1--la-mintea-cocosului.html

La mintea cocoşului

Dacă fapta s-ar fi petrecut în ziua de 1 aprilie, aceasta ar fi putut lesne trece pe lista şi în rândul păcălelilor. E drept, una nu prea reuşită, dar în definitiv şi la urma urmelor există un argument – şi nu chiar atât de puţin, precum s-ar crede – care nu prea are umor. Ori, dacă posedă, calitatea acestuia este de-a dreptul îndoielnică. Din păcate însă nu, nici vorbă de vreo farsă, ci de o tentativă, clară ca lumina zilei, de tâlhărie. Deşi s-a petrecut într-un miez de noapte, nu contează care. Locul desfăşurării acţiunii: o farmacie veterinară. Locul unde, dacă ar fi ştiut cum o să meargă lucrurile, cel pus pe rele n-ar fi intrat în ruptul capului.

Numai că individul a crezut că altul mai deştept ca dânsul nu-i în toată ţara, cât-ui ea de mare. Aşa încât, vârându-şi o mână adânc în buzunarul parpalacului şi zicând că are acolo un pistol, a ameninţat-o pe tânăra ce vindea medicamente că o împuşcă dacă nu-i dă toţi banii din casa de marcat. Se ştie însă că, dintotdeauna, orice naş îşi are naşul.

Pentru că, de astă dată, domnişoara farmacistă – şi cât de delicată şi neajutorată părea – nu s-a pierdut deloc cu firea şi, în vreme ce-l asigura pe hoţ că, bineînţeles, îi va da toate încasările – ca să-l îmbrobodească şi mai bine i-a şi înmânat un avans de un milion de lei (una sută roni) – a apăsat pe un anume buton. Bănuiţi care: ăl de declanşează alarma la băieţii cu puşcoace.

Până să vină aceştia – există totuşi un Dumnezeu al bogaţilor – tâlharul, nemulţumit de suma primită, sub orice aşteptări totuşi, s-a enervat, a început să vocifereze şi să dea din mâini. Da, aţi citit bine! Să dea din mâini. Din ambele mâini. Adică şi din cea pe care o ţinuse în buzunar şi în care ameninţase că are un pistol.

Văzând că individul nu e înarmat, tânăra, care nici până atunci nu se prea lăsase intimidată, a prins şi mai mult curaj şi a început să facă vocalize. Cum, necum este că de frica fătucii, din subită inspiraţie, păcăliciul s-a lăsat păgubaş şi a şters-o englezeşte, lăsându-i cu buza umflată pe vajnicii zdrahoni în uniformă, chemaţi să vină în ajutor, dar sosind cu oarece întârziere.

Ca de obicei, de altfel. Morala, vechiul proverb românesc care zice că buturuga mică răstoarnă carul mare sau nu vă luaţi după aparenţe. În orice reprezentantă a sexului frumos, zis şi slab, este la mintea cocoşului că se ascunde şi zace o bărbată.

Gogu PINTENOGU’

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
687

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1-ianuarie-ziua-Sfantului-Vasile_1198.ht...

1 ianuarie, ziua Sfântului Vasile > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul1 ianuarie, ziua Sfântului Vasile

Nici nu se termină noaptea Anului Nou, nici nu încep bine copiii sorcovitul, că şi intrăm în altă sărbătoare importantă a ortodoxiei: Sfântul Vasile. Poate că nu întâmplător acesta este primul sfânt din an de care ne aducem aminte, el fiind considerat, atât graţie scrierilor pe care ni le-a lăsat, cât şi eforturilor depuse în organizarea bisericii, părintele monahismului ortodox.

Omul erudit

Sfântul Vasile s-a născut în Pont, într-o familie de oameni credincioşi şi inteligenţi, şi a trăit 50 de ani, între anii 329-379. A studiat la Atena, Cezarea, Constantinopol ştiinţe precum filosofia, astronomia, geometria, medicina şi retorica, dobândind cunoştinţe remarcabile în aceste domenii. Este momentul în care îl întâlneşte pe Grigore Nazianzus, cu care leagă o frumoasă relaţie de prietenie. Acesta din urmă este impresionat de inteligenţa şi spiritul profund al lui Vasile, care, ca şi dascălii săi, predă din cunoştinţele sale altor ucenici. La acea dată, Vasile nu îl descoperise încă pe Dumnezeu.

Îl cunoaşte prin sora sa, Macrina, care a fost ca şi tatăl şi fratele lui Vasile o sfântă. Apropierea de biserică îi aduce o slujbă în cadrul ei, dar şi dorinţa de a se desăvârşi în tainele ortodoxismului, despre care nu ştie foarte multe. Aşa că face o vizită unor mănăstiri din Egipt, Siria, Palestina şi Mesopotamia, unde încearcă, fiind un om erudit şi deştept, să înţeleagă.

La întoarcerea în Pont, înfiinţează o mănăstire pe malul Iris-ului. El a fost episcopul Cezareii, ales pe 14 iunie 370, ca urmare a influenţei pe care a avut-o asupra clerului, statului şi populaţiei, iar cel mai important susţinător al său a fost prietenul Grigore Nazianzus.

Totodată, Vasile a fost mitropolit al Capadociei şi exarh al Pontului, autoritatea sa întinzându-se între Balcani, Marea Mediterană, Marea Egee şi Eufrat. A făcut, din aceste funcţii, numeroase acte de caritate pentru săraci şi este considerat un organizator al bisericii, el fiind cel care a insistat ca preoţii să fie pregătiţi spiritual şi canonic. Despre Sfântul Vasile se poate spune că reprezintă baza bisericii ortodoxe, împreună cu alţi părinţi. El a murit pe 1 ianuarie 379, la înmormântarea sa participând atât creştini şi evrei, cât şi păgâni.

Nina MARCU
REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
978
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1-iunie-2010-in-loc-de-bucurie-lacrimi-s...

1 IUNIE 2010 în loc de bucurie, lacrimi şi durere

Măcar de ziua lor, daţi copiilor speranţa că vor trăi mai bine!

1 iunie 2010 aduce mai degrabă tristeţe decât bucurie în casa multor familii tinere. Exact de ziua copiilor, unii vor fi obligaţi să schimbe raţia de ciocolată cu cea de pâine, iar în locul jucăriilor, să asculte aberaţiile care le-au ciuntit fărâma de indemnizaţie.

Istoria, amintirile, documentele vorbesc despre faptul că s-au născut copii şi în timpul războiului. Au trăit, au crescut, au fost fericiţi, s-au adaptat unor situaţii pe care părinţii lor le credeau de netrecut. Evidenţa acestei situaţii se suprapune perfect peste momentul pe care tocmai îl traversăm. Pe deoparte, convingerea părinţilor că, începând de astăzi, nimic un va mai fi ca înainte. Pe de altă parte copiii, care se bucură de viaţă, evadează din basm şi îşi gustă libertatea pe trotinetă. Sunt sinceri, curaţi şi buni într-o lume care, în bună parte, nu mai recunoaşte aceste valori. Lumina candorii este confundată cu slăbiciunea. Zâmbetul este, chipurile, o dovadă de incultură. Generozitatea este socotită o luptă pierdută din start. Chiar şi părinţii care ştiu că aceste „teorii“ sunt vremelnice, că sunt contra firii sunt descumpăniţi: cum este mai bine să îţi creşti copilul? Să-l înveţi să trăiască înalt, în spiritul valorilor creştine sau să-l transformi într-un prudent fără motiv. Teoria nu îndeamnă pe nimeni să abdice de la optimism, de la altruism.

Practica dovedeşte contrariul!

Nesiguranţa,neliniştea şi „ochiul dracului“ sunt la fel de epuizante ca şi starea de după război. Pentru a le depăşi oamenii au nevoie de solidaritate, de un pic de durere împărţită egal, de o fereastră deschisă prin care să sară la nevoie, convinşi că cineva este acolo jos şi un îi lasă să se zdrobească.

Gândul la copii, la prezentul şi viitorul lor a devenit stăpânul vieţii. Spectacolul lumii în lumini şi umbre n-a încetat practic niciodată. În numele copiilor s-au făcut crime, s-au furat ogoare de la fraţi, s-au călcat prietenii în picioare. Cu atare „dovezi de sacrificii“ n-a mai observat nimeni că oamenii de ispravă care îşi cresc copiii în cumpătare şi decenţă au rămas de căruţă şi au fost traşi pe sfoară chiar de stat. Practic, statul nu îi iartă că sunt cinstiţi. Nu le recunoaşte enorma contribuţie la educarea unei generaţii responsabile, creatoare de valori.

Anul acesta, întâia zi de iunie pică într-o perioadă când cei deja sacrificaţi sunt somaţi să se sacrifice la nesfârşit. De aceea, editorialul… de ziua copilului un poate „suna“ decât într-un registru grav. 1 Iunie 2010 poate să ne trezească din apatie şi dezbinare. Privind spre copii cu gândul la o lume mai bună, recunoaştem faptul că tot ce s-a întâmplat până astăzi a fost o experienţă din care am învăţat că nu există o soluţie ideală pentru problemele noastre.

În ceea ce-i priveşte pe copii, ei o ţin una şi bună: binele învinge. Ce ziceţi de asta?

Rodica Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:

689
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

10--eminescu-la-floresti.html

Eminescu la Floreşti

În sud-estul judeţului Gorj, undeva la nordul Craiovei, lângă Filiaşi, teritoriu cunoscut prin frumuseţea şi varietatea formelor de relief, prin bogăţiile lui naturale, se află şi satul Floreşti, cu oameni harnici şi primitori, care sunt încă reverberaţia paşilor poetului Mihail Eminescu pe cărările pădurii Arpadia şi pe malurile râului Gilort. Poetul s-a retras aici în vara anului 1878, la recomandarea doctorului Kremnitz (medicul familiei regale), pentru refacerea sănătăţii, invitat fiind de Nicolae Mandrea, la conacul său din Câmpul Cerbului. Conacul era amplasat la confluenţa dealurilor pe care se mai întinde şi azi – ca şi în vremea lui Eminescu – o parte din Pădurea Carpadia.

De fapt, sejurul lui Eminescu s-a datorat, în mare parte, stăruinţelor tinerei Zoe Bălcescu, soţia magistratului Nicolae Mandrea, nepoată de frate a lui Nicolae Bălcescu, talentată scriitoare şi pictoriţă, admiratoare a marelui poet.

Într-o scrisoare către colegii din redacţia Timpului, poetul aprecia ţinutul ca fiind deosebit de pitoresc: „Locul în care sunt e cât se poate de frumos. Râuri, codru, şes, dealuri, munţii în depărtare, frumos adecă în puterea cuvântului, încât să fiu Bodnărescu aş nenoroci poate Convorbirile cu amintiri de călătorie ale unui june. Dar numai grija asta n-o am, ci mă mărginesc a mulţumi zeilor îndeobşte şi d-lui Mandrea îndeosebi de îngăduirea unui colţ de pădure care-mi dă toane bune şi sănătate“.

La Floreşti, poetul a stat singur în tot conacul şi era foarte mulţumit. Râurile, codrii, şesurile, dealurile olteneşti, munţii în depărtare, totul era exact ce-i trebuia să-şi refacă sănătatea. Aici a tradus numeroase pagini din faimoasele „documente Hurmuzaki“ pentru care i se încredinţase „un onorariu de câteva mii de lei, mai mult ca o înăbuşire a susceptibilităţilor“ (G. Călinescu), a finalizat poemul Scrisoarea III compunând şi alte poezii, precum „Pajul Cupidon“, „O, rămâi…“, „Pe aceeaşi ulicioară“, „De câte ori, iubito“, „Rugăciunea unui dac“, „Atât de fragedă“ etc.

Poezia „Freamăt de codru“, spun eminescologii, are trimitere spre „fata popii cea ocheşică“, îndrăgostită de Eminescu.

Cucu-ntreabă: – Unde-i sora
Viselor noastre de vară?
Mlădioasă şi iubită,
Cu privirea ostenită,
Ca o zână să răsară
Tuturora.

Recitând doar două strofe din poezia dedicată odraslei bisericeşti, uşor ne putem da seama că Eminescu n-a rămas chiar indiferent la ademenirile acesteia.

Se întreabă trist izvorul:
– Unde mi-i crăiasa, oare?
Părul moale despletindu-şi,
Faţa-n apa mea privindu-şi
Să m-atingă visătoare
Cu piciorul?
Am răspuns: – Pădure dragă,
Ea nu vine, nu mai vine!
Singuri, voi, stejari rămâneţi
De visaţi la ochii vineţi,
Ce luciră pentru Vara-ntreagă.

An de an au loc aici manifestări culturale intitulate chiar aşa – „Eminescu la Floreşti“, cu pelerinaje la biserica veche din Floreşti, la bustul poetului, precum şi spectacole de muzică şi poezie din lirica eminesciană.

La Floreşti există şi un muzeu fotodocumentar închinat lui Eminescu. Din păcate, abia de se deschide de două ori pe an, în rest uşile sunt ferecate. Printre puţinii semnatari în cartea de onoare a Muzeului Memorial Mihai Eminescu s-au aflat Sabin Bălaşa, Gabriel Bacovia, unul dintre nepoţii poetului George Bacovia, fostul şef al culturii gorjene, Viorel Gârbaciu şi îndeosebi elevi ai şcolilor de pe raza comunei Ţânţăreni.

Locul s-a însufleţit pur şi simplu prin trecerea acestui mare spirit al neamului nostru.

Gheorghe MOHOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1355

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

100--ce-putem-prelua-din-modelul-japonez...

Ce putem prelua din modelul japonez de agricultură (III) > REVISTA LUMEA SATULUI

Ce putem prelua din modelul japonez de agricultură (III)

- Consultanţa în managementul fermei

Cooperativa Agricolă (JA) oferă îndrumări membrilor individuali în ceea ce priveşte tehnologiile agricole şi managementul fermei pentru a-i ajuta să lucreze mai eficient, dar şi pentru a promova organizaţia şi dezvoltarea agriculturii în fiecare comunitate.

Consultanţa specifică se oferă în stabilirea unor planuri de promovare a agriculturii regionale, în îmbunătăţirea calităţii produselor, dezvoltarea sistemului de producţie în grup, scăderea costurilor de producţie prin folosirea în comun a utilajelor agricole şi prin achiziţionarea în comun a materialelor.

În ultimii ani, pentru a promova o folosire mai eficientă a terenului agricol, cooperativele iau în arendă sau cumpără teren agricol de la membri pentru a-l subarenda sau a-l revinde fermierilor care vor să-şi extindă activităţile sau preiau pământ încredinţat de membri pentru a-l administra.

Actualmente sunt în jur de 14.000 de consultanţi care lucrează în întreaga Japonie, în cooperare cu administraţia locală, serviciul public de extensie, staţiuni de cercetare agricolă şi alte organizaţii.

- Consultanţă pentru un trai mai bun

Pentru a crea comunităţi active şi pentru a ridica standardul de viaţă al fermierilor, familiilor lor şi comunităţii locale, cooperativele oferă membrilor servicii cuprinzătoare de consultanţă. Câteva dintre acestea sunt:

- controale medicale periodice pentru membrii şi familiile lor;
- consultanţa la întocmirea formularelor necesare pentru plata taxelor, îmbunătăţirea condiţiilor de locuit, pensii şi administrarea bunurilor;
- îndrumări în ceea ce priveşte modul de viaţă şi administrarea bugetului familiei;
- activităţi pentru un trai mai bun şi eficient care includ promovarea satisfacerii autoconsumului, achiziţionarea alimentelor proaspete în comun, supravegherea preţurilor mărfurilor, eficientizarea funcţiilor ceremoniale;
- activităţi culturale ca: festivaluri, clase de gătit şi cântece tradiţionale, activităţi sportive;
- protecţia mediului prin activităţi de reciclare, curăţare şi menţinere a surselor de apă în condiţii bune;
- activităţi care au ca scop acordarea de ajutor cetăţenilor în vârstă, care includ: oportunităţi de angajare, îngrijire şi livrarea meselor la domiciliu, înfiinţarea centrelor de sănătate pentru bătrâni, vizite medicale la domiciliu.

(I.B.)

(Va urma)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
697

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1000--subventii-jenante.html

Subvenţii jenante > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSubvenţii jenante

Executivul a alocat, printr-o Hotărâre adoptată într-o şedinţă recentă, suma de 533.000 de lei, pentru participarea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR) cu standuri proprii la IndAgra Farm. MADR a prezentat, cu această ocazie, activitatea sa în sectorul zootehnic, politica de informare, susţinere şi consultanţă acordate fermierilor şi a organizat o expoziţie de prezentare şi degustare a produselor tradiţionale şi ecologice româneşti.

Din banii alocaţi, o bună parte a fost destinată crescătorilor de animale, prezenţi la Romexpo, pentru închirierea standurilor. Să fie oare acest „ajutor umanitar“ explicaţia la reprezentarea largă a crescătorilor de animale IndAgra-Farm 2008?

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
766

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1001--un-plus-pentru-imaginea-externa.ht...

Un plus pentru imaginea externă

Deşi ciuntită la jumătate, IndAgra, în varianta IndAgra-Farm a avut parte de o imagine externă impresionantă. La manifestarea din această toamnă au ţinut să fie prezente firme străine din 22 de ţări, care au expus multe din ce este mai valoros în agricultura ţărilor pe care le-au reprezentat. Este vorba de companii agricole şi mai ales industriale din Franţa, Germania, Polonia, Marea Britanie, Italia, SUA, Olanda, Spania, Ungaria care dezvoltă în România afaceri deosebit de profitabile. Lovitura de imagine avea s-o dea ministrul Dacian Cioloş, care a adus la IndAgra-Farm doi dintre cei mai importanţi miniştrii agricoli ai Uniunii Europene.

Respectiv pe ministrul polonez Marek Sawicki, care a fost personajul principal a două simpozioane profesionale pe teme de restructurare a agriculturii. Participarea ministrului francez, Michel Barnier, deşi părea una de curtoazie, avea să producă un efect de imagine senzaţional în momentul în care declara că produsele agroalimentare tradiţionale româneşti sunt la nivelul celor franţuzeşti. Spre cinstea micilor producători, declaraţia este una absolut reală.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
574

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.lumeasatului.ro
curs valutar

1002--semne-ingrijoratoare-dinspre-horti...

Semne îngrijorătoare dinspre horticultură > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSemne îngrijorătoare dinspre horticultură

Adevărul este că, vizitatorii care au trecut pragul pavilionului destinat sectorului horticol au plecat acasă cu idei noi de afaceri sau cu oferte de lucru lansate de numeroasele firme străine aflate în căutare de distribuitori şi clienţi. Aceştia aduc, mai nou, fertilizanţi şi turbă, iar cei care au venit cu material săditor viticol sau pomicol oferă nu numai consultanţă, ci şi materiale pentru implementarea noilor tehnologii.

Din păcate, producătorii autohtoni sunt o raritate. Lupta pentru a câştiga o cotă cât mai mare pe piaţa românească se dă între italieni, olandezi, belgieni şi francezi, de unde provin cele mai multe seminţe de legume, flori şi îngrăşăminte. Două noi candidate vin în forţă: Turcia, cu răsaduri de legume şi folie pentru solarii, şi Ungaria.

Pierdem soiurile româneşti

Yurta Prod este unul dintre principalii producători autohtoni de material săditor horticol şi an de an se întâlneşte la târg cu cei care practică grădinăritul mai mult ca pe un hobby. Cei mai mulţi cumpără arbuşti fructiferi, pomi, viţă-de-vie şi trandafiri.

„E păcat că pierdem soiurile noastre autohtone, afirmă Magdo Ianos, directorul firmei Yurta Prod. Vin spaniolii cu Fetească Neagră, italienii şi grecii cu Victoria. Sunt, de fapt, soiurile noastre româneşti certificate la ei. Ce aducem noi din zona Tokay sunt soiuri internaţionale, dar mai mult de masă, doar 20% soiuri de vin."

Am descoperit în curtea târgului şi o firmă care aduce din Italia plasele de protecţie Retiplast, utilizate în agricultură. Plasele antigrindină şi de protecţie împotriva vântului, cunoscute de ceva timp şi la noi, sunt confecţionate din polietilenă de înaltă densitate şi rezistenţă.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
804
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

IndAgra-Farm, după marea schismă

În pofida efortului Ministerului Agriculturii de a suplini desprinderea marilor procesatori de producătorii agricoli prin expunerea unei game de produse tradiţionale de excepţie, denumite şi ecologice, cele două manifestări separate – IndAgra-Farm şi IndAgra Food – sunt departe de a reda dimensiunea şi interesul IndAgra de odinioară. Contorsionată din exterior de schele metalice care iau faţa Complexului Expoziţional, în interior, târgul pare o îngrămădire de standuri care creează senzaţia unui bazar oriental.

Prezenţa marilor companii internaţionale de maşini şi utilaje agricole este mai degrabă modestă decât impresionantă. Dacă, în general, lipsa unora dintre procesatori are o anume explicaţie, este de neînţeles cum într-un târg, care are menirea de a prezenta roadele pământului, nu găseşti măcar un cuptor, fie el şi tradiţional, care să împrăştie în jur aroma pâinii din noua recoltă. Inexplicabilă este şi absenţa marilor latifundiari ca şi a celor din Top-500.

Cu excepţia lui Culiţă Tărâţă, ceilalţi se pare că au fost simpli vizitatori. De ce am fi dorit să-i vedem? Nu pentru a-i iscodi cum şi prin ce metode şi-au câştigat miliardele pe care le raportează, ci pentru a reda cu adevărat forţa agriculturii româneşti, cel puţin la nivelul lor de performanţă.

Ce-i drept, asociaţiile profesionale din zootehnie, ca să ne referim doar la ele, s-au străduit şi au reuşit să aducă unele exponate. Dar, comparându-le cu monştrii celor de la TCE-3 Brazi, acestea par mai degrabă germenii zootehniei virtuale prefigurate de către cei care şi-au asumat răspunderea procesului de structurare a acestui sector.

Asta cel puţin sub aspectul morfologic, pentru că productiv ele prezentau o anume competitivitate. Am fi dorit să-i avem la IndAgra Farm măcar pe cei mai reprezentativi agricultori ai României, pentru ca prin comparaţie să putem realiza cam unde se află România în planul performanţelor înalte, dar şi al şanselor de dezvoltare. Poate ne va fi dat să-i întâlnim toamna viitoare.

Statistic vorbind, stăm bine

Dincolo de aceste consideraţii, este de precizat că la actuala manifestare IndAgra-Farm au participat expozanţi din 23 de ţări, care şi-au extins oferta pe o suprafaţă de 32.000 mp. Statistic vorbind stăm bine cu media, mai puţin bine cu ce se ascunde în spatele acestor cifre.

Vizitatorii nu au fost neapărat bucureştenii de altădată, care se îngrămădeau în faţa galantarelor cu produse „interzise lor“. Cei pe care-i socotim, pe nedrept, oameni de rând au fost atraşi de târgul agricultorilor mai ales din motive personale. Oamenii se adunau în faţa standurilor cu seminţe şi material săditor horticol, îndeosebi pomicol. Nu erau neapărat bucureştenii cu case de vacanţă, ci ţăranii din împrejurimile Capitalei, aflaţi în „campania plantaţiilor de toamnă“.

Cu mai mulţi ani în urmă, mă aflam la Salonul Mondial de Alimentaţie din Paris. Eram la o conferinţă de presă improvizată în mijlocul târgului, la care preşedintele Jacques Chirac era supus unui tir de întrebări din partea ziariştilor străini, care şi-au găsit să reclame, printre altele, atmosfera sufocantă provocată de vizitatori. Răspunsul Preşedintelui a fost unul de-a dreptul exuberant: „Stimaţi domni, eu îmi cer scuze în numele parizienilor care vă incomodează documentarea. Vă rog să înţelegeţi însă că vizitatorii care vă sufocă au venit aici nu în interesul unor afaceri, ci în semn de înaltă cinstire şi solidaritate faţă de cei care ne asigură abundenţa alimentară de care avem parte.“ La IndAgra-Farm Bucureşti 2008 nu ne-a fost dat să auzim asemenea cuvinte de preţuire, pentru simplul motiv că Preşedintele României, şi nu numai el, se pare că s-a ferit să inhaleze mirosul din ţarcul animalelor sau de îmbulzeala din micul pavilion al expozanţilor de produse tradiţionale.

În amintirea legendarului Bucur

În mijlocul Complexului Expoziţional s-a instalat o stână tradiţională cu mioare, măgari şi câini. Vizitatorii s-au strâns ca la urs când ciobanul a lansat fluierul şi a început să mulgă oile. Apoi a intrat în casă, s-a spălat pe mâini şi a pus-o de o mămăligă la ceaun.

S-a întâmplat la ediţia din această toamnă a IndAgra-Farm. „Demonstraţia“ pare a aminti bucureştenilor că marea metropolă de astăzi are ca fundament stâna ciobanului Bucur, aşezat aici întâmplător sau nu.

Nu neapărat din motive de imagine, cât din conştiinţă profesională şi onoare umană, ministrul Dacian Cioloş a ţinut să fie prezent la această manifestare în fiecare zi, fie participând la unele simpozioane de factură ştiinţifică, fie în mijlocul expozanţilor. Din păcate, este singurul semn încurajator din partea guvernanţilor sau instituţiilor care pretind că sunt interesate de soarta agriculturii.

Zootehnia, surpriza plăcută

Pavilioanele zootehnice au constituit „sarea şi piperul“ evenimentului de la Romexpo. Vizitatorilor le-a fost dat să admire aproape tot ce este mai valoros în fermele de animale din România. Cei care au atras interesul au fost crescătorii de ovine, care par mai bine organizaţi şi orientaţi spre piaţă. Aceştia au excelat mai ales prin varietatea şi calitatea exemplarelor de ovine prezentate. Aici am putut vedea rase de carne, dar predominante au fost rasele specializate în producţia de lapte. Dintre participanţi se cuvine a remarca Asociaţia Judeţeană a Crescătorilor de Ovine şi Caprine Ovis Banatim, precum şi Federaţia Crescătorilor de Ovine şi Caprine Dobrogea.

Deşi exemplarele de vaci din cadrul pavilionului de taurine par să fi reprezentat tot ce avem mai bun la rasele profilate pe producţia de lapte, animalele de referinţă au fost cele ale societăţii TCE 3 BRAZI, în special exemplare de tauri uriaşi şi vaci, recunoscute pentru producţia ridicată de lapte.

Expoziţia de păsări rare s-a desfăşurat fără participarea marilor complexe avicole. Absenţa lor a fost însă substituită de producătorii privaţi, care au avut ocazia să-şi prezinte rasele „rare“ de găini, raţe şi porumbei, prin comercializarea cărora fac afaceri bune.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
934

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Într-o zi de vineri, la Vinerea

Pe la mijlocul drumului, pe şoseaua Sebeş – Deva, se face o şosea spre cunoscutul orăşel Cugir. Prima localitate care-ţi apare în cale, deosebit de arătoasă, cu case una mai frumoasă decât alta, curate ca de expoziţie, se numeşte Vinerea. O aşezare cunoscută în zonă nu numai prin hărnicia oamenilor, ci şi prin activitatea bogată în domeniul cultural, folcloric, al menţinerii tradiţiilor ţăranilor români din inima Transilvaniei. Am ajuns acolo într-o vineri, când oamenii se pregăteau pentru munca de a doua zi.

Stavilă în calea demolatorilor

În sat, înainte de 1989, era un CAP bun, cu rezultate pe măsură. A venit însă „tăvălugul reformei“ şi s-a ales praful din marea majoritate a cooperativelor agricole din zonă. La Vinerea oamenii nu s-au lăsat atraşi de valul reformatorilor distructivi, ci au chibzuit până să treacă la măsuri. Ştefan Şipoş, inginerul-şef al fostului CAP, a adunat oamenii şi s-au sfătuit. Au căzut de acord să nu destrame cooperativa, venind cu soluţii de organizare mai bune, mai profitabile pentru oameni.

Recent, am vizitat din nou acest sat, într-o dimineaţă de toamnă. Pe uliţa principală ne-am oprit în faţa unei case, fostul sediu al CAP, pe care o tăbliţă indica Instituţia SC Vinereana. Să nu greşesc, am întrebat un om care trecea pe uliţă şi tocmai îmi dădea bineţe ce înseamnă înscrisurile respective şi m-a lămurit că e sediul fostului CAP.

Specialistul cu un blazon onorant

Acolo l-am reîntâlnit pe inginerul Şipoş. Omul nu are astâmpăr deloc. Se trezeşte cu noaptea-n cap şi pleacă pe câmp, unde-i activitate zdravănă. Cunoaşte aşa bine pe fiecare om, de parcă ştie şi ce gândeşte sau ce vrea să-i spună. După atâţia ani, e ca un părinte.

– Domnule inginer, am înţeles că unitatea merge bine şi oamenii vă sunt recunoscători.

– Suntem mulţumiţi, Doamne mulţam. Am avut mare noroc că atunci când se striga de mama focului să stricăm totul din CAP a avut cine să ne potolească şi să ne arate ce trebuie să facem. Cu atâţia bătrâni în sat şi tineri plecaţi în altă parte, dacă devastam totul, acum era vai de capul nostru. Cine putea lucra pământul? Era mai mult pustiu.

– De prima dată aţi găsit forma cea mai bună de organizare?

– Da de unde! La început s-au semănat plante la întâmplare, prăşitoare mai puţine, pentru că nu aveam tractoare şi maşini suficiente pentru lucrările de întreţinere.

– Am înţeles că organizarea de acum durează de mai mulţi ani şi dă rezultate bune. În ce constă?

– Din cele 770 ha, câte are societatea, cea mai mare parte se cultivă cu grâu. Totul e mecanizat, fiindcă avem acum 10 tractoare, 4 combine, pluguri, discuri, semănători etc. Jumătate din producţia de grâu se împarte la oameni, revenind la hectar de la 600 kg în sus. Depinde de cât de bun e anul. Partea ce a rămas din producţia de grâu se valorifică pentru nevoile societăţii (sămânţă, motorină, dezvoltarea parcului de maşini şi tractoare etc.). Avem mare noroc şi cu subvenţiile de la stat, ne prind bine.

– Şi cu prăşitoarele cum procedaţi?

– După ce se termină treburile de pe câmp, oamenii încep să-şi facă socoteala pentru anul viitor: de ce cantităţi de produse au nevoie (porumb, floarea-soarelui, sfeclă, cartofi etc.) şi cu ce suprafaţă s-ar înscrie pentru aceste culturi ca să facă lucrările de întreţinere. Cine nu sapă, nu erbicidează, plăteşte pentru executarea acestor lucrări societăţii. Important este însă că întreaga producţie care se obţine aparţine omului.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
639

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

1005--valtec-aduce-in-romania-combinele-...

Valtec aduce în România combinele Sampo Rosenlew > REVISTA LUMEA SATULUI

Valtec aduce în România

Combinele Sampo Rosenlew

V-am prezentat pe scurt în numărul trecut Finlanda, o ţară care a reuşit să depăşească toate înfruntările din cursul zbuciumatei sale istorii şi care se luptă şi în prezent cu piedici deloc de neglijat: climatul aspru, izolarea culturală şi competiţia cu două mari puteri vecine - Suedia şi Rusia.

În ciuda tuturor acestor factori, Finlanda se numără printre ţările cu cea mai competitivă economie din lume, reuşind să se dezvolte în special prin exportul de lemn şi metal, dar şi pe seama tehnicii performante produse aici.

O combină adaptată condiţiilor de mediu

Şi pentru că vorbim de tehnică, anul acesta fermierii români au făcut cunoştinţă cu un nou produs, conceput, construit şi dezvoltat în Finlanda: combinele Sampo Rosenlew. Cel care le aduce în România este Valtec Tractoare Transilvania, care s-a făcut cunoscut la noi prin tractoarele Valtra, tot de provenienţă finlandeză.

Sampo Rosenlew este un producător de combine renumit pe piaţa nordică, cu o tradiţie de peste 150 de ani în prelucrarea metalului. În Finlanda, de exemplu, din cele 500 de combine vândute anual, mai bine de jumătate sunt fabricate de Sampo. Produse pentru prima oară în urmă cu peste 50 de ani, combinele Sampo sunt îmbunătăţite an de an în urma testărilor efectuate în ţări aride precum Turcia sau Africa de Sud şi, în condiţii de umiditate, într-un loc cum nu se poate mai potrivit, Finlanda.

În acest sens, noutatea adusă de Sampo o constituie existenţa a două kituri, unul pentru teren uscat, celălalt pentru teren ud, fapt ce contribuie substanţial la rentabilizarea acestor combine. În esenţă este vorba despre sita şi bătătorul care se pot schimba cu uşurinţă în maximum jumătate de oră, fermierul câştigând astfel ore bune de lucru, pe care altfel nu le-ar fi putut fructifica.

Anul acesta combinele Sampo au fost testate şi în România pentru a putea fi adaptate cerinţelor climatice de aici. După demonstraţiile în câmp ce au avut loc în toată ţara, 15 fermieri au fost cuceriţi de această marcă renumită prin productivitate şi perioadă lungă de utilizare. De altfel, marca este foarte apreciată nu doar pe piaţa nordică, ci şi în ţări precum Austria, Germania, Republica Moldova, Polonia, Ucraina, SUA şi Kazakhstan.

„Conceptul la care s-a lucrat cel mai mult a fost acela de a oferi un produs fiabil, cu un grad de exploatare cât mai îndelungat. Design-ul este unul tradiţional. Mai importante pentru Sampo sunt eficacitatea şi simplitatea exploatării acestor combine," a afirmat Narcis Someşfălean, manager Valtec.

Aprecierea clientului, motivaţia fabricantului

Rosenlew a făcut istorie cu tehnologia de recoltat, dezvoltând la început maşinile de treierat apoi combinele auto-propulsate. Din 1957 şi până în prezent, fabrica din Pori a produs peste 44.000 de combine. Din 1993 Sampo Rosenlew mai produce combine forestiere şi pentru loturi experimentale, motoare hidraulice, maşini

industriale de curăţat, precum şi componente pentru alţi fabricanţi. De la bun început, aprecierile şi nevoile clienţilor au stat la baza fiecărui nou produs dezvoltat.
Cele două serii de combine marca Sampo sunt SR 2000, destinată fermelor mici şi mijlocii de până în 500 ha şi SR 3000, ce poate fi exploatată în ferme de până la 1.200 ha. Ambele tipuri de combine se pretează pentru recoltele de grâu, porumb, floarea-soarelui, rapiţă, oferind o gamă largă de accesorii. Deoarece sunt adaptate nevoilor fiecăruia, combinele sunt făcute numai la comandă, ţinând cont de specificaţia şi cerinţele clientului care plăteşte doar pentru ce are nevoie.
Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
3291
□
Comentarii
□
□
1. DRAGOMIR -- (14-April-2010)Unde pot gasi piese pt combina SAMPO 2060?VA ROG SUNATIMA LA TEL.0748195779 SAU E-MAIL; stee26_2008@yahoo.com
2. coman -- (13-June-2010)Buna ziua,
V arog sa-mi spuneti unde pot gasi piese pentru combina SAMPO 2010. mMultumesc!
3. COSMA -- (3-August-2012)Pretu de achizitie la combina sr 2000 va multumesc .
4. Marian -- (9-July-2018)Piese de schimb pentru COMIA C8 ... unde as putea gasi ... degeaba e oko combina daca nu ai o sursa de piese de schimb
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rujetul (Brânca)

Rujetul este o boală infecţioasă, numită popular brâncă. Este răspândit pe tot globul, fiind produs de bacilul rujetului Erysipelotrix rhusiopathiae, care evoluează acut şi mai rar sub formă cronică. Boala are o specificitate pronunţată pentru porc, dar poate afecta uneori şi alte specii precum: oaia, curca şi, accidental, omul.

Rujetul poate afecta porcii de toate vârstele, cei mai sensibili fiind cei între 3-12 luni. Sursele de infecţie sunt reprezentate, în primul rând, de porcii bolnavi care elimină bacterii prin toate secreţiile şi excreţiile (urină, fecale, lapte, salivă etc.) sau de carnea şi sângele provenite de la animalele sacrificate de necesitate sau moarte de rujet. În aceste condiţii boala are un caracter enzootic, adică aceasta evoluează în focar, fără tendinţe de difuzare în afara lui.

Bacilul rujetului se poate afla şi în organismul porcilor sănătoşi, ca germen de portaj, fapt ce explică apariţia sporadică a bolii (afectează indivizi izolaţi), fără o sursă de infecţie aparentă, fiind o autoinfecţie. În acest caz, boala este condiţionată de numeroşi factori care micşorează rezistenţa organismului: climatici (temperaturi ridicate, schimbări bruşte de temperatură), alimentări (dezechilibre în raţii, furaje alterate) şi alţi factori de stres (lotizări, transport). Rujetul apare din primăvară până în toamnă, cu o frecvenţă mai mare vara, în special în anii cu căldură şi umiditate excesivă.

Simptomatologie – rujetul are forme clinice variate. Forma supraacută sau septicemică, numită şi rujetul alb, mai rar întâlnită, este caracterizată prin febră mare de peste 42°C, cu stare generală gravă, fără apariţie de pete cutanate, cu moarte rapidă în 2-24 ore. Forma acută este cea mai frecventă, fiind caracterizată prin febră mare, abatere, lipsa poftei de mâncare, respiraţie accelerată, pete roşii, difuze pe piele, care dispar la presiunea cu degetele şi care devin ulterior cianotice. Se constată fenomene digestive: vomă, constipaţie urmată de diaree, animalele rămân în decubit permanent, iar în cazul în care tratamentul curativ nu a fost instituit la timp, boala se termină în 80% cu moartea animalului.

Urticariforma este o formă benignă a bolii cu tulburări generale mai puţin grave şi pete caracteristice proeminente, de formă romboidală, dreptunghiulară sau pătrată, pe regiunea dorsală, spate sau flancuri. Forma cronică se caracterizează prin localizări endocardice (insuficienţă cardiacă), articulare (artrite acute) şi cutanate (necroza pielii). Diagnosticul se pune uşor pe baza semnelor clinice în formele cutanate ale bolii. În celelalte forme este necesar un diagnostic diferenţial faţă de alte boli cu care se aseamănă clinic: pesta porcină, pasteureloza, salmoneloza, intoxicaţii acute, şocul caloric etc. Diagnosticul de certitudine, se pune însă prin examen de laborator.

Profilaxia se poate face prin vaccinare cu vaccin ERYROMVAC. În acelaşi timp, pentru a preveni apariţia rujetului cu origine „endogenă“ se recomandă asigurarea condiţiilor corespunzătoare de alimentaţie şi adăpostire. Tratamentul formelor acută şi urticariformă se face cu antibiotice injectabile: AMOXYLROM, AMPICILINĂ, AMOXICOLISTIN. De asemenea, pentru a înlătura sursele de infecţie se recomandă dezinfecţia cu DECONTAMINOL, CATIOROM, PURSEPT şi deratizarea cu RATIKILL D, RATITOX F, RODEXIT B şi BRODITOP.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
41574

□

Comentarii

□

□

1. ioana -- (25-September-2010)buna ziua doamna viorica.am o scroafa gestanta si trebuie sa fete peste 2 saptamani dar a fost diagnosticata cu rejet,as avea cateva intrebari in legatura cu aceasta:aceasta boala se transmite la om va intreb deoarece doctorul nu a purtat manusi de protectie? doctorul veterinar i-a facut injectii acestea pot afecta scroafa sau purceii?aceasta boala este tretabila?daca da la ce perioada de timp pot sacriica porcul pentru consum?
2. flavius -- (25-September-2010)buna ziua,tocmai am niste purcei,care in urma cu 2 zile a inceput sa le apara pete rosii de marimea monezilor de 50 de bani,as dori daca se poate sa-mi spuneti daca este posibil ca sa se infectat de la porci sanatosi tocmai sacrificati.va multumesc.la revedere.
3. Bogdan -- (14-February-2011) Doamna doctor in stiinte medicale uita sa mentioneze in articol, ca una dintre posibile-le surse de infectie cu Erysipelotrix rhusiopathiae sunt rozatoarele, in special sobolanii.
Forma acuta a Rujetului este cel mai frecvent intalnita, dupa cum scrie mai sus.
Nu sacrificati porcii diagnosticati cu Rujet, carnea nu poate fi destinata consumului uman.
Tratamentul:pe langa ce s-a enumerat mai sus, Oxitetraciclina (injectabil) sau Penstrep.
La scroafele,diagnosticate cu Rujet, aflate in ultima parte a gestatiei se intervine in mod obligatoriu cu tratament.
4. Bogdan -- (14-February-2011) Ca si un caz practic, intalnit:
O scroafa in ultima saptamana de gestatie,diagnosticata cu Rujet, tratata cu Penstrep timp de 3 zile cu repetare la 12 ore.
Dupa 3 zile de tratament sroafa apare clinic sanatoasa.Dupa alte 4 zile naste 13 purcei.La fatare , intervalul de timp dupa primii 2 purcei expulzati depaseste 2 ore.I se injecteaza scroafei 2ml Oxitocina, pentru a mari contractiile uterului.Dupa 60 de minute sunt fatati toti purceii, in numar de 13.Din acestia 4 sunt neviabili, refuza suptul si mor la cateva ore.Restul 9 fiind clinic sanatosi.
5. iulica dulca -- (13-November-2011)am taiat un purcel de 40 kg si avea pete rosi pe pulpele di spate si nu mai minca de 2 zile avea siptome de ameteala tremura si lam taiat .intrebarea mea este pot sal consum?sal mincam ?ne poate imbolavi ?va rog urgent mesaj.sau sa duc o bucata de carne la analiza
6. Ghergu Andreea -- (30-November-2011)buna seara doamna doctor ,am avut un porc de 80-90kg asera nu a avut nmk a mancat ,iar azi de dim knd mama se duse sa ii de-a de mancare il gasi mort .Avea pete vinete si era unflat.ce ar fi putut sa aiba?va multumesc!
7. iordachita gheorghe -- (1-August-2012)Am o scroafa care a inceput sa fete a facut 4 purcei dupa 5-6ore a mai fatat 1 purcel cum pot sami dau seama daca m-ai fata?
8. Bokor Gabi -- (24-May-2016)Am cumparat un purcel si are o umflatura mare pe gat {guse}.ce probleme medicale are ,daca are? Va multumesc
9. Anghel Felicia -- (4-August-2016)Am o scroafa cu 7 purcei,am avut 10 dar au murit.Au fost diagnosticati cu rujet si doctorul le-a facut ivomec!Asta e tratamentul pentru aceasta boala,mai scapa vreunul?
10. emilia dorina -- (22-March-2018)Buna ziua !avem un purcel de 3 luni ,am observat o galma de marimea unui ou ,la un picior din spate.Astept parerea dv.Va multumesc,o zi buna !

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1007--noi-investitii-date-in-folosinta-i...

Noi investiţii date în folosinţă în reţeaua sanitar veterinară > REVISTA LUMEA SATULUI

Noi investiţii date în folosinţă în reţeaua sanitar veterinară

La Satu Mare, apoi la Suceava au fost inaugurate recent primele laboratoare sanitar veterinare şi pentru siguranţa alimentelor din cele 16 propuse a se realiza cu fonduri comunitare. Despre strădania şi realizările echipei de la DSVSA Satu Mare îl lăsăm pe directorul executiv al acestei instituţii, dr. medic veterinar Corneliu Ceică, să ne ofere detalii.

La Suceava am avut plăcerea să fiu prezent la inaugurarea atât a noului sediu administrativ al DSVSA cât şi a laboratorului, obiective realizate cu fonduri SAPARD, investiţia ridicându-se la peste 2 milioane de euro.

„A fost greu – îmi spunea dr. medic veterinar Petrea Dulgheru, directorul executiv al respectivei instituţii. Greu pentru că ne-am confruntat cu multă birocraţie, reticenţe din partea unora, dar… am reuşit. Am reuşit ca în mai puţin de un an să finalizăm şi, iată, azi să inaugurăm – aş îndrăzni să spun că suntem primii sau printre primii care realizează acest lucru – cele două obiective. Dar acestea se adaugă altor trei realizate şi inaugurate în ultimii doi ani. Este vorba de Circumscripţiile Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor de la Gura Humorului, în valoare de peste 5 miliarde lei, şi Vatra Dornei – 9 miliarde lei, la care se adaugă Postul de Inspecţie Sanitară Veterinară de la Siret, în valoare de 3 miliarde lei, foarte important pentru judeţul Suceava care este şi graniţa UE în partea de est a acesteia."

A fost un eveniment deosebit la care au participat peste 300 de invitaţi – reprezentanţi ai instituţiei centrale de profil, ai instituţiilor judeţene, DSVSA-urilor din ţară, profesori universitari, medici veterinari etc. – şi care a precedat manifestarea prilejuită de sărbătorirea zilei medicului veterinar desfăşurată într-o atmosferă colegială, prietenească, demnă de toată lauda.

Sigur, despre realizările DSVSA Suceava s-ar putea spune multe lucruri, ca de altfel şi despre celelalte din ţară, dar din lipsă de spaţiu mă opresc aici cu promisiunea că vom reveni asupra acestora. Pentru că merită. Merită cu atât mai mult cu cât ei, medicii veterinari, sunt cei care până la urmă ne protejează sănătatea veghind asupra… a ceea ce mâncăm.

Dr. Corneliu CEICĂ, director executiv al DSVSA Satu Mare: Eurolaboratorul sanitar-veterinar un obiectiv de referinţă

Proiectul are două componente, respectiv achiziţia de aparatură, în valoare de 300.000 euro, şi cea de-a doua – modernizarea şi extinderea spaţiilor propriu-zise de lucru ale laboratorului sanitar-veterinar şi pentru siguranţa alimentelor Satu Mare, în valoare de 1.350.000 euro.

Începutul proiectului datează din anul 2005, acesta parcurgând mai apoi trei etape corespunzătoare organizării licitaţiilor pentru studiul de fezabilitate, achiziţia echipamentelor şi lucrările de modernizare şi extindere.

Un record absolut

Prima dispoziţie de lucru a fost dată la începutul lunii septembrie a.c.. Lucrările trebuiau realizate într-un termen foarte scurt, cunoscut fiind faptul că, oficial, programul SAPARD s-a încheiat la sfârşitul lunii octombrie.

Cu o organizare bună din partea constructorului, SC Dominium SRL, care ulterior s-a asociat cu SC Roza Prod SRL cu o presiune permanentă din partea beneficiarului, în condiţiile unei bune conlucrări cu reprezentanţii SAPARD, cu sprijinul ANSVSA, în special al d-lui preşedinte Radu Roatiş, care ne-a asigurat resursele financiare necesare plăţilor către constructor, lucrările au avansat uluitor de repede. Aş putea spune că ne aflăm în faţa unui record constructiv absolut. Investiţia cuprinde 3 corpuri de clădire la care s-au efectuat lucrări de modernizare, extindere şi mansardare.

Laboratorul sanitar-veterinar judeţean cuprinde: laboratorul de imunodiagnostic; analize paraclinice, morfopatologie, virusologie, bacteriologie, parazitologie, toxicologie, igienă şi bunăstarea animalelor; biologie moleculară şi analiză genetică; microbiologia alimentelor şi hrana pentru animale; analize fizico-chimice; control radioactivitate şi detecţia alimentelor iradiate; control reziduuri, staţie de epurare şi neutralizare proprie, incinerator ecologic.

Sediul administrativ – o lucrare de mare fală

Laboratorul dat în funcţiune recent este un obiectiv care vine să întregească lucrarea finalizată în anul 2006, respectiv sediul administrativ al DSVSA Satu Mare. O lucrare cu care ne mândrim, o instituţie de prim rang în acest judeţ, prin importanţa activităţii sale, dar şi prin munca oamenilor deosebiţi care lucrează în această instituţie, profesionişti dedicaţi asigurării sănătăţii animalelor şi implicit a sănătăţii publice.

Prin finalizarea acestui proiect am reuşit să ne extindem şi să ne modernizăm spaţiile de lucru, să ne dotăm cu echipamente de laborator de nivel european, inclusiv cu incinerator ecologic. Totodată, noul obiectiv ne permite să ne extindem activităţile de laborator, dobândind în final statutul de „eurolaborator“ prin care reuşim să asigurăm certificarea stării de sănătate a animalelor vii şi de siguranţă a alimentelor. Prin noile investiţii avem şanse reale de a deveni performanţi, credibili şi cât mai aproape de serviciile pe care şi le doresc locuitorii acestui judeţ şi, de ce nu, poate într-un timp nu foarte îndepărtat din zona de Nord-Vest.

Pagini realizate de I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
835

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

1008--bachus-2008-prilej-de-enumerare-a-...

Bachus 2008, prilej de enumerare a unor perspective sumbre

Vrâncenii au sărbătorit, aproape de sfârşitul lunii octombrie, cu mult vin şi voie bună cea de-a şaisprezecea ediţie a Festivalului Internaţional al Viei şi Vinului, Bachus 2008. Ca şi la ediţiile precedente, producătorii din Vrancea, şi nu numai de aici, şi-au făcut cunoscută oferta ademenitoare de vinuri, iar cei mai iscusiţi artişti şi-au prezentat creaţiile în cadrul Târgului Naţional al Meşterilor Populari.

Concomitent cu manifestarea organizată de Consiliul Judeţean Focşani în colaborare cu Direcţia Agricolă şi Camera de Comerţ Industrie şi Agricultură Vrancea a avut loc şi o expoziţie cu utilaje agricole, precum şi un simpozion intitulat „Prezent şi Perspective în Agricultura Vrânceană“.

Deşi Bachus este pentru vrânceni un mare prilej de sărbătoare, lucrările simpozionului, prezentate de producătorii prezenţi precum şi de specialişti din cadrul Ministerului Agriculturii, ai Patronatului Naţional al Viei şi Vinului, ai Organizaţiei Naţionale Interprofesionale Vitivinicole şi ai SCDV Odobeşti, nu au fost chiar în ton cu atmosfera festivă a târgului, având în vedere numărul mare de probleme enumerate. Aceştia au vorbit despre orizontul vinului românesc şi implicit despre modalităţile de a elimina concurenţa neloială, despre modul în care se poate exploata potenţialul soiurilor româneşti de struguri, dar şi despre impasul în care se află cercetarea viticolă din România, fapt ce a determinat achiziţia de material săditor din afară pentru realizarea Programului de Reconversie.

Problemele arzătoare au fost punctate de Costică Neaţă, directorul executiv al DADR Vrancea, şi de Toader Manole, preşedintele Federaţiei Viticultorilor Vrânceni, organizaţie ce reuneşte 11 asociaţii, 15 cooperative şi un număr impresionant de procesatori, agenţi economici şi mici producători: aproape 20.000. Aceştia au subliniat faptul că tot mai mulţi producători sunt tentaţi să renunţe la activitatea de podgorean întrucât valorificarea strugurilor se face la preţuri „jignitor de mici“, în vreme ce costurile de întreţinere a plantaţiilor au crescut enorm.

Frământările podgorenilor

A existat, ca la orice manifestare de acest gen, şi un moment al evocării înfăptuirilor, însă acesta a fost repede umbrit de neliniştea şi dezamăgirea afişate de producători faţă de acest sector, cândva cel mai rentabil din agricultură. „Viticultura se confruntă cu o criză de formă şi de fond.

S-au creat organisme multe, suprastructurate, dar jos, la producător, s-au întreprins foarte puţine lucruri“, spunea reprezentantul unei asociaţii de producători. „Viticultorii sunt discriminaţi. Meseria practicată de noi e una onorabilă, dar nu ne «aranjează»! Poate dacă aş fi cultivat cartof sau porumb nu aş fi avut aceleaşi probleme“, a adăugat altul care, ca şi primul, consideră că producătorii nu sunt reprezentaţi şi că cei de la „Bucureşti nu cunosc deloc realităţile din teren“.

Acestea fiind spusele producătorilor, ne întrebăm până când va mai dăinui faimosul festival al viei şi vinului de la Focşani şi dacă nu cumva vom ajunge ca nu peste mult timp să sărbătorim un Bachus al... cartofului.

Olandez, bineînţeles!

Închei parafrazându-l pe amfitrionul discuţiilor manifestării, reputatul oenolog prof. acad. Valeriu Cotea, care, în stilu-i caracteristic, nu s-a sfiit niciun moment să-şi arate dezaprobarea şi să catalogheze drept vorbe-n vânt afirmaţiile unora sau altora dintre cei care au puterea de decizie: „În momentul de faţă viticultura este un bolnav aflat în sala de reanimare pentru care orice intervenţie este absolut necesară... (…) Chinuim via şi ea ne chinuieşte pe noi!“

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
652

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1009--hibrizii-pioneer-se-prezinta.html

Hibrizii PIONEER se prezintă

Nu cred să mai fie agricultor care să nu fi auzit de… PIONEER, de sămânţa din soiurile şi hibrizii diferitelor specii de plante, dar mai ales de porumbul pe care renumita firmă le comercializează pentru producţia de consum sau pentru cea de sămânţă. Şi nici n-am întâlnit cultivatori care să nu fi fost satisfăcuţi de însuşirile acestora, de comportarea lor în diferite condiţii de cultură.

Am întâlnit însă, în decursul anilor, multe parcele cultivate cu porumb Pioneer, am vizitat, de asemenea, numeroase loturi demonstrative în care hibrizii din specia respectivă din mai multe grupe de precocitate erau amplasaţi în diferite condiţii de climă şi sol, fiecare beneficiind de tehnologii de cultură în multiple variante. „De fiecare dată eliminăm minus-variantele, hibrizii care nu răspund pretenţiilor cultivatorilor pentru diferite condiţii de cultură", îmi spunea dna dr. ing. Maria CÂRJE, director de produs şi marketing al firmei. Aproape că nici nu mai era nevoie de o asemenea precizare după ce am văzut practic cum procedează specialiştii firmei, împreună cu beneficiarii şi colaboratorii din producţie, de data aceasta cei de la ferma Zăneşti-Neamţ din cadrul Grupului de firme TCE 3 Brazi.

Am asistat aici zilele trecute, împreună cu peste 300 de fermieri, agricultori, specialişti din zona Moldovei, studenţi de la USAMV Iaşi, la evaluarea comportării a 19 hibrizi de porumb, din care 11 comerciali şi 6 procomerciali, adică aflaţi în faza de urmărire a evoluţiei lor în câmp în diferite condiţii, de la cei mai timpurii – D81 din grupa FAO 250, la cei mai tardivi – D25 din grupa FAO 400.

Hibrizii cultivaţi aici au fost detaliat prezentaţi de ing. Ionuţ Nestian, directorul de vânzări pe Moldova, şi ing. Sebastian Proca, directorul regional România Nord, ambii referindu-se în special la comportarea şi potenţialul lor de producţie în diferite zone şi condiţii agro-pedo-climatice.

Şi pentru convingerea asistenţei asupra performanţelor acestora, fiecare hibrid a fost recoltat şi cântărit separat. Rezultatele nu cred că mai necesită comentarii. Urmăriţi-le, analizaţi-le şi decideţi! Cu siguranţă nu va fi uşor să alegeţi pentru că, practic, fiecare dintre cei 19 hibrizi se comportă excelent chiar în condiţii – reţineţi – de neirigat, ca la Zăneşti. „Greu e să alegi un hibrid Pioneer – comenta un fermier – toţi sunt performanţi. Practic se prezintă singuri. Uite, d'aia deţine 30% din piaţa seminţei de porumb din România."

SC Pioneer SC TCE 3 BRAZI SRL L= 97 m
România SRL FERMA ZĂRNEŞTI l = 2,8 m
S = 271,6 m2
LOT DEMONSTRATIV - PORUMB
(detalii gasiti in revista)

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:

1526

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Evaluând şansele agriculturii biologice

Cum vedem la fiecare pas, agricultura României este într-o profundă criză. Este de neînţeles ca, dintr-o ţară cu un potenţial agricol de excepţie, mare exportatoare de produse agricole în toate timpurile, să ajungem azi o mare importatoare de produse agroalimentare, circa 80% din consum, după statistici.

Starea precară a agriculturii o vedem la tot pasul, ilustrată de milioanele de hectare de teren arabil părăsit, pajiştile naturale împădurite, viile, livezile părăsite şi grajdurile abandonate etc.

Conducându-ne după maxima că în orice rău există o licărire de bine, vedem în terenurile agricole părăsite, neîngrijite de mulţi ani, soluri curate de poluanţii minerali din îngrăşăminte chimice, produsele fitosanitare etc. Pe aceste soluri, plantele cultivate ar putea da produse agricole sănătoase, nepoluate, fără reziduuri toxice. Pe aceste soluri se poate practica o agricultură biologică, organică, ecologică.

Scrierea acestor rânduri ne-a fost inspirată de lucrările Conferinţei jubiliare a Asociaţiei Bioagricultorilor din România – Bioterra la care am participat.

În Aula Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară din Cluj-Napoca s-au întrunit la sfat peste 250 de bioagricultori români şi străini. Importanţa agriculturii biologice, necesitatea extinderii ei în Europa şi implicit în România au fost marcate de prezenţa conducerilor asociaţiilor ecologice din Olanda, Elveţia, Austria, Ungaria, Letonia, Republica Moldova, Ucraina.

Cu acest prilej, preşedintele Bioterrei, prof. univ. dr. Cornel Man, a arătat realizările şi minusurile activităţii bioagricultorilor români. Cunoscând realităţile agriculturii din România, a prefigurat necesităţile de viitor în acest domeniu.

Factori favorizanţi

Baza de plecare o avem, oameni pasionaţi de nou, de bioagricultură avem, cererea de produse bio este foarte mare, în mod special la export. Starea de sănătate a pământului şi preţurile de vânzare ridicate sunt doar două dintre argumentele în favoarea extinderii culturilor ecologice.

Culturile care se pretează cel mai bine sunt: grâul, porumbul, mărul, căpşunul, viţa-de-vie, legumele (morcov, pătrunjel, tomate, castraveţi etc.), plante furajere, pajiştile naturale. Dintre produsele animaliere, ecologic putem produce: lapte de vacă şi oaie, subprodusele acestora, precum şi carne de pasăre, ouă, miere de albine.

Pe plan local trebuie să informăm, să conştientizăm cultivatorii de plante, crescătorii de animale despre preceptele agriculturii biologice, să le arătăm posibilităţile reale, concrete de realizare şi avantajele. Avem posibilitatea să realizăm sate, comune, chiar zone ecologice.

Un alt aspect important este să ne organizăm în asociaţii pe produs, asociaţii de valorificare a produselor biologice, să aderăm la organizaţiile naţionale Bioterra. După ce ne vom organiza este necesar să întocmim proiecte, să acceptăm fonduri. Mai este nevoie de o industrie temeinică pe profile a celor care doresc să practice o astfel de agricultură.

Implicarea cercetării

Un rol deosebit în promovarea agriculturii biologice îl are cercetarea ştiinţifică, care are obligaţia să-şi orienteze obiectivele şi tematicile pentru a da bioagricultorilor soluţii tehnice – practice, uşor de aplicat pentru toate aspectele tehnologice. Prevenirea şi combaterea bolilor şi dăunătorilor este problema cea mai dificilă în cadrul bioagriculturii. Sunt necesare cercetări concrete pe fiecare cultură pentru întreg spectrul de boli, dăunători şi buruieni.

Nu trebuie să ne fie frică de bioagricultură. În aparenţă este un sistem nou, este o întoarcere la natură, la agricultura sănătoasă, tradiţională, practicată cu 50-60 ani în urmă, cu îmbunătăţiri în mecanizarea şi automatizarea activităţilor. În 4-5 ani, putem ajunge o mare putere exportatoare de produse ecologice. Să redevenim ce-am fost odată.

Agricultura biologică este una dintre şansele de a salva satul românesc, de a atrage tineretul spre agricultură, de a rămâne acasă. Nu neglijaţi această oportunitate, domnilor primari, de dumneavoastră depinde în mare măsură implementarea acestui principiu în localitatea pe care o conduceţi. Nepoţii şi strănepoţii vor fi mândri de ce aţi făcut, nu-i dezamăgiţi!

Dr. ing. Elena TOMŞA
Dr. ing. Mihai TOMŞA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
732

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1010--noi-investitii-pentru-mediu.html

Noi investiţii pentru mediu

Cunoscuta companie Agricola Internaţional Bacău a repornit activitatea de abatorizare a păsărilor, în urma investiţiilor de modernizare, în valoare de 10 milioane de euro. Abatorul asigură la ora actuală toate standardele europene de igienă, calitate şi protecţie a mediului pentru obţinerea produselor din carne de pasăre.

În aceste condiţii, conducerea Agricola Internaţional estimează că unitatea va atinge o cotă de piaţă de până la 20 la sută în următorii trei ani. Notorietatea companiei este bine cotată în rândul consumatorilor. La ora actuală, Agricola Bacău comercializează zilnic 100 tone de carne şi produse din carne şi peste 300 mii de ouă.

La rândul său, SC Cotnari SA, numărul 1 în România în ceea ce priveşte producerea şi comercializarea vinurilor albe, va realiza în acest an investiţii de peste 10 milioane de euro, care se vor materializa în înfiinţarea de noi plantaţii viticole în suprafaţă de 230 ha, achiziţionarea de tractoare şi maşini agricole, precum şi în modernizarea în cadrul combinatului de vinificaţie a sistemului de canalizare şi tratare a apelor reziduale etc.

„Toate aceste investiţii sunt efectuate pentru ca pe viitor să putem menţine ştacheta în ceea ce priveşte realizarea standardelor de calitate“, a declarat unul dintre managerii companiei.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
619

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1011--fertilizarea-marea-provocare-a-spe...

Fertilizarea – marea provocare a specialiştilor

• Peste 6,3 milioane de hectare aflate sub limita fertilităţii

Studii recente evidenţiază faptul că modificarea climatică, spre un regim secetos, are efecte negative asupra culturii plantelor şi a dezvoltării producţiilor agricole din România. O suprafaţă de peste 6,3 milioane de hectare reprezintă soluri cu conţinut redus şi foarte redus de fosfor şi potasiu (elemente esenţiale în nutriţia plantelor), de unde şi producţiile mici obţinute în ultimii ani.

Pornind de la acest aspect, cercetătorii, specialiştii din agricultură au considerat că este timpul să se întâlnească pentru a atrage atenţia Ministerului Agriculturii, tuturor factorilor de decizie implicaţi în stabilirea unor strategii de redresare a agriculturii româneşti, că ameliorarea suprafeţelor afectate de secetă nu mai poate fi amânată. În acest context, a fost organizat şi s-a desfăşurat simpozionul internaţional cu tema: „Producţia de îngrăşăminte cu fosfor şi intensificarea fertilizării fosfatice, factor important în dezvoltarea producţiei agricole.“ Reprezentarea a fost de un înalt nivel academic, iar intervenţiile pe măsură.

Interviul pe care îl prezentăm în acest număr este în măsură să redea înaltul nivel de abordare a problematicii înscrise în program.

În premieră, Îngrăşămintele humatice – „made în România“

• Interviu cu dr. docent Aurel Dorneanu, secretar al filialei Naţionale Române CIEC, membru corespondent al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

Rep.: Domnule dr. Aurel Dorneanu, ce scop are acest simpozion, cum aţi gândit abordarea temelor propuse ?

La dezbatere au fost invitaţi oameni de ştiinţă din agricultură care se ocupă cu cercetarea modului în care se folosesc îngrăşămintele cu fosfor, precum şi fermieri de mare renume, producători din industria chimică.

Rep.: Aţi vorbit despre cercetare, despre faptul că cercetătorii încearcă să găsească soluţii pentru remedierea, până nu este prea târziu, a solului. Ce alt aspect abordaţi în discuţii?

În viitor dorim ca reprezentanţii ministerelor prezenţi aici să se intereseze, să aplice acţiuni majore care privesc producerea îngrăşămintelor, efectuarea unor investiţii, îmbunătăţirea condiţiilor de import, astfel încât să asigurăm îngrăşămintele de care avem nevoie. Profităm de această întâlnire şi pentru a face un apel către toţi cei care pot să aducă o anumită contribuţie în domeniul utilizării îngrăşămintelor fosfatice: să ne ajute, cu toate puterile lor, pentru a asigura o fertilizare raţională, echilibrată, care să asigure în viitor producţii bune.

Îngrăşămintele organominerale, ca soluţie

Rep.: Să vorbim acum despre producătorii de îngrăşăminte. Cât sunt de interesaţi de cererea pieţei româneşti?

– Producătorii, care au mijloace industriale de a asigura tehnologii corespunzătoare pentru obţinerea de îngrăşăminte, trebuie să ţină cont de două aspecte: să fie eficiente şi ieftine. Acestea sunt condiţiile pentru ca fermierii să aibă posibilitatea să le cumpere, pentru că altfel cheltuielilele pe care le fac cu îngrăşămintele şi întreţinerea culturilor încarcă „nota“ pentru obţinerea producţiei şi, în final, nu se poate vorbi despre rentabilitate.

Rep.: Să înţelegem că există o ofertă pe piaţa românească, fermierii au de unde să aleagă, să negocieze preţul îngrăşămintelor?

– În ceea ce priveşte îngrăşămintele indicate pentru fertilizarea fosfatică, cunoaştem sortimentul necesar, dar trebuie să se asigure condiţiile ca să se producă astfel de îngrăşăminte. Noi am pus în discuţie şi folosirea unor îngrăşăminte humatice, care se produc în toate ţările avansate şi pe care am reuşit să le producem şi în România.

La Târgu-Jiu, Societatea Naţională a Lignitului, împreună cu cercetătorii din chimie şi agricultură, a reuşit să pună în producţie o instalaţie care va produce, într-o primă perioadă, circa 7 mii de tone de îngrăşăminte organominerale care au sporuri mai mari cu 15-20% faţă de cele chimice şi, totodată, sunt mai ieftine cu circa 15-22%.

Deci, pe lângă sporul mai bun de producţie, pentru că în ţara noastră cărbunele ne asigură materie primă ieftină şi de bună calitate, avem posibilitatea să obţinem îngrăşăminte mai ieftine. La acest simpozion am dezbătut modul cum să folosim aceste îngrăşăminte – deja am început să le aplicăm pe un câmp experimental deosebit la Societatea Agroterra Agigea, o să ne sprijine şi societăţile noastre din cercetare, dar vom antrena şi ferme mai importante care pot aplica o agrotehnică bună.

Intenţia este ca, în scurt timp, un număr mare de fermieri să aplice această categorie de îngrăşăminte. Şi încă ceva: aceste îngrăşăminte sunt ecologice, procesul de poluare este redus în mare măsură.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
919

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Fondurile europene pentru realizarea hărţilor de risc la inundaţii în Lunca Dunării

Recent, Comisia Europeană şi-a dat acordul pentru finanţarea Proiectului „Danube Flood Risk - Cartografierea zonelor de risc la inundaţii în Lunca Dunării“, urmând ca după evaluarea ofertei finale acesta să primească aprobarea din partea forului european. Proiectul va reuni specialişti din institute de cercetare, ONG-uri, instituţii publice şi administraţii locale, în scopul dezvoltării unui sistem comun de cartografiere a zonelor de risc la inundaţii în Lunca Dunării.

România a atras în cadrul acestui proiect 17 parteneri şi observatori din alte 13 ţări europene (Austria, Bosnia şi Herţegovina, Bulgaria, Cehia, Croaţia, Ungaria, Germania, Italia, Moldova, Serbia, Slovacia, Slovenia şi Ucraina).

Proiectul, în valoare de 6,5 milioane euro (din care peste 2 milioane vor fi alocaţi României) va fi finanţat de către Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) al Comisiei Europene, iar implementarea efectivă a acestuia se va desfăşura în perioada 2009-2011.

Acesta va asigura bazele ştiinţifice pentru adoptarea măsurilor ecologice de protecţie împotriva inundaţiilor de-a lungul întregii Lunci a Dunării, în conformitate cu cerinţele Directivei - Cadru Apă şi Directivei Viituri ale Uniunii Europene. Cel mai important rezultat va fi Atlasul hărţilor de risc la inundaţii pentru Lunca Dunării, care va reprezenta un instrument de bază pentru adoptarea integrată a măsurilor de reducere a riscului la inundaţii pentru ţările din bazinul Dunării, inclusiv România. Până în acest moment, doar râurile Rin şi Elba dispun de un astfel de atlas în Europa.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
698

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1013--targul-cercetatorilor-silvici.html

Târgul cercetătorilor silvici > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulTârgul cercetătorilor silvici

Starea precară în care au ajuns pădurile ţării are azi ecou şi în rândul cercetătorilor silvici, care s-au reunit la Posada-Prahova în cadrul unei reuniuni insolite – Târgul de cercetare ştiinţifică şi asistenţă tehnică – prima ediţie, organizate sub egida Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva.

Pe parcursul a trei zile, reprezentanţii de seamă ai cercetării de la Facultatea de Silvicultură şi Exploatări Forestiere Braşov, Facultatea de Silvicultură Suceava, Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru maşini şi instalaţii destinate agriculturii, Facultatea de Protecţia Mediului Oradea, Staţiunea de Cercetare Târgu-Mureş, ICAS-Bucureşti şi Institutul pentru Protecţia Plantelor Bucureşti şi-au prezentat ofertele lor de teme de cercetare şi asistenţă tehnică în ceea ce priveşte refacerea şi modernizarea plantaţiilor silvice, a pepinierelor, a perdelelor forestiere de protecţie, modernizarea drumurilor forestiere şi a sistemelor de transport cu ajutorul funicularelor şi altele.

Răspunsul şefilor direcţiilor silvice din ţară prezenţi la reuniune a fost favorabil. Este important de remarcat că cele mai multe teme au fost acceptate şi înscrise în programele de activitate pentru 2009-2012.

(C.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
672
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1014--recomandari-pentru-micii-fermieri....

Recomandări pentru micii fermieri

Variante posibile de asolamente

Asolamentele agricole sunt cele care cuprind plante din cultura mare. În funcţie de ponderea diferitelor plante sau grupe de plante, acestea pot fi: cereale cu prăşitoare, cu prăşitoare şi cereale păioase, cu ierburi perene, cu sola săritoare amelioratoare etc.

Exemple de rotaţii pentru câteva asolamente agricole:

Rotaţie de 2 ani

1. cereale de toamnă;
2. prăşitoare.

Rotaţie de 3 ani

1. leguminoase + plante tehnice;
2. cereale păioase;
3. porumb boabe.

Rotaţie de 4 ani

1. leguminoase pentru boabe;
2. cereale păioase;
3. plante tehnice;
4. porumb boabe.

Rotaţie de 5 ani

1. leguminoase + plante furajere;
2. cereale de toamnă;
3. cereale de toamnă;
4. porumb boabe + plante tehnice;
5. porumb boabe + plante tehnice.

Asolamente furajere

În cadrul acestor asolamente, ponderea în structura culturilor sau chiar în totalitate o au plantele furajere în cadrul unităţilor agricole cu sector zootehnic dezvoltat.

Exemplu de asolament cu plante furajere anuale:

1. borceag cu secară;
2. porumb siloz;
3. secară masă verde;
4. sfeclă furajeră.

Asolamentele furajere cuprind în general plante din grupe diferite de culturi deoarece răspund unor cerinţe economice permanente cât şi numărului mare de plante care permit găsirea unor premergătoare adecvate cerinţelor exploataţiei agricole.

Exemplu de rotaţie de culturi pentru un astfel de asolament:

1. leguminoase pentru boabe + plante tehnice;
2. cereale de toamnă;
3. cereale de toamnă (orz) cultura 1 + plante legumicole cultura 2;
4. porumb boabe + porumb siloz.

Asolamente legumicole

Pentru realizarea unor astfel de asolamente trebuie avute în vedere unele considerente:

- culturile legumicole sunt cele mai mari consumatoare de apă;
- solurile cele mai potrivite sunt cele lutoase, lutonisipoase, afânate, profunde;
- asolamentele legumicole sunt intensive şi în mod frecvent cuprind culturi succesive;
- dacă este posibil, asolamentele legumicole trebuie să cuprindă în structură plante perene şi chiar o solă săritoare.

Exemple de rotaţie:

1. tomate de toamnă;
2. ceapă + usturoi;
3. morcov + păstârnac;
4. varză de toamnă.

În fiecare exploataţie agricolă se recomandă ţinerea unui registru al asolamentului care să cuprindă data şi indicii de calitate ai lucrărilor solului, felul şi dozele de îngrăşăminte şi pesticide aplicare, lucrările de îngrijire. Acestea servesc la justificarea producţiilor obţinute în fiecare an, la depistarea greşelilor, la unele modificări în tehnologie în mod diferenţiat pe sole şi parcele.

Ing. Dana VOINEA, CLCA BERGHIN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
2821

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

1015--calirea-graului-de-toamna.html

Călirea grâului de toamnă

Reuşita culturii grâului de toamnă este determinată, în bună măsură, de asigurarea condiţiilor optime pentru germinarea, răsărirea uniformă a plantelor şi parcurgerea fenomenului de călire. Aceasta presupune o bună pregătire a patului germinativ şi asigurarea umidităţii optime pentru parcurgerea primelor faze de vegetaţie de către grâul de toamnă.

Elementul esenţial în realizarea fenomenului de călire îl constituie efectuarea semănatului în epoca optimă, astfel încât până la intrarea în iarnă să parcurgă 40-50 zile cu temperaturi mai mari de 5°C şi să acumuleze 450-550 grade termice pozitive. Calendaristic, această perioadă se încadrează între 1-10 octombrie în sudul ţării şi cu 5-10 zile mai devreme în jumătatea nordică.

Condiţii pentru iernare

Prin respectarea acestor condiţii, grâul intră în iarnă cu 3-5 frunze, cu 1,5-2 fraţi şi cu parcurgerea fenomenului de călire care îi asigură traversarea fără pierderi majore a perioadei de iarnă.

Desigur că au fost şi ani cu ierni uşoare care au permis realizarea de recolte acceptabile şi atunci când grâul a răsărit târziu, sub zăpadă sau cum a fost în toamna 2007, când nu s-a putut semăna. Este adevărat, la Curtici – Arad dr. Muscă a semănat în ianuarie 2008, dar a realizat producţie cu 2.000 kg/ha mai puţin faţă de epoca optimă.

Acestea sunt excepţii. Importantă este respectarea epocii optime de semănat. La 10-12 zile de la răsărire, în faza de 3 frunze, grâul încetează creşterea în lungime şi se formează nodul de înfrăţire la 2-3 cm sub nivelul solului. Din acest nod pornesc fraţii şi rădăcinile coronare şi începe fenomenul de călire.

Prin călire creşte, în primul rând, rezistenţa la ger, deoarece în frunze şi în nodul de înfrăţire se acumulează cantităţi mai mari de zaharuri şi substanţe proteice, iar în al doilea rând are loc eliminarea unor cantităţi mai mari de apă din celule. Prezenţa în sol, în stare uşor accesibilă, a fosforului şi potasiului favorizează o bună călire.

Etapele procesului de călire

Călirea grâului se desfăşoară în două faze:

Faza I, de acumulare a zaharurilor, durează 15-20 de zile şi se desfăşoară la temperaturi de 10-15°C ziua şi 0-6°C noaptea.

În timpul zilelor senine are loc procesul de fotosinteză, cu acumularea zaharurilor, iar noaptea, din cauza temperaturilor scăzute, se reduce intensitatea respiraţiei, cu diminuarea consumului zaharurilor acumulate în timpul zilei, zaharuri care se depun în nodul de înfrăţire şi în frunze. Totodată, are loc acumularea de acid ascorbic, de fosfor şi potasiu şi se intensifică activitatea enzimelor. Pe măsură ce scade temperatura sub zero grade, plantele elimină apa liberă, o parte prin transpiraţie, iar altă parte îngheaţă în spaţiile intercelulare.După parcurgerea primei faze, plantele pot rezista la minus 10-12°C.

Faza a II-a durează 15-25 zile, pe parcursul cărora temperatura scade până la minus 10°C, iar plantele elimină cca 1/3 din apa liberă din celule. În situaţia când apare un şoc termic şi plantele nu au eliminat apa din celule, aceasta îngheaţă în interiorul celulelor şi cristalele de gheaţă distrug protoplasma, iar plantele mor.

Eliminarea treptată a apei creşte concentraţia sucului celular, iar apa rămasă este puternic reţinută de coloizi, fapt ce determină rezistenţa la temperaturi de minus 15-18°C.

Plantele bine călite îşi desfăşoară activitatea şi în perioada de iarnă, când se formează noi primordii foliare şi radiculare şi se diferenţiază conul vegetativ din care se va dezvolta spicul.

La regenerarea plantelor în primăvară, un rol important îl are azotul care trebuie să se găsească uşor accesibil în soluţia solului. Aceasta deoarece sistemul radicular al grâului este slab dezvoltat, iar temperaturile scăzute nu permit desfăşurarea procesului de nitrificare.

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
2928

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1016--agricultura-romaniei-pana-in-2013....

Agricultura României până în 2013

Potenţialul însemnat al agriculturii româneşti, precum şi creşterea preţurilor la produsele agricole pe plan internaţional ar putea menţine ridicat interesul investitorilor străini asupra acestui sector. Aceasta este una dintre concluziile analiştilor economici cu preocupări în domeniul agriculturii. Ei susţin că România are cel mai mare nivel de utilizare a lucrătorilor familiali neremuneraţi în agricultura din UE- 27. De asemenea, ratele scăzute de investiţii au crescut vulnerabilitatea agriculturii româneşti în faţa condiţiilor meteorologice şi au indus acestui sector un comportament foarte volatil.

Factorii restrictivi

- Structura foarte fragmentată a suprafeţei agricole reprezintă un obstacol în atragerea de noi investiţii, afectând în acelaşi timp productivitatea muncii.
- Zona rurală este caracterizată de existenţa unei pături considerabile de populaţie vulnerabilă din punct de vedere economic şi social ce întâmpină dificultăţi în îndeplinirea noului set de cerinţe europene complexe din domeniul agriculturii.
- Finanţarea externă este crucială pentru agricultură deoarece sprijinul guvernamental va fi modest în următorii ani, în paralel cu o creştere a presiunilor exercitate asupra cheltuielilor bugetare cu o componentă socială importantă. Băncile s-au orientat cu precădere către clienţii mari şi într-o măsură mult mai redusă asupra celor mici care ar trebui să fie principalii beneficiari ai programelor naţionale. Această abordare este strâns legată de nivelul de disponibilitate în ceea ce priveşte asumarea riscurilor.
- Criza financiară internaţională nu reprezintă o veste prea bună pentru sectorul agricol intern.

Factorii favorizanţi

- Preţurile în creştere reprezintă o oportunitate pentru ţările cu sectoare agricole puternice.

Preţurile au crescut semnificativ pe pieţele internaţionale în ultimii ani ca urmare a unor evoluţii specifice: majorarea cererii pentru alimente în urma creşterii numărului de locuitori şi a nivelului de trai în Asia. În primul rând, este vorba de majorarea cererii pentru combustibilii bio în special în SUA şi Uniunea Europeană. În al doilea rând, condiţiile climatice severe care în mod ciclic reduc producţia agricolă în multe ţări. Schimbările structurale profunde la nivelul economiei globale, inclusiv creşterile economice accelerate ale Chinei şi Indiei s-au reflectat fidel în evoluţiile mărfurilor pe burse – alimente, energie, metale. Preţul internaţional al grâului a avansat cu aproape 200% între 2001 şi 2008. Trendul ascendent ar putea continua în anii următori, deşi cu un ritm mai modest, deoarece oferta din agricultură se ajustează mai lent în raport cu evoluţia cererii.

Potenţial ridicat, performanţe modeste

România are o poziţie privilegiată din punctul de vedere al resurselor agricole.

Terenul arabil reprezintă 39,5% din suprafaţa totală a teritoriului şi numai alte cinci state din lume au o poziţie mai confortabilă decât cea a României din acest punct de vedere. Sectorul agricol autohton este privit în mod frecvent drept un principal beneficiar al aderării României la Uniunea Europeană. Oportunităţile reies din fondurile europene importante care pot fi atrase în cadrul Politicii Agricole Comune – aproximativ 7,5 miliarde euro în perioada 2007-2013.

Dincolo de fondurile europene, oportunităţile la nivel local pot apărea şi din aplicarea unui cadru de reglementare mai stabil şi mai predictibil ca urmare a implementării Politicii Agricole Comune, cu efecte pozitive în ceea ce priveşte stabilizarea preţurilor. Valorificarea deplină a avantajelor integrării României în Uniunea Europeană ar putea deschide noi oportunităţi pentru fermierii români ce vor putea aproviziona o piaţă cu o populaţie ce depăşeşte 80 milioane de locuitori.

Teoretic, România poate deveni a treia putere agricolă a Europei după Franţa şi Germania în condiţiile unei absorbţii bune a fondurilor europene până în 2013, a unor investiţii străine directe semnificative şi a unui anumit sprijin guvernamental.

Agricultura durabilă – o simplă ademenire

Ponderea agriculturii în valoarea adăugată brută este semnificativă în România (7,5%) în comparaţie cu media UE-27 de 1,9%, o situaţie similară fiind întâlnită în Bulgaria, Lituania şi Polonia.

Fluctuaţiile mari de la un an la altul ale producţiei agricole au devenit cronice şi, cu toate că ponderea sectorului în valoarea adăugată brută totală a scăzut constant de la 24% în 1994 la mai puţin de 8% în 2007, evoluţia poate fi atribuită mai curând vremii nefavorabile decât câştigurilor de productivitate.

Investiţiile modeste din trecut, precum şi interesul redus al străinilor pentru acest sector – cumpărările de pământ au avut şi o componentă speculativă mai importantă – au determinat menţinerea productivităţii la un nivel foarte scăzut. Lucrurile se pare că sunt în schimbare.

Preţul terenului agricol a crescut de 5 ori în ultimii 5 ani până la nivelul de 1.000-3.500 euro/ha, dar încă se menţine de 3 până la 7 ori mai scăzut decât media europeană. Estimările din piaţa de profil indică o menţinere a tendinţei de creştere în următorii ani. Această tendinţă este determinată şi de interesul străinilor pentru piaţa funciară din România. Din păcate, oficialităţile noastre nu reflectă aceste mutaţii, iar această lipsă de informare este foarte păgubitoare pentru ţărani.

Structura neadecvată a acestui sector care este dominat de numărul mare al fermelor mici de subzistenţă, cu o orientare redusă spre cerinţele pieţei şi fără eligibilitate pentru finanţări, a determinat o rată destul de scăzută de valorificare a binecunoscutului potenţial agricol.

În timp ce politicile agricole şi instituţiile oficiale au îndeplinit în mod formal toate criteriile de aderare la Uniunea Europeană, sectorul agricol în sine nu este încă pregătit să folosească în mod eficient oportunităţile ivite şi să răspundă adecvat noilor provocări.

Loriana VLAD

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
14470

☐

Comentarii

☐

☐

1. mihai -- (20-January-2010)dati subventi la agricultura ca moare pentru turism se pote .te duci la banca sa iei bani spun ca nu andeplinesti conditiile nu ca sa iei palate an buc cum fac alti ne trebuie bani de angraseminte si nu avem nu ne da nimeni

2. CONSTANTIN -- (14-February-2010)eliminarea bonurilor de masa date de angajatori ar creste vanzarea produselor agricole la legumicultori, in piete si targuri.La momentul asta,posesorii de bonuri sant fortati sa cumpere produsele din marile magazine unde nu ajung prdusele legumicultorilor Romani.Guvernul ar trebui sa gaseasca altfel de facilitati ptr.angajatori(bonurile nu se impoziteaza)si salariati.

3. VLAD -- (5-March-2010)In situatia aceasta o sa se ajunga, mai mult ca sigur, sa faca agricultura in Romania doar o anumita clasa de oameni : MAFIOTI SI SPALATORII DE BANI din interiorul si exteriorul acestei tari " lupul pastor la oi", rusine pentru voi cei de la Bucuresti-cuibul de viespi al tarii.

4. macovei iulian -- (19-March-2010)Avem intentii bune de a face bine acestei tari dar nu ne sprijina nimeni! Sunt oameni care au cativa bani pe care stiu cum sa ii foloseasca dar nu avem loc de "mafioti"!!!

5. liviu -- (16-September-2010)avem pamanturi nelucrate de de 20 de ani nu le mai trebuie ingrasaminte si doar trebuie sa muncim.tare erau bune cooperatiile de stat

6. miha -- (8-October-2010)Sa muncim cu ce, ca doar nu crezi ca suntem motorizati, noi nu am preluat CAP-uri sau sa tragem sfori pt preluarea statiunilor de cercetare?

7. radu viorel -- (3-January-2011)da ma bucur ca se mai gindeste cineva la agricultura dar nimeni sa si investeasca eu sunt unul care am investit destul si in timp scurt
si nimeni nu ma ajutat si nici de incurajat si nu cred ca statul este de vina ci noi sunt de acord ca este de dorit dar nici nu este de vina ca sa ajuns unde suntem si o sa fie si mai rau

8. adrian -- (4-February-2012)Romania ar putea avea o crestere economica consistenta in urma agriculturii si nu numai, multi oameni ar avea locuri de munca si n-ar mai pleca in strainatate.In Romania saracia,hotia se pot schimba doar daca oamenii se unesc si ies in strada sa ceara aceasta schimbare..trebuie sa ne unim si sa facem ceva...am fost umiliti si suntem, santem furati pe fata.

9. Morosan -- (8-February-2012)Ofer consultanta accesare fonduri europene, diverse domenii.
Intocmire dosar, implementare proiect, dezvoltare, identificare
piata interna si externa, planuri de afaceri, pentru afaceri de succes.
Consultanta antreprenorila pentru dezvoltarea sau infiintarea oricarei afaceri,
inclusiv pt piscicultura - proiecte ample sau simple helesteie.
Contact cu detalii la marian_morosan@yahoo.com Afaceri de succes cu bani europeni la
M&M Morosan Consulting SRL

10. Gigel -- (23-July-2012)Domnilor,trebuie sa recunoastem ca-i mai simplu sa gasim vinovatii in cei ce ne-au condus pana astazi....,dar sa nu uitam ca suntem cei care am ridicat mana pentru ai avea.chiar si astazi....cand am ajuns la limita nimeni nu face nimic...suntem poporul care la -27 de grade srigam in strada,air acum aplaudam in piete..ca si cum s-ar fi intamplat ceva bun.cei ce vor sa lupte vor reusi...greu dar v-or reusi.agricultura a ramas un sector unde este loc si pentru noi,numai ca trebuie sa ne organizam in alt mod nu cum doresc ei,nu innafara legii.

11. george -- (24-July-2012)dacaam aveea ce baga in pamant am avea si ce scoate, dar suntem p e kont prooriu cand e vb de investitie, si nu avem ce recolta totul e scump la nivelul tarii pt ce salarii sunt , sunt tarani nu isi permit sa irige chiar daca e sistem de irigat ca nu au bani, si la banca nu iti dau nici-un credit ca nu esti angajat, nu ai nici-un venit,,, AVEM PAMANT DE MILIOANE, DACA NU INTERVINE STATUL SA AJUTE TARANU II AJUNGEM PE GRECI.,, SE USUCA TOT , SI APOI NIMENI NU ISI PERMITE SA CUMPERE NIMIK CA VA FI TOT SCUMP,, DA SA BELEASCA OKII AIA DE LA KONDUCERE,,

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Schimbările climei şi implicaţiile pentru agricultură

Agricultura mileniului în care am păşit impune o activitate umană care trebuie să răspundă la solicitări majore, mult mai ample şi mai grave decât agricultura secolelor precedente, de răspunsurile pe care le va da depinzând însăşi supravieţuirea omului şi calitatea vieţii acestuia pe pământ.

Misiunea principală a agriculturii viitorului este de a asigura securitatea şi siguranţa alimentară a populaţiei globale (în creştere spre 9 miliarde de locuitori, în 2050), de a corela armonios măsurile de creştere cantitativă şi calitativă a producţiei agricole destinate alimentaţiei, cu cerinţele de dezvoltare ale producţiei de biocombustibili concomitent cu protejarea ecosistemelor şi decuplarea creşterii economice de degradarea mediului.

Atingerea dezideratului de dezvoltare durabilă – dar şi din ce în ce mai performantă a agriculturii – este realizabilă în condiţiile contracarării marilor provocări globale actuale care se potenţează reciproc: schimbările climatice globale, restrângerea drastică a biodiversităţii speciilor de organisme, implicit a resurselor genetice de valoare, încă neexploatate pe deplin, procesele de degradare, erodare şi poluare a solului, suportul perenităţii vieţii pe pământ, generatorul universal de hrană pentru toate vieţuitoarele, diminuarea resurselor de apă dulce.

Schimbarea climatică care se detaşează ca prioritate prin consecinţele sale economice, sociale şi politice la nivel mondial a fost demonstrată fără niciun echivoc de către Consiliul Mondial privind Clima – IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change – 2007), evaluându-se o creştere a temperaturii medii globale de 0,6°C în secolul trecut (0,74°C între 1906-2005).

În România, Administraţia Naţională de Meteorologie a evaluat o creştere a temperaturii anuale a aerului cu 0,5°C per ţară, cu încălzire semnificativă în regiunea extracarpatică.

Raportul de Evaluare al IPCC descrie o tranziţie accelerată către o lume cu o climă mai caldă, marcată de situaţii frecvente cu temperaturi extreme, inclusiv valuri de căldură, agravarea secetei în unele regiuni, uragane, precipitaţii mai abundente în emisfera nordică, topirea gheţarilor şi a gheţii arctice.

Raportat la o scară mai amplă de timp, pământul ar trebui să se plaseze în cadrul unei perioade interglaciare lungi, dar se pune întrebarea dacă omul nu a schimbat, involuntar, prin activităţile sale, evoluţia climatică spre încălzire, modificând bugetul energetic planetar. Astfel, responsabilitatea privind schimbările climatice este atribuită în proporţie încă greu de stabilit ciclului planetar normal şi activităţilor antropice, producătoare de emisiuni de gaze cu efect de seră.

Scenariile schimbărilor climatice prefigurează pentru secolul actual o încălzire în continuare, cuprinsă între 0,1°C şi 1,5°C până în anul 2029 şi de 4,0°C şi 5,0°C până în 2099, în funcţie de restructurările activităţilor antropice efectuate în timp real. Referindu-ne la domeniul agriculturii, fiecare dintre manifestările meteorologice deviate de la normal exercită efecte negative devastatoare, care merg până la distrugeri integrale de recolte, periclitarea vieţii animalelor şi a oamenilor şi, în final, a economiei ţărilor afectate.

Astfel, încălzirea globală a pământului va provoca o creştere a nivelului mărilor şi oceanelor cu 18 până la 59 cm, restrângând suprafaţa uscatului în toate ţările costiere, cu efecte directe şi indirecte asupra agriculturii (diminuarea terenurilor agricole, migraţia populaţiei etc.). Restrângerea zonelor favorabile pentru practicarea agriculturii este determinată de creşterea frecvenţei şi intensităţii evenimentelor extreme cauzate de încălzirea globală, în special a secetei şi inundaţiilor.

În România, agricultura s-a confruntat frecvent cu seceta, un fenomen endemic acutizat recent, care afectează 3,97 milioane ha, din care 2,87 milioane ha reprezintă teren arabil din principalele zone agricole ale ţării, cu precădere cele din sud şi sud-est. Vremea lipsită de precipitaţii este marcată de temperaturi crescute peste media multianuală, lipsă de apă, vântul, căldura, care exercită influenţe negative asupra solului, asupra apei din sol, de la suprafaţa solului şi a celei freatice, cu consecinţe asupra vegetaţiei spontane, păşunilor şi fâneţelor, plantaţiilor de pomi şi viţă-de-vie, pădurilor şi, mai ales, asupra recoltelor plantelor de câmp. Creşterea frecvenţei şi duratei secetei determină nu numai diminuarea zonelor favorabile şi schimbarea locaţiilor acestora, ci şi a sistemelor de exploataţie agricolă şi a tehnologiilor implicate, a sortimentelor de genotipuri de plante şi animale, a sistemelor de asigurare a protecţiei organismelor vii şi a mediului.

Principalul mijloc de contracarare a secetei şi a fenomenului de deşertificare, care se extinde global, în prezent pe 6.200 milioane ha, este reprezentat de irigaţii, dar, din păcate, aplicate numai pe 330 milioane ha şi nu cu cele mai eficiente tehnici. În ţara noastră au fost amenajate 3,2 milioane ha în sisteme de irigaţii, din care au rămas potenţial utilizabile în anul 2007 cca 700.000 ha. Apa va deveni „cheia de boltă“ a dezvoltării durabile şi, de ce să nu spunem, a prezentului şi viitorului omenirii.

Reamintesc că, deşi suprafaţa globului pământesc acoperită de ape este de 71%, numai 2,5% din volumul total revin apei dulci. Ca urmare a exploziei demografice, a intensificării utilizării apei la nivel mondial în tot mai multe domenii de activitate, precum şi a încălzirii globale planetare, resursele de apă dulce disponibile scad treptat şi substanţial.

Astfel, de la 7.000 m3 ce reveneau în anul 2000 per an per cap de locuitor, se estimează o diminuare de până la 5.100 m3/an/cap de locuitor în anul 2025.

Dintre principalele sectoare care folosesc cantităţi mari de apă, agricultura se detaşează ca cel mai mare utilizator de apă dulce, o evaluare făcută în anul 2000 indicând că aceasta a folosit 67% din totalul apei dulci disponibile. Pentru anul 2025 se prevede o creştere a cerinţelor de apă ale agriculturii de 1,2 ori, ale industriei de 1,5 ori, iar a consumului casnic de 1,8 ori.

Lester Brown, coordonatorul Institutului Mondial de Politică Planetară, autorul Planului B.3.0 „Mobilizare pentru Salvarea Civilizaţiei“, consideră că „ceea ce ne trebuie în prezent este un nou concept, un nou mod de gândire asupra utilizării apei“, şi anume „o trecere la culturi agricole apte de a folosi mai eficient apa, precum şi orice măsuri care cresc productivitatea apei, în special a apei de irigaţii, orice măsuri care transformă grânele în proteină animală, mai eficientă în efectul de creştere a productivităţii apei“.

În Planul B.3.0, Lester Brown, având în vedere faptul că „scala şi urgenţa provocărilor pe care le avem în faţă sunt fără precedent“, declară că depinde de fiecare dintre noi să modificăm tendinţele de declin şi colaps ale civilizaţiei, întrucât „salvarea civilizaţiei noastre nu este un sport pentru spectatori“.

Redirecţionarea omenirii pe calea progresului durabil este un proces dificil, Lester Brown atrăgând atenţia că „alegerea drumului va trebui făcută de generaţia noastră, dar va afecta viaţa pe planetă pentru toate generaţiile care vor urma“.

Revenind la cercetarea agricolă românească, aceasta este în măsură să ofere materiale biologice – plante şi animale – cu toleranţă crescută la schimbările climatice globale, tehnologii agricole diversificate şi performante pentru culturi agricole convenţionale şi noi – biotehnologice (OMG) şi ecologice în coexistenţă, sisteme de protecţie a culturilor şi mediului înconjurător, sisteme perfecţionate de valorificare a apei, în special a irigaţiilor.

Rămâne doar ca beneficiarii acestora, agricultorii, să le folosească, să le pună în practică.

Acad. Cristian HERA, preşedinte ASAS

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
2770

□

Comentarii

1. Vlad -- (1-June-2010)foarte interesant, am avut nevoie pentru un referat si pot sa spun ca a fost multumita profa :)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

Petiţie agricolă

Federaţia Naţională a Producătorilor Agricoli din România şi Federaţia Sindicatelor AGROSTAR îşi exprimă îngrijorarea cu privire la interesul acordat de Guvernul României sectorului agricol. Atragem atenţia că, până la expirarea perioadei optime, nu s-au însămânţat suprafeţele planificate la nicio cultură de toamnă, situaţia prezentându-se astfel:

- Grâu, suprafaţa semănată – 55% din suprafaţa planificată;
- Orz de toamnă – 85%;
- Orzoaică de toamnă – 73%;
- Rapiţă – 85% (cca jumătate din suprafaţă trebuie reînsămânţată din cauza calamitării totale);
- Plante furajere – 20%;

Considerăm că această situaţie are la bază, ca principale cauze, resursele financiare reduse de care dispun agricultorii şi o politică agricolă incoerentă. Sprijinul acordat agricultorilor vine cu foarte mare întârziere sau chiar nu vine deloc. În actuala criză financiară mondială, propunerea de a modifica baremul sprijinului acordat agricultorilor, în cazul împrumuturilor conform prevederilor Legii nr. 150, de la 10 la 30%, este o cruntă amăgire, în condiţiile în care creditele se vor acorda din ce în ce mai greu. Dacă până în prezent creditele pentru sectorul agricol se accesau cu destul de multă dificultate, începând de acum acestea vor fi doar un vis pentru fermieri. Fără o piaţă funcţională a produselor agricole, cu o fluctuaţie foarte mare a preţurilor, fără mecanisme de susţinere a activităţilor agricultorilor, fără pic de respect şi interes pentru mediul rural (exceptând pe cel din perioadele electorale), sectorul agricol se va diminua treptat, odată cu amplificarea problemelor sociale din mediul rural, concretizate în abandonarea lucrării pământului şi sărăcirea populaţiei rurale.

Este îngrijorător faptul că, din suprafaţa totală de 9,4 milioane de hectare teren arabil, în această toamnă au fost semănate doar cca 1,5 milioane de hectare, restul rămânând a fi semănate în condiţii de iarnă sau în primăvară, ceea ce noi credem că este utopic.

Federaţia Naţională a Producătorilor Agricoli din România şi Federaţia Sindicatelor AGROSTAR solicită Guvernului României următoarele:

- acordarea în regim de urgenţă a sumei de 200 lei pentru fiecare hectar de teren cultivat în această toamnă;
- declararea de zone calamitate, acolo unde apa lipseşte cu desăvârşire;
- urgentarea efectuării controalelor realizate de APIA pentru a se putea începe efectuarea plăţilor directe acordate agricultorilor, începând cu luna decembrie 2008.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
693
□

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Mircea Albulescu, actorul, profesorul, poetul

– Domnule Mircea Albulescu, dumneavoastră chiar Mircea vă numiţi?

– Nu, în acte mă numesc Albulescu V. Iorgu (V de la Vasile, tatăl meu, pe mamă o chema Olga, fiind poloneză după tată, bunicul meu). Tatăl meu, în momentul în care m-am născut, a hotărât să mă numească ca pe bunicul meu, Iorgu. Mama n-a spus nimic. În plus, pe naş, care a fost un superior al lui tata, îl chema Constantin şi atunci popa a căpătat hârtie, când m-a băgat în cristelniţă, să zică: „Se botează robul lui Dumnezeu, Iorgu Constantin“.

Mama nici atunci n-a zis nimic. Dar când am rămas noi doi, adică în momentul când am început să sug, să mănânc, să mă spele, să aibă grijă de mine mi-a zis Mircea şi aşa a rămas. Cine a fost acest Mircea, dacă a fost cineva sau de unde i-a venit dânsei ideea ca să mă numească pe mine Mircea nu ştiu. Când m-am gândit eu ca s-o întreb, deja săraca se dusese.

– Cum aţi ajuns dumneavoastră, fiul unui om care n-avea nicio legătură cu teatrul, unul dintre starurile, vârfurile teatrului românesc?

– Începutul este unul obişnuit, nu spun banal, dar obişnuit da. Mi-a plăcut o fată, m-am ţinut după ea, iar ea mergea, cum se spunea atunci, la un Ateneu Popular, unde se dansa, se cânta la cor şi era şi o echipă de teatru. Aşa am intrat în trupa de teatru ca să fiu lângă această fată. Între timp făceam şcoala medie tehnică de arhitectură şi prin anul doi m-am angajat la Teatrul Naţional ca artist corp-ansamblu, adică figurant. Un an mai târziu m-am dus şi am dat examen la institut. Şi după ce am terminat examenul, Dumnezeu să-l odihnească, Nicolae Bălţăţeanu a ieşit repede după mine: „Mă, zice, da’ tu n-ai terminat şcoala?“ Zic: „Nu, mai am un an.“ Era voie de intrat pe vremea aia chiar dacă nu terminai toată şcoala. Dar el zice: „Mă, băiete, du-te la şcoală, termină şi vino la anul că o să iau eu clasa“. Aşa am făcut, dar după ce am intrat, la împărţeală, doamna Buzescu, care avea o clasă paralelă cu a domnului Bălţăţeanu, a zis: „Nu, p-ăsta îl iau eu.“ Iar peste 4 ani, oarecum la fel, maestrul Moni Ghelerter a zis: „Mă, tu vii la mine la Naţional, că vreau să pun piese cu tine“, „Bine, maestre!“.

S-a dat concurs la Teatrul Municipal, condus de doamna Bulandra, unde au concurat Rebengiuc şi Anca Vereşti; noi aveam o scenă împreună pe care o făcusem la absolvire, m-am dus să dau replica. Am dat-o, s-a terminat examenul, am plecat acasă şi pe podul Mihai Vodă, Ion Manta, actorul, urla după mine. M-am oprit şi mi-a zis: „Mă, da’ tu nu eşti pe listă“, „Păi nici nu dau concurs“, „Nu se poate bă, vino-napoi“. M-am întors şi madam Bulandra: „Da’ tu de ce nu eşti pe listă?“, „Păi, să vedeţi că eu am vorbit cu domnul Ghelerter că dau concurs…“, „Nu dai nicăieri concurs, ai intrat la mine, Baciule, dă-i leafa 600 şi să terminăm“ şi m-a angajat cu 602 lei leafă şi mi-a dat şi primă 1.000 de lei.

– Dumneavoastră sunteţi şi profesor. Cum este această meserie, pentru că înţeleg să predai matematica, filologia, dar cum e să descoperi talente şi să le creşti cum creşte un fir de iarbă?

Dacă un profesor de arta actorului are 12, 15, 18 studenţi, el este obligat, dacă este un om serios şi dacă iubeşte copiii, să ţină atâtea cursuri câţi studenţi sunt. Dacă la medicină un student lipseşte atunci când profesorul a explicat ficatul, de exemplu, el poate merge la bibliotecă, citeşte 67 de pagini şi a rezolvat povestea. Acest lucru nu se poate întâmpla la noi.

Este o punte atât de vie, încât numai în prezenţa noastră şi numai în lucrul nostru ea poate să existe, şi de fapt ăsta este lucrul cel mai important. Eu cred că pentru fiecare om este mai important drumul decât a ajunge la ţintă. Ajungerea la ţintă compune în alchimia acestui moment şi puţină tristeţe. În clipa aceea trebuie să cauţi un alt drum, trebuie să cauţi o altă ţintă pentru ca să-ţi păstrezi viaţa, ca să-ţi păstrezi tonusul, ca să-ţi păstrezi rostul pe lume.

– Sunteţi într-adevăr o fire pasionată şi pasională, dovadă că aţi pus mâna pe condei şi aţi îndrăznit în poezie.

Ce am scris reprezintă un supliment de semn. Ceea ce notăm noi pe marginea textului şi toate gândurile pe care le avem în legătură cu un rol, cu un spectacol, nu toate se transpun până la urmă în spectacol şi rămân unele valori în afară. Şi atunci eu am adunat un cuvânt şi încă un cuvânt, şi cum zice un poet grec:
„Poezie este atunci când două cuvinte se întâlnesc pentru prima oară“, iar pe mine m-a ajutat Dumnezeu să adun pe hârtie aceste gânduri. De fapt nici nu sunt gânduri, sunt stări. Eu sunt un om care nu are memorie, eu ţin minte stări. Eu vă privesc acum şi îmi aduc aminte multe lucruri din anii de când ne cunoaştem. Nu vorbele, ci stările care s-au legat.

Cântec lui Amza Pelea
Pădurare de pădure,
Plesni-ţi-ar coada la
secure,
C-a-ndrăznit să se îndure,
Să taie mijlocu’ la pădure,
Pădurare de pădure!
Prin pădure, pădurare,
Să nu mai găseşti cărare,
Nici apă-n adăpătoare,
Nici rogoz în hrănitoare,
C-ai tăiat la întâmplare
Din pădure, pădurare.
Dac-ai început, ştiu bine,
C-ai s-ajungi şi pân’ la
mine.
Dă-i ‘nainte, pădurare,
Nu ne rugăm de-ndurare,
Suntem o pădure tare.
Cată-ţi o secure mare,
Te-om aştepta fiecare,
Să ne cânţi cu-a ta secure,
Pădurare de pădure!
--Mircea Albulescu--

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
1423
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

102--cel-mai-mare-buget-din-istoria-agri...

Cel mai mare buget din istoria agriculturii

- Agricultura va beneficia în 2008 de o susţinere financiară internă şi externă de peste 11 miliarde lei. Este vorba de cel mai mare sprijin financiar din istoria agriculturii româneşti. El depăşeşte cu 13% nivelul anului 2007 şi de aproape 2 ori totalul alocaţiilor pe 2006.
- Cea mai mare susţinere financiară vine din partea Uniunii Europene, al cărui sprijin financiar, de 5.560.000 lei, depăşeşte pentru prima dată contribuţia Bugetului Naţional, stabilită la 5.467.300 mii de lei.
- Alocaţiile bugetare din 2008 pentru agricultură reprezintă 2,5% din Produsul Intern Brut.
- Principala prioritate a bugetului agricol pe 2008 o reprezintă susţinerea financiară a activităţii productive din agricultură, respectiv a sectorului vegetal şi zootehnic, căruia îi este alocat cca 10 miliarde lei, respectiv 90% din bugetul agriculturii pe 2008.

O asemenea construcţie financiară se explică prin contribuţia foarte mare a bugetului comunitar, orientat cu precădere spre sectoarele care asigură progresul tehnic şi tehnologic.

- Plăţile directe pe suprafaţă au fost majorate la aproape 300 milioane de euro, respectiv la 47 de euro/ha, nivel maxim prevăzut în Tratatul de aderare.
- Investiţiile pentru îmbunătăţiri funciare vor fi sprijinite cu circa 2.762 mii de lei. Creşterea faţă de 2007 este de 55%, dar în condiţiile dezorganizării şi ineficienţei acestui sector nivelul de alocaţie este departe de a asigura acea ajustare structurală care să garanteze irigarea a cel puţin jumătate din potenţialul existent.
- Alocaţiile destinate susţinerii financiare a programului Fermierul, în sumă de 490 mii lei, deşi în creştere faţă de 2007, lasă să se înţeleagă că acesta nu mai prezintă o prioritate pentru actuala echipă guvernamentală. De fapt, sprijinul financiar pe 2008 are ca destinaţie doar finanţarea proiectelor aflate în curs de realizare.
- Silvicultura nu se află nici ea în prim-planul priorităţilor. Dimpotrivă, ea pare a se situa în rândul sectoarelor marginalizate din punct de vedere bugetar, fiind lăsată să se descurce mai ales pe seama unui program de autofinanţare, care are puţine şanse de reuşită în condiţiile devastărilor la care este supus fondul forestier.

Structura bugetului agricol (tabelul il gasiti in revista)

Evoluţia bugetului agricol (tabelul il gasiti in revista)

Despre Bugetul destinat anului 2008 am discutat cu Miron Moldovan, director general al Direcţiei Generale de Buget-Finanţe şi Fonduri Europene. Potrivit spuselor sale, un prim element de noutate regăsit în acest buget este dat de finanţarea la hectarul de cultură. Suma estimată va ajunge la aproximativ 90 de euro/ha.

Rep.: Care sunt elementele esenţiale ale acestui buget, din punctul de vedere al dimensiunii, al resurselor, al repartiţiei cheltuielilor şi al priorităţilor?

M.M.: Referitor la dimensiune se observă din sinteza comparativă a ultimilor ani că, dacă în anul 2006 bugetul consolidat al Ministerului Agriculturii deţinea 1,68% din PIB, în bugetul pentru anul 2008 procentul creşte la

2,80% din produsul intern brut. Această pondere destul de mare este o dovadă că agriculturii i se acordă o importanţă deosebită.

Din punctul de vedere al surselor de finanţare vă pot spune că, dacă în urmă cu doi ani fondurile provenite din bugetul de stat deţineau 1,8% din PIB, pentru anul viitor acestea vor ajunge la 1,45%.

În ceea ce priveşte fondurile externe nerambursabile se poate observa o dinamică deosebită datorată intrării României în Uniunea Europeană. Astfel, dacă acestea ocupau în anul 2006 o pondere de 0,56% din PIB, în 2008 ele aproape se vor dubla, ajungându-se la un procentaj de 1,26% din PIB.

Despre repartiţia cheltuielilor este bine de ştiut că ministerul a alocat fonduri pentru aşa-numitele cheltuieli fixe legate de: funcţionarea instituţională, crearea condiţiilor de muncă, personal, materiale; cheltuieli necesare funcţionării instituţiilor prin care ministerul îşi realizează politica de subvenţionare a agriculturii.

Rep.: Ce a intervenit nou în fundamentarea şi structurarea bugetului faţă de anii precedenţi?

M.M.: Aşa-numita finanţare pe hectar. Ministerul Agriculturii face o prefinanţare, adică plăteşte înainte suma pe hectarul de cultură, în valoare de 50,5 euro, şi apoi o recuperează de la Uniunea Europeană.

În completarea acestor 50,5 euro/ha, la majoritatea culturilor există şi o contribuţie a statului membru. România contribuie cu peste 40 de euro pe ha, bani pe care nu-i mai recuperează. Pe parcursul a trei ani (din decembrie 2007 şi până în 2009), UE ne susţine 80% din această sumă, de peste 40 euro/ha, în limita a aproximativ 500 de milioane de euro. Aşadar vom aloca suma de 84,92 euro/ha de cultură, diferenţiat la sfecla de zahăr, in, cânepă.

O noutate o reprezintă şi fondurile din programul FEADR (Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală), care de fapt sunt fonduri aferente Programului Naţional de Dezvoltare Rurală.

Am alocat fonduri şi pentru partea de cofinanţare, dar şi pentru stimularea absorbţiei. Acele credite acordate prin bănci au avut rolul de a stimula absorbţia fondurilor europene. Nepromovarea proiectelor SAPARD şi respectiv PNDR, din lipsa fondurilor proprii a producătorilor agricoli, ar fi pus România în incapacitatea de a absorbi fondurile europene.

Un alt element de noutate este dat şi de Fondul European Agricol pentru Garantarea în Agricultură (FEGA), precum şi de Fondul European pentru Pescuit (FEP).

Rep.: Din datele de care dispunem rezultă că majoritatea alocaţiilor bugetare este orientată spre dezvoltarea sectoarelor vegetal şi zootehnic. Această orientare cuprinde şi procesarea?

M.M.: Subvenţionarea se desfăşoară pe mai multe categorii. Partea de producţie vegetală şi zootehnică se încadrează la capitolul sprijinul producătorilor agricoli.

Procesarea se regăseşte în Planul de Dezvoltare Rurală. Ca să procesăm trebuie să producem, că dacă nu producem şi importăm... este în dezinteresul României. La noi, la ora actuală există o ruptură între procesare şi producţie. Rentabilitatea unei ferme nu rezultă din produsul brut, ci din procesarea şi valorificarea acestuia. Fermierul se situează la pragul eficienţei, dacă se opreşte doar la partea de producţie. De aceea, prin SAPARD şi PNDR s-a încercat stimularea sistemului de procesare, care îl eficientizează pe fermier.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
890

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1020--smithfield-ferme-o-prezenta-notabi...

Smithfield Ferme

O prezenţă notabilă pe piaţa românească

Dacă în ultima vreme s-a vorbit mult despre Insula Mare a Brăilei şi alte câteva exploataţii agricole deosebit de performante de pe teritoriul României, iată că apar, una după alta, şi exploataţii zootehnice care mai că întrec în dimensiuni, performanţă şi calitate pe cele din ţările cu agricultură dezvoltată, superspecializate, pentru care până mai ieri făceam mâna streaşină la ochi privindu-le.

Multe dintre ele au fost prezentate în paginile revistei noastre şi vă asigurăm că vom continua cu astfel de exemple. Poate, până la urmă, scepticii, conservatoriştii, „rezerviştii" în ale investiţiei vor avea ce învăţa. De data aceasta mă voi opri la cel mai mare complex de creştere a porcilor din România – Smithfield Ferme – cu exploataţii şi alte structuri organizatorice amplasate în judeţele Timiş şi Arad. Vă mai amintiţi poate de… fostul COMTIM. De data aceasta putem vorbi de un management modern, aliniat noilor orientări, dar şi de investiţii a căror dimensiune şi performanţă au întrecut orice aşteptare.

Smithfield Ferme România este organizată pe trei divizii: Agricultură, ce are în preocupări exploatarea de 20 mii hectare de teren agricol, din care 10 mii hectare în proprietate; Fabricile de nutreţuri combinate (FNC) – Pădureni şi Vinga ce asigură furajele necesare efectivelor de porcine şi divizia ferme – 35 la număr, la care urmează a se adăuga alte 14 aflate încă în proces de autorizare sau construcţie.

Dar cine este Smithfield Ferme?

O companie americană cu sediul în Smithfield, Virginia – Smithfiedl Foods, care şi-a început activitatea în 1936. În prezent fiind cel mai mare producător de porcine şi procesator de carne de porc din lume. Investiţiile Companiei Smithfield Ferme în România au ajuns, până în prezent, la 600 de milioane USD, urmând ca până în 2010 acestea să ajungă la 1,2 mld. USD. Urmare unei activităţi bine manageriate Smithfield România a ajuns la o cifră de afaceri în 2007 de 100 milioane euro, pentru 2008, preconizându-se o creştere a acesteia cu 15-20%. Revenind la investiţii, acestea au fost direcţionate către modernizarea fermelor, dotarea tehnică, modernizarea FNC-ului de la Pădureni şi construcţia integrală a celui de la Vinga – ca să nu vorbim decât de cele mai importante obiective. Cele două fabrici vor asigura furajele concentrate pentru un efectiv de aproape 40 de mii porcine, efectiv la care urmează a se ajunge, după popularea şi a celor 14 ferme aflate, cum spuneam, în proces de autorizare şi construcţie. Cea mai importantă investiţie a firmei, după cum declara directorul general Bogdan Mihail, este Fabrica de Nutreţuri Combinate de la Vinga – Arad, în valoare de 30 milioane euro, demarată în 2006 şi finalizată în 2008.

„Este o construcţie de excepţie, nu cred că mai există una asemănătoare în Europa, de dimensiunea, capacitatea şi performanţa celei de la Vinga – îmi spunea cu prilejul inaugurării acesteia dl Mihail Sepeţean, directorul de comunicare al firmei. Cele două fabrici recepţionează cereale de la fermierii din zonă. În 2008 o treime din producţia totală de grâu a judeţului Timiş a ajuns în silozurile de la FNC Pădureni şi Vinga: 40.000 t au fost depozitate la Vinga şi 63.000 t la Pădureni, care le şi procesează.“

Noua fabrică impresionează prin dimensiuni: 60 m înălţime, dotare tehnică, performanţă. În depozit, inclus în construcţie, se stochează vitaminele care ajung în furaj cu ajutorul sistemului de microdozare, care are o precizie de 10 grame. Corpul de fabricaţie cuprinde două mori cu ciocănele care macină furajul, sistemul de dozare, malaxare, apoi granulatorul şi cele două linii de livrare cu o capacitate de stocare de 3.400 tone. Fabrica mai are în componenţă camera generatoare de abur necesar în procesul de granulare şi de menţinere a celor 3 rezervoare cu uleiuri vegetale şi grăsimi calde, mai ales pe timp de iarnă, colectoare de praf etc.

Despre managementul firmei, oamenii care îl asigură, precum şi despre investiţii, producţie sau valorificare se pot spune multe lucruri. În numerele viitoare ale revistei le vom aborda pe fiecare în parte. Pentru că merită.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
1751
□
ˆ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1021--oamnei-de-nota-10.html

Oameni de nota... 10

Luiza MIKE, marea doamnă a cartofului românesc

Soarta a făcut ca destinul liceenei de acum 30 de ani, căreia profesorii îi întrevedeau un viitor strălucit în ştiinţe filosofice sau lingvistice, să se schimbe brusc din momentul în care a realizat că vocaţia sa este de fapt agricultura.

Opţiunea pentru Facultatea de Horticultură din Craiova a produs stupoare în rândul colegilor şi dascălilor săi, nu însă şi în casa bunicilor, ardeleni din împrejurimile Turdei, care în mod premeditat sau nu i-a inoculat microbul agricol. Acolo, în satul Urca, de lângă Viişoara, Luiza avea să descopere universul miraculos a ceea ce se numeşte astăzi genomul bobului de grâu sau mirificelor seminţe din care dădeau roade faimoasele grădini de legume din împrejurimile Turdei.

La facultate a fost o studentă eminentă şi cum pe acele vremuri valorile adevărate se cerneau pe baza notelor şi aptitudinilor reale, comisia de repartizare i-a oferit şansa unică de a se afirma într-o instituţie care avea să se formeze odată cu ea – Staţiunea de Cercetare a Cartofului din Tg. Secuiesc. Până să ajungă în faţa microscopului şi-a bătătorit tălpile în fermele de producţie. Era tânără şi plină de energie. Pe deasupra, purta în creier multă ştiinţă de carte. Mai presus de acestea era caracterul său aparte, care a făcut din Luiza o persoană iubită nu numai de cei ce trudeau alături de ea pe întinsul plantaţiilor de cartof, ci şi de superiorii săi direcţi. Şi nu numai.

La 35 de ani, olteanca din Craiova, cu nume de secui veritabil, devine o vedetă ştiinţifică incontestabilă. Ea este astăzi ceea ce se numeşte „doamna cartofului românesc“. Nu numai pentru că este cea mai mare creatoare de soiuri româneşti, ci şi pentru abnegaţia şi curajul de a dovedi că România a fost şi va redeveni o forţă pe piaţa cartofului din Europa.

Cum şi prin ce mijloace?

Făcând cercetare în stil românesc. Adică în condiţii ştiinţifice şi sociale umilitoare. La Târgu-Secuiesc activează astăzi cel mai puternic nucleu de cercetători în materie de cartofi. Realizând pericolul marginalizării de care au avut parte în ultimii 18 ani, cercetătorii de aici şi-au schimbat adesea halatele albe în salopete, lucrând cot la cot cu muncitorii pentru a salva ceea ce a mai rămas în banca de gene a cartofului românesc.

Pentru a reuşi acest lucru, ei şi-au mutat laboratoarele undeva în munţi, într-o zonă ferită de viroze şi alte boli, unde creează. Zestrea lor ştiinţifică numără în prezent 11 soiuri, din care patru brevetate, iar alte patru aşteaptă certificarea deplină. Sunt soiuri pur româneşti, de la care s-au recoltat în această toamnă aproximativ 1.000 tone de sămânţă superelită care urmează a fi multiplicate în centrele de producere a seminţei atestate.

Aceasta este baza de la care pornesc cercetătorii din Tg. Secuiesc, conduşi de doamna Luiza Mike, în marea acţiune de refacere a culturii de cartofi în România. Ei au acum doar satisfacţia unei opere împlinite pe jumătate. Cealaltă „jumătate a cartofului“ comportă unele finisări genetice şi biologice greu de făcut fără un ajutor guvernamental substanţial. Conştientă de acest lucru, doamna Mike a decis să-şi schimbe strategia de acţiune. Dacă va fi să intre în noul Parlament al României, atunci îi vom auzi cu toţii glasul. Va fi un alt glas decât al politicianului demagog şi cinic.

O aşteptăm.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
630

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fac ce fac şi, de la o vreme, mă tot întorc în timp punând alături cioburi de adevăr din vremurile prin care am avut norocul să vremuiesc eu însumi. Oare de ce o fi simţit genialul anonim să tot repete în capul unui basm că „a fost odată ca niciodată“?

Iau deci seama la puzderia de amintiri şi gândesc că aşa va şi fiind cu viaţa noastră. Odată ca niciodată. Uninominalele care bântuie precum ciuma lui Caragea, de parcă lumea toată, de ieri, de azi dar mai cu seamă de mâine ar sta proptită în toiagul genialei descoperiri, sistemul nou de vot aşadar nu face altceva decât să adeverească, încă o dată, că nimic nu-i nou sub soare.

Priviţi, aşadar, Dumneavoastră boieri mari, listele de candidaţi şi veţi înţelege ce vreau să spun. Adică, la rânduieli noi, tot noi! Ei cu alte cuvinte. Parlamentarii de profesie. În păr! Şi ca şi cum noi, adică cei chemaţi să aleagă, am avea orbul găinilor, pe lista pretendenţilor la jilţurile parlamentare se mai adaugă şi câţiva neica nimeni. Pe care votanţii nu i-au văzut, nu i-au cunoscut şi, drept urmare, habar nu au cine sunt. De ce treaba asta? Uşor de ghicit! Parlamentarii de profesie nu au în fapt contracandidaţi de marcă. Aşa că, la palat, etichetele cu numele ocupanţilor de fotolii de până acum vor rămâne întru veşnicie. Cu rânduieli şi cu pomeni dintotdeauna cunoscute.

Întreba cineva, deunăzi, nedumerit de gogomănia legiuitorilor, cum de s-au putut nota majorări de simbrii cu 50%? Adică chiar le-o fi păsând „aleşilor“ de până azi de sărmana dăscălime? Dacă te-ai lua după sforăiturile lor, mai că ai crede că nici n-au ştiut ce fac! Şi, vorbă biblică – „iartă-i, Doamne, că nu ştiu care le e rostul!“ Numai că, cei mai harnici lătrăi sunt tocmai dascălii universitari. Aşa că, cu un ochi la slănină, au votat fără să stea pe gânduri. Fiindcă, faceţi suma! Afacerile, afaceri! Binefacerile de parlamentar cât cuprinde! Lefşoarele de dascăli – ce să mai vorbim? Aşa că trai nineacă pe banii celor care au naivitatea, ca să nu zic prosteala, să mai creadă că „legiuitorii ştiu ei ce fac!“

Păi sigur că ştiu! Priviţi-i acum, în campanie, cum nu mai încap de osânză pe micile ecrane şi dumiriţi-vă!

Cândva, odată ca niciodată… vorba povestitorului de basme, cândva aşadar cineva a avut ideea ca demnitatea de parlamentar să fie limitată. În timp, adică. Cel mult două legislaturi. Cum e şi cu preşedintele ţării, adică. Bună gândire. Numai că pe iniţiatorul în cauză l-a mâncat lupul. Haita, adică! Fiindcă ziceau dumnealor că nu pot refuza „dorinţa poporului“. Măi să fie!

Mi-e teamă însă, tare teamă că nominalele din noiembrie sunt o mare cacialma. Şi că nu mai e prea multă vreme până când despre România, despre această ţară întemeiată cândva în veşnicie, se va spune, nostalgic, „a fost odată ca niciodată“. Cât despre vot, va fi încă o dată cum a fost dintotdeauna.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:

630

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

De-am fi altfel

Mă gândesc adesea la ce-am fost şi ce suntem şi, mai cu seamă la ce-ar trebui să fim. Mă gândesc şi mă întreb cum de batem pasul pe loc, câtă vreme ne-a hărăzit Cel de Sus cu de toate: munţi şi păduri, ape şi câmpii cu pământ „de să-l pui pe pâine“ şi câte altele. Numai că „Dumnezeu îţi dă, dar nu-ţi pune şi-n traistă“.

Ca să fim ce-ar trebui, se impune doar să gândim şi să muncim. Raţional, perseverent şi ordonat. Mai… contemporan spus, să avem programe, proiecte, adevărate ghidaje ale activităţii noastre pe termen scurt, mediu şi lung, după nevoi şi interes naţional. Dar, tocmai aici este problema! Cine şi câţi mai sunt cei care gândesc la interesul naţional? Aleşii îşi fac mai întâi socoteala propriei averi, îşi pun în teşchereaua care nu se mai umple şi uită de promisiunile făcute celor cărora le-a cerşit voturile.

De aproape două decenii se tot vorbeşte de programe şi reforme. Numai că, toate sau aproape toate, au eşuat din cauza incompetenţei, a grabei şi improvizaţiei. Ce se propunea azi, se nega mâine, iar a treia zi se lua de la cap. În vreme ce la Palat bălăcăreala cotidiană a devenit obişnuinţă, ţara suspină în taină ca un bolnav ce speră să scape de o crudă maladie. Până una alta, nu-i rămâne românului decât „să rabde ceea ce n-a putut îndrepta“ – cum spunea Seneca.

Şi uite aşa, politica ce ar fi trebuit să fie dirijorul şi constructorul unei economii sănătoase, a generat în schimb ceva ale cărei constante sunt doar corupţia şi jaful, ceva care a făcut ce nimic să nu rămână nemurdărit. Consecinţele unei politici, i-aş spune diletante, le simţi pretutindeni. O ţară obosită, un rural îmbătrânit şi tot mai sărac, o pâine din ce în ce mai scumpă.

În oraşe şi mai rău: câini vagabonzi, străzi şi trotuare sparte şi uitate aşa, lume grăbită, circulaţie blocată, claxoane înfierbântate ale unor creaturi post-revoluţionare, care n-au învăţat de la părinţi decât nesimţirea, hârtii, mucuri de ţigări, vulgarităţi pe care, copil de ţară fiind, nu mi-am imaginat că le-aş fi putut auzi vreodată. Dar de unde să mai poţi învăţa ceva bun? Şcoala nu mai e şcoală, în televiziuni şi multe posturi de radio nu se vorbeşte într-o lună despre vreo reuşită naţională, şi mai ales despre cele din agricultură, despre vreun fermier sau fermă performantă, cât se vorbeşte într-o oră despre finanţatorii de fotbal, vedetele de doi bani, crime, jafuri şi scandaluri.

Halal educaţie pentru… tânăra generaţie. Cum ar fi de-am fi altfel? Cu siguranţă un popor mai civilizat, mai cultivat şi, fără îndoială mai bogat spiritual şi material. Mă întreb însă câtă vreme va trebui să mai treacă până ce vom lua în seamă, serios, lucrurile ce nu ne convin? Mai sunt doar câteva zile, săptămâni până se va produce o altă orânduială a lucrurilor. Poate vom avea, în fine, parte de o politică şi politicieni care să scoată neghina din grâul sănătos. Depinde însă, tot de noi.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
1810

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1024--la-orizont-hypermarketurile-rurale...

La orizont, hypermarketurile rurale

Banca Naţională a României a făcut o socoteală, în care se arată că românii plecaţi la muncă în străinătate au adus în ţară peste 7 miliarde de euro anul trecut. Anul acesta se poate vorbi de aproape 8 miliarde de euro, iar în 2010 se va ajunge la peste 10 miliarde de euro, dacă nu cumva cei plecaţi în căutarea unor locuri mai bogate vor fi obligaţi să se reîntoarcă. Grosul banilor merge la sate. Aproximarea a fost făcută ţinând cont că peste 45% din populaţia ţării trăieşte în mediul rural, iar ţăranii deveniţi muncitori în ţările Uniunii Europene reprezintă aproximativ 90% din totalul românilor aflaţi în străinătate.

Flerul comerciantului

Aceste date au fost imediat însuşite de proprietarii marilor lanţuri de magazine, care se tot întreabă cum vor cheltui ţăranii noştri atâta bănet. Astfel s-a născut ideea deschiderii unor hypermarketuri în comunele mai mari, care nu sunt limitrofe unor oraşe. Deci locuri izolate, unde oamenii au bani, dar nu au ce să cumpere cu ei.

„În momentul în care retailerii vor semnala o liniarizare a consumului şi dacă într-un sat de circa 5.000 de locuitori vânzările vor putea susţine deschiderea unui magazin acolo, atunci se vor dezvolta aceste reţele de retail“ – a afirmat Ciprian Moga, secretar general al Asociaţiei Marilor Reţele Comerciale din România (AMRCR). Deocamdată, nu este făcută public nicio locaţie, pentru că orice „zvon“ ar duce imediat la o scumpire nejustificată a terenurilor, iar investiţia ar deveni mai greu de realizat. Însă reprezentanţii AMRCR sunt de părere că primul hypermarket se va deschide în mediul rural, în următorii trei ani.

„Majoritatea lanţurilor de retail au în proiect dezvoltarea în mediul rural şi cred că o vor face în momentul în care această piaţă va deveni atractivă, atunci când va fi asigurat un flux de vânzări suficient, pentru a susţine afacerea. Mediul rural este o piaţă cu un potenţial ridicat. O mare parte din această populaţie este plecată la muncă în străinătate“ – a declarat Moga.

Riscul există

Nu ştim dacă o astfel de afacere va avea succes la sate, departe de oraşe, dacă ţăranii vor fi convinşi să cumpere de la hypermarket. Menţionăm că, la ora actuală, încă mai funcţionează în mediul rural, magazine mixte sau universale, dar cifra lor de afaceri este extrem de scăzută. Motivul este că oamenii ar vrea să cumpere, dar sărăcia este foarte mare, chiar dacă unele familii o duc mai bine.

Apoi, produsele agroalimentare, căutate zilnic de orăşeni, nu-i interesează pe ţărani, pentru că obţin multe din acestea din mica lor gospodărie. De asemenea, este ştiut că ţăranul român, dacă are un ban, întâi îşi face o casă şi îşi ia o maşină. Dacă îi mai rămân bani, îşi cumpără teren agricol şi animale, devenind fermier. Iată de ce încep să mă întreb dacă, nu cumva, povestea cu hypermarketurile la ţară conţine şi un iz imobiliar, menită să distorsioneze piaţa funciară, şi aşa bulversată.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
739
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1025--popa-din-plopeni-a-cazut-de-pe-sch...

Popa din Plopeni a căzut de pe schelă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPopa din Plopeni a căzut de pe schelă

Deşi oraş cu mai bine de 11.000 de locuitori, Plopeniul, o localitate din vecinătatea Ploieştiului, nu a avut până în urmă cu trei ani o biserică, măcar una. Era doar o aşezare înfiinţată pe vremea comuniştilor, cu clădiri de tot soiul – ca în orice orăşel care se respectă – dar fără o biserică. Ca să-şi ducă morţii la groapă, cei de aici apelau la mila vecinilor. Aşa că înfiinţarea uneia s-a dovedit imperios necesară. Şi, în centrul localităţii, s-au pus bazele acesteia. Nici acum sfântul lăcaş nu e terminat, dar se numeşte că oamenii au unde veni la câte o sărbătoare sau unde asculta slujba de îngropăciune la câte o înmormântare.

Preotul Nicolae, în vârstă de 45 de ani, s-a implicat personal în tot ce înseamnă construcţia bisericii. „M-am urcat pe schelă cu găleţile de mortar, povesteşte sfinţia sa, am bătut piroane, am cărat fier, am bătut tabla pe acoperiş şi am făcut la betoane“. Doar ca biserica să fie, în sfârşit, gata. Numai că, de curând, când s-a urcat pe schelă din nou, ca să-l ajute pe pictorul care picta pereţii bisericii, părintele s-a dezechilibrat şi a căzut. S-a ales cu numeroase traumatisme, două coaste rupte şi o lovitură puternică la cap.

A fost nevoie de o intervenţie chirurgicală serioasă, ca să fie în afară de orice pericol. Şi două săptămâni Plopeniul a fost, ca pe vremuri, când era localitate atee, din nou fără rugăciunile şi mila părintelui Nicolae. Dar ca Manole care nu s-a lăsat până n-a văzut finalizată sfânta mănăstire, şi părintele de la Plopeni trudeşte cu sârg ca să vadă realizată biserica unde păstoreşte.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
766
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

1026--a-disparut-registrul-de-fond-funci...

A dispărut registrul de fond funciar > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulA dispărut registrul de fond funciar

Începând din luna august, subprefectul judeţului Iaşi, Vasile Eţcu, a discutat cu 70 de primari probleme legate de fond funciar. Constatările sunt departe de a fi satisfăcătoare. Dacă în comuna Grozeşti un număr de 500 de dosare au fost trecute prin comisia locală de fond funciar, 236 au fost validate, iar pentru restul, deşi au fost respinse, nu au fost contestaţii, la Dolheşti, primarul Gelu Iacob a fost amendat cu zece mii lei pentru că nu a pus în discuţia comisiei locale nici 20 la sută din cererile de retrocedare.

Cea mai gravă situaţie s-a constatat la primăria comunei Prisăcani, unde nu mai există registrul de fond funciar şi nici cererile celor care revendică terenuri! La Prisăcani a fost trimis corpul de control al prefectului, iar subprefectul Vasile Eţcu a declarat că acţiunea de sancţionare a primarilor va continua până când aceştia vor pune ordine în registrele de fond funciar şi vor acţiona conform legii.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
647
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1027--de-sezon-galbena-gutuie.html

Imprimati articolul...de sezon Galbena gutuie...

Nu-i aşa că deja simţiţi aroma inconfundabilă a mirosului de gutuie? Ca orice fruct, este bine să fie „sacrificată“ şi transformată în nectar, peltea, gem, dulceaţă, compot sau multe alte specialităţi delicioase.

Gutuile, necurăţate de puf, se împachetează în hârtie şi se pun la loc rece, pe balcon sau în frigider, unde se păstrează foarte bine.

Dulceaţă de gutui

1 kg de zahăr, 3 gutui mari, 1 lămâie, 1/2 baton vanilie (esenţă de vanilie), 2 pahare apă.

Se spală gutuile, se curăţă de coajă şi se rad pe răzătoarea cu dinţi mari (sau pe răzătoare specială), dar se procedează în viteză, pentru ca gutuile să nu-şi schimbe culoarea. Mai întâi se pune zahărul la fiert cu două pahare cu apă, vanilie şi cu zeama de lămâie. Când siropul este aproape legat se pun gutuile şi se fierb până s-a legat siropul. Se lasă dulceaţa să se răcească şi apoi se pune la borcane.

Pastă de gutui

2 kg de gutui, 1 kg de zahăr, 1 pahar de apă.

Se spală şi se curăţă gutuile de coajă şi se taie bucăţele. Se curăţă fiecare bucăţică de mijlocul tare şi se pun în cratiţă cu zahărul şi cu apa să fiarbă. În momentul în care pasta începe să se îngroaşe, se amestecă mereu să nu se prindă de cratiţă. Când este bine legată se pune la borcane.

(M.S.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
719

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 480cd

Verificare

Reţete ca la bulgari...

Supă tarator

Despre aceasta se spune că - mâncată dacă nu zilnic, măcar de patru ori pe săptămână - stă la baza longevităţii bulgarilor cu cefe groase. Ea ar combate ateroscleroza şi e foarte simplu de preparat. Şi, dacă v-a tăiat Distragazul conducta cu gaz, nu e bai. Preparatul ăsta se face fără foc. Deci, dacă faceţi supa pentru patru persoane, luaţi de la piaţă, că în grădină nu mai sunt, vreo şase, şapte castraveţi. Îi spălaţi, îi curăţaţi de coajă şi cu ei pe tocător! Harcea-parcea îi faceţi.

Toc, toc, face cuţitul pe lemn şi castraveţii ies de aici bucăţele mici, mici... Flu, flu, un praf de sare peste ei. Dacă îşi lasă zeamă, jos cu ea. O scurgem. Dacă tot aţi fost la piaţă, cred că aţi luat şi niscaiva iaurt. Ori lapte bătut. Dar bulgarii zic că e mai bun iaurtul. Aşa, cam la juma de kilogram să fie. Dacă e mai gras, repede cu apă peste el, să-l îndoiţi, ca hangiii vinul, că ridică mintenaş colesterolul. Turnaţi iaurtul stins cu apă rece peste castraveţi. Sau invers. Şi, repede, săriţi să spargeţi câteva nuci tomnatice şi pline cu miez trainic. Hai şi cu astea, pisate potrivit, peste amestecul de mai sus.

Usturoi aveţi? Musai trebuie şi de ăsta. Măcar câţiva căţei, mărunţiţi temeinic şi puşi peste supă. Băgaţi lingura în compoziţie şi-i trageţi o învârtită ca la Cluj. Cu mâna aialaltă, scoateţi străchinile din dulap – aşa cică, trebuie să fie vas de lut, că păstrează gustul mai bun – şi, ce mai aşteptaţi? Umpleţi-le ochi. E prea albă supa asta? Păi s-o înverzim un pic cu o legăturică de mărar şi una de pătrunjel. Hai, vă las să mâncaţi...

Şerbetul, dulcele de el!

Dar să nu uitaţi că punem, ca pe vremea bunicii, de un şerbet. Simplu şi ăsta, nu scoate untul din noi... Un litru de apă şi un kilogram de zahăr: amândouă în oală, pe foc, până nu mai sunt apă şi zahăr, ci doar un sirop consistent. Storci peste el, aşa fierbinte cum e, ca un amorez, o lămâie, de-i iese sufletul şi rămâne fără vlagă, numai bună de aruncat la gunoi. Başca o sticluţă de esenţă de vanilie. E mai bună ca batonul. Când a trecut vipia din oală şi poţi s-o ţii fără să rămâi cu băşici la mână, bagi lingura de lemn, nefolosită pe la rântaşuri - că ia şerbetul gust de ceapă – şi dă-i amestecat. Când compoziţia se face albă şi groasă, numai bună de topit în gură, la borcan cu ea! Şi, data viitoare, la cafea, scoateţi din frigider şi şerbetul. Măcar să ne iluzionăm că suntem de viţă nobilă...

(Nina Marcu)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
732

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tricolorul, „stindardul libertăţii“

„Trei culori cunosc pe lume“, înaripatul imn datorat lui Ciprian Porumbescu – din păcate mistificat în timpul comunismului – care a însufleţit în marile momente ale istoriei recente întreaga românime, se datorează tot revoluţionarilor paşoptişti.

Cei care se ocupă de istoria drapelului naţional ca formă de reprezentare simbolică a poporului trăitor „de la Nistru pân-la Tisa“ avansează ipoteza conform căreia steagul tricolor se regăsea la daci în culorile stindardului, sub forma unui balaur zburător cu cap de lup, confecţionat din lemn ori metal, a cărui flamură avea aceste culori. În Evul Mediu se poate observa o îndelungată tradiţie a utilizării însemnelor tricolore „rămase moştenire de la Imperiul Roman“, cum spunea Gheorghe Bariţiu. Documentele atestă faptul că la „Adunarea Norodului“ din martie 1821, alături de Tudor Vladimirescu era desfăşurat un drapel tricolor.

În 1834, din ordinul domnitorului muntean Al. Ghica, primele corăbii româneşti arborează, cu învoirea Stambului, tricolorul şi, în acelaşi an, unităţile militare ale Ţării Româneşti primesc, ca drapel de luptă, tricolorul. La rândul său, profesorul francez Jean Alexandre Vaillant, directorul Colegiului „Sfântul Sava“, consemnează că tricolorul ar fi fluturat pentru prima dată pe 29 iulie 1839 pe muntele Pleşuva, în zona Comarnic Prahova. Notificarea este cea mai veche atestare documentară a tricolorului ca drapel al Principatelor. Dar cei care au oficializat steagul tricolor ca simbol al luptei lor, dându-i denumirea de „stindard al libertăţii“, au fost tinerii români – paşoptiştii – din capitala Franţei.

Aflat la Paris, ca şi alţi tineri români, Nicolae Bălcescu, împreună cu prietenul său Adolphe Crémieux, viitor ministru al guvernului provizoriu instalat în clădirea Primăriei, participă la asaltul Palatului Tuilleries sub lozinca „Vive la République!“. Regele Louis Philippe abdică şi „mulţimea în delir invadează palatul Bourbonilor care este devastat începând cu tronul. Unul dintre cei care au devastat căptuşeala tronului era Nicolae Bălcescu, alături de Ion Brătianu, care, pe 24 februarie prezintă noii municipalităţi steagul tricolor al României viitoare – scenă semnificativă pentru rolul jucat de români în organizaţiile secrete franceze care pregătiseră revoluţia. Cum Moldova şi Ţara Românească aveau drapele diferite: albastru cu alb şi roşu cu alb, iar prin asocierea culorilor dominante ale Principatelor rezulta un tricolor roşu, alb, albastru care, fiind identic cu al Franţei, a fost aleasă culoarea de legătură galben, într-o combinaţie care mai fusese folosită neoficial şi înainte. Astfel tricolorul românesc a fluturat mai întâi pe Primăria Parisului.

La începutul primăverii anului 1848, Parisul se goleşte de revoluţionarii români care pornesc spre ţară, purtând în minte imaginea vie a evenimentelor la care au participat şi aduc cu ei drapelul tricolor, instituind pe 26 iunie 1848 „Ziua Drapelului Naţional“ şi decretând Tricolorul ca „steag naţional al tuturor românilor“. Tot în acel an istoric, la Marea Adunare de la Blaj – 15 mai – deasupra miilor de participanţi s-a instalat „flamura cea mare tricoloră a naţiunii române“. Sub faldurile tricolorului s-au desfăşurat în Muntenia şi Transilvania evenimentele din acel an care a marcat afirmarea naţiunii române pe plan european, a sporit încrederea românilor în ei înşişi şi a reprezentat un puternic factor de stimulare a coeziunii naţionale.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
954

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În aşteptarea fondurilor structurale

Pe biroul directorului general al societăţii comerciale Safir SRL din Văleni – Vaslui privirea mi-a fost atrasă de o plachetă cu inscripţia „Domnului Safir Gheorghi pentru primii 15 ani de succes“. Aflu că placheta a fost oferită de salariaţi la finele anului trecut, „oamenii, mărturiseşte domnia sa, cu care am realizat ceea ce vedeţi astăzi“.

- Proiecte care au la bază doar promisiuni.
- Cu fiecare an pierdut rămânem în urmă cu alţi trei.

Şi motive de satisfacţie există. Acum SC Safir SRL înseamnă brandul „Delicios de Vaslui“, cunoscut în întreaga ţară, cu produse realizate într-un abator modern, cu dotare de ultimă oră.

Înseamnă 230 locuri de muncă, preocupări pentru ridicarea continuă a calităţii produselor şi de aici cursuri de calificare pentru toţi cei implicaţi în procesul de producţie.

Am beneficiat, ne spune directorul general, de două proiecte SAPARD, în valoare de două milioane de euro, cu care am construit şi dotat unitatea noastră – una dintre cele mai moderne din ţară – am achiziţionat mijloacele de transport necesare etc., toate acestea realizându-se până în 2006.

2007, un an al dezamăgirilor

În anul care s-a încheiat nu am putut să ne realizăm proiectele ce aveau la bază promisiunile „ferme“ că fondurile structurale vor veni până în martie 2007. În consecinţă, am făcut proiecte, am cheltuit bani şi degeaba, spune domnul Safir.

Având experienţa proiectelor SAPARD, la finele anului 2006 am gândit că, folosind fondurile structurale, să mărim capacitatea de creştere a puilor pentru carne de la 60 de mii la 450 de mii de capete pe serie, să înfiinţăm o fermă de găini ouătoare şi o staţie de făinuri proteice la abator. Din păcate, pe toate aceste proiecte se aşază praful în aşteptarea dezlegării care întârzie să apară de la Bruxelles sau de la Bucureşti, nimeni nu ştie.

În această situaţie se află mulţi investitori care şi-au pus speranţe, până acum deşarte, în fondurile structurale.

Am pierdut trei ani

În cazul unităţii despre care vorbim, apariţia şi utilizarea fondurile structurale ar fi permis, pe de o parte, posibilitatea de a rezista concurenţei tot mai acerbe, iar pe de altă parte posibilitatea de a exporta pe piaţa europeană. Cu atât mai mult cu cât există cereri, dar care nu pot fi onorate, deoarece capacitatea de care dispune unitatea este mică şi ceea ce se solicită din afară depăşeşte cu mult posibilităţile existente.

Aşa stând lucrurile, conchide domnul Safir, am pierdut nu numai un an, ci trei şi evident distanţa în timp se va prelungi dacă – din motive care ne scapă nouă, celor mărunţi – aşteptarea fondurile structurale se prelungeşte.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:

695

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

1030--la-baltatesti-neamt-renaste-o-vech...

La Bălţăteşti – Neamţ, renaşte o veche îndeletnicire

Esplanada Palatului Culturii din Iaşi este din nou animată de mulţimea vizitatorilor veniţi să admire standurile numeroşilor meşteri populari din diferite zone ale ţării, alături de care îşi expun creaţiile artişti populari din Indonezia, Algeria, Japonia. Între participanţii la această ediţia a Festivalului Internaţional de Artă Tradiţională – o iniţiativă salutară a Centrului Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale – şi Iulian Mihalache (foto) din satul Valea Seacă, comuna Bălţăteşti, judeţul Neamţ. Mulţi dintre vizitatori se opresc, admiră frumuseţea scoarţelor, covoarelor şi tapiseriilor expuse, întreabă de preţ.

- Ce înseamnă, domnule Mihalache, faptul că produsele dumneavoastră se cer?
- Nu mă pot plânge. De altfel, am atras atenţia celor interesaţi încă în urmă cu şapte ani, când am participat pentru prima dată la un asemenea târg. Ceea ce oferim publicului sunt lucruri care respectă cu stricteţe „moda“, ca să spun aşa, locului de unde vin, cu motive de mare frumuseţe, din vechime. Dar, iată, tinere mereu, pentru că plac şi peste timp. În plus, acum, când se vorbeşte tot mai mult de produsele bio, noi folosim ca materie primă lâna.

Din Valea Seacă, în Anglia şi Franţa

- Cum a fost începutul, pentru că am reţinut că vă ocupaţi cu altceva?
- Mai degrabă am revenit la lucruri pe care le ştiam din copilărie când, în satul meu, în fiecare gospodărie exista un război de ţesut. Am mai avut un avantaj, soţia mea este inginer textilist. Am început timid, produsele noastre au fost apreciate în târgurile din întreaga ţară şi de vreo câteva ori am expus şi în Franţa, Anglia, Germania şi ne-am bucurat de succes.
- Aşadar, de la tradiţie la afacere.
- Într-adevăr, la început lucram singuri, apoi încetul cu încetul ne-am extins, astfel încât acum avem un atelier cu şapte lucrători. Anul trecut am primit o finanţare de la Agenţia Naţională pentru IMM-uri cu care am achiziţionat două războaie, calculatoare etc. şi intenţionăm să accesăm, în măsura în care vom putea, fonduri europene.
- Mai sunt ţesătoare în Bălţăteşti?
- Din păcate, tot mai puţine. Să nu uităm că în apropiere, la Agapia şi Văratec, din mâinile călugăriţelor au ieşit adevărate minuni care împodobesc încăperi din casele celor care iubesc arta populară din multe ţări ale lumii. Acestea au fost un model şi pentru noi. Dar, ceea ce este mai important, plecând poate şi de la exemplul nostru, 16 femei din Bălţăteşti participă la un curs de ţesătorie. La finalizarea acestuia, o parte din absolvente vor lucra, sperăm, în atelierul nostru, altele vor deschide propria afacere.
- Ceea ce înseamnă concurenţă...
- M-aş bucura să fie aşa. Noi nu ne temem de concurenţă. Este loc pentru toţi, dar cel mai important rămâne

faptul că, iată, prin noi şi prin cei care vor veni renaşte un meşteşug străvechi.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1002

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 480cd

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

1031--nicolae-prea-minunat.html

Nicolae, prea-minunat > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNicolae, prea-minunat

„Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te-au arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor.“

Decembrie... Am intrat, aproape fără să vrem, în atmosfera minunată a sărbătorilor de iarnă. Ele încep acum, cu Sfântul Nicolae, şi se termină anul viitor, cu Sfântul Ion. E momentul ca, toată această lună, să uităm de rele şi să fim mai buni. Să ne amintim să zâmbim. Să facem daruri. Să ne ducem la biserică şi să ţinem, măcar parţial, post.

Uite acum, de Moş Nicolae, adică în noaptea de 5 spre 6 decembrie, să pregătim din vreme ghetele şi cizmele în care să primim cadourile. Şterse, cremuite, aşezate ca soldaţii din linia întâi pentru raport... Căci moşul, încet, discret, bătrâneşte, ajunge cam peste tot. Şi la copiii cuminţi, şi la părinţii pe măsura primilor, adică acei părinţi care nu sunt leneşi şi neascultători. Cei care n-au făcut rele şi prostii în timpul anului primesc portocale şi dulciuri, cei care au fost mai puţin cuminţi găsesc în încălţări doar câte o nuieluşă, semn că moşul s-a supărat şi nu dăruieşte nimic bun.

Sfântul Nicolae, care vine cu cadouri prin lume la începutul lunii decembrie, nu se arată, precum Crăciun, nici copiilor, nici oamenilor mari. Intră pe geam, pe uşă, pe horn. Nici măcar celor trei fete sărace, despre care legenda spune că urmau să fie vândute de tatăl lor ca să scape de sărăcie, nu li s-a arătat. Doar au găsit dimineaţa, în aşternut, pungile cu galbeni şi au scăpat de planul diabolic al părintelui lor care le pregătise o viaţă de dezmăţ, contra unor sume de bani. De aceea, Nicolae a rămas în popor protectorul fetelor de măritat.

Cine e Sfântul Nicolae?

Sfântul Nicolae s-a născut în ţinutul Lichiei, în Asia, din părinţi bogaţi şi numele-i, în greacă, înseamnă biruitor de popor. Când cei care i-au dat viaţă n-au mai fost, Nicolae şi-a împărţit averea săracilor şi a plecat în lume, întemeind întâi la Mira Mânăstirea Sionului. Se spune că puterea sa era fără margini. La fel şi bunătatea. Dacă îşi propunea, oprea furtuna de pe mare, vindeca orice boală, ba, mai mult, a reuşit să trezească din morţi un corăbier.

Pentru nespusa-i bunătate a fost făcut arhiereu, iar pentru credinţa-i nestrămutată, dat la osândă de mai-marii timpului său. Nicolae a stat în temniţă pentru convingerile sale religioase şi a fost eliberat de împăratul Constantin. Pe tot timpul vieţii, Sfântul a încercat să ajute oamenii care i se rugau cu diferite probleme. Nimeni nu pleca neajutat de la el. De altfel, şi în zilele noastre, Sfântul înfăptuieşte minuni pentru cei care îl aleg pentru rugăciunile lor fierbinţi. A murit pe 6 decembrie, dată la care e comemorat de aproape două mii de ani.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
646

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 480cd

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Păcatul de a te îndepărta de biserică

Există, de o vreme, în satul român un pericol. Mare. Imens. Mai cumplit decât am putea crede, la prima vedere. Şi la a doua. Ţăranii devin, cum n-au făcut-o pe vremea comunismului, atei. Nu mai calcă prin sfântul lăcaş ca să se închine la toţi sfinţii din calendar şi la Dumnezeu Însuşi. Cum făceau odinioară. Cum au făcut mereu. Ca şi cum din bisericile săteşti au fugit, unul după altul, toţi îngerii din lume. Şi toţi sfinţii. Sau au fost izgoniţi. Cu pietre. Şi pe pereţi şi în altar nu mai e niciunul. Nu mai e nimeni...

Nici măcar chemarea clopotului...

Nu ştiu ce se întâmplă. Nu ştiu de ce. Nici până când, din păcate, nu ştiu. Tot ce mă face să mă tem e că, în vremea din urmă, deşi poate sună apocaliptic, bisericile de la ţară rămân, la slujbele de duminică ori la marile sărbători, goale. Adică aproape goale. Mai vin câţiva bătrâni gârbovi, peste care vremea a curs nemilos şi care vor să se împace cu Dumnezeu, înainte de trecerea de dincolo.

Sau vreo femeie care are un necaz mare. Ori vreun copil care se pregăteşte de examene grele, pe la oraş. Restul satului nu e pătruns de limba clopotului ce bate şăgalnic, chemând oamenii la slujbă. Nici că, ultima dată când a trecut prin sat, părintele a înfruntat o grămadă de femei şi bărbaţi strânşi la vorbă, pe canapea şi pe şanţ, că se ţin de bârfă, în loc să vină în sfânta biserică, nu-i pasă satului.

Nici că în calendar e cruce roşie şi ziua trebuie începută cu semnul crucii şi cu îngenuncherea în casa Domnului. Toate astea, nu ştiu de ce, s-au dus. Parcă s-au certat ţăranii cu Iisus. Şi cu biserica. Şi cu credinţa ortodoxă. Poate pentru că nu mai sunt ţărani în satele româneşti, nu mai vin la biserică.

O fi zăvorul bisericii, o fi chemarea lucrării pământului, o fi birul daniilor?

Tineretul a plecat la oraş, după o viaţă mai bună, iar cei care au rămas în sat au uitat că se trag din Ion şi din Gheorghe care trăiau în sat odinioară. Sau poate pentru că, zile întregi, pe uşa bisericii tronează, naiba ştie de ce, lacătul. E închisă biserica, preotul are, cum spun molcom ţăranii, şi alte afaceri decât să vândă lumânări babelor care vor să aprindă câte una, de sufletul tuturor morţilor, în cimitir. Sau poate pentru că ţăranii au probleme cu pământul, de aia nu mai vin la biserică. Li l-au luat comuniştii, l-a ţinut Statul atâţia ani şi li l-a dat acuma – mă rog, anii ăştia – Iliescu. Pământul trebuia să fie al lor. Mereu. Dar n-a fost. Şi la ei, cei care mai simţeau pulsul pământului, a ajuns târziu. Mult prea târziu. Şi l-au aşteptat mult prea mult.

Când nu mai au bani şi nici putere să-l muncească. Da, când asociaţiile agricole se leagă să facă agricultură modernă, cum cere Statul, şi lor, ţăranilor le dau, cel mai adesea, praful de pe tobă. Când pâinea nu se mai coace în vatră. Când vitele din grajd iau, tot mai mult, calea oborului. Când glasul pământului s-a stins. Sau, cel puţin, ei, ţăranii, nu-l mai aud. Sau poate nu mai vin ţăranii la biserica din sat pentru că popa le cere mereu bani. Azi vrea să refacă picturile din biserică. Mâine vrea să repare turla. Pe urmă, nu ştiu ce clopot aduce ca să bată tic-ticul credinţei în sat la ei.

Mai e şi necuratul de play-back

Sau poate nu mai vin la biserică ţăranii pentru că biserica e prea modernă azi. I-au pus cei din consiliul parohial termopane, chiar şi uşa de la intrare, de nu ştii de intri în biserică sau în bancă; au făcut-o din termopan, au dotat sfântul lăcaş cu aer condiţionat, popa ţine slujba de pe CD. Sau poate pentru că nu e în fiecare duminică praznic nu mai vin ţăranii la biserică. Nimeni nu le împarte un colac, o farfurie, puţină colivă. Ei poate au nevoie de acestea. Ca să-şi amintească de morţi şi de vii. Ca să nu uite că sunt creştinii lui Iisus.

Să fie oboseala atât de mare?

Sau poate nu mai ştiu să vorbească ţăranii cu Dumnezeu, în chiar casa Sa. Ei fac semnul crucii când se trezesc dimineaţa când înghit la masa sfântă primul dumicat, când seara, sfârşiţi, se aşază la odihnă. Ei ştiu de mulţi ani că Dumnezeu e cu ei, atât cât poate, şi fără să stea la icoane, în biserică. Sau poate ţăranii au obosit să vină la biserică. Şi duminica dimineaţa femeia se odihneşte în timp ce jumuleşte găina pentru ciorbă şi tocană, iar bărbatul în vreme ce ascultă muzică de petrecere şi dă de duşcă o ţuică îngălbenită de vreme.

Sau, poate, cine mai ştie, Dumnezeu nu mai are nevoie de talpa ţării. De ţărani. S-o fi emancipat şi El, ca toată lumea. Nu mai are urechi de problemele ţăranilor. Ca şi ăia din Parlament, care sunt lapte şi miere când trebuie să le dai votul şi fiere când ajung acolo. Şi de aceea ţăranii nu mai vin la biserică. Poate că în multe dintre bisericile de la ţară nu mai arde lumina. Nu mai e suflet. Sau ţăranii nu mai ştiu de toate acestea. Nu le mai pasă. De ei şi de rădăcinile din care se trag. Cine ştie de ce nu mai vin ei la biserică? Poate pentru că e momentul să căutăm răspunsuri împreună. În numerele viitoare vom vorbi, acasă la ei, în satul lor, cu ţăranii care nu mai vin la biserică. Poate că trebuie chemaţi sfinţii din nou în biserici. Şi îngerii. Şi dacă sunt ei, poate vor fi şi ţărani...

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
699
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1033--meserii-pierdute.html

Meserii dispărute > REVISTA LUMEA SATULUI

Meserii dispărute

Suntem într-o ceaprazărie, pe Strada Oilor. Singura care a mai rămas, din câteva zeci, în Ploieşti. Dar nici aici, ca să fim sinceri întru totul, nici aici nu se mai fac pălării ca odinioară. Doar câte un pensionar mai vine şi mai comandă câte o şapcă... Cel care se ocupă de confecţionatul şepcilor, gazda noastră, este Constantin Sburătură, un bătrân tenace şi plin de viaţă, pentru cei 85 de ani bătuţi pe muchie.

Omul cu meserie

Îi spun, când vine în întâmpinarea mea, că sunt ziaristă şi vreau să-i scriu povestea. Zâmbeşte trist, dă din cap a îndoială şi zice: „Ce să scrieţi, că nu sunt cineva... Nu am făcut acte de eroism, nu sunt miliardar. Sunt un biet creştin, care munceşte de când se ştie. Am avut dintotdeauna atelierul ăsta aici. Adică de când m-am stabilit, după război, în Ploieşti.“ Dă din cap cu o tristeţe sinceră şi oftează: „Ehei, unde sunt, vorba franţujilor, zăpezile de altădată? Păi, în tinereţea mea era altceva: nu era om să nu vină să cumpere de la mine măcar o pălărie. Pe atunci nu erai în rândul lumii dacă nu umblai cu capul acoperit cu pălărie. Chiar aşa se numea şi firma: «Ceaprazărie».

În vremurile acelea, Constantin Sburătură avea suficiente venituri din munca lui. „Om cu meserie“, cum îi place să se autointituleze, a ajuns să facă pălării într-un târg de dimensiunile Ploieştiului. Nu era puţin lucru! Dar toate astea sunt istorie. Că acum meseria asta nici măcar nu se mai învaţă la şcoală.“

Epoca şepcii

Aşezat între aceste şepci, pentru mulţi dintre noi anoste, continuă să povestească: „Şi epoca pălăriei a trecut. A venit, odată cu regimul comuniştilor, şapca. Nu era tovarăş să nu aibă măcar o duzină de şepci.

O să ziceţi că sunt nostalgic. Dar sunt om bătrân şi pot să spun că atunci eu, unul, trăiam mai bine. Toţi pionierii şi şoimii patriei din Prahova aveau băscuţe de la mine, de la atelier. Nu mai pridideam cu făcutul. Başca matricolele alea cusute, cu număr pe ele... Cunoşteam omul după şapca pe care o purta. Dacă era mai scumpă, dacă era mai ponosită, dacă o ţinea pe o ureche, dacă o trăgea pe ochi, dacă o scotea în faţa cuiva... Sau dacă respectivul purta doar bască. Omul de jos era interesat de aşa ceva. El nu purta niciodată şapcă. Şi nici pălărie.“

Spre fericire

Uşa atelierului se deschide timid. Un bătrânel gârbovit de ani şi viaţă intră încetişor. Trage cu greu după el o sacoşă de plastic, în care se odihnesc o pâine, un ziar, câteva roşii, cinci ouă. Parcă simţind că-l privesc iscoditor, se justifică: „Nu am avut bani de mai multe, că mi s-a îmbolnăvit nevasta şi am tot cumpărat medicamente. Abia să mai pot comanda o şapcă din pensia asta. Ia zi, meştere, cum dai una?“ Constantin Sburătură s-a luminat, de parcă tocmai i se adusese vestea că a câştigat la loterie. Vioi, ca un adolescent la primele întâlniri, aleargă printre rafturi, prezentându-şi marfa.

„Asta e aşa, asta e altminteri...“ Mai bine de un pătrar de ceas vorbeşte neîncetat despre şepci. Nu ştiam că aceste obiecte pot să fie de atâtea feluri, că în jurul lor se pot ţese atâtea poveşti, că fiecare are propria personalitate. În final, cumpărătorul, şi el un bun cunoscător, s-a hotărât. Au cântărit în balanţă culoarea, materialul, croiala, modelul şi, nu în ultimul rând, preţul. Ceaprazarul s-a pus pe luat măsuri, ignorându-mă cu totul. Nimic nu părea să-l rupă de la o îndeletnicire atât de plăcută. Abia când celălalt a ieşit din atelierul-magazin, mi-a spus: „Acum am de lucru, că nu pot să las omul să aştepte. Şi nu mai sunt ca odinioară, acu’ îmi ia mai mult de o oră jumate să fac o şapcă. Dar iese lucru bun, cu ştaif.“

Pălărierul lui Neica Nimeni

„Nu câştig mult, mi-a mai spus ceaprazarul. Am mai spus asta. Doar cât să trăiesc. Dar ştiţi care e cel mai mare foc al meu, în afară de lipsa de clienţi? Se pierde meseria, dom’le. Nu mai e nimeni s-o ducă mai departe.“ Parcă ar fi un titirez interlocutorul meu. Nu i-ar da nimeni cei 85 de ani pe care îi are. Şi, în timp ce eu mă minunez de viteza cu care se mobilizase, el deja se îndreptase spre vechea maşină de cusut – „o maşină germană, de la 1930, dar îmi fac treaba cu ea“, ca să înceapă comanda. Şi mai apuc să observ, în timp ce ies pe uşa atelierului, cum reuşeşte să bage aţa în acul maşinii, fără să folosească ochelarii...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1655
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

1034--casa-cartilor-de-la-bradetu.html

Casa cărţilor de la Brădetu

Casele, cred, sunt ca oamenii. Unele sunt seci, vlăguite de culoare şi profunzime. Chiar şi atunci când sunt mari, întinse, nesfârşite şi primesc între pereţii lor musafiri dornici de frumos, nu au nimic care să le scoată în evidenţă, care să le facă unice. Altele degajă, prin fiecare centimetru, miez. Lumină. Căldură. Senin. Ca şi cum Dumnezeu a pus pe deplin umărul la facerea lor. O astfel de casă, copie fidelă de altfel a stăpânei, Cristina Popescu, se găseşte în judeţul Argeş, la Brădetu.

Pe toate gusturile şi în toate limbile

Doamna Cristina, cum o strigă toţi pe femeia frumoasă, văduvă, trecută de 45 de ani, întoarsă la ţară, în casa copilăriei, de la Bucureşti, unde a dus-o viaţa, deţine în Brădetu o comoară. Nu, nu a descoperit după săpături temeinice comoara dacilor. Nici la 6 din 49 nu a câştigat. Are însă în toată casa, transformată în casă de odihnă pentru turişti, o inestimabilă avere.

Elementul semnificativ al casei, amprenta definitorie, ineditul ei nu sunt zona – de altfel mirifică – în care e amplasată pensiunea, nici bucatele tradiţionale, nici preţul. Averea casei Cristinei Popescu e de altă natură: cărţile sunt comoara despre care vorbeam. Sunt, deşi poate părea straniu, cărţi peste tot: pe sală, pe hol, în camere, în sufragerie. Cum spune deţinătoarea lor, „pentru toate gusturile şi în toate limbile şi oricine se poate bucura de ele. Iei o carte în mână şi citeşti absolut detaşat în leagăn, în hamac, în pădurea vecină cu noi, pe malul râului, în cameră, oriunde". De fapt, în casa cu ferestre albastre se scrie de la 1800 încoace istoria locului. Şi a oamenilor locului. Chitanţe, registre, contracte, brevete, fotografii, altfel de acte... Cei care ştiu să decripteze mesajele venite din vechime o pot face consultând toate aceste documente vechi, pe care stăpâna le apreciază în mod deosebit.

În salonul casei cu cărţi, s-au pus întâi bazele grupării de rezistenţă anticomunistă din sudul Făgăraşului, prin întâlnirea dintre colonelul Arsenescu şi Toma Arnăuţoiu, nepotul de soră al bunicii Cristinei Popescu. Printre cărţi, bărbaţii din neam, toţi preoţi cu har şi înclinaţie, ascultau ofurile oamenilor necăjiţi care le călcau pragul. Azi, femeia prinsă o vreme în vârtejul vieţii de capitală şi întoarsă la Brădetu, ca la un liman, îşi aşteaptă oaspeţii printre cărţi. Orice bibliotecă din comunele din jur ar fi, dacă ar nutri sentimente omeneşti, invidioasă pe multele, valoroasele, diversele cărţi din casa cu ferestre albastre.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
687

☐

° Comentarii

☐

□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1035--muzeul-cinegetic-mandria-romsilva....

Muzeul cinegetic, mândria Romsilva

• Recordul mondial absolut la trofeul de capră neagră este deţinut de România

Ascuns parcă de ochii grăbiţi ai turistului automobilist, Muzeul Cinegetic Posada, situat între Comarnic şi Sinaia, dezvăluie vizitatorului o colecţie excepţională, de trofee, arme de mare valoare şi diorame. Lor li se adaugă unele obiecte de mobilier şi cadouri primite de fosta Casă Regală, aduse de la Peleş. În total sunt 3.300 de piese.

„Muzeul este unic în ţară, iar în Europa mai există numai alte patru locuri în care funcţionează muzee similare. A fost înfiinţat în 1996, iar din 2004 este administrat de Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva. Aici este fostul parc al domeniului Marthei Bibescu. Colecţiile sunt diferite una de cealaltă, dar toate prezintă sălbăticiunile din Carpaţi" – ne-a declarat Mircea Grecu, şeful Ocolului Silvic Sinaia, care aparţine de Direcţia Silvică Ploieşti.

Pe când, şi la noi, vânătoare cu aparatul foto?

Sala de conferinţe a muzeului a găzduit recent un simpozion pe teme de vânătoare, cu ocazia Săptămânii Europene a Pădurii, organizat de Romsilva. S-a vorbit de tehnici şi tradiţii vânătoreşti, dar nu a fost rostit nici măcar un cuvânt despre cea mai modernă şi umană formă de vânătoare – cea cu aparatul de fotografiat, nu cu puşca! Menţionăm expunerea „Contribuţia Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva la gestionarea durabilă a faunei cinegetice a româniei", prefaţată de dr. ing. Ion Machedon şi susţinută de ing. Petre Gărgărea, ambii şefi de servicii la RNP.

„Doar intervenţiile umane, brutale, nechibzuite, pe suprafeţe întinse, de durată mare şi prea puţin fundamentate ştiinţific sau deloc au dus la tulburarea acelui echilibru natural al ecosistemelor. O vreme a fost numit echilibru agro-silvo-cinegetic, astăzi gestionare durabilă. Indiferent de denumire, important este că atunci, ca şi acum, s-a avut şi se are în vedere conservarea şi dezvoltarea echilibrată şi integrată a componentelor ecosistemelor", a spus Gărgărea.

Grija manifestată faţă de vânat a dus la creşterea efectivelor. În cazul ursului brun, dispărut din multe ţări europene, România deţine 6.200 de exemplare, conform evaluării făcute în 2007. Efectivele de cerb comun au ajuns la 37.700, iar cele de capră neagră, la 6.700. Cei mai numeroşi sunt iepurii de câmp – peste un milion de exemplare. Petre Gărgărea a menţionat că suprafaţa totală ocupată de fondul cinegetic este de aproape 22 de milioane de hectare. Aceasta este împărţită în 2.149 de fonduri de vânătoare, atribuite prin contract mai multor gestionari. Printre ei se află şi Romsilva, care are 570 de fonduri (26,5%).

Trofee de la Ceauşescu

După simpozion a urmat vizitarea muzeului. Cu uimire am aflat că unele dintre cele mai valoroase trofee i-au aparţinut lui Nicolae Ceauşescu. Printre opt blănuri de urs brun, toate medaliate cu aur, una care are 673 de puncte provine de la un urs împuşcat de fostul preşedinte comunist în Harghita, în anul 1984. Însă România

deţine recordurile mondiale la blană de urs cu 687,7 puncte şi craniu de urs cu 69, 47 puncte.
De fapt, primele zece trofee la blană de urs, în ierarhia mondială, sunt din ţara noastră. „Cel mai vechi şi valoros trofeu din muzeu este de capră neagră, evaluat la 141,10 puncte. Menţionez că medaliile de aur, pentru astfel de trofee, se acordă, pe plan internaţional, de la 110 puncte în sus. Acest trofeu a fost şi rămâne recordul mondial absolut. Norocosul vânător a fost un sas de-al nostru.
El a împuşcat capra în anul 1934, în Munţii Făgăraş“ - ne-a spus Mircea Grecu. Printre trofee se află şi unul de cerb comun, vânat în anul 2003, căruia i s-au acordat 264,51 puncte, record naţional, medalia de aur putând fi obţinută de la minimum 210 puncte. Ion Machedon ne-a informat că, în viitor, Romsilva va amenaja o nouă încăpere cu trofee ale pescarilor sportivi şi unelte de pescuit. Apropo, stimaţi cititori, ştiţi când creşte cel mai mult peştele scăpat din undiţă? Răspuns: pe drumul pescarului de la locul de pescuit până acasă...
Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1682
☐
Comentarii
☐
☐
1. GIANI -- (4-May-2012)Cam putine trofee internationale pentru o tara cu atata biodiversitate, vecinii nostri unguri cu un teritoriu mai mic (dar mai bine gospodarit d.p.d.v. cinegetic) au multiple trofee mondiale la mistret, cerb comun, cerb lopatar.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tratamente de iarnă în pomicultură

Sub denumirea de „tratamente de iarnă“ sau stropiri de iarnă sunt cunoscute acţiunile de combatere chimică a bolilor şi dăunătorilor în timpul repausului vegetativ care se instalează de la căderea frunzelor şi până la pornirea în vegetaţie a mugurilor.

Scopul tratamentelor de iarnă este diminuarea rezervei biologice de agenţi patogeni şi dăunători existenţi în livadă, în vie sau pe arbuşti în timpul repausului vegetativ. Pot fi combătuţi cu succes dăunătorii care iernează în stadiul de ou (inelarul, afidele, acarienii), pe ramuri, în crăpăturile scoarţei sau prezintă colonii pe pom (păduchii ţestoşi). Tratamentele se vor aplica pe pomi cu scoarţa uscată, neacoperită de gheaţă, zăpadă sau chiciură, în zilele cu temperaturi ale aerului mai mari de 0°C.

În livezile de măr şi păr, prin tratamentele de iarnă se pot combate ouăle de acarieni, de afide (păduchii de frunze, cotarii etc.). Pot fi combătuţi şi alţi dăunători existenţi ca larvă: molia frunzelor de măr, fluturele cu abdomenul auriu, molia verde a mugurilor, dar şi dăunători care iernează ca adult în crăpăturile scoarţei (gărgăriţa florilor de măr). Toate tratamentele fac parte dintr-un sistem de luptă integrată, caracteristic fiecărei specii pomicole.

LA MĂR, tratamentele I şi II se aplică de obicei în ianuarie (primul) şi al doilea în februarie sau martie, ambele fiind însoţite de tăierea ramurilor atacate de făinare şi au ca scop combaterea păduchelui de San-José, păianjenilor, ouălor de afide, acarieni, cotari, precum şi distrugerea sporilor de ciuperci fitopatogene.

LA PĂR, în perioada decembrie-martie se fac 1-2 tratamente pentru combaterea afidelor, păianjenilor şi coccidelor.

LA PRUN, primul tratament se aplică iarna, în perioada repausului vegetativ, pentru combaterea afidelor, acarienilor, coccidelor şi a sporilor de ciuperci fitopatogene, de regulă după tăierile de fructificare şi după îndepărtarea ramurilor uscate.

LA PIERSIC, primele două tratamente se aplică iarna, pentru combaterea băşicării frunzelor (Taphrina deformans), în ianuarie-februarie.

LA CAIS, schemele de combatere sunt asemănătoare cu cele de la piersic.

LA CIREŞ şi VIŞIN tratamentul de iarnă se face după tăierile de fructificare şi înainte de dezmugurire, pentru combaterea păduchilor ţestoşi, ouălor de afide, păianjenilor, a sporilor de ciuperci.

Tratamentele chimice din perioada de repaus sau vegetaţie vizează protecţia pomilor împotriva moniliozelor, ciuruirii, băşicării şi deformării frunzelor. Produsele utilizate în mod curent sunt: Tiuram, Carbedazim, Mancozeb, Captan. Atacul de făinare poate fi ţinut sub control prin folosirea produselor pe bază de sulf.

Produsele recomandate pentru efectuarea tratamentelor de iarnă sunt următoarele:

OLEOEKALUX – în concentraţie de 1,5% împotriva păduchelui de San-José şi ouălor hibernante de păianjeni (acarieni).

US1 – se foloseşte în concentraţie de 1,5% împotriva păduchelui lânos, ouălor de păianjeni tetranichizi, de păduchi de frunze, cotari, inelar.

POLYBAR 6% sau CARBETOX 37 - 1%. Executarea tratamentelor se efectuează în perioada de repaus vegetativ la temperaturi pozitive (4-6°C) pe vreme uscată.

ZEAMA SULFOCALCICĂ are ca substanţă activă sulful şi este utilizată în combaterea făinărilor şi a altor boli.

ZEAMA BORDELEZĂ sau zeama cuprocalcică are ca substanţă activă cuprul şi controlează eficient mana şi alte boli, ca bacterioze şi micoze. Locul unde se prepară soluţiile (zemuri de stropit) va fi împrejmuit cu sârmă pentru a evita pătrunderea animalelor, iar pentru a împiedica scurgerea lichidelor va fi delimitat cu un şanţ adânc de 20-25 cm. În timpul iernii se recomandă o îmbăiere perfectă a pomilor, începând de la vârful coroanei şi se continuă cu trunchiul, de sus în jos.

La scoaterea din recipienţi a pesticidelor trebuie avute în vedere următoarele:

- turnarea directă în găleţi sau sifonarea cu amorsare mecanică.
- resturile de soluţii, suspensii, spălături rezultate din curăţirea instrumentelor de măsură şi a pompelor vor fi îngropate departe de surse de apă, depozite de furaje sau cursuri de apă.

Ing. Georgeta CEPOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
92351

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. D.Drinceanu -- (7-January-2010)Multumim. Sunteti printre putinii daca nu singurii care dati gratuit aceste instructiuni. Sigur, nu sunt prea detaliate si nici atotcuprinzatoare: pentru aceasta Min. Agriculturii ar trebui sa suporte costul editarii/postarii, o subventie minora care va contribui la protejarea soiurilor si plantatiilor grav afectate dupa 1989. Peste tot apar doar oferte de carti ultraspecializate, academice(cate una pe fiecare soi!), dar nepractice si costisitoare. Va rugam sa interveniti si dv. la guvern.M-ar interesa, desi amator, intreaga gama de stropiri dintr-un an pomicol.

˚ 2. spalnacan -- (24-January-2010)cit sulfat de cupru se pune la 10l de apa pt stropirile de iarna este obligator sa adaugi si var?la ce temp.se lucreaza?
i-mi recomandati o carte pt taieri la meri pe spalier?

˚ 3. maryanne -- (18-February-2010)eu asa fac :300 g sulfat de cupru la 10 l apa.Stropesc si via si pomii in fiacare an pe timpul acesta,daca nu ploua si nu e ger.Inainte cu 10 zile stropesc cu un ulei mineral de ex oleoekalux.

˚ 4. forda a. -- (24-February-2010)tratamentul cu sulfatde cupru 3% se executa inaitea celui cu un insecticid (Emerite oil =1,5% sau Confidor 0il=1,5%)deoarece insecticidele formeaza o crusta care axfixiaza insectele si sulfatul de cupru nu mai ramane pe pom in cantitate suficienta si eficace

˚ 5. gabi -- (21-November-2010)Ce distanta in timp trebuie sa fie intre cele doua tratamente, cu sulfat de cupru si emerite-oil? Mi-a spus vanzatoarea sa dau 2 tratamente cu emerite oil: unul acum in nov si unul in februarie dar nimic de sulfatul de cupru. Nu as vrea sa stric pomii. Ajutati-ma! Sulfatul de cupru se gaseste exact sub denumirea aceasta sau este cupritim sau cum ii spune?

˚ 6. florin -- (26-January-2011)se pot distruge muschii,lichenii depusi pe tulpinile prunilor?cu ce si cand?

˚ 7. endre -- (21-February-2011)La stropitul de iarna se utilizeaza 150-250 gr.sulfat de cupru la 10 l apa,fara a se adauga si var(nu se neutralizeaza solutia cu var),se da asa,cand temp.ext.este de peste 4-5*C,fara vant,fara sa fie pericol de a ploua in urmatoarele 2-3 ore,facindu-se inbaierea pomilor.Intre stropirile cu prod uleioase si cuprice sa fie un timp de pauza de 7-10 zile;Sulfatul de cupru se gaseste sub aceasta denumire,microambelat sau vrac,sub forma de cristale(solide).Muschii si lichenii se indeparteaza de pe tulpinile pomilor pe cale mecanica(razuire sau periere cu perie de sarma),ACUM,IN PER.DE REP.VEGET.

˚ 8. endre -- (21-February-2011)1.Muschii si lichenii de pe tulpina pomilor se curata mecanic prin razuire cu o unealta de metal(spaclu,razuitoare)si cu peria de sarma.(ATENTIE la coaja pomului sa nu o raniti)Asterneti o folie sub pom sa puteti aduna mai usor resturile care trebuie neaparat arse.2.Sulfatul de cupru se gaseste sub aceasta denumire si se gaseste sub forma de cristale,microambalat(0,5-1kg)sau vrac.Concentratia ideala este intre 0,15-0,25%,adica 150-250gr sulfat de Cu la 10 l apa,fara sa adaugati var sau zeama de var.Stropirea cu aceasta solutie se face doar in repaus vegetativ(de iarna)!Mult succes.f9f31

9. sorin -- (4-May-2011)va rog domnilor si doamnelor specialisti sa va informati mai bine cand faceti recomandari ale produselor de protectie si combatere:
-US-1 nu mai exista,retras 2007-2008
-oleoekalux nu mai exista 2006-2007
-carbetox 37 retras din 2007
-pe langa faptul ca nu este greu sa obtineti informatii recente de la producatorii de pesticide mai oferiti si recomandari cu substante devenite ilegale datorita periculozitatii lor.
Iata ce puteti gasi acum pe piata:confidor oil(cel mai bun)de la Bayer sau copiile locale ale acestuia (cu calitatea de rigoare)emerite oil, sau nuprid oil.

10. Barbu Dan -- (7-May-2011)Din cele de mai sus nu am inteles prea bine cu ce trebuie sa stropesc iarna piersicii.La mine pentru ca nu am stropit cu nimic(poate)odata cu inflorirea frunzulitele au inceput sa se deterioreze.

11. dragomir costel -- (17-February-2012)tratamentul la pomi nu se aplica functie de virsta ?

12. teodorix -- (21-February-2012)..adevarat,cele spuse de dl.Sorin, multe din produsele mentionate aici ,au"disparut"sau sunt pe cale de disparitie(ex banalul sulfat de Cu).Eu am mai avut ceva rezerve din anii trecuti,din piatra vanata,iar ulei se mai gaseste pe piata.Azi am dat cu "zama "B.,ca timpul era frumas si caldut, si saptamana viitoare "trec pe ulei",binenteles ,daca timpul ma va lasa.

13. Dania -- (11-March-2012)Daca eu am 3 meri in gradina de legume, cum procedez la stropirea cu Confidor? Tinand cont ca pe site-ul lor scrie ca pauza pana la recoltare trebuie sa fie de 90 de zile, inseamna ca nu pot consuma nici legumele din jur timp de 90 de zile? La stropirea pomilor primavara devreme, insecticidul va ajunge si pe salata sau ceapa verde din apropiere.

14. romica -- (9-April-2012)se gaseste de ccumparat zeama sulfocalcica?

15. marian -- (14-March-2014)produsele de tratanent vin si pleaca fiind inlocuite de substante noi.de retinut este faptul ca cele mai scumpe tratamente sant cele pe care nu le facem. succes

16. baicu mihai -- (5-February-2016)interesante aceste comentari pentru incepatori-daca e posibil doresc sa fiu la curent cu toate noutatile din acest domeniu/VITICULTURA,POMICULTURA,HORTICULTURA ETC.

17. pal nina -- (24-February-2017)va rog daca se amesteca alcupral cunuprid oil004ce lastropirile deiarna?

18. georgeta antoce -- (3-March-2017)unde sunt scolile de altadata , unde invata-i cu adevarat si erau vii lectii de agricultura , pe care le intelegea si unul mai putin dotat ca mine . Peste tot numai superficialitate . Asa timpuri avem .

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1037--gutuile-merele-de-aur-ale-toamnei....

Gutuile, „merele de aur“ ale toamnei

Gutuile, cunoscute popular şi sub denumirea de „mere de aur“, erau în Antichitate fructele preferate ale Afroditei. Bărbaţii îndrăgostiţi îi aduceau în dar gutui, ca semn al iubirii.

Datorită conţinutului lor foarte bogat în vitamina C şi minerale, a numărului scăzut de calorii, gutuile sunt recomandate în special persoanelor care suferă de afecţiuni ale inimii. Este bine ca gutuile să fie mâncate după ce au fost ţinute la cuptor, şi nu crude, deoarece fructul proaspăt este amărui şi uscăcios. Persoanele care consumă gutui sunt sfătuite să le mănânce în cantităţi mici, de mai multe ori pe zi.

Gutuile (Cydonia vulgaris) conţin apă, glucide, magneziu, fosfor, fier, vitaminele B, C şi A. Se pare că au în conţinut anumite substanţe care pot distruge celulele canceroase. Asocierea taninului cu pectina face gutuia preţioasă atunci când trebuie să se exercite asupra mucoasei digestive o acţiune emolientă şi astringentă.

Principala proprietate a gutuilor este de fortifiere a organismului în cazul persoanelor bolnăvicioase, a convalescenţilor, copiilor şi bătrânilor. Gutuia stimulează pofta de mâncare şi este un leac excelent în combaterea diareei şi dizenteriei.

Proprietăţi terapeutice

- Sub formă de decoct, gutuile se folosesc în cazuri de diaree la copii şi în infecţii respiratorii: se fierb câteva bucăţi de gutuie în 250 ml de apă, timp de 5 minute şi se bea călduţ.
- Siropul de gutui, preparat din 50-100 g de fruct în infuzie de mentă sau salvie, se bea pentru tratarea guturaiului şi a stărilor de vomă.
- Dacă, dimineaţa, consumaţi gutui pe stomacul gol, acestea pot îndepărta destul de rapid starea de greaţă.
- Sunt recomandate în tratarea enteritelor acute, digestiei anevoioase şi TBC-ului pulmonar: se taie o gutuie necurăţată în felii înguste, care se fierb într-un litru de apă, până când lichidul se reduce la jumătate. Se strecoară şi se adaugă 50 g de zahăr.
- Pentru unele afecţiuni bucale este recomandat să vă spălaţi dinţii cu o felie de gutuie şi clătiţi cu suc de gutui.
- Persoanele care vor să piardă câteva kilograme nu ar trebui să-şi facă griji în privinţa caloriilor date de gutui. Grăsimile sunt arse şi ele mult mai repede.

Acestea sunt doar câteva dintre calităţile miraculoase ale gutuilor, dar ele sunt mai multe şi variate. Aşa că vă sfătuim să nu lipsească din alimentaţie dumneavoastră „merele de aur“ ale anotimpului rece. Este drept, ele sunt scumpe, dar merită!

A consemnat M. Sorescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1416

Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1038--cum-punem-boala-pe-fuga.html

Cum punem boala pe fugă

Gata, s-a schimbat calimera... Vin virozele, vin durerile de şale, vine tusea, vin bronşitele. Cu sau fără vaccin antigripal, ba una din cele numite, ba toate, ba şi altele pe deasupra, năvălesc peste capul, gâtul, încheieturile noastre. Ce facem? Mergem la cabinetul medical sau o luăm băbeşte? E bun şi doctorul, că de aia şi-a tocit atâţia ani coatele prin şcoală. Dar nu e rău să ne amintim, înainte de a trece pe polidin sau faringosept, şi de leacurile care, ani în şir, i-au vindecat pe cei de dinaintea noastră. Dacă a mers cu ei, pe vremea lor, de ce n-ar fi bune şi pentru noi?

Păi zic, pentru început, să vedem ce facem cu o afurisită de bronşită, care poate degenera, doamne fereşte, şi în vreo boală gravă de plămâni. Preparăm un tonic din coada-şoricelului, suc de cătină, miere şi apă. O lingură cu vârf de floare de coada-şoricelului se opăreşte cu trei litri de apă dată în clocot. Acest amestec îl lăsăm cam două ore să se infuzeze, apoi îl strecurăm şi adăugăm 200 ml de suc de cătină şi o cană cu miere. Amestecăm bine şi punem preparatul astfel obţinut în sticle care se închid ermetic. Se bea un păhărel din compoziţie pe stomacul gol. Cum este şi un bun energizant, poate fi dat cu încredere şi copiilor care au teze, examene, lucrări de control.

Tusea, bat-o vina!

Ce mai ziceam? A, tusea... Păi facem ceai de unguraş şi scăpăm de ea. Plantă uscată infuzată cu apă clocotită. Se elimină secreţiile bronhice, se calmează balonările şi colicile intestinale, se recapătă pofta de mâncare, pierdută după reprizele de tuse. Sau ceai de foi de ceapă ori nucă. La primul se pun în apa opărită frunze spălate bine de ceapă şi, ca să aibă efect mai rapid, şi un sfert din ceapa propriu zisă. În cazul nucilor, se sparg şase astfel de exemplare şi se pun în apa fiartă coaja şi miezul.

Două, trei căni pe zi, şi tusea e pusă pe fugă. Reumatism şi durere prin articulaţii? Ca remediu, suc de rădăcină de ţelină sau ceai de frunze verzi de ţelină. Ambele sunt bune şi pentru tensiunea mare, pe care o readuc la normal. Bolnavilor de rinichi nu li se recomandă în cantităţi mari. Hai, că o făcurăm şi pe asta! Cel mai bine este să fim sănătoşi şi să nu avem nevoie de niciun fel de leac sau medicament.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
663

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1039--intrebari-post-electorale.html

Întrebări post-electorale

Ieşirăm la urne de Sfântul Andrei,
Votarăm, c-aşa se cuvine,
Dar, oare, de mâine, obşteştile trebi
Vor merge mai lesne, mai bine?
Ne-am dus la votare cu ciurul mai des
Şi-n cap cu destulă lumină
Să treacă prin ochiuri doar grâu sănătos
Şi fără un bob de neghină?
Pleca-vor urechea aleşii cei noi
La ce ne e greu şi ne doare
Sau unii-şi vor umple, ca şi pân' acum,
Adâncile lor buzunare?
Pe noi, cei din sate, prea multe ne dor,
Prea multe nevoi ne apasă;
Ne dă Parlamentul un sprijin curând
Să scoatem povara din casă?
Ne-o creşte puterea în anii ce vin
Să facem mai rodnic pământul
Sau toată nădejdea ne-om pune din nou
În rugi către cer, la Prea Sfântul?
Din roadele gliei vom trage folos,
Va fi mai prielnică piaţa?
Că prea ne-nşelară samsarii mişei,
Ne-au supt toată vlaga şi viaţa!
....
Răspunsul la gravele lor întrebări
Primească-l ţăranii chiar mâine,
Ca semn cum că ţara încă nu i-a uitat
Pe cei ce-i dau zilnica pâine!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:

620

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 480cd

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

104--apiterapia-o-alternativa-a-medicine...

Apiterapia, o alternativă a medicinei

Cercetător în domeniul biochimiei şi farmacologiei produselor agricole, dr. Cristina Mateescu, ne-a împărtăşit câteva dintre tainele apiterapiei, fiind şi autoarea unei recente lucrări, intitulată „Apiterapia sau cum să folosim produsele stupului pentru sănătate“.

G.V.: Cum aţi ajuns la apicultură?

C.M.: În anul 1978 am absolvit Facultatea de Biologie în prima promoţie de biochimişti, iar în timpul studiilor universitare m-a atras, pentru lucrarea de licenţă, un studiu asupra albinelor.

Iniţial, am dorit să fac cercetare asupra feromonilor de la matcă. Atunci erau în vogă subiecte ca atractivitatea sau determinarea unor substanţe specifice.

Din păcate, m-am confruntat, la momentul respectiv, cu lipsa reactivilor speciali şi a unei aparaturi care să-mi permită efectuarea unor analize.

Pe ultima sută de metri am schimbat orientarea şi am abordat un subiect nou: polenul recoltat de albine. Am ales să aprofundez unele observaţii asupra proteinelor şi enzimelor din polen. Mi-am pregătit teza, am susţinut-o şi după aceea mi-am căutat de lucru.

Mărturisesc că am avut un mare ajutor în Biblioteca Asociaţiei Crescătorilor de Albine, unde m-am documentat pentru realizarea lucrării. Acolo am cunoscut nişte oameni speciali. După ce m-am văzut cu teza în mână, am venit la profesorul Harnaj şi l-am întrebat dacă nu are nevoie de un biochimist. Era un om cu totul şi cu totul special, i-aş spune un „prinţ“ al apiculturii româneşti.

El m-a îndrumat către doamna Mihaela Şerban, un alt nume mare în apicultura noastră. Astfel am fost acceptată şi am obţinut celebra negaţie, de care aveam cu toţii nevoie pentru Ministerul Învăţământului.

G.V.: Aţi amintit de profesorul Viaceslav Harnaj. Am avut bucuria să lucrez cu dânsul la un documentar şi aşa am aflat că albina românească este cea mai blândă, poate şi cea mai harnică dintre albine. De ce noi, cei care o găzduim în rotundul acesta de pământ, dăruit de Dumnezeu cu toate cele, nu suntem la fel ca ea?

C.M.: Nu cred că toată lumea este la fel. Ţine şi de noi, până la urmă, cât de capabili suntem să înţelegem albina. Pentru că mi se pare un lucru extraordinar să-i înţelegem mesajul. Foarte puţini fac acest lucru.

G.V.: Când înţeapă albina?

C.M.: Albina nu înţeapă niciodată, decât atunci când este provocată. Şi provocarea înseamnă anumiţi stimuli, care o deranjează: fie că este vorba de zgomote sau mirosuri puternice, de vânt, când este agitată sau când n-are „cules“. Albina nu atacă fără motiv.

G.V.: Să discutăm despre Apimondia. Cum ajunsesem în vârful apiculturii mondiale?

C.M.: Întotdeauna, pe plaiurile acestea, apicultura n-a fost doar o ocupaţie, ci şi o tradiţie. În istorie, vom vedea că sunt multe urme care atestă practicarea acestei ocupaţii pe teritoriul nostru.

Scrieri vechi vorbesc despre faptul că albinele erau în patria lor pe aceste meleaguri şi că apicultura s-a dezvoltat odată cu poporul român. Dacă alţii au devenit pescari, pe maluri de ape, noi am dezvoltat apicultura pe aceste plaiuri pline cu flori.

G.V.: Se poate face o legătură între existenţa albinelor şi natura înconjurătoare?

C.M.: Este o legătură fără de care cred că n-am exista. Chiar Einstein, vorbind despre importanţa albinelor pentru umanitate, spunea că, dacă acestea ar dispărea, într-un timp foarte scurt viaţa de pe Terra s-ar sfârşi. De ce?

Albina este principalul polenizator al atâtor sute de mii de specii vegetale. Plantele n-ar mai exista, animalele n-ar mai avea cu ce să se hrănească, iar noi n-am mai avea ce să consumăm. Iată cum s-ar stinge de pe glob tot ce înseamnă viaţă!

G.V.: Cum apreciaţi interesul pentru apicultură în zilele noastre?

C.M.: Apicultura n-ar trebui să se mai practice doar pentru miere şi ceară, ci pentru tot ceea ce înseamnă produs al stupului. Noi, românii, am deţinut rolul de pionieri în a defini ceea ce se numeşte apiterapia, ca ramură adjuvantă sau alternativă a medicinei.

Apiterapia ca ramură a ştiinţelor medicale s-a născut aici, în România. Acest lucru a fost posibil graţie entuziasmului şi ideii pe care profesorul Harnaj a avut-o de a crea la începutul anilor ’70 primul Centru Medical de Apiterapie din Lume. Aici, medici specialişti, alături de farmacişti, biologi, biochimişti, au creat o serie de produse medicamentoase care erau administrate în diferite afecţiuni.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
946

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

1040--oameni-care-au-facut-istorie.html

Oameni care au făcut istorie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Mihai RĂVĂRUŢ

S-a născut la 11 octombrie 1907, în comuna Grumăzeşti, judeţul Neamţ. În anul 1929 şi-a început studiile la Universitatea din Iaşi, Facultatea de Ştiinţe. Fiind un student remarcabil, la absolvire, în anul 1933, a fost preferat ca asistent suplinitor la Catedra de botanică a profesorului Al. Popovici. După susţinerea tezei de doctorat a urmat avansarea sa pe post de „conferenţiar", apoi pe cea de profesor universitar. Cercetările sale au avut ca obiective studii de floră şi vegetaţie, prezentare de noi specii sau specii rare, studii geobotanice, studii de fitocenoză etc. A abordat curajos şi studii asupra vegetaţiei pajiştilor, publicând rezultate care l-au făcut recunoscut şi în acest domeniu.

O încununare ştiinţifică de nivel academic a activităţii de geobotanist a profesorului M. Răvăruţ o constituie lucrarea Geobotanică, scrisă în colaborare cu Gh. Anghel şi Gh. Turcu, unde a realizat partea a III-a Fitogeografia. De asemenea, îl putem cita alături de Iuliu Prodan, fondatorul fitogeografiei în România, prin volumul II, partea I, a lucrării Flora pentru determinarea plantelor ce cresc în România (1939). Profesorul M. Răvăruţ a avut remarcabile calităţi de conducător. Chiar în anul 1957, când s-a dezvoltat Institutul Agronomic din Iaşi, a fost numit decan al Facultăţii de Agricultură; în anii 1962-1965, prorector, iar în anul 1965-1970 a condus ca rector această şcoală făurită de eminentul agronom-savant Haralamb Vasiliu. A decedat în 1982.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
618

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

1041--ce-ma-faceti-domnule-mihai-simpetr...

Ce mai faceţi, domnule…Mihai SÎMPETRU? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe mai faceţi, domnule…Mihai SÎMPETRU?

S-a născut la 4 iunie 1932 în Iaşi. Este absolvent al Facultăţii de Horticultură din cadrul Universităţii Agronomice şi Medicină Veterinară Iaşi, ca şef de promoţie. Specialist în oenologie. Doctor în agronomie în 1979. Expert al României pe lângă trei comisii de lucru ale Oficiului Internaţional al Viei şi Vinului cu sediul la Paris. Vicepreşedinte al Federaţiei patronatelor din Industria Alimentară, ROMALIMENTA.

Director tehnic în Centrala Viei şi Vinului, coordonatorul programului de cercetare ştiinţifică în domeniul viticulturii şi vinificaţiei şi responsabil al Programului Naţional al Viticulturii. Expert pe lângă Ministerul Agriculturii şi Resurselor din Iran şi coordonator al Programului Iranian al Viticulturii. Activitatea ştiinţifică a fost axată pe probleme ce privesc comportamentul soiurilor de viţă – de - vie ce produc vinuri albe, precum şi pe eficienţa economică a exploatării plantaţiilor viticole. Activitatea publicistică însumează peste 122 de articole apărute în reviste de profil. Şi-a adus un aport deosebit la realizarea unor studii de referinţă, precum Enciclopedia de Viticultură (1994), Istoria Horticulturii Române.

- Vă văd, în continuare, foarte activ, d-le Sîmpetru.

- Într-adevăr, sunt în putere. Aş aminti câteva din preocupările actuale: obţinerea aprobării şi publicarea Ghidului de bună practică, de igienă şi producţie în industria vinificaţiei.

Participarea la şedinţele Comisiei de autorizare a agenţilor economici din industria vinului şi băuturilor alcoolice, de pe lângă Agenţia Naţională Vamală. Modificarea legislaţiei privind licenţierea agenţilor economici din industria de băuturi. Definitivarea proiectului de act normativ pentru modificarea Legii nr. 244 (Legea Viei şi Vinului) în scopul punerii acesteia de acord cu ultimele modificări făcute în domeniu de Uniunea Europeană. În calitate de expert am efectuat audit în 22 de firme din industria băuturilor. În plus, desfăşor o activitate laborioasă în cadrul unor organizaţii profesionale din domeniul producerii băuturilor spirtoase.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
837
□
Comentarii
□
□
1. george budacea -- (16-November-2011)Pun si eu la randul meu aceeasi intrebare : Ce mai faceti domnule director Mihai Simpetru ? Va intreaba George Budacea dela Cotnari, tehnician la Centrul Viei si Vinului pe cand erati director la IVV Iasi.

Imi este dor de-un zambet si-un sfat fratesc din partea unui frate mai mare. Va doresc zile senine si un buchet de raze oglindite intr-un pahar de Busuioaca de Bohotin. al dvs. devotat si admirator, George

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şcoala agricolă din Huşi, la 100 de ani

Colegiul Agricol Huşi, judeţul Vaslui, a sărbătorit 100 ani de existenţă, o şcoală în care s-au cultivat şi luminat peste 7.000 de fii şi fiice ai Moldovei.

Cât adevăr cuprind cuvintele spuse de acad. Constantin Ciopraga: „Cine trece prin Huşi şi n-a vizitat Liceul de Viticultură, Muzeul Viticol şi Vinoteca sa naţională e la fel cum ar trece prin Iaşi fără să fi văzut Palatul Culturii şi grandioasa Grădină Botanică!"

Am participat la multe aniversări din unităţi de învăţământ, dar n-am întâlnit atâta lume: profesori universitari, cercetători, specialişti de înaltă clasă, care au condus şi conduc unităţi agricole, societăţi agricole şi fermieri, reprezentanţi ai organelor locale, cei mai mulţi foşti elevi ai acestei şcoli. Aula primăriei a devenit neîncăpătoare. Zeci de participanţi de la tribuna Aulei şi-au exprimat emoţiile, gândurile, sentimentele de simpatie faţă de şcoală.

Un progres spectaculos

Aşa cum spunea cel mai cunoscut şi simpatizat om din şcoală, prof. dr. Avram D. Tudosie, profesor şi director coordonator al şcolii în perioada 1964-1994 „pornind la înfiinţare într-o clădire cu 6 săli de clasă, actualul colegiu deţine patru clădiri de şcolarizare, două cămine, două săli de sport şi festivităţi. Şcoala mai dispune şi de un complex de vinificaţie nou, o sală modernă pentru degustări şi o Vinotecă naţională cu 25.000 de sticle, precum şi un muzeu vitivinicol. Ferma didactică şi de producţie a crescut de la 8 ha în 1908, la 30 ha în zilele noastre.

O mică academie viticolă

Cuvinte deosebite de apreciere la adresa şcolii a spus acad. V.D. Cotea: „Prezenţa şi laborioasa activitate a Liceului Agroindustrial şi raportul de colaborare al acestuia cu catedra Facultăţii de Horticultură de Stat şi cu asociaţiile cooperatiste au făcut ca viticultura huşeană să devină, datorită acumulărilor sale calitative, „casa de suflet a viticulturii moldave", o mică „academie a viei şi vinului" la care poposim periodic pentru a ne măsura modesta noastră activitate cu înfăptuirile zilei. Colegiul Agricol „Dimitrie Cantemir" a devenit, în timp, unul dintre cele mai complexe şi mai prestigioase licee din ţară. Unele lucrări ştiinţifice elaborate de entuziaştii acestui nucleu de învăţământ şi cercetare atestă prioritatea sa pe plan naţional. Puţine şcoli în România pot prezenta un bilanţ atât de bogat de lucrări de specialitate.

Cei 70 de profesori şi ingineri care îşi desfăşoară în prezent activitatea în Colegiul Naţional Agricol Huşi sunt constant preocupaţi de modernizarea şcolii, prestigiul predecesorilor fiindu-le un îndreptar şi un îndemn. În prezent şcoala se poate lăuda că are încălzire centrală pe gaz metan, două cămine pentru elevi, două laboratoare, două săli de sport şi o cantină cu 600 de locuri. Recent, au fost dotate cu mobilier 15 săli de clasă şi două laboratoare. Urmează renovarea vinotecii şi a muzeului viticol cu rescrierea citatelor şi maximelor care încântă spiritul fiecărui vizitator.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
973

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 480cd

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

1043--curier-juridic-23.html

Curier juridic (23)

Hotărârea Guvernului nr. 1.297, din 14 octombrie 2008, pentru desemnarea autorităţii naţionale competente în ceea ce priveşte codificarea cărnii de bovine adulte – masculi, în vederea acordării restituirilor speciale la export în sectorul cărnii de vită şi mânzat şi pentru aprobarea atribuţiilor principale în acest domeniu, precum şi pentru completarea art. 2 din HG nr. 1223/1996

(MO al României, Partea I, nr. 705, din 16 octombrie 2008)

Aşa cum era de aşteptat, prin acest act normativ guvernamental, Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie „Prof. dr. G.K. Constantinescu“ (ANARZ) a fost desemnată ca autoritate naţională competentă pentru certificarea cărnii de bovine adulte – masculi, în vederea acordării restituirilor speciale la export în sectorul cărnii de vită şi mânzat. (Art. 1).

Pe cale de consecinţă, principalele atribuţii ale ANARZ constau în emiterea certificatelor pentru carne de bovine adulte – masculi, conform modelului prevăzut în anexa nr. I la Regulamentul (CE) nr. 433/2007, pentru carne dezosată sferturi posterioare de bovine adulte – masculi şi pentru carne dezosată sferturi anterioare de bovine adulte – masculi, conform modelelor prevăzute în anexele nr. I şi II la Regulamentul (CE) nr. 1.359/2007, precum şi în supravegherea sacrificării animalelor şi/sau a operaţiunilor de dezosare, după caz, a produselor care fac obiectul certificatelor până în momentul plasării acestora sub un regim vamal în vederea exportului (Art. 2).

La art. 3 din hotărâre se prevede că prin ordin al ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale se stabilesc condiţiile de emitere a certificatelor prevăzute la art. b.2, precum şi cele referitoare la verificarea şi supravegherea produselor care fac obiectul certificatelor până în momentul plasării lor sub un regim vamal în vederea exportului.

Odată cu aceste noi reglementări, la articolele 2 din HG nr. 1.223/1996 privind reorganizarea activităţii de coordonare şi dezvoltare a patrimoniului genetic naţional din zootehnie, publicată în MO al României, Partea I, nr. 310, din 27 noiembrie 1996, după litera b1) s-a introdus o nouă literă, litera b2), cu următorul cuprins:

„b2) emite certificatul pentru carnea de bovine adulte – masculi, conform modelului prevăzut în anexa nr. I la Regulamentul (CE) nr. 433/2007, precum şi certificatele pentru carne dezosată sferturi posterioare de bovine adulte – masculi şi pentru carne dezosată sferturi anterioare de bovine adulte – masculi, conform modelelor prevăzute în anexele nr. I şi II la Regulamentul (CE) nr. 1.359/2007 şi realizează operaţiunile de verificare şi supraveghere a produselor care fac obiectul certificatelor până în momentul plasării acestora sub un regim vamal în vederea exportului.“ (Art. 4).

În final, trebuie să reţinem faptul că prezenta hotărâre de Guvern creează cadrul legal pentru implementarea dispoziţiilor Regulamentului Comisiei Europene (CE) nr. 433/2007 de stabilire a condiţiilor de acordare a restituirilor speciale la export în sectorul cărnii de vită şi mânzat, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 104 din 21 aprilie 2007 şi ale Regulamentului Comisiei Europene (CE) nr. 1.359/2007 de stabilire a condiţiilor de acordare a restituirilor speciale la export pentru unele tranşe de carne de vită şi mânzat dezosată, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 304, din 22 noiembrie 2007.

Pagină realizată de jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
706
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1044--breviar-juridic-23.html

Breviar juridic (23)

Ordinul nr. 85, din 6 octombrie 2008, pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind sistemul de identificare şi înregistrare a suinelor (MO al României, Partea I, nr. 688, din 9 octombrie 2008)

Ordinul nr. 79, din 18 septembrie 2008, pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind notificarea internă şi declararea oficială a unor boli transmisibile ale animalelor (MO al României, Partea I, nr. 699, din 14 octombrie 2008).

Legea nr. 167, din 2 octombrie 2008, pentru modificarea şi completarea Legii îmbunătăţirilor funciare nr. 138/2004. (MO al României, Partea I, nr. 699, din 14 octombrie 2008).

Ordinul nr. 624, din 10 octombrie 2008, pentru repartizarea cotelor de producţie de zahăr şi izoglucoză şi necesarul tradiţional(MO al României, Partea I, nr. 700, din 15 octombrie 2008).

Ordinul nr. 609, din 1 octombrie 2008, privind modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 1.349/2005 pentru aprobarea Regulilor privind testarea şi înregistrarea soiurilor de legume (MO al României, Partea I, nr. 703, din 16 octombrie 2008).

Hotărârea Guvernului nr. 1.297, din 14 octombrie 2008, pentru desemnarea autorităţii naţionale competente în ceea ce priveşte certificarea cărnii de bovine adulte – masculi, în vederea acordării restituirilor speciale la export în sectorul cărnii de vită şi mânzat şi pentru aprobarea atribuţiilor principale ale acesteia în acest domeniu, precum şi pentru completarea art. 2 din HG nr. 1.223/1996 privind reorganizarea activităţii de coordonare şi dezvoltare a patrimoniului genetic naţional din zootehnie (MO al României, Partea I, nr. 705, din 16 octombrie 2008).

Pagină realizată de jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
640

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1045--hrana-sanatoasa-un-deziderat-indep...

Hrana sănătoasă, un deziderat îndepărtat

Calitatea hranei a devenit o problemă deosebită, greu de rezolvat într-o perioadă scurtă de timp. Însă dă de gândit ministerelor responsabile, din toată Uniunea Europeană, pentru că alimentele necorespunzătoare produc efecte negative pe termen foarte lung.

„În toată lumea, bolile cardiovasculare, diabetul, diferitele tipuri de cancer şi obezitatea afectează major calitatea vieţii pentru perioade lungi de timp, chiar decenii, şi reprezintă principalul factor consumator de resurse ale sistemului de sănătate. Bolile cronice nu au cauze clare, dar este dovedit ştiinţific că alimentaţia dezechilibrată este un factor de risc major în producerea acestora.

Legislaţie incompletă

În acest context, a apărut în România Legea nr. 123/2008 pentru o alimentaţie sănătoasă în unităţile de învăţământ preuniversitar. În baza acesteia, Ministerul Sănătăţii Publice a încercat să întocmească un proiect de ordin privind lista alimentelor nerecomandate preşcolarilor şi şcolarilor, conform recomandărilor specialiştilor în nutriţie, dar „a dat-o în bară“.

Supusă aprobării Comitetului Naţional pentru Alimentaţie şi Nutriţie, s-a ajuns la concluzia că practic este imposibil de elaborat o listă exhaustivă de produse care sunt nerecomandate copiilor, cu atât mai mult cu cât este deja dovedit ştiinţific că alimentele „nerecomandate“ sunt dăunătoare, în primul rând, prin frecvenţa şi cantitatea ingerată şi prin necorelarea cu activităţile fizice. Cât o fi ea „lista“ de fundamentată, este greu de spus!

Gâlceavă în jurul aditivilor alimentari

Dincolo de frazele „sănătoase“ care sunt lansate în România, Uniunea Europeană a depăşit demult stadiul „zahăr, grăsimi şi sare, descoperind că, la ora actuală, există şase aditivi alimentari, coloranţi artificiali periculoşi. Aceştia sunt E102 (tartrazină), E104 (galben de quinoleină), E110 (galben auriu), E122 (carmoizină), E124 (roşu de coşenilă) şi E129 (roşu alură). Pentru că produc hiperactivitate la copii, Comisia Europeană vrea să-i elimine din alimentaţie, începând de anul viitor. Deocamdată, Agenţia pentru Standarde Alimentare (FSA) a lansat un apel către toţi producătorii europeni pentru a-i determina să renunţe „de bună voie“ la folosirea coloranţilor menţionaţi. Într-o etapă următoare vor fi interzişi, prin lege.

Concluzii ce par a fi ciudate

Deci, nu zahăr, nu grăsimi, nu sare, nu aditivi alimentari. Aşa o fi! Dar, până se lămuresc experţii, noi cu ce ne mai hrănim? Poate că o să ne întoarcem la perioada când populaţia României mânca numai ce găsea prin alimentarele pline doar cu borcane de conserve de legume. Dar ce te faci când constaţi că şi acestea conţin coloranţi?

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
686
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Producătorii de grâu, în bătaia vântului

Asociaţia Naţională a Industriilor de Morărit şi Panificaţie activează în domeniu din 1994. Dacă la început era constituită din 57 de societăţi membre, astăzi ANAMOB numără peste 200 de operatori în toată ţara, care, din punctul de vedere al capacităţii de morărit, acoperă cel puţin 40 % din consum. Despre problemele morarilor şi despre piaţa grâului vorbim în cele ce urmează cu preşedintele asociaţiei, domnul Viorel Marin.

Producem mai mult decât e nevoie

Rep.: Sunt competitivi morarii noştri? Care ar fi topul morarilor din România?

V.M.: O bună parte din ei sunt competitivi, dar concurenţa în sector este mare. Avem de cel puţin cinci şase ori capacitate instalată faţă de consumul naţional şi pentru ca aceşti producători să poată supravieţui trebuie eforturi spre a ieşi pe pieţe terţe, şi nu mă refer la cea comunitară, întrucât este şi ea destul de aglomerată.

Pe locul întâi, dacă ar fi să facem un clasament, se află organizările de tip grup: vorbim de Boromir, de 7 Spice (fostul Vel Pitar) şi de Titan. Pe locul doi se află unităţile concentrate într-o singură zonă şi care au capacităţi importante de procesare, cum sunt Dobrogea – Constanţa, Panbac-Bacău sau Spicul-Bucureşti.

Urmează apoi o serie de unităţi, cel puţin una pe judeţ, cu capacităţi de 150-200 de tone pe 24 de ore. Mai nou, există o categorie care a început să se dezvolte şi face legătura între unităţile foarte mari şi cele mijlocii, având capacităţi de 100 tone pe 24 ore. Acestea au avantajul că prezintă o dotare modernă şi, integrate cu unităţi de procesare secundare, pot fi foarte profitabile. Sub acest nivel sunt unităţile de sub 60 tone pe 24 ore din care cele mai multe sunt vechi, cu utilaje perimate, a căror capacitate totală este mai mare decât are nevoie piaţa românească.

O situaţie prevăzută

Rep.: Se spune că grâul românesc a fost mult, dar de calitate slabă. Este adevărat?

V.M.: Dacă ne referim la cel obţinut de micii producători, atunci trebuie spus că nu ne putem aştepta la aceeaşi calitate cu cea a grâului de pe piaţa mondială. Recolta din acest an a venit după una din cele mai mici din istorie şi evident grâul de sămânţă a fost insuficient.

În plus, în perioada optimă de însămânţare, octombrie - noiembrie 2006, a plouat intens şi pe fondul lipsei de sămânţă a apărut şi imposibilitatea de înfiinţare a culturilor. În acest context nu puteau lipsi „băieţii deştepţi“ din România care au vândut sămânţă îndoielnică sub formă de sămânţă certificată şi la preţuri mari. Din toate aceste cauze calitatea grâului a lăsat mult de dorit, lucru la care ne aşteptam de altfel.

Rep.: Ce se întâmplă în acest moment cu piaţa făinii? De unde avem făină?

V.M.: Importurile şi exporturile de făină au fost nesemnificative anul acesta. Grâu de panificaţie există în România. Problemele mari încep de acum pe fondul crizei financiare. Principalul factor care a perturbat piaţa a fost bursa din Chicago, unde cotaţiile au ajuns la un moment dat la nivele înspăimântătoare. Din fericire, vânzările au revenit la normalitate.

Fermierii români, total neprotejaţi, sunt în situaţia în care nu mai pot vinde grâul nici la preţul pe care îl puteau obţine în august. Dacă ar face-o ar ieşi în pierdere. Despre export este greu de vorbit în condiţiile în care pretindem preţuri peste nivelul mondial. Deocamdată preţul e stabil la grâul de panificaţie, între 5.000-5.500. Ne uităm însă spre cea mai apropiată piaţă, cea din Ungaria, unde grâul de bună calitate se găseşte din abundenţă şi poate veni în România mai ieftin.

Taxele vamale reinstalate nu vor aduce niciun fel de protecţie pentru că Uniunea are alocate anual nişte contingente fără taxe de peste un milion de tone din terţe piese: SUA, Canada, Rusia, Ucraina şi tot nu va exista barieră comercială.

Rep.: Preţul la făină a crescut sau a rămas acelaşi?

V.M.: Pe piaţa făinii se întâmplă două fenomene. Sunt 2 categorii de mori: unele care ţin cu dinţii de calitate şi păstrează un nivel mai ridicat de preţ şi altele care neglijează acest aspect. Acestea din urmă vând făină multă, mai ieftină. Această făină de calitate slabă, odată ajunsă în panificaţie, necesită însă nişte aditivări şi ameliorări foarte scumpe şi atunci ce iau pe mere dau pe pere. Procentul de aditiv în pâinea tradiţională ar trebuie să fie foarte mic şi doar în cea feliată, care stă câte o lună la raft, este mai mare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
874
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1047--sprijin-oentru-culturile-deficitar...

Imprimati articolulSprijin pentru culturile deficitare

Producătorii agricoli din sectorul vegetal primesc, în acest an, un sprijin financiar în valoare de 38,075 milioane de lei. Banii se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, pentru anii 2008 şi 2009. Această sumă a fost aprobată printr-o Ordonanţă de Urgenţă adoptată de Guvern.
Actul normativ prevede, pe lângă cuantumul ajutorului, şi suma totală alocată fiecărei activităţi. De asemenea, reglementează modalitatea în care se acordă sprijinul direct al statului pe produs, pentru producţia de sfeclă de zahăr, orez, in şi cânepă pentru fibră.

Activităţile pentru care se acordă sprijin financiar sunt:

- producţia de sfeclă de zahăr – cuantumul sprijinului pentru această activitate este de 30 de lei/tonă, iar suma totală alocată acestui tip de activitate este de 21 de milioane de lei;
- producţia de orez –500 de lei/tonă, respectiv 17,025 milioane de lei;
- producţia de in şi cânepă pentru fibră – 250 de lei/tonă, respectiv 50.000 de lei.

Noua hotărâre urmăreşte creşterea producţiei şi a indicilor de calitate a produselor vegetale, în cazul de faţă a sfeclei de zahăr, orezului, inului şi a cânepei pentru fibră, prin creşterea volumului resurselor financiare alocate.
(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
761

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1048--cica-europa-ne-ar-da-bani-dar-nu-a...

Cică Europa ne-ar da bani, dar nu avem proiecte

După cum se plâng specialiştii, noi, românii, nu vrem bani de la Uniunea Europeană ca să investim în agricultură. Adică, la drept vorbind, banii ne fac cu ochiul, ne plângem de lipsa lor, numai că nu avem proiecte care să atragă fonduri. Puţini se mai gândesc să mai crească animale, să cultive floarea soarelui sau rapiţă, să facă ferme de melci sau de viermi de mătase, să ridice agropensiuni în zonele care se pretează la turism. Tinerii, plecaţi pe la oraşe de multă vreme şi prinşi în alte proiecte, rămân nepăsători în faţa atâtor sectoare care de mai multă vreme nu răspund prezent la apel. Ţăranii bătrâni nu ştiu să facă proiecte – şi nici nu le mai pasă ce se întâmplă după ei, căci lor aţa de pe mosor li se mai învârte o vreme doar – aşa că nu fac. Primarii, dintr-o multitudine de motive, unul fiind că mulţi dintre ei sunt absolut pe din afară cu tot ce înseamnă administraţie publică, proiecte, legi, nu se implică prea mult nici ei. Şi banii, dacă nu sunt proiecte, nu vin. Adică după ce ne-a scos de la aparatele care ne ţineau în viaţă, uite, Europa vrea să ne resusciteze acuma... Ne-a omorât cu zile şi zootehnia, şi legumicultura, şi pomicultura, şi tot şi acuma ne vrea fresh, drepţi şi cu mâna la chipiu, gata să o luăm de la capăt. Am stat însă mai mult decât trebuia fără să respirăm şi s-ar putea să fim doar nişte „legume“, la contactul cu infuzia de capital pentru agricultură.

Nu suntem singurii refractari

Ca să ne consolăm noi pe noi, deşi nu asta e soluţia, trebuie amintit aici faptul că, unii – alte state ale UE – au primit bani, dar trebuie să-i returneze, căci nu i-au folosit pentru ce îi primiseră. Bunul mers al agriculturii – motor important în economia unui stat - pare să preocupe intens Uniunea Europeană şi Bruxelles-ul. În cadrul Politicii Agricole Comune, mai multe ţări au primit bani buni – zeci de milioane de euro – ca să-şi adapteze sectoarele agricole la standardele comunitare.

Şapte dintre ele – Spania, Franţa, Italia, Marea Britanie, Portugalia, Irlanda, Grecia - trebuie să dea înapoi 161 de milioane de euro, pentru că proiectele lor s-au dovedit a fi nepotrivite sau pur şi simplu banii au luat, odată primiţi, altă destinaţie. Deci, Bruxelles-ul veghează ca banii obţinuţi de cei care fac proiecte eligibile să se folosească exact pentru ce au fost oferiţi. Noi trebuie doar să punem mână de la mână şi să facem proiecte ca să primim fonduri. Ca să-i luăm Bruxelles-ului banii...

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
712

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1049--uniunea-europeana-in-date-si-cifre...

Uniunea Europeană, în date şi cifre

Organismele consultative ale Uniunii Europene Comitetul Regiunilor

Comitetul Regiunilor este o instituţie a Uniunii Europene care a luat fiinţă în 1994. Reprezintă regiunile subnaţionale ale Uniunii în procesul legislativ, dar numai în manieră consultativă, similară cu cea a Comitetului Economic şi Social. Scopul este cel de înlesnire a participării regiunilor europene la viaţa comunitară. Pe acest considerent, autorităţile locale îşi aleg delegaţi pentru a le reprezenta în Comitetul Regiunilor. Comitetul Regiunilor este format din 344 de reprezentanţi ai autorităţilor locale şi regionale, iar numărul membrilor alocat fiecărui stat este în funcţie de mărimea populaţiei. România are 15 membri şi se află pe locul şapte în ierarhia statelor cu cei mai mulţi reprezentanţi.

Competenţe

Trei sferturi din legislaţia UE este implementată la nivel local şi regional. Reprezentanţii locali şi regionali trebuie să aibă un cuvânt de spus atunci când se pun în dezbatere legi noi. Tratatele obligă Comisia Europeană şi Consiliul să consulte Comitetul Regiunilor când fac propuneri în domenii care pot avea repercusiuni la nivel local sau regional. Prin Tratatul de la Maastricht s-au stabilit cinci domenii – coeziune economică şi socială, comunicaţii transeuropene, sănătate, cultură şi educaţie.

Tratatul de la Amsterdam a mai adăugat cinci competenţe la această listă – politica de personal, politica socială, mediu, training şi transport – domenii care acoperă practic cea mai mare parte a activităţilor UE. În afara acestor domenii, Comisia şi Parlamentul European se pot consulta cu Comitetul Regiunilor în problematici care au implicaţii indirecte la nivel regional sau local. Consiliul Europei are pe agenda sa anuală de dezbateri Congresul Autorităţilor Locale şi Regionale, care este similar Comitetului Regiunilor Uniunii Europene. Competiţia economică dintre regiuni a obligat, în ultimii ani, aproape toate statele membre UE să-şi reorganizeze administraţia publică.

Componenţa

În afara instituţiilor UE, cea mai mare organizaţie din Europa care reuneşte autorităţile locale şi regionale este Consiliul Regiunilor şi Municipalităţilor Europene. Membrii acestei organizaţii sunt asociaţii naţionale ale oraşelor, municipalităţilor şi regiunilor din 35 de state europene. Toate aceste asociaţii reprezintă aproximativ o sută de mii de autorităţi publice locale şi regionale care promovează conceptul de „o Europă unită“, care se bazează pe propria guvernare democratică la nivel local şi regional. Site-ul oficial al Comitetului Regiunilor este www.cor.europa.eu. În următoarea ediţie vom prezenta date referitoare la Uniunea Economică şi Monetară şi Zona Euro.

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:

693

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 480cd

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oameni de nota... 10

COSTEL EREMIA, martorul tranzacţiilor trecute şi prezente

Domnul Eremia Costel este printre puţinii profesionişti care pot depune mărturie, în cunoştinţă de cauză, asupra derulării reformei agricole în ultimele patru decenii. Dincolo de aceasta se află marea sa calitate de om. De om care de-a lungul timpului a slujit pentru binele semenilor săi, fără a uita că are datorii mari faţă de familia care-i poartă cu cinste numele.

Mărturiile sale nu au nuanţă nostalgică asupra trecutului şi cu atât mai mult nu constituie o catalogare critică asupra reformei actuale a agriculturii. El se detaşează de anumite idei preconcepute, conştient fiind că performanţele sau minusurile agriculturii socialiste nu au cum să fie analizate cu luciditate şi profesionalism de actuali politicieni sau reformatori. Cu atât mai puţin erorile comise în restructurarea funciară şi economică a actualei agriculturi aşa-zis capitaliste.

Costel Eremia emite aceste judecăţi de sorginte structurală de pe poziţia unui specialist care a fost personaj activ de prim-rang în tot ce a reuşit agricultura de stat timp de trei decenii.

Rememorând acest trecut, rămâne la credinţa că şansa reabilitării agriculturii româneşti stă astăzi în punerea în valoare a potenţialului productiv al pământului. În concepţia sa, această operă economică ar trebui să înceapă cu reorganizarea exploataţiilor agricole, cu regândirea viitoarei structuri a culturilor şi cu deosebire cu reabilitarea sistemelor hidroameliorative.

În prim-planul priorităţilor se află şi refacerea şeptelului, cel puţin la nivelul anului 1990, precum şi investiţiile masive în dotarea tehnică, fără de care nu poate fi conceput progresul agriculturii, îşi susţine argumentaţiile economice nu atât prin blamarea celor care au dirijat procesul de fărâmiţare a fostelor forme de organizare a terenurilor şi de distrugerea premeditată a celui mai important factor de producţie: mecanizarea.

El este în măsură să accepte chiar motivaţia unor clauze atenuante pentru faptele unor reformatori din primii ani de după Revoluţie. Nu însă şi pentru cei care au gestionat procesul de dezafectare a acelor structuri şi entităţi economice ce ar fi permis să intrăm cu şanse egale în competiţia pieţei agricole europene. Aceste structuri au fost distruse şi aproape că nu mai există o şansă de reabilitare.

Din motive ce ţin de demnitatea sa morală, Costel Eremia evită să se pronunţe asupra principalilor actori demolatori, dar el condamnă cu înverşunare echipa guvernamentală care a semnat programul ASAL de capitulare a agriculturii de stat.

Actul în sine a declanşat un lanţ nesfârşit de abuzuri şi fraude economice financiare în gestionarea acestui sector. Finalul a fost unul pe cât de previzibil, pe atât de dureros.

Dintr-un sector agricol care aproviziona aproape 70% din populaţia urbană a României, a rămas o adunătură de relicve, care în loc să producă pâine, lapte sau carne îşi dispută apartenenţa de drept funciar şi administrativ în procese judiciare fără sfârşit.

Pus în faţa acestei realităţi, Costel Eremia a socotit că este momentul să se retragă într-un sector în care poate fi de mare ajutor agricultorilor, acela al asigurărilor.

Beneficiind de sprijinul unei echipe de profesionişti de excepţie, are ambiţia să facă din filiala firmei Fata Asiguration Dani cel mai fidel partener de afaceri al fermierilor din România. În acest demers el îi are ca principali colaboratori pe actualul director general Anghel Burghilă, precum şi pe acei care asigură gestionarea sectoarelor de marketing şi financiar.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
702

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

1050--primele-subventii-pentru-impadurir...

Primele subvenţii pentru împăduriri

Până acum, pădurea nu a beneficiat de subvenţii, nici europene şi nici guvernamentale. Începând însă din 2009, Programul Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR) are prevăzute Măsurile 221 şi 223, încă inactive, datorită cărora se vor acorda primele subvenţii. Prima va fi activată în 2009 şi se referă la Prima pentru împădurirea terenurilor agricole. A doua, Prima pentru împădurirea terenurilor nonagricole, va deveni operaţională abia în 2010.

În aşteptarea ghidului solicitantului

„Dat fiind rolul multifuncţional al pădurilor, în condiţiile încălzirii globale şi a creşterii riscurilor de degradare a unor categorii de terenuri agricole, Comisia Europeană a prevăzut, în cadrul măsurilor de dezvoltare rurală, o măsură specială, denumită Prima împădurire a terenurilor agricole, codificată 221. Este finanţată din fonduri publice comunitare şi naţionale şi are ca scop înfiinţarea de păduri", ne-a declarat Ciprian Pahonţu, director general al Direcţiei Generale Management Fond Forestier, Funciar şi Cinegetic, din cadrul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

Pentru facilitarea accesului românilor la această măsură se va elabora un Ghid al solicitantului Măsurii 221, care va fi disponibil public, chiar în cursul semestrului I al anului viitor. Suprafaţa totală estimată a se planta este de 49.300 ha, iar numărul estimat al beneficiarilor este 14.180 de deţinători de teren agricol. „Contribuţia publică totală este de 229,3 milioane de euro, din care 80% din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) şi 20% de la Bugetul de stat", a precizat Pahonţu.

Terenurile nelucrate, excluse de la plată

Pentru a fi eligibile, terenurile agricole trebuie să fie situate în extravilanul localităţilor, să fie în exploatare agricolă curentă de cel puţin 2 ani, să înregistreze randamente scăzute la hectar, să fie întreţinute în bune condiţii agricole şi de mediu. De asemenea, trebuie să prezinte risc de degradare din cauza unor factori de mediu sau să fie situate în apropiere de alte păduri ori în zone aflate sub incidenţa Programului Naţional pentru Perdele de Protecţie. Obligatoriu, acele terenuri trebuie să fie înregistrate în Registrul Agricol al Consiliului local şi în evidenţele cadastrale.

Cine sunt beneficiarii

Beneficiarii Măsurii 221 sunt deţinătorii legali ai terenurilor agricole, proprietari persoane fizice sau juridice, consilii locale, asociaţii legal constituite ale acestora, precum şi arendaşi şi concesionari mandataţi pentru împădurirea terenului agricol de deţinătorii legali.

„Nu sunt prevăzute limite de suprafaţă/beneficiar, dar există restricţii impuse de poziţia terenului în cadrul zonei agricole şi destinaţia terenului prevăzută în Planul de dezvoltare a zonei, motiv pentru care este nevoie de un Aviz al Consiliului local din care să reiasă că, la data solicitării avizului, terenul alocat împăduririi nu este prevăzut pentru preluare în intravilan sau pentru investiţii de interes public“, a spus directorul general.

Sprijinul acordat

Pentru realizarea plantaţiei forestiere, beneficiarului i se acordă un sprijin financiar public, nerambursabil, în baza unui contract încheiat cu Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA). Sprijinul are caracter compensatoriu şi constă în plata mai multor tipuri de prime pe hectar, după realizarea lucrărilor prevăzute în proiect.

Prima pe hectar pentru înfiinţarea plantaţiei forestiere reprezintă 70% din costurile standard de înfiinţare, plătite de beneficiar. Plata este diferenţiată, după poziţia terenului:

- la câmpie = 1.900 euro/ha;
- la deal = 1.660 euro/ha;
- la munte = 1.560 euro/ha.

La aceşti bani se adaugă costul standard al elaborării documentaţiei tehnico-economice şi al proiectului. Pentru persoanele fizice, această valoare se restituie integral, în baza Măsurii 143, din PNDR 2007-2013. Prima anuală pentru întreţinerea şi completarea plantaţiei se acordă în primii 5 ani numai deţinătorilor privaţi, pentru restituirea integrală a costurilor standard de întreţinere şi de completare. Suma totală pentru 5 ani este diferenţiată pe ani şi zone:

- 1.336 euro/ha la câmpie;
- 1.166 euro/ha la deal;
- 826 euro/ha la munte.

Prima anuală pentru pierderea de venituri agricole se acordă timp de 15 ani de la înfiinţarea plantaţiei numai deţinătorilor privaţi şi numai dacă asigură existenţa şi evoluţia plantaţiei până la vârsta de exploatare, prevăzută în proiect. Prima este diferenţiată după categoria beneficiarului:

- pentru agricultori = 215 euro/ha/an;
- pentru alţi deţinători privaţi = 110 euro/ha/an.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
12718

□

Comentarii

□

□

1. Danci Ioan -- (22-December-2009)Padurea de munte este mai rezistenta decat cea de campie, si se dezvolta mai repede.

2. Danci Ioan -- (22-December-2009)De ce este aceasta diferenta de preturi/zona,si la ce dimensiuni se fac vetrele! ajutati-ma va rog.

3. GHEORGHE -- (11-January-2010)CURAT MURDAR. MA ROG PAI TERENUL CARE NA FOST CULTIVAT DE CIND AU VENIT COMUNISTI LA PUTERE SI PANA MU DE CE NU CA DACA ERA BUN IL MAI PUNEA CINEVA NUMA BETU MOSU CU BOII LA PUS ASA DAR RAU FOSTA RAU VA RAMANE

4. utiu alex -- (4-June-2010)Cati bani nerambursabili primesc de la uniunea europeana si statul roman pentru un hectar impadurit intr -o zona de deal? As dori sa stiu un pret mediu,pentru ca banuiesc ca depinde de tipul de puieti.

Va multumesc!

5. Claudiu -- (29-September-2010)cui ne adresam pentru a demara o actiune de impadurire, adica ce acte sunt necesare si unde trebuiesc facute?

6. ioan -- (29-September-2010)vedeti ca a aparut ghidul solicitantului pe apdrp.ro

7. Administrator -- (29-September-2010)Agentia de Plati pentru Dezvoltare Rurala si Pescuit (APDRP) anunta lansarea, în perioada 01 octombrie – 29 octombrie 2010, a primei sesiuni de cereri de proiecte pentru Masura 221 si a celei de a opta sesiuni de cereri de proiecte pentru Masura 121.http://www.apdrp.ro/uploads/docs/Anunturi%20licitatie/Anunt_Cereri_de_Proiecte_FEADR_M121_221.pdf

8. ursu gherasim romica -- (4-November-2010)daca un teren agricol lasat sa se inpadureasca singur sau ajutat

si plantat prin ochiuri unde nu se regenereaza benificeaza de masura 221.

9. Bobby -- (27-February-2011)Este adevarat ca trebuie sa am un teren pe numele meu de cel putin 2 ani ca sa primesc aceasta aceasta subventie?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 480cd

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

1051--o-realizare-demna-de-cartea-record...

O realizare demnă de „Cartea Recordurilor“ > REVISTA LUMEA SATULUI

O realizare demnă de „Cartea Recordurilor“

- În România, în vestita Podgorie a Jidveiului se înfiinţează, în zilele noastre, cea mai mare şi modernă plantaţie viticolă din lume
- Investiţia este opera unor specialişti şi muncitori de excepţie care utilizează tehnici şi tehnologii de ultimă generaţie.
- Dimensiunea finală a plantaţiei va atinge peste 1.500 ha, iar ritmul anual de investiţie, 550 de ha, depăşeşte tot ce se construieşte astăzi mai performant şi rapid pe plan mondial.
- Plantaţia se înfiinţează în afara arealului actualei podgorii, pe terenuri defrişate, cum s-ar spune. Din punct de vedere pedoclimatic, acestea depăşesc valoarea arealului viticol creat de către saşii care au reuşit să impună în Europa faima vinurilor de Jidvei.

Materialul genetic

- Materialul săditor utilizat are la bază material genetic de origine franţuzească. El nu reprezintă soiuri noi pentru viticultura românească, inclusiv pentru Podgoria Jidvei. La început, materialul era importat din Franţa; mai nou, specialiştii de la Jidvei au reuşit să creeze aici singura pepinieră din România care produce viţe certificate de către instituţiile europene abilitate. În şcoala de viţe de la Jidvei se realizează anual între 2 şi 3 milioane de butaşi, utilizaţi deocamdată pentru finalizarea investiţiei de aici.
- Prin finalizarea noilor plantaţii, suprafaţa Podgoriei Jidvei se va dubla, ajungând la 3.000 de hectare.
- Realizarea cea mai importantă nu este atât dublarea perimetrului viticol, cât valoarea tehnologică şi economică a Podgoriei. Noile plantaţii au la bază un material genetic de o vigoare impresionantă. Este ca în povestea cu Făt-Frumos: butaşul de aici creşte în 2 ani cât o plantaţie normală în 4-5 ani.

Tehnica şi tehnologiile

- Impresionantă este mai ales tehnica de plantare. Cu eforturi financiare deosebite, a fost achiziţionată o maşină minune, prima în lume ca performanţă, care înlocuieşte munca a 2.000 de muncitori. Dispunând de un sistem de dirijare tip GPS, ea a plantat aici 800 ha, atingând un record zilnic de 12 ha. Dirijarea maşinii se face prin satelit, mecanicul şi cele două lucrătoare nu fac altceva decât să urmeze direcţia de mers şi să asigure alimentarea cu material săditor. În săptămâna premergătoare documentaţiei în zonă echipele de pe combină, care lucrează în trei schimburi, au înregistrat o realizare de 70 ha. O medie, deci, de 10 ha în 24 de ore.

Valoarea umană

- Numărul total al angajaţilor SC Jidvei SA este de 1.500 muncitori, cu acte de muncă în regulă, care lucrează sub comanda a 60 de specialişti, în majoritate tineri sub 40 de ani. Ei s-au format în universităţile agricole din ţară, dar mai ales la şcoala viticolă de la Jidvei, sub îndrumarea unor specialişti cu o experienţă practică şi calificare profesională de excepţie.

Dimensiunea investiţiilor

- Costurile legate de plantarea unui hectar de vie sunt cuprinse între 18.000 şi 25.000 de euro. Apelând la tabla înmulţirii, rezultă o valoare totală a investiţiei de peste 33 milioane de euro. Asta numai pentru plantarea propriu-zisă a celor 1.500 de hectare.
- La Jidvei s-au făcut însă în ultimii opt ani investiţii enorme pentru realizarea unuia dintre cele mai performante combinate de vinificaţie din lume. Începând de la zdrobirea şi presarea boabelor de struguri până la fermentarea mustului şi cupajarea vinurilor, totul se face automatizat. La comanda computerului care asigură procesul tehnologic de vinificaţie şi de cupajare se află inginera tehnolog Cristina Burnete Tana, care prin tinereţea şi priceperea ei simbolizează în fapt opţiunea patronilor pentru elementul uman de excepţie care va asigura progresul vestitei podgorii de la Jidvei.
- Vorbind despre aportul noii generaţii la clădirea acestui complex viticol cu valoare de referinţă în agricultura mondială, este de subliniat că mai bine de 80% dintre cei care se află la pupitrul de comandă sunt specialişti tineri, sub 45 de ani. O bună parte dintre ei sunt produsul şcolii de agricultură de după 1990. Această ultimă precizare este necesară pentru a înlătura unele prejudecăţi asupra actului de cultură din mediul universitar agricol.

Susţinerea financiară

Cuprinzând cu privirea imensitatea noilor plantaţii şi judecând dimensiunea costurilor acestora, dar şi a celor legate de automatizarea procesului de vinificaţie, o primă întrebare ar fi: de unde atâţia bani şi cine i-a pus la bătaie?

Autorii materiali ai acestei investiţii sunt cei care formează familia Necşulescu, tatăl şi fiul. Până să ajungă la Jidvei, cei doi nu au avut nicio treabă cu viticultura. Acasă, la Constanţa, se ocupau de colectarea şi exportul cu piei de animale şi de multe alte minuni. Ei au ajuns la Jidvei prin 1998 în căutare de asemenea materii prime. Respectiv în momentul cel mai critic al existenţei financiare a fostului IAS Jidvei. Propunerea realizării unui parteneriat a venit din partea managerilor de aici, intraţi într-un blocaj financiar fără ieşire. Ce a urmat este de acum o istorie fericită, nu numai pentru angajaţii fostului IAS, ci şi pentru agricultorii din zonă.

- Strategia familiei Necşulescu era de esenţă constructivă. În locul demolării, ei au ales varianta logică constructivă. Tot ce avea şansa de a se racorda la ideea de progres a fost păstrat şi modernizat fundamental. Cele 1.500 de ha cu vie au fost păstrate intacte şi puse în stare normală de producţie. Modernizarea lor se va produce începând din primăvară, când vor intra în programul de reconversie primele 50 de hectare. În mod simbolic sau nu, „experimentul“ se va realiza în ferma în care şi-a făcut veacul, timp de 20 de ani, actualul director cu producţia al SC Jidvei SA, inginerul Vasile Orian. El a predat ştafeta fiului său, Alin, care urmează să desăvârşească visul tatălui său de a clădi pe locul respectiv o plantaţie la care urmaşii saşilor să se încline cu plecăciune.

Noile plantaţii

Aşa după cum spuneam, ele cuprind 1.500 ha, din care 1.100 au şi fost realizate. Noul areal viticol se caracterizează prin unele elemente geografice, tehnologice şi economice, care îi asigură din start o superioritate evidentă actualei podgorii.

Este vorba, în primul rând, de amplasarea noilor plantaţii. Situarea lor este la o altitudine de 400-450 de metri, respectiv pe dealuri înalte şi fertile, ferite de îngheţuri, de atacul bolilor şi al dăunătorilor. În majoritatea cazurilor este vorba de terenuri agricole, dar mai puţin pretabile culturilor de cereale sau plante tehnice. Ele au constituit proprietatea ţăranilor din zonă şi au fost cumpărate de familia Necşulescu „la grămadă“, cum s-ar spune, fără a se face o diferenţiere la selecţie între parcelele bune pentru viticultură sau cele din vale, care îşi vor păstra sistemul tradiţional de cultivare.

Privită din punctul său cel mai înalt, noua plantaţie se înfăţişează privirii într-o splendoare şi dimensiune unică în lume. De jur-împrejur sunt orânduite plantaţiile finalizate cu 2-3 ani în urmă. Cele noi, adică din toamna trecută şi primăvara acestui ani, sunt „marcate“ de o imensitate de picheţi care străjuiesc primele mlădiţe ale viitoarelor plantaţii.

Plantaţiile de 2-3 ani se disting printr-o vigoare incredibilă şi sunt supuse unui sistem de cultivare care îmbină tehnologiile la nivel mondial cu noile tendinţe în ceea ce priveşte siguranţa alimentelor. Nu, nu este vorba de o viticultură de tip ecologic, ci de una bazată pe principii economice sănătoase.

Obiectivul final este acela de a asigura mecanizarea tuturor lucrărilor, cu excepţia celor pentru tăiere şi conducere a corzilor de viţă-de-vie. Benzile înierbate între rânduri prezintă în acest sens nu numai o noutate naţională, ci şi o soluţie economică incitantă. Fapt este că, începând din 2009, vor intra pe rod primele 116 ha din noile plantaţii, de la care se aşteaptă producţii care în următorii ani vor depăşi tot ce este mai bun astăzi în Podgoria Jidvei.

Iosif POP

Fotoreportaj Mihaela GHIŞA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1482

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 480cd

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

1052--reuniunea-internationala-a-moraril...

Reuniunea internaţională a morarilor

În luna octombrie a venit rândul României să găzduiască cea de-a treia ediţie a Conferinţei şi Expoziţiei Districtului Eurasia organizată de Asociaţia Internaţională a Morarilor. Specialiştii din domeniu au fost încurajaţi de organizatori să profite de oportunitatea unică de a avea acces la o reţea internaţională în cadrul căreia împărtăşesc aceeaşi pasiune comună: morăritul.

Peste 250 de participanţi din 30 de ţări în special europene dar şi din Orientul Mijlociu, SUA, Asia, Australia au participat la întâlnirea de la Bucureşti. Cu acest prilej a fost organizată o expoziţie deosebit de importantă, în cadrul căreia s-au aflat pentru prima oară sub acelaşi acoperiş 43 dintre cele mai importante firme pe plan internaţional din acest sector: furnizoare de utilaje de morărit, de capacităţi de depozitare, de aparatură de măsură şi control al calităţii, precum şi de servicii de consultanţă. Programul de conferinţe tehnice a stârnit un interes deosebit. Experţii, atât din cadrul marilor companii cât şi din mediu universitar, au prezentat lucrări axate pe probleme de mare actualitate.

Ultimele noutăţi tehnologice

Morarii au avut şansa de a face cunoştinţă cu ultimele tehnologii de procesare a cerealelor, unele dintre ele fiind prezentate în premieră absolută la acest târg. Au văzut cele mai noi aparate şi metode de analiză a calităţii pentru cereale şi făină. Pentru fiecare din aceste categorii de aparatură, şase-şapte firme sunt în competiţie cu scopul de a produce şi oferi soluţia de procesare cea mai bună şi pentru a fi cât mai aproape de realităţile sectorului de procesare a grâului.

În materie de depozitare au fost prezentate tehnologiile moderne care să permită atât stocarea iniţială a materiei prime, cât şi procesele finale. Firmele de consultanţă au venit cu soluţii tehnologice particulare foarte moderne care pot fi aplicabile şi la noi şi care pot creşte substanţial productivitatea în morărit. Participanţii au ascultat cu această ocazie părerile experţilor internaţionali, oameni avizaţi, la curent cu cele mai bune sinteze în analiza pieţei. De la ei au aflat care este situaţia actuală pe plan mondial şi ce perspective sunt în ceea ce priveşte piaţa grâului.

„Practic, acesta este IAOM-ul, al cărui rol principal este să fie o sursă de servicii pentru profesioniştii din sector: să le aducă ultimele noutăţi în materie de tehnologie, dar şi în materie de piaţă şi de a crea relaţii de colaborare între cei din breaslă. Partea educaţională este una dintre componentele de bază“, ne-a spus organizatorul, domnul Viorel Marin, preşedinte ANAMOB.

Perspective

În ceea ce priveşte morăritul, două categorii de tehnologii se remarcă la ora actuală: cele de vârf, care sunt concentrate la nivelul a 3-4 firme pe plan mondial, care practic produc tehnologia de cea mai înaltă calitate în domeniu (Bühler, Ocrim, Satake, Alapala) şi a doua categorie care cuprinde furnizori foarte utili în materie de mentenanţă şi piese de schimb, dar care, de asemenea, pot furniza soluţii complete, dar nu unitare. „Acestea din urmă sunt componente de o calitate mai slabă pentru care investiţia trebuie făcută cu grijă deoarece nu mai există garanţia unui furnizor integral. Mai ales pentru investiţiile din fonduri europene trebuie făcută o analiză foarte rafinată de piaţă şi de calitate pentru a şti spre ce categorie te orientezi“, am mai aflat de la organizatorul simpozionului.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
679
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1053--marea-amagire.html

Marea amăgire > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Marea amăgire

Unul dintre cei care se străduiesc, în pofida tuturor greutăţilor, să scoată din pământ roade în fiecare an este şi medicul veterinar Vasile NICA din Dumbrava, judeţul Neamţ. L-am întâlnit de curând la sediul DADR Neamţ. Venise să-şi ridice bonurile pentru motorină, subvenţionate de stat doar cu un leu. În condiţiile acestui an, când numai la grâu, din pricina ploilor şi a inundaţiilor, pierderile au fost la Societatea Agricolă Timişeşti, pe care o conduce dl Nica, de 1,5 miliarde lei vechi, leul ăsta dăruit de stat este o slabă consolare. Noroc cu rapiţa, care a adus unitatea pe linia de plutire.

Cât despre zootehnie, preţul mic al laptelui de vacă nu mai e în măsură să-l atragă pe managerul care a investit miliarde în îmbunătăţirea raselor pe care le deţine. „De un sfert de veac lucrez în agricultură, spune Nica, dar mi-a pierit curajul de a mai continua. Nu se mai poate răzbi în condiţiile în care subvenţia acordată de UE ţării noastre este de numai 50 euro la ha, în timp ce statele mari ale Europei îşi răsplătesc din belşug agricultorii!“ Nica nu mai crede în viitorul fermei şi chiar se gândeşte să renunţe dacă nu va vedea mai multă susţinere din partea statului, în care agricultura, principala susţinătoare a ţării şi a hranei celor mulţi, va fi tratată în continuare ca o rudă săracă. Din nefericire, nu e singurul care gândeşte astfel. Se aşteaptă oare să vină străinii să ne cumpere pământurile şi să pună pâinea, laptele, brânza şi carnea pe masa românului? Din discuţiile purtate cu mai-marii agriculturii nemţene am aflat că grâul din anul acesta, spre deosebire de cel de anul trecut, care a fost apreciat în mod deosebit pentru calităţile sale de panificaţie, e sărac în gluten şi bun mai curând pentru furajarea animalelor.

Când condiţiile climatice nu-l avantajează pe agricultor, de ce nu se poate găsi la stat mai multă înţelegere în subvenţionare sau măcar în plata grabnică a pierderilor provocate de calamităţile naturale? Îmi vine în gând făgăduinţa prim-ministrului de a ridica agricultura românească pe locul al doilea în Europa, imediat după Franţa. Dar oare numai cu vorbe impregnate cu iz de campanie electorală poţi rezolva multele necazuri cu care se confruntă agricultorul român, unul dintre cei mai săraci şi mai vitregiţi din Europa comunitară?

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
691
□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1054--modelul-cooperatist-japonez.html

Modelul cooperatist japonez

În anul 1948, din cauza penuriei alimentare, Japonia, a doua putere economică a lumii, a adoptat o lege prin care, la nivelul fiecărei primării erau angajaţi consultanţi agricoli. Ulterior, în sprijinul consultanţei statul a înfiinţat institute de cercetare agricolă, iar în prezent la nivelul cooperativelor agricole JICA (Agenţia Japoneză de Cooperare Internaţională) sunt angajaţi consultanţi generalişti. Cea mai importantă caracteristică a serviciilor de consultanţă din Japonia este că acestea sunt văzute ca un „proiect derulat împreună cu fermierii".

Din 2001 japonezii au venit în România pentru a ne împărtăşi din experienţa lor. Prin Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă (ANCA) s-au derulat până în prezent o serie de programe de instruire privind îmbunătăţirea managementului fermei prin dezvoltarea Cooperativelor Agricole. La gestionarea unui astfel de program a luat parte de curând şi domnul Viorel Morărescu, director general ANCA.

O distanţă mult prea mare

Rep.: Aţi participat de curând, alături de preşedinţii cooperativelor agricole pilot din România, la o acţiune de instruire privind activităţile de management şi marketing în cadrul cooperativelor agricole din Japonia. La ce nivel se află cooperativele pe care le-aţi vizitat?

V.M.: Comparativ cu activităţile cooperativelor agricole din România, aflate într-o fază incipientă de funcţionare, unde se pune accentul pe producţie, achiziţionarea în comun a input-urilor şi vânzarea produselor, în Japonia cooperativele se găsesc într-o altă fază de dezvoltare, în care diversificarea serviciilor oferite membrilor ocupă un loc principal.

Astfel sunt oferite cu precădere servicii de creditare pe termen lung (până la 35 de ani), de asigurare, de marketing, de turism şi chiar diverse servicii pentru pensionari. Aşadar, distanţa dintre cele două sisteme este încă foarte mare, dar nu trebuie trecut cu vederea faptul că japonezii au peste 100 de ani de experienţă în domeniu.

Rep.: Care sunt elementele care credeţi că se pot adapta la condiţiile sistemului cooperatist din România?

V.M.: Promovarea consumului produselor realizate pe plan local ar putea fi una dintre măsurile care s-ar plia şi la noi, prin iniţierea unei campanii de extensie de tipul „Un sat, un produs". De asemenea, autorităţile locale s-ar putea implica în sprijinirea înfiinţării unor magazine proprii de desfacere a produselor realizate în cadrul cooperativelor, iar noi, în colaborare cu JICA, am putea organiza unele cursuri de instruire pe tema îmbunătăţirii management-ului şi marketing-ului în cadrul cooperativelor agricole din România.

Un prim bilanţ încurajator

Rep.: Care este la ora actuală bilanţul colaborării dintre cele două agenţii, cea română şi cea japoneză?

V.M.: Colaborarea a început în 2001, când JICA a detaşat un expert cu ajutorul căruia am elaborat Legea nr. 566/2004. Atunci, pe modelul japonez, s-a început în România diseminarea conceptului de cooperativă. Din

2006 până la sfârşitul acestui an, derulăm împreună un proiect cu privire la organizarea fermierilor în cooperative agricole.

Până în prezent a rezultat un număr de 153 de cooperative agricole care acoperă aproape toate domeniile de activitate: cereale şi plante tehnice, fructe şi legume, procesarea strugurilor, apicultură, creşterea animalelor, producţia de melci, piscicultura şi turismul rural. În 2007 au fost selectate 7 cooperative agricole pilot care au fost monitorizate tot timpul de expertul JICA. În ianuarie 2008 s-au făcut primii paşi în vederea înfiinţării Uniunilor de Ramură. Până în prezent sunt înfiinţate două, una în domeniul apicol şi alta în domeniul viticol. În final se doreşte înfiinţarea Uniunii Centrale care să reprezinte cooperativele agricole din România pe plan naţional şi în cadrul structurilor europene.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
910

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

Combaterea dăunătorilor din depozite

Iată câţiva parteneri nepoftiţi ai fermierului care atentează la producţia sa din depozite:

• Gărgăriţa-grâului este cel mai frecvent şi mai răspândit dăunător al cerealelor depozitate, în special grâu. Gărgăriţa-grâului are corpul de 3-5 mm lungime, de culoare brun-închis până la negru, cap mic prevăzut cu un rostru lung, lăţit la bază, cilindric în partea anterioară şi slab curbat. Prezintă 2-3 generaţii pe an. Iernează ca insectă adultă şi larvă în boabele infestate.

Primăvara, adulţii îşi reiau activitatea, se hrănesc 1-2 săptămâni şi depun până la 300 de ouă, câte unul într-un bob, iar după două săptămâni apar larvele care, în timp de două luni, devin adulţi şi astfel se dezvoltă următoarea generaţie. În spaţii închise poate apărea şi a treia generaţie într-un an. Adulţii rod boabele, iar larvele rod conţinutul boabelor. De regulă, în fiecare bob de grâu se dezvoltă o singură larvă care consumă în primul rând embrionul şi apoi partea endospermului. Gărgăriţele mănâncă conţinutul boabelor şi degradează produsele depozitate prin excrementele eliminate, dezvoltând un miros şi un gust neplăcute, determinând nefolosirea acestuia nici în hrana animalelor;

• Şobolanul cenuşiu, şobolanul negru şi şoarecele de casă sunt dăunători periculoşi prin numărul mare ca populaţie existentă. O femelă naşte de 2-7 ori pe an câte 5-14 pui, care după 3-4 luni se reproduc şi ei. Înmulţirea masivă este ajutată de locurile prielnice de adăpostire (grămezi de gunoi, paie, fân, lemne, canale, diferite construcţii anexe) aflate în imediata apropiere a spaţiilor de depozitare a cerealelor şi de slaba preocupare a fermierului de a executa curăţenie şi deratizare, chiar dacă consideră că face numai o depozitare de scurtă durată (câteva zile, maximum 30).

Pe lângă consumul şi deprecierea calităţii produselor, aceşti dăunători distrug în paralel şi spaţiile de depozitare, rod ambalajele (saci, cutii, lăzi), fac galerii în perete, duşumea, fiind în acelaşi timp transmiţători de multe boli infecţioase la om şi la animale.

Atacul gărgăriţelor şi a rozătoarelor

Măsurile preventive se fac prin menţinerea spaţiilor de depozitare în perfectă stare de curăţenie, urmată de dezinfecţia depozitului şi folosirea de momeli, respectiv:

- insecticide fumigene, cum ar fi Bromura de metil 32 g/m3 la o temperatură mai mare de 16°C şi cu o durată de minimum 24 de ore sau cu un alt produs existent în comerţ (Phostoxin, Delicia) 2,5 g/m3 sau Sulfură de carbon 160 g/m;
- prin stropirea spaţiului de depozitare cu Carbetox 3%, Actellic 1%, Reldan 50 EC 2%, Fendona 15 EC 30 ml;
- pentru rozătoare se recomandă gazarea galeriilor de acces şi astuparea lor, folosind produsul Phostoxin 2-3 tablete pe galerie, Actosin P5. Se poate recurge şi la aplicarea de momeli toxice de Racurin, Rodentin, Klerat

sau alte produse comerciale, recomandate şi distribuite numai prin distribuitori autorizaţi din judeţ. Facem precizarea că fermierii sunt obligaţi să urmeze întotdeauna sfatul şi instrucţiunile prevăzute în prospect sau pe ambalaj, mai ales cele privind doza şi durata care trebuie respectate până la darea în consum, precum şi modul cum se plasează pentru a nu fi la îndemâna copiilor sau a animalelor domestice şi a produce alte efecte, mult mai grave.

Ing. Gheorghe BORA, CLCA Supur

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
33252

° Comentarii

° 1. elena stanciulescu -- (9-August-2010)Am o problema cu cartitele!
Cum pot scapa de ele, stie cineva??
multumesc,
elena

° 2. floryca -- (27-April-2011)toamna anului trecut am urcat orzul si griul in podul casei,acesta fiind vechi de 2 ani,iar acum in primavara acesta a facut gargarite,si sunt invadat in toata casa.va cer un sfat ,cu ce fel de insecticid trebuie sa dau ca sa pot scapa de ele,dar as vrea sa dau si prin casa daca se poate.

° 3. Danut -- (7-June-2011)Pentru combatere cartite va recomand pastile MET10 sa nu lipseasca din trusa.
detalii de utilizare: http://www.daky.ro/combatere-cartite.html

° 4. Grigore Alexandru -- (3-September-2012)Cum sa scapi de cartite ?
Dezvelesti musuroiul, pana dai de gaura .
Ei o teava de plastic, de diametrul gaurii, o tai cam la 20 cm si o infigi in gaura, dupa care ei un ceas de masa mecanic si il pui deasupra tevii, in asa fel sa nu cada, intorci ceasul si il lasi sa mearga(ceasul). Ticaitul ceasului o alunga(cartita) din gaurile in care se afla ,nesuportand zgomotul. Cu gaurile altor cartite din curte se procedeaza la fel. Astfel cartita paraseste curtea .

° 5. Alex Florin -- (3-September-2012)CUM SCAP DE GARGARITELE DIN PORUMB ? AS VREA UN REMEDIU ECOLOGIC, ADICA PE BAZA DE PLANTE CARE ALUNGA GARGARITELE DIN PORUMB.
DACA STIE CINEVA SA MA ANUNTE URGENT!

° 6. Carmin -- (20-September-2012)De unde pot cumpara tablete de phostoxin sau Delicia?

° 7. Marian rares -- (21-September-2017)Va rog sa-mi spuneti si mie cum pot scapa de fluturi si gargarita la boabele din sacii cu porumb . Un insecyicid orice . Va multumesc .5bf0d

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1056--miazele-animalelor.html

Miazele animalelor

Miazele sunt boli răspândite pe tot globul şi sunt produse de formele larvare ale unor insecte care se dezvoltă în diferite organe şi ţesuturi la animale. Aceste insecte se înmulţesc prin ouă, pe care le depun pe corpul animalelor, din care ies larvele în câteva zile şi pătrund în organismul acestora, unde trec prin mai multe stadii până la cel de nimfă. Nimfa părăseşte organismul animalului trecând în mediul exterior, unde se transformă în insectă adultă şi ciclul se reia.

HIPODERMOZA LA BOVINE este o miază cu evoluţie cronică, sezonieră, produsă de larvele unei muşte din genul Hypoderma (streche) cu speciile Hypoderma bovis şi Hypoderma lineatum. Acestea depun ouă pe firele de păr, din care ies larve ce se localizează sub piele, la bovine, mai rar la alte specii de animale (cerb, capră, rozătoare, cal) şi accidental la om. Boala se mai numeşte în popor „coşuri“ sau „streche“ şi produce pierderi economice prin deteriorarea pieilor. Aceste insecte au corpul de culoare neagră-cafenie, aripi transparente, iar abdomenul prezintă perişori alb-gălbui în partea anterioară şi galben-portocalii posterior. La noi în ţară boala se întâlneşte aproape în toate regiunile, dar mai frecvent în cele de deal şi munte.

Contaminarea animalelor se face numai la păşune (insectele nu pătrund în adăposturi), începând din iunie şi până în septembrie, când insectele depun ouă din zbor pe firele de păr din regiunile inferioare ale corpului şi pe membrele animalului. Din ouăle care se lipesc pe firele de păr se dezvoltă larve mici, care pătrund în organism fie prin tegument, fie pe cale bucală, prin lingerea regiunii contaminate de către animal.

În organism larvele migrează prin diferite ţesuturi (coloana vertebrală, esofag), timp în care acestea trec prin mai multe stadii în decurs de 7-8 luni. Astfel, în cursul anului viitor, în momentul dezvoltării finale, larvele migrează în ţesutul conjunctiv subcutanat din regiunea spinării şi foarte rar pe părţile laterale ale toracelui sau pe alte regiuni, unde formează noduli (coşuri), apoi printr-un orificiu făcut în piele ies în mediul extern, cad pe pământ, unde se transformă în nimfe şi după o perioadă de timp devin insecte adulte. Astfel ciclul se reia. Întreg ciclul biologic durează 8-10 luni.

Simptome. Apariţia nodulilor sub piele în regiunea dorso-lombară (regiunea spinării) este însoţită de inflamaţie şi sensibilitate locală. Invazia masivă a larvelor produce slăbirea animalelor şi scăderea producţiei de lapte şi carne. Diagnosticul se pune uşor pe apariţia coşurilor în regiunea dorso-lombară, care devin evidente începând cu lunile ianuarie-februarie şi ajung să elibereze larvele în mai-iunie. Aceşti noduli prezintă un orificiu prin care se scurge o secreţie purulentă, în interiorul lor fiind prezente sau nu larvele.

Profilaxie şi tratament. Tratamentul profilactic se face în perioada depunerii ouălelor de către muşte (în perioada păşunatului) prin aspersarea cu soluţii insecticide de ROMPARASECT 5% şi ROMPARASECT FORTE pe corpul animalelor. Tratamentul ţine cont de stadiile larvare şi localizarea lor, iar pentru evitarea accidentelor, respectiv a rupturii esofagului produsă de stadiul larvar al H. Lineatum şi a paraliziilor produse de forma larvară a H. Bovis, când aceasta se află în canalul vertebral, acesta se face în lunile noiembrie-decembrie, înainte de apariţia nodulilor, cu ROMAVERMECTIN B1, ROMIVERMECTIN şi ROMAVERMECTIN PLUS.

Dr. Viorica CHIURCHIU, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
4550

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Comisia Europeană propune noi tehnici pentru asomarea animalelor

Problema sacrificării animalelor în abatoare a intrat din nou în atenţia Comisiei Europene, care propune modificarea actualelor norme. Se urmăreşte astfel ca, înainte de sacrificare, să se evite pe cât posibil durerea şi suferinţa animalelor. Cum normele privind tehnicile de asomare nu au fost modificate din 1993, acestea nu mai sunt la zi cu progresul ştiinţific şi tehnologic şi nu iau în considerare aspectele care ţin de bunăstarea animală, consideră experţii europeni. În baza noilor norme, abatoarele vor fi obligate să monitorizeze animalele după asomare, pentru a se asigura că acestea nu îşi revin înainte de a fi sacrificate.

Pentru ca animalul să intre în stare de inconştienţă, înaintea sacrificării se utilizează diverse metode de asomare: prin şoc electric, prin folosirea gazului anesteziant sau a unor mijloace mecanice (de exemplu, pistolul cu aer comprimat). Nicio metodă nu este 100% eficientă, iar unele animale îşi revin în ultimele clipe de viaţă.

Propunerea Comisiei Europene nu interzice niciuna dintre metodele de asomare, ci limitează utilizarea anumitor tehnici. De asemenea, admite faptul că oamenii de ştiinţă au rezerve faţă de lipsa de cruzime a două metode (gazarea cu dioxid de carbon şi electrificarea în baie de apă). Însă, în acelaşi timp, recunoaşte că nu există alternative comerciale.

Certificatul de competenţă

Potrivit noii propuneri, abatoarele vor trebui să fie construite astfel încât să ţină cont de bunăstarea animalelor şi vor fi obligate să desemneze o persoană responsabilă cu bunăstarea animalelor, iar angajaţii vor fi bine instruiţi şi vor deţine un certificat de competenţe în materie de bunăstare a animalelor. De asemenea, fabricanţii dispozitivelor utilizate pentru asomarea animalelor vor trebui să furnizeze instrucţiuni privind utilizarea eficientă a acestora. Precizăm că abatoarele din ţările terţe, care efectuează exporturi către UE, vor fi obligate să respecte norme identice.

Comisia Europeană mai doreşte să fie create centre naţionale de referinţă, pentru a oferi sprijin inspectorilor oficiali, care de multe ori întâmpină dificultăţi în evaluarea eficienţei sistemelor de asomare complexe. Totodată, autorităţile vor trebui să informeze mai bine publicul, dat fiind faptul că multe persoane şi-au exprimat nemulţumirea faţă de modul de sacrificare a animalelor în timpul epidemiei de febră aftoasă. Această boală nu afectează oamenii şi rareori cauzează moartea animalelor. Menţionăm că propunerea trebuie să fie aprobată de guvernele celor 27 de state membre ale Uniunii Europene.

Dimensiunea europeană a sacrificărilor

Conform datelor oferite de Comisia Europeană, în fiecare an pe teritoriul UE sunt sacrificate pentru producţia de carne aproximativ 360 milioane de porci, oi, capre şi vite, precum şi câteva miliarde de păsări. Alte 25 milioane de animale sunt sacrificate pentru blană, iar în incubatoare se sacrifică aproximativ 330 milioane pui de o zi. Epidemiile de gripă aviară şi febră aftoasă din ultimii ani au condus la sacrificarea a milioane de alte animale.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1387

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La PROTAN put... nu numai cadavrele

Afacerile în jurul PROTAN-ului se împuţesc mai de tot. Asta nu numai din cauza cadavrelor de animale care se adună şi se „prelucrează“ aici, ci şi din motive ce ţin de unele grupuri de interese. Afaceriştilor în cauză nu le-a fost greu să atragă de partea lor instituţiile ce veghează la sănătatea mediului şi a populaţiei, pentru simplul motiv că într-adevăr PROTAN-ul nu are ce căuta în apropierea unei aglomeraţii urbane de dimensiunea celei din Capitală. PROTAN-ul există însă ca entitate economică – ce-i drept de o ingratitudine respingătoare – dar din nefericire nu putem să ne debarasăm de ea. Nu este posibil în acest moment întrucât efectul ar fi îngrozitor: unde şi prin ce mijloace vor fi îndepărtate sutele şi miile de cadavre zootehnice?

Răspunsul trebuie să-l dea cei care dau o mână de ajutor la închiderea PROTAN-ului. Respectiv demnitarii de la Agricultură, Mediu şi Sănătate, chemaţi să decidă cu multă judecată asupra acestei probleme. Principalul actor implicat în această dispută, Ministerul Mediului şi Dezvoltării Durabile, ţine să-şi facă publică poziţia sa exigentă în această chestiune delicată, printr-un comunicat de presă, a cărui sinteză o supunem atenţiei, chiar dacă ea nu oferă nicio soluţie.

Activitatea PROTAN continuă, dar…

Ministerul Mediului şi Dezvoltării Durabile consideră că activitatea centrelor de ecarisaj din România ale SC PROTAN SA trebuie să continue (mai puţin sucursala Popeşti-Leordeni, până la îndeplinirea măsurilor impuse de autorităţile de mediu sau până la eventuale modificări în programul de etapizare, fundamentate de companie conform legii). Asta pentru că, indiferent de declaraţiile publice ale Companiei PROTAN, există nişte obligaţii contractuale pe care aceasta trebuie să le respecte, astfel încât să fie asigurată continuitatea activităţii de neutralizare a deşeurilor de origine animală.

Reprezentanţii Agenţiei Regionale pentru Protecţia Mediului Bucureşti (ARPM) susţin că suspendarea autorizaţiei integrate de mediu pentru instalaţia de la Popeşti-Leordeni s-a realizat cu respectarea întocmai a literei legii, ca urmare a nerespectării măsurilor şi a termenelor pe care chiar PROTAN SA şi le-a asumat prin planul de acţiuni, parte integrantă a Autorizaţiei Integrate de Mediu (AIM).

MMDD ţine să reitereze că respectarea legislaţiei de mediu nu este un subiect de negociere sau de şantaj. Oficialii de la mediu se văd obligaţi să facă această precizare întrucât, în ultimele săptămâni, Ministerul Mediului a fost supus unei campanii de presiune mediatică foarte accentuată din partea unor grupuri care au fost identificate în mass-media ca având interese imobiliare foarte puternice în zona pe care se află şi amplasamentul instalaţiei de la Popeşti-Leordeni a PROTAN SA.

N.R.: Am înţeles că, în ultimul moment, reprezentanţii sucursalei Popeşti-Leordeni a PROTAN au reuşit să obţină în instanţă suspendarea deciziei de oprire a unităţii. Întrebarea este până când şi cu ce efecte? În rest, totul este OK. Adică, cum nu se poate mai prost.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
650

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1059--porcul-romanesc.html

Porcul românesc > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPorcul românesc

Ar face bine dacă nu ar face rău!

Acest titlu ne-a fost inspirat de o discuţie cu dna Tudor Stanca, director executiv al Patronatului Român al Cărnii de Porc, o profesionistă ce se bucură de un mare respect între specialiştii din domeniu. Domnia sa nu a vrut să creeze neapărat imaginea că porcul românesc, în ciuda problemelor cu care s-a confruntat, se află în situaţia lui cea mai neagră. Pentru acest sector se întrevăd şanse mai ales din partea marilor companii şi dinspre fermierii care au reuşit să creeze o reţea zootehnică cu certitudini sigure de dezvoltare.

Adevărul este că industria cărnii de porc a avut de suferit. Apariţia unor noi agenţi economici şi creşterea efectivelor au readus această industrie pe linia de plutire. Un semn al revigorării acestei industrii este creşterea spectaculoasă a efectivelor din fermele comerciale şi complexele specializate, care numără peste 1.500.000 de capete de porci, adică dublu faţă de acum doi ani.

- În anul de referinţă 2008, în România se cresc aproximativ 6 milioane de porci, cu mai puţin de jumătate decât în anii agricoli cei mai buni dinainte de 1990.
- Îmbucurătoare este creşterea spectaculoasă a efectivelor din fermele comerciale, care s-au dublat în ultimii doi ani, ajungând la 1,7 milioane de capete. Acest avânt este pus pe seama investiţiilor masive, dar mai ales a evoluţiilor de pe piaţa cărnii, care oferă preţuri deosebit de atractive pentru crescători.
- Fapt este că porcul are parte de o conjunctură favorabilă nu numai la noi, ci şi la nivelul UE, unde au fost puse în practică pârghii deosebit de stimulative.
- România continuă să împartă aproximativ 220.000 tone carne pe an. Peste 90% din această cantitate este destinată procesatorilor de preparate din carne.

Carnea proaspătă din galantare este de provenienţă autohtonă.

- În prezent se constată un interes aparte al crescătorilor de porci spre ferme comerciale mici, de sub 2.000 de capete, care se pot adapta mai uşor perturbaţiilor ce apar pe piaţă.
- Aproximativ 70% din efectivul total de porci crescuţi în România, este localizat în gospodăriile populaţiei şi reprezintă, în general, autoconsumul populaţiei rurale.
- Statistic sunt înregistraţi 500 furnizori de animale destinate abatorizării, dar baza o reprezintă cele câteva mari complexe de porci, care în fapt îndeplinesc toate condiţiile de siguranţă alimentară.
- Un român consumă, în medie, 32 kg de carne pe an, cu 11 kg mai puţin decât confratele său comunitar.

O explicaţie strict economică

În 2007, criza cerealelor şi preţurile lor ridicate au constituit o lovitură puternică. Efectele s-au resimţit până la sfârşitul semestrului I al anului 2008. În luna mai anul curent, cererea a fost mai mare decât oferta, fapt ce a determinat creşterea preţului cărnii de porc. La ora actuală, pe piaţa cărnii de porc există un preţ stabil de aproximativ 7 lei/kg de carcasă. Important este că fermele comerciale nu mai lucrează în pierdere, piaţa cărnii de porc devenind atractivă pentru producători.

Cu toate acestea, în anul 2008 se importă 220.000 tone de carne, astfel că 70% din carnea procesată provine încă din aceeaşi sursă. Îmbucurător este că 90% din carnea proaspătă destinată populaţiei ţării este asigurată din producţia internă, în principal de la cele 57 de ferme furnizoare şi într-o mică măsură din gospodăriile populaţiei, cea mai mare parte din aceasta fiind destinată autoconsmumului.

Să dăm crezare, totuşi, statisticii?

Conform rapoartelor statistice, în anul 1992 au fost înregistrate 9.852 de capete de porcine, în 1997 – 7.096 de capete, în 2004 – 4.899 de capete, iar la sfârşitul anului 2007, 6.782 de capete. În momentul de faţă avem 6.300.000 de porci, din care se vor abatoriza mai puţin de 3 milioane capete.

Cu o situaţie la fel de dificilă precum cea din România s-au confruntat şi crescătorii de porcine din Uniunea Europeană, motivul fiind acelaşi: criza cerealelor şi a preţurilor mari ale acestora. La acestea s-a adăugat şi lipsa unor compensaţii financiare oferite de piaţă. Pentru a reechilibra piaţa cărnii de porc, anul acesta a fost folosit unul dintre mecanismele de intervenţii aprobate de Uniunea Europeană pentru carnea de porc, şi anume subvenţionarea stocării private a cantităţilor de carne pentru care nu s-a găsit piaţă de desfacere şi care ulterior vor fi destinate exportului în funcţie de perioadele favorabile. În acest fel se atestă ideea conform căreia cererea este mai mare decât oferta.

Spectrul pestei porcine

Una dintre cele mai grave probleme ale industriei cărnii de porc este pesta porcină, consecinţa directă fiind apariţia unei bariere comerciale mascate. Vectorul principal de răspândire a acestei boli pare a fi reprezentat de mistreţi, în ţara noastră înregistrându-se, în mod oficial, 55.000 de capete. Deşi există un program de vaccinare a acestora şi fonduri pentru a fi derulat, mistreţii nu au mai fost vaccinaţi de 2 ani. În gospodăriile mici, ca urmare a efectuării vaccinărilor antipestă, nu s-a mai înregistrat niciun focar.

Vaccinul Marker este unul dintre produsele care pot evidenţia simptomele acestei boli, dar a cărui capacitate de imunizare este scăzută. În unele complexe, vaccinarea cu acest Marker va continua până la sfârşitul acestui an cu scopul de a clarifica statusul de sănătate a efectivelor. Problema semnificativă este că, deşi fermele profesionale întrunesc condiţiile tehnologice performante, precum condiţiile de biosecuritate, produsele acestora nu sunt admise în comerţul intracomunitar. Fermele mici, respectiv cele de tip gospodăresc, nu întrunesc condiţiile sanitar-veterinare impuse de Uniunea Europeană.

Suntem la mâna străinătăţii

Ajustările structurale, dictate de reformatorii de ocazie, au avut ca rezultat dezorganizarea şi distrugerea sistemului de reproducţie. Ca urmare a desfiinţării complexelor de porcine, fermele de reproducţie şi-au întrerupt activitatea. Cert este că materialul genetic pentru reproducere, folosit acum în unele ferme comerciale şi inclusiv de unele complexe, este importat.

În prezent, există puţine unităţi care dispun sau vor să-şi dezvolte propriile ferme de reproducţie. O explicaţie a acestei stări de fapt din domeniul zootehnic este şi aceea că, în cazul unor posibile perturbaţii ale pieţei, fermierilor le este mai uşor să decidă întreruperea activităţii decât dacă ar avea şi sectoare de reproducţie ale căror efective nu pot fi sacrificate economic. În noua conjunctură lucrurile se pot schimba şi este de aşteptat ca întreg sectorul de creştere a porcinelor să revină la normalitate. În prezent, piaţa oferă un debuşeu suficient şi atractiv în anumite perioade, dar trebuie să intrăm şi pe cea intracomunitară pentru a nu risca să fim sufocaţi de o competiţie inegală. Statisticile actuale cu privire la industria cărnii de porc arată că, până în anul 2010, piaţa de desfacere a cărnii de porc va fi una stabilă şi profitabilă.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
2155

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 480cd

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

106--apa-si-aerul-curat-problema-vitala-...

Apa şi aerul curat – problema vitală a omenirii

Poate că, dincolo de născocirea omului, Creatorul a norocit pământul cu izvodirea apei şi a aerului.

Nu băgăm de seamă, luaţi de vârtejul vieţii, nu ne dumirim că, fără cele două bogăţii fără seamăn, am fi nu doar mai săraci, ci n-am fi deloc.

Atunci când filozoful francez Malraux a spus că secolul al XXI-lea va fi religios ori nu va fi deloc a avut în vedere, nu încape nicio îndoială, preţuirea cu putere de cult pe care omul e dator mai mult decât oricând să o arate darurilor dumnezeirii sale.

Bobul de grâu poartă într-un colţişor anume al fiinţei sale chipul lui Dumnezeu.

Buna mea, ţărancă crescută în religia pâinii, susţinea chiar că în aceste mici nestemate noi înşine căpătăm dar şi har dumnezeiesc.

Da, aşa va fi fiind, n-am nicio îndoială!

Dar bobul de grâu adună în grăuntele său belşug de aer şi apă.

Fără aceste împliniri, zămislirea lui n-ar fi cu putinţă.

Şi mai apoi.

Când porneşte, în toamnă, pe lungul drum al vieţii către pâinea noastră cea de fiecare zi, doar picătura de apă şi suflul divin al aerului pun în mişcare resorturile sale dumnezeieşti.

În urmă cu tot să fie vreo patru decenii, se întâmpla să mă aflu undeva pe Baikal, în inima Siberiei.

Acolo mi-a povestit un mujic, un rus de plămadă veche, istoria celebrului lac.

20% din rezerva de apă dulce a lumii adastă între maluri de taiga ziua, cea mare, ziua în care oamenii de pretutindeni vor înţelege jocul periculos al poluării.

Altundeva, de data aceasta pe bătrânul continent european, în Olanda, un inginer în ale pescuitului îmi deschidea, nu demult, mintea şi sufletul preţuind apa şi aerul ca pe cea mai de seamă comoară.

Fiindcă nu numai lumea care se vede, ci şi cea ascunsă în adâncuri, tot cu apă şi aer se hrănesc.

Mă întorc deci la mine acasă aici, în România, şi constat pericolul.

Aş zice dezastru, dar mi-e teamă de tenebre, de umbrele răului, aşa că mă opresc la, să-i spun, nevolnicia conaţionalilor mei.

Bătălia lumii pentru apa dulce este de acum o realitate.

Târziul acestei îngrijorări nu trebuie să sperie.

Dar nici cu braţele încrucişate nu trebuie să ne lase.

Fiindcă anotimpurile din urmă, seci şi poluate, ne-au fluturat deja pe dinainte spectrul foamei.

Planeta aleargă călcând pe secoli, dar îşi adaugă, cu fiecare zi, belşug de populaţie.

Hrana a devenit vitală.

Or, hrana înseamnă, înainte de orice, apă şi aer.
A gospodări aceste resurse devine egal cu a fi puternic.
Fiindcă de gloanţe pot muri câteva mii ori sute de mii de oameni.
Din pricina lipsei apei ori otrăvirii aerului va dispărea, nu încape nicio îndoială, însăşi Planeta Pământ.
Va deveni asemenea suratelor ei din univers.
Numai că, nu pot să nu bag de seamă, Dumnezeu cândva a hotărât altcumva.
Chiar să devenim, să fim proprii noştri asasini?
Nu uitaţi aşadar!
(Secolul prin care navigăm va fi religios ori nu va mai fi deloc!)

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
663

☐
ˆ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

1060--liber-la-legumele-strambe.html

Liber la legumele… strâmbe > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLiber la legumele… strâmbe

Ani de zile, fructele şi legumele deformate au fost interzise pe pieţele occidentale. Acum Comisia Europeană (CE) a înţeles injusteţea acelei interdicţii şi vrea să schimbe normele care reglementează dimensiunile şi formele fructelor şi legumelor.

Statele membre ale Uniunii Europene au votat zilele trecute propunerile Comisiei, de abrogare a standardele specifice de comercializare a 26 de tipuri de fructe şi legume. Standardele de comercializare vor rămâne în vigoare pentru zece tipuri de fructe şi legume, printre care merele, căpşunele şi roşiile. Însă chiar şi în cazul acestora, pentru prima dată statele membre pot autoriza magazinele să vândă produse care nu respectă standardele, atât timp cât etichetarea lor permite deosebirea de categoriile „extra“, „I“ şi „II“. Altfel spus, noile norme vor permite autorităţilor naţionale să autorizeze vânzarea tuturor fructelor şi legumelor, indiferent de dimensiune şi formă. Acesta este începutul unei noi ere pentru castraveţii curbaţi şi morcovii noduroşi.

Statele membre pot scuti însă şi aceste produse de la aplicarea standardelor, dacă acestea sunt vândute în magazine cu o etichetă corespunzătoare. Practic, aceasta înseamnă că un măr care nu respectă standardele poate fi vândut totuşi în magazine, cu condiţia să fie etichetat cu menţiunea „produs destinat prelucrării“ sau cu o menţiune echivalentă. Comisia urmează să adopte formal modificările care, din motive practice, vor fi implementate de la 1 iulie 2009.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
682
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

www.marplo.net

La orizont, industria de producere a îngrăşămintelor naturale > REVISTA LUMEA SATULUI

La orizont, industria de producere a îngrăşămintelor naturale

Şansa unei agriculturi ecologice stă în îmbunătăţirea fertilităţii naturale a solurilor. Toată lumea împărtăşeşte această idee, doar că în practică este foarte dificil de rezolvat, mai ales când este vorba de fertilizarea cu gunoi de grajd, a cărui administrare este greu de realizat. Şi, pe deasupra, şi insuficient.

Pentru a impune în agricultură un sistem viabil şi sănătos de fertilizare este nevoie de o industrie a îngrăşămintelor naturale, care încet, dar sigur, se conturează şi în ţara noastră. În ţările vecine, precum Rusia, aceast sistem de fertilizare este de acum o certitudine. La rândul lor, bulgarii au asimilat acest gen de producere pe cale industrială a îngrăşămintelor organice, cum s-ar spune din noua generaţie, şi sunt foarte interesaţi să ne vândă nu numai produsele, ci şi licenţa de fabricaţie.

La Izvoarele, în judeţul Olt, un tânăr inginer agronom, Marian MARIN, încearcă să promoveze pe piaţa din România acest produs fertilizant natural, ce poartă denumirea de Humusil. Deocamdată îl importă din Bulgaria, dar speră ca în urma unei colaborări mai ales cu marii fermieri să-i convingă asupra necesităţii şi importanţei construirii unor instalaţii pentru producerea Humusilului. O astfel de investiţie, cu toate elementele necesare, costă aproximativ 100.000 de euro, şi poate produce într-un an 100 tone de îngrăşământ.

Argumente tehnologice şi economice

Humusilul este un îngrăşământ lichid, concentrat, pe bază de humus, şi are proprietatea de a stimula creşterea şi dezvoltarea plantelor în condiţii de eficienţă incomparabil mai bune decât în cazul îngrăşămintelor chimice. Îngrăşământul poate fi folosit pentru orice tip de culturi şi, ca orice fertilizant natural veritabil, nu poluează şi este benefic pentru sănătatea oamenilor şi a animalelor.

Procesul prin care acesta este obţinut are la bază gunoiul de grajd, în special cel de cal, care ulterior este prelucrat de râmele roşii de gunoi. Prelucrarea are loc în bazine de inox cu capacitate de aproximativ 10 tone.

Humusilul este o modalitate eficientă de regenerare a fertilităţii solurilor asigurând, totodată, creşterea capacităţii de reţinere a apei şi întărirea sistemului imunitar al plantelor. Ca să nu mai vorbim de aportul acestuia la sporirea producţiilor.

Pentru administrarea lui se pot folosi aceleaşi utilaje ca şi în cazul substanţelor minerale, astfel că procesul tehnologic nu este perturbat. În urma folosirii acestui îngrăşământ, deţinătorii unor ferme de legume din judeţele Olt şi Teleorman se declară mulţumiţi de rezultatele obţinute, recoltele fiind mult mai sănătoase, mai bogate şi cu un termen de păstrare mai îndelungat.

Inginerul Marian Marin este încrezător în şansele acestui produs şi speră ca acesta să fie începutul unui sistem de fertilizare, care să garanteze sănătatea alimentară în cazul produselor vegetale. Condiţia este ca inginerul Marian Marin să fie sprijinit de către Ministerul Agriculturii, nu neapărat financiar, cât mai ales logistic pentru extinderea acestei tehnologii pretutindeni acolo unde beneficiarii au forţa economică necesară construirii unor

asemenea instalaţii, care reprezintă o noutate în agricultura românească.
Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
4520
☐
˚ Comentarii
☐
☐
˚ 1. Virgil -- (6-November-2009)Interesant
˚ 2. Dana -- (4-February-2010)as dori si eu datele de contact ale D-lui Marin Marian entru akizitzionarea unor puietzi de KAKI.
Multumesc.
˚ 3. Ionescu L. -- (15-February-2010)Si eu doresc datele de contact ale domnului pt arborele de KAKI,
˚ 4. Lumeasatului -- (3-March-2010)Pentru arborele de Kaki va puteti adresa si profesorului Stanica de la facultatea de horticultura din Bucuresti.Aveau si ei in livada. incercam sa gasim datele domnului Marin Marian pt ca articolul e din 2008.
V.S.
redactia
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1062--fertilizarea-cu-azot-a-graului-de-...

Fertilizarea cu azot a grâului de toamnă

Fertilizarea corectă a grâului de toamnă asigură 35-40% din nivelul producţiei realizate.

Aplicarea îngrăşămintelor cu azot, pe un fond echilibrat de fosfor, contribuie nu numai la sporirea producţiei, ci şi la îmbunătăţirea calităţii de panificaţie a grâului. Îngrăşămintele azotate fiind uşor solubile, pentru a împiedica pierderile prin levigare (spălare) se recomandă a se administra în mai multe etape, în funcţie de perioadele critice şi perioada de consum maxim ale grâului.

Perioadele critice pentru nutriţie la grâul de toamnă sunt:

a) la terminarea înfrăţirii, când are loc diferenţierea spicului;
b) la apariţia primului nod, când are loc diferenţierea primordiilor florale;
c) la formarea celui de-al doilea mod, când apar staminele şi se formează boabele în spic.

Perioada de consum maxim se situează în intervalul de la înspicare la coacerea în lapte.

În aceste faze plantele trebuie să fie asigurate cu hrana necesară.

Când se administrează îngrăşămintele cu azot?

În general, cantitatea de îngrăşăminte cu azot recomandată la grâul de toamnă este de 70-120 kg/ha s.a.

Acestea se administrează:

1. O cantitate mică, la dezmiriştit (20 kg/ha), pentru activitatea microorganismelor care descompun paiele, prevenind astfel „foamea de azot“.
2. Cam o treime din doză la pregătirea patului germinativ pentru semănat. Se exceptează situaţiile când grâul are ca premergătoare o leguminoasă sau când solul are o stare de fertilitate bună şi s-a lucrat din vară, asigurându-se o bună nitrificare.
3. Restul dozei se administrează în timpul perioadei de vegetaţie, şi anume:

a) în mustul zăpezii (februarie-martie) necesar pentru reluarea vegetaţiei şi pentru formarea elementelor de rod;
b) la împăiere (40-60 kg/ha), în funcţie şi de cantitatea de apă acumulată în sol în perioada de toamnă-iarnă;
c) la apariţia ultimei frunze, aplicat sub formă solidă sau ca îngrăşământ foliar, concomitent cu tratamentele foliare.

Prin aceasta se obţine creşterea capacităţii de absorbţie radiculară şi se prelungeşte menţinerea în stare verde a aparatului foliar, în special a frunzei stindard cu rol în fotosinteză şi în depunerea de substanţe în bob.

La momentul aplicării se mai ţine seama şi de starea de vegetaţie a culturii grâului, în sensul că pe culturile cu densitate redusă se administrează mai timpuriu pentru a realiza mai mulţi fraţi fertili, iar dacă densitatea este mare se întârzie aplicarea pentru a nu spori această densitate cu repercusiuni asupra creşterii sensibilităţii la boli şi la cădere. Dozele de azot aplicate se corectează cu anumiţi coeficienţi, în funcţie de o serie de factori, şi anume:

1. În funcţie de cantitatea din precipitaţii acumulată în perioada de iarnă se aplică coeficienţii:
– 1,3 – când se acumulează precipitaţii peste media zonei;
– 0,8 – când se acumulează sub medie.
Exemplu: Doza stabilită a fost de 90 kg/ha N s.a.
– când se acumulează peste medie: 90 x 1,3 = 117 kg/ha;
– când se acumulează sub medie: 90 x 0,8 = 72 kg/ha.
2. În funcţie de temperatura mediului se aplică:
– 1,4 când temperatura este scăzută;
– 0,8 când este mai cald şi există activitate microbiologică.
3. În funcţie de structura culturilor se aplică:
– 1,3-1,4 în structura fără leguminoase;
– 0,8 când există leguminoase.
4. În funcţie de gradul de fertilitate a solului se aplică:
– 1,3-1,5 pe solurile cu fertilitate scăzută;
– 0,5-0,7 pe solurile fertile.
Cultivatorii trebuie să ţină seama şi de tipul îngrăşămintelor chimice cu azot aplicate, astfel:
– pe solurile cu pH neutru se va aplica azotatul de amoniu;
– pe solurile cu pH acid se va aplica azotatul de calciu (nitrocalcar);
– pe solurile sărăturate se recomandă sulfatul de amoniu.
În ceea ce priveşte ureea, nu se recomandă a se aplica la grâu deoarece, nefiind încorporată în sol, la temperaturi de peste 15°C şi vânt se descompune enzimatic în CO2 şi NH3 care se volatizează, înregistrându-se pierderile de 20-30%.
Prof. dr. Vasile POPESCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
29107
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1063--araturile-de-toamna-dincolo-de-pre...

Arăturile de toamnă, dincolo de prejudecăţi

Arătura de calitate este aceea care se execută omogen, la adâncimea prescrisă şi la conţinutul optim de umiditate. Ea aduce solul în stare structurală, adică afânat, dar fără bulgări, capabil să asigure condiţii optime pentru germinarea seminţelor, pentru creşterea şi dezvoltarea plantelor.

Factori determinanţi

Realizarea unei arături de calitate depinde de o serie de factori, de care trebuie să ţinem seama, cum sunt:
- starea solului;
- alegerea judicioasă a utilajelor;
- viteza de lucru şi buna alegere a momentului când se execută lucrarea.

Solurile care şi-au pierdut însuşirile calitative printr-o cultivare de slabă calitate se lucrează greu, pe ele nu se poate realiza o arătură bună. Ele trebuie lucrate cu multă grijă şi îmbunătăţite treptat prin toate mijloacele agrotehnice ce ne stau la îndemână. Solurile pe care se aplică un asolament raţional cu ogor negru, ogor ocupat şi solă înierbată, care primesc periodic îngrăşăminte şi pe care buruienile se combat cu severitate, se ară uşor şi se obţin arături de calitate.

Calitatea arăturii depinde, de asemenea, de textura şi structura solului. La un conţinut de umiditate mai mare sau mai mic, solurile uşoare se pot ara bine, iar la cele grele se cere o atenţie mai mare.

Sistema de maşini

Este foarte important ca fermierul să ştie să aleagă utilajele cele mai potrivite pentru starea în care se găseşte solul:
- pluguri mai grele sau mai uşoare, după adâncimea la care vrem să lucrăm;
- polidiscuri, pluguri polibrăzdare, combinatoare, cultivatoare pentru lucrările superficiale;
- nivelatorul, grapa uşoară, grapa stelată ori tăvălugul pentru lucrările de mărunţire.

Realizarea afânării optime nu depinde numai de construcţia uneltelor cu care lucrăm, de buna lor funcţionare şi de viteza de lucru, ci şi de momentul ales pentru a lucra. Numai arătura de toamnă se poate face la un conţinut mai mare sau mai mic de umiditate decât optimul, pentru că gerul compensează unele neajunsuri.

Mentalităţi

În multe cazuri, când se discută problema calităţii arăturii se identifică calitatea cu adâncimea, considerând că aceasta din urmă este factorul principal al calităţii. Acest punct de vedere nu este just. Se poate să avem o arătură adâncă de proastă calitate şi o arătură superficială de bună calitate. Depinde de caracterul lucrării ce se cere a fi executată. Stratul de sol, în profunzime, trebuie să păstreze o proporţie mai mare a spaţiului capilar pentru a reţine mai bine şi mai îndelungat umiditatea. La aprecierea calităţii arăturii trebuie să se aibă în vedere adâncimea, proporţia de bulgări mari, afânarea şi greşurile.

Arătura nu trebuie să fie bulgăroasă. Bulgării se admit numai în arăturile de toamnă pentru că îngheţul îi va sfărâma peste iarnă. În arătura de vară şi în cea de însămânţare nu trebuie să fie bulgări cu diametrul mai mare de 6 cm sau, dacă există, proporţia lor trebuie să fie mică. Se consideră greşuri nu numai porţiunile care au rămas complet nearate, dar şi acelea în care arătura a fost făcută defectuos, la o adâncime mai mică decât cea prescrisă sau pe care brazda nu a fost întoarsă.

Ing. Emil CHEŞCHEŞ, CLCA Viile Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
2737

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Agricultura României, în viziunea analiştilor

Materialul pe care-l supunem atenţiei reprezintă o analiză critică a stărilor de lucruri din agricultura românească. Experţii în materie de analiză şi prognoză încearcă, în acelaşi timp, să prefigureze şansele de dezvoltare a acestei ramuri, punând în evidenţă mai ales factorii favorizanţi. În opinia lor, România ar trebui să reducă numărul fermelor individuale, în paralel cu o creştere a suprafeţelor exploatate de o singură fermă pentru a satisface criteriile de performanţă ale Uniunii Europene.

În prezent există peste 4,2 milioane de exploataţii agricole, iar ponderea fermelor individuale este dominantă. Din numărul total de exploataţii agricole, 99,6% sunt exploataţii agricole individuale, în timp ce asociaţiile şi societăţile comerciale deţin doar 0,4%. Concentrarea suprafeţelor agricole ar trebui să fie o prioritate în mediul rural, cu un impact pozitiv asupra profitabilităţii. În 2005, suprafeţele medii se aflau cu mult în urma standardelor europene, fiind de 2,1 ha pentru exploataţiile agricole individuale şi de 263 ha pentru exploataţiile deţinute de societăţi comerciale şi asociaţii.

Doar 29% din totalul exploataţiilor agricole sunt aliniate la standardele europene, având o dimensiune ce reprezintă echivalentul a peste 1.200 de euro. Aceasta explică profitabilitatea scăzută a agriculturii româneşti şi capacitatea limitată de atragere a investiţiilor într-o structură atât de fragmentată. Spre deosebire de România, ponderea fermelor care au venituri de peste 1.200 de euro este de 44% în Polonia, 62% în Cehia, 79% în Slovenia.

Ce ne desparte de Europa

Aproximativ 50% din terenul agricol este utilizat în prezent de circa 4 milioane de ferme, adică de 98% din numărul total al fermelor din România. Aproximativ 80% din aceste ferme sunt clasificate ca exploataţii de subzistenţă, iar 45% deţin sub 1 ha şi nu sunt eligibile pentru marea parte a programelor europene de sprijin.

Producţiile la hectar

Existenţa unei pături considerabile de populaţie vulnerabilă economic şi social, care întâmpină dificultăţi în atingerea noului set de norme europene aplicabile agriculturii româneşti, stă la baza unui nivel scăzut de fructificare a oportunităţilor de piaţă în ceea ce priveşte comercializarea producţiei proprii.

Primii 50 de producători agricoli, inclusiv companii străine, deţin şi exploatează doar 4% din terenul arabil, gradul de fragmentare fiind cel mai ridicat din Europa. Din cele 9,4 milioane de ha teren arabil, circa 7 milioane ha ar putea primi finanţare europeană, restul de 2,4 milioane ha fiind doar exploataţii de subzistenţă.

Subvenţiile primite de primii 50 de producători au totalizat 34 milioane de euro. Situaţia din prezent, care este şi rezultatul reformei întârziate a proprietăţii, s-ar putea schimba într-un mod mai vizibil numai în urma unui consistent val de investitori străini pentru achiziţionarea de terenuri.

Dependenţa alimentară

În varianta cea mai optimistă, deficitul comercial pe segmentul alimentelor, băuturilor şi tutunului ar putea fi acoperit în 5-7 ani. Într-un scenariu care are la bază un nivel bun de absorbţie a fondurilor europene (în jur de 80%) şi investiţii străine directe înalte, România ar putea să-şi dubleze producţia medie de cereale la hectar până în 2013-2015. Acest deficit, situat în prezent la 1,8% din PIB, ar putea fi astfel acoperit pe termen lung.

Finanţarea externă este crucială pentru agricultură, deoarece sprijinul guvernamental va fi modest în următorii ani, în paralel cu o creştere a presiunilor exercitate asupra cheltuielilor publice de domeniile cu o componenţă socială importantă (pensii, educaţie, sănătate).

Investitorii străini, ca şansă

Majoritatea investitorilor străini care au decis să investească în agricultura românească s-au orientat către suprafeţele mari de teren agricol, întâmpinând unele dificultăţi cauzate de fragmentarea excesivă a parcelelor, precum şi de procesul birocratic care îngreunează comasarea terenurilor. Companiile străine deţin în acest moment peste 300.000 ha (peste 3% din terenul arabil).

Fermele comerciale, doar un deziderat

Din punctul de vedere legal, gospodăriile populaţiei din zona rurală ar trebui să devină microferme în vederea calificării pentru finanţare naţională şi europeană. Această problemă nu poate fi rezolvată însă peste noapte. Băncile s-au orientat mai mult asupra clienţilor mari, cărora le sunt de fapt adresate marea parte a programelor naţionale din agricultură, iar aceasta ţine de nivelul riscului pe care instituţiile financiare sunt dispuse să-l accepte.

Impactul crizei financiare

Chiar dacă în general România a fost o ţintă a investiţiilor străine directe în ultima vreme, criza internaţională ar putea afecta în primul rând sectoarele cel mai puţin dezvoltate ale economiei, aşa cum este agricultura. Acest sector are o importanţă majoră pentru îmbunătăţirea unor indicatori macroeconomici cum ar fi rata inflaţiei, produsele alimentare având în România cea mai mare pondere în coşul de consum (peste 37%, în comparaţie cu 15% în zona euro).

Până în prezent, România a fost afectată doar indirect de criza internaţională, investiţiile străine directe menţinându-şi trendul ascendent (+66% în primele şapte luni). Este posibil însă ca pe termen scurt situaţia din agricultură să nu se schimbe prea mult, dacă luăm în calcul o acutizare a actualei crize financiare şi o posibilă extindere a acesteia spre Uniunea Europeană, principalul investitor şi partener comercial al României.

Loriana VLAD

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1023

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 480cd

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Prima plantaţie exotică moare înainte de a se naşte

Metamorfoza viitoarelor ţinuturi aride ale României, gândită şi iniţiată de oameni de ştiinţă din agricultura noastră, pare a se finaliza cu un prim eşec, să-l numim de moment. Cu 15 ani în urmă, o echipă de profesori vizionari de la Facultatea de Horticultură din cadrul USAMV Bucureşti, a adus de pe ţinuturile italiene primii butaşi de kiwi spre a-i aclimatiza şi dezvolta într-o plantaţie fascinantă din Dobrogea, perimetru agricol pe care ei îl imaginau a fi una dintre cele mai roditoare grădini ale Europei.

Câmpul experimental ales de ei este localizat în zona fostului IAS Ostrov şi măsoară nu mai mult de 2 hectare. Timp de 8 ani, până când IAS-ul a fost privatizat, s-au aflat sub supravegherea lor ştiinţifică 6 soiuri de kiwi specia Actinidia Deliciosa şi câteva selecţii din Actinidia Arguta, asupra eficienţei cărora urmau să se pronunţe profesori şi specialişti care au condus procesul de ameliorare şi multiplicare.

Considerente agrotehnice şi economice

În anul de referinţă 2008, concluziile lor sunt următoarele:

- Plantaţiile de kiwi din România reprezintă o şansă economică şi socială încurajatoare.
- Aclimatizarea culturii de kiwi se justifică atât din punct de vedere pedoclimatic, cât şi economic. La capătul primei perioade a procesului de asimilare rezultă clar că, în timp, ţinutul Dobrogei va deveni arealul în care pot convieţui deopotrivă culturile tradiţionale rezistente la secetă, cu unele plantaţii exotice ce vor redefini actuala înfăţişare agricolă a acestui perimetru.
- În condiţiile unei ierni extrem de geroase, cea din 1993, butaşii de kiwi ce se aflau în primul an de viaţă în plantaţie au supravieţuit în proporţie de 80%, procent ce creează certitudinea că o plantaţie viguroasă va suferi pierderi mult mai mici. În pofida acestor realizări cel puţin încurajatoare, câmpul experimental de la Ostrov este pe cale de a-şi da sfârşitul înainte de a se naşte, cum s-ar spune. Actualul patron-concesionar pare a fi nemulţumit de realizările productive şi declară că va desfiinţa plantaţia. Se pare că la originea intenţiilor nesăbuite ale acestuia se află, în fapt, motive concurenţiale. Domnul patron funciar este în acelaşi timp un mare jucător pe piaţa importurilor de fructe exotice şi ar avea temerea că dezvoltarea acestei industrii în România i-ar încurca afacerile.

Să revenim la subiect!

Conectaţi la informaţiile ştiinţifice cu privire la schimbările climatice care prefigurează transformarea unor perimetre agricole din sudul ţării în ţinuturi aride, un grup de profesori de la Facultatea de Horticultură a USAMVB au conturat un fel de strategie virtuală în domeniul lor de activitate. Concluzia la care au ajuns este că perimetrul agricol cel mai expus acestei evoluţii climatice va fi Dobrogea, mai precis perimetrele neirigabile ale acesteia. În urma acestei analize, soluţia a fost schimbarea din mers a profilului agricol, în ideea introducerii în cultură a unor plantaţii rezistente la secetă şi, pe cât posibil, şi la ger.

Prima lor opţiune a fost aceea a înfiinţării unor plantaţii de kiwi, care la fel ca smochinul, găseşte condiţii naturale normale de dezvoltare în sudul ţării. Înainte de a decide asupra acestei opţiuni, profesorii au studiat vreme îndelungată condiţiile pedoclimatice în care se dezvoltă plantaţiile de kiwi din Italia. Fapt este că, la această dată, câmpul experimental de la Ostrov se înfăţişează ca o plantaţie fascinantă. Producţia realizată în cazul unor soiuri ar putea să atingă nivelul celor mediteraneene, cu condiţia ca sistemul de irigare, existent în plantaţia de la Ostrov, să fie folosit.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
2101
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1066--mitul-pamanturilor-romanesti-nu-ma...

Mitul pământurilor româneşti nu mai există!

Interviu cu academician prof. dr. doc. Cristian Hera, preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu Şişeşti“

– Domnule academician Cristian Hera, de ce doriţi să atrageţi atenţia asupra intensivizării fertilizării fosfatice în agricultura românească?

– De-a lungul anilor, am militat pentru menţinerea şi sporirea fertilităţii pământului. Practic, n-a existat prilej, întâlnire profesională sau cu autorităţi să nu aduc în discuţie această problemă pentru că, din nefericire, cantităţile de îngrăşăminte care se folosesc în agricultura românească, pe unitate de suprafaţă, sunt din ce în ce mai mici. România, din cele 27 de ţări ale Uniunii Europene, este ţara cu cantitatea cea mai mică de îngrăşământ folosit pe unitatea de suprafaţă. În România s-au folosit, în ultimii 20-25 de ani, cantităţi care oscilează între 20 şi 30 de kilograme de îngrăşământ, substanţă activă azot şi potasiu la hectar, în timp ce în ţările europene se administrează peste 400 – 500 – 600 de kilograme.

– Ce se întâmplă în acest caz cu pământurile noastre?

– Fertilitatea pământurilor româneşti scade, iar mitul pământurilor bogate despre care se vorbea în România a dispărut. Am reluat această problemă în dezbaterile ştiinţifice pe această temă. Noi militām pentru o valorificare superioară a îngrăşămintelor chimice, care să conducă la creşterea fertilităţii pământului, pe de-o parte, iar pe de altă parte la sporirea producţiilor pe unitatea de suprafaţă. România obţine o producţie de două, trei ori mai mică decât cea a ţărilor Uniunii Europene.

Aş da doar un exemplu, la cultura grâului. Deşi anul acesta a fost favorabil pentru grâu, producţia realizată în medie pe ţară a fost undeva între 3,5-3,6 tone la hectar, iar în multe ţări europene s-a obţinut o producţie medie de 8-9 tone la hectar. Avem deci obligaţia să producem mai mult pentru că acum în Uniunea Europeană se pune accent pe productivitate şi pe calitatea producţiei. Dacă ne referim în continuare la grâu, nu avem un conţinut corespunzător de proteină, deci este greu să fim competitivi din punctul de vedere al calităţii.

– Domnule academician, cum a ajuns România în această situaţie – mă refer la deteriorarea calităţii pământurilor? Ştim că nu este cazul să căutăm vinovaţi. Putem însă să credem că a venit timpul să recuperăm pierderile enorme, mai avem vreo şansă?

– Timpul a venit, desigur, numai că trebuie să găsim mijloacele, soluţiile de revigorare a activităţii, în primul rând în domeniul producerii îngrăşămintelor. Acesta este motivul pentru care ne-am întâlnit recent la Constanţa, dar şi cu alte prilejuri. La Constanţa există un combinat de producere a îngrăşămintelor cu fosfor, dar care nu funcţionează la parametrii la care ne aşteptam, iar fosforul este unul dintre elementele nutritive de bază în raţionalizarea creşterii producţiilor pe unitatea de suprafaţă.

El are rolul de a stabili echilibrul între azot, potasiu şi microelemente. Aşadar, ne preocupăm nu numai de problema folosirii îngrăşămintelor, dar şi a producerii acestora. În acest context, eu trăiesc în continuare cu speranţa că vom schimba lucrurile. În curând, va fi elaborată o rezoluţie care să arate starea pământurilor româneşti şi necesarul de elemente nutritive menite să conducă la creşterea fertilităţii pământului, la creşterea producţiilor pe unitate de suprafaţă, rezoluţie care va ajunge la toţii factorii de decizie din ţara noastră.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
749

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

1067--suntem-ceea-ce-mancam.html

„Suntem ceea ce mâncăm“ > REVISTA LUMEA SATULUI

În perioada 13-16 noiembrie a.c. la USAMV Cluj-Napoca s-a desfăşurat, sub egida Preşedinţiei franceze a Uniunii Europene, Seminarul cu tema „Patrimoniul alimentar“. Organizatorii – Ambasada Franţei în România, Centrul Cultural Francez Cluj, Centrul Cultural Italian şi gazda evenimentului, dar şi vorbitorii, printre care Doru Pamfil, rectorul USAMV Cluj-Napoca, Dacian Cioloş, ministrul agriculturii, au ţinut să sublinieze importanţa valorificării patrimoniului alimentar al fiecărei ţări, consumului de produse ecologice, tradiţionale pentru sănătatea oamenilor.

S-a spus printre altele: „A te hrăni este o nevoie vitală. Este, de asemenea, o reţea de relaţii complexe între intim şi social, între biologic şi cultural. Rădăcinile identitare trebuie să se îmbine cu progresul tehnologic, pentru a modifica stilul de viaţă şi legile pieţei. Hrana este strâns legată de o întreagă moştenire de practici, gusturi, ritualuri, coduri şi reflexe ale diferitelor civilizaţii. Hrana reprezintă diversitate şi identitate.

În contextul globalizării, acest patrimoniu este ameninţat. Rezistenţa faţă de acest proces se amplifică. Luând forma unui mit modern, discursul tradiţionalist pare să se opună globalizării, dar devine el însuşi un argument pentru creşterea vânzărilor. În spatele acestei dezbateri specifice societăţilor aşa-zis «evoluate», se profilează ameninţări serioase: accesul la hrană este inegal repartizat în lume, iar presiunea asupra resurselor nu a fost niciodată atât de puternică. Hrana va fi una dintre principalele mize politice ale deceniilor care vor urma.“

„Reuniunea din aceste două zile, sublinia rectorul universităţii, prof. univ. Doru Pamfil, continuă seria tradiţionalelor «Rencontre Franco-Roumaine», începută de mai mulţi ani şi desfăşurată alternativ în Franţa şi România. De această dată, Universitatea noastră găzduieşte din nou «Les rencontres de Cluj», iar tematica este una incitantă: Patrimoniul alimentar. Am ales această temă pentru a putea reflecta din nou asupra maximei «suntem ceea ce mâncăm».

În graba noastră cotidiană, poate nu ne dăm seama cum această nevoie vitală de a mânca a început tot mai mult să ne supună globalizării şi că am început să ne «macdonaldizăm» în spiritul aşa-ziselor state evoluate, uitând sau neglijând patrimoniul nostru alimentar. A te simţi vestic înseamnă azi în România şi a vizita noul mall. Nimic neobişnuit, mai ales că ieri am avut parte aicide «Bucate divine». Însă dacă te uitai alături, la fast food, nu puteai să nu vezi îmbulzeala la pulpele de pui KFC Low fat, dar pline de colesterol şi sos gelatinos negru, dar şi stânjeneala ofertei de cârnăciori olteneşti, căzuţi în dizgraţie. Probabil este consecinţa noii confruntări fast food – slow food.

Ceea ce încercăm azi nu este o mişcare antiglobalizare, ci o familiarizare cu această nouă alternativă la produsele Mac Donald. Acest curent, Slow-food, apărut în 1986, doreşte să păstreze şi să promoveze produsele alimentare tradiţionale şi să educe consumatorul asupra riscului alimentaţiei fast food. Salutăm în acest sens noua iniţiativă guvernamentală de a înlătura aceste produse din şcoli, dar sperăm ca ea să continue şi cu promovarea celor tradiţionale." Seminarul a fost completat şi de un târg unic în România, cu produse tradiţionale din România, Ungaria, Italia, Belgia, Bulgaria, Republica Moldova şi Franţa.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
722

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1068--medicina-nu-se-traduce-in-yes-ori-...

Medicina nu se traduce în „yes“ ori „no“

Profesorul Alexandru OPROIU este astăzi o personalitate de referinţă a comunităţii medicale din România, şi nu numai. În deceniile de când poartă halatul alb, domnia sa a redat sănătatea multora dintre cei care şi-au pierdut orice speranţă de a reveni la viaţa normală. Sub acelaşi halat alb, profesorul a pregătit vlăstarele care reprezintă astăzi cu cinste învăţătura marelui mentor. Despre toate acestea, în rândurile ce urmează.

– Când şi cum v-aţi hotărât să vă faceţi medic, domnule profesor?

– De când eram în liceu, cam prin clasa a doua, a treia de liceu, am decis să mă orientez spre medicină. N-am vrut să fiu profesor, doream să devin un doctor bun. Poate că am fost influenţat de doi medici de cartier, acum le spune medici de familie. Era un sistem privat, aveau cabinet, chiar şi un aparat de radiologie; umblau şi dădeau consultaţii şi la săraci, şi la mai puţin săraci, ba chiar şi gratis. Conlucrau bine între ei, nu se băteau pe clientelă, când plecau în concediu se suplineau. Erau într-o relaţie formidabilă cu farmaciştii, care erau tot de cartier. Împreună discutau reţetele care se preparau în laboratorul galenic al farmaciei.

– Aţi avut înţeleg, şi aţi şi luat aminte, modele extraordinare: puteţi trage acum o concluzie după o carieră importantă, v-a adus satisfacţii activitatea aceasta de medic?

– Da, unele foarte mari, mai ales când ai succese diagnostice şi terapeutice, dar au fost şi insatisfacţii mari. Cu trecerea timpului suferi din ce în ce mai mult de insatisfacţii din cauza bolilor incurabile, a situaţiilor depăşite în care ştii că nu mai ai nicio şansă. Dar eşti fericit că ai, totuşi, posibilitatea, de a face bine, pentru că eşecurile vor exista, totul e să înveţi din ele.

– Dumneavoastră sunteţi şi profesor, şi de aceea vă întreb: învăţământul medical românesc este la nivelul celui mondial?

– Părerea mea este că da. Avem şi proba: medicii români care se duc şi profesează în străinătate sunt apreciaţi. Am întâlnit asemenea cazuri pretutindeni.

– Am observat că medicii mai în vârstă discută cu bolnavul, iar cei mai tineri pun între ei şi pacient computerul, şi cel mai adesea aproape că nici nu se uită la tine. E o modificare, zic eu, majoră.

– Este, într-adevăr, o modificare formidabilă. Acum se vorbeşte tot mai mult despre aşa-zisul „record electronic“, adică observaţia care se face pe computer se înregistrează şi rămâne acolo pentru a fi folosită şi ulterior. Această electronizare a observaţiei medicale are şi părţi bune, şi părţi rele. E bine că se înregistrează şi poate fi folosită observaţia medicului, dar aceasta depinde foarte mult de programul care se aplică. Unele sunt făcute de informaticieni fără consultarea cu medicul şi atunci se întâmplă aşa: medicului îi apare pe computer un listing, cum se spune, o înşiruire de simptoame, de exemplu: durere epigastrică, şi întreabă pacientul: „unde te doare?“ Acela îi arată şi el trebuie să facă clic pe „da“ sau „nu“– „yes“ ori „no“. Toate sunt în engleză, nu mai sunt în româneşte.

Sau alt simptom: „greaţă“, „da“ sau „nu“; şi face acolo o înşiruire de „da“ şi „nu“ fără ca să se uite la bolnav, îi face un interogatoriu ca la vamă, ori ca la paşapoarte. Partea bună este că această înregistrare rămâne şi va putea fi folosită oricând. Partea proastă este că se strică complet legătura dintre pacient şi medic. Sunt boli care se văd, trebuie să te uiţi la pacient. A venit la mine o bolnavă care fusese la foarte mulţi medici din aceştia electronizaţi, computerizaţi, şi care avea vărsături de vreun an de zile. I-au scos şi colecistul deşi nu era litiază biliară, nu avea pietre la colecist, medicamente peste medicamente şi ea tot avea vărsături fără greaţă. Ăsta era cluul. Dar nimeni nu s-a uitat la ea.

Femeia avea un ochi ieşit din orbită, care era vizibil dacă te uitai la ea. Ei bine, era o tumoră frontală cu hipertensiune intracraniană şi care îi dădea simptomatologia aceasta digestivă. Dacă nu te uiţi la bolnav şi doar pui clic pe greaţă, pe vărsătură, pe durere, pe balonare, pierzi nişte „amănunte“ esenţiale. Eu le-aş numi fundamentale pentru diagnosticarea bolnavului. Părerea mea este că în viitor va fi o cale de mijloc, adică eu medic discut cu bolnavul pe sistemul vechi, care crea o relaţie de încredere afectivă între pacient şi medic, iar după aceea nu am decât să îmi fac observaţiile mele şi concluziile electronic.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
893
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1069--vesti-imbucuratoare-de-la-bruxelle...

Veşti îmbucurătoare de la Bruxelles

În perioada 18-20 noiembrie a.c. s-a desfăşurat, la Bruxelles, reuniunea Consiliului miniştrilor agriculturii şi pescuitului. Delegaţia română a fost condusă de ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale, Dacian Cioloş. Principalele puncte de interes pentru agricultura românească se concretizează în obţinerea unui sprijin financiar suplimentar, dar deosebit. Este vorba de majorarea plăţilor la hectar. Creşterea plăţilor directe pe suprafaţă peste nivelul prevăzut prin Tratatul de Aderare se realizează prin suplimentarea sprijinului naţional de la 50 la 90 de euro, respectiv cu cca 40 euro/ha (din 2010). România a susţinut adoptarea acestei măsuri pentru a reduce diferenţa faţă de fermierii din vechile state membre în ceea ce priveşte subvenţiile directe şi implicit posibilitatea de a concura cu şanse mai bune pe piaţa comunitară.

Sprijin pentru regiunile vulnerabile

România beneficiază de alocarea unor noi fonduri comunitare noilor state membre destinate sprijinirii activităţii unor sectoare din regiuni vulnerabile (Art. 68 - zootehnie şi anumite culturi). Ţara noastră a obţinut sume importante, respectiv 105 milioane euro pentru perioada 2010–2015 (17,7 milioane euro/an).

Este posibilă continuarea acordării de plăţi specifice (orez, bovine, nuci, seminţe, culturi proteice), care asigură menţinerea diversităţii agricole şi rurale, mai ales în regiunile în care nu există alternative economico-sociale. De asemenea, cuantumul prevăzut pentru menţinerea plăţilor cuplate în anumite sectoare (ovine, caprine etc.) a fost majorat de la 2,5% la 3% din plafonul naţional integral al plăţilor directe (corespunzător anului 2016).

Concesii

Au fost amânate cerinţele comunitare privind bunăstarea animalelor – (pachetul C al eco-condiţionalităţii), pentru anul 2016 (faţă de 2014 iniţial); aceasta va permite realizarea investiţiilor necesare alinierii la cerinţele comunitare într-o perioadă mai lungă de timp şi menţinerea în sistem a mai multor producători.

Plafonarea stocurilor

Menţinerea sistemului de intervenţie şi a preţului actual la grâul de panificaţie, respectiv stabilirea unui plafon comunitar anual de 3 milioane tone, la preţul de intervenţie practicat în prezent (101,3 euro/tona); în cazul depăşirii plafonului se va aplica intervenţia pe baza celei mai bune oferte;

– excluderea de la aplicarea de penalităţi a beneficiarilor de sprijin comunitar în situaţia în care neconformităţile sunt în valoare de maximum 100 euro, separat, pentru plăţi directe şi respectiv dezvoltare rurală. În privinţa pachetului pesticide, România, alături de alte state membre, şi-a manifestat îngrijorarea faţă de amendamentele propuse de Parlamentul European, care ar putea conduce la reducerea drastică a numărului de produse fitosanitare cu efecte semnificative asupra productivităţii unor sectoare, precum cel al cerealelor.

(T.D., L.D)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:

677

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 480cd

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

107--editorial-semne-bune-anul-are.html

În sfârşit, ninge… îmi spuneam zilele trecute pe când zăpada acoperea de la o oră la alta mai toată ţara. Fulgii de nea căzuţi din abundenţă pe alocuri îmi aminteau de iernile din vremea copilăriei când, de la mic la mare, ne înarmam cu lopeţi, razuri şi alte unelte cu care făceam… nu pârtii, ci tuneluri prin zăpada uneori de doi metri. Trebuia să ne facem loc de la uşa casei la grajdul cu vite, la magazia cu lemne şi fântâna cu apă.

Pe-atunci ai noştri se bucurau, iar noi, copiii, ne zbenguiam cuprinşi de-o bucurie pe care n-o mai văd, n-o mai simt la pruncii şi tinerii de azi. „Semne bune anul are“ – îi auzeam spunând cu mare bucurie în glas pe bunicii şi părinţii mei sorbind, după o zi de luptă cu nămeţii – adevăraţi nămeţi – dintr-o ceaşcă cu ţuică fiartă. N-am să uit. Cum nu pot uita nici carele cu grâu şi porumb ce ne umpleau hambarele. Se adevereau vorbele spuse în iarnă.

Acum cei câţiva fulgi parcă isterizează naţiunea. Cele -3, -4°C înregistrate cu ceva zile în urmă au produs un… „ger de crapă pietrele“, cum anunţa o simpatică prezentatoare pe un post de televiziune la ora de ştiri. Ce să mai spunem de cele -25, -28°C înregistrate mai apoi!

Pe un alt post, pe când zăpada, în multe locuri, era de numai 3-5 cm, se anunţa cu o voce gravă, de parcă ţara urma să intre în război sau, cine ştie, aştepta o inevitabilă catastrofă, că… „România este sub nămeţi“.

O stare ce s-a dovedit până la urmă, ca în multe alte rânduri, o sursă artificială de subiecte ieftine ce alimentează din belşug mass-media, un motiv de a condamna edili, instituţii şi servicii, de a înfiinţa şi desfiinţa oamenii politici, partide şi funcţionari publici, de a face dintr-o naţiune – din propria-ţi naţiune – o… cârpă de şters pragurile Europei.

A mai rămas de judecat Sf. Vasile că a dat în două ore atâta zăpadă cât în şapte săptămâni altădată. Şi-a mai şi-ndrăznit s-o viscolească. Iar noi, bieţii de noi, cum să ne facem loc printre nămeţi? Lopata-i grea, vântul bate, mâinile îngheaţă.

Ce înseamnă să fii rupt de realităţile ce ne ţin, până la urmă, pe pământ! S-a uitat că, în urmă cu doar jumătate de an, câteva picături de ploaie în timpul secetei cu care s-a confruntat ţara – poate cea mai cumplită din ultimii cincizeci de ani – ar fi fost o adevărată mană cerească. Ploile din toamnă, zăpada de-acum sunt semne de bogăţie, nu doar pentru cei care frământă colbul câmpului, ci pentru toţi cei care-şi doresc o pâine şi-o cană de lapte mai bune şi mai ieftine pe masă.

Aşadar, oameni buni, să ne bucurăm că a plouat şi ninge. Doar aşa 2008 va fi cum ni l-am urat la cumpăna dintre ani: mai bogat, iar noi mai sănătoşi.

Şi nu-i uitaţi o clipă pe cei care fac ca noi să existăm: Măria Sa Ţăranul şi apoi lumea în care se află – Lumea Satului.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
2472

☐

ª Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1070--oameni-de-nota-10.html

Oameni de nota... 10

Legământul de glia străbună

Se pare că la naştere, ursitoarele i-au hărăzit noului vlăstar uman, ce poartă astăzi la mare cinste numele de Vasile BERBECEL, să se îndepărteze de „lutul“ zămislirii sale: satul Smirna, din inima Bărăganului. Localitatea care pe vremea aceea nici măcar nu figura pe harta României. Ajuns la un moment dat la apogeul carierei, adică la un pas de vârful propulsării în elita profesională şi politică a vremurilor trecute, inginerul Vasile Berbecel a rămas cu picioarele înfipte în glia căreia i-a jurat legământ în anii copilăriei.

Hotărât să răstoarne neorânduielile naturii ce-i condamna la sărăcie şi foamete, la împlinirea majoratului se înscrie la Facultatea de Agronomie din Bucureşti, unde a început să descifreze tainele agriculturii ce avea să vină. Minte şi fire iscoditoare, frământările sale priveau nu atât noutăţile tehnologice în sporirea fertilităţii pământului, cât intimităţile ştiinţei genetice care se prefigura la orizont. Revenit la Smirna, satul din Bărăgan, de care ştiau doar vecinii, tânărul agronom avea să producă o adevărată răsturnare pe scara valorii agriculturii din Bărăgan, în momentul în care cooperativa a devenit liderul absolut al agriculturii în judeţul Ialomiţa.

Cinci ani mai târziu, adică în 1975, cooperativa din Smirna se înfrunta şi câştiga competiţia cu starurile de pe atunci ale agriculturii româneşti. Cu 33 de ani în urmă, „ceapeul“ de aici realiza randamente la hectar de: 6.000 kg de grâu şi orz, 8.500 kg de porumb, 3.500 kg de floarea-soarelui. Ambiţia ing. Berbecel era să-i ajungă din urmă pe americani, despre care ştia doar din puţina bibliografie pe care o avea la dispoziţie. Mult mai târziu, prin 1995, pe Cordonul porumbului din inima Americii a realizat că la vremea ambiţiilor sale de atunci se situau de fapt recoltele foarte aproape de exploataţiile americane.

În materie de zootehnie, inginerul Vasile Berbecel i-a „căzut pata pe olandezi“. Mai precis pe vacile lor, pe care le-a transformat într-o adevărată uzină de lapte. A reuşit, în final, să le aducă şi să le aclimatizeze la Smirna, dar când să le vină rândul să-şi dovedească performanţele, inginerul Berbecel a fost obligat pentru prima dată, şi poate pentru ultima, să desfacă jurământul cu glia din care s-a întruchipat ca fiinţă umană. Asta doar cu fizicul, nu şi cu sufletul. Întoarcerea a avut loc la câteva săptămâni după Revoluţie. O solie a celor mai înţelepţi smirneni, în frunte cu preotul satului, l-a lămurit şi a reuşit să-l readucă în sat.

Inginerul Vasile Berbecel a acceptat, fără să pună vreo condiţie. Era conştient că oamenii alături de care a construit una dintre cele mai renumite unităţi agricole din România îl vor urma în clădirea uneia şi mai performante. Nu a fost atât de simplu pe cât credea. În jurul său totul se năruia, iar neoreformatorii adoptau strategii şi decizii contra naturii, cum s-ar spune. La Smirna nu s-a distrus nimic, dar în amonte şi în aval sistemele de irigaţii au fost devastate. Consecinţele au fost dezastruoase. Acum lucrurile s-au mai reparat, ceea ce echivalează cu accesul la apă, factorul fundamental de progres. Ceilalţi factori ce ţin de tehnică şi tehnologie, şi nu în ultimul rând de oameni, sunt asiguraţi la cel mai înalt nivel.

Inginerul Vasile Berbecel pare a fi încurajat de conjunctura oarecum favorabilă de acum, dar judecăţile sale se îndreaptă spre ceea ce ar trebui făcut pentru ca societatea agricolă din Smirna să nu rămână o simplă „oază“ în inima Bărăganului. Ideile lui de progres sunt în consens cu ale semenilor săi, care reuşesc să răzbată în mod miraculos în haosul agricol actual. Ele au ca puncte de referinţă formele de organizare şi modalităţile de sprijin financiar existente astăzi în agricultura ţărilor occidentale. Speranţele se leagă de noua putere politică şi executivă ce se va instala la conducerea ţării şi cu deosebire a agriculturii.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
894

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1071--lumea-de-acum.html

Lumea de acum

Am auzit deunăzi, undeva în Ţara Ardealului, un cântec ce m-a pus pe gânduri: „Lumea ceea de demult. Bun-o fost şi s-o trecut. Lumea asta, de amu/ Parcă e şi parcă nu.“ Era încărunţit de vreme omul ce se rostea încă pe sine, dar avea un farmec al lui, aparte, cum au toţi doinitorii ce-şi pun inima în cântec. Oricum, viersul e cu dreptate. Vremuiala vremii a şters cumva conturul punctelor cardinale, între care curgea molcom şi senină viaţa românilor. Aşa a fost

La mine-n sat, de pildă, la Valea Seacă, undeva în căuşul dealurilor Văii Carasu, aproape de Marea cea Mare, acolo în aşezarea aceea de oameni gospodari, cel mai hulit lucru era să te împrumuţi. Oamenii săreau ca unul la necaz, dar făceau clară deosebire între nevoie, nevoiaş şi lene ori om de nimic. Aşa că nu era ogradă, ogor să nu fie întoarsă brazda ca la carte! Gunoaiele grajdului, cele din livadă erau stivuite în platforme şi, în primăvară, înmugureau ţarina, adăugând încă o promisiune vredniciei gospodarului.

Aşa că, deşi Dobrogea ne drăgălea, după anotimp, iarnă ori vară, cu criveţe usturătoare ori nădufuri sufocante, la care se alătura lipsa apei, cu toate acestea vă zic, satul se împovăra de legume, pepeni, struguri, cartofi chiar, ca să nu mai amintesc de grâne ori porumburi. Era un fel de întrecere, nemărturisită, dar statornică, o ambiţie căreia îi căzuseră pradă toţi gospodarii satului. Şi ce mândri erau oamenii când porneau către târguri carele vârfuite cu te miri ce! Aşa-i astăzi. Aşa era odinioară. În lumea de demult. Acum, şi la Valea Seacă porţile abundă de legume ori fructe aduse de pe aiurea, treabă pentru care negustorii de ocazie capătă şi ei, acolo, câţiva bănuţi.

Câmpul, mai peste tot bătătură. Aşa că nevoile cu de-ale gurii se împlinesc în pieţele oraşelor din preajmă – locul legumelor ori fructelor, ce făceau până mai ieri fala Dobrogei, fiind luat de banane, portocale, mandarine ori pepeni de Turcia. Au fost date la spate rânduieli şi tradiţii moştenite cândva, iarăşi cândva, de la cei bătrâni, agricultorii devenind, când şi pe unde pot, zilieri necalificaţi. Aşa e acum la mine în sat, şi aşa e în mai toată România. Importăm, importăm, importăm.

Pământul, sfântul ogor românesc, îşi doarme, în mare parte, somnul de veci, fiindcă fierul de plug nu l-a mai trezit de bun timp la necesara şi fireasca lui viaţă. Despre tradiţia noastră de importanţi exportatori de grâne, vinuri ori animale, în mai toată Europa – nici măcar modernele cărţi de istorie, cu iz contemporan, nu mai amintesc. Cei care reuşesc totuşi, câţi mai au curajul să rişte – sunt flori rare – într-o economie de demult, prea de demult în agonie. Numai că… vorba cântecului pe care l-am auzit nu demult într-un sat ardelean: „Lumea asta de amu Parcă e şi parcă nu!“ Înţelegeţi acum îngrijorarea mea?

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
712

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1072--nu-dau-explicatii.html

Cu ceva zile în urmă, unul dintre bunii mei prieteni mi-a relatat câteva întâmplări din viaţa sa de reporter şi producător TV, toate presărate cu zicale, maxime, cugetări sau proverbe aflate la rându-i de la interlocutorii sau bunicii săi. Una dintre ele a picat aproape ca o mănuşă pe ceea ce gândeam faţă de încrederea oamenilor în semenii lor sau, de ce nu, încrederea „Vestului“ în România. Merg prea departe? Să vedem! „Nu dau explicaţii pentru că prietenii n-au nevoie de ele, iar duşmanii nu le cred.“

Extrapolând situaţia la relaţia cu Vestul care, să recunoaştem, încă ne priveşte cu oarece rezerve, mă întreb de ce trebuie să ne străduim a da mai multe explicaţii decât sunt necesare în diverse probleme? Oricum, Bruxelles-ul ştie mai multe decât bănuim, iar drumul pe care trebuie să mergem este de mult marcat cu roşu. Poate că ar fi mai logic ca legislaţia, normele „de-acolo“ să fie corect traduse şi adoptate condiţiilor concrete „de-aici“ şi nu luate ad-litteram apoi puse în braţe lui nea Gheorghe, obligat apoi sărmanul să le respecte. Sigur, exagerez un pic pentru a face să se înţeleagă cât de important este să fii vertical, demn şi cât de inutil este să pleci capul şi, pe deasupra, să te şi explici. Şi-acolo sunt… şi prieteni, şi duşmani. Nu pot crede altceva câtă vreme, oricât ne-am strădui să obţinem până la urmă ce-i al nostru, „lumea bună“ face tot ce şi-a propus. Vor o Românie piaţă de desfacere? O au la dispoziţie oricât ne-am dori să avem prioritate pentru producătorii autohtoni. Aşa se face că producţia autohtonă de cartofi, legume, fructe şi altele zace în silozuri şi depozite sortite deprecierii sau, în cel mai bun caz, devalorizării, în vreme ce peste 80% din produsele agroalimentare de bază sunt importate. Despre calitate, ce să mai vorbim!

… Se vorbeşte de multă vreme de crearea unor forme asociative care să conducă la creşterea producţiilor, productivităţii, eficienţei economice. Se vorbeşte, de asemenea, de „voinţa politică“ ce ar trebui să existe pentru atingerea acestui deziderat. Totul a rămas însă… ca la început. Pentru că a devenit aproape obişnuinţă ca multe din ce ne propunem azi să negăm mâine, iar poimâine s-o luăm de la capăt. Parcă am mai spus asta. Concluzia celor mai mulţi? Nu se vrea! Cui i-ar folosi, în afara românilor de bună credinţă, ca agricultura autohtonă să prospere?

„Românii se simt trădaţi în propria lor ţară – îmi spunea cineva. Nu le rămâne decât să impună până la urmă reguli care să motiveze asocierea, să reducă fiscalitatea şi să scoată economia din zona neagră. Este mai simplu decât par să creadă guvernanţii. Trebuie forţaţi să facă ce vrea naţiunea şi nu ce-şi doresc afaceriştii de oriunde…“ Să sperăm că vor veni curând în frunte oameni care „să vrea ce vrea poporul“ şi nu din cei care… să nu dea nici măcar explicaţii. Până la urmă, pentru ce? Sau pentru cine?

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1977

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1073--stiati-ca.html

Ştiaţi că…

…porumbelul voiajor este „animalul“ domestic ce posedă cel mai bun simţ al orientării? Atunci când este transportat spre o destinaţie oarecare într-un vagon închis şi pe rute oricât de încâlcite, odată eliberat, regăseşte locul de unde a plecat, chiar şi la o distanţă de 2.000 km?

…singura pasăre din lume ce cântă şi în timpul zborului este ciocârlia? În zborurile ei aproape verticale, te încântă cu trilurile asemănătoare unei soprane.

…penele de struţ sunt utilizate în industria constructoare de maşini, dar şi la fabricarea calculatoarelor? Aceasta se datorează calităţilor antistatice ale penelor care sunt folosite pentru îndepărtarea prafului.

…triburile africane folosesc coaja ouălor de struţ ca veselă? Ea poate fi utilizată ca lingură, pentru a aduce sau depozita apa etc.

…în Antichitate, struţii erau folosiţi (şi) pentru călărie? Printre reginele Egiptului Antic care au călătorit pe spatele unui struţ se numără Cleopatra sau Arsinoe. De asemenea, ei erau antrenaţi pentru a tracta carele de luptă.

…omul cultivă cactuşi nu doar ca plante ornamentale, ci şi pentru propria alimentaţie sau ca furaj pentru animale?

…în natură, pe lângă albinele melifere se mai întâlnesc şi rudele lor apropiate, albinele solitare?

…Biserica Neagră din Braşov este cel mai mare lăcaş de cult în stil gotic din sud-estul Europei? Cu o capacitate de circa 5.000 de persoane, celebrul aşezământ de cult braşovean măsoară 90 de metri lungime şi 37 de metri înălţime, cu un turn al crucii de 65 de metri.

…numele original al Bisericii Negre este Biserica Sfânta Maria?

…cel mai probabil, construcţia acestei biserici a început în anul 1377? Lucrările de construcţie au fost finalizate în 1477, întinzându-se, aşadar, pe o perioadă de 100 ani. Însă, în acest răstimp, Biserica a avut de suferit ca urmare a invaziei otomane din anul 1421.

…în turnul bisericii se află trei clopote de dimensiuni impresionante! Cel mai masiv cântăreşte 6.300 kg şi este unul dintre cele mai mari din Europa?

…cel mai bun tată dintre animale este lupul? Lupoaica fată puii, îi hrăneşte, dar de progenituri se ocupă lupul, care-i învaţă să se apere şi să-şi procure hrana?

…în SUA, elefantul pe fond roşu este simbolul Partidului Republican, iar măgarul pe fond albastru este emblema Partidului Democrat?

…tequila este o băutură naţională mexicană, făcută dintr-o varietate de agavă albastră?

…pelicanii roz, monumente al naturii, dobândesc această culoare doar în sezonul împerecherii, în rest având penajul alb?

…un pelican se hrăneşte numai cu peşte, având nevoie de cca un kilogram pe zi?
…în Israel există o rezervaţie naturală, Hula, prin care trec în tranzit anual circa un miliard de păsări migratoare?
…ţestoasele, printre care şi broasca ţestoasă bănăţeană, o specie pe cale de dispariţie, se împerechează după 12 ani, şi că femela depune maximum şapte ouă, din care nu iese, de cele mai multe ori, decât un pui?
…în Noua Zeelandă trăieşte o pasăre numită kiwi, cu picioare scurte, CIOC lung, cu comportament de găină, devenită simbol naţional? Şi că fructul are această denumire de la culoarea perilor semănând cu aceia ai păsării?
…ficatul îndeplineşte în organism circa 500 de funcţii?
…în Brazilia trăiesc două specii de şarpe anaconda: unul, cykypu galben, întâlnit şi în Bolivia, Paraguay şi nordul Argentinei, şi altul, cykypu verde, ce poate atinge şi opt metri în lungime, vieţuind în principal în zonele mlăştinoase ale Amazoniei?
…un liliac gigantic – Nyctalus lasiopterui – vânează la 700 m înălţime păsărelele migratoare?
…anual, bazinul Mării Mediterane este traversat de peste cinci miliarde de păsări cântătoare migratoare, primăvara şi toamna?

Laura Dobre
Arnold HELMAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 15-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
926
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1074--roadele-pamantului-in-timp-si-spat...

...roadele pământului în timp şi spaţiu > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul...roadele pământului în timp şi spaţiu

- Hrana de bază a reprezentanţilor vechilor culturi din zona Anzilor şi de pe coastă era ştirul, plantă cerealieră, dar şi porumbul, fasolea, cartoful. În zonele înalte, vânătoarea de căprioare şi rozătoare îmbunătăţea substanţial alimentaţia.
- În Peru şi în Ecuador creşteau arborii de balsa, lemnul lor uşor fiind folosit la confecţionarea plutelor, ce aveau aceeaşi formă cu bărcile din trestie ale pescarilor.
- Cultivatorii de manioc din zona Caraibelor, cu vreo patru milenii în urmă, au traversat istmul Panama şi au înaintat pe coasta Pacificului, aducând cultura maniocului, cât şi răzuitoarele şi storcătoarele atât de necesare gospodăriei primitive.
- În cultura Teotihuacan din Mexic, dezvoltată în Antichitate în mai multe perioade, sursele de hrană s-au bazat pe o agricultură intensivă în care au primat seminţele de ştir, porumbul, dovlecii, roşiile. Carnea era furnizată de curcani, porci sălbatici şi, în mai mică măsură, de căprioare.
- Străvechile practici cuprinse în Vedele indiene prevăd şi un leac de curăţire a organismului de toxine numit „trifalo“. Acesta are în compoziţia sa fructele a trei plante, ce cresc, evident, în India – amalaki, bibitaki, haritaki. Amalaki este una dintre cele trei plante care au concomitent cinci gusturi. De menţionat că şase gusturi nu are nicio plantă tămăduitoare. Cinci gusturi mai au haritaki şi usturoiul.
- Şofranul care creştea lângă peştera Coryciană (din muntele cilician Corycos) era vestit în Antichitate, fiind amintit şi de Apollonios din Rhodos în epopeea Argonauţilor.
- În aceeaşi epopee este pomenită o insulă Peuke, situată la gurile Dunării, în dreptul braţului sudic, a cărei denumire se trage de la pinii maritimi ce o acopereau, în greceşte „peuke“.
- Aristen, fiul lui Apollos şi al nimfei Cyrene, i-a deprins pe oameni să crească albinele şi să cultive viţa-de-vie; a fost socotit şi protectorul păstorilor.

Arnold HELMAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 15-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
793

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1075--stiati-ca-avem-cele-mai-faramitate...

Ştiaţi că avem cele mai fărâmiţate exploataţii? > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Ştiaţi că avem cele mai fărâmiţate exploataţii?

Din cele 3.913.651 de exploataţii agricole individuale existente în România, numai 846.340 (21,6%) ating pragul de 1 ESU, respectiv 1.200 de euro. Prin comparaţie cu alte state membre ale Uniunii Europene, această pondere este mult mai mică faţă de Slovenia – 81,6%, Republica Cehă – 65,8%, Estonia – 54,6%, Polonia – 47,2% sau Lituania – 37,0%.

Exploataţiile agricole individuale de cel puţin 1 ESU din România utilizează 54,6% din suprafaţa agricolă, în comparaţie cu Republica Cehă – 99,2%, Slovenia – 94,4%, Estonia – 93,5%, Polonia – 89,5% sau Lituania – 80,6%. Din cele 3.913.651 de exploataţii agricole individuale, 3.172.281 (81,1%) utilizează peste 50% din producţie pentru consum propriu.

De remarcat că numărul exploataţiilor agricole individuale de mici dimensiuni, care au utilizat o suprafaţă agricolă de până la 1 hectar, s-a diminuat în anul 2007 faţă de anul 2005 cu circa 166.000 de exploataţii (9,0%), dar deţin în continuare o pondere importantă (aproximativ 44% din totalul exploataţiilor agricole individuale).

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
719

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

4.000 de moşi pentru copiii bucureşteni > REVISTA LUMEA SATULUI

4.000 de moşi pentru copiii bucureşteni

Primăria Municipiului Bucureşti a făcut tot posibilul să stabilească trei noi recorduri Guinness în perioada sărbătorilor de iarnă. Cea mai frumoasă surpriză, pe care edilii Capitalei au pregătit-o micuţilor, este întâlnirea cu Moş Crăciun. Şi nu unul sau doi, ci 4.000 de moşi vor defila pe străzile Bucureştiului pe 21 decembrie. Toţi copiii pe care îi vor întâlni, şi nu numai, vor primi daruri constând în jucării şi dulciuri. Iniţiatorul acestui demers este Compania Coca Cola. Cinste ei! Menţionăm că vechiul record Guinness, de 3.618 moşi, a fost stabilit la Taipei.

Vom fi „cârnăţarii“ lumii

- O altă surpriză, dedicată de această dată tinerilor şi adulţilor, va fi pe 27 decembrie. Este vorba despre un festin culinar: cel mai mare cârnat din lume, de 2.250 de metri. Primarul general ţine dinadins să doboare recordul de 2.020 de metri, stabilit în Serbia. Iarăşi precizez: nu plăteşte primăria această acţiune, ci sponsorul, respectiv firma Caroli.
- Cel de-al treilea record Guinness, pe 28 decembrie, a vizat prepararea unui tort de 140 de metri. Vechiul record, un tort de 120 de metri, s-a stabilit la Sidney (Australia). Prăjitura uriaşă a fost asigurată de Agenţia de publicitate McCann Erickson, cu ajutorul mai multor sponsori.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
701

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

1077--cum-il-intampinam-pe-2009.html

Cum îl întâmpinăm pe 2009

De Revelion, altă masă, alte bucate – sau aproape – altă îmbuibare. De data asta, trebuie avut în vedere că noul an trebuie să ne prindă cu 12 feluri de mâncare pe masă. Căci, se spune, fiecare simbolizează câte o lună a anului, ceea ce înseamnă că, dacă sunt 12 feluri de bucate, nu se face foamea în timpul anului. Şi, musai, şi peşte, struguri, din care chiar trebuie măcar gustat, dacă nu mâncat pe săturate.

La fel ca la Crăciun, nu lipsesc aperitivele şi salatele. De data asta, pe lângă salata de boeuf, se adaugă cea de ţelină, ciuperci, de peşte afumat cu măr şi maioneză, icrele, salata de andive, dar şi aperitivul cu iaurt, muşchiuleţul umplut, pateurile cu brânză.

Desigur, avem şi acum sarmale şi friptură, că la români nu e sărbătoare fără acestea. Pe lângă friptura de porc, se foloseşte destul de mult şi curcanul făcut la cuptor, care e mai uşor decât carnea de porc, din care omul tot mănâncă de la Crăciun încoace. Dacă nu se mai frig cârnaţi, se pune peşte pe grătar şi se serveşte cu lămâie. Apoi dulciurile... Multe. Pentru toate gusturile. Şi tort. Având în vedere că toate bucatele de pe masă sunt grele, e preferabil ca tortul să fie făcut mai răcoritor, menit să ia greaţa şi să permită a mai intra şi altceva în stomacul ghiftuit. De Revelion nu poate să lipsească şampania. Mă rog, spumantul... La miezul nopţii, când ne punem o dorinţă, trebuie să dăm de duşcă un pahar cu o astfel de licoare. În rest, băuturi de toată mâna, pentru toate gusturile. Că doar o dată în an e Revelionul...

Reţete de sărbători

Aperitiv cu iaurt

Blatul: 4 ouă; 200 ml de iaurt; 4 linguri de făină; 1 praf de copt; puţină sare. Se amestecă bine gălbenuşurile cu iaurtul, făina, praful de copt şi sarea, iar la sfârşit se adaugă încet albuşurile bătute spumă. Se coace în tava de la cuptor, la foc încins.

Crema: 30 g de gelatină; 1 litru de iaurt; 1 kg de maioneză; 10 ouă fierte tari; 400 g de şuncă presată; 300 g de morcovi fierţi; castraveţi muraţi, după gust.

Gelatina se înmoaie în apă, apoi se amestecă cu iaurtul şi cu maioneza. Ouăle fierte, şunca presată, morcovii fierţi şi castraveţii muraţi se taie cubuleţe şi se aşază peste blat. Peste acestea se toarnă compoziţia de iaurt cu maioneză. Se lasă la frigider să se răcească. Apoi se taie bucăţi şi se ornează cu gogoşari.

Rulouri cu brânză şi şuncă

Ingrediente (pentru 4 persoane): 200 g de brânză de vaci; 4 cepe verzi tocate mărunt; 2 linguri capere (fructe comestibile ale unui arbust spinos) tăiate mărunt; 1 lingură castraveciori muraţi, tăiaţi cubuleţe; sare; piper; 4 felii subţiri şuncă de Praga; 1/2 linguriţă muştar iute.

Mod de preparare: Se pune brânza de vaci într-un castron, se amestecă uşor, se încorporează, pe rând, ceapa, caperele şi castraveciorii şi se condimentează cu sare şi piper. Se ung feliile de şuncă cu muştar (pe o singură parte), se întinde peste ele umplutura (nu până la margine!) şi se rulează cu grijă ca să nu se rupă. Se ţin aproximativ o oră la frigider, se aşază cu „lipitura“ în jos, pe un platou, şi se servesc reci. Rulourile se pot aşeza pe un strat de salată verde şi se pot servi cu roşii tăiate în patru şi baghetă proaspătă.

Salată de heringi cu ouă

Ingrediente (pentru 4 persoane): 150 ml de smântână acrişoară; 4 linguri de iaurt natural; 1 măr mare roşu; 4 fileuri de hering tăiate cubuleţe; 1 ceapă verde tăiată rondele subţiri; sare; piper negru măcinat. Pentru garnisit: pătrunjel verde tocat; 2 ouă fierte tari şi tăiate felii; codiţe de ceapă verde, tăiate rondele.

Mod de preparare: Se amestecă într-un castron smântâna cu iaurtul şi se încorporează merele – curăţate de coajă – tăiate mai întâi în sferturi şi pe urmă felii. Se adaugă cubuleţele de peşte şi ceapă şi se amestecă bine, dar uşor. Se gustă salata de sare şi piper, se acoperă cu un capac şi se ţine la rece. Se aranjează pătrunjelul verde tocat pe marginile unui platou, se răstoarnă salata (amestecată încă odată) la mijloc. Se garniseşte cu feliile de ou şi cu rondelele de ceapă verde (codiţe) şi se serveşte imediat.

Ciuperci umplute

Se curăţă 1 kg de ciuperci şi se aşază în tava în care s-a pus folie de aluminiu, adică în fiecare ciupercuţă se pune sare şi un vârf de linguriţă de unt.

Umplutura: cozile ciupercilor se curăţă, se toacă şi se pun într-un bol. Se mai adaugă măsline negre tăiate mărunt; gogoşari roşii muraţi; verdeaţă; două ouă crude şi brânză feta rasă; apoi se amestecă bine şi se umplu ciupercile cu pasta obţinută. Se ţin la cuptor aproximativ 20 de minute.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
815

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Anul Nou, la moldoveni

Acum, când iernile nu mai seamănă cu cele de altădată, îţi propun, iubite cetitorule, să ne amintim cum întâmpinau bătrânii noştri noaptea dintre ani şi, dacă vei reuşi să scapi de vraja televizorului, vei simţi, poate, anotimpul mitic când „iarna-i grea, omătu-i mare/Semne bune anul are...“

Dar, „păstrător de legi şi datini“, cum spune poetul, ţăranul a apărat cu sfinţenie obiceiurile din vechime, astfel că şi acum, în noaptea dintre ani, satele sunt în sărbătoare, o sărbătoare la care participă întreaga suflare, dovadă mulţimea de obiceiuri, poate nicăieri mai frumoase ca aici, în Moldova.

Cândva se ura încă din seara zilei de 30 decembrie. Copiii până la 12 ani porneau cu Pluguşorul imediat ce soarele apunea. Cetele de trei-patru băieţi – fetele nu aveau voie – numiţi plugăraşi, urau din casă-n casă, începând de la biserica din mijlocul satului, până pe la miezul nopţii.

Cei mai mari, flăcăii, umblau uneori cu un plug adevărat, tras de boi şi cu buhai, numit „plugul cel mare“, care era interzis copiilor. Urătorii primeau colaci, mere, nuci, dar nu bani căci cei care dădeau bani de Anul Nou vor da tot anul şi nicicând nu vor primi înapoi! Flăcăii erau primiţi în case, cinstiţi cum se cuvine de gospodari, mai ales că erau preferate casele cu fete de măritat.

Obiceiuri şi semnificaţii

Gospodarii făceau calindare de ceapă – 12 foi, fiecare primind denumirea unei luni; acestea erau umplute până la jumătate cu sare, iar a doua zi cea care avea mai multă apă indica luna ploioasă sau dimpotrivă.

Oamenii aveau grijă să nu doarmă în noaptea aceea, căci se credea că vor fi somnolenţi tot timpul anului, cei care strănutau aveau noroc tot anul, iar dacă bătea vântul sau ploua, anul se anunţa mănos.

În noaptea Anului Nou grupurile de urători, dar şi „bantele“ cu capra, cerbul, ursul etc. făceau un zgomot infernal. Motivul? Trebuiau alungate duhurile rele care, se spune, coborau pe pământ odată cu cele bune, începând din noaptea de Ajunul Crăciunului. Tot astfel se explică şi existenţa măştilor, unele din Ţara Vrancei sau din Ţinutul Neamţului, adevărate opere de artă.

Şi tot în această seară, fetele mari aveau multă treabă. Pentru a afla caracterul ursitului, extrăgeau un obiect de sub mai multe vase puse cu fundul în sus: sarea însemna un om bogat, pâinea, un om bun ş.a. Se topea ceară sau plumb şi, dacă în apă apărea ceva care semăna cu un chip de bărbat, măritişul era pe aproape!

În prima zi a anului, femeile măturau casa ducând gunoiul la rădăcina pomilor, pentru ca aceştia să rodească mai bine. Dacă primul musafir era un băiat sau un bărbat era semn de bine, dacă musafirul era o fată, era semn de sărăcie.

Copiii veneau cu semănatul şi, cu cât erau mai mulţi semănători, cu atât semnele de belşug în noul an erau mai bune. În sudul Moldovei se mai umblă cu Sorcova, care pe vremuri era formată din rămurele puse în apă de Sfântul Andrei şi care înfloreau până la Anul Nou. Şi tot în prima zi a anului, flăcăii organizau petreceri la care erau invitate fetele mari, acestea venind – nu se putea altfel – însoţite de mame, mătuşi sau bunici, extrem de vigilente. În Bucovina, în a doua zi a anului se organizează Balul gospodarilor la care sunt prezenţi capii de familie şi soţiile lor, iar ţinuta obligatorie este costumul naţional!

Şi pentru că am amintit de sorcovit, iată ce urări primeau gazdele:

„Câte paie pe casă
Atâţia bani pe masă
Câţi bolovani,
Atâţia cârlani,
Câte cuie pe casă
Atâţia galbeni pe masă.
La anul şi la mulţi ani!“

Ceea ce vă dorim şi dumneavoastră!

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1557

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1079--ganduri-intre-ani.html

Gânduri între ani

Soseşte Crăciunul, sătenii mei dragi,
E-n prag sărbătoarea cea mare
Când Pruncul se naşte în ieslea de lemn,
Din trupul Prea Sfintei Fecioare.
Se scot cozonacii pufoşi din cuptor
Şi tăvi cu plăcinte-aburinde,
Iar ţâncii-n cojoace se-adună ciopor
Pe uliţi pornind să colinde.
Daţi cep la butoaie, cinstiţi gospodari,
Să puneţi şi vinul pe masă,
Că 2008 a fost bun, roditor,
Şi-aduse de toate în casă.
....
Şi 2009 soseşte în prag,
Dar vestea ce-o dă ne-nfioară:
Vin vremuri câinoase, cum n-au fost demult,
Va fi jale mare în ţară...
Se-nchid şantiere, uzine se-nchid,
Şomajul se-ntinde şi creşte,
Scumpetea e mare, nevoile curg,
Ne-apasă, ne strâng ca un cleşte!
Putea-va să spargă al crizei talaz,
S-atingă limanul mai lesne,
Norodul acesta prea mult oropsit,
Cu lanţuri la mâini şi la glezne?
E greu, ba ne este chiar peste puteri,
Căci ţării-i e frântă cerbicea;
Străinii ne-au smuls ce-am avut mai de preţ
În haită cu lotrii de-aicea.
Doar mahării lumii-n picioare vor sta,
Pe ei greu i-atinge beleaua;

Săracii ajung mai săraci ca oricând,
Strângând şi mai tare cureaua.
Ce vremi de năpastă ne-aşteaptă la colţ,
Ce vitregă soartă ni-i dată!
Pe unde să scoatem cămaşa, români,
Ce semn de salvare se-arată?
E unul, dar cei ce la cârmă sunt azi
Cred şi ei că-i drept pentru ţară
Prin legi să-i silească pe marii tâlhari
S-aducă-napoi ce furară?
Le deie Prea Sfântul aleşilor noi
Voinţa de-a face dreptate,
Şi nouă speranţa că n-om fi răpuşi,
C-om pune iar ţara pe roate!

Gelu OPROIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
700

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

108--molidul-si-foloasele-lui.html

Molidul şi foloasele lui

- Grecii antici confecţionau catargele corăbiilor din lemn de molid.
- Molidul a fost folosit la fabricarea viorilor de către lutieri ca Stradivarius şi Guarnieri.
- În sanctuarul cetăţii saxone Enesburg trona coloana lui Irmin, un trunchi de molid, simbol al Pământului pe care s-ar fi sprijinit bolta cerească. Tradiţia de Armindeni - începutul lunii mai - de a pune molid sau crengi verzi de brad la porţi, uşi şi ferestre îşi are obârşia în coloana lui Irmin. Din păcate, în anul 772 Carol cel Mare a ocupat cetatea, distrugând sanctuarul în care se găsea trunchiul de molid - Coloana lui Iarmin.
- Ca şi bradul, molidul semnifică o forţă vitală protectoare şi regeneratoare, dovadă molidul sacralizat din sanctuarul amintit.
- Paracelsus, Matthialus şi alţi tămăduitori medievali utilizau mugurii, acele şi răşina molidului în tratarea unor boli ca răcelile, reumatismul, guta.
- Fitoterapia clasică foloseşte de la molid mugurii, scoarţa şi răşina în calmarea tusei şi combaterea spasmelor şi balonărilor, precum şi în calmarea stărilor nervoase.
- Acele, conurile şi răşina de molid (ca şi de brad) s-au folosit şi pentru fumigaţii menite să îmbălsămeze aerul.

A. Helman

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
2411

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1080--vinul-bun-incununarea-unei-mese-re...

Vinul bun, încununarea unei mese reuşite

Într-o lume civilizată, care la ora actuală are mai mult decât strictul necesar, vinul ar trebui să fie un aliment nelipsit de la masă. În fond, oamenii l-au descoperit atunci când s-au putut gândi şi la altceva în afară de pâinea cea de toate zilele. El vine ca un supliment alimentar, dar importanţa lui, haideţi să recunoaştem, rămâne tot cea spirituală.

Un pahar de vin nu poate face decât bine, restricţiile pot apărea abia de la trei în sus. Ca atare, dacă vrem să ne fie bine, să bem un pahar-două de vin, dar să nu-l bem oricum, nu la necaz, ci la bucurie. Să nu dăm paharul peste cap, ci să-l bem înghiţitură cu înghiţitură pentru a-i afla toate tainele. Dar să-l ascultăm pe domnul profesor Ioan Nămoloşanu, şeful Catedrei de viticultură şi vinificaţie din cadrul USAMV Bucureşti.

Mitul vinurilor vechi...

Rep.: Dacă ar fi să alegem un vin deosebit de sărbători în funcţie de anul recoltei, ce ne-aţi recomanda?

I.N.: Ultimii 3-4 ani au fost cam toţi buni. E drept, nu în toate zonele, însă majoritatea vinurilor obţinute în aceşti ani sunt bune. Ce n-aş recomanda în mod deosebit sunt vinurile foarte vechi. Acelea sunt impresionante ca moment, nu şi ca produs. E adevărat, sunt vinuri excepţionale şi după 50 de ani, vinurile dulci în general. Nu găseşti însă multe vinuri vechi nemaipomenite.

Rep.: Cum asociem un vin cu un preparat culinar?

I.N.: La ora actuală aproape că nu mai putem face recomandări de principiu. Regula pe care o ştim cu toţii este că vinul alb merge la peşte şi cel roşu la carne roşie. De curând, am realizat însă cât de bine se potriveşte cu peştele un vin roşu, uşor şi suplu. De altfel, tendinţele mondiale se îndreaptă către vinurile proaspete, uşoare, noi! Vinul tânăr vine cu ceea ce i-a dat natura, cu microflora, dar şi cu o serie de enzime şi compuşi a căror evoluţie în timp este greu de anticipat.

Rep.: Să încercăm să asezonăm masa de Crăciun cu câteva vinuri tradiţionale...!

I.N.: În general noi, românii, nu folosim vinurile roşii la astfel de mese, ci pe cele albe şi nu pot spune că facem foarte rău. Acestea sunt vinuri de cursă lungă. La fel de bine pot spune că s-ar înscrie aici rozeurile sau vinurile roşii uşoare. Din păcate, acestea nu se găsesc peste tot şi nici nu sunt foarte agreate la noi. În sfârşit, pentru cunoscători, când trecem la friptură putem servi şi un vin roşu adevărat! Cu soiurile româneşti însă e ca şi cu cei patru evanghelişti care, de fapt, sunt trei, Marcu, Luca şi Matei! Nu pot să vă recomand decât Feteasca Neagră ca vin roşu autohton pentru că altul nu există. Găsim în schimb pe piaţă Merlot, Cabernet şi Pinot, dar acestea sunt soiuri internaţionale. Ca soiuri albe v-aş recomanda Zghihara de Huşi dacă o puteţi găsi, căci nu e uşor. Sigur, şi Feteasca Regală e excepţională, dar depinde cine o face şi cum o face.

Rep.: Să trecem şi la masa de Revelion…

I.N.: Putem să începem cu un spumant sec care deschide apetitul, creează o stare mai plăcută de la bun început, ce poate fi chiar euforică, dar fără a avea urmările euforiei. Putem continua cu spumant sec toată seara fără probleme, dar dacă vrem să rezistăm mai mult e bine să trecem pe un vin alb uşor. În momentul în care ne propunem să încheiem putem alege un vin de desert uşor aromat, maturat sau chiar învechit şi aici putem alege tradiţionalele Grasă şi Tămâioasă.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
763

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1081--scrisoare-catre-mos-craciun.html

Scrisoare către Moş Crăciun

Dragă Moş Crăciun,

Încerc să-ţi scriu, Moşule, în numele celor care plămădesc pâinea ţării şi te-aş ruga, dacă poţi, să-ţi faci timp să citeşti măcar tu aceste rânduri, fiindcă suntem necăjiţi şi abătuţi de problemele noastre şi numai tu ai putea să le rezolvi în Noul An.

Agricultura este la noi o ocupaţie din vremuri străvechi, dar parcă timpul a rămas în loc şi greu se mai schimbă câte ceva în bine! Te rugăm, Moşule, adu-ne tu mai mulţi bani pentru investiţii şi uşurează-ne tu accesarea proiectelor la fondurile europene, căci ne cresc bărbile ca ţie, până reuşim să luăm un tractor. Dacă s-ar putea, am vrea să ne aduci şi nişte pieţe de desfacere pentru produsele noastre, dar mai ales un preţ bun - să ne acoperim cheltuielile făcute de-a lungul anului agricol. Îndrăznim să-ţi cerem şi subvenţii mai mari, la fel cum au fermierii din Uniunea Europeană, să putem avea şanse egale pe piaţă.

Am văzut că există prin alte ţări încredere, bunăvoinţă şi solidaritate în rândul producătorilor agricoli, membrii în cooperative agricole de tip occidental. Nu sunt CAP-urile comuniste, nu te speria, ci modalităţi prin care fermierii au câştiguri băneşti bune, servicii de consiliere tehnică, piaţă de desfacere asigurată la produsele lor şi aprovizionare cu input-uri.

Producătorii te roagă frumos să le aduci şi preţuri mai mici la motorină, la seminţe, îngrăşăminte şi substanţe pentru tratamente. De asemenea, dacă ai descoperi prin sacul tău şi nişte credite cu dobândă subvenţionată de 5-6% pentru agricultură, ne-am bucura tare mult. Noi vrem să construim ceva durabil, Moşule, dar de cele mai multe ori ne pierdem în amănunte, tragem de timp, ne batem pe funcţii, nu suntem uniţi, ne bate grija de alţii şi, până la urmă… nu facem nimic.

Te rugăm, Moşule, adune mai multă înţelepciune, modestie, înţelegere, răbdare să-i ascultăm pe alţii şi o baghetă magică în stare să descâlcească nodul de interese dintre primari, prefecţi, miniştri şi guvernanţi şi chiar dintre noi, producătorii. Că mulţi nu mai înţeleg nimic, ne-am pierdut speranţa şi singura salvare eşti tu, dragă Moş Crăciun.

Noi am mai vrea, dacă e cu putinţă, şi mai mulţi consultanţi pe la comune, că tare sunt puţini şi fac o groază de lucruri pentru toate instituţiile din sectorul agricol şi tot ei duc greul. Şi dacă tot ne rugăm la tine, poate faci ceva şi pentru tinerii care se stabilesc la sate să lucreze pământul. Adu-le cadouri în prime de instalare, credite preferenţiale pentru achiziţii de utilaje, echipamente şi maşini agricole. Dă-le o şansă, poate merită! Şi te rog să-i iei cu tine în Laponia pe unii care trăiesc bine din comisioanele primite pe importurile de produse agroalimentare din România. Ar fi un cadou deosebit, Moşule!

Te rugăm să ne aduci şi informaţii despre interesele politice ale guvernanţilor noştri. Nu de alta, dar unii dintre ei, chiar dacă s-au botezat independenţi, au tras pe faţă la sania unor partide şi, pentru că nu le-a ieşit jocul,

acum alunecă bezmetici dintr-o parte într-alta. Poate unii dintre ei măcar de sărbători vor avea gânduri bune pentru ţara asta şi pentru ţăranii români. Ştim că eşti foarte ocupat, dar poate ai timp să treci prin gospodăriile noastre şi să laşi, sub brad sau chiar şi la poartă, câte ceva din ce ţi-am cerut. Acestea fiind zise, te aşteptăm, dragă Moş Crăciun! Promitem să fim cuminţi şi muncitori, că doar pentru noi suntem şi pentru ţara asta.
La mulţi ani, Moşule!
Carmen Popescu, OJCA Vrancea
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
700
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1082--vasile-parintele-credintei-noastre...

Vasile, părintele credinţei noastre

Noul an începe, ca de fiecare dată, cu un sfânt. Şi nu unul oarecare, ci chiar cu părintele bisericii ortodoxe, Sfântul Vasile. Să aflăm şi povestea lui.

Filosoful, astronomul şi scriitorul

Despre Sfântul Vasile, sărbătorit pe 1 ianuarie, în duplicitate cu Anul Nou, se poate afirma cu tărie că provine dintr-o familie de sfinţi: tatăl, Sfântul Vasile cel Bătrân, sora Macrina, fratele Grigore din Nysa. Sfântul despre care vorbim a trăit 50 de ani, între 329, născut în Pont, şi 379, când a murit pe 1 ianuarie. El a fost episcopul Cezareii şi la acest moment constituie baza bisericii ortodoxe, alături de alţi părinţi. Sfântului Vasile i-a plăcut să studieze şi să obţină cunoştinţe în filosofie, astronomie, geometrie, medicină şi retorică. El şi-a definitivat studiile la Atena, Cezarea, Constantinopol, unde s-a împrietenit cu Grigore Nazianzus, impresionat de inteligenţa şi spiritul profund al lui Vasile.

Profesor la rândul lui, tânărul Vasile nu a fost de la început dedicat bisericii. El ascultă pierdut cuvintele de slavă ale Macrinei şi aşa Îl cunoaşte pe Dumnezeu. Când îl vede apropiat de biserică, Dianius, episcopul Cezareii, îi propune o slujbă bisericească. Vasile acceptă, însă doreşte să ştie mai multe şi pleacă în Egipt, Siria, Palestina şi Mesopotamia, la mai multe mănăstiri, ca să-şi desăvârşească pe deplin cunoaşterea.

La întoarcerea în Pont, înfiinţează o mănăstire pe malul Iris-ului. Scrierile sale documentate şi realiste de atunci stau la baza vieţii monahale sistematice. Fapt pentru care Sfântul Vasile este recunoscut ca fiind părintele monahismului oriental. A scris câteva cărţi împotriva lui Eunomius şi a arianismului în general, în care apără teza Trinităţii.

De asemenea, a mai scris un mare număr de lucrări exegetice despre Psalmi, Isaia şi Iov, un număr de 24 predici şi multe discursuri. Nu sunt lipsite de importanţă nici Regulile Monahale, Moralele, Despre Judecata lui Dumnezeu, Despre Religie şi cele 366 de epistole, multe cu caracter dogmatic, iar altele apologetice. O altă importantă scriere este Liturghia Sfântului Vasile cel Mare. Scrierile sale au o mare importanţă teologică şi au fost traduse pe tot globul.

Pionier al bisericii

Cu o mare influenţă asupra clerului, statului şi populaţiei, Vasile este ales la 14 iunie 370 episcop al Cezareii, cel mai important susţinător al său fiind Grigore Nazianzus. Dar el era totodată mitropolit al Capadociei şi exarh al Pontului, autoritatea sa întinzându-se între Balcani, Marea Mediterană, Marea Egee şi Eufrat. Azi, după atâtea sărbători, ne amintim cu drag şi de Sfântul Vasile...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
706

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1083--Stefan-cununa-lui-Hristos.html

Ştefan, cununa lui Hristos

A treia zi de Crăciun, pe 27 decembrie, creştinii îl sărbătoresc pe Sfântul Ştefan, unul din galeria sfinţilor mari amintiţi de biserică.

Întâiul dintre diaconi

Ştefan, iudeu la origine, era un tânăr frumos, învăţat, care poseda, pentru vremurile în care a trăit, şi arta psihologiei. Poate de aici îi venea darul vorbirii plăcute. Ştefan l-a cunoscut pe Hristos. A fost martor al Învierii şi Înălţării Lui şi şi-a făcut ucenicia lângă El. A fost şcoala cea mai bună pe care a urmat-o, deşi era, cum ziceam, un tânăr învăţat pentru vremea sa. Pentru credinţa lui nemăsurată, Dumnezeu l-a învrednicit să săvârşească minuni şi semne mari în popor.

Precum apostolii, Ştefan Îl predica pe Mesia Cel prezis de prooroci, pe Hristos Cel înviat din morţi. De aceea, fariseilor şi conducătorilor poporului evreu nu le convenea aceasta, chiar „le părea rău că învăţa poporul şi vestea întru Iisus învierea morţilor“. Pentru calităţile sale, Ştefan e ales de Sfinţii Apostoli în fruntea celor şapte diaconi, ca Sfântul Ştefan arhidiaconul, adică primul dintre diaconi.

Ucis cu pietre lângă Sinedriu

La scurtă vreme, mai mulţi libertini şi cireneni ziceau despre Mântuitorul că este profet, alţii că este un înşelător, iar alţii că este Fiul lui Dumnezeu. Cum Ştefan i-a luat apărarea lui Iisus, iudeii s-au hotărât să-l piardă şi pe el, ca pe Însuşi Mântuitorul. A fost acuzat de blasfemie contra lui Moise şi a lui Dumnezeu şi dus în faţa Sinedriului – înaltul tribunal iudeu de judecată – pentru a fi judecat.

La numai jumătate de an după răstignirea Mântuitorului, scenariul pare să se repete. Caiafa pune aceeaşi întrebare ca să afle dacă Ştefan e vinovat sau nu – „Adevărate sunt acestea care se spun împotriva ta? Ce ai de spus?“, cei de faţă privesc tot neputincioşi. Cu curaj, cu hotărâre, fără să se gândească la consecinţe, Ştefan se apără, dar mai ales vorbeşte despre evrei şi, extrăgând din profeţi adevărul că Iisus este Mesia cel prezis de ei, îi acuză că şi-au prigonit şi ucis proorocii: „Voi pururea staţi împotriva Duhului Sfânt, cum au fost părinţii voştri, aşa sunteţi şi voi! Cei prezenţi la judecată au început să urle, să-şi sfâşie hainele şi să ceară disperaţi ca Ştefan să fie ucis cu pietre.

Cu ochii către cer, Ştefan le-a spus: „Iată văd cerurile deschise şi pe Fiul Omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu“. Furia celor de faţă a crescut şi iudeii l-au târât pe tânăr afară din cetate, unde au început să-l bată cu pietre. Sub ploaia de pietre, Ştefan se ruga şi zicea: „Doamne, Iisuse, primeşte duhul meu!“. Apoi, în genunchi, a strigat cu glas mare: „Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta!“. Cel dintâi martir al creştinătăţii, Sfântul Ştefan, încheie în calendar şiragul sfinţilor mari din calendar.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:

798

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Povestea silvică a pomului de Crăciun

Ca să crească suficient de înalt şi bogat, pentru a fi împodobit de Crăciun, bradul are nevoie de aproximativ 10 ani de viaţă. În acest timp, abia dacă ajunge la 2 metri. Povestea silvică începe cu recoltarea conurilor şi extragerea seminţelor, care se face din arborete selecţionate în perioada 20-25 septembrie şi durează 10-15 zile. Conurile provin numai din arbori care au vârsta de peste 60 ani. Dintr-un hectolitru de conuri, care cântăresc 30-35 kg, rezultă 5-7 kg de seminţe.

Imediat după recoltare, deci în toamnă, se face semănarea în câmp deschis, în rigole înguste, echidistante, la 20 de cm, dar numai după o pregătire corespunzătoare a terenului. Cultura se acoperă cu un strat gros de muşchi sau frunze, pentru protejarea seminţelor de îngheţ.

În primăvară, când micii brazi încep să răsară, se ridică stratul protector de pe rânduri. Însă, cum plantulele sunt foarte sensibile la insolaţie, culturile se protejează cu umbrare.

În primul an de viaţă, brăduţii au nevoie de o îngrijire specială.

Gros cât un creion

Brăduţii cresc extrem de greu. Din acest motiv, repicarea în vederea obţinerii pomilor de Crăciun se face abia când grosimea coletului ajunge la minimum 5 mm, cam cât a unui creion. Se scot, se sortează şi se replantează în teren deschis, conform unor scheme diferite, în funcţie de dimensiunea exemplarelor.

Pentru obţinerea unor coroane dese, începând din anul al treilea de la plantare, se execută lucrări de conducere a plantei individuale. Astfel, fiecare trebuie să aibă un singur mugur terminal. În acest scop, se îndepărtează mugurii în plus sau lujerii. La brăduţii care au 90-100 cm înălţime se efectuază toaletarea la colet, prin tăierea tuturor ramurilor la înălţimea de 20-30 cm de la nivelul solului. De asemenea, se execută lucrări de tundere a coroanei, în special a ramurilor cu creştere exagerată, îndreptarea lor, ciupitul mugurilor terminali din ramurile laterale.

Când pomii de Crăciun au ajuns la maturitate, se inventariază şi se marchează. Pentru ca brăduţul să ajungă la maturitate, adică să aibă înălţimea de minimum 1,3 m, îi trebuie cel puţin 5 ani: creşterea anuală este de 15-30 cm. Un brăduţ înalt, de 2-2,5 metri, are nevoie să crească până la 8 sau chiar 15 ani.

Este, totuşi, mare păcat ca, după atâţia ani, bradul să ajungă în casa omului doar pentru câteva zile şi apoi, să fie aruncat la gunoi!

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
758

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sărbătorile de iarnă la armeni...

Doamna Droiţa Danielian, membră marcantă a comunităţii armene din Constanţa, s-a bucurat când i-am propus să vorbim despre obiceiurile armeneşti de Crăciun şi Anul Nou. Domnia sa îmi spune că, prin biserică, prin strădania Comunităţii – foarte activă la Constanţa – rânduielile sunt „predate“ tinerilor, iar vârstnicii retrăiesc bucuria timpurilor de altădată…

Crăciunul armenesc este la 6 ianuarie, tot atunci este şi Botezul Domnului, aşa că absolut toată lumea trăieşte din plin magia evenimentului. În ajun, copiii colindă (acum mulţi au învăţat armeneşte), aşa că AVEDIŞ sună pe toate uşile. Pe masa gospodarilor se găsesc bucate la fel cu cele ale românilor.

Diferit este doar felul în care se sărbătoreşte Anul Nou la armeni. Fiind în plină perioadă de post, sărbătoarea este moderată, la locul ei. Se mănâncă pilaf cu stafide, sărmăluţe de post, fructe şi alune. În toate casele se pregăteşte o supă specială, Supa-Dulce (ANUŞ ABUR), din grâu şi tot felul de fructe. Tinerii ies din casă, se întâlnesc cu prietenii, se îmbrăţişează, se veselesc. Părinţii lor trec în Anul Nou mulţumind lui Dumnezeu pentru ce au primit în decursul anului şi, cu speranţa în suflet, cred că Noul An le va aduce spor şi sănătate în casă.

...Şi germani

Germanii care trăiesc în sudul ţării, cu deosebire în Dobrogea, sunt consecvenţi principiilor pe care le-au moştenit de la străbunii lor. Nicio altă naţie n-a reuşit, cu voie sau fără voie, să clintească integritatea comportamentului lor. În schimb, au imprimat, celor ce au vrut să înveţe, responsabilitate, temeinicie, în tot ce şi-au propus să înfăptuiască. Majoritatea germanilor care trăiesc astăzi în Dobrogea sunt stabiliţi la sate. Tradiţiile, obiceiurile sunt păstrate cu sfinţenie, readuse la viaţă prin Forumul German şi Comunitatea Bisericii Evanghelice, care desfăşoară constant activităţi culturale. Tendinţa acestor autorităţi este de a conserva perfect tradiţiile de altădată.

Iată, desprinse din cronici, obiceiuri de iarnă care le aduc în case parfumul copilăriei:

De Crăciun, cinci fete şi un băiat în cete aduc vestea naşterii lui Iisus. Umblă costumaţi în felul următor: doi îmbrăcaţi în roşu, duc vestea, doi îmbrăcaţi în alb sunt îngerii şi ultimul, îmbrăcat tot în alb, dar cu voal pe cap, o reprezintă pe Maica Domnului. În acest mod umblă prin sat, în ajunul Crăciunului, cântând sau rostind colinde. Fiecare comună avea obiceiuri proprii, în funcţie de religia de care aparţineau locuitorii. În Cobadin, Cogealac, Cogealia, copiii colindau în ziua de Anul Nou, spuneau versuri cu vorbe de duh şi căpătau nuci, mere, dulciuri şi bani.

La 6 ianuarie era sărbătoarea celor trei Magi: Kaspar, Melichior şi Baltazar când, la catolici, pastorul, organistul şi 4-6 membri ai comitetului mergeau din casă în casă şi cântau cântece religioase; se binecuvânta stropindu-se cu apă sfinţită, se afuma cu smirnă şi tămâie, apoi era încasată taxa anuală ce se cuvenea bisericii. Seara rămâneau la masă la ultima casă vizitată. Aici mâncau cârnaţi cu varză murată, şuncă afumată şi alte bunătăţi. La plecare, în afară de bani, primeau şi alte daruri, în special dulciuri. Colindători cu Steaua nu erau – colinda o făcea pastorul.

Grupaj realizat de Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
936
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1086--dobrogenii.html

Dobrogenii...

„Crăciunul nostru, spune doamna Liuba Eftei, abia venită de la Jurilovca, satul ei natal, este pe 7 ianuarie, iar Anul Nou pe 14 ianuarie. Crăciunul se aşteaptă prin post, smerenie şi străduinţă de a face fapte bune, pe placul lui Dumnezeu. În ajunul Crăciunului se pregătesc bucate tradiţionale din porc, renumita răcitură (haladeţ), fiind la loc de cinste“. Gospodinele se întrec să frământe cozonaci pufoşi şi crescuţi, aromaţi şi dulci. În satele cu pescari, în Deltă, desigur, în multe case ale lipovenilor, preparatele tradiţionale se fac din peşte. Este uimitor câte feluri de mâncare din peşte ştiu gospodinele să pregătească!

Preotul, însoţit de cântăreţii bisericeşti, merge din casă în casă, colindă în limba slavonă şi binecuvântează casa. În prima zi de Crăciun, toată familia se reuneşte acasă, unde domnesc pacea, armonia şi încrederea… A doua zi se fac vizite, finii vin la naşi, copiii la părinţi şi la bunici… Tinerii se bucură de libertate, de senzaţia de siguranţă şi renaştere. Petrecerile sunt în toi, se fac planuri de viitor. De Anul Nou, copiii merg din casă în casă şi colindă pe la ferestrele oamenilor, urându-le sănătate şi spor în casă.

La biserică, femeile care fac parte din corul religios sunt îmbrăcate în superbele lor rochii lungi, în culori deschise, împodobite pe cap cu un fileu special care le strânge părul la ceafă, iar pe umeri poartă şaluri viu colorate, adevărate grădini înflorite… În bisericile lipovenilor se aud cântece de o rară frumuseţe, oamenii vin cu gânduri curate şi generoase. Sărbătorile la ruşii lipoveni nu şi-au pierdut autenticitatea, sunt parcă mai vii şi mai frumoase ca oricând.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
847

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Acasă la lipoveni

Brăilenii

Puternica comunitate a ruşilor lipoveni din cartierul brăilean Pisc şi-a conservat cu sfinţenie tradiţiile Crăciunului specifice bisericii de rit vechi.

Undeva prin sud-est-ul extrem, într-o dimineaţă tăioasă de decembrie, o bătrână îşi petrece în tăcere drumul de la biserică spre casă. Hotărâtă, păşeşte sacadat, sprijinindu-se în bastonu-i de lemn. Veşmântu-i pare desprins dintr-o poveste: un batic negru, dincolo de care părul îi e strâns în aşa-zisul zbornic, acoperit la rându-i de o pălărioară din mătase denumită caseac. Portul este completat de o bluză cu mâneci lungi şi o fustă lungă, străbătută de două funde, ce acoperă în întregime încălţările. La mijloc poartă un brâu cu doi ciucuri dispuşi, deloc întâmplător, inegal. Continui peregrinările prin Pisc şi petrec din mers biserici, bastion al etnicilor slavi, dar şi lipoveni cu barba lor impozantă şi înspicată. Par desprinşi dintr-un alt secol, dintr-un alt timp. Şi totuşi…

Slujbe pilduitoare şi mai consistente

Ca-n tot oraşul, şi-n Pisc se resimte emoţia apropierii sfintei sărbători a Crăciunului. Care sunt ritualurile specifice ce împresoară acest important eveniment din viaţa comunităţii, am aflat de la Fenia Jipa Rubanov, preşedintele comunităţii ruşilor lipoveni din Brăila: „La noi, tradiţiile s-au păstrat poate mai puţin poluate ca la români, dar în acelaşi timp ele sunt strict legate de partea religioasă. Colindele noastre au un iz religios.

De asemenea, pregătirile pentru aceste sărbători sunt puţin mai riguroase. În primul rând, respectarea postului este o chestiune care ţine de fiecare casă în parte. În ajun de sărbători şi cu atât mai mult în ajun de Crăciun, slujbele religioase sunt mai consistente şi mai pline de învăţături. Sărbătoarea începe practic din prima zi a Crăciunului şi debutează cu o rugăciune. Omul care a ţinut post merge la biserică pentru sfânta liturghie şi abia după ce a primit binecuvântarea preotului poate să mănânce. Fiecare se întoarce acasă, după care se face rugăciunea de masă cu toată familia.

Festinul se petrece de regulă în camera de oaspeţi, fiind «condimentat» cu răcitură, cârnaţi, caltaboşi, peşte. La noi, abia în seara de Crăciun încep să meargă colindătorii pe la casele oamenilor. De regulă, cu colindul merg bărbaţii, dar şi copii. Colindele noastre nu sunt altceva decât nişte cântece religioase. Se colindă aproape toată perioada începând din ziua de Crăciun şi până la Anul Nou, care este pe data de 14 ianuarie", ne-a declarat Fenia Jipa Rubanov.

Puţini, dar demni...

Oficial, în conglomeratul etnicilor din oraşul Brăila lipovenii ocupă detaşat prima poziţie. În scripte, numărul lor se ridică la 3.500. Preşedintele lor, Fenia Jipa Rubanov, plusează însă vorbind de un număr mult mai mari de etnici lipoveni: „În scriptele celor patru biserici ale lipovenilor brăileni sunt în evidenţă aproape 10.000 de etnici. Biserica a fost de-a lungul timpului păstrătoarea acestor tradiţii. Ne-a unit în jurul acestor valori dar, în acelaşi timp, n-a permis nicio ingerinţă externă, impunând respectarea cu stricteţe a canoanelor bisericeşti. Cred că, fără această fermitate, nu puteam să rezistăm de aproape 350 de ani în această masă latină. Mă consider un om norocos că pot să păstrez tradiţia mea dar, în acelaşi timp, am învăţat s-o respect şi pe a celui de lângă mine. Vreau să cred că aproape toţi etnicii noştri gândesc ca mine“, a conchis Feni Jipa Rubanov.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1706

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1088--sarbatorile-de-iarna-la-musulmani....

Sărbătorile de iarnă la musulmani > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSărbătorile de iarnă la musulmani

Ziua de 8 decembrie reprezintă pentru musulmanii din toată lumea un moment sacru şi definitoriu. Începe sărbătoarea sacrificiului, Kurban Bayram, în timpul căreia se sacrifică un berbec, simbolizând gestul lui Ibrahim care, îndemnat să aleagă între a-şi sacrifica propriul fiu şi adoraţia pentru Allah, alege adoraţia.

Pentru musulmani, Ibrahim este simbolul credinţei în Allah, o credinţă mai puternică decât dragostea şi ocrotirea paternă. În localităţile unde locuiesc mulţi oameni bogaţi, sărbătoarea sacrificiului este oficiată cu sfinţenie. Pot sacrifica un animal de Kurban Bayram doar musulmanii maturi, sănătoşi mintal, înstăriţi, gazda şi nu musafirii care se află la el în acea perioadă. Sacrificiul începe în prima zi după Marea Rugăciune comună (Bayram Namazi) ce se desfăşoară în geamie.

După sacrificiu, carnea animalului se împarte în trei: una la cei săraci, alta la rude şi prieteni, a treia pentru familia celui care sacrifică. Mâncărurile pentru Bayram se prepară cu o zi înainte. Ele constau în diverse ciorbe, fasole cu carne de batal, sarmale, yahni (carne tocată cu ceapă), pilaf, fripturi, salate, orez cu lapte, prăjituri cu sirop şi nuci (baclavale, sarailii). De Kurban Bayram copiii primesc daruri, dulciuri, bani, adoraţia şi iubirea părinţilor, bunicilor, rudelor. Se fac vizite la rudele mai în vârstă, la prieteni, se fac urări de sănătate, bucurie, împliniri. Musafirii sunt stropiţi cu parfum, sunt serviţi cu cafele, fructe, baclavale. Sunt patru zile de bucurie, veselie, destindere, de întărire spirituală a familiei şi comunităţii, de sărbătoare pentru credincioşii musulmani.
(R.S.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1193
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net

1089--dobrogenii-duc-dorul-sarbatorilor-...

Dobrogenii duc dorul sărbătorilor de altădată

Sărbătorile de iarnă din Dobrogea de astăzi nu mai au fastul, culoarea sau muzica timpurilor de altădată. Au, în schimb, o statornică motivaţie creştină, fiind aşteptate în rugăciune, smerenie şi iubire pentru cel de aproape. Puternică şi neascunsă este bucuria naţiilor care trăiesc de când lumea, la ţărm de Mare, oficiind ritualul prieteniei, participând la sărbătorile şi rânduielile celuilalt!

Aşa s-a făcut că obiceiurile româneşti din această zonă poartă amprenta generozităţii şi armoniei faţă de semenii lor de altădată. Se cuvine spus că străvechile obiceiuri sunt păstrate cu sfinţenie în multe case ale dobrogenilor mai vârstnici, în şcoli, în muzee şi centre de creaţie, aşa că, în ciuda tendinţei de a reînnoi sau inventa forme noi, baza, temelia spirituală a românilor dobrogeni este în siguranţă.

Oltina, ca simbol

Reprezentative pentru zona Dobrogei sunt colindele din comuna Oltina. Costumul popular purtat de colindătorii de astăzi este unul civil – pantaloni de culoare închisă şi cojoace gen şube. Toiagul, la căpătâiul căruia atârnau altădată covrigi şi coroniţe, a fost înlocuit cu bucăţi de zahăr cubic sau cu bomboane prinse la căciulă. Colindă, concomitent, două sau trei cete care îşi „sectorizează“ satul. Primul colind se cântă afară: „Sus, în slava cerului“. După urarea colacului, gospodarii oferă cozonac şi bani. La casa cu fată de măritat se dă o turtă împodobită cu „ploicică“ (bomboane foarte mici), miez de nucă şi miere. În timpul colindatului, în casă se aprinde o lumânare, care se oferă, tot aprinsă, la sfârşit de cântare, colindătorilor.

Alt bordei, alt obicei

Dar, aşa cum spuneam, „câte bordeie, atâtea obiceie“! Dintre obiceiurile cu măşti, specifice Ajunului Anului Nou, în satele dobrogene se practică numai „Capra“ „Ursul“ (Plopeni, Cerchezu, Viroaga), „Cerbul“ (Hîrşova, Dăieni). În satele Ciobanu, Mioriţa, Saraiu se umblă cu „Iapa“. De aceeaşi sorginte este şi obiceiul colindatului cu „Struţul“ (obicei nou, doar de 20 de ani). Ca şi „Iapa“, „Struţul“ are alai după el; cu ambele se umblă din casă în casă şi, în virtutea amuzamentului şi a câştigului de bani, mesajul se spune pe un text umoristic asemănător strigăturilor găinii de la nuntă.

Interesant este un obicei practicat în comuna Garliciu unde, de Anul Nou şi Botezul Domnului, grupuri de copii merg cu Chiraleisa. Veseli, sănătoşi şi curaţi la suflet, micuţii urează gospodarilor sănătate, spor în casă şi rod bogat în grădini.

Angela Culeţu, cunoscuta realizatoare de emisiuni folclorice la Postul Public de Radio Constanţa, constata, cu multă bucurie, că obiceiurile despre care am vorbit „păstrează valorile sărbătoreşti iniţiale, fiind căutate şi în alte zone, de unde vin oameni ca să le vadă şi să se inspire“.

Aşadar, poftiţi în Dobrogea şi vă veseliţi!

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1202

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

109--la-mintea-cocosului.html

La mintea... cocoşului

Cândva, în altă viaţă parcă, circula un zvon conform căruia un oarece tânăr, în seama căruia s-au pus mult mai multe decât s-au petrecut în realitate, ar fi pierdut, la masa de joc, într-un cazinou din Las Vegas o avere considerabilă. În ce anume consta aceasta n-o să ghiciţi în vecii vecilor. Câteva sute de milioane de dolari? Nu, nici vorbă. Un colier cu diamante mai scump decât cel al Reginei Angliei? N-aţi nimerit-o nici de astă dată.

Să fie, cumva, vorba de vreo colecţie de tablouri semnată de mari maeştrii? Îmi pare cu regret, dar nici această presupunere nu e valabilă. Că doar nu vrei să zici – aud pe cineva – că doar nu vrei să spui că şi-a pus zălog, şi a pierdut-o la cărţi, pe propria nevastă. Ei nu, nici chiar aşa, deşi s-au mai văzut cazuri.

Averea despre care se vorbea prin târg că ar fi irosit-o junele la jocurile de noroc din America o constituia o herghelie de cai de rasă. Şi nu orişice herghelie, ci – n-o să vă vină să vă credeţi urechilor – taman cea de la Mangalia. Unde un armăsar pur-sânge arab valora cât greutatea lui în aur. Ori, acolo, la malul mării, se creşteau sute de astfel de exemplare. Oricum, bine că zvonul nu s-a adeverit – ce vreţi, gura lumii slobodă – şi respectiva herghelie a rămas în ţară.

Tărăşenia este însă alta. Şi anume că o fi rămas ea în Dobrogea, dar în ultimii 18 ani şi pe aici şi prin alte locuri unde se prăsesc cabalinele de rasă a cam bătut vântul. Vântul decimării. Al risipirii tembele a unei zestre genetice cu care nu se puteau lăuda prea mulţi în lume. Şi, dacă filmul acela de cinematecă, realizat peste ocean se numea „Şi cai se împuşcă, nu-i aşa?“, cel rulat în spaţiul carpato-dunăreano-pontic s-ar putea intitula „Şi caii se înfometează, nu-i aşa?“ – prima serie „Şi cai se cam fură, nu-i aşa?» – a doua serie.

Pentru că asta a păţit şi păţesc, vai, încă, nobilele animale care înaintea oricăror altele sunt, au fost şi vor fi cele mai apropiate de sufletul omului. În pofida afirmaţiilor unui oarecare, conform căruia „caii mănâncă urechile vacilor“ figurat vorbind.

Drept pentru care am primit cu enormă satisfacţie vestea că, obligatoriu, Uniunea Europeană o impune, caii de rasă pe care îi avem – câţi au mai rămas – trebuie să poarte microcipuri – ştiţi, dumneavoastră, chestii din acelea electronice, minuscule – pentru a putea fi identificaţi şi, astfel, să se realizeze monitorizarea, adică urmărirea strictă, a acestora prin satelit.

La mintea cocoşului că în acest mod se va pune capăt oricăror încercări de furt, iar hoţii, care au făcut bani grei prin această îndeletnicire – vor trebui să-şi găsească alt obiect de activitate. Mă gândesc, bunăoară, un exemplu dintre multe altele la demontarea şi înstrăinarea ilicită a şinelor de cale ferată, cum s-a întâmplat mai an în triajul Barboşi, din judeţul Galaţi sau, de ce nu, la deturnarea locomotivelor. Nu de alta, dar şi aceste mijloace de tracţiune au cai. Ce contează dacă sunt cai putere?

Tot poţi să pui de-un oarece business şi să cânţi din toţi bojocii „trenule, maşină mică, eu fur astăzi fără frică, nimenea nu mă opreşte…“ nu prea rimează la ultimul vers dar, vă rog să constataţi, se cam potriveşte.

Gogu Pintenogu’

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
706

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

1090--bucovina-in-vremuri-de-sarbatoare....

Bucovina, în vremuri de sărbătoare

Un motiv de mândrie pentru bucovineni este că încă mai pot fi consideraţi un izvor de tradiţii, chiar dacă timpul ne supune nemilos unei permanente transformări. Astfel că aproape fiecare colţişor bucovinean are o filă de istorie etnografică, folclorică şi cu datini proprii identităţii lui naţionale. Spre bucuria tuturor, încă mai au locuri de poveste, cu ape reci şi cristaline, de munte, cu flori parfumate şi peisaje sălbatice care îi transpun în vremurile când munţii erau fortăreţe pentru noi, iar pădurea nu îşi jelea amarnic copacii seculari, căzuţi de topoarele păgâne.

Ritualul Ignatului

Unul dintre obiceiurile pur româneşti este tăierea porcului, pe 20 decembrie. Legenda spune că sacrificarea acestui animal simbolizează divinitatea solară, care moare şi renaşte împreună cu solstiţiul de iarnă. Bătrânii spun că, dacă animalul nu este tăiat în această zi, nu se mai îngraşă, iar creşterea lui în gospodărie este inutilă. Înainte de a fi tăiat este aşezat cu capul spre răsărit, este stropit cu agheasmă, iar pe frunte sau pe ceafă este trasată cu cuţitul o cruce pe care se presară sare. Cuvintele care însoţesc aceste gesturi sunt: „Doamne, ajută să-l mâncăm cu sănătate!“. Sângele care curge în timpul sacrificiului este strâns într-un vas cu mei, iar părul porcului este înmuiat în el pentru ca ,,neamul porcilor să nu se stingă“. Bunicii fac copiilor, pe frunte, semnul crucii cu acest sânge, pentru a fi sănătoşi şi puternici.

În seara de ajun, pâinea se aşează sub masă pentru a aduce noroc familiei, iar sub faţa de masă se pune pleavă de grâu, pentru belşug. Tot în acea seară se pune pe masă un colac şi un pahar cu apă, pentru ca sufletele răposaţilor, care vin pe la casele lor, să guste din colac şi să îşi umezească buzele în paharul cu apă. Gospodinele îi primesc în casele lor, frumos decorate şi cu mese pline de bucate, pe primii vestitori ai naşterii Domnului, colindătorii. Aceştia, îmbrăcaţi în costume tradiţionale, merg din casă în casă pentru a bucura gospodarii şi a le face urări de bine prin cântecele lor. Drept mulţumire, aceştia sunt răsplătiţi cu cozonaci, covrigi, nuci şi mere. În ziua sfântă a Crăciunului, fiecare se întâlneşte cu cei dragi şi se bucură împreună de naşterea Domnului nostru.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
714

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cu gândul la colinde şi Irozi

Odată cu intrarea în Postul Crăciunului şi, mai ales, după Sfinţii Andrei şi Nicolae, oamenii satelor trăiesc cu nerăbdare fiecare zi, aşteptând şi pregătindu-se pentru sărbătorile Crăciunului şi Noului An. De la Oancea-Galaţi şi până la Darabani, la capătul de nord al ţării, de la Vulturu-Vrancea şi până la Cârlibaba Bucovinei, copiii sunt cu gândul la colinde, la stea sau la Irozi, iar flăcăii se pregătesc pentru a intra cât mai bine în pielea personajelor din „banta“ Jianului, căiuţi, cerb, urs etc.

Începând cu 20 decembrie, sărbătoarea Ignatului a fost şi este încă asociată cu râmătorul din coteţ. Se spune că la tăiere nu trebuie să asiste niciun milos pentru că porcul moare cu greutate şi carnea nu e bună. De obicei, coada, urechile şi beşica erau date copiilor, pe gospodar interesându-l doar splina, aceasta indicându-i, în funcţie de grosime, cum va fi iarna.

În Ajunul Crăciunului – cuvântul derivă de la verbul a ajuna, a posti – datina cere ca oamenii să mănânce câte puţin din toate roadele pământului pentru ca acesta să rodească la anul. Se gustă din bob pentru a avea saţ, din perje (prune) pentru a te îndulci şi a nu te certa cu nimeni şi din „pelincile Domnului“ (turte subţiri peste care se întinde „julfa“, făcută din sământă de cânepă pisată, fiartă şi amestecată cu apă şi miere). Toate acestea se găsesc pe masa pe care gospodinele o pregătesc, aşteptând preotul care, venind cu Ajunul, va binecuvânta bucatele.

În amurg, la ferestre se aud glasurile cristaline vestind venirea lui Iisus pe pământ. Primiţi cu bucurie, micuţii colindători sunt răsplătiţi cu colaci, nuci şi mere. După ce s-au încheiat toate treburile casei şi vitele au primit mâncare pe săturate, că „doar Hristos s-a născut în iesle“, gospodarii îi aşteaptă cu bucurie pe cei care le vor trece pragul în această seară.

La masa mare, un blid şi pentru morţi

La masa mare, potrivit unei credinţe, se adunau şi sufletele celor morţi pentru care, nu demult, se puneau blide speciale de care nu se atingea nimeni. Şi tot în această noapte sfântă se spune că cerul se deschide pentru câteva clipe şi unii oameni stăteau treji pentru a asculta cocoşii cântând în cer. Cel care credea că i-a auzit, avea noroc la bani şi era sănătos tot anul.

Şi pentru fetele mari, Ajunul Crăciunului era o seară specială, ele punând în aplicare o mulţime de procedee pentru aflarea ursitului, printre care şi acesta: nouă păhărele cu apă erau turnate într-un pahar şi, în funcţie de cantitatea de apă găsită a doua zi, fata ştia dacă se mărită sau nu în anul care vine. În prima zi a Crăciunului, gospodina casei pregăteşte o masă îmbelşugată de pe care nu lipseşte carnea de porc sau de pasăre.

În Bucovina există credinţa potrivit căreia e bine să se mănânce mai întâi carne de pasăre pentru ca oamenii să fie mai uşori în viitorul an. În unele părţi din Moldova nu se mănâncă deloc carne de vită în această zi. Motivul? Pentru a nu se îmbolnăvi animalele peste an. Începând din această primă zi de Crăciun şi până la Bobotează, băieţii – din păcate tot mai puţini acum – umblă cu steaua evocând omagiul adus de cei trei magi Fiului Domnului. Iată o urare ce încheie unul din cântecele de stea.

„Să vă fie de bine
La mic şi la mare,
La toţi câţi se află
La astă adunare.
Poftim sănătate,
La toţi, totodată,
Inimă-ntreagă,
Dragoste curată“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1207

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1092--colindatori-prin-tara-oasului.html

Colindători prin Ţara Oaşului

„Scoală gazdă din pătuţ,
Florile dalbe!
Şi ne dă un colăcuţ,
Florile, florile dalbe!“

Toată ziua de Ajun, de dimineaţa până seara, se colindă din casă în casă, iar la miezul nopţii cetele de feciori, cărora, în unele zone (Maramureş şi Ţara Oaşului) li se alătură şi fetele, strigă colinda în toate cele trei zile de Crăciun.

Pregătirile pentru colindat încep încă de la Sfântul Nicolae, când se formează ceata şi se alege gazda la care feciorii colindători locuiesc până la încheierea ritualului. Colindătorii sunt primiţi în toate casele, ca urarea lor să fie aducătoare de noroc în anul care vine. Există chiar credinţa că familiile necolindate sau care refuză colindul sunt urmărite de ghinion tot anul.

Repertoriul colindelor este foarte variat şi se diferenţiază în: cele de copii şi cele de feciori. Urarea este scurtă, directă şi urmată de o cerere, de cele mai multe ori comică: „Bună dimineaţa/ La Moş Ajun/ Ne dai ori nu ne dai?/ Dă-mi un covrig/ Că mor de frig/ Dă-mi o nucă/ Că de nu mă dau cu capul de ulucă“. La sfârşitul uratului gazda oferă colindătorilor diverse daruri. Fetele pregătesc colaci speciali, iar conducătorul cetei mulţumeşte gazdei, în numele tuturor.

Colindatul este un scenariu compus din texte ceremoniale (colinde), formule magice, dansuri, gesturi, interpretat în casă, pe uliţe, de o ceată sacră. În calendarul popular, acest fenomen apare sub diferite denumiri zonale în perioadele solstiţiului de iarnă. („Steaua“, „Pluguşorul“, „Sorcova“), echinocţiului de primăvară, solstiţiului de vară şi echinocţiului de toamnă. Colindele transmit urări de sănătate, rod bogat, împlinirea dorinţelor în noul an. Colindatul este cea mai răspândită tradiţie a românilor. Când persoanele colindate nu primesc colindătorii, închid uşile sau nu oferă daruri, efectele magice sunt opuse, ei încălcând regulile acestui obicei.

La Turţ, aceleaşi datini, alt repertoriu

În cadrul sărbătorilor de iarnă, colindatul este obiceiul cel mai bine individualizat în zona Turţului, din Ţara Oaşului. Perioada în care se colindă este însă mai redusă, în comparaţie cu alte zone, obiceiul având loc în ziua Crăciunului şi mai puţin în cele trei zile ale sărbătorii.

Dacă în trecut precumpănea funcţia magică, locul acesteia este luat acum de nevoia de distracţie şi de petrecere, cei tineri şi mai ales fetele invitându-şi colindătorii prin formula devenită oarecum comună: „Să ghii a mă corinda!“. În trecut, organizarea cetei şi repetarea repertoriului începea după două săptămâni de la intrarea în post – „ceata“ fiind formată în general din cinci, şase persoane. Astăzi grupurile se formează, stabilesc şi repetă colindele doar cu câteva (două, trei) zile înainte de a începe colindatul propriu-zis.

Trebuie remarcat, de asemenea, că numărul colindătorilor vârstnici este în continuă scădere, ceea ce duce negreşit la nerespectarea vechiului ritual. Asistăm astfel la o „răsturnare“ de stiluri: nu se mai stabileşte un aşa-zis „şef“ al grupului. Există posibilitatea ca numărul persoanelor din ceată să crească prin aderarea la ea a unora dintre persoanele colindate, ospăţul comun nu mai are vechiul fast, ci este înlocuit printr-o masă şi şederea îndelungată la unul din membrii grupului.

Cetele de colindători nu au denumire specifică, dar o caracteristică a zonei Oaşului este formula în care aceştia îşi cer permisiunea de a colinda, ca şi răspunsul gazdei: – Slobod îi a veseli? / – Slobod cât îi birui! În Turţ copiii sunt primii care aduc colinda în casele oamenilor, ei pornind la colindat în dimineaţa de 24 decembrie şi colindând apoi toată ziua, până în seara ajunului.

Colindele religioase, care tratează naşterea lui Cristos sau orice alt motiv religios apocrif, în legătură cu Cristos, Dumnezeu, Sfânta Fecioară Maria sau Sfântul Crăciun, sunt auzite cel mai adesea în Turţ, în perioada Crăciunului. Principala temă a acestor colinde este naşterea şi patimile lui Cristos.

Naşterea Domnului nostru
Noi o ştim toţi cum a fost
Florile dalbe de măr,
În ieslea dobitocească
Vrut-a Domnul să se nască
Florile dalbe de măr
Şi când s-a născut Hristos
Irod a fost mânios
Florile dalbe de măr
Şi-a trimis poruncă-n ţară
Pe toţi pruncii să-i omoare
Florile dalbe de măr
De la doi ani mai în jos
Ca să-l taie pe Hristos
Florile dalbe de măr
Pe Hristos nu l-a tăiat
Tatăl Sfânt l-a apărat
Florile dalbe de măr.

Alina ŞAITOŞ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
881

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

1093--hai-la-masa.html

Hai la masă!

Cu o săptămână înainte de Crăciun, gospodinele încep trebăluiala. Sunt atât de multe de făcut... Trebuie să pregătească sarmalele, caltaboşii, cârnaţii, toba, să topească untura şi să pună jumările la scurs. Asta dacă vorbim numai despre preparatele din carne de porc, dar masa de Crăciun se mai încarcă şi cu altele. Musai cozonac şi prăjituri şi, în ultimii ani, şi salată de boeuf.

Aşa că, pe când Ajunul bate la uşă, masa din sufragerie se primeneşte cu cea mai bună faţă, destinată acestei sărbători. Dacă are şi motive cu naşterea pruncului Iisus, e cum nu se poate mai bine. Dă o notă de sărbătoare o lumânare roşie sau portocalie pe masă, ca şi crenguţele de brad presărate ici, colo, dacă nu se fac alte ornamente mai sofisticate. Pe platoul cu aperitive tronează, printre brânzeturi, toba, costiţa, şunca, chiftelele, şoriciul, jambonul şi, în localităţile din Banat şi Maramureş, jumările.

Alături se lăfăie salata de boeuf şi cea de vinete, făcută, preferabil, tot cu maioneză sau cu smântână. Piftia este şi ea la loc de cinste pe masă. Sarmalele se aduc după ce toate aceste delicatese au fost savurate şi, după caz, terminate de pe platou. Se spune că în ziua de Crăciun nu trebuie să lipsească de pe masă caltaboşul. Fie că e aşezat în bucăţele mici odată cu aperitivul, fie că e adus cald în faţa mesenilor, el este indispensabil la masa de Crăciun.

Unii fac, pe lângă sarmale, şi ciorbă de perişoare, acrită cu zeamă de varză. Friptura şi cârnaţii de porc, pregătite la tavă sau pe grătar, întregesc tabloul unei mese tradiţionale reuşite. Apoi vin cozonacul şi prăjiturile. Na, că am uitat băutura! Important: de ziua Naşterii Mântuitorului nu se pune ţuica pe masă înaintea bucatelor tradiţionale. Căci aduce sărăcie... Aşa spune poporul. Vinul poate să fie de două feluri, alb şi roşu. Ei, astea au fost produsele tradiţionale, dar cu toţii ştim că pe masă mai strecurăm şi altceva: rulouri cu brânză şi şuncă, ouă umplute, salată de heringi, ciuperci umplute sau salată de ciuperci cu usturoi, pui umplut şi alte delicatese. După inima omului...

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
787

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1094--bradul-de-craciun.html

Bradul de Crăciun > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBradul de Crăciun

Din vreme, ne gândim dacă împodobim în casă un brad. Cumpărătorii aleg unul după mărimea buzunarului şi înălţimea casei în care locuiesc. Mai nou, foarte mulţi cumpără brad la ghiveci. După trecerea sărbătorilor, ei duc bradul înapoi, la Ocolul Silvic, ori îl plantează în grădina proprie.

Obiceiul împodobirii bradului se pare că vine din vremea egiptenilor. Ei nu aveau brazi, dar puneau frunze de palmieri prin toată casa. Romanilor, care au intrat în contact cu ei, le-a plăcut ideea şi au început să împodobească, la început cu fructe şi dulciuri, brazii pe care îi aşezau prin case. Ei împodobesc bradul de Crăciun de pe la 1800 încoace.

Şi dacă e brad, vine şi Moş Crăciun. Oropsit pe vremea comuniştilor, moşul îl trimitea în locul lui pe Gerilă. Se spune că Moş Crăciun vine tocmai de la Polul Nord, din Laponia, într-o sanie trasă de reni. Mă rog, dacă nu e zăpadă îşi adaptează el mijlocul de transport cumva... Musai trebuie să aibă barbă albă moşul, să fie burtos şi să fie înveşmântat în straie roşii. Copiii cuminţi scriu din vreme scrisorele către Moş şi, dacă au fost cuminţi, el le aduce, de regulă, ce vor.

Deşi e mare de statură şi n-ai zice că poate, moşul se strecoară prin horn ca să pună copiilor darurile sub brad. Uneori, când are timp la dispoziţie, moşul ascultă cu atenţie poeziile şi cântecele pregătite de copilaşi, în cinstea venirii sale. Fugiţi şi uitaţi-vă sub brad! Căci, poate, de când tăifăsuim noi aici, a venit Moş Crăciun...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
735
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

Începutul sărbătorilor la români

Din prima zi a lui decembrie începe să se simtă, la români, parfumul sărbătorilor. Încep să apară brazii, să se umple galantarele, să abunde în cozonaci rafturile magazinelor. Apoi, în apropiere de Crăciun, încep colindele, iar de Ignat, în gospodăriile ţărăneşti se taie, conform tradiţiei, porcul. Să vorbim despre asta, nu?

Aşa că, în ultima lună, Ghiţă este pus la îngrăşat. Dacă în timpul anului gospodarul s-a mai uitat la cantitatea de porumb sau tărâţe pe care i-o punea în troacă, acum nu se mai legumeşte. Vrea să îngraşe, cum zice şi proverbul, porcul în Ajun... Numai că, se spune, porcul visează că îi vine sfârşitul şi nu se mai lăcomeşte la grăunţe. În popor se zice că porcului îi apare în vis chiar cuţitul cu care e tăiat de stăpân.

În ziua aleasă pentru tăiat, că e Ignat sau în jur de această dată, în gospodăriile sătenilor începe deverul. Nevasta pune ceaunele mari cu apă la fiert, pe pirostrii, sunt pregătite lighenele, albiile, toate vasele pentru pus carnea, cuţitele pentru înjunghiat şi tranşat, paiele pentru pârlit. Mă rog, acum Uniunea Europeană vrea să fie porcul adormit, să nu sufere. Dar ţăranul român nu s-a adaptat încă acestor reguli şi cerinţe. El ştie, din moşi-strămoşi, că trebuie să prindă porcul, să-l lege de picior cu o funie şi să-l ducă la locul sortit înjunghierii şi pârlitului. Şi aşa face.

Pomana porcului

Aşa că, după ce porcul e trântit pe o parte de către gospodari: ai casei, vecini, neamuri, prieteni care vin să ajute la tăierea porcului, în guiţat teribil, de se aude în tot satul, unul dintre bărbaţi înfige dibaci cuţitul în gâtul animalului. De regulă, crestătura se face în formă de cruce şi în locul acela se presară sare.

Ca să nu lăcrimeze de mila porcului, femeile se omoară în timpul ăsta cu fiertul ţuicii şi pusul în bărdace sau ceşcuţe. Mai ales că, se spune, nu e bine să fie partea femeiască de faţă, că se înduioşează de eveniment, mai ales că l-a crescut de mic pe godănac, şi rămâne carnea porcului tare la preparat.

Mai demult, gospodinele veneau şi smulgeau părul de pe spatele acestuia pentru bidinele, dar acum femeile nu mai au grija asta. Aşa că se pârleşte tot. Pus pe o poartă specială ori pe nişte butuci mai straşnici, porcul este împrejmuit de paie şi i se dă foc. Unii îl pârlesc cu butelia, încărcată special pentru eveniment. Dar se spune că, pârlit astfel, şoriciul rămâne tare şi nu mai are acelaşi gust. De asemenea, se foloseşte sare grunjoasă la frecat. Când operaţiunea este gata, porcul se acoperă cu saci sau haine vechi, ca să se frăgezească bine carnea. Şi, în timp ce lumea prezentă spune: „Doamne ajută!“ şi „Să-l mâncaţi sănătoşi!“ şi dă de duşcă ţuica aburindă, fiartă cu piper şi zahăr, unul dintre copiii familiei, cel mai mic, de preferinţă, este suit pe porc, ca să-i meargă bine tot anul care vine întregii familii. Şi dacă bărbaţii se spetesc cu munca brută, dar şi cu ţuica îmbietoare, femeile curăţă şi spală intestinele porcului, folosite apoi la cârnaţi şi caltaboşi.

Pe măsură ce se scot picioarele, muşchii, căpăţâna, slănina, şunca, se alege şi carne pentru prăjit, care merge în tigaia încinsă. Pe aragaz, musai aşezat din vreme, tronează şi ceaunul pentru mămăligă. Din beci, gospodina

a scos şi murături ori gogoşari, puse la acrit astă toamnă. Niciodată nu e mai bună o friptură de porc ca acum!
Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
648

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sărbătorile de iarnă la români

Una dintre cele mai importante sărbători ale umanităţii, Naşterea Mântuitorului, se apropie, spre bucuria noastră, a tuturor. Să o aşteptăm cum se cuvine...

Sămânţa lui Avraam

Nu e, în tot anul, atâta lumină, pace, linişte spirituală şi preaplin ca acum, de Crăciun. Lumea aleargă după daruri pentru cei dragi şi aşteaptă, ca în fiecare an, colindătorii. Miracolul se petrece de fiecare 25 decembrie: Iisus vine iar şi iar să se nască, pentru noi, păcătoşii. Ca acum mai bine de 2000 de ani. Cum a fost atunci? Ştie, desigur, tot omul povestea care a făcut înconjurul lumii, dar cu voia voastră, voi încerca să o spun şi eu, în felul meu.

Nici nu se născuse Iisus, că lumea întreagă vorbea despre venirea lui Mesia pe pământ. Profeţii îi anticipau apariţia, omul de rând îl aştepta ca pe cel mai mare miracol cunoscut vreodată, tiranii se temeau deja de puterea care se preconiza că o are. Ioan Botezătorul prevestise şi el venirea lui Mesia: „unul mai mare ca mine va veni în urma mea“. Se spune că Însuşi Dumnezeu îi spusese lui Avraam, strămoşul poporului lui Israel, că „el şi sămânţa sa“ vor sta la baza binecuvântării tuturor popoarelor.

S-a născut Mesia!

Deşi existau multe profeţii care vorbeau despre venirea Mântuitorului, când Iisus s-a născut poporul nu L-a primit ca pe Mesia, el aşteptând un lider politic care avea să elibereze statul de sub dominaţia romană. Doar că Iisus venise să mântuiască întreaga omenire, nu numai pe poporul lui Israel. Fecioara Maria a fost anunţată de un înger că a fost aleasă de către Dumnezeu să dea naştere Fiului Lui. Şi, nemăritată, fără să fi cunoscut vreun bărbat vreodată, ajunge grea cu Mântuitorul.

Intrând în Betleem, Maria a simţit că se apropia vremea să nască. Iosif a căutat o locuinţă unde să se adăpostească, dar, cum se adunase multă lume pentru recensământ, nu a găsit nimic. Şi Iisus s-a născut, conform profeţiei. Într-o iesle, într-un grajd al bătrânului Crăciun, la căldura degajată de suflarea vitelor din staul, pentru că nimeni altcineva nu a putut sau nu a vrut să dea găzduire Mariei. Se spune că, în noaptea sfântă a naşterii lui Hristos, s-au deschis cerurile şi Duhul Sfânt a coborât deasupra Fiului lui Dumnezeu, luminând grajdul întunecat.

Cei trei crai de la Răsărit, magi totodată, care ştiau că se va naşte Mesia, au fost călăuziţi de o stea strălucitoare şi au ajuns, după destule peripeţii, la locul unde Fecioara Îl născuse pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Ei au fost primii care i-au prezentat omagiul lor pruncului născut şi I-au adus daruri ca unui mare împărat. Mântuitorul se născuse ca să cureţe lumea de păcate. Dar Irod, conducătorul Iudeii, care ştia că se va naşte un fiu de împărat în regatul său, a dat poruncă să fie ucişi toţi copiii de parte bărbătească ce nu împliniseră încă doi ani. Un înger le-a şoptit Mariei şi lui Iosif despre pericol şi ei au fugit în Egipt, salvând astfel viaţa lui Iisus.

Apoi pruncul a crescut şi şi-a urmat calea.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
713
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1097--importuri-personale-scutite-de-tax...

Importuri personale scutite de taxele vamale > REVISTA LUMEA SATULUI

Importuri personale scutite de taxele vamale

Scutirea călătorilor de la plata taxelor vamale corespunde pragurilor financiare sau limitelor cantitative în care călătorii, care intră în Uniunea Europeană din ţări terţe, sunt autorizaţi să importe, în bagajele lor personale, bunuri cu scutire de la plata taxelor vamale.

De la 1 decembrie 2008 noile norme prevăd:

- creşterea pragului financiar actual de la 175 de euro la 430 de euro pentru persoanele care călătoresc pe calea aerului şi pe cale maritimă şi la 300 de euro pentru cele care călătoresc pe cale terestră şi pe căile navigabile interioare. Pragul mai mic pentru acestea din urmă ţine seama de situaţia specială a statelor membre, care au frontiere terestre cu ţări în care preţurile sunt mult mai mici decât în UE;
- eliminarea limitelor cantitative la parfum, apă de toaletă, cafea şi ceai (ceea ce semnifică că acestor produse li se vor aplica pragurile financiare);
- creşterea limitelor cantitative pentru vinul nespumos, de la 2 la 4 litri;
- introducerea unei limite cantitative de 16 litri la importurile de bere;
- posibilitatea acordată statelor membre de a reduce limitele cantitative la produsele din tutun (de exemplu pentru ţigări de la 200 la 40), în scopul sprijinirii politicilor de sănătate.

Aceleaşi norme sunt valabile şi pentru călătorii care vin din teritoriile în care nu se aplică normele UE privind TVA-ul şi accizele, cum ar fi Insulele Canare, Insulele Anglo-Normande, Departamentele franceze de peste mări, Insulele Aland şi Gibraltar.

- La 1 decembrie 2008, noi norme de scutire a călătorilor care intră în UE de la plata taxelor vamale

La 1 decembrie 2008 au intrat în vigoare noi norme de scutire de la plata taxelor vamale la import. Călătorii vor face economii când vor importa bunuri în UE în bagajele lor personale. În acelaşi timp, statele membre vor evita costurile administrative pe care le implică în momentul de faţă colectarea taxelor de mică valoare.

Importuri personale scutite de taxele vamale

Scutirea călătorilor de la plata taxelor vamale corespunde pragurilor financiare sau limitelor cantitative în care călătorii, care intră în Uniunea Europeană din ţări terţe, sunt autorizaţi să importe, în bagajele lor personale, bunuri cu scutire de la plata taxelor vamale.

De la 1 decembrie 2008 noile norme prevăd:

- creşterea pragului financiar actual de la 175 de euro la 430 de euro pentru persoanele care călătoresc pe calea aerului şi pe cale maritimă şi la 300 de euro pentru cele care călătoresc pe cale terestră şi pe căile navigabile interioare. Pragul mai mic pentru acestea din urmă ţine seama de situaţia specială a statelor membre, care au frontiere terestre cu ţări în care preţurile sunt mult mai mici decât în UE;

- eliminarea limitelor cantitative la parfum, apă de toaletă, cafea şi ceai (ceea ce semnifică că acestor produse li se vor aplica pragurile financiare);
- creşterea limitelor cantitative pentru vinul nespumos, de la 2 la 4 litri;
- introducerea unei limite cantitative de 16 litri la importurile de bere;
- posibilitatea acordată statelor membre de a reduce limitele cantitative la produsele din tutun (de exemplu pentru ţigări de la 200 la 40), în scopul sprijinirii politicilor de sănătate. Aceleaşi norme sunt valabile şi pentru călătorii care vin din teritoriile în care nu se aplică normele UE privind TVA-ul şi accizele, cum ar fi Insulele Canare, Insulele Anglo-Normande, Departamentele franceze de peste mări, Insulele Aland şi Gibraltar.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
987
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noi orientări în Politica Agricolă Comună

Luna trecută, la Bruxelles, miniştrii de resort din toate statele membre UE au efectuat o revizuire a Politicii Agricole Comune (PAC) şi au trasat liniile generale ale viitorului model agricol european de după 2013. Bilanţul PAC s-a vrut o adaptare utilă la solicitările Uniunii Europene extinse, dar şi o evaluare a situaţiei actuale. În plină criză financiară, agricultura mai are de înfruntat, pe lângă provocările de ordin economic, şi pe cele ce vizează aspecte sociale ce ţin de preocuparea tot mai mare a populaţiei faţă de siguranţa alimentară şi de mediul înconjurător.

Întâlnirea a fost cu atât mai importantă pentru noi cu cât este prima modificare a PAC la care România participă în calitate de stat membru, deci cu drept de vot şi mai ales cu posibilitatea de a interveni în deciziile care sunt luate. La întâlnirea cu ziariştii, ministrul Dacian Cioloş a ţinut să insiste asupra obiectivelor României în această discuţie şi să arate care din modificările adoptate ne vizează în mod direct.

Plata la hectar va ajunge la 175 de euro în 2011

Principalul obiectiv al negocierilor a fost acela de a obţine o creştere a subvenţiilor la hectar şi de a atinge nivelul maxim mai repede decât este prevăzut în tratatul de aderare. „Noi am solicitat să putem face acest lucru chiar de anul viitor însă, dat fiind faptul că în 2009 mai putem acorda ajutoare naţionale pentru anumite sectoare, Comisia nu a acceptat această creştere din bugetul de stat“, a precizat ministrul.

Întrucât în cursul negocierilor s-a ajuns la concluzia că bugetul destinat PAC nu poate fi modificat sub nicio formă până în 2013 (şi deci erau excluse şansele de a obţine această creştere prin alocări de la UE), s-a obţinut acordul de a creşte plata la hectar printr-o contribuţie mai mare din bugetul naţional începând cu 2010, an în care nu mai pot fi acordate ajutoarele naţionale negociate pentru trei ani de la data aderării.

Aceste ajutoare cuprinse în bugetul naţional vor putea fi reorientate din 2010 către suplimentarea plăţilor la hectar. „Astfel, începând cu 2011 putem ajunge la un nivel de plată maxim permis de reglementările actuale, undeva la 175 euro/ha. Plafonul maxim după calcule este de 203 euro, dar diferenţa până la 175 se constituie într-un fond prin care se face plata pe cap de animal.“

Măsuri ce avantajează fermele de subzistenţă

Un alt element, susţinut atât de România cât şi de alte state membre, a fost acela privind simplificarea normelor de eco-condiţionalitate pe care fermierii trebuie să le ia în calcul pentru a beneficia de subvenţiile la hectar sau pe cap de animal. Este vorba despre un pachet de măsuri pe care fermierii români ar fi trebuit să le respecte începând cu 1 ianuarie 2014, dar care a fost amânat până în 2016 pentru ca fermierii să aibă posibilitatea să facă investiţii în ferme pentru a se putea alinia la aceste norme.

Un lucru important pentru noi este acela că penalităţile cauzate de nerespectarea unor condiţii de mediu şi care nu depăşesc 100 de euro nu mai trebuie plătite. Această măsură vizează fermele mici cu câteva hectare, care oricum nu primesc o sumă prea mare şi, dacă ar fi să li se aplice penalităţi, nu ar mai rămâne cu mare lucru. Acesta este un avantaj pentru ţara noastră, întrucât numărul fermierilor care lucrează suprafeţe reduse este foarte mare.

Mai mulţi bani pentru zonele defavorizate

Un rezultat important al negocierilor a fost cel privind articolul 68 din Regulamentul modificat, care prevede posibilitatea ca 10% din alocarea financiară pe un an pentru plăţile directe să fie constituite într-un fond separat din care să fie susţinute fermele aflate în zonele defavorizate, unde costurile de producţie sunt mai ridicate. 10% se aplică la un nivel de finanţare naţional care e prevăzut de plata directă la hectar şi care, după cum ştim, este mai mică în statele noi membre.

Dacă în prima fază Comisia nu a dispus de noi fonduri pentru această măsură, până la urmă s-a reuşit obţinerea în plus faţă de acest fond separat a sumei de 90 milioane de euro anual pentru cele 12 noi state membre (Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Cehia, Slovacia, Slovenia, Ungaria, România, Bulgaria). România este principalul beneficiar al acestei alocări şi va primi din 2010 până în 2016 o sumă de circa 106 milioane de euro din care va putea da plăţi suplimentare pentru lapte, culturi enrgetice şi alte producţii obţinute în zone cu condiţii dificile.

Se menţine preţul de intervenţie

O altă măsură susţinută de România a fost aceea a menţinerii mecanismelor de intervenţie, în condiţiile în care Comisia Europeană avea intenţia eliminării complete a acestora pe piaţa cerealelor şi a laptelui. Importantă pentru ţara noastră a fost menţinerea preţului de intervenţie la grâu, chiar dacă acesta este la un nivel redus, de 101 euro pe tonă, mai ales în condiţiile actuale de pe piaţă. „Mecanismul nu este foarte convingător, afirma ministrul, dar putea fi totuşi important pe viitor deoarece, în condiţiile în care preţurile vor scădea, ele nu pot trece peste această limită“. Împreună cu alte state membre s-a reuşit menţinerea acestui preţ pentru o cantitate de intervenţie pe piaţă de până la 3 milioane de tone, după care va funcţiona un mecanism de intervenţie prin licitaţie.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
768

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

1099--trichineloza-o-boala-care-nu-iarta...

Trichineloza, o boală care nu iartă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulTrichineloza, o boală care nu iartă

Iată-ne din nou ajunşi în această perioadă, a sfârşitului de an, când după lungi zile de post şi rugăciune putem să ne bucurăm de bucatele tradiţionale mesei de Crăciun şi în special de preparatele din carne de porc: şuncă şi cârnaţi afumaţi la foc de rumeguş de brad, tobă fiartă în vin cu mirodenii, slănină cu boia roşie, sângerete, caltaboşi sau jumări delicioase.

În ciuda îmbierilor gastronomice, nu trebuie însă să uităm de verificarea carcasei de porc în vederea detectării infestaţiei cu Trichinella. Acest control îl efectuează medicul veterinar, prevenind astfel îmbolnăvirea. Proprietarii de animale trebuie să fie conştienţi de riscul la care se supun prin neverificarea carcaselor, iar medicii veterinari trebuie să informeze şi să instruiască populaţia în acest sens.

Ce este trichineloza?

Trichineloza este o boală parazitară transmisă de la animal la om, cauzată de consumul de carne crudă sau insuficient preparată termic, ce conţine larve musculare ale nematodului Trichinella. În România, trichineloza este zoonoză parazitară majoră, din 1980 şi până în prezent înregistrându-se peste 28.000 cazuri la om. La animale s-a depistat o prevalenţă cumulativă de 8 cazuri din 10.000 de porci domestici controlaţi, 9 din 1.000 la mistreţ şi respectiv 13 din 100 la urs.

Simptomele

Este bine de reţinut faptul că animalele, nici chiar în cazul ingerării unei doze importante de larve musculare (20.000 larve/porc), nu manifestă clinic boala. Doar la om apar simptome clinice chiar şi numai la 100 de larve înghiţite.

Manifestările clinice ale bolii la om se derulează în trei faze: Faza de incubaţie durează 1-4 săptămâni de la ingerarea larvelor, când apar simptome digestive (diaree, vomă, disconfort abdominal). Faza acută, care de regulă apare în săptămâna 3-4 după ingestia de carne contaminată, se manifestă prin febră, mialgii, edem al feţei/periorbitar şi astenie.

Faza de convalescenţă, care apare la 2-4 săptămâni după apariţia primelor simptome acute. Ea este caracterizată de mialgii şi astenie permanentă, ce pot imobiliza pacientul la pat pentru o perioadă lungă. În unele cazuri pot apărea complicaţii neurologice sau cardiace, în funcţie de vârsta pacienţilor şi cantitatea de carne/larve musculare ingerată. Nu putem diferenţia un porc „bolnav de trichineloză“ de unul sănătos, pe animale în viaţă. De aceea este important ca examenul după tăiere să se realizeze pentru fiecare carcasă în parte, chiar dacă porcii au fost crescuţi în aceeaşi boxă şi hrăniţi la fel.

Modalităţi de prevenţie

Ce trebuie să facem?

- Să preparăm bine termic carnea de porc (până la o temperatură de 75°C timp de 15 secunde);

- Să păstrăm carnea de porc (în felii înguste de 15 cm) 20 de zile la -15°C sau 3 zile la -20°C;
- Să înlăturăm/distrugem carcasele de porc şi subprodusele de orice natură depistate pozitiv.

Vânatul trebuie bine preparat termic, în acest caz congelarea nu este o opţiune de inactivare, deoarece larvele izolate de Trichinella sunt rezistente la congelare. Ce NU trebuie să facem?

- Să mâncam carne de porc crudă NECONTROLATĂ de un medic veterinar în vederea depistării infestaţiei cu Trichinella;
- Să controlăm doar un singur porc din coteţ, sub pretextul că toţi au fost crescuţi şi hrăniţi în aceleaşi condiţii

Dr. Radu BLAGA, USAMV Cluj-Napoca

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
3488

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Citiţi că aveţi ce învăţa!

Lumea poveştilor... pentru noi toţi

V-aţi gândit vreodată că poveştile nu sunt doar pentru copii? Aţi asociat vreodată zicala, spusă probabil pentru prima oară de vreun bătrân, „dă-i omului mintea cea de pe urmă“ cu lumea basmelor din copilărie? Nici eu, până mai ieri.

Elevii mei cunosc alfabetul şi pot citi singuri. La şcoală povestesc pe rând ce-au citit şi împreună extragem învăţămintele. Aparent, basmele ne conduc într-o lume ireală, fantastică, ne încântă încercând să ne desprindă de realitatea „dificilă“ în care trăim. Aparent! De fapt, ne prezintă aceeaşi realitate cu alte haine. Sunt primele lecţii de psihologie, primele cărămizi puse la temelia unui caracter de învingător. Aşază în subconştient mesaje clare, concluzii care ar putea face din orice copil un bătrân înţelept. Nu trebuie decât să deschidem ochii şi să vedem mesajul-lecţie, dincolo de aparenţa poveştii.

Am înţeles atunci că poveştile nu sunt doar pentru copii, ci şi pentru adulţii ce vor deveni, conturând frumos caracterul uman, identificat ca „cei şapte ani de acasă“.

Capra cu trei iezi... sau omul şi cele trei valori care-i definesc personalitatea ori trei lucruri care contează în viaţă

Povestea combate neascultarea. Se încearcă stabilirea raportului corect între ce e bine de făcut şi firea instabilă umană, care are tendinţa distructivă de a alege ce nu e bine de făcut. Se respectă libertatea de a alege a omului şi se accentuează asumarea responsabilităţii, deoarece greşeala are consecinţe grave pe care nu le controlezi. Regulile bune, autorităţile şi legile trebuie respectate.

În alt plan, capra reprezintă omul, iar iezii sunt trăsăturile de caracter definitorii. Indiferent pe care le alegeţi, două vă părăsesc, una este cea care contează şi rămâne peste timp. Eu am ales ca model pentru elevi curajul de a înfrunta viaţa, munca cinstită şi omenia. Iezii pot fi şi valorile în care crede omul: putere fizică, sănătate, bunuri materiale, prieteni, distracţii etc. Iedul cel mic reprezintă lucrul bine făcut ori binele făcut altora (recunoştinţa este flacăra care arde pentru tine şi după moarte).

Creştineşte spus, omul are nevoie de trei virtuţi pentru mântuire: credinţa, nădejdea şi iubirea. Când necazuri neaşteptate te copleşesc şi viaţa e grea, poţi pierde credinţa că Dumnezeu există ori speranţa în dreptatea Sa. Dacă însă mai ai iubire în suflet poţi trăi topind ura, invidia şi răzbunarea. Să învăţăm valoarea iubirii şi să fim ca în poveşti, Feţi-Frumoşi şi Ilene Cosânzene.

Albă ca Zăpada, lupta dintre bine şi rău

Îmi voi menţine ideea că iubirea învinge răul şi în această poveste. În lupta dintre bine şi rău, binele are şapte ajutoare: înţelepciunea, răbdarea, hărnicia, cumpătarea, curajul, buna dispoziţie, buna cuviinţă (şi oricare altele vi se par potrivite). Povestea este ideală pentru a insufla copiilor dorinţa de acumulare a acestor calităţi care le vor da forţă, siguranţă şi imbold pentru toată viaţa.

Ca om, este bine să înveţi de mic să nu-ţi fie frică de nimic, să vezi partea plină a paharului, să-ţi descreţeşti fruntea şi atmosfera, să munceşti cu scop pentru un ideal, cu măsură şi plăcere (piticii munceau în mină cântând) ori să nu te enervezi. Sunt lecţii valoroase pe care le puteţi face cadou copiilor „înflorindu-le“ povestea. Cu viclenie, răul poate pune „capac“ binelui; există însă ceva mai puternic decât orice otravă, un leac universal care dă aripi, forţă şi fericire. Nimic nu poate învinge iubirea! Amintiţi-vă şi voi lucrul acesta.

(Va urma)

Învăţătoare Brânduşa Apostol, Şcoala Cocorăştii Colţ, Prahova

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
726

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Horoscop indian

Scoica

Perioada: 3 - 12 decembrie. Semn: complex, sumă a celorlalte semne (foc, apă, pământ, aer), cu apa şi pământul predominante. Pietre preţioase: perla. Metal: mercurul. Culori: purpuriul. Verb: a pricepe/a înţelege. Numere native: 1, 3, 6, 9.

Caracterizarea numerologică: 5. Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Săgetător; zodiac arboricol: Carpen. compatibilitatea: zodiac indian: Şarpe, Cîine, Pană, Delfin, Lotus; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice) Rac, Leu, Fecioară, Scorpion, Săgetător, Capricorn; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): Măr, Brad, Chiparos, Salcie, Nuc, Carpen; compatibilităţi de rang II (mediocre): Scoruş, Plop, Curmal, Fag. Planete favorabile: Mercur, Luna, Saturn, Pluto.

Inteligent, înclinat spre studiu şi cercetare, idealist şi demn, nativul îşi creează de timpuriu un sistem de valori şi un pachet de opinii clare şi nenuanţate, prin prisma cărora judecă totul şi la care reduce totul.

De-a lungul vieţii acest sistem se modifică relativ greu, motiv pentru care poate părea fixist, însă marea lui capacitate de studiu îi permite să evite situaţiile limită în care sistemul său ar putea intra în conflict cu sistemele celorlalţi. Reprezintă arhetipul discretului, solitarul din grup, fără ca ceilalţi să-l perceapă însă ca atare.

Târziu, foarte târziu, oricum mult prea târziu pentru ca descoperirea să mai aibă vreo relevanţă, i se descoperă „perla“ pe care a ascuns-o tot timpul. Nefiind capabil să facă o alegere clară şi fermă se complace, amuzându-l lucrurile banale. Este discret şi faptul că este un bun ascultător îl califică pentru meserii în care disponibilitatea de a-i asculta pe alţii reprezintă cheia de boltă (preot, psihiatru). Ce i se împărtăşeşte îngroapă în sine.

Nu-l deranjează aparent nimic, iar evenimentele care-l deranjează la un moment dat sunt îndelung şi serios analizate, astfel că fie le rotunjeşte asperităţile, înţelegându-le, fie le îmbracă în veşmintele propriului sistem, încât după un timp nu-i mai creează nicio stare de disconfort. Dacă l-aţi ales de confident nu aşteptaţi reciprocitate din partea lui pentru că nu este capabil s-o ofere. Mai puţin dinamic, va crea în jurul său, parcă prin diviziune, un cerc de prieteni foarte asemănător în care solitudinea în mijlocul mulţimii este condiţia existenţială principală.

Trăieşte după tipare îndelung verificate (mai mult de alţii decât de el), pare incapabil să inventeze ceva nou. Pentru el forma este mult mai importantă decât fondul, reprezentând idealul suprem (cu menţiunea că sclipiciul este mai discret decât al altor amatori de forme fără fond). Se va considera pe deplin împlinit dacă la sfârşitul a ceva (şcoală, proiect, viaţă) va primi o diplomă somptuoasă, o mulţumire publică pompoasă sau bareta unei decoraţii. Le va afişa fără niciun fel de rezervă, oriunde (sala de aşteptare, birou, la intrare), fiind dispus să plătească pentru ele o ramă de aur bătută cu pietre dacă nu sclipesc suficient. Este atât de ataşat de forme şi decoraţii încât va ajunge să le producă (în fond nu scoica produce perla, sideful şi purpura regală?).

Sedentar, simţindu-se în elementul lui numai dacă se află printre egali, nu refuză schimbarea, cu condiţia să se efectueze prin intermediul unui vehicul suficient de vizibil (dacă sclipeşte este perfect!). Nu refuză nici uniforma, cu condiţia să fie vizibilă din orice unghi. Dacă haina n-are belşug de brandemburguri, pasmanterii, eghileţi, epoleţi, vipuşti, nasturi, paiete, brizbrizuri, hamuri, fermoare, şireturi şi alte asemenea, poate lipsi.

Excelent purtător de cuvânt, pentru că, deşi îi plac formele fără fond, este în acelaşi timp extrem de inteligent, fiind pe deplin capabil să transmită o informaţie falsă îmbrăcată în mantia veridicităţii. Mult prea târziu se va constata că în realitate s-a prezentat un loc comun, magistral decorat.

Este capabil să-ţi „vândă“ un splendid hipocamp sidefiu, un peşte-cal de mare, pe post de armăsar procreator. Metaforic vorbind, îţi vinde tăunul drept armăsar de prăsilă, iar tu nu vei fi capabil să sesizezi decât iapa bântuită de streche.

Emoţiile lui sunt reci, artificiale, construite cu tenacitate şi cabotinie. Ele trebuie să-i servească inclusiv imaginea şi va recurge întotdeauna la ele dacă dau bine. Când apare o oportunitate... n-o ratează, însă se va afla foarte greu de ea (nativii scoici au inventat anecdota pilafului)!

În general este ataşat de perechea sa (pe care nu-o caută prea mult), iar dacă aceasta străluceşte este dispus să o însoţească până în pânzele albe. Deşi nu este un familist convins, este capabil să-şi înăbuşe partenerul cu o mulţime de „scoici“ mici, identice, imobile şi sufocante. Oricum îl va îneca sub un munte de bibelouri, argintării, cristaluri, dantele, bijuuri, nasturi, franjuri, perdele, draperii, cuverturi, sticlărie, faianţe, porţelanuri, într-o casă cu pereţii neapărat zugrăviţi cu mătase şi mică.

Arhetip simbolic al fecundităţii apei, simbol al sexului feminin, scoica este matricea zeiţei iubirii carnale – Afrodita/Venus, preluată şi întărită de reprezentările artistice ale Renaşterii (Botticelli/Tiţian).

Scoica/cochilia ei este acceptată în psihiatrie ca expresie a libidoului atunci când este prezentă în vise. În miturile primordiale indo-europene scoica este percepută ca vulva primordială din care s-a născut lumea (Iniţial Afrodita era o zeitate a fertilităţii, similară/confundabilă cu Gaia).

În mitologia maiaşă reprezintă lumea subterană şi împărăţia morţilor, iar în legendele unor triburi din insulele Pacificului sunt considerate talismane ale mării, motiv pentru care erau utilizate ca monede de schimb (exclusiv în cumpărarea fetelor destinate a fi soţii născătoare de urmaşi).

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1793

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1100--mana-cereasca.html

Mană cerească

A înverzit câmpul în decembrie

Rar le este dat agronomilor să poată salva ce au greşit ei sau natura, la vremea respectivă. Din motive şi cauze asupra cărora nu vreau să insist, în această toamnă mai bine de jumătate din semănături au fost efectuate în afara perioadei optime agrotehnice. Mai exact spus, după expirarea acesteia.

Adevărul este că niciodată în ultimii 18 ani n-am putut să respectăm acest „orologiu agrotehnic“, întârziind cu semănăturile până la venirea îngheţului. Dacă au fost totuşi ani în care la vremea secerişului s-au obţinut recolte bune, aceasta s-a datorat milostivirii dumnezeieşti, care a făcut ca natura să-şi îndrepte faţa spre agronomi. Să-i ajute să repare greşelile profesionale, poate şi din mila faţă de cei mulţi, expuşi foametei. Aşa se întâmplă în acest sfârşit de noiembrie şi început de decembrie când, în sudul ţării, semănăturile şi-au schimbat culoarea palidă în una verde-închis, văzută doar în manualele de agrofitotehnie.

După un mic şoc termic hibernal, începând cu 15 noiembrie şi până spre mijlocul lui decembrie, peste câmpii s-a aşternut o toamnă primăvăratică, cum rar am mai văzut. Timp de aproape 25 de zile, temperaturile nocturne şi mai ales diurne pozitive aveau să aducă la viaţă adevărată semănăturile răsărite ori nici măcar încolţite.

Priveliştea este încântătoare

Cel puţin în zona Bărăganului, unde îmi desfăşor activitatea, priveliştea este una dătătoare de speranţă. Grâul, orzul şi rapiţa au la ora actuală o înfăţişare excepţională. Plantele răsărite până la venirea „primăverii din toamnă“ şi-au dat drumul la fraţi şi ţin să precizez că este vorba de fraţi fertili, care vor asigura 600-650 de spice pe metru pătrat, respectiv cu 200 mai mult decât estimam la începutul lui noiembrie. Semănăturile întârziate au răsărit şi se zbat să recupereze spectaculos starea de vegetaţie care le permite să dobândească vigoarea necesară în perioada de hibernare.

Cât despre rapiţă, ce să mai spun! Cei care au semănat-o, şi în zona noastră sunt foarte mulţi, au acum un decor vegetal luxuriant. Bogăţia de masă vegetală se va ofili, sub asprimea gerului sau a stratului de zăpadă, dar ea reprezintă stratul de protecţie ideal pentru rozetele din care vor porni în primăvară tulpinile fructifere. Adevărul este că, pe mari suprafeţe, la începutul calendaristic de hibernare, plantele erau slab înrădăcinate. Ele şi-au revenit în această fereastră primăvăratică şi acumulează acum substanţele necesare pentru a face faţă gerurilor care ar putea să vină.

Argumente

Scopul intervenţiei mele nu este atât de a înfăţişa decorul vegetal de excepţie al semănăturilor din această toamnă. Demersul profesional este acela de a induce în rândul cultivatorilor o stare de optimism pe care trebuie s-o materializăm în recolte ce pot fi cu adevărat bogate. Acum, totul este la priceperea şi puterea financiară a fiecăruia. Cel puţin în sudul ţării dar, după câte sunt informat, în majoritatea zonelor agricole culturile au o înfăţişare de excepţie. Agronomii adevăraţi ştiu că greul pentru ele începe de acum încolo. Pentru a putea răzbate iarna care vine, culturile au nevoie de hrană nutritivă. Ea poate şi trebuie asigurată acum. Îngrăşămintele sunt foarte scumpe, dar trebuie aplicate. Altfel această mană cerească a ultimelor 20-30 de zile se va pierde iremediabil. Calculele arată că fertilizarea unui hectar echivalează cu preţul unei tone de grâu. Aşa este. Dar trebuie avut în vedere efectul productiv al acestei operaţii. El ar putea echivala cu un surplus de recoltă de cel puţin două tone, poate şi mai mult, în cazul celor care practică o agricultură intensivă. Considerentele de mai sus reprezintă doar simple observaţii şi sugestii şi îi asigur pe cei interesaţi că ele ar putea să le fie de mare folos.

Dr. Ştefan POIENARU, director general al Holdingului „Agrofam“ Feteşti

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
724

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

1101--liber-la-alimentele-comunitare.htm...

Liber la alimentele comunitare > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLiber la alimentele comunitare

Astăzi, preţurile la alimente explodează, iar agricultorii din întreaga lume încearcă să facă faţă unei cereri tot mai mari la nivel global. În acest context, reglementările comunitare trebuie să-i ajute pe producătorii europeni să răspundă acestei cereri prin creşterea exporturilor.

Fapt este că vechea teorie, care limita producţia agricolă şi cea de alimente, pentru evitarea prăbuşirii preţurilor, a dispărut. Hotărârea a fost luată de miniştrii Agriculturii din Uniunea Europeană (UE), reuniţi în toamnă la Bruxelles, unde s-a urmărit modernizarea Politicii Agricole Comune (PAC). Pentru prima dată după mulţi ani, ei au încercat să găsească modalităţi de creştere a producţiei de alimente, nu de limitare a acesteia. La eveniment a participat şi Dacian Cioloş, ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale.

Miniştrii de resort au analizat mai multe modificări ale PAC care vizează, printre altele, reducerea subvenţiilor, suprimarea reglementărilor privind scoaterea terenurilor din circuitul agricol şi eliminarea progresivă a cotelor de lapte. Noile măsuri îşi propun să le dea agricultorilor libertatea de care au nevoie, pentru a răspunde unei cereri în creştere şi pentru a aborda noile provocări precum schimbările climatice, gospodărirea apelor, protejarea biodiversităţii şi folosirea biocombustibililor.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
710
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1102--saptamana-veterinara-europeana.htm...

Imprimati articolul„Săptămâna Veterinară Europeană“

Evenimentul, organizat în perioada 10-16 noiembrie la Bruxelles, reprezintă un concept bazat pe o iniţiativă a Parlamentului European cu scopul de a conştientiza publicul asupra importanţei problemelor Uniunii Europene privind sănătatea animală şi siguranţa alimentelor.

Manifestarea face parte din seria de evenimente organizate de către DG – Sanco, desfăşurate sub deviza „Animale + Oameni = Aceeaşi sănătate“ în scopul promovării noii Strategii pentru Sănătate Animală a Uniunii Europene. În scopul promovării şi conştientizării populaţiei privind aceste iniţiative, Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor a lansat luni, 8 decembrie 2008, o campanie de informare privind esenţa noii strategii şi scopul urmărit de către organizatorii „Săptămânii Veterinare Europene 2008“.

La eveniment au participat reprezentanţi ai mai multor instituţii publice, precum Ministerele Afacerilor Externe, Internelor şi Reformei Administrative, Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, Întreprinderilor Mici şi Mijlocii, Comerţului, Turismului şi Profesiilor Liberale, Transporturilor, Autoritatea Naţională a Vămilor, precum şi Asociaţii ale transportatorilor rutieri.

(I.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
787

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1103--topul-crescatorilor-de-porci.html

Topul crescătorilor de porci > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulTopul crescătorilor de porci

Comparativ cu anii anteriori, când porcul românesc a fost supus unor dificultăţi majore, 2008 a fost un an şi bun şi mai puţin decât ceilalţi. Efectivele la sfârşitul lunii noiembrie atingeau aproape 6 milioane de capete. Îmbucurătoare este creşterea spectaculoasă a efectivelor din marile complexe şi fermele comerciale.

Prezenţele notabile pe piaţa cărnii de porc sunt:

- Smithfield Ferme Timişoara, cu efective ce numără 396,0 mii de capete, lucru ce îi conferă acestei companii statutul de lider;
- Complexul de porci Brăila, cu 91,5 mii de capete;
- Romsuintest Periş, cu 84,0 mii de capete;
- Vegetal Trading Brăila, cu 77,3 mii de capete;
- Nutricom Olteniţa, cu 48,5 mii de capete.

Din punct de vedere tehnic, majoritatea societăţilor comerciale membre PRCP realizează următorii indicatorii tehnici medii:

- consum specific de la naştere la 100 kg greutate vie (sacrificare), 2,8 kg furaj/ kg spor;
- vârsta medie la livrare (100 kg greutate vie), 198 zile;
- producţia medie de purcei obţinuţi/scroafă 16,9 capete/scroafă.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1244
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare

1104--cei-mai-mari-producatori-cele-mai-...

Cei mai mari producători, cele mai bune vinuri > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCei mai mari producători, cele mai bune vinuri

Investiţiile tot mai mari, derulate în ultimii ani prin programele europene de finanţare, au fost decisive pentru sectorul vitivinicol românesc, unde odată cu aplicarea unor tehnologii noi încep să se întrevadă tot mai mult efectele pozitive. Astfel, într-un singur an, piaţa vinului a crescut cu 17%. Acest avânt are la bază şi creşterea puterii de cumpărare a consumatorilor. Astăzi, pe o piaţă ce depăşeşte 450 milioane de euro, activează un număr mare de viticultori, dar ea este controlată de patru dintre ei, care împreună deţin o cotă de aproape 70%: Murfatlar – 28%, Cotnari – 18%, Jidvei – 17% şi Vincon – 10%.

Soiurile dominante

Cele mai cultivate soiuri albe sunt: Fetească Regală cu 17.700 ha şi Fetească Albă – 9.800 ha, urmate de Riesling. Dintre soiurile roşii, cele mai mari suprafeţe sunt ocupate cu: Merlot – 9.800 ha, Cabernet Sauvignon – 8.500 ha, Fetească Neagră – 1.300 ha şi Pinot Noir – 500 ha.

O nouă structură a consumului

Consumul de vin pe cap de locuitor este de cca 30 l/an, în vreme ce în Franţa media este de 60 l/an şi în Spania 47 l/an. Merită menţionată creşterea ponderii vinului roşu la 32%, chiar dacă vinul alb continuă să fie preponderent în preferinţele de consum ale românilor. Segmentele de vin sec şi demisec au continuat şi ele să-şi mărească ponderea în defavoarea celui dulce şi demidulce. Printre preferatele consumatorilor se numără: Fetească Albă, Riesling, Grasă de Cotnari, dar şi Pinot Noir, Cabernet Sauvignon sau Merlot.

Paradoxal: importurile depăşesc exporturile

În ultimii ani importurile de vin au depăşit exporturile, marea majoritate a acestora provenind din Franţa, Spania, Italia. Din totalul pieţei, doar 3% îl reprezintă importurile, mai nou, printre soiurile autohtone regăsindu-se şi vinuri din Africa de Sud, Australia şi Chile care, se pare, oferă un raport destul de bun calitate - preţ. Şi piaţa vinului spumant a înregistrat o creştere de circa 10% faţă de anul trecut. Primii producători de spumant sunt Angelli, Zarea, Bucium, Jidvei, Cramele Halewood şi Panciu.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1211

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1105--elita-horticulturii-romanesti.html

Elita horticulturii româneşti

Legume abundente şi scumpe

În ciuda importurilor masive, cei mai mulţi români optează pentru legumele autohtone, chiar dacă acestea sunt foarte scumpe. România dispune de o suprafaţă aproximativă de 950 ha de sere, din care doar 450 ha sunt încălzite, faţă de 2.500 ha câte mai existau în 1989. Din cele 450 ha de sere adevărate, 426 ha sunt ocupate cu legume şi 24 ha cu flori. În 2006 existau aproximativ 520 ha, din care 500 ha cu legume, iar în 2005 erau 680 ha de sere, din care 650 ha cu legume şi restul cu flori.

Principalii producători de legume din România s-au grupat în Holdingul Hortifruct SRL Ilfov, care cultivă aproximativ 1.700 ha, din care 210 ha cu legume, în sere. În componenţa holding-ului intră Leoser din Popeşti-Leordeni cu 120 ha sere încălzite, Berser din Berceni cu 30 ha şi Leader Internaţional Caracal cu circa 40 ha. Acesta din urmă cuprinde serele de la Pipera şi Constanţa.

Scopul asocierii producătorilor în Holdingul Hortifruct a fost dezvoltarea în comun a unei activităţi de producţie legumicolă modernă, principala direcţie fiind efectuarea de investiţii în baza materială existentă. Ambiţia celor care administrează serele din Pipera este de a realiza în această zonă cele mai moderne sere din Europa.

Restul producătorilor au sere mai mici de zece hectare, cum sunt: Electrica Popescu, Olt şi SC Pietrosu – Brăila.

Dintre legumicultorii care produc în câmp, cele mai mari suprafeţe le au Agroleg Silistraru – 500 ha, Protevit Com SRL Brăila – peste 150 ha şi Petru Aron din Călăraşi – 100 ha. Grupul de Producători Pleşoiu are peste 200 ha în câmp şi 30 ha în solar. O altă organizaţie de tip cooperatist, cu peste 50 de legume cultivate în solar, este Asociaţia Producătorilor de Legume în solarii din Matca.

Fructele româneşti şi aroma lor

Printre marii cultivatori de fructe din România se numără Pomicola Batos din Reghin, cu peste 600 ha de măr. Aceasta a investit şi într-un depozit cu atmosferă controlată ce are o capacitate de 6.000 tone şi în care merele se pot păstra până în luna aprilie.

Al doilea producător pomicol este SC Comli Însurăţei, care dispune de o plantaţie de 230 ha, dintre care 30 de plantaţii noi superintensive. SC Paradisul Înflorit din Râmnicu-Sărat are cea mai mare suprafaţă cultivată cu cireş din România – 65 de hectare. În apropierea Capitalei, SC Andani SRL din Adunaţii Copăceni cultivă 70 ha de livadă şi investeşte, în prezent, într-un depozit.

Procesare

Organizaţia Interprofesională Prodcom Legume-Fructe are în gestiune un portofoliu de mai mult de 30 fabrici, care produc atât conserve de fructe, cât şi de legume. Marii procesatori sunt: Conserv Buftea, Leader Caracal, Klevek Feteşti, Contec Tecuci şi Fravil Râmnicu-Vâlcea, care împreună produc peste 20.000 de conserve pe an. Dintre acestea, Leader Caracal pare a se desprinde ca fiind cu adevărat lider, prin investiţiile masive care se ridică la peste 15 milioane de euro. Banii au fost investiţi în modernizarea fabricii, a serelor, cât şi într-o plantaţie de pomi din Ostrov de peste 300 hectare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
2851

□

Comentarii

□

□

1. Elena Adina -- (21-December-2014)Buna ziua!
Va rog sa imi comunicati daca este posibil sa apara in revista dvs anuntul meu:Mini-gradina de zarzavaturi/mirodenii
Acum va trimit linkul http://olx.ro/oferta/mini-gradina-de-zarzavaturi-mirodenii-ID21owL.html
Multumesc!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bilanţ agricol 2008

Cerealele din vară şi din toamnă

Directorul general al Direcţiei Generale Implementare Politici Agricole din cadrul MADR, Teodor Mihalcea, susţine că 2008 va rămâne un an de referinţă pentru producţia de cereale, care a fost de 16 milioane tone. Probabil, dacă ne comparăm cu anul 2007, când producţia de cereale a fost de două ori mai mică.

Cerealele păioase, aproape 9 milioane de tone

Potrivit datelor operative ale Ministerului Agriculturii, în vara anului 2008, la grâu, s-au recoltat 7,7 milioane de tone, cu o medie de 3.500 kg/ha. Orzul de toamnă a ajuns la 594.300 t (3.700 kg/ha), orzoaica de toamnă şi cea de primăvară, însumate, la 490.500 t (3.000 kg/ha). La ovăz s-au obţinut 149.600 t (2.100 kg/ha), iar la rapiţă, 702.400 t (1.900 kg/ha). Anul trecut, la grâu, cantitatea recoltată a fost de numai 2.989.600 t (1.550 kg/ha), iar la orz de toamnă 222.400 t (1.630 kg/ha). Producţia la orzoaica de toamnă şi de primăvară, însumate, a fost de 263.900 t (1.200 kg/ha), la ovăz 116.900 t (1.050 kg/ha), iar la rapiţă 347.100 t (1.000 kg/ha).

Culturile de toamnă, sub aşteptări

Seceta care s-a instalat în multe regiuni, după data de 15 iulie, a scăzut producţia anticipată de porumb. În toamna anului 2008 s-au recoltat 7,5 milioane de tone de porumb. Floarea-soarelui a ajuns la 1,15 milioane de tone, soia la 75.000 t, iar sfecla de zahăr la 670.000 tone. Pentru comparaţie, în 2007 producţia la porumb a fost de numai 3,93 milioane de tone, la floarea-soarelui 539.400 t, la soia 107.400 t, iar la sfecla de zahăr 809.200 tone.

Date comparative

Din datele existente la Institutul Naţional de Statistică şi la MADR rezultă că, din 1991 şi până acum, au fost şi alţi ani buni pentru agricultură. Astfel, în anul 2001 s-au obţinut 7,7 milioane tone de grâu (3.038 kg/ha) şi 9,1 milioane tone de porumb (3.066 kg/ha). În 2004, recolta de grâu a fost tot de 7,7 milioane de tone (3.870 kg/ha) şi de porumb 14,1 milioane de tone (4.630 kg/ha). Un alt an foarte bun a fost 2006, când s-au obţinut 15,8 milioane de tone de cereale, din care grâu 5,58 milioane de tone (2.700 kg/ha) şi porumb 8,98 milioane de tone (3.560 kg/ha). Însă cel mai bun an, din 1995 încoace, a fost 2005, când producţia totală de cereale a atins 19,3 milioane de tone, din care grâu 7,4 milioane de tone (2.960 kg/ha) şi porumb 10,39 milioane de tone (3.950 kg/ha).

Suntem încă departe de Europa

Adevărul este că suntem încă departe de Europa. Producţia medie de cereale din anul acesta a fost de numai 2,8 tone la hectar. În aceleaşi condiţii de climă, ţările Uniunii Europene au obţinut 5,4 t/ha în 2008, respectiv 4,8 t/ha anul trecut, iar media ultimilor cinci ani este de 5 t/ha. Cele mai mari producţii medii, în 2008, au fost obţinute în Irlanda (9,2 t/ha), Belgia (8,6 t/ha) şi Olanda (8,3 t/ha).

Industria alimentară în creştere ponderată, dar sigură

Industria alimentară şi a băuturilor va continua şi în 2009 evoluţia pozitivă din ultimii ani, înregistrând creşteri atât în cazul volumului producţiei (5,5%), cât şi al ponderei în cadrul industriei româneşti (12,2%), relevă un studiu recent întocmit de Comisia Naţională de Prognoză, pe baza datelor existente la Institutul Naţional de Statistică.

O decuplare periculoasă

Anul trecut, volumul cifrei de afaceri a vânzărilor, cu preponderenţă produse alimentare, băuturi şi tutun, a crescut cu 5,8% faţă de 2007, şi aceasta în condiţiile unui an agricol 2007 foarte slab. Creşterea volumului producţiei s-a bazat atât pe cererea internă, cât şi pe cea a exporturilor care s-au majorat cu 19,8% în comparaţie cu 2007, socotit a fi vârf al industriei alimentare.

De altfel, în ultimii ani a existat un decalaj între ritmurile medii de creştere ale celor două ramuri. Astfel, dacă producţia agricolă a înregistrat în perioada 2001-2007 un ritm mediu anual de doar 1,4%, creşterea medie anuală a producţiei industriei alimentare s-a situat la 8,5%. Fapt este că asistăm la o decuplare a producţiei industriei alimentare de oferta internă de materii prime, ceea ce, implicit, înseamnă că societăţile de profil dispun de o competitivitate suficient de ridicată pentru a produce şi la costuri relativ mai ridicate induse de import.

Exportul, mai mare decât importul

Pentru anii 2008 şi 2009 se estimează că industria alimentară are capacitatea de a-şi menţine dinamica bună a exporturilor, contribuind astfel la îmbunătăţirea deficitului comercial. Creşterea valorică a exporturilor industriei alimentare este estimată la aproape 20% în 2008 şi la 17,5% în anul 2009.

În ultimii trei ani, ritmul mediu de creştere al exporturilor industriei alimentare a fost de 15%, asemănător cu cel al exporturilor totale de bunuri, de 15,8%. Semnificativă este inversarea raportului dintre cele două dinamici. Dacă în anul 2005 creşterea exporturilor industriei alimentare, de 8,8%, reprezenta aproximativ jumătate din cea a exporturilor totale, în anul 2007 această ramură a fost una dintre activităţile care au susţinut exportul românesc, cu o creştere de 25,6% (13,7% pe ansamblul exportului).

Importul de produse alimentare, în perioada 2005-2007, s-a caracterizat printr-o dinamică a acestuia cu mult peste cea a exportului. Totuşi, decalajul dintre cele două evoluţii s-a diminuat constant, de la 26%, în 2005, la mai puţin de 6% în 2007. Din această perspectivă, prognoza CNP evidenţiază posibilitatea încetinirii în continuare a dinamicii importului de produse alimentare, la 15,8% în anul 2008 şi 9,4% în anul 2009.

Pagini realizate de Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1519

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

1107--cristian-pomohaci-pastorul-Domnulu...

Cristian Pomohaci, păstorul Domnului în biserică, pe scenă şi la stână > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCristian Pomohaci, păstorul Domnului în biserică, pe scenă şi la stână

– Părinte Pomohaci, sunteţi o persoană foarte cunoscută, mai ales din concertele Marioarei Murărescu, dar nu mă aşteptam să vă găsesc la IndAgra în calitate de… expozant.

– Doamne ajută! Bine v-am găsit. E o cinste pentru noi să veniţi la stand, dar uitaţi-vă cât sunt de nerăbdători cârlanii mei să vă spună ceva. Mai că nu înţeleg de ce sunteţi surprins că suntem aici?

– Nu credeam că aveţi timp să vă ocupaţi şi cu… oieritul.

– Când ies din Sfânta Biserică, vreau să vă spun că oile sunt mângâierea mea… şi e un lucru cu care s-a ocupat românul nostru dintotdeauna. Omul credincios a ştiut să facă dintotdeauna lucruri frumoase.

– Totuşi, nu e doar un hobby, părinte?

– Nu-i un hobby, pentru că din asta trăim. Şi de aceea ne bucurăm. Eu am spus că dacă tot facem un lucru, să fie lucrul bun. Şi am învăţat un verset din Sfânta Scriptură care spune că „Orice faceţi, să faceţi ca pentru Domnul“. Ăştia sunt miei de astă-primăvară. Cred că vedeţi şi talia şi mărimea lor.

– Cam ce greutate au?

– Peste 70 de kg. Şi fiecare are nume. Pe ăsta îl cheamă Petrişor, ăsta e domnişoru’ Fotomodelu’ şi ăsta de aici – nerăbdătorul – e Codrul.

Mioarele de lângă noi

– Părinte, pentru oierii mari este rentabilă această îndeletnicire?

– Cum să nu fie rentabilă? Am înţeles că ieri a venit cineva în sat şi căuta miei, pe care a oferit 67.000 lei pe kg, în viu. Pentru noi e foarte bine. 67.000 în bani vechi, că şi eu îs bătrân.

– Nu sunteţi bătrân. Sunteţi foarte tânăr. Părinte, ce le-aţi spune celor care ar vrea să se apuce acum de oierit?

– Păi, uitaţi-vă! Hai, Cătălin, vino puţin aici! Fiul meu, Cătălin, face mare parte din munca asta, pentru că eu sunt plecat mult timp în ţară, în turnee, cu spectacole. E şi proaspăt însurat, iar soţia îl aşteaptă acasă, ştiind că stă numai o zi.

– Dar ştiind că sunt cu animalele, nu se supără.

– Soţia lui e o copilă credincioasă şi iubeşte mult animalele, pentru că altfel n-ar putea să facă echipă bună. Nu întrebaţi un cioban: „Câte oi aveţi?“

– Câte oi aveţi?

– Nu avem foarte multe…

– Să nu întrebaţi niciodată pe un crescător de oi câte animale are, că nu o să vă spună. Ăsta-i un secret şi luaţi-l de la preotul Cristian Pomohaci. O să spună „avem câteva“. Şi noi avem… tot câteva.

– Dar se poate trăi din această activitate?

– Se poate trăi, şi încă bine. Dacă poporul român a ştiut dintotdeauna să trăiască bine, şi astăzi tot aşa. Să vă spună şi Cătălin. Se poate trăi bine. Numai că trebuie ştiut cum să se lucre cu animalul, trebuie pusă şi dragoste faţă de el. Dacă le iubeşti cu adevărat, cu siguranţă merge bine. Scoţi şi performanţe… Spunea „Sasu“ mai demult: casa – masa – rasa.

– Adevărat.

– Dar acasă se spune: masa – rasa – casa. Ştiţi că toată lumea spune: dacă nu mănânci, nu-i bine.

Uitaţi-vă, blândeţea lor face mult. Şi dacă ştii să lucrezi cu frumuseţea asta de cârlani, şi ei cresc altfel. Noi avem nu numai oi acasă. Avem şi vaci de lapte, şi cai frumoşi. Eu ştiu că omul care lucrează în agricultură e binecuvântat de Dumnezeu şi sunt sigur de asta, pentru că altfel nu m-aş putea bucura.

– Părinte, ce să vă spunem? Vă urăm tot ce vă doriţi dumneavoastră.

– Vă aşteptăm cu drag, vorbesc în numele celor care vă urmăresc emisiunile. Să ştiţi că sunt foarte mulţi cei care ascultă „Viaţa Satului“. Vă spuneam ceva mai înainte că îmi pare tare rău că nu pot să ajung la emisiunea dvs. pentru că suntem la…

– Da, suntem oarecum la concurenţă.

– Nu. Nu-i neapărat concurenţă. Eu îl rog pe Dumnezeu să vă binecuvânteze munca tuturor celor care nu puteţi fi întotdeauna în biserică, la slujbă, la Sfânta Liturghie.

Noi, slujbaşii de rând, zic că facem totuşi ceva pentru ţară. Dar, să mai facă şi cei de acolo, de sus. A venit astăzi domnul ministru al agriculturii. Dar să ştiţi că nu s-au apropiat oile de el, pentru că nu le-a plăcut cum miroase… Poate, dacă ar veni mai des, făceau şi cu el, cum fac cu noi. Înţelegeţi ce zic… Dacă dispare ţăranul, se pierde şi ceea ce înseamnă spiritualitatea românească şi neamul românesc.

Laudă celor care fac pâinea şi păstoresc animalele

– Părinte, să vă dea Dumnezeu sănătate, să puteţi să le faceţi pe toate, măcar la fel de bine ca până acum.

– Doamne ajută! Vă mulţumesc frumos. Şi tuturor celor care îndrăgesc şi ascultă cântecul popular, cu deosebire credincioşilor, le doresc un an binecuvântat, cu rod mult. Dumnezeu să le apere ogoarele, animalele, să-i binecuvânteze, cum numai El ştie, cu ploaie timpurie şi cu ploaie de primăvară, la vreme potrivită. Să le rânduiască Dumnezeu şi viaţa veşnică. Să se bucure de tot ceea ce este mai frumos. Doamne ajută!

– Şi noi vă urăm dvs. numai de bine.

– Doamne ajută!

Alexandru POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
34752

□

Comentarii

□

□

41. Alien -- (13-April-2015)Un manipulator de suflete , un lup , un fermier cu sute de animale ,având slugi la ferma sa din rândul enoriasilor , promițându-le mântuirea prin slugărnicie .... Un excroc , in straie preoțești .

<< < 1 [2]

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

1108--izolatia-moderna-a-cladirilor-cu-s...

Izolaţia modernă a clădirilor cu spumă PUR

Firma Pluimers, urmând linia de dezvoltare deschisă de mai bine de 30 de ani, a inaugurat în acest an, în România, o nouă filială. Domeniul de activitate este reprezentat de izolarea cu spumă poliuretanică PUR-Super. Pluimers a înţeles marele avantaj care-l poate constitui tehnologia de ultimă oră în reabilitarea şi rentabilizarea halelor de producţie, a halelor de depozitare, a grajdurilor, a rezervoarelor de biogaz sau de produse petrochimice, a locurilor de depozitare a legumelor etc. şi a decis să-şi ofere serviciile şi domeniului Agrar şi Industrial Român.

Creşterea continuă a preţului energiei atrage atenţia asupra importanţei unei izolări potrivite şi de lungă durată, a cărei necesitate este din ce în ce mai mare (mai ales dacă se poate recupera rapid investiţia). În cazul în care alegeţi tehnologia potrivită de izolare, costurile acesteia se vor returna foarte repede, deoarece:

- costurile de energie vor scădea;
- structura clădirii devine mai stabilă;
- cu izolarea grajdurilor pentru animale va scădea şi consumul de furaje. Izolarea cu spumă poliuretanică suflată poate fi soluţia la multe probleme legate de izolare.

În cazul grajdurilor pentru animale condensarea vaporilor de amoniac este o problemă zilnică, din care rezultă şi coroziunea. Condensul poate uda culcuşul animalelor şi cauzează scurtcircuitul aparatelor electrice. Prin tehnologia de izolare cu poliuretan suflat rezultă o izolare fără suduri, cu ajutorul căreia se evit variaţiile de temperatură superficială, neproducându-se condens. Spuma aderă la orice tip de acoperiş şi formează un strat de izolare fără suduri. În afara capacităţii foarte bune de termoizolaţie (l = 0,0203 W/mK) acest material este potrivit şi pentru hidroizolaţie, deoarece structura spumei (92-95% celule închise) nu permite pătrunderea moleculelor de apă. În locurile în care trebuie soluţionate problemele de termoizolaţie şi cele de hidroizolaţie, izolarea cu spumă poliuretanică este alegerea ideală.

Variaţiile de temperatură din grajduri au un efect negativ asupra consumului de nutreţuri şi asupra mortalităţii animalelor. O serie de teste şi experimente au confirmat că în clădirile izolate cu spumă poliuretanică se poate menţine o temperatură constantă, iar într-o clădire izolată cu metoda tradiţională cu polistirol variaţiile de temperatură au fost între 15-25°C. Diferenţa de consum de nutreţuri în cele două clădiri a fost de 12 g/animal (pui pentru îngrăşat), iar în cazul clădirilor izolate cu spumă poliuretanică s-a constatat o economisire de 36%.

În cazul silozurilor de legume şi fructe, o diferenţă de un singur grad faţă de temperatura optimă poate influenţa calitatea şi durabilitatea produsului depozitat. În cazul clădirilor cu aerisire forţată, existenţa unei izolări interioare fără suduri (care împiedică intrarea „aerului fals“) este o cerinţă legitimă. Spuma poliuretanică se aplică direct pe suprafaţa menită să fie izolată (din cauza capacităţii bune de termoizolaţie se aplică în straturi mai subţiri), astfel rozătoarele nu au posibilitatea de a-şi face cuiburi în stratul de izolaţie.

Datorită caracteristicilor amintite mai sus (termo şi hidroizolaţie) spuma poliuretanică este potrivită şi pentru izolarea acoperişurilor plate. Astăzi, în România din ce în ce mai mulţi recunosc că realizarea unei izolări potrivite şi profesioniste nu reprezintă bani aruncaţi pe geam, ci o parte indispensabilă a construirii sau renovării clădirilor.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1639
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cei mai buni dintre cei foarte buni

O mică parte dintre ei, nu neapărat în ordinea valorii elitei manageriale din agricultura românească, au fost prezentaţi la rubrica „Oameni de nota 10“. Fiecare cu „fişa lui profesională şi morală“. Ea este una impresionantă şi dovedeşte că accesul în rândul acesteia poate fi realizat prin profesionalism, prin calităţi de ordin uman, care adeseori au la origine şi trăsături de ordin ereditar.

Recunoaştem că în selecţia noastră nu această ultimă trăsătură a constituit criteriul fundamental. Asta şi pentru că ne era imposibil să emitem astfel de judecăţi. Am optat deci pentru profesionalismul şi realizările celor pe care i-am selectat a fi cei mai buni dintre cei foarte buni.

Am ţinut să facem această „ieşire din context“ şi pentru a găsi o înţelegere a eventualelor judecăţi mai subiective în încercarea noastră de a prefigura un top adevărat al valorilor din agricultura românească. Cine sunt deci „Oamenii de nota… 10“ prezentaţi până acum în rubrica de la pagina 4 a revistei noastre? Care vor fi următorii?

Lucian BUZDUGAN, director general al Grupului de Firme TCE – 3 Brazi. El nu pare, ci în mod sigur este eminenţa cenuşie, care a gândit şi realizat în Insula Mare a Brăilei cea mai modernă şi performantă unitate agricolă nu numai din România, ci şi din Europa. Numai o minte la fel de sclipitoare ar fi în stare să descrie ceea ce face astăzi Buzdugan în Insulă. Şi cum aceasta n-a apărut încă, vă invităm să mergeţi şi să vedeţi la faţa locului.

Ştefan POIENARU, director general al Holdingului „Agrofam“ Feteşti. Poienaru este astăzi unul dintre agronomii şi managerii cu mare ştiinţă de carte. Terenurile pe care le lucrează în Balta Ialomiţei par o grădină agricolă, decupată dintr-o carte de agrofitotehnie. Despre iscusinţa managerială, cu deosebire în arta negocierilor cinstite, cel mai bine pot vorbi finanţiştii, pe care îi supune la multe cazne profesionale atunci când e vorba de tranzacţii şi operaţiuni bancare.

Dimitrie MUSCĂ, omul care a reuşit performanţa incredibilă de a salva de la dezastru fostul „ceape“ din Curtici şi de a clădi pe scheletul lui un combinat agroindustrial, care reprezintă un unicat în agricultura românească, atât ca mod de organizare, cât şi ca performanţă.

Luiza MIKE, doamna din mintea şi mâinile căreia se zămisleşte a doua pâine a ţării. De-a lungul vieţii de cercetător a avut un singur loc de muncă: Staţiunea de Cercetare a Cartofului din Tg. Secuiesc. Aici i-a învăţat pe secui nu numai să vorbească aceeaşi limbă ca românii, ci şi să convieţuiască într-o armonie fără egal în Europa Comunitară.

Dr. ing. Dan IONEL, omul care duce cu el, ca mulţi alţii, povara irigaţiilor. Cei care, în urmă cu 36 de ani, au pus pariul pe izbânda sa sigură în perspectivă, au acum suficiente motive să se felicite.

Viorel-Dorel SECARĂ, bihoreanul cu spatele drept şi cu o fire demnă. El se consideră a fi un răzvrătit de „rasă pură“, dar faptele concrete conduc mai degrabă spre un profil de manager de excepţie. Cert este că, de când conduce Asociaţia Crescătorilor de Bovine din România, spre sectorul pe care-l reprezintă s-au scurs multe fonduri naţionale şi comunitare.

Dr. Dan-Gheorghe NEAŢĂ, mehedinţean de origine, doctor în ştiinţe zootehnice, are ambiţia de a schimba din temelii gândirea de până acum în materie de ameliorare şi selecţie a şeptelului din România. Strategia lui vizează reprofilarea unor specii pe rase de animale ce răspund cerinţelor pieţei actuale şi viitoare.

Costel EREMIA, omul care are probitatea profesională şi morală să judece cu obiectivitate ceea ce a fost bun în agricultura românească şi ce se întâmplă astăzi. Judecăţile sale par a avea o anumită nuanţă nostalgică, dar ele exclud întoarcerea la vechiul sistem de agricultură. Marea lui durere este că reformatorii de astăzi nu valorifică aceste realizări ştiinţifice de excepţie, măcar la nivelul realizărilor aşa-zis rudimentare ale anilor de dinainte.

Nicolae MĂRĂCINE, o fiinţă predestinată să-şi schimbe numele în prenume. I-a fost dat inginerului Mărăcine să lupte o viaţă întreagă împotriva celor din care-şi trage numele: mărăcinii. Pe locul dezrădăcinării acestora a reuşit să clădească sisteme agricole care, în timp, ar putea salva de la foamete naţiunea.

Veronica TONCEA – oricâte străduinţe de afirmare depun cele care formează elita feminină a actualei structuri administrative, Veronica Toncea rămâne adevărata Doamnă a agriculturii româneşti. Ea nu poate fi detronată de pe soclul pe care au înălţat-o fermierii României, pentru simplul motiv că are în spate o carieră profesională clădită pe criterii demne. Dincolo de harul profesional, îl are şi pe cel uman. De acesta din urmă aveau să aibă parte sute, poate mii de fermieri şi ţărani simpli aflaţi în dificultate financiară. Cinste ei!

Culiţă TĂRÂŢĂ – un nume ale cărui fapte par a fi plasate în domeniul legendelor cu circuit mondial. Doar că faptele sale nu sunt imaginare, ci adevărate. Faptele sale se regăsesc astăzi, în primul rând, în Insula Mare a Brăilei, dar şi în ţinuturile natale ale Neamţului, unde a creat modele agricole ce uimesc lumea prin performanţele lor.

Aurel PLACINSCHI, agronomul cu vocaţie ereditară. Aproape că nu găsesc cuvinte de preţuire la adresa unui specialist care, undeva în ţinutul Moldovei, realizează recolte medii la hectar care, timp de 25 ani, n-au coborât sub 4.000 kg de grâu şi 8.000-9.000 kg de porumb boabe. Şi asta nu pe parceluţe de parade, ci pe suprafeţe de ordinul miilor de hectare.

Mihai ANGHEL este autorul de drept şi de fapt al constituirii celui mai mare holding agricol din Oltenia: Comcereal Dolj. El se întinde pe raza judeţelor Dolj şi Olt, unde exploatează o suprafaţă agricolă de 25.000 ha, arendate de la ţăranii din zonă. Marea lovitură economică de imagine a lui pare a fi reabilitarea vechii podgorii regale de la Segarcea şi în mod deosebit readucerea pe piaţă a faimosului coniac de Segarcea.

Valeriu STERIU este demnitarul agricol cu ascensiunea cea mai fulminantă atât în plan naţional, cât şi internaţional. După ce a părăsit scena politică în calitate de senator, el revine ca deputat de Olt, poate şi cu speranţa că se va apela din nou la serviciile sale, care ar putea aduce mult bine agriculturii româneşti. Îl aşteptăm!

Mihai GAVRILĂ este poate primul „mecanizator“ de profesie care se află la comanda unei companii viticole de referinţă nu numai în plan naţional, ci şi internaţional: SC Rovit Valea Călugărească. Adică locul unde se produce cel mai valoros Cabernet din această zonă geografică a Europei. Ambiţia sa este de a dovedi că Valea Călugărească este arealul viticol ideal pentru o viticultură performantă, mai ales în planul calităţii.

Valerian SOLOVĂSTRU – sub gestiunea sa, Codrii Bucovinei par a fi ocrotiţi, cel puţin până acum, de securea care taie la rădăcina falnicilor stejari ce reprezintă simbolul perpetuării noastre pe întinsul Lanţ Carpatic. Misiunea sa este grea, dar nu imposibilă.

Constantin TOMA, preşedintele Grupului de Firme Romet Buzău. Poate vă întrebaţi: ce treabă are un absolvent de TCM cu agricultura? Ei bine, are. Compania pe care o conduce va deveni foarte curând cel mai important partener al comunităţii rurale. Romet reprezintă în momentul de faţă viitorul în ceea ce priveşte noile magistrale de irigaţii. Mai presus de acestea, Romet se prefigurează a fi cel mai important furnizor pentru introducerea în satul românesc a noilor instalaţii de producere a energiei virtuale, începând cu panourile solare.

Dr. Nicolae PÂRVU – dincolo de calităţile care-l recomandă a fi un manager de excepţie, poartă şi el gena scrutării în necunoscut. Adică în tainele lumii vegetale pe care o pot descifra doar foarte puţini dintre semenii noştri.

Vasile IOSIF se detaşează a fi cea mai profesionistă personalitate în materie de chimizare a agriculturii. Şi nu numai. Agronomi de primă mărime în România apelează la serviciile sale ori de câte ori sunt în situaţia de a introduce în cultură noi soiuri şi hibrizi, stare de fapt care lasă să se înţeleagă că Vasile Iosif este astăzi o personalitate agronomică de o competenţă şi complexitate deosebită.

Florin RĂDUCANU – un manager tânăr, dar cu gândire matură. Sub gestiunea sa reprezentanţa Companiei BISSO în România, Romcontract, a reuşit într-o perioadă foarte scurtă să se impună pe piaţa importatorilor de maşini şi utilaje agricole printr-o ofertă care se adresează tuturor categoriilor de fermieri.

Dr. Vasile PACHIŢEANU – nici nu ştii unde să-l integrezi: în categoria practicienilor sau a cercetătorilor? Adevărul este că doctorul Pachiţeanu întruneşte, la această dată, calităţile unui om de ştiinţă vizionar, ancorat însă în realităţile zootehniei prezente.

Sorin RADU are doar 33 ani de când a văzut lumina zilei undeva în inima Transilvaniei. S-a întâmplat să fie într-o zi în care bunii săi din ţinutul Apusenilor dădeau danii nu numai bisericii, ci şi ursitoarelor care prevesteau un viitor fericit pruncului nou-născut. Iar pruncul, cu alură de orăşean, avea să progreseze într-o lună cât alţii într-o viaţă întreagă. Radu conduce astăzi cea mai bogată instituţie din agricultura românească. Agenţia care s-a clădit pe o altă instituţie bogată – SAPARD. El a fost propulsat în această funcţie tocmai din zona nord-vestică cea mai îndepărtată a României, unde Agenţia SAPARD a reuşit să formeze poate cel mai calificat şi corect colectiv de specialişti.

Dan GHERGHELAŞ – director general APIA – are meritul de a fi acceptat să preia conducerea instituţiei în momentul ei cel mai de criză. Dacă va fi lăsat s-o conducă până la capăt, ţăranii vor avea de câştigat.

Viorel MORĂRESCU, director general ANCA; sub mandatul său, Agenţia Naţională de Consultanţă a făcut pasul decisiv spre implicare în problemele concrete ale fermierilor din agricultură.

Dr. Radu ROATIŞ – în calitate de preşedinte al unei instituţii care garantează sănătatea alimentară a naţiunii, el raportează un bilanţ mai mult decât promiţător: eradicarea epidemiilor animaliere ce ameninţă omenirea.

Nicolae Dorel OROS, director general, vine tocmai din Codrii Silvaniei pentru a face ordine în pădurile României. Voinţă are, pricepere şi mai multă: rămâne de văzut dacă va reuşi.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1605

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Din sat s-a întrupat vedeta...

Ivan Patzaichin – Mila 23

Multiplu medaliat olimpic, mondial, european şi naţional, Maestru Emerit al Sportului, Antrenor Emerit, distins cu „Ordinul Olimpic de Argint“ şi cu Ordinul Naţional „Serviciu Credincios“, în grad de ofiţer. Acestea sunt reperele profesionale ale „amiralului“, Ivan Patzaichin.

„Am avut o copilărie fericită la Mila 23, pentru că eram un răsfăţat în limitele acelui nivel. Mama era croitoreasa satului şi mă mândream că aveam cele mai frumoase hăinuţe. Toţi mă iubeau în sat, treceam drept unul dintre cei mai respectuoşi copii. Mi-era bine, dar nu mi-a fost greu să plec, pentru că am venit la Dinamo «pornit» pe o medalie. Am ştiut încă de când am plecat din Deltă că o să ajung campion“. Ivan Patzaichin

Bilanţul unei cariere impresionante

* 5 ediţii ale Jocurile Olimpice la care a participat de-a lungul carierei;
* 7 medalii a câştigat la competiţia supremă,
dintre care patru de aur şi trei de argint;
* 11 participări la Campionatele Mondiale;
* 22 de medalii cucerite la CM: opt de aur, patru de argint şi zece de bronz;
* 1 titlu de campion european;
* 27 de titluri de campion al României.

Era încă un băieţandru când a plecat din stufărişul Deltei spre luminile marilor metropole. Fiu al unui pescar din localitatea tulceană Mila 23, Ivan a lăsat în 1967 paradisul atât de drag optând pentru Capitală. Mai-marii secţiei de kaiac-canoe de la Dinamo îi dădeau credit deplin, deşi Ivan nu împlinise încă 18 ani. Şi nu s-au înşelat... După niciun an de pregătire pe lacul Snagov, prinţul Deltei cucerea aurul la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico.

Ivan a continuat să domine topurile două decenii la rând cu o consecvenţă uluitoare, ceea ce i-a adus notorietatea pe plan mondial.

La un pas de moarte

Cariera impresionantă a inegalabilului Ivan Patzaichin a fost, firesc, presărată şi cu momente dramatice, cum a fost cel din 1972, cu prilejul Jocurilor Olimpice de la München. „Am câştigat aurul, însă am trăit zile de groază. A fost atentatul palestinienilor asupra delegaţiei Israelului şi noi eram vecini. Stăteam baricadaţi în camere şi ieşeam pe burtă în balcon“, rememorează actualul antrenor al lotului olimpic de kaiac-canoe.

Iubeşte florile şi animalele

În afara familiei, căreia i-a fost mereu loial, Ivan mai iubeşte florile şi animalele. Din orice colţ al lumii pe unde concura, „luntraşul“ revenea acasă nu doar cu o salbă de medalii, ci şi cu câte un răsad de flori. „Am fost singur la părinţi, de aici şi dragostea mea pentru animale, în special pentru câini. Ai mei plecau la petreceri şi eu îi aduceam în pat cu mine“, povesteşte amuzat tehnicianul. „Animalele şi florile sunt cele de la care putem învăţa să iubim, să fim fericiţi“, spune Ivan.

Nu pare a fi adevărat: se retrage după Beijing

Insuccesul de la Atena în urmă cu patru ani, unde Patzaichin estima că elevii lui vor cuceri două medalii, a reprezentat momentul cel mai dificil din cariera sa.

„Sunt un tip ambiţios. Vreau să demonstrez că rezultatele de la Atena au fost un accident. Sunt convins că anul acesta vom reuşi să demonstrăm acest lucru. Să arătăm că acest sport este la un nivel ridicat. Şi în momentul actual deţinem un record de medalii câştigate la CE, CM şi JO. Voi continua până la Beijing pentru ca să mă pot retrage atunci. Un sportiv mare sau un antrenor trebuie să-şi aleagă momentul prielnic să se retragă“, a declarat Ivan Patzaichin.

Alături de consăteni

Marele campion nu şi-a uitat niciodată „rădăcinile“, rămânând cu sufletul alături de ai săi. Astfel, la fiecare ediţie a competiţiei nautice pescăreşti „Ivan Patzaichin“, ce se desfăşoară anual în judeţul Tulcea, „amiralul“ e cel mai fervent susţinător al luntraşilor din satul natal.

Şi ai lui l-au răsplătit anul acesta: pescarii din Mila 23 au câştigat cea de a V-a ediţie a competiţiei ce-i poartă numele. Ei au primit marele trofeu din partea multiplului campion olimpic Ivan Patzaichin.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
986
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

2008 – un an agricol bun. Cum va fi 2009?

Înainte de a ne face socotelile pentru anul care se încheie, ar trebui să începem cu o Rugă de mulţumire adresată bunului Dumnezeu care, în marea Lui Milostivire, ne-a ferit de acele urgii ale naturii de care am avut parte în 2007.

Fără această mare învrednicire, la care s-a adăugat sudoarea lucrătorilor pământului, astăzi, pâinea noastră cea de toate zilele ar fi avut din nou gust străin şi searbăd. În preajma sărbătorilor de iarnă, încercăm un sentiment de împlinire pentru ceea ce am reuşit în acest an şi de speranţă pentru ce va fi să fie în 2009. Să dea bunul Dumnezeu ca aceste năzuinţe să se împlinească din nou!

Acum, în pragul Sfintelor Sărbători ale Crăciunului şi Anului Nou, gândurile noastre, ale celor care realizăm revista „Lumea Satului“, se îndreaptă spre cei care, cu puterea braţelor şi a minţii, dau rodnicie pământului şi îngrijesc de sănătatea animalelor. Se îndreaptă, deopotrivă, către specialiştii care se află la comanda structurilor agricole centrale şi teritoriale, spre oamenii de ştiinţă din cercetare şi învăţământ, spre managerii din sectorul agroalimentar, spre colaboratorii noştri apropiaţi, spre locuitorii satelor şi cititorii revistei, cărora le dorim să aibă parte de bunăstare şi sănătate! Nu putem să nu le fim alături, măcar cu gândul, celor ce… ne-au fost alături în decursul timpului, graţie lor numărul rubricilor revistei noastre şi calitatea materialelor prezentate fiind într-o continuă creştere.

Şi când spunem asta ne gândim la specialiştii din structurile administrative ale Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, începând cu cele din aparatul central şi continuând cu acelea din direcţiile agricole judeţene, apoi cu cele din cercetare şi învăţământ, ai Agenţiei Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor şi Direcţiilor judeţene de profil, Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie în Agricultură, ai RNP şi Direcţiilor Silvice, ai Fondului de Garantare a Creditului Rural, Agenţiei Naţionale pentru Ameliorarea şi Reproducţia în Zootehnie, din Instituţiile din domeniul îmbunătăţirilor funciare şi, nu în ultimul rând la specialiştii din reţeaua Agenţiei Naţionale de Consultanţă Agricolă, care şi-au adus întotdeauna o mare contribuţie la realizarea revistei Lumea Satului. Tuturor le mulţumim şi le urăm să fie sănătoşi şi inventivi, spre binele lor şi a celor care le sunt aproape.

La mulţi ani, doamnelor şi domnilor!

Păşim în noul an cu speranţa unei colaborări eficiente şi benefice cu aceleaşi structuri, aceleaşi instituţii şi specialişti, dar şi cu alţi potenţiali colaboratori pe care am fi fericiţi să-i avem aproape. Nutrim aceeaşi speranţă şi când ne gândim la uniunile şi ligile producătorilor agricoli, instituţiile de cercetare naţională şi regionale din domeniul producţiei vegetale, zootehniei, legumiculturii, pomiculturii, viticulturii, silviculturii şi pajiştilor, chimizării şi protecţiei plantelor, biologiei şi siguranţei alimentare, pedologiei, economiei agrare şi agrometeorologiei.

Ne gândim, de asemenea, la Patronatele din domeniul industriei alimentare, la Uniunea Crescătorilor de Păsări, Asociaţia Producătorilor şi Importatorilor de Maşini şi Utilaje Agricole, Patronatele şi oficiile din viticultură, Agenţiile şi patronatele din zootehnie, Organizaţiile patronale şi federaţiile din horticultură, Organizaţiile financiare şi bancare, care sprijină dotarea agriculturii, dar şi la firmele furnizoare de tehnică agricolă, de seminţe şi substanţe chimice, corporaţiile autohtone şi internaţionale care au investit în sectorul agroalimentar, firmele naţionale care garantează securitatea şi siguranţa alimentară a naţiunii, printre care amintim, fără pretenţia de a le cuprinde pe toate: TCE – 3 Brazi, Agricola Internaţional Bacău, Grupul de firme Kosarom Paşcani „Transavia" Alba-Iulia, Agrofam – Feteşti, La Dorna, Danone, Cristim, Angst, SC Luca Braşov, Covalact SA Sf. Gheorghe, SC Agriromex AD SA, Ardaca Company SA Galaţi, Societatea Agricolă Moldova Ţigănaşi Iaşi, SC Solfarm Sf. Gheorghe Covasna, SC Szelcov Sf. Gheorghe Covasna, SC Albo Galaţi, SC Agrimat Matca Galaţi, SC Nutrientul Palata Bihor, Avicola Slobozia, SC Geri Prod Tovărăşia Ialomiţa, SC Starsem Girov Neamţ, SC Safir Deleni Vaslui, Unicarn Bucureşti, Societatea Agricolă Agrozootehnica Independenţa Călăraşi.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1073
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Agricultura în Parlamentul României: 9 senatori şi 22 de deputaţi > REVISTA LUMEA SATULUI

Agricultura în Parlamentul României: 9 senatori şi 22 de deputaţi

- Noii aleşi sunt cam aceiaşi din vechile legislaturi. Altfel spus, „uninominalele“ par a fi ca o „Mărie“, care nici măcar nu şi-a schimbat culoarea pălăriei.
- Îngrijorător este că agricultura şi, în final, satul românesc, unde trăieşte aproape jumătate din populaţia ţării, au o reprezentare de numai 7% din cei care formează noul Parlament. Cum vor înfrunta aceştia monstruoasa maşinărie de vot, care va decide asupra stării economice şi sociale din mediul rural?

Cine sunt noii sau mai exact spus vechii aleşi ai agriculturii?

Senat

Alba - Alexandru Pereş, fost deputat – Comisia pentru agricultură.
Arad - Avram Crăciun, fost senator 2000-2004 şi fost prefect.
Argeş - Constantin Tamagă, fost director general DADR, fost prefect, fost deputat – Comisia pentru agricultură.
Galaţi - Gheorghe Saghian, fermier, fost director DADR.
Mehedinţi - Petre Daea, fost senator, fost ministru.
Suceava - Orest Onofrei, medic veterinar, fost prefect.
Timiş - Gheorghe David, prof. univ, fost senator.
- Ilie Sârbu, fost ministru, fost senator.
Vaslui - Doina Silistru - fost director la direcţia agricolă, fost senator.

Camera deputaţilor:

Argeş - Filip Georgescu, fost director general ROMSILVA, fost deputat – Comisia pentru agricultură. Bacău - Ionel Palăr, fost deputat – Comisia pentru agricultură
- Gheorgehe Antochi, fost ministru adjunct, preşedinte Agricola Internaţional Bacău.
- Mihai Banu, fost director executiv DADR.
Caraş-Severin - Ion Tabugan, fost director Direcţia Silvică Reşiţa.
- Ion Mocioalca, fost deputat – Comisia pentru agricultură.
Călăraşi - Ştefan Motreanu - fost deputat – Comisia pentru agricultură, fost ministru.
- Stelian Fuia, fost deputat – comisia pentru agricultură.
Cluj - Mircia Giurgiu, fost deputat – Comisia pentru agricultură.
Dâmboviţa - Ion Stan, fost deputat – Comisia pentru agricultură.
- Ion Dumitru, fost director general Romsilva.
Galaţi - Mircea Nicu Toader, fost deputat – Comisia pentru agricultură.
Ialomiţa - Gheorghe Tinel, fost director general MADR.
Iaşi - Vasile Mocanu, fost deputat – Comisia pentru agricultură.

Mureş - Kelemen Attila, fost preşedinte al Comisiei pentru agricultură din Camera Deputaţilor.
Neamţ - Culiţă Tărâţă, fost deputat – Comisia pentru agricultură, preşedinte TCE – 3 Brazi.
- Victor Surdu, fost ministru adjunct.
Olt - Valeriu Steriu, fost senator, fost secretar de stat MADR, preşedinte APRIL.
Prahova - Mihai Apostolache - om de afaceri, fiul fostului senator Victor Apostolache
Suceava - Ioan Stan, fost deputat – Comisia pentru agricultură.
- Dumitru Pardău fost deputat – Comisia pentru agricultură.
Timiş - Valeriu Tabără, fost ministru, fost deputat – Comisia pentru agricultură.
Tulcea - Marian Avram, medic veterinar, fost preşedinte ANSVSA.

Cine a câştigat, cine va guverna?

La ora când trimiteam la tipar ultimul număr al revistei „Lumea Satului“, din anul 2008, nu era foarte clar cine a câştigat alegerile şi, cu atât mai puţin, cine va forma Guvernul. Fapt este că PSD-iştii în alianţă cu Conservatorii au adunat la nivelul ţării 33,09% din voturile românilor, în timp ce PDL-iştii au în Parlament cu 3 parlamentari mai mult. Cum preşedintele Băsescu este ideologul lor de fapt, tot el va fi cel care va decide cine va conduce noul Guvern. Este foarte probabil ca el să fie format din primele două partide clasate la alegeri, ceea ce ar fi o alegere raţională.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1769
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prognoză agrometeorologică

- Caracteristici termice şi hidrice

Perioada se va caracteriza printr-un regim termic al aerului în general normal în cea mai mare parte a zonelor de cultură, posibil mai ridicat în sudul ţării. Temperaturile medii diurne ale aerului se vor încadra între -5...4°C, apropiate de valorile medii multianuale, la nivelul întregului teritoriu agricol. Maximele din aer vor fi cuprinse între 0...5°C, în aproape toate regiunile, iar în intervalele cele mai calde pot depăşi 10C, îndeosebi în sudul ţării. Temperaturile minime din aer vor oscila între -7...1°C, în majoritatea zonelor agricole, iar în depresiunile nordice şi centrale minimele pot coborî sub -20°C în nopţile cele mai reci, producându-se brumă şi îngheţ la sol.

Sub aspect pluviometric, se pot înregistra cantităţi excedentare de precipitaţii în special în jumătatea de nord a ţării, iar în restul regiunilor agricole acestea vor fi apropiate de normele climatologice. Temporar, ninsorile pot fi asociate cu intensificări de scurtă durată ale vântului, mai ales în zona montană. Totodată, se va produce ceaţă, izolat, asociată cu depunere de chiciură.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă în stratul de sol 0-100 cm se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în cea mai mare parte a regiunilor, exceptând unele suprafeţe agricole din sud-estul ţării, unde se vor înregistra deficite de apă în sol, seceta pedologică fiind moderată şi, local, puternică.

Caracteristici fenologice

Ca urmare, procesele vegetative ale culturilor de toamnă se vor desfăşura în general mai lent, în majoritatea regiunilor agricole, iar în depresiunile din centrul şi nordul ţării se vor înregistra stagnări temporare în evoluţia proceselor vegetative. Culturile de orz şi grâu de toamnă, în funcţie de data semănatului, se vor afla predominant în fazele de răsărire, formarea frunzei a treia şi înfrăţire (10-100%), cele mai avansate fiind cele din jumătatea de sud a ţării.

La cerealierele semănate în perioada optimă, starea de vegetaţie se va prezenta în general bună şi medie, îndeosebi pe suprafeţele cu o bună aprovizionare cu apă a solului, iar la culturile înfiinţate tardiv uniformitatea şi vigurozitatea plantelor va fi medie şi slabă. În zonele unde temperaturile minime din aer vor scădea sub pragurile biologice critice de rezistenţă a plantelor (-10...-15...-20°C), precum şi în absenţa unui strat protector de zăpadă, va exista riscul deprecierii aparatului foliar prin brunificare/arsuri şi degerături ale vârfului frunzelor, în special în culturile tardive, insuficient călite şi nepregătite pentru condiţiile de pe parcursul iernii.

Recomandări de specialitate/calendarul lucrărilor agricole

- Efectuarea controlului biologic pentru determinarea viabilităţii plantelor la speciile de toamnă (orz şi grâu);
- Fertilizarea cerealierelor de toamnă cu îngrăşăminte minerale (azot);

- Transportul îngrăşămintelor organice în câmp.

Director general, dr. Ion SANDU; Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU

Colectiv de elaborare: dr. Elena MATEESCU, Dumitru ANGHEL, Oana OPREA, Daniel ALEXANDRU, dr. Liana CAZACIOC, Mariana BACIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
860

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fereşte-ne, Doamne, de cancerul recesiunii! > REVISTA LUMEA SATULUI

Fereşte-ne, Doamne, de cancerul recesiunii!

Parcă niciodată trecerea dintre ani n-a fost atât de şovăielnică. E, dacă vreţi, după vorba „cu un pas înainte şi câţiva înapoi“. Psihoza recesiunii, a dezechilibrului vieţii noastre de fiecare zi, ne face nopţile de nedormit. Pentru cei cu bani, cu bani foarte mulţi, dar, mai cu seamă, pentru omul de rând. Fiindcă, în general, contemporanii noştri de pe aiurea, dar cu deosebire românii s-au dedulcit la consum, la risipă cu alte cuvinte. Un economist cu pregătire mi-ar replica, sunt sigur, mi-ar întoarce-o cum că economia, economia solidă e susţinută la urma-urmei de consum.

Am înfulecat pe banii străinilor

Şi, aşa şi este! Numai că românii au păpat şi ce n-au visat, dar pe bani de împrumut. Am luat pe datorie, una fără noimă, am înfulecat tot ce ne-a stat în cale, numai că am mâncat tot din grădina vecinului. Banii lui, marfa lui. Peste 80% din produsele agroalimentare desfăcute în marketuri şi supermarketuri au provenit, în ultimii ani, de pe te miri unde. Creditorii îşi vor partea. Au nevoie de lichidităţi.

O datorie externă înspăimântătoare

Aşa se face că datoria României, datoria externă, trece de 60 miliarde de euro. Vreo unsprezece ale statului, iar restul, datorii private. Numai că tot românul trebuie să le plătească. Dobânda, doar dobânda costă acum peste 2,8 miliarde de euro pe an. Fapt este că ce au agonisit „căpşunarii“ pe mere dăm pe apa sâmbetei pe pere. Vorbă românească, vorbă cu tâlc! Mintea cea de pe urmă ne-a trezit la realitate. Abia acum însă… Care este marea eroare? La întrebarea: ce am greşit, unde se ascunde eroarea? e uşor de răspuns. Cele trei resurse însemnate ale ţării au fost zburătăcite în cele patru vânturi. Rea voinţă, nepricepere – cui ce i-a păsat! Realitatea este că România avea resurse economice însemnate. Le-a vândut, le-a aruncat cui n-a vrut. Resurse financiare – se puteau tezauriza. Şi aşa s-a şi întâmplat, numai că în visteriile potentaţilor şi ale „băieţilor deştepţi“. În ce priveşte cea mai însemnată resursă autohtonă, adică aurul cenuşiu, priviţi împrejur! Am exportat inteligenţă şi am cultivat prostie. Cei care mai au un dram de minte s-au cam dat la fund. Înţelepţiţi şi ei, tot de o spusă românească – Spune-mi cu cine te însoţeşti ca să-ţi zic cine şi cum eşti.

Aşa că forţa de muncă a României este astăzi puternic afectată de nemuncă. Pentru că bătrânii e de datoria noastră să-i protejăm. Au muncit o viaţă! Au dreptul la odihnă! Oricum, nu mai pot! Cei care pot sunt şi ei divizaţi. Unii care fac şi alţii, cei mai numeroşi, care se fac că fac. În acest peisaj uman cancerul recesiunii are şanse. Mari şanse! În ce mă priveşte, nu cred în catastrofe. Fie ele şi economice. Noua guvernare: ce mai poate face? Numai că şi aici venim la vorba cu „peştele de la cap…“ ştiţi dumneavoastră, aşadar este foarte importantă o guvernare, o nouă guvernare inteligentă, perspicace, fără prejudecăţi şi, mai ales, cu intenţii patriotice. Nu patriotarde!

Avem nevoie de români de viţă veche, care să nu se sfiască a privi şi în curtea vecinului, dar care să şi

zidească bunăstarea după modelul ţărilor de mare succes. Parcă ne luase Dumnezeu minţile! Trăiam, cine trăia, ca-n sânul lui Avram, fără să gândim, lucru demonstrat astăzi, că în lumea reală totul se plăteşte. Nota de plată, ce-i drept e drept, a venit cam încărcată la socoteală. Şi, din păcate, tot cei mulţi trebuie să pună umărul. Tocmai pentru aceea zic – grijile ţării sunt acum grijile fiecăruia. Trecerea în noul an nu este, tocmai pentru aceea, una triumfală!
Ocroteşte-i, Doamne, pe români!
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
712
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL

De Crăciun, ca la mama acasă

Priveam zilele trecute sutele, poate miile de produse alimentare de tot felul şi din toată lumea înghesuite în rafturile unui supermarket asupra cărora năvăleau, pur şi simplu, cam tot atâţia cumpărători pe oră.

Mai toate erau luate într-o mare grabă, căreia nu i-am găsit vreo motivaţie, aruncate în coşul pe rotile ce era apoi împins cu aceeaşi repeziciune spre alte raioane sau case de marcat. Mă gândeam şi nu înţelegeam ce se petrece cu lumea asta intrată parcă în frigurile temerii pentru ziua de mâine. Mare şi continuă îmbulzeală. Ce mult aş fi vrut să-i văd interesaţi şi de calitatea a ceea ce cumpără pentru că, din nefericire, prea puţini sunt cei ce pun pe piaţă produse sănătoase.

„Priviţi şi citiţi atent etichetele!“ – auzeam cândva îndemnurile unor nutriţionişti şi ale celor care se ocupă de siguranţa alimentară. „Mâncaţi sănătos!“ – se spunea în alte împrejurări. Dar cât de sănătos, mă întreb, câtă vreme apar pe piaţă tot mai multe produse, de cele mai multe ori de o calitate îndoielnică, asupra cărora, din ignoranţă sau nepăsare faţă de propria sănătate, ne năpustim pur şi simplu doar pentru a a avea satisfacţia a încă unui lucru împlinit, a... belşugului în frigidere şi pe masă?!

Vin sărbătorile de iarnă, cu siguranţă cele mai frumoase şi aşteptate din an. Mă întreb, câţi mai ştiu de obiceiuri, datini specifice neamului din care facem parte, sau cât şi mai ales ce pun pe masă de Crăciun şi Anul Nou? Sau câţi mai ştiu de minunatele colinde? Copiii află despre ele de la bunici, cele mai multe fiind acum înlocuite de preocupări moderne: calculator de la trei ani - o adevărată tendinţă de robotizare a tinerelor generaţii – cluburi şi discoteci de la doisprezece, nebunii de tot felul de la optsprezece...

Tare ne-ar fi de folos o curăţire a sufletelor, a minţilor, o primenire a preocupărilor de valoare spirituală şi culturală. O revenire la ritmurile de viaţă de altădată, la obiceiurile şi ritualurile moşilor şi strămoşilor noştri, la porcul şi curcanul din bătătură, vinul „de buturugă“ şi pâinea din cuptorul cu lemne din gospodăria ţărănească. Multe sunt de mult şi de mulţi uitate, dar nu şi de Ţăranii din rândul cărora, până la urmă, provenim mai toţi. Să-i căutăm şi să-nvăţăm din tainele vieţii de la ţară. Cu foc la sobă, cu porcul tăiat în ajun de Crăciun, cârnaţi şi caltaboşi făcuţi „ca la mama acasă“. Cu şunca afumată la fum de brad sau de stejar, carafa de vin din butoiul bunicului, toate „garnisite“ cu colinde şi cântece de petrecere specifice acestor sărbători şi fiecărei zone. E frumos, nu-i aşa? Parcă mai frumos şi mai sănătos decât viaţa ancorată în supermarket-uri şi calculatoare.

Aşadar, să-i dăm Cezarului ce-i al Cezarului. Să iubim viaţa la ţară, să respectăm Ţăranul, să-l ajutăm – astfel ajutându-ne – să depăşească crize, mentalităţi ce-i sunt împotrivă şi alături de El să fim mai buni, voioşi şi sănătoşi. Să dea Domnul ca Noul An în care vom intra peste câteva zile să devenim astfel.

La mulţi ani!

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2008 Vizualizari:
1861
□
ª Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 480cd
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Istoria de lângă... istorie

Milioane de români de peste Carpaţi au rupt la 1 decembrie 1918 lanţurile robiei multiseculare şi şi-au manifestat dorinţa fierbinte de a trăi alături de fraţii lor într-un stat unitar, dar de la dorinţă până la realizare mai era un pas de făcut.

Asasinate, jafuri, incendiu

Ungaria grofilor, în frunte cu guvernul Károly de la Budapesta, dar şi maghiarii ardeleni conduşi de Apathy, rectorul Universităţii maghiare de la Cluj, nu putea admite pierderea Transilvaniei – mărgăritarul cel mai preţios al coroanei maghiare.

În aceste condiţii, Consiliul Naţional Român trimite la Iaşi delegaţi care cer intervenţia imediată a armatei române, singura în stare să pună capăt haosului şi anarhiei. Armata română slăbită este primită cu entuziasm delirant de populaţia românească.

Cucerirea Clujului

Ajunşi la râul Mureş, românii trebuie să se oprească. În numele armatelor aliate, generalul Franchet d'Espérey încheiase cu ungurii un armistiţiu la Belgrad „în care, spune Constantin Kiriţescu, în necunoştinţă de stările de lucruri de aici, fixase râul Mureş ca linie de demarcaţie între armatele aliaţilor şi cea ungară".

În urma unor tratative îndelungate cu generalul francez, în cursul cărora prietenul românilor, generalul Berthelot, a dat un preţios sprijin, armata română trece Mureşul şi în ziua de 24 decembrie unităţile Diviziei a 7-a defilează în centrul Clujului în mijlocul manifestărilor de bucurie ale românilor veniţi din întreaga zonă să-şi întâmpine fraţii.

Trebuie să spunem că aliaţii noştri nu au îngăduit ca teritoriul Transilvaniei să fie luat sub control, deşi înainte de intrarea României în război Antanta recunoscuse limita răspândirii noastre etnice. Acum, linia arbitrar fixată se întindea de-a lungul Munţilor Apuseni şi lăsa în afară regiuni locuite în marea majoritate de români, zona Aradului, Bihorului şi Satului Mare, precum şi întreg Banatul.

Acţiuni disperate ale maghiarilor

Între timp, în capitalele ţărilor aliate delegaţiile ungare întrebuinţează toate legăturile de rudenie şi de prietenie care-i lega de personalităţile de seamă din Europa. La rândul lor, social-democraţii maghiari insistă pe lângă organizaţiile internaţionale în scopul păstrării Ardealului, iar la Debreţin şi Oradea o nouă armată ungurească începe să se reconstituie din cioburile celei vechi.

În spatele liniei de demarcaţie teritoriul este ocupat de „gărzile roşii", „gărzile de oţel" sau voluntari iredentişti, care poartă la chipiu inscripţia „Pentru Ardeal". Au loc execuţii în masă. Numai în judeţul Arad, din noiembrie 1918 şi până în februarie 1919 au fost săvârşite 300 de omoruri, toţi cei executaţi fiind români.

La conferinţa de Pace de la Paris, delegaţia română, condusă de Brătianu, depune eforturi deosebite pe lângă

Consiliul Militar Interaliat, prezidat de mareşalul Foch, ca să permită României luarea sub control a întregului teritoriu, la care avea dreptul conform tratatului de alianţă din 1916.

În cele din urmă, Consiliul Militar a recunoscut dreptatea cererii românilor şi a admis menţinerea liniei de demarcaţie, fixând ca limită spre vest linia ferată Satu Mare–Oradea–Arad, fără a se permite intrarea armatei române în aceste oraşe.

Sârbii au ocupat Banatul

În Banat, după ce şi-a eliberat propriul teritoriu, armata sârbă a trecut Dunărea. Între timp, ungurii proclamaseră la Timişoara o republică socialistă sub conducerea unui Consiliu Popular Republican, dizolvat de către sârbi, care au ocupat întreg Banatul.

Prezenţa sârbilor a avut caracterul unei ocupaţii duşmane care a atras după sine violenţe, jafuri, deportări în masă. Delegaţia română la Paris a fost nevoită să intervină cu energie în mai multe rânduri ca să se pună capăt acestei stări de lucruri.

Cum bandele înarmate, ca şi atacurile armatei ungare căpătau proporţii, Guvernul român s-a văzut nevoit să ia măsurile necesare. „Se săvârşea, notează Constantin Kiriţescu, nu numai un act naţional, dar şi un act de umanitate faţă de populaţia care se sbătea în ghearele teroarei.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
667

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

113--ograda-cu-semne.html

OGRADA CU „SEMNE“

Lucian Blaga: „Veşnicia s-a născut la sat“.

POARTA

În aproape toate civilizaţiile poarta simbolizează locul de trecere dintre două lumi. Dacă incinta, gardul, le separă, poarta reprezintă locul de acces, comunicarea dintre acestea. Este trecerea de la lumea exterioară, materială, spre lumea spirituală, a sufletului şi/sau spre universul divin. Poate despărţi binele de rău, bogăţia de sărăcie, lumina de întuneric, cunoscutul de necunoscut. Există porţi ale Raiului sau ale Infernului, porţi ale bucuriei şi ale tristeţii, porţi ale vieţii şi ale morţii.

În satele româneşti poarta era o construcţie în care se pot regăsi multe dintre simbolurile mitice precreştine. Porţile încrustate, specifice fiecărei regiuni istorice, poartă pe ele un adevărat dicţionar de semne identificabile chiar şi de către necunoscători.

Simbolurile solare (rozeta, roata, caii soarelui, cocoşul), pomul vieţii (axis mundi), funia (ascensiunea, ridicarea la Cer, puterea perechii), perechea primordială, crucea, bradul, toate într-un tot unitar ca să marcheze trecerea din cotidianul uniformizant al comunităţii în mediul familial, unic, nepereche al curţii.

Ca şi gardul, poarta se confecţionează din stâlpi de esenţă tare (de regulă stejar) pentru rezistenţă, dar şi pentru dimensiunea lui protectivă (împotriva duhurilor nefaste ale pământului, atunci când este încrustat cu simboluri solare).

Tradiţional, porţile de la intrarea principală a gospodăriei aveau/au trei stâlpi (corespondenţi ai Trinităţii divine?), care delimitau două intrări – poarta mică (portiţa) şi poarta mare.

Construcţia porţilor era/este încredinţată unor meşteri care ştiau să aleagă esenţele pentru stâlpi şi praguri şi care aveau totodată şi ştiinţa semnelor ce se cereau a fi încrustate (prin scobire sau prin ardere). Prin încrustarea anului construcţiei poarta căpăta şi o dimensiune temporală, iar starea ei constructivă şi arhitectonică devenea expresie a situaţiei gospodăriei.

Lăsarea lor de izbelişte (vraişte) semnalează casa fără stăpân, gospodăria fără rosturi şi temeiuri, familia dezorganizată, decăderea gospodăriei din cauza sărăciei, lenei, falimentului sau morţii. În urmă cu ani circula o anecdotă privind Cooperativa Agricolă comunistă care reţinea în registru ironico-satiric acest aspect: „Sediul CAP-ului era întotdeauna acolo unde porţile-s vraişte“.

Prin portiţă se făcea accesul zilnic al oamenilor, iar porţile mari (asemănătoare constructiv cu porţile împărăteşti ale altarului) erau destinate evenimentelor speciale (alaiurile de nuntă, de botez, de înmormântare). Pentru animale există aproape întotdeauna o altă poartă de acces, ceea ce întăreşte, o dată mai mult, dimensiunea simbolică a porţii principale.

Valoarea simbolică este atât de puternică încât utilizarea ei în conversaţia familială scuteşte de explicaţii.

Întoarcerea stăpânului casei pe porţile mari indică întotdeauna un eveniment deosebit petrecut în afara casei, dar cu posibile repercusiuni asupra familiei; deschiderea porţii mari indică aşteptarea unor oaspeţi de seamă. Importanţa trecerii dintr-un univers în altul este subliniată de trecerile rituale prin porţile mari (prima plecare la arat, prima plecare la secerat, aducerea primului şi ultimului car cu recoltă, plecarea şi venirea oilor din păşunatul pastoral, plecarea mirelui/miresei, plecarea mortului).

În universul rural poarta are şi dimensiune de comunicare nonverbală. Poarta deschisă semnifică familia primitoare, poarta închisă cu ivăr, familia circumspectă, iar poarta încuiată cu zăvor sau lacăt este semn al zgârceniei şi avariţiei.

Perechile de îndrăgostiţi anunţă comunitatea despre intenţiile lor maritale, întâlnirile la porţiţă prefigurând deschiderea porţilor mari în faţa alaiului de nuntă. Peţitorii intră pe portiţă şi ies pe poarta mare, când căsătoria a fost acceptată de părinţi. Bătrânii stau pe banca de la poartă (pat, tron), seară de seară, iar când lipsesc, satul este anunţat de boală, astfel că deschiderea, în succesiune, a porţilor mari este semnul indubitabil al decesului. Atârnarea unui semn de doliu sau de nuntă pe poartă este o practică ce a pătruns şi în universul citadin (uşa scării, a apartamentului). Adăugăm că, metaforic, nătărăul/prostul, stupefiatul sunt asemuiţi unui viţel înţepenit în faţa porţilor noi.

Asocierea la construcţia porţii a diferitelor materiale nobile, în poveşti sau în tradiţia orală este arhetipală. Porţile Raiului sunt din aur şi bătute cu nestemate, porţile Iadului sunt negre (eventual de fier înroşit de foc), porţile cetăţilor sunt ferecate (legate) în fier sau în aramă, porţile cerului sunt uneori de argint. Feţii Frumoşi sunt puşi să treacă prin porţi de foc, de gheaţă, de aramă, de aur, de piatră, de apă, ca o reminiscenţă a ritualurilor precreştine de iniţiere.

În registrul tălmăcirii viselor poarta are semnificaţii derivate din încărcătura ei simbolică, ancestrală.

Deschiderea unei porţi încuiate prevesteşte bogăţie sau trecerea într-o treaptă socială/profesională superioară, în timp ce imposibilitatea de a trece de o poartă închisă semnifică contrariul.

Poarta deschisă poate fi un semn de avertizare asupra pericolelor care te pândesc, în timp ce o poartă care ţi se deschide singură prevesteşte fericire sau căsătorie fericită. Când se închide singură ţi se indică inadecvarea sau eşecul demersurilor pe care le vei întreprinde.

Dacă poarta este strâmtă vei avea dificultăţi în rezolvarea problemelor, iar dacă este largă şi treci cu uşurinţă prin ea demersurile tale se vor rezolva fără eforturi.

O sublimare a simbolisticii porţii este arcul de triumf, prin care eroii învingători trec din starea de război în starea de pace.

În planul artelor plastice simbolul porţii a fost valorificat magistal de Brâncuşi – Poarta sărutului (Tg. Jiu) şi de Rodin – Poarta infernului (Muzeul de artă modernă - Paris), care, fiecare în parte, ar merita o analiză detaliată a simbolisticii şi simbolurilor înscrise pe ele.

A.F. Badiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1063

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Întâmpinarea Domnului

Legea iudaică spunea că întâii născuţi de parte bărbătească să fie oferiţi lui Dumnezeu şi apoi răscumpăraţi cu 5 sicli (bani din acea perioadă), iar femeile nu au voie să se apropie de cele sfinte timp de 40 de zile după ce au născut, la urmă trebuind să meargă la Templu şi să aducă jertfă. Pentru aceste două motive merge şi Maica Domnului la Ierusalim la sorocul cerut, 40 de zile, împlinind astfel legea poporului său, ducând jertfa smereniei şi oferind pe Hristos Tatălui celui dintru început.

Când vorbim de Întâmpinarea Domnului vorbim de întâlnirea dintre Dumnezeu (Pruncul Iisus) şi poporul evreu (al Vechiului Testament – reprezentat aici de dreptul Simeon şi de prorociţa Ana), de întâlnirea dintre Legea veche, a slovei, şi Legea cea nouă, a Duhului Sfânt. Dreptul Simeon, luminat fiind de Duhul Sfânt, vede mântuirea lumii şi îl recunoaşte pe Mântuitor:

„Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţii tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israel“.

La Templu se afla şi prorociţa Ana, o văduvă de 84 de ani, fiica lui Fanuel, care văzând pe Hristos lăuda pe Dumnezeu şi vorbea despre Prunc tuturor celor de faţă, mărturisind astfel dumnezeirea Pruncului Iisus.

De altfel Dreptul Simeon, după ce binecuvântează Pruncul, proroceşte ce avea să se întâmple: „Iată, Acesta este pus spre căderea şi spre ridicarea multora din Israel şi ca un semn care va stârni împotriviri“, iar către Maica Domnului: „ Prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi“.

Această sărbătoare se ţinea la Ierusalim, cel puţin de la începutul secolului al V-lea, cu aceeaşi bucurie ca Paştele. O sărbătorim pe 2 februarie, iar pe cei doi sfinţi, Simeon şi Ana, pe 3 februarie.

Un bătrân înţelept

Dreptul Simeon era unul dintre înţelepţii care au tradus Septuaginta, cu aproape 300 de ani mai înainte, în timpul regelui Ptolomeu al II-lea al Egiptului. Când a ajuns la cuvintele lui Isaiia prorocul: „Iată fecioara în pântece va zămisli şi va naşte fiu“, s-a îndoit, zicând că nu este cu putinţă că o fecioară să poată naşte şi, luând cuţitul, a voit să radă cuvintele acelea.

Dar îngerul Domnului i s-a arătat şi i-a ţinut mâna, zicând: „Nu fi necredincios faţă de cele scrise şi a căror împlinire singur o vei vedea. Pentru că nu vei gusta moartea până ce nu vei vedea pe Cel ce se va naşte din Curata Fecioară, Hristos Domnul“.

Septuaginta

După moartea lui Alexandru cel Mare (iunie 323 î.H. la Babilon), imperiul euro-asiatic pe care îl crease este împărţit de către generalii săi în regate helenistice.

Egiptul elenistic se va ridica în perioada celui de al doilea rege al dinastiei Lagizilor, Ptolemeu al II-lea

Philadelphos (308-246 i.H.) la rangul de mare putere a lumii mediteraneene, nu atât prin forţă cât mai ales prin cultură şi comerţ. Farul din Alexandria, Museionul, renumita Bibliotecă, transformă Alexandria într-un veritabil centru cultural-ştiinţific al lumii elenistice.

Fiind un mare iubitor de cultură, îi cere Marelui Preot al iudeilor din Egipt, Eleazar, să-i pună la dispoziţie 70 de bătrâni, câte 6 din fiecare 12 triburi ale lui Israel. Sunt aleşi, chiar de la Templu, aceia care, pe lângă educaţia strămoşească, mai primiseră şi pe cea de factură elenistică.

Numele de Septuaginta vine tocmai de la faptul că a fost tradusă de cei şaptezeci de înţelepţi.

În mod oficial, în 72 de zile la Alexandria s-au tradus primele cinci cărţi ale lui Moise sau Pentateuhul, opera fiind continuată ulterior în diverse alte locuri.

Evreii s-au folosit cu încredere de această traducere până la apariţia creştinismului. În secolul I d.Hr., rabinii stabilesc canonul Bibliei ebraice, realizând traduceri care diferă sensibil de versiunea Septuagintei.

Spre deosebire de Biserica ortodoxă, în Apus sunt preferate traducerile latine, dar se pare tot după originalul grecesc.

Prima traducere în limba română a Septuagintei s-a făcut în anul 1688, la îndemnul şi pe cheltuiala domnitorului Şerban Cantacuzino. Biblia s-a mai numit şi Biblia lui Şerban sau Biblia de la Bucureşti.

I.P.S. Bartolomeo Anania, Arhiepiscop al Vadului Clujului şi Feleacului, a tradus destul de recent Septuaginta, foarte aproape de originalul grecesc, cu explicaţiile teologico-ştiinţifice de rigoare.

O traducere laică a Septuagintei a apărut de curând, la iniţiativa Fundaţiei Anonimul, sub coordonarea pr. Ioan-Florin Florescu.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
721
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

115--sfintii-si-sarbatorile-faurarului.h...

Sfinţii şi sărbătorile Făurarului

Obiceiuri româneşti

Făurar-Februarie - Denumirea vine de la Faur, adică perioada când se lucrau uneltele agricole. Pentru că are cele mai puţine zile, Făurar este considerat mezinul lunilor anului.

1 februarie - Sf. Trifon (Trif Nebunul)

Această zi este considerată prima mare sărbătoare a calendarului agricol, pomicol şi viticol. Sfântul Trifon este cel care apără viile şi livezile de omizi, lăcuste, viermi şi gândaci. Era zi nelucrătoare, pentru ca holdele să nu fie atacate de insecte. Viile, livezile şi grădinile sunt stropite cu aghiazmă pentru a fi ferite de mană, piatră şi ger.

Sf. Trifon este patronul lupilor, având legătură cu Sf. Petru şi lupii acestuia. El este şi apărător de rele şi de durere, spunându-se că cine nu îl respectă se îmbolnăveşte de „ducă-se pe pustii“.

Istorisirile populare spun că numele de Trif Nebunul provine de la faptul că a speriat-o pe Maica Domnului când aceasta se ducea la biserică după 40 de zile de la Naşterea lui Iisus Hristos.

2 februarie - „Stretenia“

Întâmpinarea Domnului numită popular „Stretenia“, această zi era respectată, în special, de crescătorii de animale, pentru ca fiarele sălbatice (urşii şi lupii) să nu le atace gospodăria. În unele locuri, aceasta era ziua boilor, când erau hrăniţi direct din mâinile oamenilor, nu cu furca, semn al respectului faţă de animale. Se credea că dacă boii beau apă din urmele lăsate de picioarele lor, anul va fi unul mănos.

Stretenia sau Stratenia era considerată o femeie rea, periculoasă şi schimbătoare, asemănătoare, într-o oarecare măsură, cu Baba Dochia.

Ofensată de Trifon, îl pedepseşte pe acesta: turmele lui sunt mâncate de lupi. Firea ei capricioasă este observată şi în vremea din această perioadă. Dacă apa este dezgheţată, Stretenia o îngheaţă, şi invers. Dacă este deja zăpadă, din această zi se va încălzi. Dacă de Stretenie este cald, vara va fi una călduroasă şi îmbelşugată, iar de va fi frig, vara nu va aduce rod.

Tot în această zi are loc „Târcolitul viilor“, un ritual de ocol, îndeplinit de viticultori. În unele zone, bărbaţii merg la vie, să o taie şi să o lege. Din bucăţile tăiate îşi împodobesc brâiele, pălăriile şi fac un praznic la care dezgroapă o sticlă de vin din anul trecut.

11 februarie - Sf. Vlasie

Acest sfânt este considerat protectorul femeilor gravide. Femeile însărcinate respectă această zi pentru a naşte copii sănătoşi. Este ziua în care păsările migratoare încep să se întoarcă.

22 februarie - Lăsata Secului pentru Postul Mare al Paştelui

În această zi finii merg la naşi şi tinerii la bătrâni pentru a-şi cere iertare. Se duc cu daruri şi lumânări aprinse. În unele zone se aude „Strigătura peste sat“, un obicei prin care comunitatea îi judecă pe cei care au comis „greşeli“ cu un an în urmă.

Sunt „strigaţi“ cei care nu vor să se căsătorească, tinerii însurăţei care nu se acomodează cu viaţa de familie, cei care încalcă normele morale (primar, jandarm, popă etc.), bărbaţii care îşi părăsesc nevestele, femeile adultere, scandalagii, presupuşii hoţi şi babele satului, care se ţin de farmece.

24 februarie - Dragobete

Este fiul Dochiei, echivalenţii săi fiind Cupidon, la romani, şi Eros, la greci. Dragobetele este un flăcău voinic, puternic, frumos şi tare iubitor. În unele zone ale ţării mai este numit şi „Năvalnicul“, crezându-se că a fost transformat în floarea cu acelaşi nume de către Maica Domnului.

În această zi tinerele cupluri trebuie să se întâlnească pentru a rămâne îndrăgostite tot anul. Fetele erau sărutate de băieţi, acesta fiind prilejul prin care comunitatea afla ce nunţi se mai pregătesc pentru toamnă.

De Dragobete, fetele mari adunau apa din zăpada netopită sau de pe frunzele de fragi. Se credea despre această apă că este născută din surâsul zânelor şi că avea proprietăţi magice, făcând fetele mai frumoase, motiv pentru care era păstrată cu mare grijă.

Dacă o femeie atingea un bărbat străin se credea că devenea mai drăgăstoasă. Unele femei munceau în această zi tocmai pentru a fi pedepsite de chipeşul Dragobete. Ele luau drumul pădurii şi erau „nevoite“ să se lase iubite de acesta.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
924

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

116--ce-mai-faceti-domnulu-ion-bold.html

Ce mai faceţi, domnule… Ion BOLD? > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe mai faceţi, domnule… Ion BOLD?

- S-a născut la 21 iulie 1935 la Câmpulung Muşcel. A absolvit Facultatea de Agronomie la Bucureşti, promoţia 1958.
- Şi-a dat doctoratul în Organizarea Teritoriului, în 1969. Timp de 40 de ani şi-a desfăşurat activitatea de organizare a teritoriului în cadrul unor institute naţionale de cercetare.
- A realizat peste 500 de studii de proiecte pentru organizarea teritoriului.
- A creat sistemul naţional de organizare a teritoriului şi a încheiat cu organizarea teritoriului unităţilor agricole şi silvice.
- A creat şi fundamentat Ştiinţa Organizării Teritoriului şi Economia Funciară.
- A realizat 56 de cărţi, apreciate în mod deosebit cu premiul „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ al Academiei Române, Premiul „Nicolae Cornăţeanu“ al ASAS şi premiul AGIR.
- Membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti”, al Academiei Oamenilor de Ştiinţă şi membru fondator al Societăţii Inginerilor Agronomi.
- Profesor universitar la ASE şi USAMV – Bucureşti.

T.M.: Care ar fi una din cele mai importante realizări la care ţineţi mai mult?

I.B.: Aş aminti de crearea şi fundamentarea Sistemului de organizare a teritoriului şi a ştiinţei organizării teritoriului.

T.M.: Mai ales din proiectele elaborate pentru agricultură?

I.B.: În primul rând, cea mai mare exploataţie agricolă din Europa „Insula Mare a Brăilei“, pe care am organizat-o pentru suprafaţa de 52.000 hectare în şapte complexe cu ferme optim dimensionate. Aş mai adăuga comasarea celor 34 de trupuri de teren dispersate pentru Institutul de Cereale şi Plante Tehnice de la Fundulea

T. M.: Ce faceţi acum, după pensionare?

I.B.: Am continuat activitatea ca profesor asociat la Facultatea de Management, Inginerie economică şi Dezvoltare rurală din cadrul USAMV-Bucureşti şi am continuat să scriu lucrări cum sunt: Organizarea teritoriului, Organizarea teritoriului agricol, Spaţiul rural-Definire, Organizare, Dezvoltare, Două secole de economie rurală şi agrară – Portrete şi semnificaţii, Amenajarea teritoriului şi Infrastructuri tehnice etc.

În acelaşi timp, am continuat activitatea de conducător ştiinţific de doctorat în cadrul ASAS/USAMV.

T.M.: Vă aşteptăm, aşadar, cu alte lucrări.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1310
□

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

117--ca-maine-vine-primavara.html

Ca mâine vine primăvara

Dă iarna semne de plecare:
S-a subţiat cojocul ei
Şi-n luminişuri de pădure
Răsar întâii ghiocei.
Ca mâine vine primăvara
Şi-o să ne cheme pe ogor
Ca să-l sfinţim cu truda noastră,
S-avem un an mai roditor.
Ca mâine vine primăvara,
Dar pe-ale cerului cărări
Îi vor sosi şi vestitorii,
Stol după stol, din depărtări.
Ca mâine vine primăvara,
Cu soare blând, cu vânt mai cald,
Când ies brânduşele-n poiană
Şi firul ierbii de smarald.
Ca mâine vine primăvara,
Cu fluturii multicolori,
Cu zumzet dulce de albine
Prin pomii-nzăpeziţi de flori.
Ca mâine vine primăvara,
Când pe Ceahlău şi pe Negoi
Ieşi-vor pe imaşuri bacii
Cu şirul turmelor de oi.
Ca mâine vine primăvara
Şi la biserica din sat
Să ne dea iar slăvita veste:
Hristos, Hristos a înviat!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
785

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Toxinele care ne macină sănătatea

Chiar în condiţiile unei alimentaţii „sănătoase“, aşa cum este ea percepută în zilele noastre, în organism se acumulează cantităţi tot mai mari de substanţe reziduale, cu acţiune nocivă asupra sa.

O parte a reziduurilor sunt de provenienţă exogenă şi reprezintă tributul pe care-l plătim pentru „binefacerile civilizaţiei“ (pulberile industriale, gazele de eşapament, reziduurile de pesticide şi îngrăşăminte, alimentele intens procesate şi abundenţa aditivilor în structura acestora, medicamentele de sinteză etc.), iar o alta este reprezentată de diverşi produşi de metabolism, a căror eliminare firească este perturbată de nefuncţionarea în regim optim a organelor implicate în funcţia de excreţie.

Măsuri preventive

Evitaţi, cât e posibil, consumul de proteine şi grăsimi de origine animală, pâine integrală, zahăr şi produse zaharoase, sarea sărăcită în microelemente!

Curele de dezintoxicare nu fac altceva decât să intensifice aceste procese, în limite rezonabile şi perfect armonizate cu posibilităţile organismului. Toate speciile de plante cu acţiune depurativă, sudorifică, expectorantă sau vomitivă îşi pot găsi locul în acest capitol, precum şi unele practici empirice care-şi dovedesc şi astăzi valabilitatea, în ciuda utilizării lor tot mai restrictive.

Prevenirea intoxicării organismului este esenţială pentru menţinerea stării sale de sănătate. Astăzi se vorbeşte tot mai mult, şi în medii cu credibilitate ştiinţifică tot mai pronunţată, de factori de protecţie fitoalimentari, de produse nutriceutice ş.a., precum şi de consecinţele nefavorabile, tot mai evidente!, ale unor alimente considerate – încă! – drept atribute ale bunăstării şi civilizaţiei.

În acelaşi timp, cu destulă timiditate, datorată în special mijloacelor financiare modeste de evidenţiere experimentală şi de promovare, îşi fac loc şi teze care susţin o mai intimă apropiere a omului de natură, de originile sale în ultimă instanţă, prin promovarea în alimentaţia sa curentă a unor produse precum: legumele şi fructele proaspete (ca surse inepuizabile de vitamine, pectine, polifenoli), ceaiurile medicinale, germenii de cereale, pâinea integrală (pentru conţinutul său bogat în fibre), clorofila (din alge sau diverse frunze verzi) şi plantele aromatice (sub formă de condimente), produsele fermentate lactic, drojdia de bere şi altele.

Apelaţi cu încrederela ceaiuri

Consumul ceaiurilor este absolut necesar la ieşirea din iarnă sau după perioade cu efort fizic minim, dar cu mese săţioase prelungite sau chiar cu exces alimentar!

Ceaiurile depurative curăţă sângele, favorizând eliminarea toxinelor şi a produselor de dezasimilaţie. Ele sunt utile atât pentru îmbunătăţirea stării generale de sănătate a organismului, prin decongestionarea ficatului, cât şi în cazul unor boli dermatologice, metabolice ş.a. Eliminarea se face prin produsele de excreţie şi de secreţie, într-un ritm ce ţine de particularităţile organismului, gradul de intoxicare, natura produsului, seriozitatea respectării modului de preparare şi a dozelor recomandate.

Nevoia de curăţenie

Există şi o a treia treaptă a curăţeniei corporale interne: igiena mentală, la nivel individual sau al reflectării relaţiilor individului cu colectivitatea.

Lista formulelor simple sau a amestecurilor creditate cu acţiune depurativă este deosebit de largă, dar nu prezentarea ei constituie, în ultimă instanţă, scopul acestui demers. Doresc doar să atrag atenţia asupra unui lucru elementar pentru sănătatea noastră: nevoia de curăţenie!

Care nu presupune doar măsuri de igienă personală (şi ele, foarte importante!), ci şi curăţirea corpului pe dinlăuntrul lui, cu debarasarea de ceea ce este de prisos, rezidual sau nociv prin acumulare.

Dr. Radu STOIANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
799
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

119--un-ansamblu-al-etniilor.html

Un ansamblu al etniilor

„Prietenia“ este denumirea ansamblului folcloric multietnic ce activează în comuna constănţeană Mihail Kogălniceanu. Este format din elevii Liceului Teoretic, fiind singurul de acest gen din zona Dobrogei. Ansamblul nu a apărut întâmplător, ci a luat fiinţă datorită unui program destinat învăţământului rural, pe segmentul şcoală-comunitate.

„O şcoală pentru toţi, o şansă pentru fiecare“ se intitulează proiectul de educaţie interculturală, aplicat de reprezentanţii Liceului Teoretic. Acest proiect are ca principal obiectiv promovarea culturii tuturor etniilor din comunitatea locală şi a fost finanţat cu zece mii de euro de la Banca Mondială, sumă provenită prin Ministerul Educaţiei şi Cercetării.

Mai există un aspect demn de luat în seamă: pentru realizarea acestui proiect, comunitatea din Kogălniceanu a ajutat financiar naşterea „Prieteniei“. Contribuţia comunităţii s-a ridicat la peste cinci mii de euro. „Dacă nu ne-ar fi susţinut comunitatea ar fi rămas o poveste frumoasă la nivelul şcolii“, a declarat Cecilia Feraru, coordonatorul proiectului.

Debutul

În cadrul ansamblului au fost pregătiţi aproape 60% din elevii liceului, dar au fost selectaţi doar cei care au avut aptitudini pentru dans. Ansamblul cuprinde opt perechi de români şi câte şase de aromâni, turco-tătari şi rromi. În afara abilităţilor coregrafice, la baza selecţiei a mai stat un criteriu: au fost aleşi elevii proveniţi din familii nevoiaşe.

„Prietenia“ a avut un mare succes. El a debutat la Cluj, la Gala Artelor şi Tradiţiilor Populare, un festival interjudeţean adresat elevilor. Acolo a obţinut locul III la dansuri şi locul I la secţiunea interpreţilor vocali. Coregrafia a fost asigurată de Mihai Vasile, de la „Plaiuri dobrogene“.

Afirmarea

Au urmat câteva spectacole la nivelul comunităţii, de Ziua Europei, la sfârşit de an şcolar, iar între 15 şi 20 august ansamblul s-a deplasat la Sibiu, la Muzeul Astra.

După începutul anului şcolar, ansamblul a participat la Ziua Recoltei desfăşurată în comuna Cumpăna, la Cogealac, de zilele comunei şi la Festivalul „Dan Moisescu“ de la Topalu. „Toată lumea are aprecieri faţă de originalitatea acestui ansamblu, care prezintă o viziune unitară faţă de un sistem de valori culturale care trebuie promovate“, susţine Cecilia Feraru.

Solista ansamblului este Andreea Milea, în vârstă de 12 ani, laureată a mai multor competiţii de profil naţionale şi internaţionale. Repertoriul ei cuprinde numeroase cântece cu specific dobrogean: geamparale, cadâneşti şi doine.

Mesajul

În prezent, ansamblul pregăteşte un program intitulat „Nunta“. S-au făcut portofolii în care au fost surprinse aspecte esenţiale din ritul nunţilor la fiecare etnie, urmând să se pună în scenă secvenţe ceremoniale care să dureze maximum 5 minute.

„Acest proiect trebuia să răspundă unei nevoi a comunităţii şi am identificat nevoia: nu aveam un ansamblu care să ne reprezinte, să fie competitiv la scară naţională. Am valorificat nişte elemente din cultura fiecărei etnii. Suntem o comunitate multietnică. Este important să se vadă că relaţiile dintre noi sunt bune, că nu există discriminări de etnie, de statut social sau de resurse financiare“, a încheiat Cecilia Feraru.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1269

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

12--ceaiurile-naturale-in-meniul-zilnic-...

Ceaiurile naturale în meniul zilnic (II)

Indiferent de deschiderea pe care o are faţă de terapiile complementare, nu există medic cu o pregătire profesională înaltă care să nu recomande pacienţilor săi folosirea ceaiurilor din plante. Ar fi incorect să supralicităm efectele buruienilor ce ne înconjoară, dar în multe cazuri ele reprezintă cel mai important remediu în vindecarea bolilor. Cei care realizează dimensiunea efectului pe care le au ceaiurile naturale sunt, însă, acei oameni care şi-au făcut un obicei de a bea o ceşcuţă sau două de ceai din plante, în fiecare zi. Vă prezentăm doar câteva asemenea reţete.

Schinduful (Trigonella foenum-graecum) – diuretic şi depurativ, decoctul din pulberea de seminţe (o linguriţă/cană, macerare 5-6 ore, apoi fierbere timp de 5 minute), eventual, îndulcit cu miere, se bea în 4 reprize pe parcursul unei zile.

Scânteiuţa (Anagallis arvensis) – un depurativ excelent, din păcate prea puţin cunoscut şi aproape nefolosit. Se foloseşte pulberea (luată sublingual, câte un vârf de cuţit, de 1-2 ori pe zi) sau infuzia din părţile aeriene ale plantei (1 linguriţă/cană, infuzare timp de 10-15 minute), care se bea fracţionat pe parcursul întregii zile.

Pirul (Agropyron repens) – diuretic şi depurativ prin excelenţă, pirul nu poate lipsi din curele de dezintoxicare (cu excepţia bolnavilor hipotensivi cărora, prin deficit electrolitic, le poate agrava afecţiunea). Efectul se obţine prin consumarea zilnică a 3-4 căni de infuzie sau decoct preparate dintr-o linguriţă de rizomi uscaţi la o cană de apă, durata de infuzare fiind de 15-20 de minute, iar cea de fierbere, de 5 minute.

Troscotul (Polygonum aviculare) – specie cu potenţial diuretic-depurativ prin consumarea zilnică a 2-3 căni, respectiv 3-5 linguri din infuzia simplă (1-2 linguriţe/cană) sau concentrată (4 linguri/ cană), în ambele cazuri durata infuzării fiind de 10-15 minute.

Murul (Rubus caesius) – frunzele conţin substanţe biologic active, care dinamizează procesele de eliminare a toxinelor pe cale gastrointestinală, renală şi sudoripară. Se foloseşte infuzia (2 linguri/cană, timp de infuzare – 10-15 minute) sau extracţia dublă (1-2 linguriţe/cană, se lasă la macerat în apă rece timp de 30 de minute, apoi se fierbe la foc domol alte 10-15 minute), din care se beau, şi într-un caz, şi în celălalt, 1-2 căni pe zi.

Afinul (Vaccinium myrtillus) – se folosesc frunzele sau fructele mature pentru prepararea infuziei (o linguriţă/cană, infuzare - 20-30 de minute) sau decoctului (o linguriţă/cană, fierbere 5 minute, infuzare 15 minute) din care se beau zilnic 2-3 căni, respectiv, 2 căni. Rezultate benefice se obţin şi la consumarea fructelor ca atare (proaspete, 300-500 g sau uscate, 100 g zilnic), transformate în suc (50-150 ml pe zi) sau preparate ca macerat la rece (se lasă, timp de 8 ore, 1½ linguriţe de fructe în 400 ml apă, iar ceea ce rezultă este o băutură reconfortantă, vitaminizantă şi detersivă deopotrivă).

Pufuliţa (Epilobium sp.) – plantă creditată cu certe proprietăţi depurative, pufuliţa determină eliminarea masivă a toxinelor prin transpiraţie, diureză sau pe cale gastrointestinală. Pentru aceasta se beau zilnic 2-3 căni de infuzie (1 linguriţă cu vârf de pulbere de plantă/250 ml apă clocotită, lăsată să se răcească 15-20 de minute) sau decoct (aceleaşi cantităţi de ingrediente, fierbere scurtă, de doar 2-3 minute) sau, şi mai bine, se bea zilnic câte ½-1 păhăruţ de suc, diluat în puţină apă.

(Va urma)

Dr. ing. Radu STOIANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
748
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un lămâi pentru fiecare casă

Lămâiul, portocalul, mandarinul sunt plante citrice care provin din Extremul Orient, unde ating 6 m înălţime. În sud-estul Europei el se cultivă în zone cu climat călduros, fără variaţii mari de temperatură de la zi la noapte sau de umiditate.

La noi în ţară, lămâiul este doar o plantă de apartament, crescând până la 1,5 m. El se conduce ca tufă (arbust) şi se cultivă în vase cu amestec de pământ.

Date generale

Lăstarii lămâiului au într-un an 2-3 valuri de creştere. Frunzele trăiesc 2-3 ani şi se reînnoiesc treptat; dacă cad masiv este semn că modul de cultivare şi îngrijire este greşit.

Dacă din anumite cauze frunzele cad, planta formează alţi lăstari cu frunze, dar în anul următor lămâiul nu va rodi. Lămâiul este totodată o plantă remontantă; pe acelaşi lămâi poţi găsi flori şi fructe în diferite stadii de dezvoltare, inclusiv fructe coapte.

Pentru creşterea şi hrănirea normală a fructelor planta trebuie să aibă minimum 10 frunze sănătoase pentru fiecare fruct, iar alte frunze sunt necesare pentru hrana tulpinii şi a rădăcinilor.

În perioada înfloritului, dacă lămâiul nu este scos afară se deschid ferestrele pentru a intra albinele să facă polenizarea.

Florile apar pe ramurile anuale, foarte rar pe lăstari şi câte una sau mai multe la subsuoara frunzelor tot timpul anului, dar perioada principală de înflorit este primăvara, odată cu primul val de creştere a lăstarilor.

Începutul rodirii

Lămâii altoiţi încep să rodească la vârsta de 3-5 ani, iar cei proveniţi din sămânţă la 8-10 ani. De la căderea petalelor până la coacerea fructelor, în condiţii de apartament este nevoie de 180-220 zile.

După prima legare, fructele cresc foarte repede, apoi creşterea încetineşte treptat, iar în faza de pârgă creşterea încetează.

În primul an de rod pe un lămâi se lasă 2-3 fructe; în anul II, 5-8 fructe; în anul III, 10-15 fructe; în anul IV, 20-25 fructe.

Când facem răritul fructelor ţinem cont că pentru creşterea şi dezvoltarea unui fruct sunt necesare 10 frunze. Practic, pe o ramură lăsăm 2 fructe la distanţă de 15-20 cm între ele.

Căderea fiziologică a fructelor are loc în mai multe etape, fiind determinată de supraîncărcarea pomului. Căderea în masă a fructelor este de nedorit şi se poate evita prin afânarea permanentă a solului din vase, prin menţinerea umidităţii şi a fertilităţii la un nivel optim.

Cerinţe

Lămâiul are nevoie de multă căldură, fiind sensibil la temperaturi scăzute. Temperatura optimă pentru creşterea vegetativă este de 16-18°C. Lămâiul începe vegetaţia când temperatura aerului este de 10-12°C, iar a solului de 11-12°C. În perioada înfloritului temperatura trebuie să nu fie mai mare de 18°C, întrucât florile avortează. Pentru creşterea şi coacerea fructelor temperatura optimă este de 19-22°C.

Cerinţele faţă de lumină variază cu fenofaza şi temperatura aerului din apartament.

La lumină insuficientă frunzele cad, dar la temperaturi de 4°C lămâiul suportă întunericul 3-4 luni. Pe această particularitate se bazează păstrarea lămâiului la întuneric peste iarnă în camere sau pivniţe unde temperatura nu trebuie să scadă sub 0°C. (Va urma)

Ing. Elena MIHALCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
28222

□

° Comentarii

□

□

° 1. daroczi tibi -- (17-July-2010)am primit un lamai de vreo 35-40 cm.am schimbat pamantul anul trecut si a pornit bine planta.anul acesta frunzele au pe suprafata lor o substanta lipicioasa,cleioasa.din ce cuaza.

° 2. odo -- (18-August-2010)Salut tuturor! Am un lamai nealoit de vreo 4 ani...l-am mutat intr-un ghiveci mai mare pentru a creste mai armonios dar, tot intampin o problema: ii cad toate ramurile si frunzele. Tulpina este in stare foarte buna, radacina la fel, pamantul nu contine gandaci, rame, purici si alte organisme care ii poate dauna. De udat nu il ud in exces pentru a nu intra pe respiratie anaeroba, iar mediul ambiant este foarte propice cresterii si dezvoltarii...

Aveti vreun remediu pentru aceasta problema?

° 3. diana -- (20-December-2010)amun lamai cumparat dintr-o revista dar a inceput sa-i cada frunzele iar acum a inceput sa i se usuce varfui.ce trebuie sa fac?

am un lamai cumparat dintr-o revista si de cand l-am luat ii cad frunzele iar acum incepe sa i se usuce varful;ce trebuie sa fac?

° 4. sorin -- (28-January-2011)am un lamai de 12 ani dar nu a inflorit pana acum ;am incercat sa il altoiesc dar nu a prins altoiul;radacina este dezvoltata deasemeni si coroana ;il fertilizez din 3 in 3 luni;ce pot face;cu multumiri.

° 5. Mihai -- (21-July-2011)stiu pe cineva care creste lamai de multi ani si va poate ajuta cu sfaturi, datele lui de contact le puteti gasi aici http://planteexoticeghiveci.blogspot.com/

° 6. aurel -- (5-June-2012)tot citesc pe aici dar tot nu cred nu anteleg lamai nealtoiti anfloresc sigur?am si eu 120 lamai cu varsta de 3_4 ani astept raspuns

° 7. gicu -- (9-November-2012)lamai din 1984 nealtoit neinflorit 2`5m in ap v a m aiinflori
4ea6

° 8. gicu -- (9-November-2012)curmal din 1977rasarit inainte de cutremur tinut in apartament in 40 kg pamant frumos foc c am ce viitor a r avea lamaiul are frunze de20 cm lungime

° 9. Cristina -- (23-March-2013)Am un lamai si intr-o saptamana in care a stat la 19grade a inceput sa ii pice frunzele foarte tare. Ce nu a foat in regula?ce pot sa fac sa nu moara?

° 10. Dana -- (28-February-2016)Am cumpărat în luna decembrie un lamai cu o lămâie care s- a copt și am recolta-o. Acum lamaiul are flori zi nu știu când sa-l schimb din ghiveci, acesta fiind mic,nu știu nici câți ani are lamaiul

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

121--curier-legislativ.html

Curier legislativ

Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148, din 19 decembrie 2007, privind reglementarea unor măsuri financiare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură.

(MO al României, Partea I, nr. 882, din 21 decembrie 2007).

Pentru început, este bine să ştim că, prin derogare de la unele prevederi ale OUG nr. 67/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 492/2006, precum şi ale OUG nr. 113/2006, prefinanţarea cheltuielilor aferente schemelor de plată se alocă temporar din veniturile obţinute din privatizare. (Art. 1).

Consecinţa firească a unei astfel de reglementări o constituie stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură în cadrul schemelor de plăţi directe, prin acordarea sumei de 1.907.374,11 mii lei din veniturile obţinute din privatizare, înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului, fără dobândă, ministrului de resort (MADR), pe o perioadă de 2 ani de la data intrării în vigoare a acestei Ordonanţe de urgenţă.

Important de reţinut este faptul că suma prevăzută mai sus este destinată asigurării surselor necesare efectuării prefinanţării următoarelor cheltuieli:

• prefinanţarea cheltuielilor aferente schemelor de plată implicate în derularea Fondului European pentru Garantare în Agricultură (FEGA), în sumă de 1.498.868,09 mii lei; • prefinanţarea cheltuielilor implicate în derularea Fondului European Agricol de Dezvoltare Rurală (FEADR), în sumă de 408.506,02 mii lei.

Cei interesaţi trebuie să ştie că schemele de plată implicate în derularea FEGA, pentru care se asigură prefinanţarea cheltuielilor destinate acestui fond sunt:

• schema de plată directă unică pe suprafaţă; • schema de plată pentru culturi energetice;

• schema de plată separată pentru zahăr.

După ce Ministerul Economiei şi Finanţelor virează sumele respective într-un cont de disponibilitate distinct, deschis în numele MADR la Trezoreria Statului, aceste sume sunt virate în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării MADR, care la rândul său, le virează într-un cont distinct, deschis pe numele Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA).

Decontarea plăţilor reprezentând prefinanţarea cheltuielilor aferente schemelor de plată, implicate în derularea FEGA şi FEADR, se efectuează de către APIA prin virament în contul beneficiarului (Art. 3 şi 4, alin. (1)-(3)).

Trebuie să mai ştim că beneficiarii plăţilor efectuate în cadrul schemelor de plăţi directe pentru agricultură sunt persoanele fizice şi/sau juridice prevăzute la art. 6 din OUG nr. 125/2006, pentru aprobarea schemelor de plăţi directe şi plăţi naţionale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, şi pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991, privind societăţile agricole şi alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 139/2007, despre care s-a scris – în această rubrică – în vara anului trecut.

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
726

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

122--breviar-juridic.html

Breviar juridic

Ordinul nr. 959, din 4 decembrie 2007, pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 641/2007, privind aprobarea sumelor, a condiţiilor şi a modului de acordare a acestor sume pentru achiziţia materialului seminal congelat de la taur şi a agentului criogenic folosit la conservare în anul 2007.
(MO al României, Partea I, nr. 844, din 10 decembrie 2007).
Ordinul nr. 947, din 12 decembrie 2007, privind modificarea Listei resurselor genetice animale în stare critică, în pericol de dispariţie, şi a celor vulnerabile, care sunt supuse programelor de conservare în anul 2007, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 767/2007.
(MO al României, Partea I, nr. 867, din 18 decembrie 2007).
Ordinul nr. 975, din 12 decembrie 2007, pentru modificarea alin. (1) al art. 49 din cap. IV „Dispoziţii finale“ al Anexei Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 850/2006, pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare, al organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.
(MO al României, Partea I, nr. 869, din 19 decembrie 2007).
Hotărârea Guvernului nr. 1.509, din 12 decembrie 2007, pentru modificarea cuantumului plăţilor naţionale directe complementare în sectorul zootehnic pentru anul 2007.
(MO al României, Partea I, nr. 862, din 17 decembrie 2007).
Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor nr. 201, din 13 decembrie 2007, privind Procedura de eliberare a certificatului de competenţă profesională pentru conducătorii şi însoţitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii.
(MO al României, Partea I, nr. 880, din 21 decembrie 2007).
Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148, din 19 decembrie 2007, privind reglementarea unor măsuri financiare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură.
(MO al României, Partea I, nr. 882, din 21 decembrie 2007)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1055

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

123--daca-i-musai-atunci.html

Dacă-i musai, atunci...

Proiectul Legii Camerelor Agricole are foarte multe lacune şi va trebui îmbunătăţit cu amendamente rezultate în urma dezbaterilor publice cu fermierii şi specialiştii din agricultură, noile instituţii adresându-se în primul rând lor şi se pare că aceştia nu au fost consultaţi.

Considerăm că în dezbaterile publice care vor avea loc trebuie să se ţină cont de experienţa ţărilor europene cu tradiţie, cum ar fi Austria, Germania, Franţa, Italia etc., identificându-se elementele viabile care pot fi adaptate la specificul României.

De asemenea, ar trebui să studiem mai atent evoluţia agriculturii din Spania şi Portugalia (ţări care au avut o evoluţie foarte bună şi rapidă în integrarea în UE). Aceste ţări aveau multe probleme în organizarea structurilor administrative, dar au reuşit să se dezvolte foarte bine într-un timp scurt.

Poate că nu ar fi rău ca, înainte de a fi legiferat noul act legislativ, să se experimenteze în câteva judeţe câteva unităţi-pilot pentru o perioadă de 1 an (un ciclu de producţie) după care să se extindă în toată ţara, ţinându-se cont de activităţile specifice preponderent întâlnite, respectiv creşterea animalelor, cultura mare, legumicultura, viticultura etc.

La încheierea acestui ciclu suntem convinşi că se vor identifica eventualele disfuncţionalităţi şi se vor putea remedia, astfel încât, în momentul în care se va aplica noul act normativ la nivelul întregii ţări, să aibă eficienţă maximă.

În cadrul judeţului, Camerele Agricole ar trebui înfiinţate zonal, unde să fie arondate mai multe comune cu specific agricol similar şi aici să-şi găsească locul specialişti agricoli zootehnici, medici veterinari, horticultori, jurişti, economişti, silvicultori etc. care să vină în întâmpinarea fermierilor cu servicii gratuite. Consider că finanţarea Camerelor Agricole ar trebui să se facă de la bugetul de stat şi din subvenţiile acordate de UE, urmând ca ulterior să se găsească şi alte surse de finanţare şi autofinanţare.

Această formă de organizare a fermierilor trebuie concepută cu mult discernământ pentru a fi o instituţie care să răspundă multiplelor deziderate ale satelor, având în vedere că oamenii sunt destul de dezorientaţi după atâtea probleme pe care le-au întâmpinat după 1989, încât nu mai au nevoie de o experienţă nereuşită.

Colectivul OJCA Bacău

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
677

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

124--in-dezbatere-proiectul-legii-camere...

În dezbatere, proiectul Legii Camerelor Agricole > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎn dezbatere, proiectul Legii Camerelor Agricole

Ignorăm importanţa fermierilor

Deşi am participat la întocmirea unui proiect de lege privind înfiinţarea Camerelor Agricole pe structura ANCA, consider că, în momentul actual, pentru buna funcţionare a acestor instituţii accentul ar trebui pus pe reprezentarea fermierilor.

Totuşi, momentul nu este tocmai oportun din cauza slabei reprezentativităţi a celor cărora li se adresează acest proiect de lege, situaţie grevată de două aspecte importante:

1. Fărâmiţarea proprietăţii din cauza aplicării legii funciare care nu s-a încheiat încă şi nu este definitivată a creat exploatările de subzistenţă aflate într-un procent covârşitor.
2. Existenţa marilor exploatări agricole constituite, conform Legilor nr. 31, nr. 36 şi Legea arendei, într-un procent foarte mic, exploataţii care, deocamdată, nu solicită consultanţă oferită de ANCA deoarece îşi permit să angajeze un tehnolog care să se ocupe direct de aceste probleme.

Scopul nostru este de a crea din activitatea agricolă o sursă de venit stabilă şi profitabilă, pentru dezvoltarea clasei de mijloc, făcând din aceasta o nouă meserie.

La ora actuală, principalul scop al ANCA este de a informa şi ajuta viitorii fermieri prin interconectivitatea cu instituţiile de cercetare, cu aplicarea cât mai eficientă a ultimelor tehnologii, ţinând pasul cu agricultura europeană.

Prin activităţi specifice (cum ar fi loturi demonstrative, dezbateri, mese rotunde, simpozioane, înfiinţări de grupuri de producători, cooperative, forme asociative de tot felul, OVAI-uri etc.) implementăm strategia agricolă ţinând cont de PAC.

Un grad foarte mare de implicare îl avem identificând potenţialii beneficiari ai fondurilor europene pentru dezvoltare rurală cu care putem construi cu adevărat o bază agricolă performantă.

Consider că unele modele aplicate în UE şi organizarea şi funcţionarea Camerelor Agricole nu se pot plia momentan pe specificul românesc.

Nu se pot aplica modele ale Camerelor Agricole din Franţa, Austria, Danemarca, unul dintre principalele motive fiind nedefinitivarea formelor de proprietate.

Adrian IORGA, director executiv OJCA Buzău

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
702
☐
˚ Comentarii
☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

125--studiu-de-piata.html

Studiu de piaţă

Vai de cei care importă grâu!

De la o săptămână la alta şi chiar de la o zi la alta, cotaţiile de bursă la grâne bat record după record. La Bursa din Chicago cotaţiile la grâu se apropie de 350 $/tona, în timp ce preţurile la porumb au atins maximul din ultimele trei decenii.

Operatorii de pe piaţa bursieră pun majorarea preţurilor pe seama nivelului ridicat al cererii, al recoltei scăzute şi al rezervelor reduse. Analiştii americani estimează că stocurile de porumb vor fi cele mai mici din ultimele trei decenii.

Prognoza în cazul grâului este una de-a dreptul înfricoşătoare: în cazul în care vânzările se vor derula în ritmul de până acum, rezervele de grâu se vor reduce atât de mult, încât abia vor putea asigura consumul mondial pentru 70 de zile.

Cotele la lapte se majorează ca să dispară

Multă bătaie de cap le-a dat comisarilor europeni repartizarea cotelor de lapte între principalele ţări producătoare. Miza o reprezintă nivelul subvenţiilor acordate crescătorilor de animale, nivel care le-a permis în timp să-şi organizeze ferme zootehnice cu performanţe productive excepţionale.

În încercarea de-a mai obţine ceva în plus pe ultima sută de metri, reprezentanţii ţărilor mari producătoare au solicitat, la finele anului trecut, o majorare cu 2% a cotelor de lapte până în anul 2013, când Uniunea Europeană va sista definitiv acest sprijin financiar.

Decizie discriminatorie

Guvernul României ţine cu orice preţ să fie pe placul europenilor, chiar şi atunci când este conştient că ia o decizie păgubitoare pentru fermieri. Este şi cazul sprijinului financiar de 300 lei acordat cultivatorilor de soia convenţională, în detrimentul celor care ar fi cultivat soia modificată genetic.

Pentru a primi acest sprijin, producătorii agricoli sunt chemaţi să depună, până la 1 martie 2008, o cerere tip la direcţiile agricole judeţene. În schimb, „OMG-iştii“ sunt obligaţi să tacă, pentru că altfel intră în conflict cu legea.

Rusia, mai conciliantă cu Polonia

După o dispută comercială care i-a pus pe ruşi într-o poziţie delicată cu Uniunea Europeană, serviciile veterinare din Rusia şi Polonia au ajuns la pace, punând capăt celor doi ani de embargo pentru importurile de carne de vită poloneză. Volumul exporturilor de carne spre Rusia nu pare a trece de 40.000-50.000 tone/an, dar el are o semnificaţie politică ce depăşeşte cu mult oportunităţile de afaceri ca atare.

Exemplul polonez ţine atât de perseverenţa, dar mai ales de demnitatea naţională. Nu ar fi rău dacă am prelua şi noi din el, chiar dacă am adopta un alt scenariu mai conciliant.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
856

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Preţul cărnii, de la furcă la furculiţă

Într-o economie de piaţă autentică acest drum este pavat nu numai cu intenţii bune, ci are şi un fundament economic care oferă tuturor partenerilor un câştig cinstit. Prin onestitate se înţelege aşadar înţelepciunea operatorilor economici de-a nu denatura sensul raportului dintre cerere şi ofertă, impunând cumpărătorilor preţuri pe care le practică doar marile carteluri.

Din acest punct de vedere, piaţa agroalimentară comunitară oferă un exemplu cât se poate de pozitiv. În Comunitatea Europeană, raportul între salarii şi preţuri oferă fiecărei familii posibilitatea unei alimentaţii normale, teoriile economice pe seama pieţei fiind adesea infirmate de realitatea practică.

Ce se întâmplă în România?

Să ne referim, bunăoară, la preţul cărnii pe piaţa ţărănească. Adică pe piaţa de pe care negustorii fac cele mai mari achiziţii. În multe pieţe din judeţele Alba, Arad, Bacău, Bistriţa-Năsăud, Botoşani, Buzău, Covasna, Gorj, Harghita, Prahova şi Timiş preţul cărnii la viţeluşul abia înţărcat nu depăşeşte 3 lei/kg, în viu. Până să ajungă la consumatori el îşi măreşte valoarea de şase ori, ce-i drept sub formă tranşată.

Comparaţia este valabilă şi la porc. Cu greu, cu foarte multă greutate, ţăranii pot încasa 400 lei pe un porc de 100 kg. Cât plătim noi la magazin, o simţim din plin pe buzunarul propriu.

Exemplul cel mai concludent este însă laptele. Nu în puţine locuri, centrele de colectare oferă cel mult 1 leu/litru. Consumatorii îl cumpără din magazin cu 4-5 lei, dar nu în forma lui originală, ci „smântânit“ de-a binele.

Singurul produs care se apropie de echilibrul pieţei este oul. Cu precizarea că atât la ţărani, cât şi la vânzători el este foarte scump. Premierul Călin Popescu-Tăriceanu promite că va lua taurul de coarne şi porcul de coadă pentru a face ordinea necesară pe piaţa agroalimentară. Cum? Prin nu ştiu ce controale care, în final, ar putea să-i slujească doar ca bază de documentare.

Soluţia pare a fi totuşi alta şi ea ţine de o inversiune în politica financiară, în sensul de-a pune în prim-planul mecanismului de subvenţii producătorul, şi nu procesatorul sau negustorul.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
813

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

127--totul-despre-fondurile-europene.htm...

Totul despre fondurile europene

Dispoziţiile prevăzute de legislaţia privind achiziţiile publice în vigoare sunt obligatorii pentru atribuirea Contractului de achiziţie publică, încheierea Acordului-cadru şi organizarea concursului de soluţii.

Contractul finanţat sau subvenţionat în mod direct, în proporţie de mai mult de 50% de către o autoritate contractantă (în acest caz APDRP) se consideră a fi Contract de achiziţie publică şi se atribuie potrivit prevederilor OUG nr. 34/2006. Contractul de finanţare trebuie să conţină, în mod obligatoriu, o clauză privind respectarea prevederilor OUG nr. 34/2006 pentru atribuirea Contractelor de achiziţie publică.

Care sunt etapele unui proces de achiziţie publică?

Elaborarea documentaţiei de atribuire/de selectare

- stabilirea specificaţiilor tehnice sau a documentaţiei descriptive;
- stabilirea clauzelor contractuale, inclusiv a cerinţelor minime de calificare şi a criteriului de atribuire – dacă este cazul, se solicită garanţie de participare;
- completarea Fişei de date a achiziţiei şi stabilirea formularelor şi a modelelor;
- anunţul către Ministerul Finanţelor Publice privind verificarea procedurală;
- definitivarea documentaţiei de atribuire.

Chemarea la competiţie

- publicarea anunţului de participare şi punerea la dispoziţie a documentaţiei de atribuire;
- răspunsul formulat la solicitările de clarificare;
- evitarea conflictului de interese.

Derularea procedurii de atribuire

- dacă este cazul, primirea candidaturii şi selectarea candidaţilor şi derularea rundelor de discuţii;
- stabilirea şi anunţarea termenului pentru elaborarea ofertelor;
- primirea şi deschiderea ofertelor;
- examinarea şi evaluarea ofertelor;
- stabilirea ofertei câştigătoare.

Atribuirea contractului de achiziţie publică

- notificarea rezultatului;
- respectarea perioadei de aşteptare pentru depunerea şi, dacă este cazul, soluţionarea contestaţiilor;
- semnarea Contractului sau încheierea Acordului-cadru;
- transmiterea spre publicare a anunţului de atribuire.

Încheierea dosarului de achiziţie publică

Derularea Contractului/Acordului cadru

- dacă este cazul, constituirea garanţiei de bună execuţie;
- derularea Contractului;

Finalizarea Contractului

- recepţia finală şi, dacă este cazul, eliberarea garanţiei de bună execuţie.

Analiza procesului.

Cum pot evita un conflict de interese?

O atenţie deosebită trebuie acordată evitării conflictelor de interese. Acestea apar atunci când funcţionarii publici sau contractuali din sectorul public sunt influenţaţi de interese personale atunci când îşi desfăşoară activitatea. Conflictul de interese poate fi de natură financiară şi nefinanciară.

Contractantul nu are dreptul de a angaja pentru îndeplinirea Contractului de achiziţie publică persoane fizice sau juridice care:

- au participat la întocmirea documentaţiei de atribuire;
- au fost implicate în procesul de verificare sau evaluare a candidaturilor sau ofertelor.

Nu au dreptul să fie implicaţi în procesul de verificare, respectiv evaluare a candidaturilor sau ofertelor următoarele persoane:

- soţ/soţie, rudă sau afin (rudă prin alianţă), până la gradul al patrulea inclusiv, cu persoane care fac parte din Consiliul de administraţie/organismul de conducere sau de supervizare a unuia dintre ofertanţi/candidaţi;
- persoane care deţin părţi sociale, părţi de interes sau acţiuni din capitalul subscris al unuia dintre ofertanţi/candidaţi;
- persoane aflate într-o situaţie care, în mod obiectiv, induce dubii cu privire la asigurarea imparţialităţii pe parcursul procesului de verificare/evaluare a candidaturilor/ofertelor.

După numirea comisiei de evaluare, membrii acesteia sunt obligaţi să dea o declaraţie de interese, imparţialitate şi confidenţialitate.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
898
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

128--orientari-noi-in-politica-agricola-...

Orientări noi în Politica Agricolă Comună

Reforme radicale care garantează performanţa

Modelul agricol idilic, prefigurat până acum de Uniunea Europeană, pare să-şi atingă sfârşitul. Globalizarea îi obligă pe strategii europeni să regândească o altă strategie, care să fie în consens cu noile cerinţe ale comerţului mondial. Această schimbare de etică pare a fi pregătită şi este bine să fie cunoscută şi de practicienii din agricultura românească.

Ca răspuns la presiunile exercitate de societatea şi economia europeană în plină dezvoltare, în decursul ultimilor 15 ani PAC a fost supusă unor schimbări radicale. Reformele din 2003/2004 au marcat o nouă etapă în acest proces, introducând „plăţile directe decuplate“ prin intermediul Schemei de Plăţi Unice (SPS) în majoritatea sectoarelor aparţinând primului pilon al PAC şi întărindu-l pe cel de-al doilea – politica de dezvoltare rurală.

Acest proces a continuat prin reformele sectoriale – zahăr (2006), legume şi fructe (2007) – şi continuă să se desfăşoare, având în vedere recentele propuneri legislative de reformă în sectorul vie-vin.

Sprijinul acordat producătorilor este acum într-o mare măsură „decuplat“ prin deciziile privind producţia.

Uniunea Europeană, cea mai largă piaţă agricolă

Competitivitatea agriculturii europene creşte în sectoarele-cheie, în ciuda scăderii pe care UE o înregistrează pe majoritatea pieţelor de mărfuri, iar UE este deja cel mai mare exportator agricol de produse, în principal al produselor cu valoare ridicată. Este în acelaşi timp şi cel mai mare importator din lume, rămânând la distanţă mare cea mai largă piaţă pentru ţările aflate în curs de dezvoltare.

Mai mult decât atât, PAC contribuie din ce în ce mai mult la înlăturarea riscurilor de degradare a mediului înconjurător şi la furnizarea multora dintre bunurile publice pe care le aşteaptă societăţile noastre.

În cele din urmă, politica consolidată de dezvoltare rurală sprijină protejarea mediului înconjurător şi a peisajelor naturale şi generează creştere, inovaţii şi înfiinţarea de noi locuri de muncă în zonele rurale.

Cu toate că un număr din ce în ce mai mare al zonelor rurale din UE vor fi influenţate de factori exteriori sectorului agricol, zonele îndepărtate, depopulate sau puternic dependente de practicarea agriculturii se vor confrunta cu serioase provocări în ceea ce priveşte durabilitatea economică şi socială.

Îmbunătăţiri ulterioare privind controlul de sănătate („health check“)

Progresele arătate mai sus indică faptul că varianta PAC de astăzi este fundamental diferită de cea din trecut, nefiind opuse deselor diferenţe paradoxale care apar între rezultatele reformei. Dar, pentru ca PAC să rămână în continuare o politică a prezentului şi viitorului, este necesar ca ea să îşi poată evalua instrumentele, să testeze dacă acestea funcţionează aşa cum ar trebui.

Este inevitabil că, pe viitor, va trebui ca lucrurile să evolueze mai mult, orice politică „bătută în cuie“ într-un mediu aflat într-o continuă schimbare fiind destinată să devină învechită.

PAC a dovedit că agricultura UE poate evolua cu succes şi poate înregistra schimbări, dar este nevoie ca fermierilor să li se dea posibilitatea de a se adapta în contextul unei politici previzibile.

Reforma din 2003 a fost primul pas care a permis PAC să se alinieze la cerinţele secolului al XXI-lea.

Consensul tuturor elementelor reformei 2003 nu a putut fi, însă obţinut din prima.

Răspuns la trei întrebări fundamentale

Aceste clauze, fără a implica o reformă fundamentală a politicilor existente, permit posibilitatea unor modificări ulterioare, conform pieţei şi altor evoluţii. Subiectele pe care le acoperă au fost grupate sub denumirea de „health-check“ (controlul de sănătate) (CS). Scopul este acela de a răspunde la 3 întrebări importante:

- care sunt posibilităţile de a simplifica şi eficientiza schema plăţii unice?
- cum să transformăm instrumentele de sprijin al pieţei, proiectate iniţial pentru a face faţă unei Comunităţi, alcătuite iniţial din 6 state membre, în instrumente relevante pentru o globalizare tot mai accentuată şi o UE compusă din 27 de membri?
- cum să facem faţă noilor provocări, de la schimbările de climă, la dezvoltarea biocombustibililor şi managementul resurselor de apă şi altele deja existente, cum ar fi biodiversitatea, prin adaptarea la noile riscuri şi oportunităţi?

Dana Dumitriu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
834
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

129--o-combinatie-periculoasa.html

O combinaţie periculoasă

Există specialişti în domeniul alimentaţiei care afirmă că glutamatul de sodiu E 621 – unul dintre cei mai periculoşi aditivi alimentari pentru organismul uman – este folosit la scară industrială, cu acordul autorităţilor sanitare.

Se utilizează în fabricarea supelor instant concentrate, a mezelurilor, precum şi în conservarea laptelui, a brânzeturilor şi ciupercilor. Are efecte neurotoxice, provocând migrene şi crampe. Se vinde sub formă de cristale deschise la culoare, fără gust, motiv pentru care trebuie combinat cu alţi aditivi chimici aromatizanţi.

Mai nou, organizaţii de profil din Uniunea Europeană militează pentru interzicerea folosirii E 621 în produsele destinate consumului uman. De altfel, Ministerul Agriculturii din SUA şi-a informat public cetăţenii că glutamatul de sodiu este unul dintre principalii factori de risc în apariţia bolilor Alzheimer şi Parkinson.

O situaţie asemănătoare se întâlneşte şi în privinţa folosirii benzoatului de sodiu, E 211, în producerea băuturilor răcoritoare. Fatală, după părerea specialiştilor, este mai ales folosirea în combinaţie a benzoatului de sodiu, E 211, cu acidul ascorbic, E 300.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
726

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

13--polenul-recoltat-la-albine-4.html

Polenul recoltat de albine (IV)

Utilizarea polenului ca aliment

Valoarea reală a diversităţii conţinutului polenului constă totuşi în echilibrul existent între aceşti nutrienţi şi în efectul sinergic al diversităţii, precum şi efectelor mai subtile sau caracteristicilor legate de origine decât de prezenţa cantitativă a acestora. Acele caracteristici subtile şi compuşii sensibili se pierd uşor la o păstrare şi o condiţionare necorespunzătoare, lucru ce trebuie privit cu foarte mare atenţie atunci când se cumpără produse ce conţin polen recoltat de albine.

Efectul stimulent al polenului şi posibila ameliorare a transformării alimentelor atât la nivelul organismului uman cât şi la animale este de un deosebit interes pentru cei care au o dietă neechilibrată sau deficitară. Cu greu pot fi găsite date ştiinţifice care să susţină această informaţie, dar un studiu detaliat ar putea releva imensul potenţial al acestui produs pentru o foarte mare parte a societăţii umane.

Singura problemă serioasă legată de încorporarea polenului în alimente cum sunt dulciurile, deserturile, cerealele, tablete sau chiar în miere, este larg răspândita susceptibilitate alergică a populaţiei la o largă varietate de specii de polen.

Păstura

Diferitele practici apicole tradiţionale cu albine melifere sau albine fără ac apreciază în general polenul depozitat în faguri. Gustul său acrişor caracteristic, ca rezultat al fermentaţiei lactice, îl face mult mai plăcut decât polenul. Prin această fermentaţie se obţine o conservare a polenului, produsul final fiind cunoscut sub denumirea de păstură sau pâinea albinelor. Procesul de fermentaţie are de asemenea rolul de a îmbunătăţi valoarea nutriţională a polenului şi evită necesitatea de a-l congela.

Valoarea nutritivă a păsturii este mult mai mare acolo unde se creează dezechilibre nutriţionale printr-o limitare a diversităţii şi a cantităţii de hrană. Copiii sunt cei care pot beneficia în mod cu totul deosebit de administrarea de suplimente cu polen sau păstură în dieta zilnică.

Conform opiniei dr. Kilmer McCully de la Harvard Medical School (1984), leziunea iniţială în arterioscleroză este cauzată de o serie de evenimente produse de deficienţa în piridoxină (vitamina B6) şi o creştere a concentraţiei de homocisteină, produs toxic de degradare a aminoacidului metionină.

În prezenţa piridoxinei, homocisteina nu mai are efectele toxice cunoscute. De vreme ce metionina este un aminoacid esenţial care trebuie preluat zilnic din alimente, recomandarea dr. McCully este de a consuma alimente cu un conţinut ridicat de vitamina B6 şi unul scăzut de metionină. Primele trei alimente care dispun de un raport corect B6- Met sunt bananele (40 la 1), morcovii (15 la 1), ceapa (10 la 1). Din acest punct de vedere, polenul are un astfel de raport de 400 la 1, ceea ce poate explica rolul său în alimentaţia bolnavilor coronarieni.

Digestie şi circulaţie

Se ştie că polenul este un accelerator de creştere. El reglează funcţia intestinală mai ales în cazuri de constipaţie cronică sau diaree rezistentă la tratamentul cu antibiotice. Polenul suferă un proces de autodigestie şi ajută la digestia altor alimente. Un fapt cu totul interesant legat de consumul de polen este controlul ponderal. Odată ajuns în sistemul digestiv, acesta suferă o combustie rapidă, ceea ce conduce la o „ardere“ rapidă a grăsimilor şi creşte nivelul de consum al caloriilor.

Detoxifiere şi imunitate

Polenul este utilizat ca stimulent al sistemului imunitar ce are capacitatea de a corecta o serie de procese biochimice din organism, eliminând astfel o serie de procese nocive. Medicii europeni au constatat că persoanele ce se confruntă cu dependenţa de alcool, atunci când sunt tratate cu polen, prezintă o remarcabilă diminuare a dorinţei de a bea. Tinerii care doresc să elimine consumul de droguri, în cazul în care apelează la o cură de polen, trec printr-o perioadă minimă de suferinţă din cauza dezintoxicării. Polenul are şi capacitatea de a metaboliza xenobioticele (substanţe otrăvitoare şi toxine) din organism.

Cum se administrează polenul – dozare şi posologie

Adulţi: se începe cu o linguriţă dimineaţa (cu o ½ oră înainte de micul dejun, urmată de puţină apă, suc sau lapte. Creşteţi treptat cantitatea zilnică cu cîteva granule până se ajunge la 2 linguriţe pe zi. În mod normal, se poate consuma o cantitate de circa 1 lingură pe zi.

Copii: se începe de la 3 ghemotoace, crescând treptat în câteva zile cu câte 2 ghemotoace până se ajunge la ½ linguriţă pe zi. Polenul se poate consuma în amestec cu miere sau poate fi omogenizat într-un lichid la temperatura camerei.

O altă formă de administrare este cea legată de o predigestie a polenului care se poate face în iaurt, peste noapte, la temperatura camerei. Acest lucru permite activarea enzimelor de la nivelul peretelui celular, care prin deschiderea porilor eliberează conţinutul nutritiv al grăuncioarelor.

Dr. bioch. Cristina Mateescu,
Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură, Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
3221

□

Comentarii

□

□

1. Vuculescu -- (25-March-2010)Buna ziua.Se poate administra la copii de un an si 7 luni polen?Care este doza recomandata,daca da.Va multumesc

2. panainte florenta cleopatra -- (16-September-2010)buna ziua ! aveti acest produs (pastura).daca da spuneti-mi la ce pret si cum se administreaza la un copil de 4 ani si la altul de 16 ani .
va multumesc anticipat !

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

130--feriti-va-de-mirajul-indulcitorilor...

Feriţi-vă de mirajul îndulcitorilor!

Consideraţiile pe care le supunem atenţiei nu au scopul de a îndemna cititorii să renunţe la înlocuitorii sintetici ai zahărului, ci sunt doar o punere în temă. Fiecare consumator are dreptul de a opta pentru ceea ce consideră sănătos.

În ultima vreme sunt la modă tot felul de produse alimentare fără zahăr, în a căror reclame se spune că nu au calorii şi din acest motiv sunt preferate în special de către femei sau de către persoanele care vor să slăbească. Se pare însă că unul dintre îndulcitorii folosiţi în locul zahărului, şi anume Aspartamul, este de fapt un aliment mult mai toxic şi mai periculos decât banalul zahăr.

Aspartamul, numit şi Nutrasweet, apare pe etichete ori cu numele lui, ori codificat ca E951. Este un îndulcitor sintetic, preparat în laborator şi care nu există în natură. Are o putere de îndulcire de 180 de ori mai mare decât zahărul şi este lipsit de calorii. Puterea lui de îndulcire este dată de faptul că acţionează direct asupra sistemului nervos, asemenea unei substanţe psihotrope.

Aspartamul sau E 951 se găseşte în compoziţia acelor băuturi răcoritoare denumite Light pentru că nu au calorii, în compoziţia unor gume de mestecat, dropsuri, pastile de îndulcit, sucuri de la dozator etc. Câteodată este folosit chiar ca adjuvant la băuturile cu zahăr, pentru a le face mai dulci. Este simplu pentru cineva care doreşte să ştie dacă un produs conţine sau nu Aspartam să verifice compoziţia acelui produs.

Cu toate că, încă de la crearea Aspartamului, s-a constatat nocivitatea acestuia, profiturile de milioane de dolari realizate prin înlocuirea zahărului din sucuri şi alte dulciuri au făcut ca mulţi să închidă ochii la efectele negative ale E 951, în special fiind convinşi de „experţii“ angajaţi de marile companii alimentare să „demonstreze“ că de fapt Aspartamul nu prezintă niciun pericol.

Institutul de Cercetare a Cancerului din SUA a descoperit o creştere a incidenţei tumorilor maligne la nivelul creierului în anii care au urmat obţinerii licenţei Aspartamului pentru băuturi (1983).

În final trebuie să atragem atenţia că, în mod dureros, Aspartamul este folosit şi în unele medicamente pentru copii. S-a constatat că efectele Aspartamului asupra copiilor pot fi dezastruoase, constând în special în scăderea inteligenţei, slăbirea memoriei, instabilitate psihică şi creştere în greutate.

Oricum, orice decizie cu privire la consumul de îndulcitori sintetici ţine de responsabilitatea fiecăruia.

(M.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
744

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

131--ce-vor-silvicultorii-branului.html

Ce vor silvicultorii Branului?

Spre sfârşitul fiecărui an, inginerii silvici din comunele brănene se întâlnesc, din iniţiativa Asociaţiei „Fiii şi prietenii Branului“. Cea de-a patra întâlnire a avut loc într-un decor feeric, prilejuit de complexul turistic „Cheile Grădiştei“ din comuna Moeciu-Bran.

Alături de o parte dintre cei peste 100 de ingineri silvici originari din comunele brănene, la reuniune au participat profesori universitari de la Facultatea de Silvicultură din Braşov, primari ai comunelor brănene, parlamentari originari din această zonă ş.a.

Despre Bran se poate spune că oamenii de aici au o adevărată vocaţie silvică. Faţă de oricare altă localitate din ţară, Branul se află în frunte, după numărul de ingineri silvici. Primii au absolvit facultăţi de silvicultură din Viena, Schemnitz şi Brăneşti, încă din secolul al XIX-lea. Numărul de universitari silvici este de 8, doctorii în silvicultură sunt peste 10, plus membrii silvici ai academiilor.

Dezamăgiri care umbresc speranţele

Dezbaterile prilejuite de această reuniune s-au axat pe două comunicări: Proiectul Noului Cod Silvic, între speranţe şi dezamăgiri (referent acad. prof. Victor Giurgiu) şi Arondarea ocoalelor, problemă actuală a administraţiei silvice (referent ing. Dan Runceanu, director tehnic al Direcţiei Silvice Braşov).

Discuţiile au scos în evidenţă constatarea potrivit căreia „Proiectul Noului Cod Silvic“ conţine, pe de o parte, componente generatoare de satisfacţie şi speranţe pentru îndreptarea nedreptăţilor care au afectat starea pădurilor ţării în perioada de tranziţie, iar pe de altă parte cuprinde componente contrare, dezamăgiri care umbresc speranţele pentru o gestionare durabilă şi performantă a pădurilor.

Participanţii la dezbatere au susţinut că este absolut obligatorie adoptarea principiilor fundamentale ale gestionării durabile a pădurilor (primordialitatea funcţiilor ecologice; recunoaşterea polifuncţionalităţii ecosistemelor forestiere; conservarea şi ameliorarea biodiversităţii; recunoaşterea rolului predominant al silviculturii pentru dezvoltarea rurală şi durabilă).

Silvicultorii au speranţa că, la nivelul Camerei Deputaţilor, se vor pune în aplicare cerinţele pentru adoptarea unui Cod Silvic aliniat la legislaţia ţărilor din Uniunea Europeană şi adaptat la împrejurările generate de schimbările climatice manifestate în ţara noastră prin creşterea frecvenţei şi a intensivităţii hazardelor naturale, respectiv a inundaţiilor catastrofale, secetelor severe, alunecărilor de teren ş.a.

În finalul comunicării sale, profesorul Victor Giurgiu s-a adresat factorilor de decizie pentru reînfiinţarea Departamentului Silviculturii în cadrul actualului minister de care depinde silvicultura şi reintroducerea cuvântului „pădure“ în denumirea Ministerului Agriculturii.

Poate ar fi bine.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
707

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

132--pamantul-la-limita-secatuirii.html

Pământul, la limita secătuirii

• Interviu cu dr. Mihail Dumitru, directorul Institutului de Cercetări pentru Pedologie şi Agrochimie.

„În România ultimilor ani agricultura, în loc să devină un factor de producţie, a ajuns un factor de stres. Dacă un ţăran a ajuns să-şi abandoneze terenul e semn rău. Dar şi mai rău este că acei care văd acest lucru şi pot să facă ceva nu stau să gândească cum s-a ajuns aici.

Ai impresia, văzând toate acestea, că sunt unii care, pur şi simplu, nu vor ca lucrurile să meargă bine în ţara noastră...“ dr. Mihail Dumitru, directorul ICPA

Rep.: Cum vedeţi, domnule Dumitru, rezolvarea la toate aceste neajunsuri?

M.D.: Dacă vrem să mai facem ceva trebuie să luăm agricultura ca pe un tot unitar, să analizăm situaţia de la caz la caz şi să facem investiţii serioase.

Am pierdut în ultimii 20 de ani o clasă de fertilitate şi mai mult decât atât nu poate scădea în viitor pentru că solul nu se epuizează complet. Doar că rămâne la un anumit echilibru şi va da aceeaşi producţie scăzută de acum încolo.

Solurile noastre nu se simt bine, iar oglinda o reprezintă producţiile care au scăzut în ultima vreme la floarea-soarelui cu 30%, la grâu cu 25% şi la porumb cu 15%.

Un mod ciudat de integrare

În momentul de faţă noi ne aliniem la reglementările europene importând alimente, lucru dureros pentru o ţară considerată cândva eminamente agrară. Avem extraordinar de multe lucruri de făcut, iar lucrurile trebuie privite altfel.

Intrarea în UE a fost cândva o ţintă dorită de mulţi dintre noi, dar, dacă doar am intrat şi nu încercăm să îi ajungem din urmă pe ceilalţi, să ţinem pasul cu ei, atunci nu rezolvăm mare lucru.

Infestarea chimică, o balivernă

Rep.: Să înţelegem că agricultura noastră nu are mari probleme cu infestarea chimică a solului, cu care se confruntă alte state?

M.D.: Nu avem absolut nicio problemă din acest punct de vedere. Ba, mai mult, la ora actuală îmi este greu, dacă nu chiar imposibil, să găsesc un teren poluat din cauza agriculturii.

Cândva, prin anul 1994, s-a făcut un raport în care se arăta că 40% din apele subterane ale României sunt poluate cu nitraţi proveniţi din sursele agricole. Acum, nici dacă am băga în apă tot îngrăşământul care se foloseşte în ţara noastră, tot nu s-ar ajunge la acel nivel pentru că atunci a fost doar o greşeală de interpretare. A fost incompetenţă sau poate rea-voinţă.

Cartarea agrochimică ţine de… istorie

Rep.: Dumneavoastră coordonaţi la nivel naţional programul de cartare agrochimică a terenurilor. Există şi păreri că în teritoriu nu se fac prea multe analize.

M.D.: Cartare agrochimică nu se mai face de 20 de ani. Numai străinii care vin la noi în ţară să cumpere un teren mai fac această lucrare, pentru că aşa sunt ei obişnuiţi, nu pentru că i-ar obliga vreo lege.

Trebuie să fim conştienţi că de acum încolo ne va fi mai greu, iar dacă nu ţinem cont de acest lucru, în câţiva ani vom intra în impas total.

Am auzit şi fermieri care consideră că, achiziţionând o sămânţă mai bună, nu mai trebuie să aplici îngrăşăminte. Dacă ăsta este nivelul de tehnologie nu are rost să mai discutăm de producţie, competiţie sau cartare agrochimică.

Aşadar, exceptând câţiva fermieri mari, gen Culiţă Tărâţă, Poienaru, Nicolae, Muscă, Anghel şi încă alte câteva asociaţii mai serioase, ceilalţi agricultori nu fac această lucrare. Dar cei enumeraţi mai sus nu sunt doar nişte mari fermieri, ci şi oameni mari în gândire, înconjuraţi de specialişti de mare ţinută, care fac totul ca la carte.

Şi de ce să ne mirăm că au producţii de trei ori mai mari decât ceilalţi? Aceştia trebuie urmaţi, şi nu invidiaţi. Ei sunt etalonul ţării din acest punct de vedere şi din fericire îi mai avem, dar deţin o suprafaţă insuficientă, doar 20% din terenurile ţării.

De ce este nevoie de cartare?

Rep.: Domnule director, de ce este necesară o asemenea lucrare şi cum este ea organizată în teritoriu?

M.D.: Avem nevoie de cartare pentru a cunoaşte calitatea solului, apoi pentru a valorifica la maximum toate caracteristicile şi pentru a obţine producţiile cele mai bune. De asemenea, prin aceste studii putem da o prognoză de viitor pentru zona respectivă şi putem stabili care este modul cel mai adecvat de folosire a solului. Fără această cartare nu poţi să faci decât greşeli.

Nu trebuie confundată cartarea chimică cu cea pedologică

Ştiind ce sol avem şi care sunt factorii restrictivi (secetă, inundaţii etc.), putem să ne îndreptăm spre elementele nutritive, Ph, humus, capacitate de schimb cationic, care se determină prin cartarea agrochimică şi influenţează direct planta. Pentru o evaluare corectă trebuie făcute ambele tipuri de cartări.

Legat de organizarea în teritoriu, până în anul 2002, când la minister a venit un agronom valoros, Petre Dae, Oficiile de pedologie au traversat o perioadă mai grea. Acest demnitar le-a salvat deoarece, citind cărţile lui Şişeşti, aflase că trebuie văzut ce este în sol pentru a şti ce mai trebuie dat plantei.

Recunosc că de atunci toţi miniştrii au respectat această decizie şi nu a venit nimeni să desfiinţeze Oficiile de pedologie, fapt ce ar fi constituit o mare greşeală, pentru că solul este principalul mijloc de producţie în agricultură şi el trebuie mai întâi cunoscut.

La noi în ţară cartare agrochimică nu se mai face, ci doar cartare pedologică prin care se determină tipurile de sol şi potenţialul de fertilitate, însă nu şi necesarul de îngrăşăminte.

S-a făcut o mare greşeală că nu mai avem cadastru în agricultură şi s-a dat la Administraţia Publică, motiv pentru care lucrurile merg aşa cum merg şi la APIA.

Degeaba legi…

Rep.: Există prevederi legale care să oblige la efectuarea acestei lucrări sau ele sunt necesare doar la înstrăinarea terenului?

M.D.: Da, sunt legi. Că nu funcţionează este altceva. Legea cadastrului spune că studiul agrochimic trebuie făcut o dată la 4-5 ani, iar cel pedologic la 10-12 ani.

Legea fondului funciar spune că nu trebuie să se construiască nimic pe terenurile de clasa I şi a II-a de calitate şi că este interzisă scoaterea acestor terenuri din circuitul agricol. Dar de unde să ştim noi unde se încadrează un teren, dacă nu facem studiile pedologice?

Oamenii nu sunt informaţi. În plus, preţul unei cartări agrochimice nu depăşeşte 100 kg de grâu pentru un hectar şi trebuie făcută o dată la 4-5 ani, iar câştigurile venite ulterior sunt mult mai mari, dacă bineînţeles se şi fertilizează aşa cum trebuie.

Avem şi legi care ne obligă să facem toate aceste studii, mai sunt şi zeci de ordine ale ministrului, dar la ce folos dacă nu le respectă nimeni?

- Ca suprafaţă agricolă România se situează între primele 6 ţări din Europa.
- Pe plan mondial, pe 62% din suprafaţă solurile au o fertilitate redusă sau foarte redusă, 27% au o fertilitate moderată şi numai 11% o fertilitate ridicată.

- România se găseşte încă într-o situaţie mai bună, respectiv: numai 52% din solurile româneşti au o fertilitate redusă şi foarte redusă, fertilitatea moderată este pe 20,7%, iar ridicată şi foarte ridicată pe 27,3%.
- Dacă ne referim la asigurarea solului românesc cu principalele elemente nutritive şi cu humus constatăm că:

– conţinutul de humus este mic şi foarte mic pe 7,5 milioane de hectare;

– 5 milioane ha au o asigurare slabă şi mijlocie cu azot. Pentru fosfor, problema este mai dificilă, pentru că 43% din suprafaţa agricolă a României are o aprovizionare slabă sau foarte slabă cu fosfor; situaţia este bună în ceea ce priveşte potasiul. Peste 6 milioane de ha au un conţinut mic şi foarte mic de fosfor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
806

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

133--116-ani-de-scoala-agricola-la-geoag...

116 ani de şcoală agricolă la Geoagiu > REVISTA LUMEA SATULUI

116 ani de şcoală agricolă la Geoagiu

Cel care păşeşte pragul Colegiului Tehnic Agricol „Alex. Borza“ are o revelaţie aparte. De la intrare îşi dă seama de ordinea şi disciplina care s-au statornicit aici.

De câţiva ani, la conducerea şcolii se află un colectiv de excepţie, în frunte cu directorul Ioan Vălean şi directorul adjunct Marin Ştefania, doi manageri de excepţie, buni profesionişti, cu tact pedagogic.

Punctele tari ale Grupului Şcolar din Geoagiu sunt:

- personal didactic competent;
- dotare excelentă, inclusiv în domeniul ITC;
- parteneriate cu agenţi economici, experienţă în derularea de proiecte cu finanţare europeană;
- ofertă educaţională adaptată la nevoile de formare identificate pe piaţa muncii;
- rezultate bune ale elevilor la examenele de absolvire şi la concursurile şcolare;
- obţinerea de resurse extrabugetare.

Dintre punctele slabe am aminti câteva:

- lipsa unor spaţii optime pentru desfăşurarea instruirii practice în domeniul alimentaţiei;
- implicare insuficientă a unor cadre didactice în activitatea extracurriculară;
- mediile de intrare în liceu şi la şcoala de arte şi meserii.

Şcoala şi-a început activitatea în anul 1891, sub denumirea de Şcoală Inferioară de Agricultură. De la înfiinţare şi până în prezent, unitatea a funcţionat fără întrerupere şi fără să-şi modifice profilul de bază, adică pregătirea specialiştilor în agricultură.

Directorul şcolii ne-a vorbit şi de unele ameninţări, cum ar fi:

- scăderea cu 34% a numărului de tineri cu vârste cuprinse între 14-19 ani până în 2010;
- dificultăţi de integrare socioprofesională a absolvenţilor;
- resurse bugetare insuficiente;
- motivare scăzută a cadrelor didactice;
- repartizarea computerizată a absolvenţilor de gimnaziu pe baza rezultatelor şcolare ale elevilor şi fără nicio legătură cu aptitudinile acestora.

Ar fi de precizat că Grupul Şcolar din Geoagiu a acumulat experienţă în derularea de proiecte internaţionale, în parteneriate şcolare şi programe educative pentru elevi şi părinţi. Aceste parteneriate au fost încheiate cu Staţiunea de Cercetări Pomicole şi Ocolul Silvic din Geoagiu, cu SC Bucur SRL Orăştie, cu Agro Company-Abatorul Săuleşti, SC Elit Cugir, Avis Mintia, cu o staţiune turistică din Geoagiu-Băi, unităţi care asigură efectuarea practicii de către elevi.

La rândul său, Direcţia agricolă a judeţului Hunedoarea este un partener foarte important în derularea activităţii

Grupului şcolar.

Ar mai fi de amintit şi câteva proiecte derulate:

- proiect de dezvoltare informaţională şi educaţională;
- accesul la educaţie a grupurilor dezavantajate cu focalizare pe rromi;
- schimb de experienţă cu Colegiul Agricol şi Horticol din Coutences, regiunea Normandia-Franţa, finanţat de către Asociaţia Côte d'Armour.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1242

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

134--a-detine-un-challenger-inseamna-con...

A deţine un Challenger înseamnă a controla viitorul > REVISTA LUMEA SATULUI

A deţine un Challenger înseamnă a controla viitorul

Tractoarele cu şenile din seriile MT700B şi MT800B sunt produsele emblematice ale mărcii Challenger. Conforme standardelor Challenger, cele mai bune din lume în termeni de inginerie, aceste produse vă garantează o excelentă amortizare a cheltuielilor iniţiale de investiţie. În concluzie, o mai mare rentabilitate pentru dumneavoastră.

Aceasta înseamnă:

- Minimizarea costurilor de producţie;
- Optimizarea randamentului muncii;
- Respectarea mediului înconjurător;
- Optimizarea amortizării investiţionale.

Datorită eficienţei mai mari, rentabilităţii mai bune şi diminuării costurilor de întreţinere, veţi înţelege rapid de ce noi spunem „A deţine un Challenger înseamnă a controla viitorul".

MT700B - MT800B

Seria 700 cu modelele: MT745B (269 CP) MT755B (301CP) MT765B (320CP)

Seria 800 cu modelele: MT835B (350CP) MT845B (400CP) MT855B (460CP) MT865B (510 CP) MT875B (570CP)

Putere şi performanţe impresionante!

Modelele Challenger MT se bazează pe o concepţie specifică tractoarelor cu şenile. Transmisia şi motorul fabricate de Caterpillar reprezintă coloana vertebrală a acestei maşini special concepută pentru a valoriza puternica forţă de tracţiune asigurată de şenile.

Aceste tractoare performante sunt capabile să se adapteze la orice tip de exploatare, parcelă sau cultură şi să lucreze cu un plus de eficacitate, de confort şi, în acelaşi timp, să compacteze solul mult mai puţin decât oricare alt tip de tractor existent pe piaţă.

Motoare – seria MT B

Tractoarele MT800B de ultimă generaţie sunt dotate cu motoare care au încorporată întreaga nouă tehnologie nepoluantă - ACERT® de la Caterpillar®. Toate modelele sunt conforme strictelor norme „Tier III" referitoare la emisiile motoarelor diesel, stabilite de UE – cu un an înainte de data limită oficială.

Cel mai recent model al gamei, MT875B, este dotat cu noul motor „verde" Cat C18 ACERT – cel mai puternic motor de tractor agricol disponibil pe piaţă – care atinge puterea extraordinară de 570 cp (424 kW).

Tehnologia inovatoare ACERT® de la Caterpillar este rodul unei serii de îmbunătăţiri, care au condus la o tehnologie de vârf în domeniul motoarelor. Plecând de la principiul obţinerii unei combustii optime prin producerea unor emisii minime, tehnologia supraveghează cele patru sisteme principale ale motorului:

carburant, aer, electronică şi eşapament.

Sistemul de Gestiune al Aerului foloseşte turbocompresoare pentru a propulsa aerul răcit şi curat în camera de combustie.

Un sistem electronic gestionează volumul necesar diferitelor niveluri de sarcină şi diferitelor viteze. Chiulasele cu flux transversal „cross flow" şi, dacă este cazul, patru supape pentru fiecare cilindru îmbunătăţesc în mod semnificativ gestiunea aerului pentru a reduce reactivitatea motorului şi a spori economia de carburant şi performanţa.

Sistemul de Injecţie HEUI asigură injecţia carburantului în camera de combustie prin mici jeturi multiple, atunci când este cazul. Definirea raţiilor de injecţie – reglarea aportului de carburant în timpul întârzierii aprinderii şi injecţiei principale – este posibilă datorită faptului că sistemul HEUI poate funcţiona independent de regimul motorului.

Performanţa motorului este optimizată prin varierea caracteristicilor de debit pentru sarcina uşoară şi la ralanti, independent de condiţiile de încărcare ridicată în regim nominal

Modulul de Gestiune Electronică CAT® Electronics ADEM 4 este în întregime integrat, pentru a obţine emisii reduse, păstrând în acelaşi timp puterea, performanţa şi o excelentă economie de carburant.

Motorul a fost special conceput pentru a se putea adapta tehnologiilor suplimentare menite să satisfacă exigenţele viitoare, precum un catalizator cu oxidare diesel montat în circuitul de eşapament.

Transmisia

Este concepută şi construită special pentru a fi utilizată pentru tractoarele cu şenile de Caterpillar. Fiecare dintre cele 16 viteze înainte şi cele 4 în marşarier sunt capabile să transmită întreaga putere. Noua transmisie este compusă din 9 grupe de ambreiaj. Doar două dintre ele sunt sub sarcină pentru fiecare raport. S-a realizat un important câştig de randament în raport cu alte tipuri de transmisii care utilizează simultan cel puţin trei grupe de ambreiaj.

Calea rulantă Mobil-trac™

Cea mai mare suprafaţă de contact la sol din domeniu.

Sistemul Mobil-trac combină viteza, mobilitatea şi supleţea pneurilor cu tracţiunea, portanţa, condusul lin şi presiunea scăzută la sol a şenilelor.

Având 240 cm între osii, unitatea Mobil-trac este cea mai lungă din domeniu. Astfel, lungimea îmbunătăţeşte echilibrul şi tracţiunea, iar şenilele extralungi reduc compactajul.

Şenilele sunt cu 10 până la 14% mai largi decât la precedentele modele de Challenger şi au o suprafaţă de contact la sol de până la 11% superioară altor tractoare cu punte dublă.

Suspensia exclusivă Opti-Ride™ garantează un condus foarte lin pe câmp şi pe stradă. Ea foloseşte resorturi Marsh Mellow® pentru a izola „bara rigidă" (care face legătura sistemului Mobil-trac cu şasiul) a cadrului. În afară de asigurarea suspensiei, osia se poate înclina până la 8 grade, ceea ce permite ca fiecare tren de şenile să se ridice în mod independent cu până la 150 mm deasupra centrului.

Roţile centrale ale fiecărei şenile fac şi ele parte din sistemul de suspensie: două roţi din faţă ale MT700B sunt montate pe un boghiu central pivotant, iar a treia pe un amortizor din cauciuc. MT800B are două perechi de boghiuri pivotanţi.

(Marsh Mellow este o marcă înregistrată a Firestone Industrial Products).

Lăţimea redusă nu necesită permis pentru gabarit depăşit

Toate modelele ocupă mai puţin de 3 metri lăţime atât în timpul procesului de lucru muncii, cât şi în timpul deplasării. Acest fapt simplifică deplasarea pe şosea şi vă scuteşte de grija de a face o cerere pentru un permis special de gabarit depăşit sau de a avea o remorcă.

Sistem de gestiune a puterii

Acest dispozitiv modifică reglajul motorului şi al transmisiei pentru a spori performanţele. De exemplu:

- Randament maxim

Se obţine un randament excelent datorită controlului sarcinii motorului şi al vitezei. Sistemul modifică automat raportul şi regimul, pentru a obţine cea mai mare viteză de înaintare posibilă.

- Viteză constantă a motorului

Viteza constantă a motorului se obţine fără ca raportul să fie schimbat, în vederea maximizării randamentului carburantului.

- Viteză de înaintare constantă

Atunci când tractorul este folosit pentru încărcături uşoare, sistemul modifică regimul motorului şi schimbă raportul pentru a se adapta variaţiilor de încărcătură şi a menţine viteza de înaintare dorită.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
914
□
º Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Programul SAPARD în România, 1,8 miliarde euro > REVISTA LUMEA SATULUI

Programul SAPARD în România, 1,8 miliarde euro

Interviu cu domnul László - Attila KLÁRIK, director general al APDRP

2005 - an de vârf

Rep.: Domnule director general, înţelegem că unul dintre obiectivele pe care le aveţi de atins anul acesta este finalizarea programului SAPARD. Ce a mai rămas de făcut şi ce şanse sunt de a utiliza toţi banii rămaşi?

L.A.K.: Programul SAPARD a demarat cu multe dificultăţi. În primii trei ani ne-am confruntat cu o lipsă acută de cereri de finanţare. În mare parte, beneficiarii au fost reticenţi din cauza construcţiei financiare mai dificile decât cea pe PHARE sau pe ISPA, iar marea piedică pentru aceştia era faptul că nu puteau primi bani în avans. Dar acestea au fost regulile jocului pe care nu noi le-am stabilit, ci Uniunea Europeană.

Dacă nu exista SAPARD-ul cred că atât sectorul agroalimentar cât şi agricultura românească intrau în colaps deoarece au apărut şi noile standarde mult mai exigente faţă de cele cu care eram noi obişnuiţi.

Rep.: Când a fost depăşit impasul?

L.A.K.: Abia în anul 2005, programul SAPARD a primit un avânt. La ora aceea, din 1,5 miliarde euro disponibili, doar 400 de milioane erau contractate, iar suma achitată abia depăşise 200 milioane de euro. Din acel moment cererea a devenit atât de mare, încât în 2006 s-a depăşit plafonul alocat şi a trebuit să intervină guvernul pentru ca fondurile programului SAPARD să fie suplimentate cu încă 300 milioane de euro.

Astfel, de la o alocare financiară de 1,5 miliarde euro, cât reprezenta contribuţia UE şi cea naţională, s-a ajuns la 1,8 miliarde.

În luna noiembrie a anului trecut am depăşit un aşa-zis prag psihologic reuşind să plătim un miliard de euro din SAPARD-ul comunitar. Pentru anul acesta, cum nu mai avem ce să contractăm, grija noastră este să implementăm proiectele contractate şi să plătim suma rămasă, care este în valoare de 460 milioane de euro cuvenite anului 2006.

Legat de şansa de a utiliza toţi banii, la ora actuală nu există sincope în sistem care să ne facă să credem că vor fi pierderi.

Fără SAPARD, agricultura intra în colaps

Totuşi, cu aceşti bani s-au putut face nişte lucruri spectaculoase şi vi le voi enumera pe cele mai relevante:

- 15% din populaţia rurală beneficiază de utilităţi publice realizate prin programul SAPARD;
- 58% din capacităţile de abatorizare existente la ora actuală au fost realizate sau modernizate prin investiţii SAPARD;
- aproximativ o treime din capacitatea de prelucrare a laptelui şi un sfert din cea de morărit au fost asigurate prin programul SAPARD.

Rep.: Dacă ar fi să ne referim la realizări, ce contribuţie concretă a avut programul SAPARD la dezvoltarea

satului românesc şi a sectorului agroalimentar?
L.A.K.: Contribuţia a fost imensă şi cel mai bine ar fi să analizăm puţin cifrele. Prin SAPARD am avut o alocare financiară de 1,5 miliarde euro pe şapte ani, ceea ce înseamnă aproximativ 230 milioane de euro pe an. Dacă în 2007, PIB-ul României a fost 100 de miliarde, atunci alocarea financiară pe un an a reprezentat 0,2% din PIB. Cifra pare infimă.
Vedeţi, aşadar, ce s-a putut face din 2002 până în 2007 cu doar 0,2% din PIB şi gândiţi-vă că prin noul program, FEADR, vom avea aproximativ 1 miliard de euro pe an, de cinci ori mai mult.
Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
867
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

136--pesta-ca-un-blestem.html

Pesta, ca un blestem > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPesta, ca un blestem

De unde şi cum o fi venit la noi pesta este de acum istorie. Fapt este că a omorât de-a lungul timpului milioane de porci. Veterinarii au încercat în zadar stârpirea ei. Neavenite au fost şi recomandările veterinarilor europeni, care mai mult i-au încurcat pe specialiştii noştri.

Anul trecut, epidemia a pătruns, pentru prima dată şi în exploataţiile profesionale din judeţul Timiş, unde a „lichidat“ 50.000 de capete, iar operaţiunea nu este încheiată. Adevărul este că veterinarii noştri au trebuit să ia de la capăt sistemul de vaccinare preventiv împotriva pestei. Adică să reînceapă acţiunea naţională de vaccinare.

Noua campanie de vaccinare antipestă ar trebui să înceapă zilele acestea. Ea vizează atât exploataţiile profesionale, cât şi gospodăriile populaţiei.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
739
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

137--gripa-aviara-s-a-dus-dar-ameninta-s...

Gripa aviară s-a dus, dar ameninţă să revină > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulGripa aviară s-a dus, dar ameninţă să revină

La Murighiol, ultimul focar de gripă aviară din România, este acum linişte. Organele sanitar-veterinare raportează că focarul a fost stins şi în curând găinile vor cotcodăci din nou.

Marele pericol al ciumei este însă departe de a fi înlăturat. Păsările migratoare se vor întoarce şi este de anticipat că, odată cu ele, vor reveni şi „santinelele infectate“. Aceasta pentru că nu peste tot în lume autorităţile sunt atât de preocupate precum în Europa pentru stârpirea lor.

Dovadă şi lanţurile epidemice ce încep să înconjoare bătrânul continent.

Atenţie, deci, la cârdurile care se reîntorc!

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
740
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Preşedintele Traian Băsescu vrea o nouă Strategie Naţională pentru Dezvoltare Durabilă > REVISTA LUMEA SATULUI

Preşedintele Traian Băsescu vrea o nouă Strategie Naţională pentru Dezvoltare Durabilă

Pe 22 ianuarie, în Aula Academiei Române, a avut loc lansarea proiectului de revizuire a Strategiei Naţionale pentru Dezvoltarea Durabilă a României. Lucrarea reprezintă un proiect comun al Guvernului României, Ministerului Mediului şi Dezvoltării Durabile, al Programului Naţiunilor Unite pentru Dezvoltare şi Centrului Naţional pentru Dezvoltare Durabilă.

Cu acest prilej, preşedintele României, Traian Băsescu, a vorbit de nevoia de creştere a capacităţii administrative în câteva domenii-cheie. Este vorba de absorbţia şi utilizarea eficientă a fondurilor europene, coerenţa politicilor de macrostabilizare, precum şi de capacitatea de planificare şi programare a politicilor şi resurselor bugetare.

Şeful statului a amintit necesitatea reducerii decalajelor care acum sunt foarte mari faţă de media Uniunii Europene, fie că vorbim de nivelul PIB/locuitor, intensitatea energetică, productivitatea muncii sau nivelul competitivităţii. „Disparităţile noastre regionale sunt mari, iar regiunile din România sunt printre cele mai în urmă din Uniunea Europeană“, a declarat acesta.

Preşedintele a mai precizat că România este ţara din Uniunea Europeană cu cea mai mare pondere agricolă şi cu cea mai mare populaţie rurală din Uniune: „Există estimări conform cărora, la orizontul anului 2020, am putea reduce această pondere cel puţin la jumătate, adică 15 la sută din populaţia ocupată. Acest lucru se poate realiza în condiţiile ţintirii unei rate de ocupare de 70 la sută a populaţiei din mediul rural“.

„Marea provocare a modernizării structurii economice este restructurarea calitativă a locurilor de muncă“, a afirmat şeful statului, pentru a asigura un transfer masiv de locuri de muncă din agricultură în alte ramuri – cu deosebire în servicii.

În opinia preşedintelui ţării, Strategia pentru Dezvoltare Durabilă trebuie să asigure dezvoltarea agriculturii, o infrastructură modernă de transport, gestiunea mediului, a resurselor naturale, a biodiversităţii şi a schimbărilor climatice.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
703

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cum înfiinţăm o microfermă de bubaline? > REVISTA LUMEA SATULUI

Cum înfiinţăm o microfermă de bubaline?

• Înfiinţarea microfermelor de bivoli în zonele cu tradiţie se prefigurează a fi o activitate de mare eficienţă.

Prima microfermă de bubaline ce se va construi în România este indicat a se executa pe actualul patrimoniu agrozootehnic al SCDB – Şercaia, judeţul Braşov, care are o merituoasă activitate, tradiţie în creşterea bubalinelor de peste 100 de ani.

La înfiinţarea fermelor mici şi mijlocii de bubaline trebuie ţinut seama de următoarele resurse materiale şi umane:

- suprafaţa necesară construcţiilor zootehnice şi sanitar-veterinare să fie calculată şi amplasată conform legislaţiei în vigoare;
- se cere luată în calcul şi suprafaţa furajeră sub raportul energiei nutritive oferite de furajele cultivate pe aceasta;
- familia sau personalul ce deserveşte patrimoniul zootehnic să fie promovat în această activitate cu condiţia îndeplinirii anumitor condiţii legate de vârstă, vigurozitate, nivel de cultură şi calificare în domeniul agro-zoo-veterinar;
- utilajele agricole şi instalaţiile zootehnice ale fermei se procură de la firme specializate, care vor fi folosite numai după instruirea corespunzătoare a lucrătorilor în zootehnie;
- capitalul financiar este bine să-l deţină proprietarul şi nu să apeleze la credite cu dobânzi mari deoarece se pune problema rambursării lui. Pentru oferta de credite, dacă o acceptăm, trebuie în prealabil să se apeleze la efectuarea unui studiu de fezabilitate şi prognoză economică;
- procurarea materialului de reproducţie (viţele, juninci, bivoliţe primipare) să se facă din zone bine studiate din punct de vedere zootehnic, sanitar-veterinar şi al materialului biologic privind materialul seminal pentru I.A. sau embrionii congelaţi;
- integrarea pe verticală a fermei de bubaline să se facă în sensul ca laptele să fie procesat, industrializat tradiţional în fermă, valorificându-se toate produsele lactate, precum şi un punct de tăiere şi de preparare a mezelurilor prin asociere cu alţi crescători de bivoli din zonă;
- microfermele de bubaline, după caz, trebuie să dispună de posibilităţi de utilizare a energiei solare, eoline, geotermice;
- viitorul efectiv matcă, pretabil la mulsul mecanic, să se facă în două etape de producţie, în care relaţia om-animal să fie de natura blândeţii, a cunoaşterii reciproce, a abordării voluntare, ca toate bivoliţele să accepte musul mecanic pe conductă şi rar în mulsul la bidon;
- în prealabil se iau unele autorizaţii de funcţionare de la serviciile de mediu, cadastru (OCOT), sanitar-veterinar, sanepid, secţia financiară, DADR, protecţia muncii şi aprobările necesare legate de PSI

(pompieri) etc.
În acest sens, mă străduiesc să se înceapă construirea microfermei după un proiect la nivel UE, care să fie un exemplu demn de urmat pentru crescătorii din zonă şi din ţară.
Cu această ocazie îmi cer scuze şi dezmint afirmaţia făcută de mine în revista „Lumea Satului“ nr. 20 (49), din 16-31 octombrie 2007, precum că, „în comuna Şercaia a existat o staţiune pentru creşterea bivolilor, dar din păcate s-a desfiinţat“.
Toma BĂNICĂ
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
3026
□
Comentarii
□
□
1. eduard -- (1-December-2010)Buna, vas ruga sa imi trimiteti ceva informatii mai noi din 2010.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

14--cu-fata-spre-monumentele-istorice-al...

Cu faţa spre monumentele istorice ale satelor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCu faţa spre monumentele istorice ale satelor dialog cu prof. Constantin Stere, directorul Direcţiei de Cultură, Culte şi Patrimoniu – Prahova

C.B.: D-le director, ca veche vatră de cultură şi istorie românească, Prahova ocupă un loc important, ca număr şi însemnătate a monumentelor istorice, dintre care însă multe sunt în ruină...

C.S.: Situaţia asta nu este de ieri, de azi. Deşi Legea nr. 442/2001 spune că răspunderea pentru protecţia monumentelor istorice cade în sarcina administraţiei locale, dar şi a proprietarilor acestora, se cam aştepta totul de la stat, de la Ministerul Culturii, care are fonduri limitate.

De aceea ne-am îndreptat atenţia în sprijinirea primăriilor cu consultanţi tehnici de specialitate, asigurarea de proiecte şi altele. Banii, cum ştie toată lumea, sunt puţini iar cerinţele sunt mari.

C.B.: Câte monumente istorice există acum în Prahova?

C.S.: Peste 400, dintre care 87 sunt biserici, precum şi alte 10 mănăstiri şi schituri şi un număr mare de foste case domneşti sau boiereşti, îndeosebi a celor din familia Cantacuzino. Cu câteva excepţii, în marea majoritate a cazurilor sunt mari probleme privind conservarea lor.

C.B.: Ce se întâmplă cu bisericile şi mănăstirile declarate monumente de arhitectură românească şi lăcaşuri de cult?

C.S.: Aici lucrurile sunt cumva altfel. Prin grija administraţiilor locale, dar şi asigurarea de fonduri de la buget şi din donaţii se fac lucrări de conservare. Între acestea se află şi cunoscuta Biserică Galbenă din Urlaţi, cu o pictură din 1750, Biserica de centru din comuna Puchenii Mari, situată pe DN 1 - Bucureşti - Ploieşti, pictată parţial de Nicolae Grigorescu, dar şi altele. În cazul de la Puchenii Mari este salutară iniţiativa de susţinere a lucrărilor de către deputatul de Prahova, Mihai Apostolache, care practic se îngrijeşte de restaurarea acestei biserici.

În ceea ce priveşte bisericile mănăstireşti, pentru anul 2008 avem în vedere trei mănăstiri de pe Valea Teleajenului, zonă turistică de larg interes. Este vorba de Mănăstirea Cheia, Mănăstirea Suzana şi Mănăstirea Zamfira.

Cea din Staţiunea balneoclimaterică de la Cheia are urgentă nevoie de intervenţii de conservare, apoi cea de la Suzana. O lucrare aparte urmează să fie realizată tot din 2008 şi la Schitul de la Jercălăi - Urlaţi. Acolo, unde există Biserica din lemn cunoscută ca fiind Biserica Regina Maria, trebuie realizate reparaţii urgente. Tot aici există şi un important depozit de icoane ale Arhiepiscopiei Bucureştilor de care aparţine schitul, care trebuie renovat urgent.

C.B.: Până la mănăstiri, domnule director, vedem cum multe dintre monumentele închinate eroilor neamului cad peste noi, de atâta neglijenţă, de atâta nepăsare...

C.S.: În acest caz, direcţia noastră nu poate face prea mult. Monumentele sunt în răspunderea directă a primăriilor. Iar până ce organizaţii specifice precum este cazul „Cultul eroilor“ le va lua în evidenţă pe toate, datoria de a le îngriji şi conserva o are tot administraţiile locale.

Acestea sunt obligate să aloce, prin bugetul lor anual, sume corespunzătoare. În ceea ce ne priveşte, Direcţia judeţeană de Cultură a întocmit o listă cu toate monumentele de acest gen pe care o aducem la cunoştinţa publică a primarilor care trebuie să-şi facă datoria.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1063
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

140--bolile-parazitare-la-pasari-si-impo...

Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (III)

Bolile parazitare ale animalelor, numite şi parazitoze, sunt cauzate de diverşi paraziţi pe care i-am sistematizat în prezentările precedente astfel:

1. PROTOZOOZE – sunt boli parazitare cauzate de protozoare flagelate păsărilor domestice, la care determină manifestări clinice destul de grave şi mai rar diagnosticate, cu totul întâmplător, la păsările sălbatice.

1.1. Trichomonoza păsărilor este o boală parazitară, digestivă, produsă de flagelaţi din familia Trichomonadidae, care afectează tineretul aviar, mai frecvent puii de porumbel şi de curcă şi mai rar pe cei de găină, fazan şi bobocii de raţă. Dintre păsările sălbatice, este afectat cu deosebire porumbelul sălbatic. Păsările adulte nu fac boala, dar sunt purtătoare şi eliminatoare de paraziţi. Incidenţa cea mai ridicată şi formele cele mai grave de boală se întâlnesc la porumbei.

Boala evoluează în toate sistemele de creştere, frecvenţa fiind mai mare atunci când condiţiile igieno-sanitare şi de alimentaţie sunt deficitare.

În condiţiile creşterii tradiţionale, Trichomonoza apare mai frecvent primăvara şi vara, când tineretul aviar este mai numeros. Contaminarea se face pe cale orală odată cu apa şi furajele, murdărite cu excrementele sau falsele membrane eliminate de către păsările bolnave sau purtătoare.

Boala evoluează singură şi în asociaţie cu boli bacteriene sau cu Histomonoza (o alta boală parazitară) şi se manifesta prin leziuni cu caracter predominant necrotic şi forme caracteristice în funcţie de evoluţia bolii şi de pasărea parazitată, cu localizare pe mucoasa diferitelor segmente ale tubului digestiv (bucofaringiană, esofagiană, cecală, a guşii, intestinală) şi ficat.

La porumbei localizările cele mai frecvente sunt cele buco-faringiene, caracterizate fie prin false membrane, alb-gălbui (de unde şi denumirea de „mălai în gât“), a căror detaşare lasă urme sângerânde sau noduli localizaţi la comisura ciocului, partea superioară a faringelui, dar şi pe esofag, care deformează regiunea respectivă.

La curcă, găină şi raţă sunt mai frecvente localizările hepatice şi intestinale şi mai puţin cele bucofaringiene.

Leziunile hepatice, la porumbei şi curci, constau în noduli de culoare albă – sidefie, de diferite mărimi, bine delimitate de ţesuturile normale ale ficatului.

Semnele clinice ale bolii nu sunt caracteristice, fiind diverse datorită numeroaselor specii ale genului Trichomonas şi localizării lor, manifestându-se prin abatere, lipsa poftei de mâncare, diaree, slăbire, creştere încetinită şi mortalitate.

Diagnosticul bolii se pune relativ uşor dacă se au în vedere caracteristicile epizootologice privind existenţa bolilor şi manifestările anatomo-clinice prezentate, precum şi prin examene microscopice de laborator prin care se confirmă prezenţa parazitului.

Profilaxia se realizează prin măsuri nespecifice reprezentate de igienizarea adăposturilor şi a volierelor, efectuarea dezinfecţiilor curente cu DECONTAMINOL, CATIOROM, PURSEPT, asigurarea unei alimentaţii echilibrate şi creşterea tineretului aviar separat de păsările adulte

Tratamentul se face individual sau la întregul efectiv de păsări, prin administrarea de produse medicamentoase. La porumbeii voiajori sau de ornament se recomandă administrarea produselor FLAGELSTOP, ROMETRONIDAZOL sau COLUMBOVIOFORT.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
4665
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

141--buzoienii-pot-conta-pe-samanta-buna...

Buzoienii pot conta pe sămânţă bună > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBuzoienii pot conta pe sămânţă bună

Inspectoratul Teritorial pentru Controlul Seminţelor şi al Materialului Săditor Buzău s-a plasat anul trecut printre primele 10 unităţi de profil din ţară. De la dl inspector Constantin Feraru am aflat că s-au pus din timpul anului trecut bazele producţiei de sămânţă pentru toamnă.

Astfel, s-au realizat peste 5.000 ha loturi semincere de grâu, în colaborare cu unităţi puternice din Buzău, Verneşti, Amarul, Pogoanele, Padina, Săgeata, Puieşti, Ziduri, Boldu şi Vâlcelele. De exemplu, numai la o singură unitate din Săgeata (Agrouniversal Group) s-au semănat 1.000 ha cu grâu de sămânţă.

Predomină soiurile autohtone Flamura 85, Dropia, Boema, Glosa, care s-au dovedit utile în condiţiile de secetă ale anului trecut.

Inspectoratul buzoian s-a clasat pe locul 8, reuşind să certifice o cantitate de peste 12.000 tone sămânţă de grâu. Pentru campania de primăvară s-au asigurat peste 2.000 tone sămânţă de orzoaică, cultură ce constituie materia primă necesară fabricării malţului de bere.

Unitatea de certificare Sauflet Alty a manifestat o preocupare deosebită pentru ca agricultorii buzoieni să beneficieze şi în acest an de sămânţa necesară.

Se mai află în stoc şi grâu de primăvară care urmează să fie semănat în zonele premontane.

„La floarea-soarelui şi porumb, producţiile de sămânţă au fost mici, date fiind condiţiile climatice din 2007. Dar s-au găsit soluţii: cantităţile necesare fiind asigurate de firmele Pioneer, Saaten Union şi Monsanto.

O grijă aparte s-a manifestat pentru legumicultori, sămânţa necesară fiind asigurată prin intermediul SCDL Buzău. Pentru viticultori şi pomicultori, materialul săditor a fost deja asigurat datorită SCDVV Pietroasa, dar şi pepinierei de la Istriţa. O parte din portaltoi provine de la particularii din Breaza şi Nailui, producători tradiţionali de material săditor viticol.

Miron ŞTEFĂNESCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
709
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

142--la-carcea-o-investitie-de-rang-euro...

La Cârcea - O investiţie de rang european > REVISTA LUMEA SATULUI

La Cârcea - O investiţie de rang european

Recent, în localitatea Cârcea, judeţul Dolj, a fost inaugurat unul dintre cele mai mari şi mai moderne depozite de legume şi fructe din ţară, aflat în administrarea SC Marigaz Trade SRL.

La eveniment au participat personalităţi ale autorităţilor judeţene şi locale, reprezentanţi ai APDRP – Centrul Regional 4 Sud-Vest, fermieri – potenţiali furnizori de legume şi fructe din sudul şi sud-estul ţării, reprezentanţi ai mass-media locală şi centrală.

Amănunte despre această… importantă investiţie am aflat de la managerul firmei, ec. George MARINESCU.

Produsele horticole, pe un traseu civilizat

„Investiţia a fost realizată cu finanţare SAPARD, valoarea totală ajungând la circa 3,5 mil. euro. Este vorba de o unitate de sortare, ambalare cu o capacitate de 6 t/oră şi un spaţiu de depozitare cu atmosferă controlată de 2.400 locuri pentru paleţi.

Tehnologia utilizată ne permite să controlăm parametri precum temperatura, umiditatea, concentraţiile de oxigen, azot şi dioxid de carbon. Totul este automatizat, maşinile de sortare, ambalare, care au o capacitate de până la 10 t/oră, fiind importate din Olanda. Se poate sorta orice legumă sau fruct cu diametrul de până la 12 cm.

Avem şi un sector de transport. Putem transporta legumele şi fructele de la producător şi mai departe către lanţurile moderne de desfacere cu mijloacele proprii.

Investiţia aceasta vine de fapt în sprijinul producătorilor care vor avea de-acum şansa de a-şi valorifica în condiţii decente producţia, şi nu prin diverşi intermediari care n-au nicio treabă cu producţia şi vând tot felul de tarabe şi la preţuri de speculă, înşelând atât producătorul, cât şi consumatorul.

O afacere ce merită...

Cum mi-a venit ideea acestei afaceri?

Am fost plecat o perioadă în Canada unde am lucrat ca transportator la o firmă care făcea exact ceea ce voi face au acum aici.

În 2004 m-am întors acasă şi am luat hotărârea să pun în aplicare ce am văzut acolo.

În 2005 am început primele discuţii cu autorităţile responsabile de programul SAPARD. În noiembrie 2006 am început construcţia depozitului, iar după exact un an s-a încheiat. Sper ca, în 2008, tot mai mulţi producători să aibă încredere în noul sistem şi să înţeleagă că nu vor putea supravieţui pe piaţa care acum se conturează şi în România.

Trebuie să spun că, la început, înainte de a începe colaborarea cu SAPARD eram, ca mulţi alţii, puţin speriaţi, dar proiectul s-a derulat foarte bine până la urmă. Ba, mai mult, am fost tot timpul îndrumaţi şi sprijiniţi de cei care lucrează la Biroul regional SAPARD.

Nu-i uşor, dar merită să te implici într-o astfel de afacere. V-o spun eu.“

A consemnat I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
903

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dâmboviţa, judeţul cu 100.000 de pomicultori

Interviu cu ing. Marin Eugen, director executiv al DADR Dâmboviţa

C.B.: Judeţul Dâmboviţa era cunoscut ca o forţă în pomicultura ţării. Ce loc ocupă azi?

M.E.: Încă suntem în fruntea ţării. Şi aceasta pentru că ţăranii de pe văile Dâmboviţei şi Ialomiţei, în ciuda greutăţilor cu care se confruntă de peste un deceniu, nu s-au lăsat de pomicultură. Mai mult, au rezistat şi o mare parte a exploataţiilor de profil, preluate de oameni destoinici şi cu mare dragoste de pomi. Singurele plantaţii abandonate au fost cele din zona de câmpie – Găieşti şi Moreni. Contăm pe 10.000 ha de livezi!

C.B.: Se mai poate vorbi de performanţă în producţie?

M.E.: Da. La specia principală – mărul – am avut în 2007 recolte bune, chiar foarte bune. Între 30-44 tone/ha în plantaţiile intensive şi de 7-25 tone/ha în cele clasice. Am avut şi o bună oportunitate de afaceri. Pomicultorii noştri au mers cu cantităţi mari la export în Austria, Slovacia, Ungaria şi cu cantităţi apreciabile, la un preţ bun, la industrializare.

Câştigul era şi mai mare dacă contam mai mult pe soiuri autohtone, aşa cum este Frumosul de Voineşti, creat la Staţiunea de Cercetare şi Producţie de la Voineşti, preferat de pomicultorii noştri şi care rămâne o vedetă a acestora.

C.B.: Aşadar, europenii încep să-şi schimbe gusturile în materie...

M.E.: Într-adevăr, în multe state din UE aflăm alte gusturi, alte preferinţe. Preferă soiurile locale, în cultură ecologică, rezistente la rapăn şi făinare, aşa cum este Frumosul de Voineşti. În Europa de azi sunt încă la modă soiurile fără un colorit viu, roşu-aprins, aşa cum este Ionathanul, fiind preferate cele de culoare verde pronunţat, cu un conţinut mai redus de zaharuri.

„Frumosul de Voineşti“ rămâne fala cercetătorilor dâmboviţeni. În Europa are parte de o cerere tot mai mare, mai ales din partea consumatorilor de fructe ecologice.

Staţiunea a rezistat şi dă semne de relansare

C.B.: Mai există celebra Staţiune de Cercetare de la Voineşti?

M.E.: Din fericire, da. Cu un important număr de specialişti. Deţine o suprafaţă de 140 ha pentru cercetare-producţie, deşi sprijinul financiar de stat se lasă încă aşteptat. Promovează prioritar soiul creat aici – Frumosul de Voineşti, iar Festivalul mărului organizat anual în acest loc se află la ediţia a VII-a.

C.B.: Am înţeles că dvs. chiar sunteţi un bun pomicultor...

M.E.: Am acasă, la ţară, o livadă unde promovez soiurile tradiţionale. Este pasiunea vieţii mele. Sunt doar inginer horticol şi am lucrat mulţi ani în cercetare şi producţie pomicolă.

Livezile intensive, fala de altădată

C.B.: Domnule director, ce loc ocupă livezile intensive în judeţul Dâmboviţa?

M.E.: Un loc de primă mărime. Avem plantaţii intensive în aproape toate localităţile cu tradiţie: Voineşti, Văleni, Malu cu Flori, Gemenea, Cândeşti, Dragodăneşti şi la Gheboaia. Mai toate fermele mari au rămas la fel ca înainte de 1989. Dorim să extindem livezile de tip intensiv şi să mergem chiar şi pe cele de tip superintensiv, cu producţii de 50-70 şi chiar 100 de tone la ha.

C.B.: Competiţia europeană obligă...

M.E.: Aşa este. Nu ne bizuim numai pe tradiţie, avem în judeţ peste 100.000 de pomicultori. Nu-i gospodărie în satele de deal şi munte fără livezi. Oamenii au şi dotare: tractoare, utilaje, ba chiar şi lăzi, spaţiu de depozitare. De la Voineşti la vale toate casele au pivniţe. Tradiţia asta trece de 200 de ani. Se discută de plantaţii noi – intensive şi superintensive. Investiţia specifică este costisitoare, dar merită. Avem programe şi pentru arbuşti fructiferi. Se pune problema contractelor de valorificare: sunt necesare şi noi unităţi de procesare, de conserve.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1741

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

144--tehnologia-de-cultivare-a-mustarulu...

Tehnologia de cultivare a muştarului

Muştarul se cultivă pentru seminţele sale bogate în ulei (31-40%). Uleiul se foloseşte în industria conservelor, a margarinei ş.a. Turtele măcinate se folosesc la prepararea muştarului alimentar şi în medicină. Are tehnologie simplă şi este complet mecanizabilă.

Poate da rezultate şi în anii secetoşi deoarece:

- are perioada de vegetaţie scurtă (80-90 zile) şi ajunge la maturitate înainte de a se instala seceta şi arşiţa;
- se seamănă foarte timpuriu şi foloseşte apa acumulată în sol în perioada de iarnă.

Se poate cultiva în toate zonele pe sol mijlociu, bogat în humus.

Plantele premergătoare trebuie să lase terenul curat de buruieni.

Nu este indicat după fasole, soia şi floarea-soarelui, deoarece au o boală comună – putregaiul alb (Sclerotinia).

Distanţa între rânduri este de 12,5 cm cu 15-16 kg sămânţă/ha sau la 25 cm cu 7-8 kg/ha. Adâncimea de semănat este de 2-4 cm.

Fertilizarea se face cu 80 kg N/ha şi 60 kg P_2O_5/ha.

Semănatul se face cu sămânţă proaspătă, din anul precedent şi cât mai devreme, deoarece poate germina la 1°C.

Pentru a se putea semăna de timpuriu, arătura de toamnă trebuie bine mărunţită şi nivelată pentru ca în primăvară pregătirea patului germinativ să se efectueze printr-o singură lucrare superficială.

Lucrări de întreţinere. Se recomandă o grăpare uşoară după răsărire, perpendicular pe direcţia rândurilor şi praşile atunci când distanţa între rânduri este mai mare. Când apare atac de purici se tratează.

Muştarul este o cultură rentabilă. Inginerul Virgil Murgu, care a cultivat 200 ha în comuna Vânători – Galaţi, a realizat 2.000 kg/ha, cu un profit de 13 milioane lei/ha.

Recoltarea are loc când silicvele se colorează brun, iar seminţele sunt galbene. Nu este pericol de scuturare. Se recoltează cu combina direct din lan sau în două faze.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
30132

□

Comentarii

□

□

1. rugina -- (16-March-2011)Sunt interesat de cultivarea a 200 ha cu mustar samanta pentru export in comunitate

Asiguram autorizare pentru productie lot semincer si material saditor.

2. Nicu -- (24-February-2013)doresc sa infiintez 50 ha mustar ,daca aveti oferta valabila rog sa ma contactati pe email

3. Gill Mark -- (29-March-2014)Unde gasesc deminte de mustar pentru semanat in Bistrita? Am aflat ca ar fi bun in gradina de zarzavat contra buruienilor.Cu multumiri

4. vitan lucian -- (28-May-2014)Am cautat sa aflu unde se cultiva mustar la noi in tara. In satul nostru sunt multi apicultori si eram interesati de aceste culturi. Daca ne puteti da informatii va rugam sa ne comunicati

5. Lucian -- (15-October-2014)Buna ziua! Vreau sa cultiv pentru inceput 10 ha cu mustar si m-ar interesa daca aveti samanta si care este pretul pe kg sau la ha.
Va multumesc!

6. Plumbu Mihai -- (25-October-2014)Am contracte de multiplicare ptr Porumb si F.Soarelui cu Pioneer,Kws,Caussade.Vreau sa cultiv mustar sămânța si ptr consum.mulțumesc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

145--cateva-date-practice-privind-cultur...

Câteva date practice privind cultura faceliei (II) > REVISTA LUMEA SATULUI

Câteva date practice privind cultura faceliei (II)

Facelia poate valorifica cu succes terenurile pe care, de obicei, primăvara bălteşte apa şi care, din această cauză, nu se pot lucra decât târziu, după uscarea lor. Pe aceste terenuri, facelia se poate semăna fie toamna târziu, când solul este mai uscat, fie către sfârşitul iernii, în februarie, pe zăpadă, înainte de începerea dezgheţului.

În acest din urmă caz, semănatul se va face prin împrăştiere cu mâna. La începerea dezgheţului seminţele ajung pe pământ odată cu topirea zăpezii, iar după uscarea terenului începe dezvoltarea culturii.

- epoca de primăvară.

Seminţele de facelia semănate în partea a doua a lunii aprilie (20-29 aprilie) contribuie la obţinerea unui cules la începutul lunii iunie (10-20 iunie). Atenţie însă, durata înfloririi lanurilor de facelia este influenţată în mare măsură de densitatea plantelor!

La semănatul des plantele se ramifică puţin, numărul inflorescenţelor este mai mic şi durata înfloritului se reduce considerabil. De exemplu, într-o parcelă semănată des (15-20 cm între rânduri), înfloritul durează 10-20 zile, iar la o parcelă semănată la 40 -50 cm între rânduri durata înfloritului este de 20-25 zile.

Pentru înfiinţarea loturilor semincere (producere de seminţe), epoca optimă de semănat este la sfârşitul lunii martie sau prima jumătate a lunii aprilie.

Dubla însămânţare

În cazul stupinelor mici, cu suprafeţe mici de teren, se poate recurge la o dublă însămânţare. Prima însămânţare se efectuează în perioada normală, iar a doua însămânţare, mai târziu cu 7-10 zile, la jumătatea intervalului dintre rândurile semănate anterior.

În cazul în care primele semănături nu vor fi afectate de brume se va obţine un cules mai timpuriu, iar când mai târziu plantele vor fi înlăturate semănăturile din etapa a doua se vor dezvolta mai repede decât dacă se va recurge la o nouă reînsămânţare.

Alt procedeu indicat pentru prelungirea perioadei de înflorire este semănatul în 2-4 epoci, începând de la zvântarea terenului şi continuând apoi la 10-15 zile.

- epoca de vară.

Pentru a asigura un cules continuu peste vară, seminţele de facelia se seamănă succesiv în cursul lunilor iunie-iulie, în mai multe etape, la un interval de 6-12 zile, pe suprafeţe diferite.

Această metodă dă rezultate foarte bune dacă însămânţările coincid cu o vreme ploioasă, în schimb dacă timpul este secetos germinaţia seminţelor poate să întârzie şi până la 2 săptămâni sau sămânţa să nu răsară deloc.

Facelia se poate semăna fie în cultură pură în lotul apicol, în acest caz necesitând un teren special afectat ei, fie în combinaţie cu plante de interes apicol sau furajer, ceea ce este mai indicat pentru folosirea economică a terenului dintr-o gospodărie.

Se poate cultiva şi sub plantă protectoare, adică în amestec cu cerealele de toamnă sau primăvară. După recoltarea plantei protectoare (de exemplu, orzul de toamnă), facelia creşte şi se dezvoltă, oferind un cules important în a doua parte a verii şi începutul toamnei.

O măsură nouă şi de viitor este cultivarea leguminoaselor în amestec cu facelia; acestea se influenţează reciproc, îmbogăţind terenul cu azot şi contribuind la dezvoltarea faceliei.

Cultura faceliei în plantaţiile cu pomi şi viţă-de-vie, pe intervalul dintre rânduri, poate fi extinsă pe scară mai largă.

O plantă de o frumuseţe suprinzătoare, facelia vă colorează grădinile în albastru-violet, de primăvara până toamna târziu.

Din cele prezentate rezultă că vatra de bază a stupinei poate constitui o sursă de existenţă şi producţie pentru familiile de albine, mai cu seamă în perioadele lipsite de cules. Stă în puterea noastră să trecem de la folosirea pasivă a resurselor melifere existente la măsuri eficiente de lărgire şi îmbunătăţire a resurselor melifere din jurul stupinelor noastre.

Dr. ing. Nicoleta ION
Resurse Melifere – ICD Apicultură Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
27318

□

Comentarii

□

□

1. vancea alin -- (21-October-2010)Comercializam seminte de facelia.
Vizitati www.invest.wgz.ro sau contactati-ne la 0744.647.257 Alin Vancea

2. radu bgygy -- (24-July-2011)Sint interesat sa aflu ce erbicid se foloseste in culura de facelie, si modalitatea lui de administrare.

3. rafet ghengebai -- (13-January-2012)ma intereseaza samnta de facelia si doresc un nr de telefon

4. Marian -- (29-May-2013)facelia e foarte rezistenta .cind era foarte mica doar rasarise a venit -4 grade apoi zapada peste ea si nu a fost deloc afectata si unde au cazut seminte din intimplare a u incoltit fara probleme.

5. avram -- (2-February-2014)daca cultiv facelia pe 0.60 ha, primesc subventie de la APIA???

6. LAurentiu -- (7-September-2014)Rog pe cine site/ CE ierbicid trebuie LA Facelia astept urgent In Neil via multumesc

7. balint -- (6-October-2016)Buna ma intereseaza cata subventie da apia ptr 1h de facelia

8. Otlavan livius -- (3-August-2017)Facelia se mai poate semana in luna august ?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

146--taierile-la-arbustii-fructiferi.htm...

Tăierile la arbuştii fructiferi > REVISTA LUMEA SATULUI

Tăierile la arbuştii fructiferi

Tăierile în uscat la arbuştii fructiferi sunt lucrări care se efectuează în funcţie de specie, vârsta plantaţiei, condiţiile agrotehnice de dezvoltare a plantelor. La arbuştii fructiferi se aplică tăieri de formare, fructificare şi întinerire, la fel ca la pomi.

Tăieri de formare

Acestea se aplică în primii ani de la plantare şi au ca scop formarea plantelor în aşa fel încât să fie capabile să producă în cel mai scurt timp, la potenţialul biologic maxim al soiului.

De obicei, arbuştii se dezvoltă sub formă de tufă. În plantaţii aceştia pot fi conduşi cu tulpină sau pe spalier sau garduri fructifere.

Tăierile sunt diferite în funcţie de specie şi forma de conducere adoptată.

Afin

Afinul se conduce sub formă de tufă.

După plantare, ramurile se scurtează la 3-4 muguri pentru a evita formarea rodului care ar putea debilita planta şi pentru a stimula lăstărirea de la baza tufei.

În primii ani afinul creşte încet şi lăstăreşte slab, de aceea se intervine mai puţin cu tăieri.

În cazul plantelor debile, după 1-2 ani, primăvara devreme se poate face o tăiere în cepi, deasupra solului, pentru a provoca formarea unor lăstari viguroşi.

Anual este necesar să se reţină 3-4 ramuri noi până la completarea tufei cu 15-20 de ramuri.

Coacăz

Coacăzul creşte în mod natural sub formă de tufă, dar poate fi condus şi pe spalier sau cu tulpina de 15-45 cm, iar în acest caz tufele trebuie susţinute pe spalieri sau pe tutori.

După plantare, tulpina se taie la 3-4 muguri deasupra solului. Din lăstarii care cresc se reţin
4-5 bucăţi, restul eliminându-se.

În al doilea an se lasă 4-5 ramuri, care pot rămâne întregi dacă vârfurile sunt viabile sau se scurtează dacă au degerat.

În anul al treilea se păstrează ramurile de 2 ani şi se reţin alte 4-5 ramuri de un an, crescute la baza tufei.În continuare se reţin anual câte 3-5 ramuri tinere până când tufa are 16-20 de ramuri.

Zmeur

În ceea ce priveşte sistemul de conducere, zmeurul poate fi găsit în cultură pe araci în plantaţiile cu suprafeţe mici.

Cultura în benzi cu spalieri se practică când se plantează la 2,5/0,5 m şi prin drajonare se va forma de-a lungul rândului o bandă de 0,4 m lăţime. La cultura sub formă de gard fructifer se aplică conducerea sub formă de evantai, cultura cu spalier olandez, când se amplasează două rânduri de spaliri la 0,5 m de o parte şi de alta a rândului. Înainte de plantare, drajonii se taie la 20-25 cm lungime.

După plantare, drajonii muşuroiţi se scurtează la nivelul muşuroiului.

În primăvara anului al doilea, la fiecare plantă se reţin 2-3 tulpini ale căror vârfuri se scurtează cu 15-20 cm. Vârfurile sunt adesea afectate de ger, iar mugurii slab dezvoltaţi.

Ca urmare a tăierilor severe se vor forma mulţi drajoni din care se vor alege 6-7 tulpini care vor forma tufa.

În anul al treilea se scurtează vârfurile la diferite înălţimi în funcţie de sistemul de conducere, iar dacă sunt uscate, până la partea sănătoasă. După recoltare se elimină tulpinile de doi ani şi se aleg alte 8-12 tulpini de un an pentru fiecare tufă sau 20 de tulpini la metru liniar pentru gardurile fructifere.

Tăieri de producţie

Afinul ramifică bine şi are tendinţa de a îndesi tufa. Ramificaţiile slabe, cele prea dese sau cele care cresc spre interiorul tufei se elimină prin tăiere.

La afin nu se fac scurtări ale ramurilor anuale, deoarece mugurii de rod sunt amplasaţi spre vârful lor. Ramurile în vârstă de 5-6 ani se elimină prin tăiere de la bază pentru a fi înlocuite cu altele tinere de un an.

Coacăzul negru rodeşte pe ramuri de un an. Prin tăierile de fructificare se va asigura creşterea de lăstari anuali. Plantele formate cu suficiente ramuri în tufă (16-20 buc.) au nevoie în continuare de înlocuirea treptată a ramurilor îmbătrânite cu altele tinere crescute de la baza tufei.

În cazul când pornesc puţini lăstari de la nivelul solului se aplică tăieri care lasă cepi în locul ramurilor eliminate.

În fiecare primăvară, se elimină devreme prin tăiere ramurile rupte, bolnave şi cele de vigoare slabă, pentru ca în interiorul tufei să pătrundă mai multă lumină.

Zmeur. În fiecare an se elimină de la bază tulpinile de 2 ani care au fructificat.

Se suprimă de la bază tulpinile noi cu înălţimi sub 1 m care sunt slab productive.

Se scurtează cu 10-20 cm vârfurile tulpinilor reţinute pentru producţie. În grădinile familiale înălţimea tulpinilor poate fi de la 0,4 m până la 1,2 m. Cu cât tulpinile sunt mai scurte, cu atât coacerea fructelor este mai târzie şi producţia este mai mică, dar se poate practica pentru a obţine eşalonarea coacerii fructelor.

Susţinerea tulpinilor reţinute pentru producţie se realizează cu ajutorul spalierilor, tutorilor sau prin legare simplă în mănunchiuri.

Tăierea zmeurului remontant (Lenuţa Chira, 2007).

La soiurile remontante (cu 2 recolte pe an), tulpinile în vârstă de 1 an care sunt în creştere au însuşirea ca în partea a doua a verii să dea o primă recoltă, iar în anul următor să rodească din nou pe porţiunea rămasă, după care se usucă. Tăierile de fructificare se fac după aceleaşi criterii ca şi la soiurile obişnuite, cu deosebirea că după maturarea fructelor din august-septembrie se înlătură vârful care a rodit.

Dr. ing. Felicia PaŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
14510

□

Comentarii

□

□

1. Nelu -- (20-March-2010)la cato ani dupa plantare rodeste afinul ?

2. Rebeca -- (26-March-2010)cineva a intrebat "la cati ani rodeste afinul".intreb si eu :dupa cati ani de la plantare rodeste afinul?cine poate sa raspunda ?multumesc!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

147--cartoful-romanesc-in-mare-suferinta...

Cartoful românesc, în mare suferinţă

Domnul ing. Ioan Benea, preşedintele Federaţiei Naţionale „Cartoful“ din România, ţine să ne împărtăşească gândurile sale despre primul an al prezenţei cartofului autohton în Uniunea Europeană.

„Partea bună a acestui început este dotarea prin programul SAPARD cu utilaje performante – afirmă dl Benea. S-au finalizat fericit multe proiecte prezentate în perioada preaderării. Utilajele respective au fost de mare ajutor fermierilor în prelucrarea terenurilor, la plantat şi efectuarea tratamentelor necesare, în acţiunea de recoltare şi în mai mică măsură la procesare.“

Din păcate, clima anului trecut a zădărnicit în mare parte realizarea unor producţii de cartofi competitive. „În perioada mai-iulie, când culturile aveau nevoie de mai multă apă, a predominat seceta, în timp ce de la 1 august a plouat dublu faţă de intervalul mai sus-menţionat.

În 34 ani de când lucrez în agricultură nu m-am confruntat cu asemenea situaţii! Toamna trecută, din cauza ploilor a avut loc o repornire a vegetaţiei, determinând un fel de «puire» a cartofului. În plus, a plouat şi în perioada recoltatului, întârziindu-se lucrarea.

Apoi solul a îngheţat, făcând imposibilă încheierea recoltării de pe 1.000 ha în judeţele Braşov, Harghita, Covasna, Neamţ, Suceava, Bacău şi Iaşi. Ploile au făcut inutile tratamentele din ultima perioadă, astfel încât bolile şi dăunătorii şi-au continuat acţiunea în depozite.“

Atenţie la importuri!

Aderarea României la Uniunea Europeană ne-a adus şi dezavantaje. Din Polonia şi chiar din Occident ne-au venit mari cantităţi de cartofi, blocând pur şi simplu livrările producătorilor autohtoni care începuseră bine. Se vindeau din depozit cu 0,60-0,80 lei/kg, iar acum stagnează şi nu se mai vând nici cu 0,40 lei/kg.

Trist este faptul că intră în ţară şi cartofi aflaţi în carantină în ţările respective, din cauza atacului de ditilencus sau clavibacter.

Ei au fost botezaţi în acte „ceapă“ sau alte legume, pentru că au fost strecuraţi între mărfurile respective. Totodată, se aduc din afară cartofi mari, trataţi cu chimicale.

La SC Hibridul Hărman SA, societate condusă de ing. Benea, s-au obţinut producţii de peste 30 t/ha la soiurile timpurii de cartofi Agatha, Riviera, Impala, Tresor, Miranda, iar la cele târzii producţiile n-au depăşit 16 t/ha. „Salvarea, spunea interlocutorul, ne-a venit de la grâu, care a dat în medie peste 5 t/ha, dar şi de la sfecla-de-zahăr, unde s-au atins producţii de 40 t/ha.“

Deşi unitatea produce sământă de cartofi, din aceasta s-au desfăcut, până în prezent, foarte mici cantităţi pentru că la această oră beneficiarii nu şi-au vândut marfa din producţia anului trecut şi nu dispun de lichidităţi. Nici supermarket-urile nu mai aduc cartofi decât din ţările de origine ale patronilor, de unde primesc şi subvenţii.

Ce rămâne de făcut? „Pentru noi, 2008 va fi un an plin de frământări şi griji. Dacă vor rezista jumătate din

producători, este bine!
Şi nu e o noutate că în Ungaria s-a întâmplat acest lucru în primul an după aderare. Un lucru este sigur: dacă noi, românii, nu vom consuma produse, inclusiv cartofi româneşti, riscăm să nu mai avem producători.“

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1318

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

148--se-putea-si-altfel.html

Se putea şi altfel

La capătul unei experienţe de o jumătate de secol în agricultura de stat, realizez că am probitatea profesională să exprim unele opinii cu privire la soarta dramatică a unui sector ce putea prezenta principalul nostru atu în competiţia agricolă europeană şi chiar globală.

Încerc să mă detaşez de motivaţiile care i-au îndemnat pe reformatorii noştri la unele decizii distructive şi să mă concentrez pe consecinţele economice ale acestora.

Ar fi fost bine dacă, pe locul fostelor IAS-uri, s-ar fi clădit un sector gestionat după regulile standard şi tendinţele moderne ale agriculturii capitaliste.

În date şi cifre, contribuţia sectorului de stat la asigurarea securităţii alimentare a României şi în livrările către export se exprima înainte de 1989 astfel: 4 milioane tone de cereale şi un şeptel de aproape 10 milioane de capete, care asigurau între 70 şi 95% din consumul de carne, lapte şi ouă al populaţiei urbane. Începând din 2003, contribuţia fostului sector de stat la asigurarea pieţei agroalimentare a fost înlocuită doar parţial de un număr relativ mic de societăţi, acum privatizate şi bine organizate.

Nu este vorba de nostalgii

Ajustarea structurală a agriculturii de stat s-a soldat practic cu dispariţia acesteia de pe scena economică a ţării. Parcă am fi avut parte de un blestem. În numai câţiva ani am reuşit să distrugem aproape tot ce se clădise într-o jumătate de secol.

Din nefericire, modul anarhic în care au fost concesionate, arendate sau privatizate activele acestui sector au condus la falimentarea în lanţ a unui număr mare de unităţi, iar acest act iresponsabil a avut ca efect economic abandonarea de către stat a peste 90% din patrimoniul funciar şi material.

Ultima decizie a Agenţiei Domeniilor Statului de a se debarasa de toate terenurile ce pot fi preluate de primăriile locale echivalează, în fapt, cu un abandon. În pofida unor idei preconcepute ale reformatorilor de ieri şi de astăzi, fermele şi complexele agroindustriale din agricultura de stat nu aveau nicio legătură cu modelele de organizare ineficiente, de tip comunist.

Să nu uităm că România a fost prima ţară din fostul bloc socialist care a avut curajul să importe, cu mulţi ani în urmă, modelele capitaliste de organizare a fermelor vegetale şi zootehnice, inclusiv a celor mai bune tehnologii de producţie din acel moment. Aceste ferme puteau fi baza de pornire pentru dezvoltarea unei agriculturi performante în context european şi global. Dar cu o condiţie: o reformă adevărată, cu privatizări făcute pe principii economice şi fără abuzuri.

Eu nu doresc să acuz pe nimeni. Dar ar fi un act de laşitate să nu spun deschis că reforma agriculturii nu a reuşit să realizeze decât împărţirea pământului în parcele de dimensiuni mici pe care este dificil să foloseşti metode moderne de producţii şi să obţii recolte bune.

Nimeni nu putea opri privatizarea în acest sector. Ea era justificată şi pentru a obţine eficienţă era de dorit ca acest proces să aibă loc. Noi însă trebuie să evităm perpetuarea pierderilor cauzate prin distrugerea agriculturii organizate pe forme moderne de cultivare şi mai ales să avem o strategie clară. Adevăratele reforme nu pot fi făcute folosind orice fel de metode şi cu orice preţ. Scopul lor trebuie să fie creşterea eficienţei şi îmbunătăţirea producţiei.

Costel EREMIA, analist economic

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
705

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Invitaţie la lecţia de politică monetară > REVISTA LUMEA SATULUI

Invitaţie la lecţia de politică monetară

Renumit economist şi jurnalist, Adrian Vasilescu s-a făcut cunoscut publicului larg şi datorită funcţiei de consilier al guvernatorului BNR, Mugur Isărescu, căruia i-a fost alături şi pe vremea când acesta deţinea funcţia de premier.

S-a născut în Basarabia, a copilărit în judeţul Buzău şi crede cu convingere în şansele satului românesc.

Domnia sa a avut bunătatea să ne dezvăluie câteva dintre tainele lumii bancare.

G.V.: Când spui bancă, spui bani. Toată lumea îşi imaginează că dumneavoastră, la Banca Naţională, staţi pe o grămadă de bani şi, din când în când, ne mai daţi şi nouă câte ceva...

A.V.: Banii sunt în calculator...

G.V.: Interesant! Cum administrează Banca Naţională banii României?

A.V.: Trăim într-o lume în care numerarul este tot mai puţin. Nu mai contează foarte mult foşnetul bancnotelor, ci banii care se mişcă pe calculator. Aceştia trebuie să se mişte repede şi doar electronic reuşesc să călătorească atât de repede. Cele mai multe plăţi se fac pe calculator.

G.V.: Ar putea fi imaginată o lume fără bani?

A.V.: Poate fi imaginată. Şi Marx şi toţi adepţii lui şi-au imaginat o lume fără bani, dar această imagine a avut un eşec răsunător. Aşa ceva nu se poate...

G.V.: Şi totuşi noi suntem obsedaţi de existenţa banilor. Dovada este că împărţim lumea între oamenii cu bani şi cei fără bani.

A.V.: Banii nu reprezintă bogăţia, ci un semn al vitalităţii în această lume. Pentru că important în această lume este să ştii să faci bani.

O ţară care este bogată este cea care ştie să facă bani. În prezent există un alt instrument de tipărit bani: „creierul“.

Lumea financiară, a patra putere economică

G.V.: Să înţeleg că bursa sau banca au substanţă cenuşie?

A.V.: Nimic din ceea ce înseamnă lumea financiară nu poate să existe fără creiere care sfârâie.

G.V.: Ce înseamnă această lume financiară?

A.V.: Înseamnă a patra parte din oricare economie.

G.V.: Dacă lumea financiară este atât de puternică, dacă sunt atâtea instituţii care manevrează bani, cum poate să controleze Banca Naţională acest sistem?

A.V.: Banca nu este neapărat un controlor. Mişcarea banilor nu este haotică. Băncile şi instituţiile financiare nebancare, IFN-urile cum le numim noi, care dau împrumuturi populaţiei sunt în supravegherea Băncii Naţionale.

Asta înseamnă că Banca Naţională le autorizează ca să existe şi acesta este primul control. Cu legea-n faţă, bordul oricărei instituţii este verificat în totalitate. Acţionarii sunt verificaţi să nu aibă cazier, să nu fi falimentat alte bănci, să nu fi făcut nu ştiu ce mişcări dubioase prin lumea financiară.

Toate acestea se judecă cu minuţiozitate şi se dă un verdict în Consiliul de Administraţie al Băncii Naţionale. În continuare sunt făcute controale. Primul este că e un mijloc de credibilitate, iar în al doilea rând toţi jucătorii de pe piaţa valutară ştiu că nu-şi pot face ei de cap cum vor, pentru că oricând Banca Naţională, care are această comoară, poate interveni şi schimba jocurile pe piaţă printr-un simplu gest: cumpără sau vinde valută. Acesta este un mijloc de control.

Descifrând tainele inflaţiei

Noi avem trei feluri de inflaţie: una structurală, care îşi trage seva din nerestructurarea economiei; una colectivă, pentru că 22% din preţuri sunt administrate; şi cea mai perfidă inflaţie: cea emoţională, care provine din emoţiile care se produc pe piaţă, din anticipaţii.

G.V.: Există o mare teamă de inflaţie şi acest subiect este urmărit de finanţişti cu sufletul la gură. Ce înseamnă inflaţie?

A.V.: Cuvântul „inflaţie“ vine din limba latină şi înseamnă umflătură. Altfel spus: se umflă preţurile. Definiţia modernă a inflaţiei este creşterea generalizată a preţurilor de consum.

Creşterea generalizată nu înseamnă că toate preţurile cresc deodată, dar am avut şi momente de inflaţie galopantă şi atunci creşteau toate preţurile deodată. Acum noi avem o inflaţie calmă, despre care aveam la un moment dat speranţa că o să o proptim anul în jur de 4-5%.

Dar speranţele s-au topit şi ne-am dus undeva la 6%. Inflaţia lentă nu se mai face din creşterea tuturor preţurilor, ci din acele majorări de preţuri care pot avea influenţă să ridice toate preţurile. Adică media preţurilor se ridică prin „umflăturile“ la câteva produse. Iată ce s-a întâmplat în luna septembrie: preţurile au crescut în România cu 1,08%. Acest procentaj nu reprezintă o nenorocire, dar totuşi este mare pentru că ne strică media pe an. De unde a apărut acest 1%? Din câteva produse (4 sau 5) care au o influenţă mare prin numărul de puncte.

Totul despre coşul alimentar

Noi avem un tablou al inflaţiei cu trei ecrane: alimentele, mărfurile nealimentare şi serviciile. Toate aceste trei ecrane le-am umplut convenţional cu nişte puncte ca să vedem cum se împart consumurile. Statistica face în fiecare an aşa-zisa anchetă a bugetelor de familie, pentru a se afla ce consumă mai mult o familie.

Şi vedem: se consumă foarte multă pâine în toate familiile. Şi atunci din cele zece mii de puncte, care înseamnă tot coşul alimentar, vedem că pâinea ocupă 670 de puncte. Aşadar, 6,7% din întregul consum al României înseamnă pâine. Ne mai uităm să vedem ce mai are pondere mare în acest tablou? Şi facem o descoperire nouă: de la pâine sărim la telefoane.

Telefoanele au 5% (500 de puncte), pentru că am devenit o ţară de telefonişti; şi copiii de la grădiniţă umblă cu telefon mobil. Şi atunci, când s-a scumpit pâinea cu 3%, influenţa în tot tabloul a fost de 0,25.

Şi a mai sărit 0,20 de la telefoane, de la ouăle care s-au scumpit cu 20% şi uleiul al cărui preţ a crescut cu 18% şi astfel am ajuns la o inflaţie de 1,08% în septembrie, deşi preţul la sute de produse nici nu s-a mişcat. Această inflaţie, care începe să ne dea bătăi de cap, vine doar din câteva produse alimentare. Şi urmează încă ameninţările.

Mulţi reprezentanţi ai patronatelor din agricultură ţipă pe toate canalele media că: „Se va scumpi pâinea cu 50%!“, „Preţul laptelui se va dubla!“ sau „Vom avea criză de ulei!“.

Toate aceste ameninţări sunt de fapt anticipaţii care induc creşteri de preţuri în acea inflaţie emoţională, cea mai periculoasă pentru că nu are bază obiectivă.

G.V.: A fost introdus Leul greu. Deja a trecut o perioadă şi probabil că s-au tras nişte concluzii. A fost bine?

A.V.: A fost foarte bine, pentru că ne-am aliniat la mersul lumii. Dar mai este ceva: ne-a ferit de dezinflaţie. Când am început să trecem la Leul greu aveam inflaţie cu două cifre. Uşor, uşor am scăpat de această inflaţie cu două cifre şi am ajuns chiar la 4%. În 2006, inflaţia a fost chiar de 3,9%.

G.V.: Ce şanse îi daţi satului şi mai cu seamă economiştilor României în această luptă acerbă cu cetăţenii Uniunii Europene?

A.V.: Noi suntem angajaţi într-o cursă foarte dură: cea pentru bunăstare. România, în mod nedrept, este în coada topului bunăstării. Nu-i acolo locul nostru. Această cursă nu poate fi câştigată decât cu o populaţie sănătoasă, cu o alimentaţie sănătoasă. Românul trebuie să-şi schimbe stilul de alimentaţie. Şi fără sat nu se poate! De aceea cred că şansele satului sunt foarte mari.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
621
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

15--nostalgia-morilor-de-apa.html

Nostalgia morilor de apă

Într-o vreme în care lumea se străduieşte a defini şi, poate, a construi ceea ce este sau ce vrea să fie Uniunea Europeană, este foarte greu a cuprinde sub aspect comparativ şi integrator date, fapte, întâmplări şi realităţi care au putut crea sau creează această unitate în diversitate a continentului european.

Zonele etnografice de pe versantul vestic al Alpilor Franţei, adică dintr-o arie geografică care începe la Laussane (Elveţia), continuă urmărind crestele Alpilor şi se sfârşeşte între Nisa şi San Remo, pe ţărmul Mării Mediterane. Limita vestică este constituită de fluviul Rhône.

Varietatea inventarului pastoral tradiţional din această zonă este impresionantă, remarcabile fiind elementele decorative care fac din aceste obiecte uzuale veritabile creaţii în lemn.

Presupunând că toate aceste obiecte ar fi înlocuite într-o bună zi cu altele din Carpaţii noştri, cum ar fi morile de apă pentru măcinat cereale, pivele şi râşniţele acţionate cu braţele, juguri, grape, joagăre, lăzi de zestre, tipare de caş, adevărate obiecte de muzeu care, prin generozitatea timpului, pot pune în valoare tradiţia unui popor.

Scurtă incursiune în Antichitate

Apariţia morii de apă cu roată orizontală (cu ciutura sau cu făcaie) reprezintă o cucerire valoroasă a gândirii şi experienţei lumii antice greco-orientale. Romanii perfecţionează moara prin introducerea roţii verticale cu căuşe pentru apă. O astfel de moară cu o singură pereche de pietre putea măcina 1.500 kg boabe de grâu pe zi.

Descoperirile arheologice arată că moara de apă a pătruns pe teritoriul ţării noastre, în centre aglomerate, în timpul Daciei romane. După anul 275, anul retragerii romanilor din Dacia, centrele urbane constituite în jurul castrelor fortificate încep să decadă, fapt ce determină reducerea sau chiar întreruperea activităţilor miniere sau meşteşugăreşti, între care se găseau instalaţiile, care erau acţionate de forţa apei: pivele şi vâltorile.

Există dovezi ale reapariţiei morilor de apă pe teritoriul ţării noastre din secolul al XIII-lea, cel mai vechi document scris care atestă prezenţa acestora fiind Diploma cavalerilor ioaniţi (1247). Moara de apă suferă un proces de generalizare ca utilizare la nivelul întregii Europe în secolele XII-XIII.

Reţeaua deasă de ape curgătoare de pe tot curpinsul ţării noastre a permis construirea şi menţinerea în funcţiune a unui număr apreciabil de instalaţii populare hidraulice. Astfel, morile de pe Valea Cernei erau cele mai mari şi, datorită debitului mare al râului, cel mai important din ţinutul Pădurenilor. În interval de o oră o astfel de moară, cu pietrele bine frecate, putea să macine 30 kg de cereale.

Roata morii nu mai face ţac, ţac

Relieful accidentat, cu puţine suprafeţe de teren plan, fertilitatea scăzută a solurilor din văile pe care funcţionau morile de apă, precum şi a solurilor slab productive au făcut nerentabilă în timp cultivarea cerealelor în aceste locuri, astfel că morile nu au mai avut utilitatea iniţială. Asemenea monumente de arhitectură tehnică rurală sunt presărate pe tot cuprinsul României, dar datorită revoluţiei industriale şi apariţiei motorului electric, astăzi sunt simple obiecte de decor în cadrul peisajului natural al ţării.

În condiţiile socio-economice de astăzi din România, în care auzim adesea sloganul reîntoarcerii la natură, se poate întrezări chiar speranţa că proprietarii acestor instalaţii vor trece la reabilitarea unora dintre ele, măcar în scopuri de redeşteptare a tradiţiilor populare şi dezvoltare a activităţilor de agroturism, prin îmbogăţirea peisajului.

Dr. ing. Maria GHEORGHE
Institutul Naţional de Cercetări Economice

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
804

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

150--prognoza-agrometeorologica-in-inter...

Prognoză agrometeorologică - vremea în intervalul 1-15 februarie 2008 > REVISTA LUMEA SATULUI

Prognoză agrometeorologică

Vremea în intervalul 1-15 februarie 2008

Caracteristici termice şi hidrice

În această perioadă va predomina în general o vreme normală sub aspect termic, cu valori medii diurne ale aerului cuprinse între -6....4°C, în cea mai mare parte a regiunilor agricole ale ţării. Maximele din aer se vor situa între -1...8°C, iar în zilele cele mai calde vor putea depăşi 15°C, îndeosebi în sudul şi estul teritoriului agricol.

Temperaturile minime ale aerului se vor încadra în general între -11...-1°C, posibil mai coborâte până la -15...-20°C, în special în centrul şi nordul ţării, semnalându-se îngheţ la sol, atât la suprafaţă, cât şi pe adâncimea de 0-20 cm. Totodată, vor fi condiţii de ceaţă cu depunere de chiciură.

Se întrevăd precipitaţii mixte (ploaie, lapoviţă şi ninsoare) în cea mai mare parte a zonelor de cultură, însoţite de intensificări de scurtă durată ale vântului.

Starea solului

Aprovizionarea cu apă a solului pe profilul 0-100 cm, în cultura grâului de toamnă va înregistra valori optime şi apropiate de optim pe aproape toate suprafeţele de cultură. Doar pe unele areale din sud-estul şi estul ţării rezerva de apă a solului se va situa în limite satisfăcătoare.

Caracteristici fenologice

Pe fondul condiţiilor agrometeorologice menţionate, culturile de toamnă îşi vor continua repausul biologic în majoritatea regiunilor agricole, cu excepţia intervalelor mai calde, când vor fi posibile reluări lente şi temporare ale proceselor vegetative, îndeosebi în zonele de câmpie din jumătatea de sud a ţării.

Totodată, în nordul şi centrul teritoriului agricol scăderea temperaturilor minime din aer şi de la suprafaţa solului sub pragurile critice de rezistenţă ale plantelor (-10...-15...-20°C), vor afecta ţesuturile vegetative (necrozare şi arsuri ale vârfului frunzelor) îndeosebi pe suprafeţele fără strat protector sau cu strat superficial de zăpadă (sub 10 cm).

La cerealierele de toamnă (grâu şi orz) se vor semnala predominant fazele de înfrunzire (2-3 frunze adevărate) şi de formare a „fraţilor“, starea de vegetaţie menţinându-se, pe ansamblu, bună şi medie în semănăturile efectuate în epoca optimă şi bine adaptate la condiţiile de iernare.

Culturile tardive se vor afla în fazele de răsărire şi formare a primelor 1-2 frunze, vigurozitatea şi uniformitatea prezentându-se slabă, plantele fiind totodată expuse riscului faţă de stresul termic generat de temperaturile minime scăzute.

De asemenea, în condiţiile alternanţei îngheţ-dezgheţ a solului se va putea semnala fenomenul de „descălţare“ a culturilor.

Recomandări de specialitate:

- Verificarea viabilităţii plantelor la culturile de toamnă;
- Aplicarea îngrăşămintelor minerale cu azot la cerealierele de toamnă, pe suprafeţele fără strat de zăpadă.

Director general, dr. Ion SANDU; Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU

Colectiv de elaborare: dr. Elena MATEESCU, Anca AMUZESCU, Daniel ALEXANDRU, dr. Liana CAZACIOC, Ana ŞERBAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1114

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Oameni de nota... 10

Neculai Apostol

Un ortodox cu darul credinţei şi măreţiei

Neculai Apostol, moldovean get-beget, din nu se ştie a câta spiţă, nu pare a avea firea molcomă a celor de dincolo de Carpaţii Orientali. Înarmat cu o diplomă de inginer zootehnist, la nici 30 de ani, el devine poate cel mai tânăr director din sistemul de industrializare a cărnii.

Acest lucru se întâmpla în 1980. Zece ani mai târziu, Neculai Apostol era director general al uneia dintre cele mai titrate firme din Moldova – SC Kosarom SA Paşcani –, pe care reuşeşte s-o privatizeze printr-o metodă pe cât de contestată, pe atât de profitabilă prin rezultate. Este vorba de modelul britanic de privatizare, recunoscut sub denumirea de MEBO.

„Gena“ sa managerială iese la suprafaţă în momentul în care porneşte cursa nebună pentru retehnologizare şi expansiune economică. În fapt, strategia de extindere viza readucerea în circuitul economic a unor aşa-zise relicve zootehnice, care astăzi produc la nivelul unor performanţe atipice pentru România. În multe privinţe, acestea depăşesc nivelul de vârf al combinatelor agroalimentare occidentale, iar acest lucru nu pare a fi un semnal liniştitor pentru concurenţă.

Inginerul Neculai Apostol pare a rămâne indiferent la aceste semnale concurenţiale. El sfidează cu un curaj demn de invidiat ordinea economică comunitară nedreaptă care îşi selectează elitele doar din arealul geografic al primelor 10 ţări unionale.

Conştient de forţa economică a grupului de firme pe care îl conduce, inginerul Apostol doreşte mai întâi să-şi consolideze afacerile pe plan intern, pentru ca la timpul potrivit să atace piaţa externă a produselor alimentare de lux. Afirmaţia ar putea părea una de complezenţă, dar viitorul apropiat va dovedi că anticipaţia este reală.

Încercând o analiză comparativă evolutivă, nu ne-a fost dat să găsim în Europa niciun alt gigant agroalimentar care să fi cunoscut o dezvoltare atât de mare şi rapidă precum KOSAROM.

Pornind doar de la câteva sute de milioane lei, grupul de firme din Paşcani a ajuns la o cifră de afaceri de 1.600 miliarde lei vechi. Contribuţia sa anuală la Bugetul de stat însumează 170 miliarde lei, impozite şi taxe plătite din munca celor 1.300 de salariaţi care formează aici o mare familie.

O familie în care îi are alături pe cei doi fii care îi dau certitudinea că afacerile gigantului agroalimentar din Paşcani vor dăinui multă vreme de acum încolo. Cel puţin la nivelul performanţelor agricole mondiale.

Înainte de a-şi contura imperiul economic, inginerul Neculai Apostol şi-a „clădit“ o carieră profesională atât în instituţiile naţionale de profil, cât şi pe băncile celor mai de seamă centre de pregătire postuniversitară din lume: St. Luis, Missouri, Paris, Bruxelles, Frankfurt, Köln, ca să le enumerăm doar pe cele mai importante.

El a luat aici nu numai lecţii de zootehnie, genetică sau management, ci şi de doctrină economică. După asemenea cursuri în Germania el s-a reîntors cu ideea de a constitui în ţinutul Moldovei o aşa-numită Regiune de Dezvoltare Nord-Est, după modelul Cooperativei Raiffeisen.

Ambiţia lui este de a realiza în sectorul agroalimentar prima organizaţie în măsură să reprezinte interesele acestui sector în relaţiile economice, administrative şi juridice cu toate celelalte instituţii, inclusiv cu Guvernul.

Îi dorim succes!

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
885

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Încotro ne îndreptăm?

Nu înţelegeam, mărturisesc, până mai ieri-alaltăieri, nu pricepeam cum vine cu zicala „drumurile te omoară“.

Şi tot românul, îndreptăţit se vede treaba de trecerea lui prin secoli, a observat că, chiar şi cel mai lung drum, tot cu primul pas începe. Zic, n-aveam dimensiunea reală a adevărurilor acestor spuse, fiindcă România însăşi nu intrase pe mâna căutătorilor de pustiu.

De vreo 17 ani încoace tranzităm printr-o mare de întrebări, fără să înţelegem, de fapt, către unde ne îndreptăm.

O potecă, un drum fac deschiderea, necesara legătură între două puncte, între două destinaţii.

Numai, luaţi bine seama, drumul pe care noi înşine îndemnăm nu are destinaţie.

Aşa se face că România a devenit de voie, de nevoie, un câmp de arătură.

Se scurmă pretutindeni, dar nu se seamănă niciunde.

Scormonitul a devenit benefic pentru buzunarele stăpânilor, în vreme ce a pune sămânţa sub brazdă, a face ordine sunt nu numai păguboase, dar şi costisitoare.

Aşa că din inima ţării, din micul Paris de odinioară devenit peste noapte marele Bagdad şi până în cel din urmă cătun se scurmă.

Şi, râmătorii ca râmătorii.

Vă mai ziceam parcă.

Scurmă, dar nu şi astupă.

Statisticile iau în calcul, aşadar, numai prima parte a iniţiativei.

Şi, de aici încolo imaginaţia are câmp larg de acţiune.

Cu ce ne alegem noi, cei mulţi?

Cu machete, planuri, proiecte şi mai cu seamă cu desagi îndopaţi cu promisiuni electorale.

O să facem, o să dregem, o să vedeţi, pe cuvântul nostru!

Apoi tot cei cu „ne luăm angajamentul“ ne conving că una e limbajul politicienilor şi cu totul altceva adevărul gol-goluţ.

Aşa că, oriunde ai îndemna, în România de azi, la propriu, „drumurile te omoară“.

Dar ce e valabil la propriu rezistă şi la figurat.

Luaţi calea funcţionărimii româneşti, oricare ar fi ea, şi nu veţi mai da de capătul drumurilor.

Sigur, ceva-ceva s-ar putea face.

Totul depinde însă de primul pas, care ar trebui să schimbe direcţia.

Vorba e, cine îndrăzneşte să-l facă primul.

Georghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
693

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

153--editorial-sa-dam-cezarului-ce-i-al-...

EDITORIAL

Să dăm Cezarului ce-i al Cezarului

De multă vreme ocup acest spaţiu cu texte prin care mi-am propus să prezint fapte, fenomene ori stări de lucruri din lumea în care ne mişcăm, cu bunele şi relele ei, încercând ca observaţiile trecute prin filtrul minţii mele să fie de folos.

N-am fost niciodată prea acid – o fac alţii din belşug, cu sau fără temei – dar nici un mângâietor de… ţeste sub care (uneori) nu se află mare lucru. Am spus mereu ce-am simţit, aşa cum o fac şi-acum. Dar să revin la ce mă doare.

Am asistat adesea la discuţii, am auzit expresii, declaraţii, comentarii ce vizau calitatea şi importanţa unor profesii. „Domn' doctor", omul în alb din spitale sau cabinete este cel mai cel pentru că… vindecă oamenii. Funcţionarul de la ghişeul fiscului sau de la primăria „x" – personalitate importantă pentru că ne dă sau ne ia banii (se uită că există pentru că mai întâi existăm noi, contribuabilii). Nenea poliţistul – sperietoarea şoselelor, pentru că oricând te poate trage pe dreapta şi nu se poate să nu găsească ceva pentru care să plăteşti.

Să nu te temi? Inginerul „y", bun pentru că ridică blocuri etc., etc.

Dar ăl care „bate câmpul" să crească grâul, să îngrijească vaca s-avem carne şi lapte pe masă – agronomul, agricultorul, fermierul sau cum vrem să-i mai spunem, pe ce loc se află în clasamentul ad-hoc din mintea noastră? Sau nici nu există în mintea analiştilor noştri?

Păcat, mare păcat că nu se ştie a se da măsura cuvenită celor care ne înconjoară. Puţini ştiu cât de importantă, de complexă şi de grea este, de pildă, munca de agronom, de veterinar, zootehnist sau horticultor. O să spuneţi că sunt subiectiv. Nu, nu sunt! Citiţi rândurile ce urmează şi judecaţi.

Medicul uman – ca să dau doar un exemplu – ascultă pacientul, care-i spune unde şi ce-l doare. Apoi consultă, stabileşte diagnosticul şi dă reţeta.

Agronomul, veterinarul şi ceilalţi din breaslă privesc „pacientul" – planta sau animalul – şi trebuie să stabilească diagnosticul şi apoi tratamentul.

Dacă omul nu se vindecă se găsesc justificări „ştiinţifice": complicaţii, boală incurabilă, în fine, cedează organismul. Dacă unei culturi sau unui animal nu i se stabileşte corect diagnosticul se pierd producţii, animale ale căror valori uneori sunt cu multe, foarte multe zerouri. Să nu mai vorbim de consecinţele sociale!

Mai departe. Ca să se stabilească corect un diagnostic, în cel de-al doilea caz, specialistul respectiv trebuie să fie un foarte bun cunoscător al fiziologiei plantelor, anatomiei şi fiziologiei animalelor, a biologiei lor. Apoi trebuie să stăpânească bine biologia dăunătorilor – vegetali şi animali – ce distrug culturile, pentru a putea stabili corect tratamentul, modul şi momentul aplicării lui.

E puţin lucru? Şi-atunci pe ce loc în ierarhia profesiilor ar trebui să se găsească cele la care m-am referit? Toate au importanţa lor, dar să nu uităm că… „suntem ceea ce mâncăm“, cum spunea prof. Mencinicopschi. Aşadar, oferiţi-i agronomului, veterinarului locul cuvenit.

Adică să dăm Cezarului ce-i al Cezarului.

Merită, vă spun eu!

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
2924

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

La mintea...

Există printre noi unii, mai tineri ori mai vârstnici, care se cred isteţi nevoie mare când, de fapt, ei n-au minte nici cât o găină. Vai, spuneţi şi dumneavoastră, poate avea un gram de glagore un individ care, liber şi nesilit de nimeni, se apucă să consume droguri?

În mod sigur, nu! Răspunsul va fi negativ. Pentru că trebuie să fii prost de-a binelea, şi tembel pe deasupra, să-ţi faci rău cu mâna ta şi să mai şi plăteşti pentru asta.

Numai că acei doi juni de care vreau să vă vorbesc, de loc dintr-o comună prahoveană, deşi aveau astfel de metehne – da, o demonstrează, fără tăgadă, statisticile şi cercetările sociologice, şi prin aşezările rurale ale patriei s-a nărăvit, un anume, la narcotice – cu toate acestea zic, flăcăiandrii se dădeau drept deştepţii satului şi fala comunităţii. Şi asta pentru că – bănuiţi fiind de posesie de stupefiante de către şeful de post – la percheziţia efectuată de către trei poliţişti şi un procuror criminalist prin toată gospodăria au ieşit basma curată.

Adică la fel de imaculaţi ca mulţi alţi infractori care fură cu miliardele şi nimeni nu catadicseşte să-i arunce după gratii. Acolo unde, la mintea cocoşului, că le este locul.

Aceasta fiind situaţia, s-ar părea că cei doi tineri narcomani aveau toate motivele să-şi râdă în pumni şi să creadă că au un coeficient de inteligenţă deosebit de ridicat. Numai că, nu asta era şi opinia taurului Vasile – parcă aţi mai auzit numele acesta în urmă cu ceva ani, cu singura deosebire că era atribuit altcuiva, un călugăr, pare-mi-se şi, mă rog frumos, veţi întreba pe bună dreptate ce legătură are animalul de prăsilă cu toată întâmplarea.

Păi, uite că are – am să vă răspund. Şi aceasta deoarece isteţii noştri tineri prahoveni ascunseseră pachetul cu cele aproximativ 70 g de canabis, cânepă indiană, cum i se mai zice, taman în locul de cazare a reproducătorului, adică în grajd. Pe unde – trebuie să o spun, scotociseră şi poliţiştii, şi procurorul, şi şeful de post, dar fără vreun rezultat.

Vasile taurul însă, deşi fără nicio calificare de specialitate şi fără să pretindă vreo plată, a dovedit tuturor că e mai detectiv decât toţi detectivii şi mai criminalist decât toţi criminaliştii. Dovadă faptul că a mirosit stupefiantele şi, pentru a-şi păzi stăpânii să nu cadă pradă viciului, în păcat adică, le-a rumegat pe îndelete, lăsându-şi o porţie şi pe mai târziu. Nu de alta, dar auzise probabil că preţurile sunt în creştere, iar consumul exagerat de iarbă poate duce la dambla ori, poate, la deces. Ce s-a petrecut după aceea, este de prevăzut.

Când au venit să-şi recupereze pachetul cu drog, care valora aşa cam la vreo câteva sute de euroi, şi să mai spună cineva că lumea din mediul sătesc o duce prost cu banii, au găsit doar nişte resturi, iar mândria gospodăriei, taurul Vasile, stătea sprijinit de peretele grajdului, cu ochii daţi peste cap, cu expresia oarecum ghiduşă şi batjocoritoare a unui animal beat sau drogat, dacă ne putem exprima astfel. În ţara unde totul – iată, până şi consumul şi traficul de narcotice – a devenit posibil.

Drept pentru care cei doi juni, care se credeau cei mai deştepţi între deştepţi – că doară duseseră de nas cu deplin succes oamenii legii – s-au trezit cu buzele umflate şi fără nicio posibilitate de a se tâmpi ori chiar ucide din proprie dorinţă şi pe proprie cheltuială.

Una peste alta însă se poate spune că au avut noroc – de unde şi vorba „prost să fii, dolari să ai“ – taurul Vasile salvându-le, în felul său original, vieţile şi îndemnându-i, prin singulara jertfă pe altarul drogurilor, să cugete mai cu minte atunci când se dedulcesc la niscaiva stupefiante.

Morala întregii tărăşenii e la mintea cocoşului: cine n-are animale de prăsilă pe lângă casă, să le cumpere. Nu de alta, dar uneori – deseori necuvântătoarele pot demonstra că au mai multă materie cenuşie decât unii – mulţi dintre noi.

Gogu Pintenogu’

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
601
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

155--horoscop-indian-metalul.html

Horoscop indian - Metalul > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMetalul

Perioada: 13-21 decembrie. Semn: masculin. Pietre preţioase: turcoaz. Metalul: cositorul/staniu (component al bronzului). Culori: albastru-argintiu. Verb: a înţelege. Numere native: 1, 2, 3, 4, 5. Caracterizarea numerologică: 6.

Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Săgetător; zodiac arboricol: Smochin. Compatibilitatea: zodiac indian: Foc, Fir, Broască ţestoasă, Balanţa, Maimuţă, Arcaş, Vultur, Zoghin; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice): Taur, Balanţă, Capricorn, Vărsător, Peşti; compatibilităţi de rang II (mediocre): Gemeni, Rac, Săgetător; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): Smochin; compatibilităţi de rang II (mediocre): Nuc, Castan, Brad, Ulm, Alun, Chiparos, Tei. Planete favorabile: Jupiter, Mercur, Venus, Luna, Marte.

Nativul impresionează printr-o personalitate atipică, fiind o rezultantă a unor multitudini de caractere atât de contradictorii încât nu-l poţi încadra. Poate face faţă cu brio în orice situaţii. Faptul că înţelege mecanismele fenomenelor îl face capabil să răspundă cu succes la toate provocările vieţii.

Dur şi rece în universul său intim, în societate acoperă cu diplomaţie acest fapt, comportându-se cu suficientă maleabilitate. Munca în echipă îl pune în situaţia de a apela la elocinţa şi elocvenţa nativă pentru a-şi convinge partenerii.

Creşte randamentul echipei, fiind liantul ei, astfel că ansamblul devine redutabil din punct de vedere profesional. Deşi nu pare, este sensibil şi sentimental, motiv pentru care poate fi repede convins să lucreze pentru cauze nobile, de multe ori fără fireştile recompense, pentru că acceptarea este majoritar dictată de inimă, şi nu de creier. Sunt frecvent angrenaţi în tot felul de acţiuni, care mai de care mai neprofitabile.

Dacă proiectul nu obţine succese remarcabile nu dezarmează şi nu are niciun moment de linişte până la finalizare. Găseşte soluţii de rezolvare imprevizibile, însă are şi capacitatea de a deturna totul înspre partea „de suflet“, transformând-o în obiectiv principal.

Capacitatea sa de a stabili relaţii compatibile cu o mare parte din nativii altor zodii poate fi cheia succesului, dar şi a eşecului răsunător. Nu este de preferat în postură de lider, însă prezenţa lui în echipă este o garanţie a succesului. Cum nu este un cumulard de funcţii şi poziţii vizibile, nu-l deranjează că nu conduce.

Proiectele proprii nu par a avea întotdeauna un obiectiv clar definit, însă modalităţile de abordare ascund rezolvări ce se pot dovedi esenţiale, iar soluţiile pot deveni perene prin nivelul elevat de înţelegere a mecanismelor implicate în rezolvare.

Este excelent în meseriile în care trebuie să poarte de grijă: medic, educator, preot, asistent social. În relaţiile cu ceilalţi este bine de ştiut că nu uită, chiar dacă iartă şi că nu este partizanul ideii că pentru a se convinge că cineva îi este potrivnic sunt necesare trei greşeli. Are mulţi prieteni cu care angajează turniruri intelectuale în care este absolut redutabil însă, fiind eminamente oral, edificiile demonstrative ale disputelor se pierd.

Sentimental este un păgubos, având nevoie de cineva care să-l înţeleagă şi să-l protejeze deoarece accidentele cotidiene îl dezechilibrează. Nu este persoana sentimentelor năvalnice şi devastatoare, preferând sentimentele calme, liniştite, aproape calculate, care sunt definite prin sinceritate.

Poate ajunge să întemeieze o familie armonioasă cu situaţie materială înfloritoare, deoarece, la adăpostul unui partener înţelegător şi protectiv îşi poate dezvolta pragmatismul, permiţându-i acumulări nespectaculoase, dar constante. Onestitatea şi fidelitatea îi definesc viaţa.

Partenerul perfect este copia lui în oglindă, însă nu refuză o doză de nonconformism din partea acestuia, picanteriile condimentându-le relaţia de cuplu. Realizat în viaţa privată, poate fi ademenit de vicii (băutură în special), mai ales dacă şi partenerul de cuplu consimte la aceasta.

Metalul (din grecescul metallon) are o valoare simbolică în mitologiile tuturor popoarelor. Fie că a fost definit generic sau specific (aur, argint, fier, mercur, plumb, cositor, aramă) ori ca aliaj (bronz), metalul este perceput simbolic ca element primordial al creaţiei (alături de apă, pământ şi întotdeauna asociat focului), element definitoriu al devenirii istorice a societăţilor umane (epoca bronzului, fierului), a vârstelor mitice ale omului (aur, argint, bronz, fier).

Îmbină două caractere esenţiale ale creaţiei mitologice (pământul şi focul), făcând parte din panoplia simbo-lurilor androgine, deopotrivă element masculin în starea lui solidificată, dar şi element feminin – topit.

Asocierea focului (ca element de cunoaştere/investigaţie) nu este întâmplătoare. Obţinerea bronzului prin topirea împreună a aramei cu cositorul, călirea fierului prin aducere la roşu şi scufundare bruscă în apă (alt element primordial) au mărit puterea simbolică a metalelor.

Acestea reprezintă energiile cosmice materializate şi încă se acceptă că pot avea diferite influenţe asupra omului, dar şi atribute ezoterice în afara utilităţii lor practice şi materiale imediate.

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
858
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

156--lucian-bute-si-steluta-luca-verii-m...

Lucian Bute şi Steluţa Luca, verii-minune din Pechea > REVISTA LUMEA SATULUI

Din sat s-a întrupat vedeta...

Lucian Bute şi Steluţa Luca, verii-minune din Pechea

Pugilistul Lucian Bute şi handbalista Steluţa Luca s-au născut şi au făcut primii paşi spre glorie în localitatea gălăţeană Pechea.

El, Mister KO, cum e cunoscut în lumea nobilei arte, e campion al lumii la categoria supermijlocie, versiunea IBF. Anul trecut, în toamnă, pecheanul îl punea la podea pe columbianul Alejandro Berio, devenind al treilea român campion mondial la box profesionist, după Mihai Leu şi Leonard Doroftei. La Belle Center din Montreal, românul reuşea să-i ridice în picioare pe cei 13.224 de spectatori, care l-au aplaudat minute în şir la finalul galei.

Ea e căpitanul naţionalei de handbal a României, alături de care a cucerit argintul Mondial în 2006 şi Cupa Cupelor, anul trecut, cu Oltchim Râmnicu-Vâlcea.

Pentru cariera verilor din Pechea, născuţi sub zodia celebrităţii, anul 2008, va fi foarte important. În februarie, Bute îşi va apăra titlul mondial într-o dispută cu americanul William Joppy, 37 ani, fost campion mondial WBA al categoriei mijlocie. Gala va fi găzduită de Belle Center din Montreal. La rândul ei, valorosul inter este implicat în două mari bătălii: câştigarea, cu „galacticele“ de la Oltchim a Ligii Campionilor, precum şi cucerirea unei medalii la Jocurile Olimpice de la Beijing, cu echipa naţională.

Familia, talismanul de suflet

Pentru cei doi campioni, familia a reprezentat mereu cel mai important suport, indiferent pe unde i-au purtat paşii. „Chiar dacă familia este departe, mă susţine enorm din toate punctele de vedere. Ai mei sunt alături de mine şi la bine, şi la rău. Am o legătură foarte strânsă cu părinţii şi cu cele patru surori. Vorbim la telefon de 2-3 ori pe săptămână. De două ori pe an mă întorc acasă în vacanţe şi petrecem foarte mult timp împreună“, povesteşte campionul mondial.

Cei doi mari sportivi din localitatea gălăţeană Pechea s-au cunoscut abia în urmă cu câţiva ani, când de altfel au şi aflat că sunt rude. „Noi ne-am cunoscut acum câţiva ani, la Copenhaga, unde Lucian urma să susţină un meci. Era oraşul în care eram legitimată ca sportivă. Paradoxal este faptul că ambii am început sportul cu acelaşi antrenor, Felix Păun. El, deşi a fost boxer de performanţă, din poziţia de profesor de sport m-a învăţat handbal, iar pe el l-a învăţat box. Suntem o familie cu tradiţie în sport. Fain este că atât eu cât şi el venim din familii de câte patru copii şi amândoi suntem cei mai mici dintre fraţi“, a mărturisit Steluţa Luca.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1101

□

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

157--in-memoriam.html

In memoriam

Mai 1918. La Bucureşti se semnează Tratatul de Pace dintre România, pe de o parte, şi Germania, pe de altă parte. Acelaşi document se va semna şi cu Austro-Ungaria, Bulgaria şi Turcia. România era nevoită conform acestui tratat să cedeze Dobrogea, să accepte rectificări de frontieră în Carpaţi – prin care se cedau teritorii însumând 5.600 km pătraţi – şi să încheie înrobitoare convenţii economice (agricolă, a petrolului, a pădurilor etc.)

În acele momente grele pentru ţară, o rază de speranţă pentru românii din afara teritoriului ocupat, un semnal că nu totul era pierdut, aşa cum insinuau ocupanţii şi uneltele lor din Bucureştiul aflat sub cisma prusacă.

Sfinţirea drapelelor

Pe 26 mai, de Ziua Înălţării Domnului – zi de pomenire a celor căzuţi pentru credinţă şi neam – la Mitropolia din Iaşi are loc sfinţirea drapelelor unităţilor şi marilor unităţi care s-au acoperit de glorie în timpul războiului.

În sunetele fanfarelor, în curtea catedralei îşi fac intrarea cei ale căror drapele, acum ciuruite de gloanţe şi schije, au fluturat, relatează sublocotenentul Gheorghe Brătianu, viitorul academician, „cele dintâi în vântul rece al morţii“, grănicerii şi vânătorii. Urmează drapelele infanteriei, vulturi lângă vulturi, regimentele de la Dragoslavele şi Predeal, alături de cele din Dobrogea, de la Oituz, lângă cele de la Mărăşeşti. Steagul Regimentului 13 Infanterie din Iaşi, unitate care s-a acoperit de glorie pe câmpiile Bulgariei în 1877, este purtat de un dorobanţ, veteran din Războiul de Independenţă, cu vechea lui căciulă peste care se înalţă mândră pana de curcan.

Un general strigă cu glas răsunător numele regimentelor decorate: 3 şi 10 Vânători, 32 Mircea, ai cărui ostaşi s-au avântat în cămăşi asupra mitralierelor duşmane, 36 Infanterie, al cărui stegar s-a reîntors, trecând Dunărea înot ca să nu rămână drapelul în ruinele Turtucaiei... toată povestea acestui război ţesută în mătasea muşcată de gloanţe.

Un lung pomelnic cu generali

Drapelele sunt aduse în biserică, alături de ele, comandanţii care le-au dus în luptă. În rânduri strânse, în faţa catapetesmei, o pădure deasă cu frunzişul ei mătăsos, deasupra căreia vulturii purtători de cruce îşi desfăşoară aripele aurite.

În faţa steagurilor o masă simplă de brad, străjuită de chipuri de femei cu văluri negre, părinţi şi rude ale celor plecaţi în veşnicie. Pe coliva albă de pe masă inscripţia cu litere negre „Eroilor morţi pentru Patrie 1916 – 1918“.

În prezenţa familiei regale începe prohodul. Peste tabloul de apoteoză al steagurilor, răsună jalnic Veşnica pomenire şi, scrie Gheorghe Brătianu: „gândul celor prezenţi în catedrală se întoarce fără voie la crucile albe din fundul pădurilor, la trupurile ciuntite agăţate în reţelele de sârmă ghimpată, la toţi cei răpuşi de tifosul exantemetic, de foame, de frig“.

Regina, îmbrăcată în veşmântul alb al surorilor de caritate, plânge şi puţini sunt cei ai căror ochi nu sunt umezi.

În mijlocul liniştei ce stăpâneşte acum biserica, un glas puternic citeşte numele ofiţerilor căzuţi în lupte. O armată întreagă se înşiră în acest lung pomelnic cu generalii ei Dragalina, Praporgescu, cu colonei şi maiori, căpitani, locotenenţi şi sublocotenenţi căzuţi pentru reîntregirea neamului, pentru apărarea ţării.

În stradă, mulţimea ieşenilor aşteaptă defilarea. Sub chipul turnat în bronz al voievodului biruitor Ştefan cel Mare, regele, alături de Mitropolit, primeşte defilarea trupelor. În capul coloanei, prinţul moştenitor cu sabia în mână, apoi, generalii urmaţi pentru prima dată de ofiţerii decoraţi cu „Mihai Viteazul“, cel mai înalt ordin de război al României.

Şi, iată, acum steagurile cu garda şi comandanţii lor. Toată lumea se descoperă. Gloria unui neam întreg trece în pasul apăsat de defilare al celor care nu peste multă vreme vor răspunde chemării regelui lor, chemării ţării, care vestea a doua mobilizare, împlinirea idealului pentru care România a jertfit peste 800 de mii de eroi.

„Şi, continuă Gheorghe Brătianu, acum când trece înaintea noastră, în fâlfâitul tuturor stindardelor ţării ... nu se poate ca atâta vitejie dreaptă să fi fost în zadar“.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
648

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

158--ograda-cu-semne.html

OGRADA CU „SEMNE“

Lucian Blaga: „Veşnicia s-a născut la sat“.

PORTAR/PAZNIC

Simbolul portarului/paznicului este derivat din simbolistica porţii, ca loc de trecere între două universuri sau două stări.

Paznicul arhetipal al Porţilor Raiului este Sfântul Petru; în timp ce pentru Poarta Iadului/Infernului paznicul este reprezentat de o gamă de creaturi terifiante, dintre care cea mai cunoscută este Cerberul (câinele infernal cu trei capete).

Echivalentul creştin al paznicului Porţilor Iadului este, după unii autori, Azazel, divinitate demonică, cel care i-a învăţat pe oameni să făurească armele şi s-a asociat cu Lucifer în revolta împotriva Domnului, iar după alţii, Anarazel – demonul însărcinat cu paza comorilor subterane.

Paznicul este straja dintre universuri şi în mitologia română misiunea lui de a tria şi a permite trecerea dintr-un univers în altul s-a pierdut în cea mai mare parte. Mai rezidă în unele poveşti populare ca paznici ai comorilor (creaturi infernale, balauri, zmei), ai fecioarelor neprihănite (câini, zmei, căpcăuni).

Credinţa în îngerul păzitor este de dată mai recentă şi a pătruns dinspre civilizaţiile de rit catolic, iar miturile paznicilor timpului (Ianus – zeul cu două feţe, orientate spre trecut şi viitor) sau a lui Argus (semizeul paznic al turmelor boilor lui Apollo) se regăsesc numai în literatura cultă. O menţiune specială merită transfigurarea paznicului – masculin prin excelenţă (poate Ianus, poate Argus), omniprezent şi mereu în stare de veghe, în baba cu trei ochi, din care cel din ceafă veghează permanent la munca nurorilor în gospodărie (prelucrat în registru satiric de către I. Creangă – „Soacra cu trei nurori“).

În mitologia creştin-ortodoxă, arhanghelul Rafail este supranumit stajă (paznic) al Răsăritului de Sus (al răsăritului celest ca început al lucrărilor divine), paznicul cununiilor – simbolul asocierii mistice şi terestre a partenerilor din cuplu, paznic al căsniciilor, spaima lui Asmodeu (duhul nefast al geloziei conjugale, al nefericirii matrimoniale).

În simbolistica română paznicii mitologici, divini, paznicii comorilor cereşti sau infernale nu s-au păstrat de o manieră generalizată, simbolul căzând în desuetudine, adesea în ridicol. Este posibil ca această regresie să se datoreze faptului că, aproape fără excepţie, eroiii eliberatori au învins întotdeauna stavila impusă de paznic, depăşind-o. Spiritul critic a preluat această acţiune şi a transpus-o în registru umoristic sau satiric. Sintagma „Lupul paznic la oi“ este relevantă în acest sens.

Utilizarea ei ca exprimând neîncrederea în acţiunea protectivă a paznicului este cea mai frecventă. Dacă adăugăm şi o altă sintagmă, şi anume aceea a medicamentului universal, imposibil de procurat – „Sudoarea de paznic“ avem imaginea aproape completă a registrului ironic asociat simbolului mitic al portarului.

Sumedenia de anecdote moderne în care paznicii Raiului/Iadului sunt personajele principale asupra cărora se răsfrânge morala poveştii întăreşte faptul că statutul său simbolic ancestral s-a pierdut (nu se glumeşte cu lucrurile sfinte) şi că, în universul modern, rădăcina mitică şi mitologică s-a transformat profund.

Din îndeletnicire simbolică, mitică cu valenţe religioase, cenzor al devenirii spirituale a omului, paznicul porţii a devenit o îndeletnicire cotidiană, profund profană şi nu întotdeauna foarte agreată de către societate, chiar dacă i se recunoaşte utilitatea. Sintagma postrevoluţionară „am ajuns o naţie de pândari“ exprimă în acelaşi timp regretul, dezaprobarea şi ironia în raport cu evoluţia societăţii româneşti postrevoluţionare şi face trimitere directă la multitudinea de firme de pază şi apărare care s-au înmulţit ca ciupercile, consolidând o dată în plus registrul ironic.

Menţionăm în final că, în mitologia română, paznicii comorilor sau ai zăcămintelor de metale preţioase nu sunt de obicei personaje masculine sau animale infernale, ci zâne/zeiţe tinere şi frumoase (ielele, probabil o transpunere locală a nimfelor din mitologia greacă), însă cu o dimensiune malefică asociată simbolismului comorii/bogăţiei, despre care vom vorbi cu altă ocazie.

A.F. Badiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1816

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vremea mărturisirii

În primele secole ale creştinismului, Biserica s-a îmbogăţit cu cei mai mulţi mucenici. Atunci, pentru creştini virtutea cea mai mare era mărturisirea credinţei. A rosti numele lui Hristos era un act de curaj.

Deşi creştinii nu se expuneau în mod voit în faţa asupritorilor, pentru că era un fel de smerenie care îi determina să nu ispitească pe Domnul Dumnezeul lor, ei erau descoperiţi în momentul în care stăpânitorii acelor vremuri îi forţau să se închine la idoli.

Unul dintre aceşti mărturisitori pe care îl sărbătorim pe 17 februarie este Sfântul Mucenic Teodor, numit şi Tiron pentru că făcea parte din oastea Tironilor, adică a recruţilor. Pentru că nu a răspuns chemării păgânilor, au încercat să-l oblige, dar el i-a înfruntat, mărturisind: „Fiecare ştie cui ostăşeşte, iar eu ostăşesc Stăpânului meu Hristos. El este Dumnezeu, iar zeii păgânilor sunt idoli fără de suflet şi cioplitură de mâini omeneşti".

Crezând că se va răzgândi nu l-au omorât imediat, lăsându-l încă o noapte. În acest timp el a mers şi a dat foc altarului zeilor, dovedind neputinţa acestora. Atunci l-au chinuit în diverse chipuri, culminând cu arderea în cuptor.

Minunea colivelor

De numele marelui mucenic se leagă şi aşa-numita minune a colivelor. Ea s-a produs la 50 de ani după moartea sa, în vremea împăratului Iulian Apostatul (361-363) care, dorind să îi batjocorească pe creştini a poruncit ca, în prima săptămână a Postului Mare, să fie stropite cu sânge de la jertfa zeilor păgâni toate proviziile din pieţele de alimente. Sf. Teodor i-a apărut în vis Arhiepiscopului Eudoxie şi i-a spus acestuia să-i anunţe pe creştini să nu cumpere nimeni nimic din piaţă, ci mai degrabă să mănânce grâu fiert cu miere (coliva). El este de atunci sărbătorit şi în prima sâmbătă a Postului Mare.

Sf. Ioan Casian, Cuviosul Gherman din Dobrogea

Mai târziu, după ce Biserica iese de sub teroarea fizică apare un alt fel de prigoană. Trebuie să nu uităm că perioada în care a apărut creştinismul era una plină de desfrâu. Plaga cea mai mare a Imperiului Roman care domina „lumea civilizată" era tocmai imoralitatea.

Orgiile se ţineau în societăţile cele mai selecte. Oamenii se bucurau când vedeau sânge şi violenţă, plăteau pentru asta venind pe stadioane la luptele de gladiatori. De aceea mulţi dintre mărturisitorii creştinismului alegeau să se depărteze de această lume. Se retrăgeau în locuri pustii sau în comunităţi monastice.

Tot în acea perioadă au apărut şi ereziile. Împotriva lor trebuia luptat cu arma cuvântului. Mulţimea trebuia apărată de lupii cei cu chip de oaie.

Printre cei care au înţeles deopotrivă ambele forme de luptă pe care le-am amintit mai sus se numără şi cei doi sfinţi români originari din Dobrogea pe care îi sărbătorim de principiu pe 29 februarie (cum se întâmplă şi anul acesta), dar mai des pe 28 februarie, Ioan Casian şi Gherman din Dobrogea.

Sf Ioan Casian este autorul unei importate lucrări teologice: „Despre cele opt gânduri ale răutăţii“, dar şi cel care pune bazele monahismului în spaţiul occidental, scriind şi despre rânduiala acestor importante lucrări. Împreună cu prietenul lui Gherman a fost discipol al lui Ioan Gură de Aur.

Moaştele sf. Ioan Casian se află în Biserica St. Victor din Marsilia.

Încerc să amintesc pe cât îmi permite spaţiul acestei lucruri pentru că atunci când uităm că am greşit este posibil să o mai facem o dată. Astăzi ereziile s-au înmulţit, imoralitatea a căpătat aspecte tot mai subtile, iar prigoana fizică aproape că a revenit.

A recunoaşte că eşti creştin este în foarte multe locuri un act de curaj, te poţi acoperi imediat de ridicol sau şi mai rău de duşmănia celor din jur. Pentru mulţi o societate laică înseamnă mai ales o societate fără Hristos, alte divinităţi nu prea incomodează. Vremea mărturisirii revine şi despre ea vom mai vorbi.

Coliva

La început, coliva a servit ca hrană, fiind introdusă în practica Bisericii după minunea Sfântului Teodor Tiron. Se face din grâu fiert şi este îndulcită cu miere sau cu zahăr. Este folosită mai ales în cultul morţilor deoarece exprimă cel mai bine credinţa noastră în nemurire şi înviere. Boabele de grâu sunt amintite de Domnul însuşi ca simboluri ale învierii trupurilor: după cum bobul de grâu, ca să încolţească şi să aducă roadă, trebuie să fie îngropat mai întâi în pământ şi să putrezească, tot aşa şi trupul omenesc mai întâi se îngroapă şi putrezeşte, pentru ca să învie apoi în nestricăciune.

Dulciurile şi ingredientele care intră în compoziţia colivei reprezintă virtuţile sfinţilor sau ale răposaţilor pomeniţi ori dulceaţa vieţii celei veşnice pe care nădăjduim că a dobândit-o mortul.

Reţetă de colivă

Ingrediente

1 kg de grâu (arpacaş); 1/2 kg de nuci; 200-250 g de zahăr; coajă de la 1-2 lămâi şi de la 1/2-1 portocală; scorţişoară; rom sau altă esenţă; zahăr pudră şi, facultativ, cacao, bomboane, miere.

Preparare

Seara…

După ce se alege grâul, se spală în 9 ape călduţe (după cele 9 cete îngereşti) şi se fierbe în 3 litri de apă. Când începe să fiarbă apa, focul se dă mai mic, iar din când în când se mişcă oala (nu se amestecă cu lingura). După ce apa a scăzut aproape complet, se adaugă puţină sare şi zahărul, amestecându-se uşor cu lingura de lemn. Se mai lasă 5-10 minute până când nu mai este apă, iar bobul de grâu este înflorit. După fiert, grâul se răstoarnă într-o oală smălţuită şi se acoperă cu un ştergar umed pentru a nu face coajă.

… Dimineaţa

Dacă totuşi s-a format coajă, se îndepărtează. Se adaugă miejii de nucă ce au fost sfărâmaţi, apoi coaja de lămâie (eventual şi de portocală) dată prin răzătoarea mică, o jumătate de sticluţă esenţă de rom (ori altă aromă) şi scorţişoară; şi o lingură-două de miere, după gust.

Toată compoziţia se frământă bine cu mâna şi se aşază pe platouri.

Deasupra se presară, după dorinţă, ori un strat gros de nucă pisată, ori, cu ajutorul unei strecurători mici, unul de pesmet (din biscuiţi). Peste acest strat se pudrează zahăr farin. Pentru a nivela se foloseşte o foaie de hârtie cu care se presează uşor. Pe deasupra se formează o cruce din jumătăţi de nucă. Crucea se poate face şi din cacao cu ajutorul unui şablon sau din bomboane.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
897

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Însemnări din mansardă

Pasiunea ştiinţifică – zootehnia

G.K. CONSTANTINESCU

Vă oferim partea a doua şi ultima a episodului dedicat puiului de găină pe care profesorul G. K. Constantinescu l-a scris în perioada autoizolării sale. Respectăm, ca şi până acum, întru totul punctuaţia originală.

Puiul de găină (II)

Dar acum să revin la puii de găină.

Puiul de găină, când este mic de tot, este o fiinţă nespus de drăgălaşă. Căţelul şi pisoiul sunt disgraţioşi la prima vârstă. Mânzul şi viţelul sunt simpatici, dar sunt animale de grajd, pe când puiul de găină îl ţii în casă, în bucătărie, sub ochi şi-ţi dezvoltă un irezistibil sentiment de atracţie. Învăţat apoi de mic cu manipulările, rămâne blând şi după ce s-a făcut găină.

Într'o zi arătam găinile mele din curte unuia din proprietarii firmei Ştefănescu – Griviţa, care se interesau de avicultură. Găinile mâncau, căci doar găina asta face toată ziua. Dorind să-i arăt mai de aproape un exemplar frumos, mă aplec, le mângâi şi aleg una din ele, iar găina se lasă, fără protest, să fie luată în braţe. Deodată, aud atunci, din spate, glasul Domnului Ştefănescu:

- Ce? Ce-i asta Domnule! Extraordinar! Găinile stă să le mângâi. Teribili mai sunt şi zootehniştii ăştia! N'am mai văzut aşa ceva. La mine fug găinile nebune, cum te apropii de ele.

Da, aşa este. Metoda de creştere modelează individual. Specia permite această modelare, care însă trebuie repetată la fiecare exemplar, căci ceea ce nu este înnăscut nu se acumulează dela o generaţie la alta, sau, cel puţin, ca să fiu intransigent, nu se acumulează la sigur sau, şi mai bine zis, nu este ereditar.

Caracterul, după cum am mai spus, este neereditar. El poate fi însă menţinut în forma dorită prin educaţie uniformă la fiecare generaţie. Iar la animalele domestice caracterul este un element foarte important, aşa că zootehnistul trebuie să ştie cum îl formează, spre deosebire, de pildă, de zoolog, pe care asemenea problemă nu-l preocupă. Metodele de creştere constituie de aceea unul din capitolele principale ale zootehniei, echivalente cu metodele de educaţie sau pedagogice la copil.

Iată de ce am spus că zootehnia este o ştiinţă bogată şi fecundă.

Să nu merg însă prea departe cu consideraţiile zootehnice. Până aici cred că mi s'a putut îngădui, ţinându-se socoteala că amintirile de faţă sunt ale unui zootehnist.

Dr. Dan M. Constantinescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
694

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Nunta de aur

„A trecut soarele de amiază. În aria ginerelui au venit neamurile noastre, au venit toţi câţi au vrut să vie. Lăutarii cântă până năduşesc. Hora se întinde, se întinde… Se apropie chindia. O mai plimbă pe mireasă, pe ginere… Căruţele, şir, una după alta. Sună zurgălăii cailor, pocnesc bicele, pocnesc pistoalele.

Alaiul se opreşte la primărie. I-a scris primarul în condică. Trec la biserică. I-a cununat popa. S-au întors acasă… Acasă, hora în toi. Lăutarii încep nuneasca. Ginerele în dreapta, mireasa la mijloc, fratele de mână în stânga. Lângă ei naşii cu lumânări mari aprinse în mână. Lumânările, albe, legate la mijloc cu panglici roşii. De trei ori se învârte hora mare…“

(Zaharia Stancu- Desculţ)

Fusesem acasă, la ţară, în urmă cu o săptămână, dar, când i-am sunat pe-ai mei şi mi-au spus că se pregătesc de nuntă, n-am mai stat pe gânduri şi mi-am făcut bagajul! Nuntă pe 2 februarie? am întrebat surprinsă. Da, „nunta de aur a lu' unchi-tău Gogu“, mi-a spus tata.

E unchiul care mi-a fost cel mai drag în copilărie; sta lângă şcoală şi-l vizitam aproape zilnic.

Soţia lui, tuşa Oiţa, o mână de om, foarte bună gospodină, făcea cele mai bune gogoşi şi cea mai bună plăcintă cu brânză sărată şi nu puţine erau ocaziile când mâncam la masa lor. Când ajungeam acasă şi-i spuneam mamei, se supăra zicând că o fac de râs, că nu aveam ce mânca acasă. Dar nu era aşa! Eu mă simţeam bine la ei!

Nu puteam lipsi tocmai acum! Sărbătoreau 50 de ani petrecuţi împreună, cu bune şi cu rele, cu bucurii, dar şi cu necazuri. Cei trei băieţi ai lor au plănuit totul: slujba oficiată de preotul satului, verighetele de aur (motiv de mare bucurie pentru că nu au avut la tinereţe), petrecerea, tortul, şampania...

Într-o vreme în care tinerii nu se mai gândesc la căsătorie, Oiţa şi Gogu Săbăroiu din satul Tangâru, comuna Stoeneşti, judeţul Giurgiu au sărbătorit nunta de aur. E bine să le oferim modele copiilor noştri, modele pozitive, şi ei aşa au făcut. Cei trei băieţi sunt însuraţi, la casele lor, au copii, rost bun şi în tot ce fac le calcă pe urme părinţilor lor.

Cel mare şi cel mijlociu au afaceri pe cont propriu, iar cel mic le e alături părinţilor în asociaţia familială pe care au înfiinţat-o. Au luat în arendă 100 de ha, suprafaţă agricolă pe care o lucrează cu utilajele proprii.

Dar cel mai frumos motiv de mândrie pentru „miri“ sunt nepoţii: de la băiatul cel mare – o nepoată, studentă la Medicină, de la cel mijlociu un nepot student la Ingineria Mediului, iar de la cel mic, care a rămas în sat şi în a cărui casă nouă a avut loc petrecerea, o nepoţică, elevă în clasa a VI-a şi un „năzdrăvănel“ de grădiniţă. Toţi frumoşi şi deştepţi! Au cu cine semăna!

Ceremonia oficiată de preotul satului a constat într-o slujbă de mulţumire adusă lui Dumnezeu pentru toate câte li s-au întâmplat în cei 50 de ani petrecuţi împreună şi rugăciuni pentru sănătate, pace şi spor şi de-acum încolo. Când le-a pus verighetele, s-au emoţionat ca nişte copii şi emoţionaţi au rămas toată seara!

Au depănat amintiri, ne-au arătat puţinele fotografii de pe vremea aceea. Tuşa Oiţa şi-a amintit că unchiul Gogu i-a dat două palme în ziua nunţii, când s-a dus s-o ia de la casa părintească, aşa, degeaba, iar ea nu ştia ce să facă: să renunţe la tot, ori să meargă înainte ca şi când nu s-ar fi întâmplat nimic.

Aşa a făcut, la îndemnul tatălui, care i-a luat apărarea lui ginerică, zicând că „e mic, n-are minte“ (el avea 18 ani, iar mireasa 16). Mai târziu, mireasa a aflat rostul celor două palme. Unchiul Gogu fusese sfătuit de alţi bărbaţi să o încerce în felul acesta. „Dacă se supără, nu faci casă cu ea, dar dacă nu zice nimic şi vine după tine, a ta e pentru toată viaţa!“ Şi aşa a fost.

A fost o petrecere frumoasă, o zi de neuitat, atât pentru „miri“, cât şi pentru „nuntaşi“.

Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
830
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

161--oameni-care-au-facut-istorie-mihail...

Oameni care au făcut istorie - Mihail ŞERBAN > REVISTA LUMEA SATULUI

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Mihail ŞERBAN

Mihail Şerban s-a născut la Seghedin (Ungaria) în anul 1887, fiind fiul unui magistrat, crescut în atmosfera luptei românilor transilvăneni pentru menţinerea fiinţei naţionale. A urmat studii agronomice la Universitatea din Halle – Germania, apoi a parcurs studii juridico-economice la Geneva şi Viena, unde şi-a susţinut şi doctoratul în drept.

După terminarea studiilor s-a întors în ţară şi în anul 1915 a primit postul de conferenţiar la disciplina Economie rurală şi politică agrară, Secţia de Agricultură din cadrul Facultăţii de Ştiinţe a Universităţii din Iaşi, înlocuindu-l pe Gheorghe Ionescu-Şişeşti, care a fost mobilizat în războiul din Sud.

În 1918 a fost chemat la Academia de Înalte Studii Agronomice de la Cluj, în calitate de director. S-a stins din viaţă în anul 1945.

Activitatea ştiinţifică a lui M. Şerban s-a desfăşurat în domeniul economiei şi politicii agrare.

Din aceste studii de economie agrară, M. Şerban a întocmit teza sa de doctorat, susţinută la Universitatea din Halle. În concluziile lucrării autorul avansa o idee în legătură cu împroprietărirea ţăranilor. El spunea: „…să se facă o expropriere a moşierimii în favoarea ţăranilor sau o revoluţie să pună cu forţa ţărănimea în drepturile ei".

Apreciind valoarea acestei lucrări, ilustrul nostru istoric N. Iorga spunea: „Nu cunoaştem o altă lucrare care să cuprindă în aceleaşi limite un număr aşa mare de fapte sigure şi idei drepte asupra marii probleme agrare din România."

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
761

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

162--ce-mai-faceti-domnule-vasile-popesc...

Ce mai faceţi, domnule… Vasile POPESCU?

Domnul Vasile Popescu împlineşte zilele acestea 75 de ani. Peste şapte decenii de viaţă pe care le-a închinat producţiei şi ştiinţei agricole, pentru progresul căreia activează şi acum.

Este al cincilea fiu din cei 7 copii ai familiei de ţărani Dumitru şi Alexandra din Ştefăneşti – Vâlcea, viticultori de frunte în podgoria Drăgăşani, născut la 22 februarie 1933. El se numără printre puţinii fii de ţărani din acele vremuri care au avut şansa de a urma cursurile Facultăţii de Agricultură din cadrul Institutului Agronomic „N. Bălcescu“ Bucureşti.

Vocaţia sa de agronom a fost evidentă în anii în care a activat în diferite sectoare ale agriculturii.

Mereu îndrăgostit de carte şi ştiinţă, a optat în cele din urmă pentru cariera didactică, domeniu în care a activat aproape un sfert de veac.

Dovedindu-se un bun organizator şi desăvârşit pedagog, a înfiinţat un nou liceu agricol la Vidra, Ilfov, în clădirile respective funcţionând astăzi Institutul de Cercetări pentru Legumicultură şi Floricultură.

Concomitent cu profesia de dascăl a desfăşurat şi o susţinută activitate de cercetare ştiinţifică în cadrul ICCPT Fundulea, în laboratoarele căruia a pregătit teza de doctorat în domeniul culturilor irigate, pe care a susţinut-o în 1975.

Din 1984 s-a ocupat efectiv de cercetare. La început, în cadrul aceluiaşi institut, a deţinut diferite funcţii, de la şef de colectiv la director comercial, mai apoi fiind numit director general al Institutului de Cercetare şi Producţie pentru Cultura şi Industrializarea Sfeclei de Zahăr şi a Substanţelor Dulci Fundulea.

Ca specialist în domeniu a parcurs pas cu pas toate gradele profesionale, de la inginer la cercetător ştiinţific principal gradul I (CPI).

La ICCPT Fundulea a înfiinţat primul „Laborator de extensie“ din cercetarea agricolă românească în cadrul căruia s-a preocupat de organizarea „zilelor verzi“: Ziua grâului şi orzului; Ziua florii-soarelui şi soiei; Ziua porumbului şi sorgului.

De peste 40 ani este colaborator permanent al revistelor agricole, în care a publicat peste 500 articole cu îndrumări tehnice.

A scris ca autor principal, singur sau în colaborare, peste 20 de manuale, cărţi şi broşuri.

Dar nici dragostea de familie n-a fost mai prejos. Căsătorit cu una dintre frumoasele sale colege de facultate, şi-a îmbogăţit familia cu doi copii, iar de curând şi cu doi nepoţi, faţă de care manifestă un mare ataşament.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Mărţişor

În prima zi de primăvară,
După străvechiul obicei,
Să-i faci un gingaş dar Femeii
Şi să tresalţi de dragul ei.
Întâiul mărţişor dă-l mamei
Care pe lume te-a adus
Şi te-a iubit ca Maica Sfântă
Pe Sfântul ei odor, Iisus,
Al doilea să i-l dai soţiei,
La rându-i mamă de copii,
Cu care baţi cărarea vieţii
Şi-mparţi tristeţi şi bucurii.
Al treilea e pentru bunica;
Ea te-a vegheat de mic cum creşti,
Te-a legănat, ţi-a dat poveţe,
Ţi-a spus o mie de poveşti.
Dar nu uita că ai şi-o fiică,
Şi-o noră lâng-al tău fecior;
Şi ele-aşteaptă de la tine
Un ghiocel, un mărţişor.
....
În prima zi de primăvară
Şi ţarinei să-i dai un semn
Că îi auzi sunând chemarea,
Că-i simţi puternicul îndemn
De-a o sfinţi cu-aghiazma trudei,
De-a-i pune-n brazdă bob curat,
De-a face tot ce-ţi stă-n putere
Să fie anul mai bogat.

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:

873
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

164--chiar-stim-cand-sa-ne-bem-ceaiurile...

Chiar ştim când să ne bem ceaiurile? > REVISTA LUMEA SATULUI

Chiar ştim când să ne bem ceaiurile?

Învăţaţi cu lucruri tot mai sofisticate, deseori le pierdem din vedere pe cele mai simple, dar nu lipsite de importanţă pentru viaţa şi sănătatea noastră. Bunăoară, dacă ne-am hotărât deja să apelăm, fie şi numai din când în când, la medicaţia naturală, trebuie să ştim că şi „banalele“ ceaiuri, pentru a-şi face efectul dorit, trebuie nu numai preparate într-un anume fel şi într-o doză bine definită, dar şi luate în anumite momente, care ţin de ritmurile circadiene ale organismului sau de unele particularităţi de manifestare a bolii pentru care acestea se administrează.

Este adevărat că, pentru unele dintre ele, această precizare nu este necesară: ceaiurile tonice, vitaminizante sau cele care se adresează aparatului urinar se beau în cantităţi mai mari şi în mai multe reprize pe parcursul întregii zile (putând înlocui chiar în totalitate apa), iar pentru cele care se administrează în condiţii de urgenţă (vomă, colici, diaree, crize dureroase) nu trebuie să se piardă niciun moment spre a le lua.

Pentru celelalte însă, aşa cum am spus deja, există momente optime de administrare, de care ar trebui să se ţină seama.

Câteva sfaturi utile

Dimineaţa

• Dimineaţa, pe stomacul gol, cu cel puţin 30 de minute înainte de micul dejun – ceaiurile hepatice (cu efect colecistochinetic) – care stimulează contracţia vezicii biliare, favorizând drenajul biliar şi înlăturând stagnarea bilei în vezica biliară – şi cele hepatoprotectoare – de regenerare a celulei hepatice. După administrare, se stă culcat pe partea dreaptă timp de 20-30 de minute; o a doua cană se bea treptat, înaintea fiecărei mese.

Tot dimineaţa, dar fără obligativitatea perioadei de odihnă, se iau şi ceaiurile cu efect vermifug (care permit un contact nemijlocit al substanţelor biologic active cu parazitul, acţionând cu rapiditate asupra acestuia), salureticele şi diureticele necesare în tratamentul hipertensiunii arteriale şi al insuficienţei cardiace, antihelminticele (recomandate în parazitozele intestinale), ca şi prima cană din cele două recomandate ca laxativ.

La prânz

• Cu o jumătate de oră înainte de masă – ceaiurile tonic-aperitive (care determină creşterea secreţiilor gastrice şi a poftei de mâncare) şi cele cu efect antispastic, indicate în ulcere şi gastrite (care produc relaxarea stomacului pentru a primi hrana într-o stare de linişte fiziologică optimă pentru efectuarea digestiei normale).

• Cu o oră înainte de masă sau la 3 ore după masă – ceaiurile cu efect vasodilatator (folosite în tulburările vasculare periferice şi în hipertensiune), antihistaminic (de neînlocuit în tratamentul alergiilor), antianginos (şi, în general, cele recomandate în afecţiunile coronariene), precum şi unele neurosedative (tranchilizante, antidepresive).

- Înainte de mese – ceaiurile cu efect hipoglicemiant sau cele destinate eliminării meteorismului; în acest din urmă caz, se pot bea şi în timpul mesei, dar nu după, când efectul lor scade vertiginos.
- La o jumătate de oră după mesele principale se iau ceaiurile stomahice, destinate uşurării digestiei. Tot după masă, dar fără precizarea strictă a orei, se consumă şi ceaiurile recomandate în cazuri de colită, enterită sau obezitate.

Seara

- Seara, cu o jumătate de oră înainte de culcare, se ia a doua cană de ceai laxativ (al cărei efect se va produce dimineaţa devreme, la 6-8 ore de la administrare), precum şi ceaiurile sedative, hipnotice (care detensionează psihicul şi favorizează şi apariţia somnului), care calmează tulburările cardiace, ulcerul şi astmul bronşic (ţinând cont şi de frecvenţa atacului, predominant nocturnă; pentru aceste din urmă afecţiuni, o a doua cană se bea pe parcursul zilei, de preferat dimineaţa, pe stomacul gol).

Dr. Radu STOIANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1210
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vremuri de singurătate pentru Conacul de la Mânjina

Vestit în epocă ca locul ce strângea laolaltă scriitori, oameni politici şi mari patrioţi români uniţi sub lozinca „libertate şi fraternitate“, conacul de la Mânjina al fostului pârcălab de Galaţi, Costache Negri, este astăzi pustiu. Transformat în muzeu, fostului conac îi mai trec pragul sporadic grupuri răzleţe de şcolari mânaţi nu de curiozitate, ci de dascălii lor. Mai nou vin şi francezi care sunt şocaţi că un astfel de nestemat al istoriei românilor nu a fost inclus într-un circuit turistic.

În faţa impunătoarei porţi din lemn masiv, ce închide gardul conacului, nu-i nimeni. Curtea, un paradis verde ce încântă ochiul, e la rându-i învelită-n tăcere. În prag, ne întâmpină o femeie între două vârste. „Poftiţi, ne invită politicos paznicul, o doamnă care apoi se scuză: Nu ştiu să vă spun nimic despre conac, eu doar păzesc aici“. Din tabloul înfipt în peretele din faţă, conaşul Negri ne „priveşte“ îngăduitor, poftindu-ne la masa unde au luat loc fratele Bălcescu ori bardul de la Mirceşti. Pe masă, vesela cu holograma boierului patriot e goală, şi nu încărcată cu bunătăţi, precum odinioară. Trec dintr-o încăpere în alta şi mă minunez.

Mobilierul, tablourile, obiectele ce decorează cu stil şi bun gust fiecare încăpere îţi recompun epoca lui Cuza, Kogălniceanu, Alecsandri şi a altor personalităţi emblematice pentru acea perioadă. De la seiful din lemn la masa de şah, de la documente scrise de însuşi Negri la candelabre. Toate-ţi taie răsuflarea…

La ieşire, nu pot să nu contemplu tabloul în care stau la sfat trei corifei: colonelul Cuza, Alecsandri şi Negri. Privesc împrejur. E pustiu. „Poate doar la vară să mai vină cineva. Că acum iarna…“, a sunat previziunea deloc optimistă a femeii, pătrunsă ca şi mine de frigul chinuitor din conac.

Loc de întâlnire a paşoptiştilor

Situat în comuna Costache Negri (fostă Mânjina), judeţul Galaţi, casa – muzeu este amenajată în conacul care a aparţinut familiei marelui patriot. Conacul a fost locul unde fruntaşii generaţiei paşoptiste se întâlneau pentru a discuta principiile ce s-au susţinut apoi în documentele programatice ale revoluţiei din anul menţionat. Amfitrion deosebit, Costache Negri reuşea să creeze musafirilor săi o atmosferă ospitalieră şi astfel întâlnirile acestora, în special în zilele de 21 mai ale fiecărui an, au devenit o tradiţie.

Clădirea a fost declarată monument istoric în anul 1943, când s-a hotărât şi transformarea ei în muzeu, lucru devenit realitate la 21 mai 1986.

În cele şapte săli de expoziţie se regăsesc mobilier şi piese de artă decorativă din renumite stiluri europene, ce erau la modă în saloanele boiereşti din perioadă; picturi, fotografii şi documente relevante pentru viaţa şi activitatea lui Costache Negri, familiei şi colaboratorilor săi.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
880

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

166--sedreni-iad-sau-paradis.html

Şendreni, iad sau paradis?

Noxele emanate de gigantul de oţel înfipt în coasta sa au otrăvit apa şi aerul Şendreniului. Cu toate acestea, în extremitatea vestică a localităţii s-a ridicat un superb cartier de vile, cum rar vezi prin satele româneşti.

În ultimii nouă ani, la Şendreni au fost concesionate aproape 28 ha. Sunt în jur de 250 de loturi, cu suprafeţe cuprinse între 500 şi 1.000 metri pătraţi.

Cinci sute pentru infern

Şendreniul, ştiut lucru, e la o aruncătură de ochi de Galaţi. Gospodari cum le e felul, localnicii şi-au tras curent electric şi, de vreo opt ani, şi apă. Pentru gaze ori canalizare, încă mai trag nădejne.

În zonă, din cauza pulberilor ce ţâşnesc din uriaşele „nări“, apa din fântâni, ca de altfel şi roadele pământului sunt otrăvite. „Există o perdea de protecţie în satul Şendreni, dar nu şi în Movileni, unde ar fi mai mult decât necesară, deoarece combinatul se află la nici un kilometru. Pulberile acelea se depun pe sol. De altfel, o parte din locuitori au şi renunţat să-şi cultive terenul din extravilan, aproximativ 400 ha. Se fac demersuri de cumpărare a acestor suprafeţe de către Ispat Sidex.

De un alt cumpărător nici nu poate fi vorba, pentru că nimeni nu ar investi într-un astfel de teren. Din câte ştiu, Inspectoratul pentru Protecţia Mediului Galaţi a întocmit un raport în urma descinderii în zonă şi în care s-a indicat gradul ridicat de poluare. Din păcate, măsurile concrete de reducere a nivelului de poluare întârzie să apară“, a precizat Zamfira Burlacu, secretarul comunei Şendreni.

O oază ciudată

Din Movileni, se trece-n Şerbeştii Vechi şi de aici se ajunge în satul Şendreni. „Inima“ comunei nu iese din tiparele obişnuite ale majorităţii satelor româneşti. În schimb, extremitatea sa vestică încântă privirea. În „cartierul de vest“, cum îi spun localnicii, sunt foarte multe vile, una mai frumoasă ca alta. „În anul 1999, acolo era teren arabil. Terenul concesionat este în domeniul privat al comunei şi în administrarea Consiliului Local. Suprafeţele au fost scoase la licitaţie, la care au participat atât persoane din Şendreni, cât şi din Galaţi. Iniţial, cei mai mulţi erau din Şendreni, care şi-au construit case, iar apoi le-au vândut celor din Galaţi“, a menţionat Zamfira Burlacu.

Potrivit informaţiilor furnizate de secretarul comunei Şendreni, zona cartierului de vile se va extinde prin introducerea în intravilan a altor suprafeţe. Extinderea intravilanului se va face „în adâncime, spre nord“.

La Movileni, traiul nu-i un chin, ca-n satele izolate, dar nici o bucurie. Şi asta o poate confirma fiecare din cei aproape 500 de ţărani din localitate, prima dintre cele trei sate componenete ale Şendreniului, totodată şi cea mai apropiată de combinatul siderurgic.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:

2691

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Un lămâi pentru fiecare casă (II)

Plantarea şi transplantarea lămâiului

În perioada de creştere lămâiul se transplantează la
1-2 ani cu întreg balotul de pământ. După intrarea pe rod transplantarea se face o dată la 3-4 ani.

La vârsta de 10-12 ani, lămâii se pun în vase mari (hârdaie de lemn cu fundul perforat) cu diametrul în partea superioară de 50-60 cm, unde rămân definitiv, pământul de la suprafaţă împrospătându-se în fiecare an. Pământul recomandat este un amestec de mraniţă, pământ de grădină şi nisip în părţi egale. Transplantarea se face de regulă primăvara.

Simptome de suferinţă

- dacă frunzele sunt mici, de culoare deschisă, gălbuie mai ales în jurul nervurilor – este lipsă de azot şi se va administra 50 g azotat de amoniu la plantele din vase mari;
- dacă frunzele se brunifică începând de la vârf spre margine şi încep să cadă mai ales în perioada înfloritului este semn că planta nu are fosfor, se va administra 80 g de fosfor la plantele din vase mari;
- dacă frunzele sunt foarte mari şi încep să se decoloreze şi să se brunifice sau apar pe suprafaţă puncte de clei este semn că planta are nevoie de potasiu; se administrează 50 g de potasiu la plantele din vase mari;
- dacă ramurile lămâiului sunt exagerat de lungi iar fructele cad de mici este lipsă de cupru; se fac stropiri cu sulfat de cupru 1%;
- dacă frunzele mai vechi de la baza lămâiului se îngălbenesc şi cad este semn că lămâiul are nevoie de magneziu. Această suferinţă apare, în general, în cazul solurilor prea uşoare – se administrează 50 g sulfat de magneziu la vasele mari sau schimbăm pământul din ghiveci.

Tăierile de formare şi fructificare

Tulpina plăntuţei în vârstă de un an se scurtează la 30-40 cm. Din lăstarii apăruţi după scurtare alegem 3-4 lăstari bine poziţionaţi şi dezvoltaţi, iar restul se înlătură. Când lăstarii reţinuţi au 25-30 cm se ciupesc pentru a ramifica.

Această operaţie se repetă 2-3 ani, de 2 ori pe vară, până se obţin ramificaţii de ordinul IV şi V pe care lăstarii vor fructifica.

La plantele bine îngrijite, într-un an se pot obţine ramuri de două ordine, asigurând intrarea pe rod în anul 3. Ramurile scurte care au fructificat, uscăturile, lăstarii prost orientaţi se vor elimina. Tăierile se pot face în orice perioadă a anului.

Îngrăşarea şi udarea

Vara, lămâii sunt scoşi în grădină, se recomandă să se îngroape în pământ cu vasul în care sunt puşi dacă plantele sunt tinere. Lămâiul se poate îngrăşa cu îngrăşăminte chimice sau organice (must de bălegar sau gunoi de păsări fermentat diluate în apă 1:10).

Din mai până în octombrie, udatul se face la 1-2 zile, numai spre seară.

Vara se udă de 2-3 ori pe săptămână dacă lămâii se ţin la căldură şi de 1-2 ori pe lună iarna dacă temperatura este de 4-7°C.

Atât la udat cât şi la îngrăşat este bine ca lichidul să se toarne în 3-4 reprize pentru a se absorbi tot şi lent.

Iernarea lămâiului

Iernarea se face după două metode. Oricare ar fi metodele de iernat lămâii trebuie feriţi de temperaturi de sub 0°C, de diferenţele de temperaturi din aer şi cea din sol, evitarea udatului cu apă rece, mutarea plantelor de la cald la rece.

a) iernarea la rece – lămâii se ţin în încăperi la 4-7° C, când lămâii intră în repaus, dar îşi menţin frunzele dacă au lumină difuză. Udarea se face rar, de 1-2 pe lună;

b) iernarea la cald – lămâii se ţin în camere luminoase, lângă ferestre, la temperaturi de 12-16°C; în acest caz plantele vegetează, se face aerisirea camerei pe timp cu soare, se udă o dată pe săptămână cu apă călduţă şi se îngraşă o dată pe lună cu îngrăşăminte complexe.

Trecerea la iernat

Se face toamna înainte de a se răci pământul din vase. Acomodarea lămâilor se face 15-20 de zile – ziua se ţin afară, iar noaptea în cameră. La fel se procedează cu trecerea lămâiului din cameră în grădină primăvara.

Bolile şi dăunătorii lămâiului

Pentru combaterea bolilor se fac stropiri cu sulfat de cupru 1%.

Dăunătorii: păduchii ţestoşi şi păianjenul roşu se combat prin spălări ale frunzelor cu o emulsie de săpun (fără sodă): 30 g săpun de bărbierit la 1l de apă.

Păduchele lânos se combate cu: Fastac 10 EC 0,02% sau Decis 2,5 EC 0,025%. Musculiţa albă de seră - Ultracid 20 EC 0,16% sau Decis 2,5 EC 0,05%.

Ing. Elena MIHALCA - OJCA Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
30256

□

° Comentarii

□

□

° 1. paul -- (18-November-2009)de vreo 12 ani am un lamai.Am observat ca iarna cand il bag in casa face un fel de clei pe frunze....care curge pe jos....iar vara cand este afara nu are nici o problema...daca puteti sa-mi dati si mie un tratament ca sa nu mai faca clei pe frunze....help....ms mult

° 2. voicu anicuta -- (16-January-2010)multumesc pentru sfaturile date asa mi-am salvat dragutl de lamai al meu multumesc mult

° 3. Macarie Ioan -- (11-March-2010)Buna ziua,
am un lamai care prezinta urme de fisuri pe tulpina-inclin sa cred ca este o boala deoarece nu mai infloraste iar fructele pe care le are nu s-au dezvoltat suficient si sunt moi la pipait.Anul trecut in vara l-am tratat cu MOSPILAN impotriva paduchilor si o perioada si-a revenit. Va rog sa-mi recomandati un tratament si o informatie de unde as putea obtine documentatia completa de ingrijire si tratare a lamaiului
Cu stima
Ioan mMcarie

° 4. claudia cristi -- (13-April-2010)Lamaiul meu are foarte mult clei care curge pe gresie.Iar pe dosul frunzelor si pe crengute are ceva maro.Nu am mai avut asa ceva pana acum.L-am spalat cu solutie din sapun de casa,l-am stropit cu mospilan dar nici o schimbare parca e mai rau.Oare ce sa-i mai fac?

° 5. LiviuS -- (8-July-2010)Am doi lamai frumosi, la 1m, au avut flori multe, fructe. Acum le cad frunzele si par sa se usuce. Banuiesc eu ca este vorba despre paianjenul rosu.Chiar am vazut destul de multe puncte mici si negre...unele miscatoare! Ajutati-ma cu sfaturi, va rog mult! E pacat de ei... si se duc repede frunzele.

° 6. Petru -- (26-July-2010)Subscriu la cele postate mai sus de claudia cristi....pe frunzele si crengutele lamaiului a aparut ceva maro sunt ca niste gogosele mici maro pe care daca incerci sa le racai cu unghia se dezlipesc si

cad.....are cineva vreo solutie pentru a scapa de ele?
Multumesc!

7. hristu59 -- (28-July-2010)ajutor!!!Am un lamai de 10 ani. In ultimii ani face fructe foarte mici, ba mai mult , de 2 ani nici nu le mai poate tine - cad cand ajung la dimensiunea bobului de fasole. Cine ma poate ajuta si ce trebuie sa fac?

8. Sebi -- (15-November-2010)Am o frumusete de lamai si are multe fructe care sunt de marimea unghiei poate un pic mai mari si dupa ce l-am pus in casa au inceput sa ii cada masiv lamaile! As avea marea rugaminte sa imi dati un sfat sa ii pot salva lamaile ramase!!!!!!!!!! Multumesc anticipat!!!

9. ignat emilia -- (7-February-2011)am o planta de lamai ,la care curge un clei pe gresie ,cum o tratez?

10. Petriu Claudiu -- (17-April-2011)Abonament revista

11. Mihai -- (22-July-2011)stiu pe cineva care creste lamai de multi ani , iti poate spune orice despre ei intra pe blogul lui daca vrei unul http://planteexoticeghiveci.blogspot.com/

12. Lucian -- (18-October-2017)Am un lamai care îi cad fructele ce sa fac va rog.Pot sa îmi schimb ghiveciului acum îl influențează. MULTUMESC

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Hotărârea Guvernului nr. 1.574 din 19 decembrie 2007, privind stabilirea pentru anul 2007 a cuantumului plăţilor directe unice pe suprafaţă, al plăţilor naţionale directe complementare, al plăţilor pentru culturi energetice şi al plăţilor separate pentru zahăr, care se acordă în agricultură în sectorul vegetal.

(MO al României, Partea I, nr. 882, din 21 decembrie 2007).

Temeiul legal al acestui act normativ îl constituie prevederile art. 12. alin. (1) din OUG nr. 125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăţi directe şi plăţi naţionale directe complementare, care se acordă în agricultură, începând cu anul 2007, şi pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991, privind societăţile agricole şi alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 139/2007.

Prin art. 1 din hotărâre a fost aprobat cuantumul plăţilor care se acordă în sectorul vegetal, ca mecanisme de susţinere a producătorilor agricoli, prin aplicarea următoarelor scheme:

a) schema de plată unică pe suprafaţă;
b) plăţi naţionale directe complementare în sectorul vegetal;
c) schema de plată pentru culturi energetice;
d) schema de plată separată pentru zahăr.

Potrivit prevederilor art. 2 din aceeaşi Hotărâre de Guvern, Beneficiarii plăţilor efectuate în cadrul schemelor de plată sunt cei menţionaţi în OUG nr. 125/2006, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 139/ 2007.

Trecând în revistă reglementările în domeniu din OUG nr. 125/2006, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 139/2007, vom fi în măsură să aflăm că una dintre condiţiile de eligibilitate se referă la obligaţia beneficiarului de a exploata un teren agricol cu o suprafaţă de cel puţin 1 ha, iar suprafaţa parcelei agricole să fie de cel puţin 0,3 ha, iar în cazul viilor, livezilor, culturilor de hamei, pepinierelor viticole, arbuştilor fructiferi, suprafaţa minimă a parcelei trebuie să fie de cel puţin 0,1 ha (art. 7 lit. „a“a alin. (1)).

Aceeaşi ordonanţă de urgenţă mai prevede că beneficiarii plăţilor efectuate în cadrul schemei de plată pe suprafaţă pentru culturi energetice sunt persoanele fizice şi/sau juridice, care exploatează terenul agricol pentru care solicită plata în calitate de proprietar, arendaş, concesionar, asociat, administrator şi în cadrul asociaţiilor în participaţiune, locatar sau altele asemenea, care au încheiat un contract de livrare a produselor la un producător de biocombustibil (art. 10 (3)).

Cuantumul plăţilor pentru anul 2007 care se acordă în sectorul vegetal în cadrul schemelor de plată este prevăzut în Anexă – destul de stufoasă, care face parte integrantă din HG nr. 1.574/2007.

Cei interesaţi o pot consulta după procurarea Monitorului Oficial al României în care a fost publicată hotărârea în discuţie.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
730
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

169--breviar-juridic-4.html

Breviar juridic

Hotărârea Guvernului nr. 1.576, din 19 decembrie 2007, privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenţii în anul 2007 producătorilor agricoli din sectorul vegetal, în scopul creşterii producţiei şi a indicilor de calitate a produselor agricole.

(MO al României, Partea I, nr. 883, din 21 decembrie 2007)

Hotărârea Guvernului nr. 1.577, din 19 decembrie 2007, privind aprobarea activităţilor pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal în anul 2007, a cuantumului sprijinului şi a sumei totale alocate fiecărei activităţi şi pentru modificarea unor acte normative.

(MO al României, Partea I, nr. 883, din 21 decembrie 2007)

Ordin al preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor nr. 203, din 20 decembrie 2007, privind aprobarea Instrucţiunilor pentru organizarea şi desfăşurarea activităţii de control oficial în unităţile de prelucrare, procesare, depozitare, transport, valorificare şi comercializare a produselor şi subproduselor alimentare de origine nonanimală.

Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor nr. 204, din 20 decembrie 2007, privind modificarea Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 64/2007 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare, privind organizarea şi desfăşurarea activităţii de control oficial sanitar-veterinar efectuat de către personalul de specialitate în unităţile care produc alimente de origine animală.

(MO al României, Partea I, nr. 895, din 28 decembrie 2007).

Ordinul preşedintelui ANSVSA, nr. 209, din 27 decembrie 2007, privind modificarea Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 301/2006, privind aprobarea Normei sanitare veterinare şi pentru siguranţa alimentelor, privind procedurile de înregistrare a activităţilor de vânzare directă de produse primare, a activităţilor de vânzare cu amănuntul şi a activităţilor de fabricare a alimentelor.

(MO al României, Partea I, nr. 896, din 28 decembrie 2007)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
754

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vatra focului

Dacă vatra focului ar putea să vorbească, ai fi uimit de câte ştie! Este locul care cunoaşte cel mai bine viaţa tuturor generaţiilor de oameni care au trăit într-o bătătură.

La vatră, în jurul focului, ne adunam în zilele ploioase de vară sau de primăvară, în zilele de toamnă, când încă nu voiam să facem focul în sobă, dorind să întârziem cât mai mult sosirea iernii.

La vatră se fac colacii pentru pomeni sau pentru a fi împărţiţi în zilele de sărbători. La vatră se fierbe grâul pentru colivă.

Vatra focului ştie numele şi zilele de naştere ale celor care trăiesc şi au trăit în acea bătătură, ştie când li s-au făcut ursitorile, ştie când li s-au făcut botezurile, ştie când li s-au făcut nunţile, ştie cine şi când a plecat în altă lume, ştie Crăciunul, ştie Paştele, ştie toate sărbătorile, ştie obiceiurile, ştie tot ce se petrece în fiecare zi, ştie cât eşti de bogat, ştie cât eşti de sărac.

Câte glume ştie vatra! Câte basme şi poveşti ştie vatra! Câte cântece ştie vatra! Câte bocete ştie vatra! Câte blesteme ştie vatra!

Doamne, câte mai ştie vatra focului!

Câte i-o fi povestit mama când stătea în genunchi şi se căznea să aprindă focul! O găseam murmurând singură lângă foc.

Vetrei putea să-i spună toate gândurile, toate necazurile, toate planurile, toate secretele. Vatra nu le spunea nimănui. Ea nu ştia să fie trădătoare.

Săraca vatră! Ea era viaţa noastră. Acolo făceam în fiecare zi mâncarea fără de care nu puteam trăi.

Seara, după ce strângeam masa, mai zăboveam un pic lângă focul din vatră, ca să facem jar şi să-l învelim cu cenuşă. Astfel, aveam dimineaţa rost de foc în vatră şi nu eram nevoiţi să plecăm pe mahala ca să împrumutăm nişte foc.

Jarul învelit cu cenuşă ţinea până dimineaţa.

La vatra focului am stat de multe ori de vorbă cu mama şi mi-am golit sufletul de griji, de necazuri, de doruri. În alt loc n-aş fi fost în stare să vorbesc despre tainele mele.

Doamne, câte taine ştie vatra focului!

Ioana STUPARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1054

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1ad3b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Comerţul intracomunitar cu bovine

Materialul pe care îl supunem atenţiei priveşte doar aspectele ce ţin de sănătatea animalelor ce fac obiectul comerţului intracomunitar cu bovine.

Activitatea de comerţ intracomunitar cu bovine este reglementată prin Ordinul Preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitar-Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor nr. 61, din 13 martie 2006, care transpune Directiva Consiliului 64/432/CEE.

Comerţ intracomunitar cu bovine se poate face doar din centre de colectare sau exploataţii de origine autorizate sanitar-veterinar special acestui scop, cu îndeplinirea condiţiilor sanitar-veterinare impuse de lege. Bovinele destinate comerţului intracomunitar care vor fi introduse în aceste exploataţii de origine sau centre de colectare trebuie să îndeplinească câteva cerinţe, în funcţie de categoria acestora (producţie, reproducţie, tăiere).

Reglementări privind animalele pe producţie

Animalele destinate reproducţiei şi producţiei vor fi supuse unui control al identităţii, unei inspecţii clinice efectuate de un medic veterinar oficial cu 24 de ore înainte de plecare şi nu trebuie să prezinte niciun semn clinic de boală. Animalele provenite dintr-o exploataţie sau dintr-o zonă care, din motive de sănătate, este supusă prohibiţiei sau restricţiei ce afectează specia în cauză au un regim special de valorificare, reglementat prin dispoziţii speciale ale Ministerului Agriculturii şi ANSVSA, în concordanţă cu legislaţia comunitară şi/sau cea naţională.

Cerinţe privind carantina

Animalele din speciile bovine trebuie ca, în niciun moment, între plecarea din exploataţia de origine şi sosirea la destinaţie să nu intre în contact cu animale paricopitate, altele decât animalele care au acelaşi status de sănătate. Ele trebuie să fi rămas într-o singură exploataţie de origine pentru o perioadă de 30 de zile înainte de încărcare sau de la fătarea în exploataţia de origine.

Ele trebuie să provină dintr-un efectiv de bovine oficial liber de tuberculoză, bruceloză şi leucoza enzootică.

Cei care fac comerţ intracomunitar cu bovine sunt obligaţi să apeleze la organismele sanitar-veteri-nare, singurele în măsură să elibereze certificatele privind sănătatea animalelor.

Bovinele pentru abatorizare

Bovinele pentru tăiere trebuie să provină din efective care sunt oficial libere de tuberculoză, de leucoza enzootică bovină, iar în cazul bovinelor necastrate, din efective care sunt oficial libere de bruceloză.

Medicul veterinar oficial care răspunde de centrul de colectare sau exploataţia de origine efectuează toate controalele necesare pentru animalele care sosesc în aceste unităţi.

Animalele din speciile bovine sunt însoţite în timpul transportului până la destinaţie de un certificat de sănătate.

Dr. Felix ARDELEAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1657

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

171--atac-la-piata-alimentara-ministrul-...

Atac la piaţa alimentară! Ministrul Vosganian se încruntă la procesatori

Domnul Varujan Vosganian este un ministru cu o solidă pregătire economică. Dovadă şi faptul că staff-ul liberalilor l-a investit cu cea mai înaltă funcţie ministerială din istoria ultimelor decenii – aceea de ministru al economiei şi al finanţelor.

Pus la muncă de către liberali, ministrul Vosganian are acum de rezolvat atâtea distorsiuni economice încât nu ştie de unde să înceapă. Ca şi cum dezechilibrele de ordin macroeconomic nu-i erau suficiente, zilele trecute a apărut şi „hârjoneala“ cu preţul alimentelor.

În faţa ameninţărilor venite din partea procesatorilor, care acuzau presiunea costurilor venite din toate părţile, Vosganian şi-a pus consilierii la muncă, solicitându-le, în regim de urgenţă, un studiu de fundamentare a costurilor reale. Cum au calculat, cum au interpretat ei „inducţiile“ venite din alte sectoare, este greu de spus. Cert este că Vosganian a tras concluzia finală că majorările ce vin din sfera sectorului energetic influenţează la un loc doar 0,5% din costurile produselor alimentare. În concluzie, intenţiile procesatorilor de a majora preţurile nu au niciun fundament economic. Mai mult, acestea par a fi lipsite şi de logică, în condiţiile în care la unele produse preţurile depăşesc puterea de cumpărare, fapt dovedit de stocurile nevandabile.

De la teorie, la practică

Dialogul pe această temă nu prea are cum să ducă la consens. Încercând să explice motivele economice care l-au obligat să dubleze preţul la produsul pe care îl realizează, un important personaj din sector a început cu o minciună: „producătorii au dublat preţul la materia primă“.

Ce-i drept, ei au solicitat acest lucru din motive de subproducţie, dar la vremea recoltării şi achiziţionării masive, preţul nu a depăşit 1 leu/kg. Apoi, domnul cu demonstraţia practică a început să facă o interpretare proprie şi inexactă asupra evoluţiei pieţelor bursiere, unde cotaţiile au crescut drastic.

Şi îşi pune omul întrebarea, în final: oare chiar nu realizează românii că sunt obligaţi să se alinieze şi ei preţurilor comunitare? Aşa este, stimate domn, doar că primul care a încălcat regulile jocului sunteţi dumneavoastră: aţi cumpărat materia primă la un preţ de batjocură şi vindeţi acum produsul procesat la preţul maxim al pieţei europene!

Suntem conştienţi că exemplul dat nu caracterizează atitudinea generală a procesatorilor. Pentru că dacă ar trebui să ne referim şi la alte exemple, cum ar fi agricultura, de pildă, atunci avem în faţă o altă concepţie de politică managerială şi de marketing. Din păcate, exemplul este asemănător florilor care nu aduc, ci doar prevestesc primăvara.

Dincolo de aceste consideraţii, intervenţia personajului nostru, nenominalizat, este una reală. Noi am făcut trimitere la ea din simplul motiv că intervenţia reprezentantului procesatorilor din industria alimentară nu face altceva decât să-i amintească ministrului că regulile pe o piaţă liberă nu se fac în nu ştiu ce cabinete ministeriale, ci acolo unde are loc schimbul direct de mărfuri.

În fapt, „procesatorul alimentar“ îi dă de înţeles d-lui Vosganian că dacă doreşte cu adevărat să facă documentare financiar-contabilă, atunci ar trebui să înceapă nu neapărat cu industria alimentară, ci cu acele sectoare care provoacă marile distorsiuni pe pieţele economice din România.

I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
721
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

172--ce-ne-desparte-de-modelul-japonez-d...

Ce ne desparte de modelul japonez de agricultură (IV) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro

Imprimati articolulCe ne desparte de modelul japonez de agricultură (IV)

La lecţia niponă de marketing

Principalele patru caracteristici ale sistemului de marketing ale cooperativelor nipone sunt:

- Încredinţare necondiţionată.

Fermierii îşi încredinţează cooperativei produsele pentru a fi valorificate, fără a pune condiţii în ceea ce priveşte preţul, termenul şi destinaţia.

- Perceperea de comisioane la costuri reale.

Cooperativa agricolă – JA îşi ia din vânzări comisioane pentru a acoperi plata personalului angajat şi cheltuielile curente, iar ceea ce rămâne revine fermierilor.

- Conturi comune.

Fermierii pun în comun produse de aceeaşi calitate, strânse în aceeaşi perioadă şi, după ce le valorifică, obţin un venit fix, făcând media preţurilor.

Utilizare completă

Principalul merit al cooperativei este acela că asigură un marketing avantajos pentru membri. Cu cât cantitatea de produse vândută prin cooperativă este mai mare, cu atât puterea de negociere este mai mare, iar costurile de distribuţie se reduc semnificativ.

Rata de utilizare a sistemului de vânzare prin cooperative este de peste 95% pentru orez şi alte cereale, de peste 60% pentru legume şi 45% pentru produse de origine animală.

Marketing (cont.)

Există mai multe canale de vânzare a produselor agricole:

- Vânzări en gros;
- vânzări către supermarket;
- vânzări directe.

Vânzări en gros. În Japonia există 100 de pieţe de gros şi funcţionarea lor este reglementată prin lege. Comisioanele pe care le percep pieţele de gros sunt, de asemenea, reglementate prin lege. Orice fermier este liber să-şi vândă produsele (orice cantitate) prin piaţa de gros, dar cooperativa are rolul de a găsi cele mai bune pieţe. Fermierii sunt informaţi permanent de cooperative despre preţurile de pe pieţele de gros.

Datorită Internet-ului, toţi cei implicaţi în comerţul agricol pot schimba informaţii în timp real. Produsele se vând prin licitaţii, iar preţul pe care-l primesc fermierii reprezintă o medie a preţurilor practicate.

Vânzări către supermarket. De exemplu, în cazul merelor, după recoltare, fermierii transportă producţia la centrul de sortare al cooperativei, unde sortarea se face pe 3 categorii de calitate. Merele sunt apoi ambalate în cutii de carton de 10 kg şi cele din categoria A şi B se vând în supermarketuri. Cele din categoria C se procesează sub formă de sucuri.

Cooperativa îşi reţine un comision de 5% pentru vânzare. Se scad apoi costurile de depozitare, sortare şi transport care reprezintă 8-9%. În final, cooperativa reţine 13-14% din preţul final de vânzare a merelor. Fermierul are şi avantajul că poate primi o parte din aceşti bani în avans (la înflorit, la recoltare, la sfârşitul anului şi la vânzarea producţiei). Cooperativele deţin anumite secţiuni în supermarket.

- Va urma -

(I.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
729

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

173--orientari-noi-in-politica-agricola-...

Orientări noi în Politica Agricolă Comună

În timp ce noile state membre (SM) pot utiliza Schema de plată unică pe suprafaţă până la sfârşitul lui 2010 (pentru Bulgaria şi România sfârşitul lui 2011), cele 15 SM ale UE au fost nevoite să implementeze SPS până în 2007.

Statele membre au avut posibilitatea de a menţine, acolo unde au considerat necesar, unele ajutoare directe specifice legate de producţie (sprijin parţial cuplat) pentru a asigura astfel un nivel minim al activităţii de producţie şi să genereze beneficii legate de mediul înconjurător. De asemenea, aceste state au avut posibilitatea de a păstra 10% din plafoanele naţionale în vederea sprijinirii activităţilor agricole cu importanţă pentru mediu sau pentru îmbunătăţirea calităţii şi marketingului produselor agricole (Art. 69 din R.(CE) nr. 1782/2003).

Impactul decuplării

Ambele abordări, atât cea istorică, cât şi cea regională privind decuplarea permit îndeplinirea obiectivului conform căruia fermieri sunt lăsaţi să aleagă ce produc, în loc să fie ghidaţi în alegerea lor prin sprijinul acordat pe produs.

Cu toate acestea, în ambele abordări, nivelul individual al sprijinului, deşi în proporţii diferite, este în prezent bazat pe nivelele din trecut ale producţiei şi, odată cu trecerea timpului, justificarea diferenţelor în acordarea acestuia va deveni din ce în ce mai dificilă, în special în modelul istoric. În consecinţă, se consideră că este potrivit ca statelor membre să li se dea posibilitatea de a-şi adapta modelul ales la o rată unică în perioada 2009-2013.

Faţă de acestea ar trebui să se ia în considerare posibilitatea ca SM, care aplică acum SAPS, să li se permită să continue în acest mod până în 2013.

Mai mult decât atât, având în vedere faptul că între timp numărul sectoarelor incluse în SPS a crescut şi că s-a acumulat experienţă în operarea sistemului, anumite decizii şi reguli de implementare apar acum ca exagerat de rigide şi complexe.

HC (controlul de sănătate) reprezintă ocazia perfectă pentru a propune schimbări care, fără a aduce modificări structurii fundamentale a sistemului, să adapteze şi să simplifice implementarea acestuia.

Simplificarea schemei de eco-condiţionalităţi

Sistemul eco-condiţionalităţii, care reduce nivelul plăţilor acordate fermierilor ce nu respectă standardele UE în activitatea agricolă, este şi va rămâne un element esenţial al PAC. Dar experienţa a arătat o nevoie clară de simplificare.

Acest proces a început deja, pe baza concluziilor Consiliului care au pregătit recent raportul Comisiei în domeniul eco-condiţionalităţii, din martie 2007. Propuneri care vizează îmbunătăţirea aspectelor legate de control şi sancţiuni din schemă au fost deja introduse în procedura legislativă respectivă, care va intra în vigoare în 2008/2009.

Cu toate acestea, raportul Comisiei nu a abordat direct scopul eco-condiţionalităţii. Pentru a rămâne un instrument adecvat, aceasta trebuie să reflecte cererile societăţii şi să asigure echilibrul perfect între costurile şi beneficiile oricăror cerinţe. Orientarea adecvată a Exigenţelor statutare de management (SMR) şi a Bunelor Condiţii Agricole şi de Mediu (GAEC) sporeşte contribuţia eco-condiţionalităţii ca mecanism eficient de promovare a agriculturii durabile.

- Va urma -

(D.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
734
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Totul despre fondurile europene -finanţarea zonelor defavorabile > REVISTA LUMEA SATULUI

Totul despre fondurile europene

Finanţarea zonelor defavorabile

Ce sunt plăţile la hectar din FEADR? (Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală)

Plăţile la hectar din FEADR reprezintă pentru fermieri o oportunitate de a primi şi alte sume de bani pentru terenurile agricole pentru care se efectuează plăţi directe pe suprafaţă.

Aceste sume de bani se cumulează!

Plăţile la hectar din FEADR se accesează de către România în baza a două documente-cheie: Programul de Dezvoltare Rurală 2007-2013 şi Planul Strategic pentru Dezvoltare Rurală.

Fermierii pot beneficia de fondurile pentru zonele defavorizate şi agromediu prin intermediul sucursalelor judeţene şi locale ale APIA.

Tipuri de sprijin pe suprafaţă:
- Sprijin pentru zona montană defavorizată;
- Sprijin pentru zonele defavorizate – altele decât zona montană defavorizată;
- Plăţi de agromediu.

Acestea se adresează:
- tuturor utilizatorilor de pajişti (păşuni şi fâneţe);
- fermierilor din agricultura ecologică certificaţi sau în conversie;
- fermierilor care adoptă practici agricole pentru protecţia apei şi a solului.

Cum pot fi obţinuţi banii

Trebuie doar să vă exprimaţi aceste opţiuni prin intermediul unor bife, aplicate pe cererea de plată comună cu plăţile directe, cerere care se depune la sucursalele judeţene şi locale APIA, în perioada 1 martie-15 mai 2008.

Acelaşi dosar, acelaşi ghişeu!

Beneficiarii pot fi persoanele fizice, juridice sau grupuri de persoane fizice sau juridice, indiferent de statutul juridic pe care grupurile şi membrii săi îl deţin, care desfăşoară activităţi agricole în România.

Practic, orice fermier care primeşte plăţi directe poate apela şi pentru sprijin financiar european.

Sprijinul financiar oferit pentru suprafeţele utilizate în comun de către mai mulţi fermieri pentru păşunatul animalelor se poate acorda fiecărui fermier, proporţional cu dreptul de utilizare, sau se acordă unui reprezentant al fermierilor.

Atenţie!

Criteriile de eligibilitate sunt aceleaşi ca şi pentru plăţile directe la hectar, diferă doar angajamentul, acesta fiind pentru o perioadă de 5 ani.

Pentru plăţile acordate fermierilor din zonele defavorizate trebuie să verifici dacă terenurile pe care le utilizezi se află în una dintre comunele desemnate ca defavorizate!

Lista localităţilor defavorizate se află la primării, la Centrele locale şi la Sucursalele judeţene APIA.

Paşii necesari

În perioada 1 martie-15 mai a fiecărui an, mergi la Centrele Locale sau la Sucursalele Judeţene ale APIA de care aparţii.

Nu uita să semnezi angajamentele pe 5 ani! La acestea sunt ataşate cererile de plată.

În cazul agromediului poţi apela pentru întreaga fermă sau doar pentru anumite parcele, totul fiind la libera ta alegere!

Atenţie!

În cazul în care APIA solicită clarificări privind dreptul de utilizare a terenului agricol trebuie să dovedeşti dreptul de utilizare a terenului pe durata celor 5 ani de angajament.

În ce constau angajamentele pe 5 ani?

A. Pentru plăţile acordate fermierilor din zonele defavorizate

Pentru plăţile acordate fermierilor din zonele defavorizate trebuie respectate aceleaşi condiţii ca şi pentru plăţile directe la hectar, respectiv Bunele Condiţii Agricole şi de Mediu (GAEC), pentru o perioadă de cel puţin 5 ani de la prima plată.

B. Pentru plăţile de agromediu:

Condiţia de bază o reprezintă respectarea Bunelor Condiţii Agricole şi de Mediu pentru o perioadă de 5 ani. Pentru a obţine plăţi de agromediu anuale, trebuie respectat şi un angajament specific care se regăseşte în acelaşi formular de aplicaţie. Angajamentul cuprinde practici pe care adesea deja le efectuaţi! Până acum nu s-a plătit pentru acestea, însă de acum este posibil să primeşti bani dacă te angajezi să continui aceste practici. Astfel:

- în cazul fermierilor care utilizează pajişti şi doresc să obţină bani în plus pentru agromediu, aceştia vor semna un angajament conform căruia, timp de 5 ani, vor folosi anumite practici extensive de conservare a pajiştilor;
- în cazul fermierilor din agricultura ecologică sau a fermierilor aflaţi în conversie, aceştia vor semna un angajament conform căruia, timp de 5 ani, vor continua să practice agricultura în conformitate cu legislaţia în vigoare în domeniul agriculturii ecologice;
- în cazul fermierilor care doresc să aplice pentru unul dintre pachetele care se adresează protecţiei apei şi solului, aceştia vor semna un angajament conform căruia, timp de 5 ani, vor respecta anumite practici agricole de protecţie a apei şi a solului (cum ar fi: înfiinţarea de culturi verzi şi încorporarea acestora în sol înainte de începerea lucrărilor de primăvară).

Ce se înţelege prin Bunele Condiţii Agricole şi de Mediu (GAEC)?

Bunele condiţii agricole şi de mediu sunt o serie de standarde care trebuie respectate pe terenul fiecărui fermier, care solicită plăţi la hectar, începând din anul 2007 şi sunt, după cum urmează:

I. Standarde pentru evitarea eroziunii solului;

- Pe timpul iernii, terenul arabil trebuie să fie acoperit cu culturi de toamnă şi/sau să rămână nelucrat după recoltare pe cel puţin 20% din suprafaţa arabilă totală a fermei;
- Lucrările solului pe terenul arabil cu panta mai mare de 12%, cultivat cu plante prăşitoare, se efectuează de-a lungul curbelor de nivel;
- Se menţin terasele existente pe terenul agricol la data de 1 ianuarie 2007.

II. Standarde pentru menţinerea conţinutului optim de materie organică
în sol, prin aplicarea unor practici agricole corespunzătoare;

III. Standarde pentru menţinerea structurii solului;

IV. Standarde pentru menţinerea unui nivel minim de întreţinere a solului:

- Nu este permis suprapăşunatul pajiştilor permanente şi nici arderea acestora;
- Nu este permisă tăierea arborilor solitari şi/sau a grupurilor de arbori de pe terenul arabil;

V. Standarde pentru menţinerea suprafeţei existente de pajişti permanente:

Menţinerea suprafeţei de pajişti permanente la nivel naţional, existente la data de 1 ianuarie 2007.

Atenţie!

Bunele condiţii agricole şi de mediu trebuie respectate în cazul oricărui tip de sprijin pe suprafaţă (plăţi directe, zone defavorizate, agromediu).

În cazul în care nu se respectă aceste condiţii se vor aplica reduceri la suma totală de plată.

Reţine!

Poţi obţine mai mulţi bani la hectar dacă aplici reglementările în vederea sprijinului pentru zone defavorizate şi agromediu. Aceşti bani se cumulează cu cei obţinuţi prin plăţile directe!

Pentru agromediu trebuie să respecţi anumite cerinţe simple de practicare a agriculturii timp de 5 ani, care sunt uşor de respectat de către fermieri.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
2590

☐

Comentarii

☐

☐

1. Isaila Brataflean -- (14-April-2010)Daca a existat un arendas pe parte din suprafata declarata in regim de ZONA DEFAVORIZATA si aceasta revine proprietarului în cadrul perioadei 5 ani de angajament, este in obligatia prorpietarului să continue respectarea angajamentului in continuare?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

175--in-2008-un-miliard-de-euro-pentru-d...

În 2008, un miliard de euro pentru dezvoltare rurală

Interviu cu domnul László - Attila KLÁRIK, director general al APDRP

Rep.: Domnule director general, ce sume se vor aloca din 2008 prin Fondul European Agricol de Dezvoltare Rurală (FEARD) şi care sunt domeniile care vor beneficia de primele finanţări?

L.A.K.: Doresc să precizez că pentru următorii şapte ani avem o alocare financiară de 8 miliarde de euro din FEADR, iar documentul strategic care stabileşte condiţiile de finanţare este PNDR. Cele trei măsuri care reprezintă o prioritate pentru FEADR s-au regăsit şi în SAPARD, unde au fost cele mai solicitate şi vin oarecum în continuarea acestuia.

Alocările financiare variază de la un an la altul, ajungând la puţin peste 1 miliard de euro pe an, doar pentru anul 2007 fiind undeva la 700 de milioane de euro. Din capul locului ţin să infirm zvonurile conform cărora România pierde foarte mulţi bani din cauza întârzierilor demarării programului.

Pentru alocările financiare există aşa-numita regulă n+2 şi n+3. Astfel, dacă discutăm despre 2007, când România trebuia să încaseze circa 700 de milioane de euro, trebuie să spun că abia la sfârşitul anului 2009 putem şti dacă s-a pierdut sau nu ceva.

Cam toate statele membre sunt în această situaţie şi nu ştiu unul care să fi cheltuit vreun cent din alocările aferente anului 2007. Banii nu au putut fi alocaţi deoarece nici nu era aprobat PNDR-ul, abia la sfârşitul lunii februarie se va întâmpla acest lucru. În plus, regula Comisiei este ca aceşti 700 milioane de euro să fie reportaţi pentru anii următori.

Calendar estimativ

– 29 ianuarie – publicarea pe site a ghidurilor solicitantului.

– 18-29 februarie – tipărirea şi distribuirea ghidurilor.

ETAPA I

– 3 martie – începe primirea proiectelor:

• de către APDRP pentru Măsurile 121 – Modernizarea exploataţiilor agricole, 123 – Creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi forestiere,
322 – Renovarea, dezvoltarea satelor;

• de către APIA pentru Măsurile 211 – Sprijin pentru zona montană defavorizată, 212 – Sprijin pentru zonele defavorizate – altele decât zona montană, 214 – Plăţi pentru agromediu.

ETAPA II

– în luna iunie se vor primi proiecte:

• de către APDRP pentru Măsurile 312 – Sprijin pentru crearea şi dezvoltarea de microîntreprinderi, 313 – Încurajarea activităţilor turistice, 142 – Înfiinţarea grupurilor de producători;

- de către AM, PNDR şi DADR proiecte pentru Măsurile 111 – Formarea profesională, informare şi difuzare de cunoştinţe, 143 – Furnizarea de servicii de consiliere şi consultanţă pentru agricultori, 431.1 – Construcţia de parteneriate public-private.

ETAPA III

– în lunile septembrie-octombrie se vor primi proiecte pentru măsurile:

- 112 – Instalarea tinerilor fermieri, 122 – Îmbunătăţirea valorii economice a pădurii, 125 – Îmbunătăţirea şi dezvoltarea infrastructurii legate de dezvoltarea şi adaptarea agriculturii şi silviculturii, 141 – Sprijinirea fermelor agricole de subzistenţă, 221 – Prima împădurire a terenurilor agricole.

Agenţia este pregătită

Rep.: Vorbind de un program cu implicaţii financiare atât de mari, am înţeles că vor fi luate măsuri de organizare administrativă în teritoriu care vor mări gradul de absorbţie al acestor fonduri. Care sunt aceste măsuri?

L.A.K.: Măsurile au fost luate deja. Prima dintre acestea a fost înfiinţarea oficiilor judeţene în februarie 2006. Recrutarea personalului şi formarea profesională au reprezentat etape extrem de importante pentru buna desfăşurare a activităţii ce se va derula. Iarăşi un pas important l-a constituit elaborarea procedurilor de lucru pe FEADR, în acest sens experienţa acumulată pe SAPARD fiindu-ne de mare folos. Au fost apoi rezolvate problema locaţiei şi a logisticii acelor oficii judeţene astfel încât ele să devină operaţionale. Aş putea concluziona ca noi stăm cu armele la picior. Agenţia este pregătită, se aşteaptă doar primirea proiectelor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
896

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

176--dezbatere-organizata-de-asociatia-l...

Dezbatere organizată de Asociaţia „Lumea Satului“

„Finanţări şi cofinanţări în agricultură“

La începutul lunii februarie, în comuna Matca din judeţul Galaţi a avut loc o întâlnire de informare a legumicultorilor din zonă cu privire la măsurile de sprijin de care pot beneficia pentru a se dezvolta şi a rezista pe piaţă. Manifestarea face parte din campania de informare iniţiată de Asociaţia „Lumea Satului“, intitulată „Finanţări şi cofinanţări pentru agricultura României“, acţiune ce se va desfăşura la nivel naţional pe parcursul întregului an.

La dezbaterea organizată în parteneriat cu Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi cu Asociaţia Legume-Fructe Matca au venit peste două sute de legumicultori, dornici, la prima vedere, de cât mai multe informaţii.

Oficialităţile au fost reprezentate de Cornelia Harabagiu, secretar de stat în MADR, Viviana Vasile, Toader Mihalcea şi Ştefan Drăgan, directori în cadrul MADR, Ecaterina Roşu, director general adjunct APDRP, Ştefan Mantea, director în cadrul ANCA, precum şi Veronica Toncea, director general FGCR. Din partea locului au fost prezenţi domnul Petre Grigore, director DADR Galaţi şi Floricel Dima, director OJCA Galaţi.

Celor de faţă li s-a vorbit, în termeni mai puţin tehnici, despre formele de sprijin de care pot beneficia atât de la Uniunea Europeană, cât şi de la bugetul de stat. S-a insistat mult asupra celor două măsuri (120 şi 123) din cadrul Programului Naţional de Dezvoltare Rurală.

Marea problemă, cofinanţarea

Una dintre problemele ridicate de producători vizează imposibilitatea de a-şi asigura partea de cofinanţare. Cu toţii văd creditul bancar ca principală soluţie, dar acuză dobânzile mult prea mari. În pofida sprijinului financiar, ei sunt convinşi că nu toţi vor putea să se dezvolte, ci doar cei care au curajul.

La discuţii a fost prezent şi un reprezentant al Fondului de Garantare a Creditului Rural, în persoana doamnei director general Veronica Toncea. Ea i-a sfătuit pe oameni ca, înainte de a se înfăţişa la ghişeul băncii, să se abată pe la sucursalele FGCR unde vor fi sfătuiţi ce să facă pentru a intra în posesia creditului de care au nevoie. Doamna Toncea a mai precizat că: „Pentru garanţia pe care noi o acordăm, nu solicităm din partea producătorului niciun fel de gaj sau ipotecă. Garanţia se acordă numai pe baza planului de afaceri şi a documentaţiei de credit.“

În plus, oamenilor li s-a adus la cunoştinţă faptul că MADR poartă discuţii cu principalele bănci în ceea priveşte creditarea. Lucru sigur deocamdată este că, de acum, fermierii vor merge la bancă cu un contract semnat şi vor putea garanta cu partea de grant asigurată prin PNDR. Doamna Harabagiu a făcut şi o precizare extrem de utilă micilor producători, şi anume aceea că fondurile derulate prin PNDR nu se adresează celor care produc pentru consumul familial, ci care vând pe piaţă cel puţin o jumătate din producţie.

În cea mai puternică zonă legumicolă a judeţului Galaţi a avut loc cu această ocazie şi inaugurarea Fabricii de conserve Aftab SRL, realizată printr-un proiect SAPARD. Investiţia a demarat cu doi ani în urmă şi a costat aproximativ 1, 700 milioane euro. Fabrica are o capacitate de prelucrare de 20 t/zi, conserve mixte (carne şi legume).

Asocierea, numai dacă-i musai

Desfacerea producţiei şi faptul că cei mai mulţi dintre producători nu au contracte cu fabricile de conserve au fost ultimele puncte atinse în cadrul acestei întâlniri. Şi aceasta, ca de altfel cea mai mare parte din problemele ridicate, îşi poate găsi rezolvarea în organizarea producătorilor în grupuri, asociaţii sau organizaţii. Însă, deşi pe parcursul întregii discuţii s-a revenit sistematic la avantajele acestor forme de organizare şi la cât de multe beneficii ar putea avea împreună, mulţi dintre legumicultorii din Matca au plecat acasă cu acelaşi gând cu care au venit: se vor asocia doar dacă vor fi obligaţi prin lege!

Matca, şi aproape, şi departe de Europa

În pofida evidentei bunăstări materiale, reflectate în zecile de vile ridicate la Matca, localnicii nu par a fi deloc mulţumiţi de „ce face statul pentru ei“, în antiteză cu „ce fac ei pentru stat“. Mulţi sunt încredinţaţi că „Fiscu’“ e mai negru ca moartea, de aici şi convingerea lor că nu trebuie să-şi declare suprafeţele ori profitul şi că statul trebuie să dea, fiecăruia în parte, bani cu caru’, aşa cum au solicitat câţiva mătcaşi cu prilejul întâlnirii găzduite de sala de şedinţe a Primăriei.

„Nu suntem aici să facem protecţie socială, ci să vă informăm despre oportunităţile de a accesa fondurile europene“, le-a replicat tăios secretarul de stat Cornelia Harabagiu, iritată de atitudinea vădit refractară a unora dintre cei care emit astfel de judecăţi nedrepte.

Un lider optimist

Mircea Croitoru, preşedintele Asociaţiei Legume-Fructe Matca, este un lider respectat de ai săi. El este omul care a potolit spiritele în permanenţă, îndemnându-şi oamenii să vină în asociaţie pentru că doar uniţi pot prospera. „Asociaţia numără în prezent 80 de membri, care gestionează o suprafaţă de 16 ha solar şi 58 ha legume de câmp. Nu am o evidenţă la nivelul întregii asociaţii în ceea ce priveşte producţia de anul trecut.

Vă pot spune că eu, la 2.000 mp, adică 20 de ari, am cultivat în primăvară jumătate cu roşii şi jumătate cu castraveţi. La roşii am obţinut 4,6 kg pe tufă, adică în jur de 12 tone, iar la castraveţi 24 de tone. Mi-am valorificat întreaga producţie aici. Având calitate, n-am stat cu marfa în piaţă“, mărturiseşte Croitoru.

Principala noastră problemă o reprezintă distribuirea mărfii. Sunt optimist de felul meu. Văd funcţionând la Matca şi un depozit. Lucrurile sper că vor intra pe un făgaş normal“, a declarat Mircea Croitoru.

Pentru cei iniţiaţi, Matca trece drept un fenomen al horticulturii româneşti. Uriaşa cupolă de folie ce împresoară aşezarea din „poala“ Moldovei impresionează prin producţiile realizate.

Unitate în diversitate

Ţinta unor „săgeţi“ trimise de câţiva consăteni aflaţi în sală, primarul Ionel Pohrib, a ţinut să clarifice lucrurile: „Să ştiţi că la noi nu sunt simpli ţărani, ci specialişti legumicoli cu o pricepere de invidiat. Vin ingineri cu prafuri, cu toate p’aicea, şi nu-i învaţă pe ai noştri, ai noştri îi învaţă pă ei. Fiecare ştie ce are de făcut. N-are nevoie să-l înveţe cineva.

Toţi cei pe care îi vedeţi aici au venit să vadă cu ce poate Guvernul să-i ajute, să demareze un pic. Cred că nu va fi altă scăpare pentru noi decât să facem asociaţii. Nu e totuşi simplu. Necesită cheltuieli, dar nu este altă scăpare decât să fim uniţi“, a opinat primarul din Matca.

Valentina ŞOIMU, Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1220

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

177--o-posibila-strategie-de-eficientiza...

O posibilă strategie de eficientizare a agriculturii

Ioan Mătieş propunea o strategie de eficientizare a agriculturii autohtone după un plan propriu. Îl reproducem în continuare.

1. Cum poate fi pusă în practică această strategie?

Prin:

a) Completarea tabelului anexat şi punerea pe hărţi ortoplanice şi topografice a proprietarilor pe destinaţii şi culori:

- vândut - culoare portocalie;
- arendat - culoare verde;
- cultivat în regie proprie - culoare galbenă.

b) Punerea în practică cu ajutorul angajaţilor APIA în colaborare cu specialiştii DGAIA şi cei ai primăriilor.

c) Să nu depăşească termenul de consultare, eventuale modificări şi finalizarea lucrării să fie făcute în maximum 90 de zile calendaristice.

2. De ce avem nevoie de această strategie?

Pentru că:

a) Se va reuşi tarlarizarea micilor parcele şi are ca scop:

- realizarea unui plan de afaceri pe termen lung;
- irigarea şi mecanizarea agriculturii;
- realizarea de programe;
- apariţia de noi investitori serioşi în agricultură.

b) Se preia povara ce apasă pe umerii proprietarilor mici care:

- nu sunt eficienţi;
- vor să-şi arendeze sau să-şi vândă terenul, dar nu ştiu cui, iar dacă apare un cumpărător, acesta nu are concurenţă.

c) Putem ţine în frâu starea fitotehnică, astfel încât să nu infestăm vecinătăţile.

d) Se pot lua măsuri pentru redresarea celor care nu cultivă terenul şi strategii de subvenţionare pentru cei care-l cultivă.

e) Dăm posibilitate legiuitorului de a-şi face strategii pe termen lung.

3. Ce efecte benefice se pot recolta?

Simplificăm prin:

a) Hărţi colorate şi puse la loc vizibil, ce vor demara investiţiile în agricultură.

b) Ajutarea proprietarilor să-şi aleagă destinaţia terenurilor şi cultivatorii să ştie unde să se apuce de treabă.

c) Eliminarea ambiguităţilor.

Concluzie: pământul este proprietate privată, dar şi un bun naţional, cu care nu ne putem juca.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
904

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

178--feciorul-lui-ion-a-lu-grigoria-al-i...

Feciorul lui Ion a’ lu’ Grigoria al Ionu’ Tomii din Remeţ

Nici nu ştiu cu ce să încep a vă povesti despre maramureşeanul din Mireşu Mare, pe care dacă îl întâlneşti se va prezenta ca un ţăran autentic: „feciorul lui Ion a’ lu’ Grigoria al Ionu’ Tomii din Remeţ“. Să vă spun mai întâi că de fapt îl cheamă Ioan Mătieş şi are un renume de mare gospodar, cel mai important agricultor din Maramureş? Sau poate despre faptul că „m-a vrăjit“ cu poveştile sale? Parcă vorbeam cu un Ion Creangă maramureşean, cu amintiri din copilărie pe măsura marelui povestitor.

Te va invita din reflex la el acasă. Aşa sunt maramureşenii, gazde de vocaţie.

Deşi are un apartament în Baia Mare, locuieşte mai ales la fermă, pentru a fi mereu aproape de problemele, multe, pe care le are. Această casă îl caracterizează foarte bine: un amestec de tradiţie şi modernitate, cu obiecte şi corpuri de mobilier de factură populară, expuse ca într-o expoziţie printre componentele moderne ale vieţii de zi cu zi.

Îţi trebuie ceva vreme să vizitezi toată curtea aceea imensă cu silozuri, cu uscător de cereale, cu cele două mori, una de grâu alta de porumb şi încă o presă de ulei şi câte şi mai câte. Şi după ce afli că în momentul în care a început nu îi ajungeau bani nici pentru înfiinţarea societăţii, sprâncenele ţi se vor arcui cu siguranţă a mirare.

Fireşte, veţi fi curioşi să aflaţi povestea. Ea în sine nu este una spectaculoasă. Un împrumut făcut cu greu, bani gospodăriţi cu grijă şi eficienţă: „Era vremea caritasului, dar nu m-am lăsat ispitit pentru că eu nu am crezut niciodată că e posibil, mai bine zis normal, că posibil am văzut că e, să câştigi fără muncă, eu mi-am văzut de treabă şi nu-mi pare rău“.

A ajuns la un moment dat să adune în jur de 1.200 ha de teren agricol. Acum a mai renunţat la o parte din el, pentru că nu tot era de calitate, iar input-urile erau foarte scumpe. A existat şi momentul în care a fost nevoit să lase şi cele 60 ha de livadă, dar, aşa cum afirmă, „orice privire în urmă m-ar fi dus la faliment“.

Nu ştiu dacă presiunea greutăţilor ori tenacitatea şi dezinvoltura cu care se manifestă la fiecare pas l-au determinat să facă tot timpul ceva. „Când alţii distrugeau, eu cumpăram de la fier vechi.“

Oricum, vă doresc să-l întâlniţi măcar şi din întâmplare să vă molipsiţi de optimismul şi bucuria de a trăi pe care rar ţi-e dat să le mai vezi în România mileniului III. „Pentru mine viaţa este ca un concediu“.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
726

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

179--un-maramuresean-prefigureaza-viitor...

Un maramureşean prefigurează viitorul agriculturii

Un maramureşean zdravăn, Vasile Carabăţ, croit după calapodul uriaşilor de odinioară, a câştigat bine din transportul auto în Europa. Dar n-avea de gând să-şi petreacă tot restul vieţii pe drumuri străine.

Îl trăgea mereu aţa către satul natal – Viile Apei. Aşa că s-a întors în localitatea de graniţă cu judeţul Satu Mare să facă agricultură şi să crească animale. Cu pământul proprietate personală şi cu ce a mai luat în arendă a făcut 200 ha, din care 70 păşuni şi fâneţe.

Pentru a cunoaşte secretul agriculturii n-a pregetat să se înscrie la Agronomie, fiind în prezent student în anul IV la USAMV Bucureşti.

Tenace şi tare ambiţios, a ajuns să fie declarat în anul 2006 „Fermierul anului“ pe judeţ, ispravă pe care a repetat-o şi în 2007.

Pe terenurile gospodărite de Vasile Carabăţ se află cele mai importante loturi semincere de grâu ale judeţului, realizate în colaborare cu Consultanţa agricolă locală.

Încurajat de specialişti, printre care ing. Gh. Pogan de la Agenţia Naţională a Zonei Montane, a devenit primul maramureşean care a semănat triticale.

Anul trecut s-a hotărât şi a investit într-un proiect de fermă pentru îngrăşarea viţeilor aproape o jumătate milion de euro. 50% din bani i-a obţinut printr-un proiect SAPARD. Am vizitat de curând amenajările de la Viile Apei datorate curajului tânărului şi ambiţiosului întreprinzător Vasile Carabăţ. Grajdul şi cei 120 de viţei pentru îngrăşat reprezintă o veritabilă bijuterie în domeniu, la fel depozitul de cereale şi secţia de reparat utilajele agricole.

Totodată, şi-a construit în incintă şi un sediu pe măsură. La 14 decembrie totul era pregătit pentru inaugurare. Dar maramureşeanul nostru nu s-a oprit aici.

A cumpărat 10 ha din fosta livadă a IAS-ului Sein, reuşind să reabiliteze 8 ha de măr. Patrimoniul său horticol este completat cu 0,80 ha vie, astfel încât produce, pe lângă vestita „horincă“, şi vin de Maramureş.

În zonă este unul dintre cei care asigură locuri de muncă pentru 25 de consăteni.

Menţionez faptul că firma pe care o conduce Vasile Carabăţ intermediază obţinerea de tractoare şi utilaje agricole de la firma SAME-DEUTZFAHR.

„Personal, îmi spunea, am achiziţionat 3 tractoare de la această firmă şi sunt foarte mulţumit de ele.“

Cei interesaţi pot să contacteze firma CARAINTERTRANS la tel./fax: 0262.490.733; mobil: 0744.579.108 sau web: www.caraintertrans.ro . Adresa firmei este Seini, Viile Apei nr. 5 D, judeţul Maramureş.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
2075

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

18--oameni-care-au-facut-istorie-in-aces...

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Constantin BAICOIANU

Fondator al cercetărilor în avicultură, s-a născut la 14 octombrie 1894 în oraşul Brăila. În 1917 se înscrie la Academia de Agricultură din Cluj, unde obţine diploma de inginer agronom în anul 1921. Încă din timpul studiilor la agronomie a fost atras de zootehnie, astfel că în anul 1922 primeşte o bursă pentru specializare în Germania. Obţine în acest timp titlul de „doctor în zootehnie“ la cunoscuta şcoală austriacă „Hochschule für Bodenculture“ de la Viena.

La întoarcerea în ţară a primit un post în Uniunea Camerelor Agricole ca „specialist zootehnic“.

Chiar în anul următor (1928), C. Baicoianu a fost acceptat conferenţiar onorific de avicultură, la Academia de Agricultură din Bucureşti, fiind un fondator al acestui curs şi al cercetărilor în această ramură a zootehniei.

Activitatea ştiinţifică a profesorului C. Baicoianu este sintetizată în cele 110 lucrări originale, cursuri, broşuri, articole de popularizare, conferinţe, radio.

Din primii ani ai activităţii sale C. Baicoianu a fost intens preocupat de avicultură, întrezărind extraordinara importanţă pentru om a acestui segment al zootehniei.

Staţiunea Avicolă Băneasa (1937) reflectă o activitate care îi conferă meritul de fondator al cercetărilor şi cursului pentru studenţi în domeniul aviculturii. Această unitate este un produs al eforturilor profesorului C. Baicoianu de a aduce în primul eşalon al ocupaţiilor agricole creşterea păsărilor.

Contribuţia sa imensă la dezvoltarea zootehniei româneşti l-a consacrat ca unul dintre marii fondatori ai zootehniei româneşti. S-a stins din viaţă în 1978.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1333

□

Comentarii

□

□

1. Stefania -- (3-March-2011)Buna ziua, se poate sa postati si fotografii ale domnului C. Baicoianu?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1ad3b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

180--fata-asigurari-principalul-jucator-...

FATA Asigurări, principalul jucător pe piaţa asigurărilor agricole din România > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

FATA Asigurări, principalul jucător pe piaţa asigurărilor agricole din România

În cadrul Adunării Generale a Acţionarilor Societăţii FATA Asigurări Agricole, ce a avut loc în data de 8 octombrie 2007, s-a decis majorarea capitalului social de la 8 milioane la 15 milioane RON.

Cu acelaşi prilej, s-a hotărât schimbarea numelui societăţii FATA Asigurări Agricole în FATA Asigurări, ţinând seama de structura portofoliului şi de strategia acţionarului societăţii de a dezvolta toată gama de produse de asigurări generale, cu target final echilibrarea portofoliul de asigurări agricole şi non-agricole.

Strategia FATA Asigurări este aceea de a deveni punctul de referinţă al asigurărilor agricole din România, oferindu-le în acelaşi timp producătorilor agricoli un pachet diversificat şi complet de asigurări, acoperind prin oferta sa de produse de asigurări generale (agricole şi non-agricole) toate necesităţile şi cerinţele partenerilor de afaceri. În acelaşi timp, în următorii ani FATA doreşte să obţină şi să păstreze un echilibru între asigurările agricole şi cele non-agricole.

În anul 2007, societatea a înregistrat un volum de prime brute subscrise de peste 31 milioane RON, 70% din această sumă fiind reprezentată de asigurările agricole. În acelaşi timp, societatea a plătit daune la culturile agricole asigurate de peste 14 milioane RON, din care peste 6,5 milioane RON reprezintă daune de peste 100.000 RON plătite pe fiecare dosar.

Printre cele mai mari daune se pot enumera cele plătite către SC TCE 3 Brazi – Punctul de lucru Insula Mare a Brăilei (2.300.000 RON), SC Jidvei (750.000 RON), SC Podgoriile Tohani (620.000 RON), SC Euro Rin Bacău (550.000 RON), SC Prescom Mures (300.000 RON), SC Danova Brăila (300.000 RON).

Pentru anul 2008, societatea îşi propune o creştere a volumului de prime brute subscrise cu peste 35%, prognozându-se o rată a daunei de maxim 65%, precum şi realizarea de profit la sfârşitul anului.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
755

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

181--costurile-refacerii.html

Costurile refacerii

• În judeţul Vaslui – an de referinţă în combaterea eroziunii solului

Oricine trece prin judeţul Vaslui nu poate să nu remarce mari suprafeţe rămase pârloagă, arături din deal în vale, alunecări de teren, lucrări antierozionale distruse, toate cu consecinţe negative asupra producţiei agricole. Şi acestea, ne spune domnul ing. Adrian Ciocoiu, directorul Unităţii de Administrare Vaslui a Sucursalei Teritoriale Moldova de Sud a ANIF, în condiţiile în care, la începutul anului 1990, în judeţ se executaseră lucrări de combatere a eroziunii solului pe 220 mii de hectare, aproape 50 de mii ha desecări şi 22.926 ha irigate, lucrări care au însemnat uriaşe investiţii şi, fireşte, creşteri semnificative ale producţiei agricole.

S.C.: Acum?

A.C.: Aplicarea fără discernământ a legilor fondului funciar a atras după sine distrugerea aproape în totalitate a ceea ce s-a făcut cu multă trudă şi cheltuială. Luând în primire pământul ce li se cuvenea, proprietarii nu au mai ţinut cont de faptul că erau amenajate terase, canale de coastă, canale de intercepţie sau marginale pe lângă drumuri şi poduri etc. S-a intrat cu plugul din deal în vale şi consecinţele se văd.

Irigaţiile, totul se ia de la început

S.C.: Aşa stând lucrurile, v-aş ruga să vă referiţi la irigaţii unde, aşa cum spuneaţi, şi aici totul s-a luat de la început.

A.C.: În 2007 am înfiinţat şapte organizaţii de utilizatori de apă în amenajarea Albiţa – Fălciu care au în exploataţie 13.169 ha şi una la Mânjeşti, pe 595 ha. Aici am repurtat o victorie, aş zice, în condiţiile în care legea nu permite înfiinţarea unei astfel de organizaţii sub o mie de hectare.

S.C.: Ceea ce înseamnă că trebuie modificat actul normativ.

A.C.: Fără îndoială. Legea nu are în vedere decât marile exploataţii din sudul ţării, în timp ce la noi alta este situaţia. Cel mai greu lucru este unirea suprafeţelor, altfel nu putem face irigaţii.

În ceea ce priveşte lucrările de desecare, avem două mari amenajări, una la Albiţa – Fălciu, care este suprapusă peste sistemul de irigaţii, şi alta în bazinul hidrografic Bârlad, lungă de peste o sută de kilometri, din care 92 de treceri prin dig, care, culmea, aparţine Apelor Române.

Combaterea eroziunii, într-o nouă viziune

În ceea ce priveşte combaterea eroziunii solului se întrevăd unele speranţe.

S.C.: Să înţeleg că multe din ceea ce întreprindeţi în această direcţie se vor finaliza în 2008.

A.C.: Am gândit ca lucrările de combatere a eroziunii solului să fie realizate în complex şi pe subbazine hidrografice, pe suprafeţe compacte. Valoarea acestor proiecte este de circa 50 miliarde lei vechi. Sigur nu este o sumă foarte mare, dar prin celelalte proiecte pe care le avem pregătite, vom solicita sume cu mult mai mari, care vor veni prin fondurile structurale.

S.C.: Cum veţi executa lucrările în complex, când pământul este atât de fărâmiţat?
A.C.: O parte din lucrări se vor executa pe domeniul public. Ravenele de care vă aminteam, fac parte din acest domeniu. Pe de altă parte, implicăm în această acţiune şi pe proprietarii de pământ, care trebuie să-şi dea acordul.
Aici am venit cu o idee care cred că va prinde. Aşa cum am creat organizaţii ale utilizatorilor de apă, vrem să înfiinţăm şi organizaţii ale celor care beneficiază de lucrările CES, astfel încât să le completăm pe cele care mai există, să le extindem şi toate acestea cu banii europeni pe care îi aşteptăm.

- Proiecte SAPARD în valoare de 20 miliarde lei.
- Lucrări de combatere a eroziunii solului în complex.
- O iniţiativă privind înfiinţarea organizaţiilor CES.

Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
650
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Judeţul Satu Mare, liber de pesta porcină!

La indicaţia Autorităţii Sanitar Veterinare, în judeţul Satu-Mare, începând din anul 2002, s-a sistat vaccinarea porcinelor împotriva pestei porcine clasice. Această decizie a readus pesta porcină în zona de vest a ţării.

Tipuri de exploataţii

Conform prezentei hotărâri, sistemele de creştere a porcinelor se definesc astfel:

- Exploataţie nonprofesională pentru consum familial – exploataţia cu un efectiv de până la 3 porcine destinate consumului familial. Carnea poate fi utilizată numai pentru consum familial în exploataţia de origine. Este interzisă comercializarea porcilor vii şi a cărnii.
- Exploataţie nonprofesională microfermă comercială – exploataţie de porcine cu un efectiv de până la 20 de porcine, din care maximum 2 scroafe pentru reproducţie. Din această exploataţie se pot comercializa porci vii numai pe piaţa locală (comună) direct din exploataţie. Nu se poate comercializa carnea, iar activitatea de reproducţie se face numai prin însămânţări artificiale.
- Exploataţie profesională comercială autorizată sanitar-veterinar – exploataţii cu peste 20 de porcine care îndeplinesc condiţiile de biosecuritate şi cerinţe tehnologice minime şi care sunt autorizate sanitar-veterinar. Porcii vii, carnea, produsele şi subprodusele rezultate pot fi comercializate numai pe piaţa naţională, iar activitatea de reproducţie se face prin însămânţări artificiale sau prin monta naturală.

În judeţul Satu Mare, în luna septembrie 2002, a apărut primul focar de pestă porcină, înregistrându-se până la finele anului un număr de 6 focare în 5 localităţi. În anul 2003, s-au înregistrat 84 focare în 34 localităţi, în anul 2004 - 51 focare în 23 localităţi, în anul 2005 - 45 focare în 27 localităţi, în anul 2006 - 11 focare în 9 localităţi. Îmbucurător este faptul că în anul 2007 nu s-a confirmat nici un focar de pestă porcină în judeţ.

Eradicarea pestei se datorează mai ales profesionalismului medicilor veterinari. Fiecare suspiciune şi confirmare de boală s-a notificat la DSVSA luându-se măsurile specifice de combatere referitoare la circulaţia persoanelor, animalelor, vehiculelor, produselor în focar în zona de protecţie şi supraveghere.

Odată cu confirmarea bolii s-a trecut imediat la uciderea tuturor porcinelor din exploataţie şi îngroparea cadavrelor, efectuarea decontaminării gospodăriei în cauză.

Pentru porcinele moarte sau ucise, în focarele de pestă porcină s-a efectuat despăgubirea acestor animale la preţul de piaţă.

S-au activat Comandamentele antiepizootice locale şi s-au întocmit programe de profilaxie şi combatere a pestei porcine clasice.

În luna noiembrie 2006, a fost emisă Hotărârea de Guvern nr. 1700 pentru aprobarea Programului privind monitorizarea, controlul, eradicarea pestei porcine clasice în România, care prevede utilizarea vaccinărilor de urgenţă începând cu luna decembrie 2006 şi tot anul 2007 în toate sistemele de exploataţii cu porcine şi

imunizarea orală a mistreţilor. Durata programului de eradicare fiind de 4 ani şi o lună.
Pentru exploataţiile non-profesionale microferma comercială şi exploataţiile profesionale comerciale, autorizate sanitar-veterinar, au fost luate măsuri speciale de biosecuritate şi cerinţe tehnologice, măsuri ce sunt obligatorii şi se referă la accesul în fermă (existenţa filtrului sanitar veterinar), echipament de protecţie, împrejmuire, dezinfecţia mijloacelor de transport, accesul controlat al persoanelor ce intră în fermă, existenţa rampei de încărcare/descărcare, platforma pentru dejecţii, fosa septică, asigurarea asistenţei sanitar-veterinare şi ecarisării.

Dr. Mureşan Cornel – DSVSA SATU MARE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
765

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

183--se-inmultesc-turbarile.html

Se înmulţesc turbările

În urma unor date confirmate de ANSVSA s-a constatat că, anul trecut, numărul cazurilor de turbare în rândul animalelor sălbatice şi domestice a crescut simţitor.

În anul 2007 au fost identificate 355 de cazuri de turbare la animale domestice şi sălbatice. Focarul principal de infecţie îl reprezintă vulpile, care atacă mai ales animalele domestice.

Astfel, în judeţul Ialomiţa, doi câini comunitari cu simptome de turbare au muşcat doi turişti în staţiunea Amara, iar în judeţul Giurgiu, un şobolan a pătruns într-un apartament şi a muşcat un copil de şase luni.

În majoritatea cazurilor, vulpile bolnave au pătruns în localităţi şi chiar în curţile oamenilor, crescând riscul răspândirii turbării la animale domestice şi la om, prin muşcătură, zgârietură etc. Un caz deosebit de grav s-a întâmplat zilele trecute şi în judeţul Sibiu.

De asemenea sunt interzise jupuirea animalelor sălbatice găsite moarte şi vânătoarea cu câini, în zonele în care s-a diagnosticat rabia.

O boală fără leac

Se spune despre turbare că e fără leac, de aceea sunt importante măsurile preventive.

Este o boală produsă de un virus care afectează sistemul nervos central (creierul şi măduva spinării), atât la animale cât şi la oameni. Apare foarte rar la animalele domestice vaccinate, dar poate fi contractată foarte uşor în cazul în care un animal domestic nevaccinat intră în contact cu un animal sălbatic bolnav şi este muşcat de acesta.

Oamenii pot dobândi boala în urma muşcăturilor animalelor fie domestice, fie sălbatice. La om, perioada de incubare este în medie de 30-40 de zile. Primele simptome: dureri şi o senzaţie de amorţire a părţii muşcate, febră, iritaţie în gât, ameţeli, halucinaţie, tahicardie (bătăi cardiace frecvente), vomă, diaree, dureri abdominale, teamă, agitaţie, nervozitate. Evoluţia bolii este rapidă ducând la paralizie, spasme ale gâtului, delir, comă şi în final deces (în 2-3 zile). Tratamentul eficient se instituie în perioada de incubaţie a bolii.

Semne clinice

Animalul bolnav prezintă următoarele semne clinice: agitaţie, irascibilitate, apetitul este capricios şi pervertit, înghite diferite obiecte (pietre, bucăţi de lemn); se repede la obiecte imaginare şi are tendinţa de a muşca; privirea îi este rătăcită, fără expresivitate, apoi devine fixă, pânditoare, rece, feroce; nu mai poate înghiţi, muşcă, limba îi iese afară din gură; în ultima fază se instalează paralizia generală a muşchilor urmată de decesul animalului.

Recomandări

Pentru a preveni răspândirea turbării, ANSVSA aduce la cunoştinţa cetăţenilor următoarele recomandări:

- să prezinte animalele pentru efectuarea vaccinării antirabice;

- să nu lase câinii în afara curţilor, să ţină câinii de pază legaţi în permanenţă astfel încât să nu poată ieşi din curţi;
- să anunţe imediat orice suspiciune de turbare; medicului veterinar sau medicului uman din localitate;
- să anunţe urgent orice muşcătură produsă la om de către câinii sau pisicile aflate în proprietatea sau în îngrijirea lor sau muşcături produse de către animale sălbatice;
- proprietarii adăposturilor de câini comunitari şi de animale de companie sunt obligaţi să vaccineze animalele;
- persoanele muşcate de un animal trebuie să se prezinte de urgenţă la medic.

Populaţia-ţintă în prevenirea eradicării turbării este reprezentată de vulpile din fondul forestier naţional, din vegetaţia forestieră din afara acestuia, precum şi de pe celelalte categorii de terenuri, estimate la peste 50.000 de exemplare existente pe teritoriul României.

Durata măsurilor de eradicare a turbării stabilită prin Programul Strategic privind supravegherea, controlul şi eradicarea turbării la vulpe în România este de 10 ani. Primul an de vaccinare este 2008.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
699
☐
ª Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Porcul românesc guiţă spre Europa > REVISTA LUMEA SATULUI

Porcul românesc guiţă spre Europa

Când vorbim de „aspiraţiile occidentale ale porcului românesc“ ne vedem obligaţi să recunoaştem că acesta are puţin din genele raselor autohtone cu care ne făleam altădată. Porcul românesc de astăzi pare a fi un produs ce îngemănează în el performanţe biologice şi fizice create adesea în afara arealului geografic al României. Exemplarele pur indigene reprezintă acum o raritate şi, din nefericire, ele sunt localizate în milioanele de gospodării individuale în care progresul genetic nu a pătruns încă.

Altele sunt datele problemei în cazul puţinelor ferme şi complexe de creştere a porcilor. Puţine, câte au rămas, acestea sunt „echipate“ atât ştiinţific, cât şi tehnic cu tot ce este mai modern în lume. Spre edificare vă prezentăm, în premieră absolută, realizările unui întreprinzător ale cărui calităţi manageriale sunt de excepţie. Numele său este Marin Moraru şi punem pariu că puţini sunt cei care au auzit de el, asta şi pentru că are bunul simţ de a nu ieşi pe piaţa publicitară înainte de a-şi desăvârşi opera profesională. Discuţia purtată zilele trecute cu domnia sa confirmă această mare calitate.

Revenirea pe piaţa internaţională este foarte aproape

„România va trebui să se transforme din importator net de carne de porc în exportator notabil“, a declarat, pentru revista „Lumea Satului“ Marin Moraru, patronul SC Marex SA Brăila, firmă producătoare de carne de porc.

Rep.: Domnule Moraru, de fapt cine sunteţi dumneavoastră?

M.M.: „De fapt“, cum spuneţi dumneavoastră, sunt fondatorul unei afaceri de familie pe care o deţin împreună cu soţia şi copiil mei, două fiice şi doi gineri care, în 1991, am pornit de la zero şi astăzi am ajuns la 1.100 angajaţi. Numai în 2007 am plătit 20 milioane de lei, aproape 6 milioane de euro la bugetul statului.

Rep.: În condiţiile în care, în actuala conjunctură, sectorul creşterii porcinelor ridică multe semne de întrebare: cum aţi avut curajul?

M.M.: Astăzi, în creşterea industrială a porcilor, practic, dispar diferenţele dintre industrie şi agricultură. Gradul ridicat de mecanizare, automatizarea unor procese, modul de fabricare, calitatea furajelor, materialul genetic, toate duc la o industrie precisă cu parametrii controlabili, comparabilă cu orice alt domeniu industrial. Nu cred că sectorul creşterii porcilor ridică mai multe semne de întrebare decât întreaga economie românească. Cu sau fără semne de întrebare, omenirea trebuie să mănânce în continuare.

Curajul de-a investi

Rep.: În condiţiile date, factorul restrictiv îl reprezintă sectorul vegetal, care nu prea asigură furajele…

M.M.: Am fost conştienţi de acest lucru şi ne-am asigurat o suprafaţă pentru producerea furajelor. Ea cuprinde 2.000 ha teren arabil şi este exploatată în sistem intensiv, în sensul că este irigată în proporţie de 80%, iar terenurile sunt fertilizate cu gunoiul rezultat din creşterea porcilor.

- Nu departe de Brăila se clădeşte unul dintre cele mai moderne combinate zootehnice din Europa
- Investiţia, începută cu trei ani în urmă, este în plină expansiune economică.
- Marea şansă a combinatului stă în nivelul înalt de dotare, în materialul genetic ce populează halele de producţie, dar mai ales în calitatea managementului.

Rep.: Dacă ar fi să vorbim de un bilanţ pe 2007, care ar fi acesta?

M.M.: 2007 a fost un an bun, am înregistrat creşteri notabile, am pus în funcţiune noi obiective, ne-am extins numărul de clienţi şi aria de desfacere a produselor. Rezultatele concrete le vom face publice în curând.

Rep: Pentru ce tehnologii şi care au fost sursele de finanţare?

M.M.: Primul complex de porci este o investiţie realizată începând cu 2003. Al doilea complex va intra în funcţiune la capacitate în august 2008. Dotarea tehnică este la nivelul tehnicii mondiale.

Sursele de finanţare au fost atât proprii – reinvestirea în totalitate a profitului –, cât şi subvenţiile acordate sectorului folosite exclusiv în investiţii, sau creditele bancare. O sursă deosebită a constituit-o programul SAPARD, în cadrul căruia am realizat patru proiecte cu o investiţie totală de peste 15 milioane de euro, din care 3,2 milioane de euro au fost fonduri nerambursabile. SAPARD-ul s-a terminat repede şi vin fondurile post aderare.

Progresul nu poate exista fără concurenţă

Rep.: Vă situaţi doar la câţiva kilometri de un concurent puternic în materie de creştere şi procesare a porcului. Nu vă este teamă?

M.M.: Nu trebuie să uităm că judeţul Brăila, înainte de Revoluţie, a avut o capacitate modernă de creştere a porcinelor de peste 650.000 capete/an. Nu cred că putem vorbi de o teamă de concurenţă într-o ţară în care se importă 50% din necesarul de carne de porc, deşi în 1985 era al optulea producător mondial de carne de porc. Cum s-ar răspunde la întrebarea dumneavoastră în Danemarca, unde patru milioane de locuitori pe 4,8 milioane de hectare produc anual 25 milioane de porci?

Rep.: Prin ce se distinge combinatul agroalimentar creat de dumneavoastră faţă de ceea ce întâlnim astăzi în agricultura României? Cum aţi gândit integrarea producţiei pe verticală?

M.M.: Integrarea verticală cuprinde producerea furajelor concentrate, procesele de prelucrare şi depozitare a cerealelor, fabricaţia de furaje, creşterea porcilor, abatorizarea, tranşarea şi ambalarea cărnii proaspete şi producerea de preparate din carne.

Omul, ca factor determinant

Rep.: Din datele de care dispunem, rezultă că aţi făcut importante investiţii în modernizarea abatorului şi a secţiei de preparare, iar în prezent vă preocupă modernizarea FNC-urilor.

M.M.: Investiţiile pe care le-am realizat s-au făcut cu scopul atingerii la momentul integrării a condiţiilor impuse de Uniune. Ele nu au constat numai în fabrici, complexe, abatoare, ci mai ales în organizare, pregătirea oamenilor, implementarea cu mulţi ani înainte de aderare a standardelor internaţionale de management al calităţii ISO 9001, al condiţiilor de protecţie a mediului ISO 14001, de siguranţă şi sănătate a muncii ISO 18000, a siguranţei sanitar veterinare HACCP, precum şi înregistrarea şi protecţia mărcilor proprii.

Aceste sisteme de conducere şi organizare ne-au permis să ne considerăm „europeni“ încă înainte de aderarea propriu-zisă.

FNC-ul este nou, pus în funcţiune în mai 2007, şi acum îl completăm cu două linii de prelucrare pentru soia şi cu o linie de granulare a hranei pentru scroafe şi purcei. Lucrăm, de asemenea, la proiectul unui abator cu o capacitate de 4-500 porci/oră şi la subunităţi de prelucrare şi depozitare a cerealelor pentru 150 mii tone/an.

Ne pregătim pentru momentul inversării trendului actual, când credem noi că România va trebui să se transforme din importator net de carne de porc în exportator veritabil şi cred că acest moment nu e departe.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
1175

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Scrisoare adresată ministrului agriculturii DACIAN CIOLOŞ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulScrisoare adresată ministrului DACIAN CIOLOŞ

Şcoli agricole, doar pe firmamentul clădirilor

În ultimul timp, domnule ministru, aţi luat poziţie fermă faţă de situaţia învăţământului agricol, îndeosebi cel preuniversitar. Iată de ce consider că aţi pus „degetul pe rana“ care persistă de peste 15 ani şi sper că de data aceasta se va vindeca.

Dispunem de cele necesare pentru realizarea unui învăţământ care poate acoperi cu oameni bine pregătiţi profesional şi managerial toate satele, fermele, asociaţiile, societăţile comerciale etc.

Pentru a atinge exigenţele cerute în noul context european, este necesară o analiză atentă a acestui învăţământ, precum şi luarea de urgenţă a măsurilor care se impun pentru îmbunătăţirea acestuia, mai ales la învăţământul preuniversitar agricol, care în prezent nu corespunde obiectivelor unui învăţământ modern şi nici cerinţelor actuale ale agriculturii româneşti.

Înainte de 1992, învăţământul preuniversitar agricol şi de industrie alimentară funcţiona în dublă subordonare: Ministerul Educaţiei şi Cercetării şi Ministerul Agriculturii, aşa cum de altfel este organizat, în prezent, învăţământul agricol în multe din ţările Uniunii Europene.

Astăzi, în România, învăţământul preuniversitar agricol şi de industrie alimentară funcţionează numai în subordinea Ministerului Educaţiei şi Cercetării, motiv pentru care aceste şcoli se confruntă cu foarte multe probleme, care fac să nu-şi atingă scopul.

De ce şcoli agricole?

Învăţământul preuniversitar agricol are ca scop pregătirea profesională a viitorilor producători agricoli capabili să înfiinţeze şi să conducă exploataţii proprii şi în diferite forme de asociere, care să aibă rentabilitatea maximă şi să asigure practicarea unei agriculturi moderne.

Pentru atingerea acestor obiective, absolventul trebuie să cunoască tehnologiile moderne de cultură a plantelor, de creştere a animalelor, să exploateze sistema de maşini, să utilizeze îngrăşămintele chimice şi naturale, pesticidele, astfel încât să păstreze echilibrul productiv al pământului şi să protejeze mediul ambiant. De asemenea, absolvenţii trebuie să aibă cunoştinţe de management, marketing agricol, noţiuni de utilizare a tehnicii de calcul şi cunoştinţe în domeniul legislaţiei.

Analizând actuala formulă de organizare a învăţământului preuniversitar agricol şi de industrie alimentară din România, se constată că aceasta nu corespunde obiectivelor unui învăţământ modern şi nici cerinţelor actuale ale agriculturii şi industriei alimentare româneşti.

Măsuri posibile

Se impune luarea de urgenţă a unor măsuri precum:

- organizarea, finanţarea, asigurarea conţinutului de specialitate şi a bazei materiale să fie realizate de către

Ministerul Agriculturii;

- experienţa din ţara noastră între cele două războaie mondiale şi a unor state europene demonstrează necesitatea implicării nemijlocite a Ministerul Agriculturii în organizarea şi finanţarea învăţământului de specialitate;
- este necesară revizuirea reţelei şcolare agricole, analizarea fiecărei unităţi în parte şi specializarea şcolilor în funcţie de tradiţie pentru a acoperi întregul teritoriu cu o reţea bine structurată.

Satele nu mai produc agronomi

Experienţa acumulată în cei peste 140 ani de învăţământ agricol în România duce la concluzia că organizarea, finanţarea şi coordonarea din punct de vedere tehnic şi al pregătirii în meserie să fie în subordinea Ministerului Agriculturii, iar din punctul de vedere al pregătirii de cultură generală şi al statutului cadrelor didactice, în coordonarea Ministerului Învăţământului.

Ministerul Educaţiei şi Cercetării nu poate singur să ridice şcoala agricolă la nivelul cerinţelor Uniunii Europene, a ţărilor cu agricultură avansată. Modernizarea agriculturii este şi trebuie să fie o preocupare a Ministerului Agriculturii.

Merită să precizez că, în prezent, ca urmare a acestei stări de lucruri, cei mai mulţi studenţi din învăţământul universitar de profil provin din mediul urban şi nu din cel rural, cum ar fi normal.

În loc de concluzii

Domnule ministru, pentru îmbunătăţirea învăţământului preuniversitar agricol vă propun următoarele:

- dublă subordonare;
- revizuirea reţelei de şcoli;
- cifrele de şcolarizare să fie distribuite de către Ministerul Agriculturii;
- încadrarea cu personal de specialitate să se facă de către şcoli, cu specialişti avizaţi de către Ministerul Agriculturii;
- finanţarea şcolilor agricole să asigure: baza materială, utilităţi în competenţa Ministerului Agriculturii, iar cheltuielile de personal de la Bugetul Central prin Ministerul Învăţământului;
- planurile de învăţământ, programele şcolare să fie elaborate sub egida Ministerului Agriculturii;
- să se revadă condiţiile de funcţionare a Şcolii de Arte şi Meserii din mediul rural care, nefiind dotate corespunzător, s-au transformat într-un învăţământ formal;
- asigurarea de către Ministerul Agriculturii a acreditării grupurilor şcolare agricole pentru toate profesiile din domeniul agricol.

Spre liniştea celor interesaţi de problematica privind prezentul şi viitorul şcolii agricole româneşti, vă rog, domnule ministru, să prezentaţi public intenţiile dumneavoastră, ale Ministerului Agriculturii faţă de acest domeniu, puncte de vedere pe care cred că veţi fi de acord să le publicăm în revista „Lumea Satului“, publicaţie de specialitate, de largă circulaţie naţională şi nu doar atât.

Cu respect şi consideraţie, Dr. ing. Teodor MARIAN, membru de onoare al ASAS

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
858

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

186--bugetul-agricol-in-date-si-cifre-su...

Bugetul agricol în date şi cifre -
subventionarea sectorului vegetal > REVISTA LUMEA SATULUI

Bugetul agricol în date şi cifre

SUBVENŢIONAREA SECTORULUI VEGETAL

Valoarea totală a alocaţiilor bugetare totalizează 1.326.225 mii lei.

Priorităţi:

Seminţe şi material săditor – 23.225 mii lei.

Ajutorul financiar se acordă pentru seminţele şi materialul săditor certificate provenite din producţia internă la speciile deficitare care nu beneficiază de ajutor financiar din partea Uniunii Europene, respectiv la cartof, pomi şi arbuşti fructiferi, căpşun şi viţă-de-vie.

Subvenţionarea dobânzilor – 40.000 mii lei

• Susţinerea financiară vizează activităţile curente de producţie agricolă prin acordarea unei alocaţii bugetare calculate la nivelul ratei de împrumut pentru producătorii agricoli care rambursează creditele şi plătesc dobânzile la termenele scadente prevăzute în contractele de împrumut. Nivelul alocaţiei bugetare este de până la 30% din volumul creditului.

Susţinerea producătorilor agricoli – 211.000 mii lei.

• Sprijinul financiar acordat producătorilor agricoli din sectorul vegetal şi sectorul de îmbunătăţiri funciare în anul 2008, în conformitate cu prevederile OUG nr. 123/2006 - ajutoare de stat, însumează 211.000 lei.

Este vorba de producători de legume, fructe, struguri, cartofi, plante medicinale, flori şi ciuperci.

• În domeniul îmbunătăţirilor funciare vor fi susţinute lucrările de menţinere în funcţiune a infrastructurii de îmbunătăţiri funciare.

Înfiinţarea culturilor de toamnă – 550.000 mii lei.

• Pentru înfiinţarea culturilor din toamna anului 2007 s-a acordat un sprijin financiar prin subvenţionarea motorinei şi a altor resurse materiale (seminţe, pesticide, îngrăşăminte). Sprijinul a fost acordat în cuantum de 500 lei/ha pentru grâu, 400 lei/ha pentru rapiţă şi 450 lei/ha pentru alte culturi.

• Data limită de depunere a deconturilor justificative de către furnizorii de motorină, seminţe, pesticide şi îngrăşăminte, la sucursalele judeţene APSA, fiind 29 februarie 2008, s-a estimat că necesarul de fonduri pentru plata deconturilor depuse de furnizori în perioada 20 decembrie 2007 – ianuarie 2008 este de circa 550.000 mii lei, reprezentând doar 41,67% din suma alocată cu această destinaţie.

Programul Fermierul – 490.000 mii lei.

• Conceput în vederea accelerării absorbţiei fondurilor europene, programul Fermierul reprezintă, în fapt, un sistem de creditare a investiţiilor în agricultură, industria alimentară, silvicultură, piscicultură, precum şi în activităţi nonagricole.

Structura bugetului producţiei vegetale

Tabelul il gasiti in revista

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
958

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

187--agroindcom-boldu-un-reper-al-agricu...

AGROINDCOM Boldu, un reper al agriculturii asociative

Economistul Emil Gârban este unul dintre cei mai buni manageri agricoli din judeţul Buzău. Cele 3.000 ha ale unităţii AGROINDCOM Boldu însumează terenurile a 1.100 de familii din Balta Albă şi Boldu.

„În condiţiile de secetă ale anului trecut, spunea dl Gârban, sistemul asociativ şi-a dovedit din plin eficienţa. Astfel, s-au putut recupera pierderile de pe 200 ha cultivate cu grâu calamitate. Culturile semincere şi valorificarea la preţuri bune sunt cele care şi-au spus cuvântul, încât toată lumea a avut de câştigat.“

Iată pe scurt radiografia anului agricol 2006-2007. Din august 2006 până în ianuarie 2007 n-a mai picat niciun strop de ploaie, iar din februarie şi până în mai au căzut, în medie, 200 l apă/mp. În cele din urmă, grâul, ajutat în toamnă de superfosfat şi azotat, şi-a revenit, dar au venit peste el 3 valuri de grindină, din care ultimul chiar la treieriş.

În final, s-a obţinut în medie 3 t/ha. Lotul semincer a fost, de asemenea, de un real folos, soiurile de grâu obţinute (Dropia, Boema şi Glosa) fiind bine valorificate în judeţ.

La floarea-soarelui, producţia medie de numai 900 kg/ha, dar vândută la un preţ bun a făcut cultura rentabilă.

„În condiţiile anului trecut, preţurile la care au fost valorificate culturile au fost practic mai rentabile faţă de 2006, când producţiile mari au fost vândute la preţuri modeste“, spunea preşedintele.

Cum se arată a fi anul în curs? După opinia directorului, deosebit de favorabil, fiind stimulative ajutoarele de 500 lei la hectarul de grâu şi 450 lei la hectarul de rapiţă, precum şi celelalte susţineri acordate de stat. Cele 900 ha de grâu şi 170 ha de rapiţă semănate în toamnă arată foarte bine. La fel şi culturile de orz şi orzoaică. Se va produce şi în acest an grâu de sămânţă, ca urmare a condiţiilor prielnice de izolare a loturilor respective. De mulţi ani aici, la Boldu, se face o agricultură performantă şi se obţin rezultate chiar şi în condiţii de secetă. Nu-i o întâmplare că, anul trecut, asociaţii au primit câte
1.200 kg de grâu pe hectarul arendat. Iar acum, când anul abia a început, există mult optimism.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
804

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

188--facilitati-pentru-fermieri.html

Facilităţi pentru fermieri > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFacilităţi pentru fermieri

Începând din acest an, fermierii din 20 de comune brăilene vor beneficia de subvenţii europene suplimentare în valoare de 60 euro/ha. Cele 20 de localităţi (Berteşti, Chişcani, Cireşu, Făurei, Frecăţei, Gropeni, Însurăţei, Măraşu, Măxineni, Racoviţă, Salcia Tudor, Scorţaru Nou, Siliştea, Stăncuţa, Surdila Greci, Tichileşti, Ulmu, Vădeni, Vişani şi Zăvoaia) au fost prinse în aria de aplicare a Măsurii 2.1.2 a Planului Naţional de Dezvoltare Rurală, respectiv „Sprijin pentru zonele defavorizate, altele decât zona montană“.

Beneficiarii acestei măsuri sunt fermierii care îşi desfăşoară activitatea pe terenuri agricole situate în zonele declarate defavorizate, respectiv terenuri pe care producţia agricolă este mai redusă cantitativ şi calitativ din cauza unor condiţii naturale specifice, care se manifestă cu intensitate ridicată, cum ar fi: aridizare, eroziune, sărăturare şi gleizare.

Sprijinul financiar la nivel de fermă este 60 de euro/ha, dacă ferma are între 1 şi 50 ha; 45 de euro/ha, dacă ferma are între 50 şi 100 ha; 30 de euro/ha, dacă ferma are între 100 şi 300 ha; 21 euro/ha, dacă ferma are peste 300 ha. Sunt eligibile numai parcelele cu suprafaţă minimă de 0,3 ha, iar suprafaţa totală a fermei este de minimum 1 ha.

(C.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
943
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Solul are multă apă: cum o păstrăm? > REVISTA LUMEA SATULUI

Solul are multă apă: cum o păstrăm?

Precipitaţiile din perioada de toamnă-iarnă 2007-2008 au refăcut în cea mai mare parte deficitul de umiditate din sol.

Acum, grija de căpetenie a cultivatorilor trebuie să se concentreze pe un ansamblu de măsuri care să asigure valorificarea eficientă a apei acumulate.

Se au în vedere, pe de o parte, reducerea la minimum a pierderilor de apă din sol, iar pe de altă parte valorificarea ei cu maximum de randament, prin plantele de cultură.

Cum se poate pierde apa din sol?

Din precipitaţiile căzute, o parte se pierd prin scurgere la suprafaţa solului, alta se infiltrează în adâncime, peste nivelul posibilităţilor de absorbţie prin rădăcini, şi numai o parte se acumulează în sol, sub forma rezervei de apă la dispoziţia plantelor.

Pe un sol de tip cernoziom, de exemplu, din 400-600 mm precipitaţii se acumulează în sol, pe adâncimea de până la 150 cm, doar 240-250 mm.

În cele ce urmează ne vom referi la pierderile de apă din rezerva acumulată în sol în acest moment şi la ce se poate pierde pierde prin evaporare la suprafaţa solului.

Evaporarea apei la suprafaţa solului nu poate fi oprită, dar poate fi limitată. În general, pierderile de apă prin evaporare pot ajunge la peste 50% din cantitatea precipitaţiilor căzute.

Terenurile cu expoziţie sud-estică se încălzesc mai uşor şi pierd mai multă apă prin evaporare. Aceste suprafeţe trebuie lucrate primele şi menţinute cu un strat izolator afânat la suprafaţă pentru a împiedica ridicarea apei prin capilaritate.

Aşadar, la îndemâna cultivatorilor stau mai multe posibilităţi pentru a limita pierderea apei prin evaporare şi ele trebuie folosite din plin.

Evaporarea apei din sol poate fi atenuată prin:

- măsuri de denivelare a solului, ştiut fiind că evaporarea creşte odată cu suprafaţa solului expusă atmosferei. Pierderile prin evaporare, în funcţie de gradul de denivelare, pot ajunge la 25-40%, de aceea sunt necesare măsuri încă din ferestrele iernii sau primăvara foarte timpuriu, folosind unelte care nivelează, dar nu răscolesc solul;
- evitarea afânării exagerate a solului. Primăvara nu este indicat să se lucreze cu grapa cu discuri, ci numai cu grapele cu colţi sau cu combinatorul;
- aplicarea de îngrăşăminte în mod echilibrat pentru a realiza o soluţie a solului mai concentrată.
- există şi factori naturali ce favorizează evaporarea apei, care pot fi amelioraţi prin existenţa perdelelor forestiere de protecţie.

Dr. ing. Vasile POPESCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
926
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule...ing. Emil PETRACHE?

• S-a născut la 11 aprilie 1935 în comuna Iveşti, judeţul Galaţi.
• În 1956 a absolvit Facultatea de Zootehnie din cadrul Institutului Agronomic Iaşi.
• După terminarea facultăţii a fost încadrat la IAS Brateş, judeţul Galaţi, ca inginer-şef, ocupându-se de zootehnie.
• Vicepreşedinte cu creşterea animalelor la Consiliul Agricol Regional Galaţi; preşedinte al UJCAP Galaţi, iar în perioada 1976-1979, ca prim-vicepreşedinte al Consiliului Popular Judeţean Galaţi, în cadrul căruia răspundea de agricultură; director general al Direcţiei agricole şi de industrie alimentară a judeţului Galaţi.
• În perioada 1979-1986, adjunct al ministrului agriculturii.
• Director al Centrului Naţional de Creştere a Cailor de Rasă (CNCCR) în perioada 1986-1995.

T.M.: Aţi trecut în viaţă prin multe activităţi, pline de satisfacţii, dar şi de mari greutăţi…

E.P.: Într-adevăr, aş putea scrie o carte cu amintiri pline cu destule surâsuri şi tristeţi, cum se spune. La fiecare loc de muncă au fost destule acţiuni care m-au marcat. De multe ori porneam de la aproape nimic, cum au fost cei cinci ani cât am lucrat la IAS Brateş, unde am pornit de la 50 vaci cu lapte şi 5.000 de oi şi am ajuns la 500 de vaci cu lapte, iar producţia de la 1.500 de litri la 3.200 de litri/vacă.

În final, am ajuns la un şeptel ce numără 800 scroafe de matcă, 10.000 de porci la îngrăşat şi 3.000 de scrofiţe pentru prăsilă; 15.000 de ovine şi 100.000 de raţe, totul în sistem gospodăresc. Ce satisfacţie mai mare se poate?

T.M.: Şi ca ministru adjunct la Ministerul Agriculturii…

E.P.: Într-adevăr, au fost destule, unele greu de rezolvat, dar în final cu mari satisfacţii. Am continuat politica de concentrare şi specializare a producţiei în complexele de creşterea animalelor.

S-a ajuns ca produsele din carne de porc, pasăre, ovină, bovină, ouă să fie realizate în unităţi specializate. S-au creat noi ferme şi s-au modernizat cele existente pentru vacile de lapte.

T.M.: Iar acum, ca pensionar, ce faceţi?

E.P.: Nu pot spune că am o activitate permanentă într-un anumit domeniu. Mai mult pe lângă casă, cum se spune; ajut familia, îndeosebi copiii, cu diverse probleme gospodăreşti. Trăiesc mult din amintiri.

Mereu îmi sunt proaspete şi deseori mă mai abat pe la locurile unde „a mâncat lupul oaia“ şi rămân foarte dezamăgit. Cum era agricultura noastră şi cum este acum? De fiecare dată când mă întorc acasă sunt bolnav de necăjit.

Până unde poate duce lipsa de interes pentru agricultură ca s-o laşi în paragină!? Mă doare sufletul. Mă mai întâlnesc cu colegi şi mai discutăm, dar nu putem mai mult decât să ne cătrănim şi să dăm din umeri.

Trebuie să fim optimişti, trebuie să se pună pe picioare. Nu poţi rezista în Uniunea Europeană cu o asemenea

agricultură.
Vă doresc să fiţi sănătos şi să apucaţi vremuri mai bune pentru agricultură, aşa cum vă doriţi!
Dr. ing. Teodor MARIAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
956
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Braşovenii contează pe un an agricol bun

„Pentru agricultorii din zona Braşovului, anul 2007 nu a fost unul rău“, îmi spunea deunăzi inginerul Dănuţ Sorin Szasz, directorul executiv al DADR Braşov. Păioasele au dat producţii bune, chiar foarte bune, pe unele sole înregistrându-se în medie chiar şi 6 t grâu la hectar. În schimb, culturile de cartof au avut de suferit. În perioada de primăvară şi vară s-au înregistrat la sol temperaturi până la +60°C, ceea ce a afectat plantele, mai ales în zona Braşovului.

Au rezistat şi au dat producţii bune doar soiurile timpurii. Sfecla-de-zahăr, semănată pe 2.400 ha, a fost avantajată de ploile din toamnă. Recoltarea s-a făcut până la căderea zăpezii. Venind în întâmpinarea producătorilor, fabrica din Bod şi-a prelungit campania de prelucrare cu 20 de zile.

Seceta a afectat şi fâneţele care anul trecut n-au dat randament, în condiţiile în care altădată Braşovul dădea fân şi în alte zone din ţară.

Un optimism moderat

În sprijinul fermierilor, organele agricole au întocmit şi expediat la timp dosarele de subvenţii. Până în prezent a sosit prima tranşă de bani destinată sfeclei-de-zahăr, după care urmează a doua. Directorul general Sorin Szasz este totuşi optimist. Crede că anul 2008 va fi unul favorabil producţiilor bune şi foarte bune, dar producătorii trebuie să fie foarte atenţi şi să-şi estimeze corect suprafaţa parcelelor pentru a nu intra în conflict cu autorităţile Uniunii Europene.

S-au semănat în toamnă 15.000 ha cu grâu, dar cel mai important este faptul că 90% din culturile însămânţate au fost asigurate. Se impune să fie asigurată integral şi producţia de cartofi, ceea ce nu s-a întâmplat anul trecut.

Dacă în prezent mai sunt probleme cu valorificarea celei de a doua pâini a ţării, producătorii se gândesc deja la noi soluţii economice. Un grup de fermieri din zona Făgăraşului va trece la înfiinţarea unei fabrici de semipreparate din cartofi. E cu atât mai necesar cu cât concurenţa cu ţările dezvoltate din UE este foarte dură şi dacă nu ne luăm măsuri de precauţie există riscul să fie pierdută partida.

Calitatea laptelui, înainte de toate

În centrul preocupărilor se află şi zootehnia braşoveană, dar aici prioritară este îmbunătăţirea calităţii laptelui. Până atunci, afirmă directorul, se vor selecta producătorii de elită. Vor rezista fermele de la 15-20 de animale în sus, care vor putea suporta investiţiile efectuate. Aceasta este singura cale ce asigură succesul în competiţia cu greii zootehniei europene.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
645

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

191--mostenitorii-dezamagirii.html

Moştenitorii dezamăgirii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMoştenitorii dezamăgirii

Marin Pălmaşu, un moşnean cu acte în regulă, stătea maiestuos cu mâinile în şolduri şi cu privirile spre zarea câmpiei, ca un general, observând mişcarea trupelor. „Pământul meu, al meu, al meu!“ a strigat ridicând mâinile într-un gest de îmbrăţişare, înciudat că nu are braţele atât de lungi să-l cuprindă ca pe o rudă apropiată şi dragă, să-l facă să simtă toată căldura trupului şi sufletului său.

Natura era părtaşă la marea bucurie: ploaia bogată din timpul nopţii astupase crăpăturile pământului însetat, iar dealurile şi pădurea din preajmă îi întorceau cuvintele repetându-le ca pe un mesaj de aprobare: „al meu, al meu, al meu...!“

Din câmpia ce părea fără sfârşit, doar trei pogoane erau ale lui, dar în clipele acelea de extaz se credea în „ buricul universului“. Poseda pământ – poseda onoare – pentru că dacă eşti legat de el printr-un titlu de proprietate ca moştenitor al părinţilor, bunicilor şi străbunicilor tăi înseamnă că eşti o verigă genealogică, te înrudeşti cu istoria.

Trezirea în realitate

A doua zi, trezit ca după o tărie băută pe nerăsuflate, a scotocit toate acareturilor din ogradă, sperând să găsească ceea ce ştia prea bine că nu are: în fostul grajd al cailor aşteaptă, parcă nedumerit că nu se produce minunea, să apară de după stive un cal; sau măcar un „Vasilică“, cum are vecinul şi se înhamă cu el la la arat. Cal nu, plug nu, sămânţă nu! bani pentru tractor nu! S-a trezit de-a binelea constatând că, de fapt, acum lucrul cel mai logic e absurdul: „am pământul meu, dar nu-mi foloseşte la nimic“.

N-a trăit în huzur Marin Pălmaşu, dar nici mâncat de sărăcie n-a fost. Din munca lui şi-a făcut casă „boierească“ cu cerdac şi pivniţă cu boltă, şi-a ţinut cei doi copii la şcoală şi la facultate, plecaţi acum în lume, la casele şi la rosturile lor. Cu cele trei pogoane ale lui n-ar trebui să fie sărac lipit dacă ar avea cu ce să le lucreze. „Ne batem joc de pământ, neică, le spune celor tineri, îl zgâriem, nu îl arăm“. Nici nu se poate altfel, că de’, tractoristul, singurul din sat, nu pridideşte.

Cu sămânţă din înmulţirea a patra, a cincea, fără îngrăşăminte. Fără apă la rădăcina plantei, ce minuni aştepţi să facă pământul ca să te îndestuleze?

Mersul de-a-ndărătelea

Înverşunarea cu care se agăţa de realitate, încercând s-o schimbe în sensul dorit de el, îl subjuga pe Marin Pălmaşu. Se zbătea în el ca un cal tropăind zadarnic în ţarcul fără ieşire. Dădea înapoi şi credea că înaintează, împingând viitorul cu spatele. El şi sutele de mii sau milioane de victorioşi moştenitori ai dezamăgirii ilustrează mersul agriculturii noastre postdecembriste: un mers de-a-ndărătelea!

Nu lipsurile materiale îl doboară acum în pragul bătrâneţii, ci umilinţa de a nu a avea dreptul nici la sărăcia sa; săracul este privit ca o fiinţă care tulbură tihna parveniţilor şi ajunge să trăiască cu teama şi ruşinea celui care poartă în sânge o boală spurcată şi de aceea trebuie ocolit.

Nu-i mai rămâne decât sfatul de taină cu pământul lui; înfige adânc călcâiul în brazda reavănă să simtă cum respiră şi-l întreabă: când n-o să mai fiu deasupra, ci sub tine, te vei purta frumos cum m-am purtat eu cu tine sau mă vei apăsa, mă vei zdrobi ca pe lighioanele care mişună acum în măruntaiele tale?

Lasă, nu-mi răspunde că ştiu eu: oricum o dau, oricum o-ntorc, sunt robul tău şi viu şi mort!

Şi-i rămâne credincios pentru că, citându-l pe Estrada: „Pământul este un adevăr definitiv, cel dintâi, aşa cum moartea este cel de pe urmă“.

Anghel PARASCHIV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
616
□
º Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

192--nu-numai-omul-poarta-vina-incalziri...

Nu numai omul poartă vina încălzirii globale

Interlocutorul nostru este academicianul Cristian Hera, preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti", poate cea mai autorizată personalitate ştiinţifică din România în materie de analiză şi prognoză în ceea ce priveşte evoluţia climei globale.

G.V.: Pentru că vorbim despre agricultură, cum a fost toamna anului 2007?

C.H.: Pentru agricultură a fost un an extrem de capricios. A fost neprielnic, începând din toamna-iarna anului 2006-2007 şi a continuat cu seceta din vară. Aceste fenomene sunt determinate de schimbările climatice globale, care influenţează în mod deosebit ţara noastră. Din acest punct de vedere, toamna trecută a fost incomparabil mai bună.

G.V.: Va evolua clima în sensul de a ne determina să ne schimbăm obiceiurile tradiţionale? Cu alte cuvinte, rotirea anotimpurilor va ieşi din matca pe care o cunoşteam?

C.H.: Este un subiect des dezbătut pe plan mondial. Convingerea mea este că nu numai omul poartă vina încălzirii globale. În evoluţia noastră planetară au existat perioade glaciare şi de încălzire excesivă, care nu au fost determinate de acţiunile nocive ale omului.

Am avut marea cinste şi onoare de a avea la Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti" pe Lester Brown, directorul Institutului de Politică Planetară, care ne-a vorbit despre aceste schimbări climatice şi despre strategiile care se impun a fi stabilite de către guvernanţi pentru a veni în înlăturarea unor aspecte negative ale schimbărilor climatice.

Noi avem preocupări şi studii importante în legătură cu schimbarea care va avea loc şi în ţara noastră din punct de vedere climatic.

Mărturisesc că ne aflăm în situaţia de-a lua decizii importante în ce priveşte schimbarea sistemelor de agricultură şi a concepţiei privind agricultura.

G.V.: Au oamenii ceva de făcut pentru a încetini procesul acesta de încălzire globală?

C.H.: Sigur că da. În primul rând, modernizarea tuturor sistemelor industriale care conduc la degajarea noxelor şi care contribuie la schimbarea climatului. În al doilea rând, maşinile care cresc în mod substanţial concentraţia de bioxid de carbon.

Doresc însă să atrag atenţia că, indiferent care vor fi măsurile luate de către om, procesul de încălzire globală va continua. Cercetarea ştiinţifică din agricultură trebuie să fie pregătită pentru modificarea sistemelor actuale de cultură, chiar şi pentru modificarea structurii culturilor.

Cercetarea ştiinţifică va trebui să lucreze la crearea soiurilor şi a hibrizilor cu o rezistenţă deosebită la secetă, la arşiţă, la boli sau la ger. Iată de ce este absolut necesar să ne schimbăm şi preocupările legate de activitatea de cercetare în domeniul geneticii şi ameliorării plantelor.

Dar problema cea mai mare a omenirii în viitorul apropiat va fi aceea a apei dulci.

G.V.: Am pornit această discuţie plecând de la evoluţia toamnei 2007. Pentru anii agricoli viitori, având în vedere situaţia cercetării, se va putea asigura sămânţa necesară şi materialul săditor?

C.H.: Dacă cercetarea ştiinţifică nu va primi dreptul şi posibilitatea de a produce seminţe şi material biologic din categoriile biologice superioare, România nu este pregătită pentru că nu avem ferme specializate private pentru producerea de material săditor. Astfel, vom ajunge în situaţia de a importa sămânţă, care are multe inconveniente faţă de condiţiile climatice. Dacă noi nu vom finaliza această legislaţie vom rămâne şi fără sămânţă din categoriile biologice superioare, care să fie pusă la dispoziţia agriculturii.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
663

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

193--oameni-de-nota-10-nicolae-maracine....

Oameni de nota... 10 - Nicolae MĂRĂCINE

În faţa unei misiuni aproape imposibile

Inginerul Nicolae Mărăcine face parte din „casta“ profesională a celor care şi-au asumat misiunea aproape imposibilă de a modera manifestările distructive ale naturii în folosul omului. Unealta folosită de el şi confraţii săi nu este nici dalta sculptorilor în stâncă şi nici palma şlefuitorilor de lut, ci o impresionantă forţă tehnică, capabilă să dea o nouă configuraţie şi dimensiune productivă „lutului“ asupra căruia acţionează.

Inginerul Nicolae Mărăcine este, în acest moment, exponentul cel mai reprezentativ al acestui mesaj transmis de dascălii agrotehnişti ai şcolii noastre de agricultură.

În actuala sa calitate de director general al Autorităţii Naţionale de Îmbunătăţiri Funciare, domnul Nicolae Mărăcine este chemat să asigure repunerea în funcţiune a sistemului naţional hidroameliorativ. Scriptic, acesta cuprindea aproximativ 6 milioane de hectare, din care 3 milioane le reprezentau sistemele de irigaţii.

În 2008, în cazul cel mai fericit, el poate conta pe irigarea a 600.000-800.000 de hectare. Pentru a reuşi acest lucru, Nicolae Mărăcine are obligaţia să instituie un sistem de conlucrare cu organizaţiile de profil ale proprietarilor de pământ, capabil să asigure o eficienţă acceptabilă pentru ambele părţi.

Adevărul este că acele câmpii mirifice scoase de sub dependenţa totală a naturii, spre care năzuieşte inginerul Mărăcine, se dezvăluie astăzi ca un miraj seducător care ar putea să se îndepărteze în timp peste limita previziunii domniei sale.

Având o construcţie genetică optimistă, directorul Mărăcine are convingerea că sistemul naţional de îndiguire, în lungime de peste 2.000 km, este capabil să facă faţă revărsărilor care ameninţă comunităţile rurale situate de-a lungul Dunării sau râurilor interioare.

Măsurile de ordin strategic luate la nivelul comandamentului central înclină spre împlinirea acestei promisiuni optimiste, dar este totuşi bine să aşteptăm efectul lor practic.

Discuţia purtată cu directorul general Mărăcine ne-a lăsat să înţelegem că opţiunea sa pentru cel mai înalt post executiv în domeniul hidroamelioraţiilor din România a fost luată în deplină cunoştinţă de cauză. Adică, cu conştiinţa clară a stărilor de lucruri din acest sector şi cu înţelegerea faptului că principala sa misiune este de a reabilita imaginea acestuia, în primul rând, în faţa celor care aşteaptă de prea mult timp ca irigaţiile şi desecările să dea o altă rodnicie câmpiilor ţării.

Cel puţin celor care se află sub „gestiunea sa hidroameliorativă“.

Îi dorim succes!

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
906

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

194--neamul-lui-frunza-verde.html

Neamul lui „Frunză verde“

Am avut deunăzi parte de un dialog care m-a pus pe gânduri.

Un venerabil arhitect, om de bine în felul lui, aplecat mai cu seamă asupra uneltelor de lucru – mi se părea mie – decât înregimentat în viaţa politică (credeam eu), a încercat să mă convingă că e dreptul legitim al elitelor să decidă cum şi ce va fi cu viaţa noastră de fiecare zi.

De fapt, omul meu împărţea lumea în deştepţi şi oameni fără minte.

Nu înghite, adică, Domnia sa, părerea şi vocea celor mulţi.

Dacă nu citeşti, aşadar, nu ştiu ce publicaţie tipărită în format de buzunar şi tiraj de birou, ei bine, dacă nu te înregimentezi nici în nu ştiu care asociaţie ori fundaţie dreptistă, atunci n-ai cum să respiri în aceeaşi cameră cu cei predestinaţi succesului.

Şi succes ar însemna, în opinia preopinentului meu, gulerul tare şi papionul, ghiulul de câteva grame umbrit de trecerea vremii ori acel „rrr“ graseiat, ce pune în evidenţă apartenenţa la un arbore genealogic printre crengile căruia a bătut cândva şi vânt parizian ori, mai de „bon ton“ ceva zefir new-yorkez ori londonez.

Şi, de aici, dispreţul pentru tot ceea ce respiră româneşte, cu convingerea fermă că, în ce ne priveşte pe noi, românii de rând, nu ne-am prea îndepărtat de purtările şi obiceiurile unui neam de traistă.

Permiteţi-mi să vă explic.

Eu sunt din neamul lui „Frunză verde“ şi cred, cred al naibii în destinul poporului meu.

Aici s-au auzit pentru prima oară cuvintele doină şi dor şi tot aici ai noştri au rostit „Mioriţa“ ori „Meşterul Manole“ nemurind piciorul de plai şi gura de rai pe care ne este sortit să trăim.

Laolaltă. Şi plugarul, şi arhitectul.

Şi orăşeanul, şi ţăranul.

Ei bine, numai că mulţi dintre elitiştii noştri au simţurile mai ascuţite şi, vezi bine, le miroase, le duhnesc şi usturoiul, şi busuiocul.

Obiceiurile, câte mai sunt, trec pentru Domniile lor în lumea umbrelor, fiindcă altele ar fi exigenţele Europei şi, dacă nu i-am călcat mai devreme pragul, de vină suntem noi, cei mulţi şi necăjiţi.

Asta însă, zicea amicul meu arhitectul, e fiindcă tot noi, ăştia mulţi, am tras când „hăis“, când „cea“.

Măi să fie!

Ce contează că am trecut iarăşi la plugul de lemn şi la vaca de-njugat?

La frica zilei de mâine şi nesiguranţa zilei de azi?

Sentimentele acestea sunt comune oamenilor comuni.

Elitele au altă menire. Şi, evident, şi altă soartă.

Ne zbatem, de câteva luni bune, să punem în dreaptă rânduială strâmbătăţi făcute în doar câţiva ani de înţeleaptă ocârmuire elitistă.

Înseşi elitele cu pricina se zbat şi nu-şi găsesc locul, fiindcă fudulia e lucru mare şi cum să alegi care e mai mare dintre cei mari?

Nu mă aventurez în alte consideraţii.

Dacă am zis ce-am scris am făcut-o pentru a sublinia încă o dată ce mare e grădina lui Dumnezeu.

Vă mulţumesc pentru atenţie, domnule arhitect, şi aştept să desluşesc în proiectele Dumneavoastră măreţia porţii către sfinţenie prin care neamul meu păşeşte către Europa zilelor noastre.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
899
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vânătorii de greşeli

Cineva într-o zi arăta cu degetul către… altcineva acuzându-l de orientare către trecut. Uită insul că în vremea la care făcea referire, ’mnealui era bine ancorat în structurile politico -… hai să nu spun şi opresioniste fiindcă ar fi poate prea mult. Dar nu asta-i problema. Trist este că mulţi ca el, incapabili să gândească şi să pună în practică soluţii pentru viitorime, se rezumă – atât pot – a vâna greşeli de mai demult sau din zilele noastre.

Aşa se face că atunci când cineva îşi propune să… „pună de-o afacere“ ori să organizeze o structură care să eficientizeze o activitate, insul (inşii) la care mă refer arată iarăşi cu degetul apreciind iniţiativa ca fiind de sorginte comunistă.

Atitudinea „insului“ la care tot fac referire şi care cu siguranţă se va recunoaşte de va citi aceste rânduri mi-a readus în minte comportamentul unor indivizi dintr-o localitate gălăţeană, de altfel cu gospodari de primă mână. Un grup de agricultori, pricepuţi în felul lor dar nu tocmai eficienţi în ceea ce făceau, manifestau o reticenţă fără precedent faţă de o formă de organizare ce s-a dovedit viabilă în toată lumea şi de multe decenii. Se vede treaba că n-au învăţat nimic din experienţele altora şi nici măcar din spusele legendarului Moş Ion Roată, tot moldovean. Ce să mai spun de exemplele contemporanilor?!

Aflat printre ei, cu o importantă echipă de la nivel central, poate cea mai capabilă să prezinte modalităţile de a performa în munca pe care o desfăşoară zi de zi, am descoperit o indiferenţă greu de calificat faţă de nou, de noutăţi, de soluţiile ce asigură prosperitate pentru generaţii.

Mi-a plăcut în schimb o comparaţie făcută de unul dintre participanţii la discuţii: „Domnilor, până n-am fost obligat să port centura de siguranţă în maşină, n-am purtat-o.“ Se înţelege ce-a vrut să spună. Poate n-ar fi rău ca legislaţia existentă şi cea care urmează a fi promovată să fie respectate de toţi cărora li se adresează, iar prevederile lor să oblige la un comportament şi un mod de viaţă civilizate, eficiente.

De ce n-ar putea fi şi la noi ca în Finlanda, de pildă, unde din respect pentru ţara ai cărei cetăţeni sunt finlandezii se întrec în a-şi plăti obligaţiile către stat, convinşi fiind că acest lucru le aduce bunăstare tuturor. Ba chiar au înfiinţat o asociaţie a bunilor platnici către buget. În România se fuge de această responsabilitate – fapt care generează până la urmă mult mediatizata economie subterană, concurenţă neloială, huzur pentru unii, sărăcie pentru alţii.

Revenind la vânătorii de greşeli, dar şi prizonieri ai unor învechite mentalităţi, categorii despre care vorbeam mai înainte, cred că nu le-ar strica o reciclare prin ţările civilizate. După, poate că ar fi mai receptivi, mai obiectivi şi mai interesaţi de prezent şi mai ales de viitorul lor şi al urmaşilor lor. Azi, multe oportunităţi, mai ales financiare, mâine, poate mai nimic. Aşadar, să valorificăm ce ni se pune acum... pe tavă! Peste 5-6 ani, cine ştie…

Ing. I. Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008 Vizualizari:
2399

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

196--curs-special-de-albinarit.html

Curs special de albinărit > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCurs special de albinărit

• Cercetătorii universităţii americane Illinois au ajuns la concluzia că toate albinele existente în prezent pe glob au un strămoş comun – albina africană. Rezultatul este urmarea studierii codului lor genetic. Se consideră că au existat minimum două migraţii, din Africa spre Europa şi Asia Centrală, în urma cărora au rezultat 12 specii diferite. Două s-au format în Europa, apropiate geografic, dar genetic destul de diferite una de alta. Dar codul lor genetic este apropiat de cel al albinelor africane.

Albinele europene (subspeciile din Europa Apuseană şi cea Nordică) au fost duse în America, pe la 1622, iar în Lumea Nouă au mai nimerit încă opt subspecii originare din diverse zone europene, Orientul Mijlociu şi Nordul Africii, remarcă revista „Science“.

E interesant de remarcat că, o ultimă experienţă de acest tip a generat multe probleme. În 1956, Brazilia a adaptat albina africană la condiţiile obişnuite de existenţă în savane. Aceasta s-a făcut în scopul de a mări cantitatea de miere produsă, savanţii brazilieni încrucişând albinele europene cu cele africane.

Rezultatul a fost tragic: albinele hibride au zburat din laborator în libertate, s-au aclimatizat rapid şi au început o adevărată expansiune a continentului american, înlăturând albinele băştinaşe. Într-un an s-au întins pe distanţa de 300-400 km, iar la începutul anilor '90 cuceriseră o mare parte a Americii de Nord şi de Sud.

Albinele hibride dădeau în realitate mai multă miere, dar erau foarte agresive, depăşindu-le la acest capitol pe cele europene şi africane.

Ele rămâneau în stare de agitaţie şi câteva zile după ce erau tulburate. Şi nu degeaba li s-a spus popular „albine-ucigaşe“. Aceste albine sunt foarte periculoase şi devin agitate, chiar când un om trece la câteva sute de metri de colonia lor. Factori de risc deosebiţi pentru om sunt îmbrăcămintea de culoare închisă, bijuteriile şi mirosul de parfum.

Când sunt furioase nu ajută nici măcar metoda salvării în apă, fiindcă înaripatele ucigaşe pot aştepta răbdător ore întregi până când victima iese la suprafaţa apei. Conform datelor furnizate de Muzeul Naţional de Istorie Naturală a SUA, în anul 2000 au căzut victime albinelor ucigaşe peste 2.000 de persoane.

Arnold Helman
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
4721
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

197--sonoritati-bizare-in-lumea-celor-ca...

Sonorităţi bizare în lumea celor care nu cuvântă...

- În India trăieşte o specie de câini sălbatici care, în loc să latre, fluieră.
- Girafa este singurul animal din lume care este mut, neemiţând niciun fel de sunete.
- Delfinii răniţi de moarte suspină şi varsă multe lacrimi, iar focile se vaită precum pruncii.
- În sudul Chinei trăieşte în peşteri subacvatice cea mai mare reptilă amfibie de pe Terra, o salamandră, lungă de doi metri şi cu o greutate de zece kilograme. Este denumită peştele-bebe, din cauza ţipătului ei ce seamănă cu al unui sugar plângând.
- În Brazilia a fost descoperită o specie de broască bizară care muşcă şi latră aidoma câinilor.
- În America există pasărea cu nume ştiinţific Toxostom rufa - sturzul zeflemitor, care imită cu uşurinţă circa 30 de alte specii avicole, fiind socotit cel mai bun imitator păsăresc.
- Sunetele cele mai puternice sunt emise de pasărea-clopot din pădurile braziliene. Când e vipie insuportabilă şi păsările tac, pasărea aceasta scoate sunete ca de clopot, ce se aud până la 3 km depărtare.
- Un registru sonor variat, un adevărat repertoriu, îl posedă cariamidele, botezate de sud-americani berze-şerpi, fiind capabile să scoată 170 de sunete diferite.
- În deşertul Kara-Kum din Turkmenistan îşi face veacul pietrarul, o pasăre care cântă ca privighetoarea, trăncăne ca o coţofană şi fluieră ca omul.
- În lumea insectelor, cel mai puternic zgomot îl fac exemplarele din specia Cicade. O cicadă poate scoate 7.400 de vibraţii pe secundă.
- În Amazon sunt peşti ce scot sunete bizare, imitând dangătul clopotelor în tonalităţi variate. Fenomenul acustic se produce datorită unei anumite compartimentări a băşicii de aer, determinând pereţii acesteia să vibreze.

Prof. Arnold HELMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
777

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Horoscop indian - Funia

Perioada: 22-31 decembrie. Semn: feminin, de pământ. Pietre preţioase: onix cu alb şi negru. Metal: argint. Culori: albastru închis (aspiraţie spre absolut). Verb: a domina. Numere native: 3, 5, 6, 9. Caracterizarea numerologică: 1. Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Capricorn; zodiac arboricol: Măr, Fag (nativii din 22 decembrie).

Compatibilitatea: zodiac indian: Phoenix, Vânător, Turn; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice): Scorpion; compatibilităţi de rang II (mediocre): Gemeni, Leu, Capricorn; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) Ulm; compatibilităţi de rang II (mediocre): Frasin, Carpen, Chiparos; Plop, Nuc, Măr.

Planete favorabile: Luna, Jupiter, Saturn, Pluto.

Fire puternică, ingenioasă şi inventivă, cu certe calităţi de lider, ambiţios, se impune uşor, vizibilitatea lui neputându-se trece cu vederea. Este persoana care, într-o enumerare, nu trece niciodată la categoria „şi alţii". Este generos, sprijinindu-i pe toţi, uneori peste puterile lui, însă consideră că a face bine este prima îndatorire a omului.

Capabil să se sacrifice pentru binele celorlalţi, poate părea pentru cei mai mulţi un naiv care susţine cai verzi pe pereţi, însă inteligenţa nativă cu care este dotat îi permite o analiză atentă, profundă şi exactă a situaţiilor astfel că, în majoritatea cazurilor, acţiunile lui sunt lucide şi bazate pe o profundă cunoaştere a situaţiilor în care este implicat.

Curios, riguros şi scrupulos în analizele pe care le întreprinde, este un excelent cercetător pentru că apelează la instrumente de investigare precise, validate de timp. Este un excelent membru de echipă, prin exactitatea şi rigurozitatea cu care analizează obiectivele proiectelor. Profesionalismul cu care se va angrena în acestea nu este întrecut decât de generozitatea cu care transleazǎ succesele personale asupra celorlalţi membri.

Frecvent propune rezolvări rafinate, în care utilul este subordonat esteticului, ceea ce nu întotdeauna reprezintă un avantaj. Iubit şi simpatizat până la idolatrie de membrii echipei, poate deveni şef de şcoală, fondator de curent sau lider de opinie. Atrage simpatii, este caritabil şi uneori concesiv cu cei pe care-i consideră năpăstuiţi de soartă, deşi pentru cei apropiaţi poate fi riguros şi intransigent.

Amabilitatea şi lipsa de răutate cu care spune adevărurilor pe nume îl fac să fie simpatizat de către cei care-l înconjoară. Poate atrage în cercul lui inclusiv duşmani, care, deşi nu-i sunt prieteni, nu pot să nu-i recunoască ascendentul şi carisma.

Sistemul său de valori poate stârni însă adversităţi puternice, adepţii lui crescând exponenţial cu timpul. Excelent portdrapel pentru mişcări menite să revoluţioneze lumea, poate ajunge în înalte funcţii de responsabilitate socială, calităţile de lider înnăscut nefiindu-i contestate nici măcar de cei mai ireductibili adversari.

Pragmatic şi concret în alegerea obiectivelor, va găsi întotdeauna modalităţile prin care să le atingă, fără ca prin aceasta să recurgă la mijloace neortodoxe deoarece, pe de-o parte este foarte îndemânatic în utilizarea oportunităţilor, iar pe de altă parte posedă o inteligenţă practică foarte dezvoltată. Este un inventator în adevăratul sens al cuvântului, atât în planul obiectelor materiale dar, mai ales, în planul ideilor.

Sentimental, este un senzual şi are o disponibilitate afectivă peste medie, dăruind iubire până la sufocare. Fără să fie gelos în adevăratul sens al cuvântului, poate deveni obositor prin valurile de iubire şi generozitate pe care le revarsă. Aşteaptă reciprocitate, însă nu este foarte deranjat dacă nu i se răspunde cu aceeaşi măsură. Rafinează jocurile iubirii, valorificându-şi capacitatea emoţională şi translând spre partener plăceri nebănuite, care îi creează acestuia o stare de dependenţă. Leagă partenerul de el prin multiple fire nevăzute, cufundându-l într-o stare de dependenţă incurabilă. Este persoana de care partenerii rămân îndelung legaţi, chiar şi atunci când relaţia propriu-zisă a încetat. Nevoia de senzualitate poate conduce spre derapări care scandalizează puritanii, nativii zodiei fiind adesea heterosexuali notorii.

Din fericire discreţia lor este absolută, încât, cel mai adesea, zvonurile vor deveni publice mult după dispariţia lor, păstrând o doză semnificativă de incertitudine.

În registru simbolic, funia este asimilată simbolisticii ascensiunii (funia verticală a porţilor), ca mijloc şi dorinţă de evoluţie înspre atingerea absolutului. De asemenea, simbolizează legătura indisolubilă şi i se alocă virtuţi secrete şi magice.

Funia împletită (sculptată în lemn, în piatră sau făcută din stucatură) era şi mai este amplasată orizontal pe uşi, pe porţi, pe zidurile caselor, pe pereţii catedralelor, ca o reminiscenţă a vremurilor când se credea că funia împiedică trecerea spiritelor rele, protejând incintele. Funia înnodată împodobeşte templele masonilor şi semnifică lanţul care-i înlănţuieşte pe toţi fraţii, constituindu-se în simbol al solidarităţii umane şi, după unii autori, al reconcilierii universale.

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
1140
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

199--baze-sportive-la-tara.html

Baze sportive la ţară > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBaze sportive la ţară

În perioada 2008-2010 se vor construi 500 de baze sportive în mediul rural, astfel încât la 5-6 comune va exista un teren de sport.

Referindu-se la costul total al proiectului, pentru perioada 2008-2010, preşedintele Comisiei pentru Administraţie Publică din Camera Deputaţilor, Relu Fenechiu, a menţionat că este vorba de 75 milioane de euro, construcţia fiecărui teren fiind estimată la 150.000 de euro.

„Aceste baze nu vor fi de forma unui complex ca Lia Manoliu.

Discutăm de o amenajare simplă, care va cuprinde două vestiare pentru echipă, alte două pentru arbitri, grupuri sanitare, porţi, împrejmuire, cu minimum 200 de locuri în tribune. Avem deja avizul MFP care, cu prilejul rectificării bugetare, va suplimenta suma alocată în 2007 pentru Programul de dezvoltare a infrastructurii din spaţiul rural cu 262,5 milioane lei“, a precizat Fenechiu.

(A.N.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
704
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

2--horoscop-indian-leul.html

Horoscop indian - Leul

Perioada: 13 - 22 noiembrie. Semn: complex, sumă a celorlalte semne (foc, apă, pământ, aer); de apă în zodiacul european. Pietre preţioase: topazul. Metal: fierul. Culori: roşul. Verb: a stăpâni. Numere native: 3, 5. Caracterizare numerologică: 2. Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Scorpion; zodiac arboricol: Castan. Compatibilitatea: zodiac indian: Leu; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice): Scorpion; compatibilităţi de rang II (mediocre): Leu; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (directe/puternice): Castan; compatibilităţi de rang II (mediocre): Nuc, Pin. Planete favorabile: Venus, Jupiter.

Solitar, dârz, de neclintit, greu de învins mai ales atunci cînd se aflã pe teren propriu, nativul zodiei este în realitate un om vesel şi politicos, care trece peste toate obstacolele vieţii. Le depăşeşte uşor fie că nimeni nu prea îndrăzneşte să-i stea în cale, fie că ceilalţi sunt deja convinşi de dotările şi atuurile native (talente). Acestea sunt atât de bine marcate şi de evidente încît orice demers de a câştiga în faţa lui este „a priori“ sortit eşecului.

Conservatorismul de care dă dovadă, diplomaţia cu care este capabil să-şi prezinte punctele de vedere, sufletul pe care-l pune în rezolvarea situaţiilor de orice natură conving înainte de a se ajunge la starea conflictuală. Cum nu pare a fi ros de ambiţii (de pe poziţia în care este situat consideră că nu merită să-şi cheltuiască energiile pe ambiţii), cei cu care intră în contact (rar conflict) nici nu-l contabilizează ca adversar (cum să te baţi cu regele!).

Este lent (unii i-ar zice leneş), dar şi asta este tot o aparenţă pentru că prada oricum îl aşteaptă (ba de multe ori chiar vine în întâmpinarea lui), motiv pentru care nu trebuie să alerge după ea. Toate acestea, plus conştiinţa de sine îl pun în postura de perpetuu solitar, fapt care-l întristează.

Pentru el viaţa este petrecută la ultimul etaj, la care nu ajunge nici pasărea. E drept că aerul este curat, atmosfera clară, însă deliciul vieţii vine tocmai din dihotomia curat-murdar, lumină-întuneric şi multe altele, la care el nu va avea acces niciodată. Este blestemat să trăiască pe vârf, fără să parcurgă suişul şi să aibă revelaţia hăului. Este şi va fi cu atât mai solitar cu cât va da curs tuturor toanelor care-l bântuie frecvent.

Nu este un om de echipă, pentru că se află prea sus, dar şi pentru că n-are ambiţii pe care să şi le satisfacă. Nu dispreţuieşte echipa, însă nu poate deveni exponent al ei pentru că distanţa dintre poziţia sa şi cea a celorlalţi este atât de mare încât îţi este aproape imposibil să crezi că grupul îl poate avea lider. Rangul social din naştere, grefat pe lipsa lui de ambiţii îl aduc în situaţia de a fi întotdeauna persoana despre care ceilalţi vor spune că „...da... e de-al nostru, dar e altceva... altă gâscă....“ şi astfel solitudinea devine totală. EL ESTE! EL DOMNEŞTE şi asta ajunge atât pentru sine, cât şi pentru ceilalţi.

Dacă prin cine ştie ce miracol ajunge să reprezinte un grup oarecare (avocat, de exemplu) este imbatabil. Îşi valorifică excelent poziţia şi argumentele la care se adaugă noncombatul adversarilor, cărora notificându-li-se prezenţa lui la bară, concluzionează rapid asupra propriului eşec. Oricum, n-ar avea nicio şansă de reuşită. Pe de-o parte este un remarcabil luptător, pe de altă parte, întotdeauna, galeria va fi de partea lui (uneori chiar propria ta echipă!).

Mai bine un eşec onorabil decât o înfrângere ruşinoasă, pe deasupra şi hulită. Bizar, dar adevărat, cel mai frecvent victimele lui nu sunt plânse. Un proverb arab spune că decât să fii sfâşiat de viu de hiene, mai bine să fii omorât de leu, dintr-o lovitură.. Dar şi dacă îl învingi!

În plan sentimental, cu protectori ca Venus şi Jupiter, nativul zodiei va cumula, pentru că nici măcar nu poate concepe că fiinţa pe care o doreşte, nu-i va ceda (fie vorba între noi, nici victima nu prea se înghesuie să se împotrivească).

Cu toate acestea, greu se găseşte cineva să i se ataşeze, pentru că, frecvent, partenerul va fi inhibat de solitudinea şi poziţia lui. Adăugând conservatorismul şi o sumă impresionantă de hachiţe, vom avea explicaţia faptului că, deşi frumos, talentat, cu poziţie socială de invidiat, ajunge să îmbătrânească singur. Deşi invidiat şi râvnit, curtat şi disputat acerb, poate să rămână un solitar.

La sfârşitul vieţii palmaresul cuceririlor poate fi impresionat ca sumă, dacă se află de la alţii, pentru că el n-o să le afişeaze, iar lauda îi este mai străină decât şunca broaştei.

Arhetip al puterii întruchipate de suveran, leul a reprezentat întotdeauna un mixaj al sacralităţii şi profanului. Simbol solar al divinităţii şi regalităţii, cu toate calităţile şi defectele aferente poziţiei. Identificat ca fiind întruparea puterii, înţelepciunii şi dreptăţii divine, a fost folosit în toate civilizaţiile ca expresie a suveranului, a tatălui, a stăpânului, chintesenţa şi exponent terestru al divinităţii supreme.

Iisus este leul seminţiei lui Iuda, Ali (ginerele lui Mahomed) este leul lui Alah, Buddha este leul lui Shakya-Muni, David învinge leii din groapă, Hercule învinge leul din Nemeea iar regii/emirii arabi nu erau recunoscuţi drept infailibili decât în cazul în care îl învingeau doar cu ajutorul unui pumnal.

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
985

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

20--bun-venit-2008.html

Bun venit, 2008!

Iată-te, pe firul vremii,
Şi-n al ţării noastre prag;
Te primim cu bucurie,
Cu speranţă şi cu drag.
Toţi dorim să fii mai darnic
Cu pământul de sub plug,
Dă-i putere să rodească,
Umple-i câmpul cu belşug!
Sănătos să fie spicul,
Via fără mană-n ea,
Pomii fără de omidă,
Apa-n râuri – peruzea!
Fă să meargă toate strună
Anotimp cu anotimp,
Potoleşte vipia verii,
Adu ploile la timp,
Dar alungă norii negri
De furtuni prevestitori,
De pustiitoare grindini,
De puhoaie şi vâltori!
...Anule, din vară-ncolo
Tu la vot o să ne-aduci;
De pe-acum se strânge lumea
Pe la porţi, pe la uluci
Şi lansează avertismentul
Că nu va mai fi primar
Cel ce n-a ţinut cu satul,
Ci cu propriul buzunar!
Celor care-s sus la cârmă
Mergi degrabă să le spui
Că de certuri şi gâlceavă

Până-n gât suntem sătui!
De trei ani, de când tot poartă
Asprul vorbelor război
Au uitat că ţara are
Alte griji, alte nevoi.
Dar fă-i tu să ia aminte:
La alegeri, în curând,
Toată pleava şi neghina
Se vor spulbera în vânt...

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
677

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

200--din-sat-s-a-intrupat-vedeta-nicu-vl...

Din sat s-a întrupat vedeta...Nicu Vald – Colosu' din Piscu > REVISTA LUMEA SATULUI

Din sat s-a întrupat vedeta...Nicu Vald – Colosu' din Piscu

Născut în 1963, în comuna gălăţeană Piscu, Nicu Vlad este cel mai mare halterofil român din toate timpurile. Multiplu campion mondial, european şi naţional, Hercule din câmpia Covurlui a participat la patru ediţii ale Jocurilor Olimpice, câştigând o medalie de aur în 1984 la Los Angeles, una de argint în 1988 la Seul şi alta de bronz în 1996 la Atlanta.

Se întâmpla la începutul prolificilor ani `80, când antrenorul Gheorghe Gospodinov vedea în adolescentul de atunci un veritabil briliant al sportului celor puternici – halterele. Nu i-a fost greu să-l convingă pe puştiul din Piscu să vină la Şcoala Sportivă din Galaţi. Şi, într-adevăr, timpul avea să demonstreze că maestrul Gospodinov nu se înşelase.

La fiecare concurs Nicu Vlad confirma prin rezultate certa sa valoare, care l-a propulsat rapid în postura de lider de necontestat al juniorilor. Ascensiunea gălăţeanului nu i-a lăsat indiferenţi pe şefii marilor cluburi din Capitală care se băteau să înregimenteze vedeta lotului naţional de haltere, ce începea să domine şi competiţiile interne de seniori.

Încet, dar sigur, Nicu Vlad îşi croia drum şi în arena internaţională, „teritoriu" în care avea să cunoască suprema satisfacţie în 1984 cu prilejul Jocurilor Olimpice de la Los Angeles. Îngerii i-au oferit atunci uriaşului blond medalia de aur, ce avea să rămână peste timp giuvaerul unei cariere extraordinare.

Ca o recunoaştere a contribuţiei aduse la îmbogăţirea salbei de medalii a sportului românesc, actualul preşedinte al Federaţiei Române de Haltere a primit titlul de Maestru emerit al sportului, fiind decorat în anul 2000 cu Ordinul naţional „Pentru Merit" în grad de Comandor.

Navetist pe ruta România - „Ţara cangurilor"

La începutul anilor `90, Nicu Vlad spunea „yes" propunerii oficialilor Federaţiei australiene de a concura pentru ţara de la Antipozi, căzând astfel în dizgraţia multor români. „Când am plecat, în 1991, am fost considerat trădător, în special de către presă. Am făcut acest pas din dorinţa de schimbare, dar şi pentru că îmi făcusem mulţi prieteni acolo. Nu am plecat definitiv, dovadă că m-am întors odată cu expirarea contractului. Am vrut să construiesc ceva durabil în sportul românesc."

Dacă emblematicul sportiv român a revenit în ţară, preluând şefia Federaţiei Române de Haltere, în schimb soţia şi cei doi copii ai săi au ales să trăiască mai departe în „Ţara cangurilor".

„Este greu, însă am ales ca ei să rămână acolo şi datorită condiţiilor de şcolarizare. Soţia mea se ocupă îndeaproape de educaţia copiilor şi sunt mulţumit de ei. Vorbim des la telefon şi ne întâlnim în vacanţe şi concedii. Au fost dăţi când am petrecut Sărbătorile acolo, alteori am fost la ai mei în timpul verii. Câteodată, mai vin şi ei în România", se destăinuie cu o oarecare melancolie.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
828

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

200-milioane-de-euro-pentru-prevenirea-i...

200 milioane de euro, pentru prevenirea inundaţiilor > REVISTA LUMEA SATULUI

200 milioane de euro, pentru prevenirea inundaţiilor

Prăpădul provocat de ape în ultimii ani a determinat statul să investească, în 2010, peste 200 milioane de euro în infrastructura de apărare împotriva inundaţiilor, în lucrări de asigurare a surselor de apă şi protecţia mediului. Beneficiara fondurilor a fost Administraţia Naţională „Apele Române“ (ANAR).

„Din totalul de 366 de obiective de investiţii derulate de ANAR anul trecut, 160 au fost finanţate de la bugetul de stat, 97 de la bugetul de stat şi din credite de la Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, 62 de la bugetul de stat şi din Fondul pentru Mediu şi 47 numai din Fondul pentru Mediu“ – a declarat David Csaba, directorul general al ANAR, pentru Lumea satului. Domnia sa a afirmat că, până la sfârşitul anului 2010, s-au finalizat şi au fost puse în funcţiune 82 de obiective de investiţii. Cele mai multe sunt amplasate în bazinul hidrografic Olt (20), Siret (17), Mureş şi Jiu (în fiecare, câte 10), Someş-Tisa (6), Banat şi Argeş-Vedea (5), Prut-Bârlad (3) şi câte 2 în bazinele hidrografice Dobrogea-Litoral, Buzău-Ialomiţa şi Crişuri. Celelalte lucrări vor fi finalizate în anii următori, în funcţie de fondurile alocate şi sursele de finanţare.

Fonduri europene pe Axa 5 POS Mediu

„Pentru anul 2011, ANAR îşi propune să depună cereri de finanţare şi să acceseze fonduri europene pe Axa 5 POS Mediu, în valoare de 322,5 milioane de euro, cu cofinanţare de la buget. În 2010 au fost accesate 6,5 milioane de euro pentru proiectul de Asistenţă tehnică pentru Domeniul II de Intervenţie, respectiv Reducerea eroziunii costiere“ – a spus directorul general. Ni s-a menționat că valoarea proiectelor propuse de ANAR spre finanţare, în calitate de beneficiar al Axei 5 POS Mediu, se ridică la 500 milioane de euro, din care pentru 200 milioane de euro nu a fost identificată până în prezent o sursă de finanţare.

Proiecte cu bani europeni

- Master-Planul pentru bazinul hidrografic Dobrogea-Litoral, în valoare de 100 milioane de euro.
- Master-Planul şi elaborarea hărţii de inundabilitate pentru bazinul hidrografic Prut-Bârlad, precum şi realizarea unor lucrări de apărare împotriva inundaţiilor în acelaşi bazin - 67 milioane de euro.
- Zboruri pentru elaborarea hărţilor de hazard pentru 10 bazine hidrografice, 40 milioane de euro.
- Proiectul Watman (Sistemul Informaţional pentru managementul integrat al apelor) constă în realizarea unor centre de intervenţie rapidă şi de comandă, precum şi în instalarea de senzori şi echipamente de monitorizare a datelor la amenajări hidrotehnice, care ajută la urmărirea comportării barajelor în sistem automat - 144 milioane de euro.
- Finanţarea a 20 de lucrări urgente pentru prevenirea şi reducerea riscului la inundaţii, considerate ca fiind prioritare - 147 milioane de euro. Sunt vizate bazinele hidrografice Siret, Olt, Jiu, Buzău, Mureş, Crişuri, Someş, Argeş-Vedea şi Banat.

Menționăm că, în general, finanțarea UE este de 80%, iar restul, prin cofinanțare de la buget.

Sursele de finanţare

- ► Bugetul de stat: - 183.165.000 de lei (42,5 milioane de euro)
- ► Credite externe BDCE (rambursabile): 441.311.000 de lei (102,6 milioane de euro)
- ► Fondul pentru Mediu: 259.615.000 de lei (60,3 milioane de euro)

TOTAL - 884.091.000 de lei (205,6 milioane de euro)

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
631

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

201--istoria-de-langa-istorie-impotriva-...

Istoria de lângă... istorie - Împotriva bolşevizării Europei

Împlinirea visului de veacuri al românilor – înfăptuirea Marii Uniri – nu a adus cu sine liniştea, războiul României nu se încheiase încă. Din nou sângele românesc va curge la Nistru şi de la Tisa la Budapesta „ca să pecetluiască definitiv dreptul la o viaţă liberă a neamului întregit“, cum scria Constantin Kiriţescu.

Situaţia în Ungaria era tulbure. După demisia guvenului Károlyi, la 21 martie 1919, puterea este luată de „Consiliul muncitorilor şi ţăranilor din Budapesta“ care instaurează un guvern bolşevic, având-l ca preşedinte pe Alexandru Gorbai, iar ca ministru de externe pe comunistul Béla Kun care, impunându-se prin energia şi dinamismul său, va prelua, de fapt, conducerea ţării. Noul guvern declară Ungaria Republica Sovietică Ungară, fapt salutat cu entuziasm de Moscova.

Mizând pe sprijinul Rusiei Sovietice şi vrând să recucerească Ardealul, Béla Kun pregăteşte armata ungară de ofensivă împotriva trupelor române.

În noaptea de 15-16 aprilie, ungurii atacă cu violenţă pe Valea Someşului. Trupele române resping atacul şi, în replică, în dimineaţa zilei de 16 aprilie de-a lungul Munţilor Apuseni, pe un front de 200 de kilometri, ripostează.

Conştienţi de pericolul bolşevizării Europei, marii aliaţi, care nu voiau să participe la organizarea unei acţiuni comune împotriva Ungariei, încurajează implicarea statelor vecine acesteia. De altfel, mareşalul Foch a şi comunicat lui Vaida-Voievod că, întrucât marile puteri sunt extenuate, „România şi statele aliate să caute să-şi rezolve singure problemele militare ce li se pun, fără a lua însă o atitudine ostilă Antantei, care va fi mulţumită adesea să constate situaţiuni de fapt şi să ia act de ele“.

Încurajate astfel de Consiliul Militar Interaliat de la Versailles şi hotărâte să-şi apere Ardealul, pentru eliberarea căruia a curs atâta sânge, trupele române pătrund în zona neutră stabilită de aliaţi între România şi Ungaria şi ocupă Oradea şi Carei. În ziua de Paşti, când cele dintâi patrule de cavalerie au apărut în centrul Oradiei, mulţimea striga „Trăiască armata română!“, dar şi „Elijen a roman hadsereg!“, români şi unguri laolaltă, bucuroşi că sunt puşi la adăpost de crimele şi jafurile bandelor bolşevice ce fugeau spre Tisa.

„Cu ziua de astăzi, regele Ferdinand al României a pus stăpânire asupra acestui oraş şi a judeţului Bihor. De azi încolo sunteţi cetăţeni ai României Mari, sunteţi alipiţi de trupul ţării româneşti pe vecii vecilor“, a declarat în uralele mulţimii comandantul trupelor române, generalul Moşoiu.

În ziua de 1 mai, malul stâng al Tisei era în mâinile armatei române. O zi mai târziu, prin intermediul comandantului trupelor ungare din Szolnok, Béla Kun propune încheierea păcii, declarând că „recunoaşte fără nicio rezervă toate pretenţiile teritoriale ale românilor“.

Guvernul român respinge tratativele cu cel ungar, care nu prezenta nicio garanţie şi care acţiona la ordinul Moscovei.

Între timp, marii aliaţi ezită sau – probabil în necunoştinţă de cauză – ţin partea bolşevicilor unguri. Ministrul de externe al Franţei, Pichon, îi cere prim-ministrului român Ionel I. C. Brătianu ca armatele române să nu îşi continue înaintarea şi să rămână pe Tisa. Brătianu refuză, iar Béla Kun, încurajat de o astfel de atitudine, pregăteşte o nouă ofensivă împotriva trupelor române. Pretextul? Refuzul românilor de a se retrage pe linia de frontieră stabilită de aliaţi.

Pe 17 iulie se declanşează ofensiva maghiară care înregistrează unele succese şi pe care Béla Kun le anunţă triumfător, spre nelinişte Europei.

După şapte zile de lupte îndârjite, armata română obţine o strălucită victorie şi, în pofida încercărilor Consiliului Suprem de la Paris de a o opri la mijlocul drumului, guvernul român hotărăşte să desăvârşească izbânda prin distrugerea „focarului terorist de la Budapesta împotriva căruia politica de şovăieli şi compromisuri a aliaţilor nu reuşise să facă nimic“, spune Constantin Kiriţescu.

Înaintând vertiginos, în ziua de 4 august, la orele 6 seara, soldaţii români trec în pas de paradă de-a lungul marelui bulevard Andrássy din centrul Budapestei.

S-a evitat astfel bolşevizarea Europei şi s-a instaurat, din păcate pentru puţină vreme, liniştea în Ardealul străbun cu preţul vieţii a 181 de ofiţeri şi a 11.479 soldaţi, morţi, răniţi şi dispăruţi. Au urmat apoi luni în care a trebuit să se facă faţă unor probleme deosebite: instaurarea ordinii, salvarea populaţiei din ghearele foametei, instaurarea libertăţilor democratice – toate sub protecţia soldatului român.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
707

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

2011-2012-un-nou-an-agricol-bun_l1512.ht...

2011-2012, un nou an agricol bun? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul2011-2012, un nou an agricol bun?

Valeriu Tabără, ministrul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, a afirmat recent că există premisele ca 2011-2012 să fie un nou an agricol bun. Însă a făcut precizarea că, din nou, pot apărea probleme la culturile de rapiță din cauza secetei prelungite din această toamnă. „Dacă rapița nu ajunge la 5-6 frunze, până la intrarea în iarnă, există riscul ca plantele să nu reziste la ger“, a afirmat demnitarul. În mod normal, România ar putea cultiva 600.000 ha cu rapiță. În această toamnă au fost programate pentru însămânțare 558.697 ha, dintre care până la sfârşitul lunii septembrie se realizaseră 272.563 ha. În cazul grâului sunt planificate a fi însămânțate 2.059.094 ha, la orz 203.365 ha, iar la orzoaică 115.447 ha.

În opinia lui Valeriu Tabără, eforturile depuse în ultimul an de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale de a asigura la timp, prin plata tuturor formelor de sprijin permise, atât din resurse europene cât şi din bugetul naţional, resursele financiare necesare fermierilor pentru pregătirea şi derularea lucrărilor specifice campaniilor agricole alături de condiţiile favorabile din piaţă, precum şi de cele climatice, au contribuit la obţinerea în acest an a unor producţii net superioare, fiind printre cele mai mari din ultimii ani. „Sperăm ca prin formele de sprijin pe care le vom promova şi prin eforturile fermierilor să facem ca şi anul agricol 2011-2012 să fie cel puţin la fel de bun. Sigur, mai depindem şi de natură“, a mai spus Tabără.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
726
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net

202--ograda-cu-semne.html

OGRADA CU „SEMNE“

Lucian Blaga: „Veşnicia s-a născut la sat“.

Pârleaz

Acesta reprezintă o trecere mai specială prin gardul unei gospodării, fiind definită de către L. Şeineanu ca „trecătoare din scânduri peste un gard de nuiele, de crengi sau de spini“ şi de către DEX/1998 ca „trecătoare îngustă peste un gard făcută din una sau mai multe scânduri (ca nişte trepte) care se sprijină la extremităţi pe câte un ţăruş bătut în pământ“.

Lăsând deoparte faptul că definiţia din DEX este relativ inexactă şi imposibil de utilizat ca proiect de execuţie pentru un pârleaz, ce se aseamănă mai mult cu o punte decât cu o scară, reţinem faptul că reprezintă o trecătoare/trecere îngustă cu un anumit grad de dificultate. Adăugăm că această trecere este peste gard şi că (deşi definiţiile nu o specifică) este practicată în gardul din spatele curţii.

Pentru a înţelege valoarea metaforică a pârleazului trebuie să facem o minimă distincţie între gardul care delimitează suprafaţa ogrăzii/bătăturii, derivat profan al incintei sacre şi tratat constructiv ca atare (lemn, piatră, zidărie) şi gardul grădinii care reprezintă o simplă delimitare de perimetru şi care, cel puţin în universul rural românesc, nu se bucura de aceeaşi tratare constructivă, fiind realizat dintr-o împletitură rudimentară de crengi sau mărăcini, arbuşti spinoşi, rar, grămezi de pietre, rezultate din eliminarea acestora din perimetrul arabil/agricol al grădinii.

Acest tip de construcţie împiedica doar trecerea animalelor mari şi eventual a omului, păsările de curte ca şi animalele mici putându-se strecura printre crengi, traversându-l cu relativă uşurinţă.

Situat în prelungirea gardului de incintă al curţii, în spatele acesteia, în opoziţia cu calea principală de acces, perimetrul grădinii nu necesită în principiu o cale de acces, să-i zicem oficială. Raţiuni practice impun o trecere şi prin această incintă, însă valoarea ei simbolică este aproape nulă în raport cu poarta, fiind o trecere, să-i zicem, de mâna a doua.

Atributul lipsei de importanţă este cel care alocă pârleazului o valoare simbolică mai puţin licită în raport cu valoarea simbolică a porţii. Există o trecere însă, pe lângă faptul că este mai dificilă (o mică punte la urma urmei), se găseşte într-un loc mai puţin vizibil din perspectiva comunităţii. Utilizat pentru a trece în grădina/livada vecinului sau pentru a avea acces de o manieră cât mai discret posibilă spre hinterlandul comunitar (păşune, islaz, crâng, pădure etc.).

Aceste atribute – trecere dificilă, discretă şi pseudolicită (trecerea licită se face pe poarta principală) îi conferă valoarea simbolică în zona eufemismelor cu conotaţie sexuală. „A sări pârleazul“ nu înseamnă decât a avea o relaţie sexuală ilicită (în dosul casei, în fundul grădinii, ascunsă, la distanţă de ochii comunităţii şi/sau a autorităţii familiale). Folosirea verbului la timpul trecut transmite că relaţia sexuală a fost consumată.

În utilizarea sintagmei transpare întotdeauna o umbră de mister/secret. Se alocă aluziv, ca o eventualitate. Aproape niciodată nu se identifică partenerul cu care a avut loc relaţia. Este o mică bârfă, uneori cu evidenţe, dar nu cu probe, pentru că, nu-i aşa, „ce ştie tot satul nu ştie bărbatul“, iar proba veridicităţii este foarte greu de făcut atunci când mariajul a fost consumat. Aluziv, partenerul incriminat este cel mai adesea o persoană din vecinătatea imediată, pentru că „vecinul de lângă casă, niciodată nu te lasă“, iar pârleazul propriu este aproape întotdeauna lângă cel din vecinătate, dacă nu cumva este construit între cele două gospodării.

Relaţia licit-ilicit în raportul poartă-pârleaz este evidentă în versul unui cântec popular din Ardeal: „De vii, bade, la portiţă/Oi vedea de-ţi dau guriţă./De vii, bade, la pârleaz,/Te-oi ţuca pân' la amiază“.

Cu alte cuvinte, întâlnirea tinerilor la portiţă, în văzul familiei şi al comunităţii, cenzurează expresia sentimentelor, tocmai pentru că angajează o relaţie în curs de oficializare, în timp ce aceeaşi întâlnire, consumată la adăpost de ochii lumii şi ai familiei, se poate transforma într-un joc amoros care ascunde în subtext posibilitatea consumării sexuale a relaţiei („săritul pârleazului“), fără un angajament social evident.

În final amintim că, în civilizaţia rurală românească, dezvoltată şi centrată pe autoritatea bărbatului, expresia cu verbul la timpul trecut era/este folosită şi ca eufemism în constatarea faptului că iniţierea sexuală a adolescentului s-a consumat, dobândindu-şi statut de bărbat; atribuită unei tinere necăsătorite devine un element al oprobiului comunitar.

A.F. Badiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
1438

☐

º Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sfinţii şi nesfinţii Mărţişorului

Denumirea provine de la Marte, zeul roman al forţelor naturii, al primăverii şi al agriculturii.

1 Martie – Se fac şi se dăruiesc mărţişoare.

La sfârşitul secolului al XIX-lea, înainte de răsăritul soarelui, copiii, fete şi băieţi, primeau de la părinţi în dimineaţa zilei de 1 martie câte un mărţişor. Se credea că cei care purtau mărţişorul vor fi sănătoşi şi frumoşi ca florile, plăcuţi şi drăgăstoşi, bogaţi şi norocoşi, feriţi de boli şi de deochi.

Prima zi a primăverii este şi ziua Babei Dochia, o bătrână zeiţă agrară, care moare de 1 martie şi renaşte de Mucenici, pe 9 martie. În această zi nu se lucrează, pentru a nu o supăra pe Baba Dochia, care trimite timpul friguros.

9 Martie – Mucenicii sau Măcenicii (40 sau 44, în funcţie de tradiţia din zonă)

În această zi, biserica îi serbează pe cei 40 de Mucenici din Sevastia. Femeile fac mucenici (sfinţişori) în formă de opturi, pe care-i duc la biserică pentru a-i împărţi la săraci. Se beau 40 de pahare de vin sau de ţuică pentru a fi „sănătos şi să nu se lipească bolile“.

Este ziua în care este bine să se pornească aratul. Tot acum se întorc şi berzele, iar cum va fi vremea în această zi, aşa va fi toată primăvara. Dacă va îngheţa şi va fi frig, este semn că iarna va continua până de Sfântul Gheorghe (23 aprilie).

17 martie – Alexie, omul lui Dumnezeu; Ziua Şarpelui

Alexie este stăpânul vietăţilor care în timpul iernii stau sub pământ, în scorburi, sub pietre sau în apă. De ziua lui Alexie, pământul se deschide şi toate aceste vieţuitoare încep să iasă afară. În anumite regiuni, această zi mai poartă şi denumirea de Ziua Şarpelui, Ziua Peştelui sau Retezatul Stupilor, pentru că reptilele ies în căutarea soarelui, peştii încep să se zbată în ape şi albinele ies din stupi.

Tot acum, oile nu mai sunt hrănite cu fân, ci sunt scoase la păscut. Oamenii curăţă pomii fructiferi, ogrăzile şi ard gunoaiele, iar pescarii mănâncă dimineaţa un peşte viu, pentru a avea noroc.

25 Martie – Buna Vestire (Blagoveştenia)

Îngerul Gavriil o vesteşte pe Fecioara Maria de harul şi binecuvântarea primite de la Dumnezeu, că va naşte pe Iisus, Fiul Domnului. Să munceşti în această zi este un mare păcat.

De Buna Vestire este bine să se pună pe pragul casei pâine şi sare pentru hrana îngerilor.

Este ziua în care oamenii bat clopotele şi fac mult zgomot, pentru a alunga spiritele rele. Pentru a-i determina să rodească, pomii fructiferi sunt ameninţaţi cu securea sau sunt udaţi cu ţuică. Cum va fi vremea în această zi, aşa va fi şi de Paşte. Acum cântă pentru prima dată cucul, vestitorul unor lucruri importante în viaţa omului. Cine îi auzea pentru prima oară trilul trebuia să numere de câte ori cântă pentru a şti câţi ani mai are de trăit. Se zice că, după şapte ani, cucul se transformă în uliu.

26 Martie – Sfântul Teodor (Santoader)

Această sărbătoare are dată mobilă şi este celebrată în prima sâmbătă a Postului Paştelui. Odinioară, în ziua lui Santoader, tinerii necăsătoriţi se întreceau călare, mai ales că exista credinţa că Sfântul Toader are puterea de a se transforma în cal. Muncile feminine erau interzise, iar pentru respectarea acestei sărbători Santoader le răsplătea pe femei oferindu-le păr bogat şi lung. Fetele se spălau pe cap cu apa în care puneau fân din ieslea cailor.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
727

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

204--primarul-cheia-problemelor-satului....

Primarul, cheia problemelor satului

Problemele satului încep de multe ori de la învăţământ. Am căutat o parte din explicaţii la ministerul de resort, unde a avut amabilitatea să stea de vorbă cu mine d-na Zvetlana Preoteasa, secretar de stat pe problemele învăţământului preuniversitar.

Rep.: În discuţia noastră prealabilă v-am simţit extrem de ataşată de lumea satului. De ce?

Z.P.: Vreau să vă spun că m-am născut în oraş şi toată viaţa mea am trăit acolo, dar atunci când am terminat facultatea m-am supus acelei repartiţii zonale, iar în judeţul Vâlcea nu erau disponibile decât trei posturi, toate în localităţi rurale, aşa că mi-am început meseria la ţară, mai precis la Goleşti.

Am fost profund impresionată de greutăţile oamenilor de acolo: copiii se trezeau la 5 dimineaţa şi veneau cu felinarul prin pădure ca să ajungă la şcoală la ora 7, plecau la două şi ajungeau acasă la patru, unde îi aşteptau tot felul de treburi gospodăreşti, după care se apucau de teme. Eu cred că niciun adult nu ar putea să aibă un asemenea program. A fost un şoc pe care nu pot să-l uit.

O discrepanţă îngrijorătoare

Rep.: Iar acum trebuie să închideţi şcoli.

Z.P.: Este tragic că trebuie să facem asta, mai ales că peste tot în lume oamenii se îndreaptă dinspre oraş spre sat, şi nu invers. Şi să ştiţi că foarte mulţi ar vrea să se ducă spre ţară, dar nu o fac, cu toate că terenul ar fi mult mai ieftin acolo decât la oraş. De ce? Pentru că nu există asfalt, apă, canalizare, încălzire, farmacie, casă de cultură, cinematograf şi… şcoală.

În loc să încercăm să ridicăm satul la nivelul oraşului, în aceşti 17-18 ani de zile am făcut astfel încât am menţinut acest dezechilibru între rural şi urban. Şi nu doar din cauza banilor. În ultimii ani s-au investit sume mari în infrastructură, în cămine culturale, ajunse o ruină.

Există un program al Ministerului Culturii pentru reabilitarea bisericilor, pentru construirea de biblioteci comunale. Noi, Ministerul Învăţământului, încercăm să reabilităm şcolile din comune, chiar dacă suntem obligaţi să le închidem pe acelea care nu mai au elevi.

Am vizitat câteva sate cu şcoli care au făcut istorie şi acum sunt părăsite, construcţiile dezafectate îţi dau senzaţia de pustietate, te cuprinde un sentiment îngrozitor, parcă ai vedea o fantomă. Dispare încet spiritualitatea sătească. Dacă programele acestea nu vor fi continuate, chiar aşa va fi.

Primarului nu-i prea place şcoala

Rep.: Spuneaţi că nu doar banii sunt cauza acestei rămâneri în urmă. Ce altceva frânează?

Z.P.: Din păcate, există o rotiţă pe care, orice ar face, Guvernul României nu poate să o mişte din loc, şi anume: domnul primar. El este cheia întregii probleme. Domnul primar primeşte bani de la Guvern ca să reabiliteze şcoala, să construiască un punct farmaceutic în comună şi aşa mai departe, iar domnul primar nu poate, nu vrea, nu ştie, nu e interesat să-şi facă măcar studiul de fezabilitate, nu vrea, nu poate, nu ştie, nu, nu… să ducă proiectul până în punctul în care să înceapă licitaţia.

Stă ca o găină pe grămada de bani şi la urmă îi dă înapoi, pentru că trebuie să îi luăm din moment ce el n-a fost în stare să facă nimic cu ei.

Sunt bani care s-au dat pentru poduri, iar eu am fost şocată să văd într-o comună că nişte copii treceau în plină iarnă, încălţaţi cu cizme de cauciuc, prin pârâu pentru că podul fusese distrus din cauza unei alunecări de teren. Dar primarul nu fusese în stare nici să facă studiu de fezabilitate.

Am vizitat o comună, nu am să-i dau nici ei numele pentru a nu se interpreta, în care în doi ani de zile a fost construit un nou dispensar, după ce altul fusese reabilitat, au fost construite un punct farmaceutic şi o grădiniţă nouă. Aşa da primar. Şi aşa ajung la conştiinţa civică, la educarea adulţilor… ştiţi cine este candidatul care va primi cele mai multe voturi? Cel care ţipă mai tare, cel care îl atacă mai tare pe celălalt, cel care dă de băut la barul din comună, acela are cele mai multe şanse.

Dacă vine un intelectual care vorbeşte frumos, care încearcă să explice ce programe ar vrea să facă, nu-l ascultă nimeni, ia săracul de el 5-6 voturi, adică neamul lui. Trebuie să ajungem să înţelegem ce vrem, adică îl vrem pe acela care nu ştie să scrie un proces verbal, sau pe cel care ştie ce are de făcut, are o viziune, are un plan, şi îşi doreşte lângă el oameni deştepţi.

Pentru că vreau să vă spun o altă meteahnă a unor primari, îşi angajează în primărie oameni care să nu fie la nivelul lui, pentru ca aşa poate el să fie cel mai tare din primărie şi poate el să bată cu pumnu-n masă şi să spună: „Prostule n-ai ştiut să faci“.

Pe când un om deştept îşi aduce în echipă oameni mai deştepţi decât el, pentru că aşa poate să meargă înainte împreună cu echipa şi să aibă rezultate. Altfel dacă eu sunt slabă de minte, îl mai iau şi pe acela care este şi mai slab, el la rândul lui şi mai şi, atunci de ce să te mai miri de ce nu sunt în stare să duc la sfârşit un proiect.

Da! Religia să rămână!

Rep.: Să revenim la şcoală. Va fi scoasă religia din liceu?

Z.P.: Deşi nu depinde doar de mine, eu mă număr printre aceia care susţin necesitatea oricărui tip de religie în şcoală. Vreau să fiu foarte bine înţeleasă, nu susţin doar religia ortodoxă, ci Religia, în sensul că niciuna dintre religiile acestei lumi nu-i învăţă pe copii să mintă, să înşele, să lovească, nu-i învăţă să facă crime, violuri şi aşa mai departe.

Toate religiile pământului îi învaţă să fie buni, înţelegători şi, mai ales, îi învaţă să spere, ceea ce este extraordinar. Cineva care nu mai are speranţă este un om terminat; nu e nevoie să moară, pentru că el este un mort viu. Cel care nu mai are speranţa zilei de mâine nu mai are idealuri, vise. Este un om mort care trece ca o umbră prin această viaţă.

Noi trebuie să-i învăţăm pe copiii noştri să-şi păstreze visele, pentru că atunci vor fi nişte învingători. Numai aşa îşi croiesc un drum spre ţelul lor. Iar religia chiar asta face. În afară de asta, profesorul de religie este şi psiholog. Este cel în faţa căruia fiecare dintre noi poate spune cu adevărat ce simte şi ce gândeşte.

Un psiholog în şcoală are în atenţie 400 de copii; la început au avut câte 800, dar, deşi numărul lor s-a redus, tot sunt mulţi, şi tocmai în liceu unde avem de-a face cu adolescenţi care au cele mai multe probleme, tocmai acolo să renunţăm la profesorul de religie, care poate să fie un sprijin pentru psiholog, devine un sprijin pentru diriginte, este părintele de la şcoală al copilului?! Deci eu susţin şi voi susţine în continuare ca religia să rămână în trunchiul comun.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
1188

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

1907 în literatură

Luna martie înseamnă, pentru unii dintre noi, pe lângă bucuria venirii primăverii şi un moment de comemorare, de adâncă recunoştinţă pentru cei care s-au jertfit pentru o cât mai bună stare.

Implicarea scriitorilor în marile evenimente istorice a avut un rol hotărâtor în împlinirea idealurilor de dreptate, libertate, independenţă şi unitate naţională, puterea Cuvântului însufleţind lupta poporului român şi iubirea lui faţă de patria străbună.

Altfel spus, scriitorii şi-au sincronizat operele literare (poezii, articole, schiţe, nuvele, romane) cu momentele politice, economice şi sociale ale epocii în care au trăit şi au trudit pe ogorul literelor, având, uneori, consecinţe dramatice asupra propriilor existenţe.

Dar prima pagină de la începutul veacului trecut a scris-o, cu trupul şi cu sângele lui, Ţăranul român, care nu a mai putut îndura sărăcia şi umilinţa din partea boierimii din ce în ce mai lacomă.

Atât de cruntă era starea ţărănimii la 1907, încât unul dintre fondatorii sociologiei agrare româneşti, Radu R. Rosetti (1853-1926), deşi era descendentul unei familii înstărite, avea să-şi exprime indignarea recunoscând că „...rău păcătuit-a boierimea împotriva obştii acestui popor“. De aceea şi Mihail Sadoveanu îl admira şi-l respecta „pentru că a judecat nedreptăţile strămoşilor săi, din dorul de adevăr, dreptate şi de iubire de neam“.

„Suflet din sufletul neamului său“, George Coşbuc şi-a contopit gândurile şi harul poetic cu durerea celor mulţi, contemporanii supranumindu-l poetul ţărănimii. După ce a publicat „Noi vrem pământ“ a fost acuzat de mulţi că este instigator: „Să nu dea Dumnezeu cel sfânt/Să vrem noi sânge, nu pământ!/Când nu vom mai putea răbda,/Când foamea ne va răscula,/Hristoşi să fiţi, nu veţi scăpa/Nici în mormânt!“

Poetul năsăudean avea să se retragă de la Junimea literară a lui Maiorescu, identificându-şi scrierile cu năzuinţele celor mulţi, cântându-le „bucuria şi-amarul“ ori slăvindu-le jertfa în lupta pentru dezrobire.

Personajul tristei acţiuni din schiţa „Arendaşul român“ de I. L. Caragiale, Ion, este bătut de către arendaşul care-l scotea mereu dator, deşi el ştia că nu mai datorează nimic boierului. De acelaşi tratament a avut parte şi Ion din drama „Năpasta“, schingiuit până la nebunie pentru a consimţi că el este făptaşul omorului pe care altul îl săvârşise. Un asemenea act de injustiţie este demascat şi de către scriitorul Al. Vlahuţă în cunoscuta povestire „Socoteala“, în care bietul om, bătut şi umilit, se duce cu reclamaţie la prefectură, unde are parte de o altfel de batjocură.

Unul dintre marii „părtaşi“ prin scrisul lui la sângerosul an 1907 a fost şi Liviu Rebreanu prin romanul „Răscoala“.

Din păcate, moartea miilor de ţărani nu a dus la rezolvarea problemelor agriculturii româneşti şi a soartei celor care alcătuiesc lumea satului. Nu le-a rezolvat nici colectivizarea, nici Revoluţia din decembrie '89.

Pământul „retrocedat“ îşi roagă proprietarii „intraţi în posesie“ să-l cultive. Din nefericire, mulţi dintre cei care

l-au vrut l-au trădat migrând pe alte meleaguri. Nu atât din vina lor, ci a incompetenţei şi indiferenţei noilor boieri care s-au îmbuibat din sudoarea muncii lor.
Păcat.
Gheorghe MOHOR
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
758
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

206--oameni-care-au-facut-istorie-in-ace...

Oameni care au făcut istorie - În acest număr, Nicolae Cornăţeanu > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOameni care au făcut istorie - În acest număr, Nicolae Cornăţeanu

Fondatorul economiei agrare s-a născut la 22 februarie 1899, în Călăraşi, judeţul Ialomiţa. A absolvit Şcoala Superioară de Agricultură de la Herăstrău în anul 1923, obţinând imediat o bursă de studii la cunoscuta şcoală austriacă Hochschule fur Bodenculture, unde a primit titlul de doctor în ştiinţe agricole, în anul 1926.

Lucrarea sa „Importanţa şi rentabilitatea creşterii vitelor în România după reforma agrară“ a fost întocmită pe baza unor cercetări concrete în ţară, aducând orientări economice originale în domeniul abordat.

La scurt timp după numirea în învăţământul agricol superior în calitate de conferenţiar de economie rurală, a primit o bursă de studii pentru specializare în economie agrară la Politehnica din Zürich şi apoi la Uniunea Plugarilor Elveţieni din Brugg. Specializarea sa în Elveţia l-a consacrat definitiv în domeniul acestei ştiinţe.

La înfiinţarea ICAR, în anul 1929, primul său director, eminentul savant agronom Gh. Ionescu-Şişeşti l-a solicitat pe N. Cornăţeanu să ocupe postul de conducere a Secţiei de Economie Rurală, în acel timp echivalent cu gradul de profesor universitar.

Între 1936-1937 N. Cornăţeanu a primit o bursă Rockfeller, studiind fenomenul economic din agricultura americană şi realizând o aprofundare în specializarea sa.

În anul 1939, N. Cornăţeanu este numit ministru al agriculturii în Guvernul Iorga, fiind al patrulea agronom în această înaltă funcţie, care a mai fost deţinută de P.C. Aurelian, Gh. Cipăianu şi Gh. Ionescu-Şişeşti.

În anul 1937 profesorul Cornăţeanu a publicat lucrarea „Criza agricolă şi criza agrară“, aducând explicaţii asupra acestui fenomen al economiei, care a răvăşit lumea în acea perioadă.

Din nefericire, după 1945, Nicolae Cornăţeanu, ca fost mare proprietar, a suferit rigorile vremurilor ce au venit cu tăvălugul peste această pătură socială. El va rămâne însă pentru urmaşi un fondator al studiilor de contabilitate agricolă, un eminent exponent al şcolii de economie rurală.

Ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
1114
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

207--ce-mai-faceti-domnule-sarbu-t-enach...

Ce mai faceţi, domnule…Sârbu T. ENACHE?

S-a născut la 1 ianuarie 1929 în comuna Băneasa, judeţul Galaţi. A absolvit Facultatea de Hidroamelioraţii Galaţi (1948-1952), în cadrul căreia a activat şi ca asistent universitar. Ascensiunea sa profesională a culminat cu funcţia de secretar de stat şi şef al Departamentului de Stat pentru Îmbunătăţiri Funciare şi Gospodărirea Apelor. Sub mandatul său, România a realizat cele mai mari sisteme hidroameliorative.

T.M.: Domnule Sârbu Enache, dacă ar fi să vă referiţi la realizările importante, care ar fi acestea?

S.E.: Este vorba de lucrări hidroameliorative ce însumează:

- 2.100.000 ha amenajări de irigaţii;
- 2.000.000 ha lucrări de combaterea eroziunii solului;
- 2.400.000 ha îndiguiri şi desecări, din care 450.000 ha în Lunca Dunării.

T.M.: Activitatea dumneavoastră s-a extins până departe, în Orientul Mijlociu…

S.E.: În perioada 1974-1982 am coordonat direct activitatea de proiectare şi de elaborare a ofertelor tehnice pentru încheierea contractelor privind lucrări de amenajări hidroameliorative (irigaţii şi desecări-drenaj) din Orientul Mijlociu. Amenajările hidroameliorative se întind pe 80.000 ha. La acestea se adaugă canale de aducţiune pentru alimentarea cu apă, în lungime de 40 km.

Valoarea lucrărilor executate la cheie a fost în Siria de cca 150 milioane USD, iar în Irak de cca 650 de milioane USD.

T.M.: Ce mai faceţi, ca pensionar?

S.E.: În anul 1991, împreună cu 5 colegi (pensionari din proiectare) am înfiinţat o mică societate comercială cu specific de proiectare. Am mizat că vom avea de lucru în domeniul îmbunătăţirilor funciare. Ne-am înşelat şi, ca urmare, ne-am reorientat: de aproximativ 12 ani lucrăm în proiectarea lucrărilor de alimentare cu apă şi canalizare în Bucureşti.

L-am urmărit îndeaproape pe Sârbu Enache. Întotdeauna l-am admirat şi preţuit pentru hărnicie, pentru profesionalism şi pentru felul de a se purta cu oamenii.

Îi dorim sănătate şi cât mai mulţi ani!

Ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
1147

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

208--vin-pasarile-calatoare.html

VIN PĂSĂRILE CĂLĂTOARE

Din vârf de munte, primăvara
Spre Sud trimite dulci chemări:
„Veniţi, dragi păsări călătoare,
De peste mări, de peste ţări!
Veniţi degrabă către casă
Căci vă aştept cu dor nestins
Şi-ntruna îmi arunc privirea
Pe-albastrul cerului cuprins!
De'ndată ce-i aud mesajul
Cu un nepotolit imbold,
Pornesc în mii de escadrile
Spre-al ţării noastre-aeroport...
Ştiţi cine trece-ntâi hotarul,
Cui spunem primul „Bun venit“?
Cocorilor ce-apar din zare
În stol ca unghiul ascuţit.
Sosesc şi berzele, agale,
Şi-apoi coboară-n zbor planat
La cuiburile ce le-aşteaptă
Pe hornul caselor din sat.
În urma lor, zoresc spre Deltă,
Parcă atrase de-un magnet,
Răţuşte, gâşte, pelicanii,
Tot băltăreţul păsăret.
Curând, în nesfârşite şiruri,
Vin păsăruicile mai mici:
Sitarii, pitpalacii gureşi,
Zburdalnicele rândunici,
Granguri cu pana aurie,
Graurii negri, cucii suri ...
Ce vesel ciripit, ce foşnet,

Prin lunci, prin crânguri, prin păduri!
Şi câte armonii sublime,
Cât farmec dulce, răpitor,
Când cântă-n zori privighetoarea
Şi ciocârliile în cor!
....
Ca păsările călătoare
Venind de peste mări şi ţări,
Veni-vor plini de dor acasă
Şi-ai noştri fii din depărtări?
Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
3406

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

209--plante-cu-efect-laxativ-si-purgativ...

Plante cu efect laxativ şi purgativ

O formă de eliminare a produşilor de metabolism este reprezentată de scaun, prin care se asigură eliminarea materiilor fecale. Procesul este cât se poate de natural şi eminamente necesar, această formă de excreţie fiind la fel de naturală, de fiziologică, precum nutriţia, doar că este… opusul său.

Unu-două scaune pe zi este situaţia pe care ar trebui să şi-o dorească fiecare, referitor la această chestiune. Pentru mulţi oameni, normalitatea este de unul la două zile dar, cu timpul, nu poate fi exclusă apariţia unor probleme. Retenţia conţinutului intestinal în colon sau rect peste trei zile constituie constipaţia (coprostaza), ale cărei cauze sunt diverse.

Pentru înlăturarea constipaţiei se poate apela la plante cu rol laxativ-purgativ, care faţă de purgativele „clasice“ au şi un rol remanent benefic prin substanţele biologic active pe care le „uită“ în organism, după îndeplinirea rolului asumat.

Purgativele naturale

• Cruşinul (Rhamnus frangula). Scoarţa recoltată de pe ramurile şi trunchiurile de 3-4 ani, ţinută un an în depozit sau o oră la 100°C. Ca modalităţi de administrare se poate opta între utilizarea pulberii ca atare, câte 1-3 g (un vârf de cuţit) odată, sublingual, de 2-3 ori pe zi, sub formă de infuzie (o linguriţă la 250-300 ml de apă clocotită, 15-20 minute), de macerat (aceleaşi cantităţi între ingrediente, dar apa este rece, iar durata este de 6-8 ore) sau de infuzie-decoct (se lasă la infuzat într-o cană de apă clocotită, timp de 3 ore, 1 linguriţă de pulbere de plantă, apoi se fierbe la foc lin 15-30 de minute şi se lasă la răcit până la călduţ.

Preparatele din Cruşin se beau seara, înainte de culcare, eventual puţin îndulcite cu miere.

Extractul fluid, de regulă preparat în condiţii farmaceutice controlate, se ia în doză de 1-2 g pe zi, în timp ce pentru amestecul de extracte fluide de Cruşin, Revent şi Anghinare (preparate în proporţie de 1,5-1-1), doza zilnică recomandată este de ½ -1 linguriţă. Durata unei cure este de 7 zile pe lună.

• Senna/Siminichia (Cassia angustifolia). Este o specie recent introdusă în cultură pentru a înlocui, măcar parţial, Cruşinul. Se utilizează intern (pulbere, infuzie, macerat la rece) sau extern (clisme cu infuzie).

Pulberea se ia sublingual, nu mai mult de 5 g odată, în 1-2 prize zilnice (cu efect constatat în 3-7 ore), infuzia pentru consum oral se prepară din 5-20 g/litru (toată cantitatea se bea în cursul aceleiaşi zile), iar cea pentru clismă din 15 g/500 ml (cu adăugare de 15 g sulfat de sodiu).

Formula optimă, cel puţin în cazul folosirii frunzelor (mai bogate în rezine, care trebuie eliminate), este maceratul, obţinut din aceleaşi cantităţi ca pentru infuzie, dar durata preparării este de 2-3 ore.

• Volbura (Convolvulus arvensis). Această plantă, care produce mari neplăceri cultivatorilor, are în particular proprietăţi medicinale de excepţie. Se foloseşte planta întreagă, recoltată până în momentul fructificării, sub formă de pulbere (2 vârfuri de cuţit, îndulcită cu puţină miere, pentru a-i atenua amăreala), infuzie (1 linguriţă/cană, 1 cană pe zi) sau tinctură (20 g plantă/100 ml alcool de 60-70°, macerare 10-15 zile – 2+4 linguri/zi). Administrate dimineaţa, pe stomacul gol, preparatele din volbură au capacitatea de a provoca un scaun unic, abundent, neînsoţit de fenomene secundare (colici, vomismente).

- Frasinul (Fraxinus excelsior) – frunzele, cu un conţinut ridicat de o glicozidă specifică (fraxozidă) au acţiune laxativă şi diuretică la administrarea sub formă de infuzie, preparată din 1-2 linguri/cană, din care se beau 2-3 căni/zi. (Va urma)

Dr. ing. Radu STOIANOV, Institutul de Bioresurse Alimentare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
6777

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

21--spatiul-culorii-2.html

Spaţiul culorii(I)

Drumul plantei din cadrul natural în spaţiul cultural

Exista odinioară în satul românesc tradiţional o impresionantă zestre de cunoştinţe acumulate din experienţa repetată a generaţiilor, care îi ajuta pe oameni să îşi rezolve dificilele probleme ale existenţei.

Diversificate pe domenii de activitate, multe dintre aceste cunoştinţe continuă să fie o nesecată sursă de inspiraţie pentru omul modern.

Adevărate valori ale patrimoniului cultural imaterial, competenţele tradiţionale oferă şansa de a descoperi soluţii simple, eficiente, la probleme general umane.

Vopsitul cu buruieni

O îndeletnicire care a constituit una dintre preocupările cele mai vechi ale femeilor ce doreau să-şi înnobileze diversele tipuri de ţesături necesare confecţionării veşmintelor sau împodobirii interiorului locuinţei.

În majoritatea satelor româneşti această preocupare făcea parte din educaţia oricărei fete întrucât altfel, ea nu ar fi putut să îşi îmbrace familia şi casa.

Adesea, meşteşugul vopsitului se număra printre preocupările majore, fiind expresia dorinţei oamenilor de a reproduce pe obiectele textile, paleta cromatică oferită de natură.

Culorile şi modul cum sunt puse împreună în arta populară românească oglindesc transferul elementelor din spaţiul tridimensional al naturii, în cel bidimensional al ţesăturilor, fie sub formă simbolică, fie ca motive uşor de recunoscut (mai aproape de natură).

Prin acest transfer ţăranca urmăreşte, nu numai exprimarea opţiunilor sale în ceea ce priveşte o anumită culoare ori spaţiu, ci manifestă dorinţa de a-şi însuşi, chiar un anumit tip de peisaj sau de spaţiu. Tot ceea ce o înconjoară – floră, faună – devine prin stilizare elemente constitutive ale creaţiilor artistice populare, transpuse cu multă fantezie, ingeniozitate şi pasiune – în spiritul respectului pentru moştenirea de secole a tradiţiei vopsirii şi ţeserii fibrelor naturale – pe nenumărate categorii de piese vestimentare, covoare, ştergare, cuverturi, păretare etc.

,,A amesteca, a fuziona, a contopi, a amalgama sunt adeseori nişte operaţiuni considerate infernale, dat fiind că ele încalcă natura şi ordinea lucrurilor dorită de creator. Toţi cei care sunt nevoiţi să le practice în calitate de sarcini profesionale (boiangiii, fierarii, alchimiştii, farmaciştii) trezesc frică sau suspiciune, deoarece par să trişeze cu materia.

Ei înşişi, ezită să se dedea unor anumite operaţiuni cum ar fi amestecul a două culori, în atelierele de vopsire, pentru a obţine o a treia; culorile se juxtapun, se suprapun dar nu se amestecă efectiv. Inainte de secolul al XV-lea nici o culegere de reţete pentru fabricarea culorilor, fie că este vorba de domeniul vopsirii sau cel al picturii, nu ne spune că, pentru a fabrica un verde, trebuie să amestecăm albastru cu galben.“ (,,Albastru“ -

Michel Pastoureau)

Toate aceste realizări ţărăneşti demonstrează, atât prezenţa unui rafinat simţ al culorii, al nuanţelor fine şi variate, cât şi existenţa unei terminologii a culorilor bogată şi variată de la o zonă etnografică la alta. Spaţiul locuinţei tradiţionale româneşti devine astfel, un spaţiu al culorii, evidenţiat prin prezenţa motivelor decorative lucrate cu materiale rezultate în urma procesului de vopsire cu plante tinctoriale.

Ne întrebăm astăzi ce resorturi interioare se declanşează la nivel individual sau în cadrul unei comunităţi, pentru a menţine vie identitatea spirituală a unui asemenea spaţiu?

Răspunsurile par să ţină de esenţa relaţiei om-natură-viaţă. In satul tradiţional ţăranul român intra în dialog firesc cu pământul, cu pădurea şi cosmosul, preluând unele dintre elementele definitorii ale acestora şi transformându-le în motive decorative cu funcţie simbolică.

Transformarea universului naturii pentru a-l transpune pe ţesături, l-a determinat pe artistul popular să acorde semnificaţii speciale fiecărui motiv, în concordanţă cu specificul tradiţiilor locale, dar şi al propriilor viziuni plastice. Selecţia motivelor decorative în cadrul suprafeţelor ţesute nu este făcută la întâmplare.

Exista o ierarhie compoziţională şi simbolică stabilită în timp pentru fiecare tip de piesă – covor oltenesc şi moldovenesc cu chenare şi câmp central, păretare învărgate, cătrinţe cu vergi etc. – care fixa importanţa motivelor, compoziţiilor şi cromaticii într-un cadru dat de specificul structurilor decorative din fiecare zonă. Pentru transpunerea formelor naturale – floră, faună – trebuiau respectate atât regulile stilizării artistice cât şi identitatea cromatică şi decorativă specifice diverselor zone.

Dr. Daniela FRUMUŞEANU, Dr. Doina IŞFĂNONI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
680

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1ad3b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

210--recomandari-pentru-micii-gradinari....

Recomandări pentru micii grădinari

Dacă doriţi să aveţi verdeţuri sau unele legume mai timpurii cu două sau chiar trei săptămâni, atunci folosiţi fiecare oră în care terenul arat sau săpat în toamnă este dezgheţat şi poate fi lucrat. Apelând la uneltele clasice, încercaţi şi afânaţi, mai ales în zonele expuse la soare, câteva straturi de pământ pe care le puteţi semăna imediat. Oricum, în cazul unor legume, rezistente la ger şi chiar la îngheţ, riscul este minim. Care sunt aceste legume?

Morcovul şi pătrunjelul. Seminţele de morcov şi pătrunjel au capacitatea de a germina la temperaturi scăzute, în timp ce plantele tinere pot suporta până la –4°C. Atenţie la adâncimea de semănat, care nu trebuie să depăşească 3 cm!

Ridichiile. Seminţele încolţesc la 2°C, iar plantele tinere suportă uşor –4°C. Important este ca seminţele să fie încorporate în pământ la o adâncime de 2 cm. În cazul acestei culturi este indicat să se facă semănături repetate, de 3-4 ori, la intervale de 10-12 zile.

Ceapa. Grădinarii mici continuă să apeleze la arpagic. Având o rezistenţă mare la temperaturi scăzute, el poate fi încorporat în sol în aceste zile, absolut fără niciun risc. Adâncimea de plantare nu trebuie să depăşească 4 cm. Distanţa între rânduri este de 25 cm, iar pe rând 8-10 cm. În general, arpagicul se plantează astfel încât vârful lui să rămână la nivelul solului.

Usturoiul. În zonele din sudul ţării se poate planta începând cu luna martie, dar nu este prea târziu nici în aprilie. Atenţie foarte mare la calitatea bulbilor, care trebuie să aibă, în medie, 15 gr. Distanţa între rânduri este de 35 cm, iar pe rând 6-8 cm. Adâncimea de plantare, 2-4 cm.

Salata. Semănatul primăvara timpuriu şi la intervale de 10-12 zile oferă producţii până vara târziu. Sămânţa fiind măruntă şi uşoară, este bine să fie amestecată cu mraniţă. Adâncimea de semănat nu trebuie să depăşească 2 cm, iar straturile să fie tăvălugite uşor.

Spanacul. În mod normal, această plantă ar trebui cultivată în fiecare gospodărie. Dacă se seamănă acum, se poate recolta în luna mai. Adâncimea de semănat este 2-3 cm şi este bine să fie semănat în benzi de 6 rânduri, cu distanţe de 20 cm între ele.

Mazărea. În zonele sudice şi vestice ale ţării ea se poate semăna în mustul zăpezii, adică chiar în aceste zile. Adâncimea de semănat este de 3-5 cm. Totuşi, specialiştii recomandă să nu se exagereze cu însămânţarea foarte devreme. O eşalonare raţională a perioadei de însămânţări poate fi realizată în cel puţin trei etape. Cel puţin în prima etapă este bine ca semănatul să se facă mai rar, cu 8 până la 10 boabe în cuib.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
2423

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Curier juridic

Legea nr. 9, din 11 ianuarie 2008, pentru modificarea şi completarea Legii nr. 205/2004 privind protecţia animalelor

(MO al României, Partea I, nr. 29, din 15 ianuarie 2008)

Ţinând cont de faptul că actele de cruzime faţă de animale, de necuvântătoare în general şi faţă de câinii comunitari, în special, săvârşite de om, au luat proporţii uriaşe, îngrijorătoare, am considerat că este imperios necesar să prezentăm câteva dintre modificările şi completările aduse Legii nr. 205/2004 privind protecţia animalelor.

De pildă, la art. 4 modificat se prevede că deţinătorii de animale sunt obligaţi să aibă un comportament lipsit de brutalitate faţă de acestea, să le asigure condiţiile elementare necesare scopului pentru care sunt crescute şi să nu le abandoneze sau să le izgonească.

Important de reţinut este textul nou modificat al art. 6 din lege, potrivit căruia prin rău tratament se înţelege comportamentul brutal, abuzul în utilizarea animalelor, supunerea animalelor la eforturi inutile, precum şi neasigurarea condiţiilor prevăzute de lege (art. 6(1)).

Acelaşi articol 6 alin. (2) descrie ce se înţelege prin cruzime faţă de animale, după cum urmează:
a) omorârea animalelor cu intenţie;
b) practicarea tirului pe animale domestice sau captive;
c) organizarea de lupte între animale sau cu animale;
d) folosirea de animale vii pentru dresajul animalelor sau pentru a le controla agresivitatea;
e) abandonarea şi/sau alungarea unui animal a cărui existenţă depinde de îngrijirea omului;
f) administrarea de substanţe destinate stimulării capacităţilor fizice ale animalelor în timpul competiţiilor sportive, sub forma dopajului;
g) maltratarea şi schingiuirea animalelor;
h) despărţirea puilor de mamă până la vârsta de minimum opt săptămâni de viaţă;
i) capturarea animalelor prin alte metode decât cele prevăzute de lege;
j) folosirea armelor cu tranchilizante în alte situaţii decât pentru imobilizarea animalelor.

După aliniatul (1) al art. 23 s-a introdus un nou aliniat, (11), potrivit căruia sunt considerate infracţiuni următoarele fapte:
a) deţinerea şi comercializarea de animale sălbatice de către persoane fizice şi juridice neautorizate, cu excepţia grădinilor zoologice;
b) folosirea animalelor pentru cerşetorie, în scopul obţinerii de foloase necuvenite;
c) faptele prevăzute la art. 6 (cruzimea faţă de animale);

d) organizarea de lupte între animale sau cu animale;
e) folosirea de animale vii pentru dresajul animalelor sau pentru a le controla agresivitatea.

Aliniatul (3), nou introdus după alin. (2) al art. 23, prevede că infracţiunile menţionate la alin. (11) se sancţionează alternativ cu închisoare de la o lună până la trei ani sau cu amendă de la 500 la 1.000 de lei şi confiscarea animalelor.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
758

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

212--breviar-juridic-5.html

Breviar juridic > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic

Hotărârea Guvernului nr. 3, din 9 ianuarie 2008, privind aprobarea activităţilor pentru care se aprobă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul zootehnic în anul 2008, precum şi a sumei totale alocate fiecărei activităţi.
(MO al României, Partea I, nr. 22, din 11 ianuarie 2008)

Hotărârea Guvernului nr. 30, din 9 ianuarie 2008, pentru modificarea şi completarea HG nr. 984/2005 privind stabilirea şi sanţionarea contravenţiilor la normele sanitare veterinare şi pentru siguranţa alimentelor.
(MO al României, Partea I, nr. 40, din 17 ianuarie 2008)

Ordinul nr. 9 al ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale, din 10 ianuarie 2008, privind modificarea alin. (1) al art. 15 din Anexa F la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 850/2006, pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare, al organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.
(MO al României, Partea I, nr. 25, din 14 ianuarie 2008)

Legea nr. 9, din 11 ianuarie 2008, pentru modificarea şi completarea Legii nr. 205/2004 privind protecţia animalelor.
(MO al României, Partea I, nr. 29, din 15 ianuarie 2008)
– Prezentarea în rubrica alăturată –

Legea nr. 10, din 11 ianuarie 2008, pentru instituirea Programului de stimulare a înnoirii Parcului naţional de tractoare.
(MO al României, Partea I, nr. 29, din 15 ianuarie 2008)
Prezentarea în numărul viitor al revistei –

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
740
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

213--daca-continuam-asa-pierdem-piata-mi...

Dacă continuăm aşa, pierdem piaţa mierii

Orice ţară, dacă interesul naţional o cere, îşi protejează producătorii autohtoni şi descurajează importurile. Pe această temă, vorbind de apicultură, am avut prilejul să fiu părtaş la o discuţie cu un fermier grec din Creta, proprietar a circa 3.000 familii de albine.

În timpul informărilor reciproce l-am întrebat pe interlocutor dacă şi câtă importanţă dă muncii de selecţie şi de schimbare periodică a mătcilor.

Spre surprinderea mea, mi-a spus că nu face nicio muncă de selecţie, iar schimbarea mătcilor o fac familiile de albine în mod natural, fără intervenţia apicultorului.

Atunci l-am întrebat dacă este conştient că, fără selecţie şi fără schimbarea dirijată a mătcilor, un procent de 25-30% din efectiv nu produce nimic sau aproape nimic. Răspunsul a fost că este conştient, dar timpul nu-i permite să facă altceva decât întreţinerea şi exploatarea familiilor de albine.

Pornind de la adevărul că, în condiţiile preţurilor de achiziţie din ţara noastră, neglijarea lucrărilor de selecţie şi schimbare, măcar o dată la 2 ani a mătcilor, pune în mare pericol rentabilitatea exploataţiei apicole, l-am întrebat unde desface mierea şi cât primeşte pe kilogram. Răspunsul a fost că o vinde la achizitori, care se ocupă cu procesarea şi vânzarea produsului. El, ca producător, primeşte între 5 şi 9 euro/kg, adică de trei ori mai mult decât apicultorul român. Atunci am înţeles de unde vine rentabilitatea muncii lui şi am gândit cu voce tare: Cât pierde apicultorul român!

Discuţia cu interlocutorul meu mă îndeamnă la unele reflecţii ce pot fi sintetizate în următoarele concluzii:

- în alte ţări, achizitorul şi vânzătorul nu au cum să aibă un venit de 3-4 ori mai mare decât producătorul, aşa cum se întâmplă în România;
- chiar fără muncă de selecţie, în alte ţări apicultura poate fi rentabilă. Aceasta constituie un semn că acolo funcţionează corect interesul naţional;
- în domeniul vast al tehnologiei de creştere şi întreţinere a albinelor suntem mult înaintea altora şi am putea chiar să dăm lecţii de apicultură.

De ce nu şi mierea?

La noi, spre sfârşitul uneia dintre guvernările trecute, s-a luat iniţiativa ca, la preşcolari şi şcolari, pe lângă cornul şi laptele, să se dea săptămânal şi un tub cu câteva zeci de grame cu miere de albine.

Această iniţiativă urma să se materializeze odată cu începerea următorului an şcolar. Dar, pentru că nu după mult timp a venit la putere o altă guvernare, s-a hotărât ca ea să nu se aplice.

Dezvoltând subiectul, să analizăm dacă şi cine ar fi avut de câştigat.

În primul rând, ar fi avut un impact extraordinar asupra sănătăţii copiilor, deoarece nici nu mai trebuie demonstrate avantajele consumului de miere de albine faţă de consumul de zahăr. Pe termen mediu şi lung, în

România consumul de miere s-ar fi putut apropia de cel al celorlalte ţări europene, adică de la puţin peste 100 grame/an/cap de locuitor la noi, la 2-4 kg/an în toate celelalte ţări din Uniunea Europeană. Gândind logic, cu siguranţă marea majoritate a copiilor de azi şi respectiv adulţii de mâine ar fi cei mai mari beneficiari ai consumului de miere.

În al doilea rând, la un consum de peste 1 kg miere/an/cap de locuitor, ţara noastră, pentru a exporta miere, ar trebui să-şi dubleze efectivul de familii de albine. De aici, o suită întreagă de avantaje pentru toată lumea.

Iată încă o dată, dacă mai era nevoie, că interesul unor indivizi a fost pus înaintea interesului naţional.

Ec. Ştefan MANEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
1526
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

214--regrupari-pe-piata-uleiului.html

Regrupări pe piaţa uleiului

- Bunge – România ţinteşte la statutul de campanie transnaţională

Sosit în România doar cu cinci ani în urmă, liderul mondial pe piaţa uleiului alimentar, consorţiul olandez Bunge, vrea să construiască la noi un „capăt de pod“ prin care să controleze o bună parte a pieţei din această zonă geografică a Europei. Ultimele regrupări în interiorul filialei din România lasă să se înţeleagă că Bunge se orientează spre pieţele aflate la Sud sau la Vest de România, situate îndeobşte în regiunea Dunării. Adică spre acele zone care ar putea ameninţa hegemonia companiei olandeze.

În lipsa unor date exacte privind viitoarea strategie de extindere a colosului alimentar Bunge, aceste consideraţii pot apărea doar simple supoziţii. Analiştii în materie de uleiuri alimentare sunt convinşi că ultimele regrupări ale grupului Bunge în România au ca ţintă nu atât cucerirea pieţei interne, cât extinderea sferei comerciale într-o zonă a Europei în care uleiul alimentar obţinut din floarea-soarelui sau soia are un debuşeu sigur şi de durată.

Strategia de dezvoltare a companiei Bunge a cunoscut în ultimii ani o regrupare a operaţiunilor industriale care, la prima vedere, produce nedumerire. Cea mai importantă decizie luată de reprezentanţii filialei Bunge este mutarea comandamentului central de la fabrica Muntenia, din inima Bucureştilor, la Buzău.

A doua mutare o reprezintă abandonarea fabricii din Iaşi, în favoarea celei de la Buzău. Această decizie, cu impact social deosebit, pare inexplicabilă pentru unii analişti, dar perfect valabilă pentru cei de la Bunge. Pentru olandezi, se pare că piaţa din Est nu prezintă garanţie pe termen mediu şi lung.

Locaţia de la Buzău, pentru care a optat Bunge, are o dublă explicaţie. Prima este aceea că a eliminat de pe piaţa României cel mai temut concurent: Agricover.

Compania Agricover, aflată în proprietatea unui întreprinzător arab priceput şi extrem de agresiv pe piaţă, a reuşit să construiască în România unul dintre cele mai performante combinate agroalimentare, integrat pe orizontală şi pe verticală. Este de menţionat că acesta şi-a extins baza de producţie şi aprovizionare a materiei prime aproape în toată zona de sud a României, începând din Dobrogea până în Oltenia.

Patronul libanez de la Agricover a reuşit în acelaşi timp să formeze o echipă formidabilă de manageri, cu o vocaţie aparte în domeniul marketingului.

Întrebarea este: de ce a renunţat libanezul la o afacere atât de prosperă? Pentru bani sau din alte motive?

Dincolo de aceste considerente şi supoziţii, este cert că afacerile cu ulei în România ale colosului Bunge oferă siguranţă şi există o mare speranţă de profitabilitate pentru cultivatorii din România. Să sperăm că şi pentru consumatori.

Cotaţii la materii prime

Tabelul îl găsiţi în revistă

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
998
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Petrosu, un „brand“ consacrat

Pentru „breasla“ legumicultorilor, Petrosu este neîndoielnic un nume cu rezonanţă. Absolvent de Horticultură, Mihai Petrosu a demarat propria afacere în urmă cu 13 ani, la mai bine un deceniu de la repartiţia ce-l „ţintuise“ în decorul selenar al Bărăganului.

„Am venit la Brăila prin repartiţie guvernamentală. Marea şansă a fost că am nimerit la staţiunea de cercetări legumicole. Acolo am învăţat, practic, meserie. E adevărat nu în cercetare, ci în producţie, preluând o fermă specializată în producerea de seminţe de legume“, a precizat proprietarul şi administratorul fermei Petrosu SA. Înfiinţată pe scheletul unei foste unităţi horticole, ferma Petrosu a inclus iniţial o suprafaţă arendată de 90 ha, pentru ca acum exploataţia să fie dimensionată la 450 ha, 100 proprietate personală şi 350 ha în arendă sau în asociere în participaţiune. „La început n-aveam nimic, decât experienţă. De altfel, acesta a fost, în opinia mea, factorul determinant în reuşita afacerii. Practic, am crescut de la an la an, alegând să reinvestesc profitul“, s-a confesat Mihai Petrosu.

An bogat, an sărac

Ca orice mare producător, Petrosu are deja proprii clienţi, printre aceştia numărându-se şi cei din segmentul retail. „Deja noi avem clienţii noştri şi încercăm să nu avem pierderi mari. La noi nu e ca în străinătate unde ai nişte contracte, ai 3-4 culturi de care te ocupi foarte bine, le dezvolţi, faci rotaţia între ele şi ştii sigur că toată producţia e valorificabilă la un preţ anterior determinat“, a completat Petrosu.

În 2007, horticultorul brăilean a mers pe o structură a culturilor ce a inclus „mazăre de grădină, tomate şi ardeiuri foarte multe“. Ecuaţia a fost însă cuantificată într-un profit modest din cauza condiţiilor meteorologice total improprii culturilor sale. „Dacă anul 2000 a fost cel mai profitabil, 2007 s-a situat la celălalt pol. Căldura excesivă coroborată cu grindina ne-au adus o situaţie destul de delicată. Au fost temperaturi extrem de ridicate mai ales în perioada de înflorire şi fructificare. Cele 450 ha ale noastre au fost distruse. Am mai realizat cam 25% din producţie.“

Pe urmele tatălui

În pofida modestei recolte de anul trecut, Mihai Petrosu este optimist. Crede cu tărie în succesul afacerii de familie pe care a demarat-o în 1995, mai ales că cei doi fii ai săi îi calcă pe urme.

„Cei doi băieţi ai mei îmi urmează destinul. Încet şi sigur o să trec în plan secund, dar nu imediat. Întâi trebuie să ştie ce se întâmplă în domeniul acesta. Cel mare, Valentin, a terminat Facultatea de Horticultură şi deja ştie ce are de făcut. Vlad, al doilea fiu al meu, este încă student la aceeaşi facultate.“

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
2114

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Periamul a fost şi rămâne „fruncea“

Inginerul Petrică MARIN, preşedintele Societăţii Agricole 3 Decembrie Periam, slujeşte de patru decenii ogoarele Timişului. Cum îi place să spună, „jumătate din aceşti ani am muncit sub comunişti, jumătate sub capitalişti. Şi atunci, şi acum, greul a căzut şi cade tot pe talpa ţării.“

În toamna trecută a trăit aici, la Periam, „odiseea semănatului“: a plouat mult prea mult şi sămânţa de-abia a fost pusă în pământul clisos. Se lucra de regulă între orele 2 noaptea şi 10 dimineaţa, când pământul era puţin îngheţat şi nu se înota în apă şi noroi. Aşa s-au însămânţat 437 ha cu grâu, dar au mai rămas 43 ha neînsămânţate.

„Distorsiuni care ne costă“

Despre 2007 Petrică Marin ne spune că a fost unul dintre cei mai neprielnici ani pentru agricultură. „Noroc că Dumnezeu a avut grijă de cei din Periam, iar producţia la soiurile Alex şi Apache a fost de 4.700 kg/ha. Am valorificat bine grâul de sămânţă. Păcat că n-am avut mai mult de 600 tone.“

Floarea-soarelui a mers prost şi, pe deasupra, s-a plătit şi în batjocură, doar 1 leu/kg. Grâul de pe stoc aşteaptă un preţ mai bun, dar spaţiile de depozitare nu mai corespund. „În siloz, conform pretenţiilor europene, nu trebuie să mai intre nici ţânţarul. Am deja pregătite două proiecte de siloz în colaborare cu o firmă nemţească, pentru care trebuie să cheltuiesc cel puţin 700.000 de euro.“

Pentru culturile de toamnă, foarte importantă a fost subvenţia de 500 lei/ha. „Dar, luată la bani mărunţi, adesea se risipeşte aiurea. Numai analiza de laborator a ajuns la 116 lei/tonă, iar rezultatul la unele probe de sămânţă încă nu le-am primit, deşi grâul s-a însămânţat în toamnă.“

La noi, promisiunile date agricultorilor nu se prea îndeplinesc. Dovadă că, din cei 216 euro/ha promişi iniţial pentru cultura de soia nemodificată genetică, s-au acordat în cele din urmă numai 50. Producţia, în schimb, a fost de numai 1.342 kg/ha. „Nici nu se putea o mai mare păcăleală, în condiţiile în care, cu toată asigurarea promisă, statul n-a mai plătit nimic pentru calamitatea produsă de secetă la această cultură. S-ar cuveni să dăm statul în judecată.“

Nu avem nevoie de pomană!

A nu se înţelege din cele enumerate mai sus că ing. Petrică Marin ar fi un văicăreţ veşnic nemulţumit. De bine, de rău, la „3 Decembrie“ Periam treburile merg pe linia de plutire. Se face însă ecou nemulţumirii colegilor de suferinţă.

În ceea ce-l priveşte, a luat toate măsurile pentru protecţia culturilor, care de 10 ani încoace au fost încontinuu asigurate, iar producţiile obţinute sunt din cele mai bune. E convins că nu trebuie să aştepte prea multe de la guvernanţi şi de aceea se bazează întotdeauna pe propriile forţe. El este conştient că ieşirea agriculturii româneşti din colapsul în care se zbate se va realiza, mai ales, bazându-ne pe forţe proprii.

Europa ne ajută, dar nu poate să ne gestioneze treburile. Un oficial al Uniunii Europene a afirmat că aceasta are şi centru, şi periferie, iar România este sortită să rămână la periferia agriculturii europene.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
739

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

217--in-dezbatere-proiectul-legii-invata...

În dezbatere, proiectul Legii Învăţământului Preuniversitar > REVISTA LUMEA SATULUI

În dezbatere, proiectul Legii Învăţământului Preuniversitar

Proiectul Legii Învăţământului s-a aflat, ce-i drept, în dezbaterea cadrelor didactice ce activează în acest sector. Se pare însă că o bună parte dintre cei care activează în sfera învăţământului, cu o puternică amprentă rurală, nu a avut posibilitatea practică de a-şi exprima opiniile şi din motive ce ar fi putut să le afecteze statutul profesional. Pentru a completa acest „gol“, ne-am adresat unor cadre didactice cu experienţă, care îşi desfăşoară activitatea în unităţi şcolare agricole, de la care am sintetizat multe propuneri de real interes.

Redăm câteva:

O strategie unitară

În contextul noului proiect al Legii Învăţământului, Ministerul Agriculturii ar putea dezvolta, în parteneriat cu Ministerul Educaţiei, o strategie naţională cu privire la învăţământul agricol.

Această strategie ar putea cuprinde măsuri referitoare la:

• dezvoltarea unor şcoli de interes regional în mediul rural cu calificări şi specializări, care să răspundă noilor cerinţe ale dezvoltării agriculturii pentru formarea iniţială, cât şi pentru cea continuă – centre regionale de formare continuă a adulţilor pe lângă şcolile agricole;

• crearea unor ferme didactice model pe lângă fiecare şcoală agricolă de interes regional;

• cuprinderea în nomenclatorul de profesii a unor meserii şi specializări care să răspundă nevoilor de formare din agricultură şi să fie în acelaşi timp atractive pentru grupurile-ţintă;

• susţinerea tinerilor care doresc să urmeze şcoala agricolă: burse, cantine, internat, chiar finanţarea unor campusuri, poate după modelul francez.

Prof. ing. Maria DRINOVAN,
director – Colegiul pentru Agricultură şi Industrie Alimentară „Ţara Bârsei“, Prejmer – Braşov

Reabilitarea şcolilor agricole

- susţinerea financiară a învăţământului agricol pentru reabilitarea bazei materiale de specialitate la nivel european, prin a oferi posibilitatea de a accesa proiecte de finanţare derulate prin Ministerul Agriculturii;
- susţinerea financiară a elevilor care vor fi şcolarizaţi în învăţământul agricol privind cazarea şi masa, în vederea asigurării gratuităţii parţiale sau totale;
- subvenţionarea materialelor didactice de specialitate pe care elevii nu au posibilităţi să le cumpere (pentru clasele XI-XII);
- colaborarea îndeaproape cu cadrele didactice de specialitate care funcţionează în învăţământul agricol pentru alegerea calificărilor profesionale, în funcţie de cerinţele locale ale pieţei muncii;
- perfecţionarea cadrelor de specialitate, în colaborare cu Ministerul Agriculturii, în vederea asigurării formării continue la standarde europene (organizarea de conferinţe, simpozioane, dezbateri pe teme de actualitate în

domeniul agricol);
- implicarea prin lege a Ministerului Agriculturii care, împreună cu Ministerul Învăţământului, să conştientizeze nevoile de specialişti în agricultură, astfel încât învăţământul agricol să se alinieze celui din ţările Uniunii Europene;
- Ministerul Agriculturii are obligaţia să reabiliteze imaginea învăţământului agricol considerat în ultimii ani „oaia neagră“ a sistemului de învăţământ, motiv pentru care, după absolvirea învăţământului gimnazial elevii au optat pentru calificări din alte domenii, chiar dacă nu s-au realizat ulterior pe seama calificării pentru care au optat.

Prof. Simona LAZĂR, director Grupul Şcolar Agricol „Alexandru Borza“, Ciumbrud, judeţul Alba

Pagină realizată de dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
1016

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

218--pentru-viitorul-si-sanatatea-paduri...

Pentru viitorul şi sănătatea pădurilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPentru viitorul şi sănătatea pădurilor

Regenerarea pădurilor

Programul de regenerare a pădurilor în anul 2008 prevede realizarea de lucrări pe o suprafaţă de 15.400 ha: 7.570 ha (49,2%) prin regenerări naturale şi 7.830 ha (50,8%) prin împăduriri.

În anul 2008, cea mai mare suprafaţă de parcurs cu lucrări de regenerare se află în judeţele Suceava, Maramureş.

Şi alte direcţii silvice au suprafeţe mari de regenerat: Tulcea, Dolj şi Caraş-Severin.

- Realizarea unei cifre de afaceri de 1.180.000 mii lei.
- Desfăşurarea unor lucrări de regenerare pe o suprafaţă de 15.400 ha.
- Recoltarea unui volum de masă lemnoasă de 9,82 mil. mc.
- Lucrări de îngrijire a plantaţiilor tinere pe 92.000 ha.
- Acţiuni de protecţie a pădurilor pe o suprafaţă totală de aproape 226.000 ha.
- Investiţii ce însumează aproape 304.000 mii lei.

Date comparative

Tabelul îl găsiţi în revistă

Recoltarea masei lemnoase

S-a aprobat recoltarea în anul 2008, din pădurile proprietate publică a statului administrate de Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva. Volumul maxim de masă lemnoasă ce urmează a fi exploatat este de 9,82 milioane mc, mai mic cu 0,83 milioane mc faţă de anul 2007.

Lucrări de îngrijire a arboretelor tinere

În pădurile proprietate publică a statului vor fi realizate în anul 2008 lucrări de îngrijire a arboretelor tinere pe o suprafaţă de 92.030 hectare. În pădurile altor proprietari administrate de direcţiile silvice lucrările vor însuma 9.291 de hectare.

Investiţii

Pentru anul 2008, investiţiile propuse totalizează 303.907 mii lei. Prin Bugetul de Stat pe anul 2008, pentru Romsilva s-a alocat suma de 117.000 mii lei.

Rezultatele economice

La nivelul anului 2008 se estimează a se realiza o cifră de afaceri de 1.180.000 mii lei.

În condiţiile realizării veniturilor programate şi a raţionalizării cheltuielilor, se scontează un profit brut de 82.000 mii lei.

Dimensiunea Fondului Forestier

Fondul forestier al României cuprinde o suprafaţă totală
de 6,3 milioane hectare, din care 4,5 milioane hectare
sunt administrate de Regia Naţională a Pădurilor-Romsilva.
Din punctul de vedere al compoziţiei grupelor de specii,
dominante sunt pădurile de răşinoase – aproape 28%,
fag – 31,7% şi stejar – 18,3%.

Structura pe clase de vârstă a pădurilor
Ponderea
Clasa I (1-20 de ani)
24%
Clasa a II-a (21-40 de ani)
20%
Clasa a III-a (41-60 de ani)
18%
Clasa a IV-a (61-80 de ani)
14%
Clasa a V-a (81-100 de ani)
9%
Clasa a VI-a (peste 100 de ani)
15%

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
725

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

219--dezbatere-organizata-de-asociatia-l...

Dezbatere organizată de Asociaţia „Lumea Satului“ „Finanţări şi cofinanţări în agricultură > REVISTA LUMEA SATULUI

Dezbatere organizată de Asociaţia „Lumea Satului“ „Finanţări şi cofinanţări în agricultură

O nouă întâlnire din seria „Finanţări şi cofinanţări pentru agricultura României“, organizată de Asociaţia Lumea Satului, a reunit la Slobozia reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii şi fermieri din patru judeţe cu un potenţial agricol deosebit: Brăila, Buzău, Călăraşi şi Ialomiţa.

Întâlnirea a avut loc la mijlocul lunii februarie şi s-a derulat după un program bine stabilit: în prima parte reprezentanţii MADR au expus noutăţi în ceea ce priveşte mijloacele de finanţare de care pot beneficia agricultorii şi în cea de-a doua, care a fost de fapt cea mai activă, fermierii au cerut lămuriri, informaţii suplimentare şi chiar ajutor în rezolvarea unor probleme.

La dezbatere, Ministerul Agriculturii a fost reprezentat de doamna Cornelia Harabagiu, secretar de stat, precum şi de Viviana Vasile, Elena Tatomir şi Ion Roşu, director în cadrul Ministerului.

Au mai participat: Theodor Bâte, director la Agenţia pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit, Viorel Morărescu, director la Agenţia Naţională pentru Consultanţă Agricolă şi Veronica Toncea, director la Fondul de Garantare a Creditului Rural.

„Ştim că formele asociative reprezintă o mare problemă pentru majoritatea producătorilor, dar trebuie să înţelegeţi rolul şi importanţa acestora, iar iniţiativa ar trebui să vină din partea voastră! De la noi trebuie să vină doar facilităţile, şi nu îndemnul să vă asociaţi“, afirmă Viviana Vasile, director general MADR.

O dilemă – afilierea la grupurile de producători

Printre cei care au vrut să-şi spună păsul s-a aflat şi un proprietar de teren din Buzău, care a încercat să dea valoare peticului său de pământ, aflat într-o zonă defavorizată. Intenţia sa este de a amenaja o plantaţie de nuci.

Auzind însă că procedura de finanţare prin SAPARD ar fi cam dificilă, proprietarul s-a temut să acceseze aceşti bani şi se întreabă, oarecum retoric: cum ar putea el să se mai dezvolte sau să facă ceva viabil, atâta timp cât nici măcar nu face parte dintr-un grup de producători?

Dilema părea să fie una generală, căci puţini dintre cei prezenţi se alăturaseră vreunei forme asociative. În ceea ce priveşte accesarea fondurilor europene, o mare parte dintre fermieri au invocat birocraţia excesivă şi numărul mare de avize care trebuie obţinute.

Ca răspuns la toate aceste temeri, reprezentanţii ministerului au ţinut să-i asigure pe cei prezenţi că nu sunt obligaţi să facă parte dintr-un grup sau asociaţie de producători pentru a putea accesa fondurile europene.

Proiectele de finanţare, singura cale

Legat de modul în care fermierii se pot dezvolta, aceştia au fost asiguraţi că, în afară de proiectele de finanţare, altă cale de a obţine banii pentru investiţii nu există.

Ei au fost îndemnaţi să apeleze, ori de câte ori va fi nevoie, la toate instituţiile agricole începând cu DADR-uri şi OJCA-uri pentru a fi informaţi şi îndrumaţi. Important de reţinut este că, atunci când merge să ceară ajutor, cel care vrea să acceseze aceste fonduri trebuie să ştie ce vrea, să aibă măcar ideea de proiect şi să aproximeze suma de care are nevoie.

„Orice început este greu. Dacă vreţi cu adevărat să vă dezvoltaţi nu vă luaţi după zvonuri legate de birocraţia excesivă sau de alte greutăţi despre care se spune că le veţi întâmpina! În tot acest program cu 27 de măsuri trebuie să găsiţi ceva care să vi se potrivească!“ susţine doamna secretar de stat.

Măsurile prioritare, în atenţia fermierilor

Legat de cele trei măsuri prioritare (121, 123, 322) pentru care se poate depune un proiect începând cu data de 3 martie, un fermier din Slobozia vrea să ştie ce poate face în vederea achiziţionării unor vaci de lapte pentru ferma sa, atâta timp cât la măsura 121 privind „Modernizarea exploataţiilor agricole“ popularea cu vaci apare ca fiind neeligibilă: „Cum putem să ajungem fermieri europeni dacă nu avem genetică, rase de calitate? Dacă luăm bani de la bancă pentru a cumpăra vacile atunci nu mai putem lua alte credite pentru modernizarea fermei respective.“

Din spusele reprezentanţilor MADR, se pare că vina în acest sens o poartă Comisia Europeană care nu mai permite achiziţia de animale prin acest Program Naţional de Dezvoltare Rurală. Regulamentul în baza căruia s-a întocmit programul prevede foarte clar acest lucru, drept urmare nu s-a mai putut purta nicio negociere pe această temă, mai ales că această investiţie a fost finanţată până acum prin SAPARD. Pentru fermele de vaci, prin PNDR se pot achiziţiona doar echipamentele necesare modernizării şi realizării construcţiilor.

Tot legat de această măsură 121, Gheorghe Stănică, primarul comunei Ciulniţa, constată că beneficiarii acestei măsuri trebuie să aibă o pregătire profesională în domeniu, lucru mai rar întâlnit printre agricultori, după cum se ştie.

Cu acest prilej, domnul Viorel Morărescu, director general al ANCA, a subliniat încă o dată, dacă mai era nevoie, rolul consultanţei agricole, adăugând şi faptul că la fiecare Oficiu Judeţean de Consultanţă Agricolă se derulează cursuri de pregătire profesională pe diferite domenii, iar cei care le urmează primesc la final o diplomă care le va permite să acceseze fondurile necesare.

Clasament privind absorbţia fondurilor SAPARD

Tabelul îl găsiţi în revistă

Acest tabel reflectă nivelul investiţiilor de care au beneficiat cele patru judeţe participante la dezbatere.

Este surprinzătoare poziţia 37 pe care se află Brăila, judeţ cu un potenţial agricol foarte ridicat.

Legat de acest clasament dezarmant, directorul APDRP, Theodor Bâte, a subliniat: „Dacă aşa stau lucrurile la această oră în cele patru judeţe, atunci părerea mea este că trebuie beneficiat din plin de PNDR! Nu aşteptaţi până în 2013 să accesaţi aceste fonduri! Încercaţi să veniţi cu proiectele cât mai repede!“

În loc de concluzii

Partea bună pe care o putem constata în urma celor trei dezbateri organizate până acum de Asociaţia Lumea Satului este că reprezentanţii MADR şi fermierii încep parcă să vorbească o limbă comună, aceştia din urmă dovedindu-se a fi mai informaţi şi mai dornici de a afla modalităţile prin care pot obţine fonduri care să-i ajute să se dezvolte.

Au dovedit-o nu atât prin numărul foarte de mare de participanţi, cât mai ales prin întrebările pertinente pe care le-au adresat şi care denotă faptul că fie s-au lovit de anumite probleme, fie s-au documentat. Important este că au plecat de la această întâlnire cu câteva lămuriri pe care le aşteptau de mult.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
888

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

De la ferme de bovine la... lipitori

Datorită primei de instalare de 40 mii de euro, care se poate primi prin intermediul Fondului European Agricol pentru dezvoltare Rurală, tot mai mulţi tineri se adresează Oficiului Judeţean de Consultanţă Agricolă Iaşi, interesându-se ce trebuie să facă pentru a-şi deschide o afacere în mediul rural.

Cei care vin aici au idei de afaceri, de la ferme de bovine sau ovine până la crescătorii de melci sau de... lipitori.

„Eu şi fratele meu vrem să deschidem o crescătorie de lipitori, afirmă Mihai Samson, un posibil beneficiar al fondurilor europene.

Din păcate, nu prea sunt specialişti în ţară şi nici nu am găsit documentaţia necesară. Ne interesăm şi sperăm ca, în primăvara viitoare, să putem deschide o astfel de fermă în comuna Dumbrava.“

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1187

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

220--pasii-de-urmat-in-obtinerea-autoriz...

Paşi de urmat în obţinerea autorizaţiei de mediu

Este cunoscut faptul că, pentru a semna un proiect de finanţare din fondurile UE, beneficiarii trebuie să obţină o serie de avize şi de autorizaţii. Unul dintre avizele pentru obţinerea căruia fermierii se plâng că întâmpină cele mai multe probleme este cel de la Ministerul Mediului şi Dezvoltării Durabile.

E drept că trebuie respectate nişte reguli de protecţia a mediului, dar tot atât de adevărat este că mulţi încă nu au înţeles acest lucru! Tocmai de aceea, în cadrul unei dezbateri organizate de revista Lumea Satului, în colaborare cu Ministerul Agriculturii şi Guvernul României, am solicitat punctul de vedere al reprezentanţilor Ministerului Mediului.

„Când ajungi să ceri autorizaţie de la Mediu e moarte de om!“ spunea cu această ocazie Anghel Constantin, preşedintele SC Agrozootehnica Independenţa Călăraşi, precizând şi faptul că nu în toate judeţele este o interpretare unitară a legislaţiei privind acordarea avizelor de mediu.

Etapele privind avizarea

De la doamna Camelia Călătan, reprezentantul Agenţiei Naţionale pentru Protecţia Mediului – ANPM am aflat că, în funcţie de tipul de proiect, este bine ca titularii să meargă din timp la ANPM pentru a afla exact de ce au nevoie.

În cazul celor care nu vor avea nevoie de acest aviz, vor primi o adeverinţă care să confirme acest lucru. De asemenea, în funcţie de tipul de proiect şi de caracteristicile amplasamentului acestuia, beneficiarii pot avea nevoie fie de acord de mediu, fie de autorizaţie. De exemplu, o fermă într-o anumită zonă poate să nu aibă nevoie de acord de mediu şi într-un alt loc, sensibil din punctul de vedere al protecţiei mediului, poate să necesite inclusiv evaluare de impact.

Ce trebuie făcut?

Titularul trebuie să prezinte la autoritatea competentă pentru protecţia mediului un memoriu tehnic în care descrie proiectul, în conformitate cu legislaţia în vigoare, respectiv HG 1213/2006. Această metodologie are la bază nişte proceduri foarte clare, detaliate în Ordinul Ministrului 860/2002 şi 863/2002.

Conform legislaţiei actuale, aplicaţia pe care o face titularul pentru obţinerea acordului de mediu poate fi depusă încă din faza de studiu de fezabilitate; el nu este obligat să aibă deja proiectul. El va putea obţine actul avizator după ce titularul (şi evaluatorul dacă e cazul) va furniza autorităţii judeţene de mediu toate informaţiile de care aceasta are nevoie, pentru a lua o decizie.

Consultantul trebuie să ştie să evalueze impactul produs de proiectul respectiv asupra factorilor de mediu şi să propună măsuri de diminuare sau chiar eliminare a acestui impact.

Dacă proiectul este deja demarat titularul nu va mai obţine aprobarea!

Beneficiarul trebuie să demonstreze că, prin implementarea proiectului, nu va afecta factorii de mediu, solul, apa, aerul. Persoanele care se consideră afectate de implementarea unui posibil proiect în zona în care locuiesc pot studia documentaţia cu privire la acesta şi pot depune observaţii sau propuneri.

Abia după parcurgerea acestor etape se poate obţine actul de reglementare.

Procedura lungă şi greoaie obligă titularul proiectului să-şi angajeze un consultant autorizat care să-i realizeze studiul privind evaluarea impactului asupra mediului şi să depună la ANPM raportul privind aceste studii.

Acordul de mediu se obţine în paralel cu celelalte avize şi autorizaţii. Autorizaţia de funcţionare se va obţine după finalizarea proiectului. Autorizaţia de mediu nu se poate obţine înaintea celei de la Direcţia Sanitar-Veterinară.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
3296

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

221--pretul-batjocoririi-taranilor.html

Preţul batjocoririi ţăranilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Preţul batjocoririi ţăranilor

- În trei ani, aceeaşi investiţie costă de două ori mai mult.
- 122.100 de lei aruncaţi pe apa sâmbetei.
- Un nou contract, o nouă aşteptare.

Caruselul păgubos al contractelor

Într-o economie de piaţă, relaţiile dintre partenerii de afaceri trebuie sau ar trebui să se caracterizeze prin ceea ce numim îndeobşte fair-play. Că nu întotdeauna se întâmplă aşa, o dovedesc şi cele întâmplate domnului Constantin Cozmaciuc din Horodniceni – Suceava.

În urmă cu trei ani, ne spune domnia sa, am încheiat un contract de parteneriat cu SC LaDorna Lactate pentru construirea unei ferme de 20 de vaci cu lapte. Firma amintită se angaja să mă sprijine în realizarea proiectului, în obţinerea banilor de la SAPARD, asigurarea utilajelor necesare, a animalelor, legătura cu constructorul.

Eu aveam obligaţia ca pentru o anumită perioadă să livrez lapte. Totul se derula potrivit înţelegerii.

La începutul anului 2006 eram în posesia finanţării SAPARD, astfel că am semnat un contract de execuţie cu un constructor din Ploieşti, firma Nova Cons Consulting. Atenţie, partener pe care mi l-a impus SC LaDorna Lactate!

Constructorul se obliga ca în 90 de zile să-mi termine lucrarea. În luna ianuarie 2006, conform contractului, am plătit constructorului 122.100 de lei, respectiv 50% din valoarea proiectului. Menţionez că am semnat ordinul de plată în prezenţa reprezentanţilor constructorului, a băncii finanţatoare, a directorului de investiţii de la societatea LaDorna Lactate şi a vicepreşedintelui acestei firme.

Şi cu banii luaţi, şi cu...

Rep.: Până aici, nimic neobişnuit.

C.C.: Aşa este la prima vedere pentru că, după ce a luat banii, constructorul, recomandat cu căldură sau, dacă vreţi, impus de asociatul meu SC LaDorna Lactate, nu a făcut absolut nimic, dispărând în ceaţă, cum se spune. Ca să nu pierd banii de la SAPARD, am făcut toate diligenţele respective, astfel încât am fost păsuit şi am un act adiţional cu SAPARD care are ca termen 30 iunie 2008.

Rep.: Aşa stând lucrurile, ce s-a întâmplat în relaţia dumneavoastră cu LaDorna Lactate?

C.C.: A urmat un şir nesfârşit de adrese, scrisori şi mai ales timp pierdut. Gândiţi-vă că aşteptam de trei ani, răstimp în care am pierdut şi pierd bani, pentru că în 2005 valoarea investiţiei era calculată la 60 de mii euro, ca în 2008 să ajungă la circa 150 de mii euro.

Un partener lipsit de fair-play

Rep.: Şi, cu toate acestea, continuaţi...

C.C.: Nu am ce să fac. După trei ani de zile în care am pierdut, aşa cum spuneam, timp şi bani, am încheiat un

nou contract de parteneriat cu SC LaDorna Lactate. Am făcut un alt credit, fireşte, raportat la costurile anului 2008. Avem un alt constructor, din Iaşi, iar de data aceasta sperăm că lucrurile vor merge mai bine. Vreau doar să vă spun că, în situaţia în care mă aflu eu, sunt alţi 13 investitori din judeţul Suceava.
Sigur că, în acest joc al contractelor, păgubiţi suntem noi, cei care am crezut în seriozitatea partenerilor. Aş vrea să vă spun că, prin contractul de parteneriat cu asociatul meu, firma amintită nu are niciun fel de obligaţie.
Iată punctul de vedere al unuia dintre semnatarii unui contract din care, aşa cum spuneam, fair-play-ul lipseşte.
Credincioşi fiind principiului de drept potrivit căruia „audiatur et altera pars“ – ascultă şi cealaltă parte – vom publica şi opiniile celuilalt partener, SC LaDorna Lactate SA.
Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
833
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

222--bugetul-agricol-in-date-si-cifre-su...

Bugetul agricol, în date şi cifre

Astăzi, despre Subvenţionarea sectorului animalier

Valoarea locaţiilor bugetare totalizează 1.350.042 mii lei.

Sumele cele mai mari sunt orientate spre diferite ajutoare de stat şi plăţi naţionale complementare pentru crescătorii de bovine, ovine şi caprine, spre care sunt orientate 81% din subvenţiile acordate acestui sector. De un sprijin important se bucură acele activităţi ce privesc ameliorarea şi îmbunătăţirea genetică a efectivelor.

Este vorba de:

Achiziţia şi conservarea materialului de reproducţie – 4.500,00 mii lei.

Efectivul de femele pentru reproducţie din specia bovine este de circa 1.700 mii capete. Din acest efectiv, 1.000 mii de femele sunt însămânţate artificial.

Desfăşurarea în bune condiţii a însămânţării artificiale la bovine este asigurată de peste 3.800 operatori însămânţători, fiind necesară alimentarea cu agent criogenie a cel puţin un container pentru fiecare operator însămânţător.

Costul achiziţiei agentului criogenie (circa 20 de litri pe lună pentru fiecare container) şi al transportului acestuia, de la furnizor la punctele de însămânţare (operatori însămânţători) se ridică în anul 2008 la suma de 4.500 mii lei.

Ameliorarea şeptelului – 12.500,00 mii lei

Înregistrarea performanţelor candidaţilor la selecţie se realizează prin controlul oficial al producţiei.

În cazul producţiei de lapte, controlul zilnic, pe toată perioada lactaţiei, este foarte costisitor, motiv pentru care au fost imaginate scheme de control cu un număr de verificări în perioada de lactaţie (5 până la 44), în funcţie de metoda folosită. În ultima perioadă, prin introducerea roboţilor de muls, producţia de lapte poate fi înregistrată automat la toate mulsorile, pe întreaga perioadă de lactaţie.

Participarea financiară a statului în desfăşurarea acestui proces este justificată de beneficiile mari ale populaţiei în ceea ce priveşte siguranţa alimentară.

Pentru finanţarea controlului oficial al performanţelor la animale în anul 2008 este necesară suma de 12.500 mii lei.

Susţinerea resurselor genetice – 13.436,00 mii lei

În ultimele decenii s-a constatat accelerarea fenomenului de dispariţie a speciilor şi raselor de animale, ceea ce a determinat Organizaţia pentru Agricultură şi Alimentaţie (FAO) să iniţieze un program de acţiuni pentru stoparea acestui fenomen.

Pentru menţinerea diversităţii genetice a animalelor atât ca obligaţie asumată de România, cât şi ca o potenţială resursă pentru realizarea de noi populaţii de animale sau ameliorarea unor caracteristici (rezistenţă la îmbolnăviri, adaptabilitate etc.) a populaţiilor din circuitul productiv, în programele de conservare sunt incluse peste 15 specii de animale, care necesită resurse bugetare în valoare de 13.436 mii lei în anul 2008.

Finanţarea zootehniei

Tabelul îl găsiţi în revistă

Dana Dumitriu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
853

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

223--sansele-energiei-verzi.html

Şansele „energiei verzi“

• Ministerul Mediului vrea ca, în 2010, 33% din energia consumată
pe teritoriul României să provină din surse regenerabile.

Carpaţii de Vest, Platoul Transilvaniei, Câmpiei de Sud şi Delta Dunării sunt zonele cu cel mai mare potenţial energetic ce poate fi obţinut din surse regenerabile. Regiunile cu cea mai mare intensitate a radiaţiilor solare sau cele în care viteza vântului depăşeşte 4 m/s, ideală pentru turbinele eoliene, alături de cele hidro, geotermale şi de biomasă, au fost identificate şi reunite de Ministerul Mediului într-o hartă cu distribuţia potenţialului energetic regenerabil la nivel naţional.

Ministrul Mediului are în vedere ca, din Sistemul Energetic Naţional, 29% energie să provină din hidrocentrale, acestea fiind considerate furnizoare de „energie verde“. Celelalte patru procente până la ţinta de 33%, stabilită printr-un acord cu Uniunea Europeană, ar urma să provină din surse, precum microhidrocentrale, instalaţii eoliene, solare sau de la cele care folosesc drept combustibil biomasa.

Biomasa – principala resursă

Analiştii estimează că, în România anului 2010, cea mai mare pondere în cadrul energiilor regenerabile o va deţine biomasa (65%). Aceasta presupune utilizarea în totalitate a reziduurilor din exploatările forestiere, a rumeguşului şi a altor resturi din lemn, a deşeurilor agricole rezultate din cereale sau tulpini de porumb, resturi vegetale de viţă-de-vie, precum şi deşeuri şi reziduuri menajere urbane, cu ajutorul cărora se poate obţine energia termică.

Principala sursă regenerabilă în obţinerea de curent electric va fi energia eoliană, a cărei pondere va fi doar de 17% din total. Cu ajutorul energiei solare, la nivelul lui 2010 se va genera 33% din totalul energiei termice şi electrice obţinute din surse regenerabile. „România are un potenţial energetic ridicat de biomasă, ce reprezintă aproape 19% din consumul total de resurse primare la nivelul anului 2000.

Experţii apreciază că am putea acoperi 89% din căldura necesară încălzirii locuinţelor şi preparării hranei în mediul rural numai prin consumul de reziduuri şi deşeuri vegetale“.

„Cel mai bun vânt“ se află în Delta Dunării şi pe litoralul Mării Negre, acolo unde densitatea mare a aerului influenţează pozitiv eficacitatea turbinelor eoliene.

(L.N.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
785

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

224--biodieselul-sperante-pentru-viitor....

Biodieselul, speranţe pentru viitor

Un grup de ingineri din Oneşti a constituit în acest an Asociaţia ECOENERGY, care îşi propune să acţioneze pentru conştientizarea publicului privind protecţia mediului înconjurător.

Activitatea acestei organizaţii s-a remarcat prin organizarea în judeţele Bacău, Vaslui şi Iaşi a simpozionului pe tema „Biodieselul, o soluţie pentru diminuarea poluării în aglomeraţiile urbane şi pentru dezvoltarea zonelor rurale“.

Reprezentanţii asociaţiei susţin că biodieselul este uşor de utilizat drept combustibil, în transportul în comun din marile aglomeraţii urbane, dar mai ales în agricultură.

Mai puţin inflamabil decât motorina, biodieselul poate fi utilizat în alimentarea motoarelor Diesel existente, cu modificări şi adaptări minore la sistemul de alimentare.

În România funcţionează două fabrici de producere a biodieselului, una la Târgu-Jiu şi alta la Baia Mare.

Ion MORARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
775

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

curs valutar

225--bolile-parazitare-la-pasari-si-impo...

Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (IV)

Clinic, boala se manifestă acut şi cronic.

Forma acută - boala debutează prin abatere, lipsa poftei de mâncare, zburlirea penelor, aripile sunt lăsate; apare diareea cu fecale galbene ca sulful, urmată de deshidratarea şi slăbirea exagerată şi hipotermie.

La găină, creasta şi bărbiţele devin cenuşii-albăstrii. La curcan, caruncul ii (mărgelele) capătă aceeaşi culoare, de unde şi denumirea de „boala capului negru“. Mortalitatea este ridicată la peste 50% din efectiv. Uneori apare fenomenul de canibalism deoarece diareea de culoare galben-sulf atrage celelalte păsări care vin şi ciugulesc chiar în momentul defecării, rănind astfel pasărea bolnavă.

Forma cronică - evoluează la tineretul aviar în vârstă de peste 4-5 luni şi se manifestă prin abatere, diaree, iar la unele păsări apar pareze sau paralizii ale aripilor şi picioarelor, slăbire şi mortalitate în procent mai mic.

Din grupul Protozoozelor prezentăm în continuare:

1.2 HISTOMONOZA, numită şi boala capului negru, tiflohepatita sau enterohepatita este o parazitoză produsă de un protozoar flagelat - Histomonas meleagridis - care afectează tubul digestiv şi glandele anexe, în special la puii de curcă şi găină, mai rar la cei de fazan, boboci de gâscă şi alte specii de păsări (păun, barză, potârniche etc.). La păsările adulte boala evoluează asimptomatic.

Apariţia histomonozei este legată de vârstă, cei mai receptivi fiind puii de curcă şi găină în jurul vârstei de 2-3 luni. Aceasta este considerată o boală infecţioasă deoarece poate cuprinde efective mari de păsări cu îmbolnăviri şi mortalităţi de până la 70-80% din efectiv şi mai ales ca urmare a rapidităţii difuzării ei.

Contaminarea puilor se realizează pe cale orală prin ingerarea odată cu apa şi hrana a fecalelor care conţin elemente închistate sau flagelate de Histomonas, precum şi prin consumarea râmelor infestate cu ouăle parazitului. O altă sursă de contaminare o constituie şi găinile adulte care răspândesc prin fecale ouăle unui vierme numit Heterakis gallinae, acestea constituind principalul rezervor de contaminare cu histomone.

Prezenţa histomonozei la puii de curcă este strâns legată de coabitarea găinilor şi a puilor în acelaşi padoc.

Leziunile interesează intestinul şi cecumurile care au pereţii îngroşaţi cu depozite de culoare galben-cenuşie sub care sunt ulcere cu contur neregulat. Conţinutul intestinal şi cecal este lichid, negru-verzui sau roşu negricios.

Ficatul prezintă zone de necroză evidente, de culoare alb-gălbuie, de unde şi denumirea de enterohepatită.

Boala poate fi confundată cu holera, colibaciloza sau trichmonoza, cu care poate evolua asociat. Diferenţierea de aceste boli se face prin examen de laborator.

Profilaxia bolii constă în igiena adăposturilor atât prin dezinfecţii curente cu DECONTAMINOL, CATIOROM, PURSEPT, cât şi prin deparazitarea acestora cu ROMPARASECT şi ROMPARASECT FORTE. Se recomandă ca păsările să beneficieze de o hrană echilibrată, completată cu vitamine ca VITAMINA AD3E, COMPLEX

POLIVITAMINIC BUVABIL şi VITA B COMPLEX, BIOVIT PLUS (comprimate). În acelaşi timp, se recomandă deparazitarea internă a păsărilor pentru heterakidoza cu ROMBENDAZOL F. Trebuie evitată creşterea puilor de curcă în aceleaşi adăposturi cu găinile şi puii de găină.
Tratamentul se face individual sau la întregul efectiv de păsări prin administrarea de chimioterapice cu spectru larg.
Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
163094
□
° Comentarii
□
□
° 41. Ani -- (13-September-2010)As vrea sa intreb :le raspunde cineva la intrebari la oamenii acestia.Unii sunt disperati....Macar avertizati ,ca sa nu mai astepte degeaba.
Pentru raspunsuri va sugerez :forumul Softpedia.Mai jos au o sectiune speciala pt.animale.Un domn dr. raspunde in ac. zi.Eu am primit sfaturi utile.
° 42. nane -- (6-June-2011)am 20 de curcani cam de 2 luni si au inceput sa se ciupeasca intre ei .Ce-i de facut?
° 43. natalia -- (1-July-2011)pai curcani se ciupesc intre ei atunci cand nu au suficient spatiu..
° 44. octavian -- (2-July-2011)Este adevarat se ciugulesc daca nu au spstiu suficient, dar si din alte motive. Au paraziti interni sau externi care le maninca calciul din organism.Pentru aceasta recomand deparazitare interna-produse pe baza de flubendazona-si externa-sunt mai multe prafuri pentru aceasta.Obligatoriu si cotetul cu solutii adecvate.Penrtu curcani CALCIU in furaje si AD3E in apa de baut.
° 45. vyku -- (6-July-2011)am cumparat pui de curca si am observat ca la 2 li s-a umflat capul si sus spre cioc ce ma sfatuiti sa fac
° 46. Constanta -- (12-July-2011)buna ziua. am cumparat pui de curca si de cateva zile nu mai mananca si au diaree. ce trebuie sa le dau? va rog raspundeti-mi urgent unul mi-a si murit
° 47. geta -- (22-July-2011)pui de curc le curg ochii si sunt umflati si nici nu mai mananca
° 48. angela -- (22-August-2011)am doi curcani care nu mai pot merge , ii dor piciorele si au febra , ce tratament le pot da
° 49. BOGDAN -- (17-November-2011)AS DORI SA MA APUC DE CRESCUT PREPELITE DE OUA SI CARNE. AS PUTEA PRIMI NISTE SFATURI?
° 50. corina -- (6-May-2012)Buna ziua.
Am niste pui de curca care li s-au deformat articulatiile de la picioare. Ce se mai poate face si cum se numeste boala.
° 51. mitunicoleta -- (11-June-2012)buna ziua am si eu 32 pui de curca ,au 11 zile si casca din cioc parca ar fi inecati cu ceva,va rog sa-mi dati un sfat!
° 52. gaby -- (8-June-2012)as dori sa stiu cu ce sa tratez curcani ca a inceput sa se umfle capul si ochii pana la cioc si cred ca au si temperatura astept raspuns va multumesc
° 53. costin iuliana -- (31-May-2012)Am 10 pui de curca au 3 saptamani si acum au diaree ma puteti sfatui ce sa le dau mersi mult
° 54. Geani -- (31-May-2012)am avut un curcan alb de carne care a paralizat la maturitate!ce boala a avut!@acum de curand am avut un pui de curcan de carne alb care tot asa nu mai putea sa se mai ridice se tara unpic cu aripile se chinuia groasznic intr-o zi l-am taiat ca nu mai suportam cum se chinuia bietul de el!imi putei spune de ce paralizeaza si ce boala a avut!???
° 55. margareta -- (1-August-2012)am administrat ca chimioterapic enteroguard, dar eficacitatea este f. scazuta . as dori sa-mi recomande si mie cineva de specialitate un alt produs mai eficient in histomonoza curcilor.se mai fabrica dimetridazol sau un alt produs pe baza de dimetridazol?
° 56. mirabela -- (15-June-2013)Am cumparat acum vreo luna 8 pui de curca...toti sunt vioi, mai putin una, cum au spus multi sta ghemuita, cu penele lasate, nu mananca si pare sa aiba un soi de idaree. La ceilalti am mai remarcat ca isi mananca din pene si se bat foarte des, momentan pentru cat de mari sunt au spatiu suficient.

Snt disperata ce sa le dau!?

57. dumitru -- (27-May-2015)am patit si eu acelasi necaz cu curcanii de carne diaree galbena lasa aripile jos si abia se tara mai mult pe aripi am primit un sfat sa folosesc METRONIDAZOL 250MG din farmacia umana 1 pastila pe zi la 5kg greutate corporala curcan timp de 5 zile si vad ca deocamdata este bine si nici nu este scump 7 lei cutia de 20 pastile

58. maria -- (6-June-2015)mi-a murit o gaina si avea ficatul negru si rupt.Care este cauza

59. mariana cosac -- (14-July-2015)am curcani de 3 lui si li se unfla capu ce au si ce pot sa fac

60. aurel -- (8-August-2015)am 8 pui de bibilica si la unul am remarcat ca lasa aripile jos si tot sta asa bleg si inchite ochi de mancat mananca putin bea foarte multa apa.ce ar putea avea astept sfaturi.

61. ticusan -- (21-January-2016)buna ziua,astau la curte si am gaini,saptamana asta am gasit o gaina moarta fara sa stiu ce are, sotul le-a taiat pe celelalte.Daca au fost si astea infestate cu boala gainii moarte se mai pot gati cele taiate?

62. andreea -- (30-March-2016)Buna ziua.Am 3 pauni adulti(3ani),de cateva zile un mascul nu prea mai mananca orice,si sta cu aripile lasate.nu au fost vaccinati niciodata.m-ati putea sfatui ce trebuie sa fac ,sau ce problema ar putea avea?multumesc.

63. ciobotaru cornelia -- (3-May-2016)Am pui de curca cumparati de la agroland au ca 3 luni si cam3-4 kg si mor pe capete ce ma fac caci nu apuc s-ai tai ca mor noapte!!!!! Va rog sa-mi raspundeti !!!!

64. Alex -- (15-May-2016)Buna ziua de curand am cumparat niste boboci de gasca au in jur de doua saptamani le ofer conditii bune spatiu caldura si multa verdeata insa din pacate isi smulg puful unul altuia de pe spate adica se cam mananca intre ei ce asi putea face ?

65. traian -- (13-June-2016)Am 31 curcani, dintr-o data am observat ca li se umfla capul pana la cioc, ce pot sa le fac?

66. elisabeta bodogan -- (20-June-2016)am 10 pui de curca albi de 14 zile le curge o secretie incolora pe nari ce sa le dau

67. Adriana -- (26-June-2016)Ce culoare are ficatul la curcan? Am tăiat un curcan si are culoarea maro spre verde cu puncte de grăsime prin el.Se poate consuma?

68. Irma -- (18-December-2016)Va salut,
Va rog, sa ma lamuriti.
Am cumparat doi curcani si o curca de la o ferma si am constatat la transarea carnii ca unul din curcani de 17 kg de rasa alba pe o parte a sternului pe partea exteriora avea o gaura si in piept in saculet cu o masa cremoasa adunata galben cenusiu foarte cu unmiros foarte urat, de putred.
Va rog sa-mi radpundeti pe cat de repede posibil, nu stiu daca toata carne poate fi contaminata si deaseamenea si cealalta pasare care a fost crescuta in acelasi loc.
Va multumesc anticipat.
Astept cu nerabdare un raspuns.

69. marian -- (23-June-2018)am niste gaini mari ,pui din primavara ,pestriti sant cat gainile,dar au ceva, o boala cred,de vreo 3 zile gasesc cate unul cre mananca dar nu ridica capul de pe pamant ,zici ca are gatul rupt,nu are organe bonlave an el nici gatul rupt,,,,nu am vazut niciodata asa ceva?,cresc gaini de cand ma stiu dar asa nu am patit

<< < 1 [2]

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net

226--caprinele-ca-sansa-in-europa.html

Caprinele, ca şansă în Europa

• Creşterea caprinelor, o îndeletnicire pe cât de fascinantă, pe atât de profitabilă

Oameni de ştiinţă de cea mai înaltă probitate profesională recomandă laptele de capră drept tratament de bază în vindecarea unor boli grele, inclusiv a cancerului.

Creşterea şi exploatarea caprinelor în ultimii ani a înregistrat o importanţă economică deosebită. La aceasta se adaugă proprietăţile alimentare ale produselor de bază, cu efecte aproape miraculoase ale acestora.

Dacă este să vorbim de eficienţa comparativă, atunci se cuvine subliniate cel puţin două avantaje de ordin biologic: capra este animalul care produce o cantitate de lapte de 8-20 ori mai mare decât propria greutate corporală; al doilea element este o prolificitate de excepţie. Ea continuă lactaţia şi în al doilea an, chiar dacă n-a fost fecundată în anul respectiv.

În plus, are o longevitate biologică de până la 10-12 ani.

Proprietăţile miraculoase ale laptelui

Laptele de capră se deosebeşte de cel de vacă în special prin dimensiunile globulelor de grăsime, care sunt foarte fine (ceea ce îngreunează smântânirea, dar favorizează procesul de asimilare a laptelui ca aliment), prin miros specific şi gust particular.

După ingerare, laptele de capră nu se coagulează în stomac sub formă de masă compactă, ci formează fulgi afânaţi. Acest fapt, precum şi dispersarea globulelor foarte fine de grăsime în toată masa laptelui fac din laptele de capră un aliment uşor asimilabil.

Fiind rezistente la unii agenţi infecţioşi, inclusiv la tuberculoză, avort infecţios şi mamite streptococice, laptele lor poate fi folosit în hrana copiilor sub formă crudă, fără pericol de îmbolnăvire TBC.

De aceea, pentru permanentizarea consumului de lapte de capră, în unele ţări (Germania) se recomandă organizarea a două fătări pe an, trei în doi ani sau o singură fătare la doi ani, deoarece lactaţia poate continua şi în al doilea an, deşi
într-o măsură mai redusă.

Laptele de capră este mai bogat decât cel de vacă în calciu, fosfor, acid citric, potasiu, magneziu, cobalt, precum şi în vitaminele A, B1, B2 şi C. Este mai sărac în proteină şi grăsime decât cel de oaie, dar particulele respective sunt mai fine şi uniform diseminate în masa lui, ceea ce îl face mult mai digestibil.

Este recomandat ca laptele de capră să fie folosit în stare crudă, mai ales în hrana copiilor mici, datorită valorii lui nutritive superioare şi, în special, datorită conţinutului ridicat de enzime şi săruri minerale cu efecte antirahitice, tonifiante şi antiinfecţioase cu efecte antirahitice.

Compoziţia chimică a laptelui de capră, comparativ cu laptele de vacă

Tabelul îl găsiţi în revistă

Valoarea economică a subproduselor

Caprele sunt animale prolifice şi precoce. În condiţii bune de hrănire, de la o fătare se pot obţine 2-3 iezi, iar la vârsta de 10-12 luni tineretul poate atinge greutatea optimă pentru reproducţie (30-35 kg). Carnea de capră are o valoare nutritivă apropiată de cea de oaie, la noi în ţară fiind apreciată sub formă de pastramă, iar ca atare sub formă de carne. Pieile de capră au însuşiri deosebite, fiind subţiri şi dense, fiind mult utilizate în confecţiile de încălţăminte, îmbrăcăminte şi produse de marochinărie.

Producţia piloasă (părul, puful) este mult apreciată pentru fabricarea pluşului, fetrului, a fularelor şi a covoarelor de Kaşmir. Datorită mobilităţii lor deosebite, caprele păşunează pe locuri abrupte şi stâncoase, inaccesibile altor specii, consumând atât iarbă, cât şi frunzele de arbuşti, încât pot fi scoase la păşune aproape tot timpul anului.

Aceste caracteristici uşurează mult creşterea caprelor, făcând-o foarte rentabilă, îndeosebi în zonele cu configuraţie geografică specifică (dealuri, râpe, versanţi necultivaţi pe care s-au instalat diferiţi arbuşti etc.).

La orizont – sistemele intensive de creştere

Şansa extraordinară o reprezintă creşterea caprinelor în complexe zootehnice de tip intensiv, unde pot fi aplicate tehnologii de sorginte ecologică.

Există astăzi în România unele ferme de caprine care practică asemenea metode în condiţii industriale extrem de performante. Păcat că marile lanţuri de magazine din România apelează în mică măsură la produsele acestor unităţi, care ar putea deveni un furnizor extraordinar de alimente miraculoase, mai ales pentru copii!

Chiar în condiţiile actuale de alimentaţie submediocră şi selecţie rudimentară existente în gospodăria ţărănească, o capră Carpatină produce cca 50 kg de brânză din 250 litri de lapte (50 kg brânză x 8 lei/kg = 400 lei/an plus iedul – iezii – respectivi). Într-o exploataţie cu 100 de capre se poate obţine un venit de 4.000 lei prin valorificarea brânzei, plus aproximativ 13.000 de lei din vânzarea iezilor.

Altele sunt condiţiile de eficienţă în noile ferme de caprine de tip intensiv, în cazul cărora anticipează posibilitatea unei afaceri sigure şi durabile.

Estimarea privind evoluţia acestui sector este una pe termen scurt, pentru că actualele tendinţe de a schimba fundamental strategia de dezvoltare a acestui sector vor avea ca prim efect o nouă zonare a efectivelor de caprine pe teritoriul ţării şi ea va fi determinată de acei întreprinzători cu forţă economică capabili să scoată caprinele din sistemul de creştere în semisălbăticie, specific unei anumite tradiţii şi mentalităţi antieconomice.

În mod normal, în condiţiile naturale din ţara noastră se pot creşte cca 1 milion de capete, faţă de aproximativ 800.000, cât există în prezent.

Ing. Florin MUSTĂCIOSU, OJCA Constanţa

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
9965

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. radu niculae -- (14-February-2010)eu de curand am achizitionat capre,consider ca in acest voi mai achizitiona si plus voi selecta din iedutele rezultate din fatari.in norice caz in 2011 sper sa am cel putin 300-400 de capete.totul am realizat cu forte proprii,intrebarea este se vor da subventii in 2010 ?

° 2. tamasan gheorghe -- (12-November-2010)as dori sa infiintez si eu o ferma de capre (40 DE CARNE SI 10 DE LAPTE), CE MA SFATUITI.

° 3. tayka -- (1-December-2010)Nu v-as sfatui sa infiintati ferma pe cont propriu pentru ca nu o sa aveti desfacerea asigurata si nici preturi decente.Daca insa aveti teren mai mult;30,40ha,puteti cauta afara un sponzor care va poate asigura absolut totul:constructia fermei,nucleu de marca,masini de pasteurizat,desfacerea bineinteles la pret dictat,cel putin pana la amortizare.Ori cum va doresc succes deplin.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

227--dealurile-subcarpatice-din-muntenia...

Dealurile subcarpatice din Muntenia o iau la vale > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPrin abandonarea lucrărilor de combaterea eroziunii
Dealurile subcarpatice din Muntenia o iau la vale
• Interviu cu ing. Gheorghe CHIRU, director general al Sucursalei Teritoriale Argeş-Buzău a ANIF
Patrimoniul sucursalei în cifre şi date:
• zona de administrare: judeţele Argeş, Dâmboviţa, Prahova şi Buzău;
• amenajări de irigaţii – 130.400 ha;
• sisteme de desecări – 269.700 ha;
• lucrări de combaterea eroziunii solului – 172.600 ha;
• lucrări de apărare împotriva inundaţiilor – 1.812 ha;
• personal de execuţie – 223 oameni.
Irigaţiile, cum nu ar fi
C.B.: Ce se întâmplă cu irigaţiile?
Gh.C.: Acestea sunt astăzi o mare durere. An de an, chiar şi pe vreme de secetă, se fac udări pe mai puţin de 10% din amenajări. În Argeş avem doar patru asociaţii care fac udări, în Buzău – 7 asociaţii, în Dâmboviţa şi Prahova, aproape nimic. Vorbim de asociaţii ale udătorilor, întrucât numai acestea beneficiază de subvenţii de la stat.
Combaterea eroziunii, abandonată de două decenii!
C.B.: Specialiştii agricoli susţin că lucrările din domeniu au fost abandonate...
Gh.C.: Cu părere de rău, în toate judeţele nu mai avem lucrări de combaterea eroziunii solului – CES. Amenajările efectuate până acum arată jalnic. Practic, în ultimii 20 de ani nu s-a făcut aproape nimic pentru ca lucrările de CES să fie aduse la parametrii de funcţionare. Nenorocirea este că şi acele lucrări de pe ravene şi torenţi, care trebuiau să protejeze localităţile, sunt abandonate şi de noi, şi de administraţiile locale.
C.B.: Şi, totuşi, este de datoria ANIF să intervină...
Gh.C.: Fără fonduri substanţiale, fără utilaje ne va fi greu să refacem acele lucrări de artă – poduri şi podeţe, baraje, praguri – care au fost lăsate în părăsire.
C.B.: Aţi solicitat fonduri pentru urgenţe?
Gh.C.: Da. Am cerut 130 milioane de lei, în principal pentru judeţele Buzău şi Prahova, unde sunt mari probleme. Să vedem dacă-i vom obţine. Altfel, ne vom confrunta în continuare cu mari alunecări de teren...
C.B.: Vă rugăm să vă explicaţi...
Gh.C.: Prin abandonarea lucrărilor de combaterea eroziunii pe multe dintre dealurile subcarpatice, din Argeş şi până în Buzău şi Râmnicu-Sărat, pământul o ia la vale. Asta şi pentru că în zonă avem şi soluri slabe, argiloase sau cu marne care alunecă uşor. La toate acestea se adaugă eroziunea de adâncime provocată de apele de pe

torenţi şi ravene.

Mulţi dintre aceştia traversează şi localităţile. Cum noi, ANIF, facem lucrări numai în extravilan, în intravilan este treaba administraţiilor locale care, de obicei, nu au bani pentru aşa ceva

Este nevoie de intervenţie specială

C.B.: Ce faceţi în această situaţie?

Gh.C.: Am făcut propuneri la conducerea ANIF şi la Ministerul Agriculturii să constituim echipe speciale de intervenţie, de genul Inspectoratului pentru Situaţii de Urgenţă pentru fiecare judeţ în parte. Cu o dotare minimă: câte 1-2 buldoexcavator, autobasculante, compresor am putea să ne descurcăm. Nu mai putem interveni doar cu lopata, târnăcopul şi roaba.

C.B.: Am înţeles că ANIF va asigura fonduri pentru unele lucrări noi de investiţii...

Gh.C.: Aşa este. Vom realiza lucrări noi la Breaza şi Chiojdeanca – Prahova, Lereşti – Argeş şi Vlădeni – Dâmboviţa. Prea puţin în raport cu cerinţele din domeniu.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
1196
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

228--rasadurile-au-rasarit-cum-le-ingrij...

Răsadurile au răsărit: cum le îngrijim?

Recomandările pe care le facem în legătură cu îngrijirea răsadurilor se adresează, în primul rând, puţinilor legumicultori care au priceperea şi înclinaţia spre o îndeletnicire atât de pretenţioasă.

Sfaturile noastre pot fi de folos şi legumicultorilor amatori, care în grădina din jurul casei sau chiar şi în terasele încălzite au tentaţia şi plăcerea să stea de veghe la naşterea şi creşterea plăntuţelor firave.

Indiferent de condiţiile în care se produc, răsadurile au unele pretenţii deosebite faţă de factorii de mediu. Este vorba de dirijarea temperaturii, luminii, aerisirii, udărilor, combaterea buruienilor, a bolilor şi dăunătorilor, de fertilizarea şi călirea răsadului. Să ne referim, pe rând, la fiecare factor în parte.

Temperatura

Pretenţiile faţă de căldură sunt diferite la speciile de legume, iar pentru acest fapt dirijarea trebuie făcută diferenţiat şi este recomandat ca, în acelaşi spaţiu, să se producă răsaduri cu cerinţe asemănătoare.

La temperaturi mici, răsărirea întârzie, iar la o temperatură peste cea optimă duce la obţinerea de plăntuţe firave şi sensibile la boli.

Pentru a evita alungirea plantelor, temperatura trebuie să fie mai scăzută 7-10 zile după răsărire, mai ales când lumina este slabă sau noaptea.

Se evită scăderile prea mari de temperatură prin învelirea răsadniţelor cu rogojini de papură, pături din paie sau folii de material plastic; în cazul solariilor se va folosi folia dublă.

Pentru scăderea temperaturii în spaţiile de producere a răsadurilor acestea se vor aerisi periodic.

Temperatura substratului influenţează germinarea seminţelor. Temperatura optimă pentru germinarea seminţelor la tomate şi ardei este de 24°C, la vinete de 26°C, la castraveţi 32°C, iar la varză 23°C.

Lumina

Lumina este un factor deficitar în lunile februarie şi martie, astfel se va menţine transparenţa geamurilor, a foliei prin curăţire, spălare, iar în zilele calde se vor descoperi complet răsadurile.

Lumina este factorul principal în obţinerea unor răsaduri de calitate şi se corelează cu restul factorilor de mediu. Toate speciile de răsaduri sunt pretenţioase la acest factor de mediu.

La o lumină scăzută, răsadurile se alungesc. Pentru a beneficia de lumină favorabilă şi pentru a obţine răsaduri de calitate trebuie să orientăm corect construcţia spaţiilor protejate faţă de punctele cardinale, înclinarea uşoară a tocurilor spre sud, structuri uşoare de susţinere vopsite în culori deschise, folosirea instalaţiilor de iluminare unde se poate, asigurarea desimii optime a răsadurilor.

După semănat până la răsărire, lumina nu este necesară.

După răsărire, mai ales în primele zile, răsadurile sunt foarte pretenţioase la lumină.

Aerisirea

Aceasta se va face zilnic, cu excepţia zilelor geroase, când pentru aerisire se ridică brusc ferestrele şi se lasă jos imediat. În acest fel se împrospătează aerul şi se elimină excesul de gaze (dioxid de carbon), rezultat din procesul de respiraţie a plantelor şi de amoniac de la fermentarea gunoiului.

Prin aerisire se mai reglează regimul de temperatură şi umiditate din atmosferă.

În zilele cu vânt, ferestrele se deschid toate în partea opusă direcţiei din care acesta bate, iar în zilele calde se deschid pe cele două părţi ale tocului.

În solarii, aerisirea se face la partea superioară când este frig, iar când este cald se ridică folia pe părţile laterale.

În sere aerisirea se face folosind instalaţiile existente în dotare.

Udarea

Udarea se face cu moderaţie pentru a nu crea exces de umiditate în substrat şi în atmosferă.

La început, răsadurile se udă la 3-4 zile, cu 2-3 l apă/mp, deoarece substratul de pământ se usucă la suprafaţă, apoi pe măsură ce plantele cresc şi timpul se încălzeşte udatul se face mai des, cu 8-10 l apă/mp.

Udatul se face de preferinţă dimineaţa, pentru ca până seara frunzele plantelor să se zvânte.

Căldura apei de udat trebuie să fie la temperatura ambientului pentru a nu se răci substratul de cultură sau patul de gunoi.

Udatul se face cu stropitori sau furtun cu sită.

Temperaturi optime în spaţiile protejate

Tabelul îl găsiţi în revistă

(Va urma)

Ing. Elena MIHALCA, OJCA Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
10530

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

229--piata-legumelor-in-bucuresti-si-par...

Piaţa legumelor în Bucureşti şi la Paris > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulPiaţa legumelor în Bucureşti şi la Paris

Comparaţia pare neverosimilă, în condiţiile în care francezul de rând are un venit lunar de 3-4 ori mai mare decât românul.

Ceea ce îi „uneşte“ pe consumatorii francezi şi români este că şi unii, şi alţii consumă în acest sezon legume exotice, cum s-ar spune.

Cu ce preţ, însă?

Preţul, la zi, al legumelor - euro/kg

Specia	Paris	Bucureşti
Roşii	1,19	1,80
Ardei	1,59	2,40
Vinete	2,03	2,80
Varză albă	0,69	0,70
Castraveţi	2,59	2,20
Ceapă	0,23	0,54
Cartofi	0,23	0,64
Morcov		

0,35
0,54
Praz
1,13
0,64
Usturoi
2,59
1,08
Varză roşie
1,53
0,90
Ţelină
0,93
0,91
Dovlecei
2,13
2,30
Andive
1,17
2,60
(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
775
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

23--cu-resursele-zonei-fabrici-noi.html

Cu resursele zonei, fabrici noi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCu resursele zonei, fabrici noi

După ce fabrica de zahăr a fost vândută bucată cu bucată la fier vechi, iar din Complexul de Creştere a Porcilor – cel mai mare din Moldova – a rămas doar statuia din beton, ciobită, a unei scroafe, localitatea botoşăneană Bucecea îşi face din nou simţită prezenţa în economia judeţului.

În vechile adăposturi ale fostului complex a apărut un atelier de prelucrare a lemnului unde se fabrică crose de... hurling, sportul naţional al Irlandei. Tot aici funcţionează o mică fabrică de sticlărie, care foloseşte ca materie primă ... cioburile, iar alături a fost deschisă o „fabrică de pui“ unde, în aşteptarea zilei când vor deveni friptură, sunt crescuţi în hale computerizate 70 mii de pui aduşi din Ungaria.

Şi tot la Bucecea funcţionează cu bune rezultate o fabrică de prelucrare a laptelui care produce pe zi 5 tone de caşcaval de bună calitate, dovadă adresa Camerei Naţionale de Comerţ prin care se aduce la cunoştinţa patronilor Viorel şi Viorica Macoviciuc faptul, că unitatea lor ocupă locul 44 din cele 561 mii de întreprinderi mici şi mijlocii din România.

Un impuls în dezvoltarea localităţii va fi dat de gazul metan. Inaugurarea lucrărilor la conducta de la Hârlău la Bucecea, care va trece şi prin comunele Deleni, Scobinţi din judeţul Iaşi şi Coşula, Băluşeni, Cuteşti, Mihai Eminescu, Frumuşica din judeţul Botoşani, a avut loc zilele trecute.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
793
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net

230--inceput-de-primavara-agricola.html

Început de primăvară agricolă

Când şi cum pregătim patul germinativ

La pregătirea patului germinativ se urmăresc, în mod deosebit: evitarea pierderii apei din sol, tasarea solului, precum şi mobilizarea acestuia doar până la adâncimea de semănat.

Patul germinativ se pregăteşte în preziua sau chiar în ziua semănatului, pentru a distruge buruienile existente şi a evita astfel îmburuienarea parcelei înainte de răsărirea plantelor de cultură. Când se intră în parcelă, terenul trebuie să fie zvântat.

La pregătirea patului germinativ se are în vedere starea terenului, epoca de semănat şi cerinţele seminţei.

Nu se recomandă pregătirea patului germinativ primăvara cu grapa cu discuri deoarece:

- au loc pierderi mari de apă din sol prin evaporare (12,8 până la 29 mm, faţă de numai 6,2 în cazul folosirii grapei cu colţi reglabili sau combinatorul);
- se tasează puternic solul;
- nu se poate realiza un pat germinativ corespunzător.

Culturile din prima urgenţă

I. Pentru culturile din urgenţa I se vor folosi numai parcelele care au fost arate din toamnă şi au intrat în iarnă bine mărunţite şi nivelate. Pe aceste suprafeţe, în cazul când terenul nu a fost tasat de precipitaţii, pregătirea se poate efectua numai printr-o trecere cu grapa cu colţi reglabili. Aceasta deoarece, în terenul afânat, brăzdarele semănătorii pot pătrunde în sol până la adâncimea necesară încorporării seminţei.

În situaţia când terenul este mai tasat, pregătirea se va efectua printr-o trecere cu combinatorul, care va lucra până la adâncimea de semănat. Deplasarea combinatorului în lucru se va face perpendicular sau oblic faţă de direcţia de semănat.

Evitaţi utilajele grele

II. Pentru culturile însămânţate mai târziu, în cazul când terenul nu a fost bine mărunţit şi nivelat din toamnă sau cel târziu în ferestrele iernii, la desprimăvărare se va efectua o lucrare cu grapa cu colţi reglabili prevăzută cu bare nivelatoare, iar în preziua semănatului se execută pregătirea cu combinatorul.

Se consideră că totul este pregătit în condiţii optime atunci când solul este afânat numai până la adâncimea de încorporare a seminţei.

Sămânţa trebuie să fie încorporată într-un substrat „aşezat“ la care apa ajunge prin ascensiune capilară, iar deasupra solul să fie afânat pentru a permite pătrunderea aerului şi a căldurii, dar să împiedice pierderea apei.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
1038

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

231--sorgul-o-planta-mult-prea-rara-pe-l...

Sorgul, o plantă mult prea rară pe la noi

În condiţii mai puţin prielnice altor culturi se preferă cultivarea acestei specii deoarece:

- fiind de origine tropicală, suportă mai uşor seceta şi arşiţa, motiv pentru care mai este numită şi „cămila vegetală“;
- are un sistem radicular puternic, dispus pe 8 etaje şi prevăzut cu perişori radiculari, dublu faţă de porumb;
- tulpina şi frunzele sunt prevăzute cu un strat de ceară care reduce mult transpiraţia;
- are coeficient de transpiraţie (cantitatea de apă consumată pentru a forma 1 g de substanţă uscată) redus de 158-274 faţă de 597 la ovăz.

În materialul de faţă vom prezenta sorgul pentru boabe, sorgul zaharat şi sorgul pentru mături.

Sorgul are multiple întrebuinţări: în furajare, în obţinerea de amidon, zahăr, alcool, bere, oţet, iar mai nou în obţinerea biocombustibililor. La acestea se mai poate adăuga obţinerea de mături, împletituri, celuloză şi altele.

- Sorgul poate valorifica terenurile nisipoase şi nisipolutoase, cele supuse eroziunii, cele acide
(pH 4,5) şi alcaline (pH 8-9).
- Ca plante premergătoare preferă cerealele păioase, porumbul, floarea-soarelui şi cartoful. Se vor evita parcelele infestate cu costrei şi cele tratate cu erbicide remanente (Glean, Pivot, Mistral etc.).
- Fertilizarea sorgului

Tabelul îl găsiţi în revistă

- Lucrările solului. Se recomandă arătura de toamnă la adâncimea de 22-24 cm şi pregătirea patului germinativ cu combinatorul în preziua sau în ziua semănatului.
- Semănatul începe când în sol s-au realizat 12°C.

Se va acorda o deosebită atenţie etanşerii camerelor de absorbţie a seminţei pentru a asigura densitatea stabilită care este de 100-125 mii plante/ha la sorgul zaharat; 125-175 mii de plante/ha la sorgul pentru boabe; 100 de mii plante/ha la sorgul pentru mături.

În condiţii de irigare densitatea va creşte cu aproximativ 20%.

Cantitatea de sămânţă folosită este de 4-6 kg/ha la sorgul zaharat şi la sorgul pentru mături şi de 8-12 kg/ha la sorgul pentru boabe.

Adâncimea de semănat este de 3-4 cm.

Distanţa între rânduri este de 70 cm la neirigat şi 50 cm la irigat.

Combaterea bolilor şi dăunătorilor se asigură prin tratamentul seminţei cu insecto-fungicide, iar în timpul vegetaţiei, când apar afidele, se tratează cu unul dintre insecticidele recomandate.

Recoltarea sorgului pentru boabe se face când umiditatea boabelor ajunge la 15-16%.

Sorgul zaharat se recoltează la coacerea în lapte, când tulpinile conţin maximum de zahăr. Se taie tulpinile, se îndepărtează frunzele şi inflorescenţa, se fac snopi şi se transportă la prelucrare.

Sorgul pentru mături se recoltează la coacerea în lapte sau în pârgă, se fac snopi şi se duc sub şoproane pentru uscare şi prelucrare.

Pagini realizate de dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
7373

□

Comentarii

□

□

1. yyyy -- (27-January-2010)bine scris....

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

232--stim-oare-sa-aplicam-ingrasamintele...

Ştim oare să aplicăm îngrăşămintele? > REVISTA LUMEA SATULUI

Ştim oare să aplicăm îngrăşămintele?

Asigurarea plantelor cu substanţe nutritive şi evitarea stresării lor sub acţiunea concentraţiilor ridicate de îngrăşăminte, evitarea poluării solului şi apelor freatice se pot realiza dacă se asigură eşalonarea în timp a aplicării elementelor fertilizante.

La fertilizarea de pornire se exclude ureea din cauza posibilităţilor de a vătăma tinerele plante în urma contactului cu amoniacul rezultat.

Etape tehnologice de aplicare a îngrăşămintelor chimice

a) Fertilizarea de bază trebuie efectuată prin distribuţia uniformă a îngrăşămintelor pe suprafaţa solului şi încorporarea lor cu arătura. Cantităţile de îngrăşăminte aplicate, odată cu executarea arăturii, reprezintă 0-40% din doza optimă economică de azot şi 67-100% din doza de P_2O_5 şi K_2O.

b) Fertilizarea în perioada de pregătire a semănatului. Îngrăşămintele pot fi aplicate concomitent cu erbicidarea preemergentă. Încorporarea lor se face cu grapa sau discuitorul. Cantităţile de îngrăşăminte aplicabile în această perioadă reprezintă 20-30% din doza optimă de azot şi 67-100% din doza optimă economică de P_2O_5 şi K_2O, dacă aceste îngrăşăminte nu s-au aplicat la executarea arăturii.

c) Fertilizarea de pornire (starter) se execută concomitent cu semănatul în benzi, îngrăşământul introducându-se sub sământă sau lateral de rândul de sământă, la 5-6 cm. Cantităţile de îngrăşăminte aplicabile la fertilizarea de pornire reprezintă 20% din doza optimă economică de azot şi 20-35% din doza de P_2O_5.

Pe solurile deficitare în potasiu, fertilizarea de pornire reprezintă circa 30% din doza optimă economică de K_2O.

Pentru solurile cu reacţie slab acidă se foloseşte îngrăşământul complex 16:48:0.

d) Aplicarea îngrăşămintelor în perioada de vegetaţie. Este vorba de fertilizarea fazială prin care se asigură plantelor doze de azot în perioada critică şi de consum maxim. La cerealele de toamnă se poate aplica fertilizarea cu azot la desprimăvărare, folosind mijloace terestre, când solul este încă îngheţat, sau avioane şi elicoptere, când solul este dezgheţat.

Cantitatea de azot aplicată cu acest prilej reprezintă 40-60% din doza optimă economică.

La culturile prăşitoare se pot aplica în cursul perioadei de vegetaţie 2-3 fertilizări ale solului, concomitent cu executarea lucrărilor mecanice de întreţinere sau cu apa de irigaţie prin aspersiune. La fiecare aplicare se foloseşte 15-20% din doza optimă de azot. Pentru a evita prelungirea perioadei de vegetaţie a plantelor, aplicarea îngrăşămintelor cu azot în timpul vegetaţiei nu trebuie să depăşească momentul de consum maxim, iar cantitatea totală de azot nu va depăşi 50% din doza optimă economică.

e) Fertilizarea de stimulare a plantelor se face cu soluţii de îngrăşăminte, concomitent cu lucrările obligate de erbicidare, combaterea bolilor sau dăunătorilor ori odată cu executarea lucrărilor de întreţinere.

La cerealele păioase se aplică azot sub formă de uree dizolvată în soluţia de erbicid sau în soluţia preparatelor de prevenire a bolilor foliare şi respectiv de combaterea ploşniţei. Pe lângă uree, se pot adăuga cantităţi corespunzătoare de microelemente şi de substanţe fiziologic active cu scopul intensificării metabolismului plantelor.

Concentraţia ureei în soluţia de pesticid se diferenţiază în raport cu planta de cultură şi temperatură a aerului. Astfel, la grâul şi orzul de toamnă aflate în faze de formare a paiului, concentraţia de uree admisă este de 8%, la temperatura de 15°C şi de 6% când temperatura este de 20°C. Alte culturi (porumb, floarea-soarelui, cartoful, soia, tomate şi altele) nu tolerează ureea pe frunze dacă se depăşeşte concentraţia de 2,5% în soluţie.

Ing. Vasile TOMA, CLCA Batarci

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
18911

□

Comentarii

□

□

1. nitu marian -- (2-June-2014)cred ca jumatate din informatiile de pe net sunt Eronate: ati auzit de ingrasamant 16.48.0 eu nu poate 18.46.0, ureea topita nu este recomandata in fertilizarea foliara deoarece contine biuret un compus toxic pentru plante.

2. viorel -- (23-February-2015)16:48:0 se folosea cu mare succes pina in anul1990 cind se produceau in tara deci exista acest sortiment care era cautat foarte mult la export

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

233--remes-da-flutur.html

Remeş da, Flutur ... > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulRemeş da, Flutur ...

Spre dezamăgirea preşedintelui Traian Băsescu, ţăranii au cu totul altă apreciere asupra prestaţiei celor doi miniştri liberali din actuala legislatură.

Dacă preşedintele l-a blamat în mod public pe Decebal Traian Remeş pentru implicarea sa în penibilul scandal mediatic cu caltaboşii, fermierii şi specialiştii din agricultură îi sunt recunoscători acestuia pentru prestaţia sa profesională în ceea ce priveşte numeroasele şi importantele facilităţi de care au beneficiat în perioada mandatului său.

Este vorba, în primul rând, de sprijinul financiar în pregătirea şi desfăşurarea campaniei agricole de toamnă. În plus, fermierii sunt absolut convinşi că, fără Remeş, agricultura nu ar fi beneficiat de un buget agricol atât de ademenitor cum este cel de anul acesta.

În schimb, despre prestaţia protejatului preşedintelui, Gheorghe Flutur, delegaţii prezenţi la recenta Conferinţă Naţională a Agricultorilor au scos în evidenţă şi lipsa unor calităţi ce ar trebui să caracterizeze un înalt demnitar. Din intervenţiile lor s-a desprins concluzia ce ne dă şi nouă de gândit: cei doi ani în care Flutur s-a aflat la conducerea ministerului au fost pierduţi pentru agricultură! Se pare că omul care a rostit această „sentinţă“ n-a făcut-o doar în nume propriu.

Sigur, e un punct de vedere. Să nu uităm şi bunele făcute. De pildă, programul care a pus efectiv în mişcare absorbţia fondurilor europene. E drept, cam pe ultima sută de metri: pentru program, nu pentru Flutur din care s-a mai ciupit câte ceva. De, se poartă!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
801
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

234--votati-l-pe-misu-al-2-lea.html

Votaţi-l pe Mişu al II-lea!

Începutul cuvântării e foarte important pentru a şterge urmele oratorice ale adversarului, care a vorbit cu câteva zile înainte, şi pentru a-l face pe cel care urmează să-i pară rău că şi-a mai încercat norocul: „N-am venit cu mâna goală, v-am adus ploaia!“ Cum se spune, îi pusese Dumnezeu mâna-n cap pentru că ţăranii din satul A de pe Târnava Mare aşteptau de mult o ploaie bună.

Candidatul-orator putea acum să „urce“ direct – utilizând armonia glasului politic în cele mai dulci nuanţe – la doctrină, la programe, la imaginea fermelor înfloritoare şi să treacă pe nesimţite, chemând în ajutor metafore şi „glume ţărăneşti“, la faţărnicia adversarilor politici. Dar ceva nu merge, sala nu vibrează, ecoul e calp ca sunetul lemnului ciocnit cu lemn.

Ţăranii ascultă şi se întreabă – cumva, chiar admirativ: „Cum poate, domnule, omul ăsta să vorbească păsăreşte pă româneşte?“, dar îşi întorc gândul la ale lor. Nu visează la ferma de poveste, au gospodării, pământ, vite, dar sunt săraci, iar săracul are vise de sărac; acum visează că i-a fătat vaca, dar îşi ia seama că vacile lor sunt sterpe şi visează un taur. Au avut o mândreţe de taur – Mişu îl chema – dar un îngrijitor nerod l-a înecat în Târnavă...

Alegerile au trecut (că de trecutele alegeri a fost vorba), candidaţii s-au ales, ţăranii... ca ţăranii! Nu, n-au fost trădaţi, înşelaţi; ţăranii nu pot fi înşelaţi pentru că mai tot timpul sunt minţiţi. Dar acum, când bate din nou vânt de alegeri, cei din satul anonim de pe Târnave „s-au radicalizat“: dau voturile celor care se leagă, prin semnătură, să-i ajute să aibă un taur înainte de ziua votului; nu-i interesează culoarea politică a taurului, ci doar cea naturală: să fie bălţat, alb cu pete roşii sau galbene şi să facă treabă!

Un strămoş al lui Mişu, de acum mai bine de trei milenii – Apis – intrat în legendă pentru că întrupa un zeu al bunăstării, era şi el înecat, dar de preoţi, dacă nu murea până la 25 de ani. Oamenii erau anunţaţi că zeul s-a întrupat într-un taur mai tânăr, mai viguros şi erau îndemnaţi să se închine acestuia pentru a le îndeplini dorinţele.

Poţi să ştii?! S-ar putea ca în noul taur să se întrupeze un zeu al prosperităţii satului, să-i ajute pe ţărani cu tractoare, utilaje, motorină ieftină, puţuri de adâncime promise vara trecută, şcoli şi ce-i mai trebuie satului să scape din ghearele sărăciei.

Dacă aşa aţi hotărât, Votaţi-l pe Mişu al II-lea!

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
746

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

235--visul-neamplinit-al-unui-mare-pomic...

Visul neîmplinit al unui mare pomicultor

Considerat un pomicultor „înrăit“, dr. ing. Gheorghe Stanciu este cunoscut datorită activităţii sale nu numai pe teritoriul României, ci şi peste hotare. Autor a numeroase cărţi de specialitate, Gheorghe Stanciu aduce în atenţia publicului cititor subiecte importante legate de horticultură, temă reflectată şi în ultima sa lucrare „Horticultura României – Problemele pieţei şi ale producţiei de legume, fructe, flori - scenariul măsurilor de intervenţie în contextul integrării europene.“

G.V.: De unde sunteţi de fel?

G.S.: Eu sunt prahovean, din localitatea Plopeni.

G.V.: Originea dumneavoastră are legătură cu profesia?

G.S.: În viaţă puţine lucruri se leagă de la sine. Eu cred că întâmplarea este cea care hărăzeşte viaţa omului. Învăţătorul din sat, care vedea în mine un băiat mai isteţ, m-a călăuzit să merg la o şcoală agricolă. Aşa am ajuns la Facultatea de Horticultură, unde am făcut şi doctoratul.

G.V.: Dumneavoastră v-a fost mai aproape de suflet pomicultura. Eu nu ştiu însă unde să o situez: în rândul tehnicii sau al artei?

G.S.: Orice meserie înseamnă artă. Dacă vrei să o practici cum scrie la carte şi să ai şi realizări trebuie să cunoşti foarte multe şi să pătrunzi în natura lucrurilor. Eu am fost omul care mi-am făcut datoria pornind de la educaţia mea de fiu de ţăran, ascultând de cei care erau mai mari şi trebuiau să ştie mai multe.

În gospodării progresul este zero

G.V.: Întorcându-vă la dumneavoastră în localitate ce vedeaţi pe terenurile Şcolii Agricole de la Dragomireşti semăna cu ceea ce era în sat?

G.S.: Nu semăna cu nimic. Cum erau pometurile înainte în satul nostru la fel se prezintă şi azi. Lucrurile nu au evolut prea mult. În afară de marile exploataţii, unde s-a investit prin programe serioase, ţăranii şi exploatările lor familiale au rămas aceleaşi: rudimentare, fără tehnică nouă.

Adevărul este că 90% din suprafaţa agricolă a României aparţin unor exploataţii care, din păcate, nu participă cu nimic pe piaţă, nici măcar la îndreptarea traiului lor. De ce?

Sunt bazate pe autoconsum, practică tradiţionalistă şi nimeni nu i-a îndemnat, nu i-a stimulat să recurgă la nişte soluţii tehnologice care să demonstreze că pe micile suprafeţe se pot obţine nu numai producţii mari, ci şi marfă pentru piaţă.

Lipseşte organizarea

G.V.: Se poate practica în România horticultură la cotele de exigenţă ale Uniunii Europene?

G.S.: Indiscutabil. Sunt puţine ţări în lume care dispun de condiţiile naturale pentru pomicultură şi pentru multe dintre culturile de bază ale agriculturii. Sigur că horticultura, fiind denumită şi „mecanica fină a agriculturii“,

pretinde să deţină terenuri mai uşoare, aluvionare, mai bogate.
Pentru că fără asemenea condiţii nu ai cum realiza calitate şi performanţă. Ce lipseşte? Organizarea. Structurile care trebuie să ajute şi să uşureze munca ţăranului ne lipsesc cu desăvârşire.
Producătorii din alte ţări nu prea îşi bat capul cu valorificarea. La noi asta este tragedia producătorului.
G.V.: Şi asta din cauza lipsei de organizare în ceea ce priveşte valorificarea...
G.S.: Exact. Piaţa este cea care dă legea şi pedeapsa celui care nu ţine cont de ea. Este factorul care conduce, dirijează şi de care lumea trebuie să ţină seama. Eu am constatat un lucru din tot ce am înţeles până acum în legătură cu piaţa, nu numai de la noi, ci şi din alte ţări: din punct de vedere economic domină şi stăpâneşte cine are masă mare de producţie.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
803
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

236--subventiile-si-costurile-problemele...

Subvenţiile şi costurile: problemele mari ale fermierilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSubvenţiile şi costurile: problemele mari ale fermierilor

Dificultăţile mari cu care se confruntă agricultura românească au constituit principalul subiect de dezbatere în cadrul Conferinţei Naţionale a Agricultorilor organizate de Liga Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România. Cu această ocazie s-a făcut o analiză a stării lucrurilor din agricultură şi nu puţini au fost cei care, pe un ton imperativ, şi-au manifestat dezacordul faţă de modul în care este „susţinut“ sectorul de 18 ani încoace.

Cei mai mulţi dintre membrii LAPAR s-au declarat nemulţumiţi de nivelul subvenţiei pentru motorină, în condiţiile în care preţul acesteia este cel mai mare din vestul Europei. Ei mai constată că şi preţurile celorlalte input-uri înregistrează creşteri nejustificate ori de câte ori se anunţă noi subvenţii pentru agricultură.

Agricultorii au mai adus în discuţie starea proastă a sistemelor de irigaţii, preţurile ridicate ale apei şi energiei electrice, precum şi subvenţiile pentru agricultură pe care le apreciază ca fiind insuficiente.

În plus, reprezentanţii LAPAR mai afirmă că nu sunt consultaţi în luarea deciziilor sau în emiterea actelor normative care îi privesc în mod direct, acestea fiind adesea în neconcordanţă cu realităţile şi fenomenele din agricultură.

Printre cei peste 500 de participanţi la dezbatere
s-au numărat fermieri, membri ai diferitelor asociaţii afiliate la LAPAR, precum şi reprezentanţi ai MADR şi ai instituţiilor subordonate.

Scopul întâlnirii a fost aprobarea de către membrii LAPAR a unei rezoluţii ce va fi transmisă tuturor instituţiilor statului cu puterea de a soluţiona problemele arzătoare cu care se confruntă agricultorii.

Prezent la întâlnire, ministrul Dacian Cioloş a afirmat că este la curent cu toate aceste probleme, însă e evitat să facă promisiuni de soluţionare a acestora, abţinându-se şi în ceea ce priveşte data la care ar putea fi acordate subvenţiile restante din anul 2007.

„Acciza la motorină şi irigaţiile sunt cele două instrumente pe care MADR le are la îndemână şi le va folosi în sprijinul dumneavoastră. Acestea vor fi preocupările mele în perioada imediat următoare“, a concluzionat ministrul.

Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
945
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

237--aurul-pe-care-l-pierdem.html

“Aurul” pe care-l pierdem

Avem creiere care ne pot aşeza de pe acum, deşi lucrul ar fi fost de dorit să se fi întâmplat deja, avem valori care ne pot situa în detaşamentul de elită al ştiinţei mondiale.

Tineri şi tinere şcoliţi în sistemul nostru de învăţământ, altcândva mândria dascălilor de pe la noi şi model pentru Europa.

Zic altcândva, fiindcă, de un timp, trăiesc spaima viscolului pustiitor.

Se experimentează, în numele rigorilor contemporaneităţii, modele atipice felului nostru de a fi.

Oricum am face, oricum am da-o însă, nu suntem şi nici nu vom putea deveni vreodată spirite americane ori asiatice.

Noi suntem europeni de coloratură balcanică şi ne-am format şi continuăm să o facem într-un asemenea areal. Cu bune şi cu rele.

Numai că, mă întorc la subiectul zilei, se dovedeşte iată că aluatul dospit pe plaiurile mioriţei aromeşte a izvor de veritabilă genialitate.

Tinerii noştri dau iama printre participanţii la olimpiadele internaţionale.

Medaliile de aur, argint ori bronz irizează deja laurii unor nominalizări la premiul Nobel.

Copiii noştri vorbesc doct, limpede, cu rigurozitatea diamantului, despicând claritatea sticlei.

Fac comparaţii ce pun pe gânduri.

Şcoala matematică americană, de pildă, zice un as al economiei comparate, student într-o vestită universitate din „statele“ de peste Atlantic, programele de învăţământ universitar, aşadar, sunt acolo inferioare celor româneşti.

Se învaţă încă prin anii doi ori trei de facultate ceea ce în România se predă în cursul gimnazial.

– Şi-atunci, cum? – te întrebi.

– Păi foarte bine – îţi şi vine răspunsul –, învăţământul eficient este cel practic, coerent.

Ceea ce-mi dă fiori însă este că niciun olimpic de-al nostru nu ia în calcul, nici măcar ca pe o eventualitate, întoarcerea în România.

De ce?

Dintr-un motiv foarte simplu. La noi sistemul de valori şi, prin urmare, şi cel de apreciere a acestora a fost răsturnat.

Ştiinţa, învăţământul „onorează“ cozile clasamentului.

Această desconsiderare ne va costa scump. În cinci ani o să închiriem creierele pe care acum s-ar putea să le livrăm ca pe o marfă oarecare, la export.

Şi atunci vistieriile noastre vor gâfâi, fără îndoială, sub povara birului ce ni se va impune.

Astăzi însă bucuria succeselor absolut excepţionale ale tinerilor noştri o trăiesc doar părinţii şi dascălii celor în cauză.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
814

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

238--editorial-o-simbioza-contranaturii....

EDITORIAL - O simbioză „contranaturii“

Cum este posibil ca nişte oamenii, ce se vor respectabili şi extrem de preocupaţi faţă de viitorul omenirii, să clacheze atunci când au în faţă decizia de a opta între cuceririle ştiinţei genetice şi ademenirile financiare ale „petrodolarilor“?

Întrebarea este pe atât de incitantă, pe cât este şi răspunsul la relaţia existentă în interiorul acestei simbioze anacronice ce-i uneşte pe „verzi“ de cei care vor să subordoneze omenirea imperiilor petroliere. Adică intereselor financiare ale acelor companii transnaţionale, care vor să ne orânduiască viaţa după chipul şi interesele lor.

De fapt, ce-i mână în luptă pe „verzi“ să se alieze doctrinei economice a petrodolarilor?

Mărturisim că nu am avut capacitatea să desluşim această simbioză stranie între cei mai mari poluatori ai Planetei şi cei care se declară supraveghetorii infestării acesteia. Asta, până când...

Un reputat genetician român, şcolit la cele mai înalte instituţii mondiale, mă întreba: domnule, v-aţi pus întrebarea ce-i determină în fapt pe aceşti activişti ce poartă în piept insigna monstruosului Frankenstein să se interpună în faţa progresului ştiinţific.

Cum puteţi d-voastră să explicaţi această „monstruoasă“ coaliţie între „verzii şi petroliştii Terrei“? Aş dori să-mi prezentaţi un singur caz în care activiştii Greenpeace au făcut faimoasele lor „ziduri umane“ în jurul „mareelor“ sau accidentelor petroliere ce nimiceau tot ce le ieşea în cale?

Acest dialog avea loc în urmă cu aproape 10 ani. Nedumeririle şi întrebările interlocutorului meu mă puneau oarecum în afara problemei adusă în discuţie.

Ele m-au obligat, însă, la o documentare de durată, la capătul căreia am ajuns la concluzia că vocaţia ecologiştilor noştri poartă un oarecare iz ce vine dinspre diriguitorii „aurului negru“. Adică dinspre cei care dirijează mersul economiei mondiale.

Ce fac, de fapt, „verzii“ noştri pentru sănătatea naturii? Dacă ar fi să judecăm după rezultatele economice şi ştiinţifice, atunci ar trebui să spunem că ei se află de cealaltă parte a baricadei „progresiştilor“. În demersul lor ei au reuşit să strângă în jur câteva „porta-voce“, care să le aclame virtuţile ideologiei căreia îi aparţin. Trebuie să recunoaştem că au avut chiar succese răsunătoare atunci când i-a obligat pe guvernanţi să adopte acea decizie aberantă privind interzicerea cultivării plantelor modificate genetic.

Ei au reuşit să scoată de pe piaţă soia românească modificată genetic, în condiţiile în care acest produs este prezent astăzi în aproape 70% din alimentele vândute în ţările civilizate. Abandonând această varietate de soia, România a pierdut şansa de a deveni lider absolut al acestui produs în Europa. Celelalte plante transgenice sunt supuse unui embargou ale cărui consecinţe le vom realiza în momentul în care vom fi la mâna ţărilor vecine.

Revenind la întrebările interlocuitorului meu: ce-i mână, totuşi, în această luptă nesăbuită pe „verzii“ noştri? Pentru a da un răspuns ar trebui să cunoaştem susrsa fondurilor financiare din care se alimentează faimoasa grupare Greenpeace.

Ar mai trebui să ştim câte dintre aceste alocaţii ajung la conaţionalii noştri. Recunoaştem că ne este aproape imposibil să pătrundem în banca de date ale acestui gigant de culoare verde.

Această supoziţie are la bază tocmai campania internaţională mediatică îndreptată acum împotriva plantelor transgenice. Chiar şi energetice. Ne este dat să auzim că aceste plante ar reprezenta un atentat la securitatea noastră alimentară. Să auzi şi să nu crezi!

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008 Vizualizari:
2548
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La mintea... cocoşului

Situaţia a devenit cam albastră, fraţilor, bate spre violet, dacă nu cumva chiar spre negru. Şi aceasta deoarece, în ultima vreme, s-au cam înmulţit dăunătorii. Nu mă refer la cei care, din regnul animal ori vegetal, atacă şi distrug culturile agricole, ci la ăilalţi, pe două picioare, care şi l-au ales drept ţintă pe badea Ion.

Unii dintre ei, adunaţi în hoarde, precum cândva tătarii, se năpustesc în crucea nopţii ori – culme a neobrăzării! – în miezul zilei asupra bunurilor din gospodăriile ţăranilor şi jefuiesc tot ce le cade în mână.

De foame, mânca-ţi-aş! Deşi produc pagube însemnate şi adeseori aduc spaima în casele oamenilor, prădătorii din această categorie nu sunt, totuşi, cei mai periculoşi. O sfântă de bătaie soră cu moartea, administrată în legitimă apărare ori intervenţia, de regulă tardivă şi cu cântec, a organelor în drept le mai stăvilesc din elanul tâlhăresc.

Primejdia cea mare vine însă din partea dăunătorilor care lucrează cu schepsis, cu aparenţă legală adică, respectând – cum altfel – canoanele economiei de piaţă. Dacă badea Ion are de vândut un cal, de pildă, nicio problemă, geambaşul e pe fază, ştie cu exactitate cum stă treaba cu preţurile reale şi, cu vorbe meşteşugite, tertipuri şi învăluiri îl face pe bietul om, de regulă de vârsta a treia, să creadă că este în câştig, când, de fapt, tocmai a luat o ţeapă.

Că doară suntem pe moşia lui Ţepeş Vodă. La fel cum se întâmplă lucrurile şi cu samsarii de terenuri – n-am zis nimic nici de Roşia Montană, nici de pământurile din preajma marilor oraşe, nici de parcuri, nici de proiectele viitoarelor autostrăzi – care, au reuşit şi reuşesc, până când nu se ştie, să cumpere, pe mai nimica parcele care, altfel, la o tocmeală cinstită, ar costa averi.

Dar, ce să-i faci, în ţara tuturor posibilităţilor totul a devenit cu putinţă şi în vreme ce dăunătorii se îmbogăţesc peste noapte – sfidând, prin luxul afişat, bunul simţ – cei minţiţi şi înşelaţi şi jefuiţi mai ceva ca-n codru ajung la sapă de lemn.

Dar, mă rog, aşa a fost de când lumea şi cu atât mai mult acum când, vezi Doamne, am devenit capitalişti. Qi pote, ose rode! Adică, mai pe româneşte spus, cine poate pân' la os te roade. Cât despre carne macră pentru tot românul, mai către Paştele Cailor.

Că, deocamdată, suntem în post.

Gogu Pintenogu'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
641

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

24--alternativa-agriculturii.html

Alternativa agriculturii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAlternativa agriculturii

Satul de piatră

La capăt de ţară, pe malul Prutului, locuitorii satului Horia din judeţul Botoşani au lăsat agricultura pentru afaceri cu... piatră.

Gospodarii de aici îşi construiesc casele cu temelia din piatră şi gardul din acelaşi material. În urmă cu doi-trei ani, săpând pe malul Prutului, la jumătate de metru în pământ, sătenii au dat de piatră şi „atunci, de ce să mai faci agricultură?“, spun oamenii. Un metru cub sau „la picior de piatră“, cum se spune prin partea locului, se vinde cu trei sute de lei. Acum localnicii oferă nu numai materialul ci, în ultima vreme, s-au apucat să construiască doritorilor, pivniţe din piatră, cuptoare, temelii de case, câştigând bani buni din valorificarea unei resurse locale, practic inepuizabile. (S.C.)

Colaborare în domeniul turismului

În cadrul Programului de cooperare transfrontalieră, Proiectul „Dezvoltare durabilă prin turism în Carpaţii Nordici“, care se va derula până în octombrie 2008, în masivul Rarău şi Obcinele Bucovinei în România şi masivul Ciornohora din Ucraina, va însemna o investiţie de peste 247 mii de euro, din care 30 de mii reprezintă contribuţia celor din zonă.

De aceste investiţii vor beneficia comunele Ciocăneşti, Cârlibaba, Izvoarele Sucevei, Moldova Suliţa, Pojorâta, Sadova, Vama, Brodina şi Ulma, precum şi câteva raioane de pe teritoriul Ucrainei.

Cu aceste investiţii se vor înfiinţa şase secţii de prelucrare a fructelor de pădure şi ciuperci, vor fi înfiinţate şapte adăposturi pentru cai, în cazul turismului ecvestru, vor fi amenajate şi marcate 450 de trasee, vor fi iniţiaţi pentru dezvoltarea turismului. la standarde europene. peste 300 de prestatori de servicii turistice etc.
(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
714
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

240--horoscop-indian-lotusul.html

Lotusul

Perioada: 1-10 ianuarie. Semn: de pământ, feminin. Pietre preţioase: Sardonixul. Metalul: aur alb. Culori: purpuriu. Verb: a folosi. Numere native: 1 2 3 5. Caracterizarea numerologică: 5. Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Capricorn; zodiac arboricol: Brad. Compatibilitatea: zodiac indian: Şarpe, Câine, Pană, Delfin, Scoică; zodiac european: compatibilităţi de rang II (mediocre): Rac, Leu, Fecioară, Scorpion, Săgetător, Capricorn; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): Scoruş, Plop, Măr, Curmal; compatibilităţi de rang II (mediocre): Brad, Chiparos, Salcie, Nuc, Carpen. Planete favorabile: Mercur, Venus, Luna, Marte.

Este frumos, glacial, auster, retras şi enigmatic. Impune prin suma acestor caracteristici, iar respectul social se datorează în mare parte percepţiei celorlalţi, adesea rezultatul admiraţiei amestecate cu teamă.

Demn, este perceput uneori ca egoist pentru că nu e dispus să facă concesii. Foarte inteligent, asimilând pe parcursul tinereţii o multitudine de cunoştinţe din diferite domenii (omul renascentist), inflexibil şi izolat, ajunge foarte curând să caute răspunsurile la întrebările existenţiale.

Cel mai adesea le găseşte în religie, ceea ce-i accentuează şi mai mult izolarea socială. Conservator prin excelenţă, nativul are cultul prieteniei şi loialităţii în orice împrejurare. Aduce prietenie şi noroc, dragoste, căldură şi pace, având rara calitate de a nu epuiza şi de a nu se epuiza în niciuna dintre relaţiile pe care le stabileşte cu cei din cercul profesional, social sau familial.

În cadrul echipei este persoana care aduce vigoare, creativitate, energie, curaj, intuiţie şi capacitate de a înţelege mecanismele discrete sau ascunse ale fenomenelor şi situaţiilor în care acesta este implicat. Foarte bun în poziţia de lider, fie şi numai datorită faptului că exercită asupra membrilor grupului un sentiment de teamă derivată din suma calităţilor intelectuale şi comportamentale.

Foarte bun analist, îşi bate adversarii cu propriile argumente, dând impresia că nu poate fi zdruncinat în credinţa sa şi că demersul său este infailibil (şi, de cele mai multe ori, chiar este!). Ca şef cere supunere oarbă şi dedicaţie totală faţă de justeţea căilor alese pentru rezolvarea obiectivelor proiectului.

Farmecul natural îl avantajează şi pe plan sentimental. Dă dovadă de multă demnitate în tot ceea ce întreprinde, fiind loial prietenilor şi persoanei iubite. Poate avea probleme familiale, pentru că în acest domeniu nu prea îi surâde norocul. În cuplu aduce prietenie, noroc, armonie, dragoste, căldură şi pace. Datorită lui cuplul are vigoare, energie, creativitate, curaj şi intuiţie.

Emoţional, este exact contrariul persoanei din plan social şi profesional. Despre el se spune că poate iubi sincer, că este monogam, fidel şi dedicat. O nouă iubire este prilejul reafirmării aceleiaşi sincerităţi, dedicaţii şi fidelităţi afective.

Arde însă repede, făcând locul unei alte noi iubiri (întotdeauna clamată ca iubirea vieţii). Pare permanent în căutarea jumătăţii perfecte, pe care nu se prea poate spune că o găseşte prea repede.

Lotusul este o plantă originară din zona tropicală, răspândită în Delta Nilului şi a Gangelui. În civilizaţia egipteană era emblema regalităţii, în cea hindusă este floarea lui Budha care stă pe o floare/frunză de lotus sau este asimilat cu o floare de lotus. Înglobează o multitudine de semnificaţii simbolice, aparţinând marilor teme existenţiale: renaşterea/învierea (apariţia lui anuală în aceleaşi locaţii), nemurirea (prin reapariţia lui în bălţile secate, după perioade îndelungi de secetă).

Prin forma florii este simbol solar (utilizat ca atare în mai multe areale culturale), iar prin faptul că frunzele şi florile lui par a pluti pe valuri este şi simbol al vieţii victorioase în orice condiţii.

Utilizarea simbolică a lotusului/nufărului este arhicunoscută, devenind arhetipală pentru civilizaţia modernă, ca să nu amintim decât faptul că este simbolul/marca/logo-ul mai multor detergenţi şi a unor lanţuri de spălătorii.

Spectaculozitatea şi somptuozitatea lui l-au cucerit definitiv pe impresionistul Claude Monet, care le-a dedicat numeroase pânze de maturitate.

Raf Bandhi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
1238

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

241--reteta-de-post.html

Reţetă de Post > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulReţetă de Post

Plăcintă cu mere

Ingrediente foaie: 1 kg de făină; 500 ml de apă minerală; 500 g de margarină; 20 g de drojdie. Se freacă bine margarina cu făina, se adaugă drojdia şi, la sfârşit, se toarnă apa minerală. Se împarte compoziţia obţinută în două părţi egale pentru a se obţine foile.

Ingrediente umplutură: 1,5 kg de mere rase; 100 g de margarină sau ulei; 100 g de stafide; 100-200 g de zahăr, în funcţie de gust; un vârf de scorţişoară; 100-200 g de stafide. Merele se călesc cu margarina, zahărul, scorţişoara şi stafidele.

Prima foaie se rumeneşte câteva minute, după care se adaugă umplutura şi foaia de deasupra. Se lasă la copt aproximativ 30 de minute, după care se scoate şi se unge cu miere sau se tapetează cu zahăr pudră. (Reţetă culeasă de la Mioara Stoichiţă din Videle, judeţul Teleorman.)

Pagină realizată de Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
981
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cum ne apărăm de virozele respiratorii

Primăvara, anotimpul de trecere de la perioada rece la cea caldă, redeschide sezonul virozelor localizate la nivelul aparatului respirator. Gripa, răceala, guturaiul sunt afecţiunile cel mai des întâlnite în această perioadă a anului. Manifestările lor sunt caracterizate printr-o stare de disconfort, febră, inflamaţia căilor respiratorii superioare, dureri de cap sau musculare.

Deşi ar trebui să apelăm la ajutorul specializat al medicilor, cei mai mulţi dintre noi recurgem la aşa-numitul tratament consumat „după ureche“, adică aplicat în funcţie de sfaturile cunoscuţilor sau de reclamele difuzate la televizor. Acest comportament este total greşit pentru că administrarea eronată a unor medicamente poate provoca reacţii adverse neplăcute.

Terapia prin uleiuri volatile

Există însă o alternativă a tratamentului medicamentos, accesibilă tuturor: terapia prin uleiuri volatile. Uleiurile sunt folosite în aromoterapie încă din cele mai vechi timpuri. Anticii le foloseau atât la îmbălsămare, cât şi la tratarea diverselor afecţiuni. Putem spune că aromoterapia este o completare a medicinii tradiţionale, fără a o înlocui pe aceasta din urmă.

Se poate spune că bolile de sezon amintite pot fi tratate sau ameliorate cu ajutorul uleiurilor volatile. Şi dacă este să ne referim strict la afecţiunile căilor respiratorii şi pulmonare, cele mai indicate uleiuri sunt cele obţinute din eucalipt, fenicul, mentă, brad, cimbru şi levănţică.

O sticluţă de ulei volatil costă între 4 şi 5 lei şi le puteţi cumpăra din magazinele specializate. Tot de acolo puteţi achiziţiona şi o candelă specială la preţul de 10 lei. Câteva picături din uleiurile amintite pot avea un efect benefic asupra sănătăţii, pot împrospăta aerul din cameră şi pot transmite o stare de bună dispoziţie, prin mirosul parfumat.

Ştiaţi că...?

- Femeile vorbesc de două sau chiar de trei ori mai mult decât bărbaţii? Un studiu recent a demonstrat că, într-o zi, o femeie rosteşte aproximativ 8.000-9.000 de cuvinte, iar un bărbat între 2.000 şi 4.000 de cuvinte.
- Fertilitatea atât a femeilor, cât şi a bărbaţilor este afectată de obezitate?
- Gravidele care mănâncă în timpul sarcinii mere şi peşte vor naşte copii care nu vor suferi de alergii respiratorii?
- Cele mai multe naşteri se înregistrează în lunile august şi septembrie?
- Pe parcursul unei vieţi, din punct de vedere fizic, o femeie poate naşte 35 de copii?
- Inima unei femei bate mai repede decât cea a unui bărbat?

Pagină realizată de Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:

734

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Din sat s-a întrupat vedeta... Doina Melinte, mândria Hudeştilor

Doina Melinte, unul dintre simbolurile atletismului românesc, s-a născut la 27 decembrie 1956 în satul Mlenăuţi, comuna Hudeşti, judeţul Botoşani. Începuturile copilăriei se leagă firesc de satul natal, unde de altfel a şi urmat ciclul primar.

Campiona de mai târziu şi-a continuat apoi studiile la Câmpulung, după care a fost admisă la Liceul Economic din Bistriţa. Perioada anilor de liceu coincide cu momentul începutului marii sale aventuri sportive.

Talentata atletă şi-a continuat cu succes periplul prin lumea atletismului în perioada studenţiei la Institutul de Pedagogie din Suceava şi la Ştiinţa Bacău, de care se leagă cele mai frumoase amintiri ale sale. De altfel, în perioada în care a concurat pentru clubul Ştiinţa Bacău a obţinut şi cele mai mari rezultate, devenind campioană olimpică la Los Angeles, în 1984.

„Cel mai important episod al carierei mele se leagă de cucerirea titlului olimpic la 800 m. Este o victorie care nu stă la îndemâna oricui. Fiecare cursă are farmecul ei. La fiecare start sunt emoţii aparte, dar cucerirea titlului olimpic nu este egalată de nimic.“ Doina Melinte

Recunoştinţă

În semn de preţuire pentru cariera sportivă a actualului director al Direcţiei pentru Sport al Judeţului Bacău, Consiliul Local al comunei Hudeşti a decis să-i acorde acesteia titlul de cetăţean de onoare. Tot în cadrul aceleiaşi şedinţe s-a mai hotărât ca noua sală de sport ce se va construi în acest an la Hudeşti să poarte numele fostei atlete.

Campioana olimpică a probei de 800 m de la Los Angeles va primi titlul de cetăţean de onoare al comunei natale.

Tot printr-o hotărâre a Consiului Local Hudeşti s-a mai decis ca sala de sport ce se va construi în acest an să poarte numele marii atlete a anilor `80.

Palmares

De-a lungul excepţionalei sale cariere, Doina Melinte a strâns o salbă de medalii, recorduri mondiale şi distincţii:

- campioană olimpică la 800 de metri (1984), vicecampioană olimpică la 1.500 m (1984);
- dublă campioană mondială la 1.500 m în sală (1987 şi 1989);
- medaliată cu bronz la CM în aer liber la 1.500 m (1987);
- patru medalii la Jocurile Mondiale Universitare din 1981 şi 1983, una de aur, două de argint şi una de bronz;
- record mondial la 1.500 pe cea mai scurtă pistă (1988);
- trei recorduri mondiale şi europene în proba de o milă (1988, 1990) şi la 1500m (1990);
- trei recorduri europene la 1.000 yarzi, 1.500 metri şi 1 milă (1985).

Doina Melinte a fost declarată „Cel mai bun sportiv al anului 1990“, este cetăţean de onoare al municipiului

Bacău, membru al biroului Federaţiei Române de Atletism, maestră a sportului (1978), maestră emerită a sportului (1994), antrenoare emerită. De asemenea, fosta glorie a atletismului românesc a fost distinsă cu Ordinul naţional pentru merit în grad de comandor (2000).

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
1009

☐

Comentarii

☐

☐

1. viespe_09 -- (17-December-2014)La multi si frumosi ani ,Doina !
Astazi e ziua ta (17 12.2014)

2. viespe_09 -- (27-October-2015)http://posts.fanbox.com/2v9k7

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

Calvarul păcii

Odată cu încheierea armistiţiului din 11 noiembrie 1918, pregătirile în vederea Conferinţei de Pace au intrat în faza finală. Din acest moment ele devin obiectul acţiunii conjugate ale şefilor de guvern american, englez, francez şi italian care au început, încă din luna octombrie, să negocieze în cadrul unor întrevederi strict secrete problemele de fond ale păcii.

Deşi ţară aliată, care pentru îndeplinirea idealului său naţional făcuse nenumărate jertfe, România a fost silită până în ziua păcii să accepte consecinţele măsurilor dure şi inflexibile ale Consilului Suprem, adică a marilor învingători, la care s-a adăugat Japonia.

Luni de-a rândul, României i s-a contestat calitatea sa de aliat şi, odată cu aceasta, dreptul său legitim de a intra în rândul statelor chemate să hotărască soarta păcii. Această atitudine se bizuia pe faptul că guvernul român încheiase în 1918 pacea separată cu Puterile Centrale. Nu se lua în consideraţie nici faptul că aliaţii au consimţit în mod tacit la încheierea „păcii“ de la Bucureşti, care prin caracterul său nu a scos România din rândul aliaţilor.

Atmosfera nefavorabilă României a căpătat accente mai puternice după sosirea la Paris a prim-ministrului Ionel I. C. Brătianu. Spirit intransigent, dar uneori lipsit de supleţe, Brătianu, copleşit de amintirile vii ale suferinţelor prin care trecuse ţara, contracarează cu furie şi „dârză amărăciune... pe Clemenceau, George Lloyd şi Wilson, puţin obişnuiţi cu asemenea ton“. Stephen Bonsol, interpretul personal al lui Wilson, reflectă în jurnalul publicat după moartea sa sentimentele şefului său la adresa lui Brătianu, care era antipatic preşedintelui şi delegaţiei americane.

Susţinut fără nicio rezervă de ministrul francez André Tardieu şi de alţi oameni politici din ţara soră, Brătianu foloseşte atmosfera favorabilă pregătită în capitalele europene de către diplomaţia românească şi reuşeşte să obţină, „după 15 zile de eforturi“, promisiunea ca România să participe la Conferinţa de Pace.

După această hotărâre, devenită oficială, se constituie delegaţia condusă de I.I.C. Brătianu, din care au făcut parte şi reprezentanţii populaţiei tuturor provinciilor locuite de români, între care şi ministrul transilvănean Vaida-Voievod.

Conferinţa Păcii, care s-a deschis la Paris la 18 ianuarie 1919, nu a fost lipsită de evenimente neplăcute pentru delegaţia română. Un adânc sentiment de nelinişte şi de indignare a cuprins delegaţia română dar şi a celorlalte state mici prezente la conferinţă în momentul în care Georges Clemenceau, dând expresia atitudinii Consiliului Suprem, a lansat aşa-zisa teorie potrivit căreia „fiecare semnifică înaintea conferinţei cât semnifică puterea sa militară“.

În virtutea acestui principiu, statele mici aliate au fost definite mai întâi state cu interese particulare, apoi cu interese limitate şi în cele din urmă state cu independenţă limitată.

În cadrul Conferinţei de Pace, statele mici aliate, inclusiv România, urmau să-şi lase propriile lor interese la bunul plac al marilor puteri sau, după cum observa Constantin Kiriţescu, ele trebuiau „să se mulţumească cu tutela ce li se impunea“.

În faţa protestelor energice ale statelor mici, Consiliul Suprem s-a hotărât să acorde celor aflaţi în fruntea delegaţiilor acestor ţări dreptul de a se prezenta în audienţă spre a arăta revendicările fireşti ale guvernelor pe care le reprezentau.

Referindu-se la aceste măsuri discriminatorii aplicate ţărilor mici, Ionel I.C. Brătianu scria într-un memoriu preşedintelui Wilson că experienţa trecutului a oferit celor mai eminenţi oameni politici români învăţăminte pe cât de triste, pe atât de preţioase cu privire la raporturile dintre statele mari şi mici după terminarea războaielor.

Iată aşadar „câmpul de luptă“ la masa verde a tratativelor pentru pace la care delegaţia română, în ciuda atâtor piedici – asupra cărora vom mai reveni – a obţinut o victorie ce a consfinţit, în ochii Europei, înfăptuirea României Mari.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
630
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

245--ograda-cu-semne-6.html

Ograda cu „semne“

Lucian Blaga: „Veşnicia s-a născut la sat“.

CASA (I)

Casa, în accepţiunea simbolică a majorităţii civilizaţiilor, este centrul universului material al omului, al familiei sale. Simbolistica adăpostului, a casei, este una dintre cele mai ample, acoperind o plajă foarte mare, de la forma proiecţiei în ortoplan, până la materialele de construcţie şi elementele de decorare ale acoperişului.

Forma casei

Casa/adăpostul a apărut în momentul în care omul s-a sedentarizat, prin trecerea de la ocupaţia de culegător la cea de păstor şi agricultor. Această etapă este deosebit de importantă în simbolistica locuinţei deoarece preia o parte din mitica omului preistoric adăpostit în grote, caverne sau peşteri.

Cum acestea erau identificate ca matrici ale universului, adăpostul temporar sau permanent a preluat elementele simbolice şi mitice alocate adăpostului natural identificat ca matrice generatoare şi protectoare.

Primele adăposturi construite au fost colibele din crengi, a căror formă rotundă a fost impusă de necesitatea ca adăpostiţii să se găsească la egală distanţă de foc, sursa de căldură şi de protecţie contra animalelor sălbatice. Această necesitate a indus prima identificare a adăpostului cu energiile divine, focul fiind perceput în toate religiile ca expresie a divinităţilor creatoare.

Adăpostul circular invoca protecţia creatorului divin prin copierea imaginii universului, protecţie mai mult decât necesară în raport cu fragilitatea materialului din care era construită.

Focul/vatra centrală şi fumul ridicându-se spre cer (casa divină), au ajuns să reprezinte legătura dintre copia terestră şi originalul celest. Până la a se identifica fumul ca expresie a axei lumii (axis mundi) nu a mai fost decât un pas care, odată făcut, a integrat omul în arhitectura divină. Integrându-se universului divin, adăpostitul avea garanţia protecţiei absolute, mai ales în timpul odihnei, când vulnerabilitatea sa era maximă.

De la început trebuie să facem o distincţie netă între casa rotundă, în general improvizată sau nepermanentă ca locaţie (colibă din crengi, cort din piei de animale), în care triburile de păstori îşi găseau un adăpost temporar, şi casa agricultorilor sedentari (de la bordei la locuinţa supraterană), care era, de regulă, de formă pătrată sau multiplu de pătrate (dreptunghi).

Practicarea agriculturii în luminişurile pădurilor a oferit lemnul ca material de construcţie, trecerea de la coliba de crengi/piei de animale la coliba din trunchiuri reprezentând în fapt trecerea de la forma circulară la forma rectangulară (pătrată).

În acest context, raportul dintre divinitate şi om a suferit o transformare radicală. Casa devenea creaţia durabilă a omului aşa cum acesta era creaţia durabilă a divinităţii. Mai târziu apare germenele disjuncţiei simbolice cerc-sferă: pătrat-cub. Forma rectangulară/pătrată devine atributul creator al omului, care transleazā astfel spre sine o parte din atributele creatoare ale divinităţii. Prin ea, divinitatea se mută din universul autocreat (rotund/circular/sferic) în universul creat de om (pătrat/dreptunghiular/poliedric). Trecerea adăpostului de la forma circulară la cea pătrată se constituie ca o evoluţie a raportului cu divinitatea.

Evolutiv, templul/biserica devine o firească continuare a casei familiale, ca necesitate a „instalării“ divinităţilor tutelare în centrul familiei comunitare.

Atributul alocat bisericii/templului, şi anume cel de Casă a Domnului, nu este altceva decât etapa finală a „schimbării domiciliului divinităţii“: din cer, în mijlocul comunităţii, alături de alte case ale puterii seculare: casa regelui (palatul), casa sfatului (bătrânilor), casa dreptăţii (judecătoria/închisoarea) etc.

Inclusiv îndelung contestata „Casă a poporului“ din Bucureşti ar putea ascunde, la o analiză atentă, ancestrale (explicite sau nu) simboluri atribuite casei.

A.F. Badiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
800

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

246--privirea-stramba.html

Privirea strâmbă

Motto: „Cum poţi să crezi că un om cu privirea strâmbă poate avea judecata dreaptă?“ – Sun Zi

Viaţa este aşa cum o vedem. Sfinţii au văzut în moarte învierea; în suferinţă, mântuirea; în sărăcie, libertatea. Nu ştiu dacă aţi avut ocazia să vizionaţi filmul „Viaţa e frumoasă“ („La vita e bella“), dar să ştiţi că merită. Pe scurt, un OM face tot ceea ce mintea poate închipui, până la sacrificiu, ca să transfigureze în ochii copilului său un lagăr de exterminare într-un spaţiu al jocului.

Unul dintre cele mai odioase momente ale vieţii umanităţii, transformat în ceea ce omenirea are mai plin de candoare, jocul. Un sacrificiu pentru puritate pe care rar îmi este dat să îl mai regăsesc în viaţa de zi cu zi. Copiii noştri văd monştri, crime, sânge…, pentru ei răutatea lumii nu mai este un secret.

Veţi spune că am făcut trimitere doar la o ficţiune. Da! Dar ce ne costă să încercăm ca măcar lucrurile frumoase ale vieţii noastre să nu le pătăm. Ne e greu să privim urâtul ca pe ceva frumos, dar cine ne obligă să privim cu ură puţinele lucruri bune din existenţa noastră.

S-au răsturnat de-a lungul timpului normele: cele zece porunci au devenit zece drepturi ale omului, de la a nu ucide, la a avea dreptul să trăieşti, drept pe care altul s-ar putea să ţi-l ia pentru că nu v-ajunge la amândoi locul, aerul, hrana.

Hristos i-a cerut femeii să-şi asculte bărbatul, iar el să o iubească, în schimb, bărbatul a înţeles că ea trebuie să i se supună ca o sclavă. Iar în loc să ne milostivim de cei care n-au şi ne cer, mai bine ne mâniem pe „nerecunoscătorii“ pe care, deşi nu ne-au cerut-o, ne-am gândit să-i „ajutăm“.

Femeia îşi caută locul în societate pierzându-l pe acela de mamă, iar copiii rămaşi fără dragostea ei, fără exemplul ei de bună-cuviinţă faţă de soţul şi tatăl lor, nu mai pot înţelege rostul ascultării faţă de Tatăl Ceresc.

Citim acum vieţile sfinţilor şi aproape că nu mai înţelegem nimic. Ne par pilde de viaţă pentru o altă lume. Dacă auzim că un cunoscut a ales liniştea unei mănăstiri, gândim cu compasiune: „Săracu’, a fost părăsit de iubită“, nu că de fapt a descoperit iubirea pentru Dumnezeu.

Ne minunăm când auzim că nu ştiu care sfânt a ales să stea în vârful unui stâlp pentru a se osteni în plus ca semn că merită suferinţa, simţindu-se păcătos. Că alţii îşi supuneau trupul la cazne ori se înfometau şi se însetau de bunăvoie, pentru că, dintr-o adevărată smerenie ei se vedeau păcătoşii cei mai mari. Iar azi ne întrebăm: „De ce să mergem la spovedanie? Ce, am omorât pe cineva?“

Neînvăţaţi să îndurăm suferinţa, sedaţi cu tot felul de anestezice, mă întreb ce răspuns vom da celor care ne vor sili să ne lepădăm de Hristos? Vom spune că de fapt nici nu ştim cine este Acela şi probabil chiar aşa este.

Viaţa este aşa cum o vedem: grea pentru că suntem săraci, nu liberi; lipsită de speranţă pentru că ne macină suferinţa, nu ne mântuieşte, şi scurtă pentru că ne aşteaptă moartea, nu învierea.

Sfântul Ioan Scărarul ne arată scara virtuţilor pe care omul se poate urca la cer. Alcătuită din 30 de trepte (capitole), scrierea sa este sinteza cea mai desăvârşită a literaturii ascetice, iar lectura ei este cea mai importantă din timpul Postului Mare.

Buna Vestire.

Venise momentul întrupări lui Dumnezeu Fiul, momentul în care firea Sa dumnezeiască, necuprinsă, urma să se unească cu firea limitată a omului. Acest lucru nu s-ar fi putut realiza prin intermediul vreunei persoane oarecare.

Maica Domnului fusese pregătită de buna cuviinţă şi de marea credinţă a părinţilor ei, de buna creştere primită la templu, de grija pe care dreptul Iosif i-o purta şi fireşte de Pronia lui Dumnezeu. Dar aceasta nu s-ar fi întâmplat dacă ea n-ar fi primit cu smerenie vestea cea mare.

Ar fi putut să se îndoiască de cuvântul Îngerului sau să nu creadă că Dumnezeu se poate întrupa în pântecele ei ori să respingă pe Dumnezeu aşa cum Eva alesese odinioară să asculte de şarpe. Dar, spre binele nostru, smerita Fecioară a rostit doar atât „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul Tău!“ şi aşa a început mântuirea neamului omenesc.

Sfinţii din perioada 16-31 martie

În această perioadă sărbătorim Buna Vestire, Soborul Arh. Gavriil, pe mucenicii Sabin, Papa, Romano şi Anin, Marin, Hrisant, Daria şi Ilaria, Cuvioşii ucişi în Mănăstirea „Sfântul Sava cel Sfinţit“, Vasile, preotul din Ancira, Montanus preotul şi soţia sa Maxima, Cuv. Nicon şi cei 199 de ucenici ai lui, Luca, Matroana din Tesalonic, Filit şi Lidia, Ipatie, episcopul Gangrei, Cuv. Marcu episcopul Aretuselor, apoi pe cuvioşii Alexie, omul lui Dumnezeu, Chiril arhiepiscopul Ierusalimului, Iacob, episcopul şi Mărturisitorul, Zaharia, Ilarion cel Nou şi Ştefan, făcătorul de minuni, Ioan Scărarul şi pe Sf. Toma şi Serapion, Sf. Artemon, Sf. Chiril diaconul, Sf. Evula – mama Sf. Pantelimon, Sf. Acachie şi Veniamin diaconul şi prorocii Anania şi Ioad.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
763

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

247--ansamblu-folcloric-cununita-satu-ma...

Ansamblul folcloric „CUNUNIŢA“ Satu Mare

O cunună de aur în peisajul artistic românesc

În urmă cu 25 de ani, la Satu Mare se puneau bazele Ansamblului folcloric „Cununiţa“. Ideea înfiinţării i-a aparţinut doamnei Leotina Dorca, cea care se confundă astăzi cu numele şi existenţa acestuia.

Născută cu cântecul pe buze şi cu dansul pe tălpile picioarelor, acest OM şi-a strâns în jur tineri mângâiaţi pe creştet de aceeaşi frumoasă nebunie – aceea a iubirii faţă de cultura populară.

Cu voinţă şi putere de muncă, Leontina Dorca a reuşit să impună în timp un repertoriu specific zonei Codrului şi nu numai. Maestru coregraf, dar şi interpretă a cântecului popular codrenesc, Leontina Dorca este sufletul acestui colectiv. Descoperă tineri talentaţi, făcându-i conştienţi că aplauzele şi dragostea publicului nu se câştigă uşor, dar atunci când le-ai câştigat este şi mai greu să le păstrezi pentru că ele obligă mult.

Formaţia orchestrală mereu împrospătată cu tineri instrumentişti a fost condusă de-a lungul unui sfert de veac de violoniştii Ionică Hainal şi Cosmin Petruţ. Elementul de forţă şi culoare al Ansamblului folcloric „Cununiţa“ sunt soliştii Leontina Dorca, Nicolae Mureşan, Maria Carmen Sas, Marcela Todea, Lucia Pop Borlean, Lucia Sabău, Malvina Madar Iederan, Dana Maria Huja, Rodica Presan, Delia Paul, Viorel Sacasti, Sabin Danciu, Florin Lauran, Alina Sichet, Nicolae Mureşan junior, Sergiu Matosan, Dana Pteancu Matoşan.

După debutul fulminant al Ansamblului „Cununiţa“ în emisiunea Tezaur folcloric a Televiziunii Române realizată de doamna Marioara Murărescu în anul 1982, a urmat marea consacrare. Ea a fost atestată de aprecierile specialiştilor în festivaluri şi concursuri în care artiştii sătmăreni s-au remarcat prin originalitatea şi autenticitatea repertoriului adus în scenă.

Cromatica şi frumuseţea costumelor populare, virtuozitatea şi temperamentul dansatorilor, ritmul şi acurateţea interpretării au adus de la sine invitaţii de participare la manifestări şi festivaluri folclorice din ţară, dar mai ales din străinătate.

După 25 de ani de trudă, de succese dar şi privaţiuni, ansamblul folcloric „Cununiţa“ îmbogăţeşte folclorul sătmărean prin valori care-i conferă o autenticitate aparte în peisajul artistic. Stau mărturie înregistrările audio şi video, filmele documentare, spectacolele de mare şi profundă rezonanţă spirituală din ţară dar şi din străinătate (Ungaria, R. Moldova, Ucraina, Germania, Franţa, Olanda, Belgia, Cehia, Slovacia, Canada, SUA, Israel etc.).

Ansamblul „Cununiţa“ a pus în valoare splendida zestre folclorică din zona Codrului, devenind astfel emblema acestui colţ de ţară. Muzica şi dansul din această zonă sunt unice. Elementele coregrafice de mare spectaculozitate cuceresc publicul.

Dansul codreanului este grav, porneşte monoton, lent, feciorii lovindu-şi călcâiele din când în când (făcând „ponturi“), ca dintr-o dată să tâşnească într-un ciudat dor de înălţime, până când ating cu călcâiele grinda, culminând cu „întorsul peste cap“ şi „steagul“ (lumânarea).

Carmen Maria SAS

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
4156

□

Comentarii

□

□

1. ing. Nicolae DEDULEA din CEHIA -- (8-November-2009)Intradevar este vorba despre un ansamblu care incinta privirea, auzul si sufletul iar prin grija fata de cei mai tineri pe care o manifesta conducerea ansamblului sintem incredintati ca nu este cazul sa ne facem griji in ce priveste viitorul ansamblului. Bravo! pentru cei care promoveaza si sustin in continuare folclorul adevarat una din marile comori ale sufletului romanesc care ne ajuta sa trecem cu bine prin incercarile istoriei si sa aratam lumii fata adevarata a poporului nostru romanesc.
ing. Nicolae DEDULEA
Presedintele Asociatiei Romanilor din Cehia

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

248--oameni-care-au-facut-istorie-in-ace...

Oameni care au făcut istorie - În acest număr, Vasile Brezeanu > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOameni care au făcut istorie
În acest număr, Vasile Brezeanu

Vasile Brezeanu s-a născut în 1917, iar împreună cu Gh. Nicoleanu este recunoscut drept fondator al ştiinţei viticole româneşti.

Pentru început, munca sa a fost îndreptată spre activitatea de refacere a viilor distruse de filoxeră. În această acţiune a contribuit la înfiinţarea pepinierelor de stat, la organizarea importului de viţe americane, a viţelor hibride din Franţa, Italia, Spania.

Pe lângă activitatea sa de specialist la Ministerul Agriculturii, V. Brezeanu a avut preocupări intense pentru întocmirea unor lucrări de specialitate. Între scrierile sale de mare însemnătate se detaşează lucrarea Tratat de viticultură.

Oprindu-se asupra acestei lucrări, cunoscutul profesor Gherasim Constantinescu spunea: „Tratatul de viticultură cu figuri în text, scris de V. Brezeanu, marchează un adevărat salt în literatura viticolă românescă. Este prima lucrare viticolă sub formă de tratat, scrisă la un nivel ştiinţific ridicat.“

V. Brezeanu a fost unul dintre cei mai activi agronomi în viaţa ştiinţifică şi publicistică de breaslă, între anii 1890-1917. Încă în anul 1896 a înfiinţat „Revista viticolă, horticolă şi agricolă“. În afara muncii depuse la minister, apoi ca profesor, V. Brezeanu a publicat această revistă aproape exclusiv prin eforturi proprii. La începutul războiului din 1916 aceasta a fuzionat cu revista „Viticultura“, iar directorul ei a plecat pe front.

Prin dispariţia sa prematură în1917, în războiul de întregire a ţării, ştiinţa viticolă românească a suferit o grea pierdere.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
882
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

249--ce-mai-faceti-domnule-mihai-arghir....

Ce mai faceţi, domnule Mihai ARGHIR? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe mai faceţi, domnule…
Mihai ARGHIR?

S-a născut la 26 august 1933, în oraşul Brăila. Este absolvent al Facultăţii de Agronomie din Iaşi, promoţia 1957.

A activat în agricultură mai bine de trei decenii, răstimp în care a parcurs trepte profesionale care au culminat cu numirea sa în funcţia de secretar de stat în Ministerul Agriculturii.

T.M.: Domnule Arghir, cam devreme aţi părăsit agricultura. Ce mai faceţi, acum, la pensionare?

M.A.: La această întrebare se poate răspunde foarte simplu: mare lucru nu fac. Încerc să îmi păstrez bruma de sănătate care mi-a mai rămas. Uneori mă gândesc la situaţia de azi a agriculturii româneşti, de care mă simt în continuare legat.

Mă revoltă situaţia în care a ajuns. Există exemple care îţi dau impresia că ne-am întors la modul de-a lucra pământul de acum 100 de ani.

T.M.: Dar, după părerea dumneavoastră ce s-a petrecut cu agricultura noastră?

M.A.: Tot ce s-a construit s-a furat şi distrus într-un an de zile.

Acum, după 18 ani, în anul 2007, cel mai secetos din ultimii 60 de ani, nu s-au putut iriga nici cel puţin 10% din suprafaţa amenajată.

Soluţia este una singură: statul să trebuie treacă neîntârziat (au trecut aproape 20 de ani) la refacerea, repararea şi modernizarea sistemelor de irigaţii şi desecări distruse tot pe banii acestui popor, care a mai investit odată sume enorme, de care s-a ales praful.

T.M.: Ce credeţi că ar trebui făcut pentru revenirea la normalitate?

M.A.: Deocamdată, la nivel de Guvern, suntem în faza de teorii, unele chiar năstruşnice.

Un ministru al agriculturii spunea că oricum sistemul de irigaţii care a fost făcut nu era bun deoarece, fiind bazat pe pomparea apei din Dunăre şi alte râuri, ar avea costuri prea mari.

Acelaşi demnitar spunea, vorbind după ureche, că este mai bine să se execute un canal mare de la intrarea Dunării în ţară şi să se irige gravitaţional toată Câmpia României.

Demult au fost asemenea idei, care au fost abandonate din cauza lipsei de viabilitate.

De asemenea, s-a distrus mai bine de jumătate din suprafaţă de vie plantată cu soiuri nobile, s-au distrus toate plantaţiile intensive, moderne, de pomi fructiferi de pe zecile de mii de hectare pentru lemn de foc, iar pământul a rămas pârloagă.

S-au distrus complexe de creşterea şi îngrăşarea animalelor, construcţii agrozootehnice şi s-a furat ce s-a putut fura.

Este incredibil ce a putut face acest popor cu avuţia lui naţională, pe care tot el a construit-o.

Trebuie să aşezăm scara valorilor în poziţia ei firească, pentru că acum, de prea multe ori, este în poziţie inversă.

Este corect, în ziua de astăzi, ca în funcţiile de conducere de la ministere (dar numai până la nivel de secretar general) să fie puşi oameni politici, dar numai persoane capabile capabili. Altfel este haos.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
1070
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Însemnări dintr-o altă Românie

Era în preajma sărbătorilor de iarnă şi nici vorbă de vreme câinoasă, cu viscol ori nămeţi de zăpădă. Un soare cu dinţi lumina pământul Insulei, când verde, când vineţiu. Şi totuşi, afară-i frig.

Drumu-i şi lung, şi plin de hârtoape. Sporadic, din sens opus, mai trec agale câte un Aro, ori vreun tractor, ba chiar şi o „dubă“ a salvării, din aceea veche. În rest, nici ţipenie de om cale de aproape două ore de mers cu maşina.

Brusc, decorul se schimbă, de îndată ce trecem de poarta de intrare a celei mai mari localităţi din Insula Mare a Brăilei – Frecăţei. În faţa privirii se dezvăluie case ori cocioabe acoperite cu stuf, o uliţă cu mâl vâscos în care se lăfăiau vreo douăzeci şi ceva de gâşte.

Satu-i pustiu. Doar în faţa sediului primăriei – una dintre puţinele clădiri refăcute – stau, parcă aşteptând ceva, câţiva oameni ai locului. Printre ei şi mai-marele comunei, care-mi vorbeşte cu un glas stins despre inerţia predecesorului său şi că de trei ani şi jumătate de când a venit a adus bucurii nemăsurate celor care i-au dat girul. Adică „au văzut şi ei un bec pe stradă, iar drumurile ce fac legătura dintre sate refăcute“.

Întreb de gaze naturale ori apă potabilă. Primesc doar un zâmbet cu subînţelesuri. Pricep că-i de domeniul SF-ului. Mă încăpăţânez şi insist. „Şi totuşi au localnicii vreo bucurie, eu ştiu, vreun concert ori o piesă de teatru?“. „N-a venit nimeni niciodată pe aici“ mi se răspunde. „Cum drumul ăsta...“.

Tot alesul celor aproape 1.500 de oameni din comuna Frecăţei, adică a satelor Titcov, Salcia, Agaua şi cătunelor Stoeneşti şi Cistia, ne spune că sunt şcoli în fiecare localitate, că 70% din cadrele didactice sunt localnici, restul fiind navetişti de la Brăila, că sunt 210 şcolari, că 60-70% din populaţie sunt vârstnici, că tradiţiile au dispărut odată cu generaţia bunicului său, că la fel ca mai toţi de acolo e în conflict de ani buni cu doctorul şi că oamenii nu prea merg la biserică pentru că preoţii arondaţi îi îndepărtează de religie.

Singuri în faţa Domnului

Îl las pe primar să mai pritocească vreo bucurie pentru ai lui şi mă îndrept spre cel mai apropiat sat – Agaua. Abia ce trec de digul construit prin anii 60 cu deţinuţi, se spune cu roaba, şi zăresc pe dreapta ruinele unei părţi a temutei puşcării politice, iar pe stânga relicvele unei foste ferme zootehnice.

În Agaua, unde-i şi reşedinţa primarului, casele parcă sunt mai îngrijite. De departe văd turla bisericii. Mă îndrept într-acolo să vorbesc cu omul în sutană, cu cel care ar trebui să fie mesagerul cuvântului Domnului şi spre a-l întreba: de ce oamenii din pustietatea asta nu tocesc pragul acelui aşezământ? Dar, ghinion.

Gardul ce împrejmuieşte biserica-i bine ferecat şi, asemenea lui, şi uşa de la intrare. Fac ochii roată şi-ntr-o curte de vizavi zăresc un ţăran care mă măsura din priviri. „Unde-i părintele?“ întreb. „Nu l-am mai văzut de sâmbătă. E navetist şi stă în Însurăţei“, a sunat răspunsul. „Păi... şi dacă moare cineva?“ „Avem numărul lui de telefon...“ Pe drum, mai opresc o creştină. O întreb şi pe ea de preotul de Agaua. Îmi răspunde că nu, iar apoi mă iscodeşte: „Aveţi nevoie de el pentru vreo pomană?“.

Măraşu, sub „asediu“

Între Frecăţei şi cealaltă comună din Insulă, Măraşu, să tot fie vreo oră de mers cu maşina. Aceleaşi canale cu stuf străjuiesc drumurile cu denivelări şi gropi. Primul „stop-cadru“: la intrare, pe o plăcuţă cu aspect „european“, stă scris: Bine aţi venit la Măraşu! Ce-i în spate, pe post de decor? Cimitirul...

Comuna-i mare, casele sunt şi ele mult mai arătoase decât la Frecăţei, asta denotă un nivel de dezvoltare superior. În centru, forfotă mare. Printre localnici, şi vreo 15 jandarmi în misiune specială. Deviza lor: „Pe aici, nu se trece“, altfel spus, porcii din Balta Mică nu mai au ce căuta înapoi din cauza pestei care s-a abătut asupra zonei.

M-au lăsat acumulatorii, bateria maşinii a cedat şi ea, aşa că plecăm. Când ieşim din Măraşu, o dubiţă a Jandarmeriei intra în trombă. Pe drum, o alta, mult mai mare gonea într-acolo. Mă minunez de desfăşurarea aceea de forţă, parcă exagerată, şi ţin drumul înapoi spre bac, spre civilizaţie.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
691

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Arhitectura brâncovenească de la Brebu

Marele voievod şi martir al neamului românesc, azi sfânt între sfinţii calendarului nostru ortodox, Constantin Brâncoveanu a avut, în decursul glorioasei sale domnii (1688 – 1714), numeroase şi trainice legături de suflet cu vechea vatră de istorie, ţinutul Prahova. O urmă de neşters a lăsat şi la Brebu.

În vecinătatea municipiului Câmpina se află comuna Brebu, străjuită de Complexul arhitectural medieval. În interiorul zidului există trei importante edificii: Casa Domnească (în fapt un adevărat palat), Biserica şi Clopotniţa. În opinia muzeografului Radu Răzvan, acestea se numără printre cele mai importante monumente de arhitectură românească din secolul al XVII-lea din judeţul Prahova.

Zidul de incintă, care impresionează puternic vizitatorii, este construit din cărămidă şi piatră de râu şi a rezistat până în zilele noastre. Intrarea se face pe sub turnul-clopotniţă, o construcţie masivă din cărămidă cu patru nivele şi având o înălţime de aproximativ 30 de metri.

Biserica, începută la 27 iunie 1650 din vremea domnitorului Matei Basarab, a fost finalizată de Constantin Brâncoveanu. Acest fapt este atestat de pisania din interior, aflată între naos şi pronaos. Arhitectura acestui interesant edificiu este inspirată de Biserica Mănăstirii Dealu de lângă Târgovişte (sec. al XVI-lea), iar decoraţiunea exterioară, realizată de meşterii munteni şi moldoveni din acea epocă, impresionează profund vizitatorii.

Casa Domnească de la Brebu, un veritabil palat lăsat nouă de Constantin Brâncoveanu, a atras aici prestigioşi artişti români care au poposit îndelung în acest loc nu numai datorită peisajului mirific, ci şi datorită acestor atrăgătoare ctitorii din Evul Mediu românesc. Între cei care au făcut popas de suflet aici se află şi Nicolae Grigorescu, Ştefan Luchian şi Sava Henţia.

În cele opt încăperi ale Casei Domneşti se află şi o originală Expoziţie de artă şi istorie medievală. Publicul vizitator este încântat să afle aici şi o serie de tipărituri bisericeşti reprezentative pentru cultura Ţării Româneşti din secolul al XVII-lea. Facem, aşadar, cunoştinţă cu Pravila de la Govora (1640), „Îndreptarea Legii“ (1652 – Târgovişte); „Biblia de la Bucureşti“ (1688), tipărită de fraţii Radu şi Ştefan Greceanu. Lucrarea, realizată în vremea lui Şerban Cantacuzino, este tipărită în limba română cu caractere chirilice.

În expoziţie vizitatorii mai fac cunoştinţă şi cu alte tipărituri editate de celebrii mitropoliţi Dosoftei şi Antim Ivireanu.

Casa Domnească de la Brebu-Prahova, care găzduieşte şi alte importante documente, constituie şi un important punct de atracţie turistică, care se cuvine să fie vizitată de toţi cei care iubesc istoria românească.

Cristea Bocioacă

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
1441

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

251--izvoarele-comuna-care-bate-la-porti...

Izvoarele, comuna care bate la porţile „Euro-Montanei“

Comuna prahoveană Izvoarele, aşezată pe malul Teleajenului, a împlinit 490 ani de existenţă. Hrisovul domnitorului Neagoe Basarab din 10 iulie 1517 întărea moşnenilor din Stăneşti şi Drajna stăpânirea pământurilor şi a munţilor din preajma acestor sate.

56 de ani mai târziu, Alexandru Voievod semna Ocolniţa moşnenilor din Izvorani, ceea ce echivalează cu atestarea documentară a comunei.

O primăriţă mai destoinică decât primarii

Astăzi, în satele componente: Izvoarele, Homorâciu, Schiuleşti, Malu Vânăt şi Cerneşti vieţuiesc peste 7.000 de locuitori, care se mândresc cu cele 36 de izvoare existente în comună.

După ce a fost aleasă primăriţă, învingând competitorii bărbaţi, Margareta Dinulescu, de meserie contabil, a ţinut să facă Izvoarele prahovene vestite în rândul localităţilor civilizate.

Mai întâi a refăcut sediul Consiliului local prin dotări sanitare, birouri noi, calculatoare şi încălzire centrală. Apoi a asfaltat Strada Gării, lucrare în care a investit aproape 120.000 de euro. A schimbat aspectul şcolilor din Izoarele, Homorâciu, Malu Vânăt, Schiuleşti şi Cerneşti precum şi a grădiniţelor din aceste localităţi. Pentru ca tinerii să aibă unde să-şi petreacă timpul liber, a reparat şi înfrumuseţat saloanele de dans din Homorâciu şi Izvoarele.

Sunt lucruri aparent simple, dar pline de semnificaţii în care s-au făcut investiţi importante. Numai reabilitarea şcolii generale „Traian Săvulescu“ din Izvoarele a însemnat cheltuirea a peste 871 mii de lei. Pentru grădiniţa din aceeaşi localitate s-au cheltuit 465 mii de lei, iar pentru şcoala din Schiuleşti peste 700 mii de lei.

Există chiar parcare supraetajată

Dar, aşa cum spunea inimoasa primăriţă, multe obiecte s-au înfăptuit prin eforturile celor care primesc ajutoare, conform Legii nr. 416. Astfel, s-a ridicat o parcare supraetajată în drum spre Mănăstirea Crasna.

Situat nu departe de Staţiunea Slănic, satul Schiuleşti este permanent în atenţia primăriţei. Nu întâmplător s-au plantat aici, prin munca sătenilor, 500 de salcâmi şi s-a refăcut o pădure cu 10.000 de molizi.

Pentru conservarea tradiţiilor locale s-au înfiinţat formaţii folclorice, printre care echipa de dansuri populare şi ansamblul Izvoraşul. S-a deschis un muzeu etnografic. Toate acestea sunt valorificate an de an cu prilejul „Zilei satului“, fiind sărbătorite rând pe rând localităţile comunei.

Dincolo de satisfacţia profesională

Stai şi te minunezi ce poate să facă o minte şi o mână de femeie! La cei 57 de ani ai săi, pe care nu-i arată, Margareta Dinulescu se dovedeşte a fi un manager în stare să „bată“ mulţi primari la capitolele iniţiativă şi perseverenţă. Toate acestea în pofida faptului că viaţa nu i-a fost deloc uşoară, rămânând de două ori văduvă. Ca orice mamă se mândreşte cu cei trei copii ai săi. Fiica cea mare este profesoară de psihologie la

Universitatea Bucureşti, iar fiul mijlociu inginer constructor. Mezina nu este alta decât actriţa Maria Dinulescu, protagonista rolului Sidonia din telenovela „Totuşi iubirea“, dar şi a principalului rol feminin din filmul regretatului regizor Cristian Nemescu „California Dreamin“.

Este un motiv de fală pentru o asemenea femeie care a reuşit în scurt timp să-şi ridice comuna sa de munte în rândul Europei şi a lumii civilizate!

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
1477

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

252--a-treia-unire.html

A treia Unire
Acum 90 de ani, în 27 martie 1918,
Sfatul Ţării din Basarabia a adoptat
Moţiunea Unirii cu Patria mamă – România.
Satârul lui Stalin, cumplitul casap,
Te-a sfârtecat, Românie!
Şi-a dat hămesiţilor noştri duşmani
Hălci mari din carnea ta vie.
...Se scurseră anii, de-atuncea, duium,
Dar rana şi astăzi te doare
Când vezi Cernăuţiul cum geme sub cnut,
Când vezi Chişinăul în gheare.
Ce mândre crăiese ai strâns tu la sân!
Pe dulcea de Nord Bucovină,
Cu obcine line, cu brazi păltinaşi,
Cu fiece sat o grădină;
Pe ea, Basarabia, de la Hotin
Şi până la braţ de Chilie,
Cu holde cât zarea, cu pline livezi,
Cu rodul ca mierea al viţei-de-vie.
Răpite, robite şi arse de dor,
De dorul de muma cea bună,
Umplură cu lacrimi un ditamai râu,
Cât Prutul şi Nistru-mpreună.
Surori în năpastă sub jugul străin,
Noi nu v-am uitat niciodată!
Moldova de-alături întruna spre voi
Aruncă privirile roată.
Ardealul ce-a stat un mileniu în lanţ,
Cu visul de Reîntregire,
Din Alba rosteşte vibrantul îndemn:
Nu pierdeţi speranţa-n Unire!

Isonul i-l ţine Oaşul vecin,
Oltenia, Muntenia, Banatul,
Străvechiul pământ de la Pont’ Euxin,
Tot neamul de-a lungul, de-a latul.
Fierbinte ni-i ruga la Tatăl ceresc:
Să facă rotundă iar ţara,
Să-i spulbere norii şi stolul de corbi,
Să-i pună în prag primăvara!
Acei ce ne sunt dregători şi cârmaci
La-naltele Porţi să se ducă,
Să bată, să spună cu glas răspicat
Că lacrima nu se usucă
Pe sufletul nostru de jale cuprins,
De dor, de prea lung’ aşteptare.
La dracul cu Pactul urzit de tâlhari
Ce ţara ne-a pus-o în strâmbe hotare!
Surori urgisite de crudul destin,
Vă dă Ştefan Vodă de ştire
Că vine pe aripi de albi heruvimi
A treia, a treia Unire!
Şi-atunci, de la râul de-argint, Ceremuş,
La panglica Dunării-albastre,
Din Nistru la Tisa, la fiece geam
Ivise-vor florile-n glastre.
Şi-n sunet de ceteri, de nai şi cimpoi,
Cu foc se va-ncinge o Horă
Cu toate provinciile strânse mănunchi,
Sub flamura-n vânt, tricoloră...

Gelu OPROIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
890

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

253--plante-cu-efect-laxativ-si-purgativ...

Plante cu efect laxativ şi purgativ (II)

Pledoaria noastră în favoarea plantelor medicinale nu-şi propune să determine o opţiune a cititorilor pentru acest gen de tratament, în detrimentul pilulelor sintetice de care am devenit atât de dependenţi. Scopul nostru este acela de a prezenta proprietăţile curative ale unor plante din flora spontană, pe care adesea le desconsiderăm cu o uşurinţă condamnabilă.

• Porumbarul (Prunus spinosa) – în funcţie de afecţiunile asupra cărora trebuie să acţioneze şi de modul de preparare, planta poate avea acţiune laxativă (florile, frunzele ca infuzie) sau anti-diareică şi anti-dizenterică (vin din fructe, decoct din fructe şi scoarţă).

Efectul florilor şi frunzelor este pus pe seama glicozidelor şi a sărurilor de magneziu conţinute. Infuzia se prepară din 1-2 linguriţe/cană, doza recomandată fiind de 2-3 căni/zi. Efectul nu este spectaculos prin rapiditate, dar persistă după o cură mai îndelungată.

• Socul (Sambucus nigra). Toate organele plantei pot fi utilizate în fitoterapia constipaţiei:

a) florile, sub formă de infuzie 0,5% (1 linguriţă/ cană, 1 cană seara, înainte de culcare) sau de „socată“ (7 capitule, în 7 litri de apă şi o lămâie tăiată în felii groase, macerare 24 de ore, se adăugă 1 kg de zahăr, opţional zeamă de lămâie şi filtrare după alte 24 de ore) – ca laxativ, la fel ca fructele consumate ca atare (dar nu prea multe!) sau sucul din fructele supuse unei fermentaţii pectice;

b) extractul fluid (preparat farmaceutic) din scoarţa trunchiului este purgativ la doza de 20 g/zi sau purgativ-drastic (la depăşirea dozei recomandate);

c) 2-3 frunze proaspete zdrobite în miere combat constipaţia bătrânilor, iar fierte în zer au acţiune purgativă; după uscare, acestea devin însă anti-diareice şi anti-dizenterice. Folosirea frunzelor trebuie făcută cu precauţie, orice depăşire de doză putând fi pericuoasă din cauza transformării glucozidului sambunigrină în acid cianhidric!;

d) pelteaua (fructele mature, proaspete, zdrobite se lasă la macerat într-un borcan de sticlă timp de 24 ore, apoi se presează, iar sucul obţinut se încălzeşte la baia de abur până se leagă, prin evaporare. Luată câte o linguriţă, de mai multe ori pe zi, este un bun digestiv, în timp ce o lingură la priză acţionează ca purgativ.

• Inul (Linum usitatissimum) – seminţele înmuiate în apă (1-2 linguriţe/cană) se umflă, devin mucilaginoase şi, consumate seara, înainte de culcare, acţionează ca emolient şi laxativ-purgativ mecanic, favorizând expulzarea bolului fecal. Acţionează bine, chiar şi în constipaţiile rebele, dar consumul său este limitat în caz de sarcină.

• Muştarul (Sinapis alba) – se recomandă în constipaţiile cronice, în doze de la 1 linguriţă la 1 lingură seminţe întregi luate cu puţină apă sau lapte, seara înainte de culcare, în cure de maximum 7-8 zile, cu pauze de 7-10 zile. Depăşirea dozei este interzisă deoarece, în tractul intestinal, seminţele dau naştere la compuşi iritanţi (alilsenevole) sau chiar toxici (hidrogen sulfurat). Nu se administrează copiilor.

- Fumariţa (Fumaria officinalis) – planta conţine mucilagii şi o serie de alcaloizi, care determină eliminarea prin diverse căi (diureză, transpiraţie, stimularea defecaţiei) a produşilor toxici din metabolism, acţionând îndeosebi ca drenor hepatic. Durata curei nu trebuie să depăşească 10 zile, timp în care se bea zilnic câte o cană de infuzie preparată dintr-o linguriţă de plantă la o cană de apă clocotită, acoperită şi lăsată 10-15 minute.

Dr. ing. Radu STOIANOV, Institutul de Bioresurse Alimentare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
5809

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

254--legumele-si-verdeturile-rare.html

Legume şi verdeţuri rare > REVISTA LUMEA SATULUI

Legume şi verdeţuri rare

Spanacul de Noua Zeelandă.

Este o plantă la fel de valoroasă ca spanacul indigen, însă spre deosebire de acesta are calitatea de-a putea fi cultivat şi în lunile cele mai călduroase, când spanacul obişnuit iese practic de pe piaţă.

Având o mare sensibilitate la temperaturile joase, însămânţarea trebuie să se facă în intervalul 15 aprilie–15 mai. În zonele răcoroase, spanacul nu dă rezultate bune. Se recomandată ca semănatul să se facă în rânduri echidistante, de 1 metru. Adâncimea de însămânţare este de 2,5-3 cm.

Varza creaţă.

Este o legumă care se cultivă pentru căpăţâna sa ce poate fi consumată crudă, în loc de salată. Este pe cât de gustoasă, pe atât de hrănitoare. Varza creaţă se cultivă prin răsad şi, chiar dacă este scumpă, este bine să fie cumpărată de la firmele care prezintă o mare credibilitate. Plantarea în câmp a răsadului poate începe în a doua jumătate a lunii aprilie.

Broccoli.

Din păcate, în România, această plantă este prezentă mai ales în câmpurile experimentale ale staţiunilor de cercetări. În condiţiile ţării noastre se cultivă în principal prin răsad. Există însă unele soiuri româneşti, foarte timpurii, ce pot fi cultivate şi prin semănare direct în câmp, primăvara devreme, la sfârşitul lunii martie.

Bobul.

Dintr-o cultură străveche şi foarte răspândită, a devenit pe nedrept o plantă rară. Se cultivă pentru păstăile sale verzi foarte gustoase şi seminţele care au o valoare alimentară ridicată. Frunzele se pot consuma ca salate, fiind deosebit de gustoase.

Bobul are o rezistenţă foarte mare la temperaturi scăzute (-4°C), iar seminţele încolţesc chiar la 2-3 grade. Datorită acestor însuşiri biologice, semănatul se face primăvara devreme, când în sol, la adâncimea de însămânţare, se realizează 4-5°C.

Bamele.

Se cultivă pentru fructele lor tinere, deosebit de hrănitoare. Fiind pretenţioase la căldură, ele se cultivă mai ales în zonele din sudul ţării: seminţele germinează la 15°C, iar temperatura optimă pentru vegetaţia plantei este în jur de 30°C.

Perioada de însămânţare corespunde cu a doua jumătate a lunii mai. În grădini, semănatul se face în cuiburi la distanţa de 75 cm. Este bine să se folosească seminţe cu o vechime de doi ani. Deoarece bamele răsar în 12-15 zile se recomandă să se folosească în amestec cu seminţe de ridichi sau salată, ca plante indicator. (I.P.)

Recomandări agrotehnice:

• Dacă nu aţi reuşit să săpaţi terenul în toamnă cu hârleţul, puteţi să o faceţi acum, fărâmiţându-l în brazde mici, care urmează a fi prelucrate cu săpăliga şi grebla.

• La fertilizare puteţi folosi pe rând şi straturi de mraniţă, dar cele mai recomandate sunt îngrăşămintele complexe, care în condiţii normale de umiditate pot suplini handicapul neaplicării acestora în toamnă.

• Pentru a asigura o anume uniformitate a culturilor, este indicat ca seminţele mici să fie amestecate cu nisip sau humă nisipoasă.

• Sub niciun motiv, nu vă lăsaţi atraşi de preţul mai mic al seminţelor vândute la tarabă, în majoritatea cazurilor acestea reprezentând reziduuri recuperate de la „gropile de gunoi“ ale fabricilor de conserve. Cei drept, seminţele adevărate sunt scumpe dar, vorba aceea: „Dai un ban, dar ai recoltă bună şi sănătoasă“.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
1654

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Legea nr. 10, din 11 ianuarie 2008, pentru instituirea Programului de stimulare a înnoirii Parcului Naţional de Tractoare (MO al României, Partea I, nr. 29 din 15 ianuarie 2008)

Din însăşi titulatura acestei legi se poate desprinde, cu destulă uşurinţă, că obiectivul urmărit de legiuitor îl constituie diminuarea poluării, prin scoaterea din uz a tractoarelor vechi, cu perioada de exploatare depăşită, precum şi creşterea productivităţii activităţii din agricultură, aşa cum, de altfel, se prevede la art. 2 din lege.

Pentru o facilă înţelegere a reglementărilor stabilite, legiuitorul a găsit de cuviinţă ca la art. 3 să definească anumiţi termeni şi expresii, după cum urmează:

- tractor uzat – orice tractor care aparţine unei persoane fizice, având domiciliul sau reşedinţa în România cu o vechime mai mare sau egală cu 12 ani de la data fabricaţiei, care conţine cumulativ următoarele componente esenţiale: motorul, transmisia, trenul de rulare, caroseria, saşiul, precum şi echipamentele electronice de gestionare a funcţiilor vehiculului şi dispozitivul centralizator, dacă acestea au fost prevăzute din fabricaţie;
- proprietar – orice persoană fizică având domiciliul sau reşedinţa în România, care deţine în proprietate un tractor uzat, cu o vechime mai mare sau egală cu 12 ani de la data fabricaţiei, pe numele său, precum şi moştenitorii săi;
- producător validat – orice persoană juridică, producător, importator autorizat de tractoare sau distribuitor autorizat al acestora, căreia i-a fost aprobată cererea de înscriere în program.

Pentru validare, orice persoană juridică, fie ea producător, importator autorizat de tractoare sau distribuitori autorizaţi ai acestora, care doreşte înscrierea în program, depune la Autoritate o documentaţie care va fi asimilată proiectelor de mediu, în sensul OUG nr. 196/2005, privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările ulterioare (art. 4 din lege).

După depunere, Autoritatea analizează documentaţia şi, prin structurile sale de decizie, aprobă cererile care îndeplinesc criteriile impuse pentru validare. Autoritatea face publică lista producătorilor validaţi prin MO al României, Partea a III-a (art. 5, (1) şi (2)).

Proprietarul unui tractor uzat trebuie să ştie că, potrivit art. 6 din lege, poate beneficia de o primă în cuantum de 17.000 lei dacă îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) s-a înscris la un producător validat pentru achiziţionarea unui tractor nou;
b) a predat tractorul uzat spre casare unui operator economic autorizat, conform prevederilor legale, să desfăşoare activităţi de colectare a vehiculelor scoase din uz, obţinând un certificat de distrugere;
c) a radiat tractorul uzat;
d) achiziţionează un tractor nou de la producătorul validat la care s-a înscris.

Atenţie! Comercializarea ulterioară a tractoarelor uzate complet sau introducerea pe orice cale spre utilizare a caroseriei, a şaşiului ori a motorului acestora de către operatorii economici autorizaţi, prevăzuţi la art. 6 lit. b), constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.

Constatarea contravenţiei de mai sus şi aplicarea sancţiunilor se realizează de personalul împuternicit din cadrul Gărzii Naţionale de Mediu.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
692
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic

Ordinul nr. 65, din 17 februarie 2008, privind modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare, al organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.
(MO al României, Partea I, nr. 89, din 5 februarie 2008)

Ordinul nr. 66, din 1 februarie 2008, privind aprobarea sumelor, a condiţiilor şi a modului de acordare a acestor sume pentru achiziţia materialului seminal congelat de taur şi a agentului criogenic folosit la conservare în anul 2008.
(MO al României, Partea I, nr. 89, din 5 februarie 2008)

Ordinul nr. 1, din 8 ianuarie 2008, privind modificarea Ordinului ministrului sănătăţii şi familiei şi al ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor nr. 438/295/2002 pentru aprobarea Normelor privind aditivii alimentari destinaţi utilizării în produsele alimentare pentru consum uman.
(MO al României, Partea I, nr. 99, din 8 februarie 2008)

Ordinul nr. 67, din 1 februarie 2008, privind nominalizarea agenţilor de dăunare pentru a căror acţiune de combatere MADR alocă fonduri de la buget conform prevederilor art. 7 din Legea nr. 37/2006, privind reorganizarea activităţii de protecţie a plantelor şi carantină fitosanitară.
(MO al României, Partea I, nr. 101, din 8 februarie 2008)

Ordinul nr. 61, din 30 ianuarie 2008, privind stabilirea procedurilor pentru efectuarea controalelor fitosanitare.
(MO al României, Partea I, nr. 103, din 11 februarie 2008)

Ordinul nr. 64/B, din 31 ianuarie 2008, privind aprobarea formularului de cerere de plată pentru schemele de sprijin pe suprafaţă pentru anul 2008.
(MO al României, Partea I, nr. 106, din 11 februarie 2008)

Ordinul nr. 69, din 4 februarie 2008, privind aprobarea structurii serviciilor specifice prin care se constituie veniturile proprii ale Agenţiei Naţionale de Consultanţă Agricolă şi ale unităţilor subordonate acesteia, cuantumului tarifelor şi modalităţilor de încasare şi de utilizare a fondurilor pentru anul 2008.
(MO al României, Partea I, nr. 106, din 11 februarie 2008)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
698

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

257--europenizarea-ar-putea-scoate-de-pe...

Europenizarea ar putea scoate de pe piaţă cartoful românesc!

„Anul trecut am produs cartof, cheltuind 0,65 lei/kg şi sunt nevoit să-l vând cu cel mult 0,60 lei, îmi spunea zilele trecute ing. Ioan Bartha, unul dintre cei mai cunoscuţi producători din Sfântu Gheorghe – Covasna. Noroc cu cartofii de sămânţă pe care am reuşit să-i valorific cu 1,10 lei."

La micii fermieri covăsneni stau pe stoc, la ora asta, peste 100 de mii tone de cartofi pentru care intermediarii le oferă un preţ de batjocură de 0,30 lei/kg; în timp ce producătorului român îi rămân cartofii pe stoc, intră masiv în ţară cartofi de cea mai proastă calitate din Polonia şi alte ţări ale Uniunii Europene.

Interlocutorul nostru Bartha mai are un of: „În timp ce în UE fermierului i se admite şi cartoful atins de ditilencus, la noi, dacă ţi se găseşte un singur tubercul contaminat, se distruge întreaga cantitate. Şi asta în condiţiile în care România de-abia încropeşte 2.500 ha loturi semincere, faţă de 10.000 cât ar fi nevoie!"

Povara devine tot mai grea

Cu toate necazurile, Bartha şi alţi producători ca el nu renunţă la cartofi şi va planta şi în acest an 80 de hectare. A mai avut necazuri în anul care a trecut şi cu sfecla-de-zahăr. La fel ca ceilalţi cultivatori care lucrează cu fabrica din Bod, nu a primit contravaloare pentru cele 700 de tone livrate. Nici zahăr (55 de kg/t livrată), nici banii promişi în loc.

Fermierii din Covasna duc de ani de zile în spate cartoful românesc şi nu o să-l lase de izbelişte nici în acest an. Doar vreo 10 gospodari, printre care şi Ioan Bartha, s-au dotat cu spaţii pentru depozitare şi cu toate utilajele necesare unui cultivator de talie europeană. În condiţiile în care numai pentru recoltatul mecanizat se cheltuiesc 1.000 de lei la hectar, iar întreaga cheltuială pentru realizarea producţiei pe hectar ajunge la 15.000 de lei, te întrebi cum de mai rezistă aceştia.

Ar fi mai bine să stăm cu mâinile în sân în aşteptarea cartofului primit din afara ţării? Nicidecum. Aşa cum spunea directorul DADR Covasna, în acest an judeţul se va apropia de 20.000 hectare cultivate.

Dar, din păcate, unii gospodari lipsiţi de mijloace vor pune cartof după cartof şi vor folosi drept sămânţă cei mai mici tuberculi. „Subvenţia pentru cartoful de sămânţă, afirmă Bartha, este mult prea mică, iar efortul producătorului mult prea mare şi riscant."

Ce-i de făcut dacă implicarea statului pentru a doua pâine a ţării şi securitatea alimentară nu vor fi depline? Nu este greu de întrevăzut. Cultivatorii noştri vor fi scoşi de pe piaţa cartofului. Acest abandon ar echivala cu un adevărat dezastru.

Apasă prea tare pe umerii cultivatorilor sarcina producerii cartofului de sămânţă şi nimeni nu le susţine efortul. De la începutul până la sfârşitul anului nu au odihnă şi când îşi văd producţia gătată se trezesc cu piaţa plină de cartofi second-hand din UE.

Oare asta să însemne „europenizarea" noastră: distrugerea producătorului autohton?

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
1693

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

258--pretul-painii-dospeste-haotic.html

Preţul pâinii „dospeşte“ haotic

Îndrumaţi sau nu, brutarii pun în pâine atât de multă „maia“ încât aluatul dă pe „dinafara“ economiei de piaţă. Nu este posibil, domnilor „panificatori“, să faceţi din pâine un aliment „raţionalizat“, adică aproape prohibit unei mase mari de oameni! Asta într-o ţară în care, până în 2007, cu mici excepţii, grânele naţionale erau cumpărate la cel mai mic preţ din Europa.

Care a fost şi care este baza de fundamentare a preţului la pâine?

După ce o vreme producătorii s-au confruntat cu o supraproducţie, iată că reprezentanţii oficiali ai panificatorilor de grâu se translatează, din păpuşoiul în care erau ascunşi, direct pe sticlele unor ecrane tv, care le găzduieşte inepţiile cu o uşurinţă condamnabilă. Adică fără măcar o întrebare rudimentară asupra motivaţiilor care-i determină să facă din pâinea noastră cea de toate zilele un aliment de lux.

Ceea ce nu au reuşit acei activişti care ne cartelau cândva pâinea înfăptuiesc astăzi engrosiştii, brutarii, morarii şi comercianţii. Izbânda lor poartă în ea un iz de nemernicie. Fără abuz administrativ sau politic, ei reuşesc să desăvârşească obiectivul fundamental al politicienilor de tristă amintire, precum şi al nutriţioniştilor moderni, care reproşează românilor că mănâncă prea multă pâine.

Adevărul este că, până cu 2-3 ani în urmă, eram într-adevăr cei mai mari „mâncăi“ de pâine din Europa. Analizând însă lucrurile, nu din punctul de vedere al statisticii oficiale, ci al pieţei reale, se pare că am coborât vertiginos la nivelul consumului de grâne al ţărilor dezvoltate. Dacă până mai ieri pâinea deţinea, din punct de vedere cantitativ, elementul de „greutate“ în coşul de consum al românilor, astăzi acest raport este distorsionat în mod dramatic.

Potrivit cifrelor vehiculate de cei care gestionează politica pâinii în România, consumul oficial pe cap de locuitor ar fi undeva la jumătatea celui de pe vremea comuniştilor.

Dincolo de observaţiile pe seama acestor rapoarte, fundamental rămâne faptul că, într-o ţară în care sărăcia cuprinde aproximativ 60% din populaţie, oamenii de rând „tranşează“ clasica franzelă în 20 de felii în loc de 10, ca până acum.

Motivaţiile acestei stări de lucruri nu ţin neapărat de îndemnul nutriţioniştilor de a reduce „raţia“ de pâine, cât de adevărul că din pâine se pot înfrupta pe săturate tot mai puţini români.

Într-o intervenţie pe sticlă, demnă de o cauză mai bună, zilele trecute, cel mai de seamă reprezentant al brutarilor ne avertiza că până la Sfintele Paşti pâinea se va mai scumpi cu 25%. De ce? Pentru că rezervele interne s-au epuizat, iar preţul grâului din import creşte, dacă nu de la o zi la alta, sigur de la o săptămână la alta.

Ciudată explicaţie!

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
1155
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sprijin comunitar pentru horticultori

Sprijinul de care pot beneficia producătorii din sectorul legume-fructe provine din două direcţii: Uniunea Europeană şi Bugetul de Stat. Este important de reţinut faptul că banii comunitari vin pentru a crea producătorilor facilităţi de comercializare. În rândurile ce urmează ne vom referi la sprijinul primit din partea Uniunii Europene.

Plăţi directe

Toţi producătorii pot beneficia de plata unică pe suprafaţă, care este de circa 50 euro/ha şi se derulează prin APIA. Acestea se acordă independent de nivelul producţiei, aplicând schema de plată unică pe suprafaţă.

Plăţi tranzitorii la tomate. Pentru a primi acest sprijin, beneficiarii trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) să încheie contract cu o fabrică de procesare-prelucrare;
b) să livreze minimum 8.000 kg/ha tomate;
c) suprafaţa minimă a unei parcele cultivate cu tomate destinate procesării să fie de minimum 0,3 ha.

Producătorii de nuci pot primi ajutoare financiare pentru suprafeţele maxim garantate.

Facilităţi pentru Grupurile şi Organizaţiile de Producători

Sprijin pentru administrarea şi funcţionarea Grupurilor şi Organizaţiilor de Producători.

Sprijin pentru investiţii, şi anume: 75% din valoarea investiţiilor din planul de recunoaştere.

Pentru a beneficia de asistenţă financiară comunitară, Organizaţiile de Producători trebuie să înfiinţeze fonduri operaţionale constituite din contribuţiile financiare plătite de membri, în baza volumului şi/sau valorii producţiei comercializate.

Statutul de Grup sau Organizaţie de Producători poate fi obţinut de orice persoană juridică constituită din producători agricoli, persoane fizice şi/sau juridice, care activează în domeniul fructelor şi legumelor şi care are ca obiect principal de activitate comercializarea producţiei membrilor.

Categorii de produse:

- fructe şi legume (exceptând cartofii);
- fructe;
- legume (exceptând cartofii);
- fructe şi/sau legume destinate procesării;
- ciuperci;
- individual pentru fiecare produs.

Condiţii de recunoaştere:

- numărul minim de membri – 5;
- o valoare a producţiei comercializate de minimum 20.000 de euro pentru grupuri şi 100.000 de euro pentru

organizaţii;

- îndeplinirea anumitor criterii interne de organizare şi funcţionare.

De ce Grupuri sau Organizaţii de Producători?

Pentru că aceste forme de organizare reprezintă elementul de bază în cadrul organizării comune de piaţă pentru sectorul legume-fructe, prin intermediul cărora se doreşte realizarea unei producţii durabile şi competitive, reducerea costurilor, concentrarea ofertei, prevenirea şi combaterea crizelor care pot apărea în sector.

O organizaţie de producători recunoscută poate beneficia de fonduri comunitare prin elaborarea unui program operaţional.

Aceste forme de organizare pot beneficia de ajutor financiar comunitar pentru:

- cheltuieli administrative;
- studii de prefezabilitate şi fezabilitate;
- contracte pentru realizarea de materiale publicitare în vederea promovării imaginii grupului şi a produselor acestuia;
- cheltuieli pentru implementarea sistemelor de siguranţă şi securitate alimentară;
- cursuri de calificare a personalului propriu pentru standardizarea producţiei;
- cheltuieli aferente reuniunilor şi programelor de formare pentru punerea în aplicare a acţiunilor planului de recunoaştere;
- promovarea denumirilor/mărcilor grupurilor de producători;
- costuri privind achiziţionarea de terenuri virane în vederea realizării unei investiţii; maşini frigorifice pentru transportul produselor; maşini pentru sortarea, calibrarea şi etichetarea produselor; maşini pentru confecţionat ambalaje; spaţii comerciale pentru desfacerea produselor; spaţii pentru depozitarea produselor. (Va urma)

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
1293

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ordonanţă de Urgenţă a Guvernului, nr. 120, din 24 octombrie 2007, pentru modificarea şi completarea OUG nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanţării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare alocate de la Bugetul de Stat.

(MO al României, Partea I, nr. 745, din 2 noiembrie 2007)

Alinierea legislaţiei ţării noastre la cea a Uniunii Europene a constituit una dintre preocupările prioritare ale conducătorilor şi specialiştilor în domeniu.

Fie că vrem sau nu, trebuie să ne obişnuim cu gândul că şi noi am putea să devenim mai buni europeni, dacă o să cunoaştem – cât de cât – legislaţia Uniunii Europene sau dacă vom elabora legi şi alte acte normative, care să corespundă reglementărilor comunitare.

În acest context, ne-am propus ca, în rândurile ce urmează, să prezentăm câteva dintre reglementările importante, adoptate prin acest act normativ cu putere de lege.

Modificările şi completările aduse OUG nr. 67/2006, prin OUG nr. 120/2007, se referă la art. 1, 3, 5 şi 7 şi ele au drept scop o definire mai exactă a unor termeni şi expresii din conţinut, care să corespundă legislaţiei comunitare în domeniu.

De la bun început trebuie să ştim că prin acest act normativ s-a stabilit cadrul financiar general pentru gestionarea asistenţei financiare nerambursabile alocate României în calitatea sa de stat membru al Uniunii Europene, precum şi a prefinanţării şi cofinanţării aferente acestei asistenţe, în vederea asigurării unui management financiar eficient al fondurilor provenite din Fondul european de garantare agricolă şi din Fondul european agricol de dezvoltare rurală.

Potrivit ordonanţei, plafonul anual pentru cheltuielile aferente Fondului european de garantare agricolă – denumit în continuare FEGA – se constituie din sumele maxime stabilite în conformitate cu cadrul financiar multianual prevăzut de Acordul interinstituţional şi din angajamente bugetare stabilite în conformitate cu art. 12 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1290/2005, din 21 iunie 2005, privind finanţarea Politicii Agricole Comune.

Plafonul anual pentru cheltuielile aferente Fondului european agricol de dezvoltare rurală – denumit în continuare FEADR – se constituie din sumele maxime stabilite în conformitate cu cadrul financiar multianual prevăzut de Acordul interinstituţional şi din angajamente bugetare comunicate pentru programul de dezvoltare rurală, aprobate prin decizie a Comisiei, în conformitate cu art. 12 şi 23 ale aceluiaşi Regulament.

Prin „Program“ se înţelege documentul de programare elaborat de România şi adoptat de Comisia Europeană pentru dezvoltare rurală, respectiv Programul naţional pentru dezvoltare rurală, finanţat din FEADR, denumit în continuare PNDR, iar prin „autoritate de management“ se înţelege structura organizatorică din cadrul MADR, responsabilă pentru managementul PNDR, reprezentată de Direcţia generală dezvoltare rurală, denumită în continuare GDDR.

Potrivit aceleiaşi ordonanţe, agenţiile de plată sunt acele structuri organizatorice din subordinea MADR, care sunt responsabile cu plata măsurilor finanţate din FEGA, prin Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) şi din FEADR, prin Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP) (Art. 1 alin. (1), (2) lit. a), b), i), l) şi m).) Pentru detalii recomandăm celor avizaţi parcurgerea în întregime a textului acestei ordonanţe de urgenţă.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
661

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

260--in-asteptarea-fondurilor-structural...

În aşteptarea fondurilor structurale

Am consemnat, nu o dată, cu îndreptăţită satisfacţie, că apariţia programului SAPARD a constituit pentru mulţi investitori din cea mai săracă zonă a ţării – Moldova – un prilej de a materializa proiecte în domenii care au adus beneficii comunităţilor rurale, dar şi celor care au reuşit cu ajutorul banilor europeni să înfiinţeze sau să modernizeze ferme agricole sau zootehnice, pensiuni agroturistice, păstrăvării, ferme de creştere a melcilor etc., toate – potrivit studiilor prezentate de APDRP – urmând să fie aducătoare de profit.

Din păcate, nu au lipsit nici necazurile. Potrivit situaţiilor Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit Iaşi, pentru că nu s-au respectat termenele impuse prin contracte, în 2007, un număr de consilii locale, dar şi 72 de firme din toate judeţele Moldovei au fost nevoite să renunţe la ideea de a-şi finanţa investiţiile cu bani europeni.

Suceava – cele mai multe rateuri

În măsura în care Suceava s-a situat în topul judeţelor fruntaşe în ceea ce priveşte numărul de proiecte aprobate, în aceeaşi măsură aici s-au înregistrat şi cele mai multe rezilieri de contracte. Un număr de 21 de întreprinzători şi-au pierdut finanţările, iar cele mai multe iniţiative tăiate de pe lista de acordare a sprijinului european au vizat Măsura 3.4 – Dezvoltarea şi diversificarea activităţilor economice.

La rândul lor, botoşănenii au pierdut 13 proiecte, în judeţul Bacău au fost reziliate alte 11, iar în judeţul Iaşi s-au pierdut 16 idei de finanţare. În acest clasament, judeţele Vaslui şi Neamţ au pierdut cinci, respectiv şase contracte de finanţare.

Împotmoliţi pe drum

Cele mai multe din aceste proiecte au fost retrase încă din start, când încă nu se cheltuise niciun ban. La altele însă beneficiarii vor trebui să înapoieze banii primiţi prin SAPARD, deloc puţini.

Printre aceştia se află societatea comercială Voiajorul SRL Piatra-Neamţ, Pancarma SRL Suceava, Dalba Tech din Iaşi. În cazul acesteia din urmă, care avea ca obiect de activitate creşterea melcilor, administratorul nu a depus documentele pentru ultima tranşă de plată. Consecinţa? Societatea Dalba Tech va trebui să înapoieze aproape 4.800 de lei.

Lipsa controlului naşte… pagube

Cei mai mulţi bani vor trebui însă să restituie unele consilii locale, acolo unde lucrările vizând infrastructura au fost făcute doar de ochii lumii. Este cazul consiliilor locale din Popricani şi Vlădeni - Iaşi sau Ceahlău – Neamţ.

La Vlădeni, pe lângă proasta calitate a lucrărilor de modernizare a unui drum efectuate de firma Castrum Corporation din Negreşti – Oaş consumatorii „au turnat smoală iarna, spune viceprimarul Gheorghe Tănasă şi un aşa-zis asfalt, iar gropile au apărut imediat“. Vor trebui plătite şi câteva miliarde de lei vechi pentru proasta execuţie a altor proiecte, cum ar fi aducţiunea de apă.

De altfel, lipsa de interes pentru calitatea lucrărilor, atât din partea organelor locale, dar şi de la nivelul judeţului au făcut ca aceeaşi situaţie să fie întâlnită şi în alte comune ale judeţului Iaşi. La Popricani, de pildă, aceeaşi firmă Castrum Corporation a „modernizat“ un drum în aceeaşi manieră, astfel încât acum, la mai puţin de doi ani de la încheierea lucrărilor, acesta arată mai rău ca înainte.

Să nu uităm că, în curând, vom avea acces la fondurile structurale şi ar fi păcat ca după atâta aşteptare să nu fim în stare să utilizăm eficient banii care ar aduce un plus de civilizaţie satului românesc.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
1251

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

261--programul-sapard-la-ora-adevarului....

Programul SAPARD, la ora adevărului

Privatizată în anul 2000, societatea comercială Consuc Suceava reprezintă o ilustrare a modului în care se poate investi în dezvoltarea unei unităţi atunci când se beneficiază de un proiect în cadrul programului SAPARD.

„Valorificăm, ne spune doamna Antoanela Aroboaiei, director general al firmei, materia primă din zonă, în speţă merele, şi producem o sortimentaţie diversă de sucuri pe baza concentratului din acest fruct.

Am realizat proiectul SAPARD în valoare de patru milioane de euro în decembrie 2005 şi l-am finalizat în iulie 2007. Am încheiat perioada de implementare şi ne aflăm în cea de monitorizare, care va dura cinci ani.“

Un salt impresionant

S.C.: Aşadar o unitate dotată, mi-aţi spus, cu utilaje de ultimă oră, în plină expansiune pe piaţă, care fabrică produse pe măsura exigenţelor impuse pe piaţa europeană.

A.A.: Fără falsă modestie, aşa este. Cu cei 55 de salariaţi, societatea noastră produce, faţă de 2005, de 10 ori mai multe băuturi răcoritoare. Avem o cotă de piaţă foarte bună, distribuim prin forţe proprii în judeţele Iaşi, Suceava şi Botoşani o cantitate de circa 2,5 milioane litri pe lună. Deocamdată, pentru că sigur ne vom extinde pe piaţă şi, de ce nu, într-un viitor nu prea îndepărtat şi peste hotare.

S.C.: Proiectul pe care l-aţi accesat prin SAPARD, implicând o sumă importantă, a mirat, trebuie s-o spun, pe mulţi, cu atât mai mult cu cât se afirmă că implementarea acestuia este o treabă extrem de grea şi migăloasă.

A.A.: Vă mărturisesc că eu sunt cea care a alcătuit dosarul, a făcut demersurile, eu sunt persoana care s-a ocupat de licitaţie şi de cererile de plată, eu am încasat aceşti bani.

Practic, ideea a apărut în 2005. Am avut sprijinul necondiţionat al Centrului regional SAPARD Iaşi, iar în ajunul Crăciunului 2005 am obţinut aprobarea. Sigur, dosarul este voluminos, pe măsura proiectului destul de complex şi mi se pare absolut justificat să fie necesare tot felul de acte doveditoare pentru un proiect ca al nostru care depăşeşte patru milioane de euro.

Cât priveşte tranşele de plată, trebuie să vă spun că de fiecare dată au fost pe rol maximum două săptămâni, iar banii i-am încasat la 20-21 de zile de la aprobare.

Atât timp cât întocmeşti actele corect şi la timp nu poţi avea probleme, totul este să fii foarte exact – o spun din proprie experienţă.

S.C.: Vor veni fondurile structurale pe care cu siguranţă le aşteptaţi cu nerăbdare pentru că, înţeleg, nu veţi rămâne la succesul repurtat cu SAPARD.

A.A.: Aşteptăm aceste fonduri din ianuarie 2007 şi iată am păşit bine în 2008. Sper să primim cât de curând vestea cea bună. Ceea ce trebuie să vă spun este faptul că avem în vedere un nou proiect ce vizează punerea în valoare la Vereşti a unei însemnate suprafeţe de teren.

S.C.: Să înţeleg că vă propuneţi să vă asiguraţi o parte din materia primă necesară prin înfiinţarea aici a unei mari livezi.

A.A.: Aşa este! Şi vă asigur că reuşita va fi deplină.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
972

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

262--alocatii-pentru-infrastructura.html

Alocaţii pentru infrastructură > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAlocaţii pentru infrastructură

Ministerul Mediului şi Dezvoltării Durabile va aloca, în acest an, 105 milioane de lei pentru realizarea de reţele de alimentare cu apă, canalizare şi epurare pentru 141 de localităţi.

În anul 2007 au început lucrările în următoarele localităţi: Oradea şi Valea lui Mihai (jud. Bihor), Zlatna şi zona Platoul Romanilor (jud. Alba) şi Copşa Mică (jud. Sibiu), fiind cheltuiţi 63 de milioane lei.

În primul trimestru al acestui an vor începe lucrările în alte 37 de localităţi din ţară, cum ar fi, de exemplu: Geoagiu-Băi şi Rapoltu Mare (jud. Hunedoara), Ungheni şi Miercurea Nirajului (jud. Mureş), Drajna şi Brebu (jud. Prahova), Salonta şi Marghita (jud. Bihor), Ceamurlia de Jos şi Nufăru (jud. Tulcea), Iratoşu (jud. Arad), pentru restul de 40 de localităţi desfaşurandu-se licitaţiile de proiectare, lucrările de execuţie urmând să demareze în a doua parte a anului.

„Asigurarea apei şi a canalizării pentru populaţie reprezintă o prioritate a Ministerului Mediului şi Dezvoltării Durabile. Prin realizarea acestor investiţii, România face paşi importanţi în alinierea la standardele europene”, a declarat Lucia Ana Varga, Secretar de Stat in cadrul Ministerului Mediului si Dezvoltarii Durabile.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
664
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

263--peste-146-milioane-de-euro-pentru-r...

Peste 146 milioane de lei pentru regenerarea pădurilor

Programul naţional de regenerare a pădurilor prevede realizarea unor lucrări de refacere a plantaţiilor pe o suprafaţă de 15.400 ha.

Dintre acestea, 7.570 ha vor fi realizate prin regenerări naturale, iar restul de 7.830 ha vor fi împădurite.

Valoarea lucrărilor de reîmpădurire ce vor fi executate în acest an va depăşi suma de 146 milioane lei.

O atenţie deosebită se va acorda atragerii în circuitul productiv a terenurilor degradate.

În această primăvară, ROMSILVA va efectua lucrări de regenerare pe o suprafaţă ce reprezintă 63% din programul anual propus de regie. În acest scop, în campania de împăduriri de primăvară RNP va folosi 57 milioane de puieţi produşi în pepinierele proprii.

Într-un raport al ROMSILVA se specifică faptul că inundaţiile catastrofale produse în anul 2006 au avut un efect devastator asupra plantaţiilor din imediata apropiere a Dunării, suprafeţe mari din această porţiune fiind calamitate. Pornind de la această stare de fapt, regia prevede pentru anul 2008 lucrări de refacere a zonei respective pe o suprafaţă de 4.961 ha, iar pe 7.008 ha se vor face completări.

Cea mai mare parte a lucrărilor de refacere şi completarea a culturilor calamitate va fi realizată în campania de primăvară, iar din toamnă va începe refacerea culturilor afectate în zonele pentru care, în urma inundaţiilor, trebuie refăcute lucrările de proiectare.

Programul culturilor în pepiniere - primăvara 2008

Culturi în pepiniere - 23.072 ari
Semănături în câmp - 10.736 ari
Repicări - 2.301 ari
Butăşiri - 9.834 ari
Semănături în solarii - 20.070 mp

Acţiuni prioritare

Pentru ca lucrările de împăduriri din acest an să se desfăşoare în condiţii optime au fost întreprinse următoarele măsuri:

- inventarierea suprafeţelor din fondul forestier, care prin amenajament sunt destinate împăduririi;
- s-au efectuat lucrările de pregătire a terenului şi solului pe suprafeţele a căror împădurire a necesitat această tehnologie;
- s-au efectuat cartări staţionale, în vederea stabilirii soluţiilor tehnice (compoziţii şi tehnologii de regenerare, precum şi schemele aferente);
- s-a transmis direcţiilor silvice repartizarea materialului de plantat necesar realizării integrale a programului de împăduriri, completări curente şi refacerea plantaţiilor calamitate.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
1123

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Conferinţa Naţională a Agricultorilor

Doleanţe mari, posibilităţi mici

Nu puţini au fost cei care au aşteptat cu speranţă aderarea României la Uniunea Europeană, privind-o ca pe un nou început şi un pas spre prosperitate. După istovitoarea aşteptare, au constatat însă că drumul spre realizarea obiectivelor e parcă prea lung, iar perspectivele îndepărtate.

Agricultorii privesc cu deznădejde la noianul de probleme care tot se-adună sau, şi mai dureros, la indiferenţa celor care, mai nou, lasă impresia că nu se obosesc să facă nici măcar promisiuni. Cel puţin, aceasta ar fi una dintre concluziile desprinse din intervenţiile celor care au participat la recenta Conferinţă Naţională a Agricultorilor.

Apreciind că, la potenţialul agricol pe care îl avem, e anormal să ne aflăm în coada Europei, reprezentanţii Ligii Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România (LAPAR) au propus Guvernului o serie de măsuri menite să scoată sectorul din impas.

La eveniment au participat 21 de asociaţii afiliate LAPAR, reprezentate de aproximativ trei sute de membri, dar şi alte asociaţii profesionale, sindicale, patronale. MADR a fost prezent prin cei mai importanţi reprezentanţi în frunte cu ministrul Dacian Cioloş. În sală s-au mai aflat şi preşedintele ASAS, acad. Cristian Hera, şi prof. Gheorghe Sin.

Subvenţiile – marea revendicare

Principala revendicare a producătorilor agricoli ţine de majorarea subvenţiilor şi de eliminarea accizei pentru motorina utilizată în agricultură, această practică fiind uzuală în UE şi acceptată de legislaţie. De asemenea, aceştia mai solicită acordarea de sprijin financiar pentru începerea campaniei agricole de primăvară şi efectuarea urgentă a plăţilor directe la hectar.

Fermierii sunt nemulţumiţi de nivelul mult prea mic al subvenţiilor şi acuză Ministerul Agriculturii de slabă capacitate de remediere a problemelor şi de faptul că la luarea deciziilor nu se ţine cont de părerea celor implicaţi în mod direct şi de realităţile cu care se confruntă aceştia.

În cuvântul său de deschidere, Cristian Hera, preşedinte ASAS, a făcut referire la câteva aspecte ale realităţii din agricultura românească, cele mai multe dintre ele menite să stârnească îngrijorarea. Intenţia domnului academician era însă de a contribui la luarea cât mai rapidă a unor decizii şi stabilirea unor acţiuni pentru a ieşi din această situaţie:

„În calitate de stat membru al Uniunii Europene, avem datoria să realizăm dezvoltarea rapidă şi durabilă a unui sector agricol performant, adaptat pieţei europene şi mondiale, să folosim pârghii eficiente economic şi metode de producţie în deplină armonie cu protejarea mediului şi a resurselor naturale. Îndeplinirea acestor cerinţe depinde de efortul concertat al factorilor politici şi administrativi, al producătorilor agricoli, economiştilor, cercetătorilor ştiinţifici, tuturor specialiştilor.“

Să ne mai ajutăm şi singuri

Nicolae Sitaru-Ialomiţa: „Eu cred că noi, agricultorii, ar trebui să discutăm despre două aspecte, şi anume: unul ce ţine de Ministerul Agriculturii şi celălalt de organizarea noastră internă. Aşadar, problema se pune în felul următor: cum şi cât am fost sprijiniţi şi ce am făcut noi pentru a primi acest sprijin?

Cei care se ocupă cu producţia se confruntă de multe ori cu o legislaţie sau cu situaţii aberante. Astfel, a fost posibil ca în unii ani, după cum bine se ştie, să începem irigatul abia în luna august.

Dacă vorbim de subvenţia pe motorină, aceasta se stabilise anul trecut în primăvară la 38 de litri, din care, până la urmă, am primit abia 10. În prezent, plătim motorina la preţul de la pompă, în timp ce în celelalte ţări membre UE preţul motorinei pentru agricultură este undeva la jumătate faţă de cel de la pompă.

Agricultura în ultima vreme a fost ajutată mai mult din vorbe. Subvenţiile la hectar au fost promise încă de anul trecut şi iată nu au ajuns nici până acum.

Noi, la rândul nostru, nu am reuşit să ne facem un plan de afaceri pentru a şti cu cât cumpărăm îngrăşămintele şi motorina, cu cât vindem produsele... O situaţie care a fost creată şi cu ajutorul nostru a fost preţul exorbitant la sămânţa de grâu din toamna anului trecut.

Aşadar, găsesc de cuviinţă că, înainte de a cere ceva Ministerului sau Guvernului, ar trebui să ne gândim cum să ne ajutăm chiar noi înşine şi acest lucru îl putem face prin asociere.“

Noi am rămas aceiaşi, prezidiul este altul

Lazăr Ion, administrator ULPAST Brăila şi preşedinte al OUAI Şuţeşti, care utilizează şi exploatează cca 17 ha amenajate pentru irigat. „Constat că de fiecare dată când vin la Conferinţa Naţională organizată de LAPAR suntem cam aceiaşi oameni din teritoriu, însă cu totul altele sunt persoanele care reprezintă Ministerul, Guvernul şi, în general, organele care se află la conducere. Aceasta este cu siguranţă şi una dintre cauzele ce duc la scăparea din vedere a multor probleme cu care ne confruntăm noi, agricultorii.

Deoarece sunt preşedintele Organizaţiei Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii Şuţeşti din Brăila vreau să ridic aici una dintre problemele cu care ne confruntăm. După nenumărate greutăţi s-a ajuns într-un final la numărul de 378 de OUAI-uri, cu peste 1 milion de ha de teren contractate pentru irigat. Numai în judeţul Brăila sunt 85 de astfel de organizaţii, ceea ce înseamnă 23% din total, iar la ora aceasta sunt contractate 121.000 ha.

Problema pe care o întâmpinăm este legată de perioada lungă, de 90-100 de zile, în care sunt decontate apa şi energia electrică. De aici decurg penalităţile care ne omoară pe toţi. Într-un ordin al ministrului (601, din august 2007, Legea nr. 125) este prevăzut ca aceste penalităţi să fie decontate tot de la Bugetul de Stat prin cel al MADR-ului, lucru care însă nu se respectă.

Milogi pe banii noştri

Nicolae Ştefan, preşedintele Federaţiei Agrostar: „Strategia Ministerului nu ţine cont nici de părerea fermierilor, nici de realităţile din România. A venit momentul ca agricultorul român să devină responsabil şi să dea o ripostă pentru a primi ceea ce i se cuvine prin lege, dar şi în urma nenumăratelor promisiuni primite.

Este inadmisibil să devenim milogi pe banii noştri. Trebuie să luăm iniţiativa. De ani de zile ne confruntăm cu lipsa deciziilor politice, de organizare şi de implicare în ceea ce-l priveşte pe agricultorul român. (...) Avem 80% importuri de produse agroalimentare. Asta înseamnă că noi nu mai oferim nimic pentru piaţă, că ne aflăm într-un colaps total. (...) Vrem să auzim un punct de vedere realist, iar dacă nu, măcar să ştim să ne apucăm de turism sau de altceva.“

În încheiere, organizatorii şi-au exprimat regretul cu privire la dezinteresul arătat de principalele instituţii ale statului în frunte cu Preşedinţia şi Guvernul.

Ce solicită agricultorii?

- finanţarea şi elaborarea unei strategii unice pentru agricultură de către instituţiile specializate ale statului, în colaborare cu specialişti din Ministerul Agriculturii şi reprezentanţi ai organizaţiilor profesionale;
- reducerea preţului motorinei la nivelul celui practicat în Europa;
- analizarea cauzelor care duc la creşterea preţurilor in-puturilor ;
- stoparea abuzurilor faţă de patrimoniul cercetării ştiinţifice şi dezvoltării tehnologice din agricultură care determină pierderi materiale inestimabile;
- îndreptarea unei greşeli grave pentru agricultura românească, în contradicţie cu interesul naţional, şi anume

cultivarea soiei modificate genetic;

- urgentarea aprobării Legii de organizare şi funcţionare a unităţilor de cercetare-dezvoltare;
- reglementarea urgentă a situaţiei subvenţiilor

pentru energia electrică consumată pentru furnizarea apei de irigat şi mărirea subvenţiei pentru irigat la 700 ron/ha;

- sprijin pentru consolidarea organizaţiilor profesionale pentru ca acestea să devină cu adevărat reprezentative;
- renegocierea tarifelor multinaţionale cu ANIF.

Pagini realizate de Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
615

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Înfiinţarea plantaţiilor de arbuşti fructiferi > REVISTA LUMEA SATULUI

Înfiinţarea plantaţiilor de arbuşti fructiferi

Arbuştii fructiferi ca afinul, coacăzul, zmeurul sunt specii cu cerinţe moderate faţă de factorii de mediu, de aceea se comportă bine în România.

Aceşti arbuşti se înmulţesc uşor şi intră repede pe rod, iar fructele obţinute au valoare nutritivă şi terapeutică ridicată.

Pentru înfiinţarea unei plantaţii de arbuşti fructiferi în condiţii corespunzătoare fermierul trebuie să aibă cunoştinţe referitoare la:

Cerinţele faţă de factorii de mediu

Afinul, coacăzul, zmeurul au cerinţe moderate faţă de căldură, se dezvoltă bine în zone colinare, cu un regim de precipitaţii mai mare de 600 mm anual sau în condiţii de irigare, dar nu suportă stagnările de apă. Deşi unele suportă semiumbra, se obţin fructe de calitate în condiţii bune de lumină.

Afinul preferă o climă răcoroasă, umedă şi poate fi cultivat până la altitudini de 600-800 m. Suportă temperaturi scăzute până la – 25°C în perioada de iarnă. Afinul preferă soluri bine drenate, fără exces de umiditate, cu reacţie acidă (pH 4,3-5,5). Reacţia solului este una dintre însuşirile care limitează aria de răspândire a acestei culturi.

Această specie nu se va cultiva pe terenuri unde au fost aplicate amendamente calcaroase în anii precedenţi dacă reacţia solului nu a coborât sub 5,5. Dacă ph-ul este mai mare de 5,5, pentru scăderea acestuia se va folosi turbă acidă aplicată în groapa de plantare. Preferă soluri bogate în humus, evitându-se solurile sărace şi cele nisipoase.

Coacăzul suportă geruri de -30°C în timpul iernii, dar nu suportă temperaturi foarte ridicate, vara mai ales, dacă sunt asociate cu seceta. Se dezvoltă bine pe soluri permeabile, fertile, suficient de umede, cu reacţie uşor acidă (phH 5,0-6,5).

Zmeurul suportă bine gerurile din zona noastră, cu condiţia ca lemnul tulpinilor anuale să fie bine copt la intrarea în iarnă. Dacă lemnul nu e copt suficient, vârful lăstarilor îngheaţă. Această specie se cultivă pe diferite tipuri de sol, dar nu suportă solurile grele, calcaroase şi reci. Se dezvoltă bine la un pH de 5,6-6,8.

Înfiinţarea plantaţiilor de arbuşti fructiferi necesită cheltuieli mari din partea fermierilor, dar aceştia pot beneficia de sume nerambursabile din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), în cadrul Măsurii nr. 121 – „Modernizarea plantaţiilor agricole".

Materialul săditor

Materialul săditor la majoritatea arbuştilor fructiferi se obţine prin butăşire, marcotaj, drajonare, ceea ce înseamnă că sunt plante pe rădăcini proprii. Se mai pot înmulţi şi prin altoire (afinul).

Plantaţiile de afin şi coacăz se înfiinţează în general prin folosirea butaşilor înrădăcinaţi, iar cele de zmeur prin folosirea drajonilor. Drajonii trebuie să aibă 60-80 cm lungime, diametrul la bază 10-12 mm şi un sistem radicular bogat. Rădăcinile drajonilor de zmeur sunt subţiri şi se deshidratează foarte repede.

Aprovizionarea cu material săditor se face din pepiniere autorizate care pot certifica sănătatea plantelor şi autenticitatea soiurilor.

Unde şi cum plantăm arbuşti

Pregătirea terenului în vederea plantării

În vederea plantării se face pregătirea terenului printr-o arătură adâncă de 40-50 cm şi încorporarea îngrăşămintelor organice şi chimice folosite pentru fertilizarea de bază.

Pentru plantaţiile de coacăz şi zmeur, dacă pH-ul solulul este prea mic se vor aplica amendamente cu calcar pentru corectarea acidităţii.

La solurile cu permeabilitate redusă se poate face o scarificare la 60-80 cm adâncime pentru a mări permeabilitatea acestora. Pentru pichetarea terenului se vor stabili distanţele de plantare.

Afinul se poate planta la distanţe de 2,5-4,0 m între rânduri şi 1,2-2,5 m între plante pe rând în funcţie de vigoarea soiului şi tehnologia de cultură adoptată. Poate fi de exemplu o plantaţie în rânduri simple la distanţe de 3x1 m sau în benzi cu două rânduri plantate la distanţe de 3x1x1 m.

Coacăzul se poate planta astfel:

– în sistem clasic, unde plantele sunt conduse în formă de tufe, distanţele de plantare sunt de
2,5-3,0 m între rânduri şi de
0,7-1,5 m pe rând;

în sistem intensiv, cu distanţe de plantare de 0,75-1,0 m/1,5-2,0 m şi pe rând se va forma un gard fructifer;

în sistem superintensiv pentru plantaţii unde se va face recoltarea mecanizată a fructelor, cu distanţe de plantare de 1,8/0,15 m. Aici plantele se conduc sub formă de cordon vertical, sunt foarte dese şi au o durată de exploatare de 3 ani, faţă de 10-12 ani în celelalte sisteme de cultură.

Pentru cultura zmeurului, cele mai bune rezultate se obţin pe terenurile în pantă la plantarea în rânduri pe curbele de nivel, la distanţe de 2,5-3,0 m între rânduri şi 0,50 m între plante pe rând. Pe direcţia rândului se va forma un gard fructifer. În grădinile familiale, în condiţiile în care lucrările nu se fac mecanizat, distanţele dintre rânduri pot fi mai mici.

Plantarea arbuştilor fructiferi

Epoca de plantare. Ca şi la pomii fructiferi, la arbuşti plantarea se poate face toamna sau primăvara.

Pentru afin dau rezultate mai bune plantările de primăvară, în martie sau aprilie, mai ales în zonele umede sau cu ierni geroase. Plantarea se face toamna în zonele mai secetoase şi cu ierni mai blânde.

Zmeurul se plantează toamna înainte de venirea îngheţurilor sau primăvara devreme. Dacă este secetă primăvara, plantele trebuie udate de mai multe ori pentru a se asigura prinderea, sistemul radicular fiind sensibil la lipsa apei.

Cele mai bune rezultate la plantarea coacăzului se obţin când lucrarea se face toamna, pentru că în primăvară va porni în vegetaţie devreme şi în timpul plantării se vor distruge o parte din muguri. Plantarea de primăvară se poate face cu rezultate bune în zonele cu mai multe precipitaţii în această perioadă.

Pregătirea materialului pentru plantare

În vederea plantării, materialul se fasonează şi se mocirleşte, fiind atenţi ca plantarea să se facă înainte ca mocirla să se usuce pe rădăcini. Înainte de plantare, butaşii de coacăz se fasonează, scurtându-se la 3-4 muguri. Drajonii de zmeur trebuie să fie turgescenţi, cu mugurii viabili, neafectaţi de ger. Fasonarea drajonilor de zmeur constă în îndepărtarea rădăcinilor rănite sau uscate şi scurtarea tulpinilor la 20-25 cm. Butaşii înrădăcinaţi, în vârstă de doi ani la afin, au tulpini de 30-45 cm şi un sistem radicular care a păstrat o parte din pământul fixat pe rădăcini printr-o udare abundentă înainte de scoaterea materialului de la stratificare.

Plantarea propriu-zisă

Plantarea afinului se face în gropi de 40x40x40 cm în care se administrează turbă acidă care să asigure valoarea de pH corespunzătoare. Pe solurile sărace se administrează gunoi de grajd. Butaşii se plantează cu 4-5 cm mai adânc decât au fost în pepinieră. După plantare se face o udare şi plantele se muşuroiesc cu pământ reavăn.

Pentru plantarea coacăzului se fac gropi de 30x30x30 cm sau se deschid şanţuri în lungul rândului. Butaşii înrădăcinaţi se plantează cu 4-6 cm mai adânc decât în pepinieră. Se aşază în groapă, se pune pământ, se tasează, se udă şi se face un muşuroi până la mugurele terminal.

Drajonii de zmeur se plantează în gropi de 40x40x40 cm sau în şanţuri de 30/30 cm, se udă, se muşuroiesc până la 15-18 cm şi se scurtează tulpinile la nivelul muşuroiului.

Dr. ing. Felicia PAŞCA, OJCA Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
56802

☐

° Comentarii

☐

☐

° 41. Filip -- (5-February-2012)In marginea orasului Craiova detin 500 mp teren as vrea sa l cultiv cu zmeur de unde iau plante si cit costa .Este oare rentabil

° 42. pintea cristian -- (27-February-2012)detin 0,26 ha teren in maramures si as vrea sa-l plantez cu afini .cat ar costa aprox prima investitie? exista subventie pentru aceasta cultura? rog frumos raspuns prin email multumesc

° 43. cristi -- (15-March-2012)FERITI-VA
JAMES OLUNDEN
Manager SC Renard Olunden SRL
Tel. -0733676568
olunden@afinul.ro
un mare mincinos si "om"ccare incurca lumea.pe mine ma mintit pana in ultima clipa si acum cand vrea sa plantezi butasii de afini nu mi mai raspunde la telefon sa u mil inchide in nas.ferit va de el este neserios

° 44. pop -- (8-April-2012)cristi referitor la anuntul cu oluden te rog trimite un mail la adresa vasilealex67@yahoo.com vreau sa vb cutine neaparat multumesc foarte mult . astept

° 45. matuleaaria -- (11-May-2012)cum se procura material saditor pentru cultura coacazului

° 46. mihai -- (18-June-2012)as vrea si eu sa fac o plantatie de 1000mp de coacaza sau afine etc cine imi poate zice sa imi explice 0746536730

° 47. MARIUS -- (7-June-2012)PEPINIERA HIDA ESTE SERIOASA SI POTI CUMPARA IN ORICE ZI SI LA ORICE ORA.

° 48. Mihai -- (19-August-2012)Buna ziua.
Unde se afla pepiniera HIDA si ce pret are pe un butas de zmeur?

° 49. Nicu Orban -- (22-August-2012)Pepinierele Hida, le gasiti la Hida, Salaj.
Puteti incerca un nr. de tel. 0723260107, 0260628330 sau intrati pe site-ul lor www.pepinierelehida.ro

° 50. Nicu Orban -- (22-August-2012)Am gasit la Hida si coacaz si zmeur si afin.

° 51. Adrian Vescan -- (12-September-2012)Comercializez la preturi de producator soiurile de mur fara spini Loch Ness si Smoothstem. Plantele sunt la ghivece de dimensiuni diferite - se pot planta oricand. Stocul este limitat pentru aceasta toamna dar pot produce pe comanda cantitati mari pentru anul viitor. Comercializez si coacaz negru, zmeur, catina si afin de cultura. Ma puteti contacta la adrianvescan@yahoo.com, 0755826736

° 52. Olunden James -- (19-February-2015)Bună ziua tuturor cititorilor!
M-am decis să îi scriu un răspuns doamnei Cristina de la competitorul nostru. Cristi, cel care mai jos mă denigrează este defapt Cristina. Nu a avut nici măcar inspirația să fi ales un alt nume. Am mai scris și în altă parte comentari în care i-am cerut să mă contacteze pe emai pentru a clarifica cele menționate. Nu am fost contactat de această persoană niciodată și cu atât mai mult nu aș fi refuzat o vânzare. Așa înțeleg cei de la firma concurentă să facă afaceri.

<< < 1 [2]

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pajiştile – o avuţie marginalizată

În prezent, pajiştile României ocupă cca 4,9 mil ha (0,7 mil vegetaţie ierboasă naturală şi 4,2 mil vegetaţie seminaturală în pericol de împădurire, din care 2/3 sunt folosite ca păşuni şi 1/3 sunt fâneţe).

Pe acest areal se obţin 55-65% din furajul necesar creşterii animalelor ierbivore, în special bovine, ovine, caprine, cabaline, porcine şi păsări palmipede. O statistică care îndeamnă la meditaţie

În condiţiile actuale de întreţinere, pajiştile nu pot da producţii mari şi de bună calitate. În primul rând, aceste suprafeţe sunt invadate din ce în ce mai mult cu vegetaţie lemnoasă de buruieni şi muşuroaie, reducân-du-se substanţial suprafaţa cu specii furajere valoroase.

Ca urmare a acestei stări de lucruri, suprafeţe mari de păşuni şi fâneţe productive au fost realmente împădurite, readucerea lor în stare de producţie necesitând investiţii mari.

Lipsa fertilizării constituie unul dintre principalii factori ai degradării pajiştilor. Ne-am obişnuit ca, de pe aceste suprafeţe, ani şi ani de-a rândul să luăm producţii, fără a înapoia decât sporadic sau deloc elementele fertilizante necesare creşterii şi dezvoltării plantelor.

Factorii limitativi ai pajiştilor

Factori limitativi mii ha (la %)
- eroziune şi alunecări; 887 (18)
- aciditatea solului (pH < 5,2); 1.279 (27)
- salinitate (pH > 8); -247 (5)
- nisipuri; -35 (1)
- pietrişuri, roci la suprafaţă; -206 (4)
- exces de umiditate; - 290 (6)
- fără restricţii de sol. - 1.902 (39)

T O T A L 4.846 100

La această înfometare continuă nu au rezistat decât plantele slabe furajere sau neconsumate de animale, care s-au răspândit şi dezvoltat în aceste condiţii.

Dacă mai adăugăm şi sistemul de păşunat al acestor suprafeţe, care se face adesea în mod abuziv, pe orice vreme, la voia întâmplării, cu un număr nepotrivit de animale, sau sunt complet abandonate, ne dăm mai bine seama care este imaginea generală actuală a majorităţii păşunilor.

La fel, cosirea întârziată a fâneţelor, an de an, a favorizat şi mai mult îmburuienarea şi deprecierea lor calitativă.

Factori de degradare

Peste aceste soluri, cu defecţiunile lor, se suprapun în plus factorii biotici de degradare pe cca 45% din suprafaţa totală.

Tabelul îl găsiţi în revistă

Toate acestea au dus la degradarea covorului ierbos, la împuţinarea speciilor bune pentru furaje, la reducerea efectivă a suprafeţei recoltabile, inclusiv la declanşarea eroziunii solului.

La toate acestea, dacă adăugăm şi posibilităţile de mecanizare a lucrărilor care sunt de numai 47% din întreaga suprafaţă de pajişti (2.256 mii ha cu pante sub 20%), avem în faţă realitatea stării actuale a covorului ierbos al pajiştilor, cu volumul imens de lucrări mecanice şi manuale necesare pentru ameliorarea lui.

Constatăm cu regret că „Programul de reabilitare a pajiştilor (2005-2008)“, întocmit într-un an electoral, a rămas doar pe hârtie, iar între timp procesele de degradare ale covorului ierbos al păşunilor şi fâneţelor noastre continuă nestingherit.

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
739
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

267--haita-lui-cutu-cutu.html

Haita lui „Cuţu-Cuţu“

Mărturisesc că nu am fi intervenit în desfăşurarea acestui scandal mediatic penibil dacă nu am realiza că, în spatele lui, se află un pericol epidemiologic de proporţii. „Maidanezii citadini“, de soarta cărora se plâng atât de multe „oengeuri“, cu şi fără interes, reprezintă astăzi unul dintre cele mai mari atentate la sănătatea populaţiei citadine.

Un reputat profesor universitar din Capitală afirmă că numai la spitalul gestionat de el se prezintă zilnic între 30 şi 40 de oameni muşcaţi de câini. Din fericire, niciunul n-a prezentat „semne“ de turbare. Deşi, undeva la periferia unui sector al Capitalei, o vulpe turbată ar fi intrat în conflict direct cu o haită de maidanezi.

Fapt este că, de această dată, haitele vagaboande, patronate de oengeurile „Cuţu-Cuţu“, sunt cel puţin la fel de numeroase ca pe vremea în care fostul primar general al Capitalei, Traian Băsescu, a avut discernământul şi curajul de-a ordona izolarea lor în locaţii ce nu erau neapărat nişte ghetouri de tip nazist.

Minunea asanării veterinare a vieţii bucureştenilor a ţinut doar până când nişte asociaţii de binefacere canină au reuşit să refacă efectivele maidanezilor înflămânziţi. Într-o sfântă zi de Duminică, mi-a fost dat să asist la o prelegere aberantă asupra chestiunii maidanezilor.

Cei care se dădeau în spectacol erau nişte oengişti susţinuţi de un senator pro „Cuţu-Cuţu“. Mărturisesc că prestaţia lor pe o anume „sticlă“ a televiziunii noastre nedezinteresate, atunci când este vorba de reclame camuflate, purta în ea un iz dizgraţios.

În loc ca „cuţu-iştii“ să-şi asume măcar o minimă răspundere pentru reactivarea haitelor de câini vagabonzi pe străzile Capitalei, indivizii au apelat la arma contraatacului. Primele vizate erau autorităţile care, chipurile, au transformat „sanatoriile“ gândite de ei în nişte ghetouri.

Urmau, în ordine, veterinarii. În opinia lor, aceştia ar fi cei mai vinovaţi pentru actuala invazie a câinilor vagabonzi. În susţinerea acestei acuzaţii a apărut pe „sticlă“ şi senatorul pro „Cuţu-Cuţu“, a căruia pledoarie înfierbântată lăsa să se înţeleagă că însăşi existenţa sa materială printre noi este legată de viaţa şi bunăstarea acestor nefericite vieţuitoare.

Pentru a da impresia unei anume implicări echidistante, realizatoarea emisiuni TV a invitat în studio şi o reprezentantă a veterinarilor. O doamnă bine instruită profesional care, din motive ce ţin de o decenţă a bunului simţ, n-a putut face faţă tăvălugului oengiştilor şi senatorului pro-canin.

Cu riscul de a-i supăra pe veterinari, mă voi alia şi eu celor care-i scot ţapi ispăşitori. Asta pentru că nu şi-au făcut datoria. Mai exact spus, nu au vegheat la respectarea legii care-i obligă să asigure „curăţenia“ veterinară din jurul nostru.

Domnilor veterinari: este oare admisibil ca Bucureştiul, de pildă, să fie astăzi cea mai mare hazna a Europei? Nu este dat de la Dumnezeu să păşeşti pe trotuarele din jurul casei să nu te murdăreşti de excrementele

maidanezilor sau „caninilor domestici“.
Nu punem întrebarea, pentru că dumneavoastră ştiţi mai bine decât oricine ce sursă de contaminare ascund aceste reziduuri. Ce vă împiedică să vă duceţi la îndeplinire sarcinilor profesionale? Câte amenzi aţi dat până acum celor care provoacă un asemenea pericol epidemiologic?
Suntem conştienţi că este foarte greu să asiguraţi asanarea veterinară unui mediu citadin în care domneşte anarhia. Dar, după cum bine vedeţi, cei care se ridică la suprafaţă în această chestiune delicată sunt tocmai indivizii care patronează debandada. Ei vă acuză că nu vă faceţi datoria şi au dreptate.
Vina corpului veterinar este aceea de-a nu avea cutezanţă să-i ia la întrebări pe pro „cuţişti“ şi să-i judece cu dreptate şi severitate pentru faptele lor.
Este un punct de vedere ce îndeamnă la meditaţie.
Iosif POP
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
677
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

268--amenzi-usturatoare.html

Amenzi usturătoare

Specialiştii Direcţiei de Inspecţii au verificat mai multe unităţi din judeţele Hunedoara, Dolj, Vrancea, Ialomiţa şi municipiul Bucureşti. Ei au efectuat controale tematice în domeniile igienă şi sănătatea publică veterinară urmărindu-se, totodată, şi respectarea programului de combatere a pestei porcine clasice.

Municipiul Bucureşti. La opt depozite alimentare s-a urmărit respectarea condiţiilor de depozitare a produselor alimentare de origine animală. S-au aplicat două sancţiuni contravenţionale, în valoare de 10.000 de lei, pentru nerespectarea normelor sanitare veterinare privind condiţiile de depozitare a peştelui congelat şi a preparatelor din carne. Alte două amenzi, în valoare de 10.000 lei, au fost date pentru nerespectarea normelor sanitare veterinare privind spaţiile de depozitare, instalaţiile şi ustensilele de lucru folosite.

Dolj. La o unitate de fabricare a nutreţurilor combinate s-a constatat depozitarea improprie a materiei prime, existând riscul contaminării încrucişate. Alte lipsuri privesc neetichetarea în limba română a produselor, precum şi incorectitudini în livrarea produselor neconforme, expirate sau deteriorate către o unitate specializată pentru denaturarea acestora. Pentru aceste nereguli s-a aplicat o sancţiune în valoare de 5.000 lei.

O farmacie veterinară a fost amendată cu suma de 2.000 de lei pentru că se încălcau prevederile legale, prin comercializarea unor premixuri divizate şi produse fitosanitare.

Vrancea. A fost verificată o unitate de tranşare şi de procesare fără tratament termic a cărnii, care achiziţionase materia primă de la o altă unitate aflată în tranziţie. Acest fapt contravine prevederilor legale, motiv pentru care inspectorii au aplicat o amendă de 10.000 lei, iar activitatea medicului veterinar a fost supusă analizei Comisiei de Disciplină.

Dana Dumitriu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
689

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

269--bolile-parazitare-la-pasari-si-impo...

Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (V) > REVISTA LUMEA SATULUI

Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (V)

Din grupul Protozoozelor prezentăm în continuare:

1.3. EIMERIOZELE (coccidiozele) sunt boli date de mai multe specii ale genului Eimeria, care afectează mamiferele, păsările şi peştii, evoluând cu forme clinice grave la tineret şi subclinic, inaparent la adulte. Sunt frecvente la galinacee, mai ales la puii de carne, apoi la curcă, bibilică, fazan, păun, gâscă, raţă, porumbei şi alte păsări. Eimeriile manifestă o strictă specificitate faţă de gazde, localizându-se de preferinţă în anumite segmente ale intestinului, cu gravitatea cea mai mare la nivel cecal.

În ciclul vital al coccidiilor din genul Eimeria se cunosc două faze: cea vegetativă, când are loc înmulţirea asexuată, în mai multe stadii şi se petrece în celulele epiteliului intestinal distrugându-l, precum şi faza sexuată, din care rezultă oochistul ce va fi eliminat în mediul exterior odată cu fecalele.

Aici oochistul devine matur cu capacitate de infestare, după un anumit număr de ore, în funcţie de temperatură şi umiditate. Contaminarea are loc pe cale orală, prin ingerarea oochiştilor odată cu apă şi furajele.

Păsările bolnave şi cele care au trecut prin boală sunt purtătoare şi elimină oochiştii care se menţin în adăposturile neigienizate timp îndelungat. Menţinerea şi transmiterea bolii sunt favorizate de anumiţi vectori, cum sunt şoarecii, şobolanii şi câinii. Umezeala şi curenţii de aer rece contribuie direct la apariţia şi menţinerea coccidiozei.

Clinic, în forma acută a bolii, caracteristică puilor de găină de 10-25 zile, apare diareea albă, care devine sangvinolentă, iar ca o consecinţă puii slăbesc rapid, stau abătuţi, au penele zburlite; mortalitatea poate ajunge până la 60-70%.

În forma subacută, mai frecventă la tineretul de 45-60 de zile, semnele clinice sunt mai şterse, cu evoluţie benignă de 3-4 săptămâni şi cu mortalităţi de 20-25% din efectiv.

Forma cronică se întâlneşte la păsările care au depăşit vârsta de 3 luni, cu semne clinice aproape nesesizabile, dar păsările rămân slabe datorită malabsorbţiei intestinale, determinată de leziunile provocate de parazit.

Caracterul leziunilor este dependent de forma clinică, localizarea şi tipul coccidiilor. La cadavrele de galinacee, în formă acută se constată hemoragii în cecumuri (tiflita hemoragică), în intestine, infiltraţie gelatinoasă în ţesutul conjunctiv şi musculatură. În formă subacută, leziunile sunt mai discrete, apărând emacierea maselor musculare şi devierea carenei sternale.

Diagnosticul bolii se stabileşte clinic şi anatomopatologic şi se confirmă prin analize de laborator.

Profilaxia se realizează prin metode de dezinfecţie severă, asigurarea unui microclimat corespunzător, fără umezeală şi curenţi de aer, o alimentaţie echilibrată completată cu vitamine ca VITAMINA AD3E, COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL şi VITA B COMPLEX, BIOVIT PLUS (comprimate), precum şi deratizări cu momeli rodenticide ca BRODITOP, RATIKILL D, RATITOX F şi RODEXIT B.

Se recomandă, de asemenea, ca tineretul aviar să nu coabiteze cu găinile adulte, purtătoare de coccidii.
Protejarea puilor faţă de Eimerioza se face şi prin vaccinare cu vaccinuri anticoccidiene.
Tratamentul se realizează cu substanţe anticoccidiene ca AMPROLIUM 20%, SULFACOCCIROM comprimate şi soluţie buvabilă asociată cu VITAMINA K3, GALIPROTECT C, iar pentru păsările de companie şi ornament şi cu OXIFURAN şi ENTEROGUARD comprimate. Terapia medicamentoasă trebuie completată cu o terapie simptomatică cu rehidratante ca PERFUZOLUL şi vitamine.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
14242

☐

Comentarii

☐

☐

1. Georgiana -- (3-March-2012)Buna ziua, am o nimfa,de ceva timp stranuta si a slabit,dar mananca normal.. am fost la o farmacie veterinara si mi-a recomandat oxifuran. este bun?multumesc frumos

2. giugiuca -- (3-July-2012)georgi,scuze mam ambalat si am uitat,era mai bun oxitetra ciclina,sau sinonim

3. giugiuca -- (3-July-2012)sinteti anormali omul iti cere un sfat,iar voi il trimiteti sa cumpere reviste,la fel ca toti din guvern

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

27--breviar-juridic-1.html

Breviar juridic

- Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului, nr. 120, din 24 octombrie 2007, pentru modificarea şi completarea OUG nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanţării Politicii Agricole Comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare alocate de la Bugetul de Stat.
(MO al României, Partea I, nr. 745, din 2 noiembrie 2007)
- Ordinul nr. 908, din 31 noiembrie 2007, privind modificarea Anexei F la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 850/2006, pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal şi zootehnic al îmbunătăţirilor funciare al organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.
(MO al României, Partea I, nr. 745, din 2 noiembrie 2007)
- Ordinul nr. 901, din 25 octombrie 2007, privind revizuirea volumului maxim de lemn pe picior, care poate fi recoltat în anul 2007 pe categorii de resurse şi pe destinaţii şi repartizarea acestuia pe judeţe pentru pădurile proprietate publică şi a unităţilor administrativ-teritoriale, pădurile proprietate privată a persoanelor fizice şi juridice de drept privat şi pentru vegetaţia forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier naţional.
(MO al României, Partea I, nr. 748, din 8 noiembrie 2007)
- Decizia prim-ministrului nr. 272, din 5 noiembrie 2007, pentru numirea doamnei Mihaela Claudia Luca în funcţia de secretar de stat la Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.
(MO al României, Partea I, nr. 751, din 6 noiembrie 2007)
- Hotărârea Guvernului nr. 1.306, din 24 octombrie 2007, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr. 79/2003 privind controlul şi recuperarea fondurilor comunitare, precum şi a fondurilor de cofinanţare aferente utilizate necorespunzător.
(MO al României, Partea I, nr. 753, din 6 noiembrie 2007)
- Prezentarea în numărul viitor al revistei -
- Ordinul nr. 906, din 30 octombrie 2007, privind aprobarea Procedurii de înregistrare şi verificare a documentaţiei pentru dobândirea protecţiei unei indicaţii geografice sau denumiri de origine a unui produs agricol ori alimentar, a Procedurii de declarare a opoziţiei la nivel naţional şi a Procedurii de transmitere la nivelul Comisiei Europene a cererii de înregistrare a indicaţiilor geografice sau denumirilor de origine ale produselor agricole ori alimentare, în vederea dobândirii protecţiei la nivelul Uniunii Europene, precum şi a Regulilor specifice privind modelul şi utilizarea logoului naţional.
(MO al României, Partea I, nr. 754, din 6 noiembrie 2007)
- Ordinul nr. 909, din 31 octombrie 2007, pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale,

nr. 549/2007, privind stabilirea modului de implementare a condiţiilor specifice şi a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemei de plăţi directe pe suprafaţă pentru culturi energetice.
(MO al României, Partea I, nr. 756, din 7 noiembrie 2007)

- Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare şi pentru Siguranţa Alimentelor nr. 188, din 2 noiembrie 2007, pentru aprobarea Normei sanitare-veterinare referitoare la unele măsuri de protecţie privind influenţa aviară produsă de subtipul H5N1, înalt patogen, la păsările crescute în scop comercial.
(MO al României, Partea I, nr. 777, din 15 noiembrie 2007) Vizualizari:
677

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

270--mai-poate-fi-zootehnia-locomotiva-a...

Mai poate fi zootehnia „locomotiva“ agriculturii?

După o carieră şi o viaţă dedicate agriculturii, când aveam impresia că ştiu o mulţime de lucruri, am ajuns astăzi să nu mai înţeleg gândirea celor care au condus în ultimii ani destinele acestui sector vital pentru hrana populaţiei. De la marii mei profesori din ţară sau din străinătate am învăţat că locomotiva care propulsează întregul tren al agriculturii este zootehnia, iar „combustibilul“ fără de care totul ar stagna îl constituie păşunile, fâneţele şi plantele furajere.

Cum a fost posibil ca o ţară ca România, binecuvântată cu un potenţial agricol excepţional, să ajungă în situaţia ruşinoasă de a importa alimente? Ce s-a întâmplat cu zootehnia? De ce au dispărut animalele de producţie, precum dinozaurii? De ce am ajuns să importăm carne, peste 70% din necesar, lactate, legume, fructe etc., în timp ce statistica ne arată că fiecărui român îi revin circa 0,42 ha de teren arabil?

Suprafaţa arabilă a României reprezintă 23% din suprafaţa arabilă a ţărilor central şi est-europene şi 12,6% din suprafaţa arabilă a ţărilor Uniunii Europene. Suntem deci foarte bogaţi sub aspectul potenţialului agricol şi foarte săraci dacă privim dotarea tehnico-materială a agriculturii, sprijinul financiar şi instruirea producătorilor agricoli.

După această introducere, care sună mai mult ca un clopot de alarmă, să vedem ce ar fi bine să facă producătorii agricoli cu sprijinul asociaţiilor de resort.

Să se pornească de la refacerea neîntârziată a bazei furajere, pe care profesorii mei o numeau „combustibilul“ necesar „locomotivei“, respectiv zootehniei, pentru a pune în mişcare trenul agriculturii.

Da, vor răspunde fermierii, ştim şi noi acest lucru, dar seminţele de plante furajere sunt foarte scumpe şi nu se mai produc în ţară din soiuri româneşti; se aduc din import şi nu rezistă nici la primul ger, nici măcar la o secetă mijlocie. Aşa este şi tocmai din aceste motive trebuie să ne apucăm să ne producem noi seminţe de lucernă, trifoi roşu, ghizdei, sparcetă, graminee perene, graminee anuale din soiuri româneşti, bine adaptate condiţiilor de climă şi sol de la noi. Aşa cum am făcut-o dintotdeauna.

Ştiu oare cei care conduc agricultura României că, în ţările Uniunii Europene (fără noi), peste 80% din producţia vegetală este folosită pentru hrănirea animalelor (furaje) şi numai 20% pentru hrana oamenilor? Cât de departe suntem de acest raport nu mai este nevoie să arăt.

Ar mai fi multe de spus pentru refacerea zootehniei ca „locomotivă“ a agriculturii, dar spaţiul tipografic este limitat. Sper că fermierii, prin asociaţiile lor, vor recepţiona mesajul meu şi vor porni la acţiune.

Pentru refacerea zootehniei şi implicit a agriculturii româneşti, adresez fermierilor şi asociaţiilor de fermieri următoarele propuneri, cu perspectiva unei dezbateri publice:

- Prima urgenţă o constituie organizarea producerii seminţelor de plante furajere, în special lucernă, trifoi roşu, trifoi alb, ghizdei, sparcetă, graminee perene, iarbă de Sudan, mei, triticale, orz, porumb de siloz, soia, mazăre

furajeră. Toate numai din soiuri româneşti, rezistente la boli, la secetă şi ger.
- Refacerea pe baze ştiinţifice a islazurilor comunale, a păşunilor şi fâneţelor din zonele colinare, montane şi alpine.
- Extinderea culturilor furajere pe cel puţin 20% din terenul arabil, prin subvenţii speciale şi prin convingerea crescătorilor de animale că nu pot fi prosperi decât dacă îşi produc singuri furajul necesar. Cei care îl cumpără au mereu în faţă spectrul falimentului.
- Modernizarea metodelor de conservare a furajelor (fân, semifân, siloz etc.). Conservarea actuală a furajelor în România se face ca în urmă cu 100 de ani, fără nicio grijă pentru calitatea nutreţului.

Paul VARGA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
1219

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

271--eroziunea-boala-grava-a-pamantului....

Eroziunea, boala gravă a pământului!

• Până în 1990, au fost amenajate antierozional 2,2 milioane de hectare.
• În ultimii 18 ani, această uriaşă investiţie s-a volatilizat.
• Anual se pierd circa 150 milioane de tone de sol de cea mai bună calitate.

„Pământul ne ţine pe toţi şi, iată, nu avem nicio grijă de el“ – mi-am adus aminte de aceste vorbe ale unui ţăran în vârstă, în drum spre comuna vasluiană Perieni, unde fiinţează de 54 de ani Centrul de Cercetare Dezvoltare pentru Combaterea Eroziunii Solului, unitate unică în ţară şi în Europa.

„Vorbele interlocutorului dumneavoastră – ne spune domnul dr. ing. Dumitru Nistor, directorul centrului – reflectă îngrijorarea tuturor acelora care trăiesc din agricultură şi care constată că, an de an, ca urmare a unor factori, între care pe primul loc se află eroziunea, producţiile sunt tot mai mici.“

Rep.: Dar aici la dumneavoastră, la Perieni?

D.N.: În ceea ce ne priveşte, ne-am menţinut statutul şi preocupările în esenţa lor. Ne-am păstrat patrimoniul ştiinţific şi - aş spune - cel funciar. Lucrăm în arendă, după tehnologiile noastre, 819 ha, cu rezultatele pe care le ştiţi.

Din păcate, din 52 de cadre cu studii superioare care lucrau în cercetare în 1990, mai sunt acum doar nouă, iar din 389 de salariaţi mai avem 93. Eroziunea – 6 milioane hectare

Rep.: Mai ales că starea fondului funciar în România este – aţi spus-o de atâtea ori şi cu alte prilejuri – „înspăimântătoare“.

D.N.: Ceea ce se întâmplă cu pământul ţării este într-adevăr îngrozitor: eroziunea solului se manifestă pe circa 43% din suprafaţa agricolă a ţării sau, mai exact, pe aproape 6 milioane de hectare.

Dacă până în 1990 pierdeam anual peste 120 de milioane de tone de sol de cea mai bună calitate acum, din cauza distrugerii lucrărilor de combatere a eroziunii, pierdem cu 30-40% mai mult.

Consecinţe directe

Mai mult, fenomenul de eroziune a solului accentuează seceta, o amplifică. De pe terenurile arabile în pantă, unde nu există lucrări antierozionale, la fiecare ploaie se scurg 30-40% din precipitaţiile şi aşa puţine care cad pe teritoriul ţării noastre.

O parte din solul antrenat ajunge în luncile râurilor, le colmatează şi urmează inundaţiile sau pun în pericol acumulările de suprafaţă. Or, se ştie, Moldova colinară se bazează pe acest tip de acumulări care acum sunt colmatate în proporţie de 30-40%.

Rep.: Ar trebui să subliniem fenomenul de deşertificare.

D.N.: Este, din păcate, o realitate, iar fenomenul în sine, extinderea lui, depind de felul în care lucrăm terenurile în pantă. Deşertificare există în România, deşi unora nu le convine s-o recunoască.

Rep.: Ce trebuie făcut?

D.N.: Există pârghii, în primul rând politice; cei care conduc treburile ţării trebuie să aibă această voinţă. Apoi există pârghiile economice, cele care duc la comasarea terenurilor.

Soluţii există. Rămâne ca ele să fie aplicate.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
954

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

272--rasadurile-au-rasarit-cum-le-ingrij...

Răsadurile au răsărit: cum le îngrijim? (II) > REVISTA LUMEA SATULUI

Răsadurile au răsărit: cum le îngrijim? (II)

În numărul de astăzi al revistei noastre ne vom referi la acele lucrări şi operaţii ce condiţionează reuşita culturilor de legume timpurii realizate prin răsad.

Este vorba de:

Combaterea buruienilor

Combaterea buruienilor se poate face:
- preventiv, prin dezinfecţie termică sau chimică a materialelor organice folosite;
- prin plivit pe suprafeţe mici, după udat, când buruienile se smulg uşor, fără a deranja rădăcinile plăntuţelor;
- prin erbicidare cu: Dual 500 CE, în doză de 0,4-0,5 l 1.000 mp răsadniţă, în 30 l apă pentru răsadurile de tomate, varză, conopidă şi gulii. Devrinol 50 PU, în doză de 0,5 kg 1.000 mp răsadniţă, în 30 l apă pentru răsadurile de: tomate, ardei, vinete, varză, conopidă, gulii.

Aceste erbicide se aplică la pregătirea patului germinativ.

Fertilizarea

Fertilizarea răsadurilor se poate face cu îngrăşăminte organice, îngrăşăminte chimice simple, complexe sau fertilizatori foliari.

Fertilizarea cu îngrăşăminte organice diluate în apă cu:
- must de gunoi de grajd – 1:5 (1 parte must de gunoi - 5 părţi apă);
- balegă proaspătă de vită – 1:10;
- gunoi de păsări – 1:15.

Îngrăşămintele organice trebuie macerate în proporţie de 1:3 în apă, timp de 3-5 zile, după care se strecoară şi se diluează până la concentraţiile de mai sus.

Prima fertilizare se face după 10-12 zile de la răsărire sau repicare şi se repetă la 10-15 zile.

Ultima fertilizare se face cu 10 zile înainte de plantare.

Îngrăşămintele chimice folosite sunt: azotat de amoniu, superfosfat, sare potasică sau Complex III.

Se pot folosi cu succes şi îngrăşămintele foliare româneşti – F-411, F-231, F-141, în concentraţie de 0,4-0,5%.

Îngrăşămintele foliare se pulverizează fin pe plante, în cantitate de 1-1,5 l/mp de răsaduri.

Tratamentele cu substanţe bioactive: se folosesc la răsaduri produse stimulatoare şi retardante.

Produsele stimulatoare folosite – Radistim, Atonik, Procaina, în concentraţie de 0,05-0,001%, ajută la germinarea şi răsărirea plantelor, creşterea răsadurilor, o prindere mai bună, favorizează legarea, fructificarea şi creşterea producţiei.

Folosirea retardanţilor la tomate şi ardei, cum ar fi Cycocelul 0,1%, când plantele au 3-4 frunze, întârzie alungirea răsadului şi grăbeşte înflorirea şi fructificarea.

Cantitatea de soluţie folosită este de 1 litru de soluţie la 10 mp.

Combaterea bolilor şi a dăunătorilor

Aceasta este o lucrare obligatorie pentru a avea răsaduri sănătoase.

În afara măsurilor preventive de dezinfecţie a seminţelor, a substratului de cultură, a materialelor de construcţie în care se fac răsadurile este necesar să fie executate şi tratamente periodice la intervale de 7-10 zile cu Captadin 50 PU 0,2-0,3% sau Previcur 607 SL 0,15%, Dithane M 45 0,2%, sau insecticide, după caz, cu Confidor 20 SL 0,04%, Mospilan 20 SP 0,0125%.

Călirea răsadurilor

Cu 10-14 zile înainte de plantare are loc această pregătire, având drept scop mărirea rezistenţei plantelor la condiţiile mai puţin favorabile pe care le au răsadurile după plantare, în câmp sau adăposturi.

Călirea constă în:

- reducerea treptată a udărilor;
- menţinerea unor temperaturi mai scăzute prin aerisiri repetate, apoi descoperirea răsadurilor atât ziua, cât şi noaptea;
- întreruperea fertilizărilor.

Ing. Elena MIHALCA, OJCA Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
27884

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

273--este-vremea-taierilor-de-intretiner...

Este vremea tăierilor de întreţinere a pomilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro

Este vremea tăierilor de întreţinere a pomilor

Adevărul este că, în majoritatea cazurilor, cele mai multe efecte negative asupra creşterii şi rodirii pomilor fructiferi le au tăierile efectuate greşit.

Lucrările de tăiere trebuie executate de muncitori instruiţi, care să cunoască biologia pomului, modul de executare a tăierilor în funcţie de specie, soi, vârsta pomului, forma de coroană, modul de reacţie a pomului din punct de vedere biologic la sistemul de tăiere adoptat.

Tăierile de întreţinere

Acestea au scop:

- limitarea extinderii coroanelor în înălţime şi lărgime;
- îmbunătăţirea regimului de lumină în interiorul coroanei;
- crearea unui echilibru între vegetaţia de la baza şi vârful coroanei, evitarea degarnisirii coroanelor la bază sau în interior (în apropierea axului la formele de coroană cu ax).

- Tăierile de fructificare au rolul de a menţine echilibrul între creşterile vegetative ale pomului şi fructificare. Pomii la care nu se efectuează aceste tăieri rodesc mult şi scad intensitatea de creştere vegetativă şi cea de diferenţiere a mugurilor de rod. Formaţiunile de rod îmbătrânesc, iar fructele obţinute pe ele vor fi de calitate slabă.
- Tăierile de corectare sunt necesare la pomii crescuţi o perioadă fără tăieri sau acestea au fost efectuate greşit;
- Tăierile de reîntinerire se aplică pomilor la sfârşitul perioadei de rodire cu scopul de a prelungi cu câţiva ani eficienţa producţiei obţinute în plantaţie. În această categorie se pot încadra şi intervenţiile care trebuie făcute la coroane prea înalte sau atunci când ramificaţiile de la baza coroanei au tendinţa de degarnisire, când ramurile au fost afectate de ger, grindină sau roase de animale.

Recomandări tehnice

Lucrările de tăiere constau în efectuarea unui număr mare de operaţii tehnice care joacă un rol important în controlul creşterii şi fructificării pomului, de aceea trebuie sa fie cunoscut efectul fiecărei operaţiuni astfel:

- suprimarea ramurilor (rărire) constă în eliminarea completă a unei ramuri (indiferent de vârsta acesteia). Operaţiunea se execută tangent pe inelul de creştere, deoarece în această zonă există multe substanţe de rezervă şi rana se vindecă mai uşor. Suprimarea are ca efect stimularea dezvoltării ramurilor învecinate, îmbunătăţirea regimului de lumină din coroană, se permite pătrunderea soluţiilor la tratamentele fitosanitare în interiorul coroanelor. Prin această lucrare se elimină ramurile crescute în poziţii necorespunzătoare, cele bolnave, rupte;
- suprimarea lăstarilor sau plivitul constă în eliminarea lăstarilor, în special a celor concurenţi sau care în perioada de vegetaţie, mai ales la pomii tineri, cresc în poziţii necorespunzătoare. Lucrarea se efectuează

înainte ca lăstarii să ajungă la 10-15 cm lungime;

- scurtarea ramurilor constă în tăierea unei porţiuni din lungimea acestora. Se poate face pe lemn de un an sau pe lemn vechi (tăieri de reducţie). Ca şi tehnica de tăiere, aceasta se execută la 2-3 mm deasupra unui mugure.

După lungimea porţiunii de ramură rămasă pe pom această tăiere poate fi: scurtă (puternică), atunci când se taie ½ sau mai mult din lungimea ramurii, şi tăiere lungă (slabă), când se scurtează 1/3 sau mai puţin din lungime.

Tăierea scurtă este eficientă la sfârşitul perioadei de rodire, pentru a provoca regenerarea semischeletului coroanei.

La tăierile de regenerare, în multe situaţii se fac atât scurtări puternice, cât şi eliminări de ramuri, iar tăierea se numeşte de simplificare şi se efectuează în perioada de repaus vegetativ al pomilor.

Dr. ing. Felicia PAŞCA, OJCA Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
3569

□

˚Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

274--neamt-incepe-o-noua-campanie.html

Neamţ: Începe o nouă campanie

OJCA Neamţ a organizat în localitatea Gherăeşti simpozionul „Împreună vom reuşi“, dedicat pregătirii campaniei de primăvară. La acesta au participat 60 de producători agricoli din zonă, precum şi reprezentanţi ai firmelor care furnizează input-uri pentru agricultură: Pioneer (seminţe), Bayer (produse de fitoprotecţie), Tadis Agro, NHR Agropartener, IPSO Agricultura (tractoare şi utilaje agricole).

A fost reprezentată şi firma privată de consultanţă APEX. Consultanţii OJCA şi cei ai centrului local au prezentat participanţilor măsurile din PNDR 2007-2013 care au fost acreditate şi pentru care se pot întocmi proiecte de accesare a fondurilor europene.

(Ing. Geta POP)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
722

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

275--cum-valorificam-eficient-rezerva-de...

Cum valorificăm eficient rezerva de apă din sol?

Trebuie reţinut că, indiferent cât de mare este cantitatea de precipitaţii scăzute, solul are o capacitate limitată de reţinere a apei la dispoziţia plantelor. Restul apei se pierde pe diferite căi. Este foarte important ca apa reţinută de sol să fie bine valorificată prin plantele de cultură, în folosul creşterii recoltelor. Aceasta se poate realiza prin dirijarea corectă a fenomenului de transpiraţie.

În eventualitatea că regimul precipitaţiilor în perioada următoare va fi redus, trebuie luate măsuri, încă de la înfiinţarea culturilor, pentru conservarea apei în sol.

Posibilităţile de valorificare productivă a apei din sol constau în:

- cultivarea plantelor cu consum specific de apă mic şi cu înrădăcinare profundă (hibrizi de porumb timpuriu, sorg, mei, năut şi şofrănel);
- alegerea soiurilor (hibrizilor) care se pretează cel mai bine la un eventual stres hidric;
- executarea semănatului în epoca optimă, cu tendinţe de avans;
- alegerea unei densităţi moderate;
- realizarea de culturi compacte, cu plantele uniform repartizate, fără goluri, pentru a menţine în interiorul acestora o umiditate mai ridicată care să reducă transpiraţia;
- aplicarea unei fertilizări echilibrate care menţine o concentraţie ridicată a soluţiei solului şi deci un consum specific mai mic de apă.
- măsuri de reducere la maximum a tuturor căilor de pierdere a apei din sol şi în primul rând de combatere a buruienilor;
- efectuarea lucrării de prăşit prin care se realizează nu numai combaterea buruienilor, dar şi un strat izolator la suprafaţa solului care împiedică pierderea apei prin evaporare.

Cum se asigură încorporarea în sol a erbicidelor volatile

Se întâlnesc unele recomandări ca anumite erbicide volatile să fie încorporate în sol la 8 cm adâncime, prin două treceri cu grapa cu discuri şi că acestea trebuie încorporate la 15-20 minute după aplicare, pentru a evita pierderile prin volatilizare.

O asemenea lucrare în primăvară este total contraindicată, deoarece provoacă mari pierderi de apă şi tasarea solului.

Experienţe riguros făcute demonstrează că, prin lucrarea cu grapa cu discuri, pierderile de apă din sol sunt de 4-5 ori mai mari faţă de lucrarea cu combinatorul, iar roţile tractorului pătrund în sol adânc, provocând tasarea accentuată a acestuia.

Întrebarea care s-ar putea pune este dacă aceasta asigură o mai bună combatere a buruienilor.

Atunci, de ce trebuie să încorporăm erbicidul până la 8 cm?

S-au experimentat diverse variante de încorporare a erbicidelor în sol, folosind mai multe metode.

Cea mai uniformă repartizare şi cu cele mai mici pierderi de apă prin evaporare s-a înregistrat la lucrarea cu combinatorul printr-o singură trecere.

Să ne explicăm:

La erbicidare se folosesc în medie 300 l de lichid/ha. Aceasta înseamnă că se asigură 30 ml/mp. Dacă îl încorporăm la 8 cm adâncime, ajung 3,8 ml în acest volum de sol, iar dacă se încorporează la 4 cm cantitatea se dublează. Presupunând că o parte se volatilizează ca urmare a încorporării superficiale, cantitatea rămasă în stratul respectiv este mult mai mare în comparaţie cu o încorporare la 8 cm.

Ca urmare, recomandăm ca din tehnologia lucrărilor de pregătire a patului germinativ în primăvară să fie eliminată lucrarea cu grapa cu discuri. Este bine ca asemenea arături să fie lucrate cu grapa cu discuri în ferestrele iernii, şi nu la pregătirea patului germinativ.

Grapa cu discuri se mai poate folosi în primăvară la lucrarea terenului nearat.

Prof dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
1335

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cota de lapte

Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) estimează că producătorii de lapte de vacă nu vor depăşi, în anul de cotă 2007-2008, cantităţile alocate de către Uniunea Europeană la nivel naţional.

Pentru închiderea anului de cotă 2007-2008, APIA atenţionează producătorii care deţin cotă de vânzări directe să îşi completeze declaraţiile anuale ce vor fi trimise acestora. Termenul limită pentru trimiterea acestor declaraţii este 14 mai 2008. Producătorii care nu vor transmite datele referitoare la producţia vândută vor fi sancţionaţi şi li se va retrage cota individuală la rezerva naţională.

Pentru anul de cotă 1 aprilie 2008 – 31 martie 2009, România va primi un procent de 2% suplimentar din cota naţională de referinţă, estimată la aproximativ 150.000 tone şi care se adaugă la cantităţile din rezerva naţională constituită prin reţinerea de procente din cantităţile de lapte vândute. Rezerva naţională poate acoperi necesităţile pentru investiţii noi şi extinderi din anul viitor de cotă.

Situaţia la sfârşitul lunii ianuarie 2008:
Cota de lapte de livări a României – 1.320.555 tone;
Număr de producători înregistraţi – 290.316;
Rezerva naţională de livrări – 8.101 tone;
Cota de lapte de vânzări directe – 1.736.444 tone;
Număr de producători înregistraţi – 574.611;
Rezerva naţională de vânzări directe – 7.258 tone

(R.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
793

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

277--prognoze-hidrologice.html

Prognoze hidrologice

Administraţia Naţională „Apele Române“, împreună cu Institutul Naţional de Hidrologie a lansat zilele trecute o prognoză hidrologică, precum şi măsurile preconizate pentru prevenirea inundaţiilor.

Marius Postelnicescu, director general al Administraţiei Naţionale, afirmă că putem vorbi despre inundaţii periculoase în luna martie. Unele revărsări ar putea să aibă loc în treimea superioară a râurilor, pâraielor din zona de munte şi deal din cauza torenţilor neamenajaţi sau în localităţi în cazul în care precipitaţiile vor depăşi 200 l/mp.

În aprilie şi mai pot fi inundaţii de tipul „flash-flood“, pe o suprafaţă restrânsă, iar într-un interval de doar câteva ore pot cădea şi până la 100 l/mp.

Posibile pericole

În a doua jumătate a lunii martie şi aprilie se prognozează inundaţii în:

- pentru martie:
  - în nordul ţării, pe cursul superior al Prutului, cursurile superioare ale unor afluenţi de dreapta ai Siretului superior şi mijlociu (Suceava, Moldova, Bistriţa, Trotuş), Vişeu, Iza, Lăpuş, Tur, Someşul Superior;
  - centru: râurile din bazinele superioare ale Mureşului şi Oltului;
  - Banat (sud-vest): cursurile superioare ale Begăi, Timişului, Bârzava şi Moraviţa;
  - sudul ţării: râurile din bazinul superior al Jiului, unii afluenţi ai Oltului inferior;
  - râurile din bazinul superior al Ialomiţei.
- pentru aprilie:
  - nord: cursurile superioare şi mijlocii ale râurilor: Vişeu, Iza, Lăpuş;
  - vest: cursurile superioare şi mijlocii ale râurilor din Crişana (Crasna, Barcău, Crişuri) şi Banat (Bega, Timiş, Bârzava);
  - centru: cursul superior al Mureşului şi Oltului, şi al unor afluenţi din bazinul mijlociu al Oltului;
  - sud: cursul superior al Jiului şi Ialomiţei.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
846

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Legea securii şi „Scutul pădurii“

Apărând natura, ne apărăm viaţa!

Ţăranul din anii copilăriei mele, înainte de a ridica securea să curme viaţa pomişorului crescut unde nu trebuia, îşi făcea semnul crucii şi spunea: „Doamne, iartă-mă!“ El trăia în mijlocul naturii nu doar ca un profitor al binefacerilor ei, ci şi iluminat, mistic, dumnezeieşte, ca la oficierea unei slujbe veşnice.

Într-o informaţie năucitoare, care a făcut ocolul lumii cu patru decenii în urmă, se spunea că deviaţiile civilizaţiei noastre au lovit crunt natura – vegetaţia, aerul, solul, apele - provocând în numai zece ani pagube mult mai mari decât într-un mileniu.

Nu e de glumă: comportamentul omului faţă de natură – ca al găinii în grămadă – a căscat o prăpastie atât de profundă şi periculoasă încât se poate vorbi despre „planta umană“ pe cale de dezrădăcinare.

Viziunea creştină a epocii de aur a omenirii, ideea unei armonii prestabilite între om şi mediul său natural, fără de care nu există fericire, nu s-a impus. Epoca de aur a fost atunci când nu exista aurul!

Acum trăim într-un secol al vulgarităţii sub toate înfăţişările ei, al lăcomiei neruşinate – exact ce trebuie pentru ca în aluatul social să intre cu călcătura lui de plantigrad hiperborean PRĂDĂTORUL, un individ înzestrat cu simţuri ascuţite ca ale animalului de munte şi de vizuină, excelent conducător – de la distanţă – al haitei trimise să hăcuiască pădurea în vreme ce el studiază codurile să vadă de unde până unde poate batjocori legea.

Cei care întorc legea împotriva legii

Un comunicat de presă de la începutul lunii februarie al biroului de resort din Ministerul Agriculturii ne informează că a fost stabilit programul de acţiuni ce vor fi întreprinse de „Scutul pădurii“ pentru „prevenirea şi combaterea faptelor cu caracter infracţional din domeniul silvic“.

„Scutierii“ – silvicultori, poliţişti, jandarmi vor fi bravii învingători în bătăliile zilnice ale unui război pe jumătate pierdut pentru că rădăcina răului rămâne neatinsă: urmările devastatoare ale unor retrocedări care s-au făcut şi se vor mai face în genunchi, cu smerenie în faţa „Sfintei proprietăţi“ şi cu dosul la „Sfânta natură“ nu vor fi nici măcar atenuate cât de cât semnificativ; nu vor fi strânse nici ochiurile largi ale plasei juridice prin care avocatul bun – adică cel care întoarce legea împotriva legii – îi trece pe adevăraţii vinovaţi şi profitori mai uşor decât trece cămila prin gaura acului de cusut.

Paradoxal, apărătorii naturii pe toate planurile, deşi acţionează în numele legii, sunt asemeni muşchetarilor singuratici, având împotriva lor nu numai ignoranţa şi indiferenţa multora dintre noi, ci în primul rând agresivitatea coaliţiilor meschine cu tot arsenalul de presiuni şi şantaje, precum şi complicitatea unor persoane publice care pun în slujba jafului şi instituţiile publice pe care le reprezintă.

Germenele răului

Statul nu va apăra niciodată cu „sinceritate“ natura; şi asta nu pentru că n-ar înţelege că este cea mai

importantă obligaţie. Prima grijă a unui guvern este să nu facă greşeli prea mari ori hotărârile radicale – care mai presupun şi foarte mulţi bani – au în ele germenul nemulţumirilor.
Statul este un Leviathan pulverizat prin toate cotloanele societăţii pentru a „aspira“ taxe şi impozite (după cum s-a văzut recent şi după vii, şi după morţi), iar dacă la gura burdufului său nesăţios apare şi profitul stors din sevele naturii, îl felicită pe plătitor că a adus atâtea venituri statului. Profitul e stăpânul, morala servitoarea lui!
Statul va acţiona convingător în direcţia corectă doar sub presiunea opiniei publice!
Despre aceste aspecte, poate, în tabletele viitoare.
Anghel PARASCHIV
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
693
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Învăţământul preuniversitar agricol se întoarce cu faţa spre problemele satului

- Interviu cu domnul Dacian CIOLOŞ, ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale

T.M.: Domnule ministru, începem prin a vă mulţumi pentru bunăvoinţa de a răspunde scrisorii deschise pe care v-am adresat-o în legătură cu îmbunătăţirea învăţământului preuniversitar agricol. Am înţeles că deja s-au demarat unele acţiuni…

D.C.: Înainte de a intra în fondul problemei, daţi-mi voie să fac unele precizări. Se constată că în rândul populaţiei active din agricultură există un nivel foarte scăzut de educaţie profesională. 5,1% din forţa de muncă activă nu dispune de niciun fel de studii, iar aproape două treimi (66,6%) au numai educaţie de bază (primară şi gimnazială). Doar 9,4% din populaţia ocupată în agricultură are studii liceale.

Adevărul este că evoluţia din ultimii ani a învăţământului agricol mediu nu este în măsură să asigure forţa de muncă necesară şi calificată de care sectorul agricol are nevoie. Situaţia existentă ne-a determinat ca, la nivelul ministerului, să ne implicăm în managementul învăţământului mediu cu profil agricol.

În acest sens, am prezentat în cadrul şedinţei Guvernului din luna ianuarie o „Notă privind învăţământul mediu agricol“ în care explicam modul în care intenţionăm să revigorăm învăţământul mediu de specialitate.

T.M.: Concret, despre ce este vorba?

D.C.: Analizând evoluţia din ultimii ani a învăţământului de specialitate, am ajuns la concluzia că acesta nu se corelează cu orientările generale ale politicilor agricole promovate la nivel naţional sau comunitar.

Implicarea MADR are ca obiectiv profesionalizarea forţei de muncă din domeniul agriculturii, silviculturii şi siguranţei alimentare, iar din această perspectivă dubla coordonare a învăţământului mediu agricol, de către MADR şi Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului, este un demers necesar.

Acest lucru nu va periclita sau neglija educaţia liceală generalistă, stabilită conform politicii educaţionale promovate de către minister. În prezent, implicarea activă a MADR în proces nu este posibilă din cauza absenţei cadrului legislativ necesar.

Misiunea de a pregăti tinerii pentru a deveni fermieri este o prioritate pe care suntem în măsură să ne-o asumăm la nivelul ministerului, deoarece investiţia în viitorul agriculturii înseamnă şi investiţia în specialişti.

T.M.: Ce acţiuni vă propuneţi pentru realizarea acestui obiectiv?

D.C.: După cum am amintit, este necesară promovarea unui act normativ care să asigure cadrul instituţional corespunzător pentru gestionarea educaţiei preuniversitare agricole, cu atât mai mult cu cât Legea învăţământului preuniversitar este în curs de modificare.

Pentru a nu greşi, este necesar să îi consultăm, în primul rând, pe cei vizaţi direct de o astfel de schimbare. Vom forma un grup de lucru din care vor face parte, pe lângă reprezentanţii celor două ministere – al agriculturii şi al educaţiei şi cercetării – şi profesori cu experienţă în şcolile agricole, cadre didactice şi de conducere, precum şi alţi reprezentanţi ai societăţii civile.

Vrem să ne implicăm în elaborarea planurilor de învăţământ, a programelor şcolare şi în stabilirea raportului între teorie şi formarea practică de specialitate. Scopul nostru este să creăm o reţea de unităţi şcolare cu profil agricol, într-un program vast de susţinere şi modernizare (inclusiv prin dezvoltarea bazei materiale, încheierea de parteneriate, acordarea de burse şcolare etc.).

Un alt lucru, pe care îl văd deosebit de important, este stabilirea profilurilor şcolilor agricole în funcţie de nevoile fiecărei zone sau judeţ în parte.

În această concepţie, responsabilităţile MADR vor deveni mai complexe şi este necesară organizarea în minister a unei structuri cu atribuţii specifice privind managementul învăţământului agricol.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
806

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Punct de vedere

Gurile rele susţin că, încă de la înfiinţare, ANCA a fost instituţie neagreată de conducerile Ministerului Agriculturii, impusă fiind de Uniunea Europeană.

În condiţiile în care toată lumea civilizată o consideră indispensabilă în procesul dezvoltării rurale, se pare că autorităţile noastre nu sunt pregătite să facă pasul spre Camerele Agricole, dar forţează această trecere.

Consider că ANCA, prin specialiştii ei, oameni ,,care au ţinut aproape“ în problemele agriculturii, este cea mai îndreptăţită a rezolva şi această problemă.

Statutul de consultanţi agricoli şi pregătirea acumulată de angajaţii acestei instituţii (ANCA) ne îndreptăţesc să afirmăm că specialiştii noştri vor fi în final cei care vor înfiinţa şi vor face funcţionabile Camerele Agricole.

Camerele Agricole, în opinia mea, pot fi o instituţie de utilitate publică asociativă-autonomă sub tutelă administrativă, cu personalitate juridică, aflată în coordonarea metodologică a MADR. În acest sistem ANCA are rol de reprezentare a agricultorilor, silvicultorilor, operatorilor din mediul rural, persoane fizice şi juridice, în relaţia cu partenerii publici sau privaţi.

Camerele Agricole ar putea avea în componenţă:

- Organe de conducere alese de Adunarea Generală, formată din producătorii agricoli, aleşi locali şi reprezentanţi ai comunităţii locale (cu vot consultativ) care vor dispune de întreaga putere de decizie privind funcţionarea acestora.
- Organe de execuţie - serviciu tehnic, reprezentate de personalul tehnic de specialitate provenind din reorganizarea ANCA cu preluarea compartimentului de Dezvoltare rurală din DADR, finanţate din următoarele resurse: – subvenţii acordate de la bugetul de stat; – subvenţii acordate de UE; – alocări din bugetele locale; – contribuţia membrilor din plata cotizaţiilor; – sponsorizări, donaţii legale, venituri proprii; – alocări din bugetul MADR.

Structura Camerelor Agricole poate fi pe trei nivele:

- Naţional – aflat în coordonarea metodologică a MADR prin ANCA.
- Judeţean, local – o Cameră la 20.000 locuitori.

Am enumerat o serie de probleme tehnice şi organizatorice, dar să nu uităm cel mai important lucru: consultarea ţăranilor producători agricoli şi a fermelor, singurii beneficiari ai acestei instituţii.

Ei ne pot da soluţia! (noi suntem consultanţi)

Ing. Ion ROŞU, director executiv OJCA Vrancea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
668

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1ad3b

Verificare

280--sa-ni-i-tina-Dumnezeu-pe-oieri.html

Să ni-i ţină Dumnezeu pe oieri! > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSă ni-i ţină Dumnezeu pe oieri!

Prof. dr. Alexandru Oproiu este o somitate în lumea medicală. Timp de 21 de ani a condus Spitalul Fundeni şi de două ori a fost secretar de stat în cadrul Ministerului Sănătăţii. Înainte de a fi o personalitate medicală de excepţie,

Profesorul se distinge ca o minte luminată, dublată de o afecţiune cu totul aparte pentru oameni. Concludente sunt şi mărturiile de faţă.

G.V.: V-a produs satisfacţie cariera de medic şi cea de profesor?

A.O.: Absolut! Medicina este o profesie în care tu faci şi analiza, şi sinteza faptelor. Stai de vorbă şi analizezi bolnavul din punctul de vedere al simptomelor pe care le are, faci sinteza acestora, dar şi a celor cu rezultatele de laborator şi tot tu iei şi decizia. Toate aceste componente ale actului medical sunt elemente care sunt implicate, astfel încât nu se poate una fără alta.

G.V.: Sunteţi o autoritate medicală. Aţi avut şi insuccese?

A.O.: Cine spune că în medicină n-a avut insuccese sau eşecuri înseamnă că n-a practicat. Totul este să le sesizezi din timp pentru nu a avea rezultate fatale.

G.V.: Când v-aţi început cariera, cum arăta peisajul asistenţei medicale româneşti?

A.O.: Eu am intrat la Facultatea de Medicină în 1950. Între 1950 şi 1956 învăţământul medical traversa o perioadă de trecere. Noi eram obligaţi să învăţăm limba rusă şi marxism-leninismul... Decalajul tehnic este enorm

G.V.: Ce credeţi: evoluăm, batem pasul pe loc sau chiar involuăm?

A.O.: Noi încă nu am reuşit să găsim resursele de finanţare ale asistenţei medicale. Este foarte greu să acoperi necesarul financiar al acestui segment numai din cotizaţiile acestea de asigurări de sănătate. Este necesar să se mai găsească şi alte surse de finanţare. Una dintre soluţii ar fi de la bugetul statului. Peste tot în lume statul intervine. Este foarte greu în prezent să ţii pasul cu tot ce este nou. Aparatura medicală se înnoieşte tot timpul. Pentru a putea ţine pasul cu acest ritm îţi trebuie fonduri permanente. Or, noi nu avem, suntem în urmă. În comparaţie cu aparatura existentă în lume, stăm mai rău decât înainte de ’89. Într-adevăr, avem computere tomografe, avem rezonanţă magnetică nucleară. Dar există aparatură de înaltă performanţă care în prezent ne lipseşte, de exemplu: tomografia cu emisie de pozitroni, care este strict necesară pentru anumite lucruri. Există şi medicamente pe care noi nu le avem pentru că sunt companii farmaceutice care nu sunt interesate să desfacă produsele pe piaţa românească.

Alimentaţia tradiţională, dincolo de prejudecăţi

G.V.: Când mă uit pe statistici, România se situează în vârf la rata mortalităţii...

A.O.: Din obiceiurile noastre proaste poate să rezulte un dezechilibru al alimentaţiei. De Crăciun au fost aici nişte străini care au mâncat din preparatele noastre de porc şi au zis că porcul este mult mai gustos decât în ţara lor. Eu le-am spus că animalul încă nu se taie sub anestezie şi nu este crescut cu furaje, ci cât mai natural. Eu nu cred că tipul de viaţă românesc este generator de boli. Neamul românesc a persistat în ciuda vicisitudinilor, care au fost mult mai rele decât au fost obiceiurile alimentare. Acestea sunt exagerări, cum este şi aceea legată de brânzeturile făcute de oieri.

Eu n-am văzut epidemie de toxiinfecţie alimentară de la brânza făcută de ciobanii noştri. Mănânc brânză de la oieri, n-am avut toxiinfecţie alimentară şi nu am întâlnit niciun pacient cu acest diagnostic. Ei trebuie să păstreze tradiţia şi să fabrice brânza în condiţii corespunzătoare. Că altfel vom lua brânză „feta“ de la greci şi bulgari.

G.V.: Pentru generaţia tânără putem să întrezărim un viitor mai sigur în ceea ce priveşte sănătatea?

A.O.: Eu cred că da. Trebuie încurajate toate aceste iniţiative care merg către prevenire şi diagnostic precoce. Este nevoie să se facă o dată pe an un examen clinic serios al pacientului sau o serie de teste ori investigaţii. Asta va duce la o îmbunătăţire a problemelor de sănătate.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
724

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

281--oameni-de-nota-10-dr-inginer-dan-io...

Oameni de nota... 10

Dr. ing. Dan Ionel,

Omul care duce cu el povara irigaţiilor

Dan Ionel face parte din casta selectă a hidroamelioratorilor, care cu cinci decenii în urmă, a pornit incredibila operă de „ajustare“ a naturii în folosul omului. El a fost cooptat, cu acte în regulă, în această castă, în vara anului 1972, după ce a absolvit în mod strălucit Institutul Agronomic Bucureşti.

Cei care au pus pariul pe selecţia sa au satisfacţia unei reuşite depline. Sub îndrumarea unor mentori de talie mondială, Dan Ionel pare a fi astăzi printre ultimii „mohicani“ ai ştiinţei şi practicii hidroameliorative.

În pofida unei „fişe profesionale“ impresionante, Dan Ionel, n-a figurat niciodată pe lista demnitarilor agricoli, măcar în domeniul hidroamelioraţiilor. Asta şi pentru că s-a ţinut departe de politic şi foarte aproape de profesia sa.

În fapt, sensul existenţei sale a fost lupta cu vitregiile naturii. Mai exact spus, cu seceta şi inundaţiile. Dizertaţiile sale ştiinţifice pe aceste teme au obţinut calificative maxime. Mult mai importantă este, însă, susţinerea acestora în plan practic.

O parte însemnată a activităţii sale este legată de reabilitarea hidroameliorativă a Insulei Mari a Brăilei. El este martorul înălţării şi căderii acestui ţinut cu valoare de unicat în România.

Este în acelaşi timp printre puţinii specialişti care stăpânesc tainele acestui permietru agricol, supus unor inversiuni hidroameliorative asupra cărora oamenii de ştiinţă au elaborat teorii corecte, dar din motive greu de elucidat, ele nu sunt luate în considerare.

Dacă Insula a devenit în ultimii şapte ani o oază de fertilitate şi productivitate, aceasta se datorează practicienilor de aici şi nicidecum celor care gestionează astăzi problemele agriculturii.

Dan Ionel ar putea face multe destăinuiri asupra intereselor obscure legate de această zonă, dar el se rezumă doar la modul în care a reuşit sau nu să-şi îndeplinească obligaţiile profesionale, a căror susţinere financiară a fost adesea derizorie.

Nu ştim dacă reactivarea sa în structurile zonale ale Autorităţii Naţionale de Îmbunătăţiri Funciare reprezintă o recompensă a muncii sale de excepţie. Perimetrul irigabil al Sucursalei Teritoriale Argeş – Ialomiţa - Siret, pe care-l gestionează din vara anului 2005, pare a avea o dimensiune fizică impresionantă, dar practic el se reduce la doar câteva micro zone agricole, pentru funcţionalitatea cărora se fac eforturi financiare incredibile. Puţine sunt cazurile în care apa pompată din Dunăre până la Smirna, bunăoară, „găseşte“ în drum o mână de utilizatori.

Atât de mediatizatele Asociaţii ale Utilizatorilor de Apă îşi materializează existenţa mai mult în rapoartele unor statistici amăgitoare. Practic, cel puţin în momentul de faţă, ele nu au forţa care să le permită luarea unor decizii

raţionale.
Această stare de lucruri ar fi doar una din explicaţiile ineficienţei sistemelor de irigaţii din România. Asupra celorlalte, care de fapt sunt şi cele fundamentale, ing. Dan Ionel evită să vorbească. Din motive...
Fire optimistă, Dan Ionel, trăieşte totuşi cu speranţa că va apuca ziua în care pe canalele de irigaţie construite de el şi oamenii lui vor curge miliarde de metri cubi de apă, care să se reverse asupra câmpiilor însetate.
I. Banu, I. POP
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
829
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şi caii mor, nu-i aşa?

Almanahul era cândva cartea de căpătâi a omului de la ţară şi nu doar a lui.

Fiindcă între copertele unor asemenea tipărituri odihneau, ca într-un sipet, experienţe de viaţă nepereche. Ei bine, dintr-un asemenea volum, tipărit prin 1942, aflu că vietatea cea mai „cântată“, cea mai des pomenită în cântecul nostru popular, este calul. De ce?

Fiindcă, zice autorul anonim, un asemenea prieten se află mai rar decât aurul ascuns printre cotloanele de întuneric ale pământului. Animalul acesta onorează însăşi stirpea patrupedă. E greu de ajuns la sufletul lui dar, odată cuibărit acolo, rămâi tovarăş pe vecie.

Calul i-a stat alături românului şi la bine, şi la vremuri de grea cumpănă. În şa, foarte adesea şi-au purtat flăcăii alesele inimii, cum, tot de pe cal au băgat groaza în vrăjmaşii nu puţini şi, mai cu seamă, nu rari.

Calul a purtat rariţa, ocolind cu sporită grijă plantele abia mijind din brazda reavănă după cum, tot calul, a alergat armanul, adică dezghiocarea bobului de grâu din platoşa spicului. S-a mulţumit, cel mai adesea, cu o mână de ovăz, dăruindu-i omului, stăpânul său de necontestat, recunoştinţa şi truda sa.

Ei bine, de la un timp, bag de seamă, lumea, lumea modernă s-a înstrăinat de sine, încât a scos la mezat şi cel mai preţios sentiment, acela de prieten.

Aşa se face că şi calul, prietenul de odinioară al omului, a fost lăsat de izbelişte, cu convingerea că – de ce nu? – şi caii putere ai bidiviilor de tablă pot împlini ambiţii şi speranţe. De aici, imagini tragice, prin însăşi esenţa lor. În Tulcea, de pildă, sute de cai au fost lăsaţi slobozi, fără stăpân adică, fiindcă oamenii nu mai au o mână de fân în coşare spre astâmpărarea înfometatelor vieţuitoare.

Caii au luat, aşadar, drumul bejeniei, mai cu seamă din pricina nepăsării şi laşităţii celor care i-au avut în grijă. Vina se poartă precum holera şi responsabilii dezastrului dau neputincioşi din umeri.

Sigur şi caii mor, nu-i aşa?

Astăzi, mai peste tot, prin România modernă, calul, ca atâtea şi atâtea alte minunăţii ale lui Dumnezeu, nu mai încape.

Sigur, aflu cu bucurie, că la Mangalia o crescătorie de elită se laudă cu peste 400 de armăsari „arabi – pur sânge“. Şi a mai rămas câte ceva la Lucina, în Bucovina, ori la Sâmbăta sau Jegălia. Dar „colecţiile“ cu pricina se constituie într-un fel de muzee, de relicve ale unui trecut onorant pentru români, în care calul – ori şi calul – intra prin poarta din faţă, pe sub Arcul de Triumf al unui neam nepereche.

Ce-a mai rămas?

Suflete arse şi betege, de oameni fără omenie.

Răsfoiesc, aşa cum vă ziceam la început, cartea de citire rămasă mie amintire de la cai de demult, dau pagină după pagină şi încerc să mă dumiresc.

De ce a simţit oare poetul nevoia să zică:
„Lumea asta de demult
Bun-o fost şi s-o trecut.
Dară asta de amu'
Batăr e, şi, batăr nu."
Aveţi idee?
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
719
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL

Asomarea - alternativă sau obligaţie?

Am asistat în ultima vreme la o avalanşă de informaţii şi opinii privind asomarea animalelor din gospodăriile ţărăneşti, înainte de tăiere. De la vlădică până la opincă, toată lumea îşi dă cu părerea şi, dacă n-ai fi în România, „ţara tuturor posibilităţilor“, ai putea crede că vine sfârşitul lumii după degringolada care s-a creat pe acest subiect.

Pentru a fi şi mai lămurit, am apelat la dicţionare şi iată ce am găsit: a asoma (vb. I. tr.) = a ameţi animalele la abator înainte de tăiere (cu o lovitură puternică); a lovi de moarte [< fr. assommer].

Aflu de la specialişti că asomarea se practică de multă vreme în abatoare şi că sunt utilizate metode diferite, în funcţie de specie.

Dar, în ceea ce priveşte asomarea pentru animalele tăiate în gospodării, intervine dilema atât a autorităţilor, care până acum se pare că au privit de sus, fără să se gândească şi la modul cum poate fi rezolvată această situaţie, cât şi a ţăranilor care nu ştiu de ce parte a baricadei să se aşeze, ca să fie bine.

Mă refer aici nu doar la autorităţile veterinare, ci şi la cele ale administraţiei publice, la activitatea parlamentarilor, a tuturor celor care au venit în contact cu legislaţia UE şi care n-au făcut aproape nimic ca populaţia să fie informată, mai ales în aceste domenii atât de sensibile.

S-au organizat simpozioane, mese rotunde, dezbateri pe diverse teme, uneori cu mari costuri, dar pentru informarea populaţiei nu s-a făcut aproape nimic, motiv pentru care există o mare inerţie, chiar şi după un an şi ceva de la aderarea României la Uniunea Europeană.

Ţăranul român este prin firea lui supus, dar impunerea respectării acestei norme europene, fără a oferi soluţii alternative, îi dă din nou prilejul să constate că distanţa dintre el şi autorităţile române e mai mare decât cea dintre el şi Uniunea Europeană.

Nu vreau să mă refer acum la beneficiile asomării înainte de tăiere, îi las pe specialiştii în domeniu să facă acest lucru, dar vreau să subliniez faptul că noi, românii, nu ştim să facem legi pe înţelesul tuturor, pe care să le putem implementa.

Dacă autorităţile române ar fi prezentat asomarea ca pe o alternativă care este benefică atât pentru om, cât şi pentru animal sau, dacă cei care au negociat implementarea normelor europene în domeniu nu ar fi fost rupţi de realitate, probabil că astăzi ne-am fi aflat într-o cu totul altă situaţie.

Aşa, avem autorităţi pe de o parte aproape inflexibile la aplicarea unor legi, transformate, vor nu vor, în instrumente de represiune, iar pe de altă parte avem nişte ţărani slab informaţi şi obligaţi să se supună unor norme desprinse parcă dintr-un roman SF.

E timpul, domnilor, să ne schimbăm atitudinea faţă de cel care trebuie să respecte legea, să fim constructivi în ceea ce facem, şi nu să distrugem şi ultimul lucru care i-a rămas omului simplu: speranţa de a trăi bine.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2008 Vizualizari:
3353

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Arcaşul

Perioada: 11-20 ianuarie. Semn: de pământ. Pietrele preţioase: obsidianul fulg de nea. Metalul: plumbul. Culori: alb cu negru. Verb: a subjuga. Numere native: 1, 3, 9. Caracterizarea numerologică: 6. Corespondenţi zodiacali: zodiac European: Capricorn; zodiac arboricol: Ulm. Compatibilitatea: zodiac indian: Foc, Fir, Broască Ţestoasă, Balanţă, Maimuţă, Metal, Vultur, Yoghin; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice): Taur, Balanţă, Capricorn, Vărsător, Peşti; compatibilităţi de rang II (mediocre): Gemeni, Rac, Săgetător; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang II (mediocre): Nuc, Castan, Brad, Alun, Chiparos, Tei. Planete favorabile: Saturn, Pluto, Soarele, Luna.

Impozant, atrage privirile tuturor, fiind vizibil în orice împrejurare. Proiectează asupra lumii înconjurătoare propria sa imagine alături de propriul său sistem de valori, ceea ce îl face de multe ori să ajungă într-o relaţie de dezacord cu aceasta, fapt care nu pare să-l deranjeze prea mult.

Dedicat principiilor de morală şi justiţie, poate intra de foarte tânăr în conflict exploziv cu cele mai mici abateri de la cele două sisteme de valori; pentru el sunt întotdeauna fundamentale, aşa că orice rabat îi provoacă reacţii violente.

Foarte ferm, pozitiv în convingerile sale, se înrolează de tânăr în mişcarea politică, totdeauna de partea celor oropsiţi, luptând pentru adevărurile acestora cu armele fair-play-ului. Diplomaţia este una dintre caracteristicile sale fundamentale şi definitorii.

Pare cufundat în reverii interminabile, rupt de realitate, însă nu uitaţi că el reprezintă trecerea acesteia spre transcendent. În această dimensiune a spiritualităţii sale este redutabil, iar inteligenţa pragmatică pe care o posedă îl face să fie perceput ca fiind capabil de sacrificiu în numele adevărurilor pe care le reprezintă.

Este eficient dacă adevărurile pentru care luptă coincid cu propriile sale convingeri. Starea de permanentă luptă şi de perpetuu câştigător îi conferă un confort psihic durabil.

Fără a fi ceea ce se cheamă un om de echipă, este un component redutabil al acesteia dacă este pus în situaţia de a apăra obiective de interes general, caz în care nu are rival.

Excelenţi moralişti, pot deveni lideri de opinie, adânc implicaţi în eveniment, adesea apelând la arma ironiei pentru evidenţierea discrepanţelor dintre aparenţe.

Posedă o versatilitate a discursului de invidiat, au un bagaj impresionant de informaţii, trec uşor de la argumentarea fundamentală la ironie, astfel că o întâlnire cu el, pe acelaşi palier de interese, devine, pentru majoritatea spectatorilor, un prilej de înaltă elevaţie intelectuală.

Îi place să fie şef, însă i se potrivesc meseriile liberale, în care este propriul său şef. În poziţia de lider autoritarismul, rezultantă a mândriei şi perseverenţei, îi îngustează într-o oarecare măsură câmpul vizual, ceea ce îi atrage critici susţinute din partea apropiaţilor.

Atenţie! Este bine ca în echipa din care face parte să-i fie asociat un secund, mai cu picioarele pe pământ deoarece, în caz contrar, poate da viaţă propriilor fantasme care, nu întotdeauna, sunt asociate realităţii.

Este sclavul perfecţiunii, de aceea într-o activitate care cere reacţii rapide şi mai puţin elaborate riscă să-l arunce din eşec în eşec, ceea ce îl poate destabiliza. Poate fi folosit drept scut protector împotriva atacurilor deoarece are capacitatea de a absorbi energiile negative, transformându-le.

În plan sentimental nu prea răspunde la oportunităţile ofertelor (pentru că i se oferă), păstrându-şi luciditatea şi cumpătul. Sclav al moralei şi al dreptăţii, îşi aplică principiile şi în viaţa privată, fiind partizanul arhetipal al sistemului de valori care gestionează viaţa de cuplu în familie.

Arcaşul este simbolul omului care îşi caută şi urmăreşte prada cu asiduitate şi atunci când o ocheşte aceasta este, în majoritatea cazurilor, învinsă. Simbolizează posesia, pentru că a ucide înseamnă a poseda, iar posesia este alocată vitejiei sau îndemânării.

Perceput ca o persoană fără sentimente, a devenit simbol al erotismului. Atotputernicia arcaşului (omoară de la distanţă, fără contact direct) l-a impus ca zeu al dragostei.

Eros/Cupidon este reprezentat ca un arcaş în a cărui tolbă se găsesc săgeţi de aur (pentru cuplurile care se vor împlini în dragoste) sau de plumb, pentru cuplurile în care dragostea nu va ajunge nici măcar să înflorească.

Constelaţia Săgetătorului sau Arcaşul este o mărturie fără dubii a puternicului simbolism de care s-a bucurat vânătorul (modelul arhetipal al arcaşului) în evoluţia socială şi culturală a omenirii.

Raf Bandhi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
1030

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

285--kurtos-ul-de-teleorman-la-budapesta...

„Kurtos-ul“ de Teleorman la Budapesta

Mioara Stoichiţă, originară din localitatea Videle, judeţul Teleorman, practică profesia de cofetar-patiser de peste 30 de ani.

Teleormăneanca a dezvoltat o mică afacere cu produse de patiserie şi a ajuns să fie cunoscută până în Capitală şi chiar peste hotare. „Totul a început cu bunica, de la care am învăţat să coc prăjituri“, îşi deapănă amintirile femeia.

A lucrat la un laborator de produse de patiserie din Bucureşti, unde şi-a făcut „mâna“ şi a învăţat numeroase reţete de dulciuri. În anul 1990, Mioara Stoichiţă şi-a făcut curaj şi a dechis la Videle – Teleorman o minipatiserie, cu laborator propriu.

Treptat, afacerea a prosperat şi femeia a hotărât să îşi promoveze produsele la diferite târguri şi expoziţii naţionale şi internaţionale. Primul pas l-a făcut în urmă cu 12 ani, când a participat la un târg tradiţional organizat la Muzeul Ţăranului Român din Bucureşti. Succesul obţinut la prima participare a impulsionat-o să ia parte şi la alte târguri de acest gen.

Produsele de patiserie ale teleormănencei au ajuns în fiecare an la evenimentele organizate de Muzeul Ţăranului Român, la Muzeul Satului, la Centrul Cultural „Mihai Eminescu“ şi chiar şi la Romexpo.

Mai mult, anul trecut dulciurile pregătite de Mioara Stoichiţă au ajuns la un târg de produse tradiţionale din Ungaria. „La unguri, «kurtos-ul» nostru de Teleorman s-a bucurat de o mare preţuire din partea vizitatorilor, în special a gospodinelor. Şi celelalte produse au fost savurate cu multă plăcere de către invitaţi“, susţine cofetăreasa.

Femeia ştie să pregătească peste 20 de sortimente de prăjituri de casă, dintre care cele mai căutate sunt plăcintele cu brânză, măr şi dovleac, cozonacii şi rulourile cu brânză sărată şi mărar, precum şi cele cu varză.

Ştiaţi că...?

- Cea mai folosită legumă din lume este ceapa?
- Sucul de morcov vindecă rănile făcute de ulcer şi îmbunătăţeşte vederea?
- Usturoiul trebuie zdrobit înainte de a-l consuma pentru a se păstra proprietăţile anticoagulante?
- Fructele trebuie consumate înainte de masă pentru a avea o digestie bună?
- După apă, ceaiul este cea mai consumată băutură din lume?

Sfaturi pentru doamne şi domnişoare

Vă puteţi împrospăta culoarea părului vopsit apelând la mijloacele naturiste.

Astfel, brunetele îşi pot clăti podoaba capilară cu o infuzie obţinută dintr-un amestec de frunze de nuc şi urzici. Blondele îşi pot menţine culoarea părului dacă după spălare vor aplica ceai de muşeţel. Doamnele care preferă părul cu reflexe maronii pot folosi cafeaua sau chiar zaţul de cafea. Şi părul roşu poate fi menţinut prin aplicarea sucului natural de merişor.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
1565

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

286--din-sat-s-a-intrupat-vedeta-morihei...

Din sat s-a întrupat vedeta - Morihei Ueshiba > REVISTA LUMEA SATULUI

Din sat s-a întrupat vedeta...

Morihei Ueshiba, „Marele Învăţător“

Legendarul creator al Aikido-ului - artă marţială complexă - s-a născut în satul Tanabe, actuala prefectură japoneză Wakayama.

„Toate principiile cerului şi pământului locuiesc înlăuntrul nostru. Viaţa însăşi este adevărul şi aceasta nu se va schimba niciodată. Tot ce există în cer şi pe pământ respiră. Respiraţia este firul care uneşte toate creaţiile. Când miliardele de variaţii pot fi sesizate, atunci tehnicile individuale ale Artei Păcii se nasc“ – Morihei Ueshiba.

Un „David“ modern

Într-o încăpere nu foarte spaţioasă, doi bărbaţi purtând Hakama (costum de Aikido, fustă-pantalon largă, tradiţională) se privesc tăios, încercând să se doboare din priviri. Unul dintre ei are aproape 80 de ani şi puţin peste 1,50 m, iar celălalt, un munte de om, are cu jumătate de veac mai puţin. Tânărul face o mişcare bruscă, vrând să-l surprindă pe bătrân cu o lovitură.

Agil, bătrânul îl prinde într-un fel anume de mână şi-l culcă la pământ pe „Goliat“. Imediat, alţi trei-patru tineri se reped să-i vină de hac bătrânului cu faţa suptă şi pomeţii proeminenţi, dar au aceeaşi soartă ca şi primul. Şi aceasta pentru că adversar le era „O Sensei“ Morihei Ueshiba, nimeni altul decât fondatorul Aikido-ului.

Maestru şi discipol polivalent

„Marele Învăţător“, cum este cunoscut Morihei Ueshiba în lumea artelor marţiale, s-a născut pe 14 decembrie 1883, fiind singurul băiat din cei cinci copii ai unei familii de fermieri. La vârsta de 10 ani este iniţiat în tainele Aiai-Ryu-ului, o metodă de luptă cu mâna goală.

Ulterior, Morihei Ueshiba urmează cursuri de arte marţiale (Ju-jutsu) şi studiază principiile şcolii Yagyu Shinkage-ryu.

În anul 1908, odată cu primirea diplomei de instructor, tânărul Ueshiba îşi deschide un dojo (n.r. sală de antrenament) în satul natal. În paralel, studiază judo-ul şi stilul Dayto-Ryu Aiki-jutsu.

Întemeietor de sat

În anul 1912 Morihei Ueshiba a întemeiat împreună cu un grup de 84 oameni, ţărani şi foşti militari, un nou sat în nordul Japoniei, în friguroasa insulă Hokkaido. Aici s-a angrenat în muncile cele mai grele, ca tăietor de lemne şi agricultor (de fapt tot atâtea prilejuri de antrenament), continuând totodată studierea şi aprofundarea artelor marţiale.

Din paradigmele lui Morihei Ueshiba

„Calea Luptătorului a fost greşit înţeleasă ca o modalitate de a ucide şi a-i distruge pe ceilalţi. Aceia care caută competiţia comit o gravă eroare. Lovirea, jignirea sau distrugerea cuiva constituie cel mai mare păcat pe care îl poate face o fiinţă umană. Adevărata Cale a Luptătorului constă în evitarea masacrului. Ea este Arta păcii, puterea iubirii“.

„Indiferent cât de repede atacă un oponent sau cât de încet răspund eu, nu pot fi învins. Nu pentru că tehnicile mele sunt mai rapide decât ale oponentului. Nu are nimic de-a face cu viteza sau încetineala.

Eu sunt victorios chiar de la început. Din momentul în care gândul atacului traversează mintea oponentului, în acel moment el tulbură armonia universului şi e învins instantaneu, indiferent cât de repede atacă.“

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
705
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La Conferinţa de Pace... bătălia continua > REVISTA LUMEA SATULUI

La Conferinţa de Pace... bătălia continua

Privită cu reticenţă din cauza atitudinii sale de apărare a intereselor naţionale, delegaţia română la Conferinţa de Pace de la Paris continuă lupta cu arbitrariul „Consiliului celor patru“ care discriminau vădit statele mici şi, în mod deosebit, România.

Cu prilejul elaborării tratatelor de pace dintre ţările învingătoare şi cele învinse s-a ridicat cu toată acuitatea chestiunea protejării minorităţilor naţionale încorporate de-a lungul secolelor dar, mai ales, după război. Complexitatea acestei probleme a deschis un important capitol în dezbaterile Forumului de Pace de la Paris.

Nemulţumită de condiţiile impuse, delegaţia română a informat Consiliul Suprem că ţara noastră a adoptat o serie de legi şi dispoziţii care, sub raport juridic, asigură egalitatea în drepturi „a tuturor cetăţenilor, fără deosebire de rasă şi religie“.

Delegaţia preciza, cu acest prilej, că în România „era considerat cetăţean român orice individ născut în România, care nu se bucură de cetăţenie străină, ca şi orice locuitor din teritoriile recent unite cu ţara [...] în afară de cei care-şi exprimau voinţa de a opta pentru altă cetăţenie“.

Spusele delegaţiei române nu au convins, astfel că la şedinţa Consiliului Suprem din 28 mai 1919 preşedintele Wilson spunea: „Trebuie să se înscrie în tratatul austriac un articol care să impună României aceleaşi obligaţii ce se impun cehoslovacilor şi polonezilor“.

Era vorba de articolul 60 din tratatul de pace prin care se dădea dreptul marilor puteri să ia în chip arbitrar măsuri destinate protecţiei minorităţilor naţionale în ţările situate în centrul şi sud-estul Europei şi, pe această cale, să se amestece în treburile interne ale statelor mici aliate, încălcându-se astfel suveranitatea naţională.

Într-o cuvântare ţinută în plenul conferinţei la 31 mai 1919, Ionel I.C. Brătianu a relevat că stipulaţiile articolului 60 din tratatul cu Austria limitau suveranitatea naţională a statului român. Cum răspunsul Consiliului Suprem nu a mulţumit statele mici, ci mai mult a agravat starea de tensiune, Brătianu părăseşte definitiv Conferinţa Păcii la 2 iulie 1919.

Consiliul Suprem a recurs în continuare la presiuni. În aceste condiţii, Guvernul român, având alături pe cel iugoslav, a hotărât să nu-şi pună semnătura pe tratatul de pace amintit, considerând că stipulaţiile articolului 60 erau „incompatibile în fond şi formă cu demnitatea, cu securitatea internă şi cu interesele economice ale unui stat suveran“. Convins că adeziunea României la acest tratat constituie „o imposibilitate morală“, Ionel I.C. Brătianu a prezentat demisia cabinetului său la 12 septembrie 1919.

A urmat cabinetul generalului Văitoianu, care a continuat politica predecesorului său în privinţa tratatelor de pace.

Atitudinea României a determinat Consiliul Suprem să ia o atitudine energică faţă de aliatul rebel, adresând României o notă cu caracter de ultimatum în care se cerea acceptarea frontierelor fixate de către Consiliul

Suprem, semnarea tratatului de pace cu Austria şi reglementarea situaţiei din Ungaria, cu care eram în război.
În acelaşi timp, cercurile politice şi presa din Anglia şi Franţa erau inundate de o intensă propagandă antiromânească. În parlamentul englez se ridicau voci în favoarea Ungariei bolşevice pe bază de informaţii tendenţioase împotriva ţării noastre furnizate de şefi religioşi şi aristocraţi unguri, cu întinse legături de rudenie în întreaga aristocraţie europeană, inclusiv cea engleză.
Se exploata în special ocupaţia militară a Ungariei de către trupele române, neţinându-se cont de serviciul uriaş pe care ţara noastră îl aducea astfel, împiedicând extinderea bolşevismului în Europa. Astfel România, care făcuse atâtea sacrificii în război pentru cauza română, începea să fie tratată ca un inamic.
Într-un memoriu adresat Consiliului Suprem, Guvernul Văitoianu protestează respingând punct cu punct insinuările şi acuzaţiile, precizând încă o dată principiile de la care România nu se poate abate, dar fără rezultat. Drept urmare, guvernul Văitoianu demisionează la 30 noiembrie şi se constituie un alt cabinet sub preşedinţia lui Vaida-Voievod.
„Pentru a evita o ruptură cu aliaţii, spune Constantin Kiriţescu, şi a nu risca să se piardă măcar o părticică din ceea ce se dobândise cu atâtea jerfe, cu atâtea vieţi de eroi şi cu atâtea vieţi familiare distruse“, Vaida-Voievod hotărăşte să semneze actul incriminat.
La 9 decembrie 1919, în Salonul Orologiului de la Ministerul de Externe al Franţei, generalul Coandă va semna în numele României tratatul de pace cu Austria şi pe cel asupra minorităţilor căruia i se aduseseră „mici modificări de formă“.
Dar la Conferinţa de Pace delegaţia română va continua lupta!
Stelian Ciocoiu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
847
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

288--exista-o-dreptate-romaneasca.html

„Există o dreptate românească“ > REVISTA LUMEA SATULUI

O zi luminoasă de început de primăvară în curtea Bojdeucii din Ţicăul Iaşului, plină de „mulţime de norod“. Între cei veniţi să sărbătorească „Mărţişorul“, după buna tradiţie a locului, este prezent şi marele poet, Grigore Vieru.

Rep.: Stimate maestre, ne bucurăm să vă vedem din nou în „cartierul imperial al culturii române“, cum mai este denumit Ţicăul, întâmpinat, iată, cu atâta dragoste de cei prezenţi, veniţi din diferite colţuri ale Moldovei.

G.V.: Când vin aici trăiesc mereu aceeaşi emoţie pe care am simţit-o când l-am citit pentru prima dată pe Ion Creangă. Spun asta pentru că eu fac parte din cea mai tragică generaţie de români basarabeni.

I-am cunoscut pe Eminescu şi Creangă abia la facultate. Închipuiţi-vă pe Grigore Vieru debutând prin anii ’50 în poezie, fără să-i fi cunoscut pe aceşti corifei!

E adevărat că ştiam, de la bunicul meu analfabet, povestea „Capra cu trei iezi“ - dar nu că este scrisă de Ion Creangă – şi pe care o repetam cu glas scăzut în nopţile când rămâneam singur acasă. Erau anii foametei provocate din anii ’46 – ’47 şi mama era plecată să facă rost de o traistă de făină la Cernăuţi. O repetam cu glas scăzut, dar numai până când lupul intra în casă peste iezi, mai departe îmi era frică.

Trebuie să vă spun că, între anii 1956 – 1957, când au apărut şi în Basarabia o parte din clasicii noştri, l-am citit greu pe Creangă, greu, pentru că, furat de frumuseţea limbii, subliniam aproape fiecare frază şi apoi mă reîntorceam la text, aşa cum în 1972, când am venit pentru prima dată în ţară, nu mă mai săturam să ascult oamenii care vorbeau pe stradă. Limba pe care o auzeam era ca un cântec.

Rep.: Cu aceeaşi dulce şi frumoasă limbă română, cu care vă scrieţi poeziile, i-aţi auzit şi pe cei prezenţi la această sărbătoare.

G.V.: M-am bucurat să-i văd şi să-i aud pe copiii din Vânătorii Neamţului, atât de frumoşi în costumele lor naţionale şi atât de talentaţi. Văzându-i, mi-am amintit de copilăria mea, din păcate atât de tristă.

Sunt născut într-un sat despărţit de Miorcanii lui Ion Pillat de apa Prutului, dar şi de sârma ghimpată care acum e parcă mai deasă şi mai grea. Nu ne pierdem însă speranţa. Dacă de atâta amar de vreme, din 1812, Basarabia a gemut sub cizma muscălească şi n-a murit, nu se poate ca ţara lui Ştefan cel Mare sau Mihai Viteazul să-şi uite fiii de dincolo de Prut.

Faptul că, iată, suntem aici, unde a vieţuit Creangă şi a adăstat o vreme Eminescu, ne dă încredere şi speranţă.

Rep.: Este o cauză pentru care mulţi basarabeni, în special intelectualii, continuă lupta în care sunteţi implicat cu toată fiinţa dumneavoastră.

G.V.: Eu nu sunt un poet tribun, mai degrabă unul tragic. Am crezut însă de datoria mea să intru în luptă şi să abordez şi poezia militantă, pentru că ne-am aflat şi, din păcate, ne aflăm şi azi pe baricade.

Mi-aduc aminte că, în 1991, am citit în faţa Marii Adunări Naţionale poemul „Ridică-te!“ Iată un fragment: „Ridică-te din suferinţă/Şi din cazonă umilinţă/Ridică-te, Basarabie, trecută prin foc şi sabie/Bătută ca vita pe spate/Cu biciul legii strâmbate,/Cu lanţul poruncitoarelor strigăte,/ Ridică-te, ridică-te, ridică-te!“

Rep.: Ce le-aţi spune cititorilor revistei „Lumea Satului“, românilor care vă iubesc şi vă sunt alături în lupta pentru păstrarea fiinţei naţionale, pentru Unire?

G.V.: Vreau să vă spun că ne întoarcem acasă învredniciţi şi, pentru că se apropie Sfintele Sărbători ale Paştelui – interzise atâta timp în Basarabia – doresc tuturor românilor, cu deosebire celor care trudesc asupra gliei, mult noroc şi credinţă în izbânda dreptăţii româneşti, pentru că există o dreptate românească.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
711
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Motivaţie

Cicoare se lăsă uşurel pe scaunul de la poartă şi căută încoace şi încolo, cu ochii lui ca albăstreaua. De la culoarea ochilor i s-a tras porecla de „Cicoare“.

Îl văzu pe Gaie rezemat de popu’ porţii şi trase nădejde că o să aibă tovarăş de palavre. Nădejdea deveni faptă numaidecât, căci Gaie veni şi se aşeză pe scaun zicând:

– S-a dus nămetele, frate-meu! Miroase-a primăvară!

– Da, bă, vine timpu’ de muncă. Ce faci anu’ ăsta, mai pui lubeniţă?

– Dracu’ ştie?! Muncă multă, grele de cărat, putere nu prea!... Parcă-aş mai pune şi altceva...

– Cam cât ai scos tu anu’ trecut pe lubeniţă? Măcar o mie de euro ai scos?

– Am scos vreo treizeci-patruzeci de milioane.

– Cam pe-aci... I-ai cheltuit pe toţi?

– Mai am.

– Nu vrei, mă, Gaie, să dăm şi noi o fugă peste hotare? Măcar până-n Spania. Să ne lămurim de ce fuge toată lumea-ntr-acolo. Să vedem şi noi cum pun ăia căpşunile, că cică ei nici n-au teren agricol ca al nostru, dar scot căpşuni şi din piatră seacă!

– Eu ştiu ce să fac?... Nu prea m-am gândit. Ştiu că mai e niţel şi trebuie să dau cu azot prin grâu, să pun cartofii în pământ, să fac răzoarele de ceapă, de usturoi...

– Nu stăm mult, Gaie.

– Cam cât?

– Nouă-zece zile.

– Şi cu ce mergem, cu autocaru’?

– Nu, bă, cu avionu’, că merge mai repede.

– Cu avionu’?! zise Gaie sărind de pe scaun. Da’, dă-l dracu’! Nu merg, bă, Cicoare, cu avionu’. Tu nu vezi cum cad ăia din avioane, ca dudele? Ori mi s-a urât cu zilele?! Şi, până la urmă, să ţi-o spui pe-a dreaptă, bă, Cicoare, nici nu mă interesează căpşunile lor. Nu-mi place la ele nici gustu’, nici mirosu’! Ale noastre sunt bune. Au gust de pământ adevărat. Pământ de-aci, de-al nostru.

Ioana STUPARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
817

□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

29--in-dezbatere-proiectul-camerelor-agr...

În dezbatere, proiectul Camerelor Agricole > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎn dezbatere, proiectul Camerelor Agricole
Nevoia de discernământ

Agricultura românească şi în special fermierii au o imensă nevoie de o coeziune de grup.

Noi, consultanţii agricoli, încercăm din răsputeri să învingem mentalităţile chiar cu iz de retrogradism, faţă de această coeziune, de necesitatea ca fermierii (nu ştiu dacă acest termen poate fi generic pentru toţi cei care trăiesc de pe urma agriculturii – şi inclin să cred că nu) să vorbeasca aceeaşi limbă, să aibă reprezentativitate, să se facă auziţi şi să aibă putere.

Şi acest lucru se vede prin greutăţile pe care le întâmpinăm în a-i sfătui pe oameni să se asocieze în cooperative sau grupuri de producători. Datorită insistenţei noastre, avem câteva rezultate bune, dar destul de fragile în această direcţie.

Din acest punct de vedere, eu sunt adeptul înfiinţării şi în România a Camerelor Agricole. Experienţa occidentală ne arată că, în lungul timp de când funcţionează, acestea au creat fermierilor o personalitate puternică, o mentalitate sănătoasă despre cum trebuie făcută agricultura. Este nevoie neapărat să ajungem şi noi acolo.

Dar acest lucru nu trebuie să ne împingă spre acţiuni pompieristice, doar de dragul de a ne asemăna şi noi instituţional cu ei. Lucrurile şi faptele se cer cântărite foarte atent, dar în acelaşi timp foarte rapid, pentru a nu crea ceva nefuncţional. De aceea, repet, este necesar ca toţi factorii implicaţi să se aşeze la masă, foarte rapid, şi să creeze ceva funcţional. Camerele Agricole sunt o necesitate, dar nu pot fi infiinţate unilateral.

Consultanţa agricolă trebuie să aibă un rol important în înfiinţarea Camerelor Agricole, având în vedere că celelalte instituţii vor ramâne reprezentanţi ai ministerului în teritoriu (prin inspecţii şi plăţi).

Pentru a-şi susţine punctul de vedere, Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă, printr-un comitet de iniţiativă, va veni foarte curând cu câteva amendamente foarte pertinente la Proiectul de Lege privind înfiinţarea Camerelor şi cred că rolul nostru acum la iniţierea înfiinţării şi la funcţionarea ulterioară este foarte important.

Ing. Dumitru MIRICĂ, director executiv

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
632
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

290--caracterul-in-credinta.html

Caracterul în credinţă

În Apocalipsă, Sf. Ioan povesteşte cum a fost pus de către Dumnezeu să trimită epistole către îngerii a şapte biserici. Celui din Laodiceea îi spune:

„Ştiu faptele tale; că nu eşti nici rece, nici fierbinte. O, de ai fi rece sau fierbinte! Astfel, fiindcă eşti căldicel - nici fierbinte, nici rece - am să te vărs din gura Mea.“

Atitudinea de căldicei pe care o avem cei mai mulţi dintre noi ne va ţine cu siguranţă departe de Dumnezeu. Dacă am fi reci, adică opozanţi ai Lui, am avea şansa ca „entuziasmul“ cu care ne-am opus să se mute într-o clipă de luminare de partea Lui. Dar dacă nu ai vlagă nici în postura de adversar, nu vei avea nici în cea de partizan. Dumnezeu iubeşte caracterele puternice şi nu mediocritatea, aşa cum a fost Saul, devenit apoi Sf. Pavel, apostolul neamurilor.

Maria Egipteanca este un alt exemplu la fel de convingător al împlinirii acestor cuvinte. Ea a fost mai întâi prostituată, dar nu una oarecare, ci una extrem de sârguincioasă. Avea o mare satisfacţie când reuşea să atragă la desfrâu şi pe cei care nu voiau. Ajunge la Ierusalim în ziua sărbătorii Sfintei Cruci, dar nu pentru praznic, ci pentru numărul mare de potenţiali clienţi.

Din curiozitate, se străduieşte să intre să privească lemnul pe care atâta lume se îmbulzea să-l vadă. În momentul în care o forţă nevăzută o opreşte să intre în Biserică se înspăimântă şi, din disperare, ridică ochii către icoana Maicii Domnului şi se roagă acesteia să o lase, promiţând că se va schimba.

Cel mai mult a impresionat-o însă faptul că i-a fost ascultată ruga, deşi era o femeie cu păcate atât de evidente. Atunci se hotărăşte să îşi ţină promisiunea şi trece Iordanul plecând în pustie.

Abia peste 47 de ani întâlneşte un om, pe Sf. Cuvios Zosima, căruia îi povesteşte viaţa. Acesta vede şi darurile pe care le primise, de a pluti în aer în timpul rugăciunii, de a merge pe apă şi de a şti lucruri pe care n-avea de unde să le cunoască. Sf. Zosima o şi împărtăşeşte iar după ce a murit, cu ajutorul unui leu venit ca din senin, o îngroapă.

Ce grea ni se pare nouă, căldiceilor, viaţa în confortul civilizaţiei moderne! Să facem un mic efort de imaginaţie şi să ne mutăm cu gândul în acel deşert în care arşiţa alternează cu frigul pătrunzător, iar pământul se zgârceşte să dea vreun fir de iarbă şi să înţelegem cu ce monedă a plătit acea femeie sufletele duse la desfrâu în tinereţe.

Cine este dispus să-şi schimbe viaţa atât de radical? Mediocri fiind, credincioşi sau necredincioşi, orice întoarcere la 180 de grade este un fel de stânga-împrejur, nu ne schimbă în niciun fel poziţia faţă de Dumnezeu. O, de am fi departe sau aproape!

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:

704

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

Sfinţii şi sărbătorile Prierului

20 aprilie – Floriile

Se spune că dorinţele oamenilor care se împărtăşeau în această zi se îndeplineau. Se crede că acei care îndrăzneau să se spele pe cap în Duminica Floriilor albeau ca pomii, motiv pentru care, uneori, se spălau cu apă descântată. De Florii se sfinţeşte salcia la biserică şi se aduce acasă, unde se păstrează lângă icoană, timp de un an. Este bine să te încingi cu ramurile din salcia sfinţită ca să nu te doară mijlocul.

23 aprilie - Sf. Gheorghe

Este sfântul care deţine cheile vremii şi este conducătorul oştilor împărăteşti. În Transilvania şi Banat este numit Sângiorz, iar în Moldova, Muntenia şi Oltenia este cunoscut sub numele de Sf. Gheorghe. Din această zi începe vara pastorală, care ţine până la Sf. Dumitru. Se reînnoiesc înţelegerile cu proprietarii şi se instalează stânele de oi. Noaptea se scot caii la păscut.

Zilele patimilor şi ale Marii Bucurii

24 aprilie - Joia Mare

Este scoasă crucea din biserică, se pomenesc morţii şi se merge la cimitir pentru tămâiat. Încep pregătirile pentru sfânta sărbătoare: ouă roşii, cozonac, pască.

25 aprilie - Vinerea Mare

În Vinerea Mare se postea pentru iertarea păcatelor, pentru durerile de cap şi pentru ochi. Nici nu trebuia să te speli pe cap, „că te va durea capul“; de altfel, nici rufele nu era voie să le speli, „că pe lumea cealaltă vei sta în zoaie până-n gât“. Nu trebuia să te cerţi şi nici să te superi, că îţi mergea rău.

Nu aveai voie să dai din casă carne, lapte, ouă, mai ales acolo unde erau vite cu lapte, nici cenuşa din vatră nu era aruncată, „că-ţi ia uliul găinile“. Nu se aducea lut în gospodărie, de frică să nu invadeze ploşniţele.

În zonele pastorale, această zi era cunoscută şi sub denumirea de Nunta oilor, deoarece acum berbecii erau introduşi în turme. Se continuă pregătirile pentru Paşti.

27 aprilie - Sfintele Paşti

Învierea Domnului semnifică triumful vieţii asupra morţii. Oamenii se îmbracă în haine noi şi curate şi participă la slujbă. După ce preotul a anunţat Învierea, credincioşii se întorc acasă cu lumânarea aprinsă.

La masa din prima zi de Paşti trebuie să participe toţi membrii familiei. Se mănâncă ouă roşii, pască, drob şi friptură de miel. Un obicei în ziua de Paşti era ca bărbatul să ciocănească un ou roşu cu soţia sa, pentru a se întâlni pe lumea cealaltă. Oul se tăia în feliuţe mici şi toţi membrii familiei mâncau din el.

Se credea că, dacă se rătăceau, era de ajuns să îşi amintească persoanele cu care au mâncat oul de Paşti pentru a putea să se întoarcă acasă.

28 aprilie - A doua zi de Paşti

În unele zone ale ţării are loc „udatul“ sau „udătura“, când feciorii stropesc fetele cu apă sau parfum. Acest obicei semnifică purificarea.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
758
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

292--boarca-satul-plangerii.html

Boarca, satul plângerii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBoarca, satul plângerii

O mână de oameni, cât se mai încumetă să trăiască astăzi în sătucul brăilean Boarca, primesc resemnaţi fiecare secundă, încredinţaţi că viaţa printre ciulinii Bărăganului nu-i decât o zadarnică zbatere.

De treci podul peste râul Buzău, ce leagă Râmnicelu de Racoviţa, dai de un sătuc. Botezat probabil de vreun hâtru Boarca, locul are ceva din imaginea pe care muritorii o au despre sfârşitul lumii. În cele două-trei minute, cât îţi ia să străbaţi de la un capăt la altul aşezarea, nu vezi decât un şir nesfârşit de case şi anexe îngenunchiate de timp, precum şi uliţe dezolant de goale.

O casă, pe al cărei perete stradal tronează două drapele negre, întregeşte imaginea sinistrului. Din vreme-n vreme, mai trece în goană câte o maşină. Niciuna nu opreşte însă în pustiul din satul plângerii pentru că, ne-am convins, la Boarca poposeşte doar timpul.

„Au plecat sau au murit“

La o răscruce de uliţe a sătucului, minune mare, o bătrânică ne iese-n cale. La cei 71 de ani ai săi, tanti Georgeta e încă în putere. Aflăm că-i singură de zece ani, de când omu' i s-a prăpădit, iar copiii îi sunt la Brăila şi că, vin din săptămână în săptămână, din două în două, din toamnă în primăvară... Cât despre sat… „E foarte greu aici“, se tânguieşte femeia, care apoi continuă: „Niciun taxi-maxi nu opreşte aici.

Cu dispensarul şi cu poşta suntem la Racoviţa, dar noi ţinem de Râmnicelu. Biserică avem la Domniţa, dar îi în reparaţie. Am avut şi o şcoală aici, unde au învăţat copiii noştri. Casele-s aşa fiindcă au mai plecat, au mai murit“, ne-a spus cu zăduf bătrâna, mulţumită că mai schimbă şi ea două, trei vorbe, chiar şi cu-n străin.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
748
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

293--vasile-gliga-lutier-sau-fermier.htm...

Vasile Gliga, lutier sau fermier? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulVasile Gliga, lutier sau fermier?

Şi una, şi alta, aveam să aflu dintr-o plăcută discuţie purtată nu demult cu domnia sa. Trebuie să recunosc că nu o dată, trecând prin judeţul Mureş, am întâlnit locuri şi oameni care m-au fascinat prin comportamentul faţă de semeni, modul cum gândesc şi respectă lucrul bine făcut.

De această dată m-a atras sunetul viorii, pe care parcă l-am auzit aievea pe Valea Gurghiului, zonă cu un pitoresc aparte, care începe din crestele munţilor şi se termină în oraşul Reghin.

Nu puteam trece şi acum fără să aflu mai multe amănunte despre lutierul Gliga, renumit în mai toată lumea pentru ceea ce face aici, dar şi despre... fermierul Gliga. Nu, nu e o glumă, omul este efectiv îndrăgostit în aceeaşi măsură de pământ, dar şi de animale.

În Reghin, „oraşul viorilor“, a fost înfiinţată de către cel mai dibace lutier român, Boianciuc, prima fabrică de instrumente muzicale din ţară. Se pare că în această zonă se întrunesc toate condiţiile climatice pentru dezvoltarea paltinului creţ, un arbore utilizat la confecţionarea viorilor, dar şi pentru cea a molidului utilizat şi el pentru faţa viorii.

Se spune că până şi maeştrii italieni Stradivarius, Amatti şi Guarnieri ar fi apreciat lemnul de pe Valea Gurghiului datorită rezonanţei deosebite a acestuia.

La Reghin, cum spuneam, l-am cunoscut pe eroul nostru, care conduce „Grupul de firme Gliga“, în cadrul căruia funcţionează renumita fabrică de instrumente muzicale, ce şi-a deschis magazine de prezentare şi desfacere până şi în SUA, Australia şi Japonia.

De la el aflu că, în această zonă, transformarea prelucrării lemnului dintr-o meserie obişnuită în artă a fost făcută prin pasiunea şi perseverenţa câtorva oameni.

„Familiei îi datorez totul“

Pentru Vasile Gliga, afacerea a pornit de la o vioară confecţionată în 1988 acasă, într-o debara, împreună cu soţia lui, Elena. Instrumentul a ajuns la un concurs în Cremona (Italia), patria viorilor. Fiind apreciată, a şi fost vândută ulterior în Austria, iar cu banii câştigaţi şi-a cumpărat o maşină Dacia. Un adevărat succes.

„O vioară se naşte greu – îmi spunea lutierul –, fiecare este unică în felul ei şi niciuna nu sună la fel cu alta. Lemnul necesită o uscare naturală, cam 4-5 ani, după care instrumentul trece prin aproximativ 200 de faze de producţie, majoritatea manuale.“

Familia Gliga a învăţat să cunoască lemnul, să-i simtă pulsaţiile, să-l transforme în tonalităţi diverse, mai întâi ca muncitori necalificaţi la Întreprinderea de Prelucrare a Lemnului din Reghin – Secţia instrumente muzicale şi apoi, tot aici, ca specialişti timp de 20 de ani.

În 1991 au început activitatea pe cont propriu, cu doar 5-6 muncitori, ajungând acum la un întreg grup de firme în care lucrează aproape 1.000 de angajaţi ce produc aproximativ 30.000 de instrumente pe an, la preţuri cuprinse între 50 dolari (instrumente şcolare) şi 5.000 dolari (viori maestro).

Aproximativ 98% din producţie este exportată, iar din aceasta jumătate ajunge în SUA, prin firma Gliga Violins USA, administrată de fiul cel mare. Celebrul violonist şi dirijor american, Sir Yehudi Menuhin, a primit o vioară Gliga pe care a apreciat-o printr-o scrisoare ţinută la loc de cinste în spaţiul destinat instrumentelor celor mai dragi sufletului său.

Dumitriţa, fiica mijlocie, este directorul de marketing al grupului de firme, iar soţul ei este directorul uneia dintre firme. Mirona, mezina familiei şi campioană naţională la dans sportiv, se ocupă de relaţiile cu clienţii şi participă la târguri internaţionale.

În 1998 s-a înfiinţat clubul „Dansul viorilor“, apoi au fost construite, pe rând, un gimnaziu privat în care învaţă 200 de elevi, o grădiniţă particulară şi chiar un liceu, toate cu profil de dans sportiv şi limba engleză.

În scurt timp acestea au devenit adevărate „fabrici“ de campioni în domeniu, iar Vasile Gliga a fost ales preşedinte al Federaţiei Române de Dans Sportiv, o merituoasă recunoştinţă pentru ceea ce a făcut la Reghin pentru România.

De la viori la agricultură nu-i decât un pas

Se pare că nicio afacere nu are taine pentru Vasile Gliga. Ai crede că e la fel de simplu pentru el să facă viori sau să lucreze pământul şi să crească animale. În agricultură succesul l-a urmărit în tot ce şi-a propus, fiind un concurent de seamă pentru fermierii din zonă.

Despre afacerile din agricultură vorbeşte cu o uşurinţă care i-ar face invidioşi pe mulţi specialişti. Cele 70 ha de livadă cu măr şi prun, 20 ha de viţă-de-vie şi 700 ha teren arabil şi, nu în ultimul rând, 320 de bovine, 700 de ovine şi caprine, precum şi circa 500 de porcine sunt cifre reprezentative pentru a realiza dimensiunea afacerii.

Tenacitatea, perseverenţa, dar şi modestia interlocutorului meu mă determină să-l recomand ca model pentru cei care vor să-şi folosească talentul ca să ajungă în top, dar nu şi pentru cei obişnuiţi cu... tunuri şi miliarde de carton.

Plec din Reghin şi rămân cu sentimentul că am asistat la un concert de viori Stradivarius sau… poate Gliga. Dar şi la un succes în agricultura mureşeană.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
3750

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Trei dintre „stâlpii“ comunităţii rurale sunt, de fapt… doi!

Profesorul, medicul, preotul – trei repere importante ale comunităţilor rurale – au constituit punctul de interes pentru „Lumea Satului“ în peregrinările prin unele localităţi brăilene. Pe cine am găsit la datorie şi pe cine nu? Veţi vedea…

Şcoala, sub semnul reînnoirii

Primul popas - şcoala din satul Găvani, comuna Gemenele. În clădirea veche, aflată în plin proces de reabilitare, câţiva micuţi „s-au prins“ a învăţa „buchea“ cărţii.

Pe holul strâmt, un pui de om cu căciula adusă bine peste urechi, priveşte lung a mirare, trecându-şi cu un gest reflex podul palmei peste nas. „E foarte greu. Copii murdărei. Probabil aţi simţit mirosul când am deschis“, explică învăţătoarea Geanina Sandu, o tânără de nici 30 de ani.

La şcoala „mamă“ din Gemenele atmosfera nu-i apăsătoare ca la Găvani, dimpotrivă. Pe directorul şcolii, prof. Stoica Gâscă-Eremia, l-am găsit în biroul său, aplecat asupra unor documente. „În comuna Gemenele există o şcoală cu clasele I-VIII, cu 140 de elevi, iar la grădiniţă avem 76 de preşcolari, în timp ce la Şcoala din Găvani cu cls. I-IV sunt 18 copii.

Avem mai multe proiecte pentru învăţământul rural: pentru apărarea drepturilor copilului, pentru cunoaşterea legislaţiei europene şi un altul de dezvoltare şcolară pe care l-am finalizat recent «Tradiţie şi modernitate în satul meu european».

La toate unităţile s-au efectuat lucrări de reabilitare. S-au alocat fonduri importante şi suntem încă în derulare cu aceste investiţii“, declară dir. Gâscă-Eremia, profesor de matematică la şcoala din Gemenele încă din anul 1977.

„Am organizat un festival interjudeţean «La porţile dorului», care a avut un ecou deosebit în media şi în comunitate, afirmă directorul şcolii. Pe 1 Decembrie a fost prima ediţie şi îl reedităm în fiecare an. Cu toate acestea, avem acces cu greu la finanţare.

Comunităţile rurale sunt mai sărace, apoi părinţii sunt mai puţin interesaţi şi preocupaţi pentru activitatea şcolară a copiilor. Când ai însă satisfacţii, treci peste tot. Trebuie să fii foarte interesat, ataşat de profesie şi să ştii ce urmăreşti“.

Mândria de a fi dascăl

Tot la datorie am găsit-o şi pe prof. Sorina Sabou, directorul şcolii din comuna Râmnicelu, instituţie aflată şi ea sub zodia noului. „La şcoala Râmnicelu sunt 167 elevi de clasele I-VIII şi 57 preşcolari la grădiniţă, iar la structuri avem 51 de elevi la Constantineşti şi 30 de elevi şi preşcolari la Mihail Kogălniceanu. În total sunt aproximativ 300 de elevi.

Avem personal calificat la structuri şi mă refer aici la învăţători. În schimb, educatorii sunt necalificaţi. Asta e şi o problemă cu care ne confruntăm. Avem câţiva copii foarte buni, care au înţeles că şansa lor e să înveţe şi să iasă din mediul acesta“, a precizat directorul şcolii din Râmnicelu.

La Racoviţa, pe directorul şcolii, înv. Aurel Fătu, l-am găsit pe holul instituţiei pe care o conduce de doi ani.

„Suntem într-un proiect de reabilitate finanţat de Banca Europeană de Investiţii şi de Banca de Dezvoltare Europeană. Sunt prinse două corpuri: 1 şi 2. Corpul 1 a intrat deja în reabilitare de săptămâna trecută.

În momentul de faţă lucrăm într-un singur schimb. Am adus aici clasele I-IV. Tot în acest an, vom construi o grădiniţă cu fonduri de la minister.

Am reuşit să procurăm încă o maşină de transport şcolar de care aveam mare nevoie pentru că la noi în şcoală învaţă copii din toate satele componente, inclusiv din două localităţi care aparţin de comuna Râmnicelu, aflate pe malul stâng al râului Buzău“, a explicat directorul Aurel Fătu.

„Probleme n-ar fi, doar nişte cazuri de TBC“

Ca-n fiecare iarnă, cabinetele medicale de pe la sate sunt pline.

Atât la Gemenele, cât şi la Racoviţa, în anticamera cabinetelor vindecătorilor de trupuri aşteptau 15-20 de localnici, în majoritatea bătrâni. Am întrebat-o pe dr. Viorela Cotor cu ce probleme medicale se confruntă gemănarii, abia ieşiţi din iarnă. „Greutăţi foarte mari nu ar fi, dar că de curând au apărut nişte cazuri de TBC. În rest, scripte multe, oameni nerăbdători.

Sunt medic în comună de 10 ani şi fac naveta de la Brăila. Îmi place, nu-mi place… Într-o zi pot să vină fie 50, fie 5 pacienţi. În zilele de iarnă e mai aglomerat, pentru că vara lumea e ocupată cu muncile câmpului şi uită că sunt bolnavi. Se aglomerează la început de lună, ştiţi problema cu reţetele.

Eu plătesc chiria, eu plătesc lumina, eu plătesc lemnele. Eu plătesc tot. E mai dificil pentru mine, pentru că m-am îmbolnăvit şi eu“, a precizat dr. Viorela Cotor.

Mesagerii Domnului, ia-i de unde nu-s!

Cum sondajele indică faptul că biserica este instituţia cu cea mai mare trecere în popor, am purces în pelerinaj şi pe la câteva biserici. Din păcate, am bătut la porţi închise, preoţii fiind, din spusele unor localnici, duşi cu treburi, fireşte importante.

La Gemenele, spre exemplu, lumânărarul nu părea a şti, pe moment, nici cum se numeşte preotul, nici pe unde-i plecat. În schimb, la Racoviţa am fost întâmpinaţi în curtea bisericii doar de un… curcan.

Preotul era... aţi ghicit! Cu treburi! Ce-i drept, investigaţia noastră publicistică a avut loc într-o zi lucrătoare. În mod sigur, de sărbători preoţii sunt la datorie. Menirea feţelor bisericeşti în comunitatea rurală nu poate să se rezume doar la acele apariţii „festive“ de slujbă în biserică, nunţi, botezuri sau înmormântări.

Adevăraţii preoţi au fost şi trebuie să rămână stâlpul cel mai reprezentativ al educaţiei rurale şi nu numai sub aspectul propovăduirii lucrurilor sfinte, ci şi a celor lumeşti.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
943

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

295--inversiuni-sociale.html

Inversiuni sociale

Orăşeni la ţară, săteni la oraş!

Orăşenii care la vârsta pensionării se mută la ţară sunt, de o vreme încoace, o categorie specială de cetăţeni. După o viaţă de muncă, de stres şi poluare de tot felul hotărăsc să lase în urmă coaja unei existenţe cu un confort discutabil şi pornesc, cu tot sufletul, spre miezul ei.

Unii nu au şi nu au avut niciodată rădăcini în lumea satului, dar au ştiut tot timpul să-i privească prietenos universul, netulburat de moda civilizaţiei cu orice preţ. Un exerciţiu inedit se tot derulează sub ochii noştri de vreo douăzeci de ani aici, în Dobrogea; în timp ce ţăranul, cu rădăcini şi acte în regulă, a încercat cu disperare să trăiască precum orăşeanul, acesta din urmă cheltuieşte acum timp şi bani pentru o porţie de farmec rustic.

Sătenii fac cumpărături de la supermarket-uri, mănâncă ciuperci la borcan, murături bulgăreşti, vegeta şi carne de pui de la Avicola...

Orăşenii fac kilometri cu maşina să cumpere de la sat ouă, roşii şi verdeţuri, păsări pentru supa care te vindecă de gripă şi de tot...

Sătenii vin la „Sărbătoarea berii“ la oraş, orăşenii caută prispa casei părinteşti sau marginea pădurii de la ţară...

Casa pe care orăşeanul tocmai a cumpărat-o de la un sătean este îngrijită cu drag, totul este pus în ordine, grădina lucrată, gardul reparat, vopsit, florile râd în ferestre şi în curte...

Casa multor săteni este lăsată de izbelişte, curtea nesemănată, pomii îmbătrâniţi... Sătenii care muncesc până la epuizare în străinătate cumpără apartamente la bloc pentru copii sau maşini scumpe.

Orăşenii care au muncit o viaţă şi nu s-au ales decât cu un apartament amărât şi o maşină oarecare le vând fără regrete şi îşi fac o căsuţă sănătoasă la ţară...

Nu ştiu cât de bine îi va fi săteanului la oraş, dar primul câştig al orăşeanului este regăsirea ritmului normal al vieţii, redescoperirea sinelui.

Orăşeanul, care la pensie alege să locuiască la ţară, este un personaj pe care dorim să-l aducem în paginile revistei noastre pentru că, odată cu „acareturile“ pe care le aşează în căsuţa lui, vine şi cu gândul să se implice în viaţa comunităţii cu toată experienţa lui, cu hotărârea de a da un sens nobil existenţei sale.

Rodica Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
687

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

296--ati-ascultat-semetul-brad-cum-plang...

Aţi ascultat semeţul brad cum plânge?

Intrând în „Luna Pădurii“, un îndemn
să plantăm cât mai mulţi puieţi...

Aţi ascultat semeţul brad cum plânge
Când trunchiul sub secure i se frânge?
El, arborele cel mai temerar,
Cu fruntea-nfiptă-n cerul de cleştar;
El, prins de stâncă-n margini de genună,
Ne-ncovoiat de apriga furtună;
El, frate bun cu pinul şi molidul
În codrul des şi nepătruns ca zidul;
El, neatins de-a fulgerului spadă,
Lovit la rădăcină stă să cadă
Şi se prăvale-ncet, cu vuiet lung,
Sleitele-i puteri nu-i mai ajung.
Când cetina-i se-aşterne jos, linţoliu,
Pădurea-nfiorată intră-n doliu,
Acvilele scot ţipăt de durere,
Al mierlei tril se stinge brusc şi piere,
Se zbate unda de izvor pe prund,
E pretutindeni un regret profund!

....

Răpus stă bradul doborât în tină,
Cuprins de plâns cu lacrimi de răşină...
...Şi, totuşi, o speranţă se-nfiripă,
Că va veni şi pentru el o clipă
Când cineva, cu drag şi măiestrie,
Va meşteri din fibra-i aurie
O ceteră cu minunate strune
La nunţi şi hore dulce să răsune...

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:

743
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

297--ginko-biloba-l-elixirul-de-viata-lu...

Ginkgo biloba L, elixirul de viaţă lungă > REVISTA LUMEA SATULUI

Ginkgo biloba L, elixirul de viaţă lungă

Prof. dr. doc. Ioan Miliţiu, „printre părinţii adoptivi“ ai Ginkgo biloba

Sub acest titlu, care sperăm să capteze atenţia cititorului, creionăm portretul decanului de vârstă al arborilor. Fosilele acestuia dăinuie de 200-300 milioane de ani.

În „aventura generală a evoluţiei“, Ginkgo a atins apogeul concomitent cu dinozaurii, în Jurasic – epoca lor de aur – între 181 şi 135 milioane de ani. Dispariţia dinozaurilor a fost însoţită de diminuarea populaţiilor de Ginkgo, excepţie făcând doar specia biloba, care a supravieţuit apoi şi glaciaţiunilor cuaternare.

Acest învingător al timpului este reprezentat în China de giganţi cu peste 40 m înălţime, trunchiuri de 4 m diametru şi vârste de 3-4 mii de ani.

Ginkgo „a sosit“ în Olanda în urmă cu 250 de ani, adus fără paşaport şi viză de o caravelă a Companiei Indiilor Orientale, şi s-a răspândit foarte rapid. Câteva exemplare de ginkgo se află şi în ţara noastră. Mai nou, el a intrat în atenţia cercetătorilor, iar faptul este încurajator.

Condiţii de viaţă

Parametrii edafo-climatici ai zonei temperate îi asigură manifestarea plenară, dar el dispune şi de o mare plasticitate ecologică.

Preferă soluri profunde, ravene, aerisite, bine drenate şi cu pH 5-5,5, dar creşte şi pe cele compacte, neaerisite, chiar pietruite sau asfaltate, cu reacţie mai alcalină şi de obicei secetoase, fiindcă în oraşe apa din ploi este evacuată la canal. Alteori suportă inundaţii până la 2 săptămâni.

Este o specie heliofilă, dar trăieşte bine şi în lumina distribuită cu parcimonie printre blocuri sau zgârie-nori. Mai mult, suportă eclerajul artificial al metropolelor sau al arterelor centrale din oraşe, unde fotoperioada ajunge la 24 ore, iar faza de întuneric este desfiinţată.

Suportă, de asemenea, cu stoicism atmosfera încinsă, radiată de trotuarele şi clădirile dogorite de soarele din amiaza zilelor de vară.

Ginkgo are pact de neagresiune cu factorii biotici dăunători: nu se cunosc boli sau insecte care să necesite tratamente fitosanitare. În schimb, se ştie că nişte insecte defoliatoare au preferat să moară de inaniţie decât să consume frunzele de Ginkgo pe care fuseseră sechestrate.

„Saga“ noastră o încheiem amintind virtuţile farmaceutice ale protagonistului. Călugării tibetani deţineau secretul longevităţii pe care noi îl împărtăşim acum, cititorului.

El se numeşte „elixirul de viaţă lungă“ şi este ceaiul de frunze de Ginkgo, acelaşi care îi menţine treji în lungile nopţi de meditaţie, ajutându-i să beneficieze de nirvana aici, pe pământ. Primele tratate farmacologice din China veche (2800 î.H.) recomandă acelaşi ceai ca revigorator al circulaţiei sanguine.

Folosiţi cu încredere aceste derivate!

Medicina modernă, în schimb, îi deschide lui Ginkgo cea de-a doua epocă de aur, începând cu 1966, când au fost cunoscute funcţiile gincolidelor extrase din frunzele lui.
Pe locul întâi este acum Franţa care, din 1981, are sute de hectare cultivate cu Ginkgo pe spalier (ca viţa-de-vie). Frunzele acestuia constituie materia primă pentru diverse medicamente, dintre care enumerăm: Tanakan, Bilobil, Gincoprim.
Acestea revigorează mintea, trupul şi simţurile prin numeroasele efecte, dintre care cităm (fără a le epuiza): menţinerea sănătăţii circulaţiei sangvine, spre creier şi spre vasele capilare, ale membrelor inferioare, îmbunătăţirea memoriei, auzului, vederii şi a echilibrului, precum şi prevenirea infarctului de miocard.
Din cele expuse până aici, aproape telegrafic, rezultă că Ginkgo este un adevărat arbore-minune, pe care natura l-a pus la dispoziţia omului.
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
2292
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

298--sansa-pamantului.html

Şansa pământului

De câte ori nu am purtat discuţii sau am auzit pe alţii vorbind despre starea mediului înconjurător, că este poluat peste măsură, că nu se face nimic pentru el, şi aşa mai departe! Este important să trecem de la vorbe la fapte.

Anul Internaţional al Planetei Pământ

Societatea ştiinţifică a luat iniţiativa de a trezi conştiinţa inertă a omenirii pentru că, aşa cum îmi spunea domnul profesor Victor Mocanu, decanul Facultăţii de Geologie şi Geofizică din Bucureşti, „sistemul de probleme la scară globală este un fel de puzzle de probleme la scară individuală, pe care dacă încercăm să le ţinem în control şi la scară globală lucrurile pot fi un pic mai bune“.

Cu alte cuvinte, dacă fiecare dintre noi va fi mai conştient de răul pe care îl face naturii, aceasta va fi mai puţin agresată.

De aceea, Uniunea Internaţională a Ştiinţelor Geologice a hotărât să numească anul 2008 Anul Internaţional al Planetei Pământ, iar alte două prestigioase instituţii mondiale - Organizaţia Naţiunilor Unite şi UNESCO - au decis să promoveze oficial această iniţiativă. De altfel, lansarea a avut loc pe 12 şi 13 februarie 2008, la sediul UNESCO din Paris.

A fost stabilit şi un subtitlu, care defineşte unul dintre obiectivele demersului specialiştilor implicaţi, „Ştiinţele Pământului în slujba societăţii“, acela de a comunica opiniei publice rolul şi importanţa ştiinţelor pământului pentru o mai bună gestiune a viitorului.

Şcoala arborilor

Când am purtat discuţia cu domnul profesor Mocanu, pe care deja l-am citat mai devreme, tocmai se încheiase una dintre acţiunile subordonate acestui obiectiv. La Muzeul de Geologie din Bucureşti a fost deschisă o expoziţie a unor copii, pe care câteva inimoase învăţătoare încearcă să îi facă purtători de cuvânt ai „drepturilor Pământului“.

Este vorba despre un proiect numit Şcoala arborilor, iniţiat de inst. Irina Negoiţă, fost inspector al sectorului 4, şi de alte două cadre didactice: inst. Florica Velicu şi inst. Roxana Gheorghe de la Şcoala Nr.190 „Marcela Peneş“ din Bucureşti. Ajunşi în cel de-al cincilea an de activitate, au reuşit să atragă de partea lor încă 53 de unităţi şcolare din toate sectoarele municipiului Bucureşti şi 3 din judeţele Suceava, Galaţi şi Argeş.

Scopul declarat este cultivarea interesului faţă de menţinerea unui mediu natural, sănătos şi echilibrat, a unui comportament favorabil ameliorării relaţiilor dintre om şi natură, fiind subordonat perfect unui alt obiectiv al celor care au statuat 2008 ca An Internaţional al Pământului: „Focalizarea Educaţiei pentru dezvoltare durabilă pe utilizarea resurselor, riscuri naturale şi gestiunea lor“.

De ce copiii?

Pentru că, la fel ca şi noi, se lovesc în viaţa de zi cu zi de aceleaşi probleme referitoare la apa potabilă, la inundaţii, la secetă. Dacă vom şti să le vorbim de acum despre aceste probleme, iar ei vor înţelege cum funcţionează, cât de fragilă este natura, vor avea şansa să trăiască pe un Pământ mai bun.

„Bunicii noştri aveau grijă să nu taie lemne de foc mai multe decât trebuia, încearcă domnul profesor Victor Mocanu să lămurească una dintre cauzele situaţiei actuale, adică calicia care ne domină pe cei mai mulţi, acum însă lucrurile au degenerat şi îmi vine în minte un exemplu pe care l-am întâlnit în Munţii Vrancei: în faţa unei gospodării, am văzut o cantitate uriaşă de lemn abia tăiat din pădure.

L-am întrebat pe proprietar la ce are de gând să îl folosească, iar răspunsul a fost năucitor: «Nu ştiu, tocmai am primit pădurea şi m-am gândit să o tai, să nu mi-o fure». Pe vremuri se spunea că românul este frate cu codrul, însă atunci am realizat că nu prea mai este.“

Unele dintre probleme se mai pot îndrepta, altele însă nu, şi oricum nu peste noapte. Sunt necesare proiecte ample, care costă mult, şi mai ales e nevoie de conştientizarea omului, iar „aici copiii cred că au un rol important; prin nonşalanţa lor ei pot să atragă atenţia adulţilor că s-ar putea să greşească atunci când lasă apa să curgă tot timpul când spală ceva într-o cantitate mică şi aşa mai departe“.

Toate acestea vor fi decisive pentru viaţa noastră într-un viitor nu prea îndepărtat şi copiii sunt speranţa noastră.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
1399
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În dezbatere, Proiectul Legii Învăţământului

Pe când revizuirea reţelei şcolare?

Şcoala Agricolă din Hemeiuş, judeţul Bacău, era cu ani în urmă una dintre cele mai cunoscute şcoli din Moldova cu profil agricol (specialitatea mecanică agricolă). Are mulţi ani în spate: s-a înfiinţat în 1917 ca Şcoală de meserii – comuna Fântânele, sat Hemeiuş. În timp, s-au creat toate condiţiile pentru desfăşurarea unui învăţământ agricol de referinţă în România.

Nu ştiam că şcoala nu mai este ce-a fost până când s-a produs un gest din partea acesteia. S-a primit în şcoală un exemplar din revista „Lumea satului“ care prezenta unele informaţii privind diverse probleme din domeniul învăţământului agricol.

Imediat s-a primit la redacţie un răspuns în care se arăta că ar dori să se aboneze la această publicaţie întrucât şcoala nu mai are clase pentru pregătirea elevilor în domeniul agriculturii. Este de precizat că înainte şcoala avea în planul de şcolarizare 30 de clase, iar acum au rămas numai 13, înainte toate cu profil agricol, iar acum aproape niciuna.

„În mod normal, ar fi de datoria Primăriei să susţină în faţa Ministerului Învăţământului dacă localitatea are nevoie de tinerii instruiţi pe probleme de agricultură. Dacă nu e nevoie de o asemenea şcoală să se spună, şi atunci n-are rost să ne furăm singuri căciula, menţinând titulatura de Grup Şcolar Agricol fără agricultură.

Pe cine vrea Primăria şi organele locale să păcălească? Sunt convins că se păcălesc pe ele şi vor regreta mai târziu când vor avea nevoie de oameni pregătiţi pentru agricultură şi nu au de unde-i lua“, afirmă directoarea şcolii, ing. Maria Nedelcu.

Ministerul Învăţământului, care cunoaşte foarte bine aceste anomalii, are obligaţia de a revizui reţeaua şcolară agricolă, ţinându-se seama de situaţia concretă din fiecare judeţ, de necesarul actual şi de perspectivă al oamenilor pregătiţi pentru mediul rural. Numai aşa se vor limpezi lucrurile şi grupurile şcolare agricole vor rămâne să se ocupe de pregătirea tinerilor pentru agricultură.

Oricâtă bunăvoinţă ar avea directoarea ing. Maria Nedelcu, mai ales că este agronom, singură nu poate face mare lucru.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
675

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

3--retete-traditionale.html

Reţete tradiţionale

Borş din carne de porc ca la Soroca

Ingrediente: 400 g carne de porc sau costiţă de porc,
1 ceapă, 1 morcov, 1 sfeclă roşie medie sau mare, 1 varză mică,
4-5 cartofi, 100-150 ml de borş acru ţărănesc din tărâţe.

Mod de preparare: Se pune carnea la fiert în apă rece. Se scoate spuma. După ce nu mai apare spumă, se taie ceapa şi morcovul mărunţel şi se pun la fiert.

Sfecla roşie se dă prin răzătoarea mare şi se prăjeşte în puţin ulei, la foc mic. Se prăjeşte vreo 5 minute, lăsând sfecla semicrudă. Când carnea aproape a fiert, se adaugă sfecla roşie unduită în vasul în care fierbe carnea.

Varza se taie felii mici şi se frământă cu sare (1/2 linguriţă) într-un vas şi se lasă vreo 10 minute până începe să iasă sucul din varză. Cartofii se curăţă şi se taie în 4 părţi.

După vreo 10 minute de când s-a pus sfecla roşie, se adaugă varza şi cartofii în cratiţă.

După ce au fiert toate ingredientele se adaugă, după gust, borşul acru ţărănesc şi se fierb toate încă vreo 10 minute.

Se poate servi cu smântână, pătrunjel şi mărar.

Prăjitură în trei culori

Ingrediente: Blat 1: 6 ouă, 6 linguri de zahăr, 4 linguri de făină, 2 linguri de cacao, 1 praf de copt, mirodenii.

Blat 2: 500 gr brânză de vaci, 250 gr de zahăr pudră, 1 pachet de unt, coajă de lămâie.

Blat 3: 2 pachete budincă de vanilie, 750 ml suc de fructe (de portocale sau fructe de pădure sau pentru fiecare pachet de budincă un suc colorat).

Mod de preparare: Se face un blat de pandişpan din ingredientele de la Blatul 1. Brânza de vaci se freacă cu untul şi zahărul pudră. Budinca se dizolvă în 3-4 linguri de suc rece. Se pune la fiert sucul rămas, iar când clocoteşte se adaugă budinca, lăsându-se pe foc 1 minut.

Se serveşte după ce a stat la frigider o zi.

Poftă bună!

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

30--piata-ingrasamintelor.html

Piaţa îngrăşămintelor

Ştiinţa fertilizării

La mijlocul lunii noiembrie, firma Timac Agrom, membră a grupului Roullier din Franţa, a sărbătorit la Sinaia un an şi jumătate de activitate în România. Printre invitaţi s-a numărat o serie de colaboratori şi distribuitori de îngrăşăminte din toată ţara, dar şi specialişti în nutriţia plantelor. Cu această ocazie, domnul Jean Nicolas Simon, specialist în agronomie în cadrul Grupului Roullier, a prezentat tendinţele mondiale privind cererea de îngrăşăminte, dar şi directivele UE în acest sector. Un punct de vedere aparte îl are domnul Adrian Drăgan, directorul firmei Timac Agrom România, care s-a arătat foarte interesat de piaţa românească a îngrăşămintelor, de preţuri şi tendinţe.

Rep.: Care este obiectul de activitate al firmei, domnule Drăgan?

A.D.: Pentru a ajunge la firma noastră din România trebuie să vorbim de grupul mamă – Roullier – prezent cu partea de nutriţie vegetală în 35 de ţări. Grupul Roullier are o istorie de 50 de ani, timp în care a ajuns la o cifra de afaceri de 1,2 miliarde de euro.

Are trei ramuri, una pe care o avem astăzi şi în România, şi anume input-uri pentru agricultură (produse pentru nutriţia vegetală şi animală), iar celelalte două sunt axate pe agrochimie şi alimentaţie umană. Ceea ce ne diferenţiază de alţi producători de îngrăşăminte este un element foarte important numit cercetare.

Noi pornim de la idea că nu este corect ca plantele să primească mereu aceeaşi hrană, la fel cum noi, oamenii, nu avem în fiecare zi acelaşi meniu. Noi respingem viziunea industrială de a obţine un produs în cantitate industrială şi a-l plasa pe piaţă, care să nu aibă nimic de-a face cu planta şi cu ştiinţa.

În centrul atenţiei grupului Roullier se află protecţia mediului, fapt pentru care specialiştii de aici abordează un nou mod de lucru, recomandând un fertilizant în funcţie de specificul fiecărei ferme (sol, condiţii pedoclimatice), cerinţele plantelor şi producţia urmărită.

Forţa grupului constă în cele 4 laboratoare de cercetare şi o reţea de 70 de universităţi din lume cu care se face schimbul de molecule.

Tendinţe

Rep.: Care sunt tendinţele pe piaţa îngrăşămintelor în ultimii ani?

A.D.: În ceea ce priveşte contextul internaţional, putem remarca o creştere atât a preţurilor produselor agricole, cât şi a preţului îngrăşămintelor. Creşterea preţului îngrăşămintelor se poate explica prin creşterea preţurilor materiilor prime, pentru transport, precum şi cursul euro/dolar.

Luând în calcul acest context internaţional, chiar dacă în anul 2008 se vor exploata suprafeţe mai mari prin renunţarea la îngheţarea a 10% din suprafaţa unei ferme europene, preţul produselor va continua să rămână la nivel ridicat datorită cererii foarte mari. Din acest motiv, acum este cea mai prielnică perioadă să se investească în îngrăşăminte pentru a creşte producţiile pe hectar.

Rep.: Cum vedeţi piaţa îngrăşămintelor din România acum, după un an şi jumătate de când aţi pătruns aici?

A.D.: În primul rând, trebuie precizat faptul că această piaţă acum 15 ani se situa la nivelul a 4 milioane de tone, iar anul trecut s-a ajuns abia la circa 650 de mii de tone, ceea ce reprezintă aproximativ 15%. Pentru următorii ani, potenţialul ar fi undeva la 2 milioane de tone, dacă se lucrează corect. Asta înseamnă să fertilizăm cât trebuie, când trebuie şi să lucrăm pe suprafeţe mai mari.

Marea problemă este că în România avem 9 milioane de hectare arabil, dar şi foarte mult teren nelucrat. Ba, mai mult, la noi se aplică foarte puţine îngrăşăminte faţă de necesar. Este foarte important să înţelegem aceste lucruri pentru că viitorul României depinde de agricultură! O altă problemă cu care ne confruntăm este faptul că la noi încă se aplică îngrăşămintele la întâmplare din cauza lipsei cartărilor agrochimice. O astfel de lucrare ar arăta exact care sunt nevoile solului şi ale plantei. Sunt fermieri care nu prea vor să investească în culturi! Încercaţi un sondaj şi veţi vedea că mulţi agricultori folosesc acelaşi tip de fertilizant de acum 30 de ani.

Dacă tehnologia şi pesticidele le-au schimbat, la îngrăşăminte nu au ajuns încă. Sunt şi oameni care citesc, investesc, se documentează, vor să fie la zi cu tot ce se întâmpă şi doar aceştia sunt cei care vor câştiga cu adevărat din agricultură.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1467

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

300--curier-juridic.html

Hotărârea Guvernului nr. 134, din 6 februarie 2008, privind specialităţile tradiţionale garantate ale produselor agricole şi produselor alimentare

(MO al României, Partea I, nr. 111, din 12 februarie 2008)

Reglementările stabilite prin această hotărâre de Guvern se aplică produselor agricole şi produselor alimentare destinate consumului uman. Ele sunt prevăzute în Anexa I la Tratatul de Instituire a Comunităţii Europene şi în Anexa I la Regulamentul Consiliului (CE) nr. 509/2006.

Aceste norme sunt publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 93, din 31.03.2006. (Art. 1, alin. (2)).

Hotărârea defineşte termenii utilizaţi şi stabileşte autorităţile responsabile cu verificarea documentaţiei pentru obţinerea protecţiei specificităţii tradiţionale garantate a unui produs agricol sau alimentar şi cu verificarea pe piaţă a etichetării şi utilizării logoului naţional ori comunitar (Art. 1, alin. (1)).

Potrivit prevederilor Art. 2 din Hotărâre, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

- logoul naţional reprezintă simbolul care figurează pe etichetele produselor agricole sau alimentare româneşti şi care se comercializează sub o denumire înregistrată în Registrul naţional al specialităţilor tradiţionale garantate;
- certificarea produselor agricole sau alimentare reprezintă procedura prin care un organism de inspecţie şi certificare confirmă că produsul este autentic şi în conformitate cu caietul de sarcini;
- organism privat de inspecţie şi certificare reprezintă o entitate recunoscută de MADR şi acreditată în conformitate cu standardul european;
- caietul de sarcini reprezintă documentul care cuprinde date privind denumirea şi descrierea produsului agricol sau alimentar, principalele caracteristici fizice, chimice, microbiologice ori organoleptice (…), metoda de obţinere a produsului etc.
- procedura de declarare a opoziţiei la nivel naţional reprezintă procedura prin care se acordă o perioadă delimitată în care orice persoană (…) legitim interesată, stabilită în ţară, îşi poate declara opoziţia faţă de cererea de înregistrare;
- înregistrarea reprezintă data nominalizării în Registrul naţional al specialităţilor tradiţionale garantate;
- Registrul naţional reprezintă documentul legal de înregistrare (…) prin care produsele dobândesc protecţia la nivel naţional.

Să reţinem şi faptul că MADR este autoritatea competentă cu atribuţii în verificarea documentaţiei pentru înregistrarea unei specialităţi tradiţionale garantate şi dobândirea protecţiei (Art. 4, alin. (1).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
686
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

301--breviar-juridic.html

Breviar juridic > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic

- Ordinul nr. 91, din 11 februarie 2008, privind modalitatea de acordare a plăţilor tranzitorii pentru tomate, destinate procesării şi aprobarea prim-procesatorilor.
(MO al României, Partea I, nr. 116, din 14 februarie 2008)
- Ordinul nr. 90, din 11 februarie 2008, privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 149/2005 pentru aprobarea Listei cuprinzând agenţiile autorizate de clasificare a carcaselor de porcine, bovine şi ovine.
(MO al României, Partea I, nr. 132, din 20 februarie 2008)
- Ordinul nr. 89, din 11 februarie 2008, privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 848/2004 pentru aprobarea Listei cu clasificatorii autorizaţi.
(MO al României, Partea I, nr. 127, din 19 februarie 2008)
- Ordinul nr. 34, din 12 februarie 2008, privind aprobarea Normei sanitare veterinare şi pentru siguranţa alimentelor în ce priveşte condiţiile speciale aplicabile anumitor produse alimentare importate din anumite ţări terţe cu riscuri de contaminare a produselor respective cu aflatoxine.
(MO al României, Partea I, nr. 135, din 21 februarie 2008)
- Ordinul nr. 98, din 25 ianuarie 2008, pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea Comisiei pentru Securitate Biologică.
(MO al României, Partea I, nr. 100, din 8 februarie 2008)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
738
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

302--laptele-ca-discordie-nationala.html

Laptele, ca discordie naţională

După ce că este puţin şi adeseori plin de „germeni fermentativi“, laptele devine teatrul unor conflicte de interese greu de conciliat. Actorii de pe scenă sunt patru: producătorii, procesatorii, comercianţii, consumatorii.

Primii acuză procesatorii şi comercianţii de un comportament batjocoritor, mai ales în ceea ce priveşte preţul şi exigenţele calitative în valorificarea producţiei. Fapt este că din şiştar şi până în punga de plastic sau carton preţul laptelui se „umflă“ de aproape cinci ori.

Marii perdanţi sunt crescătorii de vaci şi consumatorii. Primii au în faţă spectrul falimentului, iar ultimii pe cel al pauperizării. Cel de-al cincilea operator care ar trebui să joace pe scena pieţei laptelui, autoritatea statului, se face că nu vede şi nu aude.

Chiar în momentele de clocot al fierberii laptelui, autoritatea se rezumă la a mima o oarecare implicare.

Explicaţia este atât de uzată, încât nici nu merită comentată: funcţionarea liberă a pieţei!

Domnilor guvernanţi, ce piaţă liberă este aceea care îi falimentează tocmai pe cei care trudesc mai mult şi îi îmbogăţeşte pe cei care fac paradă pe seama muncii fără de care piaţa laptelui nici nu ar exista? În rândurile ce urmează nu ne propunem să dăm răspuns la această întrebare, ci ne rezumăm doar la a pune faţă în faţă poziţiile a doi dintre principalii actori de pe piaţa laptelui: reprezentanţii producătorilor şi ai procesatorilor.

Orizonturi întunecate pentru producătorii de lapte

Reprezentanţii Asociaţiei Generale a Crescătorilor de Taurine consideră că este de datoria lor să facă public cauzele care au condus la decăderea dramatică a sectorului pe care îl gestionează. În opinia lor, şanse pentru ieşirea din impas există, dar nu toţi operatorii de pe piaţă sunt interesaţi să susţină demersul lor. Explicaţia este una strict financiară.

Adevărul este că legiuitorii de la Bucureşti au informat corect la Bruxelles că aproximativ 55% din cota de lapte atribuită României reprezintă vânzările directe ale micilor crescători. Întorşi în ţară, ei au uitat că aceştia trebuie susţinuţi pentru a supravieţui.

Normal ar fi ca măcar o perioadă de timp să nu fi sistat subvenţiile acordate până în 2007. Din păcate, România ocupă ultimul loc în ceea ce priveşte numărul şi dimensiunea fermelor comerciale de lapte. Responsabilităţile pentru desfiinţarea fără discernământ a exploataţiilor zootehnice nu pot fi atribuite actualilor crescători de animale din gospodăriile săteşti.

Este cunoscut faptul că trecerea de la o agricultură de subzistenţă la exploataţii viabile nu depinde numai de motivaţia actualilor proprietari, ci şi de unele disponibilităţi financiare de care aceştia nu dispun. În condiţiile în care preţul pe care crescătorii de animale îl obţin pentru produsele realizate nu acoperă nici măcar cheltuielile efectuate, este greu de vorbit de o motivaţie.

În accepţiunea actualilor analişti economici primează ideea că piaţa este cea care reglează preţul unui produs sau al altuia. Teoretic vorbind, aşa stau lucrurile. Dar, în condiţiile unei economii dereglate din toate părţile, aceste disertaţii pot duce la decizii anacronice, de genul celor care reglementează astăzi sectorul zootehnic.

Să ne referim doar la taxele aberante impuse de marile magazine. Ele se răsfrâng, în primul rând, asupra producătorilor şi consumatorilor. Fapt este că astăzi, în România, este mai avantajos să îmbuteliezi apă minerală decât să produci lapte sau carne.

Situaţia existentă este şi consecinţa faptului că în zootehnie nu s-a reuşit organizarea grupurilor de producători şi nici a unor asociaţii. Acestea sunt singurele care ar putea accesa fonduri pentru investiţii sau să organizeze reţele specializate de comercializare a produselor.

De fapt, ce solicită producătorii?

Nimic mai mult decât un preţ acceptabil pentru laptele vândut. Nivelul minim al acestuia ar trebui să fie undeva între 1,5 şi 2 lei/litru. Acest lucru ar trebui să înţeleagă procesatorii. Din păcate, ei invocă tot felul de explicaţii ce ţin de majorarea costurilor, ca şi cum nu laptele ar fi obiectul esenţial al activităţii lor. Nu aceasta este calea de urmat. Apelul la dialog poate da rezultate doar în condiţiile unui parteneriat pus pe baze economice.

Şi preţul, dar şi calitatea!

Asociaţia Patronală Română din Industria Laptelui – APRIL, unica asociaţie profesională de profil reprezentativă la nivel naţional, face următoarele precizări faţă de acuzaţiile formulate de asociaţiile crescătorilor de bovine din România.

Este lipsită de adevăr afirmaţia conform căreia a existat un refuz repetat al procesatorilor de a avea discuţii cu reprezentanţii fermierilor. Conducerea APRIL a purtat discuţii cu reprezentanţii crescătorilor de taurine, în data de 8 februarie 2008, reuniune în cadrul căreia reprezentanţii APRIL au susţinut că modalitatea cea mai bună de stabilire a preţului laptelui şi a condiţiilor de calitate la preluare este, ca şi până acum, prin negocieri individuale între fermieri şi procesatorii cu care aceştia au contract.

Fiecare procesator de lapte poartă negocieri individuale cu fiecare fermier sau producător de lapte şi în niciun caz cu sindicatul acestora, în urma cărora rezultă preţul consfinţit printr-un contract legal. Acţiunea de negociere colectivă a preţului pentru lapte încalcă orice principiu al economiei de piaţă.

În ultimul an, preţul laptelui a crescut cu un procent faţă de preţul produselor lactate, diferenţa fiind absorbită prin eforturile procesatorilor de a reduce costurile de fabricaţie. O nouă creştere de preţ la materia primă s-ar putea răsfrânge în mod direct asupra consumatorului de produse lactate, împiedicând accesul acestuia la alimentele de bază.

În plus, continuarea creşterii preţului produselor lactate româneşti poate duce la o scumpire a acestora peste preţul produselor similare din import, lucru ce ar determina scăderea cererii de lapte indigen şi, implicit, scăderea preţului de achiziţionare a laptelui.

Un alt lucru esenţial este că în afirmaţiile reprezentanţilor sindicatelor nu este menţionată calitatea materiei prime pe care o desfac către procesatori. Doar în România este posibil să avem un dublu standard: lapte CONFORM şi lapte NECONFORM. Acest lucru atrage după sine preţuri diferite şi, ca atare, nu putem compara preţul laptelui materie primă din România cu preţul pe care îl plătesc celelalte ţări europene, care au un singur standard de calitate.

În acest moment, în care standardele impuse de Uniunea Europeană reprezintă o provocare pentru întreaga industrie de lactate, interesul producătorilor de lapte ar trebui să fie, în primul rând, calitatea laptelui pe care doresc să o livreze spre procesare, la fel cum este şi cel a procesatorilor, pentru că acest lucru va atrage după sine o evoluţie pozitivă a întregii industrii de lactate.

Prin urmare, APRIL susţine în continuare că singura modalitate legală şi corectă de stabilire a preţului este negocierea directă între fiecare fermier în parte şi fiecare procesator de produse lactate şi îşi exprimă disponibilitatea pentru discuţii constructive cu reprezentanţii crescătorilor de taurine, atâta timp cât singurul scop al acestor discuţii este de a proteja interesul consumatorilor.

Pagini realizate de Luminiţa Pandrea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
1362

Comentarii

□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

303--oameni-care-au-facut-istorie-christ...

Oameni care au făcut istorie - Christache Oprea > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Christache V. OPREA

Christache V. Oprea a fost fiul unei familii de agricultori, născut în anul 1905, la 2 februarie, în comuna Cuza Vodă, judeţul Constanţa. În anul 1931 a obţinut diploma de inginer agronom la Academia de Înalte Studii Agronomice Bucureşti, primind menţiunea ,,cu distincţie“. După absolvire a fost trimis ca bursier al statului român la Academia de Agricultură din Viena, obţinând doctoratul în pedologie. Timp de 7 luni a mai urmat cursuri la Facultatea de Geologie de la Universitatea Sorbona.

În lunga sa activitate, C.V. Oprea a efectuat cercetări de pedologie în domenii foarte variate: studii agrogeologice, studii şi experienţe pe solurile saline, studii speciale asupra genezei unor tipuri de sol, studii generale asupra fondului pedologic din Câmpia de Vest, studii şi experienţe pe lacovişti, soluri podzolice, soluri acide; studii asupra punerii în valoare a solurilor nisipoase, studii asupra însuşirilor fizico-chimice şi de fertilitate a solului.

Ca reprezentant al şcolii româneşti de pedologie, profesorul C.V. Oprea a avut o contribuţie excepţională la dezvoltarea literaturii de specialitate prin publicarea tratatului Pedologia agricolă la editura „Agrosilvică de stat“ în anul 1960, o lucrare de nivel academic ce poate sta în fondul oricărei biblioteci din lume. A fost membru de onoare al ASAS şi membru corespondent al Academiei RSR.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
719

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

304--ce-mai-faceti-domnule-ovidiu-popesc...

Ce mai faceţi, domnule… dr. ing. Ovidiu POPESCU ?

S-a născut la 22 octombrie 1924, în comuna Griviţa, judeţul Ialomiţa.

A absolvit Liceul Militar în 1943 şi Şcoala Politehnică Bucureşti – Facultatea de Chimie Industrială, Secţia industrie alimentară, în 1948 ca inginer chimist industrial cu diplomă „Cum Laude“.

A obţinut Bursa F.A.O. pentru 6 luni în industrializarea soiei în 1967 în SUA, la Northern Utilization Research an Development Division – Peoria – Illinois. Este doctor inginer, specialitatea „Tehnologia produselor alimentare“ la Institutul Politehnic Galaţi cu tema „Hidrogenarea selectivă a uleiurilor de soia“, cercetător ştiinţific principal gradul I prin concurs, atestat al Institutului de Cercetări pentru Industrie şi Chimie Alimentară (ICICA), 1974, membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“.

T.M.: A venit vremea pensionării, bănuiesc că n-aţi tras pe dreapta…

O.P.: Am rămas cercetător principal gradul I la Institutul de Chimie Alimentară. Şi nu numai atât. Am predat şi ca profesor. Scriu în continuare. Ne mai întâlnim colegii, dar şi pe cei tineri şi le mai povestim din experienţa noastră de-o viaţă. Am peste 20 de cercetări ştiinţifice în chimia şi tehnologia uleiurilor şi a grăsimilor.

În calitate de colaborator, am realizat Lexiconul tehnic român (Enciclopedia tehnică, 19 volume – Industria alimentară), coautor la două cărţi (Tehnologia uleiurilor şi Chimia grăsimilor), precum şi un mare număr de articole în reviste de specialitate româneşti şi străine.

Particip cu regularitate la şedinţele Secţiei de specialitate pentru industria alimentară din cadrul Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu –Şişeşti“, unde se discută probleme actuale de care se ocupă cercetarea ştiinţifică în domeniul alimentaţiei.

Iau astfel parte la analizele orientării şi desfăşurării activităţilor de cercetare ştiinţifică în complexul problematicilor actuale privind asigurarea securităţii alimentare a populaţiei, a valorii nutritive şi a salubrităţii – siguranţei produselor alimentare generatoare a bunei stări a sănătăţii.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
905

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

305--sprijin-european-pentru-consultanta...

Sprijin european pentru consultanţă Camerele agricole, spre un posibil model franco-austriac

„Pentru a avea o agricultură performantă, competitivă, este necesar ca fermierul să dispună de cunoştinţe teoretice şi practice avansate şi în acelaşi timp de posibilitatea efectuării de investiţii în exploataţia agricolă.“
Viorel MORĂRESCU, director general ANCA

Experţii francezi din cadrul Ministerului Agriculturii din Franţa, împreună cu reprezentanţii Camerei Agricole din Austria, vor implementa pe parcursul acestui an proiectul PHARE de înfrăţire instituţională „Continuarea sprijinului acordat pentru ANCA“.

Demararea proiectului a avut loc la sfârşitul lunii ianuarie în prezenţa oficialilor MADR, ANCA, precum şi a celor de la ambasadele Franţei şi Austriei în România.

Prezent la întâlnire, dl Dacian CIOLOŞ, ministrul agriculturii, a subliniat necesitatea şi importanţa acestui proiect într-o perioadă în care fermierii români vor trebui să primească sprijin din partea serviciilor de consultanţă agricolă pentru accesarea fondurilor alocate dezvoltării rurale şi pescuitului.

Dumnealui a mai menţionat că este necesară o nouă structură organizatorică pentru consultanţa agricolă, care să fie cât mai eficientă şi mai aproape de fermier: „…Nu trebuie să inventăm un model nou, dar folosind modelele funcţionale din Franţa şi Austria să le adaptăm la condiţiile concrete din România, astfel încât să creăm, la finele proiectului, camere agricole utile, eficiente, în care ANCA să aibă un rol important.“

Proiectul, în valoare de 540.000 euro, are ca obiectiv general îmbunătăţirea capacitaţii României de a furniza servicii eficiente de consultanţă pentru fermieri, precum şi pentru alţi „actori“ din agricultură, în conformitate cu Politica Agricolă Comună, astfel încât să asigure dezvoltarea competitivităţii fermelor din punct de vedere economic şi în acelaşi timp să promoveze o agricultură competitivă şi diversificată.

La finalizarea proiectului, ANCA va dispune de o structură administrativă consolidată şi operaţională, de o strategie adecvată pentru provocările actuale ale sectorului agricol, de servicii de consultanţă agricolă, în conformitate deplină cu politica de dezvoltare rurală în contextul actual.

De asemenea, personalul ANCA, atât cel de la nivel central, cât şi de la nivel descentralizat, va fi instruit în măsuri de dezvoltare rurală şi pescuit, în identificarea oportunităţilor de dezvoltare a activităţilor nonagricole în mediul rural şi în posibilităţi de obţinere a veniturilor alternative.

Există convingerea că acest proiect va constitui un real sprijin pentru fermierii care vor să înfiinţeze sau să dezvolte exploataţii agricole viabile din punct de vedere economic.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
1291

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

306--cercetarea-agricola-dispare-cu-pama...

Cercetarea agricolă dispare cu pământ cu tot > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCercetarea agricolă dispare cu pământ cu tot

Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Brăila (SCDA), unitate reprezentativă a cercetării agricole din România este, de câţiva ani, parte cobeligerantă într-un veritabil război de apărare a suprafeţelor de pământ pe care le administrează. „În numele legii“, staţiunea a pierdut până în prezent 131 ha şi, după cum anticipează actorii acestui conflict, suprafaţa aflată în prezent în administrarea staţiunii se va diminua dramatic.

Totul a început de la decizia Comisiei Judeţene de Fond Funciar Brăila, care a validat propunerile Comisei Locale Chiscani privind reconstituirea drepturilor de proprietate pentru vechile amplasamente în perimetrul SCDA.

Cu acel prilej, reprezentanţilor SCDA prezenţi la întrunire li s-a explicat că probele atestă fără niciun dubiu dreptul de proprietate al foştilor deţinători. În replică, cercetătorii au contestat propunerile, susţinând că nu toate suprafeţele solicitate pe vechiul amplasament se află în perimetrul actual administrat.

Cine „camuflează“ Legea cercetării agricole?

„De 17 ani suntem hărţuiţi permanent cu problema asta a pământului. Este păcat că nu apare Legea cercetării în care să se statueze clar suprafaţa ce ne este alocată.

Punctul nostru de vedere cu privire la modul în care s-au retrocedat 131 ha de la staţiune se regăseşte în obiecţiunile pe care le avem faţă de această acţiune, care trebuie clarificate în instanţă.

Staţiunea, prin reprezentanţii săi, nu s-a opus retrocedării, dar a avut pretenţia ca acest lucru să se facă conform legii, astfel încât şi noi, cei care administrăm unitatea, să avem sentimentul unui lucru corect şi bine făcut şi să fim acoperiţi într-o cât mai mare măsură cu documente întocmite just, iar punerea acestora în practică să se facă în mod corespunzător, având în vedere că avem ca sarcină principală respectarea legalităţii şi apărarea intereselor unităţii“, a explicat dr. ing. Marcel Bularda, directorul SCDA Brăila.

Singuri împotriva tuturor

Convinşi că dreptatea e de partea lor, reprezentanţii Staţiunii de cercetare au înaintat un memoriu către Autoritatea Naţională pentru Restituirea Proprietăţilor în care au sesizat că nu toţi solicitanţii fac dovada vechilor amplasamente.

După alte două demersuri similare, în octombrie 2006, Autoritatea trimite un răspuns în care precizează că speţa nu e de competenţa lor, ci a instanţelor de judecată.

„Aşa cum ni s-a sugerat, ne-am adresat instanţei, care însă ne-a comunicat că nu avem calitate procesuală activă. Am făcut recurs, motivând că o avem, dar instanţa ne respinge. Noi am continuat acţiunea în contestare, procesul fiind acum pe rol la Curtea de Apel Bucureşti pentru a se constata legalitatea hotărârii în raport cu restituirile care s-au făcut.

Din păcate, s-a creat un cerc vicios prin care staţiunea este înlăturată de la verificare. Eu susţin răspicat, cu probe, că cel puţin 27 ha nu s-au dat pe vechiul amplasament şi că s-a încălcat un articol de lege care spune că, în situaţia în care se restituie terenuri de la staţiune, se vor delimita în zone compacte la marginea perimetrului.

Mă intrigă faptul că noi apărăm de fapt pământul statului şi tocmai statul rezolvă într-un mod nu tocmai legal anumite probleme. Este o situaţie mai mult decât penibilă pentru nişte oameni şi nişte autorităţi“, a opinat Aurel Hârjoghe, consilier juridic în cadrul SCDA Brăila.

Conform HG nr. 1460/2006, suprafaţa administrată de SCDA Brăila este de 2.949 ha, dar în realitate staţiunea exploatează numai 2.817 ha. Suprafaţa de 2.817 ha este amplasată în Insula Mare a Brăilei şi pe Terasa Brăilei, respectiv pe raza comunelor Măraşu (punct de lucru IMB), Chiscani (punctele de lucru Chiscani, Lacu-Sărat, Silistraru), Măxineni (punct de lucru Corbu-Nou), comuna Stăncuţa (punct de lucru Polizeşti).

Staţiunea Experimentală Agricolă Brăila (actuala SCDA) a fost înfiinţată în 1953, după cum mărturiseşte însuşi întemeietorul şi coordonatorul ei principal, academicianul profesor doctor Marcu Botzan. Evoluţia actualei SCDA Brăila a cunoscut o serie de etape, problematica de cercetare-dezvoltare adaptându-se în permanenţă la problemele ridicate de agricultura ţării şi a zonei de influenţă.

Staţiunea de cercetare agricolă brăileană pierde nu doar pământurile din zona comunei Chiscani, foarte bine cotate datorită distanţelor mici faţă de oraşul reşedinţă de judeţ, ci şi suprafeţele din incinta unităţii.

„Un exemplu edificator cu care ne confruntăm îl reprezintă faptul că tot ce a avut staţiunea ca spaţiu verde în incinta unităţii şi în jurul sediului administrativ a fost retrocedat ca teren arabil, adică din suprafaţa de 3,5 ha am rămas cu cca 1 ha.

Practic, a fost retrocedată ca teren «arabil» o suprafaţă care este trecută în evidenţele noastre la teren «curţi-construcţii». Noi nu putem să mai trecem către magaziile noastre decât peste terenul lor“, a conchis directorul SCDA Brăila, Marcel Bularda.

„Staţiunea să facă cercetare, şi nu cultură mare!“

Această lozincă este des uzitată mai ales de indivizi a căror orientare politică se află în slujba unor grupuri de interese ce s-au îmbogăţit pe seama unui patrimoniu economic pe care l-au devastat cu sălbăticie.

Interlocutorul nostru nu pare a fi în slujba acestor grupuri, dar, din motive numai de domnia sa ştiute, le susţine.

Referindu-se la situaţia suprafeţelor de pământ administrate de SCDA, subprefectul de Brăila Mircea Fudulaiche, secretar al Comisiei Judeţene de Fond Funciar, a ţinut să sublinieze legalitatea retrocedării terenurilor către foştii proprietari.

„Conform Legii nr. 247, s-a instituit regula retrocedării terenurilor pe vechiul amplasament. În cazul Staţiunii de cercetare, au existat persoane care au depus cereri la Comisia Locală Chiscani care şi-au dovedit amplasamentul. Primând această regulă, normal că la propunerea Comisiei Locale de Fond Funciar Comisia Judeţeană a adoptat o hotărâre, validând anexa 23 cu persoanele îndreptăţite.

Consider că s-au respectat prevederile legale, ba mai mult urmează să solicităm şi alte terenuri aflate în administrarea staţiunii în temeiul Hotărârii nr. 1823/2005, care face precizarea că se retrocedează inclusiv terenurile aflate la aceste staţiuni sub condiţia ca pe raza judeţului în cauză să nu mai existe terenuri în domeniul privat al statului.

Bineînţeles, nu în totalitate. Va trebui să ne limităm intervenţia, respectând acele suprafeţe strict necesare activităţii de cercetare. Nu pot să mă pronunţ acum asupra unor suprafeţe, dar vom face nişte calcule, vom invita Staţiunea la discuţii. Vom face inclusiv o corespondenţă cu Academia care, de fapt, asigură conducerea acestor structuri de cercetare din teritoriu.

Persoanele îndreptăţite au făcut dovada amplasamentului. Una dintre acestea dovedea amplasamentul chiar pe terenul pe care se află clădirile administrative ale staţiunii. Bineînţeles că nu puteam să punem acolo în posesie şi atunci s-a realizat acest lucru pe un teren aflat în imediata vecinătate. Staţiunea trebuie să facă cercetare, şi nu cultură mare.

S-a vehiculat la un moment dat că suprafaţa necesară cercetării pentru astfel de staţiuni este între 200 şi 250 ha. Bineînţeles că vom respecta acest lucru, neputând lăsa un obiectiv de importanţă pentru judeţul nostru dacă într-adevăr se face cercetare acolo“ – a precizat subprefectul Mircea Fudulaiche.

Pagini realizate de Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:

2601

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

307--fata-un-nou-partener-pentru-asigura...

FATA – un nou partener pentru asigurările agricole > REVISTA LUMEA SATULUI

FATA – un nou partener pentru asigurările agricole

FATA Asigurări Agricole SA este cea mai nouă societate de asigurări pentru sectorul agricol din România, autorizată să funcţioneze de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor prin decizia nr. 114. 121, din 21.09.2006, având ca acţionar pe FATA Assicurazioni Danni S.p.A., membră a grupului financiar Generali din Italia.

Strategia pe termen mediu a societăţii FATA Asigurări Agricole este aceea de a deveni punctul de referinţă al asigurărilor agricole din România, oferindu-le producătorilor agricoli o largă gamă de produse de asigurare.

FATA Asigurări Agricole SA încheie contracte pentru:

Asigurarea de avarii şi furt a utilajelor agricole neînmatriculabile

RISCURI ASIGURATE:

a) ciocniri, loviri sau izbiri cu alte vehicule sau cu orice alte corpuri mobile sau imobile aflate în afara ori în interiorul utilajului asigurat;

b) căderi (cădere în prăpastie, cădere în apă cu prilejul transbordării, cădere din cauza ruperii podului, cădere pe utilaj sau pe construcţia în care se afla utilajul a unor corpuri ca de exemplu: copaci, blocuri de gheaţă sau de zăpadă, bolovani etc.) şi răsturnări;

c) incendiu, trăsnet, explozie (inclusiv explozia rezervorului de carburant sau a rezervorului de aer comprimat, chiar dacă trăsnetul sau explozia nu au fost urmate de incendiu), ploaie torenţială, grindină, inundaţie, furtună, uragan, cutremur de pământ, prăbuşire sau alunecare de teren, greutatea stratului de zăpadă sau de gheaţă, avalanşe de zăpadă, inclusiv efectele indirecte ale acestor fenomene;

d) furtul utilajului, furtul prin efracţie, precum şi avariile de orice fel produse utilajului ca urmare a furtului sau a tentativei de furt.

Se acordă despăgubiri şi pentru:

- pagubele produse prin afumare, pătare, carbonizare, în caz de incendiu;
- pagubele produse atunci când trăsnetul ori explozia s-au produs la distanţă de utilajul respectiv;
- pagubele produse ca urmare a acoperirii locului unde se află utilajul asigurat cu un strat de apă provenind din orice cauză, precum şi pentru pagubele produse de acţiunea mecanică a apelor curgătoare sau a obiectelor purtate de ape;
- pagubele produse cu prilejul măsurilor luate în timpul producerii evenimentului asigurat, pentru salvarea utilajului sau a construcţiei în care se afla acesta.

În limita sumei asigurate se acordă despăgubiri şi pentru:

- cheltuielile de transport al utilajului, dacă acesta nu poate fi deplasat prin forţă proprie, de la locul accidentului până la atelierul de reparaţii cel mai apropiat sau până la locul de adăpostire cel mai apropiat;

- cheltuielile făcute în vederea limitării pagubelor produse din cauze cuprinse în asigurare, dacă acestea erau strict necesare.

MODALITATEA DE PLATĂ: Anticipat şi Integral/În rate

PERIOADA ASIGURATĂ: Asigurarea se încheie pentru o perioadă de un an. La solicitarea asiguratului se poate încheia şi pe perioade subanuale, dar nu mai puţin de 6 luni.

În cazul în care încheiaţi o asigurare de culturi agricole şi/sau animale la societatea noastră, FATA Asigurări Agricole SA vă acordă o reducere de 10% din prima de asigurare ofertată.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
691
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (VI)

NEMATODOZELE sunt helmintoze produse de viermi din clasa Nematoda. Aceştia au corpul cilindric şi alungit, cu dimensiuni variate, prezintă sexe diferite, fiind ovipari şi vivipari (elimină larve în mediu).

Cei mai mulţi dintre aceştia sunt geohelminţi, adică ouăle şi larvele se dezvoltă pe sol până la un anumit stadiu infestant, urmând ca celelalte stadii să se desfăşoare în corpul gazdei definitive. Nematodele au proprietatea de a migra prin diferite organe până ce ajung în organul de elecţie al parazitării, având acţiuni traumatice, dar şi spoliatoare, inoculatoare, toxice şi alergice asupra gazdei.

Astfel, în cazul parazitismului cu nematode apar cele mai diverse reacţii din partea organismului fără manifestări clinice evidente sau poate fi un cumul al tuturor acţiunilor produse de paraziţi, cu ruperi ale echilibrului anatomo-fiziologic, ducând la moartea gazdei.

În funcţie de localizarea paraziţilor, putem să clasificăm nematodozele astfel:

Nematodozele tubului digestiv anterior sunt reprezentate de parazitoze cu o simptomatologie mai ştearsă în cazul parazitismului cu o singură specie de parazit şi mai evidentă când sunt mai multe specii.

Acuarioza este o helmintoză cronică a stomacului musculos, întâlnită la diferite specii de păsări (găini, gâşte, raţe, curci şi porumbei) care sunt gazde definitive, caracterizată prin inflamaţia mucoasei şi submucoasei stomacului musculos (pipota) ca urmare a dezvoltării în acest organ a unor nematode din familia Spiruridae.

Gazdele intermediare sunt reprezentate de diferite insecte (muscide, coleoptere, crustacee coprofage).

Contaminarea păsărilor se face prin ingerarea formelor larvare de helminţi odată cu gazdele intermediare.

Amidostomoza palmipedelor (gaşte, raţe) este, de asemenea, o helmintoză cronică a esofagului, a stomacului glandular şi muscular şi uneori a duodenului, la nivelul cărora poate provoca ulcere grave, hemoragice.

Manifestările clinice sunt foarte puţin vizibile: slăbire, anemie, deplasare cu greutate.

Gongilonemoza este o helmintoză produsă de helminţi din familia Spiruridae, care se dezvoltă în mucoasa guşii la găini, în mod excepţional şi la nivelul esofagului la gâşte. Aceşti helminţi, în evoluţia lor, au nevoie de gazde intermediare din grupa insectelor coprofage.

Tetrameroza, helmintoza produsă de paraziţi din familia Spiruridae, se dezvoltă în mucoasa gastrică la diferite specii de galinacee şi palmipede, contaminarea având loc prin ingerarea formelor larvare ale helmintului odată cu gazdele intermediare (diferite insecte).

Helminţii produc noduli mici în mucoasa stomacului glandular în care se găseşte femela helmintului. Semnele clinice sunt şterse, uneori poate apărea indigestie, parazitoza fiind diagnosticată cu ocazia examenului necropsic.

Profilaxia şi tratamentul parazitozelor la păsări constau în măsuri de igienă a adăposturilor, atât prin dezinfecţii curente cu produse ca: DECONTAMINOL, CATIOROM, PURSEPT, cât şi prin deparazitarea acestora cu

ROMPARASECT 5% şi ROMPARASECT FORTE.

Se recomandă ca păsările să fie crescute în padocuri, nu libere, iar tineretul să fie separat de păsările adulte.

De asemenea, se recomandă ca păsările să beneficieze de o hrană echilibrată şi vitaminoterapie cu VITA B COMPLEX şi COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL, precum şi dehelmintizarea de cel puţin două ori pe an, cu ROMBENDAZOL F.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
6592

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

309--pajistile-au-avut-o-evolutie-margin...

Pajiştile – o avuţie marginalizată (II)

După cum s-a mai arătat, păşunile şi fâneţele noastre, neîngrijite ani la rând, sunt invadate de vegetaţie lemnoasă şi buruieni care, pe lângă restrângerea suprafeţei de exploatare şi deprecierea calităţii furajului, pot provoca şi grave intoxicaţii la animalele ce păşunează.

Combaterea vegetaţiei lemnoase se poate face îndeosebi prin lucrări manuale, mecanice şi chimice.

Ce şi cum defrişăm?

La defrişarea manuală a vegetaţiei lemnoase, foarte costisitoare, în unele cazuri indispensabilă, trebuie să se aplice o tehnică de defrişare diferită în funcţie de capacitatea de lăstărire a speciilor.

Astfel, se pot tăia (rade) de la suprafaţa solului următoarele specii care nu lăstăresc: molidul, ienupărul, jepul, fagul, stejarul, gorunul, mărul şi părul.

Speciile care lăstăresc uşor din buturugă, din colet sau chiar din rădăcinile principale (drajoni) sunt: carpenul, alunul, mesteacănul, arinul, plopul, salcia, păducelul, porumbarul, murul, măceşul, salcâmul, socul, lemnul-câinesc, salba, sângerul, dârmozul, călinul, păducelul şi bozul. Aceste specii se defrişează cu dezgroparea coletului tufelor, îndepărtându-se din sol şi rădăcinile principale până la o adâncime de 12-15 cm.

Dacă la aceste specii lucrarea de defrişare nu se execută în modul arătat, acţiunea va fi ineficace, întrucât lăstărişul se regenerează, ocupând şi mai puternic terenul. Materialul rezultat în urma tăierii se valorifică parţial pentru alte scopuri dacă este cazul sau se aşază în martoane care se usucă, urmând ca apoi să fie arse.

Bune rezultate se obţin şi prin defrişarea cu mijloace mecanice a arborilor şi îndeosebi a arbuştilor. Pentru arbori se pot folosi fierăstraiele electrice, drujbele, cu care este utilată silvicultura.

Arboretul poate fi distrus cu ajutorul unor defrişătoare speciale (ETA-3; EEC-1,2; ESAC-3, 6), echipate pe tractoare grele care distrug vegetaţia cu diametrul tulpinii de până la 10 cm.

Tufărişurile izolate cu înălţime mică şi diametrul tulpinii de sub 5 cm se pot distruge cu ajutorul maşinii de curăţat pajişti (MCP-2,5). În cazul defrişării mecanice rămâne nerezolvată problema scoaterii rădăcinilor la speciile care lăstăresc uşor, lucrare care se face şi manual după regulile expuse mai înainte sau cu mijloace chimice (arboricide).

Combaterea chimică

În perspectivă, un interes deosebit prezintă combaterea chimică a vegetaţiei lemnoase, mai cu seamă a speciilor care lăstăresc puternic. Această lucrare are drept scop uscarea vegetaţiei arbustive, după care se poate face uşor tăierea ei cu mijloace mecanice, fără a mai fi necesară scoaterea rădăcinilor.

Se folosesc mai cu seamă erbicidele din grupa regulatorilor de creştere pe bază de 2,4 D sau 2, 4, 5-T ori amestecuri complexe de esteri şi amide ale acestor substanţe, la care se mai adaugă M.C.P.A. (2 M-4 C), care au diferite denumiri comerciale.

Dintre acestea este cunoscut efectul produsului „Tordon 225“ în cantitate de 5 litri/ha pentru combaterea murului şi a mesteacănului, specii sensibile la acest erbicid şi 10 litri/ha din acelaşi produs pentru combaterea alunului şi aninului, specii medii sensibile.

Utilizarea substanţelor chimice trebuie să fie ultima soluţie după ce s-au epuizat toate celelalte măsuri de îngrijire, date fiind poluarea mediului pe care o pot produce şi modificările din compoziţia covorului ierbos, cu dispariţia leguminoaselor îndeosebi a trifoiului alb care fixează azotul atmosferic.

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
4804
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

31--piata-graului-se-apropie-de-1-miliar...

Studiu de piaţă

Piaţa grâului se apropie de 1 miliard euro

Dacă raportăm actualul preţ de vânzare a grâului de pe piaţă, de 260-290 euro/t, la consumul intern total, estimat la 3,7-4 milioane de tone, atunci se poate anticipa că piaţa grâului în România va depăşi 1 miliard de euro. Cifra în sine este aproape dublă în comparaţie cu 2006, dar creşterea trebuie pusă exclusiv pe explozia preţului, şi nu pe consum.

Regrupări pe piaţa mondială

Psihoza în jurul grâului este una reală în cazul ţărilor afectate de secetă. La nivel mondial această stare de îngrijorare este indusă mai ales de companiile comerciale al căror singur interes este de a majora preţul pentru a-şi îngrăşa comisionul.

În condiţiile în care producţia mondială de grâu a anului agricol 2007/2008 este cu 20 milioane de tone mai mare decât cea din sezonul trecut, preţul grâului se situează la cote ce depăşesc calculele unei gândiri economice lucide.

Pe cea mai ieftină piaţă a lumii, Bursa Chicago, grâul este cotat la 350 dolari/t, adică la un nivel aproape dublu decât preţul la care vinde fermierul american. Un asemenea ecart n-a fost înregistrat nicicând în istoria comerţului cu grâu.

Fapt este că analiştii se cam dau „loviţi“ atunci când li se solicită să explice anomalia. Singurii care se încumetă să justifice această explozie a preţului la grâu sunt angrosiştii, dar ei fac acest lucru de pe poziţia celui mai interesat partener de pe piaţă de a forţa preţul în goana după comisioane.

Aşa după cum arătam, producţia mondială de grâu este estimată undeva între 600 şi 612 milioane tone. Principalii producători sunt UE-27 cu 126 milioane tone, China – 105 milioane tone, SUA – 56 milioane tone, Rusia, Australia şi Canada.

Din punctul de vedere al disponibilităţilor de export, poziţia dominantă este ocupată de SUA – cu 28 milioane tone, Canada – 15 milioane tone, Australia – 14 milioane tone, UE-27 – cu 12 milioane tone, Argentina – 9,5 milioane tone. În topul exportatorilor, Rusia anunţă o ofertă de 10,5 milioane tone, dar este foarte riscant să pui baze pe aceste raportări ce contabilizează grâul de prin toate şoproanele Siberiei.

Noi, românii, depindem de piaţa americană sau, mai exact spus, de politica de achiziţii a companiilor străine care operează în ţara noastră. Legăturile lor cu pieţele de peste Ocean sunt atât de strânse şi durabile, încât este foarte greu de crezut că ele vor renunţa la grâul mai scump din zonele lor strategice, în favoarea pieţelor mai ieftine, dar incerte, din Europa, din Rusia în special. Iar atunci când ai de aprovizionat o ţară care are nevoie de cel puţin 2 milioane tone de grâu, opţiunea este pentru o ofertă abundentă şi sigură, fie ea cât de scumpă.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
770

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

310--numararea-bobocilor-in-stupina.html

Numărarea „bobocilor“ în stupină > REVISTA LUMEA SATULUI

Numărarea „bobocilor“ în stupină

La români există zicala că „toamna se numără bobocii“. În apicultură, de obicei, bobocii se numără primăvara. Atunci apicultorul face evaluarea stării stupinei şi numără pierderile de peste iarnă. Este vorba de familiile pierdute şi cele fără şanse de redresare.

Din semnalele primite din ţară se pare că în timpul iernii care abia a trecut au fost pierderi îngrijorător de mari. Este obligatoriu acum să descoperim cauza sau, mai precis, cauzele pierderilor pentru a trage învăţămintele cuvenite. Cunoaşterea acestora ne ajută ca, pe viitor, să le preîntâmpinăm.

Cauze posibile

În urma discuţiilor cu mai mulţi apicultori, am tras câteva concluzii:

- tratamentul necorespunzător aplicat pe parcursul anului apicol împotriva parazitului Varroa destructor este doar unul dintre pericole;
- seceta şi căldurile excesive din vara 2007 au determinat lipsa sau diminuarea culesului de nectar, care au atras după sine reducerea sau încetarea pontei mătcii, dublate de uzura prematură a albinei. Astfel a scăzut simţitor populaţia de albine, iar creşterea trântorilor a fost stopată;
- înmulţirea parazitului, ca urmare a căldurilor prelungite, cât şi repartizarea unui număr mare de paraziţi pe o cantitate mică de puiet şi de albine au dus la debilitatea familiei sau, şi mai rău, la apariţia unor viroze specifice.

Factori obiectivi

Căldurile excesive şi lipsa precipitaţiilor au dus la imposibilitatea albinelor de a culege polenul atât de necesar pentru creşterea puietului cât mai ales pentru formarea corpului gras, care le prelungeşte viaţa, atât cât să traverseze rigorile iernii. Ambele cauze au atras după sine intrarea în iarnă a unei albine debilitate, cu un ciclu redus de viaţă.

Lipsa precipitaţiilor a favorizat şi apariţia culesului de miere de mană. Aceasta, pe cât de benefică este pentru om, pe atât de dăunătoare este ca hrană pentru iernarea albinelor. Ea favorizează puternic apariţia diareei şi implicit infestarea, uneori clinic, cu parazitul Nosema apis. Manifestarea clinică a infestării cu acest parazit duce, de obicei, la dispariţia familiei de albine.

Mulţi apicultori, obişnuiţi cu iernile blânde din ultimii ani, au băgat stupine în iarnă cu hrană puţină sau au făcut completarea hranei cu sirop mult prea târziu, astfel că prelucrarea siropului a fost făcută de albina de iernare. Din acest motiv, albina a intrat în iarnă în parte deja uzată.

Bolile

O altă problemă îngrijorătoare o reprezintă apariţia bolilor bacteriene, în special loca americană, pe fondul interdicţiei de a face tratamente cu antibiotice (oxitetraciclină). Astfel, boala a început să producă mari pagube în Patrimoniul Apicol Naţional.

Se ştie că familiile atinse de locă şi netratate, dacă nu dispar înainte de intrarea în iarnă, este puţin probabil că vor ajunge în primăvară. Sunt nevoit să constat că a fost interzis tratamentul cu antibiotice (pentru apicultorii care comercializează mierea), fără a se găsi o alternativă.

Ec. Ştefan MANEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
963
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

311--maschio-gasparado-romania-intalnire...

Maschio Gaspardo România, întâlnirea distribuitorilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Maschio Gaspardo România, întâlnirea distribuitorilor

Devenită deja o tradiţie, Maschio Gaspardo s-a întâlnit şi în acest an cu întreaga echipă de parteneri-distribuitori din România, pentru a prezenta politica comercială şi proiectele firmei pentru anul 2008.

Domnul Mirco Maschio, administrator delegat, a prezentat grupul Maschio Gaspardo cu cele patru fabrici de producţie în Italia, trei filiale productive în România, Rusia şi China, precum şi alte 11 filiale comerciale în întreaga lume.

Au fost, de asemenea, detaliate aspecte privind evoluţia produselor Maschio Gaspardo România din anul 2003 până la finele lui 2007, evoluţia cifrei de afaceri până la sfârşitul lui 2007 şi previziunile pentru anii 2008 şi 2009. Nu în ultimul rând, au fost prezentate date privind evoluţia numărului de maşini produse, precum şi dinamica personalului de la fabrica din Chişineu-Criş.

Directorul comercial Cristian Candet a prezentat noile elemente ale politicii comerciale ale filialei din România, accentul fiind pus în 2008 pe serviciile post-vânzare, service şi piese de schimb.

„Dorim ca toţi distribuitorii noştri să înţeleagă importanţa unei bune colaborări în dezvoltarea relaţiilor dintre Maschio Gaspardo România şi beneficiarul final, agricultorul. Vrem să punem un accent mai mare pe dezvoltarea şi lărgirea reţelei noastre de distribuitori din România“, a concluzionat domnul Cristian Candet.

Tot la această întâlnire au fost prezentate noile produse din portofoliul Maschio şi Gaspardo, particularităţile acestora şi suportul comercial oferit.

Biroul Marketing a adus la cunoştinţa distribuitorilor planul de marketing în 2008, precum şi modalităţile concrete prin care Maschio-Gaspardo Romania va susţine imaginea grupului şi a produselor din portofoliu prin prezenţa sa la târgurile de specialitate din acest an.

Ca noutate, a fost prezentată modalitatea prin care distribuitorii pot accesa în timp real orice informaţie de interes comercial şi tehnic prin pagina de web www.maschionet.com.

Au mai fost prezentate distribuitorilor modalităţile de lucru şi soluţiile financiare pe anul 2008 ale Grupului Maschio-Gaspardo, iar ca o premieră pe piaţa utilajelor agricole a fost explicat conceptul de factoring în relaţiile comerciale.

Maschio-Gaspardo va pune accent în 2008 pe activităţile de service şi furnizare piese de schimb. În acest sens, departamentul de asistenţă tehnică şi piese de schimb a oferit lămuriri în ceea ce priveşte suportul tehnic în garanţie. Distribuitorii vor putea deveni astfel şi executanţi de service pentru produsele Maschio-Gaspardo şi vor beneficia în 2008 de cursuri de specializare.

La sfârşitul prezentărilor a avut loc o vizită la fabrica MASCHIO-GASPARDO ROMÂNIA din Chişineu-Criş, judeţul Arad, unde distribuitorii au putut vedea hala de producţie, magazia pentru piese de schimb, stocul de produse finite şi birourile.

Pe această cale mulţumim colaboratorilor noştri pentru activitatea desfăşurată în 2007 şi avem convingerea că anul 2008 va aduce un plus de dinamism, astfel încât Maschio-Gaspardo să rămână lider pe piaţa utilajelor agricole din România.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
1804
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

NOACK, în umbră?

Nici vorbă. Întrebarea care mi-a sugerat titlul a fost pusă de un prieten căruia îi povesteam despre întâlnirea pe care tocmai o avusesem cu dr. Dragoş NISTORICĂ, directorul general pentru România al respectivei firme, de care nu auzise. E drept, nu era în branşă, cum se spune, adică nu ştia prea multe despre firmele cu profilul celei la care o să ne referim în rândurile următoare.

„Noack România SRL, înfiinţată în 1993 – îmi spunea dl Nistorică – face parte din Grupul NOACK of Companies, cu sediul la Viena.

Principalul său obiect de activitate desfăşurat în România ca şi în alte nouă ţări din centrul şi sud-estul Europei – printre care Cehia, Polonia, Ungaria, Slovacia, Bulgaria – este distribuţia de aditivi furajeri, meniţi a îmbunătăţi calitatea furajelor, produse pentru diagnosticul veterinar şi agroalimentar şi medicamente de uz veterinar pentru care Grupul deţine exclusivitate, având în acest sens contracte ferme cu principalii producători din lume.

Pentru o bună promovare şi comercializare a produselor, activitatea este organizată pe şase zone – Moldova, Transilvania, Banat, zona de centru, sud-vest şi sud-est – conduse de specialişti – responsabili de zonă care sunt salariaţi ai Noack. Principalii beneficiari sunt, aşa cum bănuiţi, ferme de porci, păsări, taurine şi ovine, precum şi laboratoarele de stat şi private.“

Aşadar, o firmă cu o notabilă prezenţă pe piaţă şi nicidecum aflată în… umbră.

Ce distribuie Noack?

- Aditivi furajeri

a. Grupe de produse:

- Lapte praf pentru viţei, miei, purcei;
- Furaj granulat pentru purcei;
- Grăsime pulbere uz furajer;
- Premixuri vitamino-minerale;
- Enzime pentru uz furajer;
- Acidifianţi pentru uz furajer;
- Fixatori de micotoxine;
- Aminoacizi uz furajer;
- Surse proteice de înaltă digestibilitate;
- Drojdii furajere.

b. Producători

- Danisco Animal Nutrition;
- Kemira ChemSolution;

- Hamlet Protein;
- Miavit;
- Novus;
- Nutrifeed.

• Produse pentru diagnosticul veterinar şi agroalimentar

a. Grupe de produse:

Microbiologie: Medii de cultură şi suplimente, discuri nutrivite, Petrifilm, teste rapide etc.

Determinări de rezidii: teste imunoenzimatice pentru antibiotice, hormoni, anabolizante, coccidiostatice etc.

Teste rapide pentru controlul antibioticelor în lapte, în miere.

Teste enzimatice pentru determinări de substanţe în produse alimentare.

Controlul stării de sanitaţie: teste rapide pentru suprafeţe şi lichide.

Diagnostic veterinar: kituri ELISA pentru diagnosticul diverselor boli la animale.

b. Producători

- 3M - Ingenasa
- Biokar - Biotrace
- Neogen - Megazyme

• Medicamente de uz veterinar - produse ale firmei Andersen

I. Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
1959

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

313--viziunea-europeana-a-fermei.html

Viziunea europeană a fermei > REVISTA LUMEA SATULUI

Viziunea europeană a fermei

De modul cum administrezi ferma sau în care îţi este prezentată balanţa economică a acesteia, la un moment dat, depinde posibilitatea sau imposibilitatea, de cele mai multe ori, de a relua ciclul de producţie, adică anul agricol.

Investiţiile în input-uri, achiziţia de utilaje ori chiar un simplu împrumut la bancă depind de cât de profitabilă a fost activitatea. Culmea, de cele mai multe ori constatăm că „pe hârtie“ toate-s bune şi frumoase, cu plus, adică profit, iar „în bancă“ – surpriză!? – contul este gol.

O altă abordare…

Cu doi ani în urmă, din iniţiativa a şapte fermieri, tocmai pentru a nu mai avea surprize de genul celor enumerate mai sus, a luat fiinţă Asociaţia GEER – Grup de Expertiză în Economia Rurală, cu obiectivul de a consilia fermierii în rezolvarea problemelor economico-financiare şi eficientizarea activităţilor din exploataţii prin introducerea unui management de calitate.

Pentru că nu au mai vrut să „reinventeze roata“, primii membri s-au bazat pe experienţa a 2 parteneri strategici şi membri fondatori: Syngenta – lider mondial în agribusiness şi Cer France Nord – organizaţie franceză cu o experienţă de peste 60 de ani în domeniul consultanţei în agricultură.

Servicii oferite membrilor

Orice agricultor poate deveni membru GEER, asociaţia fiind deschisă tuturor categoriilor de fermieri, indiferent de activitatea agricolă de bază, şi poate beneficia de facilităţile oferite de această calitate.

Ei vor fi susţinuţi de către consultanţii din echipa GEER prin servicii de:

- informare permanentă în domeniul agricol;
- consiliere pentru gestiunea fermei;
- consultanţă pentru accesarea fondurilor Uniunii Europene.

Ce vor membrii GEER

Cei peste 85 de membri Geer din toată ţara doresc, pe lângă serviciile enumerate, ca asociaţia să le ofere suport şi consiliere pentru organizarea de grupuri locale care să negocieze, pe de o parte, preţuri bune la input-uri iar, pe de altă parte, comercializarea produselor obţinute.

Nevoia de cunoaştere şi de primire a informaţiilor utile din agricultură este din ce în ce mai mare şi, nu în ultimul rând, unirea forţelor pentru obţinerea drepturilor pe care le are orice fermier european.

Primul pas a fost făcut: faptul că fermierii, membrii GEER, s-au întâlnit în zilele de 3-4 martie la Bran şi şi-au spus păsurile. Dar pentru aceasta este nevoie de o altă abordare…

În sprijinul membrilor săi, GEER le facilitează accesul la câteva programe informatice.

AgriConta, program de contabilitate specific agriculturii, se adresează tuturor societăţilor cu activitate agricolă, indiferent de profil. Acesta vă permite:

- evidenţă exactă asupra cheltuielilor şi veniturilor pe fiecare cultură, putându-se lua astfel cele mai bune decizii de gestiune pentru fermă;
- evidenţă contabilă în conformitate cu legislaţia în vigoare, permiţând listarea situaţiilor financiare lunare şi a celor anuale, precum şi alte rapoarte şi statistici;
- editarea unei balanţe analitice „cu cantităţi“. Alături de valoarea monetară a soldurilor, o coloană vă va indica şi cantitatea aflată în stoc, consumată sau vândută dintr-un anumit produs.

Agrimap, program de gestiune tehnico-economică, special conceput pentru administrarea exploataţiei agricole. Beneficii:

- acces rapid la informaţii;
- introducerea operaţiilor care au loc în fermă în momentul efectuării acestora pe fiecare parcelă;
- analiza în timp real a activităţii din fermă – ce s-a realizat, cine a realizat şi cu ce mijloace;
- optimizarea consumurilor de îngrăşăminte;
- evidenţierea şi analiza efectelor economice, ale soluţiilor tehnice alese;
- vizualizarea istoricului unei parcele pe mai mulţi ani;
- înregistrarea în program a tuturor operaţiunilor realizate pe fiecare parcelă (arat, semănat) – tipul intervenţiei, când a fost realizată, de către cine, produsele folosite, costul intervenţiei;
- este un suport important pentru realizarea trasabilităţii producţiei, necesară pentru implementarea unui standard de calitate (ex: EUREPGAP-GLOBALGAP).

Vitimap, program de gestiune parcelară în viticultură şi pomicultură. Avantaje:

- se poate obţine imaginea grafică a exploataţiei;
- gestiunea tehnico-economică parcelară;
- monitorizarea lucrărilor şi stabilirea preţurilor de cost;
- importul şi exportul de date (istoric parcele şi intervenţii);
- generarea diverselor rapoarte.

Coordonatele GEER sunt:

Bdul. Constructorilor, Nr. 20A, Corp A, Et. 1, Sector 6, Cod poştal 060512 Bucureşti; Tel / Fax:021/220 70 64;
e-mail: office@geer.ro

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
2131

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

„Veniţi, prieteni ai pădurii,
Cu inimi vii, cu braţe tari!
Din cer, ne strigă şi pandurii:
Să umplem ţara de stejari!”
(Vasile Militaru)

Comunitatea silvică desfăşoară în România între 15 martie – 15 aprilie, tradiţionala campanie de împădurire cunoscută sub numele de „Luna Pădurii“. În această perioadă, pădurea se află în atenţia iubitorilor de natură şi nu numai a lor.

Prin manifestările prilejuite de acest eveniment, cetăţenii au fost învăţaţi să respecte şi să protejeze mediul înconjurător, în special pădurea. S-au desfăşurat numeroase acţiuni specifice acestei perioade: lucrări de reîmpăduriri, concursuri şi expoziţii.

Astfel, între 21-27 martie, sediul Regiei Naţionale a Pădurilor-ROMSILVA a găzduit mai multe expoziţii: cea de grafică, având tematica „Funcţiile de protecţie ale pădurilor“ şi cea de fotografie, numită „Pădurile cu funcţie recreativă din jurul municipiului Bucureşti“; a IX-a ediţie a expoziţiei de filatelie intitulată „Sădirea arborilor-2008“; a II-a ediţie a expoziţiei de caricatură „Ocrotiţi pădurea!“.

Între 22-23 martie, în Parcul Naţional Cozia s-a desfăşurat a IV-a ediţie a manifestării „Trofeul Pădurii“, dedicată tinerilor liceeni, care s-au întrecut la orientare turistică, cros, grafică, fotografie.

Şi pensionarii silvici s-au bucurat de eveniment. În ziua de 27 martie, la Focşani, ei au avut o acţiune de împădurire intitulată „La plantat puieţi cu... arborii bătrâni“.

Pe tot parcursul „Lunii Pădurii“ s-au desfăşurat acţiuni de împădurire a unor terenuri din fondul forestier administrat de RNP şi din afara acestuia cu ajutorul cetăţenilor, în special al copiilor, tinerilor şi pensionarilor.

Tot în această perioadă, reprezentanţii ROMSILVA au participat, la nivel local şi naţional, la acţiuni şi manifestări dedicate pădurii, organizate de alte instituţii sau de către ONG-uri.

„Luna Pădurii“ a adus cu sine şi lansarea la sediul RNP-ROMSILVA sau la sediile unor direcţii silvice a unor lucrări reprezentative în domeniul silviculturii apărute în ultima perioadă.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
781

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

315--aranjament-financiar.html

Aranjament financiar

APIA a depus prima cerere de fonduri la Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, în vederea efectuării plăţilor pe suprafaţă, pentru circa 167.000 de fermieri care îndeplinesc o serie de condiţii, printre care: au depus cererea de sprijin în termen, nu au fost selectaţi la controlul pe teren sau prin teledetecţie şi nu au erori la controlul administrativ în sistem. Suprafaţa eligibilă pentru 2007 este de 8.713.810 ha.

Autorizarea plăţilor se va realiza pe tranşe de dosare, obiectivul APIA fiind ca, până la sfârşitul lunii mai, să fie efectuate toate plăţile pentru campania 2007.

Pentru a veni în sprijinul fermierilor şi a asigura finanţarea lucrărilor din campania agricolă de primăvară, în condiţiile în care o parte din plăţi se vor efectua în lunile aprilie şi mai, APIA a iniţiat perfectarea unui instrument de creditare a fermierilor în colaborare cu Fondul de Garantare a Creditului Rural (FGCR) şi o serie de bănci private şi de stat. De acest credit vor beneficia în principal fermierii care deţin suprafeţe de teren mai mari de 10 hectare.

Acest instrument financiar bazat pe cesiunea de creanţe dă posibilitatea fermierilor să obţină un credit pentru finanţarea lucrărilor agricole în condiţii preferenţiale, în valoare de 75% din suma estimată a fi primită din fonduri europene pe baza unei adeverinţe eliberate de APIA. FGCR va garanta 50% din creditul solicitat de fermieri. APIA intenţionează să extindă mecanismul financiar negociat în acest prim an de aplicare şi în următorii ani.

(L.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
705

□
º Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

316--carogen-cel-mai-nou-insecticid-prez...

Coragen – cel mai nou insecticid prezent pe piaţa românească > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCoragen – cel mai nou insecticid prezent pe piaţa românească

DuPont România a organizat săptămâna trecută două simpozioane dedicate fermierilor cultivatori de cartof la Suceava şi Târgu-Secuiesc. În cadrul evenimentelor, echipa DuPont România a prezentat ultimele noutăţi şi tendinţe în protecţia fitosanitară a culturilor de cartof, pomi fructiferi şi viţei-de-vie.

Cu această ocazie a fost prezentat noul insecticid - Coragen – produs premiat în 2007 în cadrul Congresului Internaţional British Crop Protection Council de la Glasgow, Scoţia, ca fiind cea mai avansată tehnologie ce vine în sprijinul fermierilor, acum prezent şi în România.

Coragen face parte din noua gamă de insecticide numite Rynaxypyr, cu moleculă unică şi mod de acţiune diferit faţă de toate insecticidele cunoscute până în prezent.

Coragen are spectru larg de combatere asupra mai multor specii de dăunători, aplicat la doze mici pentru o varietate de culturi.

Insecticidul asigură protecţie excelentă împotriva gândacului din Colorado în cultura cartofului în toate stadiile de dezvoltare a dăunătorului (ou, larvă, adult) şi pentru numeroase specii de fluturi ce provoacă daune importante în pomicultură şi viticultură (viermele-merelor şi prunelor, molia-pieliţei, minatoare, defoliatore, molia viţei-de-vie).

Noul insecticid de la DuPont asigură protecţie culturilor pe o perioadă lungă, nu afectează entomofauna utilă, cultura, mediul înconjurător şi utilizatorul.

DuPont este o companie axată pe ştiinţă. Fondată în 1802, DuPont pune ştiinţa să lucreze, creând soluţii viabile esenţiale pentru a crea o lume mai bună, mai sigură, mai sănătoasă pentru oamenii de pretutindeni.

De-a lungul celor două secole de existenţă şi de activitate în mai mult de 70 de ţări, DuPont oferă o gamă largă şi inovatoare de produse şi servicii pentru diverse pieţe, incluzând agricultura, alimentaţie şi nutriţie, electronica, comunicaţii, siguranţă şi protecţie, construcţii şi transport.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
4051
□
Comentarii
□
□
1. Serban Coca -- (28-February-2010)Inca nu am gasit in descrierea produsului CORAGEN de cate ori poate fi aplicat pe vegetatie si la ce intervale?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

AGROSTAR-ul,

O mişcare sindicală pe cât de incomodă, pe atât de necesară

Federaţia Naţională a Sindicatelor AGROSTAR este o organizaţie profesională care reuneşte salariaţi din societăţile comerciale agricole, din unităţi de cercetare, precum şi producători agricoli.

Ea numără aproape 40.000 de membri, având în componenţa sa peste 150 de sindicate din toate ramurile agriculturii.

Realizând lipsa unor competitori autentici, AGROSTAR-ul a devenit port-drapelul acţiunilor revendicative din agricultură. Preşedintele acestuia, inginerul Ştefan Nicolae, nu pare ci este cu adevărat un lider „valabil“, cum s-ar spune, bucurându-se de respectul oamenilor de bun simţ.

Fire conciliantă, dar foarte dârză, Ştefan Nicolae s-a aflat în ultimii ani pe baricadele luptei pentru apărarea drepturilor celor pe care-i reprezintă şi, spre cinstea lui, a reuşit multe lucruri bune.

Agricultura, într-o criză fără precedent

Rep.: Domnule Ştefan Nicolae, dacă ar fi să facem un bilanţ al realizărilor sociale, care ar fi acesta?

Ş.N.: În ultimii optsprezece ani, agricultura României a intrat într-un declin total, fapt pentru care nici nu putem vorbi la ora actuală de realizări. Agricultura este într-o criză fără precedent. Pe fondul acestei degringolade, noi am încercat să adunăm oamenii pentru că e foarte important, în această situaţie, să creăm structuri puternice de presiune.

În ţările din UE, unde sunt sindicate puternice, lucrurile sunt foarte clare. Acestea fac parte din structurile tripartite de decizie şi toate politicile sunt stabilite împreună. Cred că noi am pierdut foarte mult în agricultură şi pentru că nu ne-am organizat la timp, iar acum culegem roadele acestei neimplicări.

Ceea ce mă bucură este că, de doi ani de zile, am început să strângem rândurile în ceea ce priveşte agricultorii din zona de subzistenţă.

Suntem organizaţi şi la nivel internaţional. Ne-am afiliat la structuri internaţionale reprezentative, cum sunt Uniunea Naţională a Agricultorilor cu sediul la Geneva şi Federaţia Europeană a Sindicatelor cu sediul la Bruxelles.

Avem o activitate amplă şi putem spune că, dacă în toamnă fermierii au primit un sprijin substanţial, este şi datorită presiunilor federaţiei noastre. De asemenea, pentru prima dată, legumicultorii şi pomicultorii vor primi o subvenţie, şi aceasta tot pentru că ne-am implicat foarte mult în obţinerea acesteia.

Suntem direct implicaţi în protecţia socială a lucrătorilor din societăţile agricole cărora le negociem contractul colectiv de muncă, salariile. Modul în care i-am reprezentat a dus la creşterea numărului de membri, care a ajuns acum la 40.000.

Sprijinul pentru campania de primăvară este zero

Rep.: V-am urmărit cu atenţie intervenţia la Conferinţa Naţională a Agricultorilor şi impresia a fost că sunteţi foarte nemulţumit de unele stări de lucruri din agricultură.

S.N.: E adevărat. Mai ales de modul în care mediul politic se implică. Acum este pentru prima dată în ultimii optsprezece ani când agricultorul român nu beneficiază de vreun sprijin pentru campania agricolă de primăvară. Că le place sau nu le place unora, AGROSTAR-ul a fost şi rămâne cea mai solidă organizaţie de tip sindical din agricultura românească.

Cum să nu fii nemulţumit când Ministerul Agriculturii are datorii de 6.000 de miliarde subvenţii restante de anul trecut, când din 300 de miliarde pentru calamităţile de anul trecut nu s-a plătit un leu până acum?

Cum să nu fim nemulţumiţi, când Ministerul notifică la Bruxelles tot felul de bazaconii care blochează activitatea? Vrei un sprijin pentru lansarea unui sector, ţi se spune că nu se poate că au notificat la Bruxelles.

Nu se poate face agricultură în acest sistem ostil, care nu ne reprezintă interesele. Preţul la motorină este de două ori mai mare decât în restul Uniunii, iar cel al inputurilor s-a majorat cu 40% faţă de anul trecut... Acestea sunt realităţile din agricultura României.

Ieşirea în stradă, singura soluţie

Rep.: De regulă, Agrostarul îşi exprima revendicările în mod public cam pe la începutul primăverii. Se va repeta această tradiţie şi în 2008?

S.N.: Sigur că da. Curând vom avea o primă acţiune de protest a Sindicatului Crescătorilor de Taurine împotriva procesatorilor pe care încearcă să-i aducă la masa dialogului pentru a le spune că preţul oferit nu le acoperă nici jumătate din cheltuieli.

De asemenea, vom avea acţiuni de pichetare a Ministerului pe problema preţului la motorină şi a întârzierii efectuării plăţilor.

La rândul lor, sindicatele din legumicultură şi pomicultură vor ridica problema programelor de subvenţii în acelaşi mod. Nu ieşim în stradă pentru că aşa ne place, ci pentru că nu avem alte soluţii.

Un nou ministru, o nouă abordare

Rep.: Nu aţi conlucrat prea bine cu Ministerul Agriculturii şi nici cu Guvernul. La minister se află acum o altă echipă: credeţi că există şansa unui dialog constructiv?

N.Ş.: Din păcate, multe direcţii din cadrul ministerului sunt ocupate de aceiaşi oameni, neprofesionişti. Lucrurile astea noi i le-am spus ministrului şi probabil, dacă timpul îi va permite, va face modificările de rigoare.

Rep.: Poate că afirmaţia pe care o voi face acum v-ar putea deranja, dar statutul de gazetar mă obligă. Sunt voci care susţin că nu sunteţi chiar atât de reprezentativ pe cât zgomot faceţi…

N.Ş.: Cel mai bine le demonstrăm că suntem reprezentativi atunci când ieşim în stradă.

Câte sindicate din agricultură ies în stradă an de an? Or, atunci când vii în faţa ministerului cu cinci mii de oameni, cu vaci cu lapte şi utilaje agricole – oare asta nu înseamnă reprezentativitate?

În agricultură, din câte cunosc eu, singura care are o reprezentativitate proprie, în baza numărului de membri înscrişi, este Federaţia AGROSTAR. Noi am dovedit acest lucru şi în instanţă, unde ne-am prezentat cu „tone de dosare“, cu semnăturile membrilor de sindicat şi cu hotărârile judecătoreşti ale sindicatelor.

Trebuie să recunosc că ministrul Cioloş are o altă filozofie de dialog, una mai apropiată de doleanţele agricultorilor. Dacă ne uităm însă în jos, spre cei care ar trebui să lucreze la hotărâri şi la strategii, acolo sunt mari probleme.

Interviu realizat de Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
885

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

318--reglarea-masini-de-semanat.html

Reglarea maşinii de semănat

La semănătoarea SPC-8 se efectuează următoarele reglaje:

Reglarea orizontalităţii maşinii, care se realizează:

– în plan transversal, de la tiranţii laterali, prin lungirea sau scurtarea tiranţilor verticali;

– în plan longitudinal, prin lungirea sau scurtarea tirantului central, astfel încât carcasa exhaustorului să fie în poziţie verticală.

- Reglarea distanţei între rânduri se realizează prin deplasarea secţiilor de semănat pe bara-cadru, de la centru spre margini, simetric, la distanţa necesară.
- Reglarea poziţiei roţilor de sprijin, pe bara-cadru, astfel încât acestea să calce pe urma roţilor tractorului, când distanţa între rânduri este mai mică de 60 de cm.
- Reglarea distanţei între boabe pe rând se asigură prin modificarea turaţiei şi a numărului de orificii ale discului distribuitor. Se pot realiza 8 raporturi de transmisie prin montarea pinioanelor cu 9, 10, 11 şi 16 dinţi pe axul roţii tasatoare şi cu 22 sau 30 dinţi pe axul discului distribuitor.
- Reglarea răzuitorului de boabe, astfel încât la fiecare orificiu al discului distribuitor să se reţină o singură sămânţă.
- Reglarea adâncimii de semănat se realizează din roţile de sprijin, sub care se introduc cale de lemn, groase cât adâncimea de semănat, mai puţin 2-3 cm, cât roţile se afundă în sol.
- Întinderea lanţului de transmisie dintre roata tasatoare şi discul distribuitor se realizează de la întinzătorul cu rolă.
- Întinderea curelelor exhaustorului cu şurubul cu colier.
- Lungimea lanţului de la vârful brăzdarului se reglează la şapte zale pe teren bine pregătit şi la 4-5 zale pe teren denivelat.

dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
3502

□
˚Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

319--in-actualitate-insamantarea-florii-...

În actualitate, însămânţarea florii soarelui > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎn actualitate, însămânţarea florii soarelui

Respectarea epocii şi calitatea lucrărilor de semănat sunt hotărâtoare pentru nivelul şi calitatea recoltei.

- Epoca optimă de semănat este atunci când în sol, la adâncimea de încorporare a boabelor, se realizează 7°C. Întârzierea semănatului face ca perioada de înflorire să se amâne până la vremea secetei maxime, care diminuează producţia.
- Sămânţa folosită trebuie să fie uniformă şi de dimensiuni mai mari. S-a dovedit experimental că sămânţa cu masa boabelor mare asigură un spor de producţie de cca 200 kg/ha. Sămânţa, înainte de încorporare, se tratează contra bolilor şi dăunătorilor.
- Distanţa între rânduri, de regulă, este de 70 cm.
- Densitatea optimă este de 40-50 mii de plante/hectar.
- Cantitatea de sămânţă folosită este de 4-6 kg/hectar.
- Adâncimea de semănat este de 4-7 cm, în funcţie de tipul solului şi gradul de umiditate.

Sămânţa de floarea-soarelui, fiind mai uşoară, trebuie reglat corect exhaustorul semănătorii, pentru a nu avea goluri în cultură.

dr. ing. Vasile POPESCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
2302
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

32--cinci-decenii-de-cercetare-agricola-...

Cinci decenii de cercetare agricolă la Fundulea

La sfârşitul lunii noiembrie, cea mai importantă unitate de cercetare agricolă din România a aniversat 5 decenii de activitate încununată de realizări. Este vorba despre INCDA Fundulea, recunoscută atât datorită rezultatelor obţinute în diferitele sectoare ale cercetării agricole privind cerealele, plantele tehnice şi furajere, cât şi prin valorificarea acestor rezultate de către cultivatori.

Directorul general al Institutului, domnul Marian Verzea, şi-a exprimat pe această cale mulţumirea sufletească pe care i-o dau atât impresionantul tezaur biologic adunat la Fundulea de-a lungul timpului, dar mai ales cei care au contribuit la realizarea lui, cercetătorii.

Domnia sa a adus cu această ocazie un pios omagiu celor care au pus bazele Institutului, dar mai ales oamenilor de valoare care au trudit de-a lungul timpului pentru a consolida reputaţia acestuia. Printre cei enumeraţi s-au aflat nume cunoscute precum Nicolae Giosan, Irimie Staicu, Nichifor Ceapoiu etc.

Au onorat invitaţia la această aniversare reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii şi Agenţiei Naţionale de Consultanţă Agricolă, ai Universităţilor de profil agricol din Bucureşti, Iaşi, Cluj, Timişoara, dar şi numeroşi cercetători şi angajaţi ai unităţilor de cercetare din reţeaua Academiei Române.

Mândria de a fi contemporani cu ei

Au luat cuvântul domnul Valeriu Tabără, care a îndemnat Institutul să lupte în continuare pentru cercetarea agricolă, domnul Jenel Şerban, prefectul judeţului Călăraşi, care a vorbit despre aportul pe care Institutul l-a adus în recunoaşterea şi aprecierea judeţului atât la nivel naţional, dar şi în restul Europei şi Teodor Mihalcea, director în cadrul MADR care, de asemenea, a adus un elogiu Institutului şi cercetătorilor de valoare pe care acesta i-a format de-a lungul timpului.

Activitatea Institutului a fost cel mai bine prezentată de preşedintele Academiei Române, Cristian Hera: „Comunitatea ştiinţifică agricolă românească aniversează asăzi 50 de ani de cercetare şi diseminare a rezultatelor obţinute de INCDA în dezvoltarea agriculturii româneşti, prin crearea de soiuri şi hibrizi de excepţie şi livrarea spre producători a unor cantităţi considerabile de sămânţă din categorii biologice superioare. (...) Aceste realizări şi multe altele se explică prin înţelepciunea de a stabili legături strânse cu unităţile de cercetare din domeniul mecanizării, protecţiei plantelor etc.“

Domnia sa a salutat prezenţa în sală a unor cercetători care se află la Institut încă de la înfiinţarea acestuia, din 1957. De altfel, mulţi dintre aceştia au avut plăcerea de a primi, în cadrul manifestării festive, medalia jubiliară însoţită de diploma de excelenţă pentru constribuţiile însemnate aduse la progresul cercetării agricole româneşti. Şi se cuvine aici să enumerăm aceste valori, cea mai mare parte dintre ei aflaţi la o vârstă destul de înaintată:

Acad. Cristian Hera,

Dr. doc. Alexandru Viorel Vrânceanu,
Prof. dr. Tiberiu Mureşan,
Dr. ing. Nicolae Şarpe,
Dr. ing. Octavian Cosmin,
Dr. ing. Traian Sarca,
Dr. ing. Păcuraru Ioan,
Dr. ing. Nicolae Gumaniuc,
Dr. doc. Alexandru Bărbulescu.

Rezultatele unei activităţi de cinci decenii nu pot fi rezumate în câteva rânduri, motiv pentru care vom prezenta doar câteva dintre marile realizări la principalele culturi ce fac obiectul de cercetare al institutului de la Fundulea.

• În total, la INCDA Fundulea au fost înregistrate 316 creaţii proprii!!

Evoluţia soiurilor de grâu la Fundulea

1961- Promovarea soiurilor intensive străine
1970 - Crearea a nouă soiuri mai adaptate condiţiilor climatice şi de sol
1987 - Crearea a şase soiuri semipitice, printre primele din lume, cu rezistenţă superioară la iernare şi secetă
2004 - O nouă generaţie care a inclus 8 soiuri superioare.

• De 30 ani, soiurile create la Fundulea asigură două treimi din grâul ţării;

• Primele soiuri care s-au răspândit pe suprafeţe mai mari au fost Dacia, Iulia, Ceres, Fundulea 29. Aceste soiuri s-au impus prin capacitatea de producţie şi adaptabilitate la condiţiile de mediu specifice din ţara noastră şi au eliminat rapid soiurile străine, ajungând să fie cultivate în 1977 pe mai mult de 50% din întreaga suprafaţă cultivată cu grâu din ţară.

Cea mai mare realizare – hibrizii de floarea-soarelui

La floarea-soarelui, INCDA Fundulea a obţinut realizări de referinţă care l-au impus pe plan mondial.

• Au fost identificate şi folosite în premieră noi surse de androsterilitate, noi gene de rezistenţă la mană, lupoaie etc.

• Primii hibrizi din lume produşi pe scară comercială, Romsun 52 şi Romsun 53.

• 31 de hibrizi simpli şi 2 hibrizi trilineali înregistraţi.

Datorită acestor progrese, hibrizii româneşti de floarea-soarelui s-au impus nu numai în agricultura ţării noastre, ci şi pe piaţa mondială, fiind înregistraţi pentru cultivare în ţări ca Franţa, Spania, Turcia, Italia, Grecia şi China.

Salt impresionant la porumb

Încă din primii ani de existenţă, Institutul a adus o contribuţie esenţială la identificarea celor mai buni hibrizi dubli străini şi la organizarea sistemului de producere de sămânţă hibridă. În România, cultivarea porumbului dublu hibrid s-a generalizat în numai 7 ani, fapt ce situează ţara noastră printre primele ţări care au realizat trecerea de la soiurile cu polenizare liberă la hibrizii între linii consangvinizate.

• 75 de hibrizi înregistraţi în total.

Producerea seminţelor

Această activitate a fost desfăşurată neîntrerupt pe parcursul celor 50 de ani de existenţă a Institutului, asigurând astfel un material biologic cu însuşiri calitative superioare şi cu valoare culturală ridicată, fapt ce a contribuit la materializarea rolului seminţelor ca factor important de producţie.

Seminţe din verigi superioare livrate agriculturii.

Cu ocazia acestei aniversări, domnul academician Cristian Hera a adus în discuţie un subiect destul de delicat, cel privind finanţarea cercetării, despre care se tot discută de ceva ani cu reprezentanţii Ministerului Agriculturii, dar fără niciun rezultat. Domnia sa a precizat că, la ultimele discuţii purtate cu ministrul Dacian Cioloş, a aflat că s-au făcut deja demersuri pentru a include în buget finanţarea cercetării agricole, ulterior urmând să fie puse bazele definitivării proiectelor legislative.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1019

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

320--netrebnici-irozi-ai-timpului-nostru...

Netrebnicii „irozi“ ai timpului nostru

Printre nostalgiile tinereţii mele se înscriu primele livezi superintensive care au împânzit dealurile subcarpatice din sudul ţării. Ele erau rodul unor cercetători şi practicieni a căror faimă depăşea, la vremea respectivă, hotarele ţării.

Astăzi, multe dintre acestea au pierit nu de bătrâneţe, ci sub tăişul unor securi mânuite de oameni fără frica lui Dumnezeu.

Întâmplarea asupra căreia vreau să stărui – petrecută cu puţin timp în urmă – te obligă să gândeşti că, uneori, lumea în care trăim este o impardonabilă eroare, o incompetentă parodie: plantaţia experimentală de piersici – varietăţi din mai multe ţări ale lumii – a Staţiunii de Cercetare din Băneasa, defrişată silit cu excavatoarele, este o mostră dureroasă, dacă nu chiar îngrozitoare.

Cruda măsură a fost aplicată la cererea celui care, prin retrocedare, a devenit proprietarul pământului. Drumul de la „legea nu permite“ la „bun de retrocedat“ a fost parcurs după scenariul bine cunoscut, cu funcţionarul mult mai important decât atribuţiile pe care le are, cu judecătorul care „nu vede“ făcătura şi cu înaltele instituţii ale statului, sub nasul cărora s-a comis nelegiuirea, dar ele „nu se amestecă“.

Când tot ce ar putea dezonora, dar aduce bogăţie şi împlineşte idealul „să faci avere şi să porunceşti“ este admirat de noua castă a îmbogăţiţilor, capacitatea intelectuală, virtutea, munca stăruitoare a cercetătorului, a profesorului, a creatorilor nu valorează mai nimic.

Sistemul născut din împreunarea bastardă dintre capricioasa Instituţie (a statului) cu obraznicul Profit, fertilizată prin discursul spermatic al Politicianului şi năşită de Justiţie, a impus o nouă şi injustă scară a valorilor: de sus, de pe cea mai înaltă treaptă, rânjeşte îmbuibată sfidătoarea şi dominatoarea brută; undeva, mai jos, sub apăsarea ei se zbuciumă umilită şi descurajată inteligenţa.

Forţa agresivă a parvenitului, care seamănă în juru-i descurajarea, se altoieşte întotdeauna pe o structură şi se ascunde sub numele de autoritate, ierarhie, lege, mijloace, resurse.

„Măruntele“ fapte petrecute la Băneasa se constituie, prin semnificaţia lor, într-o adevărată dramă a cercetării agricole româneşti – şi nu numai – acum, la început de secol XXI, şi aruncă la pubela politicii postdecembriste tot talaşul verbal despre supremaţia legii, despre retrocedări care vor lua în seamă drepturile omului la proprietatea lui, dar şi interesele comunităţilor şi, evident, ale naţiei despre respectul pentru munca de creaţie şi demnitatea omului onest.

Ce se mai aude, ce nu se mai aude şi, dacă nu se mai aude, de ce nu se mai aude nimic despre vestitele livezi ale României de prin anii ’70?

În acei ani au fost înfiinţate plantaţii de pomi fructiferi pe zeci de mii de hectare ale căror roade erau remarcate în toată Europa pentru gustul şi aromele lor inconfundabile. S-au cam părăginit de tot multe din marile şi

frumoasele livezi; fărâmiţate, scoase de sub orice control şi asistenţă de specialitate, multe au fost mâncate de viermii lăcomiei, ai prostiei şi de un anticomunism primitiv („livezi ceauşiste“).
Acum livezile sunt sugrumate din faşă, cu excavatorul; e un fel de „pruncucidere“ în lumea vegetală comisă de „irozi“ netrebnici ai timpului nostru. Se pare însă că „paloşul dreptăţii“ nu-i va atinge, aşa cum nu l-a atins nici pe Irod cel Mare, intrat în legenda evanghelică.
Anghel PARASCHIV
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
735
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

321--gheorghe-glaman-un-optimist-virtual...

Gheorghe Glăman, un optimist virtual

Este foarte greu să trasez o barieră între calitatea de practician şi cea de om de ştiinţă a actualului preşedinte al Societăţii Române a Horticultorilor: prof. univ. Gheorghe Glăman.

De-a lungul activităţii de agronom, el a avut şansa de a face cercetare practică în cea mai vestită podgorie din Europa. La Ostrov şi-a însuşit primele lecţii de viticultură superintensivă. Acolo a deprins calităţile acelor personalităţi care au răzbit în viaţă prin profesionalism şi o mare putere de caracter.

Astăzi, Gheorghe Glăman este, deopotrivă, om de ştiinţă şi manager. În cea de-a doua calitate el are de înfruntat vicisitudinile unei economii de piaţă aflată parcă în derivă.

G.V.: Primăvara rimează întotdeauna cu o mare suprafaţă de culturi protejate. Cum stau lucrurile acum?

G.G.: Agricultorul, indiferent de meseria lui, primăvara are multe lucrări de făcut. În horticultură, respectiv în sere şi solarii, în spaţiile protejate, lucrul a început demult. Imediat după Anul Nou s-au efectuat primele însămânţări, acum se repică, în timp ce unele culturi s-au şi plantat...

Într-adevăr au crescut spaţiile de solarii. Faţă de anul 1990, aceste spaţii aproape s-au dublat. În ceea ce priveşte consumul de legume în ţara noastră este şi va fi asigurat, în cea mai mare parte, din recolte proprii. Importurile au început să crească mai ales în marketuri şi supermarketuri, unde primează calitatea.

Din păcate, noi ne-am învăţat la piaţă să nu dăm atenţia necesară prezentării calitative a mărfii. Se vorbeşte despre aspect şi gust, calităţi organoleptice foarte importante ale fructelor şi legumelor. Dar mai este şi aspectul aşezării într-un ambalaj, etichetarea acestuia. Această parte de final a prezentării mărfii aproape că anulează munca de un an a producătorului. Va trebui să facem cu toţii eforturi.

În primul rând producătorii, dar şi Statul să dea o mână de ajutor în ceea ce priveşte ambalajele sau accesul la informaţie, pentru că altfel vom pierde lanţurile magazinelor de lux. În rest, la sectorul legume-fructe am putea spune că stăm bine. Necazurile cele mai mari sunt în pomicultură, unde livezile sunt îmbătrânite.

Adevărul este că, în ultimii 17-18 ani, nu s-au realizat plantaţii. Nu cred că în următorii zece ani vom fi în stare să ne asigurăm necesarul de fructe, iar după aceea factura externă va fi din ce în ce mai mare.

G.V.: În viticultură?

G.G.: După cum ştiţi, consumul de vin din import este relativ mic. Este de notat că singurul sector din horticultură la care am crescut la export este cel viticol. Or, piaţa internaţională a vinului este una dintre cele mai concurente. În viticultură, aşadar, semnele sunt bune.

G.V.: Conduceţi şi o mare unitate care distribuie seminţe. Este bine de mers pe material săditor românesc sau nu contează?

G.G.: Compania pe care o conduc este un distribuitor tradiţional de seminţe. Noi distribuim în mod normal 90-95% creaţii româneşti. Acestea au un mare avantaj: în primul rând soiurile create într-un anumit areal vor găsi condiţiile prielnice în zona respectivă.

În anul 2007, un an de secetă cumplită, cel mai bine au rezistat soiurile româneşti de grâu. Acelaşi lucru s-a întâmplat şi la o multitudine de soiuri româneşti de legume. Trebuie făcută, totuşi, o distincţie între soiuri şi hibrizi: când faci horticultură performantă este bine să cultivi hibrizi.

Alegerea soiului trebuie să fie în concordanţă cu ce poţi să faci pentru acel soi. Dacă vrei să-l cultivi la tine în grădină, atunci este preferabil să alegi un soi românesc decât hibrizi străini, care costă enorm de mult faţă de soiurile româneşti.

G.V.: Să înţeleg că rămâneţi un agricultor optimist?

G.G.: Noi, agronomii, avem un mare noroc: la fiecare 31 decembrie ne despărţim adeseori cu tristeţe de anul care a fost şi avem speranţe în anul ce vine. Sunt un om optimist şi nu văd de ce n-aş fi: avem condiţii de climă şi sol, favorabile pentru horticultură; avem oameni care ştiu să muncească; avem şi acest ajutor, care nu este mic, cu fondurile structurale de la UE. Nu văd de ce să nu fie bine şi în continuare! Toate lucrurile se fac cu eforturi...

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
1287

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

322--calendarul-nesfarsitelor-sarbatori....

Calendarul nesfârşitelor sărbători

Fără îndoială! Nici nu ar putea fi altfel. Dintotdeauna, de când ne ştim, ochiul a alunecat energic şi curios spre ograda vecinului. De cele mai multe ori bucuros dacă i-ar muri şi acestuia capra. Din fericire pentru progresul general, lucrurile nu se întâmplă aşa.

„Viţelul cel gras“ e mai totdeauna altundeva, ceea ce impune admiraţie, dar şi ciudă.

De ce la ei într-un fel şi la noi altcumva?

Răspunsul la întrebare e lesne de dat, dar adevărul din el rămâne mai mereu ignorat. Să mă bată Cel de Sus dacă am chef de filosofie! Numai că şi eu, ca tot omul, ascult la radio, privesc la televizor, răsfoiesc presa însetat de noutate.

Şi, că veni vorba, ce citesc de la o vreme? Păi, cam aşa! În nu ştiu câte aşezări, într-o luni este serbarea bătăilor de liliac. Petrecere? Pe măsură! Marţi, în alte părţi, a fost serbarea narciselor. Cheful? În toi. Miercuri, în zeci de sate, serbarea bujorului! Joi, altundeva sunt cinstite zambilele. Vineri, corcoduşii. Sâmbătă şi duminică, sărbători de drept. Citesc, revăd şi, ca tot omul, nu mă dau în lături de la adunare.

Deci tragem linie şi înscriem la sumă totalul. Treizeci de zile de concediu, o sută şi încă de sâmbete şi duminici, douăzeci de sărbători oficiale, cam treizeci de zile manifestări religioase, la care adăugăm alte vreo treizeci de prilejuri de chefuri de tot felul. Aşadar, una peste alta, mult peste o sută de zile nelucrătoare. Recunoscute ca atare ori nu, realitatea le confirmă. Dacă mai adunăm lunea şi vinerea lucrate cam pe sponci ajungem, iată, la jumătate de an de repaus.

Evident, cum spune şi la presă, „binemeritat". Ei bine, dar peste ce-mi dau ochii
într-un alt jurnal, economic, de circulaţie planetară?

Muncitorii japonezi de la nu ştiu ce mare trust de fabricat computere cer, citiţi bine, înjumătăţirea concediului legal de odihnă la doar zece zile din douăzeci şi patru, precum şi sâmbete lucrătoare.

Ce mai vor ei? Zi de muncă normală, de 8 ore, în orice situaţie! Cum adică? Să solicite, imperios, „omul muncii“ să lucreze şi peste normă? Da! Scrie ziarul cu pricina. Pentru că produsele lor au căutare, iar conjunctura trebuie să fie folosită, valorificată. Nivelul plăţii e de numai câţiva dolari pe oră. Deci, nu raiul pe pământ! Dar oamenii aceştia, supercalificaţi, superînzestraţi, supertehnologizaţi sunt şi supermodeşti.

Mă gândesc, în context, aşa, într-o doară, când or serba ei narcisa, bujorul, liliacul, mă rog, toată flora de care, după cum ştim, Japonia nu duce lipsă. Munca rămâne factorul esenţial. Ceea ce, să fiu iertat, nu prea văd şi pe la noi în acest început de vară nici măcar în câmpiile ţării.

Unde, ce-i drept, e drept, au înflorit demult şi liliacul, şi narcisele, şi bujorii.

Flori uitate însă, vezi bine, de acum şi de semenii mei grăbiţi să descopere sărbătorile viitoare. Chiar nu ne pasă de preaplinul ogrăzii vecinilor?

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
701

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dilema ţăranului român:
Sapa sau… laptopul?

Prin definiţie, un ţăran cultivă pământul ori creşte animale sau face şi una, şi alta.

Ba chiar mai mult de atât.

Ţăranul român are însă acum o dilemă: prins în hăţişul noutăţilor tehnice, legislative şi ameţit de viteza succesiunii lor, este nevoit – să nu spun forţat – să solicite mai degrabă cursuri de utilizare a calculatorului şi de navigare pe Internet decât să facă ce a învăţat de o veşnicie.

Nici că mai poate altfel cunoaşte, înţelege şi aplica atâtea legi, norme şi normative elaborate cu o viteză „demenţială“, cum califica fenomenul cineva, de către structurile legislative şi administrative din perioada pe care o trăieşte.

Ca să intre în rândul lumii, ţăranul român ar trebui de acum să se perfecţioneze în accesarea fondurilor sau să-şi creeze parolă de accesare în sistemul electronic de identificare a parcelelor agricole, ca să nu mai vorbim de ce calcule matematice complicate are nevoie, de pildă, pentru cota de lapte.

Şi asta ar fi doar începutul, pentru că mai apoi vine… caietul fermierului, cu alte calcule şi evidenţieri ale produselor şi subproduselor, şi câte şi mai câte, de-l face pe sărmanul să se întrebe dacă mai are vreme pentru mulsul vacii şi semănatul câmpului.

Şi cu atâtea „proaspete“ nevoi s-ar putea ca tot el, ţăranul, să se întrebe de nu cumva de-acum e mai multă nevoie de laptopuri şi telefoane mobile – doar se construi o fabrică – decât de tractoare şi maşini agricole, sământă şi irigaţii…

„Apoi, ce atâta bătaie de cap? Agricultură pot face şi alţii – Olanda, Germania, Danemarca… La noi poate piste de formula 1, construite de jur-împrejurul tarlalelor de-acum cu ciulini şi alte specii «înfloritoare»“ – îmi spunea, cu o oarecare ironie cineva.

Revenind „cu picioarele pe pământ“, cred că ţăranul ar trebui să-şi recapete adevăratul său statut.

Poate chiar să fie creată o… instituţie a lui care să-i apere interesele. S-au înfiinţat atâtea despre care nu se ştie ale cui interese apără. Nu trebuie uitat că omul de la ţară a ştiut dintotdeauna, mai mult decât oricare altul, să respecte natura şi mediul în care se află. Să ne amintim doar de curăţenia din curte şi din faţa porţii, să nu mai vorbim de cea sufletească, care se transmitea din generaţie în generaţie.

Apoi grija pentru pământ şi animale era act de căpătâi. Lui nu trebuie să-i spui ce să facă. Ştie. Trebuie doar sfătuit pe ce „cărare“ să apuce spre perfecţionare şi performanţă pentru a rămâne tot mai bun printre cei mai buni.

Poate că trebuie să-l invităm mai mult la meditaţii asupra ideii cooperării, asocierii şi să-i întărim convingerea că doar aşa va putea sta oricând drept, cu pieptu-nainte şi umerii-napoi în faţa oricui şi mai ales a semenilor din alte ţări.

Vorba bună, sfatul înţelept şi puterea exemplului au dat dintotdeauna roade. Să le folosim. Altfel, dilema lui ar putea să nu dispară.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2008 Vizualizari:
3422

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La mintea cocoşului

O scenă la care am asistat, cu totul întâmplător, m-a cutremurat şi mi-a turnat cenuşă în suflet. Locul desfăşurării acţiunii: un mic magazin de legume şi fructe din centrul Capitalei. Acolo unde o doamnă – şi când pronunţ cuvântul ştiu ce spun – o doamnă în vârstă aşadar, i-a adresat o întrebare proprietarului. O redau aşa cum a fost pusă: „Vă deranjează, a murmurat cu sfială bătrânica, vă supără dacă vă rog să-mi cântăriţi doar o sută de grame de fasole uscată?“

Da, aţi reţinut exact, stimaţi oameni buni, umila pensionară, căci în mod sigur acestei categorii sociale mai mult decât vitregită de vremurile noi îi aparţinea, voia să cumpere nu icre negre, nu de Manciuria, nici măcar de ştiucă ori de crap, ci doar a zecea parte dintr-un kg, doar a cincea parte dintr-o jumătate de kg din leguma care altădată, nu cu mult timp în urmă, alături de cartofi, constituia mâncarea săracului. Din care se putea înfrupta pe săturate, ori, mă rog, pe aproape atunci. Acum… „Sunt ultimii bani care mi-au mai rămas până vine poştaşul – s-a scuzat doamna cu păr alb, şi acesta vine abia peste câteva zile.“

Deşi vizibil iritat de cerere, patronul micului magazin din centrul Capitalei a catadicsit să răspundă printre dinţi: „Nici o problemă, cucoană…“ şi s-a apucat să-i cântărească, bob cu bob – câte or fi fost oare? – fasolea. Sincer să fiu, mă aşteptam să refuze cele câteva monede pe care i le-a întins cumpărătoarea aflată la strâmtoare. Ce conta, în definitiv, pentru el acea infimă sumă din care nu poţi să-ţi iei nici măcar o pâine ori nicio jumătate de bilet de tramvai? Ei bine nu, cel din spatele cântarului a întins mâna după mărunţiş, l-a luat, apoi a ignorat-o, cu un aer plictisit pe doamna – şi când spun doamnă, ştiu ce spun – ce venise să cumpere ceva – orice – pentru a încropi o zeamă lungă, care să-i ostoiască foamea.

Oricum, plecase acasă cu câteva boabe de fasole. Mai bogată, în orice caz, decât o altă bătrânică – tot pensionară, desigur – care, vrând să cumpere un copan de pui american – se pare că ar fi mai ieftin – un singur copan, aşadar, se văzuse obligată să plece cu mâna goală, că-i lipseau 25 de bani, doar atât, o nimica toată la o adică şi vânzătoarea, după ce o mustrase că nu ştie de capul ei, auzi expresie, o invitase ca atunci când va veni data viitoare la shopping să vină cu marafet – reproduc întocmai mitocănia. „Că, doar e la mintea cocoşului, în vremurile astea, pe gratis nu mai e nimic mamaie, aşa să ştii, nici măcar moartea!“

Triste întâmplări, cumplite tărăşenii într-o ţară cu unul dintre cele mai fertile pământuri din Europa. Dar, cine ştie, şi mâine e o zi. Şi poate va fi altfel. Dar-ar Cel de sus! Că ăi de pe pământ…

Gogu Pintenogu'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
615

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

325--horoscop-indian-vulturul.html

Horoscop indian - Vulturul

Perioada: 21-30 Ianuarie. Semn: de aer, masculin. Pietre preţioase: aquamarin. Metal: cositorul. Culori: albastru. Verb: a cunoaşte. Numere native: 2,3,4,9. Caracterizarea numerologică: 6. Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Vărsător; zodiac arboricol: Chiparos. Compatibilitatea: zodiac indian: Foc, Fier, Broască ţestoasă, Balanţă, Maimuţă, metal, Arcaş, Zoghin; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice): Taur, Balanţă, Capricorn, Peşti; compatibilităţi de rang II (mediocre): Gemeni, Rac, Săgetător; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): NU; compatibilităţi de rang II (mediocre): Nuc, Castan, Brad, Alm, Alun, Arţar, Smochin, Ulm, Chiparos, Tei. Planete favorabile: Saturn, Uranus, Venus, Luna, Marte, Pluto.

Atletic, bine făcut, degajând forţă, este ceea ce se apelează sub sintagma «un adaptabil», care găseşte în orice circumstanţă ceva care să-l mulţumească, şi cum altfel, de vreme ce verbul generic este „a cunoaşte“. Găseşte prilej de cunoaştere în orice împrejurare şi, cum în general cerinţele lui de la viaţă sunt modeste, cu greu poate fi nemulţumit de ceva.

Nu este un rafinat, informaţiile pe care le acumulează îi folosesc exclusiv pentru înţelegerea fenomenelor, sublimarea acestora fiindu-i străină. Ştie multe, poate să găsească legături între fenomene, însă greu, şi, numai după ani de experienţă/şlefuire, străluceşte prin subtilităţi şi rafinamente intelectuale.

Este ca un nisip aurifer, aur există, doar că trebuie cernut, topit şi prelucrat ca să devină bijuterie. Se mulţumeşte cu puţin de la viaţă fiind omul plăcerilor fruste, al comodităţilor de tot felul, în special a celor domestice. Nu este ros de viermele competiţiei, deşi prin cunoştinţele pe care le posedă s-ar detaşa permanent în învingător. Poate fi luat drept comod pentru că nu vede de ce s-ar omorî cu un efort suplimentar, fiind în acelaşi timp adeptul lui «La ce bun?». În ciuda comodităţii funciare, nu se poate spune că este lipsit de tenacitate în atingerea scopurilor sale.

Deşi aparent pluteşte la mare altitudine, deasupra lucrurilor, faptul că ştie şi are suficientă distanţă (unii îi spun detaşare, alţii – lipsă de implicare), îi permit să sesizeze sensul evoluţiei evenimentelor şi să le urmărească meandrele. Posedând putere de convingere, echipa îi urmează sfaturile şi rezultatele sunt aproape totdeauna peste aşteptările tuturor.

Facilitând comunicare între membrii echipei, fiind la rândul lui un foarte bun comunicator, nativul calmează, relaxează, energizează, stimulează, conferă flexibilitate şi scade teama celorlalţi în raport cu aparentele insurmontabile probleme care pot apărea. Dacă adăugăm la acestea şi faptul că, deşi îşi cunoaşte valoarea şi rolul pe care l-a avut în rezolvarea proiectelor nu pretinde mai nimic pentru sine, mulţumindu-se doar cu rămăşiţele, vom avea imaginea unui partener dezirabil în confruntările cotidiene.

Îi plac comodităţile moderne cu care îşi umple casa şi pe care le împarte cu generozitate cu prietenii, fiindcă adoră să fie înconjurat de către aceştia. Cea mai mare calitate a nativilor este loialitatea şi fidelitatea faţă de persoanele pe care le agreează. Loialitatea lui merge până la a renunţa la proverbiala comoditate şi a li se dedica întru totul. Din loialitate poate deveni bătăios, deşi agresivitatea este ultima trăsătură de care ar putea fi bănuit că o are.

Plin de farmec, este repede asaltat de reprezentanţii sexului opus, lăsându-se mai degrabă supus pentru că, în fapt, nu el este cel care cucereşte, el se lasă cucerit. O dată cuplul format, nu mai aleargă după altceva – este mult prea obositor. Cu condiţia ca să nu fie asaltat din nou, pentru că, deşi comod, nedoritor de complicaţii, totuşi nu e partizanul lui „ia-mi Doamne“. Cuplurile sunt longevive şi monotone, partenerii crescându-şi cu înţelepciune progeniturile care, adesea, reprezintă singurul liant, longevitatea lor fiind mai curând expresia comodităţii decât a afinităţii partenerilor.

Pasărea cu cea mai evidentă reprezentare simbolică, vulturul se regăseşte în toate civilizaţiile şi în toate mitologiile ca mesager, substitut sau companion al divinităţii. Emblema lui indică regalitatea, tendinţa de ascensiune, agilitate, promptitudinea şi dibăcia personajelor mitologice.

Simbol solar, fecundator (în mitologiile asiatice şi andine) vulturul este una dintre puţinele păsări de pradă care nu are valenţele simbolice a acestora. Observarea îndelungată a comportamentului le-a permis oamenilor să realizeze că la această pasăre prada nu reprezintă un deziderat imediat, oportunismul alimentar al speciei dându-i o detaşare în raport cu necesarul alimentar zilnic, fiind mai curând consumator de cadavre decât vânător (deşi nu-i lipsesc atributele vânătorului).

Monogamia, o vederea foarte bună, zborul elegant la mare altitudine, lipsa de competiţie pentru hrană în cadrul speciei, mărimea şi impozanţa sa l-au cantonat în zona emblematică, fiind arhicunoscut faptul că vulturul este pasărea cu reprezentarea heraldică cea mai frecventă, fiind regăsită în stemele multora dintre naţiunile contemporane: Statele Unite, Austria, Germania, Rusia, România; Moldova, Polonia, Serbia etc.

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
1259
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

OGRADA CU "SEMNE"

Lucian Blaga: „Veşnicia s-a născut la sat“.

CASA (II)

Simbolistica poziţionării casei

Poziţionarea casei în spaţiu nu este întâmplătoare, dar nu neapărat din raţiuni practice. Casa se află în centrul universului familial, iar amplasarea ei nu putea fi lăsată la întâmplare.

Arhicunoscuta ştiinţă a amplasării casei a civilizaţiei chineze – feng shui, impunea o alegere sofisticată a locului în care se amplasa construcţia, ţinându-se cont la poziţionarea acesteia de raportul cu punctele cardinale, cu liniile telurice de forţă, cu mitologia creaţiei.

De altfel, în majoritatea civilizaţiilor rurale construcţia casei este orientată în funcţie de punctele cardinale a căror origine mitică este universal prezentă şi asumată. În China şi în India faţada casei/palatului, cu uşa/poarta de acces principală, era orientată spre est, iar camera stăpânului/sala tronului/camera împăratului se poziţiona spre sud.

În Mongolia contemporană, iurta (adăpost circular mobil) se aşează cu intrarea spre sud, ca şi casele şi templele Tibetului. Orientarea casei în funcţie de mersul aparent al soarelui pe cer (Est-Vest) face din ea un simbol solar, astfel că, împreună cu focul vetrei (substitut al soarelui), construcţia se constituie pe sine ca axă a lumii terestre. La amerindienii sioux, simbolistica solară a cortului este atât de puternică încât, pe lângă axul central (axa lumii), cortul avea douăzeci şi patru de stâlpi de susţinere de jur împrejur, corespunzând celor 24 de ore ale drumului soarelui de la răsărit la răsărit.

Corturile tătarilor migratori islamizaţi şi ale armatei turceşti aveau 12 stâlpi care corespundeau celor 12 diviziuni temporale ale zilei solare, aşa cum era ea percepută în Evul Mediu.

Amplasarea accesului spre Est/Sud face din intrarea şi ieşirea persoanelor din casă o reluare a drumului vieţii, de la naştere spre moarte şi din moarte spre viaţă (să nu uităm că, până la religiile monoteiste, revenirea sufletului pe pământ, într-o formă sau alta, era o certitudine).

În majoritatea religiilor lăcaşul morţilor, al strămoşilor mitici, era amplasat fie la Nord (civilizaţiile mediteraneene, africane şi amerindiene), fie la Vest (civilizaţiile orientale), astfel că intrarea în casă reprezenta o parcurgere cotidiană a drumului către moarte (somnul fiind personificat adesea ca fiul/fiica morţii). Pe cale de consecinţă, ieşirea din casă, dimineaţa, se asuma ca o naştere/renaştere sau ca o permanentă resurecţie/înviere.

În tradiţia rurală românească, orientarea est-vest a casei şi poziţionarea sudică a intrării principale sunt prezente în toate regiunile ţării, chiar dacă simbolistica solară şi-a pierdut probabila semnificaţie ancestrală. Estul, ca locaş al divinităţii creatoare/protectoare şi necesitatea ca aceasta să fie prezentă în incinta casei s-au păstrat însă vii, poziţionarea icoanelor pe peretele din Est fiind încă o practică domestică strict respectată, chiar dacă în prezent este subsumată credinţei creştine ortodoxe.

O altă impunere în poziţionarea casei este raportul ce trebuia realizat cu structurile mitice ale universului creat: lumea telurică (subterană), lumea oamenilor şi lumea divină. Probabil nu este o simplă coincidenţă faptul că în mediul rural românesc prima treime a incintei (curţii) este afectată fântânii şi grădinii de flori (care închipuie Edenul/Raiul), a doua treime este alocată construcţiei casei şi a treia treime este alocată bătăturii (loc bătut, unde nu creşte nimic).

Chiar dacă cele trei suprafeţe nu sunt egale, distincţia celor trei subspaţii este foarte evidentă, adesea fiind separate prin garduri de mică înălţime.

Prezenţa divinităţii, explicită sau implicită, consolidează sacralitatea casei, care a parcurs mileniile astfel că, deşi sub altă formă, dar cu aceeaşi conotaţie, inviolabilitatea ei este recunoscută în toate normele de drept moderne, în care agresiunea asupra proprietarului/proprietăţii poate fi pedepsită pe loc, fără ca justiţia socială să reţină acest lucru drept fapt penal, condamnabil.

A.F. Badiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
1249

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Tratatul de la Trianon, un mare verdict al istoriei

Evenimentele politice şi militare care au avut loc în vara anului 1919 – instaurarea bolşevismului în Ungaria şi riposta hotărâtă a armatei române – au înăsprit relaţiile României cu statele membre ale Consiliului Suprem şi explică, în bună măsură, amânarea încheierii tratatului de pace cu Ungaria până în iunie 1920.

La 16 ianuarie 1920, Consiliul Suprem a remis delegaţiei ungare Tratatul de Pace. Încercând să impresioneze conferinţa printr-un discurs rostit în trei limbi, şeful delegaţiei ungare, contele Apponyi – un spirit şovinist şi intolerant – a arătat că Ungaria a fost statul cel mai crunt lovit „deoarece a pierdut două treimi din teritoriul şi populaţia de dinainte de război".

Mai mult, Apponyi susţinea că „se transferă hegemonia unor rase cu civilizaţie inferioară" şi că „nu se ţine seama de voinţa popoarelor care se transferă dintr-un stat în altul". Delegaţia ungară cerea plebiscit, care să asigure alipirea fostelor teritorii la statul ungar, iar în cazul în care dezmembrarea se va menţine, „o uniune economică a părţilor dezlipite şi garanţii temeinice pentru ocrotirea minorităţilor".

Aceste observaţii, ca şi altele de aceeaşi factură, au provocat împotrivirea vehementă a delegaţiilor română, cehoslovacă şi iugoslavă. După ce reaminteau Conferinţei de Pace orientarea imperialistă a politicii externe promovate de Austro-Ungaria, cele trei delegaţii demonstrau, pe baza unor izvoare documentare autentice, drepturile istorice ale naţiunilor asuprite din Imperiul Habsburgic asupra teritoriilor pe care le locuiau de veacuri.

După dezbateri furtunoase care au durat peste patru luni, Puterile aliate şi asociate mari şi mici au încheiat în ziua de 4 iunie 1920, la Trianon, lângă Paris, Tratatul de Pace cu Ungaria.

Semnat în numele României de savantul Ion Cantacuzino şi de Nicolae Titulescu, Tratatul de la Trianon „a reglementat un complex de probleme şi de raporturi cu caracter economic, juridic, financiar, comercial, militar, naţional şi teritorial".

În mod deosebit acest tratat a consfinţit noua configuraţie teritorială care a rezultat din dezmembrarea Austro-Ungariei şi a consemnat angajamentul Ungariei de a recunoaşte frontierele Italiei, Austriei, Poloniei, României, Iugoslaviei şi Cehoslovaciei. Totodată, tratatul amintit confirmă recunoaşterea unirii Transilvaniei cu România.

Din păcate, evenimentele care au urmat, culminând cu răpirea Ardealului de Nord şi continuând cu o neîntreruptă şi intensă campanie antiromânească în afara, dar şi înăuntrul statului vecin, la care se adaugă voci ale politicienilor maghiari din ţara noastră, arată, încă o dată, că toţi aceştia nu au reţinut nimic din învăţămintele istoriei. Mai mult, capete înfierbântate visează la „un imperiu al Sfântului Ştefan", într-o lume care acum, la început de mileniu trei, se vrea disociată de aceste rămăşiţe ale medievalismului.

Lucrările Conferinţei de Pace au continuat, astfel că, la 10 august 1920 s-a semnat la Sévres tratatul încheiat între Marile Puteri cu Polonia, România, Cehoslovacia şi Iugoslavia, prin care se stabileau în mod formal graniţele acestor state. Tot acum s-a recunoscut alipirea Bucovinei întregi la România şi s-a fixat graniţa ţării noastre cu Polonia şi Cehoslovacia.

La 19 septembrie, delegaţia altei ţări învinse, Bulgaria, a primit tratatul provizoriu de pace. Printr-un memoriu redactat de diplomaţii Gheşov şi Ţacov, Bulgaria solicita bunăvoinţa Puterilor aliate. Răspunsul acestora, prezentat bulgarilor pe 2 noiembrie, sublinia că guvernul bulgar a dus o politică de cucerire şi jaf, iar Bulgaria nu a cerut pace decât atunci când a fost învinsă pe câmpul de luptă şi silită să depună armele. În aceste condiţii, pe 27 noiembrie, la Neuilly-sur-Seine, Stamboliski, primul-ministru bulgar, semnează „într-o tăcere impresionantă“ tratatul de pace prin care România şi-a menţinut graniţele fixate prin Pacea de la Bucureşti din 1913.

La Paris însă, bătălia va continua pentru recunoaşterea unirii Basarabiei cu România.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
6634

□

Comentarii

□

□

1. Justice for Hungary -- (7-April-2010)Un mare verdict? Un mare jaf mai bine zis!!! Daca nu ierau rusii mai primeati voi Ardealul o .... mare de tot!!!! Dar va zic un lucru Turci au tinut 150 ani ocupat Ungaria dar voi nu o sa ajungeti la 100!!!!

2. DINAMOVIR -- (12-April-2010)HUNULE,MARS IN G..... IN MONGOLIA, ... DE ASIATICI! IN 5 ORE SUNTEM IN RAHATUL ALA DE CAPITALA MONGOLOIDA...NE-AM MAI PUS NADRAGII SI OPINCILE PE PARLAMENTUL VOSTRU RATATILOR!

3. cosmina -- (15-April-2010)nu mai vorbiti prostii ma. in romania sa facut dreptate

4. Clujean -- (17-April-2010)Pt. "Justice for Hungary"
Trianonul s-a bazat pe studii interdisciplinare facute de cei mai mari specialisti occidentali in domeniu. Pe de alta parte politicienilor unguri li s-a batut obrazul cu caramida, spunandu-li-se ca: 1.un stat cladit pe asuprirea de rassa (pe instigare la razboi si beligeranta in calitatea de agresor) nu are niciun temei sa mai existe; 2.mint in "documentatia" decartata judecatorilor, pe care i-au considerat handicapati si analfabeti (manual de dezinformare, pe cca 3000 pag), alta mare greseala; 3.componenta etnica trebuie sa isi spuna cuvantul; 4.etc

5. Clujean -- (17-April-2010)Domnule Ciocoiu, La 2 ani dupa ce ati scris articolul, mi-a cazut sub ochi, din intamplate.
Va felicit calduros pentru sinteza. E la obiect.
Clujeanul

6. brad -- (29-April-2010)De ce si dupa 90 ani vecinii nostri nu pot sa se impace cu ideea ca au pierdut???Asra e realitatea istorica,cea reflectata in tratatul de la Trianon.Ce popor mai "scurma"in istorie asa cum fac ei?Si sa nu uite ca Ardealul nu e pusta maghiara,nu e teritoriu nelocuit ci ca sintem aici si sintem romani in Romania.IAR ASTA NU SE VA SCHIMBA,TINETI MINTE!!!!!!!!!!

7. petre marin -- (30-May-2010)MAI FRATILOR de dincolo care este povestea
cu AUSTIA ei nu mai au nevoie de spatiu terrestru.
MAMA ei de istorie spune imperiul AUSTRO-UNGAR nici un fel de maghiar ar fi
mostenit un bulgare de pamint fara imperiul austriac .
ROMANIA are radacini adinci, unde erau unguri pe vremea DACILOR sau TRACIA se pomeneste ceva despre maghiri pe COLUMNA TRAIAN.
PAI MAI FRATILOR e frumos sa visezi si greu la cap sa citesti pagini de istorie.

8. Hilda -- (31-May-2010)Mai fratilor! Ca tot veni vorba. Eu m-am nascut in Ardeal, din parinti maghiari si am fost scolita in limba romana. Apoi m-am casatorit cu un ungur din Iugoslavia, scolit in limba maghiara si sarba. Acum locuim in Ungaria, avem 4 copii. Istoria ne invata ca (dez)avantajul teritorial nu aduce neaparat pace si armonie intre popoarele unei tari. Un dictat de pace este o situatie de moment, conforma unei situatii politice date. Acum dupa 80 de ani, traim in Comunitatea Europeana, lumea a devenit un sat global. De ce sa

deschidem ranile trecutului, cand putem trai in pace si intelegere? Parerea mea

° 9. Hilda -- (31-May-2010)Rectificare: 90 de ani :-))

° 10. Sultanul -- (4-June-2010)In partea asta al europei orice decizie se lua in istorie ar fi avantajos pentru unii si dezavantajos pentru altii. Sa zici ca tu au dreptul sa fi in tara ta aici este foarte relativ. Cel mai democratic stat din lume este SUA...de cand exista SUA???

° 11. MARIUS -- (4-June-2010)ASA E

° 12. baneasa 58 -- (4-June-2010)Soliman la Mohacz cind i-a vazut cit de increzuti erau ,a cerut sa le taie capul la toti,fara exceptie.Intre timp s-a semnat conventia de la Geneva Privitoare la tratamentul prizonierilor de razboi.Asta este norocul lor si sa zica mersi,dupa ce au facut in timpul primului razboi ,celui de-al doilea si intre ele.

° 13. baneasa58 -- (14-June-2010)Sultanul de la pozitia 10 ar face bine sa invete gramatica in general,istoria mai apoi (OPTIONAL)iar limba romana sa o uite de tot.O face de ris si asta este un mare pacat.

° 14. ALEX -- (1-August-2010)sa vrei ca teritoriul patriei tale sa fie in granitele unui fost imperiu? atunci si turcii vor avea pretentii, si italienii si nu in ultimul rand rusii. stiu sa Transilvania e un taram superb dar mai ales acum, in plin secol 21... cum sa o luati mai??? ce sa faceti cu ea??? a??? si ce va zic cehii cand va aud pretentiile? sau mai bine zis...ce va arata???

° 15. eu -- (26-August-2010)mda,ce de istoriciINAMOVIR - sa nu uitam nici bataia luata de la Huni,au trecut prin noi ca cutzitul prin unt, citez Prin Dacia hunii au trecut ca voda prin loboda si au jefuit si parjolit totul in cale. Probabil pe atunci a inceput romanul sa se faca frate cu codrul. De frica hunilor, soldatii romani au distrus podul de peste Dunare, ca sa le opreasca inaintarea (n-au facut decat sa-i incetineasca)." http://smokingcoolcat.blogspot.com/2010/05/istoria-romanilor-hunii.html""de fapt cum au facut si alte popoare,mogolii romanii persi etc,macar ei nu au stat doar la oierit.

° 16. cantacuz alina -- (26-February-2011)un lucru este sigur. indiferent sau nu daca a existat o continuitate nimeni din lume nu are dreptul sa asupreasca.lipsa drepturilor, asuprire, inlaturare de la functiile politice si multe altele nu au fost corecte. plus ca la Conferinta de Pace de la Paris cifrele au vorbit, pe langa multe alte argumente aduse, dar cifrele erau clare: romanii erau multi, iar acesti romani si-au dorit unirea, care s-a si infaptuit. Minoritatea se supune majoritatii. plus ca se merita acest lucru atata timp cat romanii au fost lipsiti atata timp de drepturi.

° 17. cantacuz alina -- (26-February-2011)in orice caz acum nu ar trebui sa mai conteze. am trecut de evul mediu in care se dadeau lupte pentru stapanirea pamantului, de epoca in care se dorea expansiune teritoriala, acum ar trebui sa fi invatat deja cum sa respectam, sa stim sa ne comportam si sa lasam disputele pe altadata ca nu si au sensul. arab, englez, roman etc. cu totii suntem oameni si ar trebui sa ne comportam ca atare

° 18. Cristina -- (7-September-2011)care au fost conditiile tratatului de pace de la Trianopol din (4 iunie 1920?)

° 19. emanuel -- (21-November-2011)mai fratilor de cate ori noi oameni de rand ne-am luptat intre noi roman si ungur todeauna in ardeal sa trit in pace ,eu sant roman sotia mea unguroaica din Campia Turzi santem de saisprezece ani impreuna si locuim in Arges avem o familie frumoasa si ne intelegem bine cumnatii mei sant extraordinari niste socri foarte primitori niciodata nu au facut diferenta ca sant roman pentru ca si ei sant tot romani in ungaria ei niciodata no sa fie recunoscuti ca ungururi,niciodata sincer va spun ei sant romani lasati aberatiile...

° 20. emanuel -- (21-November-2011)mai fratilor mai aud la cate uni ca merg prin partea covasnei,harghitei,clujuluisi sfantului gheorghe si ca au intrat in magazine si nu au fost tratati cum trebuie ca nu stiau ungureste mai fratilor eu sant de 16 ani in familie de unguri si nu stiu nici buna ziua sa spun si merg in aceste zone de foarte multe ori intr-o luna niciodata dar niciodata nu mi-sa reprosat ca nu stiu rom.si am fost servit si respectat mai bine ca in orasul meu .... va mnultumesc si haideti sa traim in pace..pentru copii nostri..

° 21. tiberiu seremy -- (25-January-2013) Cred ca-n toata Europa,nu exista o zona mai pitoreasca si mai frumoasa decat
Ardealul nostru.Regret,e al nostru, dar noi il vindem pe nimic!Dupa 1867,ungurii [austro-ungaria]a desvoltat capitalismul in zona,au lasat ceva in urma lor,drumuri, cai ferate,fabrici,mine relativ modernizate si bun inteles exploat.muncitorimii.Ne-au tras in razboi
si tot timpul, au umilit "minoritatea" romana.Dar ma-ntreb eu azi,ce am facut noi romanii pt Ardeal, in anii de

libera democratie?Da am facut,planuri mari de instrainare a tot ce ne-a mai ramas!
Ma-ntreb,oare si ei ar fi facut la fel !? Nu Cred !

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În jurul mesei pascale

Un meniu naţional nu poate fi propus, pentru că masa pascală diferă mult de la o provincie la alta. Indiferent însă de varietatea bucatelor, în general, de pe masa pascală nu lipsesc mielul, ouăle vopsite mai ales în roşu, galben, portocaliu, albastru şi verde.

În Transilvania, bunăoară, bunătăţile de senzaţie sunt jambonul şi cârnaţii afumaţi. În Moldova, şi cu deosebire în Bucovina, elementul de decor îl reprezintă ouăle încondeiate. În rândurile ce urmează vom prezenta câteva dintre reţetele de bucate care în mod normal pot fi preparate de orice gospodină.

Miel cu rozmarin

Ingrediente: 2 linguri de ulei de măsline; 4 cotlete de miel; 500 g de cartofi noi, mici, curăţaţi şi tăiaţi în jumătate; 500 g de morcovi, tăiaţi bucăţele; 2 căţei de usturoi, zdrobiţi; 1 ceapă mijlocie, tocată mărunt; 250 g de fasole verde fină, curăţată şi tăiată în jumătate; 300 ml suc de roşii sau bulion; piper negru, proaspăt măcinat; 1 vârf de cuţit de sare; 1 linguriţă de rozmarin uscat şi mai multe fire de rozmarin proaspăt.

Mod de preparare: Se rumeneşte mielul în uleiul încins, timp de 15 minute, la foc potrivit. Se scurge excesul de grăsime. Se adaugă cartofii, morcovii, usturoiul, ceapa, bulionul, rozmarinul uscat, sarea, piperul şi se pun la fiert. Când au început să fiarbă, se face focul mic, se acoperă şi se mai lasă la fiert circa 30 de minute. Se adaugă fasolea, se acoperă şi se mai dă la fiert până s-au pătruns carnea şi legumele.

Se scoate grăsimea de la suprafaţă, se ornează cu rozmarin proaspăt şi se serveşte. Poftă bună! (D. DUMITRIU)

Miel la tavă

Carcasa unui miel de 6-8 kg se pune netranşată într-o tavă.

Ingrediente: sare, piper, 200 ml de ulei, 200 g de unt, 6-10 bucăţi de usturoi verde, 1 căpăţână de usturoi vechi, 2 pahare cu vin alb.

Mod de preparare: Se freacă bine carnea cu sare, usturoi pisat şi piper, apoi cu ulei. Se aşază tava cu unt şi ulei în cuptorul încins, iar când sfârâie grăsimea se potriveşte mielul cu spinarea în sus. Se înteţeşte focul. Carnea se unge cât de des cu grăsime, până prinde crustă şi culoare.

Focul se domoleşte, se toarnă vinul peste carne şi, vreme de un ceas, se unge carnea cu sosul din tavă, la nevoie chiar cu apă. Friptura este gata în momentul în care furculiţa intră uşor în carne. La sfârşit, presărăm usturoi pisat peste carne şi sos şi ornăm friptura cu bucăţile de usturoi verde. O mai lăsăm la foc 10 minute.

O masă cu friptură de miel se savurează alături de un vin negru sau roşu.

Hrean ardelenesc

De la o masă pascală ce are ca aperitive jambonul, cârnaţii afumaţi şi, bineînţeles, ouăle vopsite nu poate lipsi sosul de hrean.

Ingrediente: 3 linguri de hrean, 1 lingură de miere, 300 ml de smântână, 1 linguriţă de sare, 1 linguriţă de oţet.
Mod de preparare: Hreanul se rade foarte mărunt; se freacă cu smântâna, se adaugă oţet, miere, sare. Se serveşte imediat, altfel îşi pierde vlaga.

Pasca

Pasca este o tartă rituală făcută dintr-un aluat obişnuit de cozonac şi umpluturi diverse, mai ales pe bază de brânzeturi. Reţeta pe care o propunem are următoarea compoziţie:

Baza: 500 grame aluat de cozonac, 50 grame unt pentru uns tava. Compoziţia: 500 grame brânză de vaci, 1 pahar de zahăr, 2 linguri făină, 3 ouă + 1 ou pentru uns, 2 linguri unt, 2 prafuri de sare, 2 linguri stafide, nucşoară, scorţişoară, zahăr vanilat, coajă de lămâie.

Mod de preparare: Brânza, untul şi zahărul se bat împreună. Se adaugă ouăle, pe rând, sarea, apoi făina amestecată în puţin lapte. La sfârşit se pun mirodeniile. Tava se unge cu unt şi apoi se pune baza de aluat de cozonac. Se adaugă compoziţia şi se pune la copt.

L. PANDREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
770

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

329--iubire-sau-suferinta.html

Iubire sau suferinţă?

Pe lângă Sfintele Paşti, este bine să vorbim despre Sâmbăta Învierii lui Lazăr, despre Florii, despre importanţa zilelor din Săptămâna Patimilor, despre Sf. Mare Mc. Gheorghe şi despre o mulţime de sfinţi români: Sf. Teotim, Episcopul Tomisului; Sf. Ierarhi Mărturisitori: Ilie Iorest şi Sava, Mitropoliţii Transilvaniei; Sf. Ierarh Iosif Mărturisitorul din Maramureş; Sf. Pasicrat şi Valentin din Durostorum, Sfântul Cuvios Vasile de la Poiana Mărului.

Învierea lui Lazăr şi, consecinţă a acesteia, intrarea triumfală în Ierusalim fac parte din planul lui Dumnezeu prin care încearcă să ne lumineze mintea asupra faptului că Hristos este Cel pe care trebuie să-L urmăm, pentru că El ne arată drumul către mântuirea de toate greutăţile şi suferinţele îndurate în această viaţă. De altfel, privind faptele celorlalţi sfinţi pe care i-am amintit mai sus, vom înţelege că pentru a merge pe calea arătată de Fiul lui Dumnezeu trebuie să înfruntăm, aşa cum a făcut-o El, tocmai acele suferinţe şi greutăţi de care ne dorim să fim izbăviţi.

Este un paradox. Cine îşi doreşte să sufere? Oare sfinţii au fost nişte necugetaţi? De ce au ales această cale? Pentru că la capătul ei este Împărăţia lui Dumnezeu. Şi apoi suferinţa nu este parte integrantă a acestei căi. Ea apare deoarece ne aţin calea oameni fără frica lui Dumnezeu. Ceea ce vreau să evidenţiez este că problemele cărora le-au făcut faţă, prin puterea lui Dumnezeu, sfinţii, nu diferă decât prin formă de cele pe care suntem nevoiţi să le îndurăm noi astăzi.

Şi încă o dată spun, nu pentru că ar face parte din plan, adică intri în Împărăţie dacă treci ca Hercule prin cele 12 munci. Intrarea în împărăţie este condiţionată de împlinirea poruncii iubirii, să iubeşti pe Dumnezeu din toată puterea şi pe aproapele tău ca pe tine însuţi.

Dar tocmai împotriva acestei porunci se aşează cel al cărui nume chiar aşa se traduce, „împotrivă“, diavolul. Sunt mulţi cei care nu înţeleg în ruptul capului de ce totuşi Dumnezeu nu intervine radical, eliminând toate acestea dintr-o dată, pentru că altfel nu s-ar dovedi că sunt unii care ar face orice pentru Cel pe care îl iubesc.

Slujba sfinţilor sărbătoriţi în Săptămâna Mare, a Patimilor, se săvârşeşte totdeauna a doua zi de Paşti, în Lunea Luminată, combinată cu slujba acesteia; iar dacă sunt mai mulţi sfinţi de prăznuit, se pot rândui şi în următoarele zile ale Săptămânii Luminate. Anul acesta, este cazul special al sărbătorii Sf. Mare Mc. Gheorghe, care cade în Miercurea Mare.

Excepţie: bisericile care au hramul sfântului pot alege să săvârşească prăznuirea în Duminica Floriilor, combinată cu slujba praznicului, conform Tipicului.

Adrian Nedelcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
624

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Finanţarea investiţiilor private

Pentru a putea beneficia de fondurile nerambursabile prin FEADR, în vederea finanţării propriei afaceri, trebuie să vă încadraţi într-o categorie de beneficiar eligibil sau, după caz, să deveniţi unul eligibil.

Beneficiarii eligibili pentru proiectele de investiţii se vor încadra, în general, într-una din următoarele categorii:

a) Persoană Fizică Autorizată/Asociaţie Familială (PFA/AF)

Este cea mai simplă formă de beneficiar eligibil, în linii mari, acest statut obţinându-se prin autorizare la primăria locală.

Avantaje: procedură simplă, contabilitate simplificată, impozitare mică.

Dezavantaje: nu se pot face angajări / pot lucra doar membrii asociaţiei familiale, persoana trebuie să aibă studii în domeniul în care se face autorizarea activităţii, limitarea eventualelor extinderi etc.

b) Asociaţii în domeniu cu statut juridic. Grupuri de producători şi cooperative

Este forma cea mai agreată de către mecanismele comunitare, deoarece sprijinul financiar nerambursabil se adresează direct mai multor persoane, iar investiţia va avea un impact mult mai mare.

Avantaje: investiţii cu acoperire mare, întărirea comunităţii, posibilitatea accesării şi altor subvenţii pentru dezvoltarea asocierii şi grupării fermierilor, împărţirea riscului.

Dezavantaje: procedură de înfiinţare mai complexă.

Microîntreprinderi şi întreprinderi mici şi mijlocii:

- microîntreprinderile: până la 9 angajaţi şi mai puţin de 2 milioane euro cifră de afaceri;
- întreprinderi mici: între 10 şi 49 de salariaţi şi mai puţin de 10 milioane euro cifră de afaceri;
- întreprinderi mijlocii: între 50 şi 249 de angajaţi şi mai puţin de 50 milioane euro cifră de afaceri;
- IMM-urile şi microîntreprinderile pot fi Societate cu Răspundere Limitată (SRL), Societate în Nume Colectiv (SNC), Societate pe Acţiuni (SA) etc., conform legislaţiei comerciale naţionale.

Chiar înainte să demaraţi alcătuirea documentaţiei de finanţare, rezolvaţi şi clarificaţi statutul juridic şi situaţia financiară a entităţii comerciale pe care o aveţi. Acest lucru vă va scuti de surprize şi de eventuala respingere a cererii de finanţare.

Atenţie!

În situaţia în care nu sunteţi o persoană juridică nou înfiinţată, iar statutul juridic vă încadrează în una din categoriile pentru care sunt prevăzute raportări financiare (PFA, SRL, SNC, SA etc.), pe lângă certificatul de înmatriculare, proiectul va fi însoţit de următoarele documente:

• Ultimul bilanţ precedent anului depunerii proiectului, însoţit de contul de profil şi pierdere, care trebuie să reflecte că rezultatul net este pozitiv, avizate de administraţia financiară.

Sau

- Declaraţie pe proprie răspundere a solicitantului că nu a desfăşurat nicio activitate anterioară depunerii proiectului, înregistrată la Administraţia Financiară, pentru situaţia în care solicitantul s-a constituit ca persoană juridică anterior depunerii proiectului, nu a avut activitate de la înfiinţare şi până la data depunerii proiectului.

Dintre documentele obligatorii mai fac parte:

- Certificate care să ateste lipsa datoriilor fiscale şi sociale şi Cazierul fiscal eliberat de Direcţia Generală a Finanţelor Publice, în conformitate cu legislaţia naţională în vigoare.
- Declaraţie pe proprie răspundere, prin care solicitantul confirmă dacă are sau nu obligaţii către bănci sau alte instituţii financiare, iar în cazul existenţei unor astfel de obligaţii va ataşa:
- Graficul de rambursare a datoriilor;
- Documentul emis de societatea creditoare pentru certificarea respectării graficului de rambursare;
- Graficul de reeşalonare a datoriilor către bugetul consolidat (dacă este cazul).
- Cetăţenii străini pot accesa o finanţare nerambursabilă, conform legislaţiei în vigoare.

Ce trebuie să ştim pentru alcătuirea cererii de finanţare

a) Amplasamentul proiectului - terenul

Pentru a fi eligibilă o investiţie realizată cu ajutorul FEADR, aceasta poate să fie amplasată pe teritoriul României (atât în spaţiul rural, cât şi în oraşe sau municipii) în care se pot desfăşura, cu respectarea prevederilor legislaţiei în vigoare, activităţi încadrate în următoarele domenii economice:

a) producţia agricolă vegetală şi/sau zootehnică şi silvică;

b) procesarea industrială a produselor agricole, silvice, pentru prima şi a doua procesare (mai puţin sectorul silvic pentru a doua procesare);

c) servicii de turism şi de agrement rural.

Notă: Investiţii pentru activităţi meşteşugăreşti, artizanale şi de mică industrie se pot amplasa doar în spaţiul rural.

Atenţie!

Potenţialul beneficiar trebuie să prezinte o situaţie juridică clară a terenului pe care se va amplasa investiţia. Astfel, beneficiarul va prezenta fie o copie după Titlul de proprietate asupra terenului, şi/sau tabelul centralizator emis de primărie, semnat de persoanele autorizate conform legii, conţinând sumarul contractelor de arendare cu suprafeţele luate în arendă pe categorii de folosinţă şi perioada de arendare (minimum 5 ani de la semnarea contractului), fie un act doveditor al dreptului de folosinţă, cum ar fi contractul de concesiune, însoţit de adresa emisă de concedent.

Amplasarea unui proiect trebuie să aibă în vedere respectarea cerinţelor propuse prin Planul de Urbanism General (PUG) şi Planurile de Urbanism Zonal (PUZ). Pentru proiectele care prevăd construcţii trebuie prezentat şi Certificatul de urbanism.

Atenţie!

Certificatul de urbanism este actul emis de autorităţile administraţiei publice locale prin care se fac cunoscute solicitantului elementele care caracterizează regimul juridic, economic şi tehnic al unui imobil, stabilite prin evidenţele existente şi documentaţiile de urbanism aprobate.

b) Resursele umane implicate în alcătuirea documentaţiei şi în proiect

Acest aspect este de cele mai multe ori neglijat ducând la blocaje nedorite în demararea documentaţiei necesare obţinerii finanţării nerambursabile.

Fiecare beneficiar, pentru executarea contractului şi derularea proiectului în bune condiţii, va desemna un responsabil legal şi un responsabil tehnic, care îl vor reprezenta în relaţiile cu APDRP şi părţi terţe.

Excepţie!

Persoanele Fizice Autorizate, Asociaţiile Familiale şi Microîntreprinderile pot desemna în vederea derulării proiectului o singură persoană, care să fie în acelaşi timp şi responsabilul legal şi responsabilul tehnic.

Responsabilul legal este persoana ce deţine dreptul de reprezentare şi de angajare de fapte comerciale, în condiţiile legii, care va semna contractul de finanţare cu APDRP, în cazul în care cererea va fi selectată.

Responsabilul tehnic va asigura relaţia cu APDRP şi/sau terţe părţi, coordonând şi răspunzând de executarea contractului din punctul de vedere al aspectelor tehnico-financiare ale proiectului.

Atenţie!

Responsabilul legal poate fi de exemplu, administratorul societăţii sau un director angajat cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată.

c) Elaborarea proiectului

Pentru a putea primi fonduri nerambursabile trebuie să întocmiţi un proiect.

Proiectul trebuie să conţină cererea de finanţare (un document tip care se completează pe baza modelului oferit gratuit de APDRP), precum şi o serie de documente justificative, care diferă în funcţie de tipul investiţiei alese.

Atenţie!

Responsabilul tehnic poate fi şi un salariat cu contract de muncă parţial, şi/sau reprezentantul unei firme specializate, în baza unui contract de prestări servicii, care să acorde asistenţă şi să asigure colaborarea în vederea derulării contractului sub aspectul tehnico-financiar.

Proiectul, în funcţie de valoarea financiară a acestuia, poate fi alcătuit de către dumneavoastră sau puteţi opta pentru:

• Instituţii ale statului abilitate în acest sens, în speţă Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă, prin cele 42 de oficii judeţene de consultanţă agricolă (telefoane: 021/312.46.20; 312.46.27; Fax: 021/312.46.43;
e-mail: agentiaagricola@anca-maap.ro ;
website: www.consultantaagricola.ro).

• Instituţii private de consultanţă care oferă contra unui comision asistenţă completă pentru întocmirea proiectului (studiul de fezabilitate, planul de afaceri, diferite studii, bugetul proiectului etc.)

Atenţie!

Citiţi cu atenţie contractul de consultanţă, stabiliţi după caz clauze speciale şi precise. Cereţi firmei să vă asigure şi asistenţă post-contractare pentru licitaţii şi cereri de plată.

De cele mai multe ori, partea cea mai dificilă nu este alcătuirea proiectului, ci implementarea financiară şi derularea acestuia.

d) Contribuţia financiară în proiect

FEADR, ca şi Programul SAPARD, se bazează pe principiul cofinanţării proiectelor de investiţii private.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
799

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

330--veniti-de-luati-Lumina.html

„Veniţi de luaţi Lumină!“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Învierea Domnului, cea mai importantă sărbătoare a creştinătăţii, simbolizează renaşterea, reaprinderea luminii speranţei acolo unde norii grei ai dezamăgirii întunecă văzduhul vieţii. Este sărbătoarea în care creştinul îşi deschide sufletul spre a primi căldura dragostei divine.

Învierea Domnului reuneşte creştinii într-o uriaşă biserică vie, de aceea este considerată o sărbătoare a comuniunii.

În noaptea de Paşte, peste lume se aude chemarea „Veniţi de luaţi Lumină!“, fiind adresată credincioşilor pentru a primi lumina cerească, lumina din Lumina lui Dumnezeu, fără de care omul trăieşte în întuneric. Sfântul Apostol Ioan spune: „El este Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume“.

Alături de cei dragi, credincioşii rostesc cu evlavie „Hristos a Înviat! – Adevărat a Înviat“, mărturisind Învierea Domnului. Paştele este un prilej de a reuni familiile, prilej de iertare, momentul în care trebuie să demonstrăm aproapelui iubirea pe care şi Hristos ne-a arătat-o în momentul Răstignirii.

În această noapte, în care între Împărăţia lui Dumnezeu şi lume se va deschide poarta prin care Hristos va ieşi cu slavă spre a aduce tuturor bucuria Învierii Sale, privind spre cer, purtând între palme lumânări aprinse, creştinii se vor face părtaşii miracolului reînnoirii. Învierea Domnului este praznicul vieţii, pentru că înseamnă biruinţa vieţii asupra morţii, dă sens vieţii pământeşti, cât şi celei veşnice.

Pogorârea Luminii

Una dintre puţinele minuni care au loc, în fiecare an, în zilele noastre, este aceea a arătării Sfintei Lumini la Sfântul Mormânt în noaptea de Înviere, adică a acelei lumini neaprinse de mână omenească.

În Sâmbăta Mare, deasupra Sfântului Mormânt din Ierusalim coboară din Cer un fel de foc. Miracolul se petrece, invariabil, de două milenii, în fiecare an şi durează numai două minute, după care focul celest se transformă în foc obişnuit.

Asupra acestui lucru există numeroase mărturii, sute şi sute de credincioşi fiind prezenţi în momentul când, în noaptea Învierii lui Hristos, luminează pe pământ pentru câteva clipe un foc nematerial, o lumină care poate fi ţinută în mână fără a te arde.

Procesiunea este măreaţă. Patriarhul, cu tot sinodul, arhimandriţii, stareţii mănăstirilor din Palestina, monahi şi fraţi, toată Frăţia Sfântului Mormânt, la care se adaugă şi pelerinii clerici, stau înşiruiţi pe două rânduri într-o ordine desăvârşită. Apoi merg de la altarul Bisericii Învierii spre Sfântul Mormânt, în sunete de clopot şi toacă, împletite cu glasurile neîntrecute ale slujitorilor. Întreg văzduhul este numai sunet şi cântare. Procesiunea se face fără lumânări şi în toată biserica nu se află nicio candelă sau lumânare aprinsă.

Semnificaţia buchetului de lumânări

Toţi ţin în mâini buchetele de lumânări, câte treizeci şi trei, după numărul anilor pământeşti ai Mântuitorului, şi, cu privirile aţintite spre Sfântul Mormânt, sunt într-o încordată aşteptare. Procesiunea slujitorilor înconjură de trei ori Sfântul Mormânt şi cele două capete ale şirului se ajung înfăşurându-l ca o uriaşă panglică vie.

Mormântul Domnului este pecetluit de cu seară: „Lumina era în întuneric, dar întunericul nu a cuprins-o“. După a treia înconjurare se despecetluieşte uşa. Patriarhul intră înlăuntru, adună cu mâinile vata de pe lespedea Sfântului Mormânt (care era dinainte aşezată acolo), şi care se aprinde acum cu o lumină fosforescentă, care nu arde, şi iese cu ea afară la mulţime... Un strigăt de uimire cutremură toată biserica şi ropotele de aplauze ale unei nestăvilite bucurii umplu văzduhul.

Minunea s-a mai petrecut o dată. Toată lumea se înghesuie să-şi aprindă buchetul de lumânări de la Sfânta Lumină şi în câteva clipe întreaga biserică este o mare de foc.

Sărbătoarea biruinţei

Paştele este sărbătoarea luminii, a biruinţei, a bucuriei şi totodată inaugurare, început al împărăţiei celei veşnice. Aşa cum pe Muntele Tabor, Domnul şi-a arătat o clipă ucenicilor slava Sa, tot aşa şi acum, la Sfântul Mormânt prin Sfânta Lumină, Hristos Cel înviat străluceşte o rază a slavei Sale peste credincioşii adunaţi la ospăţul cel de taină al Învierii Sale.

Sfântul Apostol Pavel ne spune: ,,să lepădăm dar lucrurile întunericului şi să ne îmbrăcăm cu armele luminii“.

Sfântul Evanghelist Matei ne îndeamnă să facem fapte bune, arătând că suntem fiii Lui Dumnezeu: ,,Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, aşa încât să vadă faptele voastre cele bune şi să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri.“

În noaptea de Înviere, fiecare tânăr sau bătrân vine la biserică să ia parte la Înviere şi să ia Lumină. Lumina sfântă luată de noi este lumina nădejdii şi a credinţei noastre. De acum nu mai suntem singuri, suntem în Lumina Învierii, în lumina adusă de Hristos.

Toată creaţia este văzută în Lumina Învierii şi a iubirii lui Hristos. Acum este timpul să primim Lumina în sufletele şi în casele noastre, să păstrăm şi să trăim în această Lumină. Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „Să nu fim nepăsători faţă de binefacerile pe care le-am primit prin Învierea Domnului. Ziua Învierii este ziua iubirii, a iertării şi a nădejdii, fiindcă ziua Învierii Domnului este ziua Învierii noastre.“

Triumful binelui

După o Săptămână a Patimilor, când Iisus Hristos s-a lăsat răstignit pe cruce pentru a răscumpăra păcatele omenirii, de Paşte, întreaga creştinătate ortodoxă prăznuieşte triumful binelui asupra răului, izbânda sufletului asupra păcatului. Fiecare credincios poartă în mână o lumânare pe care o va aprinde din lumina adusă de preot de pe masa Sfântului Altar.

Această lumină se va ţine aprinsă în tot timpul săvârşirii Sfintei Învieri. Ea este simbolul Învierii, al biruinţei vieţii asupra morţii şi a Luminii lui Hristos asupra întunericului păcatului. După Înviere, fiecare om se întoarce cu lumina, (numită în cele mai multe părţi Lumina Învierii), aprinsă acasă. După ce păşesc peste prag, se închină, iar apoi sting lumânarea în grindă, afumând-o pe aceasta în semnul crucii...

Octavian GOGA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
1321

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Noaptea Învierii

La miezul nopţii, în întreaga fire
Pornesc să cânte îngerii în cor,
Dând marea veste că Mântuitorul
S-a ridicat din morţi, biruitor,
Că Binele a pus pe fugă Răul
Şi diavolul coboară-n iad, învins...
Dumnezeiască noapte! Bucuria
E fără margini, fără de cuprins.
Veniţi şi voi, săteni, la sărbătoare,
Cu sufletul deschis, cu gând pios,
Veniţi către altar să luaţi lumină
Şi proslăviţi-L pe Iisus Hristos!
Pe Prea Curata ce-a purtat în pântec
Cu drag nespus nepreţuitul rod
Şi L-a născut la Bethleem, în iesle,
Departe de gealaţii lui Irod!
Pe Duhul Sfânt ce ne păzeşte viaţa
Ca pe-un ostaş armura, ca un scut,
Dar mai presus – pe Cel Atotputernic
Prin care totul, toate s-au făcut!
Şi să-nălţăm spre Cer fierbintea rugă
De-a fi mai milostiv cu-acest popor,
S-avem şi noi un dram de fericire,
Cârmuitori mai buni în viitor,
Să nu mai ardă seceta recolta,
Să nu mai cadă ploile potop,
Să nu mai întâlnească pasul ţării
Numai oprelişti, tină şi vârtop!
....
La miezul sfintei nopţi, când luăm lumină
Şi-nconjurăm biserica din sat,

Ce minunat răsună marea veste:
Hristos, Iisus Hristos a înviat!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
645

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

332--despre-vopsitul-oualelor.html

Despre vopsitul ouălor

Străvechea îndeletnicire a vopsitului ouălor poartă diverse denumiri, în funcţie de regiunile unde se practică. Astfel, găsim „ouă scrise“, „ouă împănate“, „ouă săpate“, „ouă muncite“, „ouă împistrite“ ş.a.

Tehnici folosite

Pentru vopsit se utilizează fie coloranţi vegetali, fie coloranţi de sinteză (chimici). Indiferent de clasa de coloranţi folosită, operaţiile de pregătire a ouălor sunt aceleaşi: se spală cu apă caldă, se şterg cu o pânză moale din bumbac, pentru a înlătura orice fel de impurităţi care ar putea influenţa negativ vopsirea.

Ouăle se fierb până devin tari, la foc mic, pentru a preveni crăparea cojii. Se trec apoi, calde, în soluţia colorată în care se fierb până când culoarea se prinde bine pe ele. După aceea se scot, se pun pe un şerveţel (absorbant), unde se lasă să se usuce. Când s-au uscat, dar încă sunt calde, ouăle vopsite se ung cu ulei (vegetal), în strat subţire.

Pentru un rezultat bun, se vor utiliza soluţii cât mai concentrate atât în cazul coloranţilor vegetali, cât şi al coloranţilor chimici. Sunt posibile şi vopsirile succesive în două (sau chiar trei) soluţii colorate diferit.

Alegerea culorilor

Vopsirea în roşu se face direct pe ouăle albe; vopsirea în portocaliu se face fie direct, fie prin vopsiri succesive ale ouălor albe în roşu şi apoi în galben (sau invers); vopsirea în galben se face direct pe ouăle albe; vopsirea în albastru se realizează pe ouăle albe, această culoare fiind utilizată şi ca strat de bază pentru obţinerea verdelui, prin revopsire cu galben şi pentru obţinerea violetului, prin revopsire cu roşu. Este posibilă şi vopsirea în albastru a ouălor galbene (pentru verde) şi a celor roşii (pentru violet). Vopsirea în violet se realizează prin vopsirea ouălor albe succesiv în roşu, apoi în albastru (sau invers).

Reţete posibile

Culoarea roşie este relativ bine reprezentată printre plantele cu proprietăţi tinctoriale.

Iată câteva reţete valabile atât pentru vopsirea în roşu a fibrelor textile, cât şi a ouălor.

Reţeta 1:

- arin negru – scoarţă proaspătă sau uscată;
- şovârf – florile proaspăt culese;
- piatră acră.

Plantele se cufundă în apă rece cât să le acopere şi se lasă timp de o zi, după care se scot şi se întind la uscat la soare, timp de 30 de minute. Apoi se aşază într-un vas un rând de plante peste care se toarnă borş sau zeamă de la varză acră sau piatră acră pisată bine, se toarnă apa în care au stat plantele, cât să le acopere, şi se fierbe totul timp de 2-3 ore, până se colorează apa. După aceea se scot plantele şi se introduc ouăle calde, care vor fierbe la foc mic până se obţine nuanţa dorită.

Reţeta 2:

- măr acru – frunzele şi florile.

Florile şi frunzele se usucă bine la umbră, se sfărâmă până se transformă în pulbere; se introduc în apă caldă, unde se lasă (fără a fierbe) trei zile. Se fierbe apoi planta macerată până eliberează esenţa colorată. Ulterior se introduc ouăle, care vor fi vopsite la foc mic.

Pentru a afla mai multe informaţii referitoare la vopsirea ouălor putem apela la următoarea bibliografie: Agneta Bâtcă, Vopsitul tradiţional cu plante, Editura Ceres, Bucureşti, 1994, Artur Gorovei, Ouăle de Paşti, Editura Monitorul Oficial şi Imprimeriile Statului/Imprimeria Naţională, Bucureşti, 1937.

Daniela FRUMUŞEANU, Universitatea Naţională de Arte, Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
2177

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

333--festivalul-national-al-oualelor-inc...

Festivalul Naţional al Ouălor Încondeiate

Ţinut românesc de legendă, Bucovina – Ţara Fagilor – şi-a păstrat ca nimeni alta arhitectura rurală tradiţională, arta, datinile şi obiceiurile din străbuni, cu identitatea lor inconfundabilă pe un mapamond tot mai cosmopolit. Satele bucovinene, înşirate de-a lungul văilor cu ape repezi, străjuite de obcini domoale, cu gospodării reprezentative pentru civilizaţia pajiştilor carpatine, sunt adevărate muzee vii în aer liber.

Unul dintre aceste sate-muzeu cu numele de Ciocăneşti, situat pe valea Bistriţei Aurii, a început să se remarce prin cele două festivaluri naţionale, şi anume: al ouălor încondeiate şi al păstrăvului, iniţiate de vrednicul primar Gheorghe Tomoiagă, urmat şi susţinut cu devotament de întreaga obşte a comunei.

Primul dintre ele, Festivalul ouălor încondeiate, a ajuns la a V-a ediţie şi s-a desfăşurat în perioada 7-9 martie, de Lăsatul Secului, la începutul Postului Mare al Paştelui. Cu acest prilej se întrunesc meşteri renumiţi ai încondeierii ouălor din întreaga ţară, păstrând tradiţia şi măiestria pentru generaţiile viitoare.

Marele sculptor Brâncuşi spunea despre ou că este „maica tuturor formelor“, începutul şi sfârşitul.

Originea ouălor colorate şi mai apoi ornate ori decorate se pierde în negura vremurilor precreştine din Europa şi Asia, continuând până în zilele noastre, în spaţiul carpatic, mai ales.

Am văzut la lucru echipa de încondeietori vârstnici şi foarte tineri care mânuiau cu multă măiestrie „chişiţa“ pentru „impistrirea“ ouălor de găină sau chiar de struţ, folosind diferite tehnici tradiţionale cu motive geometrice, florale şi zoomorfe, pe fonduri divers colorate, în funcţie de zona de origine.

Există o infinitate de modele care se împrospătează mereu, graţie talentului artiştilor anonimi ce au salvat această artă şi vor duce mai departe minunatul meşteşug.

Bucuros de oaspeţi, primarul din Ciocăneşti a spus în cuvântul de bun venit: „Găsesc că prin oul încondeiat se exprimă întreaga filozofie a existenţei noastre străbune, prin care am trecut secole de-a rândul şi am rămas tot pe aceste meleaguri, aşa cum aici s-au născut şi au rămas pe vecie înaintaşii noştri, vrednici de pomenire pentru binecuvântarea pe care ne-au lăsat-o.

Această artă extraordinară cred că merită preţuită şi mai mult, pentru că ea se regăseşte în primul rând în noi, prin educaţia primită de la părinţi, dar şi prin darul şi harul pe care acest popor le-a avut dintotdeauna…“

Îmi vine greu să mai adaug ceva la cele spuse de amfitrionul nostru, Gheorghe Tomoiagă.

Juriul festivalului, condus de eminentul om de cultură prof. dr. Corneliu Bucur, director general al Complexului Muzeal Astra din Sibiu, a acordat trofeul doamnei Otilia Mahu din Câmpulung Moldovenesc.

Pentru cei tineri, păstrători de tradiţii, au fost acordate premii: Asociaţiei Vatra Hărmanului din localitatea omonimă din judeţul Braşov; grupurilor de copii din comunele Brodina – Suceava, Săcele – Braşov, Ciocăneşti şi Stuplicani – Suceava.

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
958

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Urări de sănătate şi viaţă îndelungată „Sfinţilor“ Gheorghe şi celor cu nume de flori

Ne este dat ca, în ultima decadă a lunii aprilie, să le urăm sănătate şi viaţă îndelungată celor peste 900.000 de persoane care poartă prenumele Sfântului Gheorghe şi Sfintelor Florii.

Gândurile noastre se îndreaptă cu deosebire în aceste momente sărbătoreşti spre colaboratorii de marcă şi prietenii revistei „Lumea Satului“. Ei sunt cei care ne sprijină şi ne respectă truda în realizarea unei publicaţii puse în slujba prosperităţii comunităţii rurale şi a agriculturii. Fie ca urările noastre sincere să se împlinească în folosul lor şi al familiilor lor, dar şi a propăşirii celor care ne asigură pâinea cea de toate zilele.

Le urăm, deci, doamnelor şi domnilor cu nume de sfinţi:

Gheorghe Albu – să reuşească să depăşească performanţele manageriale ale agronomilor pur-sânge care s-au perindat la conducerea agriculturii în ultimii 17 ani.

Gheorghe Antochi – să-i dea Dumnezeu puterea şi răbdarea de-a desăvârşi marea „lucrare“ începută cu 18 ani în urmă!

Gheorghe Glăman – avem năzuinţa că, într-o zi, bunul Dumnezeu îi va întoarce toate darurile făcute cu generozitate prietenilor adevăraţi şi neadevăraţi de-a lungul existenţei sale profesionale.

Gheorghe Sin – omului care emană bunătate sufletească şi inteligenţă de la prima privire îi datorează recunoştinţă şi respect profesional toţi cei care au o oarecare legătură cu cercetarea agricolă.

Gheorghe Mencinicopschi – aşteptăm din partea celebrului nutriţionist reţeta ideală (fie ea şi o pilulă alimentară) care să întrunească cel puţin două condiţii fundamentale: să fie sănătoasă, dar, mai ales, ieftină.

Gheorghe Stratulat – îi urăm să-şi vadă împlinit visul profesional de pe vremea când a clădit şi condus la Titu-Dâmboviţa cel mai mare complex avicol din sud-estul Europei.

Gheorghe Liciu – fie ca acum, în pragul unui bilanţ profesional ce se măsoară în decenii, soarele să apară şi pe străzile satelor umplute de cirezile de vite la care a visat o viaţă întreagă!

Gheorghe Predilă – Doamne, câte speranţe de mai bine şi-a pus acest om în vremurile ce aveau să vină după chinurile facerii Noii Revoluţii Agrare! Noi am vrea să-l încurajăm, spunându-i că nu este totul pierdut.

Confraţilor de breaslă

Gheorghe Verman – îi urăm în primul rând sănătate, putere de muncă şi pricepere din care are să dea şi altora.

Gheorghe Oproiu – Fie să aibă parte de o călătorie lungă şi frumoasă prin viaţă!

Gheorghe Ostroveanu – să aibă puterea să înfrunte cu bărbăţie competiţia care duce spre supremaţia publicisticii agrare. La mulţi ani, George!

Urările noaste de bine şi sănătate se îndreaptă şi spre: Gheorghe Dănilă, OJCA Botoşani, Floricel Maricel Dima, OJCA Galaţi, Camelia Apetroaie, OJCA Iaşi, Viorica Ciocian, OJCA Maramureş, Delia Elena Constantin şi Florentina Burlea, OJCA Sibiu, Georgeta Dănilă, OJCA Suceava, Florentina Iftode, OJCA Vaslui, Gheorghe Carpov, DADR Tulcea, Gheorghe Mogoş, Direcţia Silvică Arad, Gheorghe Savu şi George Brăiescu, Direcţia Silvică Bacău, Gheorghe Ivan, Direcţia Silvică Bistriţa-Năsăud, George Capanu şi Heimerl Florina, Direcţia Silvică Bucureşti, Gheorghe Caragheorghe, Direcţia Silvică Constanţa, Gheorghe Dumitriu, Direcţia Silvică Giurgiu, Gheorghe Davidescu, Direcţia Silvică Slatina, Gheorghe Lovin, Direcţia Silvică Slobozia, Gheorghe Novac, Direcţia Silvică Târgu Jiu, Gheorghe Tarcea, Direcţia Silvică Timişoara, Gheorghe Manole, DADR Botoşani, Gheorghe Carpov, DADR Tulcea.

Florinii şi Florinele

La nivelul ţării, ei numără aproximativ 680.000 de persoane. Pentru românii ortodocşi şi greco-catolici, Duminica Floriilor înseamnă cea mai înaltă recunoştinţă celui care, prin triumfala sa intrare în Ierusalim, avea să devină Mântuitorul păcatelor omenirii.

În mod paradoxal, colaboratorii noştri ce poartă acest nume cu valoare de simbol sunt puţini la număr. Le urăm tuturor un an înfloritor şi cu sănătate.

Lumea Satului

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
2643
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

335--de-vorba-cu-florile.html

De vorbă cu florile > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDe vorbă cu florile

„Miresme dulci de flori mă-mbată şi mă alintă gînduri blânde...
Ce iertător şi bun ţi-e gândul, în preajma florilor plăpânde!“
(Dimitrie Anghel – „În grădină“)

În primăvara aceasta am fost la Serele Vitan mai devreme decât în alţi ani. Construcţii înalte din beton şi sticlă ameninţă şi ce-a mai rămas din vestitele sere de altădată. Acolo l-am cunoscut pe inginerul Marin Spiridon, omul care „stă de vorbă“ cu florile.

De când? îl întreb. Din 1990, când serele au fost puse în vânzare, iar angajaţii au avut prioritate la cumpărare. Pentru că soţia dumnealui lucra, din 1977, la Florăria serelor, au decis s-o cumpere. Au achitat în rate, dar greul a venit după aceea. Pentru că era în stare de degradare, au fost necesare investiţii mari.

Marea dezamăgire: muncitorii!

Cumpătat la vorbă, dl Spiridon trebuie iscodit pentru a afla câte ceva de la el. Îl întreb, dacă ar fi s-o ia de la capăt, ar mai alege afacerea aceasta? Nu, e prea greu! Pe timpul iernii stă în seră şi ziua, şi noaptea. Oricând se poate sparge o ţeavă, se poate defecta un robinet şi, dacă n-ar avea căldură o noapte, florile ar îngheţa. Nu are angajaţi? Ba da, însă a fost dezamăgit de multe ori. Tinerii nu vin. Până în ’97-’98, veneau în vacanţe şi munceau ca zilieri, apoi a apărut Internetul şi nu-i mai scoţi din casă.

Sunt perioade când e nevoie de multă forţă de muncă, dar nu poţi angaja permanent, pentru că e doar o situaţie temporară. Mai vine atunci băiatul dânsului (are 20 de ani), dar nu ştie prea multe despre cultivarea florilor şi nici nu prea-i place.

Un autodidact!

Dl Spiridon este un autodidact; fără să fi avut pregătire de specialitate, a învăţat singur tot ce ştie despre flori, a studiat multe cărţi.

S-a axat pe producerea de flori, dintre care freziile ocupă cea mai mare parte; mai cultivă cală şi gerbera, dar în cantitate mică.

În timp ce vorbim, ne plimbăm printre straturile de flori. Uneori, dl Spiridon se apleacă pentru a îndrepta câte o floare prin plasa de susţinere, uşor, cu grijă, şoptindu-i, parcă, ceva.

E greu să cultivi flori? Da, e greu. După înflorire, în aprilie-mai, plantele se scot, se pun la uscat, iar în august se replantează şi apoi începe îngrijirea lor. Înainte foloseau ca îngrăşământ gunoiul de grajd (te rugau fermierii cu el), acum fermele s-au împuţinat, iar cele care mai sunt se află departe şi transportul costă foarte mult.

Concurenţa care macină

Înainte toţi cumpărau de aici flori, acum importul e foarte mare şi, în timp ce străinii sunt subvenţionaţi de stat pentru a ieşi cu produse ieftine pe piaţă, la noi e din ce în ce mai greu. Producţia de flori o valorifică prin magazinul propriu (o mică parte), dar cea mai mare parte, prin florării care le iau de aici şi le duc în piaţa de flori.

Cultivarea florilor, ca, de altfel, orice ramură a agriculturii depinde în mare parte de vreme, care este un factor important atât pe perioada culturii, dar şi a valorificării. Degeaba ai marfă frumoasă, dacă e vremea rea şi florarii de la colţ de stradă nu pot vinde marfa.

Îl întreb cum se simte la sfârşitul unei zile de muncă şi-mi place foarte mult răspunsul domniei sale: „Mă simt obosit, dar mereu mulţumit. Sunt multe de făcut şi nu ajunge timpul. Faci tot ce poţi, dar nu tot ce ai fi vrut. Când eram copil, auzeam spunându-se că în agricultură contează şi o zi, însă nu înţelegeam ce înseamnă asta. Aici orice zi este importantă. Trebuie respectate anumite zile, termene de semănare... Mai greu e cu vremea şi anotimpurile care nu mai sunt ca altădată.“

La plecare, îi mulţumesc d-lui Spiridon pentru timpul acordat şi-l las să stea în continuare de vorbă cu florile, într-o oază de verdeaţă şi frumuseţe...

Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
1940

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

336--buzunarul-taranului-plange-de-foame...

Buzunarul ţăranului plânge de foame

Mămicile tinere au auzit, poate, că mai marii administratori ai ţării au decis să nu mai mărească alocaţiile pentru copii, pentru că aceasta ar putea să aibă „efectul nedorit al creşterii numărului de copii în familiile sărace, care altfel vor trăi numai din alocaţii...“

Sunt părinţi care beau alocaţiile copiilor, iar când nu le mai ajung îi trimit pe cei mici la cerşit şi înjură statul că „nu le dă“? Sunt! Şi ce faci ca să-i înveţi minte, să-i aduci pe drumul cel bun, pedepseşti toate familiile pentru vinovăţii care aparţin doar unora?; pe care de fapt, nu-i ştii nici câţi sunt, nici ce identitate au?

Dar toate acestea au „parfumul“ miezului de prostie. Există, însă, nu numai în comunitatea noastră „creştină“, ci mai peste tot în lume, o înţelegere poruncită de suflet să nu fie umilit omul sărac sau sărăcit (poate chiar şi de tine, umilitorule).

Dihorul, după ce face treaba aceea împuţită paralizând vietăţile din jur, fuge, se ascunde şi nu mai trece pe la locul faptei; are, probabil, un simţ pe care noi oamenii îl numim ruşine; administratorul-dihor nu este rău de scârbă şi în loc să prezinte scuze, se dă lovit de amnezie şi repetă discursurile de acum patru ani, zece ani despre programul de izgonire a sărăciei din satul românesc. Păi, dacă v-a cuprins febra galopantă a grijii pentru viaţa ţăranului (ce ghinion, chiar acum, în prag de alegeri!) începeţi cu MĂRARUL!

De ce cu mărarul scris cu majuscule? Iată de ce: într-o noapte de la sfârşit de martie, la Bursa de Gros - Rahova, un tânăr ţăran îl îmbia pe achizitor să miroasă două legături de mărar: una mai făţoasă, alta obişnuită; făţoasa mirosea a orice, numai a mărar nu; cealaltă avea aroma proaspătă a mărarului-mărar.

„Nu cumpără mărarul meu nici cu 40 de bani, deşi la magazin îl dă cu doi lei; îi place mărarul adus de la turc, e mai ieftin, că e subvenţionat; noi ce să facem dacă n-avem niciun sprijin pentru legumele noastre? Buzunarul ţăranului plânge de foame, domnilor!”

Ţăranul nu-şi trimite copiii la cerşit şi nu cere pomeni: el ştie din moşi-strămoşi că pomana nu vindecă, ci doar amăgeşte!

P.S.: Un scurt paragraf din doctrina unei străvechi filozofii, la care adaug în paranteze două cuvinte: „...copiii tăi nu sunt doar cei pe care i-ai făcut, căci tu însuţi aparţii tuturor oamenilor lumii (ţării) şi toţi copii pământului (românesc) sunt ai tăi“.

Anghel PARASCHIV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
668

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

337--zidul-amagirii.html

Zidul amăgirii

Lumea satului are legile ei, recunoscute şi acceptate unanim de ţărani şi domni, deopotrivă. Ele au funcţionat normal, multă vreme, reglând abateri majore sau uşoare în buna desfăşurare a vieţii comunităţii.

Înţelepţi şi cuminţi, ţăranii au ştiut să trăiască cu demnitate, chiar şi atunci când li s-a pus piciorul pe grumaz. Au avut ei resursele lor de rezistenţă, moştenite din strămoşi: să tacă şi să învingă necazul prin răbdare şi solidaritate.

Rareori s-au văzut situaţii când unul de-al lor, ajuns domn, să nu-i ajute, să nu-i respecte, chiar dacă acela trebuia să ocolească legea pentru ei. Mă refer, desigur, la situaţii care nu răsturnau ordinea socială!

Mare ruşine era ca unul, plecat din sat şi ajuns într-o funcţie mare, să nu se poarte cuviincios cu foştii lui vecini sau cu părinţii colegilor de şcoală!

Aşa erau lucrurile, aşa se apărau legile firii în lumea satului românesc.

Mai mult ca oricând, în ziua de astăzi ţăranul are parte de desconsiderare din partea autorităţilor, începând cu portarul de la primărie şi sfârşind cu cei care fac legi împotriva lor.

Se fac, în curând, 20 de ani de când merg la primărie, cu căciula în mână, la cel pe care l-au ales, fiu al satului de altfel, pentru că le-a promis marea cu sarea. Nici vorbă să-i primească! Este mereu ocupat, are treabă la judeţ, este plecat la instruiri în străinătate sau, de cele mai multe ori, la şedinţele de partid. O armată de funcţionare – neveste, nepoate, cumnate – apără cu străşnicie uşa primarului.

Viceprimarul, secretarul consiliului nu dau nicio relaţie în lipsa primarului... nu-şi asumă nicio răspundere, chiar şi în chestiuni curente, care intră în atribuţiile lor de serviciu.

Pe cine să întrebe de ajutorul social, de cel pentru înmormântare, de mărirea pensiilor, de alocaţii pentru copii, de subvenţii şi ajutoare pentru agricultură? N-au pe cine! Doamnele de la birou nu mai pridideasc cu vorbitul la telefon, cu discuţiile între ele despre viaţa lor de acasă.

Pornesc bieţii oameni a doua zi la oraş, la Direcţia Agricolă sau la Casa Judeţeană de Pensii...

Acolo altă dramă, altă vamă de plătit pe lumea asta... Alte funcţionare, mereu nervoase, mereu obosite, mereu supărate.

Iar ei ce fac? În satul lor, ai lor nu mai au nici milă, nici ruşine. La oraş sunt trataţi ca proştii lumii.

O grea şi apăsătoare amărăciune îi cuprinde. Se întorc acasă cu gura arsă de sete, necăjiţi şi fără speranţe.

Închid ochii doar şi oftează adânc, înţeleg în sfârşit că, pentru totdeauna, Domnii, ajunşi mari şi tari în ţara asta, au făcut zid înalt între ei şi lumea satului.

În Dobrogea sunt, de exemplu, sate întregi în care populaţia trăieşte sub limita sărăciei. Din satele acestea, unde cândva nu îţi era ruşine să trăieşti, au plecat mulţi dintre acei care sunt acum primari, şefi la judeţ, la partide sau cu funcţii în Parlament. Au adunat averi neruşinate. Pentru ei, satul, ţăranul există doar în campanii electorale.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
605

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Conacul generalului a „capitulat“

Aflat pe lista monumentelor istorice, conacul Orezeanu, situat în comuna brăileană Traian, a fost îngenuncheat de vremuri şi de indolenţa oamenilor.

Din goana trenului, moşia fostului director general al Căilor Ferate din anii ’40, generalul T.C. Orezeanu, fascinează privirea oricărui estet. Entuziasmul iniţial se mai tempereazä însă de îndată ce te apropii de conac. De cum intri în păduricea în spatele căreia stă semeţ de aproape un veac, simţi în nări aerul cu iz arhaic al epocii de la sfârşitul secolului al XIX-lea şi începutul secolului al XX-lea, magistral creionat în scrierile sale de către Duiliu Zamfirescu. Odată ajuns lângă zidurile clădirii principale, atmosfera devine brusc apăsătoare. Dintr-unul din hăurile căscate în zidul frontal răzbate un decor tenebros şi încărcat de mister ce l-ar fi inspirat, cu siguranţă, pe irlandezul Bram Stoker, pentru o posibilă continuare a celebrului său roman „Dracula“.

Sediu de SMA, sub comunişti

Construit în anul 1909 de către renumitul, în epocă, boier T.C. Orezeanu, conacul era, spun bătrânii locului, un corn al abundenţei. Moşia, de fapt o casă de vacanţă, era vizitată rar de general şi de cei doi fii ai săi, care obişnuiau să se întreacă în dese partide de vânătoare.

Epoca de strălucire a frumoasei construcţii a apus brusc odată cu naţionalizarea din 1948, când familia Orezeanu a părăsit de altfel România. La câţiva ani distanţă, în vecinătatea conacului s-a construit un FNC, dar şi o Staţiune de Mecanizare Agricolă, care şi-a „plantat“ birourile în bijuteria arhitecturală a generalului.

Moştenirea familiei Orezeanu

În baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv, conacul a fost revendicat de unul dintre moştenitorii legali ai lui T.C. Orezeanu, stabilit în Elveţia. Totodată, reprezentantul legal al acestuia a mai solicitat revenirea în patrimoniul familiei generalului atât a anexelor, cât şi a suprafeţelor de pământ rechiziţionate.

Credeţi oare că vreun descendent al generalului zburdă astăzi printre copacii din faţa moşiei de la Traian? Nici vorbă... Dacă ar trece de pădurea de mărăcini din faţa conacului ar da cu ochii de nişte ruine. Şi aceasta pentru că moştenirea familiei Orezeanu este obiectul unui litigiu încă nestins.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
1431

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

339--legume-rare-de-care-avem-mare-nevoi...

Legume rare, de care avem mare nevoie

Varza de Bruxelles

Se cultivă pentru verzişoarele care se formează la baza frunzelor. Utilizarea în alimentaţie se justifică prin gustul plăcut şi conţinutul bogat în vitamine şi săruri minerale. În ţările dezvoltate, cererea pentru această legumă este ridicată, în timp ce la noi se cultivă pe suprafeţe reduse, în jurul marilor oraşe din Banat şi Transilvania.

Varza de Bruxelles are cerinţe asemănătoare faţă de factorii de mediu ca şi varza albă, şi, implicit, tehnologii de cultură apropiate.

La începutul lunii aprilie, se produc răsadurile, urmând ca acestea să fie plantate la distanţe de 70-80 cm între rânduri şi 40 cm între plante/rând, la începutul lunii iunie.

Perioada de consum se poate prelungi prin păstrarea verzişoarelor în stare congelată.

Sparanghelul

Partea comestibilă o reprezintă lăstarii tineri. Legumă de primă apariţie, primăvara, sparanghelul este solicitat mai ales la export. El poate fi găsit şi în supermarketurile noastre, dar la preţuri ridicate, exorbitante (47 lei/legătura cu 11 lăstari).

La noi în ţară, cultura ocupa, până în 1989, suprafeţe de aproximativ 400 de ha, însă în prezent se mai cultivă doar sporadic de către amatori. Protejarea şi forţarea culturii direct în câmp sau în răsadniţe şi sere permite recoltarea timpurie şi o mai bună eşalonare a livrărilor.

Această cultură are o durată economică de aproximativ 10-12 ani, nu necesită lucrări de înaltă specializare, astfel încât poate fi la îndemâna oricărui mic grădinar.

Anghinarea

Se cultivă pentru inflorescenţele de la care se consumă receptaculul. El poate fi pregătit într-o gamă largă de preparate culinare, fierte, marinate sau murate.

Datorită principiilor active din plantă, anghinarea are şi întrebuinţări farmaceutice şi medicinale. În ţara noastră, se găseşte mai rar ca plantă legumicolă, în zona de sud a ţării, ocupând însă suprafeţe mai mari ca plantă medicinală. Preferate sunt cultura prin răsad sau drajoni, care asigură uniformitate şi producţii mai mari decât cea prin însemânări directe.

Răsadurile sau drajonii se plantează în câmp, începând cu jumătatea a doua a lunii aprilie. O cultură de anghinare este rentabilă 3-4 ani, dar se recomandă desfiinţarea după 3 ani, în vederea obţinerii materialului pentru înmulţirea vegetativă.

Feniculul de Florenţa

Prezintă o importanţă deosebită datorită conţinutului său bogat în vitamine, săruri minerale şi uleiuri eterice şi

se cultivă atât ca plantă legumicolă, cât şi medicinală. Fructele feniculului se folosesc atât pentru aromatizarea unor mâncăruri sau băuturi, cât şi în industria de conserve, panificaţie, cofetărie şi medicamente.
Specie de origine mediteraneeană, feniculul este răspândit în cultură în Franţa, Italia, Spania şi SUA. În ţara noastră este o plantă aproape necunoscută, deşi are condiţii prielnice de cultură. Înfiinţarea culturii se face prin semănat direct în câmp şi mai rar prin răsad. Terenul destinat acestei culturi trebuie să fie plan sau uşor înclinat, nivelat cât mai bine şi cu posibilităţi de irigare pe tot parcursul anului.
Se seamănă la sfârşitul lunii aprilie-începutul lunii mai, în două-trei serii, pentru a se recolta eşalonat. Se seamănă la adâncimea de 2-3 cm, folosindu-se 8-10 kg de sământă/ha.
Plantarea răsadurilor în câmp se face la sfârşitul lunii mai, distanţa între rânduri şi plante pe rând fiind fie de 10-14 cm/rând, fie de 30 cm/rând.
Recoltarea se efectuează când partea îngroşată a ajuns la mărimea specifică soiului.
Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
4215
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

A deţine un Challenger înseamnă a controla viitorul

Tractoarele cu şenile din seriile MT700B şi MT800B sunt produsele emblematice ale mărcii Challenger. Conforme standardelor Challenger, cele mai bune din lume în termeni de inginerie, aceste produse vă garantează o excelentă amortizare a cheltuielilor iniţiale de investiţie. În concluzie, o mai mare rentabilitate pentru dumneavoastră.

Aceasta înseamnă:
- Minimizarea costurilor de producţie;
- Optimizarea randamentului muncii;
- Respectarea mediului înconjurător;
- Optimizarea amortizării investiţionale.

Datorită eficienţei mai mari, rentabilităţii mai bune şi diminuării costurilor de întreţinere, veţi înţelege rapid de ce noi spunem „A deţine un Challenger înseamnă a controla viitorul".

MT700B - MT800B

Seria 700 cu modelele: MT745B (269 CP) MT755B (301CP) MT765B (320CP)

Seria 800 cu modelele: MT835B (350CP) MT845B (400CP) MT855B (460CP) MT865B (510 CP) MT875B (570CP)

Putere şi performanţe impresionante!

Modelele Challenger MT se bazează pe o concepţie specifică tractoarelor cu şenile. Transmisia şi motorul fabricate de Caterpillar reprezintă coloana vertebrală a acestei maşini special concepută pentru a valoriza puternica forţă de tracţiune asigurată de şenile. Aceste tractoare performante sunt capabile să se adapteze la orice tip de exploatare, parcelă sau cultură şi să lucreze cu un plus de eficacitate, de confort şi, în acelaşi timp, să compacteze solul mult mai puţin decât oricare alt tip de tractor existent pe piaţă.

Motoare – seria MT B

Tractoarele MT800B de ultimă generaţie sunt dotate cu motoare care au încorporată întreaga nouă tehnologie nepoluantă - ACERT® de la Caterpillar®. Toate modelele sunt conforme strictelor norme „Tier III" referitoare la emisiile motoarelor diesel, stabilite de UE – cu un înainte de data limită oficială.

Cel mai recent model al gamei, MT875B, este dotat cu noul motor „verde" Cat C18 ACERT – cel mai puternic motor de tractor agricol disponibil pe piaţă – care atinge puterea extraordinară de 570 cp (424 kW).

Tehnologia inovatoare ACERT® de la Caterpillar este rodul unei serii de îmbunătăţiri, care au condus la o tehnologie de vârf în domeniul motoarelor. Plecând de la principiul obţinerii unei combustii optime prin producerea unor emisii minime, tehnologia supraveghează cele patru sisteme principale ale motorului: carburant, aer, electronică şi eşapament.

Sistemul de Gestiune al Aerului foloseşte turbocompresoare pentru a propulsa aerul răcit şi curat în camera de combustie. Un sistem electronic gestionează volumul necesar diferitelor niveluri de sarcină şi diferitelor viteze. Chiulasele cu flux transversal „cross flow“ şi, dacă este cazul, patru supape pentru fiecare cilindru îmbunătăţesc în mod semnificativ gestiunea aerului pentru a reduce reactivitatea motorului şi a spori economia de carburant şi performanţa.

Sistemul de Injecţie HEUI asigură injecţia carburantului în camera de combustie prin mici jeturi multiple, atunci când este cazul. Definirea raţiilor de injecţie – reglarea aportului de carburant în timpul întârzierii aprinderii şi injecţiei principale – este posibilă datorită faptului că sistemul HEUI poate funcţiona independent de regimul motorului. Performanţa motorului este optimizată prin varierea caracteristicilor de debit pentru sarcina uşoară şi la ralanti, independent de condiţiile de încărcare ridicată în regim nominal

Modulul de Gestiune Electronică CAT® Electronics ADEM 4 este în întregime integrat, pentru a obţine emisii reduse, păstrând în acelaşi timp puterea, performanţa şi o excelentă economie de carburant.

Motorul a fost special conceput pentru a se putea adapta tehnologiilor suplimentare menite să satisfacă exigenţele viitoare, precum un catalizator cu oxidare diesel montat în circuitul de eşapament.

Transmisia

Concepută şi construită special pentru a fi utilizată pentru tractoarele cu şenile de Caterpillar. Fiecare dintre cele 16 viteze înainte şi cele 4 în marşarier sunt capabile să transmită întreaga putere. Noua transmisie este compusă din 9 grupe de ambreiaj. Doar două dintre ele sunt sub sarcină pentru fiecare raport. S-a realizat un important câştig de randament în raport cu alte tipuri de transmisii care utilizează simultan cel puţin trei grupe de ambreiaj.

Calea rulantă Mobil-trac™

Cea mai mare suprafaţă de contact la sol din domeniu.

Sistemul Mobil-trac combină viteza, mobilitatea şi supleţea pneurilor cu tracţiunea, portanţa, condusul lin şi presiunea scăzută la sol a şenilelor.

Având 240 cm între osii, unitatea Mobil-trac este cea mai lungă din domeniu. Astfel, lungimea îmbunătăţeşte echilibrul şi tracţiunea, iar şenilele extralungi reduc compactajul.

Şenilele sunt cu 10 până la 14% mai largi decât la precedentele modele de Challenger şi au o suprafaţă de contact la sol de până la 11% superioară altor tractoare cu punte dublă.

Suspensia exclusivă Opti-Ride™ garantează un condus foarte lin pe câmp şi pe stradă. Ea foloseşte resorturi Marsh Mellow® pentru a izola „bara rigidă“ (care face legătura sistemului Mobil-trac cu şasiul) a cadrului. În afară de asigurarea suspensiei, osia se poate înclina până la 8 grade, ceea ce permite ca fiecare tren de şenile să se ridice în mod independent cu până la 150 mm deasupra centrului.

Roţile centrale ale fiecărei şenile fac şi ele parte din sistemul de suspensie: două roţi din faţă ale MT700B sunt montate pe un boghiu central pivotant, iar a treia pe un amortizor din cauciuc. MT800B are două perechi de boghiuri pivotanţi.

(Marsh Mellow este o marcă înregistrată a Firestone Industrial Products).

Lăţimea redusă, nu necesită permis pentru gabarit depăşit

Toate modelele ocupă mai puţin de 3 metri lăţime atât în timpul procesului de lucru muncii, cât şi în timpul deplasării. Acest fapt simplifică deplasarea pe şosea şi vă scuteşte de grija de a face o cerere pentru un permis special de gabarit depăşit sau de a avea o remorcă.

Sistem de gestiune a puterii

Acest dispozitiv modifică reglajul motorului şi al transmisiei pentru a spori performanţele.

De exemplu:

- Randament maxim

Se obţine un randament excelent datorită controlului sarcinii motorului şi al vitezei. Sistemul modifică automat raportul şi regimul, pentru a obţine cea mai mare viteză de înaintare posibilă.

- Viteză constantă a motorului

Viteza constantă a motorului se obţine fără ca raportul să fie schimbat, în vederea maximizării randamentului carburantului.

- Viteză de înaintare constantă

Atunci când tractorul este folosit pentru încărcături uşoare, sistemul modifică regimul motorului şi schimbă raportul pentru a se adapta variaţiilor de încărcătură şi a menţine viteza de înaintare dorită.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
817
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

340--106-ani-de-invatamant-agricol-la-si...

106 ani de învăţământ agricol la Şimleu Silvaniei > REVISTA LUMEA SATULUI

106 ani de învăţământ agricol la Şimleu Silvaniei

În cei 106 ani de existenţă, şcoala din Şimleu a răspuns în permanenţă „comenzii“ sociale, asigurând agriculturii şi altor ramuri ale economiei cadre bine pregătite profesional.

Şcoala Agricolă din Şimleu Silvaniei este un centru de instruire de referinţă pentru zona nord-vestică a ţării. Liceul Agricol, azi Grupul Şcolar „Dr. Ioan Ossian“, a avut la conducere oameni deosebiţi, dascăli exigenţi, dar foarte aproape de elevi. Aşa a fost de pildă directorul Vasile Popa, care mulţi ani „a păstorit şcoala“, aşa este şi actualul director, prof. Vasile Groza, care continuă tradiţia cu mult succes.

Profesorii se fălesc, pe bună dreptate, cu ministrul agriculturii Dacian Cioloş, unul dintre absolvenţii şcolii agricole din Şimleu Silvaniei.

Şcoala funcţionează în corpul de clădire construit în anul 1902, la care, în timp, s-au mai adăugat: o clădire a laboratoarelor, construită în 1972, două clădiri de internat şi cantină, construite în 1962, respectiv 1966, o fermă didactică, o sală de sport. Clădirea principală găzduieşte: 25 săli de clasă, 3 laboratoare de informatică, un cabinet audio-video, sala festivă şi alte săli anexe.

În cele două clădiri de internat, de băieţi şi de fete, sunt 600 locuri. Cantina, dotată cu bucătărie modernă, asigură servirea mesei pentru toţi elevii cazaţi. Ferma didactică deţine 56 ha de teren agricol, din care o seră, 25 ha de teren arabil, 2 ha de păşune, 18 ha de fâneţe, 5 ha de livadă şi vie, un sector zootehnic de aproximativ 200 de animale, parc de maşini agricole etc.

„Deschiderea spre colaborare cu autorităţile locale şi cu agenţii economici, ne-a declarat domnul Vasile Groza, este garanţia unui succes deplin în activitatea şcolii. Aş aminti, în primul rând, colaborarea cu primăria şi Consiliul local, cu celelalte instituţii din oraş.“

În egală măsură s-a acţionat pentru realizarea de parteneriate şi programe de colaborare cu unităţi şcolare similare din Franţa, Olanda şi Ungaria.

La cele spuse de directorul şcolii aş adăuga şi parteneriatul româno-francez, care funcţionează de 5 ani: Grupul şcolar „Ioan Ossian“ din Şimleu Silvaniei (România) – Institut de Formation par Alternance D’Escurolles (Franţa).

În cadrul programului se efectuează vizite ale elevilor români în Franţa şi ale elevilor francezi în România pe durata a două săptămâni, timp în care se vizitează oraşul Paris, şcoala, fermele agricole, se organizează excursii, iar elevii şi cadrele didactice sunt găzduite în familii pe bază de reciprocitate.

Alte comentarii ar fi de prisos. La această şcoală se adevereşte că omul sfinţeşte locul!

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
2302

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Constantin FILIPESCU

S-a născut în 1879 în satul Burdusaci, judeţul Tecuci, într-o familie de descendenţi răzeşi. În 1898 s-a înscris la Şcoala Centrală de Agricultură de la Herăstrău, pe care a absolvit-o cu rezultate excelente în anul 1902.

A fost numit de guvernul român preşedinte al Comisiei de Împroprietărire a Ţăranilor, în Basarabia. Împreuna cu Gh. Munteanu-Murgoci, a fost autorul Legii împroprietăririi rurale. În următorii ani s-a retras din activitatea publică profesională şi a trăit la proprietatea sa. La vârsta de 48 de ani, ocupă funcţia de inspector general la Ministerul Agriculturii, unde a lucrat până la pensionare.

Încă din perioada studiilor la Herăstrău a editat revista ,,Embrionul“, ca organ al Societăţii Studenţilor Agronomi. Imediat după absolvire, în anul 1903, a colaborat la importanta revistă a lui Simeon P. Aurelian, ,,Economia Naţională“. Aici a publicat Monografia agricolă a comunei Armăşeşti, Ialomiţa şi Monografia Şcolii Mixte de Agricultură Armăşeşti.

Tot în această revistă a publicat, în anul 1908, prima lucrare social-agrară importantă: Îmbunătăţirea agriculturii ca bază a îmbunătăţirii soartei ţăranului, apăruta la scurt timp după sângeroasele răscoale ţărăneşti de la 1907.

Tot în legătură cu dezvoltarea agriculturii a scris lucrarea Creditul în agricultură, unde face recomandări utile de folosire a acestuia.

În anul 1910, C. Filipescu a publicat lucrarea Grâul nostru şi derivatele lui, în limba franceză, utilizând şi date de analize chimice făcute de profesorul Al. Zaharia şi Paul Hertz de la Universitatea din Bucureşti.

Sub titlul: Hrana vitelor, a publicat o lucrare cu un foarte valoros conţinut ştiinţific şi practic; în fapt, aceasta era o veritabilă carte despre Producerea furajelor, cum o numim azi. Activitatea care a lăsat cele mai durabile contribuţii la dezvoltarea ştiinţei şi în special a practicii agricole o constituie publicistica agricolă şi social-agrară.

C. Filipescu a introdus pentru prima dată fotografia color în revistele agricole din România.

În anul 1928 a fost delegat din partea României ca reprezentant la Societatea Naţiunilor, unde se studia ,,problema zahărului“ şi unde a expus lucrarea: Le probleme de sucre en Roumanie.

A fost apoi ales membru fondator al ,,Confederaţiei internaţionale a cultivatorilor sfeclei de zahăr“ cu sediul la Paris. În această calitate a publicat lucrarea: Problema mondială a zahărului.

Fără îndoială, lucrarea care a aureolat munca întregii sale vieţi şi căreia i se alătură imediat numele lui C. Filipescu este Marea Enciclopedie Agricolă a României.

La întocmirea acestei lucrări, personalitatea lui C. Filipescu a reuşit să atragă contribuţia celor mai luminate minţi ale vremii din ştiinţele agronomice şi cele înrudite.

A încetat din viaţa în anul 1947.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
899

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ce mai faceţi, domnule…Nicolae BOŞ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe mai faceţi, domnule…Nicolae BOŞ

S-a născut la 20 ianuarie 1928, în comuna Bran, jud. Braşov.

A absolvit Facultatea de Silvicultură din Braşov.

În anul 2000 este ales membru corespondent al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“.

Opera prof. dr. ing. Nicolae I. Boş se concretizează în 92 de titluri realizate şi publicate ca titular (56), iar celelalte (36) în calitate de colaborator. Dintre contribuţiile ştiinţifice aduse, amintim cele 19 manuale universitare care însumează aproape 5.000 de pagini.

T.M.: Mărturisim, domnule Nicolae Boş, că vă invidiem pentru activitatea pe care o desfăşuraţi şi astăzi.

N.B.: Sunt conştient că mai pot realiza ceva bun pentru agricultură. În cei 15 ani de la pensionare, am activat ca profesor consultant al Universităţii „Transilvania“ din Braşov, îndrumător de doctoranzi. Sunt titularul cursului de Cadastru general la facultatea cu aceeaşi specializare din universitatea noastră, încă de la înfiinţare. Am publicat la editura C.H. Beck manuale unice în felul lor: Cadastru general (2003), Cartea funciară şi expertiza tehnică (2003), Topografie modernă (2003), ultima tratând, în premieră, tehnologia de lucru cu aparatura modernă.

Împreună cu prof. univ. Victor Giurgiu, membru al Academiei Române, sunt preşedinte de onoare al asociaţiei „Fiii şi prietenii Branului“, societate nonprofit, care urmăreşte cunoaşterea trecutului, cinstirea oamenilor de seamă şi dezvoltarea actuală a zonei mirifice a Branului. În decursul anilor, asociaţia a organizat o serie de acţiuni comemorative privind personalităţile marcante ale Branului.

Încerc reeditarea, ca un manual unic, a lucrării „Cadastrul şi cartea funciară“ în concordanţă cu dinamica problemelor din sector şi cerinţele Agenţiei Naţionale a Cadastrului şi Publicităţii Imobiliare – ANCPI.

Prin contribuţiile ştiinţifice aduse topografiei, geodeziei, fotogrammetriei şi teledetecţiei forestiere, cât şi prin vasta literatură tehnică lăsată urmaşilor, profesorul Nicolae Boş şi-a înscris cu demnitate numele în istoria silviculturii româneşti.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
1895

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

343--de-Sfintele-Sarbatori-idestulatoare...

De Sfintele Sărbători, îndestulătoare vor fi sigur... > REVISTA LUMEA SATULUI

De Sfintele Sărbători, îndestulătoare vor fi sigur...

Ouăle roşii, trufandalele şi anafura

Credincioşii ortodocşi şi greco-catolici se pregătesc să întâmpine Sfintele Paşti după datina străbună, care oferea enoriaşilor bucuria de a se înfrupta din bucatele sfinţite în noaptea şi dimineaţa Învierii.

Chiar în vremurile de restrişte, masa pascală a românilor a însemnat un belşug alimentar care, pentru o clipă, îi transpunea într-o lume virtuală.

Coborând în realitatea zilelor noastre, românii vor avea parte în aceste sărbători de o ofertă din partea agricultorilor în care îndestulătoare vor fi ouăle, pâinea, trufandalele şi cozonacii. Ca de fiecare dată în ultimii 100 de ani, feţele bisericeşti sunt pregătite să asigure anafură pentru toţi credincioşii.

Spre deosebire de regăţeni şi moldoveni, pentru transilvăneni masa pascală va fi îmbogăţită mai ales prin preparate conservate în stare crudă, în gospodăriile ţărăneşti. Este vorba de celebrul jambon şi de cârnaţii afumaţi.

Mieii – mai puţini şi mai scumpi

Într-un an normal, românii puneau pe altarul sacrificării aproximativ 3 milioane de miei. În 2008 se pare că numărul va fi mai mic, pentru că aceştia au ieşit din iarnă tare pricăjiţi. În unele zone, oferta pare a fi atât de mică, încât doritorii s-au înscris pe lista on-line a ciobanilor încă din iarnă.

Care va fi preţul mielului? Dacă ne raportăm la starea pieţei în preajma sărbătorilor de Paşti ale catolicilor şi reformaţilor, atunci kilogramul de carcasă de miel ar putea atinge 200 lei/kg. Nu este exclus ca în unele zone din Regat şi Moldova mielul să fie şi mai scump.

Mieii provin, în majoritatea lor, din turmele ciobăneşti şi se vând pe piaţa ţărănească, cum s-ar spune. Ciobanii s-au deşteptat şi, în numele calităţii, nu coboară cu mult preţul sub cel al supermarketurilor.

La ora când dăm la tipar aceste rânduri, nu stăpânim cu exactitate pulsul pieţei de miei vii. Dar sfatul nostru este ca proprietarii să vândă acum, iar consumatorii să se înghesuie la cumpărare.

Ouăle s-ar putea ieftini

Scăpată de spectrul „aviarei lui Flutur“, avicultura şi-a regăsit cadenţa. De la plecarea „provocatorului“ de epidemii false, nici în fermele de păsări şi nici în gospodăriile populaţiei n-au fost identificate cazuri serioase de contaminare aviară.

Se estimează că fermele avicole vor acoperi doar jumătate din cererea totală de 80 milioane de ouă. Restul reprezintă producţia din gospodăriile populaţiei, unde consumul este mult peste media pe ţară.

Concurenţă acerbă între producătorii de trufandale

Serele româneşti au început să livreze tomate, dar este greu să reziste pe o piaţă gestionată de importatori. Din toamnă şi până acum, pieţele româneşti au fost aprovizionate în bună măsură cu legume din import. Din a

doua jumătate a lunii martie au apărut şi producători autohtoni ce cultivă în spaţii protejate.
Rezultatul a fost că preţurile la unele sortimente (ridichii, verdeţuri), ce au mare căutare în preajma sărbătorilor de Paşti, s-au înjumătăţit. Scumpe, foarte scumpe rămân în continuare tomatele şi castraveţii de seră, ca să nu mai vorbim de ardei, unde preţul continuă să fie prohibit pentru o bună parte a populaţiei.
Oricum, românii nu sunt încă atât de săraci încât să nu poată orna masa pascală cu trufandale.
Date statistice
Piaţa legumelor şi fructelor în România ar putea depăşi anul acesta 800 milioane de euro. Vremea rece din această primăvară ar putea fi un factor restrictiv doar în cazul în care ea se va prelungi.

- În mod incredibil, distorsiunile cele mai mari se înregistrează pe piaţa fructelor, unde oferta internă acoperă doar 20-25% din cerere.
- Importul masiv de cartofi este apreciat a fi unul aberant, în condiţiile în care an de an producătorii autohtoni îşi pot valorifica mai puţin de jumătate din stocurile de care dispun.
- Suntem a doua forţă legumicolă în zonă. Între ţările din Europa Centrală, cu cele 600.000 hectare cultivate, România ocupă locul doi, după Polonia, cu un milion de hectare. Pozitivă este şi tendinţa de creştere a consumului de legume pe locuitor. Într-un an agricol normal, românii consumă între 200 şi 220 kilograme de legume pe locuitor. Este drept că, în structura consumului, ponderea o deţin cartofii şi varza, sortimente cu o valoare nutritivă mai scăzută.

Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
657

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

344--sprijinul-acordat-zonelor-defavoriz...

Sprijinul acordat zonelor defavorizate

Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) implementează măsuri de sprijin pentru fermieri, finanţate din Fondul European pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală (FEADR).

Măsurile respective fac parte din Axa II a Planului Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR) şi reglementează plăţile compensatorii acordate fermierilor care au parcele în zone defavorizate din punct de vedere natural.

Sprijinul acordat fermierilor din zone montane defavorizate face obiectul Măsurii 211, care se derulează în perioada 2007-2013.

Precizări

Pentru zonele defavorizate, altele decât zona montană, Măsura 212 se derulează în perioada 2008-2013 şi cuprinde alte două submăsuri: zone semnificativ defavorizate, respectiv zone defavorizate de condiţii naturale specifice.

În cadrul măsurilor din Axa II, în afara zonelor menţionate, este cuprinsă şi măsura de sprijin pentru agromediu (Măsura 214). Pentru primele două măsuri, sprijinul financiar este prevăzut în manualul de proceduri specifice acestora sau în Planul Naţional de Dezvoltare Rurală.

Din totalul de 1.236.651 de fermieri care au depus cereri în anul 2007 pentru sprijin direct pe suprafaţă, un număr de 314.667 fermieri au solicitat subvenţii pentru parcele aflate în zone defavorizate, suprafaţa totală însumând 2.736.753 ha.

Cele două subvenţii (plata directă pe suprafaţă şi plata pentru zone defavorizate) se solicită completând o singură cerere pentru suprafaţa aflată în zona defavorizată.

Cele mai multe cereri, respectiv 310.400, au fost ale fermierilor care deţin suprafeţe cuprinse între 1 şi 50 de hectare, restul de 4.267 fermieri aplicând pentru categorii de suprafeţe mai mari (între 50 şi 100 ha, 100 şi 300 şi peste 300 ha).

Cererile trebuie depuse acum!

Fermierii pot obţine finanţări în cadrul acestor măsuri din Axa II, depunând cereri de sprijin la centrele judeţene şi locale ale APIA, în perioada 3 martie - 15 mai 2008 fără penalizări, şi până la 9 iunie 2008 cu penalizări de 1 la sută/zi lucrătoare întârziere.

Criterii de eligibilitate

Principalele criterii de eligibilitate pe care beneficiarul trebuie să le îndeplinească simultan sunt:

- să exploateze un teren agricol cu o suprafaţă de cel puţin 1 ha, iar suprafaţa parcelei agricole să fie de cel puţin 0,3 ha;
- să declare toate parcelele agricole;
- să respecte bunele condiţii agricole şi de mediu (GAEC), reglementate prin legislaţia naţională, pe toată

suprafaţa agricolă a exploataţiei;

- să permită efectuarea controalelor de către APIA sau de către alte organisme abilitate în acest sens;
- să marcheze limitele parcelei utilizate, atunci când este cultivată cu aceeaşi cultură ca a parcelelor învecinate şi să comunice în scris Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură orice modificare a datelor declarate în cererea de plată survenită în perioada cuprinsă între data depunerii şi cea a acordării plăţii.

(L.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
975

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

345--curier-juridic-8.html

Curier juridic

Hotărâre a Guvernului nr. 224, din 5 martie 2008, privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor cofinanţate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală 2007-2013.

(MO al României, Partea I, nr. 176, din 7 martie 2008)

Nou act normativ este structurat pe 3 capitole şi 5 secţiuni ce însumează 23 articole. Cele 3 capitole se referă la obiectivul urmărit şi dispoziţiile cu caracter general, regulile de implementare şi dispoziţiile finale.

Înainte de prezentarea – în esenţă – a reglementărilor de interes general din cuprinsul acestui important act normativ, considerăm necesară prezentarea unor semnificaţii ale expresiilor şi termenilor, după cum urmează:

• Întrucât cuprinsul şi esenţa Programului Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR), precum şi a Ghidului solicitantului sunt cunoscute de acum, ne vom referi doar la:

• Contractul de finanţare – „reprezintă documentul juridic încheiat între APDRP şi beneficiar, prin care se stabilesc obiectul, drepturile şi obligaţiile părţilor, durata de execuţie, valoarea, plata, precum şi alte dispoziţii şi condiţii specifice, prin care se acordă asistenţă financiară nerambursabilă din Fondul European Agricol de Dezvoltare Rurală (FEADR) în scopul atingerii obiectivelor măsurilor cuprinse în PNDR“.

• Angajamentul – reprezintă documentul încheiat de un solicitant al sprijinului acordat pentru utilizarea durabilă a terenurilor agricole şi forestiere, prin care se obligă „să respecte condiţiile şi modalitatea de acordare a plăţilor de către APIA“;

• Proiectul eligibil – este proiectul care îndeplineşte condiţiile minime prevăzute în fişa tehnică a măsurii şi care poate fi selectat, conform criteriilor stabilite prin PNDR, pentru a primi asistenţă financiară; (…) (Art. 2).

E bine să ştim că un solicitant poate depune în acelaşi timp mai mult proiecte pentru măsuri diferite din cadrul PNDR, pentru a fi confinanţate din FEADR, chiar şi în situaţia în care are în derulare proiecte de investiţii diferite, finanţate prin Programul SAPARD (Art. 3).

Art. 5 din hotărâre prevede restricţii de finanţare pentru anumite categorii de beneficiari din cadrul măsurilor derulate din PNDR şi anume:

a) beneficiarii înregistraţi în lista APDRP a debitorilor pentru Programul SAPARD şi pentru FEADR, pentru un an de la achitarea debitului;

b) beneficiarii care au contracte de finanţare reziliate pentru nerespectarea obligaţiilor contractuale, din iniţiativa APDRP, pentru un an de la data refilierii;

c) beneficiarii Programului SAPARD sau ai cofinanţării FEADR, care se află în situaţii litigioase cu APDRP, până la soluţionarea definitivă a litigiului.

La art. 11 din acest act normativ sunt enumerate cele 11 categorii de cheltuieli şi investiţii, neeligibile.

Dată fiind importanţa actului normativ în discuţie, recomand celor avizaţi şi interesaţi să-l procure şi să şi-l însuşească.

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
629

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

346--breviar-juridic-8.html

Breviar juridic

OUG nr. 97, din 21 iunie 2001, privind reglementarea producţiei, circulaţiei şi comercializării alimentelor – REPUBLICARE.
(MO al României, Partea I, nr. 168, din 5 martie 2008)
- Această ordonanţă de urgenţă a fost aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 57/2002, publicată în MO al României, Partea I, nr. 73, din 31 martie 2002.
Ordinul nr. 16, din 27 februarie 2008, pentru aprobarea Normei sanitar-veterinare privind condiţiile de organizare şi funcţionare a unităţilor farmaceutice veterinare şi a unităţilor destinate comercializării animalelor de companie.
(MO al României, Partea I, nr. 176, din 7 martie 2008)
Hotărâre a Guvernului, nr. 224, din 5 martie 2008, privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor confinaţate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală 2007-2013.
(MO al României, Partea I, nr. 176, din 7 martie 2008)
- Prezentarea în rubrica alăturată.
Ordinul nr. 11, din 19 februarie 2008, privind modificarea şi completarea
Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 99/2006 pentru aprobarea Normei sanitar-veterinare privind controlul pestei porcine africane.
(MO al României, Partea I, nr. 177, din 7 martie 2008)
OUG nr. 23, din 5 martie 2008, privind pescuitul şi acvacultura.
(MO al României, Partea I, nr. 180, din 10 martie 2008).
Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
655

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

347--ungurii-construiesc-cea-mai-mare-fa...

Ungurii construiesc cea mai mare fabrică de bioetanol > REVISTA LUMEA SATULUI

Ungurii construiesc cea mai mare fabrică de bioetanol

Sala mare a Primăriei municipiului Dorohoi a găzduit lucrările Simpozionului Internaţional „Agricultura – principala sursă energetică a mileniului III".

Organizată de primăria străvechii localităţi moldave şi de Asociaţia Mecanicilor Agricoli din România, manifestarea a reunit specialişti din Ungaria, Republica Moldova, Israel, reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, cadre didactice universitare, cercetători din Republica Moldova şi Germania, administratori de societăţi comerciale şi asociaţii agricole din ţară, Republica Moldova şi Ucraina.

Comunicările au abordat teme vizând cercetarea resurselor energetice alternative, potenţialul utilizării biomasei în producerea combustibililor lichizi, managementul bioenergiei etc.

Discuţiile care au urmat au reliefat interesul de care s-a bucurat tema propusă în condiţiile în care, conform cerinţelor Uniunii Europene până în 2012, între 5% şi 7% din totalul carburantului folosit trebuie să-l reprezinte biodieselul şi bioetanolul.

- Valoarea investiţiei este de 100 milioane de euro.
- Anual, se vor prelucra 300 mii t de porumb, din care se vor obţine 100 mii t de bioetanol.
- Preţul porumbului nu ţine cont de fluctuaţia pieţei.

S.C.: De ce are loc această manifestare la Dorohoi? - l-am întrebat pe primarul municipiului, domnul ing. Sergiu Lungu.

S.L.: Pentru că, trebuie să vă spun cu satisfacţie, după îndelungi căutări, compania maghiară MABIO a hotărât ca în oraşul nostru să construiască o fabrică de bioetanol, investiţie de 100 milioane de euro, care înseamnă locuri de muncă şi valorificarea la cote superioare a porumbului – materia primă necesară fabricării acestui biocombustibil.

S.C.: În ce condiţii?

S.L.: Noi punem la dispoziţia investitorului 21 ha de teren cu toate utilităţile, concesionat pe 49 de ani şi, fireşte, ajutăm la rezolvarea formalităţilor legate de materializarea investiţiei.

La rândul său, domnul Dénes Nemes , directorul de proiect al firmei MABIO, ne-a declarat:

„Investiţia pe care o materializăm aici, la Dorohoi, face parte dintr-un proiect care vizează înfiinţarea a patru unităţi de fabricare a bioetanolului: două în Ungaria, cea de aici, iar cea de a patra în Rusia sau probabil tot în România, toate acestea în valoare de peste 400 milioane de euro."

S.C.: Ce ne puteţi spune despre investiţia de aici?

S.L.: Unitatea de la Dorohoi va fabrica anual o sută de mii de tone de bioetanol prin prelucrarea a 300 de mii tone de porumb. Utilizăm tehnologii de ultimă oră. Folosim, de pildă, borhotul rezultat pe care îl ardem şi avem astfel independenţă energetică. Pentru a obţine un litru de bioetanol prelucrăm 2,6 kg de porumb.

S.C.: Aveţi dreptate, însă cea mai importantă acţiune rămâne asigurarea materiei prime.
S.L.: Într-adevăr, aceasta este o problemă, pe de o parte de încheiere a contractelor cu producătorii, pe de altă parte preţul produselor. Noi am făcut calcule că, în ultimii ani, cu excepţia lui 2007, preţul mediu al porumbului a fost de 142 euro/tonă. Pentru 2008 am stabilit un preţ mediu de 189 euro pe tonă, iar pentru 2009, aproximativ 149 de euro.
S.C.: Înţelegem că optaţi pentru un contract pe o perioadă mai lungă.
S.L.: Aşa este. S-a vorbit aici de energia mileniului trei care se va baza în bună măsură pe biomasă. Eu aş sublinia faptul că cercetătorii în domeniu estimează că, nu peste multă vreme, la fabricarea bioetanolului se vor utiliza nu numai boabele de porumb, ci întreaga plantă.
Aşa stând lucrurile, cineva care face cu noi un contract pe 10 ani va avea poate posibilitatea ca peste 3-4 ani să-i cumpărăm şi cocenii. Aşteptăm, aşadar, producătorii şi, spun eu, avantajul va fi de ambele părţi.
S.C.: Când se va finaliza această investiţie?
S.L.: Dacă totul merge bine, panglica la această unitate modernă va fi tăiată în 16 luni.
Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
1346
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

348--oferta-ademenitoare-de-puieti.html

Ofertă ademenitoare de puieţi

„Luna Pădurii“ este, înainte de toate, un eveniment de factură productivă, dar şi un mijloc de conştientizare a publicului asupra importanţei pădurii. Campania de împădurire se află încă în desfăşurare. Informaţii asupra modului în care se desfăşoară această acţiune primim de la domnul Gheorghe Dima, director al Direcţiei Împăduriri Dezvoltare din cadrul RNP.

Rep.: Domnule Dima, ce noutăţi prezintă în 2008 acţiunea de împădurire şi refacere a fondului forestier?

G.D.: Pentru o mai bună înţelegere a fenomenului, doresc să precizez că „Luna Pădurii“ este o sărbătoare iniţiată la începutul secolului al XX-lea.

De regulă, în această perioadă începem campania de împăduriri de primăvară şi este luna în care se execută cele mai multe lucrări, care au în vedere regenerarea pădurilor. După cum ştiţi, noi suntem organizaţi, în teritoriu, în 42 de direcţii silvice. Fiecare dintre acestea dezvoltă acţiuni de plantare, de conştientizare publică şi de vizitare a parcurilor şi zonelor protejate.

O sponsorizare de un milion de puieţi

Rep.: Anual, ROMSILVA vine în întâmpinarea iubitorilor pădurii cu o ofertă de material săditor. Ce aţi pregătit pentru primăvara aceasta?

G.D.: Dispunem de o ofertă variată de puieţi şi ea se adresează persoanelor fizice din zonele rurale şi nu numai lor. În fiecare an, RNP sponsorizează persoane fizice şi juridice pentru a împăduri suprafeţele pe care le deţin. Pentru această primăvară, în urma aprobării Consiliului de Administraţie, avem pentru sponsorizare un milion de puieţi.

Rep.: Cât costă un puiet?

G.D.: Evident, costul diferă în funcţie de specie sau de zona forestieră unde se află. Valoarea este sub un leu, în cazul puieţilor care se produc într-un an (glădiţă, salcâm, tei, frasin).

La speciile care se produc într-o perioadă mai lungă de timp, 2-3 ani (stejarul, molidul, bradul), costurile sunt mai mari. Preţurile sunt accesibile, dovadă fiind şi faptul că noi am reuşit să valorificăm cantităţi importante din excedentul de puieţi pe care îl avem în fiecare an.

Rep.: Care este cea mai scumpă specie, dar şi cea mai căutată?

G.D.: În domeniul puieţilor forestieri, cel mai mult costă bradul, molidul şi stejarul, preţul acestora variind între 2 şi 3 lei bucata. Cel mai căutat este salcâmul, o specie care se dezvoltă repede.

Rep.: Dacă am discuta despre evoluţia pieţei de puieţi, care este tendinţa?

G.D.: Este o creştere constantă, cam neuniformă. Din păcate, piaţa începe să funcţioneze odată cu venirea sezonului cald. Sunt puţini cei care îşi planifică din timp plantarea terenului şi ne solicită ajutorul. Am prefera astfel de contacte.

Rep.: Ce trebuie să facă o persoană fizică pentru a beneficia de materialul săditor sponsorizat?

G.D.: Să înainteze o cerere scrisă către cel mai apropiat ocol silvic. Solicitarea lui ajunge la direcţia silvică din zona respectivă, unde este analizată şi aprobată în funcţie de cantitatea disponibilă la acea dată.

Rep.: Solicitanţii trebuie să îndeplinească şi ei nişte condiţii?

G.D.: Toţi puieţii se dau pe bază de contract de sponsorizare, cu obligaţia ca persoana care îi primeşte să-i îngrijească şi să obţină o plantaţie viabilă. De asemenea, direcţiile noastre silvice sunt obligate să ne transmită un raport, la încheierea acţiunii de plantare, în care să ne comunice toate datele. Se urmăreşte şi evoluţia puieţilor pe noile suprafeţe împădurite.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008

Vizualizari:
2159
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

349--silvoturism-on-line.html

Silvoturism on-line > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSilvoturism on-line

În această primăvară, Regia Naţională a Pădurilor demarează serviciul de rezervare on-line a cabanelor aflate în administrarea ROMSILVA, care are ca scop promovarea şi includerea unităţilor silvice în circuitul turistic intern şi internaţional. Este de precizat că sistemul se adresează în primul rând firmelor şi agenţiilor de turism. Prin acest program se vor oferi informaţii on-line despre: gradul de ocupare a cabanei dorite, preţul unei camere, mijloacele de acces, precum şi obiectivele turistice aflate în apropierea unităţii de cazare.

Sistemul este operaţional de la 1 aprilie (data la care încep rezervările), cu specificaţia că prima zi de cazare va fi la 1 mai, când începe sezonul turistic.

60 de cabane deschise în primăvara aceasta

Din totalul de 205 de unităţi turistice aflate sub tutela ROMSILVA, doar 60 de cabane sunt incluse în acest sistem de rezervare on-line. Numai acestea au obţinut, pentru început, autorizaţiile necesare desfăşurării unor activităţi care să aibă la bază silvoturismul.

De menţionat este faptul că aceste unităţi de cazare sunt clasificate cu una sau mai multe margarete, în funcţie de serviciile oferite. Încă de la selectarea unităţilor au fost excluse cabanele care ridică probleme legate de litigii sau de altă natură.

Preţul unei camere, între 80-100 lei

Cabanele au în medie 5 camere şi nu dispun de bucătărie proprie, motiv pentru care turiştii pot apela la serviciile de catering. Directorul Strategiilor Comerciale din cadrul RNP, Cristian Apostol, a declarat că o noapte de cazare costă, în medie, între 80 şi 100 lei pentru o cameră.

Ţinta: agenţiile de turism

Sistemul de rezervare se adresează mai multor categorii de turişti. Persoanele fizice pot face rezervări prin intermediul direcţiilor silvice sau la sediul RNP. Angajaţii ROMSILVA pot beneficia de aceste servicii pe baza contractului de muncă. Ţinta principală a programului o reprezintă agenţiile de turism din ţară şi de peste hotare, cu care RNP va încheia contracte.

Pe baza acestora, agenţiile de turism intră în posesia unei parole furnizate de Regie, cu care se poate accesa serviciul de rezervare on-line a cabanelor.

Aşadar, sistemul informaţional nu este accesibil persoanelor fizice independente. Cristian Apostol susţine că, până în prezent, s-au arătat interesate şi agenţii de turism din alte ţări.

Marea atracţie: cabanele lui Ceauşescu

Printre cele 60 de unităţi silvoturistice care se vor deschide în acest sezon, 18 sunt foste cabane ale lui Nicolae Ceauşescu, aspect ce va trezi cu siguranţă curiozităţi în rândul turiştilor, care vor opta pentru camerele locuite de fostul dictator. Şi celelalte cabane care nu se deschid la 1 mai vor intra în sistem dar, conform spuselor reprezentanţilor ROMSILVA, acest lucru se va realiza gradat.

Aceeaşi sursă estimează că unităţile turistice care intră în această primăvară în serviciul de rezervare on-line vor aduce, la sfârşitul anului, un profit de circa 900 mii de euro.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
1221
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

35--simple-reflectii.html

Simple reflecţii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSimple reflecţii

Venind într-una din zile dinspre limba de pământ ce a născut legende care ne duc cu gândul la figurile înfricoşătoare din ţinuturile bălţilor, mi-am izbit ochii de un imens afiş pe care trona un chip debordând a hotărâre şi lângă care stătea scris: „EU promovez România“. Cum adică: tu? Ce Românie promovează el? Să fie vorba de aspiranţii la fotoliile din clădirea Parlamentului European? Sau despre olimpicii noştri care se trezesc lucrând într-unul din birourile zgârie-norilor new-yorkezi? Ori poate România lui Brâncuşi, ţăranul plecat din Hobiţa natală să-şi împlinească destinul în Paris „oraşul luminilor“.

Stau şi mă întreb dacă aceşti promovatori vor vorbi ei Europei şi despre altceva decât despre minţile sclipitoare ori artiştii noştri atinşi de geniu. Oare îşi vor revendica în discursurile lor locurile şi oamenii din România, pe care istoria i-a uitat în alt secol?

Locurile în care drumurile comunale, unde, dacă plouă ori ninge, intri doar cu tancheta?

Cum adică nu vă puteţi imagina o astfel de Românie? Uite cum facem: înainte de a intra în pantofii de firmă pregătiţi pentru Bruxelles, încălţaţi cizmele de cauciuc şi daţi o fugă până-n Insula din coasta Brăilei. După călătoria în acel pământ al nefăgăduinţei am a vă adresa, la rându-mi, o întrebare: veţi promova şi acea Românie a ţăranului din Insulă părăsit de speranţă şi de Dumnezeu?

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
660
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net

350--cercetarea-agricola-in-etapa-ei-cea...

Cercetarea agricolă, în etapa ei cea mai critică

În Aula Academiei de Ştiinţe Agricole, preşedintele Academiei, Cristian Hera, a prezentat în faţa unei audienţe care a reunit şi personalităţi de marcă din afara instituţiei, un bilanţ al realizărilor ştiinţifice şi economice. Elementele dominante ale raportului sunt mai ales neîmplinirile.

Concluzia finală este că niciodată în cei 80 ani de existenţă, această înaltă instituţie academică n-a parcurs o perioadă atât de dificilă ca astăzi. Cauzele evidenţiate de academicianul Cristian Hera ţin de: decalajul financiar, tehnic şi uman.

Odată cu aderarea la UE, se constată din ce în ce mai evident marele decalaj care desparte cercetarea agricolă din ţara noastră de celelalte ţări; în susţinerea financiară, în dotare, în forţa resurselor umane. Toate acestea demonstrează că suntem într-un moment de grea cumpănă, hotărâtor pentru viitorul cercetării ştiinţifice agricole româneşti.

Deşi avem încă rezultate care pot fi utilizate cu succes în practica agricolă, cercetarea trebuie să fie în permanenţă generatoare de noutăţi.

Cu profund regret trebuie să afirm că reducerea potenţialului cercetării agricole româneşti a atins un nivel alarmant, de la care reconstrucţia sistemului de cercetare-dezvoltare va fi extrem de dificilă.

Decapitalizare

Dificultăţile cu care se confruntă activitatea de cercetare sunt generate de mai multe cauze, dar o să mă opresc pe scurt numai asupra câtorva:

- Decapitalizarea unităţilor de cercetare din cauza lipsei, timp de 20 de ani, a investiţiilor pentru dotare şi retehnologizare şi a diminuării fondurilor pentru cercetarea ştiinţifică agricolă la mai puţin de 20% faţă de necesar.

Finanţarea extrabugetară stabilită prin legislaţia actuală în vigoare, realizată din producţia proprie pe terenurile concesionate de la Administraţia Domeniului Statului, este cu totul insuficientă, mai ales în conjunctura în care suprafeţele au fost reduse substanţial, multe dintre acestea în mod abuziv de către Comisiile Judeţene de Fond Funciar, iar veniturile obţinute, destul de reduse, sunt folosite prioritar pentru un nou ciclu agricol.

Cine are interesul să tergiverseze Legea cercetării?

Un răspuns corect la această întrebare ar putea aduce în faţa băncii acuzării inclusiv oameni din structurile administrative ale Ministerului Agriculturii.

Lipsa unei legislaţii care să asigure siguranţa şi stabilitatea dezvoltării cercetării ştiinţifice agricole este un act premeditat. În elaborarea lui sunt implicaţi oameni care au condus din umbră jaful agriculturii româneşti.

Faţă de această situaţie, preşedintele Academiei a readus în atenţie Proiectul de lege privind organizarea şi funcţionarea unităţilor de cercetare-dezvoltare şi a ASAS care a fost adoptat în unanimitate de cele două

Comisii din Senat în luna octombrie a anului trecut, iar pe data de 11 decembrie 2007 a fost aprobat în unanimitate de către Comisia pentru agricultură din Camera Deputaţilor.

De la data de 11 decembrie până în prezent, Proiectul de lege se găseşte pentru avizare la Comisia de Învăţământ şi Ştiinţă a Camerei Deputaţilor, în care au fost programate mai multe şedinţe, unele fiind amânate din lipsă de cvorum, iar la patru dintre ele discuţiile purtându-se fără nici o finalizare.

Proiectul de Lege are în vedere reorganizarea sistemului de cercetare-dezvoltare, prin concentrarea activităţii într-un număr mai mic de unităţi, dimensionarea suprafeţelor aferente acestora la nivelul obiectivelor de cercetare, separarea sectorului de cercetare de sectorul de producţie şi reorganizarea unor unităţi care nu mai au potenţial de cercetare în societăţi comerciale.

Proiectul de Lege prevede alocarea de fonduri de la bugetul de stat pentru finanţarea activităţii de bază a cercetării ştiinţifice.

Finanţarea de la bugetul de stat a fost propusă având în vedere alinierea la sistemele de susţinere a activităţii de cercetare din cadrul statelor membre ale UE în proporţie de 60 – 80%, sisteme prin care se garantează realizarea obiectivului major comunitar de dezvoltare social-economică, bazat pe cunoaşterea ştiinţifică, capabilă să genereze progres tehnologic şi inovare pentru dezvoltarea unei agriculturi multifuncţionale, ca bază pentru progresul spaţiului rural.

Resursele umane din cercetarea ştiinţifică românească, formate la şcoala unor renumiţi predecesori, au însumat un potenţial remarcabil pentru îmbogăţirea tezaurului de cunoaştere prin crearea de organisme biologice, cu însuşiri superioare, bine adaptate la condiţiile diverse de climă şi sol din ţara noastră, tehnologii pentru diferitele sisteme de agricultură, programe de protecţia plantelor, de creştere şi sănătate a animalelor, producerea de sământă şi material săditor, tehnologii de procesare a produselor agricole primare, modernizarea tehnicii de mecanizare a lucrărilor agricole.

Toate aceste realizări se cer continuate şi adaptate la noile condiţii impuse de modificările climatice, de diversitatea practicilor producţiei agricole, precum şi de cerinţele consumatorilor.

Insist asupra stagnării şi reducerii potenţialului de cercetare întrucât, în momentul de faţă, un obiectiv major pentru viitorul naţiunii îl reprezintă dezvoltarea la nivelul standardelor europene şi mondiale, imposibil de realizat cu resurse umane diminuate şi în curs de deprofesionalizare.

Parteneriatul public privat, o posibilă soluţie

Actualul Proiect de Lege include Proiectul privind parteneriatul public-privat pentru cercetarea ştiinţifică din domeniul agriculturii, silviculturii şi industriei alimentare şi din unităţile de învăţământ agricol şi silvic şi Proiectul privind organizarea şi funcţionarea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti".

Importanţa legiferării parteneriatul public privat este semnificativă, mai ales în condiţiile separării sectorului de cercetare de cel de dezvoltare, pentru menţinerea, prin investiţii private, a unui sistem corespunzător de producere de sământă.

În lipsa unui astfel de sistem, vom deveni tributari importului de sământă produsă din materiale biologice mai puţin adecvate condiţiilor caracteristice ţării noastre.

Importul de sământă va agrava situaţia existentă în economia naţională, România devenind ţară importatoare nu numai de produse agroalimentare, ci şi de soiuri de hibrizi de plante de cultură şi de rase de animale, în ciuda potenţialului agricol care o plasează pe locul 6-7 în Uniunea Europeană.

Luminiţa Pandrea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
726

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

351--pledoarie-pentru-sanatatea-pamantul...

Pledoarie pentru sănătatea pământului

• Ambiţii mari şi posibilităţi limitate ale pedologilor maramureşeni

Inginerul Emil Mohan, directorul Oficiului de Studii Pedologice şi Agrochimice Maramureş, priveşte cu optimism, dar şi cu reţinere spre şansa ca el şi colegii săi să materializeze curând lucrarea lor ştiinţifică având ca temă conservarea sănătăţii şi îmbogăţirea fertilităţii solurilor sărace ce predomină în acest colţ de ţară.

Lucrarea pedologilor este singura în măsură să stabilească în mod ştiinţific venitul brut de impozitare pe unitate de suprafaţă. Din păcate, această cerinţă este adesea ignorată de autorităţile locale.

Factorii restrictivi

Cauzele ce restricţionează realizarea obiectivului propus sunt multiple şi, în majoritatea lor, au o motivaţie obiectivă. Faptul pozitiv îl reprezintă o oarecare întoarcere a autorităţilor naţionale cu „faţa“ spre Pământ. După lungi ezitări şi neimplicări, se pare că organismele guvernamentale încep să realizeze importanţa studiilor pedologice şi agrochimice.

Predominante sunt solurile cu o structură şi fertilitate deficitare

Adeseori, pedologii sunt puşi în situaţia critică de a nu-şi îndeplini obligaţiile stabilite prin Programul pedologic şi agrochimic, care prevede o suprafaţă de studiu şi cercetări agrochimice de 31.000 ha pe an. Aceasta, din cauza complexităţii lucrărilor, dar şi a numărului insuficient de pedologi.

Diversitatea configuraţiei terenurilor agricole, ce variază de la zonele montane şi colinare până la cele de luncă, implică un grad de complexitate extrem de ridicat.

Peste aceste dificultăţi de ordin obiectiv se suprapun şi greutăţile în ceea ce priveşte baza topografică de lucru. În fosta zonă necooperativizată, care este dominantă, practic nu există planuri topografice, aşa-zisele nivelmente la scara de 1:5.000, pentru o suprafaţă agricolă de peste 71.000 hectare.

Nevoia unei noi legi a cadastrului

Într-o economie fiscală, cum este cea prezentă, este obligatoriu să fie stabilită o bază de impozitare dreaptă şi echitabilă a impozitărilor funciare de orice natură.

Este nevoie de îmbunătăţirea legislaţiei actuale, în sensul elaborării unei legi a cadastrului calitativ al terenurilor care să rezolve problemele legate de partea economică a cadastrului general. Experţii Oficiului de Studii Pedologice şi Agrochimice din judeţul Maramureş au convingerea că acest act legislativ ar fi singurul în măsură să rezolve problemele dificile cu care se confruntă în activitatea lor practică.

Patrimoniul, obiect de dispută

Ca şi cum nu ar fi suficiente dificultăţile ce ţin de dotarea umană şi materială, Oficiul de Studii Pedologice Maramureş se confruntă cu o problemă ce ţine chiar de existenţa sa fizică. Fapt este că, în urma unor „inginerii“ în care a fost implicată şi justiţia, Oficiul a devenit, din proprietar, chiriaş în propria sa casă.

Apelând la poziţia sa dominantă în structurile administrative teritoriale, Oficiul de Cadastru şi Publicitate a reuşit să-şi „execute“ partenerul de drept şi de fapt, intabulând în proprietatea sa un edificiu pe care până în 1990 îl folosea în bună înţelegere cu pedologii.

Fapta celor de la fostul OCOTA este una reprobabilă, dar această acuză gravă rămâne fără un efect practic dacă organismele în drept nu anulează abuzul juridic. Conflictul patrimonial este şi la ora aceasta pe rolul instanţelor, dar cheia rezolvării se află în mâna miniştrilor reformei administrative şi agriculturii. Pedologii îşi pun speranţele într-o decizie raţională a acestor înalţi demnitari.

Luminiţa Pandrea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
676
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cadastrul agricol, un deziderat îndepărtat > REVISTA LUMEA SATULUI

Cadastrul agricol, un deziderat îndepărtat

Cu mult timp în urmă, în Transilvania a existat o modalitate de aplicare a cadastrului, numită la vremea aceea carte funciară. Acolo au fost înfiinţate camerele agricole, iar la fiecare dintre ele era repartizat câte un inginer agronom care, practic, nu se ocupa în mod direct de cadastru, ci îndruma ţăranii spre anumite culturi şi tehnologii, ţinând cont şi de nevoile statului.

Pentru măsurători în unele provincii existau nişte specialişti numiţi hotarnici. La Iaşi, bunăoară, a fost înfiinţată, în 1813, prima şcoală de astfel de ingineri.

În ultimii ani, cadastrul agricol a ţinut de Ministerul Agriculturii, apoi o vreme de guvern, iar acum se găseşte în cadrul Agenţiei Naţionale de Cadastru şi Publicitate Imobiliară (ANCPI) care aparţine de Ministerul Internelor şi Reformei Administrative. Adică în subordinea unei instituţii care se ocupă de infractori, traficanţi de droguri etc.

E bine, este rău? Un prim răspuns aveam să-l primim din partea a doi „ultimi mohicani“ ai cadastrului agricol: Sterian Lăzărescu, inginer pedolog, şi Anton Penescu, geograf, încadraţi acum la OSPA Giurgiu.

Pe unde o fi cadastrul agricol?

„Am lucrat la Institutul de Geodezie, Fotogrammetrie Cadastru şi Organizarea Teritoriului (IGFCOT), unde existau la vremea aceea ingineri agronomi şi specialişti în organizarea teritoriului.

La nivelul Ministerului Agriculturii existau Oficiile de Cadastru Agricol şi Organizarea Teritoriului, iar în tertoriu aşa-numitele OCAOT-uri. Aşadar, exista un nucleu de specialişti care se ocupau de introducerea cadastrului agricol în România. Prin 2000, când această activitate a fost preluată de Oficiul Naţional de Cadastru, Geodezie şi Cartografie (ONCGC), OCAOT-urile au fost şi ele transformate, organizarea teritoriului dispărând chiar din denumire.“

La ce folosesc studiile... de pe malul Dâmboviţei

În vara anului 2003 a fost desfiinţată unica secţie de cadastru care funcţiona în cadrul IGFCOT.

La ora aceasta, în România mai putem discuta doar de cadastru general, care este dirijat de ANCPI şi specializat pe măsurători geodezice. Nu mai există deloc interes pentru cadastrul agricol şi, chiar dacă ar exista, acesta nu ar putea fi implementat, deoarece nu mai au specialişti în acest domeniu.

Aşa au decurs lucrurile... Ministerul Agriculturii a rămas fără obiectul muncii de când au fost preluate OCAOT-urile şi la nivel judeţean nu mai are corespondent, aşa cum avea în aceste instituţii specializate care puteau face atât cadastru agricol, cât şi organizarea teritoriului. Singurele prin care MADR mai poate face ceva sunt direcţiile agricole de care ţin şi oficiile de studii pedologice şi agrochimice. Doar, doar o să ne îndrume UE

Sperăm ca, măcar ca stat membru al UE, România să fie dirijată în privinţa cadastrului agricol. În primul rând, pentru că vorbim de cadastru agricol el trebuie să ţină de MADR, nu de altcineva.

Până acum câţiva ani, de exemplu, scoaterea unui teren agricol din circuit se făcea în baza unui studiu, iar pentru cele din clase superioare era nevoie de hotărâre de guvern. Acum se scot fără nicio problemă şi cele din clasa I de calitate şi pe ele se construieşte. Nu cred să dispunem la nivelul ţării de o situaţie privind identificarea şi circuitul parcelelor, atâta timp cât nu există nici planurile şi se lucrează doar la nivel digitalizat.

Cadastrul este un sistem unitar şi obligatoriu de evidenţă şi inventariere sistematică a tuturor bunurilor imobile de pe teritoriul ţării din punct de vedere cantitativ, calitativ şi juridic, indiferent în posesia cui se află bunurile, precum şi reprezentarea acestora pe planurile cadastrale şi în documentele cadastrale, şi în cartea funciară în vederea realizării publicităţii imobiliare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
2031
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

353--stavila-in-fata-dezastrelor.html

Stavilă în faţa dezastrelor

• Interviu cu ing. Mariana TUDOR, director, Direcţia Apelor Buzău-Ialomiţa

Date de referinţă

Direcţia Apelor Buzău – Ialomiţa gestionează:

- 6 subunităţi teritoriale în Brăila, Buzău, Călăraşi, Dâmboviţa, Ialomiţa şi Prahova, cu 23 cursuri de apă; principalele râuri în administrare: Buzău, Călăraşi, Dâmboviţa, Ialomiţa, Prahova şi Teleajen;
- bazinul hidrografic cuprinde 17 bazine de acumulare principale, cu un volum total de 629 milioane mc apă potabilă;
- suprafaţa protejată cuprinde 209 localităţi, 220 de obiective industriale, 22.457 de locuinţe, 847 km de căi ferate, 585 km drumuri naţionale.

Nu numai banii…

C.B.: Având în vedere o posibilă topire bruscă a zăpezii de pe munţi şi o primăvară foarte ploioasă, cum veţi asigura protecţia gospodăriilor celor 2 milioane de locuitori din zona dumneavoastră de administrare împotriva eventualelor inundaţii?

M.T.: Prin executarea unor ample lucrări noi şi continuarea celor existente, pentru care am solicitat Ministerului Mediului şi Gospodăririi Apelor fonduri acoperitoare – 1.000 miliarde lei vechi.

Certe sunt fondurile internaţionale

C.B.: Dacă nu veţi primi fondurile solicitate, pe ce anume vă bizuiţi?

M.T.: Putem conta în mod sigur pe banii de la Banca Mondială, BEI, BDCE, PHARE şi chiar de la Fondul Solidaritatea. Pentru aceste fonduri există deschise linii de credite şi de finanţări, mai ales în cazul lucrărilor începute anii trecuţi şi cu termene de punere în funcţiune – 2008-2010.

C.B.: Vă rugăm să enumeraţi principalele lucrări de combatere a inundaţiilor.

M.T.: Mai întâi este vorba de reabilitarea şi punerea în exploatare a patru mari acumulări de apă: Siriu (Buzău), Dridu (Ialomiţa), Pucioasa (Dâmboviţa) şi Măneciu (Prahova), lucrări de întreţinere începute anul trecut, cu bani de la Banca Mondială, în sumă de peste 300 miliarde lei vechi.

În ordine, urmează îndiguiri în zona Chişcani – Brăila, acolo unde au fost şi pot apărea mari probleme de protecţie a localităţilor şi a terenurilor. Mai avem în vedere lucrări hidrotehnice în zona Siriu, Bâsca Mare, Sita Buzăului şi Nehoiu, în judeţul Buzău – 300 miliarde lei vechi, Bălăneasa – Pârscov (Buzău), amenajarea râului Teleajen în zona Măneciu – Vălenii de Munte.

C.B.: Ce se întâmplă cu lucrările de la Slănic-Prahova, acolo unde apele au distrus în câteva rânduri numeroase locuinţe?

M.T.: Aici lucrările de consolidare a malurilor vor continua, atât în zona oraşului, cât şi pe pâraiele din zonă, afluenţi ai râului Slănic.

Acumularea de la Azuga, un vis neîmplinit

C.B.: O situaţie ciudată există pe Valea Prahovei unde, când nu este apă la robinet, când se dă cu porţia, când avem prea multă şi inundaţiile fac ravagii.

M.T.: Având în vedere dezvoltarea oraşelor Azuga, Buşteni, Predeal, dorim să realizăm un vis al nostru şi al localnicilor – acumularea de apă – Azuga, amânată de mai mulţi ani. Suntem în faza de realizare a studiului de impact al zonei; contăm şi pe sprijinul activ al comunităţilor locale.

Acumularea Azuga, pe lângă faptul că asigură apa necesară în staţiunile turistice din zonă, asigură şi atenuarea eventualelor viituri pe râul Prahova şi, implicit, protecţia populaţiei împotriva inundaţiilor.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
655

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

354--piata-asigurarilor-agricole-mult-pr...

Piaţa asigurărilor agricole, mult prea mică pentru Europa > REVISTA LUMEA SATULUI

Piaţa asigurărilor agricole, mult prea mică pentru Europa

- Interviu cu Costel Eremia, preşedintele Consiliului de Administraţie al FATA ASIGURĂRI SA România

Prin soluţionarea, în perioada următoare, a principalelor probleme din agricultură, piaţa asigurărilor va putea ajunge la circa 40-50% din potenţialul real asigurabil în România, ceea ce este încă doar jumătate, comparativ cu alte ţări din Uniunea Europeană.

Cu greu, dar sigur, piaţa asigurărilor agricole a devenit o realitate în România. Ea cuprinde astăzi circa 18% din potenţialul de asigurat existent şi are şansa să urce în următorii ani până undeva la 40-50% din potenţialul agricol asigurabil al României.

Această creştere spectaculoasă are ca o primă explicaţie înţelegerea de către producători a pericolelor calamităţilor naturale mari care se abat asupra agriculturii, în general, şi a culturilor, în mod special. O a doua explicaţie ţine de efectul financiar al acestui produs.

Dovada sunt compensaţiile mari pe care le-au încasat în ultimii doi ani agricultorii asiguraţi ale căror culturi au fost calamitate din cauza secetei sau a inundaţiilor. Edificatoare în acest sens este şi pledoaria interlocutorului nostru în favoarea dezvoltării pieţei asigurărilor în agricultura României.

Rep.: Cum caracterizaţi evoluţia pieţei de asigurări agricole în 2007?

E.C.: O putem considera o piaţă tânără, în formare, dar de mare perspectivă. Ea a cunoscut în anul agricol 2006-2007 o creştere de cca 17-18% din potenţialul de asigurat existent, faţă de 12% în anul precedent.

Fără îndoială, aceasta a fost determinată şi de suportul financiar de care au beneficiat agricultorii sub formă de subvenţii acordate pe hectar la unele culturi şi pentru specii de animale.

Un moment de avânt l-a constituit sprijinul financiar acordat în toamna anului 2007, ca urmare a Ordinului ministrului agriculturii referitor la obligaţia producătorilor de a-şi asigura culturile subvenţionate.

Piaţa asigurărilor necesită produse corecte, dar şi un echilibru privind raportul între preţul poliţei suportat de asigurat şi riscul ce s-a dovedit din ce în ce mai ridicat în ultimii ani la produsele agricole, suportat de către asigurator (societatea de asigurare). De asemenea, trebuie ţinut seama şi de exigenţele reasiguratorilor.

De subliniat că Prima de asigurare la culturi agricole, conform cataloagelor precizate în condiţiile de asigurare, stabilite în baza unor studii tehnico-economice şi a datelor statistice din ultimii 50 de ani reprezintă circa 4-5% din suma asigurată, în funcţie de zona de cultură şi de riscurile luate în asigurare.

Ca urmare a unei concurenţe neloiale şi neprofesioniste, se practică şi cotaţii de 1-1,5% care, practic, nu acoperă nici cheltuielile de administrare şi achiziţie suportate de asigurator.

Aceasta face ca, în ani cu rate de daune de peste 70%, să se înregistreze pierderi substanţiale la societăţile de asigurări ce practică acest produs şi, mai grav, să nu poată acorda despăgubirile la nivelul asigurat.

În anul 2007, compania FATA a înregistrat o rată de daune la culturi agricole de 97%, iar la animale de 133%, ceea ce a condus la importante pierderi bilanţiere.

Se impune ca UNSAR, împreună cu societăţile de asigurări, cu sprijinul CSA şi al Consiliului Concurenţei, să analizeze cât mai urgent această situaţie la produsele de asigurări agricole şi să stabilească măsuri corespunzătoare.

Contăm pe o creştere moderată

Rep.: În contextul economic actual, vom asista la o creştere sau la o stagnare a segmentului de asigurări agricole în 2008?

E.C.: Piaţa asigurărilor agricole din România va avea în continuare o evoluţie ascendentă, dar nu spectaculoasă. Cu siguranţă aceasta ar putea fi influenţată de modul cum se va organiza agricultura pentru a putea fi capabilă să valorifice importantul potenţial de care dispune România, cum ar fi:

- cultivarea întregii suprafeţe arabile, de circa 9 milioane hectare;
- organizarea cultivării pământului în sole medii, prin constituirea de asociaţii agricole;
- punerea în valoare a potenţialului zootehniei, un alt aspect de care trebuie să se ţină seama. Aceasta trebuie realizată pe baza sporirii efectivelor de animale în ferme organizate şi dotate conform cerinţelor tehnice şi economice din Comunitatea Europeană;
- nu în ultimul rând, trebuie refăcute şi readuse în stare de funcţionare sistemele de irigaţii, desecare şi combatere a eroziunii solului, foarte importante, având în vedere schimbările condiţiilor climatice pe fondul încălzirii globale.

Eliminarea subvenţiilor – o eroare majoră

Sunt şi altfel de probleme, aş spune deosebite, în sectorul asigurărilor agricole, determinate de: lipsa mijloacelor financiare la producătorii agricoli şi, nu în ultimul rând, o slabă educaţie privind asigurările de toate tipurile în mediul rural; nivelul scăzut de subvenţionare de către stat a primelor de asigurare la principalele culturi de importanţă naţională şi a unor specii de animale: normal ar fi ca statul să subvenţioneze cel puţin 50% din prima ce trebuie suportată de un producător agricol, de asemenea o problemă esenţială.

De precizat că, în Comunitatea Europeană, majoritatea ţărilor acordă subvenţii între 50-80% din valoarea primelor de asigurări la principalele produse agricole vegetale şi animale.

În România, în anul 2005-2006, s-au acordat de către stat subvenţii de 50% din valoarea primei de asigurare la primele de asigurări pentru principalele culturi şi animale de importanţă naţională. În anul 2008, în Bugetul Ministerului Agriculturii nu este prevăzut nimic.

Rep.: Este justificată în termeni de profit şi investiţii exploatarea acestui segment în România?

E.C.: Sigur că da. Investiţiile şi dezvoltarea inteligentă, pe termen mediu şi lung, ca şi în alte sectoare economice, nu va duce decât la progres.

Trebuie avute în vedere perspectivele aşa cum sunt prezentate de studii ale ONU. Mă refer la deficite alimentare, premisele legate de schimbările obiceiurilor alimentare în ţările din Asia şi utilizarea biocombustibililor în viitor, pe baza materiilor prime agricole.

Pentru FATA a sosit etapa consolidărilor

Rep.: Care sunt obiectivele Fata Asigurări pentru acest an? S-au făcut anumite modificări de management…?

E.C.: Începând din 2008, FATA Asigurări trece la o nouă etapă, în care obiectivele şi strategia se concentrează pe consolidarea şi dezvoltarea reţelei de vânzări, promovarea de noi produse de asigurare, de răspundere civilă, RCA, credite subvenţionate şi altele.

Conceptul nostru este de a oferi clienţilor produse complexe de asigurare, pentru întreg patrimoniul material şi uman de care dispune. În acest context s-a impus şi o schimbare în managementul societăţii FATA Asigurări.

Pentru acest an, ne propunem să atingem un volum de prime brute subscrise de peste 12,5 milioane de euro, 55% din acest volum fiind reprezentat de asigurările agricole (asigurări de culturi şi asigurări de animale).

Totodată, societatea îşi propune o creştere cu 20% a asigurărilor agricole, având în vedere strategia societăţii de a echilibra portofoliul de asigurări agricole şi nonagricole, care ne va permite să păstrăm poziţia de leader de piaţă în asigurări agricole.

Această dezvoltare este susţinută permanent, prin investiţii financiare şi umane, de Acţionarul FATA Assicurazioni Danni, respectiv puternicul Grup Generali. De subliniat că, în anul 2007, primul an de activitate al FATA Asigurări SA în România, acţionarul a dublat capitalul social, iar în Adunarea Generală a Acţionarilor din luna februarie 2008 a aprobat majorarea capitalului social al societăţii noastre cu încă 2 milioane de euro.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
1690

□

Comentarii

□

□

1. Viorel D -- (20-January-2010)Asa schimbare de management ati facut de s-a ales praful de societate.Ati lasat sa plece specialisti onesti si ati promovat lichele.Consecintele se vad.Pacat de societate pornise bine.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

355--solutii-pentru-accesarea-fondurilor...

Soluţii pentru accesarea fondurilor europene

În organizarea Oficiului Judeţean de Consultanţă Agricolă Satu Mare a avut loc un simpozion cu participare internaţională, axat pe oferta firmelor invitate în domeniul pomiculturii, viticulturii, legumiculturii şi infrastructurii rurale.

La simpozion au participat 73 de persoane, reprezentând fermieri interesaţi de această problematică, primari de comune, consilieri locali şi judeţeni, colegi de la Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală, Centrul Regional de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit, Oficiul Judeţean de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit, Oficiul de Studii de Pedologie şi Agrochimie, Agenţia de mediu. Au participat, de asemenea, reprezentanţi ai mass-media.

Oferte ademenitoare

Prima prezentare a fost făcută de ing. Ştefan Nagy, manager al firmei SC Pro Technik SRL Oradea, importator direct al firmei austriece Inderst GmbH. Prezentarea, făcută şi pe baza unui suport video, a cuprins oferta firmei de materiale de infrastructură pentru plantaţiile pomicole, viticole şi legumicole, de la foarfeci destinate tăierilor şi până la plase de protecţie împotriva grindinei, utilaje de aplicat îngrăşăminte chimice, utilaje de stropit, recipiente pentru depozitarea şi prelucrarea produselor.

Preţurile la aceste produse sunt dintre cele mai accesibile, ţinând cont de raportul calitate/preţ. Sunt excluşi de la vânzare intermediarii. Firma are deja magazine specializate în mai multe judeţe din Transilvania şi este deschisă pentru colaborare în vederea desfacerii cu orice unităţi interesate din România.

Cea de-a doua prezentare a aparţinut dlui Michael Tschida, patronul firmei cu acelaşi nume din Austria. Expunerea, de asemenea însoţită de slide-uri, a cuprins oferta firmei sale legată de portaltoiuri de viţă-de-vie din soiuri de struguri destinaţi vinificaţiei.

De remarcat faptul că soiurile prezentate au potenţial ridicat de adaptabilitate la condiţiile de climă şi sol ale ţării noastre. Au fost de asemenea prezentate o serie de sisteme de palisaj destinate în special plantaţiilor intensive şi semiintensive. Condiţiile de livrare sunt dintre cele mai avantajoase, firma dorind chiar o extindere a activităţii pe teritoriul României.

Şansa tehnologiilor neconvenţionale

Partea a doua a simpozionului s-a axat pe zona de dezvoltare rurală, prezentările fiind făcute de firma ELBA Timişoara, recunoscută atât în ţară, cât şi peste hotare datorită realizărilor sale în domeniul iluminatului public şi casnic, şi nu numai.

Ultima prezentare a fost mai inedită şi s-a referit la utilizarea unei tehnologii neconvenţionale, cu adaos de cenuşă, prin care se realizează beton de o calitate deosebită, cu o garanţie de şapte ani şi un preţ de cost mai scăzut cu circa 40%, destinat construcţiei de drumuri, platforme, trotuare etc. Expunerea, pe suport video, a fost făcută de ec. Gabor Nagy, managerul firmei SC Româno-Austriacă Agrotech SRL.

Prezentările au suscitat un viu interes în rândul participanţilor, discuţiile din final fiind deosebit de animate, oaspeţii noştri răspunzând cu amabilitate la toate problemele ridicate.

Una peste alta, considerăm realizarea acestui simpozion ca o deplină reuşită.

Dr. ec. SCHOLTZ BÉLA - director executiv OJCA Satu Mare
Ing. ec. CLAUDIU GOVOR – consilier

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
801

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (VII)

TREMATODOZELE

Sunt parazitoze determinate de helminţi din clasa Trematoda. Paraziţii au formă foliacee, iar în stare adultă se dezvoltă în diferite organe şi ţesuturi la mamifere (inclusiv la om), păsări şi peşti. Diferitele stadii larvare (sporochişti, redii, cercari) se dezvoltă în corpul moluştelor, insectelor, peştilor, batracienilor, reptilelor, crustaceelor etc., acestea fiind gazde intermediare.

Paraziţii produc îmbolnăviri grave, unele cu caracter zoonotic.

La păsări pot fi întâlnite mai multe specii de trematode care parazitează aparatul genital la găină şi raţă, intestinul subţire la găină, gâscă, raţă, cecumuri la gâscă şi raţă, vase de sânge la raţă.

Frecvenţa cea mai mare de îmbolnăviri se întâlneşte la anseriforme (raţă şi gâscă); acest fapt este legat de biologia trematodelor care sunt viermi heteroxeni având nevoie de una sau două gazde intermediare, din care cel puţin una trăieşte în apă. Contaminarea păsărilor se face prin consum de melci, plante, batracieni infestaţi cu metacercari.

Prostogonimoza

Este o helmintoză a tractusului genital întalnită la păsările ouătoare, cu localizare în Bursa lui Fabricius, cloacă, oviduct la găină şi raţă. Parazitul elimină ouă care ajung în mediu odată cu excrementele păsării, apoi sunt ingerate de un gasteropod (un melc) în corpul căruia se multiplică trecând prin diferite stadii caracteristice trematodelor până la cercari care ies în mediul acvatic şi pătrund în larvele unor insecte din familia libelulelor în care se finalizează metacercarul parazitului; prin consumul larvelor de libelulă sau chiar a formelor adulte, găinile sau raţele se infestează şi în corpul lor, cu localizare specifică, se dezvoltă trematodul Prostogonimus.

Diagnostic

Pentru diagnostic se vor lua în consideraţie receptivitatea doar a păsărilor outoare, rezistentă masculilor şi tineretului, dar şi apariţia sezonieră din primavară până în toamnă, la păsările cu acces la luciul de apă.

Prezenţa viermelui în diferite zone ale oviductului determină leziuni care influenţează calitatea ouălelor, apărând ouă cu aspect modificat (fără coajă, cu coajă subţire sau groasă şi neregulată, cu albuş lichefiat) şi pontă neregulată; complicaţiile microbiene pot determina inflamaţia oviductului, peritonita vitelină şi cloacita.

Clinic, în afara perturbărilor în fiziologia ouatului, în infestaţiile masive, după 30-35 zile apar modificări generale ca: deplasare greoaie, abatere, atitudine de pinguin, lipsa poftei de mâncare cu slăbire pronunţată; apar secreţii anale sub formă unui lichid vâscos, văros care murdăreşte şi aglutinează penele, zona este fierbinte şi după 50-60 zile de la debut, păsările mor prin peritonită.

Diagnosticul de certitudine este cel microscopic, coroborat cu cel morfopatologic (cadavre cu evidente leziuni inflamatorii la nivelul oviductului şi existenţa parazitului).

Tratament

Constă în deparazitarea internă a păsărilor cu ROMBENDAZOL F asociat cu vitaminoterapie (Complex polivitaminic buvabil ROMVAC 3, Biovit plus, Vita B Complex, RombiotimS).

Având în vedere semnele clinice şterse fără apariţia îmbolnăvirilor aparente în infestaţii mai uşoare se impune deparazitarea internă periodică a păsărilor. Aceste măsuri trebuie însoţite şi de deparazitarea adăposturilor cu Romparasect 5% sau Romparasect Forte. Măsurile de profilaxie sunt legate şi de modul de contaminare a păsărilor şi se referă la limitarea accesului păsărilor la luciul de apă.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
4779

Comentarii

1. rodica -- (15-March-2010)pe cutia de Rombendazol F nu este specificat daca sa pot consuma ouale in timpul tratamentul,va rog sa imi dati un raspuns.Daca nu este indicat consumul acestora in timpul tratamentului,cate zile trebuie consumate acestea?

2. rodica -- (15-March-2010)cate zile nu* trebuie consumate acestea*?

3. mirela -- (25-March-2010)Nu înţeleg de ce d.na dr. în ştiinţe nu mai răspunde, probabil seitul a expirat de mult, şi eu am pus întrebări asemănătoare, dar nici un răspuns la ele, trebuie să găsim altceva.

4. costel -- (27-April-2010)gasiti aici raspunsul la intrebare
http://www.romvac.ro/p/ROMBENDAZOL-F-100COMP

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

357--au-si-iepurii-viata-lor.html

Au şi iepurii viaţa lor

• Impactul creşterii în cuşti şi în semicolonie a iepurilor domestici asupra producţiei de carne şi a comportamentului acestora.

Scopul şi importanţa creşterii în cuşti şi în semicolonie a iepurilor constă în obţinerea unui număr cât mai mare de animale care să se bucure de sănătate, să aibă un ritm cât mai intens de creştere, carne cât mai multă şi mai bună calitativ, să se realizeze un consum specific redus şi blănuri valoroase.

Aceste obiective pot fi atinse prin asigurarea unor condiţii de hrană şi adăpostire conform cu recomandările ştiinţifice şi cu cerinţele lor biologice. Aplicarea metodei duce, în final, la obţinerea scopurilor menţionate mai ales în cazul creşterii în semicolonie, chiar dacă fondul genetic este mai puţin valoros.

Crescătorul, prin intermediul unor astfel de condiţii, poate pune în evidenţă potenţialul genetic al exemplarelor pe care le deţine.

Practicarea acestei tehnologii determină o valorificare superioară a condiţiilor naturale de mediu, cu impact pozitiv şi asupra comportamentului speciei, spre deosebire de creşterea în cuşti din lemn, unde condiţiile artificiale (de captivitate) diminuează sporirea producţiei de carne şi blănuri.

Se cunoaşte faptul că iepurii se adaptează greu, iar la vârsta adultă preferă să stea singuri. Fiind animale mobile, le place să sară, să roadă, să stea mai mult în libertate, şi nu în captivitate. Comportamentul alimentar nestingherit joacă un rol important, în sensul că sistemul trebuie să permită cu uşurinţă accesul animalelor la hrănire, adăpare şi al îngrijitorului.

Din acest punct de vedere, creşterea în semicolonii asigură efectul dorit de crescător pentru că iepurii îşi construiesc vizuine singuri, dar li se aduce hrana, tineretul se creşte în şoproane, şi nu în „cuşti din lemn“, care împiedică dezvoltarea liberă, benefică pentru iepuri.

Există şi dezavantaje ale acestui tip de creştere: bătăile între animale, monta nu poate fi dirijată şi nu se cunoaşte ascendenţa după taţi, iar în caz de boală animalele se tratează greu.

Prevenirea bolilor

Dintre bolile grave, specifice iepurilor, amintim Mixomatoza, care este caracterizată prin tumefierea neucoxelor şi prezenţa mixoacnelor localizate preponderent la nivelul pielii capului şi organelor genitale. Sub aspect economic se înregistrează pagube considerabile prin mortalitate în procent foarte mare.

Într-un episod de Mixomatoză, practic întreg efectivul de iepuri al unei crescătorii este decimat. În focarele noi, în lipsa imonoprofilaxiei, toţi iepurii mor, desfiinţând practic crescătoria.

Prevenirea şi combaterea mixomatozei prin restricţii de circulaţie şi imonoprofilaxie antrenează alte pierderi cauzate tot de această boală. În plus, animalele nu pot fi sacrificate în vederea consumului alimentar. În situaţia fericită în care fluxul tehnologic şi microclimatul sunt dirijate, pericolul unor astfel de boli grave specifice iepurilor este în mare măsură diminuat.

Drd. Bicu DUMITRU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
2120

□

° Comentarii

□

□

° 1. Loredana -- (7-November-2010)frumos si interesant..imi place articolul publicat de colegul meu.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

358--locomotiva-zootehniei-unde.html

„Locomotiva“ zootehniei: unde? > REVISTA LUMEA SATULUI

În numărul 6 din acest an al revistei „Lumea Satului“, marele agronom Paul Varga vorbea cititorilor despre organizarea producerii seminţelor de plante furajere din soiuri româneşti, rezistente, despre necesitatea refacerii islazurilor comunale, a pajiştilor din zonele colinare, montane şi alpine, despre extinderea culturilor furajere pe cel puţin 20% din terenul arabil, precum şi despre modernizarea metodelor de conservare a furajelor.

În paralel cu refacerea bazei furajere, a combustibilului, trebuie refăcut şi şeptelul, motorul care dă vigoare naţiunii prin laptele şi carnea pe care le produce. Căci nu prin creşterea numărului de porci şi păsări vom valorifica superior resursele noastre furajere de pe milioanele de hectare de pajişti, ci prin animale producătoare de lapte.

Pentru cine produc marile exploataţii?

De câţiva ani asistăm la concentrarea terenurilor în exploataţii tot mai mari, care ating uneori mii şi chiar zeci de mii de hectare. Dar ne-am pus vreodată întrebarea: pentru cine produc aceste exploataţii?

Răspunsurile vor fi aproape invariabil legate de export sau de alimentarea fabricilor cu ulei, de biodisel sau de morărit. De curând, s-au importat din Uniunea Europeană juninci gestante care populează ferme mari, mai mult sau mai puţin pregătite pentru a le creşte şi întreţine în mod corespunzător.

Laptele din aceste ferme merge exclusiv la fabricile de procesare, care de abia fac faţă comenzilor pentru îndeplinirea programului „cornul şi laptele“, de alimentare a copiilor de vârstă şcolară.

Dar cu copiii mici care, pe lângă laptele mamelor, au nevoie de suplimente, sau cu cei înţărcaţi, cu cei care de-abia învaţă să meargă sau cu bătrânii şi bolnavii satelor cum rămâne? Pe aceştia ce program naţional îi mai alimentează?

Soluţii există

Soluţia e una singură. Să se taie mai puţine viţele, mai puţin tineret de bivoliţă, mai puţine ieduţe şi mieluţe, iar acestea să fie crescute în cât mai multe gospodării ţărăneşti din toată ţara, după specificul zonei.

Femelele de un an să fie crescute până la o dezvoltare corporală corespunzătoare pentru a fi date la montă în această vară, iar cele mici să fie alăptate o perioadă mai îndelungată şi date la păşune după înţărcare, împreună cu mamele lor. Aceste femele pot deveni apte de montă chiar în toamna acestui an pentru speciile de talie mică (oi şi capre) sau anul viitor, după împlinirea a cel puţin 16-18 luni pentru speciile de talie mare (vaci şi bivoliţe).

În acest mod, în unul, doi ani şeptelul poate creşte cu aproape un milion de oi şi capre şi cu aproximativ două-trei sute de mii de vaci şi bivoliţe în lactaţie, care vor furniza laptele necesar consumului rural şi, într-o oarecare măsură, vor completa şi nevoile de lapte ale fabricilor de procesare pentru consum urban. În fapt,

acestea sunt speciile care vor valorifica resurse furajere, altfel abandonate, de pe sute de mii de hectare.
Aurul alb pe care-l poartă munţii, dealurile şi câmpiile noastre este laptele ecologic, acest produs alimentar care, alături de carnea de vită sau de oaie, dă vigoare naţiunii. Dar nu degeaba ne mersese vestea peste mări şi ţări, cu câteva sute şi chiar mii de ani în urmă, că în ţara de dincolo de Dunăre, de o parte şi de alta a Munţilor Carpaţi, curg lapte, smântână şi miere, stârnind pofte pentru multe „alte neamuri“.
Unde se află, totuşi, „locomotiva“ zootehniei? Credinţa mea este că nu trebuie ignorat rolul gospodăriei ţărăneşti.
Dr. Dan M. CONSTANTINESCU, medic primar veterinar
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
757
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În sprijinul agricultorilor din nord de ţară: Agro Expo Bucovina – ediţia a VI-a

Timp de trei zile, Centrul Economic Bucovina din Salcea – Suceava a găzduit cea de a VI-a ediţie a Târgului Naţional de Agricultură şi Industrie Agroalimentară „Agro Expo Bucovina“.

Organizată de Camera de Comerţ, Industrie şi Agricultură Suceava, în parteneriat cu Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, Grupul Dorna şi Consiliul Judeţean Suceava, manifestarea şi-a propus să contribuie la dezvoltarea în continuare a agriculturii şi industriei de profil din această parte a ţării, aducând în atenţie ultimele realizări ale producătorilor recunoscuţi din domeniile industriei alimentare, maşini şi utilaje agricole, seminţe şi material săditor, îngrăşăminte şi pesticide, tehnologii de creştere a animalelor, furaje, metode de hrănire şi de distribuţie a hranei, medicamente de uz veterinar, flori, echipamente şi unelte pentru horticultură etc.

Mai aproape de nevoile fermierilor

Cu 35% mai mulţi expozanţi ca anul trecut, adică peste 40 de firme din 12 judeţe, şi-au prezentat produsele la acest târg, care cunoaşte cu fiecare ediţie o continuă dezvoltare, aşa cum a subliniat domnul ing. Gabriel Lucian Grigoriu (foto), director general adjunct al CCIA.

Vizitatorii au putut vedea şi achiziţiona ultimele realizări ale marilor producători din diverse domenii. Am aminti aici New Holland, Valtra, IMUM Banat, John Deere, Ceahlăul Piatra Neamţ ş.a.

De un deosebit interes s-au bucurat produsele firmelor care oferă utilaje pentru gospodăriile individuale şi fermele mici, specifice judeţului Suceava, cum ar fi SC Rudis din Craiova.

În prim-plan, agricultura ecologică

Programul târgului „Agro Expo Bucovina” a cuprins şi alte manifestări, între care seminarul Agricultura ecologică – prezent şi perspective de dezvoltare, organizat de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi CCIA Suceava.

La lucrările simpozionului au participat reprezentanţi ai ministerului de resort, cadre didactice universitare şi cercetători, specialişti din agricultura judeţului-gazdă, numeroşi fermieri interesaţi în dezvoltarea acestei ramuri de viitor din agricultura românească.

Comunicarea prezentată de doamna consilier Beatrice Botusan, (foto) de la DADR Suceava, a reliefat interesul manifestat de agricultorii din judeţul Suceava, judeţ care deţine o pondere mare în structura agriculturii ecologice la nivelul ţării.

Aici funcţionează 46 de ferme în principal de bovine, peste trei mii de producători de lapte ecologic, procesatori de lapte eco, care produc caşcaval, şvaiţer, unt etc, apicultori cu circa 1.700 de stupi, iar agricultura ecologică se practică pe o suprafaţă de 13.485 ha şi sunt exploatate în regim ecologic 10.171 bovine, 1.223 porcine şi un număr însemnat de ovine şi caprine.

Alte comunicări au prezentat reguli şi principii în producţia vegetală, animalieră şi în apicultura ecologică. De asemenea, au fost supuse atenţiei rezultate ale cercetărilor cu privire la combaterea biologică în pomicultura ecologică sau specificul marketingului în această formă a agriculturii.

Lucrările simpozionului s-au încheiat cu masa rotundă pe tema Sistemul de notificare şi înregistrare a operatorilor în agricultura ecologică, subiect care s-a bucurat de un deosebit interes pentru fermierii ce doresc să devină, într-un viitor cât mai apropiat, operatori în agricultura ecologică.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
708

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

36--ce-putem-prelua-din-modelul-japonez-...

Ce putem prelua din modelul japonez de agricultură? (II) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe putem prelua din modelul japonez de agricultură? (II)

Locul şi rolul cooperativelor agricole

La baza constituirii grupurilor de fermieri în cadrul cooperativelor agricole stau:
- Grupuri pe produs: grupul cultivatorilor de legume, pepeni, cartofi dulci, ciuperci, flori etc. Numărul membrilor unui astfel de grup poate varia de la câteva zeci, la câteva mii. În cadrul unei cooperative pot exista peste 20 de grupuri pe produs.
- Grupuri funcţionale (persoane care se ocupă de managementul magazinelor cooperativei).
- Grupuri organizate pe baza unor mici comunităţi locale (10-15 gospodării).
- Asociaţii ale tinerilor.
- Asociaţii de femei.

Principiile care stau la baza funcţionării cooperativelor agricole

Aceste principii rezultă din Legea Cooperativei Agricole şi guvernează managementul organizaţiei:
- fermierii pot deveni membri sau pot renunţa la această calitate numai din propria lor dorinţă;
- la adunarea generală, alegerile au loc conform principiului „un membru, un vot“.

Cooperativa agricolă este o organizaţie non-profit a cărei sarcină este să protejeze, să dezvolte agricultura japoneză şi să ridice standardul de viaţă al celor care lucrează în cooperativă. Din acest motiv, dividendele se limitează la 7% pentru cooperativele agricole multiscop şi la 8% pentru federaţii;

În ceea ce priveşte stabilirea surplusului, dacă există pierderi excedentul se alocă pentru acoperirea acestora. După ce se scad fondurile pentru dezvoltarea afacerilor cooperativei şi acelea sunt reportate, ce rămâne ca surplus se distribuie membrilor cooperativei proporţional cu munca şi activitatea depuse în cooperativă.

Educaţia membrilor este esenţială în dezvoltarea cooperativei agricole.

(I.B.) (Va urma)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
801
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Premierul chiar că visează frumos România, a doua putere agricolă a Europei! > REVISTA LUMEA SATULUI

Premierul chiar că visează frumos România, a doua putere agricolă a Europei!

Premierul Călin Popescu Tăriceanu a declarat cu prilejul Conferinţei de Informare şi promovare în teritoriu a Programului Naţional de Dezvoltare Rurală, desfăşurată la Brăila, că ţinta României în materie de agricultură este de a deveni a doua putere de pe bătrânul continent.

Brăila, 28 martie, dimineaţa. Zona Palatului Administrativ e împânzită de SPP-işti. La intrarea în Prefectură, locul unde urma să aibă loc Conferinţa de Informare şi promovare în teritoriu a Programului Naţional de Dezvoltare Rurală, e postat un prim „filtru“. Deodată, rumoarea se accentuează.

La fel şi mişcările de trupe. Prim-ministrul însuşi dă să intre în Sala Mare. Ia loc la prezidiu, după care cuvântează: „Să facem eforturile de care este nevoie pentru ca într-o manieră eficientă, cât mai rapidă, să reuşim să transformăm agricultura românească într-o agricultură modernă, performantă“, spune apăsat Călin Popescu Tăriceanu.

Nevoia de continuitate

După plecarea prim-ministrului, urmată de jumătate din asistenţă, SPP-işti şi armata de jurnalişti, interesată aproape exclusiv de partea politică a vizitei mai marelui guvernului, conferinţa a continuat cu un discurs al lui Dacian Cioloş, ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale, receptat de un public format în majoritate din reprezentanţi ai direcţiilor subordonate MAPDR din Brăila, Galaţi, Constanţa, Vrancea, Ialomiţa, Călăraşi, câţiva fermieri şi destul de puţini primari. „Eu cred că este momentul să ne concentrăm energiile doar pe rezolvarea problemelor de moment, pentru că altfel riscăm să pierdem un moment favorabil al pieţei UE şi mondiale.

Pe de o parte, asistăm la un moment favorabil pentru cereale, pentru oleaginoase, cu preţuri bune. Un alt sector important pentru noi, producţia de lapte, şi aici avem o situaţie favorabilă din punct de vedere al pieţei; cererea de lapte creşte la nivel european.

Pentru a valorifica aceste oportunităţi este nevoie de un grad de continuitate, de stabilitate, credibilitate în agricultura noastră. De aceea, cred că politica de subvenţionare poate să ofere în următorii ani această stabilitate şi credibilitate. În acest sens, PNDR ne oferă o serie de oportunităţi.“

Optimism ministerial

La fel ca în alte simpozioane similare, şi la Brăila s-au aflat reprezentanţi la vârf ai MADR-ului, în a căror expozee s-au regăsit informaţii avizate legate de PNDR. Cu acest prilej, s-au adresat asistenţei: Viviana Vasile, director general al Direcţiei Generale Dezvoltare Rurală; Ecaterina Roşu, director general adjunct în cadrul Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit; Veronica Toncea, director general al Fondului de Garantare a Creditului Rural, Radu Graţian Gheţea, director CEC, precum şi reprezentanţi ai unor instituţii financiare care şi-au manifestat interesul de a sprijini potenţialii beneficiari în accesarea fondurilor publice nerambursabile.

Lucrările conferinţei s-au încheiat cu un punct de vedere exprimat de secretarul de stat Cornelia Harabagiu, care a invitat la optimism: „Este un program care va aduce foarte multe realizări. Aveţi sprijinul nostru în mod real. Dar să ştiţi că nimic din ce oferim noi nu este gratis. Vă invităm să reflectaţi, să luaţi decizii, să puneţi aceste idei într-un proiect bun şi să-l depuneţi.“

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
688
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

361--syngenta-lanseaza-revus-in-romania....

Syngenta lansează REVUS în România > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSyngenta lansează REVUS în România

REVUS, cel mai nou fungicid care revoluţionează combaterea manei cartofului, a fost lansat în luna martie 2008, la Poiana Braşov, de către compania Syngenta România.

Alături de oficialităţi, distribuitori şi alţi parteneri din lanţul alimentar, au fost prezenţi la acest eveniment fermierii din zonele cu tradiţie în cultivarea cartofului.

„Lansarea REVUS în România face parte dintr-un program extins în peste 50 de ţări, început în anul 2007 şi care va continua până în anul 2010“, a declarat Paul Claxton, director general Syngenta România.

„Anul trecut, REVUS a fost lansat în 6 ţări (Marea Britanie, Irlanda, Austria, Columbia, Coreea de Sud şi Noua Zeelandă), România făcând parte din cea de a doua etapă a lansării globale, alături de Germania, Olanda, Belgia, Elveţia şi încă alte 13 ţări“, a adăugat Dana Mavrodin, director de marketing Syngenta România.

REVUS reprezintă noul standard în protecţia culturii de cartof. Aparţine unei noi clase chimice, mandelamide, iar mandipropamid este prima substanţă activă dezvoltată din această grupă.

REVUS asigură cel mai ridicat nivel de combatere a manei între aplicări, datorită unei proprietăţi unice: Lok+Flo®. Această proprietate asigură rezistenţa la spălare, la numai o oră de la aplicare, acţiune puternică împotriva manei şi protecţie excelentă a frunzelor şi tulpinilor, garanţia obţinerii producţiilor ridicate şi a tuberculilor sănătoşi.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
962
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

362--recomandari-pentru-cultivatorii-de-...

Recomandări pentru cultivatorii de căpşuni

Având în vedere dezvoltarea culturii de căpşuni, considerăm utilă prezentarea unor aspecte privind tehnologiile şi formele de exploatare a acestora. În general, căpşunii sunt plante precoce, începând să fructifice din anul al doilea de la plantare. În aceste condiţii, cultivatorii de căpşuni obţin venituri substanţiale şi sigure de la an la an, deoarece fructele sunt valorificate la preţuri avantajoase atât pe piaţa internă, cât şi pe cea externă.

În noile condiţii socio-economice din România, relansarea căpşunului se poate realiza prin înfiinţarea de exploataţii de tip familial.

Pentru a fi rentabil acest tip de exploataţie, este necesar ca în zonele respective mai mulţi proprietari de terenuri să se organizeze în asociaţii şi grupuri de producători. Procedând în acest fel, ei au posibilitatea accesării unor fonduri europene şi bugetare necesare achiziţionării unor instalaţii frigorifice şi de congelare sau a unor linii tehnologice pentru prelucrarea fructelor.

Cultura căpşunului, de exemplu, datorită specificităţii sale şi a condiţiilor autohtone, se pretează, după părerea noastră, pentru exploataţii private de dimensiuni medii de 0,5-5 ha. Exploataţiile mai mari de 5 ha implică unele considerente: suprafeţe mari destinate asolamentului, forţă de muncă la cules de peste 80 de lucrători pe zi în perioada de vârf, distanţa faţă de puncte de industrializare, eventual propriul centru de industrializare etc.

Valorificarea producţiei

Plantaţiile care depăşesc câteva sute de metri pătraţi şi ocupă suprafeţe de 1.000-2.000 mp până la câteva hectare au deja un scop comercial, producţia realizată făcându-l pe proprietar să intre în relaţii cu piaţa, cu cererea, şi să participe la competiţie.

Competiţia presupune informare, cunoaşterea cerinţelor consumatorilor, a cantităţilor ce pot fi absorbite de piaţă, sub ce formă, calitate, în ce perioade etc.

Problema cea mai mare pe care o întâmpină atât micul producător, cât şi marele producător de fructe este valorificarea rapidă din cauza perisabilităţii căpşunilor. Pentru câteva tone de căpşuni, de exemplu, producătorul nu-şi poate permite să antreneze cheltuieli pentru studiul pieţei sau pentru publicitate. De asemenea, nu este economicos să investească pentru dotarea cu capacităţi moderne de condiţionare, păstrare, expediţie etc.

Comerţul cu portbagajul autoturismelor ori pe tarabă este falimentar din toate punctele de vedere. Odată cu integrarea României în UE, aceste practici nu mai pot fi luate în calcul.

Ing. Constantin BURLACU, CLCA HALMEU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
9882

° Comentarii
☐
☐
° 1. tanase ionel -- (7-February-2010)cea ce dstra.ati prezentat in acest articol este ft. adevarat,insa eu am in gradina mea circa 450m mai multe culturi printre care si capsuni un soi care a rodit ft. bine chiar din primul an fructifica de primavara pina ninge insa trebuiesc ingrijite si sa le dai ce trebuie.eu le bag din abundenta giniatul de la pasarifara nici ofrica, si le merge extraordinar.tot ce fac e ptr. consum propiu.toate au o prezentare frumoasa.daca voi fi contactat va voi trimite niste poze direct din gradina mea. cu mult respect
° 2. florinstancu -- (22-February-2010)salut tanase,
doresc mai multe detalii referitoare la capsunile tale
florinstancu2001@yahoo.com
multumesc
° 3. feldrihan stefan -- (6-March-2010)Pentru tanase: m-am bucurat cand am citit articolul de mai sus, dar si mai mult ceeace ai scris tu. daca mi-ai spune si cum administrezi gainatul(crud,inmuiat in apa sau altfel), la sapat sau in alte faze.
° 4. Kertes Gabriel -- (23-September-2011)Buna Tanase!Te rog trimite-mi si mie pozele tale cu capsuni si spune-mi ce soi de capsuni ai sadit.Multumesc mult!
° 5. Kim -- (28-February-2012)Buna Tanase ! ma intereseaza si pe mine o cultura de capsuni pe o suprafata asemenatoare cu ce ai spus tu , ma intereseaza soiul care l-ai cultivat si daca este un soi dulce aromat , as dori sa-mi trimiti si poze cu capsunii.
ms
PS
Te mai rog sa-mi spui si mie cum procedezi cu gainatul .

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Protecţia plantelor în agricultura ecologică

Scopul protecţiei plantelor în agricultura ecologică este reducerea dăunătorilor agricoli (buruieni, boli şi dăunători), astfel încât să nu pericliteze eficienţa economică.

În organizarea asolamentului este obligatoriu să intre plantele fixatoare de azot (leguminoasele); îngrăşămintele verzi şi culturile perene cu înrădăcinare profundă, în scopul prevenirii eroziunii solului.

Protecţia plantelor în agricultura ecologică se face prin: metode preventive, biologice şi termice.

Metode preventive de protecţie a culturilor

Protecţia culturilor se bazează pe cunoaşterea buruienilor, a bolilor şi dăunătorilor, a caracteristicilor ecologice ale fiecărei parcele, precum şi pe baza continuităţii în combatere, atât în timp, cât şi în spaţiu. Metodele preventive de protecţie a culturilor sunt:

1. Alegerea terenului în relaţie cu plantele de cultură. Primul lucru care trebuie avut în vedere este că pe terenurile sudice floarea-soarelui este atacată mai puternic de Macrophomia phaseolina, iar pe terenurile înconjurate de pădure atacul de Sclerotinia sclerotiorum şi Botrytis cinereea este mai puternic.

Este necesar să se ţină cont şi de tradiţiile de cultivare, vecinii culturilor şi de modul în care cultura convenţională anterioară a fost protejată. Culturile existente în vecinătate pot constitui gazde pentru înmulţirea bolilor şi a dăunătorilor.

2. Distrugerea buruienilor din diferite focare de infestare: terenurile virane, marginile drumurilor, şoselelor, căilor ferate, lizierelor, taluzurile râurilor, canalele de irigaţie sau desecare. Buruienile din aceste locuri vor fi distruse prin cosit, prăşit şi plivit, pentru a nu ajunge să fructifice, iar seminţele lor să infesteze culturile vecine.
3. Evitarea răspândirii, prin intermediul animalelor, a seminţelor de buruieni care se agaţă de blana vieţuitoarelor şi sunt duse în alte locuri mai puţin îmburuienate.
4. Curăţirea apei de irigat de seminţele de buruieni. Apa de irigat care provine din lacurile de acumulare şi din apele curgătoare mari conţine multe seminţe de buruieni, care îşi păstrează germinaţia timp de 1-4 ani. Pentru evitarea acestui mod de infestare trebuie filtrată apa folosită la irigat prin amplasarea de site pe canalele principale, în punctele de ramificaţie şi la cele de colectare a apei.
5. Fertilizarea organică cu gunoi de grajd bine fermentat. Cea mai mare parte din seminţele de buruieni ingerate de animale îşi păstrează puterea de germinaţie şi după digestie. Prin creşterea temperaturii în timpul fermentării gunoiului la 50-70 oC se distruge puterea de germinaţie a seminţelor de buruieni şi, chiar dacă acestea ajung în sol împreună cu gunoiul, nu germinează. Pentru eliminarea agenţilor patogeni din gunoi trebuie eliminate şi arse resturile de plante bolnave.

Ing. Constantin CRISTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:

1871
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

364--greseli-agrotehnice-nepermise.html

Greşeli agrotehnice nepermise

Lucrarea solului

La efectuarea lucrărilor solului se urmăresc două obiective:

- Solul să poată înmagazina cât mai multă apă din precipitaţii şi să limiteze pierderea ei prin evaporare;
- Să se evite deteriorarea însuşirilor fizice, chimice şi biologice ale solului.

Principalele greşeli

- dacă se lucrează când solul are umiditate prea mare sau prea mică şi rezultă brazde sub formă de „curele“ sau se scot bolovani foarte mari, fiind necesare intervenţii ulterioare de mărunţire;
- nu se folosesc utilaje adecvate fiecărei lucrări;
- se execută la adâncimi care nu ţin seama de felul solului şi culturile următoare;
- se efectuează arături fără prezenţa grapei stelate în agregat cu plugul, necesitând grăpări ulterioare cu pierderi mari de apă şi consum de motorină;
- nu se nivelează terenul înainte de fertilizare şi erbicidare, ducând la distribuirea neuniformă a produselor chimice şi la greutăţi în executarea lucrărilor ulterioare;
- se efectuează lucrări energice în primăvară, cu răscolirea solului, cu pierderi de apă şi cu pregătirea necorespunzătoare a patului germinativ;
- patul germinativ se pregăteşte cu grapa cu discuri în profunzime mai mare decât adâncimea de încorporare a seminţei;
- lucrarea cu sapa rotativă efectuată pe teren prea uscat sau prea umed, când buruienile sunt puternic înrădăcinate, iar plantele de cultură prea turgescente;
- se efectuează prea multe lucrări asupra solului, care intensifică procesul de mineralizare a materiei organice şi de reducere a conţinutului în humus al solului;
- pe pante nu se lucrează paralel cu curbele de nivel, ci din deal în vale, provocând eroziunea solului.

.. Erbicidarea culturilor

Erorile se referă la:

- alegerea greşită a erbicidului din cauza confuziei denumirii comerciale, a schimbării ambalajului etc. Aceasta poate duce fie la compromiterea culturii erbicidate, fie la ineficacitate pentru buruieni.
- administrarea erbicidelor în altă epocă decât cea indicată a fi optimă pentru cultura respectivă şi cu sensibilitate maximă pentru buruieni;
- deplasarea agregatului de erbicidat se face fără o corectă jalonare, realizând fâşii neerbicidate sau altele suprapuse, cu supradozaj;
- nu se prognozează în perspectivă rotaţia culturilor şi nu se ţine seama de sensibilitatea culturilor care

urmează;

- se administrează erbicide pe suprafeţe insuficient mărunţite şi nivelate;
- nu se foloseşte, la prepararea lichidului de erbicidat, apă curată, filtrată, fără impurităţi care pot înfunda duzele;
- staţionarea agregatului de erbicidat pe parcelă pentru diferite intervenţii duce la supradozaj de erbicide, care pot fi fitotoxice pentru plante;
- se întârzie peste 15-20 minute încorporarea erbicidelor volatile;
- rampa de stropit nu se menţine la distanţă egală faţă de sol;
- nu se folosesc duze lotizate, cu acelaşi debit;
- desfundarea duzelor se face cu sârmă, producând decalibrarea lor;
- se prepară lichid de erbicidat mai mult decât se poate administra într-o zi;
- la încheierea fiecărei zile de erbicidat nu se spală bine echipamentul folosit;
- înainte de începerea lucrării de erbicidat nu se face un instructaj temeinic al lucrătorilor privind normele de protecţia muncii.

Pagini realizate de dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
1074
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

365--apar-daunatorii-si-buruienile.html

Apar dăunătorii şi buruienile > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulApar dăunătorii şi buruienile

La Primăria Gugeşti – Vrancea a avut loc o dezbatere privind combaterea integrată a bolilor, dăunătorilor şi buruienilor la cultura florii-soarelui. Au participat specialişti şi producători agricoli. Consultantul agricol de la CLCA Gugeşti, ing. Maria Daraban, s-a referit în acest context la cultivarea hibrizilor rezistenţi şi la aplicarea unor măsuri cu caracter agrotehnic în scopul asigurării unor culturi de calitate.

Un loc special în cadrul expunerii l-a ocupat combaterea bolilor şi buruienilor. În cursul perioadei de vegetaţie se aplică la avertizare două tratamente, utilizând unul din produsele: Ronilan 50WP, Rovral PU - 50%, Sumilex 50WP, fiecare în doză de 1,5kg./ha/tratament, sau Bavistin 50WP -1,5/ha, Alert - 0,6l/ha/tratament, Spartak alpha - 1,5l/ha. Alto combi 420 -1,5l/ha.

Gărgăriţa frunzelor şi viermii sârmă sunt cei mai periculoşi dăunători ai culturii de floarea-soarelui. Pentru reducerea impactului acestor dăunători, seminţele au fost tratate cu Furadan 35ST, Diafuran 35ST, Carbodan 35 ST, Carbofuran 350, în cantitate de 28 l/t de sămânţă.

Combaterea integrată a buruienilor se poate face prin tratamente postemergente, folosind unul din produsele Agil - 100 - 0,5l/ha, Gallant - 0,6l/ha, Targa - 1,0l/ha, Fusilade Forte - 0,6l/ha, Focus Ultra -1,5l/ha. Tratamentele sunt eficiente dacă se face când burienile au 10-25 cm înălţime.

Geta DUMBRAVĂ, OJCA Vrancea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
830
☐
˚Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net

366--cum-obtinem-pepeni-timpurii.html

Cum obţinem pepeni timpurii > REVISTA LUMEA SATULUI

Cum obţinem pepeni timpurii

Altoirea – o tehnologie puţin cunoscută

Centrul Local de Consultantă Agricolă Tecuci a organizat în comuna Matca un schimb de experienţă privind altoirea la pepenii verzi, acţiune care s-a desfăşurat la ferma unui producător de elită, Dănuţ Pohrib.

De aproximativ patru ani, în comuna Matca se practică altoirea la pepeni, obţinându-se astfel producţii timpurii. În cursul lunii martie se execută lucrarea de altoit, folosind ca portaltoi bostanul. Atât altoiul, cât şi portaltoiul trebuie să aibă aceeaşi vârstă şi grosime, astfel încât simbioza dintre cei doi parteneri să se realizeze în bune condiţii.

Tehnica altoirii constă în secţionarea altoiului şi a portaltoiului cu ajutorul unei lame bine ascuţite, urmată de îmbinarea perfectă a secţiunilor de la portaltoi şi altoi. Fixarea se face cu ajutorul unei clame din material plastic. Se consideră că altoirea este bine făcută atunci când altoiul este bine îmbinat cu portaltoiul.

Urmează o perioadă de circa 10 zile în care plăntuţele altoite se ţin în condiţii de temperatură şi umiditate controlată, în aşa fel încât să forţeze planta în vederea acceptării altoirii. Plăntuţele astfel obţinute urmează a fi plantate în câmp imediat ce permite temperatura în sol. Se utilizează cultura pepenilor prin răsad sub folie, în tunele, asigurându-se timpurietate cu circa 14-20 zile faţă de cultura obţinută în câmp.

La această acţiune au participat mai mulţi fermieri, scopul fiind realizarea unui schimb de experienţă între producătorii care practică această tehnologie, dar şi un transfer de cunoştinţe pentru cei care doresc să obţină producţii de pepeni timpurii.

(OJCA Galaţi)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
11728

Comentarii

1. gigi -- (19-April-2010)ce productii de pepeni realizeaza acesti pepeni altiti?

2. dinu catalin -- (27-February-2012)bravo
trebuie sa avansam si noi,sa tinem pasul concurentei .dabuleniul e fruntea

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

367--semne-bune-campia-revine-la-normali...

Semne bune! Câmpia revine la normalitate

La sfârşitul lunii martie, secretarul de stat Gheorghe Albu, însoţit de colaboratorii săi apropiaţi şi câţiva jurnalişti, a efectuat o deplasare în judeţele Giurgiu şi Călăraşi, având ca obiectiv vizitarea unor câmpuri agricole însămânţate în toamna anului 2007. Acestora li s-a adăugat şi un grup de 15 fermieri din Giurgiu care, de asemenea, a vrut să vadă cum stau lucrurile în teren.

O primă impresie a fost că, după un an de secetă, câmpurile sunt neaşteptat de frumoase. Aruncând „rama metrică“, vorba agronomului, cât vezi cu ochii, pământul e lucrat, chiar dacă uneori mai prost sau pe parcele mai mici. Rar mai găseşti printre lanurile verzi o bucată de pământ unde încă nu s-a semănat.

Cel puţin în cele două judeţe vizitate, o bună parte din suprafaţă era arată din toamnă, astfel că există condiţii optime pentru campania de primăvară.

Starea de vegetaţie

Starea de vegetaţie a culturilor este bună sau foarte bună: grâul des, rapiţa cu o rădăcină bine formată. Culturi mai puţin dezvoltate se pot vedea pe parcelele mici, căci din păcate asta e realitatea: în România încă se mai practică agricultura pe fâşii cu lăţimea de două palme.

Legat de acest lucru, domnul Gheorghe Albu a afirmat: „Îndrăznesc să compar imaginea României de azi cu cea a Olandei sau a Franţei! Am văzut şi Banatul, şi Moldova şi chiar dacă proprietăţile sunt foarte fărâmiţate, important este că majoritatea suprafeţelor sunt cultivate.“

În toamna anului 2007 a fost însămânţată o suprafaţă totală de 2,9 milioane ha, din care 2,1 milioane cu grâu, 480 de mii cu rapiţă şi 235 de mii cu orz. Diferenţa plus faţă de anul precedent este de 400.000 de ha din care grâul reprezintă 200.000 de ha. Cam mult, totuşi

„Pentru 2008 estimăm o producţie medie de grâu la hectar de circa 4.000 kg, dacă nu vor exista calamităţi în afară de seceta prognozată deja, deoarece, la ora actuală, starea de vegetaţie a culturilor este foarte bună, iar din 15 aprilie toate aceste suprafeţe vor putea fi irigate“, a precizat Gheorghe Albu.

Secretarul de stat în MADR a afirmat că, în cazul în care nu s-ar fi acordat sprijinul financiar sub formă de bonuri valorice, de cinci sute de lei pe ha, pentru cumpărarea seminţelor, motorinei, îngrăşămintelor etc, în acest an s-ar fi cultivat mai puţin de zece la sută din suprafaţă totală însămânţată la ora actuală.

Să auzi şi să nu crezi! De asemenea, acesta şi-a exprimat totodată regretul că aceste bonuri nu s-au mai putut da şi pentru campania de primăvară, fermierii trebuind să se descurce de această dată doar cu subvenţia pe motorină.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
679

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Povara unei viori fără pereche

Considerat un artist de renume, Mădălin Voicu s-a remarcat în special datorită calităţilor sale de dirijor, compozitor şi interpret. El este cel care poartă pe umeri „povara“ unei familii care a dat lumii muzicale „două viori“, din care una fără pereche.

G.V.: Vorbind despre Mădălin Voicu, întotdeauna ne gândim la Ion Voicu, tatăl dumneavoastră, un om a cărei operă este deja patrimoniu universal. Vă incomodează sau vă face plăcere această asociere?

M.V.: Nu ştiu. Pe de-o parte mă deranjează că, de multe ori, oamenii mă asociază sau îşi aduc aminte de tata vorbind cu mine. Eu de mult timp nu mai sunt Mădălin Voicu, băiatul lui Ion Voicu. Am trecut de etapa aceea. Sigur că la început a fost o trambulină, dar şi o responsabilitate asumată de ambele părţi.

Dacă eram o persoană fără niciun fel de calitate din punct de vedere muzical, primul care m-ar fi oprit de la această carieră ar fi fost tata. Dar, cum se pare că am corespuns tuturor cerinţelor care se impun unui personaj care pleacă la drum spre a deveni muzician, tata nu s-a pronunţat că ar fi împotriva carierei mele.

E una să pleci de la marginea societăţii, cum a plecat tata, în perioada când a devenit vizibil ca violonist, şi alta este să pleci de la palat, cum am plecat eu, fără niciun fel de problemă sau greutate, pentru a parcurge doar drumul spre desăvârşire.

G.V.: Dar ca tată, ca părinte, cum era Ion Voicu?

M.V.: Era „pâinea lui Dumnezeu.“ Nici nu puteai să ai vreo discuţie în contradictoriu cu el pentru că era atât de bun, de liniştit, de calm şi de cald că nu aveai cum să intri în vreo animozitate cu el.

G.V.: V-am auzit cândva spunând că mama dumneavoastră şi-a sacrificat cariera pentru soţul ei.

M.V.: Nu ştiu dacă şi-a sacrificat-o, dar a renunţat la carieră. Şi nu pentru că i-a cerut-o tata, ci pentru că a vrut să fie tot timpul lângă el şi nu putea face mai multe lucruri deodată. Mama a fost pentru tata un fel de mană cerească, o zână care îl susţinea în toate domeniile.

Ea a fost şi mamă, soţie, şofer, impresar, bucătăreasă şi tot. Ştiţi cum se spune: „femeia te coboară sau te ridică“. În cazul părinţilor mei, mama a avut rolul de a ridica foarte mult ştacheta lui Ion Voicu, pentru că a ştiut să-i cultive şi să-i întreţină calităţile şi talentul.

G.V.: De ce v-a atras dirijoratul? Sau tatăl dumneavoastră v-a ghidat către această secţiune?

M.V.: Terminând Conservatorul la instrumentul vioară, trebuia să decid dacă o să devin violonist. Niciodată n-aş fi fost la nivelul tatălui meu. Puteam fi un violonist bun, dar ştiţi cum e când lumea zice: „Dacă nu e ca taică-su, măcar să fie pe undeva pe acolo“. Nu ştiu dacă aş fi reuşit acest lucru, pentru că eu eram mai zburdalnic, nu neapărat superficial, dar mai comod.

Mi-am zis să fac vioară în paralel şi am decis să fac dirijorat. Mai ales că, din câte am constatat, această meserie mi se potriveşte, ca temperament, mai bine decât vioara. A fost o provocare. La început m-am pregătit

cu maestrul Corneliu Dumbrăveanu, căruia îi port recunoştinţă pentru tot ce m-a învăţat.
După aceea am fost şi la maeştrii Conta, Cristescu, Bugeanu şi la mulţi alţii, care au reprezentat „spuma“ dirijorilor din acea perioadă, ca în final să ajung la maestrul Sergiu Celibidache, care mi-a „rafistolat“ toată gândirea despre muzică.
G.V.: Nu cred că există dirijor care să nu aibă ambiţia să atace partiturile tuturor compozitorilor. Aveţi un compozitor aproape de inimă?
M.V.: Reperul pentru mine în muzică a fost format de Bach, Bethoven, Brahms, Beatles. Aşa că cei patru mari „B“ rămân în sufletul meu ca „stâlpi“ importanţi în construcţia şi educaţia mea muzicală.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
718
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

369--oameni-de-nota-10.html

Oameni de nota... 10

Viaţa în zbor de bumerang

Nu ştim dacă este cel mai potrivit titlu pentru personalitatea ce reprezintă obiectul rubricii „Oameni de nota… 10“. Fapt este că mulţi ani la rând, de după 1990, BERTOK Czege Elisabeta, alintată Ibolyko, avea să suporte incredibila povară de a fi fata celui care a ridicat localitatea Salonta-Bihor la rangul celui mai performant oraş agroindustrial din România. Tatăl său, Czege Alexandru, era, deopotrivă, un previzionar şi un om al realităţilor acelor vremi. Dincolo de ambiţiile sale profesionale, Czege era un umanitar pur-sânge.

Nici până la el şi nici după debarcarea lui, salontenii n-au avut parte de o viaţă atât de îmbelşugată.

Nu există om de bună credinţă în Salonta care să nu condamne faptele celor care l-au determinat pe Czege, în 1990, să plece. „Răsplata“ n-a venit însă din partea românilor din Salonta, ci din a conaţionalilor săi unguri. Mai ales a celor care au fost, în fapt, profitorii colosului agroindustrial clădit de Czege.

Ceea ce a urmat a fost şi mai îngrozitor. Aşa-zişii reformatori cereau surghiunul întregii familii.

O a doua ţintă o reprezentau fata lui Czege şi soţul ei, tot ungur. Cu ei a fost uşor: pur şi simplu au fost daţi afară de la Liceul Agricol din Salonta, unde profesau.

Acesta a însemnat doar începutul calvarului pentru Ibolyko şi familia ei. Rămaşi colduşi, cum se spune prin părţilor locului, cei doi aveau de ales între a părăsi Salonta sau a înfrunta detractorii.

Având în spate o avere personală de zero lei, zero bani, Ibolyko n-a aşteptat îndurarea cerească, ci a pornit în căutarea de bani cinstiţi.

La modă în acea vreme era comerţul cu caii. Şi-a luat bărbatul de mână (zootehnist de profesie), precum şi un consilier de profesie geambaş şi, timp de câteva săptămâni, a „monitorizat“ toate grajdurile din împrejurimi, până ce a înjghebat o herghelie de 54 de capete. Caii au fost plătiţi cu bani împrumutaţi de la bancă. După trei luni de întremare, gloabele au fost vândute în Italia, aducându-i în cont 5.000 de dolari.

Era puţin pentru iniţierea unei afaceri la vremea respectivă: fabricarea pastelor făinoase! Atunci a intervenit în joc „marele bogătaş“ Czege, care a reuşit să acumuleze de-a lungul vieţii „fabuloasa“ avere de 3.000 dolari!

A fost primul semn din partea lui Czege că îşi aprobă fata într-o afacere pe care la început n-o înţelegea. Cu banii în mână şi cu împăcarea în suflet, Ibolyko şi-a cumpărat prima maşină performantă de fabricat paste făinoase şi a demarat rapid afacerea.

A început cu o singură muncitoare, plus ea şi bărbatul său – câte unul pe fiecare din cele trei schimburi.

Cinci zile lucrau în condiţii de foc continuu, sâmbăta şi duminica făceau marketing prin pieţe şi pe unde apucau.

Câştigul bun le-a permis să facă investiţii treptate, care au dezvoltat producţia de paste de la 100 kg/zi la 4.000 kg.

Mica făbricuţă de paste din Salonta ar putea produce şi mai mult, dar factorul restrictiv îl reprezintă cererea sau poate chiar unele deficienţe în politica de marketing. În mod ciudat, pastele fabricate la Salonta sub marca Martyber se vând la concurenţă cu specialităţile unor giganţi din panificaţie, ce nu se pot compara calitativ.

În Piaţa Mare din Oradea, producătoarele casnice îşi vând tăieţeii la un preţ dublu faţă de cei importaţi din Ungaria şi nu par a avea nicio problemă cu vânzarea. Fideluţele şi celelalte paste fabricate la Salonta au exact aceeaşi calitate precum a produselor casnice, dar puse pe rafturile îndosite ale supermarketurilor se vând cum se vând: la grămadă şi pe sprânceană!

Este marea problemă care o macină acum pe Ibolyko: cum să-şi facă cunoscute produsele excepţionale pe care le fabrică?

Soarele ar putea străluci din nou pe mica străduţă din Salonta, unde funcţionează una dintre cele mai moderne şi curate fabrici de paste făinoase. Raza de speranţă ar putea apărea imediat după ce fabrica va fi atestată ca furnizoare de produse tradiţionale, apropiate undeva de categoria celor ecologice.

Privind-o şi ascultând-o, Ibolyko nu mai este astăzi fata visătoare de pe vremea lui „tata“. Înfruntarea cu obscurantismul nu i-a afectat însă gena dătătoare de forţă şi nici măcar frumuseţea care ar putea provoca admiraţie până şi în cele mai selecte întâlniri mondene. În sufletul ei, continuă totuşi să sângereze o rană care…

Pentru perseverenţa în a înfrunta viaţa, cu toate ale ei, merită nota pe care am dat-o? Noi credem că da.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
788

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7eedb

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

37--fabrici-de-biodiesel-in-moldova.html

Fabrici de biodiesel în Moldova > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFabrici de biodiesel în Moldova

Directiva europeană potrivit căreia motorina trebuie să conţină doi la sută biodiesel înseamnă, la nivelul ţării, un necesar de 60 mii tone anual. Intuind potenţialul acestui sector, omul de afaceri Adrian Porumboiu a pus în funcţiune la Vaslui, cea mai mare instalaţie de biodiesel din România.

Investiţia de 18 milioane euro va funcţiona în trei etape: în prima cu o capacitate de producţie de 30 mii tone pe an, în cea de-a doua de 60 mii tone, iar în final se vor obţine 120 mii tone biodiesel.

Instalaţiile furnizate de grupul american Greenline Industries, unul din cele mai mari unităţi de profil din lume, vor prelucra materia primă obţinută din rapiţă, soia şi floarea-soarelui, cultivate pe 15 mii de hectare.

Aproximativ o treime din biodieselul obţinut va asigura combustibil pentru maşinile grupului administrat de Adrian Porumboiu, restul va fi comercializat pe piaţă.

Un alt investitor, George Pătrăuceanu din Roman, a dat în folosinţă altă fabrică de biodiesel cu o capacitate de 21 mii tone anual.

Din păcate, inerţia pieţei, dar şi lipsa de sprijin din partea statului, împiedică dezvoltarea acestui sector, mai ales că în judeţele Moldovei materia primă există din plin. În judeţul Iaşi, de pildă, în toamna anului trecut, au fost semănate peste 5.000 ha cu rapiţă, faţă de 2005, când suprafaţa cu această cultură era doar de 940 ha. În aceeaşi perioadă, ţăranii botoşeneni au mărit suprafeţele cultivate cu rapiţă de la 250 ha la 2.535 ha.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1886
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net

370--care-zile-negre.html

Care zile negre?

De la o vreme, bag de seamă ce mare dreptate avea genialul Ţuţea când spunea că la noi, la noi la români, a te afla în treabă e un mod de lucru.

Cu rost ori, mai ales, fără rost, ne facem că… facem.

Vorba aceea, ce ne pasă! Merge treaba, merge!

Unii zic, nu ştiu vorba lui Moromete – „pe ce se bazează?“ că economia românească „duduie“.

Numai că ori prea s-a încins, ori, ca de obicei, am dat încă o dată cinstea pe ruşine!

Suntem ţara lui Moll împărat, după cum sminteala ne împinge să tot ridicăm ziduri, acareturi adică, dând la spate recolte şi speranţe.

Ne îmbăţoşăm cu vreo 300 de vechili care, asemenea curţilor boiereşti de odinioară, au lăsat de izbelişte adevăraţii stăpâni, pe noi laolaltă adică, şi şi-au pus deoparte bani albi pentru zile negre.

Care negre?

Ziceţi-mi măcar aşa, de fudulie, un nume de pungaş care a înfundat puşcăria şi mă trag deoparte ruşinat că n-am observat eu mai înainte.

Numai că aceia cu pâinea şi cuţitul se dedulcesc şi ei la bunătatea de miere, fiindcă, lucru ştiut, azi eşti – mâine, cine ştie?

E primăvară şi câmpul aromeşte a speranţe şi nelinişti.

Dar, încă o dată!

Cui, ce-i pasă!

Despre ţară, despre ţărani se vorbeşte, de când mă ştiu, doar la timpul viitor.

Vorba lui Tănase – „ce-o să fie, măi să fie!“

Pământul s-a împuţinat, împovărat de semeţia vilelor de tot felul.

Ce-a mai rămas aşteaptă, îndurător, brazdă de plug.

Nu sunt bani, nu e sămânţă, deci, de unde interes pentru lucru?

Fermierii bat obrazul amploaiaţilor care-i jupoaie mai dihai decât odinioară.

Cumpără ieftin, vând scump!

Zootehnia a rămas un fel de capră râioasă a agriculturii.

Cui, ce-i pasă?

Ne lăudăm, în schimb, cu căpşunarii.

Vorba e ce e în propria ogradă.

Fiindcă, zicea un fermier, peste 70% din cele de-ale gurii vin de pe aiurea.

La noi – mai va să vie!

E primăvară şi tare mi-e că anotimpurile ce-o vor urma îi vor semăna leit.

Fiindcă ştiţi spusa biblică: „Unde dragoste nu e, nimic nu e“.

La noi, se observă cu ochiul liber, dragostea de ţară a devenit un sentiment desuet.

Asta era pe vremuri – se zice! Dragostea adică. Şi aşa şi e!

Astăzi am rămas doar cu golul din suflet.

Am murit puţin – adică!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
723

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 52679

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

EDITORIAL - Agricultura, veriga slabă a economiei?

Cât este adevăr şi cât neprofesionalism în această concluzie a statisticienilor?

Ce-i drept, agricultura a fost în 2007 singura ramură care a înregistrat o aşa-numită creştere negativă în comparaţie cu 2006. În opinia statisticienilor, agricultura a dat înapoi creşterea Produsului Intern Brut cu 1,3%, recul care ar fi ratat realizarea obiectivului economic pe 2007.

Dar, de la aceste nerealizări şi până a afirma că agricultura a fost în 2007 veriga slabă a economiei este o eroare ce pune în discuţie buna credinţă, inclusiv profesionalismul celor care emit o astfel de judecată falsă.

Dincolo de scăderea dramatică a indicatorilor fizici din cele două sectoare de bază – vegetal şi zootehnic – agricultura este totuşi ramura productivă ce dispune de un potenţial material, care printr-o politică judicioasă şi un efort financiar acceptabil poate să-şi dubleze producţia de la un an la altul. Factorul restrictiv fundamental îl reprezintă natura.

La noi este rău şi când natura este darnică, dar şi când culturile sunt pustiite de secetă.

De ce?

În primul rând pentru că nu suntem în stare să ne opunem calamităţilor. Sistemul naţional hidroameliorativ, ce cuprinde peste 60% din suprafaţa arabilă, a fost distrus pe întinderi imense, iar ce a mai rămas din el este funcţionabil într-o foarte mică măsură. În anul de referinţă 2007, calamităţile cele mai mari s-au produs tocmai în zonele agricole unde au fost implementate cele mai mari sisteme de irigaţii.

Întrebarea este: agricultura românească poate înlătura aceste mari distorsiuni?

Cinstit vorbind, nu. Programul Naţional de Dezvoltare Rurală, în care se pun atâtea speranţe de progres, are ca obiectiv realizarea şi modernizarea unor investiţii orientate spre aşa-numiţii fermieri eligibili. Adică spre cei care ar putea să constituie clasa agricultorilor virtuali. Doar că, în România, agricultorii eligibili reprezintă cel mult 20% din numărul total al proprietarilor funciari, de peste 4 milioane.

Ce ne facem cu această imensitate de oameni care, în majoritatea lor, practică o agricultură de subzistenţă? Ideea constituirii lor în ferme de tip familial, de care se face atâta caz, a dat rezultate nesemnificative, dacă avem în vedere că numărul total al asociaţiilor agricole este în prezent mai mic decât în urmă cu 10-15 ani.

SAPARD-ul şi programul Fermierul au făcut, ce-i drept, unele lucruri bune pentru cei care compun elita producătorilor agricoli, dar n-au mişcat din loc gospodăriile ţărăneşti, fără de care progresul nu este posibil.

Însă ce vom face cu cei mulţi şi neputincioşi?

Singurii în măsură să rezolve această problemă sunt politicienii şi guvernanţii.

A lăsa numai pe seama echipei ministeriale de la agricultură sarcina înlăturării marilor distorsiuni ce erodează acest sector este foarte periculos. Reabilitarea productivă şi financiară a complexului naţional agroalimentar este, în fond, o opţiune ce trebuie să aparţină forţelor care guvernează această ţară.

Dacă nu se înţelege acest lucru fundamental, atunci şi după ce vom consuma cele 8 miliarde de euro primite de la UE România va rămâne ce este şi acum: cea mai mare importatoare de alimente de pe continent.

I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008 Vizualizari:
2151

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

372--la-mintea.html

La mintea...

Copilă de oameni gospodari şi cu frica lui Dumnezeu, care n-ar fi luat un capăt de aţă de la nimeni fără să plătească la preţul cerut, femeia ajunsă mamă, dar fără noroc în viaţă – bărbatul cu cununie luat împotriva vrerii părinţilor, care nu i-au iertat niciodată alegerea şi n-au mai primit-o nicicând în casa şi inima lor – a plecat într-o dimineaţă şi nu s-a mai întors, această sărmană, deci, şi-a crescut de una singură feciorul.

Numai dânsa ştie cum şi de câte ori şi-a luat pâinea de la gură pentru ca fiul să-i fie în rândul lumii şi să nu se simtă orfan. Şi de câte ori, Doamne, şi de câte ori nu i-a spus: „Grijă mare, băiete, mulţumeşte-te cu ce ai şi nu râvni la bunul altuia, că e păcat. Şi nu te întovărăşi cu cei care umblă cu minciuni şi furtişaguri, că bine n-are cum să-ţi fie şi o să ajungi de râsul şi batjocura semenilor.“

La mintea cocoşului ar fi fost ca flăcăul s-o asculte. Numai că, din păcate, nici nu-i mijise încă mustaţa că s-a şi nărăvit la cele rele. Întâi de unul singur, pe când era elev şi se chivernisea din pospaiul de avut al colegilor, mai târziu, după ce a terminat, înainte de vreme, cu şcoala – că n-a avut răbdare nici măcar pentru 10 clase – s-a înhăitat cu alţi amatori de dobândit bani fără de muncă – un anume fel de muncă – şi şi-a făcut din furt – de prin biserici, de prin gospodării, de pe unde apucau – o adevărată meserie.

De brăţară de aur n-a avut însă parte – dacă nu punem la socoteală lănţişoarele smulse, în fugă, de la gâtul câtorva fetiţe –, ci de brăţări de oţel. A ajuns unde era firesc că ajungă, după apucăturile pe care le prinsese, a primit o pedeapsă, a executat-o şi nu i-a fost deloc uşor în temniţă, tânăr şi frumuşel cum era.

După ruşinea şi chinul îndurate ar fi fost de aşteptat ca liberat, în sfârşit, să se potolească şi să-şi caute un rost cinstit. Mult mai lesne i-a fost, vezi bine, să ia de la capăt ceea ce începuse încă din copilărie. Aşa încât a ajuns, din nou, la loc de restrişte şi de ispăşire, apoi, iarăşi şi iarăşi, până ce perioadele de libertate au ajuns tot mai scurte, iar anii de temniţă tot mai mulţi şi mai mulţi.

O soartă tristă, de neinvidiat, cu care, din nefericire, se confruntă atâţia şi atâţia tineri – parcă din ce în ce mai numeroşi. Mai an, de pildă, au fost reţinuţi şi trimişi în judecată aproape 10.000 de delincvenţi minori. Vieţi decimate, vise ale părinţilor distruse, lacrimi şi durere când la mintea cocoşului este că toate ar fi putut fi evitate prin respectarea cu sfinţenie a uneia din cele 10 porunci: SĂ NU FURI! Şi ce folos că pe flăcău îl chema Gheorghe, dacă n-a vrut ori n-a fost în stare să înfrângă balaurul din el?

Gogu PINTENOGU’

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
766

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

373--horoscop-indian-caleasca.html

Horoscop indian - Caleaşca

Perioada: 31 ianuarie-9 februarie. Semn: de aer, masculin. Pietrele preţioase: ametistul. Metalul: uraniul/plumbul. Culori: albastru-verzui. Verb: a afla. Numere native: 1, 3, 5. Caracterizarea numerologică: 9. Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Vărsător; zodiac arboricol: Plop. Compatibilitatea: zodiac indian: Elefant, Vier, Uliu, Apă; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice): NU; compatibilităţi de rang II (mediocre): Taur, Rac, Balanţă, Vărsător; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): Smochin; compatibilităţi de rang II (mediocre): Plop, Castan, Măr, Scoruş, Plop, Curmal. Planete favorabile: Saturn, Uranus, Mercur, Luna, Jupiter.

Frumos, sociabil dar distant, irită pentru că nu permite familiarisme nimănui. Intelectual de marcă, este dotat cu o memorie prodigioasă şi cu spirit inventiv. Inteligent şi cu bun simţ, trece prin viaţă fără să-şi exteriorizeze grijile.

În a doua parte a vieţii semnele situaţiilor conflictuale sau limită cărora le-a făcut faţă apar foarte evident pentru toţi cei care-l înconjoară. Un pic de masochism, ca şi oroarea faţă de compasiune (nu o acceptă nici măcar de la cei foarte apropiaţi) îl fac să-şi poarte stigmatele cu nobleţe.

Dezinvoltura de care dă dovadă în cea mai mare parte a împrejurărilor îi maschează pesimismul profund. Fundamental, vede paharul pe jumătate gol, chiar şi atunci când este pe trei sferturi plin. Pesimismul poate fi transformat în atu, mai ales în cazul în care este angrenat în echipe complexe deoarece şi atunci când optimismul tuturor indică un succes fulminant identifică cu precizie absolută zona care poate genera un posibil exces, oricât de criptică şi inexpresivă s-ar prezenta.

Orgoliul nemăsurat şi-l maschează în spatele unui comportament riguros şi politicos, însă necesită recunoaşteri formale ale meritelor care, dacă sunt făcute «urbi et orbi», îl transformă dintr-un aliat conjunctural într-un devotat. Atenţie! Nu-l promovaţi în funcţia de leader-team, nu pentru că n-ar face faţă, însă poate demobiliza echipa cu rezervele sale în raport cu obiectivele proiectului, dar şi cu căile de rezolvare.

Trebuie menţinut pe linia de plutire prin încurajări susţinute, fiind predispus la derapaje care-i pot provoca depresii profunde şi, adesea, insurmontabile. În cazul problemelor personale nu este la fel de eficient, iar discreţia cu care le tratează îl pun în situaţia de a căuta rezolvări mai puţin dureroase, care se dovedesc, în timp, absolut ineficiente şi contraproductive.

Poate fi lacom şi cumulativ (bani, femei, mâncare, funcţii, avere), caz în care va avea un comportament egoist, dur, iar ingeniozitatea nativă va fi folosită în sensul rău al cursului evenimentelor, anulându-i altruismul.

În dragoste este sensibil, dar partenerul va trebui să-i tolereze independenţa. Îşi va găsi cu greu fericirea din cauza pesimismului care-l împiedică să accepte evidenţa. Nu părăseşte niciodată – aşa cum nu-şi doreşte durerea sieşi, nu este capabil s-o provoace altuia.

Deşi are cultul prieteniei şi-i place să se simtă înconjurat de prieteni (în adevăratul sens al cuvântului), rar le va face confidenţe despre necazurilor pe care le are. Mai curând dă sfaturi cu plăcere decât să le primească, chiar şi atunci când vin de la cei care-i sunt foarte dragi, însă acest fapt nu trebuie privit ca un refuz, ci mai curând ca o precauţie, derivând din pesimismul lui funciar. Iubeşte copiii şi-i consideră întotdeauna marile şi singurele lui reuşite. Este zona în care prudenţa lui proverbială poate fi surprinsă cu garda jos.

Caleaşca reprezintă un ansamblu de simboluri derivate din simbolistica solară a carului/căruţei, vehicul solar cu corespondent astronomic (Carele-Ursele), iar semnificaţiile lor rezidă din conţinutul pe care-l transportă.

Rafinare a vehiculului solar, caleaşca este asociată de regulă poziţiei sociale înalte a personajului, dar şi din simbolistica animalelor care o tractează (cai, boi, catâri, bivoli, elefanţi).

În diferite poveşti europene caleaşca este trasă de inorogi, lebede, păuni, cerbi, în timp ce în cele non-europene caleaşca poate fi tractată de dragoni, vulturi, lei, păuni, jaguari, semnificând aproape întotdeauna capacitatea omului de a îmblânzi şi de a asocia demersurilor sale cotidiene animalele sălbatice sau mitologice.

Raf Bandhi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
1126
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

374--sporturile-si-copiii.html

Sporturile şi copiii

Primăvara este momentul în care copiii încep să petreacă cea mai mare parte a timpului în natură. Dacă jocurile în aer liber sunt alternate şi cu activităţi sportive, cei mici au toate şansele să se bucure de o sănătate de invidiat.

Sportul este indispensabil copiilor, deoarece îi ajută să crească şi să se dezvolte armonios. De asemenea, anumite trăsături de caracter se vor dezvolta sau accentua în urma practicării unui sport. Vom prezenta câteva din sporturile preferate de copii şi beneficiile pe care le pot obţine prichindeii dumneavoastră.

Fotbal: inteligenţă, îndrăzneală, curaj, spirit strategic.
Baschet: spirit de echipă, rezistenţă nervoasă şi la efort.
Handbal: pregătire atletică, forţă şi rezistenţă.
Volei: pregătire atletică, forţă, viteză, spirit de anticipare, inteligenţă tactică.
Tenis de masă: viteză de reacţie şi de execuţie, rezistenţă psihică.
Tenis de câmp: graţie, ritm, reflex, viteză, forţă.
Înot: stimulează creşterea şi dezvoltarea fizică şi psihică, diminuează stresul şi ajută la echilibrarea greutăţii.

Pagină realizată de Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
637

375--stiati-ca.html

Ştiaţi că?... > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulŞtiaţi că?...

- De dragul frumuseţii, femeile sunt în stare să suporte multe suplicii? Un studiu arată că 9 din 10 femei poartă pantofi prea mici.
- Numeroase statistici din SUA demonstrează că, până va ajunge la altar, o femeie din America va săruta aproximativ 80 de bărbaţi?
- Sărutul poate diminua stresul şi poate induce o stare de relaxare?
- Puteţi distruge caloriile cu ajutorul sărutului? Un sărut romantic va arde cam 2-3 calorii, în timp ce un sărut „franţuzesc“ va distruge circa 5 calorii.
- Femeile fac mai puţin sport decât bărbaţii?
- Femeile sunt mai binedispuse? Ele zâmbesc cu 40% mai mult decât bărbaţii?

Pagină realizată de Dana DUMITRIU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
871
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 52679
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

376--pagina-femeii.html

Pagina femeii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPagina femeii

Sfaturi pentru un ten sănătos

Deşi soarele şi-a făcut apariţia după o iarnă lungă şi friguroasă, tenul păstrează încă dovezi ale anotimpului rece. În acest sezon, doamnele au posibilitatea să aplice o serie de măşti din fructe şi legume, care reîmprospătează şi menţin tenul sănătos. Pentru revigorarea ţesuturilor este indicată o mască din suc de mere. Tenul poate fi înviorat şi cu ajutorul unei măşti din morcov ras.

Cireşele au rolul de a întreţine elasticitatea pielii. O felie de roşie, bine coaptă, frăgezeşte pielea uscată. Pentru tonifierea tenului sunt recomandate măştile din pulpa următoarelor fructe: căpşune, fragi, mere, pere şi struguri albi. Castraveţii, roşiile şi lămâile au rolul de a calma şi curăţa epiderma feţei. Pentru tenurile seboreice, cu porii dilataţi, sunt indicate măşti astringente făcute din gutuie, portocală, prună, praz, cartof sau lămâie.

Reţetă de primăvară

Salată de pui cu smântână

Ingrediente: 1 piept de pui; 250 g de ciuperci fierte; 350 g de smântână; 3 căţei de usturoi sau 2 fire de mentă proaspătă, pentru cei care nu suportă usturoiul; sare; piper măcinat.

Se fierbe pieptul de pui cu puţină sare, se scurge bine de zeamă şi se taie cubuleţe. Puiul tăiat se aşază într-un bol de sticlă sau plastic. Peste pui se adaugă ciupercile, smântâna, usturoiul (sau menta, după caz), sarea şi piperul. Compoziţia obţinută se amestecă bine, până se omogenizează, după care se acoperă bolul cu o folie de plastic şi se introduce la frigider timp de 3 ore.

Poftă bună!

Pagină realizată de Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
753
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

377--din-sat-s-a-intrupat-vedeta-gina-go...

Din sat s-a întrupat vedeta… Gina Gogean, Sfinxul din Câmpuri > REVISTA LUMEA SATULUI

Din sat s-a întrupat vedeta… Gina Gogean, Sfinxul din Câmpuri

Trecea drept o persoană enigmatică, pe chipul căreia nu transpărea nicio urmă de emoţie. Cu stilu-i imperial, sobru chiar, marea gimnastă a anilor `90 şi-a câştigat un loc aparte în aristocraţia gimnasticii mondiale. Născută în comuna Câmpuri, din judeţul Vrancea, Gina Gogean a început să practice gimnastica la vârsta de 6 ani, în cadrul Clubului Sportiv Şcolar din Focşani. După un juniorat în care a excelat prin evoluţii impresionante, a intrat în vizorul antrenorilor Bellu şi Bitang, fiind cooptată în 1992 în lotul pentru Jocurile Olimpice de la Barcelona. „Am fost practic mezina echipei la acel moment.

A fost plăcut şi m-am simţit protejată, într-un oarecare sens al cuvântului. Eu m-am calificat şi la individual compus, dar oricum eram şi atunci un om de echipă şi consider că am avut o contribuţie destul de mare la punctajul obţinut."

Patru ani mai târziu, Gina Gogean participa la ediţia din 1996 a Jocurilor Olimpice găzduite de Atlanta, capitala statului american Georgia. De această dată, vrânceanca era lidera de necontestat a lotului naţional de gimnastică al României. „Mi-am dorit foarte tare să concurez la Atlanta, deşi fusesem operată de apendicită, cu puţin înainte de marea competiţie. A fost destul de greu, dar am reuşit să mă mobilizez şi, zic eu, am reuşit un rezultat destul de bun."

Deva din suflet

După extraordinara sa carieră încununată cu o impresionantă salbă de medalii la Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale şi Campionatele Europene, Gina Gogean s-a reîntors în locul unde a plămădit marile succese: Deva. N-a putut sta departe de marea ei dragoste şi a preluat o grupă de fete de 8-10 ani la Liceul Sportiv din templul gimnasticii româneşti. „Aici am crescut, iar cei nouă ani, cât am stat la Deva la lot, şi-au pus amprenta asupra mea.

Aici e copilăria mea, aici sunt miile de ore în care m-am pregătit pentru concursuri şi tot aici, în curtea şcolii, l-am cunoscut pe soţul meu, Cristi. Am o jumătate de normă la şcoală, program care momentan mă avantajează, pentru că am foarte mult de învăţat. Îmi dau doctoratul în gimnastică şi abia îmi ajunge timpul pentru învăţat. În plus, sunt lector universitar şi predau la Facultatea de Sport a Universităţii Vasile Goldiş din Arad", afirmă marea campioană.

Crescătoria de melci, dincolo de hobby

Din anul 2003, Gina Gogean şi soţul ei, Cristi Groza, sunt deţinătorii unei ferme de melci, investiţiile lor de aproximativ 10.000 de euro fiind recuperate într-un timp scurt. Întinsă pe o suprafaţă de 2.000 de metri pătraţi, crescătoria de melci se află în localitatea Ohaba Streiului, din judeţul Hunedoara. Afacerea a înregistrat un profit mediu anual de 7.000 de euro. „Noi suntem foarte mulţumiţi de investiţia pe care am făcut-o şi nu regretăm nimic", a declarat Gina Gogean

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
971

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Şi Basarabia, alături de celelalte provincii româneşti

Încheierea tratatelor de la Trianon, Sevres şi Neuilly a recunoscut formal graniţele României cu statele vecine. Rămăsese în suspensie recunoaşterea unirii Basarabiei cu România. Asta pentru că în Rusia, bântuită de războiul civil, nu exista o guvernare stabilă capabilă să poarte tratative la Conferinţa Păcii.

Pe de altă parte, acţiunile diversioniste ale unor grupuri din care făceau parte membri ai partidului bolşevic, dar şi reprezentanţi ai vechii stăpâniri ţariste, între aceştia şi Comitetul pentru Eliberarea Basarabiei constituit la Odesa şi format din adversari ai unirii din Sfatul Ţării. Odată cu începerea Conferinţei Păcii, membrii acestui comitet – mutaţi la Paris –, împreună cu socialişti din ţara gazdă şi foşti înalţii demnitari ai regimului ţarist, proaspăt emigraţi, au început o campanie activă împotriva României.

Unul dintre aceştia, Maklakov, fost ministru al guvernului Kerenski, a prezentat Conferinţei numeroase memorii din care reieşea, între altele, că răpirea Basarabiei în 1812 era de fapt o „eliberare“ a acestei provincii de sub jugul turcesc, că românii nu ar reprezenta majoritatea populaţiei basarabene, că unirea s-ar fi făcut sub ocupaţia armatei române etc., etc.

La rândul său, delegaţia română a păstrat o atitudine hotărâtă, Brătianu declarând că Basarabia este definitiv unită cu România „care a reluat-o prin foc şi sânge şi că nicio hotărâre străină n-o va putea despărţi decât tot cu foc şi sânge“.

Autorităţile de la Bucureşti au încercat să poarte discuţii cu guvernul sovietic. În februarie 1920, Vaida-Voievod, preşedinte al Consiliului de Miniştri, are discuţiii preliminarii cu reprezentaţi ai guvernului sovietic privind reglementarea problemei Basarabiei.

La Copenhaga, delegatul român Ciotari şi ministrul rus Litvinov au convorbiri neoficiale care vizau dreptul Basarabiei la Unire şi restituirea tezaurului de la Moscova. La 24 februarie 1920, comisarul (ministrul) pentru afaceri externe, Cicerin, telegrafiază lui Vaida-Voievod, subliniind că „Guvernul sovietic crede că toate chestiunile în litigiu între cele două ţări pot fi soluţionate pe calea tratativelor de pace şi că toate chestiunile teritoriale pot fi soluţionate prin buna înţelegere“. Că toate acestea s-au dovedit a fi doar vorbe goale au demonstrat-o evenimentele ulterioare.

Tratatul pentru recunoaşterea unirii Basarabiei cu România s-a semnat la 28 octombrie 1920 de către delegaţii Angliei, Franţei şi României, Italia şi Japonia.

Recunoscând României suveranitatea asupra teritoriului cuprins între Prut şi Nistru, tratatul stipulează în articolul 9 că „părţile contractante vor invita Rusia să adere la acest Tratat de îndată ce va exista un guvern rus recunoscut de ele“.

Datele oficiale atestă faptul că între 1918-1941 autorităţile militare CEKA şi NKVD au organizat ambuscade, atentate, sabotaje sprijinindu-se pe spioni, informatori şi terorişti. Acestor acţiuni criminale le-au căzut victimă

886 de grăniceri, 1.259 jandarmi şi 1.197 poliţişti români căzuţi în luptă sau asasinaţi mişeleşte, adică mai exact 3.342 de militari, o treime din numărul celor căzuţi în Războiul de Independenţă, ca la 28 iunie 1940 Basarabia să fie din nou ruptă din trupul ţării.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
665

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Duminica Tomei şi Paştele Blajinilor

În cartea de cult Penticostarul, Duminica a doua după Paşti se numeşte Antipasha, deoarece este o „înnoire a Învierii care cu dreptate se poate numi şi a opta zi şi cea dintâi. A opta, ca una ce se face la opt zile după Paşti; iar întâia ca una ce este începătoare a celorlalte. A opta iarăşi, fiindcă este rânduită ca icoană a acelei zile fără de sfârşit, a veacului viitor, care va fi desigur şi cea dintâi şi una singură, nemaifiind despărţită de vreo noapte“.

Arătarea Mântuitorului

În popor însă această Duminică este cunoscută sub numele de „Duminica Tomei“, deoarece în această zi pomenim arătarea Mântuitorului Hristos Ucenicilor Săi. În seara zilei Învierii, Hristos se arătase Ucenicilor Săi dar Toma, care nu fusese de faţă atunci, nu voia să se convingă doar din spusele celorlalţi de adevărul Învierii, ci dorea să-l vadă şi el pe Hristos Cel Înviat, chiar mai mult, voia să-i şi pipăie rănile Acestuia pentru a se încredinţa pe deplin. Înţelegându-i neputinţa şi vrând să-l încredinţeze, Mântuitorul, în a opta zi de la Înviere, se arătă din nou Ucenicilor, de faţă fiind de această dată şi Toma, pe care Hristos îl invită să-i pipăie rănile pentru a-l încredinţa de realitatea Învierii.

Duminica Tomei este ziua în care avem posibilitatea să ne analizăm, fiecare dintre noi, credinţa în Hristos. Dar nu o credinţă seacă, stearpă, ci una lucrătoare prin fapte bune. Cât suntem în stare de o astfel de credinţă lucrătoare este bine să lucrăm pentru că vine vremea când vom răspunde de modul cum ne-am petrecut viaţa. Şi, cu siguranţă, am dori să fim, dincolo, lângă Toma şi lângă ceilalţi Apostoli, lângă sfinţi şi lângă toţi cei bine plăcuţi lui Dumnezeu.

Paştele blajinilor

De regulă, în ziua de luni după Duminica Tomii, în mai tot estul şi sudul Europei odinioară se ţinea şi Paştele Blajinilor sau Rohmanilor. Credinţe despre blajini sunt multe şi contradictorii. Se spune că ar fi cei dintâi oameni de pe pământ, susţinând, de atunci încoace, stâlpii cerului şi pământului; creştinismul i-a adoptat, transformându-i într-un soi de creştini aparte, convertiţi nu de Iisus Hristos, ci de Fiul Oii.

Ei ar locui într-o ţară foarte îndepărtată, undeva spre marginea pământului sau chiar sub pământ, ascunşi de lumea noastră mincinoasă; alţi oameni cred că blajinii locuiesc pe nişte insule, aici aducându-le de mâncare ciorile. Ei nu au case, mâncând poame şi umblând mai tot timpul goi.

La trup sunt mai mici ca noi, însă au calităţi morale deosebite, precum bunătatea, blândeţea şi simplitatea, care-i fac adevărate modele pentru oameni. Postesc tot anul, astfel împiedicând sfârşitul lumii noastre; în rugăciunile lor nu cer nimic, singura lor sudalmă fiind: „Du-te la Domnul!“.

Oamenii satelor româneşti ţineau cu străşnicie Paştele Blajinilor, altfel nu ar fi putut rodi ogoarele, oile s-ar fi îmbolnăvit, iar pe ei i-ar fi durut mâinile şi picioarele.

Prin Botoşani, bătrânii dădeau de-a dura ouăle roşii în amintirea blajinilor, iar în Bucov se ieşea la iarbă verde cu mâncare şi băutură, multe firimituri şi picături fiind lăsate să cadă pe pământ întru pomenirea celor omorâţi de hoţi, împuşcaţi, spânzuraţi sau înecaţi. Prin alte locuri oamenii se duceau în cimitire, unde îşi boceau morţii, dând de pomană şi depunând ofrande pe morminte.

Sărbătoarea este un amestec între mit şi datini creştine, fiind pentru creştini motiv de comemorare a rudelor decedate. Toţi merg la cimitir unde dau pachete cu ouă, cozonaci şi vin celor nevoiaşi şi se roagă împreună cu preoţii, cinstind, prin pomeni şi rugăciuni, amintirea celor decedaţi.

(Octavian Goga)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
1272

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

38--revin-in-actualitate-perdelele-fores...

Revin în actualitate perdelele forestiere > REVISTA LUMEA SATULUI

Revin în actualitate perdelele forestiere

Frecvenţa anilor secetoşi din ultima perioadă ne demonstrează, odată în plus, necesitatea reînfiinţării perdelelor forestiere de protecţie. Suprafeţele de teren care necesită protecţie reprezintă peste 7 milioane ha, situate în Câmpia Română, Lunca Dunării, Podişul Dobrogei şi sud-estul Moldovei.

Cu ani în urmă, existau în România 7.000 km de perdele pentru protecţia terenurilor agricole şi 1.400 km pentru protecţia de drumuri, căi ferate, canale, diguri etc., totalizând cca 9.300 hectare.

S-a dovedit experimental că aceste perdele au asigurat sporuri de producţie de peste 35%, deşi ocupau numai 3-4% din suprafaţă.

Acestea au fost defrişate după anul 1964, iar procesul s-a accentuat după 1989, când au fost distruse şi ultimele liziere de pe marginea şoselelor şi căilor ferate, precum şi masive întregi de pădure, iar consecinţele se simt din plin (secetă, inundaţii, alunecări de teren etc.)

Alte avantaje: cerealele păioase nu sunt culcate de vânt şi astfel nu se îngreunează recoltarea, cu pierderi mari de boabe; irigarea prin aspersiune se poate realiza în bune condiţii, cu apa uniform repartizată; polenizarea plantelor nu este stânjenită etc.

Se mai poate adăuga că 1 ha de pădure absoarbe 30-50 t praf/an, fixează 6-10 t CO2/an şi degajă 10-12 t oxigen/an etc.

Ca atare, acum când există legislaţia necesară, când organele silvice dispun de materialul săditor, este necesar să se treacă în mod hotărât la realizarea „Sistemului de perdele forestiere de protecţie“. Acesta presupune o reţea de perdele în sistem rectangular, care să cuprindă parcele de teren cu dimensiunile de 300-400 m/500-1.000 de metri.

Rolul perdelelor forestiere

Q Reduc viteza vântului cu 25-50% faţă de câmpul deschis, în mod deosebit în apropierea perdelei (20 m în faţă şi 50 m în spate). La distanţa de 200 m viteza se reduce cu 20-25%. Vântul astfel domolit reduce procesul de transpiraţie al plantelor.

Un vânt slab măreşte transpiraţia de 2 ori, iar un vânt puternic, în lipsa perdelelor, de 20 ori. Vântul domolit realizează un microclimat în jurul plantelor în care umiditatea relativă a aerului este ridicată şi deci plantele transpiră mai puţin, economisind din rezerva de apă a solului.

Q Stăvilesc spulberarea zăpezii care, în zona dintre perdele, se depune în strat uniform. În Bărăgan, în câmp deschis, stratul de zăpadă a fost de 15 cm, iar în intervalul dintre perdele a atins grosimea de 80-100 cm.

Q Reduc pierderile de apă din sol prin evaporare cu 20-45%. S-a constatat că suprafeţele dintre perdele conţin, pe adâncimea de până la 150 cm, cu cca 300 t/ha mai multă apă decât în câmpul deschis, iar umiditatea relativă a aerului creşte cu 10-30%.

Q Micşorează amplitudinea temperaturii între zi şi noapte cu 6,2°C, menţinând o temperatură relativ constantă, prielnică creşterii şi dezvoltării plantelor.

Q Asigură producţii mai ridicate. Astfel, la Staţiunea Mărculeşti-Ialomiţa, în anul secetos 1946, producţia de grâu între perdele a fost de 2.030 kg/ha, în timp ce în afara perdelelor a fost 379 kg/hectar.

Q Previn eroziunea solului prin apă şi vânt, cu repercusiuni asupra recoltelor.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
794

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1ad3b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

380--izvorul-tamaduirii.html

Izvorul Tămăduirii

Vineri, în Săptămâna Luminată, Ortodoxia sărbătoreşte Izvorul Tămăduirii, un mare praznic ce datează din a doua jumătate a primului mileniu creştin. La această sărbătoare mergem cu gândul şi cu inima mai ales spre Maica Domnului, cea care s-a dovedit izvor al dumnezeirii, prin naşterea Mântuitorului. În toate bisericile şi mănăstirile, după Sfânta Liturghie, se săvârşeşte slujba de sfinţire a apei (aghiasma mică), după o rânduială adecvată Săptămânii Luminate.

Marea veste

În întreaga Săptămână luminată, Biserica vesteşte doar bucuria Învierii Mântuitorului din morţi. La toate slujbele, chiar şi la înmormântări, dacă se întâmplă în această perioadă, nu avem altceva de spus decât vestea Învierii. Totuşi, în Vinerea Săptămânii Luminate, pe lângă vestea Învierii, Biserica o cinsteşte pe Maica Domnului, cea prin care s-a făcut începutul mântuirii noastre.

Aşezarea în această zi a sărbătorii Maicii Domnului ne dovedeşte cinstea de care aceasta se bucură din partea Bisericii, care ne spune şi prin aceasta că oriunde se va propovădui Hristos cel înviat din morţi va fi preamărită şi cea din care El şi-a luat trup, cea prin care s-a făcut începutul lucrării de mântuire a Lui.

La acest praznic, Maica Domnului este înfăţişată ca izvor de tămăduire sufletească şi trupească, izvor de daruri, pururea curgător către noi, izvor de fapte minunate, de care, împărtăşindu-ne, ne bucurăm.

Îndulcirea cea adevărată

În Vinerea Săptămânii luminate, Biserica ne cheamă să bem şi din acest izvor, din aceste curgeri ale harului, să sorbim din revărsările de viaţă, de milă şi de îndurare, care vin din izvorul cel pururea curgător care este Maica Domnului, Maica lui Hristos Cel care a înviat din morţi: „Scoateţi, bolnavilor, apa tămăduirilor, că Preacurata varsă din dumnezeiescul izvor îndulcirea cea adevărată, izvorând cu adevărat torentul desfătării. Pentru aceasta, cu credinţă, să ne adăpăm toţi din fântânile cele îmbelşugate“.

În cazul în care cugetăm la cele două izvoare şi la apa harului revărsată prin ele, observăm că avem de-a face cu aceeaşi apă vie, mântuitoare şi vindecătoare, ce ţâşneşte dintr-o sigură sursă – Dumnezeu, lucru clar pus în lumină de cântările sărbătorii: „Ceea ce eşti cinstea cea de obşte a neamului omenesc, Prea-cinstită, bucură-te Marie, bucură-te; că Făcătorul tuturor s-a pogorât lămurit peste tine, ca o picătură, arătându-te pe tine izvor nemuritor, dumnezeiască Mireasă“.

În amintirea acelui izvor miraculos de la Constantinopole, izvor ce dăinuieşte şi azi şi mai săvârşeşte încă minuni, Vinerea Izvorului Tămăduirii a devenit o sărbătoare a Maicii Domnului – iubită ca un „Izvor“ binefăcător revărsat peste oameni.

Octavian GOGA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:

672

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sfinţii şi sărbătorile Florarului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSfinţii şi sărbătorile Florarului

Mai (Florar). Denumirea provine de la flori, fiind şi luna vegetaţiei abundente, prielnică muncilor agricole, pomicole, dar şi creşterii animalelor.

1 Mai – Armindeniul

În tradiţia populară, această zi coincide cu încălzirea adevărată a vremii. Oamenii serbează Armindeniul prin petreceri la iarbă verde unde se mănâncă miel şi caş şi se bea vin roşu cu pelin, pentru schimbarea sângelui şi apărarea de boli.

Pentru noroc şi belşug se pun ramuri verzi la porţi, iar la casele cu fete de măritat se plantează puieţi de mesteceni. În această zi nu se folosesc boii la muncile câmpului, fiind şi „ziua boilor“. În unele zone ale ţării încă mai există credinţa că acei care nu respectau această sărbătoare atrăgeu moartea animalelor.

Dacă de Armindeni plouă, se crede că va mai ploua încă 40 de zile.

12 Mai, Sf. Gherman (Harmanul Vitelor)

Acest sfânt stăpâneşte peste insectele şi viermii care distrug recoltele. El este şi conducătorul furtunilor şi norilor care aduc grindina, motiv pentru care oamenii îl respectau cu stricteţe, pentru ca Sf. Gherman să nu le distrugă holdele. Se crede că, dacă lucrezi de Hărmanul vitelor, animalele din ogradă vor face viermi, iar legumele din grădină vor fi distruse de insecte. Este interzis femeilor care au oi şi vaci să coasă, să spele ori să se pieptene în această zi, pentru a nu face brânza viermi.

21 Mai – Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena (Constantin Graur)

Se spune că acela care va împărţi cruciuliţe în această zi va ieşi învingător din orice încercare. În ziua celebrării acestor sfinţi, în calendarul popular apare o sărbătoare dedicată păsărilor de pădure, numită „Constantin Graur“ sau „Constantinul Puilor“. Se crede că acesta este momentul în care păsările îşi învaţă puii să zboare, de aici venind şi numele popular al acestei sărbători. Este ultima zi în care se mai seamănă porumb, ovăz şi mei. Tot ce se va semăna după această zi se va usca.

Dana DUMITRIU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
650
☐
˚Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

382--oameni-care-au-facut-istorie-simion...

Oameni care au făcut istorie - Simion P. Radianu > REVISTA LUMEA SATULUI

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Simion P. Radianu

A fost primul mare agronom publicist care a activat în sprijinul dezvoltării agriculturii pe baze ştiinţifice.

S-a născut în anul 1854, în satul Păroşi, judeţul Olt, fiind fiul preotului plugar din această aşezare.

Între anii 1874-1877 urmează Şcoala Centrală de Agricultură de la Herăstrău. După puţin timp de la absolvire a fost trimis pentru perfecţionarea studiilor la Institutul Agronomic din Paris.

După întoarcerea din Franţa, în anul 1880, a fost numit inspector general la Ministerul de Agricultură şi Domenii, iar în paralel activează ca profesor la Şcoala Normală ,,Sfânta Ecaterina“ din Bucureşti.

Este autorul primei încercări serioase de a scrie o istorie a agriculturii, pe care a publicat-o la 1909, sub titlul Din trecutul şi prezentul agriculturii româneşti, având 592 pagini.

Simeon Radianu a fost unul dintre cei mai activi susţinători ai asociaţiilor şi tovărăşiilor de săteni pentru dezvoltarea agriculturii şi ieşirii ţăranilor din viaţa grea pe care o duceau.

În anul 1902 a fost înfiinţată Societatea Agronomică a Absolvenţilor Şcolilor de Agricultură. Între cei mai activi agronomi care au înfăptuit această organizaţie profesională au fost G. Nicoleanu, S.P. Radianu, N.O. Popovici-Lupa, M. Popovici, V. Brezeanu. Organul de presă al acestei organizaţii a fost celebra revistă ,,Câmpul“, al cărei preşedinte activ era S.P. Radianu.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
985

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

383--ce-mai-faceti-domnule-gheorghe-manc...

Ce mai faceţi, domnule… Gheorghe Manciu?

S-a născut la 7 noiembrie 1932 în comuna Vârtopu, la 45 km de Craiova.

În anul 1957 a absolvit Facultatea de Mecanizare a Agriculturii din Craiova.

După un stagiu îndelungat în practica agricolă în anul 1971, a fost transferat la Direcţia Generală de Mecanizare din Ministerul Agriculturii în funcţia de director general şi, ulterior, de secretar de stat.

La insistenţele sale au fost înfiinţate în România 16 uzine profilate pe producţia de utilaje pentru agricultură şi industrie alimentară, precum şi o reţea naţională de transporturi auto pentru agricultură şi industria alimentară.

T.M.: Pe vremea când conduceaţi Direcţia generală de mecanizare aveaţi în subordine 300.000 de salariaţi; cum aţi reuşit să-i conduceţi?

G.M.: Am început cu restructurarea întregului sector. Apoi, împreună cu Institutul de Cercetări pentru Mecanizarea Agriculturii, am pus la punct un program ce-şi propunea crearea de noi maşini şi modernizarea celor existente.

În linii mari, de la un capăt la altul al ţării, aceste deziderate au devenit realităţi. Dar, din păcate, după anul 1989 totul s-a năruit.

T.M.: Cum a fost cu „retragerea“ în diplomaţie?

G.M.: În ianuarie 1984 am fost instalat ca ambasador la Mogadiscio-Kenya, iar puţin timp am fost acreditat ca ambasador şi la Nairobi. După 6 ani şi jumătate am revenit în ţară, în iulie 1990, şi m-am pensionat cu 4 ani înainte de termenul normal.

T.M.: Acum ce mai faceţi, ce preocupări mai aveţi?

G.M.: Cum trec anii, preocupările se tot îngustează. Dar mă simt încă în putere şi caut ca tot timpul să am activitate. Împreună cu doi colegi am înfiinţat o societate de consultanţă pentru agricultură şi industrie alimentară, îndeosebi în domeniul investiţiilor.

Dar, dintr-un an, jumătate lipsesc din ţară: sunt plecat în America la copii (fiica şi ginerele) şi la nepoţica mea adorată de 10 ani. Vizitez tot ce n-am avut prilejul în tinereţe.

T.M.: N-am decât să vă urez să fiţi încă mulţi ani tot aşa de activ, numai cu sănătate şi bucurii!

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
1132

1. copilu -- (27-July-2017)chiar daca inca ne simtim in putere, viata si sanatatea , inclusiv profesionalismul ne-a fost irosit in propria noastra Romanie. Multi dintre colaboratori au avut speranta de a forma ceva din mecanizare dar, ea s-a naruit .
Chiar si mai tarziu daca aflu cate ceva despre omul Gh Manciu ma bucura .
Multa putere si mai ales sanatate !
2. Simion Vladimir -- (23-December-2017) Sfintele sarbatori ale Craciunului sa aduca intregii familii,multa sanatate,putere de munca si realizari in anul2018.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

384--sanduleni-prezent-si-viitor.html

Sănduleni, prezent şi viitor

Aşezată chiar în centrul judeţului Bacău, la o răscruce de drumuri spre Bacău, Oneşti şi Moineşti, comuna Sănduleni este una dintre cele mai pitoreşti localităţi din această parte a Moldovei. În centrul satului Sănduleni, preotul Daniel Puiu a amenajat un muzeu etnografic cu numeroase obiecte vechi, precum şi cu icoane realizate de elevi.

Pe firul şoselei ce urcă spre culmea Pietricicăi (spre Bacău) se află două hanuri turistice (Hanul lui Matei şi Hanul lui Rareş). Pe lângă activitatea de alimentaţie publică şi cazare (în două unităţi moderne şi un camping cu toate utilităţile), proprietarul unui han a achiziţionat şi căruţe de epocă. Construcţia acestor hanuri în extremitatea nord-estică a comunei a avantajat locuitorii din zonă prin conectarea la linia de tensiune medie a cătunelor aflate în apropierea Dealului Petricica.

O infrastructură de invidiat

Viceprimarul comunei Sănduleni, Vasile Onea, ne-a declarat: „În ultimii ani au fost realizate mai multe obiective, construindu-se un nou sediu pentru primărie şi un pod de 120 de metri lungime peste râul Tazlău, în valoare de 30 miliarde lei vechi.

S-au asfaltat 1.200 de metri pe drumul care face accesul în satul Coman, iar în acest an vor începe lucrări de asfaltare pe drumurile spre satul Stufu (1.500 metri) şi Verşeşti (2.300 metri). În acest an va intra în reamenajare şi drumul judeţean 118 (Sănduleni – Floreşti – Moineşti), la care nu s-au făcut lucrări de reparaţie de ani de zile.“

Viceprimarul Vasile Onea ne-a prezentat şi câteva lucruri noi pentru comuna Sănduleni. El a menţionat: „Cu finanţare de la Ministerul Culturii, în satul Sănduleni se află în construcţie un cămin cultural în valoare de 18 miliarde de lei vechi, 80% din structură fiind realizată“.

Şcolile din comună se află într-un amplu proces de reabilitare: la şcolile din satele Sănduleni, Coman şi Verşeşti fiind puse în funcţiune, în acest an, instalaţii de încălzire ce vor funcţiona cu centrale pe lemne.

Cea mai mare dorinţă a locuitorilor din comuna Sănduleni este aceea de a avea apă potabilă. Astfel, s-au forat puţuri de apă cu o adâncime de 60 de metri şi urmează a se amenaja patru bazine cu apă potabilă. Prin realizarea reţelei de apă potabilă, oamenii vor scăpa de coşmarul de peste 20 de ani de a „căra apă“.

Mulţi tineri din comună au plecat în străinătate la muncă. Ei sunt meseriaşi în construcţii şi cu banii câştigaţi peste hotare au reuşit să construiască în ultimii ani peste 60 de vile. Consiliul Local Sănduleni a acordat locuri pentru construcţia de case şi celor care au avut de suferit în urma inundaţiilor.

Chiar dacă numărul locuitorilor a scăzut, iar populaţia prin unele sate este îmbătrânită, în comuna Sănduleni viaţa cunoaşte noi dimensiuni. La Biserica Ortodoxă „Cuvioasa Parascheva“ (construită în ultimii ani), un clopot cumpărat de către credincioşii de aici aşteaptă să fie ridicat în turnul clopotniţei. Un mare animator cultural din această comună, Marian Lungu, pregăteşte costume naţionale şi măşti populare, la sfârşitul anului organizându-se la Sănduleni „Alaiul datinilor şi obiceiurilor de iarnă.“

Lucrurile inedite întâlnite la Sănduleni ţin şi de o tradiţie mai apropiată. Astfel, în satul Stufu a fost realizat un modern teren de minifotbal şi un altul de baschet, cu finanţare din Italia. Iar în trecutul nu prea îndepărtat, tot aici la Sănduleni a fost refăcut Monumentul Eroilor (ridicat în anul 1932, în memoria ostaşilor căzuţi în Primul Război Mondial).

Ion MORARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
1969

□

Comentarii

□

□

1. anonim din Sanduleni -- (23-February-2011)Nu va mai luati de Tarzan ca face si el tot ce poate. Jos Ardeleanuuuu!!!

2. florin -- (1-June-2010)nu o sa se faca nimik ma nici odat, mincinosi ati fost toata viata si primarul tica sa pape mai putin din bugetul primariei!!!!!

3. bebe -- (1-June-2010)si domnul dumitru sa bea mai puti:-P si ajutatil pa Viorel a Claudiei ca moare omul de foame si Ardeleanu sa asi mai vada da trb lui.Sunteti niste hoti ca Rodica lui Ambarus furati mai puzin traiasca Bodo si Geo vecini vostri:-P

4. Chris -- (26-July-2010)baaa dar unde e terenul ala de baschet? si ala e teren de fotbal?:))
cn a scris acest articol ar fii trebuit sa mearga sa vada mai intai cu ochii lui chestiile care le-a scris aici despre stufu....

5. eu -- (27-October-2014)sal vedem pe boul asta de petrica, labagiul asta

6. tu -- (27-October-2014) petrica labagiule de ce furi si teaidat la psd in locul lu tarzan. esti cel mai hot petrica

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

385--cimitirul-din-racovita-obiectiv-tur...

Cimitirul din Racoviţa, obiectiv turistic? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCimitirul din Racoviţa, obiectiv turistic?

În lipsa unor veritabile obiective turistice, localnicii au ridicat cimitirul satului la rang de loc de atracţie pentru amatorii de călătorii.

În partea de nord-vest a judeţului Brăila, în perimetrul actual al comunei Racoviţa, natura n-a fost deloc generoasă. Locul e dăruit doar cu şes, împietrit într-un decor selenar.

La o privire fugară, aşezarea nu-ţi spune nimic. La o cercetare mai atentă, verdictul e şi mai sever: platitudine. Şi totuşi, la Racoviţa există ceva ieşit din tiparele obişnuitului. Oamenii locului spun, uşor preţios, că ar fi obiectiv turistic (n.r. aşa se regăseşte şi pe un site al primăriilor). Restul pământenilor l-ar numi simplu: cimitir.

„E mândria noastră“

Ca mai peste tot în mediul rural, şi în Racoviţa cimitirul e poziţionat într-o extremitate a satului. Locul unde-şi dorm somnul cei plecaţi la cele veşnice e situat pe o movilă cu altitudinea de 18 m. „E o popină, o ruptură dintr-un mal. Bătrânii noştri au vrut să fie undeva mai aproape de cer şi au înfiinţat aici cimitirul.

Multă vreme oamenii luau de acolo pământ pentru a lipi casele, pentru că la noi în zonă marea majoritate a locuinţelor sunt din paiantă. S-au sistat aceste lucruri şi de atunci toată lumea are grijă de el. Datorită acelor săpături s-a găsit o cană unicat care a fost dusă la Muzeul de Istorie a României“, a explicat Aurel Fătu, învăţător în sat.

Ca să ajungi să-l „vizitezi“, n-ai decât varianta urcuşului drumului de costişă ce face legătura cu muntele pe care s-au „cocoţat“ morţii satului. Când plouă, „escalada“ e aventură curată pentru localnici. „Vă daţi seama cât suflă săraca băbuţă până urcă după mort? Dar, îl ţine minte… Din sat se aude când vin să-şi plângă morţii. Ne mândrim cu cimitirul nostru“, au sunat cuvintele învăţătorului.

În cimitirul vechi, majoritatea crucilor sunt, spun localnicii, aduse din Moldova de către comercianţii ce făceau negoţ în zonă şi care le vindeau în schimbul cerealelor. Tot ei le încrustau cu dalta şi ciocanul, o parte din textele scrise în slavonă sau română fiind lizibile şi astăzi.

Verde pentru telefoane

Departe de a fi obiectiv turistic, cimitirul din Racoviţa este totuşi un punct de atracţie, dar numai pentru membrii comunităţii locale. Şi aceasta nu pentru că ar avea ceva de admirat, ci fiindcă cimitirul este singurul loc din sat unde există semnal pentru toate reţelele de telefonie.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
705
□
˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

386--sfanta-manastire-ghighiu-o-veche-ce...

Sfânta Mănăstire Ghighiu, o veche cetate a credinţei din Codrii Vlăsiei

În Codrii Vlăsiei, într-un loc mirific, se află şi astăzi o veche vatră monahală: Sfânta Mănăstire Ghighiu. Cea care, de-a lungul anilor, „a păstrat cu sfinţenie imaginea unei chinovii rugătoare“ la marginea vechii cetăţi a Ploieştiului.

În decursul timpului, acest sfânt lăcaş a suferit numeroase stricăciuni, cutremurul din 1940 şi bombardamentele din vara lui 1944 asupra Ploieştiului provocând pierderi însemnate: turla bisericii şi chiliile au fost distruse. Pictat de maestrul penelului Gheorghe Tăttărescu şi restaurat în stil brâncovenesc – în 1954-1958 – prin stăruinţa Patriarhului Justinian Marina, acest lăcaş de închinăciune rămâne şi azi un „monument istoric, patrimonial şi spiritual de referinţă pentru Arhiepiscopia Bucureştilor“. Aici, la Ghighiu, lăcaşul de cult şi izvorul său nesecat, unde vin zilnic sute şi sute de credincioşi din ţară şi din lume, reprezintă puncte de reper.

Mâini fără pereche

Izvorul nesecat de credinţă şi tămăduire a sufletului şi trupului pelerinilor a dat numele său şi ca hram al mănăstirii. Cu bucurie şi evlavie în glas, Maica Stareţă Pelaghia Tudor ne spune că a fost adusă aici din îndemnul Patriarhului Justinian Marina, acum 53 de ani, şi ajunsă acum la vârsta senectuţii, se zbate ca împreună cu cele peste 50 de măicuţe să ţină trează flacăra credinţei în poruncile Celui de Sus şi în Maica Domnului.

Îmbinând în chip fericit îndatoririle de slujitoare ale Bisericii cu activitatea practică, măicuţele tinere pictează icoane, realizează o serie de alte obiecte de cult şi lucrează pământurile bisericii, precum şi în ferma de animale. Şi, nu în ultimul rând, asigură întinsele grădini cu flori foarte frumoase.

Toate acestea dau aici imaginea unui veritabil colţ de rai, care-i atrage zilnic pe tot mai mulţi credincioşi. Mai ales acum, când pe 2 mai a.c. se serbează hramul Mănăstirii – Izvorul Tămăduirii.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
771

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

387--taranul.html

Ţăranul > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulŢăranul

Sămânţă uriaşă,
ţăranul se aşază
Cuminte într-o brazdă
străpunsă de o rază;
Prin ere-şi trece firea
plătind cu viaţa vamă
Istoria îl toacă,
brăzdaru-i ca o lamă.
Bucăţi de suflet de ţăran
umplu pământul,
Cu rădăcini zemoase
el ancorează timpul.
Planeta-i verde toată...
ţăranul o pictează
Cu nemurire – o-ncarcă,
continuu o-nviază;
Şi băierile sorţii
le leagă întru forme,
El e semănătorul
câmpiilor eterne!

Vasilica Ghiţă-Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
912

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

388--vin-alegerile.html

Vin alegerile…

Prin comune, prin oraşe,
Ce mai freamăt, ce mai zbucium,
Fiindcă-ncepe să răsune
Iar electoralul bucium…
Ne vor gâdila auzul
Vorbele mai dulci ca mierea
Ale celor ce ne roagă
Să le dăruim puterea.
Cei ce-şi termină mandatul,
Dar mai vor să stea în şa,
Jură că primari ca dânşii
Rar găseşti pe undeva;
Că slujiră fără preget
Cetăţenii, urbea, satul,
Că-s cinstiţi, la banul public
Nu i-a-mpins nicicând păcatul.
Cei ce vor să le ia locul
Îi acuză de minciună
Şi se bat în piept cu pumnii
Cum că ei sunt poama bună,
Ei sunt cei mai de ispravă
Şi de-aceea-n cor ne cer
Să-i votăm, c-or să ne-aducă
Chiar şi luna de pe cer.

……………………………

Voi, din sate şi oraşe,
Care duceţi greul vieţii
N-aruncaţi în urne votul
Ca naivii, ca orbeţii!
Când vă cheamă candidaţii
Să-i alegeţi, luaţi aminte:

Cine spune adevărul?
Cine-i cel care vă minte?
Şi daţi votul numai celor
Care-s drepţi ca brazii-n munte,
Mari în fapte, inimi calde,
Numai ei să fie-n frunte!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
696

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Ordinul nr. 160, din 14 martie 2008, privind aprobarea Procedurii de înregistrare şi verificare a documentaţiei pentru dobândirea protecţiei unei specialităţi tradiţionale garantate, a Procedurii de declarare a opoziţiei la nivel naţional şi a Procedurii de transmitere la nivelul Comisiei Europene a cererii de înregistrare a specialităţii tradiţionale garantate, în vederea dobândirii protecţiei la nivelul Uniunii Europene, precum şi a Regulilor specifice privind modelul şi utilizarea logoului naţional.

(MO al României, Partea I, nr. 227, din 25 martie 2008)

La începutul lunii aprilie a.c. prezentam în cadrul acestei rubrici câteva din reglementările stabilite prin H.G. nr. 134 din 6.02.2008 privind specialităţile tradiţionale garantate ale produselor agricole şi produselor alimentare, prevăzute în anexa I la Tratatul de instituire a Comunităţii Europene şi în anexa I la Regulamentul Consiliului (C.E.) nr. 509/2006, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 93, din 31.03.2006.

Pe cale de consecinţă, apreciem că este firesc şi normal să prezentăm câteva din reglementările aprobate prin acest ordin referitoare la cele trei „Proceduri“ menţionate în însăşi titulatura sa.

Cu privire la prima procedură, precizăm că MADR, prin Direcţia de industrie alimentară, verifică documentaţia pentru înregistrarea şi dobândirea protecţiei unei specialităţi tradiţionale garantate (art. 1).

Potrivit prevederilor art. 2 din Procedură, Documentaţia respectivă se elaborează de către grupul de producători sau procesatori în condiţiile Regulamentului Consiliului (CE) nr. 509/2006 şi ale Regulamentului (CE) nr. 1.216/2007 pentru implementarea Regulamentului (CE) nr. 509/2006, publicate pe site-ul MADR.

Util de ştiut este şi faptul că această documentaţie ce se depune la MADR (în format hârtie şi transmitere electronică pe adresa de e-mail: dopigp@madr.ro) trebuie să fie însoţită – aşa cum prevede acelaşi articol la alin. (3), de următoarele documente:

- actul de asociere şi statutul;
- declaraţie pe propria răspundere că grupul de producători reprezintă producătorii sau procesatorii interesaţi de acelaşi produs agricol ori alimentar;
- caietul de sarcini; cererea de înregistrare; declaraţie pe propria răspundere, prin care se atestă autenticitatea informaţiilor furnizate; copia de pe contractul încheiat cu un organism privat de inspecţie şi certificare a produselor agricole sau alimentare; alte date şi informaţii din care să rezulte necesitatea dobândirii protecţiei unei specialităţi tradiţionale garantate.

Documentaţia completă se publică pe site-ul MADR în vederea acordării unei perioade de 60 de zile în care orice persoană fizică sau juridică legitim interesată, stabilită în ţară, îşi poate declara opoziţia faţă de cererea de înregistrare.

Referitor la cea de a doua Procedură, precizăm că potrivit art. 1, alin. (2) din această procedură, nu se admit decât declaraţiile de opoziţie primite în termen de 60 zile de la data publicării documentaţiei pe site-ul madr, mai sus menţionat şi care fie demonstrează nerespectarea condiţiilor legale, fie faptul că denumirea este folosită în mod legal, notoriu şi semnificativ din punct de vedere economic pentru produsele agricole şi alimentare similare.

Conform celei de a treia Proceduri, trebuie să reţinem că cererea de înregistrare a specialităţii tradiţionale garantate, în vederea dobândirii protecţiei la nivelul Uniunii Europene, se transmite în termen de 30 de zile de la data dobândirii protecţiei naţionale.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
650

☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

39--consultanta-agricola-in-date-si-cifr...

Consultanţa Agricolă, în date şi cifre

Considerente generale

Actualmente, există atât furnizori publici cât şi privaţi de servicii de consultanţă agricolă.

- ANCA, prin structura sa, este singura instituţie publică ce poate furniza servicii de specialitate gratuite în rândul fermierilor, la nivel de comună şi fermă.
- Spre deosebire de ceilalţi furnizori, ANCA oferă aproape în totalitate servicii gratuite de informare, dezvoltare rurală, asistenţă tehnică, instruire şi formare profesională.
- Raportul dintre numărul consultanţilor ANCA şi cel al beneficiarilor de servicii este de 1:3636 (în cazul în care se consideră inclusiv fermele de subzistenţă) sau 1:1363 (considerându-se doar fermele înscrise în Registrul Fermelor).
- Pentru a fi efectiv sprijinite, fermele familiale viabile economic ar avea nevoie, în medie, de 1 consultant pentru 80 de ferme. Dacă se operează în echipe multidisciplinare, atunci o echipă de 6 consultanţi ar putea asista aproximativ 500 de ferme familiale.
- La ora actuală, pe plan mondial, raportul dintre numărul consultanţilor/ferme deservite este:

• Europa - 1:325; • America de Nord - 1:431;
• America Latină - 1:2940; • Orientul Mijlociu - 1:3499.

Servicii furnizate

- Asistenţă tehnică, economică, juridică de specialitate, în domeniile vegetal, zootehnic, respectarea codurilor de bune practici agricole şi de bunăstare a animalelor, măsuri profilactice sanitar-veterinare, diversificarea producţiei agricole, management, marketing, circulaţia juridică a terenurilor, forme de asociere în agricultură, absorbţia fondurilor naţionale şi europene, dezvoltare rurală etc.;
- Informare şi extensie (se asigură transferul de informaţii între instituţiile de învăţământ, cercetare şi alţi furnizori de informaţii către fermieri);
- Formare profesională prin organizarea următoarelor categorii de cursuri:
  - cursuri de calificare a producătorilor agricoli;
  - cursuri de perfecţionare a pregătirii profesionale pentru producătorii agricoli şi specialiştii din agricultură;
  - cursuri de formare a formatorilor în domeniul consultanţei agricole.
- Acţiuni de popularizare;
- Elaborarea de proiecte model pentru exploataţii agricole;
- Elaborarea studiilor de impact pentru mediul rural;
- Programe de colaborare internaţională cu instituţii similare.

Organizarea instituţională

Sistemul de consultanţă agricolă este organizat sub forma unei structuri piramidale pe trei nivele:
Naţional – ANCA; Judeţean – OJCA; Local – CLCA.

Obiectivele generale

Principalul obiectiv al reformei sistemului public de consultanţă agricolă este:

- crearea unui sistem de consultanţă agricolă pus în slujba fermierului, care urmăreşte:
- formarea unei clase de fermieri mici şi mijlocii cu potenţial productiv şi comercial;
- creşterea capacităţii fermierilor de a realiza un sistem agricol eficient, competitiv, durabil şi non-agresiv faţă de mediu, respectându-se cerinţele europene din domeniu;
- sporirea capacităţii producătorilor agricoli de a absorbi şi utiliza în totalitate fondurile europene;
- implicarea asociaţiilor şi organizaţiilor profesionale ale fermierilor în sfera serviciilor, creşterea rolului acestora la nivel decizional şi în apărarea intereselor membrilor lor;
- creşterea nivelului de trai al populaţiei din mediul rural şi apropierea de condiţiile din mediul urban, cu respectarea specificităţii şi tradiţiilor locale, dar şi a constrângerilor de mediu;
- diminuarea decalajului dintre sistemul de management, marketing practicat de fermierii din Europa de Vest şi producătorii agricoli români;
- transmiterea continuă, într-un sistem participativ, către producătorii agricoli, a cunoştinţelor moderne tehnice, economice, manageriale, legislative şi de marketing;
- realizarea conexiunilor de cunoaştere între producătorii agricoli şi instituţiile de cercetare, de învăţământ agricol de stat sau privat, naţionale sau internaţionale, precum şi cu autorităţile guvernamentale locale sau naţionale sau alţi furnizori de informaţii din domeniul agricol;
- conştientizarea fermierilor asupra importanţei şi modalităţilor de realizare a asociaţiilor de producători într-un sistem integrat (producţie, procesare, comercializare), managementul acestora şi dezvoltarea alianţelor strategice la nivel internaţional, utilizarea creditului rural, crearea şi afilierea la centrele şi cluburile de gestiune etc.;
- acordarea de asistenţă tehnică producătorilor agricoli în vederea accesării fondurilor naţionale şi europene, aplicării tehnologiilor agricole moderne, reglementărilor Uniunii Europene şi a condiţiilor impuse de dezvoltarea durabilă;
- organizarea fermierilor într-o structură funcţională, care să permită exprimarea nevoilor de consultanţă specifice;
- creşterea nivelului de pregătire profesională a fermierilor în vederea aplicării unui management performant;
- acordarea de asistenţă tehnică fermierilor în vederea organizării în Camere Agricole la nivel de comună, judeţ şi naţional.

Principiile reformei sistemului public de consultanţă agricolă

Principiul de bază al strategiei de reformă este transformarea ANCA dintr-o instituţie de stat într-o instituţie de interes public, aflată în slujba producătorilor agricoli şi a populaţiei din mediul rural.

Ţinându-se cont de actualele condiţii, acest proces de reformă nu se poate face brusc şi rapid, ci trebuie să se desfăşoare pe o perioadă mai lungă de timp. Procesul de reformă ar trebui să fie axat pe două etape principale. Într-o primă etapă trebuie realizată consolidarea instituţională a ANCA, iar apoi selecţionată şi implementată o nouă formă de organizare.

Stadiul actual al sistemului de consultanţă publică

ANCA trebuie să urmeze un proces de consolidare pe o durată de câţiva ani, sub toate aspectele (managerial, organizaţional, financiar, resurse umane, dotare etc.). Gradul de neacoperire cu specialişti consultanţi la nivel de comune este de aproximativ 80%.

Centrele locale la nivelul comunei nu dispun de spaţiile şi logistica necesară pentru ca informaţia să poată circula de la consultant la fermier, aşa cum este asigurată în statele europene cu servicii de consultanţă consolidate. În multe localităţi, pregătirea profesională a actualului specialist nu concordă cu tipul de agricultură dominant practicat în zonă de viitorii fermieri.

Fiind o instituţie de interes public, ANCA trebuie să acorde consultanţă agricolă tuturor solicitanţilor, indiferent de mărimea şi tipul exploataţiei sau de alte criterii (etnic, religios, politic, economic etc.) de pe raza unei localităţi.

În plan general este necesară armonizarea unor politici şi strategii la nivel naţional cu specificul, tradiţiile şi particularităţile locale, zonale. De asemenea, nişele de piaţă pentru produsele agricole trebuie extinse de la arealul naţional la cel geografic european.

Beneficiarii serviciului public de consultanţă, asociaţiile de producători, se află într-un stadiu de organizare şi funcţionare incipient, fiind necesară o reorganizare, consolidarea acesteia începând de la nivel de comună (pe principiul „bottom-up“). Nu există un sistem cooperatist dezvoltat, iar asociaţiile de fermieri existente în prezent sunt organizate mai bine la nivel central şi mai puţin la nivel de comune şi sate.

Evaluarea situaţiei actuale

Puncte tari

- un colectiv format din cadre bine calificate, dar insuficient pentru nevoile de consultanţă agricolă ale României;
- cunoaşterea priorităţilor de dezvoltare rurală la nivel local;
- existenţa institutelor, staţiunilor de cercetare, a unităţilor de învăţământ superior şi gimnazial din domeniul agricol cu o tradiţie anterioară în activitatea de extensie, distribuite relativ echilibrat la nivel teritorial;
- plasarea domiciliului consultanţilor la nivel de sat şi comună, în mijlocul producătorilor agricoli;
- consultanţi care au beneficiat de programe internaţionale de pregătire în domeniul consultanţei şi extensiei în agricultură;
- existenţa unui cadru legislativ ce conferă stabilitate pentru instituţie la nivel central, judeţean şi local;
- existenţa fondurilor europene destinate fermierilor şi utilizarea acestora numai pe bază de proiecte creşte nivelul de implicare a specialiştilor ANCA.
- cerere mare pentru calificarea profesională a fermierilor;
- existenţa orientării consultanţei către grupuri specifice de beneficiari (de exemplu: asociaţii profesionale, organizaţii ale fermierilor).

Puncte slabe

- fonduri insuficiente pentru cheltuielile materiale şi de personal;
- dotare necorespunzătoare din punct de vedere logistic şi al mijloacelor de comunicare;
- lipsa unor competenţe pe specialităţi în raport cu cerinţele, la toate nivelurile;
- media de vârstă ridicată a consultanţilor;
- raport necorespunzător număr consultanţi/număr exploataţii agricole;
- existenţa unor paralelisme între atribuţiile ANCA şi cele ale altor structuri din cadrul MADR;
- lipsa statutului consultantului;
- concurenţa între urgenţele administrative şi priorităţile activităţii de consultanţă.

Oportunităţi

- posibilitatea atragerii de fonduri extrabugetare odată cu reorganizarea ANCA prin OG nr. 22/27.01.2005;
- existenţa unor structuri similare de consultanţă agricolă în UE;
- statutul de membru UE oferă consultanţilor noi oportunităţi privind accesul la tehnologiile existente în alte state;
- fermele private mari care apar vor crea oportunităţi mai bune pentru ofertanţii de consultanţă, inclusiv ANCA;
- existenţa unor exploataţii familiale în grupul ţintă al consultanţilor locali ce pot fi transformate în ferme model;
- punerea accentului pe acordarea de consultanţă grupurilor de producători faţă de fermierii individuali ;
- formarea unor organizaţii profesionale ale fermierilor puternice şi motivate.

Constrângeri

- fărâmiţarea excesivă a proprietăţii;
- lipsa unei infrastructuri adecvate la nivel comunal;
- pondere ridicată a beneficiarilor de consultanţă de vârstă înaintată şi cu mentalităţi neadecvate contextului actual;
- alocaţiile financiare scăzute de la bugetul guvernamental vor continua să influenţeze negativ capacitatea consultanţei, în special dacă activităţile de consultanţă vor continua să fie oferite gratuit;
- constrângeri legislative privind stimularea consultantului;
- agenţii locali de consultanţă pot fi subiectivi în recomandarea

in-puturilor specifice şi a tehnologiilor aferente, în condiţiile în care ar avea avantaje financiare de la diverse companii.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
918

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

390--breviar-juridic-9.html

Breviar juridic > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic

Hotărârea Guvernului nr. 276, din 12 martie 2008, pentru aprobarea nivelului fondurilor publice care se acordă în anul 2008 potrivit Legii creditului agricol pentru producţie nr. 150/2003.
(MO al României, Partea I, nr. 199, din 14 martie 2008)

Hotărârea Guvernului nr. 277, din 12 martie 2008, privind aprobarea activităţii pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal în anul 2008, a cuantumului sprijinului financiar şi a sumei totale alocate acestei activităţi.
(MO al României, Partea I, nr. 199, din 14 martie 2008)

Hotărârea Guvernului nr. 284, din 12 martie 2008, privind modificarea anexei nr. 1 la HG nr. 55/2008 pentru aprobarea Programului strategic privind supravegherea, controlul şi eradicarea turbării la vulpe în România.
(MO al României, Partea I, nr. 199, din 14 martie 2008)

Ordonanţa de Urgenţă nr. 27, din 12 martie 2008, privind gestionarea fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea Europeană din Fondul European pentru Pescuit şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare alocate de la bugetul de stat.
(MO al României, Partea I, nr. 203, din 17 martie 2008)

Ordinul nr. 10, din 18 februarie 2008, privind aprobarea Normei sanitar-veterinare care stabileşte procedura pentru marcarea şi certificarea sanitar-veterinară a cărnii proaspete şi marcarea produselor de origine animală destinate consumului uman.
(MO al României, Partea I, nr. 221, din 21 martie 2008)

Ordinul nr. 13, din 21 februarie 2008, pentru aprobarea Normei sanitar-veterinare privind cerinţele minime pentru înregistrarea de informaţii cu ocazia inspecţiilor în exploataţiile în care animalele sunt ţinute pentru scopuri zootehnice.
(MO al României, Partea I, nr. 219, din 21 martie 2008)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
659
□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

391--andivele-se-contureaza-ca-o-mare-af...

Andivele se conturează ca o mare afacere

Andivele, o specie relativ nouă în cultură, cunoscută şi sub numele de cicoare pentru forţat, a fost folosită la început pentru prepararea surogatului de cafea, pentru ca mai târziu să fie întrebuinţată în arta culinară.

În ţara noastră a fost adusă în 1920 de către nişte misionari belgieni, extinderea culturii fiind însă limitată de costurile ridicate şi de sistemul destul de incomod de forţare a rădăcinilor. Andivele sunt răspândite mai ales în Europa de Vest, la noi în ţară fiind întâlnite pe suprafeţe foarte mici.

Preţul ridicat de valorificare permite obţinerea de către cultivatori a unor venituri importante. Cei care stăpânesc tehnologia cultivării andivelor sunt astăzi în situaţia fericită de a pune la cale o afacere de mare viitor.

Cicoarea pentru forţat, cum se mai numeşte, este o plantă bienală, de la care se consumă frunzele înălbite, sub formă de salate. În primul an formează rădăcinile şi frunzele, iar în al doilea an seminţele.

Există diferite soiuri şi hibrizi de andive, care se pot grupa în funcţie de modul de forţare al acestora şi de gradul de precocitate. În ţara noastră, cel mai cultivat este soiul semitârziu Bacău 3.

În toamnă, rădăcinile sunt puse la „forţat“, adică în condiţii de întuneric total, la o temperatură constantă, urmând ca din ele să se dezvolte andivele propriu-zise, adică „păpuşile“.

Ca urmare, cultura necesită două faze: obţinerea în câmp a rădăcinilor şi forţarea acestora în vederea producerii aşa-numitelor păpuşi.

Andivele reprezintă, de mai mulţi ani, o cultură tradiţională în bazinul Gherăieştii Noi de lângă Roman, aici existând chiar şi o asociaţie a producătorilor. Astăzi, numărul celor care practică această cultură la nivel comunal este de 240 de persoane, suprafaţa cultivată anual ridicându-se la aproximativ 60 de hectare.

Legumele culese de pe micile suprafeţe particulare sunt comercializate în special la societăţile procesatoare, deoarece pe piaţă nu sunt foarte solicitate. La Bucureşti, kilogramul de andive ajunge la 10 lei.

Producerea rădăcinilor tuberizate

- Semănatul: are loc direct în câmp. Deşi sunt rezistente la temperaturi scăzute, andivele se seamănă începând cu luna aprilie şi până la sfârşitul lui mai, chiar şi în iunie uneori, pe teren plan sau straturi înălţate. La rărit, distanţa între plante trebuie să fie de 8 cm; ea nu trebuie udată prea des, deoarece rădăcina poate putrezi, fapt pentru care necesită un sol uşor, nisipos.
- Recoltarea rădăcinilor începe la sfârşitul lunii august şi se poate încheia în luna noiembrie. Se sortează rădăcinile, iar cele care au grosimea de cel puţin 3-4 cm la nivelul coletului se păstrează.

Forţarea rădăcinilor

- Forţarea se poate face în şanţuri încălzite, în sere, răsadniţe sau alte adăposturi calde, la întuneric. În primele zile, temperatura se menţine la 12° C, după care creşte treptat la 18°, timp de 20 de zile. La Gherăieşti forţarea se face în şanţuri (bordeie) special amenajate, prevăzute cu guri de aerisire pentru omogenizarea temperaturii şi pentru menţinerea normală a concentraţiei aerului.

• Recoltarea păpuşilor începe după 3-4 săptămâni, când acestea au minimum 10-12 cm lungime. Acestea se taie manual, păstrând o bucată mică din rădăcină şi se pot pune în folii de plastic la frigider, învelite cu hârtie, care să nu permită trecerea luminii (pentru a fi păstrate etiolate).

Pentru obţinerea unei producţii mari de andive de cea mai bună calitate şi care să fie accesibile pe o perioadă mai lungă de timp, forţarea se realizează în mai multe etape.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
1150

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

392--plante-pentru-inima.html

Plante pentru inimă

Plantele medicinale nu înlocuiesc, decât în cazurile mai uşoare (şi numai la indicaţia medicului!), medicaţia modernă. Ele pot constitui însă un adjuvant preţios al acesteia, acţionând în direcţia reglării tensiunii arteriale şi a frecvenţei sale.

În rândurile ce urmează nu ne propunem să prezentăm simptomele bolilor cardiace, ci vom prezenta doar câteva plante la care apelează medicina naturistă în tratarea bolilor cardiovasculare.

• Valeriana sau odoleanul - rizomul şi rădăcinile plantei conţin un fitocomplex de principii active care acţionează simultan asupra sistemului nervos (ca sedativ şi tranchilizant) şi al celui cardiac (prin reglarea ritmului inimii), motiv pentru care medicina alopată a şi adoptat specia, care serveşte la obţinerea unor medicamente specifice (de exemplu, pasinal sau extraveral). Prin măcinarea fină se obţine pulberea, care: a) se ia ca atare, sublingual, de 3 ori pe zi câte un vârf de cuţit; b) serveşte la prepararea infuziei (1 linguriţă/250 ml apă clocotită, se lasă vasul acoperit 15-20 de minute) sau a tincturii, din care se iau zilnic 1 cană, respectiv, câte 15-20 de picături, de 3 ori pe zi.

• Păducelul – preparatele obţinute din frunzele, florile şi fructele acestei plante dau rezultate bune în tulburările de ritm cardiac, eliminând extrasistolele şi înlăturând accesele de tahicardie paroxistică. Se ia de 3 ori pe zi câte un vârf de cuţit de pulbere sau se prepară o infuzie (1 linguriţă/cană, durata infuzării 15 minute) care se bea preventiv, înghiţitură cu înghiţitură, pe parcursul unei zile sau dintr-o dată, în timpul crizei. Se mai poate folosi şi tinctura, din care se iau câte 15-20 de picături de 3 ori pe zi.

• Talpa-gâştei este un exemplu exemplu de specie care n-a avut... noroc, din lipsă de lobby. Acţiunea sa farmacodinamică este asemănătoare cu cea a valerianei, dar de trei ori mai puternică: înlătură stările de excitaţie cerebrală, produce relaxarea musculaturii netede a cordului şi a vaselor care îl alimentează, reglează presiunea sanguină ş.a. Se foloseşte toată partea aeriană, recoltată la înflorirea deplină, pentru obţinerea mai multor preparate: a) infuzie - se toarnă peste 1 linguriţă de plantă 250 ml apă clocotită, se lasă la infuzare 15-20 de minute. Se beau 2 căni pe zi, din care una seara la culcare; b) infuzie concentrată - se folosesc aceleaşi ingrediente în aceleaşi cantităţi, doza zilnică recomandată fiind de 3-5 linguri; c) tinctura - se iau câte 20-40 de picături, de 1-3 ori pe zi.

• Rozmarinul - cu soluţii hidroalcoolice, ulei volatil sau unguent (preparate farmaceutice) se fac frecţii uşoare în zona inimii în caz de dureri pectorale, stări anginoase, înţepături la nivelul inimii, cu reflexe în umărul şi braţul stâng, cu tulburări de ritm cardiac şi tendinţă de sufocare.

Radu STOIANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
1855

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Primăvara agriculturii pare a fi sosit!

Deseori, când întâlnesc manageri de succes în agricultură, mă întreb câtă răbdare îţi trebuie ca să aştepţi roadele pământului şi să poţi obţine până la urmă profit.

„Se întâmplă să aştepţi foarte mult acel profit şi numai dacă-ţi place meseria de agricultor poţi răzbi“, îmi spunea ing. Adrian MOCANU, cel care s-a încumetat, de câţiva ani buni, să lucreze pământul pentru 600 proprietari de terenuri din comuna prahoveană Dumbrava.

Absolvent al Facultăţii de Mecanică Agricolă din cadrul Universităţii Braşov, a lucrat 18 ani, până în 2005, ca şef de fermă la fostele IAS-uri Pucheni şi Drăgăneşti. După desfiinţarea fermei Zănoaga, unde a lucrat în ultima perioadă ca salariat, şi-a propus să devină om de afaceri în agricultură. Şi-a vândut apartamentul din Ploieşti ca să-şi cumpere utilajele necesare.

„Afacerea a început acum trei ani, când am luat în arendă 263 ha şi am cumpărat pe banii mei trei tractoare U-650.“

În 2006 a beneficiat de un credit SAPARD în valoare de 260.000 de euro şi a izbutit să-şi procure un tractor şi o combină New Holland cu utilajele aferente. Era nevoie de utilaje performante atâta vreme cât suprafaţa lucrată a crescut de la 263 ha la 800. Îmi spune zâmbind că a fost controlat şi de un reprezentant al UE, care a verificat modul cum a fost utilizat creditul şi s-a declarat mulţumit.

Şi omul, nu numai natura!

Clima n-a ţinut cu agricultorii în ultimii ani nici în Bărăganul prahovean. Cu toate acestea, la SC „Agrianca Prod Serv SRL“ Dumbrava, condusă de Adrian Mocanu, producţiile de grâu s-au ridicat la peste 3.000 kg la ha. Vârful de 4.500 s-a atins în 2006. „În toamnă am semănat cu grâu 350 ha, cu 100 mai mult decât în anul precedent.“

L-am aflat pe ing. Mocanu la semănatul florii-soarelui. Se bucura că au început ploile. „Pământul ăsta are atâta nevoie de apă, îmi spunea. Şi grâul râde bucuros. Urmează porumbul, unde suprafaţa va fi dublată în acest an (de la 60 la 120 ha). Soia însă nu mai merge. Nu înţeleg de ce nu am voie să semăn din aceea modificată genetic, care ne aduce un venit de patru ori mai mare.“

Suferind de „boala agriculturii“, ing. Mocanu îşi găseşte leacul în bătaia vântului şi a ploii, în câmp. Ca să afle mai multe din domeniul agrar, cu 18 ani în urmă a absolvit şi Şcoala europeană de şase luni de la Kehl, Germania.

„Atunci, îşi aminteşte, munceam de dimineaţă până seara, atât pe câmp, cât şi în ferma de vaci.“ Cu aceeaşi pricepere lucrează şi acum în propria societate, respectând strict tehnologia, timpul de semănat şi tot ceea ce au nevoie culturile să rodească, chiar şi în condiţii de secetă şi fără posibilităţi de irigat.

Lucrează pământul din convingere, chiar şi terenurile proprietarilor ai căror moştenitori n-au mai dat de ani de zile pe la Dumbrava. Îşi plăteşte datoriile la stat. Cele câteva miliarde pe care urmează să le primească ca subvenţii în această primăvară îl vor ajuta să se echilibreze, iar anul agricol arată deocamdată promiţător.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
806
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sfidarea procesatorilor

Termenul folosit este pe cât de dur, pe atât de adevărat în cazul crescătorilor de taurine, supuşi unei nedrepte spolieri de către procesatorii de lapte. Ultimele ieşiri la scenă ale reprezentanţilor patronatului demonstrează limpede că aceştia au reuşit în ultimii ani să acumuleze averi care le permite să adere la „Clubul bogaţilor“. Adică la acea condiţie economică de care au parte doar „transnaţionalele“ care şi-au impus politica de monopol asupra sectorului agroalimentar.

Cartelurile asupra cărora atrăgea atenţia premierul Călin Popescu Tăriceanu sunt astăzi o realitate. Cu precizarea că, dintre toţi, berarii par a fi oarecum corecţi.

Nu este cazul producătorilor de ulei sau al procesatorilor de lapte. Ultimii manifestă, mai nou, o atitudine de-a dreptul sfidătoare în relaţiile cu văcarii. Mimând tot felul de susţineri investiţionale, ei nu fac altceva decât să-i lege de companiile lor pe crescătorii de taurine. Strategia la care apelează are un oarecare iz occidental, dar esenţa ei este una tipic balcanică: goana după câştiguri imediate, iar după ei potopul.

Decuplarea de la piaţă

O asemenea politică spoliatoare a avut ca rezultat decuplarea de la piaţa laptelui a unui număr mare de localităţi. Discutam zilele trecute cu mai mulţi crescători de taurine din satele aparţinătoare comunei Valea Călugărească, care ne mărturiseau că, de 4-5 ani, pe la ei n-a mai trecut nicio cisternă pentru colectarea laptelui.

Ţăranii au fost abandonaţi pentru că nu au acceptat să-şi vândă laptele la preţul de 0,70 lei/litru. Ce-i drept, pe şanţurile prahovenilor nu curge laptele pe care ar trebui să-l cumpere puţinele fabrici ce activează în această zonă. Până la urmă, văcarii găsesc o soluţie de utilizare a acestuia. Întrebarea este: cu ce preţ?

Derutarea consumatorilor

Răspunsul nu poate fi decât unul foarte păgubitor pentru economie, dar mai ales pentru consumatorii din mediul urban. Cei care gestionează ostilităţile pieţei vor să inducă credinţa falsă că oferta este cu mult sub cerere. De aici şi preţurile exorbitante pe care le plătesc românii pentru laptele smântânit de cei care îşi permit astăzi să ducă o viaţă de lux.

Ultima demonstraţie de forţă a bogaţilor avea să se întâmple zilele trecute, cu prilejul unui seminar sau simpozion al lăptarilor, organizat în hotelurile de patru sau cinci stele din Poiana Braşov. Adică tocmai într-o locaţie care are o contribuţie de zero litri la aprovizionarea pieţei cu lapte.

Grav, foarte grav este că disertaţiile susţinute aici au avut loc în faţa unui auditoriu care a plătit bani grei pentru ocuparea unui scaun. Nu ştim câţi crescători de vaci autentici s-au aflat printre participanţi la dezbateri, dar aflăm că de la dezbateri au lipsit reprezentanţi de seamă ai crescătorilor de taurine.

Dacă aceştia au lipsit, întrebarea este: care este utilitatea practică a întâlnirii de la Poiana Braşov?

Refuzăm să împărtăşim opiniile unor fermieri care acuză că, de fapt, întâlnirea cu participare internaţională a lăptarilor s-a dorit a fi un fel de întâlnire a cartelurilor ce se conturează în acest sector.

Reţinerea noastră se referă la faptul că la conducerea Patronatului se află inclusiv persoane de o calitate profesională şi morală greu de contestat. Numai dacă nu cumva aceşti oameni de bună credinţă vor fi până la urmă obligaţi să abdice de la aceste calităţi.

Luminiţa PANDREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
751

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

395--gauri-negre-in-calea-laptelui.html

Găuri negre în calea laptelui

După ce anul de cotă – între 1 aprilie 2007 şi 31 martie 2008 – s-a încheiat, producătorii de lapte trebuie să declare, conform legii, până la 15 mai, Departamentului de Administrare a Cotelor de Lapte din cadrul APIA Iaşi laptele produs şi vândut în acest interval.

În acest prim an de cotă, 240.000 de producători din judeţul Iaşi au primit dreptul să comercializeze în pieţe sau la firme specializate circa 600 mii de tone de lapte.

Din păcate, din cauza secetei de anul trecut mulţi dintre aceştia au ales să-şi închirieze sau chiar să-şi vândă cota de lapte.

În judeţul Iaşi, conform datelor oferite de DACL, 418 producători şi-au vândut cota, alţii şi-au închiriat-o, 1.206 au trecut definitiv de la vânzări directe la livrări sau invers, iar 1.279 de producători şi-au schimbat cumpărătorul. Oricum, cantitatea de lapte livrată la procesatori s-a diminuat simţitor ca urmare a scăderii drastice a numărului de animale.

Sucevenii acuză falimentul

În judeţul Suceava au fost înregistraţi 45.352 de producători care s-au înscris cu 102 milioane litri de lapte pentru livrări la procesatori, iar 20.000 de crescători pentru vânzare directă pe piaţă, cu o cantitate de 50 milioane de litri.

Şi aici mulţi deţinători de bovine au renunţat la cota de lapte alocată potrivit legii. Una dintre cauze este înstrăinarea animalelor pentru că fermierii suceveni consideră creşterea vitelor ca fiind nerentabilă.

De altfel, recentele proteste ale producătorilor de lapte au arătat cât este de îndreptăţită această stare de lucruri, în condiţiile în care preţul unui litru de lapte este mult sub cel al unei jumătăţi de litru de apă minerală.

În multe localităţi lipsesc centrele de colectare, iar unde acestea există, nu de puţine ori, cei puşi să facă această treabă – spun producătorii – „sunt neserioşi“. Ca urmare, şi în această parte de ţară vestită pentru creşterea animalelor şi calitatea produsului cota alocată scade.

La Vaslui – dezinteres general

O altă obligaţie a crescătorilor de animale este aceea de a preda registrul de vânzări şi consum ţinut „la zi“ pentru a se şti exact dacă respectivul producător s-a încadrat sau nu în cota stabilită. Or, în judeţul Vaslui, unde au primit cotă de lapte 24.000 de producători, niciunul – spune Attila Mikloş, directorul Oficiului de Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie – nu a venit să se intereseze ce se întâmplă cu cota. Nu au venit nici cei care şi-au vândut animalele şi, în acelaşi timp, nu există niciun fel de date privind eventuala închiriere a cotei.

„Cred că şi crescătorii ar trebui să dea dovadă de un minim de interes, declară domnul ing. Mikloş, să vadă ce şi cum se poate face, mai ales că, nerespectând legea, producătorii nu-şi vor mai putea vinde laptele, care în multe gospodării reprezintă o importantă, dacă nu singura sursă de venituri.“

Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
675
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

396--sprijinul-pentru-productia-de-tutun...

Bani sunt, tutun să fie!

Sprijinul pentru producţia de tutun

Pentru eliminarea unor confuzii referitoare la acordarea sprijinului pentru producţia de tutun, Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale face următoarele precizări:

I. Pentru anul 2007 s-a prevăzut un sprijin financiar la cultura tutun, care urmează să fie plătit după cum urmează:

Schema de plată unică pe suprafaţă – 50-55 euro/ha.

Schema de plăţi naţionale complementare:

1. decuplată de producţie – 47 euro/ha – dacă respectă limita de suprafaţă a fermei de minimum 1 ha, iar a parcelei de minimum 0,3 ha;
2. cuplată de producţie – 2,0 euro/kg – fără limită de suprafaţă, dacă respectă prevederile din contractul de cultură.

Actele normative în baza cărora se aplică schemele de sprijin sunt:

1. Legea nr. 125/2006.
2. OMADR nr. 803/2006 şi OMADR nr. 704/2007.

II. Pentru anul 2008 se acordă sprijin la cultura tutunului în valoare egală cu cea din anul 2007, după cum urmează:

Schema de plată unică pe suprafaţă – 50 euro/ha.

Schema de plăţi naţionale complementare:

1. decuplată de producţie – 49 euro/ha – dacă respectă limita de suprafaţă a fermei de minimum 1 ha, iar a parcelei de minimum 0,3 ha;
2. cuplată de producţie – 2,0 euro/kg - fără limită de suprafaţă, dacă respectă prevederile din contractul de cultură.

Pentru a beneficia de aceste forme de sprijin, producătorii agricoli de tutun/grupul de producători trebuie să încheie contracte de cultură cu prim-procesatorii de tutun autorizaţi de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

Prim-procesatorii de tutun autorizaţi de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale sunt:

1. SC Interagro SA;
2. SC Investrom Farm SRL;
3. ULT Hungary Pte. Ltd filială a Universal Corporation;
4. SC Galaxy Tobacco SA.

Dacă se încheie contracte cu alţi prim-procesatori, neautorizaţi de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale,

producătorii agricoli nu sunt eligibili pentru sprijinul la tutun.
Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
9837

□

Comentarii

□

□

1. serban ioan -- (4-July-2010)Articolul este OK ma intereseaza de unde iau si eu seminte pentru a incerca.a3c6f

2. barciu marius -- (29-August-2010)ma intereseza mai multe date despre procesatori date de contact .

3. Vasile Ion Aurel -- (12-October-2010)Ma intereseaza de unde ,si cum intru in posesia unui contract, pentru a planta un hectar de tutun Virginia sau Burley.

4. Bota Petru -- (28-October-2010)ma numesc Bota Petru si sunt administratorul unui grup de producatori de tutun care are activitate in judetele MURES, SIBIU, VASLUI si care se va extinde si spre alte judete in decembrie 2010 pentru ca sunt foarte multi agricultori care vor sa cultive tutun.Pot fi contactat la telefon nr. 0744152528 pentru orice informatie legata de cultivarea si comercializarea tutunului. Pentru a vedea nivelu sprijinului aferent anului 2010 puteti cauta HOTARAREA 1017/OCT 2010

5. onu dumitru -- (16-January-2011)am 1,5 ha arabil in judetul ialomita langa slobozia si as dori sa-l cultiv cu tutun. m-ar interesa un contract cu un prim-procesator si mai multe detalii pentru inceperea culturii.

6. adriana -- (24-February-2011)ma intereseaza unde pot vinde tutunul...sau centre de colectare a tutunului

7. petrea marius -- (3-March-2011)am 2 ha arabil in judetul iasi si as dori sa-l cultiv cu tutun. m-ar interesa un contract cu un prim-procesator si mai multe detalii pentru inceperea culturii

8. grigore ileana -- (10-March-2011)buna ziua, as dori sa stiu cum pot face rost de subventiile pentru tutun,ca si tanar cultivator, cum pot procura semintele si cum inchei un contract cu primprocesatirii ? multumesc

9. NICULESCU -- (23-May-2011)am 2,00ha arabil in judetul Teleorman langa Rosiorii de vede la 35 KM si as dori sa-l cultiv cu tutun. m-ar interesa un contract cu un prim-procesator si mai multe detalii pentru inceperea culturii pentru anul 2012
----

10. cristina -- (6-October-2011)am 3ha teren in jud.Buzau si as dori sa-l cultiv cu tutun ,m-ar interesa un contract cu un prim procesator si mai multe detalii pentru inceperea culturii .Multumesc anticipat!

11. Iacob Laurentiu -- (24-October-2011)Buna ziua. Ma intereseaza un contract cu un prim procesator de tutun certificat de Ministerul Agriculturii si informatii despre cultivarea tutunului in zona Vrancea. Ma puteti gasi la tel: 0766310628. Va multumesc!

12. erdei gheorghe -- (3-January-2012)de cate ari se face contractul si in ce zona a jud satu mare 0745559773

13. anghel -- (7-January-2012)ma intereseaza si pe mine un contract cu un procesator de tutun pentru plantatiie de tutun in zona moldoveimai exact in vaslui pentru 2012 tel 0751771314

14. Otea Mariana -- (9-January-2012)ma intereseaza de un contract de 1ha de tutun pentru plantatie in zona olt Oras Cobrabia jud olt 2012 :tel 0755884861/Fix 0249560597; E-mail Niquu_n@yahoo.com

15. PAP CORNEL -- (22-January-2012)Cultivatotii de tutun din partea de nord vest a țării au posibilitatea să faca parte dintr-un grup de producatori inregistrat şi recunoscut de ministerul agriculturii, pentru mai multe detalii cum puteti face parte din acest grup de producatori contactati pe dl Conel Pap adm Grupului de Producatori de Tutun Madaras SM
Tel 0745219951 sau email pap.cornel@yahoo.com

16. grecu -- (19-August-2012)ma intereseaza si pe mine un contract cu un procesator de tutun pentru plantatiie de tutun in zona galatului

17. mihai -- (12-September-2012)buna ziua.as dori sa ?ultiv 2h de tutun,ce trebuie sa fac,cu cine fac contract pt samanta?as dori raspuns

18. laurentiu braga -- (19-July-2013)am samanta de tutun virginia si burlei.va pot da informatii despre contracte si cultivare a tutunului

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Irigarea culturilor

Cea mai indicată este irigarea prin picătură.

Avantaje:

- consum redus de apă;
- practicarea fertirigării;
- lucrările de întreţinere pot fi aplicate chiar în timpul irigării;
- irigarea nesupravegheată pe timpul nopţii.

Racordarea la cerinţele pieţei

Valorificarea superioară a producţiei este veriga care încheie lanţul succesului. Pentru a avea o valorificare eficientă, încă de la început trebuie cunoscute cerinţele pieţei în ceea ce priveşte sortimentul şi zonele favorabile desfacerii. Un legumicultor bun nu este suficient să fie un bun tehnolog, ci şi un valorificator cu fler, calitate care se dobândeşte numai printr-o cunoaştere bună a cerinţelor pieţei.

Asocierea

Asocierea, ca formă superioară de producere şi valorificare a legumelor, pare a fi singura soluţie viabilă pentru dezvoltarea şi creşterea eficienţei producţiei legumicole.

Dan BUZESCU, OJCA Ilfov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
1411

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net

398--cum-putem-obtine-legume-rentabile.h...

Cum putem obţine legume rentabile?

Legumicultura se evidenţiază ca o ramură a agriculturii, cu o activitate intensă pe toată perioada anului, dar şi cu rezultate financiare imediate şi la cote superioare.

Pentru cei care lucrează în acest domeniu, încercăm să enumerăm câteva posibilităţi de obţinere a unor sporuri financiare cu cheltuieli minime:

- reducerea ciclului de producţie;
- diminuarea numărului de lucrări prin asocierea acestora;
- folosirea materialului genetic performant;
- irigarea culturilor folosind metoda localizată prin picurare;
- programarea şi valorificarea producţiei în urma unui studiu aprofundat de piaţă;
- asocierea fermierilor în unităţi de producere şi valorificare a legumelor.

Reducerea ciclului de producţie

Un exemplu edificator în acest sens este cultura de ceapă înfiinţată prin semănare directă în câmp. Se economiseşte un an prin eliminarea verigii de obţinere a arpagicului şi plantarea acestuia în anul următor. Trebuie specificat faptul că înfiinţarea culturii de ceapă prin semănat direct în câmp se face numai cu anumite soiuri şi hibrizi, iar la noi cel mai răspândit este soiul „Diamant“.

Folosirea tehnologiilor moderne

Tehnologiile moderne recomandă folosirea utilajelor care pot executa mai multe lucrări la o singură trecere. Pentru legumicultură există o astfel de maşină care la o singură trecere pregăteşte terenul şi seamănă, deci înfiinţează cultura.

Lucrările care se pot asocia sunt: irigarea + fertilizarea + tratamentul la sol, tratamente fitosanitare combinate cu spectru larg de acţiune etc.

Materialul genetic

Sămânţa este un factor determinant în obţinerea unor producţii bune. Calitatea, potenţialul genetic, rezistenţa la boli etc. sunt însuşiri de care trebuie să se ţină cont în alegerea acesteia şi de la care nu trebuie să se facă niciun fel de abatere.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
2206

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

399--in-scolile-satesti-lipsesc-lectiile...

În şcolile săteşti lipsesc lecţiile de agricultură

După o jumătate de veac m-am reîntors la şcoala unde am învăţat. La şcoala generală din Pleaşa, comuna Bucov – Prahova, am făcut parte din prima promoţie care a terminat 7 clase în sat. Cu ani în urmă am aflat o veste rea: şcoala mea luase foc! Au trecut însă anii şi, păşind de curând pe poarta vechiului local, am aflat o clădire frumoasă şi nouă ce poartă cu mândrie numele vestitului voievod Mihai Viteazu, care a avut o bătălie prin părţile locului la finele secolului al XVI-lea. Curtea încăpătoare, plină de flori, atrage pe oricine.

În ultimii 9 ani, la cârma şcolii s-a aflat profesorul de biologie Ion Chiţă, cel care de curând a împlinit un sfert de veac în învăţământ. M-a însoţit în vizită prin clasele curate şi luminoase, prin cabinetele de biologie, literatură română şi istorie. Peste tot numai mobilier nou, procurat, după spusa directorului, prin strădania unei foste eleve a şcolii care lucra în administraţia centrală, dar şi cu sprijinul sponsorilor din zonă.

Elevii se ridicau politicoşi în picioare. Chiar şi după ce sunase clopoţelul, în clasă era linişte şi ordine. De necrezut!

„Ce le-aţi făcut, domnule director, de sunt atât de cuminţi?“, l-am întrebat mirat. „Sunt bine crescuţi de părinţii lor. Nu vreau să fac afirmaţii grave, dar în contact cu «găştile» de la oraş unii adolescenţi îşi mai schimbă comportamentul. Avem un colectiv sudat, format din 24 de profesori şi învăţători calificaţi, care lucrează de câţiva ani buni împreună. Aici învaţă 311 elevi. Mai mult de jumătate dintre absolvenţii noştri reuşesc în fiecare an la liceu.“

Despre armonia existentă în cancelarie mi-a vorbit cu căldură doamna profesoară Zorica Ionescu, bănăţeancă din Oraviţa, care e convinsă că a găsit aici elevi dornici să deprindă tainele limbii şi literaturii române. Directorul are la clasele a V-a şi a VIII-a şi un curs opţional de educaţie pentru sănătate mintală şi socială, explicându-le elevilor tainele intimităţii omului.

L-am întrebat pe director dacă la ora de biologie pledează pentru teoria creaţionistă sau pentru cea evoluţionistă şi mi-a răspuns: „E de datoria mea să le prezint pe amândouă. Educaţie religioasă se face încă de acasă, iar orele de religie sunt urmărite de toţi elevii. Oricum, nimeni nu îngrădeşte libertatea credinţei, dar nici nu te împiedică să ai alte opinii.“

Cum mă aflam într-un sat, m-am interesat dacă elevii din Pleaşa mai învaţă în şcoală şi agricultura. „Din păcate, nu – afirmă directorul. Toţi sunt obligaţi să studieze un curs teoretic de tehnologie, ca şi cei de la oraş.

Avem însă speranţa să obţinem un lot al şcolii cu ajutorul primăriei.“ Deocamdată însă şcolarii fac cursuri teoretice şi visează cum să ajungă să lucreze la oraş sau, mai departe, în Occident. Aşa cum o fac unii părinţi rămaşi şomeri, care erau cândva salariaţi ai fabricii de produse refractare din Pleaşa.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:

673

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

4--cum-pastram-produsele-din-bucatarie-p...

Cum păstrăm produsele din bucătărie peste iarnă > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Cum păstrăm produsele din bucătărie peste iarnă

• Vinetele se vor păstra învelite în ziare şi aranjate în lăzi. Dacă ne dorim să reziste şi mai mult timp, atunci le vom pune în funingine sau cărbuni mărunţi.
• Sfecla, ridichea, morcovul, ţelina se vor păstra în beci aranjate în lăzi, presărate cu nisip uscat la temperatura de 1-5°C.
• Ceapa şi usturoiul, înainte de a se pune la păstrat, trebuie să fie lăsate la uscat, apoi se vor aranja în beci sau în lada de jos a frigiderului, în săculeţi de polietilenă.
• Dovleacul se va păstra în pivniţă la temperatura de 1-14°C. Dacă în pivniţă e frig, atunci se va acoperi cu paie.
• Putem păstra zarzavaturi (ridiche, sfeclă, morcov), dar nu foarte multe, un timp îndelungat, proaspete, în săculeţe de polietilenă, pe poliţa de jos a frigiderului.
• Castraveţii verzi se vor menţine câteva zile proaspeţi dacă îi punem în apă cu codiţa în jos. Apa se va schimba zilnic.
• Legumele crude se vor păstra proaspete ambalate într-un prosop ud. Salata şi conopida se vor aranja cu tulpina în sus.
• Pasta de tomate se va păstra timp îndelungat, dacă se va ţine în borcan de sticlă, acoperită cu un strat subţire de ulei de floarea-soarelui sau presărat cu frunze uscate de hrean.
• Sucul de roşii nu se va păstra în vase metalice, depozitate în spaţii luminoase. Sucul se va turna în sticle, care se vor înveli în hârtie sau se vor pune în camere întunecate.
• Oţetul nu se va altera dacă sticla închisă cu oţet se va aşeza în apă, se va fierbe 20-30 de minute şi se va răci în aceeaşi apă.
• Muştarul uscat se va reface dacă se va adăuga puţin zahăr şi oţet
• Făina se va păstra în pungi de hârtie sau în recipiente într-o încăpere răcoroasă, bine aerisită
• Ca făina şi orezul să nu facă viermi şi gărgăriţe, se va pune în ele câte un căţel de usturoi.
• Făina ce are un grad sporit de umiditate creează impresia de rece dacă pui mâna în ea. Această făină se va consuma imediat, pentru că se alterează foarte repede.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
3787
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

4 miliarde euro pentru meşteşugarii rurali

Orice sătean care vrea să pornească o mică afacere va beneficia de sprijin european. Sunt vizate, în principal, meseriile tradiţionale, cum ar fi ţesutul la război, prelucrarea lemnului sau olăritul. Pe lângă sprijin financiar, ţăranii vor beneficia gratuit şi de consiliere. Aceste oportunităţi au fost prezentate recent, în cadrul unei conferinţe de presă, de către Marian Sârbu, ministrul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale.

Scopul a fost lansarea a trei proiecte strategice, finanţate din Fondul Social European (FSE), în cadrul Programului Operaţional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007 – 2013 (POS DRU). Ministerul Muncii are la dispoziţie, în următorii 4-6 ani, aproximativ 4 miliarde euro pentru asemenea proiecte.

Implicarea sindicatelor

Proiectul SCOR – Şanse pentru comunitatea rurală are ca obiectiv general conştientizarea populaţiei din mediul rural cu privire la oportunităţile de iniţiere a unei activităţi independente şi dezvoltarea competenţelor şi abilităţilor antreprenoriale. Programul se ridică la 18,5 milioane de lei. Parteneri în cadrul acestui program sunt Blocul Naţional
Sindical, Camera de Comerţ şi Industrie Bucureşti şi Şcoala Română de Afaceri.

„Acest proiect este menit să revitalizeze meseriile tradiţionale care încă se mai practică prin anumite zone ale ţării, dar au nevoie de o atenţie sporită din partea noastră pentru a nu dispărea. Şi avem aici în vedere micii meşteşugari, cei care mai sunt interesaţi de artizanat, de olărit, de prelucrarea lemnului, de realizarea de ţesături, articole de fierărie, împletituri din pănuşe sau nuiele“, a afirmat Sârbu.

Evenimentul a avut loc la sediul Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă (ANOFM), la care au mai participat Silviu Bian, preşedinte ANOFM, Dumitru Costin, preşedinte BNS, doamna Luminiţa Daneş, manager proiect şi reprezentanţii instituţiilor implicate în implementarea proiectelor.

Principalii beneficiari

Ministrul a declarat că, în următorii trei ani, vor fi acordate minimum 150 de burse de merit pe acest proiect şi că cel puţin 150 de persoane vor fi asistate în vederea elaborării planului de afaceri şi a pregătirii documentelor pentru înregistrare. Dar numărul total al beneficiarilor va fi de aproximativ 2.300, înregistraţi la nivel naţional ca persoane aflate în căutarea unui loc de muncă.

Odată ce ţăranii au fost înscrişi în program, ANOFM le asigură cursuri pentru dezvoltarea unor competenţe suplimentare, cum ar fi deprinderea unor cunoştinţe minime de operare pe calculator, care le va permite, ulterior, să-şi selecteze, de pe Internet, potenţialii cumpărători pentru produsele lor.

Sârbu a mai spus că beneficiarii vor primi „un stimulent“ lunar de 600 de lei, pentru a încuraja participarea acestora la cursurile de formare profesională.

Al doilea proiect lansat a fost PROSELF – Promovarea serviciilor de tip self-service, care îşi propune modernizarea şi flexibilizarea sistemului de furnizare a serviciilor publice de ocupare prin înfiinţarea a 47 de centre de self-service în agenţiile teritoriale pentru ocuparea forţei de muncă.

Cel de-al treilea, Proiectul SCOP – Specializarea Consilierilor de Orientare Profesională, urmăreşte consolidarea şi modernizarea sistemului de formare profesională a personalului Serviciului Public de Ocupare, prin oferirea de servicii eficiente, la un standard înalt de calitate, adaptate cerinţelor şi aşteptărilor mereu în schimbare ale clienţilor.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
619
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

40--bolile-parazitare-la-pasari-si-impor...

Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (I) > REVISTA LUMEA SATULUI

Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (I)

Păsările domestice constituie sursa de hrană cea mai acceptată de populaţie, deoarece atât carnea lor, cât şi ouăle sunt produse alimentare de neînlocuit pentru toate vârstele; în acelaşi timp, îndeletnicirea creşterii păsărilor constituie o importantă sursă de venit atât pentru crescătorii care practică sistemul extensiv de creştere (în mica gospodărie), dar mai ales pentru cei care practică sistemul intensiv (în marile ferme).

Toate aceste avantaje ale creşterii păsărilor sunt condiţionate de prevenirea şi combaterea bolilor care, în cazul existenţei lor, pot duce la pierderi economice foarte mari şi falimentarea gospodăriilor.

Parazitozele

Între multiplele boli la păsări, care pot avea etiologii (cauze) diferite amintim:

• bolile infecţioase, produse de microbi; tehnopatiile – consecinţă a deficienţelor de nutriţie şi microclimat; bolile parazitare – produse de paraziţi, cu localizare corporală internă sau externă.

Parazitozele au o pondere însemnată, deoarece prin evoluţia lor mai ales cronică, dar şi acută şi subacută, duc la decimarea în timp a efectivelor de păsări.

Paraziţii la rândul lor, sunt sistematizaţi în mai multe grupe, în funcţie de dimensiunea şi forma lor, de ciclul lor vital, care poate avea în stadiile lor de evoluţie mai multe gazde, de speciile de animale şi organul parazitat în stadiile larvare sau adult, de acţiunea lor patogenică etc. Astfel, paraziţii sunt grupaţi în următoarele categorii principale şi anume:

• Protozoare, organisme unicelulare, de dimensiuni microscopice, fiecare denumindu-se în funcţie de genul parazitului care afectează în principal sângele cu organele hematoformatoare- hemosporidii, tubul digestiv cu organele anexe (ficatul) – coccidii (Histomonas), precum şi alte ţesuturi (muşchii sistemului nervos) – sarcosporidii.

• Trematode, din categoria viermilor laţi (Plathelmintes), de dimensiuni microscopice în stadiile foarte tinere şi macroscopice (se văd cu ochiul liber), în stadiile de adult, între care amintim Prostogonimus, care parazitează la pasăre şi afectează ouatul; paraziţii din această grupă au în ciclul lor de viaţă stadii care au loc în melcii de apă sau de uscat.

• Cestode, tot din categoria viermilor laţi, dar segmentaţi, de dimensiuni mici (câţiva milimetri) cu localizare în principal intestinală. Principala sursă de infestare o constituie gazdele intermediare.

• Nematode, din categoria viermilor rotunzi (cilindrici) – grupa Nemathelmintes, din care fac parte Ascaridia, Heterakis, Capillaria şi altele, cu localizare digestivă, Syngamus, Cyathostoma – cu localizare traheobronşică etc.; formele infestante (ouă, larve) sunt preluate de păsări de pe sol, din ape, gazde intermediare.

• Artropode-Arachnide (care au picioare articulate şi corpul format din două segmente: cefalotorace şi abdomen), din care fac parte agenţii etiologici ai răilor Cnemidocoptica (la picoare şi pene), laminosiptică (subcutanată), căpuşele Gamaside, Argaside şi Ixodide.

• Artropode- insecte (care au picioare articulate şi corpul format din trei segmente (cap, torace şi abdomen) - din care fac parte mai multe genuri de insecte parazite malofage, care „toacă“ penajul.

Dr. Viorica Chiurciu, dr. în Ştiinţe Medicale Veterinare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
2331

Comentarii

1. popa oana -- (8-October-2010)am niste pui si la aripi git transpira si le cad penele si mao ce tratament sa le dau sau ce boala ar avea

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

400--fara-prejudecati-despre-sansa-biote...

Fără prejudecăţi, despre şansa biotehnologiilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Fără prejudecăţi, despre şansa biotehnologiilor

Într-o şedinţă recentă cu nuanţă jubiliară a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, academicianul Cristian Hera şi-a exprimat punctul de vedere al celui mai înalt for ştiinţific agricol în cea mai disputată problemă a momentului: şansa noilor tehnologii care prefigurează viitorul agriculturii în domeniul vegetal.

Opţiunea omului de ştiinţă Cristian Hera este una necondiţionată pentru agricultura virtuală. Vă redăm, în sinteză, poziţia academicianului Cristian Hera în această problemă delicată.

Esenţa noilor tehnologii

Marea calitate a tehnologiilor de esenţă transgenică ţine, în fapt, de capacitatea industriei de ultimă generaţie de a pune la dispoziţia cercetătorilor o bază tehnică la nivelul de imaginaţie a savanţilor în materie agricolă. Saltul constă în progresul de îmbogăţirea productivă a soiurilor clasice, începând cu hibridarea acestora, iar acum cu accelerarea fantastică a procesului de creaţie.

Ştiinţa nu are culoare politică

În opinia academicianului Cristian Hera, speranţa fiecărui cercetător şi un adevărat imbold al muncii de creaţie ştiinţifică este ca osteneala sa să dea roade.

Cercetarea ştiinţifică, în special cea aplicativă, vizează în final crearea şi consolidarea de exploataţii agricole, eficiente economic, capabile să producă cantităţi suficiente de produse agroalimentare de calitate, cu caracteristici competitive pentru piaţa naţională, europeană şi mondială.

Consultanţii, cei mai profesionali parteneri

Prin rezultatele obţinute de-a lungul anilor, institutele şi staţiunile de cercetări sunt depozitare ale unor cantităţi mari de informaţii şi cunoştinţe de natură ştiinţifică şi tehnică, deosebit de utile producătorilor agricoli. Din păcate, această bancă de date rareori este luată în considerare de guvernanţi. În condiţiile date, ne vedem obligaţi să acţionăm prin specialiştii capabili să propulseze progresul agricol. Ei sunt consultanţii agricoli, experţii cu cea mai înaltă pregătire teoretică şi practică.

Activitatea de consultanţă şi transfer către producători este o misiune care revine Agenţiei Naţionale de Consultanţă Agricolă. Unităţile de cercetare din reţeaua ASAS şi cele de învăţământ superior agricol acordă o importanţă crescută acţiunilor menite să realizeze transferul de cunoştinţe noi către beneficiari.

Scopul era acela de a impulsiona generalizarea noului.

Pentru cunoaşterea realizărilor din diferite domenii, s-a publicat anual de către ASAS „Oferta Cercetării Ştiinţifice“, care cuprinde recomandări din toate sectoarele de activitate: producţia vegetală, creşterea şi sănătatea animalelor, tehnologii de procesare şi valorificare a produselor agricole.

La solicitările adresate de producători, unităţile de cercetare din reţea au efectuat analize privind fertilitatea solului, calitatea materialului vegetal, calitatea vinului, tehnologii de recultivare a terenurilor afectate de exploataţii miniere şi petroliere, precum şi asistenţă pentru elaborarea proiectelor pentru accesarea fondurilor Uniunii Europene.

Rolul parteneriatelor

Este de precizat că multe din activităţile de transfer tehnologic şi consultanţă s-au desfăşurat pe baza unor contracte de parteneriat sau acorduri de colaborare între unităţile de cercetare, pe de o parte, şi universităţi agricole, ANCA, oficii judeţene de consultanţă şi agenţi economici privaţi, pe de altă parte, care reprezintă o cale eficientă de valorificare a rezultatelor cercetării.

O privire critică asupra activităţii de transfer tehnologic şi consultanţă evidenţiază însă neajunsuri şi aspecte mai puţin dorite, cum sunt: lipsă de coordonare şi insuficientă colaborare între unităţile de cercetare şi ANCA, universităţi, organizaţii ale fermierilor şi finanţatori. În discuţie se află şi situaţia economică precară a posibililor beneficiari care nu pot implementa soluţiile preconizate: insuficienta informare asupra ofertei unităţilor de cercetare care generează dezinteres atât la nivelul fermierilor, cât şi a unor organe agricole.

Un organism mort

În acelaşi context este de menţionat faptul că, deşi din anul 2002 a fost înfiinţat Consiliul beneficiarilor rezultatelor cercetării, acesta nu a funcţionat, motiv pentru care în noul proiect de lege se prevede funcţionarea, pe lângă prezidiul ASAS, a unui consiliu de coordonare a utilizării mijloacelor financiare şi a patrimoniului unităţilor de cercetare.

Este momentul ca, împreună, să iniţiem şi să consolidăm piaţa rezultatelor ştiinţifice de al cărei succes depinde creşterea productivităţii agricole, a competitivităţii produselor şi a rentabilităţii exploataţiilor agricole.

A consemnat Luminiţa PANDREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
611

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

401--calatorie-in-lumea-noua-brazilia.ht...

Călătorie în… Lumea Nouă: BRAZILIA > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCălătorie în… Lumea Nouă: BRAZILIA

Citeam la vremea adolescenţei despre călătoriile navigatorilor spanioli şi portughezi, despre „aventurierii“ de acum mai bine de cinci sute de ani care aveau să facă istoria… lumii noi. Adică a acelor teritorii proaspăt descoperite în drumul lor spre… Indii, ţinuturi spre care porniseră – sperând într-un drum mai scurt – şi la care credeau că au ajuns. Era momentul descoperirii Americii. De fapt, era începutul unei perioade în care ibericii urmau să pună stăpânire pe teritorii virgine locuite doar de câteva triburi de băştinaşi ce aveau să capete denumirea de amerindieni.

Interesantă lectură, mai ales la vremea aceea, când încă se mai citeau cărţi, iar setea de cunoaştere te transforma practic într-un rob al scrisurilor. Te simţeai parcă în lumea lor, a expediţionarilor ce au înfruntat zile şi nopţi „marea cea mare“ – Oceanul Atlantic – pentru a-şi satisface nu doar curiozitatea.

Pe urmele ibericilor

Spaniolul Vicente Yáñez Pinzóu, la 26 ianuarie 1500, apoi portughezul Pedro Alvarez Cabral, la 22 aprilie acelaşi an, au fost primii europeni care au atins coasta Braziliei. Colonizarea respectivelor ţinuturi începe însă după 1530, odată cu expediţia portughezului Martin Alfonso de Sanza. Dar câte nu se pot spune despre Brazilia chiar dacă, asemeni mai tuturor statelor celor două Americi, are o istorie de numai cinci secole!

Mi se derulau toate acestea prin minte în vreme ce traversam „marea cea mare“ spre Brazilia, dar nu pe apă, ci la peste zece mii de metri altitudine. Cele aproape cincisprezece ore de zbor îţi oferă suficient timp pentru vizionare de programe tv, trecere în revistă a tuturor genurilor de muzică, dar şi pentru rememorarea unor descrieri ale unor locuri pe care nu speram cândva să le văd vreodată. Dar iată, se întâmplă.

După un drum lung, parcurs într-un timp incomparabil mai scurt decât al corăbierilor, am ajuns în Brazilia, via Madrid – Spania. Era în programul delegaţiei întâlnirea cu specialiştii firmei Monsanto de aici, întâlnire care a deschis practic „porţile“ subiectelor ce urma să le abordăm pe parcursul „expediţiei“ noastre: importanţa introducerii în agricultură a noilor tehnologii de cultură, a biotehnologiilor, a noilor cuceriri ale ştiinţei agricole menite a creşte productivitatea, eficienţa economică a domeniului şi a proteja mediul.

Da, tehnologii menite a proteja mediul, sănătatea pământului şi a oamenilor, dar despre care, la Bucureşti, importante personalităţi spun altceva.

Zece ani de evoluţii tehnice

Agricultorii spanioli, ca de altfel mai toată agricultura ţărilor din sud-vestul Europei, se confruntă de multă vreme cu atacul unor dăunători, în special la culturile de porumb: Diabrotica şi Sfredelitorul mediteraneean al porumbului (primul este deja prezent şi în România) – atac ce poate determina în anumite condiţii o diminuare a producţiei de până la 70-80%.

Un motiv de îngrijorare faţă de care specialiştii n-au rămas pasivi. Au iniţiat cercetări în vederea creării de linii, varietăţi rezistente la acest atac prin transferarea unei gene izolate de la bacteria Bacillus thurengiensis, la porumb, creându-i astfel rezistenţă la atacul dăunătorilor menţionaţi.

Un adevărat succes al cercetătorilor spanioli, obţinut pe parcursul a zece ani, prezentat de Carlos Vicente Alberto, director al Compartimentului de biotehnologii pentru Spania şi Portugalia din cadrul firmei Monsanto, şi Rosa Moreno, cercetător în cadrul aceluiaşi compartiment. Şi tot aici am aflat de la unul din fermieri – José Manuel Panar – de interesul manifestat de aceştia faţă de speciile modificate genetic luate în cultură, fiind evidenţiate avantajele oferite sub aspectul eficienţei şi protecţiei mediului – diminuarea cheltuielilor aferente combaterii dăunătorilor şi, totodată, evitarea poluării. José Carlos Caballero, preşedintele celei mai puternice organizaţii a agricultorilor din Spania – ASAJA – a ţinut să facă unele precizări cu privire la poziţia acesteia faţă de organismele modificate genetic.

OMG-urile, un mare progres tehnologic

„ASAJA este o organizaţie agrară care reprezintă interesele celor peste un milion de agricultori. Spania este singura ţară membră a UE care este reprezentată şi participă la toate negocierile specializate pe toate tipurile de probleme la Bruxelles. Aici se întâlnesc toate speciile, începând cu cele tropicale şi mediteraneene din zona de sud (banane, citrice, măsline, struguri) până la cele aşa-numite continentale, precum grâu, porumb, sfeclă de zahăr etc.“

Prima abordare a plantelor transgenice a avut o dimensiune strict politică, şi nu una profesională, ştiinţifică şi economică, aşa cum ar fi fost normal.

Organizaţia ASAJA a trebuit să ia atitudine în privinţa acestor OMG-uri, pe care noi le considerăm un mare progres tehnologic. Niciun sector nu poate renunţa la progres, căci astfel va fi marginalizat şi nu va mai putea face faţă concurenţei. Aşadar, biotehnologia reprezintă un avans tehnologic care nu trebuie să lipsească din sectorul agricol, în condiţiile în care societatea, la nivelul la care a ajuns, cere producţii mai mari şi mai sigure.

Argumente

Când se vorbeşte despre OMG-uri, fermierii spanioli au în vedere mai multe aspecte:

- Evitarea marginalizării şi, respectiv, a ieşirii din competiţii ca urmare a intrării pe pieţe globalizate, prin neintroducerea biotehnologiilor;
- Spania, cu o zootehnie de tip intensiv, are un enorm deficit de proteine vegetale, motiv pentru care în fiecare an importă cinci milioane de tone de soia, mare parte varietăţi MG care sunt interzise în cultură în Spania;
- renunţarea la OMG-uri duce la regres, în special în cadrul fermelor mici şi mijlocii;
- cu cât se întârzie mai mult acceptarea acestor OMG, cu atât va fi mai greu să fie convinşi oamenii mai târziu;
- problema mediului înconjurător care preocupă atât de mult Europa; plantele transgenice rezolvă multe probleme pe care cele convenţionale nu le pot rezolva când vine vorba de protecţia mediului. Este vorba în primul rând de reducerea consumului de pesticide;
- fiecare agricultor ar trebui să aibă libertatea de a alege, atâta timp cât competitorii au această posibilitate;
- ar fi de preferat o cercetare publică în acest domeniu, şi nu una privată, care ar putea fi suspectată de intenţii neloiale;
- Statul nu trebuie să ia decizii decât pe baza rezultatelor ştiinţei şi a statisticilor ştiinţifice, şi nu a opiniilor nespecialiştilor, a oamenilor de rând pentru care complexitatea cercetărilor este mai dificil de înţeles;
- preocuparea pentru cantitatea de produse biotehnologice obţinute să fie deosebită. Acestea trebuie să fie sigure pentru consumator. De aceea se impune să fie cele mai bine cercetate şi analizate, iar consumatorii să fie bine informaţi în legătură cu produsele oferite pe piaţă.

Brazilia, după cinci secole

- Cea mai mare hidrocentrală din Brazilia, şi din lume, construită pe fluviul Paraná, produce 12.600 MW.
- Importante resurse de pietre preţioase, minereuri, petrol şi gaze naturale.
- cea mai mare rezervă de apă dulce de pe glob, 20%.

Aterizăm, după ore bune de zbor, la Sao Paulo. De aici, în următoarele zile urma să ajungem în cel mai mare oraş din sudul extrem al Braziliei, Porto Alegre, capitala statului Rio Grande de Sol, apoi în statul Paraná, oraşele Londrina, Curitiba, Vacaria... Locuri în care nu se poate ajunge în timp util decât pe calea aerului, dar în care aveam să aflăm despre drumul parcurs de brazilieni – portughezi la origine – de la colonizare şi sclavagie la... supertehnologie.

Brazilia are o istorie scurtă, dar frământată. Conform Constituţiei din 1988, este un stat federal, organizat în 26 de state şi un district federal (Brasilia – capitala ţării), fiecare având organe legislative proprii. Suprafaţa ţării este de aproape 8,5 milioane km2, iar populaţia – peste 173 milioane de locuitori, cele mai populate zone fiind cele din sud şi est, acolo unde se află cele mai mari şi mai industrializate oraşe.

Ca urmare a progreselor înregistrate în ultimii ani, Brazilia a devenit cea mai dezvoltată ţară latino-americană – a doua putere economică din America şi a zecea din lume, cu tendinţe de a ajunge pe primele locuri datorită uriaşului potenţial uman şi natural de care dispune.

Agricultura este la rândul ei bine reprezentată, având un aport substanţial la PIB., Brazilia fiind una dintre cele mai mari cultivatoare şi producătoare de trestie de zahăr, cafea, cacao, soia, tutun, porumb, bananieri, citrice, bumbac ş.a. şi una dintre principalele crescătoare de animale (locul 2 la bovine şi 3 la porcine pe glob).

Ca urmare, de circa 20 de ani este a doua mare exportatoare mondială de produse agroalimentare.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
913

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

50 milioane de euro împotriva nitraţilor

Cu ocazia întâlnirii cu delegaţia Băncii Mondiale, desfăşurată la sediul Ministerului Mediului, secretarul de stat Lucia Ana Varga a clarificat ultimele aspecte privind demararea proiectului „Controlul Integrat al Poluării cu Nutrienţi“.

„Reducerea poluării cu nitraţi a resurselor de apă din ţara noastră reprezintă o condiţie esenţială atât pentru atingerea stării bune a apei cât, mai ales, pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă şi menţinerea sănătăţii populaţiei“, a declarat Lucia Ana Varga, secretar de stat în cadrul MMDD.

În vederea reducerii poluării cu nitraţi şi pentru sprijinirea investiţiilor şi asistenţei tehnice necesare pentru implementarea Directivei Nitraţi a UE, MMDD demarează, începând cu luna aprilie a acestui an, proiectul „Controlul Integrat al Poluării cu Nutrienţi“.

Proiectul, în valoare de 50 milioane de euro, finanţat de Guvernul României printr-un împrumut de la Banca Internaţională pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare, va fi implementat în perioada 2008-2013. Obiectivele generale urmărite în cadrul acestui proiect constau în:

- realizarea unor platforme pentru colectarea gunoiului de grajd şi a gunoiului menajer;
- lucrări de reabilitare a păşunilor;
- plantarea de perdele vegetative pentru protecţia cursurilor de apă;
- reabilitarea sau extinderea sistemelor de canalizare şi tratare a apelor uzate în zone în care poluarea este iminentă;
- promovarea aplicării Codului de bune practici agricole.

În paralel cu aceste investiţii de mediu, tot în cadrul acestui proiect va fi întărită capacitatea MMDD, Administraţiei Naţionale „Apele Române“ şi a altor instituţii, de la nivel naţional sau judeţean, implicate în implementarea Directivei Nitraţi, în scopul monitorizării calităţii apei şi urmăririi implementării planurilor de acţiune pentru protecţia resurselor de apă împotriva poluării cu nutrienţi.

În România au fost inventariate 251 de localităţi, din 34 de judeţe şi 10 bazine hidrografice, unde există surse de nitraţi provenite din activităţile agricole, în apele subterane şi de suprafaţă.

Cele mai multe localităţi afectate de acest tip de poluare se găsesc în judeţele: Iaşi (30 localităţi), Argeş (23 localităţi), Suceava (18 localităţi), Neamţ (15 localităţi) şi Timiş (14 localităţi).

În prima etapă a desfăşurării proiectului vor fi elaborate studii de fezabilitate pentru alimentări cu apă, canalizare şi tratarea apelor menajere uzate în 91 din cele 251 de localităţi.

În 11 dintre cele 91 de comune vor fi create centre de demonstrare şi instruire pentru a servi ca bază pentru implementarea proiectului şi în celelalte zone vulnerabile la poluarea cu nitraţi.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
752

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Parcul Naţional Bucegi

O comoară a naturii, în pericol de a fi distrusă

Masivul Bucegi deţine un loc de frunte în lanţul Carpaţilor Româneşti îndeosebi prin flora sa de o rară bogăţie şi diversitate, care i-a atras pe iubitorii naturii din ţară şi străinătate. În acelaşi timp, lucrările ştiinţifice elaborate de prestigioşi botanişti de la începutul secolului trecut au stat la baza primului act de constituire a unor rezervaţii – monumente ale naturii printr-o hotărâre guvernamentală – HCM nr. 965/17-XI – 1943.

După aproape o jumătate de secol, la 27 ianuarie 1990, printr-un ordin ministerial, a fost înfiinţat Parcul Naţional Bucegi, o structură administrativă care gestionează o suprafaţă de 35.700 ha. Din aceasta, rezervaţiile integrale au 9.000 ha şi cuprind zone importante din patru judeţe: Argeş, Braşov, Dâmboviţa şi Prahova.

Ce este azi Parcul Naţional Bucegi?

Directorul general al instituţiei, Horia Juncu, ne-a declarat că obiectivul principal al Parcului este acela de a proteja şi conserva ansamblurile peisagistice şi culturale, dar şi de a asigura condiţii optime pentru activităţi specifice în domenii educaţionale, recreative şi de cercetare ştiinţifică.

C.B: Ce alte obiective mai aveţi în vedere?

H.I.: Acestea sunt, în ordine: protecţia peisajului de munte prin utilizarea corectă a resurselor naturale şi prin păstrarea tradiţiilor socio-culturale. Avem în vedere realizarea de parcări şi spaţii de camping, spaţii de cazare, noi puncte de informare – Padina şi Scropoasa (DB), Moeciu de Sus şi Râşnov (BV), Sinaia şi Buşteni (PH), dar şi locuri de odihnă în poieni din pădure.

C.B.: Aflăm că sunt încă probleme spinoase în buna funcţionare a Parcului...

H.I.: Aşa este. Între acestea sunt depăşirea capacităţii de suport a patrimoniului natural în cazul turismului necontrolat, circulaţia – în afara drumurilor publice – a ATV-urilor, a motocicletelor şi a autoturismelor de teren, de parcă muntele ar fi un mare bulevard sau un traseu aparte de raliuri. Mai avem şi o altă problemă spinoasă: modificarea comportamentului multor exemplare de urs, hrănite voluntar sau involuntar de către turişti şi de administratori de unităţi de alimentaţie publică din vecinătatea parcului şi, de aici, unele incidente neplăcute faţă de oameni.

C.B.: Există acuzaţia că unii cetăţeni s-au autoîmproprietărit cu terenuri în Bucegi.

H.I.: Avem o mare problemă din cauza retrocedărilor de teren. S-a ajuns acum ca 60% din suprafaţa Parcului să fie retrocedată unor cetăţeni. Noi nu ştim ce decid prefecturile şi ce este legal sau nu. Cât priveşte terenul de la Vârful Omu, nu avem nici măcar idee despre ce este vorba. Oricum, Parcul este în pericol de a rămâne fără anumite zone din cauza revendicărilor de teren.

C.B.: Vă descurcaţi cu fondurile de la stat?

H.I.: Activitatea Parcului se desfăşoară cu fondurile oferite de Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva, care face

eforturi mari pentru a asigura protecţia ariilor protejate, dar contăm şi pe fonduri externe.
C.B.: Cât priveşte promovarea colaborării internaţionale...
H.I.: Aceasta se realizează îndeosebi prin parteneriate cu alte parcuri naţionale, dar şi cu organisme europene şi de pe alte continente, aşa cum sunt Europarc, Pan Park, Asociaţia Ariilor protejate din Alpi, Centrul Internaţional pentru Conservarea Carpaţilor, Uniunea Internaţională pentru Conservarea Naturii, Fondul Mondial Pentru Natură, Federaţia Naturii şi a Parcurilor Naţionale din Europa şi altele, atât pentru schimburi de experienţă, cât şi pentru instruire şi formare profesională.
Cristea BOCIOACĂ
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
2085
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

404--norme-care-pun-in-pericol-produsele...

Norme care pun în pericol produsele tradiţionale

Fiecare ţară din Uniunea Europeană dispune de numeroase sortimente de produse specifice. Să ne aducem aminte doar că Franţa oferă consumatorilor interni şi celor din Uniunea Europeană nu mai puţin de 400 de sortimente de brânzeturi, zeci de sortimente de vinuri etc., etc.

Ce se întâmplă cu produsele reprezentative fiecărei regiuni din ţara noastră pe care ar trebui să le facem cunoscute?

Recent, Autoritatea Naţională Sanitar-Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor (ANSVSA) a făcut public un nou set de norme impuse de Uniunea Europeană, ce i-au nemulţumit pe micii producători care oferă, se ştie, pieţei peste 45 la sută din brânzeturi la nivelul ţării.

Nemaiavând posibilitatea să aplice noile norme pentru că este nevoie de bani, spun micii producători, piaţa va fi lipsită de aceste produse tradiţionale, cu atât mai mult cu cât firmele care le fabrică au capacităţi reduse de producţie. La nivel naţional sunt înregistrate circa 1.750 de produse tradiţionale, din care cele mai multe sunt în domeniul lactatelor, mezelurilor şi panificaţiei.

Suceava, un fel de lider

În Regiunea de Dezvoltare Nord-Est, lider în produsele tradiţionale este judeţul Suceava. La Târgul Lăptarilor, care are loc în fiecare toamnă la Câmpulung Moldovenesc, pot fi văzute şi gustate zeci de sortimente înregistrate ca produse tradiţionale: brânza sărată de Varniţa, brânza de burduf de la Stănişoara, cea de la Horodniceni sau brânza cu smântână de la Călineşti, la care se adaugă 18 sortimente de caşcaval şi lista poate continua.

În judeţul Neamţ sunt doar şase producători care oferă produse lactate tradiţionale: şapte tipuri de caşcaval, telemea de capră, de oaie, brânză de burduf ş.a.

În judeţul Iaşi au fost omologate 19 produse tradiţionale şi, ca peste tot în Moldova, cele mai multe fiind obţinute din lapte sau produse de panificaţie.

Unde sunt vinurile?

Ne întrebăm, fireşte, unde sunt vinurile tradiţionale, adevărate branduri pentru cunoscători, cum ar fi cele din Răducăneni sau produsele rezultate din prelucrarea peştelui din marile iazuri ale judeţului.

Ce trebuie făcut? În primul rând, se impune obţinerea cât mai urgent a protecţiei produsului sau omologarea lui. Să nu uităm că toate aceste produse au fost create când nu existau E-uri. Ele sunt căutate pe piaţa naţională şi, cu siguranţă, în afara ţării. Din păcate, îngrădirile la care sunt supuşi, iată, micii producători prin aplicarea „ad litteram“ a unor norme europene, fără ca acestea să fie adaptate la condiţiile noastre, pun în pericol existenţa acestor produse pe piaţă.

Exigenţa exagerată strică

„Vindem acum, ne spune Elena Mateciuc din Dumbrăveni-Suceava, în spaţii, e adevărat, mai curate dar trebuie să le închiriem, şi asta înseamnă bani. Mai mult, câştigul de la oi aproape că nu mai este. E atât de greu să respecţi regulile pe care le cer inspectorii încât, să vă spun drept, eu am vândut oile. E mai uşor să îngrijeşti o vacă de la care ai lapte mai tot timpul anului, iar domnii inspectori sunt mai îngăduitori.“

Aşa stând lucrurile, până a aplica noile norme impuse de Agenţia Sanitar-Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor să nu uităm că micul producător nu are banii necesari pentru a-i investi în aplicarea acestor reguli, iar consecinţa va fi dispariţia de pe piaţă a circa 45% din brânzeturi, gol care, evident, va fi acoperit prin importuri scumpe.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
937

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

405--padurile-urbariale-trecut-si-prezen...

Pădurile urbariale – trecut şi prezent

Denumirea de urbarial derivă de la cuvântul „urbarium“, adică documentul prin care se „stabileau raporturile dintre domnul de moşie şi ţăranul iobag“. Drepturile iobagilor au fost legiferate destul de târziu, printr-o lege silvică adoptată în 1871.

Aceasta stipula dreptul de proprietate asupra pădurilor dobândite pe cale de „segregare urbarială“, precum şi faptul esenţial că acestea urmează a fi înscrise în cărţile funduare drept „comunitate de proprietate“. În temeiul acestei legi, fiecare iobag deţinea o porţiune de pădure strict delimitată, dar nu putea s-o exploateze decât cu aprobarea comitetelor de conducere ale asociaţiunilor sau composesoratelor urbariale.

Teoretic, aceste prevederi sunt valabile şi astăzi, dar practic, în destule cazuri, proprietarii fostelor păduri urbariale sunt lipsiţi de dreptul de folosinţă a porţiunilor de pădure care sunt sau nu înscrise în Cartea funduară. De aici şi numeroasele litigii între „neoiobagii“ de acum şi moşierii de culoare portocalie sau roşie.

Luminiţa PANDREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
1967

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

406--luna-padurilor-din-toamna-pana-in-p...

„Luna Pădurilor“, din toamnă până în primăvară

„Acţiunea de refacere a pădurilor nu are loc doar în lunile martie şi aprilie, îmi spunea domnul Aurel Costache, şeful compartimentului de regenerare păduri din cadrul Direcţiei Silvice Prahova. Există un program de împăduriri care începe în toamnă şi continuă în primăvara următoare.“

Se spune adesea că nu poţi vedea pădurea din cauza copacilor. Dar la Romsilva, m-a asigurat inginerul Costache, se ţine evidenţa fiecărui copac în parte. Dacă este tăiat, se strică echilibrul ecologic, ceea ce înseamnă că golul cel mai mic din pădure trebuie completat.

În toamna anului 2007 s-a declanşat o adevărată campanie pentru aclimatizarea mai ales în condiţiile de secetă actuale. În Prahova s-au adăugat în toamna trecută 100 de hectare la fondul forestier, în ton cu media ultimilor ani.

Bilanţ

În „Luna Pădurii 2008“ s-a avut în vedere împăduriri integrale pe 75 ha şi 190 ha regenerări naturale. Pentru completarea golurilor s-au adăugat 20 ha cu puieţi. În toamna acestui an mai rămân de realizat 4 ha cu zâmbru pentru goluri alpine, respectivii puieţi neexistând în pepinierele locale.

În primăvară s-au plantat răşinoasele – molidul şi laricele (bradul cu frunză căzătoare) – dar şi foioasele. Au fost utilizaţi în acest scop puieţi de provenienţă locală. Totodată, pepiniera din Prahova asigură contracost puieţi pentru împăduriri şi completări de goluri în pădurile particulare.

Plantările au început mai întâi în zona de câmpie, cu împăduriri pe 15 ha şi completări de goluri pe 7 ha. Pe măsură ce condiţiile au permis, plantările au urcat către deal şi munte. Lucrarea s-a încheiat în raza ocoalelor silvice Ploieşti şi Vărbila şi se apropie de sfârşit în Valea Doftanei (cu 20 ha împăduriri), Măneciu (6 ha), Azuga (10 ha) etc.

Pepinierele, principala prioritate

Direcţia Silvică Prahova a furnizat 600.000 de puieţi pentru ocoalele silvice private, ca şi pentru alte direcţii din ţară. O atenţie deosebită s-a acordat pepinierelor unde se formează viitorii puieţi. Pe 1,5 ha s-au semănat salcâmul, glădiţa şi sălcioara. S-au pus butaşi de plop şi salcie. Totodată, au fost scoşi din solarii, pentru repicare la strat, puieţii de 1-2 ani de molid şi larice.

Ce se face acum în pădurile prahovene are în vedere viitorul. Dacă un plop se maturizează în 20 de ani, pentru stejar este nevoie de o perioadă seculară.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
695

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Noul Cod Silvic nu e ce s-a dorit!

• Interviu cu prof. dr. Marian IANCULESCU, vicepreşedinte al Academiei
de Ştiinţe Agricole şi Silvice
Gheorghe Ionescu-Şişeşti.

Bun, mai puţin bun, noul Cod Silvic este acum actul juridic fundamental ce guvernează activitatea unui sector ce se confruntă cu probleme economice şi sociale deosebite. El a dobândit putere de lege şi în mod normal trebuie respectat de către toţi cei care au o legătură cu pădurea.

Discuţia pe această temă cu prof. dr. Marian Ianculescu îndeamnă autorităţile nu numai la reflecţie, ci şi la măsuri concrete care să pună capăt jafului ce ameninţă integritatea fondului forestier.

Partea bună

T.M.: Domnule profesor, recent a apărut noul Cod Silvic; răspunde el exigenţelor actuale?

M.I.: Nu în totalitate. Aş începe totuşi cu acele prevederi pe care le socotesc bune:

- includerea în fondul forestier naţional, deci în administrare în regim silvic, a păşunilor împădurite, a jnepenişurilor şi a perdelelor forestiere de protecţie;
- revenirea la amenajarea pădurilor pe unităţi de producţie sau protecţie şi în cazul pădurilor private;
- administrarea obligatorie a pădurilor, indiferent de forma de proprietate, prin ocoale silvice autorizate;
- dreptul institutelor de cercetare sau de învăţământ superior, publice, cu profil silvic, de a administra fond forestier proprietate publică a statului;
- finanţarea de la bugetul de stat a cadastrului aferent fondului forestier naţional, a inventarului fondului forestier naţional (IFN) şi a monitoringului sol-vegetaţie forestieră;
- instituirea indemnizaţiilor aferente gradelor profesionale pentru personalul silvic din cadrul autorităţii publice centrale care răspunde de silvicultură şi ale subunităţilor teritoriale ale acesteia;
- dreptul inginerilor silvici cu pregătire superioară de lungă durată de a executa măsurători topografice, iar cei cu teza de doctorat în domeniul măsurătorilor terestre sau cu cel puţin cinci semestre de studiu în acest domeniu să efectueze lucrări de geodezie;
- beneficierea de un spor de risc de 25% din salariul de bază pentru personalul silvic din cadrul autorităţii publice centrale care răspunde de silvicultură, al subunităţilor teritoriale ale acesteia, al ocoalelor silvice de rang superior şi al Regiei Naţionale a Pădurilor - Romsilva;
- realizarea cu continuitate de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură a Sistemului naţional a perdelelor forestiere de protecţie;
- sprijin acordat persoanelor fizice şi juridice pentru dezvoltarea durabilă a pădurilor proprietate privată, precum şi proprietate publică şi privată aparţinând unităţilor administrativ teritoriale;

- despăgubiri pentru persoanele fizice şi juridice care îşi dau acceptul ca pe o parte din teritoriile agricole pe care le au în proprietate să se înfiinţeze perdele forestiere de protecţie, ca o compensaţie a pierderii veniturilor agricole, în cuantum la hectar de 19 ori preţul unui metru cub de masă lemnoasă şi în condiţiile păstrării dreptului de proprietate pe acele suprafeţe şi pe pădurile pe care astfel statul le înfiinţează.

Partea rea

T.M.: Înţelegem că aveţi şi destule observaţii. Din câte ştiu, multe din amendamentele transmise deputaţilor şi senatorilor nu au fost incluse în noul Cod Silvic.

M.I.: Apreciez că acest nou Cod Silvic, pe ansamblu, este mai puţin valoros decât cel vechi (Legea nr. 26/1996), chiar dacă, în marea majoritate, prevederile din acesta au fost preluate fără modificări în noul Cod Silvic. Din acest punct de vedere ne punem din nou întrebarea: de ce s-a procedat la abrogarea Legii nr. 26/1996 Cod Silvic, în loc să se fi făcut o lege de modificare şi completare a acesteia, dacă tot au fost preluate toate prevederile acestuia?

Tocmai din cauza abrogării prin art. 139 a unor legi importante, cum sunt Legea nr. 26/1996 – Codul Silvic, Ordonanţa Guvernului nr. 81/1998 şi a Ordonanţei Guvernului nr. 96/1998, aceste acte normative ce conţineau reglementări de mare însemnătate au rămas fără sens.

Mă refer în special la faptul că a rămas fără reglementare procedura de identificare şi preluare a terenurilor degradate, inapte pentru folosinţe agricole şi destinate pentru împădurire, prevăzute în Ordonanţa Guvernului nr. 81/1998, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 107/1999. Speranţa că se va remedia această omisiune nefericită printr-o ordonanţă de urgenţă a guvernului nu constituie o soluţie fericită!

De asemenea, prin abrogarea Ordonanţei Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic şi administrarea fondului forestier naţional, autoritatea centrală care răspunde de silvicultură, inclusiv inspectoratele teritoriale de regim silvic şi cinegetic, au rămas fără atribuţii.

O portiţă periculoasă

Modul în care sunt reglementate prin art. 40 din noul Cod Silvic solicitările de scoatere definitivă sau de ocupare temporară de terenuri din fondul forestier sunt de natură să nu se mai asigure integritate fondului forestier. Faptul că se lasă posibilitatea, ca până la 1 ha, aprobările de scoatere definitivă din fondul forestier să fie date de subunităţile teritoriale de specialitate ale autorităţii publice centrale care răspunde de silvicultură, aflate de regulă sub influenţa şi sub presiunea oamenilor politici, deschide larg căile unor „atentate“ majore la integritatea fondului forestier.

Situaţia devine cu atât mai alarmantă cu cât prevederea de la art. 40 din Legea nr. 46/2008 – Codul Silvic, care reglementează scoaterile definitive din fondul forestier încalcă prevederile Legii nr. 213/1998 privind regimul juridic al proprietăţii publice, prin care orice scoatere definitivă, indiferent de suprafaţă, din fondul forestier proprietate publică, se face numai prin hotărâre a guvernului.

Din cauza defrişărilor efectuate de-a lungul timpului ponderea pădurilor a coborât la o cotă alarmant de mică, şi anume de numai 26,7% din teritoriul ocupat cu păduri, iar în unele zone din Câmpia Română şi Podişul Dobrogei s-a ajuns chiar şi la sub 5% păduri.

T.M.: Şi ce credeţi că ar fi de făcut?

M.I.: Singurele modalităţi ar fi o iniţiativă parlamentară, fie o ordonanţă de urgenţă a guvernului. Nu trebuie exclusă nici sesizarea Curţii Constituţionale în legătură cu aceste devieri de la conduita normelor ce ţin de gestionarea fondului silvic.

Aş mai adăuga că trebuie reglementată legiferarea atribuţiilor autorităţii publice centrale care răspunde de silvicultură şi a subunităţilor teritoriale, deoarece aceste prevederi au fost abrogate prin noul Cod Silvic. Totodată, va trebui reglementată scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier – proprietate publică, pentru alinierea la prevederile Legii nr. 213/1998 privind regimul juridic al proprietăţii publice, în sensul în care acestea trebuie aprobate numai prin hotărâri de guvern.

Bineînţeles că ar mai fi şi alte propuneri de îmbunătăţire a codului silvic care cu siguranţă nu vor întârzia să apară în aplicarea practică a prevederilor noului Cod Silvic.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
1122

□
ˆ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (VIII)

CESTODOZELE PĂSĂRILOR (TENIOZE)

Cestodozele păsărilor sunt parazitoze produse de cestode, viermi plaţi, a căror lungime este foarte variabilă. Culoarea lor este în general alb – sidefie, iar corpul este format dintr-un număr diferit de segmente (proglote).

Cestodozele sunt foarte răspândite la toate speciile de păsări – găini, fazani, curci, gâşte, raţe, porumbei atât din sistemul tradiţional, cât şi semiintensiv. Ele se întâlnesc la tineret şi la păsările adulte.

Paraziţii au localizare digestivă şi evoluţie cronică, provocând pierderi însemnate în producţie (fie de creştere sau producţia de ouă) şi mortalitate sporadică. În multe cazuri semnele clinice sunt reduse; acest fapt determină neglijarea de cele mai multe ori a bolilor produse de cestode, mai cu seamă că dimensiunile foarte mici ale unora le fac să treacă neobservate cu ocazia necropsiei. Cestodele care parazitează în intestinul păsărilor elimină oncosfere (ouă cu embrioni) sau segmente (proglote) care conţin oncosfere. Acestea sunt ingerate de melci de uscat (Agriolimax, Helicella), de insecte himenoptere (furnici, muşte), insecte coleoptere coprofage sau râme, în corpul cărora se dezvoltă forma larvară cisticercoidă.

Păsările se contaminează prin consumarea acestor melci sau insecte infestate, în special dimineaţa când acestea se găsesc pe plante. În acest fel se închide ciclul vital al viermelui.

În cazul anseriformelor (gâşte, raţe) ciclul parazitului este asemănător, cu diferenţa că gazdele intermediare fac parte din grupa crustaceelor, ciclopilor, deci a nevertebratelor acvatice - care creează adevărate focare de boală în cazul crescătoriilor.

Având în vedere că toate gazdele intermediare infestate cu paraziţi se întâlnesc în anotimpul cald, păsările, mai des puii, se vor contamina din primăvară până în toamnă, în special la începutul verii. Dacă alimentaţia este deficitară, cestodoza poate să apară în orice anotimp.

Acţiunea patogenă a cestodelor este traumatică, iritativă, spoliatoare şi toxică, pătrunzând adânc în mucoasă chiar în musculoasa intestinală, formând noduli.

Semne clinice

Acestea nu sunt specifice; păsările prezintă somnolenţă, dispare luciul penajului, creasta şi bărbiţele sunt anemice, slăbire, încetinirea creşterii, scăderea producţiei de ouă. De asemenea, apar şi unele semne digestive: diaree, uneori cu striuri de sânge, sete exagerată, semne de hipovitaminoză. Pentru diagnostic este întotdeauna necesar un examen necropsic.

Profilaxie şi tratament

Se recomandă ca adăposturile păsărilor să fie aşezate la o oarecare distanţă de sol, astfel încât să nu se facă umezeală în jurul lor şi cât mai departe de platformele de gunoi. Se vor combate gazdele intermediare. Deoarece muştele infestate cu oncosfere de tenie sunt sursă de contaminare a păsărilor, acestea vor fi distruse cu insecticide ca ROMPARASECT 5% şi ROMPARASECT FORTE, prin aspersare pe suprafeţele pe care se aşază muştele, chiar şi pe gunoiul depozitat.

Tratamentul se face cu ROMBENDAZOL F. În gospodăriile parazitate acest tratament trebuie făcut obligatoriu la începutul primăverii cu rapel la 3 - 4 săptămâni, apoi toamna. Este foarte importantă vitamino-terapia cu COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL, BIOVIT PLUS, ROMSTARTER 9+1 A, CAVITROM etc. Concomitent cu deparazitarea păsărilor se face şi deparazitarea adăposturilor.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
5370
□
Comentarii
□
□
1. cosmin -- (3-October-2012)dar vermizol este bun?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

409--satui-de-promisiuni-agricultorii-am...

Sătui de promisiuni, agricultorii ameninţă că vor ieşi în stradă > REVISTA LUMEA SATULUI

Sătui de promisiuni,
Agricultorii ameninţă că vor ieşi în stradă

Reuniţi într-o şedinţă de lucru la Brăila, reprezentanţii mai multor federaţii din agricultură au stabilit un plan concertat de acţiune în vederea eliminării a ceea ce ei numesc „anomaliile“ din acest sector.

În perspectiva promisei întâlniri cu premierul Tăriceanu, agricultorii au căzut de acord asupra unei liste de revendicări. „Am stabilit că, dacă aceste solicitări nu vor fi soluţionate, vom trece la ample manifestări de protest“, a declarat Marcel Cucu, preşedintele Ligii Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România (LAPAR).

Solidari pentru o cauză comună

La capătul a două ore de discuţii în care au dezbătut şi modificat pe alocuri strategia de acţiune, agricultorii prezenţi la discuţii şi-au expus şi argumentat poziţia şi în prezenţa reprezentanţilor mass-media. Cea mai fermă dintre luările de poziţii a aparţinut reprezentantului Ialomiţei, Nicole Sitaru. „Nu cerem milă nimănui. Cerem drepturi care sunt ale noastre şi care trebuiau onorate de mult timp.“

La rândul său, preşedintele Asociaţiei Judeţene a Producătorilor Agricoli Bacău, Daniel Ciobanu, a ţinut să-şi exprime nemulţumirea în legătură cu fondurile structurale. „În bugetul MAPDR nu sunt prinşi bani pentru fondurile structurale. Restul e propagandă electorală. UE ne dă, dar trebuie ca Guvernul României să aibă măcar 10%.“

Lista lui Cucu şi nu numai

Iată ce cuprinde lista de revendicări ce va fi înaintată mai multor instituţii la vârf din România:

- Realizarea unei strategii de producţie agricolă pe termen lung şi adaptarea legislaţiei agricole la sistemul legislativ comunitar;
- Resurse de compensare, apropiate de nivelul de sprijin de care beneficiază fermierii europeni;
- Stimularea dezvoltării sectorului zootehnic, a procesării produselor agrozootehnice din producţia internă;
- Reabilitarea, rentabilizarea şi eficientizarea sistemelor de irigaţii;
- Guvernul României trebuie să adopte decizii corecte şi bine susţinute ştiinţific cu privire la introducerea şi menţinerea în cultură a plantelor modificate genetic;
- Consolidarea exploataţiilor agricole.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
656

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

41--nutritia-porcinelor-aspecte-fundamen...

Nutriţia porcinelor, aspecte fundamentale (VI)

Cerinţele în substanţe nutritive ale porcinelor sunt exprimate prin normele de hrană şi reprezintă cantităţile de nutrienţi necesare unui animal în timp de 24 de ore, atât pentru asigurarea funcţiilor vitale, cât şi pentru obţinerea diferitelor producţii.

Normele de hrană recomandate pentru porcine sunt redate în tabelul alăturat. În anumite condiţii însă (anumite populaţii genetice, anumite conjuncturi economice, în funcţie de digestibilitatea materiilor prime şi interacţiunile dintre nutrienţi) va fi nevoie de ajustări semnificative ale recomandărilor (fig. de mai sus). Mai precizăm că la elaborarea acestor norme de hrană s-a ţinut seama şi de constrângerile actuale privind protecţia mediului (azot şi fosfor) în vederea stabilirii necesarului de aminoacizi şi fosfor.

Tabelele le găsiţi în revistă

Dr. ing. Nicolae ZENECI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
864

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

410--prevenirea-sterilitatii-la-bovine.h...

Prevenirea sterilităţii la bovine

Factorii de mediu care influenţează fecunditatea vacilor şi viţelelor sunt următorii:

- alimentaţia;
- stabulaţia;
- îngrijirea corporală şi igiena;
- gimnastica funcţională.

Problema poate cea mai importantă cu care se confruntă un crescător de vaci de lapte este lupta împotriva sterilităţii.

Sterilitatea definitivă sau chiar temporară produce pagube economice importante. Ea este factorul care împiedică dezvoltarea efectivelor de animale ca număr, dar constituie o piedică şi în evoluţia genetică a efectivelor. Este de precizat că vacile cu cele mai mari producţii de lapte sunt mai predispuse acestei afecţiuni ca urmare a efortului la care este supus organismul lor şi care poate determina o sterilitate definitivă sau temporară.

În lupta contra sterilităţii este indicat să se întreprindă o serie de măsuri în domeniul alimentaţiei, al igienei şi întreţinerii etc.

Factori care produc sterilitatea

- factori genetici sau ereditari;
- factori legaţi de mediu;
- factori legaţi de agenţi patogeni;
- factori legaţi de accidente.

Sub influenţa factorilor genetici, ovarele femelelor rămân subdezvoltate, atrofiate, iar la masculi spermatozoizii sunt cu defecte, fiind lipsiţi de o mobilitate normală, fără putere de fecundare.

În condiţii normale, producţia ridicată de lapte nu duce la infecunditate. La vacile cu producţii mari de lapte există o relaţie între nivelul producţiei şi durata perioadei de înţărcare. De la vaci cu producţii ridicate de lapte, în decursul vieţii lor productive se poate obţine un număr mai mic de viţei decât de la vaci cu producţii mai modeste de lapte.

Prelungirea perioadei de înţărcare la aceste vaci nu este legată de procesul de reproducţie, ci de alimentaţia lor. Dacă raţia de furajare nu satisface necesarul organismului în vederea susţinerii unei producţii ridicate de lapte, atunci acesta îşi consumă rezervele, iar refacerea lor în perioada înţărcării cere un timp mai îndelungat.

Printre factorii genetici amintim factorul intern, ca rezultat al împerecherii înrudite, în urma căreia fecunditatea poate să fie influenţată negativ, şi îmbătrânirea fiziologică, când fecunditatea scade treptat şi se opreşte definitiv. Sterilitatea în urma îmbătrânirii fiziologice la vaci se instalează începând de la vârsta de 12 ani.

Printre factorii legaţi de mediu amintim factorii extern, care sunt creaţi şi dirijaţi de om, deci depind numai de crescător.

O alimentaţie raţională presupune asigurarea tuturor principiilor nutritive de care organismul are nevoie: nivelul energetic, necesarul de proteine, de săruri minerale şi vitamine la un nivel corespunzător stadiului dezvoltării organismului (se află în creştere sau la maturitate corporală deplină), stării fiziologice (negestantă sau gestantă în diferite stadii) şi nivelului de producţie.

Vorbim de o alimentaţie dezechilibrată, în caz de supraalimentaţie, alimentaţie deficitară sau chiar în cazul unui raport dereglat între principii nutritive.

Excesul de proteine, ca urmare a unei alimentaţii abundente cu furaje bogate în proteine (şroturile de oleaginoase, uruială de mazăre), este dăunător activităţii de reproducţie, ce se manifestă la nivelul ovarelor prin apariţia chisturilor ovariene.

Ing. Vaida Ludovic, CLCA Căpleni

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
1084
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

411--incepe-pasunarea-animalelor.html

Începe păşunarea animalelor

Hrănirea animalelor pe păşune influenţează favorabil starea de sănătate şi rezistenţa organismului, intensifică metabolismul, ce are ca efect creşterea producţiei de lapte. În acelaşi timp, are loc o normalizare a situaţiei reproducţiei la vaci prin diminuarea cazurilor de sterilitate.

Înfiinţarea taberelor

Organizarea taberelor pentru întreţinerea animalelor pe timpul verii, în special a vacilor de lapte, presupune următoarele:

- locul amplasării taberelor de vară trebuie să permită accesul direct al animalelor pe toate tarlalele păşunii şi la sursa de apă sigură;
- adăposturile, sub forma unor şoproane, vor fi în apropierea mijloacelor naturale de protecţie şi a drumurilor de acces pe timp ploios, amplasate pe un teren stabil, cu o uşoară pantă de scurgere a apei din precipitaţii;
- pe lângă şoproanele pentru animale, se amenajează adăposturi pentru cazarea îngrijitorilor şi în încăpere pentru răcirea şi depozitarea laptelui până la predare;
- în taberele de vară se construiesc ocoale pentru închiderea animalelor pe timpul nopţii şi adăposturi pentru viţei;
- fiecare tabără trebuie dotată cu mijloace de transport (căruţe, tractoare cu remorci) necesare transportului laptelui, furajelor şi aşternutului pentru viţei;
- şoproanele vor fi prevăzute cu iesle pentru hrănirea suplimentară cu masă verde pe timp nefavorabil şi administrarea la nevoie a suplimentului de furaje concentrate. Tot în iesle se vor pune bulgări de sare pentru lins;
- în fiecare tabără de vară se va asigura o rezervă de fân şi furaje concentrate pentru aproximativ o săptămână, care să permită hrănirea animalelor în eventualitatea unui timp nefavorabil prelungit, când animalele nu pot fi scoase la păşune;
- se va asigura în permanenţă aşternutul curat în adăpostul viţeilor;
- în taberele pentru vaci de lapte vor exista în permanenţă substanţele necesare spălării şi dezinfectării vaselor de muls, precum şi inventarul minim pentru intervenţia în cazul fătărilor grele (distocice).

Pregătirea animalelor în vederea scoaterii la păşune trebuie să înceapă obligatoriu cu examenul sanitar-veterinar, în urma căruia vor fi admise la păşune numai animalele perfect sănătoase.

Pentru a evita producerea afecţiunilor podale din cauza creşterii excesive a cornului ongloanelor, acesta se va tăia şi toaleta corespunzător.

O atenţie deosebită trebuie acordată prevenirii apariţiei tetaniei de iarbă sau hipomagneziemiei, boală metabolică concretizată prin producerea tulburărilor de excitabilitate neuromusculară, atunci când trecerea animalelor la păşune se face brusc.

Măsurile ce se impun constau în trecerea treptată de la regimul de furajare uscată la cel cu masă verde şi suplimentarea raţiei cu săruri de magneziu. Administrarea zilnică de fibroase, la bovine ca şi la oi, dimineaţa, înaintea scoaterii la păşune, pe toată perioada de risc, poate preveni apariţia tetaniei de iarbă.

În general, trecerea la păşunatul de primăvară trebuie să se facă după o perioadă de acomodare, în care are loc reducerea treptată, de la o zi la alta, a cantităţilor de furaje ce urmează a fi înlocuite, cu mărirea progresivă a cantităţii de furaje ce se introduc în raţie. O metodă frecvent utilizată constă în amestecarea ambelor categorii de furaje, animalele fiind obligate să consume nutreţurile administrate, fără posibilitatea de a alege.

Ing. Bogdan MACOVSCHI, Mediaş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
696

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cât de sănătoasă este apa de băut?

- Din aproape 400 de staţii de epurare, doar 24 se încadrează în standardele europene

Cu prilejul Zilei Mondiale a Apei, Administraţia Naţională „Apele Române“ a lansat o campanie de informare publică sub sloganul „Să păstrăm apele curate!“. Am folosit ocazia şi am stat de vorbă cu directorul general al ANAR, Marius Postelnicescu.

Rep.: Probabil că n-a existat niciun moment în care să nu se fi cunoscut motivele poluării; se poate spune că acum se identifică mai bine aceste cauze?

M.P.: Evident, pentru că pe an ce trece se dezvoltă tehnologia. Şi noi, Apele Române, am investit în modernizarea şi acreditarea a 44 de laboratoare, iar anul acesta vom recepţiona patru laboratoare regionale la Bucureşti, Râmnicu-Vâlcea, Cluj şi Bacău, care vor realiza analiza calităţii apei din toate punctele de vedere, fizic, chimic şi biologic.

Poluatorii sunt cunoscuţi şi li s-au impus de-a lungul anilor diferite restricţii, adică nişte planuri de conformare. Ei sunt atât din mediul industrial, cât şi din cel agricol, dar şi operatorii serviciilor de gospodărire a apei. Lor li se adaugă, din păcate, acele poluări accidentale generate de schelele petroliere şi întreprinderile miniere.

Rep.: Mă surprinde că aceia care ar trebui să se îngrijească de calitatea apei sunt trecuţi în rândul poluatorilor. Ei reprezintă chiar 40% din cei care poluează apele de suprafaţă. Doresc să precizez că doar 14 staţii de epurare din cele 397, câte sunt în total în municipiile din România, se încadrează în standardele europene, adică au o tehnologie care să permită să reţină complet nitraţii, sulfaţii, metalele grele, suspensiile şi alţi compuşi.

Autorităţile locale trebuie să se implice

Rep.: Toţi aceşti poluatori au un numitor comun. Îi putem acuza de o vină generală?

M.P.: Până prin 2003-2005 se putea vorbi de o lipsă de implicare, dar acum cred că principala cauză este de ordin financiar. Ei au obligaţia să se retehnologizeze, dar n-au cu ce. Sunt foarte mulţi operatori, mai ales în mediul rural, unde există o dezvoltare economică mai mică. Aceşti operatori au dificultăţi în a încasa bani de la beneficiari şi, fireşte, n-au cu ce să se retehnologizeze.

În ultimii ani, Ministerul Mediului a ajutat şi a alocat destui bani pentru autorităţile locale care au dorit să îşi reabiliteze aceste sisteme, dar trebuie să ne grăbim, iar autorităţile să înţeleagă că trebuie să se implice mai mult pentru că, altfel, ieşim din termenele pe care ni le-a impus Uniunea Europeană.

Rep.: Este statul prea indulgent?

M.P.: Nu! Există un sistem de penalităţi pe care îl plătesc toţi agenţii economici şi operatorii de gospodărire comunală atunci când sunt depăşiţi indicatorii limită. Se ajunge, pentru poluare accidentală, până la 75.000 RON.

Rep.: Autorităţile locale nu pot fi determinate într-un fel să se implice?

M.P.: Nu, pentru că suntem într-un stat democratic şi există autoritate locală, autonomie financiară, deciziile trebuie luate pe plan local. Ei sunt cei care primesc bani de la guvern.

Rep.: Dar, chiar cu riscul de a polua pe alţii, râul curge, sunt alte localităţi în aval…

M.P.: De aceea sunt amenzile. Există de 10 ani o sintagmă „poluatorul plăteşte“. În Occident am văzut că se aplică un sistem de tratare a apei potabile în sens încrucişat. Adică priza prin care apa este luată dintr-un curs de apă într-o staţie de tratare este în aval de debuşarea staţiei de epurare. Logica este aceea de a-i obliga în felul acesta să facă tot posibilul să elimine apa cât mai curată, la nivelul indicatorilor prevăzuţi de standarde.

Rep.: Există acum premise mai bune de rezolvare a acestor probleme? Aţi demarat recent şi o campanie de sensibilizare a opiniei publice.

M.P.: Nu doar a opiniei publice, ci şi a acestor operatori pe care vrem să-i determinăm să urgenteze proiectele pe care le au. Totodată, dorim să-i stimulăm în iniţierea altor proiecte de reabilitare a reţelelor de canalizare şi a staţiilor de epurare. Premise sunt, avem şi fonduri extrabugetare, vor veni bani şi de la Uniunea Europeană în 2009, pentru perioada 2009- 2013, de aceea eu am speranţă că va fi o mai mare participare în viitor din partea tuturor celor implicaţi în rezolvarea problemelor ce ţin de gospodărirea apelor menajere.

Date de referinţă

- Conform datelor ANAR, în 2007 s-au înregistrat 82 poluări accidentale, din care 49 cu produse petroliere, 15 cu substanţe organice, 8 cu produse de origine anorganică şi 10 poluări de altă natură.
- Din totalul poluărilor din anul 2007, peste 20% provin din surse neidentificate, 12% s-au produs pe fluviul Dunărea, iar 8% au dus la mortalitate piscicolă.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
742

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

413--micii-fermieri-forteaza-performanta...

Micii fermieri forţează performanţa

M-am îndreptat zilele trecute spre comuna Băleşti-Gorj pentru a mă convinge la faţa locului asupra legăturii dintre Centrul Local de Consultanţă Agricolă şi producătorul agricol. În mod deosebit doream să văd gradul de implicare a specialiştilor consultanţi în dezvoltarea micilor afaceri în agricultură. Documentarea avea să aibă loc în gospodăria unui mic fermier – Gheorghe Armegioiu, un adevărat producător autohton de legume.

Îmbinând pasiunea cu tradiţia, gazda noastră cultivă legume atât în spaţii protejate, cât şi în câmp.

Legumele timpurii le produce în trei solarii, pe o suprafaţă totală de 500 mp, acoperite cu folie acrilică.

În câmp legumele sunt cultivate pe o suprafaţă de 5.000 mp.

Răsadurile, obţinute din seminţe achiziţionate din Olanda şi Franţa, sunt produse tot de legumicultorul nostru.

Am ajuns aici în momentul plantării în locurile pregătite cu grijă şi cu respectarea verigilor tehnologice necesare obţinerii unei producţii satisfăcătoare.

O recoltă se culege, alta se pregăteşte

Cultivate încă din toamnă, culturile de ceapă verde şi salată sunt acum gata de a fi recoltate şi puse pe masa consumatorilor gorjeni şi nu numai.

După eliberarea terenului de aceste culturi, legumicultorul nostru trece la realizarea unor culturi succesive de ardeioase, tomate, vinete, castraveţi, varză extratimpurie etc.

În câmp cultivă roşii, castraveţi, ardeioase, vărzoase, rădăcinoase, verdeţuri.

„Este o muncă grea şi istovitoare, aşa cum ne declară dl Armegioiu, mai ales când lucrezi doar cu ajutorul soţiei şi din când în când cu aportul copiilor. Tradiţia, păstrată cu sfinţenie de la părinţi şi, mai ales, pasiunea şi roadele muncii te fac însă să continui şi să uiţi de problemele apărute la tot pasul.“

Cursul de legumicultor realizat de Centrul Local de Consultanţă Agricolă Băleşti le-a fost de real ajutor, ne spune doamna Armegioiu, atât prin cunoştinţele noi acumulate, dar şi prin faptul că sunt acum atestaţi ca producători de legume prin absolvirea acestui curs şi obţinerea certificatului final.

Statutul de persoană fizică autorizată

Familia Armegioiu urmează să devină în scurt timp persoană fizică autorizată în cultivarea legumelor. Noile condiţii impuse de Uniunea Europeană cer acest lucru pentru a-şi putea desface pe piaţă produsele.

În timp, munca familiei Armegioiu a dat roade, iar profitul obţinut a fost reinvestit. Drept urmare, micul fermier nu mai este chiar atât de mic. El dispune acum de dotarea tehnică necesară pentru lucrările câmpului: motocultor (cu toată gama de accesorii), aparate pentru tratamente fitosanitare, tractor U 445, plug, disc, cultivator, aparat de erbicidat, remorcă şi mijloc auto pentru transport, ca şi instalaţia şi accesoriile necesare irigării.

Îşi propune pentru viitor să realizeze una sau mai multe sere, unde munca va dobândi noi conotaţii la nivel european.

Împreună cu consultantul din zonă şi cu sprijinul Oficiului Judeţean de Consultanţă Agricolă. Armengioiu va încerca accesarea noilor fonduri europene spre realizarea unui proiect prin care să realizeze o seră modernă dotată după ultimele standarde internaţionale.

Date de referinţă

- Marii poluatori sunt însă oraşele, în special cele care nu au staţii de epurare sau cele ale căror staţii de epurare nu funcţionează în conformitate cu cerinţele legislative (Bucureşti, Galaţi, Brăila, Tulcea, Giurgiu, Turnu-Severin, Timişoara, Ploieşti, Târgovişte, Bacău, Bârlad, Vaslui, Suceava, Botoşani, Huşi, Timişoara).
- Din cele 397 de staţii de epurare municipale, numai 14 funcţionează în conformitate cu legislaţia, şi anume: două în judeţul Bihor (Suplacu de Barcău, Balc – Almaşu Mic şi Almaşu Mare), două în judeţul Harghita (Tuşnad şi Bălan), două în judeţul Vâlcea (Brezoi şi Băile Govora), două în judeţul Prahova (Cornu şi Plopeni) şi câte una în judeţele Vrancea (Vidra), Caraş-Severin (Băile Herculane), Timiş (Nădrag), Braşov (Victoria), Dâmboviţa (Fieni) şi Tulcea (Baia). De asemenea, potrivit Apelor Române, alte 20 de staţii de epurare s-au finalizat şi până la sfârşitul acestui an vor funcţiona corespunzător.
- În România există doar 513 localităţi (din 20.000) dotate cu reţele de canalizare, având lungimea totală de 18.653,762 km liniari. Doar 18 dintre acestea sunt conforme cu legislaţia în vigoare: Constanţa, Timişoara, Oradea, Dobreta Turnu-Severin, Bistriţa, Alba-Iulia, Mangalia, Mediaş, Câmpia Turzii, Gherla, Salonta, Beiuş, Aleşd, Valea lui Mihai, Victoria, Săcuieni, Ştei.

Alin PETRICĂ, OJCA Gorj

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
1843

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Înfiinţarea culturilor, un lux!

Primăvara a amplificat necazurile cu care se confruntă agricultorii şi din judeţele Moldovei. În Suceava, de pildă, în comparaţie cu anii precedenţi, preţul lucrărilor mecanice sunt mult mai mari, principala cauză fiind scumpirea motorinei.

Dacă în ţările Uniunii Europene un litru de motorină pentru agricultură ajunge, în echivalent, la 1,5 lei, în România acesta se cumpără cu patru lei şi chiar dacă – spun gospodarii – se ia în calcul şi valoarea subvenţiei de un leu la litru rezultă că, în ţara noastră, preţul motorinei este dublu, ceea ce face ca numai aratul să fie taxat la trei milioane lei pe hectar.

Sunt, de asemenea, mai scumpe ca anul trecut sămânţa de porumb, îngrăşămintele etc., astfel încât pentru înfiinţarea unui hectar de porumb fermierului îi trebuie circa 31 milioane de lei vechi, nemaivorbind de cultura cartofului unde, dacă s-au respectat cu stricteţe normele tehnologice cheltuielile la hectar au depăşit 140 milioane de lei vechi.

Toate acestea în condiţiile în care, se ştie, cei mai mulţi dintre proprietarii de pământ în vârstă au pensii derizorii, iar preţul produselor agricole este tot mai scăzut. (S.C.)

Contract pe „ne ve“

Din 2005, 44 de familii din comuna vasluiană Vetrişoaia sunt purtate prin tribunale de ciobanul Gheorghe Isac, care în septembrie 2004 a încheiat un contract de concesionare cu Administraţia Domeniilor Statului (ADS) pentru o suprafaţă de teren pe care se află casele celor daţi acum în judecată pentru ... tulburare de posesie (unele locuinţe fiind construite aici încă din 1969!).

Întrucât terenul a aparţinut fostului IAS, contractul de concesionare este perfect legal.

Întrebarea este de ce această instituţie a statului român a oferit primului venit terenul în cauză, fără măcar să ia legătura cu primăria, punând pe drumuri zeci de familii? Cine răspunde?

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
752

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

415--masuri-speciale-in-conditii-de-sece...

Măsuri speciale în condiţii de secetă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSă nu uităm de secetă

Măsuri speciale în condiţii de secetă

În condiţiile în care apa din sol este în cantitate redusă, trebuie luate măsurile care să limiteze pierderile de apă.
Pierderile de apă din sol au loc, de regulă, pe două căi:
1. Prin consumul de către buruieni, care extrag din sol de 2-4 ori mai multă apă decât plantele de cultură.
2. Prin evaporarea apei la suprafaţa solului, care este cu atât mai mare cu cât solul este mai denivelat şi mai răscolit.

Din aceste motive, chiar dacă acum nu este secetă, agricultorii trebuie să adopte măsuri speciale, şi anume:
- asupra solului să se aplice cât mai puţine lucrări mecanice, cât mai superficiale, prin care să nu se producă răscolirea solului;
- solul să se menţină în permanenţă mărunţit şi nivelat cu un strat superficial izolator, fără capilare prin care se ridică apa şi se evaporă;
- adâncimea de semănat să fie mai mare, pentru ca sămânţa să ajungă în stratul de sol cu umiditate;
- se vor alege soiurile şi hibrizii cu perioada de vegetaţie mai scurtă şi cu consum specific mai mic, pentru a putea realiza producţii mulţumitoare cu apa existentă în sol;
- se vor folosi densităţi reduse la semănat, însă cu plantele cât mai uniform repartizate pe teren;
- la culturile prăşitoare se vor aplica praşile mai dese atât pentru combaterea buruienilor cât şi pentru distrugerea crustelor şi a capilarelor care favorizează evaporarea apei din sol;
- se vor aplica măsuri de combatere a bolilor şi dăunătorilor deoarece plantele atacate suportă un stres general, iar prin porţiunile atacate consumul de apă prin transpiraţie este mult mai mare.
- e necesar să se asigure o fertilizare echilibrată pentru ca soluţia solului să fie mai concentrată şi plantele să-şi satisfacă necesarul de hrană cu cantităţi mai mici de apă.

Prof. dr. Vasile POPESCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
796
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

416--starea-de-vegetatie-a-culturilor-de...

Starea de vegetaţie a culturilor de toamnă

Evaluarea pe care o supunem atenţiei reprezintă starea de vegetaţie a culturilor însămânţate în toamnă. Ploile căzute în ultima perioadă fac ca această evaluare să se apropie tot mai mult de o realitate care ar putea deveni o certitudine.

Cerealele păioase, mai viguroase ca oricând

Grâu şi secară

Din analiza datelor referitoare la grâu şi secară, rezultă că suprafaţa însămânţată, de 2.196.675 ha, a răsărit în totalitate. Din aceasta, pe 1.016.063 ha densitatea este una excepţională, de 400 plante/mp, reprezentând 46,2%.

Suprafaţa cu o densitate de sub 200 plante/mp este de numai 68.701 ha, iar cea calamitată reprezintă sub 1% din cea însămânţată.

Orz

Întreaga suprafaţă însămânţată, de 163.551 ha, a răsărit. Din aceasta, pe 84.099 ha, reprezentând 51,42%, densitatea este de peste
400 plante/mp.

Suprafaţa cu o densitate de sub 200 plante/mp este de 3.253 ha, iar cea calamitată de 1.624 ha, reprezentând 1% din suprafaţa însămânţată.

Orzoaică

Suprafaţa însămânţată, de 75.673 ha, este răsărită în totalitate. Din aceasta, pe 38.844 ha, reprezentând 51,33%, densitatea este de peste 400 plante/mp.

Suprafaţa cu o densitate de sub 200 plante/mp este de 800 ha, iar cea calamitată reprezintă 0,6% din suprafaţa însămânţată.

Rapiţa, o treime calamitată

Suprafaţa însămânţată, de 458.199 ha, a răsărit în totalitate. Pe suprafaţa de 125.393 ha densitatea este de peste 150 plante/mp, reprezentând 27,36%.

Suprafaţa cu o densitate de sub 100 plante/mp este de 152.017 ha, iar cea calamitată este de 75.865 ha, reprezentând 16,56% din suprafaţa însămânţată.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
807

☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

417--uniunea-europeana-in-date-si-cifre....

Uniunea Europeană, în date şi cifre > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulUniunea Europeană, în date şi cifre

În cadrul acestei rubrici, pe parcursul mai multor ediţii, veţi afla amănunte despre fundamentele care definesc formarea şi lărgirea Uniunii Europene, instituţiile şi politicile comunitare, dar şi despre evoluţia acestora de-a lungul timpului. Acest material este pur informativ şi se adresează exclusiv dumneavoastră, în calitatea pe care o aveţi începând cu 1 ianuarie 2007 – acea de cetăţeni europeni.

Istoria integrării

Uniunea Europeană este o organizaţie supranaţională şi interguvernamentală, formată din 27 de state membre. A fost constituită în anul 1993, prin Tratatul Uniunii Europene, cunoscut şi ca Tratatul de la Maastricht.

Uniunea Europeană este succesoarea de drept a celor 6 state care au făcut parte din Comunitatea Economică Europenă, creată în 1957 prin Tratatul de la Roma - Belgia, Franţa, Germania, Italia, Luxemburg şi Olanda.

Rând pe rând, la Uniune au aderat şi alte ţări europene. Practic, lărgirea a fost un proces de lungă durată, care s-a întins pe o perioadă de 50 de ani şi care s-a produs pe parcursul a 6 etape, după cum urmează:

1973 - Danemarca, Irlanda şi Anglia
1981 - Grecia
1986 - Portugalia şi Spania
1995 - Austria, Finlanda şi Suedia

În iunie 1993, Consiliul European de la Copenhaga a recunoscut dreptul ţărilor din Europa Centrală şi de Est de a se alătura Uniunii Europene, cu amendamentul respectării a trei criterii fundamentale: instituţii stabile care garantează democraţia, rolul legii, drepturile omului şi respectul minorităţilor, economie de piaţă funcţională şi acceptarea obligaţiilor care decurg din calitatea de stat membru, inclusiv implementarea legislaţiei europene. În urma acestei decizii a rezultat ultimul val al procesului de aderare, realizat în două etape.

2004 - Cipru, Cehia, Estonia, Ungaria, Lituania, Letonia, Malta, Polonia, Slovacia şi Slovenia
2007 - România şi Bulgaria

Integrarea europeană continuă, Uniunea exprimându-şi intenţia de a accepta noi membri. În prezent, procesul lărgirii Uniunii Europene este deschis altor 3 state candidate - Croaţia, Macedonia şi Turcia.

De asemenea, cele 6 ţări din Balcanii de Vest - Albania, Bosnia, Herţegovina, Serbia, Muntenegru şi Kosovo sunt recunoscute ca fiind state potenţial candidate.

Dintre ţările vest-europene, 4 au decis să nu facă parte din Uniune, dar parţial, introducând reglementări legislative similare politicilor economice comunitare - Islanda, Liechtenstein şi Norvegia fac parte din piaţa unică prin apartenenţa la Zona Economică Europeană, iar Elveţia a semnat în acest sens tratate similare, bilaterale, cu Uniunea Europeană.

Relaţiile Uniunii cu statele mici din spaţiul european – Andorra, Monaco, San Marino şi Vatican au în vedere, în viitor, introducerea monedei unice şi, bineînţeles, alte forme de cooperare.

În următoarea ediţie vă vom prezenta primele tratate care au condus la constituirea Uniunii Europene.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

În ce an a depus România cererea de aderare la Uniunea Europeană?

a. 1990
b. 1995
c. 1994
d. 1993

Răspunsul corect... în numărul viitor al revistei Lumea Satului.

Succes!

Glosar de termeni

Arhitectura Europeană

Se referă la diferitele organizaţii, instituţii, tratate şi relaţii tradiţionale menite să construiască o zonă europeană în care statele membre lucrează împreună pentru rezolvarea problemelor de interes comun. O parte esenţială referitoare la acest concept a fost stabilită prin Tratatul Uniunii Europene.

Aurora Dumitrescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
777
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

418--record-medical-trist.html

Record medical trist

Prof. univ. dr. Mircea Cinteză este o personalitate de prim rang a medicinei româneşti. Numele său este legat nu numai de autoritatea personală pe care o are în rândul colegilor săi de breaslă, ci şi de implicarea sa directă în marile probleme ale unui sector vital pentru apărarea sănătăţii noastre.

G.V.: Care este vârsta de la care trebuie să fim atenţi cu noi înşine?

M.C.: Cei care fac ştiinţă profundă zic că de la vârsta copilăriei. Greşelile alimentare şi de comportament din copilărie pot genera anumite consecinţe. Folosind bunul-simţ, organismul este flexibil până la 35-40 de ani, când nu se mai adaptează unei solicitări maxime. Din clipa aceea trebuie să fim atenţi şi, evident, atenţia creşte după vârsta de 50 de ani.

Mortalitatea infantilă, tuberculoza şi bolile cardiovasculare

G.V.: Cum apreciaţi starea de sănătate a românilor în prezent?

M.C.: Nu este bună. Adevărul este că suntem în contratimp cu Europa. Deţinem câteva „recorduri“ care sunt legate de situaţia noastră materială. Avem cea mai mare mortalitate infantilă şi maternă din Europa. Deţinem locul întâi la tuberculoză.

Acest aspect ţine de condiţiile sociale şi de hrană, nesatisfăcătoare în zonele rurale izolate sau în zonele urbane de la periferie. Însă peste 60% din moartea românilor este cauzată de bolile cardiovasculare, pe când în Occident procentajul se reduce la jumătate.

G.V.: De ce suntem aşa de „inimoşi“?

M.C.: Pentru că agresăm inima şi vasele cu felul nostru de „a fi“. Sunt trecuţi în compendiile de cardiologie vreo 30 de factori de risc, vreo 100 în cărţile academice, dar în realitate sunt numai patru sau cinci.

Unul este fumatul, care provoacă cancer şi distruge vasele de sânge. Altul, cel mai grav, este sedentarismul: mâncăm mult fără să ne mişcăm. Suntem sedentari din cauza celor trei progrese ale societăţii: stăm în faţa calculatorului la serviciu, ne postăm în faţa televizorului acasă şi ne aşezăm la volan, când ne deplasăm.

Regulile medicale spun că: mai bine un gras care face sport, decât un slab care nu se mişcă. „Nemişcarea“ face ca în organism să se acumuleze substanţe toxice vasculare şi de aceea devenim bolnavi de hipertensiune şi imediat după aceea de inimă. Dincolo de dieta alimentară, mai grav este aşadar sedentarismul.

Marea şansă – Uniunea Europeană

G.V.: Din punctul de vedere al sănătăţii, există vreo şansă ca românii să ajungă din urmă populaţia europeană?

M.C.: Da, eu cred că da, pentru că avem imensa şansă că suntem în Uniunea Europeană şi, chiar dacă nu vrem, regulile acesteia se extind şi la noi. UE ne-a primit în rândul ei pentru ca pe teritoriul românesc, cu populaţia de aici, să poată construi şi investi bani, aşa cum s-a întâmplat în Franţa, Germania, Italia încă de acum 50 de ani.

Ei vin aici să construiască o societate asemănătoare cu cea de acolo. Şi dacă vin, vrem nu vrem, ne uităm, vedem că este bine şi ne vom comporta asemeni lor. Ei se mişcă mult, încep să fie mai puţin interesaţi de mâncare.

Noi am fost obsedaţi de lipsa de hrană şi atunci, în aceşti ani am fost entuziasmaţi că avem de toate. De altfel, deţinem recorduri mondiale de consum de alimente şi bunuri comune pe cap de locuitor, tocmai pentru că eram înfometaţi şi nu le avusesem atâţia ani. Vom începe să fim mai atenţi cu persoana noastră, ne vom duce la doctor şi vom trata tensiunea arterială crescută.

Cu alte cuvinte: vom merge şi noi în mersul lumii, că nu suntem altfel, atâta doar că am avut un decalaj istoric pe care începem să îl depăşim.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
573

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Dialog româno-francez pe teme agricole

O delegaţie din Hexagon, condusă de preşedintele Adunării Permanente a Camerelor Agricole din Franţa (APCA), domnul Luc Guyau, a vizitat România, prilej cu care s-a întâlnit cu fermieri şi asociaţii profesionale. La conferinţa de presă a participat Dacian Cioloş, ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale. Spicuim din cele ce s-au spus acolo.

Camere Agricole. România nu va copia modelul francez privind funcţionarea Camerelor Agricole, ci va ţine cont de specificul agriculturii din ţara noastră, spune ministrul agriculturii, Dacian Cioloş. „România porneşte de la o situaţie specifică a agriculturii, precum şi de la o tradiţie pe care o avem privind organizarea Camerelor Agricole încă din perioada interbelică“. Domnul Cioloş nu a oferit detalii privind organizarea viitoarelor Camere Agricole, dar a precizat că acestea vor fi conduse de producătorii agricoli.

Modificări PAC. Principalele direcţii de revizuire a Politicii Agricole Comune (PAC), lansată de Comisia Europeană sunt, potrivit MADR: simplificarea schemei de plăţi unice, ajustarea instrumentelor de sprijinire şi gestiune a pieţei produselor agricole, precum şi de abordarea noilor provocări.

Una dintre măsurile propuse de Comisie pentru reforma PAC este eliminarea plăţilor la hectar şi introducerea unui sprijin financiar unic pe fermă. De asemenea, CE propune introducerea unor limite în acordare subvenţiilor, respectiv plafonarea nivelului de susţinere. O altă măsură prevăzută pentru reforma PAC se referă la decuplarea de producţie, adică sprijinul financiar să nu fie condiţionat de producţia realizată.

Consens. Perspectiva României privind reforma Politicii Agricole Comune (PAC) coincide cu cea a Franţei, printre puţinele puncte de vedere divergente fiind propunerea Comisiei Europene (CE) de creştere treptată a cotei de lapte, înainte de eliminare, susţine ministrul agriculturii, Dacian Cioloş.

În ceea cea ce priveşte reforma bugetului Uniunii Europene, Cioloş a menţionat că România şi Franţa susţin menţinerea unei finanţări consistente pentru agricultură.

Viitorul aparţine organizaţiilor profesionale

La final, Institutul European din România şi Ambasada Franţei în România au organizat, în Aula Bibliotecii Centrale Universitare (Calea Victoriei, 88, Bucureşti), conferinţa „Politica agricolă comună, dezvoltare rurală şi rolul organizaţiilor profesionale agricole în cadrul acestui proces“, susţinută de Luc Guyau. Am folosit momentul pentru o scurtă discuţie.

Rep.: Domnule Luc Guyau, ce forţă au Camerele Agricole în ceea ce înseamnă decizia în Franţa?

L.G.: Ele reprezintă tot ansamblul de sectoare agricole, agricultorii, proprietarii, forestieri, dar şi angajaţii Camerelor Agricole, ai întreprinderilor agricole, precum şi asociaţiile profesionale, ceea ce face să fim reprezentativi la nivelul puterii publice şi să fim consultaţi cu privire la diferite politici agricole. Totodată, participăm alături de putere la punerea lor în aplicare. Nu avem un rol de revendicare, ci mai degrabă de

consultanţă.
Rep.: Care din formele de asociere sunt cele mai agreate în Uniunea Europeană?
L.G.: Astăzi, la nivel european reprezentarea este realizată de către COPAC (Committee for the Promotion and Advancement of Cooperatives – Comitetul pentru Promovarea şi Progresul Cooperativelor), care în ansamblu se ocupă de organizaţiile profesionale, în special de cele cu caracter sindicalist, din care fac parte Camerele Agricole precum şi Adunarea Cooperativelor cu care colaborăm.
Ţinând cont de capacităţile de decizie la nivel european, nu este suficient să avem o organizare bună paneuropeană, ci trebuie să fim convingători în faţa fiecărui parlamentar şi membru al guvernului din fiecare ţară în parte.
Adrian NEDELCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
909
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

42--o-boala-pleaca-alta-vine.html

O boală pleacă, alta vine

- Interviu cu dr. Gicu Drăgan, director executiv al Direcţiei Sanitar-Veterinare Brăila

Rep.: Domnule director, cum se desfăşoară în teritoriu asistenţa sanitar-veterinară?

G.D.: La nivelul judeţului Brăila, avem 38 de circumscripţii concesionate, cu 45 de medici, şi 10 circumscripţii zonale cu 10 medici oficiali. Aceştia au un contract semnat cu noi pentru efectuarea acţiunilor din programul strategic, adică tot ce înseamnă vaccinări şi recoltări de sânge. Programul a fost respectat, dar nu în totalitate. De exemplu, am avut o problemă la vaccinarea pseudopestoasă la pasăre.

Referitor la acest program strategic, la începutul anului s-a spus că vaccinul va fi suportat de stat, iar manopera de proprietar. Ulterior s-a revenit, precizându-se că atât manopera cât şi vaccinul vor fi suportate de proprietar. De altfel, acesta este şi motivul pentru care n-am putut să acoperim chiar tot.

Rep.: Mai exact, judeţul Brăila s-a confruntat cu boli periculoase?

G.D.: Gripă aviară nu am avut anul acesta. În schimb, am avut 237 de capete cu leucoză, pe care le-am eliminat. Din păcate, mai avem în stoc 22 de capete pe care nu vor să le sacrifice proprietarii pentru că nu le convine preţul. În următoarele săptămâni vom rezolva şi această problemă.

De asemenea, am avut 18 animale reacţionate pozitiv la tuberculinare, care au fost scoase din efectiv. În acest moment nu mai avem nici vaci cu tuberculoză. În 2007 am avut un focar de rabie, dar s-a stins.

Ne-a apărut şi un focar de pestă porcină, declarat în data de 8 octombrie 2007. Prima dată am vaccinat în zona de supraveghere, adică în comunele limitrofe din Insula Mare (Băndoiu, Măraşu, Ţăcău) şi pe cealaltă parte pornind de la Spiru Haret, Stăncuţa, Berteşti, Gropeni. În Balta Mică, unde a apărut focarul, am identificat 2.255 de porci, pe care i-am vaccinat deja şi care au fost sacrificaţi.

Rep.: Care sunt factorii de risc în răspândirea unor asemenea boli, având în vedere totuşi că judeţul se află la limita unor zone de apă ce reprezintă puncte de atracţie pentru păsările migratoare?

G.D.: Am eliminat factorii de risc, o dată prin asigurarea condiţiilor de biosecuritate, adică cu filtru sanitar la fermele respective, ceea ce înseamnă că nu intră şi nu iese nimic neverificat. O altă măsură de biosecuritate este ca personalul respectiv să nu deţină porci în gospodăriile respective şi apoi vaccinarea tuturor porcilor din cele 21 de localităţi din jurul acestor complexe.

Rep.: În ce măsură actualul sistem de organizare pe structurile cunoscute poate garanta prevenirea actualelor epidemii?

G.D.: În opinia mea, suntem bine organizaţi. În afara comandamentului antiepizootic judeţean, la nivelul de Direcţiei funcţionează cu succes un comandament de luptă care, în permanenţă, asigură personalul necesar în cazul apariţiei unui focar astfel încât în cel mai scurt timp, să ne putem deplasa, să punem diagnosticul şi să luăm măsurile care se impun pentru a eradica boala.

Rep.: Brăila este judeţul cu cele mai mari complexe de creştere a porcilor din România. Sunteţi convins că actualele metode de prevenire a pestei dă garanţia că această boală nu va pătrunde în fermele de aici?
G.D: Dacă nu vaccinăm, există posibilitatea să apară un focar de pestă în aceste complexe. Focarul natural este reprezentat de mistreţi, pe care trebuie să-i vaccinăm cu momeli dar, din nefericire, de un an şi ceva nu avem asemenea medicamente. Bine că avem pentru vulpi, ca să le dăm să nu mai turbeze. De aceea am şi recurs la vaccinarea în focar cu virus C.

Structura şeptelului

- Bovine: 56.000 capete
- Ovine: 200.000 capete
- Păsări: 1.400.000 în gospodăriile populaţiei şi 1.200.000 la cele 4 ferme de la Plopu, Oprişeneşti, Traian şi Brăila ale firmei Agrimon.
- Cai: 24.600 capete
- Porci: 120.000 gp, 165.000 în exploataţiile comerciale (5 complexe mari).

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
720
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

420--oameni-de-nota-zece.html

Oameni de nota... 10

Incursiune în tainele geneticii

Cercetările în domeniul „geneticii agricole“ nu au început cu doamna Elena Marcela Badea, profesor universitar şi biolog de excepţie în ştiinţele embrionare ale vegetaţiei. Marele său merit este acela de a fi elaborat prima lucrare a ABC-ului genetic pe înţelesul tuturor. Mai exact spus, a specialiştilor din agricultură care cu 10 ani în urmă se aflau în faţa unei dileme fundamentale: de a accepta sau nu cuceririle de ultimă oră ale geneticii. Intervenţia sa într-o dispută între ştiinţă şi forţele obscurantiste era una de forţă în favoarea progresului, respectiv a ştiinţei genetice.

Doamna profesor universitar Elena Marcela Badea nu se înfrunta în România cu nişte diletanţi în materie de genetică, ci cu organizaţii internaţionale ce aveau în spate o susţinere financiară măsurată în miliarde de petrodolari. Din nefericire, unele fărâmituri din aceşti verzişori au fost alocaţi şi pentru inversioniştii autohtoni, aciuaţi mai ales în zona „mediului“, pe cât de susţinută financiar de statul român, pe atât de păgubitoare pentru ştiinţă, pentru progres în general.

Lupta dintre gândirea retrogradă şi ultimele cuceriri ale ştiinţei genetice a căpătat dimensiunea saltului de la îndeletnicirile grădinarului Miciurin şi ale tovarăşei Lâsenko la titanii geneticii mondiale Mendel şi Morgan. Cu precizare că cei doi ruşi nu aveau nicio legătură cu marii afacerişti care susţin actuala campanie mediatică împotriva progresului.

Încă de acum 10 ani, doamna Elena Marcela Badea încerca să sensibilizeze organismele cu putere de decizie legislativă şi executivă să privească cu prudenţă atitudinea de respingere a europenilor unionişti a realizărilor mondiale în domeniul plantelor transgenice.

Demersul domniei sale căpăta, la vremea respectivă, o dimensiune de opţiune strategică. Ea s-a numărat printre acei cercetători care au avut intuiţia de a face din România o rampă de lansare a progresului genetic în Europa. În imaginaţia sa, România era singura ţară din Europa capabilă să implementeze un sistem de agricultură producător şi furnizor de material genetic, cu şanse reale de a cuceri piaţa agricolă.

Dacă guvernanţii noştri erau receptivi la nou, nu ar fi fost prima dată când România se impunea ca o purtătoare a progresului agricol în Europa. O incursiune în trecut demonstrează că România a fost prima ţară din Europa care a asimilat metodele de producere a hibrizilor de porumb, de la aceiaşi americani care încearcă astăzi să ne „redeschidă minţile“ – e adevărat, fără succes – spre o altă treaptă a progresului. Primul hibrid de floarea-soarelui din lume a fost creat în România la Institutul de la Fundulea de echipa formidabilă a profesorului Viorel Vrâncean.

Aceste realizări de valoare internaţională au la bază tocmai ceea ce continuă astăzi, în plan superior, geneticienii care au la dispoziţie o bază tehnică şi tehnologică de cercetare care adeseori depăşeşte puterea de imaginaţie a cercetătorilor autohtoni. România avea marea şansă de a importa biotehnologia şi ingineria genetică a zilelor noastre, aproape fără costuri financiare, dar n-a făcut-o. Motivele ţin mai ales de o anumită slugărnicie şi neprofesionalism a celor care au gestionat, în ultimii ani, destinele agriculturii româneşti.

Nu avem motive să credem că pe termen scurt vom asista la o reconsiderare a acestei atitudini slugarnice. Doamna Elena Marcela Badea trage un ultim semnal de alarmă, îndemnându-i pe guvernanţi să privească nu numai spre curtea vecinilor, cât mai ales spre cea a contestatorilor înverşunaţi, care, din punct de vedere ştiinţific, se pare că la ora actuală se întrec de la egal la egal cu politicienii, şi nu numai cu cei americani. Din acest punct de vedere excelează mai ales cercetătorii francezi, care se pretind a fi în avangarda progresului genetic mondial.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
869

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

421--hrana-privita-prin-lentila-microsco...

Hrana privită prin lentila microscopului > REVISTA LUMEA SATULUI

Hrana privită prin lentila microscopului

„Suntem ceea ce mâncăm“ – afirma deunăzi un cunoscător în materie şi nu am niciun motiv de îndoială.

Asta cu atât mai mult cu cât, nu e prea mult timp de atunci, la o întâlnire cu aşi în materie aveam să aflu lucruri cel puţin cutremurătoare.

Să mă explic.

Firma germană Bayer, nu trebuie să ne sfiim în a-i pronunţa numele, a avut o iniţiativă cel puţin lăudabilă.

Aceea de a supune atenţiei pericolul pe care îl pot reprezenta materiile prime şi produsele agroalimentare cu un anume grad de infestare.

Oricum, o asemenea întreprindere le-ar fi revenit, fără îndoială, înainte de toate, Ministerului Sănătăţii Publice ori celui al Agriculturii.

Despre ce este vorba?

Specialişti de prestigiu au avut curiozitatea să privească prin lentila microscopului, şi nu numai, cam ce mănâncă, ce îngurgitează românii.

Ei bine, concluziile sperie!

De la un timp E-urile, cât sunt ele de hulite, au rămas nişte simple himere.

Duşmanul de căpătâi au devenit micotoxinele.

Ciupercile otrăvitoare ce se instalează odată cu fuzarioza – o boală fără leac nedescoperită la timp – boli fără speranţă de vindecare, odată ce pun stăpânire pe organismul uman.

Cel mai adesea, micotoxinele sunt transportate spre noi de către cereale – prelucrate ori nu. Pâinea, mălaiul, mai cu seamă, dar şi cartofii şi legumele, cafeaua, băuturile de tot felul mijlocesc înflorirea anumitor ciuperci în organismul uman.

Urmările, uşor de imaginat!

Cancere de tot felul, boli gastrointestinale,
hepatite, inflamaţii stomacale, malformaţii la apariţia descendenţilor etc.

Nu vreau să sperii pe nimeni!

Un semnal de alarmă se cuvine totuşi tras.

Netratate corespunzător, necontrolate, lăsate la voia întâmplării, alimentele, bunurile noastre de fiecare zi pot şi au provocat dispariţia a milioane de persoane.

Orice program de asistenţă socială ar trebui să aibă la bază o strategie fundamentată ştiinţific şi economic.

Firma Bayer încearcă să suplinească o asemenea lipsă. O face în mod profesional, dar totuşi la dimensiuni reduse, respectiv la o colectivitate în cadrul căreia îşi dezvoltă afacerile în România.

Merită felicitări.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
714

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Obsedanta premoniţie alimentară > REVISTA LUMEA SATULUI

Obsedanta premoniţie alimentară

Faptul că marile distorsiuni ale pieţei alimentare sunt semnalate, ce-i drept, într-o manieră voalată, până şi de cele mai înalte instituţii mondiale în materie de previziuni şi analize economice: Fondul Monetar Internaţional şi Banca Mondială, este o dovadă că asupra omenirii planează un mare pericol.

Intervenţia acestor organisme lasă să se înţeleagă că dacă va fi să fie, criza alimentară a omenirii este una indusă, nu reală. Analiştii în materie de previziuni susţin că OPEC este un copil mic în faţa forţelor obscure care gestionează actualul haos al pieţei alimentare.

Scumpirea fără precedent a alimentelor nu are o motivaţie economică.

Într-un an în care agricultura mondială a asigurat stocuri cel puţin la nivelul anilor de referinţă, în România preţul pâinii, uleiului, al cărnii, laptelui şi produselor procesate aproape că s-a dublat.

Care ar fi explicaţia? Ea ţine de acţiunea necontrolată a celor care fac jocul preţurilor alimentelor pe o piaţă scăpată de sub control.

Obsesia premierului Călin Popescu Tăriceanu este aceea a scumpirii fără discernământ a pâinii şi a celorlalte alimente de bază. Pe bună dreptate, premierul cere decontul costurilor produselor alimentare aflate pe rafturile supermarketurilor, dar nu aceasta este marea problemă a consumatorilor români.

Politica pe pâine a premierului ar trebui transferată şi în zona produselor lactate şi uleiurilor. Aceste produse au ca sursă de materie primă furnizorii şi procesatorii autohtoni. Ei bine, aceştia din urmă, în complicitate cu marile lanţuri comerciale străine ce activează în România, sunt cei care obligă la flămânzirea unei mari părţi a populaţiei din România.

De unde şi până unde uleierii au dublat şi chiar triplat preţul unui produs pe care în toamnă l-au achiziţionat în batjocură: 1-1,3 lei pe kilogramul de seminţe de floarea-soarelui? De unde şi până unde, lăptarii se prezintă pe galantarele supermarketurilor din România cu preţuri de 3-4 ori mai mari decât cel plătit crescătorilor de animale? În cazul cărnii, subalternii premierului Tăriceanu nici măcar nu manifestă intenţia să facă o analiză a pieţei.

În 2007, România şi alte câteva ţări din Europa, au avut de suferit de pe urma secetei. Pe plan mondial, însă, producţia vegetală a fost influenţată nesemnificativ de aceste calamităţi naturale. Dovadă şi dimensiunea actuală a stocurilor de materie primă, începând cu grâul şi sfârşind cu floarea-soarelui sau soia. În pofida acestor excedente vandabile, preţul alimentelor cunoaşte o explozie fără asemănare.

Nu dorim să ne hazardăm în agrearea unor previziuni ale analiştilor în materie, dar o întrebare se pune: Cum este posibil ca într-un an agricol mondial cel puţin acceptabil, un număr important de oameni să îngroaşe rândurile flămânzilor de până acum?; Cum este posibil ca într-o primăvară ce se anunţă extrem de promiţătoare pentru agricultură, procesatorii, cu deosebire angrosiştii şi comercianţii noştri, să sfideze regulile pieţei agroalimentare?

După cum se vede, este posibil.

I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 9, 1-15 MAI 2008 Vizualizari:
1826

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

La mintea...

În urmă cu vreo câţiva ani, cam tot pe vremea asta, s-a întâmplat – fericită întâmplare! – să mă aflu pe undeva prin Deltă, la o fermă piscicolă. Ai cărei oameni – prieteni de-o viaţă, de altfel – numai de vizite n-aveau chef. Şi nici timp. Şi aceasta deoarece în ultimele zile şi două nopţi se rupseseră, parcă, băierile cerului şi se adunaseră toate furtunile pământului în acel loc, hotărâte să-l răscolească şi să-l inunde.

După liniştirea cât de cât a stihiilor, se crease pericolul ca apa să treacă peste zăgazuri, iar peştele din baltă să facă paşi, adică să fie aruncat pe mal. Amatorii de procopseală pe munca şi banii altora se şi înfiinţaseră, har Domnului, destui.

În faţa acestei situaţii, care în limbaj economic ar fi însemnat falimentul, ing. Cornel Ivanov, şeful crescătoriei – specialist de marcă în piscicultură şi cu ani buni de experienţă în domeniu – a alcătuit o echipă de bărbaţi vânjoşi, alături de care, cu eforturi supraomeneşti, înfruntând şi ploaia care iarăşi se dezlănţuise, şi vântul, şi frigul – apărut din te miri ce Siberii – au reuşit, după ore şi ore de muncă intensă, să consolideze malul şi să recupereze o parte însemnată din peştele cu dor de ducă.

O luptă obişnuită în ţinutul dintre Dunăre şi mare, vor spune cei ce cunosc zona. Posibil, voi răspunde. În mod singur însă o luptă pentru supravieţuire, pentru ca natura să nu-ţi răpească, pe nepusă masă, agoniseala pe care te străduieşti s-o aduni cu atâta trudă. După cum o luptă se duce şi în aceste zile, ca în multe altele, pentru ca tâlharii cunoscuţi sub numele de braconieri să nu te jefuiască şi să-ţi irosească investiţiile.

Care tâlhari, cu scule din ce în ce mai sofisticate şi de cele mai multe ori ilegale, cu mijloace de transport rapide şi silenţioase, nu se mulţumesc să pescuiască, precum sărmanii Deltei, pentru un borş şi-o saramură.

Nu, aceştia vor să dea tunuri de miliarde. Strânşi în haite, vicleni şi adeseori violenţi, ei au drept ţintă sturionii – cega, morunul, nisetrul – ale căror icre, negre ori roşii, valorează cât greutatea lor în aur.

Ce contează dară că prin pescuitul, fără socoteală, al acestor specii, în perioada de prohibiţie, deci de reproducere a lor, dar nu numai, se împuţinează dramatic un fond piscicol şi aşa sărăcit din diverse pricini, ce importanţă are că astfel iau pâinea de la gura familiilor de lipoveni, care, dacă n-are balta peşte, rămân fără obiectul muncii?

Contează doară să te îmbogăţeşti cât ai bate din palme fără scrupule şi prin orice mijloace.

În rest, Dumnezeu cu mila! Or, în această situaţie, combaterea dăunătorilor cu două picioare devine obligatorie şi e bine că în ultima vreme se întreprind raiduri de mare amploare în vederea stopării activităţii infracţionale a braconierilor. Tărăşenia ar fi însă ca nu cumva să se întâmple cum, din păcate, se petrec lucrurile mai peste tot în această ţară.

Cu alte cuvinte, în plasa oamenilor legii rămâne doar plevuşca, iar rechinii să-şi vadă în continuare, nestingheriţi, de afacerile lor de pescuitori în ape tulburi. Că, de, banul e ochiul dracului, iar icrele negre ori roşii sunt mult apreciate de feţele simandicoase. Pen’ că, se ştie, e doar la mintea cocoşului, obrazul subţire şi din braconaj se ţine…

Gogu Pintenogu’

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
757

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

424--horoscop-indian-apa.html

Horoscop indian - APA

Perioada: 10-19 februarie. Semn: masculin. Pietre preţioase: ametistul. Metal: plumbul. Culori: verde. Verb: a şti. Numere native: 9. Caracterizarea numerologică: 1, 7, 9. Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Vărsător; zodiac arboricol: Curmal. Compatibilitatea: zodiac indian: Elefant, Vier, Uliu, Caleaşca; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice): NU; compatibilităţi de rang II (mediocre): Taur, Rac, Balanţă, Vărsător; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): Smochin, Mesteacăn; compatibilităţi de rang II (mediocre): Plop, Castan, Măr, Scoruş, Curmal. Planete favorabile: Uranus, Neptun, Pluto, Mercur.

Solid ancorat în realitate, impresionează prin forţa pe care o emană, deşi nici aspectul său fizic nu este de neglijat.

Campion al speranţei, răzbătător, impetuos, dă impresia că are răspunsul potrivit pentru orice problemă, indiferent cât de dificilă este sau pare a fi. Din dicţionarul lui lipseşte cuvântul imposibil. Este capabil să-şi asume riscuri chiar şi atunci când toţi abandonează, întrezărind eşecul.

Cunoştinţele pe care le posedă, luciditatea analizelor, puterea de sinteză şi viteza de reacţie îi permit să ia decizii corecte chiar în condiţii de stres. Nu aşteaptă foarte mult pentru a pune în operă decizia aşa că, în cele mai multe cazuri, demersurile sale se finalizează cu succese răsunătoare. Şirul de succese îl transformă într-o persoană foarte orgolioasă şi mândră, căreia îi place să fie vizibilă în orice împrejurare.

Pentru majoritatea celor din anturaj reprezintă soluţia salvatoare, deoarece talentele de strateg, capacitatea de a pătrunde esenţa lucrurilor, versatilitatea intelectuală (trece uşor de la starea de contemplaţie la starea de acţiune dură şi surprinzătoare), optimismul funciar şi ambiţia se îmbină într-un tot, pe care ţi l-ai dori aliat, şi nu adversar.

Nu poate fi decât lider, poziţie în care ajunge de foarte tânăr, după care urmează o carieră plină de realizări emblematice, deşi finalul acesteia poate, uneori, să fie un mare eşec (depinde din ce parte a baricadei îl priveşti!). Oricum, în orice situaţie face istorie.

Apropiaţii (mulţi, deoarece succesele le împarte întotdeauna cu echipa), îl idolatrizează. Ştie cum să-i mobilizeze, cum să le transmită propriul entuziasm. Strateg desăvârşit, le cere doar viteză de reacţie. Pretinde ca sfaturile, sugestiile şi deciziile lui să fie ascultate (cu sfinţenie dacă se poate). In caz contrar devine irascibil, violent, iar jignirile lui, ucigătoare, pentru că, atunci când i se contestă autoritatea, reacţia lui este devastatoare.

Pierde de obicei pe mâna altora, iar atunci când pierde nu este capabil să-şi asume eşecul, preferând să-l ignore. Oricum, suma succeselor este astronomic mai mare decât suma eşecurilor, astfel că pentru memoria colectivă doar ultimul eşec este palpabil.

Atent cu imaginea publică, este sensibil la orice aluzie referitoare la persoana sa, suferind în tăcere în cazul în care percepţia publică îi este defavorabilă.

În dragoste este pasional, cu tentaţia cuceririi tuturor redutelor ce-i apar în cale, cu menţiunea că majoritatea acestora au porţile larg deschise, încă de la apariţia lui la orizont. Şi, chiar atunci când sunt ferecate, puterea lui de persuasiune este atât de mare încât nu există lacăt pentru care să nu găsească cheia potrivită.

Victoriile sale amoroase sunt rapide şi imprudente (soţia/amanta prietenului/ prietenilor, prietena soţiei, cumnata, soţia/amanta şefului etc.). Afectivitatea şi pasiunea pe care le alocă relaţiilor de scurtă durată sunt mimate şi superficiale, deoarece el este esenţialmente ataşat partenerului cu care face casă şi care este aproape întotdeauna prima iubire.

Element primordial, alături de pământ, aer şi foc, apa este puternic simbolizată şi metaforizată în majoritatea civilizaţiilor datorită faptului că omul a intuit că, în absenţa ei, nu există viaţă. Dacă adăugăm că stările ei de agregare (solidă, lichidă şi gazoasă), pot fi percepute în plaja simţurilor umane, avem un răspuns al omniprezenţei simbolului apei.

Raf Bandhi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
869
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Credinţa şi copiii

Dacă înainte de ’89 religia nu ocupa un loc de cinste în preocupările românilor, în prezent ne-am întors smeriţi la Dumnezeu şi am început să apreciem valoarea credinţei în viaţa noastră. Pentru că doar apropierea de Dumnezeu ne dă liniştea mult căutată, este bine ca sămânţa credinţei să fie sădită şi în sufletele copiilor noştri.

În ziua de astăzi, orele de religie din cadrul sistemului de învăţământ au rolul de a apropia copiii de Dumnezeu. Educaţia religioasă este suplimentată de preotul paroh, care are datoria de a-i învăţa pe cei mici respectarea prescripţiilor bisericeşti, dar este întregită şi prin intermediul părinţilor, care trebuie să-şi îndrume odraslele spre o conduită morală desăvârşită.

De aceea este bine ca, încă de la o vârstă fragedă, copiii să înveţe de la dumneavoastră cele mai simple şi frumoase rugăciuni.

Doar aşa îi vom ajuta să vadă lumea cu alţi ochi, o lume mai bună!

Înger, îngeraşul meu

Înger, îngeraşul meu
Ce mi te-a dat Dumnezeu
Totdeauna fii cu mine
Şi mă-învaţă să fac bine.
Eu sunt mic,
Tu fă-mă mare!
Eu sunt slab
Tu fă-mă tare!
În tot locul mă-nsoţeşte
Şi de rele mă fereşte!
Amin.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
665

˚Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

426--retete-de-primavara.html

Reţetă de primăvară

Chec din zahăr ars

Ingrediente: 1 pahar şi jumătate de zahăr pudră, 1 lingură de ulei, 1 ou, 400 g de făină, 1 vârf de cuţit de bicarbonat dizolvat în rom, zahăr vanilat.

O jumătate de pahar de zahăr pudră se topeşte la foc mic şi se stinge cu jumătate de pahar de apă. Compoziţia obţinută se lasă la răcit, după care se adaugă restul de zahăr, oul, uleiul şi făina, amestecată cu bicarbonatul. Ingredientele sunt mixate până se obţine o compoziţie omogenă. Se unge cu unt o formă de chec, se toarnă aluatul şi se coace la foc potrivit, până se rumeneşte uşor deasupra. Poftă bună!

Sfaturi naturiste

Dacă beţi zilnic o infuzie din busuioc veţi scăpa de balonări intestinale, infecţii urinare, dureri de cap, gripă sau diaree. Ceaiul din busuioc reduce şi stările de vomă şi creşte pofta de mâncare.

O cană de infuzie din frunze de păpădie băută pe stomacul gol are rolul de a curăţa toxinele acumulate în organism şi de a ne scăpa de surplusul de greutate. Un alt efect al acestei băuturi constă în faptul că tenul va deveni mai curat, iar rădăcina părului se va întări.

Consumat frecvent, ceaiul din salvie are rolul de a echilibra hormonii feminini şi de a-i ajuta pe cei care suferă de insomnii. Gastrita şi durerile abdominale pot fi combătute dacă veţi bea o cană de ceai din salvie cu 30 de minute înainte de masă. Această băutură are şi proprietatea de a păstra memoria intactă.

Trei căni de infuzie de sulfină, băute zilnic, ajută la tratarea cistitei şi dezinfectarea căilor urinare. Planta are şi rolul de a calma colicile intestinale.

Ceaiul de sunătoare este recomandat împotriva anxietăţii, isteriei şi a diferitelor nevroze. Astenia însoţită de insomnie poate fi tratată cu ajutorul acestei băuturi. Adolescentele îşi pot regla menstruaţia cu ajutorul a două ceşti de ceai de sunătoare consumate zilnic.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
646

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

427--mariana-tarca-comuna-mandra-judetul...

Din sat s-a întrupat vedeta…

Mariana Târcă, comuna Mândra, judeţul Braşov

Când era în teren făcea senzaţie cu pasele-i geniale ori cu execuţiile perfecte prin care făcea şah-mat apărările adverse. Acum e un antrenor valoros, graţie căruia Rulmentul Braşov se află în elita handbalulul feminin de pe bătrânul continent.

Vedeta naţionalei României din anii ’90, Mariana Târcă, a debutat în handbal la vârsta majoratului, la Rulmentul Braşov. Drumul spre echipa antrenată pe atunci de Remus Drăgănescu n-a fost deloc facil, aşa după cum avea ea să rememoreze. „Am început handbalul cu profesorul Marian Nicolae, care a insistat ca eu să practic acest sport, deşi pentru mine era destul de greu pentru că făceam naveta de la Mândra, comuna mea natală, la Făgăraş.

Dar poate acesta a fost şi motivul pentru care am reuşit. Am fost un copil trecut prin greutăţi, călit, dacă pot spune aşa. De exemplu, în vremea aceea nu aveam condiţiile pe care le au copiii din ziua de azi.

Aici mă refer la transport, echipament, la tot. Mergeam la şcoală cu un autobuz care circula doar dimineaţa şi seara. Aşa că de cele mai multe ori ajungeam să merg pe jos la antrenamente, indiferent de starea vremii. Vară, iarnă, pe ploaie, nu conta. Eu aveam în gând doar handbal. Aşa am început“.

Transfer la Oltchim, via Bacău

După un debut reuşit la Rulmentul, unde şi-a câştigat rapid rolul de titulară în primul 7, în 1984 Mariana Târcă s-a transferat la Ştiinţa Bacău, pe atunci echipa momentului în handbalul feminin românesc şi la care evoluau majoritatea componentelor echipei naţionale. „Am luat decizia de a accepta oferta lor pentru că Bacăul îmi oferea posibilitatea de a trece la alt nivel şi, în plus, am avut ocazia de a-mi termina studiile.

Deja eram o jucătoare cunoscută şi nu mai aveam nevoie de carte de vizită. Ca şi la Braşov, la Bacău am întâlnit un colectiv foarte bun pentru handbal şi un cadru foarte bun pentru a face performanţă. De altfel, de la Bacău a fost şi prima mea selecţie într-o echipă a lumii. Am fost prima româncă selecţionată.“

Patru ani mai târziu, Mariana Târcă devenea „diamantul“ Oltchimului din Râmnicu-Vâlcea, pentru ca după alţi patru ani Hagi din handbalul feminin românesc să semneze un contract cu Podravka Koprivnica, echipă la care, după propriile-i mărturisiri, s-a simţit cel mai bine. „Acolo m-am simţit extraordinar.

Pentru prima dată am fost convinsă că meritele mele ca jucătoare sunt răsplătite cu adevărat. Toată lumea de acolo încerca să mă facă să mă simt foarte bine, de la preşedintele clubului, care nu mi-a permis să îi vorbesc la plural, până la antrenor şi colegele de echipă“.

A reinventat Rulmentul

După naşterea fiicei sale, Sorina, actualul antrenor al Rulmentului a revenit pe teren. Simţise că nu-şi spusese încă ultimul cuvânt ca jucătoare. A plecat în Grecia, la clubul Artas, unde a evoluat trei luni, aducându-şi o preţioasă contribuţie la calificarea echipei elene în grupele Ligii Campionilor. Apoi a revenit în ţară, debutând cu succes ca antrenor.

După un titlu şi o calificare în finala Cupei Cupelor cu Oltchim în 2000, Mariana Târcă a devenit antrenoarea echipei la care a debutat: Rulmentul Braşov. Rezultatele nu s-au lăsat prea mult aşteptate.

În 2006, Rulmentul s-a impus în finala Challenge Cup, pentru ca anul acesta să aibă un parcurs impecabil în Cupa Cupelor, trofeu pe care ardelencele şi-l vor disputa pe 18 mai în finala cu norvegiencele de la Larvik. „De ce am ales Braşovul? În primul rând am vrut să vin acasă. Apoi îmi doream să pornesc cu o echipă mică".

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
2624

□

Comentarii

□

□

1. ana -- (14-March-2010)Mariana Tarca este antrenoarea mea.Ea vede handbalul dintr-un mod aparte.Nu este deloc dura din contra cand gresim ne explica ce am gresit. pot zie intr-o singura fraza ce ea este antrenorul care oricine s-i l-ar dori!!!

2. Nan Georgiana bin bod-Brasov -- (30-April-2010)Eu cred ca doamna Mariana Tarca este o antrenoare care stie sa antreneze o echipa dupa propile ei experiente.Ea le invata pe fetele de la handball sa sie cum sa gandeasca pe teren si in meci.

3. ion ion -- (1-October-2010)antrenoare slaba!!!!!!!!!!!!

4. ion ion -- (1-October-2010)sorin e mai antrenor ca ea,stie multe de cand juca el.......mariana nu poate si a intrat si in colaps financiar!!!!!!!!!!!!!!!!

5. cerbu mihaita -- (10-November-2010)URGENT PENTRU DOAMNA HANDBALULUI ROMANESC
Va rog,stati de vorba cu CRINA AILINCAI de la Zalau.Ea ar vrea sa joace la dvs,la Brasov!Detaliile le veti stabili cu Crina.

6. cosmin -- (13-February-2011)Respect Mariana Tarca si multumim pentru victoria cu Cetate Deva. Eu ca buzoian inca mai sper in salvarea echipei mele de la tretraogradare, pentru ca brasovul si-a aparat corect sansele. Jos palaria Mariana Tarca si mult succes pe viitor.

7. anonim -- (27-February-2011)Doamna Mariana Tarca , vreau sa va spun ca aveti o fata extraordinara . Am fost ieri la Ploiesti unde a avut Rulmentul Brasov meci si m-a uimit Sorina . Si nu numai pe mine . Felicitarile mele , sa fiti mandra ca aveti o fata ca ea . Nu am cuvinte . A avut cine sa o antreneze . Ma bucur ca echipa ei a luat locul I . Si dumneavoastra sunteti o handbalista de exceptie . Va urez succesc in continuare. Si eu as vrea sa fac handbal dar din cauza varstei (14 ani) nu stiu cate sanse am . Am inteles ca trebuia sa vin mai devreme . Oricum sunteti foarte buna . Si Sorina va mosteneste talentul .

8. Mariana -- (12-May-2011)falicitari sunteti tari,sa o tineti tot asa!!!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

428--alaturi-de-aliati-doar-pe-campul-de...

Alături de aliaţi doar pe câmpul de luptă

Confruntarea dintre statele beligerante în Primul Război Mondial nu a avut numai un caracter politic şi militar, ambele coaliţii angajând întreaga lor putere economică şi financiară. Paralel cu problemele încheierii păcii, un rol important l-au avut tratativele privind despăgubirile de război sau aşa-numitele restituiri şi reparaţii cuvenite victimelor printr-un organism special – Comisia de reparaţii –, unde România era reprezentată de Eugen Neculce şi savantul Danielopol.

Comisia a avut misiunea să examineze mărimea sumei pe care statele învinse urma să o plătească învingătorilor, capacitatea de plată a foştilor inamici, metodele, formele şi termenele de plată ale reparaţiilor rezultate în urma distrugerilor provocate de război.

Delagaţii români la lucrările „Comisiei de reparaţii“ au susţinut că statele inamice trebuiau să plătească în mod solidar valoarea despăgubirilor ce li se impunea.

În concepţia delegaţiei ţării noastre, caracterul solidar al acestei responsabilităţi decurgea din faptul că daunele provocate ţărilor învingătoare şi populaţiei civile constituiau rezultatul unor acte premeditate săvârşite în comun de ţările învinse.

Această solidaritate a răspunderii era, după cum declara Danielopolu, „conform tuturor principiilor de justiţie şi tuturor regulilor de drept.“ Mai mult, delegaţia română a susţinut că, la baza metodei de calcul a despăgubirilor, să fie aşezat şi principiul repartiţiei integrale a daunelor aduse ţărilor învingătoare.

Decizia a aparţinut marilor puteri

Dar, aşa cum era de aşteptat, ultimul cuvânt şi la această Comisie de reparaţii l-au avut marile puteri.

La 16 iulie 1920, în localitatea Spa, guvernele Angliei, Franţei, Belgiei, Italiei, Japoniei şi Portugaliei au semnat un acord prin care se stabileau sumele ce se vor primi ca reparaţii de la Germania. Franţa urma să primească 52%, Anglia 22%, Italia 10%, Belgia 8%, iar Japonia şi Portugalia 0,75%. Pentru Grecia, România, Jugoslavia au fost rezervate 6,5%.

Cota României din reparaţiile germane s-a stabilit, în final, la 1,1%. Până în 1925, România a primit din totalul reparaţiilor germane 38,95 milioane mărci aur, în timp ce despăgubirile prezentate de România Comisiei de reparaţii se cifrau la 31 miliarde lei aur, la care s-au adăugat emisiunea Băncii Generale în teritoriul ocupat de peste 2,1 miliarde lei aur, distrugerea industriei petrolifere, punerea în vigoare a prevederilor înrobitoare ale tratatului de la Bucureşti şi, nu în ultimul rând, pierderea tezaurului de la Moscova, garantat de aliaţi şi care era evaluat atunci la mai mult de un miliard de dolari aur.

Preţul biruinţei

La acestea se adaugă obligaţiile financiare care au fost impuse României sau care urmau să fie trecute în sarcina ei, între care aşa numita datorie de eliberare a stârnit cele mai vii proteste.

Aceasta însemna că ţările succesoare urmau să achite datoria externă a fostului Imperiu Austro-Ungar, valoarea împrumuturilor ca şi valoarea publică negarantată a Austriei, precum şi valoarea integrală a coroanelor – moneda naţională – care circulau pe teritoriile ce au revenit ţărilor învingătoare.

Aceste consecinţe au creat României ciudata ipoteză, spune Constantin Kiriţescu, de „stat creditor“ pe de o parte faţă de statele învinse pentru pagubele ce i-au fost pricinuite şi debitoare, pe de altă parte, atât faţă de statele învinse – prin obligaţii ale tratatelor – cât şi faţă de statele aliate prin datoriile contractate în timpul războiului, când pentru armamentul necesar achiziţionat din Franţa, Anglia, Statele Unite, Italia şi Belgia acestea s-au ridicat la peste două miliarde de lei aur.

Vrând-nevrând, România a acceptat să-şi ia asupra-şi datoriile ce-i reveneau ca sarcini derivând din eliberarea teritoriile sale pe baza tratatelor de la Saint Germain şi Trianon, dar a cerut, în mod constant, să se examineze şi să se rezolve, aşa cum sublinia Nicolae Titulescu, „în ansamblul său situaţia financiară şi economică pe care i-a creat-o războiul“.

Din păcate, o putem spune acum, la aproape nouă decenii de la încheierea păcii, obligaţiile pe care statele învinse le-au avut au fost îndeplinite doar parţial. La câţiva ani de la finalizarea războiului, Constantin Kiriţescu constată că Germania şi aliaţii săi nu şi-au îndeplinit obligaţiile.

„Între Anglia şi Franţa s-au ivit divergenţe adânci în ceea ce priveşte executarea obligaţiilor impuse Germaniei, ceea ce a încurajat-o pe aceasta să opună o rezistenţă din ce în ce crescândă. La rândul ei Societatea Naţiunilor Unite acordă Austriei un tratament privilegiat, iar Turcia a fost eliberată cu totul de plata oricăror despăgubiri.“

Consecinţele acestei politici nu vor întârzia să apară. În ceea ce o priveşte, România a reuşit în perioada care a urmat să se achite de obligaţiile care i-au fost impuse şi, ceea ce este important, să se înscrie cu realizări deosebite pe toate planurile în concertul ţărilor europene.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
637

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

OGRADA CU „SEMNE“ CASA (III)

Simbolistica arhitecturii casei

Forma pătrată/cubică a casei preia întreaga simbolistică a cifrei patru, acea cifră care fixează spaţiul şi volumele construite de om.

Pătratul este antidinamic şi simbolizează oprirea, clipa smulsă scurgerii timpului, de aceea casa apare ca o firească expresie a opririi timpului, între naştere şi moarte. Forma rotundă fiind atribuită universului divin, forma pătrată va deveni astfel simbolul universului antropic. Casa-dreptunghi reprezintă o dezvoltare, rezultată prin asocierea mai multor pătrate în plan orizontal şi/sau în plan vertical, dreptunghiul preluând întreaga valoare simbolică a pătratului.

Principiul de bază arhitectonic al casei se supune unei împărţiri trinitare: fundamentul sau fundaţia, spaţiul de locuit generat de pereţi şi acoperişul, care corespund lumii divinităţilor subpământene, lumii oamenilor (supraterană) şi lumii divinităţilor cerului.

Legătura dintre divinităţile subpământene şi cele celeste este asigurată de stâlpul casei. Element arhitectonic al structurii de rezistenţă (susţine şarpantele acoperişului), în plan simbolic reprezintă axul lumii (axis mundi) şi se constituie drept cale de comunicare privilegiată între divinităţile asociate casei.

Prin poziţionarea la intersecţia diagonalelor, ţintind zenitul, stâlpul casei devine centrul universului familial. Este de presupus că expresia „bărbatul este stâlpul casei“ (în prezent doar cu conotaţie ironic-licenţioasă) a avut odinioară, şi la noi, valoarea magico-simbolică pe care o mai are în alte culturi.

Dacă stâlpul casei asigură comunicarea dintre divinităţile care populează lumile mitice ale universului familial, comunicarea omului cu acestea se face prin foc, materializat constructiv prin vatră. În majoritatea credinţelor şi dogmelor religioase focului i se recunoaşte originea divină, iar atributul fumului (vezi fumigaţiile cu tămâie, smirnă, mirt etc.) de vehicul al dorinţelor şi rugilor oamenilor este universal.

Acoperişul, ca element arhitectonic, are tradiţional trei materializări constructive: platforma, acoperişul cu secţiune triunghiulară şi cupola, fiecare la rândul ei cu simbolistică bine definită.

- Platforma, specifică zonelor aride, reia, pe plan superior, podeaua/pământul, iniţializând un nou spaţiu, un nou început, în comuniune directă cu divinitatea.
- Acoperişul prismatic sau piramidal, cu secţiune triunghiulară, specific zonelor cu ploi abundente, nu este numai o rezolvare constructivă în vederea îndepărtării rapide a apei pluviale, ci şi o personificare a triadei elementare a universului (apă – aer – foc/duh/voinţă divină), prezentă în aproape toate miturile creaţiei şi simbolizată prin triunghi.
- Bolta emisferică (acoperişul rotund), apărută din motive tehnologice mult mai târziu, consolidează dimensiunea simbolică a acoperişului ca substitut al bolţii cereşti şi ca element arhitectural alocat divinităţii.

Coroborând simbolistica amplasării casei în plan orizontal (pe axa E-V/N-S) cu simbolistica dezvoltării ei în plan vertical, vom avea o imagine completă a complexităţii simbolice şi a dimensiunilor mitice care îi sunt alocate. În civilizaţia rurală română (patriarhală prin excelenţă) construirea unei case este probabil consecinţa unui ancestral ritual de confirmare socială a bărbatului, ajuns până la noi nedeformat în valoarea lui spirituală şi etico-morală prin expresia: „Cine nu ridică o casă, nu sădeşte un pom şi nu face un copil nu-i om“.

A.F. BADIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
1132

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

43--calvarul-unui-cioban.html

Calvarul unui cioban

Mă numesc Olariu Cristian, am 36 de ani, sunt din comuna Forotic, judeţul Caraş-Severin şi mă ocupam până nu demult cu creşterea oilor, adică eram cioban.

Scriu aceste rânduri cu deosebită tristeţe şi doresc să precizez că planurile pe care mi le făceam în 2006 s-au năruit, alegându-se praful de ele.

În toamna anului 2006 eram în atenţia celor de la OJCA Caraş-Severin, deoarece am accesat un proiect cu finanţare europeană şi reuşisem să semnez contractul cu Agenţia SAPARD pentru cofinanţarea construcţiei fermei de oi pe care am vrut să o realizez.

Deşi SAPARD-ul a semnat contractul cu mine, Banca Carpatica, care a promis finanţarea proiectului eliberându-mi scrisoarea de confort, nu a binevoit să-şi ţină promisiunea.

După semnarea contactului cu agenţia SAPARD am mers la Banca Carpatica pentru finanţare, iar agentul de credite, Pavel Cocora, care ne asigurase că banca ne sprijină, ne-a anunţat că nu are de unde să ne dea bani cu dobândă de 5%, pentru că s-au terminat.

Dar tot acelaşi angajat al băncii ne-a informat că ne facilitează un credit cu dobânda la zi, de 13,5% pe an, fără nicio problemă, depinde doar de mine să accept şi să vreau să plătesc ratele. Această „îndurare“ a băncii ne-a costat în final peste 20.000 lei noi, bani munciţi şi câştigaţi din greu de mine şi familia mea, dar încasaţi de statul român prin reprezentanţii săi.

La începutul anului 2007, am căutat finanţare la toate băncile care au derulat programul Fermierul, dar nimeni nu m-a băgat în seamă. Mai rău, cei care îmi promiseseră ajutor şi consiliere până la terminarea proiectului au început să mă cam uite. Domnii de la Consultanţa Agricolă erau cam stânjeniţi când mergeam pe la ei să le cer sfatul, iar doamna arhitect Laura Sima, cea care a întocmit proiectul, se făcea că nu mă mai cunoaşte.

În acest mod au trecut primele cinci luni ale anului 2007. În luna mai, am auzit că se va face o suplimentare de fonduri de către Guvern. Auzind aceasta, am mers într-un suflet la OJCA Caraş-Severin şi mi s-a confirmat că vor veni oarece fonduri şi mi s-a mai spus să iau legătura cu banca.

Aşa că m-am dus tot la Banca Carpatica, unde aveam depus dosarul de acreditare. Aici am luat legătura cu Pavel Cocora, agentul de credite, care mi-a spus că banca are banii şi că trebuie să-mi reactualizez anumite acte pe care să le aduc la bancă în cel mult 5 zile, deoarece în termen de 2 săptămâni primim banii, fără nicio problemă.

Bucuroşi şi cu multe speranţe, am reactualizat toate actele cerute şi la cinci zile m-am dus personal la bancă. Din păcate, speranţele au fost deşarte, deoarece de joi şi până marţi situaţia s-a schimbat cu 180°, cum spunem noi, românii. Adică acelaşi Pavel Cocora, care îmi dădea banii joi, marţi nu mai avea bani de dat, doar dacă eu aş fi depus la bancă 200 de milioane lei vechi, sumă de coparticipare, spunea dumnealui, altfel nu aş avea nicio şansă să primesc banii.

Acelaşi angajat al Băncii Carpatica mi-a mai spus că suma pe care o solicitam eu, adică 67.000 de lei noi, era nesemnificativă pentru bancă, deoarece înaintea mea erau persoane care aveau proiecte cu sume mult mai mari şi care trebuiau rezolvate.

După aceste discuţii cu banca am mai încercat să negociez rezolvarea finanţării, dar fără niciun rezultat.

Am rămas cu impresia şi mi s-a sugerat de anumiţi prieteni că doar „şpaga“ ar fi putut rezolva problema, dar eu nu am vrut să uzez de aceste mijloace.

În aceste condiţii, am fost nevoit să renunţ la realizarea proiectului de a construi ferma de oi.

Acest fapt a avut repercusiuni grave asupra mea. Până la urmă, am fost nevoit să-mi vând toate oile pentru ca familia mea să nu se destrame.

La toate acestea se adaugă amărăciunea unei neîmpliniri cauzată de alţii, fără ca eu să fiu vinovat.

Adresându-mă revistei „Lumea Satului“ sunt conştient că vă este greu să mă ajutaţi. Doresc totuşi să-mi daţi posibilitatea să adresez o întrebare: Cine poate trage la răspundere Guvernul României, care practic s-a jucat cu banii mei şi care este singurul câştigător de pe urma acestui proiect, îndemnându-mă să investesc bani munciţi din greu în vorbe goale ca programul Fermierul?

Aş dori, dacă se poate şi aveţi posibilitatea, să-i puneţi în faţă atât domnului Flutur („genial“ fost ministru al agriculturii), cât şi actualului domn prim-ministru Tăriceanu, sub a cărui oblăduire s-a copt, marea strategie a acestui program. Vă mai rog, dacă e posibil, să le prezentaţi cazul meu şi să le cereţi o părere despre cele mai sus arătate, spunându-le că aşa sunt trataţi oamenii care vor să facă ceva în România, pe muncă cinstită.

Cu stimă, Cristian Olariu, fost cioban

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
833
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

430--sfintii-imparati-constantin-si-elen...

Imprimati articolulSfinţii Împăraţi Constantin şi Elena

În ziua de 21 mai, atât biserica ortodoxă, cât şi cea romano-catolică îi sărbătoresc pe Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena.

Constantin cel Mare (306-337 d. Hr.) a rămas în istoria umanităţii ca fiind împăratul roman care a acordat libertate creştinismului. În anul 313, prin Edictul de la Milano, Împăratul Constantin transformă creştinismul într-o religie legală şi îi sfătuieşte pe romani să adopte această credinţă.

Sub conducerea sa au fost luate o serie de măsuri favorabile Bisericii, iar sistemul legislativ s-a modificat: au dispărut pedepsele foarte aspre, viaţa deţinuţilor s-a îmbunătăţit, eliberarea sclavilor a fost simplificată. El este cel care a modificat legea astfel încât săracii, orfanii sau văduvele să fie protejaţi.

Mama sa, Elena, la fel de evlavioasă, este cea care a scos la lumină lemnul Sfintei Cruci de pe Golgota. Ea şi-a susţinut fiul şi l-a încurajat să construiască o nouă capitală a Imperiului, Constantinopol (oraşul lui Constantin).

În România, numele de Constantin sau Elena s-au „împământenit“, fiind considerate nume tradiţionale româneşti. Aşa că, dacă aveţi printre apropiaţi, rude, prieteni sau colegi cu aceste nume, nu vă rămâne decât să vă pregătiţi de petrecere. La mulţi ani!

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
683

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

431--penticostarul-sarbatoarea-biruintei...

Penticostarul – sărbătoarea biruinţei împotriva păcatului

Fiecare dintre cele trei perioade sau faze ale anului bisericesc are în centrul ei un moment liturgic, către care gravitează toate celelalte sărbători ale ei, şi anume: Octoihul are ca sărbătoare centrală (culminantă) Naşterea Domnului, urmată de Bobotează; Triodul culminează cu Vinerea Patimilor; Penticostarul se începe cu Paştele şi se încheie cu Rusaliile (Pogorârea Sfântului Duh), cele mai mari sărbători ale creştinătăţii răsăritene. Aceste perioade reînnoiesc sau comemorează anual o anumită latură sau parte din viaţa şi activitatea Mântuitorului.

Timpul Penticostarului ţine de la Duminica Paştilor până la Duminica I-a după Rusalii sau a Tuturor Sfinţilor (total opt săptămâni). Perioada Penticostarului reprezintă şi celebrează timpul dintre Înviere şi Înălţarea în slavă a Domnului, urmată de pogorârea Sfântului Duh şi întemeierea Bisericii creştine; ea sărbătoreşte (comemorează) pe Iisus Cel slăvit si transfigurat, de după Înviere, sau pe Mântuitorul ca împărat şi întemeietor al Bisericii Sale. E deci perioada biruinţei asupra păcatului şi a morţii, vremea triumfului şi a bucuriei pascale, care urmează după vremea de luptă cu păcatul, de întristare şi de pocăinţă.

Odată cu învierea întregii naturi din moartea de peste iarnă, odată cu bucuria ce însoţeşte trezirea la viaţă şi vieţuirea din belşug, Biserica se deşteaptă la o altă viaţă, se trezeşte la bucuria pricinuită de zdrobirea morţii prin învierea Mântuitorului, la bucuria împreună-locuirii cu Hristos în Sfântul Duh, pusă în lumină de întregul Penticostar.

Tradiţii şi obiceiuri legate de Săptămâna Luminată

Prin Învierea Domnului nostru Iisus Hristos din morţi cei din popor cred că raiul se deschide tuturor sufletelor reţinute în prinsoarea iadului începând de la Adam şi până la venirea Mântuitorului şi rămâne deschis de la Înviere până la Duminica Tomii.Lunea Albă.

În unele zone se consideră că prima luni de după Paşti, numită şi Lunea Albă, este ziua tuturor sfinţilor şi o mare sărbătoare. Nu se lucrează, fiind pericol mare de boli. Este timpul prielnic ritualurilor de tot felul. Se merge cu pasca mai întâi la rudele foarte apropiate. Astfel, merg mai întâi copiii la părinţi şi finii la naşi. Pe lângă pască se mai aduc ouă roşii, cozonac, vin sau slănină. Pentru a avea un an roditor, mai mulţi tineri strânşi la un loc îl aleg pe unul dintre ei să fie „plugar“.

Oloagele.

Cele nouă zile de marţi de după Paşti mai poartă în popor numele de „Oloagele“. Aşa cum le este şi numele, aceste zile constituie un mare pericol pentru cei care se hotărăsc să muncească pe câmp. Pe lângă faptul că nu vor avea recolte bune, fiind lovite de insecte, se vor accidenta grav, rămânând pociţi. Multe farmece sunt eficiente dacă se foloseşte sarea pusă în foc în prima marţi de după Paşti.

Joile Domneşti.

Nouă la număr, sunt respectate cu stricteţe de multă vreme, putând aduce inundaţii şi furtuni însoţite de trăsnete şi fulgere. Povestea spune că, atât timp cât se ţine fiecare zi de joi din cele nouă, duhurile cele rele nu mai au cum să facă piatra şi atunci ogoarele sunt iertate.

Vinerea Scumpă.

Prima vineri de după Paşti contrastează puternic cu Vinerea Neagră, cea a Răstignirii Domnului. Numită şi Vinerea Scumpă, este ziua în care viaţa ţâşneşte din adâncuri prin intermediul apei. Începând cu Vinerea Scumpă, se dă dezlegare la ploi. Oamenii scot icoanele din biserică, iar preoţii fac slujbe pe câmp pentru ca ploaia să se abată şi pe meleagurile lor. Iar pentru a-şi atrage bunăvoinţa lui Dumnezeu, creştinii cinstesc această zi mergând la biserică şi rugându-se.

Octavian GOGA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
1085

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

432--petrica-matu-stoian-un-artist-ragic...

Petrică Mâţu STOIAN, un artist „răgicat“ prin muncă

Din zestrea folclorului românesc

În această rubrică, pe care o dedicăm iubitorilor de folclor, continuăm să prezentăm artişti consacraţi din muzica populară românească. Veţi afla amănunte mai puţin cunoscute din cariera acestora. În plus, vă punem la dispoziţie versurile unor cântece de succes şi o parte din partitura acestora.

Petrică Mâţu Stoian este dominat de gustul şi bunul simţ al omului de la munte. Nepot al renumitei interprete Domnica Trop, de la care a preluat o parte din cântece, Petrică este un păstrător al folclorului autentic mehedinţean, din zona de interferenţă cu Banatul de Munte şi cu Gorjul din zona Tismana. Mai apoi, a intrat în intimitatea folclorului românilor din Valea Timocului – Serbia, de unde a preluat „Balada copilului sărac“ şi o serie de cântece de dragoste în care se adună deopotrivă doruri şi dureri şi, ca într-o poveste de demult, se împletesc cu foşnetul pădurii şi cu murmurul apei de izvor.

Petrică Mâţu Stoian a cucerit publicul cu glasul său molcom, dar bărbătesc, şi cu vorba îndulcită ca-n Mehedinţi, care dă parcă mai multă frumuseţe textelor. Melodiile sale sunt adresate omului de rând – cântece de veselie, de înstrăinare, tradiţii de nuntă („Însoră-l, nu-l mai lăsa“ şi „Joacă hora pe câmpie“), ritualuri de înmormântare („Hora de pomană“ şi „Pământe, face-te-ai tină“) şi multe doine, care i se şi potrivesc în voce.

Petrică Mâţu Stoian s-a născut la 18 septembrie 1960 în cunoscuta zonă folclorică Izverna - Plaiul Cloşanilor din judeţul Mehedinţi, dar a apărut târziu în luminile rampei pentru că, spune el într-un cântec: „Eu am fost copil sărac/Prin muncă m-am răgicat.“

Răsplata muncii

În 1993 câştigă Premiul I la Festivalul „Maria Lătăreţu“ din Târgu-Jiu şi Premiul I la Festivalul „Cântecele românilor de pretutindeni“ din Drobeta-Turnu Severin.

– Petrică, îmi amintesc că pe scena Festivalului „Liviu Vasilică“ ai spus ceva… lumea a râs… mie mi-a plăcut! Ţi-aminteşti?! Citez: „…ca să-i liniştesc pe concurenţi, eu nu am luat pe scena aceasta sau pe alte scene de concurs decât Premiul de Popularitate.“

– Aşa este! Aproape întotdeauna am luat Premiul de Popularitate. Asta nu m-a împiedicat să fiu ceea ce sunt. S-a întâmplat la Alexandria, la Buzău, la Bacău. Gândeşte-te! Timp de zece ani la mine, în Mehedinţi, nu am luat niciun premiu important. După 10 ani poate, li s-a făcut milă de mine. Nu ştiu! Specialiştii din juriul format din Gheorghe Oprea, Gruia Stoia şi Steluţa Popa au decis să-mi acorde, în sfârşit, Marele Premiu. Şi, să ştii, că începusem să fiu popular.

– Care e premiul tău cel mai important?

– Păi, cel pe care l-am primit în 1994 la „Topul topurilor“ de la Societatea Română de Radio; el m-a consacrat şi m-a aşezat definitiv în inima iubitorilor de cântec popular. E drept însă că pregătirea pentru acest premiu mi-a făcut-o emisiunea Tezaur Folcloric de la TVR, dar şi emisiunile postului de radio Antena Satelor. Sunt două puncte de referinţă, care m-au ajutat să devin „popularul“ de acum.

„Am cântat şi voi cânta de toate“

– Mi-ai mai spus, într-o împrejurare, că a venit timpul „să cânt şi pentru public, nu numai pentru specialişti“. Ce vrea să însemne asta?

– Ce se înţelege! Vreau să cânt pentru vremurile pe care le trăim – viaţa de zi cu zi, evident, păstrând specificul cântecului popular, folosind limbajul versului popular. La urma urmei, ăsta-i folclorul! Oamenii cultivă pruni ca să facă şi ţuică, oamenii intră în relaţii de toate felurile… şi aceste fapte trebuie povestite undeva, în cazul nostru în cântecul popular. Am cântat de toate – cântece de drag, de joc, de înstrăinare; am cules folclor, l-am pus cum trebuie în cântec şi aşa am şi creat.

– Câte albume de muzică ai?

– 16! Ultimul l-am lansat de curând, în Vinerea Mare a Paştelui, la Teatrul Naţional din Craiova. Poartă titlul „M-aş duce unde mi-e dor“ şi este realizat cu Orchestra „Mugurelul“ de la Chişinău, condusă de maestrul I. Dascălu. Sper să fie extrem de popular. M-am străduit să surprind din nou realitatea satului românesc, cu rele şi bune.

Tudor Ene şi Aurora Dumitrescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
5107

□

Comentarii

□

□

1. stela cojocaru -- (9-January-2011) Asculta Petrica sa iti dea D-zeu sanatate si sa iti tina vocea de aur pe care o ai si de aici incolo pana la 100 de ani, ca esti cel mai valoros artist . Cand tu canti uit de toate .(stop mi sa ars mancare) Te iubim PETRICA .

2. popaolimpia -- (14-January-2011)de ce nu a-ti scris ceva si de sotia d-lui petrica mitu stoian va rog poate scrie-ti chiar ne intereseaza sa stim totul despre artisti nu numai cu ce se imbraca si cite haine are

3. Tanase Maria -- (10-May-2011)esti cel mai iubit cantaret din severin tu si enceanu fiti cei mai tari si prieteni de sprit, va iubescu, vin si eu pe la ranca.

4. tereza -- (30-December-2011)ascultati domnule Petrica de ce nu ne spuneti nimik despre sotia dv.ne intereseaza incercati sa lasati anunturi in legatura cu sotia si familia dv

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

433--oameni-care-au-facut-istorie-nicola...

Oameni care au făcut istorie - Nicoale I. CERNESCU > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOameni care au făcut istorie

În acest număr, Nicoale I. CERNESCU

La numai 21 de ani, N. Cernescu era unul dintre cei mai valoroşi studenţi ai Facultăţii de Ştiinţe din Universitatea Bucureşti, obţinând licenţa în ştiinţe fizico-chimice în 1925. După absolvire, tânărul fizico-chimist a fost angajat la secţia de agrogeologie din Institutul Geologic al României, unde a lucrat sub conducerea profesorului T. Saidel, iar apoi cu P. Enculescu şi Em. Protopopescu-Pake.

Între anii 1929-1931 N. Cernescu a parcurs studii de doctorat la Şcoala Politehnică Federală din Zürich, de unde s-a întors la Institutul Geologic, desfăşurând o activitate rodnică, recunoscută. În anul 1949 a primit premiul Emil Racoviţă acordat de Academia RSR. În anul 1948 a fost numit profesor la Catedra de pedologie a Institutului Agronomic Nicolae Bălcescu din Bucureşti. În anul 1955 Academia Română l-a primit ca membru, activând în Secţia de ştiinţe agricole.

Profesorul N. Cernescu a fost o personalitate atât de respectată şi preţuită de colegi, încât după 6 ani de la deces urmaşii i-au publicat lucrările într-un volum de Opere alese de un nivel editorial academic.

Una dintre temele preferate de chimia solului, urmărită mulţi ani de N. Cernescu, a fost aceea cu referire la substanţa organică.

Pentru meritele sale ştiinţifice, N. Cernescu a fost ales membru al Societăţii Internaţionale de Ştiinţa Solului şi a fost secretar al Societăţii Naţionale de Ştiinţa Solului. A reprezentat ţara cu lucrări remarcabile la conferinţe internaţionale de chimia şi cartografia solului.

S-a stins din viaţă în anul 1967.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
763
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

434--ce-mai-faceti-domnule-victor-neagu....

Ce mai faceţi, domnule… Victor Neagu? > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Ce mai faceţi, domnule… Victor Neagu?

După absolvirea Facultăţii de Mecanizare a Agriculturii în anul 1970 devine şi inginer economist prin studiile făcute în cadrul Institutului Politehnic Bucureşti, iar în anul 1979 obţine titlul ştiinţific de inginer, doctor în domeniul mecanizării agriculturii.

După absolvirea facultăţii este încadrat ca asistent universitar (1960-1962) şi apoi până în anul 1969 lucrează în unităţi SMA, având succesiv funcţiile de inginer-şef şi director.

Dovedindu-se un bun manager, este promovat în funcţia de director al Centrului naţional de perfecţionare a cadrelor din sectorul de mecanizare.

A colaborat la 9 lucrări de cercetare, a elaborat 41 de lucrări ştiinţifice şi este autor a 9 invenţii.

Este membru de onoare al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“.

T.M.: Care dintre funcţiile exercitate v-au marcat mai mult?

V.N.: Încă din 1970 am început şi nu am întrerupt, practic, activitatea de perfecţionare, instruire, extensie.

În anul 2002 am înfiinţat Societatea Agri-Expert Training Center împreună cu salariaţii Centrului de Perfecţionare Ştefăneşti. Astăzi ne desfăşurăm activitatea în laboratoare îmbunătăţite, săli mai bine dotate, birouri la nivelul anului 2008.

Suntem autorizaţi ca formatori de către Consiliul Naţional de Formare Profesională a Adulţilor, ştiind că investiţia în educaţie conduce la dinamizarea profesională şi la mobilitatea angajaţilor.

Având o îndelungată activitate în perfecţionare şi, evident, contacte permanente cu zona rurală, după mai multe experimente am lansat conceptul „la ei acasă“, care aduce ştiinţa, noutăţile la agricultor acasă.

Se vorbea în altă epocă de înfiinţarea unor noi locuri de muncă, dar azi ar fi mai potrivit să creăm urgent muncitori pentru locurile de muncă existente. De aceea este nevoie de training-uri la locul de muncă şi să abordăm cu toată seriozitatea conceptul „la ei acasă“.

Noi ne adresăm unui public adult, matur şi mai ales avizat şi motivat să înveţe, ne deplasăm la el şi venim în întâmpinarea economiei sale de timp, ştiind cât de preţios este acesta în agricultură şi ce consecinţe aproape irecuperabile ar fi dacă anumite lucrări nu se efectuează chiar la ore precise (hrănirea animalelor, mulsul, evacuarea gunoiului şi multe altele).

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
1061

☐

˚ Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

435--premiera-industriala.html

Premieră industrială

În luna aprilie, SC INOX SA a organizat la sediul său din comuna Măgurele „Ziua Porţilor Deschise“, prilej de a lansa pe piaţă un nou concept: instalaţiile mobile şi fixe pentru muls ovine şi caprine. La această manifestare au participat reprezentanţi ai MADR, APRIL precum şi o serie de crescători de oi din judeţele Tulcea, Argeş, Sibiu, Constanţa şi Suceava.

Prin aceste utilaje SC Inox SA încearcă să ofere soluţii pentru creşterea calităţii laptelui, competitivităţii fermierilor şi promovării brânzeturilor tradiţionale. „Cu ajutorul acestor platforme de muls, producătorii vor obţine un lapte confort care va fi acceptat pe orice piaţă şi de orice procesator şi vor reduce substanţial cheltuielile cu forţa de muncă“, declară Dan Danet, director de dezvoltare al SC INOX SA.

Fermierii s-au arătat foarte interesaţi, singura îngrijorare a lor fiind modalitatea prin care vor reuşi să se doteze cu asemenea utilaje. „Oile se adaptează, nu asta e problema, dar trebuie să fim şi noi stimulaţi ca să ne putem dezvolta“, a spus unul dintre crescătorii prezenţi.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
674

www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dimensiunea etnică a Dobrogei

Diversitatea etniilor, a graiurilor, a credinţelor, pacea socială bazată pe concordie şi toleranţă, iată, în câteva cuvinte, faţa frumoasă şi unică a Dobrogei. Pentru cei care nu cunosc îndeajuns modelul interetnic dobrogean, deschidem cu bucurie poarta satelor, unde mai mult ca oricând înfloresc grădinile sufletului.

Sărbători sfinte, datini străvechi, momente magice se petrec acum, pretutindeni în satele dobrogene, în şcoli şi în casele celor care au trecut de prima tinereţe. Elevii care au norocul să aibă dascăli cu vocaţie reconstituie obiceiuri aproape uitate, cu migala restauratorilor de icoane. Suntem în plină olimpiadă a căutătorilor de comori! Chiar şi în cele mai uitate locuri, unde uliţe, case şi acareturi sunt în ruină, unde există şcoală există şi o şansă pentru tradiţie, pentru nemurirea ei.

Fântâna-Mare, de pildă, este un sat în care majoritatea locuitorilor sunt musulmani.

Într-un sat turcesc perfect conservat, unde singurul element de contemporaneitate şi civilizaţie este şcoala, recent refăcută, copiii au învăţat şi sărbătoresc cu sfinţenie Nevruzul, cea mai veche sărbătoare a lumii turce. Semnificaţia Nevruzului este de zi nouă, de primenire a sufletului şi a caselor.

La începutul lunii mai, copiii au petrecut, alături de părinţi, dar şi de dascălii lor, HIDIRLEZUL, o sărbătoare care uneşte comunitatea, o face mai trainică şi mai puternică.

Vorbind despre dascăli, despre extraordinara lor implicare în păstrarea tradiţiilor, se cuvine spusă şi povestea casei tătăreşti din localitatea Cobadin. Educatoarea Seidali Zulfie a transformat casa bunicilor ei în muzeu. A adunat acolo obiecte tradiţionale, a reconstituit perfect o locuinţă specifică pe care a numit-o Zulfie Totay. Ei bine, în căsuţa aceasta copiii de tătari, români, rromi, bulgari se întâlnesc în diferite ocazii şi se întrec în cântece şi dansuri originale învăţate la şcoală...

Undeva, în judeţul Tulcea, în localitatea Jurilovca, sat cu populaţie de etnie ruso-lipoveană, sau la Slava Rusă, Slava Cercheză, copiii cunosc la perfecţie toate obiceiurile. Vorbesc cu multă plăcere despre Masleniţa (Săptămâna untului) care se ţine înaintea începerii postului Paştelui, despre Duminica binecuvântării când cei tineri merg prin casele rudelor vârstnice pentru a le saluta şi a le cere iertare.

Ar fi de povestit şi despre grija profesorilor din localitatea Greci pentru ca elevii lor să înveţe dansurile tradiţionale italieneşti, a celor din localitatea Sulina, care i-au învăţat dansurile greceşti, despre profesoara Gabriela Barbu din Constanţa, care a descoperit în satele din nordul Dobrogei un străvechi obicei românesc, Lăzărelul, aproape uitat de populaţia vârstnică, dar readus de copii pe scena şcolii.

Anul European al Dialogului Intercultural este un bun prilej de a prezenta aceste tradiţii, de a le reda strălucirea, dar şi de a omagia delicata trudă a dascălilor de la ţară care i-au învăţat pe copii... neuitarea.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:

1024

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

437--obstea-din-dracsani-la-cedo.html

Obştea din Drăcşani, la CEDO! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulObştea din Drăcşani, la CEDO!

Cu circa un an în urmă, consemnam în paginile revistei noastre victoria repurtată de membrii Asociaţiei „Obştea de cumpărare a lacului Drăcşani“ – Botoşani cărora, după ani îndelungaţi de procese, li s-a atribuit dreptul de proprietate asupra acestui luciu de apă cumpărat de înaintaşii lor în 1925, odată cu o importantă suprafaţă de teren arabil şi pădure.

Dar bucuria celor 180 de membri ai asociaţiei, mai toţi bătrâni şi bolnavi, a fost scurtă. Tribunalul Botoşani a hotărât ca, în locul lacului Drăcşani, asociaţia să primească 700 ha de teren în alte locaţii. Hotărârea, conform căreia nu li se va restitui proprietatea la care aveau dreptul în calitate de urmaşi ai acelora care au cumpărat iazul, i-a nemulţumit profund pe oamenii. Ei luptă din 2001 cu SC Piscicola, unitate care a concesionat luciul de apă de la Agenţia Domeniilor Statului.

„Nu ne-am lăsat, ne-a spus indignat unul dintre membrii asociaţiei, am dat în judecată Comisia Judeţeană de Fond Funciar. Au urmat ani îndelungi de apariţii în faţa instanţelor şi bani cheltuiţi din puţinii pe care-i avem ca pensionari, în timp ce Piscicola, la care sunt acţionari persoane importante din Botoşani, obţine venituri din proprietatea altora.“

În consecinţă, membrii asociaţiei au hotărât să atace decizia megistraţilor botoşăneni la Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

„Nu vrem nicio ofertă, nu vrem nicio despăgubire, a declarat Mihai Popa, preşedintele Obştei Drăcşani, lucrăm acum la materialul pentru CEDO unde contestăm această hotărâre nedreaptă a Tribunalului Botoşani“.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
769
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

438--lacrimi-de-dragoste-in-luna-mai.htm...

Lacrimi de dragoste în luna mai

Dintre lunile primăverii, una mai frumoasă ca alta, se cuvine să observăm că, pentru acest complex fenomen care este agricultura, lunile aprilie şi mai sunt decisive pentru tot ce urmează să aducă un întreg an agricol. Dacă vreţi, lider al dorinţelor noastre, al speranţelor şi al împlinirilor noastre.

Spun aceste lucruri pentru că în cele două luni se seamănă cele mai mari suprafeţe de prăşitoare, care înseamnă de fapt mălaiul şi uleiul nostru, carnea, ouăle, laptele şi derivatele lui, mă rog, tot ce reprezintă energia dătătoare de viaţă!

Nu pot să nu mă gândesc la cei care înfăptuiesc această minune îmbrăcând cu grijă părintească pământul cu verdele florii-soarelui, al porumbului şi al soiei, ca să amintesc numai culturile ce acoperă aproximativ 3.500.000 ha.

Mă gândesc, de peste cincizeci de ani, că de fapt Dumnezeu a înzestrat ţăranul român, pe lângă putere şi înţelepciune, şi cu mult suflet. În toţi aceşti ani a fost lesne de observat latura frumoasă a ţăranului şi… martor mi-e cerul şi pământul că prima udare, dătătoare de viaţă pentru seminţele folosite acum, în primăvară, an de an, a fost cea din lacrimile de dragoste pornite din inima mare cu care acesta şi-a însoţit cu speranţă toate boabele în pământul reavăn!

Şi… sunt sigur că a doua udare a seminţelor a fost o combinaţie sine qua non între roua dimineţilor de primăvară şi sudoarea frunţilor brăzdate adânc de grijile şi eforturile ţăranilor şi nu numai, cu care aceştia înnobilează roadele câmpului din toate timpurile!

M. Pătru Dormărunt

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
663

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

439--vis.html

VIS > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulVIS

Se făcea că se-ntorsese tata din război.
Ce bucurie era-n casă la noi!
Dar el s-a dus întâi în staul la boi,
Să vadă dacă mai au în iesle trifoi,
Dacă nu s-a topit coasa de dorul lui,
Tot aşteptându-l atârnată-n cui,
Dacă mioarele au urcat la stână,
Dacă apa e tot limpede-n fântână,
Dacă pomii au prins roade pe ram,
Dacă muşcatele au înflorit la geam,
Dar câte n-a vrut să mai vadă
După anii de front şi corvoadă...
Mama i-a pus ce-avea mai bun pe masă,
Mulţumindu-i Domnului că l-a adus sănătos acasă!
...Apoi se făcea că dintr-o creangă de sânger
A coborât în odaia noastră un înger,
I-a luat pe amândoi de mână şi s-au tot dus...
Spre Ţara de Dincolo, spre Cel de Sus.

....

De-atunci tot caut, tot caut, mereu,
Icoanele sfinte din sufletul meu...

Gelu OPROIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
951
□
˚Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ţăranii despre starea pomiculturii

Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Voineşti a găzduit Sesiunea Anuală de Cercetări Ştiinţifice, urmată de Concursul Naţional de Mere. Cu acest prilej i-a sărbătorit şi pe profesorii Iancu Mihai şi Ioan Miliţiu, care au împlinit onorabilele vârste de 70, respectiv 80 de ani.

În cadrul sesiunii au fost prezentate referate prin care s-au atins probleme importante ale pomiculturii ce privesc atât cercetarea, cât şi producţia în acest sector. S-a vorbit, în primul rând, despre evoluţia sectorului pomicol din România, despre tendinţele sortimentelor de fructe şi noi modalităţi de păstrare a acestora, precum şi despre comportamentul unor soiuri de măr cu rezistenţă genetică.

Au luat cuvântul directorii staţiunilor de la Voineşti şi de la Bistriţa, precum şi cercetători din cadrul Institutului de Valorificare a Producţiei Horticole şi a Staţiunii de Cercetare Pomicolă Iaşi. La eveniment a mai participat şi un reprezentant al Facultăţii de Horticultură Bucureşti, care a vorbit despre metodele moderne de agrotehnică în livezi şi o firmă privată de cercetare din Franţa. Au fost prezenţi şi profesorul Nicolae Ştefan, preşedintele secţiei de Horticultură din cadrul ASAS, decanii facultăţilor de Horticultură din Iaşi şi Bucureşti, şi reprezentanţi ai diferitelor asociaţii de producători din judeţul Dâmboviţa.

Prezentările au dat naştere unor largi dezbateri cu privire la sistemul pomicol din România şi la perspectivele înnegurate ale acestuia. Astfel s-a pus în discuţie nevoia elaborării unor strategii de dezvoltare a patrimoniului pomicol din fiecare judeţ, care să prevadă, în primul rând, o soluţie pentru valorificarea producţiei, deoarece în zonă nu există depozite de păstrare corespunzătoare şi nici capacităţi pentru industrializare.

Ofurile producătorilor

Pomicultorii din sectorul privat au cerut sprijinul staţiunii de cercetare în vederea introducerii în cultură a unor soiuri de fructe cu care să poată face faţă concurenţei din UE. Ei au precizat că nu vor material săditor pomicol din Olanda sau Italia, deoarece acesta nu este aclimatizat şi adecvat condiţiilor din ţara noastră.

„Avem nevoie de susţinere de la înfiinţarea plantaţiei şi până la desfacere, pentru a nu rămâne doar o piaţă de desfacere pentru producţia comunitară“, au mai spus reprezentanţii asociaţiilor de producători care au amintit şi faptul că, pentru investiţii în pomicultură, creditele sunt inexistente.

Ei s-au plâns mai ales de lipsa sprjinului din partea statului în condiţiile în care îngheţurile din primăvară şi seceta din vară au făcut ravagii în cea mai mare parte a livezilor, iar puţinul rămas, din cauza calităţii slabe, a fost valorificat în industrie, adică la preţuri mult mai mici.

Tot reprezentanţii asociaţiilor sunt cei care au tras semnalul de alarmă privind plantaţiile noastre, în marea lor parte îmbătrânite. În pofida acestei stări de lucru, ei spun că printre măsurile ce privesc accesarea noilor fonduri europene, modernizările plantaţiilor pomicole nu se regăsesc!

Cele mai multe reproşuri au fost aduse ministerului. Aceasta pentru că toate demersurile făcute de pomicultori de-a lungul timpului au rămas fără niciun răspuns! Singurul imbold venit din partea acestei instituţii a fost ca producătorii să se asocieze pentru a putea controla astfel atât piaţa, cât şi preţul fructelor.

În paralel cu acest eveniment s-a desfăşurat şi concursul de mere la care au participat numeroşi producători. Cele mai multe medalii au fost câştigate de Ion Oprea, preşedintele Asociaţiei Pomicultorilor Dâmboviţeni, care a fost premiat pentru soiurile Ionathan şi Mutsu, dar au mai fost medaliaţi şi alţi producători din zonă.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1014
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şcoala, muzeu al satului în miniatură

O sală de curs - muzeu, al cărui interior recompune viaţa simplă, dar bogată în valori a ţăranului român de altădată. Este ceea ce poţi admira într-o clasă din localul şcolii din comuna brăileană Gemenele, în care puii de ţărani din ciclul primar stau laolaltă cu vase de lut pictate, costume tradiţionale, dar şi cu un autentic război de ţesut. „Iniţiativa de revigorare a meşteşugului de ţesut s-a născut de dorinţa de păstrare a obiceiurilor noastre străvechi, cu care ne mândrim de altfel.

O clasă întreagă de copii a deprins acest meşteşug, realizând lucruri deosebit de frumoase. Ei ştiu deja să ţească şi sunt foarte încântaţi când progresează. În acelaşi timp, considerăm că este şi o alternativă de petrecere a timpul liber într-un mod util şi plăcut“, a declarat prof. Stoica Gâscă-Eremia, directorul Şcolii cu clasele I-VIII din comuna Gemenele. Tot din dragoste pentru valorile satului transmise din generaţie în generaţie, la Gemenele s-a organizat, la sfârşitul anului trecut, prima ediţie a Festivalului – Concurs Interjudeţean de Folclor şi Obiceiuri Tradiţionale – „La porţile dorului“.

Desfăşurat pe scena Căminului Cultural din comună, manifestarea a reunit şapte ansambluri folclorice din judeţele Vrancea şi Brăila. Marele Premiu a revenit, în final, ansamblului folcloric „Constantin Condruz“ al Şcolii cu clasele I-VIII Gemenele.

Respect pentru trecut şi la Racoviţa

Şi în comuna Racoviţa oameni cu dragoste pentru frumosul născut din mâinile dibace ale ţăranilor din zonă au încropit într-o săliţă un minimuzeu. „Dacă veneaţi acum două săptămâni l-aţi fi putut vedea. Între timp, corpul acela de şcoală a intrat în reabilitare. Oricum, de îndată ce lucrările vor fi finalizate, intenţionez să redeschid muzeul. Voi aduce chiar eu de acasă războiul de ţesut“, au sunat cuvintele învăţătorului Aurel Fătu, directorul şcolii.

„Muzeul de la Şcoala cu clasele I-VIII din Racoviţa a fost înfiinţat în anul 1981 de către prof. Viorica Tudorache. În colecţionarea obiectelor din muzeu a fost ajutată de membrii Cercului de istorie «Căutătorii de comori». Obiectele ce se găsesc în muzeu sunt reprezentative pentru locuitorii comunei Racoviţa şi sunt adunate din cele trei sate componente: Racoviţa Custura şi Corbeni.

La ora actuală, în muzeu se găsesc prosoape ţesute la război, vase din ceramică de diferite tipuri pentru diferite utilităţi, obiecte folosite de locuitori în gospodăria proprie (războaie de ţesut, iţe, putinei pentru bătut unt, botă pentru apă, tarac), obiecte de îmbrăcăminte şi încălţăminte (costume naţionale, opinci), un pat cu aşternuturi tradiţionale şi preşuri ţesute pe jos, numismatică“, a explicat directorul şcolii din Racoviţa.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
759

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cătina, „o farmacie într-un arbust“

În rândurile ce urmează vă prezentăm o parte a discuţiei purtate de domnul Alexandru Odeştianu cu aşa-numitul „părinte al cătinei“, prof. univ. dr. Ion Brad, omul de ştiinţă care a dedicat cercetării acestei plante peste 50 de ani din viaţă.

Intenţia noastră este de a vă aduce în casă unul dintre cele mai eficiente şi ieftine medicamente care acoperă un spectru larg de boli şi carenţe. Acest arbust nu ar trebui să lipsească din nicio gospodărie de la sat sau chiar de la oraş.

Efectul miraculos al cătinei

A.O.: Domnule doctor, vă ocupaţi de o viaţă de studiul cătinei albe. De ce este atât de important acest fruct pentru dumneavoastră?

I.B.: Tratamentul pe bază de cătină a dus la rezultate uimitoare, inclusiv în tratarea cancerului şi a unor cazuri de SIDA. Deşi sunt necesare încă multe testări, se poate afirma în mod cert că administrarea extractului de cătină dublează efectul medicamentelor, micşorând semnificativ efectele secundare.

Secretul cătinei constă în capacitatea sa de stimulare a imunităţii, fiind din acest punct de vedere campion în conţinutul de vitamina A şi în întregul complex de vitamine B, atât de importante în lupta cu cancerul. Până acum, în cătină s-au descoperit 60 de substanţe fiziologice active, din care 20 sunt microelemente minerale: calciu, magneziu, zinc, fier etc. Cătina mai conţine o mare cantitate de vitamina C, ce ajută la regenerarea enzimelor şi activarea proceselor imunochimice din organism.

A.O.: În ce afecţiuni este recomandată cătina albă?

I.B.: Cei cincizeci de ani de studii şi testări m-au convins că efectul său imunoinductor şi de reglare a metabolismului este fără egal. Ea acţionează dublu local în boli de piele, precum Zona Zoster, hipercheratoza, ihtiozele, dar poate vindeca şi arsurile grave. De asemenea, cu extarct de cătină mai pot fi tratate infecţiile oculare, ulcerul, colita, hepatita, ciroza, hipertensiunea, arterita, scleroza, stările depresive, epilepsia, hiperglicemia, tuberculoza, astmul şi chiar Parkinsonul.

Rezultatele apreciabile obţinute în tratarea unor boli precum cancerul şi SIDA îmi întăresc convingerea că, prin intermediul cătinei, medicina va găsi leacul viitorului, urmând drumul imunităţii, drumul lui Pasteur.

A.O.: Puţini oameni au auzit de această minune a naturii. De ce credeţi totuşi că planta nu a fost apreciată şi cultivată pe o arie mai extinsă?

I.B.: Convingerea mea este că popularizarea a fost foarte deficitară. Sunt zone în România în care cătina creşte cu ajutorul lui Dumnezeu pe cele mai sărace terenuri, pe vârfurile de dealuri, pe terenuri nisipoase, dar nimeni n-a înţeles efectul miraculos al boabelor, al frunzelor, al rădăcinii, al ramurilor, adică al întregii plante.

A.O.: Concret, cum ar putea un om simplu ca badea Ion sau Gheorghe, din vârful muntelui, să se bucure de efectele benefice ale cătinei?

I.B.: Eu, de-a lungul timpului, am reuşit să elaborez 30 de tratamente pe bază de cătină. Cel mai uşor dintre acestea ar fi simpla sfărâmare a 10-12 boabe de cătină, cu care oamenii să-şi ungă faţa şi mâinile pentru a se proteja de intemperii, mai ales de ger, dar şi de arsuri provocate de soare etc. (Va urma)

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
1891
□
° Comentarii
□
□
° 1. marcel -- (3-September-2010)cum se poate avea o plantatie de catin de unde se procura catinu

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

442--lucrari-in-gradina.html

Lucrări în grădină > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLucrări în grădină

În luna mai începe plantarea răsadurilor de ardei, roşii, castraveţi, vinete, varză de vară, gulii, conopidă, broccoli, ţelină, ceapă (din seminţe) şi praz.

Plantarea răsadurilor de varză, conopidă, broccoli şi castraveţi se face numai pe pământ umed. Aşadar, dacă nu a plouat, terenul se udă, operaţiunea urmând să se repte şi după plantare.

Înainte de plantarea răsadurilor este necesară efectuarea unei erbicidări a solului. De la început, solul trebuie săpat între rândurile de plante pentru a preveni apariţia buruienilor. Împotriva dezvoltării acestora ajută şi acoperirea cu un strat de resturi vegetale.

Până la recoltare, plantele trebuie prăşite de două şi chiar de mai multe ori şi udate din 10 în 10 zile. Pe măsură ce răsadurile cresc, ele trebuie stropite contra bolilor şi dăunătorilor.

Însămânţările succesive de salată din această perioadă asigură consumul curent.

Pomii fructiferi trebuie stropiţi. În zona circulară din jurul pomilor fructiferi este indicat să fie aplicat compost.

Arbuştii fructiferi, în special agrişul şi coacăzul, sunt predispuşi la apariţia unor boli precum făinarea, de aceea este bine să fie procurate din timp substanţe pentru combaterea preventivă.

La şes, cireşele de mai vor apărea anul acesta cel puţin cu o săptămână mai devreme; la fel şi căpşunile.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
928
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net

443--vinurile-casnice-incep-sa-se-caseze...

Vinurile casnice încep să se caseze

Aşa-numitele casări ferice survin în vinurile aerate, al căror conţinut de fier depăşeşte 6-8 mg/l. În funcţie de natura precipitatului, se disting casarea brună, casarea neagră, casarea albă şi casarea cuproasă.

- Casarea brună

Aceasta este numită şi brunificare enzimatică şi determină modificarea culorii şi a limpezimii mustului şi vinului la contactul acestora cu aerul.

Această modificare apare atât la vinurile albe, cât şi la cele roşii. Predispuse la casarea brună sunt vinurile obţinute din recolte avariate şi de la strugurii atacaţi de putregaiul cenuşiu.

Testarea predispoziţiei vinului la casarea brună se face lăsând o probă de vin într-un pahar timp de 3-4 zile în contact direct cu aerul. Dacă vinul este susceptibil de casare brună, apare un inel brun în zona de contact cu aerul, care apoi se extinde pe toată suprafaţa vinului.

Prevenirea casării este uşoară. Se recomandă ca strugurii mucegăiţi să se prelucreze separat de cei sănătoşi, iar recolta să fie sulfitată cu 5-10 g/hl bioxid de sulf.

Tratamentele curative au scopul de a distruge lactoza.

Se administrează acid ascorbic (100-200 mg/litru), cleire proteică cu gelatină şi cărbune vegetal.

- Casarea neagră

Aceasta apare într-un ciclu aerat. Vinurile cu pH ridicat sunt mai susceptibile la casare neagră.

Tratamente curative. Ridicarea acidităţii vinului cu acid citric 1 g/litru. În practica vinicolă prevenirea casărilor ferice se face mai mult prin tratarea vinului cu ferocianură de potasiu.

- Casarea albă

Tulbureala alburie apare într-un vin aerat. Este un fenomen mai periculos decât casarea neagră, în sensul că, după stabilizare, vinurile se tulbură din nou.

Pentru prevenirea casării albe se recomandă ridicarea acidităţii cu acid citric 1 g/l.

Casarea albă dispare la lumina soarelui şi apare atunci când vinul este la întuneric.

Sunt predispuse la casare albă vinurile cu aciditate scăzută.

- Casarea cuproasă

Casarea cuproasă este tulbureala de culoare alburie roşcată ce apare într-un vin ferit de aer. Această casare apare în orice vinuri care conţin un exces de cupru (peste 5-7 mg/litru), păstrate mult timp îmbuteliate.

Pentru a preveni casarea cuproasă se recomandă să nu se efectueze tratamente cuprice în timpul coacerii strugurilor. Se corectează cu tratament cu ferocianură de potasiu.

Ing. Bencze Zoltán,
DADR Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
42698
□
Comentarii
□
□

1. Petre -- (10-December-2009)Am un vin rosu care a fermentat pina la capat si este sarac in acid fiind din struguri foarte dulci. Acum a inceput sa mucegaiasca in damigeana. Cum se poate opri mucegaiul alb de pedeasupra?

2. korovesid -- (21-February-2010)Se umple damigeana in exces cu un vin tare ca sa curga afara,cu aceasta ocazie va iesi si floarea vinului(mucegaiul)dupa care se trateaza vinul cu 1-2 g/100l metabisulfit sau1,5-2,5g/hl sulf sub forma de fum.Se mai poate turna un paharel de alcool de 96 grade in scopul de a omori floarea de la suprafata,alcoolul va pluti deasupra vinului fiind mai usor.

3. elena -- (25-March-2010)Ce pot face cu un vin alb, nobil, din productia 2009 care nu a fiert (a ramas la stadiul de sirop) dar pe care l+am tratat la inceputul iernii? Ce se va intampla cu el? Il pot considera pierdut?

4. BRATU -- (13-April-2010)Am un vin alb de mai multe soiuri nobile cam 3 soiuri,i-am cules tarziu cam prin Octombrie si dupa ce a fiert mi-a ramas dulce,vinul este foarte bun are tarie dar de cateva zile sa tulburat si cred ca o sa fiarba ,antrebarea este ce tratament trebuie sa-i fac ? daca al las sa fiarba si dupa ce se opreste din fiert sigur o sa se oteteasca.Multumesc anticipat.

5. IULIAN -- (8-September-2010)Am avut strugurii riesling si mia ramas vinul un demidulce, precizez ca am facut si mana a doua iar acesta sa facut sec prin luna Mai, mai am ceva sanse CU PRIMA MANA SI CUM?MULTUMESC.

6. ion -- (17-September-2010)am struguri din soiul feteasca si de doua zile a inceput sa se inroseasca boabele de pe struguri ce sa fac pentru stagnarea inrosiri

7. tabara -- (18-September-2010)Sunt din Vaslui si ma intereseaza unde pot sa fac o analiza de laborator a vinuluisi in functie de asta sa mi se recomande un eventual tratament.Multumesc.

8. Piron Ion -- (26-September-2010)Am struguri din soiul ruseasca si 1001 dupa ce sta din fert si umblu la damigeana incepe sa se caseze.
Cu ce il pot tratez
Va multumesc

9. morariululu -- (6-November-2010)cit la suta se pune sulf la 100 de litri de vin alb feteasca multumesc

10. Manolache O -- (8-December-2010)Am vin rosu din soiul capsunica . Ce trebui facut sa nu se mai caseze.
Va multumesc

11. Cornel -- (29-September-2012)Am cumparat struguri negri cu bobul mic mi-a spus ca-i cabernet !!!
folosesc aceleasi metode ca la struguri rosii ???...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

444--o-cararuie-spre-civilizatie.html

O „cărăruie“ spre civilizaţie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulO „cărăruie“ spre civilizaţie

- Doi primari din Ţara Moţilor îşi dau mâna pentru a-şi scoate localităţile din izolarea de care au parte

Drumurile, în general, au fost cele care au schimbat destinul locurilor. Aşezările prospere se aflau mai ales în apropierea uneia sau a mai multor căi comerciale, iar creşterea şi descreşterea unei localităţi era influenţată evident de schimbarea acestor trasee. De aceea cred că şansa ca locuitorii Munţilor Apuseni să rămână sau chiar să revină pentru a da viaţă locurilor de basm, în care de secole îşi duc existenţa, este tocmai construirea sau reabilitarea drumurilor.

Acestea, lipsind, îi ţin rupţi de civilizaţie.

Veţi înţelege, probabil, de ce nu mică mi-a fost bucuria când, însoţind o echipă de la Radio România Actualităţi, am fost martorul unui moment care, dacă se va materializa, va fi unul de mare importanţă pentru acel crâmpei de lume al Apusenilor.

Primarii din două comune alăturate, Nicolae Raţ din Blăjeni, judeţul Hunedoara, şi Lucian Andreica din Sohodol, judeţul Alba, s-au întâlnit, pentru prima dată, şi au căzut de acord ca proiectele pe care le făcuseră separat să le pună în comun pentru a construi un drum.

Importanţa lui nu este dată de faptul că va uni cele două localităţi, pentru că între satele de reşedinţă a celor două comune se poate circula pe asfalt – e adevărat, mai ocolit – ci de a întări speranţa pentru un trai mai bun acelor moţi care nu au plecat încă spre locuri mai accesibile.

Acum, aceste locuri sunt considerate un rai mai ales de curajoşi, de adepţii turismului de aventură, de iubitorii drumeţiilor. Dar, din păcate, ei sunt puţini, iar a realiza o afacere din turism doar cu aceşti plimbăreţi nu prea merge. Ioan Sicoe, la a cărui pensiune din Valea Verde am reuşit să aducem împreună pe cei doi primari, este doar o excepţie care confirmă regula că, fără drumuri, nu faci turism adevărat.

De altfel, pentru el pensiunea nici nu este o afacere, este doar un loc unde îşi adună prietenii. Cine ar putea trăi din aşa ceva? Dacă însă minunatele locuri vor deveni accesibile, nimeni nu se va mai codi să vină să le vadă.

Adrian NEDELCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
804

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curier juridic

Ordonanţă de Urgenţă nr. 27, din 12 martie 2008 privind gestionarea fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea Europeană din Fondul European pentru Pescuit şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare alocate de la bugetul de stat.

(M.O. al României, Partea I, nr. 203, din 17 martie 2008)

Acest act normativ cu putere de lege stabileşte cadrul financiar general pentru gestionarea asistenţei financiare nerambursabile alocate României în calitate de stat membru al Uniunii Europene, precum şi a prefinanţării şi cofinanţării aferente acestei asistenţe, în vederea asigurării unui management financiar eficient al fondurilor provenite din Fondul European pentru Pescuit (F.E.P.) (art. 1).

Pentru o mai uşoară înţelegere a unor termeni, vom prezenta – mai jos – câteva din definiţiile date de art. 2, astfel:

- contribuţia financiară a Comunităţii Europene reprezintă sume care se transferă Guvernului României de către Comisia Comunităţii Europene cu titlu de contribuţie financiară nerambursabilă acordată României;
- prefinanţarea – reprezintă suma care se acordă temporar de la bugetul de stat pentru măsurile finanţate din FEP, numai pe perioada de indisponibilitate a sumelor de la Comisia Europeană;
- cofinanţarea – suma alocată de la bugetul de stat pentru finanţarea contribuţiei naţionale, ca parte a cheltuielilor publice totale alocate pentru măsurile implicate de FEP, conform Regulamentului (CE) nr. 1.198/2006 al Consiliului Uniunii Europene.

Trebuie să ştim că, potrivit reglementării date art. 3 din Ordonanţă, Guvernul – prin MADR, garantează corecta gestionare a contribuţiei financiare a Comunităţii Europene şi asigură respectarea utilizării acesteia potrivit destinaţiei stabilite prin Acordul interinstituţional, angajamentele bugetare, POP şi prin alte documente încheiate sau convenite între Comisia Comunităţii Europene şi Guvernul României.

Totodată, MADR este autorizat să gestioneze contribuţia financiară a Comunităţii Europene, în condiţiile stabilite prin plafoanele anuale şi angajamentele bugetare încheiate sau convenite între Comisia Comunităţii Europene şi Guvernul României. Tot el este cel care asigură gestionarea contribuţiei financiare a Comunităţii Europene prin conturi deschise la instituţii financiar-bancare sau la Trezoreria Statului. (art. 4, alin. (1) şi (2)).

Demn de reţinut este şi textul art. 7, alin. (1) şi (2), potrivit căruia sumele din fondurile publice destinate cofinanţării şi prefinanţării în bani a contribuţiei financiare a Comunităţii Europene se vor utiliza pentru plata cheltuielilor aferente FEP, la termenele prevăzute de regulamentele Consiliului Uniunii Europene şi ale Comisiei Comunităţii Europene; creditele bugetare aferente confinaţării şi prefinanţării de la bugetul de stat a contribuţiei financiare a Comunităţii Europene se cuprind la poziţia distinctă denumită „Finanţare FEP.“

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
650
□
º Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

446--breviar-juridic.html

Breviar juridic

Legea nr. 54, din 9 martie 2008, privind aprobarea OUG nr. 120/2007 pentru modificarea şi completarea OUG nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanţării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum şi a fondurilor de confinanţare şi prefinanţare alocate de la bugetul de stat.
(MO al României, Partea I, nr. 228, din 25 martie 2008).

Hotărârea Guvernului nr. 293, din 12 martie 2008, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanţării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare alocate de la bugetul de stat.
(MO al României, Partea I, nr. 234, din 26 martie 2008)

Ordinul nr. 189, din 17 martie 2008, privind aprobarea bugetului de venituri şi cheltuieli pe anul 2008 al Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva, care funcţionează sub autoritatea MADR.
(MO al României, Partea I, nr. 262, din 3 aprilie 2008).

Ordinul nr. 211, din 25 martie 2008, privind aprobarea schemelor de ajutor de stat „Stimularea IMM-urilor care procesează produse agricole în vederea obţinerii unor produse alimentare, altele decât cele prevăzute în anexa 1 la Tratatul CE, precum şi a celor care desfăşoară activităţi de procesare a produselor agricole în vederea obţinerii şi utilizării surselor de energie regenerabilă şi a biocombustibililor“ şi „Stimularea microîntreprinderilor din domeniul prelucrării primare a produselor forestiere lemnoase şi nelemnoase“.
(MO al României, Partea I, nr. 267, din 4 aprilie 2008).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
661

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

CARE VA FI NOUL PREŢ AL GRÂULUI? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNu este prea devreme să punem întrebarea:

CARE VA FI NOUL PREŢ AL GRÂULUI?

Nu există niciun motiv să se pună la îndoială faptul că, în toamnă, Remeş şi colaboratorii săi au reuşit să-i determine pe ţărani, prin mijloace economice, nu administrative, să însămânţeze în toamnă cea mai mare suprafaţă de grâne din ultimii 10-15 ani. Şi mai îmbucurătoare sunt evaluările privind starea de vegetaţie a grânelor, dar mai ales previziunile asupra noii recolte.

Din toamnă şi până acum, condiţiile climatice au fost, cum s-ar spune, ideale pentru grâne. Nu şi cele care sunt la îndemâna omului să suplinească factorii de producţie specifici unei agriculturi performante.

Oricum, starea de vegetaţie a culturilor, cu o lună înainte de declanşarea secerişului, este una promiţătoare. Chiar dacă producţia nu va fi atât de abundentă, cum prognozează cei care ne încurajează că ne aflăm la nivelul francezilor sau olandezilor.

O prognoză realistă indică obţinerea, în această vară, a unei producţii totale de 6 milioane tone de grâu. O fi mai mult, o fi mai puţin, rămâne de văzut. Important este faptul că România va reuşi în 2008 să asigure din resurse interne pâinea cea de toate zilele.

Întrebarea este: cu ce preţ?

În mod normal, la această dată producătorii, angrosiştii şi procesatorii ar fi trebuit să ajungă la un consens asupra viitorului preţ al grâului.

Starea de expectativă a celor trei părţi pare a avea o motivaţie: evoluţia cotaţiilor la bursele internaţionale.

Întrebarea este dacă aşa-zisele burse de cereale din România au vreo legătură cu cele din Chicago, Londra, Paris sau America Latină. Au şi nu au. Ca al 26-lea sau al 27-lea membru al UE, nu avem cum să ne sustragem regulilor de stabilire a preţurilor pe piaţa internaţională.

Cel puţin în plan teoretic, susţinem că ne integrăm într-o piaţă economică funcţională şi nu avem cum s-o dăm înapoi. Numai că piaţa agricolă din România are un specific atipic, mai exact spus se află în afara principiilor care reglementează raportul economic dintre cerere şi ofertă.

Până acum, în România preţul grânelor nu a avut o fundamentare economică nici măcar în 2007, când a fost criza cerealieră. În mod paradoxal, anii agricoli bogaţi au însemnat un dezastru financiar pentru producători, obligaţi să-şi vândă recolta la preţuri de batjocură.

Se vor repeta aceste practici antieconomice şi în 2008?

O analiză care pătrunde în intimitatea pieţei grânelor din România pare a pune în evidenţă mai multe elemente pesimiste decât optimiste. Să admitem faptul că România va realiza în vara acestui an o recoltă de 6 milioane tone grâu.

Ce organisme de achiziţii au puterea economică de a plăti cu bani lichizi o asemenea sumă enormă? Morarii şi brutarii nu au cum şi se pare că nici nu sunt interesaţi să-şi mobilizeze puţinele lichidităţi în stocuri de durată, ce obligă la costuri imense cu depozitarea. La rândul lor, angrosiştii autohtoni puternici sunt puţini şi neconsolidaţi financiar pentru achiziţii de mari dimensiuni.

În discuţie rămân marile companii internaţionale care operează pe piaţa cerealieră din România. Ele sunt singurele care dispun de resurse financiare, dar din motive obiective şi mai ales subiective acestea au o vocaţie aparte pentru importuri. Este probabil ca ele să-şi schimbe din mers strategia de marketing, în condiţiile în care România este obligată să se alinieze la regulile de piaţă ale economiei comunitare.

Această schimbare de macaz nu pare a fi în favoarea consumatorilor români, care, cu salarii aflate la limita subzistenţei, sunt obligaţi să se alinieze la preţurile europene. O asemenea stare de fapt pare a fi problema fundamentală a consumatorilor autohtoni.

Să nu disperăm totuşi şi să credem că în final producătorii, împreună cu angrosiştii şi procesatorii, vor găsi soluţia cea mai bună pentru a stopa cel puţin creşterea aberantă a preţului pâinii, dacă nu cumva şi reducerea acestuia.

Luminiţa PANDREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
896

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

448--calatorie-in-lumea-noua-brazilia-2....

Călătorie în… Lumea Nouă: Brazilia (II)

Ca să atingă performanţele despre care vorbesc acum cu mândrie, brazilienii au adoptat o serie de măsuri, programe clare de dezvoltare pe termen mediu şi lung pentru întreaga economie. Agricultura, considerată a fi sursă importantă de creştere economică, a beneficiat de o atenţie deosebită, ceea ce a determinat valorificarea aproape în totalitate a imenselor suprafeţe de teren agricol pe care le-a cultivat an de an, mai întâi cu specii şi varietăţi tradiţionale, apoi cu soiuri şi hibrizi de mare productivitate.

Nevoia de informare, de cunoaştere, apoi de a se aproviziona cu întreaga gamă de produse necesare cultivării pământului în condiţii avantajoase şi de a valorifica eficient şi rapid producţia obţinută i-a determinat pe agricultori să se organizeze în diverse forme asociative. Am întâlnit aici astfel de structuri, înfiinţate şi conduse de fermieri, dar sprijinite substanţial de către stat. Şi ele există nu de puţini ani. Aşa se explică, aveam să înţeleg, succesele înregistrate şi prosperitatea agricultorilor brazilieni.

Formele asociative aici sunt puternice, cu reprezentare la nivel de stat şi naţional. Există o singură structură ce reuneşte toţi agricultorii, indiferent de domeniul de activitate. Federaţia Agricultorilor din Rio Grande de Sol – FARSUL, de pildă, a cărei istorie, mod de organizare şi funcţionare am avut prilejul să le cunoaştem, a fost înfiinţată în urmă cu 81 de ani (1927). Are acum în componenţă 136 de sindicate, câte unul pe fiecare municipiu al statului, care, la rândul lor, reuneşte peste 300.000 de membri, producători agricoli ce au în proprietate sau administrează şi cultivă minimum 15 ha.

Fermierii cu suprafeţe sub această limită sunt organizaţi într-un sindicat separat, care se ocupă de rezolvarea problemelor specifice acestor tipuri de exploataţii.

FARSUL are în componenţa sa CASA RURAL, o structură care se ocupă de afaceri agricole în cadrul federaţiei – Centro Agronegocio –, de fapt mijloceşte relaţiile comerciale – de afaceri – dintre fermieri şi potenţialii furnizori sau beneficiari ai produselor agricole şi SENAR - serviciul naţional de învăţământ rural – o altă structură care se ocupă de informarea şi perfecţionarea fermierilor.

Federaţia are un buget anual de 8 milioane reali (circa 5 milioane dolari), asigurat din cotizaţia membrilor şi, atenţie, din impozitul pe teren la nivel de ţară, din care se repartizează federaţiilor 4,75%. Iată un mod de organizare şi de susţinere a acestor structuri din care am putea învăţa şi noi câte ceva. Agricultorii şi mai ales guvernanţii. Organizarea teritoriului, constituirea exploataţiilor şi a formelor asociative sunt singurele ce pot asigura folosirea tehnologiilor moderne şi, în consecinţă, performanţă în agricultură.

OMG-urile la ele acasă

Despre biotehnologie am vorbit mult în această călătorie. Fermierii brazilieni nu acceptă ideea de a nu folosi tehnologiile de ultimă oră, considerând că acestea îi ţin în piaţă. De altfel, câţiva dintre ei ne-au prezentat culturi modificate genetic, alături de altele convenţionale.

Şi cel mai neavizat în ale agriculturii şi-ar putea da seama de diferenţe. Să nu mai vorbim de cele 3-4 tratamente aplicate culturii convenţionale pentru combaterea dăunătorului vinovat de compromiterea plantelor, ale căror efecte au fost aproape nule, dar cu o contaminare a mediului de proporţii. „Nu mai acceptăm în cultură decât soiuri şi hibrizi rezistenţi la dăunători şi boli, îmi spunea un fermier.

Organismele modificate genetic sunt o mare realizare a cercetătorilor. Şi dacă prin folosirea lor munca noastră este mai uşoară şi mai profitabilă şi, pe deasupra, nu poluăm mediul, este cu atât mai mult o mare realizare. Ar fi o mare greşeală, pentru care urmaşii noştri ne-ar condamna, dacă nu le-am folosi în cultură. La urma urmei, noi, agricultorii, trebuie să hotărâm ce cultivăm şi ce tehnologii folosim.“

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
632

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

449--aproape-4-miliarde-de-euro-pentru-m...

Aproape 4 miliarde de euro pentru mediu

Ministrul Mediului şi Dezvoltării Durabile, Attila KORODI, susţine că: „România are la dispoziţie din partea Uniunii Europene 3,960 miliarde de euro sprijin comunitar în domeniul protecţiei mediului, ţara noastră contribuind, la rândul ei, cu aproape un miliard de euro pentru a putea derula proiectele programate.“

La mijlocul lunii aprilie, Ministerul Mediului a primit deja răspuns favorabil de la Comisia Europeană pe patru proiecte trimise spre aprobare. Acest fapt înseamnă o noutate nu numai pentru România, dar sunt primele patru mari proiecte aprobate la nivelul Uniunii Europene, pe perioada programată 2007-2013.

Principalele destinaţii

Valoarea noilor proiecte aprobate de Comisia Europeană este de 450 milioane euro, bani care vor fi investiţi în viitorul apropiat în proiecte de apă potabilă şi apă uzată.

Este vorba de primele fonduri europene absorbite de România prin POS Mediu, de pe urma cărora vor beneficia peste 820.000 de cetăţeni.

Primul proiect, şi cel mai mare dintre cele aprobate, se referă la implementarea de servicii de apă şi canalizare în zona Cluj-Sălaj. De aceste servicii vor beneficia 525.000 de locuitori din localităţile Cluj-Napoca, Dej, Gherla, Huedin, Zalău, Şimleul-Silvaniei, Jibou şi Cehu-Silvaniei.

Valoarea acestui proiect este de aproximativ 197 milioane de euro, bani ce vor fi folosiţi pentru construirea a trei staţii de epurare şi a peste 100 km reţea de canalizare. Lucrările vor începe în cursul acestui an şi vor fi terminate în jurul anului 2013.

O altă destinaţie a banilor europeni este zona Giurgiu. Aici vor fi investiţi circa 71,5 milioane de euro pentru lucrări în sectorul apă/apă uzată. Proiectul, care va fi finanţat de CE, va oferi beneficii pentru 87.000 de locuitori din localităţile Giurgiu, Bolintin Vale şi Mihăileşti.

Acest proiect presupune reabilitarea a trei staţii de epurare şi a reţelei de canalizare, respectiv 116 km extindere şi aproximativ 20 km înlocuire.

Prin al treilea proiect regional, aproximativ 80 de milioane euro, vor merge în zona Turda-Câmpia Turzii, populaţia beneficiară fiind de acestă dată de 90.000 de locuitori. Localităţile incluse în proiect sunt: Turda, Câmpia Turzii, Mihai Viteazu, Sănduleşti, Viişoara şi Luna. Vorbim despre reabilitarea unei staţii de epurare şi modernizarea a 80 km reţea de canalizare.

Proiectul regional Călăraşi este ultimul de pe lista României, având o valoare a investiţiei de aproximativ 100 milioane de euro. Datorită acestui proiect, aproximativ 120.000 locuitori vor beneficia de patru staţii de epurare noi, una reabilitată, precum şi de 65 km reţea de canalizare.

Localităţile incluse în proiect sunt Călăraşi, Lehliu Gară, Budeşti, Olteniţa, Fundulea din judeţul Călăraşi, şi oraşul Urziceni din judeţul Ialomiţa.

Demararea şi finalizarea investiţiilor

Toate aceste proiecte pe care le-am enumerat au ca termen de începere a lucrărilor anul 2008, iar data de finalizare este estimată pentru anul 2013. Este de precizat că România va cofinanţa aceste proiecte cu aproape 100 milioane de euro.

Luminiţa PANDREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
755

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

45--sofranelul-o-alternativa-la-floarea-...

Şofrănelul – o alternativă la floarea-soarelui > REVISTA LUMEA SATULUI

Şofrănelul – o alternativă la floarea-soarelui

În zonele secetoase, pe terenurile sărace, chiar pe sărături şi soluri pietroase, se poate cultiva şofrănelul, acolo unde alte culturi nu dau rezultate.

Şofrănelul are rădăcina pivotantă, puternic ramificată şi pătrunde până la 2 m adâncime, ceea ce îl face rezistent la secetă.

Uleiul obţinut de la şofrănel se foloseşte în alimentaţie, fiind apreciat pe primul loc după cel de floarea-soarelui şi soia. El este un ulei dietetic, excelent pentru salate.

Turtele rezultate de la extragerea uleiului sunt foarte bogate în proteină (35-42%), constituind un furaj valoros pentru animale.

Şofrănelul este o cultură complet mecanizabilă.

În asolament ocupă locul după cereale păioase sau prăşitoare. Nu este indicat după cartof, sfeclă, tutun, fiind atacat de nematozi.

Lucrările solului constau într-o arătură adâncă de 20-22 cm şi bine întreţinută până la semănat.

Fertilizarea. Se recomandă a se aplica 45-60 kg N/ha şi 50-60 kg P_2O_5/ha.

Sămânţa şi semănatul. Sămânţa este asemănătoare cu cea de floarea-soarelui. Înainte de semănat se tratează cu insectofungicide. Semănatul se efectuează primăvara foarte timpuriu, când temperatura în sol este de 2-3°C. Nu trebuie să ne sperie temperaturile scăzute apărute ulterior, deoarece în faza tânără rezistă la minus 2-3°C şi chiar la -6°C, pe durată scurtă.

Distanţa între rânduri, când se doreşte a se aplica praşile mecanizate, este de 50-65 cm, cu 10-15 kg sămânţă/ha.

În zone mai umede şi neîmburuienate se seamănă la distanţa de 15-20 cm între rânduri, folosind 50-60 kg de sămânţă/ha. În climat secetos, distanţa este 35-45 cm, cu 15-20 kg de sămânţă/ha.

Adâncimea de semănat este de 3-4 cm în zone umede şi 5-6 cm în zone secetoase, ajungând la 8 cm pe solurile uşoare.

Lucrările de întreţinere constau în combaterea buruienilor şi afânarea solului.

Când semănatul s-a efectuat la 50-65 cm între rânduri se aplică 2-3 praşile cu cultivatorul şi eventual două praşile manuale în vetrele de buruieni.

Pe suprafeţe mai mici se pot aplica praşile manuale şi răritul plantelor pe rând, la 10-15 cm, când au 2 perechi de frunze.

În cazul îmburuienării puternice se aplică erbicidarea.

Recoltarea are loc după ce frunzele s-au uscat, iar seminţele sunt de culoare galben-închis, tari, cu conţinutul de 10-11% umiditate. Nu este pericol de scuturare.

Se recoltează cu combina direct din lan şi se pot obţine producţii de 2.000-2.500 kg/ha, iar în condiţii foarte favorabile potenţialul de producţie este de 4.500 kg/ha, obţinându-se peste 1.000 kg ulei/hectar.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
2289
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

450--programul-de-ajutorare-minimis.html

Programul de „ajutorare minimis“

Sprijin pentru sectorul legume-fructe şi agricultură ecologică

De curând, Ministerul Agriculturii a pus la punct un program prin care se doreşte acordarea unui sprijin financiar pentru sectorul legume-fructe şi pentru agricultura ecologică. Aşa/numitele „ajutoare minimis“ vin să sprijine crearea unor forme asociative prin care aceste sectoare să devină eficiente şi competitive. Sprijinul provine în totalitate de la bugetul de stat şi vine în completarea fondurilor europene.

„După cum se ştie, mare parte din investiţiile pentru aceste sectoare vin din PAC, prin Pilonul 1, dar banii nu pot fi atraşi decât de grupurile sau asociaţiile de producători“, ne-a spus domnul Ştefan Drăgan, director în cadrul Direcţiei politici de piaţă în sectorul culturi horticole.

Aproximativ 90% din producţia agricolă din statele membre ale UE este reglementată în organizaţiile comune de piaţă. În cadrul acestui pilon, măsurile pentru sprijinirea pieţei acoperă plăţile directe şi subvenţiile acordate organizaţiilor comune de piaţă în ceea ce priveşte achiziţionarea de produse pentru depozitele publice, scheme de valorificare a surplusului şi subvenţiile pentru exporturi.

Principalii beneficiari

În ceea ce priveşte situaţia de la noi, prin aceste „ajutoare de minimis“ se încearcă determinarea producătorilor să intre într-o formă asociativă astfel încât ministerul să aibă un contact direct cu sectorul şi să poată identifica astfel adevăratele sale probleme. „Tocmai de aceea s-a pus condiţia ca beneficiarii sprijinului să fie producători agricoli membri ai unei organizaţii de producători“, a mai adăugat domnul Drăgan.

„Ei trebuie să aibă în folosinţă suprafeţe agricole de cel puţin 0,25 ha şi să nu fie datori la bugetul de stat sau la cel al administraţiei publice locale. După cum se observă, suprafaţa pe care trebuie să o lucreze este una destul de mică, astfel încât să poată beneficia de sprijin şi cei care au sere şi solarii.“

În plus faţă de aceste condiţii, pentru sectorul de agricultură ecologică beneficiarii trebuie să fie înregistraţi anual la MADR ca producători în acest sector şi să încheie un contract cu un organism de inspecţie şi certificare, aprobat de minister.

Ajutor pentru sectorul legume-fructe

- 1.110 lei/ha pentru persoanele fizice - membre ale asociaţiilor sau organizaţiilor profesionale;
- 2.960 lei/ha pentru membrii grupurilor de producători, persoanele fizice autorizate şi persoanele juridice;
- 3.700 lei/ha pentru membrii grupurilor de producători recunoscute preliminar sau membrii organizaţiilor de producători.

Sprijin pentru o agricultură ecologică

- 50% din contravaloarea taxei de inspecţie şi certificare plătită de producător organismului de control cu care a încheiat contractul, maximum 900 lei pentru fiecare producător;

- 425 lei/ha pentru culturi pe teren arabil, păşuni şi fâneţe permanente aflate în perioada de conversie, suprafaţa maximă pentru care se acordă sprijin este de 20 ha pentru fiecare producător;
- 700 lei/ha pentru culturi de viţă-de-vie şi livezi aflate în perioada de conversie; suprafaţa maximă pentru care se acordă sprijin este de 20 ha, pentru fiecare producător;
- 75 lei/familia de albine, certificată în sistemul de agricultură ecologică, până la maximum 50 familii de albine, pentru fiecare producător.

Sprijinul financiar pentru cele două sectoare se acordă într-o singură tranşă de la bugetul de stat. Programul a trecut de Guvern şi se pare că sunt toate şansele ca el să fie aplicat începând cu anul aceasta.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
814

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

451--cea-mai-veche-scoala-de-horticultur...

Cea mai veche şcoală de horticultură

Zilele trecute am călcat din nou pragul celei mai vechi şcoli. Este vorba de Grupul Şcolar Agricol „Vintilă Brătianu“ din comuna Dragomireşti-Vale, judeţul Ilfov. A fost o revelaţie, faţă de ce-am văzut cu câţiva ani în urmă. De la intrare îţi dădeai seama de schimbările petrecute, de mâna omului gospodar, de ordinea şi disciplina de aici. Clădirile arătau de parcă erau altele: reparate, zugrăvite, toate geamurile şi uşile cu termopane, sala de sport împânzită de elevi.

La seră, tehniciana Lucia Niculaie ne arată producţia de sezon: răsaduri de toată frumuseţea pentru plantările de primăvară: roşii, vinete, ardei, varză etc. necesare pentru nevoile şcolii şi restul pentru vânzare la cultivatorii din sat şi nu numai pentru a aduce bani instituţiei. Şcoala are acum şi o staţie meteo, o capelă pentru lecţiile de religie, cu sprijinul preoţilor Gheorghe Dolha şi Dumitru Niţu.

S-ar putea înşirui multe alte realizări cu care se poate mândri şcoala.

Această instituţie de învăţământ are o istorie deosebit de încărcată. Prima şcoală a fost una de grădinărit, având ca scop instruirea fiilor de săteni împroprietăriţi şi răspândirea seminţelor de legume, precum şi de pomi la toate moşiile Casei Rurale.

Această şcoală, care aniversează în curând 100 de ani de existenţă, trăieşte cu adevărat prin absolvenţii ei. Sute şi chiar mii de tehnicieni agronomi, horticultori, veterinari, zootehnişti au luat aici primele lecţii de agricultură.

La realizările grupului şcolar din Dragomireşti-Vale, o contribuţie deosebită au adus cadrele didactice şi conducerea unităţii în frunte cu directorul şcolii, prof. dr. ing. Eugen Chişa.

Şcoala caută să-şi păstreze cu sfinţenie tradiţia ca şcoală-etalon în domeniu.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
856

☐
˚Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

452--putem-fi-o-prezenta-activa-in-agric...

„Putem fi o prezenţă activă în agricultura UE“ > REVISTA LUMEA SATULUI

„Putem fi o prezenţă activă în agricultura UE“

Situată în lunca Prutului, una dintre cele mai sărace zone din cel mai sărac judeţ al ţării, comuna Berezeni – Vaslui este cunoscută în întreaga ţară prin societatea comercială „Agroind“. Aceasta este un exemplu de ce se poate realiza prin unirea forţelor satului, prin consecvenţă şi prin utilizarea înţeleaptă a resurselor de care dispune fiecare localitate.

Preşedintele societăţii, domnul dr. ing. Toader Dima (foto), cel care în urmă cu 18 ani era preşedinte al CAP-ului, îmi povesteşte despre începuturi.

„Am hotărât să rămânem împreună“

„Trăiam, ne spune domnia sa, euforia retrocedării pământului, dar în acelaşi timp gospodarii se întrebau ce vor face, cum vor lucra terenurile primite, cei mai mulţi dintre ei negăsind niciun răspuns. Aşa se face că într-una din duminicile din primăvara anului 1990 ne-am adunat în sala Căminului cultural şi vreo 600 de gospodari au hotărât să înfiinţeze o asociaţie pe configuraţia CAP-ului, iar mie mi-au încredinţat conducerea.“

– A fost unanimitate?

– Nu, atunci s-au retras proprietari care deţineau circa 250 ha de teren. Cu timpul au revenit, astfel încât acum putem spune că întreaga comună Berezeni este cuprinsă în cadrul societăţii noastre.

– Ce înseamnă acum, la 18 ani de la înfiinţare, societatea pe care o conduceţi?

- Agroind-Berezeni exploatează 3.727 teren arabil, 110 ha de vie în care se includ 36 de ha pe care le-am plantat în 1993 şi tot atunci am înfiinţat 37 ha de livadă şi, ceea ce este important, zic eu, am păstrat în întregime suprafaţa irigată de
1.700 ha. Adăugaţi la acestea o fermă zootehnică cu 350 de bovine şi o mie de oi.

Aş vrea, de asemenea, să vă spun că am păstrat tot ce a avut CAP-ul înainte de 1990, am utilizat cu chibzuinţă fondurile pe care le-am obţinut, astfel încât la această dată avem bună parte din gama de maşini necesară desfăşurării activităţii. Nu suntem bogaţi, nu ne-am făcut reţele de magazine sau mai ştiu eu ce, dar prin tot ceea ce am realizat putem afirma că membrii societăţii noastre sunt mulţumiţi, desigur, tinzând spre mai bine.

Şi subvenţiile, dar mai ales munca

– Ce primesc oamenii care au pământul în cadrul societăţii?

- Până la o mie de kilograme de grâu sau echivalent la hectar; de asemenea, asigurăm la sectorul mecanizare, în zootehnie, la vie circa 100 locuri de muncă, la care se adaugă activitatea sezonieră unde ziua de muncă, în funcţie de complexitatea acesteia, este plătită cu circa 300 mii de lei vechi. Membrii asociaţiei au loturi în folosinţă şi suprafeţe pentru lucernă.

– Aminteaţi de sprijinul pe care l-aţi primit de-a lungul anilor.

- Mai întâi subvenţiile pe care târâş-grăpiş le-am primit ne-au fost de mare folos şi mă gândesc la cele din toamna anului trecut, când pentru înfiinţarea culturilor am primit 5 milioane de lei noi.

Aşteptăm acum subvenţia europeană la unitatea de suprafaţă şi vreau să subliniez că nouă, celor mai mari, ar trebui să ni se acorde aceeaşi atenţie ca şi micilor proprietari pentru că la suprafeţele pe care le lucrăm trebuie să achităm la timp credite, plăţile pentru produsele din amonte în valoare de miliarde de lei vechi etc.

Anul trecut am beneficiat de un proiect SAPARD în valoare de 400 mii euro cu care am achiziţionat tehnică agricolă, iar zilele acestea am depus un alt proiect în valoare de 1,5 milioane de euro cu care vom completa gama de maşini, vom moderniza sectorul zootehnic şi, de asemenea, vom construi un depozit de cereale modern.

Lipsa unei pieţe organizate şi concurenţa neloială

– Cum valorificaţi producţia?

– Acesta este oful nu numai al nostru, ci al tuturor agricultorilor. Lipsa pieţei de desfacere, preţul mic care ni se oferă – parcă tot mai mic – şi creşterea continuă a preţurilor plătite pentru materialele din amonte. De asemenea, nu avem nicio piaţă organizată şi aceasta este şi din vina noastră, a producătorilor, pentru că nu suntem uniţi. Apoi concurenţa neloială şi, iată, un exemplu: avem vinuri de o calitate deosebită pe care nu le putem vinde din cauză că România a fost invadată de licori din Africa de Sud, Chile, nemaivorbind de Italia, Ungaria ş.a. care, am înţeles, au preţuri incredibil de mici. Aşa stând lucrurile, mă întreb cum îşi apără ţara noastră, propria producţie şi pe oamenii ei.

– Se vorbea de valorificarea în circuit integrat a producţiei.

- Şi aici este o poveste: ca să pătrunzi pe piaţă e nevoie de relaţii, de „cotizaţii“ ce trebuie date cui trebuie etc. În mall-uri nu intră oricine vrea, chiar dacă are marfă bună, ştiţi foarte bine. Noi am încercat să procesăm laptele, dar nu am reuşit în condiţiile în care eşti obligat să vinzi, să zicem, kilogramul de telemea cu cinci lei după ce l-ai obţinut cu şapte şi aceasta tot ca urmare a concurenţei neloiale, mai exact a produselor fabricate „la negru“, în condiţii deloc igienice şi, prin forţa lucrurilor, mai ieftine.

Revin tinerii

– Toate aceste hotărâri care au făcut din Agroind Berezeni o unitate puternică sunt „pritocite“, după cum spuneaţi dumneavoastră, de un „sfat al bătrânilor“...

...Care este consiliul de administraţie format din 13 membri, toţi proprietari de pământ, toţi oameni gospodari, cum ar fi Aurel Arhire, Niculiţă Nastase, Toader Gâlea.

Toţi ne sfătuim şi încercăm să găsim soluţia cea mai bună în rezolvarea unei probleme. Aceste hotărâri sunt duse la îndeplinire de către staful tehnic format din tineri specialişti de bună calitate: inginerul-şef Sorin Tălmaciu, care are 35 de ani, Cătălina Niculiţă care se ocupă de loturile semincere, un viitor inginer care are în responsabilitate irigaţiile ş.a. Aş vrea să subliniez că avem foarte mulţi tineri care lucrează în zootehnie, în mecanizare şi, ceea ce este interesant, au început să revină acasă oameni care au lucrat în străinătate, dar şi în Bucureşti.

E un început bun şi cred că aceştia trebuie sprijiniţi pentru a crea microferme. Intrăm în Europa cu mari unităţi cum este Agroind, dar şi cu exploataţii mici care să valorifice hărnicia şi priceperea ţăranului care a cunoscut Europa şi acum vine acasă dornic să facă la fel.

Eu cred că putem fi o prezenţă activă în agricultura Uniunii Europene. Avem oameni harnici, specialişti pricepuţi şi, iată, în sfârşit, fondurile europene. Să ne punem pe treabă!

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
1554

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. mihai -- (11-July-2010)asa-i aveti dreptate unele persoane saracesc mai mult iar altele prospera prospera si iar prospera

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

453--romagrotec-bucuresti-tehnici-agrico...

RomAgroTec a adunat la marginea Bucureştiului toată floarea cea vestită a

Tehnicii agricole mondiale

Aflată la a treia ediţie, RomAgroTec garantează că foarte curând se va înscrie în circuitul internaţional al manifestărilor ce etalează în faţa fermierilor tot ce produce astăzi o industrie de maşini şi utilaje agricole pe cât de fascinantă pe atât de performantă ca nivel tehnic şi utilitate practică.

Pe „platforma de lut“ din vecinătatea Centrului de Însămânţări Artificiale nu mai puţin de 83 firme şi companii şi-au prezentat oferta lor de ultimă oră în materie de combine, tractoare şi utilaje agricole, ultraperformante. Alături de coloşii mondiali în materie de tehnică agricolă au avut cutezanţă să-şi expună realizările şi câteva dintre firmele autohtone.

Ing. Slilveanu Virgil, Mecanica Ceahlău

În premieră trei utilaje de mare productivitate

„Marea noutate omologată, chiar cu o lună în urmă, de Mecanica Ceahlău este un agregat pentru prelucrarea solului, concomitent cu semănatul plantelor păioase. Este compus dintr-un kompactor cu o lăţime de lucru de 6 metri, care are mai multe rânduri de organe active şi o semănătoare pneumatică pe 48 de rânduri, cu aceeaşi lăţime.

Mai avem ca utilaj nou şi un combinator, de mare productivitate şi la fel are mai multe organe de lucru pentru pregătirea patului germinativ. Noutatea absolută pe care o aducem la acest târg este o semănătoare de cereale păioase cu 32 de rânduri.“

Emil Pop, reprezentant vânzări IPSO

Maşini care prefigurează viitorul

„La RomAgroTec, IPSO a venit ca de obicei cu utilaje John Deere şi Kuhn. Printre noutăţile de la John Deere se numără maşina de erbicidat, care lucrează la o anumită înălţime faţă de sol pentru a proteja culturile şi are o rampă de 32 de metri. Este făcută în America, nu s-a putut achiziţiona prin SAPARD, dar acest lucru se poate realiza acum prin PNDR.

Din gama Khun a fost expus un echipament reversibil adus prima oară în România şi care mărunţeşte solul lucrând în tandem cu plugul. Tot pentru mărunţit solul mai avem un echipament alcătuit din patru baterii cu câte şapte discuri minim şi care mai are în componenţă şi un tăvălug de nivelare care se poate plia.“

Andrei Mihailov, director executiv MYO-O

O miză ademenitoare, Programul Rabla

Vorbind de anul 2007 putem spune să a fost şi unul foarte dificil, dar să zicem că a fost unul de tranziţie de la SAPARD la noile fonduri europene. Sperăm să recuperăm anul acesta. Pentru tractoare vom miza foarte mult pe proiectul Rabla.

Din vechea gamă de combine a mai rămas Dropia. În ultima perioadă am venit cu unele îmbunătăţiri la partea hidraulică. Producţia a fost totuşi mică, în medie circa 50-60 de unităţi.

Clienţii noştri, generic vorbind, sunt cam din toată ţara, dar un succes mai mare putem spune că avem în Bărăgan, Dobrogea şi Moldova. În afară de combine mai producem şi tractoare, printr-un proiect comun cu Rombel Tractor din Belarus. În competiţia pe piaţă, avem de partea noastră preţul incomparabil mai mic, o ofertă ce se adresează tuturor categoriilor de fermieri, cu deosebire celor care exploatează suprafeţe de până la 300 de hectare. Avem şi un sistem propriu de leasing pe care îl aplicăm exclusiv la combine, tractoarele fiind în perioada de promoţie.“

Radu Lupu, general manager AgroExpert Capital

„Contăm pe fondurile europene“

La această ediţie ne-am prezentat cu o gamă completă de utilaje. Avem tractoare de la 145 până la 600 de CP, iar ca noutate avem un scarificator produs de noi în Austria. Este un utilaj de 7 m lăţime, făcut special pentru tractoarele noastre de 600 de CP. Acesta are o productivitate foarte mare şi un consum foarte mic pe hectar. Binenţeles, am adus şi nelipsitele tractoare pe şenile Challenger, dar şi o gamă completă de utilaje Horsh, toate puternice, performante care se adresează fermierilor mari.

Ne mai păstrăm încă aceeaşi convingere că utilajele de mare putere reprezintă viitorul!!! Tot ca noutăţi mai avem o presă de balotat baloţi paralelipipedici mari, de 650 kg, o maşină de erbicidat cu un bazin de 4.000 de l, autopropulsată şi o remorcă pentru cereale. Gama de combine Challenger este reprezentată prin trei tipuri, de la 235 până la 460 de CP. Ne pregătim pentru fondurile de la UE. Deja sunt proiecte în lucru, avem oferte certe, urmează livrările.“

Florin Răducanu, general manager Romcontract

„Sarea şi piperul – tractoarele sub brandul BISO“

„La acest târg noi am lansat două tractoare, unul de 80 şi altul de 90 CP, ambele sub brandul BISO, omologate deja în UE, asamblate în Cehia. Dorim ca prin preţul scăzut al acestor tractoare, să oferim posibilitatea fermierilor cu suprafeţe până în 300-400 de ha să aibă acces la o maşină fiabilă cu care să-şi poată efectua lucrările. O primă calitate a lor este consumul foarte redus de motorină, sub 16%. Sunt maşini foarte simple din punct de vedere mecanic, iar întreţinerea lor, de asemenea, este foarte uşoară.

Tractoarele vor întruni cu siguranţă toate solicitările clienţilor români. După cum spuneam, sunt foarte accesibile fermierului mediu, preţul ajungând undeva la 21.000 de euro, în condiţiile în care au tot confortul care poate fi găsit la orice tractor ultramodern. Tot anul acesta, am lansat şi o remorcă de 35 tone, cu trei axe, de concepţie sută la sută BISO. Îi putem spune remorcă universală pentru că ideea care a stat la bază este aceea că fermierul român încearcă să-şi facă mai multe treburi de unul singur şi dacă se poate cu un singur echipament. Cu această remorcă el nu cară doar cereale, ci şi piatră, pământ etc.“

Ogrinja Marian, director general SC Islaz SA Alexandria

Singurul producător autohton de silozuri

„Noi am pornit cu utilaje de morărit, dar în ultimii ani, pentru că era cerere pe piaţă am început să producem silozuri metalice şi echipamente pentru condiţionat şi prelucrare cereale. Acest lucru a venit în mod firesc, deoarece toţi morarii aveau nevoie şi de capacităţi de depozitare. Suntem singurii producători de asemenea utilaje de pe piaţa românească. Facem în jur de 60 de echipamente pe an complete, la cheie, cu tot ce le trebuie. Cel mai vândut este modelul de 500 tone, căutat foarte mult mai ales în judeţele Giurgiu, Olt, Teleorman, Dolj. Lucrarea cea mai mare este acum în derulare cu un procesator cunoscut, Agricover, unde construim sisteme de câte trei mii de tone, în 5 baze de recepţie diferite.“

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
2047

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Irigaţiile în inima Bărăganului > REVISTA LUMEA SATULUI

Irigaţiile în inima Bărăganului

Sucursala Teritorială Argeş Ialomiţa Siret îşi desfăşoară activitatea în cinci unităţi de administrare, fiind amplasată în inima Bărăganului, respectiv în judeţele Brăila, Ialomiţa şi Călăraşi, care au o activitate preponderent agricolă.

Suprafeţele amenajate cu lucrări de îmbunătăţiri funciare din cadrul sucursalei se prezintă astfel:

Inventarul principalelor lucrări de pe aceste suprafeţe cuprinde un număr de:

- 970 staţii de pompare, staţii de desecare dotate cu un număr de 4.419 agregate şi cu o putere totală instalată de 756 MWh.
- Cele mai spectaculoase lucrări le reprezintă cele 576 km diguri la Dunăre (49% din lungimea totală de diguri la Dunăre, din administrarea ANIFRA).
- Lungimea totală a canalelor de irigaţii însumează peste 10.180 km de canal, din care 3.511 km canale pentru irigaţii şi 6.669 km canale de desecare-evacuare şi 7.811 buc. - construcţii hidrotehnice.

Dimensiunea zonală

Puterea instalată pe toată sucursala este echivalentă cu 35% din puterea termocentralei de la Turceni sau Rovinari şi cu 59% din puterea termocentralei de la Deva, iar debitul pompat de staţiile de pompare este 2.068 mc/s, echivalentul a 53% din debitul multianual al Dunării din luna septembrie.

Acest patrimoniu a fost repartizat în administrare pe 62 de zone, conduse de 62 inspectori zonali, după cum urmează:

Unitatea de Administrare
– Brăila Nord - 15 zone
– Brăila Sud - 12 zone
– IMB - 7 zone
– Ialomiţa - 14 zone
– Călăraşi - 14 zone.

Este de precizat că, pentru realizarea veniturilor prezentate, Sucursala Argeş Ialomiţa Siret a aplicat udări în anul 2007 pe o suprafaţă de 377.963 ha, din care udarea I – 168.373 ha, vehiculându-se un volum de apă de 543.818 mii mc, din care la beneficiari 336.937 mii mc (62%).

Specificaţie - Plan (lei)
A. Venituri din subvenţii pentru exploatare
I + R în amenajări de IF - 34.550.000
B. Venituri din activităţi de irigaţii, din care: - 44.572.542
- din subvenţii - 7.443.785

- din contribuţii şi avans - 1.488.757
- din tarife de livrare - 35.640.000

C. Venituri din alte activităţi - 1.450.000

Investiţiile

În anul 2007 s-au realizat lucrări importante de investiţii cu finanţări de la bugetul de stat şi cu fonduri de la UE prin programul SAPARD, în valoare totală de 25.101.624 lei, din care pentru acest program 6.670.785 lei. Lucrările de investiţii au fost orientate spre reabilitarea unor staţii de desecare şi pompare irigaţii (SPA km 166). Lucrări ample au fost făcute pentru consolidarea unor maluri ale Dunării în zonele cu eroziuni de mal puternice, cum au fost zona Luciu Giurgeni, din judeţul Ialomiţa, şi zona Salcia Grădina din Insula Mare a Brăilei.

• Suprafaţa contractată pentru irigaţii în anul 2008 este de 218.342 ha, iar pentru executarea lucrărilor de punere în funcţiune s-a încasat de la beneficiari, sub formă de contribuţie şi avans, suma de 1.980.534 lei.

Probleme care aşteaptă rezolvarea

Pentru creşterea eficienţei activităţii, reprezentanţii Sucursalei teritoriale Argeş Ialomiţa Siret propun modificări majore ale Legii nr. 138/2004 şi ale actelor normative care o însoţesc. Este vorba de:

- lărgirea gamei de lucrări ce se pot executa cu efort propriu atât la irigaţii, cât şi la desecări - drenaj şi apărare împotriva inundaţiilor. Ei susţin că nu este posibil să dispună de personal calificat la toate staţiile de pompare şi să aştepte să contracteze lucrări de întreţinere şi reparaţie cu alte firme, cu costuri suplimentare şi cu durată mare de execuţie;
- dotarea echipelor de intervenţie din Unităţile de Administrare cu un minim de utilaje de mică mecanizare, scule şi dispozitive necesare remedierii tuturor defecţiunilor ce apar în timpul cel mai scurt şi cu profesionalism;
- acordarea subvenţiilor direct la OUAI-uri, astfel încât fiecare să-şi organizeze punerea în funcţiune a amenajării de irigaţii pe propria răspundere, eliminând astfel afirmaţia că subvenţia este definită ca o suma de bani aferentă suprafeţei contractate între ANIF şi OUAI şi că astfel va creşte interesul pentru mărirea suprafeţei efectiv irigate;
- stabilirea modului de acordare a sumelor necesare repunerii în funcţiune a staţiilor de pompare în vederea predării către OUAI-uri (prin Legea nr. 125 durează foarte mult);
- stabilirea modului de subvenţionare a cheltuielilor pentru andocarea staţiilor plutitoare şi pentru montarea acestora pe poziţii la începutul campaniei de irigaţii. Aceste lucrări trebuie executate în regim de urgenţă;
- stabilirea prin lege a relaţiilor dintre ANIF - OUAI - DADR - ELECTRICA, în sensul eliminării ambiguităţilor cu privire la subvenţiile pentru lucrări, pentru energia electrică etc.
- cu privire la activitatea de irigaţii trebuie să existe posibilitatea aplicării procedurilor de achiziţie de lucrări până la data de 31 octombrie, astfel încât să poată fi continuate lucrările în lunile ianuarie, februarie, martie şi aprilie cu firma câştigătoare fără întrerupere, cu precizarea că achitarea preţului contractului se va face în prima lună după aprobarea bugetului pe anul următor.

În cadrul Sucursalei Argeş Ialomiţa Siret au fost înfiinţate 144 de Organizaţii ale Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii, reprezentând 53% din suprafaţa totală amenajată prin lucrări de irigaţii şi 52% din numărul total al staţiilor de irigaţii. Au fost preluate prin protocol de către OUAI-uri 160 de staţii de irigaţii, urmând ca în perioada următoare să fie predate şi restul de 242 de staţii de pompare.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
1480

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

455--mures-expozitie-de-ovine-si-caprine...

Mureş: Expoziţie de ovine şi caprine > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMureş: Expoziţie de ovine şi caprine

În comuna Găleşti, satul Maiad, judeţul Mureş, a avut loc o inedită expoziţie de ovine şi caprine. Expoziţia a fost organizată de Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Mureş, Centrul Local de Consultanţă Agricolă Miercurea-Nirajului, Consiliul Local Găleşti, Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală, Unitatea de Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie şi Asociaţia Crescătorilor de Ovine şi Caprine „Muntele Bekecs“. Manifestarea s-a desfăşurat în prezenţa a peste 200 de participanţi, proprietari de oi şi capre. Directorul Oficiului Judeţean de Consultanţă Agricolă Mureş, ing. Ioan Cotuţiu, s-a adresat participanţilor, în mod special crescătorilor de ovine, mulţumind pentru organizarea acestei expoziţii şi exprimându-şi speranţa că acest sector, atât de important al zootehniei româneşti va avea rezultate deosebite în judeţul Mureş.

Ing. Victoria ZAVILA, OJCA Mureş
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
882
□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

456--concursul-national-de-tuns-oi.html

Concursul naţional de tuns oi

În data de 24 mai 2008, începând cu ora 10,00, în localitatea Jibou, judeţul Sălaj, va avea loc cea de-a III-a ediţie a Concursului naţional de tuns oi. Această acţiune este organizată de Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Sălaj, în colaborare cu DADR Sălaj, OJRSA Sălaj, Primăria oraşului Jibou şi Asociaţia Crescătorilor de Ovine din judeţul Sălaj. Cei care doresc să se înscrie la concurs sau sunt interesaţi de acesta sunt invitaţi să se adreseze organizatorilor.

Ing. Zsigmond ALEXANDRU, director executiv OJCA Sălaj

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
728

Cooperativa Agroecologică Ilfov, împreună cu Asociaţia Bioterra Cluj-Napoca şi Asociaţia „Familia“ Dâmboviţa, în parteneriat cu OJCA Ilfov şi MADR, sunt parteneri în Proiectul RoE/009/07, intitulat ,,Implementarea programului operaţional al UE pentru reorganizarea producătorilor din domeniul legumelor şi fructelor din România.“

Proiectul are finanţare asigurată din partea Guvernului Flandrei, din Belgia.

Prima întâlnire cu partenerii şi producătorii legumicoli a avut loc în luna martie, sub forma unui simpozion organizat la Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Legume şi Flori, Vidra (Ilfov).

Participanţii la simpozion au audiat materiale interesante privind organizarea producătorilor, programe operaţionale şi acţiuni eligibile, prezentate de Gay Lambrechts (Belgia). Alte materiale au avut ca temă agricultura organică în Flandra, prezentat de Ignace Devoo, evoluţia şi stadiul asocierii producătorilor agricoli din România, prezentat de Bogdan Oancea, ANCA, organizaţiile producătorilor de legume şi fructe din Flandra, prezentat de Urbain Avermaete.

Proiectul derulat cu asistenţa partenerilor belgieni, va continua conform obiectivelor stabilite la lansarea sa.

Dumitru BUDESCU, dir. ex. adj., OJCA Ilfov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
718

458--pasunatul-isi-are-regulile-lor.html

Păşunatul îşi are regulile lui

Valorificarea superioară a potenţialului păşunilor în produse animaliere de calitate se poate face numai de animalele pregătite corespunzător pentru a putea face faţă solicitărilor la care sunt supuse pe perioada de păşunat.

Pregătirea animalelor pentru păşunat presupune:

- acomodarea treptată a animalelor la condiţiile mediului exterior prin scoaterea acestora în padocuri, pentru plimbări în incintă sau pentru păşunat, pe suprafeţele din vecinătatea fermei, pentru perioade din ce în ce mai lungi;
- trecerea lentă de la furajarea de stabulaţie la cea cu masă verde se realizează prin creşterea treptată în raţie a cantităţilor de suculente, iar apoi prin amestecul furajelor verzi cu grosiere;
- acţiunile sanitar-veterinare care se efectuează se referă la depistarea unor boli transmisibile, la operaţiuni imunoprofilactice, la tratamente generale antiparazitare şi la curăţirea şi toaletarea ongloanelor şi copitelor.

Vor fi admise pentru păşunat numai animalele capabile să suporte deplasarea şi solicitările acesteia.

Se vor evita:

- păşunatul pe rouă, brumă, imediat după ploaie sau în zilele cu variaţii mari de temperatură şi precipitaţii abundente;
- revenirea pe aceeaşi parcelă la intervale mai mici de 21 de zile;
- este obligatorie scoaterea animalelor de pe parcelele cu plante toxice.

Păşunatul se începe când roua se ridică şi se desfăşoară în 2 reprize, cu o pauză la amiază pentru odihnă, adăpare, muls, după caz şi pentru evitarea efectelor negative ale caniculei. În zilele foarte călduroase, păşunatul se face dis-de-dimineaţă şi se prelungeşte seara târziu sau se poate face şi noaptea. Pentru realizarea unui randament cât mai mare de valorificare a resurselor de masă verde este indicat ca păşunatul să se facă pe tarlale. În cazul păşunilor netarlarizate se poate face un păşunat mai eficient prin dirijarea avansării treptate şi grupate a animalelor de către îngrijitori.

Concentratele ca supliment de hrană se administrează pe cât posibil la aceleaşi ore ca în stabulaţie. Fibroasele se administrează dimineaţa înainte de scoaterea la păşune. Sarea şi brichetele cu diferite microelemente se asigură la discreţie în locurile de retragere a animalelor, iar adăparea se face de minimum trei ori pe zi.

Repartizarea păşunilor se face în funcţie de categoria de exploatare şi starea fiziologică. Astfel, vacile de lapte, oile cu miei şi tineretul de structură mică trebuie să beneficieze de păşunile cele mai valoroase şi apropiate, iar la distanţele mai mari se repartizează oile (cu excepţia oilor mame) şi tineretul bovin de peste 12 luni.

Tehnica păşunatului

Păşunatul se declanşează în momentul în care terenul este zvântat şi când plantele au înălţime minimă de 15 cm pentru oi şi 20 cm pentru bovine şi cabaline. La început, păşunatul durează 1-2 ore pe zi, prelungindu-se treptat în următoarele zile până la 8-10 ore pe zi, în funcţie de producţia animalelor şi a păşunii.

Ing. Liviu FERNEA, OJCA Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
925

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

459--bubalinele-mai-traiesc-si-inca-bini...

Bubalinele mai trăiesc, şi încă binişor

Recent, Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Braşov a organizat, împreună cu Societatea SC Transylvanian Natural Products SRL, un simpozion cu tema „Tehnologia de creştere şi dezvoltare a bubalinelor“. Programul manifestării a cuprins vizitarea fermei de bubaline a companiei, situată în satul Meşendorf, comuna Buneşti, vizitarea fabricii de procesare a laptelui, situată în localitatea Rupea, prezentarea instalaţiilor de muls de către compania Banat Nova Puls SRL Timişoara, discuţii, propuneri şi concluzii.

La simpozion au participat: directorul executiv OJCA Braşov, specialişti consultanţi ai OJCA şi CLCA din judeţ, conducerea şi membri ai SC Transylvanian Natural Product SRL, reprezentanţi ai companiei Banat Nova Puls SRL Timişoara, reprezentanţi ai firmelor de profil agricol, unităţi furnizoare de input-uri, fermieri din zonă.

OJCA Braşov, prin specialistul său din cadrul Compartimentului elaborare, implementare şi evaluare proiecte de dezvoltare a fermei, a prezentat noile metodologii de lucru în elaborarea documentaţiei pentru accesarea fondurilor nerambursabile. S-au prezentat regulile pentru pregătirea şi depunerea proiectului de investiţii, precum şi modalitatea de selecţie, aprobare şi implementare a proiectului.

De asemenea, s-au făcut referiri la lista indicativă a tipurilor de investiţii pentru care se acordă fonduri nerambursabile, documentele, avizele şi acordurile care trebuie obţinute, modele ale Cererii de Finanţare, ale Studiului de Fezabilitate şi Memoriului justificativ, ale Contractului de Finanţare, precum şi alte informaţii utile realizării proiectului şi completării corecte a documentelor.

S-a remarcat interesul participanţilor în accesarea fondurilor nerambursabile, necesare în dezvoltarea afacerilor lor.

S-au purtat discuţii cu fermierii pentru realizarea formelor asociative, de tip asociaţie, cooperativă, grupuri de producători, în vederea colaborării cu unităţile de prelucrare a produselor agricole pentru valorificarea eficientă a produselor agricole şi pentru accesarea mai uşoară a fondurilor structurale.

Cristian PETEU, Cornelia TICAN, OJCA Braşov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
1041

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

46--italienii-vin-sa-ne-faca-orezariile....

Italienii vin să ne refacă orezăriile

Un grup de specialişti italieni, poate urmaşii celor care au adus prima oară orezul în România, au revenit în Bărăgan pentru a reface vestitele orezării distruse la ordinul celor care fac noua reformă agrară.

Reprezentanţii firmei italiene Riso Scotti au preluat 4.000 ha de terenuri sărăturoase, amplasate în judeţele Ialomiţa, Brăila şi Olt, unde au amenajat orezării ce rivalizează cu tot ce este mai bun în patria acestei culturi.

Exemplul lor a fost urmat şi de unii investitori care au extins suprafaţa cultivată cu orez la 8.000 de hectare.

România – al treilea producător european

Cu sprijinul autorităţilor locale şi acceptul proprietarilor, italienii au preluat unele suprafeţe care au sistem de irigaţie prin inundare şi desecare. În ultimii ani acestea au ajuns nişte izlazuri neproductive, pârloage sau cultivate parţial cu plante care nu se pretează pe sărături, de la care se obţin producţii nesatisfăcătoare. Italienii le-au redat acum folosinţa pentru care au fost destinate, conform studiilor agropedologice şi climatice efectuate cu mulţi ani în urmă.

În puţini ani, investitorii italieni şi-au extins suprafeţele cultivate cu orez, ajungând la 4.000 ha, din care 2.000 în judeţul Ialomiţa, 1.000 în judeţul Brăila şi 1.000 în judeţul Olt. Producţia obţinută va permite plasarea pe piaţă a cca 30.000 de tone orez alb, echivalent cu 30% din necesităţile interne de consum. Cu o asemenea producţie, România revine în topul producătorilor de orez din Europa, fiind depăşită doar de Italia şi Spania.

În România, cultura de orez devine rentabilă la producţii de peste 5.500 kg/ha. Totuşi, pentru a fi competitivi pe piaţa internă şi europeană este nevoie de acordarea unor subvenţii, cel puţin la nivelul celor din ţările europene mari cultivatoare de orez.

Este vorba de Italia şi Spania. Firma italiană Scotti a efectuat lângă Chirana o investiţie în valoare de peste 5 milioane de euro, constând într-o modernă orezărie, o fabrică de prelucrarea orezului şi ambalarea produselor.

Specialiştii italieni scot în evidenţă calităţile bobului de orez românesc pentru consumul uman, atât din punct de vedere culinar, cât şi dietetic. Ei definesc orezul ca cereală a sănătăţii. Proteinele din orez au capacitate ridicată de asimilare, până la 86%, faţă de grâu – 60-63%.

În cadrul unui simpozion organizat de către Prefectura judeţului Ialomiţa, dr. ing. Gheorghe Alionte, specialist în cultura orezului, a prezentat cu profesionalism soiurile care se pot cultiva în zona lor de favorabilitate şi cerinţele tehnologice ale loturilor semincere. El recomandă să se cultive soiurile italiene, care au avut condiţii de maturare foarte bune în ultimii ani atât de călduroşi, dar şi soiurile româneşti care au calitatea de a evita riscul unor temperaturi scăzute ce pot surveni în perioada de vegetaţie.

Aşteptându-i pe noii orezari

Dr. ing. Mihai Mihalache, director la Agenţia de Consultanţă Agricolă, a precizat că România a avut şi are încă o tradiţie în această cultură.

Pentru a cultiva orez este nevoie şi de practicieni. De aceea, Agenţia de Consultanţă Agricolă organizează cursuri de calificare timp de trei luni pentru meseria de orezar.

Preşedintele Camerei de Comerţ, Industrie şi Agricultură Ialomiţa, Nicolae Stanca, şi-a exprimat convingerea că, nu peste mult timp, în România orezăriile se vor extinde la 50.000 de hectare.

Majoritatea amenajărilor se află în incintele îndiguite din Lunca Dunării constituite în bazine orezicole. Studiile tehnico-economice efectuate de proiectanţii amenajărilor, cât şi de cercetători din cadrul Academiei Agricole stabilesc cu rigoare ştiinţifică tehnologia de cultură, din care reiese proporţia pe care trebuie să o ocupe în cadrul asolamentului atât orezul, cât şi celelalte culturi ca să fie rentabile.

Pe aceste terenuri cu sistem de irigare prin inundare numai orezul se poate iriga în mod corespunzător, iar celelalte culturi din rotaţie beneficiază de umiditatea din sol şi îmbunătăţesc însuşirile fizice (structura, textura etc.).

Dr. ing. Ion MANTU, Institutul de Stat pentru Testarea şi Înregistrarea Soiurilor

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1976

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

460--parazitismul-cu-acarieni-si-insecte...

Parazitismul cu acarieni şi insecte la păsări (Arachnoentomoze) (IX)

Păsările, ca şi mamiferele, inclusiv omul, sunt gazde pentru diferiţi paraziţi externi care pot provoca leziuni, stări de disconfort sau chiar disfuncţii animalelor parazitate.

Arachnoentomozele sunt boli parazitare produse de acarieni şi insecte; afecţiunile produse de arachnide sunt denumite arachnoze, iar cele produse de insecte, entomoze.

1. Dintre arachnoze, la păsări menţionăm RÂIA - produsă de paraziţi (acarieni) din genul Cnemidocoptes, care determină:

- Râia picioarelor - întâlnită la găină, curcă, bibilică, fazan şi mai ales la cocoşi şi curcani. Aceasta apare la păsările mai în vârstă, indiferent de anotimp şi se caracterizează prin cruste groase de culoare alb - văroasă la nivelul picioarelor, care duc în timp la desprinderea solzilor, inflamaţii şi şchiopături. Evoluţia bolii este în general lentă, iar contaminarea se face direct de la o pasăre la alta.
- Râia corpului (Râia deplumantă) este o parazitoză foarte contagioasă, cu evoluţie rapidă. Parazitul se localizează în apropierea tijelor penelor, ducând la căderea acestora, mai întâi de pe crupion, apoi coapse, abdomen, aripi, iar pe piele apar cruste alb - cenuşii, fine, tărâţoase mai întâi. Din cauza pruritului păsările se ciugulesc, tegumentul se inflamează devenind roşu aprins, sunt mereu agitate şi slăbesc.

Uneori la păsări mai poate fi întâlnită Acarioza subcutanată produsă de Laminosioptes cysticola, care se localizează în ţesutul conjunctiv (mai rar în muşchi, viscerele abdominale şi pulmon), unde organismul îl izolează prin formarea unor noduli sidefii de culoare galben-albicioasă, având dimensiunea bobului de mei.

2. Ectoparazitismul cu căpuşe.

Căpuşele sunt acarieni din familiile Argasidae şi Dermanisidae, care parazitează păsările din toate sistemele de creştere. Acestea, fiind paraziţi care se hrănesc cu sânge, determină anemie, dar şi toxicoză cauzată de substanţele toxice conţinute în salivă, producând chiar moartea păsărilor. Ele pot să inoculeze prin înţepătură diferiţi agenţi patogeni ai unor boli virale sau bacteriene.

Paraziţii sunt foarte prolifici, femelele depunând un mare număr de ouă în adăposturile păsărilor (aşternut, crăpăturile scândurilor, arbuştii din apropierea coteţelor), care apoi evoluează în diferite stadii larvare care parazitează păsările, localizându-se în regiunea gâtului, sub aripi, crupion.

Paraziţii adulţi sunt hematofagi nocturni, părăsesc corpul păsărilor ziua retrăgându-se în locurile ascunse din adăposturi. Păsările parazitate de căpuşe prezintă anemie, sunt agitate, se ciugulesc, slăbesc, scade ouatul, iar la pui are loc o stagnare a creşterii cu paralizii şi mortalităţi însemnate.

3. Parazitismul cu insecte la păsări este reprezentat de malofage (păduchi malofagi) care trăiesc în pene, hrănindu-se cu celule epidermice descuamate sau cu teci ale penelor în creştere şi care determină căderea penelor, crustizări, prurit. Parazitoza este mai frecventă în gospodăriile populaţiei acolo unde paraziţii au condiţii

mai bune de transmitere, fiind receptive păsările la toate vârstele, mai ales cele cu carenţe alimentare.
Pentru prevenirea şi combaterea acestor boli parazitare trebuie să avem în vedere existenţa perenităţii focarelor de paraziţi rezistenţi în mediu, cunoaşterea ciclului vital al parazitului, lipsa de eficacitate a substanţelor dezinfectante asupra ouălelor acestora, precum şi folosirea substanţelor medicamentoase cu spectru larg de acţiune şi fără efecte negative asupra animalelor tratate.
Se impune de asemenea, concomitent cu deparazitarea păsărilor, şi cea a adăposturilor cu ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE sau SCABIZOL, dar şi redresarea organismului parazitat folosind premixuri vitamino - minerale: ROMSTARTER 9+1A, OVOPLUS, COMPLEX POLIVITAMINIC ROMVAC3, VITAB COMPLEX, BIOVIT PLUS.
Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
30869
□
° Comentarii
□
□
° 1. rupa mariana -- (20-December-2009)o familie de la tara este disperata nu reuseste sa scape de paduchi de gaina ce ar mai trebui sa faca ,adat cu solutii bai creme tot nu au scapat poate stiti o solutie eficienta
° 2. caracea -- (2-May-2011)curatenie exemplara in adapost si asezarea tulpinilor de boz[planta asemanatoare cu socul ce face o singura floare]asezarea acestor tulpini cu frunze in adapost.
° 3. Dudu Adriana -- (3-June-2011)Ce medeicament pot sa folosessc si eu impotriva capuselor de gaina?
° 4. simona -- (26-August-2011)cea mai buna solutie anti paduchi este ectocid forte de 100ml la 6l apa eficienta 98%
° 5. sc -- (28-September-2011)care este tratamentul medicamentos pt raie?
° 6. I.Paraschivescu -- (21-June-2012)Insecticid pentru păduri la gaini
° 7. Horpaz-Iasi -- (13-June-2015)Pentru combaterea raiei piciarelor de gaina care provoaca cruste pe scurmace, se face o baie cu ulei minim o data pe zi fecarei gaini timp de 7 zile. Uleiul astupa canalelor facute de raie sub solzi si astfel ei se sufoca si mor. Trebuie si adapostul dezinfectat.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ameliorarea raselor de animale, într-o nouă gândire

După 18 ani de contuzii, mai degrabă induse decât accidentale, se pare că guvernanţii realizează impactul ştiinţific şi economic al diletantismului în materie de ameliorare şi selecţie în zootehnie. O activitate ştiinţifică ce a avut la bază asimilarea în România a tot ce a fost mai valoros în zootehnia internaţională a fost abandonată, poate chiar în mod premeditat. Actorii acestui act nu sunt neapărat profesioniştii care s-au perindat la conducerea agriculturii româneşti, cât diletanţii înscăunaţi în fotoliul ministerial cu misiunea de a distruge ce s-a făcut bun de-a lungul secolelor în ştiinţa şi practica zootehnică.

Să recunoaştem, România nu se poate mândri cu acele realizări ştiinţifice care au condus la crearea unor rase cum s-ar spune pure. Meritul lor este de a fi reuşit să le asimileze şi să le adapteze specificului naţional. În perioada interbelică, Bălţata Românească sau Bruna de Maramureş aveau să atingă performanţe biologice şi productive incontestabile.

Până şi fondatorii conceptului Noii Revoluţii Agrare au luat în considerare acumulările calitative ale oamenilor de ştiinţă care au reuşit să impună, cel puţin pe piaţa europeană, unele rase de taurine, porcine şi ovine ce au dobândit calitatea de a le aparţine în catalogul mondial al realizărilor ştiinţifice.

La taurine, Bălţata Româneacă şi Bruna de Maramureş, în perioada interbelică, produceau „frisoane“ competitorilor străini prin exemplarele expuse la marile concursuri internaţionale. Dovadă şi numeroasele medalii colectate cu acest prilej. La porcine, rasa Mangaliţa se dovedeşte astăzi a avea parte de o reconsiderare pe care cercetătorii în materie de siguranţă alimentară o apreciază ca fiind una ce aparţine zootehniei virtuale.

Cât despre valoarea morfo-biologică a ovinelor autohtone, fie ele supuse unor infuzii genetice de esenţă străină, se pare că pledoaria în favoarea acestora este una desuetă. În pofida asimilării forţate a unor rase australiene sau neozeelandeze, Ţurcana şi Ţigaia Românească continuă să reprezinte nucleul de bază pentru cercetători şi practicieni.

Bihorenii nu sunt creatori de rase, dar au un şeptel valoros

Discuţia pe aceste probleme majore ce prefigurează progresul zootehniei româneşti cu directorul Oficiului judeţean de ameliorare şi reproducţie Bihor, inginerul Alexandru Oleanu, îndeamnă cel puţin la meditaţie. El nu pretinde a aparţine geneticienilor de profesie, dar realizările sale practice în calitatea de manager îl recomandă a fi cel mai longeviv cadru de conducere din zootehnia românească.

În spatele demersului său pentru reconsiderarea activităţii de ameliorare şi reproducţie a şeptelului în una dintre cele mai performante zone geografice a zootehniei româneşti se află o activitate ştiinţifică şi practică a specialiştilor bihoreni măsurată în decenii de activitate.

Încercarea autorilor acestor rânduri de a canaliza discuţiile spre sfera cercetărilor de nuanţă genetică au eşuat în faţa argumentelor de natură practică ale unui specialist a cărei carieră a străbătut saltul şi decăderea de la extaz la agonie şi invers.

„Închinarea“ în faţa străinătăţii: este bună, este rea?

Alexandru Olteanu: Realizez că mă provocaţi la un dialog pe care nu-mi face plăcere să-l susţin.

– De ce? Vă este teamă, vă este jenă?

– Frică nu, dar jenă, da. Cum să explic eu actualilor politicieni că înainte de 1990 a fost mai bine? Cel puţin în activitatea de ameliorare şi selecţie a şeptelului românesc. Ceea ce pot să spun este că atunci, împotriva unor decizii potrivnice luate la nivel înalt, nu eram obligaţi să abdicăm de la crezul profesional. Factorii restrictivi se situau în sfera financiară. Nu neapărat pentru că bugetul ar fi fost prea sărăcit, cât din motive de austeritate, pe care nici astăzi nu le înţeleg.

– Dacă ar fi să vă referiţi la ştiinţa zootehnică: care ar fi realizările acesteia în Bihor?

– Discuţia pe această temă ar putea să ne conducă spre o abordare nerealistă. Mulţi sunt cei care îşi arogă calitatea de a fi creatorii rasei Bălţate Româneşti. Noi, bihorenii, nu putem spune decât că înaintaşii noştri nu au făcut altceva decât să respecte punct cu punct reglementările oamenilor de ştiinţă în ameliorarea acestei rase. Poate nu au fost la nivelul celor din zonele Mediaşului sau Făgăraşului, care au avut curajul să-şi prezinte realizările în marile concursuri internaţionale, dar susţin cu tărie că, pe ansamblu, cirezile de Bălţată din Bihor erau printre cele mai valoroase din România.

Ce să mai vorbesc despre rasele de porci Mangaliţă ori de oile Ţurcană sau Ţigaie. Credinţa mea este că aceste rase vor reveni în actualitate, iar şansa lor stă în acţiunea de asimilare a materialului genetic străin, pe care suntem obligaţi s-o susţinem.

Infuzia străină – între risc şi certitudine

– Chiar nu este riscant să devenim dependenţi de străinătate?

– Ce mai pot face practicienii în condiţiile în care cercetarea zootehnică a fost, practic, dezafectată? Ideal ar fi să aplicăm un program autohton autentic de ameliorare a raselor, dar acest lucru nu este posibil. Cel puţin pentru moment.

Dintre două variante posibile, am optat pentru aceea care asigură un progres sigur şi rapid. Credinţa celor care răspund de progresul zootehniei româneşti este că nu laptele, ci carnea reprezintă viitorul.

Cel puţin lumea civilizată a ajuns la o suprasaturaţie în materie de lactate. Poate este rău pentru sănătatea omenirii, dar consumatorii, mai ales cei din ţările mai puţin dezvoltate, vor carne: de vită şi pasăre, mai ales. Această tendinţă se manifestă şi pe piaţa românească, cu precizarea că pe galantarele supermarketurilor oferta este de esenţă străină. Adică departe de gustul românilor.

– Ce şansă avem să răsturnăm acest raport în ceea ce priveşte oferta?

– Una imensă. Cu un efort bugetar modest noi, cei care răspundem de procesul de infuzie a materialului genetic de ultimă oră, putem schimba, în câţiva ani, configuraţia morfologică a şeptelului românesc. Inclusiv pe cea biologică.

– Cum?

– Uşor şi rapid. Înţeleg că există fonduri, există interes pentru a importa material genetic valoros. Pentru ca această povară financiară să dea rezultate, este necesar ca statul să facă alocaţii bugetare care să permită veterinarilor practicieni instituirea unui sistem de diseminare a progresului la nivel naţional. Nu exclud nici contribuţia financiară a crescătorilor de animale, dar, cel puţin pe termen scurt, statului îi revine obligaţia de a susţine această acţiune de reconversie zootehnică naţională.

– Aveţi credinţa că se va împlini această doleanţă?

– Dacă nu se va înţelege acest lucru, zootehnia românească va fi scoasă în afara pieţei internaţionale. Şi mai grav va fi faptul că vom continua să fim dependenţi de importurile de carne, atât de costisitoare, încât o parte însemnată a populaţiei nu va avea acces la aceste sortimente.

– Întrevedeţi, totuşi, o anumită stare de relansare?

– Categoric. După 18 ani de dezastru zootehnic, este momentul să coborâm cu picioarele pe pământ. Mai exact, să vedem ce se mai întâmplă prin grajdurile de animale şi ce trebuie făcut pentru repopularea lor cu exemplare valoroase. Personal, am mare încredere în noii fermieri, care, cu preţul unor eforturi financiare mari, încep să dea o nouă faţă zootehniei româneşti.

I. POP, L. PANDREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
1394

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

462--la-agricola-performanta-de-nivel-eu...

La Agricola – performanţe de nivel european

Cunoscută ca fiind una dintre cele mai complexe şi moderne companii româneşti, Agricola Bacău s-a evidenţiat pe piaţa agroalimentară şi datorită responsabilităţii cu care cultivă tradiţia în creşterea animalelor şi păsărilor. Mai multe date despre această tradiţie, precum şi alte informaţii privind abatorizarea şi procesarea cărnii ne-au fost oferite de Gheorghe Antohi, preşedintele Agricola Internaţional Bacău.

Prin ce se diferenţiază colosul din Bacă

– Domnule preşedinte, în ce constă modernizarea abatorului de păsări pentru Agricola Internaţional Bacău?

– Este una dintre cele mai importante investiţii pe care am realizat-o în ultimii ani la Agricola, lucrările terminându-se zilele acestea. Valoarea totală a investiţiei este de peste 10 milioane de euro, dintre care 2 milioane sunt cofinanţate prin SAPARD.

Ne-am propus prin aceasta să creştem capacitatea de abatorizare de la 6.000 la 8.000 de pui/oră. În egală măsură, vrem să asigurăm în totalitate cele mai recente norme sanitar-veterinare, de igienă şi de protecţia mediului. Am reuşit să achiziţionăm echipamente cu care intenţionăm să schimbăm structura de producţie la abatorul de păsări.

De asemenea, ne-am propus să rezolvăm problema ridicată de urmărirea trasabilităţii produsului, deoarece Agricola Internaţional Bacău foloseşte un sistem integrat prin care se produc nutreţurile, se cresc păsările şi se abatorizează, procesează şi comercializează carnea. De altfel, asta ne şi diferenţiază de alţi producători. Din păcate, nu am reuşit să externalizăm creşterea puilor pentru carne.

Odată cu mărirea capacităţii, printr-o abordare într-o altă manieră a spaţiilor de tranşare şi de lotizare a producţiei ne propunem să realizăm o mai bună paletizare a producţiei pentru clienţii pe care îi avem.

Dorim ca onorarea comenzilor să se realizeze în intervale de timp cât mai scurte, în ideea valorificării condiţiilor moderne de ambalare şi menţinerea proprietăţilor organoleptice pentru carnea proaspătă. În concluzie, sperăm ca prin această investiţie să realizăm un pas important pentru a menţine şi a creşte notorietatea brand-ului Agricola pentru carnea de pasăre şi să obţinem în următorii trei ani cel puţin 20% din piaţa din România.

Externalizarea, un deziderat care se amână

– Spuneaţi că nu aţi reuşit externalizarea puilor pentru carne. Ştim că în domeniul porcinelor există un început în această privinţă. De ce în sectorul păsărilor acest lucru nu a fost realizabil?

Încercările au fost şi în domeniul creşterii păsărilor şi al porcilor, inclusiv cele realizate la Agricola Bacău. În urmă cu vreo cinci ani am avut vreo 14 parteneriate cu crescători de porci care, din păcate, au renunţat în totalitate la această activitate, ca urmare a conjuncturii economice nefavorabile pentru specia menţionată. Pentru fiecare porc livrat se pierdeau vreo 20-30 de euro, această situaţie fiind foarte greu de suportat de un fermier care, anual, produce câteva serii de porcine pentru îngrăşat, o serie având un efectiv de 300-400 capete de animale.

La fel se întâmplă şi la păsări. Numai motivele de ordin economic nu au permis această extindere a externalizării creşterii porcilor şi păsărilor în gospodăriile populaţiei. În domeniul păsărilor cunosc experienţe pozitive, un exemplu găsindu-se în judeţul Călăraşi. Dar sunt doar începuturi. Sunt rezultate extrem de rare şi din acest motiv încă nu au puterea de generalizare de care am avea nevoie, pentru ca într-un interval de timp, relativ scurt, să putem disipa riscul epizootiilor sau cel al calamităţilor naturale, de genul crizei cerealelor ori crizei proteicilor. Ultima criză fiind generată de interdicţia de a cultiva soia modificată genetic în România, de aici pornind şi dependenţa noastră de a importa şroturi de soia. Toate aceste subiecte ar trebui abordate cu responsabilitate atât de crescători, dar şi de autorităţi, în aşa fel încât efortul investiţional să poată avea garanţia recuperării lui în intervale de timp rezonabile.

Piaţa dă semne de normalizare

Cât reprezintă producţia internă de carne de pasăre faţă de ceea ce se importă în prezent pentru a asigura consumul populaţiei?

– Până la 1 ianuarie 2007, când România a fost admisă în Uniunea Europeană, importul de carne de pasăre reprezenta aproximativ 45-48% din necesarul de carne destinat aprovizionării populaţiei urbane. După acea dată, când crescătorii au fost obligaţi să respecte normele europene de creştere şi comercializare a păsărilor, în România s-au stopat importurile de pulpe de pui din SUA sau din alte ţări mari crescătoare de păsări şi am fost obligaţi să aducem carne din ţările Uniunii Europene.

Astfel, chiar dacă nu a scăzut foarte mult cantitatea importată, preţul mediu cu care s-au făcut aceste importuri a fost unul mai apropiat de piaţă, pentru că cel al produselor care veneau din SUA sau Brazilia era unul care nu avea nicio legătură cu costurile reale pentru obţinerea producţiei, pentru transportul peste ocean sau pentru asigurarea acestor mărfuri până în Constanţa.

– Prin urmare, s-a mai reglat piaţa din acest punct de vedere?

– Nu în măsura în care ne-am fi dorit. Îmi pusesem foarte mari speranţe că, după integrare, circulaţia cărnii la negru, respectiv obţinerea şi valorificarea cărnii nefiscalizate, munca la negru şi alte aspecte vor fi diminuate. Din păcate, acest lucru s-a realizat doar într-o anume măsură şi sperăm ca această situaţie să se modifice în anii următori.

O povară financiară greu de suportat

– Prin rezultatele obţinute, avicultura românească se poate compara cu orice avicultură de nivel european?

– Mai multe unităţi din România au reuşit prin genetica pe care au adus-o, prin modernizările pe care le-au făcut la condiţiile de microclimat din adăposturi, prin managementul performant să depăşească parametrii materialului biologic pe care l-am importat. Dacă la acest aspect ne comparăm cu crescătorii din ţările avansate, nu acelaşi lucru se întâmplă din punct de vedere economic, pentru că nenumărate sunt condiţiile care influenţează negativ rezultatul financiar al acestor exploataţii. Toate aceste neajunsuri, dublate de un exces de zel din partea autorităţilor au făcut ca producţia avicolă românească, chiar dacă este performantă pe nivelul indicatorilor de calitate, să nu fie competitivă la nivel financiar.

Dana DUMITRIU, Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
841

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

463--calendarul-lucrarilor-agricole-in-l...

Calendarul lucrărilor agricole în luna mai > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCalendarul lucrărilor agricole în luna mai

Legumicultură

- pe brazdele reci se seamănă varză, conopidă şi gulii de toamnă;
- se pregăteşte terenul şi se plantează răsadurile de tomate, ardei şi vinete. Ardeiul şi vinetele se plantează la adâncimea frunzelor cotiledonate, iar tomatele se plantează cât mai adânc posibil;
- se seamănă castraveţi, pepeni, fasole, dovlecel, ridichi de vară, mărar şi sfeclă roşie;
- se seamănă dovleacul pentru copt în cuiburi la 2 x 2 metri, adăugând la fiecare cuib 2-3 kg de mraniţă şi 4-5 seminţe;
- se instalează spalierul, se paliseazăşi se copilesc tomatele timpurii;
- se face fertilizarea fazială la varza de vară când are 4-5 frunze cu 150 kg. pe hectar azotat de amoniu, 150 kg pe hectar superfosfat şi 100 kg sare potasică, care se încorporează superficial prin prăşit sau se udă;
- se începe erbicidarea postemergentă a rădăcinoaselor;
- se fac tratamente preventive pentru mană, septorioză, alternarioză la tomate;
- pe terenurile infestate puternic cu coropişniţe se aplică pe rândul de plante produsul SINTOGRILL 5G în doze de 30 kg/ha.

Viticultură

- se execută primul legat al lăstarilor;
- în cazul viilor afectate de îngheţ, se ciupesc lăstarii lacomi pentru a stimula formarea copililor în vederea refacerii potenţialului vegetativ al butucilor;
- se execută tratamente fitosanitare pentru combaterea manei şi dăunătorilor.

Pomicultură

Ä se execută tratamente necesare, după cum urmează: pentru rapăn şi făinare fungicidele: Dithane M 45 0,2%, Folpan 50 WP 0,2%, Karathaneo 0,15%, Sisthane 0,1%; pentru larve miniere, viespi, afide, insecte defoliatoare, cu produsele: Decis 0,03%; Fastac 0,015, Karateo 03%, Sinoratox plus 0,1%;
Ä în ultima decadă a lunii mai începe recoltatul căpşunilor şi cireşelor timpurii.

Ing. Ioan COSTIN – OJCA Satu Mare
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
1790

˚Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

464--podgoriile-vrancei-lasate-la-mana-n...

Podgoriile Vrancei, lăsate la mâna naturii

• Dialog cu ing. Costică NEAŢĂ, director executiv al DADR Vrancea

Vrancea a strălucit ani în şir graţie salbei de podgorii cunoscute din cele mai vechi timpuri. Când spui Panciu, Odobeşti ori Coteşti personalizezi locuri cu mare faimă ale viticulturii ţării, reprezentând astăzi 11% din patrimoniul naţional în domeniu.

Însă, în ultimii ani, vicisitudinile de tot felul au făcut ca podgoriile vrâncene să se prăvălească într-o afundătură periculoasă.

Cum s-a ajuns aici aflăm dintr-un dialog purtat cu ing. Costică Neaţă, director executiv al direcţiei agricole judeţene.

C.B.: Cum arată azi viticultura vrânceană?

C.N.: Nu aşa cum a fost şi cum ne-am dori cu toţii. Dispunem de 25.000 ha vie pe rod, care reprezintă cea mai mare suprafaţă din ţară. Unităţile mari de producţie sunt puţine, în timp ce fermierii care deţin în medie 1-2 ha sunt prea strâmtoraţi financiar ca să mai poată lucra viile. Ca să nu mai vorbim că viticultorii au plecat să-şi caute norocul în alte ţări, abandonând tot ce au făcut mai bun înaintaşii lor podgoreni.

C.B.: Aşa cum se vede, mare parte a faimoaselor podgorii sunt lăsate la mâna naturii…

C.N.: Cam aşa este. Lipsiţi de fonduri financiare şi cu vinul de anul trecut tot în pivniţe, sătenii fac faţă cu greu situaţiei. Ce să mai vorbim de îngrăşăminte, erbicide, utilaje specifice, de tehnologii moderne.

C.B.: Se întrezăreşte o şansă de a ieşi din impas?

C.N.: La început este necesară susţinerea micilor producători pentru a-şi reface plantaţiile, în mare parte din anii 1970-1975. Este vorba apoi de extinderea soiurilor roşii, cu mare căutare la piaţă. Nu în ultimul rând, este nevoie ca oamenii să fie organizaţi în asociaţii mari, puternice.

C.B.: Şi ce se vede din toate acestea acum?

C.N.: Am plantat 276 ha vie în anul trecut, iar o mare suprafaţă avem în vedere pentru acest an. Asociaţii avem în vreo 20 de localităţi. Apoi, contăm mult şi pe nou-înfiinţata Federaţie judeţeană a asociaţiilor viticole.

C.B.: Cum explicaţi reticenţa oamenilor de a se organiza în asociaţii?

C.N.: Nu ne dăm bătuţi, cu atât mai mult cu cât, potrivit Codului Fiscal, persoanele neautorizate, aşa cum sunt mai toţi micii producători la noi, nu mai au voie să producă vin şi cu atât mai puţin să-l comercializeze. Recent, guvernul a interzis şi vânzarea stradală a vinului.

C.B.: Cam la cât evaluaţi producţia anului 2008?

C.N.: Cel puţin la 8.000 kg/ha. Sigur, este puţin faţă de 10.000-12.000 kg/ha, cât se obţinea în anii normali.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:

744
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

465--o-realizare-de-senzatie-ciresul-de-...

O realizare de senzaţie: cireşul... de octombrie

Mă întâmpină între două rânduri de pomi înfloriţi, zâmbind cu toată faţa. Se numeşte Petre Ludovic (foto) şi este – aşa cum îi spun specialiştii din întreaga ţară – părintele cireşelor. „Mă bucur că aţi venit, ne spune domnia sa, în această perioadă pentru mine cea mai frumoasă din an, clipă fără asemănare, când fiecare din aceşti pomi, prin mireasma dulce şi prin albul florilor, mă face fericit".

– Să spunem cititorilor noştri şi unde ne aflăm ...

– Suntem într-una din fermele Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Iaşi, şi anume în colecţia naţională de cireş a României, unică în ţară, care cuprinde peste 550 de soiuri sau genotipuri din întreaga lume, a doua din Europa şi a IV-a din lume. Tot aici se află şi colecţia de vişin, ceva mai mică – cuprinde doar 124 de soiuri, dar la fel de importantă.

– De când datează aceste colecţii?

– În urmă cu 31 de ani aici era un lan cu porumb. Am plantat atunci primii pomi şi pentru că în această binecuvântată zonă a ţării vişinul şi cireşul, în special, au condiţii optime – în judeţul nostru sunt cele mai mari suprafeţe cu aceşti pomi şi tot aici se obţin cele mai mari producţii de fructe. Aici s-au încercat în timp soiuri din întreaga lume şi s-a început crearea de noi soiuri. Paralel, avem rezultate, spun eu deosebite, şi în perfecţionarea tehnologiilor, în probleme de protecţie etc., toate acestea legate de cireş şi vişin.

Trei dintre ultimele trei brevete

– Să spunem că rezultatele obţinute de colegii dumneavoastră, de staţiune sunt cunoscute şi apreciate în întreaga ţară şi peste hotare. În ceea ce priveşte cireşul, marea dumneavoastră pasiune, ce ne puteţi spune?

– Am iubit acest pom din copilărie, m-am dedicat lui şi, după ani de muncă, am reuşit să omologăm 20 de noi soiuri din care, vă spun aceasta în premieră, în urmă cu câteva zile am primit brevete de invenţie pentru trei: Cetăţuia – numit astfel după faimoasa mănăstire care, iată, ne străjuieşte, Cătălina şi Golia. Aşteptăm şi celelalte brevete, fireşte în timp, pentru că munca noastră, în colectiv, înseamnă ani de efort, iar rezultatele se văd după ani îndelungaţi.

– Aşadar, noi soiuri cu calităţi deosebite pe care noi, consumatorii, le dorim pe o perioadă cât mai lungă a verii.

– Prelungirea maturării fructelor e unul dintre obiectivele noastre. Ne-am propus ca, începând din luna mai, cireşele să se afle în consum într-o perioadă cât mai lungă a anului. De regulă, se ştie, cireşele se termină la sfârşitul lunii iunie. Noi am reuşit, aşa cum vă spuneam, după ani de muncă, să creăm soiuri timpurii cum ar fi Cetăţuia, care se coace în jurul datei de 15 mai, până la cireaşa care se maturează la începutul lunii octombrie. Aşa cum vă spuneam, toate acestea sunt rezultatele unei munci de zeci de ani, ce nu se opreşte aici, pentru că în urma noastră vin colegi tineri, entuziaşti, care vor duce mai departe ceea ce am realizat noi.

Direcţia este una greşită

– Vorbiţi, domnule doctor inginer, de continuarea activităţii de cercetare în timp. Din
păcate, în întreaga ţară terenurile destinate cercetării agricole sunt ţinta unor nesfârşite retrocedări mai mult sau mai puţin legale.

– Aveţi dreptate, cred că mergem într-o direcţie greşită. Nu se poate concepe agricultura fără cercetare. care trebuie menţinută şi susţinută. Dacă aceasta dispare, încet-încet murim şi noi!

- Cercetarea nu are cum să dispară.
- Colecţia naţională de cireş a SCDP Iaşi – a II-a din Europa şi a IV-a din lume.
- 20 de soiuri noi de cireş omologate.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
1249

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Şi ce furaj era cândva borceagul!

Nu cred că mai există o evidenţă a culturii de borceag în România. Şi când te gândeşti ce furaj valoros este acesta!

Borceagul constituie una dintre cele mai importante surse de proteină, alături de culturile de lucernă şi trifoi.

El este cultura furajeră formată dintr-un amestec de măzăriche de primăvară sau mazăre cu ovăz sau orz de primăvară. Se recomandă semănatul împreună cu ovăzul sau orzul pentru faptul că măzărichea, semănată singură, cade şi putrezeşte pe sol, mai ales în anii ploioşi.

Din cercetările efectuate rezultă că, la o participare de 20-25% a măzărichei, conţinutul de proteină brută a borceagului este de 9,1%, în timp ce la o participare de 50-70% conţinutul în proteină brută creşte la 13,7%.

În condiţii normale de umiditate, raportul dintre cele două componente este de 2:1, ceea ce presupune folosirea a 150-180 kg de sământă la hectar, din care 100-120 de kg măzăriche şi 50-60 kg de ovăz sau orz.

Borceagul se seamănă primăvara timpuriu, în prima urgenţă, temperatura minimă necesară germinării fiind de 2-3°C, când plantele tinere pot suporta temperaturi scăzute, de minus 5-6°C. Dacă se doreşte folosirea eşalonată a borceagului, ca furaj verde, administrat la iesle, semănatul se face în două-trei etape la interval de 10-15 zile.

Când şi cum îl recoltăm?

Epoca de recoltare variază în funcţie de destinaţia furajului. Pentru masă verde, borceagul de primăvară se recoltează eşalonat din momentul când planta de susţinere are înălţimea de 40-50 cm (faza de buroluf), iar producţia estimată a se obţine este de cel puţin 10 t/ha masă verde.

Cea mai rentabilă folosire a borceagului este prin cosire şi administrare ca nutreţ verde la iesle, în cantităţi de 50-70 kg/zi în hrana vacilor de lapte. Valoarea nutritivă a unui kilogram de borceag fiind de 0,10-0,14 UN/kg se pot realiza 3.000-3.500 UN/ha. Deoarece eliberează terenul devreme, după borceagul de primăvară se pot semăna porumb, sorg, iarbă de Sudan (culturi duble), de la care se obţin încă 2.500-3.000 UN/ha.

Pentru fân, borceagul se recoltează în faza de înflorire a măzărichei, iar atunci când proporţia de ovăz este mai mare, recoltarea trebuie făcută până la înflorirea ovăzului, când se obţin 5-6,5 tone fân/ha.

După înspicare, borceagul se poate folosi tocat, ca masă verde sau pentru însilozare. Dacă recoltarea se întârzie din cauza creşterii procentului de celuloză, valoarea nutritivă a furajului scade, apropiindu-se de aceea a fânului mediocru de graminee. Fânul de bună calitate este gustos, echilibrat în substanţe nutritive, iar în hrana animalelor se administrează în aceleaşi cantităţi ca fânul de lucernă.

Alte argumente

Borceagul de primăvară obţinut din amestecul de mazăre furajeră sau comestibilă, cu ovăz este mai timpuriu, mai productiv, cu un conţinut mai mare de proteină brută şi constituie un furaj valoros pentru toate speciile şi categoriile de animale.

Cercetările efectuate au dus la concluzia că un borceag bun se obţine şi din amestecul de mazăre cu iarbă de Sudan.

Din punct de vedere agrotehnic, culturile de borceag constituie bune premergătoare pentru cerealele de toamnă şi, în primul rând, pentru grâu, deoarece părăsesc terenul din vreme şi lasă în sol cantităţi importante de azot.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
15190
□
Comentarii
□
□
1. Petruta Dragomir -- (22-June-2010)Care este productia de masa verde ce se poate obtine la prima coasa din lucerna ascunsa in ovaz si mazare(s-a semanat 120kg ovaz-soiul Mures,65kg/ha mazare-soiul ROSALIE si 20kg lucerna-soiul Magnat?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

467--agricultorii-forteaza-mana-premieru...

Agricultorii forţează mâna premierului: cu ce folos?

După mai multe demersuri, intermediate în mod profesional de anumite personalităţi cu putere de influenţă, reprezentanţii Ligii Agricultorilor Particulari din România au reuşit performanţa de-a obţine o audienţă la premierul Călin Popescu Tăriceanu.

La discuţia respectivă au participat atât ministrul agriculturii, cât şi cel care gestionează marile probleme ale finanţelor din România, dl. Varujan Vosganian. Ministrul finanţist a avut misiunea ingrată dea răspunde la doleanţele reprezentanţilor agricultorilor, dar nu este foarte sigur dacă domnia sa a subscris la promisiunile premierului Călin Popescu Tăriceanu.

Oricum, el a asigurat reprezentanţii agricultorilor că este solidar cu superiorul său pe linie guvernamentală, în ideea că, printr-o politică adecvată, România are cu adevărat şansa de a deveni a doua forţă agricolă a Europei.

Cum? Ei, aceasta este marea dilemă!

Se conturează o nouă strategie

Reprezentanţii puterii executive, din păcate şi cei ai Ligii Agricultorilor Privaţi, susţin că marea şansă o reprezintă elaborarea unei strategii agricole multianuale, operă economică ce ţine de competenţa Ministerului Agriculturii.

Să fim serioşi! Câte asemenea strategii au fost elaborate în ultimii 17 ani? N-a fost echipă ministerială care să nu apeleze la asemenea „artificii“ pompoase. Rezultatul a fost unul lamentabil, dacă ţinem seama că majoritatea acestor strategii
s-au soldat cu restructurări de fond derizorii. În plan teoretic, aceste concepţii strategice au fost sublime. Practic, ele şi-au confirmat valoarea doar parţial în acei ani în care România a reuşit să iasă de sub dependenţa importurilor masive de alimente, în special de cereale. În mod paradoxal, tocmai în acea perioadă de abundenţă vegetală zootehnia avea să înregistreze cele mai slabe cote de competenţă. Ca să nu spunem că sectorul în cauză a intrat într-un colaps general. Singurii care au reuşit să se salveze au fost avicultorii. Iar meritul aparţine, deopotrivă, asociaţiei profesionale care şi-a asumat răspunderea gestionării acestui sector.

Îmbucurător este faptul că, în zootehnie, se conturează evoluţii aparţinând unor producători privaţi ce acţionează cu deosebire în sectorul de creştere a porcinelor, poate chiar şi în cel al ovinelor. Faima de altădată a crescătorilor români de taurine pare a fi pălit deocamdată, dar soluţia pentru care au optat cei care gestionează acest sector este cel puţin promiţătoare.

Spunând acestea, să ne întoarcem la rezultatul practic al întâlnirii reprezentanţilor agricultorilor privaţi cu premierul Călin Popescu Tăriceanu.

Un optimism moderat

Semnalul încurajator ar fi acela că, după mai bine de trei ani de gestionare economică a ţării, premierul înţelege marea şansă agrară a României. Supralicitând, premierul avansa ideea de a deveni a doua forţă agricolă a Europei, după Franţa.

Reprezentanţii LAPAR au propus premierului unele soluţii pertinente. Nu ştim dacă toate sunt şi viabile, în condiţiile în care România este obligată să se supună recomandărilor comunitare. Premierul a luat notă de doleanţele lor şi, după cum era normal, a solicitat Ministerului Agriculturii să elaboreze o strategie multianuală. Studiul ştiinţific solicitat este pe cale de a fi finalizat. Întrebarea este: în ce măsură acesta va garanta progresul agriculturii româneşti?

Oricum, presiunea exercitată de reprezentanţii LAPAR asupra guvernanţilor se cuvine a fi catalogată ca o realizare meritorie.

Un verdict final asupra acestor acţiuni revendicative va putea fi dat doar în momentul în care guvernul şi cu deosebire premierul Călin Popescu Tăriceanu vor dovedi prin măsuri economice şi financiare că promisiunile făcute se vor împlini.

Luminiţa PANDREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
687

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

468--uniunea-europeana-in-date-si-cifre....

Uniunea Europeană, în date şi cifre (II) > REVISTA LUMEA SATULUI

Uniunea Europeană, în date şi cifre (II)

Constituirea Uniunii Europene s-a bazat pe o serie de tratate care au condus la construirea actualei sale structuri, proces care s-a realizat prin adăugarea şi amendarea succesivă a tratatelor existente. Acestea definesc principalele obiective politice organizaţionale şi conferă instituţiilor puterile legale necesare pentru implementarea acestor obiective.

Tratatele care stau la baza formării Uniunii

18 aprilie 1951 – Tratatul de la Paris

A fost semnat de 6 state – Franţa, Germania de Vest, Italia şi ţările BeNeLux – Belgia, Luxembourg şi Olanda. A intrat în vigoare în iulie1952 şi a expirat în iulie 2002, exact după 50 de ani.

Acest tratat a instituit Comunitatea Economică a Cărbunelui şi Oţelului (CECO). A fost considerat fundamental pentru stabilitatea păcii în Europa, după cel de-al Doilea Război Mondial. În cadrul CECO s-au constituit pentru prima dată 4 organisme – Înalta Autoritate, Consiliul de Miniştri, Adunarea Comună şi Curtea de Justiţie.

25 martie 1957 – Tratatul de la Roma

A fost semnat de aceleaşi ţări participante la Paris şi a intrat în vigoare în ianuarie 1958. Prin acest tratat se instituie Comunitatea Economică Europeană (CEE) şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (Euratom), fiecare cu câte un Consiliu de Miniştri. Principalele prevederi ale CEE vizau armonizarea politicii comune şi stabilirea politicilor sectoriale în agricultură, transporturi şi relaţii comunitare externe.

8 aprilie 1965, Tratatul de la Bruxelles

Este cunoscut şi ca Tratatul de Fuziune. A intrat în vigoare doi ani mai târziu, în ianuarie 1967, şi a fost abrogat prin Tratatul de la Amsterdam, semnat în 1997.

Acest tratat unifică cele 3 Comunităţi Europene – Comunitatea Economică Europeană, Comunitatea Economică a Cărbunelui şi Oţelului şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice. În urma acestei fuziuni a rezultat la nivel decizional Consiliul Unic de Miniştri, iar la nivel executiv Comisia Europeană.

17 şi 28 februarie 1986 – Actul Unic European

A fost semnat la Luxemburg şi la Haga şi a intrat în vigoare în iulie 1987. Scopul acestui act a fost de eliminare a barierelor dintre ţări şi de armonizare şi dezvoltare a competitivităţii între statele membre, la acea dată în număr de 12. Actul Unic a introdus formal conceptul de Cooperare Politică Europeană şi a relansat construcţia europeană atât la nivel economic, cât şi instituţional.

În următoarea ediţie vă prezentăm celelalte tratate care au condus la constituirea Uniunii Europene.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Răspunsul corect la întrebarea din numărul anterior este b – 1995.

Conform datelor prezentate de Eurostat (Serviciul European de Informaţii Statistice), Uniunea Europeană produce mai mult de 50% din producţia mondială a unuia din următoarele produse agricole. Care dintre ele?

a) cereale
b) lapte
c) carne
d) vin

Răspunsul corect... în numărul viitor al revistei Lumea Satului.

Succes!

Glosar de termeni

Acquis-ul comunitar

Este un ansamblu de drepturi şi obligaţii comune care reuneşte statele membre în cadrul Uniunii Europene. Acquis-ul comunitar evoluează în mod constant şi vizează nu numai legea comunitară, în sensul strict al cuvântului, dar şi toate actele adoptate în pilonii doi şi trei ai politicii Uniunii Europene şi, bineînţeles, obiectivele comune care au rezultat din tratatele încheiate.

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
736

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Stupăritul, între tradiţionalism şi ştiinţă > REVISTA LUMEA SATULUI

Stupăritul, între tradiţionalism şi ştiinţă

O temă de mare actualitate, apicultura este o ramură esenţială pentru agricultorii şi sătenii români. Petre Moraru, director general al Institutului de Cercetări şi Dezvoltare pentru Apicultură, singurul institut de cercetări privat din România, ne-a dezvăluit câteva dintre avantajele stupăritului, dar şi problemele cu care se confruntă apicultorii români.

G.V.: Care este situaţia apiculturii în prezent, în România? Câţi oameni mai sunt dispuşi să facă apicultură?

P.M.: Din evidenţele pe care le are Asociaţia Crescătorilor de Albine, din care face parte şi institutul nostru, rezultă că, în prezent, avem 17.856 de membri cotizanţi, care deţin aproape 700 de mii de familii de albine. Diferenţa de până la un milion de familii de albine, cât sunt raportate în statistici, este deţinută de alţi crescători de albine, apicultori care sunt înscrişi în alte organizaţii, cu acelaşi scop, sau unii, pur şi simplu, nu şi-au motivat prezenţa ca fiind membrii ai unei asociaţii apicole.

Prin activitatea noastră, am încercat să conştientizăm şi să-i aducem pe toţi apicultorii în aceste organizaţii, pentru că este în avantajul lor să participe şi să acceseze anumite fonduri pe diverse proiecte. În prezent sunt oportunităţi foarte bune în dezvoltarea unor ferme apicole după modelul celor din Uniunea Europeană.

Problema este a „conservatorismului“ pe care îl observ la apicultorii noştri, acel „tradiţionalism“ bun, dar de multe ori şi rău, pentru că sunt anumite abilităţi sau tehnologii care nu mai corespund.

În prezent, apicultura trebuie practicată modern şi la cerinţele pe care ni le impune UE: un minim de igienă, de tehnologie sau de tratament aprobat de comisiile de specialitate de la Bruxelles. Unii apicultori sunt refractari la toate acestea şi merg după acel „tradiţionalism“ sau „după ureche“, ceea ce nu dă bine deloc...

G.V.: Românii practică apicultura ca ramură economică, pentru venituri sau este o pasiune?

P.M.: La români există o pasiune, pentru că nu poţi face apicultură dacă nu simţi albina. Este o dragoste pe care nu o poţi exprima prin cuvinte, este trăită în interiorul sufletului fiecărui apicultor, este tradiţia care a făcut ca această ramură din activitatea zootehnică să nu dispară din România. Dar orice activitate, chiar dacă eşti pasionat de ea, trebuie să aibă şi un scop economic.

G.V.: Consumă românii miere?

P.M.: Au început. Au început să conştientizeze că zahărul este nociv pentru om. Am fost surprins să constat că mai ales tinerii sunt interesaţi de miere, dar şi de produsele de apiterapie.

G.V.: În ce raport sunteţi dumneavoastră, apicultorii, Asociaţia de Apicultori, Institutul de Cercetări cu Ministerul Agriculturii, cu cei care trebuie să vă dea o mână de ajutor?

P.M.: În ultimii doi ani, odată cu formarea acelui grup de producători şi acel dialog social care s-a făcut între autorităţile statului şi asociaţiile profesionale, s-au realizat nişte paşi importanţi. S-a lucrat foarte mult la acest program de dezvoltare a apiculturii pe următorii trei ani. Au fost acceptate la Bruxelles 6 măsuri din cele 11 nominalizate şi a fost aprobat un buget de aproape două milioane de euro pentru susţinerea apiculturii din partea UE.

O parte din buget este pentru susţinerea tratamentului împotriva bolilor, o altă parte pentru subvenţionarea creşterii numărului de familii de albine, pentru subvenţionarea materialului biologic. Sunt şi alte măsuri care vin să susţină dezvoltarea apiculturii, dar mai ales a fermelor apicole.

De aceea este bine ca toţi apicultorii să conştientizeze că trebuie să facă parte dintr-o asociaţie profesională ca să poată să-şi facă proiecte, să-şi facă un viitor din această meserie care, pe lângă pasiune, le poate oferi şi satisfacţii economice destul de bune.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
2079

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

47--8-miliarde-de-euro-pentru-dezvoltare...

8 miliarde de euro pentru dezvoltarea satului românesc

• Convorbire cu doamna Cornelia Harabagiu, secretar de stat în Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale

Rep.: Înţelegem că aveţi speranţa că, nu peste mult timp, PNDR va fi aprobat de Uniunea Europeană. Ce înseamnă acest lucru pentru agricultorul român în general şi pentru potenţialii beneficiali în special?

C.H.: Pentru a introduce un pic cititorii în context este bine de ştiut că Programul Naţional de Dezvoltare Rurală este un document supus, conform regulamentelor comunitare, unor negocieri şi unor analize.

Aprobarea oficială se face, în mod normal, pentru fiecare stat membru în termen de şase luni de la depunere. În prezent, ne aflăm în a doua fază de discuţii cu reprezentanţii Comisiei Europene în ceea ce priveşte programul. Pe 26 noiembrie 2007 s-a trimis varianta revizuită a acestui document în vederea analizării de către experţii comunitari a informaţiilor completate conform observaţiilor lor şi aşteptăm un nou răspuns de la aceştia. Următoarea etapă este trimiterea documentului oficial, cel târziu în a doua lună a anului 2008, care va intra în comitetul de aprobare, unde sunt reprezentate toate statele membre. Această aprobare se poate obţine undeva la sfârşitul lunii februarie 2008, moment în care putem lansa primirea proiectelor.

Practic, pentru fermierul român acest lucru înseamnă deschiderea unei noi linii de finanţare pentru investiţii în agricultură, silvicultură, cât şi în activităţi nonagricole. Din acest moment va începe concurenţa pe proiecte, urmând a se aplica o procedură de selecţie în funcţie de nişte priorităţi. Trebuie ştiut faptul că întreprinderile mari sunt finanţate prin fondurile structurale, iar cele mici şi mijlocii primesc bani prin PNDR.

Calitatea proiectelor – principalul criteriu de selecţie

Rep.: Din câte ştim, trei dintre măsurile SAPARD au fost preluate şi de PNDR în cadrul căruia sunt considerate măsuri prioritare. În ce constă această prioritate?

C.H.: Legat de cele trei măsuri prioritare trebuie menţionat faptul că nu toate sectoarele din agricultură reprezintă o prioritate pentru România şi acest lucru se poate vedea din alocările financiare. În cazul PNDR, avem stabilite priorităţi pe sectoare, criterii de eligibilitate şi de selecţie. Practic nu se mai aplică principiul „primul venit, primul servit“ care funcţiona în cazul programului SAPARD. Acum trebuie îndeplinite condiţiile de selecţie în baza cărora proiectul va fi selectat şi ulterior se va trece la semnarea contracului.

Aşadar, vor primi finanţare cele mai bune proiecte, însă vreau să subliniez un aspect: prioritate nu înseamnă excludere. Ceea ce nu este acoperit în priorităţi se va finanţa în limita sumelor rămase.

680 milioane de euro pentru modernizarea exploataţiilor agricole

Cele trei măsuri sunt prioritare, în primul rând deoarece ele au rămas fără finanţare în cadrul SAPARD şi pentru că în cadrul PNDR beneficiază de sume generoase.

Dacă ne referim la Măsura nr. 121 privind modernizarea exploataţiilor agricole, trebuie menţionat că

SAPARD-ul a finanţat investiţiile private în ultimii doi ani, iar Guvernul a lansat programul Fermierul care a asigurat acest tip de investiţii. Practic, această măsură este prioritară deoarece în acest sector trebuie implementate proiecte care să ducă la respectarea standardelor europene, altfel nu vor putea rezista pe piaţă. Unul dintre obiective este ca hrana populaţiei să fie asigurată din producţia internă.

Aşadar, măsura a fost deosebit de importantă şi în cadrul programului SAPARD, iar prin PNDR i-a fost alocată suma de aproximativ 680 milioane euro. În cadrul acestei măsuri sunt câteva sectoare pe care se va pune accent: creşterea animalelor, unde ne referim în special la bovine pentru carne şi lapte, ovine, caprine, porci şi păsări pentru ouă; în sectorul vegetal prioritate vor avea culturile plantelor tehnice, legumele, fructele, viţa-de-vie şi tot ceea ce înseamnă cultură ecologică.

2,5 miliarde euro pentru dezvoltarea satelor şi investiţii

Următoarea măsură prioritară este nr. 322, referitoare la renovarea şi dezvoltarea satelor, o parte importantă fiind reprezentată de infrastructura rurală. Dacă stăm să ne gândim bine, nicio activitatea economică nu se poate dezvolta fără condiţii elementare precum curentul electric, alimentarea cu apă şi canalizare.

Pentru această măsură am alocat valoarea echivalentă a întregului SAPARD, adică 1,5 miliarde euro, însă la necesităţile spaţiului rural această sumă este insuficientă.

Suplimentar vor exista şi alte programe colaterale finanţate de la bugetul de stat sau de la cele locale pentru a completa nevoile.

Un miliard de euro pentru creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi forestiere

Măsura legată de creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi forestire, nr. 123 este importantă mai ales când vorbim de sistemul de depozitare şi colectare în sectorul lapte-cereale, legume-fructe.

Lucrurile acestea sunt bine cunoscute. Există o listă de unităţi de procesare carne şi lapte asupra cărora s-a negociat cu UE. Ele se află într-o perioadă de tranziţie până în 2009 şi trebuie să primească finanţare din fondurile de dezvoltare rurală pentru îndeplinirea standardelor europene, altfel ele urmând să fie închise.

Acestei măsuri i-a fost alocat aproximativ 1 miliard de euro.

Ghidul solicitantului - la finele lunii februarie

Rep.: Unele date cu privire la modul de accesare au fost difuzate prin cele trei broşuri puse la îndemâna agricultorilor în timpul campaniei de promovare a PNDR-ului. Există siguranţa că măcar acest gen de investiţii va fi finanţat în prima parte a anului 2008? Strâns legat de aceasta, când va apărea Ghidul solicitantului?

C.H.: În momentul în care programul se aprobă vom lansa toate măsurile din PNDR pentru care noi am alocat fonduri începând din 2008, nu doar cele trei care sunt deja cunoscute.

Până la sfârşitul lunii februarie beneficiarii vor intra în posesia Ghidului solicitantului care, la ora actuală, este aproape definitivat pentru toate măsurile. De asemenea cele trei îndrumare ale măsurilor prioritare au fost completate cu informaţii privind documentele justificative, tipul de contract. Aşadar, în momentul în care vom lansa primirea proiectelor, oamenii vor avea la dispoziţie şi ghidurile.

Proiectele eligibile - un câştig

Rep.: Din datele de care dispunem am înţeles că în teritoriu este conturat deja un număr mare de proiecte la fundamentarea cărora s-a şi trecut. Este bine, este riscant?

C.H.: Iniţiativa de a pregăti proiectele dinainte este foarte bună pentru că se câştigă din start câteva luni. Această pregătire a proiectului nu se face ca o cerere de subvenţii.

Există un întreg dosar a cărui întocmire presupune mai multe faze: pregătirea documentelor justificative de natură juridică care însoţesc proiectul, adică acte de proprietate, actele firmei, bilanţ şi tot ceea ce ţine de contabilitate; apoi există acea parte tehnică numită „Autorizaţii şi avize“: autorizaţie de construcţie, aviz de mediu, aviz sanitar-veterinar etc.

A treia categorie de documente, dar care nu pot fi pregătite în momentul de faţă, sunt cele solicitate de Agenţia de Plăţi: cererea de finanţare, partea economică din studiul de fezabilitate.

Toate aceste documente trebuie depuse odată cu proiectul pentru ca acesta să fie conform cu cerinţele menţionate la fiecare tip de investiţie. Aşadar, în momentul acesta persoanele interesate trebuie să aibă ideea de afacere cu toate etapele aferente şi documentele de natură juridică.

De asemenea, ei pot pregăti partea tehnologică, iar dacă investiţia implică şi o construcţie trebuie să ia legătura cu proiectantul şi, în final, să calculeze bugetul de care au nevoie. Nu este bine să pornească de la ideea de a obţine maximum pentru că programul permite acum depunerea mai multor proiecte de către acelaşi beneficiar. Risc există doar atunci când pregăteşti un proiect care se poate să nu fie eligibil: ori nu apare în lista de investiţii eligibile, ori poate să nu fie selectat că nu îndeplineşte criteriile de selecţie, dar în general nu au fost astfel de probleme.

Mai puţină birocraţie

Rep.: Faţă de SAPARD, s-a mai simplificat întocmirea documentaţiei?

C.H.: Din punct de vedere procedural, de data aceasta, beneficiatul completează mai puţine documente, într-un singur loc, şi aici mă refer la nivel judeţean, unde le şi depune de altfel. Apoi, sunt documente care nu se mai cer la depunerea proiectului, cum este de exemplu dovada asigurării cofinanţării. La SAPARD se cerea scrisoare de confort, prin care banca garanta că va finanţa această investiţie. Acum, fiecare solicitant va da o declaraţie pe proprie răspundere prin care se angajează să asigure fondurile necesare cofinanţării.

Aşadar, îl priveşte cum se descurcă, important este să aibă banii la momentul potrivit. Pentru beneficiar este un lucru bun, pentru noi însă este destul de riscant. Dar nu cred că se apucă cineva de un proiect fără să se gândească la partea financiară.

Rep.: De fapt, doamnă secretar de stat, la ce fonduri se pot aştepta potenţialii beneficiari din 2008?

C.H.: Întregul pachet financiar destinat dezvoltării rurale pentru perioada 2007-2013 totalizează 8,022 miliarde euro, din care 7,5 miliarde euro vor veni prin PNDR.

Rep.: A existat momentul delicat al clauzei de salvgardare în cazul APIA. Înţelegem că el a fost depăşit, iar fermierii aşteaptă să intre în posesia banilor cuveniţi pentru plăţile directe la hectar...

C.H.: În ceea ce priveşte activarea clauzei putem spune că, la ora actuală, suntem pe un drum bun. S-au făcut progrese majore şi de la zi la zi continuă să se rezolve acele erori care apăreau în sistemul IT al APIA. Firma care realizează acest soft a rezolvat mare parte din deficienţe; mai sunt câteva chestiuni care însă sunt rezolvabile.

Firma de audit a formulat cele 16 recomandări la momentul în care s-a primit scrisoarea şi majoritatea sunt implementate total. S-a mai acordat o amânare, urmând a se transmite la Bruxelles raportul final de audit asupra acestor sisteme, însemnând întreg IACS-ul, adică soft, IT, personal, procedură şi securitatea datelor, însoţit de certificatul de acreditare semnat de ministru. Rămân multe lucruri de făcut aici, dar condiţiile minimale sunt îndeplinite, iar veştile sperăm să fie pozitive.

Rep.: Dacă ar fi să daţi un sfat fermierilor, care ar fi acesta?

C.H.: Sfatul meu personal ar fi să se informeze în permanenţă, să fie perseverenţi şi să profite de aceste fonduri europene pentru a-şi dezvolta propria afacere.

Pagini realizate de Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
794
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

470--ministerul-mediului-lanseaza-in-pre...

Ministerul Mediului lansează în premieră Programul RABLA pentru tractoare

Programul de stimulare a înnoirii Parcului naţional de tractoare este o noutate pentru România. El a fost lansat recent în prezenţa ministrului Attila Korodi, dar va putea fi accesat abia la începutul lunii iulie 2008.

Programul este destinat doar persoanelor fizice proprietare sau moştenitoare de tractoare uzate, în limita sumei de 21.000.000 lei. Principiile care stau la baza acestui Program sunt similare cu cele pe care le-am enumerat în cazul Programului de stimulare a înnoirii parcului Auto din România, diferenţa principală fiind valoarea primei de casare în cuantum de 17.000 lei pentru fiecare beneficiar în parte.

Această valoare este mult mai mare decât în cazul autoturismelor clasice, pentru simplul motiv că şi preţul de achiziţie al unui tractor este unul consistent. Ministerul Mediului îşi propune să elimine anul acesta 1.200 de tractoare uzate din România. Derularea Programului urmează să se desfăşoare în două etape: prima etapă va debuta în data de 1 iulie şi se va finaliza în data de 25 septembrie, iar a doua etapă va începe în data de 1 octombrie şi se va finaliza în data de 5 decembrie.

Paşii pe care trebuie să-i urmeze eventualii beneficiari ai Programului sunt următorii:

- demararea procedurilor de obţinere a notei de acceptare de la un producător validat (ales de beneficiar);
- obţinerea certificatului de distrugere a tractorului uzat de la un operator economic autorizat să desfăşoare activităţi de colectare a vehiculelor scoase din uz;
- obţinerea certificatului de radiere a tractorului;
- achiziţionarea propriu-zisă a unui tractor nou.

Lista producăttorilor de tractoare validaţi va fi publicată pe aceleaşi adrese de internet pe care le-am anunţat în cursul conferinţei de astăzi. Data la care aceasta va fi disponibilă publicului larg este 30 iunie, dată până la care AFM va înregistra, analiza şi valida producătorii interesaţi de Program.

Luminiţa PANDREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
782

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

471--oameni-de-nota-10-valerian-solovast...

Oameni de nota... 10 - Valerian SOLOVĂSTRU > REVISTA LUMEA SATULUI

Oameni de nota... 10

Valerian SOLOVĂSTRU, asemenea marelui stejar

Stejarul falnic din inima codrilor Bucovinei poartă un nume care, în prima sa parte, are o compunere savantă cu semnificaţie de unicat. Această unicitate pare a avea trăsături prin care gena sa fundamentală ne induce în lumea mirifică a codrilor falnici, evocaţi cu atâta profunzime şi talent de inegalabili intelectuali bucovineni.

Mai ales de poetul neamului, Mihail Eminescu. Prenumele pare a avea mai mult o componentă religioasă, decât vegetariană. Oricum, ambele componente ne conduc spre ideea profilului moral şi fizic a unui om de excepţie.

Revenind cu trupul şi sufletul în lumea mirifică a codrilor bucovineni, ar fi de subliniat din capul locului că personajul rubricii de faţă, inginerul Valerian Solovăstru, are şansa de-a se mândri că gestionează cel mai mare patrimoniu silvic din România. Statistic vorbind, acest patrimoniu însumează aproximativ 470.000 de hectare, care în 2007 a adus Regiei Naţionale a Pădurilor un profit ce reprezintă 40% din rezultatele financiare ale acesteia.

Spuneam despre Valerian Solovăstru că ar avea în el o anume „genă silvică“. În sprijinul acestei afirmaţii vine şi educaţia sa profesională. Prima diplomă de silvicultor o obţine în anul 1980, după absolvirea Liceului Silvic din Câmpulung Moldovenesc.

După cinci ani, intră în posesia diplomei de inginer silvic, moment din care începe aventura sa profesională într-un domeniu pe cât de fascinant, pe atât de dificil de gestionat. A început să realizeze dimensiunea acestor dificultăţi la nivelul anului 2007, când a fost înscăunat în postul de director al Direcţiei Silvice Suceava.

Până să ajungă aici, a muncit din greu la conservarea şi refacerea pădurilor din zona ocoalelor silvice Pojorâta şi Cîrlibaba. Se pare că o parte din inima sa a rămas la ocolul silvic din Cîrlibaba, unde a trudit timp de 15 ani.

Aici pare să fi atins apogeul profesional. Mărturie stă astăzi o plantaţie de 30 hectare înfiinţată de el şi care se dezvăluie a fi o realizare silvică cu putere de referinţă în Europa.

Eroul nostru îşi evaluează cu realism atât reuşitele, cât şi neîmplinirile trecutului, dar în noua sa calitate de general manager al silviculturii sucevene se arată îngrijorat mai ales de viitorul patrimoniu pe care-l gestionează. Este obligat să înfrunte acum grupurile de interese, care în numele unei anumite credinţe strămoşeşti fac presiuni pentru a acapara o treime din fondul silvic al judeţului.

Pentru a avea câştig de cauză, aceste grupuri au pus la înaintare înalte feţe bisericeşti, care par a fi jurat strâmb pe crucea ce le atârnă de gât.

Acest fond silvic ce măsoară aproape 170.000 de hectare, reprezintă elementul dezorganizator în gestionarea fondului silvic sucevean. În lipsa unei decizii legislative definitive, acest patrimoniu a rămas de izbelişte.

Cum s-ar spune, din punct de vedere investiţional.

Inginerul Solovăstru acuză şi lipsa unei strategii credibile care să garanteze eficacitatea în interesul statului a unor investiţii bugetare. Discuţia cu el lasă să se înţeleagă că multe dintre ambiguităţile legislative din acest sector au tentă vădit intenţionată.

Inginerul Solovăstru nu pare a fi afectat profund de aceste jocuri murdare făcute la marea masă a ruletei silvice. El se prezintă în faţa semenilor săi cu un CV profesional şi moral de invidiat. Puţini sunt silvicultorii din România care să poată prezenta un bilanţ profesional de dimensiunea celui realizat de omul nostru de nota… 10. De-a lungul existenţei de silvicultor, el a împădurit 30.000 de hectare, adică mai mult decât reprezintă fondul silvic al unui judeţ de câmpie. Cinste lui şi colaboratorilor săi!

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
2534
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noi cu cine votăm?

N-aş fi crezut vreodată cât de actuali vor deveni clasicii literaturii noastre.

Cine are curiozitatea poate răsfoi, fie şi doar câteva pagini, din Rebreanu, Caragiale, Sadoveanu ori, mai de curând, Preda ori Sorescu spre a se convinge cu prisosinţă.

Fiindcă, de pildă, când un foarte pitoresc personaj din lungul şir al celor creionaţi de nenea Iancu zicea despre economia vremii că „e sublimă, dar lipseşte cu desăvârşire“ nu avea cum să ştie că de fapt el prefigurează devenirea de mai târziu a României moderne.

Trăim vremuri nu doar tulburi, ci, mai degrabă, vijelioase.

Viscoleşte peste mapamond cu sumbre preziceri, între care foametea – penuria de resurse alimentare – începe să devină chiar evidentă.

Într-un an, într-un singur an, coşul zilnic al omenirii şi-a sporit preţul cu peste 40%.

Încălzirea planetei ameninţă cu deşertificarea accentuată a milioane de hectare.

Planeta gâfâie sub povara celor peste 7,5 miliarde de oameni care o populează şi nu există niciun semn că situaţia se va schimba.

Bogăţia omenirii – multă, puţină câtă e – polarizează spre tezaurul câtorva „norocoşi“, în timp ce lumea ca lume se hrăneşte de la o vreme cu statistici.

În acest peisaj, deloc încurajator, cei „cu pâinea şi cuţitul“ se gândesc – culmea! – la viitorul resurselor planetei, observând cum cel mai uzitat izvor de energie, ţiţeiul adică, a devenit deja o „resursă epuizabilă“.

Bioetanolul, o esenţă energetică
ce-şi trage puterea din cereale, va schimba, dacă nu a şi făcut-o pe mari întinderi, interesul fermierilor. Se vor produce cereale, aşadar, nu pentru subzistenţa omenirii, ci pentru rezervoarele cailor putere.

Concurenţa devine, evident, neloială şi, adăugată celorlalte rele, prevede, cumva, opusul agriculturii tradiţionale.

Organizaţiile internaţionale, câte mai sunt, mă refer la cele puse în folosul umanităţii, au lansat foarte recent SOS-ul.

Ce-i de făcut?

O întrebare, cel puţin deocamdată, fără un răspuns practic.

Şi, în toată această tevatură, ca un făcut, numai noi, românii, rămânem olimpieni.

Adică ne facem că n-auzim şi nu vedem.

Ba, după câte un prânz cu bunătăţi de pe aiurea, câte un dregător, şi nu unul oarecare, se trezeşte filosofând că România va deveni, după Franţa, a doua mare putere agricolă europeană.

Între timp, ministerul de resort este asaltat de fermieri, de nişte umiliţi şi obidiţi ai soartei, care nu mai ştiu în ce fel s-o scoată la liman.

Între timp, peste 4 milioane de hectare de teren arabil aşteaptă fierul plugului.

Între timp, pierdem fonduri europene nerambursabile fiindcă, se ştie, la noi birocraţia e la ea acasă.

Între timp, cercetarea agricolă românească e îngenuncheată, fiindcă, vorba ceea, cui ce-i pasă?

Între timp, parlamentul sabotează agricultura şi satul românesc, cel mai adesea prin ceea ce ştie cel mai bine să facă, adică „să chiulească“, şi nu o dată, de la dezbaterile cu pricina.

Între timp, drept urmare, importăm peste 80% din produsele alimentare de bază, în condiţiile în care România ar putea asigura uşor hrană pentru 100 milioane de oameni.

Şi, ca să mă întorc la clasici, fiindcă de aici am pornit, ascult mai zilele trecute glasul unui amploaiat de frunte al Guvernului României care rosteşte cu emfază că „agricultura României e în plină dezvoltare – dar ce zic eu? –, în plin avânt. Ei, sigur, deocamdată nu se bagă de seamă, dar, credeţi-mă pe cuvânt, agricultura României e sublimă!“

Ascult şi-mi amintesc de un clasic român – Ţuţea.

El zice, săracul, şi cu câtă dreptate: „La noi, la români, a te afla în treabă e un mod de lucru“.

Şi-acum, tot clasicii! Întrebarea de căpătâi: „Noi, noi cu cine votăm?“

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
689

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - „Priviţi în jur şi judecaţi!“ > REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL

„Priviţi în jur şi judecaţi!“

Până pe la vârsta adolescenţei nu prea înţelegeam, mărturisesc, sensul ori rostul poveţelor mamei, tatei şi mai cu seamă ale bunicii mele, mama-mare cum se spune prin părţile locului copilăriei mele, pe care mi le tot repetau mai ales când trebuia… să ies în lume.

Adică atunci când urma să merg la şcoală, la prăvălia din sat, ori cu vacile la păşunat. Mă sfătuiau să dau bineţe oamenilor pe drum, să respect semenii şi mai cu seamă pe cei mai în vârstă, pe domnul şi doamna învăţătoare, să plec îngrijit de-acasă şi câte altele asemenea ce mi se păreau pe atunci străine rosturilor existenţei mele.

Dar eram copil şi trebuia să ascult de părinţii şi buna mea, cărora nu le era deloc uşor, printre atâtea alte griji, s-o mai poarte şi pe a mea. Dar o făceau, socotind asta ca pe o mare responsabilitate, ca pe o investiţie de seamă în „cei şapte ani de-acasă“.

Mi-aduc aminte acum de acele vremuri stârnit poate şi de… puzderia de inovaţii educaţionale pe care sunt obligaţi copiii şi tinerii de astăzi să le recepţioneze, „stimulaţi“ poate şi ei, dar şi părinţii lor de o democraţie prost înţeleasă.

Nu cred că trebuie să mai detaliez rezultatele. Le vedem la fiecare pas, mergând pe oriunde. Gesturi şi comportamente, aş zice, fără teama de a greşi prea tare, apocaliptice; expresii pe care niciun patruped, de-ar gândi şi şti vorbi, n-ar putea a le grăi… Exagerez?

Priviţi în jur şi judecaţi! Mă sperie faptul că până şi în lumea satului a pătruns „fiorul civilizaţiei moderne“. Pe ici, pe colo. Pentru că mai sunt şi locuri în care părinţii sunt încă preocupaţi de viitorul copiilor lor, făcând să perpetueze bunul simţ, curăţenia sufletească şi trupească, respectul faţă de datini şi obiceiuri, de înaintaşi şi contemporani şi, mai cu seamă, de MUNCĂ.

…Trec adeseori prin sate şi văd la fiecare colţ de uliţă câte-o crâşmă, plină ochi din zori şi până-n noapte, şi la fiece pas câte-un „boutique“ cu de-ale gurii. La intrare – sticle goale, pungi şi alte resturi aruncate ca din grabă. Întreb de primărie şi primar, de şcoală şi biserică, de poliţie şi jandarmi, de bibliotecă şi cămin cultural. Nimănui nu-i pasă de cine şi de ceea ce întreb.

Ar prefera să le vii alături şi să le spui câte-o curiozitate politică sau o snoavă care să-i „îmbărbăteze“ pentru încă o sticlă. De unde bani? De la ajutor social cerşit sau de pe câte o zi de muncă prestată pe unde şi când apucă. Dacă are chef.

Cam asta este imaginea multor sate româneşti la început de secol XXI. Este de fapt rezultatul politicilor unor guverne iresponsabile, care mai bine de 15 ani au ignorat, să nu spun mai mult, interesul naţional, distrugând încet dar sigur şcoala, economia, ideea de muncă, până şi conştiinţa umană. Bravăm în griji faţă de ceea ce nu ne trebuie, dar mai puţin în grija faţă de om, de educaţia lui chiar din fragedă pruncie. S-ar putea să mi se spună: Exageraţi!

Dar iarăşi vă îndemn: priviţi în jur şi judecaţi!

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008 Vizualizari:
2143

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La mintea cocoşului

Dulce, dar mai mult amară şi de tot râsu-plânsu' zicala: pauzele lungi şi dese, cheia marilor succese. Pentru orice ar spune unii ori alţii, orăşeni, vezi bine, să stai cu burta la soare mai mult de o treime din zilele lucrătoare ale unei luni este cu totul şi cu totul exagerat şi fără noimă. Părerea mea!

Dar cum a devenit o obişnuinţă a ultimilor ani s-o ţinem mai mult în petreceri, praznice, paranghelii, aniversări, comemorări şi alte prilejuri de a trage obloanele şi a închide prăvălia – gurile rele zic, dar eu, unul, nu le dau crezare cum c-am avea cele mai multe zile libere, nelucrătoare adică, de pe întreg mapamondul – nimic nu mă mai miră.

Pentru cei de la ţară însă, cu excepţia poate a Duminicilor, muncă grea, din zori şi până-n seară. Că de, în afara treburilor din gospodărie, din grădină şi de la câmp, din zilele libere pentru orăşeni vin în ospeţie ăi de-au schimbat sapa pe mapă – vorbă să fie! – şi trebuie primiţi şi cinstiţi şi omeniţi cum se cuvine. Că sunt de-ai noştri.

Chiar dacă domnii de prin marile metropole îşi aduc aminte de ăi de i-au făcut mari – nu şi şomeri, nu şi fluieră-vânt ori, Doamne fereşte, specialişti în a da cu jula la bunul altuia – îşi aduc aminte, aşadar, de ăi rămaşi în vatra satului doar când îi mână de la spate nu dorul, bată-l vina, ci… interesul. Care, se ştie, poartă fesul. Când tot ţuiculiţa şi vinişorul, brânza, ouăle, cărniţa de porc ori de viţel, dar şi mielul de la părinţi sunt mai gustoase.

Başca faptul că sunt şi moca, gratis, adicătelea nu se osteneşti neam, nu dai niciun ban pe ele şi nici nu te trezeşti, cum s-a mai întâmplat, că-ţi zboară puiul din găoace când dai cioc-cioc, ori că-ţi latră friptura din proţap. Apoi, după ce-ţi faci vichendurile şi-ţi umpli şi portbagajul, de ai maşină proprie, cu niscaiva produse alimentare ecologice, pe-aici ţi-e drumul, laşi în urmă praful şi noroiul – după anotimp şi după primar – de pe uliţele satului şi te întorci la ale tale, aducându-ţi aminte de ăi bătrâni când te paşte iar nevoia.

Cam asta e tărăşenia, destul de tristă, dar nu mai puţin adevărată. E drept, sunt şi situaţii în care cei veniţi de la oraşe, după ce prăznuiesc ce e de prăznuit, suflecă mânecile şi dau o mână de ajutor ălora din ale căror bunuri s-au înfruptat – că la ţară ce nu faci azi, greu mai recuperezi mâine. Şi s-o ţii într-o sărbătoare nu se prea poate şi nici nu se prea face, că-ţi bate lumea obrazul.

Dar, iertat să fiu, astfel de situaţii reprezintă rarităţi, adică excepţia de la regulă. Întrucât nu-i lesne – şi nici recomandabil – ca după ce ai devenit domn, ce fel de domn e altă poveste, să pui iarăşi mâna pe sapă ori – ce chestie?! – să te apuci să mulgi vaca.

Ce e, totuşi, bine în toată povestea asta este că, în înţelepciunea lor milenară, ţăranii privesc cu îngăduinţa dată de dragostea necondiţionată – sângele apă nu se face – la modul de a se purta al celor cărora le-au dat viaţă, i-au crescut şi i-au dat la învăţătură şi-i primesc, întotdeauna, pe cei plecaţi de-acasă cu nesecată iubire şi înţelegere.

De, mamă, le-o fi şi lor greu, acolo, printre străini! – am auzit şoptind o bătrânică cu faţa numai riduri.

La mintea cocoşului că nu-i deloc lesne să-ţi duci traiul ca un venetic. Dar, oare, la oamenii gliei, talpa ţării, cum îi numea marele Cuza, se mai gândeşte cineva? Îndoi-m-aş. Şi n-am cui.

Gogu PINTENOGU'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
634
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

475--horoscop-indian-perla.html

Horoscop indian - Perla > REVISTA LUMEA SATULUI

PERLA

Perioada: 20 februarie-1 martie. Semn: de apă. Pietre preţioase: crisolitul. Metalul: cositorul. Culori: albastru deschis. Verb: a crede. Numere native: 1, 3, 5, 7, 9. Caracterizarea numerologică: 7 Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Peşti; zodiac arboricol: Pin. Compatibilitatea: zodiac indian: Cal; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice): Săgetător; compatibilităţi de rang II (mediocre): Berbec, Peşti; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): Brad, Tei, Pin, Măslin; compatibilităţi de rang II (mediocre): Scoruş, Pin. Planete favorabile: Jupiter, Neptun, Mercur, Luna, Uranus.

Este frumos şi studiat, elegant, companion de cursă lungă, rezistent şi foarte greu de abătut din drum, cu voinţă puternică şi un curaj de invidiat. Îşi promovează o imagine de dur, care nu se teme de nimic însă, la o analiză mai atentă, aceasta este iluzorie.

Are obiective clare, net definite şi ambiţia necesară pentru a le atinge, fiind totdeauna un luptător de anduranţă, de care adversarii trebuie să ţină cont.

Când în joc este propria existenţă îşi organizează impecabil atacul, pornind de la premisa că acesta este cea mai bună apărare. Este o persoană capabilă să-şi rezolve problemele călcând peste cadavre, caz în care nu mai ţine cont de relaţiile de amiciţie sau de prietenie, dacă acestea îi obturează orizontul de aşteptare sau, mai rău, încearcă să-i stăvilească demersurile în atingerea obiectivelor-ţintă.

Este un bun membru de echipă, pentru că nu suferă de mania conducerii. Dacă ajunge însă în fruntea acesteia poate deveni un coşmar, deoarece nu prea este bântuit de altruism. Aritmetic vorbind, nu ştie decât adunarea şi înmulţirea, scăderea şi împărţirea nefăcând parte din arsenalul lui comportamental.

Este eficient în plan social şi profesional dacă se găseşte o eminenţă cenuşie capabilă să-l înţeleagă şi să-i canalizeze energiile spre rezolvarea acelor probleme în care orgoliul, subtilitatea şi rafinamentul care-l definesc sunt minimal necesare. Nu este un campion al afacerilor pe picior mare, însă are oarecare succes în afaceri de mai mică anvergură

Poate fi un bun confident, dar cel care i se confesează nu va trebui să se aştepte la compătimiri sau ajutor, pentru că, de fapt, problemele acestuia nu-l interesează şi nici nu va interveni în rezolvarea lor decât în măsura în care va avea un oarece profit. Rafinamentul şi subtilitatea cu care-şi rezolvă problemele profesionale se regăsesc şi în plan personal.

În dragoste este pasional, impetuos şi imprudent. Este tentat de experimentarea tuturor formelor neobişnuite de relaţii sexuale, fără să facă din aceasta un mod de comportare definitoriu. Gustă cu voluptate din toate mizeriile vieţii, fiind convins că acestea îi vor spori strălucirea.

Caută ca partenerul său să fie frumos, elegant, subtil şi deschis la căutările sale în plan sexual. Găsirea acestuia îi creează mari probleme în plan sentimental deoarece, în majoritatea cazurilor, atributele căutate nu

sunt asociate cu fidelitatea şi cu ambiţiile lui de a-şi construi o ambianţă familială elevată, rafinată şi perfectă în plan moral.
Perla este percepută ca simbol lunar, legat de apă şi de femeie în aproape toate civilizaţiile. Neobişnuita ei geneză, între mantalele scoicilor (simboluri sexuale prin excelenţă), îi consolidează proprietăţile magice, medicinale, obstretice şi ginecologice care i-au fost alocate. Se utiliza odinioară ca panaceu împotriva hemoragiilor, hepatitei, nebuniei, otrăvirilor, tuberculozei, demenţei, epilepsiei.
Utilizarea ei ca afrodisiac era/este mai extinsă în zona civilizaţiilor orientale. Se utiliza şi se mai utilizează încă în ritualurile funerare, existând credinţa că sufletul mortului se va reface în trup, aidoma perlei în scoică, dacă acestuia i se punea o perlă în gură (Laos). Unele legende ale Bazinului Mediteranean consideră perla ca un efect al fulgerului care fecundează apele, ca simbol al puterii generatoare ale divinităţilor cereşti. Perla devine astfel o manifestare materială a divinităţii (embrion divin), motiv pentru care nu pare deloc surprinzătoare alăturarea acesteia Pruncului Divin.
Raf Bandhi
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
929
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

476--sfaturi-naturiste.html

Sfaturi naturiste > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSfaturi naturiste

Pătrunjelul este foarte bun pentru întărirea imunităţii, deoarece conţine mai multă vitamină C decât citricele.

Datorită calităţilor sale nutritive, pătrunjelul ajută la combaterea afecţiunilor hepatice, a stărilor de surmenaj fizic şi intelectual, a asteniei, a stărilor de nervozitate şi este recomandat în reumatism şi gută.

Cătina combate stresul, alergiile şi anemiile.

Totodată, ea este recomandată şi persoanelor care suferă de depresii, de boli ale ochilor, hipertensiune sau gingivite.

Bogate în vitaminele A şi C, dudele sunt indicate în tratarea problemelor pulmonare, constipaţie sau oboseala.

Sucul acestor fructe este bun şi pentru afecţiunile bucale.

Consumată sub formă de suc sau salată, sfecla roşie tonifică organismul suprasolicitat. Un alt efect benefic este şi acela că insomniile pot fi alungate prin intermediul sucului de sfeclă roşie băut seara, înainte de culcare.

Consumul zilnic de zer de lapte pune în mişcare metabolismul şi curăţă intestinele.

Fructele din statistică

Consumul de fructe pe cap de locuitor a înregistrat, în ultimii ani, o creştere medie de circa 10% pe an. Acesta s-a situat la 51 kg în anul 2001 şi a ajuns la peste 80 kg pe cap de locuitor în 2006.

În ceea ce priveşte suprafaţa pomicolă, România se află pe locul doi, după Rusia, în zona Europei Centrale şi de Est, cu circa 400.000 ha cultivate. Ponderea o deţin strugurii, merele, prunele, care împreună totalizează circa 95% din cantitatea de fructe a României.

Tort de piersici

Ingrediente: 1 blat de tort, 1 compot de piersici, 200 ml de frişcă, zahăr.

Blatul de tort, făcut din aluat de pandişpan sau cumpărat din comerţ, se taie în două, pe orizontală. Prima foaie se însiropează cu zeama de la compot, peste care se adaugă o parte din feliile de piersici. Frişca se bate bine cu zahărul, până se obţine o spumă tare.

Jumătate din cantitatea de frişcă se întinde peste fructele din compot. Se aşează cea de-a doua foaie de tort, se acoperă cu restul de frişcă şi se ornează cu bucăţile de piersici rămase. Poftă bună!

Ştiaţi că...

- Elefantul african este mamiferul cu cele mai mari urechi din lume? Suprafaţa urechilor sale ajunge la 8 mp.
- Furnica are cel mai mare creier, în raport cu corpul său?
- Albina nu distinge culoarea roşie, în schimb detectează razele ultraviolete?
- Gândacul de bucătărie poate trăi timp de nouă zile fără cap, după care moare de foame?
- Pisicile nu pot suporta mirosul de lămâie?

Pagină realizată de Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
772
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

477--cum-sa-ne-ferim-de-arsurile-solare....

Cum să ne ferim de arsurile solare > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCum să ne ferim de arsurile solare

Vara a venit şi, odată cu ea, au început şi căldurile toride, greu de suportat pentru unele dintre noi. Însă pentru cei mai mulţi, anotimpul cald înseamnă vacanţă, mare şi soare. În ultimul timp, băile de soare se asociază cu necesitatea protecţiei, pentru a evita efectele nefaste asupra sănătăţii. Înainte de a ne pregăti bagajul pentru plajă este bine de ştiut cum trebuie să ne protejăm împotriva razelor solare puternice.

- Folosiţi o cremă de protecţie şi ungeţi-vă tot corpul, inclusiv buzele, pentru a vă apăra de arsurile solare!
- Din costumaţia de vară este bine să nu vă lipsească o pălărie şi o pereche de ochelari de soare!
- Protejaţi-vă de soare, ascunzându-vă la umbră de câte ori aveţi ocazia!
- Purtaţi haine lejere şi de culoare deschisă, pentru a nu atrage razele solare!
- Consumaţi cât mai multe lichide (apă plată, ceaiuri, sucuri naturale) pentru a fi cât mai bine hidrataţi!
- Când este caniculă, evitaţi ieşirile la ora prânzului, moment când soarele are puterea cea mai mare!

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
732
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

478--dorinel-ionel-munteanu-neamtul-din-...

Dorinel Ionel Munteanu, Neamţul din Banat > REVISTA LUMEA SATULUI

Din sat s-a întrupat vedeta…Dorinel Ionel Munteanu, Neamţul din Banat

Munti, cum îl alintă iubitorii sportului rege, a debutat în 1982, la doar 14 ani, la FC Oraviţa. După trei sezoane petrecute la gruparea de ligă a treia, Dorinel s-a transferat la Metalul Bocşa, pentru ca, un an mai târziu, să se regăsească în lotul celor de la CSM Reşiţa.

Tot după un an făcea pasul spre fotbalul „mare“ – FC Scorniceşti, reprezentând pentru talentatul pe atunci puşti din Banat paşaportul său spre Divizia A Naţională. Anul 1989 a marcat transferul său la FC Sibiu, echipă pentru care a jucat două sezoane.

Evoluţiile constant bune l-au propulsat pe Dorinel la clubul din Şoseaua Ştefan cel Mare, cu care a câştigat titlul de campioană în ediţia 1991-1992. În acel sezon Munti a înscris 12 goluri în 33 de meciuri din campionatul intern şi un gol în cele 4 meciuri pe care „câinii“ le-au disputat în Cupa UEFA.

Carieră la cluburi din Europa

Anul 1993 a adus „neamţului“ un transfer la Cercle Brugge. Chiar în primul său sezon în afara ţării a fost desemnat „cel mai bun jucător al Belgiei“. În 1995 mijlocaşul naţionalei României s-a transferat la FC Koln, fiind dorit de antrenorul Morten Olsen. După patru sezoane, Dorinel alege ca destinaţie VfL Wolfsburg, pentru care joacă până în anul 2003.

Campion cu Steaua

Revenind în ţară, Munti a semnat o înţelegere pe doi ani cu Steaua, echipă cu care a câştigat de altfel şi titlul de campion al României în sezonul 2004-2005. A urmat apoi episodul CFR Cluj, unde s-a aflat în dubla postură de antrenor şi jucător. Împreună cu elevii săi ajunge în finala Cupei UEFA Intertoto în 2005, pierdută însă de echipa ardeleană în dauna francezilor de la RC Lens. Părăseşte CFR Cluj şi încearcă imposibilul: salvarea echipei FC Argeş de la retrogradare. Eşecul misiunii sale a coincis cu transferul la FC Vaslui, grupare patronată de Adrian Porumboiu, de care s-a despărţit înainte de finele acestui sezon.

Jucătorul fără plămâni al naţionalei

Mijlocaşul care „ara“ neîncetat întregul teren pe toată durata celor 90 de minute de joc a debutat în naţională în anul 1991, pe vremea când evolua la FC Inter Sibiu. Zece ani mai târziu, Munti bifa deja 100 de selecţii sub tricolor.

Cel mai selecţionat fotbalist tricolor din toate timpurile (134 de selecţii, 16 goluri) a participat la turneele finale de Campionat Mondial din 1994 şi 1998 şi la turneele finale de Campionat European din 1996 şi 2000. Cea mai bună performanţă a sa la echipa naţională a fost disputarea sferturilor de finală ale Mondialului de fotbal din SUA, din 1994, sub „bagheta“ generalul Anghel Iordănescu.

Jucător exponenţial al generaţiei de aur, Dorinel Munteanu s-a născut în comuna Grădinari din judeţul Caraş-Severin, la 25 iunie 1968.

Camelia MOISE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
734
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În zilele de restrişte, un prieten

Alături de generalul Berthelot, şeful misiunii militare franceze, de ministrul Franţei, Saint Aulaire, şi trimisul extraordinar şi ministrul plenipotenţiar al Belgiei la Bucureşti, baronul Van Ypersele de Strihon Maximillen s-a dovedit, în perioada care a premers intrării României în marea conflagraţie mondială şi pe parcursul desfăşurării acesteia, un mare prieten al poporului nostru, căruia i-a înţeles aspiraţiile şi i-a descoperit calităţile.

Rapoartele diplomatului belgian constituie, după mai bine de nouă decenii de la desfăşurarea evenimentelor, o cronică revelatoare în care se desfăşurau cu o mare autenticitate faptele unei epoci glorioase.

El a dezvăluit jaful asupra economiei naţionale întreprins de firmele Germaniei wilhelmiene, cantităţile imense ale exportului cu cereale dirijat către Puterile Centrale în perioada 1914-1916 şi condamnarea la foamete a poporului român.

Într-un raport trimis ministrului său, pe 29 martie 1916, baronul Ypersele de Strihon consemnează: „...Prin această nouă vânzare, rezultă că România şi-a lichidat întreaga recoltă din 1914 şi din 1915, că aceste două recolte (...) au fost vândute în întregime duşmanilor. Aceştia au dus din România 190.000 de vagoane de cereale şi, pe ascuns, un număr considerabil, dar greu de evaluat, de vagoane prin contrabandă plecate zilnic prin toate punctele de frontieră.“

Spectrul foametei

Şi consecinţele nu au întârziat să se arate. Spectrul foametei, al molimelor şi al mizeriei s-a transformat într-o realitate tragică care a luat proporţii fatale începând cu dramaticul moment al iernii lui 1917. Aflat la Iaşi, ambasadorul Belgiei îndură aceleaşi vicisitudini ca şi populaţia ţării, câtă mai rămăsese. Într-un raport datat 24 martie 1917, ministrul belgian notează: „...Oamenii nu au, ca să spun aşa, nimic de pus în gură, n-au decât adăposturi improvizate în care să locuiască la 20 de grade sub zero. Nu se găseşte în prezent în Iaşi niciun cartof, iar raţia de carne a ofiţerilor şi medicilor străini nu depăşeşte două kilograme şi jumătate pe lună. S-au consumat ultimii porci şi păsări. Ce va urma, nu se ştie.“

După un lung cortegiu de suferinţe care nu se încheiase în plină vară a anului 1917, miezul lui august a constituit pentru România şi victoria răsunătoare asupra armatelor inamice.

Împotrivindu-se propunerii guvernului ca diplomaţii străini să fie evacuaţi la Cherson, în Ucraina, diplomatul belgian, plin de entuziasm, scrie în raportul trimis ministrului său de externe: „Soldaţii români rezistă cu succes, imobilizând inamicul în ofensivă şi cauzându-i mari pierderi.“

Martor la înfăptuirea Marii Uniri pentru care poporul român a făcut atâtea sacrificii, baronul Van Ypersele de Strihon părăseşte ţara noastră la 20 iunie 1919, fiind trimis la legaţia din Varşovia a Regatului Belgiei.

Pentru serviciile sale aduse poporului român, diplomatul belgian a fost decorat cu Ordinul „Coroana României cu Mare Cordon“.

Stelian Ciocoiu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
627

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

48--obsedanta-re-naturare.html

Obsedanta (re)naturare

Vrei, nu vrei, bea Grigore agheasmă! Probabil că ecologiştii noştri s-au inspirat din acest îndemn al duhovnicului atunci când îl obligă pe Grigore „europeanul“ să înghită agheasma clocită din mlaştinile pe care vor să le „renatureze“ în ţinutul Luncii Dunării.

În numele reîntoarcerii la natura sălbatică a acestor ţinuturi, verzii noştri fac tot ce este (ne)omeneşte posibil pentru a proslăvi virtuţile unui mod de convieţuire de pe vremea marelui Panait Istrati. Adică, zic ei, întoarcerea cu orice preţ la natură. De parcă n-am convieţui împreună. Ce-i drept, nu întotdeauna în mod amiabil.

Dar de aici şi până a te pune stavilă în tot ce a reuşit să biruie omul în modelarea mediului înconjurător, mai ales în cazul deviaţiei nefireşti, este o eroare ce îndeamnă cel puţin la meditaţie.

În demersul celor care activează cu atâta râvnă pentru renaturarea Luncii Dunării este greu, chiar foarte greu, să se facă o demarcaţie între ignoranţă şi absurditate. Ca să ne rezumăm doar la aceste două suspiciuni.

Primele suspiciuni au apărut cu câţiva ani în urmă, atunci când activişti de marcă ai ecologiştilor au aruncat pe piaţa mediatică tot felul de previziuni cu iz apocaliptic privind starea unor perimetre agricole, asupra cărora s-a abătut mâna proletarilor comunişti.

Pornirile lor sunt îndreptate tocmai spre una dintre cele mai formidabile investiţii funciare din Europa: îndiguirea Luncii Dunării. Lucrare în urma căreia nu mai puţin de 400.000 ha aflate în sălbăticie au fost transformate în cele mai roditoare câmpii ale României.

Pe cei care contestă acest adevăr îi invităm în Balta Ialomiţei, pe terenurile exploatate de Holdingul agricol din Feteşti, ori în Insula Mare a Brăilei. Le sugerăm să aducă cu ei nu numai hârţoagele pe baza cărora au încropit strania strategie a „renaturării“ Dunării, ci şi CV-urile profesionale.

Ce vreţi să „renaturaţi“, domnilor ecologişti? Şi pentru ce?

Este clar că nu considerentele profesionale vă mână în luptă. La orizont se prefigurează o afacere de ordinul milioanelor de euro. Fonduri care, evident, vor reprezenta o pradă cam tot atât cât bordurile aberante făcute în folosul unor „cocoşi“ ce cântă cucurigu de pe o altă baricadă a scenei politice.

Auzi, domnule, să spargi digurile pentru a face poldere şi să mai susţii pe deasupra că o „inundare“ la 10-20 de ani le-ar fi chiar benefică! Câte inundaţii s-au abătut asupra satelor de la malul Dunării de la îndiguire până acum? Oamenii locurilor spun că nenorocirile din 2006 asupra unor sate din Oltenia s-au tras nu atât de la îndiguire, cât din alte cauze, care dacă ar fi cercetate ar intra sub incidenţa Codului Penal.

Mai rău, autorii „proiectului de (de)naturare“ vin cu sperietoarea comisarilor europeni. Care comisari? Poate cei din partida verzilor, care în ţara lor de origine nici măcar nu crâcnesc în spatele digurilor ce însoţesc Rinul în cursul năbădăios. Lucrare din care s-au inspirat şi oamenii de ştiinţă din România în înfăptuirea proiectului de îndiguire a Luncii Dunării.

Este posibil ca aceşti oameni să fi comis şi unele erori. Ele trebuie îndreptate, dar nu în maniera celor care jinduiesc la chiolhanurile şi desfătările pe care ar putea să le ofere un ţinut sălbatic, departe de ochii lumii.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
679

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

480--sfintii-ciresarului.html

Sfinţii Cireşarului

Denumirea de Cireşar provine de la primele fructe care se coc în această perioadă – cireşele.

Ispasul

5 Iunie - Înălţarea Domnului

Ispasul coincide cu Înălţarea Domnului, fiind o sărbătoare cu dată mobilă. De Ispas abundă obiceiurile legate de cultul morţilor: pomenile, curăţirea şi împodobirea mormintelor cu flori. În tradiţia populară se crede că Ispasul ar fi un personaj care a asistat la Înălţarea Domnului.

În această zi se organizează târguri, se marchează vitele şi se taie mieii. Este interzis semănatul, pentru că nu rodeşte. Se ţin slujbe pentru belşugul holdelor, copiilor şi animalelor şi se dă de pomană, pentru că „acum pleacă sufletele străbunilor spre cer“. În noaptea de Ispas se sună din buciume pentru a alunga spiritele rele, se culeg frunze şi ramuri de alun, nuc, paltin şi se sfinţesc la biserică.

Rusaliile

15 Iunie - Pogorârea Sfântului Duh

Sărbătoarea este legată de abundenţa vegetală a verii, motiv pentru care, în această zi, casele sunt împodobite cu ramuri verzi. Rusaliile sunt considerate zâne rele care iau minţile oamenilor sau îi pocesc pe cei care le ies în cale.

Tradiţia populară spune că, dacă le întâlneşti, este bine să nu le vorbeşti şi te poţi apăra purtând asupra ta frunze de pelin. În unele zone ale ţării se crede că Rusaliile sunt zâne ale apelor şi de aceea nu este bine să te scalzi în această zi, pentru că te-ai putea îneca.

Sânzienele-Drăgaica

24 Iunie - Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul

Sărbătorită la 24 iunie, în preajma Solstiţiului de Vară, Drăgaica este un ritual ce vizează prosperitatea şi protecţia culturilor de cereale.

Sânziana sau Drăgaica este o zână care pluteşte peste păduri şi câmpuri, în ziua solstiţiului de vară, împreună cu un alai de zâne fecioare. Bătrânii le numeau „femei sfinte“ sau „fete răpite de zmei“, închise în palate fermecate şi lăsate să vină pe pământ doar în această noapte.

În Noaptea de Sânziene ele iau puterea şi mirosul florilor, însă dau roadă seminţelor, ard păşunile şi feresc holdele de furtuni. În dimineaţa acestei zile, femeile se spălau cu apă neîncepută şi se duceau la câmp pentru a culege ierburi de leac şi descântece, pe care apoi le duceau la biserică, pentru sfinţire.

Pe parcursul anului femeile se spălau cu apa în care puneau aceste plante, pentru a fi frumoase ca zânele. Din această zi nu mai cântă cucul, plantele nu mai cresc, iar soarele străluceşte mai puternic decât oricând. În noaptea de Sânziene se măreşte noaptea şi ne îndreptăm spre toamnă.

Sân Petru

29 Iunie - Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel

În calendarul popular această zi coincide cu miezul verii agrare şi perioada secerişului.

Sfântul Petru este cel mai iubit şi respectat sfânt din calendarul tradiţional românesc. El umblă pe pământ şi se confruntă cu situaţii foarte omeneşti. Lui îi sunt încredinţate cheile Raiului. Sf. Petru este patronul agricultorilor, ţine grindina şi stăpâneşte piatra. El mai este numit şi patronul lupilor. Se crede că cei care ţin această sărbătoare vor avea turmele de oi sau cirezile de vite apărate de el.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
706

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

481--1-iunie-sarbatoarea-inocentei.html

1 Iunie, sărbătoarea inocenţei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul1 Iunie, sărbătoarea inocenţei

Astăzi, 1 Iunie, este mare sărbătoare şi pentru cei 4,8 milioane de copii ai României. Alături de vlăstarele care au fericirea de a creşte în sânul familiei, se bucură de această zi şi 100.000 copii aflaţi în îngrijirea statului.

Este foarte dificil să scrii ceva despre copilărie. Asta pentru că s-a tot scris. Este o lume care fascinează mai ales în măsura în care ne îndepărtăm de ea. De aceea am fost tentat să repet ceea ce au spus unii sau alţii, ca de exemplu Eugen Ionescu: „Copilăria este o lume de miracole şi de uimire a creaţiei scăldate în lumină, ieşind din întuneric, nespus de nouă şi proaspătă şi uluitoare“.

Sau să rescriu altfel această frază: „Copilul este constructorul spiritual al omenirii, iar obstacolele în calea dezvoltării sale libere sunt pietrele din zidul în care a fost închis sufletul omului“, spusă de Maria Montessori, ori aceasta: „Când nu va mai fi zăpadă, copiii vor face un om de iarbă, când nu va mai fi iarbă, copiii vor face un om de pământ, când nu va mai fi nici pământ, copiii vor face un om de piatră, când nu va mai fi nici piatră, umbra unui om de cenuşă se va profila pe cer – şi nu vor mai fi nici copii atunci“ a lui Grigore Vieru.

Aş putea cita la nesfârşit vorbele înţelepţilor lumii şi probabil aş fi apreciat pentru înţeleapta selecţie. Cu toate acestea, voi avea, dintr-un punct de vedere nechibzuinţa, dintr-un altul curajul, de a spune ceea ce simt despre ea.

Copilăria nu este o perioadă a vieţii noastre, ci un fel de a fi pe care, din păcate, îl părăsim mult prea repede. La presiunea celor mai în vârstă, care aşa cum spunea Antoine de Saint-Exupery în Micul prinţ „Oamenii mari nu pricep niciodată nimic şi este obositor pentru copii să le dea întruna explicaţii.“

Nu ştiu care este momentul în care ne rupem de copilărie, poate nici nu-l simţim, ne trezim dintr-o dată ridicoli să ne mai jucăm cu păpuşa, cu maşinuţa, să mai facem o miuţă în locuri improvizate, pur şi simplu nu mai este normal să ne mai jucăm. Joaca nu mai este ceva serios, ea devine divertisment. Cât timp am fost copii, am simţit-o ca pe ceva foarte important pentru că prin ea experimentam lumea oamenilor mari. Prin joacă deveneam oameni mari.

Aceasta este o caracteristică a copilărie, prin care o identificăm mai bine. Dar ceea ce este cu adevărat important în viaţa noastră atunci nu este această formă de transformare în adulţi, ci felul aparte de a fi, pe care nu înţeleg de ce îl părăsim.

Nu ne mai jucăm pentru că am încheiat experimentul vieţii, chiar trăim, dar de ce ne schimbăm? De ce nu rămânem la fel de sinceri în descoperirea lumii, pe care continuăm să o explorăm până la finalul vieţii?

De ce ne pierdem credinţa care ne-a oferit atâtea momente de fascinaţie atunci când ascultam poveştile bunicilor sau când răscoleam jucăriile de sub brad? Şi, mai ales, unde dispare curăţenia sufletului, inocenţa pe care o remarcă aşa de bine Marin Preda în Cel mai iubit dintre pământeni: „Uitaţi-vă la copii, unul îl pune pe altul jos, îl gâtuie, îi trage pumni în cap, îl gheruie pe faţă, apoi se ridică amândoi şi cel lovit te uiţi la el că

deodată surâde ca un prost... Ei bine, nu e deloc prost, ci doar e curat, neatins de sentimentul umilinţei“.
Aceste lucruri le cere de fapt de la noi şi Mântuitorul Hristos când ne îndeamnă să rămânem copii pentru a avea şansa de a pătrunde în Împărăţia Lui. Aceste caracteristici ale sufletului sunt de fapt „haina de nuntă“, cea care face diferenţa între cei chemaţi şi cei intraţi sau, mai bine zis, rămaşi.
Aşa cum copiii devin adulţi experimentând viaţa prin joc, aşa noi, copiii cei mari, ar trebui să devenim locuitori ai împărăţiei jucând copilăria. Avem fiecare în memorie stările sufleteşti de atunci, nu trebuie decât să facem efortul de a retrăi acel timp. El tocmai pentru aceasta ne-a fost dat. Credeţi oare că Dumnezeu nu ar fi putut să ne facă direct mari, la ce bun această perioadă în care nu înţelegem mare lucru din ceea ce există?
Adrian Nedelcu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
674
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

482--muguri-din-cununita.html

Muguri din „Cununiţa“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMuguri din „Cununiţa“

Un simbol al Ansamblului folcloric „CUNUNIŢA“ din Satu Mare

Minunea mică de la Botiz

DANA MARIA HUJA, cel mai tânăr vlăstar, a venit pe lume în Botiz, într-o zi însemnată, de ZIUA CRUCII – pe 14 septembrie 1994. A luminat casa lui Gheorghe şi Maria Huja după 20 de ani de căsnicie, fiind al cincilea copil al unei familii binecuvântate de Dumnezeu, care şi-a crescut pruncii cu frica acestuia.

Că sunt speciali copiii „veniţi târziu“ o dovedeşte „minunea noastră mică“. Dăruită de Dumnezeu cu har, dar şi cu şansă, pasionată de muzică, a păşit prima dată pe scenă alături de micuţii de la Palatul copiilor din Satu Mare, iar de la vârsta de 5 ani este membră a Ansamblului folcloric „Cununiţa“, ajungând foarte repede o emblemă a acestuia.

A debutat la 5 ani în emisiunea Tezaur Folcloric, câştigând concursul Muguri de Tezaur, realizat de doamna Marioara Murărescu. De la primele apariţii, atât specialiştii cât şi publicul au recunoscut la Dana „scânteia“ – steluţa care prin voia lui Dumnezeu îi veghează pe cei aleşi.

Făcută pentru cântec

Astăzi, după ani buni de la debut, putem spune fără teama de a greşi că a fost făcută pentru cântec, pentru spectacol. Nu este vorba aici numai de glas şi muzicalitate, este bucuria de a comunica, este ambiţie şi rezistenţă. Cu fluieratul său unic reuşeşte să cucerească publicul.

A ajuns să cânte pe marile scene atât în ţară, cât şi în străinătate: Ungaria, Slovacia, Italia, Austria şi Israel, în recitaluri individuale, dar şi în duet cu idolul său, Leontina Dorca – exponent al zonei Codrului în folclorul muzical-coregrafic.

Răsfăţată, micuţă, într-o lume mare, Dana mai zăboveşte în lumea păpuşilor, învaţă şi se joacă, cântă la vioară (este elevă a Liceului de Artă Aurel Popp din Satu Mare), merge la repetiţii, la spectacole şi în turnee alături de colegii de ansamblu, dar „minunea“ de la Botiz nu-şi dă seama că, alături de colegii ei, a intrat în lumea celor care sunt cu adevărat ambasadori ai folclorului românesc.

Minunea mică de la Botiz nu mai este atât de mică. Anii care au trecut de la debutul ei pe scena publică au făcut din ea o vedetă naţională incontestabilă. Părinţii i-au dat viaţă cu 14 ani în urmă. Înainte de a veni pe lume, Dumnezeu a coborât spre ea harul de a ne încânta prin cântec şi veselie. Fie ca acest har să cucerească în timp inimile tuturor iubitorilor de folclor românesc.

„CUNUNIŢA NĂZDRĂVANĂ“, un brand naţional

„Cununiţa năzdrăvană“ este ansamblul folcloric format din copii preşcolari şi şcolari, cu vârste cuprinse între 3 şi 8 ani, şi a luat fiinţă în anul 2003. Astăzi încerc o mare satisfacţie văzând cum aceste mlădiţe cresc sub ochii şi îndrumarea mea.

Conştientă de faptul că folclorul reprezintă identitatea noastră naţională, am considerat necesară familiarizarea copiilor cu conţinutul acestuia. Susţinută de cadrele didactice, dar mai ales de doamna director Marioara Sabău de la Grădiniţa „Draga mea“ din Satu Mare, am dat curs acestui impuls de a lucra cu copiii.

Am reuşit să le insuflu dragostea pentru cântecul şi jocul popular, ba chiar mai mult, să-i familiarizez cu obiceiurile şi tradiţiile din acest colţ de ţară, precum şi cu frumuseţea costumului popular pe care îl îmbracă şi ei astăzi.

Am reuşit toate acestea nu numai cu sprijinul cadrelor didactice, ci şi al celor care le-au dat viaţă – părinţii, care au înţeles şi ei cât de important este ca micuţii să îşi cunoască identitatea. Au îmbrăţişat această idee şi cadrele didactice de la Grădiniţa „Dumbrava minunată“ prin doamna director Leontina Ghiţ şi, mai târziu, în 2007, doamna învăţătoare Crina Dan, de la Şcoala Generală «Constantin Brâncoveanu» din Satu Mare. Ele s-au alăturat susţinerii acestei idei, reuşind astfel să ducem mai departe educaţia prin cultura tradiţională a copiilor.

Copiii sunt minunaţi, n-am crezut nici eu că voi putea ajunge la performanţa de a obţine rezultate deosebite cu aceşti «năzdrăvani».

Dar astăzi pot spune cu mâna pe suflet că am reuşit. Ansamblul «Cununiţa năzdrăvană» este parte integrantă a Ansamblului folcloric «Cununiţa» din Satu Mare, alături de care a participat la spectacole în cadrul concertelor şi emisiunilor Tezaur Folcloric, precum şi în concerte la Oradea, Alba-Iulia, Cluj-Napoca, Baia Mare, dar mai ales acasă, la Satu Mare. Ultimul mare spectacol la care au participat a fost Concertul aniversar Tezaur Folcloric – «Cununiţa la 25 de ani de activitate».“

Ansamblul folcloric „Cununiţa năzdrăvană“ are astăzi în componenţa sa 20 de perechi de dansatori şi două soliste vocale. Există tot mai mulţi copii dornici de a se familiariza cu tainele culturii tradiţionale, ceea ce este un lucru îmbucurător. Astfel, numărul membrilor ansamblului va creşte văzând cu ochii, iar garnitura de mâine a Ansamblului folcloric „Cununiţa“ este asigurată. Încă o dovadă că la noi folclorul este pe mâini bune.

Primul scâncet al lui Carmen Maria Sas pare a fi fost un solfegiu. De atunci şi până acum Carmen caută şi ne încântă atât cu glasul, cât şi cu frumuseţea ei sufletească naturală.

Puţini din cei care o admiră ştiu însă că în viaţa de toate zilele Carmen este un şlefuitor de talente care se apleacă cu dragoste şi înţelepciune asupra celor care vor duce în viitor faima folclorului românesc. Carmen şi marea doamnă a cântecului codrenesc, Leontina Dorna, au fost cele care au descoperit-o pe minunea de patru ani şi jumătate din Botiz.

Această întâmplare avea să schimbe definitiv destinul profesional al actualului şlefuitor de talente tinere.

Carmen Sas conduce astăzi în Satul Mare două grădiniţe şi o grupă de folclor al unei şcoli din Satul Mare, din care a selectat pentru scenele de spectacol cu public 20 de perechi de „năzdrăvani”. Carmen susţine că azi are deja în pregătire cel puţin trei „voci” cu şanse de a porni pe urmele micii minuni de la Botiz.

Carmen Maria SAS, Luminiţa Pandrea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
1736

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Românii din Nordul Bucovinei

Interviu cu Vasile Tărâţeanu, deputat în Consiliul regional Cernăuţi – Ucraina

– Ce mai este azi zona de nord a Bucovinei?

– Aceeaşi vatră de istorie românească. Mă refer, înainte de toate, la satele noastre, înstrăinate de ţară. Sunt aici, în regiunea Cernăuţi, peste 100 de aşezări rurale cu o populaţie compactă cu etnici români. Potrivit statisticilor oficiale ucrainene, vieţuiesc aici peste 200.000 de locuitori, În marea lor majoritate, ţărani.

– Şcoala, biserica au rămas tot româneşti?

– În cea mai mare parte, da. Avem parohii unde slujba se face în limba română.

Asemeni şi şcolile, cu predare în limba noastră. Ce-i drept, cu fiecare an sunt tot mai puţine, pentru că autorităţile vor o altă limbă de predare, alta decât cea română. În cele o sută de sate există 82 de şcoli primare cu predare în limba română. În unele localităţi însă, predominant româneşti, au fost organizate şi şcoli mixte româno-ucrainene. Iar la predarea unor discipline, precum geografia şi istoria, acestea încep să se facă în limba de stat, ucraineană.

Tradiţiile, atâtea câte au mai rămas

– Sătenii îşi mai păstrează nealterate tradiţiile şi obiceiurile româneşti?

– În unele sate, da. În altele, nu. Multe tradiţii încep să dispară, dar se păstrează respect pentru momentele de sărbătoare de peste an: Crăciunul, Paştele, Rusaliile, Colindele. Mai puţin hora satului.

– Există o viaţă culturală activă în sate?

– Se poate spune că da. La aceasta contribuie societăţile şi asociaţiile culturale româneşti.

– Care sunt aceste societăţi?

– Societatea Culturală „Mihai Eminescu“, Societatea Scriitorilor Români din Cernăuţi,

Casa Limbii Române din aceeaşi localitate, instituţie pe care am onoarea să o conduc. Mai activează şi Uniunea Interregională – organizaţia românilor din Ucraina, care cuprinde şi asociaţiile din Cernăuţi, Maramureşul istoric, sudul Basarabiei, cele din Kiev şi, de ceva vreme, comunitatea moldovenilor din Crimeea. Este vorba de cei 7.000 de etnici români (ei îşi zic şi azi tot moldoveni), descendenţi ai celor 300 de oşteni ai lui Ştefan cel Mare, rămaşi în zonă de la momentul căsătoriei marelui voievod cu Maria de Mangop.

Puţine semne încurajatoare

– Am aflat cu bucurie că, recent, viaţa începe să intre în normalitate, după ce mai multe aşezări româneşti şi-au recăpătat vechile nedumeriri...

– Aşa este. Un număr de localităţi, între care Suceveni, Iordăneşti, Oprişeni şi Cidin, şi-au recăpătat, oficial, denumirile avute înainte de 1940.

– Există programe specifice de dezvoltare locală, zonală, regională care vizează satele româneşti?

– Nu. Există numai programe ucrainene care privesc o dezvoltare în plan statal. Nu e însă şi pentru satele româneşti. Pentru acestea nu sunt alocate fonduri speciale cum ne dorim. Se resimte şi pe această cale politica sistematică de deznaţionalizare a românilor. Ni se repetă în permanenţă că suntem cetăţeni ucraineni. În şcoală se predă acum Istoria Ucrainei, şi nu Istoria Românilor. Nu se alocă niciun ban pentru editarea manualelor şcolare în limba română.

– Aşadar, există legătură cu ţara?

– Da. Acum sute de copii de ţărani de-ai noştri învaţă în România. Sigur, ar trebui să fie şi mai mulţi care să obţină burse de studii.

– La ce mai speraţi?

– Să primim mai multe fonduri din ţară, astfel ca satele româneşti – unde, din fericire, procesul de natalitate este pozitiv – să-şi păstreze identitatea.

Cristea Bocioacă

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
623

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

484--muzeul-cinegetic-al-carpatilor.html

Muzeul Cinegetic al Carpaţilor

În apropiere de Sinaia, în parcul domeniului Marthei Bibescu din Posada se află o instituţie culturală, unicat în domeniu – Muzeul Cinegetic al Carpaţilor. Prin multitudinea exponatelor de factură cinegetică, circa 3.300 de piese, dar şi obiecte cu specific vânătoresc şi arme de vânătoare caracteristice diferitelor etape ale evoluţiei umane, muzeul face cunoscut publicului impresionante colecţii de trofee.

Acestea sunt prezente în săli speciale, precum Salonul cerbilor comuni, al căpriorilor, al mistreţilor, al urşilor bruni, al caprelor negre şi al altor trofee dintre cele mai renumite, care transmit privitorului o emoţie estetică de neuitat.

Şeful Ocolului Silvic Sinaia, inginerul Mircea Grecu, susţine că în zona Bucegilor există importante efective de vânat, precum ursul brun, cerbul comun, căpriorul, mistreţul, capra neagră, cocoşul de munte, râsul, lupul, vulpea, jderul de piatră, dihorul, bizamul etc.

De altfel, în Carpaţi, alături de numeroase vieţuitoare „există cea mai numeroasă, mai densă şi mai puternică populaţie de urs brun din întreg arealul european al speciei“.

Aceste câteva rânduri se doresc a fi un îndemn pentru toţi cei interesaţi să treacă pragul Muzeului Cinegetic al Carpaţilor din Posada.

Cristea Bocioacă

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
764

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bucovul, un reper turistic pentru viitor

Comună cu peste 10.000 de locuitori, Bucovul e despărţit prin Râul Teleajen de municipiul Ploieşti. Fostă capitală a judeţului Saac sau Săcuieni până la 1830, aşezarea păstrează în memorie figura domnitorului Mihai Viteazu, care s-a războit cu leşii prin părţile locului. O aminteşte pentru eternitate monumentul înălţat în faţa primăriei Bucov.

După spusa domnului Ion Savu, de profesie inginer agronom, cele trei sate componente ale comunei – Bucov, Pleaşa şi Chiţorani – însumează 4.903 ha de teren agricol, din care 2.090 ha arabil, 727 ha de vii, 753 ha de păşuni. Pământul e lucrat în arendă de trei societăţi agricole.

Cea mai mare dintre ele, Prod Complex Bucov, administrează 505 ha. Am aflat de la inginerul Petre Caravan, managerul societăţii, că în fiecare an cultivă grâu pe 300 ha şi floarea-soarelui pe 100. Anul acesta a mai semănat orzoaică pe 70 ha şi ceva porumb pe care îl iau acasă asociaţii. „După cantitatea ploilor căzute, putem fi optimişti, spunea ing. Caravan.

Dacă obţinem şi anul acesta 3 t grâu/ha, ne menţinem pe linia de plutire."

De curând, societatea şi-a procurat un tractor Saame, care întregeşte gama utilajelor performante alături de o combină New Holand. Dar, cel mai important lucru pentru societatea Prod Complex este faptul că, în 2004, a reuşit să-şi plătească integral datoriile către stat, acumulate de fostul manager.

Statuarul marilor scriitori

De la dl inginer Savu aveam să aflu liniile dezvoltării Bucovului. Înnoirile se măsoară în 30 km de asfalt, străzi moderne şi curate. Prin programul SAPARD, s-a primit un milion de euro, care a înlesnit construcţia staţiei de epurare şi a unui canal colector de 8,4 km, care va continua pe încă 20 km. În viitorul apropiat, actualul gospodar al comunei se gândeşte să daleze şi să asfalteze drumul de la baza dealurilor şi să realizeze împăduriri.

Pe agenda urgenţelor se află în atenţie recuperarea Parcului Bucov cu Grădina Zoologică şi o viitoare Grădină Botanică. Tot acolo se află şi un grup statuar reprezentând mari scriitori: N. Iorga, M. Sadoveanu, O. Goga, Gala Galaction, Calistrat Hogaş, Alexei Mateevici, Liviu Rebreanu, G. Topârceanu, Garabet Ibrăileanu şi I. Al. Brătescu-Voineşti.

Amfitrionul Constantin Stere tronează în mijlocul lor, iar în apropiere se află viitoarea casă memorială unde a locuit. De o parte şi de alta a aleilor, străjuiesc tei seculari. Pentru toate acestea îşi dispută întâietatea în justiţie Primăriile Bucov şi Ploieşti. Terenul respectiv este însă în administraţia comunei Bucov.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
900

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

486--bradeni-mandria-de-altadata-a-sasil...

Brădeni, mândria de altădată a saşilor

Ca multe alte comune aflate în zone cu terenuri cu fertilitate mai redusă, cum este şi Brădeniul, cu un arabil de categoria a patra, şansa o constituie industria sau turismul. Aici însă acestea capătă o altă conotaţie.

Oamenii trăiesc de pe urma animalelor, pentru că fâneaţa este de o calitate mai bună. Ei cresc mai ales ovine, în jur de 5.000 de capete. Bovinele sunt doar vreo 500. Ar fi mai bine dacă ar fi organizaţi în ceea ce priveşte valorificarea produselor. Acum se descurcă fiecare cum poate. Cu brânza se mai duc pe la pieţele oraşelor din apropiere şi o dau cam cu 10 lei, dar cu laptele nu se ştie ce va fi. Producătorul care-l colecta în zonă s-a retras. „…zice că au găsit mai ieftin tocmai în îndepărtata Ucraina, de parcă 70 de bani era mult“, îmi spune un localnic.

Sunt şi mulţi care trăiesc de pe urma legii venitului minim garantat, în jur de 300 de persoane.

Atracţia turistică ţine de istorie

Pe vremuri, localitatea era majoritar săsească, acum dacă mai este o familie. Urmele lăsate de ei ar putea să fie însă de bun augur pentru că ar atrage turişti. Aici se află două din celebrele biserici fortificate, una în satul Brădeni şi alta în Retiş.

Cea din Brădeni, atestată în 1350, înconjurată de un zid de apărare şi patru bastioane, ascunde un tezaur de artă populară unic în România. 140 de lăzi, numite „Stollentruhen“, din care unele datează din secolul al XVI-lea.

Sunt lucrate din scânduri de brad sau stejar, încheiate în „nut şi feder“ şi colorate parţial cu albastru sau brun-roşcat (sânge de bou), fiind ornamentate cu motive antropomorfe si zoomorfe, unele cu substrat magic, spre ocrotirea conţinutului.

Aceste biserici aveau capacitatea de a deveni, la nevoie, adevărate cetăţi de necucerit. De aceea aici erau păstrate valorile tuturor locuitorilor (în acele lăzi), cerealele, ba chiar slănina (localnicii spun că îşi ţineau slănina acolo până când au plecat din ţară). Este şi o fântână chiar în interiorul bisericii, cu apă potabilă.

Bisericile au fost evanghelice, dar cea din Retiş a fost preluată de către ortodocşi, pentru că în sat nu mai există niciun sas. De altfel, acolo mai este un monument istoric, chiar biserica ortodoxă cu hramul „Sf. Nicolae“, construită în 1811.

La acestea se mai adaugă şi Cetatea tumulară de incineraţie, o necropolă din epoca romană, sec. II – III, situată pe versantul de sud al dealului Bradului.

Tot ca atracţie turistică, cu un flux deja destul de mare, sunt heleşteiele Brădeni, amenajate iniţial pentru piscicultură, iar acum pentru pescuit sportiv.

Despre peisaj nici nu mai vorbesc, priviţi ce am putut prinde cu aparatul foto!

Din păcate, mai este până când toate aceste atracţii vor fi exploatate. Trebuie mai mult curaj şi mai multă iniţiativă din partea localnicilor pentru a folosi prilejul oferit de accesul la banii veniţi de la Uniunea Europeană.

Brădeni - Henndorf - Henningfalva

Localizare: Situată în estul judeţului Sibiu, la limita cu judeţele Braşov şi Mureş, la 24 km distanţă de Sighişoara şi 37 km de Făgăraş. Poziţia GPS a bisericii fortificate: N46 04.693 E24 49.724. Sate: Brădeni, Retiş, Ţeline. Suprafaţa totală: peste 8 mii ha; 80,6 kmp. Populaţie (2002): 1.501.

Infrastructura comunei: Alimentarea cu apă: acum se face prin foraje proprii (puţuri) în fiecare gospodărie; dar se va realiza o reţea de apă şi canalizare, fiind necesari aproximativ 23 km de reţea. Există posibilitatea investirii în îmbuteliere de apă plată sau în amplasarea unei fabrici de fabricare a unor sucuri naturale (există teren disponibil). Alimentare cu gaz metan: există doar în localitatea Retiş, în celelalte localităţi nu s-a realizat din lipsa banilor. Comunicarea: se realizează prin telefonie fixă şi mobilă, dar şi prin internet la primărie şi la şcoală.

Personalităţi locale: Remus Răduleţ (n. 3 mai 1904, Brădeni, Sibiu - d. 6 februarie 1984, Bucureşti) a fost un inginer român, membru titular al Academiei Române. Ilarion Cocişiu (1910-1952), compozitor, etnomuzicolog, folclorist.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
1743

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

487--recomandari.html

Legumele de lângă casă

• La începutul lunii iunie mai puteţi planta răsadurile de roşii, ardei şi vinete, asta în cazul în care nu aţi făcut acest lucru încă din luna mai;

• Parcelele care au fost ocupate cu ceapă verde, salată, spanac, mazăre şi gulioare pot fi reînsămânţate. Se curăţă terenul de resturile vegetale, apoi se sapă şi se nivelează. Putem cultiva din nou salată sau fasole, ridichi şi castraveţi de toamnă;

• La mijlocul lunii iunie se mai pot planta conopida, varza de toamnă, varza roşie, varza de Bruxelles, gulia de toamnă şi broccoli;

• Este momentul potrivit pentru palisarea, copilitul şi cârnitul tomatelor timpurii;

• Castraveţii timpurii din seră se întind pe sfoară;

• Au loc plivitul, răritul şi irigarea zarzavaturilor şi se combat bolile şi dăunătorii legumelor.

În această lună trebuie recoltate salata, spanacul, mazărea, gulioarele, anasonul, ridichile, varza timpurie, mărarul, tarhonul, pătrunjelul şi rozmarinul.

Florile de lângă casă

Florile de vară, anuale, trebuie semănate până cel târziu la mijlocul lui iunie; florile bienale se seamănă la sfârşitul lunii.

Arbuştii de toamnă se tund circa 10 cm, astfel încât să se menţină tari la înflorire. Toţi arbuştii de un an care înfloresc primăvara se tund direct după înflorire, astfel încât să fie asigurată o înflorire puternică în anul următor.

Trandafirii trebuie verificaţi să nu aibă păduchi de frunze, iar eventualele atacuri trebuie imediat combătute!

Gazonul trebuie în continuare cosit în mod regulat, în lunile calde de vară această operaţiune putând fi efectuată după-amiaza târziu sau seara.

Lucrări în plantaţiile pomiviticole

Se continuă legarea lăstarilor de viţă-de-vie şi se îndepărtează vârfurile lăstarilor mai viguroşi. Se mai rup din frunze, astfel încât ciorchinii să aibă mai multă lumină. Via se stropeşte contra manei, făinării şi putregaiului.

La pomi, tăierile de vară pot fi aplicate încă de la începutul lunii iunie (în anii prielnici chiar la sfârşitul lui mai). Ele încep cu ruperea lăstarilor cu creştere incomodă, crescuţi pe lemn mai bătrân.

Zmeura trebuie rărită şi culeasă în mod regulat. Sunt acum gata de recoltat căpşunile şi coacăzele; cireşele care se coc trebuie protejate cu o plasă fină contra păsărilor.

Merele şi perele trebuie rărite,
iar surplusul de fructe trebuie îndepărtat.

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
1166

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

488--catina-o-farmacie-intr-un-arbust.ht...

Cătina, „o farmacie într-un arbust“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCătina, „o farmacie într-un arbust“

Continuăm să prezentăm discuţia dintre profesorul universitar dr. Ion Brad şi domnul Alexandru Odeşteanu dedicată cercetărilor legate de efectele miraculoase ale cătinei, insistând mai ales asupra posibilităţilor reale de extindere a acestui arbust.

A.O.: Domnule profesor, ce-ar însemna dacă fiecare dintre noi ar dispune de câteva plante de cătină?

I.B.: Ar fi un lucru extraordinar, o realizare de nedescris. Oamenii ar beneficia astfel de cel mai ieftin şi eficient medicament de pe pământ, ar avea în orice moment un dar sfânt, primit de la bunul Dumnezeu.

Este un arbust ce nu trebuie să lipsească din grădina noastră. Cătina albă poate decora fiecare curte. Aşa cum nu există în România o gospodărie de la sat sau oraş care nu dispune de un măr, un păr sau un prun, tot aşa nu ar trebui să lipsească acel modul simplu de opt plante de cătină, din care 7 şapte femele şi 1 un mascul.

O plantă liberă de toxine

A.O.: Stimate domnule Ion Brad, aş trece, cu bunăvoinţa dvs., la ultima întrebare. Ce viitor are cătina albă din punct de vedere economic şi ce venituri ne poate aduce această cultură? Credeţi că va fi căutată în viitor?

I.B.: Deşi nu sunt economist, dar lucrând nemijlocit cu aceştia, am aflat că viitorul acestei plante este unul strălucit. De ce? Pentru că este singura specie pomicolă ecologică. În primul rând, nu necesită îngrăşăminte chimice. Şi le asigură din sol şi aer. În al doilea rând, în perioada de vegetaţie – de la apariţia frunzelor până la căderea lor – şi până la recoltarea boabelor nu necesită nicio stropire, combatere cu insecticide sau fungicide. Deci avem nişte boabe, frunze, ramuri, rădăcini extrem de curate, fără nicio substanţă toxică. Viitorul este şi va fi al acelor plante fără toxine administrate de către om, cum este cătina.

Referitor la veniturile pe hectar, după cum am aflat de la colegii cercetători din Institutul Pomicol Mărăcineni, judeţul Argeş, acestea ar fi foarte mari. Dânşii afirmă că producţia de fructe cu ramuri se poate ridica la peste 20.000 kg la hectar. Am avea astfel un venit de aproximativ un miliard lei vechi pe un hectar, având în vedere că fructele de cătină se valorifică la preţul de 50.000 lei vechi. Căutarea fructelor în viitor sunt ferm convins că va fi foarte mare, cu simpla condiţie de a le produce.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
1138
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

489--bucura-te-de-apiterapie.html

Bucură-te de apiterapie

Secretele stupului au fost desluşite încă din Antichitate. Deşi au trecut sute de ani de atunci, străvechile remedii naturiste apicole nu şi-au pierdut nici astăzi valoarea.

Apiterapia este o metodă tradiţională de tratament care are drept remedii produsele stupului: mierea, polenul, ceara, lăptişorul de matcă, propolisul, veninul albinelor, păstura. În funcţie de planta din care a fost extrasă, mierea are anumite proprietăţi. Mierea de salcâm are efect calmant, cea de castan descongestionează ficatul şi prostata, favorizând circulaţia sângelui.

Mierea de măr sau de mure este tonică şi antidiareică, iar cea de tei este calmantă şi sedativă. Mierea de salcâm galben japonez are acţiune antihemoragică, micşorând timpul de coagulare a sângelui şi reglând menstruaţia, iar mierea de cimbrişor este antiseptică şi afrodisiacă.

MIEREA, ca aliment

Datorită conţinutului său bogat în zaharuri (glucoză, fructoză), aminoacizi esenţiali, minerale (fosfor, potasiu), vitamine, mierea este un aliment foarte hrănitor şi sănătos. Se consumă ca atare ori ca îndulcitor pentru ceai, lapte, cafea sau alte băuturi. Întinsă într-un strat subţire pe o felie de pâine, mierea oferă organismului un aport de enzime care facilitează digestia pâinii. Atenţie! Prea multă miere întinsă pe felia de pâine are efect invers! Deşi are un conţinut caloric relativ ridicat (350 Kcal la 100 g), mierea este de preferat zahărului, care are efect de stimulare a acidităţii gastrice.

De asemenea, mierea ajută la absorbţia medicamentelor şi la asimilarea calciului şi magneziului în organism.

POLENUL

Datorită compoziţiei sale complexe (zaharuri, proteine, lipide nesaturate, vitaminele B, C, D, E), polenul este un excelent supliment nutritiv. El este recomandat în special atunci când organismul are nevoie de un surplus de energie: perioadele de stres, de graviditate şi de alăptare. Pentru că stimulează pofta de mâncare, polenul este indicat copiilor sau adulţilor aflaţi în perioada de convalescenţă.

Trebuie reţinut că nu este contraindicat nici măcar persoanelor alergice la polen, cărora le asigură desensibilizarea. Se utilizează în tratarea următoarelor afecţiuni: oboseală cronică, fragilitate vasculară, acnee, slăbirea imunităţii, tulburări renale, ulcere, menopauză, boli de prostată.

PROPOLISUL

Datorită acţiunii sale antibacteriene, antifungice, cicatrizante şi antioxidante, propolisul este folosit în tratarea virozelor, ulcerelor, arsurilor, hemoroizilor, afecţiunilor gingiilor. Se recomandă câte şase tablete pe zi, cu specificaţia că nu se mănâncă sau bea cel puţin o oră după administrarea tabletei.

Tratamentul pe bază de tinctură de propolis cu echinaceea constă în câte 30 de picături pe zi, fie în trei doze a câte 10 picături, fie într-o singură doză, dimineaţa, pe stomacul gol. Pentru efecte maxime, propolisul se ia cu o linguriţă de miere, după care se beau minimum 100 ml de apă călduţă sau de ceai.

LĂPTIŞORUL DE MATCĂ

Este o sursă naturală de substanţe nutritive esenţiale, necesare menţinerii stării de sănătate a organismului. Pe lângă aminoacizii esenţiali şi complexul de vitamine B, lăptişorul de matcă este una dintre puţinele surse de acetiloclină pură, necesară transmiterii influxului nervos. Este indicat în tratarea oboselii cronice, afecţiunilor părului şi celor ale pielii, în tratarea tulburărilor hormonale şi digestive.

De asemenea, e eficient în tratarea astmului bronşic, diabetului, reduce nivelul colesterolului, îmbunătăţeşte memoria şi viaţa sexuală. Pentru creşterea imunităţii, se recomandă cure cu lăptişor de matcă de câte trei luni. Doza zilnică este de 500 – 600 mg, putând creşte în „sezonul răcelilor şi gripei“ (iarna, primăvara). În timpul acestui tratament este bine să se renunţe la orice formă de zahăr rafinat, acesta fiind înlocuit cu miere de albine.

Ing. Liviu FERNEA, O.J.C.A. Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
813
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Seceta, împăduririle şi agricultura

Anii de secetă care au afectat agricultura ca rezultat al încălzirii globale s-au datorat în mare parte şi defrişărilor masive a pădurilor care au avut loc în ultima vreme.

Legătura directă între despădurire şi secetă nu mai este cazul să o menţionăm, ea fiind cunoscută de un secol şi mai bine pe meleagurile româneşti.

În Dobrogea, sub ocupaţia turcească, pădurile au fost concesionate englezilor care, la mijlocul secolului al XIX-lea, în final le-au defrişat. Consecinţa a fost scăderea precipitaţiilor de la 450-550 mm, în 1855, la numai 350-400 mm anual după anii 1878, respectiv un minus de 100-150 mm, care a dijmuit recoltele românilor împroprietăriţi la reformele agrare, handicap major suportat de toate generaţiile de agricultori până în zilele noastre.

Climatul arid aşternut peste Dobrogea

Dar nici acum, când suntem stăpâni absoluţi peste păduri, nu ne-am învăţat minte. Cu mâna noastră defrişăm pădurile, exportăm butuci de lemn şi cherestea şi importăm fără să vrem secetă şi deşertificare cu sărăcia durabilă care le însoţesc pretutindeni.

Propunerile de îndreptare a situaţiei agriculturii afectate de secetă făcute de predecesorii noştri agronomi şi iniţiativele pe care ei le aveau în urmă cu peste 7 decenii le reproduc mai jos integral, cu certitudinea că acestea sunt de o stringentă actualitate de parcă ar fi gândite şi scrise ieri.

Aceste propuneri se adresează în special micilor proprietari privaţi care prin plantarea unor perdele cu diferiţi arbori, sprijiniţi de stat, ar schimba radical starea actuală a lucrurilor privind echiparea forestieră a spaţiului rural, spre beneficiul agriculturii, atât de afectată de încălzirea globală.

În acest demers major pentru destinul agriculturii în noile condiţii climatice, înţelepciunea, experienţa şi acţiunile înaintaşilor privind împăduririle ne pot fi de un real folos în proiectele de viitor, pentru dezvoltarea şi înfrumuseţarea spaţiului rural.

Problema împăduririlor de A. Tălăşescu – Suceava, publicată în Agricultura Nouă (Revistă lunară de ştiinţă şi practică agricolă), martie 1934.

Ţara noastră, înainte de război, avea un regim pluviometric mult mai favorabil, care s-a înrăutăţit simţitor din cauza defrişărilor neraţionale executate în timpul şi în perioada de după război.

Este deci nevoie să se ia măsuri din partea statului pentru a se interzice despăduririle. Avem nevoie în unele regiuni de noi plantaţiuni fără de cari regimul ploilor, atât de vitreg astăzi, nu poate să devie favorabil. Pentru a grăbi împăduririle şi plantaţiunile, cred că cea mai bună soluţie ar fi colaborarea cu micul cultivator, înţelegător şi dispus la sacrificii.

În judeţul Cetatea – Albă, unul dintre cele mai sărace judeţe în păduri, am putut – în scurtul timp cât am condus

Serviciul Agricol – să organizez un început sistematic de plantare şi iată cum:
- De acord cu Regimul Silvic s-a hotărât înfiinţarea în judeţ a 12 pepiniere de salcâmi de o capacitate anuală de 12 milioane pueţi. Personalul Silvic urmează să fie plătit de Minister, iar spesele de deplasare şi cheltuielile de administraţie suportate de camera de Agricultură.
- Camera de Agricultură a hotărât, de asemenea, înfiinţarea unei pepiniere de salcâmi, care produce anual 500.000 de puieţi.
- S-a intervenit pe lângă Comitetele şcolare, cari au acceptat plantarea a 1-2 hectare cu salcâmi pe lotul şcolar.
- Am luat contact cu serviciul de întreţinere CFR Cetatea – Albă pentru înfiinţarea la fiecare canton a unei pepiniere de salcâmi de 1000 m.p. pentru a-şi pregăti materialul de sădire în vederea stăvilirei troenelor.
- S-a intervenit şi s-a încuviinţat înfiinţarea pe fiecare izlaz a unei păduri comunale de 5 – 10 – 20 ha.
- S-a făcut propagandă pentru ca fiecare agricultor să-şi planteze perimetrul lotului său cu o perdea de salcâmi.
- În vederea plantaţiunilor din primăvara anului 1934 Ministerul Agriculturii, Regimul Silvic, pune la dispoziţia întregului judeţ patru milioane de pueţi de salcâmi în mod gratuit.
- Propaganda scrisă şi orală s-a făcut în sensul ca toate plantaţiunile să fie aranjate sub formă de perdea de 5-40 m lăţime. Scopul urmărit în felul acesta era dublu: a) plantaţiunea propriu zisă, b) îmblânzirea naturei, prin stăvilirea vânturilor, c) păstrarea zăpezii pe teren împedicând-o de a fi troenită şi d) statornicirea hotarelor şi deci terminarea proceselor de încălcări.

Dr. ing. Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1033

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

490--nemeritata-ocara.html

Nemeritata ocară

O călătorie prin satele dobrogene în acest început de vară incert îţi răsplăteşte efortul, printr-o imagine dătătoare de speranţă.

Gospodării îngrijite, grădini lucrate, semănate frumos, case văruite, garduri reparate şi, pretutindeni, flori...

Peste tot vezi furnicar de oameni care trebăluiesc de zor. Viaţa săteanului, cu bune, cu rele, îşi urmează cursul.

Cu toate acestea, parcă ţi-e frică să te bucuri, să te laşi copleşit de renaşterea naturii, de revenirea la viaţă a spiritului satului.

Ştirile, mesajele distructive, agresive care ne pătrund în casă şi în suflet prin ecranul televizorului ne-au marcat profund.

Cazuri patologice, care s-ar cuveni analizate în emisiuni specializate, fiind categoric teme de cercetare medicală şi de sociologie, au devenit pentru, o anumită parte a presei, subiecte curente.

Chiar şi telespectatorii avizaţi, cunoscători ai realităţii din lumea satului, sunt uneori tulburaţi profund de varianta sinistră a materialului publicistic. Nu ştii ce să mai crezi!

Se fac anchete în care reporterii pun accent pe limbaj, pe defecte fizice şi pe naivitatea bieţilor oameni care sunt provocaţi să se dea în spectacol.

Să faci haz de problemele unor necăjiţi, care nu au altă vină decât că nu ştiu să se exprime la fel ca învăţătorul satului, este o încălcare gravă a deontologiei profesionale.

Lumea satului pare a fi populată numai de ucigaşi, beţivi şi de proşti.

Răul provocat de scormonitul prin gunoaiele societăţii, ignorând voit cauzele care duc la deviaţii comportamentale, lasă urme adânci pe obrazul satului românesc.

Scos din circuitul normal al vieţii tocmai de presă – o voce esenţială în stabilirea unui diagnostic social corect – satul şi ţăranul sunt puşi la colţul istoriei contemporane.

Majoritatea tăcută, care trudeşte şi se luptă cu timpurile ce îi sunt potrivnice, mai are de dus în spate o nemeritată povară.

A ignora adevăratele probleme ale ţăranului, a întoarce spatele dezastrului în care statul îl sileşte să trăiască printr-o politică inconsecventă şi incoerenţă sunt dovezi de incompetenţă şi trădare.

Revenind la imaginea tonică, proaspătă a gospodăriilor ţărăneşti, avem motive să credem că, oricât de grele sunt încercările prin care trece satul românesc, există ceva mai presus de orice: viaţa veşnică a firului de iarbă.

Rodica Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
725

□

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Hotărârea Guvernului nr. 410, din 16 aprilie 2008, privind stabilirea specificaţiilor şi punerea în aplicare a planurilor anuale 2008 şi 2009 pentru furnizarea de produse alimentare provenind din stocurile de intervenţie comunitare către persoanele cele mai defavorizate din România.

(MO al României, Partea I, nr. 308, din 21 aprilie 2008)

Hotărârea de faţă creează cadrul juridic şi organizatoric pentru punerea în aplicare a regulamentelor în domeniu, emise de Comisia Europeană.

Pentru început vom prezenta – în rândurile ce urmează – semnificaţiile unor termeni şi expresii, astfel:

a. organizaţii de caritate – persoanele juridice de drept privat sau public, neguvernamentale, fără scop patrimonial, care desfăşoară activităţi umanitare, filantropice sau sunt furnizori de servicii sociale şi sunt înfiinţate conform legii; în cadrul planului anual distribuie produsele alimentare livrate în depozitele sale de operatorul economic;

b. operatori economici – societăţile comerciale înregistrate pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, care participă cu oferte în scopul atribuirii contractelor legate de realizarea planului, conform legislaţiei în domeniu;

c. plan anual – resursele financiare atribuite României prin Regulamentul Comisiei (C.E.) nr. 1146/2007, cu modificările şi completările ulterioare;

d. beneficiarii – persoanele şi/sau familiile defavorizate cărora li se distribuie produsele alimentare furnizate din stocurile de intervenţie ale Comisiei Europene (art. 2 din hotărâre).

Pentru furnizarea de ajutoare alimentare achiziţionate de pe piaţă, Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură face plăţi către operatorii economici, potrivit art. 3 din Regulamentul Comisiei (C.E.E.) nr. 3.149/1992 (art. 5 din hotărâre).

Important de reţinut este şi textul art. 6, potrivit căruia organizaţiile de caritate au responsabilitatea distribuirii produselor alimentare către beneficiari şi au obligaţia de a întocmi documentele de evidenţă a activităţii şi de a permite accesul autorităţilor competente în vederea verificării acestora.

Atribuţiile autorităţilor administraţiei publice centrale şi locale responsabile în derularea planurilor anuale 2008 şi 2009 sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din această hotărâre (MADR, MMF şi Egalităţii de Şanse, MIRA şi APIA) (art. 7 şi 10).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
632

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

492--breviar-juridic-11.html

Breviar juridic

- Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale, nr. 218, din 31.03.2008, pentru aprobarea Regulamentului privind atribuirea dreptului de gestionare a faunei cinegetice.
(MO al României, Partea I, nr. 285, din 10 aprilie 2008).
- Legea nr. 80, din 8.04.2008, pentru modificarea şi completarea OUG nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanţării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare alocate de la bugetul de stat.
(MO al României, Partea I, nr. 290, din 15 aprilie 2008).
- Legea nr. 83, din 8.04.2008, privind completarea anexei nr. 2 la OUG nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizării teritoriului.
(MO al României, Partea I, nr. 291, din 15 aprilie 2008).
- Legea nr. 93, din 8.04.2008, privind aprobarea OUG nr. 89/2007 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 1/2004 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură, Industrie Alimentară şi Dezvoltare Rurală, precum şi pentru modificarea OUG nr. 48/2005 privind organizarea pieţei laptelui de vacă.
(MO al României, Partea I, nr. 291, din 15 aprilie 2008).
- Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale şi al ministrului mediului şi dezvoltării durabile nr. 226/397, din 7.04.2008, privind prohibiţia pescuitului în anul 2008.
(MO al României, Partea I, nr. 294, din 15 aprilie 2008).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
626

☐
˚Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

493--in-memoriam-dr-ec-ing-petru-sabadea...

In memoriam, Dr. ec. ing. Petru SĂBĂDEANU

S-a stins din viaţă dr. ec. ing. Petru Săbădeanu, cercetător ştiinţific gr. I, distins om de ştiinţă în domeniul economiei agrare, preşedintele Societăţii de Istorie şi Retrologie Agrară din România.

S-a născut în comuna Sântana de Mureş, judeţul Mureş, la data de 2 noiembrie 1931.

În cadrul Institutului de Cercetare pentru Economia Agriculturii şi Dezvoltare Rurală din cadrul Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti" a urcat ierarhic toate gradele ştiinţifice, deţinând funcţiile de director ştiinţific şi director.

A fost inginer economist agrarian, doctor în economie, profesor asociat la Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară-Bucureşti, membru al Academiei Oamenilor de Ştiinţă. A publicat 20 de cărţi la diferite edituri, peste 300 de articole în reviste de profil şi a susţinut 500 de referate ştiinţifice la diferite simpozioane şi sesiuni ştiinţifice în ţară şi străinătate.

A ştiut să îmbine armonios activitatea profesională de specialitate cu activitatea artistică, fiind unul dintre cei mai apreciaţi interpreţi de muzică populară din Transilvania, un „fiu al cântecului de pe Mureş".

Anul de debut a avut loc în 1954, în cadrul Ansamblului de cântece şi dansuri al studenţilor din Bucureşti; în 1959 a făcut primele imprimări la Radio, iar din anul 1960 a început să fie prezent în emisiunile de folclor ale televiziunii naţionale – programele 1 şi 2.

A avut fericitul prilej să înregistreze cântece la Radio şi Electrecord, să cânte în spectacole organizate în ţară şi străinătate sub bagheta unor mari dirijori precum Radu Voinescu, Victor Predescu, Ionel Budişteanu, George Vâncu, Nicu Stănescu, Traian Târcolea, Paraschiv Oprea etc., care l-au ajutat şi stimulat în demersul artistic.

Principalele înregistrări la Radio şi Televiziune includ 150 de cântece populare.

Petrică Săbădeanu a fost un om deosebit din toate punctele de vedere şi rămâne pildă de urmat pentru toţi cei care i-au cunoscut modestia, rigurozitatea ştiinţifică în munca de cercetător şi de promotor al progresului tehnic în agricultură, interpret de excepţie al cântecelor populare ardeleneşti, model de om cumsecade, înţelept, apropiat de oameni, de prieteni.

Dumnezeu să te odihnească în pace, iubite coleg şi prieten !

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
983

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

494--alexandru-buia.html

Alexandru Buia

Între iluştrii făuritori ai Catedrei de botanică de la Şcoala Agronomică Superioară din Cluj, alături de Iuliu Prodan se află şi agronomul Alexandru Buia, împreună cu Eugen Ghişa şi A. Nayrady. El a preluat pupitrul amfiteatrului la vârsta de 28 de ani, după retragerea eminentului său mentor.

S-a născut în anul 1911, îl localitatea Sîngeorz - Băi, judeţul Năsăud, în zona unde au fondat şi dezvoltat studiile de botanică Florian Porcius şi ulterior Iuliu Prodan. S-a înscris în 1930 la Academia de Agricultură din Cluj, care devenise o instituţie consolidată în spaţiul românesc şi era slujită de Iuliu Prodan, Bela Pater, A. Niţescu, Ioan Dobrescu, Mihail Şerban, N. Martinovici, A. Munteanu.

Încă de la începutul studiilor, Al. Buia a fost atras de botanică şi de personalitatea interesantă şi de adâncă formaţie biologică a profesorului Iuliu Prodan.

O lucrare cu o deosebită densitate ştiinţifică, cu titlul Plante noi şi plante rare din Oltenia, aduce în conţinut o prezentare a 14 unităţi sistematice, 6 specii noi pentru Oltenia, 3 specii noi pentru ştiinţă: Erythronium densicqnis, L.ssp. niveus, Buia et Păun; Var Prodani, Buia et Păun; Plantago indica L.F. denticulata, Buia et Păun; Trifolium resupinatum f.album, Buia et Păun.

Profesorul Al. Buia a avut preocupări constante pentru studii asupra păşunilor şi fâneţelor, ca o sursă naţională de bogăţie în susţinerea creşterii unor specii de animale importante pentru economie. Încă din anul 1939 a publicat Materialul pentru studiul fâneţelor şi păşunilor din regiunea Satu Mare – Sălaj, unde prezintă lucrări de descriere a păşunilor şi fâneţelor din zonele localităţilor Baia Mare, Seini, Veteş, Boghiş, Doba.

La chemarea academicianului Traian Săvulescu, profesorul Buia s-a aflat în grupul celor mai activi autori la elaborarea monumentalei lucrări Flora R.P.R., alături de adevăraţi „monştri sacri“ ai şcolii româneşti de botanică: Iuliu Prodan, Er. Nyarady, Anton Nyarady, E. Ţopa, Eugen Ghişe, Al. Borza etc.

Asemenea marilor figuri de savanţi botanişti, profesorul Al. Buia se înscrie între fondatorii de grădini botanice. În anul 1950 profesorul Al. Buia a obţinut aprobarea înfiinţării Grădinii Botanice din Craiova, alăturându-şi astfel numele lui Dimitrie Brâdză, întemeietorul Grădinii Botanice Bucureşti, Al. Borza fondatorul şi organizatorul Grădinii Botanice din Cluj, Em. Ţopa, făuritorul Grădinii Botanice Iaşi.

S-a stins din viaţă în 1964

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

495--chisinaul-avanseaza-ideea-societati...

Chişinăul avansează ideea societăţilor mixte > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulChişinăul avansează ideea societăţilor mixte

Calitatea bună a multor produse agricole din Republica Moldova a stârnit interesul negustorilor din România. Doar că, acum, piaţa noastră se supune reglementărilor comunitare în ceea ce priveşte operaţiunile de import/export de produse agroalimentare.

Mai mult, cei care veghează la sănătatea noastră alimentară susţin că sortimentele fraţilor noştri de peste Prut nu respectă regulamentele europene. Deci nu le pot trimite la noi. În această situaţie, a apărut o găselniţă care să le deschidă porţile.

Aflat recent la Chişinău, Dacian Cioloş, ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale, consideră că o soluţie ar fi înfiinţarea de societăţi mixte moldo-române pentru valorificarea produselor agricole.

Ideea a fost îmbrăţişată şi de preşedinţii mai multor raioane, care şi-au exprimat dorinţa pentru o colaborare mai strânsă în diferite domenii cu partea română. Ei au evocat în special necesitatea unui volum mai mare de investiţii din România, mai ales în sectorul agricol.

Nicolae Robu, preşedintele raionului Străşeni, a afirmat că aproximativ o treime din terenurile agricole din raion nu sunt cultivate, pentru că deţinătorii acestora nu au unde valorifica producţia.

„Am putea crea întreprinderi mixte moldo-române de prelucrare, mai ales că producţia moldovenească este într-un fel ecologică, nu sunt utilizate pesticide, îngrăşăminte minerale şi alte materiale dăunătoare“, a precizat Robu.

De asemenea, autorităţile locale din Leova aşteaptă mai multe investiţii din ţara noastră, în condiţiile în care acest raion se află în apropierea graniţei. Interesant este că aici există mai multe investiţii din Turcia şi Polonia decât din România.

(T. Dobre)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
597

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

496--evolutii-pe-piata-masinilor-agricol...

Evoluţii pe piaţa maşinilor agricole

Ultimele manifestări expoziţionale, le-am numi RomAgroTec, – Agraria – Cluj Napoca, au darul să ne inducă într-o lume virtuală a ofertei pe care giganţii tehnicii mondiale o pun la dispoziţia fermierilor români. Din acest punct de vedere, expoziţia de la marginea Bucureştiului pare a se constitui într-o demonstraţie managerială. Organizatorii au avut buna inspiraţie de a pune în faţă două tipuri de ofertă tehnică. Prima, şi cea mai impresionantă, se adresa latifundiarilor din România, în timp ce a doua ofertă viza atragerea interesului fermierilor de putere mijlocie.

Spre cinstea lor, în rândul companiilor din a doua categorie se aflau şi puţinele firme autohtone care au reuşit să reziste tăvălugului ce a îngropat cele mai mari unităţi constructoare de maşini agricole. Este pentru al doilea an la rând în care vestitul tractor românesc fabricat la Braşov a lipsit nu numai după platoul expoziţional, ci şi de pe piaţa românească.

La Baloteşti n-a fost prezentă nici uzina constructoare de tractoare şi utilaje grele din Craiova, gest care pune unele semne de întrebare în legătură cu evoluţiile promiţătoare ale acestei uzine.

Prezenţe care onorează

Cei care se încăpăţânează să mai poarte drapelul industriei de maşini agricole româneşti sunt constructorii de la MYO-O, adică de la ceea ce a mai rămas din fosta uzină Semănătoarea, precum şi constructorii de utilaje agricole de la Mecanica Ceahlău.

Sloganul „Alege MYO-O“ nu este un îndemn fără susţinere tehnică. Celebra, de acum, combină DROPIA pare să reziste cu un succes uimitor în faţa coloşilor occidentali. Directorul uzinei, Andrei Mihailov, este mai optimist decât anul trecut, când vânzările au fost scăzute. Speranţa lui stă în fondurile structurale, mai ales în ceea ce priveşte relansarea programului de fabricare a combinelor.

Cererea a sporit şi se întrevede o nişă de piaţă ademenitoare. Mai nou, în fosta uzină Semănătoarea se fabrică şi tractoare. Ce-i drept, noul tractor MYO-O este rezultatul unei cooperări cu uzina Romber Tractor din Belarus. În competiţia pe piaţă, directorul general Andrei Mihailov mizează atât pe preţul incomparabil mai mic al tractoarelor pe care le livrează, cât mai ales pe cererea mare ce va veni din partea fermierilor mijlocii, inclusiv a producătorilor simpli. Această anticipaţie are la bază implementarea Programului Rabla, în derularea căruia MYO-O are un rol deosebit.

La RomAgroTec, constructorii de la Mecanica Ceahlău au impresionat prin câteva noutăţi ce lasă să se înţeleagă că atacă de acum piaţa utilajelor agricole performante. Noutatea absolută pe care au prezentat-o la târg este o semănătoare de cereale păioase cu 32 de rânduri. Tot o noutate o reprezintă şi combina pneumatică pe 48 de rânduri. Şi una şi alta rivalizează cu tot ce este mai bun pe piaţa românească.

Presiunile din partea marilor companii internaţionale sunt mai evidente ca oricând. În general, ei vor să

impresioneze prin oferta unor giganţi tehnici de ultimă generaţie. Spre deosebire de anii trecuţi, reprezentantele acestor firme în România par a-şi fi schimbat strategia.
Oferta lor este acum mult mai diversificată şi accesibilă până şi fermierilor cu o putere financiară medie, respectiv fermierilor eligibili în accesarea fondurilor structurale. Dacă anul trecut strategia de marketing a companiilor transnaţionale viza cu deosebire o ofertă de combine şi maşini agricole de o putere uimitoare, la RomAgroTec am putut vedea în această primăvară şi maşini de putere medie, dar foarte performante.
Luminiţa PANDREA
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
2307
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

497--ce-a-mai-ramas-din-scoala-agricola-...

Ce a mai rămas din şcoala agricolă românească?

Scriam cu puţină vreme în urmă despre „Oferte ademenitoare pentru candidaţii de la Agronomie“, în legătură cu examenul de admitere. De necrezut, se intra pe bază de dosar, pe care-l prezintă fiecare!

Probele de concurs: un interviu, o discuţie cu cel prezent, care se notează cu admis sau respins. Clasificarea în ordine se făcea 100% pe baza mediei de la bacalaureat. În ordinea mediilor, candidatul îşi alege facultatea pentru care s-a decis, în final, să o urmeze.

După părerea mea, cei mai mulţi tineri care vin să îmbrăţişeze o meserie în agricultură nu ştiu cum arată o cultură agricolă sau un animal. Fapt este că doar 1% dintre candidaţi provin din mediul rural. Pe foarte mulţi îi interesează să obţină diplomă de învăţământ superior.

Cu ce se alege agricultura? Cu aproape nimic! Singurii câştigaţi sunt cei care umflă cifrele de şcolarizare.

Văzând cum stau lucrurile în legătură cu formarea specialiştilor pentru agricultură, mi-am amintit o întâmplare petrecută cu ani în urmă în Danemarca, vizitând un fermier.

Aici, pentru a dobândi calitatea de fermier, adică dreptul de-a lucra pământul, este obligatoriu să faci o şcoală agricolă. Asta este valabil inclusiv pentru membrii familiei regale.

În documentarea mea la fermierul respectiv, pe numele său Arne Paulesen, m-am oprit la grajdul de vite. Era ora de furajare, iar lucrarea era făcută de o singură fată. Aflu de la fermier că are bacalaureatul şi că urmează învăţământul superior agricol. Dar, înainte de a se prezenta la admitere, ea a fost obligată să demonstreze că efectuează practică într-o fermă.

Aşa se pregătesc în Danemarca specialiştii agricoli, iar rezultatele se văd.

Ce-i drept, la noi în agricultură se mai întâlnesc specialişti de mare valoare. Dar ei aparţin unei perioade în care se făcea cu adevărat învăţământ agronomic. Nu numai în facultate, ci şi în liceele agricole sau şcolile profesionale.

Acum, cele mai multe şcoli agricole au numai titulatura, specializările în agricultură fiind aproape inexistente. De fapt, cele mai multe licee cu profil agricol sunt la oraşe, unele la mari distanţe de sat.

I-am întrebat pe unii tineri dacă ştiu ce-i aşteaptă după absolvire şi dacă o să meargă şi în sat să contribuie la modernizarea agriculturii. Se uitau unii la alţii şi parcă le era jenă să răspundă. Ce să spună? Că nu au nici măcar habar de viaţa la ţară, de greutăţile de acolo? Dovadă şi notele lor din carnetul de student.

Poate a sosit vremea ca autorităţile să aplece urechile la doleanţele locuitorilor satelor. Numai aşa satele noastre vor deveni cu adevărat europene, se vor alinia noilor cerinţe. În aceste condiţii, cu siguranţă, tineretul din şcolile cu profil agronomic şi alţii îşi vor aduce mari contribuţii la înflorirea satului românesc, la o agricultură mai eficientă.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
727

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

498--scutul-antigrindina-in-moldova.html

Scutul... antigrindină în Moldova

Utilizarea rachetelor antigrindină în numeroase ţări din Europa, inclusiv în Bulgaria şi Republica Moldova, a atras atenţia celor care conduc agricultura românească, astfel că, începând cu 2002, pe baza unor studii a luat fiinţă Sistemul Naţional pentru Combaterea Căderilor de Grindină şi Stimularea Precipitaţiilor.

- Investiţie de 260 miliarde lei vechi.
- Primele trei puncte de lansare operaţionale în acest an.
- În judeţul Iaşi vor fi protejate de grindină circa 200 mii de hectare.

O primă investiţie care funcţionează cu succes a fost realizată în Prahova. La nivelul judeţelor Moldovei a luat fiinţă Centrul Regional Antigrindină Moldova I, prin care se urmăreşte apărarea plantaţiilor viticole, şi nu numai, de la Cotnari, Bucium, Şorogari, judeţul Iaşi şi mai departe spre Huşi, Vaslui; urmează zona Vrancea, cu protejarea podgoriilor Coteşti, Odobeşti, Nicoreşti şi Târgu-Bujor din judeţul Galaţi.

Investiţie la final

La această dată, ne-a spus domnul ing. Constantin Aruştei (foto), directorul Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Iaşi, am finalizat clădirea centrului, amplasată în apropierea municipiului reşedinţă de judeţ, precum şi depozitul logistic. S-au început lucrările la 16 puncte de lansare, din care trei la Cotnari, care aveau ca termen de finalizare sfârşitul acestei primăveri.

Rachetă, foc!

Prin studiul de fezabilitate din 2002 s-a ţinut cont de faptul că există zone unde frecvenţa căderilor de grindină a fost deosebit de ridicată în ultimii ani. În judeţul Iaşi această zonă cuprinde comunele Cotnari, Coarnele Caprei, Belceşti, unde sunt şi importante suprafeţe de vii şi livezi.

Pe acest areal sunt amplasate lansatoare de rachete care pot deservi o zonă de 10 până la 12 mii de ha. Cum se procedează?

Informaţiile privind formaţiunile noroase care pot provoca căderi de grindină sunt analizate de specialişti printr-o reţea de radare. Dacă e nevoie se lansează rachetele care, la o înălţime de 10 mii metri, împrăştie o substanţă activă ce transformă norul de grindină într-unul de ploaie. Aşadar, se pot atenua efectele secetei, iar iarna, subliniază domnul Constantin Aruştei, aceleaşi rachete pot face să cadă zăpada, atât de necesară culturilor semănate din toamnă.

Un sistem naţional antigrindină

Centrul Regional Antigrindină Moldova I, pentru care s-au investit 260 miliarde lei, ar trebui să fie operaţional de acum. Vor fi protejate astfel împotriva grindinei, numai în judeţul Iaşi, peste 200 mii de ha şi aproape 40 mii de ha în judeţul Vaslui, evitându-se uriaşe pagube nu numai în vii şi livezi, dar şi în legumicultură, pepiniere, localităţi etc. Gradul de protecţie a zonei, având în vedere rezultatele obţinute în Prahova, ajunge până la 95%.

Finalizarea lucrărilor la Centrul Moldova I va da posibilitatea joncţiunii cu zona Vrancea şi apoi cu Prahova, urmând ca arealul de protecţie împotriva grindinei să cuprindă, într-o perioadă relativ scurtă, întreg teritoriul ţării.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
1032
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

499--rachetele-antigrindina-nu-pot-sparg...

Rachetele antigrindină nu pot sparge norii... > REVISTA LUMEA SATULUI

Rachetele antigrindină nu pot sparge norii...

Niciunul dintre locuitorii comunei prahovene Călugăreni nu poate uita cele petrecute în noaptea de 8 spre 9 iunie 2007, când grindina a distrus nu numai plantaţiile viticole, ci şi acoperişurile caselor. „Atunci, aşa cum relata inginerul Constantin NICOLESCU, şeful Serviciului Antigrindină din cadrul DADR Prahova, echipa noastră era acasă şi nu putea interveni pentru că programul e de numai 12 ore zilnic."

La cele spuse mai sus adăugăm faptul că, la ora aceasta, nu este încă aprobat proiectul Hotărârii de Guvern privind acţiunea antigrindină, ca de altfel nici proiectul unei legi de reglementare a domeniului intervenţiilor active în atmosferă, propus de un număr de 5 parlamentari.

„Chiar dacă se obţine aprobarea în următoarele zile, va fi deja prea târziu, spune ing. Nicolescu, pentru că fenomenul grindinei poate apărea de acum oricând. Noi însă avem nevoie de mai bine de două luni pentru organizarea licitaţiei. În acest răstimp, şi materialul existent în depozite (respectiv rachetele din dotare) se perimează."

Teoretic, apărarea este puternică

Pentru cei care cunosc mai puţin sistemul, reamintim că acţiunea antigrindină a debutat cu 9 ani în urmă, în Prahova, din 2002 sectorul fiind preluat de către beneficiar – MAPDR.

Potrivit afirmaţiei domnului Nicolescu, circa 80.000 ha de vii, livezi şi grădini de legume au fost apărate anul trecut de grindină.

Conform proiectului HG, se prevede modernizarea unităţii-pilot Prahova, dar şi finanţarea unităţii de coordonare Iaşi, care are în vedere centrele Moldova I (Iaşi-Vaslui) şi Moldova II (Vrancea-Galaţi). În stadiul de proiect se află centrele Mureş şi Timiş. Mai există propuneri pentru amplasarea unor asemenea centre în Oltenia şi Dobrogea.

Sistemul Antigrindină are mulţi adepţi în rândul viticultorilor şi pomicultorilor, care doresc să scape de consecinţele calamităţilor naturale care le dijmuiesc în fiecare an recoltele. Chiar şi statul, prin despăgubirile plătite producătorilor, este afectat.

Argumente economice

Mai sunt şi opinii împotriva sistemului, care ar fi prea costisitor. Realitatea dovedeşte însă tocmai contrariul. State ca SUA, Argentina şi Brazilia folosesc pe scară largă mijloace de combatere a fenomenului.

Pe tot globul, în cadrul Register of National Weather Modification Proiects 2000 sunt prevăzute 74 de proiecte funcţionabile în 23 de ţări care acoperă toate continentele. În Franţa, de pildă, viticultorii pot apela la societăţi particulare care se ocupă de combaterea grindinei, în timp ce alte societăţi fac aprovizionarea cu dotările necesare.

„Calculul hârtiei, spunea ing. Nicolescu, dovedeşte că fiecare leu cheltuit de noi în acest scop, anul trecut, a evitat pierderi în valoare de 9 lei.“

Şi atunci, de ce atâta tergiversare, mai ales că se cunoaşte eficienţa sistemului? Viticultorii şi pomicultorii prahoveni, şi nu numai ei, aşteaptă şi în acest an ajutorul staţiilor-pilot antigrindină.

„În prezent, spunea ing. Nicolescu, nu avem nici personal suficient şi dotarea se iroseşte în depozit.“ Numai norocul va putea face ca grindina să nu afecteze viile, livezile şi grădinile legumicole din Prahova şi din întreaga ţară, până când lucrurile se vor pune la punct în această privinţă.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
1312
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Începutul eliberării Basarabiei

După ce timp de câteva săptămâni am vorbit despre evenimentele care au premers Marea Unire, vă propun astăzi, stimaţi cititori, să ne întoarcem cu un an în urmă şi să consemnăm un eveniment extrem de important – înfiinţarea Sfatului Ţării, de la care s-au împlinit 90 de ani –, primul pas spre eliberarea provinciei româneşti de peste Prut.

În vara lui 1917, în Basarabia situaţia era extrem de tulbure. „Comitete“ şi „comiţii“ apărute peste noapte revendicau fiecare dreptul de a lua parte la treburile publice. La rândul lor, funcţionarii fostului regim ţarist făceau opoziţie făţişă mişcării naţionale româneşti.

Principala temă a agitaţiei lor era că Basarabia nu are nevoie de autonomie. Mai mult, bande de dezertori terorizau ţara jefuind şi omorând; între victime şi doi fruntaşi ai mişcării naţionale române, inginerul Hodorogea şi avocatul Murafa. Pentru a pune capăt acestei situaţii, două formaţiuni, Comitetul Central Ostăşesc şi Partidul Naţional, au hotărât să creeze un organ independent de administraţie a Basarabiei autonome.

Soldaţii basarabeni de pe frontul român, cei ai Comitetului de la Odessa şi delegaţii Partidului Naţional au convocat Marele Congres Ostăşesc care s-a ţinut la Chişinău, la „Casa Eparhială“, între 2-9 noiembrie, cu participarea a 989 de deputaţi, ofiţeri şi soldaţi, reprezentând peste 250 mii de militari basarabeni de pe diferite fronturi.

Preşedintele Congresului a fost Cijevschi, iar vicepreşedinţi Pântea, Păscăluţă şi Braga. Fruntaşii mişcării naţionale Inculeţ, Halippa, Erhan etc. au ţinut înflăcărate cuvântări, lămurind înţelesul cuvântului autonomie, echivalent cu eliberarea Basarabiei după 105 ani de ocupaţie ţaristă şi au cerut înfiinţarea unei armate proprii, capabilă să pună ordine în ţară.

Congresul a proclamat autonomia Basarabiei ca singurul mijloc „de a uni neamul moldovenesc şi a-i chezăşui drepturile lui naţionale şi propăşirea lui economică şi culturală“.

Cu acest prilej, s-a hotărât convocarea „Sfatului Ţării, adunare naţională aleasă a Basarabiei, reprezentantă legitimă, expresie a suveranităţii naţionale“.

Alegerile în Sfatul Ţării nu s-au putut face prin vot direct deoarece mai toţi bărbaţii erau pe diferite fronturi de luptă; membrii acestui organism au fost aleşi, aşa stând lucrurile, prin alegeri indirecte de diferite organizaţii şi comitete care funcţionau în rândurile soldaţilor.

Sfatul Ţării a fost alcătuit din 120 de membri, din care 44 aleşi de Congresul Ostăşesc, 31 de deputaţi ai ţăranilor aleşi de „Sovietul Gubernial al Deputaţilor Ţărani“, patru deputaţi ai Partidului Naţional Moldovenesc, opt ucrainieni, şapte evrei, patru găgăuzi şi bulgari, doi nemţi şi delegaţi ai unor alte asociaţii profesionale, 84 de deputaţi erau basarabeni, 36 erau ruşi, ruteni, evrei, bulgari, germani, poloni etc.

Inaugurarea oficială a lucrărilor Sfatului Ţării a avut loc pe 4 decembrie în localul Liceului nr. 3, s-a cântat

„Deşteaptă-te, române!“ şi s-a sfinţit primul drapel, sub faldurile căruia a defilat primul regiment moldovenesc. Preşedinte al Sfatului Ţării a fost ales Ion Inculeţ care, alături de Halippa şi Pelivan, susţinea cu ardoare unirea Basarabiei cu patria-mamă.

Zece zile după constituirea sa, Sfatul Ţării proclamă la 15 decembrie 1917 Republica Democratică Moldovenească. Ion Inculeţ este proclamat preşedinte al Republicii, iar puterea executivă a fost încredinţată unui consiliu director în frunte cu P. Erhan.

Crearea Sfatului Ţării, proclamarea Republicii Moldoveneşti a Basarabiei a fost prima etapă pe drumul care ducea la soluţia pentru care luptau fruntaşii mişcării naţionale – Unirea cu România.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
685
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

50--proiecte-proiecte-dar-bani-ioc.html

Proiecte, proiecte, dar bani ioc!

Se vorbeşte mereu de sprijinul pe care statul îl acordă agricultorului, mai nou, fermierului român. Nu se poate spune că p parte dintre promisiunile făcute de cei care diriguiesc treburile ţării nu s-au materializat, dar şi acestea cu întârziere şi în condiţii discutabile.

Din mulţimea de exemple pe care le avem la îndemână, ne-am oprit astăzi la cele pe care le-am întâlnit în comuna ieşeană Şipote. Aici am stat de vorbă cu Stelian Vrabie care are o asociaţie familială cu 51 ha de teren, 10 vaci cu lapte, şapte tăuraşi, 60 de oi, stupi de albine, 20 de porci - unul dintre oamenii gospodari ai comunei.

Nu mă pot dezvolta cu promisiuni

Deşi munceşte din zori şi până în noapte, gospodarul nostru câştigă, vorba lui, „te miri ce“. 60-70 de bani litrul de lapte, 3 lei kilogramul de carne bovină în viu, iar lâna o lasă la locul unde tunde oile... „Vedeţi şi dumneavoastră ce vite am, îmi spune nea Stelian, şi aş vrea să-mi dezvolt ferma, dar cu ce?“

Până acum, deşi ni s-a tot promis, nu am primit niciun leu subvenţie, nici cei 50 de euro pentru hectarul de pământ lucrat, nici pentru animale. Aş vrea să cresc mai multe animale pentru că, vedeţi, furaje am, dar cu promisiuni nu pot să-mi măresc ferma.

Dau în judecată banca!

La rândul său, domnul Constantin Coţofanu, primarul comunei este, cum se spune prin partea locului, „Dunăre“. Vin oamenii şi mă întreabă, ne spune dumnealui, ce se întâmplă cu subvenţiile şi nu am niciun răspuns. Ce să le spun? Şi eu sunt în aceeaşi situaţie, aştept. Şi gândiţi-vă că în comună sunt şapte mii hectare de teren, nouă mii de bovine şi vreo 15 mii de oi!“

Şi asta nu e tot. Ca şi alţi gospodari ai locului, primarul a beneficiat de programul Fermierul. Creditul pe care l-a luat de la bancă era înscris în contract cu o dobândă de cinci la sută. Încălcând un act oficial, banca percepe însă o dobândă de 11 la sută, ceea ce înseamnă, spune domnul Coţofanu, că „până când voi achita creditul, voi da băncii aproape tot ajutorul pe care l-am primit de la stat. De aceea sunt hotărât să dau în judecată banca. Este o încălcare gravă a unui contract semnat şi acceptat de ambele părţi. Gândiţi-vă că plătesc o dobândă mai mare cu 120 la sută!“

Aşteptăm
în continuare fondurile structurale

Aceleaşi promisiuni deşarte şi în ceea ce priveşte banii europeni. „Plecând de la discursurile pline de făgăduieli ale şefilor de la Bucureşti, ne relatează primarul Coţofanu, ne-am făcut planuri mari pentru dezvoltarea comunei. Am realizat proiecte în valoare totală de circa 600 miliarde lei vechi.

Vrem să punem la punct infrastructura şi să atragem astfel investitorii străini. Recent, ne-a vizitat un neamţ, care vrea să facă la noi un abator. Asta ar însemna valorificarea materiei prime existente în zonă, dar şi în judeţele învecinate. Mai vrem să introducem canalizarea, să construim un complex sportiv modern şi să scoatem astfel tineretul din crâşme. Dar cu ce? Iată, dulapul acesta este plin cu proiecte (foto) care aşteaptă.“ Şi, vorbind de tineri, primarul îşi aminteşte cu amărăciune că şi din Şipote au plecat mai toţi cei care ar fi trebuit să lucreze pământul mănos de aici. „Mulţi dintre ei au venit şi m-au întrebat de proiecte, îşi aminteşte domnul Coţofanu.

Ar fi vrut să înceapă o afacere, dar ştiind care este realitatea, n-am izbutit să-i conving să rămână. Sigur, o parte dintre ei vor veni cu siguranţă din nou acasă, dar, cu fiecare zi care trece, părinţii lor îmbătrânesc, nu mai pot lucra şi pământul nu aşteaptă.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
835

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

500--animalele-domestice-bogatia-de-alta...

Animalele domestice, bogăţia de altădată

Nenumărate sunt bogăţiile Deltei şi ele au atras atenţia omului. Succesiv şi, se pare, de fiecare dată el le-a exploatat fără să le înţeleagă suficient. Delta a fost pentru om, din cele mai vechi timpuri, un refugiu ce-i asigura hrană şi protecţie. Omul şi animalele domestice au fost şi sunt componente ale ecosistemelor Deltei, care nu au fost totdeauna tratate ca atare.

Scurtă retrospectivă

Ernst von Sydow prevedea în anul 1857 transformarea Deltei Dunării în grânarul Europei şi într-o a doua Lombardie. Marele ecolog Grigore Antipa a apreciat acest gând ca o „adevărată utopie".

Teza a fost luată în serios atunci şi, cum se va vedea, în timpurile mai apropiate. Unele consorţii franceze şi olandeze au făcut încercări nereuşite de îndiguire pentru grădinării în zona Mahmudia-Murighiol. Din aceste lucrări, care au costat statul român pe vremea aceea sute de mii de lei aur, au rămas numai câteva toponime (grindul francezilor, grindul olandezilor).

A venit apoi în actualitate marea idee a valorificării stufului. Anii `60, consideraţi ca perioada stufului în exploatarea resurselor naturale din Delta Dunării, a constituit prima etapă de bulversare a ecosistemelor acesteia. La rândul lor, anii `70 (1970-1980) se înscriu în istoria Deltei ca perioada amenajărilor piscicole şi, subordonată ei, a dezvoltării producţiei agricole.

Profilul agricol

Producţia animală şi-a păstrat un pronunţat caracter de unicitate în România: creşterea animalelor în deplină libertate. Respectiv în semisălbăticie.

În perioada agriculturii socialiste s-a încercat o zootehnie intensivă şi semiintensivă. S-a procedat la aclimatizarea unor rase ameliorate, capabile să valorifice bogatele resurse furajere.

Efectivele de animale ar fi urmat să atingă 20.000 capete taurine, 350.000 capete ovine, 120.000 capete porcine (crescute şi în sistem tradiţional).

În gândirea autorităţilor de atunci, o mare parte din Deltă (mult mai mare decât calculase Antipa) urma să fie amenajată pentru agricultură (culturi de câmp, organizare de ferme pentru creşterea animalelor – porcine şi bovine), extinderea amenajărilor piscicole şi silvice. Teritoriul Deltei a fost împărţit şi organizat în şase întreprinderi economice de exploatare a resurselor şi subordonate Centralei Deltei Dunării.

Transformări la scară mare s-au produs în depresiunea Pardina şi Sireasa, îndiguite încă din anii `60. Notăm că au fost înfiinţate în anii `60 primele CAP-uri (Chilia, Pardina, Ceatalchioi) şi s-a organizat un mare IAS cu sediul la Chilia Veche.

Acesta era în mare profilul economic, agricol mai ales, al Deltei la finele anului 1989.

„Dacă vrem să sporim productivitatea şi rentabilitatea Deltei Dunării, nu avem alta de făcut decât, pe de o parte, să căutăm a salva tot ce se poate feri de inundaţie - adică cel mult 60 000 ha şi să le destinăm pe cât se poate culturilor agricole şi mai cu seamă creşterii vitelor, iar pe de altă parte tot ce este baltă, adică peste 370 000 ha, să căutăm a le exploata ca atare, ameliorându-le şi punându-le tot mai mult în valoare prin piscicultură, căci altceva, oricât de iscusiţi am fi, nu putem face."

Gr. Antipa 1914

O rezervaţie fără oameni?

După 1990 au fost sistate toate lucrările de amenajare în scop agricol. Delta a devenit, împreună cu complexul lagunar Razem-Sinoe, în primul rând REZERVAŢIA Biosfera Delta Dunării.

Curios însă, animalele domestice locale, vechi componente al ecosistemelor Deltei, ca şi omul, nu intră în preocupările Rezervaţiei. Delta, inclusiv cea locuită, este un peisaj protejat şi prezenţa omului acolo nu trebuie înlăturată, ci menţinută.

Mirajul renaturării

Începând cu anul 2000 s-a trecut la marea operă de „renaturare a amenajărilor anterioare" (în total 161.883 ha sunt propuse în zona Dunării (RBDD) pentru „reconstrucţie ecologică"!!), deci pentru alungarea omului şi animalelor domestice din Deltă şi desfiinţarea peisajului protejat.

Ceva trebuie schimbat în această actuală viziune ce poartă în ea urme de arbitrar. Este cazul să se renunţe la deciziile „intuitive" şi să se treacă la decizii ştiinţifice.

Fără a contesta importanţa conservării biodiversităţii şi a pisciculturii, asupra căreia cercetarea ştiinţifică s-a oprit mult, notăm că o atenţie merită toate celelalte aspecte ecosistemice ale Deltei, printre care dezvoltarea rurală, implicit producţia animală, asupra căreia cercetarea ştiinţifică nu şi-a spus cuvântul.

Practic, producţia animală a Deltei a fost studiată până acum numai prin două lucrări de doctorat (A. Ionescu, N. Ionaşcu) şi câteva lucrări de diplomă. Convingerea oamenilor de ştiinţă din toate timpurile a fost că producţia animală constituie factorul menţinerii populaţiei în localităţile Deltei.

Şeptelul, componentă esenţială a ecosistemelor

Estimările din ultimul secol indică existenţa unui număr mare de taurine – 40-50.000 – care ar fi avut ponderea cea mai mare între speciile de animale domestice.

Programul de ameliorare naţional din anul 1972 prevedea greşit înlocuirea rasei Sură de Stepă din Delta Dunării, ca din toată ţara, cu rase ameliorate importate.

Aclimatizarea a început în 1961 prin importul unor rase şi metişi de Santa Gertruda şi Red-Poll, iar în anii 1978 au fost aduşi la Chilia 4 tauri Holstein. După unele informaţii verbale, la Ferma Sf. Gheorghe a aceluiaşi IAS a fost conservată mai târziu Sura de Stepă, nucleu care s-a pierdut, se pare, sub auspiciile rezervaţiei pentru conservarea biodiversităţii după anul 1989.

În condiţiile date, ar fi greşit să se tragă concluzia că arealul geografic ar fi specific doar raselor locale, slab productive. În discuţie se află modul defectuos în care a fost gândit procesul de ameliorare şi selecţie.

Ceea ce îngrijorează este că animalele domestice încep să dispară din Deltă. Şi asta nu din vina oamenilor pentru care, de-a lungul istoriei, animalele domestice au reprezentat principala sursă de existenţă. La originea apropiatului dezastru zootehnic se află indivizi care lasă să se înţeleagă că deţin şi pâinea, şi cuţitul. Autorii ideii de renaturare sau reconstrucţie ecologică au în spate o strategie distructivă, a cărui obiectiv vizează transformarea acestui spaţiu într-unul sălbatic, bun doar pentru destrăbălare.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
1299

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Delta Dunării dispare ca spaţiu economic! > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Delta Dunării dispare ca spaţiu economic!

Delta Dunării, aflată sub gestionarea unor strategii care iau în derâdere rânduielile socio-economice statornicite aici de-a lungul secolelor, se află astăzi în pericol (ecologiştii numesc şansa) de a deveni un ţinut semisălbatic. Din nefericire, această strategie bizară poartă girul câtorva înalţi demnitari care s-au perindat la conducerea Ministerului Mediului.

Nu întâmplător, ci în mod premeditat, Delta a devenit în ultimii ani focarul unor boli ciumate de tristă amintire, începând cu holera şi sfârşind cu ultima găselniţă numită gripa aviară. Ne este dat să auzim că aici ar bântui până şi lepra.

Doamne, cât neadevăr! Cui folosesc aceste născociri blestemate?

Singurii în măsură să dea un răspuns sunt „oamenii Deltei“ şi cei ai „turismului“. Primii afirmă cu mâna pe inimă că toate aceste născociri catastrofale au în spate grupuri ale căror interese sunt de-a scoate Delta din circuitul economic al României.

Şi se pare că şansa este de partea lor. Intervenţia în paginile revistei noastre a unui reputat om de ştiinţă, prof. univ. dr. Cornel Drăgănescu, pe care o supunem atenţiei, îndeamnă cel puţin la meditaţie. Deopotrivă ea îndeamnă autorităţile politice, legislative şi executive la o intervenţie energică pentru a opri pornirile distructive ale unor indivizi ce vor să transforme acest spaţiu geografic într-un paradis al dezmăţului.

(L.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
727

□
ª Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

Un Ghid – impus cu de-a sila

În urma protestelor întemeiate ale producătorilor, Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale a înţeles că este necesară o legislaţie care să înfrâneze scumpirea nejustificată a produselor, în special a hranei noastre de toate zilele. De curând a apărut primul „Ghid de bune practici comerciale“ care, chipurile, va reglementa în scurt timp comeţul din hyper/supermarketuri.

Astfel de ghiduri există în Marea Britanie şi Spania, iar cel din ţara noastră a fost făcut pe baza acestora. Şansa producătorilor de a răzbi în faţa negustorilor rămâne totuşi un deziderat. Să dăm cuvântul optimiştilor, dar şi celor cu judecată raţională.

Termene pentru plata produselor

Ovidiu Gheorghe, directorul general al Patronatului Naţional al Viei şi Vinului, afirmă că noul ghid cuprinde impunerea unor anumite termene pentru plata mărfurilor furnizate proprietarilor marilor lanţuri de magazine.

Menţionăm că, în paralel, au loc două anchete legate de acuzaţiile producătorilor la adresa negustorilor: una a Consiliului Concurenţei şi alta a Comisiei parlamentare din Camera Deputaţilor. Parlamentarii au audiat ambele părţi şi vor prezenta un raport până pe 30 iunie, care ar putea propune o lege menită să reglementeze situaţia din marile lanţuri de magazine.

Cheltuieli mari, preţuri mici

Cele mai mari probleme au apărut în zootehnie, unde resursele de bază pentru creşterea animalelor s-au scumpit, uneori de trei ori.

Preţurile produselor zootehnice nu pot fi majorate atât din cauza concurenţei neloiale exercitate de firmele importatoare, cât şi a practicilor impuse de marile lanţuri de magazine. George Horoi, vicepreşedinte al Agricola Bacău, afirmă că unele cheltuieli cu resursele de bază, cum sunt cerealele şi substanţele proteice, s-au dublat şi chiar s-au triplat cel puţin din două cauze: seceta prelungită care a afectat zone întinse ale globului; explozia consumului alimentar în ţări cu populaţie numeroasă.

Recomandări sau apă de ploaie

Varujan Vosganian, ministru peste Industrie şi Finanţe, a declarat la o conferinţă de presă recentă că profiturile companiilor şi ale supermarketurilor nu trebuie să fie rezultatul creşterilor de preţuri la produse. Aducând în discuţie această problemă, el a „promis“ că le va face acestor companii recomandări care vor fi tratate cu „toată seriozitatea“.

Concret, Vosganian a spus că a cerut Consiliului Concurenţei un punct de vedere privind piaţa supermarketurilor. În mod paradoxal, Consiliul susţine că retailerii au o cotă mică de piaţă, iar sectorul are un grad redus de concentrare, aşa că nu ar fi nevoie de o investigaţie privind abuzul de putere. Să auzi şi să nu crezi!

Să nu uităm, totuşi, că ne aflăm într-un an electoral în care atât Puterea, cât şi Opoziţia mimează acţiuni drastice, care evident nu se vor materializa.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
695

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Asigurarea – mijloc de protejare a producţiei agricole > REVISTA LUMEA SATULUI

Asigurarea – mijloc de protejare a producţiei agricole

Agricultura este o ramură de mare importanţă a economiei României, angrenând 25%-30% din forţa de muncă (populaţia activă). Din păcate, acest sector contribuie doar cu aproximativ 10% la formarea Produsului Intern Brut.

Modul de privatizare, fărâmiţarea proprietăţii funciare, crearea unui număr mare de producători autonomi neperformanţi, abandonarea unor exploataţii agricole şi a unor capacităţi de producţie agro-alimentară optime, lipsa unui sprijin eficient din partea statului, dar şi a ofertelor de finanţare din partea băncilor, alături de absenţa unor mecanisme de piaţă, au determinat transformarea agriculturii româneşti într-un sector de subzistenţă.

La aceasta se adaugă factorii de mediu, care în ultimii ani, au generat pierderi financiare semnificative producătorilor agricoli, ce au făcut ca în multe cazuri să nu poată relua procesul de producţie.

Acestea au fost contextul şi constrângerile cu care s-a confruntat piaţa asigurărilor agricole în ultimii ani. Se cuvine făcută totuşi, precizarea că adoptarea în 2002 a Legii nr. 381 care reglementează despăgubirea riscurilor catastrofale (seceta, inundaţiile, îngheţul) a oferit un impuls benefic pentru dezvoltarea în perspectivă a acestui segment al asigurărilor.

În condiţiile integrării în Uniunea Europeană, România înregistrează un influx important de fonduri destinate reformei structurale şi dezvoltării agriculturii, dar şi a infrastructurii din zona rurală, aceste finanţări oferind noi oportunităţi pentru societăţile care activează în acest sector.

Experienţa ţărilor dezvoltate a demonstrat că, fără o creştere puternică a asigurărilor agricole, încercarea de realizare a unei agriculturi moderne este iluzorie. Investiţiile necesare cultivării pământului sunt prea importante pentru a ignora riscurile climatice.

Crearea unei agriculturi moderne presupune, pe lângă dezvoltarea unui sector de servicii asociate pentru agricultură, elaborarea unei legislaţii specifice pentru finanţarea acesteia şi a unui sector de asigurări pentru protecţia patrimoniului.

Piaţa este tânără şi în formare

Piaţa asigurărilor agricole din România o putem considera în continuare tânără, în formare, dar de mare perspectivă.

Aceasta a crescut în anul agricol 2006-2007 la cca17-18% din potenţialul de asigurat existent, faţă de 12% în anul precedent. Impulsul a fost dat în special de subven’iile acordate pe hectar la unele culturi, la specii de animale, îndeosebi în toamna anului 2007, şi ca urmare a Ordinului Ministerului Agriculturii.

Consider că, prin soluţionarea în perioada următoare a principalelor probleme din agricultură, se va putea ajunge la circa 40-50% din potenţialul real asigurabil în România, ceea ce este încă doar jumătate, comparativ cu alte ţări din Uniunea Europeană.

Această piaţă necesită produse corecte şi cu un echilibru privind raportul între preţul poliţei suportat de asigurat şi riscul din ce în ce mai ridicat în ultimii ani la produsele agricole, suportat de către Asigurator (societatea de asigurare), precum şi exigenţele Reasiguratorilor.

Pledoarie pentru o concurenţă loială

De subliniat că Prima de asigurare la culturi agricole, conform cataloagelor stabilite în condiţiile de asigurare, în baza unor studii tehnico-economice şi a datelor statistice din ultimii 50 de ani, reprezintă circa 4-5% din suma asigurată, în funcţie de zona de cultură şi riscurile luate în asigurare.

Ca urmare a unei concurenţe neloaiale şi chiar neprofesioniste se practică şi cotaţii de 1-1,5% care, de fapt, nu acoperă nici cheltuielile de administrare şi achiziţie suportate de asigurator. Aceasta face ca, în ani cu rate de daune de peste 70%, să se înregistreze pierderi substanţiale la societăţile de asigurări ce practică acest produs.

În anul 2007, din cauze obiective, compania FATA a înregistrat o rată de daune la culturi agricole de 97%, iar la animale de 133%, ceea ce a condus la importante pierderi bilanţiere.

Se impune ca UNSAR, împreună cu societăţile de asigurări, cu sprijinul CSA şi al Consiliului Concurenţei, să analizeze cât mai urgent această situaţie la produsele de asigurări agricole şi să stabilească măsuri corespunzătoare.

Prognoza este încurajatoare

Asigurările agricole din România vor avea în continuare o evoluţie ascendentă, dar nu spectaculoasă, având în vedere următoarele provocări cu care se confruntă agricultura în România, şi anume:

Ştim bine cu toţii de existenţa unui potenţial important în economia agrară românească, dar care trebuie pus în valoare, spre exemplu:

– În primul rând: cultivarea întregii suprafeţe arabile a României de circa 9 milioane hectare, dar din care în ultimii ani nu se cultivă mai mult de 4-5 milioane de hectare. Fărâmiţarea suprafeţelor în parcele mici a făcut ca 50% din producătorii agricoli să deţină în medie 2 hectare de teren agricol. Această situaţie creează probleme deosebite în aplicarea unor tehnologii performante, care să asigure randamente de producţie sporite.

– În al doilea rând: punerea în valoare a potenţialului zootehniei româneşti. Trebuie realizat pe baza sporirii efectivelor de animale în ferme organizate şi dotate conform cerinţelor tehnice şi economice din Comunitatea Europeană.

– Al treilea factor ţine de refacerea şi readucerea în stare de funcţionare a sistemelor de irigaţii, desecare şi combatere a eroziunii solului, foarte importante, având în vedere schimbările condiţiilor climatice pe fondul încălzirii globale.

În discuţie se mai află:

- lipsa mijloacelor financiare la producătorii agricoli şi, nu în ultimul rând, o slabă educaţie privind asigurările de toate tipurile în mediul rural, acestea fiind probleme deosebite în sectorul asigurărilor agricole;
- subvenţionarea de către stat a primelor de asigurare la principalele culturi de importanţă naţională şi a unor specii de animale cu cel puţin 50% din prima ce trebuie suportată de un producător agricol.

În România, în anul 2005-2006 s-au acordat de către stat subvenţii de 50% din valoarea primei de asigurare la principalele culturi şi animale de importanţă naţională. Din păcate, în anul 2008, în Bugetul Ministerului Agriculturii nu este prevăzut nimic.

În loc de concluzii

Consider că este necesar ca, în perioada imediată, în preocuparea tuturor instituţiilor decizionale din România ar trebui să se afle semnalele nu tocmai optimiste rezultate din studiile prezentate de ONU referitoare la deficitele alimentare, premisele legate de schimbările obiceiurilor alimentare în ţările din Asia şi utilizarea biocombustibililor pe baza materiilor prime agricole.

Costel EREMIA, preşedinte FATA ASIGURĂRI SA ROMÂNIA, Grupul Generali

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
915

□

° Comentarii

☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

504--codrii-bucovinei-sub-securea.html

Codrii Bucovinei, sub securea...

- Interviu cu Valerian SOLOVĂSTRU, director al Direcţiei Silvice Suceava

– Domnule director, vă propun să începem discuţia asupra stării silviculturii sucevene cu o prezentare a patrimoniului pe care-l gestionaţi.

– Nu spun o noutate atunci când susţin că suntem cel mai mare judeţ silvic nu numai din România, ci şi din ţările învecinate. Cum s-ar spune, noi am moştenit de la comunişti un patrimoniu de 470.000 hectare. Astăzi, direcţia silvică administrează 350.000 hectare, dar trebuie precizat că 40.000 hectare aparţin primăriilor comunale care au încheiat contract de administrare cu noi. Mai gestionăm în jur de 10.000 hectare din păduri private.

– Diferenţa dintre patrimoniul moştenit şi cel gestionat este totuşi foarte mare. Bănuim că acele suprafeţe silvice nu au fost evaporate undeva în eter…

– O discuţie pe această temă este foarte delicată. De aceea vă propun să-mi daţi voie să emit judecăţi doar asupra stării actuale a fondului silvic sucevean. Vă asigur că aceste judecăţi pot constitui obiectul unor investigaţii interesante, inclusiv din partea mijloacelor de informare media serioase.

Nu întotdeauna feţele bisericeşti...

– Concret, despre ce este vorba?

– Noi suntem în prezent într-o situaţie extrem de delicată. Aceea de-a ne afla în litigiu tocmai cu instituţia creştin-ortodoxă care propovăduieşte cu atâta evlavie virtuţile morale ale credincioşilor săi. În cazul nostru, vorba înţeleaptă a oamenilor de rând „să faci ce spune popa, nu ce face el“ cade, cum s-ar spune, ca o mănuşă.

Se pare că între reprezentanţii enoriaşilor a pătruns spiritul rău al lui Aghiuţă, în faţa căruia au căzut victime şi mai-marii clerici din Mitropolia Moldovei. Ei solicită – nici mai mult, nici mai puţin – ca statul român să le retrocedeze un patrimoniu silvic de 168.000 hectare, asupra cărora nu au niciun drept legal.

Admiţând chiar că ar avea, întrebarea este ce ar face preoţimea din Suceava cu un patrimoniu atât de fabulos? Din câte ştim, Episcopia noastră nu dispune nici măcar de o duzină de drujbe pentru exploatarea căzăturilor din pădure, darămite de specialişti silvici şi oameni care să vegheze la integritatea acestui patrimoniu!

– Văd că încercaţi să mă induceţi într-o zonă „minată“, cum s-ar spune. Vă rog să nu vă supăraţi, dar eu refuz să cred că dumneavoastră sunteţi străin de maşinaţiunile celor care i-au îndemnat pe preoţi să recurgă la această diversiune.

– Nu sunt străin, dar nu dispun de dovezi concrete spre a-i nominaliza şi acuza. Ceea ce pot să vă spun e că printre aceştia se află „înalte feţe politice“, care cu un an-doi înainte încercau să se afişeze în faţa naţiunii drept stâlpi ai asanării morale a societăţii româneşti.

O fundaţie ciudată

– Să revenim, totuşi, la fondul litigiului în care vă aflaţi cu Biserica.

– Probabil că sunteţi informat că în zonă a luat fiinţă, cu câţiva ani în urmă, Fundaţia Fondul Bisericesc Ortodox din Bucovina, punct forestier. Convingerea mea este că această fundaţie este nelegală, deoarece este o instituţie de drept privat.

Reprezentanţii acestei fundaţii revendică în mod ilegal un patrimoniu ce ţine de istorie. Cert este că, şi după 1918, acest patrimoniu a rămas tot în posesia statului care, printr-o fundaţie cu caracter privat, a întreprins multe acţiuni cu caracter umanitar şi economic. Băieţii deştepţi de după 1990 au speculat şansa reînfiinţării acestei fundaţii dar, spre deosebire de trecut, ea are ca fondatori persoane fizice, nu instituţia bisericească ortodoxă, în numele căreia acţionează.

Fundaţia care îşi arogă dreptul de-a reprezenta interesele bisericii nu este îndreptăţită să primească această suprafaţă imensă. Documentele de care dispun reprezentanţii fundaţiei sunt foarte ambigue.

Din toate rezultă că suprafaţa pe care o revendică a fost doar în administrarea, şi nu în proprietatea bisericii. Nici într-un document nu rezultă că a fost în proprietatea bisericii sau a fundaţiilor care a reprezentant-o.

– Ce şansă de izbândă aveţi în soluţionarea acestui conflict?

– Ar fi absurd să pierdem. Ar fi poate cel mai mare act de injusteţe şi prăduire din domeniul agriculturii şi silviculturii. Deocamdată însă această stare de turbulenţă ne produce mari dificultăţi în dezvoltarea programului de investiţii la nivelul judeţean.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
703

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

505--painea-de-salonta.html

Pâinea de Salonta

Copil fiind, priveam cu smerenie spre mama care ,ori de câte ori înainte de-a „începe o pâine“, încrusta pe ea semnul crucii. Adică a mulţumirii aduse lui Dumnezeu pentru darul său natural.

Era vorba, desigur, de pâinea coaptă în cuptorul său arhaic, care nu are astăzi o şansă de a fi agreat de cei care zic că răspund de siguranţa noastră alimentară.

Când braţele ei slăbite de muncă şi trecerea anilor nu au mai avut puterea de a frământa aluatul, a intrat în casa noastră franzela cea de toate zilele. Mama privea spre ea oarecum ciudat şi se rezuma doar în a o felia şi a o pune pe masă.

Asta până într-o zi în care am adus în casă câteva „pite coapte“ în vetrele unei brutării de la fostul CAP Salonta-Bihor. Primul gest al mamei a fost acela de a repeta semnul sacru al crucii. Am întrebat-o atunci: „De ce nu faci acest lucru şi cu franzela?“ Mi-a răspuns abia după ce a tăiat-o în jumătate. „Pruncul meu, crucea se pune doar pe pâinea frământată şi făcută de mâinile omului. Să ţii minte acest lucru.“

După foarte mulţi ani revin la brutăria fostului CAP Salonta, mânat mai ales de amintiri nostalgice. Locul cu pricina este acelaşi, la fel şi pita de Salonta, pe care nu ştiu câte mame mai fac semnul crucii înainte de înfruptarea celor din jurul ei.

Tradiţionala pâine ţărănească de Salonta s-a „modernizat“ doar ca proces tehnic şi „igienic“. Nu şi ca fabricaţie. Noul ei patron, Ioan VESE, a avut demnitatea şi curajul de a păstra vechea reţetă de fabricaţie, care a făcut din pâinea de Salonta un brand ce poate obţine uşor certificatul de produs tradiţional.

După 40 de ani de fabricaţie, pâinea de Salonta, de 3 şi 5 kg, se face şi astăzi doar din făină albă, maia şi puţină drojdie, apă şi sare, coaptă pe cărămidă. Produsul obţinut are o perioadă de garanţie de 4-5 zile, dar pâinea ţinută la rece îşi păstrează proprietăţile până la 7-10 zile.

Investiţiile făcute în brutărie vizau nu atât modificarea tehnologiei tradiţionale de fabricare a pâinii, cât alinierea spaţiilor de producţie la normele europene.

Piaţa neagră a pâinii – o diversiune

Reprezentanţii celor care gestionează produsele panificabile în România acuză adesea concurenţa neloială în sector, cu trimitere directă la micii producători care eludează legislaţia fiscală. La SC „Vespan“ Salonta, aveam să ne convingem că această acuzaţie nu are un fundament real.

Întrebată fiind asupra acestei probleme delicate, doamna Angelica Vese, director cu probleme de marketing, ne-a pus în faţă acte oficiale de control care dovedesc că, practic, nu este posibilă nicio fraudă financiară. Cât priveşte acţiunile de control ce ţin de asigurarea normelor de siguranţă alimentară, acestea depăşesc adesea limita exigenţei.

Ca să nu zicem a normalului. Incredibil, în majoritatea cazurilor, cheltuielile legate de aceste controale sunt

suportate de brutăria din Salonta, iar nivelul acestora nu este de ici, de acolo.
Ce-i drept, în ultimul timp aceste controale s-au mai rărit, iar explicaţia ţine tocmai de calitatea de excepţie a produselor realizate aici.
Dovada vine nu numai din partea consumatorilor bihoreni, ci şi a multor cetăţeni din Ungaria, care vin să cumpere pâine de Salonta.
Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
5109

□
° Comentarii
□
□
° 1. pop petru -- (3-December-2010)Locuiesc in Arad, dar originile mele sunt in Bihor. Cunosc aceasta paine din anii '80 si chiar si acum, desi nu mai am aproape pe nimeni in Bihor, merg duminica la Salonta sa cumpar paine.Este cea mai buna paine pe care am mancat-o. Asa cum am mancat la bunica in copilarie. Din inima felicitari!
° 2. Tri -- (21-December-2010) Locuiesc in IASI Romania.Bunicul meu a locuit in ORADEA si cumpara paine de Salonta.O paine excelenta .Intreb pe aceasta cale cum as putea beneficia macar saptamanal de o paine de Salonta ?
° 3. dan -- (28-September-2012)afisati nr de contact pentru eventuale comenzi in alte judete
7952d
° 4. Baciu Adrian -- (1-January-2017)In Oradea cel putin nu exista concurenta la aceasta paine, ma refer doar la cea fara amelioratori si coapta pe vatra (cu funingine dedesubt). Pentru ca au si cu amelioratori, asa cum cer necunoscatorii sau nepasatorii.
Are gustul autentic, consistenta si textura painii de casa de la tara. Asta doar pentru cunoscatori.
Sper sa nu dispara vreodata acest produs.
° 5. adrian -- (3-January-2017)Ca fost licean in Salonta, am gustat acaeastá páine prima oará in anii 80 .De cáte ori trec prin Salonta, niciodatá nu uit sá má opresc sá cumpár 2-3 bucáti ptr mine si prieteni cárora de asemenea este number 1
Felicitári proprietarului ptr pástrarea retetei

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

506--consultanta-spaniola-pe-teme-de-coo...

Consultanţă spaniolă pe teme de cooperaţie

La Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă (ANCA) a avut loc o întâlnire privind colaborarea între cooperativele agricole din România şi cele din Spania, la care au participat Viorel Morărescu, director general, şi Mihail Mihalache, director în cadrul ANCA. La discuţie au fost prezenţi directorii executivi ai oficiilor judeţene de consultanţă din Călăraşi şi Giurgiu.

Partea spaniolă a fost reprezentată de Antonio Caton Vasquez, director al Confederaţiei Cooperativelor Agricole din Spania, Juan Luis Celiqueta, director al grupului de cooperative agricole GRUPO AN şi Miguel Moncada din partea cooperativei agricole din regiunea Navarra.

Întâlnirea a debutat cu prezentarea activităţilor pe care le desfăşoară ANCA, evidenţiindu-se implicarea şi rezultatele obţinute în domeniul înfiinţării de cooperative şi grupuri de producători. Reprezentanţii cooperativelor spaniole au prezentat, de asemenea, modul de organizare şi funcţionare, precum şi evoluţia în timp a acestora, având în vedere că primele cooperative s-au înfiinţat în urmă cu aproape 100 de ani.

Ei şi-au manifestat disponibilitatea de a acorda sprijin ANCA atât pentru consolidarea cooperativelor existente în România, cât şi pentru înfiinţarea altora noi, împărtăşind din vasta experienţă în domeniu a fermierilor spanioli.

În a doua parte a zilei, delegaţia a vizitat o fermă din judeţul Giurgiu şi Consorţiul de Extensie şi Dezvoltare Rurală din comuna Vâlcelele, judeţul Călăraşi.

Partea spaniolă şi-a manifestat aprecierea pentru ceea ce s-a realizat la Vâlcelele, considerând că sunt create premisele unei strânse colaborări între cooperativele româneşti şi cele spaniole.

Tudor DĂnciulescu, director executiv OJCA Călăraşi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
662

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Cine are interesul să compromită Programul „Laptele şi Cornul“

Controlul efectuat de Autoritatea Naţională pentru Protecţia Consumatorilor (ANPC) pune în evidenţă grave neajunsuri în derularea celebrului program „Laptele şi Cornul“. Aflaţi la lecţii doar la câţiva paşi de grajdurile în care mamele lor mulg laptele, copiilor li se oferă în şcoli un produs „gata alterat“.

Dan Vlaicu, preşedintele ANPC, a declarat pentru „Lumea Satului“ că recent au fost controlate 277 de şcoli, 178 de grădiniţe, opt producători şi şase distribuitori. Iată principalele concluzii:

Cornuri bune pentru pesmet

La Şcoala Generală din Seleuş, judeţul Mureş, erau păstrate în utilajul frigorific, împreună cu produsele proaspete, brânză topită şi cornuri expirate de 7-10 zile, adică gata uscate.

Un distribuitor de produse lactate şi de panificaţie din judeţul Dâmboviţa nu a respectat graficul de distribuţie, astfel că, în data de 7 aprilie, au fost livrate în avans şi produse aferente datei de 10 aprilie pentru şcolile şi grădiniţele din Tătărani, Priboiu, Gheboieni şi Căprioru.

Livrare, când dă Dumnezeu

În judeţul Dâmboviţa, în localităţile Tătărani, Priboiu, Gheboieni, Căprioru, Lucieni, Suta Olteni, Răcari şi Glodeni, au fost găsite nereguli privind respectarea graficului de distribuţie. Acelaşi lucru se constată şi în unele şcoli din judeţele Ialomiţa, Neamţ, Braşov, Dâmboviţa, Harghita, Mureş şi Vaslui.

Întâmplător sau nu, controlorii se rezumă la a constata starea de degradare a produselor la care ne referim, dar nu-i nominalizează pe adevăraţii vinovaţi. Respectiv pe furnizori, aleşi pe sprânceană şi culoare politică.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
687

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

508--parazitozele-suinelor-un-risc-pentr...

Parazitozele suinelor - un risc pentru sănătatea omului (X)

În unele boli parazitare ale porcului, omul face parte din ciclul biologic al parazitului, fiind gazdă definitivă sau intermediară pentru acesta. Contaminarea celor două specii (om şi suine) ţine de tangenţele de viaţă dintre acestea, de igiena şi alimentaţia atât a animalelor, cât şi a omului.

1.CLASA CESTODA

În această clasă sunt cuprinşi viermi cu corp plat, segmentat, în formă de panglică, de culoare alb - sidefie, care reprezintă forma adultă a lor şi parazitează în tubul digestiv al animalelor, inclusiv la om, determinând boli numite cestodoze.

Stadiile larvare ale parazitului au formă de vezicule, parazitează diferite ţesuturi şi organe, determinând aşa - numitele metacestodoze. Evoluţia acestor viermi laţi (cestode) de la forma larvară la cea de adult se face prin intermediul unor gazde intermediare şi definitive, între ele fiind o legătură permanentă.

1.1 Cisticercozele sunt boli parazitare produse de stadiile larvare ale cestodelor din familia Taeniide, care se dezvoltă în musculatură şi pe seroase.

- Cisticercoza musculară la suine este produsă de Cysticercus cellulosae, forma larvară a speciei Taenia solium.

Larvele se prezintă ca nişte vezicule de mărimea unui bob de mazăre, de culoare alb - sidefie, care conţine un lichid perfect transparent şi un embrion sub forma unei pete alb - opace şi se găsesc în aproape toate grupele musculare ale porcului (limbă, muşchii maseteri, intercostali, miocard) uneori în encefal şi iris.

Această parazitoză este o zoonoză, generând riscul unei grave îmbolnăviri la om, care este gazda definitivă pentru Taenia solium, măsoară 2-3 metri lungime şi se dezvoltă în intestinul subţire al acestuia. Omul elimină prin fecale proglote ovigere (segmente de tenie cu ouă) care ajung în mediul înconjurător şi sunt ingerate odată cu furajele şi apa de gazdele intermediare care pot fi porcul, mistreţul, carnivorele etc.

De aceea, această parazitoză apare mai ales în zonele rurale, unde nu se respectă regulile de igienă.

Contaminarea omului se face fie prin consumul cărnii de porc infestate cu cisticerci şi insuficient tratată termic (în acest caz în intestinul subţire al omului se dezvoltă tenia adultă), fie prin infestări cu oncosfere (ouă) de Tenia solium, odată cu diferitele alimente vegetale crude (fructe, legume) sau apă.

Odată ajunse în intestinul omului, aceste ouă de tenie eliberează embrionul hexacant, care traversează peretele intestinal, intră în circulaţia sanguină şi ajung în diferite ţesuturi şi organe unde se transformă în vezicule care reprezintă stadiul larvar al parazitului.

Localizările cele mai frecvente sunt: globii oculari, encefalul, mai rar musculare şi subcutanate.

Cisticercoza evoluează asimptomatic şi de aceea diagnosticarea bolii în timpul vieţii animalului nu oferă certitudine, boala fiind confirmată numai după sacrificarea animalului. Din acest motiv nici tratamentul nu este stabilit, fiind foarte importante măsurile de profilaxie ale acestei parazitoze care constau în:

- deparazitarea tuturor porcilor de 3 - 4 ori pe an, cu ROMOXIBENDAZOL comprimate sau pulbere
- examenul sanitar - veterinar al porcilor sacrificaţi
- depistarea şi tratarea oamenilor purtători de Taenia solium
- informarea populaţiei în legătură cu modul de contaminare cu paraziţi; igienizarea grupurilor sociale utilizate de colectivităţile umane şi interzicerea utilizării dejecţiilor, chiar compostate, ca îngrăşământ agricol, ţinând cont că rezistenţa ouălor de tenie în mediul exterior este foarte mare, chiar până la 90 de zile în purin.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
2195
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

509--agricultura-si-prioritatile-ei.html

Agricultura şi priorităţile ei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAgricultura şi priorităţile ei

Agricultura românească are cea mai mică pondere în cadrul Produsului Intern Brut, fiind considerată, pe bună dreptate acum, ca o adevărată „cenuşăreasă“ a economiei româneşti.

Afacerile din agricultură, implicit cu terenuri agricole, se anticipează că vor avea randamente de peste 100% în următorii 5-10 ani.

Este evident că avem disponibilităţi mari în sectorul agroalimentar. Terenurile arabile de la noi sunt fertile şi productive, iar în cazul folosirii eficiente a acestora se pot obţine recolte mari de cereale, legume, leguminoase şi fructe. De asemenea, sectorul vitivinicol este bine reprezentat la noi şi, chiar în anii nefavorabili, se pot obţine recolte mari şi de bună calitate.

Fondul forestier este însă în mare suferinţă. Sunt necesare împăduriri şi regenerări ale acestuia de până la 20-25% din suprafaţa ţării.

În ceea ce priveşte zootehnia, trebuie remarcat faptul că avem rase de animale productive şi material reproducător de bună calitate, dar într-un număr îngrijorător de mic. În acest domeniu, ca şi în cele ale horticulturii, viticulturii şi pomiculturii, îşi spune cuvântul activitatea de cercetare ştiinţifică, tot mai deficitară în ţara noastră după anul 1990.

Pentru a deveni dintr-o „cenuşăreasă“ o adevărată „regină“ a economiei, aşa cum merită, agricultura românească trebuie să beneficieze de programe prioritare de dezvoltare, de bugete din ce în ce mai mari, în funcţie de necesităţile şi tendinţele manifestate pe piaţa românească şi europeană.

Dr. Mihai BRATU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
790
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

51--un-ambasador-al-culturii.html

Un ambasador al culturii

Scriitorul Ion Brad s-a născut la 8 noiembrie 1929, în satul Pănade, judeţul Alba, fiind primul copil dintre cei nouă ai familiei. Ion Brad a avut şansa să studieze şi a ajuns, pe rând, scriitor şi ambasador. De-a lungul carierei scriitoriceşti a cunoscut personalităţi literare, dintre care îi amintim pe Ion Agârbiceanu şi Lucian Blaga.

G.V.: Domnule Brad, la origine, părinţii dumneavoastră ce au fost?

I.B.: Întotdeauna ţărani. Eu am fost primul din neamul Brazilor care a avut norocul să facă nu numai liceul, dar şi Facultatea de Filologie şi Litere la Cluj.

Au mai existat şi alţi învăţaţi cu numele acesta: Ioniţă Brad, preotul de la noi din sat. Din biblioteca lui am citit coleţia revistei „Luceafărul“, în care debutase şi Goga, marele cântăreţ al pătimirilor ardeleneşti, dar şi romanul „Arhanghelii“ de Ion Agârbiceanu, publicat în anul 1913, în foileton.

G.V.: Dar au putut părinţii dumneavoastră, ţărani fiind, să vă susţină? Pentru că eu cred că a fost un efort material important...

I.B.: Da... Eu fiind primul din cei nouă copii ai mamei, am fost singurul care a putut face liceul, cu dificultăţi în ultima parte, când începuseră cotele.

Părinţii erau ţărani mijlocaşi, nu erau chiaburi cu pământuri multe, ci aveau vreo patru hectare. Nu era simplu: erau taxele mari, locuiam în gazdă la Blaj.

În ’40, când am început liceul, Blajul era „un sat mai mare“, cum i-a zis Iorga. Avea 5.000 de locuitori şi 5.000 de elevi, dar nu încăpeau toţi şcolarii la internate, mai ales că erau scumpe şi atunci locuiau în gazdă.

Îmi amintesc cum, la un moment dat, eram 11 copii în două camere, dintr-o casă veche. Unii stăteau la masa mare, iar copiii, pe rând, de la măsuţa mică erau avansaţi la masa cea mare. Era un moment deosebit.

G.V.: Există la ardeleni un spirit, un fel de a educa copiii, altfel decât în Regat, în aşa fel încât conştiinţa lor de români să ardă aşa de puternic?

I.B.: Pot să vă răspund cu o vorbă a lui Blaga: „Ardeleanul este omul care duce un gând până la capăt“. Există acest spirit al conştiinţei de sine, ca om, dar şi ca popor. Încă de mici, românii au fost educaţi să biruie prin ştiinţa de carte, dar şi prin energia de luptător, pentru a duce mai departe conştiinţa apartenenţei la un popor sau unei naţii nedreptăţite, pentru care merită să lupţi, să înveţi, ca să poţi contribui la luminarea şi unirea ei.

G.V.: Aţi devenit scriitor, aţi rămas intelectual, dar aţi păstrat rădăcinile cu satul natal. Când aţi simţit nevoia ca tot ceea ce ştiţi să fie şi scris?

I.B: În adolescenţă, toţi oamenii care învaţă carte au şi gustul de a scrie, de a-şi împărtăşi gândurile sub o formă sau alta. Cred că prin clasa a cincea de liceu am participat prima oară la o şedinţă a cenaclului literar, se numea Societatea de Lectură „Timotei Cipariu“, veche de o sută de ani în şcoala noastră, la Liceul Sf. Vasile din Blaj.

Atunci am citit nişte poezii, care au fost cam „scărmănate“ de elevii mai mari. Cam de atunci am încercat. Sigur, prima poezie am publicat-o prin clasa a şaptea, într-o revistă din Alba-Iulia. Se numea „Gând tineresc“.

Mai târziu l-am cunoscut pe „acest sfânt părinte“ al literaturii, cum îl numea Blaga pe Ion Agârbiceanu. Şi l-am cunoscut bine şi pe Lucian Blaga. Iată, am avut acest noroc!

Din anul doi de facultate am fost cooptat în redacţia revistei „Almanahul literar“, creată de Miron Radu Paraschivescu.

G.V.: Cunoscând acum Lumea, pentru că aţi luat-o, cum se zice, sub tălpi, românii au vreo şansă în această goană nebună către „ce“, către „niciunde“ a acestei Lumi?

I.B.: Eu, ca toţi ardelenii, am fost întotdeauna realist, asta însemnând şi încrezător în soarta noastră a românilor. Altfel, ne-am fi prăpădit demult dacă nu credeam că avem mereu o soartă. Cred că rădăcinile noastre sunt mult prea adânci, ca să se poată usca la prima secetă.

G.V.: Cineva zicea că poate în genele românilor se află şi secretul tinereţii fără bătrâneţe a planetei Pământ. Să dea Dumnezeu să fie aşa!

I.B.: Să vă audă Dumnezeu!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
693

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1ad3b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

510--prescriptie-pentru-fondurile-europe...

Prescripţie pentru fondurile europene

Comisia Europeană a atenţionat România, de mai multe ori, că va pierde subvenţiile acordate de UE pentru agricultură dacă documentele necesare nu vor fi întocmite la timp. Nu în puţine locuri aceste acte întârzie să fie finalizate din cauze obiective, dar mai ales subiective. Despre ce este vorba?

78 din 400

„La Agenţia de Plăţi se lucrează şi se lucrează mult. Mai mult sau mai puţin eficient câteodată, şi asta probabil şi din cauza sistemului informatic. Aceasta a continuat să pună probleme care, deşi nu blochează procesul, îl întârzie“ – a afirmat ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale, Dacian Cioloş.

Valoarea plăţilor către fermieri - efectuate din subvenţiile europene şi cele naţionale, la jumătatea lunii mai, aferente anului 2007 - se ridica la doar 78 milioane de euro, conform datelor existente la APIA. Adică numai 356.426 de fermieri şi-au primit subvenţiile europene pe suprafaţă.

Din aceşti bani, aproximativ 48,7 milioane de euro reprezintă sprijinul financiar din Fondul European de Garantare în Agricultură (FEGA), peste 12,2 milioane euro provin din Fondul European pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală (FEADR), iar 16,8 milioane de euro sunt plăţile efectuate de la bugetul naţional – Plăţi Naţionale Directe Complementare (PNDC). Vă reamintim că APIA a început derularea plăţilor aferente anului 2007 abia în luna aprilie.

Gura păcătosului…

Ministrul a recunoscut într-un interviu acordat BBC zilele trecute că, până la sfârşitul lunii mai, APIA ar fi trebuit să plătească trei sferturi din subvenţia europeană pe 2007.

„În momentul de faţă, la Agenţia de Plăţi se calculează plata pentru 2007, se face calculul şi autorizarea plăţii pentru 2008. (...). A început şi înregistrarea cererilor pentru subvenţiile pe animale pe 2008. În această perioadă, volumul de muncă este enorm în comparaţie cu puterea de muncă a specialiştilor de la APIA“ – a mai spus Cioloş.

De la Comisia Europeană citire Michael Mann, purtător de cuvânt pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală în cadrul Comisiei Europene, afirmă că, după 30 iunie, fondurile europene pentru plăţi directe la hectar sunt „tăiate“ progresiv şi abia la 15 octombrie se reduc integral.

Astfel, plăţile care au întârziat în proporţie mai mare de 4% după data de 30 iunie sunt supuse unor reduceri progresive: 10% în luna iulie, 25% în august, 45% în septembrie şi 70% până la 15 octombrie.

Interesant este că fermierii au dreptul să primească suma integrală, chiar şi fără sprijin european. Numai că suma aferentă „reducerii“ rambursărilor va fi suportată teoretic de statul român, adică de noi toţi. Însă bugetul nu are aceşti bani, aşa că ţăranii vor rămâne cu buza umflată.

Doar 85%

Dacă în urma unui „hei-rup“ s-a făcut sau nu plata către toţi ţăranii din agricultură (aproape imposibil de realizat!), deci banii oferiţi cadou de Uniunea Europeană au fost salvaţi, vom afla în zilele următoare. Noroc că termenul de depunere pentru cererile de subvenţii din partea APIA, care trebuia să se încheie oficial pe 15 mai, s-a prelungit cu 15 zile.

Ultimele date statistice existente la APIA arătau că peste un milion de agricultori au reuşit să-şi depună dosarele până la 15 mai. Însă aceştia reprezintă numai 85% din total.

Anul trecut, Uniunea Europeană a alocat României peste 400 milioane de euro, din care, până la mijlocul lunii mai, s-au cheltuit aproape 80 de milioane.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
878

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

511--uniunea-europeana-in-date-si-cifre....

Uniunea Europeană, în date şi cifre (III) > REVISTA LUMEA SATULUI

Uniunea Europeană, în date şi cifre (III)

În această ediţie continuăm să prezentăm tratatele pe care se bazează politica de dezvoltare economică şi socială a Uniunii Europene. Fiecare tratat a avut importanţa lui însă, datorită progresului la care este supusă societatea europeană, a fost necesară îmbunătăţirea şi actualizarea tratatelor deja existente, dar şi crearea altora noi.

Tratatele care stau la baza formării Uniunii Europene

7 februarie 1992 - Tratatul de la Maastricht (Tratatul Uniunii Europene)

A intrat în vigoare în noiembrie 1993 şi a dus la crearea Uniunii Europene. A fost rezultatul negocierilor separate în domeniul uniunii monetare şi politice, dar a fost amendat de tratatele ulterioare.

Protocolul semnat în urma acestui tratat a introdus conceptul de monedă euro şi, de asemenea, a introdus Cei trei piloni ai politicii Uniunii Europene (Pilonul Comunităţii Europene, Pilonul pentru Politică Externă şi Securitate Comună şi Pilonul Justiţie şi Afaceri Interne). Cu această ocazie a fost creată şi Instituţia Mediatorului European.

2 octombrie 1997 - Tratatul de la Amsterdam

Amendează Tratatul Uniunii Europene şi tratatele care au instituit Comunitatea Europeană şi actele aferente acestui proces. A intrat în vigoare în mai 1999. Acest tratat a acordat o mai mare atenţie drepturilor cetăţeneşti şi individuale, dar şi drepturilor democratice prin sporirea puterii Parlamentului European.

A introdus capitole referitoare la forţa de muncă şi reformele instituţionale în vederea extinderii şi, pentru prima dată, prin acest tratat a fost menţionată Zona Comunitară de Libertate, Securitate şi Justiţie.

26 februarie 2001 - Tratatul de la Nisa

A fost adoptat de Consiliul European pentru a amenda cele două tratate care au dus la fondarea Uniunii Europene – Tratatul de la Maastricht şi Tratatul de la Roma. A intrat în vigoare în februarie 2003. Prin semnarea acestui tratat s-a urmărit introducerea unor modificări instituţionale, începând cu 2004, referitoare la Parlamentul European şi Comisia Europeană. Aceste modificări s-au referit la îmbunătăţirea procesului de luare a deciziilor necesar facilitării extinderii Uniunii Europene în Europa Centrală şi de Est.

13 decembrie 2007 – Tratatul de la Lisabona

Este cunoscut şi ca Tratatul Reformei. Dacă va fi ratificat de toate statele membre va intra în vigoare la 1 ianuarie 2009. Tratatul conţine o serie de amendamente aduse tratatelor de la Maastricht şi Roma şi se referă la o serie de modificări instituţionale care au ca scop consolidarea democraţiei şi capacitatea de a promova interesele cetăţenilor Uniunii Europene, ţinând cont de provocările lumii contemporane.

În următoarea ediţie vă prezentăm capitolul intitulat – Instituţiile Uniunii Europene. În prima rubrică a acestui capitol veţi afla modul cum funcţionează Comisia Europeană.

Glosar de termeni

Bunăstarea animalelor

Această problematică a fost, pentru prima dată, pusă în discuţie într-o declaraţie care a însoţit tratatul care punea bazele Comunităţii Europene. De atunci, instituţiile au fost rugate să ia în considerare şi acest aspect – bunăstarea animalelor, atunci când concep şi implementează legislaţia comunitară în domeniul politicilor agricole comune, al transporturilor, al pieţelor interne şi al cercetării.

La Tratatul Uniunii Europene, prin intermediul Tratatului de la Amsterdam, a fost anexat un protocol care stipulează obligaţiile instituţiilor comunitare şi ale statelor membre, referitor la animale.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Răspunsul corect la întrebarea din numărul anterior este d – vin.

Care din următoarele răspunsuri are legătură cu Fondurile Structurale ale Uniunii Europene?

a. Fondul Social European
b. Fondul de Dezvoltare Europeană
c. SAPARD
d. PHARE

Răspunsul corect... în numărul viitor al revistei Lumea Satului.

Succes!

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
1493

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

512--daunatorii-gradinilor-cum-ii-starpi...

Dăunătorii grădinilor: cum îi stârpim?

Combaterea integrată a dăunătorilor din cultura legumelor are la bază metode şi mijloace de reducere a pagubelor, printr-o folosire raţională a tuturor posibilităţilor de control al acestor dăunători.

Cârtiţa

La noi cârtiţa este răspândită se găseşte pe arii largi între şes şi munte. Trăieşte într-o galerie complicată, ce se recunoaşte în afară prin muşuroaiele de pământ pe care îl escavează atunci când sapă în sol. O femelă poate da naştere la 3-7 pui.

Cârtiţa se hrăneşte, în primul rând, cu insecte mici, ouă şi larve ale acestora, râme, viermişori care trăiesc în sol, păianjeni, dar şi cu rădăcini sau tulpini subterane ale plantelor legumicole cultivate în grădina de lângă casă.

Cârtiţa este animalul care distruge plantele din grădină, cauzând pierderi însemnate culturilor legumicole, cât şi gazonului din faţa casei.

Limaxul de grădină (Deroceras agrestis L.)

Iernează sub formă de ou, ce este depus în sol la 3-4 cm. adâncime. Din aceste ouă, primăvara devreme apar larvele. O femelă depune în medie 400-600 ouă. Incubaţia durează 20 de zile, iar maturizarea larvelor este de 40-60 de zile, având două-trei generaţii într-un an de zile.

Limaxul de grădină se hrăneşte cu boabe în germinaţie şi plante aparţinând unor familii diferite de leguminoase, graminee, chenopodiacee. Cu ajutorul radulei, dăunătorul roade neregulat frunzele, rădăcinile, tuberculii sau chiar fructele în care sapă cavităţi sau galerii. La vărzoase, melcul de grădină pătrunde printre frunze, cauzând gelificarea lor, iar din acest motiv se depreciază valoare comercială a produsului.

Buha-verzei (Mamestra brassicae L.)

Buha-verzei iernează în sol în stadiul de pupă, la aproximativ 10 cm adâncime. Adulţii apar de obicei în a doua decadă a lunii aprilie, începutul lunii mai şi îi întâlnim în culturile de legume până în luna iulie.

Adulţii crepusculari şi chiar nocturni se retrag în timpul zilei la baza plantelor sau pe sub bulgări de pământ. În această perioadă ei se hrănesc cu nectarul plantelor. O femelă poate să depună până la 800 de ouă, incubaţia durează două săptămâni, după care apar larvele care se hrănesc cu ţesuturile frunzelor.

Pagubele cele mai mari se înregistrează după formarea căpăţânilor de varză, când larvele cresc şi pătrund în interiorul lor, cauzând galerii profunde umede, în interiorul cărora se instalează apoi bacterii şi ciuperci saprofite, care duc la deprecierea căpăţânilor, pagubele produse de acest fenomen putând să se ridice până la 80%.

Larvele de buhă a verzei pot fi distruse prin măsuri agrotehnice, cât şi prin aplicarea de tratamente fito-sanitare recomandate de literatura de specialitate. Se pot utiliza şi unele produse bio, nepoluante, selective şi netoxice, cum ar fi Dimilin 25 WP, Nomotol 15 SC - 0,05%. Nu în ultimul rând acest dăunător are la rândul lui duşmani naturali care limitează numărul de dezvoltare şi îi ţin sub pragul de dăunare.

Ing. Gavril CRĂSNEAN, OJCA Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
2889
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

513--concurs-de-vinuri.html

Concurs de vinuri > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulConcurs de vinuri

În comuna Pir, Satu Mare, a avut loc cea de-a şasea ediţie a concursului judeţean de vinuri nobile. Acesta a fost precedat de mai multe concursuri locale desfăşurate în municipiul Carei, în oraşul Ardud, precum şi în comunele Oraşu Nou, Halmeu, Foieni, Urziceni şi Cămin.

Cei mai mulţi producători premiaţi la concursurile locale au ţinut să-şi măsoare forţele şi la concursul judeţean. A rezultat o competiţie strânsă, cu vinuri nobile de calitate.

În final au fost jurizate 117 probe de vin nobil, din care 103 de vin alb şi 14 de vin roşu. Marea majoritate a vinurilor a fost din producţia anului 2007, din anii 2005 şi 2006 fiind prezentate doar 7 probe.

Corectitudinea jurizării a fost garantată de prezenţa în juriu a unor reputaţi specialişti în degustarea vinului: prof. dr. Csavossy Gyõrgy, ing. Pap Péter, ing. Umhauser Valeria, ing. Bencze Zoltan, ing. Komaromi Iosif.

Juriul a manifestat o deosebită exigenţă, dovadă fiind că notele au fost mai mici, iar marele aur a fost obţinut pentru prima dată în cele şase ediţii cu un punctaj de sub 19,00 puncte. Acest mare premiu a fost obţinut de către Uszkai Arpad, viticultor din comuna Pir, care a fost prezent în concurs cu un vin alb din soiul furmint.

Au mai fost acordate 14 medalii de aur, 32 medalii de argint şi 46 medalii de bronz. Nu s–a înregistrat nicio contestaţie.

În final am dori să subliniem excelenta organizare realizată de colectivul de specialişti ai OJCA Satu Mare, sub conducerea directorului executiv al instituţiei, dr. ec. Scholtz Béla.

Ing. ec. Claudiu GOVOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
735
□
ª Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

514--combaterea-buruienilor-in-plantatii...

Imprimati articolulCombaterea buruienilor în plantaţii

Lucrările de întreţinere pentru combaterea buruienilor absorb un număr mare de braţe de muncă. Praşilele manuale repetate, între 4 şi 6 la număr, deseori mai numeroase în terenurile infestate cu specii perene, la care se adaugă sapa mare, oferă o imagine suficient de concludentă asupra necesarului de forţă de muncă pentru întreţinerea plantaţiilor viticole. Elaborarea unor mijloace şi metode capabile să contribuie la reducerea forţei de muncă constituie una dintre cerinţele majore ale viticulturii României. Viticultura consumă în prezent cantităţi uriaşe de combustibil pentru a pune în mişcare plugul şi alte maşini de lucrare a solului şi forţă umană pentru combaterea buruienilor, „pe cale mecanică“.

Odată cu folosirea tot mai intensă a erbicidelor se diminuează mult numărul lucrărilor solului, deci şi consumul de combustibil. Principalul avantaj al folosiri erbicidelor îl constituie eficacitatea pe care o au asupra buruienilor, modalităţile mai diversificate de aplicare şi siguranţa de înlăturare a concurenţei buruienilor în lupta pentru sursele de apă, hrană şi lumină a viţei-de-vie.

În zonele sau anii cu precipitaţii abundente, pe terenuri cu îmburuienări secundare, folosirea erbicidelor protejează plantaţia de viţă-de-vie de concurenţa buruienilor în perioadele critice, în care o combatere eficientă nu este posibilă cu alte mijloace de combatere.

OJCA Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
1170

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

515--lucrari-in-viticultura.html

Lucrări în viticultură

Lucrările şi operaţiunile în verde cuprind un complex de măsuri fitotehnice care se aplică viţei-de-vie în cursul perioadei de vegetaţie, cu scopul de a regla în continuare procesul de creştere şi fructificare.

1. LEGATUL LĂSTARILOR este o lucrare obligatorie, în verde, ce constă în dirijarea lăstarilor între sârme şi legatul acestora în scopul aerisirii butucului şi executării de calitate a lucrărilor de întreţinere. Lucrarea se repetă de 3-4 ori în perioada de vegetaţie, aproximativ la mijlocul lunilor mai, iunie, iulie şi eventual august.

Datorită faptului că plantaţiile sunt modernizate cu sârme duble, se face dirijatul lăstarilor între sârme, reducând cu 40% forţa de muncă necesară.

2. PLIVITUL LĂSTARILOR constă în îndepărtarea celor proveniţi din mugurii secundari, a celor plasaţi pe tulpină şi îndeosebi a lăstarilor sterili aflaţi pe punţile sau coardele de rod. Plivitul contribuie la stabilirea încărcăturii finale optime de lăstari pe butuc prin înlăturarea lăstarilor de prisos. Numărul mai redus de lăstari favorizează creşterea celor rămaşi pe seama substanţelor de rezervă.

Ca urmare, strugurii sporesc în volum, iar bobiţele cresc în greutate şi în conţinutul în zaharuri şi se creează condiţii mai favorabile în vederea diferenţierii mugurilor pentru anul următor. Plivitul se execută o singură dată, cu excepţia plantaţiilor conduse în forme înalte şi semiînalte.

În acest caz, plivitul lăstarilor de pe tulpină se aplică timpuriu, în faza erbacee, când lungimea lor este de 2-3 cm. Lucrarea se repetă ori de câte ori este nevoie, pentru a evita consumul neeconomic de substanţe.

3. DESFRUNZITUL constă în îndepărtarea a 3-4 frunze situate pe lăstar în zona ciorchinilor, începând în faza de pârgă. Astfel, în anii viticoli mai puţin favorabili se îmbunătăţesc condiţiile de aerisire, ceea ce duce la diminuarea dezvoltării bolilor criptogamice şi la intensificarea pigmentaţiei boabelor.

Un efect pozitiv se înregistrează la soiurile destinate producerii vinurilor de calitate superioară VSO şi VSOC, la care desfrunzitul se execută mai aproape de maturarea boabelor.

Ing. Georgeta CEPOIU, OJCA Vrancea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
1061

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

516--aproape-totul-despre-biotehnologii....

Aproape totul despre biotehnologii > REVISTA LUMEA SATULUI

Aproape totul despre biotehnologii

Descoperirea şi introducerea în producţie a metodelor biotehnologice este considerată cea mai spectaculoasă realizare ştiinţifică a agriculturii mondiale. În ultimii ani, pe plan mondial se observă o creştere spectaculoasă a suprafeţelor cultivate cu OMG-uri, în special în ţările dezvoltate. Astfel, numai în anii 2006 şi 2007 suprafaţa a crescut cu 12,3 milioane de ha, adică cu 12%, acesta fiind cel de-al doilea „vârf“ în 5 ani.

Ţările cultivatoare

În prezent, 23 de ţări au optat ferm pentru cultivarea plantelor modificate genetic, liderul mondial incontestabil fiind SUA.

În 2007, cel de-al XII-lea an de cultivare a plantelor obţinute prin biotehnologii, suprafaţa cultivată cu OMG-uri a continuat să crească. Astfel, pe plan mondial au fost cultivate peste 114,3 milioane de hectare.

Presiunea fermierilor

Organizaţiile de fermierii din UE solicită aceste tehnologii pentru a-şi apăra competitivitatea!

Există 12 milioane de fermieri care apelează la metodele biotehnologice de cultivare, din care 90% sunt agricultori cu mijloace financiare scăzute.

În 2007, ţările în curs de dezvoltare au continuat să obţină beneficii mai mari de pe suprafeţele însămânţate cu culturi biotehnologice, prin comparaţie cu ţările industrializate.

Suprafaţa cultivată cu plante modificate genetic în ţările în curs de dezvoltare a crescut cu 8,5 milioane ha (21%) în 2007.

În 2007, cele cinci ţări principale cultivatoare de plante modificate genetic, din Asia, America Latină şi Africa - China, India, Argentina, Brazilia şi Africa de Sud, care, împreună, au o populaţie totală de 2,6 miliarde (40% din populaţia globului) şi-au extins suprafeţele cultivate la 46 milioane ha – echivalentul a 40% din suprafaţa totală de la nivel mondial.

Concluzii

În cei 12 ani de practică agricolă nu s-a înregistrat niciun caz de infestare.

Un nivel mai bun al productivităţii şi veniturilor - creşteri de randament de la 5 la 50%. Creşteri ale veniturilor fermelor: 7 miliarde $ în 2006, respectiv 34 miliarde $ în perioada 1996-2006; 17,5 miliarde $ în ţările industrializate şi 16,5 miliarde $ în ţările în curs de dezvoltare.

Protejarea biodiversităţii. În sistemul de cultură dublă pe aceeaşi suprafaţă (1,5 milioane ha de teren arabil) - salvarea suprafeţelor împădurite, conservarea biodiversităţii.

Impactul asupra mediului. Scăderea necesarului de resurse externe. Economisirea a 289.000 mil tone de pesticide ingredient activ, în perioada 1996-2006.

Economisirea a 15 miliarde kg de C02 în 2006 – scădere de 6,5 mil. a numărului de maşini - modificări

climatice.
Beneficii de ordin social. Contribuţie la atenuarea sărăciei în rândul a 11 milioane de mici agricultori, în 2007.
Preţuri mai accesibile la alimente, furaje şi fibre.

Ing. I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
1045

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

517--impactul-genetic-in-agricultura.htm...

Impactul genetic în agricultură

Academia Română a organizat, la jumătatea lunii mai, o dezbatere profesională având ca temă impactul cultivării plantelor genetice în agricultura românească. La dezbatere au participat personalităţi recunoscute pentru cercetările lor în acest domeniu.

În numărul de faţă al revistei noastre publicăm în sinteză referatele a doi reputaţi oameni de ştiinţă – prof. univ. dr. Elena Marcela Badea şi acad. Păun Ion Otiman. Din capul locului, aceştia susţin că materialul lor ştiinţific nu se doreşte a fi o replică la obscurantismul reprezentat în România de reminiscenţele celor care vor să dirijeze în sens invers progresul genetic al zilelor noastre şi al viitorului, cât o pledoarie pentru asimilarea în regim de urgenţă a ultimelor cuceriri ştiinţifice în materie de genetică agricolă. Această opţiune ar putea oferi României şansa de a fi cea mai puternică ţară din Europa, multiplicatoare şi furnizoare de material biologic de ultimă generaţie.

Oamenii de ştiinţă fac precizarea că ţin să-şi exprime punctul de vedere nu atât în ideea de a polemiza pe seama acestui progres ştiinţific virtual cu reprezentanţii forţelor petroliere mondiale, care îşi văd diminuată dorinţa de a subordona agricultura mondială unei strategii chimice ce reprezintă cel mai grav atentat la siguranţa alimentară a omenirii, cât de a sugera actualilor guvernanţi adaptarea în regim a unor decizii care ar putea crea în România cel mai important centru european de diseminare a progresului genetic în agricultură.

Elena Marcela Badea şi Păun Ion Otiman şi-au structurat referatele în două mari capitole: unul ce ţine de o incursiune genetică istorică, iar al doilea, şi de cea mai mare importanţă, prezintă şansele actuale şi viitoare ale noilor biotehnologii.

Convingerea celor doi oameni de ştiinţă este că asistăm, în prezent, la început de nou secol şi mileniu, la una dintre cele mai spectaculoase evoluţii ale ştiinţei. Genomica, biotehnologia şi ingineria genetică domină, de departe, ştiinţele viului. După cum este şi firesc, cercetarea agronomică şi practica agricolă nu puteau rămâne în afara acestei dinamici de excepţie a ştiinţelor biologice, a biotehnologiei.

Nu doar nostalgici

Adevărul este că multe din rezultatele ştiinţifice ale biotehnologiei, asimilate cu promptitudine de fermieri şi, într-o măsură însemnată, şi de consumatori, au creat probleme financiare serioase firmelor furnizoare de input-uri pentru agricultură. Acestea îşi văd ameninţate afacerile pe piaţa pesticidelor şi se dovedesc astăzi principalii adversari ai progresului ştiinţific.

Mai mult, ei vor reîntoarcerea la vremurile de acum 50 de ani. Numai că, de data aceasta, nu ne aflăm în climatul retrograd al dogmei comuniste, în care hibrizii de porumb au fost consideraţi produse ale „pseudoştiinţei burgheze“, ci într-o isterie generată, în primul rând, de pseudopolitica europeană „verde“ a celor care îşi arogă atributul de „vajnici“ şi „unici“ apărători ai calităţii vieţii şi ai protecţiei mediului.

În realitate, este cazul unor exponenţi ai intereselor celor care nu ţin pasul cu ştiinţa contemporană, care exploatează abil sensibilităţile fireşti, explicabile în ceea ce priveşte comportamentul (sau suspiciunea, ca efect al unei cunoaşteri insuficiente) consumatorilor.

Confruntarea actuală dintre cei care doresc să promoveze biotehnologiile ştiinţifice, noile rezultate ale cercetării în domeniu, adică „plantele modificate genetic“ ca produse biologice, şi apărătorii agriculturii convenţionale, bazată pe input-uri ale chimiei de sinteză, este încă inegală.

Reticenţa europenilor

Referitor la asimilarea PMG de către ţările europene, în mod deosebit de către cele din UE, se cuvin unele precizări. În anul 2000, la Lisabona, Comisia Europeană, prin glasul şefului de atunci al Comisiei Europene, Romano Prodi şi al comisarului pentru cercetare ştiinţifică, lansează sloganul „UE cel mai dezvoltat spaţiu al cercetării ştiinţifice, 3% din PIB-ul european alocat pentru ştiinţă“.

O retorică pompoasă, găunoasă, pentru că, în realitate, Uniunea Europeană, prin politica sa agricolă, respinge de plano cea mai însemnată cucerire a ştiinţei sfârşitului de secol XX: biotehnologia modernă.

Ce se întâmplă în SUA? O primă observaţie ar fi aceea că, mai mult de jumătate din suprafaţa însămânţată cu PMG (54,7%) se află în această ţară. În anul 1993, în prima vizită întreprinsă în SUA, la Asociaţia Americană a Soiei, din Saint-Louis-Missouri, deşi cercetările erau (încă) ultrasecrete, geneticienii americani au informat o parte a comunităţii ştiinţifice, inclusiv pe cea din România, că a început, în câteva ferme, testarea unor soiuri de soia modificată genetic (MG), pe suprafeţe comerciale. În anul 1996, fermierii americani cultivau deja aproape jumătate de milion de ha de soia MG şi peste 300.000 ha de bumbac şi porumb MG.

Acesta este ritmul american de extensie a rezultatelor cercetării ştiinţifice în domeniul biotehnologiei moderne. Comparându-l cu ritmul european, vom avea răspunsul exact la întrebarea: de ce americanii au rezultatele pe care le vedem?

Preţul plecăciunii în faţa străinătăţii

Ce putem spune despre noi, românii? Autorii susţin că oficialii noştri au negociat tratatul de aderare la UE, capitolul 7 Agricultura, în genunchi şi cu capul plecat, deoarece, după proverbul din vremea turco-fanariotă, „capul plecat sabia nu-l taie“, dar nici nu-l respectă nimeni, mai adăugăm noi.

Credinţa celor doi cercetători era că, după instalarea noii echipe manageriale, în ianuarie 2005, la Ministerul Agriculturii să se „instaleze“ şi o mai prospectivă concepţie asupra folosirii produselor biotehnologiei moderne. Din păcate, anunţarea interzicerii culturii de soia modificată genetic, începând cu anul 2007, a blocat şi cercetările ştiinţifice de inginerie genetică.

Cercetătorii avertizează şi asupra pericolului extinderii accelerate a ariei de atac a Diabroticei, cuprinzând câmpia Tisei, Dravei şi Savei, câmpia Dunării în Serbia, Ungaria, Slovacia, Austria. Molima a fost semnalată în anul 2004 în Germania, la Passau, iar mai nou a atins şi Câmpia Vestică a României (judeţele Timiş, Arad şi Bihor).

Ca urmare a acestei stări, multe ţări membre ale UE (Franţa, Spania etc), începând cu anul 2005, dar în mod deosebit în anul 2006, au acceptat testarea şi extinderea hibrizilor de porumb MG rezistenţi la Diabrotica şi Ostrinia. Dar la noi? Exact, pe dos! Cei doi oameni de ştiinţă susţin că miciuriniştii au învins din nou în România. Până când? Probabil până la eliminarea imposturii şi iresponsabilităţii din zonele de consiliere (şi nu numai) ale Ministerului Agriculturii şi Ministerului Mediului.

În loc de concluzii

Au trecut 12 ani de la aprobarea cultivării primelor plante modificate genetic. De atunci suprafeţele au crescut rapid, pentru ca, în anul 2005, să depăşească 90 milioane de hectare. Lider mondial în domeniu este, de departe, Statele Unite ale Americii. Lista cultivatorilor de PMG include astăzi 23 de ţări, printre care şi România. Se poate vorbi deja de o istorie de cultivare şi consum.

O istorie fără evenimente neprevăzute.

Cei doi oameni de ştiinţă privesc, totuşi, cu speranţă pentru cercetarea ştiinţifică românească şi spre beneficiul agricultorilor români. Ei cred în continuare într-o schimbare de atitudine, o viziune mai prospectivă şi, înainte de toate, mai curajoasă şi mai responsabilă în acest domeniu vital pentru existenţa omenirii.

Luminiţa PANDREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:

774

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

518--satul-aceeasi-vatra-a-vesniciei.htm...

Satul – aceeaşi vatră a veşniciei

Prof. univ. dr. Vasile Vetişanu este cunoscut ca scriitor, preşedinte al Fundaţiei Social-Culturale „Menumorut“, dar şi ca senator şi deputat în Parlamentul României, între anii 1992-2000. Născut în 1935, în localitatea Mălădia, din judeţul Sălaj, Vasile Vetişanu ne împărtăşeşte câteva dintre observaţiile sale asupra vieţii rurale.

G.V.: Am citit undeva câteva rânduri care m-au durut. Şi anume: „Satul nu mai trebuie considerat ca vatră a veşniciei“. Aşa să fie?

V.V.: Se poate scrie orice. Dar adevărul este că prima realitate spirituală, culturală, istorică, politică a fost satul. Aceasta nu este o euforie sau o încercare de a înţelege idilic satul, dar lumea rurală este un spaţiu aparte.

Noi, din păcate, moştenim o prejudecată, o enormă eroare: că acolo este o lume uitată sau necultivată, pe când satul românesc are viaţa lui, oamenii lui, doctrina lui. Omul de la sat este ancorat într-o lume pe care noi, când ieşim de acolo, nu o mai înţelegem, ne despărţim de ea şi o uităm. Veşnicia înseamnă împlinire în faptă şi în credinţă.

G.V.: Ce rol a jucat Biserica în tot ceea ce se întâmplă în viaţa satului românesc?

V.V.: Biserica a avut un rol fundamental în viaţa comunităţii săteşti. Nici nu se poate discuta viaţa unui sat, a unei comunităţi în afara Bisericii. Nu se poate discuta pentru că Biserica este locul de întâlnire prin care oamenii îşi aduc prezenţa în faţa unei judecăţi care n-a venit, a „Judecăţii de Apoi“.

Trebuie să fii pregătit să intri în rândul satului. Dacă nu, sătenii te exclud. Eşti un rătăcit, un turist în această arie, dacă nu ai acea putere de intrare în ritmul lor, de la tradiţie, gând, vorbă, faptă, ca şi când n-ai fi fost niciodată în oraş. Iar Biserica vine să întărească acest rol. Unii, vrând-nevrând, se întorc la ceea ce este sacru, la ceea ce este sfânt.

G.V.: Am apreciat că fundaţia dumneavoastră editează câteva publicaţii care sunt destinate „retrezirii“ satului, după porunca străveche: „Deşteaptă-te, române!“.

V.V.: Puteam să rămân în Bucureşti, dar m-am întors la Şimleul Silvaniei, lângă satul meu, unde am considerat că Fundaţia Social-Culturală „Menumorut“ poate să-şi facă o datorie faţă de acele locuri minunate. Am scris şi „Cartea Şimleului“. Dar am scos şi câteva publicaţii, printre care „Gazeta de duminică“, care apărea în anul 1904 la Şimleul Silvaniei şi pe care Iorga o saluta spunând: „Această publicaţie îşi va face datoria în acel nord-vest românesc.“

Am luat publicaţia de atunci şi am pornit seria nouă „Gazeta de duminică“. Am tipărit „Gazeta Şimleului“ cu ocazia Zilelor Şimleului. După aceea am reluat ideea unei reviste a nord-vestului românesc intitulată „Cuvântul Nordului“. Ultima publicaţie am lansat-o cu prilejul deschiderii Muzeului Holocaustului din Nordul Transilvaniei şi este intitulată „Ebraica“, considerând că este un imperativ dialogul ebraico-creştin.

G.V.: Va dăinui satul românesc odată cu intrarea noastră în Europa?

V.V.: Rămân optimist, pentru că poate aceasta este suprema moştenire, alături de credinţa în Dumnezeu, pe care o avem de la străbuni. Cred că Dumnezeu ne va ajuta să ajungem la liman pentru că la sat, în acel loc minunat, nu s-au întâmplat decât lucruri bune, fapte de credinţă.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
773

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

519--omg-urile-in-dezbaterea-oamenilor-d...

OMG-urile, în dezbaterea oamenilor de ştiinţă > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

OMG-urile, în dezbaterea oamenilor de ştiinţă

• Marele absent, Ministerul Mediului

Auzim tot mai des vorbindu-se de „înfricoşătoarele“ Organisme Modificate Genetic. Îmbucurător este faptul că, pe măsură ce dezbaterile pe această temă se înteţesc, cu atât argumentele contra sunt mai rar exprimate şi mai puţin convingătoare. Acest adevăr ne-a fost confirmat şi zilele trecute, cu prilejul unui simpozion pe această temă, organizat sub patronajul Academiei Române.

Dezbaterea s-a bucurat de participarea a două personalităţi cu recunoaştere internaţională din domeniul biotehnologiilor: Dr. Claudia Paoletti – membru al Grupului de Lucru pentru OMG în cadrul EFSA (Autoritatea Europeană pentru Siguranţa Alimentelor) şi Dr. Clive James – director executiv şi unul dintre fondatorii ISAAA (Serviciul Internaţional de Achiziţie a Agrobiotehnologiilor Aplicate).

Doamna Paoletti a adus clarificări cu privire la activitatea EFSA, instituţie europeană reputată pentru rigurozitatea sa ştiinţifică, concluzionând că, odată ce un organism a fost autorizat de EFSA, nu ar mai trebui să apară nicio îndoială asupra siguranţei sale. La rândul său, domnul James Clive a prezentat date noi în legătură cu progresele realizate pe plan mondial de către OMG-uri.

Şi-au mai prezentat punctele de vedere şi specialişti din cercetare şi producţie, din rândul cărora îi nominalizăm pe acad. Păun Ion Otiman, prof. dr. Elena Marcela Badea şi ing. Lucian Buzdugan.

Marele absent, Ministerul Mediului şi Dezvoltării Durabile, care, invitat fiind, s-a făcut că se află într-o acţiune naţională de prins fluturi căzuţi victime „polenului genetic“.

În mod întâmplător, cei prezenţi la discuţie întrebau: „Cine sunt de fapt cei care oferă informaţie pentru decizie şi câtă responsabilitate au guvernanţii noştri în ceea ce priveşte progresul biotehnologiilor din România?“

Poate şi în ideea de a înlătura spectrul înfricoşător al temerii legate de Organismele Modificate Genetic a fost lansată propunerea renunţării la denumirea de OMG-uri în favoarea celei de „plante obţinute prin biotehnologii“.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
747

□
˚Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

52--dezbatere-organizata-de-guvernul-rom...

Dezbatere organizată de Guvernul României, MADR şi revista „Lumea Satului“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDezbatere organizată de Guvernul României, Ministerul Agriculturii
şi revista „Lumea Satului“ cu tema:
„Standarde minime privind proiectele de investiţii finanţate din fonduri postaderare“

Aceasta a fost tema primei dezbateri dintr-o serie de astfel de întâlniri, dedicate accesării fondurilor europene postaderare şi a celor susţinute de la Bugetul Naţional organizată de revista Lumea Satului în colaborare cu Guvernul României şi Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, vineri, 14 decembrie 2007, la Bucureşti.

Evenimentul a avut ca prim obiectiv identificarea principalilor factori care ar putea contribui la absorbţia într-un timp cât mai scurt a fondurilor europene, destinate agriculturii şi dezvoltării rurale.

Manifestarea a prilejuit întâlnirea la aceeaşi masă a reprezentanţilor instituţiilor avizatoare a proiectelor de investiţii din fonduri europene, a coordonatorilor proiectelor şi a numeroşi potenţiali beneficiari ai acestora.

Au fost prezenţi Cornelia Harabagiu, secretar de stat MADR, Viviana Vasile, director general Direcţia Generală de Dezvoltare Rurală din MADR, Daniel Dărăugă consilier în cadrul Cancelariei prim-ministrului României, Viorel Morărescu, director general, Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă, Ecaterina Roşu, director general-adjunct APDRP, Oana Tutovanu, din partea Ministerului Mediului şi Dezvoltării Durabile, Direcţia Generală Evaluări Impact; Controlul Poluării şi Protecţia Atmosferei, Camelia Călătan, din partea Agenţiei Naţionale pentru Protecţia Mediului, Direcţia Autorizări şi Legislaţie Orizontală şi Laszlo Csutak, vicepreşedinte al Autorităţii Naţionale Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor.

În urma discuţiilor au fost identificate principalele probleme care „frânează“ accesarea fondurilor postaderare, dar şi unele soluţii care ar putea fi aplicate în următoarea perioadă:

- Avizele Ministerului Mediului, precum şi ale autorităţii sanitar-veterinare ar putea întârzia accesarea fondurilor, de aceea s-au cerut reprezentanţilor acestor instituţii o mai mare flexibilitate din partea instituţiilor avizatoare în analiza dosarelor, sub îndrumarea potenţialilor beneficiari, cu privire la normele şi legislaţia în vigoare, precum şi un regim special în ceea ce priveşte prioritizarea proiectelor ce vizează fondurile europene.
- Nu există procedură unitară în toate judeţele, de aceea s-a propus organizarea de întâlniri zonale pentru a se găsi numitorul comun în interpretarea normelor de avizare.
- S-a stabilit necesitatea elaborării unui ghid de standarde minime, în care să fie incluse şi tipologii de întocmire a proiectului.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
795
□
˚Comentarii
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

520--oameni-de-nota-10.html

Oameni de nota... 10

Generaţia care vine

Actualul manager general al companiei Agroexpert, inginerul Radu Lupu, s-a desprins de mult de aspiraţiile sale adolescentine ce vizau prospectarea văzduhului. De ce? Este greu de intuit, pentru că tânărul absolvent al Facultăţii de Aeronave din 1994 a decis să se întoarcă cu picioarele pe întinsul ogor al ţării, pătruns de sentimentul unor mari neîmpliniri.

S-a întors acolo de unde a plecat. Adică în zona mirifică a Focşanilor. Şansa lui a fost de-a se iniţia în tainele managementului şi marketingului permanent la şcoala unui om de excepţie: Dinu Constantin, directorul general al Holdingului Agrocom Focşani. Puţini erau cei care intuiau perspectiva acestei firme, să-i zicem provinciale. Nu ştiu prin ce împrejurări sau poate printr-o anume premoniţie, tânărul inginer aeronautic s-a convertit definitiv spre o profesie căreia la vremea respectivă nu i se întrevedea vreo şansă de prosperitate.

Holdingul agricol condus de Dinu Constantin a fost plasat în mod uimitor de rapid în sfera de interes a unor lideri mondiali în materie de mecanizare a agriculturii, reuşind în 2004 să devină un concurent naţional în competiţia cu marile companii transnaţionale ce activau pe piaţa combinelor şi tractoarelor din România.

A fost momentul în care Radu Lupu a intrat pe „lista de cadre“ a coloşilor mondiali în materie de maşini agricole. Cei care au profitat de pe urma lui au fost constructorii de la New Holland, care în numai doi ani aveau să-şi înzecească cifra de afaceri în România, mai ales în ceea ce priveşte vânzările de tractoare. Dincolo de acest bilanţ impresionant, meritul lui Radu Lupu este acela de a fi refăcut imaginea şi credibilitatea firmei New Holland în România, atât de şifonată la un moment dat.

În plan profesional, prestaţia şi rezultatele obţinute la New Holland au însemnat momentul unei mari decizii pentru Radu Lupu. El renunţă la leafa bună a străinilor şi se lansează în ceea ce numea atunci o aventură nebună: echiparea agriculturii româneşti cu „tehnică grea“. N-a făcut-o de unul singur, ci împreună cu asociatul său, Erich Urban, şeful său zonal de la grupul Cefir, care desluşea ca nimeni altul şansa marilor bolizi pe piaţa agricolă din Europa Centrală.

Cei doi bat palma şi decid să aducă în România Challengerul. Performanţa este uluitoare, dacă avem în vedere fie şi numai faptul că Agroexpert, abia înfiinţată, a fost prima firmă din lume căreia stafful de la Challenger îi furnizează întreaga gamă de maşini fără a-i fi dealer.

Radu Lupu este astăzi o personalitate în lumea oamenilor de afaceri care întrevăd marea şansă de revitalizare a agriculturii de mari dimensiuni. Viaţa lui zgomotoasă în competiţia profesională pentru câştigarea supremaţiei se îmbină cu viaţa de familie, unde elementul de echilibru în căsnicie pare a fi soţia sa.

Fie ca marea ambiţie a lui Radu Lupu de a demonstra lumii civilizate că România pregăteşte în forţă revenirea la statutul de grânar al Europei să se materializeze cât mai de curând.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
860

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ecbe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

521--deprimanta-realitate.html

Deprimanta realitate

Intrăm în vară, nu încape nicio îndoială, pe sub arcul de triumf al unei primăveri nepereche.

Cineva observa chiar că, de la un timp, vremea şi-a cam potrivit paşii, cadenţa, cu felul de a fi al românilor.

Fiecare anotimp întârzie pe la noi, dornic parcă să ne mai dea o şansă. Încă o şansă.

Fiindcă facem ce facem noi, cei dinlăuntrul ori dimprejurul arcului Carpatin, şi dăm cinstea pe ruşine.

Vorbim mult, întreprindem puţin.

Cine are curiozitatea, călător fiind, să privească ţara prin hubloul avionului, de pildă, rămâne cel puţin nedumerit.

Să fi alunecat lucrurile până acolo încât românul (odinioară logodit cu brazda ori frate cu codrul) să-şi fi abandonat ursita, să-şi fi trădat dragostile – lăsând de izbelişte ceea ce părea să fie însăşi fibra fiinţei lui?

Cât vezi cu ochii, ţarina dospeşte în disperare.

Câteva milioane de hectare s-au dedat risipei, respirând neputinţă şi blestem.

Când n-a avut măcar o sfoară de ogor, românul era gata să ucidă pentru un pumn de ţărână.

Când colhozul i-a năpădit satul, şi-a petrecut patimile în bejenie, devenind slugă în propria lui ogradă.

Când pământul s-a întors acasă, ţăranul nu mai ştie la ce i-ar mai folosi.

Fiiindcă n-are boi, n-are cai, n-are căruţă şi, esenţial, nu are bani.

Esenţial – am spus?

Ei bine, ceea ce s-a risipit cu adevărat în cele patru vânturi este patima.

Patima pentru brazdă, cândva, vă mai ziceam parcă, singurul rost al plugarului între cele două puncte cardinale ale vieţii.

Punea mâna pe cormană de cum îi înmugureau puterile şi nu se despărţea de câmpie decât atunci când pleca la veşnica odihnă.

Vremea a vremuit însă şi românul ţăran de odinioară s-a rătăcit, se vede treaba, în propria-i devenire.

Nu mai are tragere de inimă adică, mulţumindu-se cu puţinul pe care cel mai adesea i-l oferă propria-i brazdă.

Trăim un alt fel de înstrăinare şi, ca un făcut, orizontul schimbării aleargă spre niciunde odată cu propria noastră viaţă.

În sat, în satul românesc, nu se mai întâmplă nimic. Ori aproape nimic.

Lumea orbecăie într-un întuneric aproape definitiv.

Câţi tineri din sat mai ştiu astăzi să înhame un cal?

Câţi ţărani, moderni aşa cum ne place nouă, celorlalţi, să-i credem, câţi agricultori, aşadar, mai ştiu iarăşi că porumbul nu trebuie pus sub brazdă după porumb ori că sămânţa, ca să fie spornică, nu se ia din propriul hambar?

Şi dacă ar şti?
Ca acum, ca anul trecut, şi ca de când ne cam ştim – vorba bădiţei Creangă – sărăcia se simte în sat ca peştele în apă.
Europa, una cam searbădă şi ea, şi, oricum, deloc binevoitoare, promite să ajute.
Numai că eu ştiu una.
Nimeni nu dă nimic de pomană.
Şi bancherii bătrânului continent ştiu cel mai bine să învârtă banii.
Investesc un euro, vor înapoi încă măcar unul.
Numai că, în general, noi, românii, deprindem anevoie regula efortului.
Învăţăm greu, uităm repede!
Aşa suntem noi, mai cu seamă de când ne-am europenizat.
Sforăiturile electorale nu ţin de foame.
Criza alimentară e una reală.
Chiar şi într-o ţară cu surse şi resurse cum e România.
Naiv, cum mă ştiu, mai sper însă în mintea cea de pe urmă.
Nu uitaţi însă: viitorul trebuie să înceapă azi. Chiar o zi în urmă va fi, cu siguranţă, prea târziu.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
619

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

522--editorial-diversiunea-arma-impostor...

EDITORIAL - Diversiunea, arma impostorilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Diversiunea, arma impostorilor

A uza de ceea ce facem şi trăim la fiece pas este un mod de lucru şi de viaţă al multora dintre noi. Întâlnim adesea indivizi care afişează în orice împrejurare şi mai ales pe micile ecrane un aer de mari înţelepţi. Aceştia se socotesc că sunt în măsură să dea sfaturi şi, mai cu seamă, să-şi aroge dreptul, deloc lipsit de interes, de a se implica în viaţa noastră „spre binele tuturor“.

Urmărind însă cu atenţie firul lucrurilor, nu e deloc greu să realizezi tendinţa respectivilor de a manipula opinia publică în interesul unor grupuri ce nu urmăresc nicicum ceea ce afişează.

Iată, de pildă, numai două exemple. Primul se referă la acei „reprezentanţi ai neamului“ în Parlamentul României care, slujind cu mult devotament interesele unor ONG-uri, luptă şi… luptă pentru promovarea unor legi favorabile acestor organizaţii în temeiul cărora se micşorează şi se folosesc sume imense, din buzunarul fiecăruia dintre noi până la urmă, întru apărarea… câinilor vagabonzi.

Acesta este obiectivul. Nu voi intra în amănunte pentru că s-ar putea să deranjez, ba mai mult, să jignesc iniţiatorii acestor demersuri şi cu atât mai mult pe beneficiarii lor.

Personal sunt un mare iubitor de animale. Îmi îngrijesc câinele aproape ca pe un copil. El nu poate cuvânta, trebuie să intuieşti ce vrea. Dar de la acest mod de a aborda lucrurile la făţărnicia unora faţă de animalele nimănui care zilnic fac zeci de victime numai în Bucureşti mi se pare o mare distanţă.

Mă întreb de ce nu luptă la fel pentru elaborarea de legi în acest sens şi pentru apărarea mieilor, viţeilor, celorlalte animale în general pe care omul le creşte, îngrijeşte şi apoi le sacrifică. De ce le ucid? Tot animale sunt. Mi se pare aberantă abordarea, în vreme ce mii de copii şi bătrâni nu au ce pune pe masă de la o zi la alta. Şi trăiesc aşa, fără legi întru apărarea lor.

Al doilea exemplu vizează alt tip de organizaţii al căror scop afişat este acela de a… apăra mediul. Mai ales în numele acestei idei se întreprind acţiuni, întotdeauna însoţite de microfoane şi camere de luat vederi ale unor posturi de radio şi de televiziune care au intrat prea uşor în focul lor, menite a „informa“ opinia publică despre „pericolele“ iminente ale folosirii, de pildă, a ultimelor cuceriri ale ştiinţei.

Dacă trebuie să mă refer la agricultură, atunci se impune să spun că utilizarea biotehnologiilor de ultimă oră, a organismelor modificate genetic (OMG) la care respectivele organizaţii fac tot mai mult referire s-a dovedit a fi un succes al cercetării în domeniu, deosebit de eficiente pentru agricultură şi agricultori şi deloc nocive pentru regnul animal.

Dacă n-ar fi aşa, ţările dezvoltate care produc suficient pentru a asigura necesarul de culturi convenţionale n-ar fi acceptat introducerea în cultură a acestor tehnologii.

Stau şi întreb, bunăoară, de ce aceste organizaţii nu luptă, iată, împotriva marilor poluatori, cum ar fi fabricanţii de maşini? Să fie oare la mijloc explicaţia că aceşti bolizi sunt mari consumatori de petrol?

Să nu uităm că diversiunea şi manipularea au fost întotdeauna armele impostorilor.

Aşadar, să cugetăm înainte de a crede…

Ing. I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008 Vizualizari:
1677

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

523--primavara-capsunilor.html

Primăvara căpşunilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPrimăvara căpşunilor

La începutul lunii iunie, la Mărăcineni – Argeş, s-a desfăşurat o manifestare organizată de Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Argeş în colaborare cu Institutul de Cercetare Dezvoltare Pomicolă Piteşti – Mărăcineni intitulată sugestiv „Primăvara căpşunilor“ aflată la cea de a IV-a ediţie.

Rezonanţa denumirii nu este legată de data desfăşurării evenimentului, ci se referă la „tinereţea“ acestei manifestări, care se doreşte tradiţională şi în acelaşi timp perenă.

La manifestare au participat peste 120 producători de căpşuni din bazinul pomicol Mărăcineni–Bogaţi, cercetători din cadrul ICDP Mărăcineni, ingineri şi conducători din reţeaua de consultanţă agricolă în frunte cu directorul general ANCA Bucureşti, dr. ing. Viorel Morărescu, Elena Tatomir, director în MADR, Corneliu Vasilescu, director executiv DADR Argeş, Eugen Dulică, director executiv al OJCA Argeş.

Au fost prezenţi, specialişti şi cultivatori din judeţele Sibiu, Dâmboviţa, Vâlcea, Ialomiţa şi Prahova.

Pe parcursul unei zile întregi au fost incluse numeroase expuneri tehnice. O expoziţie sortimentală de căpşuni a pus în valoare priceperea producătorilor din zonă. Ea a fost urmată de degustări, vizite în sectorul experimental, dar şi vizitarea loturilor demonstrative de căpşun din zonă. La sărbătoarea căpşunului s-au prezentat soiuri, tehnologii noi, s-au înmânat diplome pentru munca depusă de fermieri.

În cadrul unor dezbateri au fost disecate oportunităţile producătorilor de căpşuni de a accesa fonduri europene pentru investiţii prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală. S-a insistat mult asupra necesităţii de a se organiza în grupuri de producători sau cooperative agricole în măsură să asigure eficienţa economică în cultura căpşunului.

În cadrul manifestării de la Mărăcineni, directorul general al ICDP Piteşti-Mărăcineni dr. ing. Mihai Coman, dr. ing. Georgeta Teodorescu, CSI ICDP Mărăcineni şi ec. Vasile Roman, OJCA Argeş au susţinut referate ce pledau pentru stabilirea unei strategii care să îmbine armonios interesul producătorilor cu cerinţele pieţei.

Noemi RĂDUNĂ, Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
1827
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Horoscop indian - CORABIA

Perioada: 2-10 martie. Semn: de apă, feminin. Pietre preţioase: safirul albastru. Metal: argint. Culori: portocaliu. Verb: a cunoaşte. Numere native: 1, 2, 3, 5, 6, 9. Caracterizarea numerologică: 8. Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Peşti; zodiac arboricol: Salcie. Compatibilitatea: zodiac indian: Toporişcă, Diamant; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice): Berbec, Gemeni; compatibilităţi de rang II (mediocre): Peşti; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): Chiparos; compatibilităţi de rang II (mediocre): Alun, Stejar, Carpen, Smochin, Salcie. Planete favorabile: Neptun, Mercur, Venus, Luna, Jupiter, Pluton.

Nativul are un aer misterios, pe care-l vrea a fi discret, ceea ce nu-i prea reuşeşte pentru că adoră să aibă un aer diferit de al celorlalţi. De fapt, în spatele imaginii afişate se ascund două personalităţi distincte. Lasă să se întrevadă că ar fi bântuit de melancolii neexploatate, ceea ce atrage. Cultivă un limbaj discret, uneori poetic, un discurs calm şi neostentativ. Este o aparenţă, ca multe dintre manifestările lui, deoarece, în situaţii limită, nu reuşeşte să se controleze şi se manifestă cu o brutalitate şi lipsă de deferenţă care stupefiază.

Atras de evenimente, se găseşte întotdeauna în proximitatea lor, de multe ori fiind principalul motor al acestora, ceea ce nu va recunoaşte niciodată.

Stabilitatea lui în furtunile vieţii se datorează marii capacităţi de a prevedea posibilele dezvoltări şi de a se strecura printre capcanele apărute în cale. Este capabil să intuiască furtunile, vârtejurile şi toate locurile înguste. Are suficientă putere de convingere să-i pună pe alţii să scoată castanele din foc, până când ajunge în fruntea echipei (poziţie la care râvneşte şi este singurul lui scop în viaţă). Odată confirmat, îi place să se evidenţieze ca factor activ. În această postură este capabil de acţiuni hotărâte şi mai puţin delicate, în raport cu aşteptările celorlalţi.

Deşi mare iubitor de solitudine şi libertate, ambiţiile şi orgoliul îl aduc în mijlocul grupului, care nu-l interesează decât în măsura în care este capabil să-i servească de motor.

Inteligent, intuitiv şi suplu, plin de fler, poate face carieră în domeniul marketingului şi în politică, melancolia şi fragilitatea pe care le afişează fiind o aparenţă. Nativul este rezistent, tenace, oportunist şi fără scrupule, apărându-se deosebit de eficient în situaţii limită. De multe ori, când pare că abandonează, revine cu contraatacuri pe care preopinenţii nu le pot stăvili. Nu-l jigniţi, pentru că nu uită şi nu iartă. O clipă de slăbiciune sau neatenţie din partea voastră îi este suficientă pentru a vă trezi spulberat în neant.

În dragoste este romantic, cu senzualitatea împinsă până la limita perversiunilor. Este inconsecvent, deoarece plăcându-i curgerea apei, doreşte în permanenţă un alt partener. O urmă de masochism îl face să provoace rupturile, savurându-şi suferinţele care-i accentuează aerul melancolic şi romantic. N-o face chiar dezinteresat pentru că, adesea, suferinţa din dragoste devine momeală infailibilă.

Pirat de suflete, mai adaugă un strop de ambiguitate şi mister, capcana pentru alt fluture fiind desăvârşită (tentaţia necunoscutului). Victimele ar trebui să ştie că nativul nu-şi va părăsi niciodată perechea cu care a întemeiat familia – portul în care se întoarce perpetuu şi se va retrage.

Simbolistică

Corabia reprezintă simbolul securităţii omului aruncat pe valurile şi în furtunile vieţii. Aparent fragilă, ascunde robusteţea conferită de construcţia umană făcută cu obiectivul clar de a se putea depăşi toate vicisitudinile unei călătorii în necunoscut. Simbol al salvării vieţii (arca lui Noe), simbol al morţii (corabia zeiţei egiptene Isis), vehicul psihopomp (barca, corabia, luntrea lui Charon), simbol al iubirii şi eşecului acesteia (corabia Olandezului Zburător), în aproape toate cazurile corabia este o matrice care găzduieşte.

Puterea ei simbolică derivă din faptul că este o construcţie eminamente umană, pusă în relaţie cu divinitatea inefabilă: creaţia divină a animalelor, sufletele decedaţilor, visele ca simboluri ale inspiraţiei divine. Aproape întotdeauna corabia simbolizează drumurile spiritului ca invitaţie spre marea călătorie în oceanul nesfârşit şi necunoscut al divinităţii.

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
2262

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Copiii şi înţepăturile de insecte

Căldura a venit şi, odată cu ea, au apărut şi insectele. În anotimpul călduros, cei mai mulţi dintre părinţi şi-au făcut un obicei de a-şi scoate copiii în parc, la iarbă verde, pe malurile lacului sau în păduri. Un obicei foarte sănătos, putem spune, mai ales că micuţii deprind rapid dragostea pentru natură. Dar ce ne facem în situaţia în care odraslele noastre sunt atacate sau înţepate de tot felul de insecte?

Este bine ca părinţii să fie informaţi asupra câtorva reguli de bază de prim-ajutor necesare într-o astfel de situaţie.

Dacă prichindelul dumneavoastră a fost înţepat de o insectă (albină, ţânţar, păianjen), primul lucru pe care trebuie să-l faceţi este să scoateţi acul insectei, după care să aplicaţi o compresă cu alcool sau cu scrum de ţigară. Peste compresă trebuie să aşezaţi o pungă cu gheaţă.

Există situaţii în care copiii au fost înţepaţi de păianjeni veninoşi sau chiar de scorpioni. Nu vă panicaţi! Peste înţepătură trebuie să aplicaţi o pungă cu gheaţă, iar deasupra zonei muşcate trebuie să fixaţi un garou. Următorul pas este să transportaţi de urgenţă copilul la spital. Aceeaşi atitudine trebuie să o luaţi şi în cazul muşcăturii de şarpe.

Mai sunt situaţii în care copilul este alergic la astfel de înţepături. Şi în acest caz, micuţul trebuie dus de urgenţă la spital, pentru a i se acorda ajutor de specialitate. Părinţii care au copii alergici trebuie să poarte cu ei, pretutindeni, o trusă de urgenţă, cu medicamente antihistaminice, pe care să le folosească la nevoie. Această trusă poate fi întocmită de medicul de familie, în funcţie de alergia copilului.

Consumaţi cât mai multă apă!

Aşa ne recomandă medicii din întreaga lume. Potrivit unor studii, lipsa apei e cauza principală a oboselii din timpul zilei. O scădere de doar 2% a apei în organism poate duce la pierderea temporară a memoriei, dificultăţi în calculele matematice de bază şi probleme de focalizare în faţa monitorului sau a unei pagini imprimate.

Un consum între 8 şi 10 pahare cu apă pe zi poate calma semnificativ durerile de spate şi de articulaţii, cu un procent de până la 80%. Acelaşi studiu a demonstrat că, dacă bem cel puţin 5 pahare de apă pe zi, scade cu 45% riscul de cancer la colon, cu 79% riscul de cancer la sân şi cu 50% posibilităţile apariţiei cancerului de vagin. Oamenii de ştiinţă ne sfătuiesc să consumăm în perioadele de caniculă peste 2 litri de apă pe zi.

Ştiaţi că...

- Albinele sunt adevărate radare?

Ele pot fi folosite pentru a detecta minele terestre.

- O colonie de albine poate produce într-un an între 180 şi 225 kg de miere?
- Există aproximativ 800.000 specii de insecte? Studiile au demonstrat că pe un km pătrat de pământ se află nu

mai puţin de două miliarde de insecte diferite.

• Există o specie de muscă numită „Cephenomia“, al cărei zbor depăşeşte viteza sunetului? Această muscă se deplasează cu 1.300 km/h.

• Fluturele monarh străbate în perioada migraţiei circa 5.000 km? El zboară între Canada şi Mexic.

Reţetă culinară

Plăcintă cu vişine

Ingrediente: 400 g foi de plăcintă (din comerţ), 1 kg de vişine, 1 cană de zahăr, 1-2 linguri de pesmet, 2 linguri de unt.

Se spală bine vişinele, li se scot sâmburii şi se pun într-o farfurie. Peste fructe se toarnă zahărul şi se lasă aproape o oră, până li se scurge zeama. Se întinde foaia de plăcintă, se stropeşte cu unt topit şi se presară cu pesmet. Se scurg bine vişinele de zeama lăsată, se împrăştie peste foaia de plăcintă pe toată suprafaţa, apoi se rulează foaia şi se pune în tava unsă cu unt. Se coace la cuptor aproximativ o oră. După gust, când plăcinta este gata, se poate presăra zahăr pudră pe deasupra. Poftă bună!

Pagină realizată de Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
814
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

526--din-sat-s-a-intrupat-vedeta.html

Din sat s-a întrupat vedeta... Maria Cioncan > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDin sat s-a întrupat vedeta... Maria Cioncan

Goana printre îngeri

Născută pe 19 iunie 1977, Maria Cioncan provenea dintr-o familie modestă, cu patru copii. După anii de gimnaziu, a urmat Liceul cu Program Sportiv din Bistriţa, iar mai apoi cursurile Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport din Cluj. Venirea sa în oraşul reşedinţă de judeţ a coincis cu debutul carierei în atletism la CSS Bistriţa, sub „bagheta“ lui Zsolt Gyongyossy.

Doi ani mai târziu, Maria devenea campioană de cros la junioare II în proba de 3.000 m, precum şi vicecampioană la 1.500 m. În anul 1996 s-a transferat la CS Siderurgica Hunedoara, avându-l ca antrenor pe Ştefan Beregszaszi.

După o serie de succese înregistrate în plan naţional, în anul 2001 Maria debuta în competiţiile internaţionale cu un loc 3 la Stockholm şi un loc 1 la Budapesta. Seria succeselor internaţionale a continuat în 2002 la Supercupa Europei de la Anecsy (locul 1 - 1.500 m) şi concursurile desfăşurate în cadrul circuitului mondial Golden League - Oslo (locul 1 - 1.500 m) şi Paris (locul 1 - 1.500 m). La Campionatele Mondiale de la Paris din anul 2003 s-a clasat pe locul 9 în proba de 1.500 m, în acelaşi an obţinând locul 2 în proba de 800 m la Supercupa Europei desfăşurată în oraşul Florenţa (Italia).

Născută în comuna Maieru din judeţul Bistriţa Năsăud, atleta a cucerit în „Cetatea zeilor“ medalia de bronz. Trei ani mai târziu, în 2007, Maria Cioncan deceda într-un tragic accident de circulaţie în Bulgaria.

Medaliată cu bronz la JO de la Atena

Anul când Jocurile Olimpice s-au întors „acasă“ i-a adus Mariei suprema satisfacţie a cooptării în lotul României. Şi bistriţeanca n-a dezămăgit, obţinând medalia de bronz în proba de 1.500 m feminin (cu un timp de 3:58,39).

După performanţa care a salvat-o din sărăcie, aşa după cum avea ea să declare printre hohote de plâns, Maria a devenit Maestră Emerită a Sportului, fiind decorată cu Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a cu două barete. De asemenea, în martie 2006 a devenit cetăţean de onoare al municipiului Cluj-Napoca, precum şi cetăţean de onoare al comunei Maieru şi al municipiului Hunedoara.

Ultima „cursă“

Abia refăcută după o serie nesfârşită de accidentări, în noiembrie 2006 Maria Cioncan pleca împreună cu antrenorul său, Ştefan Beregszaszi, într-un stagiu de pregătire la Ifran (Maroc).

După cantonamentul din Africa, au urmat alte trei săptămâni de antrenament în Grecia. Pe 21 ianuarie 2007, în drum spre casă, la 20 km de localitatea Plevna (Bulgaria) maşina condusă de Maria Cioncan a pierdut direcţia într-un viraj la stânga, izbindu-se violent de un copac. Avea să fie ultima cursă a uneia dintre marile atlete românce a ultimului deceniu.

Camelia MOISE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
667

ª Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

527--sarbataoarea-voronetului.html

Sărbătoarea Voronețului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSărbătoarea Voronețului

Cu prilejul aniversării a 520 de ani de la așezarea pietrei de temelie, la Mănăstirea Voroneț se desfășoară, între 15 mai – 14 septembrie, o serie de manifestări organizate de Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților.

Reunite sub genericul „Sfânta Mănăstire Voroneț – 520 de ani“, sărbătorile au debutat cu un TE-Deum oficiat de ÎPS Pimen, Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților.

Șirul manifestărilor continuă în această lună, când în paraclisul mănăstirii va avea loc masa rotundă „Reconstituirea zestrei Voronețului“, urmând ca în iulie să aibă loc o excursie documentară pe tema „Ctitorii ștefaniene din 1487 -1488“.

În luna august este programat un pelerinaj de închinăciune la mormântul voievodului, iar pe 14 septembrie, de Ziua Sfintei Cruci, va fi resfințită biserica Mănăstirii Voroneț.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
657
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteți găsi în revista tiparită. Abonați-vă acum la Lumea Satului și veți avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

528--atentat-la-marile-valori-ale-neamul...

Atentat la marile valori ale neamului

În urmă cu 119 ani, pe 15 iunie, se alătura Luceafărului Mihai Eminescu, cel pe care Constantin Noica îl va numi „omul deplin al culturii româneşti“, iar Edgar Papu „…nu doar cel mai mare poet român, …ci şi cel mai mare om pe care l-a dat, de când există ea, întreaga cultură românească de orice fel“.

Toate acestea şi multe altele au fost rostite sau scrise după dispariţia poetului, pentru că în timpul vieţii, dar mai ales după ce s-a îmbolnăvit, cei care conduceau treburile ţării nu i-au acordat niciun ajutor, cu toate că, arată George Călinescu, „Harieta, sora lui, făcuse cereri de pensie pentru fratele său către regină şi către guvern… Eminescu se tânguia că, de un an, nu dispune „de un ban măcar“ şi că a ajuns într-o mizerie atât de amară şi de deplină, încât nu e condei care ar putea să o descrie. Pentru a-l ajuta au fost deschise liste de subscripţie, între care şi cea a lui C. Mille, dar Eminescu declara că nu primise nimic, cel puţin „direct“.

Ceea ce s-a întâmplat la moartea sa atinge o culme a nepăsării faţă de cel mare poet al ţării. Uitat de toţi şi sărac lipit pământului, pentru Eminescu nu s-au găsit nici bani de înmormântare.

Pe 17 iunie, sub o ploaie măruntă, cortegiul funerar, în fruntea căruia se aflau prim-ministrul, Titu Maiorescu, M. Kogălniceanu şi alţii, toţi oameni cu mari averi, nu ştiau că spezele pentru înmormântarea lui Mihai Eminescu au fost suportate de C. Dimitriu (prieten, admirator sau, pur şi simplu, un om de suflet).

Cu o mie de lei, acesta a plătit preoţii, slujbele, taxele pentru cimitir, groparii şi chiar… coliva. Nu era singurul act de omenie pe care îl făcuse. Cu câteva zile înainte contribuise cu suma de două mii de lei la înmormântarea lui Constantin Brăiloiu, fost deputat şi ministru de justiţie.

Rea-credinţă sau sfidare

Aceeaşi atitudine faţă de valorile naţionale este evidentă şi în zilele noastre, chiar dacă nu e vorba de bani. Altfel, cum se explică faptul că din cele 100 de subiecte la proba orală de limba şi literatura română lipsesc nume sonore ale culturii noastre, cum ar fi Ion Creangă, Slavici, Arghezi, George Călinescu, dar şi Blaga, Rebreanu etc.?

Numele lui Eminescu apare pe un singur bilet, în schimb candidaţii vor comenta o conferinţă de presă a lui… Jonathan Scheele sau texte ale Pactului Naţional de Educaţie, Raportul lui Tismăneanu ori reflecţiile unor pseudogânditori a nu ştiu ce academii, sau chiar un articol din ziarul „Gândul“ semnat de un oarecare Dorin Enciu.

Iată, aşadar, o similitudine în ceea ce priveşte lipsa respectului, dacă nu un adevărat complot în a ignora valorile naţionale. Nu este de mirare, de vreme ce unul dintre intelectualii „de elită“ ai zilelor noastre, a cărui „operă“ este inclusă în programa de bacalaureat, spunea despre Mihai Eminescu că „este cadavrul nostru din cămară“.

Referindu-se la această stare de lucruri, academicianul Eugen Simion o cataloga ca o „confuzie generală de valori“. În realitate, spunem noi, este vorba de acţiunea conjugată a unor grupuri aşa-zis intelectuale de a rupe cu trecutul neamului şi de a se înscăuna în jilţurile unor instituţii culturale care nu au nimic comun cu marile valori trecute şi prezente ale acestui popor.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
853
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

529--braconajul-distruge-simtitor-fauna....

Imprimati articolulBraconajul distruge simţitor fauna!

În preajma verii, silvicultorii şi vânătorii fac evaluările specifice în fauna pădurilor şi câmpurilor. Asemeni anilor trecuţi, plaga braconajului dijmuieşte o serie de specii, între care cervidele, al căror număr scade de la an la an. Pe cele 25 fonduri de vânătoare, care însumează 230.000 ha, adică 70% din suprafaţa Prahovei, animale emblematice pe stema judeţului – cerbii şi capra neagră – sunt tot mai puţine în perimetrul Munţilor Bucegi şi nu numai.

Directorul Asociaţiei Judeţene pentru Vânătoare şi Pescuit Sportiv – AJVPS Prahova, ing Valeriu Bolgiu explică situaţia prin atacul tot mai agresiv al braconierilor, fie ei proprietari ai fondurilor de vânătoare, ori vânători certaţi cu legea.

Puştile performante şi laţul ucid zeci de căpriori, cerbi comuni şi lopătari, dar şi trofee de capră neagră. Avem acum, la evaluările din 2008, cu zeci de exemplare în minus la aceste specii. Astfel, în prezent există doar câteva zeci de exemplare de capră neagră, 78 de cerbi lopătari, şi 1.351 de cerbi comuni. Noroc că la alte specii efectivele sunt oarecum satisfăcătoare, cu sporuri de 10-15%, comparativ cu anul anterior evaluării.

Directorul Valeriu Bolgiu ne-a declarat că pe fondurile de vânătoare ale AJVPS Prahova există acum 549 de mistreţi, 15.000 de iepuri, 3.900 de fazani, peste 4.000 de potârnichi şi tot pe atâtea prepeliţe, precum şi un număr important de alte specii ocrotite: peste 60 de urs brun, 7 exemplare de râs, 600 pisici sălbatice, 87 lupi, 166 de jderi de pădure, 359 dihori, 295 nevăstuici.

Alături de acestea există 750 de vulpi, cu peste 300 mai multe faţă de anul trecut, care alături de lupi distrug sistematic vânatul.

„Cei 1.000 de vânători membri ai asociaţiei noastre care au declarat război vulpilor, asumându-şi obligaţia de a le lua sistematic în ţeava puştii, cu atât mai mult cu cât acestea sunt şi purtătoare ale rabiei, cu posibile consecinţe grave la animale şi la om“, ne-a precizat directorul AJVPS Prahova.

(Cristea Bocioacă)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
925

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

53--oameni-de-nota-10-agronomul-inginer....

Oameni de nota... 10

Agronomul manager

Ioan-Dorel CĂLIAN face parte din categoria oamenilor din mediul rural ce prefigurează profilul şi rolul specialistului agricol în societatea modernă. Până a-şi defini această calitate a parcurs o îndelungată activitate practică şi numeroase stagii de pregătire teoretică. Acestea îi oferă astăzi posibilitatea exercitării unui management de înaltă performanţă într-o zonă agricolă cu o diversitate structurală aparte.

Specialistul Ioan-Dorel Călian se află în prezent la pupitrul de comandă a agriculturii judeţului Alba şi în această calitate pare a întruchipa multe dintre virtuţile ce aparţin unui agronom autentic al zilelor noastre.

Vreme de trei decenii şi jumătate şi-a probat în faţa colaboratorilor săi vocaţia de agricultor, precum şi pregătirea teoretică dobândită în cadrul unor cursuri postuniversitare şi specializări la instituţii internaţionale de prestigiu. Până să ajungă să parcurgă aceste trepte de perfecţionare, a bătătorit toate coclaurile judeţului Vaslui în calitate de agronom practician şi cercetător ştiinţific.

Se desprinde de ţinuturile Moldovei după un stagiu „obligatoriu“ de 14 ani, spre a se stabili definitiv în inima Ardealului, la Alba-Iulia. Era doar la câţiva paşi de Turda, unde i-a fost dat să vadă lumina zilei în urmă cu aproape şase decenii.

Înregimentarea sa în noul sistem de perfecţionare a cadrelor din agricultură are loc pe cât de târziu, pe atât de fulminant.

Până să acceadă la două dintre cele mai titrate funcţii de conducere din agricultură – director executiv al Direcţiei agricole şi director al Oficiului Judeţean de Consultanţă Agricolă Alba, i se oferă şansa de a-şi clădi o solidă pregătire profesională în cadrul unor instituţii naţionale şi internaţionale. Enumerăm doar câteva dintre acestea:

- În cadrul Proiectului UE/PHARE-O PROGRAM – RO-P505 Dezvoltarea Agricolă Rurală, PROIECT RO9505-01 Extensie Agricolă, subproiect RO 9505-01-01. Dezvoltarea Serviciilor Naţionale de Extensie şi Consultanţă Agricolă în România; obţine Certificatul de absolvire a cursului de un an de „Consultanţă Agricolă“. Proiectul şi cursul au fost implementate de către AHT Internaţional GMBH, MANAGEMENT ENGINERING ESSEN/ Germania, 30 noiembrie 1998.
- Atestat de stagiu privind instruirea formatorilor în diagnosticarea exploataţiilor agricole organizat de ANDA Franţa (Asociaţia Naţională de Dezvoltare Agricolă Franţa, septembrie 1999).
- Certificat de absolvire a cursului de perfecţionare de la Centrul de Formare şi Inovaţie pentru Dezvoltarea în Carpaţi CEFIDEC – Vatra Dornei, consultant formator pentru dezvoltare rurală – montană, iunie 2000.
- Curs intensiv de limba engleză la Centrul de perfecţionare a pregătirii profesionale a cadrelor din agricultură Bucureşti.

- Certificat de atestare din partea Agenţiei japoneze pentru cooperare internaţională (JICA).
- Certificat de atestare din partea Fundaţiei româno-austriece. Semănătorul, pe probleme de consultanţă agricolă.
- Masterat în Administraţia Publică – 2006.

Stagii efectuate

- Germania – în anul 1998, pregătire specială pe probleme de consultanţă agricolă la nivelul formelor de proprietate private şi de stat.
- Franţa – în anul 1999, în departamentul RHôNE – Camera Agricolă Lyon, management, marketing la fermele private.
- Austria – în anul 2003, la Salzburg – agroturism, ferme familiale comerciale, asociaţii profesionale ale fermierilor.
- Participări la simpozioane şi instruiri anuale privind politica agricolă a UE (Verona, Lyon, Bruxelles), programul SAPARD, PHARE, FIDA, Dezvoltare agricolă şi rurală în România, 1997-2000, 2000-2004, 2006-2007.

La toate acestea se adaugă activitatea anilor în care s-a aflat la conducerea Oficiului de Consultanţă Agricolă şi Direcţiei Agricole Alba. Aceşti ani pot fi socotiţi ca cei mai grei din existenţa sa profesională. Să sperăm că vor urma alţii mai buni!

I. Banu, I. Pop

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
880
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

530--vara-in-sat.html

Vara în sat

Vă râde inima, copii:
E vară, e vacanţa mare
Şi amândouă vă cuprind
Cu dulcea lor îmbrăţişare!
Cireşii-s de rubine plini
Şi cum sclipesc pe rămurele
Dau iama graurii cu jind...
Nu vă suiţi şi voi la ele?
Urcaţi-vă şi-n vârf de deal!
Acolo-n rarişti de pădure
Sunt fragi şi zmeură duium
Şi rugi împovăraţi de mure.
Zburdaţi voioşi prin crâng şi lunci
Şi înotaţi ca peştii-n ape;
Din toată frumuseţea verii
Nimic, nimic să nu vă scape!
Către înaltul bolţii-albastre
Priviţi cum zboară ciocârlia
Şi ascultaţi vrăjiţi cum umple
Cu trilul valea şi câmpia!
Din lanul des cu spice grele
Îi ţin isonul pitpalacii;
De dragul ei şi vântu-adie
Şi se împurpurează macii.
....
Am fost şi eu copil, odată,
Dar nici acuma n-am uitat
Cât de încântătoare-i vara
Când o petreci la tine-n sat!

Gelu OPROIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:

756

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69097

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

531--ziua-cea-mai-lunga.html

Ziua cea mai lungă

La solstiţiu începe vara astronomică

La data de 21 iunie, ora 2h59m, longitudinea astronomică a Soarelui este de 90 grade şi intră în semnul zodiacal al Racului. Este momentul solstiţiului de vară, care marchează începutul verii astronomice.

Denumirea de solstiţiu („Soarele stă“) este dată de faptul că, la data respectivă, are loc schimbarea gradientului mişcării Soarelui în raport cu declinaţiile acestuia. Soarele se află la culminaţie (pentru latitudinea medie a ţării noastre), la 67 de grade şi 52 de minute deasupra orizontului.

Durata zilei are cea mai mare valoare din an, respectiv 15 ore şi 32 de minute, durata nopţii fiind de numai 8 ore şi 28 de minute. Din acelaşi motiv, şi crepusculul are durata maximă din an, iar la latitudinile ridicate crepusculul se prelungeşte toată noaptea, locuitorii regiunilor respective fiind martorii frumoaselor „nopţi albe“.

După momentul solstiţiului de vară, durata zilei va începe să scadă, iar a nopţii să crească, timp de 6 luni, până la 21 decembrie, momentul solstiţiului de iarnă. Evident, în emisfera sudică a Pământului fenomenul se derulează în sens invers.

Este interesant de amintit faptul că, bazându-se pe acest fenomen, învăţatul grec Eratostene a reuşit să determine, încă din anul 250 î.Ch., cu o precizie remarcabilă, lungimea meridianului terestru.

Astfel, a observat Soarele la momentul culminaţiei în ziua solstiţiului de vară în oraşele egiptene Siena, unde acesta se afla chiar la zenit, şi Alexandria, unde Soarele avea o distanţă zenitală de 7 grade şi 12 minute. Cunoscând distanţa terestră între cele două oraşe, Eratostene a obţinut valoarea lungimii cercului meridian. Acesta a fost primul calcul geodezic cunoscut în istorie.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
673

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

532--nedemni-de-istrati.html

Nedemni de Istrati

Înfipt în Bărăganul cu ciulini, magistral evocat de Istrati într-una din scrierile sale, satul Baldovineşti e aidoma unui bătrân gârbovit, cu obrazul brăzdat şi înnegrit de arşiţa verii. Oameni cu portul simplu trebăluiesc pe lângă casele modeste, aşezate de o parte şi de alta a drumului ce despică câmpia.

În acest peisaj, uşor sumbru, l-am regăsit pe Istrati, romanticul justiţiar, privind lumea pe sub ochelarii săi groşi, de la ferestruica unei căsuţe zugrăvite în culori cenuşii.

O stranie strămutare

Aflată la „umbra“ vestitului han de odinioară „La Moş Anghel“, complet refăcut după un incendiu, casa memorială a scriitorului n-are aproape nimic din caracteristicile unui aşezământ de acest tip.

Privită din exterior, locaţia trece cel mult drept o anexă gospodărească, neexistând nicio inscripţie ori plăcuţă care să indice destinaţia exactă a localului. Are două cămăruţe şi un hol, prevăzut în capăt cu o sobă. Cea din stânga are pereţii tapetaţi cu poze de epocă, în care se regăsesc membrii familiei scriitorului, iar pe jos preşuri vechi. În cealaltă cămăruţă se găsesc câteva vase de lut, obiecte de ţesut şi un pat, precum şi zeci de cioburi de sticlă de la geamurile sparte.

Casa are tot timpul uşa ferecată, după cum avea să ne mărturisească tânărul preot al satului, Ionuţ Piteş. „Casa a fost ridicată în anii ’70, scriitorul nelocuind practic aici, ci într-o altă zonă a satului, numită Praporgescu. Din acea casă a mai rămas un grajd şi o magazie, actualul proprietar refuzând accesul oricărui doritor să se apropie de acele incinte, sugerându-le să se uite peste gard.

Din 1990 până în 2002 a fost lăsată în paragină. Biserica a întreţinut-o din răsputeri. E păcat de ea“, s-a confesat preotul paroh, care a completat că ultimii vizitatori ai casei lui Istrati din Baldovineşti au fost… francezii!, membri ai fundaţiei Panait Istrati din Hexagon.

„Căci Bărăganul e singuratec. Pe spinarea lui, niciun copac! Şi, de la un puţ la altul, ai tot timpul să mori de sete. Nici de foame nu te apără. Dar dacă cumva eşti înarmat contra acestor două nevoi ale gurii şi dacă vrei să te afli singur cu Dumnezeul tău, atunci du-te pe Bărăgan: e ţinutul pe care creatorul l-a hărăzit Munteniei pentru ca românul să poată visa în voie“.

„Visări, gânduri, înălţare şi pântec gol, iată ce dă gravitate omului născut pe Bărăgan — această pustietate care ascunde apa în străfundul ei şi unde nimic nu răsare de la sine, nimic, în afară de ciulini“.

(Ciulinii Bărăganului – Panait Istrati)

Panait Istrati - opera

Povestirile lui Adrian Zografi, Ciclul Viaţa lui Adrian Zografi, din care sunt de remarcat romanele şi povestirile: Chira Chiralina (1924), Moş Anghel (1924), Codin (1925), Prezentarea haiducilor (1925), Domniţa de Snagov (1926), Mihail (1927), Ciulinii Bărăganului (1928), Casa Thüringer (1933), Biroul de plasare (1933), Răsărit de soare (1934), Spovedania unui învins (1929).

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
765

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Elena LEFESCU BREAZU, cea care duce mai departe cântecul Mariei Lătăreţu

Elena Lefescu Breazu cântă din copilărie, moştenind acest har de la tatăl său. De altfel, ea este recunoscută pentru antrenul pe care îl creează în spectacolele la care este invitată. În astfel de ocazii Elena cântă toate genurile muzicale populare - de la cântece de petrecere şi cântece de joc, până la romanţele şi cântecele vechi cântate de lăutarii de altădată.

Elena Lefescu Breazu s-a născut în comuna Zâmbreasca din judeţul Teleorman. La 16 ani a câştigat Concursul Interjudeţean „Dialog la distanţă“, după care a fost invitată într-un turneu al Orchestrei Profesioniste „Orzişorul“, ocazie cu care a cunoscut-o pe Maria Lătăreţu. Aşa a început drumul său în muzica populară românească!

Rep: Elena, de ani buni încerc să găsesc un răspuns la o întrebare care te priveşte: de ce specialiştii te-au lăsat să ieşi din umbră aşa de târziu?

E.L.B.: Nu ştiu ce să zic. Unii m-au acuzat că m-am limitat la cântecele Mariei Lătăreţu. Adevărul este că aceasta m-a plăcut şi mi-a încredinţat mie cântecele ei pentru a le înregistra…

Eu mă mândresc cu cântecele Mariei Lătăreţu, pentru că le-am dus mai departe aşa cum le-a cântat această mare interpretă, cu acordul ei şi fără să le alterez valoarea. Oare sunt singura care a preluat cântece ale unor mari interpreţi?! Îi întreb pe cei care au făcut carieră pe melodiile lui Ion Luican, Emil Gavriş, Ioana Radu, Maria Tănase. Gândiţi-vă că la 17 ani cântam într-o orchestră a lui Gheorghe Zamfir, alături de Ion Lăceanu. Oare ar fi cântat aceşti oameni cu mine dacă nu ar fi crezut în talentul meu?!

Eu mă consider o cântăreaţă a satului. Ani de zile am fost la horile satului, la serbări câmpeneşti, la nunţi, botezuri ... şi astăzi mă duc şi, dacă trebuie, cânt continuu. Ştiu toate cântecele neamului meu, peste 800 de piese şi nu fac niciodată play back. Am imprimat acestor cântece trăirile mele, trăirile oamenilor din jurul meu... dar repet, fără să pun în pericol textul sau linia melodică.

Am înregistrat la radio, la televiziune, dar din păcate ani de zile eu şi colegii mei, reprezentanţii unei întregi generaţii, am fost trecuţi în plan secundar. Aveam nenumărate înregistrări Electrecord, dar nu a contat... aşa era modelul anilor ’80! Anii au trecut... eu i-am iertat, iar celor care au avut încredere în mine le mulţumesc şi le promit ceva! Voi cânta până în ultima clipă! Ce să fac?... acesta este felul meu de a fi.

LA GUTUIUL DINTRE VII

La gutuiul dintre vii
Găsii urma murgului,
Veriga căpăstrului.
Găsii şi-o crenguţă ruptă
De mândra mea azvârlită.

I-am cerut să-mi dea guriţă
Şi ea mi-a dat gutuiţă.
I-am cerut gutui din sân,
Ea le-a aruncat prin fân.
- Mândruliţă cu dor mult
Lasă-mă să te sărut
Să te sărut pe obraz
Să nu rămân cu necaz.
- De ţi-s dragi obrajii mei
Hai la maica să mă cei.
- Şi de n-o vrea maică-ta
Ce ne facem, mândra mea?
- Să vii deseară pe lună
Să mă furi din bătătură,
Să iei floarea din fereastră
Şi s-o duci la tine acasă.

Tudor Ene, Aurora Dumitrescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
2115

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

534--manastirea-zamfira-chemarea-la-cred...

Mănăstirea Zamfira:
Chemarea la credinţă a marelui pictor Nicolae Grigorescu

Nume de o puternică rezonanţă între sfintele lăcaşuri de închinăciune, de credinţă şi istorie românească, Mănăstirea Zamfira – Prahova atrage zilnic un mare număr de pelerini, dornici să vadă, după o sută cincizeci de ani, creaţia de tinereţe a marelui nostru pictor, Nicolae Grigorescu.

Amplasată pe un platou la poalele dealurilor subcarpatice ale Prahovei, la 15 kilometri de Ploieşti, în mijlocul unor livezi intensive de pomi fructiferi şi înconjurată de un zid de cetate medievală, Mănăstirea Zamfira este azi un important punct de reper pentru toţi cei care caută pacea şi liniştea sufletească, apropierea de Dumnezeu. Aceasta este ultima mănăstire după cele ridicate pe însorita Vale a Teleajenului: Cheia, Suzana şi Crasna.

Viaţa monahală este în pericol!

Maica stareţă, Iosefina Răduinea, ne vorbeşte cu emoţie şi sfială despre modul în care a fost realizată pictura interioară a bisericii Mănăstirii Zamfira. „Văzând ridicată biserica în mai puţin de un an de la începerea construcţiei, Mitropolitul Nifon l-a adus pe Nicolae Grigorescu, cunoscut pe atunci mai mult ca zugrav.

Până să vină aici el a realizat picturi ale bisericilor de la Căldăruşani – Ilfov, Băicoi şi Puchenii Mari – Prahova. Pereţii sunt pictaţi în frescă, iar catapeteasma în lemn de tei".

Aflăm apoi că, în timpul care a urmat, din cauza fumului de la lumânări şi de la tămâie minunata pictură a fost acoperită, încât nu se mai putea distinge prea bine. În 1904, Mitropolitul Ghenadie Petrescu a dispus ca pictura să fie acoperită cu tempera, pentru a deveni vizibilă şi a plăcea ochiului omenesc. Pictorul nu a fost înştiinţat de aceasta deşi era în viaţă.

În 1950, Patriarhul Iustinian Marina a dispus să se spele tempera şi, cu acel prilej, s-a redescoperit frumoasa pictură a lui Nicolae Grigorescu. Apoi, în perioada anilor 1986-1989, în urma distrugerilor provocate de cutremurul de la 4 martie 1977, s-a făcut o restaurare-conservare a picturii originale, ceea ce putem vedea şi astăzi.

Interesant de observat este faptul că în exteriorul Bisericii Mănăstirii, care are două hramuri, există şi morminte din partea familiei marelui savant Nicolae Iorga, care poposea adesea aici, anume mama acestuia, un frate şi trei copii. În casele-chilii vieţuiesc acum 35 de măicuţe în vârstă foarte înaintată. De trei ani n-a mai venit aici nicio femeie care să dorească să devină măicuţă.

Cristea Bocioacă

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
2131

Comentarii

1. Seniorul -- (4-March-2012)Manastirea Zamfira. Un loc mirific cu o valoare artistica deosebita care merita vizitat. Mai jos aveti linkul unui film de prezentare HD reusit, pentru al viziona este suficient sa dati dublu clik pe el:
http://www.youtube.com/watch?v=1JR6TgyF0Hw&hd=1

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

535--sohodol-locul-de-unde-motii-iau-cal...

Sohodol, locul de unde moţii iau calea pribegiei

Satele sunt de tip crânguri. „Mănânci o pâine, se zice, de la o casă la alta“. Este interesant ceea ce spunea primarul Lucian Andreica despre felul cum s-au format: „...în jurul unor familii, de aici şi numele. Rămânea în casă doar fiul cel mare. Pentru că doar el moştenea averea familiei.

Fetele se măritau, iar ceilalţi băieţi trebuiau să-şi facă altă casă, mai încolo, şi aşa se dezvolta localitatea pe un singur nume de familie, Bobaru - Bobăreşti, Sicoe - Sicoeşti, Nelega – Nelegeşti, Medrea – Medreşti, Moraru - Morăreşti şi altele. Iată că în Japonia şi acum este aşa şi de aceea au ei o bătrâneţe fericită. La noi sunt atâţia bătrâni singuri pentru că îşi pun nădejdea în cel mic şi acesta este de obicei cel mai răsfăţat, cel căruia i se dă totul pentru că este mai mic şi el va crede mereu că i se cuvine totul.

Cel mare, din contră, este cel care trebuie să aibă grijă de cel mic, acela trebuie să sape, să grijească de casă, de animale, e responsabil în locul părinţilor. Or tu îi dai multă responsabilitate, iar foloasele i le dai celui mic. Este o mare nedreptate pe care i-o faci celui mare. Şi, drept consecinţă, îi îndepărtezi şi pe unul, şi pe celălalt şi bătrânii rămân singuri.“

M-a impresionat această judecată. Pentru că ea îmi dovedea, o dată în plus, cât de dramatic este fenomenul acesta al depopulării satelor, încât a determinat acest fel de viziune, de altfel înţeleaptă.

Suprafaţă: 95 kmp. 2.000 de locuitori
100 km de drumuri săteşti

Sohodol înseamnă Vale Seacă pentru că există un pârâu care se numeşte chiar aşa, iar la un moment dat acesta dispare şi rămâne doar albia, care este albă pentru că este de marmură.

Trainici sunt doar munţii de marmură

Sunt chiar foarte multe astfel de sate în comună, 31. Acum unele nici nu mai sunt locuite. În Dăeni nu mai este niciun locuitor, iar în Ţoci – doar unul. „Pleacă în primul rând din cauza drumurilor, iarna eşti blocat aici“, îmi spune cineva. Iar primarul susţine că, dacă acestea se vor reface, moţii se vor reîntoace.

Tradiţional era să crească animale, dar nu mai are rost pentru că nu mai au cui să vândă nimic de pe urma lor. În Sohodol sunt trei munţi de marmură pe care cu greu şi fără prea multe beneficii îi exploatează un localnic. Sunt multe case părăsite, biserici care nu mai funcţionează, pe când în marile oraşe oamenii nu au unde dormi. Te întrebi cât de greu poate să le fie să ia calea pribegiei şi să părăsească nişte locuri atât de frumoase. Pentru că nici nu trebuie să vă mai spun că peisajele sunt de poveste, doar ne aflăm în Apuseni. Poate acestea sunt ultima bogăţie pe care ar putea-o valorifica. Dar şi în această privinţă ar trebui ajutaţi, pentru că nu porneşte nimeni să viziteze o zonă, oricât de frumoasă ar fi, dacă n-are cum să ajungă acolo.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:

814
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69097
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

536--adonis-o-planta-tamaduitoare.html

Adonis - o plantă tămăduitoare > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAdonis – o plantă tămăduitoare

În Orientul Mijlociu creşte o floare asemănătoare cu macul, nu doar ca aspect, ci şi ca însuşiri. Ea are un puternic efect liniştitor, de aceea preparatele din această plantă se fac cu mare scrupulozitate, respectându-se reţeta spre a nu crea dependenţă în organism.

Floarea roşie e legată de un mit al cărui nume l-a şi împrumutat. Adonis, un tânăr frumos, era disputat de două zeiţe: Afrodita şi Persephona care nu l-au putut apăra de Artemizsa, zeiţă a vânătorii, ce a trimis împotriva lui un porc mistreţ, ucigându-l. Afrodita a reuşit să găsească trupul iubitului şi l-a luat la ea spre a-l boci. Picăturile de sânge care au curs din rănile lui Adonis s-au transformat în flori purpurii, capabile să aline tristeţea şi, cum spunem în epoca modernă, să trateze tulburările nervoase şi depresiile.

De altfel, mitul e mit, dar oamenii cunosc din vechime proprietăţile plantei „adonis“ de a trata problemele neuropsihice şi în varii domenii, ca bolile de rinichi, tuberculoza, procesele inflamatorii în gât şi plămâni, ca şi tusea seacă. În secolul al XIX-lea farmacopeea oficială confirmă că sucul de adonis stimulează şi măreşte imunitatea, o calitate pe care astăzi e greu s-o supraestimăm. Planta conţine saponină, flavonă, fitosterol, glicogen şi alte substanţe.

(A.H.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
822
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

537--buruienile-care-ne-linistesc-inima....

Buruienile care ne liniştesc inima

În uz intern, plantele trebuie să manifeste acţiune vasodilatatoare şi antiagregant plachetară (care se opune coagulării trombocitelor), în timp ce pentru uz extern acestea trebuie să asigure epitelizarea şi cicatrizarea rănilor.

Arterita şi trombangeita obtiterantă reprezintă inflamaţia arterelor membrelor posterioare, caracterizată prin senzaţie de greutate la gleznă sau pulpă, care apare în timpul mersului pentru a ceda în repaus (claudicaţie intermitentă), însoţită de uscarea pielii şi atrofierea muşchilor gambei şi care culminează cu apariţia unor ulceraţii şi gangrene, la început sub forma unor pete violacee la pulpa degetelor, urmată de distrugerea completă a ţesuturilor.

Boala este mai frecventă la bărbaţii tineri şi este agravată de frigul umed şi de fumat. Renunţarea la fumat, evitarea condiţiilor meteorologice extreme (frig, umezeală, călduri excesive), precum şi a traumatismelor sau emoţiilor, tratarea corespunzătoare a infecţiilor, a diabetului zaharat etc. preîntâmpină apariţia şi instalarea bolii. Regimul alimentar (sărac în grăsimi saturate şi hidrogenate sau în alimente care conţin vitamina K şi bogat în peşte oceanic, ceapă, usturoi), o aspirină zilnic (dacă nu există restricţii în folosirea acesteia), gimnastica medicală, hidro- şi electroterapia, precum şi tratamentul balneoclimateric întârzie sau elimină definitiv riscul de a face cunoştinţă cu aplicaţiile traumatizante ale ortopedului.

- Coacăzul-negru – fructele conţin rutozid, săruri de potasiu, vitamina C şi acid gamma-linolenic (în uleiul gras din seminţe), cu rol antiagregant plachetar. Se pot folosi infuziile concentrate (preparate din 2 linguriţe de fructe zdrobite sau 1 linguriţă de fructe uscate/cană, infuzare 20 de minute, din care se beau 2-3 căni/zi), siropul şi gemul.
- Măceşul – infuzia sau decoctul, obţinute din 2 linguri la 1 de apă, băute vreme îndelungată, menţin elasticitatea şi permeabilitatea vaselor capilare.
- Sulfina-galbenă – se beau 1-2 căni pe zi din infuzia preparată dintr-o linguriţă cu vârf de ramuri înflorite uscate şi măcinate la o cană de apă, lăsată să se răcească timp de 20-30 de minute. Determină dilatarea vaselor periferice şi creşterea permeabilităţii acestora.
- Ghimpele – se fierb, timp de 10 minute, 2 linguri de frunze într-o cană de apă şi se beau 2 căni pe zi pentru preîntâmpinarea formării trombilor pe traiectul vaselor sanguine.
- Rozmarinul – se adaugă un păhărel de tinctură în apa de baie. Se face zilnic, timp de 3 săptămâni, câte o baie de 15-20 de minute. Tinctura se poate înlocui cu uleiul volatil sau chiar cu infuzia foarte concentrată (5-6 linguri/l, 1-2 l/cadă).
- Usturoiul – nu trebuie să lipsească din alimentaţia bolnavului de arterită (3-5 căţei pe zi sau 1-2 linguriţe de suc sau 2 vârfuri de cuţit de pudră) deoarece ameliorează circulaţia sanguină, determinând dilatarea vaselor.

- Mărul-lupului sau remful – se folosesc toate părţile plantei, aplicate direct pe zonele ulcerate sau gangrenate, ori decoctul (se fierb, timp de 5-10 minute, 2 linguri de plantă într-un litru de apă, apoi se lasă să se răcească 10-15 minute), pentru spălaturi locale şi comprese. Planta măreşte capacitatea de rezistenţă a organismului faţă de acţiunea agenţilor patogeni, stimulează granulaţia şi epitelizarea.

Radu STOIANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
791

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

538--curier-juridic.html

Curier juridic

Hotărârea Guvernului nr. 420, din 16 aprilie 2008, pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor din sectorul de îmbunătăţiri funciare în anul 2008, a cuantumului acestuia şi a sumei totale alocate fiecărei activităţi. (MO al României, Partea I, nr. 313, din 22 aprilie 2008).

Prin această hotărâre de Guvern au fost aprobate activităţile pentru care se acordă sprijin financiar în anul 2008 beneficiarilor prevăzuţi la art. 11 din OUG nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizării teritoriului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 125/2007, de la bugetul de stat, prin bugetul MADR, în limita sumei de 94.000 mii lei, cuantumul sprijinului financiar, precum şi suma totală alocată fiecărei activităţi, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Este lesne de înţeles că obiectivul urmărit de Guvern prin acordarea sprijinului financiar mai sus-amintit îl constituie asigurarea stării de funcţionare a infrastructurii de îmbunătăţiri funciare, care se realizează prin:

- menţinerea în funcţiune, prin realizarea lucrărilor de întreţinere şi reparaţii, a infrastructurii de îmbunătăţiri funciare – irigaţii situate în cadrul teritoriului organizaţiilor de îmbunătăţiri funciare sau al federaţiilor de organizaţii de îmbunătăţiri funciare şi aflate în proprietatea sau folosinţa acestora, pentru care suma fixă este de 140 lei/ha, iar valoarea totală fiind de 60.000 mii lei;
- asigurarea pazei şi protecţiei infrastructurii de îmbunătăţiri funciare – irigaţii situate în cadrul teritoriului organizaţiilor sau al federaţiilor de organizaţii şi aflate în proprietatea sau folosinţa acestora, pentru care suma fixă acordată este de 31 lei/ha, iar valoarea totală fiind de 12.000 mii lei;
- executarea lucrărilor de aducere în stare de funcţionare a infrastructurii de îmbunătăţiri funciare situate în cadrul aceluiaşi teritoriu, pentru care valoarea totală a sprijinului financiar este de 12.000 mii lei;
- executarea lucrărilor de punere în funcţiune de către ANIF a infrastructurii de îmbunătăţiri funciare situate în cadrul teritoriului organizaţiilor sau al federaţiilor de organizaţii de îmbunătăţiri funciare şi care, din cauza stării de degradare, nu s-a putut transmite prin proprietate sau folosinţa acestora, valoarea totală fiind de 10.000 mii lei.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
657

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

539--breviar-juridic-12.html

Breviar juridic > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic

OUG nr. 42, din 16 aprilie 2008, privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Oficiului Naţional al Produselor Tradiţionale şi Ecologice Româneşti.
(MO al României, Partea I, nr. 305, din 18 aprilie 2008)

Ordinul nr. 222, din 1 aprilie 2008, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 148/2007 privind reglementarea unor măsuri financiare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură.
(MO al României, Partea I, nr. 311, din 21 aprilie 2008)

Ordinul nr. 34, din 14 aprilie 2008, pentru aprobarea Normelor sanitare veterinare şi pentru siguranţa alimentelor privind acordarea de derogări unităţilor care realizează produse alimentare ce prezintă caracteristici tradiţionale de la cerinţele menţionate în Regulamentul Parlamentului European şi al Consiliului nr. 852/2004/CE privind igiena produselor alimentare, precum şi de stabilire a procedurii de acordare a derogărilor şi de înregistrare sanitară veterinară şi pentru siguranţa alimentelor a unităţilor în care se realizează produse alimentare ce prezintă caracteristici tradiţionale.
(MO al României, Partea I, nr. 313, din 22 aprilie 2008).

HG nr. 420, din 16 aprilie 2008, privind aprobarea activităţilor pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul de îmbunătăţiri funciare în anul 2008, a cuantumului acestuia şi a sumei totale alocate fiecărei activităţi.
(MO al României, Partea I, nr. 313, din 22 aprilie 2008).

Ordinul nr. 24, din 17 martie 2008, pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind procedura de înregistrare şi autorizare sanitară veterinară a unităţilor din domeniul farmaceutic veterinar.
(MO al României, Partea I, nr. 325, din 24 aprilie 2008).

HG nr. 453, din 21 aprilie 2008, privind modificarea şi completarea HG nr. 602/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 7/2006 privind instituirea Programului
de dezvoltare a infrastructurii din spaţiul rural, precum şi a Regulamentului
de organizare şi funcţionare a Comisiei privind determinarea oportunităţii proiectelor.
(MO al României, Partea I, nr. 330, din 25 aprilie 2008).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
680
☐
˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

54--foametea-care-ne-ameninta.html

Foametea care ne ameninţă > REVISTA LUMEA SATULUI

Foametea care ne ameninţă

Fără îndoială, cei mai vârstnici îşi amintesc.

Nu se poate să fi uitat.

Era în ultimul pătrar al secolului trecut.

Atunci au început discuţiile. Şi temerile.

Va putea oare Planeta Pământ să-şi hrănească locuitorii? Va ajunge, aşadar, hrana pentru o populaţie cu un indice demografic în explozie?

Şi, cum era şi firesc, futurologii s-au grupat repede în curente conforme gândirii şi concepţiilor de viaţă ale fiecăruia.

Unii, cei mai numeroşi, demonstrau cu creionul pe hârtie că este posibil. Adică, e loc pentru fiecare dintre noi pe acest pământ.

Şi asta, fie şi numai pentru faptul că, în vreme ce populaţia creşte în progresie aritmetică, rezervele de hrană susţinute de tehnicile şi tehnologiile agricole moderne sporesc în progresie geometrică.

Alţii, dimpotrivă.

Au adus argumente ce ţineau mai degrabă de întâmplare, la temelia ideii că viitorul va fi neîndurător cu o omenire în veşnic război cu natura, pe care o slujeşte şi o batjocoreşte în numele civilizaţiei moderne.

Dar vremea a trecut, vremurile au vremuit şi iată-ne astăzi în faţa unor statistici mai mult decât cutremurătoare.

Peste 150 milioane de oameni pier anual de inaniţie.

Alte câteva sute de milioane trăiesc sub pragul de sărăcie.

Realităţi ce se petrec pe fondul unor prognoze optimiste, în vreme ce lumea ca lume se divide tot mai tranşant în bogaţi şi săraci.

Aduc aminte toate aceste adevăruri într-un alt moment de reală îngrijorare pentru viitorul bătrânei planete.

Şi anume, supraîncălzirea, consecinţa pe de o parte a distrugerii stratului protector de ozon, iar pe de alta, deşertificării unor întinse suprafeţe, urmare firească, mai ziceam, unei politici iraţionale, păgubitoare.

Seceta din România începutului de mileniu are la origini aceleaşi cauze.

Defrişările unor masive suprafeţe de pădure, desfiinţarea unor plantaţii de protecţie în zonele nisipoase ca şi îngheţarea amenajărilor de combatere a eroziunii solului au condus, cumulat, la diminuarea cantităţilor de precipitaţii, la instalarea practic a doar două anotimpuri: vară şi ceva intermediar între toamnă şi iarnă.

Au crescut considerabil temperaturile diurne, media anuală situându-se cu mult peste cea normală, cu efecte dintre cele mai agresive asupra plantelor de cultură şi vegetaţiei în general.

Ce e de făcut?

Înainte de toate, promovarea unei politici agricole propice unei activităţi productive normale.

Înfiinţarea ori, mai exact spus, refacerea sistemelor ecologice existente cândva în marile câmpii, sisteme de irigaţii, perdele arboricole de protecţie, reluarea acţiunilor de combatere a deşertificării.
Dacă vă mai amintiţi, Dobrogea, ca să luăm un singur exemplu, în momentul creării unui asemenea sistem complex, raţional, gospodăresc, cultiva piersici şi caişi în plantaţii masive, a extins suprafeţele viticole, a urcat media de recoltă la hectar până la nivelul compatibilităţii cu zonele agricole de elită.
Să nu uităm iarăşi, sistemul hidrografic românesc funcţionează, realitate demonstrată, pe principiile vaselor comunicante.
Lipsa precipitaţiilor în zona înaltă scade nivelul pânzei freatice până la pur şi simplu dispariţia apei din puţuri şi fântâni.
Poate, aşadar, planeta noastră să-şi îndestuleze cu hrană locuitorii?
Răspunsul se află în felul de a se comporta, în atitudinea faţă de mama natură a înşişi celor ce-şi doresc belşugul.
Din păcate, realităţile prezente ne dau motive de îngrijorare.
Fiindcă, fapt dovedit, explozia demografică nu e susţinută de multiplicarea producţiei agricole.
Seceta 2001 e doar un avertisment!
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
686
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

540--oameni-care-au-facut-istorie-in-ace...

Oameni care au făcut istorie - În acest număr, Nicoale GH. BĂLAN > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro

Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulOameni care au făcut istorie

În acest număr, Nicoale GH. BĂLAN

S-a născut la 6 aprilie 1913, provenind dintr-o familie de gospodari moldoveni din satul Săcăluşeşti, comuna Filioara (astăzi Agapia) din apropierea aşezămintelor de profundă pietate creştină (mănăstirile Văratic, Agapia din Deal şi Sihla).

În perioada 1937-1941 urmează cursurile Facultăţii de Agronomie şi ale Facultăţii de Ştiinţe Naturale din Iaşi. Remarcându-se ca un student meritoriu, dr. George Bujorean de la Catedra de botanică a Facultăţii de Ştiinţe Naturale îl cooptează, în 1938, ca preparator-colaborator pentru a efectua împreună cercetări cu privire la flora şi vegetaţia din zona Ozana - Cracau. O parte din datele prelevate din teren le-a folosit la întocmirea tezei sale de licenţă.

Evenimentele prin care a trecut ţara în 1940-1941 îl obligă să părăsească Chişinăul şi Iaşul, refugiindu-se, odată cu facultatea, la Timişoara. Aici audiază şi cursurile unor renumiţi profesori ai Facultăţii de Ştiinţe Naturale de la Cluj, evacuată şi ea în acea perioadă la Timişoara şi Bucureşti.

La propunerea acad. Gh. Ionescu Şişeşti, este încadrat ca asistent la Catedra de botanică a Facultăţii de Agronomie din Bucureşti. Apreciindu-i-se pregătirea, ataşamentul şi activitatea depusă, este promovat, în 1948, şef de lucrări. Alături de Gh. Ionescu Şişeşti participă la un studiu al buruienilor din culturile agricole, iar cu prof. P. Enculescu la un altul de Geobotanică efectuat pe traseul viitorului canal Dunărea - Marea Neagră.

Personal conduce colectivul pentru Studii Geobotanice din zona inundabilă a Dunării, de la Gruia – judeţul Mehedinţi până la Tulcea şi în bazinul Argeşului de la Câmpina (comuna Arefu) până la Dunăre. Materialul floristic cercetat şi constatările din teren îl impun printre principalii colaboratori la întocmirea monumentalei lucrări în 13 volume, Flora României.

Începând din anul 1956 şi până în 1983, o parte din cercetări au fost incluse în tematica Institutului de Cercetări pentru Cereale şi Plante Tehnice (ICCPT) Fundulea şi a Institutului de Pedologie din Bucureşti, în a căror anale există numeroase lucrări de microbiologie realizate de el.

Datorită rezultatelor sale, recunoscute atât în ţară cât şi pe plan mondial, N. Gh. Bălan a fost cooptat colaborator la International Bilogical Programe.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
728

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

541--ce-mai-faceti-domnule-florin-muntea...

Ce mai faceţi, domnule...Florin Munteanu? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe mai faceţi, domnule…Florin Munteanu?

S-a născut în 27 martie, anul 1921, în oraşul Constanţa. Se trage dintr-o familie de mari oieri ardeleni, aşezată aici prin anul 1888.

Se înscrie la Facultatea de Medicină Veterinară în anul 1940. În 1943 este trimis pe front ca specialist în diferite regimente de cavalerie. În 1948 este numit director la IAS (Gostat) Amzacea, unitate cu puternic profil agricol şi zootehnic.

În 1949 înfiinţează IAS Nicolae Bălcescu-Constanţa, unitate cu peste 8.000 ha de teren agricol, puternic sector zootehnic, 8.000 de oi, 500-600 capete de taurine etc. În 1949 devine director la IAS Târguşor-Constanţa prin unificarea mai multor unităţi agricole. Era o unitate mare, cu peste 20.000 ha de teren agricol şi peste 20.000 capete de ovine, sute de animale (cai, boi) de tracţiune şi peste 200 de tractoare şi diverse maşini agricole.

În anul 1952 este numit director general coordonator la Direcţia Generală de Coordonare Zoo-veterinară la Ministerul Gostat, nou înfiinţat.

Din cauza multor neînţelegeri cu consilierii sovietici şi ai organelor din cadrul Controlului de stat în 1954 îşi cere schimbarea din funcţie şi trimiterea la o unitate de producţie. Este numit director la IAS Popeşti-Leordeni, Bucureşti – unitate cu profil legumicol (700 ha) şi puternic sector zootehnic.

În 1969 Florin Munteanu a fost numit director la Întreprinderea de sere Popeşti, ce se construia pe un program de 140 ha. Era perioada în care peste 80% din producţia de legume era exportată pe piaţa occidentală.

După pensionare a continuat activitatea în calitate de consilier la UNISEM Colentina şi la Trustul horticol din Constanţa. Datorită relaţiilor sale, mulţi români s-au specializat în Olanda, unde au luat contact cu sistemul intensiv de cultivare a legumelor.

În anul 1991 a înfiinţat firma Romcons (româno-olandeză) împreună cu firma olandeză Revaho, având-l ca asociat pe fiul său Horia Munteanu. Prin această firmă s-au realizat modernizări la sere prin crearea uzinelor proprii de încălzire, sisteme de irigaţii picătură cu picătură, aspersie, s-au introdus în producţie soiuri noi de legume dintre cele mai valoroase pentru culturile de legume din sere şi câmp.

Din anul 1995 s-a retras din activitate, lăsând să continue activitatea pe fiul său ing. Horia Munteanu cu firma Revaho etc., specializată în sisteme de irigat, în livrări de seminţe pentru sere şi solarii şi culturile de câmp.

Numai sănătate şi bucurii!

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
2105
□
° Comentarii

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ecbe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

542--avem-nevoie-de-specialisti.html

„Avem nevoie de specialişti“

Domnul profesor Nicolae Constantinescu este pentru reporter interlocutorul ideal. Spune doar lucruri interesante. Dacă însă ai nerozia să te lungeşti la vorbă, cum am procedat eu, nu ştii ce să opreşti spre publicare şi ce să elimini. De aceea voi extrage doar o parte, promiţându-vă că voi reveni cu părţi din interviu extrem de importante despre evoluţia în timp a folclorului, specialitatea pe care o predă la Facultatea de Litere a Universităţii bucureştene.

De fel este din Fierbinţi, judeţul Ialomiţa, iar şcoala, până la nivelul universitar, şi-a făcut-o chiar în comuna (pe atunci, acum oraş) natală. Cu mândrie îmi spunea, lăudându-şi profesorul de română, Florian Popescu, că a intrat la facultate doar cu cunoştinţele căpătate de la acesta.

Trebuie să recunoaştem că astăzi foarte greu putem crede să se mai poate întâmpla asta. Mai ales că atunci, în anii ’57-’59, a trebuit să înfrunte şi restricţiile pe care statul le punea fiilor de intelectuali, mic burghezi şi alţi „duşmani de clasă“ ai comuniştilor, candidând doar pe 30 la sută din locuri, restul fiind deja arvunite pentru bursierii „de sfat“ (burse date de sfaturile populare pentru cei care aveau să stea cel puţin 5 ani la postul pentru care primeau bursa, aceştia intrând practic fără concurs).

UNIVERSITATEA DIN BUCUREŞTI FACULTATEA DE LITERE

Specializare: STUDII CULTURALE. ETNOLOGIE ŞI FOLCLOR

Va şcolariza studenţi în cadrul Facultăţii de Litere, din doi în doi ani, începând cu anul 2008-2009. Nr. locuri: 50 + 20 cu taxă.

Regulamentul de admitere: Admiterea se va face pe bază de concurs de dosare, media calculându-se astfel: media de la bacalaureat (50%), media la limba şi literatura română în liceu (25%), media de la limba străină în liceu (25%). Există şi un program de master în continuarea specializării STUDII CULTURALE. ETNOLOGIE ŞI FOLCLOR.

Contact: tel.: 021 315 39 07; e-mail: cercef@gmail.com

Rep.: Domnule profesor, de ce aţi ales folclorul?

N.C.: Pe atunci se făceau cinci ani şi era o singură specializare, adică noi ne pregăteam să devenim profesori de limba şi literatura română. Din anul trei apăreau specializările, mai corect nişte prespecializări, adică nişte cursuri opţionale, între care era şi un curs de folclor pe care îl ţinea un ilustru profesor, un mare dascăl, un mare folclorist, Mihai Pop.

Acesta era la mare concurenţă cu un altul de literatură universală, pe care îl ţinea marele Vianu, şi cu unul despre Eminescu pe care îl ţinea academician Zoe Dumitrescu Buşulenga, sau altele de lingvistică, ţinute de alţi valoroşi profesori. Şi atunci, pentru că nici nu puteam să ne ducem toţi unde ar fi tras inima noastră, am ales sub influenţa unui coleg de liceu dintr-un an mai mare cursul de folclor ţinut de „Moşu Pop“, cum îi ziceam.

A început să-mi placă pentru că erau chestiuni cu care noi nu ne întâlniserăm până atunci, folclorul fiind asociat atunci cu tradiţiile, cu biserica, cu obscurantismul şi nu se prea vorbea despre el. De abia în aceea perioadă începea să se revină şi să crească puţin interesul pentru folclor. O revistă de folclor a apărut abia în 1956, cu puţini ani înainte de a intra la facultate.

Am făcut teza de licenţă cu Mihai Pop, care avea o extraordinară capacitate de a cunoaşte potenţialul omului şi de a-i da exact ceea ce ştia că va putea duce la bun sfârşit. Mie mi-a dat o temă despre care nu se mai scrisese nimic: „Epitetul în epica populară“. Profesorul a fost foarte mulţumit şi atunci mi-a propus să rămân în facultate. Aşa am rămas asistent în facultate începând cu 1964, la Catedra de folclor.

Rep.: Cum vedeţi astăzi folclorul?

N.C.: Dacă până acum cincizeci-şaizeci de ani schimbările în cultura populară erau extrem de lente, aproape insesizabile, în ultimii cincizeci de ani şi mai ales în cei de după Revoluţie modificările în societate s-au produs cu o aşa de mare repeziciune încât e nevoie de studii atente pentru a ajunge la o concluzie corectă şi ştiinţifică în ceea ce priveşte fenomenul.

Dacă înaintaşii noştri au fost preocupaţi mai ales de culegere, de tezaurizare, lucru foarte bun, pentru că ne-au rămas documente importante, noi astăzi trebuie să observăm aceste schimbări rapide survenite sub presiunea timpului modern.

Acum se şterg diferenţele între rural şi urban, nu neapărat în bine. E adevărat că s-au electrificat toate satele – mai sunt şi neelectrificate, am făcut cercetări în anii 2000 în asemenea sate –, s-au pietruit toate drumurile – şi asta tot teoretic, pentru că intri în nişte noroaie, până la genunchi, prin foarte multe locuri.

Diferenţele dispar mai ales la nivelul informaţiei. Nu mai este vârf de munte unde să nu găseşti o antenă cu care se prind 30 de programe de televiziune. De aceea avem nevoie de specialişti, şi de anul acesta se înfiinţează la Facultatea de Litere din Bucureşti o secţie de folclor numită „Studii culturale. Etnologie şi folclor“ care vrea să schimbe viziunea de la tezaurizare către interpretare, de la culegere la exegeză, de la observaţie la interpretare, adică explicare.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
697

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

543--horticultorii-isi-evalueaza-sansele...

Horticultorii îşi evaluează şansele

Zilele Horticulturii mi-au prilejuit emoţia reîntâlnirii cu cei care mi-au arătat un drum în viaţă, mie şi multor alte generaţii de absolvenţi. Emoţiile au fost cu atât mai mari cu cât aşteptam de mult momentul în care să pot spune câteva cuvinte în semn de apreciere faţă de cei care rezistă şi speră într-o instituţie ce a încetat cu mult timp în urmă să mai fie „pe val“. Am discutat despre evenimentul care ne-a reunit aici, dar şi despre problemele vechi şi noi ale Facultăţii de Horticultură, cu decanul acesteia, prof. univ. dr. Dorel Hoza.

Rep.: Domnule decan, prin ce se particularizează manifestările din cadrul Zilelor Horticulturii?

D.H.: În perioada 22-25 mai, la Facultatea de Horticultură a avut loc a V-a ediţie a Zilelor Horticulturii bucureştene, o manifestare am putea spune deja cu tradiţie, la care se reunesc firme de profil ce au legătură directă sau indirectă cu horticultura. Mă refer aici la producătorii de flori şi material dendrologic, mobilier de grădină, dar şi la reprezentanţii unor firme de maşini şi utilaje destinate în general sectorului horticol.

Tot în această perioadă am sărbătorit a 60-a aniversare a Facultăţii de Horticultură şi pe cea de-a zecea a specializării de Peisagistică, ocazie cu care ne-au vizitat colegii de la facultăţile surori din Iaşi, Cluj, Timişoara, Craiova, Piteşti, dar şi reprezentanţi din Ministerul Agriculturii şi Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

Rep.: Spre deosebire de alte evenimente sărbătoreşti, în cadrul Zilelor Horticulturii am observat o preocupare pentru aplicabilitatea practică...

D.H.: Pe toată această perioadă au avut loc, după cum spuneam, mai multe evenimente, printre care s-a numărat şi prezentarea Staţiunii de Cercetare Pietroasa, care în 2005 a revenit sub tutela Universităţii de Ştiinţe Agricole şi de Medicină Veterinară.

Au mai avut loc o serie de demonstraţii practice, tăieri, altoiri, butăşiri şi alte lucrări de interes general pentru micii producători. De altfel, o parte din expozanţi sunt tineri absolvenţi care au firme, unii chiar studenţi care au început deja o activitate pe cont propriu.

Rep.: Domnule profesor, adevărul este că studenţii sunt urmăriţi în mod obsesiv de lipsa unei perspective după terminarea facultăţii…

D.H.: Din păcate, conjunctura nu este tocmai favorabilă învăţământului horticol. Alocarea fondurilor de la minister pentru studenţii bugetari este din ce în ce mai mică. Până acum am avut învăţământ de 5 ani, am trecut la schema de 4 ani şi de la anul probabil vom merge pe cel de 3 ani. De altfel, în ultimii 18 ani, învăţământul este într-o decădere continuă, dar sperăm ca această perioadă să se încheie şi să ştim ce avem de făcut.

Pentru un absolvent de horticultură sunt multe posibilităţi de a se realiza material. Pomicultura este de exemplu o ocupaţie foarte rentabilă, dar la fel de bine se poate câştiga şi din dendrologie şi amenajări peisagistice. Peste tot se construieşte şi orice casă, cât ar fi ea de frumoasă, nu este pusă în valoare fără un minimum de spaţiu

verde.
Absolvenţii mai pot lucra la firmele prestatoare de servicii, producători sau comercianţi de pesticide, îngrăşăminte, seminţe, maşini horticole. Desigur, venituri substanţiale pot fi obţinute şi din cultura de legume, forţată sau în câmp. Tehnic, în ţară avem posibilitatea să facem orice.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
745

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

544--agricultura-care-ar-putea-salva-eco...

Agricultura care ar putea salva economia

Vestea bună: anul acesta, Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale anticipează că, în România, vor fi producţii foarte bune pe tot tărâmul agricol şi se aşteaptă chiar un record la cereale.

Vestea rea: o parte din recoltă va rămâne pe câmp, pentru că nu sunt utilaje suficiente.

Iată ce a declarat pentru „Lumea satului“ domnul Gheorghe Albu, secretar de stat în MADR: „Cu certitudine, vom avea cele mai mari producţii la cereale din ultimii ani. Însă ne confruntăm cu o lipsă acută de echipamente, mai exact de combine. Aşa că nu ştiu cât din producţie va ajunge în hambare şi cât va rămâne pe câmp.“

Previziunea recoltelor bogate a ajuns şi la urechile mai-marilor din domeniul bancar, care s-au grăbit să anticipeze că inflaţia se va reduce cu cel puţin unu la sută, dacă într-adevăr anul agricol va fi unul bun. Afirmaţia a venit din partea lui Valentin Lazea, economist-şef la Banca Naţională a României (BNR).

„Preţul alimentelor din România reprezintă 70 la sută din media Uniunii Europene. Preţurile sunt însă mai mari şi decât în alte ţări din regiune, precum Cehia, Slovacia sau Ungaria, unde acestea reprezintă aproximativ 50 la sută din media europeană“, a precizat Lazea.

Specialiştii BNR şi ai Institutului Naţional de Statistică au luat în calcul influenţa produselor alimentare, a căror pondere în România reprezintă 37,5 la sută din coşul de consum, cu mult peste media Uniunii Europene. Alţi factori luaţi în calcul sunt mărfurile nealimentare, cu o pondere de 44,7 procente, şi serviciile, cu 17,8%.

Pe de altă parte, în ultimul raport trimestrial asupra inflaţiei BNR şi-a revizuit în creştere prognoza pentru inflaţia de la sfârşitul acestui an, de la 5,9 la 6 la sută. Menţionăm că ţinta de inflaţie pentru acest an a fost de 3,8 la sută, plus sau minus un procent.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
683

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

545--feriti-va-de-samsari.html

Imprimati articolulFeriţi-vă de samsari!

În ultima perioadă se manifestă, tot mai insistent, o „grijă“ care-i preocupă pe unii beneficiari de produse agricole, comercianţi, depozitari, procesatori, faţă de preţul grâului. Din păcate, chiar voci care n-ar trebui să se pronunţe fac aprecieri asupra unei producţii cu pericol de a sufoca ţara.

LAPAR solicită tuturor agricultorilor să nu intre în panică şi să nu accepte preţuri derizorii la grâu şi la celelalte produse din această campanie. Toate preţurile practicate în România trebuie să fie în acord cu piaţa internaţională, cu principalele burse agricole internaţionale.

În mod normal, şi angrosiştii trebuie să aibă în vedere că, în final, practicile de distorsionare a pieţei agricole se pot întoarce împotriva lor ca un bumerang.

Un preţ necorespunzător la produsele agricole compromite programul de retehnologizare a agriculturii, susţinut de fondurile structurale, prin imposibilitatea susţinerii aportului propriu, şi îngreunează reluarea ciclului de producţie în această toamnă. LAPAR solicită, totodată, Ministerului Agriculturii să interzică unele aprecieri asupra producţiei, indiferent dacă acestea sunt făcute în campania electorală.

(V.S.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
769
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

Preţurile care ne stresează

Primim veşti proaste referitoare la hrana noastră cea de toate zilele. Un studiu al Organizaţiei pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică (OECD) şi al Organizaţiei pentru Alimente şi Agricultură (FAO) din cadrul ONU relevă că preţul alimentelor va rămâne ridicat în următorii zece ani. Raportul arată că, la nivel global, se vor cheltui aproximativ o mie de miliarde de dolari pentru importurile de alimente. Preţurile ridicate la alimente vor obliga locuitorii statelor cu economie stabilă să cheltuiască mai mult pentru mâncare cu aproximativ 26% faţă de 2007. În schimb, statele a căror economie este vulnerabilă la schimbările din mediul extern – cum este şi România – vor fi cele mai afectate, aici preţurile crescând cu peste 40%.

Orăşenii, prima ţintă

Aşadar, cele mai afectate vor fi tot ţările sărace. „Pentru persoanele sărace din mediul urban şi pentru principalele economii emergente importatoare de alimente impactul va fi puternic negativ, pentru că vor trebui să aloce o parte şi mai mare din veniturile modeste pentru cumpărarea de alimente“, se spune în raport.

Cum România importă peste 50 la sută din alimente, este limpede că singura şansă de a trece cu bine peste această perioadă critică este relansarea agriculturii noastre!

Conform raportului, între 2008 şi 2017 creşterea cererii de alimente va continua să menţină preţurile peste nivelul istoric, chiar dacă se vor situa sub valorile maxime din prezent. „În medie, în următorii zece ani preţurile nominale pentru cereale, orez şi seminţe uleioase sunt estimate a fi cu 35-65% mai mari decât media din ultimii zece ani. Preţurile în termeni reali vor fi cu 10-35% mai mari decât în decada anterioară“ – se arată în studiu.Bulversarea a început cu doi ani în urmă.

Raportul mai precizează că, numai în perioada 2005-2007, preţurile pentru multe dintre alimente s-au dublat şi continuă să crească în 2008. Fiecare scumpire de 10% a cerealelor, printre care şi orezul, a adăugat 4,5 miliarde dolari facturii pentru alimente în ţările care sunt importatoare nete de astfel de mărfuri.

Tendinţa de a semăna mai mult grâu, determinată de perspectivele de câştig rapid ale agricultorilor, va duce probabil la o recoltă-record pe 2008. Aceasta ar putea face ca preţurile la grâu să mai scadă în viitorul apropiat. Este greu de prevăzut evoluţia preţurilor la orez. Unii analişti estimează că acestea ar putea să scadă, în condiţiile în care guvernele sunt încurajate să renunţe la restricţii datorită recoltelor bogate. Această previziune optimistă nu prea are acoperire, mai ales în momentul de faţă.

Menţionăm că raportul va fi publicat integral pe 29 iunie.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
685

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

547--jucam-cum-ne-canta-europa.html

Jucăm cum ne cântă Europa

Comisia Europeană a prezentat recent statelor membre mai multe măsuri privind reforma Politicii Agricole Comune (PAC), care se vor adopta până în luna noiembrie, astfel încât, în decembrie 2008, să existe şi acordul Consiliului de Miniştri din cele 27 de state membre UE.

În acest scop, la Bucureşti a venit Russell Mildon, director în cadrul Direcţiei Generale pentru Agricultură a CE. Însă comentariile în faţa presei le-a făcut Mihail Dumitru, coordonator de programe în cadrul Direcţiei Generale pentru Agricultură a Comisiei Europene.

De la bun început, Mihail Dumitru a menţionat că măsurile propuse în cadrul reformei PAC vor intra gradual în vigoare după ianuarie 2009, pentru fiecare măsură în parte fiind propus un calendar, iar pentru altele, anumite perioade de tranziţie, până în 2013-2015. Tot coordonatorul de programe a precizat: „Adoptarea acestui pachet este prioritară pentru preşedinţia franceză, care va propune un calendar în acest sens.

În primul rând, vor exista discuţii între statele membre pe propunerile PAC ale CE, astfel încât, până la finele acestui an, pachetul privind reforma PAC să primească acordul Consiliului şi să intre în vigoare începând cu 1 ianuarie 2009“.

În timpul discuţiilor s-a spus că eliminarea treptată a cotelor de lapte, până în 2015, este una dintre propunerile CE în avantajul României, pentru că permite eliminarea administrării acestora şi birocraţiei din spatele lor.

Fonduri, doar pentru fermierii eligibili

Una dintre măsurile pe care Comisia Europeană vrea să le impună se referă la creşterea suprafeţei de teren din proprietatea fermierului, pentru a putea primi subvenţii de la UE. Înseamnă că micii proprietari de terenuri ori se asociază, ori nu vor mai primi niciun ban!

De asemenea, Bruxelles-ul vrea să renunţe la obligativitatea impusă proprietarilor, de a menţine 10% din suprafeţele agricole nelucrate. „Este o măsură depăşită“, în opinia lui Mariann Fischer Boel, comisarul european pentru Agricultură. Motivaţia CE susţine că subvenţiile trebuie să ajungă la fermierii eligibili, astfel încât costurile de administrare să nu depăşească nivelul subvenţiilor.

Prioritate dezvoltării rurale

Noile măsuri ale Comisiei Europene urmăresc reducerea subvenţiilor pentru fermele mari şi folosirea banilor economisiţi în proiecte pentru dezvoltare rurală.

„Măsurile propuse în pachetul privind dezvoltarea rurală vizează obţinerea de fonduri suplimentare din procesul de modulare. Acest lucru înseamnă transferul către dezvoltare rurală a sumelor primite de beneficiari la plăţi directe, în cadrul unui stat membru. România nu va fi afectată, deoarece nu va aplica modularea până în 2013. (...) Dacă România nu deţine fonduri suplimentare decât cele din Planul Naţional de Dezvoltare Rurală, nu va fi afectată de acest sistem de modulare, dar poate obţine modificări pe program dacă vrea să acorde o mai mare atenţie provocărilor existente, legate de schimbările climatice, bioenergie, deficitul resurselor de apă“, a afirmat Dumitru.

Menţionăm că, în conformitate cu noile prevederi, fermierii care primesc o subvenţie mai mare de 5.000 de euro, pe o anumită perioadă de referinţă, trebuie să aloce anumite procente către activităţile de dezvoltare rurală, astfel: 2% – fermele care primesc până la 99.999 de euro pe an; 11% – fermele care primesc între 100.000 şi 300.000 de euro pe an. Procentul maxim va ajunge la 17% în anul 2012.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
718

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

548--uniunea-europeana-in-date-si-cifre....

Uniunea Europeană, în date şi cifre

Instituţiile Uniunii Europene

Comisia Europeană, „gardianul tratatelor“

Comisia Europeană a fost creată în anul 1957, prin Tratatul de la Roma. Astăzi, Comisia Europeană are putere executivă conferită de Consiliul de Miniştri şi este independentă de statele membre. Are rolul de a propune legislaţia şi de a o implementa. Este „gardianul tratatelor“, deci acţionează pentru aplicarea şi respectarea acestora.

Comisia întocmeşte proiecte de legi pe care le supune apoi pentru adoptare Parlamentului şi Consiliului. Asigură aplicarea directivelor, regulamentelor şi deciziilor, se ocupă de execuţia bugetară şi de execuţia programelor adoptate de Parlament şi Consiliu.

Comisia operează după metoda „cabinet de guvernământ“, prin intermediul unui colegiu format din 27 de comisari. Prin urmare, în componenţa sa există câte un comisar din partea fiecărui stat membru.

România este reprezentată de Ludovic Orban, comisar european pentru multilingvism. Comisarii sunt obligaţi să reprezinte interesele Uniunii Europene ca un întreg, nicidecum interesele ţării de origine. Unul dintre cei 27 de comisari este ales preşedintele Comisiei (în prezent José Manuel Durão Barroso), la propunerea Consiliului European şi cu aprobarea Parlamentului European. Actuala Comisie Barroso a preluat preşedinţia la sfârşitul lui 2004, pentru un mandat de 5 ani.

Comisarul European pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală este, în prezent, Mariann Fischer Boel, din Danemarca. Ea răspunde de problemele rurale din spaţiul Uniunii Europene, dar şi de aplicarea Politicii Agricole Comune.

Fondurile gestionate reprezintă 44% din bugetul comunitar. În iunie 2006, doamna Mariann Fischer Boel a propus un plan pentru redresarea viticulturii. După părerea sa, implementarea programului său va menţine Europa printre principalii exportatori mondiali.

În viitor, comisarul Boel are în plan revizuirea bugetului 2008-2009 pentru agricultură, lucru cerut cu insistenţă de Anglia, dar în acelaşi timp intenţionează să simplifice reglementările Politicii Agricole Comune.

Făcând abstracţie de cei 27 de comisari, termenul de „Comisia Europeană“ poate fi legat de tot ceea ce înseamnă personal administrativ care deserveşte, de fapt, această instituţie – 25.000 de lucrători civili care sunt împărţiţi în departamente, numite Directorate Generale.

Sediul Comisiei Europene se află la Bruxelles, în clădirea Berlaymont. Limbile de lucru sunt engleza, franceza şi germana. Site-ul acestei instituţii este accesibil în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene, prin urmare şi în limba română.

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
661
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

549--agraria-tinde-spre-un-profil-transi...

AGRARIA tinde spre un profil transilvănean

După treisprezece ediţii încheiate cu succes, anul 2008 vine să confirme renumele de care se bucură Târgul Internaţional pentru Agricultură, Industrie Alimentară şi Ambalaje – AGRARIA în peisajul economic al României. Manifestarea de la Cluj-Napoca a reunit mai toate ramurile agriculturii şi industriei alimentare, predominante fiind echipamentele pentru zootehnie şi pentru industria laptelui.

De altfel zootehniei, sector foarte bine reprezentat în zona Transilvaniei, i-a fost dedicată şi cea mai mare parte a manifestărilor desfăşurate în paralel cu târgul.

• 9.000 de mp suprafaţa de expunere; • 300 de expozanţi; • 15.000 de vizitatori; • peste 9 ţări participante, dintre care Austria, Olanda, Germania, Ungaria, Franţa, Bulgaria, Danemarca, Italia, Spania.

Agrosez, director Dervis Mizrak:

„Fermierii încep să se doteze“

„Noi importăm din Grecia şi Turcia utilaje destinate în special sectorului zootehnic. Suntem pe piaţă cu aceste utilaje încă din 1997, dar ca Agrosez din 2004. Pentru noi a trecut cu bine şi anul acesta, iar cu ajutorul programelor de finaţare care au venit în sprijinul fermierilor am vândut aproape 25.000 aparate de muls vaci, capre şi oi, iar în ultimii doi ani am intrat şi cu utilaje agricole. Cele mai multe vânzări le-am avut în Maramureş, Cluj, Mureş, în general în zonele unde sunt fabrici de lapte, prin intermediul cărora am ajuns la fermieri. Astfel fermierii, ajutaţi şi de fabrici, şi de subvenţii, au început să se descurce, să se doteze, iar noi nu avem cum să nu fim mulţumiţi.“

Pignagnoli Impianti, manager Leliana Pârvulescu:

„Vizitatori – mai bine orientaţi“

„Suntem la a treia participare la AGRARIA şi reprezentăm Pignagnoli Impianti, o firmă italiană cu 30 ani de experienţă în construcţiile şi dotările zootehnice. Firma este prezentă în toată lumea şi ocupă locul 10 în Europa în ceea ce priveşte calitatea şi seriozitatea. În România, grajdul făcut de Pignagnoli la Tariverde (între Tulcea şi Constanţa) a câştigat anul acesta locul întâi pentru cea mai bună producţie de lapte dată de o vacă, cu o medie de 40 de litri/zi. Aşadar, în momentul în care face un grajd pentru vaci Pignagnoli are în vedere starea de bine a animalului şi dorinţa fermierului ca acel animal să dea o producţie cât mai mare. Ca noutate, la acest târg am adus un sistem de prindere a stâlpilor de fier din care se face construcţia grajdului, care înainte rezista până la 20 de ani, iar cu noul sistem până la 40 de ani. Târgul din anul acesta este mai eficient ca oportunitate, adică toţi cei care au venit ştiu exact ce caută şi ce vor să facă, spre deosebire de cei de anul trecut, care doreau mai mult să se informeze.“

Kraiburg, sales manager Franz Hüller:

„Bunăstarea vacilor, laitmotiv al târgului“

„În urmă cu trei ani ne-am îndreptat atenţia spre România, interesându-ne de condiţiile de aici pentru a ne dezvolta relaţiile de afaceri. De un an de zile, putem spune că am pătruns activ pe această piaţă. Gumiwerk Kraiburg Elastick Gmbh este o firmă germană care de aproape 40 de ani lucrează în domeniul tehnicii pardoselilor elastice pentru adăposturile de vaci şi este preocupată de crearea unor noi produse pentru întreţinerea animalelor. Pentru fermierii români, cei mici sau cei care acum îşi încep activitatea, necesitatea ca vacile să se deplaseze şi să se odihnească în adăposturi pe suprafeţe moi este insuficient cunoscută. În schimb, în marile ferme s-a înţeles deja că producţia de lapte depinde nu doar de hrană, ci şi cât de bine este întreţinut animalul. Avem printre clienţi câţiva fermieri mici, dar şi două proiecte mari, unul la TCE 3 Brazi în Piatra-Neamţ şi altul la ferma Spicom din Covasna. Sperăm ca oamenii de aici să fie vectori de transmitere a informaţiei către alţi fermieri.“

Weda, reprezentant Aurelian Florea:

„Un concept nou de furajare a suinelor“

„Weda este un producător de mare tradiţie din nordul Germaniei în tehnologia de exploatare a suinelor. Prin tehnologia pe care o produce şi o comercializează, în cei peste 70 de ani de existenţă Weda a reuşit să îşi creeze un renume pe plan mondial. În fiecare an avem ca preocupare dezvoltarea produselor deja consacrate, dar mai ales posibilitatea de a dezvolta produse sau concepte noi. Una dintre inovaţiile pentru care Weda a fost premiată la târgul de la Hanovra şi pe care o prezentăm şi aici la Cluj vizează furajarea lichidă, şi anume conducta prin care este transportat furajul lichid în toate halele şi în toate hrănitorile. Acest sistem este destul de puţin acceptat de specialiştii din România, care l-au mai întâlnit cu mulţi ani în urmă, la vremea în care avea o serie de carenţe. La ora actuală, sistemul permite multe posibilităţi fermierului şi animalului, producţii mai mari, eficienţă, control şi, cel mai important, reducerea costurilor de producţie. Weda este în România de mai mult timp la nivel de testare, dar acum, când am pătruns pe piaţă, avem realizări şi perspective frumoase.“

APH Group, manager Joop Aerts:

„Întrezărim afaceri bune“

„Grupul APH a intrat ca importator pe piaţa românească în urmă cu doi ani şi jumătate, dar filiala din România datează de anul trecut. Prin înfiinţarea acesteia s-a scurtat substanţial lanţul dintre fermieri şi partenerii din Olanda. Oferta noastră cuprinde toate tipurile de utilaje pentru cartof, ceapă şi rădăcinoase, gama de maşini pentru pregătit patul germinativ, semănat, plantat, întreţinere culturi şi până la recoltare, depozitare, procesare, cântărire, ambalare.

Târgul de la Cluj este un prilej bun pentru a testa piaţa, deoarece ştim că există în zonă şi culturi de cartof, ceapă şi morcov.“

Florian Chişe, Bihor, producător de palincă:

„Pălinca... în curând un vis?“

„Am fost invitat la acest târg de DADR Cluj şi mă bucur că ne-au ajutat şi ne sprijină să prezentăm produsele tradiţionale. Pălinca pe care o produc este obţinută tradiţional din fruct curat, printr-un meşteşug transmis din generaţie în generaţie. Noi avem o Asociaţie a Producătorilor de Palincă în Bihor care are 140 de membri. Împreună încercăm să menţinem această pălincă tradiţională, să facem în aşa fel încât ea să nu ajungă doar un vis sau o istorie pentru urmaşii noştri. Nu ştiu în ce măsură vom reuşi deoarece, de anul trecut, avem de furcă cu acciza care s-a pus şi la pălinca tradiţională. Acest bir ar putea face ca mâine, poimâine tot omul să-şi dea cazanul jos din pod şi să se pună pe făcut pălincă.“

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
1041

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

55--editorial-speranta-intr-un-an-agrico...

EDITORIAL

Speranţa într-un an agricol mai bun

Nu pot să evit gestul acelor politicieni care au forfecat din toate direcţiile noul Program agricol pe 2008, a cărui susţinere financiară este configurată prin cel mai ademenitor buget din ultimii 18 ani. Ce-i drept, „banii nu aduc fericirea“, dar fără ei agricultura este „moartă“.

În fapt, într-o economie de piaţă reală, ţăranul nici nu ar fi avut nevoie de „pomana“ lui Remeş, concretizată în toamnă într-un sprijin financiar substanţial, dublată de un Buget agricol pe 2008, care ţine doar de imaginaţia economiştilor foarte optimişti.

Adevărul este că, la capătul unui an agricol dezastruos, ţăranii au însămânţat în toamnă 2,6 milioane de hectare, din care circa 1,9 milioane le reprezintă grâul. Adică cultura care la români reprezintă fundamentul siguranţei alimentare.

Semnele noului an agricol par bune, dar nu avem cutezanţa să mizăm că ele vor aduce ţăranilor răsplata muncii lor. Motivele sunt de ordin obiectiv, dar mai ales subiectiv.

Dacă şi în 2008 politicienii, fie ei de stânga, de centru sau de dreapta, se vor amesteca agresiv în problemele de fond ale gestionării agriculturii, ignorând opiniile specialiştilor şi fermierilor de rând, sprijinul financiar bugetar şi ampla susţinere europeană se vor solda cu rezultate ce ne vor îndepărta şi mai mult de Europa Unită.

Specialiştii pe care îi avem, situaţi din punct de vedere profesional în elita celor de rang european, trebuie puşi în drepturile lor. Ei şi ţăranii de rând trebuie ascultaţi şi luaţi în seamă, dacă dorim progres real şi de durată, dacă dorim să ne înscriem în competiţia dură pentru un loc onorabil pe piaţa europeană.

Se pare că Dumnezeu şi-a întors faţa spre ţăranii români, revărsând asupra lor, în acest început de an agricol, mana cerească care ar putea să le insufle şansa prosperităţii. Atât cât este ea posibilă în condiţiile unei agriculturi fărâmiţate şi dezorganizate. Pământul a acumulat în toamnă apă cât să-i ajungă până la sfârşitul primăverii.

În majoritatea zonelor, culturile sunt acoperite de un strat de zăpadă care le asigură o minimă protecţie în faţa gerurilor care vor veni.

Pulsul efervescent va creşte în săptămânile următoare, când ţăranii vor intra în posesia subvenţiilor europene ce li se cuvin pentru cultivarea suprafeţelor ce fac obiectul plăţilor directe la hectar.

Acest sprijin va fi urmat de alte susţineri bugetare şi europene, oferite în 2008 fermierilor şi ţăranilor de rând care practică agricultură de tip comercial.

Aceasta ar fi, cum se spune, partea plină a paharului. Cealaltă parte este, însă, mult mai mare şi foarte greu de suplinit.

Sfidarea opiniilor specialiştilor la vremea respectivă şi prevalarea obsesiilor şi intereselor politicianiste au avut ca rezultat o fărâmiţare a exploataţiilor agricole, care în multe zone fac aproape imposibilă aplicarea regulilor agrotehnice elementare.

Ar fi absurd să credem că în 2008 vom asista la înlăturarea acestei anomalii. Dar odată şi odată, acţiunea de concentrare a exploataţiilor agricole trebuie începută. Nu neapărat în forma în care se regăsesc acestea în ţările Uniunii Europene, şi nici măcar în gândirea reformatorilor liberali din primii trei ani de gestionare a agriculturii.

Readucerea pământului cel puţin la starea de productivitate de altădată, este o altă mare problemă. Oficialităţile acceptă că dimensiunea abandonului funciar cuprinde în jur de 2 milioane de hectare. În realitate el se întinde pe 30-40% din suprafaţa arabilă, dacă avem în vedere că alte 3 milioane de hectare sunt cultivate doar pentru a încasa subvenţiile bugetare şi europene. Problema nu poate fi rezolvată prin măsuri administrative. Calea ce trebuie aleasă este una economică.

Ceea ce le este imposibil specialiştilor este organizarea pieţei agricole. O eventuală abundenţă agricolă în 2008 ar echivala cu un faliment în masă a micilor producători. Aşa cum s-a întâmplat în 2004, socotit cel mai bun an agricol de la Revoluţie încoace.

Domnilor guvernanţi! Nu vă fie frică să apelaţi la mecanismele economice prin care să-i scoateţi de pe piaţă pe cei care batjocoresc truda ţăranului. Fiţi liniştiţi, la UE nu se va găsi nici un comisar care să vă ameninţe cu o nouă clauză de salvgardare pentru această măsură!

Dacă ar fi să tragem o concluzie, atunci putem spune că se întrezăreşte un an agricol bun, iar dacă vor fi luate şi măsurile pentru preîntâmpinarea efectelor unei posibile secete în vară, atunci totul va fi OK!

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
2008
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

550--imposibila-renaturare.html

Imposibila renaturare

Într-o disertaţie susţinută la Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, ing. Lucian Buzdugan, director general în cadrul TCE Trei Brazi SRL, şi-a expus, prin argumente agrotehnice şi economice, punctul de vedere asupra mult discutatei probleme a renaturării Luncii Dunării.

Concret, domnia sa s-a axat pe „Incintele îndiguite ale Dunării, rolul lor în siguranţa alimentară a României, cu trimitere către Insula Mare a Brăilei, un model de coabitare între o agricultură modernă şi un mediu sănătos.“ Redăm în sinteză argumentele esenţiale ale pledoariei sale pentru îmbunătăţirea actualului sistem de exploatare a acestui perimetru funciar cu o fertilitate de excepţie. Un model şi pentru alte perimetre.

Îndiguirea şi efectele ei

Circa 430.000 ha sunt îndiguite de-a lungul Dunării ca o salbă pe malul românesc, zone pentru care s-au făcut, în timp, investiţii deosebit de mari. Dintre cele 430.000 ha, Insula Mare a Brăilei reprezintă 72.000 ha îndiguite. Scopul realizării lor a fost acela de a reda agriculturii o serie de terenuri neproductive, aflate sub efectul apelor şi al inundaţiilor şi transformarea acestora în terenuri productive.

Este de precizat că această investiţie imensă a asigurat o regularizare mai bună a cursului Dunării, dar mai ales o creştere a gradului de siguranţă a celor care locuiau de-a lungul fluviului. Ca să nu vorbim de efectul agrotehnic.

Incintele îndiguite reprezintă zonele unde costurile cu apa de irigat sunt cele mai reduse din ţară, având în vedere că ele sunt la nivelul apei Dunării şi nu este nevoie de nicio treaptă de pompare. Iată câteva mari avantaje pe care le valorifică nu numai România, ci şi toate ţările care sunt de-a lungul Dunării.

Au apărut, mai nou, o serie de idei promovate de activiştii pe mediu, care susţin că, de-a lungul fluviului, ar trebui să realizăm o renaturare pe care s-o înfăptuim în mod brutal prin distrugerea digurilor şi reinundarea acestora. Înainte de a vedea dacă acest lucru are vreo eficienţă, ar trebui să ne punem întrebarea: de ce nicio altă ţară care are astfel de amenajări, cum sunt Austria, Ungaria, Serbia, nu ia în discuţie acest aspect? Adevărul este că la noi există interese, în mod deosebit economice, în spatele cărora sunt sigur interese politice, ca România să depindă în continuare de producţiile agricole care se fac în vestul Europei şi noi să devenim tributari importurilor de produse alimentare.

Date ce îndeamnă la reflecţie

Am făcut un calcul, ţinând cont că în Insula Mare a Brăilei noi exploatăm 55.000 ha, din care rezultă că, dacă toate incintele ar fi cultivate cu grâu şi s-ar obţine o producţie medie de numai 3.000 kg, perimetrul agricol al Luncii Dunării ar putea produce un milion şi jumătate de tone de grâu. Dacă s-ar obţine 6.000 kg la ha, producţie pe care de altfel noi o realizăm curent în IMB, am putea obţine aproximativ trei milioane de tone, exact necesarul de grâu al României.

În cazul soiei am putea realiza 1.750.000 de tone, având un milion disponibil pentru export. Sigur o să spuneţi că nu putem cultiva numai o singură cultură. Dacă am face un asolament în Insula Mare a Brăilei cu cele trei culturi: grâu, porumb şi soia, am putea realiza 1.000.000 tone de grâu, 580.000 tone de soia, exact proteina de care noi avem nevoie, şi 1.300.000 tone de porumb, adică cât le-ar fi de ajuns complexelor care achiziţionează porumb pentru animale.

Acesta ar fi primul argument pe care îl supun atenţiei celor care spun că ar trebui să rupem digurile şi să inundăm Lunca. Ar fi o greşeală extraordinară. O astfel de propunere o pot face doar nişte oameni care doresc pur şi simplu răul acestei ţări.

Dacă e să mă raportez la Insula Mare a Brăilei, nu neg că au fost şi greşeli. Probabil că s-a făcut un exces când s-a decis transformarea ei aproape în totalitate în teren arabil. Dar de aici şi până la ideea spargerii digurilor şi transformarea Insulei într-un lac este o utopie. Aici sunt săpate deja canale de desecare, s-au făcut nivelări. Aş vrea să subliniez că înainte apa nu ocupa întreaga suprafaţă, aceasta reprezentând doar 15,7%. Dacă prin absurd am reveni la ceea ce a fost, cu restul ce am face? Stufăriş? Terenuri neproductive?

Investiţii de 50 milioane dolari în echipament

Dacă România ar realiza producţiile medii ale Insulei din ultimii ani, în mod sigur ar avea un excedent la export de peste 30-40 milioane tone de produse. Pentru asta am investit în IMB peste 50 milioane de dolari numai în echipament, fără celelalte investiţii. Avem un program de a mai investi 46 milioane de euro numai în sistemul de irigaţii, precum şi 10 milioane de euro în sistemul de depozitare a producţiei.

Coabitare – soluţia normală

Grija faţă de aer, sol şi apă este o constantă a activităţii noastre. Iată câteva acţiuni care arată preocuparea noastră faţă de sol. Subsolăm şi decompactăm peste 30% din suprafaţă în fiecare an. Suntem dotaţi în acest fel şi avem rezultate foarte bune. Toate resturile vegetale le tocăm şi le băgăm sub brazdă, restituind solului o parte din materia organică consumată de plante.

O altă acţiune majoră este prevenirea sărăturării solului. De asemenea, urmărim reducerea consumului de pesticide, adică nu intoxicăm solul cu foarte multe substanţe chimice. Am optat cu încredere spre cultivarea plantelor modificate genetic, rezistente la erbicide. În loc să dăm, de exemplu, 25 kg la erbicid, cât aplicăm la soia, folosim doar 4 kg de erbicid inofensiv pentru a nu polua solul.

Totodată, folosim adjuvanţi care măresc suprafaţa de contact a pesticidului respectiv cu suprafaţa foliară, adică practic acoperim întreaga suprafaţă cu pesticidul respectiv şi, în cazul acesta, nu ne mai trebuie doze maxime, ci mergem la nivelurile minime, doză recomandată pentru un anume tratament. De asemenea, folosim utilaje performante. Am eliminat elicopterele şi ne-am cumpărat maşini cu care intrăm în orice condiţii de sol deasupra nivelului plantelor.

Prin punerea în valoare a potenţialului lor de producţie agricolă, incintele îndiguite ale Dunării pot da noi valenţe siguranţei alimentare a României. În incintele îndiguite se poate aplica o agricultură modernă, prietenoasă cu mediul, care prin măsuri specifice să se integreze cu succes în biodiversitatea zonei.

Ocrotirea faunei

Unii aşa-zişi ecologişti ne acuză: „Domnilor, unde intraţi voi dispar albinele, dispar păsările, vânatul!“ Nedreptate strigătoare la cer. Cu cheltuieli ridicate, prin utilizarea de insecticide tolerante, noi asigurăm protejarea microfaunei, respectiv a albinelor, insectelor, a tuturor vieţuitoarelor ce ajută la perpetuarea şi sănătatea omenirii. La noi vin 10.000 famili de albine în fiecare an. De exemplu, la rapiţă şi floarea-soarelui n-a murit nicio albină, cu toate tratamentele pe care le facem.

De ce? Pentru că avem substanţe tolerante faţă de albine. Aş mai adăuga că animalelor sălbatice, care sunt într-un număr impresionant, li se asigură condiţii bune de înmulţire şi creştere. Canalele de irigaţii şi desecări sunt adevărate zone de refugiu, unde acestea se retrag pentru iernat şi pentru înmulţit.

De asemenea, IMB-ul a devenit în ultimii ani, datorită gradului sporit de acoperire cu plante în perioada toamnă-primăvară, cel mai important loc de odihnă şi furajare din sud-estul Europei pentru milioane de păsări migratoare. Dacă înainte de a veni noi în Insulă păsările migratoare veneau două săptămâni, maximum o lună, şi plecau mai departe, anul acesta au venit în luna decembrie şi au plecat la începutul lunii aprilie.

Strategia noastră de coabitare între o agricultură modernă şi mediul înconjurător are în vedere împădurirea zonelor umede, cu precădere a celor adiacente digului, cât şi a grindurilor nisipoase în suprafaţă de 3.500

hectare. Totodată, propunem realizarea de perdele de protecţie pe aproximativ 500 de hectare.

Iată că pe aproape 10% din suprafaţa Insulei putem readuce vegetaţia forestieră care să ajute mediul, aşa cum se spune că a fost înainte. De asemenea, vom înlocui îngrăşămintele chimice cu îngrăşăminte organice, provenite din culturi verzi, la 30% din suprafaţă.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
946
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

551--acasa-la-creatorii-spicului-de-grau...

Acasă la creatorii spicului de grâu > REVISTA LUMEA SATULUI

Acasă la creatorii spicului de grâu

„Găzduirea“ noastră de o zi la Institutul Naţional de Cercetare şi Dezvoltare Agricolă Fundulea a avut loc cu prilejul marii sărbători a „Zilei grâului şi orzului“ care în fiecare an precede declanşarea campaniei de seceriş. Au fost invitaţi la Fundulea mulţi oaspeţi de rang mai înalt sau mai mic, dar sarea şi piperul au fost constituite de întâlnirea cu elita ştiinţei agricole, reprezentată de cei pe care noi îi numim „creatorii spicului de grâu“. Ei sunt deopotrivă savanţii ultimei jumătăţi de secol, dar şi puţinii tineri ce bat la porţile afirmării. Cu o îndârjire fără egal, aceştia au avut puterea să apere integritatea şi puritatea germoplasmei din care s-au plămădit actualele soiuri de grâu şi orz care „populează“ peste 80% din grânarul României.

Remarcabil este faptul că această dominaţie autohtonă are loc în condiţiile în care agricultura României a fost supusă în ultimii 18 ani unei presiuni fantastice exercitate de cele mai titrate companii transnaţionale care au adus în ţară soiuri socotite de ultimă generaţie. Au fost destui fermieri care au căzut pradă mirajului occidental, dar, spre cinstea lor, tot ei au fost primii care au zis „stop“.

Altfel spus, şi-au pus „cenuşa în cap“ şi au revenit cu picioarele pe grânarul ţării, optând aproape în totalitate pentru soiurile româneşti de grâu. Soiuri care, şi la bine şi la rău, asigură pâinea ţării. Cu o condiţie: să fie cultivate potrivit unor reguli agrotehnice cât de cât acceptabile.

Doi mari agronomi a căror operă de excepţie am admirat-o zilele trecute pe întinsul câmpiilor pe care le exploatează, Lucian Buzdugan şi Ştefan Poienaru, ne mărturiseau cu mândrie „naţională“ că recoltele fără egal pe care le estimează în această vară sunt date de cele mai valoroase soiuri, aparţinând cercetătorilor români, în special celor de la Fundulea.

Cine sunt aceştia şi care este valoarea ştiinţifică a creaţiei lor ? De teama de a nu greşi, nu vom face nominalizări. Ne vom referi doar la ceea ce ne-a fost dat să vedem în faţa ochilor pe câmpurile experimentale de la Fundulea. Vă mărturisim că spectacolul belşugului agricol 2008 de la Fundulea este unul fascinant.

Aşezate într-o anume gândire ştiinţifică, cele câteva sute de soiuri care fac obiectul de studiu al cercetătorilor de aici se prezintă într-o stare de producţie care pune în evidenţă valoarea creatorilor de aici.

Unii spun că ar fi vorba despre o răsplată divină a celor care într-o marginalizare fără asemănare în Europa au avut puterea de a păstra şi pune în valoare zestrea ştiinţifică acumulată aici de-a lungul deceniilor. Ar fi de pus şi întrebarea: de ce răsplată se bucură elita ştiinţifică de la Fundulea şi nu numai de aici?

Dacă la Cotroceni ordinele şi decoraţiile naţionale sunt orientate adesea spre valori periferice, nu acelaşi lucru ar trebui să se întâmple la nivel guvernamental. Adică la nivelul puterii executive, care are obligaţia de a stabili cu adevărat ordinea valorilor ştiinţifice şi manageriale din sectoarele productive ale economiei.

Numai că la întâlnirea oamenilor de ştiinţă de la Fundulea această putere a fost reprezentată de o singură persoană, aflată cum s-ar spune în eşalonul doi al ierarhiei Ministerului Agriculturii - Nicolae Hristea, director pe probleme de cercetare. Trebuie precizat totuşi că domnul Hristea îşi depăşeşte în realitate nivelul ierarhic din schema ministerului, domnia sa fiind la ora actuală cea mai respectată şi agreată personalitate în rândul mediului academic agricol.

Revenind la obiectul documentării noastre, să vedem ce-i este dat omului de rând să vadă în câmpurile de cercetare şi experimentare de la Fundulea. Fiind vorba despre o manifestare cu caracter promoţional şi festiv, reporterii s-au văzut obligaţi să-şi modifice intenţia unei documentaţii ştiinţifice de fond, optând pentru varianta unui reportaj ce reliefează mai ales elemente cu valoare de simbol.

Să începem deci cu prezentarea:

Soiurile de grâu care au făcut istorie

Ele sunt apreciate a fi trei, dar doar două mai au valoare practică: este vorba despre soiurile Flamura, înregistrat în 1989, şi cu deosebire Dropia, omologat în 1993. Aceste două soiuri continuă să deţină aproximativ 40% din suprafaţa cultivată cu grâu în România, iar specialiştii din producţie susţin că vor avea parte de o viaţă lungă. Motivaţia ţine atât de nivelul randamentului şi calitatea de panificaţie, cât mai ales de adaptabilitatea lor la condiţiile specifice de sol şi climă.

Începând mai ales cu anul 1994, cercetătorii de la Fundulea aveau să se orienteze spre soiuri mai productive, omologând în numai doi ani trei dintre soiurile de bază cultivate în România: Faur, Gruia şi Glosa.

Soiurile viitorului

Deocamdată, acestea sunt prezente în câmpurile de cercetare de la Fundulea ca linii de perspectivă cu cea mai mare şansă de extindere. Creatorii lor susţin că ele reprezintă rezultatul unei noi gândiri în zonarea soiurilor, cu deosebire a celor cultivate în zonele secetoase ale României. Este vorba despre liniile Litera, Liman, Izvor şi Loial.

Câmpurile ecologiştilor

Ele sunt reprezentate prin toate soiurile care se cultivă în România şi se prezintă într-o bogăţie şi frumuseţe că mai nu-ţi vine să crezi că de la rădăcina plantelor lipsesc chimicalele.

Două culturi rare

Grâului spelta, adică un fel de strămoş al grâului comun, i se întrezăreşte o mare şansă. Conţinutul în proteină este cu 30% mai mare, el având pe deasupra unele calităţi medicamentoase de excepţie. Spelta a început să se cultive în Transilvania şi se încearcă acum extinderea lui în sudul ţării.

Secara perenă. După cum se vede este înaltă şi plăcută privirii. Are o durată de viaţă de 4-5 ani, fiind bogată în proteină şi gluten.

Iosif POP, Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
1080

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

552--satmarenii-aspira-la-suprematia-vin...

Sătmărenii aspiră la supremaţia vinurilor ardeleneşti

Onoarea organizării celei de a IX-a ediţii a concursului regional de vinuri „Viile Ardealului“ a revenit anul acesta judeţului Satu Mare prin Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă, în colaborare cu Asociaţia Agricultorilor Maghiari din România şi cu sprijinul financiar considerabil al Consiliului Judeţean Satu Mare.

Concursul s-a desfăşurat la Complexul turistic Mujdeni din apropierea comunei Oraşu Nou. Au fost înscrise în concurs 86 probe de vinuri, din care 75 probe de vinuri albe şi 11 probe de vinuri roşii.

Concursul a fost onorat de prezenţa a cinci judeţe, astfel: Satu Mare cu 40 de probe, Alba cu 21 probe (podgoria Târnave), Bihor cu 17 probe, Sălaj cu 4 probe şi Arad (podgoria Miniş) cu 4 probe. Ca arii de provenienţă a vinurilor sătmărene au fost menţionate arealele Beltiug, Carei, Oraşu Nou. Soiurile de struguri pentru vinuri albe au fost: Fetească Albă, Fetească Regală, Muscat Ottonel, Traminer, Bianca, Bakator, Riesling Italian, iar pentru vinuri roşii soiurile: Burgund Mare, Pinot Noire, Merlot şi Cabernet Sauvignon.

Jurizarea prin degustare şi clasificare a probelor înscrise a fost asigurată de o comisie formată din degustători autorizaţi: prof. dr. Csavossy György – senior din Aiud, dr. Dorin POPA, din Oradea, Csavossy György – junior, din Oradea, Papp Peter – din Aiud, Valter Szikler din Miniş Arad, precum şi sătmărenii: Umhauser Valeria, Serli Csilla şi Bencze Zoltan.

La încheierea concursului, un număr de 15 probe au obţinut medalii de AUR, din care „MARELE AUR“ a fost acordat unei probe de vin provenit din Pivniţa experimentală Ciumbrud. Din celelalte 14 probe medaliate cu aur, 4 au revenit sătmărenilor.

Au fost decernate 27 medalii de argint, din care 15 au revenit sătmărenilor şi tot 27 medalii de bronz, din care 10 au revenit podgorenilor sătmăreni. Conform tradiţiei, OJCA a premiat pe cel mai bun viticultor sătmărean, în persoana lui Bartos István şi pe cel mai tânăr podgorean sătmărean în persoana lui Szakács Béla. Premiul în valoare de 500 lei pentru cel mai bun vin sătmărean a fost acordat lui Benze Zoltan din Carei.

La reuşita concursului şi-au adus aportul specialiştii OJCA: directorul executiv dr.ec. Scholtz Béla alături de colegii: ing. Fodor Ştefan, ing. Fernea Liviu, ing. Balogh Pavel, secretariatul tehnic al concursului fiind asigurat de către ing. Ovidiu Petran şi ing. Ioan Costin.

Ovidiu PETRAN, OJCA Satu Mare, Consilier relaţia cu media

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
839

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Fermele agricole sunt o raritate

• Dialog cu ec. Monica Măntoiu, director executiv al DADR

C.B.: Cum arată acum câmpia buzoiană?

MM: Este mai mult decât promiţătoare. Avem 68.000 ha cultivate cu grâu, 14.000 ha cu rapiţă, 3.000 ha cu orz şi orzoaică. Alături de acestea avem însă şi multe terenuri nearate.

C.B.: Am văzut câmpuri rămase aşa din vară şi din toamnă. Sute de parcele şi parceluţe pline de buruieni şi resturi vegetale. Unele cred că sunt aşa din 2006...

M.M.: Sigur, poate mai mult ca în alte părţi, agricultura judeţului este fărâmiţată excesiv. Sunt peste 100.000 de gospodării ţărăneşti care deţin, în medie,
1-3 ha. Aceasta pentru că cei mai mulţi gospodari sunt reticenţi la orice formă de asociere.

C.B.: Ce fac atunci direcţia agricolă şi specialiştii dumneavoastră din sate pentru a-i încuraja să se organizeze în grupuri de producători, în ferme mari sau în asociaţii agricole?

M.M.: Aici avem o mare problemă. Prin apariţia unor noi organisme în domeniu, aşa cum este APIA, am cam rămas fără oameni în teren. În structura DADR avem 30 de agronomi pentru 84 de comune, la care se mai adaugă 10 specialişti de la consultanţa agricolă.

Ştim că trebuie făcut ceva, pentru că aşa nu se mai poate continua. Toate speranţele nostre rămân la viitoarele Camere Agricole. Altfel, organizarea de ferme agricole mari, puternice, în toate domeniile, rămâne un vis. Speranţele vin din partea străinilor.

C.B.: Câte ferme au fost constituite în ultimii ani?

M.M.: Puţine. Nu vă pot spune câte. Un oarecare semn încurajator ar fi că au început să apară ferme agricole, de câmp mai ales, cu participarea unor italieni şi, mai de curând, greci. Dintre cele existente sunt puţine care deţin peste 100-200 sau 500 ha.

Se disting cele 3-4 ferme mari din comuna Padina, care au câte 1.000 ha de teren. Nu prea avem asemenea ferme cu profil zootehnic, legumicol, piscicol.

Regretabil este că, în locul fostelor IAS, nu s-a organizat nicio fermă agricolă viabilă. Sigur, avem câteva sute de asociaţii şi societăţi agricole, dar acestea au probleme cu organizarea şi dotarea tehnică. Ar trebui să fi susţinut mai mult organizarea grupurilor de producători. Avem doar patru astfel de grupuri în tot judeţul, care îşi doresc să funcţioneze ca societăţi comerciale, dar au probleme cu dotarea tehnică şi câte altele.

C.B.: Ce face DADR Buzău pentru a-i sprijini pe fermieri în dotarea tehnică?

M.M.: Atât fermele mari, cât şi cele mai mici au o dotare precară – tractoare şi combine vechi. În ultimii ani acestea, cu sprijin de la stat, au achiziţionat doar 350 de combine şi alte utilaje noi. Din păcate, din 2008 sistemul de subvenţionare cu 50% din preţ a utilajelor s-a încheiat.

Alte sisteme, deocamdată, nu mai sunt. Desigur, prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală sunt preconizate o serie de măsuri de sprijin pentru modernizarea exploataţiilor agricole.

C.B.: Ştim că UE acordă sprijin financiar direct doar acelor fermieri care fac dovada pregătirii lor tehnice de specialitate...

M.M.: Pentru pregătirea profesională a fermierilor s-a făcut câte ceva, dar nesemnificativ. Şi aceasta ca urmare a lipsei specialiştilor agricoli în domeniu. Speranţele pentru pregătirea profesională a fermierilor rămân tot de la viitoarele Camere Agricole. Până atunci, nădăjduim să avem tot mai multe ferme competitive...

- 250.000 ha – suprafaţă arabilă.
- 100.000 ha – cereale de toamnă.
- 84 de comune; 40 de ingineri agronomi.
- 100.000 – gospodării săteşti.

Cristea Bocioacă

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
888

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

554--insula-mare-a-brailei.html

Insula Mare a Brăilei

„Oază“ într-o agricultură de subzistenţă

Cunosc Insula Mare a Brăilei încă de la naşterea ei, din 1965. Personal consider că este o exploataţie agricolă de referinţă mondială. Cele 60.000 hectare de teren arabil sunt recunoscute de agricultori ca un pământ al făgăduinţei divine.

În luna mai 2008 am avut privilegiul ca, împreună cu sute de specialişti agricoli şi autorităţile locale din Brăila şi alte judeţe, să particip la Simpozionul „Tehnologii moderne pentru protecţia culturilor aplicate în Insula Mare a Brăilei“ – cea mai mare exploataţie agricolă din Uniunea Europeană.

Eveniment de marcă pentru agricultura românească, organizat de companiile Du Pont România şi SC TCE 3 Brazi SRL – Punct de lucru Brăila, seminarul a evidenţiat factorii prin care se poate pune în valoare o parte din avuţia naţională a României: muncă asiduă, perseverenţă, tenacitate, profesionalism şi spirit de echipă.

Oameni cu care ne mândrim

Aceste calităţi remarcabile ale colectivului de oameni deosebiţi ai SC TCE 3 Brazi, echipa condusă cu înţelepciune de ing. Culiţă Tărâţă - preşedinte şi ing. Lucian Buzdugan - director general, precum şi eforturile financiare şi umane extraordinare au făcut din Insula Mare a Brăilei o exploataţie agricolă de nivel mondial. Din păcate, ea e o simplă „oază“ într-o agricultură de subzistenţă.

Nu reuşesc să îmi înving un gust amar: după aproape 20 de ani de reforme, agricultura românească este încă un sector ignorat de conducătorii acestei ţări. Este regretabil că de la această manifestare de elită a agriculturii româneşti au lipsit chiar reprezentanţi ai factorilor de decizie din organele centrale de resort. Îmi permit să fac această afirmaţie după cei peste 45 de ani de activitate în agricultura României.

Un avertisment ignorat

Cu regret şi amărăciune îmi amintesc că în anul 1998 am încercat să atrag atenţia celor care conduceau la cel mai înalt nivel această ramură de bază a economiei naţionale asupra erorilor pe care le comit, dar nu am primit decât reproşuri.

Nu am reuşit decât să public în presa internaţională un articol intitulat „Desfiinţarea Întreprinderilor Agricole de Stat – o măsură iresponsabilă“. Concluzia era una singură: România, dintr-o ţară exportatoare de produse agricole, va deveni importatoare, ceea ce s-a şi întâmplat în următorii ani. În folosul cui?

În loc de concluzii

Trebuie să subliniez că nu avem în prezent o strategie viabilă pe termen mediu şi lung, în concordanţă cu orientările agroalimentare şi energetice globale.

Problemele ce ţin de organizarea teritoriului agricol, asocierea producătorilor agricoli, de existenţa unei legislaţii adecvate de finanţare şi creditare în agricultură sunt de importanţă naţională, dar nerezolvate şi fără o perspectivă viabilă.

Aşa cum subliniam, SC TCE 3 Brazi este societatea care în ultimii ani a investit însemnate mijloace financiare şi umane, dovedind că şi în condiţii climatice nefavorabile se pot realiza producţii performante, la nivelul celor mai puternice exploataţii agricole din lume.

Am ţinut să-mi exprim această opinie, considerând că este absolut necesar ca rezultatele obţinute prin muncă, profesionalism şi corectitudine să fie cunoscute în toată ţara şi peste hotare. Ţin să precizez că opiniile prezentate aparţin exclusiv autorului şi sunt exprimate în nume personal.

Dipl. ing. Costel Eremia, fost ministru secretar de stat, şeful departamentului Agriculturii de Stat

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
2080

□

Comentarii

□

□

1. funieru mihai -- (25-May-2010)o agricultura durabila si performanta cum este cea din insula mare a Brailei poate sa primeasca o serie de ingineri agronomi abia iesiti de pe bancile scolii dornici sa invete de la cei ce ii considera niste adevarati specialisti? Cu stima si respect tanar inginer dornic de treaba Funieru Mihai.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

555--oameni-de-suflet-si-cai-de-rase.htm...

Oameni de suflet şi cai de rasă > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms

Submit search form

Web

arhiva.lumeasatului.ro

Home

Despre noi

Abonamente

Video

Articole

Oferte

Anunturi

Newsletter

Agro Business

Contact

Arhiva

Imprimati articolulOameni de suflet şi cai de rasă

Dintre toate vieţuitoarele domestice, calul e cel mai apropiat de om. Păcat că omul l-a dirijat uneori şi în conflicte războinice, în care ambele specii au avut de suferit şi, chiar dacă au fost victorii, au existat şi victime.

În ţara noastră, calul a fost introdus la începutul epocii bronzului (2900-1200 î.e.n.) de către triburile de păstori. Dacii utilizau intens acest animal atât în timp de pace, cât şi în război.

În Evul Mediu valoarea calului a fost foarte importantă în menţinerea şi păstrarea fiinţei naţionale contra imperiilor străine şi, mai ales, împotriva celui otoman.

După Pacea de la Adrianopol, perspectiva calului a luat un avânt deosebit, deoarece am avut o bază de prestigiu a cailor din rasele locale care a fost utilizaţi şi ceruţi de diferite imperii: Otoman, Austro-Ungar, Rusia, fiind vorba de caii moldoveneşti. Vestite herghelii din Europa, cum sunt cele din Mezöheghes, Trankhenen, Fridericksburg, au folosit la reproducţie caii moldoveneşti.

Primele herghelii

După anul 1870, în România apar primele herghelii specializate pentru producerea cailor de rasă, majoritatea în proprietatea armatei, dar şi private. Apar herghelii de renume la Cislău, Rădăuţi, Lucina, Jegălia. În această perioadă se pun bazele creşterii şi pregătirii sistematice a cailor de rasă. Cu mult timp înainte funcţionau în Transilvania herghelii organizate pe vremea Imperiului Austro-Ungar.

Între anii 1920-1927 se înfiinţează hergheliile de stat la Sâmbăta de Jos, Bonţida, Parta, Ruseţu, Mangalia şi se reorganizează depozitele de armăsari. La nivelul anului 1930, hergheliile deţineau un efectiv de peste 1.200 capete cu armăsari, iepe mame, tineret mascul şi femel.

Apar herghelii particulare: Marghiloman, Negropontes, Moruzzi, Schlesinger, care aduc reproducători din Occident şi de la care statul cumpără reproducători pentru herghelii proprii.

Toma BĂNICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:

815

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

556--parazitozele-suinelor-un-risc-pentr...

Parazitozele suinelor - un risc pentru sănătatea omului (XI)

b) Cisticercoza seroaselor la suine

Cisticercozele sunt boli parazitare produse de stadiile larvare ale cestodelor din familia Taenide care se dezvoltă în musculatură, pe seroase şi în diverse organe.

Cisticercoza seroaselor la suine este o parazitoză produsă de Cysticercus tenuicollis, forma larvară a Taeniei hydatigena care, ca adult, parazitează în intestinul canidelor. Larva parazitului se prezintă ca o veziculă de mărimea unui ou de găină care are o prelungire sub forma unui pedicul cu care se fixează pe diferite seroase şi ficat. Vezicula conţine un lichid clar, transparent în care se observă scolexul (viitoarea tenie) ca o pată albă, ovală, aderentă la peretele fin al acesteia.

Deşi importanţa acestei parazitoze este mai mică în comparaţie cu cisticercozele musculare în care omul este implicat direct ca gazdă definitivă, totuşi sub aspectul igienei şi al alimentaţiei animalelor, cât şi a omului, este demnă de luat în seamă. Boala are risc ridicat în sistemul tradiţional gospodăresc, unde nu se cunoaşte sursa de contaminare şi se administrează în hrana câinilor, organe parazitate, crude.

Carnivorele se infestează prin consumarea organelor şi seroaselor de porc conţinând aceste vezicule, în stare crudă. Din vezicule se dezvoltă în gazda definitivă tenia adultă şi astfel se închide ciclul vital al parazitului.

Semnele clinice ale acestei parazitoze nu sunt semnificative şi de aceea diagnosticul este pus numai după sacrificarea animalului.

Din acest motiv nici tratamentul nu s-a pus la punct, fiind foarte importante măsurile de profilaxie ale acestor parazitoze. Astfel, se recomandă dehelmintizarea periodică a câinilor, animale care constituie sursa de menţinere şi răspândire a parazitului cu PARACAN, TOTAL, ROMBENDAZOL SUPER şi deparazitarea porcilor de 3-4 ori pe an cu ROMOXIBENDAZOL comprimate sau pulbere.

Ciclul biologic al parazitului comportă două gazde: una intermediară – porcul (sau rumegătoarele) şi una definitivă - câinele. Tenia adultă (Taenia hydatigena) se dezvoltă în intestinul câinelui. Animalul infestat elimină odată cu fecalele fragmente de tenie care, ajunse pe sol, iarbă sau furaje, se dezintegrează eliberând ouăle. Acestea sunt ingerate de gazda intermediară (porcul) odată cu iarba sau furajele, ajungând în intestin, unde eliberează un embrion care va traversa peretele intestinal şi care apoi, prin intermediul circulaţiei sanguine, va ajunge la ficat şi pe diverse seroase (peritoneu, mezenter etc.) formând vezicule. Numărul lor este atât de mare încât uneori ficatul este acoperit în întregime, făcând ca acesta să fie mult mărit în volum şi să aibă aspectul unei aglomerări de perle.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
2183

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

557--amazone-emblema-a-tehnicii-moderne....

Amazone – emblemă a tehnicii moderne

Am pledat întotdeauna pentru tehnologii agricole moderne, perfecţionarea lor întru împlinirea visurilor fiecărui fermier ce se respectă. Vremurile au făcut nu doar să aspirăm la modernitate ci chiar să ne-o însuşim ca noţiune şi s-o avem practic la îndemână.

Fireşte, de bun augur au fost şi strădania cercetătorilor şi fabricanţilor de tehnică agricolă care au ştiut mai întâi ce vor fermierii din diferite zone, fiecare cu specificul său şi apoi ce şi cum să facă pentru a răspunde nevoilor tot mai pretenţioase ale acestora.

Recent mi-a fost dat să vizitez, împreună cu câţiva fermieri români pe care mi-am permis să îi prezint şi în aceste pagini, un astfel de fabricant care, în cei 125 de ani de la înfiinţare a avut o evoluţie, aş spune, demnă de invidiat. O afacere de familie care a început de la câteva unelte primitive necesare agricultorilor de acum mai bine de un secol.

O istorie de invidiat

Firma Amazone a fost înfiinţată în anul 1883 de către Heinrich Dreyer, la început, cum spuneam, producând câteva maşini, mai degrabă simple unelte agricole. În 1917 a produs primul distribuitor de îngrăşăminte cu valţuri, tras de cai. I-am putea spune strămoşul maşinii de împrăştiat îngrăşăminte chimice.

Apoi, în timp, realizează o serie de maşini agricole din ce în ce mai performante, răspunzând astfel cerinţelor fermierilor germani, dar şi celor din întreaga lume. Pentru realizările sale caracterizate prin calitate, precizie, eficienţă, design şi funcţionalitate, firma Amazone a obţinut în 1981, la o expoziţie din Bremen o medalie de bronz, iar la ultimele patru expoziţii la care a participat 18 medalii, din care două la Agritehnica 2007.

O istorie de invidiat marcată cum se cuvine acum, la aniversarea celor 125 de ani de la înfiinţare la care au fost prezenţi dealeri, importatori, clienţi şi binenţeles fermieri din întreaga lume. Firma germană are acum, mai mult ca oricând şi, aş spune, mai mult ca alte firme de profil, cu ce se prezenta pe piaţa mondială. Este vorba de utilaje produse după ultimele tehnologii în domeniu.

Fără îndoială, de apreciat este şi continuitatea activităţii în timp de către urmaşii lui Heinrich Dreyer, afacerea fiind una de familie, la conducerea firmei aflându-se acum cea de-a patra generaţie - Christian Dreyer care se ocupă de managementul firmei şi vânzare şi Justus Dreyer care are în portofoliu producţia şi cercetarea.

În 1992, Amazone a construit laboratorul pentru testarea maşinilor de împrăştiat îngrăşămintele chimice, unic în Europa.

În 1995 introduce tehnologia GPS pe utilaje – microcomputerul Amator Plus, iar din 1998 au reuşit să producă întreaga gamă de utilaje de la semănat până la recoltat.

Câteva detalii

Grupul Amazone are 1500 de angajaţi şi 5 fabrici :

- Fabrica din Leipzig, o mai veche cunoştinţă a agricultorilor mai ales din fostul lagăr socialist, preluată (cumpărată) în 1998. Producţia principală a acesteia o reprezintă maşinile de erbicidat tractate, apoi maşinile mari de prelucrare a solului cu până la 15 m lăţime de lucru - Centaur, Pegasus, Eurodisc etc.
- Fabrica din Hude înfiinţată în 1958 produce cu prioritate semănători pentru păioase şi prăşitoare şi se montează tehnică de prelucrare a solului care este acţionată prin arbore cardanic.
- Fabrica din Hasbergen- Gaste unde se află şi bordul de conducere, locul naşterii firmei, produce tehnica de distribuire a îngrăşămintelor şi erbicidelor pentru maşinile purtate, tractate şi autopropulsate testate într-unul dintre cele mai moderne laboratoare.
- Fabrica din Forbach (Franţa) înfiinţată în 1970 axată pe producţia maşinilor care prelucrează, însămânţează şi întreţin suprafeţele, fiind folosite în general la primării, în gospodării, terenuri de fortbal etc.
- Fabrica din Samara (Rusia) înfiinţată în 2005, produce în general tehnică pentru piaţa din Europa de Est: maşini de erbicidat, de administrat îngrăşăminte chimice, de semănat şi de prelucrare a solului.

Amazone are filiale în Marea Britanie, Franţa, Polonia, Iugoslavia, Ucraina şi Rusia şi peste 60 de importatori pe tot globul. Vânzările au dus la o cifră de afaceri în 2007 de 290 milioane euro din care 80 % a provenit din export şi 20 % - vânzări în Germania.

Grupul deţine şi 1200 de hectare de teren în Germania destinat în special testărilor utilajelor fabricate aici. Importante suprafeţe, destinate aceluiaşi scop, deţine şi în Franţa, Italia, Danemarca, Suedia, Rusia, Marea Britanie.

La fabrica din Hude

„În ultimii zece ani, solicitările, necesităţile şi exigenţele fermierilor au determinat o explozie în ceea ce priveşte tehnica de semănat, ceea ce a dus la dezvoltarea acestui domeniu - spunea Christian Dreyer. Asta înseamnă că exploataţiile agricole au crescut ca suprafaţă, ceea ne face să credem că vor fi solicitate maşini tot mai performante, eficiente, ce vor conduce la obţinerea de producţii cu costuri mici.

Dacă până nu demult fabricam utilaje unicat, pentru că cererile erau mici, de acum, iată producem în serie, ceea ce face ca şi preţurile să scadă. Politica Amazone este de a produce cât mai multe din părţile componente ale utilajelor, gradul de integrare fiind de peste 70%. O mare importanţă este acordată controlului calităţii utilajelor, existând un sector special pentru efectuarea testelor materialelor.“

Tehnica de lucru, dotările de care dispun, seriozitatea cu care este abordat fiecare amănunt privind fabricarea şi funcţionarea maşinilor în diferite condiţii de lucru, toate stimulate evident şi de o piaţă în plină expansiune, mai ales în ultimii 10-15 ani, la care se adaugă, evident, şi o impresionantă tradiţie, au făcut din Amazone o emblemă a tehnicii agricole moderne.

Fie ca aceasta să pătrundă şi în cât mai multe ferme din România. Amazone are un sistem complet de maşini prin care asigură o prelucrare perfectă a pământului. Amazone produce şi depozite de cereale sub formă de hale cu pereţi din lemn pe structură metalică - module de diferite dimensiuni.

I. Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
727

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

În premieră la Romexpo – IndAgra Food

Industria alimentară, în căutarea unei noi identităţi

Mii de persoane, specialişti în ale agriculturii sau curioşi, au luat cu asalt, încă din prima zi, Târgul Internaţional Romexpo din Bucureşti. A fost un semnal clar referitor la interesul pe care îl suscită agricultura în general şi alimentele în special faţă de populaţia României. Aici a avut loc, în perioada 4-8 iunie, un eveniment deosebit. Este vorba despre IndAgra Food, prima ediţie a expoziţiei internaţionale de produse şi echipamente în industria alimentară. În anii trecuţi, partea alimentară era inclusă în expoziţia de toamnă IndAgra.

„Pentru promovarea industriei alimentare era nevoie de o separare de târgul IndAgra, care se derula doar toamna şi cuprindea tot domeniul agriculturii, inclusiv industria alimentară“ – a declarat pentru „Lumea satului“ Gheorghe Albu, secretar de stat în Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

În completare, Cătălin Trifu, director în cadrul Romexpo, a precizat: „Anul acesta vom avea două IndAgra, pentru că tematica a fost împărţită în două. Pe viitor intenţionăm să avem o expoziţie distinctă pentru produse alimentare şi alta pentru echipamente în industria alimentară“.

Expo Drink, sub o altă cupolă

În acelaşi perimetru şi în acelaşi timp cu IndAgra Food a avut loc cea de-a XII-a ediţie a Expo Drink, expoziţie internaţională de vinuri, băuturi alcoolice, răcoritoare şi echipamente de producţie. ExpoDrink s-a desprins de IndAgra originală, expunând de data aceasta sub cupola IndAgra Food. Au participat peste 60 de firme din şase ţări: Bulgaria, Franţa, Germania, Italia, Republica Moldova şi România.

IndAgra Food a reunit peste 300 de firme, dintre care peste 160 româneşti, iar celelalte au fost străine. Au fost reprezentate 21 de ţări: Austria, Bulgaria, Cipru, Danemarca, Elveţia, Federaţia Rusă, Finlanda, Franţa, Germania, Grecia, Italia, Olanda, Polonia, Republica Cehă, Republica Moldova, Slovacia, Spania, Sri Lanka, Turcia, Ungaria şi România.

În România există 12.966 unităţi de procesare, din care 876 în sectorul de lapte şi produse lactate; 1.007 - carne şi produse din carne; 6.353 - pâine şi panificaţie; 159 - fructe şi legume procesate; 529 - uleiuri şi grăsimi vegetale; 2.141 - zahăr şi produse zaharoase; 1901 în sectorul băuturi.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
803

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

559--criza-alimentara-este-reala-si-de-d...

Criza alimentară este reală şi de durată

Interviu cu Gheorghe Antochi, preşedintele Grupului Agricola Internaţional-Bacău

Rep.: Domnule Antochi, se fac multe speculaţii pe seama foametei ce ameninţă omenirea…

G.A.: Părerea mea personală este că România se confruntă cu o criză alimentară începută încă din anii ´90. Ea s-a accentuat în 2000, când România a început să fie dependentă de importul de produse alimentare de bază, nu de banane sau alte fructe exotice pe care le-am importat dintotdeauna.

Acum se importă carne de porc, cereale, şroturi de soia şi aproape tot ce intră în hrana de bază a populaţiei. Adevărul este că actuala criză alimentară este percepută greşit. Există o supraofertă de produse agroalimentare pe piaţa românească, dar ea provine din import. Nu aş avea nimic împotriva acestei stări de lucruri dacă exporturile ar echilibra oarecum balanţa importurilor.

Din nefericire, anul trecut s-a înregistrat un deficit de peste 2,3 miliarde de euro pe piaţa agroalimentară.

Din anul 1990 încoace, în loc să stimulăm producţia, noi am îndepărtat oamenii serioşi de muncă. Nu au fost răsplătiţi în mod corespunzător şi o soluţie pentru mulţi dintre ei a fost să plece „afară“.

Apoi s-au creat mari dezechilibre între preţul produselor agricole şi cel al resurselor din care se face producţia. Nu dau acum un exemplu, pentru că nu ştiu dacă l-aş nimeri pe cel mai potrivit.

Rep.: Cine este de vină totuşi pentru această situaţie: industria?

G.A.: Nu. După părerea mea, nu am avut deloc o gândire economică sănătoasă la nivelul ţării. Am desfiinţat instituţiile care se ocupau de aceste corelaţii, de aceste raporturi şi nu am pus absolut nimic la loc.

Fiecare a avut impresia că se descurcă şi că are să moară ultimul. Treptat-treptat au murit însă sectoare întregi. Eu înţeleg că în economia de piaţă, acolo unde concurenţa îşi arată efectele ei favorabile, ar trebui să existe mereu cineva în coadă care să dispară şi să lase loc celor din faţă să se dezvolte, astfel încât pe ansamblu sectorul să aibă o evoluţie pozitivă.

Din păcate, la noi, prin valorificarea unei unităţi de produs agricol, niciodată nu am mai fost în stare să reproducem aceeaşi unitate. E o situaţie grea din care nu văd ieşirea.

Se poate şi mai rău

Rep.: Vă cunosc de aproape 20 de ani şi nu v-am văzut niciodată atât de pesimist.

G.A. : Mereu îmi spuneam că mai rău nu se poate. Uite că se poate. Niciodată în existenţa mea profesională nu m-am confruntat cu asemenea dezechilibre economice.

S-au făcut enorm de multe greşeli, s-au cheltuit foarte mulţi bani aşa-zişi europeni, dar să fie foarte clar, nimic nu e gratis. Euro ăştia sunt tot banii noştri. I-am cheltuit anapoda, am făcut supracapacităţi de procesare pe anumite segmente fără să ne ocupăm de asigurarea materiei prime. Toată lumea şi-a făcut carmangerie.

Mai întâi în pivniţă, apoi în garaj şi s-a apucat de făcut cârnaţi, drenând practic toate produsele de slabă calitate din lume. Cel mai adesea aceştia au umplut kilometri de membrane cu produse discutabile. Fapt este că ei au creat această falsă impresie de belşug şi de avânt, permiţând comercianţilor să impună condiţii neeconomice, insuportabile pentru producător.

În momentul în care toţi aceştia au fost aduşi, cum s-ar spune, cu picioarele pe pământ prin obligativitatea respectării normelor europene, nu au mai fost în stare să facă faţă noilor cerinţe de siguranţă alimentară, fiind obligaţi în final să capituleze în disputa cu marile lanţuri comerciale ce au împânzit ţara.

Indiferent cât de bună va fi recolta în acest an, să nu credem că preţurile la materia primă pentru producţia agroalimentară va mai reveni la nivelul anterior. Costurile cu care se realizează această producţie au crescut enorm. Vom avea în continuare materie primă scumpă, uneori mai scumpă chiar decât cea din UE, pentru că le facem cu o fiscalitate mai mare şi cu resurse mai scumpe.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
677

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

560--fantani-infestate.html

Fântâni infestate > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFântâni infestate

Autoritatea de Sănătate Publică (ASP) Vaslui are în evidenţă 7.061 de fântâni publice, 175 cişmele şi 53 de sisteme centralizate, izvoare captate şi puţuri forate, toate din mediul rural.

În urma analizelor efectuate de specialiştii instituţiei, 46,8 la sută din sursele de apă, din cele 196 verificate, au fost depistate ca necorespunzătoare din punct de vedere chimic, iar 32,9 la sută din punct de vedere microbiologic.

Aceste rezultate alarmante pentru sănătatea populaţiei se adaugă celor obţinute din analizele efectuate în 2007, când au fost găsite necorespunzătoare chimic aproape 52 la sută, iar bacterologic 50,1 la sută din totalul surselor. Demn de remarcat este faptul că mai nicăieri în judeţ, la niciuna din aceste surse – fântâni, cişmele etc. – cel însetat nu este avertizat asupra pericolului care-l paşte dacă îşi potoleşte setea acolo.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
726
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bătălia pentru apă

- Agricultorii nu agreează ideea privatizării îmbunătăţirilor funciare

Societatea Naţională de Îmbunătăţiri Funciare (SNIF) va fi privatizată anul acesta prin negociere directă, nu prin listare la bursă. Probabil se va întâmpla în cursul verii, când expiră termenul privind instituirea administrării speciale şi supravegherii financiare a societăţii. Decizia a fost luată recent de Consiliul de Administraţie al Agenţiei Domeniului Statului (ADS).

Menţionăm că, în domeniul îmbunătăţirilor funciare, există două instituţii responsabile. Pe de o parte, SNIF exploatează lucrările de îmbunătăţiri funciare şi gestionează canalele de drenaj şi pompele de evacuare a apelor din zonele agricole. Pe de altă parte, funcţionează Administraţia Naţională a Îmbunătăţirilor Funciare care încheie contracte cu SNIF pentru diferite lucrări speciale, inclusiv pentru intervenţie în cazul unei stări de necesitate.

Cum s-a ajuns la administrarea specială? Vă reamintim că guvernul a decis, la sfârşitul lunii august 2007, instituirea administrării speciale la SNIF. Potrivit actului normativ, ADS exercită în numele statului prerogativele ce decurg din calitatea de unic acţionar al SNIF, până la finalizarea privatizării.

De asemenea, MADR realizează un studiu privind planul de structurare, pe baza căruia se vor propune mai multe alternative de privatizare. Atât planul de privatizare, cât şi procedura de privatizare trebuie aprobate de Consiliul de administraţie al ADS. FNPAR cere să se renunţe la vânzare.

Intenţia guvernului de a vinde SNIF, prin ADS, a stârnit protestul vehement al Ligii Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii din România, membră a Federaţiei Naţionale a Producătorilor Agricoli din România (FNPAR).

Ca urmare, FNPAR a cerut Executivului să renunţe la privatizare, adică Îmbunătăţirile Funciare să rămână la stat. De asemenea, acelaşi patronat al agricultorilor vrea ca guvernul să se implice mai mult şi să oblige instituţiile din subordine să respecte legea, să ţină cont că sistemele de irigaţii au o importanţă crucială în obţinerea producţiilor agricole, sugerând efectuarea unui nou control la SNIF.

„Nu vrem ca SNIF să fie confiscată în scopuri imobiliare, ci să-şi realizeze obiectivele pentru care a fost creată, având în vedere faptul că sistemele de irigaţii sunt parte componentă a procesului de producţie agricolă, cu un pronunţat caracter strategic naţional“, a declarat Viorel Matei, preşedintele FNPAR.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
765

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

562--consultanta-tot-mai-aproape-de-agri...

Consultanţa, tot mai aproape de agricultură

Activitatea desfăşurată în primele luni ale anului 2008 în structurile centrale, judeţene şi locale ale Agenţiei Naţionale de Consultanţă Agricolă (ANCA) a stat sub semnul valorificării experienţei acumulate în 2007 - primul an de după aderarea României la Uniunea Europeană.

O deosebită atenţie a fost acordată în continuare formării profesionale a producătorilor agricoli şi a specialiştilor din agricultură. Prin direcţia sa de specialitate, ANCA a urmărit cu consecvenţă aplicarea strategiei privind formarea profesională continuă a producătorilor agricoli. Totodată, a continuat procesul de autorizare a oficiilor judeţene de consultanţă agricolă ca furnizori de formare profesională şi au fost realizate noi parteneriate şi colaborări cu instituţii ce îşi desfăşoară activitatea în domeniu.

Un prim bilanţ

Situaţia centralizată pe primele patru luni ale anului 2008 indică faptul că la nivelul tuturor oficiilor judeţene de consultanţă agricolă s-a acţionat energic în direcţia atragerii unui număr sporit de cursanţi şi a diversificării ofertei tematice a cursurilor. Astfel, în întreaga ţară s-au desfăşurat 202 cursuri de formare profesională a producătorilor agricoli pe meserii, la care au participat 6.136 de cursanţi.

Cele mai solicitate şi, în acelaşi timp, cele mai frecvente cursuri au fost cele de pregătire în meseriile de „agricultor în culturi vegetale şi crescător de animale“ (41 cursuri/1.259 participanţi), „lucrător în creşterea animalelor“ (29 cursuri/907 participanţi), „lucrător în cultura plantelor“ (15 cursuri/413 cursanţi).

Prind viaţă noile cooperative

Prin contribuţia directă a ANCA, de la începutul anului 2008 au fost înfiinţate cinci noi cooperative agricole în judeţele Vrancea, Harghita, Ilfov, Galaţi şi Mehedinţi, alte 38 de cooperative fiind în diverse stadii procedurale ale procesului de înfiinţare. S-a acţionat, de asemenea, în direcţia înfiinţării uniunilor de ramură ale cooperativelor.

Sprijin în accesarea fondurilor europene

Potrivit situaţiei centralizate, există la ora actuală peste 3.000 de posibili beneficiari care au apelat la consultanţii agricoli în elaborarea unor proiecte specifice Axelor I şi III. Este vorba de 2.768 pentru proiecte legate de modernizarea exploataţiilor agricole, precum şi de un număr de aproape 400 proiecte ce vizează modernizarea unor sectoare din agricultură, silvicultură, turism şi îmbunătăţirea infrastructurii.

Anul acesta a luat fiinţă uniunea de ramură în domeniul viticulturii, cu sediul la Odobeşti, judeţul Vrancea, în curs de finalizare fiind procedurile de înfiinţare a uniunii de ramură în domeniul legumiculturii, uniunii de ramură în domeniul creşterii animalelor şi uniunii de ramură în domeniul cerealelor.

În perioada martie–aprilie 2008, prin contribuţia directă a oficiilor judeţene de consultanţă agricolă au fost depuse la OJPDRP 125 de proiecte, în valoare totală de 19.186.602 euro.

Pe ansamblu, se poate spune deci că activitatea desfăşurată de specialiştii din reţeaua publică de consultanţă agricolă de la începutul anului în curs şi până în momentul de faţă se caracterizează printr-o puternică şi pe deplin responsabilă implicare în rezolvarea rapidă şi eficientă a problemelor care vizează conectarea realităţilor agriculturii şi satului românesc la cerinţele mereu crescânde ale Uniunii Europene.

Dr. ing. Viorel MORĂRESCU, director general al ANCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
764
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

563--dupont-cel-mai-mare-partener-agrico...

DuPont - cel mai mare partener agricol al României > REVISTA LUMEA SATULUI

DuPont - cel mai mare partener agricol al României

Compania americană este prezentă în România prin două divizii: prima profilată pe protecţia plantelor, iar a doua pe producerea de seminţe. Prin aceste subunităţi, DuPont a adus în ultimii ani în România produse de uz fitosanitar şi seminţe în valoare de 25 milioane dolari.

În strategia sa pe termen mediu, România reprezintă una dintre principalele ţinte în această zonă geografică a Europei. Primul argument ţine de dimensiunea pieţei care va cunoaşte o creştere spectaculoasă în următorii 10-15 ani. Aceasta datorită atât gradului mare de îmburuienare, cât şi creării şi consolidării unor ferme vegetale medii şi de mari dimensiuni, care au optat definitiv pentru tehnologii şi soiuri performante. Dovadă este tocmai acest an, când cifra de afaceri a DuPont în România a cunoscut o creştere de peste 30%.

În opinia analiştilor de la DuPont, în următorii ani piaţa de pesticide din România va creşte spectaculos, de la 2,8 kg s.a./ha la 7-8 kg, pentru ca în perspectivă să se apropie de gradul de utilizare a ţărilor agricole ale UE, unde se înregistrează o medie de 12 kg s.a./ha.

Ştiinţa, fundamentul dezvoltării

Se cuvine a fi subliniat că DuPont este catalogată a fi una dintre cele mai inovative companii la nivel global. Conştient de valoarea ştiinţei în competiţia pentru supremaţia mondială, staff-ul DuPont şi-a constituit o echipă formidabilă de cercetători, cărora le alocă anual peste 1 miliard de dolari. Din eprubetele lor se naşte zilnic cel puţin o idee tehnologică sau de management şi marketing. Ele apar pe piaţa comercială abia în momentul în care DuPont are garanţia că reprezintă o noutate absolută.

România, deşi aflată la distanţă mare de laboratoarele DuPont, are şansa de a beneficia printre primele ţări de aceste descoperiri ştiinţifice. În 2008, bunăoară, DuPont, prin divizia sa Pioneer, a lansat pe piaţa românească tehnologia Express şi erbicidul cu acelaşi nume, care garantează eficienţa totală la hibrizii de floarea-soarelui. Tot în 2008 a furnizat cel mai performant şi complet insecticid pentru controlul insectelor la culturile de cartof, pomi fructiferi şi viţă-de-vie, sub numele comercial de CORAGEN. Marea aşteptare a fermierilor din întreaga lume este legată de apariţia erbicidului universal, care va distruge toate buruienile. Această realizare de excepţie ar putea deveni operativă încă din anul 2010.

Insula Mare a Brăilei, un laborator fascinant

Fără să afirme în mod public, managerii DuPont plasează Insula Mare a Brăilei în fruntea partenerilor mondiali cu care conlucrează. Reprezentanţa DuPont România furnizează în acest an Insulei pesticide pentru o suprafaţă de peste 32.000 hectare.

La întâlnirea cu realităţile Insulei, mulţi dintre cei aproximativ 400 de fermieri care au participat zilele trecute la Simpozionul cu tema: „Tehnologii moderne pentru protecţia culturilor“ au trăit revelaţia unei simbioze a ştiinţei cu practica, cum rar se poate vedea în lume. Pe întinsul a 56.000 ha, privitorului îi este dat să nu vadă măcar un firicel de buruiană. Nici urmă de boli şi dăunători care acţionează în această perioadă.

Dominaţia de către DuPont a pieţei produselor de uz fitosanitar se datorează, în primul rând, calităţii de excepţie a acestora. O contribuţie deosebită la promovarea acestora îşi aduce Reprezentanţa DuPont România, care a reuşit să înregimenteze în rândurile sale o echipă managerială de excepţie, condusă de un om de mare valoare profesională: Vasile Iosif.

Să recunoaştem, totuşi, că noile tehnologii fitosanitare promovate de DuPont nu ar fi putut avea efectul final de acum, dacă aici, în Insulă, nu ar fi întâlnit specialişti de mare valoare profesională. Meritul celor de la DuPont este de a fi intuit acest lucru şi de a investi cu mult curaj chiar în clipele grele prin care a trecut Insula Mare a Brăilei.

I. Banu, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
954
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

564--banca-de-gene-suceava.html

Banca de Gene Suceava

La diverse reuniuni internaţionale, specialiştii avertizează omenirea că biodiversitatea şi, în cadrul acesteia, resursele genetice vegetale (BGV) – plantele sălbatice, cele cultivate din vechime, soiurile şi populaţiile locale, leguminoasele, formele ameliorate etc. – sunt în pericol mare. Cauzele sunt multiple, ţinând de factori mai greu de controlat, cum ar fi explozia demografică, cu toate consecinţele ei, ignoranţa, schimbările climatice, poluarea.

Un tezaur al cercetării româneşti

În aceste condiţii, colectarea, evaluarea şi păstrarea resurselor genetice au devenit astăzi probleme majore ale umanităţii. Această misiune revine băncilor de gene, instituţii specializate, foarte rar răspândite în lume.

În ţara noastră, această activitate se desfăşoară la Banca de Gene din Suceava, care are ca responsabilitate să conserve germoplasma vegetală din România şi, prin colaborare internaţională, să contribuie la asigurarea resurselor genetice vegetale mondiale.

Un unicat în Europa de Sud-Est

„Obiectivele pe care le avem în vedere, ne spune doamna dr. Silvia Străjeru (foto), directorul Băncii de Gene, sunt păstrarea colecţiei naţionale a tuturor plantelor înmulţite prin seminţe şi furnizarea de material biologic cu un înalt nivel de rezistenţă la factorii biotici şi abiotici pentru programele de ameliorare.“

– Pe parcursul discuţiei aţi folosit la un moment dat expresia „în condiţii de deplină securitate“.

– Înseamnă că avem condiţii să păstrăm aceste forme. Avem o colecţie de bază sau de lungă durată, care se păstrează peste 50 de ani la -20°C sub formă de seminţe. Păstrăm toate speciile cultivate, cereale, leguminoase, dar cea mai importantă colecţie este cea de porumb, peste 5.000 de probe de seminţe.

Trebuie totuşi subliniat că o mare parte din acestea nu le mai găsim în cultură, ele fiind populaţii locale colectate de pe tot teritoriul României. Ele pot fi oricând utilizate în programe de ameliorare, în studii ştiinţifice, pentru a fi reintroduse în cultură în zonele din care acestea provin. Păstrăm, de asemenea, multe plante sălbatice, plante furajere, plante medicinale, care există într-o foarte mare diversitate în România – peste 300 de specii. Prin condiţiile pe care le avem şi prin modul de gestionare a acestor forme de germoplasmă, păstrăm stabilitatea genetică şi viabilitatea.

Noi suntem o instituţie ştiinţifică ce administrează un tezaur. Seminţele pe care le avem au calităţi deosebite şi ar trebui să fie folosite în agricultura ecologică, deoarece sunt forme foarte bine adaptate la anumite condiţii de mediu.

– Cum sunt păstrate acestea?

– Seminţele sunt selectate şi uscate până la cinci la sută umiditate. Dispunem de opt celule de conservare, din care patru destinate colecţiei de durată medie, unde temperatura de păstrare este de 4°C, iar celelalte patru pentru păstrarea la -20°C.

– Conduceţi o instituţie unică în ţară; în ţările vecine există bănci de gene?

– Fiecare ţară are astfel de preocupări, însă nu peste tot fiinţează instituţii specializate. Faptul că existăm din 1990 ca unitate independentă ne-a ferit, aş spune, de necazurile pe care, iată, le au celelalte unităţi de cercetare din agricultura românească.

Zestrea autohtonă

– Faptul că existăm e o victorie, pentru că formele pe care le păstrăm aici vor fi întotdeauna mai bune decât nu ştiu ce soi adus de peste mări şi ţări. Până la urmă, dacă îmi daţi voie să dau un exemplu, de ce românii să fie obligaţi să mănânce aceeaşi roşie ca francezii sau americanii, şi să nu folosim creaţiile cercetătorilor noştri, din care multe au fost ameliorate având la bază ceea ce am oferit noi?

O colaborare internaţională eficientă

De-a lungul anilor am realizat o serie de proiecte finanţate de instituţiile specializate. Anul trecut, de pildă, am finalizat proiectul «Exploatarea zonelor tradiţionale de cultură a cartofilor», coordonat şi finanţat de SEE D Net Suedia.

Anul acesta, finalizăm proiectul «Inventarierea, colectarea şi asigurarea resurselor genetice de in şi cânepă din Europa de Sud-Est», finanţat de suedezi, iar până în 2010 lucrăm la proiectul «Calitatea resurselor genetice ale speciei Avena pentru consumul uman», coordonat de dr. Cristoph Germier de la BAZ Germania.

Fondurile – marea problemă

Se ridică însă o problemă, cea a cofinanţării. Uniunea Europeană oferă fonduri care asigură, se ştie, cea mai mare parte a costurilor proiectului, restul urmând să fie oferit de statul român. Or, până când primeşti banii, dacă îi primeşti, îţi iese, cum spune bucovineanul nostru, părul prin căciulă.

Aceeaşi problemă şi în ceea ce priveşte dotarea. Toţi colegii mei au participat la instruiri, la specializări în străinătate. Specialiştii de acolo îţi oferă soluţii, dar nu-ţi dau şi ajutorul necesar. Or, şi din acest punct de vedere suntem în urmă pentru că nu avem bani pentru dotare.

– Aşadar, şi aici la Banca de Gene, ca peste tot în cercetarea agricolă românească, e nevoie de bani, mai ales că activitatea dumneavoastră e deosebit de importantă.

– Fără îndoială aşa este. Gândiţi-vă la schimbările climatice la care asistăm, la poluare etc. Şi iată un exemplu: în cadrul unei conferinţe care a avut loc în Germania şi la care au participat reprezentanţi din 191 de ţări, Organizaţia Worl Conservation Union a prezentat un raport şocant în care se menţionează că numai poluarea provoacă dispariţia a trei specii de animale sau plante la fiecare oră.

Iată de ce cred că avem perspective, pentru că munca noastră înseamnă, până la urmă, salvarea biodiversităţii acum, în ceasul al doisprezecelea.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
5021
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

565--daca-vreti-si-puteti-dati-2-la-suta...

Dacă vreţi şi puteţi, daţi 2% pentru GREENPEACE!

Eu, personal, pot, dar nu vreau. Nu că aş avea ceva anume împotriva acestei organizaţii mondiale, dar am unele suspiciuni în legătură cu esenţa mesajelor şi manifestărilor activiştilor săi în teritoriu. Cel puţin în cazul agriculturii României, aceştia reprezintă mai degrabă un element pe care fermierii îl califică drept anacronic. Dezavuarea metodelor de intoxicare marca Greenpeace este una generală în rândul fermierilor şi cercetătorilor agricoli responsabili. Nu punem mâna în foc că staff-ul Greenpeace este la curent cu acţiunile activiştilor săi împotriva puţinelor şi firavelor încercări ale autorităţilor române de a încerca să asimileze tehnologiile viitorului în materie de agricultură.

În discuţie se află tocmai eforturile extraordinare ale oamenilor de ştiinţă de a asimila şi implementa în România ceea ce se anunţă a fi marea descoperire a sfârşitului de mileniu II: opţiunea pentru organismele modificate genetic.

În accepţiunea activiştilor Greenpeace, această descoperire, care vizează în fond una dintre marile şanse de scoatere din foamete a unei mari părţi a planetei, este un atentat la viaţa omenirii. De ce?

Pentru că, chipurile, compania mondială care a reuşit să facă descoperirea ştiinţifică de excepţie, Monsanto, a trădat obiectul existenţei sale fundamentale – chimizarea – în favoarea unei alternative de dezvoltare care încearcă să limiteze dominaţia petrolieră asupra agriculturii. Fapt este că, decenii la rând, companiile petroliere au realizat profituri uriaşe din dezvoltarea unei industrii a pesticidelor a căror toxicitate reprezenta cel mai grav atentat la sănătatea omenirii.

Monsanto, precum şi alte firme de referinţă mondială în materie de chimizare, „au trădat“ pentru că oamenii de ştiinţă de aici au realizat pericolul catastrofal al chimizării nesăbuite. Pentru activiştii Greenpeace această „deviere“ reprezintă un „păcat de moarte“. Moartea cui? În niciun caz a omenirii, căreia i se întrezăreşte, totuşi, şansa de a ingera mai puţine toxine, cât a marilor companii petroliere implicate în agricultură. Acestora din urmă nu trebuie să le plângem pe umeri, pentru că ele au pus de-acum la punct o variantă a planului „B“ de dominaţie a pieţei mondiale: preţul. O armă care, deocamdată, dă rezultate. Şantajul ar putea avea însă un epilog dramatic pentru cei care-l practică.

Revenind cu picioarele pe pământul natal, descoperim, pe zi ce trece, că turbulenţa filialei Greenpeace în România începe să-şi dezvăluie adevărata sa faţă. Aceea de a apela la mila publică pentru susţinerea ei financiară. În momentul în care a realizat că descinderile sale în teritoriu au avut un impact lamentabil, Greenpeace România a încercat să sensibilizeze populaţia ocupată a României apelând la metodele de genul „daţi un leu pentru Ateneu“.

Este imoral şi reprobabil. Ateneul şi alte instituţii de acest gen erau investiţii naţionale clădite pentru a dăinui în folosul educaţiei poporului român. Greenpeace pe cine vrea să educe? Poate doar pe activiştii săi; din păcate, între aceştia se află şi unii tineri care nu realizează marea cacealma la care sunt expuşi.

Luminiţa Angela Pandrea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
659

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

566--o-emisiune-ce-ne-poarta-n-vesnicie....

O emisiune ce ne poartă-n veşnicie

În premieră absolută îl avem ca interlocutor pe realizatorul celebrei emisiuni radiofonice „Iarba verde de acasă“ - GHEORGHE VERMAN. Cu verva-i obişnuită, face unele destăinuiri ce ne lasă să înţelegem că epoca sa profesională este cu adevărat „nepereche“ pe scena publicisticii româneşti.

Redăm în sinteză confesiunea sa legată de realizarea acestei emisiuni, într-un inedit dialog purtat cu un remarcabil condeier al zilelor noastre, Alexandru Brad.

Iarba verde de acasă... ori, altfel spus, scurta poveste a unei emisiuni radio de succes

Când m-am hotărât să realizez o emisiune, gândeam eu, de la suflet de român pentru inimi de români, nu-mi imaginam ce foame au semenii mei pentru hrana spirituală. Ştiam doar că încercarea mea nu avea cum să dea greş de vreme ce eu însumi mă simt înrădăcinat în pământul acestei ţări.

Ideea în sine încolţise de demult. Era prin 1980, când am poposit în Cleveland. Acolo s-a întâmplat să stau la taifas cu câţiva români, pripăşiţi (expresia le aparţine) prin părţile locului. Era în curtea bisericii româneşti, un lăcaş ca pe la noi, prin părţile Maramureşului.

Am remarcat verdele crud al covorului de iarbă ce borda curtea. Atunci, ce mi-o fi venit, am rupt un fir de iarbă şi l-am frecat între palme, cum fac pe la noi ţăranii la seceratul grâului. Ei bine, atunci am trăit clipa! În ciuda frumuseţii sale, iarba nu avea miros. Mi-am amintit de îndată de vremea cositului de pe la noi, când câmpul respiră a aromă de otavă – Doamne, cât de felurite sunt ierbile româneşti, de la cele ce respiră tăria înălţimilor până la colilia cu iz de sărătură împrumutată de la Marea cea Mare – şi dintr-odată curtea bisericii din Cleveland mi-a devenit străină. Străină şi săracă.

Şi asta numai şi numai fiindcă nu respira belşugul de arome şi frumuseţi al ierbii mele de acasă. Aşa mi-a venit ideea. Şi-am mai priceput ceva. Românii aceia din pitoreasca aşezare americană erau, într-un fel, în ciuda bogăţiei lor, săraci. Oricum infinit mai săraci în sufletele lor fiindcă, acolo, printre străini, anotimpurile, în marea şi frumoasa lor rotire, curg altfel.

Emisiunea a debutat însă mult mai târziu. Ca orice idee ce se vrea mai întâi bine coaptă.

A fost în 1993! Doamne, cum mai curge timpul! La început, vinerea, vreun sfert de oră. Apoi, remarcată repede de un spirit strălucit de la radio, regretatul Eugen Preda, emisiunea a trecut duminica.

Un fel de supliment întru rotunjirea unei alte emisiuni, şi ea de real succes, ani de zile.

Anotimpurile jurnalistice şi ursitoarele i-au fost însă de partea-i! Fiindcă vremea a vremuit, dar noul radio-program „Iarba verde de acasă“ a rămas. Înregistrările de peste ani au valoarea memoriei. Unei memorii neîndurătoare, care, orice ar fi, nu uită.

În fonoteca radioului s-au adunat acum, la un fel de sfat al înţelepţilor, peste 500 de voci, oameni ai timpului lor, care-şi amintesc, istorisesc, admiră ori se miră! Membri ai Academiei Române, ţărani, scriitori, muzicieni, oameni cu statut social remarcabil ori umiliţii şi obidiţii de la răspântia celor două veacuri dau, prin vorbele lor, măsura vremii pe care o trăim.

M-am ferit de politicieni Fiindcă memoria lor e una scurtă şi de împrumut. Nu i-am lăsat însă de capul lor. Am comentat, săptămână de săptămână, mersul astrelor deasupra acestui rotund de pământ românesc. Fără patimă, fără ură, fără părtinire. Ei bine, poate tocmai pentru aceea nimeni nu mi-a aruncat vreodată vorbe de ocară. Aici trebuie să aduc prinos de recunoştinţă şi dregătorilor Radioului.

Niciunul dintre ei n-a cutezat împotrivă-mi. Ba chiar m-au încurajat. Sigur, ca orice program „cu trecere“, şi „Iarba verde de acasă“ s-a plimbat prin orarul zilelor de duminică. Dar a rămas! Şi încă, reţineţi, cu două difuzări. Pentru oricine, recordul e record. Emisiunea a primit şi premii. Internaţionale chiar. Premiul Academiei Române, Premiul Concursului Internaţional de emisiuni radio şi tv în 2004 şi încă...

O răsplată dreaptă Ceva amuzant chiar. Mă aflam la Ujgorod, în Ucraina, la un festival internaţional radio-tv. Am fost anunţat de cu seară că am primit cel mai însemnat premiu. Cu o emisiune despre românii rătăciţi pe planeta Pământ. A doua zi, în emisiuni radio-tv difuzate în direct, am urcat pe podiumul învingătorilor. „Iarba verde de acasă“ impunea, cum scria în cuprinsul diplomei ce însoţea premiul, „admiraţie, respect, pasiuni“. Coborât în sală, se înţelege mai mult decât încântat, am dat să plec.

Am auzit prezentatorii care repetau însă numele emisiunii mele. Nu prea înţelegeam ce se întâmplă! Ei bine, am urcat pe podium a doua oară. Premiul publicului de data aceasta. Revenit printre ai mei, i-am invitat, în şoaptă, să sărbătorim. Când îmi aud numele strigat a treia oară. Primeam „Premiul Uniunii Internaţionale a Ziariştilor“. Pentru ideea emisiunii, pentru audienţa ei. Se înţelege, eram copleşit.

Convins că „asta a fost!“ am ieşit la bufetul sălii unde se desfăşurau festivităţile. Surpriză. Sunt repede chemat pe podium. „Diploma de onoare a oraşului Ujgorod“! Ei bine, multe dintre interviurile difuzate au apărut în volum. Titlul lui, care altul, decât „Iarba verde de acasă“? Emisiunea continuă! Parcă chiar cu încă mai intens succes.

Şi vorba acad. Eugen Simion: „Domnule Verman, emisiunea D-tale va fi veşnică precum veşnic va rămâne satul românesc“.

Vorbe mari? Nu cred! Emisiunea e însoţită şi de nestemate ale cântecului popular ori creaţii româneşti. Toate vin de demult şi călătoresc departe, spre viitorime. Ca şi satul.

Chiar dacă iarba noastră verde de acasă creşte acum într-un sat european. Cunoaşteţi mulţumire mai însemnată? Parcă-mi vine să spun că nu. Sigur nu, domnule Verman.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
908
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

567--plati-in-avans-pentru-fonduri-europ...

Plăţi în avans pentru fonduri europene

Guvernul a modificat şi completat recent HG nr. 293/2008 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile. Astfel, fermierii care accesează finanţări din Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA) vor putea solicita Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie în Agricultură (APIA) plata unor sume în avans.

Ca urmare, oamenii nu vor mai fi obligaţi să împrumute bani de la bănci, care îi îndatorează prin dobânzi şi comisioane. Fondurile provin de la bugetul de stat sau din alte surse, inclusiv din rambursările Comisiei Europene aferente FEGA.

Împrumuturile se vor acorda pentru finanţarea programelor operaţionale ale organizaţiilor de producători; programele pentru restructurarea şi reconversia plantaţiilor de viţă-de-vie; stocare de unt şi smântână; furnizarea de lapte şi produse lactate în instituţiile şcolare; achiziţionarea de unt şi smântână de pe piaţa liberă. De asemenea, se mai dau bani în avans pentru stocarea cărnii de porc, bovină, oaie şi capră.

Sumele care vor fi luate în avans sunt variabile şi pot ajunge până la 110 la sută din valoarea ajutorului financiar.

Este de precizat că banii se dau numai cu o garanţie care trebuie depusă la APIA sub forma unei scrisori de garanţie bancară sau a unui depozit în numerar, prin virarea sumei în contul de garanţii al APIA.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
1127

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

568--oameni-de-nota-10.html

Oameni de nota... 10

Un agronom cu vocaţie ereditară

Copil fiind, Aurel PLACINSCHI avea să privească, de dimineaţă până în seară târziu, la păpuşoiul de la marginea grădinii cum îşi ridică şi apleacă frunzele la răcoarea răsăritului de soare şi la arşiţa din miezul zilei. Este foarte probabil ca această „metamorfoză“ să-i fi trezit vocaţia ereditară pentru cultul pământului şi al plantelor.

Fapt este că la capătul celor opt ani petrecuţi ca învăţăcel de elită la Liceul Teoretic Mihai Eminescu din Iaşi, spre stupoarea dascălilor săi, Aurel Placinschi optează definitiv spre Agronomie. Asta se întâmpla în vara anului 1970, pentru ca cinci ani mai târziu să se stabilească definitiv la vestitul CAP din Ţigănaşi. Mai la început în calitate de şef de fermă, iar apoi ca inginer-şef şi preşedinte.

În 1991, în calitatea de inginer-şef, i-a revenit ingrata misiune de a lichida juridic, poate cea mai performantă unitate agricolă din judeţul Iaşi – CAP Ţigănaşi. A fost momentul în care eroul nostru avea să-şi demonstreze în mod admirabil o calitate mai puţin bănuită – aceea de manager înţelept.

În vâltoarea turbulentă a acelor zile, el a adus liniştea socială şi normalitatea economică la Ţigănaşi. Având de unde şi din ce, a satisfăcut toate pretenţiile celor care pe drept (sau nu) revendicau despăgubiri.

A recurs la această dărnicie ieşită din comun impunând o condiţie majoră – păstrarea intactă a patrimoniului funciar şi zootehnic al fostului CAP. Oamenii i-au dat ascultare, iar noua societate agricolă a repornit la drum, cum s-ar spune, cu aceeaşi Mărie purtând o altă pălărie. Dacă ar fi fost altfel se ajungea la un dezastru economic.

Foarte curând după aceste ajustări nestructurale, Societatea Agricolă Moldova–Ţigănaşi a intrat sub vizorul marilor companii agricole internaţionale ce acţionau în România. Prima ofertă a venit din partea celebrei firme americane Pioneer, care a înfiinţat aici un „cap de pod“ în materializarea unui program de producere a seminţelor pe cât de ademenitor, pe atât de profitabil. A venit apoi rândul furnizorilor de tehnică şi tehnologie. Dând dovadă de o anticipaţie ieşită din comun, Aurel Placinschi i-a primit în casă pe toţi străinii, lăsându-i să înţeleagă că poate să le fie partener fiecăruia. Fapt este că astăzi societatea din Ţigănaşi figurează pe harta agricolă a lumii ca un loc în care se poate investi fără niciun risc.

Dovadă sunt câmpurile de producere a seminţelor şi tehnica de ultimă generaţie folosită în cultivarea pământului. La Ţigănaşi, recoltele s-au situat la cel mai înalt nivel şi înainte, dar şi după 1989. Exceptând anii cu secetă excesivă, recoltele medii la hectar nu au coborât în ultimii 25 de ani sub 4.000 kg la grâu, şi 8.000-9.000 kg porumb boabe.

Inginerul Aurel Placinschi rămâne la convingerea că factorul determinat al succesului îl reprezintă, pe lângă folosirea tehnologiilor de ultimă oră, conlucrarea cu oamenii. Mai exact spus, răsplata muncii acestora. Modelul

său de stimulare pare a fi unic, mai ales în ce priveşte conlucrarea în arendă cu proprietarii de pământ în arendă. Principiul de conlucrare este pe cât de simplu, pe atât de drept şi eficient.
El are la bază costurile de producţie. În calitate de arendaş, societatea îşi reţine doar contravaloarea cheltuielilor, inclusiv o rată a profitului, restul revine în natură proprietarilor. Aşa se face că la Ţigănaşi, un proprietar poate beneficia de 4 tone porumb la hectar, pe care le valorifică direct, după cum crede de cuviinţă.
Fişa personală a inginerului Placinshi nu poate fi despărţită de viaţa de familie. Aceasta din urmă a cunoscut şi convulsii, dar în ultimii ani a început să se îndrepte pe un făgaş dătător de mari speranţe şi bucurie.
I. Banu, I. POP
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
912
□
º Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

569--precum-durerea-copacului-rapus-de-s...

Precum durerea copacului răpus de secure

Fără îndoială, satul nu moare. Ori, altfel spus, satul românesc va stărui în veşnicie. Şi asta, în primul rând, fiindcă satul rămâne cea mai de preţ planetă a universului omenesc.

Luaţi ţara în tălpi şi vă veţi convinge! Lumea ţărănească se mişcă după alte rânduieli. Osia preaplinului ei rămâne verticală. Sigur, de la un timp lumea, lumea civilizată vreau să spun, a început să se alarmeze. Fiindcă a descoperit într-un sfârşit amploarea, pericolul spaţial prin consecinţele sale biologice ale ruperii, ale desprinderii fiinţei umane de natură.

Preceptul biblic potrivit căruia orice început este preludiul unui final se dovedeşte cel puţin aidoma unui avertisment. La urma urmei, omul însuşi e materie. Un grăunte de aur cenuşiu ce se mişcă nestingherit în baia de materie universală. El este, dacă vreţi, miezul ori măsura tuturor lucrurilor. Chiar dacă, asemenea meşterului Manole, plăteşte cu jertfa supremă. Dar, priveşte-i zidirile!

Abia de admiri armonia uneia că, de îndată, alta şi mai captivantă o înlocuieşte. Şi tot el, omul, mai cu seamă omul de la ţară, se integrează până la a se contopi cu pământul, apa, aerul ori cu focul din care se plămădeşte şi în care se destramă. Cineva zicea, şi cu bună dreptate spun şi eu, că unul dintre efectele cele mai grave, deşi poate mai anevoie observabile, ale înstrăinării omului de natura care îl înconjoară este „sărăcirea vieţii emoţionale“.

Fiindcă iarăşi, ţăranul român găsea răspuns, răspunsuri grele până şi în brazda reavănă, întoarsă de plug în şiruri nesfârşite sub geana celor patru puncte cardinale.

Sensul existenţei lui, de când se ştie, a fost recolta. Multă, puţină, câtă i-o dăruia bunul Dumnezeu. Imaginea florii imaculate strivite de inconştienţă devenea simbol al naturii rănite şi batjocorite!

Aţi privit vreodată dureroasa cădere a unui copac doborât de secure? Ce tainice, ce adânci înţelesuri respiră trecerea în nemurire a izvorului de clorofilă şi viaţă de până mai ieri, ori alaltăieri! Matricea oricărei deveniri o reprezintă, nu încape îndoială, cultura, civilizaţia. Lumea rurală tezaurizează, înţelepţită de vreme şi vremuri, comori de înţelepciune. Se conduce încă după reguli riguroase, poate rigide în esenţa lor, dar pline de omenie şi nedisimulată grijă pentru viitorime.

Mai proaspăta rostogolire către neant a omenirii a buimăcit o lume făcută să stăruie în veşnicie. Nimic ori aproape nimic nu mai este cum a fost. Doar sipetul istoriei depune mărturie că ţăranul, ţăranul român, are încă rosturile sale pe această planetă. Badea Ion rămâne credincios strămoşilor şi, prin aceasta, ţării.

Gliei pe care au slujit-o şi udat-o cu sângele şi sudoarea lor amar de generaţii. Ia aminte la rostirea anotimpurilor şi, deschis la minte cum îl ştim, nu refuză noul. Durerile sale rămân înăbuşite. Tarlaua e nearată, în bătătură e pustiu, iar feciorii, câţi îi are, au luat drumul bejeniei.

Natura – lumea şi rostul lui de o viaţă – e, mă repet, dar trebuie, batjocorită şi umilită. Nici verile ori iernile nu mai sunt cum le ştia! Numai inima, sufletul lui de plugar împătimit în veghea pământului bate mai departe – aşa cum o ştim. Cu răbdare, cu supunere, cu credinţă şi speranţă.

Semn sigur că satul, satul românesc nu moare. Fiindcă se întemeiază pe civilizaţia şi cultura unui neam nepereche.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:
698
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

57--la-mintea-cocosului-2.html

La mintea cocoşului > REVISTA LUMEA SATULUI

La mintea cocoşului

Un cumătru dinspre partea mamei, hâtru de felul lui şi mare meşter în vorbe de duh, îmi zicea la un alt Revelion, că ăsta ce trecu îl petrecui, vorba lui nea Merin, doar cu consoarta şi televizorul că, în viaţă, cu spitalul, tribunalul şi cu primăria e de preferat să ai cât mai puţin de-a face ori chiar deloc. Nu de alta, se hlizea, dar niciodată nu se ştie ce se poate întâmpla dacă zăboveşti prea mult prin acele locuri. În ceea ce priveşte cea din urmă instituţie, ştia omul ce ştia, că doar păţise acolo o pătăranie de mai mare râsu'. Dacă nu cumva plânsu'. Ce anume?

Ei, bine, ofiţerul stării civile s-a nimerit să fie o femeie şi primar, pe deasupra, uitase să-l pună să dea cu subsemnatul în registru. Şi dacă ar fi trebuit s-o facă în calitate de martor la cununie, mai treacă-meargă. Dar, din fericire, din păcate el era chiar… ginerică. Iar mireasa mai avea şi burta la gură.

„Când m-au chemat după vreo câteva zile – mi se destăinuise zâmbind ghiduş, dar cu urechile ciulite, nu cumva să audă dânsa, soaţa – m-am tot gândit dacă să mă mai prezint ori ba că, deşi mă însurasem în acte, tot burlac rămăsesem. Şi holtei, chicotise, pe deasupra, deşi în viitor tată de copil şi cap de familie."

Mi-am reamintit această întâmplare, adevărată şi nu scornită, când mi-a ajuns la cunoştinţă un alt pocinog care s-a petrecut tot pe undeva prin mereu surprinzătoarea noastră patrie.

Şi tot primăria a dat-o în bară şi în acest caz.

Victimă: un veteran în vârstă de 85 de ani, care de vreo 24 de luni, adică de peste 700 de zile, tot bate drumurile – şi pe la primărie, şi pe tribunale, ba şi la spital, că s-a îmbolnăvit de atâta tevatură – vrând să demonstreze ce nu mai era nevoie să fie demonstrat.

Şi anume faptul că e viu şi în carne şi oase. Şi nu repauzat întru Domnul, cum reiese din actele întocmite de domnul secretar şi iscălite de primul gospodar al comunei, care a semnat precum primarul, vezi bine.

Adică, pe neve.

Drept pentru care îmi exprim imperativ, adică în mod clar şi răspicat punctul de vedere: înturnaţi-l, fraţilor, în rândul viilor pe cel care n-au reuşit să-l răpună nici cei 5 ani de front – şi în Est şi în Vest, nici multele şi feluritele greutăţi ale vieţii – că nici colectivizarea n-o fi fost vreo bucurie – şi faceţi-vă datoria faţă de contribuabili aşa cum scrie la carte.

Dacă aveţi. Dacă nu, la mintea cocoşului, puneţi-vă cu burta pe ea ori, şi mai bine, înaintaţi-vă demisia. De onoare, dar pe bune, nu ca alţii…

În rest, sănătate şi la mulţi ani!

Gogu PINTENOGU'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
672

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1ad3b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

570--editorial-falsa-criza.html

EDITORIAL - Falsa criză

Asistăm de ceva vreme la dezbateri, luări de cuvânt şi atitudine, vezi Doamne, faţă de ceea ce numesc acum respectivii... cuvântători criza alimentară, criza preţurilor şi câte alte crize le-or mai trece prin cap.

Mă întreb dacă nu este de fapt tot un gen de diversiune pentru a sustrage atenţia opiniei publice de la adevărata criză, şi anume cea a proastei guvernări a ţării, a Europei, a lumii. Cert este că lucrurile sunt scăpate de sub control. Preţurile în general şi a alimentelor în special cresc necontrolat, fenomen generat nu de agricultură şi agricultori, ci de criza energetică. Este una reală, ce se încearcă acum a fi controlată mai puţin pe cale diplomatică şi mai mult cu... arma-n mână. Dar asta este o altă poveste la care noi, oamenii de rând, privim neputincioşi, deşi ne afectează pe toţi.

Criza alimentară, despre care se vorbeşte acum, a existat de mult, poate de zeci şi chiar sute de ani. A fost generată de războaie, colonizări, lipsa potenţei economice a unor state, proasta guvernare etc. Paradoxal însă, în vreme ce în lume se murea de malnutriţie, state bogate aruncau imense cantităţi de alimente. Şi tot paradoxal, în aceeaşi vreme UE punea şi încă pune cotă pentru principalele produse agricole şi sancţiona ţările care produceau peste ceea ce se… ordona.

Normal sau nu, chestiunea era şi este încă certă. Dar nu se vorbea de criza alimentară. Nu e rău că măcar acum s-au trezit unii. Dar de ce tocmai acum? Iată ce mă face să cred în ceea ce spuneam mai înainte.

În ceea ce ne priveşte, noi românii n-ar trebui să vorbim de o criză a alimentelor cel puţin atâta vreme cât dispunem de pământ suficient, pe deasupra şi de cea mai bună calitate şi de un potenţial uman deosebit. Ne lipsesc însă strategiile şi programele pe termen mediu şi lung, care să pună în mişcare mecanismele necesare utilizării întregii suprafeţe agricole, folosirii tehnologiilor moderne, menite a creşte producţiile şi a scădea costurile. Am avea ce pune pe masă, ce vinde altora şi ce da industriei producătoare de biocombustibili. Şi încă din belşug.

Aşadar, în România cel puţin, a vorbi de criza alimentară ar fi o falsă abordare. Ca şi de cea a preţurilor. Cu riscul de a mă repeta trebuie să insist în a spune că preţurile produselor alimentare sunt influenţate de criza de energie care generează creşterea preţurilor tuturor input-urilor. Sunt factori ce influenţează costurile de producţie în agricultură şi implicit preţurile de vânzare ale acestora. Aşadar, nu spre agricultură şi agricultori trebuie să arătăm cu degetul, ci spre cei pe care i-am ales să ne ordoneze viaţa. Ei sunt responsabili de „crizele“ ce ne-ar putea paşte. Să nu uităm că în ’89 românii au ieşit pe străzi şi pentru că nu mai aveau ce pune pe masă.

Să nu uităm, oricine şi orice am fi! Foamea poate face uneori oamenii neoameni.

I. Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2008 Vizualizari:

1753

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

571--la-mintea.html

La mintea...

Mai an, un clasament ne situa pe unul dintre primele locuri, chiar dacă al treilea, în ceea ce priveşte producţia de prune. Adevărul este că, în 2007, în unele locuri nu s-au făcut mai deloc, fie din cauze obiective – ce ţin de mama natură – fie subiective: darea de mână, hărnicia şi priceperea pomicultorilor. Dar, mă rog, asta-i altă poveste. N-am zis tărăşenie.

Şi dacă, la mintea cocoşului, nu avem de ce să fim mândri de rezultatele pe care le-am pomenit – şi mă gândesc, neapărat, la ţuica reieşită în urma procesului de fermentare şi fierbere a respectivelor fructe – la alte capitole, ce ţin tot de agricultură, suntem ceva mai modeşti ba, poate, chiar la pământ. Ori în aer, după cum – cu neascunsă şi cam tembelă bucurie – preciza un fost demnitar al ministerului de resort.

Un exemplu în acest sens: irigaţiile. La care, până în urmă cu vreo 18 ani, nu stăteam deloc rău, ba dimpotrivă. Numai că atunci când s-au deschis zăgazurile la libertate, unii au înţeles că li se permite să fure, fără nicio remuşcare, instalaţiile de udare ori să distrugă tot ce nu puteau duce în căruţă.

Şi aşa se face că în zilele, multe, prea multe la număr, când seceta pârjoleşte ţarinile şi seacă apa din fântâni, apelăm la paparude şi la Doamne-Doamne, doar-doar s-o milostivi să ne dea ploaia cea binecuvântată. Şi în cantităţile trebuincioase. Că două-trei picături pe alocuri nu se pun la socoteală. „Sunt ca o frecţie la un picior de lemn“, zice badea Gheorghe Ion.

Este o adevărată tărăşenie pe care ne-am făcut-o cu mâna noastră, prin neglijenţa şi nepăsarea tuturor celor care aveau un cuvânt de zis în oprirea dezastrului. Iar încercările de-a mai repara ce se mai poate din ce s-a stricat, slabe şanse de reuşită au avut. Până acum, cel puţin.

O vorbă spune că nu merită să plângi după laptele vărsat. Aşa o fi, dar când străbaţi câmpiile pârjolite de arşiţă, când vezi prăpădul adus de soarele nemilos al unei primăveri ce a semănat mai curând cu o vară toridă, în unele locuri, mai că-ţi dau lacrimile. Pentru că, să nu uităm, înainte de toate pământul de apă are nevoie. În absenţa ei nici măcar de o cireaşă de mai cu care să ne îndulcim amarul nu poate fi vorba. Cincizeci de mii de lei, şaptezeci, mă corectează nevastă-mea. Cu atât se vindea luna trecută un kilogram în pieţele bucureştene. Mai mare ruşinea.

Gogu PINTENOGU’

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
754

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Yoghinul

Perioada: 11- 20 martie. Semn: de apă. Pietrele preţioase: rubinul. Metalul: Aur alb. Culori: galben, portocaliu, galben/portocaliu. Verb: a crede. Numere native: 5, 6, 7, 8, 9. Caracterizarea numerologică: 6. Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Peşti; zodiac arboricol: Tei. Compatibilitatea: zodiac indian: Foc, Fir, Broască Ţestoasă, Balanţa, Maimuţa, Metal, Arcaş, Vultur; zodiac european: Compatibilităţi de rang I (puternice): Taur, Balanţă, Capricorn, Vărsător, Peşti; compatibilităţi de rang II (mediocre): Gemeni, Rac, Săgetător; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): NU; compatibilităţi de rang II (mediocre): Nuc, Castan, Brad, Ulm, Alun, Arţar, Smochin, Chiparos, Tei. Planete favorabile: Jupiter, Saturn, Neptun, Uranus, Pluton.

Plin de farmec, nativul oscilează între bine şi rău, curaj şi laşitate, adevăr şi minciună, fidelitate şi infidelitate. Se simte în elementul lui în orice situaţie, fiind o persoană care se adaptează indiferent de conjunctură. Pentru el nu există bariere sociale, religioase sau de orientare sexuală. Ar putea fi interfaţa ideală între diferitele facţiuni rivale însă, din nefericire, nu are dimensiunea concilierii.

Îi place să-şi construiască o aură de mister şi de stranietate, dând impresia că spune mult mai puţin decât ştie, ceea ce este real numai în parte. Această imagine iniţiază curiozitatea celorlalţi, motiv pentru care este aproape întotdeauna înconjurat de curioşi atraşi de misterele pe care se presupune că le-ar cunoaşte. Adesea imaginea pe care şi-a creat-o îşi dovedeşte lipsa de consistenţă şi, după ce a stat pe buzele tuturor, ajunge să fie ori ignorat, ori uitat, iar aura de mister i se topeşte, ca şi cum n-ar fi existat.

În realitate nativul este o persoană pragmatică şi ordonată, capabilă să finalizeze aproape orice proiect practic. Rezolvările nu sunt spectaculoase pentru că, deşi are o inteligenţă peste medie, nu este sclipitor.

În tinereţe se manifestă ca un solitar, despre care se ştie că experimentează, tolerându-i-se excesele şi derapajele, fiind evident că îşi caută drumul. Aceste multiple experimentări îl ajută la maturitate să-şi construiască o existenţă liniştită. Versatil intelectual, trece peste crize pentru că are capacitatea de a anticipa consecinţele unui demers oarecare, depistând astfel zonele critice.

Face carieră în funcţiile care cer ordine şi pragmatism. Este factor de agregare a echipei dacă are o poziţie vizibilă însă nu reuşeşte totdeauna să consolideze relaţiile dintre membrii acesteia. Promovarea lui în poziţie de lider este riscantă, deoarece, în afară de ordine şi pragmatism, nu mai are alte calităţi care să-l recomande. Ajuns în funcţii de conducere, îi place linguşeala şi reacţionează grobian atunci când nu i se aduc osanale. Îi plac etichetele şi blazoanele într-atât încât, dacă nu le primeşte, şi le inventează.

În relaţia de cuplu, după o perioadă de căutări, bântuită de infidelităţi, se aşază la casa lui, cu condiţia să găsească persoana compatibilă. Este capabil să se dăruiască, chiar să se sacrifice pentru perechea sa, însă aceasta trebuie să îi ofere permanent dovezi de dragoste, fidelitate şi dăruire, ceea ce este atât de obositor încât, frecvent, relaţia clachează.

În general este atras de personalităţi contrare lui. În ciuda caracterului său ezitant în relaţiile de cuplu, iubeşte copii şi şi-i doreşte cu ardoare, motiv pentru care, atunci când îi are, îi acaparează în defavoarea partenerului, acordându-le toată atenţia sa, până la sufocare. Dintre ei se recrutează părinţii „scai“, sufocanţi, protectori până la exces, cicălitori, care proiectează viaţa copiilor până la ultimul amănunt, înăbuşindu-le din faşă personalitatea.

Simbolistica

În plan simbolic yoghinul semnifică chakrele şi canalele subtile prin care se stabileşte legătura pământului cu cerul, a terestrului, a umanului cu divinitatea. Percepută ca o întregire, această fuziune este ultima treaptă a iluminării spirituale, recreându-se la nivelul fiinţei androginul primordial, stare pierdută din cauza avatarurilor terestre ale sufletului uman.

Raf Bandhi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
862
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Femeia, la răscruce de vremuri şi vremi

Întâi am cunoscut femeia din satele Bărăganului. Viaţa ei începea înainte de revărsatul zorilor şi se încheia într-o binemeritată odihnă, târziu în miez de noapte. Singura dată în care era socotită femeie cu adevărat, când era privită cu dragoste de toţi cei din jur şi erau de acord că merită laude, era ziua nunţii.

Dincolo de acest moment, o barieră convenţională bloca destinul ei gingaş, doritor de ocrotire, cruţare şi iubire şi o arunca, frumuşel, în cazna vieţii de femeie măritată, născătoare de prunci şi răspunzătoare de tot şi de toate.

Unele, care au avut noroc, şi-au găsit perechea sufletului şi au străbătut mai uşor viaţa: după atâta muncă în casă, în ogradă şi la câmp, au avut parte de o mângâiere pe obraz, înainte de a se adânci în somn. Cele mai multe mâncau pâine îndoită cu sarea lacrimilor, pentru că omul pe care l-au urmat pentru totdeauna nu le rostea nici măcar numele. Pentru el şi pentru toţi acei care găseau firesc să o vadă muncind până la epuizare „femeie“ sau „muiere“ era de ajuns. Am cunoscut-o la câmp, în arşiţa bărăganurilor, săpând cot la cot cu bărbaţii, făcând aceleaşi munci ca şi ei, chiar şi atunci când era înainte de sorocul naşterii.

Doamne, de unde atâta putere?

Este de neînchipuit cum rezistă o femeie într-o astfel de luptă peste puterile ei. Le-am ascultat, am vorbit în decursul anilor cu zeci de femei de la ţară şi am aflat că două motivaţii s-au aflat constant la baza eroismului lor. Educaţia din străbuni, potrivit căreia o femeie trebuie să fie harnică, altfel ajunge de râsul satului şi, apoi, copiii. Dorinţa lor de a-şi vedea copiii cu şcoli, departe de truda năucitoare pentru o nimica toată, era mai presus de orice. Generaţii întregi de copii din lumea satului au făcut şcoli înalte şi au ajuns oameni cu nume de onoare pentru neamul românesc...

Şocul tranziţiei

În tot acest timp viaţa femeilor nu s-a schimbat aproape deloc. Poate doar decorul în care îşi duc vieţile, la răscruce de vremuri şi de vremi. Vorbesc la telefonul mobil, au televiziune prin cablu, maşini automate de spălat, haine americane de la second-hand...

Tulburător este faptul că acum muncesc mai mult, dar pe degeaba. Pe lege nu se pot bizui pentru că, acolo, în satele în care trăiesc ele, este făcută de cel care ajunge la putere, dar nu ştie să-şi respecte cuvântul. Şocul prin care au trecut în perioada de tranziţie, când ţăranul n-a mai contat pentru nimeni, când experienţa lui nu mai foloseşte nimănui, când cuvântul lui nu mai este ascultat de nimeni, s-a răsfrânt dureros mai ales în starea de sănătate a femeii de la sate. Măcinată de boli, de „inimă rea“, cuprinsă de deznădejde şi de teamă pentru ziua de mâine, are o singură dorinţă: să-şi trimită copiii la oraş.

Aşteptând Lumea Nouă

Muncesc cum pot pe la vecinii care au pământuri şi au nevoie de „braţe“ ieftine. Pleacă în lumea largă şi se fac roabe pentru câţiva euro şi trimit bănuţii acasă, ca să achite taxele la şcoli şi facultăţi particulare pentru copiii lor. Aceştia vor să urmeze dreptul, managementul financiar sau turismul... Copiii stau în gazdă la oraş, plătesc de se rup, toacă banii şi se distrează. Viitorul lor? Unii reuşesc, fără îndoială.

Sunt mulţi copii buni printre ei, care preţuiesc efortul părinţilor. Aceştia sunt, desigur, cei care nu se vor mai întoarce acasă. Ce se întâmplă cu satul, cu părinţii, cu lumea în care au trăit? Iată o întrebare la care foarte puţini sunt în stare să răspundă.

Lumea nouă, pe care o străbatem cu îngrijorare şi nesiguranţă, aşază satul într-o vitrină lustruită cu mărfuri, pe care ţăranul român nu se înghesuie să le cerceteze. El iubeşte aroma pâinii din ţarina lui. Pâine frământată şi coaptă de femeia lui. Dacă îi iei asta, îi iei şi duhul casei, îi iei totul.

Martor tăcut şi răbdător, femeia din satele româneşti, fie ea din Bărăgan, Bucovina sau Oltenia, are de trecut un examen dur şi important al vieţii. Revista noastră îşi propune să o urmeze, să consemneze paşii pe care îi va face în Lumea Nouă.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
795
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

574--si-voi-caii.html

...Şi voi, caii!

„Nu este nimic mai frumos decât un tânăr persan pe un cal moldovean“, spunea Dimitrie Cantemir în „Descrierea Moldovei“, preluând un proverb din Orient care sublinia astfel valoarea cabalinelor ce creşteau pe aceste meleaguri din cele mai vechi timpuri.

Iată că şi acum, în plină eră a motorizării, România deţine locul al V-lea în lume cu un efectiv de aproape 900 mii de cabaline, din care circa un sfert se află în Moldova. Şi nu de puţine ori, călătorind prin Bucovina, privirea îţi este atrasă de exemplare splendide de care gospodarii sunt foarte mândri. Şi tot aici există herghelii celebre, cum ar fi cele de la Rădăuţi şi Lucina, un depozit de armăsari de la Dumbrava-Neamţ, baze hipice, precum cea de la Piatra Neamţ unde anual se desfăşoară concursuri internaţionale care se bucură de o largă participare. Aici sunt adăpostiţi 52 de cai din rasele ghidran pur sânge, arab sau trei exemplare de mustang american din cele şase care se află în ţară.

Aşadar există toate condiţiile pentru a pune la punct importante centre de turism ecvestru, care deocamdată se rezumă la vizite, lecţii de călărie şi plimbări cu trăsura. „Ne zbatem să supravieţuim, spune Costache Lupu, preşedintele Bazei Hipice „Virgil Bărbuceanu“ din Piatra Neamţ. Mai sunt oameni care ne ajută, dar este greu.“

La depozitul de armăsari de la Dumbrava, aflăm de la dr. Mihai Loghin, şeful unităţii, accentul se pune pe sportul de performanţă. Aici există o echipă hipo care participă la competiţii interne şi internaţionale cu rezultate foarte bune. Pentru cei care iubesc aceste frumoase animale există posibilităţi de cazare, deocamdată modeste, dar frumuseţea animalelor, între care calul Costică, un armăsar de rasă arabă, campion european şi dublu campion balcanic la sărituri peste obstacole, precum şi frumuseţea peisajului merită osteneala.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
750

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

575--din-sat-s-a-intrupat-vedeta-nicolae...

Din sat s-a întrupat vedeta - Nicolae Linca > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDin sat s-a întrupat vedeta...

Nicolae Linca, „mănuşa“ de aur a boxului românesc

Boxul românesc se pleacă încă în faţa lui Nicolae Linca, singurul medaliat cu aur olimpic din întreaga sa istorie. Se întâmpla la ediţia din 1956 a Jocurilor Olimpice găzduite de Melbourne. În acea toamnă australiană, reprezentantul României la categoria semimijlocie reuşea un parcurs de excepţie.

În vulcanul din inima stadionului din Melbourne, numele românului răsuna pentru întâia dată. Era meciul cu Hector Hatch din Fiji. Urmând întocmai indicaţiile antrenorului său, Ion Popa, şi luptând cu un curaj nebun, Linca îşi îngenunchia adversarul.

Românul învingea superb, dar – ce păcat! – se accidenta destul de serios la mâna dreaptă. Vestea a picat ca un bumerang asupra micii noastre delegaţii: acea luxaţie la mâna dreaptă însemna sfârşitul aventurii olimpice a tânărului pugilist dinamovist. Dar Linca nu s-a dat bătut. A strâns din dinţi şi, cu o voinţă demnă de marii campioni, a urcat din nou în ringul amplasat pe stadionul din metropola australiană. Şi cine putea să-i reziste? Sud-africanul Nicholas Andre? În niciun caz... Oare Nicholas Gargano din Marea Britanie? Nu, nici el... Românul părea o stâncă, un tăvălug gata să mături totul în cale, în ciuda durerilor atroce de la mână, calmate cu novocaină.

Mai era puţin... Urma finala contra irlandezului Frederick Tiedtl, un meci pentru totul sau nimic. La capătul acelei fantastice încleştări, din difuzoarele de pe stadion răsuna verdictul: „Winner, Nicolae Linca – Romania!“. Ce succes...!!

Ultimul meci

La mai bine de o jumătate de veac de la acea izbândă, eroul de la Melbourne îşi trăieşte bătrâneţea undeva într-un sat din Alba natală. E măcinat de boli, neîndoielnic sechele ale atâtor antrenamente şi, mai ales, croşee încasate. Lumea însă nu l-a uitat, ajutându-l să-şi ducă cu demnitate boala. Până la capăt. Boala pare a fi ultimul şi cel mai greu meci al său!

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
645
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

OGRADA CU „SEMNE“

CASA (IV)

Simbolistica spaţiului construit

Dacă incinta casei se supune simbolisticii formelor geometrice care le generează, numărul şi destinaţia încăperilor corespund unor simboluri destul de obscure omului modern.

Casa cu o singură încăpere, care includea vatra de foc (loc sacru, altar şi spaţiu pentru pregătirea hranei), spaţiul odihnei şi cel destinat păstrării proviziilor, are dimensiunea unicităţii divine. Casa cu două incinte, prima – vatra de foc şi cămara, a doua – spaţiul odihnei şi al altarului familial, este expresia separării terestrului de divin. Această împărţire mai există în casele bătrâneşti rurale sau de la periferia oraşelor, cu menţiunea că spaţiul destinat proviziilor s-a insularizat, fiind suplimentat prin beci şi pod.

Se remarcă persistenţa altarului familial ancestral – peretele cu icoane. Sacralitatea spaţiului de odihnă este confirmată prin faptul că în această cameră sunt interzise activităţile domestice considerate impure: toaleta locatarilor, spălarea rufelor, pregătirea alimentelor (consumarea lor este pură deoarece focul utilizat pentru pregătire are valenţe purificatoare).

Amplasarea cămării (spre N/N-V) nu este dictată numai din raţiuni practice (răcoarea menită să asigure conservabilitate), are şi o conotaţie simbolică, proviziile fiind puse astfel sub protecţia strămoşilor binevoitori, a căror „lume“ era situată undeva în nord.

În casa cu trei camere, cea de-a treia încăpere era tratată ca incintă separată, destinată oaspeţilor, consideraţi în toate civilizaţiile mesagerii zeilor. Este suficient să amintim ca argumentaţie că în unele zone rurale mai poartă încă numele de „casa din faţă“ (nu camera!), care-i desemnează indubitabil statutul distinct.

Simbolistica materialelor de construcţie

Aparent, materialele de construcţie aparţin mediului în care se edifică locuinţa şi trebuiau să fie durabile (casa se face „pe viaţă“, înţeleasă cel puţin cât viaţa proprietarului). În realitate nu erau alese la întâmplare, ci după propria valoare simbolică care, integrată în universul casei, îi consolida dimensiunea protectivă. În arhitectura rurală românească pot fi reţinute ca principale materiale de construcţie piatra, lemnul şi lutul.

Pietrei, în toate civilizaţiile, i se alocau virtuţi protectoare faţă de divinităţile chtonice/subpământene. Fundaţia şi pardoseaua de piatră protejau casa şi pe locuitorii acesteia. Credinţa era atât de puternică încât şi în prezent fundaţia se purifică cu agheazmă, ca reminiscenţă a practicii ancestrale de îndepărtare a posibilelor energii malefice incluse în material.

Urarea la căsătorie „casă de piatră“ nu este numai o simplă trimitere la durabilitatea fizică a viitorului cămin. Ea trebuie a fi înţeleasă în dimensiunea ei spirituală, simbolică, dedusă din sintagma „casele cu vorba se sparg, nu cu fapta“, care trimite fără echivoc la fragilitatea universului familial (casa) în faţa agresiunii comunitare.

Lemnul (unele esenţe) are încărcătură simbolică şi magică puternică, în unele mituri fiind alocat divinităţilor creatoare sau eroului civilizator.

Tălpile (fundaţiile), pragurile, uşciorii uşii şi pardoseaua erau făcute din lemn de stejar datorită durabilităţii, dar şi pentru că era/este considerat capabil să îndepărteze şi să protejeze casa de duhurile nefaste ale subpământului (asemeni pietrei).

Stâlpul casei, şarpanta acoperişului şi pereţii se construiau din lemn de conifere, considerate benefice, purificatoare şi intermediari în comunicarea omului cu divinitatea (în mitologia română, bradul primordial era considerat axul lumii). Invocarea bunăvoinţei divinităţilor prin fumigaţii cu răşină este un aspect ce se adaugă la consolidarea simbolismului coniferelor.

Lutul, crud sau ars, are de departe cea mai mare valoare simbolică. O multitudine de mituri ale creaţiei identifică lutul (pământul+apă, două din cele patru elemente ale creaţiei) ca materialul din care a fost creat primul om. Omul, la rândul său, foloseşte lutul pentru a-şi crea casa, suflul divin dătător de viaţă (duhul) fiind substituit de focul din vatră şi/sau de focul cu care este întărită cărămida. Chiar şi prin uscare la soare (foc divin), cărămida de lut include în ea elementele primordiale ale creaţiei (pământ, apă, foc).

Concluzionând, constatăm că o casă din lut, aşezată pe fundaţie de lemn sau de piatră, înglobează într-o singură entitate puterile mitice ale pământului, apei şi focului, la care se adaugă puterile sufletelor locatarilor, la rândul lor părţi ale duhului creator.

Sincretismul simbolurilor şi al miturilor esenţiale ale creaţiei regăsite într-o banală locuinţă ne permite să constatăm că expresia îndelung şi frecvent utilizată în mediul rural românesc „casa are duhul ei“ nu este numai o simplă translare asupra acesteia a credinţei că existăm prin voinţă divină.

Ritualul anual de purificare prin botezul creştin, gătirea casei prin văruire, protecţia prin practici magice precreştine (usturoi/bani sub fundaţie, lumini pe pragurile uşii, busuioc la culme) nu sunt numai elemente de antropomorfizare a unui corp fizic, ci şi expresii evidente ale dimensiunilor mitice ancestrale asociate casei, ale căror semnificaţii, deşi nu mai sunt evidente şi explicite, rezistă prin puterea transmiterii lor de la generaţie la generaţie.

A.F. Badiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
1229

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

577--cuza-si-monstruasa-coalitie.html

Cuza şi „monstruoasa coaliţie“

Pe 11 februarie 1866, în jurul orei 4, domnitorul Alexandru Ioan Cuza semna, pe spatele unuia dintre conspiratori, documentul de abdicare cu următorul conţinut: „Noi, Alexandru Ioan I, conform dorinţei naţiunii întregi şi angajamentului ce am luat la suirea pe Tron, depun astăzi, 11 februarie 1866, cârma guvernului în mâna unei Locotenenţe Domneşti şi a Ministrului ales de popor“.

Aşadar, „monstruoasa coaliţie“ şi-a atins scopul. Cel care, se spune într-un document al vremii, „a luat averea română din mâinile străinilor, a împroprietărit clăcaşii, cel ce a armat ţara ...“ este nevoit să ia drumul exilului. Pe 13 februarie, Cuza părăseşte Bucureştiul plecând spre Braşov, iar la 10 mai, acelaşi an, prinţul Carol de Hohenzollern-Sigmaringen, agreat de numeroase curţi monarhice europene, este proclamat de către Noua Adunare domnitor al României sub numele de Carol I.

De acum şi până la moarte, Al. I. Cuza va fi măcinat de dorul ţării pe care a părăsit-o şi va face mereu demersuri pentru a i se permite să revină. Într-o scrisoare adresată lui Carol I, pe 16 aprilie 1867 de la Paris, Cuza notează cu eleganţă şi demnitate: „Revenind ca simplu cetăţean în ţara mea, nu doresc altceva decât ca împreună cu familia mea să pot duce o existenţă conformă nevoilor şi poziţiei mele. M-aş simţi foarte fericit, Principe, dacă într-o zi aş avea plăcerea să vă transmit în mod personal asigurarea sentimentelor mele.“

Această cerere, ca şi multe altele s-au lovit de refuzul categoric al domnitorului. Iată o parte din răspunsul lui Carol I, datat 2 iunie 1867:

„Departe de a pune la îndoială bunele voastre intenţii, sunt convins că dorinţa voastră de a reveni în România se datorează numai intereselor personale şi că prin prezenţa voastră aici ţara câştigă în plus un bun cetăţean. Cu acest gând am făcut cunoscută cererea voastră Consiliului meu de Miniştri. Consiliul a considerat, Prinţul meu, că după ce a trebuit să părăsiţi teritoriul românesc în urma evenimentelor politice atât de grave, este mai înţelept din partea dumneavoastră să nu vă grăbiţi a reveni în Ţară!“

Mistuit de dorul de ţară, Al. I. Cuza se adresează şi împăratului Franţei, Napoleon al III-lea, solicitându-i sprijinul într-o scrisoare datată la 27 mai 1867, în care spune:

„Chestiunile fiind neglijate de la plecarea mea, necesitatea de a da curs unui proces suscitat de pasiuni politice mă determină să mă înapoiez în Principatele Unite. Redevenind un simplu cetăţean, nu am altă dorinţă decât să continui în Moldova viaţa liniştită şi retrasă pe care o duc de la abdicarea mea... îndrăznesc să sper că Maiestatea Voastră va găsi în această intervenţie o nouă dovadă a stimei pe care o adaug la aprecierea preţioasă prin care Ea a binevoit întotdeauna să mă onoreze...“

Din păcate, această intervenţie nu a avut rezultatul scontat, aşa cum nici alte acţiuni iniţiate de partizanii fostului domn nu s-au finalizat favorabil. În ianuarie 1870, la alegerile parlamentare parţiale, Al. I. Cuza, aflat în exil, este ales deputat de Mehedinţi; ştiind însă că regele Carol I, ca şi cei care l-au detronat nu-l vor în ţară, Al. I.

Cuza refuză.
Între străini, fostul domn, bolnav şi tot mai singur, e cu gândul la Moldova, aşa cum Alexandru Cuza, fiul său se confesa lui Alexandru Beldiman într-o scrisoare în care descria starea în care se afla tatăl său.
A revenit în ţară după moartea survenită în 1873 la Heidelberg, în Germania. Ziarele vremii au consemnat jalea adâncă cu care l-au întâmpinat cei care deveniseră prin voinţa lui, din clăcaşi, proprietari. A fost înmormântat la castelul de la Ruginoasa, iar acum osemintele lui se odihnesc la Mănăstirea Trei Ierarhi din Iaşi.
Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
3355
□
° Comentarii
□
□
° 1. victor -- (10-December-2009)Asa cum conservatorii s-au unit cu liberalii formind Monstruasa Coalitie pentru a-l inlatura pe A.I.Cuza tot asa astazi PNL-ul s-a coalizat cu PSD-ul pentru a-l da jos pe Basescu care vrea sa reformeze statul. Istoria se repeta!!
° 2. George -- (10-December-2009)Gresit! Coalitii apar cand se poate ajunge la "ciolan". Nimeni nu se gandeste la tara asta indiferent cine ajunge la putere, poti sa stai linistit Victor.
° 3. A & A -- (8-March-2010)dorobantii sunt de vina, dom'le!
° 4. doreleeeee -- (14-April-2011)cum e dom' Victor cu reformarea statului? Vorba aia din 2009 am tot vazut reformarea statului. Aveti idee de datoria externa a tarii sau si aia face parte din reformare? Ah, si spitalele dom' Victor? cum e cu spitalele? Intr-un stat reformat nu's utile, nu?
Ar' trebui sa se faca control psihiatric la intrarea la urne...retardu'le
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

578--limba-lui-voronin.html

Limba lui Voronin

Convorbire cu acad. Mihai Cimpoi, preşedintele Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova

– Dacă ar fi să facem, cum s-ar zice, un bilanţ, cu ce se prezintă acum Uniunea Scriitorilor din Republica Moldova?

– Printr-o implicare profundă în procesul de renaştere naţională basarabeană românească. Aceasta pare pentru unii un miracol, dacă ne gândim că după momentele 1940 şi 1944 am rămas fără intelectualitate, trimisă la „educare“ în Siberia. Este o minune că, în anii '80 ai secolului trecut, urmaşi ai acestora, reveniţi în locurile natale, au pus umărul pentru revenirea la simbolurile naţionale, la valorile democratice, la alfabetul latin şi la statutul de limbă oficială pentru limba română.

– Şi, totuşi, limba oficială de azi este cea... moldovenească...

– Într-adevăr, în Constituţia republicii este înscrisă o eroare istorică privind limba moldovenească, pe care toată lumea nu o recunoaşte, chiar dacă preşedintele Voronin vrea să trecem cu toţii la o limbă pe care nimeni n-o vorbeşte. Noi ne-am tot gândit să găsim o armă. Şi, am găsit-o. Consiliul de Conducere al Uniunii Scriitorilor a anunţat recent Guvernul că a decis să retragem, din toate manualele şcolare, toate textele realizate de scriitorii şi poeţii basarabeni.

Şi au trebuit să ne asculte. Vă daţi seama că noi luptăm, în continuare, pentru reîntronarea limbii române în Basarabia. Am realizat o culegere amplă de studii, documente şi comunicări, ce seamănă cu un vers al lui Nichita Stănescu, care spune aşa: „Limba română este patria mea“. Astfel, culegerea de care am vorbit constituie o cronică a noastră în slujba limbii române.

Noi, membrii Uniunii Scriitorilor, mergem prin sate şi oraşe, facem şi excursii de documentare. Astfel ne ciocnim cu indivizi puşi pe falsificarea istoriei noastre. Într-o recentă vizită la Cetatea Albă (oraş aflat în Ucraina şi purtând numele de Belgorod), un ghid ne-a vorbit despre vechea cetate ca fiind una ucraineană. „Cum aşa?“ am întrebat noi. „Ştim că a fost una românească!“ „A, dvs. sunteţi de la Chişinău! Staţi aşa, că pentru dvs. avem alt ghid, cu o altă istorie“. Vedeţi, în sudul Basarabiei sunt acum două istorii...

– Câţi membri numără azi Uniunea Scriitorilor din Moldova?

– Peste 300 de membri români, ruşi, chiar şi câţiva de limbă găgăuză.

– Aveţi edituri, reviste în limba română?

– Avem câteva edituri puternice, specializate exclusiv pe carte românească: „Cartier“, „Litera“, „Cartea şi ştiinţa“ şi altele. Avem şi câteva reviste, între care „Viaţa Basarabiei“, „Literatura şi Arta“.

– Doleanţe pentru viitor...?

– Să ne aliniem în procesul de integrare generală românească. Pentru că spaţiul cultural este acelaşi. Literatura română este una şi indivizibilă. Nu avem două literaturi, ci doar una, fie dincolo, fie dincoace de Prut. Spun

aceasta deoarece limba română este cea prin care se rosteşte fiinţa naţiunii noastre.
Noi trebuie să respectăm această limbă! Cu ea intrăm în dialogul european. Ea trebuie cultivată şi promovată, astfel încât identitatea noastră să fie susţinută. De aceea luptăm pentru adevărul ştiinţific că denumirea corectă a limbii noastre este Limba Română.
– Cu ce vă mai ajută ţara?
În primul rând cu burse de studii acordate scriitorilor basarabeni. Prin organizarea de manifestări comune, dar şi prin finanţarea unor programe culturale. Totul, în slujba renaşterii naţionale din Basarabia, care sperăm ca din 2009 să fie guvernată de români.
(C.B.)
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
632
□
º Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din zestrea folclorului românesc

Simona Dinescu, o tânără a cărei voce încântă auzul

Cu o voce caldă care îţi merge la suflet, înzestrată cu talent şi har, Simona, a cărei voce încântă auzul, a demonstrat prin cântecele sale că tinereţea şi dragostea pentru folclor sunt principalele ingrediente necesare în reţeta succesului. La toate acestea, spune ea, se adaugă multă muncă şi un dram de noroc!

Simona a avut parte de toate şi, poate de aceea, astăzi se poate lăuda cu o carieră artistică de invidiat, ocupând un loc fruntaş în clasamentul soliştilor de muzică populară din Muntenia şi din ţară.

Simona Dinescu s-a născut în localitatea Bucşani, judeţul Dâmboviţa şi este o persoană plăcută, micuţă şi plină de viaţă… N-ai crede că într-o bucăţică de om poate exista atâta voinţă şi tărie…, calităţi care au ajutat-o să înregistreze, până în prezent, două albume: „Măi, neicuţă, din Voineşti“ şi „Mă uit la viaţă cum trece“.

2003 reprezintă anul lansării sale. Câştigă Premiul Societăţii Române de Radiodifuziune şi Premiul I la Festivalul „Pe deal la Teleormănel“.

– Simona Dinescu, cât a trecut de când ne cunoaştem?

– Cred că 8 ani..., nici n-ai crede că a trecut atâta vreme... şi toată încărcată cu cântec! Vă amintiţi parcul verde, plin de iubitori de muzică, din mijlocul satului meu natal Bucşani?!

– Este satul tău cea mai dragă scenă pe care ai evoluat sau este prea mică pentru talentul tău?

– Bucşani va rămâne locul răsăritului meu în lumea artistică şi nimic şi nimeni nu-l va înlocui..., dovadă că încă muncesc şi trăiesc aici unde oamenii mă iubesc şi se mândresc cu mine.

– Ai învins destul de repede, zic eu! Cât despre talent, el începe în formele pe care le are pregătite şi lucrate.

–Da! Am învins repede, mai ales în muzica populară, unde tinerele talente rătăcesc de la o instanţă de specialitate la alta, uneori degeaba, ani în şir, trezindu-se că au îmbătrânit.

– Îţi ajung cele două albume de muzică?

– N-am zis niciodată că rămân la aceste două CD-uri... şi nici dumneavoastră nu cred că mă vedeţi culegând roadele a doar două anotimpuri; eu merg mai departe şi în timp ce unele din cântecele mele cuceresc atenţia iubitorilor de folclor, alte şi alte cântece bat la uşa sufletului meu şi cer să fie dăruite... cu pasiune şi grijă faţă de autentic şi frumos!

– Simona, ştii că sunt persoane care te plasează printre cele mai bune voci din România în momentul de faţă?

– Da!... şi mă bucură acest lucru. De aceea am reuşit să cuceresc şi piaţa în domeniu. Oamenii mă cer, cântecul meu a convins, iar eu trăiesc o realitate pe care orice interpret şi-ar dori-o.

Tudor ENE şi Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
1341

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Câinii detectează cancerul

Rezultatele unor cercetări recente confirmă că patrupedele canine pot deosebi, după aerul expirat, pe canceroşi de oamenii sănătoşi. Ceea ce înseamnă că receptorii olfactivi ai câinilor le permit să recunoască, după miros, exalaţiile celulelor de tumori maligne. Cercetările s-au făcut cu cinci câini: trei din rasa Labrador şi doi din rasa Kan-di-agua.

Câinii au fost dresaţi să reacţioneze diferit la mostrele de aer provenind de la oameni bolnavi şi cei sănătoşi. După dresaj li s-au dat 55 de probe de aer luate de la suferinzi de cancer pulmonar, 31 de la bolnave de cancer mamar şi 83 de probe de la persoane sănătoase. 90% dintre probele oncologice au fost depistate, după ce a fost eliminat aerul expirat de bolnavii fumători.

Experimentul a demonstrat capacitatea câinilor de a depista neoplasmul în stări incipiente, când se ştie că metodele tradiţionale de diagnosticare descoperă, de regulă, boala în stadiile avansate.

Cercetătorii cred că determinarea substanţei la al cărei miros reacţionează câinii va permite crearea unor aparate electronice de ultimă generaţie, capabile să diagnosticheze bolile canceroase.

(A.H.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
763

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

580--sub-cires.html

Sub cireş

Cei mai mulţi îşi lansează cărţile în diferite săli mai mult sau mai puţin luxoase, asta probabil pentru că nu au un cireş.

Zice: „Vino sub cireşul lui Mătania că îmi lansez o carte, vom sta sub 250 kg de cireşe, vom mânca mici şi vom bea horincă, că aşa se zice la Măluţ!“ Ce să mai spui la o asemenea invitaţie (pe care nici nu am putut să o reproduc în întregime, că a durat 10 minute înşiruirea tuturor argumentelor).

A fost până la urmă exact ca în povestirea pe care o anticipase Traian Parva Săsărman, scriitorul, ziaristul, şi nu numai (ar fi o altă poveste să scriu tot ce a făcut), de aceea cred că şi istorisirile din cartea sa sunt, aşa cum singur mărturiseşte, 95% adevărate.

„Râpa“, cartea pe care a lansat-o într-un mod atât de original zilele trecute la Măluţ – Braniştea din Bistriţa-Năsăud (chemând la locul faptelor pe cei care vor citi, pentru a înţelege mai bine lumea descrisă în ea), este a treia dintr-un ciclu care vizează Măluţiul, satul natal al autorului.

Sunt poveşti despre un sat, pe care unul dintre cei care au vorbit, preotul Ioan Mărginean, poet şi scriitor, îl caracteriza „…de-o mare profunzime, de înaltă spiritualitate şi cu oameni extraordinari, care vor rămâne nemuritori prin cărţile lui Traian“. Celelalte două volume deja apărute se numesc „Bărăciuni“ (numele purtat de cimitir – fiind o carte despre strămoşi) şi „Luntrea“.

Adrian Nedelcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
817

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

581--cu-bacul-spre-miresul-mare.html

Cu bacul spre Mireşul Mare

Dacă vii dinspre zona Codrului în ţara Chioarului, din care face parte şi Mireşu Mare, vei avea surpriza să constaţi că trecerea se face şi acum, în secolul XXI, cu bacul. E chiar spectaculos. E un fel de a ne dovedi trainica legătură cu trecutul acestor ţinuturi pe care s-a locuit încă din epoca bronzului. De altfel, unul dintre satele componente, Stejera, este considerat al doilea din judeţ ca vechime, dar din păcate aproape uitat de lume. Aici este şi o biserică foarte veche (cu hramul Cuvioasa Paraschiva) din secolele XVI–XVII.

Potenţial economic există, „se poate face agricultură cu performanţe foarte mari deoarece suntem pe lunca Someşului, iar apa freatică este suficient de accesibilă, fără să provoace excese de umiditate“, spune unul dintre cei mai gospodari, Ioan Mătieş, acelaşi care a pus şi bazele unei mici industrii.

Este vorba de Morile Mătieş, de capacitate mare, cu presă de ulei şi brutărie, având mai bine de 30 angajaţi. Şi pentru că am vorbit de industrie, trebuie să menţionez şi exploatarea lemnului şi balastierele, care asigură loc de muncă pentru o parte din locuitori.

S-ar putea mai mult

Cu toate astea, neîncrederea în principiul unirii, adică al asocierii, îi face pe localnici să privească mai mult în urmă, la vremurile când se obţineau rezultate mai bune. „Până nu de mult erau sute de hectare de livezi, din care se făcea export. Acum sunt doar suprafeţe foarte mici şi nu suficient de organizate“, susţine acelaşi Ioan Mătieş.

Chiar dacă şi legumicultura a scăzut ca amploare, ţăranii din Lucăceşti şi Dăneşti au rămas furnizori importanţi de legume şi zarzavaturi pentru pieţele băimărene. La rândul ei, zootehnia continuă să fie una dintre sursele de existenţă, cu toate că şi în acest domeniu se poate vorbi la timpul trecut.

Bogăţii ignorate

Un domeniu în general foarte puţin exploatat, chiar la nivelul întregii ţări, este colectarea fructelor de pădure, ciupercilor şi plantelor medicinale pe care cei interesaţi le-ar putea găsi cu uşurinţă în zonele împădurite ale comunei.

O altă bogăţie care ar putea fi exploatată ar fi apa sulfuroasă. O investiţie într-o bază de tratament reumatologic ar determina, în lanţ, apariţia de pensiuni care ar revitaliza zona.

Mai ales că localitatea este frumoasă, cu o arhitectură distinctă, cu tradiţii specifice şi costume aparte. Încă mai sunt câteva bătrâne care ştiu meşteşugul ţesutului şi al cusutului, lucrează broderii pe feţe de masă sau „fironguri în geam“ (perdele). În ciuda faptului că foarte multe lucruri ar fi putut să meargă mai bine, gospodăriile celor de aici sunt aspectuoase, dovadă că totuşi sunt oameni harnici.

Există şi un ansamblu cultural, Doina Codrului, de care s-a ocupat intens acelaşi partener de discuţie, Ioan Mătieş, care a reuşit să le facă rost de o parte din costume. Grupul este condus de instructorul Ghiţă Mureşan, soţia sa fiind fata regretatului Ioan Petreuş. Dintre ei se remarcă tânăra Liliana Mărieş, probabil, cu puţin noroc, o viitoare stea a folclorului românesc. Şcoala din Mireşu Mare are şi ea un mic ansamblu folcloric, al copiilor.

Adrian Nedelcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
671

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Raiul din sălbăticie

În miez de zi toridă de „cireşar“, am pornit a cutreiera mirificele bălţi ale Brăilei. Din Stăncuţa - cea mai facilă cale de acces în Balta Mică - şi până la buza Dunării să tot fie vreun sfert de ceas. O dată ajunşi, urcăm într-o barcă cu motor şi plecăm să descoperim neştiutul: insula din coasta Câmpiei Bărăganului de nord.

Ghidul – „preasfinţia sa“ Lucian

Încet, barca începe a-şi croi drum printre ape, „mânată“ de preotul paroh de la Stăncuţa, Lucian Ciobotaru, un iremediabil îndrăgostit de frumuseţile locului, după cum însuşi mărturiseşte. „Aici se termină insula Crăcănel, iar ce vedeţi în faţă este Insula Mică a Brăilei. Braţul pe care intrăm se numeşte Cremenea“, anunţă preotul, convertit ad-hoc în ghid.

Pe măsură ce înaintăm, peisajul se „umple“. Pescari cu aerul lor detaşat savurând fiecare secundă din marea „aşteptare“, sălcii ce sărută luciul apei, feluritele păsări ce formează incredibila faună a Insulei Mici a Brăilei...

„Aceea e egreta mică“, precizează preotul, care apoi continuă entuziast: „Haideţi să vă arăt nişte cuiburi de lăstuni, unice în Europa.“

Chirchineţu, poarta „paradisului“

În sfârşit, intrăm în prăvalul Chirchineţu, una dintre cele mai importante porţi de acces în Insula Mică, după cum aveam să aflăm. De aici dăm într-un alt tărâm de vis - lacul Gâsca.

În simfonia inegalabilă a păsărilor, o ţinem înainte până la Cracii Iepii, asta doar dacă putem înainta din cauza vegetaţiei şi nu numai. „Dau la vâsle. Mi-e frică de plase. Nici măcar n-am ceva la mine în caz că se prinde elicea“, explică temător preotul.

Macaronarii şi marea de nuferi

N-avem încotro şi schimbăm barca cu motor cu o alta pescărească. Dăm să urcăm în lotca veche de când lumea, prilej pentru stăpânul acesteia, un tânăr cu pielea arsă de soarele bălţilor, să ne istorisească păţania unor italieni care, refuzându-i mâna pentru a-şi menţine echilibrul la urcare, au căzut în apă. „Mândria e primul dintre păcate“, a replicat zâmbind preotul, la auzul poveştii.

Înaintăm din ce în ce mai greu din cauza vegetaţiei abundente. Chiar şi aşa ajungem, fără s-o păţim precum mândrii macaronari, la lacul Gâsca, o imensă platformă cu nuferi albi, împietriţi într-o frumuseţe ce-ţi taie respiraţia.

„Cracii iepii“, punctul terminus

Înaintăm cu „paşi“ de melc. Curând ajungem în locul numit de localnici „Cracii iepii“. „Uitaţi aici un crac, iar dincolo al doilea“, ne lămureşte preotul agitând braţul în faţă. „Aici se face o curbă şi intrăm în lacul Curcubeu“. Deşi priveliştea era extrem de ademenitoare, o cotim înapoi spre stăvilarul unde lăsasem în grija băiatului cu pielea de abanos barca cu motor. Abandonăm lotca pe malul bălţii şi urcăm din nou în barca preotului.

La întoarcere, drumu-i parcă mai lung, dar priveliştea-i la fel de frumoasă. În „peisaj“ apare şi un mistreţ ce-şi face veacul printre sălciile înfipte în fâşia de pământ înconjurată de ape.

Sat de vacanţă la Stăncuţa

Pentru amatorii de incursiuni în Balta Mică a Brăilei, primăria din Stăncuţa plănuieşte să ridice în următorii cinci ani un sat de vacanţă. „Pentru că aveam multe solicitări în acest sens, la nivel local ne-am pregătit să construim un sat de vacanţă. Asfel, în 2007 am scos din domeniul public 57 ha şi l-am transformat în privat.

Acum ne aflăm în faza de elaborare a planului de urbanism zonal, urmând să construim satul de vacanţă pe o suprafaţă de 50 ha, 7 ha rămânând la dispoziţia Consiliului Local. Construirea acestuia va începe la sfârşitul anului 2008. În caietul de sarcini o să fie prevăzut, drept condiţie, un termen final de execuţie de maximum cinci ani“, ne-a declarat Nicu Turcu, primarul comunei Stăncuţa.

Până la ridicarea satului de vacanţă, turiştii vor putea fi cazaţi în curând, potrivit primarului localităţii, într-o clădire ce urmează să fie reamenajată.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
803
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ingredienţi naturali folosiţi în grădina de lângă casă

În flora spontană se găsesc o serie de plante din care se pot obţine preparate lichide. Acestea pot fi utilizate cu rezultate deosebite ca stimulente pentru creştere, combaterea bolilor şi dăunătorilor, combaterea unor boli la animale, pregătirea compostului, a îngrăşămintelor organice etc., astfel:

Apa de urzică sau maceratul

Se obţine din frunze, este bogată în compuşi elementari ai fierului şi alte minerale, precum şi în substanţe vegetale bioactive.

Mod de preparare: planta se taie când ajunge la creşterea deplină, înainte de înflorit. Urzica se introduce într-un bare loc fermentaţia trebuie aşezat la soare, iar procesul durează 8–10 zile. În timpul fermentaţiei conţinutul va fi agitat de 2 ori pe zi, iar vasul se va ţine acoperit.

Utilizare: în legumicultură – se stropesc plantele cu o soluţie din macerat diluat în proporţie de 1:10, de 2 – 3 ori pe săptămână. Tratamentul influenţează în mai mică măsură creşterea, dar protejează plantele supuse unor fenomene care afectează vegetaţia.

Coada-calului – efect contra bolilor micotice din lumea vegetală

Mod de preparare: maceratul se pregăteşte într-un vas special – din tulpini culese vara când plantele au devenit foarte tari şi rezistente. Plantele se pun la uscat, se iau 300 g şi se fierb la foc mic, o jumătate de oră în 5 litri de apă, după care se multiplică concentratul cu apa – de cinci ori cantitatea iniţială.

Utilizare: tratarea terenurilor infectate cu ciuperci fitopatogene prin stropiri repetate toamna târziu sau primăvara devreme la culturile de cartofi, căpşuni şi în livezi. Celelalte tratamente cu apă de ploaie în proporţie de 1:10 (10 kg urzică la 100 l apă). Recipientul în care te (a treia, a patra şi chiar a cincea pulverizare) se pot executa şi în perioada de vegetaţie.

Pelinul, insecticid

Modul de preparare: constă în uscarea plantelor de pelin, după care praful rezultat din măcinarea acestuia (în proporţie de 3 kg la 100 litri soluţie) se opăreşte cu apă, se lasă puţin pentru infuzie, apoi se completează cu 100 l de apă.

Utilizare: sub formă de praf în legumicultură şi de soluţie în livezi.

Coada-şoricelului

Se utilizează preparate din flori, care se adaugă gunoiului. Gunoiul astfel tratat poate declanşa în sol procese vitalizatoare şi armonizatoare deoarece coada-şoricelului are o influenţă specială în procesele azotului şi potasiului din sol.

Coaja de stejar

Mărunţită în fragmente şi introdusă în sol, favorizează raportul optim între siliciu şi potasiu.

Odoleanul (valeriana)

Se utilizează sucul florilor, care conferă îngrăşământului capacitatea de a acţiona corespunzător faţă de fosfor şi reglează procesele calorice din grămada de gunoi. Dacă se pulverizează acest preparat pe plante cu flori, cultura respectivă produce un număr mare de flori.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
1915
□
º Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

584--autostrada-face-rani-adanci-in-padu...

Autostrada face răni adânci în pădurile prahovene > REVISTA LUMEA SATULUI

Autostrada face răni adânci în pădurile prahovene

Orice lucrare de investiţii de anvergură produce, cum s-ar spune, şi victime colaterale. Autostrada Bucureşti-Ploieşti provoacă pagube nu numai proprietarilor de teren agricol, dar şi silviculturii, ca să nu mai vorbim de sforăriile ce se trag în adjudecarea investiţiei. Printre altele, autostrada Bucureşti-Ploieşti va masacra în prima etapă pădurile a două comune prahovene, situate tocmai într-o zonă cu un mare deficit silvic.

Zece case şi primăria din Bărcăneşti vor fi demolate ca să facă loc autostrăzii. Dar şi 64.517 mp de pădure de la Dumbrava şi Râfov vor fi defrişaţi pentru acelaşi motiv. Adică peste 1.500 mc de lemn vor rezulta din această masivă tăiere de copaci. Ca să pună la cale operaţiunea, s-au întâlnit la faţa locului reprezentanţi ai Companiei Naţionale de Autostrăzi şi Drumuri Naţionale şi cei ai Regiei Naţionale a Pădurilor Romsilva. Între cele două instituţii urmează să se facă transferul suprafeţei împădurite, urmând ca abia atunci să se poată efectua tăierea arborilor.

Unde-i lege, nu-i tocmeală

Adică mai mor cu zile nişte copaci. Sunt condamnaţi să sfârşească sub tăişul drujbei şi al joagărului electric, deşi sunt sănătoşi, s-au plantat cu greu, îşi aduc aportul garantat de ozon, nu ameninţă să cadă peste nimeni. În condiţiile în care spaţiile verzi, pădurile, parcurile oricum lipsesc din peisaj – cel puţin în zona de câmpie a Prahovei, această lipsă e una flagrantă – progresul mai cere încă un tribut: mare parte din pădurile de la Râfov şi Dumbrava.

Am vrut, pornind de la acest fapt, să aflăm mai multe păreri în legătură cu defrişarea copacilor. Am stat întâi de vorbă cu directorul de la Drumuri Naţionale Prahova, Valerian Manta. „Am auzit şi noi de tăierile de copaci care vor urma, ne-a spus acesta. Din fericire, noi nu suntem implicaţi.

Treaba este între constructor şi Romsilva. Avem şi noi ceva arbori marcaţi pentru tăiere la Sinaia şi Cheia, au fost vreo 40 marcaţi şi la Bărcăneşti. Dar cei pe care urmează să-i tăiem reprezintă un pericol pentru cetăţeni, în sensul că pot cădea peste maşini sau pietoni din zonă, ori sunt bolnavi. Noi nu distrugem copaci sănătoşi. Asta e o mare prostie cu tăierea pădurilor de la Râfov şi Dumbrava. Dar unde-i lege... nu mai comentează nimeni. Aşa că...“

Decretul şi autostrada

La Romsilva Prahova n-am putut discuta decât cu ing. silvic Cosmin Birjaru. „Da, se taie pădurile la Râfov şi Dumbrava. Este vorba despre 6 ha/total. S-au făcut măsurători pentru suprafaţa propriu-zisă a autostrăzii, dar urmează să se facă şi delimitările. De la noi sunt luate toate avizele, e în regulă totul. Din păcate, nu ni s-ar fi acordat o altă suprafaţă în loc, pe care s-o împădurim...

Fapt este că foarte curând copacii fără pădure vor deveni rumeguş, mese, paturi, material de construcţie pe la cine ştie ce vile somptuoase.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
1220

☐
ª Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

585--oameni-care-a-facut-istorie.html

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Grigore ELIESCU

Personalitate proeminentă a silvologiei româneşti, Grigore Eliescu s-a născut în Bucureşti, la 29 ianuarie 1898, în familia regizorului Nicolaie Eliescu. În perioada 1918-1921 urmează cursurile Şcolii Superioare de Silvicultură din Bucureşti, după care se înscrie şi absolvă Facultatea de Ştiinţe Naturale a Universităţii din Bucureşti. Rezultatele de excepţie obţinute în perioada studiilor universitare la aceste două facultăţi îl ajută să obţină o bursă de studii la München, în perioada 1927-1930, unde, sub îndrumarea renumitului entomolog Karl Escherich, elaborează lucrarea de doctorat „Beiträge zur Kenntnis der Morphologie und Biologie von Lophyrus pine L.“, susţinută cu „magna cum laude“. Ulterior, în ţară, pe această bază i s-a acordat titlul de doctor docent. A activat ca inginer silvic la Casa Pădurilor din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor. Este fondatorul Muzeului Silvic din Bucureşti.

Deosebit de fructuoasă a fost cariera sa didactică în învăţământul silvic, unde a activat ca profesor la Facultăţile de Silvicultură din Bucureşti şi Braşov. A fost primul silvicultor român care s-a ridicat la nivelul unui autentic cercetător în domeniul entomologiei forestiere, contribuind cel mai mult la edificarea şcolii româneşti de entomologie forestieră.

În 1970 este ales membru de onoare al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice. Cercetările sale s-au concretizat prin contribuţii ştiinţifice valoroase, apreciate în ţară şi străinătate. Rezultatele obţinute au fost publicate în aproape 100 de lucrări ştiinţifice. A promovat concepţia sistemică şi cercetarea interdisciplinară în ecologie şi în silvicultură.

S-a stins din viaţă la 26 august 1977.

Pagină realizată de dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
671

☐
˚Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

586--ce-mai-faceti-domnule-condrea-draga...

Ce mai faceţi, domnule… Condrea Drăgănescu? > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulCe mai faceţi, domnule… Condrea Drăgănescu?
S-a născut la 2 decembrie 1927, în comuna Valea Doftanei (Trăstieni), judeţul Prahova.
Este absolvent al Facultăţii de Zootehnie din Bucureşti; doctor în zootehnie – 1970; membru titular ASAS din 1994. Cea mai mare parte a vieţii şi-a petrecut-o printre studenţii Facultăţii de Zootehnie din Bucureşti.
Când îl întrebi ce mai face acum, îţi răspunde: „Nu-mi văd capul de treburi, nu-mi ajunge timpul“. După pensionare, petrecută în 1993, a început să activeze ca profesor consultant, conducător de doctoranzi; a făcut parte din Comisia de atestare a învăţământului superior. Este secretarul Comisiei de agricultură, medicină veterinară şi silvicultură. În cercetarea ştiinţifică şi-a adus şi îşi aduce contribuţii deosebite în domeniul istoriei genetice a raselor de animale.
Profesorului Condrea Drăgănescu i se datorează şi existenţa actuală a Facultăţii de Zootehnie, desfiinţată pentru câţiva ani în perioada comunistă şi reînfiinţată cu mare greutate, în anul 1967, de către domnia sa.
Ce-i putem dori, decât sănătate încă mulţi ani. Să rămână mai departe în calitatea sa de membru marcant al Consiliului Societăţii Române de Zootehnie şi în Comisia de Studii pentru Genetică şi Ameliorare a Societăţii Române de Zootehnie, pentru a contribui la dezvoltarea şi modernizarea zootehniei din ţara noastră.
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
1668
□
° Comentarii
□
□
° 1. corciova ioana liliana -- (16-February-2011)Duti,te sarut si iti doresc sa fii activ si de folos celor care au nevoie de tine
° 2. uncrut petru-marius -- (5-April-2011)multa sanatate d-le profesor, va transmite un fost student promotia 1982 zootehnie, pentru mine ati fost si ramaneti o persoana deosebita, va doresc din suflet toate cele bune
° 3. banica stefan -- (6-April-2011)sunt absolvent al fac. de zootehnie si ma mandresc ca am avut profesori astfel de titani,sa ne bucuram de ei si sa le uram viata lunga cu sanatate pentru cei care ne-au invatat zootehnie SA NE TRAITI DOMNILOR PROFESORI
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

587--curier-juridic-13.html

Curier juridic > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCurier juridic

Ordinul nr. 331, din 24 mai 2008, privind practicarea pescuitului recreativ/sportiv
(MO al României, Partea I, nr. 405, din 29 mai 2008)

Temeiul legal al acestui ordin cu caracter normativ îl constituie art. 8, lit. d) şi art. 23 alin. (2) din OUG nr. 23/2008, privind pescuitul şi acvacultura, precum şi art. 7 alin. (7) din HG nr. 385/2007 privind organizarea şi funcţionarea MADR.

Pentru început este bine să ştim că practicarea pescuitului recreativ/sportiv al resurselor acvatice vii din domeniul public al statului se face pe baza permisului de pescuit recreativ/sportiv nominal eliberat de Agenţia Naţională pentru Pescuit şi Acvacultură, denumită în continuare Agenţia (Art. 1).

Permisul de pescuit recreativ/sportiv atestă calitatea de pescar sportiv. Trebuie să reţinem că practicarea pescuitului recreativ/sportiv prin asociaţiile de pescari sportivi, legal constituite, se face pe baza unui plan de management elaborat pe o perioadă de 5 ani; practicarea unui asemenea tip de pescuit în apele de munte se poate face şi prin administratorul fondului forestier, proprietate publică a statului. Eliberarea permiselor de pescuit recreativ/sportiv nominale se face de către Agenţia în domeniu, în baza solicitării asociaţiilor de pescari sportivi şi a administratorului fondului forestier.

Atenţie! În cazul nerespectării condiţiilor pe care şi le-au asumat prin planul de management, asociaţiile de pescari sportivi şi administratorul fondului forestier pierd dreptul de a pescui în zona solicitată (Art. 5); pierderea dreptului de practicare a pescuitului recreativ/sportiv se face prin decizia preşedintelui, la propunerea personalului cu drept de inspecţie şi control din cadrul Agenţiei.

Să mai reţinem şi faptul că practicarea pescuitului recreativ/sportiv pe o anumită zonă se face de către un singur organism. În cazul în care pe un bazin hidrografic pescuitul reacreativ/sportiv este practicat de către mai multe asociaţii de pescari sportivi, fiecare pe o anumită zonă, acestea au obligaţia să îşi coreleze acţiunile din planurile de management, împreună cu Agenţia Naţională pentru Pescuit şi Acvacultură (ANPA), astfel încât ecosistemul respectiv să fie tratat în mod unitar.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
614

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

588--breviar-juridic-13.html

Breviar juridic

Ordinul nr. 25, din 19 martie 2008, pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind metodologia de prelevare, prelucrare primară, ambalare şi transport al probelor destinate examenelor de laborator în domeniul sănătăţii animalelor.
(MO al României, Partea I, nr. 341, din 2 mai 2008).
Ordinul nr. 247, din 23 aprilie 2008, privind aprobarea Normelor de aplicare a programelor de restructurare/reconversie a plantaţiilor viticole, derulate cu sprijin comunitar pentru campaniile 2008/2009 – 2013/2014.
(MO al României, Partea I, nr. 355, din 8 mai 2008).
Ordinul nr. 36, din 16 aprilie 2008, privind aprobarea Listei standardelor române care adoptă standardele europene şi internaţionale din domeniul sanitar-veterinar şi pentru siguranţa alimentelor.
(MO al României, Partea I, nr. 360, din 9 mai 2008).
OUG nr. 58, din 7 mai 2008, pentru abrogarea art. 32 din OUG nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanţării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum şi a fondurilor de cofinanţare
şi prefinanţare alocate de la Bugetul de Stat.
(MO al României, Partea I, nr. 361, din 12 mai 2008).
Norme Metodologice, din 23 aprilie 2008, cuprinzând procedeele de denaturare a zahărului alb şi condiţiile de eligibilitate pe care trebuie să le îndeplinească fabricile de zahăr în vederea autorizării, aprobate prin Ordinul nr. 242, din 23 aprilie 2008.
(MO al României, Partea I, nr. 367, din 14 mai 2008).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
657

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

589--fnpar-recomanda-agricultorilor-prud...

FNPAR recomandă agricultorilor prudenţă la valorificarea cerealelor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFNPAR recomandă agricultorilor prudenţă la valorificarea cerealelor

Având în vedere începutul recoltării orzului şi apropierea secerişului la grâu, reprezentanţii asociaţiilor producătorilor agricoli din diferite zone ale ţării au avut întâlniri şi negocieri succesive cu reprezentanţii angrosiştilor şi procesatorilor.

Aceste întâlniri au avut ca scop stabilirea unor relaţii comerciale corecte, bazate pe principiul profitabilităţii pentru toţi cei implicaţi. În urma discuţiilor organizate de Asociaţia Producătorilor de Cereale şi Plante Tehnice Timiş cu cei implicaţi pe filiera cerealelor, au rezultat următoarele preţuri orientative de comercializare:

- Orz: 0,65 lei/kg;
- Grâu: 0,68 lei/kg;
- Orzoaică: 0,70 lei/kg.

În stabilirea preţurilor, producătorii au ţinut cont de costul inputurilor şi al serviciilor agricole, de raportul dintre ofertă şi cererea zonală, de nevoia de a acoperi partea de cofinanţare a proiectelor aflate în derulare. Nivelul preţurilor este unul echilibrat, având în vedere consumul aflat în permanentă creştere, mai ales cel de pe piaţa comunitară.

FNPAR recomandă producătorilor agricoli o mai mare prudenţă în valorificarea cerealelor; de asemenea, solicită Ministerului Agriculturii activarea mecanismelor de susţinere a producătorilor agricoli pentru a evita distorsionarea pieţei şi scăderea veniturilor agricultorilor.

Nota redacţiei: Costurile şi preţurile orientative calculate la Timiş au doar valoare informală şi pot fi luate în considerare doar în zona Banatului. În sudul ţării, în Moldova şi în Transilvania datele problemei sunt altele.

În mod normal, aceste calculaţii ar trebui discutate şi centralizate la nivel naţional pentru a se ajunge la o anume înţelegere între fermieri, pe de o parte, şi angrosişti şi procesatori pe de altă parte. În condiţiile în care dintr-un kilogram de grâu rezultă un kilogram de pâine, ni se pare anormal ca franzela de 300 de grame să se vândă cu 1,10-1,30 lei.

Desigur, discuţiile pe această temă pot fi contradictorii. Relaţia dintre grâul şi pâinea de altădată nu se mai potriveşte cu devizele de cheltuieli de acum. Dar diferenţa de preţ între franzelă şi grâu este prea izbitoare pentru a putea fi explicată şi economic.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
737

□

˚ Comentarii

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

59--incredibil-kibuturile-se-privatizeaz...

Incredibil, kibuţurile se privatizează! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulIncredibil, kibuţurile se privatizează!

Socotite până acum modelul ideal de organizare şi eficienţă, inspirat probabil din colhozurile sovietice, kibuţurile evreieşti încep să se confrunte cu presiunea celor care optează pentru un model de agricultură capitalist. Se pare că „visul de aur“ a celor care proclamau ataşamentul pentru egalitarism are puţine şanse de a răzbi până şi în Ţara Sfântă, unde modelul agricol socialist a atins apogeul.

Trecând peste unele prejudecăţi de ordin ideologic, managerii unor kibuţuri au lansat provocarea privatizării acestora. La idee au aderat rapid membrii comunităţii acestor forme de organizare şi convieţuire, care încep să se desprindă de modul de viaţă care i-a dus într-o dependenţă totală de comunitatea pe care o slujeau în condiţii ce te duceau cu gândul la o orânduire virtuală.

Fapt este că în tot mai multe kibuţuri, liderii exploataţiilor agricole nu mai sunt aleşi prin vot popular. Ei au fost înlocuiţi de „manageri capitalişti“ care promovează cu înverşunare principii economice ce vor conduce la o stratificare socială ce nu are nimic comun cu principiile de convieţuire din interiorul actualelor kibuţuri.

Este, totuşi, de precizat că această schimbare fundamentală de convieţuire are loc într-un moment în care „comunitatea pălmaşilor“ din interiorul kibuţurilor începe să joace un rol tot mai neînsemnat în comparaţie cu aportul tehnicii şi tehnologiile practicate pe terenurile aride ale Israelului.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
778
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net

590--agricultura-intr-o-prognoza-optimis...

Agricultura, într-o prognoză optimistă

Conform ultimelor date prezentate de Institutul Naţional de Statistică (INS), toate componentele economice au contribuit la creşterea PIB în primul trimestru al acestui an, numai agricultura a înregistrat o scădere de 0,5%.

„Agricultura, cu activitate nesemnificativă în trimestrul I, nu a avut niciun aport pozitiv, dar nicio influenţă negativă asupra creşterii PIB“, a declarat Vergil Voineagu, preşedintele Institutului Naţional de Statistică.

Ne-au salvat animalele

În domeniul agricol, ponderea cea mai mare a avut-o, în primul trimestru, producţia animală, cu 96,6%.

Urmează serviciile agricole cu 1,9% şi producţia vegetală cu numai 1,5%.

Comparativ cu aceeaşi perioadă a anului 2007, s-a înregistrat o evoluţie datorită majorării cu 2,6% a producţiei animale, în timp ce producţia vegetală şi serviciile agricole au consemnat scăderi de 8,6% şi, respectiv, 16,1%.

Involuţia serviciilor agricole a fost cauzată şi de reducerea suprafeţelor însămânţate cu aproximativ 90.000 de hectare.

Primele semne încurajatoare

Analiştii apreciază apoi că ponderea agriculturii în PIB va avea un aport semnificativ până la sfârşitul lui 2008, deoarece producţia vegetală se anunţă a fi una de excepţie. Se presupune că va ajunge la un aport de 1 miliard euro la PIB, dacă nu ne vom confrunta cu fenomene meteorologice extreme.

„2008 însă are semne că va fi un an agricol bun, ceea ce ar trebui să ducă la o contribuţie pozitivă a agriculturii, la formarea Produsului Intern Brut“, a afirmat Vergil Voineagu.

Mugur Isărescu, guvernatorul Băncii Naţionale a României, afirmă că: „În Produsul Intern Brut, diferenţa între un an agricol bun şi unul prost este de aproximativ 1 miliard de euro, ceea ce înseamnă aproape 1% din PIB-ul României. Un an agricol bun ar aduce o creştere pe partea de ofertă şi ar contribui la temperarea preţurilor.“

Este de menţionat că, până la sfârşitul lunii mai, agricultura şi-a mai revenit, chiar dacă suprafaţa însămânţată era de 4,5 milioane ha, cu 0,3 milioane ha mai mică decât în aceeaşi perioadă din 2007.

De asemenea, conform datelor INS, în primele trei luni din 2008 s-a înregistrat o creştere a investiţiilor în agricultură cu peste 9,4% din totalul investiţiilor făcute în economia naţională, spre deosebire de numai 1,5%, în 2007.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

592--uniunea-europeana-in-date-si-cifre....

Uniunea Europeană, în date şi cifre

Instituţiile Uniunii Europene – Parlamentul European

Parlamentul European a fost creat în anul 1951, prin Tratatul de la Paris. În 1957 a apărut Adunarea Parlamentară Europeană. Ulterior, în 1962 aceasta a primit denumirea de Parlamentul European. Din 1979, membrii Parlamentului sunt aleşi prin vot direct de către cetăţenii comunitari. Astăzi, Parlamentul European este singura instituţie a Uniunii Europene aleasă direct prin vot şi împreună cu Consiliul Uniunii formează sectorul legislativ bicameral al instituţiilor europene.

Parlamentul nu are putere de iniţiativă legislativă. Spre deosebire de legislaţia parlamentară naţională a statelor membre, în Uniunea Europeană puterea, privind problemele comunitare, aparţine în exclusivitate Comisiei. Prin urmare, Parlamentul poate amenda sau respinge legislaţia şi poate face eventual o propunere legislativă, dar pentru ca aceasta să devină lege trebuie să fie redactată şi întocmită de către Comisie.

Cu toate că este considerat „prima instituţie“ a Uniunii Europene, Parlamentul deţine doar controlul asupra Bugetului UE şi are drept de veto în ceea ce priveşte întrunirile cu Comisia Europeană.

Parlamentul deţine controlul asupra Bugetului Uniunii Europene, prin urmare şi asupra bugetului destinat agriculturii. Acest buget ocupă aproape jumătate din totalul cheltuielilor bugetare, lucru care, an de an, a creat discuţii şi justificări la diferite niveluri de decizie. Politica Agricolă Comună este un capitol controversat, mai ales din cauza banilor alocaţi acestui domeniu.

Tot mai mulţi parlamentari europeni consideră că bugetul nu trebuie neapărat diminuat, ci doar dimensionat, în funcţie de necesităţile reale ale tuturor statelor membre, o soluţie în acest sens fiind cea a renunţării treptate la subvenţiile şi primele acordate producătorilor agricoli.

Parlamentul European este format din 785 de membri care deservesc cel mai mare electorat transnaţional democrat din lume. Fiecare stat membru are dreptul la un anume număr de locuri. România este reprezentată prin intermediul a 35 de parlamentari. Preşedintele şi vicepreşedintele Parlamentului sunt aleşi la fiecare doi ani şi jumătate, spre deosebire de restul membrilor care sunt aleşi pentru un mandat de cinci ani.

Parlamentul European are două sedii: în Strasbourg – clădirea Louise Weiss, unde au loc sesiunile plenare şi în Bruxelles – Complexul Espace Leopold, unde se desfăşoară întâlnirile pregătitoare şi complementare, neplenare.

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
632

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„Sărbătoarea pălincii“ la Călineşti–Oaş 2008

Despre Călineşti–Oaş, comună sătmăreană din bine-cunoscuta „Ţara Oaşului“, se poate vorbi numai la superlativ. Farmecul inedit al locurilor mioritice, ospitalitatea oşenească, portul popular tradiţional păstrat încă din perioada „dacilor liberi“ nu au termen de comparaţie. Cel care a venit aici odată se va reîntoarce mereu. Sunt doar câteva dintre motivele pentru care Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Satu Mare, organizator principal, a ales ca locaţie desfăşurarea fazei judeţene a concursului „Sărbătoarea pălincii“ şi a simpozionului „Pălinca sătmăreană – un produs tradiţional al judeţului“.

Concursul propriu-zis s-a desfăşurat cu sprijinul financiar considerabil al Consiliului Judeţean Satu Mare, în colaborare cu cele două asociaţii ale producătorilor de pălincă „Ţara Oaşului“ şi „Codreanca“.

În prima etapă au fost colectate probele, după care a avut loc jurizarea celor 132 de probe înscrise în concurs pe sortimente, după cum urmează: pălincă de prune, mere, pere, tescovină, cireşe, piersici şi rachiu.

La organizarea şi desfăşurarea concursului şi-au adus aportul specialiştii oficiului: ing. Fodor Ştefan, ing. Liviu Fernea, ing. Claudiu Govor, ing. Ioan Costin, ing. Ovidiu Petran, sub directa îndrumare a directorului executiv OJCA, dr. ec. Scholtz Béla.

Juriu de înaltă ţinută profesională

Juriul concursului a fost format din cadre universitare, reputaţi şi cunoscuţi degustători, precum prof. univ. dr. Nicolai Pomohaci, prof. univ. dr. Dorel Modoran – USAMV Cluj Napoca, prof. univ. dr. Aurel Bunea, Universitatea din Oradea, dr. ing. Cătălin Genoiu din cadrul Oficiului Naţional al Denumirilor de Origine în Viticultură – Bucureşti, cât şi specialişti din cadrul Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Satu Mare: dr. ing. Ioan Cioltean, director adjunct al DADR, ing. Grigore Pop, şef serviciu, ing. Bencze Zoltan.

Au onorat concursul cu prezenţa lor oficialităţi centrale precum ministrul Ovidiu Silaghi, senatorul Sever Şter, directorul Agenţiei Naţionale de Consultanţă Agricolă, dr. ing. Viorel Morărescu.

Oficialităţile locale au fost reprezentate prin prefectul judeţului, ing. Radu Bud, consilieri judeţeni, directori ai unor instituţii publice şi, nu în ultimul rând, primarul comunei Călineşti–Oaş, Gheorghe Copil, care a făcut oficiul de gazdă a concursului.

Medalia Marele Aur a fost acordată lui Vasile Zimbru, din comuna Turţ, acesta fiind în acelaşi timp şi cel mai în vârstă participant la concurs.

Faptul că la această ediţie a V-a a sărbătorii pălincii s-au acordat 97 de medalii şi juriul nu a descalificat nicio probă denotă că, an de an, calitatea acestui produs tradiţional – pălinca – este din ce în ce mai bună.

Ing. Ovidiu PETRAN, OJCA Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
756

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

594--romania-solicita-egalizarea-ajutoar...

România solicită egalizarea ajutoarelor agricole

România a semnat, alături de alte şapte state europene, o scrisoare adresată preşedintelui Comisiei Europene, în care se solicită acces egal la subvenţiile în agricultură pentru toţi fermierii europeni. Iniţiativa a fost lansată de premierul leton. Au subscris România, Bulgaria, Cehia, Estonia, Lituania, Ungaria şi Slovacia. Aceste ţări consideră că este nevoie de schimbări sau chiar de o nouă reformă în Politica Agricolă Comună (PAC). Acest lucru s-a întâmplat la Summit-ul de vară al Consiliului European, desfăşurat recent la Bruxelles.

Prezent la lucrări, Călin Popescu-Tăriceanu, prim-ministrul României, a declarat: „Există o discrepanţă majoră a acestor subvenţii care sunt primite de România şi de alte state nou intrate faţă de nivelul maxim european“. Practic, România a cerut Comisiei Europene să crească, mai devreme de 2015, nivelul subvenţiilor europene pe suprafaţă, până la valoarea stabilită pentru ţările vechi din UE.

Şeful Executivului a adăugat că majorarea preţurilor la produsele alimentare este un element important, de care va trebui ţinut cont în procesul de revizuire a PAC, de obiectivul asigurării securităţii alimentare.

Premierul a menţionat că, în cadrul Consiliului European, s-a convenit că există, în principal, două tipuri de măsuri care trebuie adoptate pentru a reduce impactul creşterii preţurilor la produsele alimentare şi combustibili. Pe termen scurt, este vorba despre măsuri fiscale.

„Toate ţările au fost de acord că măsurile adoptate nu trebuie să distorsioneze mecanismul preţurilor, şi aici mă refer nu numai la produsele agricole, ci inclusiv la cele petroliere“, a spus Tăriceanu. Pe termen lung, UE s-a angajat într-un proces de elaborare a unei politici comune în domeniul schimbări climatice-energie, care va fi adoptată până la sfârşitul anului.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
726

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mirajul din Balta Ialomiţei

Paşii ne-au purtat zilele trecute prin două zone agricole pe care ecologiştii de ocazie ar dori să le vadă „renaturate“. Adică readuse la starea de sălbăticie în care să-şi facă traiul o anumită elită de factură cosmopolită. Doamne, câtă neghiobie în mintea acestor… remodelatori ai naturii!

Ce ne-a fost dat să vedem acolo?

O grădină roditoare imensă, binecuvântată de Dumnezeu ca răsplată pentru efortul celor care trudesc aici din zori până în noapte. Oamenii sunt puţini la număr, dar nu ştim în câte locuri din lume se poate vedea atâta bogăţie ca în această parte a Bălţii Ialomiţei.

Toţi la un loc şi fiecare în parte s-au adunat în jurul unui agronom, un magician al pământului am îndrăzni să-i spunem, sub comanda căruia au implementat un model agricol cum rar ţi-e dat să vezi în Occidentul european sau în îndepărtata Americă.

Omul cu „bagheta“ poartă un nume şi are în spate o „fişă personală“ impresionantă. El se numeşte Ştefan Poienaru şi vine din trecutul Institutului de Agronomie din Bucureşti. Primele lecţii practice de agricultură le-a luat la faimosul IAS Pietroiu.

La început ca simplu fermier, iar mai târziu ca mare agronom „gostatist“. N-a făcut niciodată uz de palmele bătătorite de muncă, pentru că omul era predestinat să lucreze mai ales cu creierul. Se spune despre el că şi-ar avea ascendentul într-o „felină“. Nimic mai fals, dar o fărâmă de astfel de genă are în interiorul său. Altfel nu putea supravieţui privaţiunilor trecute, dar mai ales actuale.

Dacă înainte de 1990 era obligat să ţină piept unor dogmatici inculţi, astăzi se luptă cu impostura. Mai exact spus, cu indivizi rupţi de realităţile câmpului, dar diabolici atunci când gestionează la comandă diversiunea economică.

Doi dintre aceştia sunt tocmai cei care ar fi trebuit să răspundă de destinele Agenţiei Domeniilor Statului. La pronunţarea numelui lor, Ştefan Poienaru schiţează o grimasă de greaţă. Nu-l intrigă atât incompetenţa, cât gena lor slugarnică. Mai exact mârşăvia de a fi părtaşi la distrugerea a ceea ce a mai rămas dintr-un sector agricol care putea asigura securitatea alimentară a naţiunii.

Ştefan Poienaru, asemenea lui Culiţă Tărâţă din Insula Mare a Brăilei, a luptat şi continuă să o facă pentru izbânda binelui împotriva răului. Doar că preţul acestei lupte inegale, până pe treptele justiţiei, lasă răni adânci în sufletul lor.

Aparent, Ştefan Poienaru este tipul jovial de altădată, dar numai Bunul Dumnezeu ştie câtă suferinţă s-a sădit în inima şi mintea sa. Un om care se prezintă în faţa guvernanţilor cu realizări agricole de talie mondială, de cinci ani este supus unor presiuni psihice, morale şi economice de neimaginat, în speranţa (unora) că doar, doar, va abandona.

Principalul detractor este tocmai statul român, prin escadroanele sale de presiune. Bănuim doar în numele şi interesul cui se lucrează chiar şi acum când, la urma urmei, ar trebui să ne mândrim (şi ei, şi noi toţi) cu mirajul – cum orice om de bună credinţă l-ar numi – din Balta Ialomiţei. Şi din Insula Mare a Brăilei.

Ceea ce ştim exact este că indivizi bine plasaţi în funcţii cheie, cu îndatoriri în administrarea a ceea ce a mai rămas din… domeniile agricole ale statului, cheltuiesc în prostie banii contribuabililor de rând pentru susţinerea în instanţă a unor procese halucinante.

Dar, vorba înţeleaptă a omului simplu: apa trece, pietrele rămân. Doar că, spre deosebire de acele vremuri din poveste, astăzi valul ia uneori cu el multe dintre „pietrele“ preţioase ale agriculturii româneşti. Dar mai e o vorbă la români pe care îndrăznim s-o inserăm: „Nu mor caii, când vor câinii!“

Sindromul Occidentului sau… să nu ignorăm modelele

Doamne, câtă osteneală depun exponenţii noştri oficiali pentru a ne prezenta imaginea idilică a agriculturii occidentale! Adevărul este că, pe ansamblul ei, aceasta este una de excepţie.

Din toate punctele de vedere: grad înalt de organizare şi productivitate; funcţionare a pieţei agricole şi, cu deosebire, implementare a unor realizări ştiinţifice ce garantează progresul acestei ramuri economice vitale pentru existenţa noastră.

Greşeala, marea greşeală, este ignorarea modelelor autohtone de practică agricolă şi organizare. Acestea demonstrează ceea ce se ştia de multă vreme, că în România ştiinţa agricolă se poate exprima la nivelul parametrilor mondiali de productivitate şi eficienţă.

La Agrofam Feteşti sunt preocupări nu doar pentru a realiza o agricultură performantă, ci şi de a crea verigi tehnologice şi tehnici de lucru care să conducă la creşterea eficienţei. Împreună cu cercetători de la Institutul de Cercetare pentru Pedologie şi Agrochimie Bucureşti, specialiştii de aici au realizat mai multe formule de îngrăşăminte foliare, cu azot, fosfor, potasiu şi microelemente, ce s-au dovedit a fi uşor aplicabile la sol şi în vegetaţie, asimilabile de către plante în proporţie de peste 90%, cu efecte deosebite asupra nivelului producţiilor dar mai ales al costurilor acestora.

Rezultatele experienţelor din ultimii ani efectuate aici au convins fermierii din zonă să le procure în cantităţi din ce în ce mai mari, ceea ce l-a determinat pe Ştefan Poienaru ca, sub marca FERTIFAM, să crească semnificativ capacitatea de producţie a acestora.

Pomeneam la începutul acestor rânduri de cele două grădini miraculoase din incinta îndiguită a Dunării. Pe întinderile marelui ogor al ţării întâlnim însă numeroase alte „oaze“ de fertilitate şi productivitate. Spre cinstea lor, cei care le-au „implantat“ sunt agronomi ori zootehnişti şi veterinari adevăraţi, şcoliţi între timp la şcolile româneşti de management şi marketing.

Agrofam Holding Feteşti este un produs sută la sută autohton. Dincolo de realizările excepţionale de acum, el reprezintă un simbol de dârzenie în lupta omului cu natura, dar mai ales cu vitregiile vremurilor de astăzi. Prin vremuri înţelegând nu atât calamităţile naturale ce se abat uneori asupra ţării, cât cele care vin ca un blestem din partea unora care zic că ne sunt semeni. La Agrofam vitregiile naturale par insignifiante în comparaţie cu lupta neostenită a reprezentanţilor statului de a distruge tot ce s-a clădit bun aici.

Din nefericire, în spatele acestei acţiuni abjecte se află personalităţi de prim-rang, care, îndrăznim să spunem, acţionează la comanda unor grupuri de interese, cu sau fără culoare politică, dar cu bani mulţi.

Încet-încet, „prostia“ se plăteşte scump. Din câte ştim, ADS-ul a plătit până acum milioane de euro pentru intentarea unor procese aberante pe care le pierde cu o ruşine profesională condamnabilă. Cine suportă această pagubă financiară aberantă? Teoretic, ADS-ul. Practic, noi cei care plătim taxe, inclusiv pe fumurile de la casă!

O bogăţie care provoacă frisoane

Partea din Balta Ialomiţei aflată în exploatarea Agrofam Holding Feteşti se dezvăluie acum privirii într-o bogăţie ce-i provoacă frisoane managerului său, Ştefan Poienaru.

Randamentele prognozate la orz, grâu şi rapiţă sunt fără egal în acest perimetru şi printre cele mai mari din Europa.

Cu precizarea că aici grânele româneşti au la origine o germoplasmă care ne readuc pe retină acele soiuri care dictau preţurile pe piaţa Europei. Această zestre genetică a fost supusă mereu unor transformări şi ameliorări ce i-a determinat pe fermieri să renunţe la tentaţia soiurilor străine.

La momentul documentării în Balta Ialomiţei, lanurile de grâu şi orz promiteau producţii de 7-8 tone/ha. Câte ferme din Europa de dimensiunea Agrofam Holding Feteşti ating asemenea rezultate?

Fapt îmbucurător este că agricultura românească a anului 2008 se prezintă la vremea primului bilanţ cu un număr important de societăţi şi asociaţii agricole de tip european. Ba chiar mai mult de atât. Cel puţin în acest moment de dinaintea secerişului. Să dea Domnul să fie aşa până la sfârşit, iar agronomul, agricultorul să fie apreciaţi şi răsplătiţi cum se cuvine pentru munca lor.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
2468
☐
º Comentarii
☐
☐
º 1. cistina -- (14-April-2010)balta ialomitei este un loc in care natura se trezeste in fiecare zi cu un gand bun ...oamenii de pe malul ei sunt niste persoane mucitoare si cu o imaginatie bogata si foarte modesti din toate punctele de vedere...:*

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Parteneriat OJCA, Fundaţia World Vision

Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Iaşi este partener cu Fundaţia World Vision în cadrul proiectului: „Îmbunătăţirea calităţii vieţii familiilor din mediul rural prin dezvoltare economică“, care se va desfăşura în perioada 2008-2012.

Scopul principal al proiectului este îmbunătăţirea standardelor de viaţă în mediul rural, prin concentrarea dezvoltării agriculturii şi afacerilor.

- Grupul-ţintă al proiectului este reprezentat de:

- 200 de persoane antrenate în activităţi agricole, care doresc să-şi dezvolte noi abilităţi în domeniul agriculturii;
- 50 de agricultori şi antreprenori implicaţi în agricultură prin procesarea şi vânzarea produselor agricole;
- 5 asociaţii de dezvoltare comunitară locale şi 10 reprezentanţi ai autorităţilor locale care să asigure continuitatea programului şi după încetarea finanţării.

Proiectul se va desfăşura în comunele Aroneanu, Cepleniţa, Costuleni, Golăieşti şi Vlădeni din judeţul Iaşi, având ca finanţator World Vision Taiwan.

Dr. ec. Camelia APETROAIE, OJCA Iaşi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
824

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

597--tinerii-atrasi-de-mirajul-ecologic....

Tinerii, atraşi de mirajul ecologic

Recent, în judeţul Alba s-a desfăşurat competiţia judeţeană de proiecte ale elevilor şi studenţilor „Să fii lider!“ Programul a fost organizat de Inspectoratul şcolar, Instituţia Prefectului, Asociaţia Gisas Sebeş şi a avut ca scop antrenarea tinerilor cu vârsta cuprinsă între 17-22 de ani în identificarea problemelor comunităţii, elaborarea de proiecte viabile pentru rezolvarea acestora şi dezvoltarea abilităţilor manageriale. Printre instituţiile selectate pentru a derula programul s-a numărat şi Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Alba. Tânăra Marcu Alexandra, care şi-a exprimat interesul de „a fi lider“ în această instituţie, a avut posibilitatea de a schimba opinii cu specialiştii consultanţi, de a identifica cu ajutorul acestora unele probleme existente în mediul rural şi de a găsi soluţii pentru rezolvarea acestora. Printre problemele discutate, dezvoltarea agriculturii ecologice a prins contur şi s-a concretizat prin întocmirea proiectului final.

Proiectul cu titlul ,,Dezvoltarea agriculturii ecologice în judeţul Alba“ a fost apreciat de juriu ca având cel mai mare impact asupra comunităţii şi soluţia cea mai fezabilă, fiind clasat pe locul I. Câştigătoarea a fost recompensată cu un sejur în Staţiunea Turistică Arieşeni.

Ing. Ileana MARIS, OJCA Alba

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
731

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

Fascinaţia pomicolă

Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Argeş, împreună cu CLCA Mărăcineni, PFA ing. Voica Gheorghe, precum şi SC Zaris Autocom SRL, reprezentată prin Zaharia Constantin, a organizat la Şcoala Argeşelul din comuna Mărăcineni un concurs pe teme de pomicultură, intitulat sugestiv „Cel mai bun pomicultor“, la care au participat elevii din clasele a V-a şi a VII-a.

Concursul a constat într-o probă practică (elevii au fost puşi să recunoască 19 ramuri provenite de la diferiţi pomi şi arbuşti fructiferi) şi una teoretică (test grilă). Participanţii au fost recompensaţi cu diplome şi premii în rechizite şcolare.

Ing. Noemi RADUNA, OJCA Argeş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
804

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

599--expozitie-de-cabaline.html

Expoziţie de cabaline

Organizată de Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Mureş, Centrul Local de Consultanţă Agricolă şi Primăria Hodoşa, în colaborare cu Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală, Oficiul pentru Reproducţie şi Ameliorare Mureş, finanţată de Consiliul Judeţean Mureş şi Consiliul Local Hodoşa, ediţia a V-a a expoziţiei de cabaline Hodoşa 2008 a aliniat la startul competiţiei 90 de capete cabaline.

Prezentarea animalelor în ring a trezit un interes deosebit atât pentru public, dar mai ales pentru organizatori. Această modalitate de promovare a atras un număr de peste 500 vizitatori, de la specialişti în domeniu şi reprezentanţi ai instituţiilor statului, până la fermieri particulari sau simpli vizitatori.

Comisia de bonitare şi apreciere a animalelor a fost formată din experţi în domeniu: ing. Suba Coloman, director executiv OARZ Mureş, dr. Nagy Tamas, inspector-şef AHN, ing. Kovacs Joszef, director executiv ACTR Mureş, Bartha Mihaly, primarul comunei Pănet, ing. Takacs Francisc, consilier CLCA Ungheni.

După prezentarea animalelor, comisia de apreciere şi bonitare a acordat un număr de 12 premii pentru cele patru categorii de cabaline ce au făcut obiectul concursului. Marele premiu al expoziţiei a fost câştigat de animalul cu nr. 13 din catalog, categoria tineret cabalin, femelă, aparţinând crescătorului Nema Levente din Miercurea-Nirajului.

Ing. Victoria ZAVILLA, OJCA Mureş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
901

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net

6--sarbatori-incurcate.html

Sărbători încurcate

Deseori m-am întrebat de ce Sf. Vasile are o zi, în care este sărbătorit, mai importantă în conştiinţa populară decât ceilalţi doi sfinţi ierarhi, Sf. Grigore cel Mare şi Sf. Ioan Gură de Aur. Se ştie că Biserica a rânduit o zi 30 ianuarie în care sunt cinstiţi toţi deopotrivă tocmai pentru a elimina controversele apărute în perioada când ei au marcat întreaga creştinătate. Răspunsul este unul extrem de subiectiv.

Nici vorbă că ar fi astăzi mai apreciat decât ceilalţi, mulţi poate nici nu le cunosc prea bine personalitatea. Este vorba de înclinaţia oamenilor spere petrecere, dublată de publicitatea pe care o fac comercianţii interesaţi să vândă cât mai multe cadouri. Aşa se întâmplă că o sărbătoare, secundară în calendarul ortodox, să fie „ţinută“, cum se zice, mai cu fast decât principalul praznic al zilei de 1 ianuarie „Tăierea Împrejur a Domnului nostru Iisus Hristos“.

Aceiaşi situaţie se petrece şi în cazul Sf. Ioan Botezătorul care deşi are ca principală zi de celebrare 29 august, este sărbătorit de către popor pe 7 ianuarie într-o zi în care Biserica a rânduit „Soborul Sf. Ioan Botăzetorul“ („soborul Sfântului….“ este o sărbătoare prilejuită de prezenţa celui comemorat în întâmplarea celebrată cu o zi înainte şi care este închinată uneia dintre cele Trei Persoane ale Sfintei Treimi sau Maicii Domnului – în cazul nostru Ioan L-a botezat pe Hristos).

Nu vreau prin aceste vorbe să cert pe nimeni pentru că nu este nimic gravă în a cinsti un sfânt al Bisericii, dar trist este că uităm prinşi fiind de petrecerea cu pricina de adevărata însemnătate a zilei mai ales în cazul celei de pe 1 ianuarie.

Cine a fost Sfântul Vasile cel Mare

Sfântul Vasile cel Mare se naşte în anul 330 într-o familie evlavioasă din Cezareea Capadociei. A făcut parte dintr-o familie cu zece copii, dintre care trei au devenit episcopi: Sf. Vasile cel Mare, Sf. Grigorie de Nyssa şi Sf. Petru de Sevasta. A studiat la Cezareea Capadociei şi Atena.

Încheagă o prietenie vestită cu Sf. Grigorie de Nazianz. A renunţat la lumea obişnuită şi a intrat în monahism după ce a făcut o primă împărţire a averii sale la săraci. A organizat viaţa monahală după criteriul obştei. A scris Regulile vieţii monahale şi a pus bazele Filocaliei cu Sf. Grigorie.

A fost hirotonit preot în 364. În 368, cu prilejul unei mari foamete a organizat asistenţa socială şi a făcut a doua împărţire a averii sale săracilor. În 370 a fost ales Mitropolit al Cezareei Capadociei. A înfiinţat instituţii de asistenţă socială, toate aceste aşezăminte fiind cunoscute sub numele de… Vasiliade. Sfântul Vasile a dus o luptă aprigă, cu scrisul şi cuvântul, luminând creştinătatea şi apărând dogma Sfintei Treimi împotriva arianismului şi a altor mişcări eretice.

Este serbat de către creştinii ortodocşi pe data de 1 ianuarie, când a trecut la cele veşnice la vârsta de 50 de ani, intrând în istorie cu numele de Sf. Vasile cel Mare, şi la 30 ianuarie împreună cu Sf. Ioan Gură de Aur şi Sf.

Grigorie de Nazianz.

Boboteaza

Una dintre cele mai mari sărbători ale creştinătăţii este cea de pe 6 ianuarie cunoscută mai ales sub numele de Bobotează, pentru că se prăznuieşte Botezul Domnului. Ea mai poartă numele de Teofania (Theo-Phania = Theo(s) – Dumnezeu + Phania – imagine, viziune, manifestare vizuală) pentru că este momentul în care Dumnezeu se arată în cele Trei Persoane, Tatăl – care rostea din cer cuvintele „Acesta este Fiul Meu întru care am binevoit“, Fiul – mărturisit pe de o parte de Sf. Ioan care Îl şi boteza şi pe de alta de Dumnezeu Tatăl prin cuvintele citate şi Duhul Sfânt care S-a pogorât sub formă de porumbel mărturisind la rându-I dumnezeirea lui Iisus Hristos. Este putem spune icoana cea mai elocventă a Sfintei Treimi. Se vede acum că există o reală deosebire între cele Trei Persoane ale lui Dumnezeu.

În primele secole în această zi se serba şi Naşterea Mântuitorului.

Se amintea atunci şi de nunta din Cana Galileei, ca primă minune a Domnului. Dacă în Orient s-a preluat din Occident ziua de 25 decembrie pentru a se ţine Naşterea Domnului, bisericile din Apus au preluat 6 ianuarie ca zi de celebrare a Arătării Domnului.

Tăierea împrejur a Domnului nostru Iisus Hristos

Tăierea Împrejur era un moment foarte important în Vechiul Testament, similar cu botezul creştin. Era momentul când primeai pecetea apartenenţei la poporul lui Dumnezeu, adică semnul legământului pe care Avraam l-a făcut cu Dumnezeu. Hristos se supune acestui ritual tocmai pentru a demonstra că nu venise să schimbe acest legământ.

Interesant este că medicina a descoperit astăzi că viteza de coagulare a sângelui în ziua a opta de la naştere este cea mai ridicată din toată durata vieţii. Dumnezeu a poruncit lui Avraam ca această practică să fie îndeplinită exact în acea zi.

În perioada apostolică au existat voci care cereau ca şi creştinii proveniţi din alte neamuri decât evreii să suporte acest ritual. Atât de mare a fost controversa încât s-a convocat un sinod apostolic care a decis că Tăierea împrejur a fost pecetea Vechiului Testament, iar pecetea Noului Testament este Sf. Botez, care este o naştere din nou din apă şi din Duh.

Octavian GOGA, Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
689

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

60--clonarea-animalelor-si-alimentatia.h...

Clonarea animalelor şi alimentaţia

Cu zece ani în urmă a ieşit din laboratoarele genetice oaia clonată numită Dolly, azi decedată. De atunci cercetătorii au reuşit să cloneze prin aceleaşi metode vaci, cai, porci şi capre.

În acest răstimp s-au acumulat noi informaţii ce dovedesc că laptele şi carnea obţinute de la animalele clonate sunt cu mult mai gustoase decât a acelora fătate pe cale naturală.

Fermierii americani îşi freacă mâinile de bucurie, în aşteptarea unor venituri substanţiale de la animalele clonate, în special când s-a auzit că, la sfârşitul anului 2006, Direcţia federală a SUA pentru controlul medicamentelor şi al alimentelor intenţionează să dea undă verde folosirii în alimentaţie a cărnii animalelor ce provin din clonare, inclusiv a progeniturilor acestora.

Ceea ce confirmă şi un sondaj din „Washington Post“: 60% dintre americani se pronunţă anticlonare în general, iar pentru folosirea laptelui şi a cărnii animalelor clonate, în special din considerente religioase şi etice.

Aprobarea folosirii acestor alimente va fi dată pe un anumit termen şi va fi prelungită numai ţinând cont de părerea consumatorilor.

Arnold HELMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
692

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Consultanţii, acasă la fermieri

Francezii ne aduc noi tehnologii viticole

La Staţiunea de Cercetare Viticolă de la Odobeşti a avut loc seminarul „Uniunea cooperativelor viticole din România, sisteme moderne de susţinere la viţa-de-vie".

Manifestarea a fost organizată de Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Vrancea, în colaborare cu Staţiunea de Cercetare Viticolă Odobeşti, Uniunea Cooperativelor Viticole din România şi firma franceză Faynot, producătoarea gamei de sisteme moderne de susţinere şi palisare FENOX.

Seminarul s-a desfăşurat în trei părţi: în prima parte, Uniunea Cooperativelor Viticole din România şi-a prezentat strategia de dezvoltare pe termen scurt şi lung, precum şi componenţa consiliului de conducere; în cea de-a doua, au fost prezentate tratamentele la viţa-de-vie; iar în a treia, reprezentanţii firmei FAYNOT din Franţa au prezentat tehnologii moderne de cultură a viţei-de-vie, sisteme de susţinere, palisare şi dirijare.

Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Vrancea şi-a reînnoit oferta de servicii destinate producătorilor agricoli privind formarea profesională, elaborarea de proiecte prin PNDR şi sprijinul în înfiinţarea formelor asociative. Totodată, specialiştii consultanţi au oferit membrilor Uniunii Cooperativelor Viticole din România proiecte-model din domeniul producţiei vegetale, al înfiinţării de plantaţii viticole şi al capacităţilor de procesare.

Ing. Geta DUMBRAVĂ, OJCA Vrancea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
822

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net

601--padurea-se-rupe-n-doua.html

Pădurea se rupe-n două!

Cu toate că este una dintre puţinele regii rentabile, Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva urmează să intre într-un program special de reorganizare. Dan Ioan Aldea, directorul general al RNP, susţine că are sprijinul lui Dacian Cioloş, ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale, în elaborarea unui proiect de reorganizare, prin care regia va fi desfiinţată şi va apărea tot Romsilva, dar ca societate comercială.

Adevărul este că ministrul Cioloş a luat act de această propunere, dar mai analizează variantele propuse. Mai departe, cabinetul Tăriceanu ar putea emite o Hotărâre de Guvern care va consfinţi noua organizare, conform căreia cele 41 de direcţii silvice din ţară vor fi dizolvate, iar în locul lor vor fi înfiinţate 27 de unităţi cu personalitate juridică, dintre care 22 de parcuri naţionale şi încă cinci unităţi, printre care Silvoturism sau Muzeul Cinegetic.

Motivaţia

Propunerea Romsilva de reorganizare, pentru eficientizarea activităţii, este întemeiată. În prima etapă, vor dobândi personalitate juridică cele 22 de parcuri naţionale, pentru că ele aduc cele mai mari pierderi, fiind subvenţionate. În acest scop se va căuta un cadru administrativ sau juridic care să permită parcurilor naturale să beneficieze de finanţare europeană. Abia într-o a doua etapă vor apărea şi celelalte cinci entităţi de sine stătătoare.

Ideea a fost întărită de Dan Ioan Aldea, directorul general al regiei: „Dacă nu rezolvăm problema accesării fondurilor europene, există riscul să pierdem în jur de zece milioane de euro. Temerile legate de planul de reoganizare nu se justifică, pentru că acordarea personalităţii juridice nu înseamnă posibilitatea de înstrăinare a patrimoniului.“

De două ori Romsilva

Conform conducerii Romsilva, la ora actuală au fost depuse 19 proiecte în sectorul ariilor protejate, 14 dintre acestea fiind deja acceptate din luna aprilie, dar condiţia de bază era ca, în termen de două luni de la depunere, ariile protejate să deţină personalitate juridică, astfel încât fondurile europene care vor veni să poată fi utilizate numai pentru aceste parcuri şi să nu fie orientate către alte activităţi derulate de Romsilva, cum ar fi cele productive.

Directorul general Dan Ioan Aldea a prezentat pe scurt câteva prevederi ale proiectului de reorganizare a regiei. În primul rând, propunerile vizează înfiinţarea a două centre în Romsilva. Primul, de profit, va fi format din cele 41 de direcţii silvice. Al doilea va merge pe activităţile cu pierderi, pentru atragerea fondurilor europene. Aceste activităţi se referă la creşterea cailor de rasă, la administrarea parcurilor naţionale, producerea sucurilor naturale şi la Muzeul Cinegetic Posada.

Interesant este că proiectul de reorganizare mai prevede ca viitoarea Romsilva să-şi menţină toate ocupaţiile actuale, deci să se ocupe de cercetare-dezvoltare în ştiinţe naturale şi inginerie, precum şi de elaborarea unor studii de impact asupra mediului, bilanţuri de mediu, studii pedo-staţionale, condiţionarea, conservarea şi testarea calităţii seminţelor forestiere, testarea în vederea omologării de substanţe utile pentru silvicultură (pesticide, erbicide, îngrăşăminte, stimulatori etc.).

Iniţiatorii proiectului vor ca tot viitoarea Romsilva să se ocupe şi de tranzacţii imobiliare şi de construcţii de clădiri.

Ministrul agriculturii recunoaşte că anumite unităţi din subordinea Romsilva ar putea primi personalitate juridică în vederea accesării fondurilor europene, dar nu şi patrimoniu.

„Nu mi s-a părut surprinzătoare propunerea Romsilva de a gândi o reorganizare. Problema e să găsim un cadru administrativ sau juridic prin care să ne asigurăm că aceste fonduri sunt cheltuite potrivit destinaţiei iniţiale. În prima fază, vrem să rezolvăm problema parcurilor naturale. Celelalte propuneri le vom analiza în continuare, pentru că nu avem suficiente elemente“, a declarat recent Cioloş.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
799

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

602--chinchila-este-totusi-o-afacere-bun...

Chinchilla este, totuşi, o afacere bună

În ultimele decenii creşterea animalelor s-a îmbogăţit cu o nouă specie, posesoare a unei blăni foarte frumoase care, spre deosebire de celelalte carnivore purtătoare de blănuri, se hrăneşte doar cu nutreţuri vegetale.

Ca urmare a faptului că chinchilla are o blană de foarte bună calitate, este rezistentă, nu necesită spaţii largi de creştere şi este relativ puţin pretenţioasă, specia a început să câştige din ce în ce mai mult teren şi în ţara noastră. În prezent, în România cea mai mare fermă de chinchilla se află în judeţul Timiş, localitatea Sag, iar cea de-a doua în Robeşti, judeţul Buzău.

Noi discutăm cu cel de-al treilea crescător de chinchilla din ţară, domnul Simon Lorand, care are o astfel de fermă în Reghin, judeţul Mureş.

– Aţi dat dovadă de curaj optând pentru o îndeletnicire care, practic, nu avea nicio tradiţie la noi…

– Am văzut o emisiune la televizor în anul 1995 în legătură cu creşterea chinchillelor. Între anii 1995-1997 am vizitat câteva crescătorii în Ungaria. De acolo am achiziţionat şi o familie de chinchilla pentru că mi-am dat seama că nu este foarte complicat şi o pot face şi eu.

În anul 1999 am înfiinţat o firmă care se ocupă cu tot ceea ce înseamnă chinchilla: confecţionarea şi comercializarea cuştilor şi accesoriilor destinate creşterii acestor animale, comercializarea concentratului, a fânului şi a nisipului folosite la hrănirea şi îmbăierea animalelor, valorificarea blănurilor de chinchilla.

– Ce recomandaţi persoanelor din România interesate de o asemenea afacere?

– Îi sfătuiesc să înceapă cu un efectiv redus, pentru simplul motiv că nu sunt pregătiţi. Este destul de dificil de controlat un efectiv mare, dacă crescătorul nu are experienţă în domeniu. Aşadar, pentru început le recomand două, trei familii astfel încât să-şi dea seama dacă pot merge mai departe. Pot oferi consultanţa necesară oricui este interesant de acest subiect.

– Cât de rentabilă este creşterea acestor animale?

– Dacă crescătorul este serios, nu neglijează animalele şi înţelege că blăniţa este până la urmă produsul finit, în aproximativ doi ani activitatea îi poate aduce profit. Dar până atunci trebuie să fie răbdător şi foarte atent cu aceste animale care solicită o îngrijire specială.

Trebuie să investească în cuşti şi accesorii specifice, care sunt în aşa fel confecţionate încât să nu deterioreze blăniţa animalului. Ele mai au nevoie şi de un nisip special, foarte fin, destinat îmbăierii, care are rolul de a curăţa blana animalului.

Pentru a facilita buna dezvoltare a acestor animale este nevoie de administrarea concentratului special destinat chinchillelor. Acesta are în compoziţie toate elementele nutritive necesare creşterii unui animal sănătos. Şi zece familii pot aduce profit, având în vedere că de regulă o familie are 4-5 femele şi un mascul, iar femelele sunt foarte prolifice.

– Care este piaţa dvs. de desfacere?
– Deocamdată este în străinătate, dar sperăm să se dezvolte şi în România la un moment dat.
Scriem acest articol la iniţiativa cititorilor care au vrut să afle mai multe despre creşterea chinchillei. Cei care s-au apucat deja de treabă spun că investiţia nu este foarte mare şi nici tehnologia de creştere prea complicată. Legat de aceasta, dorim să dăm un răspuns la întrebarea legată de posibilitatea accesării fondurilor structurale pentru înfiinţarea fermelor de animale pentru blană. MADR ne-a informat că eligibilitatea acestui tip de investiţie a fost negociată cu Comisia Europeană, dar deoarece la ora actuală acest domeniu nu reprezintă o prioritate pentru România, sprijinul nu a fost aprobat.
Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
4532
☐
Comentarii
☐
☐
1. Anonim -- (18-February-2010)O mare teapa, cei din Sag. Va dau 10-15 euro pe pui si e bine, dar se poate si cu 80 eurocenti, cica e criza. Feriti-va.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

603--viitorul-zootehniei-ferma-medie-si-...

„Viitorul zootehniei, ferma medie şi cea mare“ > REVISTA LUMEA SATULUI

„Viitorul zootehniei, ferma medie şi cea mare“

Dispunând de o suprafaţă de peste 3.000 ha de teren arabil, de o dotare din care nu lipsesc maşinile şi utilajele de ultimă oră şi cu rezultate economico-financiare pe măsură, societatea comercială Agrocomplex Lunca Paşcani acordă o atenţie deosebită dezvoltării zootehniei.

„Am beneficiat de un proiect SAPARD, ne spune ing. Florin Stanciu (foto), şef de fermă, în valoare de 2 milioane de euro, care ne-a permis să modernizăm ferma de animale. Chiar dacă această acţiune nu este încheiată, unitatea noastră este – fără falsă modestie – una dintre cele mai moderne, cel puţin din Moldova.“

Creşterea animalelor: un act de curaj?

– Pe ce vă bazaţi când faceţi o asemenea prognoză?

– La această dată dispunem de 500 capete de taurine, din care 200 vaci cu lapte. Am achiziţionat din străinătate 35 de juninci din rasa Holstein Friză, cu o genetică foarte bună, care dau acum, la prima fătare, 25-26 litri lapte pe zi. Vom achiziţiona, nu peste multă vreme, alte 35 de capete. Într-un cuvânt vrem ca, în timp, efectivul de animale să fie pe măsura dotării tehnice de care dispunem.

Aceleaşi preocupări le avem şi în ceea ce priveşte efectivul de ovine. Din cele 700 de capete, 300 sunt din rasa Ţigaie cu cap negru, rasă pentru lapte şi carne. Trebuie să vă spun că a creşte acum oi este un act de curaj, în condiţiile în care lâna nu mai este solicitată. Dotarea – la nivelul tehnicii mondiale

– Vorbeaţi de dotare...

– Aţi văzut adăposturile modernizate şi sala de muls Westfalia cu evacuare de ultimă generaţie. Laptele produs aici corespunde normelor de siguranţă alimentară. Întregul proces este asistat de calculator, care spune totul despre animal, de la perioada de călduri până la producţia de lapte sau eventualele probleme de ordin sanitar-veterinar.

– Aşadar, un salt uriaş de la mulsul pe scăunel până la intervenţia calculatorului.

– Cel mai bine ar putea să vă vorbească cei trei oameni care lucrează aici. Vă spun doar că igiena sălii de muls şi a instalaţiilor, după ultimele cerinţe sanitar-veterinare, este efectuată automat, astfel încât efortul fizic s-a redus doar la circa
5 la sută din ceea ce era înainte. Este loc pentru toţi

– Am reţinut, domnule inginer, că lucrările de modernizare se vor încheia la sfârşitul acestui an. Ce urmează?

– Vrem să creştem numărul de bovine până la 700 de capete, din care 400 de vaci cu lapte. Spun aceasta pentru că am convingerea că viitorul zootehniei este asigurat în continuare de ferma medie şi mare.

Am văzut în Ungaria, în construcţie, o astfel de fermă-gigant cu o capacitate de 5.000 de capete şi mi-e greu să cred că nu s-a ţinut cont de eficienţa ei. Sigur, fermele mici pot şi trebuie să existe, însă investiţiile care să conducă la obţinerea unor producţii pe măsură şi la o calitate deosebită a laptelui se pot obţine, cred, numai în ferme mari, moderne.

Vrem, de asemenea, să încheiem ciclul printr-o investiţie în procesarea laptelui şi valorificarea producţiei prin magazinele proprii, ridicând astfel rentabilitatea fermei.

– Aşa stând lucrurile, care este viitorul celor care cresc acum în gospodărie două-trei animale?

– Adevărul este că procesatorii au probleme deosebite cu calitatea laptelui achiziţionat de la aceşti producători. Pe de altă parte, producţiile mici obţinute şi faptul că nu au banii necesari pentru dezvoltare fac ca această îndeletnicire să nu mai fie rentabilă. În condiţiile în care în Uniunea Europeană există un deficit de circa 500 mii de tone de carne, cred că toţi aceşti gospodari ar trebui să se ocupe de creşterea bovinelor pentru carne, fapt care ar rentabiliza, cred eu, această activitate.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
1045

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

604--ascaridoza-la-porc-sursa-pentru-lar...

ASCARIDOZA LA PORC, sursă pentru larva migrans la om > REVISTA LUMEA SATULUI

ASCARIDOZA LA PORC, sursă pentru larva migrans la om

Este o parazitoză foarte răspândită, produsă de un vierme rotund (Ascaris suum) asemănător cu acela care se întâlneşte la om - Ascaris lumbricoides. Ascarizii sunt paraziţi, cu corpul cilindric, de dimensiuni mari, numiţi în popor limbrici. Masculul de Ascaris suum măsoară 14-17 cm în lungime, iar femela ajunge chiar până la 25 cm, aceasta eliminând multe ouă.

Trebuie subliniat faptul că ouăle de ascarizi sunt foarte rezistente în mediul exterior dacă sunt condiţii favorabile de temperatură şi umiditate. De exemplu, dacă în apropierea adăposturilor de animale există umezeală, acestea rezistă circa 5 ani.

Ascaridoza poate să apară în orice anotimp, la orice vârstă a porcilor, în toate sistemele de exploatare. În gospodăriile populaţiei parazitoza este mai frecventă, fiind legată de condiţiile de igienă şi alimentaţie nesatisfăcătoare. Boala afectează în general animalele tinere de 4-5 luni.

Contaminarea porcului are loc imediat după fătare, când purcelul înghite împreună cu hrana şi apa ouă de paraziţi eliminate pe sol odată cu fecalele de către animalele infestate. Oul care conţine o larvă ajunge în tubul digestiv al porcului, eliberează larva care va migra spre ficat apoi spre inimă, pulmon, iar în final ajunge tot în intestin, unde devine vierme adult, care la rândul său elimină ouă în mediul extern şi astfel ciclul biologic al parazitului se închide.

Pe traseul parcurs larva produce diferite leziuni la nivelul organelor parazitate; astfel, întâlnim frecvent aspectul de ficat „stropit cu lapte“ în ascaridoza porcului. În stadiul adult, ascarizii, mai ales când sunt în număr mare, pot produce blocări ale intestinelor şi chiar ruperea lor.

Trebuie subliniat că, dacă un ou de Ascaris suum cu larvă în el este înghiţit de om prin consumul legumelor şi fructelor nespălate, acesta poate fi sursă pentru larva migrans care se localizează în creier provocând îmbolnăviri grave. Cunoaşterea evoluţiei bolii precum şi a căilor de contaminare sunt esenţiale în evitarea acesteia prin măsurile care trebuie respectate în creşterea şi exploatarea animalelor.

Semnele clinice sunt variate şi depind de starea de întreţinere, de intensitatea parazitării, dar şi de vârsta animalului. Cel mai afectat este tineretul porcin, care deşi consumă multe furaje, slăbeşte, are abdomenul balonat, tuşeşte, are diaree sau constipaţie; animalele devin anemice şi rahitice. De asemenea, la purcei pot apărea uneori semne nervoase. Diagnosticul se pune pe manifestările clinice ale animalului, dar în majoritatea cazurilor este nevoie de examen parazitologic.

Prevenirea şi tratamentul. Se recomandă dehelmintizarea animalelor adulte, dar şi a purceilor imediat după înţărcare cu Romoxibendazol şi Romivermectin. Orice tratament trebuie să se facă concomitent tuturor animalelor crescute în acelaşi adăpost. Adăposturile şi ustensilele se vor curăţa şi deparazita în mod obligatoriu cu Romparasect 5% şi Romparasect forte.

Se vor asigura condiţii de microclimat şi alimentaţie corespunzătoare calitativ şi cantitativ. Având în vedere că ascarizii sărăcesc organismul în glucide, proteine, săruri minerale, se recomandă utilizarea de premixuri proteino-vitamino-minerale ca Vitasuin, Romstarter 9+1 P, Romzeofort, Vitapremix Biomos, precum şi vitamine injectabile sau buvabile: Vitamina AD3E, Vitamina B1 + B6, Vitamina C, Multivitarom şi Vita B complex.

Dr. Viorica CHIURCIU, Doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
27096

□

Comentarii

□

□

1. diana -- (29-November-2010)cum pot trata un porc de ascaridoza si daca aceasta boala da convulsii?? astept un raspuns
2. sumedrea gabriel. -- (21-November-2015)Cum aflu daca purcelul a scapat de limbrici.
3. dana -- (9-September-2016)Ce medicament trebuie sa scap porcul de limbrici in afara de ivonec

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În actualitate, pregătirea fânului

Deşi, după recoltare, ierburile nu mai sintetizează substanţe organice prin procesul de fotosinteză, totuşi ele continuă să respire pe seama glucidelor solubile, perioadă în care se înregistrează o primă pierdere.

A doua parte a procesului de uscare durează cca 2-3 zile, timp în care au loc pierderi din cauza proceselor microbiologice şi a acţiunii mecanice din timpul pregătirii fânului (întoarcerea brazdelor, strânsul în căpiţe, balotatul, transportul etc.).

Metode de uscare

Metodele de uscare care se practică astfel sunt: pe sol, pe suporţi, prin balotare, ventilaţie cu aer rece sau cald, deshidratare şi prin însilozare (semifânul).

Pregătirea fânului pe sol (în brazde) este o practică specifică regiunilor mai sărace în precipitaţii. Prin această metodă se înregistrează cele mai mari pierderi de substanţe nutritive şi se fac cheltuieli mari. Procedeul este răspândit şi constă din: recoltare manuală sau mecanizată, în brazde care rămân pe sol 2-3 zile, în funcţie de mersul vremii şi grosimea brazdelor.

Când brazdele sunt subţiri, uscarea poate avea loc fără întoarcerea acestora în una-două zile. Dacă brazdele sunt groase, trebuie întoarse după 6-8 ore de la recoltare. După întoarcere, procesul de uscare continuă până la umiditatea de 25-30%, când brazdele se strâng în căpiţe. Dacă temperaturile peste zi sunt mari, se recomandă ca strânsul fânului să se facă în valuri sau suluri cu ajutorul greblelor mecanice sau cu tracţiune animală, după care se adună în căpiţe.

Pregătirea fânului pe suporţi se practică în regiunile umede, în zona de munte sau de deal. Această metodă este posibilă în unităţile cu suprafeţe mici de fâneaţă şi cu suficiente braţe de muncă. Suporţii pe care se realizează uscarea fânului sunt: prepelecii, caprele, gardurile, colibele etc.

Indiferent de felul suporţilor, uscarea fânului pe aceştia se face mai rapid decât în brazde, pierderile sunt mai mici, iar fânul îşi păstrează culoarea, aroma şi gustul.

Pregătirea fânului prin balotare. Acest procedeu este foarte răspândit în câmpie şi mai ales pentru fânul de lucernă. Recoltarea fânului se face cu cositoarea mecanică sau vindroverul, iar brazdele se întorc la 6-8 ore, ca la pregătirea fânului pe sol. Când umiditatea scade la 30-35% se execută balotarea cu presa, iar baloţii se mai lasă pe câmp 2-3 zile pentru ca umiditatea să scadă la 15-17%.

Dacă baloţii au fost prinşi de ploaie se desfac şi se lasă ca fânul să se usuce şi apoi se rebalotează într-o fereastră de timp favorabil. Baloţii se adună, se transportă şi se depozitează în şire, lăsându-se canale de aerisire.

Pregătirea semifânului. Pentru pregătirea semifânului cu 40-45% umiditate, iarba se recoltează cu maşini care fac şi strivirea acestuia, în acelaşi timp cu recoltatul. La 5-8 ore de la recoltare, când umiditatea ierbii a scăzut la

60%, se execută întoarcerea brazdelor, iar la umiditatea de 40-45% se realizează adunatul, tocatul şi transportul masei vegetale la locurile de depozitare unde se presează puternic cu tractoare pe şenile sau pe roţi. Această metodă se practică în zone cu precipitaţii abundente şi cu ferestre scurte de timp favorabil.

Ing. Vasile CIORCAŞ - CLCA Negreşti-Oaş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
3200
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

KarAkulul – o raritate

În organizarea Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală şi a Asociaţiei Crescătorilor de Ovine şi Caprine „Moldoovis“, la Botoşani a avut loc cea de a III-a ediţie a Târgului expoziţional de miei şi pielicele karakul. Publicul – specialişti, potenţiali cumpărători sau vizitatori – a admirat splendide exemplare de miei karakul, specie aflată aici, în judeţul Botoşani, la ea acasă, dar şi sute de pielicele de o mare frumuseţe expuse de producători în standuri special amenajate.

Au fost prezenţi crescători din partea locului: Curteşti, Lunca, Gorbăneşti, Ştefăneşti, Răchiţi, Mitoc, dar şi producători din Târgu Neamţ, Plugari şi Hoiseşti – judeţul Iaşi sau Dumbrăveni – Suceava.

De un deosebit interes s-a bucurat standul Staţiunii de Cercetare Dezvoltare pentru Ovine Popăuţi, unde au putut fi admirate exemplare de miei negri şi brumării, omologate încă din 1988, dar şi liniile maron, sur, roz şi alb, toate acestea fiind creaţii ale cercetătorilor de aici.

Discuţiile din cadrul manifestării au pus încă o dată în evidenţă greutăţile cu care se confruntă crescătorii de oi karakul, specie care cere o atenţie deosebită şi care îşi datorează existenţa, aşa cum spunea un gospodar din Gorbăneşti, doar dragostei pentru aceste animale minunate. „Dacă înainte de 1990 un berbec karakul bun costa cât o Dacie, a subliniat interlocutorul nostru, acum aproape nimeni nu se mai interesează de pielicele, iar subvenţia primită de la stat, în valoare de 20 lei pe cap de animal, este total insuficientă.“

„Oaia karakul, a spus domnul ing. Ionică Nechifor, preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Ovine şi Caprine «Moldoovis», face parte, conform Conferinţei de la Rio de Janeiro, din rasele vulnerabile şi trebuie protejată, în condiţiile în care în alte ţări cu tradiţie în creşterea acestor animale numărul exemplarelor existente a ajuns la câteva sute de capete.

Este poate şansa noastră ca, dacă vom fi mai bine cunoscuţi în cadrul Uniunii Europene, să reuşim să salvăm oaia karakul şi să facem astfel cunoscute eforturile şi pasiunea crescătorilor din această parte de ţară, prin frumuseţea animalelor şi a pielicelelor pe care le-aţi văzut.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
945

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

607--zootehnia-emite-semnale-incurajatoa...

Zootehnia emite semnale încurajatoare

Timp de două zile, Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad“ din Iaşi a fost gazda simpozionului ştiinţific internaţional „Oportunităţi şi perspective în producţia animală“.

Organizată de Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului şi Facultatea de Zootehnie din cadrul instituţiei de învăţământ ieşene, manifestarea a reunit cadre didactice universitare şi cercetători din întreaga ţară, directori ai direcţiilor agricole şi oficiilor judeţene de consultanţă agricolă, reprezentanţi ai instituţiilor centrale de profil, directori de societăţi comerciale, numeroşi specialişti, precum şi oaspeţi din Franţa, Turcia, Lituania, Statele Unite, Ungaria, Italia, Republica Moldova. La dezbateri au fost prezenţi şi domnii Cristian Mihai Adomniţei, ministrul învăţământului, şi Sorin Sergiu Chelmu, secretar general la Ministerul Agriculturii.

Cele 160 de comunicări şi referate au vizat aspecte privind tehnologiile de creştere a animalelor, procesarea producţiilor animale şi siguranţa alimentară, acvacultura, rolul nutriţionistului în producţia animală, salmonicultura şi agroturismul, ştiinţele economice, dezvoltarea rurală.

Mai mult decât simple opinii

Iată şi câteva opinii ale participanţilor: „Manifestarea la care participăm, a spus prof. dr. ing. Benone Păsărin, decanul Facultăţii de Zootehnie, continuă o tradiţie începută în urmă cu 51 de ani. Prezenţa atâtor personalităţi din ţară şi străinătate dovedeşte încă o dată prestigiul de care se bucură universitatea noastră.

Pentru noi şi pentru colegii noştri din producţie aflaţi în sală ea constituie, totodată, un minunat prilej de a schimba informaţii, de a afla rezultate de ultimă oră ale cercetărilor în acest domeniu deosebit de important în care ne desfăşurăm activitatea.“

Prof. M. Russell (foto) de la College of Agriculture Purdue University Indiana Statele Unite: „Am avut posibilitatea să cunosc oameni deosebiţi şi cred că multe dintre problemele noastre, a celor care ne ocupăm de cercetarea în zootehnie în Statele Unite, sunt şi ale dumneavoastră. Spun acestea pentru că, iată, agricultura ţării dumneavoastră trebuie şi are toate posibilităţile să fie competitivă cu cele ale ţărilor dezvoltate din Uniunea Europeană.“

Ameliorarea, într-o nouă gândire

Dr. ing. Gheorghe Neaţă, director executiv al ANARZ Bucureşti:

„Am spus în deschiderea lucrărilor acestei importante manifestări ştiinţifice că posibilităţile de care dispune România în ceea ce priveşte dezvoltarea zootehniei sunt deosebite. Avem tot ce este necesar ca, prin ameliorarea raselor de bovine, ovine şi caprine, să obţinem producţii care să ne apropie de cele obţinute în Uniunea Europeană. Mai mult, am fost feriţi de bolile prezente la efectivele de animale din ţările ce ne înconjoară. Să nu uităm că în Uniunea Europeană există un deficit de carne de bovină de peste 500 mii de tone.

Cota de lapte poate fi obţinută la nivelul ţării numai cu un sfert din numărul de vaci pe care îl avem acum. Condiţia este să îmbunătăţim efectivul existent, iar restul animalelor să fie crescute pentru carne. Producătorii trebuie să înţeleagă că numai asociindu-se vor putea obţine preţuri mai bune şi s-ar înlătura astfel şi liota de speculanţi care oferă acum preţuri de batjocură producătorilor.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
793
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

608--cercetatorii-dau-baltatei-o-alta-co...

Cercetătorii dau Bălţatei o altă configuraţie morfologică > REVISTA LUMEA SATULUI

Cercetătorii dau Bălţatei o altă configuraţie morfologică

În urmă cu mai bine de patru decenii, în apropierea de Iaşi lua fiinţă unitatea care avea să devină Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Creşterea Bovinelor – Dancu. Este vorba de una dintre puţinele unităţi de profil din ţară care a reuşit să se menţină în perioada de tranziţie, iar acum, ne spune domnul dr. ing. Teofil Creangă (foto), are o situaţie economică solidă.

Staţiunea are parafate contracte majore de cercetare şi – potrivit menirii ei – furnizează material de reproducţie de o calitate deosebită, cererea fiind la ora actuală mult mai mare decât putem oferi noi. Cele mai mari solicitări sunt pentru juninci din rasa Bălţată Românească de tip Hollstein Friză, animale de mare valoare genetică.

– Toate acestea sunt, înţeleg, strâns legate de temele de cercetare pe care le aveţi în studiu.

– Fără îndoială. Unul dintre proiecte se referă la managementul şi dezvoltarea tehnologiilor de creştere a taurinelor cu producţii de peste opt mii de litri/lactaţie. Elaborăm tehnologii pentru fermele mici şi mijlocii şi difuzăm aceste rezultate către fermierii din Moldova, care trebuie să tindă la astfel de producţii.

Tehnologii aflate în curs de elaborare

– Ne vorbeaţi despre noile investiţii; care este stadiul acestora?

– Trebuie să vă spun că animalele pe care le-am oferit şi până acum unităţilor de creştere s-au comportat mai bine decât cele care s-au importat din vestul Europei. Avem deschisă finanţarea cu care vom reînnoi total biobaza experimentală a unităţii, vom adopta tehnologii de întreţinere în sistem liber şi, mai mult, pe lângă creşterea productivităţii, vom reduce ieşirile din efectiv, astfel încât vom asigura un număr sporit de juninci oferit spre vânzare.

O soluţie – creşterea taurinelor pentru carne

În Uniunea Europeană există o nişă pentru carne de bovină de peste cinci sute de mii tone, ori aceasta oferă posibilitatea obţinerii unor importante venituri şi pentru crescătorul de animale din România.

Din păcate, până acum nu s-a făcut mai nimic în această direcţie: ori nu există programe, ori verigile care sunt necesare în vederea dezvoltării acestui sector nu sunt bine puse la punct şi, cu siguranţă, crescătorii de animale nu sunt informaţi.

– Domnule director, cum vă asiguraţi necesarul de furaje pentru cele 900 de capete?

– Avem 635 ha de teren, din care 200 sunt ale acţionarilor care îşi primesc drepturile „la zi“. Investiţia pe care am demarat-o ne va permite modernizarea tehnologiilor, a adăposturilor, unde de circa 40 ani nu s-a mai făcut nimic.

De asemenea, trebuie câştigate proiecte. În ceea ce ne priveşte, noi am finalizat şi depus un proiect pentru o nouă bază de cercetare prin Programul „Impact“ finanţat de Ministerul Educaţiei şi Cercetării care prevede accesarea fondurilor structurale de cercetare. Prin proiectul pe care l-am depus, în valoare de 4,5 milioane de

euro, aflat în procesul de evaluare, vom dezvolta baza cercetării.
Aş remarca faptul că, pentru prima dată după 1990, Ministerul Agriculturii a alocat fonduri pentru dotare, la care şi unităţile trebuie să contribuie cu resurse proprii şi din programele de cercetare pe care le accesează.
Am credinţa că noua Lege a Cercetării, aşteptată de atâta vreme, va îndrepta unele lucruri, cum ar fi de pildă finanţarea de bază. În ultimul timp, trebuie să remarcăm că domeniul cercetării este suficient de bine finanţat prin programe competiţionale.
Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
624
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

România nu poate ignora progresul ştiinţific în agricultură

Rezoluţia Conferinţei Internaţionale
„Biotehnologii agricole – plante modificate genetic“

Dezbaterile din cadrul manifestării la care s-au reunit cercetători, cadre universitare, parlamentari, specialişti din MADR, fermieri, reprezentanţi de la Uniunea Europeană au condus la concluzii pe care participanţii doresc să le transmită decidenţilor politici din România.

Producătorii agricoli din România doresc să-şi dezvolte afacerile pe termen lung, respectând normele în vigoare, atât cele din Uniunea Europeană, cât şi pe cele naţionale. Considerăm că este de datoria autorităţilor române să sprijine producătorii agricoli, în limitele permise de legislaţia românească şi europeană, să aibă acces la cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnologiei agricole.

Un asemenea acces ar permite obţinerea unor producţii sporite, cu costuri mai mici de operare, contribuind la creşterea competitivităţii producţiei agricole româneşti pe piaţa internă şi internaţională.

Concret, ne referim la utilizarea în agricultura românească a plantelor modificate genetic. Dorim să precizăm că acestea au primit avizul favorabil pentru comercializare din partea Autorităţii Europene pentru Siguranţa Alimentelor (EFSA), instituţie europeană reputată pentru rigurozitatea sa ştiinţifică.

Argumente

În anul 2007, suprafaţa globală pe care au fost cultivate plante modificate genetic a ajuns la 114,3 milioane de hectare, înregistrându-se unul dintre cele mai înalte ritmuri de creştere, 12%. O astfel de evoluţie nu poate fi explicată decât prin avantajele evidente pe care le prezintă produsele biotehnologiei agricole moderne. Aceste avantaje, ca urmare mai ales a reducerii numărului de tratamente cu pesticide şi, implicit, a consumului de combustibil, sunt vizibile atât la nivelul fermei, cât şi pentru mediul înconjurător.

Un joc periculos

Ministerul Mediului şi Dezvoltării Durabile şi-a făcut publică intenţia de a interzice în România cultivarea unei plante modificate genetic (porumbul MON 810), a cărei introducere a fost aprobată în Uniunea Europeană în urmă cu 10 ani, pe baza avizului ştiinţific al EFSA. Nu este clar cum va fi justificată din punct de vedere ştiinţific o asemenea măsură.

Este de precizat că, în cursul primilor zece ani de cultivare, în UE nu au fost semnalate efecte dăunătoare asupra mediului, asupra sănătăţii oamenilor şi animalelor, ceea ce a determinat EFSA să nu-şi modifice opiniile ştiinţifice exprimate iniţial.

Demers pentru un sistem raţional de cultură

În agricultura românească trebuie aplicate toate sistemele de cultură existente în prezent pentru acoperirea tuturor nişelor pieţei, ceea ce corespunde politicii de coexistenţă a UE. Cei care sunt împotriva folosirii plantelor modificate genetic opun acestui sistem raţional de cultură agricultura considerată ecologică. Interesul agriculturilor români, al majorităţii oamenilor din această ţară este ca agricultura să producă „pentru mase, nu pentru clase“. Ceea ce este posibil inclusiv prin asimilarea noilor tehnologii în producţia agricolă.

În loc de concluzii

Faţă de cele menţionate, solicităm elaborarea unei politici clare în domeniul biotehnologiilor moderne, în general, şi al biotehnologiilor agricole, în special. Această strategie trebuie gândită la adăpost de intervenţii politice conjuncturale, dictate de interese de grup, nu de interesele agriculturii româneşti şi ale societăţii în ansamblul său. Un aport hotărâtor la formularea deciziilor privind politica agrară în România trebuie să-l aibă rezultatele şi concluziile cercetării ştiinţifice din unităţile de cercetare şi universităţi.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
699
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

61--cranpeie-de-piscicultura.html

Crâmpeie de piscicultură > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCrâmpeie de piscicultură

• Într-unul din lacurile parcului de odihnă „Central Parc's“ din Olanda trăieşte probabil cel mai mare somn din apele globului.

Giganticul peşte are o lungime de aproape 2 metri şi jumătate şi este numit de localnici „mămica mare“. El se hrăneşte în principal cu raţele care, din neglijenţă, îşi fac de lucru în lacul unde e stăpân somnul. Personalul parcului afirmă că uriaşul consumă 2-3 raţe zilnic. Printre victime se numără şi câţiva căţei care au nimerit în apă. Lacul este folosit pentru activităţi practice şi didactice de către o şcoală olandeză. Dar directorul şcolii îi încredinţează pe elevi că n-au de ce să se teamă, pentru că nu se cunosc cazuri cu somni canibali.

• Oraşele New York şi San Francisco au început să folosească un sistem de monitorizare a calităţii apei, având ca element comportamentul crapilor. Sistemul de funcţionare realizat de o subunitate de cercetări a marinei americane constă în punerea a 8 crapi într-un bazin cu apă.

Peştii sunt urmăriţi cu senzori ce trimit semnale computerului când comportarea crapilor iese din normal. De exemplu, când în apă nimeresc substanţe otrăvitoare, crapii încep şi caută apă curată şi îşi „ventilează“ cu putere aripioarele.

Primind o asemenea informaţie, computerul comandă o serie de teste a calităţii apei şi, dacă este într-adevăr periculoasă, trage semnalul de alarmă.

Compania care a produs acest sistem înştiinţează că durata generală a verificării nu depăşeşte o oră, iar crapii n-au dat niciodată greş.

Metoda folosirii animalelor la descoperirea substanţelor nocive e cunoscută de veacuri. De exemplu, mulţi mineri luau cu ei în abataje mici păsări, care reacţionau primele la prezenţa gazelor asfixiante.

Arnold HELMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
691
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

610--retaileri-producatori-o-simbioza-ap...

RETAILERI-PRODUCĂTORI: o „simbioză“ aproape imposibilă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulRETAILERI-PRODUCĂTORI: o „simbioză“ aproape imposibilă

Retailerii şi producătorii s-au mai întâlnit de câteva ori, în iunie, la Ministerul Agriculturii, cu intenţia declarată de a „bate în cuie“ Codul de bune practici comerciale, astfel încât să îngroape securea războiului.

Din păcate, părţile au convenit numai asupra „mărunţişurilor“ din punctele incluse în cod. Ei nu s-au putut înţelege asupra celui mai important punct, şi anume preţul de raft. Există totuşi speranţa ca, până la urmă, să fie semnat de comun acord noul act normativ, care va reglementa relaţia negustor-producător.

Implicat direct în soluţionarea acestei probleme, Aurel Popescu, preşedintele Rompan, a declarat: „Am căzut de acord asupra plăţilor penalităţilor sau asupra taxelor percepute de magazin, dar rămâne să mai discutăm despre preţul de raft, pe care trebuie să îl afişeze supermarketul şi care trebuie să cuprindă aceste taxe.

Cred că, prin eliminarea taxei de magazin, vom putea vinde un produs la un preţ mai mic decât preţul cu care îl vând la supermarket, ceea ce înseamnă că se vor găsi produse mai ieftine la magazinele de cartier sau similare, iar din acest lucru vor câştiga şi consumatorii.“

„Singura reţea care nu a trimis nicio modificare la propunerile făcute este Carrefour, ceea ce ne face să credem că este de acord cu solicitările noastre sau cel puţin acceptă o negociere reală.

Pe de altă parte, Selgros, Cora şi Metro au făcut modificări la toate propunerile noastre, fie că a fost vorba de preţul de achiziţie, de taxele impuse sau de modul cum lucrează cu furnizorii. Părerea mea este că, totuşi, discuţiile s-au deblocat şi nu cred că va fi nevoie de o intervenţie legislativă în acest sens“, a spus Sorin Minea, preşedintele Federaţiei Patronale Române din Industria Alimentară – Romalimenta.

Până la închiderea ediţiei revistei noastre, încă nu se ştia bine când va fi semnat Codul de bune practici comerciale. Se discuta despre 24 şi 30 iunie sau o altă dată, la începutul lunii iulie. În caz contrar, se aşteaptă o hotărâre de guvern, care să reglementeze relaţia conflictuală producător-negustor.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
604
□
˚Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dăunătorii viţei-de-vie > REVISTA LUMEA SATULUI

Dăunătorii viţei-de-vie

În afară de boli, la viţa-de-vie se semnalează an de an pagube însemnate din cauza atacurilor unor dăunători, dintre care unii sunt deosebit de periculoşi, cum sunt filoxera, moliile strugurilor etc. Întrucât filoxera se pare că a fost eradicată, în rândurile ce urmează ne vom ocupa de:

Moliile strugurilor

În climatul nostru temperat, moliile strugurilor sunt reprezentate de eudemisul viţei (Lobesia botrana) frecvent în podgoriile din sudul ţării şi cochilisul viţei-de-vie (Eupoecilia ambiguella), răspândit în regiuni mai nordice.

Eudemisul are trei generaţii pe an. Adulţii sunt fluturi nocturni care au pete de culoare brun-închisă ce alternează cu pete de culoare cenuşii-deschis. Larvele sunt în general de culoare verde, uneori spre brun.

Molia strugurilor iernează sub formă de pupă într-un cocon mătăsos fixat sub scoarţa butucilor sau a coardelor viţei-de-vie, mai rar sub resturile vegetale sau în crăpăturile solului.

Evoluţia acestor larve durează până la sfârşitul lunii iulie. La începutul lunii august apar fluturii generaţiei a treia, care este cea mai păgubitoare deoarece atacă boabele, iar pe sucul ce se scurge de pe boabe se instalează mucegaiurile. Combaterea eudemisului este înainte de toate preventivă, întrucât larvele sunt vulnerabile numai imediat după eclozare.

Substanţele chimice indicate

Există tratamente cu acţiune ovicidă, larvicidă sau ovo-larvicidă

La a doua generaţie tratamentele au ca scop să distrugă larvele la ieşirea din ouă în momentul în care încep să atace boabele strugurilor. Sunt recomandate insecticide organofosforice: Carbetox 37 CE - 0,3-0,4 %; Onefon 80 PS; Def 25 CE; Zolone 30 PM - 0,15-0,2. Nu se folosesc insecticide organoclorurate deoarece au remanenţă îndelungată pe struguri.

Pentru prima generaţie se folosesc următoarele insecticide:

Victenon 50 WP - 0,5 kg/ha; Decis 2,5 CE - 0,3 litri/ha; Fastac 10 CE - 0,75 l/ha; Karate 2,5 CE - 0,15 l/ha; Diazol 60 EC - 0,15%; Talstar 10 EC - 0,03%; Fenikill 30 EC - 0,07%; Rufast 15 EC - 0,03%; Calypso 480 SC - 0,01-0,02 %.

Cochilisul (Clysia ambiguella)

Este o specie întâlnită în ţara noastră în plantaţiile situate în special în nordul ţării (Moldova şi Transilvania). Adultul este un fluture cu aripile anterioare galben-deschis, străbătute median de o bandă transversală brună-albăstruie. Insecta hibernează sub formă de pupă sub scoarţa butucilor sau a corzilor mai groase, având două generaţii pe an. Larvele generaţiei a doua atacă boabele strugurilor, provocând răni pe care se pot instala diferite mucegaiuri, pagubele putând ajunge până la 20-30%.

Combaterea

Se aplică aceleaşi măsuri de combatere la fel ca în cazul eudemisului.

Păduchele lânos (Pulvinaria vitis)

Constituie unul dintre cei mai primejdioşi dăunători ai viţei-de-vie, cu atac preponderent în sudul ţării. Atacă atât viţa pe rădăcini proprii, cât şi portaltoii şi viţele producătoare direct.

Combaterea

În parcelele cu focare de atac, în timpul repausului vegetativ, se aplică tratamente cu ulei horticol 1,5%. În timpul perioadei de vegetaţie se vor aplica 2-3 tratamente, în funcţie de gradul de infestare a plantaţiilor. Substanţele folosite sunt insecticide organofosforice (Carbetox 37 CE - 0,3%, Actellic 50 EC – 0,05%) sau produse carbamice (Sevin 85WP, Oltitox în doză de 0,15-0,2%).

Ing. Ioana ALEXANDRU, OJCA Vrancea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
6761

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Criza alimentară, discutată la OIM > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Criza alimentară, discutată la OIM

„Ce trebuie făcut, pentru a preîntâmpina o posibilă criză alimentară?“ aceasta este o întrebare la care s-a căutat răspuns şi în cadrul Lucrărilor anuale ale celei de-a 97-a sesiuni a Organizaţiei Internaţionale a Muncii (OIM). Întrunirea a avut loc recent, la Geneva. Pentru prima dată, tematica s-a axat pe agricultură şi pe viaţa muncitorilor agricoli, în contextul influenţei modificărilor climaterice asupra populaţiei.

Datele prezentate trezesc

într-adevăr îngrijorare la nivelul organismelor internaţionale, dar trebuie spus că problema de fond a alimentaţiei nu se poate rezolva prin simpozioane şi dezbateri. Fără o implicare a guvernanţilor şi instituţiilor financiare capabile să facă investiţiile financiare necesare, înfometarea omenirii se va agrava şi mai mult.

Conform Raportului anual prezentat în plenul sesiunii, aproximativ 3,4 miliarde de oameni din populaţia planetei trăiesc şi muncesc în mediul rural, în condiţii din ce în ce mai grele, iar sărăcia se accentuează de la un an la altul.

Din acest motiv, sesiunea OIM şi-a propus să găsească soluţii pentru reducerea sărăciei şi crearea unor condiţii decente de trai în mediul rural. La lucrări au participat aproximativ 3.000 de delegaţi din 182 de state membre ale OIM, reprezentând în număr egal guvernele, angajatorii şi muncitorii.

Suntem cei mai săraci din UE

Din nefericire, în cadrul Uniunii Europene România se înscrie în rândul ţărilor cu un standard de viaţă extrem de scăzut, populaţia fiind considerată săracă. Acest lucru reiese foarte clar şi din studiul realizat de curând de Oficiul de Statistică al Comunităţii Europene (Eurostat).

Cercetarea a urmărit impactul preţurilor asupra puterii de cumpărare a populaţiei la principalele trei mari categorii de produse alimentare: carne; pâine şi cereale; lapte, brânză şi ouă. Acestea reprezintă 60% din componenta alimentară, în toate cele 27 de state membre ale UE. Şi la acest capitol România s-a situat pe un neonorant loc întâi în ceea ce priveşte ponderea alimentelor în coşul de consum. Cea mai mică pondere, de numai 9,5%, s-a înregistrat în Regatul Unit al Marii Britanii. La polul opus, ţara noastră, cu 34,5%! Alte procente: 9,7 în Luxemburg şi 23,2 în Lituania.

Salarii de zece ori mai mici

Conform studiului, salariile românilor sunt printre cele mai mici din UE, iar ţara noastră ocupă penultimul loc în ceea ce priveşte costul forţei de muncă pe oră. Astfel, un angajat român câştigă în medie 2,86 de euro pe oră, mai slab plătiţi fiind doar bulgarii, cu mai puţin de 2 euro.

Ţările în care ora de muncă este cel mai bine plătită sunt Suedia, Danemarca, Luxemburg şi Belgia, cu aproximativ 32 de euro, în timp ce media pentru cele 27 de state ale UE este de aproximativ 20 de euro pe oră.

Menţionăm aici că, potrivit Institutului Naţional de Statistică, câştigul salarial net al românilor a crescut în aprilie

2008 cu 24,8 procente, faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, ajungând la 1.282 de lei.

Menţionăm că ponderea alimentelor în indicele armonizat al preţurilor de consum arată cât din bugetul unei gospodării este destinat produselor de hrană. Acest lucru înseamnă că românii trebuie să cheltuiască din leafa lor, în medie, 34,5% numai pentru alimente.

De aici se poate trage concluzia că suntem un popor sărac, iar viaţa cea mai grea o au locuitorii satelor. Venitul mediu în oraşele mici se situează la cel mult 250 de de euro, iar la sate, chiar sub 100 de euro.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
715

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

613--punctul-de-vedere-oficial.html

Punctul de vedere oficial > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPunctul de vedere oficial

Printr-un comunicat de presă, Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură îşi exprimă dezacordul faţă de modul în care FNPAR încearcă să inducă în eroare beneficiarii plăţilor directe la hectar. Reprezentanţii APIA ţin să precizeze că:

- Plăţile directe pe suprafaţă sunt efectuate în RON, la cursul de schimb stabilit de Banca Centrală Europeană (BCE) pentru ziua anterioară datei de 1 octombrie a anului pentru care este acordat sprijinul. Astfel, în anul 2007,
pentru data de 28 septembrie rata de schimb stabilită de BCE pentru România a fost de 1 euro = 3,3441 RON.
- Conform legislaţiei interne şi internaţionale aplicabile în domeniu, efectuarea plăţilor aferente anului 2007 se desfăşoară în perioada
1 decembrie 2007 – 30 iunie 2008.
- Regimul plăţilor directe pe suprafaţă, precum şi regulamentele Comisiei Europene nu pot fi corelate cu fluctuaţiile cursului valutar de pe pieţele de capital interne şi externe, motiv pentru care Comisia stabileşte o dată şi un curs conform cărora se efectuează plăţile.

În ceea ce priveşte posibilitatea agricultorilor de a se împrumuta de la bănci pentru a finanţa campania agricolă de primăvară, pentru a veni în sprijinul fermierilor eligibili APIA a identificat un mecanism financiar negociat împreună cu o serie de bănci, instrument care nu are menirea de a substitui sistemul plăţilor directe pe suprafaţă.

În ceea ce priveşte bonurile valorice acordate pentru înfiinţarea culturilor de toamnă, în anumite judeţe (precum Dolj) au existat solicitări de plată ce au depăşit plafonul financiar alocat prin HG 871/2007, solicitări care au putut fi onorate numai în urma modificării actului normativ prin HG 492/2008.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
653
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dispută pe tema plăţilor directe

Federaţia Naţională a Producătorilor Agricoli din România (FNPAR) atrage atenţia că, din cauza întârzierilor îndelungate de la plata subvenţiilor aferente anului 2007, agricultorii români au pierdut circa 15% din sumele ce le reveneau drept plăţi directe la hectar.

Agricultorii români au depus cererile pentru plăţile la hectar încă din luna mai a anului 2007, cu promisiunea primită din partea Ministerului Agriculturii că îşi vor primi banii până la sfârşitul lunii ianuarie 2008.

Toate acestea se întâmplă în situaţia în care guvernul aşteaptă un an bun de la agricultură. Mai mult, agricultorul este penalizat cu 1% dacă nu depune cererea la timp (15 mai-9 iunie 2007) sau după un anumit termen aceasta nu îi mai este primită, în timp ce instituţiile statului sunt imune la un tratament similar.

De ce au fost pierduţi banii?

a) din cauza deprecierii leului faţă de moneda europeană, de la 3,34 lei (momentul calculului) la 3,69 lei (prezent), plăţile efectuându-se astăzi la valoarea de 3,34 lei/euro, cursul de schimb fiind de 3,69 euro;

b) pentru continuarea activităţilor, agricultorii au fost obligaţi să se împrumute de la bănci, plătind către acestea dobânzi de cca 18%/an;

c) în cazul achiziţiilor de inputuri cu plata pe loc, preţurile produselor sunt mai mici în medie cu 10%;

d) agricultorii români şi-au făcut „calcule“ pentru achiziţia de îngrăşăminte, pesticide, motorină etc. în baza unui curs de 3,34 leu/euro, dar preţurile acestor produse au crescut odată cu deprecierea leului faţă de moneda unică europeană, ministerul fiind în imposibilitatea de a majora subvenţiile.

FNPAR solicită Ministerului Agriculturii:

- urgentarea executării plăţilor directe aferente anului 2007, care reprezintă un drept al agricultorilor;
- stabilirea unor mecanisme de acoperire a pierderilor agricultorilor cauzate de împrumuturile la bănci;
- debirocratizarea şi eficientizarea mecanismului de plăţi pentru viitor;
- încetarea practicilor referitoare la evaluarea producţiilor înainte de începerea recoltatului.

Daniel BOTĂNOIU, director executiv FNPAR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
714

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

615--noi-finantari-pentru-industria-alim...

Noi finanţări pentru industria alimentară şi forestieră

Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, prin Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP), oferă fonduri nerambursabile Întreprinderilor Mici şi Mijlocii începând cu luna mai a acestui an.

Finanţarea se poate obţine în cadrul Măsurii 123 „Creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi forestiere", cu sprijinul a două scheme de ajutor de stat care se adresează industriei agroalimentare şi celei forestiere (Schema XS 13/2008 şi Schema XS 28/2008). Potenţialii beneficiari trebuie să întocmească proiecte care să respecte criteriile de eligibilitate menţionate în Ghidul Solicitantului aferent fiecărei scheme de finanţare.

Astfel, în luna mai au fost deja depuse la Oficiile Judeţene ale APDRP 63 de proiecte de investiţii pentru aceste scheme, cu o valoare totală eligibilă de 87,7 milioane de euro.

Prin Schema XS 13/2008 se susţin financiar Întreprinderile Mici şi Mijlocii (IMM) care procesează produse agricole în vederea obţinerii unor produse alimentare, altele decât cele prevăzute în Anexa I a Tratatului CE, precum şi a celor care desfăşoară activităţi de procesare a produselor agricole în vederea obţinerii şi utilizării surselor de energie regenerabilă şi a biocombustibililor. În acest sens, pentru investiţiile care pot beneficia de finanţare prin această schemă, potenţialii beneficiari au depus 29 de proiecte în valoare totală de 36,37 milioane de euro.

- 110 milioane euro pentru investiţii şi prelucrarea produselor forestiere

Pentru Schema XS 28/2008 au fost depuse în luna mai 34 de proiecte în valoare totală de 51,35 milioane de euro. În acest domeniu pot obţine susţinere financiară microîntreprinderile din domeniul prelucrării primare a produselor forestiere lemnoase şi nelemnoase.

Schemele de ajutor de stat acoperă câteva sectoare ale industriei alimentare şi de prelucrare a lemnului considerate prioritare pentru România.

Prin Schema XS 28 sunt finanţate proiectele care prevăd investiţii în silvicultură şi exploatarea forestieră (producţia de buşteni, recoltare, producerea de mangal, etc.), în colectarea produselor forestiere nelemnoase din flora spontană (ciuperci, fructe de pădure, răşini, etc.), în prelucrarea lemnului, cu excepţia mobilei, sau în depozitare şi activităţi conexe transportului. Această schemă are alocată o sumă de 110 milioane de euro pentru întreaga durată de aplicare.

- 118 milioane euro pentru produse alimentare

În ceea ce priveşte Schema XS 13 sunt disponibile peste 118 milioane de euro pentru proiecte care prevăd printre altele fabricarea ciocolatei şi a dulciurilor, a pastelor făinoase, a produselor de patiserie şi de brutărie, pentru producerea de supe şi preparate concentrate, a laptelui praf şi chiar a îngheţatei.

Cofinanţarea proiectelor va fi de maximum 50% din valoarea cheltuielilor eligibile, dar nu va depăşi 2 milioane de euro în cadrul Schemei XS 28 şi 3 milioane de euro în cadrul Schemei XS 13.

Începând cu luna martie şi până în acest moment, beneficiarii FEADR au depus, pentru „Modernizarea exploataţiilor agricole“ (Măsura 121), „Creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi forestiere“ (Măsura 123) şi „Renovarea şi dezvoltarea satelor“ (Măsura 322) în total 2.753 proiecte cu o valoare totală eligibilă de peste 2,2 miliarde euro.

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
903
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

616--ce-n-au-putut-unii-incearca-consili...

Ce n-au putut unii, încearcă Consiliul Concurenţei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe n-au putut unii, încearcă Consiliul Concurenţei

Cine îi mână în luptă pe aceşti vajnici slujitori ai unor grupuri de interese care vor să inducă în agricultură arbitrajul din fotbal?

Noi parcă am şti ceva dar, din lipsă de probe, ne limităm doar a spune că dreptul lor la dezonorarea adversarilor este unul dintre „câştigurile“ perioadei postdecembriste.

Atunci, în decembrie 1989, afişam pe ziduri liste cu doleanţe pe care, în naivitatea noastră, le credeam realizabile. Idealurile de acum 18 ani privind onoarea, spiritul de dreptate şi, mai ales, de demnitate se dezvăluie astăzi ca un miraj care se îndepărtează pe măsură ce înaintăm în intimitatea şi exprimarea practică a noii democraţii. Din nefericire, cei care pun umărul la dezonoarea noastră umană nu sunt indivizi aparţinând nu ştiu cărei structuri mafiote, ci funcţionari înalţi ai instituţiilor statului, pe care îi plătim cu bani grei.

Spectacol penibil

Ne-a fost dat zilele trecute să asistăm la un spectacol penibil care îi avea ca actori pe trei controlori de „poliţie economică“ a unei instituţii centrale pe care o socoteam până cu un an în urmă de o verticalitate incontestabilă. Asta până când am fost martori la o discuţie telefonică prin care o oarecare doamnă de la Consiliul Concurenţei îl sună preventiv pe un mare manager agricol din Câmpia Bărăganului asupra unui control nu tocmai de rutină. Fapta se întâmpla imediat după demisia de la conducerea instituţiei a unui om de mare onoare şi probitate profesională, Petre Berinde. Era primul semn pentru mine că instituţia consolidată de Berinde se îndreaptă în sens invers.

Actorii sunt aceiaşi

Dovada aveam s-o am zilele trecute, când un escadron de intimidare al Consiliului Concurenţei descindea la SC TCE-3 Brazi, somându-l pe Culiţă Tărâţă nici mai mult, nici mai puţin, să predea şi să sigileze arhiva societăţii. „Care ar fi infracţiunea, domnilor concurenţiali? – îndrăzneşte să întrebe Culiţă. Spuneţi ce acte doriţi, de ce sunt acuzat şi vă pun la dispoziţie totul. Arhiva pe care doriţi s-o sigilaţi cuprinde câteva camioane de acte şi nu înţeleg cum ar putea să vă fie de trebuinţă“, zice patronul societăţii.

Atât i-a trebuit să audă celui care se dădea drept şeful escadronului de intimidare. Înarmat cu un mobil cu foarte multe minute consumabile, funcţionarul îşi sună „şefa“ din Bucureşti, reclamând că „ăsta“ nu vrea să se supună controlului. „Ăsta“ însemnând un om care nu consumă niciun leu din banii contribuabililor României, dar oferă în fiecare an sute de pâini fiecărui cetăţean al acestei ţări.

Decizia şefei a fost gen uneia „soră bună“ cu arbitrajul murdar din fotbalul românesc. „Dă-i, domnule, amendă să ţină minte, dar vezi să fie semnată. Dacă nu de el, de martori.“ Spre cinstea celor care au luat parte la spectacolul murdar al înalţilor funcţionari de la Consiliul Concurenţei, nu s-a găsit nicio „cârtiţă“ să le semneze procesul-verbal de contravenţie. În lipsă de colaboratori, indivizii şi-au lipit inepţia pe poarta de intrare, rămânând ca litigiul să se rezolve în instanţă.

Asemănarea este izbitoare

Comportamentul sfidător al funcţionarilor de la Concurenţă mă duce cu gândul la ceea ce avea să se tipărească pe retina ochilor mei, cu 25 de ani în urmă, undeva în apropiere de Olteniţa. Mai exact spus, la marginea localităţii Şoldanu, unde aghiotantul lui Dincă Te-Leagă se zbătea cu turbare să-i smulgă din braţe fetiţa inginerei-şefe de cooperativă pentru a-i pune cătuşele. Acuzaţia de atunci, probabil ca şi cea de acum, era una tembelă.

Singura deosebire: în faţa lui Dincă nu exista drept de apărare. Omului de astăzi, guvernanţii postdecembrişti i-au dat, printre multe altele, umilinţa de a fi dezonorat în propria casă de indivizi care nu au nimic comun cu demnitatea şi cinstea managerilor adevăraţi. Nu excludem faptul că funcţionarii Consiliului Concurenţei aveau oarecare motive să vină în control la SC TCE-3 Brazi.

Este dreptul lor profesional să vegheze la respectarea mediului concurenţial din România. Dar în aceeaşi măsură este şi obligaţia de a da dovadă de un comportament civilizat, care să-i pună la adăpost de orice bănuială.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
656

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

617--itec-pro-prezinta-un-nou-sistem-de-...

iTEC Pro prezintă un nou sistem de ghidare a tractoarelor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articoluliTEC Pro prezintă un nou sistem de ghidare a tractoarelor

„Productivitatea creşte şi timpul afectat întoarcerilor la capăt de rând scade“ - aceasta ar fi definiţia în câteva cuvinte a celui mai inovator sistem în materie de ghidare agricolă oferit de John Deere - iTEC Pro.

iTEC Pro de la John Deere vine ca o completare a sistemului de bază AutoTrac şi aduce eficienţă la un nivel superior oferind, în prezent, întoarceri la capăt de rând şi control asupra utilajelor complet automat.

În combinaţie cu AutoTrac, iTEC Pro preia în totalitate controlul tractorului nu numai în linie dreaptă, cum eram obişnuiţi până acum, ci şi la capăt de rând, unde practic înlocuieşte operatorul, acţionând asupra funcţiilor maşinii cum ar fi: viteza de deplasare, ridicarea sau coborârea utilajelor, oprirea sau pornirea prizei de putere şi, nu în ultimul rând, asupra direcţiei, întorcând tractorul pe următorul rând; toate acestea cu o precizie uimitoare.

Pentru aceia dintre dumneavoastră care au vizitat în acest an standul IPSO din cadrul Târgului de Agricultură RomAgrotec de la Baloteşti, sistemul nu este o noutate, întrucât acesta a fost lansat în România la acest târg printr-o serie de demonstraţii practice în câmp.

Vizitatorii au avut ocazia să „conducă“ tractorul echipat cu iTEC Pro şi au rămas impresionaţi când au realizat că nu trebuie să facă altceva decât să privească cum sistemul lucrează pentru ei, efectuând inclusiv întoarcerile.

Efectuarea lucrării de semănat cu iTEC Pro nu face doar ca sola însămânţată să arate mai bine, datorită întoarcerilor precise dintr-o singură mişcare, dar costurile de înfiinţare, precum şi timpul afectat lucrării vor fi mult mai scăzute. Disponibilă acum pe toate tractoarele John Deere din seria 8030, tehnologia iTEC se va regăsi în viitor şi pe alte modele.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
796
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

618--consensul-se-amana.html

Consensul se amână > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Consensul se amână

Dacian Cioloş, ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale, a participat luna trecută, la Bruxelles, la lucrările Consiliului pe agricultură şi pescuit. Discuţiile s-au axat pe noul regulament de utilizare a pesticidelor, o decizie urmând să fie luată în partea a doua a anului de preşedinţia franceză.

CE nu a fost de acord cu textul de compromis privind regulamentul pe pesticide, pentru că nu rezolva problema produselor care sunt acum pe piaţă. Cu aceste noi reglementări, o mare parte din produsele de pe piaţă din sectorul fitosanitar ar fi eliminate, iar introducerea altor produse noi presupune costuri mai mari de producţie. De asemenea, s-a discutat şi despre sistemul de omologare a acestor produse în sensul că, odată omologat într-un stat, produsul devine omologat în toate ţările UE, deşi au fost efectuate regionalizări în Europa pentru anumite categorii de produse.

„Există riscul să fie făcute concesii privind protecţia la frontieră faţă de legumele şi fructele din import, dar şi pe partea de sprijin intern, adică în ceea ce priveşte plăţile directe la hectar. Acestea trebuie să fie considerate mecanisme de sprijin financiar, care nu afectează direct piaţa“, a spus Cioloş.

În contextul actual al exploziei preţurilor la produsele alimentare, Consiliul a ridicat şi această problemă. Drept răspuns, statele membre au subliniat diferite puncte de vedere referitoare la menţinerea şi adaptarea Pachetului privind reforma Politicii Agricole Comune (PAC) în concordanţă cu cererea crescută de alimente pe piaţă. Deocamdată nu s-au găsit soluţii, dar toţi cei prezenţi cred că noua criză alimentară va fi rezolvată în viitorul apropiat.

Pe lângă problemele globale, România a solicitat Comisiei Europene o analiză privind potenţialul de producţie a fermelor mici din Uniunea Europeană, pe fondul creşterii cererii de produse alimentare.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
655

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

619--pe-tine-firicel-de-patlagea-cine-te...

Pe tine, firicel de pătlăgea, cine te-a creat?

Invitatul acestei ediţii, dr. ing. Victor Lăcătuş, este unul dintre creatorii soiurilor şi hibrizilor de legume ce se cultivă în România. În calitate de director ştiinţific al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Legumicultură şi Floricultură de la Vidra, el s-a implicat în dezvoltarea unui sector care a constituit fala agriculturii româneşti.

– Ce este horticultura, mai bine-zis cultura legumelor şi florilor, o ocupaţie, o ştiinţă sau chiar o artă?

– Toate trei la un loc.

– Mie îmi place foarte mult bucătăria şi am observat că toată măiestria unui bucătar se sprijină pe legumicultură.

– Sigur că în alimentaţia omului legumele ar trebui să aibă o pondere foarte mare. Din păcate, astăzi doar vorbim despre creşterea consumului de legume şi fructe, dar nu facem nimic pentru acest deziderat.

În Occident nu există masă fără legume, la noi mai puţin. România oferă condiţii pentru cultivarea legumelor mult mai bune decât alte ţări. Olandezii chiar au recunoscut deunăzi că avem o climă şi un sol cu particularităţi deosebite care ne creează unele avantaje.

– De ce s-a ales Vidra pentru acest institut important; este unul naţional?

– Noi am luat fiinţă în 1967, prin desfiinţarea Institutului de Cercetări Hortiviticole. Sediul iniţial a fost la Ţigăneşti, iar ulterior am fost mutaţi la Vidra pentru că aici era un bazin legumicol.

– Puţini ştiu că multe din legumele pe care le cumpără din piaţă sunt create la Vidra. Cu ce bilanţ aţi venit acum, la 41 ani de cercetare?

– Pot spune că lista noastră de creaţii proprii este impresionantă. Am scos pe piaţă sute de soiuri de legume, iar în ultimii ani şi hibrizi. Creăm mai ales legume pentru cultura în câmp, mai puţin pentru solarii, iar în sere sub nicio formă. Uneori unii hibrizi pe care îi avem dau rezultate bune şi în solarii.

Deţinem cam 70-80% din piaţa legumelor cultivate în câmp. De exemplu, nu cred că avem concurenţă în ceea ce priveşte vinetele. Soiurile noastre au o toleranţă la o boală care decimează aceste culturi. Este vorba de o ciupercă care infectează peste 90% din plante. Paradoxal, vinetele noastre au capacitatea „să moară în picioare“. Şi ele se îmbolnăvesc, dar rezistă până toamna şi putem să le recoltăm fără grijă până în ultima clipă.

– Ştiu că şi la ceapă şi la varză suntem foarte redutabili.

– Îndeosebi la varză. Staţiunea noastră de la Buzău a realizat un soi numit chiar aşa, Varză de Buzău. Este un soi de toamnă care se deosebeşte de tot ce vine din afară, pentru că nervurile nu sunt foarte tari şi atunci pot fi folosite pentru tradiţionalele noastre sarmale. Eu când merg la piaţă să cumpăr varză, pun mâna şi dacă o simt tare şi grea nu o iau. Îmi dau seama că este un hibrid străin şi nu e bun.

– Cam cât durează obţinerea unui soi nou?

– Dacă ar fi să rămânem la varză, cam între 7 şi 10 ani.

– Legumicultura a evoluat faţă de acum douăzeci, treizeci, patruzeci de ani; batem pasul pe loc sau chiar regresăm?

– Dacă mă întrebaţi cu cinci ani în urmă nu aş fi ştiut ce să zic. Dar în ultima perioadă constat că sunt atraşi către legumicultură tot mai mulţi tineri. Spre deosebire de cei mai în vârstă, aceştia încearcă să facă o legumicultură avansată. Cei care au reuşit să pună mâna pe un proiect gen SAPARD şi-au construit sere de plastic cu acoperiş dublu, deci dublu-protejate.

Unele dintre aceste spaţii dispun de încălzire interioară, chiar cu udare prin picurare, iar îngrăşămintele folosite sunt total solubile, lipsite de clor. Dau ceva mai mulţi bani, dar se recuperează din pierderile care sunt mai mici şi, mai ales, din producţia care este mai mare pe metru pătrat. De fapt, asta e problema noastră: faptul că producţia este mică şi deci nu putem fi competitivi.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
1010

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

62--productia-mondiala-de-miere.html

Producţia mondială de miere > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Producţia mondială de miere

Potrivit datelor statistice ale Ministerului Comerţului din SUA, în 1999 (sunt ultimele date accesibile) şase mari ţări producătoare de miere în plan mondial – China, Argentina, Canada, Germania, SUA şi Rusia – au produs împreună aproximativ 480.000 t de miere.

Publicaţia anuală „World Honey Market“ oferă alte cifre interesante: în 2001, toate ţările lumii au produs peste 1.263.000 t de miere, cea mai mare cantitate furnizând-o Asia – 465.000 de tone.

Printre ţările luate separat, China produce 256.000 t, fosta Uniune Sovietică (fără să se fi făcut departajarea pe republicile ieşite prin dezmembrare, în cazul de faţă cifra vizând comunitatea statelor independente) 176.000 t, iar SUA 100.000 de tone.

Potrivit companiei de specialitate Draper’s Super Bee Apiares, 90% din miere este consumată de populaţia globului pe cale naturală. Se mai estimează că 10% din miere este întrebuinţată pentru pregătirea diferitelor produse alimentare, în industria cosmeticelor etc.

Arnold HELMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
889

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1ad3b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oameni de nota... 10

Generaţia managerilor veritabili

Florin RĂDUCANU, directorul general al Companiei BISO Romcontract, avea să vadă lumina zilei în primăvara anului 1971. Acest eveniment fericit se întâmpla în localitatea Cilieni – Olt, undeva foarte aproape de Corabia şi un pic mai departe de Izbiceni, comuna ce reprezenta la vremea respectivă mândria naţională în materie de legumicultură.

Copil fiind, Florin Răducanu rememorează astăzi doar partea idilică a peisajului fermecător din împrejurimile Cilienilor. Pe scoarţa sa cerebrală au rămas încrustate lizierele de-a lungul Oltului, lacurile din împrejurimi unde avea să ia primele lecţii de pescuit şi cu deosebire pădurile cu arborii lor falnici care astăzi au dispărut.

Sunt amintirile unei copilării pe cât de frumoase, pe atât de instructive pentru tânărul care avea să facă cunoştinţă prea devreme cu faţa adevărată a ceea ce numim astăzi economie de piaţă. Era în ultimul an de facultate la Mecanica Craiova, când în faţa lui Florin Răducanu s-a pus problema de a continua sau nu. Părinţii săi, doi intelectuali de marcă în Cilieni, erau în situaţia de a nu putea susţine financiar, dintr-o pensie de 500.000 lei, doi studenţi a căror întreţinere lunară îi costa peste 1 milion de lei. În situaţia dată, Florin s-a lansat într-o aventură care avea să-i prefigureze o carieră profesională ce l-a propulsat printre cei mai calificaţi manageri ai momentului.

De la calitatea de încărcător-descărcător la o firmă din Craiova, Florin Răducanu a parcurs pas cu pas treptele profesionale pe cuprinsul cărora a dobândit o experienţă care îi permite să bată la porţile celor mai titrate companii internaţionale.

Rememorând etapele afirmării profesionale, Florin Răducanu se opreşte cu recunoştinţă spre formidabila echipă de profesionişti de la MYO-O, unde se pare că şi-a desăvârşit arta managementului şi marketingului.

Noua elită managerială a României este astăzi o realitate. Din păcate, sau poate din fericire, de acest adevăr sunt convinşi mai mult străinii decât ai noştri. În primul rând, cei care dezvoltă afaceri în România, şi nu numai.

Propulsarea lui Florin Răducanu pe cea mai înaltă treaptă managerială a Companiei austriece BISO se datorează unui austriac. Incredibil, acest om a făcut lobby pentru el tocmai la patronul care avea să-i devină cel mai puternic concurent în România. El l-a recomandat lui Franz Schrattenecker, poate şi în ideea formării unui consorţiu austriac care să deţină un segment important pe piaţa de maşini agricole a României.

Deocamdată, cota firmei BISO Romcontract pe piaţa maşinilor agricole din România este de 7-8 la sută. Prin investiţiile aflate în curs de realizare, ea va urca la 20 la sută.

La cei 37 de ani, Florin Răducanu se consideră un om împlinit şi profesional, şi familial.

Viaţa de familie este una reuşită, iar fericirea a fost completată, cu cinci luni în urmă, când soţia şi principalul partener de muncă, Adelina Iulia Răducanu, a adus pe lume un băieţel ce reprezintă garanţia unei căsnicii de invidiat.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
1573

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Morometţii zilelor noastre

Dacă îmi aduc bine aminte, şi ochiul minţii mele e destul de exigent, aşadar, dacă mă gândesc la primele mele lecturi, ei bine, cred că „Morometţii“ lui Marin Preda m-au cucerit de la prima citire. După aceea, cartea lui Moromete a devenit pentru mine un fel de Biblie.

Şi, deşi ţăranii acestei ţări au rămas ceea ce şi sunt de o viaţă, adică plugari, de veghe anotimp de anotimp în lanul de secară, identitatea lor începe să fie declinată altcumva decât le-a dăruit-o bunul Dumnezeu. Nu garantez că „Morometţii“ zilelor noastre au tocmai înţelepciunea marelui Ilie.

Aţi luat seama la nu demult trecutele alegeri? Ţăranii s-au înghesuit zilele trecute mai abitir la urne decât au făcut-o târgoveţii. Şi asta nu pentru că i-ar fi cumpărat cineva cu doi-trei arginţi, ci – ţineţi minte! – fiindcă sunt singurii cărora le mai pasă. Suferă cumplit dacă satul lor e lăsat de izbelişte, se ruşinează de câte ori primarul, primul om al aşezării aşadar, se întâmplă să mai dea cinstea pe ruşine.

Ţăranul e omul interesului, vreau să spun. Nu al ţelului mărunt, egoist, neproductiv, ci al acelei legi economice nescrise, dar al naibii de adevărată, potrivit căreia dacă investeşti, dacă cheltuieşti un leu, trebuie să ţi se întoarcă în buzunar măcar câţiva bănuţi câştig.

Paguba nu e luată în calcul, iar celebra vorbă românească „câştigi, pierzi, negustor te numeşti“ e socotită întotdeauna drept o glumă nesărată. Aşadar, ţăranii şi-au votat primarii. Dar n-a fost, au băgat de seamă de îndată, nu s-a potrivit nimic cu ceea ce li se promisese. Primarul e cel dintâi om al satului. Aşa era regula odinioară. Acum, s-a dumirit Moromete, e ca o colectivizare. Ca la „marea desfăşurare“. Ajunge la plăcinte cine se hotărăşte „de sus“. Şi atunci?

Atunci Ilie a mers la vot fiindcă aşa se cuvine, dar mai pretutindeni potopit de scârbă şi lehamite. Fiindcă n-a putut desluşi, mai peste tot, interesul lui, ca simplu cetăţean al acestei ţări. Aşa stau lucrurile şi cu sfoara de pământ pe care ar trebui să o gospodărească.

Deunăzi, cineva, om înzdrăvenit de ploi şi arşiţe, de viscole ori poate chiar de viaţa lui de ţăran, omul acesta îmi spunea că s-au mai schimbat vremurile, că în scopul trebii sunt acum oameni mai şcoliţi, că, dacă e democraţie, poate face fiecare ce vrea el să facă. Şi adăuga omul meu, făcând caz de necaz: „Vorba e, noi ştim ce vrem?“.

Pe timpuri, în tinereţe, zice el, la militărie, caporalul striga cât îl ţineau bojogii: „În vârful dealului, adunarea!

Şi, cu ochii spre locul indicat, te căţărai – mai de voie, mai de nevoie.

Şi Doamne, ce fericit mai eram când ajungeam la ţintă!

Acum, spune-mi Dumneata – adăuga preopinentul meu – cine ne zice unde să ne adunăm, încotro s-o luăm? Nimeni. Şi ştii de ce?, mă iscodea el. Fiindcă nimeni habar nu are ce şi cum va să fie! Toţi înfulecă din «astăzi», fără să le pese de «mâine»!“ Ce-o fi vrând să spună ţăranul meu, stau şi mă întreb. Şi, mai ales, pe ce s-o fi bazând el?

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
831

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

„Nu distrugeţi ţărănimea!“

Treceam nu demult printr-un ţinut de un pitoresc deosebit, specific celor mai multe zone de deal şi munte ale României. După un drum anevoios pe care n-am cutezat a-l face cu maşina, am ajuns printre câteva case răzleţe, construite poate chiar în urmă cu un secol. La câţiva zeci de metri, un „magazin mixt“, după cum scria pe firma veche de pe care vopseaua, cu litere cu tot, dădea să pice.

De-o parte şi de alta a intrării, hârtii, sticle goale, pungi de plastic, semn că pe acolo trecuseră cumpărători, şi nu de orice mână. „Aşa-i lumea – se scuză vânzătoarea, o femeie între două vârste. Vin oamenii, cumpără câte ceva pentru acasă, dar la uşă îşi dau bineţe unii altora şi se îmbărbătează sorbind din sticlele abia luate. Prind curaj şi uită să-şi mai ia cu ei şi resturile. Dar curăţ eu mintenaş.“

„Pâine?“ Întreb.

„Vine de trei ori pe săptămână, adusă cu o căruţă din vale.“ Asta înseamnă, după drumul pe care l-am făcut eu, cam cincisprezece kilometri.

Mai parcurg ceva drum privind dealurile acoperite cu un verde crud ca-n poveşti. Zăresc pe o păşune două-trei vaci, iar mai sus cincisprezece, poate douăzeci de oi. Pe o cărare, un bătrân îmi vine parcă în întâmpinare purtând pe umărul drept o cobiliţă cu două găleţi de apă. Aflu că le aduce de la cinci sute de metri, dintr-o vale unde se află singura fântână a sătucului.

Mai aflu că pe aici nu mai sunt decât câţiva bătrâni, tinerii fiind plecaţi care încotro. „Ce să facă aici taică, cu ce să trăiască?“ Îmi zice, printre altele, bătrânul. Pare un strigăt de deznădejde. Poate chiar a disperare. Are şi el copii şi-i vede de două-trei ori pe an. Nici măcar dorul de părinţi şi casa copilăriei nu-i convinge să parcurgă atâta distanţă şi, mai ales, pe jos.

De jur-împrejur suprafeţe imense de păşuni şi fâneţe, cele mai multe „neumblate“ de ani. Semn al sălbăticiei, într-o vreme când modernitatea a atins cele mai înalte culmi. Dar, mai cu seamă, semn al nepăsării guvernanţilor care ar fi trebuit de mult să creeze condiţiile necesare valorificării acestor zone, motivării oamenilor de a se stabiliza aici şi nu de a-i desţeleni, transformându-i peste noapte din producători în consumatori în marile oraşe.

Îmi vin în minte cuvintele unui parlamentar englez: „Nu repetaţi greşeala noastră: nu distrugeţi ţărănimea…!“ Încă mai e vreme să nu facem astfel de greşeli. Ori să le reparăm, de-au fost făcute. Prin investiţii – în ferme mici de creştere a animalelor, în agricultură, în servicii şi mai ales în infrastructură – ar putea fi valorificate eficient cele peste 30% din suprafaţa ţării aflate în zona de deal şi munte.

Se impun însă politici, programe şi măsuri specifice acestor zone, menite a sprijini mica proprietate, micile gospodării care ar putea produce şi pentru piaţă, nu doar pentru autoconsum.

Şi încă ce produse!

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 13, 1-15 IULIE 2008 Vizualizari:
1824

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

La mintea cocoşului

Un titlu citit într-o gazetă europeană mi-a atras atenţia. Îl reproduc: „Animalele de casă fac copiii mai deştepţi". După care lecturez: „Copiii care cresc într-o casă în care se găsesc şi animăluţe…" – iată o expresie, diminutiv, mai exact, demnă de toată lauda – „…aceşti copii, care va să zică, sunt mult mai iuţi la minte şi au mai puţine conflicte cu părinţii". Un adevăr asupra căruia îmi dau acordul deplin.

Nu de alta, dar se ştie, e la mintea cocoşului chiar, că băieţii şi fetele din neam de plugari, care de când văd lumina zilei au în preajmă o întreagă zootehnie, sunt mai isteţi şi mai ascultători decât cei de la oraş. După această cugetare – profundă, altfel cum?! – citesc mai departe: „Medicii care au dedicat patru ani cercetării acestor cazuri au ajuns la concluzia că un animal este foarte important pentru dezvoltarea unui copil".

Ca să vezi ce risipă de timp să stabileşti un lucru care pe la ţară pe la noi, ca şi pe aiurea se ştie de când lumea. Dar să continuăm lectura: „Micuţul devine mai sensibil, nu se manifestă în mod agresiv, este mult mai inteligent…" – odă ţăranului român – „…şi învaţă mai repede, comparativ cu alţi copii de vârsta lui". Asta dacă, voi completa, au părinţii bani să-l ţină la şcoală, să-i cumpere cărţi, rechizite, îmbrăcăminte şi încălţări, ceea ce, la multă lume din mediul rural, în ultimii 18 ani pe care îi traversarăm, nu se mai întâmplă, de a crescut iarăşi analfabetismul, vezi bine să te iei cu mâinile de cap.

Dar să trecem şi să revenim la oile noastre, adică la reportajul din gazeta bucureşteană. „Se pune, bineînţeles, întrebarea de ce animalul are o asemenea influenţă asupra copiilor. Se pare că răspunsul este foarte simplu. Animalul are nevoie de îngrijire şi atenţie, depinde în totalitate de copil şi astfel micul om învaţă de timpuriu ce înseamnă responsabilitatea." La mintea cocoşului!

Întreabă orice copil de ţăran ajuns om mare la oraş şi-ţi va spune, dacă nu cumva e vreun troglodit, care a uitat de unde a plecat – cum, vai! sunt parcă din ce în ce mai mulţi – întreabă şi-ţi va spune ce bine i-a prins că de mic s-a învăţat cu greul şi că acolo, la el în sat, întâi se hrănesc, se adapă şi se grijesc animalele şi apoi vin la rând stăpânii lor. Asta, cum ziceam, la ţară.

Pentru că la oraş – Doamne, ce final păgubos la materialul la care am făcut referire! – foarte bune pentru companie sunt câinii, dar şi peştişorii, pisicile şi – ptiu, drace! – păianjenii. În funcţie de preferinţe. În ceea ce-i priveşte pe ultimii, aşa bucurie la alţii să fie. Cu pânzele lor cu tot!

Gogu Pintenogu'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
797

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cu pomana în… obor

• Ce-au primit de pomană în satele din Bărăgan, ţigăncile au vândut a doua zi în Oborul din Ploieşti.

În fiecare an, la 50 de zile după Paşti, creştinii sărbătoresc Rusaliile sau, cum spun preoţii, minunea de netăgăduit a Pogorârii Duhului Sfânt peste Apostolii Domnului şi, cu o zi înainte, şi Moşii de vară.

Hop şi eu cu aşa vorbe, după ce aceste sărbători au trecut în lada cu amintiri pe anul acesta. Dar am o motivaţie ca să vorbesc tardiv despre acestea: vasele care s-au dat din tot sufletul de pomană în câteva sate din Ialomiţa au ajuns a doua zi expuse spre vânzare la Oborul Ploieşti. Şi în mine, dar şi în alţii care ştiau soarta farfuriilor ori a cănilor acelea, s-a mâhnit şi cutremurat deopotrivă sufletul…

Ar putea fi de învăţătură

În puzderia de lume din oborul din Ploieşti descopăr, cu stupoare, „bietele ţigănci“ care primiseră cu o zi înainte pomana de sufletul morţilor în satul de la porţi de Bărăgan. Cu toate farfuriile şi cănile căpătate de pomană, ele îmbiau trecătorii să cumpere. Le dădeau mai ieftin ca alţi „comercianţi“, ceva sub jumătate din preţul iniţial. Câte unul, care afla că doar optzeci de bani sau un leu costă o farfurie, se dădea interesat mai aproape şi cumpăra. Recunoscând produsele şi pe vânzătoarele ad-hoc, le întreb şi eu, ca omul cu frică de Dumnezeu, de ce vând în obor ce au primit ieri de pomană. „Fă cocoană, mânca-ţi-aş… Facem şi noi un ban, că suntem săraci. Ce dracu'…? Nu te duce capu'? E toată lumea mulţumită. Ţărăncile alea proaste zice că a dat de pomană, ăştia care cumpără face şi ei o iconomie la buzunar, iar noi ne facem cu un bănuţ pentru puradei. Că avem mulţi, mânca-ţi-aş ochişorii matale şi nu avem ce le da de mâncare. Da' să nu mai spui la cineva, că ne ia la pietre de morţii ăialalţi! Uite, dacă vrei, îţi dau şi ţie o farfurie şi o cană, să ai în bucătăria matale…“

Unde sunt colacii de altădată?

Îmi dau seama însă că eu idealizez, la fel ca pe vremea copilăriei, sărbătorile cu mesele pline de colaci. Pentru că acum nu se mai fac colaci în satul de la porţi de Bărăgan. Urmaşii bunicilor de altădată ori dau comandă la magazinele săteşti pentru colăcei făcuţi la oraş, mai mult un fel de chifle, ori cumpără pur şi simplu pâine şi taie câteva felii şi de sufletul morţilor.

De altfel, acum puţine sunt gospodinele care mai fac cozonaci în cuptoarele din curte ori în soba cu vatră grea din tinda casei. Nimeni nu mai întărâtă focul cu beţe de floarea-soarelui ori cu coceni de porumb, rămaşi de la vitele din grajd şi aşezaţi stivă în spatele curţii. Cozonacii se iau, tot pe bază de comandă, ca să ştie comerciantul câţi aduce la magazin. Este multă tristeţe în ce spun, dar acesta este adevărul.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

625--poveste-cu-flori-de-vita-si-muzica-...

Poveste cu flori de viţă şi muzică de Wagner

Priviţi această fotografie: doamna distinsă care ne zâmbeşte cu căldură pare să ne spună cum se ţine bătrâneţea la distanţă. În fond nici nu este departe de adevăr. Doamna profesoară Otilia Ştefănescu este pensionară de aproape douăzeci de ani. A predat biologia la o şcoală generală din Călăraşi. Marea ei iubire, natura, şi-a găsit în lecţiile ei o frumosă şi tandră recunoaştere.

Pentru fiecare fir de iarbă doamna profesoară făcea pledoarii strălucite de la catedră. Copiii îi păstrează şi acum o amintire plină de admiraţie şi respect. Le-a schimbat viaţa. Asta a făcut din prima zi de dăscăliţă şi asta face şi acum când, colindând dealurile Ostrovului, ale Almalăului, se întoarce în mica ei cabană improvizată, cu braţele pline de flori, ierburi şi crengi aromate, le pune la uscat, le sortează, îşi împodobeşte ferestrele cu ele, apoi le priveşte fascinată.

Acesta este momentul ei de răgaz, de contemplare, de contopire cu sfânta natură, este secretul ei, modul de a-şi bucura sufletul şi de a cere iertare trupului, obosit peste măsură de munca istovitoare pe care o face singură pe „moşia“ ei, o vie pe o suprafaţă de 1,75 de hectare.

Marea reconversie

Aventura aceasta a început în anul 1993, când a primit via, moştenire de familie. Era pensionară, se ocupa de nepoţica ei Maria, căreia îi spunea poveşti adevărate despre plante şi vietăţi, apoi ascultau împreună Wagner, Bach şi Enescu, citeau cărţi de călătorie şi, bineînţeles, se plimbau în parcul de pe malul Borcei.

În ziua când a devenit proprietara viei din Ostrov a lăsat toate aceste bucurii elegante deoparte şi s-a mutat practic acolo. Motivaţia a fost aceasta: „Nu pot lăsa mândreţe de vie în paragină.“ Pentru ea, ardeleancă din satul Alma, munca pentru familie, pentru pământ în sine, pentru generaţia care urmează sunt legi sfinte pe care nu le-a uitat vreodată.

A început deci luminând locul, cu toporul în mână, făcând grămezi uriaşe de curpeni, duzi sălbatici şi mărăcini. Noaptea studia manuale de specialitate, dădea telefoane la cunoştinţe care se pricepeau la vie, apoi lucra totul cu grijă. Vecinii, familia, prietenii făcuseră pariu că după câteva săptămâni lasă totul baltă şi revine la lecturile, la muzica ei.

Un nou început

Ea nu şi-a propus să câştige lupta. Lucrează cot la cot cu sătenii pe care îi angajează la lucrările grele, pentru că de restul se ocupă singură. Zilnic face 8-10 kilometri, de la Călăraşi la Ostrov, munceşte de dimineaţă până seara târziu, când ajunge la bac-ul ostrovenilor obosită de nici nu mai poate să vorbească. Drumul pe apă, spre casă, mirosul de iarbă, imaginea strugurilor aurii, ocrotiţi de frunza viţei o fac să se simtă inclusă definitiv în împărăţia naturii.

Se trezeşte din visare doar atunci când trebuie să hotărască ce butuci să înlocuiască, ce substanţe sunt mai bune ca să apere via de boli, apoi să găsească nişte clienţi serioşi ca să vândă producţia.

Cum reuşeşte să facă o doamnă care a împlinit de curând 75 de ani toate acestea, să rămână în picioare după neînchipuitele greutăţi şi piedici pe care le întâmpină în fiecare an? Reporterul, vrăjit şi copleşit de admiraţie în faţa acestei doamne nu vă poate răspunde. Vă pot spune doar că este o poveste adevărată, o extraordinară lecţie de viaţă pentru toate doamnele şi domnii pentru care pensia înseamnă mai degrabă începutul sfârşitului.

Doamna profesoară Otilia Ştefănescu înfloreşte în fiecare primăvară, odată cu florile viţei-de-vie.

Rodica Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
748
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din sat s-a întrupat vedeta…

Gheorghe Mureşan, uriaşul din inima Ardealului

Născut la 14 februarie 1971, în comuna Tritenii de Jos din judeţul Cluj, Big Ghiţă este primul baschetbalist român care a evoluat vreodată în NBA, ca pivot al echipelor Washington Bullets (Wizards) şi New Jersey Nets. În 1998 a jucat în filmul „My Giant“ („Uriaşul meu“), alături de Billy Crystal.

Plecat la 14 ani din satul natal, longilinul baschetbalist şi-a făcut ucenicia la Clubul Sportiv Şcolar Viitorul, impresionând încă de la debut. Cu un progres constant în perioada junioratului, Ghiţă a prins rapid nu doar un loc la divizionara A „U“ Cluj, ci şi în naţională, contribuind decisiv, în 1991, la ocuparea locului 5 la Mondialele de tineret de la Edmondon.

Un an mai târziu, după adjudecarea titlului de campion naţional cu „U“ Cluj, uriaşul de 2,31 m, avea să se transfere în Franţa la Pau Orthez, acolo unde de altfel a şi fost operat la glanda hipofiză, a cărei dereglare cauzase creşterea sa excesivă. După doar un sezon petrecut în Hexagon, românul a plecat peste Ocean, la Washington Bullets, pentru care a evoluat nu mai puţin de patru sezoane. În acest interval a fost răsplătit cu un prestigios premiu acordat jucătorului cu cea mai mare creştere valorică.

A urmat apoi o perioadă mai neagră în cariera celui mai înalt jucător care a evoluat vreodată în NBA. În 1997, o leziune la un tendon l-a făcut indisponibil un întreg sezon, pentru ca în 1998, după transferul la New Jersey Nets, să fie supus unei intervenţii chirurgicale la coloana vertebrală. La finele sezonului 1999-2000, Big Ghiţă avea să pună capăt carierei în cel mai important campionat de baschet din lume.

Organizator de „camp-uri“

După încheierea angajamentului cu New Jersey Nets, clujeanul a rămas aproape de marea lui dragoste, lucrând în cadrul unei academii în Washington, aflată sub patronajul clubului Wizards. „Am început acum trei ani cu cinci copii, iar acum am în jur de 2.000 de copii care participă anual la camp-urile sau ligile organizate de Giant Basketball Academy. Iniţial am organizat numai camp-uri, dar în ultimul an am început să organizez mai multe ligi de baschet pentru copii. Practic, tot timpul anului îl am ocupat cu genul acesta de activităţi. Camp-urile şi ligile sunt organizate pe teritoriul statelor Virginia şi Maryland“.

Big Ghiţă a organizat un astfel de camp şi la Cluj, oraşul pe care, potrivit popriilor declaraţii, îl iubeşte cel mai mult. „Eu am primit foarte multe de la acest oraş. Aici am învăţat să joc baschet, de aici am plecat şi acum e timpul să dau ceva înapoi. Cred că un camp, unde copiii pot să vină să înveţe să joace baschet şi unde să se simtă bine este cel mai bun mod de a reîntoarce ceea ce eu am primit la rândul meu de aici.“

În prezent, Ghiţă Mureşan locuieşte în apropiere de Washington, împreună cu soţia, Liliana, şi cei doi băieţi: George şi Victor.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
789

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

627--amor-regal-intre-tandrete-si-dezilu...

Amor regal, între tandreţe şi deziluzii

După tragica moarte, la vârsta de numai patru ani, a prinţesei Maria şi în momentul în care a devenit clar că nu vor exista alţi copii ai cuplului domnitor, la 21 noiembrie 1880, la Sigmaringen se semnează actul de familie prin care Ferdinand de Hohenzollern-Sigmaringen, nepot de frate al lui Carol I, devine moştenitor prezumtiv al tronului României.

Ales, spun contemporanii, de către Ion C. Brătianu, în dauna fratelui său Wilhelm, Ferdinand era „timid, retras, introvertit, şovăielnic şi destul de maleabil“. Desemnarea forţată a lui Ferdinand a stârnit suspiciuni, gurile rele afirmând că „vizirul“, cum era numit I. C. Brătianu, pregăteşte rege slab pentru fiul său Ionel, zvon confirmat de realitate.

Ajuns în ţară, tânărul prinţ este atras de una dintre domnişoarele de onoare, Elena Văcărescu (foto), „o munteancă cu ochii negri, fruntea înaltă, sprâncenele negre arcuite haiduceşte, cu un zâmbet luminat discret, părul castaniu-închis încadrând ovalul feţei şi căzând pe umeri în bucle bogate şi creţe...“

Prinţul se îndrăgosteşte de frumoasa urmaşă a Văcăreştilor, care-i va deveni logodnică în aprilie 1891, sub privirile ocrotitoare ale reginei.

În aprilie 1891, Ferdinand şi Elena Văcărescu se logodesc, având la început şi consensul regelui. Iată cum descrie Elena Văcărescu momentul logodnei: „...înainte de a pleca la Câmpulung, prinţul şi cu mine am schimbat inelele în prezenţa regelui şi a reginei, la sfârşitul unui dejun vesel şi plăcut. Regele a atins inelele de pe mâinile înlănţuite şi împreunate de el. În acea clipă solemnă au fost aduse o statuetă a Doamnei Noastre de Veşnic Ajutor şi o icoană de aur a Fecioarei Maria pe care le-am schimbat între noi. Statueta îl binecuvânta pe Ferdinand-catolicul şi icoana pe Elena cea ortodoxă“.

Devenind publică această legătură, care deschidea perspectiva autohtonizării prin sânge a dinastiei, stârneşte un adevărat scandal la nivel european la care sunt implicaţi Hohenzollernii, însuşi Kaiserul – jigniţi de amestecul sângelui românesc în spiţa lor nobilă, iar pe de altă parte, cum notează Duiliu Zamfirescu, „toate partidele se rosteau contra căsătoriei regale, prin şefii lor Carp, Cantacuzino, Sturdza, Florescu etc.“

Exilul

Regele, intimidat, îi ordonă Elenei Văcărescu să plece din ţară. În faţa valului de invective şi calomnii de care erau pline paginile nu numai ale ziarelor româneşti, Elena Văcărescu îi scrie lui Ferdinand:

„...De opt zile, torturile şi umilinţele nu mai încetează. Cad într-una asupra mea. Astăzi Regele, pe care l-au montat în mod teribil oamenii din jurul lui, mi-a cerut să plec! Da, trebuie să plec. Cu sufletul apăsat de o greutate de moarte. Nimeni nu crede în dragostea noastră. Dumnezeu o ştie, Dumnezeu ne judecă. S-a spus că ţi-am sucit minţile şi că tu ţi-ai dat întotdeauna seama... Eu sunt zăpăcită. Nu ştiu ce să mai fac. Regele rămâne la fel de crud şi injust“.

Mai mult, regele retrage tatălui Elenei dreptul de a reprezenta ţara peste hotare, o nedreaptă uzurpare a prestigiului familiei, iar pe urmele celei care va deveni poetesa, academicianul şi omul politic Elena Văcărescu, aflată până la moarte în slujba ţării sale, în iarna anului 1891-1892 se ţese o adevărată reţea de informaţii.

Un mariaj impus

Hotărârea implacabilă a regelui Carol şi intrigile celor din jur au izbutit să zădărnicească iubirea dintre prinţesa pământeană şi prinţul moştenitor.

Acesta este trimis să-şi caute logodnică, din ordin, sub un strict control regesc, concretizat prin rapoartele succesive pe care moştenitorul era obligat să le trimită în plicuri confidenţiale pe adresa unchiului său Carol I.

Înainte de a pleca în aceste peregrinări, prinţul Ferdinand semnează un angajament, încredinţând soarta viitoarei sale căsătorii în mâinile regelui Carol.

Iată ce prevedea acest act: „Eu, Ferdinand, prinţ al României, prinţ de Hohenzollern, declar prin prezentul act că dau deplinul meu consimţământ la toate angajamentele, aranjamentele şi contractele pe care majestatea sa Regele României, unchiul meu preaiubit, le va considera ca necesare pentru încheierea viitoarei mele căsătorii cu alteţa sa regală, principesa Maria a Marii Britanii şi a Irlandei şi de a recunoaşte ca bun şi valabil tot ce va face şi va consimţi în această privinţă în numele meu ca şi cum le-aş fi făcut şi consimţit eu însumi. Spre credinţă am semnat prezentul act şi am aplicat sigiliul armelor mele. Făcut la Bucureşti, azi 25 noiembrie 1892“.

Amintitul act preceda într-un fel peţitul, pentru că peregrinările prinţului Ferdinand pe la curţile regilor Europei se va încheia la Coburg, unde o va întâlni pe Maria de Edinburgh cu care se va logodi apoi, liniştindu-l pe unchiul său Carol I căruia îi va demonstra în acest fel deplinul respect pe care i-l purta.

Îndrăgostindu-se de Maria (Missy), nu a mai dat înapoi, iertându-i multe din „abaterile“ despre care a avut, cu siguranţă, cunoştinţă. Undeva în adâncul inimii însă nu a uitat niciodată prima dragoste pentru prinţesa română.

Cu doi ani înainte de a muri, în 1925, regele Ferdinand, aflat la Paris, sub tratament, are o ultimă întâlnire cu cea căreia îi scrisese rânduri fierbinţi: „Aş dori să smulg inima mea, să-ţi trimit gândurile mele şi sufletul meu să fie totdeauna la tine ... Te iubesc mai mult ca niciodată...“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
767

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

628--ograda-cu-semne-casa-5.html

Ograda cu semne - Casa (V) > REVISTA LUMEA SATULUI

OGRADA CU „SEMNE“

CASA (V)

Valoarea metaforică a casei

Adăpostul familial, casa, este în întregime o sumă de simboluri puse în raport cu divinităţile ce guvernează universul uman. Protectoare prin ea însăşi şi prin materialele de construcţie cu valenţe mitico-protective, spaţiu inviolabil al familiei şi protectoarea descendenţei familiale, depozitară a spiritelor strămoşilor, depozit de hrană, ultim apărător şi, nu în cele din urmă, altar sunt atributele care definesc casa drept matrice.

În casa-matrice are loc dezvoltarea fizică şi psihică a omului, aşa cum copilul nenăscut se dezvoltă în uterul mamei. Casa este identificată cu mama, iar termenul „acasă“ este perceput preponderent în dimensiunea lui simbolică şi reprezintă locul spiritual în care individul evoluează până la dobândirea statutului de membru al comunităţii.

Conotaţia simbolic-metaforică este atât de puternică încât poate defini apartenenţa persoanei, de la familie, la naţiune. „Acasă“ reprezintă universul/casa familiei atunci când ne găsim în proximitatea ei, universul satului natal când ne găsim în perimetrul naţional şi naţiunea/ţara, atunci când ne aflăm printre străini. Această însuşire succesiv-integratoare relevă extraordinara putere simbolică şi metaforică a casei.

Faptul că spaţiul material al casei este perceput ca matrice a dezvoltării individuale, în toate dimensiunile ei, se regăseşte şi în sintagma târzie (apărută după obligativitatea începerii instrucţiei şcolare): „şapte ani de acasă“, utilizată pentru caracterizarea spirituală, etică, morală, educaţională, comportamentală a persoanei. Mai mult chiar, absenţa metaforică a celor şapte ani este considerată ca irecuperabilă.

Inviolabilitatea casei, reţinută în normele de drept moderne, s-a perpetuat de-a lungul timpului. Ea subzistă din vremuri imemoriale în tradiţia orală a jocurilor de grup ale copiilor, care o proclamă sau o invocă în situaţii limită. În „de-a mija“, „de-a v-aţi-ascunselea“, „de-a puia-gaia“, „de-a hoţii şi vardişti“, există un loc definit drept „casă“, în care jucătorul, odată ajuns, câştigă sau poate suspenda regulile generale ale jocului, sustrăgându-se pedepsei anterior convenite.

Demersul conform căruia „Cine nu face o casă,...“, asociat celui de a nu-şi asigura urmaşi, îl scoate pe bărbat în afara statutului său de om, înţeles în sensul de creaţie divină responsabilă de propriul viitor.

Ancestrala sacralitate a casei nu poate fi mai evidentă decât în repulsia ţăranului român faţă de ideea introducerii facilităţilor sanitare (baie, WC) în casă, sub acelaşi acoperiş cu spaţiile alocate odihnei, gătitului hranei şi cămării de provizii.

În bagajul de metafore ale spaţiului rural român casa ocupă un loc semnificativ, antropomorfizarea ei fiind mai mult decât evidentă. Are (cu sensul de strictă posesie) duh – „duhul casei“, ceea ce-i mai mult decât sufletul omului, duhul fiind atributul divinităţii creatoare; obicei – „obiceiul casei“, în raport cu care ocupanţii au obligaţii de servitute. Are viaţa şi cerinţele unui creştin ortodox: se consacră prin sfeştanie, se găteşte în ajunul marilor sărbători, se purifică prin botez, se reconsacră prin slujbe, după un deces.

Este consultată în divinaţia maritală a fetelor, se protejează magic şi religios de duhurile care o bântuie; fata bătrână este „piatra din casă“; urâtul este „alungat de la uşa casei“; găzduirea musafirilor se face în „casa din faţă“; un apropiat este „de-al casei“; câinele loial şi bărbatul gospodar sunt „de casă“; caracterul şi intenţiile străinului sunt judecate după cum deschide uşa; incompatibilităţile se expediază prin sintagma „nu pot face casă împreună“, lista putându-se prelungi considerabil.

Şi în registrul ironic casa este vehicul metaforic: prostul, la supărare, „dă foc casei“, la bucurie, „joacă pe casă“ şi-o dezveleşte iarna sau o luminează cărând lumina cu obrocul.

A.F. Badiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
648
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

629--spun-ce-mi-dicteaza-inima.html

„Spun ce-mi dictează inima“

- Convorbire cu poetul basarabean Valeriu Matei

– Ce sentimente încearcă un mare poet de limba română când trece Prutul?

– O dragoste de ţară, pe care mi-ar trebui un roman s-o descriu.

– Cu ce se manifestă poetul Valeriu Matei în dovedirea acestui crez patriotic?

– Să zicem că prin cărţile mele, în primul rând. Cu cele care mi-au apărut recent: „Dimineaţa marilor oraşe“, „Orfeu şi singurătatea“, „Grecia imaginară“ şi „Somnul de lucru“. Sper ca în 2008, cât mai curând, să-mi apară o antologie amplă din poezia mea. Şi un nou volum de poezie cu 31 de texte poetice.

Ba şi o carte de eseuri despre Mihai Eminescu, Emil Cioran, Mircea Eliade, Lucian Blaga, Grigore Vieru şi Mihai Cimpoi. Dincolo de aceste consideraţii de ordin profesional, se află dragostea mea nemărginită pentru Patria Mamă.

O statistică absurdă

– Mă încearcă un sentiment cutremurător când aud că, după statistica oficială, românii sunt minoritari în Ţara Românească a Basarabiei.

– Este o prostie. O născocire a lui Voronin care-i obligă pe români, chiar prin constituţia comunistă, să fie altceva decât sunt. Adică, moldoveni. Statisticile ne spun că românii sunt (cu Transnistria) în proporţie de 66-70%, iar fără aceasta, 80%. Este monstruos să vezi cum autorităţile încearcă şi acum să revină la „politica“ sovietică şi să-i „boteze“ pe români drept moldoveni. Este o aberaţie, o absurditate.

– În ce raporturi vă aflaţi cu vecinul dumneavoastră de apartament, Vladimir Voronin?

– Nu am fost niciodată în raporturi bune cu el. Îl cunosc însă prea bine, nu neapărat pentru că suntem vecini de atâta vreme. Ceea ce face nu este de capul lui. În imaginaţia lui, o oarecare salvare ar veni din faptul că peste un milion de români au plecat la muncă în ţări europene.

Această dezrădăcinare se va întoarce împotriva lui ca un bumerang. Acasă au rămas bătrâni nostalgici. Au rămas copiii. De necaz, unii se mai îmbată şi cu apă minerală.

Un ţinut fără sate şi ţărani

– Cum arată astăzi satul basarabean?

– Este o tristeţe generală. Mai tristă decât a fost în deceniile trecute. Multe sate sunt golite de intelectuali, de oameni cu iniţiativă. Avem chiar sate unde nu prea mai are cine lucra pământul, nu mai sunt învăţători români care să predea orele la şcoală. Colhozurile hulite de odinioară au dispărut.

Legea funciară aplicată este una distorsionată. S-a mers nu pe restituirea proprietăţilor, ci pe un egalitarism prin care fiecare a primit câte o cotă mică de pământ. Nu ştiu dacă este bine. Fapt este că nu se poate practica o agricultură modernă, eficientă. Asta se vede şi în pieţe, unde predomină produse importate din Ucraina, Rusia, Turcia, Macedonia. Aşa s-a ajuns ca ţăranul basarabean să o ducă prost: 90% din populaţia rurală se află sub pragul sărăciei, al minimei existenţe.

Cu faţa spre Europa Unită

– Şi, în felul acesta...?

– Speranţe de mai bine se îndreaptă spre Europa Comunitară, nu spre răsărit şi nici măcar spre guvernanţii Basarabiei. Recunosc faptul că Voronin se află într-o situaţie delicată. Cel puţin, deocamdată există riscul ca Basarabia să se desprindă de marele colos economic şi politic rusesc.

Poate că, într-o zi, politicienii viitorului vor avea curajul şi înţelepciunea de a face acest lucru. Fapt este că avem azi o cultură românească în Basarabia. Avem poeţi, prozatori, compozitori care militează pentru redeşteptare naţională. N-ar trebui să se uite faptul că noi, cei din Basarabia, suntem cam a cincea parte din populaţia de azi a României, că oraşul Chişinău, cu peste 1 milion de locuitori, este, de fapt, al doilea oraş al ţării mamă.

Cristea Bocioacă

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
685

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

63--horoscop-indian-pustnicul.html

Pustnicul

Perioada: 23 noiembrie - 2 decembrie. Semn: complex, sumă a celorlalte semne (foc, apă, pământ, aer), cu focul şi aerul predominante; de foc în zodiacul european. Pietre preţioase: turcoaz. Metal: cositorul. Culori: albastru subtil. Verb: a înţelege. Numere native: 1, 2, 3, 5, 7, 9. Caracterizare numerologică: 3.

Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Săgetător; zodiac arboricol: Frasin. Compatibilitate: zodiac indian: Capra; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice) Taur; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): Plop, Frasin; compatibilităţi de rang II (mediocre): Alun, Carpen, Smochin, Stejar.

Planete favorabile: Mercur, Venus, Luna, Jupiter, Uranu, Pluto.

Inteligent, binevoitor, bântuit de dorinţa de a înţelege, are un caracter puternic, supus doar voinţei proprii. Consecvent şi pătrunzător, cu mare capacitate de analiză, înţelege totul şi nu face nimic superficial.

Firea iscoditoare îl recomandă pentru meseriile în care dimensiunea analitică este condiţie „sine qua non“ (cercetător, filozof, detectiv, psihiatru). Înclinarea spre filozofie (dragostea pentru înţelepciune) îi permite să ajungă la esenţa lucrurilor. Dacă viaţă îl impinge spre religie poate deveni un excelent preot.

Entuziast şi optimist, este adaptabil şi se simte în apele lui în aproape orice situaţie. Dedicat unei idei, deşi nu face fixaţii, se poate însingura perioade lungi de timp. Este adesea neînţeles de cei din jur, mai ales că puţini sunt dispuşi să-i accepte îndârjirea cu care urmăreşte înţelegerea unor fenomene, situaţii, conjuncturi, idei, pe care numai el le consideră fundamentale/esenţiale.

Filozofia şi religia sunt antamate mai întâi ca hobby apoi devin existenţiale, moment în care îşi impune o autorecluziune greu de acceptat, mai ales de către cei care-i sunt foarte apropiaţi (familia) şi pentru că, frecvent, recluziunea îmbracă forma noncomunicării.

Nu se propune niciodată pe sine însă, când acceptă să fie lider, este deosebit de intransigent, cerând celorlalţi ceea ce cere de la sine, astfel că, destul de repede, devine nesuferit, indezirabil şi factor de dezagregare. Dacă mai punem la socoteală că nu este dispus să împărtăşească chiar tuturor experienţa sau revelaţiile la care a ajuns (intuitiv de excepţie), vom avea imaginea deplină a eşecurilor (adesea răsunătoare), la care ajung echipele conduse de nativi.

Lipsa de comunicare este poate cel mai mare defect ce i se poate imputa. Chiar şi atunci când comunică, informaţia este frecvent metaforică şi ermetică. Oricât de noninteligibilă pare, este un câştig deoarece experienţa şi înţelegerile la care ajunge nu se pierd, utilitatea şi valoarea fiindu-le recunoscute de către urmaşi. Din rândurile lor se recrutează creatorii de şcoală, marii filozofi, marii mistici. În echipă devine mult mai util dacă i se atribuie locul din care să poată evalua efectele demersului comun pentru că analistul, dublat de perfecţionist, ajunge la o probabilitate foarte mare de apreciere a cursului evenimentelor, ceea ce nu este tocmai de neglijat în economia generală a realizării/aplicării proiectelor.

Marea problemă a echipei va fi aceea că nu va şti niciodată dacă printre elementele utilizate în apreciere nu sunt introduse (voluntar, involuntar?) propriile sale ambiţii care, uneori, pot fi divergente în raport cu interesul general. Cum este un campion al binelui general, se poate face abstracţie de unele tare individuale pentru că, în situaţiile-limită, gestionează totul cu o abilitate rar întîlnită, mai ales dacă ceilalţi sunt dispuşi să facă, fără să ceară explicaţii.

În plan sentimental este arhetipul vânatului greu de prins. Acceptă obedienţele minimal necesare într-un cuplu, doar dacă partenerul corespunde până la identitate cu imaginea pe care şi-a construit-o cumulativ.

Cum această fantasmă se are pe sine în centru, celălalt trebuie să fie total obedient şi să-i intuiască pasiunea de a experimenta (chiar şi în planul relaţiei fizice). Partenerul va trebui să vină în întâmpinarea dorinţelor, chiar şi atunci când nu sunt exprimate şi este cu atât mai bine dacă acest lucru se petrece înainte ca ideea să devină obsesie.

Dacă doreşte menţinerea cuplulu va trebui să-i accepte frecventele infidelităţi, deoarece, întotdeauna, nativul va avea una şi aceeaşi justificare: „am vrut să văd cum este“! şi va pricepe foarte greu motivul supărării acestuia. Un pic conservator, nu prea acceptă acelaşi comportament pentru partener, însă nu face din asta un cap de lume.

Pustnicul a devenit arhetip al filosofului ermetic în majoritatea civilizaţiilor bazate pe monoteism. Fie este iluminatul care a revelat celorlalţi voinţa divinităţii (Moise, Christos, Mohamed, Budha), fie este înţeleptul care, după o îndelungă autorecluziune, structurează şi ordonează dogma.

Pustnicia a fost privită întotdeauna ca o cale a înţelegerii, iar prezenţa figurativă a pustnicului ca arcan major în jocul de Tarot nu este tocmai o întâmplare.

Figura este emblematică: bătrân (îndelungă experienţă de viaţă), cu toiag (sprijin, arma, „axis mundi in nuce“), mantie lungă albastră (culoarea iniţiatului, a supra-realului), căptuşită cu galben (culoarea veşniciei), robă albă (culoarea înţelepciunii), cu glugă roşie (culoarea vieţii), ţinând în mână un felinar (lampa lui Diogene plecat în căutarea omului, ziua în amiaza mare).

Imaginea este a celui care a găsit răspunsurile la întrebările existenţiale şi lumina ascunsă a Înţelepciunii cu care nu trebuie să orbeşti lumea deoarece calea Înţelepciunii este calea Prudenţei.

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1304

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1ad3b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

630--vesmintele-cuvioasei-parascheva-pen...

Veşmintele Cuvioasei Parascheva, pentru totdeauna la Mănăstirea Pissiota > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulVeşmintele Cuvioasei Parascheva, pentru totdeauna la Mănăstirea Pissiota

Una dintre cele mai frumoase şi cu har mănăstiri din Prahova, Pissiota, este de câteva zile gazda unei adevărate comori creştine, cum spun credincioşii veniţi în număr foarte mare aici, la fiecare sfârşit de săptămână.

Lăcaşul a primit prin donaţie de la Iaşi Veşmintele Cuvioasei Parascheva. După cum subliniază măicuţele din mănăstire, „sunt chiar veşmintele Cuvioasei de la Iaşi. Acest lucru este posibil, pentru că Sfintei i se schimbă periodic veşmintele. Astfel, în zilele de sărbătoare, acestea impresionează prin luminozitatea auriului, iar în posturi ele sunt confecţionate în culori închise.

Mai exact, la sărbători, veşmântul are o culoare luminoasă, albă - aurie, iar în perioada posturilor sau peste an predomină nuanţele închise - grena, albastru sau chiar violet. Hainele sunt croite dintr-un material special sau din catifea brodată. Ele au forma unei cruci, lungă de 2,50 m şi lată de 1 m. Lungimea braţelor este de 1,50 m. În mijlocul acesteia, în dreptul mâinilor Sfintei, este cusută o cruce sau monograma cu Iisus Hristos (XP)".

După cum spun măicuţele, înveşmântarea Sfintei este un adevărat ritual. La eveniment participă doar câţiva preoţi, catedrala are uşile închise şi, important, nu s-a făcut curăţenie înainte în biserică. Cele mai multe dintre veşmintele Sfintei Parascheva sunt plătite de credincioşi, care suportă cheltuielile ca recunoştinţă pentru ajutorul sfintei. Veşmintele donate Mănăstirii Pissiota rămân definitiv aici. Doritorii pot oricând să vină şi să se închine la ele.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
906
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

631--Marele-Profet-si-Sfant-Ilie.html

Marele Profet şi Sfânt Ilie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMarele Profet şi Sfânt Ilie

Pe 20 iulie, când soarele fierbe pământul şi toate culturile sale, creştinii îl sărbătoresc pe Sfântul Ilie Tesviteanul, ridicarea sa la Cer mai precis. Acesta este considerat ocrotitor al pământului şi aducător de ploaie la vreme de secetă. Menit cu puterea de a închide şi deschide cerurile, el prefigurează, după cum spune Biserica Ortodoxă, Înălţarea Domnului Iisus Hristos de mai apoi.

E ca şi când ar veni potopul

Odinioară, când mulţi dintre noi, cei de azi, eram copii, în lumea mirifică şi fabuloasă a satului se pornea în plină vară, din cer, năpasta. Bubuiau dintr-o dată văzduhurile, se aprindea, ca de flacără de lampă, cerul, pământul hăuia în toate colţurile, iar tunetele şi fulgerele se îndreptau de sus către lumea de jos.

Toţi, cu mic, cu mare, fugeau să se adăpostească. În case, în luminişuri, departe de dezmăţul naturii. Nu sub pomi, nu în biserică, nu la streaşina caselor, nu pe câmp, cu coada de sapă alături. Căci, se spunea, Sfântul Ilie s-a supărat iar şi s-a pus pe alergat dracii prin cer, ca să le macine neamul şi să-i distrugă, să nu rămână frântură de os din ei. Şi când tuna şi fulgera Ilie, se înălţau către cer cruci multe, câte nu se înălţau altcumva, şi toate implorau clemenţa divină. Când zdruncinăturile din cer se împuţinau era semn că lui Ilie i-a trecut furia şi şi-a mai ostoit patima pentru draci. Lumea se întorcea la ale ei.

Cine a fost Sfântul Ilie?

După cum se arată la cele sfinte, Ilie Tesviteanul este unul dintre cei mai importanţi proroci din Vechiul Testament, mare făcător de minuni şi aducător de ploi la vreme de secetă. El a primit de la Dumnezeu puterea de a deschide şi închide cerurile şi era de origine din Tesvi.

Se spune că marele Proroc se trăgea din tribul lui Aaron şi era preot. A trăit pe vremea regelui Ahab, care persecuta, influenţat de soţia Isabela, prorocii şi se închina idolilor. Ilie l-a înfruntat, ca nimeni să nu mai fie târât în idolatrie şi o secetă cumplită s-a abătut asupra ţinutului. Au secat apele, au murit vitele, au pierit culturile, arse de secetă, au murit, din lipsă de hrană şi apă, şi oamenii.

Prorocul a vieţuit pe malul unei ape nesecate, prin voia lui Dumnezeu, şi s-a hrănit cu pâine şi carne aduse în cioc de corbi. Apoi a adăstat la bordeiul unei văduve sărace şi păgâne care n-a ezitat însă să-i ofere pâinea făcută din puţina făină şi apă pe care le mai avea. La scurt timp de la poposirea lui Ilie în casa ei, femeii i-a murit fiul. Şi sfântul, cerând ajutorul lui Dumnezeu, l-a înviat din morţi pe tânărul acela.

Sfântul Proroc Ilie nu a trecut la cele veşnice, ci a fost ridicat la cer, fiind, alături de Moise şi cei trei apostoli, considerat demn de a vedea faţă în faţă slava Dumnezeului întrupat. Sfârşitul lui Ilie este prezentat drept o minune care s-a petrecut cu voia şi puterea lui Dumnezeu, slujit de Ilie cu mare credinţă.

Se spune că, simţind Ilie că zilele pe pământ îi sunt numărate, şi-a ales un succesor, pe Elisei, pe care Dumnezeu l-a admis şi a făcut în aşa fel încât Ilie să nu treacă, la mutarea de pe pământ, prin poarta morţii. El s-a înălţat cu trupul la cer într-o căruţă de foc trasă de patru cai.

Şi aşa a rămas mai apoi să colinde cerurile. Pe 20 iulie, data la care marele proroc s-a înălţat la cele sfinte, Biserica Ortodoxă îl sărbătoreşte pe Ilie ca pe unul dintre cei mai mari sfinţi ai creştinătăţii. Peste 100.000 de oameni poartă azi numele sfântului.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
846
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

632--cu-drag-de-ziua-Sfintilor-Apostoli-...

Cu drag... de ziua Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel > REVISTA LUMEA SATULUI

Cu drag... de ziua Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel

Pe 29 iunie, în fiecare an, de 2000 de ani încoace, creştinii ortodocşi îşi amintesc de Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel, martirizaţi pentru credinţa lor în Mântuitorul Hristos. În biserici se oficiază slujbe frumoase, preoţii se gătesc de sărbătoare, iar lumea se grăbeşte să vină în sfintele lăcaşe. Gospodinele care au pe cineva în familie cu numele sfinţilor – sau nume derivate din acestea – fac colivă şi dau de pomană. Cine a fost Sfântul Petru? Dar Sfântul Pavel?

Apostolul „de piatră“

Nici nu-şi imagina Petru, pe atunci Simon, când s-a întâlnit prima dată cu Iisus Hristos că va ajunge să fie pomenit mii de ani în şir, pe toate meridianele lumii. El era doar un pescar simplu, cinstit şi preocupat de a asigura pâinea de a doua zi pentru familia sa.

A fost frate cu Andrei, cel dintâi chemat la sfânta credinţă. Acesta l-a prezentat Mântuitorului. Când devine apostol, numele îi este schimbat în Chefla sau Piatră, ajungând până la noi ca Petru. Fiind mai în vârstă ca toţi ceilalţi apostoli, Petru devine adesea purtătorul lor de cuvânt şi ajunge cel mai înfocat şi mai credincios apostol al Domnului.

După Înălţarea Domnului la cer şi Pogorârea Duhului Sfânt, Petru a început, ca şi ceilalţi ucenici, strădania neasemuită de răspândire a credinţei prin toate colţurile lumii. A dus stindardul Mântuirii până în cea din urmă clipă a vieţii sale.

Stabilit la Roma în ultimii ani de viaţă, Sfântul Petru cade pradă în anul 67, pe 29 iunie, furiei dezlănţuite a împăratului Nero. Petru este răstignit, aşa cum cere chiar el, cu capul în jos, pe Colina Vaticanului. Astăzi, acolo, basilica Sfântul Petru vorbeşte încă despre credinţa Apostolului în Iisus Hristos. Atât de mult a intrat în credinţa populară faptul că este considerat mâna dreaptă a lui Dumnezeu, că şi în bancurile populare el apare ca cel pe care se sprijină în orice moment Mântuitorul.

Niciodată să nu spui niciodată…

Apostolul Pavel s-a născut într-o familie de farisei, era cunoscător de carte şi limbi străine şi a fost rabin al evreilor. Numele lui de dinainte de Apostolat a fost Saul şi multă vreme a prigonit cu temeinicie credincioşii în Iisus Hristos. Înnebunea doar când auzea că ei propăvăduiesc Învierea Mântuitorului.

Într-o zi, pe când organizase din nou o vânătoare de creştini în Damasc, Saul a avut revelaţia: i s-a arătat Însuşi Domnul Iisus Hristos. Simplu, adevărat, modest. Atunci a înţeles că fusese până atunci rătăcit şi, fără să mai stea pe gânduri, a devenit un neînfricat şi înfocat propăvăduitor al creştinismului.

A primit numele de Pavel, pornind apoi în marea epopee a răspândirii acestuia, fără să precupeţească niciun efort. A ajuns în Macedonia, Grecia, Corint, Asia, Roma. A fost băgat în temniţă, bătut, lăsat pradă foamei, dar a mers mai departe. Ca şi Petru, a murit la Roma, pe acelaşi 29 iunie, sub acelaşi Nero nebun şi avid de sânge şi prăpăd. Pavel a fost descăpăţânat prin lovitură de sabie, la marginea Romei. Dintre epistolele scrise de el s-au păstrat până azi 14.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
685

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

633--fascinatia-alchimiei-vegetale.html

Fascinaţia alchimiei vegetale > REVISTA LUMEA SATULUI

Fascinaţia alchimiei vegetale

La Universitatea Naţională de Artă, în cadrul secţiei de pictură, studenţii, conduşi de lector univ. dr. Daniela Frumuşeanu, au realizat un experiment care, prin originalitatea informaţiilor, devine interesant pentru cei curioşi. Este vorba despre vopsirea cu plante tinctoriale, meşteşug practicat în lumea satului până la apariţia vopselelor chimice. Chiar doamna profesoară a scris într-un număr anterior despre experienţa desfăşurată la Vădastra în judeţul Olt.

Articolul mi-a suscitat câteva întrebări pentru care am vizitat-o în sala de curs de la Facultatea de Arte Decorative şi Design. Nu am găsit-o singură, ci cu două colaboratoare, Mihaela Stănescu, redactor la revista Descoperă şi Carmen Iordache, una dintre studente. Din motive tehnice am transcris discuţia fără a preciza cine a dat fiecare răspuns.

Până şi spiritul este bolnav!

– Cum credeţi că s-au apucat oamenii să vopsească cu plante?

– În vechime erau mai simpli în gândire, profitau de tot ce le oferea natura, erau curioşi, iar dorinţa de frumos venea dintr-un spirit sănătos. Astăzi spiritul, în primul rând, este bolnav. Exista o relaţie mai strânsă între om şi natură, între ţăran şi frumos.

Dar să ştiţi că am avut o experienţă care m-a tulburat. M-a invitat o ţărancă să-mi arate zestrea ei şi am constatat că toate ţesăturile erau vopsite sintetic. Erau şi nişte combinaţii cromatice îngrozitoare. Or, dacă ar fi fost vopsite cu plante, indiferent de combinaţia de culori, nu te-ar fi deranjat.

– Deci ţărăncile foloseau plantele cât timp nu aveau alternative. Când au găsit alte soluţii au ales calea mai uşoară, fără nicio remuşcare.

– Exact. Acum de la coloranţi chimici s-a ajuns la coloranţi fotosensibili.

– Există motive pentru care ar fi mai bine să folosim coloranţii naturali?

– În primul rând, sunt mai sănătoşi. S-a demonstrat ştiinţific că unii coloranţi sintetici sunt cancerigeni. Apoi sunt mai rezistenţi.

– Nu devine mai scump un produs vopsit astfel?

– Este vorba de un produs unicat şi atunci nu este ieftin. El devine fireşte mai scump şi pentru că este destul de complicat să găseşti aceste plante tinctoriale.

– Câte reţete aţi identificat?

– Sunt nenumărate, nici nu le mai ştim numărul. Oricum, trebuie să facem diferenţa între vopsirea experimentală a noastră şi ceea ce se făcea în vechime. Culorile acelea trebuiau să ţină 30 de ani. Ele erau experimentate de-a lungul timpului. Sunt şi diferenţe între zone pentru că există specii diferite la îndemână. De fapt, fiecare boiangiu avea reţeta sa.

Revenirea, o mare incertitudine

– E posibil să se revină la folosirea acestor tehnici în mediul rural?

– Ar putea să apară o categorie de consumatori care să dorească aceste produse, poate mai mult din pătura intelectuală. Nu cred însă că cei care le vor produce vor fi neapărat ţăranii, deşi ar putea fi, dacă te gândeşti că sunt mai aproape de materia primă. Oricum, fenomenul va fi destul de limitat, cei mai mulţi vor fi în continuare tentaţi să îşi procure hainele din magazin.

– Este greu să vopseşti cu plante?

Foarte greu. Durează foarte mult. Procesul tehnologic este complicat. Dar se pot găsi oameni care să poată face acest lucru. Mai ales că este o mare problemă cu locurile de muncă în mediul rural. Şi mai este un motiv pentru care ar fi bine să existe tehnicile tradiţionale de vopsire: nu s-ar pierde, lucru foarte important.

Iată un motiv pentru care ar fi bine să revenim în paginile revistei cu câteva reţete de vopsire cu plante pentru cei care cred că ar putea să le folosească.

Adrian Nedelcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
743

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Chemarea pământului

Descendent dintr-o familie de olari din Braniştea Galaţiului, Marcel Mocanu a deprins de timpuriu meşteşugul olăritului. Era doar un băieţandru când, veghindu-şi părintele în atelier, a învăţat să preţuiască lutul şi să-l transforme în veritabile obiecte de artă populară specifice zonei.

Pe la vremea adolescenţei însă fiul de olar a abandonat pasiunea din vremea inocenţei, alegând să trudească pe platforma gigantului de oţel din apropiere. Gândea astfel să răzbune amarul bătrânilor lui, cu mâini veşnic scorojite de lutul frământat.

După ani, fiul de olar, ajuns la vârsta deplinei maturităţi, a simiţit, de această dată cu mult mai profund, chemarea lutului, reintrând în tagma din ce în ce mai puţin numeroasă a olarilor. Din mâinile lui şi ale soţiei Maria ies acum vase simple, plămădite cu dragoste şi respect pentru autenticele tradiţii strămoşeşti.

Frumosul născut din „sărăcie“

Pe soţii Maria şi Marcel Mocanu, olari apreciaţi şi respectaţi în întreaga ţară pentru creaţiile cu un specific aparte, i-am întâlnit la casa lor din mărginimea Braniştei natale. Viaţa lor, îmi mărturiseau la unison, gravitează în jurul atelierului de olărit, iar munca este, cum altfel, împărţită în mod echitabil. „Eu lucrez la roată, iar dumneaei desăvârşeşte“, s-a confesat Marcel Mocanu.

Modelele executate de cei doi meşteri populari păstrează amprenta zonei din care provin, ceea ce le conferă un caracter de unicitate. „Lucrăm vase, mai puţin cele ornamentale. E un model unicat. Noi am încercat să-l păstrăm pe cel vechi.

Este mai puţin colorat, nu are foarte multe nuanţe. Nu este foarte «ochios». Este mai puţin încărcat decât cel de Horezu, spre exemplu. Este un specific al nostru, sărăcăcios, dar frumos. Nicăieri în ţară n-o să găsiţi modelul acesta. Acei cunoscători de artă adevărată preţuiesc foarte mult lucrările noastre“, a precizat Maria Mocanu.

Răsplata muncii

Anual, meşterii populari din Braniştea expun la zeci de târguri naţionale, unde au fost răsplătiţi nu doar cu diplome de excelenţă şi medalii, ci şi cu numeroase aprecieri din partea vizitatorilor.

„Doar ce ne-am întors de la târgul organizat la Horezu şi ne pregătim să plecăm la un altul, la Iaşi. Vor urma alte participări la târgurile de la Bucureşti, Galaţi, Sibiu, Sighişoara, Tg. Jiu, Mamaia. Ne bucurăm foarte mult când lumea ne apreciază. Am fost la târgul de la Cucuteni şi am primit bani pentru premiul special. Nu m-am bucurat atât pentru bani, cât pentru medalie şi diplomă. Este ceva care rămâne şi peste un an şi peste zece şi asta valorează mai mult“, a conchis Maria Mocanu.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
813

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din zestrea folclorului românesc

MARIA LĂTĂREŢU, marea glăsuitoare a neamului

Maria Lătăreţu s-a născut pe 7 noiembrie 1911, în familia Borcan din localitatea Bălceşti, judeţul Gorj. Un talent muzical de necontestat, cu o viguroasă trăire emoţională în stilul de interpretare, Maria a rămas în amintirea iubitorilor de folclor ca o „podoabă glăsuitoare a Gorjului", aşa cum o caracteriza cândva folcloristul Constantin Brăiloiu.

Debutul

Cele dintâi cântece le-a deprins de la mama sa, fiica unui fierar care în zile de sărbătoare îşi înveselea consătenii cu talentul său de lăutar înnăscut. Micuţa „Mariţa" îmbrăţişează arta cântatului devreme, la 12 ani, când îşi începe ucenicia în taraful lui Costică Gâlcă şi mai apoi în cel condus de fratele său Ion Borcan, lăutar binecunoscut în zonă. În această perioadă învaţă să cânte la chitară, instrument care înlătura atunci din tarafuri vechea cobză.

La 16 ani, Maria devine solistă în taraful soţului ei, Tică Lătăreţu din Leleşti Gorj. În această perioadă repertoriul său se îmbunătăţeşte sub semnul străvechiului „cântec lung" cu melodii haiduceşti, de joc, doine, hore şi sârbe foarte ritmate. Ulterior, deplasările sale în judeţul Mehedinţi completează armonios personalitatea sa interpretativă.

Afirmarea

În anul 1937 Maria este invitată pentru înregistrări la Arhiva de folclor a Societăţii Compozitorilor Români. După aceasta artista devine atracţia muzicală a celor mai renumite localuri şi restaurante bucureştene. Faima Mariei creşte necontenit, fiind generată şi de frecventele interpretări la Radio şi pe disc.

Maria Lătăreţu este una dintre cele mai autentice reprezentante ale cântecului lăutăresc oltenesc, un model pentru generaţii întregi de artişti. Ea s-a aflat printre primii interpreţi profesionişti de muzică populară care, prin hore şi sârbe, au adus publicului din sălile de concerte frumuseţea folclorului oltenesc şi valenţe interpretative cu totul deosebite.

Sfârşitul

Maria Lătăreţu s-a stins din viaţă într-o târzie seară de toamnă (28 septembrie 1972), când părăsea scena căminului cultural din localitatea Româneşti, judeţul Botoşani.

Ultimul cântec pe care l-a interpretat Maria Lătăreţu în finalul concertului susţinut la Româneşti s-a transformat într-un emoţionant testament muzical. Titlul său este „Vă las câtecele mele"…, cu adevărat o zestre muzicală pentru toţi cei care iubesc cântecul popular românesc.

Aurora Dumitrescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:

1487

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

636--la-stancuta-pe-locul-faimoaselor-or...

La Stăncuţa, pe locul faimoaselor orezării de altădată

În peisajul natural al României, orezăriile reprezentau, totuşi, o raritate. Când încercai să le spui chinezilor bunăoară despre practicarea acestei îndeletniciri de-a lungul Dunării, simpaticii asiatici se cruceau. Orezăriile din Stăncuţa erau nu numai un hobby, ci şi o activitate agricolă de cea mai înaltă performanţă. Asta până la ajustările structurale experimentate în România de către reprezentanţii occidentali, în special a celor aparţinând instituţiilor financiare.

Intrate într-un declin economic provocat în mod premeditat, orezăriile s-au dus cu orezari cu tot, iar încercările de reabilitare din ultimii ani sunt primite cu oarecare suspiciune.

Primarul Nicu Turcu, asistent veterinar la origine convertit în absolvent de Administraţie Publică, a „vindecat“ câteva dintre rănile arhaice ale Stăncuţei, în slujba căreia s-a pus încă din anul 2000.

Date de referinţă: Comuna Stăncuţa se compune din:

• patru sate componente – Stăncuţa, Cuza Vodă, Stanca şi Polizeşti; • locuitori: 4.100; • suprafaţă: 258,9 kmp;
• distanţă faţă de oraşul reşedinţă de judeţ: 45 km.

Spre al IV-lea mandat!

Înfiinţat în zorii revoltei lui Tudor, comuna brăileană Stăncuţa trăieşte în prezent febra unei alt fel de revoluţii. Rolul de „căpetenie“ i-a revenit primarului Nicu Turcu, aflat la debutul celui de-al treilea mandat consecutiv. În mod sigur va urma şi al patrulea!

Ce a făcut mai-marele comunei să merite din nou girul de încredere alor săi? „Cea mai stringentă problemă era aceea a apei potabile, pe care am rezolvat-o achiziţionând de la fostul IAS un puţ forat care era nefolosit de un an“, spune primarul comunei.

Au urmat apoi alte proiecte ce au vizat dezvoltarea economico-socială a comunei, precum reabilitarea unui drum comunal ori a căminului cultural din satul Cuza Vodă. Nici latura sportivă nu a fost neglijată.

O păşune unică în România

Graţie unui proiect derulat în cadrul Programului Life şi finanţat de Banca Mondială, pe arealul comunei de la buza Bălţii Mici a Brăilei a fost înfiinţată o suprafaţă de 450 ha de păşune.

Beneficiarele directe, cele 1.500-1.600 de bovine, cât sunt înregistrate la nivelul comunei, au „liber“ la păşunat în schimbul unei taxe anuale de doar 5 lei plătite de proprietari. „În toată ţara nu mai există aşa ceva pentru că păşunea asta am înfiinţat-o după modelul danez.“

Un fel de Olympia Turn

Unul dintre cele mai îndrăzneţe şi mai inedite proiecte ale primarului novator vizează construirea unui uriaş castel de apă, un fel de Olympia Turn din München. Construcţia se află în faza de finalizare, urmând a i se da destinaţii multiple.

„Am decis construirea unui castel de apă nou, unic în zonă, cu o înălţime de 25 de metri şi 6 nivele, fiecăruia urmând să-i dăm câte o utilitate. Astfel, ultimul nivel va fi cabinet de astrologie pentru şcoală, iar următoarele, adică 5, 4 şi probabil 3, vor fi spaţii de cazare pentru turiştii din alte ţări care vin să viziteze Parcul Natural Balta Mică a Brăilei. La cel de-al doilea etaj va funcţiona o cantină-restaurant, iar la primul nivel o cofetărie, aşa cum am promis tinerilor din localitate. Sus este proiectat un spaţiu pentru aşezarea celor două bazine. Unul îl avem deja construit din inox alimentar şi are 56.000 de litri. Urmează să-l aducem pe al doilea, cu o capacitate similară primului. În felul acesta ne pregătim pentru o altă fază: canalizarea localităţii, proiect pe care urmează să-l depunem“, a declarat primarul Nicu Turcu.
Camelia MOISE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
2329
□
° Comentarii
□
□
° 1. valeriu -- (10-February-2010)E intradevar de admirat ce a realizat dl. primar. Eu cand am mers ultima data la ai mei si-am vazut ca se lucreaza pe ulite, la canalizare, am ramas uimit: Frate, nu se poate, e de belea cu omusoru asta!(n.r. dl. Nicu Turcu). Sunt plecat din sat de la revolutie, dar vin des la ai batarni:), si de fiecare data raman surprins. Mereu gasesc ceva nou. O singura chestie, dar sper ca dl. primar sigur o are in vedere. Dupa ce se termina cu lucrarile la canalizare sper ca ulitele vor deveni adevarate strazi (poate le si denumiti), asa pietruite macar, pentru ca altfel, ar fi pacat. Multa sanatate!
° 2. giani jurubita -- (31-December-2014)vino acum valeriu si d-na moise si intrebati-l unde e pasunea si canalizarea...banii s-au dat sau s-au luat...deja
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

637--caragiale-caragiale-daca-nu-erai-ma...

Caragiale, Caragiale, dacă nu erai matale, rămâneam tot Haimanale! > REVISTA LUMEA SATULUI

Caragiale, Caragiale, dacă nu erai matale, rămâneam tot Haimanale!

Pe Şoseaua Ploieşti - Târgovişte, la jumătatea dintre cele două oraşe se întinde comuna dâmboviţeană Ion Luca Caragiale - denumită astfel după numele autorului primei capodopere a teatrului satiric românesc, „O scrisoare pierdută“.

Până în 1952, localitatea a purtat numele de Haimanale. Aici s-a născut în 1852, pe 30 ianuarie, marele scriitor. Cei mai mulţi localnici poartă nume de Popescu, Georgescu, Ionescu, la concurenţă făţişă cu alde Fanache, Gogu, Ciocănea.

Mănăstirea devenită puşcărie

Localitatea Ion Luca Caragiale se află la graniţa actuală dintre judeţele Prahova şi Dâmboviţa de vreo 400 de ani. Aici avea să se nască, mereu contemporanul nostru, Caragiale.

În căsuţa obişnuită acestor locuri, nenea Iancu nu a stat decât patru ani, mutându-se apoi cu familia la Ploieşti. Dar în acest timp nenea Iancu s-a jucat, cum spun azi localnicii, „ţurca“ şi „lapte gros“ cu copiii de români, dar şi cu cei de rromi care, trebuie spus, la vremea aceea existau cu duiumul la Haimanale. Chiar mai mulţi ca azi...

Uneori, ceata de copii dădea o fugă la Mănăstirea Vornicu din marginea comunei şi trăgea cu ochiul la călugării ce trebăluiau în spatele zidurilor. Lăcaşul atrăgea ca un magnet puştimea din sat. Pe vremea copilăriei lui Caragiale se zvonea că monahii sunt uneori, în nopţile întunecate, hoţi la drumul mare.

Mai târziu, când Alexandru Ioan Cuza se afla prin aceste locuri, s-a confirmat: călugării au încercat să-l prade de bani şi arme chiar pe domnitorul ţării, aflat în găzduire la mănăstire. Prinzându-i asupra faptului, Cuza s-a supărat: „Ocnă să se facă de azi acest sfânt lăcaş, căci cei ce stau aici nu merită să trăiască într-o mănăstire, ci să fie închişi ca nişte hoţi ce se află!“ În locul ei funcţionează azi Penitenciarul Mărgineni.

Va fi şi un centru cultural

Comuna Caragiale are trei sate: Ion Luca Caragiale, Colonia Mija şi Ghirdoveni. Căsuţa clasicului nu se mai păstrează, doar un obelisc cu numele lui indică faptul că „aici s-a născut şi a locuit patru ani“. Pe şosea, ceva mai departe, există şi casa memorială. Autorităţile intenţionează să facă aici un centru cultural precum cel de la Ipoteşti, creat în memoria lui Eminescu.

„Remuneraţie mică, după buget!“

Comuna stă prost cu apa. Fântânile au secat sau au fost infestate cu produs petrolier de la sondele din apropiere. Nici cu gazele nu se stă mai bine. Primăria are vreo 400 de dosare la ajutor social. Rromii din comună vor bani, ceilalţi vor fie pământ, fie locuri de muncă. În comună s-a ajuns după 1989 să nu se mai construiască decât în cimitir.

Căci, spun oamenii, acolo ne ducem toţi, iar locul veşniciei să fie pregătit măcar cu o cruce, cu un cavou, cu un grilaj. Noroc că, în ultima vreme, s-a plecat în draci în Spania, la căpşune. Cei plecaţi pun ban pe ban, se întoarc şi investesc în case, nu numai în cimitir. Cei mai mulţi din sat sunt de-alde lui Popescu, Ionescu, Georgescu, dar şi destui de Popov, Gogu, Fanache, Ciocănea. Că de-asta se şi numea satul pe vremuri Haimanale.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
2206

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

638--nicio-gradina-fara-alun.html

Nicio grădină fără alun! > REVISTA LUMEA SATULUI

Nicio grădină fără alun!

Alunul este o specie valoroasă, cu fructe plăcute la gust şi constituie un aliment foarte hrănitor datorită conţinutului mare în uleiuri (50-73%), proteine (12-18%), vitamine, săruri minerale. Alunele pot fi consumate în stare proaspătă, prelucrate în produse de cofetărie sau pot fi utilizate pentru extragerea uleiului.

Fiind puţin pretenţios în ceea ce priveşte solul şi mai ales îngrijirile culturale, alunul este un arbust ce nu trebuie să lipsească din nicio grădină de lângă casă. Având o înflorire abundentă, cu mare bogăţie de polen, alunul reprezintă prima sursă de polen pentru albine.

Particularităţi biologice

Alunul creşte sub formă de tufă înaltă, cu lemnul elastic şi frunzişul bogat. Fructele alunului sunt achene monocarpice (nuci), care până la maturizare sunt protejate de bractee (involucru).

Alunul este o specie pomicolă de vigoare redusă, care creşte relativ încet. Intră pe rod începând de la vârsta de 4-5 ani. Înfloreşte cu mult timp înainte de a înfrunzi, având o perioadă de vegetaţie în jurul a 250 de zile. Mugurii vegetativi au o perioadă de repaus mai lungă, pornind în vegetaţie cu 25-30 zile în urma celor floriferi. La unele soiuri, florile femeieşti se maturizează înaintea amenţilor, la altele invers. Pentru asigurarea polenizării este necesar ca soiurile de alun să fie plantate în amestec, polenizarea fiind exclusiv anemofilă. Perioada de rodire durează 15-20 ani, în condiţiile unei bune îngrijiri. Producţia de fructe ce se obţine la hectar este cuprinsă între 2-3.000 kg.

Cerinţele faţă de factorii de vegetaţie

Alunul creşte şi fructifică bine în terenuri bine luminate, fără însă ca acestea să fie prea mult expuse uscăciunii. Preferă în general văile deschise, terenurile revene însă scurse, pantele cu expoziţie nordică.

Rezistă la geruri mari, de până la -30°C, însă prezintă sensibilitate la gerurile mai mici de -10°C ce apar în perioada înfloritului.Nu este pretenţios la sol, reuşeşte chiar pe terenuri pietroase, sărace, calcaroase sau acide, însă în condiţiile unui regim mai ridicat de umiditate.

Înmulţirea şi îngrijirea

Plantele provenite din sămânţă nu produc întocmai caracterele şi însuşirile plantelor părinţi. Pentru semănat se aleg seminţele cele mai mari şi se pun la stratificat până la data semănatului, care se va face toamna. Metoda cea mai folosită de înmulţire este marcotajul prin muşuroire.

Plantarea alunului se face toamna, prin săparea unor gropi de 40-50 cm adâncime şi largi de 1,2 m, deoarece alunul îşi dezvoltă sistemul radicular lateral.

Distanţa de plantare pentru alun este de 4 x 3 m, până la 5 x 4 m. La plantare dă rezultate bune prin adăugarea unei cantităţi de 8 -10 kg pământ de pădure, strâns în zona rădăcinilor, care favorizează formarea micorizei şi, stimulează prinderea. Fiind plantă alogamă, se vor planta cel puţin 2-3 soiuri în aceeaşi parcelă. Plantele de

alun pot fi formate şi cu semitrunchi de 40-60 cm şi cu schelet cu 4-5 ramuri de bază.
În primii ani, până la consolidarea sistemului radicular, nu se recomandă nicio tăiere asupra părţii aeriene. La 2-3 ani de la plantare se pot efectua răriri şi scurtări asupra ramurilor de schelet.
Când tufele intră în perioada de declin, tăierile de reîntinerire sunt indicate în scopul reactivării vegetaţiei, ceea ce permite fructificarea lor în continuare.
Soiuri şi sortimente
Alunul de pădure - Corylluc avellana - tufe de 2-6 m, însoţind speciile silvice;
Alunul turcesc - Coryllus colurna - specie arborescentă, ajunge până la 20 m, fructe grupate în 2-8 bucăţi;
Alunele tubuloase - Coryllus maxima - fructe alungite.
Uriaşe de Halle - soi cu fructe foarte mari, sferice, puternic crestate, are fructul închis în totalitate, ajunge la maturitate în septembrie;
De Roma - fructe mari sau foarte mari, sferice;
Lungi de Landsberg - fructe mari sau foarte mari (330 la un kg), coaja subţire dar tare, ajung la maturitate la sfârşitul lunii august. Alte soiuri: De Trapezundt, Lambert albe, Lambert roşii, Cosford.
Consilier Ioana ALEXANDRU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
88738
□
° Comentarii
□
□
° 41. mesesan florin -- (13-March-2011)CAUT PUIETI ALUN IN ZONA CLUJ
° 42. sfirlea viorica -- (18-March-2011)Buna ziua,
As dori sa va intreb daca acum in primavara as putea infiinta o plantatie de aluni?
Se poate numai toamna?
° 43. iulian -- (22-April-2011)unde pot sa gasesc puiet de alun in Romania???
° 44. stella -- (10-May-2011)Am o gradina mica,si un singur alun,de aprox 4 ani.Inca nu a rodit niciodata.Am vre-o sansa sa o faca, neavand un alt alun in apropiere?
° 45. cristy -- (10-May-2011)da,cu siguranta aveti sanse de a rodii an urmatorul an,maxim 2. eu am cativa plantati,sunt pe rod. la toamna ami voi cultiva 2500 mp. am 3 soiuri.
° 46. Neagu Alexandru -- (20-July-2011)Caut adresa Statiunii Pomocole Valcea?
° 47. serghei -- (30-August-2011)as dori sa aflu cum e nevoie de uscat si de prajit alunele de padure ?
° 48. Firidon -- (25-October-2011) Buna ziua unde pot sa gasesc puiet de alun in Romania si la ce pret si daca este vreo plantatie sau o pepinera de alun
° 49. angela -- (2-December-2011)eu stiu de la nutritionisti de renume ca alunele se mananca cu tot cu cojita maronie si fara sa fie prajite pentruca prin prajire se degradeaza valoric eu consum alune in mod constant 10-15 bucati pe zi cumparate din magazin crude cu tot cu coaja maro.Prin procesul de decojire alunele se supun unor procese chimice si tot ce-i tratat chimic...
° 50. papuc -- (8-December-2011)vreau sa plantez aluni,d-mi o adresa un numar de telefon. Va multumesc
° 51. gica -- (21-December-2011)unde se gasesc puieti de alun micorizat cu trufe si la ce pret
° 52. nuti -- (22-February-2012)vindem puieti de alun -specie cautata in industria alimentara, si puieti alun micorizat cu miceliul de trufe
relatii la tel 0258-812189
° 53. George -- (29-March-2012)Vand convenabil puieti de alun, tel. 0741 088581, 0741648201
° 54. nusa -- (22-July-2012)as dori sa stiu daca este norml ca un alun sa nu faca im fiecare an alune?
° 55. Bordean cosmin -- (28-February-2014)Pentru cei interesați la mine găsiți Puieti de alun ,plantele fiind de anul 2 si trei am soiurile tonda gentile și Roma am si o livada de o jumătate de hectar unde puteți sa vedeți cumcresc cum rodesc si cum se culeg alunele. Plantația se poate vedea in apropierea orașului Sibiu. 0744563281 putem sa răspundem la orice întrebare .
° 56. maria -- (7-February-2015)cred ca sunt binevenite pentru mine sfaturile dumneavoastra .VA

MULTUMESC!

57. Avram Ionut -- (27-October-2015)Cati puieti am nevoie sa plantez pentru 2500 m/p ?
Multumesc

58. Diana -- (15-March-2017)am cumparat un alun de padure, tufa. as dori sa va intreb daca poate rodi de unul singur sau mai trebuie sa cumpar vreunul si din ce soi?
multumesc

<< < 1 [2]

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

639--tara-ca-o-prada.html

Ţara ca o pradă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulŢara ca o pradă
Doamne, ce sărmană-i astăzi ţara,
Ce prăpăd din optzeci’nouă-ncoace:
Avuţia strânsă greu prin vreme
Toată a-ncăput pe mâini rapace.
Puşi pe chilipiruri, cei de-afară
Au pătruns ca vulpile şirete
Şi cu dulci şoptele şi momele
Izbutiră iute să ne-mbete.
Au intrat cu ei în cârdăşie
Lotrii ce stăteau demult la pândă
Să despoaie ţara de podoabe
Şi pe şperţuri grase să le vândă.
Din cetatea noastră milenară
N-a rămas o piatră peste piatră,
Ne-au secat, ne-au stors şi ne lăsară
Numai cu cenuşa de pe vatră.
De te uiţi de-a lungul şi de-a latul,
Pretutindeni e stăpân străinul:
Peste codrii ce erau odată
Fraţi de mumă bună cu românul;
Peste munţii cu argint şi aur,
Peste sonde, gaze şi uzine;
Vrea şi-acest pământ cu moaşte sfinte
Care ne mai rabdă şi ne ţine.
....
Celora ce s-au aflat la cârmă
Unde le-au fost grija şi mândria
De lăsară negrii corbi de pradă
Să-şi înfigă gheara-n România?
Fără strop de dragoste de ţară,
Au uitat de sfatul strămoşesc:

„Nu se vinde casa părintească,
Nu se vinde pragul părintesc!“

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
680

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 40bc5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

64--oina-in-varianta-moderna.html

Oina în varianta modernă

Mergând, cale de două ore, pe şoseaua ce leagă fosta raia turcească a Brăilei de Capitală, ajungi la Surdila Greci. Prototip clasic al comunităţilor rurale din zona de şes, unde tradiţiile de orice fel s-au „diluat" dramatic în ultimele două decenii, Surdila Greci mai păstrează încă o comoară de suflet: oina.

Se întâmpla prin anii cenuşii de după cea de-a doua mare conflagraţie mondială, când sportul naţional al românilor „prindea" în micuţa aşezare de la hotarul cu Buzăul. Într-atât au ajuns localnicii să-l îndrăgească, încât aproape fiecare gospodărie avea câte un reprezentant în echipele constituite la diferite niveluri. Familii precum Neamu, Pisică, Pătraşcu, Bordei, Panait ori Săndulescu au fost „motorul" acelor echipe din zorii anilor 50.

Patru decenii după aceea, adică pe la începutul tumultuoşilor ani 90, povestea „oinei" surdilene părea că se încheie. Lipsa banilor aferenţi participării la diferitele competiţii de gen scotea vremelnic Surdila Greci de pe harta localităţilor cu tradiţie în oină.

Mai tare ca fotbalul

Extrem de iubită încă printre localnici, oina a fost „reinventată" anul trecut la Surdila Greci de către – se putea altfel? – un localnic, inginerul Cornel Săndulescu, demn urmaş al unei familii ce s-a identificat cu acest sport.

„În anul 2007 a fost înfiinţată structura sportivă CS Viitorul Surdila Greci, care şi-a propus să reînnoade aici tradiţia oinei. Judeţul Brăila a avut o contribuţie pozitivă în ceea ce priveşte naşterea şi afirmarea oinei. Se cuvine să amintesc, în acest context, contribuţia importantă pe care brăileanul Radu Corbu, maestru de gimnastică şi sport la Liceul „Nicolae Bălcescu", a avut-o la conceperea regulamentului jocului de oină, ca şi participarea cu succes a echipei acestei unităţi şcolare la competiţiile organizate până la al Doilea Război Mondial.

Revenirea anul trecut în circuitul competiţional, adică în Campionatul Naţional de seniori şi juniori, Cupa Federaţiei, Crupa Cronos, a fost încununată cu evoluţii bune, care ne dau speranţe în perspectiva viitoarelor confruntări din acest an", a declarat ing. Cornel Săndulescu, fost campion şi multiplu vicecampion al României la oină cu Universitatea Bucureşti în perioada anilor 1978-1982.

În prezent, la echipele de seniori şi juniori ale CS Victoria Surdila Greci sunt legitimaţi peste 40 de sportivi, oina fiind de altfel cel mai iubit sport la nivelul comunităţii locale.

În afara clubului din Surdila Greci, în Brăila mai activează şi o echipă de oină a Inspectoratului Poliţiei de Frontieră, înfiinţată tot la iniţiativa ing. Cornel Săndulescu.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
696

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

640--musafir-la-ceas-de-seara.html

Musafir la ceas de seară

Sub nucul cu crengile grele de frunze aţoase şi fructe nedate încă în pârg, se adună adesea, la ceas de seară, în buză de sfârşit de săptămână, împreună cu rudele şi prietenii apropiaţi, toată familia. Masa mare – de să încapă, dacă se înghesuie un pic, în jurul ei tot satul – tronează, ca un şef de trib, sub tot nucul.

În ceşti, cafeaua aburindă, făcută mai slabă, ca pentru seară, ca să nu sperie somnul şi să nu ridice tensiunea, zâmbeşte îmbietor. Paharele cu vin rece aburesc discret, ca într-o joacă, atmosfera. Şi, ca s-o spun pe-a dreaptă, şi pe meseni.

Pe platou râde şăgalnic, după ce s-a lăfăit în cuptor printre mere roşii şi vin alb, gâscanul care ciupea amarnic pe oricine avea tupeul să intre, cu vreo treabă, în oborul plin cu păsări. Că aşa dovedea el că e ştab peste orătănii... Dând cu ciocul şi prinzând omul de turul pantalonilor, de-l lăsa, Doamne sfinte, în mijlocul bătăturii fără brăcinari pe el, de cât trăgea... Başca, şi asta parcă era şi mai gravă, cu carnea de pe pulpă ciuruită de ciocul îndrăcit al matahalei... Na, să mai ciupească şi acuma din sosul cu care e îmbuibat!

Zvon de glasuri se aude nestingherit de sub nuc prin toată curtea. Râsete şugubeţe ciuntesc adesea liniştea înserării. Oraşul, din care au evadat cei mai mulţi dintre cei de la masă, e departe. Atât de departe că nimeni nu-i simte lipsa şi nu vorbeşte despre el. De ce ar face-o? La ţară e linişte de cimitir faţă de infernul urban. Grădina râde verde, fructele încep să dea în pârg ca fetele de măritat, aerul e respirabil şi stelele se văd de aici altfel decât la oraş. Nu e, la început, niciuna, apoi apare lasciv luceafărul şi, în câteva clipe, le vezi pe toate cum se iţesc nebune prin toate colţurile. Şi acum va fi la fel, nu mai e mult şi cerul siniliu se va spuzi, mintenaş, de stele buiace.

O prezenţă stranie

Deodată, o prezenţă stranie se făcu, de niciunde, simţită. Atârnată între cer şi pământ, pe trei sferturi ascunsă privirilor, vârî pe dată spaima în meseni. Stătea între crengile nucului, imperturbabilă, şi privea la cei prezenţi. Nu se mişca, nu se foia, nu făcea nimic. Doar privea şi atât. Ai fi zis că doarme, aşa de liniştită era.

Nici măcar nu-şi cânta, în triluri repetate, cântecul odios, aducător adesea de necaz şi moarte. Parcă venise, stârnită de izurile bucatelor, şi ea la masă. Ca un oaspete nepoftit, picat de la drum de seară. Între ramurile nucului era o buhă. Sau ce-o fi fost. Era aşa cum o vedeţi în poză. A stat proptită pe craca apatică ore în şir. La fel de apatică. A zburat târziu, spre dimineaţă, când zorii au început să facă ochi. Spre seară, probabil s-a dus musafir în alte ramuri de nuc. La altă casă. La altă masă. La altă lume.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
741

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

641--oameni-care-au-facut-istorie-david-...

Oameni care au făcut istorie - David Davidescu > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOameni care au făcut istorie
În acest număr, David DAVIDESCU

Lumina zilei avea s-o vadă în satul Sudiţi – Ialomiţa, cu nouă decenii în urmă. Între anii 1935-1940 este student al Facultăţii de Agronomie din Bucureşti. În 1942 câştigă un concurs organizat de Ministerul Agriculturii, în urma căruia a fost angajat ca asistent de cercetare la ICAR, intrând în activitate abia în 1946, când a fost demobilizat. A obţinut aici toate gradele ierarhice până la şef de secţie, iar în anul 1968 s-a retras exclusiv la activitatea didactică.

Devine profesor universitar în 1951, la vârsta de 35 de ani. Până în anul 1981 a fost şeful Catedrei de agrochimie la Facultatea de Agronomie şi Horticultură la Institutul Agronomic Bucureşti. A publicat singur şi în colaborare aproape 400 de lucrări, tratate şi monografii, articole în reviste de specialitate şi publicaţii ştiinţifice, lucrări de îndrumare tehnică, broşuri de popularizare. Conţinutul ştiinţific al lucrărilor sale prezintă aspecte distincte, axate pe domenii foarte diverse din cuprinsul agrochimiei.

Profesorul D. Davidescu a ridicat pe o treaptă superioară oferta de instruire în aplicarea îngrăşămintelor, prin editarea unor „îndrumătoare“ cu un valoros conţinut ştiinţific şi un egal fond de aplicaţie practică. Între acestea vom nominaliza: Îndrumător pentru folosirea îngrăşămintelor (1969); Îndrumător pentru aplicarea îngrăşămintelor şi amendamentelor (1963-1970); Agenda agrochimică (1978).

Lucrarea sa de căpătâi este Agrochimia care, de la apariţie în 1966, a cunoscut 5 ediţii revizuite şi completate la zi, cu unele modificări în titluri. Simultan cu o activitate didactică de mare intensitate, prof. D. Davidescu a fost investit cu responsabilităţi de importanţă naţională în ştiinţă şi guvernare.

În perioada 1959-1968 a fost vicepreşedinte al Societăţii Naţionale Române pentru ştiinţa solului, membru în Comitetul Naţional pentru energie nucleară (1959-1968); membru în Consiliul de conducere al ICCA (1962-1969); membru în senatul universitar la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu“ Bucureşti etc.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
927
□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

642--ce-mai-faceti-domnule-gheroghe-fier...

Ce mai faceţi, domnule… Gheorghe Fierbinţeanu? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe mai faceţi, domnule… Gheorghe Fierbinţeanu?

S-a născut în comuna Şelaru, judeţul Dâmboviţa, la 1 septembrie 1929. În 1953 a absolvit Facultatea de Economie Agrară (prima promoţie de ingineri economişti) din cadrul Institutului Agronomic Bucureşti. Doctoratul în economie agrară îl obţine în 1981 la ASE. Este prof. univ. şi membru de onoare al ASAS din 1997.

A avut 36 de comunicări, articole publicate şi prezentate la reuniuni ştiinţifice cu teme din domeniul agriculturii; 5 manuale universitare; 26 participări la comisii de doctorat în calitate de referent ştiinţific; 12 studii din domeniul agriculturii; autor al lucrării publicate în 1998 „Evoluţia şi perspectiva agriculturii din România“.

Sunt destule lucruri care l-au marcat în viaţă. Aş aminti doar una: era adjunct al ministrului agriculturii când a fost dus în faţa lui Ceauşescu, acuzat fiind de subminarea economiei naţionale.

După pensionare, în 1990, continuă să lucreze cu normă întreagă, cum s-ar zice. Până în 2006 a avut contract de muncă ca expert parlamentar la Camera Deputaţilor, Comisia de agricultură, la sectorul de cercetare a abuzurilor şi combaterea lor, unde s-au rezolvat peste 600 de petiţii ale oamenilor adresate Parlamentului legate de aplicarea Legii fondului funciar.

„Acum m-am liniştit – se destăinuie domnul Fierbinţeanu. Am trecut prin momente grele în urma unei operaţii complicate la inimă. Fac plimbările zilnice pentru menţinerea capacităţii cardiace. Am mare noroc de o familie minunată (soţia, ing. zootehnist, două fiice medici) care mă îngrijeşte şi mă înconjoară cu toată dragostea. În plimbările zilnice prin Parcul Floreasca mă întâlnesc cu colegi, depănându-ne amintiri de neuitat“, conchide interlocutorul nostru. Îi dorim în continuare numai sănătate şi bucurii, în mijlocul familiei.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
820
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

643--curier-juridic.html

Hotărârea Guvernului nr. 515, din 14 mai 2008, pentru aprobarea acţiunilor sanitar-veterinare cuprinse în Programul acţiunilor de supraveghere, prevenire şi control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecţia animalelor şi protecţia mediului şi alte acţiuni prevăzute în alte programe naţionale, precum şi a tarifelor aferente acestora pentru anul 2008. (MO al României, Partea I, nr. 401, din 28 mai 2008)

Acest Program este structurat pe capitole şi secţiuni şi are în vedere supravegherea şi controlul bolilor animalelor domestice şi sălbatice şi a cauzelor care pot influenţa starea de sănătate a acestora, precum şi calitatea produselor de origine animală, provenite de la acestea şi destinate consumului uman. (Art. 2 din Hotărâre)

Trebuie să reţinem că fondurile necesare realizării prevederilor din Programul acţiunilor de supraveghere (…) pentru anul 2008, precum şi cele necesare realizării acţiunilor din Programul strategic privind monitorizarea, controlul şi eradicarea pestei porcine clasice în România pentru anul 2008 se asigură din veniturile proprii şi subvenţii de la Bugetul de Stat din bugetul ANSVSA pe anul 2008 (Art. 6, 7 alin. (1)).

Acelaşi articol 7, alin. (2) şi (3), stipulează că pentru vaccinarea de urgenţă a porcinelor domestice fondurile necesare acoperirii costului aferent dozelor vaccinale utilizate se rambursează de către Comisia Europeană cu până la 100%, iar costurile aferente manoperei la vaccinare cu până la 50%; cele necesare acoperirii costului momelilor vaccinale utilizate pentru vaccinarea de urgenţă împotriva pestei porcine la mistreţi, precum şi fondurile pentru acoperirea costurilor aferente testărilor de laborator se rambursează de către Comisia Europeană, până la limita sumei de 2.500.000 euro.

Spaţiul rezervat rubricii de faţă nu ne permite să prezentăm acţiunile din Program; ele sunt prevăzute în cele 5 anexe ce fac parte din Hotărârea prezentată. Faptele ce constituie contravenţii şi cuantumul sancţiunilor sunt cuprinse în art. 14 alin. (1)-(9).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
696

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

644--breviar-juridic-15.html

Breviar juridic

Ordinul nr. 279, din 14 mai 2008, privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile cerb comun, cerb lopătar, căprior, capră neagră şi muflon pentru sezonul de vânătoare, 15 mai 2008 – 14 mai 2009.
(MO al României, Partea I, nr. 373, din 15 mai 2008)

Ordinul nr. 223, din 7 aprilie 2008, privind numirea Comisiei de atestare a operatorilor economici pentru exploatări forestiere, aprobarea Regulamentului de funcţionare a Comisiei de atestare a operatorilor economici pentru exploatări forestiere şi a Criteriilor de atestare a operatorilor economici în activitatea de exploatare forestieră.
(MO al României, Partea I, nr. 388, din 22 mai 2008).

Ordinul nr. 321, din 20 mai 2008, privind aprobarea componenţei şi a modului de organizare şi funcţionare a Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar de la Bugetul de Stat prin Programul de creştere a competitivităţii produselor agroalimentare.
(MO al României, Partea I, nr. 392, din 23 mai 2008).

Decizia Curţii Constituţionale nr. 376, din 25 martie 2008, referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 53 din Legea fondului funciar nr. 18/1991 şi ale art. 12 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi a celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997.
(MO al României, Partea I, nr. 407, din 30 mai 2008).

Jurist, Costel Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
719

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

645--pretul-alimentelor-povara-grea-a-ro...

Preţul alimentelor, povara grea a românilor

Creşterea preţurilor la produsele alimentare a fost un subiect intens dezbătut la Summit-ul de vară al Consiliului European, desfăşurat recent la Bruxelles. Este drept că toate statele membre s-au confruntat cu scumpiri, dar România a „accelerat pedala“ şi, în primul trimestru al anului, s-a plasat pe locul patru în Uniunea Europeană. Conform unui studiu realizat de Eurostat (Institutul European de Statistică), majorarea preţurilor din România este cu 7,3% peste nivelul mediu înregistrat în UE 27 şi cu 7,4% peste cel din UE 25, comparativ cu media europeană. Menţionăm că, în primul trimestru al acestui an, scumpirile au fost cu 16,3% mai mari faţă de perioada similară a anului trecut.

Comparativ cu alte state ale UE, ţara noastră se plasează în funcţie de creşterea preţurilor la alimente pe locul al patrulea, după Lituania, unde scumpirea a fost de 47,1%, Estonia – 46%, Marea Britanie – 38,6% şi Letonia – 33,1%.

Dintre produsele agricole, cea mai semnificativă scumpire, de 40%, s-a înregistrat în primul trimestru al anului, faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, la plantele industriale (in, cânepă, hamei etc.) şi la cereale (25%). De asemenea, preţul fructelor s-a majorat cu 14,7%, iar cel al legumelor, cu 11,7%.

Comparativ cu situaţia din celelalte state europene, în cazul plantelor industriale şi al legumelor creşterea preţurilor din România s-a situat peste media UE 27. Mai precis, în România plantele industriale s-au scumpit cu 31,6% mai mult decât în UE 27, în vreme ce la legume diferenţa a fost de 8,3%. În schimb, în cazul cerealelor, creşterea medie în UE 27 a fost de 60,7%, iar fructele s-au scumpit, în medie, cu 20,8%.

Prezent la Summit, premierul Călin Popescu Tăriceanu a declarat: „Aceste creşteri spectaculoase de preţuri se constată că nu sunt determinate de un dezechilibru între cerere şi ofertă, ci mai degrabă de aşteptările şi temerile legate de creşterea consumului în perspectivă şi de scăderea resurselor. Şi de aceea aceste importante implicaţii speculative afectează coşul de consum.“

În acest context, creşterile de preţuri reprezintă un element important de care va trebui să ţină cont toate statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv România, în actualul proces de revizuire a Politicii Agricole Comune pentru obiectivul asigurării securităţii alimentare, a opinat premierul român.

Tot la Bruxelles s-au evidenţiat rolul şi importanţa sectorului de cercetare-dezvoltare pentru creşterea competitivităţii şi a productivităţii în agricultură, pentru a răspunde mai bine provocărilor legate de schimbările climatice.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
752

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

646--importuri-fara-taxe-la-cereale.html

Importuri fără taxe la cereale

Cu toate că se estimează o producţie agricolă mai mare în acest an în toate ţările din zona ţării noastre, dar şi în alte state europene, numai două state membre ale Uniunii Europene – România şi Franţa – au cerut ca importurile de cereale din ţări extracomunitare să fie supuse taxelor.

Alte şase state s-au abţinut de la vot, iar celelalte au optat pentru prelungirea perioadei în care taxele la importul de cereale din ţări terţe sunt suspendate până la 30 iunie 2009. Acesta a fost rezultatul la votul recent realizat în Comitetul de Gestiune pentru Cereale al UE, la propunerea lui Mariann Fischer Boel, comisarul european pentru agricultură.

România s-a opus propunerii de a prelungi cu un an perioada în care sunt scutite de taxe importurile de cereale din ţările din afara Uniunii Europene, întrucât decizia ar afecta negativ piaţa românească, punând presiune asupra preţurilor. Pe de altă parte, eliminarea taxelor afectează negativ piaţa românească, expusă în mod special la importuri din state precum Rusia, Ucraina sau Republica Moldova, Kazahstan.

O altă justificare a României se leagă direct de noua producţie de cereale, care se anunţă deosebit de bună. Mai mult, ţara noastră nu ar fi avantajată de importurile libere, fără taxe, deoarece creşterea semnificativă a ofertei ar putea pune presiune pe preţuri, iar fermierii noştri ar avea de suferit. Astfel, producătorii ar trebui să coboare preţurile.

„România a considerat că această măsură se aplică înainte ca presupusele cauze să-şi facă efectul, pentru că nu se cunoaşte deocamdată nivelul producţiei din acest an. Unele state au cerut amânarea deciziei până în toamnă, după perioada de recoltare. Data trecută decizia a fost luată după ce se cunoşteau recoltele şi stocurile“, a afirmat Velicu.

Din păcate, cum nu s-a întrunit majoritatea necesară reintroducerii taxelor, decizia a fost luată de Comitetul de Gestiune pentru Cereale, care a hotărât ca vechiul regulament să rămână în vigoare, iar reintroducerea taxelor să se facă numai de la data de 1 iulie 2009.

Vă reamintim că seceta de anul trecut a afectat grav ţările din zona centrală, sudică şi estică a Europei, reducând producţia vegetală cu până la 40%. Pentru acest an, estimările din sectorul agricol indică recolte mai mari cu 10% până la 70% pentru statele din regiune. Interesant este că aceste state nu au susţinut votul României şi Franţei de a reintroduce taxele din acest an.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
826

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

647--melcul-bio-o-afacere-europeana-de-v...

Melcul bio, o afacere europeană de viitor

În fauna României melcul este des întâlnit. Cu zeci de ani în urmă, carnea sa constituia materie primă în bucătăria autohtonă. În Occident e de mult un deliciu în meniul marilor restaurante, prin celebrele preparate „d'escargot".

De câţiva ani buni, şi la noi creşterea în sistem industrial a melcului a devenit un job. Dar, din păcate, Helix Aspersa, specie de melc preferată de beneficiarii italieni, nu a rezistat la condiţiile iernii româneşti.

„De ce să nu creştem în ferme melcul nostru din speciile Pomatia şi Lucorum?", e de părere Marcel MĂCRIŞ, în prezent preşedintele Consiliului de administraţie al Societăţii Cooperativei Agricole „Escar Prod" din Teliu, Braşov. Propunerea sa a dat roade şi a izbutit să strângă în jurul său 221 de „melcari" din 35 de judeţe, posesori a 190 ha de ferme.

Fiecare dintre aceştia a investit la înscriere 60 milioane de lei vechi. Împreună au construit la Teliu cea dintâi fabrică de prelucrare a cărnii bio de melc din întreg spaţiul european, recunoscută la Bruxelles, investind 600.000 de euro, fără vreun sprijin din partea UE. Certificarea terenurilor furajere este efectuată de „Ecocert", atât pentru Europa, cât şi pentru SUA. Societatea primeşte în continuare noi membri care, însă, datorită investiţiei, trebuie să subscrie la intrare 1.080 de lei noi.

Prima fabrică de industrializare

Discutând cu lucrătorii cooperativei, dar şi cu producătorii de melci, am înţeles că mulţi şi-au aflat astfel un nou rost într-o profesie necunoscută până acum în România. Una dintre ele e specialitatea de inginer în tehnologia prelucrării industriale a melcului, în care şi-a obţinut licenţa la Universitatea din Braşov tânărul inginer-şef al cooperativei, Silviu Manolache.

Gheorghe Cocoraş, fost conducător auto, în prezent reprezentantul pentru zona Braşov al cooperativei, creşte melci pe două hectare. De curând, a livrat fabricii din Teliu primele 3 tone de carne de melc. Din iunie a.c. a început la Teliu prelucrarea materiei prime. Colectivul industrial se compune din 120 de angajaţi, cu posibilităţi de a se încadra în continuare şi alţii.

Atât G. Cocoraş, ca şi ceilalţi fermieri, foloseşte în creşterea melcului ţarcuri deschise pentru îngrădirea unor terenuri de cel puţin 2.000 mp fiecare. Se fac astfel cheltuieli de patru ori mai mici faţă de metoda italiană, investiţia fiind de cel mult 7-8.000 euro/ha. Iar dacă se respectă tehnologia adecvată, câştigul poate ajunge până la 30.000 euro/ha. Aşadar, o afacere de mare viitor.

Primele produse au fost prezentate la ultimul târg IndAgra – 2007 care, aşa cum spunea Măcriş, a beneficiat de conserve de melc tip Bourgogne, pateuri Comb, dar şi de cârnaţi şi sarmale din carne de melc produse la Teliu.

Prospectarea pieţei internaţionale de lux

Tot de la preşedintele cooperativei aveam să aflu că 2008 a fost anul ieşirii în Europa a Cooperativei „Escar",

produsele sale figurând în ianuarie în standurile expoziţiei „Săptămâna verde“ de la Berlin, ulterior apărând şi la Târgul Internaţional de la Nürnberg. În martie a intrat şi pe porţile expoziţiei „Alimentaria“ de la Barcelona. Câştigul ieşirii în lume a fost destul de însemnat, dat fiind faptul că la Berlin cooperatorii din Teliu şi-au găsit un partener german cu care au negociat un contract de colaborare pentru distribuirea produselor în Germania, Austria, Elveţia şi Benelux. În acelaşi timp, la Nürnberg s-au realizat contracte cu furnizori de sămânţă bio.
Marcel Măcriş este acum un om foarte ocupat. Tot timpul ţine legătura cu cei de la „Ecocert“, care verifică de mai multe ori pe an calitatea furajelor, dar şi vecinătăţile fermelor. Acum e prins cu multe. Pe lângă omologarea etichetelor produselor care vor fi aprobate în curând, se străduieşte să obţină certificarea HCCP 22 000 pentru produsele fabricii care trebuie să îndeplinească unicul obiectiv industrial de prelucrare a cărnii de melc ecologic, existent acum în Europa şi în lume.
Miron ŞTEFĂNESCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
1806

Comentarii

1. bianca -- (20-January-2010)dc nu puneti si poze nu i fain saitul asta

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

648--uniunea-europeana-in-date-si-cifre-...

Uniunea Europeană, în date şi cifre

Instituţiile Uniunii Europene

Consiliul Uniunii Europene (Consiliul de Miniştri)

Consiliul Uniunii Europene a fost creat pentru prima dată în 1951 prin instituirea Comunităţii Economice a Cărbunelui şi Oţelului. Prin Tratatul de la Roma din 1957 se înfiinţează două noi comunităţi şi, odată cu acestea, şi două noi Consilii: Consiliul Comunităţii Europene a Energiei Atomice şi Consiliul Comunităţii Economice Europene. În anul 1965 Consiliul a fost lovit de „criza scaunelor goale".

În urma acesteia, prin Tratatul de fuziune şi unificarea celor trei comunităţi europene se creează Consiliul Unic de Miniştri, care prin Tratatul de la Maastricht, din 1993, devine Consiliul Uniunii Europene.

Forul decizional

Consiliul de Miniştri este principala instituţie cu rol decizional la nivelul Uniunii Europene. Este compus din 27 de ministere naţionale (câte unul pentru fiecare stat membru) şi nu are un singur preşedinte, în sensul tradiţional al funcţiei. Rolul de decizie este atribuit prin rotaţie, la fiecare 6 luni, între statele membre.

Din ianuarie 2007 rotaţia se face în sistem tripletă, în sensul că trei preşedinţi lucrează împreună timp de 1 an şi jumătate pentru atingerea ţintelor agendei, prin continuarea muncii celui de dinainte. Acest proces este cunoscut sub denumirea de Preşedinţie şi aparţine unui anume minister al statului respectiv, în funcţie de priorităţile aflate pe agenda de lucru. În perioada 1 ianuarie – 30 iunie 2008, preşedinţia a fost deţinută de Slovenia prin Dimitrij Rupel - ministru pentru afaceri externe.

Începând cu 1 iulie, conform rotaţiei, conducerea Consiliului aparţine Franţei. România este programată pentru perioada iulie – decembrie 2019. Un rol important în Consiliu este deţinut de secretarul general Javier Solana, în această funcţie din 1999, care este în acelaşi timp şi reprezentantul Uniunii în ceea ce priveşte politica externă.

O singură entitate în diversitate

Din punct de vedere legal, Consiliul este o singură entitate. În realitate este divizat în mai multe consilii, care activează în domenii diferite. Acest lucru a dus la o configurare compusă din 9 formaţii de lucru. În general, parteneriatul dintre ministere şi state apare în funcţie de subiectul luat în discuţie.

De exemplu, dacă se discută probleme referitoare la politica agricolă, cele 27 de ministere naţionale pentru agricultură formează Consiliul. Domeniul agriculturii şi pisciculturii este una dintre cele mai vechi secţiuni şi reuneşte o dată pe lună miniştrii agriculturii şi pisciculturii, precum şi comisarii europeni responsabili în următoarele domenii: sanitar-veterinar, agricultură, piscicultură, siguranţă alimentară şi sănătate publică.

În următoarea ediţie vă prezentăm date referitoare la Consiliul European.

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
739

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

649--rememorand-vicisitudinea-scolilor-d...

Rememorând vicisitudinea şcolilor de odinioară

Gherghina Radu, învăţătoare pensionară din Călăraşi, a venit pentru prima oară la mănăstirea din localitatea Libertatea în Duminica tuturor sfinţilor. La fel ca toată lumea credincioasă, are întipărită pe chip iubirea pentru Dumnezeu.

La sfârşitul slujbei, în ceas de pace, vorbim în grădina bisericii despre minunea de mănăstire pe care maica stareţă Daria a ridicat-o în acest loc, până nu demult pustiu. „Aici, îmi spune doamna învăţătoare, cu glasul tremurat, am trăit patru ani cât o viaţă…“ şi povestea curge lin, risipind mirarea din privirea mea.

Prima ieşire în lume

Aflu mai întâi că exact în locul pe care sunt chiliile măicuţelor a fost şcoala satului, unde ea, tânără învăţătoare, a intrat pentru prima oară într-o clasă. Şcoala era săracă, săracii erau şi copiii, de vârste diferite, cărora a trebuit să le predea în sistem simultan, pentru că altfel nu se putea.

Nu ştie de unde a avut puterea şi ştiinţa de a-i face pe puii de om să asculte, să înţeleagă şi să iubească învăţătura. „Poate locul acesta are ceva special, nu vedeţi, acum aici este o mănăstire… în fond, tot o şcoală, şcoala sufletului!“

Revenim la povestea celor patru ani pe care i-a trăit aici, alături de copii şi de părinţii lor, şi o rog să îmi spună ce întâmplare i-a rămas în minte pentru totdeauna. „Am aflat că aceşti copii nu ieşiseră niciodată din satul lor. Pentru ei oraşul, capitala ţării, erau noţiuni de neînchipuit.

Mi-a venit atunci o idee: să-i duc într-o excursie la Bucureşti. Să-i scot în lume! Şi am făcut un plan. Le-am cerut copiilor să aducă a doua zi fiecare un ouşor şi să-l pună pe catedră. După ce le-am adunat pe toate, le-am dus împreună cu ei la clocitoare, undeva în comună. Când au ieşit puişorii, i-am adus în curtea şcolii şi fiecare copil i-a hrănit aducând de acasă o mână de grăunţe pentru puişorul lui.

Au ocrotit puii, i-au îngrijit şi, la vremea când s-au făcut destul de mari, i-am vândut la o cooperativă. Cu banii adunaţi am avut curaj să pornim la drum. Un gospodar ne-a dat o căruţă în care ne-am urcat toţi cu bocceluţele în mână şi n-am scos o vorbă până la gara din Călăraşi. Ne-am urcat în tren şi, din acel moment, minunile s-au ţinut lanţ… Vă închipuiţi ce a însemnat asta pentru copiii mei?“

Povestea continuă

Povestea doamnei învăţătoare Gherghina Radu nu s-a încheiat atunci. Anii care au urmat, fie la şcoala din satul Libertatea, unde după această întâmplare a reuşit să înscrie copii din satele vecine, să pună pe picioare o adevărată instituţie, fie la şcolile din Călăraşi unde a predat până în anul 1990.

Au fost ani în care, dincolo de programa şcolară, învăţătoarea Gherghina Radu a predat de fapt o singură lecţie: devoţiunea faţă de profesia de dascăl. Acum este o doamnă căruntă, mititică şi neînchipuit de blândă care trăieşte pentru copii şi nepoţi. Pentru elevii ei a trăit, începând cu acei patru ani petrecuţi la şcoala din satul

Libertatea… cât pentru o viaţă.

Rodica Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
764

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Împlinirea Marii Uniri

Pe 1 decembrie 1918, Regele intra călare în fruntea armatei sale victorioase în capitala părăsită în urmă cu doi ani. Alături de suveran era regina Maria şi generalul Berthelot. Urmau regimentele acoperite de glorie de la Mărăşeşti, de la Mărăşti, de la Oituz şi Cireşoaia, apoi unităţi ale armatelor aliate, francezi, englezi, americani. În aceeaşi zi, în Alba-Iulia, prin voinţa naţiunii române venită din toate colţurile Ardealului se înfăptuia cel mai măreţ act al istoriei acestui neam.

Dar pentru desăvârşirea Unirii mai erau de făcut multe lucruri. La 10 decembrie 1918, Sfatul Ţării ţinea ultima sa şedinţă, aprobând un act în care se preciza: „Sfatul Ţării, în preajma Constituantei române, care va fi aleasă prin vot universal şi va soluţiona chestia agrară după nevoile şi cererile poporului, anulează celelalte condiţii din actul Unirii din 27 martie şi proclamă Unirea fără condiţii a Basarabiei cu România."

Considerându-şi misiunea încheiată, Sfatul Ţării se dizolvă şi, în aceeaşi noapte, statuile ţarilor de pe strada principală din Chişinău au fost ridicate de pe socluri şi adunate, alături de alte relicve ale trecutului, într-un muzeu de istorie al provinciei de peste Prut.

La 8 ianuarie 1919, adunarea naţională a saşilor din Transilvania decide în unanimitate unirea poporului sas cu România. „Poporul sas, se spune în proclamaţia dată cu acest prilej, ...proclamă unirea sa cu regatul României şi trimite poporului român salutul său frăţesc şi urările sale cordiale pentru îndeplinirea desăvârşită a idealului său naţional".

În conformitate cu textul proclamaţiei de la Alba-Iulia s-a constituit Sfatul Naţiunii Române compus din 150 de membri. Acesta va fi parlamentul provizoriu al Ardealului până la unirea definitivă. Ca organ executiv se formează Consiliul Dirigent, al cărui preşedinte a fost ales Iuliu Maniu.

Pe 12 decembrie, o delegaţie compusă din episcopii Cristea şi Hossu, împreună cu Goldiş şi Vaida-Voievod, a venit la Bucureşti, unde s-a prezentat regelui Ferdinand căruia i-a citit actul Unirii, depunând la picioarele Tronului jurământul de credinţă a patru milioane de români transilvăneni.

În primele zile ale lunii decembrie 1918, Guvernul prezidat de generalul Coandă demisionează pentru a face loc primului guvern al României Mari din care fac parte şi şapte miniştri ai provinciilor alipite. Preşedinte al Consiliului de miniştri a fost desemnat Ion I.C. Brătianu, cel care dusese povara celor mai grei ani pe care neamul românesc i-a fost dat să îndure până atunci.

Dar războiul României nu se încheiase. Va urma încă un an de lupte grele pentru anihilarea vechilor duşmănii şi pentru consolidarea Unirii. Din nou sângele românesc va curge la Nistru şi de la Tisa până la Budapesta, „ca să se pecetluiască definitiv dreptul la viaţă liberă a neamului întregit", cum scrie Constantin Kiriţescu.

O altă luptă pentru apărarea drepturilor şi răsplata jertfelor noastre avea să se ducă la Conferinţa păcii de la Paris.

Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
670
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Preţul biruinţei

Culiţă Tărâţă, mândru de izbânda sa

Mult, prea mult i-a fost dat lui Culiţă Tărâţă să pătimească în lupta crâncenă cu „noua reacţiune“. Mai exact spus, cu exponenţii forţelor haine, porniţi să acapareze tot ce a produs mai bun acest popor. Culiţă Tărâţă a avut curajul nu numai să-i înfrunte, ci şi să-i denunţe, atât cât i-a stat în putere. Ce-i drept, nu şi pe diriguitorii acestora. Asta poate şi pentru că unii îi erau colegi de ideologie, în timp ce alţii chiar apropiaţi ai familiei. Răul cel mai mare pentru Culiţă vine din partea acestora din urmă.

Adevărul este că, deocamdată, nu dorim să-i scoatem în arenă şi din motive strategice. Nu pentru noi, ci pentru Culiţă. Probabil că o vom face în momentul în care vom descrie de la „A la Z“ preţul pe care a trebuit să-l plătească Culiţă şi familia lui pentru îndârjirea de a nu ceda Insula Mare a Brăilei.

Culiţă Tărâţă pare acum mai liniştit ca niciodată în ultimii ani. El a reuşit, săptămânile trecute, să câştige în justiţie dreptul definitiv şi irevocabil de-a exploata în deplină posesie, timp de 49 de ani, cele 56.000 hectare arendate cu acte în regulă. L-am întâlnit chiar a doua zi după pronunţarea sentinţei definitive.

Ne aşteptam la exuberanţa învingătorului asupra exponenţilor răului. Nu ne-a fost dat să intuim pe faţa lui această bucurie. El era conştient că a câştigat, ce-i drept, o bătălie mare, dar nu şi războiul. Dovadă şi recenta descindere, cu vădita intenţie de intimidare, a trei înalţi funcţionari aparţinând unei instituţii, respectabile până acum în România: Consiliul Concurenţei.

Această intervenţie în forţă pare a reprezenta la ora actuală unul dintre cele mai mari pericole la adresa noii democraţii. Ceea ce nu înţeleg „jandarmii“ noii democraţii este că foarte curând vor fi obligaţi să-şi schimbe nu numai uniformele, ci şi năravul. Europa Unită în care ne integrăm reprezintă speranţa izbăvirii noastre.

Familia, atât cât a putut s-o ocrotească

Copil de ţăran, crescut în respectul faţă de Dumnezeu şi familie, Culiţă Tărâţă a dus cu el spre oraş tot ce era mai sfânt şi cinstit în viaţa omului simplu de la sate. A adus-o mai întâi pe frumoasa Elvira, care i-a dăruit pe cei „3 Brazi“ care se ridică falnic pe lângă stejarul la umbra căruia se iniţiază în tainele marilor afaceri.

Cel mare, George, tânăr cu diplomă universitară, îşi desăvârşeşte pregătirea practică în calitate de „pălmaş“ la fabrica de mobilă a lui Culiţă. Cel mijlociu, Bebe, se reprofilează pe turism şi are ambiţia de a readuce Staţiunea Durău la faima ei de odinioară. Mihăiţă este încă student la Facultatea de Management Agricol şi ţinteşte de pe acum spre vârful piramidei agricole, de bună seamă.

Pe doamna Elvira aveam s-o cunoaştem cam prin 2003-2004. O femeie de o înţelepciune rară. Reîntâlnirea de acum câteva săptămâni ne-a adus în prim-plan o fiinţă în sufletul căreia sălăşluiesc toate suferinţele şi nedreptăţile de care a avut parte omul de lângă ea. Culiţă cunoaşte bine acest lucru şi rememorează plin de recunoştinţă dăruirea cu care l-a susţinut, chiar şi atunci când faptele lui au pus la grea încercare siguranţa economică a unui cămin atât de fericit până mai ieri.

Credinţa, un har divin

Credinţa în Dumnezeu, în familie, în justiţie sunt cele trei mari precepte care i-au dat lui Culiţă tăria de-a învinge forţele răului. Fără această credinţă în forţa divină şi în dreptate, fără ataşamentul necondiţionat al colaboratorilor, fără sacrificiul familiei, în primul rând al soţiei sale, Elvira, este foarte probabil ca astăzi să fi vorbit despre Culiţă doar la timpul trecut.

Curcubeul speranţei

În mod normal, se poate pune şi întrebarea: cine şi în ce scop a creat această conjuraţie împotriva lui Culiţă? Adevărul este că uzurpatorii nu doreau atât capul lui Culiţă, cât acapararea Insulei. Timp de câţiva ani, până să vină aici Culiţă, acest ţinut a avut parte de acte prădalnice ce depăşesc imaginaţia unui om cu minte sănătoasă. S-a ajuns la un moment dat ca tot ce se însămânţa cu subvenţii de la stat, la vremea recoltării să fie jefuit cu o rapacitate îngrozitoare. Mafia care privea dinafară prăduirea a realizat şansa imensă de îmbogăţire. Numai că moldovenii lui Culiţă i-au stricat socotelile. Alături de cei doi s-au aflat cei 1.200 de specialişti şi mecanizatori ce asistau îngroziţi la colapsul acestui ţinut pe care l-au făcut atât de roditor de-a lungul anilor.

„Mi-aduc aminte – ne spunea la un moment dat Culiţă – că la întoarcerea din Insulă am găsit curtea sediului IMB plină de muncitori care nu primiseră salariile de 7-8 luni, speriaţi de atâtea schimbări ce aduseseră acel mirific perimetru în faliment.

Le-am spus atunci că am venit cu gândul de a transforma totul aici, de a-i reda Insulei rodnicia de altădată. Şi cu ajutorul lui Dumnezeu vom izbândi. Era o secetă cumplită. După întâlnire a început să plouă. Semn divin, mi-am zis. Era ca un curcubeu al speranţei.

De atunci oamenii primesc salariile lună de lună, la un nivel care-i satisface şi-i îndeamnă la mai mult. Iar cei mai buni, an de an pleacă în diverse schimburi de experienţă în ţară şi străinătate. Ba chiar şi în vacanţe, toate suportate de societate. Investiţia în oameni niciodată nu este o cheltuială irosită, aşa că o facem din toată inima.“

În pofida insistenţelor noastre, Culiţă se preface că nu ştie că la originea conflictului s-ar afla refuzul lui de a cotiza la casele celor care fac jocurile în agricultură. Avem însă credinţa că într-o zi vom afla, totuşi, adevărul. Îi vom cunoaşte la faţă pe toţi cei care (cu sau fără fluierul la gât) au batjocorit cinstea şi buna credinţă a acestui popor.

Aici sunt banii lui Culiţă...

„Un produs expirat“ al autorităţilor locale din Brăila, declara public, în urmă cu câţiva ani, că nu se va lăsa până nu-l alungă pe Culiţă din Insulă.

Unul dintre participanţii activi la reconstrucţia Insulei l-a întrebat pe individ dacă cunoaşte pe cineva în România care să aibă puterea financiară de a plăti cele 40 milioane de dolari invertiţi de Culiţă pentru implantarea aici a celei mai mari şi performante forţe mecanice ce „defilează“ pe cea mai mare exploataţie agricolă din Europa. Politrucul nu avea cum să dea răspuns, dar întrebarea rămâne valabilă şi pentru cei care mai jinduiesc în prostie la uzurparea acestui colos economic. Acestora din urmă le mai adresăm o altă întrebare: sunt ei în stare să cheltuiască anual 35 milioane de euro pentru cultivarea Insulei?

Oarba răsplată

În cei cinci ani de gestionare a Insulei, Culiţă, împreună cu oamenii de lângă el, au produs şi trimis populaţiei aproape 1,6 miliarde de pâini. Acestora li se adaugă 80.000 tone de porumb, 75.000 tone de floarea-soarelui, soia şi rapiţă care, în anii grei ai agriculturii, au scos de sub foamete un număr impresionant de familii. Care a fost răsplata guvernanţilor în faţa acestui efort extraordinar?

La comanda grupurilor de interese ce i-au înscăunat în fotoliul ministerial, de la agricultură, doi dintre demnitarii ultimelor două guverne, şi slugarnicii lor salariaţi, i-au înscenat lui Culiţă Tărâţă nu mai puţin de 23 procese penale şi civile. Dincolo de tracasarea celor 123 de zile cât au durat audierile, înscenarea murdară a celor doi a provocat Holdingului un prejudiciu total de peste 143 miliarde lei vechi.

Ar mai fi de precizat că, în condiţiile unei politici de susţinere financiară a agriculturii, uneori ineficientă i-am spune noi, Holdingul TCE-3 Brazi n-a primit din partea statului nici măcar o subvenţie simbolică, să zicem de 1 leu.

O operă economică fără egal în Europa

Cu mijloacele de investigare limitate de care dispunem, vom încerca să dovedim că aşa-zisa mare restructurare a sectorului agricol din perioada postdecembristă putea avea un alt deznodământ.

Un prim argument, este reprezentat tocmai de realizările de excepţie a acelor unităţi care au reuşit să creeze în jurul lor adevărate fortăreţe împotriva năvălirii vandalilor îmbrăcaţi în uniformă de reformatori. Nu-i enumerăm, doar de teama de a nu-i putea cuprinde pe toţi.

Mărturisim că nici astăzi nu ne este clar dacă curajul lui Culiţă de-a prelua în exploatare cea mai dezastruoasă unitate agricolă a României – Insula Mare a Brăilei – a fost un act de curaj sau un impuls pe care nu ştim cum să-l calificăm.

Întrebându-l, Culiţă afişează un zâmbet ce pare a fi o simbioză între amărăciune şi satisfacţie. Despre partea amărăciunii am vorbit. În rândurile ce urmează vă prezentăm partea ce ţine de satisfacţie. De satisfacţia omului care, profesional vorbind, îşi vede lucrul împlinit.

Costurile refacerii Insulei

În vara lui 2001, când actualul director general al Holdingului TCE-3 Brazi, Lucian Buzdugan, s-a deplasat la Brăila să preia gestionarea Insulei, prima sa întrebare a fost dacă Culiţă... are sau nu mintea întreagă.

Perimetrul agricol în cauză se afla în stare de sălbăticie.

Ici-colo câte o porţiune cultivată de nu ştiu cine şi nu se ştie pentru cine, în rest o paragină îmburuienată şi infestată de sulf, în care dacă intra tractrorul te întrebai dacă mai iese. Culiţă s-a supărat atunci pe bunul său prieten, care părea copleşit în faţa dezastrului.

Nu s-a lăsat însă până nu a bătut palma. Adică până nu şi-au împreunat gândirea şi priceperea în vederea declanşării unei ofensive împotriva răului. Cu puţinele mijloace mecanice pe care le aveau la dispoziţie, cei doi au reuşit într-un singur an să reinstaureze ordinea şi profesionalismul ce caracteriza activitatea oamenilor de aici. În primul rând, fermierii şi mecanizatorii. Târâş-grăbiş, în 2002, 2003, Insula îşi recapătă înfăţişarea agricolă de altădată, pentru ca în 2006 să asistăm la marea relansare. Atât în plan productiv, cât şi financiar.

Astăzi, adică în vara lui 2008, Insula reprezintă de departe cel mai performant perimetru agricol al Europei.

Incursiune în zootehnia virtuală

În premieră naţională Centrul de producere a embrionilor

Pentru că nu l-a avut, Culiţă l-a căutat şi adus la Zăneşti pe cel mai inventiv medic veterinar al României: Vasile Pachiţeanu. Misiunea lui era să clădească pe locul ruinelor de aici o unitate zootehnică cu putere de referinţă în întreaga Europă. Doctorul şi-a pus mintea la contribuţie şi în mai puţin de doi ani a reclădit tot ce au distrus falşii reformatori.

Ar fi fost însă sub onoarea lui profesională să se oprească aici. În consecinţă, a solicitat schimbarea fundamentală a strategiei de dezvoltare. Prioritatea absolută a noului program era infuzia masivă de material genetic, care în convingerea lui reprezintă viitorul în materie de zootehnie.

S-a început cu transplantul de embrioni importaţi, pentru ca de doi ani încoace să devină primul producător autohton de astfel de material genetic. Ce-i drept, n-a făcut-o de unul singur, ci în colaborare cu geneticienii cei mai vestiţi în materie de zootehnie.

Recunoaşterea şi atestarea internaţională a Centrului pentru producerea materialului seminal şi a embrionilor de la Zăneşti, primul de acest profil cu capital integral privat românesc, dat recent în funcţiune, pare a reprezenta opera de căpătâi a doctorului Pachiţeanu.

BoviSelect, denumirea generică a centrului din Zăneşti, este o investiţie cu capital integral privat şi îşi propune obiective ce ne poartă în lumea virtuală a zootehniei mondiale. El produce şi oferă la ora actuală material seminal congelat şi embrioni de la taurii din rasele Angus, Simmental, Sură şi Limousin.

La inaugurarea investiţiei de la Zăneşti, considerată deosebit de importantă pentru zootehnia românească, au fost prezenţi parlamentari, importante personalităţi ale instituţiilor de profil: dr. Radu Roatiş, preşedintele ANSVSA, dr. ing. Gheorghe Neaţă, directorul general al ANARZ, directori generali ai DADR din mai multe judeţe, specialişti, preşedinţi ai asociaţiilor crescătorilor de animale, numeroşi fermieri.

În prezentarea noii instituţii, preşedintele Holdingului, Culiţă Tărâţă, ca de altfel şi Vasile Pachiţeanu, omul cel mai implicat în realizarea centrului, au făcut referire la importanţa introducerii în zootehnia românească a celor mai moderne tehnici de reproducţie, selecţie şi ameliorare, tehnici care să conducă la performanţă în domeniu.

„Cu siguranţă, de mare interes este crearea raselor de carne, cel puţin ca o alternativă pentru crescătorii de vaci de lapte, care nu au posibilitatea să asigure desfăşurarea activităţii în condiţii salubre şi să valorifice producţia în mod eficient“ – a spus, printre altele, doctorul Pachiţeanu. Or, acest lucru nu poate fi obţinut decât prin tehnici moderne care să asigure, pe lângă performanţă, şi obţinerea rezultatelor în timp cât mai scurt. Cuprinderea în acest program de infuzie a rasei autohtone Sură pare a fi mai degrabă un act de recunoştinţă faţă de opera celor care au pus bazele procesului de ameliorare a raselor de animale în România. Cel puţin aşa credem noi. Nu se ştie însă ce zămisleşte mintea iscoditoare a doctorului Pachiţeanu.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
667

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

651--pasunile-urbariale-si-composesorale...

Păşunile urbariale şi composesorale

Legea pentru Reforma agrară din Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş din 23 iulie 1923, publicată în Monitorul Oficial nr. 69, din 30 iulie 1921, în capitolul al II-lea „Păşunile comunale“ la art. 24 se precizează că din pământul expropriat „se destină“ pentru constituirea şi completarea păşunilor comunale suprafaţa necesară pentru întrebuinţarea contingentului nominal de vite din comună, iar la art. 26 se precizează criteriul de atribuire a acestor suprafeţe, precum şi modul de calcul, citām: „Suprafaţa completării sau înfiinţării păşunilor comunale se calculează după numărul capilor de familie, socotindu-se după fiecare cap de familie până la 10 jugăre cad. la deal şi până la 5 jugăre cad la şes.

În comunele de munte în care ocupaţiunea principală a locuitorilor este creşterea vitelor se poate socoti până la 22 jud. cad. de cap de familie, iar în comunele de deal, pentru aceiaşi locuitori, până la 10 jugăre cad.“ Şi se mai face precizarea în acelaşi articol:

„În acest calcul intră şi suprafaţa păşunilor existente comunale, urbariale sau particulare.“

Reglementări privind pădurile comunale

Legea mai sus enunţată continuă la capitolul al III-lea cu tratarea unei chestiuni la fel de importante, „Pădurile comunale“.

Potrivit art. 33: „Suprafaţa pădurilor comunale se calculează după numărul capilor de familie. Pentru aceasta: în regiunile agricole se vor socoti de fiecare cap de familie până la 3 jugăre cad.; în regiunile acelea unde pământul cultivabil este redus şi existenţa populaţiunii se asigură şi prin creşterea vitelor se va putea merge până la 5 jugăre cad.; iar acolo unde pământul cultivabil lipseşte şi existenţa populaţiunii se asigură afară de prăsirea vitelor şi prin industria casnică de lemn, se va putea merge până la limita de 7 jugăre cad. de fiecare cap de familie.“

Iar Art. 34 face menţiunea: „La fixarea suprafeţei pădurilor comunale se va ţine socoteala şi de pădurile urbariale, composesorale precum şi de acele păduri cu caracter de păduri comunale, întinderea lor intrând în suprafaţa ce urmează a se atribui comunei respective calculată după normele de mai sus. Atât exproprierea pădurilor cât şi constituirea lor în păduri comunale se face cu avizul şi sub direcţiunea serviciului silvic al statului.“

Specificul transilvănean

„Regulamentul de aplicare a Legii pentru Reforma Agrară din Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş din 12 iulie 1922“ dă definiţii clare păşunilor, fâneţelor şi pădurilor comunale, urbariale, composesorale pe care le reproducem mai jos:

„Păşuni, fâneţe şi păduri comunale în înţelesul Legii sunt acelea la cari au dreptul de folosinţă toţi locuitorii comunei“.

„Urbariale sunt: păşunile, fâneţele şi pădurile foştilor iobagi sau ale succesorilor lor de drept recunoscute ca atare“.

„Legea înţelege sub denumirea de composesorate păşunile, fâneţele şi pădurile cari aparţin mai multor proprietari şi sunt folosite în comun, oricare ar fi provenienţa lor, oricum ar fi administrate şi pe orice nume ar fi trecute în cărţile funciare“.

(I.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
3706
□
° Comentarii
□
□
° 1. violeta -- (19-February-2010)am si eu o intrebare. as vrea sa ma ocup de intretinerea pasunii din localitatea mea. ce ar trebuii sa fac si pe cine sa contactez?
daca imi puteti da mai multe lamuriri va rog sa imi trimiteti un mail la adresa violleta87@yahoo.com
° 2. covrig ioan -- (2-December-2010)am 5 ha de pasune in composesorat si vreau sa stiu daca pot sal instrainez altei persoana care nu e asociat composesoral . multumesc
° 3. maria -- (24-May-2013)sind o firma care curatam pasuni daca va intereseaza
° 4. 0749865754 -- (24-May-2013)astept sa ne contactati

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

652--uniunii-europene-i-s-a-pus-pata-pe-...

Uniunii Europene „i s-a pus pata“ pe chimicale

- Eliminarea a 70% din pesticide dă o lovitură grea agriculturii româneşti

La Luxemburg a avut loc recent reuniunea Consiliului miniştrilor agriculturii şi pescuitului din Uniunea Europeană. Aici a fost adoptat Regulamentul privind punerea pe piaţă a pesticidelor, care urmează să fie transmis Parlamentului European pentru acordul în cadrul procedurii de codecizie (prima citire).

Este vorba de interzicerea folosirii a cel puţin 70% din pesticidele existente pe piaţă, în special a celor care ar putea conţine substanţe cancerigene. Până la adoptarea în formă finală, probabil în această toamnă, vor mai avea loc negocieri între reprezentanţii statelor membre.

Decizie suspectă

Prezent la dezbateri, Dacian Cioloş, ministrul român al agriculturii nu a susţinut propunerea. Practic, s-a abţinut de la vot alături de reprezentanţii altor trei state membre, pe motiv că noua lege ar fi prea aspră din cauza implicaţiilor negative asupra industriei de profil şi a fermierilor români.

Eliminarea pesticidelor suspecte favorizează comercializarea produselor noi, considerate mai sigure, dar mult mai scumpe, ceea ce duce la creşterea costurilor de producţie. Din acest motiv, România va solicita o perioadă de tranziţie, de 3-4 ani, pentru aplicarea noului regulament.

„Sunt anumite elemente, aşa cum a fost formulat textul de compromis al reglementării, care nouă ni se par aspre din punct de vedere economic, cu efecte faţă de producătorii români, pentru că va însemna eliminarea rapidă şi brutală de pe piaţă a unor produse chimice, fără a exista înlocuitori“, a afirmat Cioloş.

La aceeaşi reuniune, în cadrul bilanţului de sănătate al Politicii Agricole Comune (PAC), au continuat dezbaterile privind decuplarea (de producţie) a plăţilor directe şi modalităţile de acordare a sprijinului specific, pentru anumite sectoare şi regiuni (cu sensibilităţi).

Ca şi alte state membre, România a susţinut necesitatea menţinerii unor plăţi cuplate pentru sectoarele în care există riscul abandonării producţiei.

Dispută comercială

Discuţiile au vizat şi stadiul negocierilor cu Organizaţia Mondială a Comerţului, statele membre susţinând, în general, necesitatea unui acord echilibrat care să nu dezavantajeze producătorii agricoli europeni.

La iniţiativa Franţei, susţinută de majoritatea statelor membre, s-a supus atenţiei necesitatea reconsiderării procedurilor privind controlul importurilor din ţări terţe, astfel încât să se poată menţine competitivitatea producătorilor europeni, care aplică norme mai stricte.

Problemele pescuitului

În sectorul pescuitului, cel mai important subiect pentru România a fost cel referitor la Regulamentul privind combaterea, prevenirea şi eliminarea pescuitului ilegal, nereglementat şi neraportat. Acest regulament a obţinut acordul statelor membre, urmând a fi aplicat integral de la 1 ianuarie 2010.

România, alături de alte state membre, a salutat iniţiativa privind lansarea dezbaterilor, pentru stabilirea unei strategii de încurajare şi dezvoltare a acvaculturii. Aceasta reprezintă o soluţie viabilă, în condiţiile creşterii cererii de produse din sectorul pescăresc şi a nevoii de conservare a resurselor acvatice.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
696
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

653--slusbaj-la-scoala-pamantului.html

Slujbaş la şcoala pământului

Inginerul Eugen Florea a lucrat 36 de ani în producţie (agricultura de stat), are 13 brevete de invenţii, medalii obţinute la saloanele de specialitate de la Iaşi, Bruxelles, Geneva şi Budapesta. A scris şi a publicat lucrări în reviste de specialitate şi nu a fost zi de la Dumnezeu în care să nu gândească un proiect în folosul generaţiilor viitoare.

Cu siguranţă că nu diplomele, faima sau banii îl determină pe inginerul agronom Eugen Florea să muncească de o viaţă, la câmp sau la biroul din locuinţa lui, unde aşterne pe hârtie idei inovatoare şi soluţii pentru rezolvarea unor probleme specifice agriculturii…

De o viaţă deci trudeşte pentru ca pământul să rodească şi să renască, fără ca cineva să-l oblige. O face în numele promisiunii pe care şi-a făcut-o în ziua când s-a înscris la Facultatea de Agronomie din Timişoara: „Vreau să fac ceva pentru agronomie, pentru că vreau să fac.“

O carte de vizită impresionantă

Înţelesul acestor cuvinte se desluşeşte astăzi, când într-o desăvârşită discreţie, la vârsta de 80 de ani, continuă cercetările începute în studenţie, deschizând drumuri generaţiilor de specialişti care se confruntă cu marile dureri ale pământului.

Semnificaţia unui experiment

În acest moment, inginerul Florea este preocupat de aplicarea în practică, a două invenţii: prima se referă la mijloacele prin care se poate aplica tehnologia la „semănat cu rigole deasupra rândului“.

Aceasta este o invenţie americană de acum 80 de ani, căreia românii nu i-au acordat importanţă, deşi, după părerea domniei sale, ar fi adus beneficii colosale agricultorilor. De ce s-a oprit asupra acestei metode şi de ce insistă să fie introdusă în actualele programe de prevenire a deşertificării?

În primul rând, pentru că tehnologia conduce la acumulări importante de apă din precipitaţii şi asigură conservarea apei în sol. Totodată, noua tehnologie reduce, până la evitare, eroziunea de pantă şi eoliană. În al doilea rând, creşte siguranţa recoltei prin protecţia plantelor de îngheţ, iar în ansamblu s-a constituit „procesul său tehnologic.“ Se apreciază că aduce un spor de recoltă de peste 10%!

La aceste concluzii a ajuns inginerul Eugen Florea şi colaboratorii lui, un grup de specialişti, recunoscuţi în toată România pentru valoarea lor profesională.

Începutul implementării acestei metode a fost în urmă cu 10 ani, când la Poarta Albă au fost făcute primele lucrări cu o semănătoare adaptată după recomandările inginerului Eugen Florea: distanţa între rânduri de 17,5 cm cu roţi de tasare. Metoda de lucru cu această semănătoare a fost aplicată şi de agricultorii din Ialomiţa, Tulcea şi Timişoara.

Ca multe alte investiţii în agricultură, noul pătrunde greu în producţie. Cu toate acestea, maşina agricolă care seamănă cu rigole deasupra rândului a intrat în atenţia specialiştilor. Anul trecut, această maşină excepţională a fost prezentată la expoziţia INDAGRA.

Ce va urma?

Putem spune că o etapă din viaţa inginerului inventator Eugen Florea se încheie doar pentru a lua de la capăt un alt proiect: echipament de minirariţe ataşat la semănătoarea de prăşitoare. Încercările s-au realizat deja, la sfârşitul lunii mai, pe terenul SC AGROBELA din localitatea Nistoreşti, judeţul Constanţa.

Echipamentul care participă la semănat este în principiu simplu, nişte minirariţe montate în faţa secţiilor de semănat, care se reglează pentru a săpa la adâncimea de 4-5 cm şi lăţimea de 4 cm. Aspectele experimentale agrotehnice vor continua cel puţin doi ani până la evaluarea recoltelor obţinute.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
681
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

654--supravetiurea-in-desertul-egiptean....

Supravieţuirea în deşertul egiptean

Cine nu cunoaşte civilizaţia egipteană învăţată în şcoală şi văzută în imagini din albume, cărţi, filme sau pe ecranele televizoarelor?

Pe toţi ne uimeşte măreţia ei neegalată de nicio altă civilizaţie din existenţa umanităţii de mai bine de 5 milenii. Părintele istoriei Herodot, cu cinci secole înainte de Hristos, afirma că „Egiptul este un dar al Nilului“ şi nu a greşit cu nimic în aprecierea făcută. Fără Nil şi fertilitatea luncii pe care marele fluviu o inundă de milenii nu ar fi fost posibilă vieţuirea omenească normală în deşertul inospitalier pe care îl străbate.

De curând am avut prilejul să vizitez această fermecătoare ţară cu 90% terenuri deşertice şi să văd la faţa locului sistemul agrosilvopastoral din Valea Nilului de la Cairo. Acest spaţiu este situat la Paralela de 30 grade, spre sud de-a lungul fluviului până la Assuan, în apropiere de Tropicul Racului (23 grade), respectiv pe o distanţă de 800 km.

Valea Nilului, cu lunca mănoasă pe care o formează, are diferite lăţimi - de la absenţă în zona de podiş înalt până la maximum 3-5 km lăţime, după aprecierea mea. În această imensă oază, agricultura se poate practica numai în condiţii de irigare. Cea mai mare parte din teren, 50-60%, se cultivă cu plante furajere în care predomină lucerna şi trifoiul alexandrin, urmat de grâul spelta (două recolte pe an) pe alte 25-40%, legume 3-5% şi pe alocuri, spre tropice, apar plantaţii de trestie de zahăr, bananieri pitici şi alte culturi care însumează cca 5-10% din suprafaţă.

O simbioză uimitoare

Toate aceste culturi, alături de animalele care cresc aici, vaci şi bivoliţe pentru lapte, măgari şi cămile pentru transport, mai rar oi şi capre, sunt ocrotite de umbra binefăcătoare a curmalilor, care la rândul lor asigură în plus fructe şi lemn de construcţie.

Această simbioză între vegetaţia lemnoasă, culturi cerealiere şi furajere, animale şi oameni coexistă de mii de ani, formând un sistem agrosilvopastoral unic şi indispensabil supravieţuirii în deşert.

Extinderea actuală spre poli a aridizării climatului şi deşertificării terenurilor, care vor afecta tot mai intens şi ţara noastră, ne obligă să luăm din timp măsuri specifice împotriva acestui flagel, cu consecinţe nefaste pentru practicarea agriculturii actuale.

Din acest punct de vedere, pe lângă extinderea irigaţiilor, sistemul agrosilvopastoral egiptean tropical şi iberic mediteranean, adaptat la condiţiile noastre, ar putea fi o soluţie salvatoare pentru noi şi generaţiile viitoare.

Dr. ing. Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
927
☐

Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Îndreptar de analiză a reproducţiei în fermele zootehnice

În ultimii ani s-au importat din ţări cu zootehnie avansată sute de mii de juninci din rase diferite, cu valoare genetică ridicată. În funcţie de condiţiile pe care le-au găsit în fermele noastre, ele au dat după prima fătare producţii de lapte mai mari decât ale celor indigene, acesta fiind singurul parametru de eficienţă economică luat în considerare de către majoritatea crescătorilor neavizaţi.

Ceilalţi crescători, având cunoştinţe zootehnice şi medical-veterinare, s-au gândit şi la asigurarea sănătăţi lor, pentru ca primiparele lor să rămână cât mai repede gestante şi să se încadreze în circuitul reproductiv normal.

Este necesar ca toţi medicii, care pe raza circumscripţiilor lor au şi ferme cu peste 20 de vaci de lapte indigene, dar mai ales importate, să execute analize periodice ale stării fiziologice sau patologice a reproducţiei efectivelor şi să recomande măsuri de management sau terapeutice care să conducă la normalizarea situaţiei.

Pentru a evalua fecunditatea e necesar ca iniţial să se execute o evaluare scriptică a întregului efectiv de vaci şi viţele.

Evaluarea situaţiei reproducţiei se poate face numai în prezenţa operatorului însămânţător şi a proprietarului sau a şefului de fermă respectiv. Se vor folosi registrul cu activitatea de reproducţie din fermă, caietul cu evidenţa zilnică a însămânţărilor artificiale, caietul cu controlul gestaţiei, registrul de maternitate şi registrul de tratamente.

Din evidenţele mai sus menţionate se vor alcătui în primul rând liste cu numerele matricole ale junincilor sau vacilor gestante, clasificându-se în grupe diferite în funcţie de luna de însămânţare.

Cea de a doua categorie fiziologică de vaci analizate va fi cea a fătatelor sau avortatelor recent (0-60 de zile), cu menţiuni speciale asupra celor cu distocii, cu retenţii placentare, cu endometrite puerperale sau cu avorturi infecţioase sau parazitare diagnosticate de laboratoarele de specialitate.

A treia categorie fiziologică este aceea a vacilor şi a viţelelor însămânţate sau montate natural recent (60-80 de zile). La acestea se poate calcula vârsta şi greutatea la prima însămânţare pentru viţele sau intervalul fătare-prima însămânţare pentru vaci.

Luând în considerare însămânţările pentru lunile în care s-a efectuat deja diagnosticul gestaţiei, se poate calcula şi fecunditatea. Când trece de 50% e foarte bună, între 40% şi 50% e bună, între 30% şi 40% e slabă, iar sub 30% e foarte slabă şi trebuie luate măsuri urgente pe multiple planuri de îndreptare a situaţiei.

Cea de a patra categorie este cea a vacilor cu tulburări de reproducţie. Aceste vaci vor fi examinate individual de către specialist prin examen transrectal sau prin ecografie transrectală (endografie) pentru precizarea diagnosticului şi instituirea tratamentului adecvat.

M. Dan Constantinescu, cercetător şt. princ. gr. II ICDCB-Baloteşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:

1826
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

656--principalele-parazitoze-ale-rumegat...

Principalele parazitoze ale rumegătoarelor

FASCIOLOZA, numită în popor gălbeaza sau guşa, este o parazitoză răspândită pe tot globul, care se întâlneşte la toate speciile de animale (mamifere sălbatice, porc, cal, iepure, dar mai ales la rumegătoarele mari şi mici (bovine, ovine, caprine).

Această parazitoză poate fi întâlnită accidental şi la om. Parazitul – Fasciola hepatica - are formă de frunză, cu o lungime de 2-3 cm, de culoare alb-cenuşie, care se localizează în stadiul adult, în canalele biliare ale animalelor, iar în forma sa larvară în corpul melcilor de apă dulce (Limnea sau Galba truncatrula).

Aceşti melci sunt gazdă intermediară a parazitului şi sunt răspândiţi în apele puţin adânci, stagnate în şanţuri, pe păşuni, gropi, jgheaburile fântânilor etc. Evoluţia lor este condiţionată de mediul umed şi favorizată de marea lor prolificitate.

Ciclul biologic al parazitului include o gazdă definitivă reprezentată de mamifere (bovine, ovine, caprine, unele rozătoare, omul) care elimină în mediul exterior ouăle parazitului odată cu materiile fecale. În condiţii favorabile de umiditate şi temperatură, în 2-4 săptămâni, acestea vor evolua şi din ele vor ecloziona larve mici care vor pătrunde activ în corpul gazdelor intermediare, melcii de apă dulce.

Elementele infestante din corpul melcilor sunt eliminate în mediul exterior umed, fixându-se pe firele de iarbă, de unde sunt ingerate de gazdele definitive. În corpul lor parazitul îşi continuă evoluţia, formele tinere de fasciole traversează intestinul, pătrund în circulaţie, migrează prin ficat traumatizându-l, iar în stadiul adult se fixează în canalele biliare. Fasciolele adulte produc ouă care sunt eliminate în mediul exterior de către animalul infestat odată cu fecalele şi astfel ciclul se reia.

Contaminarea animalelor are loc în timpul verii în anii ploioşi, dar şi toamna în ceilalţi ani, pe păşunile mlăştinoase sau prin adăpare din apele de mică adâncime. Aceasta este posibilă şi la grajd cu fânuri cosite de pe terenurile contaminate cu fasciole. Omul se poate infesta atunci când iese la picnic pe pajişti cu fasciole.

Semnele clinice. Forma acută a bolii apare cel mai adesea la ovine, după un an foarte ploios, la sfârşitul verii şi toamna. Manifestările clinice apar la 4-6 săptămâni de la contaminare şi se caracterizează prin abatere, lipsa poftei de mâncare, anemie, ascită, edem în jurul ochilor, dar şi submandibular (guşă), cu mortalitate ridicată.

Forma cronică este mai frecventă având o perioadă de început în septembrie-noiembrie şi în general, trece neobservată, animalele fiind uşor abătute. În decembrie-ianuarie urmează cea de-a doua perioadă, când animalele slăbesc, prezintă semne de anemie, diaree urmată de constipaţie şi apariţia edemului mai ales, submandibular.

La sfârşitul iernii şi începutul primăverii este ultima perioadă a bolii când animalele sunt foarte slabe, avorturile sunt frecvente şi mortalităţi ridicate mai ales la animalele cu stare de întreţinere proastă.

La bovine simptomele sunt mai şterse decât la ovine trecând de multe ori neobservate. Atât la ovine cât şi la bovine fascioloza duce la diminuarea producţiilor constând în scăderea cantităţii şi calităţii lânei, a laptelui, a sporului în greutate şi a fertilităţii.

Diagnosticul bolii se pune pe semnele clinice, ancheta epizootologică legată de locurile recunoscute cu fasciolоză şi prin examene de laborator.

Pofilaxie şi tratament. Se recomandă deparazitarea tuturor rumegătoarelor, de 3-4 ori pe an, adică primăvara cu 2-3 săptămâni înainte de a fi scoase la păşunat; toamna după ce au intrat în stabulaţie, dar şi în timpul verilor ploioase, cu: Fasciocid, Rombendazol 2,5%, Rombendazol 10%, Rombendazol plus, precum şi cu Romavermectin plus.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
6449

Comentarii

1. razvan -- (12-January-2010)da! intradevar este una din bolile parazitare care este cea mai frecventa! ce vreau sa zic este ca nici unul din medicamentele enumerate de dvs mai sus nu au efect sau mai bine zis nu dau rezultate! DIN PACATE ! ivomecul plus (cel original) este singurul care mai face fata! medicamentele produse de firmele romanesti sunt "frectie la un picior de lemn". Este doar parerea mea. Cu stima!

2. bledea dorin -- (3-March-2012)acel edem mandibular i-mi apare deja al doilea an la rind la iezi proaspat fatati. as vrea sa stiu daca este mortal sau se poate trata si cum? cu stima

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Îngrijirea albinelor în timpul verii

După valorificarea culesului de salcâm şi recoltarea mierii, cantitatea de albine în familii continuă să crească prin eclozionarea puietului depus anterior. În schimb, cantitatea de puiet în multe familii este în regres, în urma blocării cuibului de miere în timpul culesului sau a limitării ouatului de către apicultor.

În această situaţie, la multe familii se creează condiţii propice pentru intrarea în frigurile roitului. De aceea, în această perioadă trebuie acordată toată atenţia dezvoltării familiilor prin stimularea creşterii intense a puietului şi prevenirea roitului.

Stimularea creşterii puietului se face prin asigurarea spaţiului necesar pentru ouat. Se introduc faguri buni pentru ouat, se scot faguri cu miere şi păstură şi se trec în rezervă. În cazul lipsei de cules, se fac hrăniri stimulative cu sirop de zahăr şi turte de polen, astfel încât mătcile să-şi menţină ritmul de ouat la un nivel cât mai ridicat.

Prevenirea frigurilor roitului

Se lasă familiilor un spaţiu cât mai mare prin reamplasarea magazinelor pe stup după extracţia mierii. Urdinişul este deschis pe toată lungimea, iar în caz de caniculă se creează posibilitatea de ventilaţie suplimentară prin ridicarea magazinelor faţă de cuib introducând o pană între corp şi magazine.

Se asigură umbrirea stupilor. În vederea culesului de floarea-soarelui, cuibul familiei se organizează la fel ca şi la culesul de salcâm şi tei, cu diferenţa că în timpul acestui cules se va asigura în permanenţă mătcilor spaţiu pentru ouat pentru că albinele pe timpul culesului de floarea-soarelui au o puternică tendinţă de blocare a cuibului.

Combaterea roitului

La familiile la care a apărut roitul combaterea se va face prin diverse metode, căutându-se în primul rând folosirea celor mai simple şi mai uşor de aplicat:

- în primul rând, se va căuta oprirea frigurilor roitului prin suprimarea botcilor şi prin ridicarea periodică de rame cu puiet şi albine pentru formarea de nuclee sau roi stoloni;
- uneori se pot opri frigurile roitului prin inversarea locului de amplasare a familiilor intrate în frigurile roitului cu o altă familie mai slabă;
- altă metodă este ridicarea din stup a tuturor ramelor cu puiet şi albină de acoperire şi amplasarea lor într-un alt stup, pe alt loc în stupină, în familie lăsându-se matca pe o ramă cu puiet necăpăcit şi cu albină zburătoare care se introduce în stup.

Cuibul se completează cu faguri artificiali. Obligate de a reface cuibul familiei în întregime, albinele ies din frigurile roitului şi intră în stare normală. În stupul nou format se va creşte o matcă tânără din botcile trase, iar din puiet se va forma albina zburătoare, familia putând să rămână de sine stătătoare sau se poate uni la intrarea în iarnă cu o altă familie din stupină, în familia unită rămânând de regulă matca tânără.

Ing. Mariana CHIRILĂ, OJCA Vrancea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
8925

□

Comentarii

□

□

1. sofian -- (22-March-2010)Interesant, informatie buna ,mersi.
2. lup bitrin -- (5-June-2010)e cam simplu asa ar fi toti apicultori
3. alex -- (8-July-2010)eu am un roi aici in italia nu mia roit nico odata dar in schimb iam scos botcile de doua ori eu am roiul de trei luni de cind lam luat de pe ramura ce se poate intimpla daca puteti sa imi dati un raspuns va rog ca eu nu sunt un mare apicultor

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

658--pentru-sanatatea-apei.html

Pentru sănătatea apei

Parlamentul European a votat de curând o propunere de directivă care stabileşte un nou standard de calitate a apei. Astfel, statele membre ale Uniunii Europene trebuie să elimine din apă, până în 2018, un număr de 33 otrăvuri. Este vorba de substanţele periculoase localizate în ape curgătoare, lacuri sau puţuri.

Deputaţii europeni au cerut Comisiei Europene să prezinte o propunere legislativă cu privire la standardele de calitate aplicabile concentraţiilor de substanţe prioritare în sedimente şi organismele vii. Această solicitare este diferită de poziţia Comisiei şi a Consiliului, care intenţionau să limiteze monitorizarea doar la apele de suprafaţă.

Cresc exigenţele

Actuala propunere completează legislaţia necesară pentru consolidarea Directivei nr. 60/2000, conform căreia mai multe substanţe periculoase pentru sănătatea oamenilor urmează să fie controlate şi interzise. Directiva va fi adoptată în 2008 şi va intra în vigoare cel mai devreme în 2010, la 18 luni după transpunere.

Dacă în cazul ţărilor occidentale se vor putea elimina substanţele periculoase, în cazul României situaţia se complică. În primul rând, staţiile de epurare şi prelucrare a apei potabile nu sunt capabile să elimine nici măcar nitraţii şi nitriţii (cu excepţia unei staţii de la Bucureşti, care foloseşte ozon pentru purificare), care provin de la îngrăşămintele folosite la câmp.

Ce duce Dunărea la vale…

În fiecare an, Dunărea este otrăvită de toate ţările riverane. Numai că România are cel mai mult de suferit, apa fiind folosită la băut şi gătit (în Deltă, unde nu există alte surse de apă), precum şi la udarea a sute de mii de hectare teren agricol în sudul ţării.

Precizăm că Dunărea deversează anual în Marea Neagră 280 tone de cadmiu, 60 tone de mercur, 4.500 tone de plumb, 6.000 tone de zinc, 1.000 tone de crom şi 50.000 tone de hidrocarburi (!).

Metalele grele – o prezenţă generală

Problema apelor poluate, subterane sau supraterane nu este o simplă poveste şi se resimte la nivelul întregii ţări. Dăm ca exemplu numai zona Bucureşti-Ilfov, care este permanent monitorizată de Agenţia Regională pentru Protecţia Mediului Bucureşti.

Conform Raportului pe 2008 privind starea factorilor de mediu, apa din râurile Argeş şi Dâmboviţa aparţine clasei a II-a şi a III-a de calitate din cauza încărcării organice, poluanţilor specifici de origine naturală, metalelor grele (Fe, Mn, Zn) şi a fenolilor.

Adevărul este că în toate apele naturale au fost găsite cantităţi periculoase de nitraţi proveniţi din exploataţiile agricole. Cele mai mari concentraţii au apărut în lacul Roşia (Valea Saulei) – 7,2985 mg/l, Crevedia – 7.2852 mg/l, în râul Câlnău, în amonte de confluenţa cu Dâmboviţa – 8,3215 mg/l, în timp ce la Mostiştea - Petrăchioaia – 10, 39 mg/l, un adevărat record.

O întrebare

Dacă Europa va interzice consumul de apă poluată, este firesc să ne întrebăm: ce apă vor mai bea românii, mai ales locuitorii satelor?

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
747

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

659--ploile-care-ajuta-irigatiile.html

Ploile care ajută irigaţiile

Cererea de apă a fermierilor rămâne redusă

Ne-am fi aşteptat ca, după arşiţa din 2007, să crească mult cererea de apă pentru irigaţii, măcar acolo unde există această posibilitate. Dar nu este dat să fie aşa! Mulţi cultivatori rămân la mila lui Dumnezeu, în speranţa că o să plouă.

Puţini sunt cei care ţin cont de prognozele meteorologice, care anunţă totuşi o vară secetoasă. Chiar dacă nu va fi vorba din nou de o arşiţă cu caracter endemic, rezervele de apă din sol vor scădea în lunile iulie şi august, iar plantele din câmp ar putea fi ameninţate cu uscarea.

Contracte doar pentru 17% din suprafaţa amenajată

Din datele centralizate la Administraţia Naţională de Îmbunătăţiri Funciare (ANIF), rezultă că există contracte doar pentru 44% din suprafaţa care poate fi udată în anul 2008. Raportat la suprafaţa totală amenajată, procentul utilizabil scade la numai 17%.

Suprafaţa declarată de utilitate publică a ajuns acum la 1.149.886 de hectare. Din păcate, au fost încheiate contracte doar pentru 507.115 ha. Cel mai important contract a fost semnat cu Organizaţia Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii (OUAI), pentru 492.426 ha.

„Această suprafaţă se majorează, pe măsură ce cresc solicitările, pe tot parcursul campaniei de irigaţii, prin contracte sezoniere“, a declarat pentru „Lumea satului“ Nicolae Mărăcine, director general al ANIF.

Menţionăm că, până în prima jumătate a lunii iunie, s-au semnat 348 de contracte multianuale, din care 230 cu OUAI şi 34 de contracte sezoniere. Datorită şi precipitaţiilor de până acum, până la jumătatea lunii iunie s-au aplicat udări pe o suprafaţa de numai 32.280 ha“, a afirmat Mărăcine.

Statistic vorbind…

Infrastructura de irigaţii cuprinde 10.996 km de canale de aducţiune, transport şi distribuţie a apei de irigaţii; 33.550 km reţele de conducte îngropate: 3.862 de staţii de pompare de bază, de repompare şi de punere sub presiune, echipate cu 20.336 agregate de pompare.

Sistemele de irigaţii din Terasa Nicoreşti-Tecuci, judeţul Galaţi, şi Sadova-Corabia, judeţul Dolj, dintre obiectivele de investiţii a căror finanţare a fost asigurată prin Banca Mondială, par a configura noua strategie în domeniul hidroamelioraţiilor din România.

În cadrul celor două sisteme menţionate, aceste organizaţii consumă peste 80% din capacitatea de pompare.

Stimulentele financiare

Obiectivul principal în domeniul irigaţiilor este de a încuraja şi sprijini consolidarea organizaţiilor utilizatorilor de apă în zonele viabile economic, prin stimularea contractării la irigat a unei părţi cât mai mari din capacitatea de pompare a amenajărilor existente.

Până în prezent, s-au înfiinţat 395 de organizaţii de îmbunătăţiri funciare (OIF) şi două federaţii ale OIF pe suprafeţe ce cuprind aproximativ un milion de hectare irigabile.

„Atingerea acestui obiectiv poate fi obţinut, în anul 2008, prin acordarea unui ajutor financiar acceptabil la hectar. Este vorba de acoperirea unei părţi din tariful de livrare a apei pentru irigaţii şi din cheltuielile cu întreţinerea, cu reparaţiile şi paza infrastructurii, în sumă de 400 lei pe hectar“, spune Nicolae Mărăcine.

Tarif unic şi nu prea...

Autorităţile precizează aplicarea unui tarif unic la apă, indiferent de treapta de pompare. Din câte am înţeles, va exista într-adevăr un tarif unic, dar numai la nivelul staţiei de pompare şi va fi diferit de la o staţie la alta.

Fapt este că ANIF a solicitat sucursalelor teritoriale o analiză economică concretă din care a rezultat că, în unele amenajări, tariful unic se situează între tariful minim şi cel maxim actual. De exemplu, la amenajarea Sadova Corabia, tariful unic va fi de 268,83 lei/ 1.000 metri cubi, iar tariful actual atinge limita maximă de 479,48 lei/ 1.000 mc.

Rezultă că tariful unic îi avantajează pe cei care sunt amplasaţi pe treptele înalte şi care plăteau tariful maxim, dar îi dezavantajează pe cei amplasaţi pe treapta I sau II, care plăteau tariful minim. În multe alte amenajări, tariful unic va fi mai mare decât tarifele actuale. Este cazul amenajării Olt-Călmăţui, unde tariful unic a fost de 530,0 lei/1.000 mc, iar tarifele actuale variază între 303,08 şi 385,64 lei/1.000 mc.

Întrebarea este: cine va plăti diferenţa între cheltuielile efective şi nivelul tarifului unic? Dacă statul îşi asumă suportarea acestui efort financiar, atunci totul va fi OK!

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
775

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

66--mos-ion-roata-si-integrarea-european...

Moş Ion Roată şi… integrarea europeană

Personajul scriitorului Creangă a rămas celebru prin înţelepciunea cu care, aflându-se în divanul ad-hoc al Moldovei în anul premergător Unirii Principatelor din 1859 sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza, înţelegea rostul marelui eveniment istoric.

În judecata sa, izbânda va fi posibilă numai dacă, la ridicarea pietroiului, alături de bieţii săteni săraci şi flămânzi, pune umărul şi boierul sătul şi vânjos, nu doar să îndemne şi să dea porunci celor care-i umpleau hambarele, trudind pe pământurile lui.

Adevărul este că „problema agrară“ şi „chestiunea ţărănească“ au rămas până astăzi nerezolvate, chiar dacă urmaşii lui Moş Ion Roată şi „urmaşii urmaşilor lui“ au trecut prin războaie, răscoale, reforme, colectivizare şi, iată, în vremurile noastre, integrarea europeană.

Înţelepciunea legendarului personaj s-ar dovedi mai mult decât îndreptăţită şi în contextul actual de „unire“ a României cu ţările Uniunii Europene, pentru a se urni imensul „pietroi“ de pe cea mai importantă ramură a economiei naţionale – Agricultura.

Pentru aceasta este nevoie ca fiecare, „de la vlădică până la opincă“, adică toţi factorii răspunzători de soarta şi de roadele pământului lăsat de la o vreme, mai exact în perioada degringoladei postdecembriste, de izbelişte, sub puzderia de buruieni, arătând ca un uriaş mormânt părăsit.

Fiindcă, ar zice Moş Ion Roată coborând din istorie, integrarea europeană nu înseamnă a renunţa definitiv la producţia agricolă naţională, mulţumindu-ne a cumpăra toate cele necesare traiului zilnic din afară pe tarabele umilinţei străine, acestea nefiind cu nimic mai gustoase şi mai sănătoase decât ale noastre.

Este momentul să conlucrăm în toate treburile ţării, renunţând la somnolenţă şi la nepăsare. Nu astfel glăsuia şi „Hora Unirii“ a inimosului unionist V. Alecsandri? „Unde-i unul nu-i putere,/La nevoi şi la durere,/Unde-s doi puterea creşte/Şi duşmanul nu sporeşte…“

Gheorghe MOHOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
763

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

660--ambitii-mari-la-anif.html

Ambiţii mari la ANIF

Anul acesta, investiţiile derulate de Administraţia Naţională a Îmbunătăţirilor Funciare (ANIF) vor atinge aproape două sute de milioane de lei. Astfel, s-au alocat peste 28 milioane de lei pentru lucrări de reabilitare a cinci staţii de pompare şi a reţelelor de canale din amenajările de irigaţii din judeţele Brăila, Constanţa, Dolj şi Giurgiu. De asemenea, continuă impermeabilizarea canalelor de transport a apei în judeţele Constanţa şi Ialomiţa.

„Importante sume s-au dirijat pentru lucrări de expertizare, proiectare şi execuţie privind intervenţiile pentru prevenirea sau înlăturarea efectelor produse de inundaţii din amenajarea Terasa Sinoe – judeţul Constanţa şi Bilieşti Ciorăşti – judeţul Vrancea“, a declarat pentru „Lumea satului“ Nicolae Mărăcine, directorul general al ANIF.

Desecările, printre priorităţi

În mai multe judeţe din ţară s-au făsut desecări pentru ca terenurile să fie redate agriculturii. În acest scop, au fost alocate fonduri în valoare de aproape 71,5 milioane de lei.

Banii au fost folosiţi pentru completarea şi reabilitarea unor lucrări din 16 amenajări de desecare din judeţele Braşov, Caraş-Severin, Călăraşi, Covasna, Constanţa, Giurgiu, Hunedoara, Iaşi, Maramureş, Satu Mare, Sălaj, Tulcea. Totodată, au continut lucrările de reabilitare a 15 staţii de pompare din judeţele Bihor, Călăraşi, Constanţa, Dolj, Giurgiu, Gorj, Ialomiţa, Iaşi, Satu Mare şi Timişoara.

Eroziunea solului, combătută

O altă investiţie importantă se referă la combaterea eroziunii solului. Fondurile alocate acestui scop au depăşit 10 milioane de lei. Banii au fost dirijaţi pentru completări şi reabilitări în amenajările de combatere a eroziunii solului în judeţele Bacău, Bistriţa-Năsăud, Buzău şi Harghita.

De asemenea, s-au făcut cheltuieli pentru expertizarea, proiectarea şi execuţia privind intervenţiile pentru prevenirea efectelor produse de inundaţii în amenajările de combatere a eroziunii solului în judeţele Cluj, Hunedoara, Vâlcea, Argeş, Vrancea, Alba şi Covasna.

Stavilă în calea inundaţiilor

Cea mai importantă investiţie din 2008 se ridică la aproape 66 milioane de lei. Fondurile au fost alocate pentru continuarea lucrărilor de cofinanţare şi prefinanţare la Măsura 2.1 – „Dezvoltarea infrastructurii rurale“, submăsura „Infrastructura de prevenire şi protecţie împotriva inundaţiilor“ din Programul SAPARD.

Banii au ajuns la şapte obiective cuprinse în programul de prevenire şi protecţie împotriva inundaţiilor în judeţele Suceava, Brăila, Buzău, Constanţa, Călăraşi şi Ialomiţa, precum şi la 17 obiective cuprinse în programul privind lucrările de prevenire a alunecărilor de teren din judeţele Cluj, Sălaj, Alba-Iulia, Sibiu, Covasna, Mehedinţi, Prahova, Dâmboviţa, Bacău, Vaslui, Bistriţa şi Iaşi.

Bilanţ 2009

2007 a însemnat pentru ANIF anul punerii în funcţiune a mai multor obiective, a căror valoare s-a ridicat la 86,9 milioane de lei. Dintre acestea, sunt de menţionat cei 17.840 de metri pătraţi de impermeabilizări pe canalele de transport a apei pentru irigaţii în judeţele Galaţi, Olt, Constanţa şi Ialomiţa.

Totodată, a fost refăcută în totalitate linia de apărare la Dunăre, distrusă în urma inundaţiilor din 2006 prin închiderea breşelor şi refacerea infrastructurii de îmbunătăţiri funciare, în judeţele Dolj, Ialomiţa, Olt, Tulcea şi Brăila, recepţionându-se 1.950 de metri liniari de diguri consolidate. În plus, s-au modernizat două staţii de desecare, în Bihor şi Tulcea, judeţe unde s-au mai realizat şi agregatele de pompare necesare la patru staţii de desecare.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
1936
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Deşertificarea bate la porţile Dobrogei

Doamna inginer doctor Mariana Nicolaescu, directoarea Oficiului pentru Studii Pedologice şi Agrochimice Constanţa, ar vrea să fie optimistă atunci când vorbeşte despre calitatea solurilor din Dobrogea. Numai că studiile, cercetările pe care le face de ani şi ani de zile arată că solurile, altădată excepţionale, se degradează încet, dar sigur.

Cauza? Pe de o parte modificările climatice care au apărut, pe de alta modul în care s-au comportat oamenii faţă de pământ după 1990. Începând cu acel an, a făcut agricultură şi cine a vrut şi cine nu a vrut, fără să ţină cont de sfatul specialiştilor:

„Nu s-au aplicat îngrăşăminte, nu s-a respectat o agrotehnică bună, un asolament, o rotaţie a culturilor“. În ultimul timp, vorbim doar despre trei culturi: grâu, porumb şi floarea-soarelui. Ba, mai mult, suprafeţele cu porumb sunt din ce în ce mai mici. Apar culturi noi, de rapiţă, de exemplu, culturi consumatoare, dar cei care se ocupă de ele uită să dea solului îngrăşăminte“, spune doamna Nicolaescu.

– Cât timp este necesar pentru ca solul să se refacă?

– Mult, foarte mult. Noi măsurăm fertilitatea solului în procente de humus. Un procent de humus se poate reface în 35 de ani, dar se poate strica într-un an. Solurile din Dobrogea, cu mult timp înainte aveau procente de 4,5 până la 5 la sută. La ora actuală, toate analizele pe care le facem (şi le-am făcut deja pe destule suprafeţe) arată că cel mai mare procent este de 3-3,2%.

Deşertificarea, un pericol iminent

– În Dobrogea schimbările climatice sunt evidente. În acest context putem să aducem în discuţie… deşertificarea?

– Este zona în care cercetătorii au observat că raportul între evapotranspiraţie şi precipitaţii este mai mic. Riscul deşertificării este evident, a început să se manifeste. Bate vântul mult, bate Crivăţul, nu lasă zăpada să se adune, lipseşte apa, nu avem aici râuri, pârâuri ca să putem iriga…

O altă cauză, aşa cum am mai spus, este felul în care oamenii se comportă faţă de pământ: au distrus zootehnia, pădurile, perdelele forestiere, livezile, viile. Din cercetările noastre rezultă că avem cam 240 de mii de hectare erodate.

Reapar perdelele forestiere

– De curând, autorităţile au hotărât reînfiinţarea perdelelor forestiere în judeţul Constanţa. O să auzim, de acum, veşti bune?

– Da, pentru că cei care luptă pentru înfiinţarea perdelelor forestiere sunt nu numai autorităţile, ci şi fermierii. Am început să facem perimetre de ameliorare pentru suprafeţele degradate puternic, adică împădurirea acelor terenuri care nu se mai pot folosi în agricultură. Am început să facem perimetre de ameliorare, cu lucrări de

îmbunătăţiri funciare, pe terenurile pe care mai apar băltiri: desecări, nivelări pentru a reînsămânţa păşunile.
– În sfârşit, o veste bună.
– O alta este că suntem singurul judeţ din România care a început să comaseze un pic suprafeţele; nu mai sunt atât de multe mărunţite, fiecare cu hectarul lui. Au început să se facă sole mari pe care se poate aplica şi o agrotehnică corectă.
Rodica SIMIONESCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
1363
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

662--cum-aparam-tomatele-de-mana.html

Cum apărăm tomatele de mană

În ţara noastră, mana produsă de ciuperca Phytophthora infestans este cea mai păgubitoare boală a tomatelor. Atacul apare în ani cu precipitaţii abundente şi temperaturi moderate, care favorizează producerea infecţiilor şi evoluţia rapidă a bolii. Într-un interval relativ scurt, de 24-48 de ore, culturile pot fi compromise total.

Primele simptome

Mana afectează organele aeriene (tulpini, frunze, flori, fructe) în toate stadiile de dezvoltare a plantei. Până în prezent, în condiţii de câmp, primele simptome s-au semnalat frecvent în lunile august-septembrie, dar în unii ani atacul apare şi în decada a doua a lunii iunie.

Petele de atac apar izolat sau în vetre, de unde boala se extinde în restul culturii. În condiţii nefavorabile, pe partea inferioară a frunzelor, pe zonele infectate ce se măresc cu rapiditate, apare un puf alb, fin constituit din micelii şi conidiofori agentului patogen.

Cu timpul, ţesuturile bolnave se necrozează şi frunzele se usucă, având aspect de frunze arse. Pe peţiol şi tulpină apar pete de culoare brună, alungite superficial, pe care foarte rar se dezvoltă hife miceliene. Florile atacate nu leagă, se usucă şi cad. Atacul pe fructe este foarte păgubitor şi se înregistrează de la primele stadii de dezvoltare până în faza de pârgă.

La fructele abia formate, atacul se iniţiază de la sepale sau din locul de inserţie a pedunculului, pe când la fructele mari infecţiile se pot produce în orice punct de pe suprafaţa lor. Fructele sunt depreciate calitativ, se desprind uşor şi cad pe pământ unde, în scurt timp, ciuperca patogenă creşte şi sporulează abundent. Dacă infecţiile se produc în stadiul de pârg, suprafaţa fructelor rămâne netedă, de culoare brun deschisă, iar evoluţia patogenului apare zonat concentric.

Prevenire şi combatere

Măsurile agrofitotehnice au un rol deosebit în limitarea atacului. Este vorba de strângerea şi arderea sau îngroparea în locuri speciale a resturilor vegetale bolnave, distrugerea buruienilor, fertilizarea raţională, irigarea prin brazdă. În spaţiile protejate se vor evita densitatea mare a plantelor şi irigarea excedentară.

Se va asigura aerisirea corespunzătoare a culturilor prin ridicarea foliei de polietilenă de pe laturile solariilor şi prin îndepărtarea frunzelor bazale, pe măsură ce plantele cresc.

Printre fungicidele cele mai eficiente în combaterea agentului patogen se numără: Ridomil plus 48 0,25%, Turdacupral 0,4% la plantele tinere, 0,5% la cele puternic intrate în vegetaţie, Dithane M 45 0,2%, Vondozeb 80 0,2% Bravo 500 SC 0,2%. Aceste produse se aplică mai ales preventiv şi la intervale de 6-7 zile. La tratamentele ulterioare se recomandă aplicarea alternativă a cel puţin 2-3 fungicide cu bază chimică diferită. Pentru protejarea eficientă a fructelor în soluţiile de stropit se va adăuga adeziv (aracet 0,15 -0,2%).

Ing. Mariana CHIRILĂ, OJCA Vrancea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
9833

Comentarii

1. florina -- (3-May-2010)ce tratamente se pot aplica la sol
2. FLORIN -- (8-January-2011)Legumele sunt din ce in ce mai scumpe, am putea totusi sa le cultivam singuri, si am mai reduce din cheltuieli. Detalii pe: https://sites.google.com/site/culturalegumelor
3. nicu -- (3-May-2011)Vreau sa evit tratamentele chimice.Ce pot face totusi sa cultiv rosii in spatiu liber.Cu multumiri!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Semnale îngrijorătoare!
Pomii mor în picioare!

- Plantaţii pomicole transformate în lemn de foc.
- În judeţul Suceava, 950 ha în declin total.
- Înfiinţarea unui hectar de livadă – cinci miliarde lei vechi.

La ieşirea din satul Poieni-Iaşi, spre Vaslui, în stânga şoselei te întâmpină priveliştea dezolantă a unei livezi abandonate în care pasc câteva vaci costelive. Acelaşi peisaj şi la Bivolari, de unde, până în 1990, zeci de izoterme încărcate cu cireşe şi vişine plecau în Italia, Franţa sau Germania. Şi mai grav este în comuna Oituz din judeţul Bacău, unde toţi pomii au fost scoşi din rădăcină şi pe teren au apărut numeroase vile ale unor potentaţi locali. În comuna Gura Văii, din acelaşi judeţ, pomii fructiferi au fost tăiaţi pentru lemne de foc. Specialiştii trag – e drept, de mulţi ani şi, din păcate, fără rezultate – semnale de alarmă: pomicultura din aceste judeţe, ca de altfel din întreaga ţară, e în pericol!

Speranţa – fondurile europene

Domnul ing. Teofil Bulai, membru în consiliul de conducere al Asociaţiei Pomicultorilor din Fălticeni, care cuprinde 325 ha, ne spune că pentru a planta un hectar cu măr sunt necesari circa 1,5 miliarde lei vechi numai pentru materialul săditor. Sume mult mai mari sunt necesare pentru desfundat, pichetat etc. şi, fireşte, împrejmuit terenul. Este vorba de cel puţin cinci miliarde de lei vechi.

Sprijinul bugetar, ca inexistent

– În ce măsură pomicultorii sunt ajutaţi de stat?

– Trebuie să spun că, deşi statul a intervenit cu acte normative specifice şi subvenţii, acestea din urmă sunt foarte mici, neacoperind nici măcar 15% din cheltuielile aferente tratamentelor, ne mai vorbind de înfiinţarea unor noi culturi.

Şi totuşi…

Au existat totuşi pomicultori - specialişti sau proprietari - care au primit pământul ce li se cuvenea şi au păstrat cu încăpăţânare livada care, bine îngrijită, răsplăteşte truda. Un exemplu îl constituie asociaţia din satul Viişoara, comuna Târgu Trotuş din Bacău, care cuprinde 500 de hectare cu măr şi prun. Chiar în condiţiile vitrege ale anului trecut, pomicultorii de aici au obţinut rezultate bune.

Sfidarea bancherilor

Aceeaşi dorinţă de a înfiinţa o plantaţie pomicolă modernă a avut-o şi inginerul Panainte Agafiţei, administratorul societăţii comerciale Livada SRL din Boţeşti, Vaslui. „Din păcate, aparatul birocratic şi reaua credinţă a unor funcţionari bancari mi-au creat mari greutăţi“, spune domnia sa.

Dacă ar fi să tragem o concluzie, atunci am pleda pentru măsuri care ar trebui luate în vederea încurajării pomicultorilor, începând cu un sprijin financiar mai consistent din partea statului, dar şi cu schimbarea atitudinii băncilor faţă de cei care solicită în condiţii legale un credit atât de necesar dezvoltării agriculturii româneşti.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
877

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Lucrări urgente în viticultură

Este cunoscut faptul că, în cursul perioadei de vegetaţie a viţei-de-vie, se intervine asupra butucului prin lucrări şi operaţii în verde, în scopul reglării proceselor de creştere şi fructificare. În majoritatea lor, operaţiile în verde influenţează mai ales latura calitativă a producţiei. Orice abatere de la momentul optim şi de la normele de aplicare poate duce la efecte nedorite, chiar dăunătoare plantei, pe lângă încărcarea inutilă a cheltuielilor de întreţinere a plantei.

Legatul lăstarilor

Sub efectul vânturilor puternice din prima parte a perioadei de vegetaţie, lăstarii nelegaţi pot fi desprinşi cu uşurinţă de la punctul de inserţie. În acelaşi timp este îngreunată executarea în bune condiţii a tratamentelor fitosanitare, precum şi a lucrărilor de întreţinere a solului.

Uneori, în lipsa susţinerii, lăstarii ajung să se întindă pe pământ şi în această situaţie atacul bolilor şi dăunătorilor este mai puternic, strugurii se maturizează uniform, incomplet, putrezesc cu uşurinţă, mai ales în toamnele umede.

Alteori, atunci când lăstarii se leagă mai mult de 2-3 la un loc, mai strâns, cu prinderea frunzelor în legătură, se creează un microclimat umed, favorabil dezvoltării bolilor (mană, putregai cenuşiu), strugurii sunt mai puţin expuşi razelor solare, se colorează mai slab şi au un aspect mai puţin atrăgător. Legăturile efectuate prea strâns se opun creşterii în grosime a lăstarilor, determinând strangularea acestora.

Pentru evitarea acestei greşeli se recomandă ca, în timpul perioadei de vegetaţie, lăstarii să se lege de mijloace de susţinere de 2-3 ori, pe măsură ce cresc în lungime.

Primul legat se face imediat ce lăstarii depăşesc cu 10-15 cm cea de a doua sârmă a spalierului, iar al doilea se realizează atunci când lăstarii depăşesc a treia sârmă. Dacă butucii au creşteri foarte viguroase, se poate executa şi un al treilea legat. Se recomandă ca lucrarea să se execute concomitent de două persoane, pe o parte şi alta a rândurilor, iar legăturile se fac slab sub frunză.

Plivitul lăstarilor

Plivitul este una dintre operaţiile în verde de mare importanţă, în special pentru strugurii de masă ce se aplică la începutul perioadei de vegetaţie. Prin aceasta se înlătură de pe butuci un anumit număr de lăstari de prisos şi în mod obligatoriu cei crescuţi din portaltoi, având ca obiective:

- corectarea încărcăturii de ochi lăsată la tăiere pe fiecare butuc;
- crearea unor condiţii favorabile creşterii şi fructificării lăstarilor rămaşi pe butuc.

În mod obişnuit, plivitul se execută cât mai timpuriu, de îndată ce se deosebesc lăstarii de rod de cei fără rod, când au 8-10 cm lungime, cu primele frunze bine detaşate.

Operaţia se face manual, prin simpla apăsare la baza lăstarului, şi poate fi asociată cu legatul lăstarilor.

Intensitatea plivitului variază în funcţie de o serie de factori: astfel, în anii secetoşi şi pe solurile sărace, plivitul se face mai intens, comparativ cu situaţia normală. La soiurile care emit puţini lăstari din lemn (de exemplu Afuz-Ali), plivitul va fi mai puţin intens comparativ cu soiurile cu o lăstărire mai intensă (de exemplu Cardinal, Merlot).

La butucii cu conducere foarte joasă (clasică, Guyot) se suprimă lăstarii fără rod care pornesc din butuc şi lemn multianual, cu excepţia celor mai bine plasaţi (pe direcţia rândului, cel mai jos pe butuc etc.) care, devenind coarde, se folosesc la tăierile din anul următor pentru formarea de cepi de înlocuire.

Nu se plivesc lăstarii care pornesc din cepi, deoarece ei vor asigura în anul următor verigile de rod. La formele de conducere semiînalte şi înalte se plivesc toţi lăstarii de pe tulpini, chiar în faza de dezmugurire sau când au lungimi de 5-6 cm.

La soiurile de struguri pentru masă, plivitul urmăreşte cu precădere normarea încărcăturii de rod a butucilor, în vederea îmbunătăţirii calităţii producţiei şi pentru a se asigura o suprafaţă foliară în jur de 1-2 m2 pentru 1 kg de struguri.

La soiurile şi butucii cu un procent ridicat de lăstari fertili şi mai multe inflorescenţe pe lăstar, nereducerea numărului acestora face ca strugurii rezultaţi să se dezvolte neuniform.

Uneori, după îndepărtarea unui anumit număr de inflorescenţe înainte de înflorit, în timpul înfloritului pot interveni condiţii nefavorabile polenizării, care să reducă mult numărul de flori legate, cu repercusiuni asupra producţiei de struguri.

De aceea, cel mai corect este să se facă îndepărtarea inflorescenţelor imediat după înflorit. În general, se recomandă să se lase pe butuc un număr de 14-16 ciorchini mari şi foarte mari (Afuz-Ali, Cardinal); 24-26 de ciorchini la soiurile cu struguri de mărime mijlocie (Muscat de Hamburg, Muscat de Adda, Coarnă Neagră etc.) şi până la 30-32 ciorchini pe butuc la cele cu struguri mici (Muscat, Perlă de Csaba, Chasselas doré etc.).

Se apropie vremea cârnitului

În a doua jumătate a perioadei de vegetaţie se aplică operaţia de cârnit (suprimarea vârfurilor tuturor lăstarilor, indiferent dacă poartă sau nu rod).

Momentul optim pentru executarea cârnitului corespunde cu intrarea strugurilor în pârgă - a doua jumătate a lunii august, la majoritatea soiurilor. Efectuat mai devreme, când lăstarii sunt în plină creştere, cârnitul determină formarea unui număr mare de copili, care vor da naştere la inflorescenţe cu efecte negative asupra stării fitosanitare a butucului. În mod obişnuit, se recomandă să se îndepărteze 5-7 frunze din vârful lăstarilor.

Prin cârnit, în general, creşte uşor conţinutul în zahăr al boabelor, scade aciditatea, creşte conţinutul în substanţe colorante, obţinându-se vinuri mai intens colorate.

Prudenţă la desfrunzit

La practicarea desfrunzitului parţial nu trebuie să se uite că frunzele sunt organe foarte utile plantei pentru realizarea unei producţii de bună calitate. Se recomandă îndepărtarea de pe butuc a 10-30% din frunzele situate în jurul strugurilor, îmbătrânite şi uscate.

Desfrunzitul timpuriu, făcut înainte de înflorit şi chiar în timpul înfloritului favorizează meierea şi mărgeluirea strugurilor. Totodată, această greşeală provoacă, la soiurile viguroase, pornirea unui număr mai mare de copili şi accentuarea creşterii lor în lungime, fapt ce obligă la aplicarea unor tratamente preventive suplimentare împotriva manei. În regiunile în care cade grindina, strugurii desfrunziţi prea devreme pot fi expuşi acestui accident climatic.

Lucrarea este indicată îndeosebi în regiunile cu toamne reci şi mai ploioase pentru a favoriza coacerea strugurilor şi a împiedica pătrunderea mucegaiului.

Pagini realizate de ing. Georgeta CEPOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
3522

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

665--vinurile-pe-timp-de-vara.html

Vinurile pe timp de vară

În general, până la venirea verii, circa 60-70% din vinurile obţinute în toamnă sunt valorificate. În cele mai dese cazuri, mai ales în zonele neconsacrate culturii viţei-de-vie, până la noua producţie se consumă şi restul de vin, lucru pe deplin justificat ţinând cont că aceste vinuri sunt mai slabe şi nu capătă însuşiri organoleptice superioare prin păstrarea de lungă durată.

Există totuşi vinuri, provenite mai ales din podgorii consacrate, pe care proprietarii doresc sau sunt nevoiţi să le păstreze pentru că nu au desfacerea asigurată. Pentru reuşita păstrării lor în sezonul cald al anului trebuie să se ţină seama de câteva principii şi să se aplice câteva lucrări.

Vinul, odată format, nu mai are nevoie de activitatea microorganismelor

Aşadar, o primă regulă pentru păstrarea pe timpul verii este aceea de a împiedica şi suprima orice fel de activitate microbiologică. Până începe căldura, vinul trebuie să fie limpede (să aibă pritocurile făcute) şi să fie depozitat într-un loc unde temperatura nu depăşeşte în timpul verii 10-12°C. Sunt mai uşor depreciabile vinurile ce au o

tărie alcoolică mai scăzută (sub 12-13°C).

Un alt aspect deloc neglijabil este cel legat de procesele fizico-chimice, care conduc la eliminarea parţială din vin a unor compuşi prin condensare şi depuneri, la formarea altora şi la schimbarea raportului între anumiţi compuşi ca urmare a proceselor de evaporare şi a pătrunderii aerului în masa vinului.

A doua regulă este aceea ca, pe timpul păstrării, să se favorizeze acele procese fizico-chimice care duc la ridicarea calităţilor organoleptice sau cel puţin la menţinerea lor neschimbată. Aceasta înseamnă că intensitatea proceselor sus menţionate trebuie să fie moderată.

Vasele de păstrare, dacă sunt din lemn, nu trebuie să fie ţinute pe gol (controlul şi plinul se fac săptămânal) iar capacităţile să nu fie sub 200 litri, căci suprafaţa de contact cu pereţii butoiului şi, respectiv, cu exteriorul sunt mari pentru unitatea de volum, ceea ce conduce la oxidarea puternică şi la desfăşurarea prea rapidă a proceselor fizico-chimice.

Dacă recipienţii sunt din sticlă (damingene) sau din alt material fără pori (inox, polstif, cisterne de beton izolate) procesele de maturare sunt practic inexistente, dar trebuie avut grijă la închiderea ermetică şi la mărirea volumului, ca urmare a creşterii temperaturii.

O a treia regulă este aceea ca, pe timpul păstrării îndelungate, conţinutul în SO_2 liber să fie menţinut la valoarea care să nu întreţină înmulţirea microorganismelor şi proceselor de oxidare. Pentru aceasta, periodic (1-3 luni) se verifică concentraţia în anhidridă sulfuroasă. Dacă aceste reguli vor fi respectate, vinurile păstrate un timp mai îndelungat se vor matura corespunzător şi vor căpăta însuşiri organoleptice superioare.

Ing. Georgeta CEPOIU, CLCA Jariştea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
740
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

667--platile-la-hectar-la-ora-bilantului...

Plăţile la hectar, la ora bilanţului

- Au rămas în afara schemelor de plată peste 1,5 milioane de hectare

Agenţia pentru Plăţi şi Investiţii în Agricultură (APIA) a efectuat până la sfârşitul lunii iunie plăţi din fonduri europene şi de la Bugetul Naţional în valoare de aproximativ 622.046.570 de euro, pentru 95% dintre fermierii care au depus cereri de sprijin în anul 2007. Din această sumă, 386.995.606 de euro reprezintă finanţare din Fondul European de Garantare în Agricultură (FEGA), 98.934.241 de euro din Fondul European pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală (FEADR) şi respectiv 136.116.723 de la Bugetul Naţional.

Astfel, din numărul total de 1.241.402 fermieri, 1.117.860 au primit sumele aferente plăţilor unice pe suprafaţă şi celor naţionale direct complementare. Este de precizat că 13.591 de fermieri au fost excluşi de la plată ca fiind neeligibili, întrucât au depus cereri pentru suprafeţe sub limita admisă de 1 ha sau au solicitat sprijinul financiar după termenul limită de 25 iunie 2007. Totodată, 48.458 de fermieri au fost sancţionaţi cu excluderea de la plată pentru supradeclarări.

Învăţăminte pentru viitor

Din suprafaţa de aproximativ 9.300.000 ha pentru care s-au depus cereri de sprijin în 2007, au fost efectuate plăţi pentru 7.655.670 ha. O suprafaţă de 546.000 ha a fost exclusă de la plată, iar pentru cca 1 milion ha verificările sunt în curs de finalizare, corespunzător unui număr de 61.493 fermieri.

Cauzele principale care au generat întârzierea la plată a acestor ultime solicitări de sprijin sunt: existenţa unor litigii între fermieri în ceea ce priveşte solicitarea sprijinului pentru aceeaşi suprafaţă, în acelaşi bloc fizic, situaţie în care ambele părţi sunt excluse de la plată până la soluţionarea litigiului, neprezentarea la timp a documentelor de clarificare a regimului de exploatare a terenului, acolo unde în urma controalelor prin teledetecţie au fost constatate neconformităţi, precum şi declararea unor suprafeţe în blocuri neagricole, fapt care presupune fie respingerea la plată, fie efectuarea de corecţii în Sistemul de Identificare a Parcelelor Agricole în urma unor verificări rapide pe teren.

Reprezentanţii APIA estimează că toate aceste cazuri vor fi soluţionate până la sfârşitul lunii curente, iar cererile de sprijin eligibile, onorate. Ei doresc să infirme toate zvonurile potrivit cărora fermierii care nu au încasat bani până la 30 iunie 2008 nu vor mai primi ajutor financiar pentru cererile din 2007. Există resurse bugetare alocate pentru acoperirea tuturor acestor obligaţii.

Nereguli

În anul 2007 au fost efectuate controale administrative pentru toate cererile de sprijin. În urma acestora au rezultat aproximativ 70.000 de blocuri fizice supradeclarate (doi sau mai mulţi fermieri au solicitat sprijin pentru acelaşi amplasament) şi corespunzător un număr de 457.000 de fermieri implicaţi în conflicte de supradeclarare.

Pentru soluţionarea acestor neconcordanţe a fost nevoie să fie convocaţi toţi fermierii implicaţi pentru a aduce clarificări. A urmat apoi un număr considerabil de vizite pe teren pentru verificări şi măsurători („rapid field visits“).

De asemenea, au fost efectuate aproximativ 86.000 de controale pe teren (un eşantion de 7% din numărul total de cereri de sprijin, selectat atât pe baza analizei de risc, cât şi prin metoda aleatorie), din care controale clasice pe teren (măsurători cu GPS) – 29.000 şi controale prin teledetecţie – 57.000.

Aproximativ 230.000 de fermieri la nivelul întregii ţări vor beneficia de plata suplimentară pentru terenurile din zonele montane defavorizate, în cuantum de 50 euro/ha adiţional la plăţile SAPS şi CNDP, acestea fiind autorizate şi urmând a fi onorate până la sfârşitul lunii iulie 2008.

(M.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
815

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

668--minciuna-alimentelor.html

Minciuna alimentelor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMinciuna alimentelor

Invitatul discuţiei de astăzi este domnul profesor Gheorghe Mencinicopschi, biolog, director al Institutului de Cercetări Alimentare din Bucureşti.

– De la o vreme circulă zicala că „Suntem ceea ce mâncăm“, aşa este?

– Alimentele nu sunt doar o desfătare a simţurilor, ci sunt cele care ne construiesc, ne apără de boli, ne vindecă sau ne distrug sănătatea. În noi mor în fiecare secundă milioane de celule care trebuie înlocuite de altele cu aceleaşi funcţii, iar materialele de construcţie a acestora de unde sunt luate? Din alimente. Deci calitatea alimentului este esenţială pentru sănătatea omului.

– Oamenii cred că în trecut ne hrăneam mai sănătos. Este adevărat sau nu s-a schimbat nimic?

– La începutul existenţei sale, omul avea în structura dietei peste 600 specii de plante şi de animale. Deci o varietate enormă de alimente. Astăzi această varietate s-a redus drastic, pentru că de fapt se cultivă 4-5 cereale, iar dintre resursele animale au mai rămas doar porcul, pasărea, vita şi, mai rar, peştele.

La aceasta se adaugă şi sedentarismul. Omul modern nu mai este „nevoit“ să alerge după procurarea hranei, efort care îl făcea să consume 2.900-3.000 de kilocalorii pe zi, în comparaţie cu mai puţin de 100 de kilocalorii care se ard astăzi de către omul sedentar. Lucrurile s-au complicat şi mai mult, mai ales în ultima sută de ani, când au fost inventate peste 300.000 de substanţe care nu existau în natură şi care, din păcate, ajung şi în hrana noastră.

– Cât de rău ne pot face aşa-numiţii aditivi alimentari?

– Din păcate, nu toţi aditivii au stabilite dozele zilnice admise, nu au fost studiaţi sub toate aspectele toxicologice pentru a fi declaraţi siguri. De aceea, sunt surprize. Roşu 2G sau E128, după ce a fost folosit mai multă vreme, s-a constatat că este cancerigen şi a fost eliminat. Dar cine le dă sănătatea înapoi celor care au consumat?

Pe lângă aceştia mai sunt şi contaminările nedorite, accidentale cu metalele grele, cadmium, plumb sau unele pesticide ori antibioticele folosite în creşterea animalelor, hormonii, şi aşa mai departe; toţi aceştia ne otrăvesc mâncarea.

– Cine ne protejează?

– Fiecare stat are propria lui autoritate însărcinată cu supravegherea calităţii alimentelor, a siguranţei alimentare. Numai că la noi nu se pot face analize şi nu se poate realiza o monitorizare globală a alimentelor. Asta ar însemna bani foarte mulţi, cu infrastructură de laboratoare şi de specialişti enormă.

Reîntoarcerea la alimentul natural

– Mai poate fi inventat ceva în acest domeniu al alimentelor?

– Se mai poate, dar până la urmă alimentul sănătos rămâne cel natural integral. De exemplu, mărul. Aşa cum îl culegem din pom, aşa trebuie consumat. În momentul în care deja am început să-l curăţăm de coajă am pierdut din valoarea nutriţională.

Dacă stoarcem din el sucul am pierdut şi mai mult, iar dacă îl mai şi pasteurizăm, pierdem şi mai mult pentru că am distrus enzimele, ele fiind adevăraţii animatori ai vieţii. Este important să consumăm mai mult de 400 de grame de fructe sau legume proaspete pe zi, asta în contextul în care consumăm şi glucide complexe, cum sunt cerealele integrale la care trebuie să adăugăm proteinele vegetale şi animale. Doar aşa omul îşi acoperă necesarul fiziologic în nutrienţi.

Astăzi e doar o iluzie că avem o plajă variată de produse alimentare pentru că sunt foarte multe care au la bază acelaşi aliment. Ele sunt însă mult modificate din punct de vedere compoziţional faţă de cele naturale.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
759
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

669--oameni-de-nota-10.html

Oameni de nota... 10

Vocaţia fascinantă de a vorbi cu plantele

Puţini ştiu că printre noi se află oameni care au vocaţia de-a vorbi cu vieţuitoarele necuvântătoare. Adică cu plantele spre care se apleacă cu evlavie pentru a le alina durerile. La nivel mondial, ei formează astăzi casta selectă a chimiştilor vegetali. Ei sunt, de fapt, cei care veghează cu un profesionalism aparte la siguranţa alimentară a omenirii.

Nu de azi şi nici de ieri, ci de mulţi ani, România a reuşit să-şi creeze proprii „doctori ai naturii“, aruncând în luptă tot ceea ce a avut mai valoros în plan profesional în materie de fitotehnie, fitopatologie şi entomologie, Vasile IOSIF, actualul manager general al reprezentanţei în România a celebrei companii americane DuPont, este unul dintre alchimiştii români ce poate concura de la egal la egal cu specialiştii de elită care activează într-un domeniu atât de special, cum este agrochimia.

Precum seminţia umană, tot aşa şi plantele au nevoie de „medici de familie“, care să vegheze la sănătatea şi buna lor dezvoltare. Deosebirea este că „doctorii naturii“ sunt obligaţi să identifice boli şi să prescrie reţete într-o lume în care plantele îşi exprimă suferinţele nu în vorbe, ci în durere fizică.

Cel chemat să le găsească leacul este alchimistul vegetal. El trebuie să pună nu numai diagnosticul exact, cât mai ales să dea reţeta. Adică tratamentul. Adesea, totul trebuie făcut cu o repeziciune fantastică, pentru că, spre deosebire de doctorul uman, decizia alchimistului vegetal se măsoară în ore, iar uneori chiar în minute. Acestea sunt condiţiile „de teren“ în care trebuie să lucreze alchimistul vegetal. Cu precizarea că pentru a dobândi acest statut este nevoie de multă ştiinţă de carte.

Omul de nota… 10 al rubricii revistei noastre, dl Vasile Iosif, este în fapt un profesionist a cărui valoare poate fi punctată cu trei steluţe în plus. Nu numai pe o scară a elitei naţionale, ci şi în lumea chimiştilor vegetali mondiali. El este un produs al şcolii de agricultură autohtone, unde a avut şansa de a se instrui cu oameni în faţa cărora se apleacă cu dragoste şi recunoştinţă.

Formarea sa ca agrochimist avea să aibă loc în cadrul Laboratorului Central de Carantină Fitosanitară. Aici şi-a însuşit marea lecţie a fitopatologiei. De atunci şi până acum a urcat treaptă cu treaptă spre vârful piramidei profesionale. Cei nouă ani petrecuţi la Aectra au constituit perioada formării sale ca manager.

Din vara anului 2004 se află la comanda Reprezentanţei DuPont în România. O companie americană de primă mărime mondială şi care are preocupări atât în domeniul chimicalelor pentru agricultură, cât şi al producerii seminţelor. Managerii de la DuPont ştiu de ce au optat pentru Vasile Iosif. Cum tot atât de bine ştie Vasile Iosif de ce a ales DuPont.

Fişa profesională a inginerului Vasile Iosif poartă în ea ştiinţa şi priceperea practică a unui om care ar putea preda cursuri de agrochimie la cele mai selecte catedre universitare. Această apreciere nu aparţine reporterilor, ci practicienilor care au beneficiat de consultanţa oferită de el.

În viaţa personală, Vasile Iosif a avut şansa de-a fi întâlnit în viaţă fiinţa potrivită la timpul potrivit. Într-o căsnicie fericită, doamna Zamfira Iosif i-a oferit tot ce poate da o femeie înţeleaptă şi cu mare credinţă în Dumnezeu şi familie. Dacă ar fi să ne referim la marile bucurii ale vieţii, atunci ar trebui să începem cu prima: cu Alexandru. Alături de mama sa, el a stat pavăză în calea ursitoarele care vroiau să-i predestineze lui Vasile Iosif un alt destin, decât cel hărăzit de Dumnezeu.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
1210
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

67--ograda-cu-semne.html

OGRADA CU „SEMNE“

Lucian Blaga: „Veşnicia s-a născut la sat“

Inaugurăm sub acest titlu o nouă rubrică în care vom inventaria lumea care ne înconjoară din perspectiva simbolurilor, miturilor, obiceiurilor, gesturilor cotidiene a căror semnificaţie s-a diluat atât de mult în epoca modernă, încât în afara automatismului verbal sau a gestului nu ne-a mai rămas nimic.

De ce în Lumea Satului?

Pentru că „veşnicia s-a născut la sat“ şi, fie că ne place, fie că nu, încă mai suntem în măruntele şi aparent nesemnificativele gesturi cotidiene tributari civilizaţiei rurale.

De ce ograda?

Pentru simplul motiv că civilizaţia apartamentului a distrus fundamentul simbolurilor cotidiene din care a rămas doar pupa din care fluturele a zburat de mult. Or unde se găsesc mai multe semne decât în bătătura bunicilor de la ţară (cei care îi mai avem)?

De ce cu semne?

Pentru că, de cele mai multe ori, „semnele“ sunt cele care ne readuc într-un univers mitic uitat.

ÎNTREBĂRI NU TOCMAI MISTICE

Vreţi exemple? De ce nu omorâm buburuza, dar strivim orice altă goangă ce se urcă pe noi? De ce urmărim venirea berzelor? De ce miercurea şi vinerea sunt zile de post? De ce ne înfioară cântecul cucuvelei?

De ce ziua de 13 sau cea de marţi sunt nefaste? De ce nu iubim pisicile negre? De ce curtea este pătrată/dreptunghiulară, şi nu rotundă? Ce înseamnă când ţi se zbate ochiul? Dar când îţi ţiuie urechea? Ce semnificaţie au „arătările“ din vise? De ce ne celebrăm morţii familiei cu colivă şi vin? De ce mâncăm tobă de Crăciun şi drob de Paşti? De ce se poartă inelul pe inelar, şi nu pe alt deget?

Putem continua la infinit! Apropo! De ce de Ziua Tuturor Sfinţilor se fac prăjituri sau patiserii în formă de opt sau de inel? Să începem cu începutul, adică cu ograda!

GARDUL/INCINTA/OGRADA/CURTEA

Ograda/curtea este un spaţiu generat de gard, de îngrăditură care înconjoară casa delimitând-o în spaţiul comunităţii. Gardul derivă din preluarea profană a incintei sacre. Forma circulară iniţială (care simboliza unitatea universului şi a divinităţii creatoare), s-a transformat, în timp, în formă pătrată sau dreptunghiulară – expresie a activităţii creatoare a omului. Forma poligonală trimite spre vocaţia de constructor a omului, ca o replică terestră a creaţiei celeste divine (universul rotund, sferic, în formă de cerc/semisferă etc.).

Incintele sacre circulare delimitau teritoriul alocat divinităţii, în care oamenii depuneau ofrandele. Ele erau construite din trunchiuri de copac, din monoloţi (incinta de la Stonhenge), din copaci-totem plantaţi anume (crângurile circulare de stejari sau frasini ale druizilor), din coloane de piatră (incinta sacră de la Sarmizegetusa) sau de cărămizi.

Simbolul curţii, al incintei personale în ultimă instanţă, a fost foarte puternic asociat cu familia, astfel că, la majoritatea popoarelor, se regăseşte expresia „a face curte“ care semnifică intenţia perechii de tineri de a-şi întemeia o familie şi, pe cale de consecinţă, de a-şi delimita un univers propriu, separat de universul familiilor parentale şi de comunitate (cătun, sat). Când tânărul, de regulă, „face curte“ este un semnal explicit al intenţiilor maritale.

Se credea că gardul împletit din ramuri de salcie îi purifică pe vizitatori şi asigură belşugul în gospodărie. Cel împletit din crengi de mesteacăn păzeşte gospodăria şi familia de efectul blestemelor şi de vrăjile malefice (rele, negre), de dragoste.

În jocurile amoroase ale tinerilor se asociază stâlpii gardului în divinaţia maritală, tinerele fete fiind puse să identifice pe întuneric un anume stâlp, a cărui stare de conservare, alură, talie şi formă le vorbeşte despre viitorul soţ. Dacă este vechi, putred, strâmb, cu proptele, viitorul soţ va fi bătrân, în timp ce un stâlp nou, drept, va indica un soţ tânăr, frumos, înalt, viguros.

„Arătarea“ în vise a gardului are multiple interpretări, care-i consolidează valoarea simbolică ancestrală.

Astfel, poate să reprezinte obstacolele pe care le poţi întâmpina în viaţă, eşecul (hainele agăţate în gard), bucuria şi împlinirea dragostei (construcţia), pierderea iubirii (dărâmarea), succesul în demersurile sociale, familiale (urcatul pe gard, săritul peste gard), intrarea în încurcătură (gardul de nuiele verzi), ieşirea din încurcăturile cotidiene (gardul de nuiele uscate).

A. F. BADIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1650

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1ad3b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Marea deziluzie

De la o vreme mă încearcă un fel de nelinişte. Iau seama la tot ori aproape la tot ce se întâmplă în jurul meu şi nu pot să mă fac că nu văd. Ori că nu înţeleg cam pe ce cărări bâjbâim. Fiindcă, vorba lui Tănase, prea „pleacă ai noştri şi vin tot ai noştri“. Ziceam, aşadar, că mă îngrijorează acutul analfabetism politic al celor cu „pâinea şi cuţitul“.

Legislaţia – legile, din România vreau să spun – câtă există, este şi stufoasă, şi confuză.

Mă întreb tocmai pentru aceea adeseori: ce cap, ce minte ori memorie vor fi având magistraţii români ca să bage de seamă ori de câte ori legile se lovesc cap în cap, precum berbecii? Din această ceaţă legislativă ies învingători, mai totdeauna, hoţii.

Chichiţele avocăţeşti sunt şi ele numeroase, mocirla intereselor de tot felul a devenit şi ea de netrecut, încât, vorba lui Ţuţea săracul, „la români a te afla în treabă e un mod de lucru“. Să mă şi explic. Parlamentul bate apa în piuă cu ce vrei şi ce nu vrei, numai cu ce trebuie nu.

Legea cercetării ştiinţifice în agricultură, după ce a mucegăit bine prin sertarele nu ştiu căror surtucari a sucombat iremediabil – fie din lipsă de cvorum, fie din supraaglomerarea „ordinelor de zi“ – dar, fapt demonstrabil şi prin urmare cert, din interesul celor ce împart codrul de pâine, câtă mai e. Între timp, câmpurile experimentale de odinioară trec în custodia samsarilor de ocazie, în vreme ce iarăşi cumpărăm seminţe de pe aiurea.

S-a vândut tot. Şi ce se afla la vedere şi ce nu! Cine să mai stăruie, prin urmare, într-o profesie ce impune har? Drumurile bejeniei sunt pentru români căi deja bătătorite şi foarte curând, mă întreb şi întreb la rându-mi, cine va mai rămâne pe plaiurile Mioriţei, măcar aşa, să stingă lumina? Pleacă agronomii, pleacă ţăranii, pleacă medicii şi aleargă încotro văd cu ochii mai toţi românii mai de soi.

Acum se intră în vacanţă. Buna mea mă tot cicălea că vacanţa e bine meritata odihnă pentru cei care au pus osul la treabă. Aşa credea ea fiindcă, n-am îndoială, aşa era odinioară. Acum vremea a vremuit şi s-au prefăcut, vezi bine, şi rânduielile. Acum se aşteaptă toamna! Se vor număra bobocii, nu? Care boboci? Pun pariu că administraţia onorabilei instituţii nu va schimba nicio plăcuţă de pe uşile demnitarilor de profesie. Şi să vezi, după „uninominale“, umflat în pene! Ales prin alte părţi înseamnă „în slujba alegătorului“.

La noi, alegătorii sunt la cheremul celor pe care nici bunul Dumnezeu nu mai ştie cum îi votăm.

Înţelegeţi acum neliniştea mea?

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
777

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

EDITORIAL

Crizele omenirii

Am fost în ultima vreme părtaş la mai multe dezbateri privind crizele la nivel global, fenomene ce ar putea afecta, după opinia multor specialişti, până şi evoluţia vieţii pe pământ.

Fără îndoială că ele există, unele manifestându-se chiar cu mulţi ani în urmă, altele fiind actuale, generate poate şi de o dezvoltare a ştiinţei uneori în neconcordanţă cu cerinţele reale ale vieţii, cu capacitatea de absorbţie a noului de către natură şi om.

Mai nou, se vorbeşte de crize care abia se prefigurează, dar care vor fi iminente dacă nu se va ţine seama măcar de cauzele ce le determină pe cele actuale.

Sigur, în anumite momente, unele sunt generate artificial şi folosite spre a manipula masele. „False crize". Dar să vorbim de cele reale, ale căror efecte deja le simţim.

Prima criză, dacă trebuie să le abordăm într-o ordine a importanţei pentru omenire, ar fi cea a apei potabile, despre care se vorbeşte de mult, dar care de la o vreme a fost dată uitării. Să nu uităm că în prezenţa ei a apărut viaţa pe pământ şi ar sfârşi în absenţa ei. Dar asupra acesteia şi a necesităţii gestionării responsabile a ei, voi reveni.

A doua criză ar fi cea alimentară, apoi cea a energiei şi a preţurilor – ultima generată de penultima – şi nu în ultimul rând criza educaţională, care ar putea determina o exacerbare comportamentală cu consecinţe imprevizibile asupra existenţei omenirii, începând cu zonele aglomerate de pe glob.

Iată problemele majore la nivel global, asupra cărora cârmuitorii naţionali, europeni şi mondiali trebuie să-şi îndrepte atenţia. Mă întreb, dacă rezolvarea acestora este şi în concordanţă cu interesele grupurilor din care fac parte?

Revenind la criza apei, considerată de cel mai mare interes… „se impune să atragem atenţia asupra necesităţii gestionării atente a ei, utilizării eficiente atât în consumul casnic, cât mai ales în cel industrial şi agricol" – spunea, cu prilejul unei dezbateri pe această temă, academicianul Cristian Hera, preşedintele ASAS.

Fără îndoială, apa este în prezent utilizată în cele mai multe cazuri ineficient. În vreme ce în România de pildă, apa pentru irigat este încă transportată pe canale deschise, cu pierderi prin infiltraţie şi evaporare de peste 40%, situaţie ce generează creşterea preţului la consumator de 7-10 ori, în statele dezvoltate aceasta este adusă la beneficiar prin conducte îngropate şi administrate plantelor „cu picătura".

Adică prin sisteme de irigaţii prin picurare, cu efecte benefice asupra costurilor şi multiple alte avantaje. Şi tot în aceste state, apele uzate sunt epurate, colectate şi redate agricultorilor pentru irigat, în mod gratuit.

Este un mod eficient şi raţional de folosire a apei. Eficienţa naşte eficienţă! Cred că se impune să reflectăm asupra acestui aspect. Poate şi asupra sistemului de irigaţii românesc.

O ţară cu atâta apă potabilă încă, cu bazine hidrografice şi relief ce permite transportul apei prin cădere, este păcat să nu aibă o agricultură performantă. Să nu uităm că ea poate produce şi energie şi împreună asigură alimente ieftine.

Aşadar, să acordăm prioritate… priorităţilor!

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 14, 16-31 IULIE 2008 Vizualizari:
1786

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

672--la-mintea-17.html

La mintea...

Au mai zis-o şi alţii, mulţi la număr, înaintea mea, o zic şi eu: „Mare e grădina ta, Doamne!“. După care, aport original, completez: nebănuite şi de tot felul sunt „ţintele“, ca să folosesc un termen la modă, pe care şi le propun borfaşii de toate neamurile. Pentru că iată ce am citit, cu un timp în urmă, într-o gazetă.

Citez, fără a schimba nici măcar o virgulă. Titlu: „Nişte hoţi cu tupeu“. „Australienii s-au specializat în furturile de…“ ei, în ce? Vă întreb şi geaba vă întreb, că n-o să ghiciţi în vecii-vecilor, pentru că, asta e, nu e deloc la mintea cocoşului, aşa încât nu vă mai pun răbdarea la încercare şi termin propoziţia din text.

„S-au specializat în furturile de albine“. Cum anume, aflăm continuând lectura mot-à-mot, cuvânt cu cuvânt adică, a reportajului care ne-a atras atenţia:

„După cum informează Departamentul Agriculturii din Australia, în uriaşa ţară-continent de la capătul lumii s-au semnalat, în ultimele luni, nu mai puţin de 25 furturi de stupi cu albine! Interesul rău-făcătorilor pentru stupii cu pricina este explicabil prin faptul că, în provincia unde au avut loc furturile, majoritatea apicultorilor cresc o rasă de albine îmbunătăţită genetic, mai productivă decât albina europeană şi, în acelaşi timp, mult mai docilă decât cea africană, recunoscută pentru agresivitatea ei.

Pagubele sunt estimate la mai bine de 300 mii de dolari, iar deocamdată poliţia nu are niciun fel de indicii pentru descoperirea făptaşilor. Reprezentantul Poliţiei a afirmat că pe viitor autorităţile vor avea… ac de cojocul infractorilor. Dacă nu, le-am recomanda să importe nişte albine ucigaşe din America de Sud şi să aştepte liniştiţi rezultatele…“.

Încheind lectura cu convingerea că oamenii legii de la Antipod vor găsi calea şi mijloacele de a stopa hoţia – bine ar fi ca şi pe aici, pe la noi, să se întâmple tot aşa, că se fură, se tot fură de nu se mai termină – nu putem, totuşi, să nu ne punem o întrebare: când se dă cu jula pe la stupi, se trec în proprietate personală şi trântorii? Pentru că dacă răspunsul este afirmativ, invităm borfaşii să vină după pradă şi în România, nu de alta, dar trântori avem, har Domnului, destui, cu albinele stăm mai prost.

Cică ar fi pe cale de dispariţie.

Gogu PINTENOGU’

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
751

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

673--satul-cu-un-singur-locuitor.html

Satul cu un singur locuitor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSatul cu un singur locuitor

În multe sate şi cătune din Prahova au rămas numai câţiva locuitori, după ce alţi săteni s-au convins că acolo sunt locuri sălbatice şi pustii şi au plecat. La Plăieţu, aparţinând de Măneciu, mai sunt şapte suflete, printre care şi o fetiţă de şcoală generală. La Valea Brezăii, sat al comunei Podenii Noi, mai se găsesc numai cinci locuitori. La Gresia, sat al Starchiojdului, mai sunt patru gospodării şi şase suflete.

Toţi cei rămaşi în aceste sate sunt oameni bătrâni, neputincioşi în multe cazuri, bolnavi. Până la ei, drumurile sunt proaste şi nu se prea înghesuie nimeni să ajungă acolo. În acest nefericit top al dezmoştenirii conduce satul Bozieni, al comunei Fântânele. Aici mai trăieşte la acest moment doar o femeie.

Ecaterina Şerban are 76 de ani şi de foarte multă vreme nu a mai coborât în comuna Fântânele la un magazin sau la rude. A învăţat să se descurce singură. Mănâncă ce cultivă în grădină. Nu are curent electric şi nici butelie pentru aragaz. Apă ia din fântânile din sat. De vorbit, nu are cu cine.

S-a învăţat să se plimbe singură printre ruinele celorlalte case şi să se roage în tăcere, seara şi la marile sărbători, pe care le ţine cum şi le aminteşte ea. Uneori, primarul Dumitru Mateiu mai urcă până la bătrână cu ceva alimente. Este cam singura vizită pe care Ecaterina Şerban o primeşte. Şi, deşi locul pare singuratic şi fără viaţă, în pământ zac, nepuse în valoare încă, situri arheologice importante şi cimitire din toate timpurile.

Nina MARCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
1070
☐
°Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

674--prahoveanul-care-a-vazut-lumea-ceal...

Prahoveanul care a văzut lumea cealaltă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Prahoveanul care a văzut lumea cealaltă

Vrând parcă să infirme zicerea din popor cum că de pe lumea cealaltă nu s-a mai întors nimeni, un prahovean s-a ridicat din morţi şi a început să glăsuiască despre toate câte le-a văzut şi auzit dincolo. Omul şi-a revenit din moarte, când neamurile şi vecinii făceau priveghi pe lângă el. A doua zi urmau să-l ducă la groapa pregătită cu grijă în cimitirul din sat.

În satul prahovean Vadul Părului se mai vorbeşte şi azi, după 12 ani de la întâmplare, de Ion Pleşa, zis „Modrogolea“, care a înviat din morţi după două zile şi două nopţi de moarte. Omul, avea atunci 77 de ani, căzuse la pat de câteva săptămâni. Nu mai mânca, nu mai bea, vorbea tot mai puţin. Floarea Pleşa, nevasta lui, s-a sfătuit cu copiii şi au fost toţi de acord să aducă preotul, ca să-l împărtăşească.

Cum l-a văzut, părintele le-a spus: „Nu mai scapă. Moare.“ Familia a început atunci să cumpere orez şi ulei, să scoată hainele de înmormântare din casa mare, a comandat şi coşciugul, ca să nu se înghesuie atunci prea multe cheltuieli. Apoi, într-o seară, Ion a părut că se stinge ca o lumânare. Scăldat cu grijă, îmbrăcat, pieptănat, el a fost aşezat în coşciug, în camera bună.

Au trecut două zile şi două nopţi. După cum povesteşte Floarea Pleşa, lumea stătea la priveghi, cu farfuria cu gogoşi şi paharele cu vin în faţă. Pomană de sufletul mortului… Deodată, cineva a observat că Ion - mortul - mişcă buzele ca şi cum ar fi mâncat.

Toţi au înmărmurit. Cum să mişte mortul? Şi când erau convinşi că e o părere generală, de nesomn, Ion a început să zvâcnească şi dintr-un picior. Spaima a copleşit întreaga adunare. Unii au rămas muţi de groază, alţii au început să ţipe dând să iasă afară din încăpere. La un moment dat, Ion Pleşa continuă să se agite în coşciug şi se ridică în capul oaselor. Ţipetele îl sperie. Nu înţelege. Cum nu înţelege ce se întâmplă, ce caută atâtea lumânări şi atâtea candele şi sfeşnice aprinse în casa lui.

După înviere, Ion Pleşa, zis „Modrogolea“, a mai trăit trei ani şi jumătate de la această întâmplare. Familia a urcat coşciugul în pod, a consumat uleiul şi zahărul, a ars lumânările la alţi morţi din sat.

Bătrânul mergea pe picioarele lui, mânca singur şi, uneori, prin curte se ferea să cadă în vreo groapă, deşi nu exista niciuna. Când a murit, toată lumea credea că va învia din nou, dar Ion Pleşa nu s-a mai întors din morţi. De data acesta era pregătit. Ziua de 14 octombrie 2000 a rămas, pentru familia lui, data morţii sale.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
955

☐

˚ Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

675--gustul-amar-al-vietii-de-cercetator...

Gustul amar al vieţii de cercetător

Dr. ing. Liana Dumitru dezvăluie cu durere povestea piersicului românesc

Nu numai în pieţele libere ale Constanţei, ci şi pretutindeni în România tot omul care doreşte să cumpere fructe, de exemplu, şi-a făcut un obicei care nu mai miră pe nimeni: citeşte cu atenţie etichetele care indică ţara de provenienţă. Dacă are noroc, găseşte şi fructe româneşti. Sunt, invariabil, mai pricăjite, mai ofilite, dar se vând imediat.

Unde sunt livezile copilăriei?

Până în 1990 nici nu ne-ar fi trecut prin minte că vom duce dorul minunilor din livezile copilăriei. De atunci şi până astăzi, românul a avut parte de experienţe care l-au marcat profund. Muşcă dintr-o piersică uriaşă, umflată, odată cu gândul că îşi administrează şi o doză de substanţă care, într-o zi, îl va costa sănătatea. O fi aşa, nu o fi, încă nu ştim cu certitudine.

Sigură este doar frica ce ne bântuie zilele. De ce aducem fructe din ţări care au alt sistem de producere? Unde sunt livezile româneşti, ce s-a întâmplat cu fructele autohtone? Înţelept este să cauţi răspuns la o staţiune de cercetări pomicole. Am ales-o pe cea mai cunoscută din sud-estul României: Constanţa - Valul lui Traian.

Securea din mâna omului rău

Din biroul în care stau de vorbă cu dr. ing. Liana Dumitru se vede prin fereastra deschisă un lan de grâu. Acolo au fost nu demult livezi de vişini şi piersici, soiuri create în această staţiune, rod al cercetărilor excepţionalei echipe de la Valul.

Este greu să descrii gustul unor fructe care, iată, nu mai sunt. Pământurile care au aparţinut staţiunii sunt revendicate de proprietari şi se restituie, bucată cu bucată. Acolo se vor ridica blocuri, locuinţe… Fără comentarii.

Curând vine şi rândul celor 40 ha din poligonul experimental unde sunt sute de soiuri de piersici şi cais. Adevărate comori. Soiuri pentru care cercetătoarele, pentru că majoritatea specialiştilor de aici sunt femei, au lucrat zeci de ani.

Îi propun doamnei dr. ing. Liana Dumitru să vorbim despre piersic. Îmi spune că în staţiune s-au realizat 27 de soiuri de piersic, iar la primele obţinute cercetătoarea Liana Dumitru este coautoare.

Soiurile obţinute sunt apreciate şi de specialiştii români şi de cercetătorii care au venit din întreaga lume. Dr. ing. Liana Dumitru speră să obţină brevete europene pentru soiurile predominant pitice genetic pentru fructe, existente acum în culturile de concurs.

Ce îşi dorea atunci când a hotărât să-şi dedice cercetările pentru aceste culturi? Să obţină ceva mai bun decât tot ce exista atunci în România şi în lume. Fructele să aibă gust bun, să se coacă mai repede decât ce exista atunci în sortiment sau să se coacă mai târziu, să aibă o aromă deosebită şi aspect atrăgător. A reuşit.

Producem mai mult pentru export

Acum există 8 soiuri deosebit de bune de piersici şi de nectarin cu fructe competitive. Piersicul cu fructe plate, în variantă românească, este originar din China. În timp ce Liana Dumitru obţinea piersici cu fructe plate în staţiunea de la Valu lui Traian, acelaşi lucru îl făceau şi americanii, italienii şi francezii. Unele soiuri au fost obţinute în urmă cu 19 ani.

Deşi nu există plantaţii închegate în staţiune, lumea le apreciază. În acest moment, hibrizii sunt testaţi în Republica Moldova, în Bulgaria, Italia şi în Franţa. Se altoiesc din ce în ce mai mulţi piersici, se obţin soiuri bune, dar românii nu beneficiază de ele. Cauza? Unităţile mari nu mai există, micii producători care au pământ şi vor să-şi facă livadă nu sunt încurajaţi, nu sunt ajutaţi de legislaţie.

Aceasta este povestea piersicului românesc, realizat prin strădania doamnei dr. Ing. Liana Dumitru. În final, am întrebat-o pe doamna dr. ing. Liana Dumitru ce gust are viaţa unui cercetător care creează fructe dulci ca mierea. A răspuns doar atât: „Amară, neînchipuit de amară“.

Rodica Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
1397

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

676--ecaterina-szabo-zeita-de-la-los-ang...

Din sat s-a întrupat vedeta… Ecaterina Szabó, zeiţa de la Los Angeles

Multiplă campioană olimpică şi mondială, inclusă în 2000 în International Gymnastics Hall of Fame, s-a născut pe 22 ianuarie 1966 în comuna Zagon, judeţul Covasna.

Lidera lotului naţional de gimnastică de după „era“ Nadia a început gimnastica sub „bagheta“ titanilor Marta şi Béla Károlyi. După un juniorat în care a bifat câteva succese continentale, Kati, cum o alintau colegele de generaţie, a făcut pasul către lotul de senioare, unde avea să lucreze sub comanda antrenorilor Adrian Goreac, Adrian Stan şi Maria Cosma, la Centrul Naţional de la Deva.

Confirmarea valorii sale a venit în 1984, prilejul fiindu-i oferit de participarea la Jocurile Olimpice de la Los Angeles. După un duel cu vedeta gazdelor Mary Lou Retton, pregătită de soţii Károlyi, Kati avea să câştige aurul în finalele de la sol, sărituri şi bârnă, la egalitate cu Simona Păuca, contribuind substanţial la cucerirea titlului suprem pe echipe. Cu acelaşi prilej, Kati avea să-şi adjudece şi argintul la individual compus, probă în care a fost devansată de reprezentanta Statelor Unite.

După succesul de la Los Angeles, umbrit de pierderea aurului la individual compus, a urmat o perioadă mai puţin fastă, marcată de locul 5 în proba de individual compus la Mondialele din 1985. Convinsă că nu încheiase conturile cu marea performanţă, Kati avea să revină spectaculos la Mondialele din 1987 de la Rotterdam. Graţie unui superb efort, sportiva, născută la Zagon, cucerea medalia de aur în concursul pe echipe, România devansând pentru a doua oară în istoria competiţiei temuta reprezentativă a Uniunii Sovietice. Pentru marea campioană, aceea avea să fie ultima competiţie a unei cariere impresionante.

Franţa – ţara adoptivă

După retragerea din activitatea competiţională Kati s-a înscris la Facultatea de Educaţie Fizică şi Sport din Bucureşti. Eroina de la Los Angeles a lucrat apoi, pentru o scurtă perioadă, ca antrenor la Deva, contribuind la pregătirea unor viitoare gimnaste de succes, precum Nadia Haţegan, Andreea Cacovean şi campioana mondială la individual compus din 1999, Maria Olaru.

În iunie 1991, Kati s-a căsătorit cu Cristian Tamaş, fost membru al echipei de kaiac a României. Un an mai târziu, cei doi au părăsit România şi s-au stabilit în Chamalières (Franţa), unde Kati activează ca antrenoare la un mic club din localitate.

O mare dezamăgire

Extrem de dezamăgită de decizia autorităţilor din Covasna de desfiinţare a şcolii de gimnastică din localitatea natală, multipla medaliată olimpică a făcut apel la autorităţile locale pentru redeschiderea acesteia. „În fiecare an, când am venit în vacanţă la Zagon, am fost întâmpinată de cele 15 fetiţe de la şcoala de gimnastică care prezentau un spectacol de aproximativ o oră.

Am fost foarte întristată să aflu că echipa s-a destrămat. Mare păcat pentru că, împreună cu sora mea, le-am adus costume de gimnastică“, a declarat vedeta. Sportiva care a dus în lume faima Zagonului natal are doi băieţi, Lorenzo şi Zeno.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
936

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Ambasadoarea sufletului românesc

Silită să ia calea pribegiei, Elena Văcărescu (foto) va întârzia câţiva ani în Italia, până în 1895 când i se îngăduie să vină, în sfârşit, în ţară. Din păcate, şederea în patrie nu va fi de lungă durată, căci ea simte ostilitatea întreţinută încă în „lumea bună“, consecinţa nefericitei idile cu moştenitorul tronului.

Se îndreaptă din nou în Franţa unde va găsi climatul propice în care sufletul să-şi afle liniştea şi să se împlinească ca artist. Aici, volumele de versuri se succed unul după altul, ajutând-o să-şi singularizeze glasul între poeţii vremii.

În 1889 a publicat volumul „Rapsodul Dâmboviţei“, o culegere de cântece şi balade „culese din gura poporului“ prelucrate de ea în versuri lungi fără rimă, dar remarcabile prin cadenţa lor interioară. Volumul a apărut mai întâi în limba germană, tradus de Carmen Sylva.

Marea împlinire

Succesul dobândit în literatură şi farmecul personal o impun în peisajul cultural al Parisului. Frecventează saloane literare, cunoaşte mari personalităţi politice, cum ar fi Paul Deschanel, viitor preşedinte al Franţei, iar dintre scriitorii vremii îi sunt aproape Anatole France, Marcel Prévost, Edmond Rostand sau artişti ca Sarah Bernard, Eleonora Duse, românul Ed. de Max şi mulţi alţii.

Publică în numeroase ziare şi reviste pariziene, trimite colaborări în ţară la „Convorbiri Literare“, „Rampa“ etc. şi organizează, după modelul francez, o societate de conferinţe unde a urcat la tribună alături de N. Iorga, D. Gusti, O. Goga, fiind „un mesager al ţării în străinătate“.

Mai mult decât o ambasadoare

Odată cu izbucnirea primului război mondial, Elena Văcărescu se aruncă în lupta pentru întregirea neamului cu tot elanul ei sufletesc. Lucrează alături de Aristide Briand, şeful diplomaţiei franceze, şi de Clemenceau, prim-ministru.

Când se încheie marea conflagraţie mondială, este numită membră a delegaţiei românilor la Conferinţa de Pace de la Paris şi este prezentă la semnarea tratatului prin care sunt consfinţite noile graniţe ale României, ideal slujit tot timpul ca „ambasadoare a sufletului românesc“, cum a denumit-o cu dragoste Nicolae Iorga. Franţa recunoscătoare îi acordă „Legiunea de Onoare“, iar mareşalul Foch o felicită personal.

În 1919, Elena Văcărescu este „secretar general al Asociaţiei Române de pe lângă Societatea Naţiunilor, apoi la şedinţa de constituire a societăţii Liga Naţiunilor unde, ca delegat permanent, a lucrat timp de 20 de ani. Aici acţionează alături de Litvinov, Benes, secondându-l pe Ed. Herriot, pe N. Titulescu „marele Titus“, cum îl numeşte în paginile sale memorialistice.

În 1925 Elena Văcărescu este aleasă membru de onoare al Academiei Române, fiind prima femeie care intră în acest înalt for. În 1927, Franţa o numeşte „Cavaler al Legiunii de Onoare“ - este prima femeie care primeşte acest titlu.

O palidă răsplată

În 1940, când România se retrage din Liga Naţiunilor, Elena Văcărescu ia drumul „exilului albastru“. Se stabileşte pe malul Mediteranei şi activează aici în cadrul Frontului Naţional Român, mişcare antihitleristă a românilor din Franţa.

Odată Franţa eliberată, se întoarce la Paris. Nu este uitată. România recunoscătoare o numeşte, în august 1946, membru în delegaţia la Conferinţa de Pace de la Paris „apărând, chemând, cerşind, anunţând (ea) o femeie care a întins puntea de aur ce uneşte două neamuri“. Pentru tot ce a făcut pentru ţara sa este numită „ambasadoarea permanentă a culturii române“, i se prinde pe piept – avea 82 de ani – Marea Cruce a Coroanei României“.

Moare la 17 februarie 1947, iar la 5 martie 1959 rămăşiţele pământeşti îi sunt aduse în ţară şi aşezate „lângă părintele poeziei româneşti, Iancu Văcărescu, marele Ienăchiţă a cărei urmaşă am fost“.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
698
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

678--traditie-si-arta-populara-la-smeeni...

Tradiţie şi artă populară la Smeeni

Grupul Şcolar Agricol din Smeeni Buzău este un loc unde iniţiativa a fost şi este motorul care însufleţeşte totul. Meritul principal revine directoarei Doina Muşat. Iubitoare de artă populară şi promotoare a muzeului din comuna învecinată (Brădeanu), dna Muşat a organizat de curând la liceul agricol din Smeeni un simpozion privind obiceiurile şi tradiţiile locale.

Mai întâi s-a luat legătura la muzeul Satului din Bucureşti cu dna directoare Paula Popoiu. Acolo s-au deplasat şi doi elevi pasionaţi care au luat parte la tabăra de creaţie „Vara pe uliţă“. La rândul ei, Adela Petre, creator renumit de artă populară din judeţul Buzău, aflată la această tabără, a acceptat să iniţieze o elevă a liceului în arta ţesutului. Ba mai mult, a venit la Simpozionul de la Smeeni. Cu acest prilej s-au prezentat obiceiurile de Dragobete şi Mărţişor.

Pentru a cunoaşte mai bine cum se poate organiza un muzeu, profesoarele Florica Dumitrache şi Manuela Neagu au vizitat „Muzeul Ţăranul Român“. Până în prezent, spunea Dorina Muşat, s-au strâns 200 de piese în vederea deschiderii unui muzeu al Grupului Şcolar Agricol din Smeeni.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
1154
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cucuteni 5000

Timp de trei zile, în mireasma florilor teiului lui Eminescu din Parcul Copou, la Iaşi s-a desfăşurat cea de a XXIII-a ediţie a Târgului de Ceramică Tradiţională „Cucuteni 5000“.

Organizat de Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale, sub auspiciile Consiliului Judeţean în parteneriat cu Primăria municipiului şi Direcţia Judeţeană pentru Cultură, Culte şi Patrimoniu Cultural Naţional, „târgul de oale“, cum îi spun ieşenii, s-a bucurat şi în acest an de un deosebit succes.

Peste zece mii de vizitatori – apreciază organizatorii – s-au bucurat să vadă şi să cumpere creaţiile a circa o sută de meşteri olari din centrele de tradiţie din întreaga ţară şi din Republica Moldova.

La această manifestare, considerată de specialişti ca fiind „cea mai importantă din ţară“, nu a lipsit Marcel Mocanu din Braniştea-Galaţi, Dumitru Luchian din Schitu-Stavnic-Iaşi, Mathe Denes, Iosif Todor, Bolos Sandor din Corund, Petru Maxim din Dorohoi, Sonia Lacinschi din Cătămărăşti-Deal Botoşani, Constantin Popa din Hurezu-Vâlcea şi mulţi alţii.

Pentru munca şi pasiunea lor, olarii au fost recompensaţi cu premii. Juriul Târgului de Ceramică din care au făcut parte între alţii prof. univ. dr. Ioan H. Ciubotaru şi etnograful Vasile Munteanu au decernat Premiul special meşterului Florin Colibaba din Rădăuţi, Premiul pentru ceramică utilitară a fost câştigat de Mihai Dogaru din Lunceşti-Vâlcea, iar cel pentru ceramică artistică de Eugen Pătru din Vlădeşti-Vâlcea. Cei prezenţi au putut admira la lucru câţiva dintre meşterii olari care au adus cu ei roata, iar alţii au venit cu „vase crude“ pe care le-au pictat cu ajutorul vizitatorilor.

Tot în această perioadă, în Parcul Expoziţiei, Primăria Iaşi a organizat cea de a IX-a ediţie a Târgului Meşteşugarilor, unde au expus creatori populari din judeţele Suceava, Neamţ, Iaşi, Bacău, Vrancea, Mureş. Obiecte şi sculpturi din lemn, ţesături tradiţionale, ouă „închistrite“, măşti, icoane sunt doar o parte din exponatele care s-au bucurat de un deosebit succes.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
809

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

68--chemarile-ortodoxiei.html

Chemările Ortodoxiei

Sfinţii sunt acei oameni care mărturisesc într-un mod extrem de vizibil credinţa lor în Dumnezeu în general şi în Hristos Cel Înviat în special. Ei fac asta fie prin cuvânt, fie prin exemplul vieţii lor, fie prin jertfă. Pe unii nu-i ştie nimeni, pe alţii Biserica i-a aflat şi i-a consemnat în calendar pentru ca noi, ceilalţi, să vedem pe ce căi putem să mergem spre mântuire. Printre ei sunt câţiva care, încă din timpul vieţii, au avut o puternică influenţă asupra mulţimii creştinilor.

Personalităţi puternice care se impuneau cu forţa cuvântului şi a faptei bune. Dar atunci când se întâmplă ca mai multe personalităţi de asemenea calibru să fie contemporane pot apărea scindări între admiratorii lor.

Aşa s-a întâmplat cu sfinţii Ioan Gură de Aur, Vasile cel Mare şi Grigore de Nazians (sau Cuvântătorul de Dumnezeu). După moartea lor, creştinii se împărţiseră în ioanieni, vasilieni şi grigorieni. Asta ca o mărturisire a admiraţiei pe care fiecare o avea faţă de unul sau altul. Pentru unii Vasilie era mai mare pentru că unise, ca nimeni alţii, cuvântul său cu fapta.

Alţii îl socoteau fruntaş pe Grigorie, cuvântătorul de Dumnezeu, atât pentru frumuseţea cuvintelor cât şi pentru puterea şi profunzimea ideilor. În sfârşit, alţii dădeau întâietate lui Ioan, cel cu gura de aur, pe care-l vedeau cel mai priceput în cuvânt decât toţi, dar şi mai sever pentru că îndemna la aspră pocăinţă, dar nimic din viaţa lor nu îi punea unul împotriva celuilalt.

Atunci sfinţii au hotărât să pună capăt acestei inexplicabile vrajbe şi s-au arătat, mai întâi câte unul, apoi toţi trei laolaltă, unui anume Ioan, episcop al Euhaitelor, spunându-i:

„După cum vezi, noi la Dumnezeu una suntem şi nicio vrajbă nu este între noi. Fiecare din noi, la timpul său, îndemnaţi de Duhul Sfânt, am scris învăţături pentru mântuirea oamenilor. Cum ne-a insuflat Duhul Sfânt, aşa am învăţat. Nu este între noi unul întâi şi altul al doilea. De chemi pe unul, vin şi ceilalţi doi. Drept aceea, sculându-te, porunceşte celor ce se învrăjbesc să nu se mai certe pentru noi.

Că nevoinţa noastră, cât am fost în viaţă şi după moarte, a fost să împăcăm pe oameni şi să aducem în lume pace şi unire. Împreunează-ne, dar, făcându-ne praznic la câte trei într-o singură zi şi înştiinţează cu aceasta pe creştini, că noi în faţa lui Dumnezeu una suntem.“

Aşa se explică de ce aceştia sunt amintiţi în calendar, pe lângă ziua în care fiecare a trecut la Domnul (Sf. Vasilie pe 1 ianuarie, Sf. Grigorie Teologul, pe 25 ianuarie, iar Sf. Ioan Gura de Aur, pe 13 noiembrie), şi în data de 30 ianuarie, când a stabilit episcopul Ioan praznic pentru toţi trei, adunând, ca într-un singur glas, cele trei chemări ale Ortodoxiei: chemarea călugărească a Sfântului Vasilie, înalta teologie a Sfântului Grigorie şi Evanghelia practică a Sfântului Ioan.

Această de neînţeles separaţie s-a întâmplat şi ca urmare a tendinţei omului de a nu vedea, cum se spune, „pădurea de copaci“, de a pierde din vedere esenţialul din cauza detaliilor. Personalitatea acelora trecea pe primul loc, uitându-se că mai importantă era pilda vieţii lor ori conţinutul cuvântului pe care l-au rostit sau scris.

Călugării

În primele veacuri, cei mai mulţi îşi manifestau dragostea de Dumnezeu prin mărturia făţişă, care de cele mai multe ori îi ducea la chinuri groaznice şi la moarte, deoarece credinţa lor era respinsă de conducătorii acelor vremuri. După ce au scăpat de prigoană, creştinii îşi puteau manifesta dragostea de Dumnezeu în mai multe feluri.

Pe de o parte făcând fapte bune ca urmare a ascultării de cuvântul Lui care spune că „întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut“ şi pe de alta prin contemplarea cuvântului lui Dumnezeu, adică aşa cum a dat dovadă una dintre cele două surori Marta şi Maria, atunci când, la reproşul uneia că sora ei nu o ajută la slujire, Mântuitorul i-a răspuns: „Marto, Marto, te îngrijeşti şi pentru multe te sileşti, dar un lucru trebuie: căci Maria partea bună şi-a ales, care nu se va lua de la ea.“

Pentru a-ţi manifesta astfel dragostea este nevoie însă poate de mai mult timp şi de o mai mare concentrare, pe care cei mai mulţi nu o pot realiza dintr-o dată, mai ales în vârtejul grijilor de zi cu zi.

Atunci ei preferă retragerea în mănăstiri alături de alţii care au aceleaşi preocupări şi cu ajutorul cărora îşi poate atinge acest scop.

Alţii merg mai departe şi se retrag în sihăstrii, de unde revin numai după ce s-au încărcat de Duhul Sfânt şi sunt capabili să fie de ajutor şi altora în parcurgerea drumului spre mântuire.

Aceşti oameni nu urau lumea în care trăiau, nu pentru asta fugeau de ea. Din contră, erau primitori de străini, cărora le dădeau sfaturi. Ei nu făceau decât să-şi recunoască slăbiciunea de a nu putea să ţină piept influenţelor lumeşti şi astfel căutau să se izoleze de ispite.

Aşa au ales atunci să trăiască Sf. Antonie cel Mare (sărbătorit pe 17 ianuarie), care prin exemplul său adunase o mulţime de ucenici, înfiinţând Mănăstirea Faium, şi Eftimie cel Mare (sărbătorit pe 20 ianuarie), care ajunsese prin viaţa pe care a dus-o să aibă darul prorocirii şi al facerii de minuni.

Adrian Nedelcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
730

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Maria, cea mai sfântă între femei

Cea mai sfântă între femei, cea mai binecuvântată dintre toate, Născătoarea de Dumnezeu, Maica Domnului… Indiferent cum am numi-o, Fecioara Maria şi-a căpătat definitiv locul în calendar şi în rugăciunile pe care enoriaşii le închină plini de credinţă.

Mai cinstită decât heruvimii

Pururea fecioara născătoare de Dumnezeu se bucură de o cinstire excepţională, aşa cum arată şi rugăciunea care îi este închinată, fiind „mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii". Importanţa şi unicitatea Sa sunt marcate încă de la vestirea naşterii lui Mesia, atunci când Arhanghelul Gavril I se adresează spunându-i: „Binecuvântată eşti tu între femei!". Chiar din timpul vieţii, oamenii din popor au mărit-o pe cea care i-a dat viaţă lui Iisus, prin ale cărui minuni era posibilă vindecarea oricărui necaz şi a oricărei dureri.

Cinstirea deosebită de care se bucură Maica Domnului printre credincioşi se concretizează, de altfel, şi prin cele patru zile care îi sunt închinate în calendarul creştin ortodox, şi anume: naşterea Maicii Domnului sau Sfânta Marie mică, pe 8 septembrie, Intrarea Maicii Domnului în Biserică, la 21 noiembrie, Buna Vestire, din 25 martie şi Adormirea Maicii Domnului sau Sfânta Marie Mare, din 15 august.

Viaţa pământeană

Sfânta Fecioară s-a născut pe 8 septembrie - dată la care se sărbătoreşte Sfânta Marie mică, fiind fiica lui Ioachim şi a Anei, nişte oameni simpli, dar deosebit de credincioşi. Aceştia o duc la Templu încă de la o vârstă fragedă, evenimentul sărbătorindu-se la data de 21 noiembrie sub numele de Intrarea Maicii Domnului în Biserică.

Semnul divin

La 25 martie este consemnată ca Buna Vestire ziua în care Arhanghelul Gavril îi spune că Iisus se va naşte din pântecele Ei.

Datorită credinţei Sale neclintite, Ea nu se îndoieşte nicio clipă de puterea lui Dumnezeu, care va face din ea o fecioară purtătoare a Pruncului Sfânt. La moartea Sfintei Fecioare Maria, apostolii au vegheat-o şi se spune că Iisus Hristos cu cetele de îngeri şi arhangheli au coborât din ceruri şi au însoţit sufletul Mariei.

Trupul acesteia a fost înmormântat la Ghetsemani, dar potrivit unei legende, atunci când Toma a cerut apostolilor să-i deschidă mormântul pentru a-şi lua bun-rămas, acesta era gol, trupul Maicii Domnului fiind înălţat la cer.

Datei de 8 septembrie, ziua Sfintei Maria mici, i s-au atribuit în timp diverse superstiţii. Astfel, o candelă aprinsă trebuie să fie nelipsită din orice casă, atât pentru alungarea spiritelor rele, cât şi pentru sfinţirea Maicii Domnului.

În aceste zile oamenii merg la biserică unde înalţă rugăciuni Fecioarei, fetele de măritat pentru un „ursit“ bun, femeile pentru trăinicia gospodăriei, bărbaţii pentru recolte bogate. De asemenea, există şi o expresie care pare să-şi aibă originea într-o întâmplare legată de Sfânta Fecioară. Se spune că Ana, mama Mariei, a rămas „grea“ mirosind o floare. De atunci ar proveni şi vorba: „copil din flori“.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
829

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

681--oameni-care-a-facut-istorie.html

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Grigore OBREJANU

Pedolog ameliorator

Pe numele său adevărat Obrazencu Grigore, s-a născut la 10 ianuarie 1911 la Cioburcin, în Basarabia, care era gubernie rusă de aproape un secol. Într-o perioadă în care Basarabia nu avea o şcoală agricolă de nivel superior, el vine pentru studii la Facultatea de Agronomie din Cluj.

Ascensiunea uimitoare a profesorului Gr. Obrejanu a continuat. Chiar în anul 1951, când părăseşte Facultatea de Agronomie din Cluj, este numit profesor la Catedra de pedologie a Institutului Agronomic „N. Bălcescu“ Bucureşti (1951), pe care o slujeşte o perioadă alături de profesorul N. Cernescu, iar apoi cu profesorul Ştefan Puiu, ieşind ca profesor consultant la 66 ani (1977).

Domeniul de referinţă pentru activitatea de cercetare a profesorului Gr. Obrejanu este pedologia ameliorativă, fiind considerat pe bună dreptate un fondator modern al acestei ştiinţe în România. Lucrarea care îl reprezintă în mod original este Pedologia ameliorativă, un tratat în mod egal ştiinţific, dar şi practic.

Activitatea profesorului Gr. Obrejanu a fost înalt recunoscută în cercurile ştiinţifice de specialitate ale României. A fost unul dintre puţinii ingineri agronomi primiţi la Academia Română, în 1955 – ca membru corespondent, iar în 1963 – ca membru titular.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
730

682--ce-ma-faceti-domnule-nicolae-tabacu...

Ce mai faceţi, domnule … Nicolae TABACU?

S-a născut în comuna Peştişani-Gorj, la data de 1 decembrie 1929. A urmat cursurile Facultăţii de Finanţe şi Credit din Bucureşti, iar la absolvire, cu diploma de economist în buzunar, şi-a început o carieră care avea să-i aducă mari satisfacţii profesionale, dar şi dezamăgiri.

După numai patru ani de la debut, în 1956, a fost numit şef de serviciu economic la trustul IAS Bucureşti, care coordona activitatea de producţie şi economică a 121 IAS-uri din ţară.

În anul 1971, ca urmare a reorganizării IAS-urilor, a fost încadrat ca director economic la Trustul de sere, legume şi flori Bucureşti, unde avea să-şi exercite profesiunea cu rezultate remarcabile. Aşa se explică promovarea sa ca director economic la Centrala pentru legume şi fructe Bucureşti, funcţie pe care a deţinut-o în perioada 1972-1978.

De aici şi până la birourile de comandă ale Ministerului Agriculturii, au fost doar doi paşi. Doi paşi care aveau să-l ţintuiască un sfert de veac la conducerea compartimentului de preţuri şi tarife, funcţie pe care a deţinut-o până la pensionare.

– Dacă ar fi să faceţi un bilanţ al unei activităţi atât de îndelungate, ce aţi trece mai întâi la capitolul succese?

– Mai ales realizări pe vremea când lucram la Trustul IAS Bucureşti. Îmi amintesc că aveam atâta putere de decizie încât acordam burse pentru elevi şi studenţi care se cifrau la şase milioane de lei pe an.

La Trustul de sere am extins reţeaua de magazine pentru desfacerea florilor în aproape toate marile oraşe din ţară. Ca director în minister, am condus un colectiv de specialişti în judeţul Bistriţa-Năsăud, unde am sprijinit construirea Complexului de îngrăşare a taurinelor de la Sărata. În aceeaşi calitate, am condus două colective de specialişti în judeţul natal, unde am întocmit programul de dezvoltare a agriculturii Gorjului pe termen mediu. În acest program au fost prevăzute construirea a 60 hectare de sere, cu agent termic de la Termocentrala Turceni, construirea unui combinat pentru creşterea găinilor ouătoare, a unui depozit pentru mere, cu o capacitate de 5.000 tone, plantarea mai multor hectare de pomi şi vie, construirea unei fabrici de conserve, la Plopşor, şi a două centre de vinificaţie la Turburea şi Cruşeţ etc. pentru livrarea unor cantităţi cât mai mari de legume, fructe şi conserve la export.

Am mers cu specialişti din unităţi producătoare în numeroase ţări precum: Olanda, Danemarca, Suedia, Finlanda, Elveţia, Austria, Egipt.

– După atâta muncă, cred că v-aţi mai potolit…

– Nu mă las chiar bătut, chiar dacă sănătatea s-a cam şubrezit. Mă întâlnesc cu colegi şi „punem ţara la cale“, celor mai tineri le mai dăm sfaturi...

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:

700

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

683--baspunar-satul-care-asteapta-invier...

BAŞPUNAR – satul care aşteaptă învierea > REVISTA LUMEA SATULUI

BAŞPUNAR – satul care aşteaptă învierea

Istoria satului Fântâna Mare, pe numele său vechi Başpunar, din judeţul Constanţa, s-a întipărit în memoria generaţiilor de astăzi prin două repere: Fântâna din centrul satului şi Geamia, construită în anul 1830. Între aceste simboluri aflăm o aşezare străveche, locuită numai de turci. O Turcie arhaică, în miniatură, o cetate cât o nucă în care timpul se măsoară după chemarea muezinului la rugăciune.

Mulţi dintre musulmanii care trăiesc la Fântâna Mare – Başpunar nu mai sunt la fel de habotnici cum erau străbunii lor, dar asta nu înseamnă că au pierdut măcar un strop de credinţă.

Călătorul care se încumetă să ajungă la Başpunar ca să vadă cum trăieşte o comunitate de turci înconjurată de aşezări cu populaţie românească va găsi un model de convieţuire, în numele lui Allah şi al lui Dumnezeu.

După rânduiala vieţii musulmanilor

Memet Sebatin, reprezentantul locuitorilor din Başpunar, constată cu regret că o mare parte din obiceiurile, tradiţiile turceşti nu se mai respectă întocmai. Tinerii au plecat la oraş să găsească de lucru, s-au căsătorit, s-au adaptat şi trăiesc precum prietenii, vecinii lor, românii.

Dar tot domnia sa, Memet Sebatin, ştie precis că nu există turc plecat din Başpunar să fi uitat rânduiala vieţii musulmanilor. Dacă, printr-un miracol, tinerii s-ar întoarce în sat, în casa părintească, în orice clipă ar putea relua, reconstitui, modul de viaţă al străbunilor. Este o informaţie de care trebuie să ţinem seama!

Ca o fărâmă de poveste

În ceea ce îi priveşte pe bătrâni, datorită lor Başpunar este încă o poveste din 1001 de nopţi, cu legende fermecătoare. Trăiesc liniştiţi, în casele lor tradiţionale, în care n-au admis nicio intervenţie modernă.

Ce-i drept, nici autorităţile nu i-au îmbiat cu oferte menite să le îndulcească viaţa. Nu au apă curentă, drumuri etc... Aşa că se spetesc aducând apă de la Fântâna Mare, îşi afundă picioarele în colb.

Pentru ei civilizaţia a rămas departe. Această situaţie a fost într-un fel benefică pentru că şi-au păstrat neatinse cuptoarele de lut, acareturile, toată zestrea care i-a făcut să trăiască în legea lor. Iată, de pildă, în ceasul morţii turcii din acest sat au parte de ritualul străvechi, mare mângâiere şi alinare pentru sufletul lor.

Tanti hoge Iomer

Au hoge şi pentru bărbaţi, şi pentru femei. Pentru bărbaţi vine hogea de la Cobadin, fiul lui Memet Sebatin care s-a născut în Başpunar. Slujba pentru femei este oficiată, în costumul specific, de tanti Iomer Agear. Tanti Iomer este văduvă, are trei copii, toţi oameni de ispravă. Este iubită şi respectată pentru cinstea, înţelepciunea şi credinţa ei.

Între căsătorie, botez şi înmormântări, la Geamia din Başpunar au loc cursuri de învăţare a Coranului. Alături de geamie este şcoala generală, nou-nouţă după reparaţiile din toamna trecută. Copiii învaţă şi româneşte, şi turceşte. La chioşcul din centrul satului găseşti pufuleţi, coca-cola şi pâine. Sătenii vorbesc între ei turceşte.

Când văd un străin i se adresează politicos în româneşte. Sunt săraci lipiţi pământului şi uitaţi de toată lumea. Primarul le promite că se va lupta să aducă fonduri europene pentru a transforma satul în obiectiv turistic. Au fost vizitaţi şi de oameni de afaceri turci. Au venit, au văzut şi au pus condiţii: „Facem ceva pentru satul ăsta, dar mai întâi să vă pună primarul apă“. La plecare au lăsat câţiva euro, pe care oamenii i-au folosit ca să repare geamia.

Dintr-un rău în altul!

După ce s-au străduit cum s-au priceput, au făcut un rău cum nu se poate mai mare: au pus termopane la geamie, au adus covoare de plastic şi perdele de... magazin. Adică au transformat un monument religios de patrimoniu într-un kitsch. Cine să le spună? Cine să-i îndrume?

Un sat tradiţional turcesc, conservat în proporţie de 80%, o comoară etnografică este în pericol de a fi desfigurat de „modernitate“. Parcă un duh rău dă târcoale acestei aşezări. În loc să se facă proiecte pentru conservarea locuinţelor şi a acareturilor tradiţionale, pentru ca satul să funcţioneze ca un muzeu deschis, un muzeu viu, se intenţionează dotarea unor locuinţe cu „utilităţi“ pentru a fi închiriate.

Punem punct aici, cu precizarea că intenţia noastră nu este de a acuza autorităţile de rea intenţie, de a ne opune dezvoltării satului şi de a acorda locuitorilor o şansă de a munci, de a prospera. Observaţia se referă la faptul că Fântâna Mare (Başpunar) trebuie să rămână un sat autentic în semn de respect pentru generaţiile care l-au păstrat curat, în semn de iubire pentru generaţiile care urmează.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
1532

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. relu -- (16-April-2012)...intotdeauna aici s-a aflat marea problema, pe deoparte dorinta de a pastra un loc neatins de civilizatie si modernitate in care se mentin traditii si obiciuri, pe de alta parte ar fi intrebarea : putem mentine o populatie fara ai da dreptul la confort si utilitati ? evident eu inclin pt. prima varianta dar, dorinta mi-o exprim din fata leptopului dintr-o locuinta moderna in care apa" curge din perete" cum spunea bunica mea de la sat.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

684--hipotensiunea-este-bine-sa-nu-fie-p...

Hipotensiunea este bine să nu fie nici prea mare, nici prea mică > REVISTA LUMEA SATULUI

Hipotensiunea este bine să nu fie nici prea mare, nici prea mică

Hipotensiunea arterială este o boală ce se manifestă prin scăderea valorilor tensionale sub 100 mm Hg pentru tensiunea sistolică şi sub 65 mm Hg pentru cea diastolică. Ea are caracter familial şi se datorează dereglării mecanismelor nervoase şi endocrine care menţin regimul circulaţiei, de regulă ca urmare a unor eforturi intelectuale prea mari.

Uneori este asimptomatică, alteori bolnavul acuză cefalee occipitală, extremităţi reci, astenie, insomnie, palpitaţii, transpiraţii, leşin.

Remediul ar fi evitarea surmenajului fizic şi intelectual, respectarea orelor de somn, împăcarea cu sine (încheierea „păcii“ între aspiraţii şi realizări!), relaxarea prin plimbări în aer liber (ideal ar fi desculţi, prin iarba îmbibată cu rouă) şi practicarea unor activităţi de loisir sau a unor sporturi uşoare, masajul, duşurile de înviorare, alimentaţia (cât mai) naturală şi completă şi reducerea consumului de cafea, tutun şi alcool. Acestea pot da rezultate foarte bune dacă sunt îmbinate cu terapia blândă a ceaiurilor medicinale.

Printre plantele cu proprietăţi miraculoase în tratarea hipotensiunii arteriale se numără:

• Rozmarinul - specie etalon în tratamentul hipotensiunii ortostatice (mai ales), precum şi al sclerozei cerebrale care se profilează, în grade diferite, la mai toate persoanele trecute de 40 de ani.

Se recomandă îndeosebi tinctura, în doze de câte 5 picături, de 2-3 ori pe zi, în scleroză cerebrală sau de câte 10-20 de picături, de 2-3 ori pe zi, timp de o lună, în cazuri de hipotensiune. O reţetă mai... plăcută constă în prepararea unui vin tonic (din 3- 5 linguri de frunze la 11 de vin, macerat (într-o sticlă închisă, timp de 5-6 zile) din care se ia zilnic câte 1 păhărel.

• Pătlagina - are efect uşor hipotensiv, determinând scăderea nivelului de colesterolul din sânge. Se prepară o infuzie din 4 linguri de plantă mărunţită la 1 litru de apă clocotită, se lasă cu capacul pus 25-30 de minute; se beau 1-2 căni pe zi.

• Coacăzul-negru - în cazurile uşoare, se recomandă maceratul glicerinat din muguri (produs Plantextrakt - Cluj-Napoca), în doză zilnică de 50-150 de picături.

• Vâscul - se iau 3 căni/zi, timp de 3 săptămâni, 2 căni/zi timp de 2 săptămâni şi 1 cană/zi, timp de 1 săptămână (reţetă Doru Laza) din maceratul la rece preparat prin lăsarea la temperatura camerei, timp de 8 ore, a 2 linguriţe de plantă în 250 ml apă rece. Cura se repetă în fiecare an şi este recomandată în cazurile de hipotensiune arterială cronică.

• Sfecla-roşie - acţionează îndeosebi în direcţia reducerii tensiunii arteriale. Se dau prin răzătoarea mică 100 g de rădăcini tuben-zate, se adaugă 500 ml de apă şi se lasă la macerat la temperatura camerei, timp de 1-2 ore. Se ia câte 1/3 din produs înainte de fiecare masă.

• Ceapa - nu trebuie să lipsească din alimentaţia bolnavului hipotensiv, neprelucrată termic, îndeosebi consumată ca atare sau sub formă de suc.

- Lăptişorul de matcă - se ţin sub limbă 10-20 mg, de 3 ori pe zi, timp de 10-20 de zile.

Radu STOIANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
1913

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dalia, floarea care dă măreţie grădinilor

Dalia este o plantă semirustică mult cultivată şi apreciată ca floare în grădinile de la ţară, în parcuri, în rabate şi se cultivă mai nou ca flori tăiate în aranjamentele florale.

Unele specii de dalia au portul înalt, ajungând la 2 m, altele sunt pitice, în funcţie de soi. Florile pot fi simple, bătute, involte cu diverse forme amintind de florile de bujor, cactus, trandafir sau anemone. Nuanţele pot fi de roşu, violet, lila, galben, alb, bordo sau panaşate.

Cerinţe agrotehnice

Dalia este o floare puţin pretenţioasă, se cultivă pe soluri calcaroase, nisipo-argiloase, în locuri însorite sau umede, în regiunile de deal, de câmpie sau dealurile submontane. Dalia înfloreşte din iunie până în octombrie.

Înmulţirea

Se poate realiza prin seminţe, despărţirea rădăcinilor tuberizate sau butaşi.

- Înmulţirea prin seminţe – se pretează la daliile cu flori simple, pitice din parcuri şi grădini. Semănatul în câmp se face începând cu 20 aprilie; plantele răsar şi cresc repede (15 zile).
- Despărţirea rădăcinilor tuberizate – acest sistem de înmulţire este cel mai simplu. În luna aprilie plantele se repun în vegetaţie în pământ. Când mugurii de la colet au început să vegeteze, rădăcinile se împart în mai multe segmente, având grijă ca fiecare să conţină un fragment din vechea tulpină la baza căreia se găseşte coletul cu câţiva muguri. Porţiunea de rădăcină fără muguri nu dă plante noi.

Plantarea în câmp deschis se va face la sfârşitul lunii aprilie – începutul lunii mai, la distanţe de 60-1,20-1,50 cm şi la o adâncime de 10-15 cm.• Înmulţirea prin butaşi – se recomandă să se facă după 20 martie în sere înmulţitor sau în răsadniţe calde.

Pentru a avea lăstari, după 1 martie vom aşeza plantele de anul trecut (rădăcinile tuberizate) într-un amestec de nisip şi turbă, lăsând coletul descoperit, apoi se udă uşor. Forţarea se face în februarie-martie la temperaturi de 17-18 °C la lumină. În 15-20 de zile din ochii dorminzi se vor dezvolta lăstari pe care îi vom folosi ca butaşi. Când lăstarii au 8-10 cm lungime se pot recolta cu un mic călcâi, tăind prin nod. Butaşii se înrădăcinează în lădiţe, ghivece sau parapet timp de 3-4 săptămâni apoi, până la plantarea în câmp, se ţin la temperaturi de 10-12°C.

Recoltarea rădăcinilor tuberculizate

Toamna, înainte de venirea îngheţurilor (luna noiembrie), se taie tijele la 20-30 cm deasupra solului şi se scot cu cazmaua. Rădăcinile se vor păstra în nisip peste iarnă la 8-10°C.

Lucrările de îngrijire

- prăşit de 2 ori pe lună;
- udarea de câte ori este necesar;

- muşuroirea plantei după formarea celei de a 3-a perechi de frunze;
- palisatul la plantele cu talie înaltă;
- ciupirea vârfului pentru a favoriza ramificarea; această lucrare se face în cursul lunii iunie;
- bobocitul se face cu scopul de a obţine plante cu flori mari; se lasă numai bobocii principali, cei laterali se înlătură;
- aplicarea de îngrăşăminte minerale Complex III 100 g/10 m2, organice - mraniţă. Îngrăşările se efectuează săptămânal.

Combaterea bolilor şi dăunătorilor

Bolile daliilor:

- făinarea se combate cu Topsin 0,2%;
- mucegaiul cenuşiu se combate cu
Dithane M 45 0,3%.

Dăunătorii daliilor:

- afidele se combat cu Decis 0,05%;
- păianjenul roşu se combate cu Omite 0,1%.

Ing. Elena MIHALCA, CLCA Santău

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
4899

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

686--fantanile-comorile-rare-ale-prahove...

Fântânile, „comorile“ rare ale prahovenilor

Odinioară, când oamenii voiau să fie pomeniţi de urmaşi, se puneau să tocmească meşteri fântânari, care să scoată din inima pământului apă rece şi bună de băut. Ctitorul de fântână era, de regulă, om de vază în localitate. Azi nu numai că nu se mai sapă după apă, dar nici măcar fântânile existente nu mai sunt păstrate.

Fântânarii, dispar şi ei

Mai ales în zonele colinare, găsirea pânzei freatice era prilej de mare bucurie. Stăpânul locului unde se săpa fântâna trebuia să dea de băut la toţi vecinii, ca să fie apa bună. De multe ori se întâmpla ca săpăturile să se adâncească tot mai mult, şi mai mult.

Căci lichidul atât de preţios se lăsa greu, nu izvora din locul însemnat de fântânar. Apoi, după mulţi ani de folosire, când apa nu mai era la fel de bună şi de rece, meşterii fântânari veneau periodic şi curăţau fântânile.

Apa care face fasolea bună

Aparent, pentru cei care se opresc din drum lângă o fântână apa este la fel. Numai că lucrurile stau altfel. La Ştefeşti, de exemplu, pe drumul care traversează dealul spre Slănic, există un puţ cu apa considerată cea mai rece din Prahova. Şi asta din cauza adâncimii foarte mari a acesteia, de peste 80 de metri.

Proprietăţile apei diferă de la un izvor la altul. Sunt localităţi unde apa are miros de mâl, este tulbure şi nepotabilă. În multe alte comune sunt fântâni despre a căror apă localnicii spun că fierbe fasolea în 20 de minute, că spală fără detergent, că e bună pentru tot soiul de afecţiuni.

Despre o astfel de apă oamenii vorbesc, mai în glumă, mai în serios, că e minunată, fermecată, cu proprietăţi curative. Astfel de fântâni sunt cunoscute la Drăgăneşti, Aluniş, Sălciile, Floreşti. Comuna Aluniş este una dintre puţinele localităţi prahovene care se poate lăuda cu un număr foarte mare de fântâni.

Moartea fântânilor

Pe măsură ce o cârmeşti din zona de deal şi munte către câmpie, constaţi cu stupoare că, din fântânile cu apă lină de odinioară n-a mai rămas mai nimic. Ele au fost devalizate de mâna omului hain.

Alte fântâni, în solul searbăd al începutului de Bărăgan, au apa sălcie şi, pentru a reuşi să-şi potolească setea, pe a lor şi pe a animalelor, oamenii sunt nevoiţi să o aducă de la mulţi kilometri distanţă. Lipsa apei potabile, chiar dacă în cele mai multe dintre comune s-a introdus acum conducta de la judeţ, a dus la îmbolnăvirea localnicilor.

Fântâni monument

Unele fântâni din comunele prahovene mai au o particularitate. Deasupra ghizdurilor, meşterii fântânari au făcut fel de fel de sculpturi, unele dintre ele adevărate monumente arhitecturale. De jur-împrejur se află garduri din fier forjat, cu porţi. Istoria unui asemenea monument este impresionantă şi se pierde în negura timpului. În jurul fiecăruia s-a născut o legendă, având o pildă aparte.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
861

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: f602b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curier juridic

Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 67, din 28 mai 2008, privind organizarea şi funcţionarea Sistemului Informaţional pentru Piaţa Produselor Agricole şi Alimentare.

(MO al României, Partea I, nr. 414, din 3 iunie 2008).

Prin acest important act normativ s-a aprobat înfiinţarea Sistemului Informaţional pentru Piaţa Produselor Agricole şi Alimentare, denumit în continuare SIPPAA, în scopul colectării, prelucrării, interpretării şi raportării de date şi informaţii privind piaţa produselor agricole şi alimentare.

Actul normativ în discuţie reglementează măsurile necesare organizării şi funcţionării în condiţii optime a Sistemului Informaţional pentru Piaţa Produselor Agricole şi Alimentare (SIPPAA) şi asigură obligativitatea transmiterii informaţiilor legate de preţuri şi de stocuri de către operatorii economici la MADR, în vederea raportării de informaţii privind piaţa produselor agricole şi alimentare către Direcţia Generală pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală din cadrul Comisiei Europene, situaţie extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată.

Adoptarea unui astfel de act normativ are la bază reglementările europene în domeniu prin prisma faptului că neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de raportare poate avea drept consecinţă negativă declanşarea de către Comisia Europeană a procedurilor de sancţionare a României.

Potrivit prevederilor art. 2 alin (1)-(3) din Ordonanţă, Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale reprezintă autoritatea publică centrală responsabilă cu organizarea, implementarea şi funcţionarea SIPPAA, care se consultă cu Institutul Naţional de Statistică în vederea stabilirii metodelor şi tehnicilor de colectare, procesare şi diseminare a datelor statistice ce fac obiectul acestui sistem informaţional.

De aceea, metodologiile de colectare, prelucrare, interpretare şi difuzare a datelor statistice din cadrul anchetelor statistice ce fac obiectul SIPPAA sunt transmise Institutului Naţional de Statistică.

Trebuie să reţinem că implementarea şi funcţionarea SIPPAA se realizează prin următoarele măsuri:

a) măsuri de strategie, prin care se stabilesc produsele sau grupele de produse ce se includ în studiile de piaţă, pieţele reprezentative şi categoriile de operatori economici, organizaţiile profesionale, patronale, categoriile de preţuri care se înregistrează;

b) măsuri de reglementare şi administrative, prin care se asigură metodologia de colectare a datelor, sistemul de raportare, transfer şi procesare a datelor, resursele umane necesare, cerinţele instruirii personalului care asigură colectarea datelor, cerinţele tehnice informaţionale, costurile informaţionale (art. 3).

Atenţie! Declararea de către unităţile de raportare de date şi informaţii neconforme cu realitatea, refuzul de declarare, refuzul de a prezenta persoanelor împuternicite din MADR documentele şi evidenţele necesare în vederea verificării realităţii lor, precum şi divulgarea de date confidenţiale referitoare la operatorii economici furnizori de informaţii constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei (art. 7).

Jurist, Costel-Alexandru Gheorghe

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
755

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

688--breviar-juridic-15.html

Breviar juridic (15) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic

Ordinul nr. 342, din 28 mai 2008, privind dimensiunile minime individuale ale resurselor acvatice vii din domeniul public al statului, pe specii, care pot fi capturate din mediul acvatic.
(MO al României, Partea I, nr. 410, din 2 iunie 2008)

Legea nr. 126, din 27 mai 2008, pentru aprobarea Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 148/2007 privind reglementarea unor măsuri financiare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură.
(MO al României, Partea I, nr. 413, din 2 iunie 2008).

Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 67, din 28 mai 2008, privind organizarea şi funcţionarea Sistemului Informaţional pentru Piaţa Produselor Agricole şi Alimentare.
(MO al României, Partea I, nr. 414, din 3 iunie 2008).

Hotărârea Guvernului nr. 556, din 28 mai 2008 privind aprobarea Programului naţional apicol pentru perioada 2008-2010, precum şi a normelor de aplicare a acestuia.
(MO al României, Partea I, nr. 416, din 3 iunie 2008).

Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 65, din 21 mai 2008, pentru modificarea şi completarea OUG nr. 13/2006 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit, prin reorganizarea Agenţiei SAPARD, precum şi pentru stabilirea unor măsuri pentru eficientizarea activităţii Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură.
(MO al României, Partea I, nr. 418, din 4 iunie 2008).

Hotărârea Guvernului nr. 550, din 21 mai 2008, pentru modificarea şi completarea Normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanţării Politicii Agricole Comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare alocate de la bugetul de stat, aprobate prin HG nr. 293/2008.
(MO al României, Partea I, nr. 437, din 11 iunie 2008).

Jurist, Costel-Alexandru Gheorghe

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
716
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Piaţa legumelor şi fructelor bate spre 1 miliard de euro

În pofida preţurilor ridicate, piaţa legumelor parcurge cursul ascendent al ultimilor ani. Deşi puterea de cumpărare este în descreştere, cererea de legume proaspete autohtone este aproape la nivelul maxim al anilor de vârf.

La această dată, producţia de legume se prezintă deosebit de rodnică şi mai ales sănătoasă. Nu şi cea de fructe, care în cazul unor specii aproape că este compromisă. Cauzele ţin mai ales de modul deficitar în care s-au format mugurii de rod, ca urmare a secetei din anul 2007.

Fapt este că în unele judeţe din sudul ţării producţia de fructe nu va atinge nici măcar 40% din nivelul anilor trecuţi. Oricum, fructele româneşti răzbesc greu pe piaţa orăşenească, inclusiv în reţeaua supermarketurilor.

Potrivit unui studiu de piaţă, valoarea totală a producţiei de legume şi fructe a României va depăşi 1 miliard de euro.

În România sectorul de legume şi fructe proaspete deţine o pondere mai mare din totalul producţiei agricole faţă de media Uniunii Europene. În acelaşi timp, producţia este mult mai fluctuantă ca în Uniunea Europeană, cel mai probabil pe fondul lipsei unei strategii de dezvoltare a sectorului.

Producţia locală este una foarte fragmentată, venind în proporţie de 90% de la gospodării private şi numai 10% de la ferme şi companii.

Importurile care stresează

Analiştii consideră că pe piaţa românească tendinţa este de orientare a consumului către legumele şi fructele produse pe plan local, considerate cu gust natural. Furnizorii de legume timpurii, reprezentaţi, în principal, de producătorii de sere şi solarii, au profitat de condiţiile climatice ale ultimilor doi ani.

Costurile sunt ceva mai mici, putând face faţă concurenţei venite în principal din Turcia. În prezent, producţia românească de legume acoperă peste 70% din consumul urban, în timp ce pentru fructe procentul este de sub 20%.

O analiză a pieţei demonstrează că importurile de legume s-au dublat în ultimii 5 ani, iar importurile de fructe au înregistrat o creştere aproape de 3 ori.

Importul de fructe se concentrează pe sortimentele care nu se cultivă local, cele mai mari cantităţi fiind raportate pentru banane, urmate de citrice, mere, pere şi gutui. Bananele şi citricele laolaltă reprezintă circa 70% din volumul importurilor.

În schimb, importul de legume se face mai degrabă din motive de suplinire a cererii decât pentru a aduce ceva ce nu se cultivă local. Astfel, cel mai des se importă legume – roşii, cartofi şi ceapă – care împreună constituie 50% din importul de legume al ţării.

A treia forţă în zonă

Faţă de ţările din Europa Centrală şi de Est, România se situează pe locul trei în privinţa suprafeţei totale cultivate. Aceasta o plasează cu mult înaintea următoarelor clasate (Ungaria, cu circa 140.000 ha), dar cu mult în urma ocupantelor primelor poziţii, respectiv Rusia, cu 5 milioane ha, şi Polonia, cu un milion de hectare cultivate cu legume.

Chiar dacă suprafaţa cultivată a crescut uşor în ultimii cinci ani, producţia autohtonă de legume a fost fluctuantă pe fondul unor evenimente meteorologice şi a unui management slab al activităţilor din agricultură. Astfel, România îşi menţine poziţia a treia în zonă din punctul de vedere al producţiei totale, dar producţia pe hectar este una slabă, sub Rusia şi mult sub Ungaria şi Polonia.

În ceea ce priveşte consumul de legume pe cap de locuitor, acesta este la un nivel rezonabil. Mai mult, manifestă o tendinţă de creştere, de la 151,1 kg în anul 2001, la circa 230 kg în prezent. Astfel, consumul pe cap de locuitor este de circa 1,3 ori mai mare decât cel din Bulgaria şi de 1,7 ori mai mare decât în Ungaria.

Datele statistice indică faptul că principalele legume produse în România, în ordinea cantităţii, sunt cartofii, urmaţi de varză, roşii, sfeclă-de-zahăr, ceapă şi castraveţi. Producţia acestor soiuri de legume a înregistrat scăderi sau staţionări din 1999 şi până în prezent, cea mai mare creştere fiind înregistrată la roşii, cu o medie de 2,5% pe an.

I.POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
7462

□

° Comentarii

□

□

° 1. Daniel -- (26-June-2010)Dragi romani,

In economia de piata rezista cel care vinde si incaseaza. Producatorii straini si Importatorii vin cu politici comerciale care sustin vanzarea.

Faceti-va o politica comerciala si veti avea enorm de castigat.

Spor la max,
Daniel
0727.113.787
0745.182.312

° 2. mihai -- (23-October-2010)este timpu sa lasam pe piata marca natonala ca romanu sa sti ca produsu este fabricat an romania gen M n r sa se gaseasca pe tote produsele romanesti alimentare gen alte tari eoropene italia olanda

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un colţ de rai în Câmpia Prahovei

La confluenţa Prahovei cu Ilfovul, în vecinătatea râului Ialomiţa, la 8 km de DN 1 din stânga satului Potigrafu, în marginea Câmpiei Poienarilor Burchii, ascunsă printre brazi tineri, există un aşezământ monahal deosebit – Mănăstirea Pissiota, cunoscut mai ales prin Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului cu Pruncul Iisus.

Deşi comuna este atestată la 21 septembrie 1594 ca moşie a doamnei Stanca, soţia lui Mihai Viteazul, mănăstirea a fost ctitorită în 1928 de către inginerul de drumuri şi poduri, de origine aromână, Nicolae Pissiota, împreună cu soţia sa, Zoe.

1928-1948 – a fost mănăstire de călugări.

1948 – Patriarhul Iustinian Marina o transformă în mănăstire de maici.

Între 1962-1993 lăcaşul a fost închis, chiliile servind pentru birourile cooperativei meşteşugăreşti şi cabinet medical.

În 1993, prin grija Patriarhului Teoctist, mănăstirea este reactivată, după 31 de ani de părăsire, cu trei măicuţe venite de la Mănăstirea Ghighiu de lângă Ploieşti.

Aici, la Pissiota, rugăciunea celor 12 măicuţe, în frunte cu Maica Stareţă Stavroforă Irina Călin, se armonizează cu munca la câmp (aşezământul deţine 10 hectare de teren arabil şi mai multe anexe gospodăreşti) sau cu cea din atelierele de croitorie unde se confecţionează veşminte şi haine preoţeşti ori din atelierul de ţesut covoare, fapt ce le permite să agonisească puţinii bani atât de necesari, care vin şi din donaţii, contribuind la continua înfrumuseţare a mănăstirii zidite de aromânii Nicolae şi Zoe Pissiota.

Aceştia s-au stabilit aici, pe moşia cumpărată de la generalul Gheorghe Angelescu, nume de rezonanţă în istoria Războiului de Independenţă de la 1877.

Acesta şi-a construit în acest loc un castel, unde venea adesea să cânte marele George Enescu, şi tot aici a ridicat Biserica cu hramul Naşterea Maicii Domnului îmbinând armonios stilul Renaşterii italiene cu elemente bizantine specifice multor biserici româneşti. Catapeteasma bisericii este sculptată în lemn de trandafir şi de cireş, adus din Grecia, mobilierul este din lemn de stejar, iar pardoseala din marmură roşie de Carrara. Tot aici este amenajat un Muzeu de carte religioasă şi obiecte preţioase de cult.

„Elementul religios definitoriu din Sfânta mănăstire Pissiota este Icoana Maicii Domnului cu Pruncul Iisus, făcătoare de minuni, pictată de lemn de stejar pe un fundal de brocatură bizantină“, ne spune Maica Stareţă Stavroforă, Irina Călin, care adaugă.

„Atât pelerinii, cât şi turiştii sunt atraşi, pe lângă comorile spirituale ale sfintei mănăstiri, şi de acest colţ de rai unde se găsesc flori de toate culorile, un izvor, un pod de men, dar şi un mic parc zoologic cu căprioare, cerbi, struţi, păuni, fazani, porumbei albi. În timp ce părinţii se roagă în biserică, copiii îşi încântă privirea cu animalele pădurii, care coboară până aproape de mal.“

Cât priveşte Sfânta Icoană făcătoare de minuni, Maica Stareţă Stavroforă, Irina Călin, remarca schimbarea la faţă a Sfintei Fecioare Maria. „Mi se pare că, de la o vreme, Maica Domnului este mai tristă ca până acum. Poate şi pentru că aceasta vede ceea ce se întâmplă în ţară şi în lume, fapt la care ar trebui să reflectăm în viaţa noastră de zi cu zi.“

Acum, lângă mănăstire, pe un teren concesionat de la Primărie, Asociaţia caritabilă având în frunte pe maica stareţă ridică o construcţie monumentală care va găzdui un cămin de bătrâni, care va fi dotat şi cu o micropoliclinică.

Finanţarea este asigurată numai din donaţii, printre donatorii cu mare suflet numărându-se şi nepotul lui Mircea Eliade, marele scriitor şi istoric al religiilor, care a oferit pentru început 100.000 de euro.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
845

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

690--uniunea-europeana-in-date-si-cifre....

Uniunea Europeană, în date şi cifre

Instituţiile Uniunii Europene – Consiliul European

Consiliul European este o instituţie complet diferită de Consiliul Uniunii Europene. Reuneşte şefii de state sau de guverne din ţările membre, împreună cu preşedintele Comisiei Europene. Ca termen, Consiliul European poate fi asimilat cu un summit, deoarece la nivelul său se iau decizii de importanţă majoră pentru definirea liniilor politice generale ale Uniunii Europene.

Consiliul se întruneşte de cel puţin două ori pe an. Întâlnirile sunt conduse de liderul statului care deţine în mod curent preşedinţia Consiliului Uniunii Europene. Preşedinţia se schimbă o dată la 6 luni. Începând cu 1 iulie această funcţie este deţinută de Nicolas Sarkozy, preşedintele Franţei.

Puterea de decizie

Consiliul European nu este o instituţie oficială a Uniunii Europene, chiar dacă este menţionată în tratate.

Practic, Consiliul defineşte agenda politică a Uniunii Europene şi de aceea este considerat a fi motorul integrării europene.

Nu are putere legislativă sau executivă, dar datorită faptului că în componenţa sa intră liderii statelor, reunind în acest fel puterea legislativă a statelor membre,

Consiliul are influenţă în afara Comunităţii Europene, spre exemplu în politica externă şi în segmentul poliţie şi justiţie. Consiliul are rolul de a impulsiona dezvoltarea Uniunii Europene în ansamblu şi de a stabili orientările politice necesare acestei dezvoltări.

Funcţionarea Consiliului

Oficial, membrii Consiliului sunt şefii de state sau de guverne, plus preşedintele Comisiei care nu are drept de vot. În timpul întrunirilor aceştia sunt asistaţi de regulă de miniştri de externe, iar preşedintele Comisiei de un alt membru din Comisie.

De asemenea, la întrunirile Consiliului European participă Secretarul General al Consiliului de Miniştri al Uniunii şi Preşedintele Parlamentului European. Negocierile care au loc în cadrul acestor întâlniri implică un număr foarte mare de oameni care lucrează şi îşi aduc aportul pentru definitivarea lucrărilor agendei.

Acestora nu le este permis însă accesul în sala de conferinţe, cu excepţia a doi delegaţi pentru fiecare stat membru pentru transmiterea mesajelor.

În următoarea ediţie vă prezentăm noi date referitoare la Consiliul Europei.

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
691

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Susţinerea financiară a viticultorilor

Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) a achitat integral, până la data de 30 iunie 2008, suma alocată de Uniunea Europeană pentru sectorul vitivinicol din România, pentru campania 2007/2008. Astfel, până la data menţionată, APIA a plătit de 25.068.762 euro, pentru o suprafaţă de 4.022 ha.

Beneficiarii acestei forme de sprijin sunt viticultorii care doresc să-şi modernizeze plantaţiile pe baza unui plan de restructurare şi reconversie.

Măsura vizează anumite suprafeţe viticole a căror producţie nu este adaptată cererii, dar ar putea să fie mai bine adaptată cu ajutorul unei restructurări a plantaţiilor sub forma reconversiei soiurilor, a replantării viţei-de-vie sau a îmbunătăţirii tehnicilor de conducere a acesteia.

Ajutorul financiar poate fi sub formă de:

- compensaţii acordate producătorilor pentru pierderile de venituri suferite în cadrul punerii în aplicare a planului de restructurare şi reconversie;
- ajutoare de participare la costurile restructurării şi reconversiei.

Cadrul legal

Legislaţie comunitară

- Reglementarea Comisiei Europene - R(CE) nr. 1493/1999 al Consiliului privind organizarea comună a pieţei vitivinicole.
- R(CE) nr. 1227/2000 al Comisiei Europene privind stabilirea unor reguli detaliate de aplicare a regulamentului (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului privind organizarea comună a pieţei vitivinicole, referitoare la restructurare şi reconversie.
- R(CE) nr. 1282/2001 al Comisiei Europene care fixează modalităţile de aplicare ale regulamentului (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului în ceea ce priveşte stabilirea informaţiilor pentru cunoaşterea produselor şi urmărirea pieţei în sectorul vitivinicol.

Legislaţie naţională

- Legea nr. 244/ 2002 a viei şi vinului în sistemul organizării comune a pieţei vitivinicole, cu modificările şi completările ulterioare.
- Hotărârea Guvernului nr. 1134/2002 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii viei şi vinului în sistemul organizării comune a pieţei vitivinicole nr. 244/ 2002, art. 8 - 17.
- Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 211/2007 pentru aprobarea Normelor de aplicare a programelor de restructurare/reconversie a plantaţiilor viticole derulate cu sprijin comunitar.

(M.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:

715

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d0fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

692--cine-a-castigat-cine-a-pierdut.html

Cine a câştigat, cine a pierdut?

Deşi strădania autorităţilor de a acorda subvenţiile pe suprafaţă în timp util a fost uriaşă, încă n-au ajuns… la toţi beneficiarii. Aşadar, din suma totală de 570.369,94 mii euro au fost acordate până la 30 iunie a.c.
– data limită la care trebuia trasă ultima linie, cum se spune – doar 487.272,98 mii euro, ceea ce reprezintă 85,4% din total. Sigur, dacă din totalul sumei de acordat se scad cele aferente fermierilor declaraţi neeligibili
– 12.351 mii euro – şi celor ale căror suprafeţe sunt sub limita de plată – 32.565 mii euro – adică aproximativ 45.000 euro, procentul acordat subvenţiilor în termenul impus de UE este de 92%.

N-ar fi prea rău, aţi putea spune, numai că fermierii potenţiali beneficiari ai sumelor reprezentând cele 8% sunt total nemulţumiţi, ca de altfel şi ceilalţi care au primit cu mare întârziere sumele cuvenite pe suprafaţă, forţându-i să „cumpere“ bani din bănci, uneori destul de scump, pentru a-şi putea continua activitatea.

Pe deasupra, România ar trebui să plătească penalizări pentru fiecare zi de întârziere a plăţilor după 1 iulie.

Cine suportă? Ca întotdeauna, nu cei vinovaţi.

Sume destinate plăţilor pe suprafaţă – mii euro

440.658- plată pe suprafaţă (50,55 euro/ha) – FEGA;
1.930 - plată pe suprafaţă pentru cultivare de sfeclă-de-zahăr;
5.625 - plată pe suprafaţă pentru cultivare de plante energetice;
122.157 - plată pe suprafaţă (47 euro/ha plăţi naţionale complementare).
Total 570.370 mii euro

Din cei 47 euro/ha – sprijin ce ar fi trebuit susţinut în totalitate de la bugetul naţional – 41% s-a acordat tot de către UE, din FADR alocate anului 2008.

I.BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
704

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d0fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

693--agricultorii-semnaleaza-drumul-lung...

Agricultorii semnalează: Drumul lung al proiectelor cu finanţare europeană > REVISTA LUMEA SATULUI

Agricultorii semnalează: Drumul lung al proiectelor cu finanţare europeană

• Interviu cu Georgiana Pupezescu, directorul Centrului Regional Muntenia
de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit

– Doamnă director, mulţi agricultori şi primari din zona dumneavoastră se plâng de timpul prea lung pentru rezolvarea proiectelor depuse la Centrul Regional III Muntenia, până când acced la finanţare europeană…

– Adevărul este că avem prea puţin personal faţă de volumul mare de muncă. Primim o serie de proiecte incomplete, care lungesc timpul cu clarificări, reveniri şi altele. Potrivit legii, de la depunere până la soluţionare un proiect are nevoie de 37 zile.

Apoi, în funcţie de complexitatea acestuia, accesul la finanţare se face în intervalul de 60-90 zile. Solicitanţii pot ei înşişi să scurteze termenele. Numai proiecte să fie. În martie nu s-a primit mai nimic, iar după o explozie în aprilie şi mai, cu 149 şi, respectiv, 147 de proiecte, în iunie a cam fost pauză.

Probabil edilii au fost prinşi în campania electorală. Abia acum afluenţa a revenit la cote normale, mai ales pentru „Renovarea şi dezvoltarea satelor“.

Călăraşi – peste aşteptări

– Care dintre cele şapte judeţe arondate: Argeş, Călăraşi, Dâmboviţa, Giurgiu, Ialomiţa, Prahova şi Teleorman se află în frunte la astfel de proiecte?

– Un interes aparte îl au cei din judeţele Călăraşi – 75 de proiecte, Ialomiţa – 47, Teleorman – 37 şi Prahova – 32). Acesta din urmă se distinge prin complexitatea proiectelor prezentate.

– Care este stadiul de selectare şi eligibilitate a acestora?

– Acum putem discuta de proiecte eligibile doar în cazul celor depuse până în martie 2008. Este vorba despre 93 de proiecte cu 42 milioane de euro, care vor fi supuse, în curând, atenţiei Comitetului Naţional de Evaluare. Celelalte, la timpul lor...

– Ce se va întâmpla cu proiectele care nu vor fi acceptate?

– Solicitanţii pot reveni cu ele, dar cu completările şi avizele necesare. Multora le lipsesc tocmai avizele unităţilor ori ale instituţiilor abilitate. Solicitanţii trebuie să ştie că proiectele neacceptate nu reprezintă o cauză pierdută.

– În felul acesta, solicitanţii vor bate iarăşi la uşile dumneavoastră…?

– Nu cred că va fi aşa. Dacă vin tot cu documentaţii incomplete, din care rezultă că nu cunosc ori ignoră prevederile clare ale Ghidului solicitantului, atunci vor fi probleme. Şi nu din vina noastră.

Noi le-am explicat primarilor că, în ceea ce îi priveşte, ei pot solicita acum şi proiecte integrate – aducţiunea apei, canalizare, modernizări de drumuri etc., cu valori de până la 2 milioane de euro.

Aceştia pot să se organizeze şi în asociaţii de dezvoltare comunitară, cu finanţare comună şi cu fonduri de la consiliile judeţene. Este o şansă unică, mai ales că până la urmă şi costul proiectelor li se returnează! Cu finanţare UE, satul românesc poate deveni cu adevărat european.

Zootehnia şi legumicultura

– Să revenim la actualitate. Ce se întâmplă cu proiectele de pe măsurile 1.2.1. – Modernizarea exploataţiilor agricole şi 1.2.3. – Creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi forestiere?

– Până acum avem 40 de proiecte pentru ferme de taurine şi 30 ferme de suine (porcine). Există şi un număr important de solicitări pentru construirea de sere legumicole în Giurgiu, Teleorman, Argeş şi Dâmboviţa. În judeţ avem solicitări de utilaje legumicole, dar şi de irigaţii. Suntem în discuţii şi cu proiecte pe baza Programului MADR – Fermierul.

– Pentru orice proiect oamenii din cele 7 judeţe trebuie să bată drumul până la sediul regional din Târgovişte?

– Nu, în prima fază proiectele pot fi depuse la cele 7 oficii judeţene. Cererile de finanţare, după ce proiectele au fost declarate eligibile, trebuie depuse la noi.

Programul pentru micii fermieri

– Acum, în perioada de vară, veţi intra în vacanţă?

– În niciun caz. Vom lucra intens, astfel ca orice solicitare efectivă să fie soluţionată, cu atât mai mult cu cât acum au apărut şi alte programe cu finanţare europeană.

– Despre ce este vorba?

– Am început să demarăm un program pentru micii fermieri, al gospodăriilor de semisubzistenţă. În fapt, proiecte pentru creşterea şi modernizarea vieţii satului. Este vorba despre obiective specifice care vizează creşterea în gospodăriile ţărăneşti a producţiei agricole destinate pieţei, astfel încât acestea să poată deveni viabile economic.

Proiectele vor avea, este adevărat, o valoare modestă, câte 1.500 de euro/an, pentru o perioadă de 5 ani, pe fermă. Această măsură devine operaţională încă din 2008.

Dacă are proiectele gata, omul poate veni deja la noi, dar fermierul trebuie să ştie că pentru a primi finanţarea trebuie să facă dovada că face parte dintr-o formă asociativă recunoscută legal, că se află într-o zonă defavorizată ori că gospodăria sa aparţine unor tineri fermieri. Îi aşteptăm la noi pentru astfel de proiecte de modernizare a satelor pe câţi mai mulţi mici fermieri.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
1105
☐
˚Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Perdelele forestiere, un deziderat care se amână

• Interviu cu prof. univ. dr. Marian IANCULESCU, membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice

– Domnule profesor, înainte de a intra în fondul problemei, vă rugăm să faceţi unele referiri asupra primelor acţiuni legate de înfiinţarea, la noi în ţară, a perdelelor forestiere.

– În vremurile istorice bune pentru agricultură, România deţinea prioritate mondială în ceea ce priveşte perdelele forestiere de protecţie. Primul care semnalează necesitatea folosirii acestora în ţara noastră, ca măsură de atenuare a efectelor dăunătoare ale vântului asupra culturilor agricole, a fost marele agronom Ion Ionescu de la Brad. Asta se întâmpla în anul 1866, pentru ca în 1870 să instaleze pe terenul fermei sale din Brad, de lângă Roman, „o plantaţie cu scop de a crea adumbriri contra vântului“.

Ulterior, silvicultori şi agronomi luminaţi ai timpului, ca şi moşierii îngrijoraţi de efectele perioadelor de secetă asupra culturilor agricole, au prevăzut pericolul acţiunilor distructive ale fenomenului ce avea să crească în dimensiune.

Seceta, care a început să devină evidentă din cauza defrişărilor masive de păduri pentru a face loc culturilor de cereale, în special în Câmpia Română şi Podişul Dobrogei, trebuia oprită cu orice preţ. În condiţiile date, oamenii de ştiinţă, cu sprijinul guvernanţilor, au propus şi în parte au executat o reţea de perdele forestiere de protecţie, ce-i drept pe suprafeţe mici.

Este de remarcat că toate acţiunile întreprinse, începând cu anul 1935 şi continuând până spre anii 1944, au fost conduse de savantul Gheorghe Ionescu-Şişeşti, în calitate de ministru al agriculturii, sprijinit de bunul său prieten, marele silvicultor Marin Drăcea.

Ce-i drept, munca lor n-a fost concretizată în crearea unui Sistem naţional al perdelelor forestiere de protecţie, pe spaţii mari, ci numai în anumite locuri şi numai la nivel de perdele forestiere, doar pe cuprinsul unor zone, iar efectele au fost limitate.

Dacă acum mai bine de un secol, între perioade de secetă urmau 50 de ani normali din punct de vedere climatic, această perioadă s-a redus treptat la 40 de ani, la 25 de ani, la 10 ani, iar în prezent asistăm la o anumită continuitate.

Un bilanţ ce ţine de istorie

În anul 1937 se plantează primele perdele de protecţie cu caracter experimental la Schitu, judeţul Constanţa, şi la Cuiuchioi, judeţul Caliacra (azi pe teritoriul Bulgariei).

Un an mai târziu ia fiinţă la Mangalia Staţiunea Experimentală Forestieră „Dobrogea“. Ea avea ca obiectiv cercetări şi experimente pentru stabilirea tehnicii perdelelor de protecţie, refacerea şi ameliorarea pădurilor din Dobrogea. Din păcate, ce-au creat înaintaşii noştri în acea zonă deficitară în păduri au distrus şi distrug în continuare urmaşii lor nedemni.

În anul 1946 ia fiinţă Staţiunea Experimentală Silvică „Bărăganul“, al cărei obiectiv constă în efectuarea de cercetări experimentale pentru precizarea tehnicii perdelelor forestiere de protecţie şi refacerea pădurilor din Bărăgan. Mai mult, în perioada 1950-1954 se înfiinţează reţelele de perdele de la staţiunile experimentale agricole din: Valul lui Traian (jud. Constanţa), Mărculeşti (jud. Ialomiţa), Cenad şi Lovrin (jud. Timiş), Tg. Frumos (jud. Iaşi), Studina (jud. Olt), Câmpia Turzii, Ferma Cean (jud. Cluj) şi perdelele experimentale din punctele de sprijin: Boldul (Rm. Sărat), Alexandria – Nanov (jud. Teleorman), Ciubega (jud. Dolj), Mărculeşti (jud. Rm. Sărat), Tuluceşti (jud. Galaţi), Caracal (jud. Olt), Moara Domnească (jud. Ilfov).

Primele ostilităţi

În anul 1958 apare prima manifestare împotriva perdelelor forestiere de protecţie a câmpului din ţara noastră, la „Consfătuirea naţională a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii“ din 3-6 aprilie de la Constanţa.

Acest fapt a condus la sistarea plantării perdelelor, iar mai târziu, prin anii 1962-1964, la defrişarea celor plantate, chiar şi a unor reţele experimentale. Fapt este că se sistează plantările perdelelor forestiere de protecţie a câmpului şi a căilor de comunicaţie şi se întrerupe orice activitate de cercetare ştiinţifică şi de producţie în această problemă.

Se defrişează circa 6.300 ha perdele de protecţie a câmpului agricol, cele de protecţie a şoselelor naţionale, o mare parte din perdelele parazăpezi de protecţie a căilor ferate, inclusiv perdelele experimentale din reţeaua staţiunilor de cercetări.

Este de precizat că, în 1960, perdelele forestiere protejau o suprafaţă arabilă de 1 milion de hectare în zona Carasu (zona Canalului Dunăre–Marea Neagră) şi restul la diferite unităţi agricole din Dobrogea şi Bărăgan.

O oarecare rază de speranţă apare în anul 2002, când este iniţiată pentru prima dată în Parlamentul României Legea perdelelor forestiere de protecţie.

Obiectivul fundamental este acela de a realiza Sistemul naţional al perdelelor forestiere de protecţie în toată Câmpia Română, Câmpia Tisei, Podişul Dobrogei, dealurile subcarpatice şi de-a lungul căilor de comunicaţie din toată ţara.

Este vorba de lucrări concepute a se realiza pe areale foarte întinse în vederea creşterii eficienţei acestora, mai ales în ceea ce priveşte prevenirea şi combaterea secetelor şi a deşertificării şi cu deosebire atenuarea schimbărilor climatice de la nivel regional şi global.

Oferta pare a fi prea ademenitoare

– Domnule profesor, probabil că sunt prevăzute şi termene pentru realizarea acestui obiectiv.

– Recent a fost promulgat şi noul Cod Silvic – Legea nr. 46/2008. În acest cod sunt prevăzute o serie de facilităţi pentru deţinătorii de terenuri agricole care îşi dau acceptul ca pe o parte (o fâşie) din terenul pe care-l deţin să fie înfiinţate perdele forestiere de protecţie.

Pe lângă faptul că ei rămân în continuare proprietari pe terenul respectiv şi pe pădurea pe care statul i-o înfiinţează în mod gratuit, ei mai beneficiază şi de contravaloarea recoltei agricole, pe care ar fi obţinut-o pe fâşiile de teren pe care sunt înfiinţate perdele forestiere.

Ar fi deci chiar mai avantajos decât renta viageră care se acordă, potrivit legii, în prezent. În plus, tot în noul Cod Silvic este prevăzută administrarea perdelelor forestiere de protecţie prin structurile silvice ale statului cu fonduri de la Bugetul de Stat, proprietarul nesuportând niciun fel de cheltuială cu întreţinerea acestora. La acestea se adaugă efectele extrem de benefice ale perdelelor forestiere de protecţie asupra culturilor agricole. Iată multitudinea de avantaje materiale şi imateriale pe care le oferă perdelele forestiere de protecţie! Eu nu cred că cineva ar putea să refuze această ofertă generoasă.

(Va urma)

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
1957

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

695--in-sistemul-sadova-corabia-se-iriga...

În sistemul Sadova-Corabia se irigă din nou: până când?

Zona cea mai aridă din ţară, unde nisipul ameninţă existenţa de zi cu zi a oamenilor, poate redeveni acum o oază mănoasă. Aici, în sudul judeţului Dolj, în apropiere de Dăbuleni a fost repus în funcţiune Sistemul de irigaţii Sadova-Corabia. Asta după ce, în 1990, a fost devastat cu o sălbăticie de neimaginat.

„Investiţiile făcute de noi se ridică la aproximativ 17 milioane de dolari. Fondurile provin de la Banca Mondială. Acum avem posibilitatea să irigăm 66.650 ha, din care 27.000 au fost deja contractate“, a afirmat Mircea Stoiana, directorul Organizaţiei Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii (OUAI) Dolj, prezent la eveniment.

Ce s-a reconstruit în fapt?

- În Sistemul de Irigaţii Sadova-Corabia au fost reabilitate cele mai importante staţii de pompare, canalele de distribuţie şi stăvilarele.

Paradoxal, beneficiarii sunt nemulţumiţi!

La inaugurare au fost prezenţi şi câţiva membri ai OUAI. Reamintim că aici, pe nisipurile mişcătoare, au luat fiinţă primele OUAI-uri din ţară. Cum s-au văzut faţă în faţă cu presa, reprezentanţii acestora au lăsat deoparte momentul festiv şi s-au plâns de tarifele prea mari pentru irigaţii.

Spre deosebire de alte zone din ţară, unde terenul conţine pământ, nu nisip, subvenţia de 400 lei acoperă integral costurile cu irigaţiile pentru un hectar. În schimb, date fiind condiţiile din sudul Olteniei, cheltuielile ajung şi chiar depăşesc 600 de lei.

Din acest motiv, fermierii consideră că legea ar trebui modificată, astfel încât să dispară ceea ce ei numesc „discriminare“. La ora actuală, ANIF oferă apă la treapta întâi, la un preţ de aproximativ 250 lei pentru 1.000 mc. Diferenţa de preţ apare la OUAI, care trebuie să-şi întreţină sistemele proprii de udare.

„Anul trecut, la nivelul ţării am pus în funcţiune obiective a căror valoare s-a ridicat la 86,9 milioane lei. Este vorba de impermeabilizarea canalelor pentru irigaţii în judeţele Galaţi, Olt, Constanţa şi Ialomiţa, lucrări care totalizează aproape 18.000 mp.

Totodată, a fost refăcută în totalitate linia de apărare la Dunăre, distrusă în urma inundaţiilor din 2006 prin închiderea breşelor şi refacerea infrastructurii de îmbunătăţiri funciare“ – a spus Nicolae Mărăcine, directorul general al ANIF.

Marfă englezească

Pompele englezeşti funcţionează de 38 de ani. „Întreg Sistemul de Irigaţii Sadova-Corabia a fost pus în funcţiune în anul 1970. Lucrările au fost făcute atunci cu sprijinul englezilor.

Chiar şi acum folosim acele pompe la staţia L1, la care s-au înlocuit numai lagărele la cinci din ele, celelalte trei neavând încă nevoie de reparaţii. Finanţarea a fost asigurată de Banca Internaţională de Reconstrucţie şi Dezvoltare“ – afirmă directorul OUAI Dolj.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
2185

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Agricultura ecologică, dincolo de prejudecăţi

Aceste prejudecăţi vin şi dintr-o parte şi din alta. Pe de o parte sunt exponenţii agriculturii intensive, care demonstrează cu argumente agrotehnice şi economice că noul tip de agricultură ar reprezenta un moft al celor îmbogăţiţi, care vor să-şi apere sănătatea prin reîntoarcerea la trecut.

Pe cealaltă parte a baricadei se află ecologiştii de bună-credinţă, care nu vor altceva decât să atragă atenţia asupra pericolului la care se expune omenirea promovând sisteme pe cât de ultraperformante, pe atât de periculoase pentru sănătate.

Adevărul este pe undeva la mijloc, cu precizarea absolut necesară că multă vreme de acum încolo agricultura ecologică va putea asigura resursele de hrană doar pentru o infimă parte a omenirii. Oricum, în cazul României, agricultura ecologică poate reprezenta o posibilă afacere pe piaţa comercială occidentală.

Doar 1 la sută

În România, ponderea producţiei ecologice reprezintă doar 1,2% din totalul producţiei agricole globale. Pare infim, dar ecologiştii iau în calcul doar produsele ce corespund reţetelor proprii de clasificare. Pentru că într-o abordare realistă se poate pune şi întrebarea: ce hibă ecologică are telemeaua de oi, obţinută în cei mai curaţi munţi din Europa? Poate faptul că ciobanul din Carpaţii româneşti nu are ştiinţa de carte de a-şi omologa produsele ca atare.

În mod normal, această atestare ar trebui să cadă în răspunderea funcţionarilor publici şcoliţi, că doar pentru asta sunt plătiţi. Dar asupra acestei chestiuni delicate vom reveni.

Cât de durabilă poate fi o agricultură ecologică?

M-am întrebat adesea de ce unii fermieri renunţă la agricultura tradiţională şi trec la cea ecologică. Am aflat recent răspunsul la aniversarea a „10 ani în slujba agriculturii durabile“.

Evenimentul a început în Aula Magna a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ din Bucureşti şi s-a încheiat undeva în locurile mirifice ale Deltei Dunării.

Dincolo de vorbele frumoase, am reţinut punctul de vedere al academicianului Cristian Hera, care, din capul locului avea să precizeze că sistemul ecologic poate să satisfacă, din păcate, numai o infimă parte din necesarul de consum, deoarece agricultura trebuie să hrănească, la nivel planetar, peste şase miliarde de oameni.

Fundulea, laboratorul „verzilor“

Ca orice unitate ştiinţifică respectabilă, Institutul de la Fundulea a rezervat o bază de studiu importantă Centrului Agroecologic de Cercetare, Inovare şi Transfer Tehnologic. Aici ecologiştii, sub îndrumarea lui Ion Toncea, dovedesc că buruienile pot fi ţinute în frâu numai cu prelucrări mecanice, pornind de la utilaje şi terminând cu clasica sapă.

Deci nu este nevoie de erbicide!

Într-adevăr, volumul de muncă este mai mare, ceea ce implică şi costuri mai mari. Însă preţul produselor, după cum vom vedea, compensează pierderea, inclusiv cea provenită din recolte mai mici. Incredibil, dar cercetătorii ecologişti susţin că tipul lor de agricultură aduce chiar un profit mai mare decât cel din agricultura intensivă. O fi sau nu adevărat, vor dovedi actele contabile din producţia practică ecologică.

Export integral în Austria

A urmat un drum lung până la Stupina, în judeţul Constanţa, la Ferma ecologică „Stepa“. Şi aici am văzut recolte bogate şi sănătoase, cu foarte puţine buruieni.

Administratorul fermei, Nicolae Alexe, se laudă cu două culturi: de grâu şi fenicul (plantă erbacee înaltă, cu frunze penate, cu flori mici, galbene, ale cărei seminţe conţin un ulei eteric, folosit în alimentaţie şi farmacie).

Ei bine, roadele ecologice de aici pleacă integral în Austria. Mai mult, partenerul austriac furnizează gratuit seminţele pentru fiecare cultură în parte.

Tulcea, un fel de lider naţional

Cum călătorului îi şade bine cu drumul, am plecat mai departe, spre Tulcea, mai exact spre Babadag (în limba turcă înseamnă Muntele Tatălui). Ne-am oprit în mijlocul unor culturi la Ferma ecologică „Adaflor“, cu 380 ha în regim ecologic din 450 ha, câte are în total.

Administratorul Gheorghe Gheorghe era mândru pentru că se aştepta la 3.500-4.000 kg de grâu ecologic/ha, ceea ce îi va aduce un profit foarte bun. Şi în acest caz, producţia pleacă 100% la export, dar în Italia. Partenerul străin oferă gratuit toată sământa şi apoi cumpără tot, indiferent dacă este vorba de grâu sau de soia. Menţionăm că grâul este din soiul Durum, din care italienii prepară celebrele lor paste făinoase.

L-am întrebat şi pe ing. Gheorghe ce l-a determinat să renunţe la agricultura tradiţională, în favoarea celei organice. „M-am gândit că pot să obţin uşor produse ecologice, pe care să le vând la un preţ mai bun decât al celor tradiţionale. Profitul la culturile ecologice este mai mare cu 15-20%“ – a declarat Gheorghe pentru „Lumea satului“.

Precizăm că, în zonă, s-a format un nucleu, la cererea italienilor, care va ajunge în următorii ani la peste 15.000 ha cultivate în sistem ecologic. Chiar şi în momentul actual, Tulcea deţine 17.000 ha cu culturi ecologice, ceea ce situează judeţul pe locul întâi în ţară.

Date de referinţă

„La ora actuală, agricultura ecologică reprezintă în România numai 1,2% din total, faţă de Italia cu 11%, Austria cu 10% sau Germania cu 5%. Dar suntem încurajaţi, pentru că, în cinci-şase ani, de când am început, suprafeţele cultivate ecologic au ajuns la 150.000 ha certificate şi mai există aproximativ 50.000 ha în faza de compensare (perioadă de aproximativ 2-3 ani necesari pământului, pentru a se curăţa de chimicale – n.n.). Dacă la început obţineam, de exemplu, numai 1.500-2.000 kg de grâu ecologic/ha, acum am ajuns la 3.500-4.000 kg, dar există posibilitatea de a urca până la 5.000 de kilograme“ – a declarat Ion Toncea pentru „Lumea satului“.

Important este că piaţa de desfacere a produselor ecologice este asigurată. Producţia ecologică a României este exportată în proporţie de 75-80%, iar restul se vinde pe piaţa internă.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
916

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

697--asigurarea-profesionala-pentru-medi...

Asigurarea profesională pentru medicii veterinari

Asigurarea se face persoanelor fizice cu cetăţenie română, precum şi cetăţenilor străini, posesori ai diplomei de doctor medic veterinar, respectiv a unei diplome recunoscute legal şi care sunt atestaţi de Colegiul Medicilor Veterinari să practice această meserie pe teritoriul României în baza legislaţiei în vigoare privind organizarea şi exercitarea profesiei de medic veterinar. Se face asigurarea şi tehnicienilor şi asistenţilor veterinari coordonaţi de medicul veterinar.

Asiguratorul acceptă ca, în schimbul primei de asigurare încasate de la Asigurat, să acopere pierderile pe care Asiguratul trebuie să le suporte în situaţia în care a provocat din culpă un prejudiciu clientului (proprietar/deţinător de animale), în perioada de asigurare.

Riscuri asigurate

- Suma pe care Asiguratul este obligat să o plătească cu titlu de desdăunare pentru prejudicii produse deţinătorilor de animale prin comiterea din culpă a unor acte de imprudenţă, neglijenţă, eroare sau omisiune, manifestate în timpul serviciilor medicale veterinare acordate de Asigurat, pe parcursul perioadei de asigurare, prin pieirea animalelor.
- Cheltuielile de judecată făcute de Asigurat în procesul civil.

Prima de asigurare

- Se calculează în funcţie de limita răspunderii (de la 5.000 lei la 30.000 lei) şi este cuprinsă în limitele de la 40 lei la 290 lei pe an. Prima de asigurare se poate plăti integral sau în rate.
- Franciza este de 15% din cuantumul prejudiciului.

Constatarea, evaluarea şi plata despăgubirilor

- Asiguratorul ia în considerare despăgubirile depuse de Asigurat în perioada asigurată, precum şi în termenul de 2 ani de la data expirării contractului de asigurare.
- Constatarea şi evaluarea pagubelor se face de Asigurator direct sau prin împuterniciţi împreună cu Asiguratul sau cu împuterniciţii lui.
- Despăgubirile se stabilesc pe baza convenţiei dintre Asigurat, persoana păgubită şi Asigurator (pe cale amiabilă) sau prin hotărâre judecătorească conform legislaţiei din România.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
711

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

698--la-braila-cel-mai-modern-sediu-dsvs...

La Brăila, cel mai modern sediu DSVSA

După inaugurarea săvârşită în luna mai, a venit şi rândul recepţiei lucrărilor la construcţia modernului sediu al Direcţiei Sanitar-Veterinare (DSV) Brăila.

Este o clădire cu sală de protocol şi conferinţe, cu sistem video, adăpost antiaerian, în care accesul se face pe baza cartelelor personalizate. Succinta descriere nu face trimitere la sediul vreunei companii multinaţionale ori a unei firme private cu capital autohton, ci la noua „casă“ a Direcţiei Sanitar-Veterinare Brăila.

După inaugurarea cu fast, oficiată în prezenţa „capului“ Autorităţii Naţionale Sanitar-Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor, Radu Roatiş, a avut loc şi recepţia finală a lucrărilor la moderna construcţie. Noua locaţie are o suprafaţă de 4.000 mp, fiind prevăzută cu patru nivele.

Care a fost raţiunea

Directorul executiv al Direcţiei Sanitar Veterinare Brăila, dr. Gicu Drăgan, a explicat pentru „Lumea Satului“ raţiunile care au condus la construirea celui mai nou sediu DSV din România.

„Toate serviciile şi birourile pe care le aveam până acum erau supraaglomerate. Erau opt, chiar şi zece oameni într-un spaţiu de câţiva metri pătraţi, deci condiţii improprii de lucru. În vechiul sediu vom amenaja laboratoarele. Vreau ca laboratorul sanitar veterinar judeţean din cadrul acestei Direcţii să fie regional.

M-am zbătut şi am obţinut banii repede, pentru că altfel puteam s-o trenăm şi trei, patru ani.

Acum urmează reamenajarea laboratorului. Am trimis documentaţia la Bucureşti şi aşteptăm să ne-o aprobe comisia tehnico-economică“, a precizat dr. Gicu Drăgan.

Potrivit directorului executiv al DSV Brăila, în noul sediu sunt rezervate spaţii pentru bibliotecă, club al medicului veterinar, spălătorie, călcătorie, curăţătorie, precum şi pentru arhivă.

Eficientizarea spaţiului

Decongestionarea spaţiilor în care a funcţionat până de curând vechiul sediu al DSV Brăila şi reamenajarea acestora a fost comentată favorabil de către dr. Armenac Dobre, şef Serviciu Laborator:

„De câţiva ani am preluat şi segmentul de alimente nonanimale. Schema personalului a crescut, spaţiile pe care le aveam pentru serviciile specializate ale Direcţiei, igienă, sănătate, devenind astfel insuficiente. La aceste necesităţi legate de organigrama unităţii au venit altele legate de diversificarea activităţii. În aceste condiţii, trebuiau oameni, spaţii şi aparatură. S-a mers oarecum şi pe o eficientizare a spaţiului existent.

În condiţiile acestea s-au construit spaţii pentru Direcţie şi o parte pentru laborator în noua clădire, iar în spaţiile disponibilizate unde au fost birourile Direcţiei urmează a fi amenajate laboratoare. Ne-am propus ca în spaţiile disponibilizate să poziţionăm profilul de biologie moleculară, profilul de reziduuri şi metale grele şi profilul de boli prionice. Aşteptăm acum finanţare pentru reamenajarea spaţiilor“.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
1876

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

699--307-milioane-de-euro-pentru-pescuit...

307 milioane de euro pentru pescuit

Sectorul de pescuit din România va beneficia de 307 milioane euro, până în 2013, fonduri nerambursabile. Banii vor veni prin Programul Operaţional de Pescuit. Anunţul a fost făcut de Gheorghe Ştefan, directorul general al Agenţiei Naţionale pentru Pescuit şi Acvacultură (ANPA), care a organizat la Neptun „Conferinţa Naţională de Lansare a Programului Operaţional pentru Pescuit 2007-2013“. La conferinţă au participat Dacian Cioloş, ministrul agriculturii, şi reprezentanţi ai Comisiei Europene

„Până în anul 2013, în cadrul Programului Operaţional de Pescuit, sectorul pescăresc din România va beneficia de 307 milioane euro, fonduri publice nerambursabile, din care 230 sunt fonduri europene, iar 77 reprezintă contribuţia naţională“ – a declarat directorul ANPA.

Agenţia va deschide prima sesiune pentru depunerea proiectelor de investiţii în cadrul Programului Operaţional pentru Pescuit, începând cu 11 august 2008.

Măsuri prioritare

În prima sesiune vor fi acordate fondurile nerambursabile pentru Investiţii la bordul navelor de pescuit şi selectivitate (Măsura 1.3), pentru Investiţii în procesare şi marketing (Măsura 2.6), pentru Investiţii productive în acvacultură (Măsura 2.1). De asemenea, se vor aloca fonduri nerambursabile pentru Compensaţii socio-economice pentru gestionarea flotei (Măsura 1.5) şi pentru Selectarea Grupurilor Locale (Măsura 4.1).

Consumul, de 4 ori mai mic

Gheorghe Ştefan a mai spus că, în România, consumul mediu de peşte este de numai 5,5 kg pe an, în timp ce în Uniunea Europeană ajunge la 20 kg/an. În opinia sa, de vină ar fi lipsa de informare a consumatorului.

În timpul lucrărilor, am aflat că în România există cinci pepiniere de sturioni, în condiţiile în care, în urmă cu cinci ani, nu era niciuna. De asemenea, există 450 de ferme piscicole, inclusiv pentru crap şi păstrăv, iar 40 dintre acestea au pepiniere. Este un semn clar că oamenii încep să fie interesaţi şi să investească în acest sector. Chiar dacă interesul pentru a construi noi ferme piscicole este mare, investiţia costă atât de mulţi bani încât unii renunţă.

Comunicarea, un fel de „Acar Păun“

În cadrul conferinţei au fost oferite informaţii referitoare la modalităţile prin care se poate beneficia de finanţare şi la măsurile prioritare din cadrul Programului Operaţional pentru Pescuit.

Astfel, plecând de la premisa că aderarea la Uniunea Europeană deschide noi oportunităţi pentru sectorul pescăresc, dar în acelaşi timp aduce noi provocări şi noi reguli ale jocului, conferinţa şi-a propus să ofere unele informaţii referitoare la fondurile europene destinate sectorului pescăresc şi modalităţile prin care se poate beneficia de finanţare.

De asemenea, potenţialii beneficiari au aflat cum pot accesa fondurile europene pentru proiectele de dezvoltare şi măsurile prioritare din cadrul Programului Operaţional pentru Pescuit, care vor fi lansate în prima etapă. Totodată, s-a dorit ca această conferinţă să reprezinte un real moment de comunicare între toate părţile interesate şi să aibă ca finalitate implicarea autorităţilor centrale şi locale, precum şi a liderilor de opinie în eforturile de dezvoltare a sectorului de pescuit.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
742
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

7--in-romania-peste-1.700.000-de-persoan...

În România, peste 1.700.000 de persoane poartă numele Sfântului Ioan. > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulÎn România, peste 1.700.000 de persoane poartă numele Sfântului Ioan.

Printre sărbătoriţii ce poartă numele Botezătorului ne face plăcere să-i amintim pe cei care cu trudă şi dăruire ne sprijină în realizarea revistei „Lumea Satului“:

• Ion Banu, editor general al revistei „Lumea Satului“;
• Academician Păun Ion Otiman, rectorul Universităţii de Agronomie din Timişoara;
• Prof. univ. dr. Ioan Alecu, rectorul Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi de Medicină Veterinară Bucureşti;
• Prof. univ. dr. Ioan Oancea, fost ministru al agriculturii;
• Dan Ioan Aldea, director general Romsilva;
• Ion Machedon, purtător de cuvânt Romsilva;
• Ioan Dorel Călian, director executiv al Direcţiei Agricole Judeţene Giurgiu;
• Ion Simion, director executiv al Direcţiei Agricole Judeţene Hunedoara;
• Ioan Soare, director executiv al Direcţiei Agricole Ilfov;
• Ion Bujiţă, director executiv al Direcţiei Agricole Sălaj;
• Ionel Popa, director executiv al Direcţiei Silvice Oradea;
• Ioan Sopoian, director tehnic al Direcţiei Silvice Baia Mare;
• Ioana Mateaş, director economic al Direcţiei Silvice Baia Mare;
• Ion Megan, director tehnic al Direcţiei Silvice Drobeta-Turnu Severin;
• Ionel Pintilie, director executiv al Direcţiei Silvice Iaşi;
• Ioan Tabugan, director executiv al Direcţiei Silvice Reşiţa;
• Ioan Mihalca, director tehnic al Direcţiei Silvice Satu Mare;
• Ion Ciolacu, director economic al Direcţiei Silvice Târgu-Jiu;
• Ioan Oprea, director tehnic al Direcţiei Silvice Timişoara;
• Ioan Şerban, director tehnic al Direcţiei Silvice Vaslui;
• Ion Buftea, Direcţia Silvică Piatra-Neamţ;
• Ion Iliuţă, director executiv al Direcţiei Sanitar-Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor Gorj (DSVSA);
• Ionel Bondoc, director executiv DSVSA Iaşi;
• Ioan Rus, director executiv DSVSA Mureş;
• Ioan Bogolin, director executiv DSVSA Bistriţa-Năsăud;
• Ionel Ciunt, director DSVSA Sălaj;
• Ioan Popa, director executiv adjunct, Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Alba (OJCA);
• Ioan Mălăieş, director executiv OJCA Arad;
• Ioan Cătălin Păun, director executiv-adjunct OJCA Bistriţa-Năsăud;

- Ion Merca, director executiv OJCA Cluj;
- Ioan Morar, director executiv-adjunct OJCA Dâmboviţa;
- Ioan Bocancea, director executiv OJCA Neamţ;
- Ion Anuţa, director executiv OJCA Olt;
- Doru Ioan Penatec, director executiv OJCA Timiş;
- Ioan Bălan, director general SC Covalact SA;
- Ioan Benea, preşedintele Federaţiei Cultivatorilor de Cartofi din România;
- Ion Platon, Staţiunea de Cercetări Pomicole Bistriţa-Năsăud;
- Ion Diaconu, Staţiunea de Cercetări Pomicole Geoagiu;
- Ion Căliman, Staţiunea de Cercetări Pomicole Târgu-Jiu;
- Ion Botu, Staţiunea de Cercetări Pomicole Vâlcea;
- Ion Popescu, Staţiunea de Cercetări Pomicole Vrancea;
- Ioan Oprea, Staţiunea de Cercetări Pomicole Zalău;
- Ion Bulică, Staţiunea de Cercetări Agricole Valul lui Traian, Constanţa;
- Jan Patraş, Staţiunea de Cercetări Podul Iloaiei;
- Ioan Haş, Staţiunea de Cercetări Agricole Turda;
- Ion E. Damian, Staţiunea de Cercetări Viticole Pietroasa;
- Ion Gherman, Institutul de Cercetări Braşov;
- Ioan Oroian, Staţiunea de Cercetări Zootehnice Târgu-Mureş;
- Ioan Covaci, Staţiunea de Cercetări Zootehnice Sighetu-Marmaţiei;
- Ioan Burdea, Staţiunea de Cercetări Zootehnice Mărgineni – Neamţ;
- Ioan Walter Sauer, Staţiunea de Cercetări pentru Ovine Caransebeş.

La mulţi ani!

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
2193

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Citiţi, că aveţi ce învăţa!

Lumea poveştilor... pentru noi toţi

Am deschis deja din numărul trecut cartea cu poveştile copilăriei pentru a afla cum le este modelată viaţa de mai târziu a copiilor noştri. Depinde şi de noi cum le interpretăm mesajele, dincolo de litera întâmplărilor povestite.

Scufiţa Roşie, stop traficului de fiinţe umane

Tot mai mulţi copii sunt răpiţi pentru a fi folosiţi la cerşit, vânduţi ori ucişi. Scufiţa Roşie îi învaţă pe aceştia să nu aibă încredere în străini, fiind un prilej pentru a le întări o regulă esenţială: să-şi anunţe părinţii oriunde merg şi indiferent cu cine.

Dumbrava minunată – un semnal de alarmă pentru relaţia copil-părinte

Pe Lizuca tatăl o ignoră, iar mama o bruschează. Este o expresie a relaţiilor din multe familii, între părinţi şi copii.

Orice mamă poate fi mamă vitregă când îşi ignoră copilul din cauza muncii ori atenţiei deosebite pentru propria persoană. Având relaţie distorsionată cu copilul, acesta reacţionează: devine violent, fuge la bunici ori se retrage în tărâmul de basm.

Cu toţii ştim că bunicii sunt mai îngăduitori şi ar fi bine să nu aşteptăm ca relaţia cu copilul să se schimbe doar când vom deveni bunici. Să ne facem timp pentru copiii noştri, să le fim prieteni, nu străini.

Nu prin autoritate vom creşte copiii încrezători şi puternici, ci dimpotrivă, vor fi vulnerabili şi dornici de atenţia altora.

Hainele noi ale împăratului şi complexul de inferioritate

În prim-plan povestea evidenţiază ridicolul împăratului care se face de râs şi naivitatea sa de a se încrede în „stiliştii“ care impun moda. În spatele dorinţei de a fi extraordinar, este complexul de inferioritate pe care încercăm să-l mascăm.

Orice copil, tânăr ori adult, care iese în evidenţă prin ţinută şi accesorii extravante îşi ascunde complexul de inferioritate. Oricine se expune ridicolului ori laudelor o face din dorinţa avidă de a-şi descoperi „valoarea“.

Deci, întăriţi-le copiilor conştiinţa propriei valori şi a unicităţii.

Cultivaţi-le respectul pentru ceea ce sunt şi dorinţa de a-şi exprima cu demnitate capacităţile. Înţelepciunea populară spune „poartă-te cum ţi-e portul şi vorbeşte cum ţi-e vorba“.

Hansel şi Gretel – dulciurile dăunează grav sănătăţii

Recent, despre sănătate şi factorii nocivi care o afectează se vorbeşte tot mai mult. Medici şi nutriţionişti incriminează pe rând: grăsimile, carnea, E-urile, sarea şi drogurile.

Cel mai la îndemână „drog“ este zahărul. Ne binedispune, păcăleşte foamea şi ne dă un plus de energie.

Aparent, e bine, chiar dacă produce carii. Este mult mai dăunător însă pentru că dă dependenţă, irascibilitate când ne lipseşte, obezitate, diabet şi altele.

Percepând aşa, descoperim că Fraţii Grimm au atras atenţia părinţilor şi copiilor despre pericolele la care se expun consumând exagerat dulciuri. Căsuţa din poveste este tărâmul ideal pentru orice copil, dar există şi vrăjitoarea care poate aduce moartea – boala.

Vara este raiul fructelor. Să ne bucurăm de darurile naturii: cireşe, vişine, caise, piersici, pepeni, făcând astfel un pas mare spre sănătate durabilă.

Învăţătoare Brânduşa Apostol,
Şcoala Cocorăştii Colţ, Prahova

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
774

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

700--zootehnia-performanta-exclude-rebut...

Zootehnia performantă exclude rebuturile

Valoarea unui efectiv de vaci, rezultatele obţinute în producţia de lapte depind în mare măsură de felul cum a fost crescut tineretul femel destinat reproducţiei, tineret care urmează să înlocuiască vacile scoase la reformă. În cazul în care creşterea viţelelor de reproducţie a decurs în condiţii bune, dezvoltarea lor a fost armonioasă, s-au realizat sporuri de greutate specifice vârstei, atunci când ele vor fi montate, gestaţia se va instala şi ele vor realiza producţii de lapte foarte bune pe toate perioadele.

Marea majoritate a tineretului femel crescut în condiţii necorespunzătoare nu va fi apt pentru reproducţie, deoarece pierderile înregistrate nu mai pot fi recuperate în perioada de adult.

Rentabilitatea care va veni

Aceste animale nu valorifică bine furajele şi, drept urmare, producţia lor de lapte va fi nerentabilă. Prima montă se face cu întârziere, fapt ce duce la creşterea preţului de cost al laptelui, dar şi la tulburările de reproducţie care vor fi frecvente pe parcursul vieţii lor.

Creşterea tineretului femel de reproducţie este o activitate care nu aduce beneficiu direct, dar influenţează în mare măsură rentabilitatea fermei de vaci. Cheltuielile cu creşterea tineretului se reflectă în preţul de cost al laptelui, care are în el şi costurile provenite din creşterea tineretului femel.

În concluzie: Pe de o parte, dacă perioada de creştere a tineretului se prelungeşte ca urmare a condiţiilor necorespunzătoare de furajare şi a altor condiţii va creşte preţul de cost al tineretului.

Pe de altă parte, vacile care provin din tineret crescut în condiţii proaste vor avea producţii de lapte mai mici faţă de capacitatea lor genetică, la care se mai adaugă şi problemele legate de reproducţie. În astfel de situaţii creşterea vacilor de lapte poate să fie nerentabilă.

Condiţia de reproducţie

Viţelele vor fi ecornate, mai ales dacă sistemul de creştere practicat este cel în stabulaţie liberă. Acest lucru trebuie să se facă la vârsta de 5-7 zile, cu metoda chimică cea mai frecvent folosită, şi anume frecarea cu sodă caustică.

Este important să se pună accent pe cântăririle periodice, în vederea verificării realizării sporurilor planificate prin confruntarea greutăţii corporale cu greutatea optimă la vârsta respectivă.

Cu ocazia cântăririlor se vor executa şi examinările sanitar-veterinare. Se verifică condiţia de întreţinere şi se stabilesc cauzele care au dus la eventualele slăbiri, cauze care pot fi de natură furajeră, de natură sanitar-veterinară, parazitară etc. De altfel condiţia de întreţinere a animalelor trebuie urmărită pe tot parcursul anului, iar exemplarele rămase în urmă vor fi examinate şi de către medicul veterinar în vederea stabilirii precise a cauzelor care au provocat astfel de situaţii

Tineretul femel destinat reproducţiei trebuie menţinut în permanenţă în condiţii de reproducţie, evitând chiar şi îngrăşarea lor, care este la fel de periculoasă ca slăbirea.

Ing. Vaida Ludovic, OJCA Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
811

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

O ambiţie bizară

• Produse din carne de porc, la export

Comisiei Europene i s-a cerut să permită ţării noastre reluarea exportului intracomunitar de produse din carne de porc, preparate în unităţile de tip lohn. Este vorba de produsele din carne de porc importată, nu autohtonă. Cererea a fost adresată recent în cadrul întâlnirii pe care Dacian Cioloş, ministrul agriculturii, a avut-o cu Androulla Vassiliou, noul comisar pe Siguranţa alimentară, în cadrul Consiliului pe Agricultură şi Pescuit, care a avut loc la Bruxelles.

„Am solicitat reluarea exporturilor de produse din carne de porc, în prima fază din unităţile care procesează carne importată din ţările UE. O decizie se va lua însă numai după misiunea CE de evaluare şi monitorizare din vara acestui an, pentru că vor să vadă dacă se poate asigura trasabilitatea produselor“, a declarat Cioloş la întoarcerea în ţară.

Nu este rău că ne ambiţionăm să fim prezenţi pe piaţa europeană cu produse din carne de porc. Bine ar fi însă dacă ne-am preocupa să renunţăm la importurile masive de carne de porc, repopulând fermele dezafectate sau construind altele.

10 milioane de lei pentru apicultori

Anul acesta, organizaţiile de apicultori, indiferent de forma lor de asociere, vor primi de la stat 6,7 milioane de lei ca subvenţie pentru obţinerea de produse apicole a căror calitate trebuie să se ridice la nivelul standardelor europene.

Hotărârea a fost luată recent de Guvernul României. La aceşti bani se mai adaugă aproximativ 3,3 milioane de lei (până la 50%) din partea Comisiei Europene, prin Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA). Sumele se acordă pentru finanţarea măsurilor incluse în Programul Naţional Apicol pentru perioada 2008-2009.

Măsuri anticaniculă pentru animale

Căldurile mari, care sunt aşteptate în lunile august şi septembrie, au determinat Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor să emită un ordin care conţine Strategia de combatere a efectelor temperaturilor ridicate asupra sănătăţii şi bunăstării animale în perioada sezonului de vară 2008.

Ca urmare, se interzice transportul animalelor în scop comercial sau cu alte scopuri, între orele 11 şi 19, mişcarea animalelor pe păşune sau în vederea efectuării diverselor munci în orele cu arşiţă maximă.

De asemenea, programarea acţiunilor sanitare veterinare se fac astfel încât să se evite generarea stresului suplimentar la animale, acestea desfăşurându-se în afara intervalului orar 11-19.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
758

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

702--cum-prevenim-toxiinfectiile-aliment...

Cum prevenim toxiinfecţiile alimentare? > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Cum prevenim toxiinfecţiile alimentare?

Odată cu creşterea temperaturilor sporeşte riscul apariţiei toxiinfecţiilor alimentare. De aceea Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară face următoarele recomandări consumatorilor:

- citiţi cu atenţie instrucţiunile de pe etichetele produselor alimentare, pentru că acestea conţin informaţii despre păstrarea, prepararea corectă şi valabilitatea lor;
- achiziţionaţi alimentele de origine animală numai din spaţii/magazine înregistrate sanitar-veterinar, evitând comerţul „stradal“;
- păstraţi corect alimentele în frigider (la temperaturi mai mici sau egale cu 4°C);
- răciţi imediat după preparare toate alimentele care se pot altera, de preferat la o temperatură de sub 5°C;
- nu este indicată păstrarea alimentelor pentru mai mult de 2 ore la temperaturi mai mari de 32°C;
- evitaţi să păstraţi o perioadă prea îndelungată de timp alimentele, chiar dacă le ţineţi la frigider;
- nu decongelaţi produsele sub jet de apă caldă şi nici la temperatura bucătăriei, ci în interiorul frigiderului;
- evitaţi prepararea alimentelor cu mai mult de 2-3 ore înaintea consumului;
- folosiţi doar apa potabilă la prepararea alimentelor;
- asiguraţi condiţii de protecţie necesare evitării oricărui contact între alimentele destinate consumului şi insecte sau alte animale;
- spălaţi fructele, zarzavaturile şi verdeţurile în cazul în care acestea se vor consuma crude.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
779

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

703--oile-si-caprele-la-control.html

Oile şi caprele, la control!

În perioada 1 mai-15 iunie, la centrele judeţene ale Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) s-au depus cererile pentru acordarea primelor pe exploataţie (bovine) şi pe cap de animal (ovine/caprine). Începând cu 16 iunie, APIA este obligată să efectueze controlul pe teren pentru una dintre cele două scheme de plăţi din sectorul zootehnic, respectiv pentru ovine şi caprine

Conform normelor europene, în perioada acordării primei pe cap de animal (pentru ovine/caprine), în cazul României, controlul pe teren trebuie efectuat în proporţie de 100% din efectivul solicitat pentru plată, în decursul a trei ani consecutivi.

În 2007, controlul pe teren pentru cele două specii menţionate s-a efectuat pe un eşantion de 10% din numărul de cereri depuse, anul acesta va fi efectuat pentru 40%, iar în anul 2009 pentru diferenţa de 50%.

Pentru schema de plată reprezentată de prima pe exploataţie, la specia bovine, Agenţia nu face controlul pe teren, ci doar unul administrativ, pentru documentaţia depusă.

Controlul pe teren îl efectuează, în urma unui acord cu APIA, Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie (ANARZ), care estimează efectivul eligibil pentru prime pe cap de animal (ovine/caprine) la 6,5-7 milioane de capete. Acest lucru reprezintă o creştere cu 20% faţă de numărul de animale din anul precedent.

Acordul perfectat între cele două agenţii este valabil pentru anii 2008-2009, iar controlul pentru această schemă de plată se derulează în perioada 16 iunie - 14 septembrie a fiecărui an.

„Pentru activitatea de control la speciile ovine/caprine am reuşit să implicăm o agenţie de specialitate din subordinea Ministerului Agriculturii, ANARZ, instituţie care va fi responsabilă de efectuarea controlului pentru speciile mai sus menţionate. De altfel, pe viitor avem în vedere externalizarea mai multor activităţi în vederea eficientizării şi respectării termenelor stabilite“ – a precizat Dan Gherghelaş, directorul general al APIA.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
798

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Programul Rabla nu poate înlocui... rablele

Cu o suprafaţă de peste 300 mii ha teren arabil, agricultura judeţului Botoşani dispune, conform datelor oferite de Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală, doar de 2.677 tractoare, din care 2.366 au depăşit cu mult durata de exploatare. În aceeaşi situaţie se află peste 88% din pluguri şi 87% din cele 837 de semănători existente.

Analiza încărcăturii pe tractor scoate în evidenţă faptul că unui tractor îi revine suprafaţa de 104 ha, faţă de 80 normată, ceea ce înseamnă un deficit de 1.035 tractoare. Mai mult, consumul dublu de carburant faţă de cel înregistrat la un tractor nou, la care se adaugă cheltuielile uriaşe la reparaţii, fac ca tot mai mulţi agricultori să renunţe a mai lucra pământul, lăsându-l pârloagă.

Ce este de făcut? La această întrebare oficialităţile judeţului, vorba unui agricultor, şeful unei asociaţii familiale, „bâjbâie“ fără a găsi soluţii. Subprefectul Mihai Elvădeanu a avansat ideea procurării utilajelor atât de necesare prin credite. Soluţia se loveşte de un impediment de netrecut, acela că nu se poate apela la serviciile bancare atâta timp cât nu există o siguranţă de profit pentru bănci sau cel puţin pentru achitarea ratelor.

O altă şansă de procurare a tractoarelor necesare este prezentată de Programul Rabla dar, cum se ştie, suma primită pentru procurarea unui tractor nou este infimă faţă de preţul unui utilaj, mai ales dacă agricultorul doreşte să achiziţioneze un tractor cât de cât performant.

Cât priveşte accesarea fondurilor europene, solicitanţii se plâng că formalităţile sunt încă greoaie şi, nu de puţine ori, au de înfruntat indolenţa unor funcţionari, care parcă „îţi dau bani din puşculiţa lor“, cum spunea cu amărăciune un gospodar din Movileni.

Cum situaţia din judeţul Botoşani se poate extinde la nivelul întregii ţări, cei care conduc destinele agriculturii judeţului sunt în continuare liniştiţi. E drept, societăţile agricole şi unii producători individuali au reuşit până acum să procure 145 de tractoare din import, cu gama de utilaje agricole aferente executării lucrărilor, dar acestea reprezintă doar o mică parte din ceea ce ar fi necesar ca agricultura judeţului Botoşani să poată valorifica marele potenţial de care dispune.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
748

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

705--terenurile-viticole-ce-le-prisosest...

Terenurilor viticole: ce le prisoseşte, ce le lipseşte?

Atât surplusul cât şi carenţa unor elemente nutritive din sol provoacă apariţia unor tulburări la viţa-de-vie, uneori asemănătoare virozelor.

Atunci când la înfiinţarea unei plantaţii se pleacă de la analiza elementelor fertilizante conţinute de sol este relativ uşor de combătut manifestările carenţiale şi de anihilat excesul unor elemente. De asemenea, este uşor de diagnosticat anumite manifestări vegetative ale plantei şi de stabilit măsurile ce trebuie luate în vederea normalizării situaţiei.

Practica viticultorului amator se sprijină însă mai rar pe unele date de laborator, în timp ce condiţiile de sol destinate acestei culturi reprezintă o gamă infinit mai variată decât în cazul plantaţiilor masive. Tocmai de aceea ne propunem să venim în sprijinul viticultorului amator cu câteva amănunte privind manifestările carenţiale sau de exces ale unor elemente nutritive.

Carenţa în azot, se recunoaşte încă din primăvară, când dezmugurirea are loc mai târziu. Frunzele sunt de culoare verde deschis, având nervurile foarte pronunţate, cârceii sunt slab dezvoltaţi, creşterile lăstarilor sunt slabe şi se încheie timpuriu. Mugurii sunt mici, iar lăstarii au noduri îngroşate şi internoduri subţiate.

Vârfurile lăstarilor în creştere au o poziţie erectă, iar frunzele se desfac prematur sub un unghi drept faţă de direcţia de creştere a lăstarului. La încărcături mai mari de recoltă frunzele se usucă prematur, având aspect de frunze arse prin tratamente chimice neadecvate. Rădăcinile însă se dezvoltă normal, fapt care facilitează tratarea carenţei prin administrarea unor îngrăşăminte azotoase.

Excesul de azot se manifestă prin prelungirea perioadei de vegetaţie până toamna târziu, coacerea insuficientă a coardelor, predispunerea vegetaţiei la atacul bolilor şi slăbirea rezistenţei coardelor la atacul gerului pe timpul iernii. Pentru echilibrarea raportului între elemente se vor aplica îngrăşăminte cu fosfor şi potasiu.

Carenţa de fosfor, se manifestă foarte diferit, dar de fiecare dată este însoţită de creşteri slabe şi de o diferenţiere slabă a mugurilor de rod. Frunzele rămân mici şi sunt la început intens colorate în verde, apoi apar pe ele pete de culoare roşie sau violet (la soiuri negre), iar culoarea de ansamblu evoluează spre brun.

Pe margini, frunzele prezintă arsuri şi cad, prematur. Această carenţă favorizează meierea şi mărgeluirea boabelor, întârzie maturarea strugurilor şi lemnului. Se combate prin administrarea îngrăşămintelor chimice cu fosfor.

Excesul de fosfor se manifestă ca lipsă de azot şi determină o slabă asimilare a manganului şi a potasiului, ca şi o blocare a fierului. Se combate prin administrarea îngrăşămintelor chimice cu azot.

Carenţa de potasiu se manifestă prin apariţia la frunze a unui luciu metalic, îngălbenirea marginilor frunzelor (la soiurile albe) şi înroşirea lor la soiurile roşii. Nervaţiunile frunzelor deasupra ciorchinilor se îngălbenesc, marginile se necrozează şi se răsucesc, boabele rămân mici ca şi întreaga plantă, iar lăstarii daţi sunt adesea sterili. Remedierea carenţei se va încerca prin administrarea gunoiului de grajd sau îngrăşămintelor potasice. Excesul de potasiu intensifică simptomele lipsei de magneziu şi calciu. Remedierea excesului se va face prin administrarea de îngrăşăminte azotoase şi fosfatice în complex, precum şi prin ridicarea conţinutului de magneziu si calciu.

Lipsa fierului, cea mai periculoasă boală

Carenţa de fier – Cloroza calcară sau cloroza de fier. Este cea mai frecventă şi cea mai gravă carenţă de nutriţie a viţei-de-vie. Boala se manifestă prin îngălbenirea întregului aparat foliar (mai puţin nervurile), iar într-un stadiu mai avansat îngălbenesc şi nervurile, iar marginile frunzelor se necrozează.

Ulterior, pe măsură ce boala evoluează frunzele cad, începând cu cele de la baza lăstarilor, butucul desfrunzindu-se, fapt ce duce la scăderea de la an la an a capacităţii de producţie şi de vegetaţie. Coardele rămân nematurate şi sunt distruse cu uşurinţă de frigul iernii, fapt care duce în fond la uscarea viţei. Simptomele sunt asemănătoare cu ale scurt nodării (boală virotică).

Această carenţă apare din cauza calcarului din sol care, ajungând în ţesuturi, neutralizează în mare parte acizii organici din sevă, antrenează insolubilizarea fierului, împiedicând formarea complecşilor de fier. Fenomenul este pus pe seama insolubilităţii cunoscute a sărurilor de fier la un pH mai mare de 6,8. În primăverile răcoroase, când formarea acizilor organici este diminuată, fenomenul de clorozare este mai accentuat.

O revenire se face, în primul rând, prin folosirea la altoire a unor soiuri de portaltoi rezistente la calciu. Pentru oprirea trecerii calciului în stare liberă se recomandă aplicarea îngrăşămintelor organice complet fermentate, preferându-se în acelaşi timp îngrăşăminte cu reacţie acidă (gunoiul de porcine). Totodată, se impune aerisirea, afânarea şi drenarea solului, precum şi aplicarea unor îngrăşăminte cu fosfor (moderat) şi potasiu (satisfăcător).

Pentru aprovizionarea acestor soluri cu fier solubil se mai recomandă aplicarea în sol a unor cantităţi de sulfat feros, ştiut fiind că, la un hectar de cultură trebuie să se aplice 4-5 tone de produs. Primăvara de timpuriu, înainte de apariţia clorozei la frunze, se va aplica o stropire cu sulfat feros 0,07% şi acid citric 0,1%. Atenţie! Această soluţie nu este compatibilă cu zeama bordeleză.

Rezultate foarte bune se pot obţine prin folosirea produsului Sequistreme 138 Fe, aplicat izolat (la fiecare plantă) câte 3-10 grame îngropate în zona cu densitate maximă a rădăcinilor prin irigare sau prin împrăştiere după dizolvare, în doză de 40-60 kg/ha şi apoi îngropare prin arătură şi irigare.

Deasemenea, acest produs mai poate fi administrat prin stropiri repetate în complex cu substanţele folosite pentru tratamente împotriva bolilor în care se utilizează substanţe organice sau cu Oxiclorură de cupru. Tratamentul se va repeta de 1-3 ori în doză de 1 kg/ha. În sfârşit, îngrăşămintele cu sulfat de potasiu, de amoniu sau de magneziu reduc solubilitatea calciului şi reduc intensitatea bolii.

ing. BALOGH PAVEL – CLCA Oraşu Nou

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
2504

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

706--livezile-trebuie-ingrijite-nu-numai...

Livezile trebuie şi îngrijite, nu numai culese!

Întreţinerea solului în livezi şi căpşunării, alături de alte verigi tehnologice, influenţează cantitatea şi calitatea producţiilor obţinute la nivelul de eficienţă economică înregistrat.

Lucrările de întreţinere a solului în livezi au în vedere: distrugerea buruienilor; încorporarea îngrăşămintelor administrate la sol; prevenirea şi combaterea eroziunii solului; menţinerea şi îmbunătăţirea proprietăţilor fizico-chimice şi biologice ale solului.

Şi în pomicultură este util conceptul de „Combatere integrată a buruienilor“, care presupune utilizarea şi îmbinarea tuturor măsurilor cunoscute de combatere, care au rol important în această direcţie. Acest concept prevede folosirea măsurilor preventive cu rol de a împiedica răspândirea buruienilor şi măsuri curative de distrugere a buruienilor deja existente în cultură.

Pentru ca lucrările de combatere a buruienilor să fie eficiente, fermierul trebuie să cunoască spectrul de buruieni existent în plantaţie, particularităţile biologice ale acestora, căile de înmulţire şi răspândire, însuşirile morfologice şi biologice ale seminţelor pentru a le putea identifica în sursele de îmburuienare (gunoi de grajd, apă pentru irigare).

Ca metode de prevenire în practica pomicolă se pot utiliza: pregătirea corespunzătoare a gunoiului de grajd pentru ca la aplicare să aibă o rezervă cât mai mică de seminţe de buruieni; curăţirea apelor pentru irigat de seminţele de buruieni; evitarea răspândirii seminţelor de pe terenurile necultivate sau din marginile nelucrate ale parcelelor; resturile vegetale care se folosesc pentru mulcit să nu conţină seminţe de buruieni.

Metodele curative şi lucrarea solului

Metodele curative de combatere a buruienilor în plantaţiile pomicole sunt lucrările solului şi erbicidarea.

În plantaţiile moderne, cu densităţi mari de plantare, solul se lucrează mecanizat cu o sistemă adecvată de maşini (pluguri, discuri dezaxate sau freze cu palpator, cositori sau tocători mecanice), care permite menţinerea curată de buruieni a unei benzi de-a lungul rândului şi cosirea repetată a ierbii de pe intervalul dintre rânduri.

Pe terenurile în pantă întreţinerea solului vizează şi operaţiunile de consolidare şi menţinere a amenajărilor antierozionale.

Adâncimea de lucru a uneltelor (plug, disc, sapă, cazma) va fi mai mică în jurul pomilor şi mai mare pe intervalul dintre rânduri atunci când acesta se lucrează, pentru a nu răni rădăcinile. De acest aspect se va ţine seama în special la pomii altoiţi pe portaltoi de vigoare mică, la arbuştii fructiferi şi căpşun, care au un sistem radicular superficial.

Erbicidarea în livezi

Deoarece în livezi buruienile au condiţii de răsărire toată vara se foloseşte, pe lângă metoda de combatere mecanică, şi combaterea chimică a buruienilor prin folosirea unor erbicide.

Dintre regulile ce trebuie avute în vedere la aplicarea erbicidelor în livezi sunt:

- aplicarea acestora începând doar din anul doi de la plantare;
- produsele care se folosesc să fie selective pentru plantele pomicole;
- erbicidarea să nu se aplice timp îndelungat, ci să se combine cu lucrările mecanice şi mulcit. Folosirea exclusivă a erbicidelor duce la înmulţirea unor specii perene de buruieni care sunt mai rezistente sau nu intră în spectrul de combatere a erbicidelor folosite.

Dr. ing. Felicia PAŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
4499

□

º Comentarii

□

□

º 1. Sandu -- (13-July-2011)nu am ce comenta,dar am sa am nevie de sfaturi in viitorul foarte apropiat---Va multumesc!!!

º 2. eugen -- (6-October-2012)am iin livada invazie de stevie. ce fac?
multumesc

º 3. Claudia -- (4-March-2013)Foloseste Cerlit - erbicid selectiv pentru mar (livezi pe rod) care printre altele combate si stevia!

º 4. ion rosca -- (16-April-2016)Bună ziua,
Vă rog un sfat cu ce erbicid pot scapa de lucerna din cultura de lavanda.
Mulțumesc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

707--ziua-florii-soarelui.html

Ziua florii-soarelui

An de an, în lunile de vară, la INCDA Fundulea se sărbătoresc, rând pe rând, principalele culturi din ţara noastră. Luna aceasta a venit vremea florii-soarelui să atragă atenţia oficialităţilor, consultanţilor, cercetătorilor şi mai ales fermierilor asupra ultimelor realizări şi cerinţe în materie de hibrizi, dar şi asupra elementelor noi de tehnologie.

Realizări şi perspective în ameliorarea florii-soarelui

În România, floarea-soarelui a fost introdusă în cultură la mijlocul secolului trecut, dar la noi în ţară a cunoscut cea mai importantă perioadă în 1970, prin hibrizii creaţi de prof. Viorel Vrânceanu.

Suprafeţele cultivate au cunoscut după 1990 încoace un ritm ascendent, în 2000 acestea dublându-se chiar. Ce-i drept, randamentele se situează încă sub nivelul potenţialului biologic al hibrizilor aflaţi în cultură. Singura cale ce ar putea duce la rezultate mai bune ar fi optimizarea tehnologiei de cultură. În România există fermieri care obţin 3.500-3.800 kg/ha, dar predomnină cei care obţin 1.000 kg/ha.

Calităţile noilor hibrizi

În ultimii cinci ani au fost introduşi în cultură opt hibrizi creaţi la Fundulea, ce întrunesc cele mai multe dintre cerinţele de pe piaţă care la ora actuală în Europa sunt:

- producţie ridicată de seminţe;
- conţinut ridicat de ulei în seminţe;
- ulei de calitate superioară;
- rezistenţă complexă la boli;
- rezistenţă la lupoaie (Orobanche cumana);
- toleranţa la erbicide.

Noile tendinţe

Pe piaţa produselor alimentare se remarcă noi tendinţe privind calitatea uleiului de floarea-soarelui. Astfel, cererea pentru uleiuri rezistente la temperaturi ridicate, mai puţin saturate, cu lungă rezistenţă la oxidare, este tot mai mare. Aceste calităţi sunt impuse mai ales de noile cerinţe în ceea ce priveşte siguranţa alimentară.

În scopul îndeplinirii acestor cerinţe, a fost creat un nou tip de ulei de floarea-soarelui. Acesta trebuie să aibă conţinut scăzut de acid linoleic (15-20%) şi conţinut ridicat de acid oleic (80-85%), procentul acestor compuşi fiind exact invers faţă de uleiul clasic obţinut până acum.

Printre hibrizii care au atras atenţia vizitatorilor se află Alex, cu rezultate foarte bune în zonele nordice, hibrizii HS 26-24 şi HS 26-25 cu rezistenţă la lupoaie, precum şi HS- 2708 şi HS-2709 care au răspuns foarte bine la condiţiile de secetă din anul trecut.

În câmpul experimental de agricultură durabilă am putut vedea efectele nefavorabile ale unei practici privind compactarea solului. Cercetătorii au insistat asupra acesteia pentru a atrage atenţia asupra traficului necontrolat al utilajelor în culturi care afectează mult creşterea şi dezvoltarea plantelor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
775
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

708--reformatorii-sustin-ca-infiintarea-...

Reformatorii susţin că înfiinţarea Camerelor agricole înseamnă - Sfârşitul tranziţiei în agricultură > REVISTA LUMEA SATULUI

Reformatorii susţin că înfiinţarea Camerelor agricole înseamnă Sfârşitul tranziţiei în agricultură

Auzim adesea spunându-se că toate structurile vechi, rămase încă dinainte de 1989, vor dispărea odată cu apariţia Legii Camerelor Agricole, aflată deocamdată în dezbatere, sub formă de proiect, la Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

„Actualul Proiect de lege urmăreşte, în principal, descentralizarea agriculturii şi a aparatului care a fost întotdeauna de stat. Practic, agricultura este organizată, şi astăzi, la fel ca înainte de 1989. Odată cu intrarea pe rol a noii legi, deci cu apariţia Camerelor agricole, putem spune că a luat sfârşit perioada de tranziţie pentru agricultura românească“ – a declarat pentru „Lumea satului“ Adrian Rădulescu, director în MADR, consilier al ministrului, iniţiatorul Proiectului de lege.

Noua lege stabileşte modul de înfiinţare, organizare şi funcţionare pentru Camerele agricole judeţene şi pentru Camera Agricolă Naţională din România, care va avea sediul la Bucureşti. Aceasta din urmă va reprezenta interesele camerelor judeţene în raport cu toate instituţiile statului şi oricare alte organisme publice sau private interne, europene sau internaţionale.

Organizaţii nonguvernamentale, de utilitate publică

Conform proiectului de act normativ, Camerele agricole sunt organizaţii nonguvernamentale, de utilitate publică, nonprofit, cu personalitate juridică, create în scopul de a reprezenta şi promova interesele socioeconomice ale populaţiei care derulează activităţi în domeniile: agricultură şi producţie alimentară, dezvoltare rurală, pescuit şi acvacultură, silvicultură, îmbunătăţiri funciare, cercetare ştiinţifică de specialitate, fitosanitar, optimizarea exploataţiilor şi conservarea solurilor.

Structurile teritoriale

Primul pas va fi formarea Comitetelor Judeţene de Iniţiativă şi a Comitetului Naţional de Iniţiativă. Comitetele au ca sarcină numai organizarea şi derularea alegerilor constitutive, după care se vor dizolva.

După alegeri, fiecare Cameră agricolă judeţeană va fi formată din 35 de reprezentanţi ai agricultorilor. Repartizarea este următoarea: 19 locuri pentru reprezentanţi aleşi, propuşi pe liste de către formele asociative din domeniul agricol, câte 2 locuri vor reveni patronatelor, sindicatelor, fermierilor independenţi şi cooperativelor agricole, iar Consiliile locale comunale vor deţine 3 locuri: câte 1 loc este repartizat proprietarilor de păduri şi/sau a composesoratelor, staţiunilor de cercetare şi învăţământ superior din domeniul agricol şi medicilor veterinari.

Aparatul executiv

„Camerele agricole au două componente importante. Prima este formată din adunarea generală şi biroul permanent, unde membrii sunt numai agricultori aleşi de agricultori. A doua şi cea mai numeroasă este corpul tehnic. Aici vor intra oficiile judeţene de consultanţă agricolă şi alte servicii din domeniul agricol“, a afirmat consilierul ministrului.

Menţionăm că Biroul Naţional permanent este format din şapte membri: un preşedinte, un vicepreşedinte şi cinci membri. Preşedintele şi doi membri vor reprezenta judeţul la nivel central.

În schimb, Colegiul de conducere al Camerei Agricole Naţionale din România, ales de către Adunarea generală, va avea în componenţă un preşedinte, cinci vicepreşedinţi şi cinci membri. Preşedintele va fi ales de către adunarea generală, formată din rândul preşedinţilor Camerelor agricole judeţene.

Spre deosebire de vechile forme ale proiectului de lege, în cel actual există o reprezentativitate clară în conducere, a agricultorilor în special. Mai mult, vor exista şi reprezentanţi ai primăriilor, pentru că este obligatorie consultarea Camerelor agricole judeţene de către toate organismele şi instituţiile, inclusiv ale administraţiei publice locale, înaintea luării deciziilor cu privire la programele de dezvoltare locală, implementarea unor industrii care ar putea afecta exploataţiile agricole şi spaţiul rural, precum şi pentru scoaterea din circuit a terenurilor agricole.

Atribuţii

Conform proiectului de lege, printre atribuţiile Camerelor agricole se află asigurarea asistenţei tehnice pentru cei pe care îi reprezintă, sprijin la completarea cererilor de plată şi întocmirea documentaţiei privind accesarea fondurilor europene, acordarea de sprijin financiar şi alte ajutoare naţionale sau europene.

De asemenea, asigură prezentarea şi difuzarea în rândul agricultorilor a normelor europene şi naţionale privind activitatea de producţie agricolă şi alimentară, de protecţie a mediului, precum şi combaterea bolilor la plante şi animale, de bunăstare a animalelor şi alte norme şi reguli legate de activitatea în exploataţiile agricole.

Totodată asigură, împreună cu autorităţile locale şi judeţene, organizarea pieţelor locale pentru comercializarea directă a produselor agricole de către producători. În plus, asigură transferul tehnologiilor moderne din cercetarea aplicativă în producţie etc.

Precizăm că Proiectul de lege va fi completat de Normele de aplicare, Statutul Camerei agricole, Organigrama – cadru a aparatului tehnic operaţional şi anexe.

Restructurarea unor instituţii ale statului

În Anexa 3 a Proiectului de lege sunt menţionate cele patru unităţi de stat care vor fi restructurate. Toate vor asigura personal numai în sfera serviciilor. Astfel, Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă şi oficiile sale judeţene vor fi restructurate integral, iar Direcţiile judeţene pentru agricultură şi dezvoltare rurală, Unităţile fitosanitare judeţene şi Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie, doar parţial.

Finanţare

Finanţarea Camerei agricole se va asigura din mai multe surse distincte. Prima este Bugetul de Stat, prin Legea bugetului, pentru cofinanţarea investiţiilor şi a salariilor personalului angajat, pe baza Planului de servicii minime de asistenţă acordată agricultorilor.

A doua provine din bugetele judeţene, pentru finanţarea cheltuielilor curente de funcţionare, de administrare a patrimoniului şi de asigurare a investiţiilor, pe baza Planurilor judeţene de servicii agricole şi de dezvoltare rurală.

A treia constă din venituri atrase din prestări servicii şi activităţi contractate, din programe, proiecte, parteneriate şi colaborări, inclusiv cu autorităţi publice centrale sau locale.

Camerele agricole vor mai beneficia de 2% din impozitul pe profit şi încă de 2% din impozitul pe terenul agricol şi forestier.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
1550

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

709--in-dezbatere-proiectul-camerelor-ag...

În dezbatere, Proiectul Camerelor Agricole

Este nevoie de o structură simplificată

• Directorul DADR Bacău face propuneri pertinente în legătură cu viitoarele Camere Agricole.

În opinia mea, proiectul de lege are în vedere înfiinţarea de Camere Agricole ca organizaţii neguvernamentale pentru dezvoltarea spaţiului rural prin promovarea unei agriculturi durabile şi competitive. Aceasta este formularea din proiect.

Se constată, din capul locului, că nu se ia în calcul şi dezvoltarea rurală, esenţială pentru evoluţia comunităţilor din acest mediu. De asemenea, structurarea acestei noi forme de organizare ţine mai puţin cont de nivelurile locale, unde sunt adevărate interese ale celor din mediul rural, şi merge până la nivel naţional, o structură care ni se pare greoaie şi, deci, puţin funcţională.

O altă titulatură

Propunerile care au ajuns, de la Bacău, pe masa secretarului general al Guvernului, Gabriel Berca, înlocuiesc denumirea de „Camera agricolă“ cu „Camera pentru agricultură şi dezvoltare rurală“.

Pe teritoriul României am propus înfiinţarea a opt camere pentru agricultură şi dezvoltare rurală regionale. Acestea ar urma să se plieze pe scheletul celor opt regiuni de dezvoltare economică existente. Regiunea de dezvoltare Nord-Est, de exemplu, ar urma să aibă propria ei cameră. Structura unei astfel de camere ar trebui să cuprindă aparatul tehnic-operaţional şi organele alese.

Aparatul tehnic ar trebui să fie reprezentat, la nivel local, de Biroul tehnic teritorial, organizat pe mai multe unităţi administrativ-teritoriale, care însumează minimum 10.000 ha de teren (circa 1.500 de exploataţii agricole înscrise în Registrul exploataţiilor agricole).

Structura regională simplificată

La nivel judeţean ar trebui să funcţioneze Serviciul de specialitate, dimensionat pentru cinci-şapte persoane, care să aibă în componenţă un compartiment juridic, unul administrativ şi altul de resurse umane.

De asemenea, la nivel regional a fost propusă funcţionarea unei Direcţii de coordonare a Corpului tehnic, structurată pe Departamentul de coordonare a birourilor tehnice teritoriale şi a serviciilor de specialitate judeţene, Departamentul de relaţii interne şi internaţionale şi Departamentul economic şi administrativ.

Cât despre organele alese, propunerile venite de la Bacău se referă la Colegiul Biroului Tehnic Teritorial, singurul organ ales al Camerei pentru agricultură şi dezvoltare rurală, la Colegiul serviciului judeţean, alcătuit din câte doi reprezentanţi desemnaţi de colegiile Birourilor tehnice şi teritoriale, şi la Adunarea generală a camerei, alcătuită din reprezentanţii colegiilor serviciilor judeţene.

Cât despre alegerile acestor organe, am propus înfiinţarea de circumscripţii electorale la nivelul fiecărui colegiu al Biroului tehnic teritorial, cu secţii de votare pentru minimum 20 de exploataţii agricole.

Comitet naţional de iniţiativă

Structurile propuse pentru înfiinţare trebuie să aibă şi o reprezentare naţională. M-am gândit la o structură simplificată, pentru că scopul nostru nu este acela de a crea locuri de muncă pentru nişte funcţionari de la Centru.

Astfel, la nivel naţional se poate constitui Camera pentru agricultură şi dezvoltare rurală naţională, prin asocierea camerelor regionale, iar Camera naţională poate funcţiona cu o direcţie de expertiză în relaţiile cu autorităţile publice naţionale şi cu una pentru expertiză în relaţiile internaţionale.

Ing. Mihai BANU, director executiv al DADR Bacău

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
766

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Radu R. ROSETTI, înaintaş al şcolii româneşti de economie agrară

Radu Rosetti a fost fiul lui Răducanu Roset şi al domniţei Aglaia Ghica, fiică a domnitorului Grigore Ghica. S-a născut la 14 septembrie 1853 în Iaşi şi a decedat la 12 februarie 1926 la Bucureşti.

Starea materială a părinţilor i-a permis sa facă studii strălucite în ţară şi mai ales în străinătate, la Geneva, Toulouse şi Paris. El a beneficiat şi de eficienta instruire pe care o pot asigura excursiile îndelungate, pe care le-a făcut călătorind cu părinţii în Italia, Austria, Franţa şi alte ţări europene.

După terminarea studiilor s-a întors în ţară, în satul Căiuţi, judeţul Bacău, aproape de Oneşti, la moşia părinţilor, unde a rămas până în anul 1888, când s-a mutat pentru alţi 10 ani la Târgu-Ocna.

Abia în anul 1898, la vârsta de 45 de ani, a fost numit ajutor de arhivar la Ministerul de Externe, obţinând mult mai târziu (1909) funcţia de director al lucrărilor speciale şi al cercetărilor istorice din Ministerul Afacerilor Străine, unde a lucrat până în anul 1912.

Lucrările sale cele mai importante, prin care a intrat în istoria economiei agrare, au fost: Pământul, sătenii şi stăpânii în Moldova de la origini până în 1834 (1906), De ce s-au răsculat ţăranii (1907), Pentru adevăr şi dreptate (1911).

Referindu-se la aceste lucrări şi la activitatea sa, marele nostru scriitor M. Sadoveanu spunea: „Îl iubesc şi-l respect... pentru că a judecat nedreptăţile strămoşilor săi, din dorul de adevăr, de dreptate şi iubire de neam.“

Pătruns până în adâncul sufletului de realităţile constatate şi de situaţia nefericită a poporului de jos, Radu Rosetti scria: „Îmi pare rău că mă văd silit eu, urmaş de boieri mari, a recunoaşte că rău păcătuit-a boierimea împotriva obştii acestui popor, a căror destine, încă din vremea cnejilor, de la care în cea mai mare parte se trage, boierimea era menită să le conducă…“.

Prima dintre lucrările sale, Pământul, sătenii şi stăpânii în Moldova de la origini până la 1834, a fost declarată de conducătorii Partidului Conservator răspunzătoare de marile răscoale din 1907. Era, desigur, un argument de polemică politică, pentru că ţăranii din satul Flămânzi sau cei din satele Bărăganului nu aveau posibilitatea de a cunoaşte lucrarea publicată de autor în acele vremi.

Radu Rosetti a prezentat studii aprofundate privind modul de organizare a teritoriului satelor, începând din perioada dinaintea domniilor, când fiecare sat avea un singur hotar. El foloseşte termeni vechi rămaşi în istoria agrară ca: occini, ţarină, jerbie, câmp, vatra satului, pădurea etc. şi arată că ţăranii moşteneau pământul din tată în fiu, dar relele făcute de ocârmuire timp de secole i-au sărăcit şi subjugat cu o cruzime fără seamăn.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
654

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oameni de nota... 10

Asaltul generaţiei „X“

Generaţia „X“ este considerată în România ca fiind elita managerială a momentului actual. O castă a tehnocraţilor de excepţie, formată la interferenţa unei perioade de perfecţionare profesională în care şcoala românească de toate gradele avea să se apropie de apogeu.

Inginerul CONSTANTIN TOMA, actualul preşedinte al Grupului de firme Romet Buzău, este unul dintre exponenţii acestei generaţii. În 1984, cu o diplomă valabilă de TCM-ist, tânărul absolvent îşi face botezul profesional în cadrul unui atelier aparţinând fabricii Metalurgica Buzău.

Imediat după angajare întrezăreşte o şansă de progres mai puţin relevantă la vremea respectivă. Superiorii săi i-au dat crezare şi s-a trecut la profilarea fabricii pe echipamente de irigaţii, canalizare şi termoficare.

S-a început cu fabricarea unor elemente simple, pentru ca astăzi Grupul Romet Buzău să devină lider naţional în domeniul „industriei apei“. Conductele de polistiren cu microfibră de sticlă, produse la Buzău, reprezintă în momentul de faţă viitorul în ceea ce priveşte noile magistrale de irigaţii, inclusiv cele ce ţin de echiparea microhidrocentralelor. Noile conducte fabricate după o tehnologie americană şi despre care se spune că au o funcţionalitate veşnică pot atinge diametrul de până la 3 metri.

Un alt produs al grupului, căruia i se întrevede un mare viitor, este panoul solar pentru apă caldă, care poate asigura utilizatorilor o economie de 80% în cazul apei calde şi de 30% la consumul de energie electrică.

Grupul Romet Buzău este la ora actuală şi cel mai mare furnizor de soluţii complete pentru sistemul de tratare şi alimentare cu apă din România, gama produselor industriale realizate aici fiind impresionantă. Ea cuprinde printre altele recipiente sub presiune, diferite produse turnate şi forjate, sfârşind cu celebrul filtru de apă Aquator.

Strategia pe termen mediu a Grupului Romet Buzău vizează o simbioză între activităţile industriale şi cele agricole, managerii grupului experimentând la ei acasă oferta tehnică şi tehnologică destinată agriculturii şi mediului, pe o suprafaţă de 7.000 ha, şi pe care a arendat-o de la diferiţi proprietari.

Omul care se află în prim-planul acestor realizări de referinţă în domeniul agriculturii şi mediului poartă un nume şi prenume cu predestinaţie biblică: Constantin şi Toma. Aici, la Buzău, el a dat valoare practică unor gânduri şi idei ştiinţifice care, pentru unii dintre semenii se situau în sfera utopiei.

Bilanţul productiv şi financiar este cea mai concludentă dovadă că a reuşit. De la o afacere rudimentară cu grajduri, căruţe şi grilaje, începută în 1990, Constantin Toma deţine astăzi un imperiu economic a cărui cifră de afacere însumează 151 milioane de euro. Estimările pentru 2008 vizează o creştere a acesteia cu 25-30%. Cum şi prin ce mijloace au fost atinse aceste performanţe, vom prezenta pe larg într-un număr viitor al revistei noastre.

I. Banu, I. Pop
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
718

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

711--reflectand-asupra-unei-pilde.html

Reflectând asupra unei pilde

Aşadar, vremea secerişului! Un alt fel de anotimp al dreptei judecăţi. Faci palma căuş şi numeri boabele din spic. E bine, e rău? Oricum e mai altfel decât anul trecut, înfloresc speranţele.

Pentru mâine, pentru poimâine ori chiar pentru veşnicirea câmpului pe care îndemnăm spornic şi acum, în zorile verii.

Dar, după vorba poetului: „Nu câte-au fost îmi vin în minte, / Ci câte-ar fi putut să fie“. Mi-aduc aminte deci o poveste. O pildă. Luaţi seama, fiindcă întâmplarea, chiar dacă n-a fost aievea, ar putea fi totuşi într-o bună zi.

Deci, se zice, un cinstit şi lăudat gospodar avea un fiu. Deloc însă pe măsură. Feciorul era, prin urmare, nevrednic de părintele lui. Făcea zi după zi numai boacăne. Adică numai lucruri de nefăcut. Tatăl nu-l pedepsi însă pentru nevrednicia sa, cum ar fi făcut poate oricare dintre noi.

El se mulţumi să ia o scândură în care tocmea un cui la oricare nesăbuinţă a feciorului. Şi, vezi bine, curând scândura deveni neîncăpătoare pentru mulţimea de cuie, marcând relele tânărului.

Aşa se face că, într-o bună zi, tatăl îl chemă pe fecior şi-i arătă isprava.

– Dar nu le-am bătut eu! se dezvinovăţeşte acesta.

– Drept este, a răspuns tatăl. Numai că fiecare cui reprezintă un pocinog de-al tău!

– Dacă este aşa, atunci voi îndrepta strâmbătatea.

Şi, zis şi făcut, tânărul se schimbă de-a binelea, devenind curând om de ispravă. La fiecare faptă bună acesta scotea şi câte un cui, încât, în curând, toate semnele nechibzuinţei sale tinereţi dispărură ca prin minune.

Mândru, nevoie mare, acesta se adresă tatălui:

– Vezi?

– Văd. Dar tu vezi, întrebă la rându-i bătrânul, găurile rămase după extragerea cuielor? Cu ele cum rămâne?

Şi tatăl se duse la treburile sale, în vreme ce tânărul rămase pe gânduri.

– Chiar aşa? Cu găurile cum rămâne?

Este întrebarea pe care mi-o pun în acest ceas de bucurie şi bilanţ. Mai reparăm noi câte ceva dintre greşelile trecutului, dar cu suferinţele, cu urmele din suflet, cum rămâne?

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
778

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

712--editorial-ignoranta-naste-ignoranti...

EDITORIAL - Ignoranţa naşte ignoranţi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulIgnoranţa naşte ignoranţi

Mă întreba într-una din zile o femeie-Ţărancă aflată în piaţă cu câteva… trufandale proaspete de grădină puse pe o tarabă spre vânzare, cum se face că tărâţa de grâu este mai scumpă decât sămânţa din care provine.

O minte iscoditoare care ar fi dorit la întrebarea pusă un răspuns pe care intuiam că-l ştia deja. Am încercat împreună să-i găsim explicaţie fenomenului pe care însă procesatorii, comercianţii şi mai ales samsarii de ocazie de-ar încerca s-o dea ar intriga până şi un copil.

Un motiv în plus de a fi arătaţi cu degetul cei ce oferă preţuri de batjocură pentru grâul din producţia acestui an, în vreme ce pâinea de la chioşc se scumpeşte pe zi ce trece.

„Auzi, matale – continuă femeia contrariată – cumpără grâul cu 40-45 bani kilogramul şi vând tărâţa cu aproape 1 leu kilu', başca pâinea care ajunge la peste 5 lei pe kilogram…

Adevărată batjocură la adresa ţăranului care munceşte în praf, arşiţă şi cu apă caldă toată vara şi câştigă de cinci ori mai puţin decât acela care nu ştie cum se cheamă sapa de-o vede ori să deosebească grâul de porumb". Şi adaugă alte câteva cuvinte de ocară la adresa celor la care se referă.

Drept este că, sub masca expresiei „piaţa reglează preţul", folosită tot mai des de guvernanţi, dar şi ca urmare a ignoranţei celor mai mulţi agricultori faţă de ideea asocierii, care i-ar face mai puternici în relaţiile cu beneficiarii produselor lor, se petrec lucruri ce nu au nimic în comun cu un comerţ civilizat, echitabil, loial. Să nu uităm – sau să învăţăm – că ignoranţa naşte ignoranţi.

Pe de altă parte, a ignora agricultura şi pe cei ce încă o mai fac este o adevărată crimă, până la urmă, la adresa siguranţei alimentare, cel puţin a naţiei din care faci parte. Este regretabil că nici până acum şi nici acum nu se înţelege că acolo unde ţăranul e bogat şi ţara e bogată.

Dar cine să manifeste o asemenea înţelepciune? Nicicum cel care n-a avut vreodată tangenţe cu munca pământului, dar e pus să hotărască pentru ţăran şi în numele lui!

Aşadar, ţărani, agricultori, crescători de animale, singura şansă de a izbândi în faţa celor care continuă să vă ignore este unirea. Avem modele aici, în Europa şi în lume.

Urmaţi-le! Vă veniţi în sprijin vouă şi apoi semenilor şi urmaşilor voştri.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 15, 1-15 AUGUST 2008 Vizualizari:
1595

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

713--romul-havana-club.html

Romul Havana Club > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Romul Havana Club

Este un rom autentic cubanez, produs pe baza unei reţete ce nu s-a schimbat din 1878. Secretul acestei băuturi ţine de specia trestiei-de-zahăr, modalitatea distilării, învechirea controlată, realizată în butoaie de stejar, adică pe aceeaşi metodă de învechire tot pe cale naturală a bourbonului.

Operaţie efectuată la trei săptămâni de la maturare este selecţia finală de blending cu alcool pur de trestie-de-zahăr, obţinându-se romul alb. Alcoolizarea se face sub supravegherea unui specialist de înaltă clasă Master Blender. Câteva romuri sunt destinate să devină romuri vechi de o mare raritate.

Să ne întoarcem în timp la cea de-a doua expediţie a lui Cristofor Columb, când acesta introduce trestia-de-zahăr în perimetrul Caraibelor. Pe la jumătatea secolului al XVIII-lea în arhipelagul Caraibelor, unde mişunau marinarii şi piraţii, începe să se producă o licoare tare numită „tafia“. Era romul vaporenilor.

Peste un secol apare necesitatea de a crea o băutură mai puţin tare şi aspră, dar fină şi delicată. Aşa începe epoca romului. O băutură cu aromă – „el ron superior“ – ce place aristocraţiei din imperiul colonial spaniol, înglobând şi Cuba.

Originea termenului rom este prilej de controverse, vehiculându-se trei ipoteze: etimologic e în „rummaje“, însemnând cala corabiei, în „rummer“, pahar mai larg de băuturi alcoolice; şi în fine „rumbullio“, însemnând zurbagiu, scandalagiu. O metominil de la cauză – romul – se ajunge la efectul asupra consumatorilor puşi pe gâlceavă.

Şi laureatul Premiului Nobel, marele Hemingway, care a locuit în Cuba, şi-a legat numele de un cocktail ce are la bază romul Havana Club şi se numeşte Hemingway Special.

Arnold HELMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
702

□

ª Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

714--la-mintea-cocosului-16.html

La mintea cocoşului

Spuneţi-o, repejor, pe-a dreaptă: vreţi ori ba să vă dea propriile găini din bătătură ouă mai grele cu 5 grame decât cele de până acum? Am auzit pe cineva care a zis nu? N-am auzit! Aşa încât, voi cei care vă ocupaţi cu această latură a zootehniei, luaţi aminte: pentru a atinge această performanţă nu de furaje aveţi nevoie şi nici de concentrate – de unde atâta bănet, domnule, de unde? – ci de ace.

Ei, nu de gămălie, desigur. Şi nici de cusut. Cu atât mai puţin de ace de brad ori de AC Milan – glumesc, se înţelege, ci de ace de acupunctură. Dacă vi le procuraţi, sunteţi oameni făcuţi! După ce aplicaţi orătăniilor un astfel de tratament, vreme de săptămâni veţi strânge numai ouă mai grele cu 5 grame decât cele de dinainte. Reuşita metodei a fost demonstrată, fără putinţă de tăgadă, de către specialiştii chinezi care au şi inventat-o, de altfel. Deci, la treabă! Cum? Nu ştiţi de unde să faceţi rost de ace? E, asta-i bună!

Doar e la mintea cocoşului. De unde trebuie. Aşa cum a răspuns mai acum câţiva ani un cunoscut om de afaceri, recent întors dintr-un pelerinaj de prin America: era bolnav, săracu', şi dat în urmărire generală. Cum a răspuns, aşadar, miliardarul nostru când a fost întrebat de unde a luat 10 milioane de dolari pentru a-şi cumpăra – amărâtul de el – un hotel de 18 etaje, situat în buricul Bucureştilor? Reţineţi, că s-ar putea să vă prindă bine. Aşadar, de unde a luat modesta sumă? De unde trebuie!

Şi dacă acela găsi de unde să-şi însuşească, pardon, să-şi ia, scuzaţi, să-şi procure 10 milioane de dolari, nu-mi vine să cred că nişte ace de acupunctură, acolo, ar fi o problemă, până şi pentru cei mai sărmani dintre dumneavoastră.

Dacă nu reuşiţi, încercaţi să luaţi armele de atac şi apărare ale albinelor – cică ar fi la fel de bune ca acelea confecţionate din cel mai fin oţel suedez. Atenţie însă, nu le stârniţi, că înţeapă! Pe de altă parte, puteţi intra în conflict şi cu apicultorii. Să apelaţi la viespi?

În niciun caz. Am văzut un copil înţepat de un singur exemplar din respectiva insectă şi avea capul umflat cât o butie, mai-mai să dea ortul Popii. Dar bondarii? Că doar şi ei au ace. Nu, că şi ăştia devin periculoşi, dacă sunt stârniţi. Că de la ei s-au inspirat şi ăi de făcură filmul acela cu Bond. James Bond! Ar fi o soluţie, cumva, ţânţarii? Ar fi, cum nu, că şi domnul Ţânţăreanu, se cunoaşte, ţine cu ţăranul. Numai că nu se ştie dacă respectivele insecte ar fi dispuse să coopereze.

Şi atunci, de unde ace pentru acupunctură?

Cum de unde? Că doar e la mintea cocoşului.

De la chinezi, desigur, că doar ei veniră cu ideea. Şi cu Olimpiada.

Gogu PINTENOGU'

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
698

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

715--formula-1-pe-pista-montana.html

Formula 1 pe pista montană > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Formula 1 pe pista montană

Munţii Buzăului au fost, pentru o săptămână, luaţi cu asalt de către pasionaţii întrecerilor cu maşini „deştepte”, ATV-uri şi motociclete. Vorbim despre o competiţie de off-road, căreia i s-a dat startul la Buzău şi a s-a sfârşit în zona lacului Mocearu.

Aceştia au parcurs cei 1.600 de kilometri ai traseului, încercând să facă faţă cu succes denivelărilor terenului, obstacolelor naturii, diferenţelor de temperatură, problemelor de tot felul ivite la asemenea drum lung.

Cum adrenalina s-a făcut simţită prin fiecare por, echipele participante, formate mai ales din oameni ai marilor oraşe, care sunt dornici de frumuseţi naturale, au promis că se vor mai întoarce şi la următoarea ediţie a întrecerii.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
708

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

716--duhovnicul-antrenor.html

Duhovnicul antrenor

Nu că mă bântuie în mod deosebit microbul fotbalului, nu că se împleticeşte sufletul în mine de la atâta opintit pe stadioanele patriei şi nu numai, nu că am făcut scurtă la limbă de cât strig la ăia, pe gazon, alde Mutu, Henry sau Kaka, să dea cu simţ de răspundere în bietul balon rotund, dar sunt, ca tot românul, pricepută la fotbal... Ei, nevoie mare mă pricep… Şi, dacă tot mă pricep, mă brodesc, volens-nolens, în marginea câte unui islaz comunal, unde echipe de valoare se întrec în şuturi şi pase, mai ceva ca ăia pe Maracana. Păi să vă povestesc…

Avem echipă, avem valoare…

Aflasem întâmplător că în crucea unei zile de duminică de vară, la Bălţeşti, o comună obişnuită din Prahova, echipa de fotbal Voinţa din localitate are meci cu o echipă din vecini. Voiam să văd fotbaliştii, dar şi antrenorul la lucru. Băieţii, ca băieţii, nişte fotbalişti acolo şi ei, dau cu piciorul, cu capul, cu ce mai pot în minge, dar antrenorul făcea de departe toată deplasarea.

Nu era fitecine în comună, era chiar preacinstita faţă bisericească, adică părintele Gabriel Săvulescu. Înaintea meciului cu pricina, intru în sfântul lăcaş şi mă postez în marginea careului de doamne mai coapte. Păi mai în margine, da, ca să nu-i bat la ochi popii din prima… Mai încolo, pe extrema aialaltă – na, că mă şi văd în teren - vreo 13 bărbaţi în pantaloni de trening – că nu puteau să intre în sfânta biserică în chiloţi, ca pe maidan.

Agheasma popii

Părintele Săvulescu citeşte de prin Scripturi, dă cu cădelniţa ca să alunge spiritele rele, dacă-or fi, din biserică, mai şterge dâra de sudoare care-i spintecă fruntea, mai înfruntă câte o babă care mai uită de cele sfinte şi se pune cu ocărâtul pe vecini. Şi se uită cu nerăbdare la ceas. Părintele, nu baba. Că ea nu are ceas şi ăla din biserică nu mai funcţionează.

Se apropie ora meciului, desluşesc eu, din nerăbdarea sfinţiei sale, dar şi din semnele şi şopocăiala tinerilor cu pantalonii de trening. Au venit şi adversarii, după cum suflă în urechea unuia din biserică, unul care taman intră. Spăşit, sfinţia sa îşi dă din mers sutana jos şi îi stropeşte pe toţi, fără osebire, cu agheasmă. Ca să vină golul. Al lor. În poarta ălora cu care joacă. Spre uimirea mea constat că şi părintele Săvulescu are trening, chiar pe sub sutana bisericească. E în ton cu echipa.

Mare meci mare…

Uite, şi şeful de post a venit la meci. Hait!… Asta îmi aduce aminte că data viitoare trebuie să vă povestesc despre o altă echipă de fotbal care îl are antrenor taman pe agentul 007.

Pe Maracana din Bălţeşti, ca să n-o mai lungesc, partida a fost de anvergură, chiar dacă jucătorii au decis, de comun acord cu antrenorii şi cu arbitrul, având în vedere că „fierbe aerul“, să scurteze un pic, jocul.

Fotbaliştii au alergat ca prinşi de frica taurului comunal, scăpat din staul, care dând cu piciorul în minge, care pe de lături. Nu taurul, dom’le, fotbaliştii au „machiat“ mingea… Ăia din echipa adversă au „îmbulinat-o“, căci Voinţa a băgat trei „boabe“ în poarta lor. Şi ei, nimic! Nici golul de onoare n-au avut tupeul să dea.

Popa antrenor a mai scăpat şi el, precum învăţăceii săi, la câte o gafă de proporţii, nu oricum, câte o înjurătură de şi cu Tatăl Ceresc. Dar cine să stea să monitorizeze suduielile de pe margine, că doar Dumnezeu nu doreşte moartea păcătosului, el vrea doar îndreptarea sa.

Ei, şi am încălecat pe o şa şi v-am spus despre Voinţa Bălţeşti aşa… Trec pe post şi rugăciune, mă rog de iertare, că nu se mai roagă părintele Săvulescu pentru mine, după toate câte vi le-am povestit aicea.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
764

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

717--sporturi-extreme.html

Sporturi extreme

Dacă preţurile lucrărilor aferente recoltatului nu v-au crescut suficient adrenalina, practicarea unor sporturi, mai mult sau mai puţin extreme, va genera cu certitudine astfel de efecte.

Iată câteva dintre sporturile pe care le-aţi putea încerca pentru această vacanţă. Nu vă sfiiţi! Cu puţin curaj, puteţi încerca unele lucruri ce ţin de domeniul aventurii.

Distracţii la mare...

Surfingul

Este un sport nautic care se practică pe valurile aflate în formare, în timp ce acestea se deplasează spre ţărm.

Scubadiving

Scufundările au devenit un hobby în special pentru pasionaţii de înot, mari colecţionari de perle, bureţi de apă sau exemplare din diferite specii de animale. Turele de scufundare pot fi practicate atât pe litoralul românesc al Mării Negre, cât şi în lacurile de munte din România. Alte destinaţii curente pentru amatorii de scubadiving sunt Marea Rosie, Mexic, Maldive.

Windsurf-ul se traduce printr-o plimbare relaxată pe o mare fără valuri sau o doză ridicată de adrenalină obţinută prin executarea salturilor de peste 5 metri sau a unor trick-uri dificile. Apărut în anii 60, windsurf-ul este practicat în România încă dinainte de 1990, iar în momentul de faţă există aproximativ 20 de practicanţi fideli, precum şi un club formal de windsurf (Astoria).

Echipamentul necesar este format dintr-o placă, o velă şi un harness (un fel de ham), precum şi un costum de neopren ce asigură protecţia termică a corpului atunci când temperatura apei este scăzută.

...şi la munte

Bungee-Jumping

Aţi sări, legaţi de o coardă elastică, de la mai bine de o sută de metri? Ei bine, cam asta presupune acest sport, veritabil ritual în statul Vanuatu. „Nebunia“ a prins fireşte şi la noi, astfel că în luna august 2006 s-a inaugurat o nouă amenajare pentru bungee-jumping la Barajul Vidraru.

Este cel mai înalt punct de lansare cu coarda elastică din Europa (166 m). Costul unui salt la Vidraru este destul de pipierat dar, spun amatorii de bungee-jumping, distracţia şi mai ales senzaţia merită toţi banii.

Climbing-ul tradiţional

Presupune escalada fără ajutorul echipamentului special, menit să înlesnească căţărarea. Sunt folosite numai mâinile, picioarele şi forme de protecţie rudimentare. Climbing-ul tradiţional promovează spiritul de echipă, fiind adesea condus de un lider, care va avea grijă ca escalada celorlalţi să se desfăşoare în bune condiţii.

Parapanta

Cu parapanta te poţi autopropulsa, prin alergare, şi menţine în zbor datorită curenţilor de aer şi abilităţilor parapantistului de manevrare a aparatului.

Decolarea se poate face prin alergare sau tractare. În zbor se poate ajunge şi la înălţimi foarte mari (9.000 de metri).

Mountain Bike

Un Mountain Bike este un tip de bicicletă foarte performantă, folosită la două tipuri de curse: coborâre şi cros.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
791
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

718--ursii-coboara-mai-la-vale.html

Urşii coboară mai la vale > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulUrşii coboară mai la vale

Comuna prahoveană Şoimari a fost, până acum câteva zile, ferită de atacul furios al urşilor. Deşi zonă montană, pe aici îşi făceau veacul şerpii, lupii, vulpile, dar nu urşii.

După cum spune primarul Constantin Dragomir, „zilele trecute, asistentul medical al dispensarului a fost surprins de un urs pe una dintre văile din localitate. Namila l-a alergat o bună bucată de drum. Noroc că asistentul avea un rucsac la el. Când n-a mai putut să fugă, i-a aruncat ursului rucsacul în faţă şi a sărit într-o groapă. Acesta a fost zăpăcit de lovitură şi a plecat.

Omul nu a păţit nimic, dar e prima dată când s-a văzut un urs pe aici... Acum localnicii din Şoimari se tem pentru ei şi pentru animalele lor.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
766

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

719--caleidoscop.html

Caleidoscop

Medici din Prahova trimit morţii la analize

Mai mulţi medici din Prahova sunt anchetaţi de Casa de Asigurări de Sănătate, dar şi de poliţie, pentru că au dat bilete de trimitere la analize şi au prescris reţete de-a lungul timpului unor pacienţi… morţi.

Un număr de 22 medici de familie, cei mai mulţi din mediul rural, au trimis la investigaţii medicale, în diferite spitale din Prahova, persoane decedate chiar de câţiva ani.

De la oină la golf

Comuna prahoveană Tătaru este una dintre cele mai sărace din acest judeţ. Şi totuşi ea şi-ar putea schimba acest statut dacă, aşa cum afirmă primăriţa Elena Dobrotescu, vin englezii şi fac aici un teren de golf.

Aceştia vor să cumpere la Tătaru 50 ha de teren, pe care să construiască pensiuni şi hoteluri, dar şi, cum ziceam, terenul de golf, care ar putea să atragă şi alţi investitori.

Zona e frumoasă, natura destul de sălbatică, o mănăstire veche, în piatra muntelui, aşteptând vizitatorii. Dar, până toate acestea vor deveni realităţi, Tătaru continuă să aibă probleme cu sărăcia şi neputinţa din primărie.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
783

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

72--ce-mai-faceti-domnule-profesor-unive...

Ce mai faceţi, domnule... prof. univ. dr. Nicolae D. BELLI?

Este aromân, născut la 17 iunie 1927, în comuna Livezi din Grecia.

Este absolvent al Facultăţii de Economie Generală din cadrul ASE, promoţia 1952. Parcurge curând toate treptele profesionale, până la cercetător principal I şi profesor universitar.

Activează în cadrul Institutului de Cercetări Economice al Academiei Române, având normă didactică la Institutul Agronomic Nicolae Bălcescu din Bucureşti, ca profesor de economie politică.

Doctor în economie din 1963, cu specializări în Franţa şi Statele Unite. Membru al Asociaţiei Internaţionale a Economiştilor Agrarieni, membru de onoare al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, doctor Honoris Causa al Academiei de Studii Economice din Chişinău, conducător de doctorat.

Premiul Academiei Române (2004) pentru lucrarea „Tranziţia mai grea decât un război“ (Edit. Expert 2002).

Autor a aproape 300 titluri de studii, mai ales în domeniul economiei agrare şi industriale.

T.M.: După anul 1990, asupra căror probleme v-aţi îndreptat atenţia în cercetările dumneavoastră?

N.B.: Ele au fost legate de problematica tranziţiei la economia de piaţă a României şi a celorlalte ţări ex-socialiste.

T.M.: V-aţi pensionat în 1997...?

N.B.: După pensionare, am continuat să lucrez în cercetare şi învăţământ până în anul 2005.

T.M.: Dintre lucrările ştiinţifice, pe care o consideraţi mai importantă?

N.B.: Pentru perioada anterioară Revoluţiei din 1989, cred că cel mai interesant a fost studiul corelaţiei dintre agricultură şi industrie, prin care demonstram cât pierdea anual agricultura prin deschiderea foarfecelui preţurilor în favoarea acumulării capitalului necesar industrializării ţării.

Cât priveşte perioada postdecembristă, cred că cele mai interesante lucrări au fost: „Corupţia la români în perioada de tranziţie“ şi „Tranziţia mai grea decât un război“.

T.M.: La ce lucraţi acum şi ce planuri aveţi în perspectivă?

N.B.: Sunt în curs de a definitiva o lucrare mai amplă, în două volume, despre globalizare. Am publicat deja separat 6 studii, prin Centrul de Informare şi Documentare Economică al INCE, urmând să le asamblez pentru lucrarea finală.

Vă dorim numai sănătate şi succes în programele pe care vi le-aţi propus!

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

720--file-din-bucataria-albaneza.html

File din bucătăria albaneză

„Draga mea, pune în dulceaţa de gutui un fir de indruşaim! Aroma acestei plante este ca un vis de vară...“

Îndemnul tandru vine din amintirea unei întâlniri princiare la ţărm de mare, cândva, la începutul anului 1990. Doamna Cotta Vasiliki a reprezentat cu eleganţă doamnele albaneze din România.

Originea ei nu este de neam regal, provine însă dintr-o familie distinsă de negustori albanezi stabiliţi în Constanţa în perioada interbelică. Felul în care a trăit toată viaţa, educaţia aleasă, cultura şi mai ales bunătatea ei fără margini au făcut-o prinţesa inimilor noastre, prietenii care i-am rămas în preajmă cât a trăit.

Rânduiala bucătăriei

În casa doamnei Cotta Vasiliki, masa, rânduiala la bucătărie, se petreceau într-o desăvârşită curăţenie şi frumuseţe. Maşina de gătit, vasele, prosoapele, borcanele de porţelan în care ţinea mirodenii, fără de care „mâncarea n-are niciun haz“, sclipeau de curăţenie şi cochetărie. Fiecare lucruşor pe care îl folosea atunci când gătea era împodobit cu o dantelă sau o floricică, lucrate de mâinile ei minunate.

Educaţia, instrucţia specială pe care o avea, diferită de doamnele din generaţia ei, le-a dobândit într-un celebru pension din România. Firea generoasă, caldă şi devoţiunea faţă de familie, respectul pentru îndatoririle de stăpână a casei, le-a moştenit de la doamna Hrisanti Nicolau, mama ei iubită, recunoscută în comunitatea albaneză din România drept „o neîntrecută gospodină“.

În jurul mesei, unde invita la sfârşit de săptămână, şi obligatoriu de sărbători, prieteni dragi, doamna Cotta Vasiliki săvârşea minuni culinare, într-o ambianţă de salon boieresc:

„Draga mea, când aşezi omul la masă trebuie să înţeleagă că este mai mult decât un oaspete, el face parte din lumea ta, din rândul acelora care înţeleg, fără să le spui, cât de mult îi iubeşti.“

Aşadar, într-un salon obişnuit, într-o casă veche, trona masa la care veşnic se aşezau cel puţin opt persoane.

Ritualul desfătării

Pe faţa de masă albă, apretată, călcată impecabil, brodată cu crini, lăcrămioare şi nu-mă-uita erau aşezate tacâmuri şi farfurii fine, strălucitoare. Un buchet de flori proaspete, de sezon, te întâmpina ca să te simţi alintat. Apoi gazda, îmbrăcată într-o rochie elegantă, începea ritualul desfătării. Însoţea fiecare gest cu un zâmbet care îţi făcea inima fluture. Ce urma era de neînchipuit: fiecare fel de mâncare era un dar, o porţie de suflet şi de noroc. Vă invit la masa doamnei Cotta Vasiliki, cea care pregătea cu măiestrie feluri de mâncare dobrogeană, pentru că prefera mâncărurile simple, care îţi făceau saţ, dar îţi picau bine.

Aperitivul era însoţit de o ţuică naturală, servită într-un pahar cât un degetar. Era exact cât trebuia pentru ca plăcinta cu praz sau cu spanac ori pătrăţelul de topci să meargă de minune.

Reţete albaneze

Reţetă pentru plăcintă albaneză cu praz:

Se prepară o cocă dintr-o cană cu apă, făină cât cuprinde şi drojdie. Se lasă să crească. Umplutura se prepară aşa: se fierbe prazul, numai partea albă (1 kg), în lapte sau călit în ulei, se lasă să se scurgă, se amestecă cu brânza dulce (1 kg) şi cu ouăle (5). Nu uitaţi să presăraţi un praf de sare!

Se întind două foi potrivite. Umplutura se aşază pe foaia care se pune în tava unsă cu puţin ulei. Cealaltă foaie se pune deasupra. Se bate un ou cu iaurt şi se unge plăcinta. Se coace, dacă vrei, sub formă de ruladă sau pateuri.

Plăcinta cu spanac: Se pregăteşte la fel ca plăcinta cu praz.

Topci:

Celălalt aperitiv este uşor de făcut: se prepară o cocă dintr-o cană de apă, făină cât cuprinde şi drojdie. Se lasă să crească. Se întinde foaia, se unge cu untură, se împătureşte şi se unge din nou cu untură. Se întinde iar, se presară cu brânză sărată de oaie, se rulează şi se taie bucăţi. Se aşează în tava unsă, se ung bucăţile cu untură şi deasupra se toarnă ouă bătute cu iaurt.

Ciorba de pui à la greque (Grecia):

Bucăţile de pui se pun la fiert în 1,5 l de apă, după care se ia spuma, se adaugă un morcov, o rădăcină de pătrunjel, păstârnac, o ţelină, sare şi câteva boabe de piper. Când sunt fierte, bucăţile de carne se pun separat într-un vas. Supa se strecoară, pentru ca zeama să rămână limpede. Separat, se bat 2 gălbenuşuri cu 150 ml de lapte până începe să fiarbă, după care se toarnă peste supă, adăugând şi 30 g de orez fiert separat.

Se acreşte cu zeamă de lămâie, după gust. Se toarnă în farfurii peste bucăţile de carne. Se adaugă pătrunjel şi leuştean din belşug.

Musaca de ţelină (Turcia, Albania, Grecia):

Se curăţă ţelina, se taie rondele şi se prăjesc în unt. Într-o tavă mai înaltă se aşază un rând de ţelină, carne tocată din piept de pui, uşor călită şi verdeaţă tocată fin, apoi se pune celălalt rând de rondele. Se prepară un sos alb în care se încorporează 2 ouă, caşcaval ras şi un pahar cu sos de roşii. Se toarnă deasupra în tavă şi se dă la cuptor. Facultativ se adaugă smântână.

Tort cu nuci şi migdale:

Blatul – 5 ouă, 5 linguri de zahăr, 5 linguri de făină. Crema – 5 ouă, 250 g de zahăr, 200 g de nuci şi migdale măcinate, 100 g de pesmet, 1 lingură de făină.

Se coace blatul şi se taie în două pentru a fi umplut cu crema care se pregăteşte astfel: se amestecă gălbenuşurile cu zahărul până se fac spumă. Se adaugă praful de nuci şi migdale, pesmetul, o lingură de făină şi albuşurile bătute spumă. Se amestecă în bain marin până se îngroaşă. Se ung la mijloc foile care deja s-au răcit şi deasupra se presară ciocolată rasă. Aţi ghicit: reţeta are parcă iz nemţesc.

Aceasta este povestea şi învăţătura rămasă peste timp de la o doamnă albaneză. Dacă vă hotărâţi să încercaţi reţetele ei, nu uitaţi să-i trimiteţi în gând o tandră sărutare de mâini!

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
5000

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

721--locul-unde-s-a-nascut-perinita.html

Locul unde s-a născut Periniţa

Probabil că nu e român care să nu fi dansat măcar o dată pe ritmurile îndrăcite ale Periniţei. Dar, cu siguranţă, puţini sunt cei care ştiu unde anume şi cum s-a născut acest dans. După cum se laudă sătenii din cea mai nou înfiinţată comună prahoveană, Bătrâni, jocul bazat pe sărutări s-a născut la ei. „Ştiţi că Periniţa a fost înfiinţată la noi?

A pornit de la nişte vedre, adică petreceri de nuntă. Mireasa invita fete şi băieţi la masă, sâmbăta, înainte de nuntă. Plecau la aşa-zisul salon de dans, unde se zbânţuiau până la 12 noaptea. Atunci mireasa îşi lua la revedere de la fete şi de la băieţi. Se făcea o perniţă mică, frumoasă, brodată, care se aşeza în mijlocul „salonului". Şi aşa s-a născut Periniţa.

În seara aceea, mireasa dansa şi se pupa cu toţi băieţii. Era ultimul sărut al domnişoarei şi niciunul dintre băieţii din seara de sâmbătă nu o mai dansa duminica, la nuntă.

Mirele participa şi el la eveniment, dar nu se băga. Putea s-o pupe oricine pe aleasa lui. Dar duminica nu o mai pupa decât el. Pentru mireasă, Periniţa era ultimul dans ca fată. Apoi devenea femeie măritată şi nu mai avea voie să joace Periniţa".

Sătenii din Bătrâni se gândesc să facă din dansul acesta un brand – precum sarmalele la nivel naţional – şi să ceară drepturi de autor pentru el.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
2410

Comentarii

1. sorin -- (1-January-2011)foarte frumos, chiar nu stiam de asta. am auzit azi noapte de "perenita" si chiar eram curios ce inseamna. multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

722--doua-ansambluri-folclorice-in-comun...

Două ansambluri folclorice în comuna fără niciun cămin cultural > REVISTA LUMEA SATULUI

Două ansambluri folclorice în comuna fără niciun cămin cultural

A fost salvat folclorul din Asău!

Zilele trecute, în satul Păltiniş, judeţul Bacău, s-a desfăşurat a doua ediţie a Horii Satului. În comuna fără niciun cămin cultural, Asociaţia Bradul Asău a reuşit înfiinţarea unui al doilea ansamblu folcloric.

Asociaţia Bradul Asău, în parteneriat cu autorităţile locale din Asău şi Direcţia de Cultură, Culte şi Patrimoniu Naţional Bacău, a organizat a doua ediţie a evenimentului Hora Satului în satul Păltiniş din comuna Asău.

Emoţiile legate de starea vremii s-au risipit de îndată ce a început manifestarea, în stil deja tradiţional, cu strigătura făcută de un toboşar venit cu caleaşca în mijlocul spectatorilor, după ce colindase întreaga comună chemând lumea la horă...

Dincolo de prezenţa interpreţilor profesionişti Silvia Ene, Mioara Velicu şi Anton Achiţei, pe scenă au urcat şi cele două ansambluri din Asău care confirmă că, în acest moment, în comună există trei generaţii de artişti amatori.

Este vorba de membrii Ansamblului Bradul Asău - bătrânii satului (ansamblul are 52 de ani vechime) şi cei peste 30 de tineri din Ansamblul Stejarul Asău, care au debutat pe scenă cu o zi înainte, cu prilejul Horii Satului.

Viitorul este sigur

În fapt, importanţa prezenţei artiştilor amatori asăuani pe scenă a fost foarte mare: debutul tinerilor din Ansamblul Stejarul Asău a însemnat confirmarea faptului că tradiţiile din zonă au trecut de la bătrânii satului la generaţiile următoare.

Practic, această comună care nu are niciun cămin cultural, are al doilea ansamblu folcloric - Ansamblul Stejarul Asău, instruit de dna Lenuţa Murariu.

„Putem spune că folclorul asăuan, cunoscut a fi foarte bogat şi frumos, nu se va pierde. Aceşti tineri din Ansamblul Stejarul Asău au demonstrat că ştiu să joace dansurile bătrâneşti la fel de bine ca bătrânii satului, că de la 16 la 85 de ani, pe scenă, asăuanii sunt la fel de pricepuţi păstrători ai tradiţiilor locului.

Una dintre misiunile asumate de Asociaţia Bradul Asău, aceea de a conserva patrimoniul folcloric al zonei, este, iată, pe cale de a se înfăptui“, a declarat domnul Dan Tătavu, preşedintele Asociaţiei Bradul Asău.

Joc şi cântec în aer liber

Hora Satului se ţine în satul din comuna Asău, care la inundaţii a fost cel mai năpăstuit. „Până anul trecut, când am iniţiat Hora Satului, de zeci de ani nu se organizase un eveniment cultural în Păltiniş.

Scena a fost amplasată într-o grădină, una dintre puţinele suprafeţe plane din satul pierdut printre munţi. Din acest motiv, bucuria sătenilor din Păltiniş este imensă şi implicarea lor a fost foarte mare.

Noi le mulţumim pentru sprijin, pentru că, în lipsa unui proiect finanţat, au pus mână de la mână pentru a strânge banii necesari derulării evenimentului şi au muncit cot la cot cu echipa asociaţiei!“, a mai subliniat domnul Dan Tătavu.

(M.S.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
1090
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan

În fiecare an, pe 29 august, când toamna începe discret să bată la porţile naturii, creştinii ortodocşi îşi amintesc de Ioan Botezătorul. Biserica Ortodoxă pomeneşte la această dată tăierea capului acestuia, cunoscut ca ultimul, cinstitul şi slăvitul Proroc înaintemergător şi botezător.

„Vine altul mai mare ca mine şi vă va boteza cu Duh Sfânt“

Sfântul Ioan Botezătorul a avut ca misiune anunţarea şi pregătirea populaţiei iudee în vederea venirii Mântuitorului. În predicile pe care le ţinea îndemna la pocăinţă, cinste, dreptate, bunătate, renunţarea la păcate, moravuri uşoare şi vicii. Botezătorul propovăduia cel mai mult despre toate acestea pe malul râului Iordan, unde, când a venit momentul, l-a şi botezat pe Iisus Hristos.

După cum precizează părintele Alexandru Săvulescu de la Biserica „Maica Precista“ din Ploieşti, pe care l-am rugat să vorbească despre Sfânt, Înaintemergătorul Ioan a primit semn de la Hristos încă de pe vremea când se afla în pântecele mamei sale. Botezătorul a tresărit fericit când L-a simţit pe Însuşi Mesia, cel aşteptat de omenire şi vestit de proroci. Convins fiind, când a ajuns la anii tinereţii, că lumea în care trăieşte nu e vrednică de el, Ioan s-a retras în pustietate şi a renunţat la toate pornirile trupeşti, dedându-se unei vieţi de schivnic.

Ca unul care postea şi se hrănea doar cu miere şi fructe, Ioan Botezătorul îi îndemna şi pe ceilalţi la post şi renunţare la carne, printre celelalte îndemnuri ale sale la pocăinţă. El boteza doritorii în apele Iordanului, în semn de curăţire a păcatelor lor, şi pregătea mulţimea pentru venirea Mântuitorului. Cu cuvintele profetului Isaia, el spunea: „Glasul celui care strigă în pustiu. Pregătiţi calea Domnului, drepte faceţi în loc neumblat cărările Dumnezeului nostru…“

Lumea îl vedea vrednic şi curat şi se întreba dacă nu cumva chiar el era Mesia. Aşa că Ioan le-a spus: „Eu vă botez cu apă, dar vine altul mai mare decât mine şi El vă va boteza cu foc şi cu Duh Sfânt“.

Spre împărăţia morţilor

Ioan Botezătorul, care înfiera toate păcatele lumii sale, nu s-a sfiit să facă reproşuri şi lui Irod Antipa, conducătorul Galileii, care se căsătorise cu soţia fratelui său, Irodiada, şi cu care făcuse o fiică, pe Salomeea: „Nu îţi este îngăduit să ai ca soţie pe femeia fratelui tău!“. Deşi Irod îl cinstea pe Ioan şi se temea de el, ca de un trimis al lui Dumnezeu pe pământ, Irodiada îl voia mort pentru vorbele sale. Aşa că, trăgând sfori pe lângă Irod, ea reuşeşte să îl aducă pe Botezător în temniţa din Macheronte.

În timpul petrecerii de la ziua de naştere a regelui Irod, Salomeea care dansa desfrânată în faţa mesenilor l-a zăpăcit pe tatăl său, concubin totodată, pe Irod deci, şi i-a spus, la sugestia Irodiadei, că va fi pe veci a lui dacă îi aduce pe o tavă capul Botezătorului. Regele a dat poruncă şi Cel Drept şi Sfânt, cum i se spunea lui Ioan, a fost ucis.

Gura care propăvăduia cinstea şi dreptatea a încetat să mai spună ceva. După cum spune părintele Săvulescu, uciderea a fost îngăduită de Dumnezeu ca Înaintemergătorul lui Hristos de pe pământ să aibă aceeaşi misiune şi în împărăţia morţilor: să meargă şi să aducă la cunoştinţa morţilor celor drepţi speranţa în Mântuire, venirea lui Mesia care trebuia să spargă prin Cruce porţile şi închizătorile Iadului.
Înaintemergătorul rămâne pentru creştinătate un mare profet şi un stăpânitor al vieţii spirituale. Tăierea capului său este pentru Biserica Ortodoxă prilej de doliu, întristare şi post. Şi, poate, un semnal că petrecerile desfrânate nu sunt nici azi, ca şi acum 2000 de ani, bine-venite…
(N.M.)
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
683
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

724--cu-nostalgie-despre-sarbatorile-de-...

Cu nostalgie despre sărbătorile de altădată > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCu nostalgie despre sărbătorile de altădată

În ajunul Sânzienilor – o sărbătoare aşteptată din vechime cu mare bucurie de tot românul, Marcel Lutic, muzeograf la Muzeul Etnografic al Moldovei şi publicist, a lansat o carte pe care o dedică cu „Recunoştinţă părinţilor mei şi tuturor strămoşilor noştri".

Prin structura lui, volumul încearcă să fie o imagine fidelă a modului în care oamenii de altădată se raportau la timpul anului şi mai ales la „popasurile" acestui timp, adică la sărbători.

Autorul pleacă de la premisa că avem nevoie de repere verificate în sute sau chiar mii de ani, ele fiind doar o parte din vasta construcţie care a fost satul arhaic românesc ce îşi trăia viaţa după criterii ce ţineau de bioritmuri cosmice, vegetale sau animale.

Expresie a unei mentalităţi de tip magic, a unei societăţi în care omul trăia în armonie cu natura, tradiţiile şi obiceiurile ce însoţesc sărbătorile, se cer a fi – spune autorul – cunoscute, înţelese şi preţuite, ele fiind, asemenea credinţei strămoşeşti, mărci identitare extrem de preţioase.

„Sărbătoarea de altădată, scrie Marcel Lutic, presupunea şapte elemente obligatorii, anume miezul sacru, timpul bun, locul curat, sufletul primenit, precum şi cuvântul, gestul şi lucrul potrivite".

„Acum? - continuă autorul - suntem într-un veac în care discernământul a fost grav afectat în primul rând din cauza slăbirii relaţiei noastre cu sacrul, în ultimă instanţă cu Dumnezeu. „Ne mai având mereu un deget în barba lui Dumnezeu", cum frumos spuneau înaintaşii noştri, am început să ţinem acest deget în poala lui Michiduţă şi roadele nu s-au lăsat aşteptate... sufletele noastre devin din ce în ce mai sărace şi mai bolnave... Cine îşi mai aminteşte acum de Sfânt Petru de vară, Vara lui Mici, Hranghelul sau Năpustitul Areţilor etc., etc.?"

Aşa stând lucrurile, autorul, cunoscător al datinilor şi obiceiurilor străvechi face, prin acest volum, o pledoarie pentru un alt mod de raportare la timpul sacru al sărbătorii, îndemnând la cunoaştere şi mai ales la reflecţie.

Scrisă într-un stil direct, în care oralitatea se îmbină cu informaţiile strict necesare, cartea îşi propune ca cititorul să realizeze că acest „timp sacru" îl priveşte şi pe el, că nu a fost doar al înaintaşilor, iar posibilităţile şi modalităţile de recuperare, de adaptare la zilele noastre sunt datorii ale tuturor.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
906
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

725--biserica-lui-bulete.html

Biserica lui Bulete

În vreme ce presa e plină de cazurile unor primari infractori, care trec bugetul comunităţii prin propriul buzunar, Nicolae Bulete, mai-marele unui sat prahovean, a înălţat o biserică pe banii lui. Contra sumei de un miliard două sute de milioane de lei, morţii din Şchiopoaia nu mai sunt duşi cu căruţa în satul vecin.

„Ca să nu se mai acrească mortu'"

Şchiopoaia sau Satu Nou, cum i se zice micii aşezări din coasta oraşului prahovean Mizil, aparţine de comuna Baba Ana. Abia de numără - cu copiii ce sug încă la sânul mamei şi cu moşnegeii trecuţi bine de opt decenii - la vreo două sute de suflete. Nimic din modernismul şi civilizaţia de la oraş ori din comunele mari nu a ajuns aici. Drumurile sunt ca pe vremea lui Mihai Viteazul, poate mai proaste, apa e o problemă, salvarea vine cu greu, şcoala abia de a fost construită, iar curent electric există în sat doar de 17 ani. Nici biserică nu aveau oamenii. Ca să se ducă la vreo slujbă de sărbătoare ori ca să-şi ducă mortul la groapă, ţăranii din Şchiopoaia erau nevoiţi să meargă cinci kilometri până în satul vecin, Cireşanu.

„Satul acesta a fost totdeauna năpăstuit", spune Nicolae Bulete, primarul din Baba Ana. „O biserică se impunea să existe! Ş-un cimitir. Ştiţi ce înseamnă să te duci cu mortul cinci kilometri pe gheaţă, furtună, ninsoare ori arşiţă? Ţi se acreşte mortul, de-atâta drum.

Că vipia arde, nu ţine cont de nefericirile omeneşti. Aşa ajungeau bieţii oameni la cimitir, cu mortul acrit în coşciug. Era mai mare supărarea şi blestemul. Aşa că, din această cauză, dar şi din considerente de ordin personal am hotărât să fac o bisericuţă în acest sat uitat de lume. Nu mi-am imaginat că iese ceva aşa de frumos."

Bilanţul lui Bulete

Întrebat la cât se ridică cheltuielile cu biserica, primarul Bulete răspunde: „Am făcut un calcul aşa, estimativ. Vine cam salariul meu de primar pe 16 ani. Patru mandate. Ca să fiu mai exact, undeva pe la un miliard şi vreo două sute de milioane de lei vechi. Şi eu zic că e ceva să faci o biserică, singur, pe banii tăi."

Cel mai frumos dar

Biserica lui Nicolae Bulete are hramul „Sfântul Nicolae". În ea se ţin slujbe vinerea, duminica, la sărbătorile mari. Vine să slujească preotul din Cireşanu, satul unde erau duşi morţii până să se facă biserică la Şchiopoaia. Enoriaşii de aici, mulţi oameni în vârstă, spun că biserica e cel mai frumos dar pe care ar fi putut să li-l facă vreodată cineva.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
1273

Comentarii

☐

☐

1. vlad -- (16-November-2010)eu sunt nepotul lui si sunt mandru de el
2. vlad -- (16-November-2010)(de bunicul meu)
3. MATILDA -- (14-December-2010)la ridicarea acestui sf.lacas-biserica din satul Schiopoaia, a lucrat si tatal meu(Dinu Petre-d.sept.2009)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

726--dispare-laptele-din-piete.html

Dispare laptele din pieţe

Conform legislaţiei europene, care a fost introdusă recent şi în România, ţăranii trebuie să aducă laptele la piaţă sau la centrele de colectare locale doar în recipiente din inox, şi nu în sticle de plastic, aşa cum fac acum.

Chiar dacă pentru mulţi ţărani vânzarea laptelui înseamnă principala sursă de venit, ordinul emis de Autoritatea Naţională Sanitar-Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor nu poate fi respectat de micii producători.

De vină ar fi lipsa vaselor speciale din inox, dar mai ales lipsa banilor pentru achiziţionarea lor. Aşa că laptele proaspăt va dispărea din pieţe sau se va vinde pe la colţuri de stradă, precum marfa de contrabandă.

În urma plângerilor ţăranilor, autorităţile i-au sfătuit să vândă laptele numai către procesatori, care vin şi iau marfa din curtea omului.

Sfatul pare pe cât de înţelept, pe atât de păgubitor pentru crescătorii de animale. Procesatorii cumpără laptele gras cu numai 0,7-0,8 lei litrul şi îl vând în magazine de aproximativ cinci ori mai scump, după ce au extras untul şi smântâna.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
931

☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

727--ghid-pentru-ciobani.html

Ghid pentru ciobani > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulGhid pentru ciobani

Fermele de creştere a oilor nu vor mai putea funcţiona în condiţii de igienă precară şi dacă nu vor fi autorizate de Autoritatea Naţională Sanitar-Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor (ANSVSA).

Acest lucru a fost stabilit la Răşinari, cunoscută comună de oieri din apropierea Sibiului, unde Dacian Cioloş, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, s-a întâlnit de curând cu reprezentanţii Federaţiei Crescătorilor de Ovine şi ai asociaţiilor de crescători din zonă, la care au participat şi medici veterinari de la ANSVSA.

În acest scop, MADR şi ANSVSA vor elabora un ghid de bune practici pentru crescătorii de oi. Noua „carte de căpătâi“ va conţine toate normele legislative şi explicaţii detaliate privind modul de bună creştere a animalelor. Totodată, îi va învăţa pe ciobani cum să-şi tundă oile sau cum să-şi vândă brânza în pieţe.

Fuduli şi „atotştiutori“, unii crescători de oi cred că nimeni nu îi poate învăţa o meserie pe care au deprins-o de mici, în timp ce alţii au afirmat că orice ajutor este bine-venit.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
763
□
˚Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

728--arendasul-spaguitor.html

Arendaşul şpăguitor > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulArendaşul şpăguitor

Un proprietar de terenuri agricole din Frăsinet (Călăraşi) a încheiat mai multe contracte false de arendă. Însă a avut de două ori ghinion. O dată pentru că Poliţia a intrat pe fir şi a doua oară pentru că a vrut să „cumpere“ un agent care, culmea, nu primeşte şpagă.

Aşadar, zilele trecute, ofiţerii Direcţiei Generale Anticorupţie – Biroul Anticorupţie pentru judeţul Călăraşi, l-au prins în flagrant pe şpăguitor, chiar în timp ce încerca să mituiască un poliţist cu suma de 500 lei, cu promisiunea că, ulterior, îi va da mai mulţi bani.

M.M., om de afaceri, a intrat în atenţia lucrătorilor Direcţiei Generale Anticorupţie – Biroul Anticorupţie pentru Judeţul Călăraşi, în urma unui denunţ depus de către un agent de poliţie din cadrul IPJ Călăraşi – Post Poliţie Frăsinet. Acesta a sesizat faptul că M.M. i-a promis suma de 5.000 lei pentru a nu extinde cercetările într-un dosar penal complex, de natură economică, în care cetăţeanul avea calitatea de învinuit.

De asemenea, mituitorul a insistat ca lucrătorul de poliţie să nu înainteze dosarul la Serviciul de Investigare a Fraudelor din cadrul IPJ Călăraşi, deoarece bărbatul se temea că, prin extinderea cercetărilor, vor fi descoperite infracţiuni mai grave.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
657

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

729--vigilenta-la-directia-sanitar-veter...

Vigilenţă la Direcţia Sanitar-Veterinară Ialomiţa > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulVigilenţă la Direcţia Sanitar-Veterinară Ialomiţa

Adesea, din diferite motive, produsele de origine animală nu corespund parametrilor europeni, şi nu numai, de sănătate. De aceea, specialiştii organizează destul de des controale care să certifice calitatea respectivelor produse. Direcţia Sanitar-Veterinară Ialomiţa a închis de curând, din cauza depistării cu trichineloză, două abatoare din judeţ.

Producătorii de carne de porc de la care se aprovizionaseră unităţile au fost şi ei sancţionaţi. De asemenea, peste 25 de tone de carne de pasăre au fost reţinute şi scoase de la consum, pentru că nu prezentau calitatea impusă de normele europene de sănătate.

Acestea, ca de altfel toate cantităţile de carne găsite necorespunzătoare la testările care se impun, urmează să fie distruse în prezenţa specialiştilor de la DSV Ialomiţa, care sunt decişi să înteţească numărul de controale la toţi producătorii de produse animale.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
768
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

73--ceaiurile-naturale-in-meniul-zilnic-...

Ceaiurile naturale în meniul zilnic (III)

Anghinarea – plantă cu reale calităţi depurative şi antihepatotoxice. Frunzele (ba chiar şi rădăcinile!), bogate în cinarină şi acizi clorogenici, au acţiune coleretică (de stimulare a secreţiei de bilă) remarcabilă, determinând întărirea funcţiei antitoxice a ficatului.

Administrate oral, preparatele din plantă conduc la dispariţia rapidă a sărurilor şi pigmenţilor biliari din urină, revenirea la normal a culorii materiilor fecale, decolorarea pielii şi creşterea debitului urinar secretat şi eliminat, concomitent cu mărirea concentraţiei ureice.

Concomitent, are loc şi o diminuare a secreţiei de colesterol, cu reducerea riscului apariţiei bolii aterosclerotice.

Se opăreşte o lingură de frunze într-o jumătate de litru de apă clocotită, care se îndulceşte cu miere după răcire.

Prima cană se bea dimineaţa, pe stomacul gol, după care se stă culcat pe partea dreaptă timp de circa 30 minute, iar a doua cană se bea în două reprize: jumătate de cană, împărţită în trei, cu câte o jumătate de oră înainte de mesele principale, iar cealaltă jumătate, de asemenea, împărţită în trei, la 15 minute după fiecare masă.

Cura durează 20 de zile, urmate de alte 10 zile în care se dublează concentraţia şi de o pauză de o lună.

Modul de administrare pare complicat, dar rezultatele sunt garantate şi, ceea ce este chiar şi mai important, efectul protector durează chiar şi doi ani.

Armurariul – infuzia preparată din 1-2 linguriţe de fructe recent măcinate la o cană de apă clocotită, din care se beau 2 căni pe zi, prima dimineaţa, înainte de micul dejun, iar ce-a de-a doua, fracţionat, după masa de prânz şi cea de seară, asigură nu numai detoxificarea reală, profundă, complexă şi de durată a ficatului şi a organismului în general, ci şi refacerea celulei hepatice afectate de diverse substanţe nocive (solvenţi organici, medicamente, aditivi alimentari, ciuperci otrăvitoare etc.).

În plus (lucru cu adevărat remarcabil!), silimarina se constituie într-un adevărat scut protector pentru celula hepatică, îmbinând în mod fericit rolul curativ cu cel preventiv.

Trei-fraţi-pătaţi – sub această denumire sunt cunoscute 2 specii înrudite, una exclusiv spontană (Viola arvensis), comună prin culturile de cereale păioase, şi alta mai „rafinată“, uneori chiar şi cultivată (Viola tricolor).

Sub aspect farmacologic, ele pot fi tratate împreună, ambele specii având capacitatea, printre altele, de a retrage din masa umorilor toxinele şi a favoriza eliminarea lor rapidă din corp pe cale gastrointestinală, renală sau prin transpiraţie, fapt ce le face indispensabile în tratamentul complementar al oricărei afecţiuni care presupune, înainte de toate, eliminarea din organism a oricăror substanţe nocive sau potenţial alergene (boli dermatologice, endocrine etc.).

Ca modalităţi de preparare, se poate opta între infuzia simplă (1 linguriţă de plantă/cană, 15-20 minute, 3 căni pe zi) sau cea concentrată (4 linguri/cană, câte o lingură la 3-4 ore).

Lista ar putea continua, dar o parte dintre speciile cu potenţial depurativ vor fi amintite în articolele viitoare, care vor inventaria (sumar!) şi alte plante cu efect emonctoriu: diuretice, laxative, purgative, sudorifice, emetice etc.

Dr. ing. Radu STOIANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
774

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

730--autoritatile-din-prahova-si-dambovi...

Autorităţile din Prahova şi Dâmboviţa, între deturnare de fonduri şi nepăsare

Ne permitem să aducem în discuţie două localităţi cu probleme, una din Prahova, cealaltă din Dâmboviţa. Din statistici, comuna prahoveană Râfov ar fi, dacă nu cea mai inundată localitate, atunci una dintre cele mai inundate…

Mulţi dintre săteni nici azi nu şi-au refăcut casele afectate de viiturile de acum trei ani. Emoţiile unei noi inundaţii, dar mai ales dezastrele provocate de ape ar fi putut fi evitate dacă aleşii sătenilor ar fi dat exact utilitatea care trebuia la aproape opt sute de milioane de lei vechi, bani veniţi de la Consiliul Judeţean Prahova: consolidarea digului de pe malul Teleajenului. În loc de asta, s-au pus geamuri termopan într-o şcoală dintr-unul dintre satele comunei…

La Gheboaia, în Dâmboviţa, autorităţile de aici n-au mâncat usturoi, deci nici cu mirosul nu au probleme. Ele se scot mintenaş când sunt acuzate de nepăsare şi neimplicare, rostind acelaşi veşnic şi nedătător de dureri de cap refren: nu sunt bani, nu sunt bani, nu sunt bani…

Aşa că douăzeci de familii, ale căror case se găsesc în apropierea râului care a dat numele unui alt judeţ, Ialomiţa, stau cu frica în sân de fiecare dată când plouă un pic mai mult pe la izvoarele râului.

Şi asta pentru că apa a ros cu stoicism şi tenacitate malul de pământ şi a avansat periculos către gospodăriile lor care sunt gata să se prăbuşească, să se surpe, să cadă în apele repezi şi înfuriate. Localnicii spun că e vorba de nepăsare, de tergiversare, de durut în cotul drept sau stâng, după cum se aşează voturile.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
678

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

731--depanand-din-amintirile-copilariei....

Depănând din amintirile copilăriei

Bojdeuca lui Creangă

Oare care vizitator nu îndrăgeşte „Dulcele Târg al Ieşilor“ sau oraşul celor „Şapte Coline“, cum mai este supranumit? Apărat de colinele înverzite şi de podgoriile roditoare care îl înconjoară, Târgul Ieşilor este un adevărat muzeu în aer liber, cu mai bine de 200 de obiective turistice de-o frumuseţe rară.

Iaşul este o adevărată fascinaţie. Dar, vizitând atâtea monumente arhitectonice şi de artă, parcuri şi grădini, nu poţi să nu te abaţi în cartierul Ţicău, în deal, unde se află „Bojdeuca“ lui Creangă. Pur şi simplu te impresionează, te cuprind emoţiile, depănându-ţi în minte toate „amintirile din copilărie“ ale marelui povestitor.

În această casă a locuit între anii 1872-1889 marele povestitor. Pragul casei a fost trecut şi de însuşi Eminescu, mare prieten al lui Creangă. Căsuţa, având două camere dispuse de o parte şi de alta a unui antreu, a devenit muzeu memorial la 15 aprilie 1918, cu exponate originale aparţinând lui Ion Creangă. Merită menţionat faptul că Bojdeuca lui Creangă este prima casă memorială din România.

În 1968 s-a amenajat expoziţia documentară privind viaţa şi activitatea scriitorului, iar în 1989 s-a amenajat expoziţia documentară într-o clădire special construită (arhitect Virgil Onofrei). Clădirea, construită înainte de 1850, a fost locuinţa scriitorului Ion Creangă între 1872 - 1889. A fost restaurată în anii: 1918, 1946, 1968, 1984 - 1986, 1989.

Sunt expuse obiecte aparţinând marelui scriitor: ceas argintat, lampă originală, tabacheră de argint cu monogramă, două icoane din secolul al XVIII-lea, mobilier de secolul la XIX-lea, colecţia de documente originale Gheorghe Eminovici, bucoavnă de la începutul secolului al XIX-lea, carte manuscris Gheorghe Creangă, fotografii originale: Ion Creangă, Constantin Creangă, rude, prieteni, colecţia revistei Convorbiri Literare, cărţi din biblioteca Ion Creangă cu autograf; obiecte care au făcut parte din colecţia fostului muzeu Ion Creangă de la mănăstirea Golia din Iaşi.

Un amănunt interesant: primul muzeograf care a prezentat Bojdeuca celor care veneau să o viziteze a avut dreptul să locuiască în mica bucătărioară din stânga intrării împreună cu soţia, trei copii şi bunica.

La vremea sa, Ion Creangă era recunoscut pentru faptul că, la căsuţa sa din Ţicău, deţinea un grup destul de mare de pisici (aproximativ 30), iar fiecare purta câte un nume asociat unei persoane reale din viaţa sa. Spre exemplu, întotdeauna a avut o pisică pe care o chema Mărioara ca şi pe mătuşa sa zgârcită din satul natal Humuleşti. Actualmente mai sunt doar patru pisici care dau târcoale casei.

Marele povestitor a trăit, a fost dascăl, a creat şi a murit la Iaşi.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
847

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

732--internet-la-sate-pentru-calculatoar...

Internet la sate pentru calculatoarele care nu există > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulInternet la sate pentru calculatoarele care nu există

Premierul Călin Popescu Tăriceanu nu se lasă şi vrea neapărat ca Internetul să existe în toate satele din România, prioritate având cele din zonele greu accesibile. Ţăranii nu au ce face cu Internetul, dar la sate există destui intelectuali şi mai ales tineri care ar putea beneficia de serviciile acestuia.

Această poveste – pentru că sună a poveste – a fost discutată recent de premier la Palatul Victoria, cu miniştrii acelor ministere care sunt implicate în urgentarea strategiei de extindere a sistemului Internet. Tăriceanu a solicitat ca întregul plan să fie definitivat până la sfârşitul acestui an, şi nu în 2009, cum era prevăzut iniţial.

Prim-ministrul a vorbit idilic despre discrepanţele între mediul rural şi cel urban în utilizarea reţelelor de comunicaţii în bandă largă, discrepanţe care rămân semnificative, în pofida numărului în creştere de conexiuni. E ca şi cum la oraşe ar fi calculatoare pe toate gardurile! Deh, o fi uitat omul, luat de grijile guvernării, că numai 7,1% dintre gospodăriile ţărăneşti au un computer!

Şi încă o informaţie oarecum hazlie: vă reamintim că, la sfârşitul anului trecut, premierul spunea că Guvernul va deschide 246 de centre locale pentru informarea populaţiei, unde ţăranii vor învăţa să „butoneze“ la calculatorul pe care nu-l au şi pe care nu-l vor putea cumpăra niciodată, fiind prea săraci.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
735
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

733--universitatea-populara-nicolae-iorg...

Universitatea Populară „Nicolae Iorga“, la 100 de ani > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulUniversitatea Populară „Nicolae Iorga“, la 100 de ani

Anul acesta se împlinesc 100 de ani de la inaugurarea, de către Nicolae Iorga, a Cursurilor de Vară ale Universităţii Populare de la Vălenii de Munte – Prahova.

Aceste cursuri îşi propuneau să ajute la ridicarea spirituală a poporului român, la înţelegerea clară de către români a originilor lor daco-romane, precum şi a obiectivelor în vederea împlinirii unităţii naţionale.

În 2008, organizatorii ediţiei jubiliare a cursurilor – Ministerul Culturii, Academia Română, Consiliul Judeţean Prahova şi Primăria oraşului Vălenii de Munte, precum şi Direcţia judeţeană Prahova pentru Cultură, Culte şi Patrimoniu Cultural Naţional şi-au propus reluarea programului din 1908, ca un moment de reflecţie şi de referinţă faţă de marile idealuri naţionale pe care Nicolae Iorga le-a slujit întreaga viaţă.

(C.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
949
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Este vremea vitaminelor vegetale

Mulţi oameni se gândesc cu îngrijorare că dacă renunţă la carne şi peşte sunt în pericol de a fi deficienţi din punct de vedere nutriţional. O asemenea îngrijorare nu îşi are rostul, deoarece toţi nutrienţii esenţiali pentru organism pot fi obţinuţi cu uşurinţă printr-o dietă vegetariană.

Numeroase studii au relevat faptul că o dietă vegetariană este mult mai sănătoasă decât una bazată pe consumul de carne. De obicei, nutrienţii se împart în cinci clase: carbohidraţi, proteine, grăsimi (inclusiv uleiurile), vitamine şi minerale. Dar mai avem nevoie de apă şi fibre alimentare.

Toate acestea sunt extrem de importante pentru sănătatea, pentru vitalitatea organismului nostru. Experţii susţin că avem nevoie de ei în diferite proporţii, de la 250 grame de carbohidraţi pe zi, până la mai puţin de 2 micrograme vitamina B12 în aceeaşi unitate de timp.

Carbohidraţii, grăsimile şi proteinele se numesc macronutrienţi, iar vitaminele şi mineralele sunt micronutrienţi. Carnea asigură organismului necesarul de proteine, grăsimi, vitamine B şi minerale (în special fier, zinc, potasiu şi fosfor). În plus faţă de cele enumerate, peştele conţine şi vitaminele A, D şi E. O dietă vegetariană este soluţia perfectă, deoarece toate aceste elemente pot fi cu uşurinţă obţinute numai din surse vegetale.

Proteinele: câte sunt necesare, câte consumăm?

Femeile au nevoie de 45 grame de proteine pe zi (sau chiar mai mult în cazul femeilor însărcinate, aflate în perioada de lactaţie sau foarte active), iar bărbaţii de aproximativ 55 grame (sau chiar mai mult dacă sunt foarte activi).

Vegetarienii pot obţine necesarul de proteine din:

Leguminoase – mazăre, linte, fasole; • Cereale – grâu, orz, porumb, hrişcă, ovăz, secară, orez; • Nuci – alune de pădure, fistic, migdale, arahide, nuci; Seminţe – de susan, dovleac, floarea-soarelui; • Soia şi produse din soia; • Produse lactate – lapte, brânză, iaurt.

În cadrul unei diete vegetariene este esenţială o echilibrare a aminoacizilor, aceştia fiind unităţile din care sunt alcătuite proteinele. În total există 20 de tipuri distincte de astfel de compuşi, cei mai mulţi fabricaţi de organismul fiecăruia prin transformarea altor amino-acizi. Însă opt dintre aceşti aminoacizi, numiţi şi „aminoacizi esenţiali“, nu pot fi produşi de corpul nostru şi, prin urmare, trebuie obţinuţi printr-o dietă corespunzătoare.

Un produs vegetal nu conţine toţi aminoacizii necesari, dar prin diversificarea şi echilibrarea dietei nu trebuie să ne mai facem nicio grijă pentru existenţa în organismul nostru a aminoacizilor atât de necesari.

Carbohidraţii vegetali

Constituie principala noastră sursă de energie, majoritatea dintre ei provenind din surse vegetale. Există trei mari tipuri de carbohidraţi:

Zaharurile simple sau carbohidraţii simpli se întâlnesc în fructe, lapte şi în zahărul obişnuit. Este indicată evitarea consumului excesiv de zahăr rafinat, deoarece acesta este sărac în fibre, vitamine şi minerale şi poate fi principala cauză a apariţiei numeroaselor boli de dentiţie. De aici şi până a nu folosi zahăr este un îndemn mediatic aberant.

Carbohidraţii complecşi se găsesc în cerealele integrale şi legumele rădăcinoase (păstârnac, cartofi, pătrunjel). Aceşti carbohidraţi sunt esenţiali pentru sănătatea organismului.

Se recomandă consumarea carbohidraţilor nerafinaţi (pâinea integrală, orezul brun), datorită conţinutului ridicat de fibre alimentare esenţiale şi vitamina B. Organizaţia Mondială a Sănătăţii recomandă ca 50-70% din aportul zilnic de energie să provină din carbohidraţii complecşi;

Fibrele alimentare constituie partea nedigerabilă a carbohidraţilor. Le întâlnim în cerealele integrale, fructe (proaspete sau uscate) şi în legume. Acestea pot preveni numeroase probleme digestive şi protejează împotriva cancerului de colon.

Grăsimile şi uleiurile au şi ele un rol benefic

Sunt alcătuite din subunităţi numite acizi graşi. Se ştie că grăsimile în exces dăunează grav sănătaţii, însă în cantitate moderată ajută la refacerea ţesuturilor, la producerea hormonilor şi la asimilarea unor vitamine. Doi dintre acizii graşi – linoleic şi linolenic – sunt esenţiali într-o dietă şi pot fi obţinuţi din vegetale.

Există două tipuri de grăsimi:

Saturate (grăsimile animale) care, consumate în exces, pot conduce la creşterea nivelului de colesterol, expunând organismul la boli de inimă.

Nesaturate (grăsimile vegetale: mononesaturate şi polinesaturate). Se recomandă folosirea celor mononesaturate (uleiul de măsline, arahide), deoarece cele polinesaturate (uleiul de floarea-soarelui) devin instabile la temperaturi ridicate.

Vitaminele: din ce şi cum se obţin?

Nu pot fi sintetizate de corpul uman deloc sau în cantităţi infime pentru organism. Prin urmare, trebuie obţinute din alte surse.

Vitamina A se obţine din legumele galbene, portocalii şi roşii (morcovi, tomate), legumele cu frunze verzi şi din fructe (caise, piersici). Din complexul de vitamine B, cu excepţia vitaminei B12, toate celelalte pot fi obţinute din cereale integrale, nuci, seminţe, legume verzi.

Un consum de lactate şi ouă oferă necesarul zilnic de vitamina B12. Vegetarienii stricţi pot lua vitamina B12 din soia şi produse din soia (lapte de soia, burgeri vegetarieni) şi din cereale.

Vitamina D nu se găseşte în plante, ci este produsă de organismul uman prin expunerea la lumină şi soare. Surse de vitamina D sunt şi margarina, laptele, brânza, untul. Ajută la absorbţia calciului în organism.

Vitamina C se obţine prin consumul de fructe proaspete, cartofi şi legume cu frunze verzi. Ajută la absorbţia fierului în organism. Vitamina E se găseşte în cerealele integrale, uleiurile vegetale şi ouăle de ţară.

Vitamina K poate fi obţinută din cereale şi legume.

(M.S.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
1910

Comentarii

1. sas -- (6-May-2011)Totusi,cine stie sigur,in ce vegetale se afla B12,daca se afla,ca peste tot pluteste o grava incertitudine?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

735--carnea-clonata-pro-si-contra.html

Carnea clonată: pro şi contra

În martie 2007, CE a cerut Autorităţii Europene pentru Siguranţa Alimentară (EFSA) să facă o serie de cercetări privind avantajele şi dezavantajele clonării animalelor. Solicitarea executivului european a venit la scurt timp după ce autoritatea americană de profil (FDA) a anunţat că susţine introducerea pe piaţă a produselor din carne şi lapte provenite de la vaci, capre şi porci care au fost clonaţi.

La această oră, oficialii europeni susţin că „nu sunt dovezi ştiinţifice privind existenţa vreunui risc generat de consumul de carne sau lapte provenit de la animale clonate".

Concluzia raportului final al Autorităţii Europene pentru Siguranţa Alimentară (EFSA) arată că sănătatea oamenilor care se hrănesc cu alimente provenite de la animale clonate nu este în niciun fel pusă în pericol.

„Este clar că sunt probleme semnificative legate de starea de sănătate şi de siguranţa animalelor clonate, care pot fi mult mai frecvente şi mai severe decât în cazul animalelor obişnuite."

Oficialii CE au declarat că decizia forului european nu se va baza numai pe raportul Autorităţii pentru Siguranţa Alimentară, ci va lua în consideraţie sondajele de opinie realizate la nivelul celor 27 de state membre ale Uniunii Europene.

Datele acestor chestionare urmează să fie publicate în toamna acestui an. Sondajele anterioare arată că britanicii se opun consumului de alimente provenite de la animale clonate. Însă, în acelaşi timp, Marea Britanie şi Germania se pronunţă în favoarea introducerii cărnii clonate pe piaţa europeană.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
761

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

736--acasa.html

ACASĂ

ACASĂ – ce magic, ce dulce cuvânt,
Şi câte-nţelesuri cuprinde!...
Rostindu-l, se-ndreaptă întâiul tău gând
La ţară, la brazda acestui pământ,
La vatra cu pâinea fierbinte.
Iubirea de glia străbună, de sat,
C-o mie de fire te leagă
Şi-oriunde baţi drumul în lung şi în lat,
Şi-oricâte furtuni peste tine se-abat,
Rămâne în suflet întreagă.
Poţi oare vreodată uitării să dai
Căsuţa cu flori la ferestre?
Acolo e leagănu-n care-ai prins grai,
Acolo-s părinţii (ce noroc că-i mai ai!),
Dar rar le trimiţi câte-o veste.
Nu uiţi nici cum iarna, pe când erai mic,
Mergeai prin omăt cu colindul,
Nici holdele verii cu aur în spic,
Ciobanii cu turma păscând pe colnic,
Şi râul sclipind ca argintul.
Şi alte imagini în minte-ţi răsar
De unde e-a ta rădăcină:
Biserica albă, cu sfântul altar,
Din care-ai primit de la Domnul în dar
Nestinsa credinţei lumină;
Întâiul tău dascăl ce-n mână ţi-a pus
Condeiul şi abecedarul,
Şi-n cuget tăria de-a nu fi răpus,
Şi-aprinsa dorinţă să zbori cât mai sus,
Pe cât îţi sunt visul şi harul.

....

Române, plecat peste mări, peste ţări,
Ştiu bine că dorul te-apasă,
Ai ochii în lacrimi, te ard remuşcări...
Ajunge! Întoarce-te din depărtări
Căci nu-i nicăieri ca ACASĂ!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
935

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

737--istoria-de-langa-istorie.html

Istoria de lângă... istorie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulIstoria de lângă... istorie

O căsătorie morganatică

Poveştile amoroase ale unor membri ai familiei regale române au provocat ample comentarii în epocă, dar cu deosebire cele ale prinţului Carol a cărui viaţă particulară nu s-a putut păstra în cadrul unei discreţii fireşti, fiindcă moştenitorul tronului le-a împins dincolo de ceea ce numim principii morale.

Eleva de liceu Maria Martini, Ella Filitti din înalta societate bucureşteană, actriţa Mirela Marcovici sunt doar trei dintre relaţiile moştenitorului tronului.

Cea care a declanşat un imens scandal a fost legătura şi apoi căsătoria, declarată ulterior morganatică, cu Ioana Valentina (Zizi) Lambrino, pe care prinţul o cunoştea de mai multă vreme. Bunicul ei trăia în anturajul curţii regale, iar tânăra, care frecventase Curtea, l-a cunoscut pe prinţ. Între ei se leagă o prietenie care, cu timpul, se transformă într-o puternică pasiune.

Zizi – marea intrusă

În iunie 1918, Carol îşi anunţă părinţii asupra intenţiei de a se căsători cu Zizi Lambrino, anunţ care, se pare, nu a fost luat în serios.

Însă, câteva zile mai târziu, Carol o cere în căsătorie pe Zizi şi îi oferă inelul de logodnă. Cei doi consultă o casă de avocatură, care îi asigură că o căsătorie între ei este perfect legală şi sunt sfătuiţi să o celebreze într-o ţară de rit ortodox.

Este aleasă Rusia, iar prinţul Carol, colonel în armata română, ia funesta hotărâre de a-şi părăsi ţara şi postul de comandă pentru a trece în Rusia. Deghizat în ofiţer rus, pleacă pe 28 august, însoţit de ofiţerul Henri Serdici, spre Odesa – ocupată de trupe germane.

La Bender este recunoscut de un ofiţer german şi este condus la comandament, unde este întâmpinat curtenitor de un anume general Zeidler. Acesta anunţă nu casa regală, ci guvernul Marghiloman de la Bucureşti că un ofiţer român, şi nu prinţul Carol a trecut la inamic.

Primele represalii

La 1 septembrie 1918, Carol şi Zizi Lambrino sunt căsătoriţi la biserica Pokrovskaia din Odesa, în prezenţa unor martori şi a reprezentantului Consulatului român. Carol trimite regelui Ferdinand o telegramă: „...am luat în căsătorie pe Zizi Lambrino. Răspundeţi dacă pot să mă întorc cu ea sau trebuie să continui drumul către Franţa“.

Regele trimite un ofiţer cu ordinul expres de a-l aduce pe Carol, dacă va fi nevoie cu forţa, dându-i celui plecat în misiune următoarele îndrumări: „Înainte de a vă autoriza să recurgeţi la forţă, asiguraţi-vă că nu există nicio speranţă pentru ca el să-şi redobândească sentimentul răspunderii şi al realităţii. În interesul lui propriu arătaţi-i monstruozitatea faptului săvârşit, a rupturii definitive cu familia sa şi cu ţara...“

După trei zile de discuţii într-un tren, de-a lungul graniţei, Carol revine în ţară. Zizi Lambrino, întoarsă de la Odesa, locuieşte în Iaşi pe strada Muzelor, iar legătura sa cu prinţul moştenitor continuă, în ciuda străduinţelor depuse de guvern.

La puţin timp după ce familia regală revine în Capitală, Zizi Lambrino apare şi ea la Bucureşti, stabilindu-şi domiciliul pe strada Domniţa Anastasia. Legăturile se reiau, iar Zizi Lambrino rămâne însărcinată. În urma insistenţelor, principele Carol declară că renunţă la legătura cu Zizi, cerând însă favoarea de a sta 10 zile cu aceasta la moşia sa, Mănăstirea de la Dunăre.

În realitate stă aici 40 de zile, timp în care îşi ia în serios titlul de soţ, ceea ce atrage după sine venirea ministrului de război, generalul Văitoianu. Are loc un violent schimb de cuvinte, de faţă fiind şi Zizi Lambrino. Se pare că ministrul l-a convins, astfel că prinţul revine la Bucureşti şi este trimis a doua zi în Transilvania, pe front.

Demnitatea unui bărbat adevărat

La 21 ianuarie 1919, Tribunalul Ilfov anulează căsătoria. Ca răspuns înainte de a pleca, Carol redactează un testament în favoarea soţiei sale, unde menţionează: „Vreau ca toată lumea să afle că pruncul pe care îl porţi în pântece este al meu şi că, în ciuda anulării căsătoriei noastre, mă consider mai departe soţul tău“.

La 8 ianuarie 1920 s-a născut Carol Mircea Lambrino. Pe actul de naştere, numele tatălui a rămas gol.

La presiunea Guvernului şi a familiei, principelui Carol i se încredinţează conducerea unei misiuni cu care urma să facă un voiaj în jurul lumii. La înapoiere, după aproape un an, în trecere prin Elveţia, Carol se logodeşte cu principesa Elena a Greciei.

Ce s-a întâmplat cu Zizi Lambrino? Răspunsul îl aflăm din memoriile lui Argetoianu: „Cu Zizi Lambrino, lucrurile s-au terminat printr-o rentă de 100 mii franci francezi pe an, plătită de stat, cu condiţia să se fixeze în străinătate cu copilul ei.

Chestia n-a fost uşor de tranşat, pentru că, la început, şmechera moldoveancă nu voia să renunţe la soţul ei... şi mai era şi chestia scrisorilor, din care a sfârşit prin a restitui o parte contra sumei de 100 mii franci francezi. Dar le-a păstrat pe cele mai compromiţătoare, pe care le-a dosit şi le-a scos la lumină în 1926 cu prilejul procesului pe care l-a intentat, la Paris, fostului ei soţ“.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
1826

˄ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

738--vacanta-de-vara.html

Vacanţa de vară

Un itinerar fascinant

A venit vara. Au venit, buluc, peste noi, concediile. A venit vremea să mai zăvorâm în suflete ceva amintiri pentru zilele mai puţin frumoase care vor urma. Unde să plecăm, unde să ne ducem, ce să vedem, au fost întrebările pe care ni le-am tot pus.

Am răsfoit şi am tot răsfoit pliante cu oferte. Am căutat pe net destinaţii mirifice. Am mai vorbit şi cu alţi împătimiţi de vacanţă despre locurile fermecătoare pe care le-au văzut.

Dar tot nu ne-am hotărât unde să adăstăm vacanţa asta. Să fie Marea? Să fie Muntele? Să fie hotel modern? Să fie pensiune agroturistică? Parcă întoarcerea la natură ar fi cea mai bună opţiune. Ar fi poate cea mai la îndemână hotărâre. Vine o vreme când vrei cu tot dinadinsul să trăieşti altcumva decât în marile oraşe.

„Ca să nu avem vorbe la proces“ – mergem acolo, ba nu, mergem în partea cealaltă - am pus degetul arătător pe harta ţării şi, unde a făcut punct unghia, acolo ne-am îndreptat paşii. Adică maşina...

Agroturism la Runcu

Drobeta Turnu Severin... Aşa vrură sorţii, dacă pot spune astfel, să decidă pentru o parte a vacanţei acesteia. Bine şi aşa... Voiam Maramureş, dar parcă degetul pus cu ochii închişi pe hartă ştie că pe acolo sunt inundaţii teribile, oamenii sunt supăraţi, au probleme serioase, se confruntă cu drame inimaginabile. Acum să fie Drobeta Turnu Severin.

Până să ajungem în Mehedinţi o cotim, de la Sinaia, spre Târgovişte şi ne oprim, conform indicatorului, la Runcu. O comună dâmboviţeană despre care coana Europa, aşa cârcotaşă cum e în multe cazuri, ar exclama laudativ: „Aşa da!“.

Drumurile prin zonă sunt bune, chiar dacă localitatea nu e în totalitate asfaltată. Locul începe să se umple de pensiuni. Au venit şi fii ai satului să investească în case de vacanţă, dar au venit şi oameni de la Bucureşti cu bani. Toţi sunt impresionaţi de frumuseţea şi liniştea zonei. Munte şi deal şi frânturi de câmpie la un loc. Toate îngemănate, toate întretăiate...

Aproape că te cutremuri de câtă linişte simţi că te potopeşte. Din când în când, câte o cireadă de vaci spintecă poienile codrului. Am întâlnit şi un cioban cu turma lui. Sprijinit în ghioaga grea, din lemn de salcâm, mi-a spus că oile nu au voie să pască pe unde mănâncă vacile. „Că oaia aşa a fost lăsată.

Să radă tot şi vaca să nu mai mănânce după ea“. Dar ciobanul e mândru când îmi povesteşte că, pe vremuri, un alt oier a venit din munte, din Transilvania, şi şi-a pus casa aici. „Runceanu se numea şi el a dat numele locului.“

Confort şi meniu de lux la preţ de „margarete“

Una dintre pensiuni mi-a atras în mod vădit atenţia atât prin felul ei rustic în care zâmbeşte turiştilor, cât şi prin numele încărcat parcă de istorie: „Plaiul Domnesc“.

Despre aceasta am aflat că are toate utilităţile cu care un turist pretenţios de la oraş este învăţat: baie proprie celor cinci camere şi două apartamente, încălzire centrală, telefon fix, frigider, televizor, sală de conferinţe, semnal pentru toate felurile de telefonie, biliard, grătar, livadă, restaurant, cramă şi lista poate continua.

Tot ce se serveşte la masă este proaspăt şi se găteşte în funcţie de preferinţele turiştilor. Pentru o cameră dublă şi mic dejun cei interesaţi plătesc 90 de lei pe noapte. Gazdele, urmaşe ale ciobanului care a dat numele comunei, îmbie turistul care le calcă pragul cu bulz, ţuică şi clătite cu dulceaţă de soc. Mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului“ este una dintre atracţiile zonei, care nu trebuie ratată, dacă tot ajungeţi pe aici.

Casa de odihnă Cristina, un tărâm ca în poveştile frumoase

Ne oprim apoi la Brădetu, un sătuc din judeţul Argeş, ultima aşezare omenească pe Valea Vâlsanului. Casa de odihnă Cristina mângâie, ca într-o joacă, ochiul. Verde, galben, albastru, sunt culorile care năpădesc, de pretutindeni, casa.

Şi mă întreb dacă nu cumva am ajuns, fără să vreau şi fără să ştiu, pe vreun tărâm uitat de poveste. Vreo poveste a copilăriei. Când proprietara pensiunii, Cristina Popescu, îmi vorbeşte, înţeleg de unde vine gândul poveştii: din tonul ei blând, din timbrul cald, din privirea senină, din sufletul de poet. „Verdele, îmi spune, l-am luat din ambientul pădurii de lângă noi.

Era atâta în jur, că nu puteam să fac abstracţie de el şi să nu dau şi casei noastre un pic, cât să-i aducă un plus de farmec. Pe pereţi am pus, după ce am furat de la soare, galben pai, auriu, cald, luminos. Şi, pentru că albastrul nemărginit al cerului se revarsă cel mai adesea peste locurile acestea, am împletit şi culoarea seninului în mănunchiul de culori al casei mele de vacanţă.

Am considerat că, dacă pentru mine toate aceste tonuri sunt aducătoare de pace interioară, nu au cum să nu fie şi pentru cei care îmi trec pragul. Şi, slavă Domnului, sunt destui cei care aleg să vină în ospeţie.“

De fapt, constat că, da, blândeţea tonurilor cu care e vopsită casa e în deplină armonie cu zona: totul e intim, cald, ca acasă la bunici. Totul e simplu, degajat, funcţional, fără nimic pompos, inutil, complicat. De la butelia ori lemnele care înfierbântă focul sub oale, până la mobilierul nedecorat cu brizbrizuri fastuoase, menit să ridice cota gazdei.

De la farfuriile nesofisticate până la iarba moale şi verde care creşte nestingherită în grădină. De la costumele populare, păstrate cu sfinţenie de Cristina Popescu, până la cărţile şi fotografiile vechi, cu încărcătură emoţională.

Îndemn la reculegere şi iertare

Dacă secolul al XIX-lea spune ceva iubitorilor de tradiţii, ei, bine, da, până acolo se întinde „zestrea“ familiei despre care vorbim acum.

Adevărul este că doamna Cristina este, din punct de vedere jurnalistic, o adevărată mină de aur. Descendentă din neam de preoţi, ea ştie poveşti cu urşi ajunşi în pridvorul casei şi alungaţi cu tigaia. Şi mai adaug un element definitoriu pentru Casa de odihnă Cristina: peste tot, pe hol, în camere, pe sală, în pod, sunt cărţi. Multe cărţi. Pentru toate gusturile.

Cristina Popescu îşi ştie şi îşi respectă înaintaşii. De altminteri, întregul sat îşi cinsteşte încă rădăcinile. De ziua Sfântului Ilie, pe 20 iulie, se adună toată suflarea localităţii, ca să cânte, să joace, să-şi aducă aminte de obârşii. Fost schit de călugări, bisericuţa din localitate îmbie turistul la reculegere şi iertare. Mai încolo, se găsesc biserica de piatră de la Corbi şi mănăstirea de la Robaia.

Ca în sânul familiei

Pensiunea, deşi proprietara ţine la numele de casă de odihnă, poate primi până la 15 suflete şi trei autoturisme în curte. Camerele au baie proprie, cu duş. În umbrarul de lângă pensiune se întinde masă mare, bogată, ca într-o familie numeroasă.

Turiştii care doresc să facă excursii în împrejurimi, să culeagă mure, să adune ciuperci ori să momească vreun peşte pot să pornească spre Vidraru, Curtea de Argeş, Bâlea Lac şi Bâlea Cascadă.

Cei care au probleme hepatice, renale, reumatismale, respiratorii, astenice pot apela la spitalul din staţiune, ca şi la izvoarele cu ape minerale. Dacă au la ei o dovadă că sunt plătitori de asigurări de sănătate şi o carte de identitate, recomandare şi o trimitere de la medicul de familie, pot beneficia de tratament de specialitate.

Cum temperaturile, nici măcar în luna lui „cuptor“ nu prea depăşesc 20 de grade C, e bine să plecaţi la drum cu lucruri mai groase. Nu uitaţi însă nici costumul de baie. Bronzul de munte este, ca stânca unde vă bronzaţi, mai trainic şi mai sobru decât cel de mare. Mai puţin cunoscute decât Cheile Dâmbovicioarei, Cheile Vâlsanului ar putea rivaliza cu acestea, dacă ar fi la fel de promovate.

Casa Cristina este, pentru zilele când paşii vă poartă pe aici, gazda ideală. Are trei margarete şi este, cu siguranţă, locul unde se pot încărca toate bateriile ajunse pe zero. Iată un număr de telefon şi o adresă de mail la care puteţi să faceţi rezervări: 0744993860; casacristinabradetu@yahoo.com.

Vizite dulci la Amara

Şi, de la atâta umblat pe poteci de munte, pe coclauri depărtate de pasul omenesc – nu, că frumos a fost, saracan de mine! – parcă mă dor toate oasele. Prilej să mai tragem un drum şi la Amara, colea, lângă Slobozia. Dacă veniţi de la Ploieşti, aveţi ocazia să vă opriţi şi la Lacul Rodeanu, situat pe teritoriul comunei Adâncata. Apa e bună, cică vindecă nu numai durerile de şale şi încheieturi, ci şi pe cele de stomac şi fiere. Din păcate, primarii de aici au avut grijă să roadă la caşcaval pentru ei şi nu au amenajat nimic aici, la lac. Aşa că, dacă vreţi să înnoptaţi într-un loc cu un acoperiş deasupra capului, nu doar să vă mânjiţi, ca pieile roşii, cu nămol, direcţia Amara...

Amplasată chiar în coasta reşedinţei de judeţ a Ialomiţei, deci în plin Bărăgan hârjonit de vântoase şi zăduf, staţiunea balneoclimaterică în cauză poate oferi servicii de tratament la standarde europene. Apa sărată a lacului, cu sulfaţi, bicarbonaţi şi magneziu, dar şi nămolul aferent te pun, cât ai zice Amara, pe picioare. Mă rog, sau în mâini.

Dar e bine de ştiut că şi afecţiunile ginecologice sunt tratate cu succes. Ei, şi dacă ai rezolvat cu încheieturile şi alte probleme, ce te opreşte să te aşezi la plajă şi să laşi soarele să te mângâie pe trup?

Cu faţa spre istorie

După ce te-ai repus în funcţiune, de ce să nu o iei la pas prin împrejurimi? Şi aici ai ce vedea. Că doar nu te-ai dus să zaci în staţiune. Dai o fugă la Muzeul de Istorie din Slobozia şi, dacă ai maşină, bagi într-a patra, ca să nu te prindă radarul, până la Giurgeni, locul unde s-a născut Mihai Viteazul.

Ehei, Tudora, mama voievodului, avea aici, la Târgul de Floci, cazan de ţuică şi spirtoase şi frumuseţe de corăbii viteziste. Dunărea – na, am lăsat-o pentru mai târziu pentru că o descoperim în miniatură la Amara. Zona, datorită frumuseţii, era cunoscută ca „Veneţia Bărăganului“. Acum arheologii fac săpături aici şi, din iarba cât statul unui om, sar adesea cioburi de ceramică. Mai poţi să te preumbli, dacă tot vii la Amara, şi pe la conacul Marghiloman din Sinteşti ori pe la Mănăstirea Balaciu. Aici, dacă vrei tot istorie, poţi să o iei spre Piscul Crăsanilor, unde se spune că ar fi îngropată comoara lui Dromichete şi unde descoperi muntele roşu din buricul Bărăganului…

Da, turismul rural poate fi şi aici la mare preţ. Trebuie doar să te uiţi cu atenţie în jur. Sau poate vrei să vorbeşti cu franţuzul de la la Cocora, Jean Herbert, care s-a apucat să facă agricultură în Bărăgan, în vreme ce noi, ăştia, autohtonii, am dat bir cu fugiţii prin marile oraşe. Că dacă tot ai venit la Amara, e bine să îmbini utilul cu plăcutul – împachetare cu nămol pe malul lacului.

E imens lacul ăsta. Are peste 150 de hectare de luciu şi lumea ştie de proprietăţile sale terapeutice de mai bine de o sută de ani. Bogaţii ajungeau aici în caleşti trase de cai focoşi şi îşi menajau, delicat, încheieturile. Apa lacului a fost captată azi şi în căzi mari, unde e încălzită şi numai bună de spălat nămolul cu care ţi-ai ostoit şalele.

La Mamaia, ca la mamaie

Dar pe cuvânt că, dacă ai ajuns la Slobozia, nu se cade să nu dai o fuguţă scurtă, de o oră şi jumătate cu maşina, până la mare. Briza răcoroasă şi nisipul fierbinte nu pot lipsi din lista ta de destinaţii turistice. Dacă n-ai văzut, măcar o dată pe an, marea noastră, eşti tot anul ursuz şi sărac. Îţi lipseşte verva, nemărginirea, lumina. Deşi se spune că Mamaia e o staţiune cu fiţe, pentru vipuri, unde se cheltuiesc bani mulţi, vin şi vă contrazic. În plin centru al celei mai renumite staţiuni de la Marea Neagră poţi găsi o adevărată oază de rustic, de implicaţii rurale, de rădăcini, de turism altfel.

Complexul Mercur - Minerva, deşi utilat modern în camere, cu frigider, televizor, telefon, aer condiţionat, termopan, aminteşte, prin mai multe elemente, de turismul de odinioară la Marea Neagră: câteva căruţe vechi amplasate prin iarbă, o căpiţă de fân, pusă parcă strategic pe terenul de volei şi fotbal, flori presărate prin copăi măcinate de patina timpului. Te opreşti din pripeala zilnică şi faci poze. E mirific! Şi în minge dacă dai, tot ca la ţară dai…

Porţile sunt făcute nefinisat, din lemn brut, furat parcă mai ieri din munte şi nebăgat sub cântecul joagărului. Leagăne mari, din lemn necizelat, nedat la rindea, în care se bălăngăne tineri şi bătrâni, când marea e haotică şi furioasă şi nu vrea compania nimănui, se găsesc din loc în loc. Nu-ţi poţi refuza dulceaţa legănatului într-un astfel de scaun.

Nici vorbă de fiţe

Pluteşti. Visezi. Pierzi noţiunea timpului şi a timpurilor. Cine spune că eşti la Mamaia, cea mai de fiţe staţiune de la marea noastră? În holurile hotelurilor arde parcă, aşa e realizat peretele, focul în vatră. Stai alături şi mai arunci, parcă, un lemn în foc. Aşa te îndeamnă „tăciunii“ din „cămin“… Să ţii focul aprins în permanenţă.

Dacă nu-ţi lipseşte imaginaţia, şi dacă ai şi voinţă, faci un exerciţiu şi te vezi degrabă în Mamaia interbelică, bătând, la pas uşor, cei opt kilometri de plajă. Porţi un altfel de costum de baie decât cel de azi şi o altfel de rochie, nu la fel de decoltată, nu la fel de scurtă, nu bei sucuri acidulate, care îţi strică dinţii şi te programează, volens, nolens, la dentist, lapte sau bragă dai de duşcă, asculţi, evident, o altfel de muzică... Din reverie te trezeşte mersul apăsat al poliţiştilor încartiruiţi la Marea Neagră, pentru siguranţa populaţiei.

Poc, poc, fac paşii şi gândul se întoarce în cotidian. Da, eşti la Marea Neagră, eşti la Mamaia. Dar dacă vrei, poţi să petreci şi aici o vacanţă de poveste. Impregnată cu acorduri rustice. Ca la mamaie…

Mă opresc, că se închide ediţia. Vom mai reveni în numerele următoare. Mai aveţi vreo îndoială că ţara noastră merită văzută? Că sunt, la tot locul, frumuseţi deosebite, de vis, de poveste? Hai să le descoperim, cum ziceam, şi în numărul următor…

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
912

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

739--uniunea-europeana-in-date-si-cifre....

Uniunea Europeană, în date şi cifre

Instituţiile Uniunii Europene - Consiliul Europei

Consiliul Europei a fost fondat în anul 1949 şi este cea mai veche organizaţie care activează în domeniul integrării europene, cu accent pe standarde legale şi protecţia drepturilor omului, dezvoltarea democratică, respectarea legilor şi cooperarea culturală în Europa. Consiliul Europei va împlini, pe 5 mai 2009, 60 de ani de existenţă.

Consiliul Europei este o organizaţie internaţională care deserveşte 800 de milioane de cetăţeni europeni din 47 de state. La baza Consiliului Europei se află două instituţii extrem de importante: Convenţia Europeană a Drepturilor Omului şi Curtea Europeană pentru Drepturile Omului. Consiliul Europei asigură din punct de vedere legal aplicarea Convenţiei care deserveşte Curtea. Cetăţenii se pot adresa Curţii dacă consideră că statul din care provin le-a violat drepturile fundamentale.

La nivelul Consiliului Europei există şi alte instituţii importante: Secretariatul General, Comitetul Miniştrilor, Ansamblul Parlamentar şi Congresul Consiliului Europei. Munca Consiliului Europei s-a concretizat, de-a lungul timpului, în standarde şi convenţii care urmăresc cooperarea între ţările europene, dar şi integrarea europeană.

Ţări cu statut special

Consiliul Europei a fost fondat în 1949, prin voinţa comună a 10 state: Belgia, Danemarca, Franţa, Irlanda, Italia, Luxembourg, Olanda, Norvegia, Suedia şi Anglia. În prezent, Consiliul are 47 de state membre, care provin din regiunea europeană (inclusiv Armenia, Azerbaijan, Cipru, Georgia şi Turcia cu extindere în Asia de Vest şi Rusia în Asia de Nord). Cu excepţia Belarus, Kazakhstan, Kosovo şi Vatican, toate statele europene fac parte din Consiliul Europei.

Ţările aplicante sunt Belarus, care a făcut cerere pentru membru cu drepturi depline, şi Kazakhstan, care a aplicat pentru statutul de invitat special, dar a semnat deja un act de cooperare cu Ansamblul Parlamentar al Consiliului. Cu statut de observator la nivelul Consiliului există 5 state: Canada, Japonia, Mexic, Statele Unite ale Americii şi Vatican, care pot participa la întrunirile Comitetului Miniştrilor şi la toate întâlnirile comitetelor interguvernamentale. De asemenea, aceste state pot contribui financiar la activităţile iniţiate de Consiliul Europei, pe baze voluntare.

Delegaţiilor parlamentare din Canada, Israel şi Mexic au statut de observator în cadrul Ansamblului Parlamentar al Consiliului şi pot participa la sesiuni, dar şi la întrunirile comitetelor. Reprezentanţii Consiliului Legislativ al Palestinei pot participa la dezbaterile referitoare la Orientul Mijlociu, iar reprezentanţii Turciei din Ciprul de Nord la cele legate de această insulă.

Glosar de termeni

Clauza de salvgardare

A fost inclusă în Tratatul UE, Articolul 7, prin Tratatul de la Amsterdam. În cazul aplicării clauzei de salvgardare, unele dintre drepturile respectivului stat membru sunt suspendate, dacă încalcă principiile care stau la baza formării Uniunii Europene (libertate, democraţie, respect pentru drepturile omului şi libertăţile fundamentale, rolul legilor, etc.). Celelalte obligaţii rămân însă valabile, clauza excluzând doar drepturile în cauză.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Răspunsul corect la întrebarea din numărul anterior este

c - Un set de măsuri impuse statelor membre pentru trecerea la moneda euro.

Pe câţi piloni (arii de responsabilitate) se bazează politica comunitară?

a. 2

b. 3

c. 5

d. niciunul

Răspunsul corect... în numărul viitor al revistei Lumea Satului. Succes!

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
688

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Spaţiul culorii (II)

Drumul plantei din cadrul natural în spaţiul cultural

Spaţiul tradiţional, ca formă de locuit, a fost conceput şi organizat în aşa fel încât pe de o parte să răspundă nevoilor de zi cu zi şi, pe de alta, să reprezinte statutul socio-cultural al proprietarului şi, bineînţeles, aspiraţiile sale culturale. Casa şi modul ei de amenajare, alături de costumul popular au fost principala carte de identitate a românilor.

Există în cadrul gospodăriei, dar şi în afara ei, o ciclicitate aproape matematică a succesiunii activităţilor gospodăreşti de sărbătoare şi ceremoniale dictate de succesiunea anotimpurilor, a datinilor şi obiceiurilor. Între aceste activităţi se înscrie şi meşteşugul vopsitului cu plante al fibrelor textile naturale. În vremurile trecute, ,,vopsitul cu buruieni"/plante tinctoriale presupunea un adevărat ritual.

Trebuia respectată succesiunea calendaristică a etapelor de evoluţie biologică a plantelor pentru a le recolta la timpul optim (la Armindeni, la Sânziene, la Sf. Ilie, la Sfântă Mărie) întrucât pentru vopsit trebuia să se cunoască exact perioada din an când planta are calităţile tinctoriale cele mai bune. De asemenea, momentul recoltării nu este ales la întâmplare, contând ora culesului, ziua, anotimpul, condiţiile climatice, felul pregătirii plantelor înainte de a fi utilizate (uscatul). Uneori, plantele tinctoriale erau investite cu un statut similar plantelor de leac şi vrajă.

Înţelegând astfel complexul univers popular ce s-a creat în jurul procesului vopsirii fibrelor textile cu plante tinctoriale, putem compara astăzi acest meşteşug cu un proces alchimic, în care un rol determinant îl au cele două elemente primordiale: apa şi focul.

În esenţă ambele, cu un conţinut antagonic, au ca notă comună capacitatea de a uni energiile unei comunităţi, stimulând desfăşurarea unui exerciţiu complex de comunicare.

Prepararea hranei, încălzirea apei pentru vopsitul firelor necesare operaţiilor de ţesere sunt numai câteva dintre numeroasele acţiuni care adună la un loc energia apei şi a focului, dovedind necesitatea dialogului dintre ele. Îmblânzirea apei şi a focului au fost elementele-cheie ale transformării şi evoluţiei umanităţii. Iată de ce, în structura de bază a unei case ele nu se exclud niciodată.

Ambele spaţii, al focului şi al apei, stimulează desfăşurarea unui exerciţiu de translare dinspre real spre ireal/mitic, demonstrându-ne, prin acţiunea lor comună, forţa actului de creaţie.

Incitaţi de această bogăţie a culturii populare în domeniul cunoştinţelor practice, plastice şi simbolice referitoare la vopsitul cu plante tinctoriale a fibrelor textile naturale, ca artist textilist şi profesor la Universitatea Naţională de Arte Bucureşti, în anul 2006-2007 am iniţiat un program de valorificare artistică a acestui segment de cunoştinţe tradiţionale, experimentând cu studenţii anilor II şi III, secţia Arte textile, vopsitul suprafeţelor textile din fibre naturale cu pigmenţi naturali.

Experimentul a vizat parcurgerea tuturor etapelor de pe drumul de la plantă la pigment, până la conceperea şi concretizarea formei de artă decorativă textilă.

Respectând ritualul tradiţional al vopsirii fibrelor naturale, am întreprins, mai întâi, o cercetare asupra mediului natural – florei spontane şi cultivate – din zona de sud a Olteniei.

Am recurs la culegerea şi identificarea plantelor tinctoriale din zonă, am apelat apoi la reînnodarea tradiţiei în ceea ce priveşte transmiterea cunoştinţelor prin identificarea meşterilor locali, păstrători ai tehnicilor tradiţionale de vopsire. Am experimentat formule tradiţionale de vopsire cu plante tinctoriale, urmărind evidenţierea efectului de culoare prin tehnica vopsirii.

Un alt obiectiv al proiectului nostru a vizat redeşteptarea interesului local al tineretului pentru zestrea de valori practice şi teoretice, moştenite din bătrâni. Le-am explicat impactul acestui tip de informaţie pentru orientarea profesională şi identitară a omului modern.

Practic, am solicitat participarea copiilor din sat la desfăşurarea unor experimente de obţinere a pigmenţilor din plante, de vopsire, în scopul modelării mentalităţilor şi al orientării sătenilor de azi, spre o atitudine ecologică, a revitalizării folclorului din regiunile defavorizate prin reintroducerea plantelor tinctoriale în stilul de viaţă contemporan.

În aceeaşi ordine de idei, le-am sugerat, ca o posibilă revitalizare a ţesăturilor colorate natural, folosirea acestora în designul de interior urban, dar şi rural.

Am evidenţiat faptul că prin vopsirea cu culori naturale suprafaţa textilă dobândeşte nuanţe şi subtilităţi în expresivitate prin explorarea unor formule tradiţionale adecvate tipului de fibră şi ţesătură, raportându-se astfel mult mai uşor la sensibilitatea contemporanilor, prin cultivarea unor efecte cromatice, contexturi, imprimeuri, în ton cu vremea şi gustul oamenilor de azi.

Dr. Daniela FRUMUŞEANU,
Dr. Doina IŞFĂNONI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1200

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Comisia Europeană lansează: CAMPANIA DE SELECŢIE PENTRU PROIECTE LIFE+

Pe data de 15 iulie 2008, Comisia Europeană a dat startul campaniei de selecţie a propunerilor de proiecte LIFE+ pentru anul 2008, prilej cu care au fost publicate ghidurile revizuite şi formularele de aplicare pentru completarea propunerilor de proiecte pentru sesiunea 2008.

Pentru România, propunerile de proiecte se depun la Ministerul Mediului şi Dezvoltării Durabile până la data de 21 noiembrie 2008, termenul final stabilit de Comisie.

Pentru perioada 2007-2013, bugetul alocat de CE prin acest instrument financiar este de 2,143 miliarde de euro, sesiunile pentru propunerile de proiecte fiind organizate în fiecare an de CE. Experţii în domeniu vor analiza propunerile de proiecte, dintre care vor fi selectate şi monitorizate un număr de proiecte care vor acoperi toate cele trei componente LIFE+. Pot beneficia de finanţare prin LIFE+ organisme, actori şi instituţii publice şi/sau private.

Noua sesiune de proiecte LIFE+ 2008 are un calendar strict privind depunerea, evaluarea şi selecţia.

Criterii de eligibilitate

Conform Regulamentului (CE) nr. 614/2007 al Parlamentului European şi al Consiliului, din 23 mai 2007, privind Instrumentul financiar pentru mediu (LIFE+), pot fi finanţate prin intermediul LIFE+, dacă îndeplinesc criteriile de eligibilitate stabilite de Regulament:

- dezvoltarea şi menţinerea reţelelor, bazelor de date şi a sistemelor informatice care au legătură directă cu punerea în aplicare a politicii şi legislaţiei comunitare în materie de mediu, în special atunci când îmbunătăţesc accesul publicului la informaţiile despre mediu;
- demonstrarea politicilor, tehnologiilor, metodelor şi instrumentelor inovatoare şi care aduc valoarea adăugată europeană;
- studii, anchete, modelare şi elaborare de scenarii;
- monitorizare, inclusiv a pădurilor;
- acordarea asistenţei pentru consolidarea capacităţilor;
- formare, ateliere şi reuniuni, inclusiv formarea agenţilor participanţi la iniţiative de prevenire a incendiilor forestiere;
- constituirea de reţele şi platforme pentru cele mai bune practici;
- acţiuni de informare şi comunicare, inclusiv campanii de sensibilizare şi, în special, campanii de sensibilizare a publicului asupra incendiilor forestiere;
- în special pentru componenta Natură şi biodiversitate:
  • gestionarea siturilor şi speciilor, precum şi amenajarea siturilor, inclusiv îmbunătăţirea coerenţei ecologice a reţelei Natura 2000;

- monitorizarea stadiului de conservare, inclusiv elaborarea de proceduri şi structuri îin acest scop;
- elaborarea şi punerea în aplicare a planurilor de acţiune privind conservarea speciilor şi habitatelor;
- extinderea reţelei Natura 2000 în zonele marine.

- activităţile operaţionale ale ONG-urilor care sunt active în principal în domeniul protecţiei şi reabilitării mediului la nivel european şi se implică în dezvoltarea şi punerea în aplicare a politicii şi legislaţiei comunitare.

LIFE+ reprezintă noul instrument financiar pentru mediu al Uniunii Europene, care asigură suportul pentru dezvoltarea şi punerea în aplicare a politicii şi a legislaţiei comunitare în materie de mediu, în special a obiectivelor celui de-al 6-lea Program Cadru de Acţiune pentru mediu (PAM 6).

LIFE+ a intrat în vigoare odată cu publicarea Regulamentului LIFE+, în data de 9 iunie 2007, şi este format din trei componente: LIFE+ Natura şi biodiversitate, LIFE+ Politică şi guvernare în materie de mediu, LIFE+ Informare şi comunicare.

Obiective specifice

Componenta LIFE+ Natură şi biodiversitate are ca scop:

- punerea în aplicare a politicii şi legislaţiei comunitare privind natura şi biodiversitatea, în special a Directivelor 79/409/CEE şi 92/43/CEE, atât la nivel local cât şi regional şi să susţină dezvoltarea ulterioară şi punerea în aplicare a reţelei Natura 2000, cuprinzând habitatele şi speciile din zona de coastă şi marină.
- consolidarea bazei de cunoştinţe pentru dezvoltarea, evaluarea preliminară, monitorizarea şi evaluarea finală a politicii şi legislaţiei comunitare privind natura şi biodiversitatea;
- elaborarea, aplicarea politicilor şi instrumentelor de monitorizare şi evaluare a naturii şi biodiversităţii, precum şi a factorilor, presiunilor şi reacţiilor care le influenţează, în special în ceea ce priveşte realizarea obiectivului de a opri pierderea biodiversităţii în cadrul comunităţii până în 2010 şi ameninţarea pe care o reprezintă schimbările climatice pentru natură şi biodiversitate.
- susţinerea unei mai bune guvernări în materie de mediu, prin sporirea participării părţilor interesate, inclusiv a ONG-urilor, în consultările privind politica şi legislaţia în materie de natură şi biodiversitate, precum şi în punerea în aplicare a acestora.

Componenta LIFE+ Politică şi guvernare în materie de mediu

Obiectivele acestei componente sunt corelate cu obiectivele PAM 6, inclusiv pentru domenii prioritare, precum schimbările climatice, mediul, sănătatea şi calitatea vieţii, resursele naturale, deşeurile şi urmăresc:

- să contribuie la dezvoltarea şi demonstrarea politicilor, tehnologiilor, metodelor şi instrumentelor inovatoare.
- să contribuie la consolidarea bazei de cunoştinţe pentru dezvoltarea, evaluarea preliminară, monitorizarea şi evaluarea finală a politicii şi legislaţiei în materie de mediu.
- să susţină elaborarea şi punerea în aplicare a politicilor de monitorizare şi evaluare preliminară a situaţiei mediului şi a factorilor, presiunilor şi reacţiilor care au un impact asupra mediului.
- să faciliteze punerea în aplicare a politicii comunitare de mediu, cu accent deosebit pe punerea în aplicare la nivel local şi regional.

Componenta LIFE+ Informare şi comunicare

Principalele obiective sunt:

- difuzarea informaţiei şi sensibilizarea cu privire la aspectele de mediu, inclusiv în cazul prevenirii incendiilor forestiere.
- susţinerea măsurilor complementare, precum acţiunile şi campaniile de informare şi comunicare, conferinţele şi formarea, inclusiv formarea în materie de prevenire a incendiilor forestiere.

(M.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
676

□

˚Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ungurii îşi prezintă noile soiuri de grâu > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulUngurii îşi prezintă noile soiuri de grâu

Pe un lot demonstrativ, situat în localitatea Bădeni, din judeţul Cluj, a fost organizată o prezentare a soiurilor de grâu produse şi comercializate de Institutul de Cercetări Agricole din Martonvásár (Ungaria).

Pe o suprafaţă de cca 2,5 hectare au fost semănate 13 soiuri de grâu de toamnă, printre care şi cele mai noi creaţii omologate de prestigiosul institut maghiar – Mv KOLO şi Mv VEKNI, înregistrate în anul 2006, alături de soiuri aflate în cultură de mai mulţi ani, unele folosite şi de fermierii români.

Specialiştii din Ungaria au prezentat avantajele şi dezavantajele cultivării pentru fiecare soi în parte, cu accent pe acele soiuri care prezintă rezistenţă crescută la atacul unor boli şi dăunători specifici.

În acelaşi timp, au fost prezentate şi produsele folosite pentru managementul buruienilor, bolilor şi dăunătorilor pe respectivul lot demonstrativ, aparţinând firmei DuPont.

Din partea acestei firme a fost prezent ing. Adrian Teban, director regional de vânzări pentru Transilvania. Acesta a scos în evidenţă caracteristicile şi eficienţa erbicidului Granstar şi ale fungicidelor Acanto Plus şi Alert la culturile de cereale păioase.

Participanţii la eveniment sunt cultivatori de teren din zona Turda – Câmpia Turzii, administratori ai unor societăţi agricole care exploatează în medie peste 150 de hectare.

Ei au avut aprecieri pozitive în legătură cu starea culturilor la această dată, evaluând realizarea unor producţii medii de peste 6.000 kg la hectar pentru toate soiurile prezentate în acest lot demonstrativ.

Ing. Silvia-Niculina HICEA, OJCA Cluj

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
813

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

742--bayeragroarena-la-cluj.html

BayerAgroArena la Cluj

Recent, în judeţul Cluj s-a desfăşurat cea de-a doua ediţie a evenimentului AgroArena, în organizarea firmei Bayer CropScience România.

Manifestarea s-a derulat pe loturile demonstrative aparţinând societăţii SC Agroturdean Impex SRL din localitatea Bădeni, comuna Moldoveneşti.

La eveniment au participat peste 350 de persoane, în majoritate producători agricoli, dar şi specialişti, cadre universitare şi cercetători agricoli sosiţi din mai multe judeţe ale Transilvaniei: Cluj, Bihor, Mureş, Bistriţa-Năsăud, Covasna, Braşov.

Firma organizatoare a fost reprezentată de Laurent Perrier, director pentru România al Bayer CropScience; Gabor Raviczki, director marketing/dezvoltare al companiei; Mihai Gheorghe, director comercial, însoţit de întreaga echipă de marketing; Flavius Nichifor, reprezentant vânzări Transilvania-Sud şi alţii.

În prima parte a manifestării au fost vizitate cele cinci loturi demonstrative cuprinzând culturi de grâu, cartof, porumb, soia şi sfeclă-de-zahăr. Reprezentanţi ai firmei Bayer au prezentat tehnologiile aplicate pe fiecare solă, cu accent pe sistemul de combatere a buruienilor, bolilor şi dăunătorilor.

La faţa locului, participanţii au desemnat, prin vot secret, cultura cea mai frumoasă din loturile prezentate. Sfecla-de-zahăr a fost încoronată ca fiind „Regina culturilor“, ea obţinând 51 de voturi, faţă de ocupanta locului secund, cultura de grâu, care a obţinut 38 de voturi.

Firma Bayer a pregătit participanţilor mai multe surprize, între care o tombolă şi un concurs de orientare în labirint. Premiul cel mare al tombolei, un aparat de stropit performant, a fost câştigat de un agricultor din judeţul Bihor, care şi-a adjudecat şi premiul I pentru orientarea în labirint, constând în produse de protecţie a plantelor, fiind acordate de firma Bayer.

Din partea Oficiului Judeţean de Consultanţă Agricolă Cluj au participat Mihai Arsene, director executiv-adjunct, şi consultanţii din zonă.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
878

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

743--trilaterala-sibiana.html

Trilaterala sibiană

Sibiul a fost în anul care a trecut Capitala Culturală a Europei. Spiritul european al cooperării continuă să se manifeste aici prin promovarea unor iniţiative demne de evidenţiat. Nu de mult, la Sibiu a luat fiinţă Grupul de Acţiune pentru Dezvoltarea Agriculturii (GADA), la realizarea căruia s-au implicat atât prefectul, cât şi Consiliul judeţean, Casa Corpului Didactic, dar mai ales DADR şi OJCA Sibiu.

„În prezent, a precizat ing. Mircea OPRIŞ, directorul OJCA Sibiu, avem încheiat un parteneriat pe trei ani între GADA, Camera de Agricultură, Ille et Vilaine din zona Bretania (Franţa) şi Camera de Agricultură Wiekopolska din poviatul Kalisz (Polonia).“

De curând, cei trei parteneri s-au întâlnit la sediul Primăriei Loamneş şi la Şcoala Generală din această localitate. Cu acest prilej au fost dezbătute probleme ce ţin de alinierea la legislaţia UE, cu exemple concrete din cele trei ţări. S-a insistat cu deosebire asupra promovării formelor asociative şi a administrării acestora.

Partea franceză a fost reprezentată de Jean Cezard, directorul Direcţiei Departamentelor Agricole Ille et Vilaine, cu sediul în oraşul Renne, Joseph Menard, crescător de bovine şi preşedinte al Camerei de Agricultură din Ille et Vilaine, ca şi de fostul preşedinte al Camerei, Loic Guiness, de asemenea crescător de porci.

Partea poloneză a delegat pe Piotr Walkowski, preşedintele Camerei Agricole Wiekopolska, pe Krzystof Nosal, fostul preşedinte al Camerei, în prezent preşedintele poviatului Kalisz, dar şi pe Mieczyslav Luczak, crescător de porci în cadrul aceleiaşi cooperative.

Un protocol cu valoare practică

Gazde şi oaspeţi s-au pus de acord în privinţa Politicii Agricole Comune şi impactului acesteia pe plan naţional. Oaspeţii au avut ocazia ca, pe lângă vizitarea unor localităţi rurale, să vadă şi două ferme în localităţile Vurpăr şi Sebeşul de Sus. Francezii şi-au amintit că şi la ei venea turma de oi în sat, ca la Vurpăr, dar asta se întâmpla cu zeci de ani în urmă.

„Rezultatul acestei întâlniri trilaterale, spunea ing. Opriş, a fost încheierea unui protocol în vederea stabilirii unor puncte concrete de colaborare, care se vor perfecta cu ocazia Salonului Internaţional de Zootehnie din toamna acestui an de la Renne. Până în prezent, această colaborare s-a materializat în trimiterea unor tineri fermieri din judeţul Sibiu, pentru a cunoaşte realizările agriculturii din Franţa şi Polonia.“

Cu sprijinul Camerei Agricole Ille et Vilaine se înfiinţează în comuna sibiană Marpod un centru de însămânţări pentru bovine, în vederea realizării speciilor de taurine Charolaise, Limusaine şi Normandie. Domnul Opriş a mai ţinut să sublinieze că, în materie de ovine, există deja o colaborare pentru îmbunătăţirea raselor. Până în prezent s-au adus din Germania 250 de berbeci din rasa Cap negru, obţinându-se deja metişi valoroşi, în greutate de până la 42 kg, iar în iulie 2008 se vor mai importa încă 400 de asemenea exemplare.

Directorul OJCA a mai precizat că s-a preluat Centrul de Încercare a Soiurilor din Dumbrăveni şi s-a propus

Agenţiei Naţionale de Consultanţă Agricolă înfiinţarea unui centru regional de instruire a fermierilor în această localitate.

Totodată, consultanţii sibieni vor să reînvie învăţământul agricol rural, realizând clase cu acelaşi profil, ca de exemplu în comuna Moşna, unde predau voluntari specialişti ai OJCA Sibiu. Tot acolo se va înfiinţa şi o microfermă de vaci, pentru a se vedea pe viu cum se face zootehnia modernă.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
627

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

744--cestodozele-teniile-la-erbivore.htm...

Cestodozele (teniile) la erbivore

Cestodozele sunt boli parazitare produse de viermi laţi şi lungi (1-5 m) în formă de panglică (cestode), cu corpul segmentat, care evoluează la rumegătoarele mici şi mari, având un caracter sezonier de păşune.

Aceşti viermi, în stadiul adult, parazitează intestinul subţire al rumegătoarelor (ovine, caprine, bovine).

Animalele parazitate elimină, odată cu fecalele, ouă (oncosfere) sau segmente de tenie care conţin ouă.

Acestea se răspândesc pe păşune, de unde vor fi consumate de către acarieni de păşune – insecte de mici dimensiuni (1,5 mm), care trăiesc pe păşuni umede, sunt foarte rezistente la temperaturi ridicate şi îngheţ. Aceste insecte, fiind coprofage, se hrănesc cu materii fecale. În organismul acestora ouăle parazitului vor evolua în larve infestante.

Contaminarea animalelor are loc la păşune, începând cu luna martie până toamna, prin ingerarea o dată cu iarba, a acarienilor contaminaţi cu forme larvare ale parazitului. De asemenea, contaminarea poate avea loc şi la grajd, când se administrează fân proaspăt cosit de pe terenuri umede. În intestinul rumegătoarelor, prin digerarea acestor acarieni se eliberează larve care devin în scurt timp tenii adulte de mari dimensiuni.

În corpul unui singur animal pot fi întâlnite mai multe tenii, care formează adevărate ghemuri ce pot obstrua intestinul. Aceşti viermi pot provoca, de asemenea, iritaţii ale mucoasei intestinale; au acţiune toxică asupra organismului deoarece eliberează o cantitate mare de toxine în organism, care acţionează asupra sistemului nervos al animalului.

De asemenea, paraziţii produc dereglări ale metabolismului deoarece cantităţi mari de substanţe nutritive şi vitamine sunt consumate de aceştia.

Cea mai importantă cestodoză se întâlneşte la oi, iar boala se mai numeşte „panglica mieilor“ sau monieziozа, fiind produsă în general de parazitul Moniezia expansa. Frecvenţa cea mai mare se întâlneşte la miei şi iezi cu vârste de până la 1 an şi uneori 2 ani.

Simptome. La miei, monieziozа apare clinic în cazul parazitării intense şi se exprimă prin: diaree cu fecale negricioase, alternând cu constipaţie, abdomen balonat, colici, mers nesigur; mieii slăbesc, sunt anemici, le cade lâna, fiind denumiţi de ciobani „toboşarii turmei“. Boala are o evoluţie lungă, producând pagube economice, uneori sfârşitul fiind letal după 4-6 zile de infestaţii puternice.

Oile adulte nu manifestă semne clinice, chiar dacă sunt parazitate. Diagnosticul se pune pe semnele clinice de slăbire avansată, balonarea abdomenului, pe prezenţa fragmentelor de tenie în fecale şi se confirmă prin metode de laborator.

Profilaxia şi tratamentul se bazează pe dehelminentizarea ovinelor, caprinelor şi tineretului taurin de 2-3 ori pe an, primăvara cu două săptămâni înainte de ieşirea la păşunat şi toamna, după 2-3 săptămâni de la intrarea în stabulaţie, dar şi în timpul verilor ploioase. Animalele adulte (oile, caprele), deşi nu prezintă semne clinice, trebuie tratate deoarece reprezintă un rezervor pentru aceşti paraziţi. Tratamentul curativ se va face întregii turme de animale.

Compania ROMVAC recomandă următoarele produse care au spectru larg, acţionând atât asupra viermilor laţi, dar şi asupra altor tipuri de viermi:

- ROMBENDAZOL suspensie 2,5%
- ROMBENDAZOL suspensie 10 %
- ROMBENDAZOL PLUS
- ROMFENBENDAZOL

De asemenea, recomandăm tratament adjuvant cu produse ca: MULTIVITAROM, COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL, VITA B COMPLEX, VITAMINA AD3E, VITAMINA B1+B6 şi VITAMINA C.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
11194

Comentarii

1. natalia -- (10-February-2010)a foarte buna informatia
89
2. daniela schivu -- (12-February-2010)e buna informayia da putina...........
3. ionut -- (8-March-2012)cum se aplica tratamentul
4. vasilescu daniel -- (3-October-2012) buna sint crescator de pasari de rasa si am o mare problema ,pasarile mele sint contaminate cu tenie si nu da reaultat nici un tratament.Va rog sa ma ajutati dac stiti ceva in afaraa de tratamentul clasic care la mine nu da rezultate

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

745--semnal-imbucurator-romania-declanse...

Semnal îmbucurător: România declanşează în forţă Programul de ameliorare a şeptelului > REVISTA LUMEA SATULUI

Semnal îmbucurător: România declanşează în forţă Programul de ameliorare a şeptelului

• Interviu cu Gheorghe Neaţă, director general al Agenţiei Naţionale pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie

Gestionarea acestui program a ajuns, cum s-ar spune, pe mâini bune. Adică la latitudinea şi priceperea celor care au reuşit să creeze printr-un proces ştiinţific de ameliorare rase de bovine, porcine şi ovine care, prin productivitatea şi calitatea produselor, au dus faima zootehniştilor până dincolo de graniţele ţării.

Bălţata Românească şi Bruna de Maramureş par a fi etalonul de comparaţie cu străinătatea. Ar fi nedrept să nu punem pe acelaşi plan al realizărilor creaţiile ştiinţifice din domeniul suinelor sau ovinelor. Un produs socotit până mai ieri expirat, Mangaliţa românească, revine în actualitate prin calităţi recunoscute tocmai de experţi europeni ce veghează la siguranţa noastră alimentară. Merinosul clasic sau cel ameliorat la Palas se află şi el pe lista reconsiderării.

Când este vorba de ştiinţă, de progres, orice părtinire cu iz nostalgic nu poate face decât rău. Vrem nu vrem, trebuie să recunoaştem că ştiinţa românească în materie de zootehnie a alunecat în ultimele decenii pe un tobogan ce ducea spre prăpastie.

La un moment dat, colapsul părea inevitabil. Iată că n-a fost să fie aşa. O forţă motrică emanată din interiorul sistemului, mai ales dinspre practicieni, este pe cale de a reda zootehniei româneşti fala de altădată, atât în plan ştiinţific, cât şi practic. Acestui sector i se întrezăresc astăzi şanse de dezvoltare nebănuite în urmă cu 10-17 ani.

Noile structuri organizatorice create în interiorul său fac presiuni ce obligă guvernanţii la o atitudine pozitivă în ceea ce priveşte dezvoltarea şi finanţarea. Atât cât poate fi făcută, pentru a nu intra în conflict cu restricţiile europene. Meritul celor care se află în fruntea acestor organizaţii este intuirea şansei de dezvoltare.

În condiţiile în care Comunitatea Europeană se confruntă cu o supraproducţie de lapte, ei au ales calea dirijării procesului de ameliorare spre producţia de carne. Au făcut acest lucru şi din considerentul că România dispune de exemplare ce răspund în mod ideal unui program de infuzie care, în timp, ar putea duce la apariţia unor rase capabile să valorifice şi marele resurse furajere.

Asta în condiţii de competitivitate absolută. Edificatoare în acest sens este şi discuţia purtată cu domnul Gheorghe Neaţă, director general al Agenţiei Naţionale pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie.

Reabilitarea unei instituţii cu o mare tradiţie

Rep.: Domnule director general Gheorghe Neaţă, am dori să ştim, mai întâi, cine sunteţi ca instituţie şi ce loc ocupaţi în tabloul agricol al României.

G.N.: Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie este instituţia centrală a statului român din subordinea MADR, care se ocupă de implementarea programelor de ameliorare şi reproducţie la animale. Ea participă la elaborarea strategiilor de creştere, reproducţie şi ameliorare a şeptelului românesc. Face acest lucru prin oficiile de reproducţie judeţene care implementează în teritoriu politica de ameliorare genetică a animalelor.

Procesul se derulează prin două pârghii: prima o reprezintă reproducţia dirijată prin însămânţare artificială, transfer de embrioni respectiv montă naturală dirijată, iar a doua are în vedere controlul oficial al producţiilor prin care se ierarhizează animalele cele mai valoroase dintr-o generaţie.

Totodată, ANARZ este organismul statului care elaborează programele de conservare şi prezervare a resurselor genetice animale. Agenţia mai face şi evaluarea genetică a populaţiilor controlate.

Evaluarea se face în funcţie de capacitatea de reproducţie a fiecărui individ, de capacitatea productivă şi de puterea de transmitere ereditară a caracterelor urmărite în selecţie.

Motivaţia

Rep.: Care a fost totuşi motivaţia desprinderii de agricultură?

G.N.: Nu este vorba de o desprindere de agricultură. Noi aparţinem acestui sector de care nu avem cum să ne delimităm. Cererea a venit din interiorul sectorului, adică de la specialişti. Ea a fost urmată de o iniţiativă parlamentară şi aici a contat foarte mult modul de lucru din teritoriu.

Oficiile de reproducţie şi ameliorare aveau o conducere bicefală, să-i spunem aşa – partea tehnică era la ANARZ, iar cea administrativ-financiară se afla la DADR-uri.

În aceste condiţii, disensiunile între programe erau inevitabile şi apăreau probleme în derularea corectă a fondurilor alocate de la Bugetul Naţional prin MADR. Se ajunsese chiar la compromiterea programului de însămânţare artificială la bovine, iar preocuparea pentru organizarea reproducţiei prin montă naturală la ovine, caprine şi cabaline era din ce în ce mai slabă.

Cei care au elaborat acest proiect de lege au cunoscut foarte bine specificul activităţii oficiilor de ameliorare şi reproducţie, atât din perioada de dinainte de 1989, cât şi după aceea. Doresc să subliniez că aceste unităţi teritoriale reprezentau o emblemă pentru zootehnia României. Convingerea mea este că numai lucrând unitar de sus până jos vom putea redeveni ceea ce am fost şi chiar mai mult.

Personal, am optat de la început pentru acest mod de organizare, deoarece sunt adeptul calităţii şi cred că puţini oameni, dar buni specialişti, pot rezolva probleme foarte mari. Ei trebuie însă să vorbească aceeaşi limbă, mai ales că ceea ce facem noi nu se vede imediat. Azi am însămânţat cu un material seminal de înaltă valoare genetică şi vrem ca mâine vaca respectivă să-şi sporească producţia de lapte. Or, acest lucru nu este posibil decât în generaţia următoare.

Aşadar, activitatea noastră este una cu bătaie lungă. Ea trebuie aşezată pe programe strategice care pentru rezultatul scontat cere timp, intervale care pot varia de la trei ani la ovine la cinci ani şi jumătate la bovine.

Punând în practică noua gândire de conlucrare, s-a realizat o apropiere până la confundarea activităţii oficiilor judeţene de ameliorare cu cea a asociaţiilor de crescători, care au preluat în mare parte controlul oficial şi însămânţarea artificială la animale.

Fără această apropiere nu se poate dezvolta zootehnia României. Un program separat ar duce numai la încetinirea ritmului ameliorării şi la obţinerea de producţii scăzute. Sigur că şi direcţiile agricole aveau ca obiectiv dezvoltarea asociaţiilor, dar activitatea lor este foarte diversificată, iar la capitolul zootehnie mai apăreau scăpări.

Dorinţa noastră este ca, pe viitor, să reuşim o apropiere de Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, astfel încât programele de cercetare de aici să fie trecute oarecum prin filtrul agenţiei care implementează mai departe în teritoriu rezultatele cercetării.

Rep.: Consideraţi că noua formă de organizare va scoate zootehnia din starea de marginalizare în care s-a aflat în ultimii optsprezece ani?

G.N.: Cred că acest lucru se va realiza dacă agenţiei i se vor atribui rolul şi locul pe care trebuie să le aibă în cadrul structurilor ministerului, adică de a elabora strategia de creştere, ameliorare şi reproducţie. Aceasta nu se poate face fără cunoaşterea amănunţită a pieţei şi a nivelului de producţie. Pe acesta din urmă îl cunoaştem doar noi, prin eşantionul pe care îl controlăm.

Iosif POP, Valentina ŞOIMU (Va urma)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
1319

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

Rachetele antigrindină, deocamdată, doar fâsâie > REVISTA LUMEA SATULUI

Rachetele antigrindină, deocamdată, doar fâsâie

Iată că, după îndelungi ezitări, Guvernul s-a milostivit de agricultori şi a alocat recent, pentru 2008, peste 21.000 mii de lei pentru Programul Naţional Antigrindină şi de Stimulare a Precipitaţiilor.

Fapt este că, până în prezent, sistemul n-a funcţionat din lipsă de fonduri. Cel puţin aşa susţin cei implicaţi.

Unitatea din Prahova care are în grijă 10 puncte de lansare pe raza judeţului – Valea Călugărească, Boldeşti-Scăieni, Ceptura, Mehedinţa, Tohani, Tătaru, Băicoi, Vărbilău, Câmpina şi Proviţa de Jos şi alte două puncte de lansare în judeţul Buzău se înscrie de pe acum cu pierderi. La sfârşitul lunii iunie a.c. au fost afectate de căderile de grindină peste 200 de ha de viţă-de-vie la Valea Călugărească, pagubele fiind estimate la 4,5 miliarde lei vechi.

Directorul direcţiei de profil din cadrul Ministerului Agriculturii, Gheorghe Florescu–Căunei ne-a declarat că: „În şedinţa din data de 9 iulie 2008, Guvernul României a aprobat Hotărârea privind aprobarea obiectivelor etapei a IX-a 2008 a Programului de realizare a Sistemului Naţional Antigrindină şi de Stimulare a Precipitaţiilor.“

Actul respectiv stabileşte, pentru 2008, un număr de 11 obiective pentru acest program, prin care se asigură, în principal, exploatarea operaţională a Unităţii Pilot de Combatere a Căderilor de Grindină Prahova. Totodată, se are în vedere punerea în funcţiune a Centrului Zonal de Coordonare Moldova şi a Unităţii de Combatere a Căderilor de Grindină Moldova 1 Iaşi, precum şi lucrări parţiale pentru Unitatea de Combatere a Căderilor de Grindină Moldova 2 Vrancea.

La acestea se adaugă proiecte tehnice şi de execuţie parţială la Centrul Zonal de Coordonare Transilvania şi la Unitatea de Combatere a Căderilor de Grindină Mureş, precum şi proiecte tehnice şi de asistenţă tehnică pentru Unitatea de Combatere a Căderilor de Grindină Timiş.

Prin hotărârea de care aminteam s-a alocat, pentru acest an, suma de 21.040 mii lei pentru realizarea acestor obiective.

În final, trebuie spus că, după licitaţiile care vor fi organizate, lucrarea propriu-zisă de combatere a grindinei trebuia declanşată la sfârşitul lunii iulie a.c. Cu ce rezultate, Dumnezeu ştie!

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
743

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

747--curier-juridic-16.html

Hotărârea Guvernului nr. 556, din 28 mai 2008, privind aprobarea Programului naţional apicol pentru perioada 2008-2010, precum şi a normelor de aplicare a acestuia.

(MO al României, Partea I, nr. 416, din 3 iunie 2008)

Aprobarea Programului Naţional Apicol pentru perioada 2008-2010 şi a normelor de aplicare a acestuia nu constituie o iniţiativă lăudabilă din partea Guvernului României, pe care o aşteptam mai de mult, ci o simplă conformare a ţării noastre la prevederilor Uniunii Europene în domeniu.

Obiectul major al acestui program îl constituie sprijinirea activităţilor care favorizează obţinerea – în toate stupinele – a produselor de cea mai înaltă calitate, precum şi profilaxia şi combaterea varoozei. Printre acţiunile ce pot fi incluse în program menţionăm câteva, şi anume:

- asistenţa tehnică pentru apicultori şi grupuri de apicultori;
- lupta contra varoozei;
- raţionalizarea transhumanţei;
- măsurile de asistenţă pentru repopularea şeptelului apicol comunitar şi cele referitoare la asistenţă pentru laboratoarele de analiză a caracteristicilor fizico-chimice ale mierii.

Programul mai conţine prevederi referitoare la metodele clasice şi ecologice de combatere a varoozei, condiţii de eligibilitate, cheltuieli eligibile şi repopularea şeptelului apicol prin achiziţia de mătci, roi la pachet, roi pe faguri şi familii de albine.

Potrivit normelor de aplicare, beneficiarii programului solicită anual ajutorul financiar prin intermediul formei asociative din care fac parte, legal constituită, şi depun la sediul acesteia o cerere, la care vor anexa documentele precizate în cuprinsul normelor ce constituie anexa nr. 2 la hotărârea de Guvern.

Să reţinem că, după depunerea cererilor, forma asociativă legal constituită depune – la rândul său – la centrul judeţean al APIA, pe raza căruia îşi are sediul înregistrat în actele de constituire, cererea de solicitare a ajutorului financiar pentru fiecare acţiune în parte, împreună cu celelalte documente justificative menţionate în norme.

Termenul-limită pentru depunerea cererilor pentru acţiunile realizate în 2008 a fost 1 august 2008.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
668

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar Juridic

Ordinul nr. 45 din 12 mai 2008, privind modificarea şi completarea Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 205/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabileşte cerinţele de sănătate a animalelor aplicabile comerţului intracomunitar şi importului de material seminal provenit de la animale domestice din specia bovine.
(MO al României, Partea I, nr. 432, din 9 iunie 2008).
Ordinul nr. 358, din 11 iunie 2008, pentru modificarea anexei „Modul de implementare, condiţiile specifice şi criteriile de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăţi naţionale directe complementare în sectorul zootehnic.
(MO al României, Partea I, nr. 444, din 13 iunie 2008).
Ordinul nr. 49, din 15 mai 2008, privind modificarea şi completarea Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 48/2006 privind aprobarea Normei sanitare veterinare care stabileşte o listă de utilizări ale hranei pentru animale, destinată unor scopuri nutriţionale speciale.
(MO al României, Partea I, nr. 452, din 17 iunie 2008).
OUG nr. 76, din 18 iunie 2008, privind desemnarea autorităţilor naţionale competente pentru coordonarea, monitorizarea, gestionarea şi derularea fondurilor nerambursabile destinate finanţării programelor de informare şi promovare a produselor agricole pe piaţa internă şi în ţări terţe, precum şi pentru completarea Legii nr. 1/2004 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură.
(MO al României, Partea I, nr. 464, din 23 iunie 2008).
Ordinul nr. 55, din 13 iunie 2008, privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului acţiunilor de supraveghere, prevenire şi control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecţia animalelor şi protecţia mediului pentru anul 2008.
(MO al României, Partea I, nr. 464, din 23 iunie 2008).
Ordinul nr. 411, din 19 iunie 2008, pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.
(MO al României, Partea I, nr. 469, din 25 iunie 2008).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
692

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Dâmboviţa: Producţia de fructe, la o treime

Aproape de vremea culesului, livezile din bazinul pomicol din Dâmboviţa anunţă o recoltă slabă de fructe. „Specialiştii pun aceasta pe seama factorilor climatici din anul anterior, dar şi pe ciclicitatea producţiei“, susţine ing. Marin Eugen, directorul Direcţiei agricole judeţene.

El însuşi un pomicultor consacrat, directorul se dovedeşte a fi tare dezamăgit pentru că anul acesta se anunţă a fi poate cel mai slab din ultima vreme. Aceasta este o consecinţă a nediferenţierii mugurilor de rod, provocată de seceta din anul anterior, la care se adaugă şi alternanţa de rodire şi nu numai.

Pomii au rămas fără frunze

„Potrivit estimărilor DADR Dâmboviţa, de pe cele 9.850 ha de livezi pe rod vor fi obţinute cel mult 40.000 tone de fructe. Adică o treime din producţia unui an normal. Recolta este slabă atât la soiurile timpurii de vară, cât şi la cele tardive.

Pierderile sunt foarte mari, cu deosebire la măr, care deţine ponderea speciilor pomicole din judeţ. Sunt plantaţii unde fructele sunt rare, iar pomii au rămas fără frunze. Amărăciunea celor peste 100.000 de deţinători de livezi este cu atât mai mare cu cât au făcut cheltuieli enorme şi vor trebui să mai facă şi altele până în momentul culesului.

Sigur, unii fac lucrările cap la cap, alţii cât pot. „Asta dacă vor un preţ cât de cât decent, în condiţiile în care în ţări vecine – Ungaria, Polonia, Cehia – producţia este mare şi oferta de preţ mică, în raport cu cea de la noi“, mai spune ing. Marin Eugen.

Marea problemă, susţinerea financiară

„În vreme ce la noi subvenţia este modestă, de 50 euro/ha, în ţările respective este de câteva ori mai mare. Şi aşa plăţile la această subvenţie modestă se fac abia acum, în contul celor cuvenite pentru 2007!“

Aflăm că asociaţiile pomicultorilor de pe Valea Dâmboviţei au primit pentru 2008 de la Ministerul Agriculturii promisiuni de sprijin financiar, între 11 şi 30 de milioane lei vechi/ha. Oamenii au rămas însă cu promisiunile. Ce să mai zicem că aceştia abia cum urmează să-şi încaseze drepturile băneşti de 16 bani pe kilogramul de fructe predate la industrializare în 2007!?

Şi ca să nu ajungă cu fructele numai la cele două fabrici de conserve din Focşani şi Râureni-Vâlcea, care vin cu aceeaşi ofertă de preţ din anul trecut, de 16 bani/kg, pomicultorii trebuie să mai facă 4-5 tratamente, costisitoare, până la recoltare. Ca să aibă măcar o parte din fructe de calitate.

„Situaţia din pomicultură trebuie să ne dea mai mult de gândit. Trebuie să reînnoim plantaţiile în sistem intensiv. În Dâmboviţa, cele 1.000 ha de livezi tinere vor intra pe rod în anii următori. Ritmul plantaţiilor noi trebuie mărit. La aceasta se aşteaptă un sprijin consistent şi din partea statului, concomitent cu susţinerea cercetării. Staţiunea de profil din Voineşti, chiar dacă mai are 140 ha de livezi şi o pepinieră cu care poate susţine, cu material săditor de calitate, tot judeţul şi nu numai, este în prezent într-o situaţie foarte delicată. Dacă nu se va interveni urgent, ea ar putea să dispară“, conchide directorul executiv al DADR Dâmboviţa.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
765
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

75--hotelul-care-se-va-topi.html

Hotelul care se va topi

Pe timpul când la noi clocotea Revoluţia, în anul 1989, suedezii construiau, în Laponia, mai precis în orăşelul Jukkasjärvi, situat la 200 de km de Cercul Polar, primul hotel de gheaţă. Pentru ridicarea celor 140 de camere s-au folosit 30.000 tone de zăpadă şi 4.000 tone de gheaţă.

Amatorii de senzaţii tari au dat năvală şi, aşa cum ar fi normal să se întâmple cu toate exemplele bune, au apărut şi alţi investitori care au considerat că pot face acelaşi lucru. La Quebec în Canada, la Kemi în Finlanda, la Finnmark în Norvegia, la Hokkaido în Japonia şi, de doi ani, la Bâlea Lac în România.

O construcţie bine făcută

În urma succesului turistic din anii trecuţi, 2006 şi 2007, Arnold Klingeis, managerul general de la Bâlea Lac, a reconstruit şi anul acesta efemerul hotel. Pentru ridicarea lui s-a folosit gheaţă din Lacul Bâlea. Pilonii care susţin construcţia sunt tot din gheaţă, fiind îngropaţi în pământ mai mult de 6 metri. Planul construcţiei a fost realizat după cele mai riguroase tehnici arhitectonice.

Anul acesta hotelul are o formă dreptunghiulară şi o suprafaţă de 320 de metri pătraţi. Sunt zece camere de 12 metri pătraţi care au nume de planete, precum Venus, Pluto, Marte sau Terra, dotate cu pat matrimonial din gheaţă, cu masă şi cu scaune de gheaţă, toate acoperite cu blană de urs şi de miel, iar în loc de uşi sunt nişte perdele.

La acestea se adaugă şi un cocteil-bar, unde se pot servi băuturi în celebrele pahare de gheaţă, un restaurant de lux şi un club unde DJ şi artişti de renume vor „încinge atmosfera“.

Ziua va fi deschis pe post de muzeu pentru cei care doresc să-l viziteze, taxa de intrare fiind de 8 lei, din care 3 reprezintă consumaţie la bar. În afară de hotelul în sine, cei care vor vizita se vor bucura şi de o expoziţie de artă digitală, aparţinând unor artişti români şi străini. De organizare s-a ocupat galeria „115“ din Bucureşti.

Cam frig înăuntru

Cei care îşi doresc să afle cum trăiesc eschimoşii la Polul Nord, adică să doarmă la mai puţin de 0 grade Celsius, vor scoate din buzunar aproximativ 45 de euro, spre deosebire de 280 de euro cât ar face să îndure aceeaşi temperatură în Ice Hotel din Suedia, de exemplu. Preţul unui sejur de patru zile la hotelul de gheaţă de la Bâlea Lac, de Revelion, a costat aproape 300 de euro.

Temperatura din camere este relativ constantă, între 3 şi 5°C sub zero, în funcţie de câte persoane sunt înăuntru, asta în timp ce afară poate fi cât de frig.

Paturile de gheaţă sunt acoperite cu scânduri, peste care sunt aşezate saltele din burete. Turiştii se vor băga în nişte saci de dormit care au capacitatea de a izola termic chiar şi în condiţiile în care afară ar fi -19°.

În Suedia se pune la dispoziţie clienţilor un set complet de îmbrăcăminte termoizolantă specială, contra cost. Iar în Canada se oferă un ghid complet al garderobei necesare: malete sintetice, care permit transportul umidităţii de la piele spre exterior, pulovere de lână, pentru a menţine căldura, geacă şi salopetă din fâş pentru a fi rezistente la umiditate, bocanci termoizolanţi, mănuşi, şosete groase şi fulare.

Biserica din gheaţă

Tot aici, la altitudinea de 2.044 metri, unde se află zona turistică Bâlea-Lac, s-a construit şi o biserică din gheaţă, unde vor sluji preoţi catolici şi evanghelici.

S-a făcut deja o rezervare pentru o cununie, în ultimul week-end din ianuarie.

Biserica Ortodoxă nu agreează proiectul deoarece consideră că bisericile nu se construiesc pe temelii care se topesc în câteva luni.

La vară, odată cu încălzirea vremii, cele două clădiri se vor topi şi vor curge la vale împreună cu toate cele aproximativ 6.000 de euro cât a costat investiţia de la Bâlea Lac.

„Dar merită, zice Arnold Klingeis, Bâlea Lac va deveni mai cunoscută, pentru că până la urmă vorbim de un proiect de marketing turistic: «Ice Hotel 2008», care are ca scop principal crearea unui brand al unei mărci intangibile care determină oameni şi turişti de pretutindeni să viziteze România, Transilvania, Făgăraşul, în fine Bâlea Lac. Cine vine aici cu siguranţă va ajunge şi la Sibiu, şi la Sighişoara, şi la Bucureşti sau cine ştie unde. Pentru orice destinaţie turistică este nevoie de două, trei asemenea atracţii forte care să se transforme într-un magnet puternic pentru ceea ce numim piaţa turistică internaţională. Până la urmă scopul principal este să dezvoltăm economia turismului în ansamblul ei."

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
652

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

750--perdelele-forestiere-un-deziderat-c...

Perdelele forestiere, un deziderat care se amână (II)

- În partea a II-a a interviului cu prof. univ. dr. Marian Ianculescu, membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, vă supunem atenţiei Programul de Dezvoltare privind perdelele forestiere, cu referire directă la argumentele de ordin agrotehnic şi economic.

Păduri pe încă două milioane de hectare

– Ce-a mai rămas de făcut, domnule profesor?

– Dacă ne referim la ce mai trebuie făcut, atunci doresc să încep cu înfiinţarea reţelei de perdele forestiere de protecţie a câmpului în judeţele Teleorman, Olt, Dolj, Mehedinţi şi pentru protecţia căilor de comunicaţie în toată ţara.

Acţiunea va trebui demarată în această toamnă întrucât, potrivit noului Cod Silvic, până în anul 2035 va trebui împădurită o suprafaţă de circa 2 milioane hectare din afara fondului forestier. Lucrările de împădurire vor fi executate atât pe terenurile degradate, inapte pentru alte folosinţe decât cea silvică, cât şi prin crearea de perdele forestiere de protecţie.

Finanţarea, marea problemă!

– O acţiune de asemenea proporţii presupune mai ales fonduri bugetare. La cât estimaţi dimensiunea acestora şi câte s-au acordat în 2007 şi 2008?

– Fondurile nu sunt prevăzute în lege a fi numai de la bugetul de stat. Poate cel mult costurile cu realizarea studiilor şi proiectelor necesare. În rest, finanţarea proiectelor ar trebui să se facă cu fonduri structurale europene, mai ales că acţiunea de realizare a Sistemului naţional al perdelelor forestiere de protecţie din ţara noastră are efecte benefice nu numai la scară locală, ci şi la scară regională şi chiar globală.

Sunt ţări puternic dezvoltate care ar fi dispuse să finanţeze asemenea proiecte. Dar trebuie contactate, începând de la şeful statului, la prim-ministrul României şi continuând cu miniştrii care au responsabilităţi, potrivit legii, în realizarea Sistemului naţional al perdelelor forestiere de protecţie.

La toate întrunirile internaţionale, în cadrul convorbirilor bilaterale ar trebui ridicată cu maximă solicitudine această problemă mult prea importantă.

În contextul schimbărilor climatice, se ştie că vegetaţia forestieră constituie mijlocul cel mai eficient pentru atenuarea acestor schimbări climatice. Cercetările au demonstrat că, dacă la nivel planetar s-ar împăduri o suprafaţă de peste 600 milioane de hectare, s-ar contribui la stocarea dioxidului de carbon de la toate sursele, gaz incriminat în procesul de încălzire globală a Pământului.

De aceea apare extrem de necesară unirea eforturilor din partea tuturor ţărilor de a lua măsuri pentru dezvoltarea pădurilor, lucru posibil dacă ţinem cont că există în prezent la nivel planetar o suprafaţă de peste 1 miliard de hectare de teren aptă pentru a fi împădurită.

Din păcate, la nivel mondial, bilanţul anual între rata despăduririlor şi cea a împăduririlor este negativ, şi anume un minus, în fiecare an, de peste 9 milioane hectare de pădure.

În loc ca măcar să crească în fiecare an cu câte 60 milioane de hectare de pădure, pentru ca în timp de 10 ani să se realizeze o suprafaţa minimă de 600 milioane de hectare necesară pentru prevenirea încălzirii Pământului, nu se pune la loc nici măcar cât se defrişează.

Iată câteva consideraţii care pledează pentru implicarea tuturor factorilor de decizie de a realiza cu continuitate asemenea deziderate la nivel local, regional şi global.

În primul rând, argumentele economice

– Problematica constituirii perdelelor forestiere este deosebit de complexă şi aş dori să îndreptăm discuţiile pe probleme ce ţin de organizarea acestora în teritoriu.

– Legea nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecţie prevede că acţiunea de realizare a acestora este o cauză de utilitate publică, care într-adevăr implică exproprieri, care se fac potrivit legii în vigoare.

Dar, în cuprinsul legii am lăsat posibilitatea ca, în cazul perdelelor forestiere de protecţie a câmpului, să nu mergem pe exproprieri, ci pe acordul proprietarilor sau deţinătorilor de terenuri, cu toate avantajele prezentate mai sus. Numai în cazuri cu totul speciale se poate recurge la exproprieri, cu o prealabilă şi justă despăgubire.

– Există la această dată vreun judeţ în care s-a conceput un program complet de înfiinţare a perdelelor forestiere de protecţie? S-a făcut ceva concret pentru materializarea lui?

– În special în judeţul Teleorman există condiţii de începere a împăduririlor, la fel şi în judeţele Olt, Dolj, Mehedinţi. Proiectele tehnice sunt întocmite. Numai interes şi pasiune să existe.

Lucrurile se mişcă însă destul de greu. Dar sunt convins că, odată pornită din loc, această acţiune se va desfăşura an de an, cu continuitate, în folosul tuturor. Este mai greu până se câştigă experienţă.

– Înţeleg că prioritate vor avea zonele sudice, în special cele supuse pericolului de deşertificare. Ce perioade de timp estimaţi pentru încheierea acestei acţiuni în perimetrele respective?

– Da, în mod special zonele din sudul şi sud-estul Câmpiei Române, cu procente de împădurire extrem de reduse, chiar şi sub 1-2%, cum sunt porţiuni mari din judeţele Teleorman, Călăraşi, Ialomiţa, Dolj, Olt, Mehedinţi, Brăila, Galaţi etc. şi din Podişul Dobrogei (judeţele Constanţa şi Tulcea), zone cu tendinţe evidente spre deşertificare.

Realizarea Sistemului naţional al perdelelor forestiere de protecţie este o acţiune continuă, practic fără termen de finalizare. Realizarea însă a reţelelor forestiere de protecţie a câmpului din judeţele amintite mai sus ar trebui să se facă cu cea mai mare urgenţă.

Ca să fiu optimist, aş prognoza un termen de finalizare de 10 ani de zile. Dar pentru acest lucru trebuie o organizare temeinică a acestei acţiuni din partea ministerelor implicate, a administraţiei locale şi judeţene, precum şi a tuturor structurilor silvice din ţară etc.

Alte priorităţi

- elaborarea de către Institutul de Cercetări şi Amenajări Silvice, la comanda Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, a studiilor de fundamentare a necesităţii înfiinţării perdelelor forestiere de protecţie a câmpului în judeţele: Călăraşi, Ialomiţa, Buzău, Galaţi, Vaslui, Giurgiu, Vrancea, din Câmpia Română şi Podişul Moldovei; Timiş, Arad, Bihor, Satu-Mare, din Câmpia Tisei; Prahova, Dâmboviţa, Argeş, Vâlcea, Gorj din Podişul Getic, din Podişul Transilvaniei pentru perdelele forestiere antierozionale;
- realizarea de către Institutul de Cercetări şi Amenajări Silvice (ICAS) a studiilor de fezabilitate şi a proiectelor tehnice pentru crearea reţelelor de perdele forestiere de protecţie în judeţele Constanţa, Tulcea şi Ilfov, potrivit Legii nr. 289/2002 şi a hotărârii de Guvern nr. 1343/2007;
- aprobarea studiilor de necesitate prin hotărâri ale Guvernului;
- întocmirea studiilor de fezabilitate şi a proiectelor tehnice, în baza Legii privind perdelele forestiere de protecţie şi a hotărârilor de Guvern pentru aprobarea studiilor de necesitate, care vor fi luate;
- execuţia lucrărilor în baza unui Program de împădurire, care va trebui să fie corelat cu producerea materialului biologic pentru plantare.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
933

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

751--un-statut-nedemn-pentru-cartoful-ro...

Un statut nedemn pentru cartoful românesc

Apreciată mai ales de străini, cea de-a XVII-a Conferinţă Europeană a Asociaţiilor de Cercetători în domeniul Cartofului (EAPR) a avut loc de această dată la Braşov, semn al recunoaşterii şi aprecierii cultivatorilor acestei specii din România. Gazda a fost, cum era firesc, Institutul Naţional de Cercetare şi Dezvoltare a Cartofului, al cărui director general, dr. ing. Sorin Claudiu Chiru, a deţinut în perioada 2005-2008 funcţia de preşedinte al Asociaţiei Internaţionale.

De numele doamnei dr. ing. Luiza Mike se leagă multe dintre realizările de excepţie ale Staţiunii de Cercetare din Târgu-Secuiesc. Ea este însă conştientă că acestea puteau dobândi o valoare mondială, dacă cercetătorii de aici ar fi avut parte de un tratament economic prietenos.

De menţionat faptul că această conferinţă se încadrează între manifestările organizate cu ocazia Anului Mondial al Cartofului programat de ONU. Hotărârea organizării conferinţei la Braşov a fost luată în 2005 la Bilbao – Spania, având în vedere că România ocupă unul dintre primele locuri în Europa ca suprafaţă cultivată.

Printre cei 342 de participanţi veniţi din 42 de ţări din Europa, America, Africa şi Australia s-au numărat şi oaspeţi de seamă ca Pamela Anderson, preşedintele CIP (Centrul Internaţional al Cartofului din Peru, ţara de origine a acestei culturi), Escart Elada, ambasadorul statului Peru la Bucureşti, dar şi acad. dr. ing. Cristian Hera, preşedintele ASAS.

La o astfel de manifestare s-ar fi cuvenit să participe şi conducerea MAPDR, care, până la urmă, a fost reprezentată de un funcţionar fără putere de decizie. Parlamentul României a fost reprezentat prin deputatul Valeriu Tabără.

Cui folosesc aprecierile măgulitoare

Din discuţiile purtate cu oaspeţii am reţinut că ştiinţa agricolă românească este cunoscută şi apreciată mai ales peste hotare. Astfel, Jari Valkanen, prof. univ. la Helsinki, care a fost ales la Braşov preşedintele asociaţiei pentru perioada 2008-20011, a ţinut să remarce că pentru actuala conferinţă şi-a ales bine locaţia, ţinând seama şi de perioada optimă pentru dezvoltarea cartofului în România.

„Între Finlanda şi România, spunea Valkanen, sunt multe similitudini în domeniul cartofului. Avem un sistem asemănător de producere a soiurilor şi cred că este bine să se facă schimburi între noi. În condiţiile crizei mondiale de alimente, cartofului îi revine un rol esenţial.“

La rândul său, olandezul Anton Haverkort, secretarul asociaţiei, şi-a arătat admiraţia pentru eforturile făcute de cercetătorii români, în condiţiile în care aceştia nu beneficiază de subvenţii din partea statului. Aşa cum sublinia acad. Cristian Hera, „cercetarea românească este remarcabilă, dar se află în pragul colapsului.

Nici nu mai are posibilităţi de finanţare, în condiţiile în care 81 de mii ha de pe care se valorifica altădată producţia au fost retrocedate. Cum să mai ţină România pasul în cercetare cu UE când Franţa, de exemplu, investeşte anual 685 milioane de euro în cercetarea agricolă, iar Olanda, o ţară mult mai mică, 58 milioane de euro numai pentru cartofi? Aceasta în condiţiile în care, din 1998, statul român nu a mai alocat niciun leu.“

Perspectiva nu este prea încurajatoare

Ceea ce s-a petrecut la Braşov a demonstrat că ştiinţa agricolă românească merită mai multă atenţie. În secţiunile conferinţei au fost dezbătute 70 de lucrări. În plen s-au prezentat expuneri privind impactul încălzirii globale asupra cartofului (Anton Haverkort), calităţile sale alimentare benefice sănătăţii (Norbert Haase – Germania), industrializarea cartofului (Sorin Chiru şi colaboratorii) etc.

S-a subliniat, printre altele, faptul că suprafaţa cultivată în Europa va scădea până la 50%, în condiţiile dublării producţiei pe unitatea de suprafaţă. La noi, în schimb, suprafaţa se va reduce doar cu 5%. În acelaşi timp se vor mări suprafeţele cultivate în ţările mari ale Asiei.

Aceeaşi soluţie o vede şi dna Pamela Anderson pentru ţările sărace unde, odată cu cultivarea cartofului pe suprafeţe mai mari, a scăzut procentul de îmbolnăviri şi subnutriţie. La rândul său, prof. univ. Valeriu Tabără, care predă de trei decenii un curs despre cartof la USAMV Timişoara, vede în acesta „materia primă a viitorului“ care va ajuta la progresul economic al omenirii.

Cu o floare de cartof…

După expunerile teoretice oaspeţii au luat contact cu terenul. Pe unul din traseele vizitate s-au evidenţiat realizările unor producători români care obţin rezultate la nivelul fermierilor occidentali.

Unul dintre ei este ing. Ioan Bartha, managerul Societăţii SOLFARM din Sfântu Gheorghe, care cultivă în fiecare an în jur de 400 hectare, cu preponderenţă cartofi.

„Mai toate arată excelent, observa cercetătorul elveţian Ruedi Schvarzel, iar meritul este exclusiv al producătorului“.

Culturi frumoase de cartofi au fost admirate de vizitatori şi la o fermă din Zăbala, dar mai ales la Staţiunea de Cercetare şi Dezvoltare a Cartofului Târgu-Secuiesc.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
874

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un om cu un nume predestinat ştiinţei horticole

Interlocutorul nostru de astăzi, prof. univ. dr. Gică Grădinariu, decanul Facultăţii de Horticultură a Universităţi de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară Iaşi, este o personalitate de prim rang a comunităţii ştiinţifice horticole. Discuţia cu domnia sa legată de dezvoltarea acestui sector, inclusiv în ceea ce priveşte pregătirea specialiştilor, îndeamnă cel puţin la meditaţie.

Gh.V.: Domnule profesor, aveţi un nume predestinat, Gică Grădinariu şi sunteţi la horticultură. Are vreo legătură Grădinariu cu tradiţia familiei dumneavoastră?

G.G.: Nu are, deşi unii profesorii spuneau că este o vocaţie a numelui, probabil, dar eu mă trag dintr-o familie de ţărani, vrednici, gospodari şi credincioşi din legendarul ţinut al Herţei.

Acolo unde s-a tras linia şi a rămas un frate în stânga şi unul în dreapta. Vin dintr-un sat, Corjăuţi se numeşte, comuna Pomârla, unde se găsea până mai acum 150 de ani în urmă unul dintre cele mai de tradiţie licee din România.

De aici se pleca direct la Sorbona, unde băieţii moşierilor din zonă învăţau gratuit. Unul dintre directorii acestui liceu a fost Samson Bodnărescu şi era vizitat destul de des de către Eminescu, împreună cu care a plantat stejari şi nişte castani care există şi în ziua de astăzi.

Gh.V.: Cum se face că un om care a plecat din mijlocul codrilor a ajuns în horticultură?

G.G.: Da, dar să ştiţi că şi pădurea face parte din horticultură, există un segment numit arboricultura ornamentală. La horticultură am venit pentru că iubesc mult plantele şi oamenii, horticultura întrunind cele două aspecte.

Gh.V.: Mai bat tinerii la porţile învăţământului agricol? Iar cei care au îndrăznit răspund exigenţelor momentului?

G.G.: Avem o populaţie şcolară normală. Noi funcţionăm cu două specializări, una de horticultură şi una de peisagistică. Horticultura este o profesie şi completă, şi complexă, unde se întâlnesc foarte multe meserii: pomicultor, viticultor, enolog, floricultor, dendrolog, arhitect al peisajului.

De aceea horticultura are căutare, sunt către 3-4 candidaţi pe un loc, iar la peisagistică se ajunge chiar la 6 candidaţi. Să ştiţi că cererile pentru specialiştii în horticultură sunt mai multe decât numărul pe care îl formăm noi.

Gh.V.: Pentru că vorbim despre învăţământ: cum îl vedeţi pe cel preuniversitar?

G.G.: Din păcate, este o politică greşită la nivel de ţară. Există licee cu tradiţie, cum sunt cele din Iaşi, din Huşi, care nu mai au clase pentru învăţământul agricol sau pentru alte meserii din mediul rural. Cine să mai ştie să altoiască pomii, cum să crească şi să altoiască viţa-de-vie?

Gh.V: Va putea să reziste mica gospodărie ţărănească în această competiţie nu doar cu Europa, ci şi cu timpul?

G.G.: Categoric nu. Fără asociere nu se va putea face nimic. Concurenţa este imensă. De exemplu, în ţară intră acum vin din Spania şi din Africa de Sud la preţul de 11 lei litrul.

Noi nu putem nici ambalajul să-l scoatem la banii ăştia! Sau, de exemplu, în pomicultură în anul 2007 producţia medie a fost la mere de 12,5 tone, iar China vine cu 50 t. Trebuie crescută productivitatea, că altfel murim.

Gh.V.: Am observat că lumea solicită mai mult produse româneşti, în special legume şi fructe. Chiar comercianţii afişează la produsele din import că sunt româneşti. De ce această înghesuială pe produsele româneşti?

G.G.: Aşa este, dar trebuie să spunem şi adevărul. În general produsele româneşti au calităţi superioare celor din import ca urmare tocmai a acestei productivităţi scăzute.

La o producţie mare la hectar s-a intervenit energic cu stimulatori, cu îngrăşăminte de toate felurile, dar să ştiţi că şi la noi a început să se practice aceasta şi se depăşesc valorile admise.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
856
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

753--oameni-de-nota-10.html

Oameni de nota... 10

Fascinaţia împlinirii profesionale

La jumătatea vieţii sale biologice, Valeriu STERIU poate „raporta“ în faţa propriei sale conştiinţe realizarea unui bilanţ profesional pe care mulţi alţi oameni titraţi nu ar putea să-l realizeze de-a lungul a două sau trei vieţi. Ascensiunea sa fulminantă în plan profesional avea să se producă în anul 2001, când (ştim de cine, dar nu vrem să spunem), a fost propulsat la Ministerul Agriculturii în funcţia de secretar de stat pentru integrare europeană şi relaţii internaţionale.

Saltul era pe cât de impresionant, pe atât de riscant pentru cei care nu întrevedeau în Valeriu Steriu omul care avea să apere demnitatea agricolă a României în faţa Europei.

În calitate de coordonator al negocierilor Dosarului Agricol cu Uniunea Europeană, Steriu a dovedit calităţi care pur şi simplu i-au uluit pe comisarii europeni. Echipa de negociatori, condusă magistral de ministrul Vasile Puşcaş şi de actualul comisar european Leonard Orban, a obţinut la Bruxelles ceea ce nu a reuşit nicio altă ţară agricolă de-a lungul istoriei Uniunii Europen. Puţini sunt cei care ştiu că „vioara întâi“ în acest succes a fost partitura interpretată magistral de Valeriu Steriu.

În respectul pentru adevăr, îi informăm mai ales pe detractorii de astăzi că, la Bruxelles, negociatorii noştri au reuşit să obţină o susţinere financiară ce depăşea la vremea respectivă cu două milioane hectare suprafaţă arabilă cultivată efectiv.

Tot la Bruxelles, ei au reuşit să păstreze intact patrimoniul viticol, deşi acesta răspundea doar în proporţie de 50% normelor europene în materie. Ce să mai spunem despre producţia de zahăr şi lapte, unde realizările efective nu depăşeau 15-20% din cotele obţinute.

Pe Valeriu Steriu îl ştim nu de astăzi şi nici de ieri, ci încă de pe vremea când bătea la porţile afirmării profesionale. Atunci intuiam la el acele trăsături umane de esenţă pozitivă. Ele aveau să se confirme în anii care au urmat, mai ales în perioada mandatului ministerial, când s-a impus ca figura profesională cea mai respectată în rândurile fermierilor, procesatorilor sau silvicultorilor.

De atunci şi până acum, doar două sunt personalităţile a căror plecare a provocat o dezamăgire reală în rândurilor practicienilor. Nu dorim să le asociem numele, poate şi pentru faptul că ele exprimă caractere şi comportamente ce-i diferenţiază.

Valeriu Steriu este, dacă vreţi, produsul unor înalte şcoli naţionale şi internaţionale care l-au impus mai ales ca specialist şi manager de excepţie. Formarea sa umană avea s-o dobândească în cei şapte ani de-acasă, care i-au configurat o conduită de invidiat. În mod sigur, definitorie, din acest punct de vedere, este gena transmisibilă.

Fiinţă jovială şi receptivă, Valeriu Steriu a reuşit să selecteze prin sita cerebrală binele de rău, caracterele curate de cele haine. Aşa se explică respectul de care continuă să aibă parte în sânul celor mulţi, pe care i-a abandonat temporar în mod silit, nu voit.

Revenirea sa în rândul elitei decizionale pare să fie o chestiune de zile, răstimp care îi conferă şi prilejul unei meditaţii profunde. Dacă va fi să se întoarcă de unde a plecat, atunci pare a fi printre primii 10 oameni ai României capabili să scoată agricultura din colapsul în care se zbate. În cazul în care se va orienta spre o carieră internaţională, va fi la fel de bine pentru agricultura românească.

În ceea ce ne priveşte, noi încercăm satisfacţia de a vă prezenta la rubrica „Oameni de nota… 10“ o personalitate ale cărei calităţi sunt recunoscute şi apreciate la modul superlativ, atât în ţară, cât şi în străinătate. Felicitări domnule Valeriu Steriu şi vă mai aşteptăm!

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
682

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

754--previziuni-sumbre.html

Previziuni sumbre

O recentă previziune a celor care ştiu să scruteze viitorul, a futurologilor carevasăzică, o spusă a lor nu-mi mai dă pace de la un timp. Potrivit acestora, cam prin anul 2100 România – şi cu deosebire Câmpia Română – va deveni deşert.

Pustiu nisipos în cel mai real sens al acestui cuvânt. Cu alte vorbe, acolo unde acum mai sălăşluieşte oceanul de recolte, tocmai acolo tăvălugul vipiilor cerului va nimici orice urmă de clorofilă.

Şi, fără îndoială, aveţi dreptate când ziceţi – parcă vă aud – când spuneţi aşadar că ce ne pasă nouă, oricum generaţia noastră va fi plecat atunci de mult la odihna cea veşnică. Numai că, am să vă replic, dintotdeauna, de când ne ştim, am rezistat ca neam fiindcă o generaţie s-a întemeiat pe celelalte. Istoria ne-a devenit argument al duratei iar viitorimea, motiv al existenţei.

Niciodată, de când ne ştim, hăul, vremea n-au despicat această firavă dreaptă şi sfântă curgere a neamului.

Aşa că nici de data aceasta nu avem dreptul – ca să nu zic ce responsabilitate apasă pe umerii noştri – n-avem însă dreptul, cum vă spuneam, să lăsăm lucrurile la voia întâmplării.

Cu alte cuvinte, trebuie să ne pese ce şi cum se va întâmpla cu feciorii ori nepoţii noştri.

Spusa „după noi, potopul!“ nu e de sorginte biblică. Ce se face şi mai cu seamă ce trebuie făcut? Mai întâi, trebuie să ne împăcăm cu maica natură, sluţită şi batjocorită de nepăsarea noastră.

Priviţi numai în jurul dumneavoastră!

Câţi din arborii sub care v-aţi răcorit copilăria şi tinereţea mai privesc acum către cer?

Câte din pădurile ce-şi trimiteau oxigenul la noi, un fel de aer pur, aproape românesc, dar vă întreb iarăşi – câte din aceste mări de verdeaţă îşi mai flutură crengile hrănindu-ne cu sănătate şi optimism?

Gheorghe VERMAN (Va urma)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
912

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

755--editorial-mila-in-cizme-de-cauciuc....

EDITORIAL - Mila în cizme de cauciuc > REVISTA LUMEA SATULUI

Mila în cizme de cauciuc

Doamne, cât or fi păcătuit bieţii ţărani, de laşi natura să se dezlănţuie cu atât cruzime asupra lor? Vara trecută, arşiţa cumplită le-a pârjolit câmpurile, pentru ca acum puhoaiele de apă să le arunce în neant puţina agoniseală a vieţii.

Să fie oare vorba de pedeapsa cerească asupra distrugerilor pricinuite ordinii naturale clădite cu atâta osteneală de înaintaşii lor? Pare a fi singura explicaţie plauzibilă, dar nu ei, ţăranii, sunt primii vinovaţi de pângăririle decorului natural.

Acea ordine de care aminteam s-a făcut de-a lungul veacurilor, iar la realizarea ei au luat parte minţile luminate ale acestui neam. Ele sunt cele care au proiectat şi au pus piatra de temelie unor lucrări hidrotehnice şi hidroameliorative fără egal în Europa ultimilor 50 de ani.

Prin aceste lucrări au fost zăgăzuite puhoaiele ce ameninţau ţara de dincolo de graniţa nordică. Au fost îndiguite, atât cât s-a putut, râurile rebele ale Transilvaniei, în timp ce pe întinsul câmpiilor s-a construit unul dintre cele mai mari complexe hidroameliorative al lumii.

Cu ce folos?

Dacă stăm şi judecăm lucrurile prin prisma calamităţilor ultimilor 10-15 ani, atunci totul pare a fi pierdut. Din 3,3 milioane de hectare, dacă se mai irigă 20%. Despre desecări şi combaterea eroziunii, aproape că nu se mai poate vorbi.

Nenorocirile cele mai mari vin însă pe cursurile văilor. În special a celor din Moldova, unde apele învolburate ale Prutului şi Siretului, în special, mătură tot ce găsesc în cale: vieţi omeneşti, sate întregi, culturi şi animale.

Singurul semn de împotrivire în faţa stihiilor pare a fi banala cizmă de cauciuc. Mai ales atunci când ea este încălţată de dregătorii şi politicienii în căutarea unei imagini electorale în campanie electorală.

Dovadă este ceea ce s-a întâmplat la ultimele inundaţii din Moldova şi Maramureş. Rând pe rând, preşedintele ţării, pe de o parte, şi premierul, pe de altă parte, împreună cu alaiurile ce-i însoţeau, au apelat la banalele cizme sau la clasica caschetă. Pentru ce? Să privească neputincioşi la dezlănţuirea apelor şi să dea sfaturi. Cel mai uzitat a fost apelul la solidaritate.

Cinstit vorbind, nici nu aveau altceva să facă, în afară de a-i îmbărbăta pe cei oropsiţi. Pentru că ceea ce trebuia şi putea fi făcut ţine de punerea în execuţie a unui sistem hidrotehnic care presupune eforturi financiare pe care, chipurile, nu le avem. Pentru că banii pentru dezvoltarea economică a naţiunii se duc în altă parte: pentru simpozioane, summit-uri, întruniri mondene etc.

Nu este acum momentul unor judecăţi care să scoată în arenă vinovaţii adevăraţi. Avem totuşi unele nedumeriri. Prima ar fi aceea: dacă nu cumva banii daţi pentru ajutorarea sinistraţilor şi refacerea drumurilor erau mai folositori pentru a preveni nenorocirile de acum? Mai nou, auzim de ajutoare din străinătate, inclusiv din Ungaria, ţară atacată şi ea de stihiile naturii. La rândul lor, bisericile adună şi ele colete. Probabil vor veni şi ajutoare europene.

Pentru o ţară atât de bogată, precum România, această milă internaţională este o adevărată umilinţă.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2008 Vizualizari:
1803
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La mintea cocoşului

Deşi scena se petrecea la nici măcar un metru în faţa mea, în autobuzul către gară, nu-mi venea să-mi cred ochilor. Şi, totuşi, nu era putinţă de dubiu: tânăra - cam scurtuţă fusta şi cam în curcubeu coafura - se ridicase de pe scaun să-i ofere locul unui ţăran bătrân, posesor a două găleţi goale, în care dusese, probabil, la piaţă - spre vânzare - câte ceva din produsele agricole ale propriei gospodării.

- Vă rog să vă aşezaţi - spunea domnişoara - poate aţi obosit, eu pot sta şi în picioare.
- Şezi blândă, o refuzase cu un aer hâtru moşneagul, mulţam frumos, dar eu mi-s bărbat şi, chiar de mi-s albit, în putere încă îs.

Pe un alt scaun, alături de care era semnul care preciza că locul e destinat persoanelor bolnave, invalizilor ori femeilor însărcinate, un june - altfel decent îmbrăcat şi tuns perie, cum se poartă - privea cu un aer tâmp pe fereastră, ignorând, deşi nu-i despărţeau decât câţiva centimetri, o mamă cu un copil în braţe, care abia-abia îşi mai păstra echilibrul.

- Pe ce pui prinsoare - aud o voce în spatele meu - că puştiul care se face că plouă şi stă ca nesimţitul e bucureştean, iar domnişoara, care a oferit locul, e de la ţară, că numai pe acolo mai există - şi nu chiar peste tot - ceea ce se cheamă bună-cuviinţă. În rest, dacă eşti în vârstă, să stai pe prispă şi nu să umbli teleleu prin mijloacele de transport în comun.

Auzind remarca, iniţial am fost de acord cu cel ce o făcuse. Într-adevăr, se pare că, din păcate, prin oraşe, mai ales prin marile metropole, cei 7 ani de-acasă reprezintă ceva de domeniul trecutului, pe când în mediul rural, e la mintea cocoşului, cam altfel stau lucrurile. Aiurea, îi aud pe cârcotaşi. Din aceste gânduri am fost scos brusc datorită unei intervenţii categorice:

- Ridică-te, măi flăcăule, şi lasă femeia să steie pe scaun, că nu aşa te-o crescut el tătâne-tu, că om de ispravă îl ştie lumea la noi în sat, şi nu trândav, cum pare a-i fi odrasla!

Cum băieţandrul decent îmbrăcat şi tuns perie, că aşa se poartă, nu dădea vreun semn că ar fi auzit invitaţia, bătrânul cu găleţile - căci el vorbise - îi pusese palma grea, bătătorită de muncă, mare cât o cazma pe umăr şi-l strânse cu o furie greu stăpânită:

- Cu tine grăiesc, Fănică a lu' Pricop, şi nu mă fă să-mi răcesc gura de pomană!

Profitând de faptul că maşina tocmai oprise în staţie, junele sărise, cu o figură de câine fugărit, de pe scaun şi o zbughise frumuşel, îmbrâncind pe câţiva călători care îi stăteau în cale.

- … Parcă ziceai că pui rămăşag - am auzit iarăşi pe cel care dădea cu presupusul - parcă spuneai că puştiul e bucureştean, iar fata, care i-a oferit locul bătrânului, e de la ţară…
- Păi, aşa credeam…

Morala: Nu întotdeauna lucrurile sunt aşa cum par, iar cei şapte ani de acasă îi ai ori nu-i ai, indiferent de locul de naştere şi de domiciliu.

Apropo: De unde o fi fost fătuca? Că, oricum, tot rara avis rămâne, pasăre rară, adică, şi nu de noapte. Ca alte surate.

Gogu PINTENOGU’

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
687

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

758--din-sat-s-a-intrupat-vedeta-paula-i...

Din sat s-a întrupat vedeta - Paula Ivan > REVISTA LUMEA SATULUI

Din sat s-a întrupat vedeta…

Paula Ivan - „locomotiva“ din... Hereşti

Medaliată cu aur în proba de 1.500 m la Jocurile Olimpice de la Seul din 1988, Paula Ivan este una dintre marile legende ale atletismului românesc alături de Lia Manoliu, Iolanda Balaş, Mihaela Peneş, Maricica Puică şi Anişoara Cuşmir.

Exponentă a şcolii româneşti de semifond, Paula Ivan s-a născut pe plaiuri giurgiuvene, la Hereşti. În fapt, „zorii“ carierei dublei medaliate de la Seul s-au ivit în satul natal. „La şcoala din comuna natală am avut un bun profesor de sport, Valentin Zamfirescu. În afara orelor efective, făcea echipe cu care participam la diverse competeţii“, rememorează Paula Ivan.

După ce s-a făcut remarcată în competiţiile judeţene, marea atletă a făcut o mutare ce avea să-i schimbe destinul. „În 1978 am venit la Clubul Sportiv Şcolar 190 din Bucureşti, la o clasă cu program special. Dacă la început atletismul a fost o plăcere, mai târziu antrenamentele au devenit mai intense. Trebuia să merg mai departe“, completează campioana.

După colaborarea cu regretatul profesor-antrenor Gheorghe Tesu, a urmat cea cu profesorul Ion Puică, la Olimpia, acolo unde le-a avut colege pe Maricica Puică şi Violeta Beclea. Imediat au venit şi succesele cu greutate, un titlu balcanic şi o medalie la Campionatele Mondiale Universitare, prefaţând marele succes din 1988.

Aur şi argint, pe continentul galben

Forma excelentă, relevată şi de succesele înregistrate în concursurile internaţionale, a propulsat-o firesc în lotul olimpic, acolo unde avea să ia startul în două probe: 3.000 şi 1.500 m. Aceasta a fost, de altfel, şi ordinea probelor din concursul asiatic.

Marea atletă rememorează: „Am alergat, mai întâi, în proba de 3.000 metri. Aici, recunosc, am greşit din punct de vedere tactic şi am sosit pe locul 2, obţinând medalia de argint. Pe primul loc a venit rusoaica Tatiana Samolenko. A urmat cursa de 1.500 metri. Antrenorul meu, Ion Puică, mi-a spus să plec într-un tempo susţinut. I-am replicat că nu ştiu dacă voi rezista până la final. El mi-a răspuns că voi face faţă, iar dacă nu, oricum am obţinut o medalie de argint la această Olimpiadă. Am plecat foarte rapid, adversarele mele au rămas mult în urmă, credeau că voi încetini după 1.000, aşa cum se întâmplă în multe curse.

Dar am mers bine şi am intrat pe ultima turnantă. Acolo lumea a început să strige, să facă semne din mâini. Nu ştiam ce se întâmplă. M-am uitat în stânga, în urma mea, să nu păţesc la fel ca la 3.000 metri. Nu era nimeni. Lumea mă încuraja de fapt pe mine. Eu însă nu credeam şi atunci m-am mai întors de două ori pe partea dreaptă să văd dacă nu este cineva în spatele meu. Nu era nimeni. Toate aceste întoarceri m-au costat recordul mondial. Am obţinut titlul olimpic cu timpul de 3’53’’96/100“.

De pe pistă, la catedră

După încheierea carierei sportive, Paula Ivan s-a dedicat antrenoratului, slujind ani buni clubul unde a cunoscut consacrarea: Olimpia, a doua ei casă după cum însăşi mărturiseşte. Şi acum, după două decenii de la răsunătorul succes de la Seul, continuă să slujească sportul care a făcut-o celebră în lumea întreagă, dar din postura de asistent universitar la Catedra de atletism a Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport din cadrul Universităţii „Spiru Haret“.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1598

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

759--munca-marea-vocatie-a-maramuresence...

Munca, marea vocaţie a maramureşencelor

Anuţa - vedeta pieţei de zarzavaturi!

Anuţa Mich vine din Sighetul Marmaţiei, din comuna Iapa, cândva inclusă în localitatea Sarasău. Are o casă mare, falnică, aşa cum au toţi oamenii din zonă. A lucrat cot la cot cu soţul ei şi au pus-o la punct, aşa că acum au un cămin după legea maramureşeană. Anuţa, soţul ei şi băiatul muncesc pe rupte în toate anotimpurile. Au livadă de 5 ha, seră de legume, cresc animale, au cal, căruţă şi fel de fel de acareturi ca să se descurce. Să nu ceară de la nimeni. Vine de câţiva ani la Constanţa, în una dintre cele mai mari pieţe. Când este vremea legumelor, o ajută soţul şi fiul. Bărbaţii fac drumuri cu maşina între Constanţa şi Sighet, aduc marfă. Ea vine în zori în piaţă şi încearcă să ţină pasul cu ceilalţi producători din zonă.

La început Anuţa s-a mirat când a văzut cât de „cusurgii“ sunt constănţenii. Se hotărăsc greu să scoată banii să cumpere roşii sau altceva. „Oamenii vin supăraţi de acasă, sunt săraci, nu ştiu ce vor. Bombănesc tot timpul, chiar dacă marfa este frumoasă ei spun că nu le place, să o arunc la gunoi. Bagă unghia în roşie, să o încerce, eu le spun că e roşie de grădină şi se strică dacă e zgâriată, nu e ca aia din străinătate, tare ca un cauciuc; eu am văzut din acelea la supermarket, acolo totul este mai scump de două-trei ori, poţi să alegi cât vrei din grămezile alea, dar şi preţurile sunt pe măsură, nu ca ale noastre...

În cele din urmă ne înţelegem, vin şi altă dată, dar înghit multe... Cei care nu comentează nimic, niciodată, sunt domnii care cumpără palincă. Vin cu o sticlă mare, din acelea de Coca-Cola, şi iau ţuică de două degete, spun că e bună pentru sănătate. Caută, în general, palinca de mere. Au dreptate, aceasta este cea mai bună, noi maramureşenii, când mergem la Cluj, la doctori, cu asta deschidem uşi. Cică nu atacă aşa de tare ficatul.“

Între speranţe şi deziluzii

În rarele momente de răgaz, Anuţa Mich se gândeşte la casa ei, la sat şi îşi face planuri pentru anotimpul care vine. Se înţelege bine cu ai ei, dar şi cu vecinii de la care au învăţat să lucreze în solarii, să dea plantelor ce le trebuie, fără să le otrăvească. În satul ei toţi oamenii muncesc, au de toate, a fost o zonă necooperativizată, aşa că au altă concepţie despre viaţă, despre traiul într-o comunitate.

Cu autorităţile n-au probleme pentru că, atunci când îţi achiţi dările, nimeni nu are nimic cu tine. Cumpărături fac din Ungaria. Trec graniţa cu buletinul şi cumpără de toate: ulei, zahăr, făină... Acolo totul este mai ieftin, iar vânzătorii sunt amabili, nu ca aici, la români. Anuţa Mich, familia ei şi sătenii fac economii la sânge. Banii se câştigă greu, cu sacrificii, n-ai voie să-i prăpădeşti...

Ca o transhumanţă

La 45 de ani, Anuţa Mich (îmi atrage atenţia că o cheamă Mic, dar „ungurii ne-or pus un h în coadă“) este o femeie în plină forţă şi frumuseţe. Are un trai bun, este sănătoasă şi toţi ai ei sunt alături de ea. În ultima vreme se gândeşte că ar trebui să se intereseze cum să facă pentru a avea o pensie la bătrâneţe. Femeile care muncesc ca ea, femei de la ţară, nu au timp niciodată pentru ele. În cele din urmă, o întreb pe Anuţa Mich cum a ajuns pe meleagurile acestea, de ce a ales Constanţa pentru a-şi vinde produsele. „Aici or fost şi socrii mei, şi părinţii mei: au vândut mere! În zona noastră este mai greu, pentru că toţi au livezi. Noi i-am urmat şi, oricât ne-ar fi de greu, nu avem altă soluţie.“

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
634

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Casa-muzeu Vasile Gaman

În drum spre Mănăstirea Neamţ, autocarele fac un ocol prin satul Lunca, unde tot mai mulţi turişti vor să viziteze casa-muzeu Vasile Gaman.

Stăpânul casei, moş Vasile, cum îi spun consătenii, este cunoscut în întreaga ţară ca un iscusit sculptor în lemn. „Am scris istorie cu dalta, spune dumnealui, am dat lemnului înfăţişare de floare, de pasăre şi de chip de om“.

Cu suflet, cu credinţă şi cu truda mâinilor a împodobit cu sculpturi cincizeci de biserici. „Am sculptat iconostase, strane şi icoane la mănăstirile Agapia, Ciolpani, Tisa Silvestri, la Catedrala Eroilor din Târgovişte şi în multe alte colţuri ale ţării. Acum, zâmbeşte meşterul, am în lucru şi sper s-o termin până la sfârşitul anului o troiţă care va fi aşezată, potrivit obiceiului din vechime, la răscruce de drumuri, în localitatea Târgu-Frumos.“

Dragostea pentru istoria neamului, pentru tradiţii a făcut ca, de-a lungul timpului, Vasile Gaman să adune într-o casă, construită ca în vechime, după o gravură de acum 200 de ani, o multitudine de piese rare, mărturii ale modului de viaţă din satul românesc tradiţional.

Poarta de la intrare – monument înscris în patrimoniul naţional – are încrustate chipurile lui Burebista, Decebal, Traian, Dragoş-Vodă, Ştefan cel Mare şi Sfânt, Mihai Viteazul – toate pe o hartă a României Mari sculptată la îmbinarea celor două laturi ale porţii şi flancată de armele cu care a fost apărată.

Casa-muzeu reprezintă o gospodărie tradiţională din zonă, iar exponatele sunt pe cât de numeroase, pe atât de diversificate în ceea ce priveşte provenienţa şi domeniul de folosinţă: unelte vechi agricole şi din gospodărie, costume populare, icoane vechi pictate pe lemn, manuscrise, cărţi vechi.

Numeroase sunt obiectele din ceramică, multe creaţii ale meşterilor care vieţuiau odinioară prin partea locului. Impresionează colecţia de numismatică, unele exponate deosebit de valoroase, dar şi medalii şi decoraţii care au fost obţinute de sătenii din Lunca în războaiele pentru apărarea pământului natal.

Datinele şi obiceiurile de Anul Nou, atât de răspândite în Moldova, nu puteau să nu-şi găsească loc şi în acest muzeu dedicat în bună măsură satului românesc tradiţional: măşti, costume şi alte obiecte specifice obiceiurilor de iarnă dau un colorit aparte expoziţiei.

Profesor al Şcolii Populare de Artă din Piatra Neamţ, membru al Centrului de Cultură şi Artă „Carmen Saeculare“, membru al Academiei Artelor Tradiţionale din România, Vasile Gaman cochetează şi cu scrisul.

A publicat poezie, iar acum are pregătit un volum cu un titlu semnificativ „Cartea vieţii mele“. „Dacă găsesc un sponsor, vă invit la lansare“, glumeşte Vasile Gaman, oferindu-ne un fragment din cartea pe care acum, la bătrâneţe, o consideră o împlinire a vieţii lui.

„Trăiesc şi muncesc împreună cu consătenii mei cu care mă străduiesc să ducem mai departe obiceiurile, datinile şi meşteşugurile înaintaşilor noştri ce s-au învrednicit de preţuirea Binecredinciosului Voievod Ştefan cel

Mare şi Sfânt care le-a încredinţat paza Cetăţii Neamţului.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1072

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Jocul de-a ţara, jocul de-a tronul

Consemnam în numărul trecut al revistei faptul că legătura prinţului moştenitor şi apoi căsătoria cu Zizi Lambrino au declanşat un imens scandal. Adus în ţară, colonelul Carol ar fi trebuit să răspundă pentru două infracţiuni grave comise în vreme de război: dezertare şi trecerea frauduloasă a frontierei, infracţiune care era şi în Codul Penal: „Să treacă frontiera în mod clandestin sau neclandestin, dar fără aprobarea autorităţii militare, mergând într-o ţară străină“.

Reacţiile politicienilor au fost pe măsură. Generalii Averescu şi Marghiloman au cerut ştergerea principelui Carol din rândurile familiei regale şi proclamarea principelui Nicolae ca moştenitor al tronului. Ţinând partea reginei Maria - care ca mamă mai spera în reabilitarea fiului său - Ionel I. C. Brătianu a reuşit să convingă consiliul politic să nu ia această măsură.

Consiliul militar a hotărât însă că acţiunea prinţului se numeşte dezertare şi că trebuie pedepsit conform legii. Până la urmă, regele a cerut ca prinţul Carol să fie pedepsit cu 75 de zile de arest la Mănăstirea Horaiţa, în judeţul Neamţ.

Renunţarea la tron, şantaj sau...

Neînţelegerile în familia regală continuă, iar de la mănăstire prinţul Carol îşi anunţă familia că este decis să plece în străinătate să refacă actul căsătoriei şi să renunţe la tron.

Cu sprijinul lui Marghiloman, prim-ministrul impus prin Pacea de la Bucureşti, principele Carol trimite regelui, pe 1 august 1919, actul de renunţare la dreptul de moştenire a Tronului:

„Sire,

Pe temeiul unui drept firesc implicitamente recunoscut şi prin art. 83, par. 2 din Constituţie, declar că renunţ la calitatea mea de Principe Moştenitor al Coroanei României, atât pentru mine personal cât şi pentru descendenţii mei, şi la toate avantagiile ce-mi sunt recunoscute de Constituţie în această însuşire de Moştenitor al Tronului.

Rămân slujitor credincios al Ţărei şi, punând spada în serviciul ei, rog pe Majestatea Voastră să-mi desemneze un loc în luptă printre ostaşii care se găsesc azi pe front“.

Obişnuit de acum cu acest joc de-a justiţia, de-a căsătoria, de-a armata, Regele ca şi Parlamentul nu au luat în considerare cererea care a rămas astfel literă moartă.

De la Zizi la Lupeasca

Aventurile prinţului moştenitor continuă; în 1925, Ionel I.C. Brătianu îi cere Elenei Lupescu - Duduia - să părăsească ţara. Motivele au fost implicarea în afacerile prinţului şi activitatea de spionaj. Carol a transformat incidentul într-o tentativă de îndepărtare a iubitei sale şi, profitând de faptul că a fost trimis să participe la funerariile reginei Alexandra a Marii Britanii, principele Carol nu s-a mai întors în ţară.

Se întâlneşte cu Elena Lupescu la Paris, pleacă la Veneţia şi, de aici, trimite regelui Ferdinand o scrisoare: „Vă rog ca prin această declaraţie să primiţi că renunţ la toate drepturile mele de Principe Moştenitor al României. Conform Statutului familiei regale, rog pe Majestatea Voastră de a-şi da Înalta Sa aprobare acestei hotărâri irevocabile.

Totodată, spre a nu produce vreun neajuns în viitor, să daţi Înaltul Majestăţii Voastre Ordin ca să fiu şters dintre membrii Familiei domnitoare a României şi să mi se acorde numele sub care îmi voi putea alcătui o nouă stare civilă". Se mai menţiona, în încheiere, şi angajamentul de a nu se mai întoarce în ţară timp de 10 ani „fără a fi chemat de cei în drept şi fără autorizaţia Suveranului".

Regele este nevoit să accepte printr-o declaraţie solemnă prezentată parlamentului, pe 4 ianuarie 1926, renunţarea la tron a prinţului Carol. Tot atunci a urmat cererea oficială de recunoaştere a lui Mihai drept prinţ moştenitor. Cum şi-a respectat propriile angajamente, ştim.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
707

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

761--Inaltarea-Sfintei-Cruci.html

Înălţarea Sfintei Cruci

Taina praznicului

În predica ţinută cu ocazia Înălţării Sfintei Cruci, părintele Cleopa a glăsuit astfel: „Şi acum să începem a spune cum a luat fiinţă taina acestui praznic de astăzi, cum a ajuns să se prăznuiască Înălţarea Sfintei Cruci. Iată cum: Constantin cel Mare, care a fost primul împărat al creştinilor, mai înainte de a fi el împărat, a fost fiul lui Constantin Clorus, care împărăţea în Galia, Franţa de astăzi, fiind om blând şi nepersecutând pe creştini. Şi a început Constantin război împotriva lui Maxenţiu, care stăpânea o parte a marelui Imperiului roman, cea cu Roma, tiranizând peste măsură pe supuşii săi. Dar era foarte îngrijorat Constantin, căci auzise despre Maxenţiu că are oştiri nenumărate şi este mai bine pregătit decât dânsul.

Şi, trecând munţii din nordul Italiei ca să vie spre Maxenţiu, nu ştia ce să facă: să se întâlnească cu el, să bată război sau mai bine să trimită soli de pace? Şi, în această nedumerire şi grijă a lui, deodată a văzut la amiază, pe cer, o cruce de stele care luminau mai puternic decât razele soarelui şi împrejurul ei erau litere romanice, tot cu stele închipuite, prin care se scria: «Întru acest semn vei învinge!».

Văzând semnul cinstitei cruci, marele Constantin, deşi încă neavând credinţă deplină, a cunoscut că este semnul creştinilor şi a poruncit mai întâi de toate să se facă o cruce de aur, după chipul aceleia care i s-a arătat lui pe cer, ca să se poarte înaintea oştirilor sale. Şi, mergând împotriva lui Maxenţiu, a dobândit biruinţă mare. L-a biruit, i-a sfărâmat oştirile, l-a înecat în apa Tibrului şi a intrat cu mare triumf în Roma, unde până astăzi se află Arcul lui Constantin sau Arcul de Triumf, pe unde Constantin cel Mare a intrat biruitor“.

Lemnul sfânt

„Şi, cunoscând el taina crucii şi puterea Celui răstignit pe dânsa, a cugetat mult la puterea credinţei creştineşti şi s-a botezat de Sfântul Silvestru, şi el, şi maica lui. După aceasta, a trimis pe maica lui, pe Sfânta Elena, la Ierusalim, să caute crucea lui Hristos, semnul biruinţei care i-a ajutat lui împotriva lui Maxenţiu. Şi s-a dus împărăteasa Elena şi a răscolit tot Ierusalimul, că era foarte greu să găsească acest sfânt lemn. Căci unde fusese mormântul Domnului era capiştea zeiţei Venera, şi la Betleem - unde S-a născut Domnul - era zeul Apolon, şi la Golgota erau alţi zei şi alţi idoli, iar cetatea Ierusalimului nu se mai chema Ierusalim, ci Aelia Adriana, după numele păgânului împărat roman Adrian, care făcuse toate aceste schimbări. Deci a venit Elena împărăteasa, căutând şi sfărâmând idolii şi capiştile, şi cu mare greutate a găsit mormântul lui Hristos. A unit aceste două locuri, mormântul Domnului şi Golgota, într-o singură biserică. Când au găsit cele trei cruci, era mare nedumerire şi nu ştiau care dintre ele e a Mântuitorului. Şi când au adus crucea cea de viaţă făcătoare şi celelalte două cruci, fiind în nedumerire împărăteasa Elena, căci nu ştia care e a lui Hristos, a trecut pe acolo un mort, pe care-l duceau la groapă, şi au pus asupra lui mai întâi două dintre cruci şi niciun semn nu s-a făcut. Iar când s-a pus peste mort crucea lui Hristos, acesta s-a sculat din sicriu şi, punând mâna pe cruce, a zis: «Asta-i

crucea cea de viaţă făcătoare a lui Iisus Hristos, Mântuitorul lumii». Şi aşa s-a întărit toată lumea în credinţa în Sfânta Cruce a lui Iisus Hristos.“
Nina MARCU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
763
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

762--cantecul-de-lebada-al-romantei.html

Cântecul de lebădă al romanţei

Romanţa - cel mai înălţător cânt filosofic al poporului român - este supusă de la o vreme unor devieri ce o conduc irevocabil spre dispariţie. Actul de deces avea să fie semnat cu două decenii şi jumătate în urmă nu de partidul totalitar al acelor vremuri, ci tocmai de cei chemaţi să slujească cultura românească. Or, bine se ştie, marile imperii ale istoriei au fost distruse în primul rând din interior şi abia după aceea din exterior.

De la un „hegheduş“ la privighetorile cu ifose

Unii dintre ei, precum catolicul sau reformatul Ladislau Hegheduş, erau de profesie politruci, în timp ce alţii, mai exact spus altele, erau doamne cu renume ale cântecului elevat, dar care nu aveau nimic comun cu folclorul românesc. Una dintre aceste doamne a avut neruşinarea s-o oblige pe Ioana Radu să urce în 1987 pe scena festivalului de la Târgovişte spre a aşterne la picioarele unei „privighetori“ buchetul imens de crizanteme atribuit până atunci marilor valori ale cântului filosofic. Actul în sine simboliza nu numai „descoronarea“ unei regine, ci mai ales un act de degradare culturală şi morală.

Din nefericire, la această transfigurare a romanţei autentice în scenete de operă şi operetă aveau să-şi aducă o contribuţie neostenită şi cele două doamne de pe sticla TVR 1 şi TVR 2, plătite de noi, contribuabilii, pentru a face ceea ce le-a fost şi le este scris pe fişa de post: un act de cultură naţională autentică. Doamnele respective au făcut de-a lungul timpului mai mult rău romanţei decât toate „privighetorile cu ifose“ la un loc.

Mulţi şi mari au fost, puţini au rămas

În anul de graţie 2008, România, patria romanţelor, înregistrează marea decepţie de a nu mai avea niciun creator de romanţe. La fel de trist este şi faptul că nu avem nici măcar o şcoală autentică pentru şlefuirea talentelor ce încearcă cântul romanţei. Asta în condiţiile în care, de la Viena şi până la Chicago, CD-urile cu romanţe româneşti produse de firme străine aflate dincolo de hotarele ţării şi exprimate în alte graiuri se află la loc de mare cinste.

Ce face Ministerul Culturii pentru a opri acest val al copyright-ului şi răstălmăcirilor? Nimic, dar absolut nimic. Ieşirea lui la rampă este vizibilă mai ales cu prilejul unor evenimente mondene, ocazie în care dovedeşte o mărinimie cel puţin suspectă.

În ceea ce priveşte romanţa, actul de susţinere este mimat cu ocazia concursului de la Târgovişte, unde, vai Doamne, ne este dat să fim martorii unui act cultural mimat. La originea culpei se află nu interpreţii, ci organizatorii. Mai exact spus, cei care gândesc şi gestionează această manifestare ce-şi aşteaptă sfârşitul obştesc.

Câte din marile voci autentice ale romanţei au fost prezente în ultimii 18 ani pe scena acestui festival? Nici măcar una. Marea Angela Moldovan s-a retras în mod deliberat, în timp ce puţinii cântăreţi autentici de romanţe caută să-şi câştige existenţa prin apariţii folclorice clasice, găzduite cu generozitate de televiziunea naţională.

Ultimul mohican

Gheorghe Sărac va fi cântat când nu va mai fi.

Despre Gheorghe Sărac şi ceilalţi cântăreţi de romanţă mai ştim câte ceva doar din emisiunile radiofonice ale reputatului publicist Gheorghe Verman. Realizatoarele de televiziune încep să facă grimasă când aud de romanţa clasică şi cu deosebire de Sărac. Adică de omul care se încăpăţânează să salveze romanţa de la ultimul cânt de lebădă.

Face acest lucru de aproape trei decenii, iar la cei 70 de ani nu pare a se socoti înfrânt. Nici măcar obosit. Poate scârbit. El mai are încă puterea de a reveni alimentat de o forţă interioară asemenea unui perpetuum-mobile. Dovadă cele cinci antologii şi integrale înregistrate pe versurile marilor poeţi ai neamului. Curând, poate mai curând decât cred duşmanii săi, va fi lansată o colecţie de doine şi cântece bihorene necântate până acum.

Lui Gheorghe Sărac, cel mai mare interpret de romanţe al zilelor noastre, după Angela Moldovan, se pare că-i este dat să intre în istoria acestei arte după trecerea în nefiinţă. Sărac este un copil de ţăran sărac, dar neînduplecat atunci când este vorba de dreptate şi adevăr. Aceste „aserţiuni“ avea să le plătească scump.

Şi în trecut, şi în prezent. Conflictul său cu vechii politruci de la cultură s-a transformat în final într-un embargo care avea să scoată romanţa autentică de pe ecranele televiziunii naţionale. Conştient de impactul punerii sale la „index“, Gheorghe Sărac a luat pe cont propriu o cercetare de cea mai înaltă valoare culturală naţională, reuşind după 26 de ani de trudă să adune din rafturile prăfuite ale vremurilor tot ce s-a compus mai bun în materie de romanţă pe versurile marilor poeţi Mihai Eminescu, Coşbuc, Alecsandri şi Goga.

Dacă nu greşim, este vorba de 38 de romanţe pe versurile lui Eminescu, 14 pe versurile lui Alecsandri, 34 pe versurile lui Goga. În curând vom avea şansa de a avea în casă şi antologia de romanţe pe versurile lui Coşbuc. A cincea mare realizare a lui Sărac este creaţia proprie, de fapt singura compoziţie a sa, Balada Mioriţa. Este vorba de o cântare apoteotică fără egal în muzica aparţinând acestui gen.

Fişă biografică

S-a născut pe data de 1 iunie 1938, în satul Bălaia, undeva între Alejd şi Tileagd - Bihor. Părinţii, Pavelea şi Floarea Sărac, au adus pe lume şapte copii, Gheorghe fiind ultimul dintre ei. Harul cântului l-a moştenit de la mamă, care cu vocea ei precum „ţingălăii“ îşi doinea în fapt o viaţă de Golgotă.

Împlinea exact 20 de ani când s-a înscris la Facultatea de Pedagogie şi Filologie din Cluj. Debutul muzical avea să aibă loc în 1958, când profesorul Liviu Frunză îl distribuie în opereta „Ana Lugojana“, perioadă în care, aflat în graţiile celebrei Lia Hubic, îşi va cizela nu numai rolul, ci şi glasul.

Anii care au urmat după terminarea facultăţii au oscilat între perioade de extaz şi agonie. Numit într-o funcţie importantă a unui serviciu special ce avea ca obiect de activitate protejarea creaţiilor culturale naţionale, Gheorghe Sărac intră în conflict direct inclusiv cu unii demnitari ai fostului regim.

El face marea greşeală de a deconspira acţiunile unor impresari ce acţionau în zona Transilvaniei pentru a fura folclorul românesc de pe văile Mureşului şi Crişului. Această „defectare“ avea să însemne începutul unei conjuraţii de proporţii în jurul prezenţei lui Sărac pe scenele selecte ale culturii româneşti. Ea a continuat şi după Revoluţie, cu aceiaşi actori culturali, dar care şi-au schimbat cămaşa roşie ce purta umbra lui Hegheduş cu una indescriptibilă.

În condiţiile date, Sărac a fost obligat să se reorienteze din mers, nu în ceea ce priveşte actul de cultură, ci în difuzarea publică a acestuia. Singurele instituţii care i-au sărit în ajutor au fost Radioul şi Electrecord-ul. În această perioadă el compune singura creaţie componistică a vieţii sale, cântecul apoteotic Balada Mioriţa - un imn cum puţine s-au mai scris şi cântat în lume. Au urmat apoi antologiile şi integralele pe versurile poeţilor clasici, care împreună cu propria compoziţie formează cele cinci mari realizări ale vieţii sale.

Lucrarea lui Sărac totalizează aproximativ 200 de cântece şi imprimări radio şi se pare că niciuna „televizionistă“. Încercând să definească profilul uman şi profesional a lui Sărac, renumitul compozitor Viorel Cozma afirmă despre el „că un nebun ca Sărac se naşte o dată la 100 de ani“. Aprecierea este copleşitoare, dar câţi din diriguitorii culturii româneşti îi înţeleg sensul?

Ceea ce rămâne şi îl face pe Sărac să trăiască perioada de extaz a vieţii sale este publicul, care adoră şi-l aşteaptă în casă. Deocamdată doar pe calea undelor. Poate că marile doamne ce manipulează butoanele din spatele ecranelor de televiziune vor avea totuşi puterea de a reveni la sentimente mai bune în ceea ce-l priveşte pe Sărac. Dacă nu ele, atunci altele. Gheorghe Sărac nu are voie să rămână un anonim în timpul vieţii şi un idol după.

I. POP, M. SORESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
2542

Comentarii

1. giulia -- (18-January-2010)eu l-am cunoscut pe domnul Gheorghe Sarac, el m-a ajutat sa imi realizez un vis mare, acela de a avea o expozitie de grafica la Ministerul de Interne la Bucuresti, insa imi pare rau ca nu mai pot lua legatura cu dumnealui eu fiind plecata in Italia unde imi continui visul. as dori sa il mai reintalnesc daca ar fi posibil....

2. Claudia -- (20-January-2010)Eu nu am avut sansa sa il vad vreodata pe Gheorghe Sarac, dar ascult cu deosebita placere toate cantecele sale si sunt fascinata de felul in care vorbeste la radio. E pacat ca nu este pretuit in timpul vietii, asa cum ar merita! De ce oare pretuim marile valori decat dupa ce nu mai sunt printre noi?

3. mihai -- (20-June-2011)As dori ca dl.SARAC GHEORGHE sa fie incredintat ca este apreciat,in mod deosebit de catre toti care l-au auzit.Am dori sa-l auzim si sa-i cunoastem opera in integralitate.Antum.Vocea sa ne merge la inima,ne face sa vibram si nu rareori sa lacrimam.Rugam pe bunul Dumnezeu sa-i dea putere si ragaz pentru a-si vedea visul cu ochii si pe noi fericiti.Mihai.Arad.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

763--muntele-gaina-intre-admiratie-si-de...

Muntele Găina, între admiraţie şi dezamăgire

Am citit undeva, în timp ce încercam să aflu poveştile Găinii din inima Apusenilor, că „Tradiţia târgului de fete de pe Muntele Găina se pierde la cumpăna dintre legendă şi realitate“. O frază banală aţi zice, pentru că despre orice e vechi se poate spune acelaşi lucru. Timpul aşterne uitarea, iar memoria se încăpăţânează să o străpungă prin poveşti cu faţă de legendă. Pentru mine însă şi prezentul acestui eveniment anual este tot undeva la graniţă.

Este ceva nelămurit, între maiestuos şi minor, între splendid şi kitsch, între impresionant şi „Dumnezeu să-i înţeleagă“. Chiar sentimentul pe care mi-l provoacă urcarea pe vârful înţesat de lume în preajma zilei de 20 iulie, ziua lui Sântilie, este tot de „cumpănă“: nerăbdare şi dezamăgire, bucurie şi lehamite, admiraţie, speranţă şi iarăşi dezamăgire. Acest munte trăieşte de o veşnicie la cumpăna timpului şi a spaţiului, la cumpăna bunătăţii cu răutatea, la întretăierea hărniciei cu delăsarea.

Îmi veţi cere să explic măcar câteva dintre însuşirile enumerate. Se adună pe culmea sa pleşuvă mulţime din toată ţara şi, aşa cum este aşezat, muntele poate vedea de jur-împrejur meleagurile a 5 judeţe: Alba, Arad, Bihor, Cluj şi Hunedoara. Priveliştea este impresionantă. Mă întreb însă cât de mare ar fi fost efortul din partea organizatorilor să aibă acolo, în vârf, vreo trei sau patru ghizi care să stea la dispoziţia oamenilor veniţi de pretutindeni şi să le spună „acolo este Muntele Mare...“ sau „aici trebuia să se întâlnească Avram Iancu cu împăratul Franz Josef....“ sau cine ştie câte se mai pot spune despre un loc atât de expus.

În primul rând, legenda

O poveste cu o zână şi o găină fermecată, o istorie despre generozitate, dar şi despre calicie, furt şi pedeapsă. Nu sunt dintre cei care cred în spaţii magice sau în mituri transcedentale, dar cred că fiecare dintre noi transmite genetic mai departe generaţiilor următoare o informaţie subconştientă care va determina la un moment dat acţiuni care nu au explicaţie.

În al doilea rând, realitatea

Astfel îmi explic eu atracţia pe care încă o exercită muntele pentru mulţime. Nu este nici amenajat pentru turism de masă şi nici nu este atât de atractiv pentru turismul de aventură. Nu este prins nici ca obiectiv istoric şi nu este nici acea oază de linişte pe care o caută unii. Singurul element cu adevărat caracterizant este frumuseţea peisajului, un adevărat punct de belvedere, în termeni turistici.

Tradiţia care...

Rostul pentru care se întâlneau în trecut oamenii, la vreme de sărbătoare, a dispărut. Veneau moţi, crişeni, mocani şi alţi locuitori de pe văile şi ţările dimprejur pentru a face negoţ. Era o zi importantă în decurgerea timpului, împărţit pe alte criterii decât azi. În funcţie de activitatea principală a oamenilor de aici, păstoritul. Că a fost legată de un zeu solar, mai apoi de Sântilie, cui îi mai pasă astăzi?!

Oamenii vin doar într-un loc cu nume: „Târgul de fete“. Şi această denumire şi-a căpătat-o tot într-un mod pragmatic. Tinerii de aici nu aveau şansa de a se întâlni aşa de uşor. Casele erau, ca şi astăzi, răspândite pe munţi, iar după ce urcau cu vitele la munte nu mai coborau, aşa că drăguţa o aflau sau o regăseau la sărbătoare. Apoi veneau din atâtea sate, să tot alegi! Mă întreb de ce se mai strânge lumea aici. Vin din snobism? Să bea bere, să mănânce mici, să asculte muzică populară şi la urmă să-şi cumpere te miri ce prostie? Dar de ce să baţi atâta cale pentru asta?

Şirul de maşini nu se mai termină. Şi nu orice maşini, pentru că drumul e greu, maşinile mai joase riscă să rămână pe acolo, blocajele pot apărea oricând pentru că drumul mai este şi îngust. Unii vin cu două-trei zile înainte şi stau la cort, fiind singurii care se aleg cu ceva. Dar fără vreo legătură cu ceea ce înseamnă Muntele Găina. Cu cortul poţi să stai oriunde şi oricând. Dar ei vin acum şi aici „pe muntele încărcat de legendă“, aşa cum scriu şi spun din ce în ce mai mulţi, într-un limbaj de lemn luat probabil din pădurile din apropiere. De aceea spun că simt ceva nelămurit, între maiestuos şi minor, între splendid şi kitsch, între impresionant şi „Dumnezeu să-i înţeleagă“.

Şi voi fi în continuare nerăbdător să urc şi dezamăgit de ce voi găsi acolo, umplându-mă pe rând de bucurie şi lehamite, de admiraţie pentru trecut, de speranţă pentru viitor, dar iarăşi de dezamăgire pentru prezent.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
827

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

764--satul-cheia-isi-rescrie-istoria-pri...

Satul Cheia îşi rescrie istoria prin Keia

În Valea Berii curge acum apă minerală

- Zăganul a fost „prins“ într-o investiţie de peste 6 milioane de euro
- Peste 80% din producţie este livrată la export.

Un drum nou, tăiat în munte, urcă din Staţiunea Cheia (altitudine de 870 de metri) până în Valea Berii, din Masivul Ciucaş, în plină zonă protejată ecologic, înscrisă în „Sit Natura 2000“. Aici se află cea mai tânără fabrică de îmbuteliere a apei minerale din ţară, într-o zonă sălbatică, fără vreo investiţie până acum, folosită rareori pentru activităţi silvice sau pastorale.

Şi cum altfel se putea numi noua apă minerală decât Keia, al cărei simbol a fost ales Vulturul Zăgan, din păcate dispărut din arealul nostru, în jurul anului 1930. Mai sus, şerpuind pe un drum forestier şi, apoi, pe potecă, se ajunge la Izvorul Zăganului, situat la 1.222 de metri altitudine, cea mai înaltă captare din România. O construcţie mică ascunde de ochii trecătorilor izvorul, al cărui debit ajunge la zece litri pe secundă.

Cea mai sănătoasă apă de masă

„Puritatea apei este de excepţie, fără încărcătură microbiană. Este o apă olegominerală, adică are o cantitate mică de săruri, sub nivelul admis. Conţinutul de carbon tinde spre zero, iar clorul şi florul sunt ca şi inexistente. Aceste calităţi o recomandă drept cea mai sănătoasă apă de masă, putând fi consumată, fără niciun risc, chiar şi de către sugari“ - a declarat dr. Nicolae Croitoru, preşedintele Complexului Turistic Nicoltana, în exclusivitate pentru Lumea satului.

L-am mai întrebat de ce a fost ales Izvorul Zăganului, când în zonă se află o multitudine de izvoare, ale căror ape au caracteristici asemănătoare. „În primul rând, unele izvoare sunt folosite numai pentru a asigura apă potabilă, de fapt minerală, locuitorilor din zonă. Apoi alte izvoare au o încărcătură microbiană care le face improprii consumului, fără o prelucrare prealabilă. Şi, nu în ultimul rând, se pune problema concentraţiilor constante de săruri minerale“, a precizat dr. Croitoru pentru cititorii noştri.

Prima investiţie într-o unitate de producţie

Lansarea noului produs Keia a avut loc zilele trecute, în cadrul simpozionului „Cheia - sistem ecologic pentru viitor“, organizat la Cheia de firma Nicoltana, în colaborare cu Primăria Comunei Măneciu, Agenţia Naţională pentru Resurse Minerale (ANRM) şi Agenţia pentru Protecţia Mediului Prahova. Moderator a fost cunoscutul ziarist dr. Ion Marin, directorul cotidianului Ultima oră.

„Este prima investiţie din zonă într-o unitate de producţie. Până acum, toţi investitorii au băgat bani numai în turism. Pentru noi este foarte importantă noua fabrică, întrucât deschide noi orizonturi economice şi asigură locuri de muncă, în special pentru tineri“, a afirmat Ştefan Lupu, primarul comunei Măneciu, de care aparţine Cheia, sat care îşi schimbă statutul, devenind staţiune turistică. Menţionăm că în mica staţiune există deja 750 case de vacanţă, 25 de pensiuni şi patru hoteluri. La realizarea fabricii, a cărei investiţie se ridică la peste 6 milioane de euro, a participat, pe lângă Nicoltana, şi un grup de firme româneşti. „Investiţia va fi recuperată în cel mult cinci ani. Însă banii vor fi reinvestiţi în etapele viitoare de dezvoltare“, a spus dr. Croitoru.

Calităţi de apă medicinală

Prof. dr. Mircea Ciuhri, directorul Institutului Insectofarm, a afirmat că apa minerală Keia are calităţi de apă medicinală. În opinia sa, conform datelor de laborator, ajută la scăderea glicemiei şi la „spălarea“ excesului de clor din organismul uman.

Aceste calităţi au fost explicate de geologii cercetători dr. Teofil Gridan şi dr. Mircea Diaconu. Fără a intra în amănunte, menţionăm doar că „filtrele“ subterane, naturale din zonă asigură purificarea de excepţie şi mineralizarea uşoară a apei de ploaie, care revine la suprafaţă, prin izvoare. Mai ales straturile multiple de argilă au asigurat reducerea drastică a concentraţiilor de sodiu şi clor, dobândite de apă în straturile superioare ale solului.

Provocare, pentru o echipă tânără

Hala de producţie. Maşini şi utilaje de ultimă generaţie. La un punct de lucru am întâlnit-o pe Veronica Rufu, controlor de calitate. Are 34 de ani. Ne-a declarat că este mulţumită de locul ei de muncă, mai ales că este aproape de casă şi bine plătită. În plus, Veronica a spus că noua ei activitate reprezintă o provocare, atât pentru ea, cât şi pentru colegii ei care formează o adevărată familie, un colectiv tânăr.

Fără alte cuvinte, s-a îndepărtat şi a revenit la punctul de muncă, unde PET-urile alergau pe banda de îmbuteliere. Un alt supraveghetor urmărea cu ochi de Zăgan intrarea lor la încărcare. Odată umplute, ajung la altă maşină care le montează dopuri filetate. Urmează ambalarea în boxuri mari şi depozitarea. Afară, câteva TIR-uri aşteaptau să fie încărcate, pentru a duce apa minerală Keia direct la aeroport.

„În urma analizelor de laborator efectuate în străinătate, avem mare cerere la export, unde trimitem peste 80% din producţie“ - a afirmat cu mândrie dr. Nicolae Croitoru. Printre clienţi se află firme din Belgia, Olanda, Spania sau diferite ţări arabe, unde ajunge atât apă plată, cât şi carbonatată. Capacitatea anuală de producţie este deocamdată de 3,6 milioane de PET-uri de 0,5 litri, patru milioane de 1,5 litri, opt milioane de 2 litri şi 2,5 milioane de bidoane cu volumul de 5 litri.

În etapa a doua, producţia va creşte de 2,5 ori, iar noua linie de îmbuteliere va avea o capacitate de 12.000 de litri pe oră. Astfel, ponderea Keia va ajunge la 11-12% din piaţa românească a apelor minerale. Într-o altă etapă, la aceeaşi fabrică se vor produce şi îmbutelia sucuri de fructe, inclusiv fructe de pădure care abundă în zonă. Bineînţeles, se va folosi numai apă Keia.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
3786

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Vacanţele începutului de toamnă

Nu de puţine ori, vacanţele din septembrie sunt mai frumoase decât cele din vară. Mai ales la munte, când poţi avea şansa de a găsi locuri de odihnă cu un farmec aparte. Itinerarul pe care vi-l propunem ar putea să vă rămână printre amintirile vieţii.

Ozon de Voineasa şi multe minuni

Dacă te ambiţionezi să ajungi la Drobeta Turnu Severin şi nu faci un popas, e drept, uşor forţat, la Voineasa, degeaba ai făcut drumul. Situată pe valea râului Lotru, înconjurată de munţii cu acelaşi nume, staţiunea este bucuroasă de oaspeţi în orice moment al anului. Aici, vara este răcoroasă iar iarna blândă. Dar fără să bată vântoasele din alte părţi ori să cadă abundenţă de apă din cer. Pădurile de brad şi fag din staţiune fac ca aerul să fie unul curat, propice bolnavilor cu astm ori alte afecţiuni respiratorii, ca şi celor pe care stresul sau surmenajul zilnic i-a învins.

Se spune că aici este cel mai curat aer din ţară, chiar mai curat şi decât cel de la Breaza. Cel puţin, cei care îşi duc existenţa la Voineasa aşa afirmă. Excursiile care se pot face în jur sunt menite să înzdrăvenească turiştii şi să-i facă, aşa cum spun localnicii, ca noi. De la Voineasa se poate ajunge la Şaua Chica Lupului, la Poiana Arsă, la Cabana Pietrimanu, la Mănăileasa Mică. Traseele sunt marcate, urcuşul nu e dificil şi, în câteva ore de mers întins, cei care doresc pot străbate distanţele. Lotrul ascunde în apele sale învolburate păstrăvi, pe care proprietarii de pensiuni din Voineasa se laudă că îi gătesc mai delicios decât în orice altă parte de ţară.

Mănăstirea, dincolo de lăcaşul rugăciunii

Dacă ai ajuns în Vâlcea şi ai respirat aerul curat de la Voineasa, mai fă un lucru pentru sufletul tău: încarcă-te spiritualiceşte la Mănăstirea dintr-un Lemn. Meriţi asta, pentru zilele lungi care vor urma, pentru stresul de la birou, pentru nervii şefului revărsaţi asupra ta, pentru oboseala care te va potopi după concediu. Şi la mănăstire, situată în comuna Frânceşti, la vreo 25 de kilometri de Râmnicu Vâlcea, la maica stareţă Emanuela găseşti găzduire aleasă.

Vorba bună şi caldă a măicuţelor te vor duce cu povestirile lor în mijloc de secol XVI, când dintr-un singur stejar s-a ridicat, în cinstea Măicuţei Domnului şi icoanei sale, găsită aici, în scorbura stejarului, de un călugăr bătrân şi credincios, mănăstirea unde tocmai v-am îndemnat să poposiţi. Ascultându-le pe măicuţe, emoţia vă va creşte când vă vor povesti despre vocea Divină care l-a îndemnat pe călugăr să ridice în locul stejarului o mănăstire frumoasă, de închinăciune pentru tot mireanul. Legenda se întretaie cu realul, căci icoana ascunsă în burta stejarului secular mai există şi azi şi se află zălogită în biserica mare, de piatră, a sfântului lăcaş.

În bisericuţa de lemn, mică, având doar ceva peste zece metri, icoana ar face notă discordantă, date fiind dimensiunile sale: 1,50 metri înălţime şi tot cam pe atât lăţime. Măicuţele spun că icoana a fost adusă din Grecia şi că a fost pictată cu mult înainte să fie găsită, pe la anul de graţie 300, după un model al Sfântului

Apostol Luca... Numai trei exemplare, în afară de icoana Fecioarei de la Frânceşti, ar mai fi în lume, cum spune stareţa. Alte însemnări deţinute de mănăstire ar aprecia că anul lucrării icoanei ar fi mai recent, undeva pe la 1400. Dar nimeni nu ştie cum a ajuns icoana din Grecia pe plaiurile Vâlcei.

Cum nu este cert nici cine a construit, lângă bisericuţa de lemn, pe cea de piatră: Matei Basarab, domnitorul care şi-a legat numele de mai multe lăcaşuri de cult decât cele ale lui Ştefan cel Mare sau ruda sa, Preda Brâncoveanu. Dacă sunaţi la numărul 765224, cu prefix de Vâlcea, adică 0250, puteţi să vă rezervaţi dreptul de a afla atât istoria locului, cât şi pe cea a icoanei. Plus, şi nu e lipsit de importanţă, că la mănăstire se mănâncă mai bine ca la cele mai renumite restaurante de lux. Eu n-aş mai sta pe gânduri...

La Dunăre, în cetate

Şi am ajuns şi la Drobeta Turnu Severin... Peste oraşul de la Dunăre se lasă noaptea şi parcă cei de aici mai fac şi acum economie la curentul electric, deşi Porţile de Fier sunt în apropiere de ei. Dunărea se lăfăie grandioasă în coasta oraşului terasat şi cu iz greu de istorie. Da, miroase a Dunăre şi miroase a istorie la Drobeta Turnu Severin. Amândouă sunt nemărginite şi, dacă peste fluviu se văd luminile de la sârbi, din istorie curge până azi legenda vechii cetăţi a Severinului.

Ar fi multe de vorbit despre Drobeta Turnu Severin din punct de vedere istoric, pentru că eu sunt copleşită de trecut şi mă înfior când aflu lucruri noi despre înaintaşi. Dar varietatea biologică din jurul Porţilor de Fier este unică. Numai aici pot fi întâlnite peste 2.000 de specii de plante, numai aici liliacul ciuruieşte munţii, numai aici teiul rămâne în floare, ca niciunde altundeva, 25 de zile. Şi numai aici dai la un loc peste broasca ţestoasă şi vipera cu corn, declarate, deopotrivă, monumente ale naturii. Ba şi scorpionul îşi mai face uneori prezenţa simţită pe aici. Şi tot numai aici trăiesc aproape 1.500 de specii de fluturi. Aşa cum probabil ştiţi, în jurul municipiului Drobeta Turnu Severin se întinde un imens parc naţional...

Poate că luminile moderne sunt cu măsură în Mehedinţiul încărcat de tradiţii şi viaţă veche, dar din trecut luminează prezentul şi viitorul o efuziune de frumos, cum nu mai simţi altundeva.

Pensiunea Ana, cu ţuică de Văleni

Mai vreţi zone de vis şi pensiuni agroturistice care merg la suflet? Păi mai avem! Căci avem, cum nu se pot lăuda mulţi, o ţară fabulos de frumoasă la capitolul peisaje şi ospitalitate. Hai s-o cotim către Vălenii de Munte! Căci parcă nu ai văzut nimic dacă n-ai văzut munţii din Prahova. La Slon, un sat care aparţine de comuna Ceraşu, dai, fără prea multe căutări, peste Pensiunea Ana. Dacă Dumnezeu le-a pus celor de aici mâna în cap şi le-a dat livezile cu pruni şi meri, ei, la rându-le, au decis să împartă fericirea cu turiştii care le calcă pragul. Şi au pus pensiunea în livadă, ca acela care musteşte de dorinţa de a rupe cu mâna lui coada fragilă a unui fruct să poată s-o facă.

Casa, adică pensiunea, e din lemn, anexele din lemn, mobilierul la fel. Şapte camere duble aşteaptă şapte cupluri fericite, sau, mai simplu, 14 persoane. La bucătărie se găteşte ce vrea turistul, de trei ori pe zi. Musai, el este, nu este băutor, trebuie să încerce ţuica de Văleni, mă rog, de Slon, şi vinul din podgoriile prahovene. Intră în meniu şi sticla de un litru de vin şi paharul de 50 ml de ţuică. Dacă deveniţi clienţi fideli ai pensiunii, aveţi, ca la casele mari, şi discount.

Iar dacă vreţi să scăpaţi de stresul organizării zilei onomastice a soţiei în apartamentul personal, să nu mai aveţi covoare de bătut şi vase de spălat, e simplu. Pensiunea Ana se ocupă de tot. Găteşte pentru invitaţi, face tortul, aduce lăutarii şi vesela. Merge? Merge... Veniţi aici pe la Braşov sau pe la Ploieşti. Pe unde vreţi... Sunteţi bine-veniţi.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
758

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

766--apuseni-revenirea-la-origini.html

Apuseni - revenirea la origini > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Apuseni - revenirea la origini

Fratele mai mare, de cele mai multe ori, a fost exemplu pentru cel mic, sora mai mare model pentru mezină, aşa este probabil şi în cazul locuitorilor care îşi duc încă viaţa pe văile surori numite Arieşuri, cel Mare şi cel Mic.

Acum, dacă veţi călători cu atenţie de-a lungul celor două văi, veţi vedea că din punctul de vedere al dezvoltării Arieşul Mare a luat-o înaintea Arieşului Mic. De ce? Este o zonă relativ mică şi chiar unitară, dacă am privi cultural. Singura diferenţă, care determină probabil această discrepanţă, este drumul care pe Valea Arieşului mic se înfundă. Este „un fund de sac“, ca să folosesc o expresie des întâlnită în zonă. În timp ce drumul pe Valea Arieşului Mare traversează Apusenii ajungând spre Oradea, pe cealaltă vale drumul se opreşte la Târsa. Ceea ce le lipseşte însă oamenilor de pe valea Râului Mic, cum se zice în zonă, este curajul şi iniţiativa. Ceea ce acum este un handicap ar putea fi un avantaj. Valea lor este mai largă şi a conservat mai bine tradiţiile şi chiar arhitectura specifică. Are o mare atractivitate pentru omul modern care vrea o clipă de revenire la origini. Aş vrea să dau numai exemplul iniţiativei pe care au avut-o cei din Gârda de Sus care, vrând să atragă atenţia asupra comunei lor, s-au gândit să cheme „Cartea recordurilor“ şi să facă „Cel mai mare balmoş din lume“. Fie vorba între noi, balmoş adevărat se face doar aici.

Dar cui îi pasă dacă aşa au reuşit să se facă cunoscuţi şi curioşii din întreaga lume vin să afle ce gust are. Nu le-a fost uşor, au pus mână de la mână şi au strâns 480 kg de smântână (şi nu de fabrică, ci făcută în casă), la care s-au adăugat 52 kg de mălai şi 26 kg de făină pe care le-au fiert într-un vas făcut special. Ce s-o mai lungim, au făcut ceva. Cam aşa ar trebui să gândească şi locuitorii „Ţării Vidrei“, cum era cunoscută în vechime zona. Întrucât cele două comune aşa se numeau: Vidra de Jos şi Vidra de Sus (acum Avram Iancu). Frumuseţe şi istorie din plin pe aceste meleaguri care ar trebui exploatate din plin.

Curaj, oameni buni!

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
701

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nostalgie

Mă cheamă dorul „de pe-acasă“
Să-alerg desculţă iar, prin lunci
Să mai petrec o noapte-n sat
Dar să am vârsta de-atunci.
Să-l mai ascult pe Başalderu
Zicând din fluier un rustem
Să chiui ca odinioară
Şi satu-ntreg la joc să-l chem.
Să mi se-afunde în ţărână
Piciorul gol, până la gleznă
De sus să ne trimită luna
Plăpânde razele-i prin beznă.
Iar pulberea să se ridice
Ca-n urma unei vijelii
Învăluind pe Başalderu
Cu-ai lui însoţitori cheflii.
Să zică-apoi o „Boierească“
O horă lentă, spre-odihnire
Pe care-o-ntreagă săptămână
Ai tot juca-o fără-oprire.
Nici să nu simţi când trece timpul
Să-ţi dea de veste cântătorii
Că tot jucând s-a scurs o noapte
Şi se ivesc în zare, zorii.
Un pui de somn să tragi în fugă
Din zori şi până dimineaţa
Să simţi în inimă-mpăcarea
Să spui cu drag: „Frumoasă-i viaţa!“.

Ioana STUPARU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
835

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

768--curier-juridic-17.html

Ordinul nr. 523, din 30.06.2008, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 205/2004 privind protecţia animalelor. (MO al României, Partea I, nr. 511, din 8 iulie 2008).

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 205/2004 privind protecţia animalelor au fost aprobate prin Ordinul preşedintelui ANSVSA nr. 523 din 30.06.2008 şi sunt structurate pe opt capitole, referitoare la protecţia şi bunăstarea animalelor de interes economic, animalelor de companie şi a animalelor sălbatice, precum şi la protecţia şi bunăstarea animalelor în timpul transportului, sacrificării şi uciderii lor.

În rândurile ce urmează vom reda câteva din reglementările cuprinse în aceste norme, care să prezinte interes pentru cititorii revistei şi iubitorii de animale, în general.

De pildă, potrivit prevederilor art. 6 din Norme, deţinătorii de animale de companie ţinute în aer liber trebuie să le asigure acestora un adăpost individual, care să ofere protecţie împotriva intemperiilor, confecţionat din materiale ce nu dăunează sănătăţii animalului şi care pot fi întreţinute cu uşurinţă. Atât adăposturile, cât şi accesoriile pentru legarea animalelor de companie trebuie să fie construite şi întreţinute astfel încât să nu aibă margini ascuţite sau proeminente care pot răni animalul.

Acelaşi articol mai prevede că pentru câinii care sunt legaţi, zgarda trebuie să fie confecţionată dintr-un material care să nu fie dăunător sănătăţii animalului; zgarda trebuie să fie astfel concepută încât să se elimine riscul de strangulare.

Cuştile utilizate pentru adăpostirea câinilor trebuie să fie dimensionate în funcţie de talia animalului, oferindu-i acestuia posibilitatea de a sta în picioare şi de a se întoarce.

Transportul animalelor de companie, precum şi ţinerea acestora în vehicule staţionate se vor face astfel încât să se asigure temperatura şi ventilaţia corespunzătoare nevoilor animalelor, în funcţie de factorii meteorologici.

La art. 7 se prevede că deţinătorii de animale de companie au obligaţia de a le asigura acestora asistenţă medicală, constând în deparazitări interne şi externe periodice, vaccinări, precum şi tratamente profilactice sau în scop terapeutic, în funcţie de necesităţi. Asistenţa medicală va fi asigurată - se precizează în articol - de persoane competente, „în conformitate cu legislaţia sanitar-veterinară în vigoare“.

E bine să reţinem că sunt interzise pentru dresajul animalelor toate echipamentele care produc şocuri electrice, obiecte ascuţite sau contondente, metodele care presupun pedepsirea sau corecţia animalului prin loviri, răniri, inducerea fricii, legarea membrelor, orice formă de dopaj, supunerea la condiţii climatice extreme, precum şi toate metodele care duc la epuizarea fizică şi/sau psihică a animalului (art. 8).

De asemenea, este strict interzisă instigarea unui animal împotriva altuia, fie şi numai simulat pentru dezvoltarea agresivităţii sau pentru orice alt scop.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
680
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

769--breviar-juridic-17.html

Breviar juridic > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic

Ordinul nr. 353, din 4.06.2008, pentru aprobarea Regulamentului privind autorizarea, organizarea şi practicarea vânătorii.
(MO al României, Partea I, nr. 501, din 3 iulie 2008)

Ordinul nr. 430, din 2.07.2008, pentru aprobarea tipurilor de investiţii şi a plafoanelor maxime ale creditelor ce se acordă în anul 2008, în condiţiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investiţiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum şi în activităţi nonagricole.
(MO al României, Partea I, nr. 507, din 7 iulie 2008).

Ordinul nr. 436, din 3.07.2008, privind modificarea anexei H la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale, nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnie, al îmbunătăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.
(MO al României, Partea I, nr. 507, din 7 iulie 2008).

Ordinul nr. 420, din 26.06.2008, privind stabilirea atribuţiilor Inspecţiei de Stat pentru Controlul Tehnic în Producerea şi Valorificarea Legumelor şi Fructelor.
(MO al României, Partea I, nr. 524, din 11 iulie 2008).

Decizia Curţii Constituţionale nr. 602, din 20.05.2008, referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 31, alin. (3), (4), (7), (8) şi (9) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997.
(MO al României, Partea I, nr. 533, din 15 iulie 2008).

Hotărârea Guvernului nr. 732, din 9.07.2008, pentru modificarea şi completarea HG nr. 224/2008 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor cofinanţate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală 2007-2013.
(MO al României, Partea I, nr. 533, din 15 iulie 2008).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
696

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Tărâm de istorie şi credinţă

Comuna Vânători, Neamţ

Aşezată pe malul Ozanei „cea frumos curgătoare şi limpede ca cristalul în care se oglindeşte cu mâhnire Cetatea Neamţului de atâtea veacuri“, cum spune marele humuleştean, comuna Vânători este un spaţiu unic în această parte de lume, care concentrează inestimabile valori, o parte venind din vechime, iar altele create de mintea şi mâinile harnice ale oamenilor locului.

Oamenii Măriei Sale

Cu siguranţă satul a existat înainte de apariţia cetăţii zidite de Petru I Muşat în 1387. Tradiţia afirmă că vânătorenii au lucrat la construcţia cetăţii, iar pentru râvna şi hărnicia dovedite Domnul le-a dat-o în grijă, poruncindu-le să o apere, căci, în îndelungata sa istorie, cetatea ca şi satele din jur au avut puţine clipe de răgaz.

Între altele, vânătorenii – oamenii Măriei Sale – cum apar în unele documente, aveau misiunea ca la apariţia duşmanului să alarmeze această parte de ţară prin ciuge - uriaşe torţe din trunchiuri de brad pe care se fixa un cerc înfăşurat cu fân şi câlţi îmbibaţi cu răşină, cărora li se dădea foc. Aceste adevărate relee luminoase puteau fi văzute de la mari depărtări. O singură dată, Cetatea Neamţului s-a predat fără luptă, la apariţia oştilor lui Mihai Viteazul.

La poalele cetăţii, în codrii din jur, au apărut cu vremea lăcaşuri de cult, vestite în întreaga lume creştină, ca Mănăstirea Neamţ ridicată în 1497 de Ştefan cel Mare, un loc de închinare, dar şi un vestit centru cultural. Aici au lucrat vestiţi caligrafi şi miniaturişti ca Gavril Uric, care a copiat în 1492 Tetraevangheliarul aflat acum la Biblioteca Bodlein din Oxford. Şi tot la mănăstire a funcţionat o tipografie care a răspândit cuvântul scris în toate provinciile româneşti.

Pe teritoriul comunei Vânători se mai află Mănăstirea Secu, ctitorie a lui Petru Rareş, de unde a venit Varlaam, cel care a scris în 1643 Carte românească de învăţătură (Cazania) şi care va ajunge mitropolit al Moldovei.

Nu departe se găseşte Mănăstirea Sihăstria şi alte numeroase schituri, paraclise şi biserici de mir, toate cu un rol deosebit în viaţa monahală şi culturală de-a lungul vremilor.

„Suntem beneficiari ai acestor adevărate comori, ne spune doamna Maria Adriana Pietrariu, primarul comunei, şi de-a lungul timpului vânătorenii au ştiut să le preţuiască aşa cum se cuvine“. Şi spusele doamnei primar sunt întărite de ceea ce am văzut în cele patru sate ale comunei.

Prima şcoală a apărut la Vânători în 1864. Acum în cele patru lăcaşuri moderne de învăţătură primesc lumina cărţii peste o mie de elevi. La Grupul Şcolar de Arte şi Meserii, cu clasele I-XI, se pregătesc muncitori calificaţi pentru industria lemnului, confecţii-textile şi mecanici auto.

Biblioteca, cu peste 15 mii de volume, din care peste 200 poartă autografele unor mari scriitori ca Mihail

Sadoveanu, funcţionează de 110 ani. Aici şi-a desfăşurat activitatea exemplară timp de ... 57 de ani Constantin Oancea, un om care şi-a dedicat întreaga viaţă cărţii.

A plecat întru cele veşnice în urmă cu doi ani, dar în urma lui au rămas „Serile de poezie“, care anul acesta vor ajunge la a VIII-a ediţie şi unde, de-a lungul anilor, au participat şi au fost premiaţi poeţi ca Cezar Ivănescu, Ioanid Romanescu, Cristian Simionescu şi alţii.

O economie în plină dezvoltare

Mulţi dintre locuitorii comunei se ocupă cu lucrul pământului şi creşterea vitelor. Între aceştia şi Vasile Urzică, care are peste 200 de oi şi 16 vaci. Crescător de animale de când se ştie, nea Vasile crede că oamenii de la sat au cam fost uitaţi şi că cei care diriguiesc treburile ţării nu-şi prea ţin promisiunile. „Dar om trece noi şi peste asta“, îmi spune la plecare.

În comună funcţionează societăţi comerciale de prelucrare a lemnului şi cauciucului, confecţii, tricotaje şi de comerţ.

„Şi de de la noi, ne spune doamna primar Pietrariu, au plecat mulţi tineri, dar eu am speranţa că vor reveni în sat şi cu banii câştigaţi vor pune bazele unei afaceri, valorificând resursele zonei, dar şi forţa de muncă. “

Aşteptăm fondurile structurale

În ultimii ani, comuna Vânători şi-a îmbogăţit zestrea edilitar-gospodărească. Prin programul SAPARD s-au asfaltat drumurile spre satele Lunca, Nemţişor şi Vovidenie, s-a introdus reţeaua de apă în satul de centru, s-a făcut studiul de fezabilitate pentru introducerea gazului metan etc.

„Dar, ne spune doamna primar, avem şi alte obiective ambiţioase. Aşteptăm fondurile structurale pentru accesarea cărora am pregătit proiecte în diverse domenii. Vrem să continuăm asfaltarea străzilor, să extindem reţeaua de apă şi canalizare în toate satele comunei, să construim un nou cămin cultural unde tinerii, dar şi cei bătrâni să poată desfăşura tot felul de activităţi în timpul liber.“

O şansă – turismul

„Aş sublinia faptul că nicăieri în ţară, continuă doamna primar, nu există atâtea obiective turistice ca în comuna Vânători: mănăstiri vestite, muzee, biblioteci de renume şi, nu în ultimul rând, un peisaj cum puţine sunt. Vrem să le valorificăm şi pentru aceasta soluţia ideală ar fi accesarea fondurile structurale.“

Spusele doamnei primar sunt confirmate de faptul că, pe lângă cele şase pensiuni apărute până acum, numeroşi investitori şi-au manifestat intenţia de a depune proiecte care vizează dezvoltarea prestărilor de servicii în turism.

„Aşteptăm, încheie primul gospodar al comunei, investitori români, dar şi de pe alte meleaguri cu care vrem să colaborăm tocmai pentru a valorifica uriaşul potenţial de care dispunem.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
644

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Nu-i de joacă cu familia regală!

Dominic de Habsburg, unul dintre proprietarii Castelului Bran, a mai revendicat aproximativ 110 hectare de pădure, în aceeaşi zonă. Dosarul de restituire, depus la Primăria Bran, este în curs de soluţionare. Moştenitorii au de primit şi alte terenuri mai mici, tot în zona Bran.

Menţionăm că Dominic de Habsburg este fiul Arhiducelui Anton de Habsburg şi al Principesei Ileana a României. Aşadar este nepotul Reginei Maria. Ca membru al liniei Habsburg-Lothringen din Casa de Habsburg, a moştenit titlurile de Arhiduce al Austriei şi Mare Duce de Toscana. Întreaga familie regală a fost forţată de regimul comunist să părăsească ţara, pe când tânărul Dominic avea vreo zece ani.

Retrocedări în lanţ

Este de precizat că, în mai 2006, Dominic de Habsburg şi cele două surori ale sale au reintrat în posesia Castelului Bran şi a altor proprietăţi ale domeniului, după o serie de procese „cu cântec“. Domeniul regal este compus, pe lângă castel, din Casa de ceai Regina Maria, Casa Principesei Ileana, Casa administratorului, Tabernaculul Inima Reginei Maria şi un teren aferent acestuia, de peste 7.500 de metri pătraţi. Au mai fost retrocedate parcul castelului de 28.000 mp, cele două lacuri din parcul castelului, cu o suprafaţă totală de 1.400 mp, şi drumul de acces, de 1.650 mp.

Dispoziţia de restituire a fost semnată de Narcis Dorin Ion, directorul Muzeului Bran, în baza unei hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile. Atunci Adrian Iorgulescu, ministrul culturii, şi Dominic de Habsburg au semnat un acord de administrare, prin care castelul rămâne muzeu, timp de trei ani.

Castelul Bran a intrat în circuitul turistic drept Castelul lui Dracula. Numai că Vlad Ţepeş nu ar fi locuit niciodată la castel. Mai mult, aici s-a realizat filmul „Interviu cu un vampir“, după romanul cu acelaşi nume al scriitoarei Anne Rice.

Scurt istoric

Castelul Bran (în germană Törzburg, iar în maghiară Törcsvár) este un monument istoric şi arhitectonic, situat în Pasul Bran-Rucăr, la 30 de kilometri de Braşov. Istoria sa a început la 19 noiembrie 1377, când Regele Ludovic I al Ungariei (1342-1382) a emis un document care le dădea saşilor din Scaunul Braşovului (Totaque communitas Saxonum sedis Brassouiensis) dreptul de a ridica, conform promisiunii, pe cheltuiala şi cu meşterii lor, o nouă cetate de piatră la Bran (Promiserunt novum castrum in lapide Tydrici edificare).

În anul 1427, Castelul Bran a trecut din proprietatea Scaunului Braşovului în cea a Coroanei Ungariei, care a finanţat lucrările de fortificare şi de extindere. Însă, în 1498, Cetatea Branului a fost închiriată de Regalitatea maghiară, către Scaunul Braşovului.

În 1920, Castelul Bran a fost donat de Consiliul Orăşenesc Braşov către Regina Maria a României, în semn de recunoştinţă faţă de contribuţia sa la înfăptuirea Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918. Regina l-a amenajat şi l-a

lăsat moştenire fiicei ei, Principesa Ileana, sora Regelui Carol al II-lea.
După expulzarea din ţară a familiei regale, în 1948, Castelul Bran a intrat în proprietatea statului român, fiind abandonat şi devastat. Mai târziu, în 1956, Castelul Bran şi-a redeschis porţile, fiind parţial amenajat ca muzeu de istorie şi artă feudală. În 1987 a intrat în restaurare, lucrare terminată în linii mari în 1993.
Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
694
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

771--electrocasnicele-si-electronicile-d...

Electrocasnicele şi electronicele devin şi ele „rablă“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulElectrocasnicele şi electronicele devin şi ele „rablă“

Guvernul intenţionează să aplice un program similar celor pentru autoturismele şi tractoarele vechi, precum şi pentru aparatele electrocasnice şi electronice. Prioritate vor avea maşinile de spălat, frigiderele şi aparatele de aer condiţionat. Propunerea a fost făcută de Agenţia Română pentru Conservarea Energiei.

În vederea acordării subvenţiei, sunt propuse două variante. Prima şi cea mai probabilă menţionează că oamenii vor plăti mai puţin la magazin pentru noul aparat achiziţionat, după predarea celui vechi la un centru specializat. A doua presupune reducerea temporară a valorii facturii la energia electrică.

Potrivit proiectului, se va acorda o reducere de 50 de euro pentru fiecare maşină de spălat, frigider sau aparat de aer condiţionat nou, dacă se încadrează în clasa energetică de consum A şi A+, adică au cel mai mic consum de energie.

În cazul în care se va aproba, programul se va aplica începând de anul viitor.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
703
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cui nu-i place cartoful românesc?

• În mod sigur, nu consumatorilor care, în căutarea acestuia, se izbesc de o ofertă stranie de cartofi aduşi de prin toate părţile lumii.

Datele statistice existente la Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale arată că România a importat anul trecut 35.350 tone de cartofi. Asta în condiţiile în care suntem al treilea cultivator de cartofi din Europa, după Germania şi Polonia. Cu toate că avem un an agricol bun, vom importa cartofi în continuare, deoarece există persoane interesate de comisioanele obţinute în urma afacerii.

Una dintre cauze ar fi că piaţa internă a cartofului este dezorganizată, chiar dacă avem o lege a pieţei care reglementează funcţionarea acesteia.

Fărâmiţarea - marea problemă

O altă cauză se referă la fărâmiţarea loturilor cultivate cu cartofi. Conform datelor MADR, în România există în jur de 180.000 de exploataţii agricole cu cartofi, din care aproximativ 179.000 ha se află în exploataţiile mici, de 0,5 până la 5 ha. Menţionăm că numai 15 exploataţii sunt înregistrate cu suprafeţe mai mari de 50 ha, iar restul sunt între 6 şi 49 ha. În această situaţie, subvenţiile se fac mai puţin simţite. De exemplu, în acest an cultivatorii de cartofi primesc, pe suprafaţă, sprijinul financiar de la UE de 50 de euro/ha, iar din bugetul naţional, încă 150 lei/tona de cartofi livrată la procesare şi 75 de lei/tona depozitată, pe toată durata depozitării.

În ultimii ani, România a produs între 3,5 şi 4 milioane de tone de cartofi, din care aproximativ 5.000 de tone pentru sămânţă. Conform datelor de la Institutul Naţional de Statistică, producţia de cartofi a fost de 3,7 milioane de tone în 2005 şi 2007, iar în 2006 a depăşit cu puţin 4 milioane de tone. Pe hectar s-au obţinut 12-15 tone, în timp ce în Uniunea Europeană criteriul de performanţă în cultura cartofului este de 19,5 t/hectar.

Nu se poate vorbi de protecţia producătorilor

În schimb, comerţul anual nu depăşeşte două milioane de tone cartofi, din care un milion de tone pentru sămânţă şi furaje, iar alte 40.000 de tone pentru industrializare. Aşadar, putem vorbi de excedent! În mod normal, consumul intern ar trebui asigurat integral din producţia autohtonă. Însă importurile sunt făcute, de regulă, de procesatorii care produc chipsuri care, chipurile, nu se pot fabrica din cartofi româneşti. Mai există şi foarte multe firme mici, care aduc la piaţă numai cartofi importaţi din Turcia. Nu că ar fi mai buni sau mai ieftini, dar este mai simplu ca negustorul să meargă la o piaţă de gros şi să ia marfă câtă doreşte. Iar acea marfă este din import!

Pentru acest an, prognoza Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale arată că producţia se va situa, din nou, în jur de 4 milioane de tone, iar culturile se prezintă bine, mai ales în zonele cu tradiţie, cum ar fi Suceava, Harghita, Covasna, Braşov, Sibiu sau Dâmboviţa.

Menţionăm că şi suprafaţa însămânţată cu cartofi rămâne aproximativ constantă, de aproape 270.000 de hectare.

În concluzie, putem afirma că piaţa cartofului funcţionează tot atât de prost precum celelalte pieţe cu specific agricol. Există deficienţe mari în sistemul de achiziţie şi distribuţie. Pieţele de gros sunt puţine şi neinteresate să achiziţioneze produse autohtone, pentru că nu şi-au dezvoltat centrele locale de colectare. Şi uite aşa ajungem iarăşi la import, care este foarte bine pus la punct. Pierdem valută, dar pierdem şi cartofii, care se strică în „pivniţa“ producătorului.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1215
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

773--uniunea-europeana-in-date-si-cifre....

Uniunea Europeană, în date şi cifre

Instituţiile Uniunii Europene

Curtea de Justiţie a Comunităţilor Europene

Curtea de Justiţie a Comunităţilor Europene, denumită şi Curtea Europeană de Justiţie, este cea mai Înaltă Curte a Uniunii Europene. Are ultimul cuvânt în ceea ce priveşte legile UE, astfel încât aplicarea acestora să se facă în mod egal în toate statele membre.

Această instituţie a luat fiinţă în anul 1952, prin Tratatul de la Paris, şi deţine controlul legalităţii actelor instituţiilor, controlul respectării de către statele membre a obligaţiilor impuse prin tratate şi interpretarea reglementărilor şi negocierea validităţii actelor.

Motivaţia

Curtea Europeană de Justiţie este cea mai Înaltă Curte a Uniunii Europene în privinţa legilor comunitare, dar nu şi a celor naţionale pentru care fiecare membru are propriul sistem legal. Scopul înfiinţării acestei instituţii a fost acela de a se asigura interpretarea şi aplicarea legilor europene pe tot cuprinsul Uniunii, evitându-se interpretarea diferită a legislaţiei europene de către Curţile Naţionale.

Deciziile Curţii Europene de Justiţie sunt obligatorii. Spre exemplu, Curtea intervine dacă unul dintre state a eşuat în implementarea unei directive. De asemenea, Curtea poate soluţiona disputele legale dintre state, instituţii, oameni de afaceri şi chiar persoane fizice. În cadrul Curţii Europene de Justiţie există Curtea Primei Instanţe. Aceasta a fost creată în 1989 şi se ocupă de anumite cazuri care vizează persoanele fizice, companiile şi alte organizaţii. Ataşat acestei Curţi este Tribunalul pentru Serviciul Civil. A fost creat în 2005 şi se ocupă de disputele dintre UE şi Serviciul Civil European.

Componenţa

Din ianuarie 2007, Curtea Europeană de Justiţie este compusă din 27 de Judecători şi 8 Avocaţi Generali, care se întrunesc pe baza unui acord comun al guvernelor statelor membre, valabil pentru o perioadă de 6 ani. Fiecare stat membru are puterea de a numi un judecător şi de aceea numărul acestora coincide cu numărul statelor membre. Preşedintele Curţii este ales, dintre aceşti judecători, o dată la 3 ani. Curtea este asistată de 8 Avocaţi Generali care sunt responsabili cu prezentarea, imparţială şi independentă, a opiniilor referitoare la cazurile cu care sunt însărcinaţi. În total, numărul Avocaţilor Generali va creşte la 11 prin intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, în anul 2009.

Curtea Europeană de Justiţie are sediul în Luxembourg, spre deosebire de celelalte instituţii europene care sunt localizate în Bruxelles. Din partea României, la Curtea Europeană de Justiţie activează judecătorul Camelia Toader. Site-ul oficial al Curţii Europene de Justiţie este www.curia.europa.eu. În următoarea ediţie vă vom prezenta date referitoare la Curtea Europeană de Conturi.

Aurora DUMITRESCU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
689
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

774--invatamantul-agricol-un-pas-mare-sp...

Învăţământul agricol, un pas mare spre Europa

Multă vreme după ce şi-a deschis porţile, în 1860, Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară din Bucureşti a fost privită drept cea mai reprezentativă instituţie din domeniul învăţământului agronomic şi veterinar din România, mulţi dintre absolvenţii acesteia devenind personalităţi remarcabile atât în domeniul practicii agricole, cât şi în cel al cercetării.

Din păcate, de ani buni domeniul agricol nu prea mai are trecere în rândul tinerilor, deşi exemplele cu cei care trăiesc mai mult decât decent din agricultură sunt nenumărate. Cu ceva timp în urmă vorbeam cu decanul Facultăţii de Horticultură despre multiplele şanse pe care ni le poate oferi diploma de inginer horticultor. Reluăm discuţia despre impasul în care se află învăţământul agricol românesc şi despre orientarea studenţilor din ultima vreme cu domnul prof. dr. Florin Stănică, prorector al USAMVB.

Universitatea cu 15.000 de studenţi

Rep.: Domnule prorector, care este structura Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti?

F.S: În cadrul USAMV Bucureşti există 22 de specializări, grupate în cele 7 facultăţi: Facultatea de Agricultură, Facultatea de Management, Inginerie Economică în Agricultură şi Dezvoltare Rurală, Facultatea de Horticultură, Facultatea de Zootehnie, Facultatea de Medicină Veterinară, Facultatea de Biotehnologii şi Facultatea de Îmbunătăţiri Funciare şi Ingineria Mediului.

Avem două sisteme de învăţământ: la zi, frecventat de circa 8.000 de studenţi, şi la distanţă, unde sunt înscrişi aproximativ 7.000 de studenţi. Am încercat să ne aliniem la programul de la Bologna, în măsura în care acest lucru este posibil pentru un învăţământ tehnic cum e al nostru, şi am trecut de la 5 ani la 4 ani pentru învăţământul de licenţă, 2 ani de masterat şi 3 ani de studii doctorale.

Rep.: Care sunt tendinţele în ceea ce priveşte cererea candidaţilor? Spre ce se orientează ei?

F.S.: Facultatea de Medicină Veterinară rămâne una dintre preferatele candidaţilor, cu o concurenţă foarte ridicată, iar în cadrul acesteia există o specializare, Controlul şi expertiza produselor alimentare, unde anul acesta au fost 30 de candidaţi pe un loc. La Facultatea de Management este de asemenea o concurenţă mare, dar şi la Facultatea de Îmbunătăţiri Funciare, unde candidaţii se îndreaptă în special spre Măsurători terestre şi cadastru.

Ramurile tradiţionale, într-o oarecare dizgraţie

Rep.: Observ că nu mai sunt „pe val“ disciplinele tradiţionale: Agricultură, Zootehnie, Horticultură…

F.S.: Din păcate, ramurile tradiţionale ale agriculturii au avut de suferit şi acest lucru nu se resimte doar la noi. În Europa însă lucrul acesta e explicabil deoarece populaţia ocupată în agricultură, procentual vorbind, este mult mai scăzută ca urma a tehnologiei avansate, a mecanizării etc.

Eu sunt totuşi optimist în privinţa horticulturii, pentru că această specializare nu va dispărea niciodată. Facultăţile tradiţionale vor continua să pregătească specialişti care să asigure hrana necesară acestei ţări. Din păcate, panta este descendentă

Rep.: Aveţi o experienţă înaintată în domeniul învăţământului. Dacă ar fi să faceţi o comparaţie între nivelul de pregătire a candidaţilor de acum 15-20 de ani cu cel de acum, care ar fi concluzia?

F.S.: Întotdeauna există tendinţa ca persoanele care aparţin unei generaţii să spună că aceasta a fost cea mai harnică, inteligentă, strălucitoare. Aceste comparaţii sunt riscante şi de cele mai multe ori încărcate de subiectivism. Trebuie să spun însă că, în general, învăţământul din România se află pe o pantă descendentă. Vreau să adaug că în România rămâne o modă faptul că o diplomă îţi oferă un anumit social datorită aurei care exista în jurul intelectualului pe vremuri. Dar diploma fără acoperire profesională este, după părerea mea, fără valoare.

Autofinanţarea, ca şansă

Rep.: Indiferent de nivelul lor de pregătire, dvs. trebuie să le asiguraţi o instruire la nivelul exigenţelor actuale: ce faceţi în acest sens?

F.S.: Aici trebuie să discutăm de două elemente esenţiale: factorul uman - cu rol deosebit în atragerea şi formarea studenţilor - reprezentat de cadrele didactice, şi infrastructura, şi aici mă refer la bibliotecă, laboratoare, câmpuri experimentale, echipamente.

Trebuie menţionat că în universitatea noastră abia 50% din nevoile pentru desfăşurarea activităţii sunt acoperite de la bugetul de stat, restul vin din autofinanţare, mai ales din programe de cercetare.

Cu ajutorul acestor fonduri ne străduim să dezvoltăm în principal partea de infrastructură destinată studenţilor. Astfel, în ultimii ani au fost deschise şase centre de cercetare, iar laboratoarele au fost dotate cu echipamente de ultimă oră. Încă mai avem peste 8.000 ha de teren arabil. Am reuşit la Moara Domnească să înfiinţăm o plantaţie modernă pe 60 ha, unde studenţii pot vedea de anul acesta şi un depozit ultramodern cu atmosferă controlată pentru condiţionarea şi păstrarea fructelor.

Tot la Facultatea de Horticultură, de care pot spune că sunt un pic mai apropiat, am realizat pe baza unui contract de cercetare o plantaţie-pilot cu cele mai noi soiuri şi portaltoi din pomicultură.

Colegii de la Construcţii din cadrul Facultăţii de Îmbunătăţiri Funciare s-au echipat cu cele mai noi echipamente, cu care studenţii lucrează efectiv, iar cei de la Medicină Veterinară au făcut investiţii serioase în principalele laboratoare.

Rep.: Studenţii au nevoie totuşi de condiţii de pregătire şi de viaţă civilizată...

F.S.: Pe lângă îmbunătăţirea infrastructurii pentru învăţământ şi cercetare, avem preocupări legate de celelalte spaţii destinate studenţilor. Şapte din cele nouă cămine pe care le avem în complex au fost renovate anul trecut şi s-au schimbat practic toate instalaţiile: de apă, curent, dar şi mobilierul. De asemenea, s-a modernizat complexul alimentar Agronomia şi urmează să se încheie reparaţia sălii de sport.

De anul acesta, accesul la Internet şi cablu tv este gratuit în toate căminele şi suntem în curs de realizare a unui sistem informaţional care va permite gestionarea întregii activităţi universitare. Pe viitor avem în plan să deschidem un complex agroturistic la Moara Domnească.

Suntem în curs de a crea o nouă imagine a universităţii şi pentru a realiza acest lucru vrem să aducem fiecărei facultăţi în parte noi elemente de identificare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
8865

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

775--profesorii-se-intorc-la-sate.html

Profesorii se întorc la sate > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulProfesorii se întorc la sate

Anul acesta, după examenele de titularizare a profesorilor a apărut o surpriză greu de anticipat. Mulţi dascăli au ales o catedră la ţară, cu toate că media mare obţinută le-ar fi permis intrarea în oraş. Mai mult, aceştia au afirmat că vor să se stabilească în acele locuri.

Cel mai clar exemplu îl oferă judeţul Cluj, unde mai mult de jumătate dintre candidaţi, unii cu note de peste 8 sau chiar peste 9, s-au dus în comune limitrofe Clujului, aflate în plină dezvoltare, unde există utilităţi şi condiţii de viaţă cu confort similar celui din mediul urban.

În cadrul repartizării din etapa întâi, din totalul de 20 de candidaţi, 15 s-au dus în mediul rural. Menţionăm că, după titularizare, au rămas posturi libere în oraşele Cluj-Napoca (de exemplu la Colegiul Economic „Iulian Pop“ sau la Grupul Şcolar Industrial „Tehnofrig“), Gherla, Huedin şi Câmpia Turzii. Inspectoratul Şcolar Judeţean Cluj explică acest fenomen prin faptul că profesorii fug din oraşe şi preferă satul datorită aerului nepoluat şi traficului rutier redus.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
670
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

776--statuia-unui-mare-agronom-strajuies...

Statuia unui mare agronom străjuieşte şcoala din Podul Iloaiei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulStatuia unui mare agronom străjuieşte şcoala din Podul Iloaiei

Aflându-mă în zonă, pe meleagurile Moldovei, musai am vrut să mă abat pe la Grupul Şcolar Agricol „Haralamb Vasiliu“ din comuna Podul Iloaiei. Într-un parc splendid, o alee te conduce la o statuie impunătoare, ridicată de dr. ing. Viorel Peşteanu, directorul şcolii. Este statuia ctitorului învăţământului agricol superior din Moldova - Haralamb Vasiliu. Probabil este singura şcoală agricolă din ţară care are o asemenea statuie.

M-am reîntâlnit aici cu prof. ing. Vasile Cătărău, director adjunct al şcolii, un manager de toată lauda. De la domnia sa aflu că, în pofida greutăţilor cu care se confruntă în prezent, şcoala din Podu Iloaiei se menţine la tradiţia de profil agricol.

Grupul Şcolar Agricol „Haralamb Vasiliu“ Podu Iloaiei constituie un centru de formare în domeniul agriculturii, având în administrare o suprafaţă de 64,14 ha, din care: 52,5 ha de teren arabil, 6,43 ha de suprafaţă construită, 5,21 ha de grădină şi o bază materială corespunzătoare desfăşurării unui învăţământ agricol modern. Aici se instruiesc elevii proveniţi atât din judeţul Iaşi cât şi din judeţele limitrofe.

Grupul are avantajul că este situat lângă Staţiunea de Cercetare şi Dezvoltare Agricolă Podu Iloaiei, cu care şcoala se află în parteneriat din 1964. Un lucru deosebit de important: pe lângă staţiune, şcoala mai are şi alţi parteneri, printre care: SC Cotnari SA; Nutrmold SC Iaşi; Staţiunea de Cercetare Agricolă Iaşi; SC Kosarom SA Paşcani; SC Remina SRL Podul Iloaiei; SC Promolch SA Podul Iloaiei; SC Rompescaris SA Podul Iloaiei; SC Avitop Uricani Iaşi. Răspunzând nevoilor de pregătire în agricultură, Grupul Şcolar Agicol şi-a modelat politica de şcolarizare, pregătind elevi la specializări şi meserii foarte diversificate.

An de an, în şcoală s-au derulat multe proiecte care au adus venituri însemnate. Printre acestea se pot aminti: PHARE VETRO de Reformă a învăţământului Profesional şi Tehnic; Phare pentru Politici Regionale şi Coeziune, Restructurarea şi Dezvoltarea Resurselor Umane; Program PHARE RICOP - Program de Restructurare Industrială şi Reconversie Profesională RO 9904; Program PHARE 2000 - Coeziune Economică şi Socială, Dezvoltarea resurselor Umane în contextul Restructurării Industriale; IBD - GTZ; Program „LEONARDO DA VINCI“, Program „COMENIUS“.

Din anul 2007, şcoala este în programul CAMPUS ŞCOLAR, care se va derula prin Banca Mondială, cu o investiţie de 5 milioane de euro.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1036
□
˚ Comentarii
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Renaturarea - un joc prea periculos

• Lunca îndiguită trebuie să rămână ce este

Studiul pe care îl supunem atenţiei aparţine unor remarcabili cercetători şi practicieni ce îşi duc traiul în acest perimetru agricol fascinant. Este vorba de cele mai importante personalităţi în materie de hidroamelioraţii, a căror viziune are darul de a oferi cele mai judicioase decizii cu privire la exploatarea Luncii indiguite: dr. ing. Ioan VIŞINESCU şi dr. ing. Marcel BULARDA de la Staţiunea de Cercetări Brăila, ale căror dizertaţii ştiinţifice sunt susţinute de un reputat practician în materie: dr. ing. Ionel DAN, directorul regional ANIF Brăila. Intervenţia domniilor lor în această problemă, căreia i se atribuie un spaţiu pe cât de şocant ca dimensiune, pe atât de aberant, are ca scop de a aduce unele clarificări ce ţin nu numai de o îndatorire profesională, ci şi de una de ordin moral. Colaboratorii noştri nu-şi propun să intre într-o dispută absurdă cu reprezentanţii radicalilor aşa-zişi naturalişti, asta şi pentru faptul că îi desparte de aceştia multă ştiinţă de carte şi activitate practică concretă. (I.P.)

O soluţie ciudată de stăpânire a viiturilor catastrofale

Asistăm în ultimul timp la o suită de manifestaţii ştiinţifice privind renaturarea, reamenajarea şi valorificarea Luncii Dunării.

Ideea de ansamblu ce a rezultat din lucrările prezentate şi discuţiile purtate atestă că problema renaturării luncii e deosebit de hazardată, având în vedere complexitatea elementelor (cu conotaţii globale) ce intervin: regimul hidrologic al marelui fluviu european, regimul aluvionării gurilor Dunării (cu impact asupra Mării Negre), modificări ale conformaţiei albiei, corelaţii cu obiective economice majore situate pe maluri şi, astfel, se impun în mod firesc studii şi cercetări profunde.

A mai rezultat, de asemenea, că fiecare incintă sau element hidrologic (lacuri, guri de descărcare a apei, confluenţe) implicat în renaturare este o entitate specifică care trebuie bine studiată. Teoriei depresurizării fluviului prin spargerea digurilor la viiturile excepţionale i s-a contestat valabilitatea.

În condiţiile hidrologice excepţionale ale anului 2006, s-a solicitat la nivel extrem tehnica românească a îndiguirilor, s-au verificat principiile de realizare a acestora şi modalităţile de valorificare a teritoriilor de luncă amenajate complex cu lucrări de îmbunătăţiri funciare.

Decizii în condiţii de forţă majoră

În anul 2006, nivelurile Dunării au atins valori care au depăşit înregistrările istorice cunoscute, ce au fundamentat normele de proiectare a îndiguirilor realizate majoritar, respectiv 356.000 ha - 83% din întreaga suprafaţa îndiguită, în perioada 1964-1985.

În vederea stabilirii efectului inundării naturale (ruperea digurilor) sau dirijate (efectuarea de breşe în dig) asupra intensităţii viiturii Dunării şi depresurizării acesteia (atenuarea nivelurilor viiturii) pentru zonele din aval, s-a efectuat un studiu hidrologic amănunţit pentru perioada inundaţiilor catastrofale din aprilie-mai 2006 pe întregul traseu al Dunării româneşti.

Efectele inundaţiilor

Inundările naturale de incinte, prin ruperea digurilor la nivelurile extraordinare, s-au produs în perioada 14 aprilie - 4 mai 2006, fiind inundate 8 incinte ce au totalizat o suprafaţă de 71.749 ha (fig. 1).

Cauzele producerii catastrofelor şi ruperii digurilor au fost determinate de nivelurile Dunării, ce au atins valori extraordinare, cu mult peste cele luate în calcul la proiectare. În acest sens, este suficient să precizăm că nivelurile cele mai ridicate şi de durată ale Dunării la Brăila, cu observaţii riguroase din cercetare asupra comportamentului digurilor la viituri, s-au produs în anul 1970, atingându-se cota absolută de 7,47 m. Or, în 2006, vârful viiturii pe durata a 4 luni a atins punctul maxim pe 24 aprilie la cota 8,07 m, cu 60 cm peste maximul din 1970 şi cu 6 cm peste maximul istoric (nivelul cel mai ridicat atins vreodată) înregistrat la mira Brăila în 1897 (8,01 m).

La producerea catastrofelor au contribuit, de asemenea, pe lângă presiunile enorme de împingere a apei asupra digurilor, existenţa unor condiţii locale dezavantajate de infiltraţii puternice prin corpul digului, afectându-i stabilitatea, expunerea taluzelor la efectul distructiv al valurilor în zone neprotejate de perdele de protecţie, existenţa unor zone cu condiţii geotehnice de fundaţie sau materiale din corpul digurilor, nefavorabile.

Inundările controlate s-au produs în perioada 15-17 aprilie 2006 în două incinte, totalizând 15.607 ha.

Totalul suprafeţei luncii îndiguite inundate natural şi controlat a atins astfel valoarea de 87.356 ha, ce reprezintă cca. 20% din totalul suprafeţei îndiguite. (Va urma)

A consemnat, Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
828

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

778--pretul-petrolului-si-agricultura.ht...

Preţul petrolului şi agricultura > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPreţul petrolului şi agricultura

Datele statistice arată că, numai în ultimul an, preţul produselor agricole s-a dublat, iar - pentru circa 1,5 miliarde de locuitori ai planetei - această dublare a însemnat trecerea de la „sărăcie“, la „subsărăcie“. Cu câteva săptămâni în urmă, la întrunirea de la Roma, ONU a tras un serios semnal de alarmă mai ales în apărarea celor pe care îi ameninţă tragedia morţii prin înfometare.

Situaţia nu pare a fi prea roză nici pentru ţările bogate. Din ce în ce mai mult, în state cu tradiţie - precum Franţa sau Marea Britanie, unde coşul alimentar era sub 15% din cheltuielile gospodăreşti - observăm că acest procent a crescut către 30-35%, bani care nu mai ajung în investiţii sau plasamente bancare, ca până acum.

Cu alte cuvinte, majorarea preţurilor la alimente afectează economia mondială şi prin lipsa resurselor financiare, care ar fi putut să asigure o bază investiţională pentru o viitoare creştere economică! Oricum, concluzia este că a cam trecut perioada unor alimente ieftine şi uşor de cumpărat. Din acest moment, începe etapa în care hrana va fi scumpă şi se va găsi tot mai greu! Vor duce aceşti factori perturbatori la o criză economică globală?

Partea bună este că - încă - zona Asia-Pacific are o creştere economică bună, pe ansamblu, creştere ai cărei poli importanţi sunt China şi India. Este singura arie geografică de mare anvergură care mai ţine, deocamdată, economia globală la nivel de plutire, care mai oferă o zonă de răsuflare - să spunem - economiei mondiale.

(M.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
675
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

779--chimicalele-otravuri-virtuale.html

Chimicalele - otrăvurile virtuale

Incontestabil, chimizarea până la o anumită limită constituie un factor de progres. În goana după resurse de hrană tot mai mari, omenirea s-a văzut la un moment dat în situaţia de a depăşi bariera până la care nocivitatea substanţelor chimice este oarecum acceptabilă. Agricultura occidentală superperformantă poartă în ea păcatul distrugerii echilibrului ecologic, atât prin infestarea solului, cât şi a plantelor.

Cei care realizează acest pericol imens sunt în primul rând oamenii de ştiinţă, precum şi organismele care declară că veghează la siguranţa noastră alimentară. Aceştia se rezumă doar a consemna dimensiunea poluării chimice şi a emite cu timiditate un fel de semnal de alarmă. De ce această temere? Pentru simplul motiv că nu se pot opune la ceea ce se numeşte progres agricol.

La nivelul ţărilor cu agricultura dezvoltată, suprasaturaţia chimică este mai mult decât îngrijorătoare. În România, din acest punct de vedere nu par a fi probleme, dar trendul bate spre Vest, adică spre tehnologiile care au la bază utilizarea unor mari cantităţi de substanţe chimice. Previziunile pe termen scurt prevăd o dublare şi chiar o triplare a cantităţilor de pesticide, până la 8 kg/ha, faţă de 2-2,5 kg în prezent. Scopul rândurilor de faţă nu este de a produce panică. Occidentalii au ajuns la un consum de pesticide de peste 12 kg/ha şi, după cum se vede, trăiesc bine-mersi. Cel puţin actuala generaţie. Ce transmite ea din punct de vedere ereditar, vor judeca urmaşii noştri.

Sursele poluării chimice

Prima sursă este reprezentată de infestarea mediului înconjurător de către fabricile producătoare de îngrăşăminte chimice. Noxele de amoniac sau fluor sunt purtate de către curenţi la distanţe de zeci şi sute de kilometri. Ele atacă omul şi animalele, direct şi indirect. În primul rând prin aspiraţie directă şi apoi prin poluarea plantelor şi solului.

Acelaşi lucru se întâmplă şi în cazul pesticidelor, cu precizarea că utilizarea exagerată a acestora poate conduce la o acumulare continuă şi la modificări în metabolismul anumitor specii de plante şi animale. În unele zone ale lumii, datorită persistenţei ridicate a acestor substanţe, o parte din cantitatea aplicată se găseşte în sol nedescompusă, intrând în circuitul global al habitatului.

Degradarea surselor de apă

Apa este poluată în urma aplicării excesive a îngrăşămintelor şi pesticidelor. Îngrăşămintele chimice cele mai responsabile de poluare sunt în primul rând cele cu azot. Cantităţile excesive din apă sunt rezultatul suprafertilizării şi astfel apar nitraţii în apele freatice. Aceştia au efect toxic pentru om şi animale, de aceea legislaţia din ţara noastră a stabilit limita maximă în conţinutul de nitraţi din apă de 45 mg NO3/litru.

Excesul de nitraţi din ape sau alimente produce boala numită „methe moglabinemie“ întâlnită în special la copii, iar formarea de nitrozamine în tubul digestiv are un efect cancerigen. Pesticidele aplicate sub diverse forme culturilor pot fi regăsite atât în apele râurilor, cât şi în cele subterane. La suprafaţă, apele sunt contaminate prin antrenarea pesticidelor, odată cu precipitaţiile sau cu apa de irigaţii, pesticidele fiind antrenate ca soluţie sau suspensie.

Trebuie totuşi precizat că intoxicaţia cu pesticide prin ape poluate este rar întâlnită în forme acute. Aceasta datorită solubilităţii lor uneori scăzute şi, în general, prin modificările puternice pe care le produc apei (miros, gust, culoare) care alarmează imediat. În apă, pesticidele suferă un fenomen de biodegradare mai rapidă sau mai lentă, în funcţie de compoziţia lor chimică. De exemplu, cele organoclorurate sunt degradate lent, având o remanenţă mare. Poluarea apelor cu pesticide se produce atât prin antrenarea lor de către apele de irigare, cât şi ca urmare a deversării de reziduuri de la fabricile de pesticide, spălarea diverselor ustensile folosite la aplicarea pesticidelor în apa râurilor.

Efectele produse de pesticide pot fi împărţite în:

- hepatotoxice, cu alterarea funcţiei ficatului până la producerea hepatitei cronice;
- neurotoxice, cu modificări ale curenţilor bioelectrici din creier până la producerea de encefalopatii;
- efecte asupra glandelor endocrine;
- efecte embriotoxice, cu producerea de malformaţii congenitale.

Aceste efecte au fost constatate numai la animale, dar sunt presupuneri că au aceleaşi efecte şi asupra omului.

Impactul

Acţiunea pesticidelor asupra organismelor umane şi animale depinde de formula chimică: unele sunt foarte toxice, cum sunt cele organofosforice, dar care se biodegradează repede. Altele, cum sunt cele organoclorurate, sunt mai puţin toxice, dar se biodegradează greu, de aceea sunt tot aşa de periculoase.

Controlarea reziduurilor de pesticide şi a conţinutului de nitraţi este de mare importanţă pentru sănătatea omului. În zonele unde apa potabilă se procură din apele de suprafaţă sau chiar din pânza freatică, toxicitatea cauzată de aceşti agenţi constituie o problemă deosebită.

Iosif POP, Vasile TOMA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1393

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

78--iarna-de-vis-in-satele-din-zona-bran...

Agroturismul a devenit o certitudine în România. Spre locaţiile cu una, două, trei sau patru margarete se îndreaptă în aceste zile tot mai mulţi turişti. Ei au ales să-şi petreacă vacanţele în locaţii agroturistice, situate pe un vârf de munte, ori într-un sătuc izolat, cât mai departe de aglomeraţia orăşenească.

Aşa se face că numeroase zone din ţară au cunoscut o dezvoltare economică de invidiat datorită turismului rural.

Dintre acestea, zona Rucăr-Bran se evidenţiază atât prin oferta bogată, cât şi prin calitatea serviciilor.

Sărbătorile de iarnă petrecute în această regiune rămân de neuitat datorită peisajelor pitoreşti şi ineditului spectacolul oferit de obiceiurile româneşti.

Opţiunea pentru margarete

Pentru cei mai mulţi dintre noi, Branul se identifică, în primul rând, cu castelul ridicat în secolul al XIV-lea. În această regiune sunt incluse însă mai multe sate, întinse pe o lungime de 20 km, dintre care cele mai cunoscute sunt: Moeciu (de Sus şi de Jos), Peştera, Şirnea şi Fundata.

Vorbind despre noua îndeletnicire ce se dezvoltă în această regiune, este bine să precizăm că oamenii din zona Branului au fost printre primii care au înţeles că pot obţine importante beneficii din practicarea agroturismului.

Dacă porneşti din Câmpulung Muscel pentru a ajunge în Râşnov, singura alternativă este să străbaţi culoarul Rucăr-Bran.

De-a lungul şoselei, care şerpuieşte printre munţii masivi, te poţi trezi copleşit de frumuseţea peisajelor ce te înconjoară. Pe acest traseu, prima localitate din judeţul Braşov este comuna Fundata, care are în administrare două sate: Fundăţica şi Şirnea. Dacă Fundăţica se situează în imediata apropiere a Munţilor Bucegi, satul Şirnea se află la gura Parcului Naţional Piatra Craiului.

Şirnea, primul sat turistic din România

Pentru a ajunge la Şirnea trebuie să străbaţi o vale calcaroasă, cu imagini desprinse ca din poveşti. Este primul sat agroturistic din ţară, acesta fiind şi motivul pentru care infrastructura şi turismul local s-au dezvoltat puternic în ultima perioadă. Aproape 95% din gospodării beneficiază de apă curentă.

Starea drumurilor este o oarecare problemă, dar merită să faci efortul pentru a ajunge aici. Iarna se folosesc săniile cu cai, o alternativă inedită pentru turişti. Satul este cunoscut şi în rândul iubitorilor de trasee montane către culmile Pietrei Craiului. Sunt şi rute mai uşoare, pentru turiştii mai puţin aventurieri.

Împrăştiate pe culmi de dealuri, la o distanţă semnificativă între ele, casele din Şirnea oferă trecătorilor o imagine arhaică. Totuşi, modernul îşi face şi aici simţit prezenţa prin apariţia numeroasă a pensiunilor agroturistice. Dacă iubiţi zăpada, liniştea şi aerul curat puteţi alege Şirnea pentru petrecerea concediilor!

Oferte ademenitoare

Iarna la Moeciu îţi creează senzaţia că şi timpul a îngheţat. Copacii încărcaţi de zăpadă, coşurile fumegânde şi zurgălăii de la săniile cu cai, toate aceste bucurii uitate te fac să nu regreţi alegerea făcută. Oferta serviciilor este bogată şi datorită numărului de unităţi turistice şi pensiuni existente în zonă, dotate modern, dar cu caracter puternic tradiţional.

Dacă discutăm despre sortimentele culinare, aici, ca de altfel în întreaga regiune Rucăr-Bran, specialitatea casei este bulzul, făcut din renumita brânză de burduf cu mămăligă, iar la capitolul distracţie oferta este diversificată.

Se schiază atât în Moeciu, la Cheile Grădiştei, cât şi la Şirnea. Se organizează excursii cu săniile trase de cai, iar în perioada sărbătorilor turiştii participă la spectacolul obiceiurilor româneşti.

Mesele tradiţionale, începute la o ţuică fiartă şi sfârşite la un foc de tabără, sunt alte atracţii cu care sunt răsfăţaţi turiştii.

Aceste frumuseţi din culoarul Rucăr-Bran se înfăţişează privirii într-o zonă în care, secole de-a rândul, principala ocupaţie a localnicilor era creşterea animalelor, insuficientă pentru a le asigura un trai omenesc. Probabil acesta este şi motivul pentru care „brănenii“ sau „rucărenii“ au optat mai devreme decât alţii pentru agroturism, acesta devenind la rândul său o ocupaţie de bază.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1403

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

780--ministrul-attila-korodi-acuza-dezin...

Ministrul Attila Korodi acuză dezinteresul „noilor aleşi“

- Ce ştim despre fondurile europene în cadrul POS Mediu şi cum pot fi ele accesate

Ministrul mediului şi dezvoltării durabile, Attila Korodi, a avut o întâlnire cu reprezentanţii autorităţilor locale în vederea continuării procesului de absorbţie a fondurilor europene destinate proiectelor de îmbunătăţire a calităţii mediului din România.

Discuţiile s-au purtat mai ales asupra cerinţelor pe care trebuie să le îndeplinească proiectele propuse pentru finanţare din POS Mediu, precum şi a atribuţiilor ce revin autorităţilor locale în vederea accesării şi implementării acestor proiecte.

Fondurile alocate însumează 4,5 miliarde euro

România are la dispoziţie nu mai puţin de 4,5 miliarde euro, bani care o să ne ajute la reducerea decalajului faţă de Uniunea Europeană în ceea ce priveşte infrastructura de mediu. Este o regulă de bază în întreaga comunicare cu reprezentanţii Comisiei Europene, cărora trebuie să li se prezinte spre aprobare proiecte viabile, necesare, care să rezolve problemele unui număr generos de beneficiari.

În prezent, România are deja aprobate de către Comisia Europeană 6 proiecte. Este vorba de primele fonduri europene absorbite de România prin POS Mediu, de pe urma cărora vor beneficia peste 1.000.000 de cetăţeni, care vor avea parte de servicii de apă şi canalizare mai bune.

Proiecte regionale certe

Cluj-Sălaj. Primul proiect care a primit aviz favorabil de la CE se referă la implementarea de servicii de apă şi canalizare în zona Cluj-Sălaj. De aceste servicii vor beneficia 525.000 de locuitori din Cluj-Napoca, Dej, Gherla, Huedin, Zalău, Şimleul Silvaniei, Jibou şi Cehu Silvaniei.

Valoarea acestui proiect este de aproximativ 197 milioane de euro, iar el presupune construcţia a 3 staţii de epurare şi a 100 km reţea de canalizare. Finalizarea investiţiei, în acest caz, este preconizată pentru anul 2013.

Giurgiu. O altă investiţie care va primi finanţare de la CE este destinată zonei Giurgiu. Aici vor fi accesaţi circa 71,5 milioane de euro, bani care vor fi cheltuiţi tot în sectorul de apă şi apă uzată. Populaţia beneficiară este de 87.000 de locuitori din Giurgiu, Bolintin Vale şi Mihăileşti. Finalizarea investiţiei este, de asemenea, estimată pentru anul 2013. Este vorba despre reabilitarea a 3 staţii de epurare şi a reţelei de canalizare, adică 116 km extindere şi aproximativ 20 km înlocuire.

Turda-Câmpia Turzii. Prin al treilea proiect regional, aproximativ 80 de milioane euro vor merge în zona Turda-Câmpia Turzii, populaţia beneficiară fiind de 90.000 de locuitori. Localităţile incluse în proiect sunt: Turda, Câmpia Turzii, Mihai Viteazu, Sănduleşti, Viişoara şi Luna. Vorbim despre reabilitarea unei staţii de epurare şi a 80 km reţea de canalizare.

Călăraşi. Un alt proiect care a obţinut finanţare europeană este cel din Călăraşi. Aici sunt prevăzuţi 100 milioane de euro pentru ca peste 120.000 locuitori să beneficieze de 4 staţii de epurare noi şi una reabilitată, precum şi de 65 km reţea de canalizare. Localităţile incluse în proiect sunt Călăraşi, Lehliu Gară, Budeşti, Olteniţa, Fundulea din judeţul Călăraşi şi oraşul Urziceni din judeţul Ialomiţa.

Sibiu. Şi autorităţile din acest judeţ au obţinut finanţare europeană pentru sectorul de apă/apă uzată. Suma care va ajunge în această zonă este de 90 milioane de euro, investiţiile preconizate urmând să deservească 76.000 de locuitori din trei oraşe: Mediaş, Agnita şi Dumbrăveni.

Tulcea. Al şaselea proiect aprobat de CE este destinat zonei Tulcea şi este în valoare de 114 milioane de euro. Localităţile incluse în proiect sunt Tulcea, Sulina, Isaccea şi Măcin. Populaţia beneficiară din cele 4 localităţi se ridică la 121.000 de locuitori.

Implicaţii economice şi sociale

Ca urmare a aprobării acestor proiecte, putem spune că România reprezintă primul stat membru al Uniunii Europene pentru care au fost aprobate proiecte majore în perioada de programare 2007-2013. Totodată, doar prin cele 6 proiecte aprobate vom reuşi să mărim cu peste 5% accesul populaţiei la reţeaua publică de apă potabilă. Făcând această precizare, ministrul Korodi a cerut reprezentanţilor autorităţilor locale să vină de urgenţă cu proiecte.

Korodi susţine că ar fi însă greşit să se înţeleagă că munca pe care trebuie să o depunem se limitează strict la momentul în care am reuşit să obţinem aprobarea Comisiei Europene pentru un anume proiect. La fel de importante vor fi şi etapele ulterioare în care vor începe efectiv lucrările: felul în care vom reuşi să respectăm angajamentele şi termenele, felul în care vor fi cheltuiţi cât mai transparent aceşti bani!

Nevoia unei angajări totale

Ministrul Korodi şi-a exprimat convingerea că reprezentanţii autorităţilor locale înţeleg responsabilitatea pe care o au în acest proces lung şi minuţios de accesare a fondurilor europene. În opinia sa, ministrul mediului nu poate să ducă de unul singur acest proces, rolul primarilor fiind crucial. Ministerul poate să ajute, să coordoneze acest proces. Este şi motivul pentru care Ministerul Mediului a dorit să se întâlnească în această formulă, pentru a fi sigur că autorităţile locale sunt pregătite mental şi logistic în a nu rata niciun euro destinat mediului rural.

În finalul dezbaterii, ministrul Korodi mărturisea cu oarecare amărăciune că se aştepta la mai mult entuziasm din partea noilor aleşi, a căror prioritate la început de mandat ar fi trebuit să fie, în opinia sa, iniţierea demersurilor pentru atragerea unor sume importante în comunităţile pe care le gestionează atât investiţional, cât şi administrativ.

Marea amărăciune a domnului Korodi este că nu cunoaşte la ora actuală un loc pe harta României în care toate investiţiile să fi fost deja făcute! Tocmai de aceea el se aştepta poate la o sală neîncăpătoare, populată de aleşi responsabili şi hotărâţi în a se interesa de orice ban care poate să le rezolve problemele cu care se confruntă la nivel local!

(C.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
615

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

781--prima-stana-europeana.html

Prima stână europeană

Nu este o glumă! Chiar există în România o stână care se încadrează în canoanele normelor Uniunii Europeane. Ea se află într-o zonă izolată, din vârful munţilor, respectiv în perimetrul agricol al comunei harghitene Ţulgheş.

Ciobanii comunică între ei numai cu telefonul mobil şi au câini dresaţi special pentru a strânge mioarele rătăcite. Cele mai interesante sunt însă dotările stânei care beneficiază de utilităţi, apă şi energie electrică. Stâna europeană de la Ţulgheş arată ca o casă modernă, compusă din spaţii frigorifice pentru depozitarea produselor, dormitor, bucătărie şi... grup sanitar cu duş! Normal, nu lipsesc gresia şi faianţa. Astfel, normele europene de igienă pot fi respectate.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
847

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

782--etichetarea-alimentelor-la-fel-de-s...

Etichetarea alimentelor, la fel de schimbătoare ca vremea

Directiva 2002/68/CE a fost implementată şi în România, după ce Guvernul a aprobat, într-o şedinţă recentă, completarea şi modificarea Normelor metodologice privind etichetarea alimentelor, prevăzute în anexa nr.1 la HG nr. 106/2002.

Ca noutate, „se abrogă prevederea potrivit căreia etichetele alimentelor trebuie să cuprindă în mod obligatoriu denumirea sau denumirea comercială şi sediul producătorului, al ambalatorului sau al distribuitorului ori, în cazul produselor din import, numele şi sediul importatorului sau ale distribuitorului înregistrat în România“. Măsura pare totuşi suspectă, în condiţiile în care pe piaţa românească continuă să fie o infuzie de alimente dubioase.

Identificarea produselor

În cazul alimentelor provenite din spaţiul comunitar şi/sau extracomunitar, este admisă utilizarea denumirii comerciale sub care alimentul este fabricat şi comercializat în ţara producătoare din spaţiul comunitar şi/sau extracomunitar. Dacă această denumire nu permite consumatorului să cunoască natura reală a alimentului şi să-l distingă de alte alimente cu care s-ar putea confunda, denumirea comercială trebuie să fie însoţită şi de o altă informaţie descriptivă, care să apară în vecinătatea acesteia. Menţionăm că „orice aliment nepreambalat, prezentat spre comercializare consumatorului final, trebuie să aibă înscrise denumirea, data durabilităţii minimale sau data limită de consum.

O altă prevedere stabileşte că se pot comercializa, până la epuizarea stocurilor, alimentele introduse pe piaţă sau etichetate înainte de 31 mai 2009 şi care sunt conforme cu prevederile HG nr. 1357/2006. În aceeaşi şedinţă, Guvernul a aprobat lista ingredientelor alimentare care vor fi menţionate pe eticheta alimentelor.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
843

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

783--dialog-cu-un-cioban.html

Dialog cu un cioban

Foarte mulţi tineri s-au întors de la oraş în satul natal, propunându-şi să realizeze ceva la care au visat probabil din copilărie. Acest lucru s-a întâmplat şi cu interlocutorul colegului nostru de la Centrul Local de Consultanţă Agricolă Dej, ing. Barabaşi Francisc, pe care consultantul l-a găsit în plină activitate într-o frumoasă dimineaţă de vară.

Se numeşte Ilca Grigore, zis „Gorea“, este născut în anul 1968, la Dej, iar acum locuieşte în comuna Unguraş, satul Batin. Aici a absolvit şcoala generală cu 10 clase, după care a urmat şcoala profesională la Cluj-Napoca şi a lucrat până în 1989 la Combinatul de Utilaj Greu. Este căsătorit de 16 ani (soţia se numeşte Marinela) şi împreună au o fetiţă, Diana, în vârstă de 14 ani.

Reîntoarcerea la viaţă

B.F.: Ce v-a determinat să reveniţi în satul natal şi să investiţi banii economisiţi în creşterea ovinelor?

I.G.: De mic copil, bunicul şi tata mă duceau la turma de oi a colectivului, unde erau angajaţi, pentru a le da o mână de ajutor. Dădeam oile în strungă la muls. De-abia mă vedeam dintre oi, dar îmi făceam treaba ca lumea. Atunci am îndrăgit foarte mult oile, încercam să memorez fiecare pată de pe faţa lor, ştiam fiecare miel la care oaie mamă trebuia să sugă. Am observat şi am învăţat multe cât am fost copil.

Înainte de Revoluţie am făcut armata şi după aceea am revenit acasă, la Batin. Am avut ceva bani economisiţi, m-am căsătorit, iar după nuntă am cumpărat 100 de oi de la tata, care se cam săturase de ele. M-am asociat cu încă doi băieţi din sat şi am făcut o turmă de 300 de capete.

Principala investiţie, dragostea faţă de animale

B.F.: Acum sunteţi un om de succes, aţi realizat destul de multe.

I.G.: Într-adevăr, am în prezent 650 capete de ovine (450 oi mame, 25 berbeci şi 175 capete tineret din anul precedent). Fătările au decurs bine şi am aproximativ 440 de miei. Lucrez 150 ha de teren, din care 120 ha de păşune în arendă şi 30 ha în proprietate. Pe terenul arabil cultiv plante furajere, porumb şi orz, iar diferenţa de 25 ha este reprezentată de fâneţe şi păşune.

B.F.: Sistemul pe care îl folosiţi este semiintensiv, nu-i aşa?

I.G.: Sigur că da. Am un saivan cam la 2 kilometri de centrul satului. Este construit din lemn, acoperit cu plăci de eternit, este închis pe 3 laturi, am corcii făcute din lemn pentru furajele fibroase şi troci din lemn pentru concentrate. Vara, oile stau tot timpul în păşune, mai mult libere. S-au obişnuit aşa şi e bine.

B.F.: Văd că nu aţi împreunat oile, mieii sunt la mamele lor.

I.G.: Aşa este. Foarte greu găseşti ciobani de calitate. Tinerii sunt plecaţi în Italia sau Spania, iar bătrânii nu mai pot. Am încercat şi cu ciobani din Moldova, dar nu am găsit oameni de nădejde. Mi-am făcut nişte calcule şi am ajuns la concluzia că este bine şi dacă vând mieii mai târziu, la 30-35 kg.

Ing. Francisc BARABAŞI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
909

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

784--cainele-gazda-de-paraziti-care-se-t...

Imprimati articolulCâinele, gazdă de paraziţi care se transmit la om şi animale

Numeroşi germeni patogeni pentru om sunt transmişi prin intermediul unor animale, printre aceştia numărându-se şi cei de natură parazitară.

Astfel, câinele reprezintă gazda pentru mulţi paraziţi care pot fi transmişi la alte specii de animale şi uneori la om, producând numeroase boli cu consecinţe grave privind sănătatea acestora. Cea mai răspândită şi mai gravă dintre ele este Echinococoza sau hidatidoza, cunoscută în popor sub denumirea de „chişti cu apă la plămâni şi ficat".

Această parazitoză este comună animalelor şi omului, fiind produsă de larva teniilor Echinococcus multilocularis şi Echinococcus granulosus (Taenia echinococcus). Aceste tenii sunt de dimensiuni foarte mici şi parazitează în intestinul subţire la câine şi alte carnivore (vulpe, lup, pisică etc.).

Forma larvară a teniei Echonococcus multilocularis este agentul principal al hidatidozei umane, o zoonoză gravă (boală care se transmite de la animal la om). Boala este mai frecventă la rumegătoare, producând pagube atât prin producţiile scăzute, cât şi prin organele confiscate în abator.

Ciclul biologic (modul de înmulţire a parazitului) se desfăşoară astfel: câinele (sau alte carnivore) se infestează prin consumul de organe crude cu chişti hidatici, din care se vor dezvolta tenii adulte care trăiesc în intestinul câinelui. Acesta, odată cu fecalele elimină fragmente de tenii cu ouă în mediul exterior, contaminând păşunile, apa, furajele şi solul. Mai departe, ouăle vor fi ingerate de către gazdele intermediare reprezentate de animalele erbivore din mediul domestic şi sălbatic (rumegătoare, cai, porci) prin păşunat, adăpat sau consum de furaje contaminate.

Omul se poate contamina prin consumul de zarzavaturi şi fructe nespălate, dar şi prin mâinile murdare (în urma mângâierii câinelui pe blană sau în jurul botului) pe care le duce apoi la gură, moment în care se infestează cu ouă de tenii. De aceea hidatidoza se mai numeşte şi „boala mâinilor murdare". Din ouăle ingerate se vor dezvolta atât la animale, cât şi la om, chişti hidatici (larve ale parazitului) în diferite organe (ficat, pulmon, inimă, dar şi în splină, cavitatea abdominală, ovar, creier, în canalul medular al oaselor lungi).

Aceşti chişti sunt de dimensiuni variabile, de la 1-2 cm până la dimensiunea unui cap de copil, fiind formaţi din mai multe vezicule învecinate prinse una de alta sau chiar una în alta. În interiorul veziculei se găseşte un lichid limpede (lichid de stâncă) şi capete de tenii (nisipul hidatic). Prin consumarea organelor cu larve chistice de către carnivore se închide cercul epidemiologic al hidatidozei. Câinii ciobăneşti au cel mai ridicat indice de infestare, având în vedere incidenţa mărită a chiştilor hidatici la oi. De aceea, este important de ştiut că organele crude de la animale, în special de la rumegătoare, nu se dau în hrana câinilor decât după prepararea acestora prin fierbere.

Dezvoltarea chiştilor hidatici se face foarte lent. Astfel, la animale devin maturi după 1-2 ani, iar la om după 5-10 ani de la infestare, iar simptomatologia bolii este ştearsă şi ţine de organul parazitat. Diagnosticul bolii se pune în urma investigaţiilor de laborator (reacţii alergice, examen radiologic, ecografii, teste serologice etc.).

Profilaxie. Având în vedere că această parazitoză este una dintre cele mai grave zoonoze, pe lângă educaţia continuă a oamenilor, în special a copiilor, privind pericolul transmiterii acesteia de la câine la om, recomandăm deparazitarea câinilor, atât intern, cât şi extern, de cel puţin 4 ori pe an cu: PARACAN, ROMBENDAZOL SUPER, ROMBENDAZOL F, TOTAL, PARAKILL, precum şi a adăposturilor cu: ROMPARASECT 5% şi ROMPARASECT FORTE.

Tratamentul bolii. În prezent, în medicina veterinară sunt în curs de experimentare tratamente cu medicamente pe bază de Albendazol (ROMBENDAZOL suspensie) pentru combaterea hidatidozei la ovine, cu rezultate încurajatoare.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
7403
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

785--legumele-sunt-suficiente-fructele-v...

Legumele sunt suficiente, fructele vor fi puţine

Producţia de fructe, afectată din nou

Anul acesta, în zona subcarpatică umiditatea atmosferică a fost foarte ridicată, motiv pentru care polenizarea nu a mai avut loc şi se pare că producţia de fructe din judeţele afectate, printre care Argeş, Dâmboviţa, va fi mai mică decât anul trecut. Piaţa legumelor şi a fructelor este estimată pentru acest an la aproximativ un miliard de euro, din care producţia internă reprezintă cca 400 milioane de euro.

În România, suprafaţa cultivată cu legume este de aproximativ 180 mii ha, iar cea ocupată de pomi şi arbuşti fructiferi este de aproximativ 200 mii ha. Cu toate acestea, producţiile nu asigură în totalitate consumul intern.

Structura sortimentală

Potrivit estimărilor Patronatului Romconserv, România importă în prezent o cantitate însemnată de fructe şi legume, deoarece pe segmentul de fructe producţia românească acoperă maximum 20% din necesarul de consum, în timp ce legumele ajung undeva la 60-70%, în funcţie de perioada anului. Trebuie făcută totuşi precizarea că, în sezonul normal de producţie, piaţa legumelor înregistrează o abundenţă. Este adevărat, aceasta şi datorită preţurilor foarte mari.

Din datele furnizate de MADR reiese faptul că România poate produce anual cca 4,9 milioane de tone, din care legume - 45%, struguri pentru masă - 15% şi fructe - 40%. Din punctul de vedere al suprafeţei, sectorul privat controlează cea mai mare parte, de cca 98%, restul fiind în administrarea statului prin staţiunile de cercetare sau ADS.

Valoarea producţiei de fructe şi legume a reprezentat în 2006 peste 3% din PIB (1,96% în cazul legumelor şi 1,13% în cazul fructelor), iar din producţia agricolă cca 26%. Până în luna iunie a acestui an erau recoltate 441 mii tone de legume, de pe o suprafaţă de 41 mii ha şi 69,5 t fructe de pe o suprafaţă de 9,3 mii ha de fructe. Consumul anual de legume şi fructe ajunge la un milion de tone, iar pe cap de locuitor la cca 110 kg.

Organizarea producţiei

Domnul Ştefan Drăgan, director în cadrul Direcţiei de Politici şi Piaţă în Sectorul Horticol, afirmă că în sectorul legume-fructe din România există la ora actuală circa 1.400 de fermieri care cultivă de la 10 ha în sus. În rest, sunt 110 mii producători de fructe şi circa 120 de mii pe legume care cultivă mai puţin de 10 ha. În sistem organizat se cultivă circa 5311,62 ha, în sectorul horticol existând un număr de 48 grupuri de producători şi 8 organizaţii de producători.

Raportul producţiilor medii din România pe ultimii trei ani şi din UE 25 arată următoarea structură a producţiei din România:

- legume: 22,8% din producţie o reprezintă pepenii, 17,9% varza şi 4,9% ceapa;
- fructe: 9,3% prune, 3,6% mere şi 2,2% cireşe.

Chiar dacă anul 2008 este în general favorabil producţiei de fructe şi legume, seceta din 2007 şi tergiversările actelor normative cu privire la sprijinul financiar au determinat mulţi producători să renunţe la suprafeţele alocate culturilor de legume. În plus, principalul sprijin care ar trebui să determine organizarea producătorilor în forme asociative prin subvenţionarea unui procent din valoarea producţiei comercializate în comun de membrii grupului este deocamdată blocat.

Cheltuielile pe hectar la principalele produse horticole

Legume

Ceapă - 23.500 lei/ha
Varză - 12.700 lei/ha
Tomate - 8.000lei/ha
Ardei gras - 6.000-7.000 lei/ha
Castraveţi - 6.000 lei/ha
Vinete - 7.000 lei/ha
Pepene verde - 7.000 lei/ha

Fructe

Măr - 15.000 - 20.000 lei/ha
Păr - 11.000
Prun - 8.000
Cireş, vişin - 9.000-10.000
Piersic - 10.000
Căpşuni - 9.000-10.000 lei/ha

La ora actuală, subvenţiile la hectar reprezintă 8-10% din cheltuieli la legume şi 10-15% la fructe.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
2082

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

786--incepe-toamna-astronomica.html

Începe toamna astronomică

Echinocţiu, când ziua este egală cu noaptea

Momentul echinocţiului de toamnă, care marchează începutul toamnei astronomice, în 2008 se produce la 22 septembrie, ora 18h44m. În acel moment, longitudinea astronomică a Soarelui atinge valoarea de 180 grade, intrând în semnul zodiacal Balanţa.

Punctul echinocţiului de toamnă, numit şi punct autumnal, se află pe sfera cerească la intersecţia eclipticii (proiecţia pe sfera cerească a planului orbitei Pământului) cu ecuatorul ceresc, pe care Soarele îl traversează, trecând din emisfera nordică a sferei cereşti în cea sudică. Cum se află în dreptul ecuatorului ceresc, Soarele răsare şi apune chiar în punctele cardinale est şi vest.

Din acest motiv durata zilei este egală cu cea a nopţii, indiferent de latitudine. Singurele excepţii le întâlnim în regiunile polare. În zona polului nord începe lunga noapte polară, iar în cea a polului sud Soarele apare deasupra orizontului, marcând începutul lungii zile polare. În fiecare emisferă, fenomenul durează timp de 6 luni, până la momentul următorului echinocţiu. Menţionăm că, în emisfera sudică a Pământului, la data de 22 septembrie începe primăvara.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
772

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ogorul negru, stare de normalitate

Este îndeobşte cunoscut faptul că procesele fizice, biologice şi chimice din sol au loc vreme cât mai îndelungată. Prin urmare, tot timpul când pământul nu este ocupat de o cultură, el trebuie să stea arat şi grăpat, fără buruieni, negru. Prima regulă, aşadar, se poate formula astfel: pământul să fie întotdeauna negru. Să nu întârziem nicio zi aratul după ridicarea recoltei, excepţie de la aceasta făcând terenurile supuse eroziunii prin apă sau vânt.

Să evităm extremele!

Solul trebuie lucrat când este reavăn. Această a doua regulă are o însemnătate deosebită şi asupra ei este necesar să stăruim mai mult. Dacă arăm un sol mai argilos sau lutos, cu un conţinut prea mare de umiditate, plugul scoate felii sau curele care se întăresc şi apoi se mărunţesc foarte greu.

Rău este şi dacă arăm solul când este prea uscat. Printr-o asemenea operaţie se scot la suprafaţă bulgări mari. Mărunţirea acestora se face foarte greu şi cu multă cheltuială de energie. Aratul solului la un conţinut optim de umiditate are o însemnătate tehnică deosebit de mare, iar consecinţele economice şi organizatorice sunt de asemenea păgubitoare.

Un sol argilos sau luto-argilos, arat la un conţinut optim de umiditate, se poate pregăti pentru semănat numai cu o singură grăpare. Acelaşi sol, la un conţinut prea mare sau prea mic de umiditate, când se scot bulgări mari şi consistenţi, se pregăteşte pentru semănat prin lucrări numeroase şi repetate de discuire, tăvălugire şi grăpare, fără ca totuşi să se poată sfărâma toţi bulgării.

Umiditatea

Starea de umiditate a solului influenţează în mod covârşitor calitatea arăturii. Solul trebuie lucrat la starea de umiditate optimă sau umiditate structurală. Numai când este arat în această stare, brazda se revarsă după plug în glomerule de diferite mărimi, iar acestea îşi păstrează mai multă vreme stabilitatea.

Conţinutul optim de umiditate este diferit de la sol la sol. Solurile grele şi mijlocii se lucrează bine la un conţinut de umiditate de 15-20% din greutatea solului uscat. Solurile nisipoase, având o coeziune foarte mică, se pot lucra bine într-un interval de umiditate mult mai mare, 14-28% din greutatea solului uscat.

Adâncimea arăturii

Rădăcinile plantelor pătrund până la o adâncime destul de mare, de 1 m şi chiar mai mult. Cerealele trimit rădăcinile până la 176-232 cm, leguminoasele la 90-216 cm, sfecla la 173 cm, cartofii la 243 cm, iar lucerna până la 10 m.

Teoretic, ar trebui ca solul să fie mobilizat pe o adâncime cât mai mare. Acest lucru nu este posibil şi nici nu este necesar pentru marea majoritate a plantelor cultivate. La păioase se face o dezmiriştire, o arătură adâncă de 18-20 cm şi o lucrare superficială de însământare. Sfecla, bumbacul şi lucerna prosperă şi mai bine într-o arătură adâncă de 25-30 cm.

Factorii de climă

Clima şi mersul vremii influenţează calitatea arăturii. În climele umede se realizează greu o arătură bună, din cauză că solul este levigat şi aproape în permanenţă umed. De asemenea, în climele prea aride sau în anii secetoşi calitatea arăturii lasă de dorit. Se ară pe uscăciune şi se scot bolovani, iar mărunţirea acestora cu unelte ajutătoare duce la pulverizarea parţială şi la stricarea structurii. Cel mai bine se lucrează solurile din zonele intermediare, cu umiditate potrivită, cum sunt cernoziomurile degradate şi solurile brun-roşcate de pădure, când nu sunt prea argiloase.

Pentru a realiza la suprafaţă un strat afânat şi mărunţit, arătura trebuie grăpată în aceeaşi zi. Grăpatul nivelează solul şi micşorează suprafaţa de evaporaţie, măreşte procentul de agregate la suprafaţă şi realizează un strat protector pentru păstrarea umidităţii în sol, fără să împiedice pătrunderea în sol a unei noi cantităţii de apă din precipitaţii.

Excepţie fac arăturile de toamnă. Acestea se lasă negrăpate „în brazdă crudă“ spre a expune o suprafaţă cât mai mare îngheţului, care este un agent important în realizarea structurii optime. Arăturile de toamnă negrăpate mai îndeplinesc rolul şi de a reţine zăpada.

Ing. Emil CHEŞCHEŞ, CLCA Viile Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
2309

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bărăganul - în pericol de a fi cultivat cu iarbă de Sudan!

Mitul grânarului Europei, Bărăganul întins şi mănos de altădată, este pe cale să fie spulberat. Începutul deşertificării unor zone din judeţele Buzău şi Ialomiţa îndeamnă specialiştii să găsească soluţii şi să adapteze culturile agricole tradiţionale la condiţiile climaterice existente acum.

Dacă porumbul, floarea-soarelui sau chiar grâul (care în acest an s-a făcut mai bine ca anul trecut, dar nu cât se aştepta şi nu ca odinoară) dau semne că nu se mai acomodează cu schimbările climaterice la care suntem supuşi, cultivarea întinsei câmpii a Bărăganului trebuie regândită. În miez de iulie, porumbul zace ofilit pe câmpuri.

Frunza, deşi e încă mic de stat, nici cât un copil de clasa a V- a nu e, i s-a uscat şi, nefiresc, a făcut spic, ca şi cum, deşi e mult prea devreme, ne pregătim de cules. Nici floarea galbenă, a soarelui numită, nu mai creşte înaltă şi făloasă ca pe vremuri. Nici roata din vârful ei nu mai e ca altă dată. Ba şi grâul rămâne, cu toată producţia lui mai bună din anul acesta, firav şi şiştav, în comparaţie cu anii de mai demult.

Culturile tradiţionale, tot mai păguboase

Şi ce dacă ţăranul a investit în lucrări agricole, şi ce dacă şi-a luat de la gură ca să plătească aratul şi semănatul, şi ce dacă a muncit de i s-a rupt cămaşa în spate! Şi ce dacă tehnologia modernă a fost pusă şi anul acesta în practică, din plin!

Culturile tradiţionale se dovedesc a fi, din păcate, tot mai nerentabile, tot mai păguboase, tot mai zadarnice. Am crescut la porţi de Bărăgan, am bătut câmpul din marginea satului în lung şi-n lat, pieptiş şi curmeziş, separat şi de-a valma, de la un capăt la altul, am smuls grâului auriu, numai pentru mine, macii însângeraţi, am călcat desculţă pe miriştea însingurată, am cules, acasă ori la şcoală, căci ne duceau în practică la muncile câmpului, hectare de porumb, am furat cu alţi copii seminţe de floarea-soarelui din lan. Şi am învăţat să simt, să aud, să văd la ceasuri de bucurie sau restrişte strigătul pământului. Vaietul lui. Oftatul lui. Preaplinul lui. Fericirea lui. Tristeţea lui. Fără pic de desimulare toate. Aşa că, am aroganţa să susţin, din acest punct de vedere, că ştiu ce spun…

Care ar fi soluţia?

De aceea, zic, specialiştii caută altfel de soluţii, altfel de culturi pentru câmpul secătuit de vlagă al Bărăganului. Pentru zilele nesfârşite în care nu cade, neam, picătură de apă din cer. Pentru vântoasele care zgâlţâie câmpul din senin şi usucă orice urmuliţă de umiditate din sol. În unele localităţi din judeţele Buzău şi Ialomiţa chiar s-a discutat despre culturile de mei furajer şi, straniu, iarbă de Sudan, în locul porumbului şi grâului despre care am învăţat că, cel mai bine, cel mai mult, cel mai productiv, cresc în Bărăgan…

Produse furajere, deci, se discută să fie cultivate… Dar satele din Ialomiţa şi Buzău, ca şi cele din Prahova, de altfel, nu se mai pot lăuda cu un număr însemnat de animale. Ţăranul, care primeşte şapte sau opt mii de lei vechi pe litrul de lapte dus la centrul de colectare, dar plăteşte aproape 80.000 de lei pentru unul de ulei, nu găseşte potrivit să se mai omoare cu crescutul bovinelor. De exemplu, la Călineşti, un sat al comunei prahovene Floreşti, nu mai hălăduie pe islazul comunal decât şapte vaci… Mari şi late…

Şi atunci, nu că zic, dar vreau să spun, vorba unui mare înţelept, la ce ne trebuie plantele furajere? Având în vedere că doamna Europa tot ne pune să aducem din alte ţări ale domniei sale făină albişoară şi mălai gălbior, nu ne-o da şi iarbă de Sudan şi mei furajer? Că, serios, dacă nu mai avem vaci şi cai prin oboare, animale care să fie hrănite cu astea, s-or mai găsi niscaiva papagali prin colivii… Tot mei mănâncă şi papagalii şi o spun, parol, fără urmă de maliţiozitate…

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1298

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

789--dobrogea-sub-arsita.html

Dobrogea, sub arşiţă

Dobrogea cea secetoasă beneficiază la ora actuală de 582.589 de hectare care, teoretic, ar putea fi irigate. Potrivit datelor furnizate de Sucursala Teritorială a Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare, în vara aceasta au fost irigate doar 9.000 de hectare. Suprafaţa posibil de irigat pentru anul 2008 (declarată de utilitate publică) a fost de 160.000 hectare. Însă, din cauza precipitaţiilor din prima parte a anului, unii producători agricoli nu au mai încheiat contracte multianuale pentru prestarea serviciilor de irigaţii, suprafaţa totală contractată fiind de 36.000 ha

Investiţii de peste 23 de milioane

„Programul de investiţii pentru anul 2008, în valoare totală de 23.396.000 lei, a fost realizat, până la data de 30 iunie, în proporţie de 80%. Au fost date în funcţiune obiective de investiţii începute în anii anteriori (Terasa Sinoe, Valea Carasu, Amenajarea complexă 23 August - Isaccea), precum şi obiective noi de investiţii (amenajare Carasu-Nicolae Bălcescu, incinta Ostrov - Peceneaga). De asemenea, s-au făcut cheltuieli pentru elaborarea studiilor aferente obiectivelor de investiţii Amenajarea Carasu - Basarabi, incinta Ostrov - Peceneaga şi amenajările complexe Ciobanu - Gârliciu şi Gârliciu - Dăeni“, a declarat pentru Lumea satului Teodor Stanca, directorul Sucursalei Teritoriale Dobrogea, cu sediul la Constanţa.

Asocierea, da şi ba

Lucrările de irigaţii sunt distribuite în 49 de amenajări, deservite de 793 de staţii de pompare. Apa este preluată din Dunăre, din Canalul Dunăre-Marea Neagră, lacurile Taşaul, Goloviţa, Sud Razelm şi Babadag şi transportată la punctele de livrare cale de 2.000 km. Distribuţia apei către plante se realizează gravitaţional sau prin punere sub presiune, prin reţeaua de conducte îngropate cu o lungime totală de 12.300 km, din care 128 km aparţin AUAI sau OUAI.

„Important este că producătorii agricoli din judeţele Tulcea şi Constanţa au înţeles importanţa asocierii, înfiinţând până în prezent 62 de organizaţii ale utilizatorilor de apă, care deţin la un loc 91.156 ha“, a spus directorul Stanca. Se vede însă că numai constituirea organizaţiilor nu este suficientă pentru realizarea programului stabilit în 2008, iar motivaţia cu precipitaţiile nu prea ţine.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
713

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

79--ce-trist-record.html

Ce trist record!

Moto: O investigaţie sociologică efectuată în octombrie 2007, de o fundaţie umanitară, relevă că circa 22 la sută din populaţia rurală a României se află la limita sărăciei absolute.

Ce trist record rezultă din statistici,
Îmi tremură condeiul când îl scriu:
Unul din cinci săteni ai României
Atât se zbate-n gheara sărăciei
Încât te miri că încă mai e viu!
Cine-s sărmanii întâlniţi pe uliţi
Cu lacrimi pe obraji, flămânzi şi goi?
Sunt victimele crâncenei tranziţii
Care ne-a pustiit ca un război.
Săraci au fost de când se ştiu pe lume,
Dar parcă niciodată ca acum.
N-au nici un sfanţ să-i smulgă gliei rodul
Şi stă pârloagă-n margine de drum.
De ani şi ani n-au porc în bătătură,
Nădejdea li-i în câteva găini
Şi-n ajutorul de la primărie,
Şi-n dania milostivilor vecini.
Sunt zile când abia de pun pe masă
Un boţ de mămăligă cu mujdei,
Ori doi cartofi din spuza de pe vatră
Şi cu un praf de sare peste ei.
N-au lemne-n sobă, casa stă să cadă,
Opinca-i spartă, straiul zdrenţuit,
Sunt singuri cuc şi negri de durere –
Pe mulţi copiii lor i-au părăsit.
Răpuşi de bătrâneţe şi de boală,
Striviţi de-al sărăciei tăvălug,
Ei şi-au pierdut şi ultima speranţă,
Li-i gândul doar la moarte şi coşciug.

....
Cârmuitorii noştri, luaţi aminte:
Ale răbdării baiere se rup
De nu veţi vindeca această rană
Ce sângerează pe al ţării trup.
Căci prea e trist recordul din statistici,
Îmi tremură condeiul când îl scriu:
Unul din cinci săteni ai României
Atât se zbate-n gheara sărăciei
Încât te miri că încă mai e viu!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
667

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

790--lapte-mai-mult-carne-mai-putina.htm...

Lapte mai mult, carne mai puţină > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLapte mai mult, carne mai puţină

Ultimul raport întocmit de Institutul Naţional de Statistică arată că, în luna iunie 2008, cantitatea de lapte de vacă colectată de la exploataţii agricole de către unităţile procesatoare a crescut cu 7.879 de tone. Totodată, cantitatea de lapte de vacă colectată, în luna iunie, comparativ cu luna precedentă, a crescut cu 1.529 de tone. Menţionăm că toate produsele procesate din lapte au înregistrat creşteri în luna iunie 2008, comparativ cu luna corespunzătoare din anul 2007. Producţia de unt, în iunie 2008, a înregistrat o creştere cu 17 tone (+2,4%) faţă de mai 2008.

Cantitatea de brânză obţinută exclusiv din lapte de vacă a avut o tendinţă descendentă. „În luna iunie 2008, în comparaţie cu aceeaşi lună din 2007, sacrificările de bovine, porcine, ovine şi caprine au scăzut, iar cele de păsări au crescut“ - se arată în studiul Institutului de Statistică.

Din datele statistice rezultă că în luna iunie 2008, faţă de iunie 2007, s-a înregistrat o scădere la numărul total de bovine sacrificate şi greutatea în carcasă a acestora cu 4,0%, respectiv cu 4,6%; la porcine cu 8,0%, respectiv cu 10,3%; la ovine şi caprine cu 2,1%, respectiv cu 10,6%. Numai numărul total al păsărilor sacrificate a crescut cu 11,5%, iar greutatea lor în carcasă, cu 16,6%.

Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
726
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Omul care şi-a legat „căruţa de-o stea“

Prof. Dr. Mircea Diculescu, înainte de a fi o mare personalitate a lumii medicale, este socotit un mare dascăl universitar şi postuniversitar. Mai presus de acestea, el este cel mai credincios prieten al pacienţilor săi.

Gh.V.: Domnule profesor, vi se spune „îngerul“ de către colegi…

M.D.: A, nu, nu trebuie să se vorbească aşa despre mine pentru că sunt un om ca toţi alţii, cu multe slăbiciuni şi poate puţin cam emotiv în anumite situaţii. Sunt un om, nu un înger. Aş vrea să fac mult bine şi doresc ca acest bine să-l pot face prin intermediul colaboratorilor mei. Dacă ei vorbesc frumos despre mine înseamnă că realmente am reuşit să le transmit ceva.

Gh.V.: Aveţi multă experienţă. E greu drumul spre succes, domnule profesor?

M.D.: E greu, dar merită. Nu ştiu dacă am atins succesul, eu am fost crescut de părinţii mei cu anumite idealuri şi, tatăl meu, Dumnezeu să-l odihnească, avea o vorbă pe care mi-o repeta mereu, zicea: „Să-ţi legi căruţa de-o stea!“. Scopul în viaţă trebuie să fie un ideal spre care să tinzi. Trebuie să lupţi, drumul este lung.

Sus e tare greu

Gh.V.: Românul hârşâit de vreme şi vremuri a băgat de seamă că e greu să urci pe podiumul învingătorilor, dar şi mai greu este să te menţii.

M.D.: Aşa este, pe culmile cele mai înalte vânturile sunt foarte puternice. E foarte greu să te ţii pe creastă. Dar merită să tinzi pe crestele cele mai înalte. Cred că lucrul acesta nu-l poţi face decât prin oamenii din jurul tău. După părerea mea, în momentul de faţă în România, în 2008, nu poţi să tinzi spre culmi în solitar, cum unii au reuşit să cucerească Himalaia. Izbânda este posibilă numai în echipă.

Gh.V.: Vă urmăresc de o vreme şi am constatat un lucru pe care l-am mai întâlnit şi la alţii, dar destul de rar, aveţi un program draconic. Vă mai rămâne timp şi pentru dumneavoastră?

M.D.: Timp pentru mine nu-mi rămâne foarte mult, trebuie să vă spun sincer. Îmi doresc să fac cât mai mult. Să stau de vorbă cu cât mai mulţi bolnavi. Dar îmi doresc să formez şi tineri care să fie în stare să facă exact ceea ce fac eu. Mă bucur că ei sunt capabili să facă chiar mai mult decât sunt eu în stare la ora actuală.

Bolile care ne macină

Gh.V.: Se spune că eşti ceea ce mănânci; sunt foarte multe boli digestive, foarte multe cancere, există o corelaţie între boală şi hrană?

M.D.: În clipa de faţă medicina a suferit o revoluţie. Ce am învăţat eu în facultate s-a schimbat, în unele zone chiar foarte radical. Tot ce înseamnă boală, suferinţă este o îmbinare între zestrea genetică cu care pornim şi mediul ambiant. În ceea ce priveşte patologia aparatului digestiv este clar că ceea ce mâncăm contează foarte mult. Din păcate, am luat din Occident obiceiurile proaste, mai ales pe cele alimentare.

Pe noi, cei din domeniul bolilor digestive, cel mai mult ne îngrijorează creşterea alarmantă a cancerului de colon. Colonul este o zonă în care alimentele, cu toate structurile lor, bune şi rele, după ce s-a scos ceea ce s-a considerat nutritiv, zăbovesc foarte mult. De aceea este foarte important să dezvoltăm un program de prevenire şi de combatere a cancerului de colon.

Gh.V.: Ce-şi mai poate dori medicul, profesorul, cercetătorul Mircea Diculescu?

M.D.: Din punct de vedere profesional am câteva dorinţe foarte mari: să-mi ajute Dumnezeu să pot ajuta cât mai mulţi pacienţi, să-i fac bine şi să le alin suferinţa.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
685

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

792--oameni-de-nota-10.html

Oameni de nota... 10

I-a fost dat să fie agronom

Viorel Nica, omul de nota… 10 al rubricii de faţă, cumulează în genomul său uman cel puţin trei calităţi: demnitatea, cinstea şi corectitudinea. Lor li se adaugă marea vocaţie de agronom. Această din urmă calitate reprezintă, în fapt, sensul existenţei sale profesionale. Ascensiunea pe scara valorilor agronomice avea să aibă loc după un stagiu practic prea îndelungat. Adevărul este că acea perioadă avea să-i contureze profilul unui manager de excepţie. În această calitate s-a manifestat ca un profesionist desăvârşit timp de două decenii şi jumătate.

Inginerului Viorel Nica i-a fost dat să-şi petreacă cei mai frumoşi ani ai tinereţii în incinta îndiguită a Bălţii Ialomiţei. De aici avea să livreze populaţiei trenuri nesfârşite de grâne, pentru ca mai apoi el să fie cel care a reprezentat soluţia salvatoare pentru revigorarea uneia dintre cele mai mari orezării ale ţării, cea de la Vlădeni. Revoluţia din decembrie ’89 îl găseşte la comanda fostului IAS Bărăganu, tot în calitate de salvator. Din nefericire pentru el, calitatea de „recuperator“ avea să apună începând din 1997, când guvernanţii vremurilor au pus la cale distrugerea celui mai performant sector al agriculturii româneşti.

Ca un adevărat „lup de câmpie“, Viorel Nica a trebuit să părăsească ultimul vasul ce se scufunda. O oarecare consolare avea să vină în 2001, când a fost numit la conducerea agriculturii ialomiţene, dar el poartă şi astăzi în suflet marea dezamăgire a acelor acţiuni devastatoare dirijate din interior şi exterior.

Cum era de aşteptat, omul nostru de nota 10 revine cu picioarele pe ogorul ţării. La finele anului 2005 decide să rupă cu structurile administrative pentru a-şi înfiinţa o afacere de familie, cum s-ar spune.

Afacerea poartă un nume, oarecum atipic pentru crezul său agronomic - SC Agrichim Feteşti, dar obiectul muncii îl reprezintă tot lucrarea pământului. Noua unitate agricolă are o întindere funciară de 3.500 ha şi concentrează terenurile aflate în proprietatea privată a ţăranilor din zonă.

Şansa lui a fost de a arenda, în fapt, un perimetru agricol cuprins într-un sistem irigabil funcţionabil. Tehnologia de exploatare a acestuia este una care, din punctul de vedere al organizării şi dotării, se situează, cum s-ar spune, la nivel mondial. Dovadă şi producţiile pe care le realizează: peste 8.000 kg de grâu şi între 10.000 şi 14.000 kg de porumb la hectar. Asta se întâmplă tocmai în anii agricoli nu prea prietenoşi pentru această zonă a ţării, aflată într-o criză de apă.

Când enumeram cele trei mari calităţi ale inginerului Nica, am omis-o poate pe cea mai importantă: ambiţia. În timp ce colegii săi de breaslă au făcut pasul înapoi în cultivarea soiei, în urma interdicţiilor de ordin transgenic, cu riscul unor pierderi financiare el continuă să cultive 700 ha de soia clasică. Asta şi pentru a nu deregla asolamentul gândit în urmă cu patru ani.

În calitatea sa de preşedinte al Ligii Utilizatorilor de Apă din România, Viorel Nica pare a încerca mai multe insatisfacţii decât împliniri. Neajunsurile ţin de incapacitatea guvernanţilor de a fundamenta o strategie care să aibă o susţinere financiară în măsură să asigure, în prima etapă, funcţionarea sistemelor de irigaţii viabile. Programul de reabilitare a sistemelor ameliorative, teoretic, este unul ademenitor. Practic, el se rezumă până acum doar la cele două mari lucrări din Oltenia şi Galaţi, a căror susţinere financiară este asigurată de Banca Mondială. Puţin, foarte puţin pentru o ţară care irigă doar 15-20% din potenţialul de care dispune.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
796

Comentarii

1. maryo -- (3-December-2009)cam tot ce se spune aici e ftft adevarat .intradevar este si va ramane un adevarat erou al aceste zone ft frumoase in care am crescut cu drag si eu si am lucrat impreuna cu tatal meu si frati mei.tot ce mai pot spune este ca are din partea mea aceasi nota p care o merita: 10 .FELICITARI

2. costy -- (3-December-2009)este foarte adevarat este un om de nota 10 nici salariati nu sunt platiti foarte bine orele suplimentare nici atit iar programu cit de poate de lung dar ore suplimentare neplatite e un om de nota 10

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

793--previziuni-sumbre-2.html

Previziuni sumbre (II)

În partea a doua a previziunilor sale privind starea agriculturii, publicistul Gheorghe Verman continuă să-şi pună întrebări asupra cauzelor care au determinat pornirile devastatoare tocmai în sectoare ce ţin de securitatea alimentară a naţiunii. Cursurile de apă apoi!

Le-am curmat curgerea, le-am retezat cursul fără să gândim o clipă că Dumnezeu a creat lumea într-un firesc echilibru, armonie în care orice furtişag e resimţit ca o durere fără putinţă de alinare. Cândva, şi nici nu e prea mult timp de atunci, acum vreo 40-50 de ani, după modelul celor cu belşug de aur cenuşiu, pe atunci vă zic irigaţiile îşi desfăşurau aripile lor de răcoare pe mai bine de 3.300.000 de hectare.

Seceta, cumplita sete a câmpurilor fierbând în luna lui Cuptor, erau ostoite de apele mai tuturor râurilor ori bătrânei Dunări, încât un continent de soare şi lut precum Dobrogea mea natală renăscuse din propria neputinţă. Podgoriile ori piersicii deveniseră, pentru o vreme, simboluri ale victoriei omului asupra propriului destin.

La Murfatlar, cei cu nea la tâmplă îşi mai amintesc desigur, nu se poate să nu-şi aducă aminte, cum apa urca dintre ghionturile Văii Carasu până hăt pe podişurile de cretă ori piatră ale Dobrogei - de la Negru Vodă, Topalu şi Valea Seacă. Speranţa era pe atunci, în câmpie, la ea acasă - chiar dacă, vezi bine, recolta nu intra toată în hambarele hulpave ale gospodarilor locului.

Dar când a intrat, vă întreb? Ei bine, viscolul vremii a dat cu biciul pustiului şi, ceea ce nu demult părea o veşnicie, zace azi în neputinţă şi uitare. Tăifăsuiam mai zilele trecute, aşa cum se mai întâmplă la piaţă, sporovăiam aşadar cu două destoinice oltence din Dăbulenii Doljului. Vindeau pepeni.

„E un an de pepeni“, ziceau ele, deşi, mi se plângeau, apa e la Dăbuleni foarte scumpă. Irigaţiile s-au prăpădit, iar când nu plouă nisipurile oltene o iau razna. Şi asta la Dăbuleni, acolo unde - cât e Doamne de atunci? - fiinţa cel mai modern sistem de irigaţii. Ce va fi, ce va să fie cu ţăranul român? Va încăleca mâine ori poimâine cămilele neiertătorului deşert?

Şi, foarte curând, nu ştiu ce înţelept va mai putea desena viitorul. Fiindcă ştiinţa, savanţii, cei care scrutează viitorul au fost trimişi în bejenie. Pretutindeni şi, vezi bine, şi la Dăbuleni. Cercetarea ştiinţifică agricolă a devenit Cenuşăreasa unei agriculturi în mare suferinţă.

Şi asta tocmai acum, când ni se spune, deşertul, deşertificarea sunt mai mult decât iminente.

Cui ce-i pasă însă? Câmpia însăşi aleargă buimacă spre cele patru puncte cardinale. Între generaţiile de ieri şi cele de mâine s-a produs totuşi o fisură. Şi tare îmi e că de vină suntem tocmai noi, generaţia începutului de secol şi mileniu trei.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:

761

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Aceleaşi jurăminte false

Ascult uneori declaraţiile stufoase ale unor demnitari, de altfel importante personalităţi ale lumii politice şi administrative, şi mă întreb până unde poate duce demagogia, iresponsabilitatea faţă de ceea ce ar trebui făcut, până la urmă antinaţionalismul lor, deşi au jurat cu o mână pe Constituţie şi cu alta pe Biblie că vor sluji ţara şi cetăţenii ei prin tot ceea ce vor urma să facă.

M-aş referi la câţiva, dar aş fi nedrept faţă de mine şi de cititori dacă nu i-aş nominaliza şi pe ceilalţi, nu puţini la număr, care manifestă aceeaşi atitudine faţă de cei în slujba cărora se află în fotoliile ministeriale sau parlamentare. Aşa că mă voi rezuma doar la a reaminti câteva din aberaţiile perioadei, cu speranţa că-i va retrezi la realitate pe cei chemaţi să-şi aleagă… aleşii şi că-i voi determina pe cei la care mă refer să-şi reamintească jurământul depus la investitură. Dacă chiar au crezut în el.

Sunt prea legat de lumea satului să nu încep cu ea şi cu nedreptăţile cu care se confruntă zi de zi. Chiar dacă mulţi dintre cei care ar trebui să facă ceva pentru această ţară afişează în mai toate ocaziile o grijă deosebită faţă de acest spaţiu, în realitate românul de la sate este tot mai îndepărtat de civilizaţie, de speranţa unui trai decent.

Aproape 80% dintre localităţi continuă să trăiască fără apă, canalizare, drumuri şi alte facilităţi. Încă sunt localităţi fără curent electric. Aceste tare ca şi altele au dus la depopularea satelor, îmbătrânirea lor, cu consecinţe grave asupra exploatării unor importante suprafeţe agricole, din toate zonele.

Actul normativ privind stabilirea tinerilor în spaţiul rural este, practic, inaplicabil. El se materializează în câteva exemple de genul celor cu florile rare care nu aduc primăvara agriculturii româneşti, atât de aşteptată. Şi în acest caz, ca în multe altele, ne aflăm doar în situaţia unor declaraţii de intenţii fără şanse, atât timp cât lipseşte sprijinul financiar care să dea posibilitatea tinerilor de a construi măcar ferme de tip familial viabile.

Aceeaşi lipsă de şansă are şi constituirea formelor asociative în agricultură. Fapt este că, în anul de referinţă 2008, suprafaţa arabilă exploatată în forme asociative pare a fi mai mică decât în 1994. Experimentul cu renta viageră nu are cum să dea rezultate, atâta vreme cât nu există o fundamentare economică reală şi corectă.

Imposibilitatea de a ne apăra împotriva dezastrelor naturale care se abat asupra ţării este o problemă care aduce în discuţie însăşi securitatea alimentară a naţiunii. La câmpie, culturile sunt pârjolite de secetă, în timp ce în zonele colinare şi de-a lungul cursurilor de apă asistăm la inundaţii, care numai în urma ultimului puhoi au adus o pagubă pentru care plătim o jumătate de miliard de euro. Dacă le adunăm pe cele de până acum, ajungem la cifre ce depăşesc de câteva zeci sau sute de ori alocaţiile bugetare destinate îndiguirilor. Motivaţia că ţara n-a dispus de bani pentru a susţine un program hidrotehnic autentic ţine de domeniul demagogiei, ca să nu spunem al minciunii.

Spunând acestea vă lăsăm să judecaţi singuri de câtă preţuire se bucură agricultura şi satul românesc în faţa guvernanţilor.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1640

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

La mintea cocoşului

O întâmplare petrecută mai an mi-a trezit un firesc sentiment de mândrie mioritică. În ce constă acesta? Păi, în faptul că văzând cum Florica – deci un exemplar ovin din dotare – i-a căzut într-o prăpastie, un cioban cu părul sur la tâmple a încercat să o salveze. Numai că, făcând o mişcare greşită, s-a prăbuşit, la rându-i, de la o înălţime de nu mai puţin de 150 metri. Dacă a scăpat cu zile – veţi întreba. Se prea poate…

Căci, se ştie, e chiar la mintea cocoşului, românul e ca hopa Mitică, cade-n cap şi se ridică. Scuzaţi cacofonia, dar aşa e versul şi, orişicum, am pus şi virgulă. Fără îndoială, însă, respectivul păstor merită toate laudele întrucât – s-o recunoaştem – puţini oameni îşi pun viaţa în pericol – sau chiar şi-o pierd – pentru a-şi salva animalele aflate în primejdie.

Ba, aş putea spune, există unii păstori – şi nu puţini – pe care nu-i interesează neam turma pe care o au în grijă, pe primul plan situându-se potolirea propriilor pohte – „Asta-i pohta ce-am pohtit“, zicea Mihai – pohte mai mult ori mai puţin ortodoxe. Nu cu mult timp în urmă, de pildă, doi ciobani ce se găseau cu oile la păşunat – ilegal, desigur, pe undeva prin preajma Piteştilor au aflat că – o, ce veste minunată! – la un motel de pe lângă o benzinărie s-a inaugurat – în sfârşit, intrăm şi noi în rândul lumii civilizate – s-a deschis, aşadar, un bar de… striptiz. Ce înseamnă striptiz nu vă explic, pen' că şi un copil de clasă primară, ba chiar de grădiniţă, de nu cumva de creşă o ştie, indiferent dacă este de la ţară ori – cu atât mai mult – de la oraş.

Putea fi ratată o astfel de ocazie? În niciun caz şi sub nicio formă, indiferent de înţeleptele poveţe ale baciului, date la plecare. Drept pentru care au lăsat ţurcanele şi merinoasele în plata Domnului şi au dat năvală în locul unde 20 fete de-a valma se învârteau domol, cu fustiţele de-o palmă şi cu… restul gol – vorba cântecului. Şi pentru că distracţia n-are niciun haz dacă nu e udată din belşug cu diferite beuturi – autohtone, dar şi de prin străinătăţuri – eroii noştri, tineri şi făr' de minte, au dat de duşcă nenumărate păhărele. Că – de! – cârlanul vândut le adusese ceva parale la teşcherele.

Tărăşenia a apărut în toată splendoarea ei când cei doi petrecăreţi s-au trezit mahmuri şi buimaci. Tot pe câmp, desigur. Că doar de acolo se duseseră la striptiz – cu dureri înfiorătoare de cap, buzunarele goale şi, ca o încununare a ghinionului, fără nicio mioară, berbec, măgar ori căţelandru prin preajmă cărora să le cânte, precum românul la necaz, o doină de jale.

La mintea cocoşului că turma lăsată fără stăpân dispăruse de parcă nici n-ar fi existat, făcuse paşi pe covoraş, cum se zice, nu se ştie dacă din proprie iniţiativă ori la îndemnul – dezinteresat – al unor oameni de bine. Că s-au înmulţit tâlharii, fraţilor, ce nu s-a pomenit.

Morala: aveţi grijă pe cine tocmiţi ciobani la oi. Că turmentaţi, tembeli şi făr' de minte, har Domnului, destui.

Gogu PINTENOGU'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:

616

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

796--din-sat-s-a-intrupat-vedeta-constan...

Din sat s-a întrupat vedeta…

Constantina Diţă-Tomescu: un vis împlinit

Atleta româncă Constantina Diţă-Tomescu, medaliată cu aur în proba feminină de maraton din cadrul Jocurilor Olimpice de la Beijing, s-a născut pe 23 ianuarie 1970 în localitatea Turburea, judeţul Gorj. Sportiva mai are în palmares un titlu de campioană mondială la semi-maraton obţinut în anul 2005, la Edmonton (Canada), precum şi o medalie de bronz în proba de maraton, câştigată la Campionatele Mondiale de la Helsinki, din acelaşi an. În 2004, gorjeanca s-a impus în celebrul maraton de la Chicago, pentru ca, doi ani mai târziu, să se claseze pe locul 2 în proba de 20 km la CM de alergare pe şosea de la Debrecen (Ungaria), când a stabilit un nou record european pe distanţa de 15 km, cu timpul de 47 minute şi 10 secunde.

Senzaţia lotului olimpic al României participant recent la Beijing la cea mai importantă competiţie a planetei, Constantina Diţă-Tomescu, provine dintr-o familie modestă din Turburea Gorjului, acolo unde a început de altfel să practice atletismul. La cei 38 de ani, medalia olimpică de aur a venit ca o încununare a unei cariere de excepţie. „Sunt foarte bucuroasă, foarte fericită că am putut lua medalia de aur. Am visat mult să ajung la Jocurile Olimpice şi să iau o medalie.

Când am ajuns la stadion eram puţin obosită. Nu mă aşteptam să fie atât de multă lume la stadion, la o oră aşa matinală. Am fost surprinsă. M-am bucurat foarte mult când tot stadionul s-a ridicat în picioare. Sunt cel mai fericit om din lume“, a declarat la revenirea în ţară campioana olimpică de la Beijing.

„Alerga şi prin mirişte“

Printre cei care au întâmpinat-o la aeroport pe câştigătoarea din cea mai dificilă probă a atletismului s-a aflat şi Elena Diţă, mama campioanei de la Beijing. „Alerga şi prin mirişte. Şi la sapă era tot prima. La fel şi la şcoală“, a mărturisit Elena Diţă.

La rândul său, primul antrenor al Constantinei Diţă-Tomescu, Mircea Zorilă, a dezvăluit lucruri inedite despre fosta sa elevă. „Era foarte conştiincioasă. Se trezea de dimineaţă să meargă la antrenamente. Şi-a dorit dintotdeauna să devină o mare campioană şi iată că a reuşit. Şi-a îndeplinit năzuinţa exprimată la vârsta de 18 ani cu prilejul unui cantonament la Băile Felix“, a precizat Mircea Zorilă.

Din Turburea la Colorado

De opt ani, campioana de la Beijing s-a stabilit în statul american Colorado, mai precis în oraşul Boulder. Întâmplător sau nu, mutarea a coincis cu debutul unui lung şir de succese internaţionale. „Nimeni nu-mi dădea credit. Spuneau că sunt prea bătrână pentru atletism. Acum, la Beijing, le-am demonstrat că s-au înşelat“, spune cea pe care apropiaţii o alintă Puşa.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:

655

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 98f53

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

797--tarancile-traiesc-sub-dictatura-bar...

Ţărăncile trăiesc sub „dictatura“ bărbatului

Femeile de la sate trăiesc şi astăzi sub „papucul“ bărbatului şi nu au drept de opinie. De exemplu, ele nu sunt lăsate să se implice în luarea deciziilor în comunităţile din care fac parte, deşi rata participării lor la vot este destul de ridicată. În regiunea de nord-est a ţării, ţărăncile participă la vot în proporţie de 90%, dar se implică în luarea deciziilor doar în proporţie de 19%.

Dezechilibrul se menţine şi în restul regiunilor, o participare mai activă a femeilor la actul de decizie fiind înregistrată în judeţul Cluj. Aceste date provin dintr-o analiză la nivel naţional cu privire la situaţia femeilor din mediul rural, făcută anul acesta de Agenţia Naţională pentru Egalitate de Şanse între Femei şi Bărbaţi (ANES), la cererea Ministerului Muncii, Familiei şi Egalităţii de Şanse.

Ignoranţă ca în Evul Mediu

Conform studiului, în Regiunea Centru, la nivelul comunităţii locale, sătencele nu sunt lăsate de bărbaţii lor sau nu vor să facă parte din asociaţii, consilii şi partide. Interesul manifestat de femeile chestionate - cu privire la evenimentele politice, sociale sau economice ale ţării sau comunităţii - este relativ scăzut. În medie, 55% dintre respondente au declarat că nu apelează la nicio modalitate de informare. Adică îşi duc traiul de zi cu zi aproape ca în Evul Mediu!

Nici în Oltenia femeile nu sunt deloc active în comunitate. De exemplu, în judeţul Mehedinţi nicio femeie nu participă la luarea deciziilor în comunitate şi nici nu este membră într-o asociaţie, comitet, comisie sau partid. În toate judeţele Olteniei femeile participă la vot în număr foarte mare. Sunt judeţe unde participarea este incomparabil mai mare decât a bărbaţilor (Olt, Dolj, Vâlcea). La fel se întâmplă în regiunile Nord-Est, Sud-Est, Vest şi Sud.

Ce s-ar face fără televizor?

În România, televizorul rămâne mijlocul de informare preferat al femeilor din mediul rural, care fac apel destul de rar la presa scrisă şi nu folosesc Internetul. De asemenea, aproximativ o treime din femeile intervievate au declarat că nu folosesc niciun fel de mijloc de informare.

Peste 50% din femeile intervievate şi-au manifestat interesul pentru a obţine mai multe informaţii cu privire la drepturile de care beneficiază pe piaţa muncii, fiind totodată interesate să obţină informaţii privind modalităţile de a demara o afacere sau date despre sănătate. Pentru obţinerea acestora sunt preferate materialele informative.

Gospodine în proporţie de 98%

Potrivit studiului, situaţia profesională la nivel naţional reflectă faptul că femeile de la sate se orientează cu preponderenţă către agricultură şi foarte rar spre administraţia publică, sănătate, asistenţă socială sau învăţământ. În ceea ce priveşte asumarea responsabilităţilor domestice, acestea cad mai ales în sarcina femeilor. Astfel, în judeţe precum Botoşani, Bacău, Suceava sau Vaslui, femeile îşi asumă aceste responsabilităţi în proporţie de 98%.

Ancheta a mai scos în evidenţă faptul că majoritatea femeilor din zona rurală au venituri sub 500 de lei, cu excepţia Regiunii Vest a ţării, unde media veniturilor lunare variază între 500 şi 1.000 de lei.

Menţionăm că departamentele teritoriale ale ANES au efectuat 1.046 de interviuri axate pe situaţia profesională, participarea la decizie, informaţiile necesare, precum şi pe modalităţile de informare preferate de femeile din mediul rural. Persoanele intervievate au fost femei cu vârsta cuprinsă între 18 şi 55 ani.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
721
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

798--vacarii-din-prahova-vor-in-ue.html

Văcarii din Prahova vor în UE

După febra căpşunelor din Spania, în Prahova a lovit, cu efect garantat se pare, altă febră: cea a văcarilor. Altfel spus, cei care pasc vacile pe islazurile judeţului, în cea mai mare parte oameni fără carte multă, tind să ajungă, pentru câteva sute de euro, în Uniunea Europeană. Tot cu vacile...

Au fost odată căpşunarii...

Cum, necum, toţi ţăranii cu ambiţie din judeţul Prahova au făcut pe dracu-n patru şi au plecat, care cu acte în regulă, care fără, prin ţările mai dezvoltate decât a noastră din Europa. Unii la cules de căpşune, alţii la îngrijit copii sau bătrâni. Atracţia Vestului a fost atât de mare, că însuşi secretarul Primăriei Bălţeşti şi-a luat concediu fără plată pentru trei luni de la primărie, a scos paşaport şi a schimbat poluarea de la noi pe ozonul Spaniei.

La I.L. Caragiale, localitate mărginaşă între Prahova şi Dâmboviţa, şi Ariceşti au plecat mai toate femeile la muncă prin străinătăţuri, de-au rămas bărbaţii acasă, să aibă grijă de copii şi gospodării. Rromii din Mizil au cerut expres Prefecturii să li se faciliteze şi lor o deplasare pe sub portocali. În alt colţ de Prahovă, la Drăgăneşti şi Ciorani, mulţi ţărani şi-au pus vacile în vânzare, ca să aibă bani de paşaport, doar, doar, i-o chema şi pe ei să se „înroleze“ pentru Ţara tuturor făgăduinţelor, Spania, desigur, nu America. Adică, vrem să zicem noi aici, că s-au făcut sacrificii, că oamenii au renunţat la traiul călduţ de acasă, la mâncărica tradiţională şi s-au dus departe, în necunoscut, în speranţa că soarta nu va fi crudă cu ei şi vor pune deoparte ceva.

„Da’ ce, vaca ştie vreo limbă?“

Şi, a cam trecut perioada căpşunarilor. Iată că a venit şi rândul văcarilor. S-a zvonit - nu se ştie de unde a plecat zvonul - prin satele prahovene şi prin cele ialomiţene, deopotrivă, că acum Europa are nevoie de văcari cu experienţă. Adică de oameni care să ştie rostul vacilor, când să le dea apă şi când mâncare, să aleagă cel mai bun islaz, să le păşuneze până în buza înserării, ca să aibă vaca lapte mult şi gras la muls.

Cam atât ştiu văcarii de pe la noi, dar ei cred că e suficient. Nu consideră că trebuie să ştie limba Spaniei sau a Franţei ori pe cea a Angliei, care angajează văcari cu contract de muncă. Argumentul lor e unul forte: „Da' ce, vaca ştie vreo limbă? Ea face <<mu>>, dă lapte şi asta e toată treaba ei“. Niciun văcar nu a auzit de vacile melomane şi „franţuzite“ de la Boldeşti - Scăieni. Pentru eventualitatea că citesc în revistă la noi, să ştie că vacile cu pricina ascultă muzică clasică şi înţeleg doar când li se vorbeşte franţuzeşte, drept care îngrijitorii „parlesc“ la greu cu ele în limba lui Balzac.

Vestul contra dubla de porumb

Cuprinşi de febra câştigurilor păscând vacile din Europa, văcarii în cauză, deşi aveau contract cu sătenii pentru a avea grijă de vitele lor până la 1 noiembrie sau măcar până la Sfântul Dumitru, au renunţat la dubla cu porumb şi la banii pe care ar fi trebuit să-i primească de la oameni şi s-au pus pe întrebat şi trimis acte pe la ambasadele ţărilor despre care au auzit ei că ar căuta văcari. Ei cred că nu e nevoie de studii, ci doar de o „pilă“

care să le faciliteze plecarea.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
748

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sfârşitul unei aventuri regale

Regina Maria a trecut la cele veşnice pe 18 iulie 1938. Închizându-i ochii, patriarhul Miron Cristea a rostit: „În tot cazul, se va putea spune că a fost o femeie care şi-a trăit viaţa intens“. Vorbele întâiului stătător al Bisericii Ortodoxe Române nu făceau altceva decât să confirme o stare de fapt despre care s-a vorbit mult în epocă – numeroasele interludii amoroase pe care principesa şi apoi regina de mai târziu le-a trăit de-a lungul vieţii. Unele fulgurante, iar altele de lungă durată cum ar fi relaţia cu Ionel I. C. Brătianu, transformată în timp într-o prietenie matură, „niciodată stinsă“.

În rândurile de faţă vom povesti despre o idilă mai puţin cunoscută între moştenitoarea tronului României şi Ioan Andrei, un tânăr ofiţer de marină, care a trăit o fantastică aventură în ciuda rangului şi a diferenţei de clasă. Dar cum s-au petrecut lucrurile?

Într-o zi de vară a anului 1903, Bricul şcoală „Mircea“ primeşte ca oaspeţi la bord familia regală: Carol I şi regina Elisabeta, principele Ferdinand şi soţia sa, precum şi copiii acestora – Carol, Elisabeta, Marioara şi Nicolae. Jucându-se pe punte şi nefiind atentă, mica prinţesă Marioara alunecă şi se prăbuşeşte în mare. Tânărul cadet în anul al II-lea, care se afla prin preajmă, sare în valuri, prinde odrasla regală şi înoată aşteptând barca de salvare. Ajuns la bordul navei, sare din nou în apă şi revine pe punte cu un pantofior al Marioarei în mână. Scena s-a petrecut fulgerător şi, drept recompensă, principesa îi propune să-i însoţească familia după croazieră. La insistenţele principesei Maria este ataşat ca marinar – funcţie născocită ad-hoc – şi inevitabilul se produce: elevul marinar Ioan Andrei, declarat „marinarul prinţilor“, devine şi responsabil pentru perfecţionarea limbii române în care principesa se exprima ceva mai dificil şi, firesc, amantul acesteia.

Copiii au fost lăsaţi în grija guvernantelor, iar „mămica“ a început să se ocupe cu osârdie de tânărul pe care-l depăşea în vârstă cu nouă ani! Se pierdeau călări pe potecile munţilor Bucegi fără ca, aparent, nimeni să nu le afle urma. Marinarul locuia la palat, bucurându-se de regimul unui aghiotant personal.

La un moment dat, Ferdinand intră la bănuială, au loc scene de gelozie, în timp ce „Missy“, cum o alinta soţul său, tăgăduie cu încăpăţânare faptele ajunse până la evidenţă. Principesa rezistă o vreme eroic acuzaţiilor pentru a-şi păstra legătura. Totuşi, într-o bună zi, când n-a mai avut încotro, îl mută pe marinar din Peleş într-o cameră pe Furnica, pentru a-l vizita, ferită de ochii lumii.

La rândul său, marinarul este chemat la cabinetele şefilor săi Konţesco şi Gheorghiu şi interogat despre legăturile dintre el şi principesă. Ca om de onoare, Ioan Andrei a arătat limpede că ele s-au mărginit la obligaţiile decurgând din chemarea lui în serviciile Palatului Regal, ca element decorativ în canavaua jocurilor copiilor principesei Maria. Nu l-a crezut nimeni şi, drept urmare, a fost expulzat în afara graniţelor, la şantierele navale din Trieste. S-a rupt şi de colegii lui care terminaseră doi ani de activitate cu gradul de sublocotenent, în timp ce pentru „marinarul prinţilor“ timpul petrecut la palatul regal nu a fost socotit ca stagiu!

Se pare că prin detaşarea la Trieste s-a urmărit suprimarea lui fizică. Tentativa, descoperită de către principesa Maria, este dejucată şi, pentru a se convinge că nu i se clinteşte un fir de păr din capul protejatului său, principesa întreţine corespondenţă încă o vreme cu Andrei pe adresa unei apropiate, contesa Larisch.
Marinarul trăieşte din amintiri, ţine un jurnal în paginele căruia îşi povesteşte iubirea pierdută. 17 ani mai târziu, Ioan Andrei, în calitate de căpitan de port la Orşova, este vizitat într-o noapte de două personaje enigmatice: o doamnă „cu voal negru“ şi un ofiţer din serviciul de securitate personală a Reginei Maria.
„Delegaţia regală“ a efectuat o percheziţie, în prezenţa soţiei şi copiilor căpitanului Ioan Andrei, ridicând scrisorile, fotografiile şi restul de amintiri pe care odinioară principesa i le făcuse cadou, mai exact toate indiciile şi probele vechii legături despre care regina nu mai voia să se ştie.
Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1610

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sfinţii şi sărbătorile Gerarului

Obiceiuri româneşti

Gerar - ianuarie – Numele lunii este dat de frigul puternic, de gerul din această perioadă. În Gerar ne este dat să sărbătorim sfinţii atât de dragi poporului nostru creştin.

1 ianuarie - ANUL NOU şi Sf. Vasile

În prima zi a noului an este bine să ai bani în buzunar; primul musafir care îţi trece pragul casei să fie bărbat; femeile să fiarbă piftii, în speranţa că vor avea trupul suplu şi fraged ca piftia, pe care o pregătesc; se mănâncă porc, pentru că animalul râmă doar înainte şi se crede că tot înainte vor merge şi treburile în noul an.

Sfântul Vasile este un tânăr, care iubeşte petrecerile, aşa că la masa din această zi participă în special tinerii. Şi masa de 1 ianuarie necesită o pregătire anume: sub faţa de masă se aşază diferite obiecte: un ban, o bucată de mămăligă, o oglindă, o bucată de cărbune. Tinerii aleg unul dintre obiectele aflate sub faţa de masă şi astfel vor afla cum va fi anul, care tocmai a început. Cine a ales mămăliga va avea parte de bucate îmbelşugate, de au ales banul vor fi bogaţi. Cel care a nimerit oglinda se va bucura de frumuseţe, iar cel care a rămas cu bucata de cărbune va avea sufletul negru ca tăciunele. Vai, doamne, câţi avem dintre aceştia din urmă printre noi!

Şi tinerii logodnici pot afla în această zi dacă se vor căsători în acel an. Două fire de păr de porc sunt aşezate pe o vatră încinsă. Dacă în momentul în care firele se răsucesc, sfârâie şi se apropie, nunta va avea loc. Dacă firele se îndepărtează înseamnă că nici în acel an tinerii nu se vor căsători.

Mai există şi un ritual de citire a viitorului, numit „obiceiul punţilor“. Puntea, simbolul trecerii dintre ani, se construieşte din două crăci în formă de furcă, unite printr-un băţ. Fetele trebuie să aibă fiecare câte o astfel de „punte“, pentru a visa în acea noapte ce o aşteaptă în noul an.

6 ianuarie – Boboteaza

Este ziua în care preotul sfinţeşte apele şi lucrurile, după care trece cu agheazmă din casă în casă. Apa sfinţită are puteri miraculoase şi nu se strică niciodată. Se aruncă crucea în apă, iar mai mulţi bărbaţi înoată după ea pentru a o recupera. Se crede că cel care va aduce crucea din apă va avea noroc şi sănătate tot anul. În această zi nu se spală rufe.

Pe vremuri, în unele sate din nordul ţării avea loc un obicei numit „Iordănitul femeilor“.

Femeile din sat se adunau în grupuri mari acasă la cineva. Ele duceau mâncare şi băutură şi petreceau toată noaptea. Dimineaţa ieşeau pe uliţele satului şi-i luau pe sus pe bărbaţii ieşiţi întâmplător în cale, ameninţându-i cu aruncatul în apă.

În alte regiuni, în această zi tinerele neveste erau integrate în comunitatea femeilor căsătorite, prin stropirea cu apă.

Fetele necăsătorite, care cad pe gheaţă de Bobotează, se vor mărita în acel an. Noaptea, tinerele fete pun busuioc sub pernă ca să-şi viseze ursitul.

7 ianuarie - Sf. Ioan Botezătorul (Sântion)

Acest sfânt este considerat patronul pruncilor, pe care îi ajută să nu moară nebotezaţi.

În Bucovina, cei care poartă acest nume împodobesc un brad la poartă şi dau o petrecere cu lăutari. În Transilvania, aceştia sunt purtaţi cu alai prin sat şi duşi până la râu, unde sunt botezaţi.

În această zi, femeile merg cu plocon la moaşa care le-a ajutat să nască.

15-17 ianuarie – Circovii de iarnă

Aceştia sunt consideraţi divinităţi răspunzătoare de vremea din această perioadă, dar şi de pagubele produse de lupi turmelor de oi. Socotiţi malefici, Circovii de iarnă erau îmbunaţi prin interdicţia de a se lucra lâna sau pieile de animale.

30 ianuarie - Cei trei Crai – Trisfetitele

Trisfetitele este denumirea populară pentru Sfinţii Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologulşi Ioan Gură de Aur.

Este ziua în care activităţile casnice sunt interzise. Familiile care aveau fete de măritat sărbătoreau această zi pentru norocul tinerelor.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
620

□

˚Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1ad3b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

80--liceul-din-husi-o-fala-a-invatamantu...

Liceul din Huşi, o falã a învăţământului agricol

Şcoala dispune de o bază didactico-materială ce cuprinde o fermă şcolară în suprafaţă de 30 ha de vie, 2 ha de livezi, 1 ha de legume, 2 ha de lot agrofitotehnic. La aceasta se adaugă colecţiile didactice: ampelografică, pomicolă, legumicolă şi fitotehnică.

În prezent, în clasele cu profil hortiviticol, agronomie, mecanică, economie, industrie alimentară, topografie-cadastru, protecţia plantelor, şcoală de arte şi meserii şi în Colegiul economic învaţă 1.400 de elevi.

Numărul cadrelor didactice se ridică la 70 de profesori şi specialişti, dintre care două cadre sunt doctori în ştiinţe.

Şcoala deţine şi o bibliotecă cu 20.000 de volume, bază sportivă cu două terenuri şi două săli de sport, două cămine pentru cazare cu 512 locuri, cantină, microcomplex zootehnic şi stupină.

Mândria şcolii o reprezintă vinoteca naţională cu peste 25.000 de sticle în colecţie, sală de degustări şi muzeu viticol, unic în ţară.

Trebuie să recunosc că punctul de atracţie a fost dintotdeauna pentru mine Grupul Şcolar Agricol „D. Cantemir“, care se confundă cu numele profesorului dr. ing. Avram D. Tudosie.

Este vorba de un om cu calităţi de excepţie, devenind un nume de marcă nu numai la Şcoala de Viticultură din Huşi, unde a fost mulţi ani director, ci şi pentru celelalte licee de specialitate din ţară.

Cele 30 de promoţii la Huşi, după alte 3 la Iveşti şi 5 la Odobeşti, cărora le-a predat viticultura şi oenologia, sunt mărturie a probităţii profesionale ale acestui dascăl.

Această şcoală, care a pregătit de-a lungul timpului peste 7.000 de absolvenţi, a avut şansa unică de a fi condusă de mari pedagogi, aşa cum n-a avut nicio şcoală agricolă din ţară.

Primul director a fost ing. Gh. Gheorghiu (1908-1915). În 1918 a fost director Constantin Hogaş, absolvent al Facultăţii de Agronomie Iaşi, cu specializare viticolă în Italia şi Franţa.

Un director remarcabil, dar şi un eminent profesor, ing. Gheorghe Bălţatu, vine ca profesor în 1939. Şcoala a fost condusă apoi de dr. ing. Tudose, ca acum la conducerea ei să se afle dr. ing. Teodor Botezatu, fost elev al şcolii, un om destoinic, la înălţimea înaintaşilor săi.

Impresionant este Muzeul Vitivinicol al Huşilor, un aşezământ în care sunt concentrate munca, priceperea, meşteşugul tradiţional şi dragostea podgorenilor de pe aceste meleaguri.

Alături de sala cu 500 de vestigii vitivinicole a introdus în zestrea muzeului o sală de 150 figuri zoomorfe şi antropomorfe din butuci naturali de viţă-de-vie „sculptaţi de natură“. Mai există o sală a biruinţei şi recunoştinţei sau „Sala înaintaşilor şi urmaşilor“, pe al cărui fronton tronează, lângă „cheile de promoţie“, portretele „Marilor înaintaşi din Şcoala şi Podgoria Huşi“.

Multe personalităţi române şi străine şi-au exprimat în Cartea de aur a şcolii admiraţia pentru Muzeul Viticol şi

„Vinoteca Liceului“, fondate în 1909.

De peste 55 de ani, vinoteca s-a dezvoltat, având azi un număr de 25 mii probe.

Ea a fost înzestrată cu mostre din cele mai vestite vinuri naturale din podgoriile ţării. Directorul de atunci, dr. Avram Tudosie, a reuşit să dea acestei colecţii caracteristica unei vinoteci naţionale.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1440
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

800--sfanta-manastire-gavanu-la-trei-sec...

Sfânta Mănăstire Găvanu, la trei secole de existenţă

Pe înserat, am ajuns la Mănăstirea Găvanu. Am străbătut mai întâi cu maşina de la Bisoca un drum greu de munte, apoi timp de o jumătate de oră per pedes. Câţiva kilometri ne-au însoţit pereţi de stâncă uriaşi şi păduri de brazi. Rareori se vede un asemenea peisaj. Dar câţi turişti îl cunosc?!

Am întâlnit apoi o troiţă şi de acolo am coborât printre brazi seculari la un luminiş şi am dat de mănăstire.

De-abia stăpâneau măicuţele zăvozii să nu se repeadă la noi! Ne-au primit cu multă dragoste şi ne-au deschis uşa bisericii de lemn, construită în stil rusesc, cu sute de ani în urmă.

Ghid ne-a fost măicuţa Augustina, o femeie simplă, cu părul cărunt. Începuturile duc la anul 1708, când în punctul „la Lăstuni“, în Fundul Găvanului, între două izvoare, se afla un locaş modest. Ctitorul, un moşnean pe nume Moise Ignat Beşliu, a ridicat mănăstirea din Găvanu pe seama unor danii de păşune şi pădure, cu binecuvântarea episcopului Damaschin al Buzăului. În 1821, turcii, care îi urmăreau pe boierii credincioşi Eteriei adăpostiţi aici, au ars mănăstirea. A treia biserică se construieşte în 1828 cu sprijinul credincioşilor, iar episcopul Filotei îi adaugă în 1855 pronaosul.

Picturile datează de acum 180 de ani şi sunt realizate de Nicolae Zograf şi Ioan Andronicescu din Sibiciu, iar pronaosul e pictat de Gheorghe Vasilescu, cunoscut zugrav în epoca respectivă. Catapeteasma bisericii a beneficiat de o sculptură bogată şi este suflată în aur, ca şi celebra biserică de la Poiana Mărului, aflată nu departe de ei.

Tradiţia spune că, în 1793, Mănăstirea Găvanu avea copist propriu şi pe lângă ea s-a ridicat o şcoală unde copiii din comuna Mânzăleşti au deprins slovele. Unul dintre cele trei clopote ale mănăstirii datează din 1792.

În Primul Război Mondial, când Muntenia se afla sub ocupaţie germană, pe aici exista o trecere secretă spre Moldova liberă. Dobra Mânzală, o femeie vitează, sprijină evadarea unor ofiţeri români, luaţi prizonieri. E prinsă, legată în lanţuri şi condamnată la moarte, dar scapă cu viaţă când Armata Română îi învinge pe nemţi la Galaţi şi eliberează zona.

Scriitorul Al. Vlahuţă îl găseşte aici pe pustnicul Sofronie, aflat singur de 80 de ani în această pustietate. Al. Odobescu îşi aminteşte cu plăcere că „pe o frumoasă zi de vară mă odihneam câteva ore la Schitul Găvanu, o minunată înfundătură călugărească din munţi, câteva colibe şi o bisericuţă din bârne, semănate printr-o pajişte smălţuită cu flori, pe care o încinge un semicerc de 12 stânci pestriţe ce poartă numirea foarte potrivită de Curcubeta.“

Viaţa călugărească se întrerupe în 1960, timp de 26 ani, dar clădirile sunt vegheate de un enoriaş. Din 1986 schitul se redeschide, iar în prezent vieţuiesc aici câteva măicuţe care îngrijesc monumentul. Se cuvine ca, în acest an, când se împlinesc trei secole de la înfiinţarea sa, să ne amintim de Mănăstirea Găvanu şi s-o aşezăm la locul său în patrimoniul naţional.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
2057

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mănăstirea Jercălăi, locul unde Dumnezeu ar trebui să se supere pe oameni > REVISTA LUMEA SATULUI

Mănăstirea Jercălăi, locul unde Dumnezeu ar trebui să se supere pe oameni

Cuvintele care să descrie locul sunt multe, calde, deosebite. Aţi crede, dacă n-aţi fost la Jercălăi, că sunt exagerate. Aşa că, vă spun doar atât pentru început: întreg perimetrul este, fără doar şi poate, binecuvântat de Dumnezeu. Cât despre rest, ce mai aşteptaţi? Citiţi mai jos…

E ca şi cum Dumnezeu ne atinge cu mâna

Bisericuţa aproape că este ascunsă privirii de perdeaua deasă de copaci din faţă. Nici prea multe indicatoare, ca să ajungi aici, nu sunt. Dar, din întrebare în întrebare, dai de Mănăstirea Jercălăi.

Duminica sau la slujbele importante, oamenii bat drumul până la mănăstire, căci biserica este deschisă pentru mireni. Şi apoi, după cum povesteşte Ion Sima, om al locurilor, pe care l-am găsit aici la ora venirii noastre, „este un har deosebit aici, la sfântul lăcaş. Nu ştim dacă e locul, care e de departe mirific, sau părintele Cleopa, cu rugăciunile sale. N-am îndrăzni nici să zicem că aici se întâmplă minuni, dar e cert că fiecare dintre noi, venit aici, la slujbă, pleacă altfel: mai bun, mai evlavios, mai luminat. E ca şi cum Dumnezeu ne atinge pe frunte cu mâna Sa şi ne ia toate necazurile şi durerile“. Am oprit maşina în curtea mănăstirii. Monaha Mihaela ne întâmpină, când ciocănim în uşă, cu drag şi sinceritate.

Întoarcerea în timp este tristă

Cu paşi uşor târşâiţi, monaha ne călăuzeşte prin sfântul lăcaş şi ne povesteşte cum a luat fiinţă: „Încă de acum 600 de ani exista în acest loc o mănăstire de călugări. O atestă cronicile vremii. Se spune că şi Mihai Viteazul, în drumurile sale, s-a oprit aici pentru închinăciune. Unii cred că acesta ar fi fost locul de unde a plecat spre Marea Unire. Alţii afirmă că ar fi vorba de Mănăstirea Vărbila, în timp ce o a treia categorie pune în discuţie mănăstirea de la Apostolache.

Au trecut vremurile şi, când a fost Carol al II-lea rege al României, s-a desfiinţat aşezământul. Nu se ştie exact care au fost cauzele. Ceea ce este cert e doar că n-a mai rămas nimic din vechea mănăstire şi nici din biserică. Totul a fost distrus, ca şi cum aducea ghinion să rămână piatră pe piatră aşezământul. Ziduri, icoane, pereţi, cărţi sfinte, nimic nu a mai rămas din ceea ce era vechea mănăstire. Astăzi, aici, de la fostul locaş, păstrăm doar o cruce care arată unde a fost altarul sfintei biserici“, mărturiseşte ghidul nostru.

Dar istoria şi-a urmat cursul. Marea spurcare

În 1954, patriarhul de atunci al României şi Preafericitul Teoctist, plecaţi acum la cele sfinte, au fost într-o vizită la Luieru, o localitate de lângă Reghin. Acolo se afla bisericuţa de lemn, făcută dintr-un singur lemn, adusă acum în curtea mănăstirii. „Lăsată de izbelişte, din veranda ei oamenii au făcut o crâşmă. Erau oameni care veneau cu alcool acolo, pe verandă, beau, înjurau şi vorbeau urât. Ca şi cum nu era o bisericuţă, ci maidan, cârciumă, talcioc, stadion. Prea înaltele feţe bisericeşti au fost şocate de o asemenea situaţie. Nu mai văzuseră aşa ceva. Desfrâul şi iadul coborâseră pe prispa bisericii.

Aşa că a fost necesar ca aceasta să fie mutată de acolo, ca să nu mai fie întinată de acei oameni. Cum la noi nu mai exista, aşa cum am arătat, nimic din vechea mănăstire, a fost adusă aici şi sfinţită doi ani mai târziu. Are două hramuri: «Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavril», cu acesta a venit de la Reghin, şi «Adormirea Maicii Domnului». Se ţin slujbe mari la ambele date. Biserica noastră are circuit deschis pentru mireni. Oricine poate să vină să asiste la slujbe“, ne spune călăuza noastră.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
18114

□

Comentarii

□

□

1. pr suciu -- (15-March-2010)Monaha e monahie, si ori vorbeste ea prostii ori autoarea articolului. Din Luieriu biserica a fost luata de regina Maria si dusa la Bran. De acolo luata de inaltele fete bisericesti si dusa la Jercalai.

2. Ana -- (27-February-2011)este minunata la acea manastire este un loc care te face sa te simti mai bine.si preotul Cleopa este un preot deosebit!

3. oana -- (4-June-2011)eu am fost de 4 ori la aceasta manastire si am vazut multe minuni adica veneau persoane posedate de necuratu si cind se termina slujba isi reveneau si acele persoane deci are har preoti sunt minunati la fel si calugarii

4. BARBU ANA -- (25-November-2011)PARINTELE CLEOPA ESTE DUMNEZEUL VAII CRICOVULUI

5. Ioana alexandra -- (28-April-2012) 1. " pr suciu -- (15-March-2010)
Monaha e monahie, si ori vorbeste ea prostii ori autoarea articolului. Din Luieriu biserica a fost luata de regina Maria si dusa la Bran. De acolo luata de inaltele fete bisericesti si dusa la Jercalai.
OMPLETARE sau PRECIZARE
Satenii si enoriasii din Luieriu au facut cadou Principesei Ileana Biserica ,si asa a ajuns la Bran.---

6. Ierodiacon Nectarie -- (31-October-2015)Nu mai dati crezare la tot ce se spu e despre manastirea oastra. Cine vrea date precise si con rete va rugam sa le cereti de la obstea manastirii.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Voci tinere pe scena de la Mamaia

Anul acesta, Festivalul Naţional al Dansului şi Cântecului Popular Românesc a fost organizat de Consiliul Judeţean Constanţa în colaborare cu Televiziunea Română. Concursul a avut loc la Mamaia, pe scena Teatrului de Vară, şi s-a desfăşurat pe două secţiuni distincte: solişti vocali şi instrumentişti.

Concurenţii au fost selectaţi în urma vizionării a peste 100 de candidaţi din toate zonele ţării. Exigenţa acestei selecţii s-a datorat specialiştilor, a profesioniştilor din Televiziunea Română care, ca de obicei, n-au făcut compromisuri când este vorba despre folclor. Este suficient să rostim numele doamnei Elize Stan, organizatoarea Festivalului de la debutul său.

Infirmarea unor prejudecăţi stranii

Aşa se şi explică apariţia cu „fruntea sus“ a unor generaţii de interpreţi, vocali sau instrumentişti, care asigură continuitatea folclorului românesc, împotriva previziunilor sceptice ale unor comentatori de ocazie, care spuneau (sperau?) că tineretul din ziua de astăzi nu mai este interesat de rădăcinile neamului.

Faptul că sala Teatrului de Vară din Mamaia a fost plină, că s-a aplaudat la scenă deschisă atât prestaţia interpreţilor, cât şi decizia juriului este o dovadă că avem nevoie, mai mult ca oricând, de ceva al nostru, de ceva ce nu poate fi importat şi nici… fabricat în China, de exemplu.

Revenind la festivalul în sine, trebuie spus că ediţia din acest an a avut girul unor personalităţi din domeniul cercetării şi interpretării folclorului românesc: Elize Stan – aşa cum am menţionat, Eugenia Florea (preşedinte), Florentina Satmari – realizator TVR, Petre Paul Nicolescu – directorul Centrului Regional de Conservare a Creaţiei Populare Constanţa, Maria Magiru - directorul Muzeului de Artă Populară Constanţa, Silvia Ţigmeanu, Ilie Hondoreanu, Viorica Barbu Iuraşcu, Steluţa Popa, Nicolae Peride şi Roxana Daniela Gibescu.

Seri de neuitat

În cele două seri de concurs au urcat pe scenă 20 de interpreţi şi 6 instrumentişti. Orchestra naţională de folclor „Lăutarii“ din Chişinău, dirijată de inegalabilul Nicolae Botgros, a acompaniat concurenţii.

Trofeul festivalului a fost înmânat lui Alexandru Brădăţan, considerat cel mai bun interpret de folclor, originar din Gura Humorului. La secţiunea interpretare vocală s-au aflat la egalitate Beatrice Maria Băndoiu din judeţul Gorj şi Virginia Claudia Irimuş din judeţul Maramureş.

Premiul al doilea i-a fost înmânat lui Valentin Sanfira din judeţul Gorj, iar premiul trei Adelei Ramona Pantea din Maramureş. La secţiunea instrumentişti, premiul întâi a fost obţinut de Loredana Streche din judeţul Olt, care a interpretat cu măiestrie la nai. Premiul doi i-a fost acordat lui Ionuţ Florea din judeţul Vaslui (pentru cimpoi), iar premiul al treilea i-a revenit lui Radu Nemeş din Bihor, care a cântat la vioară cu goarnă.

Alte premii: In Memoriam Petre Săbădeanu – Alin Gaidur din judeţul Botoşani a primit un premiu pentru interpretare. Cătălin Haşa din judeţul Alba a obţinut premiul Societăţii Culturale „Avram Iancu“ cu sediul în

Detroit, reprezentată de Gheorghe Chindriş, iar Anişoara Serafin din judeţul Timiş a primit premiul ziarului „Curentul Internaţional“, tot din Detroit.

Înalt Prea Sfinţia Sa Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului, i-a acordat Rominei Nemeş din Bihor premiul In Memoriam Elena Roizen. Telespectatorii (prin televoting) au acordat Elenei Puhulici din Vâlcea premiul de popularitate. Premiul presei a ajuns la Iuliana Tudor, prezentatoarea Festivalului, realizatoare de emisiuni folclorice şi interpretă de valoare.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1048

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

„Tradiţia impune lucrul bine făcut“

La Palatul Parlamentului, mai precis în sala de expoziţii „Constantin Brâncuşi“, s-a deschis recent expoziţia de grup S.T.ART („Structural Textural Art – artă decorativă şi pictură“). Denumirea sub care se desfăşoară manifestarea se potriveşte unora dintre expozanţi, ei fiind proaspăt absolvenţi ai Facultăţii de Arte Decorative şi Design – Carmen Iordache, Elena Miron, Irina Oancea, cărora li s-au alăturat alţi artişti de marcă precum Anca Bârsan Sârbu, Ana Maria Dan, Maria Gall, Adina Iftode, Magda Morozan, Ruxandra Munteanu, Monica Vâlcu şi, nu în ultimul rând, Daniela Frumuşeanu, lector univ. dr. la Universitatea Naţională de Artă, profesoara lor şi o mai veche colaboratoare a revistei noastre.

Ceea ce se prezintă aici se referă mai ales la spaţiul în care locuim. Sunt textile imprimate care arată frumos în casele noastre, oriunde am trăi. Se ştie că în tradiţia populară erau nelipsite scoarţa, carpeta, covorul, ştergarul de pe perete. Am profitat de prezenţa doamnei Doina Dascălu Işfănoni, de la Muzeul Satului, cea care a vernisat expoziţia, pentru a afla câte ceva despre tradiţie, prezentul şi viitorul său.

Rep.: Ţesăturile de diferite forme şi culori au fost mereu prezente în gospodăria ţărănească. Este o continuitate, este o întoarcere?

D.I.: Nevoia de a folosi peretele ca un suport pentru o textilă a rămas. Şi, indiferent că trăieşte în lumea tradiţională, a satului, sau că s-a mutat la oraş, săteanul păstrează în mintea lui nevoia de a pune pe perete o textilă. Şi aş spune că în mediul urban, cel puţin în România, obişnuinţa de a pune pe perete o textilă este mai mare decât în a pune un tablou ori o fotografie.

Rep.: Din păcate, s-a impus foarte mult kitschul.

D.I.: E adevărat că discernământul de a alege ce pui pe perete este foarte important în saltul acesta din lumea ruralului în lumea citadinului. Şi în ceea ce constituie educaţia, pentru că de cele mai multe ori nevoia aceasta generează absorbţia nefiltrată a lucrurilor de proastă condiţie care mimează valori tradiţionale, că au formatul de covor, că au o tematică mai accesibilă, dar care sunt din punct de vedere plastic nişte monstruozităţi. Mă gândesc la „Răpirile din Serai“, „Bucătăreasa“ şi aşa mai departe.

Rep.: În lumea satului nu erau kitschuri?

D.I.: Nu, în lumea satului au fost excelenţe, erau ţesătoare de covoare, de macaturi cum li se spune în multe locuri ţesăturilor ce se pun pe pat, de carpete, şi asta nu o făcea oricine. Dar filtrul tradiţiei şi tipul spaţiului nu îngăduia proliferarea lucrurilor care să reprezinte noutăţi absolute.

Şi nici experimente, pentru că omul n-avea spaţiu pentru asta şi, în al doilea rând, era un fel de canon al spaţiului care nu îngăduia includerea brutală a unor noutăţi totale pentru că lumea avea senzaţia că „ne spargi casa“, cam ăsta era termenul. Noutatea absolută în mediul rural nu era niciodată asumată integral ci treptat, ea venea ca motiv, culoare, ca piesă în sine venea târziu.

Motiv pentru care „răpirile din serai“ au pătruns în mediul rural abia după anii 1960, când omul a circulat şi canonul lumii rurale a slăbit, iar spaţiul a crescut, casa cu mai multe încăperi, casa care presupune un spaţiu în care omul nu mai stă, ci spaţiu de paradă, casa bună de fapt s-a multiplicat şi atunci ajunge să populeze această casă bună cu lucruri care pentru el reprezintă vremea lui şi atunci confundă noutatea cu calitatea şi de aici o serie întreagă de elucubraţii.

Sfatul meu este ca omul să se adreseze specialiştilor, să apeleze la calitate aşa cum altă dată tradiţia impunea lucrul făcut temeinic care conferă spaţiului identitate. Creaţia manuală care păstrează gestul şi covorul de altădată înseamnă înmagazinarea de memorie afectivă şi spirituală. Când uiţi de aceste două lucruri se cheamă standard şi globalizare. Omul modern s-a mutat de la un tip de spaţiu şi obicei către un altul, care nu se mai potriveşte. El are nevoie de identitate, fără de care este nul.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
749

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

804--povestea-rasaritului-de-soare-in-ba...

Povestea răsăritului de soare în Bărăgan

În Bărăgan vara asta e, după cum o dă, ba în zăduf năprasnic, ba în vijelii şi ploi neiertătoare, mai dezmăţată şi mai capricioasă ca multe dintre verile trecute. Uite, acuma loveşte, de zile bune – şi nu dă semne că a obosit - cu suliţi de foc peste tot locul. S-a încins, ca băgată la microunde, atmosfera. Între betoane, aerul frige omul până la bojoci. Şi chiar mai aprig. Aşa că, măcar din acest motiv şi tot e musai să fug, ca toată lumea, pentru o vreme la mare. Acolo, nemărginirea albastră a cerului, neliniştea bizară şi verde a apei, nisipul auriu şi fierbinte mă încarcă pentru toate zilele aiurea care vor urma. Căci nici toamna, nici iarna, nici primăvara nu mai sunt, ca şi vara, cum le ştiam odinioară.

Bărbatul şi şoseaua lui

Plec din Ploieşti în crucea nopţii, ca să ajung la ţărmul Mării Negre pentru a prinde, din prima zi, răsăritul. Căci, pe urmă, nu se ştie dacă, năucă de somn şi vacanţă, mai bântui pe faleză la cinci dimineaţa. Dar şoseaua nu e, cum am crezut eu, liberă. Zici că toată lumea s-a mutat, cum zicea Tudor Chirilă pe vremea Vamei Vechi, la mare. Aşa merg înşiruite, una după alta, maşinile.

Trec de bariera de la Bărbuleşti şi dau să depăşesc o maşină cu pretenţie de bolid. Şoferul, cum mă vede că accelerez şi că vreau să i-o iau înainte, măreşte vigilent viteza. Eu, cu piciorul pe acceleraţie, el şi mai şi ca mine... Încerc, tot încerc să fac depăşirea. Dar mai degrabă o găseşte Diaconescu pe Elodia decât reuşesc eu să o iau înaintea misoginului din celălalt vehicul!

Ăsta crede că suntem Montoya şi Schumacher la vreo cursă şi vrea să demonstreze care pe care? Îmi vine, aşa doamnă cum zic unii că sunt, să îl înjur cu năduf de tot neamul lui. Mai puţin de mamă, că măcar de atâta solidaritate feminină pot să dau şi eu dovadă... Zici că şi-a cumpărat, cu banii jos, şoseaua! El n-o fi citit noul Cod Rutier, unde se spune că şoferul care e depăşit de altul nu trebuie să mărească viteza şi să-i permită celuilalt să depăşească? Dar îl las, aşa cocoş cum vrea să pară, în plata Domnului. Bine, drumul e al lui, dar uite, răsăritul de soare – căci, cu atâta mers aproape bară la bară, m-a prins răsăritul în Bărăgan, nu pe faleză – e al meu. Pe ăsta nu-l împart cu nimeni. Nu tânjeşte nimeni după el. Cel puţin bădăranul din maşina cu pretenţie de bolid nu vrea răsăritul în Bărăgan...

Mirajul seducător al „portocalei“ ce se înalţă

E doar cât o portocală soarele la momentul acesta matinal. Mic, galben, zemos... Dacă aş întinde mâna, aproape că aş putea să zdrobesc în pumn portocala. De să-i iasă toată seva... Satele Bărăganului nu s-au trezit încă. Dorm, sub oblăduirea răsăritului, tăcute, liniştite şi sărace. Aş zice, ca una care am plecat de la porţi de Bărăgan spre urbea cu iz de petrol, tot mai sărace...

La Alexeni citesc pe un indicator rutier, pe lângă obişnuita urare de drum bun: „Dumnezeu să vă binecuvânteze!“ şi mă simt dintr-o dată mai bine. Ca şi cum inscripţia de pe indicator şi-a atins menirea. Şi

soarele e tot neînsemnat şi mic. Parcă nu-i vine să dea cu pijamaua de pământ şi să treacă la treabă.
Curţile, multe dintre ele, din păcate, mâncate de furia bălăriilor, fără urmă de legume sau flori în ele, fug, în goana maşinii, în derizoriu. Nu e nicio mişcare în ele. Nici pe câmp, deşi adesea aici se zăresc utilajele agricole – unele de recoltat cu oarece întârziere grâul şi orzul, altele de irigat porumbul (uite, ăsta e un subiect pe care trebuie să-l abordez pe viitor, trebuie să vorbesc cu oamenii ăştia, cu irigaţiile) – nu e nimeni.

O noapte nefiresc de lungă

În Bărăgan, la prima oră a dimineţii mecanizatorii nu au făcut încă, aşa cum nici soarele nu a făcut, ochi.
Portocala s-a făcut un pic mai mare, ca injectată cu silicon. Dar eu vreau să se facă mare cât un pepene, cât un dovleac, cât un soare.
La Sfântul Gheorghe, pe marginea şoselei, pomii sunt văruiţi şi cu alb, şi cu albastru. Adică vreau să zic că aşa a fost la origini. Acum albastrul acela e mai mult un bleu spălăcit. De la ploi, de la vânt, de la soare... Într-o curte, o bătrână se lipeşte moale de peretele casei, dat în floare, parcă, de Mâna Maicii Domnului. În afară de nebunii şoselei, localnici n-am văzut până acuma. Opresc maşina şi o întreb de ce s-a trezit aşa de dimineaţă.
„Păi să mulg vaca, mamă. Că n-are cine altcineva. Şi eu sunt bătrână şi nu mai am putere să fac treaba repede. Dacă nu mă trezesc de acuma, nu mai am timp să ajung cu laptele la centrul de colectare. Ne dă opt mii de lei pe kilogram, puţin, dar e bine şi aşa, că mai luăm o butelie cu banii ăia şi niscaiva ulei, care s-a scumpit mai rău ca orice în ultima vreme“.
Ofuri de ţăran... Adevărate, palpabile, reale. Şi pe mine care mă doare că răsăritul se lasă greu, ca o fată de măritat... Uite, doar zvâcneşte uşor soarele ăsta, dar nu vrea parcă să se încaibere cu lumea.

Zăduful care avea să se aştearnă

Şoseaua aleargă nebuneşte, deopotrivă cu maşinile. Asta e parcă senzaţia. Răsăritul pare să întârzie cu bună ştiinţă. Nu e năvalnic şi buimac ca între betoanele oraşului, nici smucit cu forcepsul ca la mare. Raze şăgalnice mângâie Bărăganul. Parcă soarele pregăteşte pământul pentru zăduful infernal din cursul zilei. Îl ia cu binişorul... Un beţiv bântuie molatic printre maşini. Pare că nu găseşte, deşi e trasat bine şi cu linie continuă, drumul. A băut, se vede treaba, fără pahar, direct din sticlă. Vine, probabil, de la vreo paranghelie, care s-a spart acuma, în buza zilei. E vesel nevoie mare şi nici nu-i pasă că îl înjură toţi care trec pe acolo. Inclusiv misoginul de mai sus. Ăla care vrea femeia, ca pe vremea lui Ştefan cel Mare, la cratiţă...
Câmpul e spintecat, din loc în loc, de bostănării. Mulţi cultivatori de pepeni au cartierul general chiar în faţă, la drum, ca să vadă călătorul marfa şi să cumpere. Sunt, deşi e încă dimineaţă, devreme, treziţi de multă vreme. Ştiu şi ei că trec turiştii către mare şi e moment prielnic să vândă câţiva pepeni. Opresc maşina lângă o bostănărie şi cobor cu ochii scăldaţi în lacrimi. Vreo şase oameni sar să mă întâmpine. Nevasta gospodarului mă priveşte atentă şi comentează ca pentru ea: „Toţi e la fel, peste tot! De dimineaţă, aşa, să supere soţia...“ Ce să-i explic bietei femei, cum să-i spun că CD-ul din maşină ajunsese la Grigore Leşe şi ascultasem, cutremurată, „Cântă cucul, bată-l vina, de răsună Bucovina...“? „Fără să încercaţi pepenii noştri, nu cumpăraţi! Nu se cade“, îmi zice gospodarul.
Privesc spre răsărit şi descopăr că soarele s-a făcut, iată, cât pepenii din grămezile de alături. Pe ei îi produce, cum îmi spune omul, chiar familia aici de faţă. Pepenele soarelui creşte şi descreşte în fiecare zi, de când e lumea lume şi pământul pământ.

Azi mai mult, mâine mai puţin...

Când am trecut podul de peste Dunăre era dimineaţă, în crucea ei. Bezmetic, soarele s-a pus pe hlizit galben în Bărăgan. Arde deja ca în orice lună a lui „cuptor“. Dar, dincolo de pod, văzduhurile hohotesc buimace a mare. De aici miroase, dacă eşti atent, locul a sare, a alge, a briză. Bărăganul rămâne în urmă. Vacile au pornit spre islaz, tractoriştii s-au îndreptat către utilajele din câmp, florile de Mâna Maicii Domnului se scutură şi ele de amorţeală. A răsărit soarele, a început viaţa. Diseară, soarele se va grăbi să se culce şi în Bărăgan...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1070

☐

˚ Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

805--cumpana-localitatea-cu-100-de-volun...

Cumpăna – localitatea cu 100 de voluntare

Dacă ar fi să aleagă o localitate în care să trăiască, departe de aglomeraţia şi zgomotul oraşului, constănţenii s-ar muta, fără nicio excepţie, la Cumpăna, Constanţa. Două argumente stau la baza deciziei lor: apropierea de oraş şi existenţa unei autorităţi locale căreia îi pasă de oameni.

Echipa executivului, formată în exclusivitate din femei, lucrează într-un ritm care depăşeşte normele prevăzute în orice cod al muncii. Primăria, consiliul local, se află numai şi numai în slujba cetăţeanului. Pentru a treia oară, doamna economist Mariana GÂJU a fost aleasă primar al comunei. Votul cetăţenilor este un răspuns, o recompensă sinceră faţă de devotamentul şi performanţele primei doamne a comunei.

Profilul unui posibil primar model

În urmă cu opt ani, apariţia unei femei în peisajul electoral şi apoi la primăria Cumpăna era privită ca o alternativă… temporară, până la aşezarea puterii politice în judeţ. Cine era, în fond, această femeie tânără, elegantă, politicoasă şi extrem de reţinută când este vorba de promisiuni? În primul rând, o fiică a satului şi apoi un om de caracter. Mariana Gâju a avut şi are o singură lege pe care o respectă şi pe care se sprijină.

O lege pe care şi-a făcut-o singură, în care crede cu toată puterea şi care s-a dovedit a fi cea mai importantă dintre toate: să-ţi priveşti consătenii în ochi fără să roşeşti. Restul a venit de la sine. A gândit, a muncit, s-a sacrificat pentru a le fi bine celorlalţi. Mariana Gâju este, fără îndoială, una dintre excepţiile acestor zile. Energia ei, curajul de a se implica în proiecte de mare anvergură au transformat o comună oarecare într-o aşezare prosperă.

La sfat cu primele doamne

Se cuvine acum să vorbim despre echipa aflată în jurul doamnei primar. Adică despre primele doamne ale comunei care pun la cale strategia de dezvoltare. O echipă alcătuită din femei de toate vârstele, cu profesii diferite, conducătoare de instituţii sau bucătărese, croitorese, casnice, pensionare. Femei care au hotărât să vină alături de primăriţa lor, să o ajute să-şi onoreze promisiunile.

Nu le-a obligat nimeni, lucrează fără să primească un leu, fără să se bată cu pumnul în piept că au uşa deschisă la primărie. Când se pune la cale o acţiune culturală, un festival, o conferinţă, o sărbătoare religioasă, un eveniment special, echipa doamnei Gâju se înfiinţeză la primărie şi, din acel moment, poţi fi sigur că se lucrează ca într-un stup. Lumea le spune cu drag şi cu umor „Comitetul Central". Ele râd şi se bucură pentru că nu găsesc nimic rău în asta, din contră, se simt puternice şi eficiente.

Doamna profesoară Elena Obertaş este într-un fel liderul acestui Comitet. Asta pentru că, în decursul anilor, s-a dovedit a fi un profesionist desăvârşit, un dascăl iubit şi respectat de toţi elevii şi de tot satul, în general. Ce era să facă la pensie? Fiica s-a căsătorit, a plecat în Italia, soţul i s-a prăpădit... Când a văzut că draga ei comună are, în sfârşit, un primar adevărat, a hotărât să nu stea deoparte. La orice oră din zi şi din noapte sună telefonul de la primărie, doamna profesoară Elena Obertaş, acum consilier local, este gata să înceapă lucrul.

O viaţă închinată cărţii

Colegele doamnei profesoare, prietenele ei, fiecare în parte cu un destin special, cu o viaţă trăită cu demnitate, cu realizări profesionale de excepţie, i se alătură necondiţionat. Stela Iorga a fost bibliotecară o viaţă, până ce a predat ştafeta Luminiţei Cioroiu. Ea face şi acum parte din lumea cărţilor pe care le iubeşte mai mult decât orice. Un anumit moment este semnificativ pentru structura aleasă a acestei doamne: cu ani în urmă, biblioteca a luat foc şi o parte din cărţi s-a aprins.

A reuşit să salveze două, arse pe margini, le-a luat cu durere şi cu evlavie şi le-a aşezat în casa ei la loc de cinste. Acolo sunt şi acum, simbol al crezului ei în viaţă, al măsurii cu care socoteşte existenţa. Acum este sufletul activităţilor culturale, alături de colega ei mai tânără, despre care spune că este exact ce trebuie pentru ca lumea cărţilor să fie un tărâm de înălţare spirituală pentru locuitorii Cumpenei.

Gabriela Ciubotaru, educatoare profesionistă, energică şi sensibilă, adoră copiii şi socoteşte că viaţa unui educator nu se desfăşoară numai în cele opt ore de lucru. Abia după ce se sfârşeşte programul normal de grădiniţă simte că poate să facă mai mult pentru copiii ei: dansuri populare, piese de teatru, recitări, expoziţii, excursii... Părinţii copiilor o iubesc şi îi sunt recunoscători pentru strădania ei de a descoperi, în fiecare copil, un talent, o speranţă... În comitetul de care vorbeam, Gabriela reprezintă tineretul. În numele tinerilor decide când şi unde să se implice în viaţa culturală şi socială a comunei. Au făcut lucruri frumoase, sensibile, despre care s-a vorbit mult în toate jurnalele locale.

Un exemplu de devoţiune

Mariana Petrilă este asistentă de ocrotire a mamei şi copilului de o viaţă. Ceea ce face această doamnă cu suflet de aur se numeşte devoţiune fără margini faţă de viitorul comunei. În cabinetul ei de la dispensar, acasă sau pe stradă, doamna Mariana este la dispoziţia celor care au nevoie de un sfat sau de un tratament. O face cu zâmbetul pe buze, cu căldură şi competenţă. Rezultatul? O comună întreagă îi spune „ sărut mâna“, o consideră ca făcând parte din familie. „Comitetul Central“ i-a dat ocazia să fie mai mult decât atât. Să-şi pună semnătura pe acţiuni educative, religioase, sociale despre care s-a dus vestea.

Un caz special

Daniela Spătaru, directoarea căminului cultural, este un caz special. În primul rând este foarte tânără, a absolvit Facultatea de Fizică şi este îndrăgostită de tot ce înseamnă constituirea unui act cultural de calitate. Pe scena căminului cultural din Cumpăna n-ai să vezi niciodată un spectacol kitsch. Soţul Danielei este absolvent de Conservator şi pregăteşte formaţii artistice de nivel profesionist. Acolo, în căminul acela, pe scenă, Daniela Spătaru aprinde o făclie de civilizaţie şi cultură de excepţie. Când nu face asta este alături de doamnele care muncesc pentru prosperitatea comunei.

Punem punct aici, cu precizarea că numărul femeilor care lucrează voluntar şi sprijină proiectele primăriei sunt peste sută. Toate, absolut toate, fac parte din aceeaşi clasă spirituală a acestor doamne pe care tocmai le-aţi cunoscut. Pare incredibil, nu? O lume frumoasă, normală, mândră este reprezentată de acest „Comitet Central“, un fel de a face ceva util pentru semenii tăi râzând de trecut şi zâmbind pentru viitor.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
763

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pledoarie pentru soiurile rezistente de viţă-de-vie

Prin termenul de rezistenţă nu trebuie să înţelegem imunitate, caz în care viţele din această grupă ar trebui să reziste la toate bolile şi la toţi factorii de stres, în orice condiţii de cultură şi de mediu.

În cazul viţelor din grupa respectivă, rezistenţa sau toleranţa genetică se realizează în mod practic prin scăderea numărului de tratamente, îndeosebi contra manei, comparativ cu viile soiurilor provenite exclusiv din Vitis Vinifera.

În unii ani şi în anumite condiţii de cultură (terenuri în pantă, viţe plantate rar, dirijare răsfirată), plantele pot rezista fără tratamente anticriptogamice. Viţele din această grupă prezintă şi o rezistenţă genetică la gerurile iernii.

Dacă pentru marile plantaţii viticole trebuie alese fie soiuri tipice pentru struguri de masă, fie de vin, în cazul viţelor de pe lângă casă sunt de preferat soiurile cu funcţie mixtă (masă + vin). Din aceste viţe se asigură consumul familial de struguri direct de pe butuci sau puşi la păstrarea de peste iarnă, iar din eventualul surplus se poate obţine „vinul casei“.

Cu ocazia unei vizite profesionale pe linia ameliorării viţei-de-vie efectuată în Ungaria (1977) la Institutul de Cercetări Vitivinicole din Kekskemét, am primit câte 15 butaşi a 3 ochi/butaş din 10 elite de perspective, care s-au dovedit a avea o certă valoare.

Aceste elite le-am supus unui proces de înmulţire rapidă, după care o mare parte am încercat-o la ICVV Valea Călugărească, iar alte viţe le-am dat staţiunilor de profil pentru încercare. Atât la Institut, cât şi la staţiunile la care au fost încercate aceste elite cea mai valoroasă s-a dovedit aceea numită atunci „R-10“.

Autorul acestei elite a fost cunoscutul ameliorator Sandor Szegedi, elita fiind omologată în Ungaria, în 1982, sub numele de Pölöskei Muskotaly, de unde denumirea oficială a soiului în ţara noastră.

Producţia de struguri înregistrată la Valea Călugărească (timp de 14 ani) a fost de 3,8 kg/butuc, respectiv 17,3 t/ha. Conţinutul în zaharuri a oscilat între 190 şi 217 g/l, iar aciditatea între 3,2 şi 5,3 g/l.

Principalele calităţi ale soiului: gustul deosebit de plăcut al strugurilor; boabele subdimensionate (meiate sau mărgeluite) aproape că lipsesc; raport favorabil între zaharuri şi aciditate; se pretează bine la păstrarea peste iarnă; rezistă bine la boli; realizează vinuri albe, semiaromate, cu gust plăcut de muscat; conţinut de alcool al vinurilor cuprins între 11,2 şi 12,2%.

Recomandări privind cultura soiului. Grădinile din jurul casei se plantează pe locuri mai calde şi luminoase, iar mijloacele de susţinere trebuie să asigure o cât mai bună expunere la soare, aerisire şi lumină. Se va prefera cultivarea în forme semiînalte, cu tăieri scurte, în cepi roditori, de 2-3 ochi; trebuie aplicate lucrări în verde: dezvelirea strugurilor de frunze, eventual scurtarea rahisului şi altele.

Dr. Virgil GRECU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
14278
□
° Comentarii
□
□
° 1. Ionel -- (4-May-2010)Omenirea trebuie sa conserve zestrea genetica a animalelor si plantelor. Urmarind crearea unor soiuri de mare productivitate si finete a gustului, nu trebuie sa ajungem la tratamente cu pesticide(otravuri pentru oameni si mediu). Laud preocuparea Dlui Virgil Grecu.
Va veni un timp cand omenirea va trebui sa -si stopeze cresterea populatiei, pentru a nu scadea calitatea vietii, cu cat mai devreme - cu atat mai bine. Asa zisul progres caracterizat de concurenta bazata pe egoism ne-a adus deja in fata unor pericole imense: incalzirea globala, poluarea, dispretul teroristilor pentru viata.
° 2. Eduard -- (24-January-2011)Se pare ca este in trend sa se planteze vita de vie nobila dar, nimeni nu spne cate tratamente fitosanitare se fac pentru a se obtine strugurele nobil! Intradevar via nobila da randament dar, tratamente chimice aplicate fac ca strugurele sa deznobileze omul. Acesti struguri sunt chimici! Pacat ca nu se mai cultiva soiurile rezistente la boli si care nu necesita tratamente dintr care amintim: Valeria, Argesis, Reform, Reflex, Andrevit, Admira, Muscat de Poloskei, Brumariu, Radames, Rosina, Rubin, Vlad, Purpuriu, Negru tinctorial. Nu se mai aude nimic de aceste soiuri valoroase nechimizate!
° 3. betej stefan -- (10-February-2012)stie cineva unde pot gasi soiul VLAD? daca este posibil rog raspuns.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Vasile Gr. VELICAN

S-a născut la 9 decembrie 1904 în localitatea Hărman (judeţul Braşov) într-o familie numeroasă. A urmat şcoala primară în satul natal, iar apoi Liceul „Andrei Şaguna“ în Braşov, între anii 1916 -1924. A urmat studii agronomice la Academia de înalte Studii Agronomice din Cluj între anii 1924 - 1928. Imediat după absolvire, V. Velican a urmat studii de doctorat în Germania, unde s-a specializat în ameliorarea plantelor. După anul 1945 a fost directorul Staţiunii de Ameliorare a Plantelor din Cluj şi profesor titular al Catedrei de fitotehnie până în anul 1974.

Activitatea de cercetare ştiinţifică a început în anul 1930 la Staţiunea ICAR de la Câmpia Turzii. Primele publicaţii ca rezultate ale cercetărilor proprii se referă la culturi comparative cu soiuri de orz, orzoaică, grâu şi apar în revista transilvăneană „Agricultura nouă“, între anii 1933-1945.

Activitatea profesorului V. Velican s-a axat pe lucrări de ameliorare, atât la Câmpia Turzii cât şi la Staţiunea de Ameliorare a Plantelor Cluj. În acest domeniu a avut mare succes, a creat în acei ani soiurile de grâu Cluj 650, soiurile de porumb Galben timpuriu şi Arieşan, soiurile de cartof Ardeal, Napoca, Someşan.

Între anii 1956-1958 a fost autor la primul tratat modern de fitotehnie din România, publicat în trei volume, pe o întindere de peste 2.000 pagini, alături de N. Zamfirescu, Gh. Văluţă, I. Safta, S. Săulescu şi F. Cântar. La reeditarea acestei lucrări, în anul 1965, profesorul Velican era singurul fitotehnist membru corespondent al Academiei RSR.

O lucrare originală, unicat în literatura agricolă naţională, este „Dicţionarul practic de biologie agricolă“, publicat în 1974 la „Editura Enciclopedică Română“. În anul 1969 i s-a decernat prestigiosul titlu de membru al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice. A mai primit şi alte distincţii: Ordinul Muncii clasa I, II (1962, 1965), Medalia Muncii (1954); Meritul agricol şi Coroana României în grad de cavaler (1938); Ordinul Steaua României, clasa a III-a ,1970; Premiul Gheorghe Doja al Academiei Române, 1953. A trecut în veşnică odihnă la 6 septembrie 1984.

Pagină realizată de dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
701

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

808--ce-mai-faceti-domnule-constantin-va...

Ce mai faceţi, domnule… Constantin Vasilică? > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe mai faceţi, domnule… Constantin Vasilică?

Mi-a făcut mare plăcere să particip la festivitatea de înmânare a înaltei distincţii de Doctor Honoris Causa a Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară Bucureşti domnului prof. Constantin Vasilică alături de prof. Gh. Bâlteanu, două personalităţi ale ştiinţei agricole româneşti - specialitatea fitotehnie.

Prof. univ. dr. Constantin Vasilică s-a născut la 5 februarie 1926 în comuna Tudora – Botoşani. Facultatea de Agronomie a Universităţii Agronomice „Ion Ionescu de la Brad“ a absolvit-o în 1951.

A parcurs toate treptele învăţământului universitar, de la preparator în cadrul Facultăţii de Agronomie Iaşi, până la profesor titular. La 1 octombrie 1996 a ieşit la pensie.

A realizat 132 de lucrări ştiinţifice, printre care 3 volume de „Prelegeri de fitotehnie“, cartea „Fitotehnie“, scrisă în colaborare şi apărută în 3 ediţii la Editura Didactică şi Pedagogică Bucureşti, „Tehnologia cultivării inului pentru fibre“, „90 de ani de învăţământ agronomic universitar în Moldova“, cuprinzând 250 de pagini şi multe alte lucrări.

Este membru de onoare al Senatului Universităţii Agronomice Iaşi (2006) şi Doctor Honoris Causa al Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară din Bucureşti.

Ne-am revăzut de curând la Iaşi. Este neschimbat. Nu-ţi vine a crede că are vârsta respectivă. Este la fel de activ, antrenat în atâtea activităţi, că nu-i ajunge timpul.

„Sunt profesor consultant şi predau fitotehnia la Facultatea de Horticultură, conducător de doctoranzi – 12 devenind doctori în ştiinţe şi am încă 6 în devenire, deci doctoranzi. Coordonez activitatea filialei ASAS în calitate de vicepreşedinte; ţin un curs de fitotehnie la Horticultură; coordonez din partea ieşeană colaborarea cu Universitatea Justus Liebig din Giessen; acord consultaţii tehnice unor societăţi agricole din Moldova. Fac parte din diverse organisme ştiinţifice din ţară şi străinătate unde îmi aduc contribuţia necesară. Sunt membru al Grupului Internaţional de Cercetare a Fertilităţii Solului (IOSDV) încă din 1978; membru corespondent al Societăţii Ştiinţifice de Fitotehnie din Germania; membru al Grupului Internaţional „NORLEG“ de Cercetare a Leguminoaselor pentru Boabe din Norwich – Anglia, din 1992; membru al Comitetului Naţional de Resurse Genetice din România; din 1933, membru al Comisiei de Stat pentru Atestarea şi Omologarea Soiurilor din România; membru de Onoare al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice din România, din 1997; membru de Onoare al Grupului European IOSDV (2006), Doctor Honoris Causa al USAMV – Bucureşti.“

Ce pot să îi urez distinsului profesor, decât ani mulţi cu sănătate!

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1371

☐

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

809--curier-juridic-18.html

Curier juridic (18) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCurier juridic (18)

Legea nr. 153, din 11 iulie 2008, privind efectuarea recensământului general agricol din România (MO al României, Partea I, nr. 544, din 18 iulie 2008)

Obiectul de reglementare al acestei legi îl constituie asigurarea cadrului legal necesar efectuării recensământului general agricol din ţara noastră, în perioada 2 decembrie 2010 – 31 ianuarie 2011, în toate unităţile administrativ-teritoriale (Art. 1, alin. (1) şi (2)).

La alin. (3) al aceluiaşi articol se prevede că scopul acestei cercetări statistice de interes naţional este acela de a asigura datele statistice necesare în domeniul agricol, în concordanţă cu acquis-ul statistic comunitar, prin înregistrarea suprafeţelor agricole utilizate, a efectivelor de animale pe specii, a maşinilor şi a echipamentelor agricole, a persoanelor care desfăşoară activităţi agricole, a metodelor de producţie agricolă, precum şi a dezvoltării rurale.

E bine să ştim că la recensământul general agricol se înregistrează toate unităţile care desfăşoară activitate agricolă, indiferent de tipul de proprietate şi de forma de organizare (Art. 2, alin. (1)). Concomitent cu acesta se desfăşoară o anchetă selectivă specială privind metodele de producţie agricolă (Art. 2 alin. (2)).

Mai trebuie să ştim că organizarea şi efectuarea Recensământului general agricol se realizează de Institutul Naţional de Statistică, Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi Ministerul Internelor şi Reformei Administrative, sub coordonarea Comisiei Centrale pentru Recensământul General Agricol, care se constituie în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare, în componenţa prevăzută în anexa nr. 1, ce face parte integrantă din lege (Art. 4, alin. (1) şi (2)).

Trebuie reţinut şi textul art. 6 din lege, potrivit căruia se organizează comisii judeţene, respectiv a municipiului Bucureşti, sub conducerea/coordonarea prefectului, precum şi comisii ale municipiilor şi sectoarelor municipiului Bucureşti, oraşelor, respectiv comunelor, sub coordonarea primarului, în vederea realizării lucrărilor de organizare şi efectuare a recensământului în teritoriu.

Important de reţinut este şi faptul că persoanele fizice au obligaţia de a furniza recenzorilor date şi informaţii corecte şi complete, iar cele juridice au obligaţia de a înscrie în formularele de înregistrare date şi informaţii corecte şi complete, sub îndrumarea recenzorilor şefi: datele individuale înscrise în aceste formulare sunt confidenţiale şi sunt utilizate numai în scopuri statistice (Art. 7, alin. (1), (2) şi (3)).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
631
□
˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Curier juridic

Hotărârea Guvernului nr. 1.306, din 24 octombrie 2007, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr. 79/2003 privind controlul şi recuperarea fondurilor comunitare, precum şi a fondurilor de cofinanţare aferente utilizate necorespunzător. (MO al României, Partea I, nr. 753, din 6 octombrie 2007)

Admiterea României în Uniunea Europeană a constituit unul dintre obiectivele majore prioritare pentru politicienii şi guvernanţii de după 1989.

Îndeplinirea unui astfel de obiectiv – ca şi intrarea României în NATO – a necesitat eforturi uriaşe din partea statului şi a cetăţenilor noştri pentru crearea cadrului legislativ general şi a unei baze materiale care să corespundă cerinţelor şi exigenţelor impuse de Uniunea Europeană.

Pentru aceste considerente am apreciat că este util şi necesar ca, în rândurile de faţă, să prezentăm câteva dintre reglementările pe care le conţine actul normativ adoptat de Guvern privind controlul şi recuperarea fondurilor comunitare.

Normele metodologice de aplicare a OG nr. 79/2003 conţin – pentru o mai bună înţelegere – unele texte ce definesc anumiţi termeni din cuprinsul lor, după cum urmează:

- prin cheltuială neeligibilă, în sensul OG nr. 79/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările şi completările ulterioare şi în sensul prezentelor norme metodologice, se înţelege orice sumă plătită din bugetul general al Comunităţilor Europene, bugetele administrate de acestea ori în numele lor sau din bugetele din care provine cofinanţarea aferentă, care a fost obţinută sau utilizată cu nerespectarea prevederilor legale ori contractuale, indiferent de natura sau destinaţia acesteia;
- creanţele bugetare rezultate din nereguli, ca urmare a utilizării necorespunzătoare a fondurilor comunitare şi a sumelor de cofinanţare aferente, reprezintă sume de recuperat la bugetul general al Comunităţii Europene şi/sau la bugetele de cofinanţare din care fondurile au fost avansate, astfel:

a) Bugetul de Stat; b) Bugetul Asigurărilor Sociale de Stat; c) bugetele fondurilor speciale; d) bugetul Trezoreriei Statului; e) bugetele instituţiilor publice autonome; f) bugetele instituţiilor publice finanţate de la Bugetul de Stat, Bugetul Asigurărilor Sociale de Stat şi bugetele fondurilor speciale, după caz; g) bugetul fondurilor externe nerambursabile;

h) bugetele locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor, sectoarelor municipiului Bucureşti, judeţelor şi municipiului Bucureşti; i) bugetele instituţiilor publice, finanţate integral sau parţial din bugetele locale, după caz; j) bugetele instituţiilor publice, finanţate integral din venituri proprii; k) bugetele împrumuturilor externe şi interne, pentru care rambursarea, plata dobânzilor, comisioanelor, spezelor şi a altor costuri se asigură din bugetele locale şi care provin din împrumuturi externe contractate de stat şi subîmprumutate autorităţilor administraţiei publice locale şi/sau operatorilor economici şi serviciilor publice din subordinea acestora (Art. 1, alin. (2), (3)).

Anterior efectuării controlului acestor fonduri, conducerea autorităţii cu competenţe în gestionarea fondurilor comunitare stabileşte pentru fiecare activitate de constatare componenţa nominală a echipei care va efectua verificarea, durata unei astfel de verificări şi mandatul privind obiectul verificărilor, stabilirea prejudiciului şi a debitorilor.

E bine de ştiut că procesul-verbal de constatare, însuşit de conducerea autorităţii competente în gestionarea fondurilor comunitare, reprezintă titlu de creanţă şi se comunică debitorului în condiţiile prevăzute de lege, precum şi faptul că pe parcursul activităţilor de control/constatare cei verificaţi au dreptul să formuleze observaţii care se analizează de echipa de verificare. (Art. 2, alin. (1), (8) şi (11)).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
678

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

810--breviar-juridic-18.html

Breviar juridic (16)

Ordinul nr. 443, din 4 iulie 2008, privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 848/2004 pentru aprobarea Listei cu clasificatorii autorizaţi. (MO al României, Partea I, nr. 525, din 11 iulie 2008)

Ordinul nr. 442, din 4 iulie 2008, privind modificarea poziţiilor 30 şi 36 din anexa la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 149/2005 pentru aprobarea Listei cuprinzând agenţiile autorizate de clasificarea carcaselor de porcine, bovine şi ovine (MO al României, Partea I, nr. 535, din 16 iulie 2008)

Ordinul nr. 446, din 4 iulie 2008, privind modificarea anexei N la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizări teritoriului, precum şi condiţiilor de eligibilitate. (MO al României, Partea I, nr. 535, din 16 iulie 2008)

Ordinul nr. 61, din 27 iunie 2008, privind modificarea Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 23/2007 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare şi pentru siguranţa alimentelor privind stabilirea limitelor maxime de reziduuri de pesticide din conţinutul sau de pe suprafaţa produselor alimentare de origine animală.
(MO al României, Partea I, nr. 544, din 18 iulie 2008).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
679

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Îndemn

Anul ăsta, Cel Atotputernic
S-a întors cu faţa şi spre noi:
N-a mai fost pârjolul de-altădată
Şi-au căzut la timp mai multe ploi.
S-a făcut în lan cât vrabia spicul,
Şi ce bob curat şi sănătos!
De va fi şi preţul pe măsură
Truda noastră va avea folos.
Semne bune sunt şi-n porumbişte –
Cucuruzul a rodit destul;
Haideţi la cules, că-i vremea bună,
Şi să-l ducem iute în pătul!
Mare-i zoru-acum, în plină toamnă,
Nici nu şti-ncotro s-o mai apuci!
De pe deal te cheamă grabnic via
Că s-au copt ciorchinii pe butuci.
Du-te şi la pomii din livada
Ce-ai plantat-o colo sus, pe grui,
Că se rup de-atâta rod pe ramuri –
Prune, mere, pere şi gutui!
...Bucuria, însă, nu-i deplină
Când îi ştii pe alţii-n greu necaz:
Colo-n nordul ţării multe sate
Le-a-nghiţit năvalnicul talaz...
Nu mai au nimic sărmanii oameni,
Doar nădejdea în Iisus Hristos;
Sunt ţărani ca tine, fraţi cu tine,
Dă-le şi lor din al tău prisos!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
790

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

812--la-falticeni-o-scoala-de-referinta....

La Fălticeni, o şcoală de referinţă

Colegiul Agricol Fălticeni se situează într-o zonă preponderent agricolă, cu excedent de resurse umane. Şcoala din Fălticeni îşi are începutul în anul 1924, când avea titulatura de Şcoală practică de pomicultură. În prezent, şcoala funcţionează cu 2.160 elevi – 80 clase, repartizaţi la liceu zi – 1.132 elevi şi fără frecvenţă – 451 elevi; şcoala de arte şi meserii şi anul de completare – 530 elevi; şcoală postliceală – 47 elevi.

Am aflat de la cele două directoare adjuncte, prof. Laura Mirela Pintilie şi prof. Mariana Liţu, că interesul şcolii de a forma absolvenţi competenţi pe piaţa europeană a muncii este dovedit ca urmare a implicării şcolii în următoarele programe de cooperare europeană: Programul Phare-Vet RO 9405; Programul de coeziune a resurselor umane pentru regiunea N-E; Proiectul-pilot „Dezvoltarea integrată a resurselor umane din regiunea N-E“; Program de reinserţie profesională în meseria lucrător în măsurători topografice şi cadastru; Seminarii privind implementarea meseriei lucrător în agroturism; Proiect Leonardo da Vinci cu tema „Valorificarea potenţialului zonei prin practici de turism şi alimentaţie în ţări ale UE. Au fost organizate cursuri de practică pentru 10 elevi în regiunea Granada-Spania, vizite de lucru în Turcia, Italia, Austria, Polonia, Spania.

În şcoală există o îmbinare armonioasă între pregătirea teoretică şi cea practică a elevilor. Aceasta se realizează în 35 săli de clasă, din care 13 cabinete, 1 cabinet medical, 1 cabinet de consiliere psihopedagogică, 9 laboratoare, 5 ateliere mecanice, o sală de sport nou construită la parametrii europeni, cantină, 1 cămin conectat la centrală termică, un parc auto, tractoare şi maşini agricole, poligon de conducere, câmp didactic cu o suprafaţă de 2,5 ha, seră – 250 mp, solar – 250 mp, parc dendrologic – 0,40 ha, bibliotecă cu sală de lectură şi un număr de peste 20.000 volume de cărţi.

Cabinetele, laboratoarele şi atelierele şcolii sunt dotate cu echipamente, utilaje şi aparate necesare instruirii teoretice şi practice a elevilor. Starea fizică şi morală a aparaturii este bună, echipamentele mai vechi fiind înlocuite cu altele noi.

Cabinetele de informatică, în număr de 2, conectate la Internet, sunt dotate cu 25 de calculatoare de ultimă generaţie. În anul şcolar 2007-2008 internatul şcolii, cuprins într-un Program de reabilitare, a fost transformat într-un hotel de categoria II.

Internatul şi cantina şcolii pot asigura cazarea şi masa unui număr de minimum 250 elevi, în condiţii bune, evitându-se naveta pentru elevii din zonele limitrofe oraşului Fălticeni, sporind astfel progresul şcolar.

Unitatea şcolară este permanent preocupată de îmbunătăţirea condiţiilor de educaţie prin accesarea Fondurilor structurale ale UE, existând premisele îndeplinirii acestui obiectiv.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
814

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

813--preturile-la-cereale-ruineaza-fermi...

Preţurile la cereale ruinează fermierii

Avem producţii bune la cereale, dar munca agricultorilor a fost în zadar, cel puţin până la această oră. Preţurile practicate pe piaţă nu numai că nu asigură profit, dar nici măcar nu acoperă toate costurile de producţie, mai ales în cazul micilor fermieri. Dincolo de anticipările politicienilor – care îşi frecau mâinile la gândul că agricultura salvează economia naţională – apare adevărul: doar recolte medii, nu record! Însă comercianţii de cereale încearcă să impună preţurile anticipate, ca şi cum ar fi vorba de supraproducţii.

„Producţia medie la grâu este estimată, anul acesta, la 3.150 kg/ha, la orz – 3.775 kg/ha, iar la rapiţă – 1.750 kg/ha. Dacă în continuare condiţiile meteo vor fi favorabile, se pot obţine producţii bune şi la porumb şi floarea-soarelui“ – a declarat pentru „Lumea satului“ Daniel Botănoiu, director executiv al Federaţiei Naţionale a Producătorilor Agricoli din România (FNPAR).

Sprijinul din toamna trecută nu mai este

În opinia lui Daniel Botănoiu, pe lângă condiţiile meteo favorabile creşterii şi dezvoltării plantelor, producţiile bune la cerealele păioase şi rapiţă au fost obţinute, în primul rând, datorită sprijinului acordat agricultorilor în toamna anului trecut. Nivelul sprijinului a fost foarte important, iar perioada în care s-a acordat a fost factorul determinant. Astfel, în urma susţinerii financiare a culturilor de grâu, orz şi rapiţă din toamna anului trecut, suprafeţele cultivate au fost mai mari, chiar dacă, în anumite regiuni, s-a semănat în afara epocii optime.

La nivel naţional, preţul oferit producătorilor agricoli de cumpărători se situează la 330-350 lei/t la grâu, 420-450 lei/t la orz şi 1.100-1.200 lei/t la rapiţă.

„Este evident că aceste preţuri nu acoperă cheltuielile de producţie şi, astfel, nu putem vorbi de o continuare a activităţilor de producţie, ci de falimentul anumitor culturi şi a anumitor societăţi agricole“, a afirmat directorul executiv al FNPAR.

Oltenii refuză să vândă grâul

Cultivatorii din Dolj au intrat deja în „război“ cu comercianţii de cereale, care au forţat scăderea preţurilor, sub nivelul burselor europene, pe motiv că recoltele anului 2008 sunt duble în comparaţie cu cele de anul trecut.

În acest judeţ, producţia medie pe hectarul de grâu este de 3.060 kg la producătorii individuali şi de aproximativ 5.000 kg la marile exploataţii agricole. Preţurile oferite de comercianţii de grâu variază între 450 şi 500 lei/kg. Cum valoarea unui euro este de 3,5-3,6 lei, înseamnă că preţul oferit cultivatorilor ar fi undeva la 140-150 de euro pe tonă. În aceste condiţii, oltenii refuză să vândă grâul până în ziua în care vor obţine peste 160 euro/t, cât este cotaţia la bursele europene.

Conform specialiştilor de la Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurala (DADR) Dolj, pierderile apar mai ales la micii producători, care deţin şi cea mai mare parte a terenurilor agricole.

Cel mai mic preţ, în grânarul României

Am stat de vorbă şi cu Viorel Niva, administratorul unei ferme agricole din Ialomiţa, judeţ care făcea parte din grânarul României. Este o fermă mare, cu 3.500 de hectare. Producţiile obţinute aici sunt, de exemplu, de 3.000-3.500 kg/ha la grâu şi 3.600 kg/ha la orz. Preţurile oferite de comercianţi depăşesc puţin 300 lei/t la grâu şi 400 lei/t la orz.

Interesantă este involuţia la rapiţă. Dacă la începutul sezonului s-a vândut cu 1.400 lei/t, acum nimeni nu mai oferă mai mult de 1.200 lei/tona!

„Preţul mic oferit producătorilor de grâu este o consecinţă a modului în care autorităţile române din domeniu înţeleg să sprijine activitatea agricolă. Regretabil este că noi, producătorii agricoli, avem nevoie de o piaţă autentică, care să regleze preţurile. Normal, preţul la grâu ar trebui să fie de 160-165 euro/t, aşa cum este cotat la burse, astfel încât să asigure profit“, ne-a declarat Viorel Niva. Ca şi în cazul oltenilor, producătorii ialomiţeni refuză să vândă cerealele pe care le-au depozitat în silozuri, aşteptând un preţ mai bun.

Grâul pentru pâine, 520 lei/t !!

Aurel Popescu, preşedintele Patronatului Român din Industria de Morărit, Panificaţie şi Produse Făinoase ROMPAN, a afirmat că procesatorii achiziţionează grâu din noua recoltă de la producători încă de la începutul lunii iulie, la un preţ de 0,52 lei/kg (520 lei/t).

Însă, pentru producerea pâinii, se foloseşte grâu vechi şi nou în amestec, din cauza calităţii. „Din păcate, în acest an nu vom avea foarte mult grâu bun pentru panificaţie, aşa cum a fost anul trecut, când am avut un grâu de o calitate foarte bună, în pofida recoltei scăzute“, a spus preşedintele ROMPAN. În acest an, este posibil ca recolta de grâu să depăşească 7 milioane de tone, ceea ce înseamnă o cantitate dublă în comparaţie cu anul trecut.

Menţionăm că, prin luna iunie, Popescu declarase că preţul pâinii va rămâne neschimbat până în toamna acestui an, cu toate că s-au scumpit gazele cu 12,5% şi energia electrică cu 5,3%. Motivul ar fi că preţul pâinii depinde în mare măsură de preţul de achiziţie a materiei prime, iar în depozitele procesatorilor ar mai exista încă aproximativ 100.000 de tone, care ar ajunge până la mijlocul lunii septembrie.

Preţul la noi şi în Uniunea Europeană

În România, APIA, în calitate de organism de plăţi şi intervenţie pentru agricultură, aflată în subordinea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, este însărcinată, printre altele, cu activitatea de intervenţie pe piaţă, mai precis cumpărarea, depozitarea şi vânzarea cerealelor de intervenţie, în beneficiul Uniunii Europene. Cerealele vizate sunt grâul comun, grâul dur, orzul, sorgul şi porumbul, cereale care îndeplinesc condiţiile cantitative şi calitative specificate în noul regulament. Intervenţia se realizează prin intermediul APIA care cumpără cereale intervenţionabile, la un preţ unic, fixat de UE la 101,31 euro/tonă, la care se adaugă creşterile lunare prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. (a) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007. Semnalul îmbucurător este că instituţia care se ocupă de gestionarea rezervei de stat ar putea cumpăra în perioada imediat următoare între 400.000 şi 700.000 tone de grâu.

Chiar pierd micii producători?

Pe baza datelor oferite de cultivatorii de grâu, am făcut o socoteală. Investiţia pentru cultivarea unui hectar cu grâu s-a ridicat la 1.500-1.700 de lei, în funcţie de zonă. Un producător mic a obţinut anul acesta 3.000-3.100 kg.

Dacă luăm în calcul 500 lei/t, preţul mediu de vânzare, rezultă că agricultorul încasează 1.650 de lei. Adică o sumă egală cu investiţia! Şi totuşi omul se alege cu un „câştig“ aproape de zero. Ar mai fi acei 50 de euro primiţi ca sprijin financiar. Din aceşti bani trebuie să trăiască el şi familia lui până la recolta viitoare. Fără comentarii!

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
3442

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

814--uniunea-europeana-in-date-si-cifre....

Uniunea Europeană, în date şi cifre

Instituţiile Uniunii Europene - Curtea Europeană de Conturi

Curtea de Conturi este cea de-a cincea instituţie a Uniunii Europene. A luat fiinţă la cererea Parlamentului în Luxembourg, în 1975, prin Tratatul de Revizuire a Dispoziţiilor Bugetare şi a Tratatului de la Bruxelles, cu scopul de a efectua auditul cheltuielilor din fondurile UE efectuate de instituţiile comunitare. A devenit operaţională în 1977 şi a dobândit prin Tratatul de la Maastricht un statut echivalent cu al celorlalte 4 instituţii europene.

Obiectul muncii

Curtea Europeană de Conturi examinează conturile de venituri şi cheltuieli ale Comunităţii şi ale oricărui organism creat de Comunitate, în măsura în care actul fondator nu exclude acest lucru. În calitate de auditor extern al UE, Curtea contribuie la îmbunătăţirea gestiunii financiare a Uniunii Europene şi joacă rolul de gardian independent al intereselor financiare ale cetăţenilor Uniunii.

Primul rol al Curţii este de a verifica extern dacă bugetul Uniunii Europene a fost implementat corect, dacă fondurile UE au fost cheltuite legal şi conform unui management corect. În consecinţă, Curtea verifică toate documentele financiare ale persoanelor care lucrează cu asemenea sume şi fonduri europene şi face controale periodice în acest sens.

Curtea este obligată să raporteze problemele găsite în rapoartele sale anuale, specifice şi speciale, care ulterior sunt înaintate spre consultare statelor membre şi diferitelor instituţii. Decizia Curţii Europene a Auditorilor stă la baza deciziilor Comisiei Europene. Spre exemplu, dacă Curtea a identificat probleme în managementul fondurilor UE dintr-o anumită regiune din Anglia, Comisia suspendă fondurile alocate acestei regiuni şi pregăteşte amenzi pentru cei care nu au întrunit standardele impuse.

Statutul

Datorită rolului său, Curtea de Conturi trebuie să rămână independentă, dar mereu în legătură cu celelalte instituţii europene. De exemplu, Raportul Anual al Curţii care este prezentat Parlamentului European este extrem de important. Pe baza acestuia Parlamentul decide dacă este de acord sau nu cu modul în care a fost cheltuit bugetul din anul respectiv de către Comisia Europeană. Dacă Curtea este mulţumită de activitatea bugetară trimite asigurări Consiliului şi Parlamentului că sumele au fost folosite corect.

Curtea are sediul în Luxembourg şi este compusă din câte un membru din fiecare stat. Este prezidată, din 2007, de Vitor Manuel da Silva Caldeira. Site-ul oficial al Curţii Europene de Justiţie este www.eca.europa.eu În următoarea ediţie vă prezentăm date referitoare la Mediatorul European.

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:

680

☐

ˆ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

815--pericolul-il-reprezinta-treimea-din...

Pericolul îl reprezintă treimea din amonte > REVISTA LUMEA SATULUI

Pericolul îl reprezintă treimea din amonte

Analizând în detaliu situaţia comportării incintelor îndiguite la viitura excepţională a Dunării, constatăm că treimea amonte a Dunării a fost tronsonul cel mai afectat de inundaţii, respectiv cinci incinte au fost inundate natural din totalul de opt. Suprafaţa afectată a totalizat 55.884 ha, cca 80% din totalul suprafeţei luncilor inundate natural.

Cauzele acestei situaţii constau în amplitudinile mai mari ale nivelurilor la viiturile catastrofale în zona superioară a luncii, durate mai scurte de atingere a acestor niveluri catastrofale, deci viteze mai mari de deplasare a undei de viitură.

Cauze subiective

Existenţa digurilor de compartimentare nefuncţionale în privinţa integrităţii, a cotelor de apărare subasigurate la incintele compartimentate, creând inundaţii în compartimente vecine (Jiu-Bechet-Dăbuleni, Olteniţa-Surlari-Dorobanţu), a constituit un alt factor care a determinat creşterea suprafeţelor inundate. Analiza s-a efectuat pe trei segmente ale hidrografului viiturii, ramurile ascendentă, de vârf şi descendentă (fig. 2).

O scurtă statistică

Inundările de incinte îndiguite pe ramura ascendentă a viiturii s-au produs în perioada 10-16 aprilie 2006 şi au determinat:

- Descreşteri minore de nivel -15 cm, pe durate scurte (2 zile) la Ghidici-Rast-Bistreţ – 11.126 ha, incintă inundată natural pe 14 aprilie 2006 şi apoi continuarea creşterilor transmise din amonte pe următoarele 7 zile;
- Creşteri în aval de +26 cm după două zile de la inundarea dirijată pe data de 15 aprilie 2006 a incintei Făcăieni-Vlădeni – 4.859 ha şi apoi continuarea acestor creşteri cu +35 cm până pe 27 aprilie 2006, alura creşterilor pe ansamblu fiind conformă cu transmisia acestora din amonte (fig. 3);

Inundările pe ramura de vârf a viiturii (16-25 aprilie 2006) au determinat:

- Creşteri de nivel de +8 cm în aval pe următoarele două zile de la inundarea dirijată pe 17 aprilie 2006 a incintei Călăraşi-Râul – 10.748 ha şi continuarea acestor creşteri cu +40 cm până pe 27 aprilie 2006, realizându-se în mare aceeaşi conformaţie a viiturii transmisă din amonte (post Călăraşi - fig. 3);

În urma inundării incintelor pe ramura descendentă a viiturii (25 aprilie-04 mai 2006) s-au constatat în mod firesc descreşteri astfel :

- Descreşteri de nivel în două zile cu -60 cm în aval de incinta Bistreţ-Nedeicu-Jiu – 21.530 ha, incintă inundată natural pe 24 aprilie 2006 şi continuarea descreşterilor cu -55 cm până pe 3 mai 2006.
- Descreşteri de nivel de -55 cm după două zile de la inundarea naturală a incintei Bechet-Dăbuleni – 15.228 ha şi de -35 cm după trei zile de la inundarea naturală a incintei Dăbuleni-Corabia – 14.445 ha pe data de 26 aprilie 2006;

• Descreşterile pe ansamblul perioadei (26 aprilie – 03 mai 2006) după inundarea celor două incinte au fost corespunzătoare celor transmise din amonte, -115 cm la Bechet şi -125 cm la Calafat.

Date ce îndeamnă la meditaţie

Analiza efectuată a permis enunţarea unor concluzii foarte clare:

Inundările prin spargeri naturale sau dirijate ale digurilor, pe ramurile ascendentă, de vârf şi descendentă ale viiturii au avut un efect minor, cu valori reduse, sub 15-20 cm, localizate în timp pe durata a 1-3 zile după eveniment, ansamblul conformaţiei viiturii transmiţându-se din amonte spre aval cu modificări neesenţiale.

Apare din ce în ce mai evidentă cerinţa unor lucrări de reproiectare a cotelor de apărare a digurilor, ţinând seama de modificările hidrologice severe ale Dunării şi, totodată, de reabilitarea întregului sistem de apărare a luncilor îndiguite prin supraînălţări, compartimentări de incinte prin diguri de compartimentare, consolidări de taluze, reducere a infiltraţiilor prin corpul digurilor, control al fenomenelor de hidraulică subterană din zonele adiacente digurilor (grifoane).

A consemnat Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
751

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

816--renaturare-un-joc-periculos.html

Renaturarea – un joc prea periculos (II)

• Lunca îndiguită trebuie să rămână ce este

Studiul pe care îl supunem atenţiei aparţine unor remarcabili cercetători şi practicieni ce îşi duc traiul în acest perimetru agricol fascinant. Este vorba de cele mai importante personalităţi în materie de hidroamelioraţii, a căror viziune are darul de a oferi cele mai judicioase decizii cu privire la exploatarea luncii indiguite: dr. ing. Ioan VIŞINESCU şi dr. ing. Marcel BULARDA de la Staţiunea de Cercetări Brăila, ale căror dizertaţii ştiinţifice sunt susţinute de un reputat practician în materie: dr. ing. Ionel DAN, directorul regional ANIF Brăila.

Intervenţia domniilor lor în această problemă căreia i se atribuie un spaţiu pe cât de şocant ca expresie, pe atât de aberant are ca scop de a aduce unele clarificări ce ţin nu numai de o îndatorire profesională, ci şi de una de ordin moral. Colaboratorii noştri nu-şi propun să intre într-o dispută absurdă cu reprezentanţii radicalilor aşa-zişi naturalişti, asta şi pentru faptul că îi desparte de aceştia multă ştiinţă de carte şi o activitate practică concretă.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
611

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

curs valutar

817--sapardul-de-ce-ne-a-fost-frica-n-am...

SAPARD-ul: de ce ne-a fost frică n-am scăpat

Decizia Comisiei Europene de a sista temporar derularea plăţilor aferente Programului SAPARD era previzibilă. Neregulile financiare în derularea acestui program au apărut chiar din faza accesării şi repartizării incorecte a fondurilor europene. Băieţii deştepţi, pe care îi acuză acum directorul Agenţiei, Laszlo Attila-Klarik, şi-au luat partea leului încă de la aprobarea proiectelor, când în locul unor parteneri viabili au fost selectaţi indivizi aleşi pe o sprânceană.

Cei care răspund la Bruxelles de activitatea de audit au semnalat din timp abuzurile pe care au reuşit să le identifice, inclusiv faptul că, dacă nu vor fi înlăturate neregulile, vor trece la represalii. Aceste avertizări nu au fost făcute publice, fiind ţinute la secret.

Este şi cazul ultimei decizii a Comisiei Europene prin care a fost sistată derularea fondurilor europene aferente programului SAPARD. În discuţie se află nereguli mari descoperite în executarea unor proiecte a căror valoare oscilează în funcţie de sursa care le dezvăluie. Oponenţii politici spun că ar fi vorba de 300 milioane de euro, în timp ce autorităţile declară doar 230 milioane de euro.

Laszlo Attila-Klarik, directorul general al Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP), care gestionează fondurile SAPARD, declară că „misiunea de audit nu a ajuns la concluzia că s-au făcut plăţi ilegale sau plăţi nereglementate. În niciun caz nu s-ar fi făcut fraude“. În opinia sa, Comisia de audit a identificat unele posibilităţi de apariţie a unor riscuri.

Iritat de această harababură, Dacian Cioloş, ministrul agriculturii, afirmă că a găsit probleme la Direcţia de Control şi Antifraudă din cadrul APDRP, care ar fi trebuit să urmărească circuitul banilor. Domnia sa a anunţat schimbări la APDRP pentru a îmbunătăţi managementul instituţiei. „Voi face ameliorări în managementul APDRP, care se aplică şi persoanelor şi modului de organizare, pentru a evita astfel de situaţii pe viitor“, a precizat Cioloş într-o conferinţă de presă.

Ministrul a adăugat că intenţia sa nu este să „zboare pe unul şi pe altul“, ci să amelioreze activitatea Agenţiei. Cioloş a mai spus că vina pentru situaţia plăţilor SAPARD revine şi unei părţi a conducerii APDRP care nu s-a implicat suficient. Spăşit în faţa superiorilor săi, Laszlo Attila-Klarik promite că, de acum încolo, APDRP va verifica şi elemente care, în mod normal, sunt controlate de alte autorităţi.

Dacă domnia sa chiar doreşte să facă lumină în derularea acestui program atunci ar fi bine să controleze direcţiile teritoriale şi criteriile politice sau de altă natură pe baza cărora au fost aprobate proiectele de investiţii dubioase.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
812

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

818--provita-de-jos-in-cautarea-unui-nou...

Proviţa de Jos, în căutarea unui nou destin

În cei 380 ani de existenţă, comuna prahoveană Proviţa de Jos avea să cunoască urcuşuri şi coborâşuri care i-au schimbat fundamental starea socială. Cea economică nu avea cum să se schimbe, întrucât aici principala „sursă productivă" o reprezintă pajiştile şi pădurea, care dintotdeauna au avut parte de un regim restrictiv de gestionare.

Drumul parcurs de proviţeni de la starea de iobăgie la cea de semicitadini de astăzi comportă o analiză din partea sociologilor. În mod normal, aceştia ar trebui să dea un răspuns la întrebarea: care va fi destinul acestei localităţi, cel puţin pe termen mediu? Ce şansă are Proviţa de Jos să rămână entitatea rurală de falǎ, de care fac atâta caz proviţenii veritabili?

Satul meu se „bucureştenizează"

Marea atracţie a bucureştenilor spre Proviţa de Jos ţine de peisajul fermecător al zonei, dar mai ales de aerul cel mai ozonificat din Europa. Nu întâmplător, autorităţile comuniste le-a oferit aici drept lăcaş de refacere doar piloţilor şi sportivilor de mare performanţă. Marea migraţie a bucureştenilor spre Proviţa de Jos avea să se producă imediat după 1990, când localitatea a fost supusă unei adevărate invazii de citadini. Nu era vorba de întoarcerea „fiilor rătăcitori", ci de statornicirea unei microcomunităţi aparţinând celei mai mari metropole naţionale. Fapt este că astăzi, din punct de vedere funciar, bucureştenii au devenit majoritari în Proviţa de Jos. Dacă acest flux migrator va continua, atunci cel mult în 2-3 decenii băştinaşii se vor restrânge probabil la câteva sute de familii, a căror preocupare nu va mai fi agricultura. Noua comunitate citadină implantată în Proviţa de Jos este destul de pestriţă, atât ca stare economică, cât şi socială. În destule cazuri, „străinaşii" văd în Proviţa un loc ideal de odihnă şi intimitate, pe care îl fructifică mai ales la sfârşit de săptămână. Unii chiar s-au cam izolat, iar principala lor contribuţie la dezvoltarea economică a comunei este impozitul. Oricum, prezenţa lor aici pare a reprezenta un element de progres, al cărui impact social este greu de anticipat.

Destinul

Statistic vorbind, băştinaşii numără aproximativ 2.500 de suflete. Cu ceva mai puţin decât în perioada de avânt social din 1970-1990, când comuna avea să se consolideze odată cu perioada de industrializare a Câmpinei. Erau vremurile când Proviţa de Jos s-a constituit ca un adevărat dormitor pentru 1.000 de navetişti a căror existenţă socială era dependentă de marea şi mica industrie dezvoltată la Câmpina.

În majoritatea lor, aceste unităţi economice au falimentat, iar proviţenii au fost obligaţi să se retragă acasă. Unii ca şomeri, alţii ca pensionari. Reîntoarcerea la vatră pare a fi însemnat o adevărată dramă pentru mulţi dintre ei, care nu au reuşit nici până astăzi să-şi găsească un loc de muncă.

Instituţiile fundamentale

În Proviţa de Jos acestea sunt reprezentate de administraţia locală, de şcoală şi biserică, de instituţiile de asistenţă socială şi de poliţie. Cum funcţionează acestea?

Primăria şi Consiliul comunal

Primarul Mihai Dumitrescu se află la al şaptelea mandat şi are şansa de a rămâne primar pe viaţă. Două sunt calităţile ce definesc personalitatea morală şi profesională a acestui om: respectul pentru lege şi spiritul organizatoric. A treia calitate ar fi firea sa conciliantă, pe care noi am numi-o defect. În general, proviţenii sunt oameni cinstiţi şi harnici, cu excepţia celor răi şi indolenţi.

Marea greşeală a lui Dumitrescu este de a nu fi avut puterea să cearnă grâul de neghină. Adesea el s-a dovedit tolerant faţă de unele fapte reprobabile, ce-i drept puţine, dar mai ales de modul defectuos în care îşi onorau obligaţiile profesionale colaboratorii săi direcţi şi instituţiile din subordine. În loc să-i pună la treabă şi să le ceară raport asupra activităţii fiecăruia dintre consilieri, Dumitrescu a optat pentru soluţia greşită de a face totul de unul singur.

Şi a făcut multe lucruri bune. Introducerea gazului metan ar fi cea mai importantă realizare. A doua rămâne asfaltarea şi pietruirea străzilor. În plan social, se detaşează două realizări: sala de sport şi căminul cultural. A încurajat pe cât posibil extinderea unei reţele comerciale la nivelul exigenţelor actuale de siguranţă alimentară.

Degrevaţi de obligaţiile profesionale pentru care sunt plătiţi din bani publici, o parte a consilierilor săi s-a constituit într-o organizaţie de tip pucist. Scopul era unul folosit şi la casele mai mari, de a-i face dosar penal primarului pentru a-l împiedica astfel să mai candideze.

Pe unul dintre aceştia aveam să-l cunoaştem în timpul documentării, când ni s-a recomandat a fi şeful comisiei de buget-finanţe şi om de afaceri. Prestaţia sa în calitate de consilier ni s-a părut jalnică, să nu spunem ipocrită.

De faptele altui consilier, care se pare că a condus din umbră compromiterea lui Dumitrescu, aveam să luăm act cu mai multă vreme în urmă, când a încercat şi chiar a reuşit să aducă la şedinţele Consiliului local un individ ce se dădea mare întreprinzător, dar care până la urmă s-a dovedit a fi un adevărat geambaş financiar.

Ce a fost a trecut. Important este ce va fi de acum încolo. Speranţele ţin de alegerea noului viceprimar, un om tânăr şi corect, precum şi de implicarea corectă a doamnei doctor Roxana Elena Popa Turtureanu în postura de consilier privind reinstaurarea spiritului de echipă care să asigure progresul comunei.

Şcoala şi biserica

Sunt două instituţii respectabile mai ales prin ce au făcut până acum. Directorul şcolii, Dragoş Rădulescu, se mândreşte cu procentul foarte mare de reuşită al absolvenţilor săi la examenele de admitere în şcolile din Câmpina. Greul vine abia de acum, când şcoala începe să rămână fără elevi.

Nu departe de şcoală se află biserica. Preotul, Pavel Andrei, face atât cât poate să-i atragă pe oameni spre sfântul locaş, dar din cei 2.500 de enoriaşi răspund prezent doar 30-40 de credincioşi.

Economia

Forţa economică a comunei este una modestă. În pofida unei forţe de muncă calificate, disponibilizate din industrie, în comună funcţionează cu autorizaţie în regulă doar un fel de gater şi un cazan de ţuică aparţinând unui anume domn Bucurescu.

Abia zilele trecute a fost inaugurată aici o modernă fabrică de lactate, construită prin SAPARD, dar care va avea mari probleme cu achiziţionarea materiei prime. Agricultura se rezumă la o zootehnie aflată în declin, precum şi la pajişti din care o bună parte este lăsată într-un fel de pârloagă. Comerţul pare a avea şansa cea mai mare de dezvoltare.

Nina MARCU, Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1724

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noul director general al Romsilva declară război jefuitorilor de pădure

De la 1 septembrie, Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva are un nou director general. A fost numit prin ordin al Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, semnat de ministrul Dacian Cioloş. Este ing. Dorel Nicolae Oros, un ardelean deschis faţă de presă şi interesat de imaginea regiei, după cum a declarat domnia sa zilele trecute, în cadrul unei conferinţe de presă. Până de curând, a fost directorul Direcţiei Silvice Zalău.

Dorel Nicolae Oros a absolvit Facultatea de Silvicultură şi Exploatări Forestiere din cadrul Universităţii Transilvania din Braşov, în anul 1989. Nu s-a mulţumit numai cu atât şi a obţinut a doua licenţă, în 2004, la Facultatea de Informatică a Universităţii Tehnice din Cluj-Napoca. A urmat, de asemenea, cursul postuniversitar de management la Institutul Român de Management.

În ciuda multiplelor diplome obţinute, a lucrat numai ca silvicultor, pornind de la funcţia de simplu inginer până la cea de director. Ce-i drept, a îndrăgit şi politica. Una dintre ţinte este să ajungă senator.

Director nou înseamnă şi echipă managerială nouă.

„Pe 29 septembrie, voi propune Consiliului de Administraţie noua organigramă, în care vor fi unele schimbări atât la nivelul conducerii regiei, cât şi în teritoriu. Acum se face evaluarea întregii activităţi. Când voi avea rezultatele finale, vă voi anunţa modificările“, a afirmat Oros.

Noul director general şi-a propus o mai bună colaborare cu proprietarii de păduri şi oferirea unor servicii profesionale. „Pot să vă spun că, la ora actuală, regia administrează peste un milion de hectare de pădure din domeniul privat, iar colaborarea merge foarte bine. De aceea vreau să extind acest tip de colaborare cu proprietarii de păduri“, a precizat Oros.

„Altă activitate, pentru care se vor aloca fonduri, este realizarea programului de împăduriri pentru anul acesta. Regia are în program împădurirea a 15.400 ha, din care regenerări 7.800 ha“, a menţionat Dorel Nicolae Oros.

Noul director general vrea ca pădurea să fie bine gospodărită şi să nu fie sacrificată, de dragul profitului imediat, aşa cum se întâmplă în unele păduri particulare. În acest scop, va încerca să pună capăt jafului din ultimii ani.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1304

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic

Ordinul nr. 348, din 3 mai 2007, privind aprobarea bugetelor de venituri şi cheltuieli pe anul 2007 întocmite de institutele naţionale de cercetare-dezvoltare care funcţionează în subordinea/coordonarea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.
(MO al României, Partea I, nr. 783, din 19 noiembrie 2007)
Ordinul comun al ministrului sănătăţii publice, al ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale şi al preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor nr. 1764/883/180, din 18 octombrie 2007 pentru modificarea şi completarea Normelor privind alimentele cu destinaţie nutriţională specială, aprobate prin Ordinul ministrului sănătăţii şi familiei şi al ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor nr. 387/251/2002.
(MO al României, Partea I, nr. 783, din 19 noiembrie 2007)
Hotărârea Guvernului nr. 1.372, din 12 decembrie 2007, privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unor imobile aflate în administrarea MADR – Laboratorul Central pentru Carantină Fitosanitară.
(MO al României, Partea I, nr. 784, din 19 noiembrie 2007)
Hotărârea Guvernului nr. 1.376, din 12 noiembrie 2007, pentru modificarea termenului prevăzut la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 174/2006 privind unele măsuri de protecţie socială a personalului disponibilizat din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva, prin concedieri colective, ca urmare a restituirii pădurilor către foştii proprietari.
(MO al României, Partea I, nr. 784, din 19 noiembrie 2007)
Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale, al ministrului muncii, familiei şi egalităţii de şanse nr. 896/955, din 22 noiembrie 2007, privind organizarea timpului de lucru pentru echipajele şi lucrătorii de pe navele de pescuit maritime.
(MO al României, Partea I, nr. 785, din 20 noiembrie 2007)
Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale şi al vicepreşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 903/61314/26 octombrie 2007, privind lista codurilor tarifare la care se clasifică în nomenclatura Tarifului vamal comun, plantele, produsele vegetale şi alte obiecte care fac obiectul HG nr. 563/2007 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a OG nr. 136/2000, privind măsurile de protecţie împotriva introducerii şi răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale în România.
(MO al României, Partea I, nr. 789, din 21 noiembrie 2007)
Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 917, din 13 noiembrie 2007, pentru aprobarea modelului-cadru al actului adiţional care se încheie la contractele de gestionare a fondurilor de vânătoare aflate în derulare la data intrării în vigoare a Legii vânătorii şi a protecţiei fondului cinegetic nr. 407/2006.

(MO al României, Partea I, nr. 789, din 21 noiembrie 2007)

Legea nr. 324, din 22 noiembrie 2007, pentru aprobarea OG nr. 31/2007 privind reglementarea unor măsuri financiare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate prin programul SAPARD.

(MO al României, Partea I, nr. 797, din 22 noiembrie 2007)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
746
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

820--padurile-au-nevoie-de-20000-km-de-d...

Pădurile au nevoie de 20.000 km de drumuri forestiere

Potrivit unui studiu comandat de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR), România ar trebui să construiască cel puţin
20.000 km de drumuri şi căi ferate forestiere, mai ales în cele 2.269.600 ha total inaccesibile, care reprezintă aproape 35% din totalul fondului forestier naţional, în suprafaţă de 6.484.572 ha.

Finanţare din fonduri extrabugetare

Ministerul Agriculturii şi-a propus să extindă reţeaua de drumuri în fondul forestier proprietate publică a statului şi a unităţilor administrativ-teritoriale, utilizând ca instrument de finanţare fonduri extrabugetare, prin constituirea unui fond de accesibilizare a pădurilor. Acest fond va fi gestionat de Romsilva (pentru fondul forestier proprietate publică a statului) şi de unităţile administrativ-teritoriale (pentru fondul forestier proprietate publică a acestora).

Constituirea fondului de accesibilizare este obligatorie pentru administratorii fondului forestier proprietate publică şi opţională pentru cei ai fondului forestier proprietate privată.

Pentru alocarea banilor necesari, Guvernul a emis un proiect de Ordonanţă de Urgenţă privind accesibilizarea fondului forestier naţional, care, deocamdată, a fost publicat pe site-ul MADR, fiind în dezbatere publică.

Conform proiectului, fondurile vor proveni prin strângerea a 10% din valoarea lemnului exploatat şi 50% din închirierea temporară a unor terenuri forestiere. Se estimează că, prin constituirea fondului de accesibilizare a pădurilor, se realizează o reducere anuală a efortului bugetar cu aproximativ 39,5 milioane de lei.

Destinaţia fondului

Banii vor fi folosiţi în special pentru proiectarea lucrărilor de construire a drumurilor şi căilor ferate forestiere noi şi executarea lucrărilor de construire a acestora.

Menţionăm că, după anul 1986, nu s-a mai realizat, în ritm susţinut, o dezvoltare a reţelei de drumuri forestiere.

Accesibilizarea fondului forestier

Accesibilizarea fondului forestier naţional reprezintă una dintre condiţiile de bază pentru gospodărirea şi gestiunea eficientă a pădurilor. Astfel, se introduc în circuitul economic resurse lemnoase şi nelemnoase apreciabile, se dezvoltă silvoturismul şi economia zonelor respective.

De asemenea, prin extinderea reţelei de drumuri forestiere creşte cantitatea şi calitatea masei lemnoase pentru prelucrare industrială, precum şi cantitatea de produse accesorii (fructe de pădure, ciuperci, plante medicinale) introdusă în circuitul economic. Totodată, accesibilizarea pădurilor conduce la creşterea productivităţii muncii în activitatea de exploatare a lemnului.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:

1056
Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Israelienii prospectează piaţa românească > REVISTA LUMEA SATULUI

Israelienii prospectează piaţa românească

- Parteneriatele în domeniul agroalimentar, o propunere interesantă

La Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice a avut loc o întrevedere între reprezentanţii Ambasadei Israelului la Bucureşti, cei ai Asociaţiei Fermierilor şi ai Federaţiei Naţionale a Producătorilor Agricoli din România. La discuţii a fost prezent şi Institutul de Export şi Cooperare Internaţională din Israel, forul cel mai reprezentativ pentru acest gen de colaborări, reprezentat de Yitzhak Kiriati, directorul Departamentului Agrotehnologic Apă şi Mediu. Ar fi de precizat că aceasta este o organizaţie nonprofit ce facilitează oportunităţi de afaceri şi alianţe strategice între companii israeliene şi companii din mediul afacerilor internaţionale.

Cu acest prilej s-a stabilit cadrul general de colaborare în vederea îmbunătăţirii şi extinderii cooperării deja existente între companiile din sectorul agroalimentar din România şi cele din Israel.

Studiind mediul economic din România, analiştii israelieni au ajuns la concluzia că trebuie să aprofundeze posibilităţile de colaborare cu această ţară, în special pe cele din sectorul agroalimentar, dar şi din alte domenii cum sunt Apa şi Mediul.

„Vă dăm undiţa, nu şi peştele!“

Cei care au avut iniţiativa acestei colaborări afirmă că nu îşi doresc realizarea unei strategii şi nici să înveţe agricultorul din România cum să facă afaceri, ci doar să depisteze împreună proiecte pe care să le dezvolte. Modul de colaborare rămâne, aşadar, la latitudinea celor implicaţi.

„Noi nu ne implicăm direct în afaceri, a declarat domnul Kiriati, ci doar facilităm întâlnirea între cele două părţi. Vă dăm undiţa, dar nu şi peştele! O mulţime de persoane din Israel desfăşoară deja diverse activităţi în România şi pot fi mult mai multe în interesul ambelor ţări, dar încă nu se cunoaşte potenţialul real al unei astfel de colaborări“, a mai spus acesta.

Evreii „scot aur şi din piatră seacă“

Dintre opiniile reprezentanţilor părţii române am reţinut-o pe cea a domnului Gheorghe Nedelcu, vicepreşedintele Asociaţiei Fermierilor din România, care a punctat câteva aspecte privind această colaborare: „Sigur că, având în vedere realizările lor în domeniu, este de dorit să avem şi noi ce are evreul la el în curte şi vorbesc strict din punctul de vedere al producătorului. Numai la tomate, dacă ne gândim, ei scot din nisip 800-900 de tone la hectar pe an, în sere! Dar au realizări în tot ceea ce înseamnă agricultură şi prelucrarea produselor agricole de la fructe, legume şi până la zootehnie. Din cauza condiţiilor vitrege în care este poziţionat Israelul, au fost obligaţi să aibă soiuri performante, dar adaptate condiţiilor de la ei.

Pe de altă parte, sigur că toată lumea se repede acum la România şi Bulgaria unde vin fondurile europene. Dacă ne uităm la cât din fondurile alocate României ia drumul altor ţări ne dăm seama că asta e urmarea faptului că aici au găsit «terenul» mai slab. Normal că asta fac şi evreii acum! Dar trebuie să privim partea bună a lucrurilor. Trebuie să ne folosim de orice mijloace disponibile ca să facem agricultura asta cât mai performantă, iar primul lucru care trebuie făcut este identificarea exactă a sectoarelor pe care trebuie să le dezvoltăm."

În Israel se practică o agricultură intensivă pentru a obţine producţii mari din resurse puţine. De-a lungul timpului s-a conturat deja interesul din partea României pentru tehnica de aici, în special în ceea ce priveşte serele, solariile, sistemele de irigaţii, seminţele, dar şi utilajele şi instalaţiile de creştere a vacilor şi a păsărilor.

Şi dacă luăm în calcul previziunile sumbre legate de seceta din următorii ani, atunci accesul la experienţa şi tehnologiile lor nu trebuie să devină decât un fapt benefic pentru România.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
634

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În judeţele Moldovei, Agricultura ecologică câştigă teren

- Pe primul loc – judeţul Suceava.
- 35 de unităţi agricole ieşene vor face agricultură ecologică.
- 5.800 ha destinate ecoagriculturii.

Drept vorbind, în fiecare gospodărie ţărănească există produse ecologice: porumbul cultivat în grădină şi fertilizat cu îngrăşăminte naturale, ouăle găinilor crescute cu grăunţe şi verdeaţă, laptele şi brânza, merele din copacul care nu a fost stropit cu substanţe chimice şi lista ar putea continua.

Din păcate, producătorii nu ştiu că pot să vândă aceste produse la preţuri mai mari, dacă sunt autorizate ca fiind ecologice şi, chiar dacă ar şti, nu ar avea banii necesari obţinerii autorizaţiilor. Mai mult, nu există nicio educaţie a cumpărătorilor şi de aceea piaţa de desfacere a acestor produse e ca şi inexistentă.

Iată câteva dintre motivele pentru care agricultura ecologică, organică sau biologică, cum i se mai spune, a fost privită cu destulă reticenţă.

Date statistice

În ultima perioadă, direcţiile agricole din judeţele Moldovei înregistrează un număr tot mai mare de operatori pe piaţa produselor ecologice. Pe teritoriul judeţului Suceava, de pildă, activează trei procesatori de lapte ecologic ce produc caşcaval, unt, brânză de Olanda, lapte pentru consum. Tot în această zonă mai activează doi exportatori de produse ecologice, o fermă mixtă (legumicolă şi zootehnică), 46 de ferme, în special de vite, şi 17 apicultori. Au fost luaţi în evidenţă şi 2.296 mici producători de lapte ecologic.

De asemenea, se lucrează ecologic o suprafaţă de aproape 14 mii de ha, din care circa 5.400 ha cu păşune şi 7.700 ha cu fâneţe.

Şi în judeţul Iaşi agricultura ecologică câştigă teren. „Deşi mai rezervaţi la început, ne-a spus domnul Neculai Olaru (foto), director-adjunct al DADR, se pare că unii fermieri încep să realizeze acum şansa acestor produse. Se ştie că practicarea agriculturii ecologice necesită investiţii mai mari. Factura nu este totdeauna acoperită din vânzările ulterioare, dar având în vedere perspectiva care se deschide produselor bio prin deschiderea pieţii UE, sunt destui acei producători ieşeni care s-au înscris în registrul destinat agriculturii ecologice.

Pe prim-plan, cerealele

În judeţul Iaşi, până acum s-au înscris 35 de întreprinzători, dintre care 9 sunt apicultori, doi sunt crescători de melci, iar ceilalţi 24 vor produce cereale, furaje, legume sau fertilizanţi ecologici. Suprafaţa totală depăşeşte 5.800 ha, cea mai mare parte fiind destinată culturilor de porumb, grâu, floarea-soarelui şi rapiţă.

Cele mai mari suprafeţe incluse în circuitul ecologic aparţin fermelor Astra-Trifeşti, Agro Industrial „Ceres“-Bivolari şi Jurox, în total 2.100 ha, apoi firmelor Panifcom cu 421 ha, Agroalmixt SA-Andrieşeni, Bonga SRL-Trifeşti şi Prest Serv Impex SRL-Victoria.

Fonduri europene pentru agricultura bio

Ministerul Agriculturii şi-a propus să suporte, în acest an, o parte din costurile necesare procedurii de certificare a produselor ecologice. Tariful standard pentru certificare pe care l-a plătit, bunăoară, Societatea Comercială Prest Serv Impex, din comuna Victoria, a fost de 5 euro la hectar.

Fermierii români care practică agricultura ecologică vor putea accesa fonduri europene de aproximativ 260 milioane de euro până în 2013.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1334

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

823--pajistile-naturale-izvor-de-sanatat...

Pajiştile naturale, izvor de sănătate

În cei peste 50 de ani de activitate practică, didactică şi de cercetare medico-zootehnică asupra bovinelor, am avut deseori ocazia să constat efectele benefice asupra sănătăţii organismului animal ale unor specii de plante din flora spontană sau cultivată.

Un prim semnal l-am primit prin rezultatele „spectaculoase“ pe care le-am obţinut în anul 1971 cu cei 300 de viţei fătaţi în perioada martie-septembrie la Ferma nr. 2 a Complexului Industrial de Vaci „Km 23“ din comuna Adunaţii Copăceni.

Dacă până la acea dată pierderile la viţei erau de peste 30% cu toate tratamentele preventive şi curative împotriva afecţiunilor digestive, încă de la naşterea lor, folosind intensiv ceaiurile de mentă + muşeţel + coada-şoricelului şi asigurându-le condiţii deosebite de confort şi igienă, pierderile provocate de aceste efecţiuni, precum şi de cele respiratorii s-au redus la zero.

Profesorul de botanică medicală şi de farmacologie de la Timişoara, Aurel Vinţan, văzând în vara anului 1971 viţeii respectivi, a explicat că în acele plante se găseau substanţele ce le lipseau vacilor în timpul gestaţiei.

Alte argumente

Cel de al doilea semnal l-au dat două cirezi de aproximativ 100 vaci de rasă Brună de la SCDCB – Sighet care au păşunat în anii 1986 şi 1987 pe aceleaşi pajişti naturale, unde a fost administrat azotat de amoniu în doze diferite şi alternativ în cei doi ani. Când cirezile de vaci au păşunat pe pajişti îngrăşate atât primăvara timpuriu, cât şi după fiecare ciclu de păşunat cu substanţe minerale, fecunditatea vacilor a fost mai mică cu 12-15% decât atunci când îngrăşarea pajiştii s-a executat numai în mustul zăpezii.

Ultimul semnal l-am primit în perioada februarie-mai 2007 prin creşterea substanţială a fecundităţii vacilor dintr-o fermă din judeţul Prahova. Vacile primeau cantităţi mari de borhot de bere şi furaje concentrate, plus 4 kg fân de borceag, lucernă sau coceni de porumb. În perioada amintită s-au administrat ca furaje fibroase numai câte 5-6 kg fân de deal.

Flora spontană, ca terapie

Se ştie că toate plantele medicinale conţin substanţe terapeutice care fac parte din clase foarte diferite; uleiuri eterice, vitamine, fitoncide etc. al căror efect binefăcător asupra organismului uman şi animal s-a verificat de milenii. Se mai ştie că Munţii Carpaţi sunt cei mai bogaţi din Europa în floră spontană.

La Simpozionul „Ziua Internaţională a Biodiversităţii“ din 22 mai a.c. de la Academia Română, s-a afirmat că, din totalul speciilor de plante, 37% se găsesc pe pajişti. La acelaşi Simpozion, s-a ilustrat cu imagini color marea diferenţă între compoziţia floristică a unei pajişti naturale (cum sunt milioane de hectare în ţara noastră) şi cea a unei pajişti cultivate (pe care păşunează majoritatea vacilor din Vestul Europei). Dacă în Olanda pe păşuni vezi numai culoarea verde şi albul, plus negrul vacilor de lapte, pe pajiştile naturale de la noi, pe lângă culoarea verde a frunzelor şi tulpinilor, vezi toate culorile curcubeului, date de petalele florilor.

Aşadar, se impune o mai mare preocupare pentru regenerarea pajiştilor naturale multiflorale prin păstrarea biodiversităţii speciilor, nu numai prin metode care să sporească producţia de proteină vegetală şi indirect animală la hectar. Păstrând biodiversitatea plantelor de pe pajiştile naturale, apărăm atât sănătatea animalelor direct (prin inhalarea substanţelor volatile sau ingerarea ceaiurilor) sau indirect (prin consumul produselor animale – de la mierea albinelor la laptele vacilor), cât şi pe cea a omului.

Dr. Dan M. CONSTANTINESCU, medic primar veterinar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1884

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

824--scabia-la-ovine-caprine-bovine.html

Scabia (râia) la ovine, caprine şi bovine > REVISTA LUMEA SATULUI

Scabia (râia) la ovine, caprine şi bovine

Scabia sau râia este o boală parazitară a pielii provocată de mai multe specii de paraziţi din familia Sarcoptidae. În funcţie de caracterele lor morfologice şi funcţionale, aceşti paraziţi se localizează în diferite regiuni ale corpului, producând leziuni specifice. Pierderile economice produse de aceştia sunt însemnate, constând în scăderea producţiilor de lapte, carne, lână. La ovine şi caprine se întâlnesc următoarele tipuri de râie: sarcoptică, psoroptică, corioptică, cu incidenţă variată, uneori asociate între ele.

Râia sarcoptică sau râia capului se caracterizează prin apariţia unor cruste foarte groase, de culoare alb-cenuşie, cu aspect văros, în regiunea capului, în jurul buzelor şi ochilor. Această formă de râie este rară la oaie, în schimb la capră este mai des întâlnită, fiind generalizată la cap, torace, abdomen, mamele şi membre.

Râia psoroptică sau râia corpului este cea mai frecventă şi severă scabie întâlnită la oaie, deoarece apare pe regiunea superioară a spetei, pe regiunea dorsală, gât, părţile laterale ale toracelui, generalizându-se cu repeziciune pe întreg corpul. Boala apare mai ales în anotimpurile reci şi umede, în condiţiile unei igiene necorespunzătoare, fiind influenţată de o alimentaţie carenţată sau de prezenţa altor boli.

Contaminarea se face fie prin contactul direct al animalelor sănătoase cu cele bolnave, fie indirect cu diferite obiecte parazitate (ustensile din grajd, aşternut etc.).

Din punct de vedere clinic această râie provoacă prurit (mâncărimi), căderea lânii în smocuri mai întâi pe anumite zone ale corpului, apoi generalizându-se pe toată suprafaţa lui. Pe piele se observă, de asemenea, mici noduli, vezicule şi cruste, iar în râia generalizată animalele pot prezenta şi unele complicaţii (pulmonare, carenţiale etc.).

La capre râia psoroptică se localizează la ureche determinând cruste abundente, de culoare brună, urât mirositoare, prurit, otite etc.

Râia corioptică sau râia picioarelor are o frecvenţă mai redusă şi se localizează mai mult pe părţile inferioare ale membrelor posterioare sub forma unor papule (mici noduli) pruriginoase.

La bovine evoluează aceleaşi tipuri de râie ca şi la ovine şi caprine, râia corioptică fiind însă forma cea mai gravă. Paraziţii se localizează la baza cozii, în fosa anală, pe crupă, pe întreg trenul posterior. Aceasta se caracterizează prin prurit intens, depilaţii şi cruste groase. Pielea animalului se îngroaşă şi formează falduri, pe care apar crăpături sângerânde care se pot infecta. Când boala este netratată, leziunile se întind pe picioare şi chiar pe laturile gâtului.

Diagnosticul prezumptiv al acestor parazitoze se pune pe baza semnelor clinice şi este confirmat prin examene de laborator.

Profilaxie şi tratament.

Pe lângă măsurile de igienă care trebuie luate de către proprietar privind adăpostirea corespunzătoare a animalelor şi o alimentaţie adecvată, se instituie un tratament preventiv şi curativ al întregului efectiv de animale cu soluţii injectabile de ROMIVERMECTIN 1%, ROMAVERMECTIN 1% şi ROMAVERMECTIN PLUS, soluţii de uz extern ca ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE şi SCABIZOL.

Concomitent cu tratamentul animalelor este obligatoriu să se realizeze curăţenia mecanică, dezinfecţia cu DECONTAMINOL sau DEZINFECTANT CATIONIC, precum şi deparazitarea adăposturilor şi a ustensilelor cu soluţii de ROMPARASECT 5% şi ROMPARASECT FORTE.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
34661
□
˚Comentarii
□
□
˚1. yzabela -- (30-March-2010)imi poate spune cineva daca pot folosi Romparasect la cai??? dak poate cineva sa ma ajute.
˚2. baltatanu -- (5-June-2011)Nu spuneti cum anume se face tratamentul cu scabizol. Mai multe detalii, cat se pune in apa, cate picaturi, se rade zona inainte de spalare?????
˚3. nelu -- (28-December-2014)caderea parului la capre in zona botului anseamna scabie
˚4. Bratu Petrica -- (21-June-2015)Buna ziua! Avem o vacuta gestanta de 1, 6 ani care de peste jumatate de an are o mancarime de piele de care nu mai scapa. Am folosit unguiente, tratamente, leacuri din popor, dar niciun efect. Daca puteti sa ne ajutati cu un sfat am fi recunoscatori. Un medic veterinar a spus ca e posibil de la taratze, dar nu i-am mai dat. Multumim.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c172
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Semnal îmbucurător

România declanşează în forţă Programul de ameliorare a şeptelului (II)

În continuarea discuţiei ce are ca temă realizarea Programului de ameliorare a şeptelului, domnul Gheorghe Neaţă, director general al Agenţiei Naţionale pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie, supune atenţiei noile orientări în ceea ce priveşte infuzia de material genetic valoros în vederea creării unor noi populaţii de taurine şi ovine. În esenţă, este vorba de reconsiderarea procesului ştiinţific de ameliorare şi zonare a speciilor de animale, acţiune de interes naţional ce are ca scop creşterea performanţelor productive şi a eficienţei economice.

Aşteptând noile rase

Rep.: Revenind la ceea ce faceţi dumneavoastră, la ameliorare şi la infuzia de material genetic valoros, vă rugăm să detaliaţi această latură a activităţii. Mai exact, am dori să ştim dacă această infuzie s-ar putea solda în timp cu crearea unor noi rase.

G.N.: Eu zic să nu ne avântăm atât de departe. Pentru a crea o rasă este nevoie de timp. Este necesară o activitate de cercetare foarte pretenţioasă.

La această dată, ţara noastră are rase autohtone performante cum sunt Bruna, Bălţata Românească şi Bălţata cu Negru Românească, dar există posibilitatea creării unor noi populaţii de carne, atât la bovine cât şi la ovine. Infuzia de material genetic străin are ca prim obiectiv îmbunătăţirea performanţelor productive. Acest proces se realizează pe fondul unei activităţi de selecţie şi ameliorare care neîndoielnic va duce la crearea unor noi populaţii de taurine.

Lucrăm la ora actuală pe infuzie cu material seminal din rase de carne. Această lucrare ştiinţifică de natură practică ne va permite ca, în anumite arealuri, să consolidăm în timp anumite caractere şi să creăm anumite populaţii de carne româneşti care, în final, vor duce la crearea unor noi rase. În acest sens, avem multe încercări de creare a indivizilor birasiali sau trirasiali pe populaţia autohtonă, ce au la origine rasele Limousine, Angus şi Charolaise.

Este momentul unei schimbări

Rep.: Să înţelegem, domnule director, că orientarea strategiilor zootehnice este oarecum îndreptată spre producţia de carne?

G.N.: La ora aceasta aş putea spune că da şi am şi câteva argumente. Odată stabilizată piaţa de lapte la bovină prin sistemul de cotă, automat ne întrebăm: ce e de făcut cu efectivul de vaci rămase în afara cotei? Dacă facem un calcul, vedem că România are o cotă de 3,2 miliarde litri de lapte, care se poate realiza uşor cu un număr de 600 mii de vaci, la un randament de 6.000-6.500 litri/cap de animal.

Aşadar, pentru vacile rămase în afara celor de lapte, trebuie găsite posibilităţi menite să redirecţioneze producţia spre carne. Avantajul este că producţia de carne poate fi eşalonată pe tot timpul anului sau poate fi sezonieră cu fătări de primăvară şi îngrăşare pe păşune, factori ce aduc un beneficiu substanţial celor care cresc aceste animale. În plus, producţia de carne nu implică eforturi atât de mari din punctul de vedere al adăpostirii, furajării şi al forţei de muncă, mai ales că sunt eliminate costurile privind tehnologiile de muls, de obţinere şi de păstrare a laptelui conform.

Rep.: Unde se situează Bălţata Românească din punctul de vedere al calităţii cărnii?

G.N.: Bălţata a dominat multă vreme piaţa europeană a cărnii de bovine, fiind o rasă foarte potentă din punctul de vedere al cărnii, chiar şi în rasă curată. Are o capacitate de alăptare mai mare decât rasele de carne. Viţelul poate atinge aproape aceeaşi viteză de creştere cu rasele de carne perfecţionate, dar privind calitatea ea se află acum sub media performanţelor mondiale. Aceasta este raţiunea pentru care noi ne-am propus un program naţional de infuzie, cum s-ar spune, cu material genetic aparţinând unor rase de excepţie cum ar fi Limousine sau Angus.

Experimentul de la Zăneşti

Rep.: Recent, la Zăneşti, în judeţul Neamţ, aţi participat la punerea în funcţiune a unui centru regional de cercetare care, printre altele, produce şi embrioni...

G.N.: Zonele Neamţului, Bacăului, Sucevei, Bistriţei, Covasnei, Braşovului, Harghitei, Sibiului, Mureşului, Bihorului sau Maramureşului sunt recunoscute pentru perfomanţele lor în materie de zootehnie. S-a păstrat aici un nucleu de animale neameliorate, crescute aproape în sălbăticie. Vitele pentru carne pot avea un succes deosebit pentru că ele au o rezistenţă deosebită.

În ameliorare, noi am optat pentru o puternică infuzie cu material genetic provenit de la rasa Angus. De ce? Mi-a fost dat să văd această rasă dezvoltându-se în arealuri foarte umede şi cu intemperii majore şi până în zona tropicală. Aşadar, este un animal cosmopolit, cum s-ar spune, care rezistă la toate condiţiile de mediu.

Eu consider iniţiativa de la Zăneşti de mare perspectivă pentru că este născută într-o zonă unde accentul principal care se pune pe vita de carne poate căpăta un contur, mai ales că acolo există profesionişti adevăraţi. L-aş numi în primul rând pe doctorul Pachiţanu alături de copiii lui care îl urmează în această activitate.

La Zăneşti se găseşte toată aparatura necesară pentru producerea de embrioni. Pornind de la acest exemplu, dar şi de la altele vreau să spun că în colaborare cu instituţiile de învăţământ superior dorim să înfiinţăm un centru de instruire şi perfecţionare atât pentru însămânţarea artificială, cât şi pentru producerea embrionilor.

Rep.: În România, în reţeaua de cercetare avem laboratoare unde se produc embrioni?

G.N.: Se produc embrioni la Semtest Tg. Mureş, la Timişoara, Facultatea de Zootehnie şi Biotehnologii.

S-au mai produs şi la Institutul de la Baloteşti până la plecarea domnului Ilinca. Nu este atât de greu să produci embrioni. Avem tehnologie, avem specialişti chiar în Agenţie, iar în prezent se lucrează la consolidarea unui laborator de grupe sanguine şi producerea embrionilor.

Iosif POP, Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1304

Comentarii

1. adi -- (1-March-2010)felicitari!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c172

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

826--latifundiarii-romaniei.html

Latifundiarii României > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLatifundiarii României

Agenţia de Plăţi şi Intervenţii pentru Agricultură (APIA) a reuşit să facă un clasament al celor mai mari exploataţii agricole din România. Conform acestui studiu, primele 50 de exploataţii agricole deţin sau exploatează o suprafaţă arabilă totală ce însumează 430.000 ha, respectiv 4% din suprafaţa arabilă a ţării.

În fruntea Topului Agricol 50 se află Culiţă Tărâţă, Adrian Porumboiu, Mihai Anghel, Ioan Niculae, Ştefan Poienaru. Există şi multe companii cu capital străin care deţin mari exploataţii agricole.

Preţul ridicat la care se tranzacţionează în prezent un hectar de teren agricol, de până la 2.000 euro, duce valoarea suprafeţei deţinute de cei 50 latifundiari la aproape un miliard de euro.

Culiţă, cel mai tare pe ogoare

Cel mai mare latifundiar este Culiţă Tărâţă, care conduce compania TCE 3 Brazi, a cărei suprafaţă se apropie de 60.000 ha. Compania lui Culiţă Tărâţă cultivă în Insula Mare a Brăilei peste 20.000 ha cu grâu, 16.000 ha cu rapiţă, 12.000 ha cu floarea-soarelui, 8.000 ha cu porumb şi 6.000 cu orz, iar pentru acest an estimează o cifră de afaceri de 65,3 milioane euro, în creştere cu 30% faţă de anul anterior.

Top 50 exploataţii agricole

Numele companiei (judeţul) Suprafaţa (ha)
1. SC TCE Trei Brazi SRL (Neamţ) - 55.627
2. SC Comcereal SA (Vaslui) - 25.545
3. SC Agrocereal Carani SRL (Timiş) - 22.477
4. SC Interagro SA (Bucureşti) - 22.118
5. AJCDCTC Bărăganul Ialomiţa - 13.360
6. SC Intercereal SA Movila (Ialomiţa) - 11.233
7. SC Maria Trading SRL (Constanţa) - 10.746
8. SC Zimbrul SA (Suceava) - 10.124
9. SC Delta-Rom Agriculture SRL (Bucureşti) - 9.933
10. SC Agrocomplex Bârlad SA (Vaslui) - 9.912
11. SC Agro Chirnogi SA (Călăraşi) - 9.848
12. SC Westgrain SRL (Bihor) - 9.771
13. SC Cervina SA (Dolj) - 9.587
14. SC A&S International 2000 SRL (Arad) - 9.388
15. SC Emiliana West Rom SRL (Timiş) - 8.884
16. SC Oltyre SA (Dolj) - 8.502
17. SC Agrodelta Sireasa SA (Tulcea) - 8.188

18. SC Re-Agro Fălciu SA (Vaslui) - 7.259
19. SC Agricom Borcea SA (Călăraşi) - 6.929
20. SC Agrofam Prod SRL (Ialomiţa) - 6.923
21. SC CSR Prodimpex SRL - 6.897
22. SC Agrocov SRL (Galaţi) - 6.322
23. Interagro SRL (Teleorman) - 6.108
24. SC Smithfield Ferme SRL (Timiş) - 6.004
25. SC Teldrum SA - 5.959
26. SC Agrogal SA (Galaţi) - 5.638
27. Asoc. Cresc. de Bovine Fil. Jbert 5.598
28. SC Agrirom SRL - 5.534
29. SC Agrofam Holding SRL Feteşti (Ialomiţa) - 5.518
30. SC Prio Agricultura SRL (Bucureşti) - 5.466
31. SC Agrozootehnica Petroiu SA - 5.405
32. Consiliul Local Zăvoi - 5.175
33. Rediaş Redea SA (Olt) - 5.114
34. SA Combinatul Agroindustrial Curtici (Arad) - 4.735
35. SC Agricola San Giorgio SRL (Timiş) - 4.626
36. SC Argonaut SRL (Constanţa) - 4.617
37. SC Kornberg SRL (Timiş) - 4.572
38. SC Agroindustriala Sinagro Sânnicolau Mare SA 4.569 - (Timiş)
39. SC Carmoump SRL (Braşov) - 4.518
40. SC Agrointer SRL (Teleorman) - 4.481
41. Asoc. Cresc. de Taurine Fil. Vrancea - 4.402
42. INCDA Fundulea - 4.323
43. Consiliul Local Cerna - 4.286
44. Consiliul Local Sf. Gheorghe - 4.113
45. SC Agrimat Matca SA (Galaţi) - 4.100
46. SC Agrozootehnica Drumu Subţire SA (Călăraşi) - 4.100
47. Recond Com Impex SRL (Teleorman) - 4.069
48. Consiliul Local Teregova - 4.047
49. SC Longin SRL (Olt) - 3.981
50. SC Expresconstruct ANK SRL (Giurgiu) - 3.943

Notă: Topul pe care îl prezentăm reprezintă doar suprafeţele ce intră în sfera de interes al APIA, respectiv cele care beneficiază de subvenţii.

Străinii îi „dezmoştenesc“ pe bănăţeni

Cele mai multe companii care deţin terenuri mari îşi desfăşoară activitatea în Timiş, majoritatea având capital străin. Judeţul Timiş este dominat de companii italiene, portugheze sau germane. Transilvania este dominată de unguri, de exemplu companii care au primit credite pentru a câştiga teren în România.

Din totalul de 9,4 mil. ha, doar trei sferturi primesc subvenţie europeană, restul de peste 2,5 mil. reprezentând agricultura de subzistenţă. Terenurile de vânzare sunt o ţintă pentru marii agricultori, ţinând cont de potenţialul agricol pe care îl deţine România. Investiţiile masive, cu ajutorul cărora agricultorii îşi întreţin culturile, sunt însă susţinute şi de subvenţiile acordate de Uniunea Europeană şi de la Bugetul de Stat, în valoare de aproximativ 80 euro la hectar în 2007. Anul trecut primii 50 de agricultori ai României au primit subvenţii în valoare de 34 milioane euro.

(M.V.E.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
6138

□

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

827--pescarii-vor-deschide-doua-burse.ht...

Pescarii vor deschide două „burse“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPescarii vor deschide două „burse“
ANPA crede că va distruge piaţa neagră a peştelui

„În România vor funcţiona două burse de peşte, una pentru peşte de apă dulce şi alta pentru peşte marin“, a afirmat Gheorghe Ştefan, preşedintele Agenţiei Naţionale pentru Pescuit şi Acvacultură (ANPA). Domnia sa a fost prezent, zilele trecute, la Tulcea, ca invitat la Ziua Rezervaţiei Biosfera Delta Dunării.

„În cel mult un an de zile vom deschide o bursă de peşte la Tulcea. Aici se va comercializa numai peşte de apă dulce, recoltat din Dunăre şi Delta Dunării. Nu intenţionăm să impunem un preţ naţional, întrucât bursa va avea un caracter local. Însă vrem să reducem drastic piaţa neagră şi braconajul“, a declarat Gheorghe Ştefan pentru „Lumea satului“.

La ora actuală, a fost demarat deja studiul de fezabilitate. La începutul anului viitor vor începe lucrările de construire, astfel încât să fie terminate în vara sau toamna anului 2009.

„Important va fi că pescarii îşi vor stabili singuri preţul, în funcţie de cerere şi ofertă. În acest mod statul va avea control asupra cantităţilor de peşte recoltat. De asemenea, vom putea urmări exact ce se întâmplă cu peştele capturat şi dacă societăţile care comercializează peşte îşi plătesc taxele şi impozitele către stat“, a menţionat preşedintele ANPA.

Investiţia de la Tulcea se ridică la peste cinci milioane de euro. Fondurile nerambursabile vor proveni de la Uniunea Europeană.

Totodată, ANPA, cu sprijinul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, urmează să deschidă încă o bursă de peşte, dar numai pentru cel marin. „Cea de a doua bursă locală de peşte se va deschide la Midia, în judeţul Constanţa. Aici se va comercializa numai peşte marin. În acest caz, lucrările au o mai mare anvergură şi vor dura mai mult“, a precizat Gheorghe Ştefan. Probabil că bursa va putea deveni funcţională către sfârşitul anului 2010 sau începutul anului 2011. Fondurile vor proveni tot de la Uniunea Europeană.

Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
660
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Legumele de pe tarabele vechi şi noi

Ideea de a elimina intermediarii, odată cu înfiinţarea în Bucureşti a primelor pieţe ţărăneşti volante, nu este nici nouă şi cu atât mai puţin dătătoare de speranţă. O piaţă autentică de legume nu se realizează prin improvizaţii, oricât ar fi ele de vizualizate pe micile ecrane.

Ceea ce se cuvine, totuşi, subliniat este că în pieţele volante au acces numai producătorii agricoli autohtoni, cu certificate de producători, care pot comercializa legume şi zarzavaturi proaspete şi conservate, fructe de livadă şi de pădure, miere de albine sau produse tradiţionale şi meşteşugăreşti. Produsele trebuie să aibă garantată provenienţa din fermele producătorilor.

Din păcate, astfel de pieţe funcţionează numai sâmbăta, cu orar de funcţionare între orele 6 şi 20.

Preţuri mari

Primele pieţe ţărăneşti, cu caracter volant, au fost deschise aproape de fântâna de la Universitate, pe Bulevardul Unirii, sector 3 (între Mircea Vodă şi Nerva Traian) şi pe Drumul Săbăreni, sector 6 (la capătul Căii Giuleşti). Apoi au mai apărut alte trei şi este de aşteptat ca numărul lor să crească.

Cel puţin în primele zile preţurile au fost aproape de cele practicate în pieţele Obor sau Sudului, dar incomparabil mai proaspete şi frumoase.

„În următoarea perioadă, Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale va continua organizarea de pieţe ţărăneşti şi în alte oraşe din ţară“, a declarat Dacian Cioloş.

Mai multe zile

Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale analizează acum posibilitatea organizării pieţelor volante, de două ori pe săptămână, nu numai sâmbătă. O variantă ar fi ca ziua suplimentară să fie miercuri sau joi. Altă variantă ar fi ca pieţele să funcţioneze trei zile, de vineri până duminică.

Varianta corectă va fi stabilită ulterior, numai după ce se va vedea dacă producătorii cer mai multe zile. De asemenea, primăria trebuie să-şi dea acordul.

Totul a pornit de la un experiment ratat

Cu ani în urmă, Neculai Onţanu, primarul sectorului 2, a încercat de unul singur să înfiinţeze pieţe ţărăneşti volante. Prima a apărut cu mult fast, pe un teren viran, situat pe Str. Paleologu, între Bulevardul Elisabeta şi Calea Moşilor. La început, piaţa a fost ocupată integral de ţărani. Însă, cu timpul, tot mai multe tarabe au rămas goale, pentru că preţurile creşteau de la o săptămână la alta, iar cumpărătorii se îndreptau către alte pieţe mai ieftine.

Cum se vând, cum se cumpără legumele şi fructele la Paris

euro/kg

Tomate - 1,75

Ardei - 1,37
Vinete - 1,77
Castraveţi - 2,27
Varză albă - 1,07
Morcov - 0,77
Ceapă - 0,97
Ţelină - 1,35
Cartof - 0,47
Mere - 2,53
Pere - 1,13
Piersici - 2,13
Struguri - 1,07

A fost un experiment ratat din cauza lăcomiei producătorilor, care se pare că au preluat de la intermediari nu numai comportamentul urât, ci şi acele „inginerii“ care le îndepărtează pe gospodine de tarabe.

Şi, totuşi, se poate!

Aproape de Piaţa Rahova, pe Strada Pucheni, exista un teren mare, de câteva hectare. Aici, un întreprinzător, cu sprijinul Primăriei Sectorului 5, a deschis o piaţă de gros, cu o investiţie minimă. Adică a curăţat locul de gunoaie şi l-a împrejmuit.

Zilele trecute, platoul uriaş era plin. Sute de producători agricoli ofereau cam toate produsele de sezon, la preţuri cu mult mai mici faţă de orice altă piaţă bucureşteană.

Florin Vasile a venit din Urecheşti (Vrancea) cu struguri pentru vin.

– Cum îi dai?

– Cu 1,5 lei kilogramul, dacă iei cel puţin o ladă.

– Aş lua numai vreo trei kilograme,
să-mi fac nişte must.

– Atunci, costă 1,6 lei.

Producătorul avea struguri din soiurile Fetească albă, Galbenă de Odobeşti şi Riesling.

Plec mai departe şi mă opresc la o maşină plină cu roşii frumoase. Aflu de la Ionel Onofrei că este venit tot din Vrancea, dintr-un sat de lângă Adjud.

– Cum dai roşiile?

– Păi, cu 1,5 lei.

– Vreau să iau mai multe...

– Hai, dă-mi 1,2 lei şi ia trei lăzi.

– Şi dacă iau numai două kilograme?

– Măi, omule, dar sucit mai eşti! Îţi dau şi aşa, dar cu 1,7 lei.

Puţin mai încolo, varză de Lunguleţu (Dâmboviţa). Mihai Dinu este un producător cu preţ ferm: 1 leu/kg, indiferent dacă vinde o bucată sau toată marfa din maşină. Am încercat să negociez un preţ mai bun, dar nu a fost cu putinţă.

Povestea Pieţei Dobroieşti

Cu mulţi ani în urmă, primarul Neculai Onţanu a vrut să desfiinţeze comerţul neautorizat cu produse agroalimentare de pe Şoseaua Pantelimon. Aşa s-a născut ideea Pieţei Dobroieşti.

Zis şi făcut! Pe un teren viran, situat la capătul şoselei, Primăria Sectorului 2 a amenajat spaţiul, a adus tarabe solide de beton şi a împrejmuit perimetrul. Numai că micii producători nu au agreat ideea şi au continuat să-şi vândă produsele în colbul străzii, aşa cum o fac şi astăzi, chiar dacă poliţiştii comunitari patrulează în zonă.

Cum investiţia a costat câteva sute de mii de euro, nu putea fi abandonată. Aşa că a devenit piaţă de gros, în care aveau acces numai producătorii agricoli autorizaţi. Din păcate, nici această formă nu s-a bucurat de prea mulţi producători, cu excepţia toamnei, când oferta creştea.

La începutul acestui an, piaţa şi-a schimbat destinaţia şi a devenit târg de vechituri.

Acum se lucrează de zor la... reamenajarea pieţei de gros, iar târgul de vechituri a fost închis! Definitiv?

Acestea sunt doar câteva exemple. Cert este că piaţa merge bine, iar clienţii nu lipsesc. Din discuţiile purtate cu ţăranii, am înţeles că regretă lipsa altor astfel de pieţe.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
9154

□

° Comentarii

□

□

° 1. NICULINA -- (24-February-2010)Locuiesc in Com.COPACENI Jud Ilfov si vand putinele legume si zarzavaturi in Piata Rahova.

Piata noua construita era foarte frumoasa si curata dar acum a ajuns de ras.

Putini producatori caci restul tarabelor sunt ocupate de tigani care speculeaza marfa. De aproape 2 ani nu se mai fac controale la carnetele de producator.Tarani platesc impozite pe terenuri, carnet de producator= 650 lei,plata taraba lunar 1000 lei+zilnic 100 lei si cantar 50 lei.

Daca intradevar mai exista lege si ordine va rugam face-ti ceva.

Comisi pe teren - certificate false

° 2. stefanRO -- (6-July-2010)daca e asa greu sa eliminati aceste capuse din piete...cel putin mai reduceti-le numarul...stiu k trebuie "sa mananca si gura celor de la controale"...dar parca mananca prea mult.

tara asta se scufunda datorita oamenilor care nu-si fac meseria

° 3. ioana -- (21-September-2011)este o solicitare catre cei ce au acreditatea sa o faca"eliminati intermediarii din piete"

° 4. NeOm -- (28-September-2011)Targul Pucheni

un întreprinzător, cu sprijinul Primăriei Sectorului 5

- întreprinzător= un clan de ......- Primăriei Sectorului 5 = vanghelie (....) care permite si prin alte zone ale sectorului imputit....speculantilor de ....

Targul Pucheni - un targ format in mare parte de speculanti - ......

Bravo ....sunt destepti nu am ce sa comentez. Fata de noi romanii...niste fraieri.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Vin mai mult şi mai bun

- Producţia din 2008, mai mare cu 20% faţă de 2007
- Vinul românesc deţine 97% din totalul pieţei interne

Patronatul Naţional al Viei şi Vinului (PNVV) estimează pentru anul acesta o producţie de peste 6,3 milioane hectolitri (630 milioane litri!) de vin, în creştere cu aproximativ 20% faţă de anul trecut. Producţia ar ajunge pentru toţi românii, astfel încât fiecare să bea zilnic un pahar (aproximativ 80 de mililitri) cu vin.

Pe de altă parte, Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale anticipează că producţia de struguri pentru vin va fi de peste 1,1 milioane tone, faţă de 1,042 milioane de tone în 2007. Mai mult, se aşteaptă ca vinul din acest an să aibă calităţi deosebite.

Factorii favorizanţi

Ovidiu Gheorghe, director general al PNVV, a afirmat că, în acest an, condiţiile climaterice şi investiţiile din ultima perioadă au început să producă efecte pozitive, vizibile, pentru sectorul vitivinicol. Perioada prelungită de insolaţie şi precipitaţiile abundente din primele şapte luni au contribuit decisiv la obţinerea unui vin de calitate peste medie, respectiv a unei producţii record pentru ultimii ani.

Principalii producători

Primii cinci producători de vinuri din România sunt Murfatlar, Vincon Vrancea, Jidvei, Cotnari şi Tohani. Producţia acestor unităţi însumează aproximativ 50% din totalul volumului tranzacţiilor cu vin din România.

Cea mai mare creştere, de 30%, se aşteaptă în Transilvania, iar cea mai mică, de numai 10%, în Banat şi Muntenia. În Dobrogea creşterea este estimată la 25%, în Moldova la 15-20%, iar în Oltenia/Mehedinţi la 15%.

Evoluţia producţiei de vin – mii hl

2004 --2005 --2006 --2007-- 2008
6.166 -2.602 -5.014 --5.289 -6.300

Investiţii de milioane de euro

Investiţiile din ultimii opt ani, prin programele de finanţare europene, au influenţat pozitiv ascensiunea vinului românesc. De exemplu, prin programele SAPARD şi PNDR s-au investit aproximativ 40 de milioane de euro în perioada 2002-2007. Alte 33 de milioane de euro au fost folosite pentru organizarea comună a pieţei vitivinicole, în 2007 şi 2008.

În viitor, în anii 2009-2013, sectorul vitivinicol românesc va absorbi 210,5 milioane de euro prin aplicarea măsurii „Reforma vinului“. Principala destinaţie a acestor fonduri va fi reconversia şi replantarea viţei-de-vie. Suprafaţa de vie care a beneficiat de reconversie/ replantare a crescut la 1.008 ha în 2007 şi la 3.008 ha în 2008. În anii viitori, este vizată o medie de 4.500 ha/an.

Este de menţionat că, în această statistică, nu apar investiţiile directe, fără finanţare de la bugetul Uniunii

Europene.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
735

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

83--nu-este-tocmai-momentul-oportun.html

Nu este tocmai momentul oportun > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNu este tocmai momentul oportun

„Sunt adeptul înfiinţării Camerelor Agricole, dar cu obiecţia că nu în acest moment şi cred că, mai devreme de 3 - 5 ani, acestea nu pot fi funcţionale.

Motivaţia mea constă în faptul că producătorii agricoli, de la care de fapt trebuie să plece necesitatea înfiinţării Camerelor Agricole, pe de o parte sunt decapitalizaţi, iar pe de altă parte (şi care de fapt mi se pare şi cea mai profundă) sunt dezinteresaţi în acest moment de idee.

Atât timp cât în mentalitatea producătorului agricol şi chiar a noastră în general nu va dispărea noţiunea „să moară şi capra vecinului“ nu consider că vor fi capabili să se unească (a se vedea cu câte eforturi, chinuri încercăm să-i organizăm în grupuri de producători, cooperative, organizaţii profesionale sau sindicate) şi să facă funcţional Consiliul de Administraţie al Camerelor Agricole.

În acest moment, Consultanţa Agricolă, îmi permit să zic, a făcut un salt mare în ceea ce priveşte activitatea sa (a se vedea toate realizările din ultimii ani, 2005-2007, atât din punct de vedere profesional, cât şi tehnic), în sensul că, în acest moment, chiar suntem operaţionali şi de utilitate pe acest domeniu.

Iar dacă privim în retrospectivă şi vedem perioada în care Oficiile Judeţene de Consultanţă Agricolă erau subordonate Consiliilor judeţene iar CLCA-urile Consiliilor locale, vom vedea că activitatea de consultanţă se diminua ca importanţă cu fiecare an care trecea (şi aici pot argumenta cu foarte multe exemple, dar cum nu face obiectul prezenţei, altădată).

În concluzie, cred că se vor înfiinţa pentru că aşa se cere şi se vrea: dar cum vor funcţiona aceste Camere Agricole.... Mă întreb şi îmi doresc foarte mult să mă înşel în privinţa scepticismului pe care îl am şi ca nu cumva această meserie (de consultant), care este în curs de naştere, să moară din faşă.“

Ing. Floricel Maricel Dima, director executiv OJCA Galaţi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
665
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

830--platile-la-hectar-se-apropie-de-sfa...

Plăţile la hectar se apropie de sfârşit > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPlăţile la hectar se apropie de sfârşit

Suprafaţa pentru care s-au efectuat plăţi a depăşit 8,5 milioane de hectare

La începutul lunii septembrie, APIA a finalizat plăţile la hectar aferente anului 2007. Excepţie fac 3.200 de fermieri aflaţi în diferite litigii sau care au raportat incorect suprafaţa de exploatat. O parte dintre aceştia se confruntă cu inadvertenţele în sistem date de unele erori ale softului.

Din cele aproximativ 9,4 milioane ha pentru care s-au depus cereri de sprijin în 2007, au fost efectuate plăţi pentru mai bine de 8,5 milioane hectare.

„Plăţile totale efectuate s-au ridicat la 435 milioane de euro din cele 440 milioane de euro acordate prin FEGA (Fondul European de Garantare Agricolă). Suma care ar mai fi de plătit celor 3.200 de fermieri cu probleme se ridică la circa un milion de euro“, a declarat purtătorul de cuvânt al APIA, domnul Dragoş Năcuţă.

Penalizări la sumele rămase de plătit

Potrivit Comisiei Europene, plăţile trebuiau efectuate până la data de 30 iunie, pentru fiecare lună de întârziere fiind prevăzută o anumită reducere financiară din suma rămasă. Până la această dată, Comisia a transmis o comunicare privind penalizarea aferentă lunii iulie care se ridică la valoarea de 210.000 euro şi este calculată ca procent din suma rămasă de plată după 30 iunie.

Pentru luna august penalizarea nu a fost încă stabilită, dar aceasta va scădea ca valoare, dată fiind suma mai mică rămasă de plată. Aceste penalizări vor fi de fapt reţineri de la decontare. APIA a preferat întârzieri la efectuarea plăţilor decât să aibă loc ulterior corecţii financiare.

Audit APIA

Timp de trei zile, la sfârşitul lunii septembrie, APIA va primi o misiune de audit a Comisiei Europene. Scopul acesteia este de a observa implementarea şi evoluţia sistemului, modul în care s-au derulat plăţile, dar şi tratarea cazurilor şi procedurile. Tot atunci se va stabili dacă urmează o derogare de la plata penalizărilor. După audit are loc o evaluare care va fi comunicată României în termen de o lună de la efectuare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
770

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sămânţă există, banii lipsesc!

„În România, producătorii (firme româneşti şi străine) multiplică cele mai valoroase soiuri autohtone şi străine, în condiţiile în care concurenţa pe piaţă se face tot mai mult simţită“, a declarat pentru „Lumea satului“ Teodor Mihalcea, directorul general al Direcţiei Generale Implementare Politici Agricole din cadrul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

Domnia sa ne-a informat că, la nivel naţional, există un program anual de producere a seminţelor, numit Program de Multiplicare, rezultat din însumarea programelor din plan teritorial, prin înregistrarea solicitărilor de multiplicare ale producătorilor de seminţe din toată ţara.

Sprijin financiar din partea MADR

MADR acordă un sprijin financiar de peste 23 milioane de lei pentru producţia de seminţe şi material săditor, destinată însămânţării şi plantării din toamna acestui an şi primăvara anului viitor. Pentru primăvară valoarea totală a ajutorului financiar se asigură din alocaţiile bugetare cu această destinaţie, prin bugetul MADR, începând cu data de 1 ianuarie 2009. Conform proiectului de act normativ, se alocă 15,6 milioane de lei pentru 54.000 tone de sămânţă la cartofi, 1,5 milioane de lei pentru material săditor pomicol (2,75 milioane de pomi) inclusiv arbuşti fructiferi (zmeur, mur, coacăz, căpşun) şi 6,03 milioane de lei pentru viţe-de-vie (trei milioane de butaşi).

Sămânţă din ţară, dar şi din import

„Producţia de seminţe la grâu şi orz (inclusiv orzoaică) este foarte bună în acest an şi acoperă integral necesarul intern de seminţe. Însă, pentru rapiţa de toamnă, asigurarea seminţelor necesare campaniei de însămânţări din acest an se realizează, pe de o parte, pe seama producţiei interne de seminţe asigurate în cadrul programului anual de multiplicare şi, pe de altă parte, prin intermediul firmelor cu tradiţie în domeniu, care aduc anual, de pe piaţa comunitară, cantităţile de sămânţă necesară înfiinţării culturilor de rapiţă, la nivelul propus“ – a afirmat Teodor Mihalcea.

Trebuie adăugat că, la momentul actual, situaţia stocurilor de seminţe, la finele anului de piaţă 2007/2008, evidenţiază existenţa unor cantităţi importante de seminţe de rapiţă de toamnă. Astfel, pentru campania de însămânţări din toamna acestui an sunt asigurate cantităţile de seminţe necesare atât pentru grâul şi orzul de toamnă, cât şi pentru rapiţa de toamnă.

Samsarii fac legea preţului

„Preţurile la care se comercializează aceste seminţe sunt dictate de piaţă, neputând exista reglementări naţionale care să intervină în mecanismele pieţei, altele decât cele comunitare“ – a precizat Mihalcea.

De exemplu, Petrică Andrei, inginer agronom la Societatea Comercială Agrilemi din localitatea Mavrodin (Teleorman), care exploatează în total, în arendă, peste 750 ha, a afirmat că preţul de 0,85 lei pentru un kilogram de sământă, oferit de samsari, nu acoperă nici măcar cheltuielile făcute, iar de profit nu mai poate fi vorba. El consideră că, în condiţiile în care recolta de floarea-soarelui este, în medie, de aproape două tone la hectar, preţul corect ar fi de aproximativ 1,50 lei/kg de seminţe de floarea-soarelui.

Câtă sământă este necesară

Potrivit programului agricol întocmit de Ministerul Agriculturii, în această toamnă vor fi însămânţate 2.091.361 ha cu grâu, 163.779 ha cu orz, numai 94.858 ha cu orzoaică de toamnă şi 441.534 ha cu rapiţă (cererea mare de biocombustibil a dus la creşterea suprafeţelor cultivate cu această plantă tehnică).

Specialiştii din minister afirmă că în teritoriu sământa este asigurată pentru toate aceste suprafeţe şi, ceea ce este foarte important, este şi de bună calitate.

Normele de seminţe la hectar prevăd folosirea a 180-220 kilograme de seminţe la grâu, aproximativ 180 kg la orz, 160-180 kg la orzoaica de toamnă şi 10 kg la rapiţă. Rezultă că necesarul de seminţe va fi, în medie, de 418.272,2 tone la grâu, 29.480,22 tone la orz, 16.125,86 tone la orzoaica de toamnă şi 4.415,34 tone la rapiţă.

Este de precizat că suprafeţele anticipate la culturile de toamnă nu reprezintă decât un îndrumar general. În realitate, acestea vor fi modificate, în funcţie de ceea ce vor hotărî agricultorii.

Şi nu este exclus ca, în această toamnă, ei să decidă însămânţarea unei suprafeţe mult mai mici, atât din cauza condiţiilor climatice, lipsei resurselor financiare, dar mai ales a preţurilor derizorii la care îşi vând produsele.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1702

☐

º Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

832--asolamentele-mereu-necesare.html

Asolamentele – mereu necesare

Au existat păreri cum că, datorită evoluţiei şi modernizării tehnicii şi tehnologiilor agricole, prin modernizare şi chimizare nu ar mai fi necesare asolamentele şi rotaţia culturilor. Practica a infirmat asemenea idei.

Asolamentul reprezintă un mijloc important de menţinere şi sporire a fertilităţii solului, de luptă împotriva buruienilor, agenţilor fitopatogeni şi dăunătorilor, de creştere a eficienţei celorlalte măsuri agrofitotehnice şi, în final, de creştere a producţiei şi calităţii recoltei, cu asigurarea de profit.

El presupune împărţirea suprafeţei unei exploataţii agricole în sole cu teren relativ omogen ca fertilitate şi cultivarea pe acesta a plantelor care se pretează cel mai bine în zonă.

Rotaţia culturilor reprezintă ordinea (succesiunea) culturilor în timp pe aceeaşi solă.

Sola (tarlaua) reprezintă suprafaţa cu sol cât mai omogen ca fertilitate, de dimensiuni care să asigure lucrările mecanizate. Parcela este o subdiviziune a solei. Structura culturilor reprezintă ponderea fiecărei culturi în suprafaţa exploataţiei agricole. La stabilirea structurii culturilor se ţine seama de cerinţele pieţei, de respectarea cerinţelor agrotehnice ale fiecărei culturi, de pretabilitatea lor în zonă etc.

În cadrul asolamentului, odată cu rotaţia culturilor are loc şi rotaţia sistemului de lucrări, a sistemului de fertilizare, a erbicidelor şi insecto-fungicidelor folosite etc.

Rolul asolamentului

1. Din punct de vedere agrotehnic contribuie la îmbunătăţirea însuşirilor solului, la reducerea gradului de îmburuienare, la reducerea atacului de boli şi dăunători şi la îmbunătăţirea calităţii recoltei. Totodată, se previne şi se combate eroziunea solului şi sărăturarea în perimetrele irigate.
2. Din punct de vedere organizatoric asigură creşterea productivităţii utilajelor agricole, realizează o comasare a paracelelor, asigură o eşalonare a lucrărilor, reduce riscul etc.

Câteva date concrete

Se îmbunătăţeşte gradul de afânare a solului. Astfel, densitatea aparentă în rotaţia grâu-porumb este de 1,41 g/cm3, pe când în rotaţia cu trifoi este de 1,25 g/cm3; porozitatea de aeraţie în rotaţia grâu-porumb este de 12,67%, pe când în rotaţia cu trifoi este de 18,34%.

Gradul de umiditate a solului este mult îmbunătăţit.

Pe timp de secetă, conţinutul în umiditate a solului a fost de 16,94% în rotaţia grâu-porumb şi de 24,06% după trifoi.

Se reduce gradul de îmburuienare. Astfel, în monocultură s-au găsit 234 buruieni/m2, în rotaţia grâu-porumb 114 buruieni/m2, iar în rotaţia de patru ani 8 buruieni/m2.

Se valorifică mai bine îngrăşămintele. De exemplu, pentru 1 kg s.a. azot s-au obţinut 3,7 kg de grâu în monocultură, 7,7 kg de grâu în rotaţia de 2 ani şi 13,5 kg de grâu în rotaţia de 4 ani.

Ca urmare a reducerii gradului de îmburuienare şi a atacului de boli şi dăunători, se reduce necesarul de pesticide.

Se reduc cheltuielile cu lucrările solului, deoarece pentru fiecare cultură se cere o anumită adâncime de lucru, de la 15-16 cm la 28-30 cm, iar în cadrul rotaţiei culturilor fiecare solă, pe parcursul a 3-4 ani, se lucrează la diferite adâncimi.

În final, ca urmare a acestor îmbunătăţiri, creşte recolta şi se îmbunătăţeşte calitatea.

Iată motive suficiente care trebuie să îndemne fermierii, sub îndrumarea specialiştilor, să treacă la organizarea de asolamente.

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
1414
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Avicultorii zic că vor dubla exportul

Deşi nu parcurg cea mai fericită perioadă din existenţa zbuciumată a ultimilor 25 de ani, avicultorii încearcă să se alinieze la realităţile actuale ale pieţei naţionale şi internaţionale.

Cum?

În primul rând, prin măsuri tehnice şi manageriale care să-i menţină în topul performanţelor productive. În al doilea rând, printr-o politică de marketing care să le asigure eficienţa, asta însemnând o politică de piaţă în consens cu realităţile actuale. Ultima mutaţie în cadrul acestei politici pare a fi forţarea pieţei externe.

Domnul Ilie Van, preşedintele Uniunii Crescătorilor de Păsări, afirmă că există şanse reale ca România să-şi dubleze în acest an exportul de carne şi preparate din carne.

(M.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
677

834--snif-ul-ramane-cum-a-fost.html

SNIF-ul rămâne cum a fost

Interesată peste măsură să privatizeze Societatea Naţională de Îmbunătăţiri Funciare (SNIF), Agenţia Domeniilor Statului se vede în situaţia de a solicita
Ministerului Agriculturii amânarea termenului propus.

Motivele invocate sunt de ordin administrativ şi birocratic, dar se pare că în spatele acestora se află disputa crâncenă între aripa „băieţilor deştepţi“ care dirijează din umbră ADS-ul şi cea a unor investitori strategici care nu ezită să-şi rotunjească cifra afacerilor cu orice ocazie. La mijloc se află şi reprezentanţii de drept şi de fapt ai „ligilor agricole“ care au de partea lor doar atuurile morale, nu şi pe cele financiare.

(M.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
664

835--revine-in-discutie-canalul-dunare-b...

Revine în discuţie Canalul Dunăre-Bucureşti > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulRevine în discuţie Canalul Dunăre-Bucureşti

După 22 de ani, autorităţile revin asupra vechiului proiect al Canalului Navigabil Dunăre-Bucureşti, pe care acum îl consideră benefic pentru Capitală. Conform declaraţiilor făcute de Ludovic Orban, ministrul transporturilor, lucrările de reabilitare şi finalizare a canalului, construit în proporţie de 70% până în 1990, ar putea demara la sfârşitul anului 2009, iar în 2012 se vor termina. Este de precizat că lucrările portuare vor mai înghiţi peste o mie hectare de teren agricol, în zona Mihăileşti şi Glina.

Pentru finalizarea construcţiei şi reabilitarea a ceea ce s-a construit până în 1990 vor fi necesare 450 milioane de euro, existând posibilităţi pentru finalizarea proiectului de la Bugetul de Stat, din fonduri europene sau concesiune.

Proiectul prevede construirea a două căi navigabile pe râurile Argeş şi Dâmboviţa, precum şi a trei porturi (1 Decembrie pe Argeş, Glina pe Dâmboviţa şi Portul Olteniţa).

Odată terminate lucrările, prin legarea Capitalei de Dunăre se va face şi conectarea Bucureştiului la Coridorul Pan-European de transport numărul şapte, având capacitatea de a transporta până la 20 milioane de tone/an, pe sectorul Budeşti-Olteniţa, din care 16 milioane de tone/an pe sectorul Budeşti-Portul Bucureşti-1 Decembrie şi patru milioane de tone/an pe sectorul Budeşti-Portul Bucureşti-Glina.

Un alt mare avantaj îl constituie eliminarea posibilităţii de a mai fi inundate aproximativ 30.000 ha de terenuri agricole şi 11 localităţi. Pe de altă parte, va fi asigurată apă pentru irigarea a peste 150.000 ha de teren arabil şi pentru alimentarea cu apă a localităţilor limitrofe. Mai mult, prin salba de hidrocentrale şi microhidrocentrale se vor produce peste 70 de GWH/an energie electrică.

Nu trebuie neglijată nici dezvoltarea agrementului şi turismului în zonă, de care se vor bucura, alături de bucureşteni, toţi locuitorii satelor riverane, pe o lungime de aproximativ 60 de kilometri.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
640
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

836--zootehnia-marea-deziluzie.html

Zootehnia – marea deziluzie

Mergem cu discuţia în apropierea Capitalei, într-o zonă pe care ne-am dorit-o cândva spaţiul rural de susţinere agroalimentară a Bucureştiului. Din păcate, aici s-au produs atâtea distrugeri materiale, încât doar cutezătorii şi vizionarii au reuşit să mai facă ceva. Vorbim cu unul dintre aceşti oameni, doctor veterinar Mihai Petcu, proprietar unic al Agroindustrialei Pantelimon SA.

Gh.V.: Când începe dimineaţa pentru cei care lucrează în zootehnie, domnule doctor? Există duminică în acest sector?

M.P.: În creşterea vacilor, dimineaţa începe pe la patru şi jumătate pentru că la cinci deja are loc primul muls. Despre viaţa crescătorului de vaci nici nu se poate discuta… vorbim despre vaci şi deservirea lor. Pentru noi nu există onomastică, Paşti sau An Nou. La vaci, lucrurile sunt complicate din toate punctele de vedere. Asta începând cu animalul propriu-zis. Se ştie, taurinele fac un efort dublu pentru că mănâncă odată hrana, o scoate şi o rumegă, apoi o introduce în alt compartiment al stomacului de unde pleacă şi face cel mai complet produs alimentar, laptele. În acest sens, literatura de specialitate spune că un copil poate creşte normal până la vârsta de 11 ani consumând numai un litru de lapte de vacă pe zi.

Vaca – „doica omenirii“

Gh.V.: Probabil acesta este şi motivul pentru care vaca s-a bucurat dintotdeauna pe mapamond de o atenţie deosebită, ajungând până într-acolo încât să fie socotită un animal sacru.

M.P.: Dintotdeauna s-a spus că ea a fost „doica omenirii.“ În acele situaţii în care mamele nu şi-au putut alăpta copiii, aceştia au fost crescuţi cu lapte de vacă, lucru care se întâmplă şi acum, când au apărut tot felul de înlocuitori de lapte.

Gh.V.: Ştiu că dvs. sunteţi un om „bolnav“ de zootehnie, îndeosebi în ceea ce priveşte creşterea vacilor. Ce v-a atras în special?

M.P.: Vedeţi dvs., eu am trăit într-un sat, Biţina, unde urmăream ore întregi toate vacile satului. Acum copiii stau în faţa calculatorului. E greu să mergi la ţară ca medic veterinar, pentru că în foarte multe locuri nu există animale. Dovada este că la sate un procent foarte mare din medici tratează câini. Zootehnia aduce acum doar pagubă.

Gh.V.: Se spune, domnule doctor, că vaca poate scoate sărăcia din ograda omului. Aşa să fie oare?

M.P.: Aşa se întâmplă dintotdeauna. Ştefan cel Mare, de exemplu, creştea boi din rasele existente la acea oră, precum Sura de Stepă, cu care făcea bani mulţi vânzând în Europa. Ţări ca Olanda, Danemarca au progresat prin creşterea vacilor cu lapte şi recunosc că aşa au ajuns acum specialişti în electronică, medicamente etc. La noi, vaca nu prea scoate sărăcia din casă. Nu interesează pe nimeni, nu suntem conştienţi că numai aşa ne-am putea redresa.

Gh.V.: De la ce număr de animale începe să fie eficientă exploatarea vacilor?
M.P. În sistem gospodăresc, cu câteva vaci pe care le creşte ţăranul acasă, activitatea este întotdeauna eficientă pentru că duce la piaţă laptele şi-l vinde cu 2-2,5 lei litrul, ceea ce înseamnă un câştig bun.
Când ai un număr mai mare de vaci şi nu eşti performant începi să cazi în derizoriu. Mai există o hibă mare în România, aceea că producătorul de lapte care nu e asociat cu procesatorul este liber să comercializeze orice fel de lapte, doar să fie curat şi sănătos, nu s-a mai pus problema calităţii. Până acum se putea prelucra în România şi lapte neconform, care s-a plătit producătorilor cu 0,4-0,5 lei. Asta a dus la o situaţie dezastruoasă în acest domeniu. Fapt este că ţăranii suferă, iar fabricile prosperă.
Gheorghe Verman
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
978

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

837--oameni-de-nota-10.html

Oameni de nota... 10

Preţul cinstei şi al demnităţii

Viorel Dorel SECARĂ este un bihorean matur, dar mereu neliniştit. Ca să nu spunem că are o genă de rebel. Un răzvrătit de „rasă pură“ împotriva nedreptăţii şi incompetenţei. Ce să le faci? Aşa este acea parte a bihorenilor care refuză să-şi vândă sărăcia cinstită pe bogăţia furată.

Pentru a-i înţelege firea şi comportamentul vom spune doar că „secara“ de la poalele Apusenilor este la fel de curată precum „grâul“ cu spicul falnic din Bărăgan. O oarecare diferenţă ar fi nu de esenţă, ci de reprezentare. Sudiştii par a fi mai toleranţi şi mai încovoiaţi în faţa celor care-i obligă la înjosire. Or, Viorel Dorel Secară este exact inversul lor.

Este bine, este rău, rămâne de văzut. Oricum, inginerul Secară nu concepe să abdice de la demnitatea sa de om cinstit şi răzvrătit împotriva laşităţii. Accederea la calitatea de preşedinte al Asociaţiei Crescătorilor de Bovine din România are ca principală explicaţie tocmai aceste două calităţi. O a treia ţine de un profesionalism de invidiat.

La numai 25 de ani, inginerului Secară i s-a încredinţat misiunea aproape imposibilă de a redresa cea mai destabilizată cooperativă din judeţul Mureş. Cea din comuna marelui cărturar Gheorghe Şincai. O unitate agricolă cu un potenţial deosebit, dar absolut dezechilibrată economic. Aici, lui Secară i s-a cerut să implementeze un sistem structural care să ducă la dublarea producţiei celor 3.000 de bovine, care aveau ca sursă sigură de hrănire paiele, cocenii şi apa. Prin ingineri care i-au pus în pericol însăşi libertatea fizică, tânărul inginer a îndeplinit obiectivul impus de partid, reuşind în numai trei ani să facă din cooperativa agricolă din Gheorghe Şincai una dintre cele mai performante unităţi din ţară.

Neputând suporta dezastrul care avea să se abată asupra fostelor „ceapeuri“, Secară se retrage în satul soţiei sale, în apropiere de Gherla, unde pune bazele unei ferme private de tip occidental. Performanţele productive ale celor 120 de bovine pe care le creşte sunt apropiate celor obţinute, bunăoară, de francezi. Ceea ce-l desparte sunt rezultatele financiare. Cum inginerul Secară nu concepe o asemenea discriminare, el reprezintă astăzi figura cea mai reprezentativă şi autorizată pentru a vorbi şi negocia în numele crescătorilor de bovine autohtoni.

Ambiţia sa este de a schimba fundamental modul de gestionare a actualelor asociaţii zootehnice, în ideea transformării lor în unităţi economice de tip productiv, nu administrativ. Conjunctura este una favorabilă, în condiţiile în care are de partea sa sprijinul necondiţionat al ministrului Cioloş. Mai puţin al celor care ţin cu dinţii de păstrarea actualelor structuri paralele ce duc mai mult la dezbinare decât la consens.

Trecând peste aceste griji, inginerul Secară se consideră un om împlinit, cel puţin în plan familial. Soţia, autorul moral al afacerii de la Gherla, trudeşte cu braţele şi cu mintea la reuşita treburilor din fermă. Ca orice părinte bun, Secară se mândreşte cu succesele profesionale ale fiicei, studentă, deocamdată doar la… două facultăţi. Care va fi viitorul inginerului Secară? Greu de anticipat din ceea ce declară el acum. Prin structura sa el a fost mereu un rebel cu personalitate. Sau, altfel spus, un lider de grup legat trup şi suflet de Ardeal, de care se va despărţi doar…

BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
804
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

838--taranul-garbovit-de-saracie.html

Ţăranul, gârbovit sub sărăcie

Urcăm, iată, pe sub porţile încă fierbinţi ale toamnei, îndemnăm, ca în atâtea şi atâtea alte rânduri către, iarăşi ca totdeauna, fata morgana a speranţelor noastre de mai bine.

Vara ce s-a prelins leneş şi molcom către împărăţia istoriei noastre ne-a dovedit-o, ce coincidenţă stranie, ne-a arătat iarăşi şi iarăşi că ţăranul stă sub povara vremurilor, aşa că vorba bădiţei Creangă, sărăcani ca anul acesta, ca anul trecut şi ca de când ne ştim n-am fost parcă niciodată.

Fiindcă, ia să luăm aminte!

Cuptor ne-a drăgălit cu amar de grâne, numai că, dacă e sortit să ne gârbovim sub sărăcie, preaplinul s-a risipit într-aiurea, omul de la ţară luând prostit seama că speranţele lui s-au rătăcit într-un soi de brumă, care i-au pus încă o dată visele la dospit.

„La anu'! Poate la anul! În rest, cum o vrea Domnul!“

„Va să fie toamnă!“ – şi-au zis iarăşi amăgiţi de vremuiala vremii oamenii de la ţară.

„Om avea, poate, mai mult noroc!“

Speranţe amăgitoare

Şi toamna s-a strecurat, cum vă mai ziceam, în calendarul agricultorilor iarăşi şi iarăşi cu speranţele lui Traistă goală.

Pârjolul, vara de foc au năruit câmpia încât aproape nici cel mai optimist plugar nu mai riscă să parieze pentru ce va să fie.

În marea lor rotire, anotimpurile adastă însă credinţă şi îndrăzneală.

„Trebuie!“ spun oamenii.

Un început, vezi bine, stăruie în tot sfârşitul.

Şi aşa va şi fiind poate!

Numai că kilogramul de îngrăşăminte, metrul cub de apă şi litrul de motorină stau acum, vrăfuite, în vitrinele magazinelor.

A trage brazdă, a semăna ogorul, a lua timpurile în piept aşadar egalează necugetatul gest al sinucigaşilor de ocazie.

Banii au devenit şi rari, şi scumpi

Subvenţiile – de ce oare ca la noi la nimeni? –, ajutoarele acelea de multe ori mai degrabă o amăgire decât un strop de speranţă, s-au blocat ori întârzie fiindcă nu ştim să ne facem treaba cu temei.

A îndrăzni aşadar într-ale lucrului pământului înseamnă acum, mai degrabă, a-ţi grăbi sfârşitul.

Un om, „cu curte“, cum se zice, demonstra deunăzi, cu creionul pe hârtie, că e vremea să ne trezim din indolenţă, nepăsare şi, poate cel mai grav diagnostic, din prostie.

Care moştenire?
Creşterea economică a României, mai cu seamă în 2008 – este, veţi înţelege curând, mai degrabă o amăgire.
Folosim bani străini şi ne lăudăm cu zidurile Meşterului Manole.
Ce se va petrece însă în ziua în care datornicii trebuie să-şi onoreze datoriile?
„Treaba celor ce vor conduce atunci“ – ni se spune.
Ce părere aveţi însă, oameni buni dumneavoastră, despre părinţii ce-şi lasă copiii înglodaţi în datorii?
Aşadar a trecut, a mai trecut o vară.
Şi a poposit pe-aici, la ceas de septembrie, anotimpul numărării bobocilor.
Ce numărătoare?
Ce speranţe?
Fiindcă aşa e, se vede treaba, mai dintotdeauna pe la noi.
Bietul Ţuţea!
Ce adâncă meditaţie!
„La români, a te afla în treabă e un mod de lucru“ – zicea el.
Care treabă? Adaug eu.
Şi, fără să vreau aproape, gândul îmi zboară la toamnele de altădată.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008 Vizualizari:
661
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

839--editorial-fala-pentru-anormalitate....

EDITORIAL - Fala pentru... anormalitate

Ascultam deunăzi comentariul unui redactor de radio care trecea în revistă câteva din anormalităţile perioadei ridicate de unii – şi nu puţini – la rang de… normalitate. Am încercat mai apoi să extrapolez situaţia la unul dintre domeniile importante ale economiei unei ţări: agricultura cu toate ale ei de dinainte şi de după ea.

Mă gândeam atunci, ca mai întotdeauna de altfel, la munca ţăranilor, fermierilor care n-au răgaz nici măcar o zi din an, gândesc şi-n somn ce mai trebuie făcut şi care mai sunt siliţi să lupte şi cu natura, căreia trebuie să-i îndure capriciile, de cele mai multe ori singuri. Şi tot singuri luptă şi cu „coioţii“ tranziţiei, apăruţi de oriunde, gata să înşface bruma de agoniseală a celor care frământă colbul câmpurilor prin arşiţa parcă mai duşmănoasă ca oricând. Şi nu-i opreşte nimeni şi nimic, de parcă ar fi într-o ţară fără legi şi legiuitori.

În vreme ce unii clădesc palate pentru ei şi urmaşii lor, cei de pe urma cărora se îmbogăţesc fără ruşine sărăcesc pe zi ce trece. În nemernicia lor nu gândesc că acest mod de viaţă ar putea însemna începutul sfârşitului. Adică se îmbogăţesc câtă vreme au sursa pe seama căreia s-o facă. Dacă aceasta dispare, dispar şi ei, cu toată agoniseala din aşa-zisa perioadă de tranziţie.

Să nu uităm că suprafaţa agricolă cultivată şi efectiv exploatată scade de la an la an, proporţional cu potenţa financiară a celor în proprietatea (sau administrarea) cărora se află. Or aceasta – potenţa financiară – depinde de rodul muncii acestora şi de preţurile la care şi-l valorifică. Iată situaţia care a generat începutul unor manifestări, deocamdată paşnice, ale agricultorilor din zilele trecute.

Mă întreba un realizator de emisiuni dacă acestea sunt îndreptăţite. Fără îndoială că sunt, cel puţin atâta vreme cât există deja o mare diferenţă între agricultorii europeni şi cei români. Şi mă refer la subvenţiile pe unitatea de suprafaţă şi cap de animal, la preţul input-urilor şi, evident, la preţurile de valorificare a produselor agricole care, sub masca economiei de piaţă, cum spuneam, sunt lăsate la mâna samsarilor de toată mâna.

Este aberant, anormal să realizezi un nivel de producţie chiar la limita eficienţei economice şi să vinzi sau să ţi se cumpere uneori la mai puţin de jumătate din costurile aferente acesteia. Altcineva mă întreba: cum de rămân necultivate peste 3 milioane de hectare anual? Nu mai iubesc ţăranii pământul? Ba ţăranii au plâns şi plâng după pământ. Aşadar îl iubesc. Nu mai au însă puterea fizică şi financiară să-l muncească.

Tinerii nu au motivaţia necesară implicării într-o asemenea grea muncă, iar rodul muncii nu permite continuarea ei. Şi asta în vreme ce aleşii neamului, administratorii ţării se fălesc şi cu ce n-au făcut. Mai ales la sfârşit de mandat. Este perioada în care, mai mult ca oricând, anormalul este ridicat la cel mai înalt rang. E normal?

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008

Vizualizari:
1845

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

84--in-dezbatere-proiectul-camerelor-agr...

În dezbatere, proiectul Camerelor Agricole

Se comite o altă mare greşeală

Despre reorganizarea activităţii de consultanţă agricolă s-a vorbit mult în ultima perioadă. Discuţiile au atins un nivel exploziv odată cu apariţia unui proiect de lege privind înfiinţarea şi funcţionarea Camerelor Agricole din România.

Am studiat acest proiect şi am constatat că nu ni se potriveşte în acest moment. În primul rând, Camera Agricolă este definită ca o structură asociativă autonomă, cu personalitate juridică, finanţată de la bugetul de stat şi din bugetul Consiliilor judeţene şi locale.

Aceasta în condiţiile în care viitoarea instituţie se va afla în coordonarea metodologică a MADR. Acest mod de subordonare şi de retribuire ridică semne de întrebare.

Deciziile la nivelul camerei le au membrii majoritari: aleşii locali (primari, consilieri locali, reprezentanţi ai producătorilor agricoli, alţi factori locali). Reprezentanţii serviciilor tehnice din cadrul Camerelor Agricole au o pondere neglijabilă în actul decizional, ceea ce poate genera dificultăţi în transpunerea în teritoriu a politicii agricole.

Finanţarea salariilor cu aportul Consiliilor locale este dificil de realizat pentru că majoritatea primăriilor nu realizează suficiente venituri proprii.

De asemenea, în proiectul de lege nu este precizat explicit statutul consultantului agricol şi poziţia acestuia faţă de Camera Agricolă.

Considerăm, totodată, că înainte de a se ajunge la proiectul final de constituire a Camerelor Agricole este necesară consultarea reprezentanţilor ANCA şi OJCA şi în paralel a reprezentanţilor fermierilor şi asociaţiilor de fermieri din teritoriu precum şi a celorlalţi factori implicaţi, pentru găsirea unei forme finale acceptabile.

Punctul de vedere al Oficiului Judeţean de Consultanţă Agricolă Alba este ca, pe termen scurt şi mediu, să rămânem pe actuala structură MADR-ANCA-OJCA-CLCA/CZCA, cu câteva amendamente:

- extinderea reţelei de consultanţă agricolă prin acoperirea cu specialişti în toate localităţile judeţului sau prin înfiinţarea unor centre zonale (districte) după modelul APIA;
- dotarea tuturor centrelor de consultanţă cu tehnica IT adecvată;
- definirea clară a statutului consultantului agricol;
- consolidarea la nivel instituţional a colectivului de specialişti care se pot angrena în elaborarea unor proiecte de dezvoltare rurală şi crearea unor parteneriate private;
- specializarea pe domenii a consultanţilor de la nivel judeţean/districtual şi acoperirea unor domenii, unde suntem deficitari în activitatea de consultanţă;
- stabilirea unor priorităţi în pregătirea viitorilor fermieri, precum şi a formelor asociative.

Toate acestea pentru a nu risca „să dovedim că n-am învăţat din greşeli“.

Liviu PREJA, dir. OJCA Alba

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1028

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

840--la-mintea-cocosului-19.html

La mintea cocoşului

De la aflarea veştii - teribilei veşti - care, de fapt deocamdată era doar un simplu zvon, în familia Butelcă pacea conjugală, nicicând prea stabilă din motive paşnice, vezi bine, pacea conjugală, aşadar, s-a dus cu totul pe apa Sâmbetei. Care veste?

Care zvon? Cum care? Cea referitoare la majorarea, de la 1 ale lunii ce vine, a preţurilor băuturilor alcoolice. Nu intră în discuţie şi în dispută, desigur, berea şi vinul, considerate, pe bună dreptate alimente, şi care nici nu prea au căutare la cei doi soţi, cunoscuţi în localitate - şi locante - drept amatori la crunte şi îndelungate beţii. Mitrică, poreclit de săteni Ţoiu, că aşa-i portul pe la noi, stâlpul casei - care fie vorba între noi, a ajuns ca vai de mama ei - preferă vodca, rachiul şi alte asemenea licori bărbăteşti cu cifre alcoolice ridicate.

Dânsa, Carmen Sylva - auzi ce nume regal - poreclită de cumetre Cinzeaca, e mai delicată, preferând lichiorul ori, în ultimă instanţă, vermutul. Or, acestea fiind datele problemei, cât se poate de firească, la mintea cocoşului, gâlceava. Deşi numai despre înţelept nu găvărim noi acum. Pen' că de unde o să-şi procure Mitrică banii necesari să-şi satisfacă neostoita sete? Numai Dumnezeu ştie. Că de muncă fuge ca dracu' de tămâie.

„Spuneţi şi dumneavoastră, zice, cui are timp şi răbdare să-l asculte, dacă nu-i o nedreptate strigătoare la cer ca vodca să se scumpească iarăşi şi iarăşi, de necrezut aproape, cu 55-60%, iar dulceţurile acelea - pentru dame ori nevolnici, se referă la vermut şi lichior - cu numai 45%. Este o adevărată discriminare", precizează doct, arătând că-i la curent cu neologismele la modă la TV, pe care unde altundeva le poţi deprinde decât la crâşmă ori la bufet.

„O fi ea discriminare - îi dă răspuns Carmen Sylva, poreclită Cinzeaca, dovedindu-se la fel de cultivată - dar e o discriminare pozitivă, cum se poartă peste tot pe mapamond. De unde şi filmul «Am văzut ţigani fericiţi». Deoarece şi întrucât - îşi întăreşte ideea - destul am fost noi, femeile, trecute la cratiţă, tratate ca nişte slugi, ba chiar - şi nu o dată - de-a dreptul hărţuite."

„Asta s-o spui lu' Mutu" - o contrează Ţoiu, pe care de fapt îl cheamă Mitrică. „Aceluia n-am cum să i-o zic, că umblă teleleu prin lumea largă, după fel şi fel de individe, de parcă la noi nu s-ar găsi la tot pasul." „Te roade invidia - o pune la punct bărbatul, luat cu cununie şi cu acte în regulă. Auzi, dumneata, 45%!"

Şi vorbele cu năduf, ba chiar şi insultele - la bătaie se va ajunge ceva mai târziu, pe la al şaptelea pahar - tulbură pacea, niciodată stabilă, a familiei Butelcă, a cărei casă stă gata-gata să se prăvale. Drept pentru care stau şi mă întreb: oare cei ce scumpesc alcoholurile n-au inimă, n-au minte? De ce, înainte de-a lua o hotărâre, nu se gândesc la bieţii oameni, amărâţi ca vai de ei, nu de alta, dar se ştie şi e la mintea cocoşului: mâncarea îi fudulie, băutura-i temelie.

P.S.: O informaţie proaspătă, precum o pâine abia scoasă din cuptor. În ultima vreme, în Suedia, vânzările de băuturi alcoolice au scăzut. Cauza? Urmaşii vikingilor preferă să cumpere din străinătate. Că-i mai ieftin!

Aşadar, aviz amatorilor…! Că doar intrarăm în UE.

Gogu Pintenogu’

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
645

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 98f53

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

841--din-sat-s-a-intrupat-vedeta-constin...

Din sat s-a întrupat vedeta... Constică Dafinoiu > REVISTA LUMEA SATULUI

Din sat s-a întrupat vedeta…Constică Dafinoiu

„Frumosul nebun“ din Viziru

Medaliat cu bronz olimpic la Montreal în 1976, Costică Dafinoiu s-a născut pe 6 februarie 1954 în comuna Viziru din judeţul Brăila

Munca fără satisfacţii

Cândva unul dintre „frumoşii nebuni“ ai nobilei arte, Costică Dafinoiu este astăzi la vârsta deplinei maturităţi. Încărunţit înainte de vreme, în parte şi din cauza pierderii premature a soţiei, eroul Brăilei de acum mai bine de trei decenii pregăteşte o grupă de copii la Clubul Sportiv Municipal Brăila.

Satisfacţiile? Departe de cele pe care le-a trăit în calitate de sportiv… „Muncim în van. Creştem copii de pe la 9 ani, îi ducem până pe la 17-18 ani, iar după aceea la revedere, maestre, şi n-am cuvinte. Pleacă toţi prin Spania ori Italia. Ce să le ofere sportul? Înainte ne încadra în producţie şi ne dădeau un salariu, dar acum...“, s-a confesat fostul mare pugilist brăilean.

Debut fulminant

Plecat la vârsta de 15 ani din satul natal ca să urmeze cursurile unei şcoli profesionale „la oraş“, actualul antrenor a fost iniţiat în tainele pugilatului de maestrul Gheorghe Lică. După doar cinci luni de antrenamente a venit şi primul succes al carierei: locul 1 la Campionatele Naţionale de zonă din 1970.

Trei ani mai târziu, adolescentul de atunci îşi adjudeca titlul de campion naţional de juniori, fapt ce a determinat convocarea sa în lotul naţional de juniori. Tot în anul 1973, Dafinoiu a bifat prima sa participare la un turneu internaţional, turneul „Prietenia“, desfăşurat la Galaţi. Evoluând în limitele categoriei 81 de kg, Dafinoiu s-a impus în toate cele trei meciuri, confirmând astfel pe deplin statutul de „senator de drept“ în lotul de juniori.

Aur european la Kiev

Succesul din prestigiosul turneu de la Galaţi a dat aripi briliantului de atunci al boxului românesc, care a înregistrat în 1974 câteva succese notabile. Primul dintre acestea s-a consemnat cu prilejul tradiţionalei competiţii Centura de aur, la care Dafinoiu s-a impus în finala categoriei 81 de kg în faţa vicecampionul olimpic de la Munchen, cubanezul Gilberto Carillo. Au urmat Campionatele Europene de la Kiev, unde s-a impus în finală în faţa unui pugilist din fostul spaţiu sovietic. Tot în 1974, Costică Dafinoiu a participat la Campionatele Mondiale de box de la Hanovra, unde s-a înclinat în faţa multiplului campion olimpic şi european, iugoslavul Mate Parlov.

Bronz la Olimpiada Nadiei

Excelenta formă sportivă, relevată şi de rezultatele înregistrate, l-au propulsat pe brăilean în lotul României pentru Jocurile Olimpice de la Montreal din anul 1976, „momentul de neegalat al carierei“, după cum a sunat confesiunea sa.

Sala Forum din Montreal, cea care cu câteva zile înainte găzduise concursul de gimnastică, a fost „martora“ bucuriei împlinite a tânărului plecat în lume dintr-un sat din Bărăgan. După două succese consecutive în care a avut ca adversari pugilişti din Trinidad Tobago şi Bermude, brăileanul n-a mai reuşit să treacă şi de taifunul cubanez Sixto Sorea, în faţa căruia s-a înclinat după două reprize. Nu mai conta însă... Cucerise bronzul şi nu oriunde, ci la competiţia supremă.

Iluzii pierdute

La cinci ani de la „momentul“ magic de la Montreal, Dafinoiu a decis că venise momentul să agaţe mănuşile în cui. N-a putut sta însă departe de sala de box, lucrând ca antrenor la Box Club Brăila, iar mai apoi la CSM. Tristeţile de tot felul îl macină însă. De ce? „Sunt mulţumit de ceea ce am realizat în sport. Cred însă că aş fi meritat ceva mai mult. M-au curtat cluburi puternice precum Steaua sau Dinamo, dar nu am acceptat să plec. Cât eşti bun, toată lumea te aplaudă, dar după aceea…Se uită toate“, a declarat cu amărăciune marele campion.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1479

□

Comentarii

□

□

1. Giurgiu -- (1-January-2010)mult respect pt d-vstra si pt VALY,din partea unui prieten vechi.

2. grigoroiu -- (2-April-2011)Toata stima mestere si tot respectul, am invatat multe de la dumneata, meriti mai multa consideratie cel putin din partea autoritatilor,sanatate maxima si viata lunga.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Reţete pentru cămara de iarnă

O gospodină bună poate să-şi asigure de pe acum o cămară de iarnă plină cu toate bunătăţile. Treaba nu e simplă şi nici prea ieftină. Dar merită. Nimic nu-i mai gustos şi sănătos decât ce face femeia în casa ei. Şi, har Domnului, gospodinele sunt neîntrecute atunci când e vorba să-şi asigure zile mai uşoare pentru iarna grea ce se apropie.

Murături în oţet

Reţetă specială

Compoziţia:

Soluţia: 3 litri de apă; 1,5 litri de oţet 9°; 450 g de zahăr; 300 g de miere; 30 boabe de piper; 6 foi de dafin; 30 g boabe de muştar; 3 rămurici de cimbru uscat; 3 linguri de sare.

Legume şi fructe amestecate - (borcan de 10 litri): 1 kg de ceapă roşie mică; 5 căpăţâni usturoi; 1 ţelină mijlocie; 5 morcovi potriviţi; 3 legături de cimbru uscat; 3 rădăcini hrean; 1 legătură de tulpini mărar uscat; 3 mere tari; 7 kg de gogoşari roşii, umflaţi, sănătoşi şi tari (sau 9 kg de castraveciori) ori ce doriţi: prune, varză roşie, mere, conopidă etc.

Mod de preparare:

- Se curăţă ceapa, ţelina, morcovii, se taie felii, se curăţă usturoiul.
- Gogoşarii, pentru a fi mai spornici, se taie în jumătăţi, sferturi sau felii.
- Pentru a pune şi mai multă substanţă gogoşerească la iernat, se dau feliile într-un clocot, 2-3 minute în zeamă, apoi se îndeasă în borcan.
- Castraveciorii se aleg de obicei mici, cât mai mici, aşa-numiţii cornişoni.
- Gogoşarii, în schimb, se aleg mari, roşii.
- Se spală, se aşază în borcan - la fiecare strat de castraveciori sau gogoşari se mai pun o felie de ţelină, 2-3 rondele de morcov, 5-6 căţei de usturoi, cepe roşii mici şi neapărat hrean.
- Când borcanul s-a umplut se întind trei mere tăiate felii apoi rămurele de vişin verzi, crenguţe de mărar şi cimbru uscat.
- Soluţia fiartă şi puţin răcită se toarnă în borcanul bine spălat cu apă fierbinte (atenţie: pentru ca borcanul să nu se spargă trebuie să-l aşezăm pe lame de cuţit).
- Se acoperă cu o farfurie, se înveleşte în cârpe să-şi păstreze căldura şi se lasă toată noaptea să respire şi să scadă.
- A doua zi, se completează cu soluţia rămasă, se pune capacul sau se leagă cu celofan bine spălat şi înmuiat în apă fierbinte.

Evitaţi să amestecaţi castraveţii cu gogoşarii!

Se pun, în aceeaşi zeamă, fructele - mere, pere, prune, struguri, gutui - singure sau în amestec, precum şi ceapă roşie sau usturoi (la borcane mai mici).

Se pot pune şi felii de sfeclă roşie, care vor da o culoare mai întunecată, misterioasă castraveciorilor mai ales.

Castraveciori à la „Giuse“

- 3 litri de apă;
- 0,5 litri de oţet;
- 3 linguri de sare;
- boabe de muştar

şi piper, hrean, mărar.

Apa se dă în fiert, iar la sfârşit se pun sarea, boabele de muştar şi piper. Se opreşte focul şi se adaugă oţetul. Castraveciorii sunt aşezaţi în borcan împreună cu mărar şi hrean. Se toarnă apoi soluţia fierbinte care se acoperă şi se lasă peste noapte, pentru a completa golul.

A consemnat Mariana SORESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
3287

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 98f53

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Din tradiţia musulmană

La 1 septembrie, musulmanii din întreaga lume au intrat în postul Ramadanului. Ramadan, a noua lună a calendarului Islamic, reprezintă perioada în care profetul Mahomed a primit revelaţia de la Dumnezeu. Timp de 30 zile, musulmanii adulţi trebuie să postească din zori până la apusul soarelui.

În acest timp, musulmanii de ambele sexe nu trebuie să mintă, să se poarte necuviincios, să mănânce, să fumeze, să se parfumeze. Nu au voie să bea nici măcar apă până la apusul soarelui, când postul se rupe prin Iftar. În ultima treime a nopţii se serveşte o masă mai abundentă (Sahur).

Cei care în mod deliberat nu ţin post sunt obligaţi să hrănească săracii sau ţin ulterior două luni de post. Există o latură generoasă în nopţile de Ramadan, când toate localurile de distracţie sunt deschise, se mănâncă foarte bine dulciuri şi preparate special, se spun poveşti, se deapănă amintiri într-o binecuvântată pace.

În satele dobrogene musulmanii ţin cu sfinţenie postul, mai ales că nu este vorba despre unul negru. Se spune că profetul Muhamad a spus: „Tu ai obligaţii şi faţă de tine“. Postul este o şcoală a păstrării sănătăţii, a autodisciplinării, a călirii voinţei, este un control al cuvântului, al sufletului.“ Pentru a înţelege preceptele musulmane în luna postului Ramadanului vă supunem atenţiei doar două dintre reţetele alimentare.

Şaslâc de miel cu garnitură de orez

Carnea de miel curăţată de pieliţe şi tăiată pătrăţele se ţine în baiţ cel puţin 12 ore. Abia atunci este bună pentru a înşira frigărui, alternativ cu feliile de roşii, ceapă şi ardei gras. Orezul se înăbuşă într-un vas cu unt fierbinte, se adaugă ceapa verde tocată mărunt, roşii şi ardei gras fideluţă şi se continuă înăbuşirea. După un sfert de ceas se adaugă sare, piper şi un litru de supă din oase.

Se introduce vasul la cuptor, se acoperă şi se fierbe la foc moderat 25 de minute. În timp ce orezul se fierbe, se unge grătarul cu ulei, se lasă să se încingă şi se aşează frigăruile cu grijă. Ele se întorc repede, ca să le cuprindă bine focul. Se sărează numai după ce sunt gata. Se servesc fierbinţi, cu garnitură de orez pe care se presară o ploaie de pătrunjel.

Chiftele de vinete şi dovlecei

Vinetele, foarte tinere şi proaspete, se curăţă de coajă, se fierb, se taie bucăţi şi se dau prin maşina de tocat. Se toacă şi dovleceii, se amestecă cu ceapă rasă, brânză fărâmiţată, puţină făină care să le lege şi, în funcţie de compoziţie, ouă, sare şi piper. Se formează chifteluţele în palmă, se dau prin făină şi se prăjesc în ulei mult. Sunt bune şi calde, şi reci.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1340

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Istoria de lângă... istorie

Preliminarii la „Primăvara popoarelor“

S-au împlinit 160 de ani de la Revoluţia din anul 1848 - Primăvara popoarelor, fenomen general european, rezultat necesar, firesc, al unei îndelungate evoluţii istorice, hotarul dintre două lumi sau, mai exact, încercarea societăţii româneşti de a se orienta în direcţia progresului istoric.

Potrivit aprecierii lui N. Bălcescu, „Revoluţia n-a fost un fenomen neregulat, efemer, fără trecut şi viitor. Revoluţia generală fu ocazia, iar nu cauza revoluţiei române - cauza ei se pierde în negura veacurilor“.

Cauza-cauzelor

În Ţările Române, Revoluţia a început în Moldova, pe fondul crizei sistemului feudal - acesta cuprinsese toate cele trei ţări româneşti, marcată de multiple frământări şi mişcări ale mai tuturor păturilor sociale, cu deosebire ale ţărănimii, frământări accentuate şi de acţiunea unor factori naturali distructivi, la care s-a adăugat şi ocupaţia străină.

Toate acestea au generat frământări ţărăneşti, între care cea mai des întâlnită este fuga de pe moşii în nădejdea unui trai mai bun. Dreptul la strămutare era prevăzut în Regulamentul Organic, dar se puneau atâtea condiţii încât acesta consacra într-o formă ambiguă legarea ţăranilor de pământ, impusă de noua orientare a gospodăriei moşiereşti.

Marea înrobire

În 1827, domnitorul Moldovei, Ioniţă Sandu Sturza, prin „sobornicescul hrisov“ legiferează, printre altele, şi legarea ţăranilor de pământ într-o manieră categorică, fără nicio clauză, strămutarea depinzând exclusiv de voinţa stăpânului: „Nu pot avea voe a să ridica fără voia stăpânului şi pururea fugarii de acest fel... să fie aduşi la urmă şi certaţi...“

Împrejurările proprii perioadei cuprinse între anii 1846 - 1849, de care am amintit, au determinat o intensificare considerabilă a procesului de strămutare, mai exact a fugii de pe moşii, care-i afecta în egală măsură şi pe cei rămaşi, deoarece aceştia trebuiau să preia obligaţiile strămutaţilor.

Represaliile

La 26 februarie 1848, ca urmare a comportării unui arendaş care „a început a ne bate în toate zilele ca pe nişte dobitoace necuvântătoare, în care s-au socotit până la 70 de oameni şi mai mulţi bătuţi“, locuitorii se plâng şi avertizează că, în cazul în care nu se vor lua măsuri, „om începe a ne risipi ca albinele în toate părţile de va rămâne satul pustiu cu d-lui posesorul, că altă nădejde nu avem, nici chip de trăit“.

Măsurile luate împotriva celor strămutaţi erau extrem de dure. Astfel, slujitorii isprăvniciei Dorohoi aduc pe cinci locuitori fugiţi din Rudeşti „în peptul cailor prin tot satul, mai rău decât în vremea turcilor“, se arată într-o reclamaţie din 14 ianuarie 1847.

În acelaşi timp se constată şi un aflux al ţăranilor spre târguri. În august 1845, isprăvnicia ţinutului Iaşi raporta Visteriei că între cei 1.264 de birnici există şi „o mare parte veniţi de curând de pe la satele de pe cuprinsul ţării înţelegându-se în scopul de a se cruţa de havalele, de boerescurile şi de a păgubi grămezile săteşti de cislele lor, căci au vite şi alte mijloace cu care aicea fac feluri de alijverişuri şi cărături".

Cu tot caracterul contradictoriu generat de condiţiile deosebite în care s-au efectuat strămutările masive ale locuitorilor din satele Moldovei, acestea au contribuit într-o însemnată măsură la dezvoltarea noilor relaţii de producţie, pregătind într-un fel apropiata revoluţie.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
744
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În pelerinaj la moaştele Sfintei Parascheva

A venit iar, inevitabil, ca în fiecare toamnă, octombrie. Şi, din punct de vedere religios, dacă spui octombrie, spui fără doar şi poate Cuvioasa Parascheva. Cunosc mulţi credincioşi care, cu destulă vreme înainte de 14 octombrie, data la care este sărbătorită Sfânta, se pregătesc cu temeinicie pentru drumul la Iaşi, la mitropolie, unde se află moaştele Paraschevei. Ele continuă încă să facă, pentru cei înarmaţi cu credinţă, tot felul de minuni. E de ajuns - se spune - să pui genunchiul la pământ în faţa raclei Cuvioasei şi să te rogi din tot sufletul pentru problema de sănătate - sau altcumva - pe care o ai.

Minuni...

Sfânta Parascheva, ocrotitoarea Moldovei şi a României, în ansamblu, se bucură, poate mai mult decât toţi ceilalţi sfinţi din calendarul ortodox, de multă consideraţie. La Catedrala Mitropolitană din Iaşi vin, zilnic, credincioşi din toată ţara ca să se închine la moaştele sfintei.

Cu flori în mâini şi credinţă în suflete, aceştia îi expun Paraschevei focul lor. Unii aduc tot felul de daruri pentru Sfântă, ca mulţumire pentru dorinţele împlinite, alţii scot din sacoşe şi genţi lucruri ale celor din familie, care nu au putut să vină şi le aşază lângă raclă. Sfânta ştie, aude, vede ceea ce îi cere credinciosul. Şi, în bunătatea-i nemăsurată, aruncă peste omul împovărat de boli şi nevoi, minunile ei.

O doamnă în vârstă, pe care o zăresc adesea la Biserica Sfânta Vineri din Ploieşti - în fapt, tot Sfânta Parascheva - îmi povesteşte în tinda sfântului lăcaş despre minunile pe care sfânta nu oboseşte să le tot facă: „O preoteasă era, săraca, bolnavă rău la cap. Nu o vindeca nimic.

Doar după ce a venit şi s-a rugat la Sfântă, a căpătat vindecare. Un copil de trei ani nu mai vorbea şi medicii nu au găsit vreo soluţie să-i redea graiul. Şi cât s-a chinuit, neputincioasă, mama lui! Numai după ce a îngenunchiat la moaştele Paraschevei, ca prin minune, copilul a început iar să vorbească. Şi un inginer bolnav de plămâni, şi o studentă care avea leucemie, tot aşa s-au vindecat, prin rugăciuni la Cuvioasa Parascheva. Căci medicina, ca în atâtea cazuri, s-a dovedit a fi fără putere.

Toate problemele de sănătate le rezolvă Sfânta. Dar nu numai atât. Ea veghează şi asupra înţelegerii din case şi a bunăstării gospodarilor din ele. Ea are grijă de studenţi şi de elevi, ea ocroteşte mamele şi pe toţi credincioşii. Dacă n-aţi fost niciodată la Iaşi, la moaştele Sfintei, aţi trăit degeaba.

Eu, de la jumătatea lui septembrie, încep să ţin post, să nu mai arunc cu răutăţi, să mă pregătesc de bani pentru drum. Căci pe 14 octombrie, moartă, coaptă, sunt la Iaşi. Ştiţi ce e miraculos de-a dreptul? Eu nu pot să pierd nopţile, nici să stau nemâncată, nici să stau în picioare, căci sunt suferindă cu multe boli. Dar când mă duc la Sfântă, deşi stau şi trei zile la rând, nu mai simt durere, nici boală, nici foame, nici nesomn.

Sunt bună, zdravănă, ca în tinereţe. E tare frumos cum dăm roată Mitropoliei, cu Mitropolitul Moldovei în frunte, cu racla Sfintei în mâinile preoţilor, cu lumânări în cele ale credincioşilor, cu sunetele clopotelor care te înfioară, cu mii de voci care cântă Paraclisul Sfintei Parascheva. Aş tot sta la moaştele Cuvioasei Parascheva să mă rog. De aceea, eu zic tuturor celor care minimalizează viaţa şi minunile sfintei să se mai gândească înainte de a emite aşa răutăţi“.

Bogata săracă

Cuvioasa şi pururea pomenita Parascheva s-a născut în satul Epivata, din Tracia, fiind ea viţă de neam nobil şi bun, cu multe bogăţii. Părinţii ei au îndrumat-o de mică spre cele sfinte şi, la zece ani, Parascheva a dat unui sărac hainele sale, luându-le, în schimb, pe ale aceluia, fapt pentru care a încasat, cum spunem noi azi, oarece bătaie acasă. A procedat, în timp, la fel: a dat săracilor tot ce avea ea mai bun.

Mai apoi, fiindcă nu mai putea suferi durerea duhului în suflet, fără ştirea părinţilor, a ajuns la Constantinopol. Aici, gustând toate bunătăţile date de Dumnezeu, îndestulându-se de dumnezeieştile şi sfinţitele biserici şi moaştele sfinţilor şi fiind binecuvîntată de sfinţii bărbaţi, a ieşit din cetate şi a trecut în Calcedon de cealaltă parte şi de acolo a venit la Iraclia din Pont, călătorind cu picioarele sale.

Aici a petrecut cinci ani, apoi a ajuns la Ierusalim, la nişte călugăriţe pustnice. A trecut prin Constantinopol şi prin satul Calicritia, uimindu-i pe toţi cu credinţa ei. După ce a murit, lângă ea a fost îngropat un păcătos rău mirositor. Iar Parascheva s-a arătat în vis unui călugăr să-i fie aceluia mutat trupul de lângă al ei.

Vasile Lupu, aducătorul Sfintei la Iaşi

Sultanul Murad al IV-lea i-a dat voie domnitorului Moldovei, Vasile Lupu, să mute sfintele ei moaşte din biserica patriarhală a Constantinopolului datorită numeroaselor binefaceri şi slujbe făcute Sfintei Biserici celei mari: din veniturile sale a plătit peste 260 pungi de aur pe care ea le datora turcilor şi creştinilor.

Însă, fiindcă la turci este interzis a strămuta mort peste trei mile, afară de trupul sultanului, a cheltuit peste 300 de pungi la Poarta otomană, ca să obţină permisiunea pentru strămutarea sfintelor moaşte. Toată povestea aceasta a strămutării acesteia este zugrăvită pe peretele de amiazăzi al bisericii Sfinţilor Trei Ierarhi, unde se află sfintele ei moaşte. Între alte lucruri se înfăţişează acolo şi Capugibaşa cu ofiţerii lui mergând la petrecerea sfintelor moaşte. Şi anul acesta, Iaşiul, de ziua Sfintei Parascheva, a fost neîncăpător pentru toţi pelerinii veniţi la moaştele acesteia.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1522

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Loc de reculegere la Mănăstirea Curtea de Argeş

Nu ştiu a câta oară m-am abătut pe la una dintre cele mai vechi aşezări de care vorbeşte istoria noastră, Curtea de Argeş. De fiecare dată, obligatoriu, vizitam unul dintre cele mai frumoase şi valoroase monumente de artă şi arhitectură bisericească: Biserica Episcopală, Biserica Mănăstirii Curtea de Argeş, înălţată de Neagoe Basarab (1512-1521). Era sărbătoare - Sf. Ilie. O mare de oameni din toate colţurile ţării. Admirau, se închinau.

Neagoe Basarab a clădit biserica sa pe fundaţiile unui locaş mai vechi, care nu fusese altul decât sediul primei Mitropolii a Ţării Româneşti. Pe aceasta Neagoe, găsind-o „dărâmată şi neîntărită“, a zidit-o şi înălţat-o din temelii, fapt pe care un cronicar al înfăptuirilor marelui voievod, Gavriil Protul, îl întăreşte, arătând că Neagoe „sparse Mitropolia den Argeş den temeilia ei şi zidi în locul ei altă Sfântă Biserică tot din piatră cioplită, şi netezită şi săpată cu floriu...“.

În această formă de început Biserica Mănăstirii Curtea de Argeş, cunoscută din 1793 sub denumirea de „Biserica Episcopală“, când a devenit reşedinţa Episcopiei Argeşului, rămâne, pentru arhitectura veacului al XVI-lea, dacă nu monumentul cel mai de seamă, una dintre cele mai reprezentative construcţii ale sale.

După unele refaceri parţiale şi întregiri în timp ale ansamblului său, vătămată şi de un puternic incendiu, Biserica Episcopală Curtea de Argeş a fost refăcută în a doua jumătate a secolului trecut şi, după cum se vede astăzi, de arhitectul francez Ardré Lecomte du Noüy şi de arhitectul român Nicolae Gabrielescu. A fost isprăvită în anul 1885 şi sfinţită la 12 octombrie 1886.

Aşa cum se înfăţişează în prezent, biserica este alcătuită dintr-un pronaos, contopit organic cu construcţia propriu-zisă, ai cărui stâlpi interiori susţin o turlă pe mijloc, şi două turnuleţe laterale care încununează faţada de apus a bisericii. Acestea din urmă, prin podoaba lor exterioară, răsucite ca o mare împletitură de fibre groase de zidărie, la prima vedere dau impresia că stau să cadă unul asupra celuilalt şi că se înşurubează în tăriile cerului. Restul bisericii şi altarul, cu abside care îi împlinesc forma de cruce susţin, de asemenea, o turlă înaltă, a cărei îmbinare cu ansamblul se face prin bolţi, dând un tot arhitectonic de o zvelteţe inegalabilă.

În imediata vecinătate a mănăstirii susură neîntrerupt izvorul basmului, pe care localnicii îl numesc „Fântâna lui Manole“. Această denumire poartă peste timpuri povestea meşterului, care, neputând coborî de pe biserică, după isprăvirea ei, luându-i-se scările, şi-ar fi făcut aripi din şindrilă şi ca un alt Icar, sărind din înălţimea Sfântului Locaş, la temelia căruia se spune că-şi zidise propria soţie, s-ar fi prăbuşit în acest loc, sufletul său preschimbându-se în cântec limpede de izvor.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
714

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pustiu, acasă la „Roată“!

Casa memorială a luminatului ţăran unionist din comuna vrânceană Câmpuri nu mai stârneşte interesul noilor generaţii

Pe buza şoselei, chiar în faţa unei bojdeuci cu pereţi decojiţi, două ţărănci s-au prins a vorbi de zor. „Stai aci, că merg să le arăt casa şi vin imediat“, grăieşte una dintre ele, cu un aer uşor iritat. Bătrâna, îmbrăcată în negru, cu basma prinsă la spate şi ciorapii rupţi, dă fuga după chei şi, odată deschisă uşa casei, se porneşte a înşira într-o goană nebună obiectele aşezate în prima cămăruţă.“ Aici e o masă cu scaune mici, cu linguri şi străchini de lut, o solniţă de sare, ceaun de mămăligă, un vătrai pentru jar din cuptor, o formă de caşcaval, o oală pentru sarmale etc.

Scenariul se repetă şi la a doua cameră, „odaia cea mare“ cum o numeşte tanti Sevastiţa. Inventarul? „O punguţă unde-şi ţinea gologanii, un tablou, o lampă, o icoană foarte veche, de sute de ani, o masă, aici patul cu cerga şi cu pernele, o haină a lui moşu ţesută la război, un brâu pe care-l punea în loc de centură, o cămaşă cu fir, tot aşa, foarte veche“. „Şi aici pe pereţi scrie tot. Dumneavoastră aveţi ochi. Sunteţi tineri. Citiţi… Eu, dacă vreţi, am încredere în dumneavoastră. Mă duc la femeia ceea în drum şi staţi cât vreţi…“

Bătrâna din Câmpuri - ghidul „ad-hoc“ - ştie istoria casei memoriale de vreo trei decenii. Vorbeşte cu nostalgie de anii când veneau aproape zilnic grupuri de vizitatori. „Mai vin câteodată, dar nu prea. Mare brânză nu mai vin cum veneau înainte. Nu mai învaţă copii la şcoală povestea cu bolovanii, unde-i unu' nu-i putere.“

Ion Roată, ţăranul unionist

Personalitate intrată în legendă, Ion Roată rămâne una dintre figurile luminoase ale luptei pentru înfăptuirea Principatelor Unite Române de la 1859.

Gospodar de frunte al comunei, dăruit cu o o minte ascuţită, cu o mare uşurinţă de a exprima în cuvinte gândurile şi judecăţile sale, bun cunoscător al vieţii şi dorinţelor ţăranimii, Ion Roată a fost ales în 1857 ca deputat în Adunarea Ad-hoc a Moldovei. Câştigă admiraţia şi prietenia marilor oameni politici ai timpului de la Iaşi: Alexandru Ioana Cuza, Mihail Kogălniceanu, Costache Negri, Anastasie Panu.

După Unire se implică în viaţa comunei, este ales în judeţul sătesc, militează pentru înfiinţarea şcolii în localitate. Cu prilejul Legii Agrare este ales de ţăranii din Câmpuri, apoi de locuitorii din Plasa Zăbrăuţi să facă împroprietărirea sătenilor. În 1878, prietenul său Mihail Kogălniceanu îl expediază la Focşani pentru a i se înmâna brevetul şi decoraţia „Steaua României“.

Uitat de lume, dar respectat şi iubit de familie şi consăteni, moare în februarie 1882. Abia în ianuarie 1909, cu prilejul sărbătoririi a 50 de ani de la Unirea Principatelor, este comemorat cu mare cinste, recunoscându-i-se rolul în istoria locului şi a ţării.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
720
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

848--indolenta-care-naste-ruina.html

Indolenţa care naşte ruină

• Perla mioritică de altădată, riscă să devină o rocă amorfă

Platoul din inima micuţei, dar cochetei „perle a Vrancei“ se transformase într-un veritabil furnicar. Zeci de maşini, sute de turişti şi o zarvă frumoasă compuneau tabloul acelui miez de august. Toţi păreau a avea un rost în acel pitoresc peisaj. Unii se întreceau în doborâtul popicelor la pista anume amenajată. Alţii priveau cu poftă la grătarele cu mititei ce sfârâiau la foc mocnit.

Nu departe de ei, câţiva mineri veniţi „cu bilet“ la tratament încinseseră o partidă de table. Pe alei, un grup de împătimiţi ai sportului rege făceau pronosticuri privind un meci din Cupa României. Unii mergeau „pe mâna“ echipei din Baia Mare, alţii, dimpotrivă, mizau pe „Ştiinţa“. O lume pestriţă era şi la restaurantul-bar deloc pretenţios situat între Zboina şi Mioriţa, unde berea la halbă era „meniul“ principal pentru majoritatea celor care-i treceau pragul.

Hotărât lucru, toţi se bucurau din plin de acea superbă zi de gustar de la începutul anilor ’80, de care aveau să-şi aducă aminte peste timp.

Doi turişti şi un câine

Douăzeci şi cinci de ani după aceea… Maşina coteşte dreapta spre staţiune şi înaintează încet preţ de câteva minute. Nu recunosc nimic. O iau la pas şi, după o pădurice, zăresc motelul Mioriţa. Mă apropii şi constat că e închis cu lacătul. Arunc o privire înăuntru. Dezastru… O iau agale spre „centru“.

Zăresc vechiul restaurant-bar, altădată plin cu butoaie cu bere. E, cum altfel, în paragină. Cu mâhnire, constat că staţiunea e pustie. Doar doi pensionari cu priviri mirate merg agale pe aleea „roasă“ de vreme. Nici Zboina, celălalt stabiliment din staţiune, cotat la o stea, n-arată chiar bine. Măcar e deschis şi, pe deasupra, păzit de un câine negru ce-şi face veacul pe lângă intrare. Cât despre centrul staţiunii, „scena“ acelei repetabile forfote? Un spaţiu inert, dezolant, în care timpul s-a oprit în loc acum mai bine de două decenii.

„Staţiunea nu este problema noastră“

Situată la doar un kilometru de staţiune, comuna Soveja nu mai constituie, la rându-i, un magnet pentru iubitorii de turism montan. Viceprimarul Daniel Dobrin este însă convins că lucrurile se vor schimba în bine din acest punct de vedere.

„Numărul turiştilor s-a diminuat pentru că drumul dintre Tişiţa şi Soveja a fost un infern până acum doi ani. Vrem să dezvoltăm turismul aici în zonă şi nu mă refer la staţiune. Să fie clar. Staţiunea e una, iar comuna e alta. Ce se întâmplă cu staţiunea nu este problema noastră. Promovând turismul vrem în felul acesta să-i atragem acasă pe sovejenii plecaţi la muncă prin Spania sau Italia“, a declarat viceprimarul Sovejei.

Ce-ar mai face administraţia pentru a-şi duce la îndeplinire planul de revigorare a zonei? „O staţie de epurare, extindere pentru reţeaua de apă şi canalizare, o pârtie de schi, bazin de înot, bază sportivă.“ Când? Uşor încurcat, viceprimarul a replicat franc. „Nu ştiu să spun când vor fi gata.“

Cele câteva pensiuni care se vor inaugura în maximum două luni, precum şi altele patru într-un viitor apropiat vor face din comuna Soveja, anticipează viceprimarul, o destinaţie căutată. Aşa să fie oare?

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
639

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

849--directorul-executiv-al-dadr-braila-...

Directorul executiv al DADR Brăila în „Who is who“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDirectorul executiv al DADR Brăila în „Who is who“

Directorul executiv al Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Brăila, dr ing. Vasile Surăianu, este cel mai recent nume inclus în prestigioasa enciclopedie „Who is who“. De „formaţie“ cercetător ştiinţific gradul I, Surăianu a primit în vară confirmarea preluării biografiei sale în cea de a 3-a ediţie din „Enciclopedia Personalităţilor din România“, pentru ca la mijlocul lunii septembrie să-i parvină de la Viena şi diploma care atestă acest fapt.

„Am fost contactat în urmă cu trei-patru luni de cei de la „Who is who“. Sigur, mă onorează această distincţie, dar desigur că nu sunt singurul care o primeşte“, a declarat pentru „Lumea Satului“ Surăianu.

Iată câteva repere ale biografiei domniei sale ce se va regăsi în paginile „Who is who“: „2004-2008, întocmirea strategiei de dezvoltare a judeţului Brăila pe termen mediu, secţiunea agricultură; proiect de redare în circuitul agricol şi arabil a solurilor afectate de sărăturarea din judeţul Brăila, programul Agral - proiectul „Componente ale sistemelor tehnologice agricole de cultură a plantelor pentru conservarea solului şi a apei“ (responsabil program); „Îndrumări tehnice pentru fermierul agricol“; 2000, „Seceta - caracteristici: particularitate şi ciclitate în condiţile agroclimatului din Câmpia Română de Nord-Est“; 2005, „Lucrări agropedoameliorative adaptate la condiţiile specifice unităţilor comunale ale judeţului Brăila, peste 90 de articole şi lucrări ştiinţifice în reviste de specialitate.

(C.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
2138
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare

85--olanda-este-tare-in-ceapa.html

Olanda este tare şi-n ceapă!

Cu toate că este o ţară mică, „Ţara lalelelor“ poate fi numită şi „Ţara cepei“, când vine vorba de această legumă Olanda jucând un rol de frunte pe piaţa mondială. Cu toate că nu are niciun sfert din suprafaţa României, este unul dintre cei mai mari producători de ceapă din Europa, realizând aproape un milion de tone anual, din care în procent de 90% este destinat exportului.

Olanda poate să-şi revendice în orice moment titlul de cea mai mare exportatoare de ceapă din lume. Ne întrebăm: cum a reuşit să ajungă la o asemenea performanţă?

Solul fertil, o climă favorabilă pentru cultura cepei, un excelent sistem logistic şi de transport sunt principalele atuuri. Cu toate acestea, principala explicaţie pentru succesul lor sunt însăşi olandezii: cultivatorii, producătorii de sămânţă, comercianţii şi antreprenorii industriali, care au făcut ca industria de ceapă să se ridice la un nivel profesional ce nu se poate compara cu altă ţară din lume.

Diversitatea formelor de ceapă formează o adevărată echipă, liderul acestei echipe fiind ceapa galbenă. Este disponibilă în mărimi diferite şi este renumită pentru învelişul auriu, pentru foile cărnoase ale bulbului de culoare albă şi pentru aroma puternică. Cel mai mult o preferă bucătarii la gătit, dând savoare salatelor şi hamburgherilor.

Altă varietate de ceapă preferată este ceapa eşalotă roşie cu bulbul mai mic, dar bine proporţionat, care este şi foarte decorativă. Altă varietate care câştigă teren este ceapa de culoare roz.

Varietăţile de ceapă de primăvară, ceapă albă şi ceapă dulce sunt mai puţin populare la fermele olandeze, dar şi acestea mult disponibile pentru comerţ.

Cantităţi foarte mari de ceapă sunt folosite pentru industria alimentară, fie pentru a da savoare produselor alimentare, fie de a crea produse specifice din ceapă. Este bine de ştiut că cele peste 2.000 de restaurante McDonald’s din Europa îşi cumpără ceapa din Olanda.

Industria olandeză de ceapă vine în întâmpinarea dorinţelor şi cererilor clienţilor săi şi de aceea este acum exportatorul de ceapă mondial.

Ca să rămână în frunte, Olanda continuă să ţină pasul la inovaţii şi progres. Prin ştiinţă, economie şi cercetarea pieţei descoperă căi avansate de îmbunătăţire a produselor şi metodelor de producţie. Creează noi soiuri şi hibrizi cum ar fi recentele sortimente introduse pe piaţă: ceapă roz şi eşalotă.

Totodată, se găsesc noi forme de procesare, care duc la produse cum ar fi: ceapa deshidratată, ceapa prăjită, congelată, conservată la borcane, sucurile din ceapă şi concentratele.

Producătorii oferă ceapă cu un înveliş ferm, o culoare atractivă şi uniformă, sortată şi calibrată cu atenţie pentru a avea mărimea uniformă.

Produsele lor întrunesc şi de multe ori depăşesc standardele internaţionale şi reglementările referitoare la siguranţa alimentară, igienă şi mediu. Serviciile independente de inspecţie controlează cepele la stadii diferite. Procedurile dezvoltate de stocare a bulbilor ajută la păstrarea calităţii cepei. Ţinuţi la temperaturi controlate în depozite, bulbii de ceapă pot să fie transportaţi la distanţe mari. Porturi ca Rotterdam oferă standarde ridicate de depozitare şi transport. Toate acestea permit Olandei să joace un rol cheie în exportul şi importul de ceapă în întreaga lume, oferindu-le comercianţilor olandezi posibilitatea să-şi vândă produsele pe întregul interval de timp al anului.

Prin această prezentare, acum putem aprecia cum industria olandeză de ceapă şi-a obţinut reputaţia în întreaga lume. Atât producătorii, cât şi comercianţii lucrează împreună pentru a păstra această reputaţie prin introducerea de produse şi metode de producţie inovative, prin ridicarea nivelului tehnologic şi logistic, folosirea de căi şi metode de a păstra calitatea, de a o asigura din primul moment al recoltării până la ultimul kilometru de transport.

Al doilea Congres Mondial al Cepei care a avut loc spre sfârşitul acestui an, nu întâmplător în Olanda, mi-a dat posibilitatea de a mă informa atât despre stadiul acestei importante culturi legumicole în Europa şi în lume, cât şi despre stadiul în care se găseşte cercetarea ştiinţifică mondială privind specia Allium, cercetare fără de care nu ar fi existat acest progres.

Dr. ing. Niculai POPANDRON

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
2359

☐

Comentarii

☐

☐

1. ,.m -- (1-March-2012),.,,//;;

2. licu -- (1-March-2012)olandezii sunt tari in toate si in ceapa si in ridichi si in masini unelte si mecanica de precizie si chiar in investitiile pentru industria romaneasca conceputa de ceausescu si furata de basescu pdl ,grohaitorii cu masini bolnavi ede de delirium pdl

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

850--vama-poarta-asufletului-bucovinean....

Vama, poartă a sufletului bucovinean > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulVama, poartă a sufletului bucovinean

Aşezată la poalele Obcinilor, satul Vama străjuieşte, aşa cum arată numele, drumul pe care altădată erau mânate spre Transilvania, Ungaria sau Polonia tamazlâcurile de boi şi carele cu ceară parfumată de albine şi tot aici se opreau, pentru a da oamenilor domniei cuvenita dajdie, chervanele grele încărcate cu mărfuri de preţ aduse de negustori din Lipsca, Lvov sau din îndepărtatele cetăţi de pe malul ceţoasei Mări Baltice.

600 de ani de atestare documentară

Istoria scrisă a satului Vama începe cu un document eliberat de cancelaria lui Alexandru cel Bun în 1408, în care se pomeneşte de punctul de vamă de aici. Un an mai târziu, veniturile vămii sunt date Mănăstirii Moldoviţa, iar în 1411, pe lângă vamă, mănăstirea primeşte şi satul care dăinuie, iată, de şase secole!

Anii au trecut, zapisele şi uricele vremii consemnează că vămienii, oameni mândri, au rezistat presiunii călugărilor de la Mănăstirea Moldoviţa de a-i transforma în robi, aşa cum s-au împotrivit stăpânirii austriece când, după 1775, locuitorii aşezării, prin desfiinţarea Mănăstirii Moldoviţa, au devenit dependenţi de stat, aflaţi pe teritoriul afectat Fondului Bisericesc Ortodox.

Memoria celor căzuţi în cele două războaie mondiale este păstrată printr-un monument ridicat în centrul satului, iar de Ziua Eroilor, la Înălţare, conform tradiţiei româneşti, vămienii îi cinstesc pe cei căzuţi pentru credinţă şi neam la Cimitirul eroilor din localitate.

Realitatea care întristează

În aceste zile satele comunei sunt goale. Este vremea cositului la otavă şi toţi cei care pot ţine o coasă în mână sunt pe pajiştile care ocupă 3.100 de hectare. Aşadar, s-ar spune, condiţii deosebite pentru creşterea animalelor, dar şi aici, ca peste tot în ţară, lipsesc braţele de muncă. Tinerii sunt plecaţi în afara graniţelor. O zi de muncă a ajuns la preţuri astronomice şi multe suprafeţe vor rămâne necosite.

Încet, încet creşterea vitelor este abandonată „pentru că, spune unul dintre gospodari, Ioan Dorin Mihalache, cu ceea ce primim pentru produsele noastre nu ne acoperim nici măcar cheltuielile pentru hrana animalelor. Procesatorii s-au înţeles între ei şi pentru un litru de lapte oferă în jur de cincizeci de bani, în timp ce pentru un litru de apă minerală preţul este de 1,5-2 lei. Lâna oilor este aruncată la gunoi, iar pentru un kilogram de carne în viu se plătesc 4 lei, în timp ce în galantarele din oraş carnea ajunge la 20 de lei kilogramul!“

Şoseaua care alungă turiştii

Închiderea unităţilor de prelucrare a lemnului, care asigurau sute de locuri de muncă, a făcut ca vămienii să se orienteze spre alte activităţi, printre care agroturismul, care a căpătat o dezvoltare deosebită. Cele peste 30 de ferme agroturistice oferă clienţilor din ţară şi din străinătate condiţii deosebite.

„Primim, în tot timpul anului, turişti români şi străini care se simt bine la noi şi revin, ne spune proprietarul unei pensiuni de aici, Ioan Balmuş, sau mai degrabă reveneau, pentru că aţi văzut în ce stare se află de multă vreme drumul naţional ce străbate comuna, astfel încât tot mai puţini turişti se încumetă să facă slalom printre mulţimea de puncte de lucru înşirate de-a lungul şoselei la care se lucrează, cum se spune, «de dorul lelii». Drept urmare, cred că anul acesta numărul turiştilor pe care îi aşteptăm se va reduce la jumătate.“

Cu mâna întinsă spre Europa

Primarul comunei, domnul Nicolae Baltag, este „în febra proiectelor“, ne spune Balmuş. Datorită unui proiect SAPARD, întreaga comună beneficiază de apă curentă, iar acum edilul are în vedere extinderea reţelei de canalizare în toate cele patru sate, apelând la fonduri europene. Tot cu fonduri europene va fi asfaltat un drum de 10 km. În acelaşi timp, tânărul şi ambiţiosul primar vrea să ridice toate şcolile comunei la standarde europene.

Cei peste 700 de elevi învaţă în patru şcoli generale şi la şcoala profesională care pregăteşte lucrători pentru turism. Mulţi dintre elevi, la care se adaugă tinerii rămaşi în comună, activează în cadrul ansamblului de dansuri populare „Cetina“ care reprezintă localitatea la diferite concursuri pe plan judeţean şi naţional.

Tradiţiile şi obiceiurile păstrate cu sfinţenie îşi găsesc expresia în muzeul din centrul comunei. Sunt expuse aici ţesături şi costume de mare frumuseţe păstrate până acum în lăzile de zestre şi tot aici poate fi admirată o colecţie de ouă „închistrite“, îndeletnicire pe care femeile din Vama au transformat-o în artă.

Şi tot pe linia păstrării tradiţiilor, aici continuă străvechi meşteşuguri, cum ar fi cioplitul pietrei. Mai mult de 20 de vămieni practică această meserie şi pot fi văzuţi la restaurarea monumentelor istorice de pe tot cuprinsul ţării.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
692

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Satul, ca un şantier naţional

Cele mai multe construcţii cu destinaţie de locuinţe se ridică, în continuare, la ţară. Ultima cercetare efectuată de Institutul Naţional de Statistică (INS) arată că, în semestrul întâi 2008, au fost finalizate 22.253 de locuinţe, cu 5.291 mai multe faţă de perioada corespunzătoare a anului 2007. În această perioadă, cele mai multe au fost tot în mediul rural, 11.760, ceea ce reprezintă 52,8%.

Analiza construcţiei de locuinţe noi pune în evidenţă o inversare a ponderii semestrului întâi 2008, faţă de cel din 2007. Astfel, dacă anul acesta, cea mai mare pondere a locuinţelor (52,8% din total) a fost în mediul rural, anul trecut, din totalul de 16.962, majoritatea locuinţelor - 8.844 (52,1%) - au fost ridicate în mediul urban.

Conform INS, fondurile necesare construirii de case provin, în cea mai mare măsură, de la persoane particulare. De exemplu, în semestrul întâi din acest an, din fonduri private s-au ridicat 21.052 de locuinţe (94,6%), faţă de numai 1.201 din fonduri publice (5,4%). O situaţie similară s-a înregistrat şi anul trecut, în aceeaşi perioadă, când din fonduri private s-au construit 16.059 de locuinţe (94,7%), iar din fonduri publice, 903 (5,3%).

Zona Nord-Vest, prima în top

Distribuţia în profil regional pune în evidenţă o tendinţă de creştere a numărului locuinţelor terminate în semestrul întâi din acest an, faţă de acelaşi semestru al anului trecut. Cele mai importante creşteri au fost înregistrate în regiunile de dezvoltare Nord-Vest (+2.414 locuinţe), Centru (+ 851), Nord-Est (+767) şi Sud-Vest Oltenia (+537).

În zona Bucureşti-Ilfov, s-au ridicat în semestrul întâi al anului în curs 3.308 locuinţe, iar ponderea de 14,9% situează Capitala abia pe locul trei, după Nord-Vest (19,7%) şi Nord-Est (15,3%), din totalul de 22.253 de locuinţe construite în ţară.

Marea problemă - utilităţile

Chiar dacă satul este lipsit, în cele mai multe cazuri, de utilităţi, oamenii preferă să fugă din marile aglomerări urbane pentru a găsi linişte şi aer curat. Nu trebuie neglijat nici preţul terenului, care este de zeci sau sute de ori mai mic la ţară decât la oraş.

Apoi, lipsurile pot fi compensate. Dacă nu există canalizare, se poate construi o fosă septică, golită cu vidanja. Apa potabilă se poate scoate din puţuri cu instalaţii care asigură presiune la robinetele din casă. Încălzirea se face prin montarea în curte a unui rezervor cu butan lichefiat care trimite gazul la o centrală obişnuită sau prin folosirea unei centrale termice care funcţionează cu lemne. Astfel, în orice sat, casele oferă confort total, ca la oraş.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:

613

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 98f53

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Noutăţi de ultimă oră în tratarea cancerului!

Printr-un concurs fericit de împrejurări, un distribuitor autorizat din România este în posesia unei reţete magice de „Integratori alimentari“, care se dovedesc deosebit de eficienţi în prevenirea, stoparea şi tratarea marilor flageluri cu care se confruntă tot mai mult sănătatea oamenilor din întreaga lume.

Fiind rezultatul unor cercetări de ultimă oră în domeniul biologiei şi obţinuţi printr-o tehnologie costisitoare (de factură spaţială), „Integratorii alimentari“, din motive pe care nu putem să le explicăm, nu sunt distribuiţi prin farmacii ori prin alte unităţi comerciale, ci numai prin distribuitori autorizaţi.

Acesta este motivul major pentru care nu sunt cunoscuţi în rândul marelui public. Eficienţa lor însă în prevenirea, stoparea şi tratarea marilor flageluri, precum cancerul, bolile cardiovasculare, diabetul, bolile degenerative, sterilitatea, impotenţa etc. îi recomandă ca fiind cea mai indicată alternativă în tratamentele alopate.

Unicitatea „Integratorilor alimentari“ la scară mondială este dată de faptul că sunt singurii produşi care încorporează elementele ce constituie „lanţul vieţii“, condiţie primordială în edificarea unei sănătăţi de durată.

Câteva caracteristici generale

- „Integratorii alimentari“ nu sunt medicamente, nu se confundă cu produşii naturişti şi nu trebuie consideraţi substituenţi ai unei alimentaţii variate. Ei sunt suplimenţi alimentari.
- Nu conţin elemente de sinteză chimică, nu au contraindicaţii şi nu dau reacţii adverse, indiferent de perioadă şi de durata de administrare.
- „Integratorii alimentari“ au fost concepuţi de toxicologul american Arthur Furst, inventatorul citostaticelor şi părintele chimioterapiei. Nemulţumit de efectul şi rezultatul citostaticelor (care sunt în totalitate de sinteză chimică) în tratarea multiplelor forme de cancer, alături de alţi toxicologi, biologi, chimişti, medici, Arthur Furst a pus bazele acestor produşi, ca o alternativă în prevenirea, stoparea şi tratarea marilor flageluri, în mod deosebit a cancerului.
- Ingredienţii care stau la baza „Integratorilor alimentari“ sunt: cereale, legume şi fructe. Singurul produs de regn animal este Omega 3 - socotit „un panaceu a bolilor cardiovasculare“. Acesta a fost conceput şi brevetat de Cristian Barnard, autorul primului transplant de inimă.
- Specificitatea la scară mondială a „Integratorilor alimentari“ este dată şi de sistemul de procesare a ingredienţilor prin prelucrare numai la rece şi încapsulare în vid.
- Organizaţia Mondială a Sănătăţii plasează „Integratorii alimentari“ în fruntea tuturor produşilor destinaţi edificării unei sănătăţi de durată.
- Ţările care au brevetat „Integratorii alimentari“ sunt: Anglia, Elveţia, Franţa şi Statele Unite ale Americii.
- Distribuirea „Integratorilor alimentari“ în România se realizează numai de către distribuitori autorizaţi, în baza

avizului dat de Ministerul Sănătăţii şi Familiei, care a emis certificat special pentru fiecare produs.

În condiţiile vieţii actuale, responsabilitatea pentru sănătatea noastră nu cade exclusiv în seama medicului, ci, în primul rând, în seama fiecăruia dintre noi. Distribuitorii autorizaţiei de distribuire a „Integratorilor alimentari“ susţin că produsele pe care le oferă se pot constitui în cea mai performantă medicaţie de combatere a maladiei cancerului şi nu numai.

Este un drept al fiecărui om de a cunoaşte căile şi modalităţile de prevenire a îmbolnăvirilor şi de edificare a unei sănătăţi durabile. De asemenea, este o datorie morală a acelora care deţin astfel de date de a le face cunoscute celor interesaţi.

„Integratorii alimentari“ constituie o mare izbândă a ştiinţei şi o şansă deosebită în contracararea marilor flageluri care seceră anual milioane de vieţi omeneşti şi nu puţine în floarea vârstei.

A nu cunoaşte nimic despre această mare cucerire ştiinţifică nu-i o ruşine, dar a refuza să cunoşti constituie o responsabilitate morală ce poate genera oricând disperare şi regrete.

(M.S.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1983

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

853--plante-depoluante-pentru-o-locuinta...

Plante depoluante pentru o locuinţă sănătoasă > REVISTA LUMEA SATULUI

Plante depoluante pentru o locuinţă sănătoasă

Flori precum azaleea, ficusul, philodendronul, voalul miresei ori iedera asigură o atmosferă proaspătă încăperilor în care sunt aşezate. Ştiţi că aerul pe care îl respirăm în casă poate fi mai poluat decât cel de afară şi că de aceea este indicat să aerisiţi casa cel puţin o jumătate de oră pe zi şi că plantele vă pot ajuta să aveţi un aer curat?

S-a dovedit ştiinţific faptul că anumite plante precum aloe vera, philodendronul, iedera şi ficusul sunt adevăraţi agenţi de depoluare.

Acum 20 de ani, doctorul William Wolverton, un specialist american în ştiinţele mediului de la NASA, a susţinut că plantele de interior sunt formidabili agenţi de depoluare a apartamentelor.

Cercetările acestuia au fost verificate de numeroşi specialişti din toată lumea. Toţi au ajuns la aceeaşi concluzie: aceste plante elimină produşii chimici prezenţi în aer şi mai ales formaldehida, benzenul şi tricloretilenul. Aceşti produşi sunt generaţi prin deteriorarea izolanţilor vechi, prin utilizarea solvenţilor sau a produşilor de întreţinere, de fumul de ţigară.

Totuşi, aceeaşi plantă nu poate elimina toate tipurile de poluanţi. Aşa că o colecţie de plante depoluante este ideea cea mai potrivită pentru a avea o casă cu aer curat.

Ce flori să alegi

Specialiştii estimează că eficacitatea maximă a plantelor depoluante este obţinută de minimum o floare pentru o suprafaţă de 9 metri pătraţi. Fireşte, varietatea şi dimensiunile mari asigură un rezultat şi mai bun. Plantele pot fi aşezate în toate camerele apartamentului. Printre cele mai folosite flori pentru „curăţarea“ aerului se numără azaleea, ficusul, philodendronul, voalul miresei, iedera şi nephrolepis. Alte plante depoluante mai sunt dieffenbachia, spathiphyllum, dracena, clivia, cyperus, aglaonema, sansevieria.

Azaleea (Rhododendron indicum) este fără îndoială cel mai bun exterminator al amoniacului, care se găseşte în degresanţi şi anumiţi produşi de curăţare. Este ideală pentru bucătării şi băi, dar trebuie aşezată tot timpul în semiumbră.

Nephrolepis (Nephrolèpis exaltata) este foarte bună pentru absorbţia formaldehidei. Această ferigă apreciază lumina vie, dar nu directă, şi o udare regulată.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1056

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

854--inca-nu-este-prea-tarziu.html

Încă nu este târziu > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Încă nu este târziu

Însămânţarea spanacului de toamnă

În condiţiile din ţara noastră, spanacul se cultivă ca plantă anuală, având o tehnologie de cultură simplă şi puţin costisitoare, mai ales în condiţiile în care şi recoltarea se face mecanizat.

Spanacul face parte din categoria legumelor rezistente la frig, sămânţa încolţeşte chiar la 3-4°C, iar temperatura optimă de creştere şi dezvoltare este de 15-17°C. Culturile de toamnă rezistă bine la iernat, cu condiţia ca până la apariţia gerurilor să fie bine înrădăcinate şi să prezinte 2-3 frunze în rozetă. Pentru culturile succesive de spanac, semănate vara sau la începutul toamnei, trebuie să asigurăm 2-3 udări în mod obligatoriu.

În ceea ce priveşte solul, cel mai bine se comportă pe cele cu textură mijlocie, afânate, bogate în humus, cu pH: 6,5-7,5. În afară de cantităţile însemnate de azot care contribuie la creşterea simţitoare a producţiei, spanacul mai extrage din sol şi cantităţi mari de potasiu, care îi asigură o rezistenţă mai mare la ger. Spanacul răspunde bine şi la aplicarea gunoiului de grajd descompus.

Din punctul de vedere al soiurilor, distingem soiuri care se pretează pentru culturi forţate sau pentru cultura în câmp. Pentru culturi forţate, atât primăvara cât şi toamna se recomandă soiul Viroflex. Dintre soiurile pentru cultura în câmp, cele mai cunoscute sunt Matador şi Matares, care se pot folosi cu rezultate bune şi în culturi forţate atât primăvara, cât şi toamna.

Înfiinţarea culturii

Dacă nu aţi semănat spanac în ultima parte a verii, o puteţi face acum, în luna septembrie - începutul lunii octombrie, pentru a se recolta primăvara, pe la jumătatea lunii aprilie.

Pentru semănăturile de vară-toamnă, după desfiinţarea culturii anterioare solul se prelucrează mai superficial. Distanţele de semănat variază între 20-40 cm între rânduri şi 5 cm pe rând. Adâncimea de semănat - 2-3 cm. Când se seamănă mecanic cu SUP-21 sau SUP-29, distanţele de semănat vor fi la 25 sau 37,5 cm între rânduri.

Ing. Elisabeta KOMPASZ, OJCA Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
2634

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

855--oameni-care-au-facut-istorie.html

Oameni care au făcut istorie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Cornel BODEA fondatorul biochimiei vegetale

S-a născut la 28 august 1903, la Viena, în familia unui medic român, dar la vârsta de 4 ani s-a stabilit la Cernăuţi, unde urmează cursurile vestitului liceu „Aron Pumnul“ pe care îl absolvă în anul 1921. Rezultatele excelente obţinute la absolvirea liceului au încurajat familia de a obţine o bursă de stat pentru studii în străinătate, iar preferinţele sale s-au îndreptat spre Facultatea de Chimie a Politehnicii din Berlin - Charlottemburg, pe care a absolvit-o în anul 1927. Tot aici a susţinut şi teza de doctorat în anul 1928, întorcându-se apoi în ţară şi stabilindu-se la Cluj. Aici şi-a găsit locul de muncă şi de viaţă până la trecerea în nefiinţă, la 8 decembrie 1985.

În perioada 1928-1932 a lucrat la Staţiunea Chimică Agronomică a ICAR, cu sediul la Cluj, în incinta Facultăţii de Agronomie, având şi activitate ca asistent la Catedra de chimie. Prin grija ICAR, în aceşti ani ai tinereţii a fost trimis pentru studii de perfecţionare în „chimie agricolă“ în Germania, precum şi la „Collège de France“ din Paris. La încheierea acestor studii de perfecţionare, C. Bodea a ocupat postul de şef de lucrări, în perioada 1932-1942; profesor suplinitor între anii 1942-1946 şi profesor titular, 1946-1973, la Facultatea de Agronomie din Cluj.

Printre lucrările diverse din perioada de început vom aminti: O nouă metodă aporimetrică pentru dozarea formolului şi urotropinei (1930), Obţinerea zahărului din cocenii de porumb, lucrare ce a fost şi în preocupările prof. H. Vasiliu, cam în aceeaşi perioadă (1932), Observaţii la metoda Durandier, de determinare a metalelor alcaline în ape (1938), Contribuţii la prepararea trisulfatului de aur şi sodiu (1939), Contribuţii la vâscozimetria suspensiilor de făină (1933).

Linia majoră a cercetărilor profesorului C. Bodea s-a axat pe aria vastă a carotenoidelor, fiind considerat fondator naţional şi unul dintre marii cercetători din lume în acest domeniu, cu o activitate neîntreruptă de 35 ani.

Sintetizând statistic opera de cercetare a profesorului
C. Bodea, vom arăta că a publicat 185 de lucrări privind cercetări originale, 19 lucrări cu caracter monografic şi tratate, 6 lucrări didactice şi a obţinut 4 brevete de invenţie. Pentru activitatea didactică a primit titlul de „profesor universitar emerit“, în anul 1964; Ordinul Meritul ştiinţific clasa a II-a, în 1970, şi premiul II al MEI, în 1974.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
639

˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

856--ce-mai-faceti-domnule-petru-gr-maga...

Ce mai faceţi, domnule… Petru Gr. MAGAZIN? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe mai faceţi, domnule… Petru Gr. MAGAZIN?

S-a născut în comuna Burdujeni, judeţul Suceava, şi a fost absolvent al Facultăţii de Agronomie, promoţia 1951. După absolvire a fost reţinut în învăţământul superior, ca asistent. În 1963 a obţinut postul de conferenţiar, pe care l-a deţinut până în anul 1974, când, tot prin concurs, a ocupat postul de profesor universitar, până în anul 1996, când s-a pensionat. După pensionare şi în prezent funcţionează ca profesor consultant. În calitate de cadru didactic, a elaborat cursuri pe care le-a predat la cele patru profiluri din cadrul USAMV Iaşi.

În domeniul cercetării ştiinţifice a elaborat şi susţinut, în diferite sesiuni şi simpozioane ştiinţifice, peste 200 de lucrări, pe care le-a publicat în analele Universităţii şi în diferite reviste de specialitate.

Problematica lucrărilor ştiinţifice se referă la structurile agrare, eficienţa economică a tehnologiilor de cultivare a plantelor şi de creştere a animalelor, precum şi a producţiei agricole. La acestea se mai adaugă publicaţii privind istoricul învăţământului superior agronomic, omagierea înaintaşilor şi altele. Majoritatea activităţii de cercetare ştiinţifică a desfăşurat-o în cadrul contractelor de cercetare cu ASAS (Institutul de Economie Agrară), precum şi cu unele unităţi de producţie.Din anul 2000 este membru de onoare al ASAS.

După pensionare, prof. Petre Magazin a continuat activitatea didactică şi de cercetare. Este încadrat cu jumătate de normă la Academia Română, Filiala Iaşi. A participat la elaborarea unei lucrări, „Podgoria Cotnari“, apărută la Editura Academiei. Printre preocupările cotidiene se numără şi participarea la diferite reuniuni ştiinţifice şi culturale organizate în Centrul Universitar Iaşi, lectura cărţilor de specialitate şi de beletristică, participarea la susţinerea tezelor de doctorat, îndrumarea doctoranzilor la elaborarea referatelor şi tezelor în calitate de conducător de doctorat etc.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
845
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În judeţul Iaşi

Un nou an şcolar, aceleaşi deficienţe

- Zeci de şcoli fără autorizaţie sanitară de funcţionare.
- Centralele termice - obiecte de muzeu.
- Şcoală în... casa praznicală.

Început, ca în fiecare toamnă, într-o atmosferă festivă, în prezenţa oficialităţilor mai mici sau mai mari, noul an şcolar a debutat în judeţul Iaşi cu numeroase nereguli, care se perpetuează, iată, an de an.

Ca şi până acum, condiţii precare

15 septembrie a găsit 32% dintre unităţile şcolare din judeţ fără autorizaţie de funcţionare. Aceasta înseamnă că în şcolile care nu au primit această autorizare lipseşte apa potabilă, clădirea nu este corespunzătoare, iar acolo unde există grupuri sanitare, pentru amenajarea cărora s-au cheltuit bani buni, acestea nu sunt racordate la reţeaua de apă ori nu sunt vidanjabile şi lucrările de reabilitare sunt departe de a se încheia.

E adevărat că, aflat în plină campanie electorală, ministrul educaţiei, Cristian Adomniţei, viitor candidat la deputăţie într-un colegiu rural ieşean, a alocat o sumă importantă din banii trimişi de Guvern şcolilor, dar şi aceştia - spun primarii - împărţiţi „pe sprânceană“.

În satul Boureni, din comuna Balş, de pildă, în luna martie a acestui an a început construcţia unei şcoli noi pentru care s-au alocat doar 4 miliarde lei vechi. „Mai avem nevoie, spune primarul Constantin Apostol, de aproximativ 20 miliarde lei, dar nu am fost trecuţi pe listă pentru că şi la împărţirea banilor a fost implicat factorul politic“.

La rândul său, primarul comunei Cristeşti, Constantin Bolohan, reclamă faptul că, din lipsa banilor - aproximativ trei miliarde lei vechi -, nu poate finaliza un nou local de şcoală în satul Homiţa. Drept urmare, 48 de copii vor fi nevoiţi să înveţe în... casa praznicală, deoarece în localitate nu există un alt spaţiu care să ofere condiţii minime pentru desfăşurarea cursurilor.

Încălzirea şcolilor - o problemă

Consiliul Judeţean a solicitat primarilor din 27 de comune să trimită o situaţie cu centralele termice care trebuiau montate, lucru care nu s-a întâmplat până acum şi este posibil ca, şi în acest an, copiii să înveţe în clase neîncălzite. Şi exemplele sunt numeroase: în satul Ungheni din comuna Holboca şi Cilibiu din comuna Golăieşti s-au cumpărat centrale care au costat 38.000 de lei şi respectiv 30.000 de lei, care nu au fost montate, în schimb la şcoala din satul Schitu Duca, care stă să se dărâme peste copii, primarul a fost obligat de către Inspectoratul Şcolar să monteze o centrală termică.

La şcolile din Fântânele (Andrieşeni), Chipereşti (Ţuţora) şi Iazu Vechi (Şipote) au fost montate centralele, dar nu există instalaţiile termice, nădejdea rămânând, ca şi până acum, în sobe. Cât priveşte aprovizionarea cu lemne de foc, aflăm de la Inspectoratul şcolar judeţean că majoritatea şcolilor au asigurate cantităţile necesare de combustibil. Totuşi, în şase şcoli nu există, vorba unui hâtru, nicio surcică.

Cu una cu alta, ca şi în celelalte ierni, în multe şcoli din satele ieşene copiii vor învăţa în aceleaşi clădiri vechi, cu toalete improvizate şi cu apa de băut adusă în sticluţe de acasă. Şi toate acestea în condiţiile în care, în urmă cu mai mulţi ani, se lansa, la nivelul judeţului, cu surle şi trâmbiţe, un program care prevedea dispariţia şcolilor vechi construite din chirpici şi construirea unor localuri noi, dotate pe măsura cerinţelor. Din păcate, toate au rămas la stadiul de promisiune.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
773
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curier juridic (19)

Ordinul nr. 470, din 30 iulie 2008, pentru aprobarea Normelor privind acordarea ajutorului comunitar pentru procesarea primară a tulpinilor de in şi de cânepă pentru fibre în anul de piaţă 2008-2009 (MO al României, Partea I, nr. 591, din 6 august 2008)

Acest ordin emis de ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale creează cadrul necesar aplicării directe a prevederilor Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.673/2000 privind organizarea comună de piaţă în sectorul inului şi cânepei pentru fibră.

Cei interesaţi trebuie să ştie că, potrivit prevederilor art. 1 din Normele aprobate prin ordinul sus-menţionat, Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) gestionează schema de acordare a ajutorului comunitar pentru procesarea primară a tulpinilor de in şi de cânepă pentru fibre în anul de piaţă 1 iulie 2008-30 iunie 2009, astfel:

- primeşte, verifică şi centralizează Cererea de acordare a ajutorului în domeniu, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 1;
- transmite situaţia suprafeţelor cultivate cu in şi cânepă eligibile, stabilite în urma efectuării controlului încrucişat cu cererile de plată pentru schemele de sprijin pe suprafaţă pentru anul 2008, la Direcţia generală de implementare politici agricole (DGIPA), din cadrul MADR;
- primeşte, verifică şi centralizează Declaraţia de producţie de fibre din recolta anului 2008 (anexa nr. 2);
- efectuează plăţile anticipate şi finale prevăzute de legislaţia în vigoare;
- aplică sancţiunile prevăzute la art. 14 alin. 1-4 din Regulamentul (CE) nr. 507/2008 la cererile înregistrate de acordare a ajutorului comunitar.

După cum se prevede la art. 4 din Norme, beneficiarii ajutorului comunitar în domeniu sunt:

- procesatorii primari autorizaţi în baza ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor şi mediului nr. 1.044/2003;
- procesatorii primari de in şi cânepă pentru fibre autorizaţi de către autorităţile competente ale altor state membre ale Uniunii Europene, care au încheiat contracte cu producători de in şi cânepă pentru fibre cultivate pe teritoriul României;
- agricultorii care au cultivat in şi cânepă pentru fibre în România, care păstrează proprietatea asupra tulpinilor transformate prin contract de către o întreprindere autorizată şi dovedesc că au comercializat pe piaţă fibrele obţinute.

Să mai reţinem că, la art. 3, sunt prevăzute cantităţile naţionale garantate pentru acordarea ajutorului pentru procesarea primară a tulpinilor de in şi cânepă pentru fibre cu sprijin comunitar, în anul de piaţă 1 iulie 2008-30 iunie 2009, după cum urmează: 42 tone fibre lungi de in şi 921 tone fibre scurte de in şi fibre de cânepă.

Cererea de acordare a ajutorului în domeniu se depune la APIA - sediul central, până la 20 septembrie 2008.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
626

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

859--breviar-juridic-19.html

Breviar juridic (19)

Ordinul nr. 471, din 30 iulie 2008, pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 66/2008 privind aprobarea sumelor, a condiţiilor şi a modului de acordare a acestor sume pentru achiziţia materialului seminal congelat de taur şi a agentului criogenic folosit la conservare în anul 2008. (MO al României, Partea I, nr. 591, din 6 august 2008)

Ordinul nr. 486, din 1 august 2008, pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 689/2007 privind aprobarea cuantumului estimat al plafonului maxim la hectar, unitar la nivel naţional, al subvenţiilor de la bugetul de stat ce se acordă pentru acoperirea cheltuielilor necesare desfăşurării activităţii de irigaţii pentru sezonul de irigaţii al anului 2008. (MO al României, Partea I, nr. 589, din 6 august 2008).

Ordinul nr. 481, din 31 iulie 2008, pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 942/2004 privind aprobarea introducerii însemnului de certificare a calităţii vinurilor DOC îmbuteliate, destinate comercializării, şi aprobarea modificării nivelului sumelor percepute ca taxe pentru eliberarea autorizaţiei de producător de vinuri cu denumire de origine (DOC) şi a certificatului de atestare a dreptului de comercializare a vinurilor cu denumire de origine (DOC). (MO al României, Partea I, nr. 602, din 12 august 2008).

Ordinul nr. 497, din 11 august 2008, privind abrogarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 231/2006 pentru aprobarea Normei tehnice interne cu privire la gestionarea durabilă a resurselor acvatice vii din apele de munte gestionate de Regia Naţională a Pădurilor - Romsilva. (MO al României, Partea I, nr. 614, din 20 august 2008).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
626

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

86--pretul-uleiului-creste-vertiginos.ht...

Preţul uleiului urcă vertiginos > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPreţul uleiului urcă vertiginos

Datele statistice indică limpede că, de-a lungul anilor, diferenţa dintre uleiul vândut la bursă şi preţul materiei prime era cel mult dublă. Ce-i drept, în ultimii ani, cererea foarte puternică a uleiului de floarea-soarelui a determinat o anume creştere a preţului la acest produs. Dar de această creştere au beneficiat şi fermierii.

Astfel, la un preţ al florii-soarelui de 540 $/tonă, preţul uleiului la bursa din Rotterdam a crescut la 1.114 $/tonă. Adică doar la aproape jumătate din preţul pe care îl plătesc în prezent românii pe litrul de ulei. Iar acest lucru se întâmplă în ţara europeană socotită a fi lider pe piaţa florii-soarelui.

Tendinţe pe piaţa mondială

Previziunile privind evoluţia producţiei plantelor oleaginoase sunt mai optimiste ca oricând. Este vorba, în primul rând, de creşterea consumului alimentar, cu deosebire a cererii pentru uleiul de floarea-soarelui.

Evoluţia cea mai spectaculoasă o vor cunoaşte însă ţările care se vor orienta spre principalele trei plante oleaginoase – soia, rapiţă şi floarea-soarelui – care vor produce materie primă destinată obţinerii biodieselului. Această industrie este singura în măsură să aducă un echilibru normal pe piaţa produselor oleaginoase din România.

În momentul în care fermierii vor găsi debuşee de desfacere pe această piaţă, actualii procesatori vor fi obligaţi să se integreze în piaţa europeană unică, care va impune atât preţul seminţelor, cât şi al uleiului.

Consumul alimentar al pieţei europene însumează peste 13 milioane tone de uleiuri vegetale, din care cel de soia, floarea-soarelui şi rapiţă reprezintă aproape 60%.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
900
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şi în acest an

Preţul grâului, la voia samsarilor

- În Vaslui, grâu pentru patru judeţe.
- Firme „ad-hoc“ pentru comercializarea cerealelor.
- Nu lipseşte nici contrabanda.

Spre deosebire de anul trecut, agricultorii au motive să fie mulţumiţi. Precipitaţiile la timp şi temperaturile care au favorizat executarea în condiţii bune a lucrărilor dar, nu în ultimul rând, folosirea seminţei certificate solicitată fermierilor la acordarea subvenţiei în toamna anului trecut au făcut ca producţiile obţinute să fie cele mai mari din ultimii ani.

În judeţul Vaslui, recolta medie la grâu este de 4.036 kg la ha, iar pe circa 70% din cele 55.000 ha cultivate s-a realizat o producţie între 4.800-5.500 kg la unitatea de suprafaţă. Producţia totală depăşeşte 224.000 tone, necesarul de consum pentru patru judeţe. La orz, recolta este, de asemenea, bună - 3.348 kg la ha, iar orzoaica de toamnă se apropie de 3.100 kg.

Pe ogoarele ieşene, producţia medie la grâu a depăşit 3.500 kg la ha, iar la orzoaică 3.420 kg. Şi pentru rapiţă a fost un an bun, agricultorii ieşeni obţinând o producţie de 2,2 t la unitatea de suprafaţă.

La pomul lăudat...

După un an de muncă şi de aşteptare, ar fi normal ca realizările obţinute să-i bucure pe producători dar, aşa cum a devenit o obişnuinţă, „până la urmă pierde tot agricultorul“, ne-a spus Miluţă Cazacu din comuna Roma-Botoşani.

„Când recolta este proastă ţăranul nu are ce vinde, iar când Dumnezeu ne ajută, ca anul ăsta, preţul care ni se oferă de angrosişti sau de samsari, care cutreieră acum satele, este de batjocură.

Ca să obţin o recoltă cât de cât bună, continuă gospodarul, pentru un hectar am cheltuit cam 16 milioane de lei vechi, ori dacă îl vând cu 4-5.000 lei kilogramul nu-mi acopăr nici măcar costurile, fără să mai iau în calcul banii care îmi trebuie să semăn în toamnă, asta când aratul, semănatul, preţul seminţei şi celelalte vor fi cu siguranţă mai scumpe ca anul trecut.“

În lipsa unei burse a cerealelor, care ar alinia preţurile cu cele din restul Europei, speculanţii care au monopol fac legea. Nu sunt rare situaţiile când, cu două-trei luni înaintea campaniei agricole, sunt înfiinţate în grabă firme fantomă care cumpără produsele, le vând şi apoi intră în faliment. Pe de altă parte, cantităţi mari de cereale pătrund în ţară din Ungaria şi Ucraina, fără taxe vamale şi TVA. Ulterior, acestea sunt vândute pe piaţa românească.

Preţuri mici, cheltuieli şi mai mari

La rândul său, ing. Mihai Banu, directorul executiv al DADR Bacău, îi sfătuieşte pe producători să nu se

grăbească cu vânzarea producţiei, anticipând că în iarnă preţul grâului va creşte. Şi poate sfatul domniei sale rămâne valabil pentru producătorii care şi-au amenajat propriile depozite în magazii şi grajduri. Se pune întrebarea ce trebuie să facă cei care au avut grâu pe suprafeţe relativ mici, au cantităţi reduse şi sunt nevoiţi să pună la adăpost producţia în depozite autorizate unde costurile urcă cu cel puţin 500 de lei vechi pe kilogram, în funcţie de perioada de depozitare?
Răspunsul l-am aflat de la unul dintre agricultorii băcăuani, Constantin Bratu din Filipeşti: „Aşa cum am fost ajutaţi cu subvenţia din toamna trecută, e adevărat de câteva ori mai mică decât cea primită de agricultorii francezi, de pildă, statul ar trebui să găsească o posibilitate de a veni în sprijinul nostru şi în ceea ce priveşte depozitarea cerealelor, fără a mai vorbi de faptul că rezervele de stat, mici cum sunt acum, s-ar putea completa prin achiziţionarea produselor la preţuri mai bune pentru producători. Aceste achiziţii, cred eu, ar trebui să fie făcute nu numai de la marile societăţi, ci şi de la micii producători.“
Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
933
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

861--evolutii-pe-pietele-bursiere.html

Evoluţii pe pieţele bursiere > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţii pe pieţele bursiere
Cum se vând, cum se cumpără:
Floarea-soarelui. Faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, cotaţiile la bursele din America au crescut spectaculos, de la 323 la 520 dolari/tonă. La Bursa de la Paris creşterea a fost mai moderată, de numai 24 euro/tona, respectiv de la 377 euro în august 2007, la 401 euro în septembrie 2008. Tendinţa este una de creştere moderată, cel puţin deocamdată. În România, preţul oferit de procesatori şi intermediari nu depăşeşte 1 leu pe kg, dar oferta pare a fi mult prea mică decât cea estimată, aşa că ne aşteptăm la o majorare a preţului de vânzare.
Grâul. La Bursa din Paris, grâul se vinde cu puţin mai scump decât în 2007, când se ştie că oferta era limitată. Faţă de august 2007, în septembrie 2008 cotaţia este în creştere de la 188 la 195 euro/tona. Şansele de-a depăşi acest nivel se întrezăresc mai înspre iarnă, dar creşterea nu va fi prea mare, având în vedere excedentele de grâu. Ca de obicei, piaţa din România este la fel de bulversată ca în anii trecuţi. Preţul kilogramului de grâu variază între 0,45 şi 0,60 lei. Conştienţi de datoriile bancare ale producătorilor, angrosiştii le forţează mâna, cel puţin încă o lună-două de acum încolo.
Porumbul. Aproape nimic nou sub soare pe această piaţă. Acum, înainte de recoltare, cotaţiile sunt în creştere cu aproape 100 dolari pe tonă la Bursa din Chicago, dar în scădere la Bursa din Paris, unde cotaţia a scăzut de la 230 euro/tonă în septembrie 2007, la 176 în septembrie 2008. Adevăratul preţ al porumbului îl vom afla după recoltare, probabil prin noiembrie.
(I.P.)
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
648
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

862--galceava-pe-seama-calitatii-graului...

Gâlceavă pe seama calităţii grâului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulGâlceavă pe seama calităţii grâului

Şi în anul acesta, la fel ca în alţi ani bogaţi, se aud voci care spun că nu trebuie să ne bucurăm de recolta de grâu. Calitatea grâului pentru panificaţie lasă de dorit, pentru că numai 54% este bun. Acest lucru a fost stabilit de Institutul de Bioresurse Alimentare (IBA) din Bucureşti, unde au fost analizate probe din 36 de judeţe, ceea ce reprezintă aproximativ 85% din recolta acestui an. Din cele 696 probe de grâu, a rezultat că 375 se pretează la panificaţie, iar 321 sunt de calitate inferioară, având un conţinut redus de proteine şi/sau gluten.

În cazul multor probe este notat: „Conţinut mic de gluten şi calitate slabă“. În această situaţie se află judeţe cu tradiţie în cultura cerealelor, precum Călăraşi, unde din 60 de probe, 37 (62%) au ieşit slab la analiză sau Olt, care din 54 de eşantioane analizate, jumătate reprezintă grâu de slabă calitate.

Cel mai prost grâu din ţară este în Maramureş. De aici au provenit, ce-i drept, numai opt probe, dar toate au fost de foarte slabă calitate. Sub acest procent se află: Mehedinţi - 91%, Tulcea - 78%, Cluj, Covasna şi Harghita - fiecare cu 75%.

Cel mai bun grâu analizat este cel din jurul Bucureştilor, cu 100% calitate. Atâta doar că a fost trimisă la IBA numai o singură probă. Judeţul Brăila, cu 92% grâu foarte bun, reprezintă adevăratul campion naţional la calitate. Aici, din 26 de eşantioane, 24 au fost foarte bune! Urmează Dâmboviţa şi Galaţi, fiecare cu câte 87%, Ialomiţa - 86%, Vrancea - 82% şi Vaslui - 76%. Tot peste medie se află un număr de alte nouă judeţe.

Aşa cum a anticipat ministrul Dacian Cioloş, producţia de grâu şi secară a ajuns anul acesta la 7,755 de milioane tone, de peste două ori mai mare decât în 2007. Anunţul oficial a fost făcut zilele trecute, chiar de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale. Producţia medie, în 2008, a fost de 3.505 kg/ha, faţă de media anului trecut de 1.561 kg/ha (de 2,25 ori mai mică).

Cantităţile mari din acest an au depăşit chiar şi aşteptările Uniunii Europene care, prin Biroul de statistică Eurostat, a estimat anterior pentru România o producţie de 2,8 t/ha, faţă de 5,4 t/ha la nivelul UE şi peste media ultimilor cinci ani de 2,4 t/ha.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
771
☐
˚Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Instituţiile Uniunii Europene Mediatorul European (Ombudsman)

Instituţia Mediatorului European, cunoscută şi sub denumirea de Euro-Mediator, a fost creată în 1992, prin Tratatul de la Maastricht. Parlamentul European numeşte şi demite Mediatorul şi, de asemenea, este cel care îl şi convoacă. Mediatorul este numit pe o perioadă de 5 ani şi poate fi reales.

Obiective

Mediatorul este, practic, un intermediar între cetăţeni şi autorităţile UE. El este obligat să primească plângerile adresate de orice cetăţean al Uniunii Europene, om de afaceri sau orice persoană rezidentă în statele membre, referitoare la funcţionarea defectuoasă a activităţii instituţiilor şi organismelor europene, cu excepţia Curţii de Justiţie şi a Curţii Primei Instanţe care activează după propriul cod juridic.

Mediatorul are rolul de a denunţa deficienţele apărute în administrarea instituţiilor comunitare, cum ar fi: incorectitudinea, discriminarea, abuzul de putere, proceduri incorecte, întârzieri nejustificate etc.

În acord cu aceste responsabilităţi, Mediatorul trebuie să investigheze problemele semnalate, cu excepţia acelor fapte care au fost deja trecute prin filtrul unor proceduri legale.

Când Mediatorul descoperă disfuncţiuni el trebuie să informeze instituţia în cauză. Aceasta are la dispoziţie trei luni pentru a emite un punct de vedere. Abia apoi Mediatorul este obligat să întocmească un raport, pe care îl înaintează Parlamentului şi instituţiei în cauză. Dacă plângerea vizează şi o anume persoană, aceasta trebuie informată înainte de pronunţarea rezultatului.

Obligaţii

Mediatorul este complet independent în derularea activităţii sale şi este obligat să nu ţină cont de instrucţiunile venite de la alte persoane sau instituţii. El este obligat să prezinte Parlamentului European un raport anual în care este descrisă activitatea sa de cercetare în diferite speţe.

Mediatorul poate fi demis, la cererea Parlamentului, de către Curtea de Justiţie dacă se constată că nu mai întruneşte condiţiile profesionale cerute pentru ocuparea acestui post sau dacă se face vinovat pentru erori în actul de conducere. Parlamentul European stabileşte regulile şi condiţiile generale care intră în atribuţiile funcţiei de mediator, dar numai după ce primeşte o opinie de la Comisie şi are aprobarea Consiliului.

Mediatorul European are sediul în Strasbourg, în clădirea Winston Churchill. Această instituţie este condusă, din 2003, de Nikiforos Diamandouros din Grecia. Primul Mediator European a fost Jacob Söderman din Finlanda. Site-ul oficial al Mediatorului European este www.ombudsman.eu.

În următoarea ediţie vă vom prezenta date referitoare la Banca Centrală Europeană.

Aurora Dumitrescu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:

3532

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare

Facilităţi pentru producătorii de fructe şi legume > REVISTA LUMEA SATULUI

Facilităţi pentru producătorii de fructe şi legume

- Sprijinul financiar comunitar este limitat la 4,1% din valoarea producţiei comercializate de fiecare organizaţie de producători.

Guvernul a hotărât, într-o şedinţă recentă, acordarea de sprijin financiar pentru organizaţiile de producători din sectorul legume-fructe şi grupurilor de producători din acelaşi sector, care încă nu au dobândit statutul de organizaţie, dar au fost recunoscute preliminar. Astfel, a fost creată baza legală pentru accesarea sprijinului financiar comunitar de către organizaţiile şi grupurile de producători.

Dimensiunile sprijinului

„Sprijinul financiar comunitar acordat pentru organizaţiile de producători este egal cu valoarea contribuţiilor financiare ale membrilor sau organizaţiei plătite efectiv, dar nu depăşeşte 50% din valoarea reală a cheltuielilor suportate de organizaţie, conform programului operaţional aprobat“, a declarat Camelia Spătaru, purtătorul de cuvânt al Guvernului.

Ce sprijin se acordă

Sprijinul financiar comunitar este limitat la 4,1% din valoarea producţiei comercializate de fiecare organizaţie de producători. Procentul poate fi majorat la 4,6%, cu condiţia ca suma care depăşeşte 4,1% din valoarea producţiei comercializate să aibă ca destinaţie măsurile de prevenire şi gestionare a crizelor.

Organizaţiile de producători pot primi şi sprijin naţional, în temeiul articolului 1, punctul 22 al Regulamentului Consiliului nr. 361/2008, de modificare a Regulamentului nr. 1.234/2007 de instituire a unei organizări comune a pieţelor agricole şi privind dispoziţiile specifice referitoare la anumite produse. Acest tip de sprijin se suportă în proporţie de 60% din fonduri comunitare şi de 40% de la Bugetul Naţional.

Forme de ajutorare

Grupurile de producători recunoscute preliminar beneficiază, pe o perioadă de maximum cinci ani, de finanţarea planului de recunoaştere. Acesta este un ansamblu etapizat de măsuri, pe care un grup de producători, recunoscut preliminar, urmează să le implementeze în vederea obţinerii statutului de organizaţie de producători. Se poate acorda sprijin financiar în vederea constituirii şi facilitării activităţilor administrative, a cărui valoare se stabileşte pentru fiecare grup de producători, în funcţie de valoarea producţiei comercializate, şi nu poate depăşi echivalentul în lei a 100.000 de euro pentru fiecare perioadă anuală a planului de recunoaştere. Sprijinul se acordă în proporţie de 75% din fonduri comunitare şi de 25% din Bugetul Naţional

Există şi o formă de sprijin financiar acordat direct, care să acopere 75% din valoarea investiţiilor eligibile, conform planului de recunoaştere. Investiţiile eligibile se suportă astfel: 50% contribuţie comunitară, 25% contribuţie de la Bugetul Naţional şi 25% contribuţia grupului de producători recunoscut preliminar.

Gestionarea plăţilor

Gestionarea şi efectuarea plăţii sprijinului financiar destinat grupurilor de producători recunoscute preliminar şi organizaţiilor de producători este responsabilitatea Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA). Recunoaşterea grupurilor de producători atestate preliminar şi a organizaţiilor de producători este autorizată de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, prin direcţia tehnică de specialitate.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
778

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

865--procesul-decizional-in-ferma.html

Procesul decizional în fermă

Definiţiile utilizate în literatura economică de specialitate pentru noţiunea de decizie sunt numeroase şi complexe, diferenţierile rezultând chiar din domeniile de acţiune şi situaţiile concrete la care acestea se referă. Decizia poate fi definită făcând apel atât la factori obiectivi, cât şi la o serie de factori şi implicaţii de natură subiectivă în faţa cărora se află la un moment dat fermierul care, de pe această poziţie, este numit decident.

Condiţionări

Deciziile trebuie să îndeplinească anumite cerinţe, dintre care se pot menţiona:

- elaborarea lor să se facă pornind de la o bază reală, obiectivă, sprijinită pe un suport ştiinţific;
- adoptarea lor să fie atribuită unor persoane competente, capabile să le ducă la bun sfârşit;
- oportunitatea, respectiv adoptarea lor în timp util;
- coordonarea diferitelor decizii care se referă la unul şi acelaşi sistem (ferma).

În funcţie de criteriile mai sus enumerate, se poate vorbi despre o anumită tipologie a procesului decizional, respectiv a deciziilor.

Elemente componente

În ferma agricolă de tip familial, asupra deciziei acţionează un complex de factori, astfel că decizia are două laturi componente:

- una exogenă, care vizează aspecte legate de mediul extern al fermei;
- a doua endogenă, care concretizează aspectele interne ale activităţii fermei.

Indiferent de tipul deciziei adoptate şi de situaţia la care aceasta face referire, orice proces decizional presupune existenţa următoarelor elemente componente:

a) decidentul, fiind persoana sau grupul de persoane care adoptă, în mod concret, decizia;
b) obiectivele urmărite prin procesul decizional;
c) ansamblul alternativelor - variantele posibile de acţiune în vederea atingerii obiectivelor propuse;
d) mulţimea consecinţelor alternativelor, cuprinzând un număr de consecinţe egal cu numărul alternativelor (pentru situaţiile certe) şi, respectiv, un număr mai mare de consecinţe pentru situaţiile în care intervin riscul sau incertitudinea.

Etapele

În acelaşi timp, analizând procesul decizional, se poate spune că acesta cuprinde trei etape principale, şi anume:

Etapa pregătitoare este alcătuită, în general, din următoarele faze:

a) diagnoza generală a mediului în care ferma evoluează şi oportunitatea deciziei;
b) formularea cu claritate a scopului urmărit de către decident;

c) obţinerea informaţiilor necesare;
d) elaborarea variantelor decizionale.

Adoptarea propriu-zisă a deciziei, care cuprinde:
a) analiza comparativă a variantelor decizionale;
b) adoptarea efectivă a deciziei.

Ultima etapă o reprezintă transpunerea în practică a deciziei.

Ing. ec. Claudiu GOVOR

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
806

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

866--targul-de-la-arad-capata-alura-occi...

Târgul de la Arad capătă alură occidentală

În perioada 11-14 septembrie, la Arad, a avut loc cea de-a XIX-a ediţie a târgului internaţional de agricultură, industrie alimentară şi ambalaje, AGROMALIM. Condiţiile create de complexul expoziţional Expo Arad Internaţional, numărul şi calitatea participanţilor au făcut ca AGROMALIM-ul să devină un târg de referinţă în acest sector.

Atractivitatea târgului este dată şi de faptul că se desfăşoară într-o zonă economică extrem de dinamică. Ediţia aceasta a târgului de la Arad a venit cu o noutate din acest punct de vedere: majoritatea firmelor prezente la târg au început să afişeze aranjamentele economice pe care le fac pentru implicarea programelor de finanţare. Astfel, pe lângă bănci şi firme de consultanţă, mai toate firmele care se respectă acordă posibilitatea de finanţare prin leasing sau sprijin celor care vor să beneficieze de fondurile europene.

Anul acesta, un număr de 270 de firme din Ungaria, Austria, Spania, Germania, Serbia şi Italia au răspuns invitaţiei de a-şi prezenta oferta de produse şi servicii în cadrul târgului AGROMALIM. În ceea ce priveşte designul şi modul de organizare, Ungaria şi Austria ne-au dat o nouă lecţie!

Ofertă ademenitoare de maşini agricole

„Printre firmele cu tradiţie în ceea ce priveşte participarea la acest târg se numără majoritatea producătorilor şi importatorilor de maşini şi utilaje agricole John Deere, Maschio Gaspardo, New Holland, Agrocomerţ, Valtra, Mewi. Ei au început să vină în mod constant din anul 2002“, ne-a spus domnul Cimi Enache, organizator al târgului.

AGROMALIM ocupă locul doi în România după Indagra în ceea ce priveşte spaţiul alocat producătorilor şi importatorilor de maşini şi utilaje. Oferta s-a adresat cu precădere deţinătorilor de exploataţii mari, dar şi micilor fermieri.

Italrulli mizează pe utilajele de mici dimensiuni

Pentru cucerirea pieţei româneşti Itallrulli se bazează pe utilaje de mici dimensiuni pentru săparea şanţurilor şi pentru îngroparea resturilor vegetale, precum şi pe tractoraşele de 30-40 CP care lipsesc de pe piaţă. De altfel, pe perioada târgului o serie de potenţiali beneficiari din România, Serbia, Ungaria, Slovacia şi-au manifestat interesul pentru aceste produse.

„Ştim că puterea de cumpărare este destul de scăzută în rândul fermierilor şi încercăm să găsim soluţii de finanţare însă ne lovim de o problemă. Firmele de leasing finanţează în general persoanele juridice, dar micul producător, temându-se de taxe, nu se înregistrează“, ne-a spus responsabilul cu serviciul tehnic la Italrulli, Andrea Garbellini.

Bălţata Românească, mândria zootehniştilor

În cadrul Expoziţiei Naţionale a rasei Bălţată Românească, aflată la a V-a ediţie, au fost prezentate animalele membrilor Asociaţiei Crescătorilor de Bovine din judeţul Arad (ASVAC) şi ai Asociaţiei Generale a Crescătorilor de Taurine din România (AGCTR). Alături de încă 16 judeţe (12 din Ardeal, 2 din Moldova şi 2 din Banat), Aradul face parte din arealul de răspândire a Bălţatei Româneşti, în acest judeţ ponderea rasei reprezentând peste 70% din total. De altfel, expoziţia este una reprezentativă pentru Bălţata Românească, încercând să reunească crescători din întreg arealul de creştere a rasei.

Un loc aparte l-a ocupat prezentarea raselor de carne, având în vedere că în această direcţie se îndreaptă, mai nou, strategiile zootehnice. Producţia de carne reprezintă o variantă rentabilă pentru crescătorii care au vaci rămase în afara cotei de lapte.

Produse de uz veterinar, sisteme pentru creşterea animalelor, premixuri, material seminal, animale de rasă, maşini şi instalaţii de muls, tancuri de răcire şi stocare toate acestea au acoperit un spaţiu important din cel alocat expoziţiei.

Echipamente ce prefigurează o nouă gândire

Răzvan Nicolescu, manager, Electric Farmer SRL: „Distribuim pe zona de vest accesorii pentru toate tipurile de animale, vite, oi, cai, porci, păsări. Dintre acestea, de doi ani de zile gardurile electrice merg cel mai bine deoarece se pot amortiza foarte repede şi pot ţine locul oamenilor care trebuie plătiţi lună de lună. Chiar dacă nu au bani mulţi, oamenii au început să mai iasă din ţară, să vadă cum e la alţii şi să aleagă ce este rentabil. Piaţa, de asemenea, a început să se dezvolte şi dacă acum trei ani eram singurul care aducea garduri electrice, acum pot spune că deja am o concurenţă destul de puternică.“

Grijă pentru bunăstarea animalelor

„Denromas services este o firmă cu capital danez care aduce pe piaţa din România ferme de porci şi pui, livrate la cheie. Oferim un sistem complet echipat, cu FNC propriu. Majoritatea clienţilor noştri sunt localizaţi în partea de nord - vest a ţării“, ne-a spus Roxana Ilinca, director marketing.

Atunci când proiectează fermele de pui şi porci, Denromas urmează tendinţele în domeniu, gândindu-se la bunăstarea animalelor, dar şi la posibilităţile financiare ale fermierului care, mai nou, poate face achiziţiile în sistem de leasing oferit chiar de firma daneză. Avansul este de 20%, dobânda de 7%, iar plăţile se fac la 3 sau la 6 luni în funcţie de tipul de fermă achiziţionat.

Un alt mod prin care se vine în sprijinul fermierului este asigurarea cofinanţării de care trebuie să dispună atunci când depune dosarul pentru una dintre măsurile Programului Naţional de Dezvoltare Rurală.

Un alt mod de afacere cu seminţele

Din 1992, Universal Group este reprezentant şi distribuitor exclusiv al companiei multinaţionale Seminis în România. Acesta este cel mai mare producător şi distribuitor de seminţe de legume pe plan mondial, renumit prin cele 4 branduri - Royal Sluis, Petoseed, Asgrow, Bruinsma - care sunt specializate în producerea anumitor tipuri de seminţe.

„În ultimii doi ani am început să aducem biofertilizanţi deoarece sunt foarte eficienţi şi producătorii au început să îi ceară. Colaborăm şi cu firma Koppert din Olanda, recunoscută pe plan mondial pentru producerea bondarilor în condiţii de cultură, utilizaţi în combaterea biologică şi polenizarea pe cale naturală. Aceştia au avut acces pe piaţa românească în urmă cu şase ani, dovedindu-şi de la an la an eficienţa prin creşterea producţiilor de legume şi eliminarea bolilor apărute în urma polenizării artificiale“, ne-a spus reprezentantul Universal Group, ing. Valeria Tudor.

Marea problemă - blocajul financiar

Problema a fost adusă în discuţie de domnul Nae Pătraşcu, reprezentant al firmei Agriferma ce comercializează input-uri pentru agricultură - sisteme de irigaţii, îngrăşăminte, sere, solarii. Cu dumnealui am discutat despre posibilităţile fermierilor de a investi.

„Am trecut de perioada în care oamenii vin şi cască gura, dar acum problema e că nu au bani. Pentru sistemele de irigaţii şi sere avem câteva proiecte Sapard, în general în sudul ţării. În rest, agricultura este blocată de stat şi tot ceea ce înseamnă subvenţie şi despăgubire ori vine târziu, ori nu vine deloc. Degeaba venim la târguri cu oferte care de care mai atrăgătoare, dacă ei nu sunt susţinuţi. În ceea ce priveşte posibilitatea finanţării la bancă, dacă mergi şi ceri un credit pentru agricultură nimeni nu te bagă în seamă“, ţine să precizeze interlocutorul nostru.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1273
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

867--eco-ferm-boldesti-scaieni-in-europa...

Eco-Ferm Boldeşti-Scăieni în Europa > REVISTA LUMEA SATULUI

Eco-Ferm Boldeşti-Scăieni în Europa

Inginerul zootehnist Simon PETRU este unul dintre cei mai fericiţi manageri autohtoni. Conduce de câţiva ani buni cea mai rentabilă societate comercială prahoveană cu profil mixt - Eco-Ferm SRL Boldeşti-Scăieni aparţinătoare cunoscutului grup Cris-Tim.

Din 1979, când a debutat ca şef de fermă la ISCIP Modelu, inginerul Simion a condus ani de zile numai complexe zootehnice, dobândind o bogată experienţă. E convins că „o unitate cu capital integral privat de stat, aşa cum este unitatea de faţă, poate da randament maxim în România".

Astăzi Eco-Ferm e o societate puternică, cu profil mixt, atât de producere a cerealelor, cât şi de creştere a animalelor." Se face agricultură performantă pe 1.000 ha, din care 800 sunt preluate în arendă. Pe un sol mai puţin fertil, în care predomină branciogul, s-au obţinut în acest an producţii de 5.600 kg de grâu/ha (pe unele sole s-a ajuns şi la 6.400), 5.200 kg de orz şi 5.800 kg de triticale/ha. Se cultivă aici legume pe 6.000 mp solarii şi 2,50 ha câmp. Terenurile sunt fertilizate integral cu îngrăşăminte organice, provenite din unitate.

Performanţe de nivel occidental

„Toate activităţile sunt rentabile la noi. Cerealele produse se transformă în carne şi lapte trecând prin FNC-ul nostru. Zootehnia respectă toate canoanele fermelor occidentale, iar rezultatele sunt pe măsură."

Ferma de porci, cu o capacitate de 5.500 capete pe serie, aduce material genetic olandez. Purceii sunt crescuţi până la 110 kg şi valorificaţi. Calitatea cărnii e deosebită, astfel că 90% din carcasele prezentate în magazinele Cris-Tim din Capitală, din Ploieşti şi din ţară sunt de tip E. Pleacă anual de la Boldeşti 2.000 t de carne în viu, din care rezultă 1.600 t de carcasă.

Vacile cu lapte din rasa franceză Montbeliarde, importate cu cinci ani în urmă, s-au acomodat perfect. De la 100 juninci gestante s-a ajuns în prezent la 384 exemplare, din care 155 vaci cu lapte. „E o rasă bună, atât de lapte, cât şi de carne, spune ing. Simion. Producţia medie anuală a ajuns la 7.200 l anual, în timp ce sporul la tineret taurin la îngrăşat este de 1.400 g/zi. Performanţele noastre le-au egalat pe cele obţinute de crescătorii fracezi".

Văcuţele prânzesc pe muzică clasică

Pe lângă hrana abundentă şi de calitate, condiţii de igienă excelente, văcuţele franţuzeşti se „hrănesc" şi cu muzică bună! În timp ce „prânzesc" ascultă cu plăcere Bach, Mozart sau Vivaldi, dar s-au învăţat şi cu Irina Loghin. Mai puţin cu manelele! Aşa dau ele până la 40-50 l lapte zilnic. Lapte care atinge 3,9% grăsime, iar „Hochland"-ul îl caută pentru brânzeturile de calitate pe care le prepară.

„Dacă acum livrăm anual 850 mii l de lapte, din 2010 vom ajunge la 250 exemplare vaci cu lapte, depăşind milionul de litri", spune optimist directorul. „Avem în continuare perspective frumoase de dezvoltare. Ţintele proiectelor FADR întocmite de noi şi înaintate forurilor în drept au în vedere, pe lângă achiziţionarea de utilaje performante, şi înfiinţarea unei ferme de reproducţie proprii la porcine, dar şi construcţia unui abator modern performant. Valoarea totală a investiţiilor va ajunge astfel la 6 milioane de euro.“

Ce ar mai fi de adăugat? Nimic mai mult decât faptul că, prin SC Eco-Ferm SRL, la Boldeşti Europa Unită se află la ea acasă.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
5428
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

868--incep-promisiunile-electorale.html

Încep promisiunile electorale > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎncep promisiunile electorale

Premierul Călin Popescu Tăriceanu, însoţit de Dacian Cioloş, ministrul agriculturii, a efectuat recent o vizită de lucru în judeţul Bacău. Pe lângă problemele legate de raparaţia sau construirea unor case avariate în timpul inundaţiilor, a fost scoasă la rampă agricultura, cea care a contribuit din plin, anul acesta, la creşterea economică şi chiar la dezinflaţie.

Subvenţii cu duiumul

Vizita a început la Săuceşti, unde delegaţia guvernamentală a constatat că se lucrează din plin la casele avariate. Următoarea etapă a fost la Prăjeşti. Aici, ministrul agriculturii a anunţat, în premieră, că ţăranii vor beneficia de un ajutor de 200 lei noi la hectar pentru înfiinţarea culturilor agricole. Aceşti bani vor ajunge numai la fermele mijlocii, care cultivă între 60 şi 80 de hectare. În cazul fermelor mai mari, va fi subvenţionată dobânda la creditele de înfiinţare a culturilor, în baza Legii Creditului Agricol. Subvenţia va fi de 25-30% din valoarea creditului, depăşind nivelul de 7% prevăzut de lege.

500 de lei pe cap de bovină

Unul dintre programele menţionate de Tăriceanu se referă la subvenţia pentru sectorul zootehnic. Dacian Cioloş a precizat că, şi în acest an, va fi acordat un ajutor de cinci milioane de lei vechi pe cap de bovină, similar celui de anul trecut. Condiţia este ca la ferma respectivă să fie mai mult de trei capete. La ovine urmează să se stabilească numărul de animale eligibile, iar subvenţia va fi de 35 de lei noi pe cap de animal. Ajutorul va fi acordat în două tranşe, una în toamnă, înainte de efectuarea controlului pentru înregistrarea animalelor, iar a doua în iarnă, după control.

Precizări privind acordarea licenţelor

Recent, Guvernul a reglementat comercializarea produselor alimentare. Potrivit noii formulări, toţi operatorii economici din sectorul alimentar - persoane juridice, asociaţii familiale sau persoane fizice autorizate în acest scop - vor acţiona în baza licenţelor de fabricaţie acordate de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR).

Aceste prevederi se aplică şi producătorilor agricoli, persoane fizice, care, conform legislaţiei în vigoare, puteau desfăşura activităţi în domeniul producţiei de produse alimentare fără licenţe de fabricaţie.

Licenţa de fabricaţie atestă că operatorul economic este capabil să desfăşoare activităţi în domeniul producţiei de produse alimentare, în conformitate cu legislaţia în vigoare, la un nivel de calitate şi siguranţă care să asigure protecţia vieţii şi sănătăţii consumatorilor.

Operatorul economic va solicita MADR licenţa de fabricaţie la pune-rea în funcţiune a fiecărei unităţi. Aceasta se eliberează în termen de cel mult 30 zile de la înregistrarea cererii operatorului economic şi achitării de către acesta a taxei aferente. Taxa are valoare de 500 lei pentru persoanele juridice şi de 250 lei pentru asociaţiile familiale şi persoanele fizice autorizate.

Pentru produsele alimentare care se realizează în unităţi de alimentaţie publică - restaurant, braserie, pizzerie, berărie, bar, patiserie, ceainărie, cantine etc. - nu se acordă licenţă de fabricaţie, aceste activităţi fiind considerate comerciale, conform Codului CAEN.

Pagină realizată de Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
612

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

869--agricultura-ca-o-farama-in-raportul...

Agricultura, ca o fărâmă în Raportul Guvernului

Premierul Călin Popescu Tăriceanu a prezentat zilele trecute, la Palatul Victoria, Raportul asupra îndeplinirii prevederilor Programului de guvernare. De fapt, a fost un bilanţ în care au apărut numai aspectele pozitive, ca şi cum ţara merge „ca pe roate“. Din păcate, premierul doar a amintit vag realizările din agricultură şi numai cu jumătate de gură.

Domnia sa a ţinut să precizeze că una dintre cele patru priorităţi ale Guvernului pe care îl conduce a fost, la începutul mandatului, Agricultura şi dezvoltarea rurală. Şi-a continuat ideea subliniind câteva realizări foarte importante. Este vorba de angajarea totală, prin programul Fermierul şi a fondurilor alocate prin programul SAPARD.

Premierul a ţinut să facă aceste sublinieri pornind de la convingerea că o infrastructură modernă înseamnă dezvoltare economică, creşterea nivelului de trai şi alte avantaje care decurg de aici, inclusiv crearea unor locuri de muncă în mediul rural. Nimic, absolut nimic despre starea producţiei agricole. De fapt, în sinteza Raportului acest sector a fost omis cu totul.

Degeaba a încercat presa să afle ceva şi despre nerealizările Guvernării, pentru că totul a rămas în „roz“, în ciuda celor două moţiuni simple adoptate de Parlament, inclusiv pe agricultură. După cuvântarea stufoasă a premierului, a urmat alta, la fel de stufoasă, a lui Varujan Vosganian, ministrul economiei. S-a lăudat mai ceva ca Tăriceanu, dar nu a rostit nici măcar un cuvânt despre agricultură.

A făcut câteva precizări referitoare la importanţa agriculturii în ochii Guvernului, cât de frământaţi sunt guvernanţii noştri atunci când este vorba de soarta agriculturii. Parcă-l văd şi acum pe Varujan Vosganian cum îşi freca palmele şi anunţa că agricultura va salva PIB-ul României şi va reduce inflaţia graţie lanurilor de grâu extra, ultra etc.

Aveţi dreptate, domnule Vosganian, agricultura va contribui anul acesta la creşterea PIB cu 1 miliard de euro. Numai că acest avânt are la bază o susţinere financiară din toamna trecută, care nu mai este asigurată în prezent.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
640

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

40 de ani de cercetare pomicolă la Mărăcineni

Arbuştii fructiferi, o şansă mondială certă

Odată cu înfiinţarea Institutului de Cercetare şi Producţie pentru Pomicultură, s-a închegat un puternic colectiv de cercetători condus de Gh. Mladin şi Paulina Mladin, care a abordat cercetări laborioase pe următoarele direcţii:

- ameliorarea sortimentului de specii şi soiuri de arbuşti fructiferi şi căpşun;
- stabilirea celor mai bune metode de înmulţire şi precizarea parametrilor unor secvenţe tehnologice de bază privind cultura arbuştilor fructiferi;
- scoaterea în evidenţă a principalelor direcţii de valorificare a fructelor de arbuşti fructiferi.

Ameliorarea sortimentului s-a realizat atât prin selecţia din flora spontană a unor specii şi forme valoroase de arbuşti fructiferi, cât şi prin crearea de soiuri autohtone. Acestea prezintă un grad mai ridicat de adaptabilitate la condiţiile pedoclimatice din România, cum ar fi productivitatea, rezistenţa la boli şi dăunători, conţinutul bogat în diferite componente folosite pentru hrana şi sănătatea oamenilor.

În noile programe de ameliorare, coordonate de Paulina Mladin, pe lângă unele obiective cu caracter general, valabile pentru toate speciile (productivitate, calitatea fructelor, adaptabilităţile la condiţiile de stres, rezistenţă la boli şi dăunători), s-au fixat o serie de obiective noi, caracteristice fiecărei specii sau grupe de specii cum sunt:

- soiuri pretabile la recoltarea mecanizată sau cu însuşiri specifice pentru îmbunătăţirea recoltării manuale (coacăz);
- soiuri lipsite de spini şi cu o mai mare rezistenţă la ger (mur);
- soiuri cu fructificare remontantă (zmeur) şi căpşun;
- soiuri cu o adaptabilitate mai ridicată la reacţia acidă a solului (afinul cu tufă înaltă) etc.

Recunoaşterea internaţională

În ultimii 10 ani s-au înregistrat rezultate remarcabile, activitatea de ameliorare genetică a speciilor de arbuşti fructiferi şi căpşun din institut fiind considerată pe bună dreptate una dintre cele mai dinamice din Europa. Au fost introduse 28 de soiuri, dintre care:

- coacăz negru: 5 (Deea, Abanos, Ronix, Padina, Geo);
- zmeur: 5 (Citria, Ruvi, Opal, Gustar, Star);
- afin: 7 (Azur, Safir, Lax, Compact, Delicia, Simultan, Augusta);
- mur: 2 (Dar-8, Dar-24);
- cătină: 2 (Piteşti 1 şi Piteşti 2);
- lonicera: 2 (Loni, Cera);

- agriş; 2 (Verda, Virens);
- căpşun: 3 (Magic, Real, Floral).

Recunoaşterea de către instituţiile de cercetare europene din domeniu a rezultatelor laboratorului de arbuşti fructiferi din institut a condus la cooptarea specialiştilor români în proiecte europene alături de cei din instituţii recunoscute, cum ar fi:

- INRA (Franţa), Scotish Crop Research Institute (Scoţia) etc.
- Proiectul COST 836 „Integrated Research în Berries“, care a dus la organizarea primei manifestări internaţionale în institut cu ocazia reunirii grupului de lucru WG 1 Strawberry Genetic Resources, format din 36 de specialişti din 26 de ţări europene.
- Proiectul COST 863 „Euroberry – From genomics to sustainable production quality and health“, care se află în derulare până în anul 2010; acoperă mobilitatea de deplasare a 2 specialişti din cadrul institutului.
- Proiectul FP 6 „European small berries genetic resources – GenRes“ face din ICDP Piteşti – Mărăcineni un partener de nădejde alături de cunoscute institute şi catedre agronomice din Europa.

Pomicultura viitorului obligă la regândirea metodelor agrotehnice pentru a previziona reguli noi într-un domeniu care va avea o importanţă covârşitoare în hrana omenirii.

Aşa cum este cunoscut, pomicultura românească este cantonată în principal în zona colinară datorită precipitaţiilor mai bogate, regimului termic mai echilibrat şi densităţii mai mari a populaţiei. Peste 75% din plantaţiile de pomi din România sunt amplasate pe soluri afectate în diferite grade de procesul de eroziune şi cu o fertilitate mijlocie spre slabă şi foarte slabă.

O altă problemă ameliorativă importantă în plantaţiile de pomi din România o constituie solurile argiloiluviale cu un conţinut ridicat de argilă, tasate şi cu o permeabilitate pentru apă redusă. Astfel, aproape 63% din solurile ocupate cu livezi din România au o textură fină, 25% au porozitate de aeraţie deficitară, iar pe 19% este prezent fenomenul de pseudogleizare. Ca atare, solurile respective prezintă un regim aerohidric defectuos caracterizat printr-un exces temporar de umiditate, în special primăvara.

Din cauza acestor proprietăţi nefavorabile şi repartiţiei neuniforme a precipitaţiilor, pe aceleaşi soluri se înregistrează şi deficite de apă, de obicei în a doua jumătate a verii. Astfel de condiţii se întâlnesc cu deosebire pe solurile brune, brune podzolite şi podzoluri.

Pentru ameliorarea regimului aerohidric defectuos al acestor soluri s-au efectuat numeroase cercetări privind stabilirea celor mai bune metode de pregătire a terenului în vederea plantării pomilor cât şi după plantarea acestora.

Rezultate pozitive s-au înregistrat prin modelarea terenului în coame orientate pe direcţia rândului de pomi, care a îndepărtat excesul de apă din zona rădăcinilor spre mijlocul intervalului dintre rânduri.

Afânarea solurilor la adâncimea de 40-50 cm, prin desfundare, de la sfârşitul iernii a coborât din partea superioară a profilului de sol, la baza stratului desfundat, constituind o rezervă pentru a doua jumătate a verii.

Tematicile au fost cuprinse în proiecte de cercetare care s-au desfăşurat în ultimii 10 ani, cum ar fi:

- cercetări privind realizarea de exploataţii pomicole eficiente, ca model cu posibilităţi de extindere în zone similare şi rol în stabilizarea tinerilor în agricultură (AGRAL);
- pomicultura durabilă: de la genotip la protecţia mediului şi sănătatea umană (CEEX).

Pomicultura biologică, o opţiune dificilă

Numeroase rezultate pozitive s-au înregistrat şi în domeniul cuantificării efectelor aplicării îngrăşămintelor organice şi minerale pe soluri cu un potenţial de fertilitate mai scăzut (soluri erodate, argiloiluviale cu exces temporar de umiditate etc.) asupra creşterii şi fructificării pomilor, calităţii producţiei, cât şi asupra unor componente chimice din frunze şi fructe.

În felul acesta s-au adus contribuţii valoroase la fundamentarea folosirii mai raţionale a îngrăşămintelor în condiţiile specifice unei pomiculturi biologice. de exemplu, tematici în acest sens au fost grefate pe proiectele:

- sporirea performanţelor cantitative şi calitative ale ecosistemelor pomicole prin creşterea gradului de captare a energiei solare şi aplicarea unor elemente ale tehnologiei de cultură organice şi integrate la măr şi cireş, în concordanţă cu cerinţele standardelor Uniunii Europene (AGRAL);
- sistem de agricultură alternativă cu orientări spre agricultura biologică (CEEX).

În perioada actuală, preocupări deosebite au existat şi în domeniul combaterii integrate a buruienilor din plantaţiile de pomi, arbuşti fructiferi şi căpşun, înregistrându-se unele rezultate notabile privitoare la: cartarea buruienilor, stabilirea tipurilor de erbicide şi a tehnologiei de aplicare a acestora, cunoaşterea efectelor erbicidelor asupra creşterii şi fructificării pomilor, cât şi a calităţii producţiei de fructe şi mediului din livadă. În acelaşi timp, s-a experimentat şi acţiunea fertilizanţilor foliari şi a biostimulatorilor asupra majorităţii speciilor pomicole.

Nu trebuie omis din această prezentare succintă interesul noii generaţii de cercetători din cadrul laboratorului către tematici care privesc tehnologia postrecoltă şi cele privitoare la schimbările climatice globale.

Recent, la prima competiţie PNCDI II din luna august 2007, tematicile:

- evaluarea impactului schimbărilor climatice asupra potenţialului agroclimatic al României în vederea zonării producţiei pomicole (PNCDI II);
- creşterea eficienţei economice în valorificarea fructelor proaspete perisabile prin managementul factorilor de risc postrecoltă, optimizarea duratei de păstrare şi studii de marketing (PNCDI II) au fost evaluate foarte bine, urmând a intra la finanţare pentru următorii 3 ani.

În prezentarea acestui laborator trebuie să subliniez reuşita schimbare a generaţiilor de cercetători din institut, numărul mare de proiecte de cercetare elaborate şi desfăşurate în ultimii 5 ani (24 de proiecte), toate acestea conducând la surse de finanţare importante de peste 2 milioane de euro.

Dr. ing. Mihail COMAN, director general, ICDP Piteşti – Mărăcineni

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
3216
□
°Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vorba proverbului „Nu mor caii când vor câinii“!

Din nefericire, falnicii cai ai României din ultima jumătate de secol au fost măcelăriţi nu din vrerea câinilor, ci a oamenilor haini şi vânduţi străinătăţii. Primul pogrom avea să aibă loc prin anii ’50 ai secolului trecut. Ce-i drept, el a fost impus de ideologii agricoli sovietici. În urma acestei fapte oribile, caii româneşti au fost un fel de „animal ingrata“ în peisajul agricol. Totuşi, mai târziu, ei au început să-şi arate copitele sporadic în câteva ceapeuri din Transilvania, dar mai ales în gospodăriile populaţiei.

Totul părea a fi OK până cu 3-4 ani în urmă, când nişte geambaşi de viţă nouă au reuşit să acrediteze ideea că „hergheliile“ din România ar fi bântuite de nu ştiu ce boală stranie. Cu o uşurinţă condamnabilă au fost trimişi spre abatoare numeroşi cai „bolnavi“ în România, dar absolut sănătoşi pentru unele abatoare occidentale, care i-au valorificat în mod profitabil.

De bine şi de rău, despre microcipuri

Elementul pozitiv al acestor „pastile“ electronice ţine mai ales de identificarea şi circulaţia în teritoriu a cabalinelor. Directorul general al ANARZ, Gheorghe Neaţă, susţine că instituţia pe care o conduce dispune de o bază de date care oferă în orice moment informaţii despre tot ce mişcă pe teritoriul României în materie de cabaline. La această dată sunt evidenţiaţi 800.000 de cai, la care se adaugă caii nomazi.

Întrebat care este starea de sănătate a cabalinelor din România, dl Neaţă afirmă că „majoritatea lor sunt într-o stare excepţională.“ Domnia sa afirmă că a văzut hergheliile de la Slatina până la Arad, precum şi pe cele din Ardeal, de la Beclean până la Sâmbăta, iar animalele sunt într-o stare foarte bună de întreţinere. Au furaje suficiente şi programele de dezvoltare genetică sunt respectate, astfel că sângele nobil se păstrează. „Eu am văzut şi multe alte herghelii din ţările Uniunii Europene şi din afara ei şi pot spune că nu suntem cu nimic mai prejos faţă de acestea“, afirmă dl Neaţă.

Fapt este că, după atâţia ani, la noi calul este încă solicitat pentru muncile agricole, dar mai ales pentru transportul pe distanţe scurte. Este important că hergheliile, atât cele de stat, cât şi cele private, au cai care pot oricând să concureze cu cei din afară.

Hergheliile din România

Cabalinele de rasă, aflate în proprietatea statului, cresc în 12 herghelii şi 4 depozite de armăsari care se găsesc în administrarea Regiei Naţionale a Pădurilor - ROMSILVA

Depozitele de armăsari:

- Arad, DS Arad;
- Tg. Mureş, DS Tg. Mureş
- Dumbrava, DS Piatra-Neamţ
- Râmnicelu, DS Brăila

Herghelii:
Beclean - DS Bistriţa
Rasa Lipiţan
Rasa Semigreu Românesc
Cislău - DS Buzău
Rasa Pur Sânge Englez
Dor Mărunt - DS Călăraşi
Rasa Trăpaş
Rasa Semigreu Românesc
Herghelia Izvin - DS Timişoara
Rasa Ardenez
Rasa Nonius
Jegălia - DS Călăraşi
Rasa Cal de Sport Românesc
Lucina - DS Suceava
Rasa Huţul
Rasa Calul de Bucovina
Rasa Poney
Mangalia - DS Constanţa
Rasa Pur Sânge Arab
Rădăuţi - DS Suceava
Rasa Shagya Arab
Ruşeţu - DS Buzău
Rasa Trăpaş
Rasa Semigreu Românesc
Sâmbăta de Jos - DS Braşov
Rasa Lipiţan
Slatina - DS Slatina
Rasa Furioso North Star
Tuluceşti - DS Galaţi
Rasa Gidran

I. POP, V. ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1973

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

871--strongilidozele-cabalinelor.html

Strongilidozele cabalinelor

Strogilidozele sunt boli parazitare majore ale cabalinelor, produse de diferite specii de viermi rotunzi, de talie mijlocie (câţiva cm), din familia Strongylidae, fiind întâlnite frecvent în perioada păşunatului, dar şi la caii ţinuţi în grajd. Aceste parazitoze sunt foarte răspândite la cabaline, afectând 99% dintre adulţi. Ciclul biologic al parazitului cuprinde două stadii, larvă şi adult.

Paraziţii se dezvoltă în stadiul adult în cecum şi colon (intestin gros), iar ca larve, în sistemul circulator, în mezenter, peretele intestinelor şi în organele interne (ficat, pancreas, pulmon). Femelele parazitului depun „ouă de tip strongil“, care, prin intermediul fecalelor, ajung în mediul extern, unde în condiţii favorabile de temperatură şi umiditate eclozează, rezultând larve care evoluează până la stadiul de larve infestante. Aceste larve se dezvoltă în locuri cu umiditate crescută şi de aceea pe păşune se găsesc în excrementele care au căzut în strat gros, iar în grajd în apropierea adăpătorilor, sub iesle etc.

Contaminarea cabalinelor se poate realiza la păşune, în anotimpul călduros, dar şi la grajd odată cu ingerarea larvelor aflate pe iarbă, furaje şi în apă când există condiţii pentru eclozarea ouălor.

Modul de acţiune al paraziţilor este în funcţie de cele două stadii, adult şi larvă, cu localizări diferite. Viermii adulţi acţionează atât mecanic, în special prin capsula bucală, producând leziuni ale mucoasei intestinale, dar şi prin toxine care acţionează asupra hematiilor, având proprietăţi hemolitice. Formele larvare de strongilide acţionează asupra diferitelor organe interne, producând noduli parazitari care duc la apariţia unor complicaţii precum: hepatită larvară, pneumonie larvară etc.

Cea mai importantă acţiune a lor este însă asupra vaselor de sânge mezenterice (cele care irigă şi înconjoară intestinele calului), în special în cazul larvelor de Strongylus vulgaris, care pătrund în peretele acestora producând anevrisme (dilatarea vaselor sanguine) şi lezionări care duc la apariţia colicilor violente la cai.

Simptome. Manifestarea clinică la cabalinele parazitate nu este întotdeauna evidentă. Ea poate apărea în cazul în care numărul viermilor este foarte mare sau la animalele cu stare de întreţinere proastă. În general animalele slăbesc, obosesc uşor la efort, părul este lipsit de luciu şi sunt anemice. Pot prezenta apetit capricios, diaree sau alternanţă de constipaţie şi diaree, colici uşoare sau grave. Animalele tinere prezintă o stare de slăbiciune avansată, mucoase palide, deranjamente intestinale şi scăderea randamentului de creştere.

Diagnosticul se face prin coroborarea semnelor clinice cu examenul de laborator.

Profilaxie şi tratament. Se recomandă dehelmintizarea profilactică a tuturor cabalinelor, utilizând ECVIROM sau ECVIROM I, începând cu mânjii de 3-4 luni, a tineretului şi adulţilor, de două ori pe an, primăvara, cu 10-14 zile înainte de ieşirea la păşune şi toamna, după 14 zile de la intrarea în stabulaţie. Concomitent, pentru distrugerea larvelor, se recomandă curăţenia mecanică şi deparazitarea adăposturilor precum şi a tuturor ustensilelor din grajd cu soluţii de ROMPARASECT 5% şi ROMPARASECT FORTE.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1622

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

872--pledoarie-pentru-sanatatea-laptelui...

Pledoarie pentru sănătatea laptelui

Mamitele, principalul factor de depreciere a laptelui

Mamitele reprezintă infecţii ale ugerului. Acestea pot afecta unul sau mai multe sferturi din uger, în acelaşi timp. Atunci când apar modificări vizibile ale ugerului (înroşire, umflături) sau ale laptelui (lapte cu puroi, brânzit, cu sânge, urât mirositor) este vorba de o mamită clinică. Mai există o formă de mamită, cea subclinică, în care nici ugerul şi nici laptele nu suferă modificări evidente. Singura modificare care poate fi detectată cu ajutorul simţurilor în mamita subclinică este că laptele din sfertul afectat are un gust mai sărat decât laptele sănătos. Chiar dacă pare sănătos, laptele provenit de la animale cu mamită subclinică conţine foarte mulţi microbi şi globule albe din sânge, cunoscute drept celule somatice. Pentru depistarea mamitelor subclinice au fost elaborate numeroase metode, bazate pe modificarea calităţii laptelui mamitic.

Boala cea mai costisitoare

Pe plan mondial, se consideră că mamitele reprezintă cea mai costisitoare boală în fermele cu vaci de lapte, cauzând pierderi economice importante. În ţara noastră, pagubele provocate de mamite sunt estimate la aproximativ 11% din producţia de lapte.

La pierderile de ordin cantitativ se mai adaugă şi deprecierea calitativă a laptelui, constând în diminuarea procentuală a substanţelor nutritive din lapte astfel: 10% la grăsime, 15% la cazeină şi 18% la lactoză, ceea ce face ca din laptele mamitic să se obţină mai puţină brânză şi unt. În plus, mamitele sunt cele care cauzează un număr foarte crescut de celule somatice şi de germeni în lapte, cu consecinţe economice dezastruoase.

Cauzele principale

Apariţia mamitelor este cauzată de numeroşi factori, dintre care cei mai importanţi sunt: mulsul, igiena animalului, a mulgătorului şi a adăpostului, hrănirea şi sezonul. Mulsul incorect este cel care cauzează cele mai multe mamite.

Masajul ugerului are un rol foarte important în mulgerea completă. Cele mai multe cazuri de mamită, la mulsul manual, sunt cauzate de igiena necorespunzătoare din adăpost, manifestând frecvent forme clinice.

Mulsul mecanic poate afecta sănătatea ugerului atunci când igiena este necorespunzătoare, manşoanele aparatului de muls sunt deformate, crăpate sau fisurate, când mulsul este incomplet (rămâne lapte în uger) sau se practică mulsul în gol (mulsul prelungit). Igiena mulsului constă în spălarea şi ştergerea ugerului cu o cârpă curată şi în dezinfecţia mameloanelor după muls. Spălarea trebuie să se facă cu apă încălzită la 40°C, iar ştergerea ugerului (operaţiune chiar mai importantă decât spălarea) trebuie să se execute cu un prosop curat, individual sau cu şerveţele de unică folosinţă. Utilizarea unui singur prosop pentru toate animalele contribuie la răspândirea microbilor responsabili de apariţia mamitelor de la vacile bolnave la cele sănătoase.

Tot în scopul prevenirii transmiterii microbilor mamitelor de la un animal la altul, prin intermediul aparatului de muls animalele bolnave se mulg ultimele. După efectuarea mulsului este necesară dezinfecţia mameloanelor prin scufundarea acestora într-o soluţie dezinfectantă. În lipsa unei astfel de soluţii se poate prepara un dezinfectant la fel de eficient, procedând astfel: la un litru de apă se adaugă 8 ml de clor folosit la înălbirea rufelor şi 30 ml de glicerină.

Intensitatea vacuumului este cel mai important parametru şi are o valoare optimă de 50 kPa. Frecvenţa pulsaţiior are o valoare optimă de 55 puls/minut.

Funcţionarea instalaţiilor de muls la parametri inferiori celor menţionaţi conduce la prelungirea timpului de muls şi la evacuarea incompletă a laptelui din uger. Creşterea intensităţii vacuumului sau a frecvenţei pulsaţiilor peste valorile optime nu numai că nu creşte viteza de muls, dar provoacă chiar leziuni la nivelul sfârcurilor.

Mulsul în gol este cauzat de neatenţia mulgătorului. Acesta are sarcina de a urmări cu atenţie debitul laptelui din furtunul transparent şi de a îndepărta aparatul imediat ce observă că nu mai curge lapte. În timpul mulsului laptele din uger acţionează ca o peliculă protectoare împotriva frecării dintre pereţii ugerului. Prelungirea mulsului după evacuarea completă a laptelui din uger provoacă inflamarea pereţilor ugerului şi apariţia unor mamite sanguinolente.

Igiena şi climatul prietenos

Un alt factor care influenţează apariţia mamitelor şi calitatea igienico - sanitară a laptelui este igiena mulgătorului. Mulgătorul trebuie să aibă mâinile curate, unghiile tăiate şi să poarte un echipament de protecţie corespunzător (salopetă, halat). De asemenea, trebuie avut în vedere ca animalele să nu se culce imediat după muls (sfincterul sfârcului rămâne deschis câteva minute după muls, permiţând pătrunderea microbilor în uger). În acest scop se recomandă ca animalele să primească după muls un tain de concentrate. La menţinerea igienei în adăpost contribuie şi aerisirea corespunzătoare a acestuia. Trebuie menţionat că, în timp ce mulsul necorespunzător provoacă de cele mai multe ori cazuri subclinice de mamite, lipsa de igienă a adăposturilor şi a padocurilor conduce la apariţia mamitelor clinice, care provoacă scleroza sferturilor afectate într-o proporţie însemnată.

Chiar în condiţii identice de exploatare există diferenţe între indivizi în ceea ce priveşte rezistenţa la mamite. Diferenţele sunt cauzate, printre altele, de rasă, vârstă şi nivelul productiv. Astfel, s-a constatat că rasa Bălţată cu Negru Românească este mai puţin rezistentă la mamite în comparaţie cu rasa Brună sau Bălţată Românească.

Reguli obligatorii

În vederea evitării mulsului incomplet sunt necesare următoarele măsuri:

- practicarea masajului ugerului înainte de muls, cât şi înainte de încheierea lui;
- respectarea programului de lucru, care conduce la formarea unor obişnuinţe favorabile cedării laptelui;
- comportamentul blând al mulgătorului (comportamentul brutal provoacă retenţia laptelui);
- funcţionarea la parametri optimi a instalaţiei de muls.

Dr. ing. Cristinel ŞONEA, director general adjunct ANARZ,
dr. ing Dan COLCERI, consilier superior ANARZ
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008

(Va urma) Vizualizari:
1749
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sprijinul financiar pentru viticultură > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Sprijinul financiar pentru viticultură

România beneficiază anual, de la UE, de un sprijin financiar în valoare de 37 milioane euro pentru reconversia plantaţiilor viticole.

Campania de „reanimare“ a podgoriilor româneşti a pornit în 2006. E drept, cu paşi mărunţi, ca la orice început de drum. Cu timpul însă podgorenii au înţeles că programul de reconversie le dă o şansă unică: aceea de a veni pe piaţă cu vinuri de calitate obţinute din plantaţii tinere.

Programul a avut mare trecere în rândul podgorenilor începând cu campania 2007-2008. Astfel, la sfârşitul lunii iunie întreaga sumă alocată, în valoare de aproximativ 25 milioane de euro, era cheltuită. Cerererile aprobate însumau 4.022 ha la nivelul întregii ţări, în vreme ce, cu un an în urmă (în campania 2006-2007) suprafaţa aprobată pentru reconversie era de aproape patru ori mai mică, în jur de 1.180 ha.

Depunerea cererilor pentru 2008-2009 s-a încheiat la mijlocul lunii septembrie şi, din spusele celor de la APIA, cu o lună înainte de data limită suprafeţele aprobate depăşeau 3.500 ha. Finanţarea alocată de UE este diferită pentru fiecare etapă a realizării reconversiei. În total, pentru pregătirea terenului, plantare şi instalarea sistemului de susţinere beneficiarii primesc cca 12.700 de euro/hectar.

Suma reprezintă aproape 75% din costul înfiinţării unui hectar de vie, iar pe lângă înlocuirea plantaţiilor cu soiuri nobile de vin, programul finanţează şi reamplasarea parcelelor situate în condiţii nefavorabile şi modernizarea acestora. Cu un asemenea sprijin este de aşteptat ca suprafeţele înlocuite să crească de la an la an. Cei cărora nu le place să piardă vremea s-au orientat deja către soiurile roşii, pentru a echilibra balanţa care înclină în prezent în favoarea celor albe.

În Vrancea este loc şi de mai bine

Vrancea este judeţul cu cel mai mare bazin viticol din România, plantaţiile de aici reprezentând 14% din patrimoniul viticol al României. În Registrul Plantaţiilor Viticole sunt înscrişi 33.936 de cultivatori din judeţul Vrancea cu o suprafaţă totală de 27.446 ha de viţă-de-vie. Făcând un mic calcul, reiese că media dimensiunilor exploataţiilor este, ca la noi, sub pragul de eficienţă: 0,81 ha. Cu toate astea, din producţia totală de struguri a ţării circa 22% provine de aici. În 2006, prin programul de reconversie au fost înlocuite 69,3 ha de viţă-de-vie. În anul următor suprafaţa a crescut la 250,72 ha, iar pentru 2008-2009 au fost aprobate cereri însumând 288,8 hectare.

Îmbucurător este faptul că, printre beneficiari, s-au numărat şi micii podgoreni cu o medie a exploataţiei de cca 3,7 ha şi care au realizat în 2007-2008 reconversia a 85 ha. Suprafeţele restructurate în judeţul Vrancea rămân totuşi mici, iar dimensiunile exploataţiilor scad şi mai mult rentabilitatea plantaţiilor viticole, veşnica soluţie rămânând asocierea.

Vincon Vrancea deţine în Podgoria Odobeşti 900 ha de vie, din care în ultimii doi ani a replantat 40 ha. A fost doar începutul, pentru că în 2009 mai urmează încă 187 ha. Vor să planteze Tămâioasă şi Busuioacă pentru că sunt soiurile cu cea mai mare trecere la români.

La Panciu, podgorie renumită pentru producerea şampaniei, SC Veritas a reînfiinţat în ultimii 3 ani 110 ha, din care 22 ha prin programul de reconversie şi restul cu ajutorul SAPARD. Societatea are în exploatare 900 ha de viţă şi nu se mai plantase nimic din 1996. Banii primiţi, cca 14.750 euro/ha, reprezintă doar un imbold pentru a continua ce s-a început aici.

Cea mai mare suprafaţă inclusă în programul de reconversie o are SC Natura 2000 - 52 ha dintr-un total de 90 ha aflate tot în Panciu. Proprietarul a primit pentru această suprafaţă 700.000 de euro şi mărturiseşte că mare i-a fost surprinderea când s-a trezit cu banii în cont. În podgoria Coteşti, SC Dyonisos are 90 ha, din care doar 10% sunt soiuri roşii. Aici s-au înlocuit 9 ha de Plăvaie cu un alt soi apreciat la noi, Muscat Ottonel.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
884

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

874--bilant-agricol.html

Bilanţ agricol > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Bilanţ agricol

Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale a terminat o primă etapă de centralizare a recoltelor obţinute după seceriş, la principalele culturi. Aşa cum era de aşteptat, producţiile au fost bune, chiar foarte bune, în comparaţie cu anul 2007.

Conform primelor date, în vara anului 2008, la grâu, secară şi triticale, s-au recoltat 7.763.700 t pe o suprafaţă totală de 1.822.800 ha, ceea ce înseamnă o medie de 3.514 kg/ha. Orzul de toamnă a fost cultivat pe 160.700 ha, obţinându-se 596.300 t (3.698 kg/ha). Cantitatea de orzoaică de toamnă şi cea de primăvară însumează 699.400 t (3.032 kg/ha). La ovăz s-au obţinut 422.000 t de pe 70.100 ha (2.134 kg/ha), iar la rapiţă 732.400 t de pe 364.000 ha (1.930 kg/ha).

Date comparative

În comparaţie cu anul trecut, producţiile au fost aproximativ de două ori şi jumătate mai mari. Astfel, în 2007 s-au cultivat 1.926.200 ha cu grâu, secară şi triticale, iar cantitatea recoltată a fost de numai 2.989.600 t (1.552 kg/ha) - 2,26 ori mai puţin faţă de 2008.

Potrivit estimărilor, anul acesta producţia totală de cereale va fi de aproximativ 14 milioane de tone. Astfel, producţia agricolă va ajunge la 52,5 miliarde de lei, din care cerealele reprezintă 31,59 miliarde de lei, în creştere cu aproximativ 10% faţă de anul trecut.

Conform datelor existente la Institutul Naţional de Statistică, în anul 2006 s-au obţinut 15,8 milioane tone de cereale, din care grâu 5,5 milioane de tone, iar în anul 2005 producţia totală de cereale a fost 19,3 milioane tone, din care grâu 7,3 milioane de tone.

Evoluţia producţiei de grâu - mii tone -

2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
7.764	4.441	2.496	7.867	7.390	5.562	3.062	7.755

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
808

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

875--caderea-fructelor-este-fiziologica....

Căderea fructelor este fiziologică

Căderea fiziologică este un fenomen biologic întâlnit la majoritatea speciilor pomicole. Dacă procesul decurge în condiţii normale, nu are efecte negative asupra cantităţii şi calităţii producţiei.

Pentru ca în urma procesului de cădere fiziologică să nu apară pagube, fermierul trebuie să cunoască modul de producere a acestuia şi factorii care îl influenţează: polenizarea, fecundarea, condiţiile pedoclimatice şi cele de nutriţie a pomului, secvenţele tehnologice care o pot influenţa.

Factori biologici

Legarea fructelor este primul stadiu în dezvoltarea acestora şi poate fi realizată prin fecundare, prin apogamie şi prin partenocarpie. Procesul de fecundare poate fi compromis atunci când temperatura scade mult sub 10°C sau creşte faţă de pragurile maxime de 24-26°C.

Partenocarpia constă în dezvoltarea fructelor fără seminţe. Poate fi o partenocarpie vegetativă când fructul se formează fără polenizare şi fecundare, caz întâlnit la păr şi smochin, şi partenocarpie stimulativă în care polenizarea are loc, dar nu se produce fecundarea.

Autosterilitatea constituie un fenomen des întâlnit la pomii fructiferi şi constă în incompatibilitatea la fecundare a polenului propriu soiului. Astfel de soiuri se numesc autosterile. Soiurile la care fecundarea este posibilă cu polen propriu sunt autofertile.

Soiurile autosterile au nevoie de o polenizare şi fecundare alogamă, încrucişată între soiuri diferite. Dacă nu se asigură o astfel de polenizare soiurile nu leagă fructe sau în cazuri rare soiurile leagă partenocarpic, dar producţia va fi slabă.

Toate speciile pomicole au şi soiuri autosterile, dar autosterilitatea este mai frecventă la cireş, vişin, măr, păr, prun. Soiuri autofertile se întâlnesc mai frecvent la piersic, cais, arbuşti fructiferi. Dar cele mai mari producţii se obţin în cazul polenizării încrucişate.

Căderea fiziologică a fructelor este un fenomen biologic ce se datorează fie unei incomplete fecundări a ovarelor, fie fecundării prea abundente, urmată de legarea unui număr mare de fructe, dintre care pomul, dacă nu este suficient hrănit, îşi poate menţine pe ramuri numai cantitatea de fructe pe care, prin nutriţie normală, o poate creşte până la maturitate. Aceste căderi sunt atribuite şi unor condiţii externe, cum ar fi seceta sau lipsa elementelor nutritive din sol. Pe lângă aceşti factori, legarea finală a fructelor este influenţată şi de echilibrul hormonal al plantei.

Factori agrotehnici

În acest proces trebuie luaţi în considerare şi alţi factori, cum sunt: apa, vigoarea şi poziţia ramurilor pe care s-au format, poziţia fructului în inflorescenţă. În general pomii subnutriţi înregistrează căderi puternice ale fructelor tinere, iar lipsa fosforului şi a potasiului accentuează pierderile provocate de acest proces. Excesul de azot poate, de asemenea, favoriza căderea ca urmare a stimulării creşterii puternice a lăstarilor, care consumă substanţele proteice necesare dezvoltării embrionilor.

Perioadele de umiditate atmosferică scăzută, temperaturile ridicate, insolaţia puternică şi vânturile, însoţite şi de insuficienţa apei în sol, sunt foarte favorabile căderii fructelor.

Deoarece la măr şi păr căderea cea mai abundentă este în luna iunie, când fructele au mărimea unei alune, i se spune „căderea din iunie".

Studiu de caz: mărul şi prunul

La măr, pentru a se obţine producţii mari de fructe, este suficient să lege 5-10% din numărul total de flori deschise pe un pom. Pe parcursul creşterii fructelor la această specie apare fenomenul căderii fiziologice şi al căderii premature.

Căderea fiziologică se manifestă în două etape: prima la circa două săptămâni după fecundare, iar a doua în iunie, când fructele au mărimea unei alune. În anumiţi ani şi la unele soiuri se înregistrează şi a treia cădere a fructelor, căderea prematură, care are loc cu 2-3 săptămâni înainte de recoltare. În iunie cauza principală o reprezintă insuficienţa substanţelor nutritive.

De obicei, la măr pomii leagă mai multe fructe decât pot hrăni în condiţii optime. Pe măsură ce cresc, fructele intră în concurenţă pentru apă şi substanţe nutritive, iar cele care se află în poziţii nefavorabile în coroană şi cele întârziate în creştere vor cădea. Această cădere fiziologică este precedată de formarea unui strat de suber între pedicel şi ramură. De asemenea, cad şi fructele formate mai târziu în cadrul aceleiaşi inflorescenţe, cele situate pe ramuri debile, precum şi cele cu un număr mai mic de seminţe.

Căderea prematură la măr (înainte de recoltare) se manifestă începând din lunile iulie-august şi până în momentul recoltării fructelor.

La prun, pentru a se asigura obţinerea unei producţii la potenţialul maxim al pomului este nevoie de stabilirea celor mai buni polenizatori pentru fiecare soi şi asigurarea condiţiilor de polenizare corespunzătoare.

Datele obţinute în cercetare arată că există o însuşire a soiurilor de a se opune la fecundarea necorespunzătoare, inclusiv la autofecundare, care se manifestă prin căderea fructelor rezultate.

Astfel, în funcţie de soi, de la fecundare până la intrarea în pârgă cad în medie 35% din totalul fructelor legate prin polenizare liberă şi 24% în cazul polenizării cu polen de la alte soiuri.

Cele trei faze ale „alegerii" fructelor

Căderea fructelor la pomi are loc în trei faze: prima este imediat după înflorire, a doua în iunie şi o altă cădere apare în etapa dinaintea maturării fructelor, când hormonii de creştere nu mai trec din ramură prin peduncul în fruct, deoarece s-a interpus un strat de suber. Pentru combaterea acestui fenomen se pot aplica tratamente cu substanţe hormonale cu 2-3 săptămâni înainte de recoltare pentru a se micşora pierderile.

Concluzii practice

Cunoaşterea modului cum se comportă speciile şi soiurile la căderea fiziologică a fructelor este utilă pentru fermier deoarece va putea lua măsuri pentru prevenirea eventualelor pagube provocate de acest fenomen.

Asigurarea unor recolte mari de fructe este condiţionată de o bună polenizare şi fecundare. Pentru aceasta, în plantaţii vor fi grupate minimum două soiuri interfertile, chiar dacă prezintă un grad ridicat de autofertilitate. Pentru acestea este obligatoriu ca epocile lor de înflorire să coincidă cel puţin pe două treimi din perioada de înflorire.

Cu excepţia câtorva specii pomicole la care agentul vector al polenului este vântul (nuc, alun, corn) transportul polenului la toate celelalte specii este făcut de insecte, în cea mai mare parte de albine. Pentru o desfăşurare normală a polenizării şi fecundării într-un interval cât mai scurt de timp (când factorii climatici se află la valori optime), la fiecare hectar cultivat cu pomi, arbuşti fructiferi şi căpşun, se repartizează 4-8 familii de albine, în funcţie de specie şi soi.

Prin asigurarea unei bune polenizari, a unei stări fiziologice normale şi prin rărirea chimică, fenomenul căderii fiziologice va fi mult atenuat. Acest fenomen nu va fi total eliminat, el realizând o echilibrare fiziologică astfel încât pomul să-şi poată îndrepta substanţele nutritive atât pentru creşterea fructelor şi a lăstarilor, cât şi pentru diferenţierea mugurilor de rod pentru anul următor şi acumularea substanţelor de rezervă în toate organele sale, în vederea creşterii rezistenţei la ger. Căderea prematură poate fi prevenită prin tratarea pomilor cu substanţe stimulatoare.

Dr. ing. Felicia PAŞCA
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
16310

Comentarii

1. Farcas Grigore -- (31-August-2018)La mine in grădina merelele cad înainte de recoltare cu 3 sau 4 săptămîni ce sa fac sa nu mi se mai întâmple așa ceva

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Pârloaga se întinde pe 3 milioane de hectare, cum o desţelenim? > REVISTA LUMEA SATULUI

Pârloaga se întinde pe 3 milioane de hectare

Cum o desţelenim?

Ne place sau nu, dar trebuie să acceptăm ideea că România se află în situaţia jenantă de a crea un program naţional de desţelenire. Suprafeţele agricole abandonate sunt atât de mari, încât unele zone se prezintă ca o adevărată pârloagă.

Prin desţelenire se urmăreşte destrămarea şi descompunerea stratului înţesat cu rădăcini, stoloni şi rizomi şi apoi mobilizarea stratului următor, pentru ca acesta să poată fi cultivat apoi cu plantă potrivită pentru condiţiile care s-au creat în solul înţelenit.

Modalităţi agrotehnice

Există mai multe modalităţi pentru desţelenire:

Întoarcerea completă constă dintr-o arătură care se execută vara sau toamna, la o adâncime de 10-12 cm. Brazda este lată şi se întoarce complet cu 180°, dar nu se fărâmiţează şi nu se aşterne bine pe stratul de dedesubt. Sub brazda răsturnată rămâne o pătură de aer izolatoare. Din această cauză, brazda se usucă şi descompunerea resturilor vegetale se face foarte greu. În această stare nedescompusă ţelina arată intră în iarnă.

În primăvara următoare, feliile de ţelină întoarse se lucrează energic cu grapa cu discuri, pentru a mărunţi brazda şi a pregăti terenul pentru planta care se cultivă. În al doilea an, descompunerea ţelinei, mai ales a celei naturale, nu este încă terminată. Nu putem ara, fiindcă am aduce din nou resturile vegetale la suprafaţă. Se lucrează iarăşi energic cu discul şi cu grapa.

Întoarcerea parţială este un mod de lucru prin care brazda se întoarce cu 45°. Ea rămâne parţial legată de stratul nearat. Pentru a o lipi şi mai mult şi a micşora golurile de aer, arătura se tăvălugeşte. Rezultate şi mai bune se obţin dacă plugul este echipat cu un scormonitor de subsol.

O altă metodă de lucru o reprezintă cojirea cu arătura ulterioară. În acest caz se face o arătură superficială sau se cojeşte la 7-10 cm adâncime. Stratul arat este mai subţire, brazda se sfărâmă mai bine, se destramă, se usucă şi formează o protecţie pentru umiditatea din stratul de dedesubt. După 10-15 zile, se face o arătură de 20 cm, care se execută în bune condiţii de umiditate.

Cojirea şi arătura concomitentă se face cu două pluguri. Primul cojeşte la 8-10 cm, iar al doilea ară la alţi 10 cm. Primul plug aruncă stratul înţelenit la fundul brazdei, iar al doilea îl acoperă. În felul acesta stratul înţelenit intră imediat în descompunere.

Arătura cu plugul cu antetrupiţă este o metodă care permite cojirea şi arătura concomitentă, dar nu cu două pluguri, ci cu unul singur, prevăzut cu antetrupiţă.

Lucrarea ţelinei primăvara este cea mai defavorabilă, fiindcă resturile plantelor de ţelină n-au timp să se descompună. Timpul care rămâne între lucrarea ţelinei şi semănat este foarte scurt şi nu avem posibilitatea să pregătim solul pentru semănat în bune condiţii. Lucrarea de toamnă a ţelinei, pentru semănăturile de primăvară, dă rezultate mult mai bune.

Ing. Emil CHEŞCHEŞ, CLCA Viile Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
776

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

877--conditiile-optime-pentru-germinarea...

Condiţii optime pentru germinarea seminţelor

Reuşita oricărei culturi agricole este asigurată, în primul rând, de crearea condiţiilor optime pentru germinarea seminţelor şi răsărirea uniformă a tinerelor plante. Procesul de germinaţie începe prin îmbibarea cu apă. La început are loc inhibiţia coloizilor, iar apoi intervin şi forţele osmotice.

Germinaţia se consideră încheiată când începe procesul de fotosinteză. Apa şi oxigenul pătrunse în fiecare celulă a seminţei şi la o anumită temperatură specifică fiecărei specii de plante determină solubilizarea citoplasmei şi începe activitatea enzimelor, care transformă substanţele cu molecula complexă (amidon, proteină, lipide) în substanţe simple necesare hrănirii embrionului.

Factori condiţionali

Prin urmare, factorii necesari germinaţiei seminţelor sunt:

- apa, care constituie mediul reacţiilor biochimice şi asigură transportul produselor rezultate către embrion;
- oxigenul, necesar în procesul de respiraţie, din care se obţine energia folosită în procesele vitale şi totodată accelerează formarea enzimelor;
- temperatura, care intensifică activitatea enzimelor, fiind necesar un anumit prag de temperatură pentru fiecare specie de plante.

Procesele şi reacţiile biochimice

Procesele care au loc în timpul germinaţiei sunt:

a) diviziunea şi creşterea celulelor embrionului;
b) încolţirea, adică străbaterea tegumentului seminţei de către rădăciniţă şi tulpiniţă;
c) morfogeneza, adică formarea organelor plantei.

Reacţiile biochimice care au loc în timpul germinaţiei constau în:

a) transformarea substanţelor proteice în acizi aminici şi amide de către enzimele proteolitice;
b) transformarea amidonului în maltoză şi glucoză de către amilază;
c) transformarea lipidelor în acizi graşi de către lipază.

Substanţele simple rezultate din aceste transformări sunt transportate şi servesc la hrănirea embrionului.

De regulă, sămânţa devine aptă pentru începerea procesului de germinaţie după un anumit timp de la recoltare, după ce parcurge etapa de postmaturaţie. Până atunci germinaţia este inhibată de anumite substanţe analoage existente în sământă şi care sunt descompuse în timpul postmaturaţiei.

După îmbibarea cu apă se anulează influenţa lor inhibatoare, fiind diluate, şi embrionul începe să elaboreze acid giberelinic, ce declanşează activitatea celulelor care înconjoară stratul de aleuronă. Aceste celule produc enzime care mobilizează substanţele de rezervă din sământă.

În timpul vieţii latente a seminţei, enzimele se găsesc absorbite pe suprafaţa coloizilor protoplasmei, iar când începe germinaţia se desorb şi încep să activeze. Bobul de grâu, de exemplu, dispune de trei straturi de celule care secretă enzimele necesare digerării substanţelor nutritive din endosperm.

Prin urmare, pentru reuşita procesului de germinare a seminţei şi răsărirea culturilor este necesar să se pregătească foarte bine patul germinativ, sămânţa să fie aşezată pe un substrat aşezat pentru a beneficia de aportul capilar al apei, iar deasupra seminţei solul să fie afânat pentru a permite accesul oxigenului şi căldurii (pat tare şi plapumă moale).

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
6877
□
Comentarii
□
□
1. Inesa -- (23-February-2011)nu este ceea ce treb macar ca e multa informatie

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

878--cum-pregatim-noul-an-agricol.html

Cum pregătim noul an agricol

A susţine că oricine se pricepe la cultivarea pământului este o mare greşeală. Este adevărat că, trăind în mediul rural şi profitând de Legea nr. 18/1991, ni se pare foarte uşor să avem pământ şi să ne considerăm agricultori. A ara şi a semăna nu pare să însemne mare lucru dar, dacă nu gândim tehnologic, obţinem producţii mici şi slabe calitativ. Adevăraţii agricultori trebuie să cunoască, să aleagă acele variante de tehnologie adecvate condiţiilor naturale concrete locale şi economice pentru fermier.

Suntem în perioada reluării unui nou ciclu de producţie

Necesitatea de a obţine recolte mai mari şi economice la hectar înseamnă a şti să stabilim corect soiul sau hibridul cultivat, densitatea optimă, planta premergătoare, epoca de semănat, dozele optime de îngrăşăminte, modul de efectuare corectă a tratamentelor fitosanitare, felul şi numărul lucrărilor de întreţinere a culturilor şi urmărirea realizării de rezultate economice cât mai favorabile, prin folosirea de resurse disponibile, la un preţ de cost cât mai scăzut, şi o valorificare cât mai bună.

Decizia pentru ce tehnologie aplicăm revine fermierului şi ea trebuie să răspundă la următoarele întrebări:

- Ce producem, ţinând cont de destinaţia producţiei (consum, industrializare, seminţe sau furaje);
- Cât producem, la unitatea de suprafaţă şi cantitatea totală dintr-un produs.
- Cum producem şi care sunt lucrările ce trebuie făcute, cu ce mijloace tehnice şi la ce termene sunt realizate producţiile.
- Cu cât producem, adică cum fundamentăm economic consumul de resurse şi mai ales dacă ceea ce am obţinut ne aduce profit sau nu.

Greşeli agrotehnice

Pentru a evita efectuarea cu greşeli a lucrărilor solului, reamintim câteva aspecte negative:

efectuarea lucrării la umiditate prea ridicată sau prea scăzută, cu frecvente intervenţii ulterioare ce necesită consum energetic mare şi distruge structura solului;
executarea lucrării la adâncimi necorespunzătoare;
nu se practică alternanţa adâncimii de lucru;
se lucrează cu utilaje necorespunzătoare, neadecvate şi nereglate;
nu sunt bine încorporate resturile vegetale;
pe pante se lucrează din deal în vale, şi nu pe curbe de nivel;
nu se face nivelarea terenului înainte de aplicarea îngrăşămintelor, a erbicidelor;
nu se ară imediat după recoltarea culturii premergătoare;
nu se respectă adâncimea şi uniformitatea de lucru, apar greşuri, rigole, porţiuni nelucrate.

Din păcate, cele mai multe arături se fac în iarnă-primăvară, cu repercusiuni asupra nivelului recoltelor şi efecte economice negative pentru fermier.

În tehnologia unei culturi agricole ponderea ridicată privind la consumul de energie pe unitatea de suprafaţă revine lucrărilor de pregătire a terenului (45-60%) şi din acestea aratul consumă cea mai mare cantitate de energie mecanică - 35% din totalul de energie necesară lucrărilor agricole. Adâncimea şi tipul de lucrare aplicat solului variază în funcţie de cultură. Necesitatea asolamentului este mereu actuală şi din punctul de vedere al folosirii eficiente a energiei mecanice.

Ing. Gheorghe BORA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
799

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

879--limagrain-romania-fata-in-fata-cu-e...

Limagrain România, faţă în faţă cu elita mondială a producătorilor de seminţe > REVISTA LUMEA SATULUI

Limagrain România, faţă în faţă cu elita mondială a producătorilor de seminţe

Cel mai mare producător de seminţe al Europei, grupul cooperativ independent francez Limagrain a ţinut să-şi etaleze puterea creativă şi economică şi în România, unde este reprezentat de o echipă de excepţie condusă de Pierre Jarreau. Un specialist aparţinând, cum s-ar spune, generaţiei tinere, cum este de fapt întregul staff pe care-l coordonează.

Pe piaţa seminţelor din România Limagrain deţine o cotă de 12-15% în suprafeţele cultivate cu porumb şi floarea-soarelui. Adevărata valoare a acestei cote este dată de forţa productivă a beneficiarilor de seminţe, reprezentanţi prin cele mai valoroase companii şi unităţi agricole din România.

Ei aparţin nu numai zonelor agricole de excepţie, ci şi unor unităţi aflate, cum s-ar spune, în afara arealului agricol de fertilitate maximă. Pentru a demonstra acest lucru, reprezentanţa firmei Limagrain în România a făcut zilele trecute o demonstraţie de forţă în localitatea Mărgineni din judeţul Neamţ, unde şi-a prezentat, pe suprafeţe extinse, cei mai valoroşi hibrizi de porumb şi floarea-soarelui. Într-o zi de sfârşit de septembrie, culturile arătau parcă desprinse dintr-un manual de agrofitotehnie occidentală.

La „pupitrul catedrei“ s-au aflat pe rând directorul reprezentanţei, Pierre Jarreau, secondat de o fiinţă pe cât de fermecătoare, pe atât de profesionistă, Alina Creţu, director cu probleme de marketing.

Marele merit al reprezentanţei în România a Companiei Limagrain este curajul de a se produce într-o zonă mai puţin reprezentativă pentru agricultura României - judeţul Neamţ. Să recunoaştem însă că reuşita de excepţie a „Zilei Câmpului LG“, organizată la Mărgineni, a fost dată de colaborarea în zonă cu grupul agricol TCE 3 Brazi, care a „disponibilizat“ în favoarea „LG“ nu numai cele mai fertile terenuri din zonă, ci şi profesionişti adevăraţi.

Pe parcursul desfăşurării evenimentelor aveam să realizăm că „Ziua Câmpului LG“ avea să se desprindă ca un miraj agricol seducător care a atras în jurul său un număr impresionant de specialişti sosiţi aici din toată Moldova. Este semnalul cel mai încurajator pentru viitorul agriculturii româneşti.

Date de referinţă

Creator şi producător de varietăţi vegetale, grupul Limagrain este primul producător de seminţe din Uniunea Europeană şi al patrulea la nivel mondial. El deţine 18% din piaţa seminţelor de porumb din Europa, în timp ce la grâu asigură material biologic pentru 3 milioane de hectare.

Mai nou, francezii de la Limagrain au pătruns şi pe piaţa Americii de Nord, unde a realizat o creştere anuală de 26%. Grupul Limagrain a luat naştere în anul 1965, în centrul Franţei, şi reuneşte peste 6.000 de oameni care lucrează pentru a nu lăsa nimic la întâmplare atunci când este vorba de performanţă, calitate şi siguranţă în agricultură.

Din anul 2000 există şi Limagrain România. Scopul reprezentanţei este promovarea geneticii LG, introducerea pe piaţa românească a unor soiuri şi hibrizi de calitate superioară, adaptate condiţiilor de cultură din România, înregistrate sau în curs de înregistrare, testate în cadrul reţelei oficiale ISTIS şi în cultură. Limagrain România oferă agricultorilor din România o gamă completă de seminţe certificate pentru marile culturi: porumb, floarea-soarelui, rapiţă, grâu, orz, mazăre etc.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1854

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Totul despre fondurile europene

Dacă deţineţi studii de fezabilitate mai vechi întocmite pentru accesarea programului SAPARD sau a altor programe, acestea pot fi actualizate.

Vă atragem atenţia că, pentru a fi considerate eligibile, cheltuielile cu actualizarea studiilor de fezabilitate trebuie să fie efectuate după 1 ianuarie 2007, la o dată pe care o va decide ulterior Autoritatea de Management. Veţi primi bani doar pentru actualizarea studiului de fezabilitate, şi nu pentru plata lui integrală.

Indiferent de multitudinea de instrumente de finanţare care v-ar putea susţine mai multe proiecte, să nu începeţi mai mult de două investiţii concomitent.

Identificarea ideii de proiect

Întotdeauna vor exista investiţii care trebuie făcute în comuna dumneavoastră. Rolul Consiliului Local şi al Consiliului Judeţean este acela de a identifica investiţiile cu adevărat necesare şi stringente la nivelul localităţii. Aceste necesităţi trebuie însă ordonate în funcţie de priorităţi, ceea ce se poate realiza chiar prin consultarea cetăţenilor din localitatea respectivă.

Verificarea eligibilităţii investiţiei

Odată ce a fost identificată prioritatea investiţiilor şi a fost selectată ordinea în care se vor implementa acestea, veţi analiza fiecare investiţie în ordinea importanţei, printr-o verificare informativă.

Practic, acum trebuie să verificaţi dacă investiţiile pe care doriţi să le realizaţi pot fi finanţate prin FEADR, cu alte cuvinte, dacă investiţia este eligibilă în cadrul FEADR.

Aceasta reprezintă o etapă esenţială şi foarte importantă, deoarece există riscul ca, pe de-o parte, investiţia pe care doriţi să o realizaţi să nu poată primi finanţare (investiţia să nu fie eligibilă), iar pe de altă parte investiţia să fie încadrată defectuos în cadrul programului de finanţare.

În acest proces delicat de verificare a eligibilităţii vă poate fi de mare folos colaborarea cu echipa de specialişti pe această problematică din cadrul Consiliului Local şi/sau al Consiliului Judeţean, dar şi din cadrul instituţiilor implicate în implementarea FEADR (Direcţiile judeţene pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală şi a municipiului Bucureşti, Oficiile judeţene de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit şi Oficiile judeţene de Consultanţă Agricolă).

Studiul de fezabilitate

Din momentul în care aţi stabilit că investiţia propusă este eligibilă în cadrul FEADR şi aţi identificat sursele de finanţare necesare demarării acesteia, primul document pe care trebuie să îl elaboraţi va fi studiul de fezabilitate şi prefezabilitate, după caz, pentru unele investiţii complexe.

Evident, acest document va fi întocmit de către specialişti, iar plata aferentă va fi făcută numai în urma achiziţiei publice.

Vă reamintim că această cheltuială este eligibilă pentru a fi rambursată de către Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP).

Cererea de finanţare

Următoarea etapă în accesarea fondurilor europene nerambursabile acordate prin FEADR este întocmirea Cererii de Finanţare (CF), alcătuită din formulare specifice şi din documentele justificative prevăzute în procedura de accesare a FEADR.

În afară de studiul de fezabilitate, există câteva documente de maximă importanţă pe care nu trebuie să le treceţi cu vederea:

- Hotărârea Consiliului Local al comunei beneficiare privind necesitatea investiţiei;
- Hotărârea Consiliului Local că va suporta cheltuielile de întreţinere;
- Hotărârea Consiliului care să ateste că lucrările sunt prevăzute în bugetul local pentru primul an de execuţie şi că pentru următorii ani vor fi cuprinse în bugetul local până la realizarea investiţiei.

Trebuie să aveţi în vedere şi următoarele cerinţe:

- Consiliul Local al comunei beneficiare trebuie să aibă experienţă şi trebuie să demonstreze că dispune de capacitatea necesară de a implementa proiectul pentru care s-a solicitat ajutorul financiar nerambursabil;
- îndeplinirea tuturor celorlalte condiţii prevăzute în cererea de finanţare privind Planul de Urbanism General, Studiul de Fezabilitate, avize şi acorduri necesare implementării proiectului etc.

De asemenea, în această etapă Consiliul Local care solicită finanţarea trebuie să desemneze doi reprezentanţi în relaţia cu Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit:

- un Responsabil Legal care va desemna Contractul de finanţare cu Autoritatea Contractantă – APDRP (în cazul în care cererea va fi selectată), şi acesta poate fi chiar primarul comunei.

Solicitantul nu are dreptul să participe la Licitaţia de proiecte sau să primească ajutor financiar nerambursabil dacă se află într-una din următoarele situaţii:

- este acuzat din cauza unei greşeli privind conduita profesională, având ca soluţie finală res judicata (împotriva căreia niciun apel nu este posibil);
- se face vinovat de grave deficienţe de conduită profesională dovedite prin orice mijloace, pe care APDRP le poate justifica;
- nu a îndeplinit obligaţiile de plată către bugetul de stat şi bugetele locale, inclusiv a contribuţiei asigurărilor sociale, în concordanţă cu prevederile legislaţiei în vigoare;
- se face vinovat de faptul că nu a prezentat informaţiile cerute de către APDRP, ca o condiţie de participare la licitaţie sau contractare;
- a fost declarat că încalcă prevederile contractuale sau nu şi-a îndeplinit obligaţiile contractuale conform unui alt contract încheiat cu APDRP sau alte contracte finanţate prin fondurile Comunitare.

Este bine de ştiut că, pentru realizarea unor investiţii, vă puteţi asocia şi cu alte Consilii Locale, formând o Asociaţie Intercomunitară. În acest caz, la Cererea de finanţare trebuie ataşată Hotărârea de Asociere a acestora, unde se va specifica clar:

- Consiliul Local desemnat să reprezinte Asociaţia Intercomunitară;
- contribuţia fiecărui asociat;
- angajamentele şi responsabilităţile fiecărui asociat cu privire la implementarea proiectului.

Solicitantul va fi în acest caz Asociaţia Intercomunitară iar, în caz de selecţie, partea contractoare este Consiliul Local desemnat să reprezinte asociaţia („Beneficiarul").

Aprobarea Proiectului

Proiectul, care conţine Cererea de finanţare şi toate documentele tehnice şi administrative anexate, va fi depus la Oficiul Judeţean de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit – structură judeţeană a APDRP.

La Oficiul Judeţean, proiectul este verificat pentru conformitate (dacă este corect întocmit şi dacă acesta conţine toate documentele privind investiţia propusă, aşa cum se cere), urmând să se efectueze o verificare la faţa locului a elementelor prezentate de către solicitant în documentaţie, pentru a se evalua situaţia reală.

După această etapă, cererea dvs. este transmisă la Centrul Regional pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit – structură regională a APDRP – care va verifica eligibilitatea proiectului (dacă proiectul respectă criteriile specifice FEADR pentru finanţare).

Având în vedere că Centrul Regional are o limită de competenţă în funcţie de valoarea investiţiei şi în cazul în care investiţia depăşeşte plafonul prevăzut în Manualul de proceduri, competenţa este direcţionată spre sediul central al APDRP.

După verificare, dacă sunt respectate toate criteriile de eligibilitate, proiectul este declarat eligibil, beneficiarul fiind informat în scris (notificat) că proiectul a fost acceptat pentru finanţare.

Proiectul este eligibil. Ce urmează?

a. dacă Cererea de finanţare este declarată eligibilă şi selectată, veţi semna Contractul de finanţare;

b. următorul pas este elaborarea proiectului tehnic, care, după caz, poate fi făcută şi înainte de semnarea Contractului de finanţare;

c. odată ce proiectul tehnic a fost elaborat, veţi începe achiziţiile publice şi semnarea contractelor pentru lucrări, prestări servicii sau furnizări de bunuri;

d. cererile pentru solicitarea rambursării plăţilor corespunzătoare fiecărei tranşe se depun la Oficiile Judeţene.

Ce trebuie să ştiu despre achiziţiile publice?

Achiziţiile publice sunt guvernate de reguli şi acţiuni care reglementează cheltuirea banilor publici. Procesul achiziţiilor publice se concretizează printr-o cerere lansată de organismele de interes public care este în concordanţă cu oferta propusă de un operator economic.

APDRP, prin direcţiile de specialitate, stabileşte obligaţiile contractuale dintre Agenţie şi potenţialii beneficiari, aprobă începerea derulării proiectelor şi verifică, autorizează şi efectuează plăţi către beneficiarii proiectelor finanţate.

Achiziţiile publice sunt defalcate pe 3 tipuri de contracte:

1. achiziţii publice de servicii – exemple: studii de fezabilitate, proiecte tehnice şi detalii de execuţie, consultanţă, verificare proiect, monitorizare/verificare prin inspectori de şantier, asistenţă tehnică, audit, studii de piaţă etc.;
2. achiziţii publice de produse – furnizarea unuia sau mai multor produse, prin cumpărare, inclusiv în rate, închiriere sau leasing;
3. achiziţii publice de lucrări – execuţia de lucrări sau execuţia unei construcţii, incluzând atât proiectarea, cât şi execuţia de lucrări.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
934

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Plasa antigrindină, o noutate şi pentru sălăjeni

Lupta cu natura, cu fenomenele ce dijmuiesc producţiile agricole uneori până la a le compromite total au determinat agricultorii să iniţieze ori să ia diverse măsuri pentru combaterea acestora. O astfel de iniţiativă a fost luată şi de inginerul Alexandru BIRO din localitatea Ip, judeţul Sălaj, care pe suprafaţa de 10 ha plantaţie intensivă de măr a instalat plasă antigrindină.

Finalizarea investiţiei a fost marcată de un simpozion organizat de OJCA Sălaj şi firma domnului Biro, cu scopul de a promova astfel de sisteme la nivelul întregii ţări. Manifestarea s-a bucurat de aprecierea numeroşilor participanţi - specialişti, cadre didactice din învăţământul superior de specialitate din ţară şi străinătate, cercetători, fermieri din mai toată Transilvania şi, nu în ultimul rând, reprezentanţi ai instituţiilor judeţene - Prefectură, Consiliul judeţean, DADR etc.

„Este o zonă cu mari riscuri - îmi spunea fermierul - o zonă în care grindina cade şi de 4-5 ori pe an, ceea ce face ca producţia să fie compromisă aproape total. Am investit prea mult în această suprafaţă de 10 ha ca să-mi permit să las la voia întâmplării această plantaţie. Aşa m-am hotărât să investesc în acest sistem antigrindină pe care îl recomand tuturor pomicultorilor şi nu numai lor.

Spre deosebire de o plantaţie neprotejată cu plasă, fructele obţinute sub protecţie sunt net superioare din punct de vedere cantitativ, dar mai ales calitativ. Dacă merele afectate de grindină se vând acum cu 0,40-0,50 lei/kg, cele protejate se valorifică loco producător cu 2,00-2,50 lei/kg, ceea ce conduce la obţinerea unui profit ce asigură amortizarea investiţiei într-un an. Sigur, la prima vedere pare o investiţie costisitoare - 9.000 de euro pe hectar, nu-i de colea - dar avantajele obţinute, repet, justifică pe deplin efortul financiar.“

Un întreprinzător, sub coordonarea şi cu sprijinul specialiştilor din reţeaua de consultanţă agricolă a judeţului, a reuşit o investiţie ce merită a fi în atenţia nu doar a celorlalţi fermieri, ci şi a autorităţilor, poate şi pentru a fi sprijinită financiar. Nu întâmplător, dl Biro, în 2007 a obţinut din partea Preşedinţiei României distincţia „Meritul agricol clasa I“. Este un model în ceea ce priveşte promovarea politicilor agricole pe care vă sfătuim să-l urmaţi. Vă asigur că nu veţi regreta.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
2064

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

881--s-a-facut-prea-putin-pentru-o-agric...

S-a făcut prea puţin pentru o agricultură de la care se aşteaptă foarte mult > REVISTA LUMEA SATULUI

S-a făcut prea puţin pentru o agricultură de la care se aşteaptă foarte mult

Interlocutor, un om cu totul deosebit, ing. Ion Banu, editorul general al revistei Lumea Satului, care, aşa cum spune şi numele, încearcă să cuprindă în ansamblul ei viaţa satului românesc aşa cum este ea şi cum sper din toată inima să dăinuie mulţi ani de acum înainte.

G.V.: Sunteţi un specialist cu vechi state de servicii, jurnalist cunoscut, ambiţios, bătăios. Iată, după un an extrem de dificil cum a fost 2006-2007, a urmat unul situat, după părerea mea, la capătul opus celui anterior. Am fost noi mai isteţi sau cel de sus a fost mai îngăduitor?

I.B.: Dumnezeu a fost mai aproape de noi şi de agricultori în mod deosebit, dar şi noi am fost isteţi pentru că am reuşit să valorificăm darul dat de Cel de Sus. Duc discuţia către agricultură şi către satul românesc pentru că sunt mai aproape sufleteşte de acest spaţiu şi de această activitate care este una cu mari riscuri.

A fost un an mai bun, a plouat încă din toamnă şi sigur că în primăvară s-a intrat cu suficientă apă în sol, fapt ce a generat dezvoltarea culturilor în condiţii optime, aş putea spune.

G.V.: Judecată prin prisma posibilităţilor ei economice, România a fost considerată multă vreme o ţară eminamente agrară. Se bucură agricultorul român în societate de atenţia şi respectul de care ar trebui să se bucure?

I.B.: Din păcate nu, şi o spun cu toată responsabilitatea. În toată activitatea mea profesională, şi nu numai, nu îmi amintesc vreun regim care să fi acordat suficientă atenţie agricultorului şi agriculturii. Am putea face o comparaţie cu regimul de dinainte de ’90 care totuşi, aşa cum era el, a acordat atenţia cuvenită atât agriculturii, cât şi cercetării agricole.

S-au realizat în vremea aceea lucruri deosebite pe care noi le-am abandonat, şi mă refer în mod deosebit la cele 3,5 milioane de ha amenajate pentru irigat. Unii contestă această suprafaţă, dar eu ştiu sigur că ele au existat şi că acum mai sunt irigate 500-600.000 ha. Este foarte puţin faţă de potenţialul hidrologic pe care îl avem şi faţă de condiţiile optime pe care le-am putea utiliza cu consum mic de energie. Se vorbeşte mult atunci când apar probleme deosebite cum sunt seceta sau inundaţiile, demnitarii fac declaraţii stufoase, dar aproape nimic din ce spun nu se concretizează.

S-a făcut prea puţin pentru o agricultură de la care se aşteaptă foarte mult. Acesta este motivul pentru care s-a ajuns unde suntem acum şi vă pot da şi cifre care să susţină aceste afirmaţii: din 9,5 mil. ha de teren arabil se exploatează doar circa 6,5 mil. ha. Este un lucru grav care se întâmplă deoarece agricultorul este decapitalizat şi nu se creează condiţiile legale necesare pentru a se putea capitaliza.

G.V.: S-a vorbit mult de reîmproprietărirea ţăranilor. Am avut senzaţia că această lege nu era necesară pentru că din punct de vedere legal pământul a rămas dintotdeauna în proprietatea lor. Ei s-au trezit deţinători ai unor suprafeţe, de regulă foarte mici, pe care nu au cu ce să le lucreze. S-au mai schimbat lucrurile de atunci?

I.B.: Foarte puţin. Sigur că trebuia un act de dreptate pentru ca oamenii să revină asupra suprafeţelor. Dar într-adevăr Legea 18 a fost un nonsens al României pentru că nu a existat niciun act normativ prin care ţăranul român să fie expropriat. Cel mai grav este că ţăranii s-au ales doar cu pământul, fără mijloacele de producţie, fiind nevoiţi la un moment dat să cedeze aceste proprietăţi unor „întreprinzători“ care nu întotdeauna au fost specialişti de primă mână şi care i-au dezamăgit. De aici şi reticenţa lor faţă de tot ceea ce înseamnă cooperare, asociere... etc.

Am întâlnit în Spania, în Brazilia, dar şi în multe alte state aceste forme asociative cooperatiste care se ocupă de organizare, de desfacere, iar producătorul este preocupat doar de obţinerea producţiei. Nu este deloc de neglijat acest aspect al valorificării pentru că iată ce s-a întâmplat an de an în România. Sub masca economiei de piaţă, a preţurilor dictate de cerere şi ofertă apar tot felul de negustori care îşi bat joc de munca ţăranului decapitalizându-l an de an, dispărând până la urmă şi sursa lor de înavuţire.

G.V. A apărut, mai nou, necesitatea cultivării plantelor energetice din care se poate obţine bioetanolul, rapiţa situându-se pe primul loc. Unii justifică aceste culturi prin faptul că trebuie respectat asolamentul. Eu nu ştiu dacă acesta chiar mai este respectat.

I.B.: Adevăraţii specialişti respectă asolamentul pentru că nu se poate face agricultură fără o anumită rotaţie a culturilor. În ceea ce priveşte culturile energetice, eu nu cred că acestea se cultivă în detrimentul celor tradiţionale şi nu cred că reprezintă un pericol faptul că sunt cultivate. Să ne gândim doar că peste 2,8 milioane de ha de pământ nu sunt cultivate.

Cu jumătate dintre acestea, dacă ar fi reluate în cultură şi destinate plantelor energetice, la care s-ar adăuga cele efectiv cultivate, s-ar asigura suficientă producţie pentru bioetanol şi, slavă Domnului, şi producţie pentru consum alimentar.

G.V.: Consumul de soia a crescut considerabil. România cultiva cândva aproape 550.000 ha, dacă îmi aduc bine aminte. În momentul de faţă aproape că nu mai exisă în cultură ba, mai mult, ne ferim de soia modificată genetic, în vreme ce importăm şroturi de soia MG. De ce această situaţie?

I.B.: Este o problemă mai deosebită. Eu am scris mult despre culturile alternative şi am numit multe specii: sorgul care este rezistent la secetă şi poate înlocui porumbul pentru furaj, triticale care pot înlocui în parte culturile de grâu, în horticultură diverse specii de legume, arbori, arbuşti fructiferi, pomi, mai ales că multe dintre ele nu sunt cotate de UE şi se pot produce oricât şi oriunde. Sigur că sunt soluţii care ar putea salva un segment foarte important al agriculturii, mai ales în anii deosebiţi.

Soia aproape că se cultivă numai pentru asolament deoarece se ştie că lasă în sol multă masă organică şi mai ales azot. Pentru producţie se cultivă mai puţin pentru că este costisitoare, în condiţiile în care soia modificată genetic, care ar reduce mult cheltuielile, nu poate fi cultivată. Soia MG nu înseamnă neapărat producţii mai mari, ci o reducere substanţială a cheltuielilor cu lucrările mecanice şi cu tratamentele.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
620

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 98f53

Verificare

www.marplo.net

Oameni de nota... 10

Ademenirea mirajului viticol

Mihai GAVRIL, directorul general al uneia dintre cele mai faimoase unităţi viticole din peisajul agricol al zonei Carpaţilor de Curbură, face parte din acea elită a agriculturii româneşti care a optat pentru o vocaţie profesională diferită de gena sa ereditară. Bucovinean de origine, din Broştenii lui Creangă, după absolvirea facultăţii inginerul Mihai Gavril părăseşte ţinuturile copilăriei dominate mai ales de pajiştile fără seamăn, păscute de animale fără asemănare, reconvertindu-se într-o meserie străină lui - viticultura.

Optează pentru fostul IAS Valea Călugărească, astăzi SC Rovit SA, atras mai ales de şansa de-a materializa aici tot ce a dobândit la facultate în plan teoretic, având convingerea unei împliniri profesionale certe. Asta se întâmpla în urmă cu 20 de ani, atunci când IAS-ul Valea Călugărească era la apogeul său viticol. Era perioada în care unitatea era înscrisă într-un program de retehnologizare ce avea drept obiectiv cucerirea pieţei de vinuri roşii a Europei Centrale.

În acest proces, inginerului Mihai Gavril îi revenea misiunea asimilării şi implementării tehnicii europene de ultimă generaţie. Nu i-a fost atât de greu să-şi îndeplinească misiunea întrucât avea la dispoziţie fonduri de investiţii suficiente şi o independenţă economică ce-i permitea să-şi pună în practică ideile. Fapt este că, la finele anului 1989, vinurile fostului IAS Valea Călugărească au reuşit să depăşească bariera comercială a Europei Centrale, ajungând până mai departe, în Germania, şi dincolo de Ocean.

Prezenţă activă în procesul de „ajustare structurală“ a sectorului agricol de stat, soldat cu diminuarea drastică a patrimoniului viticol al fostului IAS, inginerul Mihai Gavril se „reconverteşte“ a doua oară, optând pentru ceea ce el numeşte negustorie. Mai exact spus, pentru marketing. În această calitate, timp de 10 ani, din 1966 până în 2006, are şansa de a prospecta la faţa locului nu numai piaţa Europei, ci şi activitatea productivă a viticultorilor care dădeau cursul acesteia.

De la aceştia a preluat tot ce era mai valoros în domeniul organizării noilor plantaţii viticole, alegerii structurii soiurilor, a sistemelor de mecanizare, până la tehnologiile de vinificaţie. Ceea ce avea să-l impresioneze mai mult era importanţa oenologilor.

Aceasta este în fapt marea schimbare tehnică şi tehnologică produsă în managementul SC Rovit SA. O alta, poate cea mai importantă, o reprezintă privatizarea şi restructurarea unităţii. Într-un climat productiv prietenos, cum este cel de la unitatea viticolă din Valea Călugărească, s-a conceput şi este în plină desfăşurare un program de reconversie şi modernizare care are ca obiectiv schimbarea structurală şi tehnologică a celor 500 ha de vie. Până în prezent au fost replantate 33 ha şi modernizate 50 ha, urmând ca în anul viticol 2008-2009 reconversia să cuprindă 70 ha, iar modernizarea plantaţiilor pe rod, 70 ha. Programul se întinde pe 7 ani, adică până în 2012, perioadă în care urmează să fie replantate 200 ha cu vie şi modernizate 300 de hectare.

Directorul general, Mihai Gavril, susţine că abia după finalizarea acestui program plantaţia ajunge la potenţialul de producţie normal atât din punct de vedere productiv, cât şi economic, respectiv la o producţie de struguri singură şi stabilă de 8.000 kg/ha. S-ar putea şi mai mult, dar aceasta ar fi în detrimentul calităţii.
Managerul Mihai Gavril gândeşte dezvoltarea unităţii pe care o conduce, desprins parcă de disfuncţiunile ce frânează dezvoltarea sectorului viticol în România. El a gândit un program de restructurare şi modernizare pe care are ambiţia să-l finalizeze nu apelând la mila guvernanţilor, ci la regulile şi facilităţile stabilite de legile statului şi Comunitatea Europeană. Pentru ce a făcut şi intenţionează să facă socotim că merită nota rubricii noastre.
Succes, domnule Gavril!
I. BANU, I. POP
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1631
□
Comentarii
□
□
1. angajat -- (9-January-2012)bravo domnule director,mintos,gospodar,exces de modestie ,sunt calitatile personale care pe termen nu prea lung o sa fie benefic pentru noi toti.meritati mai sus,bravo!1128c
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Osia carului s-a ros rău

Iau aminte, vezi bine, ca fiecare dintre Dumneavoastră, bag seama la mişcarea lumii.

Caut de fiecare dată, tocmai pentru cusur, să văd dacă temelia, osia carului neamului nostru mai ţine. Fiindcă, oricât de optimişti, nu se poate să nu observăm că de la un timp liniştea, acea stare de bine şi de împăcare de sine, s-a cam ciobit, ca să nu zic că s-a prefăcut chiar în ţăndări.

Nu ne mai îngăduim unii pe ceilalţi. Democraţia dâmboviţeană, ca tot ceea ce e românesc, de la o vreme suferă de lingoare. Nu-şi mai încape în surtuc adică, şi, ca orice veşmânt neîncăpător, sugrumă. Ciocoii, vechi ori mai noi, n-au aflat încă despre Dumnezeu, aşa că, vorbă românească, se vând şi pentru câţiva arginţi.

Haosul şi scârba sunt etichetele noastre, văzute şi de aici, de acasă, dar şi de pe te miri unde - fiindcă, vedeam înfrigurat deunăzi un reportaj TV - unui comersant argentinian i-a venit chiar ideea să aşeze la intrarea băcăniei sale umilitorul anunţ potrivit căruia le este interzis să-i calce pragul câinilor şi românilor. Şi, trebuie s-o recunoaştem, oricâtă durere ne-ar silui mintea şi sufletul - ceva, ceva tot e şi în povestea asta. Altundeva, în odată falnica Moldovă, bătrâni cu povara vieţii întipărită pe faţă şi în amărâtele lor de inimi adăstau un minim împrumut la casa de ajutor a pensionarilor pentru a trece cu bine peste bătătura acestei toamne.

Priveam, privesc şi nu-mi vine a crede ochilor. Gura de rai, această „poiană a îngerilor“, cum a sacralizat-o însuşi Papa de la Roma, nu este în stare, nu mai poate hrăni cele mai puţin de douăzeci de milioane de guri, câte mai populează încă pământul din jurul Carpaţilor. O idee, de sorginte nematică, vezi bine, înfioară iarăşi traiul umiliţilor şi obidiţilor acestui neam. Bătrânii îşi pot vinde casele, agoniseala lor, de cele mai multe ori, de o viaţă, primind în schimb blidul de fasole ori codrul de pâine, în mod viager, adică bruma de suflare cu care îi va mai învrednici Cel de Sus. Măi să fie!

Şi, fiindcă în fapt aici vreau să ajung, între timp, indivizi bine nutriţi şi cu mintea până la piciorul broaştei ţipă cât îi ţin bojocii cum că e eroare, o mare eroare, o crimă chiar cu pensiile celor cât mai sunt în drepturi - să fie sporiţi cu câţiva lei - şi ceva mai timpuriu decât se plănuise iniţial. Clănţăii, vă mai ziceam parcă, nu-şi asumă alte merite decât pe acelea de sporovăitori pe câteva ecrane ale, vorba unui coleg, maşinilor de implantat coşmaruri. Uită, bieţii de ei, dacă au şi ştiut vreodată, că bănuţii aceştia, un pospai de împovărat tristeţea, ei bine pensiile nu sunt altceva decât birul pe care bunii ori părinţii lor l-au suportat amar de timp.

Cât despre starea ţăranilor, aici supărarea este şi mai mare. „Au pământ! - zic imberbii. Să-l muncească!“. Încerc să-mi explic, năucit de prostie şi întuneric, caut să-mi dau seama de unde vin noutăţile. Cinismul şi nerecunoştinţa! Şi, n-am altă explicaţie decât, poate, ruptura dintre noi. Binele, cât a existat el, a fost odată ca niciodată. La noi cinstea a fost schimbată pe minciună de când românilor le e ruşine să-şi zică români.

Luaţi însă seama, oameni buni! Istoria are memorie bună. Vă mai amintiţi? Cine va ridica sabia… Să nu dea Dumnezeu cel sfânt!

Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
703
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 98f53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

884--editorial-medicul-veterinar-garantu...

EDITORIAL - Medicul veterinar, garantul sănătăţii noastre > REVISTA LUMEA SATULUI

Medicul veterinar, garantul sănătăţii noastre

Am scris în mai multe rânduri despre necesitatea şi mai ales despre importanţa unor profesii, specialităţi şi specialişti pentru satul românesc, pentru agricultură în ansamblul său, şi mai ales pentru sectorul care trebuie să ne asigure hrana cea de toate zilele. N-am putut să nu-l includ printre aceştia pe medicul veterinar.

Cine este şi ce face acesta? Iată o întrebare pe care şi-o adresează, de regulă, necunoscătorii realităţilor din teritoriu, cei care ignoră, de regulă, sectorul ce le asigură, la urma urmei, existenţa pe acolo pe unde sunt, şi încă în deplină siguranţă. Sau cei care chiar vor să afle mai multe despre această nobilă profesie.

De la o vreme, a apărut moda sondajelor de opinie şi a chestionarelor pe diverse teme. Ar fi interesantă iniţierea unora pentru a se cunoaşte procentul celor care ştiu cine sunt şi ce fac medicii veterinari. Cu siguranţă se ştie acum mai mult despre Elodia sau despre finanţatorii nu ştiu cărei echipe de fotbal, despre milionarii zilei sau despre diverse evenimente odioase; dar despre veterinari? Sau despre atâţia alţi specialişti din domeniu? Ignoranţa noastră sau intoxicarea cu un anumit tip de informaţii ne îndepărtează de ceea ce reprezintă şi ce ar trebui să ştim despre această profesie dedicată „salvării omenirii“, cum afirma un bine cunoscut savant.

I-am întâlnit pe medicii veterinari în gospodăriile populaţiei, salvând animale sau aplicând tratamentele profilactice specifice, în ferme zootehnice, dispensare, laboratoare, unităţi de industrie alimentară şi farmaceutice, universităţi şi, nu în ultimul rând, în instituţiile centrale şi locale. Am realizat încă o dată, dacă mai era nevoie, cât de mari le sunt responsabilităţile faţă de sănătatea animalelor şi, implicit, faţă de sănătatea oamenilor.

Din păcate, trăim o perioadă în care valoarea intelectuală este ignorată, discriminată aş spune, în vreme ce promovarea nonvalorilor este o modă la zi. Puţini ştiu că un medic veterinar se formează în şase ani de facultate la zi - fără absolvenţi „pe bandă“ ca în multe alte instituţii de învăţământ superior - că în majoritatea situaţiilor condiţiile în care lucrează şi nivelul remuneraţiei ar fi refuzate şi de un ziler.

Cu toate acestea ei sunt prezenţi la datorie în orice moment, 24 de ore din 24, asigurând sănătatea animalelor, supraveghind fluxul tehnologic în unităţile de procesare, veghind asupra modului de comercializare a produselor alimentare şi implicit asupra sănătăţii noastre.

De ce nu se ştie prea multe despre această profesie? De vină sunt poate chiar ei, medicii veterinari, care n-au depus suficient efort pentru a se face cunoscuţi, pentru a-şi demonstra importanţa în viaţa social-economică a ţării. Puţini sunt cei care se implică în comunicare, publicitate şi chiar politică.

Deşi până în urmă cu câţiva ani au făcut parte din structurile Ministerului Agriculturii, niciun medic veterinar n-a ocupat vreo funcţie importantă în conducerea acestuia, iar printre parlamentari abia dacă descoperi 2-3 medici veterinari. Nici în consultanţa agricolă nu sunt solicitaţi, chiar dacă o mare parte dintre proiectele pentru agricultură are nevoie de consultarea şi avizul medicului veterinar.

Se impune, aşadar, să-i solicităm mai mult, dar să le şi acordăm importanţa pe care o merită! Pentru că o merită, vă asigur! Măcar la gândul că sunt protectorii sănătăţii noastre.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1 - 15 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1931

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 98f53

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

La mintea cocoşului

Faţă de bărbatul în haine ponosite, cu o căciulă de oaie năpârlită pe cap până şi în toiul verii, care bântuie de o bună bucată de vreme centrul Bucureştilor, cu un sac de zarzavat în spate, am avut, mult timp, sentimente amestecate.

Ceva, nedefinit, între milă, compasiune şi respect pentru cel ce-şi câştigă pâinea zilnică cu sudoarea frunţii. Iată – îmi ziceam – un biet om care se chinuie, din greu, să iasă la liman. Munceşte, care va să zică până la istovire în grădina proprie, apoi dis-de-dimineaţă culege, cu mâinile bătucite, leuştean, pătrunjel şi mărar, altceva nu vinde, după care, sărmanul de el, se canoneşte, prin cele mijloace de transport în comun să ajungă în buricul târgului pentru a scoate câţiva gologani amărâţi.

Că nu prea e cuşeră treaba să practice un comerţ ambulant pe caldarâm taman prin zona reprezentativă a Capitalei – suntem totuşi în mileniul III şi am intrat, zice-se, în Europa, că pe marfă cere preţ de speculă de două-trei ori mai mare decât la piaţă, că, mai tot timpul, dă de duşcă din diverse sticloanţe, aflate la purtător – erau amănunte pe care le treceam cu vederea. În definitiv şi la urma-urmei cine sunt eu să mă erijez în organ de ordine, în inspector de protecţie a consumatorului ori de luptă împotriva alcoolismului.

Că doară e democraţie, nu-i aşa, fiecare face după cum îl taie capul şi după cum îl duce mintea. Moralişti, ca şi analişti de tot felul, slavă Domnului, sunt destui, nu mai era nevoie de încă unul.

Ceea ce mi-a schimbat total impresia despre „bietul om“ a fost o scenă, care apoi s-a repetat, surprinsă la primele ore ale dimineţii în principala piaţă a oraşului ce poartă numele unui cioban. Nu Becali, desigur. Cu sacul la îndemână, aşa-zisul lucrător al pământului se târguia la sânge cu o bătrână ţărancă, mai-mai s-o ia la bătaie, pentru a-i cumpăra, mai pe daiboji, zarzavaturile.

Aşadar, m-am luminat, nici vorbă de grădinărit, nici pomeneală de trudă de cu zori şi până noapte pentru a sădi, îngriji şi culege mărarul, pătrunjelul şi leuşteanul oferite prin centrul Capitalei: individul se dovedea a fi – ca şi alţii din tagma lui – un impostor. Aidoma cu falşii călugări, invalizi ori poliţişti, vezi metoda Maradona, ieşiţi la furat la drumul mare.

Un precupeţ lacom şi fără scrupule, pus pe luat pe mai nimica şi vândut cu cât nu face. Or, în atari condiţii, la mintea cocoşului este că se schimbă calimera, fraţilor şi cumnaţilor. Nu milă şi compasiune şi cu atât mai puţin respect faţă de cel care se procopseşte din munca altuia.

Cu ochii mei am văzut cum căra sacul, sacii de fapt, într-o maşină cu şofer, vreo rudă probabil, care avea probabil şi rolul de bodyguard, nu înţelegere faţă de comerţul ilegal şi în contradicţie cu toate normele igieno-sanitare prin buricul Căpitalei.

Sentimentul care mă încerca era acela de indignare. Indignarea celui înşelat în buna credinţă. Pentru că una este să mai treci, când şi când, pe sub sau peste bariera legii – cu foamea nu-i de glumit – şi cu totul alta să-ţi faci o meserie din asta, cu scopul de a prădui pe alţii şi la cumpărare, şi la vânzare şi de a te chivernisi. Motiv pentru care închei spunând: La muncă! Şi mai lasă basamacul! Că face rău la imagine, te prosteşte şi te îndeamnă la cele rele.

Gogu Pintenogu'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
692
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

886--mama-floarea-sufletul-satului-din-b...

Mama Floarea, sufletul satului din Bărăgan

Adrian Lascăr, arhitectul-şef al judeţului Călăraşi, mă asigură că localitatea Independenţa este cea mai frumoasă din Bărăgan şi argumentează: „Bine sistematizată, asfaltată aproape în întregime, luminată, curată, oameni gospodari şi, mai presus de orice, este înconjurată de păduri (perdele forestiere în limbaj de specialitate)“. Din acest motiv, aerul şi lumina zilei sunt curate, dătătoare de forţă şi speranţă.

Preotul satului, Gheorghe Marcian, adaugă acestei descrieri câteva cuvinte despre săteni: „Cei mai mulţi sunt credincioşi, vin la biserică şi se implică în viaţa comunităţii, fiecare după puterile sale. Acolo unde este credinţă şi se trăieşte după legile strămoşeşti, răul nu îşi găseşte loc. Cele câteva familii care nu au un rost şi nu au posibilitate să se întreţină, să se ţină de colectiv, trag ponoase din toate părţile. Păcat, mare păcat!“

Părintele Marcian mă invită să facem câţiva paşi pe uliţele satului, să mă conving că oamenii sunt gospodari, că se întrec să aibă case frumoase, grădini îmbelşugate... Aleg o casă care mi-a atras atenţia pentru că pare o căsuţă de demult, o ilustrată de pe vremea bunicii. Cine stă aici? Părintele Marcian deschide poarta cu grăbire, iar ea îl ascultă, îl invită parcă în curte... „Aici locuieşte mama Floarea, o bătrânică singură, foarte aproape de biserică şi de familia mea.“

Înţeleg că mama Floarea se află în grija şi sub protecţia părintelui, aşa cum sunt şi alte câteva bunicuţe singure. Ce face părintele?

Le deschide uşa, le întreabă de sănătate, vorbesc despre problemele lor, se sfătuiesc împreună. Ca un fiu bun, ca un copil recunoscător. mama Floarea se luminează când ne vede în grădina ei. Aşează repede câteva preşuri pe bancă şi ne aşezăm la sfat.

Singurătatea, mai grea ca bătrâneţea

Mama Floarea este văduvă de mulţi ani, are o fiică, plecată în Italia împreună cu soţul şi fetiţa ei care învaţă acolo. Se văd rar. Între ele, mamă şi fiică, este o relaţie bună, nu are nimic de spus sau de reproşat. Fata şi-a urmat destinul, a ales un loc unde poate trăi mai bine. Asta o mulţumeşte şi îi mulţumeşte lui Dumnezeu că are sănătate, că iată, are cine să-i deschidă uşa...

Mama Floarea este bucuroasă că am venit, că face o pauză, îşi trage sufletul, până atunci a robotit în curte, acum au venit şi câţiva oameni la cules de porumb, are o parcelă bunicică în curte, alături de vie, de grădina de zarzavaturi şi de flori. „Muncesc de dimineaţă până se întunecă. Hrănesc animalele, păsările, îngrijesc viţa, legumele.“

Mama Floarea spune că nu are nevoie de mila nimănui.

Cât poate, munceşte şi se află în rândul lumii. Viaţa ei este simplă, curată, gândurile ei sunt la timpul când soţul şi fetiţa erau alături de ea, când familia lor era cineva în sat. Iar când amintirile dor, când dorul îi îneacă sufletul în lacrimi, mama Floarea rosteşte Tatăl Nostru şi îşi pregăteşte sufletul pentru duminică, ziua de biserică, rugăciune şi smerenie. Dumnezeu, Bunul, i-a trimis în sat pe părintele Gheorghe Marcian, pe soţia lui, preoteasa Mariana.... Are siguranţă că, la greu, la necaz nu o vor lăsa să se piardă.

Acolo, în grădina casei mamei Floarea din localitatea Independenţa am regăsit, prin povestea simplă a unei femei ajunse la vârsta înserării, spiritul, forţa, frumuseţea şi demnitatea ţărancei din Bărăgan, mai vie, mai puternică decât ne închipuim. Adaug deci numele maicii Floarea în lista de motive ale arhitectului Adrian Lascăr, cu precizarea: „Comuna Independenţa este cea mai frumoasă din Bărăgan pentru că are suflet.“

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
948
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

887--un-sport-ce-se-vrea-o-emblema-a-sat...

Un sport ce se vrea o emblemă a satelor

Cea de-a doua ediţie a Cupei Surdila Greci la oină, competiţie rezervată juniorilor II, a fost câştigată de Luceafărul Râmnicelu (judeţul Buzău). „Argintul“ a revenit gazdelor de la Victoria Surdila Greci (judeţul Brăila).

În miez de septembrie, comuna Surdila Greci s-a îmbrăcat în straie de sărbătoare. Ca de fiecare dată în ultimii trei ani, surdilenii s-au strâns pentru a celebra ziua localităţii lor prin cânt, voie bună, dar şi printr-o competiţie de oină, sport extrem de îndrăgit prin părţile locului.

La ediţia de anul acesta a Cupei Surdila Greci la Oină au participat trei echipe de juniori II: Speranţa Tătaru, Luceafărul Râmnicelu şi Victoria Surdila Greci

Competiţia a debutat cu meciul dintre Victoria Surdila Greci şi Speranţa Tătaru, câştigat de gazde cu scorul 12-7 (6-1). Cu o diferenţă aproape identică s-a încheiat şi meciul vedetă al întrecerii, care a adus faţă în faţă aspirantele la cucerirea trofeului: Luceafărul Râmnicelu şi Victoria Surdila Greci. Cu un plus de experienţă, buzoienii, campioani naţionali la această categorie de vârstă, s-au impus în cele din urmă cu scorul de 11-7 (1-4).

După încleştarea cu gazdele, Luceafărul Râmnicelu a învins şi în ultimul meci al ediţiei din acest an, cel cu Speranţa Tătaru, scor 15-0.

La final, spectatorii au putut urmări şi meciul demonstrativ dintre echipa de seniori a clubului Victoria Surdila Greci şi a Poliţiei de Frontieră Brăila.

Premiaţi de vicepreşedintele Federaţiei de Oină

Fluierul de final al arbitrului ultimei partide a marcat debutul festivităţii de premiere, oficiată de vicepreşedintele Federaţiei Române de Oină, Cornel Săndulescu, şi de primarul comunei Surdila Greci, Ionel Meiroşu. Recompensele au fost pe măsură: medalii, diplome, cupe, echipament sportiv, dar şi plachete acordate unor sportivi experimentaţi precum Aurel Mocanu, Iulian, Bordei, Alexandru Vasile, Vasile Neamu şi Vasile Dumitru.

„Această acţiune, aflată la a doua ediţie, a avut ca scop promovarea şi transmiterea din generaţie în generaţie a sportului nostru naţional, deoarece Surdila Greci este leagănul oinei în judeţul Brăila, lăsat moştenire practic din tată-n fiu.

Cu toate că nu am stat niciodată bine din punct de vedere financiar, echipele din Surdila Greci au fost prezente la toate competiţiile naţionale. Victoria Surdila Greci încearcă să facă din oină emblema acestei localităţi“, a declarat, la finalul competiţiei, Cornel Săndulescu, fost campion naţional al României cu Universitatea Bucureşti şi multiplu medaliat cu echipa de seniori a comunei Surdila Greci atât la Campionatele Naţionale, cât şi la Cupa României.

Sărbătoarea brăileană a oinei a fost organizată de Asociaţia Clubul Sportiv Victoria Surdila Greci, în parteneriat cu Primăria Surdila Greci, Federaţia Română de Oină şi Direcţia Judeţeană pentru Sport.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
806

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

888--Sfantul-Dumitru-dintre-noi.html

Sfântul Dumitru, dintre noi

Acum, când iarna îşi tot pregăteşte intrarea în scenă, îl pomenim pe Sfântul Mare Mucenic Dimitrie (Dumitru), izvorâtorul de mir şi făcătorul de minuni, originar din Tesalonic...

Astăzi, la rubrica religioasă, îmi iau permisiunea să vă povestesc o felie de viaţă. Nu, nu a unui sfânt. Nu a acestui sfânt. Omul despre care vă vorbesc, muritor ca noi toţi, nu va fi – deşi ar avea motive – niciodată sanctificat.

Dar îndrăznesc să vă spun - pentru că eu continuu să cred că trebuie spusă - în cuvinte puţine, fără fanfaronadă şi fără emfază, povestea lui. Aşa cum, la rândul meu, am fost norocoasă s-o aflu. Totul a început în fapt de seară, într-o staţie CFR cu pretenţie de gară...

În gară

În ultimii ani, de fiecare dată când creştinii ortodocşi îl sărbătoresc pe Sfântul Dimitrie - sau Dumitru – mă gândesc că viaţa unui om depinde, cel mai adesea, de foarte puţin. Îmi amintesc când vine această sărbătoare de un om care a purtat, o foarte mare bucată de timp, numele acesta, Dumitru. Din păcate pentru el, o perioadă nu a ştiut că îl cheamă astfel. Şi iată povestea. Într-o seară de mai, când liliacul luase lumea în stăpânire cu parfumul lui, fugeam disperată spre o gară mică să prind un tren.

Ar fi fost posibil să fie ultimul pe ziua aceea către Ploieşti. Eu l-am pierdut. Zăresc, nu departe de locul unde mă aflam, aşezat pe o piatră, un bătrân. Părea pierdut în reverii şi m-am gândit mintenaş că pricina trebuie să fie tot trenul grăbit, care a plecat spre Ploieşti fără el. Şi fără mine. Aşa că, având aceeaşi suferinţă, intru în vorbă cu omul. „Nu, îmi spune cu ochii trişti şi cu un accent uşor rusificat, nu l-am pierdut. L-am lăsat să treacă“.

Condamnarea la bigamie

Bătrânul din faţa mea plecase, cu 58 de ani în urmă, pe front, ca toţi bărbaţii acelor vremuri. Lăsase nevastă tânără şi frumoasă, copii, casă, vite, pământ, tot. Doar un of mare luase cu el. Ca obida să-i fie completă, în ziua plecării îşi condusese la cimitirul din sat mama decedată. Fugea să prindă căruţa care îi ducea pe cei din sat spre oraş, unde erau încartiruiţi soldaţii şi mai auzea încă în minte versurile de la Veşnica Pomenire, pe care o cântase popa când el pleca: „Unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit“... Băsmăluţa roşie, de zi cu zi, a nevestei, încă mai flutura în ochii lui împovăraţi de lacrimi.

Şi în cuget ducea cu el alte imagini de acasă: o cumpănă veche de fântână, care scârţâia spasmodic, când o urneai către oglinda apei, o cruce bătrână, cu braţele mâncate de muşchi...

Avea să şi le amintească pe toate, intacte, ca şi numele lui, Dumitru, până într-o zi, când, la Cotul Donului, unde îl dusese războiul, s-a făcut măcel. Trăgea deopotrivă şi rusul, şi neamţul şi trăgeau şi ei, românii aflaţi în tranşee.

Prăpădul a fost cumplit şi el a crezut că s-a isprăvit, nu se mai întoarce niciodată acasă, la ai lui. N-a murit însă, aşa cum se aştepta şi aşa cum s-a întâmplat cu mulţi soldaţi. Destinul îi pregătise altceva. Şi-a pierdut memoria. A uitat că e Dumitru, a uitat de băsmăluţa roşie, a uitat versurile de la Veşnica Pomenire: „Unde nu este durere, nici întristare, nici suspin...“

A fost purtat din spital în spital şi din lagăr în lagăr, mai bine de 20 de ani. O viaţă... Într-unul dintre spitalele unde a bolit, fiica unui medic – o codană zvăpăiată de fată – s-a îndrăgostit de el. Atât de mult şi atât de tare – sau poate că nu, a făcut doar o obsesie – că i-a dat lui Dumitru o identitate.

Altă identitate. I-a spus că e Alexei, vecinul ei de demult, că se ştiu, că e, ca şi ea, rus, că îl iubeşte de când se ştie. Şi că, aşa stând lucrurile, ar fi bine să se căsătorească. Dumitru nu avea prezent, nici trecut, şi şi-a zis, pesemne, să aibă şi el un viitor. Şi s-au căsătorit. Fără să ştie nicio secundă că Dumnezeu tocmai îl condamnase la bigamie...

Inexplicabilele vedenii

Ciudat, chiar însurat cu Olga, Alexei avea, din senin, nişte vedenii pe care, oricât se căznea, nu le înţelegea: aiurea, îi apărea pe retină o băsmăluţă roşie; fără sens, cumpăna unei fântâni se înclina haotic, iar paşi abia simţiţi se poticneau lângă braţele unei cruci mâncate de vreme şi de muşchi. Peste toate, într-o limbă despre care nu ştia nimic, îi bubuiau în minte versurile din Veşnica Pomenire: „Unde nu este durere, nici întristare...“

La Moscova nu erau fântâni cu cumpănă, nici băsmăluţe roşii. Nu era nimic din himerele care îl chinuiau. Cu un prieten român, din inimă de Bărăgan, Alexei decanta în lungile plimbări din marginea oraşului, la gânduri şi întrebări fără răspuns. „Tu eşti român, îi spunea prietenul, nu eşti rus. Nu vezi că vorbeşti cum trebuie limba română?“ Da, dar Olga îl asigurase că e rus şi că ştie limba pentru că a învăţat-o în război.

Ani de zile, Alexei a tânjit să găsească răspunsuri. Şi nu le-a găsit. Numai că, într-o zi, a decis să-l însoţească pe prietenul din Bărăgan acasă la el, în România. Maşina cu care erau s-a stricat – întâmplare oare? – în apropiere de o casă cu fântână cu cumpănă. În curte, un preot cânta cât putea de tare: „Unde nu este durere...“.

Alexei a vrut să bea apă din fântâna aceea. Îi era sete, atât, nu bănuia nimic din ce avea să urmeze. Şi când găleata a lovit năprasnic smalţul apei l-a copleşit, cum nu mai credea, adevărul. A înţeles ce nu reuşise să înţeleagă atâţia ani.

A aflat răspunsuri. Da, plecase chiar din curtea aceea, unde popa cânta acum Veşnica Pomenire, pe front. A lui fusese casa. Şi fântâna. Şi crucea din apropiere. Şi nevasta care îl aşteptase toată viaţa şi pentru care se făcea în ziua aceea pomenire de un an de la moarte.

Murise cu credinţa că el trăieşte şi se întoarce la o zi mare. Şi Dumitru, devenit Alexei din ambiţia unei femei, s-a întors la o zi mare: comemorarea soţiei sale. Primei soţii. Singurei, poate, chiar contrar evidenţei, soţii.

Dumitru le-a spus celor de la pomană cine este şi ce s-a întâmplat. Dar copiii şi nepoţii lui nu au înţeles. Şi nu l-au oprit să rămână acasă la ei. La el, la Dumitru. Omul plecase spre gară, neştiind dacă să plece spre viaţa care îl aştepta departe, la Moscova, sau să rămână în locul unde se născuse... Aşa se explica faptul că lăsase trenul să treacă...

În loc de încheiere

Mai târziu, am luat legătura cu familia din ţară. Dumitru a murit la scurt timp după ce ne întâlnisem în gară. Dumitru despre care v-am povestit nu şi-a învins destinul... El a rămas doar o felie de viaţă. Dar sfântul cu acelaşi nume e în calendarul ortodox. Şi azi, pe 26 octombrie, îl prăznuim...

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
678

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prin „Vama Cucului“

Paralel cu strămutarea ţăranilor sau, mai exact, cu fuga acestora de pe o moşie pe alta în speranţa unei vieţi mai bune, a existat în permanenţă un proces continuu de bejenie al populaţiei din Transilvania către Ţară. Această adevărată colonizare, care s-a desfăşurat mereu şi după Revoluţia din 1848, apare firesc în condiţiile când obligaţiile feudale ale ţăranilor erau mult mai grele peste Carpaţi, acolo unde asupririi feudale i se adăuga intoleranţa naţională şi religioasă.

În timpul unei anchete oficiale din 1832 se menţionează: „Iobagii unguri nu pleacă în bejenie, ci numai românii, şi ei se duc în Moldova, din pricină că cei mai mulţi au acolo rude, prieteni ori cumnaţi şi mulţi oameni laudă acea ţară, că acolo pământul este mai roditor decât la noi şi dăjdiile şi robotele sunt mai mici“.

Această realitate este reliefată şi de un cântec popular cu largă circulaţie în ţinutul Năsăudului şi pe Valea Someşului.

„La Moldova-i mult mai bine
Cine merge nu mai vine...“

Marea bejanie

Fenomenul cunoaşte, odată cu începutul secolului al XIX-lea, proporţii extraordinare. Într-un document al autorităţilor austriece se menţionează că numai din 300 de sate au „bejenit“ între opt mii şi zece mii de români. În orice caz, numărul românilor emigranţi a fost destul de ridicat de vreme ce, la un moment dat, Austria reclama opt mii de familii în Moldova şi 16 mii în Ţara Românească.

De asemenea, în cursul anului 1848 – cu începere din luna noiembrie, mai cu seamă – deplasarea românilor peste Carpaţi s-a intensificat. La începutul anului următor numai în judeţul Prahova erau semnalate patru mii de familii refugiate, iar la Piteşti erau înregistraţi 558 de emigranţi.

Numărul mare al satelor de ungureni de-a lungul arcului carpatic reprezintă o vie expresie a acestui proces. De altfel, pentru a reglementa situaţia celor veniţi de peste munţi în Ţara Românească se înfiinţează la sfârşitul secolului al XVIII-lea două „isprăvnicate de ungureni“.

Cauzele transhumanţei

Emigrărilor masive determinate de exploatarea feudală a nobilimii maghiare, de fiscalitatea habsburgică sau de asuprirea naţională trebuie să le adăugăm şi deplasările temporare, în primul rând transhumanţa – pendularea continuă a păstorilor din Transilvania cu turmele lor spre câmpia Dunării şi în Dobrogea – fenomen care se pierde în negura vremii.

Cercetări recente pe baza unui minuţios calcul al numărului de vite au apreciat cu aproximaţie, fireşte, numărul păstorilor de peste munţi aflat în Ţara Românească: 11.000 în 1792, 9.800 în 1834 şi 14.000 în 1853.

În egală măsură, deplasaţi temporar trebuie consideraţi şi cei veniţi pentru munci agricole sau în activităţi meşteşugăreşti. În 1846, de pildă, potrivit celor constatate la frontieră, zece mii de locuitori din Transilvania îşi câştigau existenţa în „provinciile vecine“.

De asemenea, intensificarea continuă a relaţiilor comerciale, sub diverse şi variate forme (între cele trei provincii româneşti) a îngăduit trecerea continuă a negustorilor de o parte şi de alta a munţilor. Legăturile sunt la fel de vechi ca şi poporul, ele au căpătat însă aspecte şi ritmuri noi. Să menţionăm doar că, în Braşov, din cei peste 7.800 de negustori, aproape 85% erau români cu relaţii permanente de afaceri şi de rudenie dincoace de Carpaţi.

Toate acestea, mai ales transhumanţa, au înlesnit şi au pregătit terenul pentru trecerile masive ale românilor, în momentele de răscruce ale istoriei, prin cărările cunoscute de oieri, „Vama Cucului“, cum erau denumite acestea.

De altfel, zonele montane de convergenţă ale Carpaţilor Meridionali au reprezentat întotdeauna un loc de întâlnire care a înlesnit păstrarea şi întărirea conştiinţei de neam şi, apoi, a conştiinţei naţionale în preajma revoluţiei, care va cuprinde în 1848 cele trei ţări româneşti.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
890

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tractoare cu roţi Challenger > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulTractoare cu roţi Challenger

Putere maximă, dotări de vârf!

Seria MT500B Techstar

(MT525B Techstar, 125 cp, Cat® 6-cyl; MT535B Techstar, 140 cp, Cat® 6-cyl; MT545B Techstar, 150 cp, Cat® 6-cyl; MT555B Techstar, 165 cp, Cat® 6-cyl; MT565B Techstar, 175 cp, Cat® 6-cyl; MT575B Techstar, 190 cp, Cat® 6-cyl)

Muncă grea efectuată într-un mod uşor

Tractoarele din seria MT500B Techstar oferă ultimele noutăţi în controlul operării. Combinând performanţa dovedită a transmisiei variabile, continuă cu uşurinţa operării. Nu a existat niciodată un moment mai bun să te apuci de treabă.

Caracteristici şi beneficii

Transmisia Variabilă Continuă Techstar (CVT) permite selectarea exactă a vitezei motorului şi vitezei la sol pentru a maximiza performanţa, productivitatea şi pentru a reduce costurile.

Motoarele cu emisie scăzută dispun de management electronic – pentru mai multă putere, mai mult cuplu şi mai multă flexibilitate.

Ambient de excepţie pentru conducător – controale proiectate ergonomic, niveluri de zgomot reduse (70 dB (A)), încălzire şi ventilaţie remarcabile, scaun confortabil.

Cabina dublă suspendată – optimizează frecvenţa şi tipul călătoriei pentru suspensii, în funcţie de condiţii, se poate opta astfel pentru modurile „câmp“ şi „transport“, pentru o conducere confortabilă.

Bara de torsiune frontală suspendată – măreşte performanţa la drum şi în câmp.

Sistemul hidraulic – Prin sistemele „Centru Închis – Încărcare Senzor“ şi debit ridicat de ulei se asigură o îmbinare perfectă între puterea hidraulică şi tipul de activitate ce trebuie efectuată.

Centrul Electronic – pentru creşterea automatizării sarcinilor repetitive.

Seria MT500B

(MT525B 120 cp, Cat® 6-cyl; MT535B 135 cp, Cat® 6-cyl; MT545B 145 cp, Cat® 6-cyl; MT555B 160 cp, Cat® 6-cyl; MT565B 170 cp, Cat® 6-cyl; MT575B 185 cp, Cat® 6-cyl)

Putere chiar acolo unde aveţi nevoie

Robuste, fiabile, de încredere şi cu suficientă putere să îndeplinească cele mai grele munci, modelele Seriei MT500B sunt continuu adaptabile la producţie şi performanţă pentru a efectua cele mai precise solicitări ale culturilor moderne şi activităţile diverse din cadrul fermelor.

Caracteristici şi beneficii

Motoare cu emisie redusă care dispun de control electronic – capacitate înaltă şi cuplu puternic pentru toată puterea de tracţiune pe care o doriţi, exact acolo unde aveţi nevoie de ea.

Transmisia Autopower VI 24 – pentru schimbarea vitezei în mers fără ambreiaj, oferind flexibilitate excepţională, asigură un condus uşor şi productivitate înaltă. Plus funcţiile automate „Ajustarea vitezei“ şi „Pilot Automat“, dotare standard.

Un ambient remarcabil pentru operator – cu controale ergonomice avansate, pentru manevrare uşoară şi confort la un nivel al zgomotului de 70 dB(A)); este cea mai silenţioasă cabină din domeniu. Modelul standard are în dotare aer condiţionat şi scaun ventilat.

Cuplajul extern al valvelor bobinelor permite echipamentului să fie conectat şi deconectat sub presiune, pentru o mai bună ancorare.

Sistem Integrat de Control al Tractorului (opţional) – oferă operatorului posibilitatea de a alege, acţiona şi ajusta câteva funcţii adiţionale, cum ar fi controlul volanului, supapele valvelor şi circuitul hidraulic, precum şi monitorizarea consumului de carburant fără necesitatea unui terminal Datatronic

Seria MT600B TECHSTAR

(MT635B Techstar, 215 cp, Challenger 6-Cyl; MT645B Techstar, 235 cp, Challenger, 6-Cyl; MT655B Techstar, 260 cp, Challenger 6-Cyl; MT665B Techstar, 290 cp, Challenger, 6-Cyl)

Putere din plin, dotări de vârf, producţie masivă

Dispunând de transmisia variabilă continuă TechStar şi echipate la cele mai înalte standarde, modelele din gama MT600B sunt tractoare excepţional de puternice, capabile de ritmuri uriaşe de muncă. În timpul campaniilor agricole, când timpul este critic, aceste maşini mari vor economisi timpul dumneavoastră.

Caracteristici şi beneficii

Transmisia variabilă continuă Techstar cu controale intuitive, modurile de operare care măresc producţia şi funcţiile automatizate permit selectarea exactă a vitezei motorului şi a vitezei la sol pentru performanţă şi productivitate maxime, plus reducerea costurilor de operare.

Noile motoare cu emisie redusă Clallenger diesel Tier III – cu control electronic al motorului, oferă caracteristici de cuplu şi putere, cu înregistrarea cuplului maxim şi a nivelelor înalte de extra-putere.

Cabina Deluxe cu niveluri de zgomot de doar 71dB(A), cea mai silenţioasă de pe piaţă. Mult premiata cabină Dual Stage şi ergonomia excelentă reduc oboseala operatorului care stă ore întregi în scaunul şoferului.

Un sistem de control electronic al racordurilor la cele mai înalte standarde - Comutatorul 540/1000 PTO, cutia de viteze Cat 3 şi bara mobilă oferă o operare precisă, intuitivă.

Suspensia barei de torsiune frontală asigură viteză, siguranţă şi confort, cu posibilitatea atingerii vitezei de 50 km/h. Sistemul poate fi comutat (pornit/oprit) prin apăsarea unui buton pentru a asigura astfel performanţa optimă, indiferent de condiţii.

Noua Consola opţională GTA oferă niveluri, neatinse până acum, de control şi automatizare, incluzând memorie automată de control, control manual al supapei troliului acţionat hidraulic şi afişaj pentru toate operaţiunile.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1222

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Acad. Răzvan Theodorescu: „Romanitate şi românitate“

La o recentă întâlnire a istoricilor, dedicată împlinirii a 100 ani de la înfiinţarea Universităţii Populare de Vară „Nicolae Iorga“ de la Vălenii de Munte, acad. Răzvan Theodorescu a evocat o temă insolită a istoriei noastre naţionale.

În cele ce urmează reproducem această aserţiune a istoricului şi omului de artă, acad. Răzvan Theodorescu.

„Încă din 1908, anul înfiinţării Universităţii Populare de Vară, Nicolae Iorga a venit cu prezentarea temei privitoare la romanitatea poporului nostru, corelată cu creştinismul latin al unui popor sedentar.

Suntem singurii în această Europă a migratorilor slavi, germani, turanici şi fino-ugrici, care ne-am păstrat această valoare. Suntem singura ortodoxie latină, care îmbină individualismul latinităţii cu spiritul grăitor al Răsăritului şi care face o punte între Orient şi Occident.

În contextul de românitate, uneori, strâmbăm puţin din nas. Românitatea este latinitatea noastră intrată în contact cu valorile creştine medievale, cu ortodoxia bizantină, cu spiritul bizantin, cu ţările balcanice, devenind o valoare care exclude mistica spiritului balcanic. Românitatea – acţiunea aceasta a unei romanităţi intrată în contact cu valorile ortodoxiei – face să se aleagă de către români unele lucruri care sunt ale Răsăritului, unele păstrate, altele eliminate.

Basarabia, sub influenţe ale lumii ruseşti, a dat superbe pilde mistice din spaţiul românesc. Spaţiul Olteniei, de pildă, prin cărţile populare şi picturile religioase – Judecata de Apoi – îl pun în cumpănă pe Scaraoţchi cu Arhanghelul Mihail, în care Scaraoţchi este individul simpatic.

La români, spre deosebire de ruşi, în Judecata de Apoi, iadul este o zonă mişcată, simpatică; elementele acelea care sunt puse sub semnul întrebării sunt simpatice ţăranului care caută şi pe ăla care bea tutun şi pe ăla care-i curvar şi pe ăla care şi-a lepădat credinţa.

Îi caută să-i vadă că nu sunt modele, dar sunt undeva nişte personaje, până la urmă, simpatice.

Românitatea reprezintă ataşamentului faţă de tradiţii. Şi aceasta este chezăşia permanenţei culturii noastre în sistemul culturii europene. Dar, românitatea este astăzi, după mine şi după mulţi sociologi de renume, o cultură a supravieţuirii.

Noi supravieţuim în românitatea noastră. Un fatalism care vine de departe, un paternalism, nevoia de un personaj mesianic; noi avem nevoie în permanenţă de un lider mesianic; exemple sunt şi în istoria modernă şi contemporană, când mereu este nevoie de un lider...

Suntem nestatornici în nestatornicia noastră funciară, care, atenţie, ţine de valori ale romanităţii noastre latine, de individualismul nostru. Unii mi-au reproşat că, în discursul meu de intrare la Academia Română – moment prezentat de acad. Eugen Simion – am vorbit de mentalitatea tranzacţională a românilor.

Arătam că aceasta ne-a făcut bine şi în stabilitatea noastră şi ne-a obligat să negociem la fiecare pas. Să negociem autonomia şi independenţa, să negociem viaţa. Au fost marile exemple de românitate şi de românism. De la începutul modernităţii, începând cu Dimitrie şi Constantin Brâncoveanu şi continuînd cu Ionel Brătianu.

Tranzacţia a fost partea luminoasă şi a politicii noastre externe înainte de 1989. Românismul este uneori esenţa negocierii. Fantezia debordantă, individuală şi colectivă, inteligenţa negocierii sunt părţi ale acestei românităţi. Cu aceste valori am intrat în Uniunea Europeană. La aceste valori ne gândim la conferinţa lui Nicolae Iorga, de acum o sută de ani, de la Vălenii de Munte. Rămânem însă un popor admirabil în singurătatea noastră în această Europă Răsăriteană.“

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
983

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Conacul Bellu din Urlaţi, între legendă şi adevăr > REVISTA LUMEA SATULUI

Conacul Bellu din Urlaţi, între legendă şi adevăr

În oraşul prahovean Urlaţi există încă o parte din faimosul Conac Bellu. Despre el şi despre cei care l-au stăpânit, mai jos.

Scurt istoric

Dacă treci prin oraşul prahovean Urlaţi şi nu mergi să vezi, din neştiinţă sau lipsă de timp, Conacul Bellu înseamnă că degeaba ai fost pe aici, că n-ai văzut nimic.

Conacul Bellu este cel mai emblematic edificiu. Este vorba, de fapt, despre un complex de clădiri (chiar dacă acum nu se mai păstrează tot, ci doar clădirea mică, palatul, bucătăria, biserica şi celelalte fiind distruse de timp şi nepăsare ori de bombardament).

Familia Bellu a venit din Pindu Macedoniei, din localitatea Pella, în anul 1780, după cum ne-a spus Gabriela Nicolau, muzeograf şi şef de secţie. Tot cam din aceeaşi perioadă ar data şi clădirile de la Urlaţi, poate câteva decenii după. Reşedinţa de la Urlaţi era cea mai apropiată de suflet neamului Bellu.

Era o familie însemnată, beneficia de averi substanţiale şi a dorit, ba chiar a şi realizat, alianţe matrimoniale cu alte case asemănătoare. Astfel, s-a înrudit cu Cantacuzinii, cu Văcăreştii, Câmpinenii, Sturdza şi cu alte familii importante ale neamului.

Dacă e să înjghebăm o frântură din arborele genealogic al neamului, ar trebui să spunem că, bunicul lui Alexandru Bellu, cunoscutul colecţionar, care a trăit pe la 1900, s-a căsătorit cu Irina Văcărescu, apoi a încheiat o alianţă matrimonială cu Eliza Ştirbei, fiica domnitorului Barbu Ştirbei, iar exemplele ar putea continua.

Refacere

Se preconizează ca întreg complexul de clădiri să fie, în timp, refăcut. Dar, din păcate, ca peste tot, lipsesc banii. În prezent se fac renovări la conacul mic, care se mai află în picioare. Visele celor din Urlaţi sunt măreţe: ca în scurt timp să fie repus în circuitul turistic tot complexul muzeal.

Fata din casă

Mariţa Beloaica, aşa este cunoscută fosta fată în casă de la Conacul Bellu, vine din când în când prin locurile tinereţii sale.

E în vârstă, n-a iertat-o timpul, dar se tulbură de fiecare dată când păşeşte în interiorul muzeului. „Pe aici era aşa, pe dincolo se făcea altminteri...“ – povesteşte ea muzeografilor, plină de emoţii.

Retrăieşte, practic, toată perioada de la conac. Mariţa Beloaica ştie şi copiii din flori, ştie şi de doi dintre ei care au fost recunoscuţi şi au primit numele familiei, relatează cum veneau ţăranii vinerea, la conac, să-şi vândă sau să-şi ofere produsele baronilor.

Bellu sau Grigorescu?

Alexandru Bellu, bun prieten cu Nicolae Grigorescu, avea trei mari pasiuni: colecţiona obiecte de artă, fotografia chipuri de ţărănci şi iubea cu patimă femeile. De fapt, toţi bărbaţii din neamul Bellu erau unii „iubăreţi“, cum îi ştia târgul.

Toţi au avut copii din flori. Dar, cum ni s-a spus, ei nu-şi băteau joc de fete, ţărănci, de cele mai multe ori la origini, ci le dădeau la carte, le cizelau, le găseau apoi bărbaţi, le înzestrau şi le făceau un rost. Rafinat, cu un gust desăvârşit, Alexandru Bellu a strâns de peste tot din lume porţelanuri, tablouri, argintărie, obiecte de mobilier. Toate sunt deosebite şi au o valoare inestimabilă. Unele dintre acestea provin din secolele al II-lea şi al III-lea.

Spuneam că Grigorescu şi Bellu erau prieteni. Atât de buni, că ajunseseră să se influenţeze unul pe celălalt în ceea ce făceau. Există chiar, după cum spun interlocutorii noştri, un serios semn de întrebare privind renumitul car cu boi: l-a fotografiat întâi Bellu şi apoi l-a pictat Grigorescu ori Grigorescu a realizat întâi tabloul şi Bellu s-a inspirat privind şi admirând pânza? E greu de spus, la această dilemă nu au răspuns nici specialiştii.

Prin ani

Deşi a trăit destul de mult la Urlaţi, Alexandru Bellu a fost înmormântat la cimitirul care îi poartă numele din Bucureşti. Unchiul său, Barbu Bellu, ministru de justiţie în timpul lui Cuza, a donat municipalităţii 20 hectare de teren, la fel ca şi Văcăreştii, pe care s-a întins apoi Cimitirul Bellu. Aici a fost îngropat corpul neînsufleţit al colecţionarului atunci când i-a venit sfârşitul. Încă de la moartea sa, Alexandrina, soţia, a donat Academiei Române întreg complexul de clădiri de la Urlaţi.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
7581

☐

Comentarii

☐

☐

1. florijianu -- (27-September-2010)am fost pe 26.09.2010 sa vad conacul...am ramas uimita cat de frumos poate fi ! merita sa mergeti sa vedeti !
toata stima pentru cei care au pus atata suflet in restaurare !

2. osmy -- (15-October-2010)eu snt din urlati si ma mandresc!!!ma bucur k exista si oameni(turisti)kre vin s ne viziteze "comorile".....va multumesc tuturor celor care v ati gandit s ne vizitati!!!

3. anca -- (7-November-2010)minunat acest conac,pacat ca nu se mai acorda atentie si locul cuvenit valorilor,traditiilor...dna nicolau este o femeie deosebita...multa sanatate si vizitatori cu miile

4. marinela datcu -- (30-November-2010)Conacul Bellu de la Urlati, este intim legat de anii mei de scoala generala si liceu, avand statutul de interna, in internatul ce era situat pe aceeasi strada cu conacul.Imi amintesc cu emotie de primaverile care aveau pentru mine copilul de atunci, o mare stralucire,parcul din imprejurimile conacului, fiind scaldat intro mare de vegetatie si culoare,sub patina istoriei, ascunzandu-se si mult mister care ma fascina de fiecare data cand ma plimbam pe acolo. Ce vremuri!

5. Raluca -- (26-August-2011)Il recomand. Merita vazut. E ceva ce nu credeam ca intr un orasel asa mic poate supravietui o asa comoara

6. Leo -- (16-February-2012)Ceea ce se poate vizita acum in Parcul Belu este locuinta slugilor boieresti.Acolo a existat un castel impunator,cu un labirint de pivnite din peretii grosi de piatra.Castelul s-a ruinat in timp, in special la cutremurul din "40.Zidurile castelului s-au putut vedea pana spre anii"65-"70.Era deosebit,

7. belu -- (1-August-2012)Tatăl şi bunicul meu, pe nume Ştefan şi Titu Belu, originari din satul Viziru, judeţul Brăila se trăgeau din familii aromâne venite din Pindul Macedoniei la sfârşitul sec. 18. Nu ştiu de ce, de când şi de către cine, numele lor a fost scris la un moment dat Bellu în loc de Belu .... !?! Are cineva vreo idee ?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cosmeşti, locul unde speranţa dăinuie

Comuna Cosmeşti, judeţul Galaţi, este aşezată pe malurile Siretului, la intersecţia căii ferate Mărăşeşti-Tecuci şi a şoselei naţionale cu râul amintit. Comuna este formată din 6 sate, locuite de gospodari cu o vocaţie agricolă de invidiat.

Priveliştea aşezării este încântătoare. De pe malul înalt de 30 metri se poate vedea o mare parte din Câmpia Siretului, până departe, spre Focşani şi Adjud. Mai departe se vede dealul înalt, de 1.001 m, Măgura Odobeştilor, iar în spatele lui Munţii Vrancei şi Colinele Panciului cu renumitele sale plantaţii viticole.

La nord de Cosmeşti, la 7 km, se află străvechea şi cunoscuta podgorie şi aşezare Nicoreşti.

Comuna are 6.893 de locuitori, iar cei mai mulţi au ca ocupaţie de bază agricultura. În satul Băltăreţi a existat o mare fabrică de cherestea, înfiinţată încă de la 1 aprilie 1894, care mai funcţionează şi astăzi la dimensiuni mult mai reduse. Deci mulţi locuitori din satele comunei au fost şi lucrători industriali.

Traversarea Siretului se face pe un pod monumental, lung de 470 m, cu două planşee: sus pentru calea ferată dublă şi jos pentru mijloace rutiere şi pietoni, construit de întreprinderi româneşti în anii 1921-1924. Înaintea acestui pod a fost altul, proiectat şi construit de celebrul constructor Anghel Saligni, în anii 1885-1888. Acesta a fost funcţionabil până la 2 august 1917, când a fost distrus de armata română, în timpul războiului, pentru a opri înaintarea inamicului.

Cele trei simboluri

Siretul, podul şi fabrica de cherestea constituie simbolurile comunei Cosmeşti.

În anii din urmă, pe întreg platoul dintre Cosmeşti-Furceni şi Tecuci s-a construit un sistem de irigaţii ce cuprinde 16.496 de hectare. Spre cinstea lor, oamenii din zonă au apărat şi menţinut acest sistem de irigaţii. Nu le-au devastat, cum au făcut alţii din alte zone ale ţării.

Solul fertil a dat posibilitatea oamenilor să se orienteze spre culturile legumicole, care le aduc venituri incomparabil mai mari faţă de celelalte culturi. Astfel s-a creat aici un bazin legumicol, însumând peste 700 ha, din 3.380 câte are comuna.

Din albia Siretului se scot permanent, de peste 100 de ani, mari cantităţi de pietriş, care este folosit în construcţii, la betoane pentru modernizarea şoselelor şi a drumurilor. Este de precizat că în comună sunt 55,3 km de drumuri, din care 20,9 km sunt asfaltate, 29,9 km pietruite şi 4,5 km sunt din pământ.

În ultimii ani s-au făcut instalaţii şi foraje pentru apă potabilă, la care sunt conectate trei sate. Acţiunea de extindere continuă.

Comuna dispune de cinci şcoli generale, din care două sunt construite în ultimii trei ani, patru biserici ortodoxe, o biserică pe stil vechi, două foste cămine culturale, care vor fi reactivate, şi un număr de 20 magazine cu diverse profile, care satisfac în mare parte nevoile oamenilor.

S-a dezvoltat în ultimul timp televiziunea prin cablu, telefonia fixă şi cu aparate mobile.
În 13 iulie 2005, satul Cosmeşti-Vale a fost inundat aproape în întregime, iar satul Băltăreţi a fost inundat parţial. Toate casele distruse au fost refăcute cu ajutorul statului, al diverselor organizaţii, episcopiei şi a oamenilor din comună. A fost o perioadă extrem de grea şi dureroasă pentru cei peste 1.275 de locuitori care au fost inundaţi, dar cu ajutoarele primite şi cu strădiunţa oamenilor dezastrul a fost înlăturat.
Până mai ieri, locuitorii de aici au fost antrenaţi în campania pentru alegerea noilor autorităţi. Actuala echipă nu are altceva de făcut decât să preia şi să continue ce au gândit predecesorii lor. Modernizarea comunei continuă în consens cu Planul Urbanistic General (PUG) întocmit de Institutul URBANPROIECT din Bucureşti şi cu studiile monografice efectuate la nivelul comunei.
Ing. Ion TUCHILUŞ
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
2825
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

893--bamele-in-dizgratie-nemeritata.html

Bamele, în dizgraţie nemeritată > REVISTA LUMEA SATULUI

Bamele, în dizgraţie nemeritată

Bamele fac parte din sortimentul bine cunoscut, dar mai puţin cultivat şi consumat, al legumelor fine care pot fi cultivate cu rezultate bune în zona de sud a ţării. Bamele – Hibiscus Esculentum – familia Malvacee sunt originare din zonele calde şi fertile ale continentului african; datorită acestui fapt are cerinţe mari de căldură.

Cerinţe biologice

Seminţele de bame încolţesc la o temperatură minimă de 15°C. Datorită cerinţelor foarte mari faţă de acest factor de vegetaţie, bamele pot fi cultivate doar în cele mai calde zone, cum sunt cele din sudul Câmpiei Dunării şi din sud-vestul Banatului.

De la bame se consumă fructele de tip capsulă cu 5 muchii, care sunt de dimensiuni mici de 4-5 cm. Fructele îmbătrânite îşi lignifică ţesuturile, pierzând frăgezimea şi suculenţa. Facultatea germinativă este bună doar la seminţele recoltate din fructele de la baza tufelor.

Tehnologia

Principalele elemente tehnice din tehnologia de cultură a bamelor sunt următoarele:

- amplasamentul culturii se stabileşte în cadrul macrozonelor favorabile din punct de vedere termic, în condiţii de irigare, pe sol fertil, cu drenaj natural bun şi cu grad scăzut de îmburuienare;
- după desfiinţarea culturii anterioare, terenul se fertilizează cu gunoi de grajd şi îngrăşăminte chimice greu solubile (superfosfat şi sare potasică), în doze moderate şi se ară la 28-30 cm adâncime.

Primăvara, înaintea culturii de bame se pot efectua culturi de verdeţuri pentru consum timpuriu, care trebuie să părăsească terenul până la sfârşitul lunii aprilie sau începutul lunii mai. Înainte de înfiinţarea culturii de bame, terenul se modelează sau se bilonează dacă udările se vor aplica pe rigole.

Cultura de bame se înfiinţează prin semănat direct în câmp atunci când temperatura solului a atins 15°C şi are tendinţă evidentă de creştere.

Dacă facultatea germinativă a seminţelor este scăzută, se vor semăna 2-3 boabe la cuib în cazul suprafeţelor mici din grădinile familiale, iar după răsărire vor fi eliminate plantele în plus. Densitatea recomandată este de 3-4 plante/mp.

Fertilizarea şi tratamentele

Lucrările de îngrijire vizează realizarea unei culturi cu stare fiziologică şi fitosanitară bună, cu potenţial de producţie ridicat. Când plantele au 2-3 frunze adevărate, se înlătură prin rărit cele care sunt peste densitatea recomandată.

Cultura de bame se udă sistematic cu 250-300 m3 apă/ha; fertilizarea foliară clasică, cu îngrăşăminte chimice aplicate concomitent cu o praşilă se realizează cu 250-300 kg/ha îngrăşământ complex 15-15-15. Starea fitosanitară bună a culturii se menţine prin aplicarea unor tratamente împotriva unor dăunători (afide, acarieni) sau a unor boli. Menţionăm sensibilitatea plantelor de bame la atacurile de făinare care trebuie controlate şi eliminate prin tratamente aplicate la apariţia primelor simptome.

Recoltarea se face manual, de la jumătatea lunii iunie până la sfârşitul lunii septembrie; intervalul de timp între două recoltări este de 2-3 zile. Capsulele se recoltează atunci când au 3-4 cm şi se valorifică rapid pentru a se evita deshidratarea lor şi se pot folosi pentru consum familial în stare proaspătă.

Ing. Georgeta CEPOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
3287

□

Comentarii

□

□

1. filip florian -- (20-January-2015)am seminte de bame germinatie buna.150lei/kg telefon 0720182025 cantitate maxima 10-15kg

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Aproape totul despre ciupercile medicinale

Din circa un milion de specii, subspecii, varietăţi şi forme ale acestor unităţi sistematice de plante care populează Terra, ciupercile numără aproape 200.000 (20%), din care cca. 8.700 numai în ţara noastră. Se estimează că, din cele 10.000 specii de ciuperci cunoscute, în mod curent sunt consumate cam 700, iar mai mult de 200 pot avea valoare medicinală.

Din motive obiective, dar şi subiective, numai 50 din ciupercile medicinale sunt studiate şi disponibile. Ar mai fi de evidenţiat faptul că, prin munca de identificare şi studiere, an de an se descoperă noi specii care se adaugă la cele existente.

În ceea ce priveşte mărimea, ciupercile variază de la câţiva zeci de microni (la cele inferioare) până la peste 50 cm (diametrul pălăriei şi înălţimea piciorului) la unele specii superioare.

Valoarea alimentară a ciupercilor

Consumul ciupercilor de către oameni se pierde în negura vremurilor. La început acestea au fost consumate în stare proaspătă, apoi uscate sau congelate în mod natural, iar după descoperirea focului, prin preparare.

Printre scrierile rămase se menţionează că romanii preţuiau în mod deosebit ciupercile, din care pregăteau cu fast diferite preparate culinare care erau servite la anumite serbări, cum ar fi cea a primăverii, „Robigalia".

Valoarea nutritivă a ciupercilor Pleurotus spp este dată de conţinutul ridicat în proteine (2,7-4,0% s.u.), de hidraţii de carbon (3,5-5,0% s.u.) şi de sărurile minerale.

Ciuperca – cel mai hrănitor aliment

Ciupercile conţin apă, substanţe organice şi săruri minerale în procente diferite, în funcţie de specie.

Proporţia hidraţilor de carbon este de 6% în ciupercile uscate şi de 0,9-1,4% în cele proaspete. Glucidele din ciuperci sunt formate din glicogen, asemănător cu cel din carnea animalelor.

Ciupercile sunt singurele plante ce conţin Vitamina D (colecalciferol). Din acest grup, cea mai importantă este vitamina D2 (calciferol), al cărei rol esenţial este resorbţia calciului şi a fosforului alimentar, fiind specifică în carnea de peşte.

SCURT ISTORIC AL CIUPERCILOR MEDICINALE

Ciupercile de fermentaţie

În urmă cu 4 ani a fost tradusă în limba română o lucrare a unei autoare din Republica Moldova care prezintă, ca o şansă pentru fiecare, ciupercile orientale. În număr de trei, acestea sunt denumite: orezul de mare indian, ciuperca de lapte tibetană, ciuperca de ceai.

Efectele terapeutice ale orezului de mare indian au fost puse în evidenţă în Rusia, Cehia, Polonia, Franţa, Marea Britanie, China, SUA şi Canada. Această infuzie a fost analizată chimic şi s-a constatat că are în componenţă, pe lângă alcool şi acizi (gluconic, acetic, oxalic, citric, lactic, folic, fosforic), vitamine (C şi D), cafeină, polizaharide, aldehide, substanţe lipidice, alcaloizi, glicozide, enzime (fermenţi).

Prin consumul acestor ciuperci organismul uman se îmbogăţeşte în fermenţi, care au un rol important în procesul de funcţionare normală. Au un rol decisiv şi în purificarea organismului şi eliminarea reziduurilor toxice.

Vitamina Q sau coenzima Q este produsă de organismul uman numai până la vârsta de 20 ani, după care se diminuează accentuat, lăsând loc apariţiei primelor semne de îmbătrânire.

Recomandări terapeutice

Grupele de afecţiuni ce pot fi tratate şi ameliorate prin consumul de infuzie de orez de mare indian:

- afecţiuni generale – obezitate, dereglarea metabolismului, oboseală cronică;
- afecţiuni ale sistemului nervos central – depresii, nevroze, paralizii cerebrale, epilepsii, diferite ticuri de provenienţă organică etc.;
- afecţiuni ale sistemului imunitar – artrită, lupus eritematos, avitaminoză şi altele;
- afecţiuni ale sistemului cardiovascular şi limfatic – ateroscleroză, aritmie cardiacă, hipertensiune arterială, infarct, ischemie, accident vascular cerebral, tahicardie, tromboflebite etc.;
- afecţiuni ale aparatului respirator – astm bronşic, bronşită, pneumonie, pleurită, faringită, amigdalită, tuberculoză şi altele;
- afecţiuni gastrointestinale, precum colita, pancreatita, diabetul zaharat, ciroza, hepatita, gastrita, ulcerul etc.;
- afecţiuni ale aparatului urogenital – anexita, chisturi ovariene, nefrita, prostatita şi altele;
- tumori - ale tiroidei, pe creier, ale stomacului, intestinelor etc.;
- afecţiuni ale aparatului locomotor – reumatism, artrite;
- stomatologice – paradentoza.

Ciuperci mari – Macromycete

În terapia naturistă pot fi folosite şi unele ciuperci mari sau Macromycete, care în prezent sunt cultivate sau pot fi recoltate din flora spontană.

Ciupercile Agaricus spp. (bisporus şi edulis), prin conţinutul lor în vitamine şi săruri minerale, sunt considerate energizante şi mineralizante, recomandate în perioada de convalescenţă. Unii nutriţionişti menţionează că aceste ciuperci au şi virtuţi antialergice.

Calitatea de aliment complet a ciupercilor a reieşit şi din faptul că unii cercetători s-au hrănit timp îndelungat numai cu ciuperci, fără ca organismul lor să fie afectat.

Cultivatorii francezi de ciuperci nu sunt afectaţi de cancer, de unde s-a emis ipoteza că champignon sunt producători potenţiali ai unor acţiuni metabolice capabile să stopeze şi să vindece afecţiunile canceroase.

Au, de asemenea, gust şi aromă deosebite şi de aceea pot fi consumate ca aliment de bază pentru cei sănătoşi sau ca aliment dietetic pentru diabetici, deoarece nu conţin amidon care în organism se transformă în zahăr.

Pentru unele persoane ciupercile pot fi greu digerabile şi în acest caz se recomandă a se consuma cantităţi reduse şi să fie introduse în alimentaţie gradual.

Odată cu introducerea aparaturii de laborator tot mai performante şi mai sensibile s-a reuşit în SUA, la sfârşitul anului 2005, să se determine importante cantităţi de ergotioneină în ciupercile de cultură Agaricus bisporus.

Concluzia care s-a desprins este aceea că cele mai consumate ciuperci din SUA conţin de 12 ori mai mulţi antioxidanţi decât germenii de grâu şi de 4 ori mai mulţi decât ficatul de pasăre, sursele principale de ergotioneină menţionate ca antioxidanţi până în prezent.

În flora spontană a ţării noastre cresc, alături de specii toxice şi otrăvitoare, şi aşa-zisele specii de ciuperci fără valoare alimentară, dar puţini oameni ştiu ce conţin acestea şi cum pot fi utilizate.

Astfel, speciile de ciuperci: Ganoderma lucidum, Ganoderma aplanatum, Schizophyllum commune, Polyporus sulphureus, Hericium erinaceus, Cordyceps spp., Trametes versicolor, Lentinus spp., Lentinellus spp., Fomes fomentarius, Inonotus obliquus, Phellinus spp. se găsesc şi în ţara noastră, dar ele nu au fost studiate şi analizate din punctul de vedere al componentelor chimice.

În curând, în librării va apărea cartea: Ciuperci comestibile şi medicinale.

Pentru consultanţă privind atragerea de fonduri structurale europene pentru înfiinţarea unor ciupercării moderne, autoarea poate fi contactată la tel. 0745.420.536.

Dr. ing. Ioana TUDOR, ICA Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:

7934

□

Comentarii

□

□

1. Mitroi Mihaela -- (19-January-2010)Unde se gaseste orez de mare indian?

2. dima mariana -- (27-April-2011)se poate lua fara recomandarea unui medic?

3. Ioana Tudor -- (28-June-2011)Orez de mare indian cautati pe INTRENET.
Pentru suplimentele nutritive din ciuperci nu e nevoie de medic, ele au rol de adjuvant, ajuta organismul. Daca pacientul are probleme grave oncologice atunci este nevoie de pararea unui medici si dozajul acestora.

4. Angela -- (14-July-2012)Procurarea acestei ciuperci:
Tel: o755693611
e-mail: sticla969@gmail.com

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

895--sprijin-pentru-energia-alternativa....

Sprijin pentru energia alternativă

Zonele izolate din mediul rural – şi nu numai acestea! – vor beneficia, în curând, de posibilitatea montării unor instalaţii de energie alternativă, regenerabilă. Conform unui proiect de lege iniţiat de reprezentanţii Comitetului Naţional de Energie, panourile solare sau echipamentele pentru energia eoliană vor fi subvenţionate atât cu fonduri europene, cât şi bugetare, care vor reprezenta între 40-50% din costuri.

Primii beneficiari, operatorii economici

Un prim pas a fost făcut deja, odată cu publicarea, în Monitorul Oficial, a unei Hotărâri de Guvern, conform căreia, deocamdată, numai operatorii economici pot beneficia de ajutoare de stat, în valoare totală de 200 milioane euro, în perioada 2008-2013, pentru investiţii care valorifică resursele regenerabile de energie.

Anul acesta, suma totală a ajutoarelor se ridică la 20,9 milioane de euro, în 2009 – 30,6 milioane euro, în 2010 – 39,7 milioane euro, în 2011 – 41,4 milioane euro, în 2012 – 35,8 milioane euro, iar în 2013 – 31,6 milioane euro.

Într-o etapă viitoare se va acorda sprijin financiar şi persoanelor fizice care vor folosi panouri solare sau instalaţii eoliane pentru încălzirea locuinţei şi a apei calde menajere.

Noua Hotărâre de Guvern prevede că, din totalul bugetului de 200 milioane euro, 170,7 milioane reprezintă fonduri europene nerambursabile, asigurate prin Fondul European de Dezvoltare Regională, şi 30,3 milioane euro, de cofinanţare publică, asigurate de la Bugetul de Stat.

Ajutoarele de stat vor fi acordate operatorilor economici pentru realizarea investiţiilor iniţiale în vederea valorificării resurselor regenerabile de energie: surse solare, eoliene, hidroenergetice cu putere instalată mai mică de 10 MW, biomasă, surse geotermale, biogaz, energia valurilor, pentru producerea de energie electrică şi termică. Menţionăm că noua formă de subvenţie se acordă numai proiectelor ale căror costuri totale sunt mai mici de 50 milioane euro.

Panourile solare, la îndemâna oricui

Cea mai simplă formă de obţinere a energiei o reprezintă panourile solare, în condiţiile în care energia se scumpeşte în permananţă. Acestea sunt dispozitive care generează energie, dar care nu necesită materii prime, nu este poluantă, este gratuită şi regenerabilă. Pot fi folosite pentru obţinerea de energie electrică, dar şi pentru prepararea apei calde, utilizate la încălzire şi în menaj.

Dacă pentru o casă individuală sunt suficiente cinci sau şase panouri solare, pentru pensiuni, hoteluri, clădiri comerciale şi chiar blocuri de locuinţe se folosesc baterii multiple. Durata medie de viaţă a panourilor solare este de aproximativ 25 de ani. Odată făcută investiţia, toată energia necesară unei clădiri se obţine gratis!

Este de precizat că tehnologiile noi permit funcţionarea panourilor solare chiar şi în timpul iernilor geroase. Au fost deja testate cu succes, chiar şi în nordul Europei. La noi, braşovenii au fost printre primii care şi-au montat panouri solare pe acoperişuri.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1084

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

896--oameni-care-au-facut-istorie-in-ace...

Oameni care au făcut istorie - În acest număr, Grigore ELIESCU > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOameni care au făcut istorie
În acest număr, Grigore ELIESCU

Personalitate proeminentă a silvologiei româneşti, Grigore Eliescu s-a născut în Bucureşti, la 29 ianuarie 1898, în familia regizorului Nicolaie Eliescu.

În perioada 1918-1921 urmează cursurile Şcolii Superioare de Silvicultură din Bucureşti, după care se înscrie şi absolvă Facultatea de Ştiinţe Naturale a Universităţii din Bucureşti.

Rezultatele de excepţie obţinute în perioada studiilor universitare, la aceste două facultăţi, îl ajută să obţină o bursă de studii la München, în perioada 1927-1930, unde, sub îndrumarea renumitului entomolog Karl Escherich, elaborează lucrarea de doctorat „Beiträge zur Kenntnis der Morphologie und Biologie von Lophyrus pine L.“, susţinută cu „magnae cum laude“. Ulterior, în ţară, pe această bază i s-a acordat titlul de doctor docent.

A activat ca inginer silvic la Casa Pădurilor din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor. Este fondatorul Muzeului Silvic din Bucureşti.

Deosebit de fructuoasă a fost cariera sa didactică în învăţământul silvic, unde a activat ca profesor la Facultăţile de Silvicultură din Bucureşti şi Braşov.

A fost primul silvicultor român care s-a ridicat la nivelul unui autentic cercetător în domeniul entomologiei forestiere, contribuind cel mai mult la edificarea şcolii româneşti de entomologie forestieră.

În 1970 este ales membru de onoare al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

Cercetările sale s-au concretizat prin contribuţii ştiinţifice valoroase, apreciate în ţară şi străinătate. Rezultatele obţinute au fost publicate în aproape 100 de lucrări ştiinţifice. A promovat concepţia sistemică şi cercetarea interdisciplinară în ecologie şi în silvicultură.

S-a stins din viaţă la 26 august 1977.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
904
□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

897--ce-mai-faceti-domnule-profesor-nico...

Ce mai faceţi, domnule…

Profesor Nicolae Ghena

S-a născut la 25 octombrie 1928 în comuna Deagurile, judeţul Argeş, într-o familie de ţărani cu şase copii. După absolvirea Facultăţii de Horticultură din Bucureşti este repartizat în cercetare, la secţia de Pomicultură din cadrul ICAR.

La finele anului 1954 este trimis la studii la Academia Agricolă ,,K.A.Timiriazev“, Facultatea de Horticultură din Moscova.

Revenit în ţară, începe o ascendentă carieră universitară la Facultatea de Horticultură din Bucureşti şi parcurge toate treptele învăţământului superior. Ca profesor, a predat disciplinele Pomologie, Pomicultură generală şi specială, ocupând între anii 1959-1972 funcţia de decan al Facultăţii de Horticultură.

În paralel cu activitatea didactică, prof. dr. Nicolae Ghena a desfăşurat o bogată activitate ştiinţifică, aducând contribuţii originale la studiul sistemului radicular al diferitelor specii de pomi, folosirea îngrăşămintelor minerale în cultura pomilor, apoi la ecologia pomicolă şi pomologie, cultura intensivă şi superintensivă a pomilor, inclusiv a culturilor tropicale: ananas, bananier, avocado, mango, cafea, cacao etc.

Profesorul Ghena are calitatea de conducător ştiinţific de doctoranzi, din 1968 şi până în prezent promovând 46 de doctori în horticultură.

Singur sau în colaborare a publicat 225 de titluri (tratate, monografii, manuale universitare, studii şi comunicări ştiinţifice, publicaţii tehnice şi de popularizare etc.)

Pentru contribuţia adusă la dezvoltarea ştiinţei pomicole româneşti, activitatea didactică şi meritele sale în formarea cadrelor de specialişti a fost ales membru corespondent al Academiei dei Georgofili din Florenţa (1999), al Academiei Naţionale a Măslinului şi Uleiului din Spoleto (2002) şi al Academiei Naţionale de Agricultură din Bologna (2004).

Este, aşadar, o personalitate pe care nu trebuie să o uităm. Ba, mai mult, se cuvine s-o salutăm şi să-i urăm viaţă lungă şi multă sănătate mai ales acum, la împlinirea vârstei de 80 ani, din care 55 de activitate didactică.

La mulţi ani, domnule profesor!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1088

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sus paharul!

Ce darnic a fost anul cu viile române,
Ce imn de mulţumire spre cerul de cleştar
C-a slobozit destulă lumină şi căldură
Şi-atât de plin e bobul cu-arome şi nectar!
Trec carele-ncărcate cu struguri către teascuri
Şi mustul, ca un şipot gălbui şi rubiniu,
Se scurge în budane să fiarbă pe-ndelete,
Să se preschimbe-n vinuri alese, mai târziu.
De când ne ştim, cu vinul noi facem casă bună,
Îl bem la zile sfinte, când ne împărtăşim,
Îl bem la nunţi, botezuri sau la taifas în crâşmă,
Şi la pomana celor ce dorm în ţintirim.
Şi zeul dac, Zalmoxis, i-a degustat parfumul,
Bătrânul Burebista, viteazul Decebal.
Şi-ai lor urmaşi, voivozii, când biruiau duşmanii
Sorbeau cu bucurie licoarea din pocal.
...Acum, când cade frunza şi pleacă-n Sud cocorii,
Când se deschide poarta spre luna lui Brumar,
Să bem şi noi în cinstea blagoslovitei toamne
Pentru belşugul viei ce ni l-a dat în dar!
Şi cum curând la urne vom bate iute pasul,
Să fim cu ochii-n patru, încât pe nicăieri
Prin ciur să nu mai treacă nici urmă de neghină,
Ci numai cei cu ţara în cuget şi simţiri!
Le umplem şi lor cofa cu vin de viaţă lungă –
Frâncuşă, Busuioacă ori Roşu de Tohani,
Să facă legi mai drepte şi pentru noi, ţăranii,
Năpăstuiţi de vremuri şi-acum bieţi sărmani!

Gelu OPROIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
800

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„Fănuş Neagu: Povestea viei, cântecul vinului“, la Junimea

Prestigiosul cenaclu „Junimea“ din Iaşi va găzdui, în luna noiembrie, prezentarea cărţii dr. ing. Gabriel Leţ „Fănuş Neagu: Povestea viei, cântecul vinului“.

„Decât brandul Dracula, mai bine brandul civilizaţiei viei şi vinului“
dr. ing. Gabriel Leţ

Apărută anul trecut la editura nemţeană Conta, cartea inginerului horticol Gabriel Leţ, doctor în ştiinţe agronomice – specializarea viticultură, a fost precedată de cuvântul înainte „Curcubeu între bresle“, al acad. Valeriu D. Cotea.

„Ceea ce face dr. ing. Gabriel Leţ cu opera marelui prozator Fănuş Neagu, din care decupează părţile în care acesta vorbeşte despre vie şi vin, seamănă cu o nouă limpezire a licorii de strugure „în faţa lunii pline“, ca să preiau una dintre inepuizabilele şi neasemuitele metafore fănuşiene.

Trebuie, de altfel, să fii foarte îndrăgostit de Câmpia Română şi de Brăila, aşa cum dovedeşte Gabriel Leţ, fostul student al Horticulturii ieşene, promoţia 1974, căruia i-am fost profesor, ca să refaci, literă cu literă, nobilul drum al viţei-de-vie spre «vinul de viaţă lungă», apoi calea vinului spre setea de absolut a omului“.

Ancorat „între ghilimele“ de la început până… dincolo de sfârşit, după cum mărturiseşte însuşi autorul, „tot cuprinsul este proprietatea intelectuală a scriitorului Fănuş Neagu, «bijutier al cuvântului de limbă românească», pe care subsemnatul l-am prelucrat inginereşte. Eu am gândit întregul demers ca un exerciţiu de admiraţie faţă de Opera scriitorului, precum şi ca o dedicaţie literară breslei Viticulturii căreia îi aparţin profesional“, s-a confesat autorul.

Cercetător ştiinţific principal – gradul I la SCDA Brăila, inginerul horticol Gabriel Leţ, „venit de la poalele Ceahlăului să profeseze în Câmpia Bărăganului“, este membru corespondent al Academiei Oamenilor de Ştiinţă (din 1989, secretar ştiinţific al filialei AOŞ Brăila); membru în Oficiul Naţional al Viei şi Vinului (1991); membru fondator al Societăţii de Istorie şi Retrologie Agrară (1990) şi al Societăţii Române a Horticultorilor.

„Dedic această carte memoriei fostului corespondent al revistei Lumea Satului, Nicu Ghelase, primul ziarist care a scris despre mine în perioada când eram stagiar“ – dr. ing. Gabriel Leţ.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1543

1. dana -- (18-January-2011)eu ama vrut un rezumat din tot capitolul povestei

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

9--derventul-loc-de-trecere-intre-prezen...

Derventul, „loc de trecere“ între prezent şi trecut

La câţiva km de satul Galiţa, în partea de sud a judeţului Constanţa, se află Mănăstirea Dervent. Aşezată într-o zonă pustie, undeva pe malul Dunării, şi înconjurată de câteva dealuri sterpe, aşezarea monahală oferă o privelişte uimitoare: ai senzaţia că ai ajuns la capătul Lumii sau la începutul ei.

De Bobotează, la Dervent animalele sunt purificate

Derventul, care, pe vremuri se traducea ca „loc de trecere“, încă mai păstrează dovezi ale creştinismului de început. Mănăstirea este cunoscută şi datorită unor obiecte de cult considerate miraculoase: o icoană făcătoare de minuni, două cruci vindecătoare, dar şi un izvor tămăduitor.

Icoana Maicii Domnului, considerată făcătoare de minuni, a fost donată Mănăstirii Dervent în anul 1940 de către o familie din Cadrilater. În prezent este aşezată în partea stângă a pronaosului din biserica mănăstirii şi există numeroase mărturii care atestă puterile sale miraculoase.

Crucile vindecătoare, denumite şi Cruci de Leac, datorită puterilor tămăduitoare atrag, anual, mii de turişti în această zonă a Dobrogei. Aflată în curtea mănăstirii, crucea fără braţe „din afara bisericii“ este cunoscută în special pentru vindecarea animalelor.

Pe întreg parcursul anului, localnicii din satele învecinate aşază lângă această cruce hrana animalelor bolnave. Cea de-a doua cruce, aşezată în paraclisul bisericii, este mai căutată de credincioşi, deoarece se spune că are puteri tămăduitoare asupra oamenilor. Este mai mare decât prima şi pare, în permanenţă, umedă de mir. De-a lungul timpului, crucile şi-au dovedit renumele, fiind purtătoare de har tămăduitor.

Izvorul tămăduitor se află în imediata apropiere a mănăstirii. Tradiţia spune că Sfântul Andrei trecea pe acolo însoţit de ucenicii săi şi pentru că în împrejurimi nu exista nicio sursă de apă sfântul a înfipt toiagul în piatră, iar din acel loc a izvorât apă. Aşa s-a născut izvorul tămăduitor, la care vin credincioşi de pretutindeni. Apa acestui izvor este „pură“ pentru că nu se strică, întocmai ca agheazma.

Se crede despre această apă că este purtătoare de har, iar bolnavii care o folosesc cu credinţă se vindecă dacă o beau sau îşi stropesc trupul cu ea. Pentru sătenii din jurul mănăstirii, Boboteaza este un eveniment foarte important, deoarece ei aduc atunci la Dervent animalele pentru purificare cu apă sfinţită.

Crucile de Leac

Este ştiut faptul că, în secolul I după Hristos, Sfântul Apostol Andrei a ajuns în Dobrogea şi a propovăduit Cuvântul lui Dumnezeu, lăsând în urma sa ucenicii. Prin secolul al III-lea, în vremea lui Diocleţian, în locul unde acum se află biserica mănăstirii, au fost martirizaţi patru mucenici: un bărbat şi trei fecioare. Corpurile lor au fost batjocorite, iar în locul unde au fost ucişi s-au găsit patru cruci de piatră, denumite şi Cruci de Leac datorită puterilor vindecătoare.

Credinţa populară spune că aceste cruci ar fi crescut din pământ. Prin secolul al XIV-lea mai apar anumite referiri despre aceste obiecte de cult, iar până la începerea Războiului de Independenţă aflăm că două cruci au fost distruse, iar celelalte două au fost deteriorate. Câţiva creştini au ascuns crucile rămase, iar după Războiul de Independenţă le-au redescoperit, obiectele devenind un motiv de pelerinaj pentru credincioşi.

Ridicată pe o veche vatră monahală, actuala Mănăstire Dervent a fost înfiinţată la începutul secolului al XX-lea, biserica fiind zidită în 1936 şi condusă de părintele Elefterie Mihail, considerat şi ctitorul lăcaşului de credinţă. În perioada comunistă, mănăstirea a fost transformată în fermă a IAS-ului, iar după 1990 a fost redeschisă.

Mănăstirea are patru hramuri: Izvorul Tămăduirii, Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Înălţarea Sfintei Cruci şi Sfânta Cuvioasă Parascheva.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008 Vizualizari:
790
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1ad3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Agricultura în zona montană

Promovarea sistemelor de agricultură durabilă în zona montană permite menţinerea unei biodiversităţi caracteristice, o diversitate genetică, prin ameliorarea unor soiuri şi hibrizi adaptate la condiţiile şi cerinţele locale, prevenind astfel vulnerabilitatea lor genetică şi ecologică.

Este vorba, în fapt, de o diversitate a culturilor prin reintroducerea pe scară largă a asolamentelor şi rotaţiei culturilor, în funcţie de condiţiile economice şi ecologice.

Principalele priorităţi

Cuantificarea numărului de agricultori certificaţi în realizarea de produse tradiţionale şi în agricultura ecologică:

- cercetătorii implicaţi vor realiza un catalog al produselor tradiţionale şi ecologice montane;
- realizarea Cartei româneşti a produselor ecologice tradiţionale montane;
- stabilirea numărului de consumatori interesaţi de problematica produselor tradiţionale şi ecologice;
- cuantificarea interesului purtat de structurile publice.

În domeniul creşterii animalelor, cercetările întreprinse trebuie să fie coroborate cu normele sanitar-veterinare practicate de UE, iar produsele obţinute în conformitate cu Carta Europeană a produselor montane de calitate.

Condiţionări

Pentru a putea fi atestat ca produs tradiţional, aceasta trebuie să cuprindă, conform unui caiet de sarcini:

• numele produsului;

• descrierea metodei de producţie, inclusiv a naturii şi caracteristicile materiei prime şi/sau ale ingredientelor utilizate; • elementele care să prezinte evaluarea caracterului tradiţional; • descrierea caracteristicilor produsului prin indicarea principalelor sale caracteristici fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice, care se raportează la tradiţionalitate;

• cerinţele minime şi procedurile de verificare şi control ale tradiţionalităţii.

Unicitatea produsului montan

Pentru a putea obţine acel produs „unic“ prin acurateţea sa, specific zonei montane, va trebui să ne îndreptăm atenţia spre o abordare agroecologică în ameliorarea programelor de dezvoltare, care ar trebui reconsiderate şi dirijate în următoarele direcţii:

- creşterea productivităţii agricole, reconsiderând atenţia acordată culturilor tradiţionale şi conservarea germoplasmei culturilor native;
- redescoperirea şi reevaluarea cunoştinţelor şi tehnologiilor tradiţionale ţărăneşti;
- promovarea folosirii eficiente a resurselor locale;
- creşterea diversităţii culturilor şi a animalelor prin policulturi, sisteme agroforestiere, ferme mixte care implică riscuri minime;

- îmbunătăţirea resurselor naturale locale prin acţiuni de conservare a solului, a apei şi prin regenerarea lor;
- reducerea la minimum a input-urilor externe şi aplicarea tehnologiilor proprii agriculturii organice.

În final, produsul montan cu marca originală este rezultatul unui cuantum de acţiuni respectate de producătorul agricol de la munte, pentru că solul, planta, animalul reprezintă un sistem a cărui sănătate depinde de realizarea lanţului trofic.

Resursele specifice zonei montane sunt de obicei cele mai potrivite pentru a susţine creşterea în această zonă. De exemplu, aplicarea unor tehnici agricole şi de fabricaţie tradiţionale duc în final la obţinerea unui produs de marcă pentru zona montană.

În loc de concluzii

Datorită marii diversităţi fizice, biologice şi culturale a munţilor Carpaţi, programele integrate aplicate la nivel local sunt cheia de bază a succesului şi a iniţiativei de a determina populaţiile locale să-şi poată rezolva problemele, simultan cu păstrarea ecosistemelor montane şi a identităţii culturale.

Director general dr. ing. Mariana RUSU,
Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Montanologie Cristian – Sibiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1003

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

900--traind-clipa.html

Trăind clipa

Colega noastră, Nina MARCU, se înfăţişează pentru a cincea oară în librării cu o creaţie de un specific aparte. Cel de-al doilea volum al romanului „Trăind clipa“, scos de sub tipar zilele trecute, a fost lansat într-un cadru deosebit, care a reunit în sala de lectură a Bibliotecii Judeţene Nicolae Iorga Ploieşti o elită remarcabilă de intelectuali.

Romanul este continuarea unei investigaţii în realităţile trecute şi prezente ale societăţii noastre. Este în acelaşi timp şi o prospecţie a „clipelor“ pe care am putea să le parcurgem dacă cei care ne conduc destinele vor manifesta aceeaşi indiferenţă faţă de dramele tot mai numeroase ale unora dintre semenii noştri.

La prima vedere, eroii romanului doamnei Nina Marcu sunt oameni, care prin atitudinea şi comportamentul lor, par a fi desprinşi din viaţa cotidiană a celor mulţi. Analizându-le faptele şi judecăţile, cât sunt în stare să le emită, autoarea nu face altceva decât să ne îndemne să reflectăm şi să medităm asupra lor. Adică să corecteze modul de viaţă al unei societăţi care n-a putut sau n-a vrut să-i asimileze.

Mesajul publicistic al autoarei „clipei“ pe care o trăim este unul neliniştitor, mai ales atunci când abordează gestionarea actului de cultură din România. Nina Marcu ezită să contureze explicit pericolul iminent pe care-l prezintă cei care „trudesc“ din greu la denigrarea marilor valori ale neamului.

Cugetările sale în jurul stării jalnice în care se află statuia celui mai de seamă bărbat al neamului românesc, Mihai Viteazul, par la prima vedere a se rezuma doar la o simplă dojană la adresa edililor din Ploieşti. Din străfundul fiinţei sale răzbate însă durerea omului de bună credinţă care asistă neputincios la manifestarea făţişă a unei campanii murdare de denigrare a tot ce a produs mai valoros în plan uman poporul român de-a lungul existenţei sale.

Din nefericire, actele stranii ale acestor indivizi se fac sub plapuma acoperitoare a celor plătiţi de către noi cu bani grei pentru a veghea şi gestiona actul de cultură prin care s-a asigurat, de-a lungul timpului, perinitatea civică a acestui neam.

Revenind însă la naraţiunile cuprinse în cel de-al doilea volum al romanului „Trăind clipa“, lăsăm pe seama criticilor literari să-şi exprime judecăţile. Singurul îndemn al autorilor acestei aşa-zise recenzii este de-a încerca o descifrare a faptelor eroilor autoarei, citind romanul şi printre rânduri.

În încheiere, dorim să precizăm că apariţia acestei noi creaţii literare nu era posibilă fără sprijinul unor oameni de bună credinţă, printre care ne aflăm şi noi, cei de la Grupul Alt Press Tour, care am asigurat editarea volumului II al romanului „Trăind clipa“.

I. POP, M. Sorescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1072

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

901--curier-juridic-20.html

Curier juridic (20)

Norme metodologice din 23 noiembrie 2005, privind alocarea şi acordarea subvenţiilor de la bugetul de stat pentru acoperirea unor categorii de cheltuieli necesare desfăşurării activităţilor de îmbunătăţiri funciare, modificate şi completate prin Ordinul nr. 438, din 3 iulie 2008, publicat în MO al României, Partea I, nr. 639, din 5 septembrie 2008.

Iniţial, aceste Norme au fost aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 1.230/2005 şi publicate în MO al României, Partea I, nr. 109, din 06 februarie 2006.

Modificările şi completările aduse normelor prin Ordinul nr. 438, din 3 iulie 2008, vizează câteva reglementări din cuprinsul acestora, referitoare la procedura de urmat, data până la care se poate efectua plata facturilor, precum şi la modul de determinare a volumului de apă prelevat de agregatul de pompare termic neechipat cu instalaţie de măsurare a volumelor de apă pompate utilizatorilor de apă pentru irigaţii.

De pildă, Art. 5, punctul D, lit. a din Norme, modificat, prevede că, în termen de 5 zile de la încheierea fiecărei luni, odată cu depunerea facturii şi a copiei ordinului de plată a contribuţiei proprii la plata tarifului de livrare a apei pentru irigaţii, organizaţia sau federaţia depune la DADR, în a cărei rază teritorială de competenţă se află situat sediul acesteia, documentele justificative de achiziţie a combustibilului consumat în luna anterioară, împreună cu cererea pentru acordarea subvenţiilor de la bugetul de stat conform art. 67, alin. (1), din Legea nr. 138/2004, în limita unui consum de 50 l pentru fiecare 1.000 mc de apă pompată, în baza înregistrărilor volumetrice pe fiecare agregat de pompare sau a volumului de apă calculat conform anexei nr. 3, la norme.

O altă modificare a suferit-o anexa nr. 3 la norme, în care, după litera b) s-a introdus un nou alineat, cu următorul cuprins: „Volumul de apă prelevat de agregatul de pompare termic neechipat cu instalaţie de măsurare a volumelor de apă pompate utilizatorilor de apă pentru irigaţii se determină în funcţie de: volumul de apă pompat, determinat conform lit. a) sau b), randamentul sistemului, suprafaţa irigată, norma de udare şi numărul echipamentelor de udare“.

Cei interesaţi trebuie să ştie că celelalte reglementări aprobate iniţial au rămas în vigoare şi ele se referă la subvenţiile de la bugetul de stat ce se acordă organizaţiilor şi federaţiilor de organizaţii din domeniul îmbunătăţirilor funciare şi Administraţiei Naţionale de Îmbunătăţiri funciare (ANIF).

Întrucât spaţiul acordat rubricii de faţă nu ne permite prezentarea reglementărilor rămase în vigoare, recomandăm celor vizaţi să-şi procure MO al României, Partea I, nr. 109, din 06 februarie 2006.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
759

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

902--breviar-juridic-20.html

Breviar juridic (20)
- Ordinul nr. 570, din 3 septembrie 2008, pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 762/2007, privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Naţională „Îmbunătăţiri Funciare“ – SA Bucureşti.
(MO al României, Partea I, nr. 637, din 4 septembrie 2008)
- HG nr. 993, din 22 august 2008, privind includerea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unor imobile aflate în administrarea MADR – Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală a judeţului Prahova, pentru Unitatea-Pilot de Combatere a Căderilor de Grindină.
(MO al României, Partea I, nr. 637, din 4 septembrie 2008)
- Ordinul nr. 568, din 2 septembrie 2008, pentru modificarea art. 9 din Anexa nr. 12 „Norme metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, prin subvenţionare a culturilor agricole“, a Anexei F la ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.
(MO al României, Partea I, nr. 637, din 4 septembrie 2008).
- Ordinul nr. 70, din 4 august 2008, privind aprobarea Reţelei pentru monitorizarea Programului strategic privind monitorizarea, controlul şi eradicarea pestei porcine clasice în România pentru anul 2008.
(MO al României, Partea I, nr. 639, din 5 septembrie 2008).
- Ordinul nr. 72, din 14 august 2008, privind abrogarea Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 207/2006, pentru aprobarea Normei sanitare veterinare referitoare la echipamentul electromedical utilizat în medicina veterinară.
(MO al României, Partea I, nr. 639, din 5 septembrie 2008).
- Ordinul nr. 438, din 3 iulie 2008, privind modificarea şi completarea Normelor metodologice privind alocarea şi acordarea subvenţiilor de la bugetul de stat pentru acoperirea unor categorii de cheltuieli necesare desfăşurării activităţilor ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 1.230/2005.
(MO al României, Partea I, nr. 639, din 5 septembrie 2008).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
767

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

903--piata-lactatelor-in-ue.html

Piaţa lactatelor în UE

Sectorul de lactate este unul proeminent în toate regiunile din Uniunea Europeană. Din anul 1984 acest domeniu a fost cuprins în cadrul unui program de cote de producţie şi subvenţionare a preţurilor.

În cadrul sistemului productiv restricţional, volumul procesat în statele membre a rămas constant în ultimii ani, deşi cantitatea de lapte folosit în ferme a scăzut cu un sfert între 1996 şi 2006. Nivelul preţului laptelui şi produselor lactate a fost considerabil diferit în statele membre ale UE.

În Polonia, media preţului a fost aproape cu o treime mai jos faţă de cea din UE-27, în timp ce preţurile au fost cu circa 40% mai mari în Cipru şi Grecia. Între 1997 şi 2007 preţurile de consum la lapte, brânzeturi şi ouă au scăzut în cea mai mare parte a statelor din UE (comparativ cu schimbările produse pentru toate bunurile şi serviciile).

Totuşi, cifrele pentru primele luni din 2008 arată o revenire în creştere datorită preţurilor mai bune pentru lapte şi brânzeturi.

Finlandezii, cei mai mari consumatori

Cât priveşte consumul de lapte, există diferenţe mari între cetăţenii ţărilor UE. Între 2003 şi 2005, s-a înregistrat o medie de 84 kg de lapte pe cap de locuitor, 18 kg de brânzeturi şi aproape 4 kg de unt. Consumul de lapte pe cap de locuitor a fost mai mare în Finlanda, Suedia şi Irlanda şi mai scăzut în Republica Cehă, Ungaria şi Letonia. Au existat şi diferenţe mari între diversele tipuri de produse pe cap de locuitor. Cantitatea de lapte a variat de la 32 kg pe locuitor în Letonia, în 2005, la 159 kg, în medie, în Finlanda.

Producţia de lapte

Referitor la producţia de lapte, majoritatea cantităţilor – peste 95% – colectate în UE în 2006 a provenit de la vaci, deşi în unele dintre ţările din Sud-Estul Europei cantităţi semnificative de lapte au provenit de la capre şi oi. În Grecia, 59% provine de la capre şi oi, iar în Cipru aceste specii asigură circa o cincime din tot laptele produs. Statisticile europene se axează în special pe laptele care provine de la vaci.

În anul 2005, în UE-27 existau 2,8 milioane de holdinguri cu crescători de vaci de lapte. Aproape 2 milioane de fermieri aveau doar între 1 şi 2 vaci, România şi Polonia totalizând 1,6 milioane de asemenea ferme.

Printre statele membre pentru care sunt disponibile date, numărul crescătorilor de vaci a scăzut drastic între 1995 şi 2005. În Italia, numărul fermelor s-a înjumătăţit, iar în Spania acestea au scăzut cu aproape două treimi. Deşi numărul de vaci de lapte a scăzut în perioada menţionată, media numărului de vaci pe fiecare fermă a crescut, uneori destul de mult, cum ar fi în Danemarca, Grecia şi Portugalia. În contrast cu dimensiunea redusă a fermelor din România şi Polonia, media mărimii unei ferme în Marea Britanie a fost de 80 capete în 2005, de 85 capete în Danemarca şi de peste 100 capete în Cipru.

Vlad IVAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
959
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

904--regrupari-pe-piata-vinului.html

Regrupări pe piaţa vinului

Analiştii în materie de viticultură avansează ideea că, la orizontul anului 2015, Spania ar putea să devină cea mai puternică forţă mondială a vinului. În argumentarea prognozelor, specialiştii de la Centrul de Cercetare Credoc nu prezintă strategia de dezvoltare viticolă a Spaniei, ci se rezumă mai mult la ipotezele şi cauzele ce vor determina detronarea viticolă a Franţei.

Oricum, evoluţia viticolă a Spaniei este de luat în considerare. Aceasta doar din punct de vedere cantitativ, şi nu calitativ. Vinurile franţuzeşti nu vor putea fi detronate pe piaţa consumatorilor de lux multă vreme de acum încolo.

Prognoza analiştilor de la Credoc are la bază în special declinul productiv al francezilor. Ei susţin că producţia de vin a Franţei va scădea de la 53 milioane hectolitri în 2004, la 44 milioane în 2015. Cauza ar constitui-o scăderea consumului intern, dar mai ales concurenţa ţărilor din America de Sud sau din Africa de Sud, Australia şi Noua Zeelandă, care practică o politică de dumping pe piaţa viticolă a lumii.

În această dispută cantitate/calitate, cel mai mult ar avea de câştigat Spania, care produce sub unele reţete greu de „digerat“ pentru viticultorii de clasă, nu însă pentru consumatorii de băuturi îndulcite.

În această competiţie, viticultorii români trebuie să se bazeze, mai ales, pe piaţa internă. Dacă conjunctura vinurilor de soi, la export va fi favorabilă, este cu atât mai bine, dacă nu trebuie curăţată urgent piaţa internă de vinurile contrafăcute şi atraşi micii producători, care ar putea completa „golul“ lăsat de alchimişti. În această acţiune, un rol decisiv îl au organele de control, a căror activitate lipseşte cu desăvârşire. Poate şi din lipsă de personal calificat, poate şi din interese departamentale sau personale.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
741

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

905--vinurile-de-murfatlar-pe-piata-inte...

Vinurile de Murfatlar, pe piaţa internaţională

• Murfatlar trimite 20% din producţia de vinuri la export

Cunoscuta podgorie Murfatlar, una dintre cele mai mari din România, a izbutit să se afirme pe piaţa internaţională, graţie calităţii vinurilor obţinute, şi ieri, şi astăzi. Fapt este că, în 2008, peste 20% din producţie se îndreaptă spre export. Specialiştii companiei se aşteaptă să obţină în această toamnă aproximativ 21 milioane de litri, cu cinci milioane mai mult decât în anul trecut.

Dintre vinurile medaliate recent, menţionăm numai „Lacrima lui Ovidiu“ care a primit aur, iar „Conu Alecu“ şi „Muscat Ottonel“ argint, toate premiate în Franţa, ţara vinului. Mai amintim „Muscat du Monde“, care a luat aur anul trecut, tot în Franţa. Precizăm că sortimentul „Conu Alecu“, din gama vinurilor demiseci, a fost creat abia în 2007, iar în prima jumătate a anului 2008 şi-a dublat vânzările, faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut.

O creştere spectaculoasă

Acest producător intern de vinuri a înregistrat, în primele şapte luni ale anului în curs, o cifră de afaceri de 72 milioane lei, în creştere cu 31% faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, ne-a informat Laura Muşat, PR manager la Murfatlar.

„Această creştere este puţin mai mică decât ne-am propus. Din acest motiv, în ultimele luni ale anului eforturile noastre vor fi mai susţinute, pentru a putea recupera şi a atinge obiectivele propuse. Condiţiile economice actuale au impus adaptarea strategiei şi schimbarea din mers a planurilor şi a programelor noastre“, a afirmat Daniel Negrescu, managerul companiei.

În acest scop, firma lansează în toamnă noi produse premium. S-a relansat şi cunoscutul bitter „Mamaia“, preparat pe bază de vin, dispărut din producţie imediat după 1990.

Domnia sa a mai spus că vinurile cele mai bine vândute sunt: „Zestrea de Murfatlar“, „Lacrima lui Ovidiu“, „Trei Hectare“, „Sec de Murfatlar“ sau „Babanu“. Lor li se adaugă „Rai de Murfatlar“, „Zaraza“ ori „La Răcoare“. Cele mai multe sunt produse noi, obţinute după anul 1998.

Vă reamintim că Murfatlar face parte din Grupul Euro, ai cărui acţionari principali sunt mai mulţi investitori autohtoni. Din acelaşi grup mai fac parte compania Euroavipo, producătorul mărcilor „Unirea“ şi „Hanul Ars“, producătorul de ape minerale „Bibco Biborţeni“ şi producătorul de mezeluri Principal Construct Prahova.

Un adevărat tezaur

Pe lângă via de peste 3.000 ha din judeţul Constanţa, acţionarii mai au o vinotecă „de aur“, a cărei valoare este estimată la aproape nouă milioane de euro. Conţine la ora actuală 438.922 de sticle cu vin.

Cele mai vechi au fost îmbuteliate în anii ’40, iar preţul unei astfel de sticle ajunge la 1.500 de euro, dar cele mai solicitate vinuri vechi sunt din perioada 1970-1985, care au un preţ mediu de numai… 100 de euro. Stocul de Sauvignon Blanc, din 1970, este cel mai valoros, fiind evaluat la 350.000 de euro, iar cel de Chardonnay din

1982, la 330.000 euro.

În România, piaţa internă a vinurilor depăşeşte 450 milioane de euro, din care Murfatlar deţine 28% din cota valorică de piaţă şi 25% din cantitatea obţinută. În acest an, producătorii de vin consideră că producţia va înregistra o creştere medie de aproximativ 15%, la nivel naţional. Ca şi în alte ramuri ale agriculturii, viticultura se bucură de recolte bune, atât cantitativ, cât şi calitativ.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
2189

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

906--organismele-financiare-ale-uniunii-...

Organismele financiare ale Uniunii Europene Banca Centrală Europeană

Banca Centrală Europeană este una dintre cele mai importante bănci centrale mondiale, fiind responsabilă pentru politica monetară din cele 15 ţări care fac parte din Zona Euro. A luat fiinţă în anul 1998 şi are sediul central în Germania.

Predecesorul Băncii Centrale Europene a fost Institutul Monetar European, care a fost înfiinţat la începutul celei de-a doua etape a implementării procesului denumit „Uniunea Economică şi Monetară a UE“. Formal, Banca Centrală Europeană a luat locul Institutului Monetar European la 1 iunie 1998, în virtutea Tratatului de la Maastricht, dar practic a început să funcţioneze începând abia cu 1 ianuarie 1999, prin introducerea pe piaţă a monedei euro.

Obiective

Banca Centrală Europeană are dreptul exclusiv de a stabili ratele de schimb pentru Zona Euro. Principalul său obiectiv este acela de a menţine stabilitatea preţurilor, adică de a ţine cât mai jos inflaţia. Ţinta prezentă este cea de menţinere a inflaţiei în jurul valorii de 2%.

Al doilea obiectiv este cel de implementare a politicii monetare în Zona Euro, de acordare de suport politicilor economice pentru statele membre, de operare a schimburilor valutare externe şi de promovare a sistemului de plăţi bancare.

Banca Centrală Europeană are dreptul exclusiv de a autoriza tipărirea bancnotelor euro. Statele Membre pot emite monede euro, dar cantitatea acestora trebuie autorizată de Banca Centrală Europeană.

BCE este responsabilă pentru menţinerea unui sistem financiar stabil şi răspunde, totodată, de monitorizarea sectorului bancar. Un exemplu în acest sens este intervenţia băncii în timpul crizei creditelor din 2007, când banca a „injectat“ milioane de euro pentru a stabiliza sistemul financiar.

Banca Centrală Europeană este independentă de intervenţiile politice, atât din partea instituţiilor Uniunii Europene, cât şi a statelor membre. Este independentă financiar, având propriul său buget, separat de cel al Uniunii Europene. Independenţa sa politică a fost un atribut împrumutat de la Banca Germană – Bundesbank, în virtutea unui consens al economiştilor care consideră că „o bancă centrală independentă reprezintă cea mai sigură metodă de a evita manipularea macroeconomică în scopuri politice“.

Toate instituţiile Uniunii Europene şi guvernele naţionale sunt obligate prin tratatele semnate să respecte acest principiu şi nu au dreptul să influenţeze deciziile luate la nivelul Băncii Centrale Europene.

BCE este însă obligată să publice rapoarte referitoare la activitatea sa şi, de asemenea, să înainteze raportul anual Parlamentului European, Comisiei Europene, Consiliului de Miniştri şi Consiliului European.

Banca Centrală Europeană are sediul în Turnul Euro din Frankfurt am Main. Site-ul oficial al Băncii Centrale

Europene este www.ecb.eu.

În următoarea ediţie vă vom prezenta date referitoare la Banca Europeană de Investiţii.

Aurora Dumitrescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1930

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Comerţul cu material lemnos, în gestionarea Romsilva > REVISTA LUMEA SATULUI

Comerţul cu material lemnos, în gestionarea Romsilva

De la 1 octombrie 2008, comercializarea materialului lemnos, inclusiv a brazilor de Crăciun în pieţe, târguri, oboare, burse de mărfuri este permisă numai dacă acestea sunt autorizate de către Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva, prin structurile sale teritoriale.

În plus, personalul Romsilva are dreptul şi obligaţia de a efectua controale şi de a lua măsurile care se impun. Aceste măsuri au fost stabilite recent, printr-o hotărâre de guvern, şi urmează să fie reglementate prin Normele referitoare la provenienţa, circulaţia şi comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spaţiilor de depozitare a materialelor lemnoase şi al instalaţiilor de prelucrat lemn rotund.

Oprelişte în calea jafului

Există speranţa ca, astfel, să se pună capăt jafului din păduri!

Condiţiile şi regulamentul de autorizare a spaţiilor respective se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorităţii publice centrale, care răspunde de silvicultură, şi al conducătorului autorităţii publice centrale, care răspunde de administraţie.

Deţinătorii depozitelor, ai altor spaţii destinate depozitării temporare sau ai instalaţiilor de prelucrare a lemnului nu au voie să primească, să depoziteze, să prelucreze sau să comercializeze materiale lemnoase dacă acestea nu sunt urmate de avize de însoţire sau de documente echivalente. Mai mult, sunt obligaţi să permită controlul activităţilor şi să prezinte organelor de control documentele solicitate.

Totodată, aceştia au obligaţia să ţină situaţia gestionară la zi, în conformitate cu normele sistemului informaţional integrat de urmărire a materialelor lemnoase (SUMAL).

De asemenea, trebuie să deţină un singur registru de intrări-ieşiri pentru materialul lemnos, pe fiecare depozit/instalaţie de transformat lemn rotund/spaţiu destinat depozitării temporare şi să-l completeze zilnic.

În cazul în care, într-un depozit, se află mai multe instalaţii de transformat lemn rotund, registrul se ţine pe depozit. Incintele punctelor de lucru, ale depozitelor de materiale lemnoase şi ale celorlalte perimetre pe care le deţin şi le folosesc, în procesul tehnologic vor fi împrejmuite şi păzite.

Masa lemnoasă şi materialele lemnoase care nu sunt înregistrate şi pentru care nu se introduc documente în sistemul SUMAL sunt considerate fără provenienţă legală.

Constituie contravenţii neutilizarea sistemului SUMAL, nerespectarea obligaţiilor referitoare la raportarea de către utilizatori a datelor în SUMAL, precum şi a celor referitoare la modul de operare de către utilizatori a datelor SUMAL.

Sancţiuni

Nerespectarea acestor obligaţii se sancţionează cu amendă de la 1.500 lei la 10.000 lei, retragerea acordului pentru eliberarea documentelor cu regim special şi confiscarea materialului lemnos. Această amendă poate creşte de la 3.000 de lei la 10.000 de lei.

De asemenea, se suspendă acordul pentru eliberarea şi utilizarea documentelor cu regim special pe o perioadă de la 1 la 6 luni în cazul unor delicte mai mari.

Alte ilegalităţi sunt sancţionate prin legile în vigoare, inclusiv Codul silvic, iar făptaşii pot fi judecaţi şi condamnaţi. Cu o condiţie, spunem noi: ca organele de control să fie mai tari decât mafia locală a lemnului!

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
2320
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

908--targul-de-la-braila-departe-fala-de...

Târgul de la Brăila, departe de fala de altădată

La cea de-a XVII-a ediţie a TNA Brăila au expus 21 de societăţi comerciale, cărora li s-au adăugat 4 reprezentante ale sistemului bancar ori de asigurări. „Aşa de mulţumiţi am fost, cum nu vă puteţi închipui“, a sunat declaraţia preşedintelui executiv al Camerei de Comerţ, Industrie şi Agricultură Brăila, Ioan Chiriacescu, rostită la finalul evenimentului desfăşurat în parcarea hypermarketului Selgros în perioada 25-28 septembrie.

Dimineaţă cu cer plumburiu în joia deschiderii TNA-ului brăilean. Un vânt ascuţit şuiera printre standuri şi oameni. „Murim dracu, aici!“, îşi şopteşte în barbă un domn între două vârste, reprezentant al unei firme expozante, în timp ce-şi afundă pumnii în buzunarele de la sacou. Se cam face de 11, ora anunţată de organizatori pentru deschiderea oficială, dar oamenii stau încă la şuetă. „Trebuie să vină şi Ciocan (n.r. viceprimar). Mai are de semnat nişte acte şi vine“, explică Ioan Chiriacescu întârzierea.

În sfârşit, începe. Fără doamna viceprimar însă. Doar cu capii organizatorilor: Ioan Chiriacescu, Vasile Surăianu, director executiv DADR Brăila, precum şi Dan Ionel, director regional al Sucursalei Teritoriale Argeş Ialomiţa Siret şi vreo doi aspiranţi la fotoliul călduţ de parlamentar, subit interesaţi de soarta agriculturii.

Preşedintele executiv al Camerei de Comerţ, Industrie şi Agricultură Brăila deschide seria clasicelor alocuţiuni. Pare destins şi mândru de întreaga desfăşurare din jurul său. Îi urmează şeful de la DADR Brăila. Nici în discursul domniei sale nu răzbate vreo undă de nemulţumire privind târgul de anul acesta. O singură „săgeată“, îndreptată către producătorii autohtoni, vinovaţi de a nu da dovadă de puţin naţionalism local. Şi gata... Fără panglică, să nu ne mai formalizăm atât. Poftiţi de vizitaţi...

Puţin interesant pentru fermieri

La ediţia din acest an a târgului organizatorii au optat pentru platforma din faţa hypermarketului Selgros, situat în vecinătatea uneia dintre ieşirile din oraş, în dauna vechii locaţii, Sala Polivalentă.

Conform catalogului firmelor, întocmit de reprezentanţii CCIA, printre expozanţi s-au regăsit Agrodunărea TS SRL, Agrom Import-Export SRL, Alcedo SRL Bucureşti, Punct de lucru Brăila, SC Basarom Com SRL, SC Estima Motors SRL, SC Fanna Veneto SRL, SC Fitostar SRL, SC Galmopan SA, SC Hit Power Motor SRL, SC Imum SA, SC Iridex Group Import-Export SRL, SC Itagri Group SRL, SC Lantec Industries SRL, SC Miaghi Impex SRL, SC NHR Agropartners SRL, SC Palplast SA, SC Panetone SRL, SC Petrosu SA, SC Suntory Agrochemical SRL, TCE 3 Brazi SRL Piatra-Neamţ, punct de lucru Brăila, SC Zepter International România SRL. Acestora li s-au alăturat SCDA Brăila, Oficiul Judeţean pentru Studii Pedologice şi Agrochimice, INCDA Fundulea, precum şi patru reprezentante ale sistemului bancar ori de asigurări.

Nu numai numărul firmelor expozante a fost destul de modest pentru un astfel de eveniment, ci şi numărul de vizitatori, considerabil mai mic decât în perioada de „glorie“ a TNA-ului, când se înregistrau aproximativ 100 de societăţi. Şi oficialităţile au ocolit ediţia din acest an a târgului. Astfel, la festivitatea de deschidere nu a fost prezent niciun reprezentant al administraţiei publice locale, ca de altfel niciun reprezentant al Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

Un dezinteres greu de explicat

Chiar dacă, în opinia generală, TNA 2008 nu a rupt nici pe departe gura târgului, organizatorii şi-au dat totuşi un calificativ de trecere.

Directorul executiv DADR Vasile Surăianu a nuanţat, spunând: „A fost bun, n-a fost bun... Aşa cum am mai spus şi la deschidere, au fost trei aspecte: în primul rând s-a schimbat locaţia, în al doilea rând nu mai avem animale, iar în al treilea rând trebuie să se implice şi producătorii agricoli, asociaţiile de producători, APA şi crescătorii de taurine. În alte judeţe aceştia fac târgul, şi nu Direcţia Agricolă. Dar ai noştri, nu... Ai noştri vor numai drepturi, şi atât. Ceilalţi, când i-am chemat, nici nu au vrut să audă.

Nu e mai puţin adevărat nici faptul că gripa aviară şi seceta i-au mai strâmtorat pe producători“.

În schimb, Ioan Chiriacescu, preşedintele executiv al Camerei de Comerţ, Industrie şi Agricultură Brăila, s-a declarat de-a dreptul extaziat: „Nu am avut timp să tragem nişte concluzii, să facem o analiză. Suntem foarte mulţumiţi. În realitate, aşa de mulţumiţi am fost cum nu vă puteţi închipui.

Faptul că am avut o nouă locaţie a contat mult în reuşita acestui târg. De asemenea, suprafaţa de expunere a fost de 3.700 mp, ceea ce a fost foarte bine. Şi-a menţinut consecvenţa după atâţia ani. Sigur, a lipsit componenta de industrie alimentară, dar până la urmă totul a ieşit bine“.

Calificativ: „ediţie slabă“

La încheierea TNA 2008, am solicitat câteva opinii ale şefilor unor instituţii din „sistem“.

Jenica Georgescu, director executiv OJCA Brăila: „Am fost doar la deschidere, dar din ce am văzut a fost o ediţie slabă. Mai slabă chiar decât ediţia de anul trecut şi mult mai slabă decât cea din anii precedenţi.

Poate că şi schimbarea locaţiei a fost de vină.“

Daniela Militaru, director executiv Centrul Judeţean APIA Brăila : „Nu am fost la târg pentru că am avut o delegaţie. Am auzit însă de la colegii mei că a fost o participare slabă. Sunt invitată săptămâna asta la un târg din Constanţa, unde am auzit că vor fi prezente 200-300 de firme şi unde sunt aşteptaţi aproximativ 7.000-8.000 de oameni. Cred că fermierii noştrii sunt dezinteresaţi. Ei vor doar bani, cât mai mulţi şi cât mai repede“.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1577
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

909--o-zi-a-recoltei-cum-nu-s-a-mai-vazu...

La Holdingul TCE 3 Brazi - O Zi a Recoltei cum nu s-a mai văzut

Nu le-a fost dat nici măcar responsabililor cu făurirea „Noii Revoluţii Agrare“ să adune la un loc atâţia ţărani câţi a reuşit, la sfârşitul lunii septembrie, Culiţă TĂRÂŢĂ pe arena de fotbal comunală din Piatra Şoimului. Nici n-a trebuit să-i numeri ca să-ţi dai seama că erau peste 10.000 de oameni, veniţi din toate părţile judeţului Neamţ la marele ospăţ al pâinii noi.

A fost, de fapt, o Rugă pentru pâine

Culiţă şi-a început vorbirea printr-o laudă adusă lui Dumnezeu pentru recolta acestui an. Binecuvântarea divină avea să fie cerută de un sobor de preoţi din partea locului, care i-a îndemnat pe oameni să nu-şi piardă credinţa în Atotputernicul Pământului şi Cerului. Pentru duhovnici pare a fi fost cea mai mare rugă pe care au săvârşit-o de-a lungul existenţei lor. Nicicând n-au avut ei parte de o asistenţă ce asculta cu atâta smerenie o rugă pentru pământ, pentru roadele acestuia şi sănătatea animalelor.

Prospecţiune în agricultura viitorului

Oamenii au venit la Ziua Recoltei, organizată de Holdingul TCE 3 Brazi, nu atât să participe la sărbătoarea câmpenească de la Piatra Şoimului, cât să vadă cum şi prin ce minunăţii tehnologice reuşeşte Culiţă să cultive plante atât de roditoare şi să crească animale nemaivăzute prin partea locului. Exponatele prezentate depăşeau orice imaginaţie.

Marea atracţie a moldovenilor a fost mica expoziţie de animale. Privind la standul cu tauri, oamenii spuneau că au în faţă nişte monştri mai ceva ca zimbrii. Cum şi prin ce mijloace au fost creaţi ei la ferma din Zăneşti, este o operă ştiinţifică ce aparţine doar valorilor mari ale zootehniei mondiale. Doctorul Vasile Pachiţanu cerceta privirile şi închinăciunile ţăranilor, bucurându-se cum poate niciodată n-a făcut-o în viaţa lui.

DE-AM AVEA MĂCAR O SUTĂ CA EI

Culiţă Tărâţă este socotit a fi, la ora actuală, cel mai mare şi mai performant latifundiar al României. Şi nu numai. Nicăieri în Europa nu există o unitate agricolă de mărimea celei pe care o administrează Culiţă. Nicăieri în lume nu există o companie agricolă care să realizeze recolte şi producţii zootehnice de o asemenea performanţă pe o suprafaţă atât de mare. Meritul lui Culiţă este acela de a dovedi că pământurile Moldovei pot fi tot atât de roditoare precum acelea din Bărăgan sau din ţinuturile fertile ale Europei.

Ambiţia lui Culiţă este mare, iar potrivnicii săi luptă din răsputeri să-i politizeze intenţiile. El nu este însă omul care să se „împiedice de nişte cioturi politice şi administrative a căror menire este agoniseala fără muncă. Biruinţa lui Culiţă stă, în primul rând, în capacitatea sa mentală şi puterea fizică de a gândi, de a face planuri pentru viitor.

Marea forţă a izbânzii se află însă în capacitatea profesională a colaboratorilor săi aflaţi în staff-ul Holdingului. Se află în disciplina şi ataşamentul celor 4.000 de salariaţi care se bucură astăzi de un statut şi o stare socială de invidiat. Să fii salariat la grupul de firme al TCE 3 Brazi înseamnă siguranţa zilei de mâine, o bunăstare sigură şi de durată.

Culiţă nu pare a fi mulţumit doar cu faptele economice şi sociale realizate la nivelul holdingului pe care-l conduce. El vrea mult mai mult. Doreşte ca moldovenii săi, mai ales urmaşii-urmaşilor răzeşilor, să scape de sărăcia în care s-au zbătut de-a lungul secolelor. Este conştient că misiunea asumată nu poate fi împlinită în 10 sau 20 de ani. Dar pentru el momentul relansării, al începutului, a sosit.

Primul său pas este îndemnul şi sprijinirea directă a gospodarilor de frunte în a accesa tehnica şi tehnologiile performante. Concret, în domeniul producţiei vegetale Culiţă pune la dispoziţia micilor fermieri săculeţi cu seminţe valoroase spre multiplicare. Marile mutaţii se vor produce însă în zootehnie. Adică în sectorul cu vocaţia cea mai mare a moldovenilor.

Culiţă, împreună cu echipa doctorului Vasile Pachiţanu, a conturat de acum un program de ameliorare a şeptelului crescut în această parte a ţării. Primii beneficiari sunt gospodarii de frunte din cele 14 comune nemţene care au primit gratuit în cadru festiv, cu prilejul Zilei Recoltei organizate de TCE 3 Brazi, câte o scrofiţă de mare valoare genetică.

Produşii acestora sunt cuprinşi într-un program de multiplicare locală care, pe măsura dezvoltării, se va extinde în final la zeci şi poate mii de gospodării. Ameliorarea genetică în domeniul creşterii taurinelor are ca obiectiv răspândirea în teritoriu, tot în mod gratuit, a unui material seminal provenit de la cei mai valoroşi reproducători crescuţi la ferma din Zăneşti a TCE 3 Brazi.

Toate cele spuse până acum par a fi, pentru detractorii lui Culiţă, promisiuni şi pomeni electorale. Aflaţi mai zilele trecute pe stadionul comunal de la Piatra Şoimului, unde Culiţă şi oamenii săi au adunat peste 10.000 de săteni pentru a sărbători Ziua Recoltei, ne-am strecurat prin mulţime spre a sonda modul în care oamenii simpli receptează promisiunile lui Culiţă.

Ceea ce ne-a impresionat au fost grupurile ad-hoc constituite care se străduiau să-şi convingă semenii că promisiunile lui sunt lucruri care se vor împlini. Ei nu erau purtătorii de vorbe ai lui Culiţă, ci primii beneficiari ai sprijinului de care au beneficiat din partea Holdingului.

I. Banu, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
787
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

91--silvicultura-sub-impactul-jocurilor-...

Silvicultura, sub impactul jocurilor politice

Aşa cum toată lumea ştie (iată şi unul dintre lucrurile pe care le cunoaşte tot natul!), anul 2008 – în care am păşit cu toţii mai sfios sau mai hotărât mai conştient sau mai inconştient – este nu doar un an bisect ci, poate mai mult decât atât, unul eminamente electoral. Cu alegerea „aleşilor“ atât la nivel local, cât şi la nivel naţional, în plan parlamentar.

Ca în fiecare an cu o asemenea „semnificaţie“, amprenta acesteia se va regăsi pe multiple planuri, în numeroase domenii.

În speranţa că nu vom fi acuzaţi de „egoism profesional“ sau de sectarism, vom încerca, în cele ce urmează, să dăm glas unor gânduri legate de pericolele care ar putea însoţi această amprentă politică în domeniul silviculturii, în mod deosebit, în ceea ce priveşte strategia de dezvoltare a acesteia, în perioada următoare.

Astăzi este îndeobşte cunoscut principiul conform căruia, fără o strategie (fie aceasta pe termen scurt, mediu sau, mai ales, lung), un agent economic, un concern şi, cu atât mai mult, un sector sau o ramură a economiei naţionale nu are şanse de dezvoltare durabilă.

Un alt principiu, la fel de valabil, care vine automat în completarea celui enunţat mai sus, este cel referitor la necesitatea continuităţii strategiei (mai ales în situaţiile în care aceasta s-a dovedit a fi realistă şi bine fundamentată), indiferent de schimbările care pot să apară, la un moment dat, la nivelul echipelor manageriale, din diverse motive.

Preţul improvizaţiilor

Abordând, în cele ce urmează, cele două principii manageriale, în conexiune, să vedem, pe scurt, ce s-a întâmplat în mod concret, în ultimii 17 ani, în domeniul silviculturii.

Înainte de orice comentariu, se impune însă a fi făcută precizarea că, în conformitate cu legislaţia în materie, apărută după anul 1990, autoritatea competentă pentru elaborarea şi promovarea strategiei de dezvoltare a silviculturii a fost şi este ministerul de resort sau, într-un termen generic, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

Aceeaşi autoritate aprobă, în baza strategiei menţionate mai sus, strategia (pe termen mediu şi lung) a Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva, în calitatea acesteia de administrator al fondului forestier proprietate de stat.

Astfel, după 1990, mai exact spus după primii ani de amestec puternic de entuziasm, confuzie, abordări idealiste şi, nu în ultimul rând, ezitări, începând cu anul 1995 s-au conturat parametrii unei prime schiţe de strategie pe termen scurt şi mediu, a dezvoltării silviculturii din ţara noastră.

Nu întâmplător am folosit cuvântul „schiţă“, având în vedere că fundamentarea unei strategii reale, viabile, are la bază o legislaţie stabilă şi coerentă în domeniu, or tocmai aşa ceva nu exista la momentul respectiv.

Motivaţiile economice şi sociale ale noii strategii

O strategie în sensul deplin al cuvântului (prima strategie după anul 1990) pentru dezvoltarea silviculturii pe termen mediu şi lung (perioada 2000 – 2020) a putut fi adoptată, numai după apariţia noului Cod silvic – Legea nr. 26/1996 care, înlocuindu-l pe cel din anul 1962, depăşit de realităţile specifice trecerii către economia de piaţă (între care diversificarea formelor de proprietate se regăsea pe primul plan), a putut asigura un fundament solid şi viabil pentru demersul elaborării unei asemenea strategii.

Mai trebuie subliniat, în mod absolut necesar, faptul că, în procesul de fundamentare şi elaborare a acestei strategii, care a presupus o amplă dezbatere la nivelul întregii ramuri (dezbateri zonale, urmate de două sau chiar trei dezbateri la nivel naţional, cu participarea neîngrădită a tuturor instituţiilor şi organizaţiilor guvernamentale şi neguvernamentale pendinte de sectorul silvic), esenţiale au fost raţiunile şi motivaţiile de ordin profesional, economic şi social şi în niciun caz cele de ordin politic.

Acest lucru se întâmpla într-o perioadă în care presiunile politicului asupra pădurilor se situau la cote fără precedent, meritul principal revenind conducerii ministerului de la vremea respectivă şi, în mod sigur, de loc întâmplător, pentru că ministrul era de profesie silvicultor, fără a fi angajat politic.

„Bătuta pe loc“

Ce s-a întâmplat însă cu punerea în aplicare a acestei strategii, la scurt timp după adoptarea ei, mai exact spus începând cu ianuarie 2001, odată cu schimbarea puterii politice?

Acelaşi lucru, din păcate, care se întâmplase până atunci, la fiecare schimbare de ministru.

În mod concret, pentru că ministrul care o validase era catalogat ca provenind dintr-un alt spectru politic – tot sau aproape tot ce lăsase, deci inclusiv strategia, a fost încadrat în clasica „gravă moştenire“, încercându-se, drept consecinţă, înlocuirea acesteia.

Asistăm aşadar, la nici doi ani de aplicare, la o nouă „bătută pe loc“, pritocind o nouă Strategie de dezvoltare a silviculturii.

De data aceasta, din fericire, tocmai datorită condiţiilor în care fusese fundamentată şi elaborată strategia anterioară, chiar dacă factorul politic şi-a pus o anumită amprentă, venită din Programul de guvernare, îmbrăcată însă în „uniformă de serviciu“ (adică profesională,) noua strategie nu a fost caracterizată prin modificări fundamentale faţă de precedenta, fiind păstrate obiectivul strategic fundamental şi obiectivele strategice principale, precum şi marea majoritate a acţiunilor şi modalităţilor de punere în aplicare a acestor obiective.

Un lucru bun şi înţelept totodată

Necazul este că, după numai alţi trei ani de punere în aplicare, am asistat la o nouă schimbare a puterii politice şi, pe acest fond, la „descoperirea“ necesităţii unei noi strategii de dezvoltare a silviculturii care, din păcate (şi poate acesta este cel mai mare păcat!), nu s-a soldat nici astăzi cu ceva concret, palpabil şi coerent în acest domeniu.

Şi iată-ne, aşadar, ajunşi în anul de graţie 2008, când vom avea o nouă legislaţie silvică, începând cu noul Cod silvic şi, foarte probabil, cu o nouă schimbare de forţe politice care, împreună, vor conduce automat în partea a doua a anului şi la o nouă strategie de dezvoltare a silviculturii.

Din succinta prezentare a istoriei strategiilor de dezvoltare a silviculturii în ultimii 17 –18 ani în ţara noastră credem că, în ceea ce priveşte respectarea celor două principii manageriale enunţate la început, nu mai este loc pentru niciun comentariu.

Două întrebări incomode

În contextul celor de mai sus, fireşte că am câteva întrebări care se cer a fi rostite:

- Vor ajunge viitorii politicieni care vor conduce ţara din 2008 la înţelepciunea de a lăsa specialiştii, profesioniştii în domeniu, să fundamenteze şi să elaboreze strategia de dezvoltare a silviculturii în condiţiile unui nou Cod silvic (în a cărei adoptare, politicienii îşi vor fi spus cuvântul) şi a unei abordări, deja sută la sută europene?
- Odată elaborată şi oficializată această strategie a dezvoltării silviculturii, vor fi create şi condiţiile pentru asigurarea continuităţii sale în parametrii fundamentali, indiferent de schimbările de echipe manageriale la nivelul ministerului de resort sau al regiei, pentru a putea fi, în sfârşit, şi aplicată?

Numărându-mă printre cei împătimiţi, care pentru a supravieţui au nevoie de tratament cu optimism, care însă, din păcate, se regăseşte în „farmacii“ în cantităţi din ce în ce mai mici, îmi asum încă riscul de a spera într-un răspuns afirmativ la întrebările de mai sus.

Pagini realizate de dr. ing. Ion MACHEDON

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
777

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din istoricul camerelor agricole

Prima organizaţie cu caracter agricol care a cuprins şi teritoriul actual al judeţului Braşov a fost Inspectoratul pentru creşterea vitelor, înfiinţat în anul 1896 la Sighişoara. Au luat fiinţă apoi inspectoratele cu aceeaşi denumire de la Budapesta, Cluj, Oradea Mare şi Kosice.

Se poate remarca că trei din cele cinci inspectorate s-au înfiinţat în Ardeal, cu populaţie majoritar românească, unde creşterea vitelor era foarte avansată în raport cu restul teritoriului. În continuare, prin Legea de organizare a inspectoratelor agricole din anul 1912 se înfiinţează astfel de instituţii în toate cele 63 judeţe ale Statului Maghiar, din care făcea parte şi judeţul Braşov.

Activitatea concretă a inspectoratelor agricole cuprindea toate problemele Ministerului agriculturii de atunci, în afară de silvicultură, sănătatea animalelor şi dreptul apelor.

Întrucât în arhiva camerei de agricultură a judeţului Braşov se păstrează acte provenite de la fostul inspectorat agricol înfiinţat în urmă cu 9 decenii respectiv din anul 1911, se poate presupune că inspectoratele agricole judeţene, au apărut începând cu anul 1908, prin transformarea treptată a celor 5 inspectorate mari pentru creşterea vitelor.

Evoluţii ulterioare

După unirea Transilvaniei cu România, inspectoratele agricole se schimbă în Consilierate agricole, la început regionale, iar ulterior judeţene. Camerele de agricultură judeţene au luat fiinţă prin Legea pentru camerele de agricultură din 14 aprilie 1925. Prin această lege s-au înfiinţat astfel de instituţii agricole în toate cele 72 de judeţe ale României de atunci, care erau patronate de o Uniune a camerelor de agricultură cu sediul în Bucureşti.

Camerele agricole judeţene erau considerate ca instituţii publice, ca organe consultative şi administrative, ajutoare ale Ministerului Agriculturii, înfiinţate cu scopul de a reprezenta şi ocroti interesele agriculturii, zootehniei şi silviculturii cu toate ramurile lor. Erau socotite ca persoane juridice şi puteau fi reprezentate în justiţie prin preşedintele lor.

Atribuţii

Camerele au avut următoarele atribuţii:

- de a reprezenta în circumscripţia lor interesele agriculturii cu toate ramurile ei;
- de a executa patronajul asupra tuturor şcolilor de agricultură;
- de a colabora cu organul statului la aplicarea legilor ce interesează agricultura, zootehnia şi viticultura;
- de a întocmi proiecte de lucrări tehnice agricole;
- de a colabora cu camerele de comerţ şi industrie în problema târgurilor;
- de a înlesni agricultorilor aprovizionarea cu seminţe selecţionate, maşini unelte, fără a face ele operaţiunile

contabile pe cont propriu;

- de a strânge date statistice referitoare la agricultură, zootehnie şi silvicultură din judeţ în conformitate cu legea generală a statisticii.

Camerele de agricultură aveau obligaţia să întocmească anual bugetul lor, să prezinte la sfârşitul fiecărui an o dare de seamă asupra activităţii şi mersului agriculturii din judeţ.

Fiecare cameră de agricultură se compunea din 17 membri aleşi şi 11 membri de drept. Mandatul membrilor aleşi dura cinci ani de la data alegerii, iar a celor de drept atât cît exercita funcţiunea lor în judeţ.

În anul 1949 camerele de agricultură se desfiinţează, atribuţiile acesteia în totalitate fiind trecute la secţia agricolă a Comitetului provizoriu judeţean.

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
978
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

911--consultanta-agricola-tot-mai-aproap...

Consultanţa agricolă, tot mai aproape de fermieri

Nu mai constituie de mult o noutate faptul că în agricultura românească muncesc aproape tot atâţia oameni câţi fermieri există la un loc în ţările din UE 15. Această populaţie este reprezentată în principal de ţărani cu vârsta de peste 55 de ani.

În marea lor majoritate, aceştia conduc gospodării în care se practică o agricultură fără prea mari şanse de supravieţuire. Ceea ce mulţi dintre noi nu au realizat încă este nevoia calificării şi organizării lor, aceştia fiind factorii care stau la baza unei agriculturi performante.

Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă desfăşoară, an de an, activităţi ce vizează formarea profesională a producătorilor agricoli, informarea şi asistenţa tehnică privind baza legislativă naţională şi regulamentele europene din domeniu.

Consultanţii din teritoriu se implică în organizarea producătorilor în forme asociative, precum şi în dezvoltarea unor parteneriate şi acorduri interne şi internaţionale în folosul acestora.

Enumerăm în acest număr doar câteva dintre realizările Direcţiei de Formare Profesională, care, aşa cum se vede şi din denumire, are de înfruntat două mari provocări ale agriculturii româneşti.

Instruirea producătorilor dă rezultate

Analiza de impact asupra beneficiarilor privind accesarea fondurilor ne arată cum au contribuit cursurile de instruire şi formare profesională organizate de ANCA la creşterea numărului de exploataţii înfiinţate sau modernizate în prima jumătate a acestui an şi la accesarea fondurilor europene. Realizări deosebite au fost obţinute şi în managementul şi ocuparea forţei de muncă.

Observăm că majoritatea fermelor nou înfiinţate cu sprijinul ANCA sunt în domeniul vegetal, iar cele zootehnice stau mai bine la capitolul modernizare.

Formele asociative, ca prioritate

În cursul primului semestru al acestui an, prin Direcţia de Formare Profesională s-au derulat numeroase acţiuni de informare privind măsurile de sprijin pentru producătorii organizaţi în forme asociative.

Au fost elaborate ghiduri şi materiale privind metodele de management şi gestiunea economică a acestora, iar pentru a putea monitoriza activitatea lor a fost creată o bază de date cu formele asociative existente. În acest sens, semnificativă a fost organizarea unui ciclu de patru seminarii zonale pentru pregătirea producătorilor agricoli constituiţi în diferite forme asociative.

De asemenea, în parteneriat cu organizaţiile de producători a fost organizată Conferinţa Naţională a Cooperativelor Agricole Pilot, realizată în cadrul Programului de cooperare JICA – România, unde s-au dezbătut cele mai stringente probleme ale membrilor: modificarea legislaţiei actuale şi înfiinţarea Uniunii Centrale a Cooperativelor Agricole în scopul afilierii la Alianţa Internaţională a Cooperativelor Agricole.

Programul de asistenţă desfăşurat de ANCA în colaborare cu JICA (Agenţia Japoneză de Colaborare Internaţională) a demarat în anul 2002. În cadrul acestuia, numai în semestrul I al acestui an s-au constituit 21 de noi cooperative şi alte 34 sunt în curs de organizare.

Tot în primele şase luni ale anului, 28 de asociaţii au fost constituite în primul semestru al anului 2008 prin intermediul ANCA, cu sprijinul OJCA. Mai sunt în curs de formare 29 de asociaţii.

Procesul de recunoaştere preliminară a grupurilor de producători a fost finalizat în cazul a 6 dintre ele, iar alte 42 aşteaptă această recunoaştere preliminară.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
847
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

912--profil-de-manager-puterea-destinulu...

Profil de manager

Puterea destinului

Vasile PĂUN este nume de ţăran neaoş, care poartă azi în el pe managerul general al celei mai mari şi eficiente societăţi agricole din Cioranii Bărăganului. Localitatea, aflată la limita a trei dintre judeţele de câmpie ale ţării – Ialomiţa, Ilfov şi Prahova – deţine peste 5.000 ha de cernoziom. Acestea sunt lucrate de ţărani ajunşi la râvnitul titlu de fermier agricol.

Culturi ce iau ochii trecătorilor

Om integru la 58 de ani, înalt, cu un surâs ori de câte ori priveşte sau îţi vorbeşte despre câmpiile nesfârşite, presărate din loc în loc de movile, sonde de petrol şi gaz metan. Exact ca acum o jumătate de veac, când îşi ajuta părinţii la seceră şi la cules, părinţi care l-au îndrumat spre Agronomie. Să-l vadă ajuns „domn inginer“ în satul lor. Şi l-au văzut. După absolvirea Institutului Agronomic Bucureşti, în 1975, a fost repartizat ca inginer la Căzăneştii Ialomiţei, iar mai apoi şef de fermă la CAP-ul din satul natal.

A făcut repede dovada priceperii sale şi a urcat treaptă cu treaptă ierarhia în domeniu. În pofida greutăţilor, n-a abandonat agricultura. În 1991 a întemeiat societatea agricolă pe care a botezat-o „20 Mai“. Rezultatele n-au întârziat să apară.

Inginerul Păun s-a impus prin recolte record, ca rezultat al cercetării agricole în producţie. De peste un deceniu are organizate câmpuri experimentale ce se întind pe aproape 1.000 ha: grâu, porumb, floarea-soarelui, orzoaică, rapiţă şi lucernă. Soiurile sunt dintre cele mai noi, iar hibrizii deosebiţi, procuraţi de la Fundulea, de la firme precum Pioneer, Syngeta, Novi Sad şi altele.

Cercetarea aplicativă

Vasile Păun are motive de bucurie să arate producţii de câte 4.000-5.000 kg de grâu şi orzoaică la ha. El estimează nivele superioare şi pentru floarea-soarelui sau porumb, motiv pentru care şi-n 2008, ca în anii anteriori, unitatea sa se află printre primele pe judeţ şi din zonă. „Vin mulţi oameni la noi în vizită, pentru că avem şi serbări câmpeneşti cu firme mari, cum sunt Pioneer şi Syngenta, cu care facem demonstraţii. Ei ne întreabă, dar ne şi urmează.

Suntem fericiţi că experimentele cercetării agricole sunt reuşite“, afirmă agronomul de nota 10, Vasile Păun. Şi adaugă: „Cercetarea agricolă aplicativă este profesia mea de credinţă. Mi-aş dori ca şi ASAS să concureze cu firmele străine, iar onoraţii academicieni să-şi facă simţită prezenţa în teren, chiar şi în realizarea de noi utilaje agricole performante.

Nu să luăm totul din import. Pentru că fără tehnologii noi şi utilaje de înaltă productivitate nu putem concura cu agricultorii din vestul Europei. Avem proiecte mari, de utilaje moderne cu fonduri UE. Dar suntem nevoiţi să le luăm din import. România nu mai are azi tractoare, combine şi nici cositori ca lumea. Păcat!“

Şi acum, când rememorează drumul afirmării sale profesionale, nu poate să nu vadă puterea destinului. Copilul de ţăran din Bărăgan, ajuns prin efort şi inteligenţă manager general al unei mari societăţi agricole, cu afaceri de succes, are satisfacţia lucrului împlinit.

Se consideră un om realizat, mai ales că fiul său, agronom de 5 ani, a fost promovat recent director al uneia dintre firmele străine cu care cooperează în experimente agricole. Şi nu regretă că n-a părăsit satul natal, că a rămas ţăran şi că viaţa l-a învăţat să învingă seceta prezentă azi în Bărăgan.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
863
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

913--cooperativele-temelia-succesului-ag...

Cooperativele, temelia succesului agricultorilor francezi

Este de acum bine cunoscut sistemul de organizare al agriculturii franceze după care, trebuie să recunosc, tânjesc. L-aş dori şi în România, de fapt reclădit, dar după un concept european, modern în care adevăraţii proprietari să decidă asupra proprietăţii lor.

În Franţa, ca de altfel în toate statele lumii unde agricultura este organizată în forme asociative, numite mai peste tot cooperative, membrii acestora se supun unor reguli stabilite de comun acord, dar ordonate de conducătorii acestor structuri.

Odată înscrişi în cooperativă, agricultorii sau crescătorii de animale au multe drepturi, dar şi o mulţime de obligaţii pe care, dacă nu le respectă, riscă să nu mai beneficieze de anumite facilităţi oferite de cooperativă, mergându-se până la excludere.

De pildă, cooperativa asigură diverse servicii, precum aprovizionarea cu input-uri, valorificarea producţiei şi a produşilor din zootehnie, apoi asistenţă veterinară, tehnologii specifice, material biologic vegetal şi animal de mare valoare etc. Iar pentru a se asigura o eficientă utilizare a diverselor forme de sprijin financiar şi material acordate de la bugetul naţional şi cel european, acestea sunt repartizate cu acordul conducerii cooperativei sau prin acestea.

Am enumerat doar o parte dintre aspectele privind modul de organizare şi funcţionare al unei cooperative franceze. Sigur, în alte state lucrurile sunt mai mult sau mai puţin riguroase. Oricum, doar astfel de forme asociative sau dovedit a fi eficiente şi de viitor.

Clermont Ferrand, pentru trei zile Capitala zootehniei franceze

Revenind la Franţa, pe care am vizitat-o recent şi, mai ales, la crescătorii de animale şi specialiştii din zootehnie de aici, pe care am avut prilejul să-i reîntâlnesc în ferme, staţiuni de cercetare, selecţie şi ameliorare, dar mai ales în stand-urile de la una dintre cele mai importante manifestări expoziţionale ce a avut loc la Clermont Ferrand în perioada 2-4 octombrie a.c., la care România a fost, în acest an, invitată de onoare, trebuie să spun că zootehniştii şi veterinarii, dar şi crescătorii de animale din această ţară s-au întrecut pe ei, cum se spune.

Au făcut ca Franţa să deţină astăzi un important număr de rase de animale din speciile bovine, ovine şi caprine în mod deosebit, de mare valoare genetică. Aş aminti doar rasele Charolais, Limousine, Montbeliarde, Normande etc., din specia bovină, rasele Charmoise, Texel, Suffolk ş.a. din specia ovină, apoi rasele de capre Saanen şi Alpină, specii şi rase pe care ne propunem să le prezentăm detaliat în numerele următoare ale revistei.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
946

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

914--parada-zootehnica-la-vaslui.html

Parada zootehnică de la Vaslui

Timp de trei zile, municipiul Vaslui a găzduit târgul Expo Zoo Agroind Moldova, organizat de Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală şi Unitatea de Ameliorare şi Reproducere în Zootehnie.

Manifestarea, ajunsă la cea de a XI-a ediţie, a reunit crescători de animale din toate judeţele Moldovei şi 22 de firme din industria alimentară, precum şi producători de utilaje agricole.

Juriul, alcătuit din nume grele în zootehnie, a avut o misiune extrem de dificilă. În final, marele premiu la taurine a fost acordat fermei „Bădeana“ a SC Agrocomplex SA Bârlad. Nu suntem însă siguri că a fost cea mai bună alegere. La ovine trofeul a revenit celor de la Centrul de Cercetare pentru Combaterea Eroziunii Solului „Perieni“ pentru un superb exemplar, berbecul „Costică“, din rasa „Merinosul de Palas“. S-au mai acordat premii consistente în bani pentru locurile doi şi trei şi, de asemenea, premii de participare.

O soluţie – hibrizii pentru carne

„Şi în această ediţie, a declarat ing. Vasile Iulian, directorul executiv al DADR Vaslui, am dorit să prezentăm valoarea unor crescători de animale din această parte a ţării. Am oferit proiecte alternative pentru cota de lapte şi, cine a avut bunăvoinţa de a se informa, a avut ce învăţa. Am dorit, de asemenea, să prezentăm o gamă largă de utilaje agricole pentru a vedea şi agricultorii noştri cu ce se lucrează în UE şi cum se obţin producţii atât de bune. Şi, nu în ultimul rând, am respectat o tradiţie organizând această ediţie.“

Revin în actualitate oierii

– Am remarcat, de asemenea, prezenţa în cadrul târgului şi a unui număr sporit de crescători de oi.

- Este o tradiţie în această parte a ţării. În judeţul Botoşani se creşte cu rezultate bune rasa Karakul, iar în Vaslui, aţi văzut, Merinosul de Palas la Perieni, dar şi frumoase exemplare din rasa Ţurcană care a început să fie reconsiderată. De altfel, numai în judeţul nostru se află un efectiv matcă de 247 mii de capete. Şi dacă fermele de stat, care aveau mari efective de oi, au dispărut, acum avem crescători particulari cu stâni de 1.000-1.200 de capete.

Un rol deosebit l-a avut accesarea fondurilor SAPARD. Trebuie să vă spun că judeţul nostru se află în top la nivelul Regiunii de Dezvoltare Nord-Est. Această infuzie de capital a făcut să apară noi ferme şi să fie modernizate cele existente. Un exemplu ar fi investiţia de la Ghermăneşti, de unde vor fi livraţi pieţei, în premieră, peşti din specii deosebit de valoroase precum nisetru, păstrugă etc.

Asocierea – cheia reuşitei

- Toate acestea, domnule director, presupun şi o valorificare mai eficientă a pământului.

- Fără îndoială. Ştim cu toţii că o exploataţie mică fără animale de rasă, hibrizi performanţi şi fără ştiinţa acestei activităţi, care este agricultura, nu vom avea, ca să spun aşa, fermieri fericiţi, pentru că orice ai face nu poţi obţine profit pe o suprafaţă de două-trei hectare sau cu un cap-două de animale.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
748

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

915--scabia-psoroptica-si-oxiuroza-la-ca...

Scabia psoroptică şi oxiuroza la cabaline - diagnostic diferenţial > REVISTA LUMEA SATULUI

Scabia psoroptică şi oxiuroza la cabaline - diagnostic diferenţial -

Scabia psoroptică şi oxiuroza ce afectează cabalinele sunt două boli parazitare diferite, dar care se manifestă prin prurit anal violent şi depilaţii la baza cozii, determinând agitaţia animalelor.

Oxiuroza este o parazitoză cronică produsă de oxiuri (Oxyurus equi), care evoluează la toate cabalinele, indiferent de vârstă. Oxiurii sunt viermi rotunzi, având corpul neuniform calibrat, cu partea anterioară mai îngroşată, iar cea posterioară mai subţire, de culoare alb-sidefie sau cenuşie la paraziţii hrăniţi. Masculul măsoară 1-3 cm lungime, iar femela 5-15 cm şi are forma unui semn de întrebare, aceştia dezvoltându-se şi reproducându-se în intestinul gros al cabalinelor (colon, rect, anus).

Femelele fecundate ale parazitului coboară la nivelul deschiderii anale, unde depun 10.000-50.000 de ouă sub formă de grămezi, învelite într-o substanţă lipicioasă care aderă la pliurile anale şi perianale, provocând mâncărimi. Ouăle parazitului sunt embrionate, ajungând pe sol, stănoage, jgheaburi, pereţii adăposturilor odată cu fecalele animalului sau prin mobilitatea cozii acestuia. Odată ajunse în mediul exterior, acestea devin infestante în 2-3 zile în condiţii de temperatură şi umezeală optime.

Contaminarea şi recontaminarea animalelor se face atât la păşune, cât şi în adăposturi, prin ingerarea ouălor prezente în apă, furaje sau pe diferite obiecte infestate. Din ouăle ingerate ies larvele care se vor dezvolta în colon, devenind viermi adulţi după 5-6 luni, astfel că, dacă animalele se contaminează la păşune în timpul verii, manifestările clinice apar tocmai în sezonul rece.

Aceste semne clinice sunt uşor de observat mai ales la cabalinele adulte, care manifestă prurit anal, având tendinţa de a se freca cu regiunea posterioară de pereţii adăposturilor şi de diferite obiecte; ca urmare, perii de la baza cozii se rup (pseudotundere), devenind zburliţi.

Gratajul (scărpinatul) continuu face ca animalele să fie neliniştite, iar ouăle parazitului să fie cu uşurinţă răspândite în mediu. În jurul anusului se observă prezenţa unor cruste alb-văroase, iar uneori, după actul defecării, se văd paraziţi fixaţi pe pliurile mucoasei anale sau în fecale.

Râia psoroptică este una dintre cele trei tipuri de râie cu care se pot infesta cabalinele. Această râie este produsă de Psoroptes communis var. equisi şi se dezvoltă în regiunile cu păr lung – la coamă, coadă, moţ -, unde apar mici noduli, cruste fine, abundente, cu miros respingător. Ca şi în cazul oxiurozei, animalele prezintă prurit anal (mâncărime); ca urmare, animalul se freacă de obiectele din jur, apărând fenomenul de pseudotundere la baza cozii.

Având în vedere asemănarea dintre manifestările clinice ale celor două boli parazitare (oxiuroza şi râia psoroptică), pentru a se evita confuziile trebuie făcut un diagnostic diferenţial între cele două boli ţinând cont de aspectele lezionale ale acestora.

Astfel, în oxiuroză se observă prezenţa crustelor alb-văroase perianal şi uneori a paraziţilor pe suprafaţa mucoasei anale; în râia psoroptică apar leziuni caracteristice la baza cozii, dar spre deosebire de oxiuroză, şi la coamă şi moţ. Cele două boli se confirmă prin examen de laborator microscopic, când se pun în evidenţă ouăle de oxiuri sau parazitul în cazul râiei psoroptice.

Profilaxie şi tratament

Este necesară menţinerea igienei corporale şi igienizarea adăposturilor, a obiectelor de pansaj, a harnaşamentelor cu soluţii de ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE şi SCABIZOL. De asemenea, periodic animalele trebuie să fie deparazitate cu ECVIROM, medicament antiparazitar cu spectru larg. Tratamentul trebuie aplicat tuturor animalelor de 2-3 ori pe an.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
21600

Comentarii

1. Dumitru Sorin -- (22-March-2010)Buna ziua
Am un cal de 5 ani,de anul trecut din vara am observat ca se tot scarpina in grajd ulterior i a cazut parul in zona capului,pe gat si la coada I am deparazitat anul trecut de 2 ori iar in februarie din nou cu Evomec .poate avea raie cumva ?
Ce unguent ar fi bine sa folosesc
Mentionez ca a venit medicul si la vazut iar ca tratament ne a recomandat tot Evomec
Multumesc anticipat
As putea trimite si o fotografie daca este cazul

2. Constantin Marin -- (29-June-2010)VA SALUT.ACEEAS PROBLEMA O ARE SI SOACRA M-EA,EA FACUT EVOMEC 3 SERINGI PE GURA,DIMINEATA PE NEMANCATE,LA REC DOC VETERINAR,+SPALARI CU SOLUTIE 2 LA7 ZILE,A DIS DAR TOT ARE TEDINTA DE A SE FRECAIN PARTEA DORSALA,SI TAVALEALA/CEI DE FACUT.

3. mihalache mariana -- (30-October-2010)aceleasi probleme am si eu ca dv.mi sa recomandat,Neostomosan solutie externa, ptr.oxiuroza iapa mea e gestanta si mie frica sai dau ceva cu toate ca ar trebui si recomandarile de mai sus sunt bune .Apelatila ; e-pets.ro ,veti primi raspuns urgent.

4. calindaniel cosmin -- (31-October-2010)buna ziua am si eu o problema .am un armasar de 2 ani si de 6 luni se tot freaca in coama pe bot in coada in unele locuri are si rani am incercat toate sol dar degeaba stie cine va un tratament asa complet .va multumesc

5. AUREL -- (16-February-2011)Buna ziua.Am o iapa percheron si la nivelul chisitei si spre gamba are cruste si rani are prurit si agitatie (BATE SI SE SCARPINA) cu ce o pot trata. va multumesc anticipat si va rog daca puteti sa-mi trimiteti raspunsul pe adresa de email

6. ionut -- (29-March-2011)buna ziua am si eu o problema .am un cal in varsta de 7 ani si o iapa in varsta de 8 se tot freaca in coada si coama am incercat sa i tratez cu Evomec dar degeaba imi puteti sp ce sa fac sau sa imi recomandati un medic ca sa ia probe de sange. va multumesc anticipat si va rog daca puteti sa-mi trimiteti raspunsul pe adresa de email

7. viorel -- (15-June-2011)Buna ziua,am o iapa de 9 ani,murana,(800kg);se freaca in partea dorsala si la coama,am chemat medicul veterinar si medicamentele care le-a administerat nu au nici un efect.as dori sa-mi recomandati un tratament pt aceasta afectiune.
Va multumesc anticipat si va rog daca puteti sa imi trimiteti raspunsul pe adresa de email.

8. costel -- (15-December-2013)buna ziua aceeaisi problema o am si eu am o iapa in varsta de 6 ani cu greutatea de 700kg....si are vreo 5 luni de cand to se scarpina in coama, coada si pe zona soldurilor din spate...si iam facut si Ivomec....iam dat prafuri din alea Bulmetic, am spalat si cu ROMPARASECT... dar in zadar on contiunuare se scarpina...ma poate si pe mine cineva sami spuna ce tratament iasi putea face..astept un raspuns me email daca se poate...va si fi recunoscator... VA MULTUMESC si astept un raspun.

9. Ilas Florin -- (22-August-2015)buna ziua,am si aceiasi problema . Am o iapa de 4 ani care se scarpina la

nivelul cozii, coamei,gatului , coamei etc... Am administrat BUTOX EVOMEC dar se scarpina in continuare . De LA butox mancarimile au mai incetat dar in continuare se scarpina. puteti sa imi oferiti un raspuns ? MULTUMESC anticipat!

10. Vladutu Florin -- (8-September-2015)Buna ziua! Am un cal in varsta de 13 ani il detin de 11 ani si de cand a inceput perioada calda se scarpina in continuare la nivelul gatului si cozi i-a cazut parul din coama si de pe gat in mare parte. I-am administrat BUTOX de 2 ori si mancarimile s-au mai ameliorat dar continua. Puteti sa imi oferiti un sfat in tratarea acesei probleme ? Multumesc anticipat!

11. dr.Andronic Greta -- (21-September-2015)cabalinele se trateaza cu romparasect forte ,scabizol ,albendazolseringa speciala ptr deparazitare interna
Succes

12. gheorghe -- (13-January-2016)Am un minz de 1 si 6 am o problema cu el ziua se comporta normal maninca bea apa cind vine noaptea si se culca jos incepe sa geama nu mai respira normal am facut deparazitarea asa mi sa spus dar tot la fel face doar cind sta jos va rog sa-mi spuneti este tratament pentru asa ceva Va multumesc.

13. Marius -- (25-February-2016)Buna ziua , am si eu o iapa in varsta de 2 ani si am observat ca creste in burta, puteti sa imi recomandati un medicament pentru dezvoltare? Astept mesaje , multumesc

14. dumbrava dumitru -- (7-May-2016)bună am și eu o mina de 5 ani și de citeva luni se scarpinatul în coama și pe git pana la sângerare i-am făcut tot felul de tratamente recomandate de veterinar dar degeaba ma puteți ajuta cu vreun sfat mai bun mulțumesc anticipat!

15. Mareș Ionuț -- (25-September-2017)Buna ziua ! Am si eu o iapa de 2 ani și 1 lună si am remarcat că se scarpină în coadă și în coama gatului (în coama gatului foarte puțin) dar în coadă se scarpină mult , i a cazut parul . Mi-a spus un om care a crescut cai să îi dau cu ulei ars dar tot se scarpină , oare trebuie să îi mai repet acel evomec la seringa de 500g ?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

916--pledoarie-pentru-sanatatea-laptelui...

Pledoarie pentru sănătatea laptelui (II)

Mamitele, principalul factor de depreciere a laptelui

În continuarea articolului privind cauzele infecţiei ugerului, în rândurile ce urmează autorii studiului supun atenţiei mai ales măsurile preventive ce trebuie şi pot fi luate pentru combaterea bolii.

Prevenirea şi combaterea mamitelor

Măsura generală, dar şi cea mai eficientă de prevenire a mamitelor este creşterea unor animale sănătoase în condiţii de întreţinere, furajare şi igienă foarte bune. La aceasta se adaugă controlul periodic în vederea depistării mamitelor clinice şi subclinice.

Pentru aceasta este necesar ca, după efectuarea masajului, înainte de mulsul propriu-zis, să se mulgă primele jeturi de lapte din fiecare sfert într-o cană cu fund negru. Dacă laptele respectiv prezintă modificări (este brânzit, purulent, zeros, sanguinolent sau urât mirositor), acesta nu se va da în consum, ci se va îndepărta. Practica de a mulge primele jeturi de lapte pe pardoseală este contraindicată, deoarece favorizează împrăştierea microbilor.

Metode de depistare

Depistarea mamitelor subclinice reprezintă o operaţiune mai complexă, întrucât laptele nu suferă modificări evidente. În acest scop se poate utiliza una dintre următoarele metode:

- metoda californiană;
- metoda conductibilităţii electrice.

Metoda californiană constă în următoarele operaţiuni: se mulg primele jeturi de lapte din fiecare sfârc într-un vas special, cu patru godeuri (adâncituri). Peste această cantitate de lapte se adaugă o cantitate egală (aproximativ 2 ml) dintr-o soluţie specială care poate fi cumpărată împreună cu vasul cu godeuri de la magazinele de produse veterinare.

După adăugarea soluţiei se execută mişcări uşoare de rotire în vederea omogenizării cu laptele. După omogenizare se observă cu atenţie aspectul amestecului. Dacă amestecul rămâne omogen înseamnă că laptele analizat este sănătos.

Modificarea aspectului (aspect grunjos, brănzit) denotă prezenţa unei forme subclinice de mamită la sfertul analizat. În lipsa soluţiei descrise, se poate utiliza cu succes orice detergent lichid folosit la bucătărie (înainte de folosire, detergentul se diluează cu o cantitate egală de apă). Reacţia dintre detergent şi lapte este identică cu a celei menţionate.

Metoda conductibilităţii electrice are ca principiu de funcţionare creşterea conductibilităţii electrice a laptelui mamitic datorită conţinutului său crescut în săruri minerale. În vederea depistării mamitelor subclinice, se mulg primele jeturi de lapte din fiecare sfârc într-un dispozitiv special prevăzut cu un beculeţ verde şi unul roşu. Dacă după umplerea dispozitivului beculeţul verde rămâne aprins, laptele este sănătos. Dacă, dimpotrivă, se aprinde beculeţul roşu, sfertul respectiv suferă de mamită. Dacă se aprind ambele beculeţe, sfertul este dubios (suspect de mamită). Depistarea mamitelor se efectuează în următoarele situaţii:

- înainte de înţărcare;
- după fătare (perioada de repaus mamar reprezintă o perioadă critică în apariţia mamitelor);
- în urma tratării unor cazuri anterioare de mamite;
- la vânzarea sau cumpărarea unei vaci de lapte;
- în afara situaţiilor enumerate, controlul trebuie efectuat lunar, precum şi atunci când există suspiciunea existenţei unei forme de mamită.

Tratamentul mamitelor

Tratamentul mamitelor subclinice se poate face prin infuzii mamare cu antibiotice în timpul repausului mamar. Este indicat însă numai în cazurile în care frecvenţa acestor infecţii este crescută. Când numărul vacilor cu mamite subclinice este mai mic, sunt suficiente măsurile de prevenire.

Tratamentul mamitelor clinice. Ca în orice afecţiune, cu cât tratamentul se aplică mai din timp, cu atât şansele de vindecare sunt mai mari. Acest lucru depinde însă de diagnosticarea timpurie a bolii (cele mai mici semne locale de inflamaţie şi de modificare calitativă a laptelui). Tratamentul local (infuzia cu antibitiotice pe sfârc) se face după eliminarea cât mai completă a laptelui mamitic prin muls manual.

În instituirea tratamentului se vor respecta două principii: folosirea unor antibiotice sau sulfamide cu spectru cât mai larg şi, ţinându-se seama de rezultatele obţinute în unitatea respectivă în ultima perioadă de timp, utilizarea acelor substanţe care au dat cele mai multe vindecări.

Tratamentul se continuă încă două zile după apariţia ultimelor forme clinice. Administrarea pe cale generală a antibioticelor şi sulfamidelor nu dă rezultate decât dacă se folosesc doze foarte mari, ceea ce scumpeşte tratamentul.

Este necesar ca laptele de la vacile tratate cu antibiotice să nu fie dat în consumul uman sau al viţeilor atât în timpul tratamentului, cât şi după aceea (în funcţie de perioada de aşteptare înscrisă pe etichetă).

Trebuie reţinut că mamitele reprezintă principalul factor care conduce la deprecierea calităţii laptelui şi la reducerea preţului acestuia. Prin urmare, profilaxia şi combaterea mamitelor trebuie să constituie o preocupare pentru orice crescător de vaci de lapte.

Pe lângă măsurile sanitar-veterinare de prevenire şi combatere a mamitelor, un rol deosebit de important îl are procesul de selecţie, de alegere a animalelor care să constituie părinţii generaţiilor viitoare.

În acest scop ANARZ desfăşoară o laborioasă activitate în cadrul acţiunilor de bonitare, pentru identificarea acelor vaci cu uger armonios, simetric, prins printr-un ligament suspensor puternic, cu o viteză de muls optimă, care să asigure condiţiile de sănătate a ugerului şi a unei vieţi productive îndelungate.

Această activitate este încununată de succes şi datorită faptului că aceste caracteristici morfofuncţionale ale ugerului se transmit într-o măsură destul de mare de la o generaţie la alta.

Dr ing. Cristinel ŞONEA, director general adjunct ANARZ,
dr. ing D. COLCERI, consilier superior ANARZ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
4439

□

Comentarii

□

□

1. fofeldea cornel -- (27-December-2010)buna. as dori un sfat pentru o bovina. ce se antampla ca nu mai da lapte din nici o tata de 4 zile si ugerul sa umflat pe o parte la tata din fata si aceea vena sa umflat pana la picioarele din fata. va rog mult daca ami poate spune cineva ce se antampla. va rog din suflet si va multumesc

2. un veterinar -- (29-December-2010)Daca nu ati apelat deja la un medic veterinar cautati-l pe cel mai apropiat de zona in care locuiti. Interventia trebuie sa fie cat mai urgenta, altfel riscati sa pierdeti animalul

3. simona -- (3-January-2011) buna a-si dori si eu cateva informatii despre tratamentul mamitei la bovine.la mine se manifesta in felul urmator:dintr-o tata imi da singe am chemat asistentul veterinar si ia administrat tetra delta boroglucamat de calciu si vitamina e a-si dori sa stiu daca e corect sau daca mai trebuie si altceva vreau

sa mentionez ca e gestanta in 7 luni si iam mai facut o data tratament dupa care si-a revenit iar la o saptamana a recidivat iarasi multumesc

4. ionescuanamonica -- (7-June-2013)am o vacuta si a fost diagnosticata cu mamita,as vrea sa stiu dupa cate zile de la tratament se va lasa unflatura.multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

917--grajd-modular-pentru-bovine.html

Grajd modular pentru bovine

Între Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Arad şi Camera Agricolă Austria există numeroase proiecte, printre care construirea de grajduri modulare, din lemn, pentru fermele mici de bovine. Aceste proiecte s-au materializat într-o primă locaţie la Sepreus, acolo unde Domnul Dorel Ganea, profitând de expertiza austriecilor, a beneficiat de asistenţă în vederea amenajării unui astfel de grajd. Construcţia a fost finalizată la începutul lunii trecute.

Echipa austriacă o fost condusă de fermierul consultant Heinzl Eric, iar cea română de consultantul Ioan Vidican de la CLCA Cermei. Întreaga activitate a fost coordonată de domnii Dietrich Reitzer (Austria) şi Ioan Mălăieş, director executiv al OJCA Arad.

Posibilităţi de implementare

Gospodăria pentru care s-a optat avea 20 de capete şi produce lapte. În proiect au fost implicaţi un dulgher şi 4-5 fermieri care, prin întrajutorare, construiesc grajduri din bile de lemn. Toţi au urmat cursuri de pregătire în Austria. Specialiştii austrieci au apreciat că ar fi un avantaj dacă s-ar angaja şi unul sau doi ingineri constructori sau ingineri agronomi în acest proiect, pentru ca şi în viitor construcţia de grajduri în România să fie sprijinită.

Detalii tehnice:

- grajdul modular este din lemn, cu pat permanent şi stabulaţie liberă;
- dimensiuni: 15 m lungime; 11 m lăţime; 3 m înălţime (Nord) şi 5 m înălţime (Sud);
- construcţie ridicată pe bile de lemn şi acoperită cu plăci de azbociment;
- suprafaţa interioară este betonată;
- primul spaţiu este destinat depozitului de furaje (11m/4 m);
- urmează masa furajeră (11/0,9 m);
- spaţiul următor este destinat vacilor, pentru mişcare liberă (11m/4 m); cele trei spaţii nu au pereţi laterali; spaţiul pentru mişcare liberă ţine loc şi de padoc;
- spaţiul de odihnă al vacilor este îngrădit cu scândură până sus; vacile se odihnesc pe pat permanet sau cald; spre exterior este împrejmuit cu o centură de cărămidă (0,5m), peste care se pune, până la înălţimea de 1,5 m, bile din lemn îmbinate la cap; de la această înălţime până la acoperiş peretele este format din scândură trasă pe o parte; din spaţiul de odihnă, pe o uşă, animalele pot ieşi la păşune;
- în vecinătatea grajdului se află un prister pentru dejecţii de 2/3 m lăţime şi 1,5 m adâncime;
- grajdul permite adăpostirea a 8 vaci mame şi a 8 viţei.

Ing. Mircea Suhoverschi (CLCA Pecica, judeţul Arad)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
36547

Comentarii

1. galis mircea -- (25-February-2010)Sunt interesat de imagini si pret de executie
2. florin -- (25-February-2010)ma interseaza si pe mine imagini exterior ,interior.urgent.este nevoie de proiect,autorizatie de constructie?
3. V. S. -- (18-March-2010)Va rugam sa luati legatura cu domnul Suhoverschi. Veti fi pusi in legatura cu dumnealui daca sunati la OJCA Arad la telefon 0257 270.224.
4. Valer Pop -- (13-June-2010)Buna ziua,
ma numesc Vale Pop si sunt interesat de un grajd economic si bine gandit din punct de vedere functional.V-as fi foarte recunoscator daca m-ati putea ajuta cu un proiect de acest gen.Sunt din Cluj,mai exact la circa 5 km distanta de Cluj-N si doresc sa incep cu vaci sau bivoli dar cum avem timpuri de criza as dori sa-mi construiesc un bun adapost pt.animale.
Va multumesc si va rog sa ma ajutati cu ce puteti.
Cu stima Valer Pop
5. tiplea ioan -- (19-September-2010)sant interesat de un grajd modular pt.50 bovine. posteaza imagini int. ext. pret executie , pret proiect
6. doru -- (14-November-2010)va rog sa-l postati detaliat.cu respect.
7. stanciu -- (10-January-2011)am si eu un asemene grajd pe structura de lemn este mult mi ieftin decat ce pe structura metalica
8. PIRCALABU EMILIAN -- (31-May-2011)I-mi doresc sa incep o mini ferma familiala cu 5 vaci pentru anul 1 . as dori sa stiu cit m-ar costa constructia .pentru 10 capete va multumesc .eu sint din bucuresti dar am teren si casa in teleorman !
9. roman cosmin -- (4-July-2011)ma antereseaza sa construesc un grajd pentru 20 vaci suntem doi tineri care vrem sa ne asociem avem tractoare cu toate utilajele si 5 vaci va rog sami ziceti cum sa construesc un grajd cat mai ieftin
10. gaby -- (31-August-2011)vrem sa vedem poze
11. radu -- (9-November-2011)ma intereseaza si pe mine cat m-ar costa un grajd pentru 30 vaci fa

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

918--tendinte-in-cercetarea-si-cresterea...

Tendinţe în cercetarea şi creşterea porcinelor > REVISTA LUMEA SATULUI

Tendinţe în cercetarea şi creşterea porcinelor

Din toate timpurile, forţa dezvoltării agriculturii a fost propulsată de necesitatea asigurării hranei unor populaţii şi cu atât mai mult acum, la începutul acestui nou mileniu, când omenirea îşi pune întrebări îngrijorătoare asupra modului în care va evolua viitorul ei.

Organismele internaţionale abilitate estimează că, până în anul 2030, producţia agricolă ar trebui să se dubleze pentru a asigura o hrană decentă populaţiei existente în prezent, dar pe de altă parte se apreciază că, până în acel an, creşterea populaţiei va depăşi 10 miliarde locuitori.

În cadrul agriculturii şi industriilor asociate, un loc extrem de important îl ocupă producţia de carne de porc. Datele statistice arată că, pe plan mondial, carnea de porc depăşeşte 40% din totalul consumului de carne, iar pentru unele ţări chiar 50%. Mai mult, consumul de carne de porc s-ar putea să crească în viitor, ca urmare a reticenţei consumatorului faţă de carnea de vită, pe de o parte şi, pe de altă parte, a reconsiderării nutritive şi dietetice a cărnii de porc.

Transformări spectaculoase

Industria creşterii porcinelor are o pondere importantă în multe regiuni ale globului, cu milioane de porci produşi anual, asigurând mii de locuri de muncă.

În ultimii 50 de ani, în acest sector s-au produs transformări remarcabile, care nu s-au înregistrat la nicio altă specie.

Spre exemplu, este suficient să amintim că populaţiile de porci crescute azi au cu 50% mai puţină grăsime faţă de cele cu 50 de ani în urmă.

În ciuda acestor progrese, în ultimul deceniu am asistat la o nouă serie de încercări de reforme în acest sector, pe toate planurile: tehnic, economico-organizatoric şi de management.

Toate aceste transformări au fost generate de cerinţele consumatorului şi de aspiraţiile către eficienţa economică şi au avut ca forţă cercetarea ştiinţifică.

În ultima perioadă, cerinţa consumatorului a vizat, în primul rând, securitatea alimentaţiei, deoarece încrederea consumatorului (în special cel european) în agricultură şi industria alimentară a fost zdruncinată de unele evenimente, cum au fost problemele dioxinei sau epizootia de encefalopatie spongiformă.

Cu faţa spre cercetare

De această situaţie au profitat din plin supermarket-urile care, erijându-se în apărătorii consumatorilor, au întreţinut de multe ori aceste psihoze, creând presiuni artificiale asupra producătorilor.

În orice caz, în acest moment, aşa cum a declarat comisarul pentru sănătate al UE, „este clar că toate eforturile trebuie focalizate, în prezent, pentru recâştigarea încrederii consumatorului în producţia agricolă şi industria alimentară.“

Forţa chemată să rezolve atingerea acestui deziderat şi armonizarea lui cu profilul producătorului este cercetarea ştiinţifică.

În ultimii ani a fost bine înţeles faptul că problemele practice nu pot fi rezolvate doar printr-o cercetare superficială aplicativă, fiind absolut necesară o întoarcere la bază, la cercetarea fundamentală.

Competiţia pe piaţă este foarte dură şi toţi cei care au crezut că agricultura şi industria alimentară sunt sectoare vechi, conservatoare şi progresează lent s-au înşelat şi au fost eliminaţi, fiind prinşi nepregătiţi de evoluţia pieţei.

Învingătorii s-au detaşat dintre cei care au răspuns prompt la schimbări, propunând alternative bine fundamentate ştiinţific.

O reconsiderare necesară

O schimbare de optică s-a produs şi în ceea ce reprezintă porcul pentru omenire, şi anume:

- sursă de hrană;
- sursă de materii prime pentru industria biofarmaceutică şi medicină;
- sursă de materii prime pentru industria uşoară.

Ca sursă de hrană, carnea de porc merge pe două direcţii principale: carne proaspătă pentru măcelărie şi carne pentru procesare. Parametrii de calitate a cărnii înregistrează diferenţe pentru cele două direcţii, însă ca deziderate comune rămân uniformitatea carcaselor, procentul de ţesut muscular în carcasă şi proporţia de carne în regiunile anatomice dorite de industrie.

Pentru industria biofarmaceutică şi medicină trebuie arătat că peste 40 de produse utilizate în tratamente umane provin din ţesuturi de porcine, la care trebuie adăugate valvele cardiace şi xenotransplantul de organe.

În industria uşoară pot fi prelucrate o serie de subproduse, cum ar fi: pielea, părul şi copitele, astfel încât acest minunat organism viu poate fi folosit în totalitate pentru beneficiul omenirii, fără a irosi nimic.

Ţinând cont de aceste considerente, cercetarea ştiinţifică este singura forţă care, în final, va da răspunsuri diversităţii de probleme ridicate de producători, procesatori şi consumatori.

Problema reorganizării şi susţinerii acestei activităţi, precum direcţiile şi priorităţile domeniului, rămâne complexă şi este necesar să fie tratată separat.

Dr. Ştefan MANTEA, cercet. şt. princ. gr. I
Ing. Mariana SANDU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
2086

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

919--viitorul-pac-discutat-la-annency.ht...

Viitorul PAC, discutat la Annency > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Viitorul PAC, discutat la Annency

Viitorul Politicii Agricole Comune după 2013 a fost principala temă abordată la reuniunea informală a miniştrilor agriculturii din statele Uniunii Europene, la care a participat şi Dacian Cioloş, ministrul român al agriculturii. Evenimentul a avut loc în perioada 21-23 septembrie în localitatea Annency din Franţa, ţară care asigură preşedinţia semestrială a Uniunii Europene.

„Pe agenda de lucru s-au aflat două teme importante. Prima a vizat bolile emergente la animale, iar a doua, viitorul PAC“ – a declarat Georgiana Tănase, consilier al ministrului, pentru „Lumea satului“.

Michel Barnier, ministrul francez al agriculturii, şi-a exprimat speranţa că va putea obţine, în noiembrie, acordul tuturor statelor membre ale Uniunii Europene pentru adaptarea Politicii Agricole Comune, astfel încât, o lună mai târziu, să existe şi acordul Consiliului de Miniştri al Uniunii Europene.

La reuniunea informală a miniştrilor agriculturii din statele Uniunii Europene au fost prezenţi, pe lângă cei 27 miniştri ai agriculturii, Mariann Fischer Boel, comisarul european pentru agricultură, şi Androulla Vassiliou, comisarul european pentru sănătate.

În ceea ce priveşte sistemul de plăţi directe din agricultură (SAPS), România a agreat propunerea Comisiei Europene de prelungire a aplicării SAPS până în 2013.

De asemenea, România, alături de alte state membre, susţine necesitatea egalizării nivelului plăţilor directe. Ţara noastră este de acord cu decuplarea sprijinului în agricultură, dar consideră că ar trebui păstrate plăţile parţial cuplate pentru sectoarele sensibile (creşterea animalelor, tutun, hamei, in şi cânepă), care asigură menţinerea diversităţii agricole şi rurale, mai ales în regiunile în care nu există alternative din punct de vedere social şi economic.

Totodată, România a susţinut, în cadrul structurilor Consiliului UE, necesitatea acordării sprijinului direct atât persoanelor juridice cât şi producătorilor, chiar dacă aceştia nu au ca obiect principal de activitate agricultura, ţinându-se cont de faptul ca diversificarea activităţilor conduce la o dezvoltare economică rurală sustenabilă.

Referitor la măsurile vizând intervenţia pe piaţă, România consideră că nu trebuie să se renunţe în totalitate la intervenţie, până când nu se găsesc alte instrumente eficiente de stabilizare a pieţelor, prin controlul ofertei. De asemenea, în sectorul cerealier, în special pentru grâu, România consideră necesară menţinerea mecanismelor de intervenţie pe piaţă, pentru evitarea dezechilibrelor care pot apărea.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
740

☐
˚ Comentarii

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Impactul alimentaţiei moderne

Suferinţele alimentare

Alimentaţia modernă, care se bazează în special pe crearea unei societăţi de consum prin intermediul publicităţii agresive, se confruntă cu o serie de erori ce constau în mai multe practici dăunătoare sănătăţii. Dintre acestea se remarcă folosirea în cultivarea plantelor a îngrăşămintelor chimice, insecticidelor şi erbicidelor. La fel de nocivi sunt aditivii sintetici încorporaţi în produsele finite, zahărul, abuzul de carne şi grăsimi, metodele nenaturale de conservare etc.

Toţi aceşti factori duc la modificarea indicatorilor de sănătate şi la influenţarea negativă a patologiei începutului de nou mileniu, fiind dominată de următoarele suferinţe, după cum au relevat studii ale Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii: moarte cardiacă subită, cel mai adesea provocată de cauze cardiovasculare ca hipertensiunea arterială şi cardiopatia ischemică, diabet şi hiperinsulinemie, cancer, obezitate, ateroscleroză, boli imune, dislipidemie.

Psihoza E-urilor

Psihoza E-urilor pare să cunoască dimensiuni nebănuite la noi în urma dezvăluirilor legate de nocivitatea acestor produse.

După unele studii de specialitate, un locuitor dintr-o ţară civilizată consumă circa 4,5 kg de aditivi alimentari pe an. Trebuie spus însă că nu toţi aditivii sunt otrăvitori. Adversarii E-urilor merg cu supoziţiile până acolo încât susţin că unele adaosuri considerate periculoase se găsesc chiar şi în pâine şi produsele de panificaţie. Ar fi îngrozitor să fie adevărat!

Feriţi-vă de aceşti aditivi!

În categoria adaosurilor foarte cancerigene se situează următorii aditivi alimentari folosiţi în prepararea alimentelor şi băuturilor: E 123 amaranth,
E 131 colorant bleu patent, E 142 colorant verde S,
E 213 benzoat de calciu, E 214 hidrobenzoat de etil,
E 215 hidrobenzoat de etil sodic, E 216 hidrobenzoat de propil, E 217 sarea de sodiu a hidrobenzoatului de propil, E 239 hexametilen tetramina. De asemenea, aditivi periculoşi pentru sănătate sunt consideraţi coloranţii E 110 galben, E 124 roşu ponceau, E 102 tetrazina, E 120 acid carmic, E 122 azorubina, E 210 acid benzoic, E 212 benzoat de potasiu, E 228 bisulfit de potasiu, E 240 formaldehida, E 249 nitrit de potasiu, E 250 nitrit de sodiu şi E 252 nitrat de potasiu. Alte adaosuri potenţial toxice provoacă boli intestinale
(E 220 dioxid de sulf, E 221 sulfit de sodiu, E 224 metabisulfit de potasiu, E 226 sulfit de calciu), tulburări de digestie (E 338 acid fosforic, E 340 ortofosfaţi de potasiu, E 461 metilceluloza, E 463 hidroxipropil celuloza,
E 466 carboximetil, E 470 săruri ale acizilor graşi), afecţiuni dermatologice (E 230 difenil, E 232 ortofenil fenolat

de sodiu, E 233 tiabendazol), tulburări metabolice ale colesterolului (E 321 butilhidroxitoluen BTH, E 320 butilhidroxianisol - antioxidant din margarină) şi chiar afecţiuni neurologice (E 311 octil galat, E 312 dodecil galat).

Există şi aditivi sănătoşi

Nu toţi aditivii alimentari sunt consideraţi periculoşi pentru sănătate, cu predilecţie cei naturali.

Spre exemplu, E 306 vitamina E este un puternic antioxidant ce se găseşte în ficat, ouă, peşte şi soia. La fel de favorabil este şi E 300 acid ascorbic - vitamina C naturală. În aceeaşi categorie se mai înscriu colorantul natural E 140 - clorofila, antioxidantul natural E 322 - lecitina, gelifiantul natural E 440 - pectina, precum şi emulsifiantul extras dintr-o algă marină E 407 - caragenon natural.

În privinţa altor produse există discuţii contradictorii, chiar la nivel internaţional. Zaharina, spre exemplu, a fost descoperită şi fabricată în anul 1879, pornindu-se de la toluen. Scopul a fost acela de a se reduce consumul nocivului zahăr. SUA au interzis-o în 1997, însă după o vreme au readmis-o, cu condiţia ca pe ambalaje să se inscripţioneze că, administrată animalelor, este cancerigenă. Ulterior, Congresul american a renunţat şi la acest avertisment în urma protestelor exercitate de industria alimentară şi în ciuda organizaţiilor de protecţie a animalelor.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
818

□

˚Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

920--toamna-buzoaiana.html

Toamna buzoiană > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulToamna buzoiană

Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Buzău, împreună cu Prefectura şi Primăria Buzău, Camera de Comerţ şi Industrie şi Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Buzău, a organizat în perioada 27-28 septembrie a.c. binecunoscuta expoziţie de toamnă intitulată TOAMNA BUZOIANĂ pe locul de desfăşurare a renumitului bâlci „Drăgaica“.

Manifestarea, ajunsă deja la a opta ediţie, s-a dorit şi în fapt a fost o sărbătoare a recoltelor, dar şi o celebrare a eforturilor producătorilor agricoli buzoieni, ale instituţiilor agrare din judeţ, ale staţiunilor de cercetare, unităţilor de prelucrare şi industrie alimentară.

Anul acesta, în spaţiul alocat consultanţei buzoiene au fost găzduiţi producători de legume, fructe şi vin din diferite zone ale judeţului Buzău.

Nu au lipsit nici crescătorii de oi din Poşta Câlnău şi Gălbinaşi, struţii fermei „Smarald“ din Berca, păsările şi iepurii de rasă din Măgura, caii de rasă grea din Gălbinaşi, dar şi produsele diverse din răchită specifice zonei Cislăului.

Un spaţiu generos a fost alocat standurilor cu produse tradiţionale de panificaţie (covrigii şi lipia de Buzău, cozonacii de casă, pâinea ţărănească), din carne (vestiţii cârnaţi de Pleşcoi, pastrama şi babicul), produse lactate din vacă şi capră. Nu au lipsit nici păstrăvii, vestitele vinuri de Buzău şi ţuica de Pătârlagele.

Vizitatorii au avut parte şi de o demonstraţie a cailor de rasă ce aparţin Staţiunii de Cercetare Ruşeţu, precum şi de o frumoasă paradă a caleştilor de epocă, ce au făcut un adevărat spectacol.

Eliza Ungureanu, OJCA Buzău

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
792
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Renasc orezăriile de la Stăncuţa

După reculul consemnat la debutul noului mileniu, incinta îndiguită Călmăţui-Gropeni din zona Stăncuţa – Polizeşti, judeţul Brăila, şi-a recăpătat statutul de bazin orezicol reprezentativ pentru România. În 2008, italienii de la Roncato au cultivat aici
3.500 ha, din totalul de 9.745 ha înregistrate la nivel naţional.

În zona brăileană a Bărăganului, preocupări în privinţa valorificării terenurilor sărăturate, prin cultivarea orezului, au apărut încă din anul 1958, odată cu înfiinţarea Câmpului Experimental Polizeşti – SCCASS Brăila, în colaborare cu ICPA Bucureşti. Rezultatele nu s-au lăsat foarte mult aşteptate. În doar zece ani, la Stăncuţa a fost amenajată cea mai mare orezărie compactă din România, cu o suprafaţă de 5.915 hectare.

După 1989, cultura orezului a înregistrat un regres puternic. S-a ajuns ca, în 2002, în zona Stăncuţa să fie cultivate 435 ha, cu o producţie medie de 1.278 kg/ha. Vasile Surăianu, director executiv al DADR Brăila, afirmă că situaţia a devenit dramatică în anul 1999, când în judeţul Brăila se mai cultiva orez numai în Câmpul de Cercetare de la Polizeşti. Atunci s-a intervenit la păstrarea şi producerea de sămânţă, ca să nu se rupă verigile tehnologice.

Salvarea vine de la italieni

Primele semne ale revigorării amenajării de orezării la Stăncuţa s-au consemnat în anul 2004, când SC Padova Agricultura SRL, aparţinând Gruppo Roncato, a concesionat de la Primăria Stăncuţa 100 ha de teren arabil, precum şi o suprafaţă de 2.614 ha de la statul român. Trei ani mai târziu, SC Contara SRL a aceluiaşi concern italian a cumpărat orezăria în suprafaţă de 143 ha şi a preluat concesiunea pe 49 de ani a suprafeţei de 905 hectare.

De atunci suprafaţa cultivată cu orez a crescut exponenţial: 2005 – 1.900 ha; 2006 – 2.500 ha; 2007 – 3.200 ha; 2008 – 3.500 hectare.

Datorită perfecţionării tehnologiei şi folosirii unor soiuri intensive de orez, producţia a crescut de la 3.200 kg/ha în 2005, la 4.100 kg/ha în 2007.

„Orezul, cultura viitorului“

Doi dintre militanţii fervenţi pentru revigorarea culturii orezului în zona Stăncuţa – Polizeşti, inginerii Mihalache Ciocan şi Ionel Ivan, directori ai celor două societăţi administrate de italienii de la Roncato, s-au declarat partizanii ideii de extindere la nivel macro a amenajărilor de acest tip. „În anii cei mai buni, au fost amenajate aproximativ 60.000 de hectare.

În prezent, se cultivă doar 9.700 ha. Necesarul de orez al populaţiei se ridică la 100.000 tone. Ca să acoperim acest consum trebuie cultivate aproximativ 24.000 ha, poate chiar 30.000, dacă nu 40.000.

Unele dintre aceste suprafeţe se află, la ora actuală, în posesia unor proprietari, dar după părerea mea se poate face ceva. Cei care le deţin trebuie stimulaţi să cultive sau să vândă, pentru că orezul, în viitorul apropiat, va fi cultura ideală care răspunde cel mai bine la secetă.

Eu am pregătit un referat pe care l-am intitulat „Orezul – cultura ideală în programul antisecetă“. Seceta şi deşertificarea ne-a cuprins pe toţi. La fel şi încălzirea globală. În aceste condiţii, extinderea culturii se impune ca o necesitate. Este cultura viitorului“, a precizat ing. Ionel Ivan.

Un record impresionant

La rândul său, ing. Mihalache Ciocan, „orezar de 40 de ani“, aşa cum îl defineşte directorul executiv al DADR Brăila pe fostul şef al fermei 5 a IAS-ului Stăncuţa, s-a arătat entuziasmat de producţia acestui an. „Orez ca anul acesta
n-am întâlnit de când sunt eu. Aproape 95% din suprafaţă este reuşită. Orezul e de foarte bună calitate, sănătos. Estimez la finalul recoltatului o producţie de aproape 8.000 de t/hectar.

Nu s-a ajuns întâmplător la aceste producţii. Sume mari, de peste 15 milioane euro, au fost investite pentru a realiza o orezărie performantă“, a precizat ing. Mihalache Ciocan.

Aflat într-o scurtă vizită „de lucru“ în zona pe care a bătut-o cu pasul ani la rând în vremea când era cercetător iar apoi director la SCDA Brăila, actualul şef al DADR Brăila, ing. Vasile Surăianu, s-a arătat impresionat de amenajările orezicole „păstorite“ de cei doi specialişti brăileni. „Producţiile sunt foarte bune datorită tehnologiilor care se aplică aici. Dispun de maşini, tractoare noi, uscător nou, hale pentru depozitarea producţiei noi“, ne explică ing. Surăianu.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
6775

Comentarii

1. Ruzie Bosnag -- (28-June-2010)Avem un investitor strain doreste sa infiinteze pina la 500 ha de orezarie vrea sa concesioneze sau sa lucreze in arenda doresc raspuns

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

922--tehnica-de-nivel-mondial-de-la-nhr-...

Tehnică de nivel mondial de la NHR Agropartners SRL

O nouă generaţie de combine de recoltat struguri

NHR AGROPARTNERS a prezentat, în premieră în România, combina VL6060 de recoltat struguri.

Evenimentul a avut loc în comuna constănţeană Ostrov, la societatea Ostrovit S.A.

Cei prezenţi au fost încântaţi de performanţele acesteia şi de faptul că ea a fost utilizată într-o plantaţie de viţă-de-vie în vârstă de numai trei ani, ceea ce demonstrează că acest model nu afectează plantaţia în care are loc recoltarea strugurilor pentru vin.

Este o maşină sofisticată care poate să înlocuiască munca a peste o sută de oameni. „Este foarte important să culegi repede strugurii, pentru a evita apariţia mucegaiului care dijmuieşte considerabil producţia“, spune Constantin Dorobăţ, director comercial al Ostrovit SA

O opinie autorizată: Florin Neacşu, director general adjunct NHR AGROPARTNERS

– Prin ce se evidenţiază combina dumneavoastră?

În primul rând printr-un sistem pendular care este unic în lume, fiind capabil să se autoorienteze pe orice fel de teren, pe orice pantă. Este dotată cu transmisie 4X4 cu motoare hidraulice pe fiecare roată şi are în plus un sistem hidraulic foarte performant, cu un cilindru pe fiecare roată, astfel încât combina se aşază după cum este panta. Indiferent de pantă, ea se poate orizontaliza atât pe verticală, cât şi longitudinal.

– Pe ce principiu merge?

Principiul este prin scuturare – broboanele de struguri sunt scuturate de un sistem care se poate regla din cabină şi ajung pe un transportor cu un fel de coşuleţe din cauciuc siliconic care duc boabele în două benere de inox, de peste 3 tone, aflate deasupra.

Restul boabelor care nu au căzut sunt îndepărtate cu ajutorul a patru ventilatoare. Această combină este dotată cu un radar care sesizează viteza de deplasare a combinei şi, în funcţie de aceasta, se reglează automat turaţia cu care coşuleţele se rotesc ca să ajungă boabele în buncăr.

– Cât lucrează pe zi?

Între 10 şi 15 ha zi, adică atinge în condiţii mai grele 3 km/h, ajungând până la 4-5 km/h. Totul depinde de pantă, de plantaţie, de distanţa între rânduri, de mai mulţi parametri. Consumul de combustibil este mai mic în comparaţie cu alte sisteme.

– Este disponibilă în momentul de faţă?

– Oricând, există şi pe stoc la Băneasa.

TERRASEM C6, o premieră în România

La ferma Dăneşti Huşi, a holdingului Racovacomagropan Vaslui, a fost pusă pentru
prima oară la lucru în România semănătoarea TERRASEM C6.

Deşi utilajul pare sofisticat, cu puţină instruire din partea specialiştilor acesta poate fi folosit la întreaga lui capacitate şi performanţă. Poate fi utilizat atât pentru semănare în mulci cât şi convenţional.
Unele precizări primim din partea d-lui Ovidiu Mirea, director de vânzări regional, şeful filialei Strunga.
– Care sunt caracteristicile acestui utilaj?
Noua semănătoare directă TERRASEM C6 de la Pöttinger cu saşiu unic cu roţi de tasare este compactă şi manevrabilă. Asigură dintr-o singură trecere pregătirea patului germinativ, compactarea, semănarea şi tasarea seminţelor.
Plasarea seminţelor este foarte precisă cu ajutorul brăzdarelor disc montate pe paralelogram şi a roţilor de tasare şi reglare a adâncimii pe fiecare rând. Aceste maşini asigură copierea terenului, reglarea centralizată a forţei de apăsare între 50 şi 130 kg pe brăzdar şi au un buncăr de seminţe cu capacitate mare.
Cea pe care o vedem aici este una dintre primele semănători de acest tip; mai sunt 14 în momentul de faţă în toată Europa. Are avantajul unei productivităţi foarte mari, o lăţime de lucru de 6 m; practic se pot semăna cu ea chiar până la 100 ha pe zi, ceea ce este foarte bine.
– Dacă ai şi un tractor adecvat!
– Ca putere ai nevoie de un tractor de 300 de cai, pentru a te putea deplasa cu o viteză de 8-10km/h.
– Ce alte caracteristici mai are?
– Dispune de trei sisteme de comandă, compatibile ISOBUS, de la acţionarea funcţiilor semănătorii direct de la comenzile tractorului, la comenzi complet automate folosind un terminal în cabină. Toate sistemele au senzor radar pentru urmărirea normei de însămânţare.
Adrian Nedelcu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1572

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Impactul climatic asupra agriculturii

Datele climatice din ultimul secol evidenţiază o încălzire progresivă a atmosferei şi o reducere semnificativă a cantităţilor de precipitaţii. Conform informaţiilor primite de la Administraţia Naţională a Îmbunătăţirilor Funciare, România se confruntă deja cu o vulnerabilitate crescândă din cauza intensităţii şi frecvenţei extremelor climatice: secetă, inundaţii, arşiţă, fenomene de îngheţ şi ger etc., care produc pierderi importante mai ales în agricultură, domeniu dependent de vreme.

Îngrijorarea este întemeiată

În România, la nivelul secolului al XX-lea, temperatura medie anuală pe ţară a crescut în aproape întreg teritoriul. Din punct de vedere sezonier, s-au constatat încălziri semnificative, îndeosebi iarna şi vara.

Tot în ultima sută de ani, meteorologii au înregistrat şi tendinţa generală de scădere a cantităţilor anuale de precipitaţii. Deficitul s-a manifestat îndeosebi în sudul ţării, mai ales după anul 1960.

Prognozele arată că, în secolul actual, România va resimţi aceeaşi încălzire medie anuală, la fel ca cea proiectată pentru Europa.

Ca urmare, producţiile agricole vor fi afectate de variabilitatea şi schimbările climatice previzibile, îndeosebi în zonele agricole cu risc ridicat la secetă şi cu potenţial redus de adaptare.

Conform estimărilor, în luna august 2008, pe fondul cerinţelor maxime faţă de apă ale plantelor, deficitele de apă se pot accentua în intensitate. Şi în acest an fenomenul de secetă pedologică are diferite grade de intensitate, respectiv moderată, puternică şi extremă, în cea mai mare parte a teritoriului agricol.

Simple scenarii

Conform unor Scenarii climatice pentru România, autor dr. Aristiţa Busuioc, şef Secţie Climatologie la Administraţia Naţională de Meteorologie, temperatura medie anuală a aerului a crescut cu 0,5 grade Celsius pe ţară, încălzire semnificativă în regiunea extracarpatică. Perioada analizată a fost între anii 1891 şi 2007.

Acelaşi studiu arată că iarna 2006-2007 a fost cea mai caldă din întreaga perioadă observaţională, comparabilă cu regimul iernilor de la sfârşitul secolului al XX-lea. Vara 2007 este comparabilă cu cea din 1946, însă cu o persistenţă mai mare a zilelor caniculare, iar în iulie s-a înregistrat un număr record de temperaturi maxime zilnice mai mari sau egale cu 40 de grade Celsius.

Potrivit Scenariilor climatice pentru România, tendinţa cantităţii anuale de precipitaţii, între anii 1891 şi 1961, a fost de scădere, cu unele creşteri în nord-est şi sud. Însă, după 1961 şi până în 2007, s-a manifestat o intensificare a tendinţei spre deficit în sud.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1064

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Francezii ne propun

O nouă tehnologie pomicolă

Zilele trecute ne-a fost dat să vedem la Urlaţi–Prahova livezi cu mere de aur ca-n poveste. Ocazia ne-a fost oferită de invitaţia de a participa la schimbul de experienţă „Pomicultura – o oportunitate de afaceri viabilă“, organizat de Consultanţa agricolă prahoveană şi Asociaţia „Fructicom“ Cricov, la care au participat pomicultori din zonele Urlaţi şi Drajna, dar şi din Voineşti – Dâmboviţa.

Etapele formării axului pliat

Pentru a facilita instalarea pomului şi a favoriza o fructificaţie precoce, scurtarea axului la plantare a fost abandonată. Deci, după plantare nu se face nicio tăiere. Aceasta implică o calitate corespunzătoare a materialului săditor la plecarea lui din pepinieră.

La plantare, ramurile anticipate sunt puternic arcuite. După intrarea în vegetaţie se vor conserva toate creşterile vegetative, mai puţin cele care fac concurenţă prelungirii axului. În timpul verii elementele rezultate după prima creştere se vor plia sub orizontală. De asemenea, se pliază şi anticipatele de pe prelungirea axului.

Operaţiunea de pliere are în general ca prim efect în economia fiziologică a pomului o estompare a creşterii vegetative în favoarea creşterii vigorii elementelor respective. De asemenea, prin arcuirea ramurilor se asigură premisele apariţiei elementelor de rod prin stimularea fenomenului de inducţie florală.

Axul (viitorul braţ) se pliază provizoriu, în timpul verii, sub un unghi de 45 grade, atunci când înălţimea sa depăşeşte cu circa 60 cm firul (sârma) cel mai de sus al sistemului de susţinere.

Axul se ataşează definitiv pe sârma de sus fie în toamna aceluiaşi an, fie în luna mai sau iunie a anului viitor, în funcţie de creşterea pomului.

Ramurile de pe partea orizontală a axului vor fi pliate de-o parte şi de alta a acestuia, de asemenea sub orizontală.

Datorită arcuirii puternice a axului, pe acesta şi mai ales în zona de curbură vor apărea reacţii materializate prin ramuri lacome cu creştere verticală, care vor fi eliminate chiar în timpul vegetaţiei. De asemenea, se vor îndepărta şi ramurile cu creştere verticală de pe partea inferioară a acului orizontal, astfel ca aceasta să sugereze forma unui pieptene dublu cu dinţii curbaţi.

Creşterea axului va fi la început rapidă, dar pe parcurs se va estompa deoarece fluxul de hrană va fi împărţit cu elementele laterale ce apar treptat. Totuşi, după câţiva ani creşterea braţului se va opri printr-o reducţie la circa 40 cm de următorul pom pentru a spori gradul de penetrare a luminii de coronament.

Este foarte important de reţinut faptul că plierea elementelor laterale de pe partea verticală a axului se execută în toate direcţiile şi nu într-un singur plan, ca în cazul coroanelor aplatizate.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
784

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

925--agentia-domeniilor-statului-este-ac...

Agenţia Domeniilor Statului este acuzată

Propulsat la şefia Agenţiei Domeniilor Statului (ADS), de undeva din sectorul lăzilor de gunoi ale Vasluiului, cum s-ar spune, pe Daniel Drăgan îl aşteaptă zile grele. Dacă ar fi să luăm în considerare numai plângerile penale din ultimii doi ani înaintate la adresa instituţiei pe care o conduce şi a lui personală, parcă începem să auzim zornăielile cătuşelor care îi vor imobiliza mânuţele cu care a lucrat în folosul mafiei ce-l dirijează. Aflăm că, deocamdată, medicii i-au mobilizat în ghips, doar una dintre mâini.

Faptele de care este acuzată Agenţia Domeniilor Statului şi personal Drăgan, sunt deosebit de grave, iar personalităţile care le denunţă sunt puternice şi credibile în faţa opiniei publice şi a justiţiei.

Simţind cum i se strânge laţul în jurul gâtului, Daniel Drăgan încearcă în disperare o salvare în ceasul al doisprezecelea. Şansele sunt minime, pentru că faptele lui par de o gravitate ieşită din comun. Dovadă şi acuzaţiile făcute publice de către prof. univ. Valeriu Tabără, deputat în Parlamentul României. Le redăm în sinteză, aşa cum au fost formulate către organele de justiţie.

Către, Departamentul Naţional Anticorupţie

Vă supun atenţiei, spre cercetare, constatările provenite din două răspunsuri primite la interpelările adresate Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, domnului ministru Dacian Cioloş, care se refereau la situaţia terenurilor aflate în proprietatea publică şi privată a statului.

În intervenţiile mele solicitam mai multe răspunsuri la întrebări care mi-au fost puse de către diverşi cetăţeni, cercetători, cadre didactice implicate în activitatea de cercetare, dar şi de constatări personale legate de modul de gestionare frauduloasă de către ADS, a suprafeţelor de teren proprietate publică şi cel de proprietate privată a statului.

Neregulile semnalate şi constatate personal m-au făcut să vă sesizez această situaţie, care, de altfel, s-a aflat prin intermediul presei şi a altor mijloace mass-media, în atenţia opiniei publice. Cazurile SCDPP Băneasa, Staţiunii de Cercetare şi Dezvoltare pentru Pomicultură Râmnicu-Vâlcea, Staţiunii de Cercetare şi Dezvoltare Pomicolă Cluj-Napoca, precum şi a staţiunilor de cercetare de la: Oradea, Bistriţa, Simnic-Dolj, Albota-Caransebeş, Geoagiu, Institutul Naţional pentru Cercetare-Dezvoltare a Cartofului şi Sfeclei pentru zahăr Braşov, Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Fundulea, SCDA, ca să nu mai readuc în discuţie preluarea şi înstrăinarea abuzivă a patrimoniului funciar al Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare a Pajiştilor Timişoara, se constituie în abuzuri ce pun în evidenţă dispreţul faţă de legile ţării.

Răspunsurile la cele două interpelări arată că, nici la ADS – central şi nici la filialele judeţene ale acestuia (cazul din judeţul Timiş), nu se cunoaşte sau nu se doreşte prezentarea situaţiei suprafeţelor de teren din cele două categorii de proprietate gestionată de către ADS.

În dispreţul faţă de legile ţării

Deşi gestionează suprafeţe mari de terenuri proprietate privată a statului, ADS şi-a permis să cedeze suprafeţe în compensare pentru împroprietărirea unor indivizi, tocmai din suprafeţele aflate în proprietatea publică a statului (ICDA Fundulea, SCDPP Băneasa, SCDA Simnic, SCDPP Vâlcea, SCDPP Bistriţa, INCDCSZ Braşov şi altele). Legile proprietăţii – inclusiv Legea nr. 247/2005 – prevăd clar că, retrocedarea de suprafeţe pentru cei îndreptăţiţi, adică cei care fac dovada cu documente că au avut suprafeţe de teren în perimetrul unităţilor de cercetare şi de învăţământ, se face în sole compacte la marginea perimetrului unităţii de cercetare şi învăţământ, pentru a nu perturba activitatea de cercetare.

Fapt este că ADS-ul şi unii prefecţi au acţionat împotriva legii, luând în mod abuziv terenuri din proprietatea publică, care au fost retrocedate unor persoane aflate în anturajul puterii executive. Aceasta în condiţiile în care ADS-ul dispunea de suficiente suprafeţe proprietate privată a statului pentru a compensa suprafeţele lipsă de la procesul restituirii.

Este cert că, prin această acţiune s-a dorit preluarea în diverse interese a unor suprafeţe de teren valoroase atât sub aspectul fertilităţii, cât mai ales al locului unde erau aşezate (aproape de oraşe sau localităţi de interes economic, turistic). Cazul SCDPP Băneasa, unde terenul nu a aparţinut niciodată unei persoane fizice, el fiind o donaţie de către Institutul Central de Cercetări Agronomice a României, aparţinând astăzi Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, obligă la o anchetă specială.

Prin abuz şi încălcare gravă a legii, au fost cedate de la această staţiune unor persoane fizice, suprafeţe care nu au avut niciodată proprietăţi în perimetrul respectivei staţiuni. Trebuie ştiut faptul că, SCDPP Băneasa gestionează cea mai mare parte a colecţiei naţionale de germoplasmă de piersic şi cais a României).

Din păcate, la aceste acţiuni ale ADS i-au fost partenere şi guvernele României, atât cel din perioada 2001-2004, cât mai ales cel din perioada 2005-2008.

Motivaţia demersului juridic

Doresc ca demersul meu către DNA să se constituie într-o plângere penală împotriva conducerii ADS atât la nivel central, cât şi a celor de la nivelul judeţelor Timiş, Călăraşi, Constanţa, Bihor, Cluj, Vâlcea, Dolj, Neamţ, Suceava, Vaslui, Braşov, care prin proasta gestionare a fondului funciar proprietate publică şi privată a statului român au încălcat grav Constituţia şi Legea proprietăţii publice.

Cer verificarea modului în care s-au cedat de către ADS suprafeţe importante din proprietatea publică aflate în administrarea unităţilor de cercetare şi de învăţământ. Doresc, mai ales, motivaţia pentru care au fost cedate aceste suprafeţe pentru a fi împroprietărite persoane care nu au prezentat documente de atestare a proprietăţii în perimetrul acestor unităţi.

De asemenea, cer o anchetă severă şi în cazul problemelor pentru care, la interpelările făcute, nu s-a dat răspuns sau răspunsul este neclar, ca să nu spun dezinformant.

Faţă de cele expuse mai sus, vă rog, Domnule Procuror-Şef al Direcţiei Naţionale Anticorupţie, DANIEL MARIUS MORAR, să dispuneţi cercetarea faptelor sesizate în acest demers.

În loc de concluzii

În încheiere fac precizarea că asupra unităţilor de cercetare-dezvoltare, de ani buni, se fac presiuni extraordinare pentru cedarea patrimoniului funciar pe care-şi desfăşoară activitatea de cercetare agricolă. Tergiversările legate de aprobarea unor HG-uri prevăzute în Legea 290/2002 au un singur scop: deposedarea staţiunilor de cercetare de suprafeţele pe care le deţin, pentru ca acestea să fie aduse în zona speculaţiilor imobiliare (cazul Staţiunii pentru Cercetare Dezvoltare Pomicolă – Băneasa).

Ca un argument la cele afirmate este faptul că în aceste zile Guvernul Tăriceanu discută strămutarea unor instituţii şi staţiuni de cercetare agricolă care se găsesc în zona unor centre urbane. O astfel de acţiune înseamnă distrugerea în totalitate a sectorului de cercetare dezvoltare agricolă din România.

Cu deosebit respect,

Prof. univ. dr. Valeriu TABĂRĂ, Deputat de Timiş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
824

☐

° Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Satul se schimbă odată cu lumea

Domnul profesor universitar doctor Nicolae Constantinescu de la Facultatea de Litere din cadrul Universităţii Bucureşti este unul dintre cei mai importanţi folclorişti români contemporani, fiind autor a numeroase studii privind etnologia si folclorul. Este şi coordonatorul programului de master Etnologie şi folclor al aceleiaşi facultăţi bucureştene.

Gh.V.: De unde sunteţi, domnule profesor?

N.C.: După buletin sunt ialomiţean, pentru că sunt născut în Fierbinţi Târg, un orăşel, acum, din vestul judeţului Ialomiţa.

Gh.V.: De fapt Fierbinţi era poarta de intrare în Bărăgan…

N.C.: Am locuit în Fierbinţi până la vremea pantalonilor lungi, când am ajuns student la Universitatea din Bucureşti. Era o localitate rurală de mari dimensiuni. Cred că, dacă ne uităm în enciclopediile vremii, la un moment dat Fierbinţi ajunsese la vreo opt mii de locuitori; acum are numai cinci – s-a produs fenomenul specific întregii ţări, de depopulare, pentru că tineretul, nu acum, încă din anii ’50, ’60, ’70, a plecat fiecare unde a văzut cu ochii.

Gh.V.: Am stăruit asupra localităţii dumneavoastră de baştină pentru că se spune că locurile unde vezi lumina zilei te influenţează după aceea toată viaţa.

N.C.: Mai pregnantă este părerea că omul sfinţeşte locul. Dar şi locul poate să-şi aibă rolul său în formarea unei personalităţi. Eu nu m-am gândit niciodată în copilăria mea că o să devin folclorist, etnolog sau antropolog, nici nu existau conceptele acestea în mintea mea sau a părinţilor mei care erau învăţători.

Sigur că fiecare vede cam atât cât văd şi ceilalţi, idealul era să fi devenit cel puţin profesor, ceea ce am şi încercat, urmând Facultatea de Litere.

Când trăieşti însă în lumea satului, folclorul este ceva care există. Când profesorul Mihai Pop ne-a pus să facem culegeri din localităţile noastre, sigur că am apelat la părinţii mei şi i-am întrebat cu cine aş putea să vorbesc din sat. Atunci mama mi-a zis: „Este ţaţa Ioana, a lui nea Ionică. Ea e din Oltenia şi ştie mai multe“. Deci era foarte limpede că folclorul e dincolo, e la alţii, la noi este ceea ce avem cu toţii, un patrimoniu comun şi nedisociabil de viaţa de zi cu zi.

Gh.V.: Poate fi considerat folclorul ca prin argument al identităţii noastre ca români?

N.C.: Se poate răspunde fără ezitare da. Puţini ştiu că Petre Ispirescu, primul şi cel mai mare şi mai important culegător de basme populare româneşti, şi-a cules toate basmele din Bucureşti. Doar pe unul care i-a fost trimis din Transilvania, dintr-o zonă rurală, l-a intitulat „Poveste ţărănească“, distingându-l astfel de ce auzise de la mama lui, de la tatăl lui, de la o calfă de frizer, din nu ştiu ce frizerie.

La rândul lui, Gh. Dem. Teodorescu, contemporan cu Ispirescu, a cules marea majoritate a basmelor de la

Maria Bou, care era moaşă într-un cartier din Bucureşti. Aşa că este evident că structurile rurale s-au menţinut foarte multă vreme chiar în aşezări aparţinând spaţiului urban.

Dar satul nu poate să se abstragă mersului lumii, a vrut să fie întotdeauna în rândul lumii. Blaga, când zicea că „Veşnicia s-a născut la sat“, că „Toate-s altfel, omul, leatul / Neschimbat e numai satul / Dup-atâţi prieri şi toamne / Neschimbat ca Tine, Doamne“ n-a făcut decât să atribuie o sentinţă a eternităţii, pe care am găsit-o în Biblie ca atare, satului românesc. Dar satul n-a fost niciodată, cum zice Blaga, scos din istorie. El a trăit, a vrut să fie în rândul lumii, iar dacă lumea se schimbă, şi satul se schimbă.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
846
□
ª Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oameni de nota... 10

Medicina veterinară, în viziunea unui creator de şcoli: prof. univ. dr. Vasile COZMA

Fişa profesională a profesorului Vasile Cozma de la Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară Cluj-Napoca este impresionantă nu atât prin dimensiunea ei, ci prin valoarea ştiinţifică.

Actul de creaţie al profesorului cuprinde două componente fundamentale care realizează o simbioză imposibil de individualizat. Vocaţia de mare dascăl se concretizează în aportul său la creşterea prestigiului naţional şi internaţional al şcolii de medicină veterinară din Cluj-Napoca. Mai exact spus, în calitatea profesională a celor care reprezintă medicina veterinară a viitorului.

În acest demers, profesorul Cozma are marea satisfacţie de a activa în cadrul unui colectiv de dascăli care a reuşit să facă din Facultatea de Medicină Veterinară din Cluj-Napoca o instituţie atestată de cele mai înalte foruri ştiinţifice europene. O primă grupă de 35 de absolvenţi se află astăzi în Anglia, unde tinerii medici veterinari lucrează, cu acte în regulă, în domeniul controlului alimentelor.

Un alt grup de studenţi este angrenat într-un program de pregătire pentru Franţa, unde vor activa în domeniul asistenţei sanitar-veterinare.

Partea plină a paharului, cum s-ar spune, o reprezintă elita studenţilor săi, care cuprinde 80% din numărul absolvenţilor facultăţii de la Cluj-Napoca. Ce poate fi mai înălţător pentru o şcoală universitară decât a forma un număr atât de mare de tineri apţi pentru competiţia naţională şi internaţională, într-o profesie atât de specială cum este medicina veterinară?

Vorbeam, la începutul acestor rânduri, despre acea simbioză ce defineşte vocaţia ştiinţifică a profesorului Vasile Cozma. Parcurgându-i „fişa profesională“ nici nu ai puterea să desluşeşti ce este mai valoros în profesia acestui om: actul pedagogic sau cel creator?

Profesorul susţine că este imposibil de a le desprinde una de alta, şi cu atât mai mult de a face o ierarhie a acestora. A fi astăzi un creator de şcoală, mai exact un formator de tineri, este cel puţin tot atât de important cât o descoperire ştiinţifică în domeniul ştiinţei veterinare.

Activitatea domnului Vasile Cozma în domeniul cercetării aplicative şi fundamentale se întinde de-a lungul unui sfert de secol. Respectiv din 1983, când a avut şansa unui stagiu de pregătire de doi ani la cel mai prestigios institut de cercetări veterinare, Pasteur, unde a lucrat sub îndrumarea unor savanţi de talie mondială.

Reîntors la Cluj-Napoca, este cooptat în grupul de cercetători specializat pe studiul bolilor parazitare transmise de la animale la om. Realizările obţinute în acest domeniu de şcoala de la Cluj-Napoca sunt impresionante. Dovadă şi faptul că nu există astăzi vreo manifestare ştiinţifică în domeniul parazitologiei care să nu se desfăşoare în absenţa grupului de la Cluj-Napoca.

Înainte de a fi om de ştiinţă, omul Vasile Cozma este un familist convins, admirat nu numai de soţia şi de fiica sa, ci şi de cei apropiaţi lui. Cu deosebire de către cei printre care îşi duce traiul profesional, zi de zi, ceas de ceas. Marea sa atracţie vine parcă dinspre gena sa creativă, de la caracterul său aparte, de la bunătatea sa umană!

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
1501
□
Comentarii
□
□
1. dr corneliu oltean -- (17-May-2012)Imi pare bine sa aud de bine de la fosti colegi mai mari sau mai mici.
Best regards. Corneliu

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În bătaia crivăţului electoral

Foarte adesea îmi vine în minte, mai cu seamă în zilele din urmă, celebra povestire a lui Rebreanu, „Proştii“.
Mă şi întrebam, de altfel, deunăzi, de ce?
Şi răspunsul nu mi-a fost prea greu de imaginat.
Avem, se vede treaba, noi românii, un anume fel de a ne trata semenii încât ai zice că în fapt aici, la noi, s-a născut nu mai puţin celebra spusă cum că omul – omului îi este vrăjmaş. Ca un lup adică.
De aici şi starea de fapte a României democratice, potrivit căreia avutul nu crede flămândului.
Plângem pe umerii alegătorilor mai abitir decât la căpătâiul celor dispăruţi, deşi, în fapt, iarăşi şi iarăşi cei cocoţaţi în jilţurile puterii, de orice mărime ar fi ele, ne cred proşti.
Cum vă zic. Proşti!
Fiindcă ia luaţi seama Domniile voastre la meandrele acestei toamne!
Bate crivăţ electoral şi, cum e cu frigul fricii, îţi cam intră în oase.
Parlamentarii noştri, unşii mulţimilor de o bună bucată de vreme, sunt bolnavi de lingoare.
Nostalgia somnului dulce, al traiului pe vătrai petrecut în fotoliul de mare dregător le alungă somnul şi hodina.
Şi dacă? – îşi zic dumnealor.
Dacă minunile ţin mai mult de trei zile, şi aleşii vor fi altcumva unşi?
În ce mă priveşte, n-am însă niciun dubiu.
Priviţi propunerile de candidaţi şi vă veţi face cruce.
Aceleaşi nume amăgitoare, vedete ale micului ecran la orice oră din zi şi din noapte, aceiaşi somnambuli politruci care ridică mâna după care nu recunosc adevărul, aceiaşi bolnavi incurabili după puterea amăgitoare, dar al naibii de profitabilă într-o ţară în care cui ce-i pasă?
Cetăţeanul turmentat, la noi ameţit de potop de promisiuni deşarte, omul de pe stradă se va mai întreba odată şi încă odată: „Eu, eu cu cine votez?“
Uninominalele par mai degrabă praf în ochii mulţimilor.
E ca în gluma cu „Adame, alegeţi o nevastă!“
Şi discernământul este cu neputinţă de vreme ce alesul e şi netot, şi hâd.
Proştii însă, ca proştii.
Glumesc, fac haz de necaz că, iarăşi vorbă cu miez – „pleacă ai noştri, vin ai noştri!“
Am luat la refec, cum zicea biata buna mea, am socotit mai gospodăreşte cât dram de adevăr se ascunde în sforăielile promiţătoare ale celor ce jinduiesc, s-o recunoaştem, doar la un os de ros.
Ce n-a făcut România în secole, imberbii candidaţi promit să împlinească în următorii patru ani!
O viaţă ca-n sânul lui Avram!

Nu vă e teamă, Domnilor?
Să fi trecut în uitare poetul de la Hordou?
El scria parcă: „Să nu dea Dumnezeu cel sfânt“.
Asta pe vremea când, prea înţelepciunea Dumneavoastră, nu-l alungaserăţi din cărţile de citire!
Istoria însă, istoria se repetă.
Şi nu doar uneori!
V-o spune unul din neamul proştilor.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
650

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Profil de politician

Titlul nu trebuie să exprime credinţa că revista „Lumea Satului“ se implică în politica… politicienilor. Încerc doar să-mi imaginez cum ar trebui să fie un om care să ne reprezinte la cel mai înalt nivel pe noi toţi, dar în primul rând fiecare domeniu în parte. Până acum n-a fost să fie aşa.

Avocaţi, jurişti, economişti, apoi alte „elite“ apărute peste noapte din… negura momentului au umplut repede fotoliile Parlamentului şi tot la fel de repede au elaborat acte normative care să le faciliteze activităţile colaterale. Iar când venea vorba de… temelia existenţei noastre, agricultura, prea puţini erau cei care aveau a o susţine. N-am să mai repet ceea ce am spus de nenumărate ori despre starea agriculturii şi a agricultorilor, despre starea naţiunii la urma urmei, determinată în primul rând de o hrană deficitară cantitativ şi mai ales calitativ. Insist doar asupra necesităţii de a aduce economia ţării, dar în primul rând agricultura, pe făgaşul ei normal şi implicit pe noi toţi la un nivel de trai cel puţin corespunzător potenţei economice de care dispunem. N-aş face-o dacă n-aş şti de ce resurse materiale şi mai ales umane încă dispunem. Numai că pentru asta se spune că trebuie… voinţă politică.

Atunci se impune ca în pestriţa noastră clasă de politicieni să pătrundă – cât de greu o fi oare, sau de cât efort pecuniar este nevoie? – şi reprezentanţi ai domeniului, dar din cei buni cunoscători ai acestuia.

Revenind la agricultură, reprezentanţii acesteia trebuie să fie bine ancoraţi în realităţile spaţiului rural, cu tot ce înseamnă el: relaţii interumane, tradiţii, cultură, infrastructură, dar şi activităţi economice generatoare de venituri, respectiv meşteşuguri, cultivarea pământului şi creşterea animalelor şi câte altele specifice fiecărei zone.

Aşadar, se impune o mai bună reprezentare în forul legislativ al agronomilor, medicilor veterinari, zootehniştilor, fermierilor, ţăranilor ca exponenţi ai comunităţilor locale etc. Vor avea cu siguranţă ce spune celor… străini de glie. Sau, mai degrabă, celor care schiţează de regulă un gest de dispreţ la auzul cuvântului ŢĂRAN.

Personal m-aş bucura să aflu că în Parlament ajung oameni precum agronomii Culiţă Tărâţă, Lucian Buzdugan, Dimitrie Muscă, Mihai Anghel, Ştefan Poenaru, Aurel Placinschi, Vasile Berbecel şi mulţi alţii, dar şi medici veterinari şi zootehnişti care au dovedit profesionalism şi au un puternic legământ cu glia, cu naţiunea din care fac parte.

Ei sunt mulţi, dar spaţiul de care dispun nu-mi permite să-i nominalizez pe toţi. Îi respect însă şi mă bucur că… încă există. M-aş bucura şi mai tare dacă ne-ar fi şi soli până şi la… Înalta Poartă. Măcar cei mai buni dintre cei buni.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008 Vizualizari:
2143

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

Peştele, în eprubeta cercetătorilor

• Convorbire cu dr. ing. Mioara COSTACHE, director la Centrul de Cercetare-Dezvoltare pentru Piscicultură Nucet-Dâmboviţa

• Doamna Mioara Costache este absolventă a trei facultăţi, din care două cu profil economic. În plan ştiinţific ea s-a afirmat în profesia sa de credinţă – piscicultura.

• Studii: Universitatea „Dunărea de Jos“ Galaţi, Facultatea de tehnologia şi chimia produselor alimentare şi tehnică piscicolă; Universitatea Târgovişte – Facultatea de Ştiinţe Economice; Facultatea de management, inginerie economică în agricultură – USAMV Bucureşti.

• După absolvirea Facultăţii din Galaţi, în 1987, s-a încadrat la Staţiunea de Cercetări Piscicole Nucet, devenind cercetător ştiinţific, iar din 2001, director manager. Lucrările sale sunt de referinţă pentru piscicultura românească şi cea multinaţională. Participă efectiv la realizarea multor programe sau proiecte ca responsabilă de teme, membră în colectivele de lucru sau ca director de proiect.

Numai în ultimii 2 ani a realizat proiectele prin AGRAL.

Date de referinţă

În cei 65 ani de cercetare, Staţiunea din Nucet s-a dovedit a fi cel mai important factor de progres în piscicultura românească, având un rol esenţial în ameliorarea genetică a crapului, în urma cărora a fost creat Frăsinet, rasă ameliorată, cunoscută şi recunoscută în ţară şi străinătate.

Contribuţia cercetărilor la aclimatizarea şi reproducerea artificială a peştilor chinezeşti este una de excepţie.

Una dintre cele mai importante realizări ale perioadei de după 1985 o constituie înfiinţarea şi dezvoltarea colecţiei de specii şi rase de peşti (genotecă), care în prezent cuprinde cca 30 de entităţi genetice, reprezentate de aproape 95 loturi de diferite vârste, fiind cu mult înaintea celor din ţară şi, poate, în momentul de faţă, chiar din Europa.

Activitatea de conservare a genofondului este una strategică, de perspectivă avansată, ea constituind premisa necesară acţiunilor de ameliorare genetică şi implicit de dezvoltare a oricărei ramuri de creştere a animalelor.

Marea realizare – sturionii consumatori de plancton

Vorbind despre realizările de excepţie, doamna Costache susţine că produsul cel mai spectaculos ar fi aclimatizarea speciei Polyodon spathula (Paddlefish), originară din America de Nord. Este vorba despre o specie de sturioni, de apă dulce, care are talie mare (până la 2 m lungime şi 70 kg greutate), creşterea foarte rapidă şi, ceea ce este important din punct de vedere tehnologic şi economic, este consumatoare de plancton (nu necesită furaje concentrate) şi se adaptează la creşterea în heleştee şi iazuri.

Odată cu atingerea maturităţii sexuale a primului lot, în anul 2002 s-a realizat reproducerea artificială a acestei specii, care reprezintă un rezultat de excepţie pentru cercetarea piscicolă din România.

Materialul de populare obţinut a fost diseminat în cca 20 de ferme piscicole din judeţele Alba, Arad, Argeş, Braşov, Botoşani, Călăraşi, Constanţa, Dolj, Iaşi, Bacău, Vaslui, cu rezultate pozitive în ceea ce priveşte creşterea şi supravieţuirea. Prin dimensiunile loturilor de reproducători şi rezultatele obţinute la această specie, CCDP Nucet se situează pe primul loc în Europa şi pe locul III în lume, după SUA şi China.

T.M.: Care sunt de fapt priorităţile activităţii de cercetare piscicolă?

M.C.: În primul rând, genetica şi ameliorarea peştilor de cultură; apoi introducerea de specii noi în acvacultură, tehnologii de reproducere şi creştere adaptate diferitelor tipuri de exploataţii piscicole.

Aceste domenii specifice s-au dezvoltat ca urmare a dotării de excepţie de care dispune CCDP Nucet. Este vorba de o bază materială unică în ţară şi printre puţinele din Europa, cu o suprafaţă de 157 ha. Ea este compartimentată în cca 80 de bazine, care permit menţinerea purităţii genetice a loturilor, creşterea lor pe specii, rase, vârste şi variante tehnologice. La acestea se adaugă loturile de remonţi şi reproducători, materialul piscicol existent în genoteca unităţii şi staţiile-pilot pentru reproducerea principalelor specii de apă dulce, inclusiv a sturionilor şi a altor specii rare sau ameninţate. Bazinele de suprafaţă mică oferă posibilitatea desfăşurării experienţelor în domeniul tehnologiilor intensive şi superintensive de creştere a peştilor.

T.M.: Revenind la activitatea cotidiană, vă rugăm, doamnă Costache, să ne spuneţi care sunt, de fapt, priorităţile de dezvoltare a cercetării piscicole?

M.C.: Pe termen scurt, activitatea de cercetare-dezvoltare a CCDP Nucet se desfăşoară pe câteva direcţii mai importante, cum ar fi: managementul durabil al ecosistemelor naturale şi artificiale, prin aplicarea unor tehnologii adecvate diferitelor tipuri de exploataţii piscicole şi conservare a biodiversităţii, inclusiv prin folosirea tehnicilor şi logisticii existente pentru propagarea artificială a speciilor de peşti, rare sau ameninţate; promovarea tehnologiilor şi echipamentelor necesare trecerii la o acvacultură intensivă şi competitivă pe plan european, prin înfiinţarea în cadrul unităţii a unor instalaţii-pilot, în care să poată fi asimilate şi demonstrate practic noile tehnologii (acvacultura intensivă în heleştee, acvacultura intensivă în sisteme cu recirculare şi tratare a apei); promovarea la scară comercială şi introducerea în cultură a sturionului de apă dulce Polydon spathula; valorificarea potenţialului biologic existent în genoteca unităţii şi a rezultatelor cercetărilor fundamentale şi tehnologice din ultimii ani, prin elaborarea şi punerea la dispoziţia agenţilor a unor „pachete tehnologice complete“ (tehnologie-material biologic-asistenţă tehnică).

Principalele atuuri – baza materială şi profesională

Proiectele care se desfăşoară în acest moment şi se vor derula în următorii 5 ani în unitate se înscriu pe aceste direcţii prioritare şi sunt posibil de îndeplinit, necondiţionat, având destule argumente. În primul rând, baza experimentală şi calitatea de excepţie a cercetătorilor.

Ne mândrim cu realizările în domeniul geneticii şi ameliorării peştilor, menţinerea unor loturi de genitori din diferite specii de cultură şi a unor nuclee din speciile rare din ihtiofauna României.

Baza experimentală este alimentată gravitaţional cu apă suficientă şi ferită de surse de poluare. Prin concepţia de amenajare şi gradul de compartimentare, aceasta a fost încă de la înfiinţare, 1941, şi până în prezent, destinată exclusiv cercetării, fiind unică în ţară şi printre puţinele în Europa.

De asemenea, există un laborator pentru reproducerea speciilor rare ameninţate, aflate în stare critică, în pericol şi vulnerabile.

Centrul de cercetare de la Nucet are şi marele avantaj că este amplasat la 60 km de Bucureşti, unde se află numeroase instituţii de cercetare şi învăţământ superior din domeniile biologiei, zootehniei şi medicinii veterinare, agriculturii, cu care cercetarea piscicolă a fost şi este din ce în ce mai mult în relaţii de colaborare.

CCDP Nucet are relaţii vechi de colaborare şi parteneriat, care în timp s-au dezvoltat:

Universitatea din Bucureşti: Facultatea de Biologie, Departamentul de biochimie, Departamentul de ecologie sistemică; Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară-Bucureşti: Facultatea de Zootehnie, Facultatea de Biotehnologii, Facultatea de Management, Marketing şi Dezvoltare Rurală, Laboratorul Central Sanitar-Veterinar de Diagnostic, Institutul Naţional de Ştiinţe Biologice, Institutul de Biologie, Institutul de Bioresurse Alimentare.

Conlucrarea cu elita ştiinţifică

T.M.: Cum explicaţi tezaurul depozitat în genoteca unităţii?

M.C.: Nucet este principalul furnizor de material pentru popularea diferitelor vârste din principalele specii de cultură pentru fermele piscicole din sudul ţării (judeţele Ialomiţa, Călăraşi, Dâmboviţa, Prahova, Buzău, Teleorman, Argeş, Vâlcea, Dolj, Olt Caraş-Severin).

Deşi clienţii din aceste zone sunt preponderenţi, ca volum de achiziţii nu se poate vorbi de o limitare zonală a deservirii agenţilor economici. Beneficiarii menţionaţi nu sunt numai fermele aparţinând fostului sector piscicol de stat, ci şi numeroşi întreprinzători particulari, care dispun de capital şi au în vedere dezvoltarea pe baze de eficienţă economică a afacerilor în piscicultură. Aceştia sunt interesaţi de aplicarea tehnologiilor moderne de creştere, adaptate fermelor pe care le exploatează.

Şansa aparţine întreprinzătorilor privaţi

Aş menţiona şi faptul că, în perioada 1990-2006, Centrul de la Nucet a exportat cantităţi semnificative de material biologic în Bulgaria, asigurând în perioada menţionată baza producţiei piscicole comerciale în ţara vecină.

Această acţiune este o confirmare a calităţii materialului biologic produs de unitate şi o continuare a tradiţiei unităţii, care a exportat material biologic în ţări din Europa, Asia, Africa, America de Nord.

Pentru anul 2007 există contacte şi intenţii pentru achiziţionarea de material biologic din Germania, Italia, Franţa şi Israel.

În concluzie, se poate spune că CCDP Nucet este nu numai depozitarul principal al genofondului de peşti pentru apă dulce din România, dar şi un furnizor de material de populare recunoscut la nivel naţional şi internaţional.

Materialul de populare de calitate este condiţia esenţială a realizării de profit în acvacultură, iar beneficiarii menţionaţi sunt primii care vor fi interesaţi şi de modernizarea tehnologiilor de creştere şi implementare de noi tehnologii.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
6924

□

Comentarii

□

□

1. aura -- (19-July-2010)AM FOST LA NUCET. E SUPERB ACOLO! OAMENI SUNT FOARTE PRIMITORI SI FOARTE COMUNICATIVI. TOTI DE ACOLO FAC O TREABA FOARTE BUNA. SI AI CE INVATA DE LA EI. MI-A PLACUT FOARTE MULT SI CU SIGURANTA VOI MAI MERGE SI CU ALTA OCAZIE. CEI CARE CITITI VA RECOMAND SA MERGETI SI VOI.

2. carmen ilie -- (31-July-2010)Voi , fostii mei colegi de liceu, va iubesc si va salut cu mult, mult dor!

3. Pana Doru -- (28-July-2017)Buna ziua. Sunt un pasionat crescător de loricaride (ancistrusi, hypancitrusi) si ma confrunt cu o problema la care nu gasesc rezolvare de ceva vreme. Reusesc sa stimulez pestii sa depună dar întâmpină următorul fenomen. Mi se dizolva prematur membrana care protejează icrele. În loc să protejeze icra 6-7zile mie mi se dizolva dupa 2-3 zile, iar larvele sunt insuficient dezvoltate si mor dupa cateva ore. Va sunt tare recunoscător daca puteti sa ma ajutati cu un sfat la problema aceasta. Va multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

931--targuri-de-toamna-in-capitala.html

Târguri de toamnă în Capitală

Dacian Cioloş, ministrul agriculturii, a inaugurat zilele trecute Târgul agricol de toamnă în Piaţa Constituţiei din Bucureşti. Pe lângă legumele proaspete, cu care bucureştenii sunt deja obişnuiţi din pieţele volante, la târgul organizat de MADR şi producătorii agricoli s-au găsit şi produse tradiţionale şi ecologice româneşti.

„Am avut surpriza ca o parte din producătorii din jurul Bucureştiului să rămână fără tarabe. Producătorii trebuie încurajaţi să intre în structuri organizate şi protejate. Pieţele volante reprezintă un exemplu concret de organizare pentru producători“ - a afirmat Cioloş.

Când a fost vorba despre preţuri, ministrul a spus că MADR nu se poate implica direct să ceară preţuri mai mici, pentru că piaţa depinde numai de cerere şi ofertă, dar Ministerul va elabora cadrul legal pentru producători. Aici Dacian Cioloş a amintit că, de anul viitor, se vor acorda subvenţii atât pentru legume-fructe, cât şi pentru producţia ecologică.

„Cred că iniţiativa Ministerului Agriculturii este un exemplu de succes şi aş spune că trebuie relevate două aspecte. În primul rând, dacă vreţi, cel comercial, pentru că cetăţenii care sunt în Bucureşti şi cu precădere cei din zonă pot să aibă acces la produse de calitate la preţuri foarte bune, inclusiv produse ecologice“ - a declarat premierul Călin Popescu-Tăriceanu, prezent la târg.

Şeful Executivului s-a întâlnit cu producătorii agricoli, care i-au prezentat problemele cu care se confruntă. Cel mai nemulţumit a fost un producător de palincă, din cauza restricţiilor impuse de Comisia Europeană în domeniul producerii de băuturi alcoolice. Premierul a informat că, anul acesta, agricultura a avut un aport foarte important la creşterea Produsului Intern Brut. „Avem o creştere de 9%, din care agricultura va avea o contribuţie de cel puţin 1-1,5%.“ Premierul a cumpărat flori pentru soţia lui, fructe, legume, brânză, pastramă, produse de apicultură, chiar şi palincă, dar s-a „împrumutat“ de la nevasta lui, pentru că nu avea bani la el.

În acelaşi timp, dar în Piaţa Revoluţiei, a avut loc Târgul Tradiţiilor, care a avut ca temă „Arta populară românească“. Aici, peste 60 de meşteri populari din toată ţara au expus spre vânzare o mulţime de produse, printre care linguri sculptate în lemn, îngeraşi din foaie de porumb, papuci din papură, icoane, ceramică, ţesături, instrumente, costume populare înflorate sau mobilă cu motive tradiţionale şi pietre semipreţioase, agate, ametiste şi cristale.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
692

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

La mintea...

Deşi părea desprinsă dintr-un film de cinematecă scena la care am asistat, fără voia mea, în vara care - iată - fuse şi se duse, era cât se poate de rea. Undeva, la jumătatea distanţei dintre Calea Victoriei şi Casa Radio, pe Griviţei, o bătrână numai piele şi os se oprise lângă un dud. Da, aţi auzit bine, lângă un dud - pomul care face dude. Îmbrăcată decent, după toate aparenţele o pensionară, poate cândva profesoară ori funcţionară, ce apucase şi vremuri mai bune - făcea eforturi disperate de a ajunge la crengile arborelui şi de a culege câte un fruct. Pe care, apoi, se grăbea să-l savureze pe îndelete.

Nu ştiu şi nici nu prea mă interesează dacă foamea o împingea la un astfel de gest - există, totuşi, din păcate şi pe la noi oameni care n-au nici măcar după ce bea apă - ori pur şi simplu plăcerea, atât de mult gustată în copilărie de cei născuţi la ţară de a mânca dude, aceste rude sărmane ale zmeurei, murelor ori căpşunilor. Albe, negre, verzi sau roşii, după cum se găseau, de preferinţă însă nu din propria livadă, ci din cele ale vecinilor.

Pe care îi apucau pandaliile şi te snopeau dacă le atacai caişii, zarzării, piersicii, nucii, merii şi perii, dar te lăsau în plata Domnului dacă te înfruptai, pe săturatelea, cu amărâtele dude. Că, vezi bine, ţuica făcută din aceste fructe nu era chiar pe placul tuturor, orişicum pruna fiind la baza temeliei. (Splendidă formulare, vă rog să remarcaţi!) Oricum, din foame sau din nostalgia îndepărtatei copilării, bătrânica îşi vedea de ale ei, fără să supere pe nimeni. Tărăşenia a apărut atunci când în dreptul acesteia s-a oprit un grup pestriţ de adolescenţi, din aşa-numita generaţie pro. Cea care, musai, trebuie să aibă tupeu, să fie obraznică la o adică şi fără de respect.

„Ce faci, mamaie?“ o întrebă, chicotind, o fetişcană cu buricul gol. „Iei masa în oraş?“ „E bună haleala pe gratis?“ continuă tirul un băieţandru cu creasta de cocoş vopsită în verde. „Mai lasă şi la alţii, cucoană, o să ţi se aplece“, o sfătui un grăsan, care, se vede treaba, avea experienţă în domeniu. „Uită-te la dânsa cum mai înfulecă!“ se miră fals o jună cu fusta de-o palmă. „Se cunoaşte că vine de la ţară, băbuţa, poţi fi sigur că de mango şi de kiwi nici n-a auzit“, puse punct cu stupidă superioritate un lungan plin de coşuri.

Cerc strâns în jurul bătrânei doamne, gaşca de fete şi băieţi se amuza din cale-afară cu întrebări şi remarci care, lor, li se păreau cum nu se poate mai amuzante, dar care dovedeau doar minte puţină şi proastă creştere. Ce e mai trist e că niciunul dintre trecătorii care asistau la această băşcălie de doi lei nu lua niciun fel de atitudine, bunicuţa cu păr alb - care încetase, nedumerită, culesul şi mâncatul dudelor - fiind lăsată la cheremul şi bătaia de joc a puştanilor.

Asta până când - mai există totuşi cineva, acolo sus, care îi iubeşte pe cei în nevoie - dintr-o curte alăturată s-a ivit un imens câine negru, care de la bun început a arătat de partea cui este, scoţând la iveală colţii ascuţiţi şi mârâind mai ceva ca o drujbă. Risipiţi care-încotro, zurbagii se făcură, cât ai clipi, nevăzuţi, lăsând biata femeie să-şi continue, poate, singurul ei prânz din acea zi ori poate puţinele clipe de bucurie, având în cerul gurii - odată cu dudele - amintirile copilăriei. Sărut mâna, mamă mare!

Gogu Pintenogu'

P.S.: După îndelungi şi riscante investigaţii - era să mă aleg cu pantalonii rupţi - am aflat cum îl cheamă pe patrupedul salvator. Ei bine, n-o să vă vină să credeţi şi nici nu prea e la mintea cocoşului, dulăul răspundea la numele de… Dudu. Să fi fost, oare, finul pomului fructifer din curte? N-aş prea crede… Însă, pe-acilea, pe la noi, nimic nu este imposibil.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
682

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Reţete de sezon

Legumele pentru murături şi conserve trebuie să îndeplinească anumite condiţii: să fie proaspete, foarte sănătoase şi de cea mai bună calitate.

Varză murată la borcan

Saramura. La 1 litru apă se adaugă 40 g sare şi se amestecă bine pentru a uşura dizolvarea acesteia. La câteva zile se pritoceşte saramura.

Se alege varză bună, nu prea mare, şi se curăţă de frunzele veştede, se taie în sferturi, se aşază într-un borcan mare, larg la gură. Se mai pun peste varză câteva bucăţele de hrean, câteva boabe de porumb şi apoi se toarnă saramura.

Pepeni verzi muraţi (harbuz)

Pepeni verzi, usturoi, gogonele, mere, morcov, ţelină, pătrunjel verde, ardei capia verzi, mărar uscat, cimbru, frunze de ţelină, sare, apă (la 1 litru apă,
1 lingură sare).

Se ia un butoiaş foarte curat, se ung pereţii cu usturoi pisat, se aşază în el pepenii înţepaţi din loc în loc, iar între ei se pun legumele tăiate felii, gogonele şi mere mai mici şi proaspete. Se adaugă căţei de usturoi. Deasupra se aşază frunze de ţelină, crenguţe de mărar, cimbru. Se toarnă saramura rece şi se astupă butoiaşul. Se pitroceşte saramura la 3-4 zile.

Ardei umpluţi cu varză

30-32 ardei graşi, 1 borcan de 10 l, 3 morcovi, 1 ţelină mare şi câteva frunze, 3-4 kg varză albă, 1 varză roşie, 150 g sare, 3 linguri oţet, 4 l apă, zeama stoarsă din varză. Varza albă şi cea roşie se taie foarte subţiri şi se amestecă cu puţină sare să se înmoaie. Morcovii şi ţelina se dau prin răzătoare, se toacă mărunt frunzele de ţelină şi totul se amestecă cu varza stoarsă de la care se păstrează zeama. Ardeii se spală bine, li se taie un căpăcel la codiţă, se curăţă de seminţe şi se umplu cu varza cât mai îndesată fără să se spargă ardeii.

Se aşază în borcan cât mai apăsaţi. Se pune apa la fiert cu restul de sare, cu boabe de piper, puţin chimen şi cu zeama scursă de la varză. Se lasă să fiarbă câteva clocote şi, clocotită, se toarnă în borcan peste ardei şi se acoperă imediat după ce s-a răcit apa. Se pun beţişoare de lemn în cruciş peste ardei ca să nu se ridice în sus. Se acoperă cu celofan, se leagă şi se pun în cămară.

(S. Mariana)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
1785

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

934--vesti-bune-pentru-mamele-de-la-tara...

Veşti bune pentru mamele de la ţară

Stimularea creşterii mai multor copii poate fi făcută prin acordarea unor concedii de maternitate pe o perioadă mai lungă şi mai bine plătite, până la 100% din valoarea salariului. De aceeaşi facilitate pot beneficia şi taţii care preferă să stea acasă cu bebeluşii. Aceasta este o propunere venită din partea Comisiei Europene, care ar putea intra în vigoare chiar de anul viitor şi vizează, în primul rând, femeile de la ţară, unde condiţiile de creştere a copiilor sunt mai grele.

Una dintre propuneri prevede ca durata concediului de maternitate, stipulată în legislaţia europeană, să crească de la 14 la 18 săptămâni. O altă propunere se referă la acordarea, pentru femeile cu profesii liberale, dreptul la concediu de maternitate plătit, în cadrul sistemului naţional de asigurări sociale. Mai mult decât atât, femeile care lucrează într-o afacere de familie (de exemplu, o fermă) vor avea dreptul la protecţie socială, beneficiind astfel de sprijin în situaţia în care divorţează sau rămân văduve.

În plus, având în vedere tendinţa de îmbătrânire a populaţiei, UE are o nevoie stringentă ca femeile să se alăture forţei de muncă active. Din păcate, mamele se văd deseori nevoite să renunţe la locul de muncă pentru a-şi putea îngriji copiii. Doar 66% dintre femeile cu copii aflaţi în întreţinere lucrează efectiv.

Responsabilitatea pentru crearea sistemelor adecvate de îngrijire a copiilor revine statelor membre. Însă acestea pot beneficia de sprijin financiar din partea UE, pentru a dezvolta infrastructura necesară. Pentru perioada 2007-2013, suma disponibilă pentru astfel de finanţări se ridică la 500 milioane de euro.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
642

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

935--discriminari-pe-piata-muncii.html

Discriminări pe piaţa muncii > REVISTA LUMEA SATULUI

Discriminări pe piaţa muncii

Summit-ul privind egalitatea de şanse, desfăşurat recent la Paris, le-a oferit experţilor în domeniu ocazia de a trece în revistă realizările obţinute de la lansarea, în 2007, a campaniei Uniunii Europene împotriva discriminării. Spaţiul nu ne permite să prezentăm pe larg toate problemele, motiv pentru care ne vom rezuma la chestiuni cu impact mai mare asupra românilor. Conform Institutului Naţional de Statistică, femeile au câştigat anul trecut, în medie, mai puţin cu 156 de lei decât bărbaţii, având un salariu mediu de 1.312 de lei, faţă de câştigul de 1.468 de lei al bărbaţilor.

Situaţia s-a regăsit în majoritatea domeniilor economice. Însă cele mai mari diferenţe au apărut în industria prelucrătoare (31%), în sănătate şi asistenţă socială. Comparativ, câştigul salarial mediu lunar brut pe total economie, realizat în anul 2007, a fost de 1.396 lei, cu 21,8% (+250 lei) mai mare decât cel din anul 2006. Câştigul salarial mediu lunar net la nivelul economiei naţionale a fost de 1.042 lei şi a înregistrat o creştere de 20,3% (+176 lei) faţă de anul precedent.

Sub media pe economie s-au situat câştigurile salariale medii lunare nete din următoarele activităţi: hoteluri şi restaurante (-37,5%), agricultură şi silvicultură (-28,2%), comerţ (-21,0%), industrie prelucrătoare (-16,5%), construcţii (-15,5%), sănătate şi asistenţă socială (-9,0%).

Criterii care acuză

Un alt studiu, efectuat în România de BestJobs, arată că 91% dintre români s-au simţit discriminaţi atunci când au încercat să se angajeze. Cele mai întâlnite discriminări sunt legate de vârstă şi etnie. Un criteriu de selecţie al angajatorilor este ca aplicantul pentru un post să nu aibă familie, pentru a fi disponibil oricând şi la orice oră. Sănătatea este un alt criteriu de selecţie, pentru că angajatorii vor salariaţi sănătoşi, fără probleme care ar putea să creeze absenţe de la locul de muncă. Persoanele care au o singură calificare nu se numără pe lista de preferinţe a angajatorilor. În România încă mai este la modă CV-ul cât mai stufos, cu multe facultăţi, masterate şi doctorate. În ceea ce priveşte discriminările legate de rasă, o mare problemă se resimte în rândul etniei rrome, din cauza unei percepţii negative generale.

Un procent destul de mic al cazurilor de discriminări la angajare se regăseşte şi în rândul homosexualilor, al persoanelor infectate cu HIV/SIDA, dar şi al persoanelor cu dizabilităţi. Estimările pe termen mediu ale specialiştilor arată că, în România, odată cu scăderea numărului de persoane active în câmpul muncii, angajatorii vor fi obligaţi de situaţie să accepte mai uşor persoanele trecute de vârsta tinereţii, ale căror atuuri sunt loialitatea şi o mai mare determinare pentru muncă.

La Paris, combaterea discriminării nu s-a limitat numai la existenţa unor legi eficiente. Conferinţa şi-a propus, printre altele, să identifice modalităţi de a produce schimbări la nivelul comportamentelor şi al practicilor instituţionale şi profesionale depăşite de realităţi.

Obţinerea unei imagini de ansamblu asupra fenomenului discriminării în Europa nu este o misiune uşoară. Statele membre au metode diferite de strângere a datelor, ceea ce îngreunează mult comparaţia, făcând-o uneori imposibilă.

Cu toate acestea, potrivit unui sondaj recent, europenii consideră că discriminarea pe motive de origine rasială sau etnică este forma cea mai obişnuită de discriminare şi cea care, totodată, manifestă tendinţe de creştere. În ceea ce priveşte alte tipuri de discriminare, europenii cred că acestea sunt în declin (discriminarea pe motive de vârstă sau sex) sau, cel puţin, nu au cunoscut o înrăutăţire (orientarea sexuală).

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
845

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

936--cupa-satelor-a-luat-drumul-chiscani...

Cupa Satelor a luat drumul Chişcanilor

Terenul de sport din localitatea brăileană Chişcani a găzduit pe 12 octombrie ediţia a IV-a a Cupei Satelor - fotbal băieţi gimnaziu. Organizată de Direcţia Judeţeană pentru Sport ASS „Polisport“ Chişcani şi Inspectoratul Şcolar Judeţean, competiţia a adunat la start elevi de la şcolile cu clasele I-VIII din Chişcani, Tichileşti, Mircea-Vodă, „Tudor Vladimirescu“, „M. Sadoveanu“ din Brăila, precum şi Grupul Şcolar „Grigore Moisil“. În urma derulării partidelor, s-au înregistrat următoarele rezultate:

În grupa a I-a: Şcoala „Tudor Vladimirescu“ - Şcoala I-VIII din Tichileşti 1-1; Şcoala „Tudor Vladimirescu“ - Grup Şcolar „Grigore Moisil“ 4-2; Grup Şcolar „Grigore Moisil“ - Şcoala Tichileşti 3-1. Clasamentul: locul I - Şcoala „Tudor Vladimirescu“ (4 puncte), locul II - Grupul Şcolar „Grigore Moisil“ (3 puncte), locul III - Şcoala Tichileşti (1 punct).

În grupa a II-a: Şcoala „M. Sadoveanu“ - Şcoala Mircea-Vodă 1-0; Şcoala cu clasele I-VIII „M. Sadoveanu“ - Şcoala Chişcani 1-1; Şcoala Chişcani - Şcoala Mircea-Vodă 2-0. Clasamentul: locul I - Şcoala Chişcani (4 puncte); locul II - Şcoala „M. Sadoveanu“ (4 puncte); locul III - Şcoala Mircea-Vodă (0 puncte).

După desfăşurarea jocurilor din faza grupelor au urmat cele pentru stabilirea configuraţiei finale a clasamentului. Cel mai important dintre acestea a adus faţă în faţă câştigătoarele celor două grupe: echipa şcolii din Chişcani şi cea din localitatea Tudor Vladimirescu. La capătul unei dispute echilibrate, victoria a revenit gazdelor, care s-au impus la limită, scor 2-1.

În celelalte meciuri s-au înregistrat următoarele rezultate: Şcoala „Tudor Vladimirescu“ - Şcoala „M. Sadoveanu“ 3-2; Şcoala Chişcani - Grupul Şcolar „Grigore Moisil“ 1-0; Şcoala „M. Sadoveanu“ - Grupul Şcolar „Grigore Moisil“ 4-3.

Succesul din meciul vedetă al întrecerii a adus echipei din Chişcani locul I în clasamentul general al ediţiei a IV-a a „Cupei Satelor“ la fotbal băieţi gimnaziu. Pe podiumul ediţiei din acest an au mai urcat: echipa Şcoala „Tudor Vladimirescu“ (locul II) şi echipa Şcoala „M. Sadoveanu“ (locul III). În partea sa inferioară, clasamentul a arătat astfel: locul IV Grupul Şcolar „Grigore Moisil“; locul V Şcoala Mircea-Vodă; locul VI Şcoala Tichileşti.

Echipa Şcolii din Chişcani a primit din partea reprezentanţilor DSJ Brăila o cupă, restul participanţilor fiind premiaţi cu diplome şi dulciuri. De asemenea, au mai fost recompensaţi şi cei mai buni fotbalişti ai competiţiei: golgeter - George Mitu - Şcoala Chişcani - 5 goluri; Claudiu Boariu - Grupul Şcolar „Grigore Moisil“ - cel mai tehnic jucător; Liviu Gheorghe - Şcoala „M. Sadoveanu“ - cel mai bun mijlocaş; Iulian Anghel - Şcoala Chişcani - cel mai bun fundaş; Ionuţ Şerbănescu - Şcoala „Tudor Vladimirescu“ - cel mai tânăr jucător.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
1084

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O revoluţie de... două zile

Spre deosebire de revoluţia din Ţara Românească, care a durat trei luni, iar în Transilvania un an şi jumătate, în Moldova revoluţia din 1848 a ţinut doar două zile. Cu toate acestea, românii au făcut o singură revoluţie pentru faptul că cele trei provincii erau româneşti, iar cei care au realizat programele acestor mişcări erau tineri veniţi de la Paris sau de la Pesta. De altfel, un agent ţarist semnala că un grup de „conspiratori“ veniţi din capitala Ungariei, în frunte cu Nicolae Ionescu, urma să introducă în Moldova „libertatea şi egalitatea“.

În program se prevedea desfiinţarea nobilimii, trecerea pământurilor în posesiunea celor care le muncesc, înfiinţarea unei armate naţionale şi apoi constituirea unei confederaţii în componenţa căreia ar fi intrat Principatele, Banatul şi Ungaria. Mişcarea urma să fie condusă de grupul moldovenilor aflaţi la Paris, între care Costache Negri (foto), Teodor Pascaru şi alţii, precum şi fraţii Alecsandri, Mihail Kogălniceanu, în ţară. Din păcate, aceşti tineri nu au putut ajunge la Iaşi, astfel încât revoluţia a început înainte de venirea lor.

În Capitala Moldovei au fost răspândite manifeste care se pronunţau pentru expulzarea domnitorului Mihail Sturza. Pe 27 martie, aproape toţi boierii mari, mitropolitul cu clerul său, negustori de toate treptele, profesori, avocaţi etc. s-au adunat la hotelul Petersburg, care se afla în apropierea Palatului Culturii de astăzi, unde au emis petiţia împotriva domnitorului. Petiţia cuprindea 35 de puncte, din care domnitorul s-a prefăcut că acceptă 33, respingând cererea de înfiinţare a Gărzii Naţionale şi pe cea de dizolvare a Adunării Moldovei.

Interesant e faptul că în petiţia amintită se cerea „sfânta păzire a Regulamentului în tot cuprinsul său şi fără nicio răstălmăcire“. Mai târziu, Mihail Kogălniceanu avea să spună: „Pentru că baionetele ruseşti străluceau la Sculeni şi Ungheni... am căutat să păstrăm mişcării noastre forma legală, care credeam că ne scapă de venirea străinilor şi am zis: păzirea sfântă a Regulamentului.“

Represiunea nu întârzie. Pe 29 martie, casele Alexandru Mavrocordat (foto), unde se refugiaseră revoluţionarii, au fost înconjurate de trupe, despre care Mihail Kogălniceanu scrie: „îi asvârle pe bieţii tineri, îi stâlcesc cu stratul puştii, le scot pălăriile din cap şi-i târâie pe uliţi de păr... pohoaie de sânge curg pe fruntea nenorociţilor tineri.“

Cei consideraţi a fi iniţiatorii acţiunii revoluţionare - „13 din tinerii cei mai însemnaţi din Moldova“ - sunt trimişi la Măcin spre a fi predaţi turcilor. Mulţi dintre aceştia scapă, se refugiază la Brăila şi ajung apoi în Transilvania, cu paşapoarte austriece.

La Iaşi, ca urmare a represiunii, scrie Tumanski, consulul Rusiei, domneşte o „tăcere absolută“, iar Mihail Grigore Sturza dă un decret domnesc în care se spune: „Câţiva netrebnici de boieri cu cugetări tulburate şi cu ţintiri de a învălui liniştea obştească măscuiesc potrivnicile lor priviri cu viclene închipuiri de ademeniri, s-au făcut în curgire de câteva zile pricină de neodihnă iubiţilor noştri lăcuitori din capitală, obrăznicindu-se iară şi răstălmăcind răbdarea ce noi am arătat în privirea lor, cu nădejdi de a-i întoarce către datornica rânduială.

Văzând însă Domnia Noastră că orăşeni neputând mai mult suferi... am luat măsuri potrivite pentru împrăştierea lor şi, prinzându-se pe cei mai vinovaţi dintre dânşii, s-au regulat, în privirea lor, cele de cuviinţă...“. Privită cu ironie şi aspru criticată în timp, mişcarea revoluţionară din Moldova a dat semnalul revoluţiei în celelalte provincii româneşti.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
684

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

938--sfintii-de-brumar.html

Sfinţii de brumar > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSfinţii de brumar

Noiembrie, buiac şi rece, soseşte anul ăsta peste lume într-o zi de sâmbătă. Taman când Biserica Orodoxă îşi aduce aminte de doctorii fără arginţi Cosma şi Damian din Asia Mică. Pentru gospodine, de specificat: cruce neagră. Apoi, până de ziua Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, pe 8 noiembrie, putem să facem toate treburile din gospodărie, fără probleme, că îi mai avem pe Sfinţii Mucenici Achidin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor şi Agapie, pe Sf. Ierarhi mucenici Achepsima, Iosif şi Aitala, pe Cuviosul Ioanichie cel Mare, pe Sfinţii Mucenici Nicandru şi Ermeu, pe Sf. Mc. Galaction şi Epistimia, Sf. Mc. Timotei şi Teofil, pe Sf. Ierarh Mărturisitor Pavel al Constantinopolului, pe Cuviosul Luca şi Sfinţii 33 de Mucenici din Melitina, Cuviosul Lazăr Stâlpnicul.

Pe 8 noiembrie, gata, ne pregătim de petrecere. Căci vine sărbătoare mare: soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi nu se poate să n-aibă fiecare dintre noi pe cineva cu acest nume. Pe urmă îi avem pe alde Sf. Mc. Onisifor şi Porfirie din Efes; Cuvioasa Matroana de la Constantinopol; Sf. Ierarh Nectarie de Eghina, făcătorul de minuni, pe Sfinţii Apostoli. Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru; Sf. Mc. Orest şi pe 11 îl sărbătorim pe Sfântul Mina, cel care găseşte lucrurile pierdute şi ne ajută cu finanţele proprii. Deci, gând la Sfântul Mina... Tot pe 11 mai sunt şi sfinţii Victor, Ştefanida şi Vichentie, Cuv. Teodor Studitul, Sf. Ier. Martin de Tours.

Apoi pe Sf. Ier. Ioan cel Milostiv, Patr. Alexandriei, Cuv. Nil Pustnicul. Şi pe 13 din nou cruce neagră, adică fără cusături, cârpeli, spălat şi alte treburi specifice unei case de om, că e Sfântul Ierarh Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului. Dar şi pe 14 şi 15 este cruce neagră, căci avem întâi Filipii şi apoi începe postul Crăciunului. Da, ne apropiem din nou, şi anul acesta, de naşterea Mântuitorului... Mai e un pic, nu?

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
644
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Mănăstirea Pissiota, locul unde credinţa face minuni > REVISTA LUMEA SATULUI

Mănăstirea Pissiota, locul unde credinţa face minuni

Puţini dintre muritorii de rând pot să înţeleagă de ce unii semeni de-ai lor renunţă la toate plăcerile vieţii şi se închid între zidurile unei mănăstiri pentru totdeauna. Lasă în lumea de-afară rude, prieteni, poate iubiri neîmplinite, tot ce înseamnă sarea şi piperul vieţii, pentru a deveni călugări sau, după caz, călugăriţe. Poate că la baza acestei hotărâri stă, în unele situaţii, sărăcia, în altele cine ştie ce decepţii, dar, cel mai adesea, pentru a alege viaţa monahală este nevoie de vocaţie.

Scurt istoric

Mănăstirea Pissiota este veche şi nouă, totodată. Ea a fost ctitorită în 1928 de către inginerul aromân Nicolae Pissiota, care a văzut-o şi a realizat-o într-o manieră artistică unică. Astfel, biserica este construită în stilul Renaşterii italiene, dar are îmbinate şi elemente bizantine, specifice bisericilor româneşti.

Şi împodobirea bisericii este deosebită: picturile sunt realizate de Costin Petrescu - pictorul care şi-a pus semnătura pe frescele interioare ale Ateneului Român. Catapeteasma este sculptată în lemn de trandafir şi cireş, adus din Grecia, mobilierul, sculptat în lemn de stejar, cu motive naţionale, este realizat de sculptorul Anghel Gheorghe, autorul statuii lui Eminescu amplasate în faţa Ateneului, iar pardoseala este din marmură masivă de Carrera. La început, din 1929 până în 1949, mănăstirea a fost de călugări.

Transformată în lăcaş pentru maici, a existat astfel până în 1962, când a fost desfiinţată. Abia în 1993 se reia activitatea la mănăstirea Pissiota. Trei măicuţe, printre care şi actuala stareţă, devin pionierele restauratoare ale sfintei mănăstiri. A fost nevoie de multă muncă pentru a scăpa de şobolani, a smulge buruienile din curte, a înlătura paragina care pusese stăpânire peste tot. În prezent, mănăstirea poate fi considerată model pentru altele de acelaşi fel.

Rugi şi muncă

Împrejmuită cu garduri înalte, Mănăstirea Pissiota, din marginea comunei Poienarii Burchii, străjuieşte parcă locurile. Poarta masivă desparte, iremediabil, două lumi: cea de afară, hăituită de cotidian, şi cea de dinăuntru, austeră, ordonată, privată de tentaţie: un film bun, o mâncare pe cinste, ceva băutură şi tutun după pofta inimii, un pic de poker sau alba-neagra.

Mâna omului gospodar se simte la Pissiota peste tot: în aleea pietruită cu trudă, în exterioarele mănăstirii, în biroul stareţei, în chilie, în biserică, în sala de mese. Aici, în sfânta mănăstire, 18 măicuţe muncesc de dimineaţă până seara. Care în atelier, migălind la veşmintele preoţeşti şi cruciuliţe, care la grajduri, îngrijind de vite. În mănăstire viaţa nu este uşoară. Dimineaţa, la 6.00, toaca sună molcom şi sacadat. Toată lumea se trezeşte şi, după efectuarea operaţiilor de igienă corporală şi aerisirea chiliilor, se strânge în biserică. Ziua a început. Muncă, rugăciune, slujbe - aşa decurge ea, în mod obişnuit. Fiecare ştie ce are de făcut.

Ca-n familie

Despre viaţa în mănăstire, stareţa Irina Călin spune că se aseamănă cu cea dintr-o familie, iar termenii de cazarmă şi internat nu sunt potriviţi pentru a o caracteriza. Doar că măicuţele, toate fecioare, Îl slujesc pe Dumnezeu. Truda lor nu este împovărătoare, cum am putea crede noi, cei din afară. Este, de fapt, fericirea lor. La ora vizitei noastre, în atelier, pierdute printre maşini de cusut, tergaluri, brocarturi, lână, se aflau câteva măicuţe. Toate tinere, aproape copile.

Una dintre ele a plecat la 15 ani de acasă, de la Călăraşi, fără voia părinţilor, la mănăstire. Mai toate mamele şi taţii se opun plecării fetelor lor de acasă, la călugărie. Ei preferă să le vadă măritate, cu copii, gata să le dea o mână de ajutor. Chiar şi maica stareţă s-a lovit, în 1982, când a ales, în loc de viaţa lumească, pe cea monahală, de refuzul mamei sale: „Cum să te duci la mănăstire? Ţi-am făcut zestre, eşti singura mea fată, nu se poate să faci una ca asta!“ Astăzi, femeia şi-a urmat fiica în mănăstire şi-i dă, după puterile ei, ajutor în lupta tentaţiei.

Soră, rasoforă, măicuţă

Cele 18 măicuţe au ca scop şi fericire credinţa. De fapt, nu toate 18 sunt călugăriţe. Cele foarte tinere sunt încă, după un stagiu de pregătire, surori. După câţiva ani, în care au dovedit că tentaţiile lumii de afară le rămân străine, surorile devin rasofore. În acest stadiu mai rămân câţiva ani.

Abia după aceea, dând dovadă de smerenie, uitare de sine, ascultare, ajung să fie călugăriţe. Poate părea ciudat, dar la intrarea în mănăstire fetele sunt chestionate cu mult tact - ca la examen - de maica stareţă. Ele trebuie să aibă asupra lor buletinul de identitate, actul de studii, acordul părinţilor - dacă este cazul - şi carnetul de sănătate. Dacă se constată că cererea de a intra în mănăstire este serioasă, începe stagiul de pregătire.

Icoana făcătoare de minuni

N-am relata nimic din ce înseamnă mănăstirea dacă n-am aminti de Icoana Maicii Domnului cu Pruncul, despre care se spune că este făcătoare de minuni. Aceasta se află în biserica mănăstirii, este pictată pe lemn de stejar, pe un fundal de brocatură bizantină, de către portretistul Eustatin Stoicescu. Până acum câteva luni, după cum spune stareţa Irina, icoana a plâns cu lacrimi de mir. Poate pentru că situaţia din ţară e dezastruoasă, poate din alte motive necunoscute.

Ciudat şi înfiorător este faptul că Maica Domnului cu Pruncul priveşte fix la vizitatori. Indiferent unde s-ar afla aceştia, cum s-ar mişca şi deplasa, Maica Domnului îi priveşte. În ochi. De parcă ar vrea să le pătrundă în suflet, să le afle trebuinţele, nevoile şi bolile care-i îndeamnă să se roage lângă ea. De altfel, cum ne-a povestit monaha Irina, icoana face minuni: vindecă bolile trupeşti, tămăduieşte suferinţele sufleteşti, îndeplineşte rugăciunile şi dorinţele credincioşilor. Mulţi oameni, veniţi din toată ţara la icoană, se întorc să-i mulţumească. „Nicăieri nu ne-am făcut bine - spun ei - doar icoana ne-a ajutat!“ Maica Domnului cu Pruncul ne-a privit şi pe noi. Poate ne-a îndemnat să fim mai buni, mai toleranţi, mai generoşi cu ceilalţi.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
4618

□

° Comentarii

□

□

° 1. pop alexandra ioana -- (27-December-2010)imi este foarte drag cand citesc informatiile despre aceasta SF. MANASTIRE si despre icoana facatoare de minuni a MAICII DOMNULUI este ceva foarte minunat
trebuie sa credem si sa cunoastem ca exista asa ceva

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (II)

• Histofagia se constată în general la unele nematode care au capsulă bucală şi digeră o parte din mucoasa intestinală sau traheală în funcţie de localizarea formei adulte.

• Hematofagia este specifică paraziţilor care au ventuze pentru fixare şi capsule bucale armate cu spini sau lame chitinoase sau chiar nearmate precum şi artropodelor care au aparat bucal pentru înţepat şi supt.

• Chimofagia este o formă de hrănire la foarte mulţi paraziţi ai tubului digestiv. Chimul existent în tubul digestiv este o soluţie organică nutritivă foarte complexă, constituit din alimente care au fost supuse acţiunii sucurilor digestive şi conţine glucide, lipide, protide, acizi aminaţi, săruri minerale, vitamine, oligoelemente etc.; prin consumul unor cantităţi dintre acestea de către paraziţi se realizează spolierea gazdei şi în aceeaşi măsură este importantă dereglarea metabolismului diferiţilor principii alimentari.

Acţiunea patogenă a paraziţilor asupra gazdelor este multiplă, fiind determinată de modul de hrănire, de creşterea şi înmulţirea acestora, între care menţionăm: mecanică, iritativ-inoculatoare, spoliatoare, toxică şi alergizantă.

- Acţiunea mecanică se realizează prin mai multe aspecte, cum sunt:

a) Compresiunile exercitate de protozoare endoparazite aşa cum sunt hemosporidiile şi coccidiile, care prin dezvoltarea continuă în interiorul celulelor parazitate compresează, astfel că au loc mari distrugeri de hematii şi de celule ale epiteliului intestinal, rezultând anemii sau disfuncţii digestive.

b) Obstrucţiile frecvent întâlnite în cazul diferiţilor helminţi cum sunt Ascaridia galli, când prin numărul mare al acestora formează ghemuri care determină obstrucţia lumenului intestinal sau în cazul lui Syngamus trachea, când este obstruată traheea la galinacee şi Cyathostoma bronchialis, care determină obstrucţia bronchiilor la palmipede (gâşte, raţe).

c) Traumatismele sunt rezultatul acţiunii mecanice pe care paraziţii o exercită asupra ţesuturilor gazdei în timpul pătrunderii în corpul acesteia, apoi în cursul migrării către locul de parazitare şi se continuă cu gravitate diferită la locul de staţionare prin mişcările pe care le exercită, precum şi prin actul hrănirii şi excreţiei. Pentru a se hrăni, foarte mulţi paraziţi produc traumatizarea organelor sau ţesuturilor în care se găsesc; exemple în acest sens sunt nematodele prevăzute cu capsulă bucală, aşa cum sunt unele strangilide, ancilostomide care, prin prinderea de mucoasa intestinului, produc microtraumatisme multiple şi grave. În acelaşi sens acţionează şi ectoparaziţii permanenţi ai scabiei, căpuşele, precum şi insectele hematofage.

- Acţiunea iritativă şi inoculatoare, care de fapt nu poate fi separată de acţiunea mecanică; în urma procesului inflamator, care are loc ca efect al acţiunilor mecanice, se produce o invazie puternică cu eozinofile, manifestându-se şi în alte organe, provocând metaplazii sau hiperplazii. Prin leziunile produse de parazit pot pătrunde în corpul gazdei diferite virusuri, bacterii sau alţi paraziţi microscopici, complicând procesul patologic, devenind cu etiologie mixtă.

- Acţiunea spoliatoare se realizează prin hrănirea paraziţilor cu ţesuturi ale gazdei (în cazul paraziţilor histofagi), cu sânge (în cazul paraziţilor hematofagi) şi cu chimul intestinal (în cazul paraziţilor chimofagi).

Ca urmare a unor asemenea acţiuni patogenetice este firesc ca gazdele parazitate să prezinte o serie de modificări în creştere (randament scăzut), hrană insuficient folosită (din cauza dereglărilor metabolice), apariţia unor distrofii şi în consecinţă mortalitatea animalelor, randament productiv scăzut şi bilanţ economic negativ.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în Ştiinţe Medicale Veterinare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
1278

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

940--padureni-loc-din-palma-lui-Dumnezeu...

Pădureni - „un loc din palma lui Dumnezeu“

Înconjurată din trei părţi de pădure - şi de aici poate şi denumirea - iar spre răsărit deschisă spre vestita podgorie a Huşilor, din care, de altfel, face parte, comuna Pădureni este, prin tot ce se întâmplă aici, o ilustrare a proverbului potrivit căruia „omul sfinţeşte locul“.

Atestată documentar într-un uric emis de cancelaria lui Petru Voievod în 1448, comuna vasluiană cuprinde acum şapte sate. Este, mi-a spus un bătrân, un loc aşezat parcă „într-o palmă a lui Dumnezeu“.

Centrul comunei surprinde prin înfăţişare, alta decât cea obişnuită în satele Moldovei. Un centru cultural modern, cu o sală de 600 de locuri şi toate dotările necesare, clădirea bibliotecii străjuită de bustul „poetului nepereche“, iar în spatele acestora un parc pe locul unde, în urmă cu câţiva ani, se aruncau gunoaiele satului. Aici, într-un elegant pavilion, numit frumos „locul amintirilor“, stau de vorbă cu primul gospodar al comunei, învăţătorul Temistocle Diaconu (foto), primar din 1990. „De fiecare dată, îmi spune domnia sa, pădurenii m-au ales din primul tur şi, acordându-mi această încredere, nu vreau să-i dezamăgesc.“

Vrem să trăim ca în Europa

„Am ieşit de multe ori în Europa, continuă domnul primar, cu ansamblul «Stejărelul», ne-am făcut mulţi prieteni, dar mai ales am văzut o altă lume şi dorim să ne apropiem şi noi de aceasta. De aceea nu am pierdut nimic din ceea ce ar putea fi o oportunitate pentru localitate. La această dată toate drumurile dintre sate sunt pietruite cu ajutorul FRDS, drumul dintre Pădureni şi Ibăneşti este asfaltat, iar cu bani de la SAPARD am modernizat şi drumul dintre Pădureni şi Căpoteşti, satul cel mai depărtat de centrul de comună.

Cu ajutorul programului PHARE amenajăm un centru de zi pentru 30 de copii la Pădureni, iar la Văleni, într-o fostă brutărie, în 2009 va fi dat în folosinţă un centru modern pentru ajutorarea persoanelor vârstnice şi bolnave.“

Aflu apoi că, din fonduri europene, primăria Pădureni şi-a adjudecat un proiect de 2,5 milioane de euro pentru canalizarea satului centru de comună şi pentru modernizarea altui drum. S-a aprobat, de asemenea, proiectul unui stadion prin cofinanţare cu bani de la Guvern şi consiliul local, se reabilitează toate şcolile din comună, iar din aprilie 2009 va fi dată în folosinţă o nouă grădiniţă cu patru grupe. În vara acestui an, presa judeţeană consemna apariţia la Pădureni a unui bazin de înot, semiolimpic, cu toate dotările necesare, obiectiv construit pe o suprafaţă de teren donată de două localnice.

Bogaţi în pământ, săraci în câştig!

Pădureni este o comună aşezată în cea mai săracă parte a ţării şi a Uniunii Europene. Doar 1.500 ha, din cele 4.100 arabile, sunt incluse în societăţi comerciale sau asociaţii, restul sunt lucrate, cum se spune, „de dorul lelii“ sau sunt lăsate pârloagă.

Cu greutăţi deosebite se zbat şi crescătorii de animale aflaţi la voia samsarilor care cutreieră aceste sate.

Primarul Temistocle Diaconu e însă optimist. „Asigurăm, spune domnia sa, toate condiţiile celor care vin să investească în comuna noastră. A apărut deja o unitate de fabricare a încălţămintei, am înfiinţat secţii de construcţii, tâmplărie, gospodărie comunală şi sperăm că, într-un viitor nu prea îndepărtat, cei care lucrează acum în afara hotarelor vor reveni la Pădureni, aducând cu ei un suflu nou şi, de ce nu, investiţii.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
2130
☐
Comentarii
☐
☐
1. anonim -- (13-February-2010) da intr-adevar tot ce este in comuna noastra s-a realizat cu ajutorul d-l primar :)) va multumim si la cat mai multe mandate :)) din partea padurenilor

2. anonim -- (13-February-2010)"niciodata n-am sa uit satu-n care m-am nascut"-asa spune Silvia Ene intr-unul din cantecele sale asa spun si eu acum.niciodata nu voi uita ca am trait si copilarit in Padureni:))

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

941--la-viziru-pana-si-speranta-pare-pe-...

La VIZIRU - până şi speranţa pare pe sfârşite > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLa VIZIRU - până şi speranţa pare pe sfârşite

Câmpii mănoase se întind pe ambele părţi ale Şoselei Naţionale Brăila - Slobozia. Sătenii au strâns ultimele tarlale de floarea-soarelui şi porumb. Lucrate ca la carte, în ciuda vremii secetoase din această zonă, culturile au oferit sătenilor producţii satisfăcătoare.

Păşesc acum, după cincizeci de ani, în această aşezare brăileană cu aceeaşi emoţie şi sfială cu care o făceam şi atunci, în fiecare dintre cei patru ani de studiu ca elev al Şcolii Inferioare de Agricultură. „Viaţa este dură azi la Viziru“, ne spune dr. ing. Vasile Surăianu, directorul Direcţiei agricole judeţene, care ne însoţeşte în cea mai mare comună din Bărăganul brăilean. „Oamenii muncesc pe rupte, se luptă cu natura vitregă, iată, şi în acest an, când seceta a pus stăpânire pe mai toate câmpurile judeţului.“

La primărie, noul edil-şef, Dima Priceputu, ne creionează în imagini sumbre starea de spirit a localnicilor. „Suferim din cauza apei. N-a mai plouat de astă-primăvară. Cum-necum, grâul şi orzul s-au făcut - 3.000-4.000 kg/ha. Dar n-avem cui să le vindem. Nimeni nu vrea să cumpere grâul şi orzul de la noi. Se aude de 40-50 de bani/kg. Este o ruşine! Intrăm în faliment!“

Aflăm apoi că oamenii şi-au cam terminat proviziile şi-şi vând animalele cu 200.000 de lei vechi calul şi 2.000.000-3.000.000 lei vaca. Laptele se vinde cu 10.000 de lei litrul. Îl beau în loc de apă! Discutăm apoi cu câţiva săteni care se vaită că în tot satul sunt doar 7-8 fântâni cu apă potabilă. Oamenii stau la rând ca să bea apă.

Date de referinţă:
- 1462 - înfiinţarea satului;
- 1542 - Viziru este ocupat de turci şi inclus în raiaua Brăila;
- 1923 - prima şcoală inferioară de agricultură din Ţara Românească, închisă în 1948;
- Comuna are 6.000 de locuitori şi 10.000 ha teren arabil.

Visul primarului, proiecte cu bani europeni

Comuna n-are apă de multă vreme, dar pe secetă este jale şi pentru oameni, şi pentru animale. Ce să mai vorbim de culturile agricole!? Noul primar, Dima Priceputu, crede că cele câteva proiecte cu finanţare europeană ar putea scoate comuna din necaz. Cel privind aducţiunea apei de la Dunăre ar fi cel mai urgent. „Fără apă ne fug toţi investitorii, mai spune el. Am pierdut cel puţin câteva fabrici care erau proiectate aici. Într-un an am avea apă potabilă pentru toate cele peste 6.000 de suflete. Urmează canalizarea, viitoarea fabrică de conserve şi alte obiective“.

Aşadar, Viziru este azi în căutarea propriei identităţi. Chiar cu un buget sărăcăcios de 60 miliarde lei vechi - în parte susţinut de Consiliul Judeţean Brăila, fiindcă din cauza sărăciei cel puţin jumătate dintre localnici nu-şi plătesc impozitul pe pământul pe care-l lucrează - îşi propune proiecte îndrăzneţe.

Despre pământ

În prezent se irigă doar 2.000 de ha, dintre cele 10.000 cât are comuna. Aici, primăria şi şefii celor 10 societăţi agricole de profil aşteaptă minuni de la Guvern. De la cel de acum sau măcar de la cel ce va să vie. Este singura şansă de a duce comuna în fruntea judeţului şi a ţării, cu agricultori de renume, aşa cum este cunoscută Viziru de o jumătate de secol.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
862
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din tainele terapeutice ale Ginkgo biloba L.

Caracteristica principală a extrasului de frunze de Ginkgo (Egb) este capacitatea lui de ameliorare a circulaţiei sangvine în artere, vene, chiar şi în vase capilare. O altă caracteristică, descoperită recent, este aceea că extrasul de Gikgo are o extraordinară acţiune antioxidantă, mai mare decât substanţele naturale elaborate în organismul uman (ex. glutationeel) sau decât vitamina E. Ca urmare, afecţiunile care pot fi prevenite sau combătute cu extract de Ginkgo sunt impresionant de multe, depăşind, de departe, alte plante medicinale.

Amintesc câteva afecţiuni mai răspândite, cunoscute „de când lumea“, care au şi protocol ştiinţific modern:

Ameliorarea insuficienţei cerebrale

Denumirea cuprinde o serie de simptome ce apar pe măsura înaintării în vârstă şi alcătuiesc un tablou destul de sumbru: diminuarea puterii de concentrare şi a memoriei, oboseală aproape continuă şi lipsă de energie, stări de confuzie, depresie şi anxietate, precum şi ameţeală, pierderea echilibrului şi ţiuitul urechilor (tinitus).

Cercetări făcute de medicii olandezi şi germani, administrând zilnic câte 120 mg extract de Ginkgo (Egb stas, 3 pastile a 4,0 mg), au condus la ameliorări vizibile, după 4-6 săptămâni, în toate afecţiunile enumerate, la 71-72% din pacienţi.

Încetinirea evoluţiei bolii Alzheimer

Un studiu german arată că doza de 80 mg Egb, de 3 ori pe zi, a determinat o îmbunătăţire semnificativă a memoriei, atenţiei şi performanţelor psihomotorii după o lună, mai ales dacă a fost administrată în faza incipientă a scăderii memoriei.

***

În cele ce urmează vom enumera încă o serie de afecţiuni care beneficiază şi ele de proba dură a timpului, pentru care, conform cercetărilor actuale, doza uzuală recomandată este tot de 50 mg Egb, de trei ori pe zi, ca şi în cazul insuficienţei cerebrale. Amintesc doar câteva afecţiuni, în ordinea existentă în bibliografie:

Scade tensiunea arterială; ameliorează raportul între colesterolul benefic (HDL) şi cel dăunător (LDL) din sânge; înlătură răcirea anormală a mâinilor şi picioarelor, precum şi durerile din muşchii picioarelor; îmbunătăţeşte vederea şi auzul; inhibă producerea anormală de cheaguri de sânge, inhibă constricţia bronhiilor în reacţiile alergice; protejează ficatul; ameliorează disfuncţiile sexuale masculine.

***

Subliniem că, în majoritatea studiilor, s-a utilizat Egb cu doza uzuală de 120 mg/zi (trei tablete a câte 40 mg). Realizarea acestei cantităţi din ceai de frunze necesită ingerarea mai multor ceşti pe zi (1 kg Egb stas se obţine din 50 kg frunze uscate).

Este necesar de reţinut că efectele benefice după patru până la şase săptămâni de tratament dispar dacă tratamentul se întrerupe.

Începerea tratamentului trebuie făcută numai după consultarea medicului de familie sau a celui specialist, care să fie în cunoştinţă deplină a tabloului clinic al pacientului. În mod deosebit, persoanele care urmează alte tratamente trebuie să ştie dacă sunt sau nu compatibile cu Egb. Se pare că utilizarea aspirinei este contraindicată.

***

Nu trebuie să uităm că, în cazul apariţiei de manifestări adverse, trebuie suprimat tratamentul şi consultat medicul de familie.

Prof. dr. Ioan MILIŢIU
membru al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
1230
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bani frumoşi din plantaţiile de cătină

V-aţi gândit vreodată că aţi putea cultiva micuţul arbust de cătină şi să mai scoateţi şi bani din asta? Probabil că nu.

Dacă nu ştiţi, vă spunem că arbustul de cătina este un pomişor fructifer, cunoscut ca făcând parte din flora spontană a României. Fructele lui se utilizează, deopotrivă, în industria alimentară, în silvicultură, în farmacie, dar şi în consumul curent.

De la o vreme, cătina a fost introdusă în cultură, iar cei care se ocupă de creşterea acestui arbust susţin că fac o afacere bună.

În România, cătina se cultivă pe suprafeţe însemnate în judeţul Bacău. În Arad a fost introdus recent de familia Corina şi Lucian Uncu, doi tineri de 32 şi 34 de ani din Nadab. „Am auzit de la televizor de acest arbust şi ne-am gândit să plantăm şi noi. Asta era acum cinci ani. Acum trei ani am reuşit să facem primii paşi şi am înfiinţat firma Dano Plant SRL“, ne spun tinerii fermieri.

În România sunt multe plantaţii, însă puţine sunt pe rod, pentru că arbuştii intră pe rod abia peste 5 ani. Plantaţia de la Nadab este destul de mică, pe 4,15 ha, însă familia Uncu mai doreşte să planteze cătină pe alte 7 ha. „Este o plantă foarte căutată, cu mare cerinţă la export, există piaţă pentru asta. Dar costă mult.“

Costuri

Înfiinţarea culturii a costat 25.000 de euro, inclusiv pentru sistemul de irigare şi împrejmuiri, care nu se pot face decât cu gard viu pentru a primii certificarea.

Teoretic, cătina se adaptează la orice fel de sol, dar familia Uncu spune că nu le-a fost simplu. „Am învăţat pe pielea noastră şi am îngrijit plantaţia doar cu familia. Pe viitor însă vom face angajări.“ Sistemul ecologic de certificare presupune ca arbuştii de cătină să fie săpaţi din 3 în 3 săptămâni, ceea ce presupune serioase costuri.

Recoltarea se face manual, prin tunderea de lăstari. După tăiere, lăstarii se introduc într-un tunel de congelare, care costă 30.000 de euro. Acolo bobiţele cad de pe lăstari. Pe urmă bobiţele sunt mutate în camera de frig şi abia după aceea sunt gata de a fi valorificate pe piaţă.

Rezultatele muncii? Ei bine, acestea vin doar după câţiva ani. Plantaţia de la Nadab este în anul trei şi se preconizează o recoltă de 1.000 kg/ha. Din anul 5 plantaţia va produce 20 de tone/ha, care se vinde cu 1.000 euro/tona. Deci bani frumoşi, dar greu de obţinut. Rentabilitatea apare doar la cultivarea a minimum 10 ha de teren.

Ing. Mircea Suhoverschi, CLCA Pecica, judeţul Arad

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
14382

Comentarii

1. iancu -- (22-October-2010)as solicita si eu mai multe detalii daca se poate si un nr de telefon de contact
2. emil ghiu -- (28-March-2011)vand butasi catina alba doritorii pot suna la tel 0726894223 pentru ori ce plantatie

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

944--invatamantul-la-distanta-dincolo-de...

Învăţământul la distanţă, dincolo de prejudecăţi

• Interviu cu prof. univ. dr. Ioan Nicolae ALECU

Multă lume are cunoştinţe vagi despre învăţământul superior deschis, la distanţă. În necunoştinţă de cauză, unii chiar îl blamează. Discuţia pe această temă cu directorul general al Departamentului de Învăţământ la Distanţă, Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară - Bucureşti, are darul de a înlătura suspiciunile şi de a pune într-o lumină adevărată această formă de instruire.

- Vă rugăm, domnule profesor Alecu, să faceţi unele precizări legate de organizarea şi eficienţa învăţământului la distanţă.

- Doresc să fac precizarea că această formă de pregătire cuprinde tineri şi persoane mature încadrate în producţie, care doresc să-şi completeze cunoştinţele de specialitate.

Învăţământul la distanţă răspunde nevoilor de formare profesională permanentă. El oferă posibilitatea de a studia individual, la locul de muncă sau acasă, precum şi în grup în centre specializate. Învăţământul la distanţă utilizează materiale şi tehnologii de comunicaţie moderne, intensive şi dinamice, specifice acestei forme de învăţământ.

El este organizat la centre specializate, care asigură monitorizarea procesului educaţional. Pentru studenţii şi masteranzii aflaţi la distanţe mai mari, procesul de învăţământ este coordonat de alte patru centre teritoriale de învăţământ: Sibiu, Slatina, Călăraşi şi Tg. Secuiesc. Durata studiilor în învăţământul la distanţă pentru nivel de licenţă este de patru ani, iar pentru nivel de masterat, de doi ani.

Facilităţi

Pentru admiterea în anul universitar 2008-2009 au fost alocate 1.000 locuri pentru nivelul licenţă şi 300 locuri pentru nivelul master. Taxa anuală pentru nivel licenţă este de 1.500 lei, incluzând şi contravaloarea materialelor didactice pe care studenţii le primesc pe parcursul anului universitar.

Pentru nivelul master, taxa anuală este de 1.800 lei. Taxa poate fi achitată în trei rate egale. Pentru nivelul licenţă se pot înscrie absolvenţi ai liceelor de orice profil, indiferent de anul absolvirii. Absolvenţii de colegii sau de facultăţi de subinginerie se pot înscrie direct în anul III, urmând să susţină examenele de diferenţe, pentru anul I şi II. Pentru nivelul masterat se pot înscrie absolvenţi ai tuturor facultăţilor acreditate şi autorizate.

În prima lună după înscriere, fiecare student primeşte planul de învăţământ, graficul activităţilor, tematica lucrărilor de control, pachetul de materiale necesare pentru studierea disciplinelor anului academic respectiv, programul de consultaţii, lista tutorilor care vor asigura activităţile aplicative, consultaţiile de specialitate şi alte activităţi directe cu studenţii.

Organizarea

Anul academic este divizat în două semestre, fiecare având o durată de 14 săptămâni, în care studentul va trebui să desfăşoare mai multe activităţi: studiu individual, activităţi aplicative (lucrări practice, laboratoare, consultaţii), întâlniri cu cadrele didactice care desfăşoară activităţi tutoriale şi de consultanţă de specialitate pentru studenţi şi masteranzi, o întâlnire semestrială pentru evaluarea finală, elaborarea referatelor tematice pentru fiecare disciplină din planul de învăţământ.

Evaluarea

Evaluarea pregătirii profesionale a studenţilor se realizează astfel:

- în perioada sesiunii de examene, la sfârşitul fiecărui semestru, prin colocvii şi examene, cu o pondere de până la 40% în nota finală;
- pentru studenţii care au absentat sau nu au promovat în sesiunile extraordinare de iarnă şi vară se mai organizează şi o a treia sesiune de examene, toamna.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
820

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

945--aparitii-editoriale-acasa-tot-acasa...

Apariţii editoriale - acasă, tot acasă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulApariţii editoriale

Acasă, tot acasă

Nicăieri în lume nu-i mai bine ca acasă. Dintr-un asemenea sentiment s-a născut revista ACASĂ, noţiune largă, încăpătoare, pentru melancoliile trecutului, pentru grijile prezentului, pentru visurile de viitor.

Ca preşedinte al Fundaţiei Naţionale „Satul Românesc“ şi ca editor, împreună cu un prestigios colegiu editorial, cu sprijinul generos al Consiliului Judeţean Alba, preşedinte Ion Dumitrel, încercăm prin apariţia acestei publicaţii de inspiraţie ardelenească, să lărgim spaţiul acordat întoarcerilor în istoria şi viaţa spirituală dinaintea noastră, prin nume şi condeie de prestigiu, oferind, totodată, posibilitatea afirmării unor oameni tineri, preocupaţi de temele actualităţii, care, în mod firesc, trec dincolo de orizonturile satului tradiţional, unde avem rădăcinile cei mai mulţi.

Aşa cum se preciza în „Întâmpinarea“ din primul număr, nu vom face exerciţii de istorie literară, dar nici nu le vom ocoli, publicând documente inedite sau mai puţin cunoscute. Nu ne constituim în „cronicari“ ai vieţi literar-artistice româneşti, sau chiar străine, dar nici nu ne vom da înapoi de la tot ce este cu adevărat nou şi folositor cititorilor noştri de toate vârstele.

Ne vom simţi ACASĂ şi în toate domeniile culturii. Tot aşa, vom pune un accent deosebit pe neliniştile şi întrebările acestui tărâm românesc, Ardealul, în care „europenismul“ s-a simţit mai devreme la el acasă, prin corifeii „Şcolii Ardelene“, prin paşoptiştii şi urmaşii lor, prin marii bărbaţi de dinainte şi de după 1918. Moştenire importantă şi dificilă, cum bine se poate vedea şi după 1918, când oamenii zilei încearcă să intre pe porţile Occidentului tot cu vechile metehne fanariote: corupţia şi câştigul fără muncă. Pentru revigorarea tradiţiilor iluministe şi îndreptarea relelor zilei, nimic nu-i lipsit de sens. Nicio încercare nu poate fi o greşeală.

Nicăieri în lume nu-i mai bine ca acasă. Dintr-un asemenea sentiment s-a născut revista ACASĂ, noţiune largă, încăpătoare, pentru melancoliile trecutului, pentru grijile prezentului, pentru visurile de viitor.

Ca preşedinte al Fundaţiei Naţionale „Satul Românesc“ şi ca editor, împreună cu un prestigios colegiu editorial, cu sprijinul generos al Consiliului Judeţean Alba, preşedinte Ion Dumitrel, încercăm prin apariţia acestei publicaţii de inspiraţie ardelenească, să lărgim spaţiul acordat întoarcerilor în istoria şi viaţa spirituală dinaintea noastră, prin nume şi condeie de prestigiu, oferind, totodată, posibilitatea afirmării unor oameni tineri, preocupaţi de temele actualităţii, care, în mod firesc, trec dincolo de orizonturile satului tradiţional, unde avem rădăcinile cei mai mulţi.

Aşa cum se preciza în „Întâmpinarea“ din primul număr, nu vom face exerciţii de istorie literară, dar nici nu le vom ocoli, publicând documente inedite sau mai puţin cunoscute. Nu ne constituim în „cronicari“ ai vieţi literar-artistice româneşti, sau chiar străine, dar nici nu ne vom da înapoi de la tot ce este cu adevărat nou şi folositor cititorilor noştri de toate vârstele. Ne vom simţi ACASĂ şi în toate domeniile culturii.

Tot aşa, vom pune un accent deosebit pe neliniştile şi întrebările acestui tărâm românesc, Ardealul, în care „europenismul“ s-a simţit mai devreme la el acasă, prin corifeii „Şcolii Ardelene“, prin paşoptiştii şi urmaşii lor, prin marii bărbaţi de dinainte şi de după 1918. Moştenire importantă şi dificilă, cum bine se poate vedea şi după 1918, când oamenii zilei încearcă să intre pe porţile Occidentului tot cu vechile metehne fanariote: corupţia şi câştigul fără muncă. Pentru revigorarea tradiţiilor iluministe şi îndreptarea relelor zilei, nimic nu-i lipsit de sens. Nicio încercare nu poate fi o greşeală.

Alexandru BRAD

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
706

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

946--ia-aminte-bine-cui-dai-votul.html

Mai presus de orişice tăgadă,
Calculul ne spune răspicat:
Dintre cei chemaţi curând la urne,
Peste jumătate sunt din sat.
Aşadar, sătene, cetăţene,
Îţi dai seama ce putere ai?
Chibzuieşte, cântăreşte bine,
Ia aminte votul cui i-l dai!
Nu te vinde pe un mic şi-o halbă
Sau pe-o votcă tare la pahar,
Nu te amăgi cu vorbe goale
Că va fi iar jale şi amar!
Să-i întrebi pe cei ce vor să fie
Mâine, senator ori deputat:
„Ştiţi voi, oare, cum o duc ţăranii,
Cât de grea e viaţa azi la sat?
Noi, care-am sfinţit cu sânge glia,
Ca ologii ne târâm pe jos...
Ne înneacă glodul sărăciei
Şi cuţitul ne-a ajuns la os!
Daţi-ne o rază de speranţă,
Daţi-ne o mână de-ajutor,
Fiindcă fără noi se surpă ţara
Şi se-alege praful de popor!
Nu pretindem ranguri, nici pomană,
Ci legi drepte, sprijin mai vârtos
Să dăm pâine multă tuturora
Şi să tragem şi noi un folos."
...Dacă vezi că chipul îi tresare,
Dacă simţi că-i pasă de ce-i spui,
Că va fi parlamentar destoinic,

Fără preget să-i dai votul - lui!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
701

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

947--oameni-care-au-facut-istorie-in-ace...

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Nicolae Zamfirescu

Nicolae Zamfirescu s-a născut la 1 februarie 1899, la Iaşi, cu 8 ani înaintea deschiderii primelor cursuri de agricultură la Universitatea din acelaşi oraş, fiind unul dintre foarte puţinii oameni de seamă ai ştiinţelor agricole ce provin din mediul citadin. A fost un student eminent, apreciat de personalul didactic şi în primul rând de H. Vasiliu, care l-a reţinut ca asistent pentru disciplina fitotehnie. A beneficiat de o bursă pentru perfecţionarea studiilor în Austria, la Şcoala Superioară de Agricultură din Viena.

Întreaga activitate la catedră şi funcţiile avute în conducerea instituţiilor de învăţământ agricol superior i-au conferit o aureolă de mare profesor universitar. De altfel a făcut parte din micul grup de „profesori universitari emeriţi“, titlu acordat o singură dată în România în perioada lui Gheorghiu-Dej.“

Cercetările şi lucrările sale publicate se pot grupa astfel: studii privind fertilizarea culturilor, studii asupra absorbţiei elementelor nutritive la diverse plante de cultură; cercetări privind cerinţele de vegetaţie ale unor plante de cultură; cercetări cu microelemente utilizate la unele plante de cultură, de mare importanţă economică; îndrumări tehnice pentru cultivatori. Deosebit de acestea, cu un an înainte de încetarea din viaţă a publicat lucrarea „Bazele biologice ale producţiei vegetale“, o sinteză academică a unor cunoştinţe vaste de fiziologie vegetală, biologie, fitosisteme, mijloace principale de sporire a producţiei, solul şi ameliorarea însuşirilor lui trofice şi hidrice.

A primit înalta distincţie de doctor docent (1968), precum şi cele de membru de onoare al Academiei de Ştiinţe Agricole din România şi membru corespondent al Academiei Române.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
1020

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

948--ce-mai-faceti-domnule-costica-barbu...

Ce mai faceţi, domnule… Costică Bărbulescu?

S-a născut la 14 septembrie 1925, la Brăila. A absolvit Facultatea de Agronomie - Bucureşti, promoţia 1949. După absolvire parcurge toate treptele universitare şi ştiinţifice. În prezent este membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice. Funcţii administrative: director, Direcţia Învăţământului Superior Agricol din Ministerul Învăţământului - 1966-1969; consilier I, Ministerul Învăţământului - 1969; director general adjunct, Direcţia Învăţământului Superior Agricol şi Economic din Ministerul Învăţământului, 1969 - 1971; prorector, Institutul Agronomic Bucureşti; şef de catedră la Catedra de Producerea şi Păstrarea Furajelor.

A realizat 12 cursuri şi manuale pentru învăţământul superior, 110 lucrări ştiinţifice originale legate de cartarea pajiştilor naturale, studiul păşunilor alpine etc. Ţinuta sa academică şi prestanţa didactică au fost şi sunt tratate cu respect şi preţuire de către studenţi şi colegi. Îl revăd cu mare plăcere, din păcate tot mai rar venind la Institutul Agronomic, unde şi-a petrecut toată viaţa.

- După câte ştiu, v-aţi pensionat în 1990, asta pe hârtie, pentru că în realitate aţi continuat activitatea cu multă conştiinciozitate.

- Am rămas în continuare profesor consultant la Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti, iar doi ani (1990-1992) profesor şi la Universitatea Ecologică. Mai sunt conducător ştiinţific de doctorat.

- Dar cu sănătatea cum staţi?

- Nu prea bine. Am doi copii şi nepoţi mari, foarte atenţi şi drăguţi, dar ei sunt cu treburile lor şi eu rămân tot singur. Am o soră şi un cumnat la Brăila şi mă gândesc tot mai serios să mă mut acolo. Au condiţii excelente: curte, grădină, pomi, unde parcă sunt mai în largul meu, şi am în permanenţă oameni dragi, cum sunt ei, cu care să mai povestesc.

- Vă dorim din toată inima numai sănătate, bucurii şi să trăiţi în linişte şi pace zilele bătrâneţii.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
786

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

949--curier-juridic-21.html

Curier juridic (21)

Hotărârea Guvernului nr. 1016, din 3 septembrie 2008, privind cuantumul taxelor de licenţiere şi autorizare în pescuit şi acvacultură (MO al României, Partea I, nr. 641, din 8 septembrie 2008)

Această hotărâre de Guvern stabileşte cuantumul taxelor percepute de statul român pentru autorizarea activităţii de pescuit şi acvacultură prin emiterea permiselor, licenţelor şi autorizaţiilor de pescuit de către Agenţia Naţională pentru Pescuit şi Acvacultură (Art. 1).

Potrivit prevederilor stabilite prin acest act normativ, se plătesc taxe de autorizare şi licenţiere, după cum urmează:

Taxe de autorizare se plătesc pentru:
- emiterea autorizaţiei de pescuit comercial, cu caracter temporar;
- emiterea autorizaţiei speciale de pescuit în scop ştiinţific;
- emiterea autorizaţiei de pescuit a speciilor protejate - reproducători de sturioni: morun femelă, morun mascul, nisetru femelă, nisetru mascul, păstrugă femelă, păstrugă mascul, cegă femelă, cegă mascul;
- pentru autorizarea pescuitului prin eliberarea permiselor de pescuit (Art. 3).

Cuantumul taxelor de autorizare este de:

a) 200 de lei pentru o cantitate de peşte de până la 10 t, la emiterea autorizaţiei de pescuit comercial, cu caracter temporar;

b) 300 de lei pentru o cantitate de peşte cuprinsă între 10 şi 50;

c) 500 de lei pentru o cantitate de peşte de peste 50 t;

d) 150 de lei pentru emiterea autorizaţiei speciale de pescuit în scop ştiinţific;

e) pentru emiterea autorizaţiei de pescuit a speciilor protejate - reproducători de sturioni:
- morun femelă - 500 lei/kg icre extrase din femela de morun în stare vie, destinată producerii de puiet de morun;
- morun mascul - 400 lei/kg lapţi extraşi din masculul de morun în stare vie;
- nisetru femelă - 400 lei/kg icre extrase din femela de nisetru în stare vie;
- nisetru mascul - 300 lei/kg lapţi extraşi din masculul de nisetru în stare vie;
- păstrugă femelă - 450 lei/kg icre extrase din femela de păstrugă în stare vie;
- păstrugă mascul - 350 lei/kg lapţi extraşi;
- cegă femelă - 300 lei/kg icre extrase;
- cegă mascul - 200 lei/kg lapţi extraşi;

f) 50 de lei pentru eliberarea permisului de pescuit comercial;

g) 30 de lei pentru eliberarea permisului de pescuit recreativ/sportiv, începând cu data de 1 ianuarie 2009;

h) 10 lei pentru permis de pescuit recreativ/sportiv pentru elevi şi studenţi, începând cu data de 1 ianuarie 2009;
i) 10 lei pentru permis de pescuit recreativ/sportiv pentru persoanele cu handicap uşor şi mediu şi gratuit pentru persoanele cu handicap grav, începând cu data de 01.01.2009. (Art. 4)
Pentru pensionari şi veteranii de război, eliberarea permisului de pescuit recreativ/sportiv este gratuită. Taxele pentru licenţiere se plătesc pentru:

- emiterea licenţei de acvacultură (150 lei);
- emiterea licenţei de fabricaţie (150 lei);
- emiterea licenţei de pescuit: 1.000 lei pentru ambarcaţiuni mai mari de 15 m; 100 lei pentru ambarcaţiuni de 15 m sau mai mici. (Art. 7 şi 8)

Pagină realizată de jurist Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
766
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nutriţia porcinelor, aspecte fundamentale (VII)

Sisteme de furajare a porcilor

Cu privire de modul de nutriţie a porcilor se poate vorbi de trei sisteme principale, şi anume:

- Hrănirea uscată – este sistemul ce se realizează atunci când în raţie se administrează numai furaje concentrate (boabe de cereale şi leguminoase măcinate, tărâţe, tăiţei de sfeclă deshidrataţi, concentrate PVM etc.), apa fiziologic necesară fiind asigurată prin adăpat;
- Hrănirea umedă – este sistemul ce se realizează prin amestecarea cu apă a furajelor concentrate măcinate în proporţie de o parte hrană la 3 părţi apă. Apa poate fi parţial sau total înlocuită cu zer, zara şi altele.
- Hrănirea mixtă – este sistemul ce se realizează prin administrare în hrana porcilor, pe parcursul a 24 ore, a unor tainuri sub formă de hrană uscată iar a altora sub formă de hrană umedă.

Din alt punct de vedere, cu privire la sistemele de hrănire a porcilor, se poate vorbi despre alte două sisteme, şi anume:

- Hrănirea restrictivă cu tainuri fixe – care pot fi mai multe în cursul a 24 ore, dar care se administrează la ore fixe, în cantităţi fixe, stabilite în funcţie de categoria de porcine şi starea lor fiziologică pentru a acoperi cerinţele stabilite prin norme, cunoscut fiind că tainul trebuie consumat în 20-30 minute.
- Hrănirea la discreţie (ad libidum) – presupune existenţa permanentă în jgheaburi a hranei. Aceasta trebuie administrată în ritmul consumului, astfel încât să nu lipsească niciun moment, dar nici să nu rămână prea mult în hrănitor, cunoscut fiind că pot avea loc procese fermentative nedorite care depreciază hrana şi afectează starea de sănătate a animalelor, prin boli digestive mai ales.

Un efect economic deosebit defavorabil îl are folosirea în hrana porcinelor, mai ales a purceilor sugari şi a tineretului porcin, dar şi a celorlalte categorii, a nutreţului combinat sub formă granulată prin care se asigură:

a) reducerea risipei şi a consumului specific cu cca 10%;
b) nutreţurile granulate se pot transporta mai uşor în vrac fără a se dezomogeniza;
c) animalul este obligat să consume integral nutreţul combinat, acesta neputând alege componentele sale şi ingerând o cantitate mai mare de substanţă uscată cu o influenţă pozitivă asupra sporului de creştere în greutate;
d) prin granulare se produce o termoliză care influenţează favorabil gradul de asimilare a elementelor nutritive din furaj;
e) are loc distrugerea efectului inhibitor al unor substanţe;
f) se distrug în proporţie de 95% coloniile de mucegaiuri din resursele furajere de bază care participă la realizarea nutreţului combinat, care, de altfel, produc substanţe toxice cu efecte nefavorabile asupra ritmului de creştere, calităţii cărnii şi stării de sănătate a animalelor;

g) mecanizarea şi automatizarea în distribuirea hranei este mai facilă.

Eficienţa folosirii nutreţului combinat granulat în hrana porcilor

(după D. Bellis)

Tabelul il gasiti in revista

Din datele tabelului se pot constata avantajele economice obţinute în cazul utilizării în hrana porcinelor a nutreţului combinat granulat.

Dr. ing. Nicolae Zeneci

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
8238

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. constantin cristian -- (26-September-2010)care este gramajul cerealelor la una suta kg concentrat?va multumesc!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

950--breviar-juridic-21.html

Breviar juridic (21)

Ordinul nr. 566, din 1 septembrie 2008, pentru aprobarea cuantumului estimat al plafonului maxim la hectar, unitar la nivel naţional, al subvenţiilor de la bugetul de stat ce se acordă pentru acoperirea cheltuielilor necesare desfăşurării activităţii de irigaţii pentru sezonul de irigaţii al anului 2009. (MO al României, Partea I, nr. 639, din 5 septembrie 2008)

Ordinul nr. 556, din 29 august 2008, pentru abrogarea ordinului Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale nr. 102/2006 privind măsurile de urgenţă pentru prevenirea răspândirii în România a dăunătorului Diabrotica virgifera Le Conte, viermele vestic al rădăcinilor de porumb. (MO al României, Partea I, nr. 640, din 5 septembrie 2008)

Ordinul nr. 236, din 16 aprilie 2008, privind aprobarea Instrucţiunilor pentru stabilirea procedurii privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanţării politicii agricole comune, alocate de la Comunitatea Europeană, precum şi a fondurilor de cofinanţare şi profinanţare alocate de la bugetul de stat. (MO al României, Partea I, nr. 642, din 8 septembrie 2008)

Hotărârea Guvernului nr. 996, din 27 august 2008, pentru aprobarea Normelor referitoare la provenienţa, circulaţia şi comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spaţiilor de depozitare a materialelor lemnoase şi al instalaţiilor de prelucrat lemn rotund. (MO al României, Partea I, nr. 643, din 9 septembrie 2008)

Ordinul nr. 63, din 3 iulie 2008, pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind regulile generale de biosecuritate în exploataţiile de porcine înregistrate/autorizate sanitar-veterinar. (MO al României, Partea I, nr. 654, din 10 septembrie 2008)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
680

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Impactul restricţiei folosirii chimicalelor

- Preţurile produselor agricole vor creşte cu până la 70% ca urmare a restricţiilor Uniunii Europene privind managementul bolilor şi dăunătorilor

Dacă noile restricţii ale propunerilor de legi privind produsele de protecţia plantelor vor intra în vigoare:

- preţurile la grâu şi cartofi vor creşte cu cel puţin 20%;
- UE va deveni importator la culturile de bază;
- costul va fi suportat de către consumatorii europeni.

Un studiu publicat de curând de către Centrul European pentru Cercetare Politică Agricolă, Regională şi de Mediu (EuroCARE) a tras concluzia că noua legislaţie propusă la Bruxelles va avea un puternic efect de creştere a preţurilor pe care consumatorii europeni le vor plăti pentru hrană. Legislaţia va micşora drastic opţiunile privind mijloacele de combatere a bolilor şi dăunătorilor disponibile actualmente fermierilor europeni şi, în consecinţă, productivitatea agricolă va scădea dramatic, determinând creşterea preţurilor.

Conform studiului realizat, în cazul în care membrii Parlamentului European vor fi împinşi să promoveze noua legislaţie propusă să înlocuiască actuala Directivă 91/414/EEC, multe dintre mijloacele de control al dăunătorilor vor fi eliminate, astfel încât preţurile pentru toate produsele agricole vor creşte ca urmare a scăderii randamentelor de producţie.

În cel mai pesimist scenariu, preţurile cerealelor şi legumelor ar putea să crească cu 73% până la 104%. Chiar şi cel mai optimist scenariu examinat de cercetători privind pierderea productivităţii arăta o mărire a preţurilor cu cel puţin 20% pentru produse esenţiale cum sunt grâul şi cartofii.

Scenarii previzibile

„Aceste creşteri nu sunt surprinzătoare, dacă luăm în considerare presiunea actuală asupra preţurilor la alimente şi importanţa pe care o are UE pe pieţele internaţionale. Creşterile preţurilor prevăzute în studiu sunt de asemenea aliniate la experienţa recentă. În 2007, de exemplu, stocul mondial de grâu a fost cu aproximativ 20 milioane de tone mai scăzut decât în 2005, iar preţurile au crescut cu peste 100%“, a menţionat dr. Marcel Adenaeuer (EuroCARE, Bonn).

Cu un astfel de impact major anticipat, cercetătorii prevăd că o mare parte a producţiei agricole europene ar putea fi pierdută în favoarea altor ţări, punându-se astfel în pericol poziţia Uniunii Europene ca exportator al unor culturi cheie. De exemplu, mai mult decât probabil, producţia de grâu va creşte în SUA, Mexic, Rusia, Belarus, Ucraina, Africa de Sud, China sau Australia, pe măsură ce va scădea în Europa.

Friedhelm Schmider, directorul general al Asociaţiei Europene de Protecţie a Plantelor - ECPA, comentează: „Toate culturile au nevoie de protecţie împotriva bolilor şi dăunătorilor. Dacă vor fi eliminate mijloacele de protecţie pe care fermierii le folosesc în prezent pentru a-şi proteja culturile, productivitatea va scădea şi preţurile vor creşte. Acest studiu dovedeşte că interzicerea opţiunilor actuale de management al bolilor şi dăunătorilor ale fermierilor va avea în final un efect direct negativ asupra buzunarului consumatorului.“

Consecinţe economice şi sociale

„Politicienii europeni nu au luat încă în consideraţie impactul total al acestei propuneri de legislaţie asupra costurilor hranei noastre. Într-o perioadă de îngrijorare crescândă asupra stabilităţii economice şi a preţurilor în creştere înregistrate la alimente, având ca efect revolte sociale în unele părţi ale lumii din cauza lipsei hranei, refuzul de a examina în prealabil consecinţele acestei legislaţii se va finaliza printr-o politică ruptă de realitate.“

„Luând în considerare aspectele relevate de studiul EuroCARE, Asociaţia Europeană de Protecţia Plantelor, ECPA, apelează la Comisia Europeană şi la Parlamentul European să solicite Autorităţii de Siguranţă Alimentară Europeană (EFSA) o evaluare cuprinzătoare şi independentă a impactului criteriilor de restricţionare a managementului dăunătorilor. Europa este un producător şi un exportator mondial de alimente de frunte, această realizare fiind clădită pe fundamentul unui management efectiv al dăunătorilor. Interzicerea mijloacelor de combatere a dăunătorilor, fără o caracterizare ştiinţifică corectă, este foarte riscantă“ - subliniază dl Schmider.

Cercetarea EuroCARE se bazează şi pe alte studii care stârnesc îngrijorare asupra impactului pe care noile propuneri legislative îl vor avea. La începutul acestui an, un institut italian independent, Nomisma, a avertizat că, sub legislaţia propusă, productivitatea la cereale, cartofi şi viţă-de-vie va scădea în Europa, până în anul 2020, cu 20%, 33% şi respectiv, cu 10%. Pierderi similare ale productivităţii, cuprinse între 10% şi 77%, în funcţie de scenariu şi cultură, au fost introduse în modelul CAPRI pentru a simula efectele acestor pierderi asupra preţurilor.

În loc de concluzii

În ultimele două decenii, începând din 15 iulie 1991, Directiva de autorizare 91/414/EEC a reglementat autorizarea substanţelor agrochimice utilizate de fermieri în Uniunea Europeană. Această lege se află actualmente în revizuire la Bruxelles şi include propuneri de interzicere a multora dintre substanţele aflate în acest moment în utilizare. (M.S.)

N.R. Acest studiu a a fost realizat utilizând sistemul de modelare CAPRI (Common Agricultural Policy). Modelul este un instrument bine cunoscut, folosit pentru evaluarea impactului schimbărilor de tip politic, socio-economic sau de mediu în direcţiile de conducere din sectorul agricol. Miezul acestui model este un aparat complet de funcţii comportamentale reprezentând fermierii, industria de procesare şi consumatorii de bunuri agricole. Din cauza repercusiunilor asupra pieţelor agricole mondiale, el acoperă întreaga planetă, dar este mai detaliat pentru agricultura europeană.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
845
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

952--laptele-comunitar-nu-va-mai-curge-p...

Laptele comunitar nu va mai curge pe şanţuri

Conform unui calcul provizoriu efectuat de Comisia Europeană, pe baza declaraţiilor anuale ale statelor membre, unele ţări din cadrul UE se vor confrunta cu taxe care totalizează peste 340 milioane de euro ca urmare a depăşirii cotelor de lapte în cursul anului de comercializare 2007-2008. Anul trecut, totalul acestor taxe a fost de 221 milioane de euro. Şapte state membre (Austria, Cipru, Irlanda, Italia, Germania, Luxemburg şi Ţările de Jos) şi-au depăşit cotele de livrare.

În total, aceasta înseamnă o depăşire de 1.217.000 tone, având ca rezultat o taxă în valoare de 338,7 milioane de euro. Livrările excedentare din Italia reprezintă aproximativ 47% din total, iar 30% din valoarea taxelor îi revin Germaniei. Italia şi-a depăşit cota de livrare cu 5,7%, Cipru cu 3,9%, iar Austria cu 3,2%. În ceea ce priveşte vânzările directe către consumatori, Cipru, Luxemburg şi Ţările de Jos au înregistrat depăşiri care însumează 4.673 de tone, ceea ce înseamnă o taxă pentru vânzările directe în valoare de 1,3 milioane de euro, din care 92% revin Ţărilor de Jos.

Cotele individuale

Pentru anul 2007-2008 (aprilie 2007-martie 2008), cota totală de livrări către fabricile de lapte a fost de 139,6 milioane de tone. Această cotă se împarte în 1.050.000 de cote individuale la nivelul întregii Uniuni Europene (UE-27). Totodată, există o cotă separată de 3,4 milioane de tone pentru vânzările directe către consumatori, care se împarte în 527.646 de cote individuale.

Valoarea totală a taxelor datorate este semnificativ mai mare (53%) în 2007-2008 faţă de 2006-2007, deoarece, în anumite ţări, livrările ajustate au crescut mai mult decât cotele naţionale aferente. Această situaţie s-a remarcat mai ales în Cipru, Germania şi Ţările de Jos.

Cu excepţia României şi Bulgariei, unde sistemul de cote a fost implementat pentru prima dată în 2007-2008, livrările ajustate în UE-25 au fost cu 767.000 de tone mai mari decât în 2006-2007, în timp ce cota a crescut cu 491.000 de tone, în conformitate cu reforma PAC din 2003. În 20 din cele 27 de state membre, producătorii nu vor plăti nicio taxă în ceea ce priveşte livrările, deoarece nu au fost depăşite cotele naţionale.

Cum funcţionează sistemul

Laptele de vacă se comercializează în Uniunea Europeană pe baza unor cote introduse iniţial cu scopul de a asigura un echilibru între cerere şi ofertă şi de a controla excedentele. Fiecare stat membru primeşte două cote, una pentru livrările către fabricile de lapte, cealaltă pentru vânzările directe către consumatori.

Aceste cantităţi sunt distribuite între producătorii din fiecare stat membru (cote individuale). Atunci când cota naţională este depăşită, producătorii care au contribuit la această depăşire trebuie să plătească o taxă pe excedent. Aceasta trebuie să fie plătită de producătorii de lapte de vacă pentru toate cantităţile de lapte sau de echivalent de lapte care au depăşit cota comercializată în cursul perioadei de 12 luni, cuprinsă între 1 aprilie şi

31 martie.

În fiecare an, înainte de 1 septembrie, statele membre trebuie să comunice Comisiei rezultatele aplicării sistemului de cote de lapte în perioada anterioară. Această notificare trebuie să se facă sub forma unui chestionar, completat cu toate datele necesare calculării taxei pe excedent. Valoarea taxei de excedent este de 27,83 euro/100 kg în exces.

Eliminarea treptată a cotelor

În cadrul reformei PAC din 2003, s-a decis ca, până la 1 aprilie 2015, cotele de lapte să fie eliminate treptat. În propunerile privind evaluarea „stării de sănătate“ a PAC, Comisia a propus creşterea cotelor cu 1 procent pe an, în perioadele 2009-2010 şi 2013-2014, pentru a permite o „tranziţie fără probleme“ sau o adaptare treptată la dispariţia cotelor.

(L.V.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
736
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

953--porumbul-european-in-criza.html

Porumbul european, în criză

Potrivit datelor oficiale, preţul de vânzare a porumbului a scăzut în acest an aproape la jumătate faţă de anul 2007. Această scădere este amplificată de recesiunea economică. Volumul intervenţiei în cazul porumbului boabe a fost redus de la 1,5 milioane de tone în anul 2007, la 700.000 de tone în 2008 şi la zero tone în anul 2009.

Comisia Europeană a pretextat că nu se impune constituirea de stocuri publice în cazul porumbului, ţinând cont de creşterea preţului pe piaţa internaţională şi, ca atare, a propus renunţarea definitivă la acest instrument de reglementare a pieţei. Câteva săptămâni mai târziu s-a întâmplat inevitabilul, şi anume criza!

Alerta lansată de noi are la bază imposibilitatea valorificării producţiei de porumb de către agricultorii români. Cultivatorii de porumb s-au confruntat în acest an cu creşterea costului de producţie, ţinând cont de creşterea preţului îngrăşămintelor chimice cu 80% şi a motorinei cu 40%, urmate fiind de inflamarea preţului petrolului. Costul de producţie, în cazul cultivării unui hectar de porumb, a crescut cu cca 235 euro, faţă de costul înregistrat în anul 2007.

Fără o reacţie rapidă, interesul agricultorilor faţă de această cultură va scădea, ceea ce va duce la creşterea importului de porumb din state terţe şi ca atare la subvenţionarea şi stimularea agricultorilor din afara Europei.

Solicităm ministrului agriculturii să susţină demersurile noastre pe lângă Comisia Europeană, astfel încât să fie reintroduse mecanismele de reglementare a pieţei cerealelor. Aceste mecanisme trebuie să permită constituirea intervenţiei la cereale fără limită de volum şi renunţarea la suspendarea taxelor vamale la importul de cereale.

Viorel MATEI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
803

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

954--evolutii-pe-pietele-bursiere.html

Evoluţii pe pieţele bursiere - Cum se vând, cum se cumpără?

Grâul

Preţul grâului pe piaţa mondială cunoaşte o scădere nesemnificativă faţă de media ultimilor cinci ani, în pofida ofertelor abundente la export. Aceasta şi datorită unei cereri tot mai mari, precum şi a nesiguranţei recoltei în unele ţări mari exportatoare, precum Argentina şi Australia. Nici măcar intervenţia pe piaţă a Rusiei şi Ucrainei nu a avut darul să determine scăderea semnificativă a preţului datorită, în primul rând, calităţii scăzute a ofertei. Ofertele acestor două ţări se adresează în special „pieţei furajere“ unde concurează grâul furajer al Uniunii Europene, inclusiv cel al României.

Preţul grâului european a scăzut în ultima perioadă în medie cu 3 euro/t, în timp ce cotaţiile grâului american la bursă sunt într-o creştere nesemnificativă, 3-4 dolari/tona. La Bursa din Paris, nivelul cotaţiilor estimate pentru primele luni ale anului 2009 nu depăşesc 170 euro/t, comparativ cu 235 dolari/t la Bursa din Chicago. Cererea de grâu vine mai ales din partea unor ţări cu o mare solvabilitate financiară: Coreea de Sud, Iran, Egipt, Japonia etc.

Porumbul

Pe ansamblu, ţările UE contează în această toamnă pe o producţie totală de 58 milioane tone, cu aproape 11 milioane tone mai mult decât în toamna anului 2007. Oferta de porumb intră în competiţie cu resursele furajere provenite mai ales de la grâu, orz şi soia. Analiştii anticipează o abundenţă de grâu furajer în măsură să completeze deficitul de porumb înregistrat în ţările mari producătoare, respectiv SUA, Argentina şi Brazilia. Un deficit important de porumb se înregistrează în ţările balcanice, îndeosebi în cele situate în vestul României.

Tranzacţiile la bursă nu par a fi influenţate semnificativ de aceste evoluţii pozitive şi negative în planul producţiei. La Bursa din Chicago, cotaţiile se menţin în jurul valorii de 214 dolari/t, cu o uşoară creştere pentru prima parte a anului 2009. În Europa, respectiv la Bursa din Paris, cotaţiile sunt într-o oarecare descreştere, 152-154 euro/t, iar prognozele pentru lunile februarie-martie nu indică o creştere a preţului.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
702

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Organismele financiare ale Uniunii Europene - Banca Europeană de Investiţii

Banca Europeană de Investiţii a luat fiinţă în anul 1958, prin Tratatul de la Roma. BEI reprezintă suportul Uniunii Europene în ceea ce priveşte obiectivele sale prioritare - integrarea în UE şi dezvoltarea zonelor cu probleme - coeziunea economică şi socială.

Banca Europeană de Investiţii este o instituţie financiară internaţională, cu capital public. Proprietarii săi sunt statele membre ale UE, care au subscris la capitalul băncii. În această calitate, statele membre au dreptul de a fi reprezentate în posturile de decizie ale băncii - guvernatori sau directori.

Capitalul subscris al BEI a fost la sfârşitul anului 2007 de 164 miliarde de euro. Fondurile BEI s-au extins însă la 50 miliarde anual prin diferitele produse bancare lansate pe piaţă, dar banca se şi autofinanţează prin investiţii făcute pe anumite pieţe de capital, ceea ce îi permite să îşi adapteze activitatea în funcţie de necesităţile prevăzute de dezvoltarea politicilor UE.

STAFF-ul

Banca Europeană de Investiţii este guvernată de:

- un Consiliu de Guvernatori, de obicei format din miniştri de finanţe din statele membre;
- un Consiliu de Directori, format din 28 de membri reprezentând fiecare stat membru şi Comisia Europeană. Există 16 altenanţe de conducere, lucru care se traduce în faptul că anumite poziţii sunt împărţite între grupuri de state. Acest consiliu are dreptul de a coopera cu maximum 6 experţi (6 directori şi 6 directori alternativi), cu drept de a participa la întruniri, dar fără drept de vot;
- Comitetul de Management, format din preşedintele BEI şi cei 8 vice-preşedinţi;
- Comitetul de Audit, format din 3 membri şi 3 observatori convocaţi de Consiliul de Guvernatori.

Produsele BEI

Banca Europeană de Investiţii oferă clienţilor săi 4 mari produse:

- împrumuturi - granturi acordate programelor sau proiectelor viabile, din sectorul public sau privat;
- asistenţă tehnică - prin intermediul unei echipe de experţi compusă din economişti, ingineri şi specialişti financiari ai BEI;
- garanţii - acordate într-un domeniu foarte larg de activitate - bănci, companii de leasing, fonduri mutuale etc.;
- capital mixt.

Banca Europeană are sediul central în Kirchberg, Luxembourg. Site-ul oficial al Băncii Europene de Investiţii este www.eib.org. În următoarea ediţie vom prezenta date referitoare la Comitetul Economic şi Social, care este un organism consultativ al Uniunii Europene.

Aurora Dumitrescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
1274

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Mai mulţi bani pentru viticultori

Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) a anunţat că alocarea definitivă de fonduri pentru anul financiar 2008, pentru măsura de restructurare şi reconversie a plantaţiilor viticole din România, a fost stabilită la 35.050.228 euro, pentru o suprafaţă totală de 4.205 ha. Astfel, faţă de suma iniţială de 25.068.762 euro, România a obţinut o suplimentare a fondurilor în valoare de 9.981.466 euro.

Cererile de finanţare depuse în cadrul măsurii de reconversie şi restructurare a plantaţiilor viticole, notificate Comisiei Europene, peste limita alocării iniţiale, au fost acceptate la plată din creditele disponibile de la celelalte state membre. În cadrul exerciţiului financiar ce se încheie la 15 octombrie 2008, România suplimentează plăţile efectuate până la 30 iunie a.c. pentru un număr de 94 de cereri aprobate peste plafonul stabilit iniţial.

„Măsura de restructurare şi reconversie a plantaţiilor viticole a avut un real succes, luând în considerare interesul deosebit din partea beneficiarilor, precum şi calitatea actului de implementare de către autorităţile publice implicate, fapt confirmat de cele două misiuni de audit ale Comisiei Europene desfăşurate în decembrie 2007 şi, respectiv, în septembrie 2008“, a declarat directorul general al APIA, Dan Gherghelaş.

Principalii beneficiari

Beneficiarii acestei forme de sprijin sunt viticultorii a căror producţie nu este adaptată cererii şi urmăreşte îmbunătăţirea calitativă a producţiei acestor plantaţii prin programe de reconversie a soiurilor, replantare sau îmbunătăţire a sistemului de conducere şi palisare.

Programele eligibile pentru măsura de restructurare şi reconversie sunt, printre altele, reconversia soiurilor viţei-de-vie prin plantare pe acelaşi amplasament ori pe altă parcelă echivalentă ca suprafaţă, reamplasarea viilor situate în condiţii nefavorabile pe terenuri cu condiţii de climă şi sol favorabile la nivelul aceleiaşi suprafeţe, precum şi modernizarea sistemului de conducere şi palisare.

Reamintim că prin măsura de restructurare şi reconversie a plantaţiilor viticole au fost plătite în 2007, pentru anul de cultură 2006-2007, aproximativ 7 milioane de euro, acestea fiind primele fonduri europene postaderare cheltuite în sectorul agricol din România.

APIA a achitat integral, până la data de 30 iunie 2008, suma alocată de Uniunea Europeană pentru sectorul vitivinicol din România pentru campania 2007-2008, în valoare de 25.068.762 euro, pentru o suprafaţă de 4.022,12 hectare.

Prevederi legislative

Este de precizat că legislaţia naţională cuprinde Legea nr. 244/ 2002 a viei şi vinului în sistemul organizării comune a pieţei vitivinicole, cu modificările şi completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1134/2002 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii viei şi vinului în sistemul organizării comune a pieţei vitivinicole nr. 244/ 2002 şi Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 211/2007 pentru aprobarea Normelor de aplicare a programelor de restructurare/reconversie a plantaţiilor viticole derulate cu sprijin comunitar.

Loriana VLAD

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
713
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

957--comisia-europeana-ingrijorata-de-de...

Comisia Europeană, îngrijorată de despăduririle masive

Comisia Europeană a făcut publice două importante iniţiative destinate protejării pădurilor la nivel global. Pachetul legislativ cuprinde o propunere legislativă cu scopul de a reduce riscul apariţiei pe piaţa Uniunii Europene a cherestelei şi produselor de cherestea obţinute ilegal, precum şi o Comunicare prezentând propunerea Comisiei în privinţa despăduririlor din pădurile tropicale.

Tăierea ilegală de păduri şi defrişările au consecinţe grave asupra mediului, contribuind la schimbările climatice şi la pierderi în ceea ce priveşte biodiversitatea, ameninţând totodată existenţa populaţiilor indigene. Asemenea abuzuri reprezintă simptomul unor probleme mult mai mari, cum ar fi lipsa unui sistem de administraţie privind pădurile, dar şi o slabă aplicare a legilor deja existente.

În contextul negocierilor internaţionale având în vedere protocolul post-2012 privind schimbările climatice, Comisia propune urmărirea obiectivului de a opri pierderile globale de păduri până cel târziu în 2030. Cele două părţi ale pachetului legislativ privind pădurile sunt următoarele:

Legislaţia propusă privind tăierea ilegală de masă lemnoasă

În viziunea Comisiei Europene, activităţile ilegale în ceea ce priveşte defrişărea sunt: tăierea, transportarea, vânzarea sau cumpărarea de masă lemnoasă în contradicţie cu legile naţionale. Se consideră că o proporţie semnificativă - în jur de 19% - din importurile de masă lemnoasă în Uniunea Europeană provine din surse ilegale.

Comisia Europeană propune un regulament în vederea reducerii la minimum a riscului plasării de masă lemnoasă şi a produselor de esenţă lemnoasă provenite din tăieri ilegale pe piaţa Uniunii Europene. Regulamentul propus va obliga comercianţii să identifice ţara de origine a produsului pe care îl vând şi să se asigure că acesta a fost produs în conformitate cu legislaţia din ţara de provenienţă.

Rata despăduririlor

În prezent, pădurile dispar cu o rată de aproape 13 milioane de hectare anual. Despăduririle sunt responsabile pentru aproape 20% din emisiile globale de gaze cu efect de seră şi au devenit un subiect important în cadrul negocierilor internaţionale în derulare privind noul protocol al Naţiunilor Unite pentru perioada post-2012.

Comunicarea Comisiei Europene indică faptul că, în perioada 2013-2020, un anumit nivel de finanţare este necesar în Uniunea Europeană pentru a lupta împotriva despăduririlor.

O mare parte a acestei finanţări ar putea proveni din sumele încasate în urma licitării alocaţiilor în cadrul sistemului UE de schimb al cotelor de emisie. Se estimează că dacă 5% din aceste încasări ar fi puse la dispoziţia Mecanismului Global Privind Pădurea şi Carbonul (MGPC), s-ar strânge 1,5 până la 2,5 miliarde de euro în 2020.

În cadrul MGPC, ar putea fi prevăzută o fază-pilot cu scopul de a testa incluziunea „creditelor de despădurire“

(credite destinate evitării despăduririlor) pe pieţele de carbon, fapt ce ar permite guvernelor să se folosească de aceste credite în vederea atingerii ţintei privind reducerea emisiilor după 2012. Comunicarea subliniază, de asemenea, nevoia de a întări alte politici legate de păduri, precum şi alte politici în domeniul comerţului, energiei, agriculturii, securităţii alimentare şi al cooperării privind dezvoltarea, care pot, direct sau indirect, reduce despăduririle.
(M.V.)
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
810
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

958--franta-un-model-de-urmat.html

Franţa - model de urmat > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFranţa - model de urmat

Este vorba de agricultura acestei ţări. Un domeniu ce a ajuns la performanţă ca urmare, în primul rând, a unei legislaţii elaborate în baza unui program strategic pe termen lung ce a permis o bună şi rapidă organizare a agricultorilor în forme asociative. Aceste structuri s-au dovedit, ca peste tot de altfel, deosebit de eficiente. Am vizitat, am văzut şi am studiat atent acest sistem. Şi nu doar aici. La prima vedere nu se deosebeşte prea mult de ceea ce a fost şi în România înainte de ’89.

Cel puţin în ce priveşte modul de organizare a acestui sector. Ceea ce a compromis ideea de asociere, de cooperare la noi a fost „ruperea“ ţăranului de proprietatea lui funciară şi lipsirea de drepturile ce i se cuveneau de pe aceasta. Lucrurile schimbându-se după ’90 - prea radical, aş spune, dacă mă gândesc la destrămarea cu prea multă uşurinţă a cooperativelor şi mai ales a IAS-urilor ca forme de organizare după care, iată, tânjim acum - socotesc că ar fi benefic pentru ţară şi ţăran dacă s-ar crea şi apoi susţine un cadru legislativ care să conducă la ceea ce afişăm că ne interesează pe toţi: performanţă, competitivitate.

Revenind la Franţa, despre a cărei experienţă în ale agriculturii am mai scris şi povestit, aş dori de această dată şi poate pentru încă multe numere ale revistei să rămân cantonat pe zootehnie. Nu de alta, dar sunt multe de învăţat din experienţa franceză. Şi am să încep prin a prezenta, în ordinea importanţei şi performanţei lor, rase de animale din speciile bovine, ovine şi caprine. În acest număr...

Rasa Limousine…

Originară din regiunea Limouges, unde în cadrul staţiunii Lanaud, rasa locală de bovine, printr-un program de selecţie şi ameliorare desfăşurat pe parcursul a câteva zeci de ani, a ajuns la performanţele actuale. Pentru a realiza dimensiunea şi rigurozitatea activităţii de selecţie şi ameliorare desfăşurate aici, trebuie să spun că din cca 700 de exemplare supuse testării rămân ca doar cele mai performante fiind 5. Aici există amenajat un spaţiu special pentru prezentarea animalelor potenţialilor cumpărători - o adevărată sală de spectacole unde animalele, preluate de la fermierii din zonă, după testarea lor şi alegerea celor mai performante exemplare, sunt valorificate la preţuri între 3.000 şi 5.000 euro/cap, sau redate fermierilor după achitarea sumei corespunzătoare întreţinerii pe perioada testării. Un adevărat program desfăşurat împreună cu fermierii şi pentru fermieri.

Caracteristici morfoproductive ale rasei:
- rasă specializată pentru producţia de carne;
- este monocoloră roşu deschis sau mai închis. Numai pe picioare, împrejurul ochilor şi pe interiorul membrelor se găsesc regiuni mai deschise la culoare;
- conformaţie osoasă suplă;
- statura corespunzatoare, membrele şi copitele puternice face posibilă intreţinerea animalelor pe păşuni;
- vitalitate, capacitate de reproducţie ridicată, longevitate şi adaptabilitate;

- structură musculară bine dezvoltată;
- rasă adaptată la toate tipurile de producţie;
- un raport excelent muşchi/oase;
- fătări uşoare (99%), fertilitate ridicată (98%);
- greutatea fătului 40-45 kg, spor mediu zilnic 1284 gr.; greutatea la 18 luni 650 kg;
- randament remarcabil la sacrificare 69%, greutatea carcasei 380-390 kg;
- carne cu o calitate a grăsimii şi a texturii unice, ponderea cărnii în carcasă 75%.

Infuzia genetică

Exploatarea se face atât ca rasă curată, dar şi utilizată la încrucişări. Vacile de rasa Bălţată Românească reformate anual pe criteriul producţiei de lapte (reformă selectivă), cu însuşiri de conformaţie corporală favorabile producţiei de carne şi o parte din viţelele rezultate din acestea prin încrucişarea industrială de primă generaţie, pot fi menţinute în exploatare şi însămânţate artificial în continuare cu material seminal congelat de la tauri Bălţată Românească - Simmental, testaţi amelioratori pentru carne sau din rase specializate pentru carne precum rasa Limousine; acestea sunt folosite ca vaci - doică, care nu se mulg, produşii obţinuţi, indiferent de sex, fiind alăptaţi natural şi destinaţi în exclusivitate la sacrificare pentru producţia de carne.

...şi rasa de ovine Charollais

Formată într-o regiune cu un climat continental destul de arid şi specializată spre nutreţuri de volum (fibroase), această rasă deţine şi astăzi caracteristicile ascendentei sale: o rasă de întreţinere afară - pe păşune sau în semistabulaţie, dotată cu o mare rusticitate, capabilă să se adapteze la condiţii climatice dintre cele mai variate.

Oaia Charollais este înzestrată în principal cu excelente calităţi maternale: prolificitate şi nivel ridicat al producţiei de lapte, dar şi cu remarcabile aptitudini de măcelărie: creştere rapidă, o foarte corectă conformaţie, calităţi deosebite ale carcasei.

La începutul secolului al XX-lea, oaia Charolais, cunoscută şi sub denumirea de ,,oaia ţărănească“, (Mouton du Pays), a devenit majoritară în efectivul de ovine al zonei. Datorită extinderii rapide, dar şi a sporirii sale numerice, în numeroase departamente populaţia de ovine Charollais a fost recunoscută în 1974 de Ministerul Agriculturii ca rasă de sine stătătoare.

Oaia Charollais, ce numără în prezent peste 400.000 capete, reprezintă un ansamblu de calităţi ale scheletului şi ale carcasei (conformaţie, musculatură, aplomburi) în strânsă corelaţie cu un potenţial deosebit de creştere şi dezvoltare: adulţii ating 110-140 kg la masculi şi 80-100 kg la femele.

Oaia Charollais face proba unui excelent potenţial de creştere, fapt care o situează printre marile rase de carne franţuzeşti. Mieii crescuţi pe păşune, la care se adaugă un supliment moderat timp de 70 de zile ajung la 30 kg pentru masculii simpli şi între 25 şi 26 kg pentru masculii dubli. Carcasele cântăresc între 17 şi 22 kg. Excelenta conformaţie a carcaselor clasifică rasa Charollais drept ovină de carne de primă mână.

Punctele forte ale rasei sunt:

- o precocitate sexuală deosebită.

Un mare număr de femele Charollais (cca 80%) sunt pregătite pentru montă la vârsta de 7 luni şi deci fată la 1 an;

- o fertilitate ridicată, prin nivelul la care ajunge; astfel, pe ansamblu, la oile din Saône-et-Loire (peste 80.000 capete) aceasta s-a ridicat în medie la 90%;
- o prolificitate remarcabilă. Oaia Charollais este una dintre rasele de carne cele mai prolifice - aproape 100% - iar rezultatele la primele 10 cele mai bune ferme s-au ridicat la peste 234%;
- mame foarte bune de lapte. Oile Charollais fată uşor. Mieii cresc repede graţie unei excelente aptitudini pentru producţia de lapte a oilor-mame, bine pusă în evidenţă de faptul că majoritatea oilor pot alăpta tripleţi şi că aproape 90% din fătările gemelare sunt crescuţi împreună sub aceeaşi mamă cu niveluri de creştere zilnice care ajung la 250-260 g. Mieii simpli realizează peste 300 g spor mediu zilnic;
- o creştere rapidă;
- carcase de calitate superioară.

Calităţile rasei Charollais au fost de asemenea apreciate în mod rapid şi în străinătate; reproducători masculi şi femele au fost expediate din Canada până în China, din Polonia până în Israel, adică în 28 de ţări din lume.

Pentru România, această rasă reprezintă o importantă opţiune în ameliorarea efectivelor autohtone, în special pentru rasa Ţigaie. Rezultatele obţinute în alte ţări duc la concluzia că adaptarea rasei nu este o problemă în zonele de creştere şi exploatare a rasei Ţigaie, condiţiile fiind similare cu cele din zona de origine.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
2947
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

959--dambovita-judet-pilot-in-certificar...

Dâmboviţa, judeţ-pilot în certificarea competenţelor

Ing. Ioan MORAR, directorul OJCA Dâmboviţa, este un exemplu de exigenţă profesională. Aşa îl ştiu încă de la înfiinţarea unităţii subalternii şi colegii săi pe care i-a condus încă de la început. Ceea ce se întreprinde aici se face temeinic şi cu bătaie lungă în timp. Astfel, cursurile de calificare pentru lucrătorii în cultura plantelor, în creşterea animalelor, în pomicultură şi apicultură sunt autorizate încă din 2005 de Centrul de Evaluare a Competenţelor.

„Practic, spune ing. Morar, ceea ce facem e un pas înainte faţă de calificare, urmărind mai ales certificarea competenţelor fiecărui cursant în parte printr-un proces atent de evaluare. De aceea avem nevoie în fiecare domeniu de un evaluator bine pregătit. Statul evaluatorilor se va definitiva la Dâmboviţa până la finele anului în curs, oficiul având în componenţa sa cadre foarte bine pregătite. Din cei 30 de specialişti, 6 sunt absolvenţi de masters-uri, iar unul a fost director de staţiune de cercetare.“

Foarte puţini au părăsit în timp OJCA, cei mai mulţi lucrând aici de la înfiinţare. Fiecare dintre ei răspunde de două comune, având un program clar şi precis. Dimineaţa stă la birou la centrul de comună, iar după-amiaza se deplasează în satele componente. Aşa cum spunea directorul, nu se admit abateri de la program, el însuşi făcând oricând controale inopinate. Aveam să mă conving de corectitudinea consilierilor în ziua vizitei mele.

În aşteptarea Camerelor Agricole

„Ca şi colegii din Galaţi şi Covasna, spunea dl Morar, suntem judeţ-pilot PHARE, în colaborare cu Camerele Agricole din Franţa şi Austria. Şi aceasta datorită faptului că am avut rezultate bune pe proiecte SAPARD.“ Din discuţiile purtate cu partenerii din Franţa şi Austria a reieşit necesitatea simplificării birocraţiei pentru obţinerea de credite europene, astfel încât ele să fie cât mai accesibile mai multor beneficiari. “

Şi ceea ce este foarte important, după părerea directorului, tot ceea ce întreprind centrele de consultanţă locale trebuie foarte bine evidenţiat în registrul existent la sediu. Lipsa acestuia a dat naştere întotdeauna la suspiciuni şi la interpretare eronată în defavoarea consultanţei agricole a cărei eficienţă nu mai poate fi pusă la îndoială în momentul de faţă.

Priorităţi

O preocupare importantă a consultanţilor de la Târgovişte o reprezintă pregătirea proiectelor FEADR. Patru consultanţi se ocupă de proiecte, în timp ce a cincea persoană urmăreşte partea logistică. Se are în vedere în cele 11 proiecte realizate în ultimele trei luni modernizarea exploataţiilor agricole, procurarea de utilaje şi înfiinţarea de plantaţii pomicole. Patru dintre aceste proiecte au fost deja centralizate, iar alte trei, de asemenea încheiate, aşteaptă următoarea sesiune. „Urmărim, spunea directorul, mai ales promovarea proiectelor care au în vedere instalarea tinerilor fermieri în mediul rural.“

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
731

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

În Dâmboviţa zootehnia îşi continuă declinul > REVISTA LUMEA SATULUI

În Dâmboviţa zootehnia îşi continuă declinul

• Convorbire cu dr. ing. Cătălin Manea, directorul Unităţii Judeţene de Selecţia şi Ameliorarea Animalelor – Dâmboviţa

Rep.: Domnule director, tot mai mulţi săteni se plâng cam mult de sprijinul financiar şi îşi sacrifică vacile şi oile la preţ de nimic. Ce se întâmplă, de fapt, în judeţ?

C.M.: Spre nemulţumirea noastră, declinul în zootehnie vine de prin anii '90 şi continuă. Din cele trei mari combinate de păsări de la Titu, Crevedia şi Tărtăşeşti n-a mai rămas nimic, iar efectivele la nivelul judeţului au scăzut de la 80.000 la 40.000 de capete. Este dureros dar, în condiţiile acestui an, numeroşi crescători de animale îşi vând ori îşi taie vacile şi junincile. O vacă se vinde azi la preţ dublu – 500-600 de lei.

Rep.: Ce efective mai sunt azi în judeţ?

C.M.: La începutul anului, aveam 40.000 vaci de lapte, cam tot pe atâtea oi, 14.245 de capre şi 2.170 de cabaline. La finele anului 2007, efectivele de vaci au scăzut cu 25%, adică cu 10.000 de capete.

Noroc cu o serie de fermieri cum sunt în Crevedia, Tărtăşeşti, Comişani, dar şi la Moroieni, Fieni, Malul cu Flori, Voineşti şi din alte câteva localităţi, cu efective între 30-100 de vaci, care lucrează bine şi obţin producţii între 7.000-8.000 litri de lapte/an pe cap de animal. În rest, mai există 30.000 de crescători cu 1-2 vaci şi producţii modeste de câte 3.400 litri lapte/an.

Rep.: Ştim că pe pieţele Bucureştilor vând lapte şi producători din Dâmboviţa...

C.M: Într-adevăr, o serie de săteni din zona sudică a judeţului, care au vaci de rasă şi sănătoase, vând lapte în Capitală, la preţ rezonabil – 2 lei/litru, şi nu la 0,500 de lei, cât oferă unităţile de precesare. Dacă ar fi uniţi în asociaţii profesionale ar putea obţine condiţii mai bune de valorificare.

Asociaţiile, într-un fel de adormire

Rep.: Ce se întâmplă cu asociaţiile?

C.M.: Avem o asociaţie la nivel judeţean de creşterea taurinelor. Este preluată de curând de un fermier afiliat la Federaţia de specialitate cu sediul în Transilvania. Omul se zbate. Îi dorim succes dar aceasta, ca şi cele câteva asociaţii locale din judeţ, nu au un caracter profesional, ci mai mult pentru derularea subvenţiilor de la stat.

Cele din urmă pot să spun că acum sunt în adormire. Or, pentru a obţine performanţă şi a-şi vinde la preţ bun producţia, fermierii cu efective de până la 100 de vaci pot să-şi facă şi o fabrică de lactate. Noi îi ajutăm pe cât putem dar, deocamdată, lipseşte iniţiativa.

Eu nu discut decât de asociaţii profesionale, fiindcă aici intră în discuţie reproducţia şi ameliorarea efectivelor matcă în ferme mari. Nu avem nimic cu săteanul care are 1-2 vaci, dar aici nu se poate face nici selecţie, nici ameliorare, ci în ferme mari specializate, dotate corespunzător.

Un singur taur la un judeţ

Rep.: Pe ce pot conta, totuşi, micii crescători din partea dumneavoastră?

C.M. Pe cei 70 de operatori de însămânţare artificială care dispun de material seminal achiziţionat de ei, dispunând şi de rezerve.

Rep.: Şi totuşi, în documentarea noastră prin judeţ am aflat că se practică mult monta naturală, cu tauri neautorizaţi...

C.M.: Din păcate, însămânţarea artificială la vaci se face doar la 30% din efectivul matcă, iar diferenţa cu monta naturală. Nu avem decât un taur autorizat. Asta-i situaţia. Rău este că se fac sacrificări mari din lotul matcă.

Cât priveşte baza furajeră, aceasta este precară. Păşunile de la deal şi câmpie sunt în mare parte neîngrijite, cu producţii modeste.

Speranţa noastră de redresare rămâne la fondurile europene şi la viitoarele asociaţii profesionale ale crescătorilor de animale din judeţ. Declinul din zootehnie trebuie stopat!

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
951

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

960--finlanda-o-tara-conectata-la-tehnic...

Finlanda - o ţară conectată la tehnica agricolă mondială > REVISTA LUMEA SATULUI

Finlanda - o ţară conectată la tehnica agricolă mondială

Din cauza climei aspre dar mai ales a calităţii solurilor, Finlanda nu se poate numi o ţară agricolă. Cu toate acestea, tehnica ce ia naştere aici este una dintre cele mai performante, iar industria finlandeză de tractoare şi maşini agricole este renumită pe plan mondial.

Lansarea noilor modele, la care am participat recent în „ţara celor o mie de lacuri“, poate fi catalogată drept unul dintre momentele menite să schimbe oamenilor concepţia despre tractoare şi despre tehnica agricolă nouă, în general.

Valtra şi Sisu Power, o colaborare ce naşte performanţă

Valtra, pentru care fiabilitatea reprezintă o chestiune de onoare, este lider pe piaţa producătorilor de tractoare în ţările nordice, ocupând totodată al doilea loc ca popularitate în America Latină şi al treilea în România. Inima şi coloana vertebrală a acestor tractoare o reprezintă motorul Sisu Power.

Atât Valtra cât şi Sisu Power sunt mărci internaţionale ale Corporaţiei AGCO şi colaborează de peste 50 de ani la dezvoltarea motoarelor şi transmisiilor, asigurându-se astfel că principalele lor componente lucrează perfect împreună.

Noile transmisii cu care sunt dotate modelele Versu şi Direct sunt identice în esenţă prin faptul că în cabină nu există niciun schimbător de viteză. Ambele modele sunt la fel de rapide şi de eficiente atât la mersul înainte cât şi la cel cu spatele.

Sisu Diesel, care mai nou şi-a schimbat denumirea în Sisu Power, a lansat tot în această perioadă noile motoare de 7 cilindri, cu o capacitate de 9,8 l şi care dezvoltă puteri de până la 500 CP. Pe lângă performanţele sale de putere, Sisu a dezvoltat şi sisteme destinate reducerii consumului şi protejării mediului înconjurător. Acestea sunt destinate utilajelor şi tractoarelor din cadrul grupului AGCO, unul dintre fabricanţii de top de echipamente agricole.

Seria S - putere mai mare, consum mai mic

În dorinţa de a oferi clienţilor mai multă putere şi confort, Valtra a lansat la începutul lunii octombrie o linie nouă de tractoare. Este vorba despre seria S care oferă cinci modele noi cu puteri între 270 şi 370 cai putere. Noua serie introduce o tehnologie avansată de Reducere Selectivă a Noxelor (SCR) pentru sectorul maşinilor agricole.

Prin introducerea acestei tehnologii la tractoarele sale, Valtra îşi reîntăreşte poziţia de lider în protecţia mediului, noua serie aliniindu-se deja la normele EURO 3 stadiul B de emisii pentru anul 2011. Tehnologia SCR oferă şi alte beneficii utilizatorilor: reduce consumul de combustibil cu aproximativ 5%, creşte fiabilitatea şi prelungeşte viaţa uleiului lubrifiant. Puterea de tracţiune a seriei S, sistemul hidraulic şi tiranţii fac ca şi cele mai mari şi complexe utilaje să fie uşor de controlat.

Transilvănenii au ales calea nordică!

În România, tractoarele Valtra sunt aduse de Valtec Tractoare Transilvania, al cărei director, domnul Narcis Someşfălean, a mizat pe calitatea nordică, iar dacă ţinem cont de nivelul cotei de piaţă atins după numai trei ani în România, putem spune că a făcut alegerea cea mai potrivită.

Spiritul de inventivitate

Rep.: Ce însemnătate vor avea pentru clienţi inovaţiile aduse de ultimele modele lansate?

N.S.: Am asistat în aceste zile aici, în Finlanda, la prezentarea în premieră a unor produse şi echipamente pe care Valtra le propune clienţilor săi răspândiţi peste tot în lume. Amintesc aici două noi transmisii - Versu (multi-step) şi Direct (continu variabilă).

Este vorba despre tehnologii consacrate care oferă utilizatorului mai multe modalităţi de a eficientiza munca sa. Viteza de rulare şi turaţia pot fi ajustate folosind potenţiometrul variabil, levierul de viteză sau pilotul automat. Noile opţiuni de transmisie oferă clienţilor posibilitatea de a-şi personaliza şi mai mult tractorul potrivit nevoilor lor specifice.

Al doilea eveniment a fost lansarea seriei S, care vine în completarea gamei de tractoare existente pe piaţă cu modele de până la 370 CP şi se adresează fermierilor cu peste 2.000 ha. Ultimul tractor Valtra avea o putere de 211 CP. Seria S a fost dezvoltată şi testată timp de şase ani şi este exact lucrul de care aveam nevoie pentru a putea veni în întâmpinarea potenţialilor clienţii cu cea mai completă gamă de puteri şi cele mai performante sisteme de transmisie.

Rep.: Când vor putea achiziţiona fermierii români noile serii de tractoare şi cât de accesibile vor fie ele ca preţ?

N.S.: În România primele comenzi vor putea fi lansate începând cu luna martie 2009, dar fermierii vor putea vedea noile tractoare în premieră în luna noiembrie a acestui an, cu ocazia târgului INDAGRA. Ele vor putea fi achiziţionate prin accesarea fondurilor europene sau prin una dintre măsurile propuse de noi, leasing sau credit. Pentru început vom aborda o politică de penetrare a segmentului superior unde avem numeroşi concurenţi, de aceea, pe lângă preţul mai mic vom oferi şi un pachet exclusiv prin care clientul va fi prioritar în ceea ce priveşte acordarea service-ului. Nu în ultimul rând, confortul utilizatorului

Rep.: Ce alte noutăţi mai aduce Valtra cu această ocazie?

N.S.: Venim cu modificări ce vor oferi un plus de confort celui care conduce tractorul, cum ar fi scaunul cu încălzire şi ventilaţie şi cabina cu suspensie activă pe toate cele patru colţuri, creată pentru a atenua şocurile. Vizibilitatea este excelentă în toate direcţiile. Sistemul de conducere inversat TwinTrac face munca în cazul mersului cu spatele mult mai eficientă.

O altă noutate o reprezintă sistemul de tiranţi frontali care se întorc odată cu volanul, astfel încât utilajele pot fi ataşate mult mai uşor.

Rep.: În general, în Europa tractoristul este de cele mai multe ori chiar proprietarul terenului şi este normal ca acesta să pună preţ pe confort. La noi însă lucrurile stau puţin altfel...

N.S.: Este adevărat, dar în curând şi în ţara noastră vor fi impuse anumite reglementări europene referitoare la reducerea vibraţiilor în timpul lucrului. În plus, este bine ştiut faptul că, în timpul condusului, odată cu oboseala creşte riscul producerii accidentelor şi scade foarte mult randamentul. Tocmai de aceea a fost creată această cabină cu suspensie activă care preia vibraţiile emise în timpul lucrului astfel încât tractoristul poate lucra mai mult şi mai eficient.

O piaţă tot mai atractivă

Rep.: Să vorbim puţin despre dinamica pieţei utilajelor. Cum estimaţi cererea pentru 2009?

N.S.: Este binecunoscut faptul că nevoia de hrană la nivel mondial este din ce în ce mai mare şi ca să o producem avem nevoie de utilaje. În România cererea de utilaje este în creştere deoarece şi puterea economică a fermierilor creşte de la an la an.

În 2007 am avut o cotă de piaţă de 11,2 % (11 milioane euro), o cotă bună pentru noi, iar pe viitor dorim să ne menţinem în acest segment, bineînţeles cu posibilităţi de creştere. Această cotă confortabilă ne va permite să dezvoltăm şi alte produse pentru clienţi. Pentru 2009 cred că piaţa aflată acum în dezvoltare va fi la fel de dinamică.

Cred şi sper că autorităţile iau anul 2008 ca pe unul de pregătire în accesarea fondurilor şi înţeleg că aceste finanţări sunt vitale pentru agricultură şi pentru fermieri, mai ales în condiţiile în care dorim să fim competitivi pe piaţa europeană a produselor agricole.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
2593

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Protejarea producătorului agricol prin ASIGURARE

Putem spune că „agricultura te poate ridica sau coborî“, parafrazându-l pe prof. acad. Gh. Ionescu Şişeşti sau pe acad. Emilian Dobrescu, care în al său model de dezvoltare arăta că un an agricol bun poate aduce 1 bln euro la PIB României.

Agricultura este o ramură de mare importanţă a economiei României, angrenând 25-30% din forţa de muncă (populaţia activă). Din păcate, acest sector contribuie doar cu aproximativ 10% la formarea Produsului Intern Brut.

Potenţial agricol ridicat, performanţe modeste!

Potenţialul însemnat al agriculturii româneşti, precum şi creşterea preţurilor la produsele agricole pe plan internaţional ar putea menţine ridicat interesul investitorilor străini asupra acestui sector.

Modul de privatizare, fărâmiţarea proprietăţii funciare, crearea unui număr mare de producători autonomi neperformanţi, abandonarea unor exploataţii agricole şi a unor capacităţi de producţie agroalimentară optime, lipsa unui sprijin eficient din partea statului, dar şi a ofertelor de finanţare din partea băncilor, alături de absenţa unor mecanisme de piaţă adecvate au determinat transformarea agriculturii româneşti într-un sector de subzistenţă.

La acestea se adaugă factorii de mediu nefavorabili, care în ultimii ani au generat pierderi financiare semnificative producătorilor agricoli, fapt ce a făcut ca în multe cazuri să nu se poată relua procesul de producţie.

Dependenţa de condiţiile naturale

În perioada tranziţiei la economia de piaţă, agricultura a realizat o producţie cu o treime mai mică decât în aceeaşi perioadă înainte de 1989, fapt reflectat atât în diminuarea livrărilor de produse alimentare destinate populaţiei şi exportului, cât şi în creşterea importurilor şi a deficitelor din comerţul exterior.

Acestea au fost contextul şi constrângerile cu care s-a confruntat piaţa asigurărilor agricole în ultimii ani. Se cuvine făcută totuşi precizarea că adoptarea în 2002 a Legii nr. 381, care reglementează despăgubirea riscurilor catastrofale (seceta, inundaţiile, îngheţul), a oferit un impuls benefic pentru dezvoltarea în perspectivă a acestui segment al asigurărilor.

Modificarea Legii, un risc asumat

Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MADR) intenţionează să modifice Legea nr. 381/2002 privind acordarea de despăgubiri în caz de manifestare a fenomenelor naturale catastrofale în agricultură, astfel încât pierderile generate de aceste evenimente să fie împărţite între stat şi asiguratorii care încheie poliţe de asigurări agricole. Companiile de asigurări susţin că nu au forţa financiară de a prelua riscuri precum seceta, îngheţul şi inundaţiile. În acest caz, cei care ar avea cel mai mult de suferit ar fi tot agricultorii, care ar rămâne cu pagubele nedecontate. De altfel, societăţile de reasigurare NU preiau riscurile catastrofale pentru România, condiţie „sine qua non“ pentru asigurare.

Finanţarea externă este crucială pentru agricultură deoarece sprijinul guvernului va fi modest în urmatorii ani, în paralel cu o creştere a presiunilor exercitate asupra cheltuielilor bugetare cu o componentă socială importantă. Băncile s-au orientat cu precădere către clienţii mari şi într-o măsură mult mai redusă asupra celor mici, care ar trebui să fie principalii beneficiari ai programelor naţionale. Criza financiară internaţională nu reprezintă o veste prea bună pentru sectorul agricol intern.

Experienţa ţărilor dezvoltate a demonstrat că, fără o dezvoltare puternică a asigurărilor agricole, încercarea de realizare a unei agriculturi performante şi durabile este iluzorie.

Crearea unei agriculturi moderne presupune, aşadar, pe lângă existenţa unui sector de servicii asociate pentru agricultură, elaborarea unei legislaţii specifice pentru reglementarea şi finanţarea acesteia, precum şi dezvoltarea unui sector de asigurări pentru protecţia patrimoniului.

O piaţă tânără, de mare perspectivă

Piaţa Asigurărilor Agricole din România poate fi considerată încă tânără, în formare, dar de mare perspectivă în industria asigurărilor.

Asigurările agricole au crescut în anul agricol 2006-2007 la cca 17-18% din potenţialul existent, faţă de numai 12% în anul precedent. Acest impuls a fost dat în special de subvenţiile acordate pe hectar la unele culturi, la specii de animale, îndeosebi în toamna anului 2007, ca urmare a Ordinului Ministerului Agriculturii. Consider că, prin soluţionarea principalelor probleme din agricultură, se va putea ajunge la circa 40-50% din potenţialul real asigurabil în România, ceea ce este încă nesatisfăcător, comparativ cu alte ţări din Uniunea Europeană.

Această piaţă necesită produse corecte şi cu un echilibru privind raportul între preţul poliţei suportat de asigurat şi riscul din ce în ce mai ridicat în ultimii ani la culturile agricole, suportat de către Asigurator (societatea de asigurare), în paralel cu creşterea exigenţei Reasiguratorilor care manifestă deja unele reţineri privind subscrierea riscurilor agricole.

Demers pentru o concurenţă loială

De subliniat că Prima de asigurare la culturi agricole, conform cataloagelor stabilite în condiţiile de asigurare, în baza unor studii tehnico-economice şi a datelor statistice din ultimii 50 de ani, reprezintă circa 4-5% din suma asigurată în funcţie de zona de cultură şi riscurile luate în asigurare.

Ca urmare a unei concurenţe neloiale şi chiar neprofesioniste, pe piaţa românească a asigurărilor agricole se practică şi cotaţii de 1-1,5%, care de fapt nu acoperă nici cheltuielile de achiziţie şi administrare, suportate de asigurator. Aceasta face ca, la o rată de daune de peste 70% frecventă în ultimii ani, să se înregistreze pierderi substanţiale la societăţile de asigurări ce practică acest produs.

De exemplu, în anul 2007, la riscurile standard, respectiv grindină, incendiu, ploi torenţiale, furtună, îngheţ timpuriu de toamnă, îngheţ târziu de primăvară, alunecări, surpări şi prăbuşiri de terenuri cultivate, deci fără secetă şi inundaţii, din cauze obiective, compania FATA a înregistrat o rată de daune la culturi agricole de 97%, iar la animale de 133%, ceea ce a condus la importante pierderi bilanţiere.

În aceste condiţii, dacă acţionarul FATA Assicurazioni Danni - Grupul Generali nu susţinea financiar, prin majorarea capitalul social în anul 2007-2008 cu 7 milioane de euro, situaţia FATA Asigurări România era mai mult decât delicată. Ce investitor vine să investească în România pentru a pierde?

Prognoza este totuşi încurajatoare

Referitor la perspectivele asigurărilor agricole din România, putem estima că acest sector va avea în continuare o evoluţie ascendentă, dar nu spectaculoasă, având în vedere următoarele provocări cu care se confruntă agricultura din ţara noastră, şi anume:

În primul rând: cultivarea în condiţii tehnologice avansate a întregii suprafeţe arabile a României de circa 9 milioane hectare. Fărâmiţarea suprafeţelor, în parcele mici, a făcut ca 50% dintre producătorii agricoli să deţină în prezent, în medie, 2 hectare de teren agricol.

În al doilea rând: este necesar să fie pus în valoare potenţialul zootehniei româneşti prin sporirea efectivelor de animale în ferme specializate, organizate şi dotate conform cerinţelor tehnice şi economice din Comunitatea Europeană. Al treilea factor ţine de refacerea şi readucerea în stare de funcţionare a sistemelor de irigaţii, desecarea şi combaterea eroziunii solului.

În discuţie se mai află:

- lipsa mijloacelor financiare la producătorii agricoli şi, nu în ultimul rând, o slabă informare privind asigurările de toate tipurile în mediul rural;
- subvenţionarea de către stat a primelor de asigurare la principalele culturi de importanţă naţională şi a unor specii de animale, la nivelul celor aplicate în anii anteriori şi în concordanţă cu practicile din Comunitatea Europeană.

În Comunitatea Europeană, majoritatea ţărilor acordă subvenţii de peste 50% din valoarea primelor de asigurări la principalele produse agricole vegetale şi animale.

În România, în anul 2005-2006 s-au acordat de către Stat subvenţii de 50% din valoarea primei de asigurare la principalele culturi şi animale de importanţă naţională. Din păcate, în anul 2008 în Bugetul Ministerului Agriculturii nu este prevăzut nimic.

Costel EREMIA, preşedinte FATA ASIGURĂRI SA ROMÂNIA Grupul Generali

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
1033
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Complexul bolilor respiratorii (CBR) la tineretul taurin

CBR grupează o serie de afecţiuni cu localizare la nivelul căilor respiratorii şi, în cazuri grave, la nivelul pulmonului. Acest complex al bolilor respiratorii afectează de regulă viţeii începând cu vârsta de 4-6 săptămâni, uneori chiar de la două săptămâni, şi este întâlnit în special în ferme. CBR reprezintă una dintre cauzele cele mai importante, alături de diareea neonatală, care cauzează pierderi economice la fermele de creştere a taurinelor, atât prin mortalitate şi sacrificare neeconomică, cât şi prin scăderea sporului de creştere.

Există un complex de factori cauzali care acţionează sinergic în declanşarea bolilor respiratorii:

1. Factorii predispozanţi (îndeosebi stresanţi) sunt reprezentaţi de stresul de creştere şi cel de transport. Primul apare din cauza supraaglomerărilor şi neomogenităţii loturilor sau ca urmare a acţiunilor efectuate pe animale (cântăriri, mutări de la o fază de exploatare la alta, comportamentul brutal al îngrijitorilor etc.) în perioade critice ca înţărcarea.

Transportul animalelor chiar pe distanţe mici, făcut în condiţii necorespunzătoare, generează stresul de transport din cauza stresului fizic şi psihic la care sunt supuse animalele. Carenţele alimentare (lipsa de vitamine, proteine, săruri minerale) reprezintă un alt factor care condiţionează bolile respiratorii. Astfel, s-a observat că viţeii cu rahitism congenital, care prezintă torace plat, sunt predispuşi la bolile respiratorii.

2. Factorii de mediu sunt reprezentaţi de condiţii nefavorabile de microclimat: umiditate crescută (peste 80%), conţinut ridicat în dioxid de carbon, gaze toxice, curenţi de aer, temperatură scăzută.

3. Factorii imunologici: starea de imunodepresie (lipsa anticorpilor) este factorul major de risc în bolile respiratorii. Anticorpii preluaţi de viţei prin colostru conferă acestora o imunitate pasivă, care scade treptat, ceea ce face ca bolile respiratorii să fie mai frecvente după vârsta de 2-4 săptămâni. Cazurile întâlnite sub această vârstă se datorează lipsei colostrului imediat după fătare.

4. Factorii microbiologici sunt foarte variaţi, fiind de natură virală şi bacteriană, acţionând pe organisme debilitate, de obicei asociaţi între ei în mod diferit, imprimând astfel fiecărui episod de boală anumite particularităţi. Infecţia primară a căilor respiratorii şi/sau a pulmonului este de natură virală, complicată secundar cu o serie de bacterii, cum sunt: Pasteurella, Haemophillus, Actinobacillus, Corynebacterium, Escherichia etc., a căror participare determină infecţii grave, care pot duce la moartea animalelor.

SIMPTOMATOLOGIE. În general bolile respiratorii ale tineretului bovin evoluează în două faze: una de debut, care interesează căile respiratorii anterioare, caracterizată prin tulburări respiratorii, tuse, jetaj seros sau seromucos (secreţii nazale), epifora (lăcrimare), modificarea stării generale (lipsa poftei de mâncare), creşterea frecvenţei respiratorii. Faza a doua corespunde complicaţiilor bacteriene care agravează boala, ducând la apariţia bronhopneumoniei, în special cea purulentă.

În această fază se constată înrăutăţirea stării generale cu respiraţie greoaie, jetaj mucos, apoi mucopurulent şi frecvente accese de asfixie. Viţeii pot să moară în câteva zile sau sunt sacrificaţi de necesitate. În cazul în care supravieţuiesc, aceştia rămân subdezvoltaţi, cu părul mare şi mat, prezentând aspectul de „viţei bătrâni“.

DIAGNOSTICUL se pune pe semnele clinice, fiind foarte important să se departajeze afecţiunile căilor respiratorii (laringotraheite, traheobronşite) de cele pulmonare, primele putându-se remite după un tratament corect şi/sau corectarea condiţiilor de microclimat. Diagnosticul etiologic se pune prin examene de laborator.

PROFILAXIE. Aşa cum am arătat, CBR la viţei este multifactorial, astfel încât este greu să se obţină un vaccin care să confere o protecţie totală.

De aceea este importantă instituirea unei prevenţii nespecifice prin:

1. Reducerea la minimum a stărilor de stres, menţinerea unui microclimat corespunzator şi a unei alimentaţii echilibrate atât pentru vacile gestante, cât şi pentru viţeii nou-născuţi şi tineret.
2. Efectuarea de dezinfecţii repetate, la intervale regulate de timp, pentru reducerea încărcăturii microbiene din adăposturi cu DECONTAMINOL, CATIOROM, PURSEPT.
3. Deparazitarea internă cu ROMBENDAZOL SUSPENSIE, ROMIVERMECTIN 1%, ROMAVERMECTIN, ROMAVERMECTIN PLUS şi externă a viţeilor cu ROMPARASECT 5% şi ROMPARASECT FORTE.

TRATAMENT. Este important să se instituie tratamentul în prima fază a bolii, când bronhopneumonia nu s-a instalat. Pentru prevenirea complicaţiilor bacteriene secundare, se recomandă antibiotice cu spectru larg ca: AMPICILINĂ, AMOXYLROM, GENTAMICINĂ. Rezultate foarte bune a dat suspensia injectabilă de CEFTIOFUR 5%, un antibiotic cu spectru larg, care face parte din grupa cefalosporinelor din generaţia a treia.

Tratamentul se completează cu vitaminoterapie şi tonice generale.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
5765

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

963--insemnari-la-ravasitul-oilor.html

Însemnări de la „răvăşitul oilor“

• Festivalul ciobanilor de la Bran, umbra tradiţiei de altădată

M-am aflat într-o sâmbătă de sfârşit de septembrie la Bran, la „Festivalul brânzei şi pastramei“ aflat, după cum afirma un inginer de la DADR Braşov, la a 40-a ediţie. Am răzbit cu greu prin mulţimea de turişti dornici să vadă „răvăşitul oilor“. L-am căutat pe dl primar Hermeneanu, dar şi pe reprezentanţii Direcţiei pentru Agricultură Braşov şi nu i-am aflat. Autobuzul cu care am venit s-a mişcat tare greu, pe ultimii 5 km făcând aproape un ceas. În el se aflau şi câteva chinezoaice curioase să vadă la faţa locului festivalul şi, de ce nu, şi Castelul Dracula de la Bran!

Am ajuns după prânz, aşa că foarte greu am putut să schimb câteva vorbe cu Eugen Gonţea, şeful Asociaţiei Ciobanilor de la Bran, care era ocupat cu aprovizionarea propriului său magazin. Ar mai fi fost un şef de asociaţie cu caracter etnografic, şi anume prof. Miron Zecheru, dar nici dumnealui nu era prezent.

Asociaţiile, între da şi ba

În lipsa şefilor, am discutat cu ciobanii, membri sau nu ai asociaţiilor, pe care i-am avut la îndemână. Unul dintre ei, Ion Poponeciu, m-a asigurat că e bine în asociaţia domnului Gonţea, unde s-au strâns peste 100 crescători de oi. Prin grija asociaţiei se pot desface produsele rezultate din creşterea oilor la festivalul de sfârşit de septembrie. Poponeciu creşte de 20 de ani oi şi acum mai are vreo 50.

În altă parte a ţării nu prea a reuşit să-şi desfacă produsele, iar în judeţul Dâmboviţa, zicea el, chiar n-au intrare ciobanii din alte zone. Ceva-ceva satisfacţii mai aduce şi subvenţia pe oaie primită de la UE. Şeful asociaţiei, rudă cu interlocutorul meu, se zbate mult pentru plăţi, dar mai ales pentru turma proprie.

La o altă tarabă l-am întâlnit pe Gheorghe Voinescu, proprietar a 760 de oi, care din cei 55 de ani ai săi a petrecut 38 în mijlocul oilor. Nu vede de ce s-ar înscrie în asociaţie pentru că, practic, zicea el, „nu ai niciun avantaj, iar transhumanţa nu se mai poate face acum. Noroc că aici, la Bran, au unde să pască oile contra unei chirii de maximum 90 lei plătită la primărie“. Viitorul nu prea surâde crescătorilor de oi. E din ce în ce mai greu să găseşti loc în pieţe. Şi ca să aştepţi un an să-ţi desfaci produsele e mult prea mare aşteptarea.

„Baia de mulţime“

Între timp, în mijlocul oierilor de la Bran a ajuns şi preşedintele Băsescu cu soţia, dornici să mănânce bulz şi să cumpere brânză de burduf şi pastramă. Domnia sa a urcat pe scenă şi i-a numit pe ciobani prietenii săi, asigurându-i că festivalul de la Bran a intrat în acest an în calendarul naţional.

A dat mâna cu mai mulţi ciobani şi turişti şi a plecat cu maşina personală la treburile sale. Dacă prezenţa sa la festival a ridicat moralul ciobanilor brăneni, rămâne de văzut. Deocamdată înclin să-l cred pe G. Voinescu care îmi spunea cu năduf că „ciobanii de meserie au cam dispărut, mulţi dintre ei plecând în Italia sau Spania să pască turmele străinilor şi să câştige mai mulţi bani“.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
898

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6

Verificare

www.marplo.net

964--licoarea-vinurilor-dobrogene.html

Licoarea vinurilor dobrogene

• Interviu cu inginer Marian Stănescu, şeful Serviciului Inspecţie Vitivinicolă din cadrul Direcţiei pentru Agricultură şi Alimentaţie a Judeţului Constanţa

Începând cu campania viticolă 2006-2007, în sectorul viticol al României se desfăşoară programul de reconversie, restructurare a plantaţiilor viticole cu fonduri europene. Aceste programe se derulează în baza unor acte normative apărute în anul 2007. Este vorba despre Ordinul 211, care ulterior a fost completat, îmbunătăţit iar în campania viticolă 2008-2009 despre care discutăm acum se acţionează conform Ordinului 247.

Rep.: Comparativ cu celelalte judeţe ale ţării, ce loc ocupă Dobrogea în acest program?

M.S.: La ora actuală, patrimoniul viticol al judeţului este în jurul a 11-12 mii de hectare de viţă, soiuri pentru vin şi soiuri de masă, iar dacă ar fi să facem o clasificare, suntem printre primele 4-5 judeţe ale ţării.

Fondurile europene, o mare şansă

Rep.: În ce fel va schimba evoluţia acestor plantaţii aplicarea programului?

M.S.: Fac precizarea că programele de reconversie, restructurare se adresează în special plantaţiilor de viţă-de-vie nobilă, soiuri pentru vin. Soiurile de masă sau soiurile pentru producerea vinurilor de masă nu intră în aceste programe. Consider că prin punerea în aplicare a acestor programe s-a creat posibilitatea reînnoirii plantaţiilor viticole care au o vârstă înaintată. În ceea ce priveşte modernizarea, mă refer la schimbarea sistemului de susţinere, la mărirea distanţei dintre rânduri în aşa fel încât totul să se lucreze mecanizat. Nu putea fi o oportunitate mai bună decât accesarea acestor fonduri europene prin aceste programe!

Rep.: Avem un proiect, avem fonduri, ştim că este nevoie de o asemenea acţiune, ce capacitate avem să le punem în aplicare?

M.S.: Consider că viticultorii din judeţul Constanţa, indiferent că sunt organizaţi în asociaţii, societăţi, cu personalitate juridică, fără personalitate juridică, fermieri, deţinători de plantaţii viticole, au primit cu mare entuziasm derularea acestor programe.

Începând cu campania 2006-2007, judeţul Constanţa a accesat fonduri în valoare de peste 4 milioane de euro dintr-o sumă totală de 8 milioane de euro pe total România. În campania 2007-2008 au fost depuse planuri individuale pentru o suprafaţă de 550-600 de ha, însumând o valoare de peste 6 milioane de euro. Pentru aceste două campanii, banii au şi intrat în contul solicitanţilor de sprijin financiar.

Pentru campania viticolă 2008-2009, care este în derulare, agenţii economici au depus planuri individuale pentru o suprafaţă de 505 ha în valoare de 4 milioane de euro. Consider că este un început bun pentru a reîntineri şi moderniza plantaţiile viticole.

O nouă realizare: puritatea soiurilor

Rep.: Dobrogea va redeveni ce a fost, o zonă viticolă faimoasă? Cum să vedem viitorul viticulturii în această zonă?

M.S.: Dobrogea este un ţinut foarte important pentru cultivarea viţei-de-vie şi producerea unor vinuri de calitate, a unor vinuri cu denumire cu origine controlată. Prin aplicarea acestor programe avem certitudinea că se înfiinţează plantaţii cu sută la sută puritatea soiului, ceea ce nu s-a întâmplat până în 1989, când nu puteam să vorbim despre puritatea unui soi.

De data aceasta discutăm cu certitudine despre puritatea soiului. Faptul că avem puritate de sută la sută în plantaţii creează premisa obţinerii unor producţii calitativ superioare şi implicit a unor vinuri de calitate deosebită. Predominante vor fi vinurile roşii

Rep.: Numiţi, vă rog, câteva soiuri foarte importante care se adaptează perfect la Dobrogea şi care sunt competitive.

M.S.: Sunt cunoscute de toată lumea vinurile din podgoria Murfatlar. Am sfătuit, pe cât a fost posibil, agenţii economici şi solicitanţii acestor programe să se axeze pe soiuri româneşti, tradiţionale, care nu sunt cunoscute pe piaţa europeană, şi pe soiuri din care se obţin vinuri deosebite, Fetească Neagră, de exemplu. În general solicitanţii s-au axat pe soiurile roşii şi este o treabă foarte bună - este şi politica ministerului în acest domeniu - pentru că în plantaţiile noastre predomină soiurile albe în procent de cincizeci la sută. Politica ministerului este să ajungem la sută la sută la soiuri roşii, să vină din urmă şi să acopere acest deficit.

Revenim la Fetească Neagră, un soi românesc care nu este cunoscut de către europeni şi care produce un vin deosebit. Conform acestor acte normative, există o listă de soiuri care sunt recomandate pentru zona respectivă şi nu pot face rabat de la această listă. Am în vedere soiurile albe Riesling italian, Pinot-gris, Chardonet, Fetească albă care sunt soiuri clasice pentru zonă noastră, iar dintre soiurile roşii - Fetească neagră, Pinot-noir, Merlot, Chardonet-souvignion.

Am pierdut o piaţă, trebuie cucerită alta

Rep.: Avem vinuri de calitate, de ce nu intră pe piaţa externă?

M.S.: Până în 1989 România exporta destul de mult vin prin pieţe pe care le-am pierdut. Acum se încearcă recontactarea lor, dar este destul de greu, pentru că piaţa vinurilor este foarte dură şi intrăm în competiţie cu producători consacraţi de vinuri (Spania, Franţa, Italia, Portugalia), ţări cu tradiţie în viticultură. Dar eu sunt convins că, prin introducerea în cultură a unor soiuri autohtone care nu sunt cunoscute de europeni, avem ocazia de a atrage şi de a recâştiga pieţele.

Rep.: Suntem într-un punct bun? Să privim cu speranţă viitorul viticulturii dobrogene?

M.S.: Categoric. Viticultura este sectorul care dă semne vizibile de revigorare în ceea ce priveşte reîntinerirea şi modernizarea plantaţiilor. Pe partea de retehnologizare şi vinificaţie, o parte dintre producătorii de vinuri au accesat fonduri europene, pe alte programe au modernizat liniile de vinificaţie. Toate aceste demersuri susţin, fără nicio îndoială, optimismul specialiştilor.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
901

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

965--pregatirea-vinariilor.html

Pregătirea vinăriilor

Pentru realizarea unor vinuri corecte, un rol important revine încăperii în care se execută vinificarea, spaţiului în care se păstrează vinul, precum şi vaselor folosite în vinificaţie

Aranjarea încăperilor

Temperatura favorabilă din încăperi este cuprinsă între 15-25°C. Păstrarea, condiţionarea şi învechirea vinului se face în pivniţe, de preferinţă semiîngropate sau îngropate. Este de dorit ca în pivniţă să se realizeze o temperatură cât mai constantă, în jur de 12°C.

Ea trebuie ţinută permanent curată, altfel mirosurile străine se preiau uşor de către vin. Se va evita păstrarea în pivniţe cu vin a legumelor cu mirosuri penetrante. Anual, pereţii şi plafonul pivniţei se văruiesc cu o soluţie formată din var şi piatră vânătă 2%, pentru a preveni apariţia mucegaiurilor. Periodic, se face dezinfecţia prin arderea a 3-5 g sulf pentru fiecare m3 spaţiu. Se astupă intrările şi ferestrele, iar după afumarea de 24 ore se aeriseşte.

Pregătirea vaselor de lemn

Este bine de ştiut că vinul se păstrează cel mai bine în butoaie din lemn de stejar, în vârstă de peste 30 de ani. Vasele noi conţin în doage tanin. Pentru detanizare se procedează astfel: se umple vasul cu apă rece, ţinându-se astfel 2-3 zile. După scurgerea apei reci, vasul se tratează cu apă fierbinte (10% din capacitatea vasului), la care se adaugă sodă calcinată, socotind 50 gr sodă la fiecare 10 l capacitate. Vasul se astupă şi apoi se rostogoleşte timp de 15-30 minute.

Sfaturi utile. Pregătirea vaselor vechi. Se pot întâlni mai multe situaţii în legătură cu pregătirea vaselor vechi.

- Dacă vasul este sănătos, însă nu a fost folosit de mult timp, se spală cu apă rece, apoi cu o soluţie fierbinte de sodă (0,2-0,3 kg sodă la 10 l apă).
- Dacă în vas s-a păstrat vin roşu şi urmează să fie folosit pentru prepararea mustului pentru vinuri albe, acesta se spală cu o soluţie de clorură de var 1-2%. La urmă, vasul se spală cu multă apă şi se afumă cu pucioasă.
- Dacă vasul este mucegăit, se desface unul din funduri, se spală bine pe dinăuntru şi se introduce în acesta o soluţie fierbinte de sodă calcinată (1 kg sodă la 10 l apă), frecându-se iarăşi doagele cu o perie. Se clăteşte apoi cu apă rece şi se spală din nou, de data aceasta cu o soluţie de clorură de var (0,1-0,2 kg la 10 l apă). La urmă se freacă bine doagele cu peria şi se spală vasul cu apă rece, după care se zvântă şi se afumă cu pucioasă.
- Dacă mucegaiul a pătruns mai adânc în doage, este necesar ca acestea să fie desfăcute, după care partea interioară a doagelor trebuie arsă cu lampa de benzină.

Important!

• Orice tratament trebuie să înceapă prin spălarea vasului cu apă rece, după care urmează spălarea cu soluţii fierbinţi;

- Când se spală vasele cu soluţie fierbinte, aceasta trebuie scursă înainte de a se răci.
- După ultima clătire cu apă rece, vasele se aşază pentru a se scurge. După zvântare, se afumă cu pucioasă şi se astupă. Atenţie! Afumarea nu trebuie să se facă când doagele sunt încă ude.
- Imediat după ce a fost întrebuinţat, orice vas se spală în mai multe ape (până ce apa curge limpede), iar apoi se zvântă.
- Cantitatea de sulf necesară pentru afumarea vaselor este următoarea: în cazul vaselor mai mici, cu capacitatea până la 50 l, se folosesc 0,05- 0,10 gr sulf pentru fiecare 10 l capacitate. Pentru capacitate de 50-100 l se folosesc 0,15-0,20 gr sulf pentru fiecare 10 l capacitate, iar pentru cele mai mari de 100 l, circa 0,2-0,3 gr sulf pentru fiecare 10 l capacitate.

Ing. Rudolf Alfred, OJCA ALBA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
5566

□

Comentarii

□

□

1. eley -- (20-September-2010)interesant articolul. Am si eu o intrebare: am folosit butoi de plastic pentru a mura varza. dupa golirea lui, il pot folosi pentru a pune strugurii la fermentat in ei? poate schimba calitatea vinului?

2. brinda rotaru -- (5-October-2011)Foarte interesant subiectul am invatat multe lucruri noi.
dar am si eu o intrebare va rog:am un butoi ,si nu reusesc sal fac sa nu mai planga. picura mereu cu toate cal am lasat cu apa multe zile ,el nu vreau sub nici o forma sa se umfle,astept sfaturi de la cei care au avut asemenea probleme
astept cu nerabdare . va multumesc din inima

3. dedu -- (4-September-2012)elev> nu se pot utiliza recipiente in care s-a pus de muraturi, sau in care a fost depozitat petrol, pentru ca se pot imprumuta din mirosul butoiului in must-vin

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Totul despre programul Fermierul

După ce la începutul anului era scos în afara bugetului, iată că la ultima rectificare Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale a obţinut 200 milioane de euro pentru reluarea investiţiilor nefinalizate sau angajarea altora prin programul Fermierul.

Unde vor fi folosiţi banii

Fondul de 200 milioane de euro se poate utiliza pentru acordarea de credite beneficiarilor; acoperirea costurilor întocmirii documentaţiei tehnico-economice pentru acordarea creditelor; acordarea de granturi, calculate ca procent din volumul creditului acordat beneficiarilor de credite.

Fondurile mai pot fi folosite şi în completarea sumelor necesare cofinanţării proiectelor de investiţii finanţate din fonduri nerambursabile, în cadrul unor programe comunitare sau în completarea creditelor acordate de instituţiile de credit din surse proprii.

Principalii beneficiari

Obiectivul acestui program este înfiinţarea de noi activităţi în spaţiul rural, prin atragerea de fonduri pentru investiţii din credite pentru investiţii şi cofinanţare SAPARD. Solicitanţii eligibili pot beneficia de credite pentru investiţii în agricultură.

Aceştia sunt producători agricoli individuali, înregistraţi în Registrul exploataţiilor agricole; asociaţii agricole familiale, asociaţii de producători agricoli, grupuri de producători şi cooperative agricole, constituite conform legislaţiei în vigoare. Acces la fonduri au şi societăţile agricole private, respectiv asociaţiile agricole cu personalitate juridică şi societăţile comerciale cu capital privat, toate constituite conform legislaţiei în vigoare.

Activităţi eligibile

Creditele acordate nu pot depăşi plafonul stabilit de MADR şi pot fi utilizate pentru investiţii în producţia agricolă vegetală şi animală, inclusiv lucrări de construcţie şi amplasare a centrelor gospodăreşti ale fermelor, depozite, alte obiective legate de specificul producţiei agricole; investiţii în utilaje şi instalaţii pentru transformarea prin diverse procedee a produselor agricole vegetale şi animaliere.

De asemenea, sunt considerate eligibile investiţiile în domeniul serviciilor legate de producţia agricolă vegetală şi animală - aprovizionarea, valorificarea produselor agricole şi animaliere primare şi/sau transformate, servicii fitosanitare şi sanitare veterinare, asistenţă tehnică şi consultanţă acordată fermierilor; alte obiective de investiţii legate de specificul activităţilor agricole.

Măsuri finanţate

Beneficiază de finanţare obiectivele de investiţii încadrate în Măsura 1.1 „Îmbunătăţirea prelucrării şi marketingului produselor agricole şi piscicole“ din programul SAPARD:

- Submăsura Carne, plafon 250.000 de euro;

- Submăsura Lapte şi produse lactate, plafon 250.000 de euro;
- Submăsura Vin, plafon 150.000 de euro;
- Submăsura Fructe şi legume, plafon 150.000 de euro;
- Submăsura Peşte şi produse piscicole, plafon 150.000 de euro;
- Submăsura Plante textile, plafon 150.000 de euro.

O altă categorie sunt obiectivele de investiţii încadrate în Măsura 3.1 „Investiţii în exploataţiile agricole“ din programul SAPARD:

- Submăsura Horticultură, plafon 30.000 de euro;
- Submăsura Viticultură, plafon 50.000 de euro;
- Submăsura Pomicultură, plafon 40.000 euro;
- Submăsura Sere, plafon 150.000 de euro;
- Submăsura Ferme de vaci de lapte/bivoliţe, plafon 40.000 de euro;
- Submăsura Creştere şi îngrăşare de taurine, plafon 40.000 de euro;
- Submăsura Ferme oi/capre, plafon 40.000 de euro;
- Submăsura Îngrăşătorii de berbecuţi, plafon 40.000 de euro;
- Submăsura Ferme de porci, plafon 40.000 de euro;
- Submăsura Ferme de păsări, plafon 40.000 de euro.

De asemenea, beneficiază de finanţare obiectivele de investiţii încadrate în Măsura 3.4 „Dezvoltarea şi diversificarea activităţilor economice care să genereze activităţi multiple şi venituri alternative“ din programul SAPARD:

- Submăsura Servicii agricole, plafon 30.000 de euro;
- Submăsura Acvacultură, plafon 50.000 de euro;
- Submăsura Procesarea la nivelul fermei a produselor tradiţionale şi/sau ecologice, plafon 40.000 de euro.

Condiţii de finanţare

MADR alocă sume din fond instituţiilor selectate, pe baza convenţiilor de lucru încheiate cu acestea, în scopul acordării de credite, în următoarele condiţii:

- termenul maxim de restituire, 10 ani;
- plafon maxim, conform solicitării instituţiei selectate şi în limita resurselor alocate MADR;
- perioada de graţie pentru beneficiarii de credite, între 1 şi 5 ani, în funcţie de specificul proiectului de investiţii.

Beneficiarii de credite pentru investiţii în agricultură trebuie să îndeplinească urmatoarele condiţii:

- să înfiinţeze sau să dezvolte activităţi de exploatare agricolă, precum şi de procesare, conservare, depozitare şi valorificare a produselor;
- să propună un plan de afaceri fezabil, prin care să demonstreze că investiţiile sunt necesare, oportune şi eficiente, care să fie întocmit cu sprijinul instituţiei care acordă creditul şi să fie acceptat de aceasta.

Reglementări

- plata ratelor de credit şi a dobânzilor aferente la termenele prevăzute în graficele de rambursare a creditelor încheiate între beneficiari şi instituţia selectată;
- respectarea încadrării în indicatorii tehnico-economici aprobaţi prin ordin al ministrului agriculturii;
- punerea în funcţiune a investiţiei la termen, conform prevederilor din studiul de fezabilitate;
- prezentarea unui certificat fiscal din care să rezulte că beneficiarul nu are datorii restante la bugetele componente ale bugetului general consolidat;
- prezentarea unui certificat constatator emis de registrul comerţului;
- înregistrarea obiectivului de investiţii de către beneficiarii persoane juridice, în evidenţa contabilă a acestora;
- declaraţia pe propria răspundere a beneficiarului de credite, din care să reiasă că nu se află în procedură de faliment sau de executare silită.

Beneficiarii eligibili nu pot obţine două sau mai multe credite succesive sau concomitente, acordate în condiţiile legii şi ale normelor metodologice.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
2801

Comentarii

1. Bololoi Niculae -- (14-October-2011)Buna ziua as dori sa benificiez se eu de bani pentru construirea unei ferme eu am 44ani si am si eu niste animale 50de gaini 4vaci 1 taur 7capre 1 tap 1 scroafa 1masculoare am si eu dreptul sa construiesc si eu o ferma sa primesc si eu bani pentru casa fac o investitie sa primesc bani neranbusabili sa an alt fel de mod eu sunt somer

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

967--lauda-mainilor-care-modeleaza-paman...

Laudă mâinilor care modelează pământul > REVISTA LUMEA SATULUI

Laudă mâinilor care modelează pământul

• Interviu cu profesor dr. Mihail Dumitru, preşedintele Filialei Naţionale România a CIEC, director general al Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie şi Protecţia Mediului Bucureşti, membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice

Nici nu vă imaginaţi cât valorează un fermier!

Domnule profesor Mihail Dumitru, care sunt considerentele pentru care aţi ales să dezbateţi în acest simpozion problema îngrăşămintelor cu fosfor, fertilizarea fosfatică în special?

Tema este importantă pentru că îngrăşămintele constituie unul dintre factorii de producţie obligatoriu de utilizat şi la noi în ţară. România stă cel mai rău din acest punct de vedere, consumând de 5 ori mai puţin decât media Comunităţii Europene şi de 10 ori mai puţin decât media primelor 15 ţări din Comunitatea Europeană. Când mergi la piaţă şi se evaluează producţia nu mai contează cât ai consumat, ci randamentele şi productivitatea. Or, noi ieşim de pe piaţă pentru că nu folosim acest factor de producţie.

Suntem într-un moment când pe plan mondial preţurile cresc extraordinar de mult la îngrăşăminte. Noi am prognozat acest lucru de 20 de ani şi am tras semnal de alarmă în fiecare an; acum s-a ajuns la nişte preţuri mari, dar comparativ cu ce urmează sunt mici, pentru că tendinţa - de exemplu la fosfor, dar şi la azot, care este mare consumator de energie - este să crească. Fosforul, unde avem un deficit pe 6,3 milioane de hectare, este cel mai important factor limitativ al producţiei în România şi mai ales al calităţii producţiei!

Resursa este limitată

Care ar fi factorul limitativ, domnule director general?

Ei bine, există trei ţări mari având îngrăşăminte cu fosfor: Marocul - roca fosfatică, Statele Unite şi Rusia. Americanii au cel mai bun fosfor, dar este prea scump, la ruşi este scump şi atunci luăm din Maroc.

Comunitatea Europeană şi-a suprafosfatat solurile de 30 de ani încoace şi le-a echilibrat. Acum au nivel de fertilitate formidabil, pe ei nu-i mai interesează să mai aplice fosfor în continuare pentru că nu mai au nevoie, aplică doar doza de întreţinere.

Noi, care suntem foarte jos, ar trebui să fosfatăm şi să ajungem la un nivel de echilibru corespunzător, pentru a avea producţii constant ridicate, de calitate. De exemplu, ni se recomandă: „România să facă numai agricultură organică“, dar se uită că noi avem puţine animale, deci puţin gunoi de grajd! Dacă ar fi să folosesc ultimul gram de gunoi de grajd, aş putea fertiliza cu 30 de tone la hectar doar 700 mii de hectare, or asta înseamnă nici a zecea parte din suprafaţa de terenuri arabile. Din păcate, până şi din puţinul gunoi de grajd, circa 60 la sută se dă pe teren, iar restul este aruncat prin canale, peste tot şi poluează grav mediul ambiant.

Fărâmiţarea, un adevărat blestem

În acest haos acceptat tacit de autorităţi, de reprezentanţii Ministerului, care este rolul fermierului în agricultura românească?

El constituie o categorie socială care trebuie protejată, nu numai pentru că oferă produse agricole, dar este principalul gestionar al factorilor de mediu: el gestionează pământul, apa, aerul, totul... dacă greşeşte, automat se poluează aerul, se poluează apa... Pentru munca pe care o face trebuie să fie recompensat. E necesar să se găsească o formă prin care să aibă un standard de viaţă rezonabil şi un nivel de productivitate a muncii care să-i aducă satisfacţii. Or, noi trebuie să-i ajutăm, să-i încurajam pe aceşti oameni să îşi facă datoria faţă de societate.

Dacă vă duceţi acum pe o plantaţie de viţă-de-vie, o să vedeţi ce înseamnă „efectul“ unei ferme! Noi sperăm că, până la urmă, se va înţelege că această categorie de agricultori are nevoie de ajutor. În România sunt două categorii de fermieri: cei adevăraţi, care au asociaţii şi ferme mari şi care produc pentru piaţă, şi cei mai mulţi care au aşa-numitele ferme de subzistenţă. Ei bine, fermele acestea, de subzistenţă, nu le poţi închide câtă vreme mai trăiesc oamenii aceştia şi atâta timp cât avem 36 la sută din populaţie care trăieşte exclusiv din venituri din agricultură.

Dar să nu-i mai numim în bătaie de joc fermieri... nici ţărani nu-i putem numi pentru că nu mai au unelte şi activitate, reprezintă o categorie pe care trebuie să o întreţinem, să-i facem protecţie socială. Dar trebuie să separăm ferma de protecţia socială, care înseamnă cu totul altceva decât productivitate, utilizare de îngrăşăminte, utilizare de pesticide, sămânţă selecţionată, echipamente... Un om cu trei hectare media n-o să poată niciodată în viaţa lui să-şi cumpere un echipament performant; el consumă mai mulţi carburanţi să se ducă la locul de muncă decât să efectueze lucrarea în zona respectivă. Când să amortizeze el costul unui tractor, când trebuie să-şi ia plug şi combină şi tot ce-i trebuie?! E o aberaţie!

Totuşi, şanse există!

- Ce soluţie de redresare vedeţi?

- Trebuie să stimulăm asocierea, trebuie să-i stimulăm pe aceia care lucrează suprafeţe mai mari, care sunt capabili să aducă progres în agricultură; dacă vom gândi altfel nu vom avea nicio şansă. În Comunitatea Europeană, legile economice sunt extrem de dure. Suntem favorizaţi că suntem în Comunitate atâta timp cât facem totul ca productivitatea muncii să crească. În momentul în care nu suntem capabili să menţinem ritmul, o să rămânem ultima ţară din Europa, aşa cum suntem acum şi este păcat!

- Dumneavoastră, domnule profesor, spuneaţi la un moment dat că „despre trecut poţi vorbi orice, dar trebuie să priveşti spre viitor“. Cum să privim, deci...

- Trebuie să înţelegem că nu vom putea aplica legislaţia europeană fără Oficiile de studii pedologice şi agrochimice. Trebuie să le întărim, să le facem să fie autorizate, să-şi întărească capacitatea organizatorică, administrativă şi, în special, capacitatea de laborator ca să intrăm în comuniune alături de cei din Comunitatea Europeană. Noi nu putem fi diferiţi faţă de ei, legile sunt unice în multe domenii şi atunci încercăm să ţinem pasul în acest fel.

Pe de altă parte, nu trebuie să uităm cadrele din universităţi. Dacă îşi fac datoria, dacă înţeleg lucrurile cum trebuie, şi studenţii lor vor fi mai bine pregătiţi. Noi nu mai putem gândi izolat. Trebuie să învăţăm, să preluăm tot ceea ce este util de la alţii, să valorificăm cunoştinţele lor, să le aplicăm şi la noi în ţară. Cei care merg în Comunitatea Europeană au văzut cât este de greu să nu ai sprijinul vecinilor, să nu te voteze atunci când alţii sunt împotriva ta. Fără un sistem de relaţii permanent nu te poţi descurca, n-ai de unde învăţa. Noi trebuie să învăţăm permanent, să restructurăm organizarea producţiei agricole, iar învăţătura este continuă.

Nu suntem într-o poziţie în care să spunem că ştim prea multe. Nu cunoaştem mare lucru. Din nefericire s-au distrus pieţe, s-au distrus sistemele de relaţii între fermieri şi consumatori şi trebuie să o luăm de la capăt.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
741
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Viitor incert pentru cercetarea viticolă

La „Sărbătoarea vinului“ din acest an, organizată ca de obicei în podgoria ICDVV Valea Călugărească la sfârşit de septembrie, l-am aflat la standuri pe dr. ing. Adrian ŞERDINESCU, directorul general al celui mai înalt for de cercetare viticolă din România. Prilej nimerit pentru a afla cât mai multe despre producţia podgoriilor noastre din această toamnă. „Am avut o recoltă relativ bună, îmi spunea. Cel puţin la nivelul institutului, dar şi al celor şapte staţiuni subordonate. Se poate vorbi de 6 t struguri la ha, dar şi cu vârfuri de 8 t la unele sortimente de struguri de masă.“

Retrocedările abuzive

Cea mai gravă problemă o reprezintă continua diminuare a suprafeţelor de teren de care dispun staţiunile de cercetare. Numai la Valea Călugărească pierderea e de peste 200 ha, institutul rămânând, în urma retrocedărilor, cu 125 ha, care nici acelea nu sunt sigure.

Legea Cercetării Agricole, elaborată de Parlament, nu prevede niciun ajutor din partea statului, iar „dacă nu ne mai rămâne pământ pentru producţie, din ce mai susţinem proiectele de cercetare?!“

O altă hotărâre de guvern prevede ca staţiunile să nu-şi mai desfăşoare activitatea pe terenuri aflate în mediul urban. Într-o asemenea situaţie se află SCDVV Iaşi şi Blaj, pe terenurile lor urmând să se extindă cartiere de locuinţe. „Ar mai fi totuşi o soluţie, şi anume în schimbul respectivelor terenuri să se dea în compensaţie altele în mediul rural.“ Cu atâtea piedici şi abuzuri din partea administraţiilor locale, viitorul cercetării agricole autohtone rămâne în continuare incert.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
829

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şansele agriculturii româneşti, în viziunea analiştilor BCR > REVISTA LUMEA SATULUI

Şansele agriculturii româneşti, în viziunea analiştilor BCR

„România ar putea deveni, până în 2013, a treia putere agricolă a Europei, după Franţa şi Germania, în condiţiile unei absorbţii bune a fondurilor europene, a unor investiţii străine directe semnificative şi a unui anumit sprijin guvernamental“ - se afirmă într-un raport al BCR care face o evaluare a şanselor agriculturii României.

Raportul menţionează că România are o poziţie privilegiată din punctul de vedere al resurselor agricole. Terenul arabil reprezintă 39,5% din suprafaţa totală a teritoriului. Numai în alte cinci state din lume se regăseşte o situaţie mai bună decât cea a ţării noastre.

Sectorul agricol autohton este privit, în mod frecvent, drept un principal beneficiar al aderării României la Uniunea Europeană. Oportunităţile reies din fondurile europene importante, care pot fi atrase în cadrul Politicii Agricole Comune - aproximativ 7,5 miliarde de euro, în perioada 2007-2013.

Dincolo de fondurile europene, oportunităţile la nivel local pot apărea şi din aplicarea unui cadru de reglementare mai stabil şi mai predictibil, ca urmare a implementării Politicii Agricole Comune, cu efecte pozitive în ceea ce priveşte stabilizarea preţurilor.

În acest context, Lucian Anghel, coordonatorul studiului, a subliniat că agricultura ar putea deveni şi mai atractivă pentru investiţiile străine directe, prin menţinerea unui trend ascendent, pe termen lung, al preţurilor produselor agricole, la nivel internaţional.

O dependenţă periculoasă

Fluctuaţiile mari de la un an la altul ale producţiei agricole au devenit cronice, cu toate că ponderea sectorului în valoarea adăugată brută totală a scăzut constant, de la 14,3% în 2004 la mai puţin de 8% în 2007. Astfel, evoluţia poate fi atribuită mai curând vremii decât câştigurilor de productivitate.

Potrivit raportului, ponderea agriculturii în valoarea adăugată brută este semnificativă în România, de 7,5%, în comparaţie cu media UE 27, de 1,9%. O situaţie similară mai este întâlnită numai în Bulgaria, Lituania şi Polonia.

Investiţiile modeste din trecut, precum şi interesul redus al străinilor pentru acest sector - cumpărările de pământ au avut şi o componentă speculativă mai importantă - au determinat menţinerea productivităţii la un nivel foarte scăzut.

Preţul terenurilor agricole a crescut de 5 ori în ultimii 5 ani, până la nivelul de 1.000-3.500 euro/ha, dar încă se menţine de 3 până la 7 ori mai mic decât media europeană. Estimările din piaţa de profil indică o menţinere a tendinţei de creştere în următorii ani.

Sprijinul guvernamental va fi modest

Raportul a luat în calcul un scenariu care are la bază un nivel bun de absorbţie a fondurilor europene (în jur de

80%) şi investiţii străine directe. În această situaţie, România ar putea să-şi dubleze producţia medie de cereale la hectar, până în 2013-2015. Deficitul comercial pe segmentul alimentelor, băuturilor şi tutunului, situat în prezent la 1,8% din PIB, ar putea fi astfel acoperit pe termen lung.

Lucian Anghel apreciază că finanţarea externă este crucială pentru agricultură, deoarece sprijinul guvernamental va fi modest în următorii ani, în paralel cu o creştere a presiunilor exercitate asupra cheltuielilor publice, din domeniile cu o componentă socială importantă (pensii, educaţie, sănătate).

Străinii deţin 300.000 de hectare

Potenţialul semnificativ de creştere a agriculturii româneşti este combinat cu un proces investiţional, intens sprijinit de transferurile de la bugetul Uniunii Europene şi de extinderea politicilor agricole dincolo de graniţele naţionale.

Majoritatea investitorilor străini care au decis să investească în agricultura românească s-au orientat către suprafeţele mari de teren agricol. Ei au întâmpinat unele dificultăţi cauzate de fragmentarea excesivă a parcelelor, precum şi de procesul birocratic, care îngreunează comasarea terenurilor. Companiile străine deţin în acest moment peste 300.000 de hectare (3% din terenul arabil).

Creşte puterea de atracţie a fondurilor europene

Problemele legislative şi cooperarea destul de greoaie cu instituţiile europene au făcut ca România să nu poată absorbi fonduri europene în primul an de la aderare. Agricultura a fost, de departe, cel mai slab sector din punctul de vedere al performanţei atragerii de fonduri europene (doar 1%). Fondurile totale atrase au fost de 10 milioane de euro, dintr-un total de 740 milioane alocate în 2007.

Lucrurile au început să se îmbunătăţească gradual în 2008. Astfel, numărul proiectelor aprobate pentru a fi finanţate a crescut, ceea ce ar putea majora intrările de fonduri europene din 2009. Este vorba de peste 1.000 de proiecte care au fost aprobate numai în primele cinci luni ale anului, inclusiv cele care implică o schemă de ajutor de stat, cu o valoare totală de aproximativ 600 milioane de euro. Specialiştii BCR estimează că angajamentele totale vor depăşi alocările europene pentru 2008, de 1 miliard de euro. Rata de acceptare a proiectelor prezentate în perioada martie şi mai a fost de 36%, iar valoarea medie pe proiect a fost de 580.000 de euro.

Influenţa crizei financiare

Chiar dacă, în general, România a fost o ţintă a investiţiilor străine directe în ultima vreme, criza internaţională ar putea afecta în primul rând sectoarele mai puţin dezvoltate ale economiei, aşa cum este agricultura, apreciază Lucian Anghel.

Acest sector are o importanţă majoră pentru îmbunătăţirea unor indicatori macroeconomici, cum este rata inflaţiei. Motivul ar fi că produsele alimentare au, în România, cea mai mare pondere în coşul de consum, de peste 37%, în comparaţie cu 15% în zona euro.

Până în prezent, România a fost afectată doar indirect de criza internaţională. Investiţiile străine directe şi-au menţinut trendul ascendent (+66% în primele şapte luni). Aşadar, este posibil ca, pe termen scurt, situaţia din agricultură să nu se schimbe prea mult, dacă luăm în calcul o acutizare a actualei crize financiare şi o posibilă extindere a acesteia spre Uniunea Europeană, principalul investitor şi partener comercial al României.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
780

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

97--pamantul-mult-prea-bolnav.html

Pământul, mult prea bolnav

Despre România s-a discutat foarte mult, că are pământuri extraordinare, cu un potenţial fantastic, şi că din acest punct de vedere se poate compara doar cu Franţa. Realitatea este un pic mai tristă.

Ce-i drept, avem aproape 50% din terenuri plasate în primele trei clase de calitate, care în mod normal ar putea asigura necesarul de produse agricole. Ba chiar ar mai rămâne în fiecare an şi pentru export.

Omul în măsură să facă o radiografie exactă a stării de sănătate şi fertilitate a pământului României este domnul dr. Mihail Dumitru, directorul Institutului de Cercetări pentru Pedologie şi Agrochimie.

Rep.: Cât de sănătos, cât de bolnav este pământul românesc, domnule Dumitru?

M.D. : Trebuie spus că, vânzând aproape în mod egal câmpie, deal şi munte, era imposibil ca tot terenul să fie de aceeaşi calitate. Aşadar, dacă privim lucrurile din punctul de vedere al reliefului, terenurile agricole pot fi bune atunci când vorbim de cele din câmpie, dar cele din deal au deja restricţii de toate felurile, iar cele din munte practic nu sunt terenuri agricole.

Din această cauză, uitându-ne în anuarul statistic vom vedea că în clasa I de calitate se încadrează suprafeţe foarte mici, de doar 2,8%, în clasa a II-a şi a III-a mai intră circa 46%, iar 51,7% sunt considerate terenuri de clasa a IV-a şi V-a pe care, fără investiţii majore, nu poţi obţine producţii agricole competitive. Acestea din urmă au foarte mulţi factori limitativi ai capacităţii de producţie a solului.

Seceta – cel mai mare factor restrictiv

Principala problemă a României, de veacuri, este seceta frecventă care afectează peste 7 milioane ha, anul acesta ajungând la mai mult de jumătate din teritoriul naţional. Aducând în discuţie această problemă, ar trebui mai întâi să vorbim despre posibilitatea de a avea sisteme de irigaţii, sau nu... Până acum se declara mereu, sub diverse forme, că avem amenajate pentru irigaţii trei milioane de hectare. Mai nou, se spunea doar de 1 milion de ha, dar în realitate, în cel mai secetos an, s-au irigat doar circa 100.000 de ha. Nu poţi lua în considerare şi nişte amenajări care nu funcţionează. Trebuie să se decidă suprafeţele care necesită irigaţii. Avem nevoie de sisteme la fel cu cele din vestul Europei, care să asigure udarea cu picătura sau fertirigarea. Dacă ne gândim să reînfiinţăm sistemele de irigaţii de acum 40 de ani e ca şi cum am vrea să tratăm un muribund. Aşadar, trebuie regândită toată această investiţie pentru că în anii de secetă, în plus, mai avem şi niveluri mici ale râurilor.

Degeaba facem investiţii în irigaţii dacă nu respectăm toate verigile tehnologice, începând de la sămânţa certificată şi până la îngrăşămintele şi pesticidele de care au nevoie solul şi planta.

Deşi ne-am confruntat tot mai des cu efectele secetei, avem în ţară, în fiecare an, circa 3,5 milioane de ha cu exces de apă. Ele au fost cândva amenajate pentru această situaţie dar, odată cu retrocedarea, toate lucrările au fost distruse.

Eroziunea cuprinde peste 6 milioane de hectare

La fel, există şi terenuri afectate de eroziune. Ele însumează 6,3 milioane de ha. Soluţia cea mai simplă era ca acestea să fie împădurite, să se facă nişte amenajări simple care să controleze acest fenomen. Dar noi plantăm în fiecare an circa 8.000 ha de pădure când necesarul la ora actuală ar fi undeva la 2,4 milioane de ha pentru că, fiind extrem de degradate, aceste suprafeţe necesită împădurire rapidă. În acest ritm ne trebuie 250 de ani să împădurim această suprafaţă, doar că în acest timp pădurile se mai şi taie, şi încă în mod haotic.

Se plantează salcâm câte un hectar ici-colo şi asta ar fi pădurea. E bun şi salcâmul, dar sunt atâtea alte specii care au o valoare deosebită, au un efect favorabil asupra solului şi o durată mare de viaţă. Aici iarăşi trebuie un control riguros, cu planuri serioase, astfel încât pădurea care rezultă peste câţiva ani să poată fi gospodărită aşa cum trebuie şi să aibă efectul scontat asupra biodiversităţii.

Fertilitatea, un simplu mit

Cel mai grav lucru este că, de la an la an, scade nivelul de fertilitate a solului. Avem de exemplu 6,3 milioane care au un conţinut mic şi foarte mic de fosfor, element limitativ care, la un moment dat, dictează nivelul producţiei. Deci trebuie neapărat să găsim o măsură pentru a subvenţiona fosfatarea solului, la care nu s-a mai gândit nimeni la noi, deşi ţările civilizate o fac continuu.

Suntem deci la lecţia de agrochimie…

Mai rău, conţinutul de humus pe 7,5 milioane de ha este mic şi foarte mic. Deci, materia organică, cea care influenţează toate caracteristicile fizice, chimice şi biologice ale solului are valori reduse, iar humusul nu se poate forma din altceva decât din materie organică. Ar trebui să fertilizăm organic, dar nu avem animale suficiente.

Dacă am folosi integral tot gunoiul de grajd pe care îl producem am fertiliza doar 700.000 de ha, însă până la 9,3 milioane ha care reprezintă terenul arabil sau până la 14,7 milioane ha de teren agricol mai este mult. Asta dacă l-am folosi pe tot, dar dacă mergem pe la marginea comunelor găsim grămezi întregi de gunoi de grajd pe care oamenii îl aruncă fie pentru că nu au cu ce să îl transporte şi să-l împrăştie, fie pentru că sunt bătrâni sau, şi mai rău, pentru că nu-i mai interesează şi au abandonat deja terenurile.

Media de îngrăşăminte organice la noi este de o tonă/ha, noroc însă că mai dau unii câte 20- 30 de tone/ha o dată la câţiva ani.

Deşertificarea pare iminentă?

Rep.: Cât este adevăr şi cât exagerare în pericolul deşertificării?

M.D.: Colac peste pupăză, a venit şi deşertificarea. Precipitaţiile nu au scăzut, dar s-a încălzit clima şi în aceste condiţii solul se activează şi materia organică este consumată mai repede. Aşadar, tendinţa de reducere a humusului din sol este şi mai agresivă.

Avem apoi peste 5 milioane ha unde conţinutul de azot este mic şi foarte mic şi 780.000 ha cu conţinut mic de potasiu. Or, viticultura, legumicultura şi pomicultura nu se pot face fără potasiu. Chiar dacă sporul de producţie nu e însemnat, cresc calitatea acesteia, rezistenţa la transport şi la păstrare, dar mai ales la factori de stres, precum seceta, îngheţul şi dăunătorii.

Există unele microorganisme potenţial patogene care, în condiţiile unei fertilizări echilibrate, nu mai atacă planta respectivă, pe când la fertilizarea numai cu azot pot să o atace. La noi însă aproape că nu se aplică niciun fel de îngrăşământ chimic. În România media îngrăşămintelor cu N:P:K este de 45 kg/ha, pe când media mondială este de 91 kg/ha, iar în vestul Europei media atinge 270 kg/ha.

Cum putem noi discuta despre o agricultură modernă, când nu am citit prima lecţie de agrochimie care spune că trebuie să returnezi solului măcar ce i-ai luat? În plus, majoritatea fermelor de la noi sunt de subzistenţă, nu produc pentru piaţă. Se lucrează pe sole mici care nici nu îţi permit să foloseşti echipamente performante pentru a întreţine cultura cum trebuie. Ajungi să te uiţi la o cultură şi să nu găseşti grâul printre buruieni.

Avem cele mai mici producţii din Europa

După toate acestea nu este de mirare că noi obţinem o producţie de 40% din producţia de la nivelul Comunităţii Europene sau de circa 80% din producţia ultimelor 10 ţări care au intrat în UE (din Europa Centrală şi de Est). Datele mai recente ale Băncii Mondiale sau ale OECD arată că România este incapabilă să îşi utilizeze durabil solurile, deoarece nu aplică îngrăşăminte suficiente.

Dacă ne gândim că am avut 13 fabrici de îngrăşăminte şi acum am mai rămas cu cinci, la ce să ne mai aşteptăm? Îngrăşămintele se dau în cantităţi mari de sute de kilograme pentru care trebuie să asigurăm transport şi depozitare intermediară, iar fabrica trebuie să producă continuu.

Alături de Bulgaria suntem ţara cu cea mai mică producţie din Europa. Dar dacă mergeţi în Bulgaria o să constataţi că s-a îmbunătăţit mult situaţia, că se lucrează numai la solă mare, iar noi avem 48 milioane de parceluţe. Nu degeaba, spunea academicianul Constantinescu, suntem singurii care consumăm mai mult combustibil să mergem la lucru decât să lucrăm terenul respectiv.

Asta este şi motivul pentru care noi nu ne putem compara când mergem la piaţă cu cei din Vest.

Intrarea în UE e doar o oportunitate, iar sarcinile noastre sunt mult mai multe decât ale celorlalţi. Dacă o să facem doar minimul pe care ni-l cer ei suntem pierduţi, deoarece concurenţa este acerbă. Bugetul Comunităţii Europene este alcătuit din 1% din PIB-ul fiecărei ţări. Noi aşteptăm ca procentul de 1% să ne ridice nivelul de existenţă, când avem 99% cu care ne putem dezvolta propria ţară.

Noi pe ce mizăm? Să ne rugăm de sănătatea căpşunarilor căci, pe termen scurt vorbind, au salvat ţara.

Pagini realizate de Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
866
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Alexandru Mica, autorul unei inegalabile antologii folclorice

Profesor universitar, doctor, Alexandru Mica este cunoscut şi recunoscut pentru activitatea sa didactică, iar de către cei care iubesc folclorul, iubitori ai muzicii adevărate, şi ca un mare interpret. E suficient să vă reamintesc că este autorul acelei minunate colecţii cuprinzând peste 500 de cântece din folclorul nostru.

- Domnule Mica, un alt îndrăgostit de creaţiile spaţiului rural, Tudor Gheorghe, spunea că, după opinia sa, astăzi nu se mai creează folclor. Dumneavoastră ce credeţi?

- Nu, folclorul se creează. Nu ştiu însă dacă mai există creatori autentici şi valoroşi, reprezentativi. A dispărut acel cadru al obştii tradiţionale, săteşti în care apăreau cu diverse prilejuri, la hora satului, la petrecerile flăcăilor, ale fetelor sau la sărbătorile de peste an, când se întreceau izvodind fie versuri, fie melodii. Dar părerea mea este că şi astăzi se creează, chiar dacă într-un ritm mai puţin susţinut.

- Se spune că, din momentul în care România a păşit pragul Uniunii Europene, satul românesc a pierit.

- Nici vorbă. Prin aderare s-a creat un cadru nou şi propice pentru dezvoltarea mediului rural şi a creativităţii care nu poate fi oprită de nicio măsură administrativă trecătoare.

- Totuşi, datele generale de convieţuire ale celor care populează spaţiul rural s-au schimbat; în aceste condiţii, folclorul, dacă el se formează astăzi, mai păstrează exigenţele, regulile de creaţie specifice, tradiţionale?

- Depinde de creator. El poate fi ori ancorat în tradiţia locală sau în cea generală, spirituală a ţării, ori un începător şi creează după ureche. Aşa apar creaţii mai puţin izbutite care nu reprezintă nici măcar obştea de unde provine creatorul, ce să mai vorbim de spiritualitatea românească! Dar să ştiţi că, în periplul acesta de cinci veacuri pe care l-am surprins în antologie, am constatat momente de pauză relativă în fluxul creator al autorilor anonimi, aşa că şi acest moment poate fi unul dintre acestea, dar procesul creaţiei populare nu se va opri.

- Cum aţi făcut selecţia celor cinci sute de piese cuprinse în antologia „Cinci veacuri din istoria cântecului popular - 1540-2003“, pentru că există o paletă extraordinar de mare de cuprindere?

- Selecţia am făcut-o cu migală, având în vedere că s-a întins pe o perioadă de aproape trei decenii. A fost o adevărată investigaţie în spiritualitatea noastră naţională. Am cercetat codexuri, tabulaturi, poezii şi melodii tipărite în revistele de specialitate ale vremii, dar şi arhivele sonore şi cele tipărite - culegeri vechi, unele mai puţin importante din punct de vedere cultural pentru că nu aveau amploare, dar care au marcat cântecul românesc încă de la 1700, culminând cu marele Anton Pann cu al său „Spitalul amorului“ sau „Cântătorul dorului“ şi continuând cu Dimitrie Vulpian, care este autorul primei dar şi ultimei culegeri masive de cântec de joc şi romanţă din Muntenia.

La arhiva naţională de folclor am zăbovit aproape 4 ani şi am ascultat peste douăzeci şi cinci de mii de fonograme cu cântece lăutăreşti de ţară şi de oraş. Mi-am însuşit practic stilul de interpretare a acestor melodii.

- Dacă nu v-aţi fi născut în Putineiul Giurgiului, adică dacă n-aţi fi văzut lumina soarelui într-un sat, v-aţi fi descurcat la fel de bine în ceea ce aţi întreprins?
- Nu! Nu, pentru că, pasiunea aceasta neobişnuită, recunosc, pentru cântecul românesc tradiţional a înmugurit în perioada copilăriei, când îi ascultam pe lăutarii satului dar şi discurile de ebonită pe care le avea unchiul meu, învăţătorul Marin Bălan. Am crescut şi m-am format într-un univers de cântec şi de poezie.

Alexandru Mica este, printre altele, şi autorul unei lucrări despre unul dintre cei mai mari şi complicaţi gânditori şi scriitori ruşi, F. M. Dostoievski, apărută recent la editura Junimea din Iaşi: „Feodor Mihailovici Dostoievski, de la realismul autentic la realismul fantastic“.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
6443

Comentarii

1. ea -- (14-November-2009)Felicitari, dle profesor !

2. ciobanu gheorgke -- (24-January-2010)Domnule profesor va felicit. va cunosc din 1992 cand ati candidat la o functie de SENATOR IN JUDETUL OLT,eu v-am insotit pe tot parcursul campaniei electorale .atunci aveati 400 cantece astazi mult mai multe va felicit si va doresc sanatate

3. ciobanu gheorghe -- (28-January-2010)va salut si va doresc multa sanatate dle profesor din slatina jud olt.v-am ascultat cu placere in seara de 27.01.2010 la tv trinitas.
cu respect.

4. Un_iubitor_de_folclor -- (6-August-2010)Cine-i acest Alexandru Mica? Pana cand isi va mai bate joc de folclorul nostru?

5. autentic -- (16-October-2010)Poate esti iubitor de folclor dar, ce sti tu despre folclor? Nu pre multe. Te inseli.

6. chiran -- (29-October-2010)maestre,am avut bucuria sa-l cunosc personal pe invatatorul Balan,un iubitor
al sahului in comuna Putineiu-Giurgiu-
DUMNEAVOASTRA multa sanatate.

7. Un_iubitor_de_folclor -- (4-December-2010)"Nu ştiu însă dacă mai există creatori autentici şi valoroşi, reprezentativi..."
Cata aroganta! Daca tu nu stii, invata de la cei care stiu. De ce nu iti rezervi tu putin timp si sa rezolvi problema creatiei ? Nu-ti permit sa insulti creatia folclorica contemporana! Nu-ti permit, caci sute de creatori trudesc zilnic sa ofere poporului acesta altceva decat manele si cantece de pahar!

8. delia -- (21-December-2010)Unui iubitor de folclor (4 si 7)
Domnule, dumneata nu ai habar cine este si ce canta Alexandru Mica! Esti jalnic
Google iti va da raspunsul

9. Bakiu -- (22-January-2011)Domnul Alexandru Mica este o valoare rară, autentică şi admirabilă a foclorului nostru. Domnia sa este un tezaur de nepreţuit al mândriei de a fi român.

10. VOICAN MARIN-GHIOROIU -- (8-April-2011)Distins domn prof.univ.dr. ALEXANDRU MICA,toată gratituduinea şi lauda pentru munca titanică depusă în scoaterea la lumină din spatele cortinei TIMPULUI a celor 500 de cântece din folclorul nostru, multă sănătate şi inspiraţie deplină, voce de trubadur îndrăgostit de melosul nostru fără egal, să ne trăiţi!

11. VOICAN MARIN-GHIOROIU -- (8-April-2011)Dragi cititori, Cine nu ştie, sau nu a avut ocazia fericită să asculte cele 37 de casete audio, pe care mi le-a oferit (să pot ca să-mi îmbogăţesc comoara sufletului) OMUL de înaltă omenie Cornel Nisipeanu (cel condamnat la moarte de Nicolae Ceauşescu)prietenul d-lui Alexandru Mica, ascultaţi-le! Sunt bijuterii muyicale

12. breazu alexandru -- (4-June-2011) maestre sa fii sanatos;;;cred ca prin ceea ce faci ptr. a re(aduce)vechile cintecele din folclorul romanesc "LA VIATA",ptr. a re(aduce) muzica BIO(MUZICA SANATOASA),vei reusi ca DUMNEZEU va fi cu ce este bun in viata,deci vei avea un sprijin in ceea ce vrei sa faci;;Acest mesaj text la trimis BREAZU ALEXANDRU,prieten cu BALAN OVIDIU(copilul invatatorului BALAN MARIN ,mare pasionat de

sah, din comuna PUTINEIU ,jud. GIURGIU).;;;DUMNEZEU SA TE OCROTEASCA SI SA TE AJUTE SA REALIZEZI CE TI-AI PROPUS IN VIATA...

° 13. mai multi oameni de bine -- (8-June-2011)Tot respectul pentru preocuparile culturale,universitare ,diplomatice a distinsului personaj daca nu ar folosii aceasta mantie ca sa-si acopere comportamentul josnic de tigan ursar din Putineiu -dupa tata-,ofiter DIE si turnator deconspirat de CNSAS,fals revolutionar ,impostor,deviatie grava de comportament incompatibil cu statutul de educator,plagiator de muzica populara sustrasa din inst.de etnogr.si folcl.,antisemit ,ateu convins,acestea sunt o parte infima din ceea ce caracterizeaza acest personaj-din pacate,departe de a fi un reper moral pentru tanara generatie.

° 14. sandu -- (11-June-2011)----

° 15. fane -- (17-July-2011)Ma adresez cu o mare rugaminte Antenei Satelor pentru a ne scuti de prezenta guristului de populare Mica Alexandru mai ales ca multi tineri de aici din sat care iau fost elevi si studenti s-au plans de comportamentul sau dubios, ii saruta si ii pipaia ,le cerea servicii de sofat si altele fara sa-i plateasca!

° 16. sandu belciu -- (28-July-2011)Cititi mai multe pe"Ioana Greceanu petitie"
Din pacate comportamentul negativ il descalifica pe "MAESTRUL",impostura,camataria,legaturile cu lumea interlopa,inselaciunea,santajul!!
Halal reper moral!Rusie !Acesti oameni au dreptate!!

° 17. Cinevacare-Icunoastemaibinedecatvoitoti -- (19-August-2011)Respectati-l pe Alexandru Mica.E mic din toate p.d.v.Adica,el arata cum nu trebuie sa cante cineva,ca voce,iar ca tupeu e mare:a comis un abuz majuscul,"bagandu-si nasul ",abuziv,in Arhiva Nationala de Folclor a I.C.E.D.,furand,nu "culegand" piesele pe care,jalnic(d.p.d.v.calitativ),nu doar "cu jale",le plange,nu le canta.Sunt un Interpret mult mai bun dacat el.

° 18. G.S. -- (8-September-2011)Eu sunt unul din textierii care cu pasiune au scris textele multor pricesne (cantari populare cu tematica religioasa). Contrar parerii intervievatului din articolul de fata, mai există creatori autentici, valoroşi, reprezentativi. Poate nu eu, dar altii in mod sigur. Personal, cunosc foarte multi. E usor sa arunci cu noroi in creatia romaneasca contemporana. Ce se urmareste?

° 19. CIOBANU GHEORGHE -- (9-January-2012)LA MULTI ANI DLE PROFESOR VA SALUT CU RESPECT DIN SLATINA JUD OLT.AU TRECUT 20 ANI DE CAND V-AM CUNOSCUT CAND A-TI CANDIDAT PENTRU UN POST DE SENATOR DIN PARTEA PRM IN JUD OLT.V-AM INSOTIT PE TOATA DURAT CAMPANIEI ELECTORALE LA SLATINA ,CARACAL,SCORNICESTI.VA DORESC MULTA SANATATE. LA MULTI ANI!

° 20. Ungureanu Ionel -- (15-January-2012)Cum se poate intra in posesia acestei colectii a domnului Alexandu Mica?

° 21. Gica -- (2-March-2012)S-au pus in vanzare aici :
http://www.okazii.ro/catalog/111113098/antologie-alexandru-mica.html

° 22. Un_iubitor_de_folclor -- (11-July-2013)"delia -- (21-December-2010)
Unui iubitor de folclor (4 si 7) Domnule, dumneata nu ai habar cine este si ce canta Alexandru Mica! Esti jalnic Google iti va da raspunsul"
Un_iubitor_de_folclor: Te rog sa te abtii de la astfel de calificative la dresa mea si sa pastezi distanta. Limiteaza-te la subiect.

° 23. Un_iubitor_de_folclor -- (11-July-2013)" autentic -- (16-October-2010)
Poate esti iubitor de folclor dar, ce sti tu despre folclor? Nu pre multe. Te inseli."
Un_iubitor_de_folclor: Atentie! Greseli de punctuatie.

° 24. G.S. -- (29-May-2014)http://adevarul.ro/locale/giurgiu/giurgiu-ambasador-1_521f3692c7b855ff56255c81/index.print

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82bf6

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

RNDR a fost lansată oficial

Reţeaua Naţională de Dezvoltare Rurală (RNDR) a fost lansată oficial zilele trecute, în cadrul primei întâlniri a Comitetului Naţional de Coordonare a RNDR (CNC).

În cadrul RNDR va fi constituită Unitatea de Sprijin a Reţelei (USR), al cărei rol central va fi acela de a acorda ajutor pentru realizarea tuturor acţiunilor propuse, în vederea implementării eficiente a Programului Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR). Totodată, USR va identifica evenimentele ce urmează să se desfăşoare în România sau în afara ţării, care pot oferi oportunităţi importante de a face schimb de idei şi experienţă în ceea ce priveşte dezvoltarea rurală.

De asemenea vor fi sprijiniţi membrii RNDR care doresc să coopereze, în scopul de a dezvolta activităţi antreprenoriale, în contextul PNDR, cum ar fi: promovarea produselor tradiţionale, crearea şi funcţionarea grupurilor de producători sau îmbunătăţirea şi promovarea facilităţilor şi serviciilor turistice.

La eveniment, alături de experţi ai Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR), au participat reprezentanţi ai principalelor grupuri de actori implicaţi în procesul de dezvoltare rurală (ministere, agenţii guvernamentale, autorităţi locale şi regionale, universităţi, institute de cercetare, muzee, organizaţii civile şi nonprofit, grupuri de acţiune locală, grupuri etnice şi minoritare, IMM-uri ş.a.). Reuniunea a avut drept scop validarea Regulamentului de Organizare şi Funcţionare a planului de acţiune, precum şi a listei membrilor RNDR.

Deocamdată, RNDR funcţionează în cadrul MADR, dar va fi externalizată în urma unei licitaţii. Noul administrator poate fi o organizaţie din România sau un consorţiu internaţional. Problema este destul de delicată, pentru că la mijloc există foarte mulţi bani.

Ce este RNDR?

Potrivit specialiştilor MADR în dezvoltare rurală, RNDR este un organism în cadrul PNDR. Menirea reţelei este de a asigura un flux eficient de informaţii, pentru utilizarea măsurilor cuprinse în PNDR. Reţeaua are deja peste 500 de membri, din care 24 sunt reprezentanţi în Comitetul Naţional de Coordonare.

Aceasta a luat fiinţă la începutul acestui an, în conformitate cu art. 68 din Regulamentul CE nr.1698/2005. RNDR va grupa, la nivel naţional, organizaţiile şi autorităţile implicate în procesul de dezvoltare rurală. Funcţionarea va fi finanţată prin componenta Asistenţă Tehnică a PNDR, conform art. 66 (3) al Regulamentului Consiliului (EC) nr.1698/2005.

Structura necesară funcţionării

- Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale;
- Unitatea de Sprijin a Reţelei;
- Comitetul Naţional de Coordonare;

- Actorii (membrii Reţelei).

Domenii de intervenţii acoperite

- conservarea şi prezervarea patrimoniului rural;
- promovarea artizanatului;
- promovarea produselor locale;
- agricultură, apicultură;
- turism rural;
- pădure;
- materiale europene;
- urbanism şi amenajarea teritoriului;
- dezvoltare locală şi parteneriat.

Sprijin aşteptat din partea RNDR

- răspunsuri la nevoile importante ale comunităţii rurale;
- sprijin în realizarea de proiecte;
- nevoia de asistenţă tehnică şi schimb de experienţă cu diferite organizaţii, în diferite domenii (creşterea productivităţii pădurilor private, produselor locale, artizanat etc.), precum şi întâlnirea de oferte şi cereri deja posibile;
- cadru informaţional coerent;
- programe de informare şi dobândirea de competenţe, măiestrie în instrumente specifice, în probleme de proiecte de dezvoltare locală;
- ajutor în identificarea persoanelor şi resurselor mobilizabile.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
1337

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

972--oameni-de-nota-10-doctorul-vasile-p...

Oameni de nota... 10

Doctorul Vasile Pachiţanu

Misiunea reporterului de a înfăţişa profilul profesional şi moral al celor ce slujesc pentru progresul agriculturii româneşti este extrem de dificilă, cel puţin din două motive.„Oamenii de nota… 10“ găzduiţi în rubrica de faţă sunt, cel mai adesea, personalităţi care pretind, cu justificat temei, ca poziţionarea lor pe scara valorii profesionale să le individualizeze apartenenţa reală în rândurile elitei agricole.

Al doilea impediment ţine de structura interioară aparte a omului de ştiinţă care respinge extazierea. Adică desprinderea din rândul colectivităţii. Pentru ei, actul creaţiei nu pare a depăşi munca trudnică a celor din jurul lor.

O asemenea personalitate este şi doctorul veterinar Vasile PACHIŢANU. Noi, cei care îl admirăm pentru puterea de creaţie ieşită din comun, dar mai ales pentru realizările sale de-o viaţă întreagă, cum s-ar spune, încă nu am reuşit să-i decriptăm genomul interior. Nici în plan creativ şi nici uman.

Retras departe de lumea dezlănţuită a celor care îşi arogă calitatea de a gestiona problemele zootehniei româneşti, doctorul Pachiţanu dezvoltă undeva nu departe de Piatra-Neamţ, la Complexul Zootehnic Zăneşti, o bază de cercetare fără egal în această zonă geografică a Europei. Ce reuşeşte acest om aici depăşeşte până şi imaginaţia semenilor săi despre forţa şi nivelul zootehniei virtuale.

O face nu cu gândul la nu ştiu ce distincţie naţională, ci pentru considerente ce ţin de crezul său profesional şi ataşamentul faţă de clasa oropsită a crescătorilor de animale. Pe ei, pe urmaşii răzeşilor Marelui Ştefan, vrea el să-i dezlege de viaţa mizeră a grajdului clasic falimentar, spre a-i ridica la un nivel de civilizaţie şi bunăstare egal cu semenii lor.

Cum şi prin ce mijloace?

Ambiţia lui este de a schimba ordinea zootehnică a ţinutului căruia îi aparţine printr-o infuzie ştiinţifică de material genetic, care să repopuleze păşunile mănoase ale Moldovei cu animale de o robusteţe ce seamănă izbitor cu zimbrii de altădată. Fapt este că la Complexul din Zăneşti nucleul de reproducţie este acum format şi foarte curând va începe diseminarea materialului genetic care va declanşa procesul de ameliorare a raselor autohtone.

În combinaţia ştiinţifică a doctorului Pachiţanu se află mai ales reproducători de mare performanţă, creaţi de el şi colaboratorii săi, sub asistenţa unor cercetători americani. În timp, aceştia ar putea da naştere unei rase de taurine care să înglobeze tot ce este mai bun în lume în materie de taurine pentru carne.

Legat sufleteşte de animalele care au asigurat perenitatea zootehniei româneşti, doctorul mai are ambiţia de a dovedi că rasele autohtone au o genă cel puţin la fel de valoroasă precum monştrii hrăniţi la ieslea bogată a fermierilor occidentali. El a reuşit să recupereze de-a lungul timpului trei exemplare din rasa pură a Surei de

stepă, din care una este cuprinsă în programul de ameliorare.
După câte i-au fost date doctorului să pătimească de-a lungul timpului, acum soarele se înalţă măreţ şi peste strada lui. Asta se întâmpla într-o frumoasă zi de primăvară, când Culiţă Tărâţă l-a mutat la Zăneşti, de la ferma sa familială, unde i-a dat mână liberă pentru a clădi o unitate care să îmbine elementele de civilizaţie cu performanţa. Atunci, nici lui Culiţă şi nici lui Pachiţanu nu le trecea prin cap ceea ce avea să se nască opt ani mai târziu: un complex zootehnic cu o bază de cercetare proprie, cum în puţine locuri din lume poate fi văzut.
I. BANU, I. POP
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
1286
□
° Comentarii
□
□
° 1. green john -- (13-January-2012)Ce nu pot altii experimenta genetic in State , pentru ca sint legi drastice care se respecta , se incearca in Romania .
Curind o sa avem vaci care arata ca si culturistii unflati cu tot felul de steroizi si apoi sa te tot astepti la boli autoimune . Iar preamarirea occidentalilor suna cam suna Scinteia pe vremea raposatului .
N-ar strica sa si deschidem ochii putin
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

973--luati-aminte-la-a-optsprezecea-toam...

Luaţi aminte la a optsprezecea toamnă românească

O mai veche fabulă, buchisită cândva chiar şi în clasele primare, o poezioară aşadar de învăţătură ne dumireşte şi astăzi cum că, vorba aceea, nimic nou sub soare.

„Racul, broasca şi o ştiucă“ se numea scrierea cu pricina, povestioară în versuri menită să ne demonstreze cum că acolo unde fiecare face cum îl taie pe el capul, treaba devine neîndoios dâmboviţeană. Cum să urneşti un bolovan dacă cei hotărâţi şi îndreptăţiţi să o facă trag care încotro? Luaţi seama prin urmare la politichiile de astăzi! Cel din deal osteneşte, după cum îi este şi obiceiul să urce povara spre interesele dumisale. Ăl din vale trage, la rându-i, cu dinţii să nu-şi irosească prada. Chibiţii, fiindcă nu lipsesc nici ei, îşi umflă bojocii încurajându-şi simpatia. Între timp, bolovanul, ca în legenda lui Sisif - ba la deal, ba degrabă spre vale. Românul, hârşâit de vreme şi vremuri, abia dacă ia seama la poznele politiceşti, fiindcă, însăşi vorbă de pe la noi, „şi ce-ţi pasă mon cher, merge treaba, merge!“ Însă hiba tocmai asta şi este! Treaba ori treburile ţării dospesc precum adâncurile unei fântâni împuţite. Miroase îngrozitor acest joc de-a baba oarba, fiindcă, dacă nu băgăm ori ne facem că nu băgăm de seamă noi, românii, apoi lumea ca lume nu se poate să nu observe. Urmarea? Investiţii - mai va! Lucrări de sute de milioane de euro sortite pustiului. Hoţie la drumul mare. Jaf sub orice chip, dar mai cu seamă din buzunarul statului. Al nostru, al tuturor adică. Pomeni electorale!

Simbria, ca simbrie

Şi că veni vorba. Au dascălii noştri simbrii mici. Dar n-ar fi de ocară să le aducem aminte eşecurile răsunătoare de la bacalaureat? Ori de la propriile titularizări? Ori promovarea doar pentru cei ce-şi pot achita meditaţiile? Adică orele irosite în timpul anume alocat învăţăturii? N-am nicio îndoială. Cu ori fără mai numeroşi creiţari în pungă, cei chemaţi să zidească viitorul intelectual al acestei ţări nu-şi vor mai aminti în niciun caz de Domnul Trandafir. Şi că veni vorba.

Ştiaţi că numai unu la sută dintre sutele de mii de studenţi ce populează astăzi universităţile - mai mult sau mai puţin acreditate - provin din lumea rurală? Ori, mai ştiaţi că aproape 25% dintre săteni sunt analfabeţi? Dar, cui ce-i pasă? Peste câteva zile viitorii candidaţi la fotoliile parlamentare vor lua sub tălpi ţărâna ţării. Între ei însă puţini, foarte puţini ţărani de viţă veche. Un celebru personaj zicea acum două decenii cum că cel puţin douăzeci de ani le vor trebui românilor să înveţe democraţia. Asta dacă nu trăgeau, vezi bine, unul „hăis“ şi altul „cea“. Ori, vă repet.

Luaţi aminte la cea de a optsprezecea toamnă românească! Democratică şi europeană.

Fabula, celebra fabulă cu „Racul, broasca şi o ştiucă“ a devenit, din păcate, mai actuală decât oricând.

Dar, vorba aceea: „Merge treaba? Merge!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:

704

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

974--editorial-padurea-si-uscaturile-din...

EDITORIAL - Pădurea şi… uscăturile din preajma ei

Mi-au venit în minte, aşa deodată, cuvintele din titlul de mai sus, deşi gândul îmi era dus la cei ce gospodăresc „aurul verde“ al ţării, acel spaţiu în care ar trebui să intrăm cu sfială şi respect: pădurea. Şi tot în acel moment încercam să rememorez atâtea fărădelegi comise în ultimii ani împotriva pădurii de… prădalnicii tranziţiei cărora nu le-am găsit un cuvânt mai potrivit decât cel inserat mai departe.

Dar cum orice pădure are… uscăturile ei n-ar trebui să ne mai mire abuzurile unora. Dar parcă sunt prea mulţi. Aşa de mulţi în ultima vreme încât, de nu vor fi stăviliţi, riscăm să asistăm la pustiirea şi a ceea ce a mai rămas din codrii României. Nu, nu spun poveşti şi nicio… noutate. Se ştie deja cam câte milioane de hectare din pădurea românilor au fost prădate ilegal sau… cu acte-n regulă. Misiune grea pentru cei îndrituiţi să administreze această bogăţie. Cine sunt ei?

Se vorbeşte adesea despre specialiştii din diverse domenii, rolul şi importanţa lor, condiţiile de muncă şi de viaţă… Dar despre silvicultori? Doar cele câteva reviste de specialitate scot în evidenţă activitatea acestora, deloc uşoară. Din păcate, publicaţiile respective se distribuie cu prioritate în cercul tagmei lor şi „nu fac decât să ne cunoaştem mai bine între noi“ - după cum îmi spunea un angajat al sistemului.

Aşadar, despre silvicultori în lumea de dincolo de domeniul în care-şi desfăşoară activitatea şi unde se regăsesc de-acum actualii proprietari de păduri din sistemul privat, nu se ştiu prea multe. S-ar cuveni să-i cunoaştem mai bine. Nu de alta, dar sunt oamenii de lângă noi, prietenii care pot prin priceperea lor să contribuie substanţial la a ne asigura un climat mai bun, un aer mai curat şi, pe deasupra, materia primă pentru atâtea lucruri ce se fac din lemn. Să nu mai vorbim de nenumăratele produse naturale ce le oferă flora şi fauna din pădure ce completează noianul de bogăţie oferită de aceasta. Este doar necesar s-o îngrijim şi s-o apărăm. În ceea ce ne priveşte ne facem datoria, ca publicaţie ce are în preocupări, printre altele, şi activităţi specifice silviculturii, dar şi mediul, viaţa din spaţiul rural, cu toate ale ei, să prezentăm specialistul din domeniu - aşa cum am făcut-o în nenumărate rânduri -, preocupările, îndatoririle personalului silvic, dar şi obligaţiile celor ce au intrat în posesia unor suprafeţe de păduri. Pentru că nu sunt puţine, iar nerespectarea lor poate avea consecinţe dintre cele mai nefaste asupra codrilor ţării, mediului şi nu în ultimul rând asupra indivizilor certaţi cu legea sau necunoscători ai acesteia.

Din lipsă de spaţiu n-o să spun acum decât că silvicultorul nu este doar „paznicul“ pădurii, el este absolventul uneia dintre cele mai grele facultăţi, care, odată ajuns în codru - dacă pot spune aşa - depune în sinea sa, dar şi în faţa naţiunii din care face parte un jurământ nescris. Un jurământ ce-l leagă de faptele înaintaşilor săi şi-l obligă în acelaşi timp să apere cu toată fiinţa sa pădurea, să renască prietenia dintre om şi codru.

Fie ca vrerea sa să se împlinească, spre binele nostru şi al urmaşilor noştri!

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
2019

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82bf6
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ferme agricole scoase la vânzare

Zeci de ferme agricole sunt zilnic scoase la vânzare pe Internet, semn că agricultura nu prea mai îmbogăţeşte pe nimeni în ziua de azi. Preţurile variază mult, în funcţie de dotările şi investiţiile făcute în fiecare fermă, ajungând şi până la 2 milioane de euro. Astfel, cea mai scumpă este în judeţul Suceava, fiind evaluată de proprietar la 2,35 milioane de euro. Ferma are 15 hectare şi cuprinde 300 de vaci „în funcţiune", 20.000 mp construiţi – 16 grajduri, depozit cereale, atelier mecanic, birouri – utilaje, cântar camioane, platforme betonate, apă, canal.

Tot în Suceava se vinde o fermă în localitatea Ilieşti, având deschidere la drum european. Suprafaţa acesteia este de 6,5 ha, are 12 grajduri, anexe, curent, iar preţul solicitat este de 1,1 milioane euro.

Un alt ţăran, de data aceasta din Aiud, a scos la comercializare o proprietate pe malul Mureşului, intabulată, cu carte funciară. Ferma este alcătuită din teren intravilan 2,5 ha, un grajd şi o hală din cărămidă de 1.000 mp, 2 hale metalice înalte de 800 mp fiecare, 2 platforme betonate de 800 mp, o clădire cu etaj de 200 mp/nivel, 2.000 mp curte betonată, livadă, grădină. Locaţia dispune de apă, gaz, curent electric şi permite accesul tirurilor. Preţul final nu este negociabil, fiind de 600.000 euro.

Tot de vânzare este şi o fermă de 10 ha în judeţul Prahova, cuprinzând teren arabil, livadă, pădure, păşune, grădină, curte şi casă. Preţul pe care proprietarul speră să îl obţină este de 1,5 euro/mp. Şi în judeţul Buzău, în satul Voetin, este de vânzare o fermă agricolă cu 2 grajduri şi alte 3 clădiri, având o suprafaţă împrejmuită de 16.500 mp, 15 ha teren arabil lângă fermă şi 800 capete de ovine, totul „la preţ avantajos".

Ofertă ademenitoare

Cine se gândeşte să se înhame în domeniul creşterii păsărilor poate opta pentru a deveni asociatul unui întreprinzător gălăţean. Acesta caută un asociat pentru o fermă avicolă, care este deja în curs de populare. Ferma se află în comuna Folteşti, din judeţul Galaţi. Intrarea în fermă se face din şoseaua principală.

Ferma are 2 hale a câte 1.800 mp fiecare, recondiţionate în 2008, plus o platformă betonată de 4.000 mp şi o magazie de 200 mp, construcţie din 2007. Sediul firmei are 130 mp, fiind o „construcţie modernă din 2008". Este utilată complet: toaletă, sufragerie, dormitor, bucătărie, cameră de sortare, toaletă angajaţi. De asemenea, proprietatea are şi un puţ forat la 72 m adâncime, curent electric direct de la transformator trifazat, gaz furnizat pe bază de contract cu Rompetrol, precum şi bazin din fibră de sticlă pentru apă curentă în sediu cu boiler industrial şi hidrofor. Drumurile de acces sunt betonate; există şi Internet, cablu tv.

Loriana VLAD

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
9911

Comentarii

□

□

1. Mari -- (8-May-2010)Taran este ala care te injura de mata noi ne numim agricultori>.

2. Andrei Duda -- (11-February-2011)Stimati domni,

Va anuntam ca DIALUST SRL producator de PANOURI SANDWICH-TERMOIZOLANTE, PROFILE ZINCATE “U”; “L”; “Z”; “C” si OMEGA, TIGLA METALICA, TABLA CUTATA, produce si ofera FERME AGRICOLE, HALE AGRICOLE, STRUCTURI USOARE PENTRU HALE SI GRAJDURI.

In asteptarea raspunsului dvs.,

Cu stima,
Andrei Duda
Director Vanzari
DIALUST 2000 IMPEX SRL
Mobil: 004-0731-306.490
Tel.: 004-021-351.00.02
Fax: 004-021-351.00.03
E-mail: andrei@dialust.ro
andrei_duda@yahoo.com
Site: www.dialust.ro

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

976--combine-si-tractoare-second-hand-de...

Combine şi tractoare second-hand de vânzare pe Internet

Internetul a pătruns tot mai mult la ţară, tranzacţiile on-line devenind din ce în ce mai obişnuite printre ţărani. Pe portalurile destinate produselor agricole se înregistrează zilnic sute de anunţuri de vânzări şi cumpărări. Astfel, un întreprinzător aduce din Germania combine şi tractoare noi, dar şi second-hand, precum şi linii tehnologice moderne.

Tractoarele noi sunt marca John Deere, cu o putere între 100 şi 209 cp, preţurile variind între 43.600 şi 77.900 de euro, la care se adaugă transportul. De asemenea, la cerere întreprinzătorul poate aduce şi alte tipuri de utilaje.

Oferte incredibile

Un ţăran cu adresa pe Yahoo în limba franceză vinde combine second-hand în stare foarte bună din Franţa, pentru un preţ de 12.000 de euro. Doritorii pot primi poze pe email cu utilajele solicitate.

Cerealele se vând încă la preţuri considerate mici. Cu toate acestea, mulţi dintre cei care vând cereale nu sunt tocmai producători. Un bucureştean vinde grâu din producţia acestui an, anunţând că are de comercializat peste 60 de tone. Preţul solicitat este negociabil, 5.500 de lei pe kilogram, dar în el nu este inclus şi transportul. Plata pe loc este una dintre condiţiile impuse de vânzătorul din Capitală.

Porumbul este vândut cu 500 de lei pe tonă. Un locuitor din Icuseşti, judeţul Neamţ, are de vânzare 1.000 tone de porumb din producţia 2008, la preţul de 500 lei/tonă, iar un alt fermier din Oradea vinde „urgent“ porumb cu 0,35 lei/kg.

Piaţa funciară şi zootehnică

Un alt fermier, de data aceasta dintr-o localitate constănţeană, vrea să cumpere terenuri agricole pe raza judeţului sau, mai precis în localităţile Stupina, Crucea, Saraiu, Pantelimon, Casimcea. Acesta specifică faptul că suportă toate cheltuielile notariale, preţul urmând să fie negociat la faţa locului.

Şi animalele se vând bine pe Internet. Un ţăran are de vânzare nu mai puţin de 200 capre „fără râie“, cu numai 150 lei bucata, preţul fiind negociabil. Un altul a dat anunţ că vrea să comercializeze, direct din Olanda şi Germania, „în condiţii super avantajoase“, porci din rase de carne pentru sacrificare, cu greutăţi cuprinse între 110 şi 125 kg.

Suntem asiguraţi că guiţătoarele au un procent ridicat de carne slabă în carcasă, circa 57-58%, iar capacitatea unui camion de transport este de maximum 160-170 de porci. Cei interesaţi sunt avizaţi că există posibilităţi de livrare între 1.000 şi 2.000 porci/lună. În preţ este inclus transportul şi asigurarea acestora până la destinaţie. La livrare, animalele sunt însoţite de certificate sanitar-veterinare şi de provenienţă, corespunzător normelor europene în vigoare. Conform înţelegerii contractuale, plata se acceptă numai în avans după emiterea facturii proforme.

În vederea emiterii facturii, cei interesaţi sunt rugaţi să furnizeze date concrete cu privire la denumirea firmei, localitatea de destinaţie, abator, fermă, grajduri şi persoană de contact.

Valoarea facturii proforme se va calcula în funcţie de rasă şi greutatea porcilor la încărcare în Olanda, Germania: 110-125 kg, număr de porci solicitaţi, comanda minimă 150 capete, distanţa de la încarcerare până la locul de descărcare, fermă şi abator. Potenţialii cumpărători sunt informaţi că preţurile sunt variabile şi se negociază săptămânal în raport cu cursul şi cotaţia de la bursă.

Loriana VLAD

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
10363
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La mintea cocoşului

Deşi trăieşte, de-o viaţă, într-o comună din preajma Bucureşcilor, lui nea Gheorghe nu i-a plăcut nicicând să-şi preumble paşii pe caldarâmul Capitalei. Şi dacă, tânăr fiind, nu-i dădea inima ghes – oricum tentaţii şi prilej de a-ţi omorî vremea se găseau, din belşug, chiar şi pe vremea comuniştilor – cu atât mai puţin îl paşte dorul de a venit în inima ţării acum, la bătrâneţe. Prea multă hărmălaie – obişnuieşte să spună –, prea puhoi de lume care se calcă şi ţi se urcă pe picioare, vorbeşte mult şi fără noimă, se ia la harţă, din te miri ce şi, una-două, te înjură de mamă.

Oricum ar sta lucrurile însă şi oricât i-ar displăcea lui Nea Gheorghe să poposească în Micul Paris – na, c-am zis-o şi p-asta! – din când în când tot mai vine în marele oraş. Du-te, omule – îl ia la rost nevasta – şi scoate un ban la piaţă, că alţii s-au chivernisit cu verdeţurile, legumele şi fructele – care nouă şi aşa ne prisosesc, că de crescut, am crescut copii, dar să vină să ne vază mai ba, or, se zice, din an în Paşte, chiar dacă locuiesc la o aruncătură de băţ. Şi bărbatul, ce să facă, mai de milă, mai de silă, pentru a scăpa de gura soaţei – ce mândreţe de fată era şi ce caţă cicălitoare a devenit! – culege ce e de strâns de prin grădină şi livadă, urcă în autobuz cu noaptea-n cap şi vine să-şi vândă produsele. Ei bine, nu chiar la piaţă – unde să mai ai loc acolo de atâţia precupeţi şi intermediari!? – ci pe undeva, pe aproape.

Ca să scape cât mai iute fiindcă nu-i place, în ruptul capului, s-o facă pe comersantul – nu ţine la preţ, ia cât îi dă clientul şi – cu mult, cu puţin – de-abia aşteaptă să facă drumul întors către casă. Ghinionul tot nu l-a ocolit. Nu ştie cum, oricât încearcă nu reuşeşte să înţeleagă cum, în ce fel, a pierdut, i-au fost furaţi toţi banii pe care-i încasase din vânzarea mărfii. Tărăşenie constatată chiar înainte de a urca în autobuz. Oricât a întors buzunarele pe dos, oricât a scuturat paporniţele, nimic, nicio leţcaie şi, ca să pună capac la toate – lipseau şi buletinul de identitate şi talonul de pensie, pe care le ţinea la loc ferit – şuţii mişună peste tot, în tot locul – în acelaşi buzunar interior al hainei.

Când se tot căina şi frământa şi se chinuia să-şi dea seama cum de-a fost cu putinţă o asemenea nenorocire – „Ai pierdut ceva, tataie?“ – îl întrebă un tânăr destul de curăţel îmbrăcat şi cu un ten mai oacheş, nu se ştie dacă din naştere ori de la soare. Păi… dădu să zică moş Gheorghe.

Păi… a găsit cineva nişte acte – susură, printre dinţi, băieţandrul. Şi banii? Îngăimă bătrânul ţăran. De bani n-am auzit – îl asigură flăcăul, arătându-şi fasolea. Ceva parale însă trebuie să dai matale, de vrei să-ţi mai vezi buletinul şi chitanţa aia de pensie. Că ăl de le-a găsit nu le dă înapoi pe daiboji. Are şi el ca tot românul, chiar de ne zic unii c-am fi minoritari, familie şi greutăţi. Dar nu mai am niciun sfanţ, îngăimă pierdut moş Gheorghe – taman i-am pierdut ori mi-au fost furaţi, de unde să mai am alţi bani?

Ei, dacă n-ai, n-ai. Ne-om mai vedea şi altădată, când oi avea! Şi rostind aceste cuvinte bunul „samaritean“ se întoarce brusc, conform proverbului etrusc, şi urcă într-o elegantă maşină ce tocmai oprise lângă dânsul, lăsându-l stană pe bietul moşneag.

Morala e la mintea cocoşului: hoţul neprins, negustor cinstit se numeşte, iar socoteala de-acasă nu se potriveşte cu cea din târg.

Gogu' PINTENOGU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
567

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ziua Mondială a Femeii de la sate

Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Iaşi, Centrul Local de Consultanţă Agricolă Costuleni, în parteneriat cu reprezentanţii Primăriei Costuleni, au organizat cu prilejul Zilei Mondiale a Femeii din Mediul Rural o acţiune cu tema: „Implicarea femeii în dezvoltarea comunităţilor rurale."

Cu acest prilej au fost dezbătute aspecte privind semnificaţia acestei zile la nivel mondial, asociaţiile de femei existente în România, rolul femeii din mediul rural şi implicarea ei în comunitate (exemple concrete din comunităţi rurale), idei de afaceri pentru femeile din mediul rural – exemple practice.

Implicarea în viaţa comunităţii

A fost o sărbătoare de suflet în cadrul căreia participantele – persoane cu activitate agricolă, reprezentante din învăţământ, administraţie – au înţeles cât de important este rolul lor în comunitate. Sunt posibilităţi de dezvoltare care nu necesită în principal fonduri, ci implicarea membrilor în localităţile rurale, schimburi de experienţă pentru cunoaşterea reuşitelor din alte zone. Cu aceeaşi ocazie a fost inaugurată la Căminul cultural o încăpere cu obiecte caracteristice unei gospodării tradiţionale (covoare, îmbrăcăminte, olărit etc.) din zona Costuleni.

Aceeaşi zi a fost sărbătorită şi în comuna Ţibăneşti de către Centrul Local de Consultanţă Agricolă din localitate, în colaborare cu Primăria şi Clubul copiilor. A fost o acţiune în cadrul căreia s-a discutat despre toate aspectele vieţii femeilor din mediul rural, la care a fost prezent şi un reprezentant al Poliţiei din comună.

Afaceri de succes

La acţiunile organizate de consultanţă au fost prezentate şi poveşti de succes ale persoanelor din mediul rural: Asociaţia Femeilor „Speranţa" din comuna Costuleni – reprezentantă Elena Savin; Lenuţa Neacşu – legumicultură, comuna Ţibăneşti; Soficu Maria – floricultură, comuna Rediu; grupul de femei din comuna Miroslava – reprezentante Iriciuc Elena şi Lătescu Ana Maria.

Important este faptul că iniţiativa consultanţei agricole ieşene a determinat implicarea membrilor din comunităţi pentru sărbătorirea femeii din mediul rural şi susţinerea participării ei la dezvoltarea locală.

Dr. ec. Camelia Apetroaie

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
811

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

979--din-sat-s-a-intrupat-vedeta-simina-...

Din sat s-a întrupat vedeta… Simina Custură - o altfel de Nadia > REVISTA LUMEA SATULUI

Din sat s-a întrupat vedeta… Simina Custură - o altfel de Nadia

Simina Custură - comuna Cazasu, judeţul Brăila: şase luni i-au trebuit copilei de doar 10 ani să-şi adjudece locul 1 la ediţia din acest an a Cupei României la taekwondo WTF. Despre ea, specialiştii declară la unison că are profilul unui campion.

„Simina e un real talent al generaţiei sale. Nu mi-a fost dat să văd până acum un sportiv cu o încredere în sine, o determinare şi o dorinţă continuă de a progresa la cote atât de ridicate. Este neîndoielnic unul dintre acei copii născuţi să fie campioni“

Mihaela Pătroaică, preşedinte Clubul Sportiv Impact Brăila

Are părul bălai, ochii negri, dar şi exuberanţa tipică vârstei inocenţei. Rare sunt momentele în care nu afişează pe chip un zâmbet tonifiant. Ea a cunoscut totuşi şi momente triste. La începutul lui aprilie puştoaica aflase că nu se regăsea pe lista celor zece elevi care trebuiau să reprezinte şcoala la un concurs de selecţie pentru dans, organizat de Clubul Sportiv Impact Brăila.

Vestea o afectase într-atât încât a fost nevoie de intervenţia învăţătoarei ei pe lângă profesorul de sport care avea în sarcină întocmirea listei pentru concurs. „A venit la mine învăţătoarea să mă roage cumva să o includ pe acea listă pe Simina, care nu mai contenea de câteva zile cu plânsul. Spunea că-şi doreşte foarte mult să participe şi ea, pentru că de foarte mult timp dorea să practice o artă marţială“, a rememorat profesorul Viorel Luca.

Destinul avea însă să lucreze în favoarea copilei din localitatea brăileană Cazasu. Cu trei zile înainte de concurs, o elevă se retrăsese din cursă, lăsând locul viitoarei campioane, care a fructificat din plin şansa ce i se dăduse. Din 15 candidate de la categoria ei de vârstă a fost de departe cea mai bună. Toţi o remarcaseră. Puţini însă credeau în steaua ei. Ea credea oricum.

Dansând cu… taekwondo-ul

După concurs, Simina era mai hotărâtă ca oricând să demareze antrenamentele de taekwondo. „Nu mai vreau la dans sportiv. Vreau la taekwondo – un sport olimpic“, şi-a contrat ea mama care insista că acesta din urmă „e mai potrivit pentru o fată“. De departe, din Irlanda, tatăl Siminei dădea undă verde pentru arta marţială ce-i cucerise fiica.

După doar o lună de antrenament, Simina participa la primul ei concurs: Campionatele Naţionale pentru copii şi cadeţi de la Miercurea-Ciuc. Evoluând fără complexe, Simina n-a fost „carne de tun“, cum anticipau unii, câştigând două meciuri, în care şi-a apropiat victoria după răsturnări spectaculoase de scor. Doar lipsa de experienţă a făcut să piardă meciul pentru accederea în finala categoriei - 30 kg, şi nu valoarea. Simina pleca însă acasă cu bronzul categoriei. Şi nu era puţin lucru…

Aur la 10 ani

După startul bun de la Naţionale, Simina a continuat pregătirea, abordând-o cu maximă seriozitate, dar şi cu dorinţa de a-şi trece în palmares un loc superior celui ocupat la primul ei concurs. Cupa Mureş, din iulie, era o nouă oportunitate în acest sens, pe care a fructificat-o, cucerind argintul. Nu era însă pe deplin mulţumită. Ţintea locul 1, iar ultimul concurs din 2008, Cupa României, 23-24 octombrie, găzduit de Polivalenta bucureşteană, părea să fie prilejul ideal. Şi Simina n-a dezamăgit. Primul meci a fost interzis cardiacilor. Adversara Siminei conducea cu 3-0, părând a controla ostilităţile. Dar nu… Simina presează. Cu o mişcare de felină, Simina loveşte vesta adversarei. E punct… Continuă să atace. Ridică piciorul la cap şi-i scutură casca adversarei. Preia conducerea. Incredibil. Adversara izbucneşte în lacrimi. E 4-2 pentru Simina. Trei, doi, unu, şi… meciul e gata.

A fost cel mai important meci. Următoarele două, la fel de tensionate, au relevat o Simina imperială. A fost concursul ei, cadoul pe care şi-l făcuse pentru cei zece ani pe care avea să-i împlinească peste două zile. Ce-şi propune ea de acum înainte? „Sabeom nim, la următorul concurs tot locul 1“, i-a spus Siminei instructorului Mihaela Pătroaică, cea care a descoperit-o şi alături de care merge pe drumul spre marea performanţă.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
6378
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

98--cateva-date-practice-privind-cultura...

Câteva date practice privind cultura faceliei (I) > REVISTA LUMEA SATULUI

Câteva date practice privind cultura faceliei (I)

Dacă dorim formarea unei baze melifere proprii, situată în imediata apropiere a stupinei, trebuie să fim preocupaţi în permanenţă de cultura plantelor tipic melifere.

Specia: Phacelia tanacetifolia L.
Familia: Hydrophylaceae
Denumire populară: facelia
Perioada de înflorire: eşalonată, din mai până toamna târziu, în funcţie de epoca de semănat.
Valoarea meliferă: 300-1.000 kg/ha
Alte utilizări: poate fi folosită sub formă de îngrăşământ verde, plantă furajeră, are acţiune antipoluantă, antinematodă.

O plantă care se pretează foarte bine la această utilizare este facelia (Phacelia tanacetifolia L. – fam. Hydrophylaceae), a cărei valoare meliferă este întrecută numai de salcâm şi evodia.

Trebuie totuşi menţionat în legătură cu valoarea sa meliferă că, deşi pe bază de analize repetate a rezultat că are o mare capacitate meliferă, totuşi, datorită complexului de factori microclimatici, care influenţează într-un fel sau altul secreţia şi concentraţia nectarului, nu în toţi anii şi în toate localităţile se realizează un cules eficient cu sporuri însemnate de miere.

Originară din America de Nord, unde este considerată o buruiană problemă, facelia a fost cercetată şi selecţionată de numeroase institute de cercetare din lumea întreagă până s-a obţinut specia de facelia cunoscută şi apreciată astăzi de apicultorii din lumea întreagă.

Mierea obţinută de la facelia este una dintre cele mai fine, de o calitate excelentă şi cu o aromă deosebită, foarte apreciată de cunoscători. În stare cristalizată se aseamănă cu un şerbet alb, foarte fin.

Singurul defect al acestei plante este acela că, deocamdată, în ţara noastră prezintă interes numai pentru apicultură, ca plantă nectariferă.

Apicultorii din Germania, Franţa şi Anglia apreciind-o ca excelentă plantă meliferă, au făcut eforturi uriaşe pentru introducerea ei în cultură, alături de culturile cerealiere, prăşitoare şi furajere.

Argumentele care au pledat în favoarea ei au fost următoarele:

- prin dezvoltarea sa rapidă, înăbuşă buruienile, iar frunzişul său foarte dens menţine terenul curat de buruieni până la cultura următoare;
- datorită cantităţii de biomasă produsă la unitatea de suprafaţă, a conţinutului bogat în proteine şi a pretenţiilor scăzute faţă de factori pedoclimatici, s-a dovedit a fi cea mai indicată plantă pentru îngrăşământ verde, care lasă multe elemente nutritive prin încorporarea ei în sol. Îngropată în pământ la sfârşitul perioadei de înflorire, facelia aduce în sol echivalentul a 30 t de gunoi de grajd la hectar;

- are acţiune antipoluantă - o cultură de facelia „captează“ din sol nitraţii şi resturile de îngrăşăminte rămase de la culturile precedente, limitând, în caz de ploi puternice, spălarea solului şi infiltrarea de substanţe puternic nocive şi poluante spre pânzele de apă freatică;
- are acţiune antinematodă - o cultură de facelia permite reducerea, în bune condiţii, a populaţiei de nematode cu 20%;
- a intrat şi în atenţia crescătorilor de animale ca furaj după obţinerea unor soiuri de facelia lipsite de perişori pe frunze.

Fiind o plantă cu perioadă de vegetaţie scurtă, se pretează foarte bine să fie semănată în etape, înflorind astfel eşalonat din luna mai până în octombrie şi chiar până la căderea brumei.

Data semănatului este condiţionată numai de perioada când avem nevoie de cules. Cunoscând că răsărirea are loc în 8-10 zile, înfloreşte după 40-60 zile de la semănat, iar durata totală de înflorire durează cca 50-60 zile, epocile de însămânţare vor fi în aşa fel alese încât înfloritul să coincidă cu perioadele obişnuit lipsite de cules.

În practica apicolă putem folosi mai multe epoci de semănat, astfel:

- epoca de toamnă. Însămânţarea seminţelor de facelia se va face cât se poate de târziu, în cursul lunii noiembrie sau chiar la începutul lunii decembrie, dacă vremea permite, în mod eşalonat şi pe suprafeţe diferite, pentru a obţine prelungirea perioadei de înflorire pe o durată cât mai lungă de timp. Important este ca sămânţa de facelia să nu germineze până la venirea gerurilor, căci plantulele de facelia nu rezistă la îngheţ.

Literatura de specialitate consemnează că facelia semănată la sfârşitul lunii noiembrie înfloreşte primăvara cu două săptămâni mai devreme decât facelia semănată primăvara. Un înflorit timpuriu (în jur de 18 mai) se poate obţine şi de la plantele provenite din seminţele scuturate în anul precedent (fenomen cunoscut sub denumirea de autoînsămânţare).

În cazul semănatului în pragul iernii sau primăvara în mustul zăpezii (februarie-martie) înfloritul faceliei începe concomitent cu cel al salcâmului sau îi urmează imediat.

Dr. ing. Nicoleta Ion
Resurse Melifere – I.C.D. Apicultură Bucureşti

(Va urma)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
24348

Comentarii

1. Panaite -- (28-February-2010)Unde gasesc seminte de facelia?

2. Cosmin Tanase -- (3-March-2010)Seminte de facelia am gasit eu anul acesta la Institutul National de Cercetare Dezvoltare pentru Cartof si Sfecla de Zahar Brasov, Str. Fundaturii nr.2 - 08:00 - 15:00 (Luni-Vineri). http://www.potato.ro
Vorbiti intai cu Dl. ing. Dan Teodorescu tel. 0268/476795 int. 181 mobil 0721/499485, e-mail dan.teodorescu@potato.ro

3. BOLONI FRANCISC -- (27-May-2010)ce fel de erbicid se poate folosi.
multumesc.

4. vancea alin -- (11-November-2010)Comercializam seminte de facelia.
Vizitati site-ul de internet sau sunati la 0744.647.257

5. daniel -- (20-December-2010)cate kl de samanta trebuiesc la un hectar si cat costa kl. in afara de productia de miere mai poate fi folosita in alt scop? stie cineva aproximativ ce productie de miere da... se merita investitia?

6. Buta Irina -- (14-May-2018)ce fel de erbicid se foloseste la facelia?

7. radu -- (26-June-2018)ce erbicid pot folosi la facelia,cantitate,doza simomentul aplicarii,(postemergent sau preemergent).multumesc.

8. radu -- (26-June-2018)unde gasesc raspunsul.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 46887
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

File din cronica Marii Uniri

S-au împlinit, iată, 90 de ani din ziua în care, într-o atmosferă înălţătoare, în mijlocul aprobărilor unanime şi a unui entuziasm fără margini, 1.228 de delegaţi reprezentând 130 de cercuri electorale din toate cele 27 de comitate româneşti, votează în sala „Cazinei Militare“ unirea definitivă cu ţara.

Rezoluţia aprobată unanim este citită celor peste 100 de mii de români adunaţi pe Câmpul lui Horea. „Adunarea Naţională a tuturor românilor din Transilvania, Banat şi Ţara Ungurească, adunaţi prin reprezentanţii lor îndreptăţiţi la Alba-Iulia în ziua de 18 noiembrie (1 decembrie) 1918, decretează unirea acelor români şi a tuturor teritoriilor locuite de dânşii cu România“.

În timp ce la Alba-Iulia, în vechea capitală a lui Mihai Viteazul, se încheia prin voinţa naţiunii române cel mai măreţ act al istoriei neamului, regele Ferdinand, Întregitorul de Ţară, reintra în Bucureşti în fruntea armatei sale eroice. După doi ani de crunte suferinţe şi jertfe fără număr, regele avea să spună cu mândrie: „...grele au fost timpurile, mari au fost jertfele, dar strălucită e răsplata şi astăzi pot spune cu fruntea senină faţă de Dumnezeu şi faţă de poporul meu că am conştiinţa curată“.

În fruntea cortegiului era regele având lângă el pe regina Maria şi pe generalul Berthelot. După cei trei făuritori ai victoriei venea oastea, regimentele de la Mărăşti, Mărăşeşti, Oituz care după clipa victoriei aveau să ducă încă un an de lupte grele pentru consolidarea Unirii. În munţii Ardealului, la Nistru sau pe Tisa, în pusta ungară până la Budapesta, sângele românesc va curge din nou ca să pecetluiască, cum spunea Constantin Kiriţescu, „dreptul la viaţă liberă a neamului întregit“.

Aliaţii sunt împotrivă

După ce delegaţii Consiliului Naţional Român cer regelui, la Iaşi, ocuparea militară a Transilvaniei pentru a se pune capăt anarhiei propagate de revoluţia bolşevică maghiară, crimelor şi jafurilor, oastea trece din nou munţii. Întâmpinată cu un entuziasm de nedescris de români, dar şi de minorităţi, diviziile române sunt obligate să se oprescă pe râul Mureş, unde, în numele armatelor aliate, generalul francez Franchet d’Esperey încheiase cu ungurii un armistiţiu la Belgrad fixând arbitrar, pe acest râu, o linie de demarcaţie între noi şi armata ungară.

Între timp, la Conferinţa de Pace de la Paris, delegaţia română desfăşoară mari eforturi pentru a i se permite României luarea sub control a întregului teritoriu la care România avea dreptul după tratatul de alianţă din 1916. Cum aliaţii ezitau – şi nu putem omite nici influenţa delegaţiei maghiare – iar atacurile armatei ungare se înteţeau, se ştie, Bella Kuhn primise ordin de la Lenin să ocupe Transilvania, guvernul român s-a văzut nevoit să ia măsurile ce se impuneau.

A urmat eliberarea prin luptă şi jertfe a întregii Transilvanii şi războiul cu bolşevicii unguri încheiat cu ocuparea Budapestei pe 4 august 1919, cu toată împotrivirea Consiliului Suprem Aliat, care nu realiza pericolul extinderii „revoluţiei roşii“ în Europa.

Şi Banatul în dispută

În Rezoluţia aprobată la 1 decembrie la Alba-Iulia se consemna: „Adunarea proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al naţiunii române la întregul Banat cuprins între râurile Mureş, Tisa şi Dunăre“.

O astfel de precizare era absolut necesară deoarece, înaintând ca avangardă a armatelor franceze, trupele sârbe după ce şi-au eliberat propria ţară au pătruns în Banat, ocupându-l în scurt timp în întregime. Pe teritoriul ocupat s-a trecut la rechiziţii forţate, deportări în masă ale ţăranilor români, jafuri organizate etc.

La Conferinţa Păcii, sârbii au făcut presiuni ca Banatul să le revină, dacă nu în întregime, măcar în parte. Delegaţia română a intervenit energic pentru a se pune capăt acestei intolerabile stări de lucruri. Prin intervenţia generalului Berthelot, România a avut câştig de cauză, astfel că, la sfârşitul lunii iulie 1919, ţara noastră se găsea în posesia întregului teritoriu ce i se recunoscuse la graniţa de vest.

De gardă la Nistru

Şi la fruntariile de răsărit ale ţării situaţia era extrem de încordată. Nerecunoscând în fapt unirea Basarabiei cu patria mamă, Rusia bolşevică a menţinut pe Nistru o stare permanentă de război prin provocarea continuă a incidentelor de graniţă, acte de terorism, sabotaj şi diversiune etc.

Apărând cu vrednicie şi spirit de sacrificiu graniţele de răsărit ale ţării între 1918 – 1940, au căzut la datorie 886 de grăniceri, 1.259 jandarmi şi 1.197 poliţişti români, adică o treime din numărul militarilor căzuţi în Războiul de Independenţă. Prin toate acestea Uniunea Sovietică a pregătit invazia Basarabiei şi Nordului Bucovinei în 1940. Până atunci însă în „România dodoloaţă“ românii trăiau împlinirea visului pe care Mihai Viteazul îl concentrase în cuvintele „Pohta ce-am pohtit“.

Unirea „de jure“

Pe 29 decembrie 1919, parlamentul României întregite vota legile de ratificare a Marii Uniri. Acestea erau depuse de bucovineanul Nistor, de basarabeanul Inculeţ şi de ardeleanul Ştefan C. Pop.

Marcând acest moment istoric, Nicolae Iorga, preşedintele Camerei Deputaţilor, a rostit cuvintele care întrupau în chip elocvent simţirea întregului popor: „...în numele României mutilate de ieri, ce strângea în inima ei rănită atâta din jalea şi nădejdea ţinuturilor înstrăinate, în numele României care a plâns cu fraţii pierduţi şi a nădăjduit cu ei şi în care nu a fost om cinstit care să nu păstreze în Sfânta Sfintelor a sufletului său dorul desăvârşitei uniri naţionale şi hotărârea de a ne jertfi toţi pentru aceasta, simt negrăita fericire de a putea face în numele dumneavoastră, al tuturora, acest legământ solemn pentru viitorul neamului, în sfârşit şi, pentru vecie, unit“.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
801

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Neamul lui Hristos

Sunt oameni care nu-şi cunosc nici măcar descendenţii apropiaţi, nu au vrut să ştie, nu i-a interesat, nu au fost curioşi. Alţii şi-au făcut, din aceeaşi curiozitate cărora primilor le lipseşte, întreg arborele genealogic. Părintele Nicolae Ionescu, zis Nuţu, din localitatea prahoveană Zănoaga, ştie istoria neamului din care face parte, mai ales prin prisma celor peste 200 de ani de când primul din neam a devenit preot în sat. Anii 1700, „spre sfârşitul lor", cum ţine să precizeze părintele, erau grei pentru popor. Biruri, lipsuri, dureri şi neîmpliniri. Singura alinare era, de fapt ca şi azi, în foarte multe cazuri, biserica. Pe atunci omul făcea semnul crucii şi când se trezea, şi când se culca, şi când pleca la arat, şi când se ducea la război, şi când se aşeza sau se ridica de la masă. Părintele Nuţu era, la ora sosirii noastre în localitate, plecat să facă sfeştanii pe la săteni. „Că e bine, primim lămuriri de la coana preoteasă, să-ţi citească preotul de binele casei şi al familiei." Când vine, preotul e mirat: cum de ştim de cei 200 de ani de continuitate şi tradiţie? De fapt, aşa e tradiţia: cel mai mic dintre fii să preia destinele parohiei în mâinile lui. Mezinul e, de altfel, şi cel care rămâne în casa părintească. „Fiul meu cel mic îşi doreşte, desigur, să vină preot aici, dar nu depinde doar de dorinţa lui asta."

Preoţi huliţi, biserici dărâmate

În timp ce vorbim, părintele Nuţu mai răspunde la un telefon care sună, în treacăt fie spus, cu insistenţă, mai dirijează o remorcă încărcată cu piatră pentru cimitir şi continuă: „Mie tata mi-a spus, când eram elev în clasa a VII-a – şi erau vremuri tare tulburi atunci – că nu poate să hotărască în locul meu ce voi face în viaţă. I-ar plăcea să duc mai departe tradiţia familiei, dar s-ar părea că nu se poate. Mi-a spus, cu discreţie şi durere, că se aude că în Rusia fuseseră arse bisericile, prigoniţi preoţii, îndreptaţi, de mulţi ani, credincioşii către ateism. Dacă m-aş naşte de o sută de ori, tot preot m-aş face. Eu slujesc, ca să zic aşa, la doi stăpâni: Dumnezeu şi enoriaşii."

Două bijuterii

Am simţit că interlocutorul meu o cârmeşte uşor spre un alt domeniu. Nu puteam încheia discuţia fără să vorbim despre biserică: „La fel ca şi înaintaşii mei, de-a lungul celor peste 200 de ani de când avem în grijă această localitate eu am două parohii: în Zănoaga şi în Dumbrava. Amândouă sunt micuţe, una are 150 de familii, cealaltă 300. Pe amândouă le-am renovat, pe amândouă le-am îmbrăcat în haine noi. Am făcut cu mâna mea stranele.

Unii zic că e greu să ţii două parohii, dar dacă atâţia preoţi au reuşit în timp să aibă grijă de ambele, cu siguranţă pot şi eu. Cea de la Zănoaga este datată, după Iorga, de la 1450. Este o bijuterie. A fost, de altfel, declarată monument istoric. Cea din Dumbrava este mai nouă. Şi satul e mai nou. Oamenii vin la biserică, şi la Dumbrava, şi la Zănoaga tot cu aceleaşi vorbe pe buze şi în suflet."

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
652
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

982--Andrei-intaiul-dintre-apostoli.html

Andrei, întâiul dintre apostoli

Deci, post mare la creştini... Trecem pe zacuscă şi chiftele din soia. Nu mai înjurăm vecinul care parchează pe locul nostru, nu mai avem gânduri necurate când vedem vreun personaj mai... cilibiu, nu mai trecem strada pe roşu. E un bun prilej să fim mai buni. Mai calzi. Mai oameni. Abstinenţă, gând la Dumnezeu, rugăciuni... Şi uite, pe 30 noiembrie vine Apostolul Andrei, frate cu Petru. Altă sărbătoare mare nu mai e până la această dată. Hei, cei care purtaţi numele sfântului, cu voi vorbesc: puneţi vinul la îndemână, că trebuie să faceţi cinste.

„Cel întâi chemat la apostolie“, Andrei l-a urmat pe Mântuitorul pe toate drumurile Ţării Sfinte, a văzut minunile săvârşite, a aflat cuvânt de învăţătură, s-a bucurat când l-a desluşit, a plâns când Iisus a fost răstignit, a fost fericit când a înviat, a plecat să predice lumii credinţa creştină. El a fost primul care a ajuns pe plaiurile noastre, propovăduind Evanghelia. Şi noi îl cinstim şi în felul acesta:

„Pe propovăduitorul credinţei la geto-daci şi slujitor al Cuvântului, pe Andrei cel dintâi chemat să-l lăudăm, că pe strămoşii noştri i-a adus la cunoştinţa lui Hristos, crucea în mâini ţinând şi izbăvind din înşelăciunea vrăjmaşului sufletele lor, pe care le-a adus la Dumnezeu ca dar bine primit. Pe acesta, toţi românii să-l lăudăm şi să-l cinstim, ca să se roage neîncetat lui Hristos Dumnezeu, ca să ne ferească de toată răutatea şi să mântuiască sufletele noastre“. (Stihira glasului 6 la Utrenia din 30 noiembrie).

Află-ţi ursitul...

Şi să vorbim despre alte obiceiuri, mai plăcute. În noaptea Sfântului Andrei se pune, de fete şi băieţi deopotrivă, grâu la încolţit. Dacă grâul creşte des şi frumos, înseamnă că au soartă bună, cu multă fericire. În schimb, dacă grâul se blegeşte, nu-i a bună. Bătrânii citesc în verdele grâului an spornic şi mănos pe câmpii. În usturoiul pus şi el la încolţit într-o bucată de aluat, cei care se pricep pot descâlci tainele meteorologiei: adică e secetă, e inundaţie, sunt ploi.

Cel mai plăcut obicei e însă aflarea ursitului. Ce nu fac fetele ca să vadă dacă se mărită şi cu cine: se uită în fântână la miezul nopţii, se chircesc goale în faţa oglinzii, se duc în grădină, la unul dintre bulumacii gardului. Sigur că nu îi află respectivului numele, dar pot descoperi dacă e frumos sau urât, înalt sau scund, tânăr sau bătrân. Sau acuma, de Andrei, se pun fetele de măritat pe frământat şi făcut turte sărate, pe care le mănâncă înainte de culcare.

Apă după ele, deşi le crapă ficatul de atâta sărătură, nu beau. Că tocmai ăsta e şpilul: să vină în vis ăla de le e ursit şi să le dea apă cu cana. Sau cu ce-o vrea el. Dar să le dea. Că asta înseamnă că anul următor fetele se mărită cu cei care le-au dat, la ceas de restrişte, apă. Un alt şpil: 41 de boabe de grâu, numărate bob cu bob. Nici mai mult, nici mai puţin. Doar 41. Se pun toate, strânse într-o batistă ori săculeţ, ca să nu se împrăştie, sub pernă. Cel care vine noaptea în vis să fure grâul e sortitul.

A, şi acuma una pentru fete şi băieţi deopotrivă. Deci, miez de noapte de Sfântul Andrei. Se ia de la o fântână

apă neîncepută şi se intră în casă, evitându-se întinsul la discuţii cu cineva din familie. Se pun la îndemână două lumânări şi o verighetă. Pe o masă goală se aşterne un strat de făină. Sau cenuşă.
Dar se zice că e mai bună făina. Şi se netezeşte uşor. Pe stratul de făină se pune un pahar cu apă luată de la fântână. În apa neîncepută se introduce verigheta. De-o parte şi de alta a paharului se aprind cele două lumânări. Alte lumini se sting. Rămân doar lumânările aprinse. Cel care vrea să-şi vadă astfel ursitul spun în gând sau cu voce joasă ce rugăciuni ştie. Înaintea paharului se pune o oglindă, în aşa fel încât să se vadă fundul paharului şi inelul. Se roteşte uşor paharul, până ce în cercul inelului apare un chip...
Mă retrag discret, ca să nu stric vraja.
Nina Marcu
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
706
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

983--puterea-si-opozitia-se-aduna-si-se-...

Puterea şi opoziţia se adună, şi se scade, la Vălenii de Munte

Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Teodor Meleşcanu, Traian Băsescu, Adrian Păunescu, Petre Roman, Corneliu Vadim Tudor, dar şi alţi politicieni, toţi la o masă. Vă vine să credeţi? Poate părea ireal ca ei, opoziţie şi putere, să stea alături, cum spune românul, la bine şi la rău. Şi totuşi îi putem găsi, ce-i drept nu în carne şi oase, în casa sculptorului Dumitru Muşel, un bucureştean stabilit de mulţi ani la Vălenii de Munte. Lucrările acestuia sunt unicate.

Lemn de cais şi argilă ceramizată

Deja localnicii micului orăşel prahovean Vălenii de Munte îl cunosc pe bucureşteanul cu barbă care şi-a cumpărat casă aproape de centrul urbei lor. Ce nu înţeleg oamenii este faptul că bucureşteanul stă cât este ziua de mare cu tot felul de unelte în mână şi ciopleşte chipuri peste chipuri. Chiar de la poarta locuinţei ochii privitorului sunt atraşi de primele lucrări ale sculptorului Dumitru Muşel: „Inima“ şi „Mintea“, aşezate de o parte şi de alta a aleii. Prima este prinsă, aşa cum spune cu înţelepciune poporul, într-o aţă. S-a rupt aţa, s-a dus naibii şi viaţa…

Dumitru Muşel, sculptor renumit, are, de fapt, mai bine de 250 de lucrări, realizate în peste 30 de ani de muncă. Multe sunt intitulate sugestiv „Demagogia“, „Tusea şi Sughiţul“, „Flacăra minţii“. Materialul din care sunt făcute lucrările este lemnul de cais sau nuc, dar şi argila ceramizată natural, din care sunt modelate pe îndelete chipuri. Dumitru Muşel are în acest sens o întreagă pleiadă de personalităţi ale momentului, fie ele politice sau artistice. Astfel, alături, fără patimi neostoite de nicio alegere trecută şi viitoare, fără ranchiună şi fără ură stau Iliescu, Meleşcanu, Roman, Constantinescu, Vadim Tudor, Păunescu. Uniţi, cum spune sculptorul, prin aceeaşi argilă din care sunt făcuţi şi-n care, mai devreme sau mai târziu, ne vom întoarce toţi.

„Nasul lui Constantinescu era prea mare“

„Pe Iliescu – spune sculptorul – trebuia să-l fac cu zâmbetul pe buze. Că doar aşa s-a evidenţiat, prin zâmbet. Dar am ţinut să-l reprezint şi pe Constantinescu tot zâmbind. Nu că ar fi avut cine ştie ce motive de reuşită ca să zâmbească, dar este muscelean de-al meu şi am vrut să-l fac şi pe el zâmbind. Zâmbetul a ieşit, dar nu vă spun ce-am păţit cu nasul. Am avut mult de muncă şi de cioplit la el pentru că este prea mare. Printre politicieni, cred că i-aţi remarcat pe actorii Beligan şi Albulescu, pe sportivii Hagi şi Szabo, vedete de televiziune precum Tucă, Esca sau Călinescu. Eu zic că aceste copii seamănă cu originalele.“

Peste toate lucrările, fie cele din galeria cu personalităţi, fie celelalte, veghează tăcută şi impasibilă cea intitulată „Sfârşit de mileniu“. Lângă ea, „Singur“, singurătatea fiind un episod, în opinia sculptorului, pe care îl atingem cu toţii: „Din diverse motive, singurătatea ne place uneori. Alteori nu reuşim să scăpăm de ea. Face parte din noi. Într-o zi, toţi ajungem să fim singuri. Te naşti singur, mori singur şi, uneori, trăieşti singur.“ Galeria cu personalităţi a sculptorului Dumitru Muşel aşteaptă să fie expusă undeva, într-un salon, unde să fie văzută şi apreciată de lume, dar şi de cei pe care îi reprezintă.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
746

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

984--parcul-balnear-nord-vest-investitii...

Parcul balnear Nord-Vest - investiţiile din fonduri europene > REVISTA LUMEA SATULUI

Parcul balnear Nord-Vest

Investiţiile din fonduri europene

Satele din Regiunea Nord-Vest, unde există ape termale, vor deveni adevărate staţiuni turistice balneare, iar investiţiile vor fi finanţate cu bani de la Uniunea Europeană. Primele judeţe beneficiare vor fi Satu Mare şi Bihor. În acest scop, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice şi Locuinţelor, pe de o parte, şi Agenţia de Dezvoltare Regională Nord-Vest, pe de altă parte, au semnat acordul-cadru pentru Proiectul „Parcul balnear în Regiunea Nord-Vest, locaţiile Tăşnad, Beltiug, Marghita“. În prima etapă, valoarea investiţiilor se va ridica la aproape 4 milioane de euro.

De pe urma noilor investiţii vor beneficia atât consiliile judeţene, cât şi cele locale, prin impozitele pe care le vor plăti patronatele. De exemplu, la nivelul judeţelor Satu Mare şi Bihor se estimează că numărul turiştilor din ţară şi străinătate care vor vizita parcul balnear regional de la Tăşnad, Beltiug, Marghita se va ridica la peste 300.000 pe an. Şi încă o veste bună: lucrările de infrastructură din cadrul acestui proiect vor putea începe chiar în acest an.

Valorificarea lacurilor sărate

Menţionăm că acesta va fi al doilea parc turistic balnear finanţat din fonduri europene. Primul a fost cel care cuprinde locaţiile Dej, Cojocna şi Figa, care a primit bani prin Phare 2005 pentru proiectul „Dezvoltarea potenţialului balnear al lacurilor sărate din Regiunea Nord-Vest – Dej“. Valoarea acestei investiţii se ridică la aproape 5,5 milioane de euro.

La Dej vor exista, în final, un centru de terapie, terasă, terenuri de sport, amenajări exterioare şi interioare, drumuri de acces, plajă de nisip, amenajări peisagistice şi replantări. Lucrările de la Cojocna vizează clădirea centrală, centrul de terapie, lucrări exterioare, pontoane, terenuri sportive, plaje, drumuri de acces şi parcări, iar la Figa se vor construi un bazin cu apă sărată, plajă de nisip, drumuri de acces, o parcare, terasă, clădire de duşuri şi cabinet medical, centru terapeutic şi se vor face replantări în scop peisagistic.

Ar mai fi de precizat că, la proiectul „Dezvoltarea potenţialului balnear al lacurilor sărate din Regiunea Nord-Vest – Dej“, lucrările au început deja în ianuarie 2008, iar data de finalizare este preconizată a fi iulie 2009.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
1023

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În sfârşit, oamenii şi-au găsit primarul! > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulÎn sfârşit, oamenii şi-au găsit primarul!

Aproape în fiecare an mă abat prin Ocna Mureş, judeţul Alba, care înglobează 5 sate cu oameni harnici şi gospodari: Ciunga, Uioara de Sus, Războieni, Cisteiu de Mureş şi Micoşlaca. Pe străzi, activitate intensă. Câte un mic şantier în faţa multor case. Se reparau faţadele, se zugrăveau, se săpau şanţuri, se modernizau canalizările.

Oprindu-mă la un grup de oameni, am intrat în vorbă cu ei despre lucrările care erau în toi. Unul dintre ei, zâmbind şugubăţ îmi spune: „Se vede treaba că nu sunteţi de pe aici, că tare vă miraţi de «mişcarea» asta. Apăi să ştiţi, domnule, că ne-am ales un primar pe cinste, nu umblă cu promisiuni deşarte. De cum a fost ales, a şi trecut la treabă. Are planuri mari şi noi îl sprijinim, fiindcă tot ce face este în interesul nostru. Iată, bunăoară, înainte era aici un complex de băi sărate cu saune, renumit în zonă şi în ţară. Veneau şi din străinătate. Era şi un ştrand cu apă sărată aşezat într-o minunăţie de parc. Dar în anii din urmă s-a ales praful de ele, s-au «măritat» pe nimica toată.

Primarul nu se lasă însă până nu o să le răscumpere, să le modernizeze şi să le dea în folosinţă pentru sănătatea oamenilor. Are primarul şi alte gânduri bune, care cu siguranţă vor prinde viaţă! Este vorba de repararea drumurilor, canalizarea celor cinci sate.“ Dar ştiţi cine este? Primarul lăudat de săteni se numeşte Augustin Drăguţ şi se trage din partea locului, din satul Războieni. Profesor de renume, a funcţionat mulţi ani la un liceu din oraş ca director. Soţia sa, Adriana, este tot profesoară şi împreună au slujit şcoala cu toată dăruirea. Mulţi tineri ajunşi în diferite funcţii îşi aduc aminte de ei cu recunoştinţă, mulţumindu-le pentru educaţia primită.

O sărbătoare tare dragă

Nu demult a avut loc sărbătoarea anuală: „Zilele localităţii Ocna Mureş“. S-a adunat o mare de oameni, cei mai mulţi din cele cinci sate componente. Pe scena amplasată în centru s-au perindat echipe de dansuri, interpreţi de muzică populară. Sărbătoarea a ţinut două zile şi toţi participanţii au fost încântaţi.

I-au atras şi tarabele încărcate cu de toate. Bineînţeles, n-au lipsit de pe grătare tradiţionalii mici, stropiţi din belşug cu bere. Din iniţiativa noului primar, pentru prima dată în faţa unei asemenea adunări au fost invitate pe scenă familiile care au împlinit 50 de ani de căsnicie şi doi cetăţeni care au trecut de 102 ani. Prefectul Judeţului Alba le-a înmânat diplome, iar celor care au trecut de 100 ani şi premii în bani. Cu toţii au fost conduşi la un restaurant, unde li s-a organizat o masă bogată. Au fost momente de mari emoţii, de mare bucurie.

Pentru bunăstarea oamenilor

După terminarea festivităţilor m-am abătut pe la Primărie, ca să stau de vorbă cu edilul despre planurile pe care le are în vederea înfrumuseţării oraşului şi a celor 5 sate componente.

Înainte de a intra în Primărie, pe un intrând de stradă mi-a atras atenţia o clădire modestă, dar îngrijită, având inscripţia „Asociaţia Pensionarilor „Uioreana“ – Ocna Mureş. Cu litere mai mari scria „Clubul vârstnicilor“. Trecându-i pragul, m-au impresionat curăţenia şi bunul gust în aranjarea interioarelor. Sala de jocuri este dotată cu mese pentru şah şi table. Clubul este dotat cu TV şi radio. Pe un hol este amenajată masa pentru tenis. Există şi o sală de fitness cu toată aparatura necesară. Acest club n-ar putea arăta ca o bijuterie dacă n-ar exista oameni cu tragere de inimă, care se implică în buna organizare a tuturor acţiunilor. Şi o fac în mod voluntar fără nicio retribuţie.

Este vorba de Ion Vinţeler – preşedinte, Elena Benţa – vicepreşedinte şi Mariana Chiorean – casier. „Avem treabă în fiecare zi, ne spune Elena Benţa. Tot timpul se iveşte câte ceva. Ne descurcăm, fiindcă oamenii noştri pensionari sunt înţelegători şi multe lucrări le facem cu ei că nu avem bani şi cotizaţia este doar de un leu pe lună. Ei au zugrăvit, au pus parchetul, au reparat acoperişul casei. Şi mai avem norocul că primăria cu care avem încheiat un parteneriat ne plăteşte utilităţile.“

Am spicuit câteva acţiuni din programul Clubului Pensionarilor: organizarea Revelioanelor; a unor simpozioane pe teme culturale, juridice, medicale; schimburilor de experienţă cu grupuri de pensionari din alte localităţi; sprijinirea persoanelor vârstnice aflate în dificultate; celebrarea unor evenimente din viaţa vârstnicului; interacţiuni cu generaţia tânără, cu copii din Ocna Mureş. Merită toate felicitările. Multe localităţi ar putea lua exemplu în această privinţă! Niciuna însă dintre toate acţiunile şi înfăptuirile care au prins contur în Ocna Mureş nu s-ar fi putut înfiripa, dacă la cârma obştei n-ar fi fost ales un om ca Augustin Drăguţ. Capabil, cinstit, bun organizator şi plin de iniţiativă.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
722

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Păstrarea cartofilor în gospodării

Până la cel de-al Doilea Război Mondial, în ţara noastră se cultiva cartoful numai în depresiunile intramontane şi cele extramontane. Toamna, după recoltarea cartofilor, cultivatorii de aici umpleau căruţele cu saci cu cartof şi mergeau îndeosebi în zona de stepă şi cea de silvostepă şi chiar în zona colinară, unde îi dădeau la schimb pe porumb, grâu şi chiar vin, cu care se întorceau acasă.

După înfiinţarea Institutului de Cercetare-Dezvoltare a Cartofului şi Sfeclei de Zahăr de la Braşov au fost efectuate numeroase cercetări în urma cărora s-a constatat că, în condiţiile aplicării unor tehnologii specifice, cartoful poate fi cultivat şi în afara arealelor consacrate cultivării acestei specii. Astfel, s-a ajuns în timp ca fiecare locuitor al satelor să cultive cartof. Cel puţin în grădină pentru consumul propriu, dar şi pe suprafeţele mai mari pentru piaţă. Pentru aceştia ofer câteva sfaturi practice, de data aceasta cu referire la păstrarea cartofilor, care este la fel de importantă ca şi producerea lor.

Tuberculul de cartof conţine cca 75% apă, datorită cărui fapt este perisabil. Din cauza conţinutului mare de apă, foarte uşor se îmbolnăveşte în timpul păstrării. Acesta este cauza pentru care trebuie avut grijă ca să nu rămână în cartofii care se trec la păstrare niciun tubercul atins de vreo boală. Aceasta constituie focar de infecţie şi de la el se poate îmbolnăvi toată masa de cartof.

Odată cu strângerea tuberculilor se face sortarea lor. Adică, toţi cei vătămaţi în timpul recoltării, toţi cei suspecţi că ar fi bolnavi, ca şi tuberculii mici se pun separat şi se folosesc imediat în hrana animalelor. Tuberculii nu trebuie lăsaţi la lumina zilei mai mult de 6-7 ore, deoarece în coaja lor şi imediat sub coajă se acumulează o substanţă denumită solanină care, în cantitate mai mare, este otrăvitoare.

Atenţie la temperatură!

Tuberculul de cartof respiră şi transpiră în permanenţă. Din această cauză păstrarea cartofilor trebuie condusă din punctul de vedere al temperaturii în masa de tuberculi. Temperatura optimă pentru păstrarea cartofilor pentru consum este de 3-6°C şi a celor pentru sămânţă de 2-4°C. La cartoful pentru sămânţă, când sunt temperaturi mai ridicate în masa de tuberculi, faza repausului germinal se scurtează. Atât în timpul repausului germinal, dar mai ales după încheierea acestuia, în tuberculul de cartof pentru sămânţă începe să se sintetizeze un produs biochimic care favorizează formarea tuberculilor la plantele răsărite din acest tubercul. Aceasta este faza de incubaţie. Pe măsură ce trece timpul, cantitatea produsului care favorizează formarea tuberculilor noi la plantele de cartof se reduce, cu atât mai mult cu cât temperatura din timpul păstrării o depăşeşte pe cea optimă. Are loc deci un proces de degenerare fiziologică în timpul păstrării cartofilor pentru sămânţă, din cauza nerespectării condiţiilor optime de păstrare. Dar şi temperaturile scăzute sunt dăunătoare, la -1°C tuberculul de cartof începe să degere, iar la -2°C îngheaţă.

Îndulcirea cartofului

La o temperatură sub 4-5°C se produce îndulcirea tuberculilor. Îndulcirea este un proces reversibil, care se produce din cauza transformării amidonului în zaharuri sub influenţa enzimelor amilolitice. După îndulcire se ţin tuberculii la temperaturi ridicate (15-23°C) timp de două săptămâni şi gustul dulce dispare. Din această cauză, iarna, în cazul păstrării cartofului în pivniţe, gospodinele trebuie să aibă în cămară mai mulţi cartofi pentru a evita consumul cartofilor îndulciţi, deşi mulţi consumatori apreciază favorabil gustul îndulcit al cartofului.

Din cele arătate rezultă că păstrarea cartofilor, aşa cum s-a arătat la început, este la fel de importantă ca şi producerea lor. Este important de reţinut faptul că, indiferent de locul unde se face păstrarea, termometrul pentru măsurat temperatura este la fel de important ca oricare altă unealtă folosită pentru plantarea sau întreţinerea culturii de cartof.

Adăpostirea

Păstrarea cartofilor se face, de regulă, în beciuri, pivniţe, bordeie speciale sau în silozuri la pământ. În beciuri sau pivniţe se păstrează cantităţi mici de cartofi; pentru a reduce cât mai mult pierderile din timpul păstrării, atât în beciuri cât şi în pivniţe se pregătesc compartimente special amenajate. Cel mai bine ar fi ca aceste compartimente să fie permanente, pentru a evita îmbolnăvirea tuberculilor şi a favoriza aerisirea uniformă a lor. Spaţiile respective se amenajează din scânduri, distanţa între acestea fiind de 2 cm, pentru a se asigura astfel o bună circulaţie a aerului. Tot în acest scop, de la suprafaţa beciului, respectiv a pivniţei, şi până la baza boxei se lasă un interval de 15-20 cm. De asemenea, la perete, unde este fixat geamul de aerisire, se lasă o distanţă între peretele boxei şi cel al beciului tot de 15-20 cm. În beciul astfel amenajat se poate pune un strat de cartof de 2-2,5 m înălţime, în timp ce fără astfel de amenajări grosimea stratului de cartof nu trebuie să depăşească 1-1,2 m.

Dezinfecţia

Indiferent dacă sunt neamenajate sau amenajate special pentru păstrarea cartofilor, înainte de a se începe recoltarea pivniţele trebuie reparate, curăţate şi dezinfectate. Boxele amenajate special sunt cu pereţi mobili, ceea ce permite demontarea, curăţirea şi văruirea lor cu var proaspăt, care este şi dezinfectant. Bine este ca după aceea să se facă şi o dezinfecţie cu sulf. În acest scop se închid bine ferestrele, căptuşindu-le cu hârtie. Apoi se aşează în mijlocul încăperii o tablă sau o găleată veche cu jar, peste care se pune cantitatea de sulf calculată. Se închide apoi uşa pivniţei respectiv a beciului, căptuşind-o şi pe aceasta cu hârtie pentru a împiedica ieşirea sulfului. După 2-3 zile se aeriseşte.

Aerisirea

Concomitent cu recoltarea cartofilor, după efectuarea riguroasă a sortării, aşa cum s-a arătat mai înainte, tuberculii se aşează la locul definitiv pentru păstrare. Acum, grija principală este aceea de a scădea temperatura în mijlocul masei de tuberculi la 3-5°C. În acest scop se deschid ferestrele şi uşile beciului în timpul nopţilor de toamnă, când nu este pericol de îngheţ, iar ziua se ţin închise.

Aerisirea trebuie făcută cu multă grijă, mai ales în timpul perioadei de păstrare. În timpul iernii trebuie avut grijă ca aerisirea să se facă numai ziua, când temperatura aerului este afară de 1°C şi durează doar 3-4 ore.

Periodic se face controlul temperaturii, pentru ca păstrarea să poată fi condusă corespunzător. În beciuri şi eventual, în pivniţe cartofii se păstrează bine dacă se asigură în permanenţă o temperatură de 3-5°C în masa de tuberculi şi o umiditate relativă a aerului de 85-90%.

În condiţiile normale de păstrare, pe lângă bioxidul de carbon care se formează se degajă şi o cantitate apreciabilă de căldură, circa 2,5 kcal pe tonă şi oră, care determină creşterea temperaturii în masa de tuberculi şi în consecinţă creşterea respiraţiei, provocând stricarea cartofilor. Aşadar respiraţia trebuie să fie cât mai scăzută, ceea ce se realizează prin dirijarea temperaturii. Prin aerisire, respectiv mişcarea aerului, se realizează împrospătarea lui, evacuarea căldurii şi a vaporilor de apă degajaţi în procesul de respiraţie a tuberculilor de cartof.

Prof. dr. doc. Matei BERINDEI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
19237

Comentarii

1. vali zamfir -- (10-January-2016)Buna ziua doar o singura intrebare am cartofi care au îngheţat mai sunt buni de pus in pamant

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

987--dovleacul-sanatate-curata.html

Dovleacul, sănătate curată > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDovleacul, sănătate curată

Este un aliment cu multe fibre, puţine calorii şi grăsimi, dar – atenţie! – conţine antioxidanţi, luteină şi substanţe nutritive importante. Seminţele sunt bogate în fier, fosfor, zinc şi magneziu. Dovleacul are multe avantaje de care trebuie să profităm din plin. În dovleacul crud sunt prezente vitaminele A, B (B1, B2, B3, B5, B56 şi B9), C şi E, plus fier, calciu, fosfor, potasiu, magneziu şi zinc.

Cel puţin în acest sezon, consumaţi în fiecare zi 100 g de dovleac crud şi problemele carenţelor de vitamine vor dispărea. Se ştie că B-urile contribuie la creşterea metabolismului, rezistenţa sistemului imunitar, reduce riscul apariţiei cancerului, iar vitamina A îţi păstrează o piele sănătoasă. Dincolo de acestea, dovleacul este delicios copt sau în plăcintă, dar poate fi folosit şi în cosmetică, fiind un produs calmant pentru tenul iritant.

(M.S.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
729

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

988--plante-cu-efect-laxativ-si-purgativ...

Plante cu efect laxativ şi purgativ

Dacă aveţi probleme cu constipaţia, vă propunem unele tratamente naturiste care stau la îndemâna fiecăruia. În jurul nostru se găsesc nenumărate plante ce pot fi folosite sub formă de ceaiuri preparate în casă. În rândurile ce urmează vom prezenta doar câteva dintre acestea, insistând asupra proprietăţilor curative şi a modului de preparare. Este vorba de:

Fructe şi legume laxative

Unele fructe în stare proaspătă sau după uscare, preparate în diverse moduri sau consumate ca atare pot avea, şi ele, efect laxativ:

Fructele proaspete – prune, caise, cireşe dulci, căpşune, coacăze-roşii, mure, pere, mere, piersici, vişine, struguri, pepene-galben etc. – se mănâncă cu pieliţă cu tot, în cantitate de 600-800 g/zi (în cazul pepenilor-galbeni sau ai strugurilor, chiar 1,5-2 kg/zi), divizată în 3 porţii, întotdeauna înainte de masă.

Fructele deshidratate – prune, smochine, stafide, caise (în general, fructe foarte dulci), se lasă câteva fructe la macerat în apă, timp de 6-8 ore, apoi se bea zeama rezultată.

Fructele uleioase, prăjite – alune, nuci – se consumă „pe pat“ de compot de prune sau de mere.

Dulceaţa, marmelada, magiunul se prepară din fructe mature, conform reţetelor obişnuite. Se ia câte o linguriţă/lingură de mai multe ori pe zi, cu un pahar cu apă (de preferat puţin călduţă). Produsele obţinute din smochine au un efect superior.

Decoctul de portocale – se foloseşte coaja de la 2 portocale, care se fierbe în apă, timp de 30 minute. Apa rezultată se aruncă, apoi se fierbe iar într-un litru de apă, în care s-au adăugat 20 g zahăr. Se scoate, se lasă 6-8 ore, apoi se mănâncă.

Şi unele legume pot fi utilizate pentru stimularea eliminărilor materiilor fecale blocate la nivelul intestinului gros, ceea ce dovedeşte valabilitatea principiului hipocratic, conform căruia hrana omului poate să-i slujească acestuia şi drept medicament, cu condiţia să îi cunoască tainele şi să o folosească atunci când trebuie şi, mai ales, cât trebuie:

Tomatele – consumate ca atare sau transformate în suc, fără niciun adaos, de preferat dimineaţa, pe stomacul gol.

Morcovii – se face o supă prin fierberea, de două ori, a unui kilogram de morcovi într-un litru de apă, urmată de pasarea legumelor. Se bea câte un păhărel de 3 ori pe zi, mai ales de către adulţi.

Sfecla-roşie – aliment indispensabil în curele de dezintoxicare: favorizează secreţia bilei, retrage din masa umorilor toxinele şi favorizează eliminarea lor, acţionează asupra epiteliului renal, mărind secreţia şi excreţia urinei, uşurează tranzitul intestinal şi favorizează defecaţia, cu apariţia scaunelor moi etc. Se consumă ca atare, în salate sau alte preparate culinare, în stare crudă sau sub formă de suc, consumat dimineaţa, pe stomacul

gol, în cantitate de 100-150 ml. Contraindicată în diabet.
Spanacul – pentru combaterea constipaţiei se folosesc seminţele fie sub formă de infuzie (2 linguriţe/cană, 10-15 minute), fie de decoct (1 linguriţă/cană, fierbere 5 minute, infuzare 5-10 minute), din care se bea o cană pe zi, de preferat seara, înainte de culcare.

Dr. ing. Radu STOIANOV, Institutul de Bioresurse Alimentare

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
14177

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

989--doamne-ce-frumos-este-la-altii.html

Doamne, ce frumos este la alţii! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulDoamne, ce frumos este la alţii!

Întors de curând din Tenerife mi-am pus această întrebare nu pentru că ţinutul acesta este mai frumos decât decorul geografic al României, ci pentru că am rămas impresionat de eforturile făcute de oameni năpăstuiţi de natură de a-şi face „ţărişoara“ atractivă pentru turişti.

Tenerife este o mică insulă vulcanică, cu relief frământat, foarte arid în partea de sud şi mult mai verde în partea de nord. Face parte din arhipelagul insulelor Canare şi este cea mai mare dintre suratele sale. În Tenerife nu plouă aproape niciodată, iar temperatura medie anuală de cca 20°C permite să se practice turismul tot timpul anului. Lipsa apei i-a determinat pe localnici să desalinizeze apa din ocean, pe care o utilizează în scopuri menajere şi pentru irigarea plantelor pe care le prind şi le îngrijesc cu greutate.

Toată insula este plină de conducte, care nu se fură şi care aduc apa şi o distribuie cu picătura la fiecare plantă (fie la pinii de Canare, plantaţi peste tot, fie la flori, fie la culturi agricole ca: viţa-de-vie, bananieri, citrice, măslini etc.).

Autorităţile au folosit fondurile europene şi le-au investit în infrastructură, construcţii şi turism, iar localnicii şi-au unit eforturile pentru a-şi face insula mai frumoasă şi mai interesantă pentru turişti.

Arta de a transforma urâtul în frumos

Şi atunci stau şi mă întreb: cum pot unii să transforme urâtul în frumos, iar noi facem tocmai invers? Cu ţara pe care ne-a dăruit-o Bunul Dumnezeu, cu atâtea frumuseţi, cu o varietate de relief, climă, floră şi faună am putea fi primii în Europa, cel puţin în turism şi agricultură, dar, spre surprinderea mea, am aflat şi am constatat ca suntem printre ultimii în ambele domenii.

Eu cred că nu reuşim să facem mai mult pentru că în permanenţă irosim, cu bună ştiinţă, fondurile pe care le primim sau le avem, precum şi posibilităţile care ni se ivesc deoarece nu ducem bunele intenţii până la capăt şi ne duşmănim în loc să ne iubim sau măcar să ne toleram.

Este foarte greu de a ajunge ca alţii, în situaţia de a ne vedea fiecare de treburile noastre, de a nu mai duce în permanenţă grija vecinului sau, dacă tot suntem obişnuiţi să o facem, ar fi foarte bine dacă măcar i-am putea întreba pe vecini de ce nu-şi cultivă pământul pe care-l au în proprietate, fie că sunt proprietari mari sau mici.

„Permisul“ de a ne bate joc de pământ

Revin din nou cu oful meu vechi, de ce ne este permis unora dintre noi să ne batem joc de pământul ţării? De ce o treime din suprafaţa arabilă a României este o paragină, o savană de buruieni deosebit de periculoase (costrei, palamidă, cornuţi, bunghişor etc.) care în curând vor invada şi suprafeţele care se mai lucrează?

La nivelul la care a ajuns tehnica actuală, cu fotografierea din sateliţi a fiecărei parcele, nu mai putem să minţim pe nimeni şi îi derutăm şi pe cei mai mari botanişti şi specialişti care nu pot descifra ce culturi de buruieni avem peste tot în România, dar în special în jurul oraşelor.

Consider că este urgent necesar să se dea o ordonanţă sau o lege prin care fiecare proprietar să fie obligat să-şi întreţină pământul curat, dar ideal este ca el să fie cultivat. Să nu uităm că normele UE ne vor obliga să facem acest lucru şi ne va fi mult mai greu, pentru că vom fi sufocaţi de buruieni. Aş încheia cu versurile poetului Alexandru Brad:

,,Şi până când să tot întreb de ce
Pământul nu-i muncit cum se cuvine?
Că nu se poate-altundeva trăi
Mai bine şi mai demn ca-n sat la tine!"

Dr. Alecsandru Pascu, membru corespondent al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu – Şişeşti"

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
597
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

99--tehnologia-de-cultivare-a-nautului.h...

Tehnologia de cultivare a năutului > REVISTA LUMEA SATULUI

Tehnologia de cultivare a năutului

Năutul este o cultură rezistentă la secetă şi se cultivă, în special, în zonele de stepă. În perioadele de secetă el îşi încetează activitatea şi o reia când apar condiţii favorabile, fără a influenţa în mod semnificativ nivelul producţiei.

Se însămânţează primăvara devreme şi are perioada de vegetaţie relativ scurtă (91-111 zile), putând valorifica umiditatea acumulată în sol în perioada de iarnă şi maturizându-se înainte de apariţia arşiţelor puternice.

Este o cultură complet mecanizabilă şi prezintă avantajul că păstăile nu se scutură la maturitate.

Fiind o plantă leguminoasă, este bogată în proteină (18-28%), dar şi în amidon (46-48%) şi în grăsimi (6-7%).

Se foloseşte în alimentaţia oamenilor, precum şi în furajarea animalelor. Pentru cultura năutului sunt recomandate solurile mijlocii şi uşoare, evitându-se solurile grele şi reci.

Ca plante premergătoare se folosesc cerealele păioase şi porumbul, nefiind indicate leguminoasele.

- Fertilizarea se efectuează în special cu fosfor (40-60/kg P_2O_5/ha), iar cu azot numai când nu funcţionează tratamentul cu nitragin din cauza secetei puternice (se aplică 30-50 kg N/ha).
- Lucrarea solului constă într-o arătură la 22-25 cm adâncime, bine întreţinută până la intrarea în iarnă, pentru a asigura condiţii de însămânţare primăvara timpurie.
- Patul germinativ se pregăteşte printr-o lucrare cu combinatorul la 5-6 cm adâncime, executată perpendicular sau oblic faţă de direcţia în care se face semănatul.
- Sămânţa trebuie să aibă puritatea de 97%, iar germinaţia de minimum 80%. Se tratează cu nitragin în ziua semănatului şi se fereşte de acţiunea razelor solare.
- Semănatul se efectuează primăvara timpuriu, când se poate intra pe teren şi temperatura solului ajunge la 4°C.

Pentru semănat se folosesc semănători de tipul SPC-6 (8), reglate la 50 cm distanţă între rânduri, atunci când prăşitul se execută cu tractorul L-445, şi în benzi de câte 3 rânduri la 45 cm, iar între benzi 60-70 cm pe unde calcă roţile tractorului U-650.

Trebuie să se realizeze 40-45 de boabe germinabile/mp folosind 80-120 kg/ha sămânţă. Adâncimea de semănat este de 4-6 cm.

- Lucrările de întreţinere urmăresc combaterea buruienilor, a bolilor şi dăunătorilor.

Combaterea buruienilor se realizează prin prăşit, iar când nivelul de îmburuienare este ridicat se pot folosi şi erbicidele.

Mai folosite sunt erbicidele de tipul Treflan 4-5 l/ha, administrat la pregătirea patului germinativ şi Pivot 0,5-0,75 l/ha, aplicat în perioada de vegetaţie.

Dintre boli se menţionează antracnoza, iar ca dăunător mai frecvent este musca minieră a năutului. Pentru combaterea acestora se folosesc insecto-fungicide recomandate de specialişti.

8 Recoltarea se efectuează când majoritatea păstăilor s-au îngălbenit, boabele sunt tari şi au culoarea specifică soiului.

Năutul are coacere uniformă, tulpinile erecte şi nu se scutură la maturitate, putând fi uşor recoltat cu combina.

În cazul când în ultima parte a vegetaţiei s-a îmburuienat puternic, se poate recolta în două faze: mai întâi se trece cu vindroverul care taie plantele şi le lasă în brazdă, iar când s-au uscat bine se trece cu combina prevăzută cu ridicători de brazdă care execută treieratul.

Se obţin producţii de 1.000-1.800 kg/hectar.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 2, 16-31 IANUARIE 2008 Vizualizari:
13707

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 46887

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

990--oameni-care-au-facut-istorie-amilca...

Oameni care au făcut istorie - Amilcar Vasiliu > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOameni care au făcut istorie
În acest număr, Amilcar VASILIU

S-a născut la 1 iunie 1900 la Craiova. A urmat cursurile agronomice ale Facultăţii de Agricultură din Cluj, pe care le-a terminat cu rezultate excelente în anul 1927, fiind şef de promoţie Îşi continuă studiile de specializare în fizica solului şi fiziologie vegetală la Universitatea Konigsberg, până în anul 1929. Tot aici a făcut studii de doctorat între anii 1930-1932 cu profesorul A.E. Mitscherlich, obţinând diploma cu distincţia „magna cum laudae“.

După alţi 5 ani de activitate, în anul 1937, mai face o specializare în fizica solului, pentru determinarea elementelor nutritive din sol şi în agrotehnică, la Praga, cu dr. I. Spirhansel; la Zürich, cu prof. Pallman şi la München, cu prof. H. Niklas. După absolvirea facultăţii, în 1927, a parcurs toate treptele şcolii agricole universitare, pentru ca în ultimii ani ai activităţii profesionale să-l găsim director la ICAR şi profesor la Institutul Agronomic „N. Bălcescu“.

Amilcar Vasiliu a fost unul dintre primii specialişti agronomi care a efectuat cercetări şi pe solurile aparţinând ţăranilor, indicând măsuri practice pentru sporirea fertilităţii. O contribuţie excepţională a avut-o într-un colectiv de mari specialişti care, în perioada 1953-1957, a efectuat lucrări de zonare ştiinţifică a producţiei agricole în ţara noastră, unde a coordonat problemele de agrotehnică. Mai multe decenii la rând activitatea sa a fost consacrată primului mare agronom român Ion Ionescu de la Brad.

În anul 1959, Amilcar Vasiliu publică, la Editura Academiei RSR, lucrarea „Asolamente Raţionale“, considerată cea mai importantă contribuţie „la zi“ în domeniul abordat, bazată pe 105 lucrări bibliografice, cu un conţinut tehnico-ştiinţific foarte larg, stabilit prin experienţe concrete efectuate sub coordonarea sa la staţiunile de cercetări agricole ale ICAR. A încetat din viaţă la 21 iunie 1994.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
867

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule…Mihai Iancu?

S-a născut la 3 noiembrie 1937 în comuna Priboieni, judeţul Argeş. A urmat Şcoala Medie Tehnică Horticolă Lipova-Arad şi Liceul „D. Golescu“ din Câmpulung Muscel. A terminat Facultatea de Horticultură în anul 1961, la Institutul Agronomic Bucureşti, fiind încadrat la Staţiunea de Cercetări Horticole Ştefăneşti, unde a lucrat în calitate de cercetător ştiinţific până în 1968, când a fost transferat la Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură de la Mărăcineni-Argeş, unde a deţinut funcţia de director general, până în 2005, când s-a pensionat.

Titluri ştiinţifice: cercetător ştiinţific principal I; doctor în agronomie; membru al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“, profesor universitar asociat la Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti.

Lucrări elaborate şi publicate – peste 130, din care: cărţi – 7, în colectiv; 89 ca singur sau prim autor; 44 publicate în străinătate sau într-o limbă străină. Rar se întâlnesc oameni cu atâta putere de muncă. Şi acum trudeşte cu aceeaşi hărnicie.

– Cu ce vă mai ocupaţi, dle Iancu?

– În primul rând, mai culeg încă date experimentale din unele experienţe cu caracter agroameliorativ din câmpurile experimentale organizate în anii anteriori în cadrul Institutului. Totodată, am organizat şi încă mai organizez experienţe noi în calitate de participant la numeroase proiecte de cercetare aflate în derulare.

Caut, pe cât este posibil, să valorific pe o treaptă superioară datele experimentale culese în cei peste 47 ani de cercetare, prin publicarea unor lucrări ştiinţifice. Numai în cursul anului 2008 am publicat 10 lucrări ştiinţifice în limba română, dar şi în limba engleză. Îndrum activitatea a 9 doctoranzi, dintre care 5 au depus cererile de susţinere a lucrărilor de doctorat, dacă este posibil până la sfârşitul anului 2008.

O bună parte din timpul liber, de regulă, sâmbetele şi duminicile, o petrec în mica livadă din gospodăria personală. Ce să spun, am parte de o bătrâneţe frumoasă!

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
708

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

992--curier-juridic-22.html

Curier juridic (22)

Ordinul nr. 596, din 18 septembrie 2008, pentru modificarea secţiunii 1 „Îmbunătăţirea calităţii producţiilor de carne prin susţinerea financiară a implementării sistemului de clasificare a carcaselor de porcine, bovine şi ovine a cap. II „Îmbunătăţirea calităţii produselor de origine animală din anexa L la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 850/2006 (…) (MO al României, Partea I, nr. 665, din 24 septembrie 2008).

Temeiul legal al acestui ordin cu caracter normativ îl constituie prevederile art. 16 alin. (2) din OUG nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic (…), aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 125/2007, cu completările ulterioare, şi HG nr. 385/2007 privind organizarea şi funcţionarea MADR.

Modificările aduse Secţiunii I a cap. II din anexa L la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizării teritoriului (…) au drept scop clarificarea şi precizarea procedurii de urmat şi a condiţiilor ce trebuie îndeplinite de producătorii agricoli, în vederea obţinerii sprijinului financiar. De pildă, alin. (5) al art. 18 – modificat – precizează că „nu se acordă sprijin financiar pentru porcii cumpăraţi la o greutate de peste 30 kg/cap“.

Pentru a beneficia de sprijinul financiar prevăzut la art. 18 alin. (1) din Ordinul nr. 850/2006 – nemodificat – producătorii agricoli, crescători de porcine „trebuie să completeze o cerere, al cărei model este prevăzut în Anexa nr. 10 şi să o depună la centrul judeţean al APIA, respectiv al municipiului Bucureşti, după caz, în termen de 30 de zile de la data înscrisă pe factură sau pe nota de intrare-recepţie, după caz, pentru porcii abatorizaţi, însoţită de documente, pentru fiecare categorie de beneficiar şi în funcţie de regimul utilizării abatorului“ (Art. 19 alin. (1)).

Acelaşi art. 19, la alin. (5) prevede că solicitanţii sprijinului financiar prevăzut la art. 18 alin. (1) „trebuie să depună cererea însoţită şi de factura fiscală de cumpărare a animalelor, din care să rezulte numărul de porci cumpăraţi, precum şi greutatea totală şi medie de achiziţionare a acestora, în cazul în care porcii provin din cumpărări.“

Cei interesaţi şi avizaţi în acest domeniu trebuie să reţină că literele b) şi f) ale alineatului (2) al art. 19, punctele 2 şi 3 ale literelor a) şi b) ale alineatului (3) al art. 19, punctele 2 şi 3 ale literelor a) şi b) ale alineatului (3) al art. 21, litera a) a art. 23, litera b) a alineatului (4) al art. 24, punctele 2 şi 3 ale literelor a) şi b) ale alineatului (5) al art. 24, litera b) a alineatului (71) al art. 24, precum şi punctele 2 şi 3 ale literelor a) şi b) ale alineatului (72) al art. 24, se abrogă.

Pe cale de consecinţă, la anexa nr. 10, „Tabelul cu porcine/bovine adulte/ovine pentru care se solicită sprijin

financiar la data de…“, precum şi referirea la acesta se abrogă.
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
660

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic (22)

Ordinul nr. 581, din 15 septembrie 2008, pentru aprobarea Normelor privind acordarea sprijinului financiar producătorilor de vin care utilizează must de struguri concentrat şi/sau must de struguri concentrat rectificat în vederea creşterii tăriei alcoolice naturale a strugurilor proaspeţi a mustului de struguri, a mustului de struguri parţial fermentat şi a vinului nou aflat încă în fermentaţie.
(MO al României, Partea I, nr. 661, din 22 septembrie 2008).

Ordinul nr. 582, din 15 septembrie 2008, privind aprobarea Listei resurselor genetice animale în stare critică în pericol de dispariţie şi a celor vulnerabile, care sunt supuse programelor de conservare şi utilizare în anul 2008.
(MO al României, Partea I, nr. 662, din 23 septembrie 2008).

Ordinul nr. 583, din 15 septembrie 2003, pentru aprobarea metodologiei privind organizarea şi funcţionarea sistemului informaţional integrat de urmărire a materialelor lemnoase (SUMAL) şi obligaţiile operatorilor economici legate de acesta.
(MO al României, Partea I, nr. 662, din 23 septembrie 2008).

Hotărârea Guvernului nr. 1191, din 24 septembrie 2008, privind aprobarea amendamentului convenit prin scrisoarea semnată la Bucureşti la 13 martie 2008 şi 9 mai 2008 între Guvernul României şi Banca Internaţională pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare, la Acordul de împrumut dintre România şi BIRD, semnat la Bucureşti la 26 august 2003, pentru finanţarea Proiectului privind reabilitarea şi reforma sectorului de irigaţii.
(MO al României, Partea I, nr. 675, din 1 octombrie 2008).

Hotărârea Guvernului nr 1.154, din 24 septembrie 2008,
pentru modificarea HG nr. 277/2008 privind aprobarea activităţilor pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal în anul 2008, a cuantumului sprijinului financiar şi a sumei totale alocate acestei activităţi.
(MO al României, Partea I, nr. 683, din 6 octombrie 2008).

Hotărârea Guvernului, nr. 1.227, din 1 octombrie 2008, privind completarea art. 8 din HG nr. 996/2008 pentru aprobarea Normelor referitoare la provenienţa, circulaţia şi comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spaţiilor de depozitare a materialelor lemnoase şi al instalaţiilor de prelucrat lemn rotund.
(MO al României, Partea I, nr. 688, din 9 octombrie 2008).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
678

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

994--vine-iarna.html

Vine iarna > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulVine iarna

Pădurea-i veştejită şi pustie,
S-a dus măiastrul cor înaripat,
Iar pe deasupra caselor din sat
Se-nvârte doar a ciorilor ordie...
Din zare-n zare, cerul s-a-mbrăcat
C-o haină de culoare plumburie,
Se zvârcoleşte toamna-n agonie
Pe patul de frunziş stratificat...
Şi în curând va-ncepe-încet să cadă
Noianul alb de pufuri de zăpadă
Pe codrii goi, pe sate şi câmpie...
Vuind tăios prin îngheţate ramuri,
Turbatul vânt ne va vui la geamuri
A iernii grele, aspră melodie...

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
835
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

995--pamant-batjocorit.html

Pământ batjocorit

Este greu de explicat ceea ce se întâmplă în judeţul Mureş. În timp ce, peste tot în ţară, se extind culturile de viţă-de-vie, aici dispar. Astăzi a mai rămas doar o amintire din podgoriile de la Sâncrai (aici s-a ales praful şi de livezi, şi de fermele zootehnice!), Band şi chiar Târnăveni (mai există doar câteva hectare de vie!). La nivelul întregului judeţ existau, până la Revoluţie, 5.198 de hectare de vie, din care astăzi a mai rămas aproximativ jumătate.

Cauzele par să fie, pe de o parte, taxele mari pe care fermierii trebuie să le plătească anual statului, iar pe de altă parte costurile mari aferente reîntineririi viilor. De exemplu, reînnoirea unui hectar de vie costă cel puţin 10.000 euro. În această situaţie, mulţi agricultori au tras brazdă peste vii şi cultivă astăzi cereale sau le lasă în paragină.

Terenuri agricole abandonate

În judeţul Caraş-Severin, unii oameni nu vor să lucreze pământul, dar nici să-l dea în arendă sau să-l alăture unei asociaţii. E al lor şi fac ce vor cu el! Numai că, după o astfel de concepţie retrogradă, au rămas nelucrate aproximativ 35.000 de hectare de terenuri agricole mănoase.

Datele provin dintr-un raport existent la Instituţia Prefectului din judeţ. Unii au dat vina pe seceta din toamna anului trecut, aşa că nimeni nu s-a mai gândit să semene, chiar dacă se anunţau ploi. Alţii s-au plâns că nu au avut bani, fiind mici fermieri care nu vor să se asocieze. Aşa că, în locul unor culturi care ar fi fost profitabile în acest an, pârloaga s-a întins pe 35.000 de hectare!

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
663

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

996--in-asteptarea-panourilor-solare.htm...

În aşteptarea panourilor solare > REVISTA LUMEA SATULUI

În aşteptarea panourilor solare

Guvernul pune la bătaie 520 milioane de lei pentru derularea primei etape de încălzire a locuinţelor cu energie neconvenţională

În numărul trecut vă informam despre o Hotărâre de Guvern prin care investiţiile ce valorifică resursele regenerabile de energie sunt subvenţionate atât din fonduri europene, cât şi bugetare! Primii beneficiari au fost operatorii economici. Mai nou, a fost lansat un program de finanţare ce priveşte persoanele fizice care vor să înlocuiască sau să completeze sistemele clasice de încălzire cu sisteme ce utilizează energie solară, geotermală şi eoliană sau alte sisteme care conduc la îmbunătăţirea calităţii aerului, apei şi solului!

Prioritate au persoanele fizice

Programul gândit de Ministerul Mediului şi Dezvoltării Durabile, pentru ecologizarea caselor din ţara noastră – numit şi „Casa Verde“ – presupune finanţarea prin Fondul de Mediu a investiţiilor, în proporţie de 90%, dar nu mai mult de 25.000 de lei de beneficiar! Concret, pentru prima etapă de finanţare, este vorba de un buget total de 520 de milioane de lei, dintre care 400 de milioane sunt pentru persoane fizice, dar pot fi accesate şi de asociaţii de locatari sau de ONG-uri.

Astfel de proiecte ar trebui să funcţioneze destul de bine în România, în condiţiile în care harta eoliană, dar mai ales cea solară denotă un potenţial bun al ţării noastre pentru utilizarea aşa-numitelor „tehnologii curate“.

Soarele nu emite factură…

Şi, pentru că vorbim de tehnologii, acestea nu mai sunt de mult o problemă, având în vedere că pe piaţa din România există la ora aceasta panouri solare, pompe de căldură şi chiar minieoliene. Partea bună este că nu doar finanţarea asigurată în proporţie de 90% din costurile de achiziţie este un beneficiu, ci mai sunt altele care se vor simţi în timp: scăderea facturii la apă caldă cu circa 60%, iar cea la încălzire, cu circa 30%.

Dacă vorbim, de exemplu, de energia solară putem spune că este alegerea cea mai bună deoarece, teoretic, este inepuizabilă şi practic e în totalitate gratuită, căci soarele nu cere nimic la schimb pentru serviciile sale! Cu o bună dimensionare a sistemului de panouri solare putem avea apă caldă la 40-85 grade Celsius pe tot parcursul anului.

Paşi de urmat în obţinerea finanţării

Principiul de funcţionare este aproape similar cu cel al programului de înnoire a parcului auto, celebrul RABLA. Cei interesaţi pot depune dosarul pentru achiziţia sistemului de încălzire la unul dintre agenţii care comercializează şi instalează astfel de sisteme şi care vor fi validaţi de Administraţia Fondului pentru Mediu. Această listă va fi pusă la dispoziţia publicului în jurul datei de 20 decembrie. Urmează obţinerea notei de acceptare care va fi eliberată de instalatorul validat!

Demersurile de obţinere a unei note de acceptare pot începe la data de 5 ianuarie 2009 – dată la care oricine se poate înscrie printr-un simplu dosar care trebuie să conţină următoarele documente: • copia actului de identitate; • copia legalizată după actul de proprietate, de concesiune sau de locaţiune a imobilului pentru care se achiziţionează sistemul de încălzire; • actul autentificat de notarul public, prin care proprietarii sau coproprietarii îşi exprimă acordul de efectuare a lucrărilor de instalare a sistemului, dacă este cazul.

Banii reprezentând finanţarea vor fi viraţi direct în contul instalatorului ales, imediat după ce sistemul este funcţional în locuinţa în care a fost instalat! Programul se va desfăşura de acum încolo anual, în perioada 5 ianuarie – 5 decembrie. Cu alte cuvinte, cei interesaţi au la dispoziţie un an întreg pentru înscriere, achiziţie şi instalarea efectivă a sistemului! Până la începutul lunii decembrie, Ministerul Mediului va elabora un Ghid al cetăţeanului, şi va definitiva lista instalatorilor validaţi.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
736

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare

997--uniunea-europeana-in-date-si-cifre....

Uniunea Europeană, în date şi cifre

Organismele consultative ale Uniunii Europene Comitetul Economic şi Social European

Comitetul Economic şi Social European este un organism al UE care a luat fiinţă în 1957. Este compus din reprezentanţi ai angajaţilor şi angajatorilor - organizaţii reprezentative ale producătorilor, agricultorilor, lucrătorilor şi profesiunilor liberale, ale economiei, consumatorilor şi ale altor organizaţii nonguvernamentale. Este similar Comitetului Regiunilor, cu care împarte sediul din clădirea Delors din Bruxelles.

CESE a fost înfiinţat prin Tratatul de la Roma, cu scopul de a unifica diferitele grupuri economice într-o singură piaţă, Piaţa Unică. S-a creat astfel o instituţie care a permis beneficiarilor săi oportunitatea de a dialoga cu Comisia Europeană, Consiliul şi Parlamentul European. Rolul CESE este pur consultativ, dar prin Tratatul de la Maastricht influenţa sa s-a extins în diferite alte domenii, cum ar fi politica socială, coeziunea economică şi socială, mediul, educaţia, sănătatea, protecţia consumatorilor, industria, comunicaţiile, taxele indirecte şi fondurile structurale. În alte probleme CESE colaborează cu Comitetul Regiunilor.

Organele de lucru

CESE este o adunare formată din 344 de consilieri care provin din cele 27 de state membre ale Uniunii. Aceştia au un mandat de 4 ani care poate fi reînnoit. Ei sunt numiţi de Consiliu pe baza listelor elaborate de guvernele naţionale. Adunarea CESE este organizată pe 3 grupuri de lucru:

– Grupul I – Angajatori - sectoare publice şi private din industrie, comerţ, finanţe etc. (întreprinderi mari);
– Grupul II – Salariaţi - confederaţii sindicale naţionale;
– Grupul III – Activităţi diverse - agricultori, consumatori, economie socială, meşteşugari şi IMM-uri, organizaţii nonguvernamentale sociale şi de mediu, profesiuni liberale.

Organele de lucru ale CESE sunt structurate pe şase secţiuni specializate:

- piaţa unică, producţie şi consum;
- transporturi, energie, infrastructură şi societatea informaţională;
- agricultură, dezvoltare rurală şi protecţia mediului;
- uniunea economică şi monetară, coeziunea economică şi socială;
- ocuparea forţei de muncă, afaceri sociale şi cetăţenie;
- relaţii externe.

CESE are drept de iniţiativă, poate emite avize exploratorii şi preia rolul de facilitator şi promotor al dialogului cu societatea civilă. Funcţia consultativă şi dialogul cu organizaţiile societăţii civile fac din CESE unul dintre protagoniştii şi promotorii cei mai activi ai democraţiei participative.

Site-ul oficial al Comitetului Economic şi Social European este www.eesc.europa.eu.

În următoarea ediţie vom prezenta date referitoare la cel de-al doilea organism consultativ al Uniunii Europene

– Comitetul Regiunilor.

Aurora Dumitrescu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
644

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 22bf5

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Un pui de stejar pentru Codrii României

Pe un platou cu teren degradat, impropriu agriculturii, în Punctul Releu din Perimetrul de Ameliorare Valea Mare a fost conturată o mică pădure de stejar ce ţine de domeniul viitorului. Pentru „lovitura de imagine“, unul dintre cei 50 de puieţi a fost plantat de un redactor al revistei noastre, alţii, de colegi din presa scrisă şi audio-vizual, de foşti pădurari, astăzi pensionari, şi de tineri liceeni, membri ai Asociaţiei Ecologice - Sport - Turism. Evenimentul a avut loc în cadrul Săptămânii Europene a Pădurii. Organizator a fost Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva, la Ocolul Silvic Valea Mare, care aparţine de Direcţia Silvică (DS) Târgovişte.

La eveniment a participat însuşi Dorel Nicolae Oros, director general al RNP. Direcţia Silvică Târgovişte administrează o suprafaţă de 63.480 ha fond forestier de stat, 4.299 ha fond privat în administrare şi 17.846 ha fond forestier privat asigurat pe bază de contracte. Când a fost vorba despre pădurile particulare, Dorel Oros a spus că Romsilva va înfiinţa un nou serviciu, special pentru acest domeniu.

Referitor la noua organigramă a RNP, Oros a spus că a făcut deja unele schimbări în conducerea Romsilva, în urma unor discuţii preliminare cu Corpul de control al Guvernului, fiind vorba de directorul economic şi de cel comercial. La sfârşitul lunii noiembrie sau la începutul lunii decembrie va începe evaluarea personalului la nivelul direcţiilor silvice. Atunci vor mai cădea şi alte „capete“, dacă va fi cazul.

Finlandezii ne dau lecţii de silvicultură

Cea mai mare investiţie privată în sectorul silvic din România a fost făcută de Compania finlandeză Tornator Oy (oy = SRL, n.r.), specializată în exploatare de fond forestier şi management forestier. Aceasta a cumpărat, în 2008, de la persoane particulare, aproximativ 11.000 ha de pădure pentru care a plătit peste 50 milioane de euro. Firma are sediul central în oraşul Imatra, situat în estul Finlandei, lângă graniţa cu Rusia.

România a fost preferată în faţa altor ţări europene, pentru că a îndeplinit două condiţii foarte importante: suprafeţe mari de pădure disponibile şi proprietari persoane fizice. Conform declaraţiilor oficiale, terenurile împădurite achiziţionate se află în special în zona Oituz, judeţul Bacău.

„În România, Tornator intenţionează să achiziţioneze, în următorii ani, între 30.000 şi 50.000 ha de pădure. Politica noastră economică este să dezvoltăm managementul pădurii şi producţia de masă lemnoasă, astfel încât să asigurăm materie primă pe plan local pentru producătorii de mobilă sau parchet, cherestea sau plăci fibrolemnoase“, a declarat Henrik Nieminen, Chief Financial Officer, Deputy CEO la Tornator Oy, pentru Lumea satului.

Finlandezii se angajează să reîmpădurească total suprafeţele defrişate, astfel încât pădurea să nu aibă de suferit. Tornator cumpără terenuri forestiere pe care să le exploateze pe termen lung, fiind interesată atât de păduri tinere, cât şi de cele mature.

România este a treia ţară din Europa unde firma şi-a extins operaţiunile. La ora actuală, compania deţine

600.000 ha de pădure în Finlanda şi o suprafaţă de pădure în Estonia. Este al treilea mare proprietar de păduri din Finlanda.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
1206
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fascinaţia preparatelor casnice > REVISTA LUMEA SATULUI

Fascinaţia preparatelor casnice

Deloc întâmplător, salonul Oficiului Naţional al Produselor Tradiţionale şi Ecologice Româneşti a devenit încă din prima zi un punct de atracţie deosebit de apreciat. La mare căutare nu au fost brandurile deja consacrate, precum cârnaţii de Pleşcoi ori salamurile crude preparate după reţete de tip industrial, ci produsele de tip casnic prezentate, în premieră, la IndAgra-Farm.

Ce-aţi ratat nevizitând standurile salonului în care au fost expuse zecile de produse tradiţionale? Tocmai din Şimleul Silvaniei pulpă de porc afumată, respectiv jambonul ardelenesc tranşat, fleică afumată, pecie lungă, clisă afumată, cârnăcior picant şi corniş.

Apoi de prin părţile Chechişului maramureşean horincă şi pălincă, aceasta din urmă putând fi găsită şi în varianta „sălăjană“. Reprezentanţii companiei Valco din Seinii Maramureşului au adus pe lângă pălincă şi unele sortimente de Whisky sau rom cubanez, fabricat după reţete originale. În egală măsură, puteau fi degustate caşcavalul de Rucăr, caşcavalul Brăduleţ, caşcavalul împletit afumat, brânza topită cu smântână, precum şi multe altele.

Dacă segmentul produselor tradiţionale a fost bine reprezentat la ediţia din acest an a Indagra-Farm, nu acelaşi lucru se poate spune şi despre cel al mărcilor consacrate din industria alimentară. Principalii jucători de pe piaţa produselor lactate ori a celor din carne au „strălucit“ prin absenţă, cota prezenţei lor la IndAgra-Farm sugerând mai degrabă o ignorare a celor care le asigură materia primă. (C.M.)

Nu a fost un târg al tehnicii agriole

Se pare că marile companii străine nu s-au înghesuit în această toamnă să ocupe generosul spaţiu oferit cu dărnicie de organizatorii târgului. Au fost prezente în schimb firmele constructoare româneşti, reprezentate în special prin SC MAT Craiova SA, Mecanica Ceahlău SA şi MYO-O SA. Ca în fiecare an, firmele româneşti au prezentat ultimele noutăţi în materie. Iată ce au declarat reprezentanţii a două firme autohtone: Marius Tudor Munteanu, preşedintele Consiliului de Administraţie – director general Mecanica Ceahlău SA:

„Suntem prezenţi de 13 ani consecutiv de când IndAgra şi-a deschis porţile.

Noutăţile din acest an ar fi: în gama semănătorilor pentru păioase. Avem o semănătoare nouă pe 32 de rânduri, care face şi fertilizare în acelaşi timp, precum şi semănătorile tot pentru păioase cu dublu disc în loc de brăzdar patină, care anul acesta au avut un succes excepţional în vânzări.

Avem scarificatoarele, care din ce în ce mai mult sunt folosite de către agricultori, pentru că aratul a devenit o tehnologie care în condiţii de secetă poate să producă probleme mari, mai ales pe termen lung, asupra degradării solului şi a păstrării apei în sol. Sunt expuse compactoarele şi vibromixtul, maşini pentru prelucrarea solului, pentru tractoare de puteri mai mari. De asemenea, avem o nouă gamă de pluguri reversibile. Toate acestea în colaborare cu firma germană Lemken.“

Ec. Doru Samarineanu, şef serviciu marketing SC MAT Craiova SA:
„Ne aflăm în plin proces de înnoire, modernizare a brandului, în cursa pentru creşterea competitivităţii noastre de producători de maşini agricole pe piaţa de profil
Avem desigur noutăţi privind produsele incluse în ofertă. Aş vorbi de o grapă cu discuri independentă, care este un utilaj unicat fabricat în România. Avem aici şi un scarficator, un utilaj mai deosebit cu posibilităţi de a fi dotat opţional şi cu sisteme de fertilizare.
De asemenea, prezentăm un combinator de 4,6 m, precum şi un plug reversibil cu 3 trupiţe pentru tractoarele până în 80 CP, care este tot o noutate. Ne învârtim în jurul unui master brand, care este un tractor de 80 de cai putere, ce prefigurează noua noastră linie de tractoare.“ (C.M.)
Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2008 Vizualizari:
798
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 22bf5
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

a-fi-viticultor-in-mehedinti_318.html

A fi viticultor în Mehedinţi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulA fi viticultor în Mehedinţi

Domnie curată pe capul ţăranului care îşi reface via bătrână sau neproductivă! Cel puţin aşa pare la prima vedere. Dă comandă la o firmă specializată – de regulă din străinătate – care vine şi lucrează sub privirile admirative ale proprietarului. Specialiştii fac totul, de la pregătirea terenului la plantarea mecanizată. Pichetarea o fac cu laser nu chiar la milimetru, dar la centimetru precis.

Nu este o poveste ştiinţifico-fantastică! Se practică acest sistem, cu mare succes, în judeţul Mehedinţi, ca urmare a banilor veniţi de la Uniunea Europeană.

„Dacă la culturile de câmp avem probleme, din cauza terenurilor fărâmiţate, în schimb ne putem mândri cu sectorul viticol, în care s-au făcut investiţii importante, şi româneşti, şi străine. Da, pot să spun că avem o situaţie bună în viticultură“, afirmă pentru Lumea satului Ştefan Răceanu, directorul Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Mehedinţi.

În judeţ există peste 6.000 ha cu vii pe rod, cu struguri pentru vin, din care numai 35% sunt nobile. Odată cu aplicarea programelor de reconversie şi restructurare, investiţiile au început să crească. Astfel, în campania 2006-2008 au fost refăcute vii pe 221 ha, pentru care Agenţia de Plăţi şi Investiţie pentru Agricultură Mehedinţi a plătit investitorilor 2,711 milioane de euro. Acum este în desfăşurare campania 2008-2014, iar proprietarii celor 235 ha, cuprinşi în program, vor primi de la APIA 2,85 de milioane de euro.

Cum se obţine subvenţia

Programele sunt finanţate de Uniunea Europeană, cu fonduri nerambursabile. Beneficiarii îşi plătesc iniţial toate lucrările menţionate în graficul de execuţie, cum ar fi pregătirea terenului, plantarea, instalarea sistemului de susţinere. Când toate acestea sunt terminate, se face recepţia lucrărilor la faţa locului.

12.000 de euro la hectar

Uniunea Europeană acordă câte 12.000 de euro pentru fiecare hectar de vie pentru vin, care intră în programul de reconversie şi restructurare. Aceşti bani acoperă peste 70% din costuri.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
914
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

A fost cândva o pasăre numită DROPIA

Odinioară, în câmpiile noastre cuibăreau nişte păsări superbe, care încântau privirea prin frumuseţea lor inedită. Astăzi, la multă vreme de la dispariţia lor, dropiile ni se arată doar în cărţi, ca şi cum ar fi deja o legendă istorisită cu tristeţe.

Adevărul este că povestea lor nu este una care să ne îmbie sufletul, aşa cum nu este nici menită să sublinieze judecata cumpătată a omului. Undeva, în graba noastră spre o lume inovatoare, ne-am pierdut smerenia cuvenită faţă de aceste vieţuitoare fascinante. Voit sau nu, am semnat petiţia în care dropia avea să îşi piardă dreptul la viaţă. Cele care au scăpat nesecerate de gloanţele vânătorilor s-au confruntat cu mecanizarea intensivă a agriculturii. În final, aceste păsări cu alură gigantică au fost forţate să îşi ia zborul spre locuri mai blânde, unde oamenii s-au dovedit mai prietenoşi. Indiferenţa pentru ocrotirea ei a condus la distrugerea în masă a cârdurilor ce altădată populau câmpiile din sudul ţării.

Un trecut greu de imaginat

Dropia sau Otis Tarda, aşa cum este denumită ştiinţific, putea fi admirată în ţara noastră în efective compacte în Câmpia Română, Banat, Crişana şi Dobrogea. În urmă cu aproape un secol, documentele relevau prezenţa mai multor cârduri de dropii, care numărau şi 500 de exemplare în Câmpia Bărăganului. Ce-i drept, în aceea vreme încă se mai practica agricultura tradiţională, cu unelte rudimentare.

Odată cu progresul tehnic, s-au făcut însă simţite şi efectele nefaste. Habitatul natural al dropiei, câmpiile larg deschise, stepele sau terenurile cultivate au fost transformate în aşa măsură încât această pasăre superbă fie a fost sortită dispariţiei, fie a plecat spre locuri unde intervenţia umană nu era atât de pregnantă. Despre ultimul nucleu de dropii din România se spune că era format din aproximativ 100-150 de exemplare şi că a fost vânat în Teleorman în jurul anului 1981. De atunci şi până acum, această pasăre superbă nu s-a mai arătat pe câmpiile române decât rareori, venită probabil de dincolo de graniţele ţării.

O frumuseţe greu de confundat

Dropia este o pasăre care poate fi recunoscută cu multă uşurinţă datorită coloritului aparte şi a dimensiunilor impresionante. În cazul dropiilor se observă cel mai mare dimorfism sexual din lumea păsărilor şi asta pentru că o femelă nu depăşeşte, în mod normal, greutatea de 3,5-5 kilograme, pe când masculii pot avea chiar şi peste 18 kilograme şi un metru înălţime. În ciuda greutăţii lor, dropiile nu sunt private de plăcerea zborului, ele fiind, de altfel, cele mai grele păsări care pot zbura. Frumuseţea lor este completată şi de modul de viaţă.

Curtarea pe care masculul o face femelei reprezintă un ritual spectaculos. În acest joc nupţial definiţia de „a te umfla în pene“ se adevereşte întru totul. În dansul pe care îl adoptă, masculul îşi umflă puternic gâtul, până când capul aproape că dispare în spatele lui. Aripile multicolore şi le răsuceşte în faţă, iar coada poate fi asemuită cu un evantai. În urma acestor strădanii, pasărea pare un imens bulgăre de puf.

Repopularea, un deziderat greu de împlinit

Gândindu-mă la cât de superbă trebuie să fi fost imaginea sălbatică a cârdurilor de dropii pierdute în culturile câmpiilor, nu pot să nu mă întreb ce speranţe sunt ca aceste păsări să trăiască din nou în ţara noastră. Şansele care prevăd acestei specii un viitor mai bun în ţara noastră sunt infime. Pentru a repopula regiunile în care cuibăreau odinioară aceste păsări este nevoie nu numai de o implicare financiară şi logistică, ci şi de o înţelegere profundă a dramei la care au fost supuse.

Primordial pentru realizarea acestui lucru este implementarea unor programe de conservare şi favorizare a speciei. Este, de asemenea, necesar să creăm biotopuri naturale care să fie populate cu dropiile aduse din import. Până când ne vom putea bucura din nou de farmecul aparte al dropiilor nu putem decât să le arătăm în cărţi copiilor noştri cât de superbă era această pasăre pe care noi am sortit-o pieirii. Haideţi să facem pentru dropia românească măcar atât cât s-a investit pentru aclimatizarea struţului!

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
3526

□

Comentarii

□

□

1. ionut -- (3-April-2011)puneti si poze casa vada lumea cum arata

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

a-fost-candva-o-planta-numita-sorgul-dul...

A fost cândva… o plantă numită sorgul dulce

Cândva, nu de multă vreme, atunci când în România se muncea serios, un grup de cercetători entuziaşti au dovedit că şi la noi, cu toată sărăcia în care ne zbăteam, s-au putut obţine rezultate comparabile cu cele din oricare altă ţară de pe glob care avea aceleaşi obiective. Mă refer de această dată la cultura şi valorificarea superioară a sorgului dulce, cunoscut la noi de multă vreme şi sub numele de „gaolian“.

Această plantă, cu producţie mare pe unitatea de suprafaţă cultivată, rezistentă la secetă şi cu conţinut mare de substanţă dulce (zaharoză), urma să facă parte din Programul naţional de introducere în cultură a unor specii noi de plante cu conţinut mare în zahăr, altele decât sfecla.

Nu a fost să fie aşa. După Revoluţia din 1989, cercetările s-au sistat prin nefinanţare. Intervenţiile scrise la ASAS şi Ministerul Agriculturii au rămas fără ecou. Numai Ministerul Cercetării a înţeles importanţa acestora, reluarea cercetării din punctul în care au rămas, asigurând şi finanţarea. La ICPCISZSD–Fundulea nu se mai putea. Aici toată baza materială a fost vândută sau furată în 2005.

În ultimii ani, unii apropiaţi încearcă să mă determine să publicăm o carte despre această activitate. Este foarte greu şi de aceea, prin intermediul acestei publicaţii, voi încerca să explic gospodarilor de la sate cum se cultivă (o mare parte ştiu deja), cum se poate obţine mierea, alcoolul (ţuica), oţetul, toate dintr-o singură plantă. Pentru micii sau marii întreprinzători se pot oferi tehnologii de cultură, extragere a sucului dulce, concentrare a acestuia sub formă de miere, obţinere a alcoolului, de valorificare fibrei rezultate la presare.

Ing. Constantin I. DUMITRACHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
1024

□

Comentarii

□

□

1. Maneanu Varvara Magdalena -- (5-May-2010)Exact ce am mai spus ce este inainte de 1989 trebuie distru. Numai că înainte de 1989 în România exista producţie agricolă şi nu eram dependeţi alimentar de Europa, iar cu competenţii de azi suntem dependenţi de Europa şi de voie de nevoie consumăn deşeurile lor agroalimentare .

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

a-fost-o-biserica-numita-manastirea_l300...

A fost odată o biserică numită „Mănăstirea“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

A fost odată o biserică numită „Mănăstirea“

Orice sfânt lăcaş – ca, de altfel, fiecare lucru – trebuie să poarte un nume. De regulă, el se numeşte după un sfânt din calendar sau după mai mulţi. Ori după vreun eveniment bisericesc care a marcat comunitatea sau lumea creştină. Aşa că, probabil, puţină lume ştie sau şi-a imaginat că există o biserică numită... Mănăstirea.

Biserica Mănăstirea se găseşte în Vălenii de Munte din Prahova. Ea a fost construită în anul 1680 de către Hagi Stoian Clucerul din Ceptura, cu soţia. În 1684 a fost închinată, prin Mănăstirea Cotroceni, Mănăstirii Ivir de la Sfântul Munte. După închinarea de la Sfântul Munte, au venit aici egumeni greci pentru administrarea celor 31 de moşii acumulate de-a lungul vremii de la ctitori şi nu numai. Dar călugării erau români şi slujeau obştii, împreună cu doi preoţi mireni.

Trei cutremure, după cum spun cronicile, au trecut de-a lungul timpului peste Biserica Mânăstirea, producând pagube însemnate şi avarii şi necesitând numeroase reparaţii. Marele seism din 1977 a pus-o de tot la pământ, n-au mai rămas nici fresce, n-au mai rămas nici înscrisuri în piatra ei, n-a mai rămas nimic care să amintească de frumuseţea de odinioară. Doar nişte documente vechi, în care se arată inclusiv că Nicolae Iorga s-a interesat de Biserica Mănăstirea şi s-a implicat în păstrarea unor obiecte din cadrul ei.

Năruirea sfântului lăcaş a speriat într-o oarecare măsură credincioşii, dar i-a şi mobilizat să o construiască din nou, pe vechea temelie. Întorcându-ne în timp, încă de la 1818, conform aceloraşi scrieri vechi, se rânduieşte în chiliile mănăstirii o şcoală publică. Aceasta este închisă în 1821 şi se redeschide nouă ani mai târziu, ca şcoală normală. La 1864, odată cu secularizarea, mănăstirea rămâne fără călugări, sunt dărâmate chiliile şi devine biserică de mir. Aşa cum este, de fapt, şi azi. Dar numele i-a rămas pentru eternitate Biserica Mănăstirea.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
730

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

A fost odată ca niciodată...

„Ai carte, ai parte!“ O zicală românească, ce-i drept, dar inspirată de alte vremuri.

Fiindcă, nu vă vine să credeţi, au fost anotimpuri când cei din frunte, cei cu pâinea şi cuţitul, chiar erau oameni cu carte, cu studii şi doctorate „magna cum laudae“ obţinute în cele mai exigente centre universitare de pe mapamond.

A conduce, a lua decizii care privesc o ţară, şi nu una oarecare, ci ţara ta însemnau pe atunci a fi fost mai întâi de toate înţelepţit tu de la lumina cărţii.

Onoarea de a fi în fruntea obştei

Tot prin acele vremuri, geniile neamului (şi românii au avut din belşug), fruntea naţiei vreau să zic, erau privite şi onorate ca atare drept candele ale viitorului acestui popor.

În sat, ca să iau un alt exemplu, preotul şi domnul învăţător erau preţuiţi şi stimaţi pentru că ei reprezentau „inteligheniţia“, aurul cenuşiu tezaurizat prin vreme ca bunul cel mai însemnat al românilor ca români.

Şcoala cântărea greu între valorile naţionale reprezentative pentru o cultură cu drept egal între culturile lumii şi tocmai pentru aceea beneficiarii ei aveau parte de recunoştinţa şi respectul tuturor semenilor.

Atunci cu adevărat „cine avea carte avea şi parte“, graţie meritelor lui dovedite dinaintea celorlalţi.

Vremea a vremuit însă şi poate şi din pricina unor conjuncturi istorice dreptatea s-a strâmbat de-a binelea.

Bac-ul ruşinii

Bac-ul din această vară a scos mâlul la suprafaţă.

Peste 100.000 de tineri nu l-au promovat.

Numai că, în loc să privească dezastrul ca pe un ruşinos eşec, ministrul cu pricina îl consideră un răsunător succes.

Nu s-a mai copiat adică!

Păi, dacă eram siguri de fraudă, de ce, întreb, nu am luat taurul de coarne mai dinainte?

Să punem flăcăii cu burta pe carte!

Să le dovedim dascălilor că nu e destul ce fac în şcoală. Să impunem scala de exigenţă mai aproape de ceea ce ne dorim.

Or aşa, ministrul pare sergentul de circulaţie din colţul străzii fericit că a mai prins nişte amărâţi de contravenienţi şi că, în sfârşit, carnetul lui cu amenzi va face impresie căpitanului.

Nu, hotărât lucru, nu aceasta e metoda!

Cauza cauzelor

Sigur, profesorii au partea lor de vină!

Numai că atunci când examenul de titularizare în învăţământ a semănat leit cu bacul 2011 nimeni n-a ridicat un

pai, cum se zice, întru îndreptarea realităţii.
Nu există interes – s-a conchis.
Aşa o fi!
Dar priviţi statele de salarii ale profesorilor, amintiţi-vă cacialmaua majorării stipendiilor de acum doi ani şi veţi obţine singuri răspunsul la o dureroasă întrebare.
Şi totuşi, ce se va întâmpla cu această ţară în care, se dovedeşte încă o dată, hoţul strigă hoţii!
Un ministru agramat, europarla-mentari fără dar şi har, oameni de afaceri care pun degetul în dreptul semnăturii care le umflă conturile cu sudoarea celor care – culmea! – chiar au învăţat carte descurajează.
Cei 65 de tineri cu 10 la bac speră la drumul bejeniei. Adică să ajungă acolo unde între vorbă şi faptă nu e nicio deosebire.
La noi spusa invocată deunăzi în Dealul Clujului face parte din seria de basme cu „a fost odată ca niciodată“.
Gheorghe Verman
LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
701
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

a-luat-fiinta-comisia-prezidentiala-pent...

A luat fiinţă Comisia prezidenţială pentru salvarea agriculturii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulA luat fiinţă Comisia prezidenţială pentru salvarea agriculturii

Ideea aparţine Organizaţiilor profesionale din agricultură, care, la întâlnirea din Insula Mare a Brăilei, au solicitat preşedintelui Traian Băsescu să preia sub patronajul său elaborarea unei strategii autentice de dezvoltare a sectorului agroalimentar. Preşedintele a acceptat, punând condiţia ca „echipa de jucători“ să fie selecţionată de reprezentanţii agriculturilor şi ea să-şi asume întreaga răspundere a eficienţei practice a documentului strategic. Fapt este că propunerea avansată doar cu câteva săptămâni în urmă a devenit o certitudine, iar Comisia a început să lucreze, cum s-ar spune, chiar de ieri. Din informaţiile de care dispunem, în Comisie au fost cooptaţi oameni de mare valoare care s-au angajat ca până în luna septembrie să facă propuneri concrete pentru realizarea obiectivelor pentru anul 2010, în ideea cuprinderii lor în Bugetul agricol care în mod normal ar trebui aprobat în toamnă.

Este de precizat că noua Comisie are, cum s-ar spune, un caracter independent. Nu lucrează nici sub comanda Ministerului Agriculturii şi nici a Parlamentului, dar nici în paralel cu acestea. Menirea ei este de a face propuneri de dezvoltare, care după ce vor fi asumate de puterea politică şi executivă să devină instrumente de lucru în conturarea strategiei agricole pe termen mediu şi lung.

Comisia de la Cotroceni este condusă de fostul ministru al agriculturii, Dacian Cioloş, care îşi asumă o responsabilitate ce ar putea defini viitoarea sa carieră profesională în materie de agricultură. Îi dorim succes!

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
652
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

A murit în scaunul domnesc

La 13 brumar 1661, în sunetul asurzitor al „puşcilor“ şi sâneţelor, în dangătul clopotelor şi în uralele mulţimii, intra în capitala Moldovei noul domn investit la Stambul cu tuiurile domneşti - însemnele puterii. Era Eustatie Dabija Vodă, boier de ţară de prin Ţinutul Putnei, învestit de predecesorul său Gheorghe Ştefan cu demnitatea de mare vornic al Ţării de Sus. Martor al evenimentelor, Ion Neculce va scrie mai târziu: „Venit-au Dabija Vodă în scaunul domnesc la Iaşi, tuturor cu bucurie de bună părere pentru domn bun de boieriu de ţară. Şi era tuturor cu bine. Şi nu era niciun boieriu în prepus sau în minciuni la acest domn, nici ţara nu era împresurată cu dările pre acea vreme.“

Câştigând competiţia cu alţi boieri, o spune scriitorul ieşean Ion Muscalu - un cercetător al epocii - prin străduinţă, dar şi prin pungile cu bani – să fi fost vreo 200 mii de galbeni – ale soţiei sale, Dafina Doamna, Eustatie Dabija Vodă îşi începe domnia sub cele mai bune auspicii.

Noul domn, spune Horia Dumitrescu, era bun şi milostiv, ţinea dese divanuri de judecată, uneori întreaga zi, pentru ca împricinaţii să nu aştepte prea mult, iar atunci când nu erau cauze urgente „trebuiau să umble fustaşii domneşti prin târg să strângă împricinaţii“. Şi pentru că avea nevoie de bani – să nu uităm că alegerea sa ca domn a costat o sumă uriaşă –, „deşi era de locul său din Ţinutul Putnei şi ştiind el încă din boierie că au oamenii săraci dobândă bună din vie“, a introdus o nouă dajdie - pogonăritul, o dare care a stârnit nemul-ţumiri pentru că podgorenii mai plăteau vinericiul şi vădrăritul.

În doar patru ani de domnie, Eustatie Dabija a fost nevoit să participe alături de domnul mun-tean Grigorie Ghica la campaniile turceşti din Ungaria şi Bosnia. Amândoi domnii au „dat dosul“, cum se spune, drept care Grigorie Ghica a fugit la Veneţia, iar Eustatie Dabija a scăpat de acuzaţii dând, după obiceiul pământului, bani buni marelui vizir.

De bani s-a ocupat şi în ţară. După aproape 60 de ani, Eustatie Vodă a reînfiinţat monetăria de la Suceava, unde a bătut şilingi de aramă pe care moldovenii îi numeau şalăi.

Dabija şi-a dat obştescul sfârşit la 21 septembrie 1665, „cu o domnie aşedzată, cu ţară întemeiată“. „Istrati Dabija, un bun bătrân beţiv, muri în Scaun pentru că vârsta-i era prea înaintată ca să-l mai poată atinge nenorocirea maziliei“, consemnează Nicolae Iorga. Şi pentru că, spune cronicarul, „el be mai mult din oală roşie… dzicând că-i mai dulce vinul din oală decât din păhar“ şi pentru că la curte „când se încingea cheful de la chindie şi ţinea până în zori“, Mihai Eminescu l-a nemurit în Umbra lui Istrate Dabija-Voievod:

„Se certe ungurii şi leşii …
Ce-mi pasă mie? La Cotnari
Eu chefuiam cu cimpoieşii,
Cu măscărici şi lăutari

Şi sub umbrarele de cetini
Norodu-ntreg juca şi bea.
Iar eu ziceam! Să bem, prietini,
Să bem pân’nu vom mai putea.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1802

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„A murit mama care făcea ciobani buni şi căţeaua care făcea căţei faini de stână!“ > REVISTA LUMEA SATULUI

„A murit mama care făcea ciobani buni şi căţeaua care făcea căţei faini de stână!“

„…zice o veche vorbă populară care, evident, se referă la implicaţiile activităţii celui care a trecut prin meseria asta fără să se fi lipit ceva de el, cum ar fi dragostea faţă de animalele de care, teoretic, ar fi avut grijă în calitate de cioban! Pentru că a fi cioban la oi înseamnă, mai întâi, să iubeşti această specie şi să interacţionezi cu nevoile speciale pe care le are un angajat în domeniul acesta“, îmi spunea domnul Marcel Andrei, mare iubitor de oi şi capre, fermier, deci, dar şi mijlocitor al politicii care ar trebui duse în acest sector cu mare adâncime sufletească pentru poporul român al cărui destin mioritic enervează la un moment dat.

Preşedinte al Sindicatului Naţional al Crescătorilor de Ovine şi Caprine, cunoaşte ciobanul dedicat acestei meserii şi după modul în care merge în urma turmei sale. Dacă ar trebui să-ţi alegi angajaţii de la stână după criteriul acesta, spune interlocutorul nostru, rişti să rămâi fără ciobani, atât de puţini oameni sunt mânaţi către ciobănie de dragostea faţă de o meserie apă-rută pe lume deodată cu românii.

De altfel, nu întâmplător, unii asociază ciobănitul cu indivizii care prin fapte antisociale fac „deliciul” programelor de ştiri de diverse televiziuni mari amatoare de audienţe maxime şi total dezinteresate de destinul tragic al crescătorului de animale de pe la noi. Portretul ciobanului ce mişună prin media vizuală, cu mici excepţii, este cel al unui tip periculos şi care se ascunde la câte o stână tocmai pentru că este căutat pentru nu ştiu ce fapte neconforme cu regulile de convieţuire dintre oameni.

Ce am aflat, după ce am stat de vorbă cu Marcel Andrei şi cu mulţi ciobani care au vorbit cu mult curaj despre tema pe care am îndrăznit s-o pun în discuţie la una dintre emisiunile mele, îmi confirmă bănuielile pe care le-am sugerat de la începutul acestui articol, cum că ciobănia pierde teren şi aici în favoarea… străinătăţii.

Da, aţi citit bine, există ciobani români în străinătate care muncesc, pentru 1.200 de euro pe lună, la oile străinilor, în condiţii civilizate, cu duş la stână şi într-un program bine pus la punct – după ora 19,00 nimeni nu mai munceşte, oameni şi oi, dorm dar, atenţie, odată cu românii la stânile de care vorbim, apărate de garduri electrice noaptea, au pătruns şi lupii cu două picioare. De, obiceiuri dobândite, zice-se, în spaţiul balcanic!

Sigur, nu peste tot se întâmplă aşa ceva, dar este de ajuns să se întâmple undeva, o dată, ca să se ducă vorba ca de popă tuns.

Dar de ce pleacă ciobanii dincolo, să concluzionăm?! Poate pentru că păşunile României sunt închiriate băieţilor deştepţi care au văzut oi, capre, vaci din tren şi s-au trezit brusc cu cheful de a pune de o afacere în domeniu; gândiţi-vă, subvenţiile sunt direcţionate către utilizatorii suprafeţelor pe care pasc oile, pentru asta s-au adresat stăpânilor de pajişti şi păşuni, primarilor, adică, şi care au intuit şi ei că este rost de ceva bănişori şi, prin închiriere, subînchiriere i-au îndepărtat pe adevăraţii crescători de animale de locurile acestea.

Vasilica GHIŢĂ ENE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
827
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

A schimbat microfonul pe bolizii agricoli

Zilele trecute am asistat la o demonstraţie de utilaje agricole în localitatea Peciu Nou. Curios din fire, am întrebat cine e amfitrionul. Mi-a fost indicat un tânăr îmbrăcat în salopetă, plin de ulei, ce meşterea la unul dintre utilaje. Am aflat că el este organizatorul.

– Dle director Alexandru C. Berghin, sunteţi tânăr, aţi plecat din media şi aţi ales agricultura. De ce?

– Este singurul domeniu care m-a atras şi mi-a arătat o altă faţă a competitivităţii. Un domeniu ce dezvoltă foarte mult caracterul şi îţi aduce mari satisfacţii. Cu această ocazie, împreună cu partenerul italian Giovanni Pegoraro am pus bazele societăţii cu capital mixt Agriest, devenind totodată unic importator marca Alpego în România.

Opţiunea pentru Alpego

– De ce aţi ales utilajele Alpego şi ce reprezintă această marcă?

– Alpego reprezintă peste 30 de ani de tradiţie, bazându-se pe cei mai buni specialişti în domeniu. Firma produce o gamă largă de utilaje agricole menite să satisfacă cerinţele clienţilor profesionişti.

– Cum vedeţi pe plan naţional piaţa utilajelor agricole?

– Grea întrebare. Este aproape imposibil de apreciat la nivel naţional ce se va întâmpla în viitor. Avem semnale pozitive din piaţa românească, dar este un lanţ vicios. Producţie agricolă slabă, bani puţini, utilaje noi tot mai puţine. Fără un sprijin real, agricultura din România este în pragul falimentului.

Cu toţii sperăm ca în viitorul apropiat, dar nu chiar de mâine, agricultura să fie privită cu mai multă seriozitate. Vin dintr-un domeniu în care eram de partea cealaltă a microfonului şi recunosc că nu m-a interesat prea mult situaţia agriculturii la nivel general. Acum am tot respectul pentru cei care se zbat şi reuşesc să facă ceva, chiar şi fără sprijin. Noile tehnologii, pe care eşti nevoit să le îmbrăţişezi, obligă la mari eforturi financiare.

– Aţi spus mână de lucru, la ce vă referiţi?

– Pe piaţă apar din ce în ce mai multe echipamente foarte sofisticate: tractoare cu computer de bord, semănători cu tot felul de senzori, combine pentru recoltat cu cameră video încorporată. Acestea au fost create să uşureze munca, dar dacă nu citeşti „manualul de utilizare“ şi nu eşti deschis către a învăţa, atunci nu-ţi folosesc la nimic aceste noutăţi.

– Deci, ne trebuie specialişti?

– Să zicem. Dar înainte de toate, ţara are nevoie de forţe proaspete, de oameni devotaţi şi conştiincioşi.

Demonstraţie cu uşile închise

– Ieri am asistat la o demonstraţie „în forţă“ a unor utilaje marca Alpego, despre ce era vorba?

– Da, într-adevăr, ieri am testat unul dintre cele mai puternice scarificatoare Alpego şi o semănătoare cu freză rotativă, în pământ secetos. Chiar dacă a fost o demonstraţie cu „uşile închise“, o mare parte dintre agricultorii din zonă au asistat incognito la aceste probe. Am forţat scarificatorul până la o adâncime de 55 cm cu un tractor şenilat, după care am trecut la însămânţat cu o semănătoare pneumatică. Rezultatul: consum redus de carburant într-o perioadă de timp mai scurtă şi un teren gata însămânţat din doar două treceri.

– Să revenim la Agriest: care sunt utilajele de bază cu care veniţi în întâmpinarea agricultorilor?

– Ca utilaje, în această perioadă promovăm scarificatoarele. Cum s-a văzut şi la demonstraţia de ieri, scarificatorul îşi îndeplineşte cu conştiinciozitate menirea. Adâncimea la care lucrează acesta are rolul de a aerisi solul şi de a nu permite evaporarea apei în totalitate. În plus, sparge talpa de plug şi astfel permite apei să se înfiltreze mai uşor în sol, la o adâncime mai mare. Ca echipamente avem scarificatoare pentru toate tipurile de tractoare.

Înainte de a începe livrarea către România, s-au făcut probe în fiecare colţ al ţării pentru a vedea punctele slabe ale echipamentelor. Astfel avem utilaje în zona Bucureştiului, Craiovei şi Brăilei, în Moldova, Bihor şi, bineînţeles, în Timiş.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
889

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

a-treia-cale-turistica-prahoveana-drumul...

A treia cale turistică prahoveană, Drumul fructelor

Pornind, din nou, pe drumurile Prahovei, păşim acum pe un „drum al bogăţiei naturii şi al hărniciei, încărcat de rod şi de istorie“, numit recent Drumul fructelor, reprezentând cea de-a treia cale turistică iniţiată recent de autorităţile judeţene, decise să pună în valoare potenţialul turistic şi uman al acestor locuri încărcate de istorie, cu susţinerea financiară a Uniunii Europene. Proiectul îşi propune să asigure promovarea obiectivelor turistice prin evidenţierea produselor specific. În egală măsură, proiectul respectiv susţine manifestările tradiţionale din zonă, precum şi afacerile în domeniu.

Această rută leagă între ele 18 localităţi prahovene şi 28 de popasuri de drumeţie; călătorul păşeşte astfel în lumea de azi a satului, ia parte la sărbătorile şi obiceiurile locului, colindă dealurile şi livezile – mai noi sau mai vechi ale acestei zone – care, potrivit statisticilor de dată recentă, măsoară între 7.400 ha, plantaţii clasice, şi 11.700 ha, dacă se iau în calcul şi plantaţiile cu pomi răzleţi.

Între livezi, monumente istorice

Drumul fructelor începe, practic, din comuna Adunaţi, aşezare din apropierea Văii Prahovei, înconjurată de dealuri ce ating până la 550 metri altitudine, cu sate străbătute de pâraie limpezi precum Ocina, dar şi de zonele turistice Borungoci şi Rezervaţia naturală Costişata. În satul de centru există chiar si o aşezare neolitică înscrisă în lista monumentelor şi siturilor arheolo-gice, cu vestigii din culturile Boian şi Gumelniţa.

În imediata vecinătate a comunei se află oraşul Breaza, binecunoscută staţiune balneoclimaterică, care oferă un cadru natural excelent pentru tratarea afecţiunilor cardiovasculare, respiratorii şi a nevrozelor. Cu o climă de excepţie, cu izvoarele sale cu apă minerală, recunoscute pentru calităţile lor terapeutice, urbea este o veritabilă oază de linişte. Clubul de golf, numit „Lac de verde“, aflat într-o zonă pitorească în apropierea dealului Gurga, pe platoul ce domină oraşul, atrage tot mai mulţi vizitatori, mai ales din străinătate.

Nu în ultimul rând, fructele de tot soiul te îmbie la o masă frugală oriunde te-ai afla. De aici, Drumul fructelor te poartă prin comuna Poiana Câmpina, o aşezare care-şi trage numele de la Schitul Poiana, fondat în anul 1688, ca o cetate medievală de apărare, împrejmuită cu ziduri şi tuneluri subterane, azi înfundate. Izvorul cu apă sărată descoperit în 1884, loc unde în 1904 au fost amenajate primele instalaţii pentru băi, aflate într-o frumoasă grădină, cu fâneaţă şi pomi fructiferi, este un alt punct turistic

Trecem apoi prin municipiul Câmpina, cu ale sale celebre monumente de artă: Castelul „Iulia Hasdeu“ şi Muzeul „Nicolae Grigorescu“. Apoi, la numai câţiva kilometri, ajungem şi prin comuna vecina, Telega, vizităm băile minerale, iar drumul spre Scorţeni ne duce la Cornu, comună cu trainice rădăcini în istoria ţării. Natura este aici, la fiecare pas, atrăgătoare şi te îmbie la drumeţii în care poţi admira originalul muzeu sătesc, cu cele două secţii - istorie veche şi etnografie.

După Cornu, ne strecurăm pe pitoreasca Vale a Doftanei. Un popas meritat poate fi azi şi cel de la Brebu, cu casa domnească şi cu cetatea sa medievală, devenită muzeu dedicat epocii lui Matei Basarab şi a lui Constantin Brâncoveanu, unde te întâmpină busturile lor din piatră, aşezate în faţa grădinii.

Pe Valea Slănicului, în sus…

Primul popas, aproape de firul apei, la Dumbrăveşti, comună alcătuită din şapte sate, cu nume care de care mai… naturale: Găvănel, Mălăieştii de jos şi de sus, Plopeni şi Sfîrleanca. Drumul ne ispiteşte însă mai mult, spre localitatea vecină, Vărbilău, cea care deţine în zonă un număr record de livezi, câteva mii de hectare de prun, măr şi păr, dar şi de nuc, plantaţiile compacte fiind de peste 600 hectare! Aici, la Vărbilău există o fântână legendară, cea a haiducilor, pe dealul Măgura Trestioarei, la 654 m, zonă unde autorităţile au identificat 25 de locuinţe care pot deveni pensiuni turistice, cu tot atâtea popasuri pentru viitorii drumeţi de pe Drumul fructelor.

După ce ne abatem şi pe la Aluniş, comună cu livezi şi puncte turistice importante, ajungem, uşor-uşor, în urbea aglomerată a Slănicului de Prahova, staţiune de odihnă şi tratament balnear. Definitoriu pentru această aşezare sunt lacurile sale sărate – Baia baciului, Baia roşie, Baia verde, foste ocne de sare, care atrag mii şi mii de turişti, care îşi caută aici tămăduirea. Întâlnim şi unele edificii vechi, între care şi Casa cămărăşiei, devenită Muzeul al sării. Drumeţii se îndreaptă şi spre Mina „Unirea“, fostă ocnă, azi muzeu insolit la mare adâncime.

Festivalul ţuicii atrage mii de vizitatori

Încet-încet păşim peste dealuri, pe la Piatra verde, şi ajungem pe Valea cea dorită a Teleajenului. Poposim întâi la Teişani, comună cu numeroase livezi de prun, măr şi nuc După numai câţiva kilometri ne oprim, mai îndelung, în urbea Vălenilor de Munte, localitate atestată, după vechiul său nume Berevoieşti, încă de la 1427. Principalele sale atracţii sunt, desigur, monumentele de artă: Mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului“, ctitorită pe la 1684, Muzeul de artă religioasă „Nicolae Iorga“, dar şi muzeul dedicat marelui istoric, precum şi… Muzeul prunului. De altfel, aici prunul ocupă un loc central în economia zonei, motiv pentru care, de mai multă vreme, la sfârşitul toamnei, se organi-zează un insolit „Festival al ţuicii“, cu mii de vizitatori, din judeţ şi din ţară.

Dar Drumul fructelor continuă tot pe această vale, la Drajna, Poseşti, Bătrâni şi se opreşte la Starchiojd, localitatea cu cea mai veche atestare documentară din Prahova, la 10 iulie 1418. Livezile comunei se întind de la dealurile Buzăului la Chiojd şi Cătina, către învolburata apă a Bâscii Chiojdului mic.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
758

□

ˆ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

„A venit momentul să restabilim relaţiile cu fraţii noştri din România“

Interviu cu Valeriu Cosarciuc, ministrul Agriculturii şi Industriei Alimentare din Republica Moldova.

– Domnule ministru, cum apreciaţi participarea la aceste importante manifestări expoziţionale din acest an MOLDAGROTECH şi FARMER?

– Aş spune că, în ciuda situaţiei grele prin care trec atât fermierii, cât şi producătorii de utilaje agricole şi furnizorii de servicii, participarea este bună.

Aici se întâlnesc cei care propun agricultorilor tehnică şi echipamente şi sunt şi fermierii noştri care vin cu ceea ce au realizat datorită acestei tehnici. În cadrul acestor expoziţii vor avea loc mese rotunde, discuţii, se vor găsi diferite posibilităţi de a încheia contracte, de a găsi scheme de finanţare, pentru că în incinta acestor expoziţii se află şi cei care acordă consultanţă, precum şi instituţii financiare. Este un loc unde se întâlnesc cei care produc şi vând şi cei care consumă.

Principalele priorităţi

– Vă aflaţi la început de mandat. Aveţi conturată acum o strategie: care sunt principalele obiective ale acesteia?

– Dacă e să vorbim despre unele priorităţi ale guvernului actual, vom promova şi stimula produsele cu valoare adăugată înaltă, şi ne referim aici la pomicultură, legumicultură, viticultură. Este foarte important să înţelegem că toate eforturile noastre în ceea ce priveşte partea de extensiune, consultanţă, subvenţii vor fi direcţionate spre acele ramuri care să ne aducă valoare adăugată înaltă. Alt moment important va fi suportul pentru crearea întreprinderilor mici şi mijlocii de procesare a materiei prime agricole, ca aceste întreprinderi, care sunt mult mai flexibile decât cele mari, să poată asigura piaţa internă cu produsele necesare, fiindcă este păcat că Republica Moldova consumă mai multe produse de import decât din producţia internă.

Avem în vedere aici infrastructura postrecoltare pentru produsele cu valoare adăugată înaltă, mai ales pentru cele proaspete. Altă direcţie importantă este infrastructura calităţii şi asigurarea inofensivităţii, deoarece poţi să produci bine, dar dacă nu ai un sistem care să demonstreze calitatea produselor, că inofensivitatea produselor este asigurată, trasabilitatea, începând de la seminţe, îngrăşăminte, procese de producţie, de prelucrare ş.a.m.d, atunci nu poţi vinde la preţuri înalte. Şi scopul nostru este să stimulăm crearea acestei infrastructuri ca să fim în stare să vindem pe piaţa europeană. Noi avem cotă de export pe piaţa Uniunii Europene a produselor de origine animală şi nu realizăm lucrul acesta.

Dar este ceva care trebuie finalizat. În primul rând, infrastructura de laboratoare şi instituţii care să certifice producţia pentru export şi să creăm şi posibilitatea ca agenţii economici care lucrează în domeniul produselor de origine animală să facă investiţii şi să-şi certifice sistemele de asigurare a inofensivităţii în conformitate cu standardele europene. Este o situaţie foarte clară pe care o promovăm. Am fost întrebat de reprezentanţii Fondului Monetar dacă vom obţine rezultate rapide promovându-ne aceste reforme.

Am răspuns afirmativ, deoarece noi ne dorim mult să stimulăm îmbunătăţirea capitalului uman, pentru că lipsa de informaţie este un impediment în dezvoltarea afacerilor. Trebuie eliminate toate barierele din calea exportului. Până nu demult erau multe restricţii la export, pe care le-am eliminat. Acum s-au creat posibilităţi pentru cei care lucrează în domeniul respectiv de a-şi folosi producţia aşa cum cred de cuviinţă. Apoi vom simplifica tot ce-i legat de certificări. În Moldova sunt necesare 10 zile pentru a pregăti documentele pentru export.

În ţările care au exporturi masive, aceasta durează 30 de minute, indicator la care vrem să ajungem şi noi. Este un şir de priorităţi şi obiective pe care le-am fixat în programul de guvernare pentru următoarea perioadă. Agricultura şi industria alimentară trebuie să devină locomotiva relansării şi recuperării economice în ţara noastră.

Piaţa – marea distorsiune

– Se vorbeşte de mai bine de un an de criza economică. În ce măsură a afectat aceasta economia şi mai ales agricultura Moldovei?

– Moldova se confruntă cu această criză de mai mulţi ani şi sigur că a afectat serios economia. Criza a existat şi există din cauza politicilor care au fost promovate. Fiindcă a fost stimulat importul. Şi asta înseamnă distorsionarea pieţei interne. Noi trebuie să stimulăm producătorii interni pentru a crea ofertă pentru piaţa internă. De exemplu, anul trecut noi am importat de 700 milioane dolari produse alimentare, iar anul acesta de 300 milioane. Şi sunt produse pe care noi le avem şi în ţară. Dar avem probleme cu rata de schimb a leului.

Băncile, la fel ca în România

– Care este relaţia agricultorilor din Moldova cu băncile?

– Creditele sunt scumpe, se acordă, dar foarte greu, fiindcă trebuie să ai gaj care este de şapte ori mai mare decât suma creditului. Aici este problema şi noi ne gândim să facem un fond de garantare a creditării pentru cei mici, astfel încât băncile să aibă garanţie şi să faciliteze creditarea sectorului întreprinderilor mici şi mijlocii, mai ales în agricultură.

– V-aţi gândit la crearea unei bănci pentru agricultură, cu susţinere de la bugetul naţional?

– Trebuie să avem instrumente de a compensa rata dobânzii la creditele comerciale care sunt pe piaţă. În discuţiile pe care le-am avut cu Banca Mondială şi cu Fondul Monetar, am pus problema costurilor investiţiilor în Republica Moldova, care sunt mari. Creditul este o investiţie, chiar dacă este operaţional sau pe termen lung. De aceea trebuie să găsim soluţii ca o parte din costul investiţiei să fie facilitat prin granturi sau prin alte scheme de susţinere a fermierului.

Proiectele transfrontaliere, în aşteptare

– Care este relaţia dvs. cu agricultorii şi cu structurile de stat din România?

– Acum trebuie să restabilim bunele relaţii cu fraţii noştri din România şi asta ne va permite să beneficiem de acele proiecte care pot fi promovate în cadrul politicii de vecinătate UE-Republica Moldova şi în cadrul proiectelor transfrontaliere. Aici am solicita suportul colegilor noştri din România ca să ne asigure cunoştinţe şi experienţe în ceea ce priveşte elaborarea proiectelor care pot fi propuse în cadrul acestor posibilităţi de promovare. Am avut o discuţie cu prefectul de Iaşi, la Ungheni, în cadrul unui for investiţional regional, şi vom căpăta susţinerea respectivă pentru crearea unui centru de elaborare a proiectelor.

– Agricultura în Moldova se practică încă pe suprafeţe mari fără utilizarea unor tehnologii de ultimă oră. Aveţi ca prioritate modernizarea acestui sector?

– Noi nu avem încă utilaje moderne pentru a dezvolta agricultura. Cred că totul depinde de politica pe care o vom promova în noua alianţă. Susţinem investiţiile în tehnică nouă, în utilaje performante şi vom stimula acest lucru prin politicile pe care le vom promova. Altă problemă sunt preţurile. Eu sper că vor fi preţuri de piaţă şi condiţii facile de achiziţionare a tehnicii şi tehnologiilor pentru toate categoriile de agricultori, dar şi de valorificare eficientă a producţiilor obţinute.

I.BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
643

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

abandon-funciar_l35.html

Abandon funciar > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAbandon funciar

Bătrânii din Cehal nu mai au puterea de a lucra pământul

Permanent se aud afirmaţii precum: „populaţia de la sate este îmbătrânită“, „munca agricolă este nerentabilă“, „viaţa la ţară este plină de surprize adesea neplăcute“ şi lista acestor adevăruri ar putea continua.

Gheorghe Jurchiş, primarul comunei Cehal, judeţul Satu Mare, vine să întărească cele mai sus menţionate. Potrivit spuselor interlocutorului nostru, bătrânii din comună – şi sunt mulţi la număr – au renunţat să mai lucreze terenul din extravilan. Producţia este mică, adesea dijmuită de sălbăticiunile câmpului, roadele muncii de peste an nu pot fi valorificate, lucrările mecanizate sunt scumpe. Se lucrează în pierdere. Pe acest fond s-a ajuns ca peste jumătate din terenurile agricole să fie lăsate în paragină. Bătrânii, în general, încep să devină o problemă.

Săraci şi fără niciun ajutor

Sărăcia este vizibilă în multe gospodării. La nivel de comună sunt peste 25 de dosare ce reprezintă aproape 55 de persoane care beneficiază de prevederile Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat. Aceste plăţi nu se pot face în mod ritmic. Oamenii îşi fac doar iluzii despre ziua de mâine. Lipsesc banii. O problemă cel puţin ciudată s-a petrecut şi în cazul plăţilor unice pe suprafaţă.

Ca urmare a unor neconcordanţe între suprafeţele de teren din blocurile fizice şi declaraţiile făcute de solicitanţi, mai mulţi localnici, cel puţin 5-6, s-au ales cu sancţiuni, ceea ce înseamnă diminuarea sau neacordarea banilor, în funcţie de situaţia din teren şi din acte. Nici conlucrarea cu specialiştii din cadrul Agenţiei de Plăţi şi Intervenţii pentru Agricultură (APIA) Satu Mare nu s-a soldat cu eliminarea totală a erorilor.

Ioan VEZENTAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1007
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

abia-inaugurat-muzeului-satului-de-la-ga...

Abia inaugurat, Muzeul Satului de la Gârboavele este în „conservare“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Abia inaugurat, Muzeul Satului de la Gârboavele este în „conservare“

Inaugurat cu mare pompă la sfârşitul anului trecut, Muzeul Satului de la Gârboavele este doar un simplu subiect de presă, şi nu un obiect al admiraţiei iubitorilor de autentice tradiţii ţărăneşti.

Beneficiar al unui buget uriaş, proiectul Muzeului Satului – gospodărie tradiţională n-a debutat sub auspicii favorabile. La aproape trei luni de la deschidere, muzeul situat în pădurea Gârboavele este încă un spaţiu inexplorat de gălăţeni şi nu numai. „Muzeul nu a fost niciodată închis. El se află acum în conservare până la stabilirea organigramei. Nu este nicio problemă acolo. Singura problemă a muzeului este că nu are vizitatori“, a declarat Eugen Chebac, preşedintele Consiliului Judeţean Galaţi.

În schimb, Răzvan Avram, directorul Centrului Cultural „Dunărea de Jos“, vorbeşte despre o eventuală deschidere a muzeului abia la primăvară. „Cred că de-abia prin aprilie vom putea deschide muzeul pentru public. Iarna nu vine nimeni în astfel de locuri, aşa că vrem să fim rentabili şi nu are rost să-l deschidem mai devreme“, a precizat Răzvan Avram.

Vatră de sat moldovenească pe bani europeni

Muzeul Satului - gospodărie tradiţională este un proiect câştigat de Consiliul Judeţului Galaţi şi finanţat în cadrul Programului de Vecinătate România – Republica Moldova 2004-2006, Phare CBC 2004. Bugetul acestuia a fost de 339.981 euro, din care valoarea nerambursabilă acordată de Uniunea Europeană s-a ridicat la 300.000 de euro

Situat în pădurea Gârboavele, pe o întindere de 1.36 ha, amplasamentul Muzeului Satului reconstituie la o scară mai mică o vatră de sat românesc care cuprinde patru gospodării din zona Cavadineşti, Măstăcani, Corod şi Cahul.

Obiectele din aceste case, de la vasele de lut, icoane, covoare, prosoape şi până la sănii şi căruţe, deţin o adevărată valoare patrimonială prin modul de realizare, dar şi prin vechimea acestora, având în vedere că cele mai multe sunt din secolul XIX sau începutul secolului XX. „Dintre toate proiectele lansate de Consiliul Judeţului Galaţi,

Muzeul Satului a beneficiat de cea mai mare mediatizare, şi asta deoarece este ceva special pentru toţi gălăţenii. Acest proiect are un caracter aparte, care ne face să ne întoarcem în istorie şi să fim mândri de cultura şi tradiţia noastră. Muzeul Satului este o continuitate a tradiţiilor poporului român şi a celor care ne ducem veacul la gura Prutului Inferior“, a afirmat Eugen Chebac, preşedintele Consiliului Judeţului şi totodată managerul acestui proiect.

La rândul său, preşedintele Consiliului Raional Cahul, Gheorghe Vasilache, a punctat însemnătatea acestui aşezământ cultural. „Sunt mulţumit de ceea ce am realizat împreună cu partenerii de la Consiliul Judeţului Galaţi. Cred că, pe viitor, trebuie să investim mai mult în cultură, deoarece este necesar să nu ne uităm trecutul şi istoria şi să lăsăm ceva în urmă pentru urmaşii noştrii.“

Vizitatorii vor putea găsi la Muzeul Satului din Galaţi două oale pentru sarmale, din ceramică neagră, nesmălţuită, care nu se mai fabrică în această zonă a ţării de cel puţin 70 de ani. Tot în casele tradiţionale pot fi găsite levicere cu o vechime de 100 de ani.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1289

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

abia-infiintate-in-romania-fermele-de-me...

Abia înfiinţate în România fermele de melci dispar rând pe rând

Este adevărat faptul că gusturile românilor în ceea ce priveşte preparatele culinare nu sunt la fel de excentrice precum cele ale europenilor. În locul fructelor de mare sau a tot felul de vieţuitoare marine noi, românii, preferăm tradiţionalele sărmăluţe cu mămăligă sau brânza de oaie preparată cu atâta sârg de ciobanii munţilor. Asta e! Gusturile nu se discută, dar se pot schimba, cel puţin parţial.

Dacă vorbim totuşi despre o activitate ce implică creşterea unor animale ce vor pleca spre export şi din care să avem un profit semnificativ, românii nu mai au niciun fel de reţineri. Apetitul occidentalilor pentru diferite mâncăruri preparate din carne de melc a făcut ca românii să-şi îndrepte atenţia către o îndeletnicire mai puţin obişnuită, şi anume creşterea melcilor. Printre cei care şi-au propus să producă o asemenea schimbare se numără şi fermierii care au organizat în România primele ferme de melci. Raţiunile de la care au pornit ţin de consumul mare al occidentalilor, dar şi de profitabilitatea asigurată crescătorilor de melci.

În 2004, la iniţiativa inginerului Ion Bejan, a fost înfiinţată prima organizaţie profesională, care avea să se ocupe de promovarea construirii fermelor de creştere intensivă a melcilor comestibili. Activitatea domniei sale cuprindea şi oferirea consultanţei în acest domeniu. Ideea înfiinţării unor astfel de ferme a fost, totuşi, îmbrăţişată de câţiva mici fermieri care cresc şi promovează această activitate. În România, la ora actuală, există 20 de promotori ai acestui sector, dar cu siguranţă numărul crescătorilor de melci este incomparabil mai mare.

Condiţii necesare în fermele de melci

Preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Melci, Ion Bejan, susţine că pentru o astfel de fermă este necesară o sumă relativ mică, dacă ţinem cont de costurile ridicate pentru construirea unei ferme zootehnice. În funcţie de condiţiile locaţiei, aceste costuri pot varia între 6.000 şi 10.000 de euro, investiţie ce se poate recupera în cel puţin doi ani, în cele mai fericite cazuri.

Pentru cei care îşi doresc să construiască o astfel de fermă este bine să ştie că melcii, ca şi alte animale, au nevoie de anumite condiţii. Pentru început, sunt necesari aproximativ 2.500 m pătraţi care trebuie împrejmuiţi, de preferat cu tablă zincată, pentru a preveni intrarea diferiţilor prădători din pământ. Munca într-o astfel de fermă nu este una dificilă dar, ca şi în cazul altor ferme, este necesară prezenţa îngrijitorului zi de zi. În funcţie de dimensiunile fermei, programul de lucru este de 2-3 ore dimineaţa şi de alte 2-3 ore seara.

O problemă serioasă, de care trebuie să se ţină cont, o ridică prădătorii din natură ai melcilor. Printre aceştia se numără coţofenele, ciorile, graurii, piţigoii, împotriva cărora pot fi puse plase de protecţie. În ceea ce priveşte şerpii, şopârlele şi broaştele, momentan nu există o metodă de eradicare a lor din fermă. Împotriva şoarecilor şi a şobolanilor, care sunt de asemenea nişte gurmanzi ai melcilor, se poate folosi un raticid introdus într-un tub de plastic pentru a fi ferit de ploaie. Alţi duşmani redutabili sunt gândacii din familiile Carabidae (gândacul carnivor), Silphidae, Stafinidae, Gryllotalpidae (coropişniţa). Pentru combaterea lor se fac lucrările agricole specifice de pregătire a terenului, precum şi tratamente chimice. În cazul acesta, melcii vor fi aduşi în fermă după trei săptămâni.

Helix Pomatia - singura rasă adaptată climei noastre

În fermele din ţara noastră sunt crescuţi melcii din specia Helix Pomatia. Este drept că s-a încercat şi creşterea celor din specia Helix Aspersa dar, dat fiind faptul că este o specie mediteraneană, nu a supravieţuit temperaturilor scăzute din timpul iernii.

Caracteristica principală a rasei Helix Pomatia este capacitatea de adaptare în crescătorie chiar şi în zonele cu iarna foarte grea, datorită unui înveliş calcaros numit opercul. Melcul de talie foarte mare este dotat cu o cochilie ce măsoară 30-45 mm diametrul; culoarea cochiliei este maro-roşcat, cu benzi spiralate bine evidenţiate (maximum 5), de multe ori difuze sau aproape şterse. Spirala cochiliară constă în 4-5 volute, cu dezvoltare în jurul axei columelă. Deşi ritmul său reproductiv este scăzut, numărul de ouă fiind mic, acesta rămâne cel mai important de pe piaţa internaţională datorită dimensiunii mari comestibile.

Teoretic, eficienţa este mare, practic...

Despre cât de rentabilă este creşterea melcilor comestibili, preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Melci afirmă că această îndeletnicire poate deveni cu adevărat profitabilă doar dacă producţiile sunt corespunzătoare din punct de vedere cantitativ şi calitativ. În lipsa unei hrăniri corespunzătoare şi a unei temperaturi adecvate, se produc nişte procese morfologice ce constau în calcifierea unor segmente din masa comestibilă a melcului care, după preparare, are o consistenţă nisipoasă. În cazul acesta, valoarea calitativă şi gustativă este inferioară. Dacă toate aceste condiţii de creştere sunt întrunite, preţul de valorificare variază între următoarele cote: minimum 0,5 şi 5,5 euro/kg. În Europa, din punctul de vedere al producţiilor vândute, România se află sub 1% din piaţa actuală.

Destinaţia

Ţările ale căror populaţii consumă carne de melc sunt Franţa, Italia, Spania, dar liderul în ceea ce priveşte importul şi consumul de carne de melc este, fără îndoială, America.

Unul dintre cei mai puternici adversari pe piaţa mondială este, ca în multe alte domenii, China. O ţară ale cărei produse au mari deficienţe calitative şi gustative şi care nu se ridică la valoarea produselor obţinute în ţara noastră. Cu toate acestea, China continuă să fie un concurent greu de învins.

Pericolul cel mare – schimbările de climă

Din păcate, previziunile pentru acest sector sunt destul de sumbre. Dacă la începutul apariţiei heliciculuiturii lucrurile păreau să meargă pe drumul cel bun, acum specialiştii în domeniu sunt mult mai rezervaţi în a da şanse de reuşită în practicarea pe scară largă a acestei îndeletniciri. Modificările climatice din ţara noastră nu sunt de partea crescătorilor de melci, care au întâmpinat probleme grave în ceea ce priveşte asigurarea continuităţii vieţii melcilor în ferme. Multe ferme au dispărut ca urmare a inundaţiilor din zonele unde erau amplasate. Seceta este, de asemenea, un factor important al decimării populaţiilor de melci, care nu pot supravieţui în lipsa unei surse permanente de apă.

Ion Bejan admite că toate aceste lucruri au determinat o involuţie a heliciculturii şi că secţia de reproducere a melcilor din cadrul Asociaţiei Crescătorilor de Melci va fi închisă pentru că, în momentul de faţă această activitate nu mai este rentabilă. Singura şansă ca ea să reuşească ar fi efectuarea unor investiţii complexe în care să fie implicate şi instituţiile de mediu. Investiţiile sunt mari, dar ele pot fi recuperate în timp, iar România ar putea beneficia din plin de pe urma acestui efect natural.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
4893

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

abonamente.html

ABONAMENTE

Preţul unui exemplar, pentru anul 2012, este de 9 lei, iar preţul unui abonament este de 18 lei/lună; 108 lei/6 luni; 216 lei/an.

Revista “Lumea Satului” este o publicaţie bilunară, ce se distribuie pe datele de 1 şi 16 ale fiecărei luni, prin intermediul Poştei Române.

Informaţii suplimentare pot fi obţinute la:
Tel - fax: 021.311.37.11 (Romtelecom) , 031.805.94.56 (RDS)
E-mail: lumeasatuluigmail.com; marketinglumeasatului.ro.

Datele firmei:
SC ALT PRESS TOUR SRL
CUI: 17809627
Nr. de înregistrare la R.C.: J40/12960/22.07.2005
cod IBAN: RO30RZBR0000060006822736, deschis la Raiffeisen Bank, Agenţia Lujerului, Bucureşti
Adresa poştală: OF 33, CP 39
Sediul: Str. Roşiorii de Vede nr 3, sector 6, Bucureşti

Abonare persoane fizice

Modalităţi de plată

1. contravaloarea abonamentului se depune în contul deschis la RAIFFEISEN BANK, Bucureşti, Agenţia Lujerului, COD IBAN RO30RZBR0000060006822736

-după efectuarea plăţii, abonatul este rugat să trimită la adresa de mail a redacţiei, telefonic, pe fax sau prin Poşta Română:

documentul care atestă plata abonamentului;
adresa la care se expediază revistele;
codul numeric personal (CNP);
perioada abonamentului.

2. contravaloarea abonamentului se depune la oficiul poştal, printr-un mandat poştal

- rubrica “Loc pentru corespondenţă” de pe mandatul poştal se completează cu:

adresa la care se expediază revistele (daca aceasta este alta decât cea completată la rubrica “Expeditor”);
codul numeric personal (CNP);
perioada abonamentului.

Click aici pentru model completare mandat poştal persoane fizice (fisier pdf)

Abonare persoane juridice

Abonarea la revista “Lumea Satului” presupune încheierea un contract de abonament, în dublu exemplar. Pentru obţinerea contractului vă rugăm să contactaţi redacţia.

Modalităţi de plată

1. - contravaloarea abonamentului se depune în contul deschis la RAIFFEISEN BANK, Bucureşti, Agenţia Lujerului, COD IBAN RO30RZBR0000060006822736, prin ordin de plată

- pe ordinul de plată este necesară menţiunea „Abonament - Lumea Satului“

2. - contravaloarea abonamentului se depune la oficiul poştal, printr-un mandat poştal

- rubrica “Loc pentru corespondenţă” de pe mandatul poştal se completează cu:

adresa la care se expediază revistele (daca aceasta este alta decât cea completată la rubrica “Expeditor”);

perioada abonamentului.

Click aici pentru model completare mandat poştal persoane juridice (fisier pdf)

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

absolvent-de-horticultura-caut-directia_...

Absolvent de Horticultură, caut direcţia... > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAbsolvent de Horticultură, caut direcţia...

Cam aşa ar suna anunţul de angajare postat de cei mai mulţi dintre proaspeţii ingineri horticultori. Deşi multe companii din domeniu demarează tot felul de programe în care vor să implice studenţii, pe feţele majorităţii dintre ei se citeşte fie lipsa de interes, fie debusolarea.

Discutând şi cu cei care şi-au croit un drum în domeniul horticol am ajuns într-un final şi la o concluzie tristă: horticultura nu mai are demult trecere în rândurile tinerilor, deşi pentru absolvenţii acestei facultăţi posibilităţile de a se realiza material sunt multe, în special pentru cei care vor să pornească o afacere pe cont propriu. Dar asta presupune, pe lângă informaţii teoretice şi practice temeinice, şi un capital de lucru pe care mulţi, dacă l-ar avea, ar prefera să-l investească în ceva mai puţin solicitant şi, mai ales, mai puţin riscant.

Rămâne şi varianta de a lucra ca angajat şi în acest sens oferta de pe piaţa locurilor de muncă pentru absolvenţii de Horticultură nu e chiar de neglijat: sere, livezi, pepiniere, distribuţie de pesticide, îngrăşăminte, seminţe, maşini horticole, prestări de servicii.

Mai nou, au luat avânt firmele de amenajări peisagistice, unde îşi pot găsi de lucru şi cei care nu vor sub niciun chip să renunţe la beneficiile traiului din mediul urban. În acest caz salariile, nu foarte mari, sunt motivul de nemulţumire invocat de cei mai mulţi absolvenţi. Dar, de ce să nu o spunem, nici nivelul profesional al acestora nu se mai apropie demult de cerinţele angajatorilor.

Răspunsuri edificatoare

În urmă cu ceva timp, am împărţit unor studenţi, 25 la număr, aflaţi în anul al treilea la Horticultură, un chestionar cu câteva întrebări. Era ultima generaţie care a prins învăţământul superior de cinci ani. Mai aveau aşadar doi ani de studiu, dar se presupune că aveau deja formată o idee despre ce vor să facă mai departe. Din capul locului am constatat un fapt ştiut deja: peste 70% dintre ei proveneau din mediul urban. Întâmplător sau nu, restul, cei proveniţi din mediul rural, au fost şi cei care au luat mai în serios întrebările adresate. Am aflat că cei mai mulţi au venit la Horticultură pentru că „iubesc natura“ şi vor să se implice în protecţia ei. Foarte puţini dintre ei urmaseră înainte un liceu agricol şi au ales facultatea deoarece aşa au fost îndemnaţi, au părinţii care lucrează în domeniu sau pentru că au conştientizat că domeniul va deveni unul de viitor.

Singurul punct comun asupra căruia toţi studenţii intervievaţi au căzut de acord a fost acela că, pentru a li se asigura o pregătire corespunzătoare, e nevoie de mai multă practică şi de eliminarea unor materii pe care ei le consideră mai puţin utile. Pe cei mai mulţi dintre ei, practica nu i-a ajutat să aprofundeze cunoştinţele dobândite în partea teoretică. Cei mai mulţi voiau să rămână să lucreze în domeniu, dar nu luaseră încă legătura cu nicio firmă şi nici nu ştiau încotro se vor orienta.

Recrutarea, o sarcină tot mai grea

I-am întrebat pe studenţi dacă ar fi capabili să conducă singuri o exploataţie cu profil horticol. Cei mai mulţi din mediul urban, care se pare stau foarte bine la capitolul „încredere în sine“, au susţinut că da, dar sunt conştienţi că e mult de muncă. Cei din mediul rural au răspuns însă că acest lucru va fi posibil doar după câţiva ani în care ar fi indicat să asiste un inginer cu experienţă. Unul singur s-a manifestat sceptic faţă de această posibilitate, declarând că ar fi senzaţional dacă ar ajunge la această performanţă.

Am înţeles, citind aceste răspunsuri, de ce sarcina celor care se ocupă de recrutare în rândurile horticultorilor şi, de ce nu, a agronomilor în general e tot mai dificilă. Aceştia susţin că, în ultimii ani, le este tot mai greu să aleagă chiar şi din rândurile absolvenţilor recomandaţi de cadrele didactice şi care se presupune că reprezintă spuma, cei mai buni din fiecare generaţie...

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
3157

□

Comentarii

□

□

1. Petrica Ana-Maria -- (1-July-2011)Stimata doamna Valentina Soimu, asa cum sustineti, acest articol este elaborat pe baza unor chestionare completate in urma cu 2 ani de 25 de studenti in conditiile in care in fiecare an termina minim 40. Pana la urma care este scopul sau utilitatea acestui articol?

2. Gheorghe Catalin -- (2-July-2011)Din cate spun profesorii universitari specializati in diferite domenii, nivelul de pregatire al studentilor e de la an la an mai slab. Probabil ca d-na Soimu a vrut sa ne menajeze, doamna Petrica. Ca investitori ne ne intereseza solutii concrete si aplicabile practic pentru un invatamant mai bun. Poate veniti si dvs cu cateva propuneri....

3. ELENA -- (2-July-2011)Ceea ce dumneavoastra nu stiti este ca profesorii recomanda 'spuma' la nivel de note. Am colegi cu note mari, care s-au milogit pentru acestea, dar care de fapt habar nu au ce inseamna cu adevarat acest domeniu. Eu am ajuns aici mai mult din intamplare, dar am constatat ca imi place acest domeniu. Nu am facut parte din primii, dar am incercat sa ma mentin la un nivel peste pragul mediu, am incercat sa gasesc de lucru, oarecum in domeniu, dar se pare ca nu este loc decat daca ai note mari sau daca ai cunostinte sus-puse. Sa stiti ca totusi exista si exceptii.

4. Elena -- (2-July-2011)As mai avea de adaugat faptul ca practica nu mai este ce era candva, campurile didactice se imputineaza si toti care vin aici astepta de fapt sa fie cei care dau ordine si atat. Pentru ei practica este un chin in plus si in final doar cativa sunt cei interesati sa mai invete ceva. Problema o reprezinta admiterea. Acesta ar trebui sa inceapa cu o instruire a candidatilor, asupra acestui domeniu si a ceea ce presupune acesta.Degeaba vin aici ca am acasa o livada, o sera sau un loc de munca deja pregatit, daca eu de fapt nu urmaresc sa ma tin de scoala, ci doar vreau sa obtin diploma.

5. nicu -- (3-July-2011)adevarul este dureros, nici macar 5% din studentii care termina aceasta onorabila Facultate nu reusesc sa se angajeze in domeniu in primii 2 ani. Oare aceasta Fabrica de someri va mai acorda diplome de Sef de promotie unor studenti care nu poat sa faca diferenta intre mana si fainare, dar care vor avea un DECENT loc de munca in Carrefour ca si casieri...... acesta este adevarul dragi colegi, actuali posesori ai diplomei de inginer horticol...

6. capcaunica -- (4-July-2011)Stimabililor care va aflati de ambele parti ale baricadei

7. apcaunica -- (4-July-2011)Pentru cei care s-ar fi obosit sa cerceteze cu adevarat subiectul (dupa cum ar fi trebuit sa o ceara deontologia profesionala - despre care am auzit ca exista chiar si in presa ...) ar fi trebuit sa observe ca in primul rand admiterea in aceasta facultate se face pe baza unei povesti frumoase si promitatoare numita CV. In al doilea rand - si de aici incepe cu adevarat tragedia, studentii au ramas atat de putini incat profesorii lor doar ca nu ii platesc sa nu renunte la facultate, pentru ca fara ei nu vor mai avea un loc de munca.

8. capcaunica -- (4-July-2011)Despre o selectie anuala (dar eliminatorie!) avand la baza notele obtinute la examene aproape ca imi este rusine sa mai aduc vorba. Exista oameni in anul IV cu restante din primul semestru al anului I! Va puteti imagina asa ceva? Cum insa facultatea nu au reusit sa o faca atractiva pentru a avea de unde alege, au apelat la o solutie cat se poate de “romaneasca”: au creat materii si catedre noi! Asa au aparut o serie intreaga de materii care sunt cu totul “din alt film”, superlativul fiind cursul de Asigurari.

° 9. capcaunica -- (4-July-2011)Potential util, nu? Poate, dar aici nu este vorba despre a-ti asigura ierburile, ci ... asigurari de viata! Perplexitate maxima. Cat despre practica atat de blamata in comentariile de mai sus, aceasta este o alta epopee. Realitatea este ca practica aceasta nu este neaparat o experienta ci mai mult un fel de iobagie, sau cel putin nu stiu cum as putea defini altfel operatiunile foarte "didactice" in timpul carora studentii sapa via, pomii si altele, transporta gunoi, dezafecteaza serele de legume (de la care fierul a fost "imprumutat" demult), intind sarme in vie, repara garduri etc.
° 10. capcaunica -- (4-July-2011)Dumneavoastra de cat timp aveti nevoie pentru a invata asa ceva? Ei bine, ei au nevoie de 2-3 saptamani in fiecare an! Partea cea mai distractiva referitoare la aceasta atat de controversata practica este ca studentii care au lipsit la "cursurile" respective sunt nevoiti sa le "refaca" in urmatoarele conditii: platesc 100 lei pentru fiecare zi de practica absentata, apoi muncesc in folosul USAMV 6 ore, in conditiile prezentate – pentru ca asta este, agricultura este sezoniera! Recuperezi formele de taiere la vie cu un sapat voinicesc intr-un solar.
° 11. capcaunica -- (4-July-2011)Dar poate ca v-a scapat ceva: oamenii astia platesc pentru a fi pusi la munca! Interesant, nu? Dar sa nu uit: legumele si fructele pe care studentii le ingrijesc in timpul unei parti din orele de laborator si in practica le sunt apoi vandute la poarta facultatii! Acum intelegeti de ce in USAMV "prezenta la cursuri este obligatorie"?
° 12. capcaunica -- (4-July-2011)Cum toate acestea nu ar fi fost suficiente, unii dintre profesori sunt oarecum "jenanti" sau cel putin nu gasesc eu un termen mai putin ofensator la adresa acelora care au fost in stare ca intr-un curs de mecanica sa denumeasca impulsul SMUCITURA! Pur si simplu am facut scurt-circuit cand am vazut asta.
Degeaba cei de la catedra de pomicultura sunt niste oameni cum rar mai intalnesti in tara asta (ba chiar ma intreb ce mai cauta pe aici), seful catedrei de agrochimie, d-l Budoi, este un adevarat guru in domeniu, iar lista ar mai putea continua cu cateva nume.
° 13. capcaunica -- (4-July-2011)Cat despre calitatea acestor viitori ingineri horticoli, voi, cei care pretindeti ca sunteti in cautarea unor oameni de valoare, cat sunteti dispusi sa platiti pentru a primi calitate? Pentru ca mai exista si asa ceva, desi este adevarat ca foarte rar. Dar daca ii platiti cu un salariu de vanzator la butic, atunci calitate de butic veti primi.
° 14. capcaunica -- (4-July-2011)Pai in toate aceste conditii mai poti reprosa viitorilor nostri ingineri horticoli ca unii dintre ei nu stiu formula chimica a metanului, care este suprafata cercului sau nici macat atat de complicata regula de trei simpla? Sa-i fereasca Dumnezeu pe cei carora acesti copii vor trebui sa le plateasca pensia!
° 15. capcaunica -- (4-July-2011)Scuze pentru ca am fragmentat asa textul, dar daca sunt vorba lunga si spatiu nu este suficient...
° 16. Petrica Ana-Maria -- (4-July-2011)Ca sa vin "si" eu cu cateva propuneri trebuie sa fi fost expuse propuneri. Recrutorii nu se lovesc de problema calitatii numai la noi ci in toate domeniile, de asta exista HR experts. Cati dintre dvs sponsorizeaza studenti cu materiale, burse, beneficii din timpul facultatii? nu de la sfarsit! Stiti cat platim pt carti in fiecare an? Voi ati putea trai decent din bursa? Slaba performanta TEORETICA o avem pt ca lucram in paralel cu studiile si ne reprofilam pt suntem capabili si ne e mai bine. "La acest job au mai aplicat 106 candidati"-de cata menajare aveti nevoie domnilor investitori?
° 17. Petrica Ana-Maria -- (4-July-2011)Am urmat aceasta facultate din vocatie, pt cine nu stie ramurile facultatii sunt 8 la numar. La unele discipline am excelat iar la altele am avut o performanta teoretica mediocra, trebuie loc si de imaginatie si inventivitate ca sa nu mai vorbim de dinamica adevarurilor stiintifice si practice. Statistic se intampla sa fie ani in care nu toate disciplinele se bucura de pasionati de aceea trebuie sa-i pretuiti si sa-i incurajati pe cei care au curajul sa se angajeze la responsabilitati mari, nu sa-i denigrati! Experienta si excelenta nu le scoate nimeni din buzunar, poate doar "recomandari"
° 18. ileana -- (8-July-2011)Nu putem generaliza situatia studentilor doar in urma unui sondaj care putea foarte bine sa evidentieze proportia dintre fete si baieti.Foarte corect ce a spus Ana ca se admit pe posturi oameni care nu au studii (si eu in aceasta situatie) dar si lipsa de vointa din partea absolventilor.Se fac bani cu aceasta meserie dar iti trebuiesc curaj si seriozitate, nici un alt om nu ti le poate da.
° 19. diana -- (3-September-2011)am fost indrumata inspre acest domeniu. sunt o persoana caruia ii place natura,imi place sa ma ocup de flori... insa mi-as dori ca dupa absolvirea facultatii sa imi si gasesc ceva de

lucru si sa fie si bn platit. pana acuma am lucrat pe timp de vara ca ospatara si luam 800 de lei p luna.nu am de gand sa fac o scoala si sa iau minimul pe economie. va rog frumos sa imi dati niste sfaturi. id meu e diannadyenutza23

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Academia de Agricultură a Franţei, după 250 de ani > REVISTA LUMEA SATULUI

Academia de Agricultură a Franţei, după 250 de ani

La Paris a avut loc evenimentul dedicat aniversării a 250 de ani de la înfiinţarea Academiei de Agricultură a Franţei. Cu acest prilej a fost organizat un simpozion sub egida Uniunii Academiilor Europene de Agricultură (UAEA), cu tema „Cercetarea agronomică europeană, încotro?".

La aceste manifestări au participat reprezentanţi ai Academiilor de Ştiinţe Agricole din Italia, Letonia, Rusia, Cehia, Ucraina, Germania, Suedia, Finlanda, Polonia, Franţa şi România. Ţara noastră a fost reprezentată de acad. Cristian Hera, vicepreşedinte al Academiei Române, şi prof. Gheorghe Sin, preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti".

Preocupări de interes major

În prima parte a întâlnirii s-au discutat aspecte referitoare la activitatea Uniunii Academiilor Europene de Agricultură, rezul-tând necesitatea întăririi colabo-rării şi implicării mai active în abordarea unor probleme actuale comune de interes general (evoluţia potenţialului productiv, variante alternative de agricultură, sisteme agroforestiere, conservarea şi utilizarea resurselor genetice vegetale şi animale, promovarea unor proiecte comune de cercetare, piaţa mondială a produselor agricole).

S-a reconfirmat hotărârea de organizare a Conferinţei Uniunii Academiilor Europene de Ştiinţe Agricole la Stockholm în luna mai 2012, propunându-se ca teme de dezbatere „Măsuri de prevenire şi combatere a epizootiilor transfrontaliere" şi „Gestio-narea fondului silvic", aceasta fiind propusă de acad. Cristian Hera.

Puncte de vedere

În deschiderea simpozionului au luat cuvântul J.F. Morot – Gaudry, preşedintele Academiei de Agricultură a Franţei, şi M. Bezuglyi (Ucraina), preşedintele în exerciţiu al UAEA.

Au urmat 2 conferinţe introductive ţinute de Dacian Cioloş, Comisarul european pentru agricultură şi dezvoltare rurală, şi P. Sylwan de la Academia Regală de Agricultură şi Silvicultură a Suediei, cu referiri la rolul ştiinţei pentru o agricultură durabilă.

În continuare s-au prezentat 8 referate al căror conţinut a abordat probleme privind Cercetarea agro-no-mică între tradiţie şi provocă-rile actuale (Germania), Finanţarea cercetărilor agronomice (Cehia), Provocări ale cercetărilor forestiere europene (Finlanda), Alimentaţia sănătoasă, sigură şi de calitate la nivel naţional şi internaţional (Italia), Probleme actuale ale securi-tăţii sanitare şi calităţii produselor (Letonia), Biodiversitatea agricolă şi nevoile consumatorilor (Polonia), Securitatea alimentară - componentă a securităţii globale (Rusia).

Prof. Gheorghe Sin, preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti", a avut expunerea „Sinergii şi conflicte potenţiale în producerea hranei şi biocombustibililor", care a provocat vii dezbateri prin actualitatea chestiunilor abordate.

Manifestarea de la Paris a constituit un bun prilej de confruntare a opiniilor privind starea actuală şi perspectivele producţiei agricole europene în contextul rolului şi contribuţiei cercetării agricole la promovarea unor politici agricole coerente privind dezvoltarea durabilă a agriculturii şi mediului rural.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
691

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

academician-cristian-hera-doctor-honoris...

Acad. Cristian HERA, „Doctor Honoris Causa“ al Academiei Bulgare de Ştiinţe Agricole > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAcad. Cristian HERA, „Doctor Honoris Causa“ al Academiei Bulgare de Ştiinţe Agricole

În ţara vecină, Bulgaria, printr-un Decret Prezidenţial, în fiecare an se sărbătoreşte „Ziua Naţională a Ştiinţei Agricole“, unde se analizează rezultatele obţinute în domeniul cercetării, problemele care se ridică în această activitate şi modul de rezolvare.

În acest an manifestarea a avut loc la Institutul de Cercetări Agricole de la Stara Zagora, care aparţine de Academia de Ştiinţe Agricole din Bulgaria. Au participat reprezentanţi ai celor 48 de unităţi de cercetare agricole din ţara vecină, vicepreşedintele Parlamentului bulgar, ministrul adjunct al agriculturii, preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole bulgare, dna prof.dr. Sveta Batchvarova, reprezentanţi ai unor organizaţii de profil şi ai presei.

În cadrul acestei manifestări, preşedinta Academiei de Agricultură din Bulgaria a înmânat din partea Academiei academicianului Cristian Hera, preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ din România, diploma cu înalta distincţie de „Doctor Honoris Causa“ pentru realizările ştiinţifice deosebite în agronomie şi contribuţia sa la întărirea colaborărilor româno-bulgare în domeniul ştiinţei agricole.

(T.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
766
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

academician-marcu-botzan-o-mare-personal...

Acad. Marcu Botzan, o mare personalitate a ştiinţei agricole româneşti > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAcad. Marcu Botzan, o mare personalitate a ştiinţei agricole româneşti

Recent, acad. Marcu Botzan a împlinit o vârstă „de aur“. Mi-am permis să-l deranjez cu un telefon pentru a-i transmite cele mai respectuoase felicitări şi urarea de „La mulţi ani!“. La celălalt fir, aceeaşi voce blândă, afectivă, simţindu-se în glas bucuria, mulţumind pentru urări.

- Ce mai faceţi, domnule academician?

- Aş face eu multe, dar nu mai pot. Trăiesc din amintiri, cu multe greutăţi, dar şi cu multe satisfacţii. Când mă gândesc cât am muncit şi ce realizări s-au obţinut în domeniul îmbunătăţirilor funciare şi al irigaţiilor, iar acum am ajuns de râsul Europei, pur şi simplu mă îmbolnăvesc.

Opera ştiinţifică

În fapt, dr. M. Botzan este cel care a coordonat programele de cercetare şi aplicarea lor în domeniul practic al îmbunătăţirilor funciare timp de un sfert de secol. Din activitatea sa de cercetare au rezultat peste 130 de lucrări originale, care se referă la: regimul de irigare, comportarea construcţiilor hidrotehnice, tehnica drenajului şi a îndiguirilor, comportarea terenurilor îndiguite, mecanizarea lucrărilor de irigaţii etc.

Între lucrările de referinţă pentru aceste teme se disting: „Cercetări de orientare asupra regimului de irigaţie la orez“ (1960), „Cercetări asupra regimului de irigaţie la porumb, bumbac şi fasole în condiţiile Câmpiei Române“ (1958), „Studiul cunoaşterii şi modelării regimului de irigaţii pentru proiectare“ (1967), „Realizări noi în mecanizarea lucrărilor de irigaţie la suprafaţă şi prin aspersiune“ (1965), „Probleme ale bilanţului apei în nisipurile irigate“, „Vechimea irigaţiilor în agricultura românească“ (1981).

Dr. Marcu Botzan a elaborat importante lucrări de sinteză în domeniul irigaţiilor, între care 12 tratate şi monografii. Este autorul capitolului „Irigaţii“ din „Manualul Inginerului Agonom“, ed. 1952-1956.

A mai publicat şi: „Culturi irigate“ (1959-1962), „Bilanţul apei în solurile irigate“ (1972), „Probleme de irigaţii şi desecări ale Câmpiei Bărăganului“, „Metodica şi principalii factori ai raionării hidroameliorative în RPR“ (1965), „Apele în viaţa poporului român“, „Începuturile hidrotehnicii pe teritoriul României“ (1989). În anul 1993, la Şedinţa Academiei Române deschisă de eminentul om de ştiinţă Nicolae Cajal, a fost primit membru al Academiei Române, fiind recunoscut drept „creator al şcolii româneşti de cercetare în îmbunătăţiri funciare“.

Ce-i putem dori, cu ocazia acestei frumoase vârste de 96 de ani, decât sănătate şi satisfacţii alături de cei dragi.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
999
☐
˚ Comentarii
☐

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

acasa-la-badea-cartan_s514.html

Acasă la Badea Cârţan > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAcasă la Badea Cârţan

Oare la ce se gândeşte prima dată un călător, trecând prin Cârţişoara: la Badea Cârţan, la temerarul drum Transfăgărăşan sau la perla turismului de la Bâlea Lac şi Bâlea Cascadă? Nu ar fi greşită nicio alegere. Localnicii, legaţi mai mult de rural decât de modernismul din munţi, sunt mai apropiaţi de Badea Cârţan. Neamul său se păstrează şi astăzi. Dar numai nepotul Nicolae (80 de ani) şi generaţia de după – Florian (60 de ani), Sorin (43 de ani – viceprimar) şi Sorinel (17 ani) sunt Cârţani şi cu numele.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Maria BOGDAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2459
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

acasa-la-cel-mai-mare-complex-agroecotur...

Acasă la cel mai mare complex agroecoturistic

Asociaţia Română pentru Agricultură Durabilă a organizat la Constanţa seminarul ECOLEARNING. Unul dintre subiecte, poate cel mai interesant, a fost „Impactul ECOLEARNING în practică“. În acest context a fost prezentat complexul agroecoturistic „Curtea Brâncovenească“ din Constanţa.

Dr. ing. Ion Toncea, preşedintele ARAD şi iniţiatorul acestei întâlniri, este de părere că „agricultura ecologică nu înseamnă numai obţinerea unor produse sănătoase, ci şi promovarea, educarea consumatorilor printr-un complex de activităţi“. Din acest punct de vedere, iniţiativa domnului Marcel Bouroş, preşedintele fundaţiei „Sfinţii Martiri Brâncoveni“ din Constanţa, este unică în România.

Ideea agriculturii ecologice i-a fost sugerată de întâlnirea cu specialişti de valoare în domeniu: dr. ing. Ion Toncea şi dr. Pavel Chirilă. Prima fermă ecologică a înfiinţat-o la Medgidia pe 150 ha, profilul fiind cereale şi creşterea vacilor de lapte. Produsele alimentare sunt comercializate prin magazinul şi restaurantul aflate în incinta complexului „Curtea Brâncovenească“. Cererea de produse la nivelul Constanţei este peste aşteptări. Problema este că furnizorii de produse bio sunt foarte puţini în România. Din acest motiv se apelează încă la importuri. Ce înseamnă aceasta? Populaţia Constanţei - deocamdată ne referim doar la ea - este avizată, fiind pregătită să consume produse sănătoase.

Domnul Marcel Bouroş insistă asupra aspectului educaţional esenţial în desfăşurarea unei agriculturi ecologice. În momentul când s-a decis să se ocupe de ecologie sub toate aspectele, domnul Bouroş s-a gândit că, în România, agricultura ecologică are şanse să se dezvolte datorită calităţii oamenilor care o promo-vează. „Nu trebuie să ne rezumăm strict la performanţa economică. Activitatea firmei este dublată de latura culturală, spirituală desfăşurată prin Fundaţia «Sfinţii Martiri Brâncoveni» care are o şcoală şi o grădiniţă creştine, prin care sunt promovate tradiţiile, istoria...“

Educarea consumatorilor

Conferinţele despre o alimentaţie sănătoasă, susţinute de personalităţi în domeniu, fac parte din programul permanent de pregătire a consumatorilor, de conştientizare asupra nocivităţii produselor chimizate. Complexul agroecoturistic „Curtea Brâncovenescă“ - care are în incintă şi câteva spaţii de cazare, restaurant, bibliotecă, sală de conferinţe, spaţii pentru momente festive - este categoric un experiment reuşit.

Dr. ing. Ion Toncea, preşedintele ARAD, consideră că „cel mai mare stimulent pe care l-au avut agricultorii până acum a fost cererea insistentă din partea consumatorilor. În toata ţara, cei care au început mai devreme să practice agricultura ecologică se confruntă cu următoarea situaţie: nu fac faţă cererilor de produse.“ Ceea ce va urma ţine desigur de politica de dezvoltare şi susţinere a agriculturii ecologice în România.

Rodica Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:

931

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

Acasă la Mioara Velicu şi Nicolae Martinescu

Doi oameni de un firesc dezarmant aşteptând în prispa unei case bătrâneşti. O imagine prozaică, s-ar putea spune, dacă în cadru n-ar fi două dintre valorile româneşti autentice, interpreta de muzică populară Mioara Velicu şi soţul acesteia, campionul olimpic la lupte, Nicolae Martinescu. Lumea Satului i-a vizitat la Vişani, într-un torid început de iulie, împletit cu nostalgie şi speranţă.

„Poftiţi!“, ne îmbie surâzătoare Mioara Velicu, deschizând cu un gest larg poarta din lemn scorojit a casei din Vişani, aflată în plină renovare. La fel de expansiv se arată şi „Spartacus“ din Vişani, soţul îndrăgitei interprete. „Totuşi, cine e vedeta familiei?“ – lansez provocarea stârnind o nostimă controversă printre cei doi amfi-trioni ai mei. „Nevastă-mea, că ea e în activitate acum. Eu m-am retras“, proclamă eroul României la Olimpiada însânge-rată de la München.

Artista născută în satul gălăţean Ireasca ţine însă să-l contrazică. „Eu spun că vedeta este el pentru că a muncit extraordinar de mult şi a avut performanţe deosebite. Eu n-am diplome, n-am medalii, n-am nimic. Eu pot oricând să mă duc la o petrecere, să înveselesc pe cineva, cât îmi merge vocea. Lumea îşi va aminti de mine doar prin câteva cântece care sunt cunoscute, dar el rămâne în lumea asta a medaliaţilor şi el este vedeta.“

Şi într-adevăr în 1980, când s-au cunoscut, Nicolae Martinescu era starul, în al cărui impresionant palmares se găseau medalii la Campionatele Europene, Mondiale şi la Jocurile Olimpice.

A fost dragoste „dintr-o poză“

Buna ei prietenă Maria Butaciu i-a arătat o fotografie a viitorului ei soţ, realizată cu prilejul unui turneu la München, şi s-a îndrăgostit pe loc. Destinul avea să-i aducă curând faţă în faţă, iar în1985 să-i unească într-o familie la bine şi la rău..

„A fost o dragoste dintr-o poză. De atunci suntem o familie închegată, fericită, cu greutăţi şi bucurii“, declară Mioara Velicu, care, în stilu-i şugubăţ moldovenesc, spune franc şi că „au fost momente când am spus gata, nu mai putem vorbi unul cu altul, ne despărţim.“

Din prispa casei, pe scenele lumii

Soţii Velicu - Martinescu şi-au început drumul spre celebritate în tumultoşii ani '60. Nicolăiţă, cum îi spun vişănenii, obţinea primul titlu naţional în 1961 (avea să cucerească 18 titluri naţionale până în 1980), doi ani mai târziu obţinând aurul european la Essen. A urmat apoi un lung şir de rezultate internaţionale, care a culminat cu titlul olimpic la Jocurile Olimpice din anul 1972.

Când cel care avea să-i devină soţ triumfa la Essen, Mioara Velicu debuta la Ansamblul „Rapsodia Dunării“ din Galaţi, unde a activat un an, pentru ca din 1964 şi până în 1980 să facă parte din Ansamblul „Trandafir de la Moldova“ la Vaslui. Ultimul ciclu (anii 1980-1996) l-a petrecut la Ansamblul „Ciocârlia“ al Ministerului de Interne.

„Ce vremuri!“, exclamă Mioara Velicu, referindu-se la momentul începutului. „Ca să-mi fac propriul repertoriu am mers din sat în sat, în zona Moldovei de Sud. Multe cântece le-am cules din sat de la mine. Eram vai de capul meu. N-aveam magnetofon, casetofon şi luam după ureche, că aveam ureche muzicală, mi-a dat Dumnezeu un har extraordinar. Mi-a fost foarte greu.

Încet, încet mi-am făcut repertoriul. Eu nu am studii superioare, dar am învăţat asta ca un lăutar, care-i mai bun decât acela care a făcut Conservatorul. Mama mi-a dat foarte multe cântece. În sufletul meu este tot vie şi mă gândesc la tot ce mi-a lăsat ea mie şi fraţilor mei. Ne-a lăsat ca zestre credinţa în Dumnezeu, cei şapte ani de acasă şi ne-a învăţat să-i respectăm pe cei de lângă noi şi să fim omenoşi. Asta am transmis şi eu fetei şi nepoatei mele.“

„Sufletul e în satul în care m-am născut“

Deşi a plecat prin lume la vârsta adolescenţei, Mioara Velicu a păstrat satul copilăriei în suflet. La fel şi „icoanele“ pe care le-a lăsat ostoite de dor în prispa casei din Ireasca – părinţii săi.

„Pentru mine satul este exact ce-a reprezentat pe timpul părinţilor mei, pentru că nu m-am putut obişnui în Bucureşti. Sufletul meu este în satul în care m-am născut. Lumea satului nu va dispărea niciodată, chiar dacă nu mai sunt horele de altădată.“

Tot în suflet artista poartă şi dragostea pentru portul popular, despre care spune că reprezintă însăşi identitatea românului „Nu există ţară să aibă costume populare mai frumoase decât România. Am vreo 8 costume din zona Moldovei de Sud pe care le păstrez cu sfinţenie.“

Privesc înainte cu speranţă

Deşi sunt la o vârstă respectabilă – 71 de ani Nicolae Martinescu şi 67 de ani Mioara Velicu – cei doi au încă proiecte de viitor. Campionul olimpic se gândeşte să antreneze o grupă de copii la Vişani, în sala de sport ce-i poartă numele, iar soţia sa pregăteşte un material discografic cu maestrul Ioan Cobâlă pe care ar vrea să-l lanseze pe 19 octombrie, de ziua domniei sale, într-un oraş din Moldova, pentru că „moldovenii sunt frumoşi, deştepţi, harnici şi modeşti de nu se poate“. În rest, artista se împarte între concertele în străinătate (doar ce sosise dintr-un turneu în Italia, unde a cântat pentru diaspora din Milano, Roma şi Verona) şi cele din ţară (se pregătea să susţină un recital la Bârlad), la care de fiecare dată cântă live.

„Am 48 de ani de cântec. Să dea Dumnezeu să mă mai ţină vreo 4-5! Mulţumesc lui Dumnezeu că am apucat vremuri în care conta doar talentul. Acum contează să arăţi bine, să ai un pic de tupeu, să faci ochi dulci“, a declarat „doamna gălăgie“, cum îi spune campionul de la München soţiei sale.

Aşa mi-am petrecut o oră de vară în Bărăgan, alături de doi români autentici care privesc înapoi cu mândrie şi spre viitor cu speranţă.

Camelia MOISE

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
5528
□
° Comentarii
□
□
° 1. Harangus Florica Ofelia -- (21-August-2011)Frumos articol... minunati protagonostii ...Mioara Velicu , o voce de referinta a zonei pe care o reprezinta , un talent incontestabil, o artista care se respecta si care respacta auditoriul prin repertoriu si tinuta artistica ...
Felicitari Cameliei Moise pt acest articol !!!!
Cu respect si apreciere ,
Ofelia-Florica HARANGUS
° 2. mircea martinescu -- (10-November-2011) nicule, daca esti pe receptie, da-mi si mie un telefon ca sa ne mai intalnim si noi dupa atatia ani.
sincer sa fiu nu mai stiam unde sa te gasesc si m-am gandit sa te caut pe net.
multa sanatate va doreste al vostru var,
mircea martinescu- 0722707284
° 3. george marmara -- (3-April-2013)condoleantele mele doamna martinescu.nicu a fost un exemplu pentru noi toti.el este acum la dumnezeu unde toti dorim sa ajungem cand ne va veni sorocul.george marmara

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

accidentele-de-munca-in-amenajarile-func...

Accidentele de muncă în amenajările funciare

Activitatea de îmbunătăţiri funciare s-a dezvoltat cu precădere în România după cel de-al Doilea Război Mondial. Iniţial au început cu lucrări de apărare împotriva inundaţiilor, de desecare şi combatere a eroziunii solului. Apoi cu lucrări pentru irigaţii.

S-a început cu săparea canalelor, ceea ce înseamnă folosirea de utilaje mari, personal numeros. Din cauza adâncimii canalului şi a neconsolidării malurilor s-au produs surpări, ducând la răsturnări de utilaje, prinderea muncitorilor sub pământ etc.

Din canale, apa era preluată cu motopompe. Aici au apărut alte feluri de accidente: prinderea braţului la pornirea motopompei, alunecări în canal. Slaba pregătire profesională şi specifică de protecţie a muncii a dus la unele accidente grave, de exemplu electrocutări prin apropierea ţevii de aluminiu de reţeaua electrică.

Mai târziu s-au construit reţele de conducte îngropate, alimentate de staţiile de punere sub presiune, ceea ce a determinat extinderea activităţii, înfiinţarea de ateliere, depozite, sedii.

Din cauza numărului redus de personal, a calificării necorespunzătoare, a dotărilor insuficiente s-au produs noi tipuri de accidente: prinderi, loviri, alunecări, electrocutări, arsuri, strivire prin cădere, înec. Asupra producerii accidentelor s-a simţit şi influenţa factorilor mediului de muncă: temperatura ambiantă, umiditatea, iluminatul, zgomotele, vibraţiile, noxele chimice.

Factorii de natură umană influenţează, de asemenea, mecanismul producerii accidentelor. Acum domeniul de îmbunătăţiri funciare reprezintă un sistem organizat.

Situaţia accidentelor înregistrate în perioada 1995- 2003

Cauze şi efecte

Principalele cauze ale accidentelor ţin de indisciplina personalului, neatenţia, lipsa de echipament, nerespectarea normelor de protecţie a muncii sau consumul de alcool.

În loc de concluzii

- În activitatea de întreţinere, reparaţii şi exploatare a amenajărilor de îmbunătăţiri funciare au fost înregistrate accidente de muncă ce au produs invaliditate (temporară sau permanentă) ori deces:
- din trei accidente produse, unul poate fi mortal;
- din 15 accidente înregistrate, un caz este cu invaliditate permanentă;
- Accidentele înregistrate au fost generate de mai multe cauze, dintre care:
- nerespectarea sau necunoaşterea normelor de SSM;
- indisciplină şi neatenţie;
- lipsă echipament de protecţie ş.a.
- Se propune editarea unui Ghid practic pentru activitatea de îmbunătăţiri funciare, pentru fiecare tip de lucrare.

Drd. Adrian George COJOCARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
666

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

achim-irimescu-primul-secretar-de-stat-l...

Achim Irimescu, primul secretar de stat la MADR > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAchim Irimescu, primul secretar de stat la MADR

Daniel Constantin, noul ministru al Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, a început să-şi formeze echipa, chiar din prima zi de activitate. „I-am propus premierului numirea prim-secretarului de stat, în persoana lui Achim Irimescu care, de mulţi ani, reprezintă România la Bruxelles. Este un specialist desăvârşit, care se va ocupa de coordonarea celor două agenţii de plăţi, de Autoritatea de Management şi de relaţia cu DG Agri şi Comisia Europeană“ – a afirmat Constantin.

Menţionăm că noul secretar de stat a lucrat la Reprezentanţa permanentă a României la Bruxelles, pentru Agricultură, Pescuit şi Dezvoltare Rurală. A ocupat funcţia de şef de secţie, ministru consilier, purtător de cuvânt al Comitetului Special pentru Agricultură şi Politica Agricolă Comună.

Daniel Constantin a spus că va analiza activitatea tuturor directorilor, inclusiv la APIA şi APDRP. Dacă se va impune vreo schimbare, o va face. Însă domnia sa pleacă de la premisa că nu trebuie perturbată activitatea niciunei instituţii dacă lucrurile merg bine.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
740
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

Acolo sus, pe culmile Cindrelului, cercetătorii prefigurează o nouă comunitate rurală > REVISTA LUMEA SATULUI

Acolo sus, pe culmile Cindrelului, cercetătorii prefigurează o nouă comunitate rurală

Ei sunt în număr de 45 şi o au în frunte pe doamna Mariana RUSU, directoarea Institutului de Montanologie din Cristianul Mărginimii Sibiului.

Acolo sus, pe culmile Cindrelului, ei prefigurează o nouă ordine socială şi economică a comunităţilor din zonele montane. Doamna care le îndrumă munca, înainte de a fi o personalitate ştiinţifică titrată, este un om în adevăratul înţeles al cuvântului.

În zonele mirifice ale naturii montane, viaţa puţinilor oameni care populează satele pare a fi mai grea decât oricând. Depopularea masivă din ultimele două decenii a avut ca prim efect decăderea unei comunităţi care, din acest punct de vedere, nu a avut parte de „binefacerile“ sistemului socialist de agricultură. Timp de o jumătate de secol, sistemul ei economic capitalist a coexistat şi prosperat într-un mod miraculos. De aici, din zona montană, aveau să se ridice acei ciobani bogaţi cărora li s-a dus vestea în toată Europa.

Cei mai săraci capitalişti

În mod paradoxal, decăderea acelui model atipic de dezvoltare avea să aibă loc exact în momentul în care în România a început să se reclădească noul sistem agricol de tip capitalist. Fapt este că, din 1990 şi până astăzi, muntenii acuză politica premeditată de dislocare a populaţiei din zonă. Acuză abandonarea lor de către autorităţile unui regim care i-a trădat. Ei, capitaliştii de ieri, sunt astăzi într-o stare economică mai precară decât sărăcimea comunistă de ieri.

În condiţiile date, misiunea cercetătorilor de la Institutul de Montanologie de a reduce comunitatea montană cel puţin la nivelul de dezvoltare de pe vremea comuniştilor este grea. Foarte grea, în condiţiile în care ei nu dispun de argumentele economice credibile în faţa oamenilor. Şi totuşi, ei nu abdică de la misiunea lor fundamentală.

Drumul anevoios spre gospodăria europeană

Cum şi prin ce mijloace?

Doamna Mariana Rusu şi colaboratorii săi au avut timp suficient de gândire pentru a pregăti o strategie de acţiune pe termen mediu şi lung.

S-a început cu experimentarea unor modele de revitalizare ce nu presupuneau fonduri bugetare, întrucât ele nu existau. Un element care s-a dovedit extrem de viabil l-a constituit ancorarea cercetătorilor în realitatea gospodăriilor montane ale zilelor noastre. Nu în toate, pentru că era imposibil. Au fost selectaţi cei mai receptivi oameni, care au fost învăţaţi cum să-şi restructureze activitatea pentru a se alinia noilor cerinţe ale economiei de piaţă. Aşa au apărut primele gospodării montane de tip european.

Director al unui proiect al Băncii Mondiale ce îşi propune să prefigureze germenii gospodăriei ţărăneşti din zona montană, doamna Mariana Rusu este pusă în situaţia de a propune un model economic cu circuitul închis, cum s-ar spune. El are ca punct de plecare reconstrucţia pajiştilor naturale sau cultivate şi continuă cu valorificarea acestora prin cel mai eficient sistem de exploatare.

În acest sens au fost redeschise cursurile de pregătire profesională, organizate schimburi de experienţă mai ales în Câmpul de cercetare al Institutului, unde oamenii au posibilitatea să vadă cum trebuie să fie crescute animalele şi ce alte activităţi pot fi organizate într-o gospodărie montană de tip integrat.

Doamna Rusu vorbeşte despre toate aceste proiecte de viitor cu ambiţia omului ce vrea să învingă în lupta cu morile de vânt. Banii din proiectele de cercetare acoperă doar 40% din cheltuielile institutului, restul fiind acoperit din veniturile realizate în aşa-zisa fermă didactică.

Întrebarea este: până când?

Ion BANU, Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
701

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

acolo-unde-cerul-intalneste-pamantul_l68...

Într-un decor de vis, cu o panoramă încântătoare asupra munţilor dimprejur, Pasul Prislop este gazda anuală a Festivalului Folcloric Hora la Prislop, o manifestare de tradiţie a locuitorilor din Maramureş şi Bucovina.

Aceasta este expresia care defineşte cel mai bine Pasul Prislop, Borşa. Cea mai înaltă trecătoare din ţară (cu o altitudine de 1.413 m), Pasul oferă o imagine de vis către Munţii Rodnei, Obcinele Bucovinei şi Izvoarele Bistriţei Aurii. Şi pentru că face legătura între trei zone cu bogată tradiţie folclorică – Maramureş, Suceava şi Bistriţa-Năsăud – aici are loc, în fiecare an, Festivalul folcloric Hora la Prislop, ajuns la a 42-a ediţie. Cu această ocazie, localnicii fac o horă cu tradiţie, semnificând uniunea dintre cele trei regiuni.

Pe scenă au evoluat ansambluri folclorice şi solişti populari din judeţele Maramureş, Bistriţa-Năsăud, Suceava şi Sălaj.

Vizitatorii au putut admira expoziţii de artă populară ceramică, cioplituri în lemn şi obiecte de uz gospodăresc. De la târg se puteau achiziţiona produse tradiţionale, cojoace, bundiţe, şiraguri de mărgele şi măşti lucrate manual de meşterii populari. Au avut loc şi expoziţii de cabaline şi canine.

An de an, festivalul constituie un prilej pentru localnici să-şi etaleze cu mândrie, de la mic la mare, frumoasele costume populare.

Pe lângă peisajele mirifice care se deschid ochilor aici, locul este încărcat de istorie, în curtea Mănăstirii Sfânta Treime Prislop aflându-se Cimitirul Eroilor căzuţi în Primul Război Mondial.

Luminiţa Muşat

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
889

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

acolo-unde-codrii-vorbesc-de-eminescu_s2...

Acolo unde codrii vorbesc de Eminescu

Am mers la Vorona şi am văzut oameni a căror dra-goste pentru pământul din care s-a plămădit poetul ne-pereche este neţărmurită. Ascunsă printre dealuri molcome, localitatea botoşăneană Vorona este un mic colţ de rai născut parcă întru iubire de Dumnezeu. De sute de ani, voronenii, oameni vrednici, şi-au făurit în ţara de sus a Moldovei o civilizaţie străveche cu tradiţii păstrate cu sfinţenie peste timpuri.

Comuna este alcătuită din 6 sate: Vorona, Vorona-Teodoru, Vorona-Mare, Joldeşti, Icuşeni, Poiana, care înglobează, la rândul lor, mai multe comune. După cum a precizat primarul Voronei, prof. Aurel Ştefan (foto), localitatea traversează un continuu proces de transformare. „Am încercat să pregătesc proiecte pe fonduri europene prin care am rezolvat o serie de probleme: drumuri comunale, infrastructură şcolară. De asemenea, am construit o sală de sport, iar la sfârşitul anului trecut am accesat, pe măsurile finanţabile din PNDR, un proiect pe Axa Leader. Grupul Local de Acţiune îşi propune accesarea a 100 de proiecte de valorificare a resurselor din agricultură în asociere cu alte 8 comune din Botoşani şi cu o localitate din judeţul vecin.

Şi pentru că ne gândim deja la viitor, am conceput şi realizat strategia de dezvoltare locală a comunei. Avem proiecte pe toate domeniile de activitate care urmează să se realizeze. Sunt convins că în următorii doi-trei ani comuna noastră va beneficia de servicii de apă, canalizare, de drumuri şi va fi îmbunătăţită asistenţa socială“, a declarat primarul comunei Vorona.

Dezvoltarea agroturismului, o necesitate

Pentru că localitatea situată în partea de sud-vest a judeţului Botoşani include numeroase obiective turistice precum Mănăstirea Vorona, Mănăstirea Sihăstria-Voronei, Pădurea Vorona, Muzeul satului Icuşeni, Muzeul satului Vorona-Mare, Muzeul de măşti populare „Gheorghe Ţugui“, Colecţia de artă Grup Şcolar „Ştefan cel Mare“, Biserica „Sfântul Nicolae“, Stejarul lui Cuza (monument al naturii situat în preajma Mănăstirii Vorona), localnicii mizează tot mai mult pe agroturism.

„Eu lucrez de 40 de ani în comuna noastră şi n-am încetat să am o doză de optimism în ceea ce priveşte posibilitatea ei de dezvoltare. Facem eforturi pentru sprijinirea oricărei iniţiative din domeniul privat în vederea devzoltării unor activităţi care să valorifice potenţialul comunei noastre şi mă refer în principal la activităţi din sfera agroturismului. Faptul că infrastructura n-a fost una de calitate ne-a dezavantajat“, a menţionat Aurel Ştefan.

Cultura, la mare preţ

Mari iubitori de frumos, voronenii organizează anual, graţie stăruinţei primarului Aurel Ştefan, numeroase evenimente locale. Printre acestea se numără Festivalul folcloric interjudeţean „Serbările Pădurii“, ajuns la a XXXI-a ediţie (8 septembrie), Festivalul internaţional al cântecului, dansului şi portului popular „Moştenite din bătrâni" - festival folcloric pentru copii (luna iunie), Tabăra naţională de picturi religioase „Un penel pentru credinţă", „Zilele Eminescu". „Aceste acţiuni au darul de a readuce în actualitate frumuseţea datinilor şi obiceiurilor noastre. Tinerii noştri trebuie să rămână aici să ducă mai departe aceste tradiţii şi să nu mai migreze spre oraş sau în Italia", a declarat Tatiana Furdui, preşedintele Antrec Botoşani, originară din Vorona.

De ce nu s-a născut Eminescu la Joldeşti

Pe aceste meleaguri voronene nu poţi merge fără ca inima să-ţi tresalte de emoţie, iar curiozitatea să te ducă pe drumuri mai puţin umblate. Aşa am aflat că la Joldeşti se află conacul în care s-a născut mama lui Mihai Eminescu, Raluca Iuraşcu. După cum avea să ne declare primarul frumoasei aşezări moldave, profesorul Aurel Ştefan: „Vasile Iuraşcu, bunicul marelui nostru poet, era administrator pe moşia din Joldeşti, unde a trăit până în 1846, când a reuşit să cumpere o funcţie de asesor la Tribunalul din Botoşani. Aşa se face că numai patru ani ne-au despărţit de şansa ca Mihai Eminescu să se nască la Joldeşti şi nu la Ipoteşti, în 1850. Dar, ca omagiu adus celei care a dat naştere geniului nostru naţional, noi am dat numele acestei şcoli Raluca Iuraşcu."

La iniţiativa mai-marelui comunei, Primăria a cumpărat conacul de la cei care îl revendicaseră şi, cu o contribuţie de 150 mii de lei din partea Consiliului local plus 3 miliarde lei din partea Băncii Mondiale, a transformat vechea clădire într-o şcoală nouă, dotată cu tot confortul necesar unei unităţi de învăţământ moderne, aşezământ de cultură cu o profundă semnificaţie sentimentală.

În holul de la intrarea în şcoală, unde pe vremuri se organizau recepţii la conac, se află acum, alături de o reproducere a unui tablou ce o prezintă pe Raluca Iuraşcu, desene ale elevilor, încercări artistice care îi înfăţişează pe Mihai Eminescu, poetul nostru naţional, pe Ion Creangă, prietenul acestuia, dar şi pe Veronica Micle, iubita poetului. Podeaua nouă, pereţii refăcuţi şi o lumină ce explodează din aplicele montate doar acolo unde trebuie contrastează, îmbinându-se cu uşile înalte din lemn masiv, păstrate în mod evident pentru a sublinia legătura cu istoria.

Am văzut aici, într-o clasă, un titlu scris pe tablă, ca un îndemn permanent: „Pot mai mult", o dorinţă pe care ar putea să o înveţe mai toţi românii, aceşti „urmaşi", cu ghilimelele de rigoare, ai Ralucăi Iuraşcu. Am găsit de asemenea transcrise: Reguli pentru Atelierul de lectură. Un „manuscris cu 6 porunci" de îndeplinit într-o sală de lectură, care sunau cam aşa: „Citeşte! Citeşte! Citeşte! Nu îi deranja pe ceilalţi! Alege cartea preferată! Fii atent, dacă vrei să înţelegi! Fii gata să-ţi exprimi părerea! Stai oriunde te simţi mai comod!"

Comoara din bibliotecă

Biblioteca şcolii, amenajată chiar în încăperea vechii biblioteci a conacului, mai păstrează câteva zeci de volume de carte din acea vreme. Din vechiul pod al conacului, transformat într-o cochetă mansardă, s-au amenajat câteva clase cu o lumină naturală deosebită, un mic muzeu, dar şi cancelaria şcolii. Alături de muzeul aflat în amenajare, cu câteva obiecte ce amintesc de vechile îndeletniciri specifice acestor locuri: o roată de car confecţionată din lemn, un jug de boi, furcă de tors lâna, o copaie şi multe altele.

Cabinetul de informatică face o trecere, un arc peste timp, şi ne aduce în era informaţiei. Fiecare bancă este dotată cu un calculator şi monitor de ultimă generaţie. În sala de clasă vecină este locul în care copiii, veniţi pentru prima dată la şcoală, învaţă cum A lângă B şi împreună cu alte litere alcătuiesc un cuvânt, acest microunivers al cunoaşterii.

Sigur, cu puţină bunăvoinţă, cu multă muncă, cu dragoste şi respect pentru înaintaşi se pot face lucruri deosebite în a uni trecutul cu prezentul, lăsând copiilor noştri un viitor din care să nu lipsească valorile vechi, autentice.

Camelia Moise,
Marin Dorobanţu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
723
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

acte-notmative-ale-ansvsa_351.html

Acte normative ale ANSVSA > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulActe normative ale ANSVSA

Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor a elaborat şi transmis spre avizare trei proiecte de acte normative, pentru reglementarea unor aspecte din domeniile sănătăţii animalelor şi a siguranţei alimentelor. Este vorba despre:

• Proiectul de hotărâre a guvernului pentru aprobarea Programului de supraveghere, prevenire, control şi eradicare a bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecţia animalelor, protecţia mediului, precum şi alte acţiuni prevăzute în alte programe naţionale.

Acest act normativ vizează:

- aplicarea în mod unitar a acţiunilor sanitare veterinare de către întregul personal din reţeaua sanitară veterinară din domeniul igienei şi sănătăţii publice veterinare în conformitate cu prevederile legislaţiei europene;
- asigurarea unei frecvenţe adecvate a controalele şi asigurarea supravegherii sanitare veterinare, luând în consideraţie riscurile identificate asociate cu animalele, tipurile de alimente, rezultatele verificărilor anterioare în ceea ce priveşte respectarea legislaţiei din domeniul igienei şi sănătăţii publice veterinare;
- reactualizarea unor acţiuni şi măsuri tehnice din Programul acţiunilor de supraveghere, prevenire, control şi eradicarea bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecţia animalelor şi protecţia mediului pentru anul 2009.

• Proiect de hotărâre a guvernului pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 55/2008 pentru aprobarea Programului strategic privind supravegherea, controlul şi eradicarea turbării la vulpi în România

• Proiect de hotărâre a guvernului pentru modificarea şi completarea Hotărârii Guvernului nr. 984/2005 privind stabilirea şi sancţionarea contravenţiilor la normele sanitare veterinare şi pentru siguranţa alimentelor, cu modificările şi completările ulterioare.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
1103
☐
˚Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Acţiuni sanitar-veterinare în sezonul de primăvară > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Acţiuni sanitar-veterinare în sezonul de primăvară

Având în vedere că, nu peste mult timp, va veni primăvara nu numai calendaristic, iată care sunt principalele acţiuni pe care le recomandă specialiştii Companiei ROMVAC crescătorilor de animale: în primul rând, deparazitarea internă şi externă a animalelor.

Deparazitarea internă şi externă a animalelor

Este o acţiune care se impune atât pentru sănătatea animalelor, cât şi pentru cea a oamenilor. Se ştie că animalele parazitate elimină, odată cu fecalele, şi ouă de paraziţi, contaminând păşunile. Acestea vor fi ingerate de alte animale scoase la păşunat şi, accidental, de către oameni. De asemenea, trebuie ştiut că orice animal parazitat are un răspuns imun necorespunzător în urma unei vaccinări. Această operaţie trebuie făcută de 2-3 ori pe an, începând cu sezonul de primăvară, înainte cu 2 săptămâni de scoaterea animalelor la păşunat.

Deparazitarea bovinelor, ovinelor şi caprinelor

Produsele pe care le recomandăm în acest sens sunt: Rombendazol, Romfenbendazol, Rombendazol Plus, suspensii buvabile, precum şi produsele injectabile RomAvermectin B1 1% Plus şi RomIvermectin 1%, pentru bovine, ovine şi caprine.

Deparazitarea păsărilor, porcinelor, cabalinelor

Pentru păsări, Rombendazol F comprimate, pentru porcine Romoxibendazol, iar pentru cabaline Ecvirom.

Deparazitarea câinilor şi a pisicilor

Este absolut necesar să se deparaziteze atât intern, cât şi extern câinii şi pisicile, având în vedere că aceştia sunt gazde intermediare pentru mulţi paraziţi care se transmit atât la animale, cât şi la om, provocând îmbolnăviri grave. Astfel, recomandăm următoarele produse: Paracan, Total, Rombendazol Super comprimate, pentru deparazitarea internă, iar pentru cea externă, Parakill.

Vaccinarea este obligatorie!

Gospodarii trebuie să cunoască faptul că, primăvara, vaccinarea la animale este obligatorie pentru următoarele boli:

PSEUDOPESTA AVIARĂ. Vaccinarea se poate face cu produse româneşti foarte eficiente precum: Avipestisota, Avipestiol Forte sau cu cel mixt Pestiholvac, care are în compoziţie două tulpini vaccinale atât pentru holera aviară, cât şi pentru pseudopestă.

PESTA PORCINĂ CLASICĂ. Vaccinarea se face şi cu vaccin românesc, ca de exemplu Rompestivac.

ANTRAXUL (numit în popor cărbune, dalac sau buba neagră). Vaccinarea se face la rumegătoare (bovine, ovine, caprine) şi la cabaline, iar în acest sens puteţi utiliza Carboromvac-ul.

În afară de aceste acţiuni sanitar-veterinare obligatorii, medicul veterinar poate să efectueze şi alte acţiuni la solicitarea crescătorului de animale: vaccinarea oilor şi a caprelor contra agalaxiei contagioase (răsfugul) cu

Agalaxin sau contra rujetului la porcine, cu Eryromvac.
Mai mult, nu trebuie să uitaţi de vaccinarea câinilor contra parvovirozei, hepatitei canine, leptospirozei şi bolii Carré cu vaccin Tetravalent LCHP.
Trebuie subliniat faptul că furajele administrate animalelor pe timpul iernii sunt mai sărace în vitamine şi minerale şi aceast lucru se face simţit în special primăvara. De aceea, tot în această perioadă alimentaţia animalelor trebuie suplimentată cu premixuri pentru a evita riscurile patologice date de carenţa în aceste substanţe.
De aceea sunt recomandate următoarele produse: Premix proteino-vitamino-mineral pentru porcine şi păsări, Romstarter 9+1 A pentru păsări, Romstarter 9+1 P pentru purcei, Romzeofort pentru păsări, porcine şi cabaline sau Vitapremix Bio-Mos pentru cabaline, bovine, ovine, caprine, porcine şi păsări.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
3596

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

actul-de-brigandaj-al-secolului_727.html

Semnarea la 23 august 1939 a Pactului de neagresiune sovieto-german şi Anexa sa secretă pentru împărţirea sferelor de influenţă în Europa de Est a fost, scrie istoricul Florin Constantiniu „actul de brigandaj al secolului“. Conţinutul anexei secrete, deşi cunoscut şi publicat în numeroase lucrări mai vechi sau mai noi, confirmă aprecierea de mai sus. Interesant este misterul care a acoperit ani îndelungaţi existenţa anexei secrete.

În perioada finală a războiului mondial, trupele americane au capturat cele mai importante fonduri de documente germane, între ele aflându-se şi copia protocolului adiţional al pactului Hitler-Stalin. Prin grija Departamentului de Stat al SUA, textul complet al protocolului a fost tipărit în 1948 şi inclus în toate colecţiile majore de documente diplomatice acoperind epoca marii conflagraţii.

Sovieticii resping totul

În 1993, autorităţile moscovite s-au prefăcut a descoperi originalul protocolului rămas la 23 august 1939 în posesia părţii sovietice. Actul a fost prezentat în cadrul unei expoziţii speciale, apoi încredinţat tiparului.

Nu s-a constatat nicio diferenţă între textul original şi fotocopia tipărită integral de americani. Când existenţa documentului nu a mai putut fi negată s-a spus că atunci, în 1939, pentru Uniunea Sovietică nu exista altă soluţie, recurgându-se la ea ca la un rău necesar. Astăzi, Rusia susţine că Pactul sovieto-german trebuie privit doar ca un eveniment nefericit, aparţinând trecutului, beneficiarii aplicării lui refuzând să accepte o discuţie principială pentru eradicarea urmărilor sale.

Anexele baltice, poloneze şi moldoveneşti

Anexa stabilea că, în cazul unei transformări terito-riale şi politice vizând Ţările Baltice (Estonia, Letonia, Lituania), Lituania va reprezenta frontiera nordică atât pentru Germania, cât şi pentru Uniunea Sovietică.

În cazul unei transformări teritoriale şi politice a teritoriilor aparţinând statului polonez, sferele de interese atât ale Germaniei cât şi ale Uniunii Sovietice vor fi delimitate aproximativ pe linia Narev, Vistula şi San.

Sovieticii nu au respectat, se ştie, articolul 3 al Protocolului secret pentru că, trasând noua linie a frontierei dintre „ţara socialismului victorios“ şi România, au fost acapa-rate Nordul Bucovinei şi ţinutul Herţei.

Guvernul României se arăta foarte îngrijorat de apropierea germano-sovietică cu atât mai mult cu cât, prin intermediul unor publicaţii americane, se aflase de existenţa unui protocol secret care impunea reorganizarea teritorială a Europei de la Marea Baltică la Marea Neagră.

Premierul Armand Călinescu reproşa violent lui Wilhelm Fabricius, ministrul Germaniei la Bucureşti, că Reich-ul s-a înţeles cu sovieticii pentru împărţirea sferelor de interese. La rândul său, Alexandru Cretzianu nota: „Întreaga Europă de Sud-Est este acum larg deschisă, iar noi, românii, suntem primii pe cale a fi prinşi la mijloc de cei doi uriaşi“ (Germania şi URSS).

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
681

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

acvacultura-la-nivel-planetar_590.html

Acvacultura, la nivel planetar > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAcvacultura, la nivel planetar

Acvacultura, unul dintre sectoarele alimentare cu cea mai rapidă dezvoltare la nivel mondial, furnizează planetei aproximativ jumătate din cantităţile disponibile de care dispune.

Experţii, inclusiv cei care gestionează acest sector la nivelul Uniunii Europene, sunt de acord că acvacultura are un viitor plin de promisiuni în ceea ce priveşte furnizarea de produse pescăreşti sănătoase, de calitate foarte bună, exigenţilor consumatori europeni. Ei recunosc însă că succesul acvaculturii va depinde în mare măsură de existenţa unui mediu favorabil întreprinderilor din acest sector la nivel naţional şi/sau local.

Este motivul pentru care Comisia Europeană doreşte să ofere statelor membre şi autorităţilor regionale orientări care să garanteze că măsurile specifice la nivel local, naţional şi european ajută sectorul să îşi utilizeze deplin capitalul.

(M.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
625
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Adio citronadă naturală! > REVISTA LUMEA SATULUI

Adio citronadă naturală!

Câteodată noi, românii, ne întrebăm dacă am făcut cu adevărat o „afacere“ să facem parte din UE sau nu. De ce? Simplu! Zilnic apare câte ceva straniu, câte-o hotărâre absurdă din partea UE care contrastează cu cele mai elementare reguli, în acest caz, de alimentaţie sănătoasă. Ne întrebăm chiar dacă aceştia ţin cu adevărat să ne protejeze sau...?

Să ne explicăm: Nu cu mult timp în urmă, ultima găselniţă sosită de la Bruxelles a fost impunerea anumitor legi ţărilor comunitare, printre care şi Italia. Este de precizat că această ţară a fost singura care a reuşit să se impună deciziilor comunitare în urmă cu câţiva ani în ceea ce priveşte procentul ridicat de cacao în realizarea ciocolatei şi nu a untului de cacao (margarinei?) şi a sucurilor de fructe.

Graţie unei legi din 1961 care impiedica producerea unor băuturi răcoritoare cu gust de fructe şi colorate artificial dacă nu se folosesc cel puţin 12% de produs natural-pulpă de fructe, Italia a reuşit să vândă italienilor produse cât de cât originale până acum câteva zile, când Senatul a fost constrâns să aprobe legea impusă de Uniunea Europeană.

Astfel Italia este obligată să-şi deschidă propriile pieţe limonadei fără lămâie, sucului de portocale doar colorat şi îndulcit fără niciun procent de suc natural, ciocolatei obţinută cu grăsimi vegetale, altele decât untul de cacao, dar şi vinului fără struguri cu zahăr, a caseinei şi caseinaţilor, în loc de lapte pentru obţinerea brânzeturilor cu pastă filată vândute ca analog al mozzarelei.

E greu de imaginat că, într-o ţară în care dieta mediteraneană e patroana casei, substituirea sucului natural cu arome şi coloranţii „E“ va păgubi producătorii şi va fraieri consuma-torii, fără a calcula efectele negative asupra sănătăţii copiilor; deja în „Cizmă“ s-a ajuns la o valoare cuprinsă între 30%-49% de obezitate infantilă. De pe mesele italienilor vor dispărea 120 milioane de kg de portocale pe an, iar impactul va fi incalculabil!

Multe asociaţii de consumatori au luat poziţie şi pledează pentru o alimentaţie sănătoasă, cum a fost dintotdeauna cea mediteraneană. Contrafacerile sunt şmecherii favorizate şi de non-obligaţia de a scrie pe etichete originea alimentelor şi a elementelor conţinute în sticle şi borcane cumpărate şi vândute ca „Made in Italy“ în lumea întreagă.

Oare noi, românii, la ce ne mai putem aştepta...? Dacă nu ne grăbim să ne tutelăm produsele tipice riscăm s-o păţim ca şi cu Păstorul Mioritic, iar italienii cu Tokai-ul...

Vinul fără „struguri“: realizat din fermentaţie de fructe, de la zmeură la ribes şi nu din struguri, printr-o practică enologică care alterează însăşi natura vinului tradiţional.

Vinul rosé: după OK-ul UE, e produs amestecând vin alb cu vin roşu, în loc de a-l produce după metoda naturală tradiţională cu vinificare în alb a strugurilor roşii.

Vinul cu zahăr: este o practică utilizată în ţările din nordul Europei care permite creşterea gradaţiei vinului graţie adăugării de zahăr. Îndulcirea a fost mereu interzisă în ţările mediteraneene şi Italia.

Vinul fără alcool: este permisă eliminarea unei părţi de alcool conţinută natural în vin prin intermediul unor practici enologice determinate.

Vinul cu talaş – în 2007 s-a dat cale liberă învechirii artificiale a vinului cu talaş în locul tradiţionalelor butoaie de stejar, fără obligaţia specificării pe eticheta sticlelor.

Iulia-Sanda VÎRSTA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
1185

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Adrian Păunescu, despre ţărani

„Eu nu pot să desprind ideea de ţăran de cea de proprietate. Dar nu pot să asociez ideea de ţăran cu ideea de haos”, îmi spunea, în 1990, poetul Adrian Păunescu, într-un interviu de aproape o oră pe care l-am realizat cu maestrul inimilor noastre neliniştite. L-am reascultat, preferând să fac asta odată cu petrecerea marelui poet pe ultimul drum, mai mult ameţită de poziţiile variate, şi nu neapărat necesare, toate pe la televiziunile prinse în competiţia audienţei.

Citiţi şi judecaţi

Partea din interviu axată pe nevoia ţăranului de a participa la scrierea dreaptă a istoriei am pornit-o de la faptul că Adrian Păunescu a fost învinuit de o anumită parte a presei cum că ar fi scris lui Nicolae Ceauşescu o scrisoare obedientă cu o adresare slugarnică, spunându-i acestuia „Măria Ta”. De fapt, precizează poetul în interviu, în ziarul cu pricina s-a publicat doar adresarea oficială ce se obişnuia la vremea aceea şi semnătura finală care, iarăşi, urma un anumit protocol.

Conţinutul, nu, bineînţeles, şi care se referea la mai multe, printre care apărarea unor personalităţi care erau acuzate de transcenden-talism. În interviu se pomenesc nume celebre chiar. Dar ce mi se pare extraordinar este faptul că, dacă dăm la o parte adresarea care deranjează pe cei care, de fapt, l-au vrut la pământ de pe atunci pe poet, ea pare să fi avut un scop nobil! Citiţi şi judecaţi! Am reprodus, aşa cum m-am priceput, şi cer iertare dacă n-am făcut-o exact aşa cum şi-ar fi dorit poetul, din interviul cu pricina.

„Măria ta, se duc prea iute anii
Şi ce e frânt de mult, rămâne frânt
Că tot nu sunt la locul lor ţăranii
Şi tot le trebuie ceva pământ.“
Câţi lucrători din celelalte arii
Nu pătimesc pe câmp în locul lor
Mai micii, mijlocii şi mai marii
Sunt ordonanţe de agricultori.
Măria Ta ar trebui găsită
Soluţia, mai grabnic, pentru toţi,
Că altfel orice ţară e-o ispită
Şi-s prea mulţi paznici,
şi-s prea mulţi hoţi“

Despre ţara nedesţelenită

Mi se pare drept să vă spun faptul că Adrian Păunescu milita pentru dreptul ţăranului de a avea pământul lui şi nu pentru obligarea acestuia de a avea pământ, care are o altă nuanţă. De asemenea, el credea în necesitatea susţinerii ţăranului în modul de a practica agricultura după dorinţele proprii şi cu posibilitatea de a avea acces la cele mai noi şi moderne utilaje agricole, citez: „Nu putem trăi într-o ţară în care se reinstalează comuna primitivă!“ sau „...prin terenurile nelucrate, avem o altă ţară, nedesţelenită“.

Credea că agricultura şi orice domeniu din economia României ar trebui conduse, citez, „ca marile coruri, de un mare dirijor“. Bine dar, i-am replicat eu, poporul mănâncă din ceea ce produce statul. „Da, deocamdată“, mi-a răspuns poetul. Şi toate astea mi le spunea în anul 1990. L-am întrebat, referitor la chestiunea ţărănească, repet, în 1990, ce-i de făcut?! Atenţie, la răspuns: „Să ia – ţăranul, căci la el se referea –taurul de coarne şi să-i pună între coarne autograf, că la asta se pricepe.“ Din păcate, conchidea dumnealui „am luat, din socialism, doar minciuna“ şi „..unii sunt prea la stânga, alţii prea la dreapta“. Până la urmă, încheia poetul, „ţăranul trebuie să devină fermier“.

Fariseii televizionişti

Am ţinut să vă povestesc toate acestea pentru a înţelege cât de mare era suferinţa poetului bolnav de ţară şi de popor, aşa cum mi-a mărturisit de curând, sfârtecat de greutăţile prin care trece România cu oraşele şi satele ei şi parcă neputincios în a le îndepărta, doar cu poezia, din calea noastră a tuturor. Îmi mărturisea de curând neputinţa sa şi a altor oameni de bine de a îndrepta lucrurile. Îi mulţumesc, sper, în numele multora dintre dumneavoastră, cu o poezie, de data asta a mea.

A murit Adrian Păunescu,
Fariseii vorbesc, la televizor
Cei care-l iubesc, îl privesc pe maestru,
Şi se frâng de durere, deja le e dor.
Tăcută, mulţimea furată,
Prin moartea eroului lor,
Şi-ascunde privirea cernită,
Prin care Poetul se trece spre cer!
Declaraţii de dragoste târzii,
Ridică mormântul de fier;
În el nu e nimeni, în jur oameni vii
Acolo e-al lui sălaş auster!
Senin, poate, întors în dorinţă
E veşnic şi iarăşi sortit
Mama e-n fată, tata e-n viţă
Lanţul e-ntreg, nu e rupt.
Uitaţi-vă, merge să se lumească
Izvorul lui e deschis;
Se-adapă la el generaţii de iască
Nimeni de-aici şi de-acolo
să-l uit, nu şi-a permis!

Vasilica Ghiţă ENE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
763

□

Comentarii

□

□

1. ion -- (1-December-2010)Valoarea si dragostea de tara si de oameni a acestui mare poet nu poate fi contestata de nimeni.Acest poet genial nu se gaseste in manualul de limba romana facut si promovat de asa zisa intelectualitate antiromanaesca

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

adrian-paunescu-la-vremea-despartirii_l7...

Adrian Păunescu, la vremea despărţirii

Cu vrerea milioanelor de români care l-au iubit, Adrian Păunescu rămâne cel mai mare poet al ultimelor patru decenii. Contestatarii săi sunt puţini şi prea lipsiţi de valoare pentru a fi luaţi în seamă. De numele lui Adrian Păunescu se leagă un număr impresionant de poezii fără egal între poeţii generaţiei sale. În pofida unor nereuşite, el rămâne personalitatea militantă a celor care au crescut şi au suferit în interiorul cortinei de fier. A reuşit acest lucru datorită inteligenţei sale native, care nu o dată i-a pus la grea încercare pe cei care voiau să-l aducă la tăcere. Dovada stă opera sa scrisă şi vorbită. Sub Cenaclul Flacăra al lui Păunescu, avea să se nască curentul celor care au format „generaţia în blugi“, rămasă zilele trecute fără cârmaci tocmai în momentele cele mai grele prin care trece poporul român. Trupul său se odihneşte în cimitirul Bellu. A mai rămas viu doar sufletul, care a pornit să navigheze printre aştri, până acolo sus, unde va găsi împăcarea cu Dumnezeu şi cu toţi îngerii Raiului.

„De la un cardiac, cordial“

De-aicea, de pe patul de spital,
Pe care mă găsesc de vreme lungă,
Consider că e-un gest profund moral
Cuvântul meu la voi să mai ajungă.
Mă monitorizează paznici minimi,
Din maxima profesorului grijă,
În jurul obositei mele inimi
Să nu mă mai ajungă nicio schijă.
Aud o ambulanţă revenind,
Cu cine ştie ce bolnav aicea,
Alarma mi se pare un colind
Cu care se tratează cicatricea.
Purtaţi-vă de grijă, fraţii mei,
Păziţi-vă şi inima, şi gândul,
De nu doriţi să vină anii grei,
Spitalul de urgenţă implorându-l.
Eu vă salut de-a dreptul cordial,
De-a dreptul cardiac, precum se ştie,
Recunoscând că patul de spital
Nu-i o alarmă, ci o garanţie.

Vă văd pe toţi mai buni şi mai umani,
Eu însumi sunt mai omenos în toate,
Dă-mi, Doamne, viaţă, încă nişte ani
Şi ţării mele minima dreptate.

Adrian Păunescu,31 octombrie 2010, Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
682

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Adrian Stanca: „Mândru mi-s că-s bănăţan“

De două decenii, interpretul de muzică populară Adrian Stanca contribuie la valorificarea bogatului tezaur folcloric din zona vestică a ţării.

„Tri ficiori am fost acasă la mama, unu mai rămasă astăzi lângă ea. Sunt născut în satul Hitiaş, situat în imediata apro-piere a binecunoscutei staţiuni Buziaş. Tatăl meu este mara-mureşean din comuna Bogdan Vodă. Am avut o copilărie destul de fericită. Munceam mult, aveam terenuri agricole şi animale ca toţi gospodarii din Racoviţa, comuna din care face parte satul Hitiaş, dar a fost tare fain. De-abia aşteptam o sărbătoare sau ziua de duminică să ieşim în sat toţi fraţii şi atunci vedeam pe chipul mamei şi al tatălui meu cum le străluceau ochii de dragul nostru“ – Adrian Stanca.

– Când ai cântat prima dată pe o scenă?

– Încă din şcoala primară eu trebuia să cânt la fiecare serbare. Învăţătoarea mea, ţin minte că mi-a spus mama, a întrebat-o încă de prin clasa a treia dacă vreunul dintre părinţi ştie să cânte. Cântecul şi jocul le este drag la amândoi, dar tata, ca orice moroşan, ştia să cânte şi să strige. Când eram mai mic şi mergeam cu părinţii la vreo nuntă tata nu stătea aproape deloc la masă. Tot timpul juca şi cânta.

În Şcoala din Hitiaş am jucat şi am cântat în „Muguraşii primăverii“, pentru ca apoi să urmez Şcoala populară de artă din Timişoara, unde mi-a fost profesor Lucia Mihăiescu. După ce am terminat liceul la Buziaş, prin anul 1998 am participat pentru prima dată la un festival de folclor la Craiova, la Festivalul „Maria Tănase“, unde am obţinut un premiu special al juriului. Acolo am fost remarcat de specialişti şi în acelaşi an regretatul Gruia Stoia m-a invitat să fac primele înregistrări în Studiourile Radio România.

– Să înţeleg că apoi a curs lin cariera ta de artist?

– Da. În 1990 eram militar în termen la Bucureşti şi, printr-un noroc, am ajuns să colaborez cu Ansamblul „Ciocârlia“ al Ministerului Administraţiei şi Internelor. Am cântat vreme de un an cu aceşti profesionişti pe foarte multe scene, iar după ce am terminat stagiul militar obligatoriu am mai rămas încă un an angajat la Bucureşti.

– Ce sau cine te-a determinat să te întorci la tine, în Banat?

– Dorul şi dragostea. Eram deja prieten din liceu cu soţia mea Lia şi n-am stat mult pe gânduri după armată că m-am şi însurat. Ne-am mutat la Buziaş, unde locuim şi acum. Avem două fete, Raluca şi Oana, de care suntem tare mândri.

– Că veni vorba de fetele tale, şi ele cântă?

– Eu sper că Oana va fi cea care mă va întrece. Ea are şi voce bună, e şi talentată, însă e doar în clasa a noua şi mai are încă de învăţat. E tinerică, are timp să cânte, dar trebuie să şi înveţe bine la şcoală. Raluca este deja studentă la Pedagogie muzicală în Timişoara şi... mâine, poimâine vom fi socri mici, cu ajutorul lui Dumnezeu. Daniel Dogaru, un ceteraş din Maramureş, o să ne fie ginere şi de-abia aşteptăm momentul.

– Acum nu mai faci parte din niciun ansamblu?
– Nu, am fost câţiva ani la Ansamblul „Banatul“ din Timişoara, unde am avut nişte colegi minunaţi, dar acum nu mai fac parte din niciun ansamblu. Colaborez cu cine mă solicită, în limita timpului disponibil.
– Câte albume ai înregistrat până acum?
– Am 11 albume de muzică populară din Banatul de şes, cel mai recent cuprinzând cântece interpretate în duet cu prieteni şi colegi dragi de cântec. Am înregistrat cu cei mai buni instrumentişti din Banat şi, dacă-mi ajută Dumnezeu, la toamnă o să scot un nou album pe piaţă. Am şi câteva înregistrări cu fetele mele de care sunt tare mândru şi cred că o să mai înregistrez cât de curând duete cu ele.
– În încheiere, vrei să transmiţi ceva prin intermediul revistei Lumea Satului celor care îţi ascultă cântecele şi te îndrăgesc?
– Da. Eu le transmit cititorilor acestei frumoase reviste multă sănătate şi noroc, să asculte în continuare, atunci când au timp, muzica noastră tradiţională şi să aibă spor în toate!
Viorel GROSU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
2067
□
Comentarii
□
□
1. ana -- (21-July-2012)foarte frumos interviul!te felicit adrian pt toata cariera ta artistica!esti o mandrie pt banateni!
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

adunarea-generala-a-asociatiei-comunelor...

Adunarea generală a Asociaţiei Comunelor din România > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAdunarea generală a Asociaţiei Comunelor din România propune
Pactul Naţional pentru Autonomie locală

Adunarea generală a Asociaţiei Comunelor din România, care a avut loc la Bucureşti, în perioada 8-12 februarie a.c., a adoptat la sfârşitul dezbaterilor Pactul Naţional pentru Autonomie Locală. Actul se constituie dintr-un program de acţiune ce reglementează implicarea directă a Asociaţiei în problemele ce ţin de gestionarea treburilor aflate în răspunderea directă a autorităţilor locale.

Întruniţi în cea de a XII-a Sesiune Ordinară a Adunării Generale, reprezentanţii Asociaţiei Comunelor din România se angajează ca, în toate acţiunile viitoare ce privesc colectivităţile locale şi implicit administraţia publică locală, să realizeze următoarele obiective:

• Modernizarea statului prin descentralizare, ceea ce nu determină înfiinţarea de noi instituţii publice, ci doar aducerea structurilor actuale către colectivitatea locală, către cetăţean, care să răspundă nevoilor acestuia.

• Consolidarea autonomiei locale, în sensul întăririi capacităţii autorităţilor administraţiei publice locale, pe de o parte, precum şi a capacităţii financiare a unităţilor administrativ-teritoriale, pe de altă parte.

• Elaborarea Codului finanţelor publice locale prin care se realizează:

a) sistematizarea şi concentrarea normelor juridice specifice acestui domeniu, subordonate unor principii comune, cu precizarea acestora;

b) asanarea legislaţiei active, astfel că se abrogă expres dispoziţiile legale căzute în desuetudine sau care înregistrează aspecte de contradictorialitate în domeniul finanţelor publice locale;

c) o structură omogenă care să înlesnească cunoaşterea acestor prevederi de către contribuabili şi, implicit, de către autorităţile administraţiei publice locale;

d) premisele ca autorităţile administraţiei publice locale să poată elabora şi aproba strategii privind dezvoltarea economică, socială şi de mediu a unităţii administrativ-teritoriale;

• Recunoaşterea capacităţii depline a autorităţilor administraţiei publice locale de a-şi exercita iniţiativa în toate domeniile ce nu sunt excluse din cadrul competenţelor lor sau care nu sunt atribuite unei alte autorităţi.

• Consultarea autorităţilor administraţiei publice locale în cursul procesului de planificare şi de luare a deciziilor pentru toate chestiunile care le privesc în mod direct.

• Modificarea şi completarea Codului familiei, astfel încât principiul solidarităţii sociale şi, implicit, intervenţia autorităţilor administraţiei publice locale pentru cazurile aflate în dificultate să se facă numai pentru acele persoane care, la nivelul familiei sau al membrilor familiei lor, nu au resursele umane sau materiale necesare.

• Modificarea şi completarea Legii administraţiei publice locale, precum şi a Legii pentru alegerea autorităţilor administraţiei publice locale, astfel încât:

a) alegerea consilierilor locali să se facă prin vot uninominal;

b) şedinţele consiliului local să fie conduse de către primar;
c) viceprimarul/viceprimarii să fie aleşi de către consiliul local, atributul desemnării fiindu-i acordat în exclusivitate primarului;
d) revenirea, începând cu anul 2012, la numărul de consilieri locali stabilit prin Legea nr. 286/2006;
e) adoptarea oricăror hotărâri ale autorităţii deliberative cu majoritatea voturilor consilierilor locali în funcţie.

(I.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
813

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

adunatii-copaceni-ca-o-gradina-in-viitoa...

Adunaţii Copăceni, ca o grădină în viitoarea zonă metropolitană > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAdunaţii Copăceni, ca o grădină în viitoarea zonă metropolitană

Când vorbim despre starea şi imaginea unei comune, este drept să spunem că aceasta este o oglindă pentru cel care se află la conducerea primăriei. Comuna Adunaţii Copăceni din judeţul Giurgiu este una dintre localităţile care impresionează atât prin frumuseţea locurilor şi hărnicia sătenilor, dar mai ales prin dimensiunea economică şi locul pe care îl ocupă în bazinul legumicol de lângă Capitală.

Primarul Ion Tache se află la primul mandat, însă rolul pe care l-a jucat în schimbarea destinului comunei este unul primordial. Domnia sa ne-a vorbit despre aspectele sociale şi economice ale localităţii, dar şi despre eforturile pe care le-a făcut pentru a aduce Adunaţii Copăceni la un nivel aproape european.

Agricultura este la mare preţuire

Dacă în călătoriile noastre prin alte comune aveam parte de imaginea dezolantă a terenurilor lăsate pârloagă, aici am avut surpriza de a vedea întinderi roditoare, semn că agricultura este încă la mare preţuire, iar cei care se ocupă de acest sector sunt nişte agronomi de valoare.

În spatele bogăţiei culturilor se află un peisaj la fel de impresionant. Cei mai mulţi dintre săteni au dezvoltat pe terenurile din spatele caselor grădini copiate parcă dintr-un manual de legumicultură. Aproape fără excepţie, în funcţie de posibilităţile financiare, oamenii au făcut investiţii pentru ridicarea unor cupole de polietilenă ce dau locului o imagine fascinantă. Situată în apropierea Capitalei, comuna este un furnizor important pentru pieţele bucureştene.

Asocierea, factorul decisiv

Adunaţii Copăceni se întinde pe o suprafaţă de 7.700 de hectare şi are aproximativ 9.000 de locuitori. Aproape 6.000 de hectare sunt destinate agriculturii, 90% din această suprafaţă fiind exploatată. O agricultură care se desfăşoară, potrivit spuselor interlocutorului nostru, la un nivel intensiv şi performant. Dacă alţi primari au vorbit despre o fărâmiţare excesivă a terenurilor, în Adunaţii Copăceni oamenii par să fi înţeles cât de importantă este compactarea suprafeţelor. Ce-i drept, această înţelegere vine şi din faptul că forţa de muncă nu mai este aceeaşi ca odinioară.

Drept urmare, cei mai mulţi dintre ei au arendat terenurile producătorilor mari, alegere care a fost suplinită de alternativa creării unor grădini superbe de legume şi flori. Din această activitate oamenii trăiesc decent, chiar şi în aceste vremuri de criză. La nivelul comunei există trei asociaţii importante, care reprezintă o forţă agricolă prin performanţele tehnice şi productive obţinute de-a lungul anilor.

Valorificarea, veşnica problemă

Previziunile în ceea ce priveşte producţiile de floarea-soarelui, rapiţă, porumb şi grâu de anul acesta din Adunaţii Copăceni sunt optimiste. A fost o perioadă bună pentru dezvoltarea culturilor, însă problemele vor începe probabil odată cu valorificarea producţiilor. Potrivit primarului, pericolul începe cu „invazia“ în comună a aşa zişilor samsari. Negocierile purtate între aceştia şi producători se finalizează de cele multe ori cu acceptarea unui preţ derizoriu comparativ cu cel pe care samsarii îl afişează pe piaţă.

O localitate cu faţă urbană

În pofida conjuncturii economice nefavorabile, faţa comunei a început să se schimbe în bine. Acest lucru a presupus însă angrenarea într-un proces intens de absorbţie a fondurilor europene, dar şi a altor surse de venit. Prioritatea primarului este să asigure oamenilor condiţii decente de viaţă. În acest sens, în prezent se află în derulare proiectele ce vizează alimentarea cu apă, lucrare ce se va încheia în aproximativ o lună, şi canalizarea. Tot în ideea modernizării comunei, se va începe curând construcţia unei reţele de gaze.

Prima piaţă ecologică

Un alt proiect deja aprobat vizează construirea unei pieţe ecologice moderne, cu aproximativ 40 de tarabe acoperite, care să se ridice la standarde europene. Deşi producţia ecologică implică nişte costuri suplimentare şi presupune respectarea unor reguli stricte, 100 de producători sunt dispuşi să se implice într-o astfel de activitate. În acest sens, au urmat timp de două luni un curs la finalul căruia au primit un atestat.

Şcoala. Conştienţi de faptul că investiţia în viitorul copiilor este garanţia unei vieţi mai bune, localnicii au sprijinit modernizarea cele două şcoli ale comunei, astfel încât cei peste 800 de elevi să aibă condiţii potrivite desfăşurării activităţilor şcolare.

Sănătatea. În vreme ce sistemul medical din sate, dar şi din oraşe pare să fie în moarte clinică, stare aprofundată mai ales de desfiinţarea a tot mai multor centre medicale, oamenii din Adunaţii Copăceni se pot mândri cu câteva realizări semnificative şi la acest capitol. Dispun de două dispensare reabilitate, unul dintre acestea urmând să fie dotat curând cu echipamente specifice actului medical. Mai important decât atât este faptul că se va construi o clinică medicală complexă, foarte modernă.

Pământul, la preţ de batjocură!

Dacă înainte de instalarea crizei economice mondiale, preţul metrului pătrat de pământ avea uneori valori foarte mari, acum lucrurile par să fi căzut în cealaltă extremă. Este şi cazul comunei de faţă, care în pofida faptului că are avantajul de a se afla foarte aproape de Capitală, se confruntă cu o cădere a pieţei pământului până aproape de limita de avarie. Dacă înainte preţul de negociere al unui metru pătrat de pământ construibil putea ajunge până la 40 de euro, astăzi se vinde cu cel mult 15 euro. Preţul pământului arabil a scăzut de la 8 euro la doar 2 euro.

În aşteptarea aeroportului

Potenţialul economic al comunei Adunaţii Copăceni a fost intuit încă de pe vremea comunismul, atunci când Nicolae Ceauşescu a hotărât să fie construit un aeroport modern. Proiectul întocmit în perioada anilor 1980 a rămas la nivel scriptic, fiind reluat abia în 2008, atunci când s-a hotărât construirea lui în regim public privat. Însă şi de această dată, din raţiuni economice, punerea în practică a acestui proiect de amploare a fost amânată. Se pare, totuşi, că mult aşteptatul aeroport se va construi, iar valoarea lui va fi una impresionantă, aproximativ 200 milioane de euro.

Odată cu înfiinţarea aeroportului, va avea loc probabil cea mai importantă dezvoltare economică din ultimii ani, atât prin crearea unor noi locuri de muncă, dar şi prin atragerea investitorilor în această zonă.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
1033

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

advertising.html

Tarife publictate - LUMEA SATULUI
REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

S.C. “ALT PRESS TOUR” S.R.L.
“LUMEA SATULUI” MAGAZINE
Bucharest, No. 1 Piaţa Presei Libere,
building B3, 2nd floor, rooms 65-69, sector 1
Phone/fax: (021) 311.37.11
E-mail: lumeasatului@gmail.com

OFFER
FOR ADVERTISING SERVICES

The “LUMEA SATULUI“ magazine is a fortnightly polychromous publication, distributed throughout the country, to central and county institutions, commune and town agricultural centres, agricultural and rural development directorates, agriculture consultancy county offices and commune centres and the other agriculture bodies in the territory, institutes, resorts, specialised education units, public administration institutions, agriculture and food industry commercial companies with private or public capital, input production and supply companies, professional associations, farmers, a high number of readers from the rural environment.

Being convinced that the magazine can convey your message in the environments that the other publications find it difficult or impossible to reach, our proposal is to collaborate through advertising, presentation materials, adds, reportages, interviews, various releases etc. For such services, the “Lumea Satului” magazine (format 20.3x28.5cm) applies the following reference tariffs in 2009:

• Cover 2 and 3, polychromatic—EUR 545 /issue (1/1 page)—EUR 1.00 /sq.cm
• Cover 4, polychromatic—EUR 590 / issue (1/1 page)—EUR 1.08 /sq.cm
• Interior—polychromatic:
- presentation article—EUR 390 / issue (1/1 page)—EUR 0.70/sq.cm
- add—EUR 450 / issue (1/1 page)—EUR 0.80/sq.cm

Prices are VAT-excluded.

For:
Discount
0-6
issues
0
7-12
issues

10%
13-24
issues
20%

- Our offer also takes into consideration clients’ possibility to choose various size advertising modules. In such cases, a tariff between EUR 0.7-1 /sq.cm is charged.

Payment means:

- monthly or quarterly;
- after publishing the first material, the invoice will include two advance issues, then the set payment schedule will apply.

CONTRACT (doc, 28 KB)

MANAGER,
Eng. I. BANU

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Afacere înfloritoare cu prepeliţe

De curând am avut surpriza plăcută de a cunoaşte un om remarcabil care, deşi a trăit o mare parte a vieţii sale în Capitală, a înţeles câte satisfacţii îi poate aduce viaţa la ţară. A schimbat biroul cu viaţa de fermier. În 2000, domnul Mihai Popescu a pus bazele unui proiect care în scurt timp avea să devină o afacere înfloritoare.

Din bucureştean, ţăran

Este greu de crezut că un om ce a trăit confortul unei vieţi în Capitală pleacă spre mediul rural pentru a deveni ţăran. Dar exact asta a făcut domnul Popescu.

Potrivit celor spuse de domnia sa, din dorinţa de încerca ceva nou a hotărât să deschidă o afacere familială, care să fie gestionată atât de dânsul cât şi de soţia sa, dna Silvia Popescu. După mai multe încercări, cei doi au ajuns la concluzia că cel mai potrivit ar fi să înceapă o afacere cu prepeliţe.

În perioada în care domnia sa a hotărât că se va ocupa de creşterea lor, piaţa ouălor şi a cărnii de prepeliţă era incertă; Aşadar, pe lângă investiţiile făcute, a avut nevoie, spunem noi, şi de mult curaj. Este drept că astăzi, la nouă ani de la înfiinţarea prepeliţeriei, domnul Popescu este mulţumit de realizări şi se bucură de aprecierea tuturor celor care vin la domnia sa pentru a-i cere sfatul în domeniu.

De la 12 prepeliţe

Practic, totul a început în urmă cu nouă ani, atunci când a cumpărat 12 prepeliţe. Dar, pe lângă achiziţionarea păsărilor, trebuia să dispună şi de un spaţiu de creştere. Astfel, a început să construiască baterii simple sau multietajate şi care pot fi organizate în funcţie de etapele de creştere a lor. Domnia sa a reuşit să dezvolte o întreagă linie de exploatare şi creştere a acestor păsări, de la faza de incubaţie până la faza de îngrăşare.

În opinia, dlui Popescu prepeliţele sunt nişte păsări foarte rentabile, cu un consum redus şi care datorită ritmului reproductiv destul de accelerat îţi permite să îţi recuperezi în scurt timp investiţia. Un alt motiv, pentru care a ales prepeliţele au fost calităţile ouălor şi cărnii lor, primele fiind folosite în diferite cure de tratare a organismului. Dacă ţinem cont de costurile reduse necesare pentru întreţinerea lor şi de veniturile obţinute ca urmare a creşterii lor, o să realizăm că poate deveni, într-un timp foarte scurt, o afacere înfloritoare. De pe urma a 2.500 de prepeliţe, se poate ajunge la un venit dublu faţă de cel realizat ca intelectual.

În sprijinul micilor fermieri

Societatea SIPOMI nu are încheiate contracte cu marile lanţuri de hipermarketuri, asta şi din cauza deficitului de forţă de muncă.

Chiar dacă munca în cea mai mare parte este făcută de cei doi soţi, în prepeliţerie lucrurile merg foarte bine. Şi asta pentru că la uşile ei bat clienţi din toate zonele ţării. Principalul obiectiv al familiei Popescu este acela de a promova creşterea prepeliţelor. Oamenii care vor să înceapă un astfel de proiect pot găsi la prepeliţeria din Siliştea Snagovului toată linia de creştere şi exploatare a prepeliţelor – păsările, puii sau ouăle necesare pentru

dezvoltarea unui şeptel. Pe lângă aceasta pot beneficia şi de consultanţă în ceea ce priveşte elaborarea proiectului.
În prezent, în prepeliţeria din Siliştea Snagovului există un efectiv de aproximativ 6.000 de prepeliţe. Rasele crescute aici sunt: prepeliţele Japoneze, Auriu de Manciuria şi Tibetane. Unitatea dispune de şase incubatoare cu o capacitate între 600 şi 1.600 de ouă, maternităţi şi toate tipurile de baterii. Lunar sunt incubate aproximativ 4.000-6.000 de ouă.
Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
7332
□
° Comentarii
□
□
° 1. Viorel -- (14-February-2010)Bravo ca ati avut atita rabdare.
° 2. lavinia -- (21-February-2010)vreau sa incap o afacere de familia cu prepelite, doresc adresa exacta a dl Popescu sau nr. de telefon.
° 3. Zaharia Emil -- (12-April-2010)As dori daca se poate numarul de telefon al domnului Popescu, in urma vizionarii a emisiunii Viata Satului, de duminica 11 aprilie 2010
° 4. silvia -- (27-June-2010)In primul rand doresc sa-i multumesc Laurei Dobre pentru profesionalismul deosebit in realizarea articolului,prinzand exact esenta activitatii noastre.Datele de contact le gasiti pe www.fermaprepelite.ro
° 5. Nicu -- (15-September-2010)Cu criza asta am inceput si eu cresterea prepelitelor.Am cumparat 40 de pasari ouatoare,iar maine ma duc la Cluj dupa 150 de bucati.Urati-mi succes.Multumesc
° 6. Dan -- (7-February-2011)Salut Nicu, si eu doresc sa ma apuc de o microferma cu 100-200 de prepelite - ai demarat afacerea? cum merge?
° 7. bianca -- (21-September-2011)buna la toata lumea s eu imi doresc foarte mult sa am o afacere cu prepelite si tatal meu la fel de mlt isi doreste el fiind s crescator de pasari de curte si foarte mare iubitor de animale in prezent am 10 prepelite s am vrea sa le inmultim sa facem o mica afacere pt moment ce anume ne trebuie ce fel de incubatoare ne trebuie si cum ar trebuii sa fie spatiul unde cresc prepelitele?va multumesc din suflet si daca se poate asi dori si eu nr de telef al domnului(doamnei)Popescu.va multumesc stima si respect bianca.
° 8. paul -- (22-August-2012)e usor sa calaresti un cal dar e foarte greu sa incaleci
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Afecţiunile perioadei de toamnă - iarnă la animale

Frigul, umiditatea, aglomerarea animalelor în adăposturi, alimentaţia săracă în componenţii nutritivi necesari au o influenţă directă asupra statusului imunitar al organismelor, determinând scăderea rezistenţei faţă de factorii infecţioşi: bacterii, virusuri, paraziţi etc.

Infecţiile respiratorii, dar şi cele digestive din sezonul rece au o etiologie plurifactorială reprezentată de factori microbieni slab patogeni, uneori ubicvitari, care îşi exacerbează virulenţa pe fondul carenţial al organismelor.

Există însă şi entităţi patologice specifice, care evoluează mai cu seamă în perioada de toamnă-iarnă.

La bovine, infecţiile respiratorii ale tineretului produse de germeni din genul Mycoplasma. Acestea evoluează îndeosebi la viţeii crescuţi în sistem intensiv, dar în unele cazuri pot produce afecţiuni respiratorii şi la bovinele adulte. Mai grave sunt complicaţiile acestora cu infecţii produse de Pasteurella spp.

Colibacilozele viţeilor sunt produse de numeroasele serotipuri de Escherichia coli. Infecţia clinică evoluează la viţei în primele 10 zile de viaţă, fiind determinată de: alimentaţia vacilor mame în timpul iernii cu furaje sărace în vitamina A, cu furaje acide, alterate, influenţând astfel şi calitatea colostrului, precum şi condiţiile igienice precare din maternităţi, mai ales frigul şi aşternutul umed.

Dintre bolile parazitare este de menţionat coccidioza la viţei.

La cabaline, Bronhopenumonia infecţioasă a mânjilor produsă de bacteria Corynebacterium equi afectează mânjii între vârsta de două şi şase luni. Infecţia este transmisă prin contact direct. Apariţia bolii este legată de coincidenţa gestaţiei cu perioada de iarnă.

În perioada rece cabalinele mai sunt predispuse pneumoniilor şi bronhopneumoniilor produse de flora bacteriană de asociaţie, inclusiv Pasteurella şi Mycoplasma.

Tineretul cabalin poate fi afectat de empiemul pungilor guturale, care reprezintă o complicaţie a infecţiilor căilor respiratorii superioare cu germeni patogeni, în special cu Streptococcus equi. Tratamentul în formele incipiente constă în administrarea medicamentelor cu efect antiinflamator.

La ovine şi caprine apar infecţiile respiratorii cu Mycoplasma spp. La unele oi şi capre adulte, dar în special la miei şi iezi aceste afecţiuni sunt exprimate clinic prin pleurite, pneumonii şi bronhopneumonii.

La porcine este foarte frecventă diareea colibacilară neonatală. Aceasta apare la purcei în primele zile de viaţă, cu o evoluţie destul de gravă. Boala are o incidenţă mai mare în timpul iernii, fiind determinată de condiţiile necorespunzătoare de întreţinere şi igienă.

Păsările sunt afectate de Mycoplasmoza respiratorie aviară (MRA), a cărei apariţie şi evoluţie este favorizată de condiţiile necorespunzătoare de întreţinere şi igienă, frig, curenţi reci de aer, umiditate, suprapopulare etc.

Faţă de toate aceste afecţiuni, măsurile de prevenire constau în asigurarea condiţiilor corespunzătoare de creştere, iar în unităţile din sistemul industrial, respectarea şi aplicarea întocmai a tehnologiilor de creştere şi exploatare.

Ca măsuri de combatere se are în vedere suprimarea factorilor favorizanţi, corectarea deficienţelor de alimentaţie, dezinfecţii, tratamente profilactice antiinfecţioase, respectarea programelor sanitare veterinare de imunizare a animalelor.

Dr. Horaţiu OLARU, preşedintele Asociaţiei Medicilor Veterinari din România

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
875

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

afectiunile-toamnei-asteniile-si-ulcerul...

Afecţiunile toamnei : asteniile şi ulcerul gastroduodenal

Toamna, fiind un sezon de tranziţie, apar diverse afecţiuni ale organismului cauzate nu doar de schimbarea temperaturilor, ci şi de cea a alimentaţiei. Singurul mod în care ne putem apăra de boli este să ducem un stil de viaţă echilibrat atât din punct de vedere nutriţional, cât şi din cel al odihnei. Chiar dacă nu acordăm prea multă atenţie stresului cotidian, acesta ne afectează serios echilibrul şi imunitatea organismului. Aflându-ne la jumătatea acestui anotimp, am cerut sfatul medicului Remus Lupu – medic primar în medicina de familie pentru a şti ce şi cum trebuie să prevenim, pentru a nu ajunge să tratăm.

„Schimbarea alimentaţiei poate provoca gastrite“

Întâlnim frecvent tulburări de tipul ulcerului gastroduodenal apărute din pricina schimbării alimentației. Acestea pot fi tratate în primul rând printr-un diagnostic, apoi, printr-un regim de viață și o nutriție adaptată bolii și, în al treilea rând, printr-un tratament medicamentos adecvat. Dacă nu le tratăm, ele se acutizează. Ideal este să le prevenim printr-un stil de viață sănătos, fără excese.

Modificările climatice pot aduce astenia de toamnă

Această afecţiune se manifestă prin stări de oboseală, de indispoziţie, factorul psihologic fiind, de asemenea, important. Cum prevenim astenia de toamnă?

Prin ieșirea din mediul uzual, prin relaxare, prin ruperi de ritm, adică prin ieșiri la munte și plimbări în afara orașului. Important este să ne menținem psihicul într-o stare pozitivă și să nu ne lăsăm doborâți de griji.

Virozele tomnatice

Sunt alte afecţiuni specifice acestui anotimp care apar pentru că oamenii nu se îmbracă adecvat vremii. Dimineața sunt temperaturi scăzute, iar majoritatea se îmbracă după prognoza meteo de la amiază. Atenție la vestimentație și la stres pentru că acestea ne scad imunitatea.

Dar pentru o protejare cât mai bună şi completă recomand vaccinul antigripal care este adresat virusurilor ca profilaxie de creștere a imunității organismului.

Gabriela Niculescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
640

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

aflam-de-la-madr-evolutia-culturilor-in-...

Aflăm de la MADR: Evoluţia culturilor în pas cu vremea

Gradul de realizare a însămânţărilor de toamnă faţă de program, este de 81%, respectiv 2.519,6 mii ha faţă de 3.120,4 mii ha (grâu 87%, orzoaică de toamnă 74%, triticale 55%, rapiţă 65% din care ulterior a fost afectată peste 50% din cauza secetei).

În general se înregistrează o dezvoltare lentă, chiar întârziată, a culturilor agricole de toamnă (grâu, secară, triticale, orz, orzoaică, rapiţă) ca urmare a condiţiilor nefavorabile de mediu, respectiv cantităţilor deficitare de precipitaţii în raport cu cerinţele optime ale culturilor.

Evoluţia culturilor de toamnă a depins mult de evoluţia condiţiilor climatice. Seceta a întârziat răsărirea şi evoluţia plantelor,în primele faze de vegetaţie. Zăpada căzută în ultima vreme poate avea o influenţă pozitivă asupra dezvoltării plantelor, cu excepţia zonelor unde aceasta este în strat subţire sau inexistent, situaţie în care temperaturile scăzute pot afecta viabilitatea plantei.

Considerente teoretice

Grâul în condiţii normale de dezvoltare rezistă până la temperaturi de -15 -20°C. În cazul în care acesta a intrat în iarnă fără să parcurgă perioada de călire, rezistenţa la temperaturile negative scade foarte mult. Neacoperită de zăpadă, la temperaturi de -18°C timp de trei zile consecutiv, cultura de grâu poate fi afectată.

Orzul de toamnă suportă geruri de până la -15°C la nivelul nodului de înfrăţire, dacă este bine înrădăcinat, înfrăţit şi călit. Acoperit cu un strat protector de zăpadă orzul suportă şi temperaturi mai scăzute.

Rapiţa, prin particularităţile sale biologice, în faza normală de dezvoltare rezistă până la -10°C fără strat de zăpadă, dacă gerul nu survine brusc.

În concluzie zonele de risc pentru culturile agricole sunt cele neacoperite de zăpadă, supuse la viscol şi temperaturi scăzute.

Zone de risc

Conform informaţiilor comunicate recent de Administraţia Naţională de Meteorologie, zonele de risc pentru culturile agricole, neacoperite cu zăpadă sau cu un strat de zăpadă cuprins între 1-10 cm, se regăsesc în sud-est şi est, respectiv judeţele Iaşi, Vaslui, Bacău, Vrancea, Tulcea, Brăila, Galaţi, Constanţa, Ialomiţa, Buzău.

În aceste zone, sunt cultivate: 600.000 ha (33% din total) cu grâu şi secară; 1.000 ha (11% din total) cu triticale; 76.000 ha (41% din total) cu orz de toamnă; 55.000 ha (64% din total) cu orzoaica; 162.000 ha (45% din total) cu rapiţă.

Dacă aceste suprafeţe vor fi acoperite cu zăpadă în următoarea perioadă, culturile pot fi la adăpost de orice influenţă negativă, care le-ar putea dăuna.

Pomi fructiferi

Suprafaţa totală ocupată de livezi este de 135.982 ha din care: meri – 51.429 ha, peri – 3.647 ha, pruni – 65.995 ha, caişi şi zarzări – 2.583 ha, piersici – 2.001 ha, cireş şi vişin – 7.921 ha, nuci – 1.100 ha, alţi pomi fructiferi – 1.305 ha.

Cantităţile mari de zăpadă pot provoca ruperea crengilor.

În ce priveşte gerul, speciile care pot fi afectate sunt caisul, piersicul, nectarinul, smochinul și migdalul.

Scăderile bruște ale temperaturilor din acestă perioadă, începând de la -5°C în timpul zilei până la -22°C în timpul nopții afectează grav lemnul acestor specii.

Dacă la evoluția temperaturilor de la intrarea și până la ieșirea din repaus, a mugurilor floriferi se mai adaugă și înghețul ramurilor și lăstarilor, pericolul pieirii mugurilor de rod este și mai accentuat.

De asemenea temperaturile scăzute pot întârzia înmugurirea.

Spaţii protejate pentru legume

În prezent există 480 ha de sere şi 4.950 ha de solarii.

Unul din posibilele riscuri ar putea fi prăbuşirea structurilor ca urmare a depunerii unui strat gros de zăpadă.

Temperaturile scăzute duc la o creştere a consumului de combustibil (gaze, motorină) pentru a asigura temperatura optimă în interior, necesară culturilor de legume. Ca urmare operatorii economici din sistem vor înregistra costuri suplimentare de producţie cu consecinţe asupra preţului de producţie.

Propuneri compensatorii

În aceste condiţii se au în vedere unele măsuri pentru susţinerea agriculturii cu scopul de a compensa posibilele pierderi datorate condiţiilor climatice nefavorabile. Printre acestea se numără:

– majorarea sumelor acordate ca plăţi naţionale directe complementare.

Soluţia legislativă de punere în aplicare poate fi adoptarea unei Hotărâri de Guvern pentru modificarea HG nr.1224/2011 privind stabilirea pentru anul 2011, a cuantumului plăţilor naţionale directe complementare, care se acordă în agricultură în sectorul vegetal (înlocuirea Anexei la HG cu o nouă anexă cuprinzând cuantumurile reactualizate ale plăţilor naţionale directe complementare)

– acordarea de despăgubiri pentru compensarea producătorilor agricoli din sectorul vegetal.

Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale a iniţiat un proiect de HG pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a acestui tip de ajutor de stat.

– acordarea ajutorului „de minimis“ în agricultură.

Tratatul CE în sectorul producţiei de produse agricole, instituie posibilitatea ca statele membre să acorde ajutoare de minimis în sectorul agricol, în limita plafonului de 7500 euro pe exploataţie. Suma cumulată maximă a ajutoarelor de minimis pe care România le poate acorda, este de 98,685 mil. euro. Soluţia legislativă de punere în aplicare este o hotărâre de Guvern, în condiţiile identificării în buget a resurselor financiare necesare.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
865

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

AGRARIA o manifestare de nivel European

Cel mai important târg din Transilvania şi al doilea ca mărime din ţară si-a deschis porţile în perioada 6-10 mai la Cluj. Cu o participare ceva mai redusă a expozanţilor, dar cu un număr impresionant de vizitatori veniţi încă din prima zi, Agraria le-a oferit celor prezenţi tot ce şi-ar fi putut dori în materie de tehnică agricolă, dar şi soluţii de finanţare şi consultanţă de specialitate, aspecte deloc de neglijat la aceasta oră.

Târgul din inima Transilvaniei s-a prezentat la cea de-a15-a ediţie drept un eveniment de primă clasă în Europa. A fost de fapt o sărbătoare agricolă fastuoasă la care au ţinut să fie prezenţi şi ambasadorii câtorva din ţările ce au participat cu standuri colective. Este vorba despre Austria, Danemarca şi Olanda care alături de Ungaria şi Germania sunt deja ţări cu tradiţie în participarea la Agraria.

Dominante au fost noutăţile din zootehnie

Aşa cum era şi normal, cel mai mult din spaţiul expoziţiei i-a fost alocat zootehniei, sector foarte bine dezvoltat în Transilvania. Pe lângă exemplarele deosebite de oi, vaci şi bivoliţe, aici s-au regăsit echipamente tehnice şi material genetic de înaltă calitate. În privinţa vizitatorilor, expozanţii afirmă că aceştia sunt tot mai deschişi şi interesaţi de tot ce este nou, problema lor fiind mai mult lipsa de informaţie decât de bani.

Compania franceză Guyomarc'h şi-a prezentat la Agraria, cea de-a doua fabrică de premixuri Evialis. Prima investiţie 100 % românească de acest gen este construită la Ciolpani, iar ce-a de-a doua a fost înfiinţată la Bacău ca rezultat al unui parteneriat cu Agricola Internaţional. Fabrica, cu o capacitate de 3700 de tone pe lună, este specializată în furaje pentru rumegătoare dar produce şi concentrate pentru restul speciilor. Noutatea adusă o reprezintă furajele speciale pentru capre care nu se mai fabrică nicăieri în România.

Da Nutrition, o altă firmă specializată în premixuri pentru rumegătoare, aditivi furajeri şi material seminal a adus la targ o noutate absolută, un aparat de detectat căldurile la vaci şi bivoliţe, unul dintre cele mai performante care există pe piaţă la ora actuală. Detecorul se bazează pe măsurarea activităţii motorii a animalelor şi spre deosebire de aparatele clasice se poate monta şi în afara sălii de muls.

Simplu de utilizat, conceput special pentru fermieri, detectorul îi oferă acestuia informaţii legate de „momentul zero“, considerat cel mai prielnic pentru realizarea însămânţării. Reprezentantul firmei, medicul veterinar Marcu Marius Ioan, ne spune că pentru mai mult de 50 de vaci o astfel de investiţie, care nu implică un efort financiar foarte mare, este aproape obligatorie în condiţiile în care la vitele aflate în stabulaţie liberă căldurile sunt greu de sesizat.

Sub masca optimismului se pare însă că cei ce activează în nutriţia animală nu o duc prea bine. Câţiva dintre ei au avut curajul să recunoască că, dacă în urmă cu un an importau 3-4 tiruri cu premixuri pe săptămână, acum abia dacă mai aduc un tir la două săptămâni.

Trioul italian

Aflate în competiţia pentru furnizarea echipamentelor şi serviciilor pentru zootehnie, Intercas, Rota Guido şi Pignagnoli sunt trei firme italiene cu tradiţie în ce priveşte participarea la Agraria.

Intercas are ca activitate de bază construirea grajdurilor, cele mai reprezentative de la noi aflându-se la Livada şi la Jucu.

Reprezentantul firmei, Mauro Bartoli spune că deşi banii de la UE ar fi trebuit să reprezinte şansa fermierului român, băncile sunt cele care stau de-a curmezişul şi nu-i permit acestuia să se dezvolte.

De aceea anul trecut lucrurile au început să meargă prost. „Cine mai poate face afaceri cu dobânzi de 23 % în ziua de azi?” se întreba acesta, susţinând că de fapt băncile nu acordă credite, nu pentru că agricultura este o activitate cu risc ridicat ci pentru că la momentul de faţă vor să atragă cât mai mulţi bani, deci să se capitalizeze.

Distribuitorii de utilaje preocupaţi de finanţarea fermierilor

La fel de îngrijoraţi de faptul că agricultorii nu îşi pot asigura partea de cofinanţare şi în general de derularea greoaie a proiectelor, marii producători şi distribuitori de utilaje s-au prezentat la târg cu cele mai diverse soluţii şi programe de finanţare. Unii dintre ei au lipsit, dar marile firme, conştiente că în perioadă de criză nu trebuie să se ascundă, s-au prezentat şi nu oricum ci cu oferte ademenitoare.

Valtra oferă subvenţii private

Tractoarele Valtra reprezintă o prezenţă greu de trecut cu vederea, ca şi managerul general al companiei care le distribuie, domnul Narcis Someşfălean recunoscut pentru noutăţile aduse la fiecare expoziţie. Şi ca să nu se dezmintă nici de această dată, el a prezentat la Agraria primul program privat de acordarea a subvenţiilor, destinat fermierilor care lucrează peste 70 de ha.

Aceasta este considerată de specialiştii de la Valtec limita sub care rentabilitatea începe să scadă. Subvenţia care poate ajunge la 40 % din cheltuielile la hectar este direcţionată către achiziţia de inputuri de care orice fermier are nevoie, respectiv motorină, îngrăşăminte, asigurări, dar şi utilaje. Sistemul seamănă cu cel folosit de stat în acest moment, diferenţa fiind că nu există limită de cantitate.

Un exemplu este motorina care beneficiază de 35 de bani subvenţie pe litru din partea companiei Valtec indiferent de cantitate. Prin acelaşi program orice tânăr fermier ce activează de minimum un an în domeniu poate beneficia de subvenţie privată pentru achiziţionarea de utilaje agricole prin preluarea celor vechi.

MAP lansează un program naţional de finanţare

Al treilea producător de maşini agricole din lume, MAP vine de asemenea cu un pachet complet de utilaje, cuprinse între 35 şi 300 CP, inclusiv silozuri şi sisteme de irigaţii.

Preşedintele grupului, Mauro Frola, este un alt leader care ia atitudine pentru a detensiona situaţia existentă pe piaţă la ora actuală. Astfel, domnia sa afirmă că, în foarte puţin timp, firma pe care o conduce va lansa public, alături de Intesa Sanpaolo Bank, un program naţional de finanţare prin care clienţii beneficiază în mod gratuit de proiectul FEADR, măsura 121, dar şi de cofinanţare de până la 7 ani garantată de MAP.

Sub sloganul “Agraria ţi se potriveşte”, târgul a oferit un volum mare de informaţii deosebit de utile agricultorilor români care chiar şi pe acest fond de criză au ţinut să fie prezenţi într-un număr impresionant.

Printre ei l-am regăsit pe Ştefan Poienaru, directorul general Agrofam Feteşti, care ne spune despre criză că este una necesară în condiţiile în care «în ultima vreme o luaseram razna, cheltuiam cu toţii fără limite şi ne dezvoltam fără nici un suport ». După părerea sa criza bancară este cea care ar trebui să ne îngrjoreze dat fiind faptul că statul nu ia nici o măsură pentru a fluidiza finanţarea.

În paralel cu târgul, în incinta Expo Transilvania, s-au desfăşurat o serie de dezbateri pe teme de actualitate. Prima, organizată chiar de revista Lumea satului, a fost dedicată problemelor întâlnite în satul românesc.

Un alt eveniment a fost organizat în paralel cu târgul, de către Comisia Europeană. El a fost cel dedicat noilor tendinţe din agricultura ecologică. Instituţia, prezentă pentru prima oară la un târg din România pentru a promova PAC, a avut ca principală ţintă informarea tinerilor prin diverse concursuri şi discuţii interactive.

Târgul de joburi organizat de USAMV Cluj a atras la Agraria un numar neaşteptat de studenţi şi absolvenţi ai acestei instituţii. De altfel, prezenţa în număr mare a studenţilor şi în general a tinerilor, s-a facut remarcată pe toata durata târgului.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:

1219

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Agrichim, în zodia roadelor bogate

A mizat în toamnă pe Exocet la rapiţă şi pe Potenzial la grâu şi, în pofida secetei accentuate, a câştigat. Acesta a fost miezul prezentării realizate de Viorel Nica, director general al Agrichim Feteşti la Field Day, ediţia a 6-a.

În România, nu ştiu cine a introdus o nouă categorie de grâu, cel furajer, şi asta numai în detrimentul fermierilor. Am pierdut la preţ foarte mult. După cum ştiţi, grâul nostru furajer este îmbarcat, transportat în larg şi apoi readus la cheu şi vândut ca grâu de panificaţie“ – Viorel Nica

Participanţii – fermieri, distribuitori şi integratori – au asistat în preambulul evenimentului de luna trecută la o prezentare sintetică a stadiului culturilor de pe platforma de la Agrichim, prin prisma tehnologiilor utilizate. Specialistul ialomiţean a punctat mai întâi aspecte privind stadiul culturii de grâu, cu accent pe Potenzial, un soi cu randament ridicat. „Cea mai mare producţie pe care am obţinut-o la acest soi de grâu a fost 8.900 kg în anul 2010, asta în condiţiile în care am aplicat o udare de răsărire în toamnă, iar primăvara a fost destul de bogată în precipitaţii“, a precizat Nica.

La polul opus al productivităţii, cunoscutul agronom a aşezat soiul Dropia, baza genetică pentru producţia celorlalte soiuri de grâu de la Fundulea, pe care l-a caracterizat ca fiind unul vechi, care începe să segrege.

Patru tone la rapiţă

Ca şi la precedentele ediţii organizate de Agrichim, o parte consistentă a evenimentului a gravitat în jurul prezentării diferitelor soiuri de rapiţă marca Biocrop. În acest context, Nica a evidenţiat în mod particular două soiuri cu un potenţial ridicat de producţie, şi anume Exocet, hibrid tardiv cu rezistenţă foarte bună la secetă, şi Dynastie, ambele tolerante la Phoma.

„Am intrat în zona hibridului Exocet şi, după cum vedeţi, este un lan închegat, ca talie, ca număr de păstăi pe ramificaţie. De altfel, este soiul meu de suflet. Următorul este Dynastie, care are putere mare de ramificaţie. Vedeţi că sterilitatea este foarte mică, ceea ce este important.

Din cele 970 ha de rapiţă existente în cultură la SC Agrichim pe o suprafaţă de aproape de 600 ha avem lanuri compacte cu o producţie medie estimată de noi de peste 4 tone la ha. În primăvară, când rapiţa a pornit în vegetaţie, i-am administrat între 180-200 kg azotat de amoniu la hectar într-o singură trecere, fiindcă pe o suprafaţă aşa de mare e greu să aplici îngrăşăminte fracţionat.

Nu am irigat rapiţa în primăvară şi ceea ce vedeţi este rezultatul udării din toamnă, a precipitaţiilor căzute, precum şi a fertilizărilor efectuate. În primăvară am început primul tratament împotriva dăunătorilor imediat ce temperatura a atins 8-9 grade“, le-a spus Nica participanţilor la Field Day-ul de anul acesta.

Rând pe rând au fost prezentaţi şi alţi hibrizi precum Rally, cu toleranţă bună la secetă şi conţinut ridicat în ulei; Monalisa, de asemenea un hibrid cu toleranţă bună la secetă şi potenţial ridicat de producţie; Limone, cu toleranţă bună la secetă şi sensibilitate scăzută la Phoma; Primu, cu potenţial ridicat de producţie şi înălţime a plantei mică spre medie etc.

Profit asigurat

În pofida costurilor mai mari de producţie faţă de cele din campania precedentă, la Agrichim se prefigurează recolte bogate şi implicit un profit consistent, potrivit directorului Nica. „Cheltuielile au crescut mult în comparaţie cu anii anteriori, deoarece noi am folosit cele mai bune produse şi efectul se vede.

Concret, am depăşit 4.000.000 de euro pentru cele 3.600 ha. Fără bani nu se poate face nimic. De asemenea, fără inteligenţă şi fără management performant nu se câştigă în agricultură“, a conchis Nica, nu înainte de a anunţa că în planurile pentru creşterea eficienţei economice a Agrichim se numără şi construcţia unui spaţiu de depozitare.

Adelina Popescu, ex-ministru adjunct al Agriculturii

„Astăzi am văzut performanţa la ea acasă. De altfel, ceea ce vedem la domnul Nica ar trebui să vedem şi la alţi fermieri din ţară. Nu vreau decât să-l felicit pentru rezultatele obţinute.“

Ioan Enoiu, administrator Naturevo

„Să aveţi foarte mare încredere în hibrizii de rapiţă de la Biocrop. Noi am avut şi nu ne-am înşelat. Cei care nu veţi reuşi să ajungeţi la Agrichim să luaţi aceste produse sunteţi aşteptaţi la Naturevo pentru că şi noi vindem seminţe de aceeaşi calitate.“

Marius Velea, manager Holland Farming Agro

„Suntem mândri să spunem că pro-dusul nostru Cropmax biostimulator a ajuns numărul 1 în segmental produselor de profil pe piaţa românească. Dar, pe lângă aceasta, avem o gamă de îngrăşăminte foliare, îngrăşăminte solubile pentru picurare, precum şi seminţe. Am subliniat, de asemenea, şi câteva aspecte tehnologice în legătură cu testarea PH-ului din sol. În funcţie de PH-ul pe care-l întâlnim trebuie să intervenim foliar cu anumite produse specifice.“

Pagini realizate de Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
866

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

agricola-bacau-vizeaza-exportul-de-carne...

Agricola Bacău vizează exportul de carne > REVISTA LUMEA SATULUI

Agricola Bacău vizează exportul de carne

Agricola Bacău este una dintre unităţile reprezentative pentru sectorul avicol din ţara noastră, dar aspiraţiile managerilor săi par să contureze pentru această societate un traseu mult mai important către piaţa internaţională. Drept dovadă, spre sfârşitul acestei luni, companiile unde se obţin cele patru categorii de produse comercializate sub brandul Agricola Bacău vor fi certificate oficial conform Standardului Global pentru Siguranţa Alimentelor BRC (British Retailer Certificate). Noua certificare oferă companiei Agricola Bacău posibilitatea de a exporta produse proprii în Regatul Unit.

Lider pe piaţa cărnii din Uniunea Europeană

În urma auditului finalizat în aprilie de către firma DQS Deutsche Gesselleschaft zur Zertifizierung von Managementsystemen GmbH din Germania, companiile Agricola Internaţional SA Bacău, Salbac SA Bacău şi Europrod SA Bacău au fost recomandate oficial comitetului DQS din Frankfurt pentru certificarea BRC, fără de care o companie nu poate exporta produse pe piaţa Marii Britanii.

Potrivit preşedintelui unităţii, Grigore Horoi, Agricola Bacău este principalul exportator de carne de pasăre în piaţa Uniunii Europene. Această nouă certificarea va permite firmelor din Grupul Agricola Bacău să exporte oricând produse pe piaţa din Marea Britanie.

În conformitate cu exigenţele internaţionale

În luna martie 2011, aceste companii şi Avicola Lumina-Constanţa, care produce ouă pentru consum, au fost certificate conform SR EN ISO 22000: 2005, ceea ce atestă faptul că produsele grupului şi condiţiile în care sunt obţinute respectă cele mai exigente cerinţe privind siguranţa alimentară la nivel internaţional. Prin obţinerea acestor noi certificări, este consolidat angajamentul managementului privind politicile de business, adoptate integrat la nivelul grupului de firme.

În primul trimestru din 2011, exporturile Agricola Bacău au reprezentat 20% din totalul producţiei de carne de pasăre, principalele ţări partenere fiind Germania, Olanda, Bulgaria.

Standarde impuse

Standardul Global pentru Siguranţa Alimentelor BRC a fost publicat iniţial în 1998 şi impus tuturor producătorilor de alimente care furnizează bunuri marcă proprie în retailul din Marea Britanie. Ulterior, acest sistem de certificare a calităţii produselor, igienă şi siguranţă alimentară a fost extins pentru toţi furnizorii de pe piaţa Regatului Unit.

ISO 22000:2005 este un standard internaţional care specifică cerinţele pentru un sistem de management al siguranţei alimentului, deci a principiilor HACCP la nivelul întregului lanţ alimentar, ce implică un proces de comunicare între organizaţii, atât din amonte, cât şi din aval. Organizaţiile din lanţul alimentar variază de la producători de furaje şi producători primari până la producători de alimente, operatori de transport şi depozitare, magazinele de vânzare cu amănuntul ori angro, dar şi organizaţiile conexe, cum ar fi producătorii de echipamente, materiale de ambalare, agenţi de curăţenie, aditivi şi ingrediente.

Concepte moderne

Unul dintre cele mai importante atribute ale brandului Agricola Bacău este acela de inovator, în special în ce priveşte noi concepte de prezentare a produselor.

Agricola Bacău este prima companie care a lansat în România sortimentele din carne de pui ambalate la tăviţă cu cryofilm, după care această metodă de ambalare a fost preluată şi de alţi jucători din piaţă. Agricola Bacău este şi primul brand de carne de pui care şi-a asumat un demers de responsabilitate socială, lansând în anul 2006 conceptul BIOSECURIZAT, prin care a explicat oamenilor cum se aplică un plan de biosecuritate, crescând încrederea populaţiei în carnea de pui autohtonă şi sensibilizând autorităţile în scopul luării unor măsuri necesare în momente grele.

Date economice

- Agricola Bacău este unul dintre cei mai mari producători de carne de pui din România şi principalul exportator din această categorie.
- În 2010, Agricola Bacău deţinea 14% din piaţa cărnii de pui şi era lider cu 19% din piaţa de semipreparate şi produse de tip ready-meal. Salamul de Sibiu produs de Agricola Bacău era lider în total segment Salam de Sibiu comercializat în România, cu 42% cotă de piaţă valorică în ianuarie 2011.
- Această unitate este caracterizată în primul rând prin diversitate, fiind singurul furnizor din România care oferă pieţei interne cele mai multe categorii de produse:

− carne de pui refrigerată şi congelată, în carcasă sau în piese tranşate, ambalată în atmosferă controlată (sistem BDF), tăviţă cu folie stretch sau pungă personalizată;
− preparate şi specialităţi din carne fierte afumate;
− salamuri crude uscate;
− semipreparate şi produse tip ready meal din carne şi vegetale;
− ouă şi praf de ouă.

Laura DOBRE ZMARANDA
REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
966
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Agricola Internaţional Bacău, ca o excepţie de la regulă

Interviu cu Grigore Horoi, preşedintele Agricola Internaţional Bacău

În acest număr, la „Iarba verde de acasă“ invitat este un domn căruia i-am transmis rugămintea de a fi cu noi, plecând de la realitatea că agricultura şi industria alimentară în România sunt neglijate. Cei care au reuşit să răzbească reprezintă excepţia de la regula generală. Una dintre ele este chiar Agricola Internaţional, un brand nu numai de ţară, ci şi continental.

La ceas de bilanţ

− Dacă aţi face, să spunem un bilanţ, pentru că, iată, anul s-a încheiat, cum arată 2009 pentru dumneavoastră?

− În primul rând, cred că e puţin supraevaluată aprecierea că suntem o excepţie. Suntem o companie care îşi dovedeşte forţa în rezultate. Adevărul este că în anul care s-a încheiat, la fel ca întreaga industrie în care operăm noi, efectele crizei nu au fost foarte puternic resimţite.

Mai multă chibzuinţă în cheltuirea resurselor

− Comparând vânzările din prima parte a lui 2008 cu aceeaşi perioadă a anului care tocmai s-a încheiat, sunt modificări care să vă afecteze?

− Criza a produs evident modificări în comportamentul consumatorilor şi de acest lucru a trebuit să ţinem seama. Resursele disponibile pentru procurarea bunurilor de larg consum s-au împuţinat, dacă judecăm pe medie şi atunci cele rămase au fost cheltuite cu mai multă chibzuinţă.

În general, înregistrăm o orientare a consumului către bunurile alimentare cu valoare mai mică, dar şi o mai mare atenţie a consumatorului cu privire la raportul calitate-preţ. N-am putea spune că s-a înregistrat un derapaj, o alunecare a preferinţei de consum de la bunurile cu preţ unitar mare spre cele mici, ci mai degrabă undeva spre mediu, cu mai mare exigenţă cu privire la calitate şi la serviciile ataşate produsului oferit.

Performanţă printr-o nouă formă de organizare

− Aş vrea să ne faceţi şi o prezentare a companiei în cifre.

− Mai întâi trebuie spus că ne-am reorganizat, începând cu 1 ianuarie 2009, într-o nouă structură, modernă. Mai concret, suntem organizaţi în unităţi de business, pentru că în Agricola se produc mai multe tipuri de produse. Începem cu furajul, în special pentru fermele noastre, dar şi pentru fermierii privaţi.

Circa 65% din cifra de afaceri a grupului este realizată din carnea de pui. Producem mezelurile fiert-afumate, salamurile crud-uscate, semipreparatele şi ouăle de consum. Fiecare din aceste categorii se realizează în unităţi distincte. Echipa de manageri aferentă fiecărei unităţi este responsabilă cu derularea întregului proces, de la aprovizionare până la valorificarea produsului finit şi gestiune financiară.

Impactul modernizării

− Pentru că vă aflaţi în fruntea acestui combinat şi vă loviţi primul de orice neajuns, trebuie să vă întreb, domnule preşedinte, unde vă este cel mai greu?

− Agricola, ca de altfel toate companiile din industrie, a fost nevoită în ultimii ani să investească sume foarte importante de bani pentru a îndeplini toate standardele impuse de UE. Deşi era una dintre firmele care tot timpul a fost agreată pentru exportul intracomunitar, a fost nevoită totuşi în ultimii ani să investească sume foarte importante. Acesta este şi principalul motiv pentru care toate companiile din industrie sunt relativ dezechilibrate din punct de vedere financiar.

Efortul depus pentru a moderniza, a îmbunătăţi facilităţile de producţie, de a le aduce la standardele cerute au făcut ca intrarea în criză să aibă loc pe fondul unui echilibru financiar precar. Cel mai important efect al crizei este cel care ţine de asigurarea resurselor financiare, problemă destul de dificil de gestionat. Din fericire însă avem încă un capital de încredere important, am găsit soluţii pentru toate greutăţile cu care ne-am confruntat, dar efortul a fost mult mai mare faţă de perioada anterioară crizei.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
778

□

Comentarii

□

□

1. florin -- (2-January-2010)

e de apreciat conducerea menegeriala a companiei in urma privatizari.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

agricultorii-acuza-dominatia-monopoluril...

Agricultorii acuză dominaţia monopolurilor şi a angrosiştilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Agricultorii acuză dominaţia monopolurilor şi a angrosiştilor

Readucem în atenţia dumneavoastră problema organizării şi ordonării pieţei cerealelor, cu siguranţă unul dintre cele mai mari neajunsuri cu care se confruntă producătorii la ora actuală.

Discuţiile pe această temă sunt delicate, dacă avem în vedere comportamentul incorect al aşa-zişilor parteneri de afaceri din domeniul industrializării şi comercializării producţiei agricole. Necazul porneşte şi de la faptul că majoritatea agricultorilor au credinţa greşită că statul are rolul principal în orânduirea pieţei şi eliminarea monopolului, dar foarte puţini înţeleg că doar ei, uniţi, poate face ceva în acest sens.

Chiar unul dintre fermieri ne-a dat şi explicaţia la acest mod de a gândi: depozitarii, puţini la număr, au cu toţii acelaşi interes, care îi uneşte. Fermierii, mulţi la număr, deşi ar trebui să fie solidari din dorinţa comună de a obţine un preţ mai bun, sunt animaţi şi de alte interese individuale, legate de scadenţele pe care le are fiecare şi care îi determină să vândă care cum pot şi când au nevoie de bani.

Lipsesc pârghiile de ordonare a pieţei

Costel Trif, administrator SC Grano Agro SRL Balta Doamnei, Prahova

Domnul Trif pare genul de om care s-a convins demult că, stând şi aşteptând la mila celor aflaţi la putere, nu e tocmai soluţia ideală pentru el de a progresa. A decis să ia frâiele în mâini şi administrează în prezent 1.250 ha pe care a cultivat preponderent culturi de toamnă, în special grâu, la care obţine şi sămânţă.

Are posibilităţi de înmagazinare la nivel de fermă, dar pentru restul producţiei colaborează cu depozitarii. Anul trecut a vândut grâul cu 0,5 lei direct din câmp şi se consideră printre norocoşi pentru că nu a mai stat să aştepte. Preţul nu i s-a părut corect, dar nu putea nimeni să-i ofere nici măcar 0,55 de lei pe kg.

Referitor la monopolul de pe piaţa cerealelor, domnul Trif îl vede greu de înlăturat pentru că, la ora actuală, nu există pârghii pentru a realiza acest lucru. „Acum câţiva ani, pârghia era preţul de intervenţie pe care îl putea practica statul“, ne spune el. „În momentul de faţă, acest preţ de intervenţie, de 103 euro, oferit de APIA, este depăşit. Asta ar fi singura soluţie, să existe cineva să intervină în momente de criză. E greu de făcut ceva în condiţiile în care procesatorii şi traderii sunt puţini, iar interesul lor e unul foarte clar. Noi, producătorii, suntem mulţi şi avem nevoi mult mai mari decât ei. Dacă creditarea ar fi fost accesibilă, poate ne-am fi descurcat altfel.“

Preţurile, o adevărată batjocură Iulian Trică - SC „Iulian şi Fiul“, Ştefăneşti, Argeş

Împreună cu fiul său de care, se vede treaba, e foarte mândru, domnul Trică exploatează 365 ha, în arendă, din care cea mai mare suprafaţă este ocupată cu grâu, urmat de rapiţă şi porumb. Are ceva capacităţi de depozitare, dar insuficiente pentru a acoperi întreg necesarul. Tocmai de aceea anul acesta chiar ar fi vrut să acceseze un program de finanţare pentru un siloz, dar se pare că nu şi-a ales momentul ideal pentru investiţii.

Cea mai dureroasă problemă a lui ţine de valorificarea produselor. „Preţurile la care se vând cerealele sunt o jignire pentru noi şi munca noastră. Ai ajuns la sfârşitul anului când recoltezi produsul şi te trezeşti că vine un speculant şi ţi-l cumpără pe nimic, iar tu, care ai investit 0,5 lei/kg de grâu, te vezi nevoit să vinzi cu 0,3. Şi atunci, cum să rezişti şi să mergi mai departe?“

La fel a păţit şi cu porumbul, unde se bucura că întâmplarea a făcut să fie un an bun, în care a obţinut o producţie de 8 tone boabe/ha. „A fost un eveniment pentru judeţul Argeş şi, sincer să fiu, nici eu nu m-am aşteptat la o asemenea producţie“. Dar bucuria lui a fost în zadar.

Din momentul în care a trebuit să ducă grâul la uscat, la un mare depozitar din zonă, a început toată degringolada. „Ei ne-au pretins pentru uscat şi pentru păstrat pe o perioadă de două luni în jur de 0,15 lei pe kg. Aşa am fost obligat să vând porumbul cu 0,3 lei/kg pentru că s-au mai aplicat şi penalităţi, întrucât umiditatea era mai mare de 20%. Ei sunt pregătiţi cu fel şi fel de formule şi excrocherii ca să mai scoată ceva de la noi, fermierii, care suntem ultima spiţă de la roată. Nu avem deloc o viaţă uşoară...“

Unii înfloresc, alţii se vestejesc

Legat de cum vede dumnealui o rezolvare la toate aceste nedreptăţi, domnul Trică spune că, atâta timp cât legiuitorul, Guvernul sau mai-marii agriculturii nu se implică, nu se poate face nimic.

Din contră, procesatorii tot înfloresc, iar cei care muncesc nu se mai aleg cu mare lucru. „Noi suntem dispersaţi, asta e problema. Ar trebui să ne facem un sindicat, dar şi acolo sunt multe de discutat pentru că românul în general este o fire dificilă şi, dacă nu are un anumit interes, nu o să se asocieze cu nimeni. În plus, într-o astfel de organizaţie cu toţii vor să conducă, crezând că cine ştie ce au de câştigat. Nu e uşor să recunoaştem, dar noi, românii, ştim cel mai bine cum să ne facem rău singuri.“

De la APIA aşteptăm mai multă înţelegere

Dedu Ion, persoană fizică autorizată – Poşta Câlnău, Buzău

Un alt fermier care recunoaşte că anul trecut valorificarea a fost foarte dificilă şi că la unele culturi preţurile l-au încurcat rău de tot este domnul Dedu Ion. Cu preţurile mici obţinute abia şi-a putut acoperi cheltuielile.

Crede că singurul lucrul bun pe care l-a făcut a fost să valorifice grâul exact după recoltare, cu 0,5 lei/kg, pentru că la momentul de faţă a scăzut la 0,35 de lei. „La floarea-soarelui la fel, am valorificat cu un leu şi acum preţul e de 0,77 lei, la porumb era 0,4, acum a ajuns la 0,2. Cu toţii ne aşteptam să crească în timp, nicidecum să scadă.“

Domnul Dedu crede că acest preţ garantat pe care tot îl vehiculează APIA ar putea fi una dintre măsurile de înlăturare a acestor probleme. „Este un preţ acceptabil, să-i spunem, dar mi se pare că au ridicat ştacheta prea sus. Ei condiţionează să ai loturi de minimum 80 de tone, iar la ora actuală nu ştiu cine mai are stocuri atât de mari, ar trebui să se limiteze undeva începând de la 10 tone, zic eu.“

De asemenea, înfiinţarea unor pieţe de gros ar putea fi o soluţie în viziunea fermierului, dar poate şi solidarizarea producătorilor. „Noi acum suntem în faza de constituire a Federaţiei Producătorilor de Cereale şi Plante Tehnice şi cred că avem nevoie de această formă de organizare ca să putem face faţă pe piaţă şi să ne apărăm drepturile.“

Structuri noi care să alunge concurenţa neloială

Constantin Alexandru, administrator SC Sandibig Agro SRL, comuna Negraş, sat Bârlogu, Argeş

Practică de mai bine de 30 de ani agricultura şi exploatează în prezent 618 ha, din care mai bine de jumătate sunt cultivate cu grâu. Are capacitate de depozitare doar pentru 1.400 de tone. Anul trecut a obţinut grâu panificabil pe care l-a dat la moară la Băneasa cu 0,52 lei pentru că a întrunit calităţile cerute. A şi depozitat, dar şi acum mai are 200 de tone pe stoc. A tot sperat ca lucrurile să se îndrepte, dar preţul, în loc să crească, a scăzut, lucru care nu i se pare deloc normal.

„Până nu ne vom asocia şi nu vom fi reprezentaţi de un sindicat puternic nu avem nicio şansă în faţa monopolului existent pe piaţă“, spune domnul Constantin. „De vorbit vorbim cu toţii, dar trebuie să şi facem ceva concret. Ca să terminăm cu negustoria trebuie să se implice şi Guvernul să creeze structuri care să facă ordine pe piaţă, cum erau odată adevăratele pieţe de gros.

Producătorul trebuie să ştie ce să cultive, unde să ducă produsele şi ce preţ se asigură pentru acestea. În prealabil trebuie să existe un contract ferm, cu un preţ, iar dacă pe mine ca producător nu mă aranjează financiar grâul, atunci nu-l mai cultiv.

Nu putem să cultivăm cu toţii grâu doar de dragul de a-l pune şi să ne trezim în vară că profitul este zero sau, mai rău, ieşim în pierdere. La ora actuală, nimeni nu ne reprezintă interesele. Tot se vorbeşte acum de înfiinţarea Camerelor agricole. Nimic de zis, dar să vedem şi rezultatele.“

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
1109

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

agricultorii-au-partid_s476.html

Agricultorii au partid > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAgricultorii au partid
• Ei vor să intre la guvernare încă din toamnă

Atingerea pragului electoral aferent pătrunderii în forul legislativ fără vreo alianţă electorală, urmată de preluarea portofoliilor ministerelor Agriculturii şi Mediului sunt doar câteva dintre obiectivele Partidului Popular anunţate pe 24 august. În fapt, avem de-a face, după cum au ţinut să clarifice iniţiatorii acestui demers, cu o relansare, întrucât planurile ambiţioase ale fermierilor – care vor cu orice preţ să intre la guvernare după alegerile parlamentare de la sfârşitul acestui an – nu permiteau crearea unei noi formaţiuni ci mai degrabă preluarea uneia deja existente.

Este vorba despre Partidul Popular, înfiinţat încă din anul 2000 a cărui structură la nivel central şi local a fost deja stabilită de conducerea acestuia: preşedinte – în persoana lui Costel Caraş, 3 preşedinţi executivi şi 10 vicepreşedinţi printre care se numără preşedintele Federaţiei Naţionale a Producătorilor Agricoli din România (FNPAR), Viorel Matei, şi preşedintele grupului de producători „Legume-Fructe Matca“, Mircea Croitoru.

„Am aşteptat 20 de ani ca politicienii să facă ceva pentru că noi a trebuit să stăm în ferme, dar din păcate lucrurile merg prost şi am hotărât să luăm măsuri“ afirma în deschiderea conferinţei de presă preşedintele noii formaţiuni, cunoscutul fermier Costel Caraş care este totodată preşedinte al Asociaţiei Crescătorilor de Vaci Holstein-Ro.

Partidul Popular, alcătuit preponderent din agricultori, va fi unul de centru „care nu are de gând să alunece în dreapta sau în stânga“, după cum reiese din spusele preşedintelui Caraş. Proaspătul politician plusează precizând că niciunul dintre membrii partidelor existente nu se poate alătura noii platforme până nu dovedeşte că este agricultor şi nu se dezice de doctrina partidului din care a făcut parte.„Răspund cu capul de echidistanţa acestui partid. (…) Nu facem jocul nimănui şi nu suntem remorca nimănui“ a mai precizat Caraş ale cărui afirmaţii au fost întărite de fostul preşedinte al Partidului Popular, scriitorul Vlad Alexandru Sadovan ce urmează să deţină funcţia de vicepreşedinte.

În ceea ce priveşte programul partidului, Caraş promite că acesta „va fi construit de la poarta agricultorilor“, convingerea sa fiind că organizaţiile profesionale din agricultură vor veni cu propuneri solide.

„Suntem hotărâţi să schimbăm destinul agricultorilor. (…) Ne-am dori ca în următorii 3-4 ani agricultura României să asigure 70% din ceea ce se mă-nâncă în această ţară. Deocamdată însă, în unele sectoare stăm cu totul invers“. Printre obiectivele noului partid se numără şi introducerea unui sistem de distribuţie la nivel naţional prin care produsele fermierilor să ajungă direct la consumatori, precum şi dezvoltarea sectorului de irigaţii.

Programul de până la alegeri, structura completă a partidului precum şi denumirea finală a acestuia se vor stabili la sfârşitul lunii septembrie cu prilejul unei întâlniri de lucru extinse. Tot cu acel prilej se preconizează validarea propunerii privind schimbarea numelui partidului ce urmează să capete titulatura de Partidul Popular Agrar.

Până atunci însă nimic nu e cert. Poate doar faptul că membrii noii formaţiuni vor cu orice preţ să intre în Parlament, considerând că nu vor avea probleme în obţinerea a 7-8% din voturile alegătorilor. Se bazează în principal pe cei cca 1 milion de agricultori înscrişi în registrele APIA şi pe familiile acestora – pe toţi fermieri din ţară în general – dar nu-i neglijează nici pe orăşeni care sunt consumatorii produselor acestora. Conştient însă că este vorba de un plan ambiţios Costel Caraş a dat sarcină tuturor liderilor de la nivel judeţean ca până la congresul din septembrie partidul să numere cel puţin zece mii de membri.

În ceea ce ne priveşte, vă vom ţine la curent cu evoluţia viitoarei formaţiuni politice.

Costel Caraş a precizat că noul partid nu are nicio legătură cu Stelian Fuia, demisionat recent din PDL şi care a anunţat ulterior crearea unui partid politic „cu platformă agrariană“.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
941
□
Comentarii
□
□

1. Andron Traian Ioan -- (3-September-2012)Eu am mai fost membru fondator-(pe tara)- si la fostul P.D.A.R, alaturi de regretatii Constantin Gib,Dumitru Teaci si Victor Surdu.Ma intereseaza si acum subiectul dar nu stiu cum sa iau legatura cu conducerea centrala ori cu reprezentantul pt. jud B.N.Locuiesc in Bistrita, sunt destul de cunoscut in oras, asa ca ,daca va intereseaza aportul meu la acest nou partid, rog sa fiu cautat si contactat.
2. mari staicu -- (8-September-2012) nr de tel caras costel 0740491817

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Agricultorii, cu jalba la ministere

Într-o serie de comunicate, reprezentanţii a patru organizaţii profesionale exprimă opinii cu privire la situaţii punctuale, de actualitate. Prezentăm, în sinteză, câteva dintre doleanţele agricultorilor.

Liga Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România

„Ca urmare a instalării la începutul lunii august 2011 a secetei atmosferice, cu efecte grave în seceta pedologică, culturile agricole semănate în toamna anului 2011 sunt puternic afectate. Liga Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România, în numele fermierilor din sectorul vegetal, supune atenţiei ministrului finanţelor propunerea ca, în caz de calamitate, cheltuielile făcute cu aceste culturi, să fie deductibile în justificarea înfiinţării în primăvara acestui an a unei alte culturi.

La ora actuală, starea tehnică a acestor culturi (grâu, orz, rapiţă) nu sunt corespunzătoare. Astfel, grâul nu este răsărit decât în proporţie de 30%, iar rapiţa riscă să fie calamitată pe întreaga suprafaţă semănată“.

Asociaţia Fermierilor din Horticultură, Producţia Vegetală şi Zootehnică

„Vă transmitem opiniile a circa 880 fermieri din judeţul Argeş, deţinători ai fermelor mici de semisubzistenţă şi care au aplicat pentru un proiect pe Măsura 141 – Sprijinirea fermelor de semisubzistenţă (1500 euro/an/fermă) în sesiunea iunie 2011.

Fermierii îşi exprimă nemulţumirea şi indignarea faţă de modul cum au fost evaluate proiectele depuse, de către MADR, AM – PNDR. Deşi au fost în totalitate eligibile, nu au primit punctajul scontat la criteriile de selecţie. La cererea de finanţare (aşa cum este elaborată ca formular electronic) a fost depus ca document justificativ „Adeverinţa“ prin care se atestă că este membru al unei forme asociative, pentru care proiectul primeşte 20 puncte. AM – PNDR, nu a ţinut seama de aceasta şi a invocat motivul că acest document trebuia însoţit de hotărârea judecătorească de înfiinţare a formei asociative, ceea ce nu este stipulat în Cererea de finanţare şi Manualele de procedură privind verificarea conformităţii, eligibilităţii şi selecţiei proiectelor, ci doar în Ghidul solicitantului.“

Liga Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii din România

Reprezentanţii LUAIR transmit ministrului Valeriu Tabără rugămintea de a acorda bani pe Măsura 125, submăsura a1- care se adresează OUAI-urilor – pentru cei care nu au irigat în 2010 şi nu au putut depune proiecte de Modernizarea Infrastructurii de IF neavând bilanţ financiar, contract multianual, contract cu furnizorul de energie electrică dar care au irigat în 2011. O parte din OUAI-urile care au irigat în 2011 şi nu au reuşit să depună proiecte vor să depună în 2012 - dar, surpriză - nu mai există sesiune pentru această măsură. „Rugăm insistent să se adopte o decizie în cadrul Comitetului de Monitorizare - în vederea depunerii de proiecte în cadrul acestei măsuri). Rugăm totodată ca la Măsura 125 – submăsura a1, să se suplimenteze fondurile de la 1 milion de euro, la 1.5 mil. euro pe proiect, pentru realizarea instalaţiilor de energie regenerabilă - prin panouri solare - ce ne poate asigura sursa de energie necesară consumului pentru irigaţii - deoarece partea de energie reprezintă 80-90% din costurile pe 1000 m3 de apă utilizată.“

Asociaţia Naţională a Tinerilor Producători Agricoli din România

„Bugetul agriculturii este mai mic comparativ cu nevoile agricultorilor dar şi cu prevederile negociate în Tratatul de aderare. Ministerul Agri-culturii nu are nicio viziune pe termen mediu şi lung în privinţa orientării, dezvoltării şi finanţării agriculturii. Legea camerelor agricole a fost amânată de nenumărate ori, Legea 283/2010 asigura politizarea definitivă a unei instituţii ce ar trebui să aparţină în mod firesc agricultorilor.

România riscă să piardă o sumă foarte mare din banii primiţi prin PNDR - peste 3 miliarde euro - ca urmare a lipsei de reacţie şi iniţiativă a MADR. Ca urmare a lipsei unei politici coerente în agricultură şi a lipsei finanţărilor, fărâmiţarea terenurilor agricole şi scoaterea acestora din producţie cunoaşte o amploare tot mai accentuată. Sistemul de irigaţii este distrus în proporţie covârşitoare.

Evaziunea fiscala a atins un prag fără precedent în agricultură. Ministerul Agriculturii funcţionează ca o veritabilă agenţie de plăţi deşi nu acesta este rolul acestei instituţii. Preţul inputurilor necesare producţiei agricole este printre cel mai mare din Europa“.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
746

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

agricultorii-vor-avea-dreptate-economica...

Agricultorii vor doar dreptate economică şi respect > REVISTA LUMEA SATULUI

Agricultorii vor doar dreptate economică şi respect

Stând de vorbă cu fermierii, constaţi că problemele lor sunt atât de multe şi de diversificate încât te miri de multe ori cum mai pot rezista în astfel de condiţii. Cel mai surprinzător e faptul că, pe lângă problemele generale pe care le au toţi, fiecare mai întâmpină o dificultate nemaiîntâlnită la ceilalţi. Unii spun că au încărunţit înainte de termen, alţii că îşi sacrifică familia de „amorul agriculturii“, cum s-ar spune, iar pe alţii îi îngrijorează mai mult decât orice viitorul, pe care îl prevăd întunecat.

Nu toţi asiguratorii sunt corecţi

Cel puţin aşa susţine domnul Iulian Trică, managerul SC „Iulian şi Fiul“ din Ştefăneşti, judeţul Argeş. Domnia sa exploatează 365 ha, în arendă, din care cea mai mare suprafaţă este ocupată cu grâu, urmat de rapiţă şi porumb.

Un lucru care l-a descumpănit la începutul anului trecut a fost legat de poliţa de asigurare pentru o cultură calamitată, care nici până acum nu i-a fost achitată. Paguba s-a ridicat la valoarea de un miliard, lei vechi, bani pe care omul nu numai că i-a pierdut, dar a mai trebuit să cheltuiască şi în plus pentru a întoarce în primăvară cultura şi a semăna în locul ei porumb.

El susţine că societăţile de asigurare au o înţelegere cu Ministerul Agriculturii ca în anumite situaţii, când calamităţile sunt pe plan extins, sarcinile de despăgubire pe care ar trebui să le achite acestea să fie preluate de stat. „Or, mie asta mi se pare o anomalie, ne spune fermierul, pentru că în momentul în care ai achitat o poliţă unei societăţi de asigurare atunci aceasta are obligaţia să te despăgubească.

Fapt este că, atunci când mergi cu dovada că suprafaţa asigurată este calamitată, ei încep să te plimbe. Mai întâi te trimit la Direcţia Agricolă să depui dosarul şi de acolo totul rămâne în ceaţă. Nu mai ai cu cine să vorbeşti ca să-ţi poţi recupera paguba. Lucrul acesta mi s-a întâmplat în 2007, când am avut 120 ha cultivate cu rapiţă care a îngheţat peste iarnă.

Erau asigurate la o mare companie. În primăvară, când s-a constatat paguba, s-a întocmit un dosar cu comisia care a constatat, după care am depus dosarul la Direcţia Agricolă, iar de acolo a mers la Minister... Şi de atunci mai ştiu de dosarul meu exact ce ştiţi şi dumneavoastră... adică nimic.“

Fermierul nostru, şi nu este singurul, nu înţelege cum de poate Ministerul să aibă o astfel de înţelegere cu societăţile de asigurări. Mai ales că s-ar părea că în acest lanţ intervine şi prefectul, care are obligaţia de a declara starea de calamitate or, dacă el din anumite motive nu o face, atunci oamenii nu mai au justificare pentru a-şi solicita şi recupera banii.

„De atunci plutesc în nesiguranţă, a trecut un an de zile în care nici măcar nu am primit un răspuns de la această societate, pentru ca măcar mai departe să îi pot acţiona în instanţă“, ne mai spune domnul Trică.

Rapiţa, chiar să nu aibă viitor?

Fermierul Dedu Ion exploatează în Poşta Câlnău, judeţul Buzău, o suprafaţă de 1.350 ha pe care o cultivă cu grâu, rapiţă, porumb şi floarea-soarelui. Este producător autorizat de sămânţă, deţinând aproape 300 ha lot semincer. Dumnealui ne spune că, deşi tehnologia la culturile semincere este mai costisitoare, implicând o fertilizare echilibrată şi erbicidare completă, totuşi acestea sunt mult mai rentabile decât cele pentru consum. Anul trecut, bunăoară, loturile semincere, în special orzoaica de primăvară, i-au adus un preţ bun de valorificare - 185 euro/tonă. Rapiţa a fost şi ea o cultură rentabilă, însă pentru anul acesta estimează preţuri mult mai mici de vânzare. Convingerea lui este că, din punct de vedere economic, rapiţa intră într-un con de umbră. Oricum, fermierul a micşorat suprafaţa cultivată pentru că nu a avut bani suficienţi la înfiinţarea culturii.

„Anul acesta ne-a afectat foarte mult creşterea preţurilor la input-uri. La îngrăşăminte, de exemplu, stabilisem cu o firmă să-mi aducă îngrăşăminte şi m-au sunat după câteva ore să-mi spună că preţul pe care l-am discutat era valabil cu o zi în urmă. Această schimbare de «optică» s-a produs imediat după ce furnizorii de îngrăşăminte au auzit că se intenţionează o subvenţionare a acestora.“

Seminţele, o problemă financiară

Preţurile la seminţe se pare că nu sunt cu mult mai mari decât anul trecut, dar problema apare din cauza lipsei de lichidităţi. Fapt este că distribuitorii se feresc să livreze fără să primească banii pe loc.

Mai ales micilor fermieri le este teamă „să se înhame“ la un credit, date fiind condiţiile în care se acordă acum. De frica dobânzilor exagerate, ei se rezumă la puţinele lichidităţi de care dispun, eliminând din tehnologie unele operaţii care condiţionează nivelul recoltelor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1054
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

agricultorii-vor-pierde-aproape-toate-fo...

Agricultorii vor pierde aproape toate formele de sprijin financiar

Alocarea a numai 1,37% din PIB, ceea ce reprezintă 7,9 miliarde de lei, pentru Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR) a stârnit nemulţumirea fermierilor, a organizaţiilor profesionale şi sindicatelor care îi reprezintă. „Federaţia a luat act cu îngrijorare şi protestează faţă de această alocare bugetară de 1,37% din PIB, care va însemna falimentul agricultorilor din România“ –, a declarat Ştefan Niculae, preşedintele Federaţiei Naţionale a Sindicatelor din Agricultură – Agrostar.

În opinia sa, bugetul de austeritate primit de MAPDR va avea urmări de neacceptat. Cu excepţia subvenţiei primite de la Uniunea Europeană, în valoare de 97 euro la hectar, agricultorii vor pierde toate subvenţiile şi formele de sprijin financiar de care au beneficiat până în prezent. Acest lucru va duce la falimentul societăţilor agricole din România. Ca urmare, vor fi trimişi în şomaj aproximativ 100.000 de lucrători.

De la faliment, la sărăcia extremă

„De asemenea, vor da faliment micii producători agricoli şi crescători de animale, iar sărăcia extremă va fi generalizată în mediul rural“ – a afirmat Niculae. Producătorii agricoli deja se confruntau cu probleme majore. În primul rând, din cauza declanşării crizei economice, sectorul agricol a intrat în blocaj financiar, generat de preţurile foarte mici la produsele agricole. În al doilea rând, importurile masive creează concurenţă neloială, iar neaccesarea fondurilor europene a dus la o lipsă acută a investiţiilor. Producătorii consideră că aceşti factori fac imposibilă achitarea împrumuturilor, plata seminţelor şi motorinei către beneficiari, precum şi a creditelor către bănci.

Protestul, la ce folos?

„Federaţia atrage atenţia Guvernului României că acest buget, aproape inexistent pentru nevoile agriculturii, va atenta grav la securitatea alimentară a României. Din acest motiv, Agrostar face apel la preşedintele Traian Băsescu, să intervină de urgenţă în vederea medierii acestui conflict declanşat cu agricultorii din România. În cazul în care Preşedinţia, Guvernul şi Parlamentul din România nu vor aloca agriculturii 4% din PIB, Federaţia Naţională a Sindicatelor din Agricultură va declanşa acţiuni de protest, care vor consta în marşuri şi blocări de drumuri cu utilaje agricole şi animale“ – a atenţionat Ştefan Niculae.

În prima etapă, membrii de sindicat vor convoca Biroul Executiv Extraordinar pentru a analiza situaţia şi vor hotărî programul acţiunilor de protest, care vor continua până când Parlamentul României va modifica Hotărârea Guvernului şi va aduce bugetul MAPDR la cel puţin 4% din PIB.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1125

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

agricultura-bio-da-semne-de-regres_l573....

Imprimati articolulAgricultura bio dă semne de regres

La ora actuală, există peste 1.800 de fermieri care vor să se îndrepte către agricultura ecologică (bio). Aceştia vor beneficia de o primă de conversie. Anul acesta, banii vor fi plătiţi din fonduri europene, fiind disponibil un buget de trei milioane de euro.

„Vom acorda un ajutor fermelor pentru conversie şi avem în program modificarea, anul viitor, a PNDR, astfel încât să introducem în Axa 2 această măsură“, a declarat Mihail Dumitru, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, la conferinţa Contribuţii privind reforma Politicii Agricole Comune (PAC).

Din câte am înţeles, începând de anul viitor prima de conversie va putea fi plătită din PNDR, pentru că va exista o măsură de agromediu atât pentru conversie, cât şi pentru plata cheltuielilor legate de certificare. Noua măsură va fi pe Pilonul II al PAC şi va compensa tendinţa micilor fermieri de a produce la scară industrială, dar cu calitate scăzută. În opinia ministrului, fermele mici se pretează cel mai bine să treacă la agricultura ecologică.

Ministrul a mai spus că, în 2009, piaţa internă a produselor ecologice a avut o valoare similară cu cea din 2008. În schimb, exporturile cu astfel de produse au scăzut de la 129.770 t în 2008 la 100.000 t în 2009, din cauza reducerii cererii pe piaţa comunitară, în special a laptelui şi produselor lactate. În 2008, exporturile de produse ecologice au totalizat 100 milioane de euro. Precizăm că, anul trecut, România a înregistrat o scădere şi la numărul operatorilor ecologici înregistraţi, de la 4.191 în 2008 la 3.316 în 2009. În schimb, în aceeaşi perioadă au crescut suprafetele bio de la 221.000 ha la 240.000 ha.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
860

□

Comentarii

□

□

1. kesarion -- (2-August-2010)Si cu fermele certificate ecologic,cum ramine?Unii,platim de ani buni,sume mari firmelor de certificare,producem alimente "bio"pe care le vindem la pret de "conventional"muncim pentru un venit minim,ca sa ce? S-o luam de la capat,sa trecem din nou prin perioada de conversie,ca sa obtinem si noi o "pomana"

Mersi,domnule ministru!

Uni,au aflat "pe surse"ce se pregateste si au demarat procedurile de certificare,cu citeva zile de expirarea termenului de depunere a declaratiilor de incriere la directiile agricole.

Sa intelegem ca si acest "sprijin"e tot cu "dedicatie"/?

2. zlate nicolae -- (14-August-2010)se estimeaza ca sunt cca 3 mil de ha teren arabil lasat parloaga,guvernul intentioneaza sa supraimpoziteze terenurile nelucrate.piata de pamant pt flori este alimentata din import. oare resturile vegetale de pe aceste suprafeta n-ar putea compostate?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Agricultura BIO deocamdată doar promite

Două organizaţii nonguvernamentale, animate de un gând comun, avându-i alături pe reprezentanţii Ministerului Agriculturii ca furnizori ai unor repere, precum şi pe cei ai universităţii de profil, care oferă baza ştiinţifică, s-au întâlnit de curând pentru a lansa un grup de lucru care, în parteneriat cu autorităţile publice, are ca obiectiv elaborarea unui plan de dezvoltare a agriculturii ecologice în România.

Lor li s-au alăturat la o masă rotundă consilierul MAPDR, doamna Teodora Aldescu, care a prezentat în linii mari evoluţia acestui sector, precum şi reprezentanţii Ministerului Educaţiei, ai Facultăţii de Horticultură din Bucureşti, ai Asociaţiei Comunelor din România şi ai unor societăţi care activează în acest domeniu.

Priorităţi: educarea şi informarea

Organizaţiile despre care vorbim sunt Asociaţia Operatorilor din Agricultura Ecologică – „BIO-ROMÂNIA“, înfiinţată anul trecut, sub conducerea preşedintelui Marian Cioceanu, ce reuneşte circa trei mii de membri, din care o serie de operatori importanţi din agricultura ecologică, şi Asociaţia Naţională pentru Protecţia Consumatorilor şi Promovarea Programelor şi Strategiilor din România. Ele şi-au stabilit drept prioritate pe termen mediu şi lung educarea şi informarea populaţiei cu privire la agricultura ecologică în special şi protecţia mediului şi alimentaţie în general, având în vedere faptul că cei mai mulţi dintre consumatorii români nu fac încă diferenţa între un produs ecologic şi unul convenţional.

Subfinanţarea, principala frână

Pe termen scurt însă membrii Asociaţiei BIO – România îşi concentrează eforturile în identificarea unor surse de finanţare a acestei activităţi, fiind cunoscut faptul că în ţările membre UE fermierii care practică agricultura în sistem ecologic primesc ajutoare financiare suplimentare. În România însă, la sfârşitul lui 2006, din considerente ce ţin de priorităţile de la acea vreme, această submăsură privind sprijinul pentru agricultura ecologică a fost înlăturată, banii respectivi fiind redirecţionaţi către cele două milioane de hectare de păşuni degradate. „Aşa se face că, la ora actuală, România nu beneficiază de nimic din ce primesc alte organizaţii cunoscute precum cele din Franţa sau Austria“, afirmă reprezentanţii unor societăţi care activează în domeniu. Ei solicită reluarea discuţiilor cu CE privind finanţarea acestei măsuri, subvenţionarea unui procent din plata taxei de certificare către un organism de inspecţie, certificarea suprafeţelor cultivate în regim ecologic şi alocarea unui sprijin privind costurile tranzacţionale. Pe lângă facilităţile fiscale, ei mai cer sprijin în procesarea produselor ecologice şi pătrunderea lor în lanţurile de magazine, unde de altfel şi producătorii convenţionali întâmpină mari greutăţi.

Fără crearea acestor premise economice, dezvoltarea agriculturii ecologice nu se poate realiza. Deşi potenţialul în acest domeniu este destul de ridicat, poate şi pe fondul sărăciei care a împiedicat fermierii să recurgă la o chimizare intensivă a suprafeţelor, aceasta ar putea rămâne în continuare doar un vis frumos. Cu toate că, în ceea ce priveşte suprafeţele cultivate în regim bio trendul este ascendent, doar 1% din produsele alimentare comercializate sunt bio, România rămânând preponderent exportatoare de materii prime şi importatoare de produse finite.

Un posibil model

Asociaţia Bio-România doreşte să demareze un proiect de conştientizare a celor din mediul rural prin care să le arate că agricultura ecologică este cea mai eficientă metodă de a depăşi pragul de subzistenţă. Mergând pe ideea că agricultura ecologică prinde foarte bine la tineri, doamna dr. Viorica Lagunovschi-Luchian, conferenţiar la Facultatea de Horticultură din cadrul USAMV Bucureşti, a prezentat cu această ocazie un model de solar ce ar putea sta la baza demarării unei afaceri profitabile în acest domeniu.

Pe lângă datele privind construcţia solarului, doamna conferenţiar a prezentat şi elemente privind tehnologia de cultură la tomate, castraveţi, ardei şi vinete, principalele specii de legume ce pot fi produse în sistem ecologic, punând accent pe soiurile locale, dar şi pe hibrizii rezistenţi la boli şi dăunători.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
802

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Agricultura, ca profesiune de credinţă

Invitatul convorbirii cunoscutului comentator de politică agrară, Gheorghe Verman, este un mare agronom: prof. univ. dr. Ioan OANCEA. Un om care a luat parte la metamorfoza unei părţi a terenurilor sălbatice din imensa Luncă a Dunării, ducându-le la cote de rodnicie ce au impresionat elita agriculturii româneşti.

Cu sau fără voia lui, într-un anume moment al vieţii a fost obligat să se desprindă de lucrarea gliei în ideea de a dovedi că realizările sale la fostul IAS Chirnogi pot fi multiplicate, cel puţin la nivelul întreprinderilor de tip Gostat. Nu i-a fost prea greu, în condiţiile în care pe întinsul agriculturii de stat avea să se întâlnească cu profesionişti de excepţie. Marea sa decepţie a avut loc în momentul în care s-a înregimentat în rândul politicienilor. Adică atunci când avea să intre în conflict direct cu mafia agricolă.

Mai exact spus, cu oameni care dirijau din umbră mersul agriculturii româneşti spre dezastrul care avea să se împlinească. Era în urmă cu 15 ani când, pentru prima dată, agricultura românească a fost în măsură să iasă de sub dependenţa importurilor de grâne. Realizarea în sine a însemnat începutul sfârşitului carierei sale politice. De această operaţiune aveau să se ocupe inclusiv grupurile de interese din interiorul partidului care l-a propulsat în funcţia de ministru al agriculturii. Dar să-i ascultăm confesiunea.

G.V.: Domnule profesor, le-a fost greu oamenilor din agricultură în anul care a trecut?

I.O.: Nu numai în 2008, ci în toţi anii în care câmpurile fertile au rămas pârloagă sau lucrate de mântuială. Eu am credinţa că în agricultură, deşi se vorbeşte mult, se face prea puţin.

Peste tot în lume există îngrijorarea că populaţia omenirii creşte, iar resursele alimentare sunt limitate, de aceea se încearcă găsirea de noi soluţii pentru a obţine hrana. Noi avem privilegiul că dispunem de condiţii foarte bune pentru agricultură, avem soare, pământ, oameni harnici şi pricepuţi. Din păcate, ei nu sunt sprijiniţi pentru că agricultura nu reprezintă o prioritate a guvernărilor trecute şi actuale.

Fără ştiinţă, totul este pierdut

G.V.: Dumneavoastră, preluând experienţa vastă pe care o aveţi, aţi riscat să daţi reţete, cum s-ar spune, în legătură cu performanţele care ar putea fi obţinute în agricultura românească…

I.O.: Prin structura genetică sunt un optimist. Am convingerea că nu totul este pierdut. Continui să cred că ştiinţa agricolă este cea care ne poate scoate din impas. La noi însă, mai ales în ultimii ani, s-a dus o luptă la nivel naţional de distrugere a tot ce înseamnă ştiinţă şi mă refer în special la staţiunile şi institutele de cercetare agricolă. La Fundulea, de exemplu, din 6.000 ha destinate activităţii de cercetare au mai rămas 1.800, din care prefectul de Călăraşi a mai „dijmuit“ 500.

Acolo sunt experienţe de ani de zile, cu rezultate deosebite privind aplicarea îngrăşămintelor bacteriene. Pentru cercetare la nivel naţional am avut 160.000 ha, din care au mai rămas 18.000 a căror soartă este incertă. Eu zic că este o crimă. Se fac nişte abuzuri care trebuie oprite, pentru că fără ştiinţă nu putem face agricultură performantă.

G.V.: Cine nu înţelege rolul cercetării ştiinţifice, nu înţelege nici că trebuie să ne asigurăm o securitate alimentară şi că în momentul de faţă zvârlim cu banii acestei naţii peste hotare, de unde importăm cea mai mare parte a hranei pe care o consumăm.

I.O.: Aşa este şi, din păcate, ceea ce aducem nu este de cea mai bună calitate. Dimpotrivă, din străinătate ne vin reziduuri alimentare. Noi trebuie să luăm măsuri pentru că foarte mult din laptele care apare pe piaţă, circa 80%, este lapte praf adus de la ei. Sunt nişte treburi anacronice faţă de care cineva trebuie să se sesizeze odată şi să ia măsurile corespunzătoare pentru a ne desprinde de actuala dependenţă alimentară.

Sprijinul financiar, ca şi cum nu ar fi

G.V.: Ce părere aveţi despre bugetul pe care îl are agricultura în 2009?

I.O.: După părerea mea, nu doar bugetul, ci întreaga activitate financiară de sprijinire a producătorului agricol este de neacceptat. Dobânda la creditul bancar a ajuns la peste 26%, iar oamenii nu pot lua împrumut pentru producţia agricolă în asemenea condiţii, care pur şi simplu îi sufocă.

Mai mult decât atât, un astfel de credit este foarte greu de obţinut. Auzeam cum 1.000 de agricultori din Călăraşi au mers la bănci pentru a solicita credit în vederea începerii campaniei de primăvară. Doar 4 au reuşit să-l obţină.

Dacă nu înţelegem că agricultura trebuie sprijinită, în primul rând financiar, este foarte greu să mai practicăm această activitate în România. Şi trebuie să vă mai spun un lucru: acest sector este o importantă sursă de atragere a banilor la Bugetul de Stat, lucru care acum nu prea se întâmplă.

Şi vă dau un singur exemplu pe care l-am studiat în ultimele luni cu un colectiv de consultanţă la Bursa Română de Mărfuri: pe aproape întreaga filieră a grâului, de la producător la procesator, trecând pe la depozitari, se practică evaziunea fiscală. Producătorul este nevoit să intre în acest circuit datorită preţului foarte mic pe care îl primeşte la valorificarea grâului.

Depozitarului, dar şi procesatorului îi convine să nu plătească TVA şi alte impozite. Aşa se face că la peste 70% din grâul românesc se întâlneşte fenomenul de evaziune fiscală. Avem organisme abilitate pentru această treabă, dar ele se fac că nu ştiu acest lucru.

Te cruceşti, auzind că Bărăganul produce grâu furajer

G.V.: Pentru că tot vorbim de grâu, de ce grâul nostru, în cea mai mare parte, este taxat drept grâu furajer? Din unele surse reiese că acest grâu, aşa-zis furajer, pleacă până la mijlocul mării şi se întoarce cu alte acte drept grâu panificabil…

I.O.: Eu zic că nu există în România soiuri de grâu furajer. Soiurile create la Fundulea sau la staţiunile din subordine sunt toate de grâu cu însuşiri de panificaţie superioare. Problema este să-i asiguri tehnologic ce-i trebuie, inclusiv fertilizări. Uitaţi-vă ce se petrece în SUA, adică în cel mai liberal stat din lume! În momentele de restrişte, liberalii au renunţat la principiile lor economice şi au decis să intervină financiar pentru salvarea agriculturii.

G.V.: După opinia dumneavoastră, care sunt premisele anului agricol 2008-2009?

I.O.: Răspunsul la această întrebare ar trebui dat de Consiliul Suprem de Apărare al ţării. El are obligaţia să facă o analiză pentru a vedea ce trebuie făcut în agricultură în acest an extrem de dificil. Criza alimentară care ne paşte va fi mai gravă decât cea economică dacă nu ne ocupăm serios şi de agricultură, şi de industria alimentară. De la agricultură vin bani. Trebuie doar găsite soluţii de sprijinire a producţiei.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
777

˚Comentarii

˚1. Ion -- (10-January-2012)Acest individ , Oancea Ion , a inlesnit raptul de la fostul IAS Chirnogi , 12.000 de ha de pamant romanesc a fost dat lui Jihad pe degeaba , avere de sute de milioane de euro a ajuns pe mana acestui ospatar din Liban , asa au ajuns specialisti la care face referire fostul strungar Oancea , slugile acestui cioroi , adica cumparati si regulati pe banii romanilor

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e2011
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Agricultura ecologică şi importanţa ei

• Agricultura ecologică constituie una dintre căile pentru dezvoltarea unei agriculturi durabile.

Planul Naţional pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală care vizează spaţiul rural are ca obiectiv strategic dezvoltarea durabilă a sectorului agroalimentar, în strânsă legătură cu protecţia mediului şi conservarea resurselor naturale. Agricultura ecologică certificată este un sector încă nou în România. Numărul unităţilor/fermelor care aplică metode de producţie ecologică este în creştere, spaţiul rural având, în acest moment, o pronunţată funcţie ecologică.

Producţia agroalimentară ecologica are ca scop realizarea unor sisteme agricole durabile, diversificate şi echilibrate, care asigură protejarea resurselor naturale şi sănătatea consumatorilor. Metodele de producţie ecologică utilizate în obţinerea produselor trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a. să respecte principiile producţiei ecologice;
b. să nu utilizeze fertilizatori şi amelioratori ai solului, pesticide, materiale furajere, aditivi alimentari, ingrediente pentru prepararea alimentelor, substanţelor ajutătoare, pentru pregătirea furajelor etc.;
c. să folosească seminţe sau material vegetativ săditor obţinut prin metode de producţie ecologică.

Dintre principiile de bază ale producţiei agroalimentare ecologice amintim:

- eliminarea oricărei tehnologii poluante;
- susţinerea continuă şi ameliorarea fertilităţii naturale a solului;
- utilizarea economică a resurselor energetice convenţionale şi înlocuirea acestora în mai mare măsură prin întrebuinţarea produselor secundare refolosibile.

Conversia producţiei convenţionale la cea ecologică va avea în vedere realizarea unui agrosistem viabil şi durabil. Întreaga fermă, unitate sau parcelă din fermă, incluzând creşterea animalelor, trebuie să fie transformată în concordanţă cu standardele ecologice internaţionale şi naţionale într-o anumită perioadă.

Durata perioadei de conversie va fi de:

- 2 ani pentru culturile de câmp anuale;
- 3 ani pentru culturile perene şi plantaţii;
- 2 ani pentru pajişti şi culturi furajere;
- 12 luni pentru vite de carne;
- 6 luni pentru rumegătoare mici şi porci;
- 12 săptămâni pentru animale de lapte;
- 10 săptămâni pentru păsări, producţia de ouă sau carne, cumpărate de la vârsta de 3 zile;
- 12 luni pentru albine dacă familia a fost cumpărată din stupine convenţionale.

Prof. dr. Nicolae Neagu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
910

Comentarii

1. D.Drinceanu -- (21-November-2011)In cazul pomiculturii, pentru soiurile de altoi nu cunosc metode ecologice care sa inlocuiasca fungicidele si insecticidele, fara de care atat recoltele cat mai ales plantatiile sunt in pericol major. Rog recomandari de specialitate si din vasta experienta. Cultura la care ma refer este in zona premontana, cu sol sarac si intre paduri care au devenit focare de boli si daunatori, in special de monilioza, foc bacterian, omizi, acarieni si viermi de tot felul. Va multumesc. Nu urmaresc productii record, este un hobiu si totdata reactie la distrugerea plantatiilor.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

agricultura-in-desertul-olteniei_120.htm...

Agricultura în deşertul Olteniei

- O mână de salcâmi protejează peste 50.000 ha de culturi.
- Prima oprire a nisipurilor mişcătoare a fost făcută pe vremea Regelui Carol I.

Sudul judeţului Dolj. Priveliştea pare a ne duce cu gândul că ne aflăm în plin deşert, numit de localnici, mai în glumă, mai în serios, „Sahara“. Este vorba de arealul cuprins între Calafat – Poiana Mare – Sadova – Bechet – Dăbuleni şi fluviul Dunărea.

„Dacă veniţi aici, primăvara devreme şi uneori chiar şi vara, când vânturile sunt puternice, vă îngroziţi în faţa furtunilor de nisip. Există însă şi zone în care suprafeţele compacte de pădure, de 300-400 ha, izbutesc să ţină pe loc nisipul“ – a declarat Eugen Gioancă, directorul Direcţiei Silvice Craiova, pentru Lumea satului.

Zece mii de hectare, rase

Zona este caracterizată de frecvenţa mare a secetelor excesive şi a eroziunii solului. În ultimul timp, specialiştii au constatat accentuarea proceselor de aridizare a climatului şi a fenomenului de deflaţie eoliană (spulberarea nisipului de către vânt). „În perioada 1967-1970, în sudul ţării, au fost tăiate peste 10.000 de hectare de pădure, în zona Sadova-Ianca, iar terenul a fost dat agriculturii. Silvicultura judeţului Dolj a pierdut atunci circa 7.000 de hectare. În ultimul timp, am reîmpădurit 3.000 de hectare cu salcâm. Aşa că ne mai trebuie vreo 4.000 de hectare, pentru ca să refacem ceea ce s-a distrus în urmă cu 40 de ani“ – afirmă Gioancă.

Refacerea perdelelor

Refacerea pădurilor a început în 1997, când Ocolul Silvic Sadova a beneficiat de pe urma a două hotărâri de guvern.

„Ca să înţelegeţi ce fel de terenuri erau, vă spun că pe unele nici măcar ciulinii nu creşteau.

O altă hotărâre, HG nr. 357/2002, a prevăzut transmiterea, la nivel naţional, a unor terenuri din domeniul privat şi public al statului, în suprafaţă totală de 7.696 ha, în fondul forestier proprietate publică a statului, administrat de Romsilva. Din această suprafaţă, Ocolul Silvic Sadova a primit 1.293 ha“ – ne-a spus directorul Direcţiei Silvice Craiova. Pe aceste suprafeţe au fost create perdele forestiere, care protejează, la ora actuală, peste 50.000 ha de culturi agricole, printre care şi grâu crescut pe nisip (!).

O realizare incredibilă

Prin 1867, Regele Carol I a făcut o vizită în zona Dăbuleni. Atunci a văzut nenorocirile provocate de nisip asupra satelor şi culturilor agricole. Revenit la Bucureşti, s-a consultat cu silvicultorii. Apoi a dat dispoziţie ca 30.000 de hectare să fie împădurite. Timp de trei ani, au fost încercate mai multe specii arboricole. Concluzia a fost că salcâmul se adaptează cel mai bine. Incredibil, dar în numai doi ani a fost împădurită toată suprafaţa. Ar fi doar de spus toţi sătenii, cu mic, cu mare, au muncit zi-lumină la plantarea puieţilor. Pe vremea aceea, oamenii creau păduri, nu le distrugeau! Din prima plantaţie definitivă, pe teritoriul Ocolului Silvic Poiana Mare mai există un singur salcâm, marcat cu anul 1870.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1060

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

agricultura-isi-traieste-renasterea_341....

Agricultura îşi trăieşte renaşterea

Interviu în exclusivitate pentru LUMEA SATULUI cu ministrul italian al Agriculturii, LUCA ZAIA

Agricultura Italiei, ţară fondatoare a Uniunii Europene, nu este una de neglijat la nivelul Europei, multe din regulile, tehnologiile şi mai ales concepţiile agricultorilor putând constitui exemple pentru mulţi semeni ai lor, inclusiv din România.

Dar mai multe despre aceste aspecte am aflat de la omul numărul unu al agriculturii italiene pe care l-am întâlnit la inaugu-rarea unei manifestări importante pentru zona de nord-est a Italiei: „Primavera del Prasecco DOC 2009“ aflată la cea de-a 14-a ediţie, prilej cu care a avut amabilitatea de a ne acorda un interviu.

Competiţia este şi neloială

– Aşadar, domnule ministru, să începem cu ce este mai de actualitate pentru agricultura şi agricultorii italieni: promovarea produselor autohtone în străinătate. Care sunt greutăţile cu care vă confruntaţi în acest sens? Aveţi dificultăţi privind competitorii?

– Da, întâlnim deseori „competitors“ care sunt mai buni decât noi din punct de vedere financiar. Avem mare nevoie de a proteja vinurile noastre, produsele noastre în general. Cert este că atunci când vom obţine tutelarea şi rezerva-rea zonei de producţie în exclusivitate pentru Prosecco, vom putea garanta calitatea asigurată de producătorii noştri şi ne vom putea apăra mai bine faţă de produsul contrafăcut care circulă prin toată lumea.

Amintim că, din 10 produse care „se vor“ Made in Italy“, doar unul e original.

– Deci, e importantă denumirea teritoriului?

– Absolut! Denumirea teritoriului este fundamentală, la fel ca şi apărarea calităţii. Am fost premiaţi - o spun pieţele - cu +19% în cantitate şi +26% în valoarea exportului. Eu cred că nu e puţin, nu?

O strategie cu toleranţă zero

– Domnule ministru, atenţia dumneavoastră, am observat, se îndreaptă nu doar spre producători, ci şi spre consumatorii italieni. Cum sunt tutelaţi aceştia în Italia? Dar calitatea produselor?

– Toleranţă zero, o strategie pe care ne-am impus-o, iar rezultatele sunt evidente şi sub ochii tuturor. Vorbesc clar cele 170 tone de peşte prost conservat şi confiscat, cele 10 quintale de lapte chinezesc, vinul contrafăcut dedicat pieţei americane (confiscat direct de pe navă înaintea plecării din portul Napoli), la fel ca mozzarella expirată provenită din Germania, 3,5 milioane cutii de conserve de roşii „pelati“ San Marzano DOP sechestrate. Toate acestea rezultă din controalele pe care le facem zi de zi cu ajutorul Gărzii financiare, a Poliţiei, Guardia Costiera, Garda Forestieră şi care dau satisfacţie producătorilor şi siguranţă consumatorilor.

Impactul marginalizării

– Veţi fi gazda G8 Agricol din 18-20 aprilie 2009. Cum vedeţi rezolvarea crizei mondiale actuale?

– Ca să iasă din această criză fără daune, „casa“ noastră trebuie întărită din temelii: adică agricultorii. Luând în primire preşedinţia primului G8 agricol, ne asumăm responsabilitatea de a trasa o cale pentru a ieşi din criză şi pentru a răspunde emergenţei alimen-tare mondiale, restituind producţiei agricole şi ţăranilor rolul central pe care îl aşteaptă şi îl merită în economie.

Pentru prima oară, G8 îşi va deschide porţile pentru reprezentanţii organis-melor internaţionale precum FAO, PAM (Programul Mondial al Alimentelor), IFAD (Fondul Internaţional pentru Dezvoltare Agricolă), Banca Mondială şi High Level Task Force asupra siguranţei alimentare a Naţiunilor Unite.

Împreună cu acestea, vom redesena viitorul agriculturii. Acest sector îşi trăieşte renaşterea după ani de obscurantism politic, în care guvernele ţărilor industrializate şi-au imaginat cu miopie comprimarea producţiei agricole. Azi plătim un mare preţ pentru această alegere. Trebuie să recuperăm timpul pierdut, nu doar restituind centralitatea producţiei agricole, ci şi lucrând pentru a face să crească productivitatea ţărilor în curs de dezvoltare.

Piaţa şi iarăşi piaţa

– Domnule ministru, care sunt preocupările instituţiei pe care o conduceţi în acest moment?

– Ne preocupă pieţele în mod deosebit. Pieţele care ne constrâng deseori să ne confruntăm cu preţuri de piaţă care sunt sub costurile noastre de producţie. Ne preocupă confruntarea cu produse care nu au calităţile produ-selor noastre; mă refer şi la comparti-men-tul „lapte“ – noi producem un lapte de calitate, garantat şi nu putem fi obligaţi să ne confruntăm cu producţii care lasă de dorit.

Pe de altă parte, speculaţia care a apărut pe pieţele financiare, faptul că „comoditis-urile“ şi deci, şi produsele agricole au devenit obiect de speculaţie ne arată nişte fluctuări ale preţurilor incomprehensi-bile! Nu e doar barilul de petrol care a scăzut de la 166 la 36 de dolari, ci şi porumbul care a coborât de la 20 de euro la 9 euro pe quintal, dar şi grâul care a scăzut cu 40%.

Deci, ne aflăm în mare dificultate!

– Care sunt politicile privind investi-ţiile în domeniul agriculturii italiene?

– De când sunt în fruntea acestui minister, toate eforturile noastre sunt concentrate pentru a apăra „Made in Italy“.

Dezvoltarea comparti-mentului agroalimentar italian punctează extin-derea pe pieţele interna-ţionale, prin intermediul ofertei, a unor produse cu o înaltă valoare adăugată, recunoscute graţie caracteristicilor distincte, conectate la originea, calitatea şi metodologia de producţie. Trebuie să asociem mai mult produsele noastre teritoriilor, salvgar-dându-le specificitatea. A ne apăra produsele tipice locale nu înseamnă doar a apăra patrimoniul şi economia unei comu-nităţi sau a unui mic teritoriu, ci istoria şi economia unei ţări întregi.

Marea confruntare

– Domnule ministru, care sunt obstacolele pe care le întâmpină agricultorii italieni din partea Uniunii Europene?

– Trebuie să continuăm să facem pressing asupra Europei pentru a-şi schimba linia politică: până acum am raţionat în termeni de excedenţă, punctând pe importuri de încărcături alimentare din ţările în curs de dezvoltare. Criza alimentară mondială demonstrează că acest tip de politică a falimentat. Acum a sosit momentul să se întoarcă roata. Şi această schim-bare a început cu ultima Health Check al Pac, care va ajuta agricultorii să răspundă noilor sfidări ale pieţei.

Am reuşit să atingem obiectivele propuse asupra tematicilor din centrul nego-cierii: viitorul cotelor de lapte; transferarea resurselor de la ajutoarele directe dezvoltării rurale; măsurile de sprijin pentru problematici sectoriale sau regionale şi recuperarea fondurilor neutilizate. Acum, drumul pe care trebuie să-l urmăm este readucerea producţiei în centrul economiei şi redescoperirea vocaţiei noastre agricole.

– Care sunt principalele probleme ale ţăranilor italieni?

– Ispăşim ani buni de alegeri greşite. Cine a programat acum 30 de ani a făcut abstracţie de problemele de piaţă. Preocuparea noastră este aceea de a proceda în aşa fel încât tinerii noştri să nu aban-do-neze câmpurile.

Primesc în fiecare săptămână scrisori de la tineri care vor să se întoarcă la ţară şi trebuie să-i încura-jăm să o facă cu pregătirea şi conştiinţa unuia care întreprinde o profesie foarte frumoasă. Însă eforturile noastre trebuie să facă în aşa fel încât această pasiune să nu găsească recompense doar econo-mice, ci mai ales existenţiale şi culturale.

Românii trebuie să investească în calitate

– Ce ar trebui să facă România, românii să-şi tuteleze produsele?

– Românii trebuie doar să investească în calitate, pentru că într-un moment de gravă dificultate a pieţelor, este logic, fiecare ţară membră a UE va încerca să-şi protejeze produsele până la capăt. Şi faptul de care ar trebui să ţină cont producătorii români este de a avea o confruntare reală pe plan calitativ când va fi nevoie, să fie pregătiţi şi fără teamă de a se confrunta cu produsele comunitare de calitate şi nu numai.

Julia-Sandra VÎRSTA - Roma, martie 2009

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
1384
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

agricultura-la-risc_360.html

Agricultura, la risc...

„Conferinţa Naţională de Asigurări Agricole“, organizată de Media XPrimm, are părţi bune şi rele: partea bună e că evenimentul trebuia să fie o masă rotundă şi a rezultat o conferinţă naţională. Au fost prezenţi membri ai direcţiilor pentru agricultură şi dezvoltare rurală, reprezentanţi ai autorităţilor, cât şi ai LAPAR şi Agrostar. Nota proastă o primesc însă asiguratorii, care au fost prezenţi într-un număr extrem de mic. Asta spune totul despre interesul manifestat faţă de asiguratori şi… asiguraţi.

Asigurările agricole joacă un rol semnificativ în stabilizarea veniturilor producătorilor agricoli. Acordarea subvenţiilor pentru primele de asigurări agricole poate fi calea unei dezvoltări durabile, atât a asiguratorilor, cât şi a agriculturii în ansamblul său. Asiguratorii lasă să se înţeleagă că au motive de reţinere în a se implica prea tare în acest sector, deoarece este unul subfinanţat şi neperformant.

În 2008, doar 15% din suprafaţa agricolă era asigurată

Agricultorii români nu sunt atraşi de practica asigurării culturilor agricole, în condiţiile în care ponderea suprafeţelor asigurate împotriva riscurilor catastrofale, precum seceta, grindina sau inundaţiile, a reprezentat anul trecut doar 15% din suprafaţa arabilă. Dintre aceştia, 90% sunt agricultori mari, cu peste 100 hectare.

În prezent, există Legea nr. 381/2002, care reglementează acordarea de despăgubiri în caz de calamităţi naturale. Asiguratorii şi asiguraţii susţin însă că actul normativ respectiv nu a putut fi aplicat în litera lui, fiind necesare o serie de modificări pentru a atrage astfel cât mai mulţi producători în sistemul de asigurare.

Asigurările agricole sunt menite să protejeze fermierii împotriva unor calamităţi. La ora actuală însă asiguratorii protejează doar o parte din cheltuielile efectuate. De altfel, subvenţiile pentru agricultură trebuie să fie puse sub protecţia asigurărilor.

În privinţa asigurărilor agricole, nota nu este una optimistă, pentru că în România încă se poate face agricultură fără asigurări. Riscurile sunt mari şi nu ar trebui să şi le asume niciun fermier. Există promisiuni că Legea nr. 381 va suferi modificări care vor fi benefice atât agricultorilor, cât şi asiguratorilor. Iar cu promovarea necesară în mass-media, volumul de asigurări ar putea să crească. Revista noastră a îmbrăţişat această idee şi a promovat asigurările în agricultură.

Irina TRUŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
792

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Agricultura - marea povară a bătrâneţii

În satele gorjene, cea mai mare parte a populaţiei este îmbătrânită. Oamenilor le este greu să lucreze pământul, dar nici nu pot să renunţe la culturile agricole, care le asigură existenţa.

Colac peste pupăză, ei sunt puşi să facă acte şi să bată zeci de kilometri pentru a încasa ajutoarele de la stat. Ce să-i faci? Aşa s-a hotărât la Centru, iar indicaţia trebuie respectată. Altfel, vin sancţiunile de la Bruxelles. Şi totuşi gorjenii par să fi găsit o soluţie. Cel puţin aşa susţin cei de la Direcţia agricolă.

„În loc să punem oamenii pe drumuri, să-i aducem aici, la Direcţia pentru Agricultură, pentru a obţine sprijinul de 200 de lei la hectar, le-am cerut să depună dosarele la centrele locale ale APIA (Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură – n.n,), unde au fost preluate de reprezentanţii Direcţiei pentru Agricultură. Astfel, solicitanţii depuneau dosarele imediat după ce obţineau adeverinţele de la APIA, care consemnau suprafeţele pentru care solicitau sprijinul. Mai departe, dosarele complete au fost aduse aici de specialiştii noştri, pentru verificare. În continuare, am solicitat banii de la Bucureşti.

Nu trebuie să uitaţi că cei mai mulţi solicitanţi sunt oameni bătrâni, cărora le-ar fi fost foarte greu să umble pe drumuri. E păcat să vină până aici un bătrân, de la peste o sută de kilometri, care să beneficieze, eventual, de numai 200 de lei. Apoi, închipuiţi-vă ce ar fi fost aici, dacă veneau toţi cei peste 5.000 de beneficiari“ – a declarat Aurel Tomescu, directorul Direcţiei Vegetale din cadrul Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală (DADR) Gorj pentru Lumea satului. N-am înţeles însă care este totuşi noutatea. După câte ştim, „soluţia“ din Gorj se aplică în toată ţara. Cel puţin în ce priveşte conlucrarea cu centrele locale ale APIA.

10.000 hectare nelucrate

Datorită stimulentelor financiare, fermierii au însămânţat chiar mai mult decât a fost anticipat. Grâul ocupă cea mai mare suprafaţă, cu 12.286 de hectare. Este urmat de orz – 864 ha, triticale – 617 ha şi secară – 40 ha. Restul se va însămânţa la primăvară, principala cultură fiind porumbul, cu 70.000 ha. Din păcate, din cele 99.000 ha de teren arabil, 10.000 ha vor rămâne nelucrate, pentru că proprietarii nu sunt interesaţi şi nici nu vor să se asocieze. La nivel judeţean, terenurile agricole ocupă 243.000 ha. Pe lângă cele arabile, mai există 4.000 ha cu livezi şi tot 4.000 ha cu vii.

Ca în multe alte locuri din ţară, pomii fructiferi au avut şi au încă de suferit. De exemplu, la Câmpu Mare (zona Scoarţa – Bengeşti), peste 400 ha cu livezi au fost tăiate, aflându-se în stare avansată de declin. Dintre cauze, menţionăm lipsa fondurilor şi vârsta înaintată a proprietarilor, care nu au mai putut depune un volum mare de muncă, aşa cum cere o livadă. În acest caz, DADR Gorj nu a mai putut decât să întocmească un proiect de ameliorare, pentru a reintroduce terenul în circuitul agricol.

Agricultori contra mineri, o dispută fără sfârşit

Reintroducerea haldelor miniere în circuitul agricol constituie o mare problemă a Gorjului. În această situaţie se află peste 15.000 ha, imposibil de folosit în agricultură. De exemplu, la Valea Mănăstirii (zona Motru) există 490 ha, pe care foştii proprietari le refuză, pentru că nu creşte nimic pe pământ. Aici se „lucrează“ de peste 12 ani pentru refacerea solului, dar terenul rămâne erodat şi sterp.

„În Germania, de exemplu, odată închisă exploataţia minieră, timp de 7 ani se urmăreşte stabilizarea solului. Apoi se poate cultiva lucernă, după care, culturi agricole sau păşuni. La noi, legea prevede 6 ani, dar refacerea terenului rămâne la mâna lui Dumnezeu. Deci, durează zeci de ani“ – a afirmat Aurel Tomescu. Aceste lucruri se întâmplă pentru că legislaţia în vigoare nu este respectată de directorii minelor, care îşi fac de cap şi deturnează fondurile alocate special pentru recondiţionarea terenurilor.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
768

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

agricultura-moderna-in-portugalia-si-cu-...

Agricultură modernă în Portugalia, şi cu OMG

Culturile transgenice ar putea reprezenta o şansă în viitor pentru micii fermieri. Argumente principale: producţii mai mari şi de calitate, mai puţine cheltuieli, reducerea eroziunii solului şi creşterea fertilităţii.

O vizită de câteva zile la fermierii portughezi este de ajuns pentru a-ţi da seama ce înseamnă agricultura modernă de astăzi şi ce rezultate poate avea aplicarea biotehnologiilor în cultură. Deşi portughezii nu se pot lăuda cu suprafețe şi terenuri de calitatea celor de care dispun fermierii români, rezultatele obţinute sunt cu mult superioare. Producţiile la hectar de peste 14-16 tone de porumb, aproape duble faţă de cele obţinute de fermierii români, au devenit de mult o realitate.

O şansă pentru micii producători

În Portugalia, agricultura este o afacere de familie, transmisă din generaţie în generaţie pentru mare parte dintre cei care lucrează în sector. În general, aici fermierii nu dispun de suprafeţe şi poate acesta este şi motivul pentru care vor să fructifice la maximum pământul pe care îl au la dispoziţie. Iar pentru că schimbările climatice le dau bătăi de cap, fermierii locali iau din ce în ce mai mult în calcul varianta cultivării plantelor transgenice. Joao Grilo, un agricultor din Valea Mondego, zonă situată în partea de nord a Portugaliei, pare mulţumit de rezultatele pe care le-a obţinut de pe culturile de porumb modificat genetic.

„Eu am cultivat porumb OMG pentru prima dată în 2006, pentru că am văzut că se obţine o producţie mai mare şi de o calitate mai bună. Am mărit suprafeţele în fiecare an, deşi este destul de dificil de făcut acest lucru când ai vecini cu doar un hectar, iar regulile de cultivare a OMG sunt destul de stricte“, spune agricultorul.

Se referă la prevederi precum distanţa de 200 de metri care trebuie lăsată faţă de culturile vecinilor (care au porumb convenţional), la faptul că 20% din suprafaţa lucrată trebuie să reprezinte culturi convenţionale (zona de refugiu) şi nu în ultimul rând este vorba de zona de izolare (24 de rânduri). De asemenea, trebuie informaţi vecinii că vrei să cultivi porumb OMG, ceea ce de multe ori este foarte greoi, se plânge Grilo.

Respectarea acestor norme reduce însă semnificativ suprafeţele avute la dispoziţie, susţine fermierul. Soluţia este constituirea unor zone de producţie – o variantă demnă de luat în seamă mai ales în cazul producătorilor cu suprafeţe mici, care nu pot aplica toate regulile menţionate mai sus, Ferma lui Grilo (are peste 100 de ha) este situată în Valea Mondego, o zonă unde sunt irigate peste 11.000 de hectare. Principalele culturi de aici sunt orezul - 6.000 ha, porumbul - 4.300 ha, la care se adaugă circa 1.000 ha cu alte culturi vegetale.

„Dacă nu plantezi porumb OMG nu ai cum să vezi diferenţele de producţie“, spune Grilo referindu-se la faptul că există destui fermieri în zonă care privesc încă cu reticenţă aceste culturi.

În cazul lui, diferenţa de producţie între culturile convenţionale şi cele transgenice este de peste o tonă la hectar, obţinând în general peste 16 tone la hectar de pe suprafeţele cu porumb OMG. În plus, costurile de producţie sunt mai mici – pentru că se folosesc mai puţine insecticide, adică mai puţine tratamente chimice, şi nu în ultimul rând este vorba de un consum mai redus de motorină, deoarece se micşorează numărul de lucrări efectuate. Toate acestea se văd cel mai bine în profit, care se ridică cel puţin la câteva sute de euro la hectar.

La a patra generaţie de fermieri

Maria Gabriela Cruz provine dintr-o familie de fermieri, fiind a patra generaţie. Inginer agronom de meserie, administrează afacerea familiei de circa 21 de ani. Ca şi Joao, a luat decizia de a cultiva porumb OMG din aceleaşi motive: mai puţine pesticide, se măreşte fertilitatea solului şi se reduce eroziunea. De asemenea, este menţinută biodiversitatea.

„Culturile transgenice constituie un mod prin care agricultorii pot fi încurajaţi să-şi păstreze şi să-şi lucreze în continuare exploataţiile. Dacă nu vom avea mai multe culturi transgenice, vom deveni mai puţin competitivi şi vom fi nevoiţi să importăm mai multe produse alimentare; totodată, vom folosi tehnologii de cultură mai puţin durabile“, spune Gabriela.

Toată exploataţia familiei Gabrielei este inclusă într-o zonă protejată, în cadrul Programului pentru agricultura de conservare: acesta implică practici fără arătură şi aratul pe zone, timp de 12 ani; de asemenea, suprafaţa este inclusă şi în cadrul Programului integrat de combatere a dăunătorilor. Suprafeţele cultivate cu porumb OMG în Portugalia s-au ridicat în acest an la 7.843 ha, cu circa 3.000 ha mai mult decât în anul trecut, pe fondul creşterii interesului fermierilor pentru culturile transgenice.

Suprafeţe în creştere la nivel mondial

În 2010, numărul agricultorilor care au cultivat plante transgenice a fost de circa 15,4 milioane, faţă de 14 milioane, în 2009. La nivel global, s-au cultivat 148 milioane de hectare, în 29 de ţări, înregistrându-se o creştere de 87 de ori de la introducerea lor în cultură, în 1996. Această suprafaţă este echivalentul aproximativ al teritoriilor Spaniei, Germaniei şi Franţei, luate împreună. Trebuie remarcat faptul că peste 90% din agricultorii care seamănă culturi transgenice sunt cultivatori mici din ţările în curs de dezvoltare.

Principalele culturi transgenice cultivate sunt soia, porumbul, bumbacul şi rapiţa de ulei. Mai sunt autorizate în lume sfecla de zahăr, lucerna, papaya, bostanul, plopul, roşia, banana, piperul dulce, cartoful, orezul şi diverse soiuri de flori ornamentale. În 2010, cei mai mari cultivatori de plante transgenice au fost Statele Unite (66,8 milioane ha), Brazilia (25,4 milioane ha), Argentina (22,9 milioane ha), India (9,4 milioane ha), Canada (8,8 milioane ha), China (3,5 milioane ha), Paraguay (2,6 milioane ha), Pakistan (2,4 milioane ha), Africa de Sud (2,2 milioane ha) şi Uruguay (1,1 milioane ha).

Ce se întâmplă în UE?

Din luna mai 2011 au fost aprobate în total 36 de culturi transgenice care pot fi importate şi procesate şi/sau pentru alimente şi furaje în Europa.

UE a lăsat la latitudinea fiecărei ţări posibilitatea de a alege dacă cultivă sau nu plante transgenice. În România este interzisă cultivarea acestora, deşi în urmă cu câţiva ani ţara noastră era un mare cultivator de soia OMG, în ciuda solicitărilor unor fermieri şi organizaţii din domeniu care au cerut revenirea asupra acestei măsuri.

Agricultorii sunt nemulţumiţi de faptul că se importă soia OMG pentru hrana animalelor, în timp ce lor li se interzice dreptul de a o cultiva. La fel se întâmplă şi la nivel european. Crescătorii europeni de animale depind de importurile de soia pentru furaje. Europa importă cea mai mare parte a soiei pe care o utilizează, iar majoritatea acestor importuri constau din culturi transgenice din America de Nord şi America Latină.

Peste jumătate din culturile aprobate de UE la import şi pentru procesare sunt hibrizi de porumb transgenic. Alte culturi sunt: soia, rapiţa, sfecla de zahăr şi bumbacul. Cu alte cuvinte, Europa importă o parte substanţială din furajele de care are nevoie, iar o mare parte din oferta mondială pentru aceste produse este transgenică.

Aproximativ 30 milioane de tone sunt importate anual în Europa din ţări terţe, cuprinzând 13 milioane t de soia boabe, 22 milioane t de şrot de soia, 2,5 milioane t de porumb, 2 milioane t de rapiţă şi 0,1 milioane t de bumbac.

Ioana Guţe

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
3928

☐

˚ Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Agricultură modernă la Perişor

În urma inventarierii diferitelor probleme ale micilor fermieri, directorul coordonator al OJCA Dolj, ing. Daiana Dumitriu, şi o parte a colectivului OJCA Dolj s-au deplasat în comuna Perişor, la ferma legumicolă condusă de ing. Marian Baronescu, unde a avut loc o întâlnire în cadrul căreia s-au stabilit priorităţile de dezvoltare a zonei. Cu acest prilej, doamna Dumitriu a scos în evidenţă importanţa asistenţei de specialitate acordate de consultanţii agricoli în ceea ce priveşte utilizarea unor soiuri bine aclimatizate pentru obţinerea de producţii mari în zonă. De asemenea, ea a subliniat rolul consultanţilor agricoli în informarea corectă a producătorilor agricoli cu privire la posibilitatea accesării Măsurii 121.

Patronul fermei, ing. Marian Baronescu, este un specialist cu o vastă experienţă în legumicultură. Acesta a absolvit Facultatea de Agronomie din Craiova, a lucrat 13 ani la Întreprinderea de Sere Işalniţa, a activat timp de trei ani în cercetare, pentru Uniunea Mondială din domeniul Legumiculturii, în vederea implementării de noi tehnologii actualizate necesare integrării României în Uniunea Europeană. Mai târziu a realizat că menirea lui este să lucreze pământul în comuna Perişor şi să pună pe picioare o microfermă.

Afacerea a început pe 0,20 ha de teren arabil şi pe 0,10 ha de solar. În prezent, domnia sa deţine şi cultivă 0,5 ha cu legume în solar şi 1,5 ha în câmp. În solar obţine 2 culturi de salată în perioada iernii, la care se adaugă şi cultura de salată timpurie, ceapă verde, ridichii şi spanac. De asemenea, cultivă tomate extratimpurii, castraveţi extratimpurii şi timpurii, tomate de toamnă, castraveţi cornişon, gogoşari şi ardei kapia. Inginerul Baronescu a folosit soiuri autohtone, dar şi din import, respectiv soiurile care s-au aclimatizat cel mai bine după ce au fost testate chiar în propria fermă.

Randamente competitive pe plan european

Producţiile obţinute vorbesc de la sine despre performanţele la care a ajuns inginerul Baronescu: castravete de vară –120 tone/ha; castravete de toamnă – 80 tone/ha; tomate timpurii – 110 tone/ha cu 4 kg/planta; tomate în câmp –
60 tone/hectare.

Conlucrarea cu specialiştii OJCA

În februarie 2009, Marian Baronescu a fost îndrumat şi ajutat în vederea accesării de fonduri europene de către specialiştii Oficiului Judeţean de Consultanţă Agricolă Dolj. Concret, el a accesat Măsura 141, doamna director coordonator OJCA discutând în contextul recentei întâlniri şi despre posibilitatea de a accesa şi alte măsuri similare.

Un posibil model

Baronescu este singurul producător agricol din satul Perişor care produce legume în solarii cu sistem de irigare prin picurare, aplicând tehnologii dintre cele mai moderne, motiv pentru care constituie, practic, un model pentru fermierii din Dolj.

În ceea ce priveşte dezvoltarea exploataţiei agricole, aceasta va cuprinde pe viitor o plantaţie pomicolă în suprafaţă de 5 ha cu soiuri de măr, piersic, cireş, precum şi o plantaţie de viţă-de-vie în suprafaţa de 2 ha, unde va cultiva soiuri de masă româneşti.

O problemă deosebită pe care o întâmpină este valorificarea producţiei, care, din cauza lipsei unei pieţe în zonă, este vândută prin diferiţi intermediari, ceea ce conduce la o diminuare substanţială a veniturilor sale.

Pentru viitorul apropiat ia în calcul posibilitatea construirii unui depozit frigorific în care să păstreze fructele şi legumele înainte de a fi valorificate pe piaţă.

Ing. Ioana ŞTEFAN, OJCA Dolj

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
2526

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

agricultura-o-activitate-rentabila-condi...

Agricultura, o activitate rentabilă. Condiţia, să investeşti > REVISTA LUMEA SATULUI

Agricultura, o activitate rentabilă. Condiţia, să investeşti

• Interviu cu ing. Aurel Placinschi

Trebuie să recunosc că am ajuns pentru prima dată la Ţigănaşi-Iaşi acum, în 2010. Şi, de asemenea, trebuie să recunosc că tot ce am văzut aici m-a impresionat, deşi de multă vreme ştiam o serie de amănunte despre ţinut şi agricultura din zonă graţie unei vechi cunoştinţe: inginerul Aurel Placinschi, omul care de peste treizeci de ani scoate tot ce se poate din pământurile de aici, astăzi organizate într-o performantă exploataţie agricolă.

Iniţiativă, curaj şi perseverenţă – aşa l-am putea caracteriza pe interlocutorul meu, acelaşi Aurel Placinschi, după ce vezi culturile, investiţiile realizate şi afli amănunte despre tehnologiile aplicate, costurile pe unitatea de produs şi, în fine, despre eficienţa întregii activităţi.

– Domnule inginer, administraţi una dintre cele mai mari exploataţii agricole din zonă şi chiar din ţară, organizată sub forma unei societăţi agricole, Moldova Ţigănaşi SA. Ce suprafaţă cultivaţi şi care este structura culturilor pe care mergeţi de regulă?

– În momentul de faţă am ajuns la circa 4.750 ha cultivate şi apreciez că într-un an, doi vom ajunge undeva la 5.000 ha. Consider că este suficient ca suprafaţă. Ca structură, mergem pe culturi de toamnă, circa 2.000 ha, din care 1.300 cu cereale, 500-600 ha de rapiţă şi restul mazăre, ovăz. În primăvară, cultivăm diferenţa de 3.000 ha, din care cca 1.300 ha porumb, 600 ha floarea-soarelui şi cam aceeaşi suprafaţă de soia.

Sfecla, o cultură costisitoare

– Nu aţi pomenit însă de sfecla de zahăr, care ştiu că ocupă totuşi o suprafaţă însemnată.

– Da, este o cultură importantă pentru noi şi ocupă undeva la 230 ha. Necazul însă cu sfecla de zahăr este lipsa subvenţiei pe produs, fapt pentru care anul trecut am pierdut cam 3 milioane/ha. Pentru anul 2010 se vorbeşte de înjumătăţirea sumei pe suprafaţă şi, dacă ar fi aşa, atunci sfecla chiar ar deveni o cultură nerentabilă, pentru că întreţinerea ei necesită cheltuieli mari. Pentru a fi rentabilă este necesară o producţie de 60 tone/ha care nu poate fi obţinută fără apă. Şi spun asta pentru că posibilităţile de irigat sunt mici, nu avem pusă la punct infrastructura pentru irigaţii.

Vom încerca de anul viitor să facem ceva în acest sens, dar în limita sumelor de care vom dispune. Oricum, această cultură nu ar putea fi amplasată în întregime în zona amenajată pentru irigat. Şi atunci va fi destul de greu. Am cultivat-o totuşi pentru că în 2008 am avut câştig şi sperăm să se întâmple acelaşi lucru şi anul acesta, pentru că am avut parte de precipitaţii care au pus în valoare tehnologia aplicată de noi.

Utilaje performante + tehnologii moderne= producţii mari şi de calitate

– Cam ce producţii aţi obţinut până acum la culturile înfiinţate în toamnă?

– Am realizat aproape de 5 tone/ha de grâu, însă am recoltat printre ploi, cu consecinţele respective. Dar dacă s-a mai pierdut ceva la cantitate, atunci s-a câştigat la calitate. Am reuşit totuşi să nu fim afectaţi de toate aceste condiţii climatice şi datorită faptului că am avut suficiente utilaje pentru a putea să recoltăm în termen.

– Apropo de utilaje. Ce încărcătură aveţi pe tractor?

– Pentru fiecare mie de hectare avem un tractor de peste 200 CP, două între 100-200 CP şi trei tractoare de 65 CP. Avem încă două maşini autopropulsate pentru tratamente la care nu mai este nevoie de tractor când vine vorba de efectuarea tratamentelor fitosanitare. La recoltare ne-au ajutat mult cele şase combine Lexion, datorită cărora am reuşit să încheiem la timp. Chiar dacă avem această dotare destul de bună, nu reuşim să pregătim terenul simultan cu recoltatul.

– Şi credeţi că ar fi eficient să mai investiţi în dotare pentru cele 4.750 ha pe care le lucraţi?

– În mod normal aşa ar trebui, dar asta ar însemna să putem lua credite cu o dobândă rezonabilă, să găsim înţelegere la cei care au soarta acestei ţări în mâini. Investiţiile despre care vorbim sunt mari, iar faptul că am făcut deja credite pentru tot ceea ce există astăzi aici a dus la diminuarea valorică a ipotecilor. Cu ceea ce am construit în prima etapă acum aproape că nu mai pot garanta. Este un sistem destul de greoi, care se adaugă la dobânzile mari practicate. Nu este normal să concurăm cu alţi producători din UE care beneficiază de dobânzi de trei-patru ori mai mici decât ale noastre. Este greu să ieşi pe piaţă în aceste condiţii, ca să nu mai vorbim de subvenţiile pe care le au ei. Ni se tot reproşează că forţa de muncă ar fi mai ieftină aici, dar costurile cu dotarea şi inputurile sunt mai scumpe la noi. În general, cheltuielile pe unitatea de suprafaţă sunt mai mari la noi decât la ei.

– Cum valorificaţi producţia?

– În general pentru producţia de sămânţă lucrăm pe contracte ferme. Nu avem o staţie de mare capacitate, dar am avut grijă ca utilajele să fie de ultimă generaţie, pentru a obţine sămânţă de calitate. La procesarea acesteia este foarte important acum să realizăm ceea ce se cere la nivel mondial. Celelalte culturi, cum sunt rapiţa, soia, floarea-soarelui, zic eu că nu ridică probleme la valorificat, iar la porumb avem spaţii de depozitare care ne permit să vindem atunci când preţul ne convine. Am investit mult în depozite şi încă mai avem de făcut, pentru că este important să vinzi atunci când preţul este favorabil producătorului, şi nu comerciantului. Chiar la grâu nu pot să spun că am avut probleme deosebite cu valorificarea, pentru că acesta a fost de calitate.

Zootehnia, o investiţie pe termen lung

– Să vorbim un pic şi despre zootehnie. De ce v-aţi orientat şi spre acest sector?

– Zootehnia este cea care vine din urmă, în care am investit destul de mult în ultimii ani. Pot spune că depăşim 100 mii de euro în fiecare an, de aproape şase ani, şi cred că abia acum au început să vină banii înapoi. Am ajuns la o producţie de lapte pe cap de vacă de peste 25 litri. Producţia este destul de bună, preţul la fel şi presupun că în câţiva ani ferma va începe să plătească pentru tot ce s-a investit acolo. Mai am credinţa că şi în România locul cărnii de vită va ajunge acolo unde trebuie şi că românii vor înţelege că nu se poate numai cu porc şi pasăre. Nu vom ajunge noi să valorificăm la 2 euro kilogramul de carne, cum fac francezii, dar ar fi o alternativă pentru crescătorii din deal şi munte.

– Să înţeleg că aveţi o orientare şi în acest sens?

– Da, vrem să facem o fermă distinctă de cea de lapte, în care să creştem vite pentru carne. Am achiziţionat deja aproape 40 de capete şi vom continua cu metişi între diverse rase. Deocamdată avem rezultate bune la toate, dar trebuie să ţinem cont de ceea ce se cere pe piaţă. S-ar părea că Charolaise şi Limousin sunt cele mai agreate de comercianţi. Problema este că la noi producătorii încă amestecă însuşirile, iar comercianţii încearcă să vândă orice carne de vită ca şi cum ar fi de o calitate foarte bună.

– Domnule inginer, aţi investit mult, am văzut asta în teren, în tehnologie şi în parcul de tractoare şi maşini agricole. Ce fonduri aţi accesat?

– Am folosit şi fondurile proprii, dar şi pe cele comunitare: am reuşit să utilizăm aceste programe europene în dotarea noastră şi ne-au ajutat mult, chiar dacă a fost foarte greu. Şi mă refer atât la sistemul birocratic încărcat, dar mai ales la întocmirea dosarului şi obţinerea banilor. Merită însă efortul, iar rezultatele noastre demonstrează acest lucru.

– Una peste alta, este rentabilă activitatea în agricultură?

– O putem face, cu condiţia ca în fiecare an să investim, să facem ceva nou. Eforturile sunt însă deosebit de mari şi nu întotdeauna sunt răsplătite material. Cred că de multe ori ne apucăm de treabă din dorinţa de a vedea că realizăm ceva şi din dragoste pentru meserie. Nu avem foarte multe lucruri acumulate, nu avem parte de concedii, dar societatea zic eu că merge, lucru care ne dă tuturor satisfacţie, dar şi liniştea unui loc de muncă stabil.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
2666

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

agricultura-pe-maini-bune_l83.html

Cam aşa gândesc cei mai mulţi dintre românii care au, direct sau indirect, tangenţe cu agricultura. Referire fac, se înţelege, la Mihail DUMITRU, noul ministru al agriculturii.

Cunoscându-l de mulţi ani, apreciindu-i calităţile profesionale, capacitatea de pătrundere şi înţelegere a fenomenului agricol şi dezvoltării rurale, n-am putut rezista tentaţiei de a-l invita încă de la începutul mandatului său la un dialog pe tema obiectivelor şi priorităţilor sale ca… diriguitor al treburilor unuia dintre cele mai importante şi complexe ministere.

Aşadar, a acceptat să ne fie alături mai întâi pe postul de radio Antena Satelor, la una dintre emisiunile realizate de Gheorghe Verman – „De toate pentru toţi sătenii“, apoi la revista Lumea Satului, publicaţie ce se doreşte a-i fi alături în toate demersurile sale, având credinţa că ele vor fi benefice agriculturii, agricultorilor şi locuitorilor satelor.

Mihail Dumitru
- date biografice -

S-a născut în judeţul Dâmboviţa, satul Râul Alb. A absolvit Facultatea de Economie Agrară – ASE Bucureşti, promoţia 1988, după care a lucrat ca economist la Complexul de Porci din Stănceşti – Prahova, apoi ca cercetător la Institutul de Economie Agrară, timp în care a urmat mai multe cursuri de perfecţionare în ţară şi străinătate. Din 1996 s-a aflat în cadrul reprezentanţei Comisiei Europene la Bucureşti, iar din 2007 la Bruxelles, ca negociator pentru agricultură şi dezvoltare rurală.

Cinci sunt principalele priorităţi

– Ei bine, domnule ministru, sunteţi la început de mandat. Care vă sunt priorităţile şi în ce măsură credeţi că le veţi duce până la capăt?

– Am o listă de cinci priorităţi pe termen scurt, pe care va trebui „să le atac“ imediat, pentru că de acestea depinde cât de bine va merge agricultura în acest an şi în cei ce vor urma. Sunt sigur că le voi duce până la capăt pentru că agricultura şi dezvoltarea rurală sunt obiective prioritare în programul de guvernare al actualului cabinet din care fac parte şi sunt convins că voi avea tot sprijinul în acest sens.

În primul rând, îmi doresc să găsesc o formulă de înlocuire a unor subvenţii care încetează să mai existe din acest an, ele având până acum un regim tranzitoriu. Acestea încetează, iar prioritatea mea este să găsesc alte forme prin care să sprijinim sectoarele în care aceste subvenţii nu mai vin. Este vorba de porc, pasăre şi legume.

A doua prioritate este cea legată de fondurile europene, de absorbţia şi de utilizarea eficientă a acestora. Aş vrea să reamintesc că Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale este gestionarul a trei dintre cele şase fonduri europene de care beneficiază România ca stat membru, acestea reprezentând 40% din total. An de an, au existat anumite deficienţe de sistem, care trebuie corectate, astfel încât să putem garanta fermierilor că vor primi la timp banii. Vreau ca aceste plăţi să se facă după calendarul stabilit în regulamentele europene şi oamenii să aibă certitudinea că, în acel interval, ei îşi primesc banii.

Nu neapărat fondurile sunt problema

– Vorbiţi de subvenţiile acordate fermierilor, dar România beneficiază şi de importante sume destinate modernizării agriculturii şi dezvoltării rurale. Către ce obiective se îndreaptă acestea şi cât de accesibile sunt pentru potenţialii beneficiari?

– Tocmai doream să vă spun că Fondul European Agricol de Dezvoltare Rurală, la care faceţi referire, este un instrument colosal de modernizare a agriculturii şi a satului românesc, de care cred că România, în toată istoria ei, nu a beneficiat. Dispunem de 8,1 miliarde de euro fonduri europene, la care guvernul mai adaugă un efort de cofinanţare de circa 3 miliarde, plus cofinanţarea privată a beneficiarilor, totul ridicându-se la peste 13 miliarde de euro.

Cea mai mare parte din aceste sume – circa 1,9 miliarde de euro – merge, în primul rând, către modernizarea şi dezvoltarea investiţiilor în sectorul agricol şi al industriei alimentare. Alte importante fonduri vor fi direcţionate către modernizarea satului: drumuri, apă, canal, serviciile locale etc., apoi spre dezvoltarea turismului rural, microîntreprinderilor, activităţilor economice alternative, astfel încât oamenii să fie motivaţi să rămână şi să muncească în sat, unde să obţină venituri care să le permită un trai decent.

Revenind la investiţii, problema cea mai acută este cofinanţarea proiectelor, ceea ce face greu accesibile fondurile la care mă refeream. De aceea, o altă prioritate a mea – cea de a treia – este asigurarea capitalului pentru aceste investiţii, cofinanţarea. Se ştie că sectorul financiar bancar nu este încrezător şi favorabil finanţării activităţilor din acest sector.

Va trebui să începem din nou dialogul cu băncile, să le determinăm să creeze instrumente specifice pentru a finanţa sectorul agricol, şi nu numai, să finanţeze, de asemenea, IMM-urile din mediul rural. Avem nevoie de această intervenţie în primul rând pentru a asigura o permanenţă a capitalului de lucru pentru fermieri, întreprinzători, dar şi pentru a asigura cofinanţarea acestor proiecte masive de investiţii cu fonduri europene.

Este vremea să modernizăm şi aparatul din agricultură

– Aţi vorbit de subvenţii, investiţii, finanţare, cofinanţare. Până la urmă de un vast program de lucru în domeniu. Cu cine şi cum îl veţi pune în practică în teritoriu, în condiţiile în care se vorbeşte de restructurare, disponibilizare...?

– …Cu specialiştii şi structurile din teritoriu. Cred că acum trebuie vorbit de modernizarea aparatului agricol din România ca o necesitate şi nu de altceva. Apoi de descentralizarea acestuia, ambele cuprinse în cea de a patra prioritate a mea.

Există câteva proiecte în acest sens, privind înfiinţarea camerelor agricole la nivel local pentru a putea fi cât mai aproape de fermieri, pe care să-i ajute în demersurile, problemele cu care se confruntă, apoi cu sfaturi tehnice de specialitate, dar şi în ceea ce priveşte înţelegerea cerinţelor comunitare în domeniu. Şi tot pe acest palier al problemelor se află comunicarea cu fermierii, crearea condiţiilor necesare asocierii pentru a le creşte forţa de negociere pe lanţul agroalimentar.

Aceasta este cea de a cincea prioritate. S-a făcut un prim pas cu acest cod al bunelor practici. Va trebui acum să îl punem în aplicare şi să-l facem să funcţioneze. Dar va fi necesar ca pe lanţul agroalimentar să întărim poziţia producătorului, care, deocamdată, este foarte slabă, din cauza neorganizării. Dorinţa mea este să constituim şi să întărim poziţia grupurilor de producători. Avem resurse importante în planul naţional de dezvoltare rurală, astfel că putem accelera acest proces de organizare.

Nu vor fi probleme cu Bruxelles-ul

– Ca ministru într-un cabinet al unei ţări membre, cred că veţi avea mult de lucru şi în ceea ce priveşte colaborarea cu Uniunea Europeană. Cât de confortabil vă veţi simţi de pe această nouă poziţie în relaţia cu Bruxelles-ul, având în vedere că de-acum va trebui să cereţi, nu să daţi?

– Cred că cel puţin la fel de bine ca până acum. Voi avea într-adevăr o agendă bogată pe partea europeană şi cred că sunt în măsură să abordez corect, pertinent şi în beneficiul României toate aspectele care ne interesează. Fără îndoială, în relaţia cu Bruxelles-ul mă voi simţi ca acasă, cu atât mai mult cu cât am lucrat în acele structuri, pe de o parte, iar pe de altă parte, după cum ştiţi, portofoliul agriculturii este deţinut de un conaţional, domnul Dacian Cioloş, un bun prieten şi colaborator cu care sigur voi dezvolta o relaţie foarte apropiată. Aşa că la nivelul acelor structuri mă voi simţi cât se poate de confortabil şi am nevoie de acest confort, mai ales în această perioadă în care se discută viitorul politicii agricole comune şi în care trebuie să ne susţinem poziţia de ţară cu nevoi specifice pe domeniul dezvoltării sectorului agricol şi al economiei rurale.

– Priorităţile prezentate dau imaginea unor lucruri ce vor să intre pe făgaşul lor firesc. Dar toate acestea nu cred că pot fi materializate fără bani. Cum stăm la acest capitol în 2010?

– Bugetul acestui an, comparativ cu cel din anii trecuţi, nu arată rău. Sigur, ar fi fost necesari mai mulţi bani dar, cum suntem într-o perioadă de criză, nu putem avea pretenţii foarte mari. Sper ca la dezbaterea bugetului în Parlament să mai obţinem o suplimentare a resurselor pentru agricultură, resurse care mi-ar permite să susţin la Bruxelles formulele privind noua schemă de ajutoare.

„Am conştiinţa clară a dificultăţilor“

– Îmi stau în minte de ceva vreme şi alte câteva întrebări. De pildă, dacă la nivelul ministerului există o strategie referitoare la lucrările de îmbunătăţiri funciare, la irigaţii în special, apoi dacă aţi avut vreme să abordaţi problema cercetării care încă se află în mare impas şi, nu în ultimul rând, cum se gândeşte la nivel central problema referitoare la reorganizarea structurilor din teritoriu ale Ministerului Agriculturii?

– Sunt trei întrebări ce vizează domenii importante. În legătură cu sistemul de îmbunătăţiri funciare şi de irigaţii din România, cred că aici trebuie acordată o atenţie deosebită dezvoltării unei strategii coerente a acestui sector astfel încât, pe de-o parte, să ne folosească nouă ca armă în lupta împotriva schimbărilor climatice, iar pe de altă parte, această infrastructură să funcţioneze şi pe principii de eficienţă.

Cercetarea este o altă prioritate a mea. Va trebui să colaborez cu oamenii din domeniu şi să vedem ce putem face ca cercetarea să servească cu adevărat sectorului agricol, să promoveze proiecte care să vizeze adaptarea agriculturii României la schimbările climatice. Trebuie să încurajăm şi să sprijinim cercetarea pentru a crea noi hibrizi şi soiuri de plante rezistente la secetă. Este domeniul căruia trebuie să-i acordăm toată atenţia dacă vrem progres.

Referitor la cea de a treia întrebare, un obiectiv al meu imediat şi pe termen mediu este, aşa cum am mai spus, să modernizăm întreaga administraţie agricolă de la vârful ministerului şi până la comună. Aici sunt mai multe etape. Pe de-o parte, obiectivul guvernului este de a descentraliza, în ideea de a apropia aceste servicii de fermieri, de beneficiarul final.

Pe de altă parte, va trebui să dăm o putere mai mare de decizie acestor structuri locale. Va fi un proces de modernizare şi de reformare administrativă profund, pentru care am nevoie de colaborarea oamenilor care lucrează în sistem, cărora nu trebuie să le fie teamă de aceste modificări.

Ing. I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
797

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„Agricultura primeşte cât merită“

Fermierul la care nu odată am făcut referire atunci când vorbeam de tehnologii de ultimă oră şi, evident, de performanţă nu este altul decât inginerul Nicuşor ŞERBAN, administratorul SC Agroserv Măriuţa SRL – Ialomiţa. L-am întâlnit deunăzi..., unde altundeva decât în câmp, alături de mecanizatori, combinieri aflaţi în campanie de recoltare şi printre culturile încă în plină vegetaţie. Acolo aveam să înjghebăm o discuţie ce avea să definească încă odată, dacă mai era nevoie, calitatea specialistului de aici, dar şi eficienţa activităţii firmei pe care o conduce.

Competiţia pentru supremaţie

– Cred că e o plăcere să vezi cum evoluează culturile mai ales într-un an ca acesta şi, mai cu seamă, cât curge în hambare la recoltare. Ce suprafaţă cultivaţi şi la ce producţii vă aşteptaţi?

– Peste 5.000 de ha, dintre care cu orz 500 ha, grâu 1.500 ha, rapiţă 300 ha, floarea-soarelui 900 ha, porumb 1.800 ha, diferenţa fiind cultivată cu plante furajere, în special lucernă. Este într-adevăr o plăcere să vezi, cum spuneaţi, evoluţia culturilor, starea lor de vegetaţie de la o perioadă la alta...

Dar cea mai mare satisfacţie o încerci când vezi ce şi cât aduni toamna. Oricum, aştept producţii, cel puţin în acest an, bune şi foarte bune.

– Care este cea mai rentabilă cultură în condiţiile de aici?

– Bătaia, dacă pot spune aşa, se dă între rapiţă şi porumb. Ambele oferă producţii bune şi se valorifică la preţuri care fac aceste culturi mai rentabile decât altele. Toată producţia agricolă, de altfel, se valorifică acum la preţuri corecte, zic eu, adică s-a ajuns ca agricultura să primească atât cât merită.

– Vorbiţi de un nivel de producţie bun într-un an favorabil din punct de vedere agrometeorologic. Cum vă descurcaţi în anii secetoşi?

– Pentru că în zonă nu există sistem de irigaţii compensăm lipsa apei prin aplicarea unor tehnologii specifice. Practicăm sistemul de lucrări minime, adică am eliminat din tehnologie lucrările agresive asupra solului. A întoarce brazda la 20 cm prin lucrarea de arat, de exemplu, mai ales într-un an secetos, înseamnă pierderea în totalitate a apei pe această adâncime. Să nu mai vorbim de celelalte consecinţe: distrugerea structurii solului, a activităţii vii din sol etc.

Demers pentru noile tehnologii

– Concret, ce tehnologie aplicaţi?

– Pentru grâu – planta premergătoare grâu sau rapiţă – după recoltat aplicăm o lucrare de dezmiriştire la adâncime mică, folosind un scarificator uşor, iar după ce buruienile şi samulastra au înverzit terenul, cum spunem noi, aplicăm o erbicidare totală, apoi o fertilizare de bază cu o săptămână înainte de semănat – folosim îngrăşăminte complexe prin care asigurăm 90-100 kg pe ha fosfor s.a. şi 30-40 kg pe ha azot s.a. –, încorporarea imediată a acestora cu grapa cu discuri sau combinator, în funcţie de starea terenului şi de umiditate, după care se seamănă.

Pe terenurile ce urmează a fi însămânţate în primăvară, după recoltarea culturilor de vară, facem o dezmiriştire, iar după răsărirea buruienilor şi samulastrei aplicăm un erbicid total. Înainte de a face lucrarea de bază, respectiv scarificarea, aplicăm superfosfat în doză de 90-110 kg pe ha s.a. Scarificatoarele moderne au în spate un sistem de discuri care mobilizează solul şi încorporează îngrăşămintele. În primăvară fertilizăm cu azot – 250-400 kg pe ha s.b.

Utilajele de care dispunem ne permit şi o altă tehno-logie, respectiv semănatul direct, fără o altă lucrare prealabilă. De pildă, după porumb, lăsăm terenul cum rămâne după recoltat, iar în primăvară, cu o semănătoare modernă, semănăm direct, concomitent cu fertilizatul.

– Din punctul dvs. de vedere, care este avantajul lucrărilor minimum tillage?

– Primul avantaj se referă la ocrotirea solului. Dacă o să continuăm să-l răsturnăm de trei ori pe an, să-l batem cu discul de şapte ori, o să-i distrugem structura, activitatea vie din stratul pe care îl răsfirăm şi atunci nu vom avea rezultatele aşteptate. Într-un sol pe care nu-l mobilizăm lăsăm organismele vii să-şi desfăşoare activitatea, rădăcinile plantelor putrezesc şi astfel se creează posibilitatea circulaţiei apei şi a aerului.

- Aveţi şi un sector zootehnic foarte bine pus la punct. De ce efectiv dispuneţi?

- Avem un efectiv total de 1.000 de capete, din care 450 capete matcă, din care mulgem 370 capete. Rasa predominantă este Holstein, cu o producţie de peste 10.000 litri lapte în 350 de zile de lactaţie, pe total matcă.

- Cum valorificaţi producţia şi la ce preţuri?

- Avem o colaborare cu Danone; eu spun că este un preţ bun, dar este loc şi de mai bine. Dăm o cantitate de lapte de 10 tone pe zi, probabil suntem ferma românească ce livrează zilnic cea mai mare cantitate de lapte.

Strategia agricolă, în gândirea unui fermier

– Sunteţi membru LAPAR. Cum vede organizaţia din care faceţi parte politicile agricole ale guvernului?

– Din nefericire, eu nu le văd de 20 de ani. Agricultorii nu trebuie să aştepte nimic, ci trebuie să facă strategii.

– Şi de ce nu faceţi?

– Probabil că nu am fost suficient de pregătiţi pentru acest lucru.

– În linii mari, cam ce v-aţi dori să cuprindeţi într-o astfel de strategie?

– Prima problemă care trebuie rezolvată este apa. Dacă nu rezolvăm această problemă, vom vorbi despre producţii fluctuante de la an la an, de randamente mici la ha comparativ cu UE şi nu vom putea folosi la maximum capacităţile de producţie prin îngrăşăminte, pesticide.

O altă problemă care trebuie rezolvată în acelaşi timp este crearea consumatorului pentru această producţie vegetală. Mă refer la zootehnie. Dacă vom continua să exportăm grâu şi porumb ca atare, nu va fi o afacere pentru România. Va trebui să transformăm aceste produse în carne şi lapte, iar mai apoi în produse finite. Orice economie care se respectă nu vinde cherestea, grâu, buşteni sau animale vii. Vinde mobilă, brânză, produse din carne şi altele.

A treia grijă a noastră trebuie să fie cea a specialiştilor. Întrebaţi orice fermier cât de greu este să găsească un tânăr care să vrea, să ştie şi să-i placă să facă agricultură. Trebuie găsite modalităţi de a-i motiva să lucreze în acest domeniu dificil, care presupune să stai la 40°C vara, în vânt, praf, ploaie toamna.

Încă un lucru foarte important: să se dea fermierului român posibilitatea să cumpere teren. Acum suntem în concurenţă neloială la multe capitole. La subvenţii, la dobânzi bancare şi la accesarea creditelor. Am participat recent la un seminar unde am aflat că există bănci care au început să se gândească la un produs de finanţare a fermierilor pentru a cumpăra teren. Se pot întâmpla tragedii în sensul că un fermier român exploatează 1.000 ha, a investit bani, lucrează, are profit şi vine un fermier din afară care doreşte să cumpere teren în România, pentru că guvernul ţării sale sprijină activitatea băncilor care îl finanţează pentru astfel de investiţii. Acest fermier ce va face? Va rămâne cu utilajele în curte? De ce nu încercăm să ne protejăm? Nu să ne favorizăm, ci să ne protejăm, să fim pe picior de egalitate.

Dacă fermierul din Italia primeşte, pentru a cumpăra teren în România, un credit în care garantează cu terenul din România, de ce fermierul român nu poate face la fel? Băncile trebuie să înţeleagă că aceasta este cea mai sigură şi curată garanţie. Un tractor se uzează, dar pământul rămâne şi nimeni nu poate să-i ia valoarea. Dacă vin alţii şi fac agricultură în România, nu ştiu dacă vom mai avea control asupra producţiei.

I. Banu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
1002
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Agricultura renunţă doar la 10 agenţii

Criza economică a dus la restructurarea mai multor structuri guvernamentale. În cazul Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR), din cele 31 de structuri subordonate, zece vor dispărea, prin comasare, iar numărul de angajaţi va fi redus cu 1.220. Acest lucru a fost hotărât recent, în cadrul unei şedinţe de Guvern.

Agenţiile europene rămân intacte

„Ordonanţa iniţială a suportat o modificare, în sensul că Administraţia Domeniilor Statului nu va mai fi desfiinţată. Deocamdată va rămâne în forma actuală, dar va suporta o reducere a personalului cu aproximativ 20%“, a declarat Ilie Sârbu, ministrul Agriculturii.

La briefingul de presă de la Guvern, ministrul a spus că, în aparatul Ministerului Agriculturii, s-a făcut o reducere de 136 de posturi. Însă la agenţiile care derulează fonduri europene – Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură, Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit, Agenţia Naţională pentru Pescuit şi Acvacultură – nu se operează niciun fel de modificări.

Neatinsă rămâne şi Administraţia Sistemului Naţional Antigrindină, care a fost înfiinţată prin lege abia anul trecut.

Ce a fost şi ce a mai rămas?

- În aparatul central al Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale a rămas Autoritatea de Management a PNDR cu 307 posturi, finanţate din fonduri europene (97 la nivel central şi 210 la nivel local, preluate din structurile direcţiilor pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene).
- Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă, inclusiv oficiile din subordine, se desfiinţează, în urma transformării Oficiilor Judeţene de Consultanţă Agricolă în Camere Agricole.
- Societatea Naţională Îmbunătăţiri Funciare, finanţată integral din venituri proprii, se transferă la AVAS, în vederea privatizării.
- Societatea Naţională de Produse Agricole se desfiinţează.
- Agenţia Naţională a Zonei Montane preia în structura sa şi Centrul de Formare şi Inovaţie pentru Dezvoltare în Carpaţi - Suceava.
- Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie se reorganizează prin preluarea în atribuţiile sale a personalului şi atribuţiilor Autorităţii Hipice, care se desfiinţează, şi prin preluarea întregii activităţi privind inspecţia în zootehnie.
- Laboratorul Central pentru Carantină Fitosanitară se va comasa cu Laboratorul Central pentru Controlul Reziduurilor de Pesticide în Plante şi Produse Vegetale.
- Laboratorul Central pentru Calitatea Seminţelor şi a Materialului Săditor se reorganizează prin preluarea în

structura sa şi a atribuţiilor Băncii de Resurse Genetice Vegetale Suceava.

● Laboratorul Central pentru Controlul Calităţii şi Igienei Vinului Valea Călugărească se reorganizează prin preluarea în structura sa şi a atribuţiilor laboratoarelor regionale de la Blaj şi Odobeşti.

● Oficiul Naţional al Denumirilor de Origine pentru Vinuri şi alte produse vitivinicole se reorganizează prin preluarea atribuţiilor Oficiului Naţional al Viei şi Vinului.

● Reorganizarea Regiei Naţionale a Pădurilor va fi discutată în perioada următoare.

● Inspectoratele teritoriale de regim silvic şi de vânătoare rămân la fel, ca şi inspectoratele teritoriale pentru calitatea seminţelor. Sunt inspectorate care au corespondent în ceea ce s-a negociat cu Uniunea Europeană.

● Institutul de Stat pentru Testarea şi Înregistrarea Soiurilor rămâne în structura actuală.

● Oficiul Naţional al Produselor Tradiţionale, care funcţionează la Braşov, este o instituţie nou promovată care are 19 angajaţi şi rămâne neschimbat.

● Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Îmbunătăţiri Funciare este o instituţie care se autofinanţează şi nu se schimbă.

● Institutul de Bioresurse Alimentare îşi continuă activitatea ca şi Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biotehnologii şi Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru tehnologie.

Menţionăm că aceste institute au fost negociate cu Uniunea Europeană şi au un număr redus de personal.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
746
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

agricultura-romaniei-a-fost-intotdeauna-...

Agricultura României a fost întotdeauna primitivă

Este opinia exprimată de dr. Bogdan Costea, director European BBA la University Management School din Lancaster, Marea Britanie

– Când discută oamenii despre universităţi le descriu ca pe nişte locuri închise, ca pe nişte biblioteci din care profesorii nu văd decât pagina de carte, ei fiind lipsiţi de relaţia cu ceea ce se întâmplă în univers în afara zidurilor acelor instituţii. Cum este în realitate?

– Pe de o parte este adevărat ce aţi spus. În realitate, instituţia universitară este instituţia cărţii. Universitatea este gardianul paginii scrise şi al ideilor păstrate cu cea mai mare rigurozitate, texte peste care îşi petrec ore, cariere, vieţi întregi oameni care le recitesc, le păstrează, le reinterpretează şi le garantează locul în istorie. Pe de o parte, poate să ni se pară că universitarii sunt separaţi de lume în biblioteci, însă aceasta este unul dintre locurile cele mai afectate de viaţa modernă şi mai ales de revoluţia informaţională, care a avut şi beneficii, dar are şi multe probleme.

Respectiv, pentru generaţia tânără, problema e că pe mulţi i-a îndepărtat de carte şi atunci rolul universităţii ca paznic, garantor şi dezvoltator al cărţii trebuie resubliniat într-un fel. Pe de altă parte, întotdeauna universitatea va părea ca un loc de unde vin întrebări care nu sunt confortabile, care vin şi din alte timpuri, puse cu un alt ton decât cel al urgenţei vieţii de zi cu zi. Universitatea nu este o instituţie a vieţii de zi cu zi, ci un loc al reflecţiei generale a societăţii. Este de neconceput istoria vieţii moderne fără activitatea universitară teoretică de unde ne vin toate beneficiile. Ecranul de televizor şi telefonul mobil sunt produse ale dezvoltării teoretice care are loc în universităţi.

– De aici şi întrebarea pe care şi-o pun cei care lucrează în media în mod curent, Gutenberg sau Marconi? Mai există cartea în formatul ei tradiţional sau a apărut pagina electronică?

– Din păcate, nici Gutenberg, nici Marconi, pentru că atât cei doi cât şi pagina scrisă şi radioul au avut o relaţie cu mintea, cu spiritul pe care tehnica informaţională actuală n-o mai are. Şi Gutenberg, şi Marconi, şi pagina scrisă, şi vocea de la radio invitau mintea să fie activă, nu un pur receptor pasiv căreia îi pică para mălăiaţă, gata digerată. Şi radioul şi pagina scrisă te pun să gândeşti, te forţează să gândeşti. Din păcate, nici Gutenberg nici Marconi, ci ecranul de televizor, multiplicat prin ecranul de calculator transformat într-un mediu de pseudoinformaţie multiplă căreia nu mai avem nici disponibilitatea şi nu ni se mai oferă nici ocazia să-i mai dăm atenţie activă. Televiziunile au luat o cale nocivă pentru gând.

– Există o acuză adusă oamenilor de ştiinţă că ei nu se amestecă în treburile cetăţii, că stau deoparte, că problemele sunt lăsate să fie rezolvate pe seama celor care au puţină instrucţie, poate uneori deloc, care n-au nici măcar vocaţie. Cu alte cuvinte, cum poate să creeze bunăstare un om care nu are ştiinţă de carte?

– Întrebarea este complicată şi am citit-o acum câteva zile în cotidianul The Guardian, unde a apărut un mic editorial foarte bine scris al unui tânăr comentator de economie, care, pe un ton direct şi fără echivoc, i-a acuzat pe universitarii economişti de o incapacitate fundamentală de a interpreta criza economică şi i-a acuzat şi pe sociologi că nu sunt capabili să compenseze slăbiciunile crizei economice. Întotdeauna s-a pus problema care este rolul gânditorului în viaţa cetăţii. Are sau nu gânditorul, universitarul rol politic activ? Răspunsul e foarte greu de dat. Ne dorim întotdeauna să ne conducă oameni pe care să-i respectăm. Din păcate, în ultimii 40 de ani am fost martorii unei degradări a clasei politice.

Ştiinţa economică a divorţat de filozofie

– Cum se explică faptul că avem atâtea minţi luminate şi totuşi economia lumii este în recesiune?

– Ştiinţa economică din ultimii 50 de ani, amplificată de aparenta victorie de după 1989, nu e capabilă să gândească criza în aspectele ei fundamentale. Suntem în această criză pentru că economiştii au cultivat un anume set de doctrine, o viziune care a fost ea însăşi o parte din cauzele acestei crize. Nu degeaba clasicii economici n-au fost economişti, ci filozofi în primul rând. Ştiinţa economică nu e un joc matematic cu nişte variabile care pot fi cuantificate în etalon monetar şi dacă punem variabilele astea într-o relaţie optimă se vor rezolva toate problemele. Ştiinţa economică nu poate să trăiască şi ca atare acum s-a sufocat fără istorie culturală şi fără o înţelegere mult mai largă, filozofică, a problemelor pe care şi le pune. Or, ştiinţa economică a divorţat de filozofie în mod radical. Şi celelalte ştiinţe sociale sunt lipsite de această abilitate. Nu putem salva nici psihologia, nici antropologia de această criză, dar ştiinţa economică e cel mai rău situată din acest punct de vedere.

– Domnule profesor, a avut Malthus dreptate? Suntem prea mulţi pentru oferta de subzistenţă a planetei?

– Eu cred că da, dacă privim situaţia în fundamentul ei. Problema pe care o pune Malhus în secolul al XIX-lea faţă de limite este esenţială: cum gândim finitudinea? Că planeta este finită, nu e niciun dubiu. Că fiinţa umană, ca şi celelalte forme de viaţă, este definită de finitudine, de mortalitate, fără să fiu morbid, în acest sens da, Malthus a avut dreptate.

China, un antimodel

– Vorbind de criză, mă întorc către o zonă a lumii care pare că a găsit soluţia de a se feri de aceasta - cea asiatică. Ce se întâmplă cu China, despre care în ultima perioadă începe să se discute oarecum îngrijorător, deşi acolo PIB-ul, cifra de creştere a economiei sunt fantastice?

– Cred că nu putem discuta despre China ca despre un model. Este un amestec de modele. Succesul Chinei nu e bazat pe o articulare coerentă a unui corpus politic care a depăşit o fază istorică de criză şi de decădere într-un mod pur coerent, ci amestecând modele. Nu e un model, nu e o economie sănătoasă. Economia Chinei are ea însăşi acum de făcut faţă perspectivei unei căderi a pieţei imobiliare. Din multe puncte de vedere, China este descoperită atât în interior, cât şi în raport cu economia internaţională din care s-a născut. Dependenţa economiei chineze de economiile restului lumii e atât de mare încât China nu se poate considera acoperită, ferită şi deodată pe post de model. Eu cred că China nu e un model pentru nimic. Are succes, dar asta nu înseamnă că tot ce are succes astăzi este suficient de articulat ca să poată fi imitat.

– O anumită situaţie dificilă traversează şi România. Eram tentat să spun o anumită tragedie chiar, pentru că, de pildă, o ţară cu un potenţial agricol pe care îl avem importă în momentul de faţă aproape 80% din ceea ce consumă. În acelaşi timp, propriile terenuri sunt lăsate nelucrate şi supuse deprecierii. Ce se va întâmpla?

– Întrebarea e urgentă şi totuşi din perspectivă istorică nu e de acum. Agricultura României a fost primitivă întotdeauna, pentru că relaţiile fundamentale de producţie agricolă au fost primitive. Satul românesc nu e un loc unde se mişcă lucrurile şi de asta îl şi idealizăm într-un fel. E un loc unde nu se mişcă nimic, în care e un fel de pace permanentă. Această imobilitate are nişte costuri. Nu cred că România îşi va salva agricultura. Demografic, satul românesc este într-o situaţie de criză. Comunităţile respective nu sunt capabile să-şi revină decât dacă sunt date pe mâna corporaţiilor internaţionale - lucru pe care iarăşi îl urâm, că nu ne place că ne vindem ţara - care să facă ce au făcut cu ele în America.

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:

866

□

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Agricultura României, între posibilităţi şi realitate

Potenţial nevalorificat

De la „Noi vrem pământ!“ şi până la „Noi vrem fonduri europene!“, istoria a lăsat pe plaiul mioritic răni adânci, în urma sistemului colectivist, de o jumătate de veac, aberant pus în practică.

Fondurile de aderare, aplicate pe post de bandaj unei agriculturi aflate în colaps, încep să redea încrederea în „fertilitatea financiară“ a brazdelor, care încă mai contribuie cu circa 8% la formarea PIB.

La 1 ianuarie 2007, Europa a primit la pachet, odată cu aderarea României, pe lângă cele 0,84 de procente din PIB, respectiv 4,4 procente de populaţie şi aproape o treime din totalul populaţiei ocupate în agricultură, împreună cu doar 4,84% din valoarea adăugată agregată, provenită din producţia agricolă. Drept pentru care, în următorii doi ani ţara noastră urma să aibă alocate de la bugetul comunitar 4.037 miliarde euro pentru a fi cheltuite în sprijinul agricultorilor, din care 60% în scopul dezvoltării rurale.

Pe lângă deja obişnuitele controverse legate de extrem limitata „capacitate de absorbţie“ a acestor bani alocaţi după criterii europene pentru a satisface nişte nevoi româneşti, agricultura se zbate la marginea domeniilor de afaceri considerate finanţabile de către sistemul bancar.

Performanţe modeste

România are o poziţie privilegiată din punctul de vedere al resurselor agricole. Terenul arabil reprezintă 39,5% din suprafaţa totală a teritoriului şi numai alte cinci state din lume au o poziţie mai confortabilă decât cea a ţării noastre din această privinţă.

Sectorul agricol autohton este privit, în mod frecvent, drept un principal beneficiar al aderării României la Uniunea Europeană. Oportunităţile reies din fondurile europene importante, care pot fi atrase în cadrul Politicii Agricole Comune, aproximativ 7,5 miliarde euro, în perioada 2007-2013.

Dincolo de fondurile europene, oportunităţile la nivel local pot apărea şi din aplicarea unui cadru de reglementare mai stabil şi mai predictibil, ca urmare a implementării Politicii Agricole Comune, cu efecte pozitive în ceea ce priveşte stabilizarea preţurilor. Valorificarea deplină a avantajelor integrării României în UE ar putea deschide noi oportunităţi pentru fermierii români, ce vor putea aproviziona o piaţă cu 500 milioane de consumatori.

Ţara noastră poate deveni a treia putere agricolă a Europei, după Franţa şi Germania, în condiţiile unei absorbţii bune a fondurilor europene până în 2013, a unor investiţii străine directe şi a unui anumit sprijin guvernamental.

Un peisaj agricol atipic

România are cel mai înalt nivel de utilizare a lucrătorilor pe cont propriu şi a lucrătorilor familiali neremuneraţi în agricultură din întreaga UE (circa trei milioane de persoane în 2005). Diferenţa semnificativă dintre România şi marile puteri agricole europene, precum Franţa şi Spania, reflectă structura proprietăţii în agricultură – lucrători pe cont propriu ce muncesc pământul proprietate personală în România, faţă de salariaţi ce lucrează pământul altor proprietari, în alte ţări.

Această structură a forţei de muncă, precum şi investiţiile reduse din agricultură au determinat o productivitate foarte scăzută.

Recolta medie la hectar pentru cereale este cu mult sub standardele europene (doar 40% din recolta medie obţinută de Franţa, de exemplu). În plus, la nivelul economiei naţionale, valoarea adăugată brută, raportată la o persoană ocupată, este cea mai redusă din sectorul agricol.

Ponderea agriculturii în valoarea adăugată brută este semnificativă în România (7,5%), în comparaţie cu media UE – 27 de 1,9%, o situaţie similară fiind întâlnită în Bulgaria, Lituania şi Polonia.

Piaţa, o mare necunoscută pentru ţărani

Peste 81% din exploataţiile agricole individuale folosesc mai mult de jumătate din producţia obţinută pentru autoconsum. Micile ferme nu sunt capabile încă să vândă producţia vegetală şi animală în reţelele moderne de comerţ retail.

Pentru remedierea acestui aspect, sprijinul guvernamental şi european este esenţial. Implicaţiile macroeconomice ar fi majore, în viitor putând avea loc o creştere a standardului de viaţă în zonele rurale, precum şi continuarea dezvoltării industriei alimentare, concomitent cu declinul importurilor de produse agricole.

Potenţialul semnificativ de creştere a agriculturii româneşti este combinat cu un proces investiţional intens sprijinit de transferurile de la Bugetul Uniunii Europene şi extinderea politicilor agricole dincolo de graniţele naţionale, unele companii putând obţine credite cu dobânzi foarte scăzute şi pe termene lungi pentru achiziţionarea de teren agricol în alte ţări din Uniunea Europeană.

Criză financiară la orizont!

Chiar dacă în general România a fost o ţintă a investiţiilor străine directe în ultima vreme, criza internaţională ar putea afecta, în primul rând, sectoarele cel mai puţin dezvoltate ale economiei, aşa cum este agricultura.

Acest sector are o importanţă majoră pentru îmbunătăţirea unor indicatori macroeconomici, cum ar fi rata inflaţiei, produsele alimentare având în România cea mai mare pondere în coşul de consum (peste 37%, în comparaţie cu 15% în zona euro).

Până în prezent, România a fost afectată doar indirect de criza internaţională, investiţiile străine directe menţinându-şi trendul ascendent (+66% în primele şapte luni). Este posibil însă ca, pe termen scurt, situaţia din agricultură să nu se schimbe prea mult, dacă se ia în calcul o acutizare a actualei crize financiare şi o posibilă extindere a acesteia spre UE, principalul investitor şi partener comercial al României.

Sursa graficelor: bănci centrale, institute de statistică,
BCR Cercetare, Eurostat.

Viorica MORARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1781

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net

Agricultura se face şi cu sufletul

Statisticile furnizate de UE au stabilit că agricultura din România este în urmă cu 44 de ani faţă de media agriculturii europene. Este o constatare însuşită de către cei care diriguiesc treburile ţării, inclusiv de către ministrul agriculturii, Ilie Sârbu, care conchide sfătos că „trebuie să recuperăm“. Şi de ce l-au convins doar statisticile europene, când o simplă vizită în lumea satului românesc, acolo unde trăiesc şi muncesc oameni dedicaţi gliei, l-ar fi lămurit pe deplin?

Unul dintre aceşti truditori ai pământului este inginerul Gheorghe Cenuşă, preşedintele Societăţii Agricole „Trei sate“ din comuna nemţeană Ion Creangă.

De 40 de ani în acelaşi loc

Stăm de vorbă sub un măr pe care, spune domnia sa, l-a plantat acum 40 de ani când, la terminarea facultăţii, a fost repartizat la CAP Avereşti.

– Aşadar, o viaţă de om...

– Da, pentru că mi-au plăcut oamenii, mi-au plăcut locurile unde am aplicat cele învăţate mai întâi de la bunicii şi părinţii mei, oameni gospodari, şi apoi de la facultate. Am rămas aici, am făcut, zic eu, treabă bună, m-am bucurat şi mă bucur de încrederea oamenilor pentru că, să ştiţi, agricultura se face cu sufletul.

– Ce puteţi spune despre trecerea de la CAP Avereşti la Societatea Agricolă „Trei sate“?

– Ca peste tot, şi aici în zilele învolburate ale Revoluţiei au apărut indivizi, de regulă cei ce nu lucraseră la CAP, puşi pe dărâmat, pe căpătuială, mai ales că expresia oficială utilizată atunci era „lichidarea“.

Acum, SA „Trei sate“ lucrează 1.400 ha de teren, din care 54 de livadă pe rod. Am avut 500 ha de grâu, 300 de rapiţă, 200 cu porumb, sfeclă-de-zahăr etc.

Vreau să subliniez neapărat un lucru: în ciuda tuturor greutăţilor, am reuşit ca, an de an, să îndeplinim condiţiile stipulate în contractul de arendă pentru cei 1.000 de proprietari şi salariile pentru 30 de angajaţi.

– A fost o problemă şi cu livada...

– Într-adevăr. După Revoluţie, nişte indivizi au încercat să pună mâna pe cele 54 ha de cireşi şi pruni aflaţi pe rod. Am fost târât prin tribunale, acuzat de „tulburare de posesie“. Am reuşit însă să învingem şi livada ne asigură, în bună măsură, mijloacele pentru continuarea activităţii până când valorificăm roadele câmpului.

Statul nu se implică

– Aţi atins un punct nevralgic...

– Aţi văzut livada la recoltare. Avem norocul că, de ani buni, o societate comercială ne cumpără cireşele. Suntem bucuroşi că le putem vinde, deşi preţul oferit este doar de doi lei pe kilogram, în timp ce în pieţele Bucureştiului cireşele se vindeau cu 10-15 lei. Aceeaşi situaţie şi la celelalte produse, în timp ce input-urile de care avem nevoie au atins preţuri astronomice.

M-am întrebat nu o dată dacă cei de la Ministerul Agriculturii ştiu aceste lucruri. Cum este posibil ca pentru o anvelopă de tractor să dai o tonă de grâu? Nu mai vorbesc de preţul la motorină, la piesele de schimb sau la îngrăşăminte.

– Aşa stând lucrurile, ce credeţi că ar trebui făcut?

– În primul rând, statul ar trebui să se implice mai mult. Nu este deloc adevărat că piaţa reglează preţurile. De ce nu există unităţi specializate, unde noi să putem preda produsele la un preţ controlat de stat, într-o oarecare măsură? Ar dispărea astfel samsarii şi precupeţii care jupesc două piei de pe producător şi de pe cumpărător.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
715
□
ª Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

agricultura-si-noile-conditionari-eco-II...

Agricultura şi noile condiţionări eco (III) > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Agricultura şi noile condiţionări eco (III)

Bunele condiţii agricole şi de mediu, aşa cum sunt ele explicitate în cadrul Art. 6, Capitolul 1, Titlul 2 din Regulamentul (CE) 73/2009, statuează, în primul rând, îndatoririle statelor membre în acest domeniu. Astfel, statele membre se asigură că toate terenurile agricole, în special cele care nu mai sunt exploatate în scopul producţiei, sunt menţinute în bune condiţii agricole şi de mediu.

Statele membre definesc, la nivel naţional sau regional, în baza cadrului stabilit de Anexa III, cerinţele minime pentru bunele condiţii agricole şi de mediu, ţinând seama de caracteristicile zonelor în cauză, în special de condiţiile pedologice şi climatice, de tipurile de exploataţii existente, de gradul de utilizare a terenurilor în cauză, de rotaţia culturilor, de practicile agricole şi de structura exploataţiilor.

Standardele prevăzute la a treia coloană din anexa III sunt opţionale, cu excepţia cazului în care: (a) statul membru a definit, pentru un astfel de standard, o cerinţă minimă pentru bunele condiţii agricole şi de mediu, înainte de 1 ianuarie 2009; şi/sau (b) statul membru aplică norme naţionale pentru abordarea standardului.

Bunele condiţii agricole şi de mediu impun şi anumite norme în ceea ce priveşte utilizarea terenurilor prevăzute pentru păşuni permanente. Astfel, statele membre, cu excepţia noilor state membre, se asigură că terenurile utilizate ca păşuni permanente la data prevăzută pentru cererile de ajutor pe suprafaţă din 2003 sunt în continuare utilizate în acest scop.

Noile state membre, altele decât Bulgaria şi România, se asigură că terenurile utilizate ca păşuni permanente la 1 mai 2004 sunt în continuare utilizate în acest scop. Bulgaria şi România se asigură că terenurile utilizate ca păşuni permanente la 1 ianuarie 2007 sunt în continuare utilizate în acest scop. În circumstanţe corespunzător justificate, un stat membru poate prevedea derogări de la primul paragraf, cu condiţia să ia toate măsurile pentru a împiedica diminuarea semnificativă a suprafeţei totale destinate păşunilor permanente.

Primul paragraf nu se aplică păşunilor permanente care urmează să fie împădurite, dacă împădurirea se realizează cu respectarea condiţiilor locale de mediu şi exceptând plantaţiile de brazi de Crăciun şi speciile cu creştere rapidă cultivate pe termen scurt.

Emilia MOHAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
729

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

agricultura-si-noile-conditionari-eco-II...

Agricultura şi noile condiţionări eco (II)

„Eco-condiţionalitatea reprezintă un element esenţial al Politicii agrare comune reformate“, a declarat Mariann Fischer Boel, comisarul pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală. „Plăţile directe vor fi acceptate de către populaţie doar în cazul în care aceasta constată că agricultorii sunt recompensaţi pentru desfăşurarea unor sarcini vitale în spaţiul rural.“

Conceptul de conformitate încrucişată

În cadrul disputelor purtate la nivelul UE, termenii eco-condiţionalitate şi condiţionalitate de mediu sunt adesea utilizaţi simultan pentru a descrie legătura dintre condiţiile de eligibilitate necesare pentru obţinerea sprijinului în agricultură şi condiţiile de mediu.

Definiţia de implementare a conceptului se găseşte în cadrul regulamentului aflat încă în lucru la nivelul Comitetului de Gestiune Plăţi Directe şi reforma PAC.

Acest document urmează să înlocuiască R(CE) 796/2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiţionalităţii, a modulării şi a sistemului integrat de gestionare şi control. Înlocuirea R (CE) 796/2004 vine ca urmare a abrogării R (CE) 1782/2003 şi înlocuirii ei cu R(CE) 73/2009. Astfel, în noul regulament, mai exact în viitorul Articol 2(31) eco-condiţionalitatea face trimitere la „cerinţele de reglementare în materie de gestionare“ şi la „bunele condiţii agricole şi de mediu“ în conformitate cu articolele 4, 5 şi 6, Capitolul 1, Titlul 2 din Regulamentul (CE) 73/2009.

Anexa 2 a R(CE) 73/2009 conţine acele regulamente şi directive CE care reglementează:

- protecţia mediului (conservarea păsărilor sălbatice, protecţia apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanţe periculoase, protecţia solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură, protecţia apelor împotriva poluării cu nitraţi proveniţi din surse agricole, conservarea habitatelor naturale şi a speciilor de faună şi floră sălbatică);
- identificarea şi înregistrarea animalelor (porcine, bovine, ovine, caprine);
- sănătatea publică, sănătatea animalelor şi sănătatea plantelor (introducerea pe piaţă a produselor de uz fitosanitar, interzicerea utilizării anumitor substanţe cu efect hormonal sau tireostatic şi a substanţelor beta-agoniste în creşterea animalelor, prevenirea, controlul şi eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă);
- notificarea bolilor (combaterea febrei aftoase, măsuri specifice împotriva bolii veziculoase a porcului, eradicarea febrei catarale ovine);
- bunăstarea animalelor (normelor minime de protecţie a porcilor, protecţia viţeilor, protecţia animalelor de fermă).

Obiective

Eco-condiţionalitatea are două obiective. Primul constă în contribuţia la dezvoltarea agriculturii durabile. Aceasta este obţinută prin respectarea de către agricultor a normelor referitoare la aspectele relevante ale eco-condiţionalităţii. Cel de-al doilea obiectiv constă în a asigura o mai mare compatibilitate a PAC cu aşteptările societăţii în general. Există o opinie generală, conform căreia plăţile pentru agricultură nu ar trebui să se mai acorde agricultorilor care nu respectă normele de bază în anumite domenii importante ale politicii publice. Comisia este convinsă că realizarea acestor două obiective va asigura viitorul PAC.

Emilia MOHAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
974

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ea8f1

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Agricultura şi noile condiţionări eco

Una dintre realizările de bază ale reformei Politicii Agrare Comune (PAC) din 2003 constă în impunerea obligativităţii privind conformitatea cu standardele de mediu, siguranţa alimentară, bunăstarea animalelor şi sănătatea plantelor. Mai mult, printre noile obligaţii ale fermierilor se numără şi menţinerea terenului agricol în bune condiţii agricole şi de mediu. Aceste obligaţii sunt totodată şi condiţii pentru obţinerea plăţilor directe de către fermieri, sistemul ecocondiţionalităţii reducând, deplin sau parţial, nivelul anumitor plăţi UE pentru fermierii care nu respectă standardele UE în activitatea agricolă.

Obiective

Ecocondiţionalitatea presupune atingerea a două mari obiective: îmbunătăţirea conformităţii cu standardele existente şi asigurarea faptului că decuplarea plăţilor directe de producţie nu va determina abandonări de terenuri în sensul afectării mediului. Totodată, prin ecocondiţionalitate se încearcă asigurarea unei mai mari compatibilităţi a PAC cu aşteptările societăţii europene. Domeniul ecocondiţionalităţii (normele pe care trebuie să le respecte agricultorul) include două componente: „cerințelor statutare de management“ (SMR) şi „bunele condiţii agricole şi de mediu“ (BCAM).

Principiul solidarităţii

Statele membre trebuie să aplice acest sistem pentru toate plăţile directe, decuplate sau cuplate, în conformitate cu primul pilon al PAC. Deosebit de importantă este trasarea unei graniţe clare între problemele generate de cadrul comunitar şi cele vizând punerea şi implementarea la nivel naţional a acestui cadru.

Esenţial în acest sens este principiul subsidiarităţii. Condiţiile de ecocondiţionalitate ce trebuie respectate de către agricultorii din cadrul UE trebuie să fie unitare, fapt reglementat printr-un cadru comun şi obligatoriu. Acest cadru se referă la definirea cerinţelor şi a standardelor pe care agricultorii trebuie să le îndeplinească, cât şi la sistemul de gestionare, control şi reducere. Cu toate acestea, implementarea se realizează prin intermediul statelor membre, deoarece constrângerile şi riscurile ce trebuie prevenite prin intermediul ecocondiţionalităţii diferă în funcţie de stat şi regiune. Mai mult, UE încurajează utilizarea sistemelor de gestionare naţionale preexistente, ceea ce înseamnă că şi modul de organizare a sistemelor de control variază între statele membre.

Rolul consultanţei agricole

Pe lângă aceste prevederi, deosebit de importantă este acceptarea de către fermieri a sistemului ecocondiţionalităţii. În acest sens, conştientizarea agricultorilor reprezintă o fază premergătoare primordială, datorită volumului mare şi naturii tehnice a informaţiilor privind ecocondiţionalitatea. La acest nivel, un rol esenţial îl joacă sistemul de consultanţă agricolă – FAS (Farm advisory system), destinat în exclusivitate domeniului ecoconditionalităţii. Consultanţa agricolă – FAS se realizează prin intermediul autorităţilor locale,

precum şi prin intermediul consultanţilor privaţi, dar participarea efectivă a fermierilor se face pe bază voluntară.
Emilia MOHAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
861

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

agricultura-un-aliat-impotriva-incalziri...

Agricultura, un aliat împotriva încălzirii globale

Parlamentarii europeni consideră că agricultura poate fi un aliat important împotriva încălzirii globale. Conform estimărilor, acest domeniu are un aport de aproape 9% din emisiile de gaze cu efect de seră şi dioxid de carbon ale UE. Însă, în acelaşi timp, agricultura este expusă consecinţelor încălzirii globale. Stéphane Le Foll (Grupul Alianţei Progresiste a Socialiştilor şi Democraţilor din Parlamentul European, Franţa) ne-a explicat care sunt paşii necesari pentru o politică agricolă mai ecologică.

Ne schimbăm alimentaţia?

În opinia sa, schimbările în obiceiurile de consum sunt deja remarcabile şi vor continua în viitor. De exemplu, consumăm din ce în ce mai puţină carne, deşi Le Foll nu este în favoarea eliminării acesteia din alimentaţie. Însă este de acord că trebuie să ne menţinem o alimentaţie diversificată.

„A existat un moment în trecut când unii dintre noi credeau că vom ajunge să consumăm pastile cu conţinut de proteine. Îmi aduc aminte de aceste previziuni, când ne imaginam indivizi care consumau în fiecare zi pastile cu conţinut de proteine din cutii mici, iar acestea le erau de ajuns“ – a afirmat europarlamentarul. Domnia sa consideră că viitorul va reprezenta o revenire la un regim alimentar foarte divers, care va încuraja mai degrabă ideea mesei ca modalitate de interacţiune între indivizi.

Vom avea suficientă hrană pentru toată lumea?

Estimările arată că, până în 2050, populaţia va creşte cu trei miliarde. Domnia sa crede că este foarte posibil să putem asigura tuturor hrana necesară, cu condiţia dezvoltării modelelor de agricultură. De 20 de ani, anumite regiuni specifice ale globului sunt specializate în hrănirea întregii planete, însă acest lucru nu mai funcţionează. Prin urmare, combinaţia între capacitatea de producţie a agriculturii şi protejarea mediului înconjurător va permite elaborarea unor noi modele de producţie, a opinat Le Foll.

Cum pot contribui agricultorii la eforturile de atenuare a încălzirii globale?

Parlamentarul european ne-a spus că agricultura are două obiective majore în acest sens. În primul rând, trebuie să se reducă emisiile de gaze cu efect de seră şi să se consume mai puţină energie fosilă. În al doilea rând, agricultura trebuie să promoveze stocarea carbonului în sol, care poate fi realizată prin acoperirea vegetală a solului şi fixarea carbonului în plante, prin intermediul fotosintezei şi prin capacitatea solului de a funcţiona ca rezervor.

„Trebuie luat în considerare că, în prezent, în Europa există 70 miliarde tone de carbon sechestrate în sol. Acest număr este echivalentul a 30 ani de stocare pentru toată Europa“, a precizat Le Foll. În opinia sa, în momentul de faţă nu avem o politică de tranziţie spre o agricultură ecologică. O astfel de strategie trebuie pusă în aplicare cât de curând, prin reorientarea spre modele de producţie durabile, care favorizează fotosinteza şi care menţin capacitatea solului de a depozita carbon.

Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
755
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Agricultura urbană din Malta

La cumpăna dintre ani am făcut o scurtă excursie în Malta, un mic grup de insule din Marea Mediterană, situată între Sicilia și coasta Africii de Nord, în dreptul Tunisiei. Arhipelagul maltez, în suprafață de 316 km2, este alcătuit din trei insule mai importante: Malta, Gozo și Comino, ocupate de 400.000 locuitori, fiind țara cu populația cea mai densă din Europa. Arhipelagul maltez este format din calcare ușor de prelucrat care ating în partea sudică înălțimi cu puțin peste 200 m altitudine.

Apa din precipitații pătrunde în acest substrat și se pierde în profunzime, neexistând decât un singur izvor natural în Gozo. În rest, necesarul este asigurat de apa de ploaie strânsă de pe acoperișurile construcțiilor sau de pe terenuri, în bazine, de unde este apoi utilizată pentru diferite necesități, inclusiv pentru irigații. Clima este blândă de tip mediteranean, cu ierni ploioase și veri secetoase. Pădurile lipsesc cu desăvârșire, iar pajiștile pe aceste locuri stâncoase sunt neînsemnate.

În ciuda unor condiții naturale extrem de nefavorabile ca substrat geologic și a absenței unei rețele hidrologice, locuitorii Maltei practică o agricultură foarte avansată și performantă.

În primul rând, terenul în pantă este în totalitate terasat cu ziduri de piatră din materiale locale. La fel, terenurile plane, care au același substrat calcaros compact, este împrejmuit cu ziduri înalte de piatră „recoltată“ de pe porțiunile dintre ziduri, cu mari și constante eforturi, vreme de secole.

Văzute din avion, terenurile agricole arată ca niște ziduri de cetate cu interioarele de sol cu nuanțe de roșu, ocupate de diferite culturi, în special grâu, legume, viță-de-vie și alte plante, ajungând până lângă alte ziduri de cetate, blocuri și case de locuit, șosele asfaltate și alte construcții.

De aici și senzația de agricultură urbană indusă vizitatorului de acest peisaj puternic antropizat îmblânzit de ingeniozitatea omului. Se poate afirma că maltezii scot hrană din piatră seacă.

Văzând pe viu în ce condiții practică agricultura unii semeni de-ai noștri din UE, nu poți rămâne indiferent la crasa nepăsare de care suferim noi, românii, cu privire la cultivarea pământului, în condiții net mai favorabile. Nu ar fi lipsit de interes ca aleșii și diriguitorii noștri, indiferent de orientare sau culoare politică, să se îmbarce într-un avion și să viziteze Republica Malta să se șocheze de agricultura acestei țări unde nu există metru pătrat necultivat, după care să încerce să găsească soluții pentru a reintroduce în cultură milioanele de hectare de terenuri arabile lăsate de noi în paragină. Merită încercat.

Teodor MARUȘCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
1618

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

agriplanta-2011-expozitie-cu-loturi-demo...

AGRIPLANTA 2011 - expozitie cu loturi demonstrative pentru principalele culturi agricole si demonstratii comentate cu masini agricole > REVISTA LUMEA SATULUI

AGRIPLANTA 2011 - expozitie cu loturi demonstrative pentru principalele culturi agricole si demonstratii comentate cu masini agricole

AGRIPLANTA 2011 aduce in Romania un nou concept de eveniment expozitional agricol, care prezinta, alaturi de exponatele clasice (utilaje si echipamente agricole, samanta, produse pentru protectia plantelor, fertilizatori, etc), o incitanta suita de demonstratii comentate cu masini agricole si loturi demonstrative, in timp real, pentru principalele culturi agricole.

Fermierii, specialistii sectorului agricol, dar si familiile lor vor gasi activitati de interes pentru fiecare dintre ei la prima editie a expozitiei in camp AGRIPLANTA: de la dezbateri, testari de masini si exemplificari de lucrari ale solului, pana la spectacole folclorice si activitati pentru copii.

Evenimentul are loc in perioada 3-5 iunie 2011, in judetul Calarasi, in apropiere de localitatea Fundulea, accesul auto facandu-se din autostrada A2, iesirea Fundulea, pe DJ 402 spre Nana/Oltenita.

AGRIPLANTA este organizata de compania romano-germana DLG InterMarketing, dupa modelul de mare succes al unor evenimente similare dezvoltate in Germania de Societatea Germana pentru Agricultura (DLG e.V.), editia 2011 desfasurandu-se sub patronajul Ministerului Agriculturii si Dezvoltarii Rurale, in colaborare cu Directia pentru Agricultura a Judetului Calarasi, USAMV Bucuresti, USAMV Cluj-Napoca, USAMVB Timisoara si Academia de Stiinte Agricole si Silvice “Gh. Ionescu-Sisesti”.

Partener al editiei este IKB Leasing, iar partenerii media sunt: Profitul Agricol, Ferma, Lumea Satului, Revista Fermierului, Recolte Bogate, Ghidul Fermierului, Utilaje Agricole, Magazin Agricol, AgriMedia, Agricultorul Roman, Smart Agri Magazin, InfoAliment, InfoAgrar, Info AMSEM, Radio Romania Antena Satelor, Radio Cluj si AgroFM, emisiunea TV Euroferma, AgroInfo.ro si Anunturi-Agricole.ro.

Avand in portofoliu si Targul International AGRARIA Cluj-Napoca, recunoscut drept cel mai relevant eveniment de profil din Transilvania, DLG InterMarketing isi extinde prin AGRIPLANTA operatiunile in sud-estul tarii, dorind sa contribuie si aici la dezvoltarea agriculturii, prin crearea unei platforme de intalniri, parteneriate si contracte intre producatori, distribuitori, specialisti, fermieri si autoritati.

Expozantii reuniti la AGRIPLANTA 2011 sunt firme producatoare si distribuitori de seminte si produse pentru cultivarea si protectia plantelor, furnizori de masini si utilaje agricole, sisteme de irigatii, sere, silozuri, echipamente pentru cultivarea de legume si fructe, institute de cercetare, asociatii si universitati de profil, banci, firme de consultanta si asigurari, institutii de presa de specialitate etc. Printre acestia se numara:

Agri-Alianta, Agri Inovatie, Agrocom Proiect, AgroExpert Capital, Agromec Stefanesti, Agrotest Austria, Agrowest BMB, BASF, Baywa A.G., Biso Romania, Cheminova, Ciproma Sem, Convex, Depozitul de Utilaje Agricole, DLG e.V. – Societatea Germana pentru Agricultura, Ministerul Federal al Alimentatiei, Agriculturii si

Protectiei Consumatorului din Germania (BMELV), Du Pont, Farm Tech, General Leasing, Groupama Asigurari, Horsch Maschinen, IKB Leasing, Institutul National de Cercetare-Dezvoltare Agricola Fundulea, Jady Agro, KWA Agrartechnik, KWS Seminte, Lemken Romania, Limagrain Romania, Linzer Agro Trade Romania, Maisadour Semences, MAP-Masini Agricole Performante, Maschio Gaspardo Romania, MEWI Import Export Agrar Industrietechnik, Munax, Myo-O, Naandanjain Irrigation Projects, Nufarm Romania, Pioneer Hi-Bred Romania, Power Farming Company, Probstdorfer Saatzucht Romania, Procera Agrochemicals Romania, Procredit Bank, Quality Crops, RDI Constructii Metalice, Riela România, RIGK, Romgaz Oil, Saaten Union Romania, Statiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricola Lovrin, Tehnodiesel, Tehnofavorit, Tornum, Vogel & Noot Agrorom, Wintersteiger A.G., Z&A Logistic, Zagros International.

DLG e.V. – Societatea Germana pentru Agricultura (infiintata in 1885 si numarand peste 23.000 membri) si Ministerul Federal al Alimentatiei, Agriculturii si Protectiei Consumatorului din Germania (BMELV) vor participa atat cu loturi agricole demonstrative, pregatite in parteneriat cu mari firme germane de profil, cat si cu o echipa de specialisti care vor acorda informatii si consultanta fermierilor pentru protectia plantelor si lucrarile solului.

AGRIPLANTA 2011 cuprinde:

Demonstratii comentate cu masini agricole, analizate de un observator neutru:

- Zona ”Tehnici moderne pentru protectia plantelor” – testarea masinilor de erbicidat in conditii de camp (platforma Bumpy Road). Agricultorii prezenti vor vedea in timp real cum se comporta pe teren denivelat diverse masini de erbicidat distribuite de companiica Agri Alianta, Biso Romania, General Leasing, Lemken Romania, Munax, avand latimea rampei intre 24 m si 36 m, inclusiv modele autopropulsate sau tractate.
- Zona ”Lucrarile solului si semanat” – tehnologii traditionale si lucrari minime. Vor fi supuse testarii pe camp utilaje de diverse tipuri, cu latimea de lucru de dimensiuni diferite, aflate in oferta unor companii precum Agri Alianta, AgroExpert Capital, General Leasing, Maschio Gaspardo Romania, MEWI Import Export Agrar Industrietechnik: semanatoare intre 4,5 m si 18 m, cultivator 5 – 7,5 m, combinator 3 m, pluguri, grapa (rotativa sau cu disc) intre 5-6 m etc.
- Zona ”Tractor si tractorist” – cei care au talent in manevrarea tractorului pot veni sa il dovedeasca la AGRIPLANTA ! DLG InterMarketing pune la dispozitie utilajul, iar cei mai iscusiti tractoristi din regiune se pot intrece la testarile programate (daca au varsta peste 18 ani, un act de identitate si permis de conducere tip TR).

Loturi demonstrative pentru principalele culturi agricole – genetica de ultima ora, tehnologii avansate pentru protectia plantelor, scheme moderne de fertilizare

Spatii de expunere in aer liber si corturi ale firmelor participante

Spectacole folclorice ”Radio Romania Antena Satelor – 20 de ani”

AgriCafe – spatiu de intalniri pentru presa, prezentare de carti agricole

AgriKids – zona de activitati pentru copii

AgriWoman – spatiu dedicat in exclusivitate femeilor

Lansare de carte cu profil agricol

Concursuri cu premii si tombola pentru vizitatori

Vizitatorii au intrare gratuita la AGRIPLANTA 2011, pe baza taloanelor de acces disponibile la poarta expozitiei.

Programul de vizitare este de vineri pana duminica intre orele 09.00 – 18.00, iar agenda va include:

VINERI, 3 iunie 2011:

Ora 10:30 – 17:00 -Demonstratii comentate - Zona ”Tractor si tractorist”

Ora 11:00 – 12:00 -Deschiderea oficiala AGRIPLANTA 2011 si lansare de carte cu profil agricol

Ora 11:00 – 12:00 -Demonstratii comentate masini de erbicidat - Zona ”Tehnici moderne pentru protectia plantelor”

Ora 12:00 – 13:00 -Demonstratii comentate - Zona ”Lucrarile solului si semanat”

Ora 12:00 – 13:00 -Spectacol folcloric aniversar – ”RADIO ROMANIA ANTENA SATELOR – 20 de ani”

Ora 13:00 – 15:00 -MASA ROTUNDA cu tema “Provocari pe piata graului” – Zona “Forum Arena”

Moderator: Cosmin Andrei - TVR 1, realizator al emisiunii “Viata Satului”

Ora 14:00 – 15:00 - Demonstratii comentate masini de erbicidat - Zona ”Tehnici moderne pentru protectia plantelor”

Ora 15:00 – 16:00 -Demonstratii comentate - Zona ”Lucrarile solului si semanat”

Ora 15:00 – 17:00 -Activitati pentru copii - Zona AgriKids
SAMBATA, 4 iunie 2011:
Ora 10:30 – 17:00 -Demonstratii comentate - Zona ”Tractor si tractorist”
Ora 10:30 – 12:30 -Activitati pentru copii - Zona AgriKids
Ora 11:00 – 12:00 -Demonstratii comentate masini de erbicidat - Zona ”Tehnici moderne pentru protectia plantelor”
Ora 11:00 – 12:00 -Spectacol folcloric – ” RADIO ROMANIA ANTENA SATELOR – 20 de ani”
Ora 12:00 – 13:00 -Demonstratii comentate - Zona ”Lucrarile solului si semanat”
Ora 13:00 – 14:00 -Spectacol folcloric – ” RADIO ROMANIA ANTENA SATELOR – 20 de ani”
Ora 14:00 – 15:00 -Demonstratii comentate masini de erbicidat - Zona ”Tehnici moderne pentru protectia plantelor”
Ora 15:00 – 16:00 -Demonstratii comentate - Zona ”Lucrarile solului si semanat”
Ora 14:00 – 17:00 -Activitati pentru copii - Zona AgriKids
Ora 16:00 – 17:00 -Spectacol folcloric – ” RADIO ROMANIA ANTENA SATELOR – 20 de ani”
DUMINICA, 5 iunie 2011:
Ora 10:30 – 17:00 -Demonstratii comentate - Zona ”Tractor si tractorist”
Ora 10:30 – 12:30 -Activitati pentru copii - Zona AgriKids
Ora 11:00 – 12:00 -Demonstratii comentate masini de erbicidat - Zona ”Tehnici moderne pentru protectia plantelor”
Ora 11:00 – 12:00 -Spectacol folcloric – ” RADIO ROMANIA ANTENA SATELOR – 20 de ani”
Ora 12:00 – 13:00 -Demonstratii comentate - Zona ”Lucrarile solului si semanat”
Ora 14:00 – 15:00 -Demonstratii comentate masini de erbicidat - Zona ”Tehnici moderne pentru protectia plantelor”
Ora 15:00 – 16:00 -Demonstratii comentate - Zona ”Lucrarile solului si semanat”
Ora 15:00 – 17:00 -Activitati pentru copii - Zona AgriKids

Date de contact pentru presa: DLG INTERMARKETING SRL - Corina Mares, Managing Partner, Mobil 0722-633.639, corina@agriplanta.ro

----

Tel.:+40 21 3171225, Fax: +40 21 3153435; Mobil: +40 722 633639;
E-mail: office@agriplanta.ro
www.agriplanta.ro

Vizualizari:
1841
□
Comentarii
□
□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-June-2011)iniţiativa excelentă, doresc organizatorilor cât mai mulţi cumpărători, iar acestora să utilizeze utilejele cu un randament cât mai mare.

2. Ionita Marius -- (1-June-2011)Ma intereseaza informatii despre utilaje folosite in legumicultura (culturi de cartof, ceapa, morcov). Expozanti, oferte, date tehnice, etc

3. Salistean Domnica -- (3-June-2011)La FUNDULEA am facut practica multa si mi-am facut lucrarea de diploma la GENETICA CU d-UL PROF COSMIN SI CRACIUN ,AM COLABORAT SI CU D-UL CRISTIAM HERA CARE AVEA NEVOIE DE STUDENTI LA OBSERVATII PENTRU EXPERIENTELE LOR,SI ..CULMEA AM FOST PLATITA CU..800 DE LEI .O AVERE PENTRU MINE ATUNCI. aMINTIRI PLACUTE SI IATA INITIATIVE SI MAI PLACUTE ACUM,COLEGA MEA nEDU mARILENA SI SOTUL EI LUCREAZA ACOLO DAR ..NU NE-AM REVAZUT DE 32 DE ANI SI ..AMINTIREA ESTE TOTUSI VIE..SUCCES ORGANIZATORILOR.

4. Dobre Daniel BISO GROUP -- (5-June-2011)Ce sa mai .. a fost superb ... Marius daca vrei utilaje intra pe site-ul nostru sau oriunde gasesti ce cauti!
Speram sa mai fie un astfel de eveniment cu multe utilaje agricole incepand de la cele mai mici tractoare pana

la cele mai mari cu 8 roti sau senile!!

5. Trifanescu Danut -- (6-June-2011)Imi pare foarte rau ca nu am putut onora invitatia la prezentarile de la AGRIPLANTA 2011, dar m-ar interesa si pe mine mai multe informatii referitoare la utilaje agricole noi(plug reversibil hidraulic cu trei brazde pentru tractor U650,masina erbicidat, combinator etc.) Sunt posesorul unei suprafete de teren arabil de 17 ha iar acum ma pregatesc pentru depunerea unui proiect pe masura 112 pe legumicultura(cultivarea si comercializarea pepenilor). Doresc adrese de firme care comercializeaza utilajele mentionate anterior insotite eventual de lista de preturi, marca si modelul. Va multumesc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

agro-mondo_494.html

Canada: Porcii unei ferme au luat virusul H1N1 de la stăpânul lor

Informaţie şocantă a autorităţilor canadiene: porcii unei ferme din vestul ţării au fost infectaţi cu virusul H1N1, transmis de un om. Purtătorul virusului a fost chiar stăpânul fermei, care a vizitat, cu puţin timp în urmă, Mexicul. Transferul virusului gripei de la om la porc nu este ceva senzaţional. „Porcii pot contracta viruşi de la oameni, de la alţi porci şi de la păsări“, susţine un medic canadian. Aproape 10% dintre cei 2.200 de porci de la fermă au fost afectaţi de virus.

Egipt: Carnaj de frica gripei

Decizia autorităţilor egiptene de a sacrifica toţi porcii din ţară a provocat violenţe de stradă la Cairo. Sute de crescători s-au luat la bătaie cu poliţiştii veniţi să le confişte animalele şi să le omoare. Fermierii au aruncat cu pietre şi sticle asupra agenţilor, care au ripostat cu gaze lacrimogene şi gloanţe de cauciuc. Guvernul a decis ca un sfert de milion de porci crescuţi în ţară să fie sacrificaţi, pentru a împiedică apariţia vreunui caz de îmbolnăvire cu gripă porcină.

Spania: O furtună puternică a distrus hectare de livezi

O puternică furtună cu grindină a distrus zeci de hectare de culturi agricole din zona localităţii Abaran, Murcia. Ploile au depăşit 30 de litri pe metrul pătrat. În doar 15 minute de furtună puternică au fost distruse 800.000 kg de fructe, care urmau să fie culese în următoarele săptămâni. Au fost afectate mai ales piersicile, prunele şi nectarinele.

Anglia: Subvenţii agricole pentru regină

Regina Elisabeta a II-a a Marii Britanii, una dintre femeile cele mai bogate din ţară, a primit în 2008 subvenţii agricole europene în valoare de peste 500.000 de euro, pentru ferma sa de la Sandringham.

Germania: Cartof modificat genetic

Guvernul Germaniei a autorizat cultivarea cu titlu de probă, în câmp deschis, a cartofului modificat genetic, Amflora. Autorităţile germane consideră că acest tip de cartof nu prezintă pericol pentru sănătatea oamenilor sau pentru mediu. Decizia vine după ce Germania a interzis cultura porumbului modificat genetic realizat de grupul american Monsanto.

UE taxează biodieselul din SUA

Companiile americane care exportă biodiesel în Uniunea Europeană vor trebui să plătească tarife adiţionale antidumping de până la 29% şi taxe antisubvenţie între 29 şi 41% din preţul perceput. În următoarele şase luni, organismul european trebuie să decidă dacă va păstra taxele pentru următorii cinci ani. Măsura este ultima dintr-o serie de acţiuni similare: UE a interzis recent importurile de pui clorinat şi de carne de vită tratată cu hormoni.

SUA: Profit-record pentru energia verde

Energia solară, eoliană, precum şi biotehnologia, au înregistrat profituri-record anul trecut şi promit rezultate excelente şi în viitor. Deocamdată, programul de stimulare economică al guvernului Statelor Unite va contribui cu peste 70 miliarde de dolari în investiţii directe. Din aceşti bani, 4,5 miliarde de dolari vor fi investiţi în proiecte de reducere a consumului de energie electrică.

Brazilia: 1,3 miliarde de dolari pentru climă

Banca Mondială a aprobat un împrumut de 1,3 miliarde de dolari pentru a sprijini autorităţile din Brazilia pentru managementul mediului şi al schimbărilor climatice. Împrumutul va ajuta guvernul brazilian să elimine agricultura nesustenabilă şi defrişările. Totodată, vor fi îmbunătăţite serviciile sanitare şi alimentarea cu apă, în condiţiile în care precaritatea acestora provoacă dizenterie, principala cauză de spitalizare a populaţiei.

Irina TRUŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
858

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

AGROEXPO – Bucovina 2009

Află cum să devii un fermier modern!

Timp de trei, zile la Suceava s-a desfăşurat cea de a VII-a ediţie a Târgului Naţional de Agricultură şi Industrie Alimentară AGROEXPO Bucovina 2009.

Organizată de Camera de Comerţ, Industrie şi Agricultură Suceava, în parteneriat cu Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală şi Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă, manifestarea, sub genericul Află cum să devii un fermier modern!, a reunit peste 50 de expozanţi din 12 judeţe ale ţării, aducând în atenţia numeroşilor vizitatori ultimele realizări ale producătorilor de maşini şi utilaje agricole, tehnologii şi utilaje pentru industria alimentară, aparatură de laborator, instalaţii frigorifice, îngrăşăminte şi pesticide, tehnologii pentru creşterea animalelor, maşini şi echipamente pentru abatorizare, flori şi plante de apartament, echipamente şi unelte pentru grădinărit etc.

Programul acestei ediţii a cuprins o serie de manifestări de larg interes, între care şi forumul economic Agricultura, încotro? În cadrul acestuia, punctul forte l-a constituit seminarul intitulat Satul românesc – prezent şi viitor, moderat de ing. Ion Banu, director, editor general al revistei Lumea satului.

În faţa unei săli arhipline în care se aflau primari, specialişti din agricultura judeţului, producători, reprezentanţi ai unor societăţi comerciale şi asociaţii de profil, alţi invitaţi, domnul Ion Banu, trecând peste tematica propusă de organizatori, a cerut participanţilor să se implice într-un dialog interactiv cu reprezentanţii organismelor de decizie prezenţi la manifestare.

A avut loc astfel o dezbatere mai puţin formală în care cei prezenţi au ridicat problemele cu care se confruntă producătorii agricoli din această parte de ţară. S-a invocat birocraţia excesivă la depunerea dosarelor pentru accesarea fondurilor europene, lipsa de receptivitate a băncilor în relaţiile cu clienţii, în special cu locuitorii satelor, excesiva creştere a dobânzilor sub pretextul crizei economice etc.

Luând cuvântul Gheorghe Flutur, preşedintele Consiliului Judeţean, a remarcat lipsa din sală a reprezentanţilor băncilor, care ar fi trebuit să răspundă la întrebările participanţilor, şi a cerut producătorilor să se asocieze pentru „a avea un cuvânt de spus“. Preşedintele Consiliului Judeţean a făcut cunoscută măsura de înfiinţare a pieţelor ţărăneşti de produse proaspete.

De asemenea, Gheorghe Flutur s-a adresat celor prezenţi cu îndemnul de a valorifica marile posibilităţi pe care le are judeţul în ceea ce priveşte creşterea animalelor. Este inadmisibil, a spus domnia sa, ca în Suceava la un hectar de păşune să existe doar 2,5 oi şi o vacă.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
661

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

agrofarm-holding-fetesti_664.html

Agrofarm Holding Feteşti

• Noile substanţe fertilizante se vând doar la jumătatea preţului pieţei

Ofertă ademenitoare de îngrăşăminte

Noile tehnologii au dus la obţinerea unor îngrăşăminte ieftine în România, cu preţul aproape la jumătate faţă de altele similare, dar cu eficacitate maximă. Am avut ocazia să vedem în câmp rezultatele folosirii unor astfel de produse, numite Fertifam.

Creatorul lor este prof. dr. Aurel Dorneanu, cercetător la Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie şi Protecţia Mediului (ICPA) Bucureşti. Menţionăm că finanţatorul şi beneficiarul roadelor cercetării este dr. ing. Ştefan Poienaru, administratorul Agrofam Holding din Feteşti (Ialomiţa). Datele au fost prezentate în cadrul unui simpozion desfăşurat recent în inima Bărăganului, în Balta Ialomiţei, unde Agrofam dispune de 12.000 ha.

„Am folosit Fertifam pentru culturile de câmp şi am obţinut rezultate foarte bune. Important este că au scăzut costurile la jumătate " – a declarat Poienaru, pentru Lumea satului.

În pregătire, îngrăşămintele humice

În expunerea făcută la simpozion, prof. dr. Aurel Dorneanu a prezentat trei noi îngrăşăminte foliare şi radiculare. În cazul foliarelor, este vorba despre Fertifam 311, Fertifam 131 şi Fertifam 111, iar în ceea ce priveşte radicularele există varianta Fertifam 311+PP (Plant Power), Fertifam 131+PP şi Fertifam 111+PP. Sunt destinate culturilor de câmp, legumicole, pomi şi viţă-de-vie. Domnia sa a recomandat aplicarea o dată a îngrăşământului radicular şi de două ori a celui foliar.

„Îngrăşămintele foliare Fertifam sunt asimilate aproape în totalitate şi au eficacitate foarte mare. Sporurile de producţie reprezintă în medie 8-30 %, iar viteza de asimilare a elementelor prin frunze este de 25-40 de ori mai mare decât prin absorbţia radiculară. Sperăm să realizăm în colaborare cu Agrofam Holding o adaptare a instalaţiei acestei unităţi, pentru a produce în viitor cantităţi importante de îngrăşăminte humice lichide la Feteşti" – a conchis profesorul Dorneanu.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
2829

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. cioroianu traian -- (11-December-2009)Domnul Dr. doc. Aurel Dorneanu nu este singurul "parinte" al fertilizantilor obtinuti "acum" la Agrofam Holding Fetesti.

Dr. Traian Cioroianu

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

agrostar-isi-cauta-aliati_l1289.html

Agrostar îşi caută aliaţi

Chiar dacă acţiunile de protest au fost parcă mai puţine în ultima vreme faţă de cum eram obişnuiţi, Federaţia Agrostar nu a lăsat garda jos aşa cum am putea fi tentaţi să credem, ci doar a folosit acest interval aparent liniştit pentru a-şi reformula revendicările. Care sunt acestea şi în ce măsură sunt ele cunoscute aflăm de la preşedintele organizaţiei sindicale, domnul Ştefan Nicolae.

– Domnule preşedinte, se pare că Agrostar-ul a rămas singura organizaţie sindicală importantă în agricultura românească. Nu vă este greu să luptaţi de unii singuri?

– Mai sunt organizaţii sindicale în agricultură, dar AGROSTAR este cea mai reprezentativă. Aceasta a devenit într-adevăr un bastion al luptei producătorilor agricoli pentru o viaţă mai bună, pentru renaşterea satului românesc şi pentru depolitizarea instituţiilor statului, pentru întărirea rolului agricultorilor reprezentaţi de sindicate, patronate sau alte forme asociative la relansarea sectorului agricol.

Revendicări tot mai numeroase

– Acţiunile dvs. au fost numeroase – parcă mai puţine totuşi în ultimul timp –, iar revendicările judicioase şi posibil de soluţionat. Sunteţi mulţumit de ceea ce aţi obţinut până acum?

– Nu suntem mulţumiţi şi din acest motiv am hotărât continuarea acţiunilor sindicale până la rezolvarea unor probleme esenţiale. În ce-i priveşte pe lucrătorii din sectorul agricol din România solicitările noastre vizează majorarea salariului minim la 800 lei, recupera-rea reducerilor de 25% din salariul de încadrare a angajaţilor din institutele şi staţiunile de cercetare şi asigurarea de consultanţă gratuită membrilor de sindicat pentru accesarea Măsurilor 141 şi 112 din PNDR. De asemenea, ne dorim continuarea implementării proiectelor accesate de Federaţia AGROSTAR pentru mediul rural în vederea recalificării şi reconversiei profesionale.

Revendicări:
- depolitizarea camerelor agricole;
- reducerea preţului la motorină la 50% din preţul la pompă;
- cadastrarea gratuită a terenurilor agricole şi comasarea lor prin programe de încurajare a tinerilor fermieri;
- reducerea TVA la 5% la produsele agroalimentare pe toată filiera produsului;
- debirocratizarea sistemului de accesare a fondurilor europene şi garantarea contribuţiei beneficiarului de către stat;
- recon-versia plantaţiilor agricole;
- acordarea de energie de la Hidroelectrica pentru sistemul de irigaţii din România;
- subvenţionarea combusti-bilului pentru serele din România;
- dezvoltarea proiectului de pieţe volante în toate zonele din România.

Lipsa dialogului cu partenerii sociali

– Se anunţă zile caniculare. Vor încălzi ele şi spiritul de „luptă“ al sindicaliştilor?

– Revendicările de mai sus vor fi pe masa miniştrilor agriculturii, a finanţelor şi al muncii. Vom negocia la „sânge“ şi, dacă nu se vor rezolva, probabil în partea a doua a anului vom relua protestele sindicale.

– Cum este şi normal, colaboraţi cu MADR, chiar şi cu guvernul prin confederaţia de care aparţineţi. Aşadar, să înţelegem că doleanţele dvs. sunt cunoscute? În ce măsură sunt ele şi rezolvate?

– Din păcate, spun cu regret, mandatul actualului ministru Valeriu Tabără se remarcă printr-o lipsă totală de dialog cu partenerii sociali. Probabil blocajul şi absenţa proiectelor consistente la nivelul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale pentru agricultori poartă tocmai amprenta acestei lipse de dialog şi consultare.

Interese comune, păreri diferite

– Să discutăm puţin şi despre conlucrarea cu ligile profesionale ale producătorilor agricoli, asociaţiile de fermieri şi patronatele: ce credeţi că ar trebui făcut pentru ca frământările actuale să reprezinte un punct comun al tuturor acestor organizaţii? Aţi discutat această problematică şi, dacă da, cum o vedeţi rezolvată?

– Dacă vă aduceţi aminte, anul trecut, la iniţiativa AGROSTAR şi FNPAR, a fost constituit Comitetul de Criză pentru salvarea Agriculturii, o platformă a reprezentării intereselor agricultorilor din România.

Din păcate, multe dintre organizaţiile sau asociaţiile profesionale nu au forţa necesară pentru a se implica în acţiuni de negociere şi protest pe termen lung. Sunt multe deosebiri de „păreri“, să nu spun altfel, şi aceste organizaţii nu au forţa necesară pentru o luptă de„gherilă“ cu instituţiile statului pentru drepturile agricultorilor. Oricum, noi rămânem deschişi dialogului cu orice organizaţie care îmbrăţişează principiile şi valorile Federaţiei AGROSTAR.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
745

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

ajutati-ne-sa-va-ajutam_649.html

Ajutaţi-ne să vă ajutăm!

Cam aşa ar putea suna răspunsul celor mai mulţi membri ai Comisiei pentru Agricultură din Camera Deputaţilor la numeroasele probleme ale crescătorilor de bovine în relaţiile lor cu procesatorii, comercianţii şi statul.

Invitaţi la Cameră în urma mai multor solicitări de a fi sprijiniţi în demersurile lor privind reglementarea pieţei de profil, în mod deosebit cea a laptelui, membrii Federaţiei Naţionale a Crescătorilor de Taurine din România au avut prilejul de a prezenta detaliat deficienţele din sistem care au condus la decapitalizarea fermelor, „acestea având acum uriaşa şansă de a intra în faliment“ – după cum declara Mircea Ciurea, preşedintele federaţiei.

Crescătorii n-au insistat atât pe sprijinul financiar de care beneficiază orice producător agricol din Uniunea Europeană, cât pe măsuri care să-i protejeze în piaţă „cel puţin atâta vreme cât suntem dezavantajaţi faţă de semenii noştri din Uniune, care primesc subvenţii cu de trei ori mai mari decât noi“ – sublinia Dorel Secară.

Ca răspuns la problemele ridicate, prof. Valeriu Tabără, preşedintele Comisiei, le-a recomandat o mai bună organizare în teritoriu şi propuneri concrete privind îmbunătăţirea legislaţiei de profil care, inserate într-un act normativ, să poată ordona lucrurile în aşa fel încât activitatea fermierilor să intre în normalitate. Cu alte cuvinte, crescătorii mai întâi trebuie să-şi creioneze singuri doleanţele, după care autorităţile să le legifereze. Rămâne însă de văzut câte din propuneri vor deveni literă de lege.

Poate atâtea câte vor dovedi interes şi pentru unele grupuri. Celelalte… Rămâne aşadar ca acei interesaţi – crescătorii – să ajute înainte de a fi ajutaţi. Până atunci va trebui să se descurce singuri. Cum? Românii au găsit mereu soluţii chiar şi când le-a fost mai greu.

I. Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
576

Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ajutor alimentar pentru populaţia săracă

Comisia Europeană a propus suplimentarea bugetului alocat programului de distribuire gratuită de alimente provenite din stocurile comunitare de intervenţie, pentru a veni în sprijinul populaţiei defavorizate din Uniunea Europeană. În cadrul acestui program anual, România va primi, în anul 2009, suma totală de 28,2 milioane de euro de la UE. Perioada estimată pentru selectarea operatorilor economici prin licitaţie, încheierea contractelor şi distribuţia produselor va fi martie-decembrie 2009.

Printre cei care beneficiază de acest ajutor se află familiile în dificultate, persoanele în vârstă, persoanele fără adăpost, persoanele cu handicap şi solicitanţii de azil.

Din suma totală, peste 26,7 milioane de euro sunt destinate achiziţionării de făină albă de grâu şi zahăr alb standard, diferenţa constituind acoperirea cheltuielilor administrative şi de transport.

Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA), instituţie aflată în subordinea Ministerului Agriculturii, Pădurilor si Dezvoltării Rurale, a publicat anunţul de intenţie în sistemul electronic de achiziţii publice, în vederea organizării licitaţiei publice pentru desemnarea furnizorilor care vor prelua alimentele din depozitele comunitare şi le vor distribui ulterior persoanelor defavorizate din România.

În oferta de participare la licitaţie sunt foarte clar stabilite natura şi caracteristicile produselor care trebuie furnizate, cerinţele referitoare la ambalare şi marcare, precum şi celelalte obligaţii legate de furnizare.

Selectarea agenţilor economici care vor livra produsele către depozite se va face prin emiterea de invitaţii la licitaţii conform OUG nr. 34/2006.

Urmărirea derulării contractelor se află în sarcina APIA.

După experienţa dobândită anul trecut, primul în care a fost derulat programul în România, MAPDR va modifica şi va completa HG nr. 410/2008, sub aspectele lărgirii ariei persoanelor beneficiare, măririi sumei acordate României cu 26% faţă de anul trecut, precum şi a desemnării organismelor responsabile cu gestionarea şi distribuirea produselor către beneficiari (organizaţii caritabile, Biserică).

Programul european de distribuire a alimentelor funcţionează din 1987. Însă, în timp ce scumpirea alimentelor duce la creşterea numărului de familii defavorizate, stocurile excedentare rezultate din producţia agricolă, care erau utilizate în trecut pentru ajutorul alimentar, ating cel mai redus nivel înregistrat vreodată.

Propunerea Comisiei a vizat o creştere cu două treimi a bugetului consacrat ajutorului alimentar (până la aproximativ 500 milioane de euro), începând din 2009, pentru ca mai multe familii defavorizate din Europa să poată beneficia de acest program. Iniţial, UE va acoperi 75% din costuri (85% în zonele mai sărace), urmând ca, până în 2015, costurile să fie suportate în mod egal (50/50%) de UE şi statele membre (75/25% în zonele mai sărace).

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
1214
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Ajutorul pentru motorină - cui şi în ce condiţii se aprobă? > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms

Submit search form

Web

arhiva.lumeasatului.ro

Home

Despre noi

Abonamente

Video

Articole

Oferte

Anunturi

Newsletter

Agro Business

Contact

Arhiva

Imprimati articolulAjutorul pentru motorină - cui şi în ce condiţii se aprobă?

Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale a emis Ordinul nr.126 din 26.05.2010 privind acordarea ajutorului de stat pentru motorina utilizată în agricultură. Prezentul ordin a fost publicat în Monitorul Oficial al României nr. 0354 din 28.05.2010, Partea I.

Proceduri specifice

Cantităţile maxime de motorină cu acciză redusă ce se pot achiziţiona anual pentru lucrări mecanizate în agricultură, respectiv în sectoarele vegetal, zootehnic şi îmbunătăţiri funciare, pentru care se acordă ajutorul de stat sub formă de rambursare.

Beneficiarii

• Beneficiarii ajutorului de stat prevăzut sunt cei prevăzuţi în cuprinsul dispoziţiilor art.3 lit. a) - d) şi art. 9 din Ordonanţa Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri finan-ciare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acor-date producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 74/2010.

• Prevederile prezentului ordin nu se aplică beneficia-rilor consideraţi persoane aflate în dificultate financiară în sensul Liniilor directoare comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea şi restructurarea firmelor aflate în difi-cultate, respectiv persoane ce constituie subiectul proce-durilor de faliment, reorganizare judiciară sau lichidare.

• Ajutorul de stat se acordă producătorilor agricoli care îndeplinesc următoarele condiţii:

a) să fie înscrişi în evidenţele Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agri-cultură cu suprafeţele de teren pe care le exploatează sau în Registrul agricol, Registrul plantaţiilor viticole, alte evidenţe funciare;

b) să fie înregistraţi în Registrul naţional al exploataţiilor (RNE) al Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor cu efectivele de animale sau să deţină document de înregistrare/autorizare sanitară veterinară pentru păsări/familii de albine/viermi de mătase;

c) suprafeţele de teren pe care le exploatează să fie de minimum un hectar, inclusiv, iar suprafaţa parcelei agricole să fie de cel puţin 0,3 ha. În cazul viilor, livezilor, culturilor de hamei, pepinierelor pomicole, pepinierelor viticole, arbuştilor fructiferi, suprafaţa minimă a parcelei trebuie să fie de cel puţin 0,1 ha;

d) să exploateze/deţină/crească animale/păsări/ familii de albine/viermi de mătase în vederea obţinerii producţiei agricole pentru care solicită ajutorul de stat;

e) să utilizeze instalaţii de irigat acţionate cu motoare termice.

Documentaţia

• Pentru obţinerea ajutorului de stat, beneficiarii completează o cerere de acord prealabil pentru finanţare prin rambursare, pe care o depun la centrele judeţene ale Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură sau al municipiului Bucureşti, pe raza cărora sunt situate exploataţiile agricole pentru care se solicită ajutorul de stat sau unde au depus cererea de plată pentru schemele de sprijin pe suprafaţă.

• Beneficiarii pentru care a fost emis acordul prealabil de finanţare prin rambursare întocmesc şi depun cereri pentru determinarea trimestrială a cantităţii de motorină pentru care se aplică ajutorul de stat sub formă de rambursare. Cererile trimestriale se depun însoţite de următoarele documente, după caz:

a) situaţia centralizatoare a cantităţilor de motorină achiziţionate aferente trimestrului pentru care se face solicitarea;

b) situaţia centralizatoare a cantităţilor de apă pentru irigaţii;

c) copii ale facturilor de cumpărare a motorinei emise de furnizori pe numele solicitantului, aferente trimestrului pentru care se solicită ajutorul de stat pentru sectoarele declarate în cererea de acord prealabil;

d) anexa/anexele nr. 4, 5, 6 corectate/completate, numai dacă au intervenit modificări în structura acestora;

e) copii ale facturilor de apă din care să reiasă volumul de apă consumat de către beneficiar aferent trimestrului respectiv;

f) situaţia suprafeţelor irigate pe structuri de culturi, aferentă trimestrului pentru care se solicită ajutorul de stat;

g) dovada că este membru în organizaţiile utilizatorilor de apă pentru irigaţii sau în alte organizaţii de îmbunătăţiri funciare, după caz;

h) copie a contractului de irigaţii/furnizarea apei;

i) declaraţie pe propria răspundere, conform modelului prevăzut în anexa nr. 7;

j) dovadă cont trezorerie.

Cererea de acord prealabil pentru finanţare prin rambursare se depune în cursul lunii decembrie pentru anul următor, prin excepţie cererea pentru anul 2010 se depune în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 408/2010. Acordul prealabil pentru finanţare prin rambursare se emite de către Centrele Judeţene APIA sau al municipiului Bucureşti, în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii cererii de acord prealabil pentru finanţare prin rambursare.

• Cererea trimestrială de rambursare a ajutorului de stat nu poate depăşi 40% din cantitatea totală stabilită conform acordului prealabil de finanţare prin rambursare.

Obligaţii

• Beneficiarii ajutorului de stat prin rambursare a diferenţei de acciză au următoarele obligaţii:

a) să utilizeze cantităţile de motorină achiziţionate cu accize reduse strict în scopul destinat conform prevederilor legale;

b) să participe, împreună cu reprezentanţii Centrelor jude-ţene ale Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură sau al municipiului Bucureşti, la verificarea la faţa locului;

c) să notifice în scris, în termen de 10 zile lucrătoare, centrele judeţene ale Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură sau al municipiului Bucureşti unde au depus cererea de acord prealabil pentru finanţare prin rambursare şi cererile trimestriale orice modificare a structurii de culturi (în cazul în care cantitatea de motorină per hectar este diferenţiată) şi a suprafeţei totale, modificarea efectivului de animale/păsări/familii de albine/viermi de mătase sau a cantităţii de apă sau cazurile excepţionale apărute ca urmare a efectelor unor circumstanţe naturale pentru care s-a solicitat determinarea şi acordarea ajutorului de stat.

Pe băncile primei şcoli silvice

Doar la 20 km de Bucureşti, la intrarea în comuna Brăneşti, se află o şcoală cu mare tradiţie, înfiinţată cu 117 ani în urmă. Se numeşte Colegiul Silvic „Theodor Pietraru“. Apropierea de Capitală, precum şi existenţa mai multor căi de comunicaţie (maxi-taxi, RATB, tren) deter-mină deplasarea cu uşurinţă a copiilor spre unitatea şcolară, atât dinspre Bucureşti, cât şi din provincie. Elevii Colegiului Silvic „Theodor Pietraru“ provin în cea mai mare parte din mediul rural, respectiv din 15 judeţe situate în sudul ţării. Şcoala a avut norocul ca, de-a lungul anilor, să aibă la conducere oameni destoinici, buni profesionişti şi manageri. Şi acum, cu toate greutăţile întâmpinate, directoarea şcolii, prof. Maria Udrescu, şi directorul adj., prof. ing. Mihail Cristescu, duc tradiţia mai departe.

Scurtă istorie

Şcoala de silvicultură de la Brăneşti a fost înfiinţată în anul 1893 printr-un Înalt Decret Regal, fiind prima şcoală de silvicultură din Regatul României. Terenul pentru construirea şcolii şi a anexelor a fost donat de Regionala XII Silvică Bucureşti, al cărei director era inginerul Theodor Pietraru. Şcoala de la Brăneşti a dat silviculturii româneşti un contingent impresionant de absolvenţi, mulţi dintre ei devenind reputaţi specialişti în domeniu: Vintilă N. Stinghie, care în 1911 devine asistent la această şcoală, apoi profesor de amenajare la Facultatea de Silvicultură şi primul ei decan în cadrul Politehnicii din Bucureşti; Marin Drăcea, elev al şcolii de la Brăneşti 1905 – 1909, reputat profesor de silvicultură şi autor al multor cărţi de specialitate.

Anii de glorie...

În anul 1970 se înfiinţează Liceul Silvic Brăneşti care va funcţiona cu acest statut până în anul 1989. Liceul Silvic Brăneşti era considerat înainte de 1989 cel mai prestigios liceu de profil din România, aici fiind şcolarizaţi elevi din judeţele: Ilfov, Prahova, Dâmboviţa, Argeş, Buzău, Brăila, Tulcea, Constanţa, Olt, Teleorman, Giurgiu, Călăraşi, Ialomiţa şi municipiul Bucureşti. Practic, erau deservite aproximativ 37% din judeţele ţării. Calificarea obţinută după 12 clase era aceea de silvicultor. În luna august, după admiterea la facultate, elevii care nu erau declaraţi admişi primeau repartiţii la ocoalele silvice din judeţ.

...anii dezorientării

Evenimentele din decembrie 1989 găsesc şcoala în aceeaşi atmosferă tensionată în care erau toate instituţiile de stat. Urma o perioadă grea pentru viaţa şcolii, însă colectivul de cadre didactice a căutat să impună, cu prudenţă, revenirea la respectul reciproc şi la dragostea faţă de silvicultură. În anul 1993, la centenar, Grupul Şcolar Brăneşti preia numele ilustrului său întemeietor inginerul Theodor Pietraru, iar din anul 2004 devine Colegiul Silvic „Theodor Pietraru“. În prezent, acest colegiu funcţionează cu mai multe forme de învăţământ profilate pe discipline care au legătură, în primul rând, cu silvicultura, dar şi cu alte ştiinţe ale naturii.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
1157

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

al-cui-esti-mai-taca_s107.html

Adeseori, când un copil sau un tânăr dintr-un sat se face „zărit“ pentru ceva vorbe sau pentru nişte fapte mai acătări, imediat este întrebat. „De-al cui eşti, măi, ţâcă?“, de-al cui eşti, măi, flăcău?“, cu uimirea celor care nu-şi explică ce neam de oameni ar putea avea aşa o progenitură! De regulă, răspunsul este taxat, deja, cu celebrul „aha“, ca şi cum se ştie, exact, de unde vine deşteptăciunea ori prostia, dinspre strămoşul acela care nu se asemăna cu nimeni la cât de altfel era el şi, este clar, nu ca toată lumea şi, dacă se dovedeşte a fi de bine, veştile către familia respectivă zboară, nu prea zboară dar, dacă-i de rău, află mai tot satul, fixând pecetea cu piroanele timpului, a nu ştiu câta oară. Comunităţile mici au listele cu valori bine întocmite, nimeni nu scapă de la etichetare şi acolo trebuie să cauţi explicaţiile atunci când vrei să te lămureşti şi să decizi cât de important este omul din faţa ta căruia vrei să-i încredinţezi nu numai atenţia, dar şi o funcţie cu care acesta trebuie să deţină, pe un segment social, pâinea şi cuţitul!

Ştiu şi am învăţat asta pentru că vin de pe listele acestea rurale şi cred în existenţa lor pentru că ce sunt, drăguliţă Doamne, CV-urile din ziua de astăzi, dacă nu nişte răspunsuri la întrebarea pe care am ales-o în titlu?! Cum îşi alcătuiesc distribuţia economică, spre profit, firmele particulare care pun banul unic şi greu obţinut la bătaie, dacă nu ţinând cont de valoarea celui care se va ocupa de afacerile esenţiale ale acestora!

Sau nu este aşa?! Mă întreb unde o fi situat societatea românească satul, pe lista ei de valori, dacă o fi existând o asemenea listă ori dacă satul merită, din punctul de vedere al celor care o întocmesc, un loc pe această listă?! Pentru că habar nu am cum îşi aleg subiectele de discuţie şi de disecţie realizatorii de emisiuni TV, jurnaliştii de pe la tot felul de publicaţii pentru care satul nu-i decât un loc turistic pe hartă vizitat de Crăciun, de Paşti şi, uneori, cu ocazia unui viol cu babe cu atât mai interesant cu cât se lasă cu victime.

Realizez, de mult timp, de o viaţă în ceea ce mă priveşte, emisiuni pentru ţărani. Nu este domeniu rural pe care să nu-l fi abordat şi suflu şi în iaurt atunci când aud o informaţie rebelă despre acesta acolo unde se atacă, doar din când în când, subiecte specifice. De la o vreme stăm de vorbă în emisiunile la care lucrez chiar cu săteni, fără să-i alegem. Ne aleg ei pe noi şi dialogăm pe teme diverse şi trebuie să recunosc faptul că satul este încă la locul lui, „îmbogăţit“ cu emanaţiile democraţiei.

Percepţia societăţii româneşti este mereu aceeaşi. Potrivit acesteia, aşa cum se oglindeşte ea în imaginile care ni se dau la televizor şi în presa ocazională, la ţară locuiesc toţi oamenii fără dinţi ai României, fără să ne întrebăm de ce nu au dinţi în gură, de ne zâmbesc guri fantomatice fără fund până ne stârnesc mila şi râsul; şi tot acolo locuiesc şi şomerii ţării noastre pe care oraşul îi aruncă.

Niciun ziarist nu se întreabă de ce sunt ei tocmai aici şi nu altundeva, cu ce trăiesc, cine le-a preluat chinul existenţial. La ţară locuiesc cei mai mulţi ţigani din României, la marginea satelor, direct lângă lanul de porumb şi de floarea-soarelui de unde se alimentează fără probleme, nu-i deranjează nici poliţistul, nici ziaristul, nici bulibaşa şi nici chiar proprietarii terenurilor respective pentru că s-ar lăsa cu victime; dispar doar de acolo unde proprietarul devine nu prea brusc, fiindcă legislaţia este permisivă, italian, turc, portughez, danez, etc. şi care ştie să-şi protejeze proprietatea. Cu aceştia chiar nimeni nu stă de vorbă, „mucles“ se zice şi se poartă, informaţia este protejată, discret, de afişe de tipul „proprietate privată“ sau de „bodigarzi“.

Aici nu mai este… „la ţară“, suntem în prelungirea unor state pe teritoriul României unde n-are nimeni ce căuta, acolo deja se trăieşte în cealaltă lume unde nu te întreabă nimeni, „al cui eşti, măi, ţâcă“?! La ţară, locuiesc copiii care lasă şcoala proaspăt construită, dotată cu termopane, apă curentă şi WC-uri moderne şi pleacă cum dă Dumnezeu, cu microbuzul sau pe jos, câţiva kilometri mai încolo, către şcoala din primul oraş ce le iese în cale. Niciun jurnalist nu-i întreabă dacă le convine „tratamentul“ acesta.

Iată, dragi colegi din presă, subiecte cu adevărat interesante, disecaţi-le dacă aveţi muşchi şi-apoi să vă întrebăm, admirativ, „al cui eşti, măi, ţâcă?!“

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
705
☐
Comentarii
☐
☐
1. daniela -- (16-February-2012)foarte fain articolul, bravo

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Al IX-lea Simpozion Internaţional de Biologie şi Nutriţie Animală

La finele lunii septembrie, Institutul Naţional de Cercetare - Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală Baloteşti a organizat cel de-al IX-lea Simpozion Internaţional de Biologie şi Nutriţie Animală, manifestare realizată cu sprijinul financiar al UMP, prin proiectul MAKIS, ANCS şi prin programul de manifestări ştiinţifice al Ambasadei Franţei la Bucureşti. Evenimentul a reunit 140 de participanţi, reprezentând SUA, Canada, Franţa, Marea- Britanie, Germania, Portugalia, Polonia, Lituania, Turcia, Republica Moldova, Bulgaria, Macedonia, Rusia, Iran, Nigeria, Egipt. Deschiderea simpozionului a fost onorată de prezenţa domnului prof. dr. Valeriu Tabără, ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale, precum şi de reprezentanţi ai Academiei Române – acad. A.T. Bogdan şi ASAS – Marian Ianculescu, secretar general.

Ca şi în anii precedenţi, au participat personalităţi ştiinţifice internaţionale de prestigiu, printre care îi amintim pe Rafael Mrode, Dominique Bauchart, Jean-Paul Lalles, Denys Durand, Ihsan Soysal, Jovanka Levic. Acestora li s-au alăturat şi doi cercetători români stabiliţi în Statele Unite ale Americii, Pascal A. Oltenacu şi Raluca Mateescu, de la Oklahoma State University.

Un eveniment plin de noutăţi

Cu prilejul acestei manifestări, practicienii au putut obţine informaţii privind noutăţile din domeniul creşterii animalelor direct de la sursă, acest simpozion fiind destinat mai ales, celor care au deja cunoştinţele necesare pentru a valorifica rezultatele de ultimă oră ale cercetării ştiinţifice.

Simpozionul s-a dovedit a fi o excelentă ocazie şi pentru încheierea de noi colaborări, deosebit de importante pentru reducerea decalajului dintre România şi celelalte ţări membre ale Uniunii Europene în ceea ce priveşte domeniile abordate. În contextul noii pieţe europene, nu se poate vorbi de progres fără alinierea cercetării la normele europene, aspect ce constituie baza dezvoltării sectorului agricol românesc. Este de menţionat faptul că fiecare ediţie a simpozionului a constituit o ocazie pentru demararea unor noi proiecte internaţionale, institutul având în ultimii ani peste 10 astfel de iniţiative concretizate în proiecte de mare anvergură.

Tematica dezbătută

După o detaliată trecere în revistă a istoricului INCDBNA făcută de către directorul institutului, prof. univ. Horia Grosu – 40 de ani de cercetare în biologia şi nutriţia animalelor de fermă – s-a trecut la prezentarea lucrărilor de cercetare în plen şi în cadrul celor două secţiuni: nutriţie animală şi genetică.

Toate subiectele abordate s-au remarcat prin noutăţile aduse în atenţia participanţilor, ele fiind de mare actualitate în contextul strategiei agricole româneşti, nefiind neglijate nici direcţiile de cercetare europene şi mondiale în domeniu. Tematica simpozionului a cuprins:

- calitatea nutriţională a produselor de origine animală, cu accent pe cerinţele procesatorilor şi preferinţele consumatorilor;

- noutăţi în evaluarea genetică a animalelor de fermă;
- creşterea competitivităţii fermelor zootehnice prin noi strategii de nutriţie;
- noi tehnici şi strategii de procesare a nutreţurilor combinate şi nutreţurilor de volum;
- contaminarea cu micotoxine a furajelor şi metode de contracarare;
- creşterea rezistenţei la îmbolnăviri a animalelor de fermă prin dirijarea nutriţiei.

Multe dintre lucrările prezentate au adus un aport substanţial la furnizarea de soluţii eficiente şi realiste, care să contribuie la promovarea unei producţii zootehnice durabile, factor de bază pentru asigurarea securităţii alimentare a consumatorilor.

Ca în fiecare an, simpozionul a găzduit şi manifestări satelit, o noutate fiind însă organizarea unui workshop franco-român şi o întâlnire de proiect FP7. Workshop-ul, cofinanţat printr-un proiect al Ambasadei Franţei la Bucureşti, este urmarea a zeci de ani de strânse colaborări între INCDBNA şi diverse unităţi ale Institutului Naţional pentru Cercetări Agricole din Franţa. În cadrul lui au fost prezentate rezultatele colaborărilor dintre echipele de cercetare din cele două ţări, precum şi domeniile de interes ştiinţific ale acestora în vederea iniţierii de noi proiecte.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
619
□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

alba-iulia-capitala-de-suflet-a-neamului...

Alba-Iulia, capitala de suflet a neamului românesc > REVISTA LUMEA SATULUI

Alba-Iulia, capitala de suflet a neamului românesc

În aceste momente, când sărbătorim unirea Munteniei cu Moldova, gândul ne duce la Alba-Iulia, capitala de suflet a neamului românesc. Călătoria în timp o vom face alături pe doamna Viorica Suciu, director general adjunct ştiinţific al Muzeului Naţional al Unirii din Alba-Iulia, cu care vorbim despre însemnele care atestă sorgintea noastră, pentru că românii se pot mândri cu trecutul lor.

G.V.: Cum s-a pregătit, la finele anului 2008, Alba-Iulia, loc unde dintotdeauna sărbătoarea naţională are un alt aer, pentru sărbătoarea Marii Uniri de la 1 decembrie?

V.S.: Anul trecut, odată cu unirea am sărbătorit 90 de ani de la marea adunare naţională de la Alba-Iulia care a avut loc pe 1 decembrie 1918 şi care a proclamat unirea românilor din Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş şi a teritoriilor locuite de ei din moşi-strămoşi cu România. Se realiza astfel visul de veacuri al poporului român, unitatea naţională, şi se desăvârşea procesul de formare a statului naţional unitar român. De aceea ziua aceasta rămâne cea mai importantă din istoria românilor, iar Alba-Iulia, cetatea marii uniri, este considerată, pe bună dreptate, simbolul unităţii noastre naţionale.

G.V.: Consideraţi că manifestările au fost pe măsură?

V.S.: Sigur că da. În luna noiembrie am organizat o sesiune ştiinţifică tradiţională a muzeului nostru la care au participat o serie de muzeografi şi cercetători ştiinţifici din mai multe centre: Transilvania, Moldova şi Valahia, dacă ne referim la cele trei provincii istorice româneşti.

Pe lângă această manifestare am organizat o serie de şase expoziţii temporare cu următoarele teme: „Detenţia politică la Aiud“, „Veniţi, români, veniţi la Alba-Iulia în Ardeal!“, „Mândrie şi memorie - Armata română în primul război mondial“, „Influenţe şi interferenţe culturale în costumul popular românesc“, „Eternităţi de o clipă, feminitate şi modă“, „Un destin sub semnul marii uniri, Traian Achim“. De asemenea am adus în expoziţia de bază de la muzeul din Alba-Iulia, în sala unirii, coroanele regale.

Păstrătorii unui tezaur fără pereche

G.V.: Pentru că vorbiţi despre muzeu, care dintre exponate constituie mândria dvs., a celor care lucraţi acolo?

V.S.: Mândria noastră o constituie numeroasele colecţii şi documente istorice legate de Marea Unire, care ne-au fost oferite de către societatea Astra. Printre acestea se numără şi cele şase volume de documente, actele credenţionale şi adeziunile la actul Unirii, păstrate la noi în original. Sigur că pe lângă aceste volume care constituie mândria noastră avem o serie de colecţii de arheologie, romană în principal, pentru că oraşul nostru a fost prin excelenţă unul roman.

El a fost un important centru economic, politic şi militar al Daciei Romane, cunoscut sub numele de Apulum. Printre colecţii le menţionăm pe cele de ceramică, unelte folosite în minerit, o importantă trusă de instrumente chirurgicale, unicat pentru Dacia Romană şi, nu în ultimul rând, o frumoasă statuetă din marmură, „Liber pater“, care este echivalentul zeului Bachus la romani.

G.V.: Sunteţi ardeleancă, doamnă Suciu?

V.S.: Da, sunt originară din judeţul Hunedoara, dintr-un frumos sat de pe valea Streiului, satul Ruşi din apropierea oraşului Călan, pe şoseaua care leagă Simeria de Haţeg. Satul şi locurile în care am crescut au avut o mare înrâurire asupra mea. În apropiere se află biserica monument istoric de la Strei, apoi ţara Haţegului cu importanta aşezare, capitală a Daciei romane, Ulpia Traiana Sarmizegetusa. Aici se află şi bisericile-monument şi castelul Huniazilor de la Hunedoara, aflat undeva peste deal de satul meu.

În plus, m-au marcat povestirile spuse de tatăl meu care a fost aproape 10 ani în armată, a luptat în cel de-al doilea război mondial şi a păzit tezaurul ţării de la Tismana şi Muzeul Militar de la Bucureşti. Toate aceste povestiri, dar şi locurile încărcate de istorie au avut un mare impact asupra formării mele ca istoric.

Ardelenii îşi declară patriotismul prin fapte

G.V.: Atunci dumneavoastră ne puteţi explica mai bine. Se spune că dacă vrei să înţelegi sufletul românului trebuie neapărat să respiri aerul Ardealului!

V.S.: Într-adevăr, aici în Ardeal, secole de-a rândul s-a purtat lupta de eliberare naţională şi de aceea există un mai mare patriotism manifestat de-a lungul timpului, nu doar în ziua Unirii. Românii, deşi erau majoritari pe aceste meleaguri, nu erau „stăpâni în ţara lor”, aşa cum spun documentele vremii, fiind oprimaţi atât social cât şi naţional.

În toate momentele istorice ale vremurilor românii ardeleni au fost la mare înălţime. Să ne amintim numai de Războiul de Independenţă, unde românii transilvăneni au contribuit nu doar ca voluntari în luptele de la sud de Dunăre, dar şi cu ajutoare băneşti, în alimente, cum au putut şi cu ce au putut.

Edificii unicate în lume

G.V.: Monumentele care ar trebui conservate, care ar trebui să-şi trăiască veşnicia tocmai spre dreapta cunoaştere a generaţiilor care vor veni, sunt ele întreţinute?

V.S.: Cel puţin în oraşul nostru, prin grija deosebită a Primăriei şi a Consiliului Judeţean, ele se bucură de o mare atenţie. Porţile cetăţii, de exemplu, au fost restaurate; de curând chiar a fost inaugurată poarta a treia. Această cetate bastionară de la Alba-Iulia reprezintă unul dintre cele mai importante edificii de acest gen din această parte a lumii, fiind construită în vremea lui Carol al VI-lea, tatăl Mariei Tereza.

Prevăzută cu trei porţi monumentale de acces, toate capodopere ale stilului baroc, cetatea s-a bucurat de o mare grijă în ultimii ani. Faţada Sălii Unirii s-a bucurat în 2003 de restaurare, la fel şi clădirea Babilon a Muzeului Naţional al Unirii, precum şi cele două catedrale. Este vorba de catedrala romano-catolică şi cea ortodoxă. În aceasta din urmă au fost încoronaţi Ferdinand şi Regina Maria. Deci iată că autorităţile noastre se mai îngrijesc de renovarea şi restaurarea monumentelor istorice, sigur şi cu sprijinul Ministerului Culturii.

„Tot ce-i românesc nu piere…“

G.V.: Cântecul spune că „tot ce-i românesc nu piere şi nici nu va pieri“. Ce doriţi dumneavoastră, cei care lucraţi acolo, să insuflaţi de fapt vizitatorilor?

V.S.: Muzeul este vizitat în special în zilele din preajma sărbătorii naţionale, când vin sute şi sute de vizitatori, iar în ziua de 1 Decembrie Sala Unirii este larg deschisă şi oraşul nostru se umple cu oameni din toate colţurile ţării.

Lor dorim să le insuflăm în primul rând dragostea pentru istoria noastră naţională, pasiunea de a descoperi obiectivele culturale care pot fi regăsite în toate oraşele şi muzeele din Transilvania şi din ţară. Datoria noastră este de a le prezenta faptele istorice aşa cum s-au petrecut, deci să le vadă în mod obiectiv şi să aprecieze valorile patrimoniului nostru naţional, parte integrantă a celui universal.

G.V.: Da, se spune că numai cine are trecut poate nădăjdui spre viitor. Sunteţi mulţumită de modul în care este studiată istoria la ora actuală?

V.S.: Din discuţiile avute cu colegii noştri profesori, am luat cunoştinţă de faptul că prea puţin se mai face istorie în şcoli. S-a redus numărul de ore, s-au scos o serie de teme importante, chiar şi din răscoala lui Horia, Cloşca şi Crişan se mai predă foarte puţin. Există momente din istorie legate de domnitorii români, doar amintite. Eu consider că se face o mare greşeală pentru că într-adevăr nu poţi să priveşti spre viitor dacă nu-ţi cunoşti trecutul şi nu înveţi din greşelile lui pentru ca să nu se mai repete.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1276
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

albinaritul-intre-pasiune-si-sursa-de-ca...

Albinăritul, între pasiune şi sursă de câştig > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAlbinăritul, între pasiune şi sursă de câştig

Viorel Dumitru, vicepreşedinte al Asociaţiei Fermelor Apicole pentru Reproducţie, deţine în comunele prahovene Belciug (Drăgăneşti) şi Ciupelniţa (Dumbrava) 200 de stupi. Anul viitor intenţionează să se extindă cu încă 100 de stupi.

Când se referă la albinărit, Viorel Dumitru nu vorbeşte musai despre bani. N-a pus câştigul pe primul plan. A avut, ce-i drept, lejeritatea financiară căpătată din statutul de angajat la altă firmă. De altfel, în familia Dumitru pasiunea pentru stupărit este totală. Apicultor este şi soţia Constanţa Dumitru, iar fiica, absolventă de facultate, a fost cucerită de ocupaţia părinţilor, fiind responsabilă cu partea de ambalare şi prezentare a mierii.

Se poate trăi din 300 de stupi?

Da, se poate. Un stup produce anual 20 kg de miere, kilogramul costă în jur de 20 de lei x 300 de stupi = 120.000 lei. Dar... vorba domnului Dumitru: „La asta se adaugă viaţa frumoasă de stupar. Am fost în concedii în toată ţara şi-n Europa, dar nicăieri nu este mai frumos şi nu m-am simţit mai bine decât lângă albinele mele. Plecăm din aprilie, în sudul ţării, la rapiţă, apoi urmărim salcâmul, în trei etaje de relief, facem o pauză în flora spontană, apoi vine teiul – la care mulţi au renunţat totuşi, uneori chiar şi noi, fiindcă producţia de polen nu este foarte bună –, mergem în sud, până la Constanţa, pentru floarea-soarelui (fără soiuri hibride) şi, în fine, ne retragem spre pădure. Pasiunea? Nu ştiu de unde vine. Poate din obişnuinţă, poate din dragostea de albine.“

Producător autorizat de mătci

Viorel Dumitru are stupină de multiplicare, este producător autorizat de mătci, acreditat de Agenţia Naţio-nală de Ameliorare şi Reproducere Zootehnică, ceea ce înseamnă că toţi cei care cumpără regine de la Apiego beneficiază de decontarea costului, prin Programul Naţional Apicol. Ferma s-a specializat în albina românească Apis mellifera carpatica, poate nu atât pentru randament cât din spirit de conservare. „Este autohtonă, crescută în condiţiile climatice şi de floră de la noi şi îmi place mai mult decât orice alt tip de albină.“

Vânzare fără intermediari

Comercializarea? Aici este o problemă. Şi familia Dumitru, ca mai toţi apicultorii din asociaţie, are oferte multe, dar nu vrea să vândă nici procesatorilor şi nici altor comercianţi en-gros, pentru simplul motiv că oferă preţuri mici. Desfacerea este realizată în târguri şi printr-o reţea pe care fiecare apicultor şi-a asigurat-o. Anul trecut, de exemplu, Apiego a vândut astfel patru tone de miere.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1751

Comentarii

1. Barbacioru -- (10-January-2016)Buna ziua,
Cum se poate procura miere de la domnul Viorel Dumitru?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

alegerile-pentru-camerele-agricole-se-am...

Alegerile pentru Camerele Agricole se amână din nou > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAlegerile pentru Camerele Agricole se amână din nou

Deşi întârzierea înfiinţării Camerelor Agricole a fost pusă în ultima vreme pe seama faptului că nu ar exista bani pentru susţinerea acestora, oficialii din cadrul Ministerului Agriculturii dezmint acest zvon spunând că, de fapt, motivul îl reprezintă noile nereguli descoperite în legislaţie.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

A consemnat Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2951
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Alegeţi cartofii pentru consum?

„Consumatorul român trebuie să ştie că un cartof bun pentru consum nu este foarte mare. Norma europeană prevede 50-55 mm şi aproximativ 100 g, valori medii. Uitaţi-vă în supermarket-urile occidentale, la cartofii din Franţa sau Germania, de exemplu. Veţi vedea că sunt medii sau chiar către mici“, a afirmat dr. ing. Claudian Sorin Chiru, directorul general al Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof şi Sfeclă de Zahăr (INCDCSZ) Braşov, pentru Lumea satului.

În opinia domnului ing. Chiru, cartoful mare este mai puţin bun, pentru că, la aceeaşi cantitate, are o concentraţie mai mare de apă, substanţe proteice mai puţine şi gustul mai slab. În Vestul Europei, cartofii mari nu sunt folosiţi pentru consumul uman şi se pretează mai bine pentru furaje. Din păcate, din cauza necunoaşterii, la noi încă mai sunt preferaţi cartofii mari, care – culmea! – sunt şi mai scumpi.

Consumul intern

Directorul general ne-a spus că România produce anual 3,5-4 milioane tone de cartofi. Această cantitate poate acoperi complet consumul intern. Singura problemă este că nu s-au format cooperative sau grupuri mari de producători, care să asigure constant cantităţi suficiente pentru marile lanţuri de magazine. De aici apare ruptura producător-vânzător şi importul! „Românii ar trebui să înveţe şi să ştie că avem cartofi care sunt la nivel european din punct de vedere calitativ! Numai că este nevoie de o politică naţională, care să susţină produsele româneşti, aşa cum se întâmplă în toate celelalte ţări europene“, ne-a declarat Chiru. Singura precizare ţine de calitatea cartofilor interni, care în unele zone este deplorabilă.

Produs în Braşov

În oraşul de sub Tâmpa a apărut o iniţiativă demnă de urmat, numită Produs în Braşov, care este susţinută de mass-media locală. Astfel, braşovenii sunt sfătuiţi să cumpere produse fabricate în zona lor. „Eu cred că acest model se poate generaliza, extinde la nivel de ţară, în condiţiile în care concurenţa de pe piaţă este acerbă, iar produ-cătorii români cu greu îi fac faţă. Este vorba de un sistem care să gestioneze produsele româneşti, să le protejeze, în condiţiile respectării unor standarde de calitate. Să ştiţi că nu este o simplă poveste aceea că gustul roşiilor sau al cartofilor româneşti este mai bun decât al celor din import! Explicaţia este simplă: condiţiile pedocli-matice din România sunt superioare celor existente în multe alte state“, a concluzionat Sorin Chiru.

Concluzia este logică, trebuind să fie confirmată şi de calitatea cartofului românesc vândut pe tarabă. Oricât am dori să ne sprijinim cultivatorii dacă oferta lor conţine între 30-40% reziduuri, atunci nu poate fi vorba de o susţinere a cartofului autohton.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
691

□
ª Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

alexandra-chira-mica-privighetoare-a-sal...

Alexandra Chira, mica privighetoare a Sălajului

Despre Alexandra Chira se poate spune că este una dintre minunăţiile acestei ţări. La cei 14 ani ai săi este singurul copil care a primit titlul de Ambasador al Culturii Româneşti în lume. Acest lucru spune multe despre talentul, pasiunea şi tenacitatea micuţei interprete de folclor din zona Sălajului. Vă lăsăm să o descoperiţi în următorul interviu.

– De la cine moștenești talentul care te-a transformat în mica privighetoare a Sălajului?

– Provin dintr-o familie în care muzica este la ea acasă. Tatăl meu este preot, iar mama este învăţătoare. Tata are o voce puternică, în timp ce mama are un timbru cald şi sensibil. Cred că eu am moştenit câte ceva de la fiecare.

– Când ai început să cânți și cum ai prins drag de folclor?

– Totul a început în urmă cu şase ani când mama, care era şi învăţătoarea mea, m-a încurajat să particip cu un cântec doinit la Concursul judeţean de interpretare pentru elevi Voces primaverae. Încă nu împlinisem 8 ani şi trăiam primele emoţii pe scena unui concurs. Acolo am obţinut primele note de zece. Am fost remarcată de membrii juriului şi sfătuită să mă înscriu la Clubul Copiilor din Şimleu Silvaniei, unde profesorii Cornelia şi Gavril Neaga se ocupau de cercul de folclor. Aici am prins drag de cântecele de pe Valea Barcăului, zona din care provin, aici m-am familiarizat cu acompaniamentul orchestral, am învăţat să respect şi să-mi port cu mândrie costumul popular, dar şi cât e de importantă prezenţa scenică. Pentru toate acestea le port un respect deosebit domnilor profesori şi astăzi le mulţumesc din suflet.

Participări la concursuri naţionale şi internaţionale

– Spune-mi câteva lucruri despre concursurile la care ai participat până acum și despre premiile pe care le-ai obținut. Știu că nu au fost doar naționale, ci și internaționale.

– Am participat la opt concursuri de folclor, dintre care cinci naţionale şi trei internaţionale, în Serbia, Ucraina şi Bulgaria. De fiecare dată am obţinut trofeul şi marele premiu. Îmi amintesc cu emoţie şi mare drag de primul concurs naţional de folclor Tinere speranţe ce a avut loc la Gherla în anul 2006. Unul dintre cele mai dificile concursuri a fost Rapsodia Românească organizat de Televiziunea Favorit, care a adunat peste 40 de copii din ţară, desfăşurat în patru etape. Ultimul concurs la care am participat a avut loc în Bulgaria, la Albena, iar acolo am concurat cu copii din Asia şi Europa şi am obţinut marele premiu şi medalia de aur.

– Știu că ai primit titlul de Ambasa-dor al Culturii Românești în lume. Cu ce ocazie s-a întâmplat acest lucru și ce a însemnat pentru tine?

– În anul 2009, Asociaţia Partenerilor Diplomaţilor Români cu sediul la Helsinki, sub înaltul patronaj al Ministerului Afacerilor Externe şi în parteneriat cu Radiodifuziunea Română, a decis să-mi confere acest titlu având în vedere activitatea mea artistică şi rezultatele deosebite obţinute într-un timp foarte scurt şi la o vârstă fragedă. Evenimentul a avut loc pe 25 ianuarie 2009 la Ateneul Român şi a însemnat pentru mine confirmarea faptului că drumul pe care l-am ales nu e greşit, mi-a dat curaj şi optimism pentru a merge mai departe.

– Știu că ai scos un album în anul 2010. Cine ți-a compus piesele?

– Primul meu album se intitulează sugestiv Io-s fată de sălăjană şi l-am înregistrat la vârsta de 12 ani. Pentru toate cântecele de pe album le mulţumesc unor artişti cu suflet mare care m-au sprijinit cu mare drag: Domnica Chiorean, Vasile Iova, Ghiţă Baciu, Cornelia Neaga, Anuţa Gale, Florica Duma şi Viorica Marc Bulzan. Nu în ultimul rând îl pomenesc aici pe rapsodul popular Petru Haraga din Şimleu Silvaniei care mi-a dăruit linii melodice autentice specifice Văii Barcăului, pe care la rândul lui le-a învăţat de la tatăl său. În prezent lucrez la cel de-al doilea album care va apărea în vara acestui an.

– Fratele tău te acompaniază?

– Fratele meu, Alex-Teofil, mă însoţeşte de doi ani în spectacole şi în emisiuni televizate. El cântă la fluier şi în prezent studiază clarinetul la Şcoala Populară de Artă din Zalău, clasa prof. Grigore Grigoruţ, căruia îi mulţumim pentru tot sprijinul pe care ni-l acordă.

Impresionată de cântecele Mariei Tănase

– Ai cântat alături de artiști consacrați ai folclorului românesc. Există vreun interpret pe care-l ai drept model?

– În toate spectacolele şi emisiunile de folclor la care am participat am avut plăcerea de a cânta alături de nume mari ale folclorului românesc. A rămas însă în sufletul meu Festivalul „Cerbul de Aur“ de la Braşov din anul 2008, când am cântat împreună cu doamna Sava Negrean Brudaşcu o piesă celebră din repertoriul dânsei – „Mă cunosc că-s sălăjană“, acompaniate fiind de orchestra „Jidvei România“ condusă de maestrul Stelian Stoica. Am fost impresionată dintotdeauna de trăirea din cântecele Mariei Tănase, de timbrul şi puterea glasului ei, de convingerea cu care cântă. Dna Sava Negrean Brudaşcu şi dl Dinu Iancu Sălăjanu au un loc aparte în sufletul meu. Le iubesc cântecele, le apreciez vocea deosebită, ţinuta scenică, relaţia cu publicul, dar şi sufletul mare, deschis în a sprijini tinerii interpreţi de folclor.

– Povestește-mi o întâmplare deosebită din spectacolele tale.

– Anul acesta, pe 24 ianuarie, am participat la un spectacol dedicat Unirii Principatelor Române. Am interpretat şi cântecul patriotic „Măi, române, românaş“, iar reacţia publicului mi-a rămas întipărită în minte: ropote îndelungate de aplauze – cea mai mare răsplată pentru un artist.

– De la cine ai primit cele mai importante sfaturi în ceea ce privește cariera ta?

– Mulţi dintre marii artişti mi-au împărtăşit din experienţa lor scenică şi din tainele folclorului. În mod deosebit aduc mulţumiri dnei Marioara Murărescu pentru toate sfaturile pe care mi le-a dat în scopul păstrării autenticităţii cântecului şi portului popular, dar şi pentru promovarea în cadrul emisiunii Tezaur folcloric.

„Studiez pianul la Şcoala Populară de Artă din Zalău“

– Știu că ai mers la Conservatorul din Cluj pentru a-ți cizela talentul. Iei lecții de canto sau studiezi vreun instrument?

– În perioada când imprimam piesele primului album am intrat în legătură cu profesori de la Liceul de Muzică şi de la Academia de Muzică „Gheorghe Dima“ din Cluj-Napoca. Aceştia m-au sfătuit ca lecţiile de canto să le încep abia după vârsta de 16-17 ani, când vocea este aşezată şi stabilizată. În prezent studiez pianul la Şcoala Populară de Artă din Zalău şi sunt în anul II de studiu la clasa prof. Vasile Ilieş.

– Cum te descurci la școală?

– Sunt elevă în clasa a VIII-a la Şcoala Gimnazială din Plopiş, judeţul Sălaj. Până acum am obţinut doar medii de 10 la toate disciplinele. Aştept cu nerăbdare probele de Evaluare Naţională care îmi vor deschide drumul spre liceu.

– Ce carieră îți dorești să îmbrățișezi în viitor?

– Îmi doresc să urmez cursurile unei Facultăţi de Litere, fără să renunţ la pasiunea mea. Pentru aprofundarea studiilor muzicale intenţionez să absolv şi cursurile Academiei de Muzică.

– Ce-ți dorești cel mai mult acum?

– Mă rog lui Dumnezeu să-mi dea sănătate, mie şi familiei mele, tuturor celor dragi şi îmi doresc să pot bucura mai departe oamenii prin cântecele noastre româneşti care ne-au alinat dintotdeauna dorurile şi ne-au încântat sufletele.

Gabriela Niculescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
1782

Comentarii

1. Gavriloaia -- (29-July-2012)Nu vreau sa fiu rautacioasa, dar cum poti spune ca ai castigat ,, marele premiu la Albena si medalia de aur ", cand eu am fost anul urmator cu nepotica mea la Albena , la concurs si organizatorul concursului de acolo, Emil S... nici nu-si amintea de tine, iar pe deasupra spunea despre cu totul altcineva ca ar fi luat merele premiu! De ce dezinformati lumea si va atribuiti titluri pe nedrept? dar in 2011 si 2012 ce trofee ai mai luat?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Alexandru Pugna, vocea care duce spre perfecţiune cântecul năsăudean

Alexandru Pugna s-a născut la Căianul Mic din judeţul Bistriţa-Năsăud, pe Valea Ţibleşului, având o copilărie deosebit de frumoasă. De mic a cântat. El ţine minte că de multe ori se urca într-un dud bătrân din curtea casei şi de acolo, ascuns între crengi şi frunze, crezând că nu-l aude nimeni, dădea drumul glasului. Aceasta a fost prima lui rampă de lansare. Când avea cam 5-6 anişori stătea pe prispa casei bătrâneşti, unde se juca şi cânta de mama focului. După spusele bunicii sale, „un domn mare“, venit de la Bistriţa în control la primărie, a stat şi l-a tot ascultat. După ce a terminat de cântat a mers la bunica încercând să o convingă să-l dea lui spre înfiere, prevăzându-i un mare viitor. Bineînţeles că bunica nu s-a învoit, motivând că o s-o omoare fecioru-său când se întoarce de la lucru şi nu găseşte copilul.

Drumul în cântecul popular românesc nu a fost deloc uşor. A început să-şi dea seama ce trebuie să facă, pentru a deveni cu adevărat interpret de cântec popular, atunci când a început colaborarea cu Ansamblul folcloric „Cununa de pe Someş“ al Casei Municipale de Cultură din Bistriţa. Aici, sub îndrumarea doamnei Elvira Botoş, a învăţat că nu e destul să ai voce. Mult mai important este să ştii să transmiţi publicului mesajul fiecărui cântec.

A participat la 16 concursuri şi festivaluri de folclor într-o vreme când la astfel de manifestări participau câte 100-120 de concurenţi din întreaga ţară, iar juriul era format din cei mai mari folclorişti din România. Munca sa a fost încununată cu diverse premii, dar au fost şi nereuşite. Toate acestea nu l-au dezarmat, ci parcă mai mult l-au determinat să continue cu şi mai multă forţă. El nu se prezenta niciodată cu acelaşi repertoriu la două concursuri, dorind să arate că este preocupat de îmbogăţirea permanentă a repertoriului.

Primele înregistrări

Îşi aminteşte cu mare bucurie şi cu emoţie de primele sale înregistrări la un post de Radio. Era în 1984, la Radio Târgu-Mureş, unde, sub coordo-narea redactorului Dumitru Buzoianu, a realizat primele înregistrări. După trei ani, în 1987, a înregistrat la Radio România, sub îndrumarea redactorilor Gruia Stoia şi Angela Marinescu. A avut marea şansă de a înregistra aceste cântece împreună cu Orchestra Radio condusă de maestrul Constantin Arvinte, care s-a preocupat în mod deosebit pentru ca acompaniamentul muzical să îmbrace frumos cântecele sale. După aceste prime înregistrări au urmat altele efectuate cu dirijori celebri, aşa cum ar fi: Paraschiv Oprea, Ştefan Cigu, Ovidiu Barteş, Zanc Zeno Oliver, Anghel Urs, cu care a înregistrat numeroase cântece din ţinutul năsăudean.

Moment de cotitură

Ansamblul folcloric profesionist „Dor românesc“, unde este angajat în prezent, reprezintă pentru el foarte mult. Contribuţia lui la înfiinţarea acestui colectiv artistic a fost una hotărâtoare. După şase ani de la desfiinţarea Orchestrei Profesioniste „Bistriţa“ a Sindicatelor din Bistriţa-Năsăud, se simţea nevoia unui ansamblu folcloric profesionist, care să pună în valoare zestrea folclorică a cântecului. Au fost câteva încercări nereuşite, dar şansa de a realiza acest vis i-a surâs atunci când Ştefan Cigu şi Matilda Pascal Cojocăriţa au propus să-şi unească forţele şi să încerce reînfiinţarea la Bistriţa a unui Ansamblu profesionist. Nu a fost deloc uşor deoarece au avut destule piedici, iar după doi ani de la înfiinţare încă mai stăteau cu toţii fără salarii timp de şase luni, în dorinţa de a nu-i lăsa pe cei care doreau să-i desfiinţeze să-şi realizeze visul lor urât. Astăzi, Ansamblul Folcloric Profesionist „Dor românesc“ se numără printre cele mai valoroase colective artistice din ţară.

„Nunta Zamfirei“, ca punct de referinţă

De câţiva ani Alexandru Pugna este preşedintele Asociaţiei „Nunta Zamfirei“ din Bistriţa, cu care a reuşit să obţină succese deosebite. Astfel, sub egida Asociaţiei s-au realizat câteva ediţii ale Festivalului Internaţional de Folclor „Nunta Zamfirei“, manifestare ce se înscrie în rândul celor mai valoroase acţiuni de acest gen din ţară. În prag de Sfinte Sărbători ale Paştelor a organizat anual câte un Concert Pascal intitulat „Pricesne şi cuvinte de învăţătură creştin-ortodoxă“, concerte organizate în biserici şi care se bucurau de prezenţa unui public numeros. De asemenea, în luna decembrie organizează Concertul de „Colinde şi cântece străbune“. Întotdeauna este cel mai reuşit concert ce se desfăşoară în prag de Sfinte Sărbători ale Crăciunului. Toate aceste manifestări sunt înregistrate şi popularizate prin cele două emisiuni de la Rado Transilvania şi AS-TV, pentru a putea ajunge şi în casele bistriţenilor ce nu pot fi prezenţi la spectacole.

Un fel de consolare

Cel mai mult îl doare faptul că în satele româneşti din ţinutul năsăudean, ca peste tot de altfel, se pierde tradiţia, obiceiurile şi tot ce reprezenta odinioară, din punct de vedere spiritual, satul românesc. Ce-i drept, nu prea are cum să se opună acestui fenomen. Înţelegând acest lucru a încercat să salveze o parte din ce crede că este valoros. A realizat astfel câteva filme folclorice, pentru a rămâne pe peliculă datinile de odinioară din această parte de ţară. A avut chiar succes cu ele, deoarece au fost selectate ediţii la rând pentru a participa la Festivalul Internaţional de Film Eco-Ethno-Folck de la Slătioara.

Aceste filme sunt: „Ioana Orban - sufletul Văii Bârgăului“ - 2001; „Cununa de seceriş la Spermezeu, judeţul Bistriţa Năsăud“ - 2002; „Regretele meşterului olar Ştefan Gănău“ -2003; „Înstruţatul boului la Căianul Mic, judeţul Bistriţa Năsăud“ - 2004; „Reghina Tapalagă şi cântecul de viaţă lungă“ - 2005. În anul 2007, cu filmul „Biserica de lemn din Budurleni“ a obţinut la acest important concurs Premiul special al Juriului pentru cel mai bun film etnografic din festival. Este de menţionat că muzica pentru acest film a fost compusă special de valorosul muzician şi folclorist Gruia Stoia. Toate aceste filme vor sta mărturie în timp pentru înţelepciunea proverbială a ţăranului român din nord de ţară.

I BANU, I POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
1165
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

alimentatia-pe-timp-de-vara_l1341.html

Alimentaţia pe timp de vară

O spun şi specialiştii, dar ştim şi noi că pe vreme caniculară trebuie să ne schimbăm regimul alimentar şi chiar modul de viaţă. Primul lucru la care trebuie să fim atenţi sunt alimentele pe care le cumpărăm, dar şi păstrarea acestora.

În rândurile de faţă vă prezentăm câteva dintre recomandările specialiştilor Autorităţii Naţionale Sanitar-Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor privind calitatea şi sănătatea alimentelor în acest sezon.

Măsuri obligatorii

În sezonul cald creşte riscul alterării alimentelor şi implicit al apariţiei toxiinfecţiilor alimentare. De aceea este bine să respectăm câteva măsuri simple, dar foarte eficiente:

- produsele alimentare vor fi cumpărate numai din locuri sau spaţii înregistrate sanitar-veterinar. Acestea, în mod normal, oferă garanţia unor produse sigure, care sunt controlate sanitar-veterinar şi care sunt depozitate în condiţii corespunzătoare de temperatură;
- odată cumpărate, produsele trebuie să fie ţinute o perioadă cât mai scurtă la temperatura camerei;
- alimentele care urmează a fi depozitate în frigider trebuie să fie ambalate separat şi menţinute în decursul perioadei de valabilitate la temperaturile şi pentru perioada indicate pe ambalaj. Alimentele gătite trebuie păstrate în recipiente acoperite.
- produsele care au fost decongelate nu se recongelează pentru fi preparate sau consumate ulterior.
- alimentele alterate sunt o sursă de contaminare pentru celelalte alimente, în consecinţă acestea trebuie îndepărtate.
- fructele şi legumele vor fi bine spălate înainte de a le depozita în frigider şi de a le consuma.

Acţiuni preventive

Fiecare direcţie sanitar-veterinară şi pentru siguranţa alimentelor va efectua controale pentru a verifica dacă agenţii economici evită expunerea la vânzare a produselor de origine animală în locuri şi spaţii care nu asigură temperaturi adecvate şi dacă sunt asigurate condiţiile de manipulare, depozitare şi transport al produselor de origine animală în toate unităţile autorizate sau înregistrate sanitar-veterinar. În cazul încălcării acestor reguli se va dispune confiscarea, denaturarea şi distrugerea produselor de origine animală alterate sau depreciate pe timpul transportului, distribuţiei, depozitării sau comercializării.

Carnea care nu a fost inspectată, ştampilată şi certificată sanitar-veterinar va fi interzisă comercializării.

Interdicţii

Este interzisă sacrificarea animalelor în alte locuri decât abatoarele autorizate, precum a celor neînsoţite de documente sanitar-veterinare, precum şi transportul produselor alimentare în cazul neasigurării temperaturilor adecvate pentru menţinerea lanţului frigorific.

Laura DOBRE ZMARANDA

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
660
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

alimente-pentru-saracii-satelor_632.html

Alimente pentru săracii satelor > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulAlimente pentru săracii satelor

Guvernul a aprobat o Hotărâre prin care se creează cadrul juridic şi organizatoric pentru aplicarea în anul 2009 a Planului european de ajutoare alimentare provenind din stocurile de intervenţie comunitare destinate categoriilor de persoane cele mai defavorizate din România.

Conform actului normativ adoptat, categoriile de persoane defavorizate sunt familiile şi persoanele singure cu venit minim garantat, şomerii indemnizaţi, pensionarii de asigurări sociale de stat şi agricultorii cu o pensie de până la 400 lei/ lună, precum şi persoanele cu handicap grav şi accentuat neinstituţionalizate (adulţi şi copii).

Derularea stocurilor

O mare parte dintre aceştia trăiesc în mediul rural, unde beneficiază şi de alte ajutoare.

Pentru anul 2009 a fost alocată suma de 28.202.682 euro, din care 20.262.000 euro pentru achiziţia de produse de pe piaţa comună – făină şi 20.000 tone zahăr din stocurile de intervenţie comunitare din Slovacia.

Pentru derularea acestui program se va constitui, la nivel central, un grup de lucru format din reprezentanţi ai Ministerului Agri-culturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură, Ministerului Administraţiei şi Internelor, Ministerului Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale.

Produsele alimentare vor fi distribuite către persoanele cele mai defavorizate de către consiliile judeţene şi locale, cu ajutorul primăriilor, sub forma unor pachete de 1 kg de zahăr şi de făină de grâu, purtând sigla Uniunii Europene şi a Guvernului României

APIA face plăţi către consiliile judeţene şi Consiliul Municipiului Bucureşti reprezentând 3,995 mii lei din bugetul MAPDR pentru depozitare, inclusiv gestionare şi manipulare, transport de la depozit la primării şi TVA aferent.

Consiliile judeţene şi locale, cu ajutorul primăriilor, vor distribui produsele alimentare (zahăr şi făină) către persoanele cele mai defavorizate. Cheltuielile aferente acestor activităţi sunt decontate, pe bază de documente justificative, din bugetul MAPDR, reprezentând cheltuieli neeligibile FEGA, derulate, ca şi cheltuielile de prefinanţare, prin APIA. În anul 2008 au beneficiat de acest program un număr de 1.574.764 de persoane defavorizate.

(M.S.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
606
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

alimentele-eco-in-hatisul-fiscalitatii_6...

Alimentele eco, în hăţişul fiscalităţii

- Certificarea produselor ecologice,
în hăţişul birocraţiei;
- Taxe greu suportate de producători;
- Pentru produsele eco subvenţiile,
practic, nu există.

Produsele ecologice se bucură de tot mai mare căutare, dovadă fiind afluenţa de public la un târg de produse ecologice certificate, manifestare organizată în cadrul Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad“ din Iaşi. Printre expozanţi, şi standul societăţii „Valea Asăului“ din comuna băcăuană Asău.

„Vă spun sincer, dacă nu aş face toată această activitate din tot sufletul ar trebui să renunţ şi în această situaţie sunt şi alţi producători de alimente ecologice. Sunt însă convinsă că, dacă am fi mai mult sprijiniţi, am putea, prin calitatea produselor noastre, să pătrundem pe piaţa europeană şi să-i concurăm pe cei care, cu mult înaintea noastră, oferă alimente eco în marile magazine din Occident şi, trebuie s-o spun, câştigă bani buni, în timp ce noi abia mai rezistăm de la o zi la alta.“

„Prezenţa unui public atât de numeros, ne spune doamna Rodica Ferchiu (foto), dornic să cumpere brânza, smântâna, caşcavalul şi celelalte produse pe care le fabricăm noi, arată că şi românii vor să mănânce mai sănătos şi, dacă vreţi, un anumit grad de educaţie a publicului pe care îl constat la toate manifestările de acest gen la care participăm.“

Sfidare sau ignoranţă?

Directoarea SC Valea Asăului SRL, doamna Rodica Ferechi, i-a invitat de mai multe ori pe cei care diriguiesc treburile ţării, inclusiv pe preşedintele Băsescu, să viziteze, să vadă cum muncesc acolo în munţi pentru a-şi asigura resursele unui trai cât de cât acceptabil.

Pe cei mai mulţi i-a invitat, oferindu-se să le asigure şi preţul transportului pentru a vedea la faţa locului cum lucrează şi, mai ales, cum trăiesc locuitorii de pe valea muntelui, cum se face agricultură la 1.200 m altitudine. Din păcate, respectivii domni n-au răspuns invitaţiei, iar oamenii de aici au rămas să se confrunte cu probleme care devin tot mai grele.

– De fapt, ce înseamnă un produs ecologic?

– Laptele pe care îl prelucrăm provine de la vacile care pasc pe un teren netratat chimic, cum este dealtfel tot nutreţul pe care îl folosim. Mai mult, acelaşi tratament „naturist“, ca să zicem aşa, îl au şi animalele, în cazul în care se îmbolnăvesc.

Nu e numai birul, ci şi minciuna

– Am reţinut că certificarea unui produs este un proces de durată.

– Într-adevăr, noi am parcurs cu greu fiecare etapă – este nevoie de tot felul de acte. Suntem certificaţi de doi ani, dar iată, din cauza taxei periodice pentru certificare şi inspecţie foarte mari pe care suntem nevoiţi s-o plătim, ne gândim dacă mai putem continua. Să mă explic. Eu colectez lapte de la crescătorii din zonă; cel care are o vacă trebuie să plătească 60 de euro plus TVA, or pentru multe familii din zonă banii pentru lapte sunt singurii pe care-i câştigă şi este evident că nu pot plăti această taxă pentru inspecţie. Mai mult, aceeaşi taxă o plăteşte şi cel care are 5-6 vaci. La rândul meu, şi eu sunt nevoită să achit acum circa 430 milioane de lei, cu care am rămas datoare organismului de certificare din vară, când, se ştie, există foarte mult lapte şi produsele se vând mai puţin.

– În ce măsură sunt sprijiniţi cei care, ca dumneavoastră, oferă produse ecologice?

– Se subvenţionează 50% din taxa de înscriere. Din păcate, timpul a fost foarte scurt şi nu am izbutit să mă încadrez, deci am pierdut această subvenţie. Pentru terenul ecologic subvenţia a dispărut, deşi se clamează tot timpul pentru nevoia de alimente bio.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
597
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

alinare-pentru-suferinzi-revista-lumea-s...

Alinare pentru suferinzi - Revista Lumea Satului susţine cauza copiilor cu diabet > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAlinare pentru suferinzi
Revista Lumea Satului susţine cauza copiilor cu diabet

Asociaţia copiilor şi tinerilor cu diabet din Constanţa „Sweet Land“ a fost înfiinţată în septembrie 2008, din iniţiativa a două jurnaliste din presa locală. Preşedinta asociaţiei, doamna Liliana Moldoveanu, de la Studioul Regional de Radio Constanţa, a antrenat în această „luptă“ jurnalişti interesaţi de susţinerea şi rezolvarea unor probleme ce intervin în viaţa copiilor cu această afecţiune.

Revista Lumea Satului face parte din echipa care a demarat proiectul „Ţara Dulce“, adresat în mare măsură copiilor cu diabet din satele dobro-gene. Se intenţionează întocmirea unui documentar cu date ce privesc debutul şi evoluţia bolii, precum şi starea socială.

Din păcate, majoritatea copiilor din mediul rural trăiesc în familii foarte sărace, iar în unele localităţi nu există medic sau alt cadru sanitar care să le ofere un prim ajutor. Nu au, de asemenea, posibilităţi de transport în caz de urgenţă la primul spital din zonă. Şi mai grav este faptul că aceşti copii nu se pot hrăni corespunzător, conform recomandărilor medicilor.

Se ştie că în această boală copiii dependenţi de insulină au nevoie de hrană de calitate, altfel tratamentul poate fi compromis. În acest caz, echipa noastră se deplasează prin satele şi comunele dobrogene, ia legătura cu primăriile, cu asistenţii sociali care sunt informaţi asupra situaţiei copiilor şi caută soluţii ca, în caz de urgenţă (come), să rezolve problema transportului la spital.

De asemenea, primarii care au fost contactaţi până astăzi au fost de acord să le dea, o dată pe lună, un pachet cu hrană copiilor ai căror părinţi nu au venituri. În comunele Valul lui Traian, Cuza Vodă, Mircea Vodă primarii au semnat deja protocolul de colaborare cu asociaţia „Sweet Land“ (Ţara Dulce).

La încheierea acestui proiect, menit să sprijine viaţa copiilor şi tinerilor cu diabet, se va organiza o conferinţă de presă.

Rodica SIMIONESCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
626
☐
˚Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Alo, suntem aici!

Nu contenesc a mă minuna câtă lipsă de consideraţie dovedeşte jurnalismul românesc faţă de rural! Nu mă refer la cele câteva reviste de specialitate care îşi fac datoria faţă de realitatea ce stă la baza apariţiei lor pe piaţă. Mă gândesc la cât de greu trebuie să le fie redactorilor de la astfel de publicaţii să abordeze, din start, subiecte „nedemne“ de a fi căutate şi transmise de posturile de radio şi televiziune de succes din România şi să se încăpăţâneze să scrie despre ţăranii români aşa cum sunt ei în realitate, ştiut fiind faptul că informaţia cu pricina nu va depăşi grupul care oricum ştie cu ce se confruntă satul românesc.

Informaţia, într-o astfel de situaţie, nu-şi atinge în totalitate ţinta. Ar mai fi simulacrele de emisiuni cu cântece de prost gust, ce defilează la televiziuni de acelaşi tip sub deviza cântec popular autentic şi unde maimuţăresc satul fetiţe în căutare de joburi uşoare, îmbrăcate în resturile aruncate la gunoi de croitorii profitori ai vremurilor, şi bărbaţi chinuiţi de talente fabricate la comandă.

Este adevărat că pe acolo se mai rătăcesc, înduioşătoare imagini, marii artişti ai neamului cu frică de anonimat, uitaţi de mai-marii zilei într-un colţ prăfuit al satului românesc! Mai apar, când şi când, pe banii primăriilor care n-au, altfel, sume disponibile pentru nevoile esenţiale ale sătenilor, producţii culturale îndoielnice şi care sporesc faima primarului ce va fi reales şi conţinutul portofelului televiziunilor de nişă!

În prim-plan se ceartă, la vedere naţională, la televiziunile care îşi împart ciolanul acţiunii, „divide et impera“, politicienii care, indiferent de tema aflată în discuţie, ştiu tot, absolut tot, în timp ce ţara de la ţară se duce de râpă.

Presupunerile se vând ca realităţi; realizatorii de emisiuni, emanaţii internetului colportor de zvonuri şi vorbe fără acoperire practică, abia de învaţă funcţia şi numele interlocutorului în timpul aşa-zisului demers publicistic; şi aşa trec la dezbatere, în fapt împroşcarea beneficiarului cu o informaţie fabricată după gustul şi bunul plac al afaceriştilor din media.

Evenimentele din zilele pe care le traversăm poziţionează satul departe de noi, ceilalţi, la milioane de vorbe distanţă; practic, acesta abia se mai zăreşte. Cronicile viitoare poate să-l mai consemneze, dacă anonimii, acum, istorici, nu vor răstălmăci, şi ei, purtaţi de valul modelelor politice, realitatea. Din când în când, în ograda unui rom, de profesie fără, poposeşte câte un reporter trimis special acolo unde poliţia a găsit câte un hoţ de găini, câte un violator de bunici sau câte o mămică beată care şi-a uitat copiii minori singuri în casa ce s-a aprins din senin.

Din punctul de vedere al presei respective aceasta este imaginea ruralului românesc… şi dacă mai este şi vreo paranghelie prin preajmă, cu maneliştii la modă, se întregeşte imaginea completă a dezvoltării rurale din România. Ne putem întoarce în lumea informaţiilor cu politicieni pe val, manelişti sărăciţi de presupusele viitoare impozite pe profit, cosânzene tunate şi ziarişti purtători de microfon şi atât. Undeva, ruralul, şopteşte:

„Alo, sunt aici“! Nu ştiu până când, însă! Voi ştiţi?!

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
551

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

alocatiile-europene-pentru-viticultura_3...

Alocaţiile europene pentru viticultură

În ultimii ani, România a beneficiat de diverse forme de sprijin pentru viticultură. Din păcate, ele au fost insuficient accesate pentru un sector lăsat de aproape două decenii în paragină. Este de precizat că din această îndeletnicire îşi obţin veniturile peste 500 de mii de oameni.

Totuşi, din sumele mari alocate prin SAPARD, PNDR şi prin Programul de Reconversie la orizont se mai poate întrevedea o şansă. Depinde însă de noi dacă vom şti să o valorificăm aşa cum trebuie.

În anul 2008, prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală pentru sectorul vie-vin au fost depuse 37 de proiecte, însumând circa 235 milioane de lei. Până la această dată, pe cele două măsuri 121 şi 123 au fost contractate 8 proiecte care totalizează 19 milioane de lei.

De departe, măsura care aduce cei mai mulţi bani în sector şi care creează premisele renaşterii acestuia este aceea de Reconversie – Restructurare.

Sumele de care au beneficiat cei care au accesat acest program par substanţiale. Analizând însă suprafeţele nou înfiinţate, ne dăm seama că realizările nu sunt cele aşteptate. Să nu uităm că plantaţiile cu vârsta peste 25 de ani predomină în cele mai multe din judeţele viticole. Dintr-un patrimoniu de 197 de mii de ha, doar 4,7 mii de ha sunt cultivate cu vii tinere. Or, cu un ritm de plantare de 1.000 de ha pe an nou înfiinţate, nu putem spune că se face primăvară... Căci banii nu vin la infinit.

„Aceste cifre arată că sectorul pe care îl reprezint a atras bani la bugetul de stat din fondurile europene, destinate unor investiţii masive care foarte curând se vor reflecta direct pe piaţa vinului. Programul de reabilitare a viticulturii consemnează la această dată realizări de peste 35 milioane de euro pe an. Fapt este că viile din România reîntineresc, iar viticultura îşi adaptează oferta la cererea pieţei.

Este momentul să devenim mai prezenţi pe piaţa europeană cu vinul românesc pentru că în mod cert ne numărăm printre primele şase ţări producătoare din Europa. Din nefericire însă nu stăm prea bine cu cifrele privind exportul.“ Ovidiu Gheorghe - PNVV

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
772

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

alternative-si-perspective-in-apicultura...

Alternative şi perspective în apicultura românească

Crescătorii de albine din ţara noastră se confruntă cu mari şi complicate probleme, între care stupăritul pastoral, valorificarea avantajoasă a produselor apicole, aprovizionarea tehnico-materială şi, nu în ultimul rând, combaterea bolilor şi a dăunătorilor. Speranţa lor rămâne în subvenţionarea activităţii din partea statului şi accederea la fondurile europene.

O anchetă publicistică realizată recent pune în lumină necesitatea depăşirii acestor dificultăţi, în primul rând printr-o activă conlucrare între apicultori. Să le dăm cuvântul.

„Să facem şi noi ce fac albinele“

• Dr. Gheorghe Dobre, preşedintele Federaţiei Naţionale a Asociaţiilor Apicole din România:

Federaţia noastră şi-a început activitatea în primăvara lui 2008 şi are în componenţă zece mari asociaţii apicole din zone diferite din ţară. Avem semnale că multe alte asociaţii ni se vor alătura în curând. Avem în vedere că, prin federaţia noastră, care doreşte să coopereze activ cu ACA Bucureşti, să-i sprijinim pe apicultori în realizarea de proiecte de subvenţionare de la Guvern şi de la UE. Dorim ca în această vară Federaţia să devină membru cu drepturi depline a Federaţiei Internaţionale Apicole cu sediul la Bruxelles. Aşteptăm ca şi alte asociaţii apicole din ţară să ni se alăture.

Bucureştenii vor să fie fruntea ţării

• Ing. Cornel Georgescu – „Apicola pastoral“ Bucureşti

Poate puţini ştiu că peste 10% dintre apicultorii ţării locuiesc în Capitală. Există aici peste 3.000 de crescători de albine care se luptă cu tot felul de probleme, între care valorificarea mierii şi a altor produse apicole.

De aceea, împreună cu familia mea am trecut la organizarea unei importante unităţi de prelucrare, unde obţinem întreaga gamă de produse apicole. În prezent, avem 24 de magazine proprii în toate zonele ţării, plus o prezenţă într-un mare număr de supermarketuri. Vin aici cu propunerea ca să fie admisă şi valorificarea mierii cristalizate, care în prezent nu este permisă de lege.

„Viitorul aparţine cooperativelor apicole“

• Drd. ing. Constantin Diaconu, preşedintele cooperativei „Sfântul Ambrozie“ Ploieşti, preşedintele Asociaţiei cooperativelor apicole din România

În prezent, la asociaţia noastră au aderat 12 cooperative agricole de profil din ţară: Alexandria, Buzău, Constanţa, Caracal, Giurgiu, Galaţi, Ialomiţa, Focşani, Roşiorii de Vede, Prahova şi Caraş-Severin.

Fiecare dintre noi vede această formă ca fiind una de organizare şi asociere strict economică şi de într-ajutorare. Ea reprezintă o şansă de promovare a producţiei de miere pe piaţa internă şi externă.

Dorinţa noastră este să ajungem la standardele europene în domeniu. Adică, să avem ferme puternice de cel puţin 240 de stupi, şi nu cu 70-80, câţi sunt în medie în prezent în România.

Prin cooperativă, bunăoară, dorim să asigurăm o cât mai bună creştere a mătcilor, participarea la diferite proiecte comune, dar şi la accederea de fonduri europene, la care apicultorii ajung foarte greu, astfel că oamenii singuri nu se pot descurca. Nu se mai poate vorbi astăzi de a fi fermier apicol cu 40-50 sau chiar 80 de stupi.

„Modernizarea înseamnă tehnologii noi“

• Laszlo Polgar, directorul general al SC „Nektar King“– Gheorgheni, judeţul Harghita

În depresiunile transilvane, stupăritul rămâne o mare problemă. Cu peste 100 de familii de albine, cât am eu, este greu să realizezi ceva. De aceea, am trecut la dotarea cu utilaje performante şi tehnologii moderne. Aşa am ajuns să organizez şi o firmă specializată la Gheorgheni, cu o bună colaborare internaţională: Polonia, Slovenia, Grecia, Norvegia, Canada. Am început cu importul de stupi din polistiren, stupi care au o mare căutare în Europa. Aceşti stupi prezintă mai multe avantaje faţă de cei obişnuiţi.

Totodată, recomand apicultorilor noştri şi un produs nou, şi anume înlocuitorul de polen. Utilizarea sa în stup duce la dublarea producţiei de miere, hrănirea de iarnă reduce mortalitatea, stimulând înmulţirea albinelor pe timpul primăverii. Înlocuitorul de polen, cunoscut sub denumirea de Feedbee, se poate administra atât sub formă de praf de turtă, cât şi de sirop. Toţi cei interesaţi ne pot contacta direct la sediul firmei sau la tel./fax 0266/364765.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
3415

□

Comentarii

□

□

1. ichim dan -- (21-December-2009)sunt din Gheorgheni as vrea sa devin apicultor de unde se poate obtine familii de albine,roiuri,scule,sfaturi,eventual colaborari,unde se construiesc stupi,rame in bazinul Gheorgheni

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

alunul-a-prins-radacini-la-nistoresti_l1...

Alunul a prins rădăcini la Nistoreşti

După zece ani în care a gestionat propria afacere în domeniul industriei de panificaţie, Ion Tuvenie a devenit proprietarul unei plantaţii de alun la Nistoreşti. Atras de exotismul fructului de formă sferică sau ovoidală, fostul bucătar a demarat afacerea în 2007, prin plantarea primilor 50 de arbuşti pe o suprafaţă de 8.000 mp.

„Pomii i-am luat din zona Vrancei. Apoi am descoperit şi alte soiuri pe care le-am achiziţionat rapid. Aşa am făcut o adevărată plantaţie cu respectivul arbust", declară Ion Tuvenie.

Tot în anul 2007, pe trei sferturi din suprafaţa totală de 8.000 de mp aflată în proprietate, vrânceanul a înfiinţat şi o cultură de căpşuni. A început, după propria-i mărturisire „cu cinci fire", pentru ca în doi ani să ajungă la 2.000. „Am făcut comandă prin poştă. M-am străduit să se prindă. În primul an, am făcut 170 de lăstari, iar în al doilea circa 2000."

Extinde suprafaţa cu 1,5 hectare

În ultimul trimestru al anului 2011, Tuvenie preconizează o extindere a afacerii prin înfiinţarea unei plantaţii de aluni şi căpşuni în localitatea vrânceană Boloteşti. Viitorul domeniu va avea o suprafaţă de 1,5 ha în care vor coexista cele două culturi, ca şi în cazul plantaţiei de la Nistoreşti. În acest sens a pregătit deja marcotele.

Decizia de extindere este, potrivit lui Ion Tuvenie, consecinţa trendului ascendent înregistrat anul trecut în direcţia profitabilităţii afacerii, în special la cultura căpşunului. Anul trecut a obţinut din valorificarea producţiei de căpşuni 400 milioane de lei vechi. Investiţia totală s-a ridicat la 30 milioane, dintre care 20 milioane au fost investite pentru achiziţionarea de furtunuri şi folie, iar 10 milioane au reprezentat costurile cu forţa de muncă aferentă. Toată producţia a valorificat-o pe piaţa de gros din Focşani, la un preţ de 5 lei/kg. La alun, fiind doar în al patrulea an, producţia a fost mică. Abia la 6 -7 ani produce la maximum.

Plantaţia de aluni înfiinţată în localitatea vrânceană Nistoreşti de către Ion Tuvenie se întinde pe o suprafaţă de 8.000 mp.

„Un fir de căpşuni, dacă e îngrijit cum trebuie, poate să producă până la două kg de căpşuni. Anul trecut am scos 10 tone de căpşuni. Este şi plăcut, dar şi profitabil. Într-un cuvânt, se pot face lucruri multe, numai să se vrea. Să nu se aştepte totul numai de la stat" – Ion Tuvenie

Convins de profesor

Ion Tuvenie nu este singurul vrâncean proprietar al unei plantaţii de alun. Mentorul său, profesorul pensionar Ionică Sava din Cândeşti, a plantat la rându-i în propria grădină peste 100 de aluni, convins de proprietăţile curative ale fructelor. În mod simbolic, octogenarul din Cândeşti şi-a denumit terenul pe care a cultivat arbuştii „Parcul european al alunilor înfrăţiţi", recomandând tuturor alunul ca aliment. Totodată, alunul formează perdele de protecţie a mediului, diminuând efectul secetei, împiedicând alunecarea terenurilor şi reduce pericolul inundaţiilor.

Camelia MOISE
REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
4144

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Alunul

Corylus avellana este originar din Bazinul Mării Negre şi Asia Mică. Ulterior s-a extins în ţările din sudul Europei – Grecia, Italia, Franţa, Spania etc. – şi în SUA. În România, alunul de pădure creşte spontan în toată ţara, mai cu seamă în zonele de deal, dar se cultivă cu succes şi în zona de câmpie. Cel mai mare producător din lume de alune este Turcia. Suprafeţe semnificative se întâlnesc şi în Italia, Azerbaidjan şi SUA.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
3199

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare

am-abandonat-o-cultura-banoasa-canepa_l1...

Am abandonat o cultură bănoasă: cânepa > REVISTA LUMEA SATULUI

Am abandonat o cultură bănoasă: cânepa

Puţini sunt astăzi cei care îşi mai amintesc de o cultură cu tradiţie şi profitabilă, cum este cânepa. Cu banii proveniţi din valorificarea acestei plante, mulţi tineri de la sate au fost şcoliţi, unii făurindu-şi chiar un viitor de invidiat. De la semănat, cules, până la tors, alcătuirea ghemelor şi aducerea în forma sa finală, cânepa a însemnat un şir nesfârşit de tradiţii transmise din generaţie în generaţie. În România, neglijarea cânepei pare a fi o consecinţă a evoluţiei timpurilor, a perioadei de după 1989, când foarte multe dintre domeniile de importanţă majoră pentru agricultura României, inclusiv plantele tehnice, au avut de suferit.

Cannabis, un pretext penibil

Mai mult, s-ar putea spune chiar că aceasta este o „victimă“ a aplicării Legii nr. 143, cea privind drogurile, deşi cânepa cultivată în România nu are nicio legătură cu soiurile sălbatice de cannabis. Pentru simplul fapt că planta aparţine genului Cannabis, ea a fost luată ca atare, deşi se numeşte sativa, spre deosebire de cea cu efect narcotic ce poartă numele de indica, care creşte şi acumulează substanţa activă numai în anumite condiţii. Este vorba de cânepa sud-americană cu un conţinut ridicat de THC (tetrahidrocanabinol), o substanţă psihoreactivă halucinogenă, din care se fabrică marijuana. Soiurile cultivate la noi au un conţinut maxim în THC de 0.09%, cantitate situată cu mult sub prevederile europene de maximum 0,2%, pentru care Uniunea dă chiar şi subvenţii. Cauza abandonării cânepei este una economică. Ea ţine de acele acţiuni care au dus la demolarea majorităţii fabricilor de industrializare a cânepei. Este vorba de topitoriile şi instalaţiile de prelucrare superioară a produselor primare.

Şansa care va veni

Aceasta se află deocamdată în faşă, dar ea va deveni o realitate pe măsură ce oamenii de ştiinţă vor găsi o nouă utilitate acestei plante. O primă realizare este aceea că fibra de cânepă poate să ajungă prin cotonizare chiar mai subţire decât cea din bumbac. Aşa se face că, mai ales la export, avem de-a face cu o cerere foarte mare de partea a doua a ceea ce înseamnă cânepă, respectiv fibră.

În ultimul timp a apărut un nou domeniu de utilizare, şi anume cel al uleiului de cânepă care, ca şi cel de in, se apropie foarte mult în compoziţie de uleiul de somon, având un conţinut ridicat în acizi esenţiali - Omega 3 şi Omega 6. Alimentaţia omului modern conţine o cantitate redusă din aceşti acizi graşi, de aceea utilizarea unor suplimente alimentare naturale, ca uleiul de cânepă, nu poate avea decât un efect benefic pentru sănătate. Extras prin presare la rece, uleiul de cânepă este aşadar extrem de valoros pentru buna noastră „funcţionare“, iar dacă este extras la cald el poate fi folosit în diferite industrii.

Bună la colesterol, la inimă, la creier…

În plus, cânepa este o plantă medicinală cu efect hipoglicemic, dar care poate fi utilizată pentru combaterea multor alte afecţiuni, cum sunt colesterol ridicat, tensiune arterială, boli cardiovasculare, imunitate scăzută, metabolism lent, insulinorezistenţă, precum şi unele afecţiuni dermatologice şi probleme ale sistemului nervos. Despre toate aceste lucruri se vorbeşte prea puţin, din păcate.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
1903
□
° Comentarii
□
□
° 1. craciun -- (28-February-2010)si ce asteptam?
de multa vreme ma tot gandesc la asta.bunica mea mi-a dat un prosop mare de baie din fire de canepa tesute in casa.o minune. l-am folosit vre0 20 de ani pana s-a facut ferfenita.era extraordinar!
° 2. kesarion -- (2-March-2010)Bunicii mei,ardeleni,se inbracau si ne inbracau in cinepa.Am trait si am crescut cu cinepa,niciodata n-am stiut,pina de curind,ca ea se poate numi si canabis,cu toate urmarile acestei numiri.Cred ca e o timpenie sa excluidem cinepa din viata noastra,numai pentru ca niste dementi care-si fac viata pe la "BAMBOO"nu stiu dac-am scris corect,chiar daca acesti dementi,sunt acum europarlamentari,vor sa experimenteze niste doguri(chiar usoare)
Pentru noi,cei nascuti in Ardeal,cinepa reprezinta viata(ma refer la cei care au acum un numar de ani) dar si posibilitatea de a ne raporta stramosi
° 3. apetrei viorel -- (17-January-2012)de unde pot procura samanta ptr.canepa?si cat costa? as infiinta si eu 3000mp ptr casa!!!
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

am-ales-o-directie-gresita_l884.html

Am ales o direcţie greşită > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Am ales o direcţie greşită

• Invitatul nostru din această ediţie este domnul acad. Păun Ion Otiman, secretar general al Academiei Române, cu care discutăm despre criza economică, criza alimentară, dacă vreţi, despre tot ce se întâmplă cu agricultura noastră, dar şi despre viitorul nostru, şi de ce nu, al Europei şi al lumii.

Marile dezechilibre

– Traversăm, cum spuneam, o acută criză economică, care are însă suport în cea alimentară, a mediului şi, nu în ultimul rând, în cea umană… Trăim, iată, un moment al contrastelor, în lume nu există hrană suficientă, sunt ţări care îşi pun serios problema creşterii populaţiei, iar la noi o suprafaţă însemnată de pământ fertil rămâne an de an nelucrată.

– Aveţi mare dreptate, sunt trei milioane de hectare de pământ nelucrate şi care, din păcate, în marea lor majoritate se află în zona agricolă cea mai favorabilă, şi nu în cea de deal şi munte, unde aproape orice bucăţică este lucrată. Sigur că întrebarea firească care se pune este de ce se întâmplă acest lucru? Terenurile nu sunt cultivate în primul rând din cauza lipsei capitalului, atât cel de lucru, cât şi cel imobilizat în active, utilaje etc. A doua cauză, trebuie să o recunoaştem, este legată de capitalul uman şi mai cu seamă de competenţe. Ştim cu toţii că agricultură performantă nu se mai poate face fără cunoaşterea fenomenelor care stau la baza procesului agricol, a implicaţiilor pieţei şi aşa mai departe. Or, trebuie să recunoaştem că există diferenţe între noi şi celelalte state. Nu-i includ aici pe fermierii noştri foarte competenţi, pentru că avem şi această categorie, mă refer la marea masă.

Criza alimentară este iminentă

– Analiştii care se ocupă de hrana pe Terra susţin că suntem ameninţaţi de foamete… Să sperăm că nu au dreptate, dar pericolul există.

– Atât timp cât discutăm de milioane de exploataţii de dimensiuni mici şi foarte mici este evident că nu se poate face performanţă. Din acest motiv penuria alimentară se resimte la noi pe două canale: piaţa, unde echilibrarea se realizează prin import, şi preţurile. În ţări ca Anglia, Franţa, Germania, la multe produse alimentare preţurile sunt comparabile sau chiar mai mici decât la noi. Dacă ne referim la puterea de cumpărare a românului, ne dăm seama că siguranţa alimentară în România se află la limita inferioară. Or, trebuie înţeles că această problemă este una ce ţine de securitatea naţională şi trebuie abordată ca atare. Ea nu poate fi lăsată numai asupra a celora care generează produse alimentare, şi anume agricultorii şi procesatorii. Imediat după război, undeva în anii ‘50-’60, politica Uniunii Europene a fost aceea de a împărţi efortul: aşa cum toată lumea are acces la consum, la fel trebuie să aibă şi responsabilitatea generării acestora. Se pare însă că problema efortului la noi din punctul de vedere al producţiei româneşti cade în primul rând asupra producătorului, agricultorului, ţăranului. Cred că o reechilibrare este necesară pentru că aceasta este principala cauză generatoare de conflicte sociale.

Dezinteresul faţă de fondurile europene

– Uniunea Europeană încearcă să ne pună la dispoziţie fonduri. Nu le putem accesa pentru că, aşa cum spuneaţi şi dvs., cauzele stau în decapitalizarea agricultorilor, în faptul că nici sistemul bancar nu favorizează accesul la creditare pentru ca, la rândul lor, fermierii să poată accesa fondurile.

– Citeam zilele trecute că una dintre axele importante ale PNDR, e vorba de fondurile pentru pescuit, din cele câteva sute de milioane de euro au fost folosite doar 2%. Este dramatic şi de neimaginat pentru că asta arată că, în ultimă instanţă, există un dezinteres total faţă de acest domeniu, în condiţiile în care în România e o criză acută de peşte. Din moment ce nu ai capitalul necesar pentru constituirea unor structuri de exploatare raţională şi de reconstrucţie a fondului piscicol românesc, aceşti bani trebuiau de mult absorbiţi. Adevărul este că în aproape toate axele PNDR rămânerile în urmă sunt foarte mari.

Pe ce căi circulă producţia agricolă?

– Judecând acum după ceea ce s-a întâmplat în ultimii 20 de ani, ajungem la concluzia că a fost o greşeală faptul că s-au distrus cooperativele agricole. Nu se putea merge pe un alt sistem?

– Întrebarea e complexă, iar un răspuns nu poate fi dat numai din punct de vedere tehnic. Da, se puteau menţine aceste structuri care măcar din anumite puncte de vedere –, şi aici mă refer la dimensiuni, la suprafaţă, la comasare – puteau constitui baza unei dezvoltări pe principiile economiei de piaţă şi ale celei capitaliste. Avem exemple, cum este cazul inginerului Muscă de la Arad, şi nu numai. Dar ştim foarte bine cărui fapt i s-a datorat acea reacţie de respingere, psihologică până la urmă. Agricultorul, fostul colectivist, nici măcar nu a vrut să mai audă de cooperativă. Nici oamenii de ştiinţă nu au mai avut capacitatea de a demonstra că de fapt sistemul cooperatist sau cel capitalist al exploataţiilor mari e altceva decât a fost CAP-ul.

Ştiţi şi dvs. foarte bine că în România aproape jumătate din terenul agricol este comasat la această dată. Deci noi avem 4,8 milioane ha arabil comasate în zonele agricole mari, cum sunt Bărăganul, Câmpia Olteniei, în Câmpia de Vest, Moldova şi totuşi de pe aceste suprafeţe nu reuşim să producem atât cât ar trebui. Chiar şi acolo unde avem comasare, din păcate, cu puţine excepţii, nu reuşim să compensăm lipsurile sistemului. În plus, în timp ce în UE 90% din producţia agricolă primară are o formă instituţionalizată de circulaţie pe filiere, la noi se întâmplă acest lucru numai pentru 9% din producţie. Restul nu ştie nimeni pe ce canale circulă şi nu aduce niciun venit fiscal. Avem nevoie de un mecanism economic de stabilitate cu consecinţe de fiscalitate, trebuie să facem şi noi ceea ce se face în Uniunea Europeană.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
741

□

Comentarii

□

□

1. ing agronom Adrian Banuta -- (16-December-2010)Se va reface si Romania dar mai intarzie:
Ganditi-va ca sau construit foarte multe marketuri, dar investitorii straini i-si vor da seama ca afacerile nu merg prea bine datorita puterii reduse de cumparare pe care o au romanii.vor fi 2 optiuni:ori i-si inchid portile, ori se dezvolta in continuare, insa trebuie captata si integrata in munca populatia care va inregistra venituri si deci va creste consumul.aceste lucruri le vom infaptui impinsi de la spate de altii ca de, noi ne mobilizam mai greu.totul depinde de factorii politici,economici si strategiile pe fiecare domeniu in parte.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„Am cucerit Ardealul cu sabia“

După moartea lui Ştefăniţă Vodă, la 14 ianuarie 1527, „otrăvit de doamna sa“, cum notează Grigore Ureche, la tronul Moldovei se urcă Petru Rareş, fiul nelegitim al lui Ştefan cel Mare şi al Mariei de la Hârlău, negustor de peşte sau măjar, cum spune Ion Neculce, care argumentează cu faptul că, în aprilie 1527, voievodul scrie bistriţenilor să facă dreptate unui asociat al său, negustor de peşte, pentru marfa lăsată acolo în valoare de 14 florini ungureşti.

Din viaţa tumultoasă în cele două domnii ale lui Petru Rareş ne-am oprit astăzi la relaţiile voievodului cu Ardealul, unde Ferdinand de Habsburg şi Ion Zápolya, voievodul Transilvaniei, se luptau pentru tronul Ungariei. Petru Rareş îl sprijină efectiv pe Zápolya, încheiind cu domnitorul Transilvaniei o învoială prin care se obliga să-i aducă la ascultare pe saşi şi secui, partizanii lui Ferdinand. Primeşte în schimb cetăţile Bistriţa şi Rodna cu ţinuturile înconjurătoare şi confirmarea stăpânirii pentru alte două cetăţi transilvane, Ciceu şi Cetatea de Baltă. Cum saşii nu se dădeau supuşi, pe 29 ianuarie şi 15 februarie 1528 armata moldoveană trece munţii, lovindu-i, „pe toţi, i-au supus şi i-au plecat şie“. Cum lucrurile nu se linişteau, două detaşamente comandate de Barlavschi, portarul Sucevei, şi pârcălabul de Roman, Danciu, trec din nou munţii prin pasul Oituz. Partizanii lui Ferdinand – saşi şi secui – dispuneau şi ei de o oaste puternică, de „multe puşci“ (tunuri).

Oştirile se confruntă la Feldioara pe 22 iunie 1529, cu „mare moarte de îndele părţile“. Este ocupată şi cetatea Ciceu şi, drept mulţumire, Zápolya i-o dă lui Rareş, în plus şi cetatea Unguraşu. Imediat însă ce trupele moldovene trec munţii spre casă, Sibiul, Braşovul şi Sighişoara se răscoală şi nu recunosc stăpânirea lui Zápolya, ceea ce determină o nouă expediţie, de data aceasta sub comanda lui Petru Rareş.

La 25 octombrie arde satul Prejmer, iar pe 29 începe asediul Braşovului. La 3 noiembrie, braşovenii se predau şi Rareş primeşte cinci mii de florini. Sighişoara, pentru a evita un atac, trimite o sumă însemnată domnitorului moldav, odată cu făgăduiala de supunere faţă de Zápolya, iar în vara anului 1530 şi bistriţenii recunosc autoritatea domnului Moldovei.

O parte din Transilvania – Ciceul, Cetatea de Baltă, Bistriţa, Rodna şi Unguraşu – se află acum sub cârmuirea directă a lui Rareş. „Am cucerit Ardealul cu sabia – scrie domnul braşovenilor – şi n-am de gând să-l dau nimănui..., ci numai regelui Ioan Zápolya care îmi este bun prieten şi frate.“ În realitate, dorea să ţină ţara pentru el. „V-am cucerit cu sabia şi v-am făcut supuşii mei, scrie el sibienilor. Am crezut că veţi fi supuşii mei credincioşi. Cunoaşteţi cumva un alt stăpân?“

Domnul Moldovei a respectat însă convenţia şi l-a lăsat lui Zápolya stăpânirea Transilvaniei, sporindu-şi însă sensibil posesiunile peste munţi şi realizând un câştig moral prin autorita-tea dobândită faţă de locuitorii de acolo.

Stelian CIOCOIU

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
820
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Am întâlnit şi fermieri mulţumiţi

Interlocutorul meu este unul cum rar mi-a fost dat să întâlnesc. De un optimism debordant, nu-i place să se plângă nici de subvenţii, nici de alte ajutoare care ar trebui să vină din partea statului pentru că, de-a lungul timpului, s-a lovit de tot ce putea fi mai rău. S-a călit în cei 17 ani, timp în care a fost director la unul dintre cele mai mari complexe agrozootehnice din România, cel de la Rociu, care făcea parte din Unitatea Agroindustrială Piteşti. Aici a învăţat să se ferească de capcanele pe care viaţa ni le aşază în cale, iar lecţia i-a fost de mare folos şi mai târziu.

Când s-a instalat la sediul din comuna Rociu din Argeş, în urmă cu unsprezece ani, locul era acoperit cu o mlaştină şi o şerpărie. Astăzi, în faţa ochilor îţi apare un mic ranch, desprins parcă din filmele americane cu cowboy. Cel care a dus greul pentru a ajunge la această stabilitate este domnul Sever Popa, directorul grupului Sedomar din Piteşti, a cărui activitate de bază o reprezintă producţia de sământă. În 2004 a accesat un Program SAPARD, printre primele din ţară, despre care spune că s-a derulat perfect. Din cei 400.000 de euro, a achiziţionat o combină, două tractoare şi toată gama de utilaje auxiliare.

Adept al teoriei că în viaţă este bine să faci un singur lucru, dar să-l faci bine, spune că pe viitor nu vrea să mai diversifice activitatea, ci doar să perfecţioneze ceea ce a început. Are totuşi un regret, acela că nu şi-a făcut când a trebuit o moară şi o brutărie.

Soiurile româneşti de grâu, încă competitive

Societatea este profilată pe producţia de sământă, dar pe cele 1.800 ha luate în arendă cultivă şi cantităţi mari de păioase, porumb, floarea-soarelui şi rapiţă, cultură pe care o dezvoltă an de an. Cea care susţine însă activitatea societăţii este producţia de sământă de grâu, orz, triticale şi ierburi perene pentru furaje.

Până nu demult, unitatea producea şi sământă de porumb şi floarea-soarelui, dar concurenţa acerbă a firmelor străine a scos-o de pe piaţă. Asta şi pentru că hibrizii româneşti se vindeau din ce în ce mai greu. „Păcat“, spune producătorul, „pentru că aveam hibrizi destul de buni, dar poate pe undeva este şi vina producătorilor români de sământă, care au făcut rabat de la calitate. Soiurile româneşti de grâu încă se vând şi se vând chiar bine.

Se încearcă să se introducă şi la grâu soiuri străine, dar din experienţa proprie vă spun că acestea se adaptează mult mai greu condiţiilor noastre faţă de cele româneşti, care rămân încă competitive“, ne spune domnul Popa. Cea mai plăcută experienţă a avut-o cu hibridul Performer de floarea-soarelui, produs la Fundulea, care a dat producţii mai mari decât acelea ale celor trei hibrizi străini alături de care a fost cultivat. Cei cărora le-a vorbit însă despre Performer au refuzat din start ideea achiziţionării unui hibrid românesc, fără să mai asculte măcar ce avantaje le va aduce cultivarea lui.

„Cei de la Fundulea au material foarte bun, însă nu ştiu să-l promoveze. Au nişte soiuri de grâu, de orz, de triticale extraordinare, dar nu ştie nimeni ce produc acolo“, ne mai spune inginerul. A mai cultivat în trecut şi un soi de orz, Regal, care l-a impresionat pentru că a dat producţii de 9 tone/ha, în vreme ce firmele distribuitoare i-au propus soiuri străine care „pot ajunge“ până la 7 tone.

Departe de haosul politic şi economic

Cu desfacerea nu are probleme. Producţia de calitate obţinută îi permite să vândă la preţuri bune şi să poată spune că unitatea este pe picioarele ei. Obţine numai grâu de panificaţie, dar nu are probleme nici la orz sau la celelalte culturi, unde şi-a creat de-a lungul timpului o reţea de clienţi deveniţi tradiţionali.

Este mulţumit că, de doi ani de zile, funcţionează şi la noi Legea Creditului Agricol, care reprezintă un ajutor important. „În plus, subvenţiile constituie şi ele un ajutor în măsura în care ştii precis că nu mai eşti în bătaia vântului şi că anual îţi vin anumite sume de bani care ar fi nedrept să spunem că nu ne ajută. Dar la noi, de fapt, nu subvenţiile reprezintă principala problemă. În România nu există o politică agricolă cu bătaie lungă. Se schimbă ministrul, se schimbă şi politica... Tot ce au făcut cei de dinaintea lui se aruncă la coş, pentru că nu este bun“, mai spune domnul Popa.

Fermierul consideră că, în limitele angajamentelor asumate odată cu aderarea la UE, orice ţară europeană trebuie să îşi facă propria ei politică adaptată la condiţiile specifice. Îşi aminteşte în acest sens de promisiunile din primăvară, când s-a spus că fermierii vor primi 400 lei la ha pentru îngrăşăminte, bani care nu au mai fost daţi pentru că UE nu a acceptat. „A fost o lovitură sub centură formidabilă, iar asemenea lucruri nu au ce căuta în peisajul agricol, pentru că ne bulversează cu totul“, mai spune inginerul.

Ministerul, ca o instituţie funcţională

În ceea ce priveşte ajutorul venit din partea statului, în opinia sa un minister al agriculturii funcţional şi bine intenţionat ar trebui să facă în primul rând previziuni şi prognoze. „De exemplu, trebuia să ne spună din vară că va fi o criză de porumb.

Eu, prin luna septembrie, îmi făceam griji ce o să fac cu el, iar la ora actuală nu mai există un bob de porumb. Or asta nu s-a ştiut şi foarte mulţi colegi l-au vândut la nişte preţuri derizorii... 0,30 de lei... de teamă să nu rămână cu el. De asta spun că ministerul trebuie să ne ofere acest gen de informaţii pentru că nu e criză de porumb doar la noi, ci în toată Europa se pare“, mai spune inginerul.

Cât priveşte subvenţiile, dumnealui crede că ar fi absurd să ceară sume care să se ridice la nivelul celor care se dau în Franţa sau Germania, dar atât cât este să se dea la timp şi în condiţii de transparenţă totală. „Eu, spre exemplu, la ora asta nu am reuşit să înţeleg cum şi în ce ordine se dau aceste plăţi pe hectar de la APIA. Să ştim şi noi, se dau în ordine alfabetică sau a mărimii? Dar să nu mi se spună că extrage calculatorul aleatoriu. Pot eu să cred lucrul ăsta?“ se întreabă fermierul.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1893

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

am-putea-avea-o-mare-problema_l1075.html

Am putea avea o mare problemă

Ne aflăm într-un moment în care trebuie să ne cam luăm soarta în mâini şi să transformăm în sfârşit vorba în faptă. Discutăm în această ediţie cu un om care a reuşit. Vom afla de la el cum şi cât de greu i-a fost. Îl ascultăm planificându-şi viitorul, îndrăznind să creadă că, de fapt, el a şi început. Este vorba despre Nicuşor Şerban, director al societăţii comerciale Agroserv Măriuţa SRL din judeţul Călăraşi.

Pământul fertil, ca un dar divin

– Să vorbim mai întâi despre dvs., dar şi despre zestrea societăţii pe care o administraţi…

– Eu sunt inginer agronom şi nu am vrut să mă îndepărtez de această profesie. Iar de acum nici nu mai am cum. Am început cu o suprafaţă de 160 ha în 1994, iar în prezent societatea exploatează aproximativ 5.000 ha de teren arabil în zona Fundulea-Belciugatele-Drăgoeşti-Sineşti. Pământul aparţine sătenilor, iar eu îl lucrez în arendă. Mare parte din teren este un cernoziom de foarte bună calitate, în care dacă pui suflet şi îl mai ai şi pe Dumnezeu lângă tine, ai şansa să faci producţii comparative cu ceea ce se întâmplă în Europa de Vest. Pe lângă activitatea de producţie vegetală deţinem şi o fermă de vaci de lapte cu un efectiv de 800 de capete, dar şi un sector de industrializare, mai exact de morărit pentru grâu şi porumb.

– Aţi încercat, văd bine, să faceţi o agricultură integrată, să mergeţi, cum s-ar spune, „de la furcă la furculiţă“.

– E foarte greu să ajungem până acolo, dar încercăm să transformăm o parte din producţia vegetală în alte produse care să mai adauge valoare muncii noastre. Am reuşit într-o oarecare măsură, dar ideal ar fi să mărim această latură a activităţii noastre. Este vorba de a transforma, cum spuneam, producţia vegetală în producţie zootehnică primară. Mă refer la lapte şi carne, urmând să ajungem la produse prelucrate care să ajungă direct pe masa consumatorului.

Curajul mi l-au transmis oamenii de bună-credinţă

– Aţi îndrăznit, nu v-a fost teamă?

– Domnule Verman, eu am început această afacere în 1994, când cineva m-a îndemnat ca, în loc să muncesc pentru alţii, să încerc să fac şi ceva pentru mine. Am chibzuit şi am ales să continui în domeniul în care mă pricep. Am învăţat meserie acolo unde am lucrat o bună bucată de vreme, la Staţiunea Belciugatele ce aparţine de USAMV Bucureşti.

Recunosc că aici am avut şansa să lucrez lângă profesori, lângă oameni care mi-au transmis multe din cunoştinţele lor, iar o parte cred că le-am şi „furat“, cum se spune. Au trecut de atunci 16 ani şi am evoluat odată cu experienţa acumulată în activitatea privată. Am pornit, cum vă spuneam, cu 160 ha şi cu mijloace mecanice necesare pentru exploatarea acestei suprafeţe, iar astăzi dispun de o bază mecanică capabilă să lucreze în condiţii de înaltă tehnicitate 5.000 ha, dar şi să deservească sectorul zootehnic. Am pornit de la zero, iar printr-un proiect SAPARD am construit grajduri noi şi utilaje performante, fără de care nu aş putea să rămân pe piaţă.

Doar la noi există asemenea anomalii

– Care ar fi, după părerea dvs., dimensiunea ideală pentru o fermă care cultivă cereale?

– Eu cred că, din acest punct de vedere, fiecare zonă trebuie tratată diferit în ceea ce priveşte mărimea exploataţiilor agricole şi tipul acesteia. După părerea mea, în Bărăgan exploataţiile viabile sunt cele ce depăşesc 1.000 ha pe care se cultivă cereale şi plante tehnice. La rândul lor, fermele de vaci de lapte e bine să depăşească 200-300 de capete ca să fie eficiente. Numai că, vedeţi, strategiile care la noi lipsesc ar trebui să rezolve şi acest lucru: ce cultivăm, unde şi pe ce dimensiuni de exploataţie.

Este nepermis ca în zone de şes, pe un teren ca untul, să permiţi şi să subvenţionezi o pajişte care, cel mai târziu la 15 iunie, este pârjolită. În mod raţional, suprafaţa respectivă ar trebui cultivată cu lucernă, cu porumb siloz care să dea producţii de 15-20-40 de tone de masă verde/ha. Noi încă ne permitem să facem risipă de resurse. Ar trebui să ne gândim că nu numai noi trăim pe acest pământ…, după noi mai vin şi alte generaţii care vor să mănânce, să trăiască mai bine.

Fetişizarea agriculturii de subzistenţă

– Recent, comisarul pentru agricultură al Uniunii Europene susţinea că gospodăriile mici ale populaţiei trebuie ajutate, adică agricultura de subzistenţă. Care este opinia dvs.?

– Eu cred că este o mare greşeală şi îmi permit să afirm că o politică agricolă dusă în această direcţie este una cu frâna trasă. Dacă Uniunea Europeană şi noi nu ne vom trezi să vedem că suntem în competiţie cu celelalte state şi dacă nu vom găsi pârghii ca să maximizăm şi să eficientizăm producţiile, să căutăm resurse să producem mai mult, atunci ne vom confrunta cu o mare problemă. Ştim bine, populaţia globului creşte, oamenii aceştia trebuie să mănânce. După ce mănâncă mai discutăm dacă hrana este ecologică sau tradiţională. Dar dacă nu mănâncă vom avea o mare problemă.

Ne vom confrunta atunci cu concurenţa de dincolo de Ocean care asta face de zeci de ani, maximizează tehnologii şi producţii în eficienţă maximă. După părerea mea, acest tip de politică agricolă poate fi interpretată foarte simplu: îi dau unui fermier dintr-o zonă defavorabilă subvenţii să facă lapte, când cu aceeaşi subvenţie aş putea face mult mai mult lapte într-o zonă favorabilă vacii de lapte şi acolo să cresc vaci pentru carne sau oi. E ca şi cum am subvenţia producţia de banane în Everest, în loc să o subvenţionăm acolo unde ele cresc în mod natural.

Sprijin fără folos…

– Venind la noi acasă acum, ca un om care construiţi în permanenţă, simţiţi cât de cât ajutorul decidenţilor din România şi mă gândesc la susţinerea în tot ceea ce întreprindeţi?

– Simt că Ministerul Agriculturii nu o face. În ultimii 20 de ani, în agricultura României s-au băgat foarte mulţi bani, dar într-o gaură neagră, fără nicio pretenţie de răspuns la acel sprijin. Cel care avea trei vaci şi a primit o subvenţie putea fi sprijinit să ajungă la cinci vaci, apoi la şapte şi tot aşa. Orice om care cheltuieşte o sumă în gospodăria proprie doreşte ca acei bani să-i aducă ceva în plus în viitor. Or, în agricultura României nu s-a dorit treaba asta.

Gh. Verman

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
1027

Comentarii

1. Daniel -- (14-April-2011)Prin masuri ca 141, agricultura de subzistenta este sprijinita nu numai in ce priveste cresterea productiei agricole si diversificarea acesteia ci si ca problema sociala (una dintre cele mai grave din mediul rural actual), cea a evitarii depopularii satelor si a cresterii nivelului de trai in aceste zone.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ambiţiile Monsanto pe mapamond

Agricultura globală se confruntă azi cu una dintre cele mai dure provocări ale secolului XXI. În mijlocul unui climat în schimbare, această activitate trebuie să asigure dublarea producţiei de hrană pentru a asigura necesarul pentru cele 9 miliarde de oameni care vor popula Terra înainte de 2050, protejând, în acelaşi timp, mediul înconjurător.

Obiective

Companie eminamente dedicată agriculturii, Monsanto crede că astfel de probleme globale cer o abordare globală, dublată de soluţii la nivel zonal. Crezând cu tărie în rolul pe care-l va juca în viitor tehnologia pentru a veni în întâmpinarea unei populaţii în creştere, această firmă şi-a definit de curând un angajament de a creşte în mod durabil productivitatea din agricultură, care include:

- Dezvoltarea de seminţe superioare. Până în 2030, Monsanto va dubla randamentele pe unitatea de suprafaţă în cazul a trei culturi de importanţă majoră: porumb, soia şi bumbac, faţă de anul de referinţă 2000. Compania va stabili, de asemenea, un fond de 10 milioane USD, destinat donaţiilor care să accelereze cercetarea publică performantă la culturile de grâu şi orez.
- Conservarea resurselor. Monsanto va dezvolta seminţe care să necesite cu o treime mai puţine resurse-cheie pe unitatea de produs până în 2030. Totodată, compania se va asocia cu parteneri interesaţi în vederea găsirii de soluţii la problemele legate de degradarea habitatului şi calităţii apei în regiunile agricole majore.
- Îmbunătăţirea vieţii agricultorilor. Compania va contribui la ridicarea nivelului de trai al fermierilor, inclusiv a cinci milioane de oameni din agricultura de subzistenţă până în 2020.

Marile provocări

Vorbind despre acest angajament, Hugh Grant, preşedintele companiei, arăta că iniţiativa este rezultatul unor dezbateri în care s-au implicat fermieri, oameni de ştiinţă, decidenţi politici, organizaţii nonguvernamentale, parteneri din industrie. Astfel de provocări, implică ideea de cooperare şi creare de parteneriate.

Agricultura durabilă înseamnă o îmbunătăţire a vieţii tuturor oamenilor, care trăiesc pretutindeni, în mari aglomerări urbane sau la sate, înseamnă satisfacerea nevoilor populaţiei de azi, dar şi ale generaţiilor viitoare. Şi, în aceeaşi măsură, este vorba despre a acţiona, a fi inovativ şi a-i face pe ceilalţi să înţeleagă, nerămânând nepăsător la ceea ce se întâmplă cu mediul înconjurător.

Tendinţa mondială de creştere a preţurilor la alimente este determinată în bună măsură de schimbările modelului de consum din ţări precum China şi India. Experţii afirmă că va trebui să producem tot atâta hrană de acum şi până în 2050, câtă s-a produs în ultimii 10.000 de ani.

Cum agricultura utilizează 70% din consumul total de apă dulce şi peste jumătate din suprafaţa locuibilă a Planetei, cea mai mare parte a necesarului sporit de hrană trebuie să fie acoperită prin îmbunătăţirea productivităţii. Îngrijorările legate de schimbările climatice sunt, şi ele, considerabile, din moment ce opt dintre cei mai călduroşi ani de când există statistici au fost înregistraţi în ultimul deceniu.

Monsanto cheltuieşte, în medie, peste 2 milioane de dolari pe zi cu cercetarea agricolă. Şi totuşi, este departe de a fi suficient pentru problemele globale care aşteaptă o soluţie, de aceea consideră de o importanţă crucială parteneriatele cu alţi factori interesaţi. Câteva puncte pe care noul program al companiei le presupune sunt trecute în revistă în cele ce urmează.

Dezvoltarea de seminţe superioare

Programele de cercetare ale companiei utilizează tehnici de ameliorare mai precise pentru a dezvolta germoplasma cu productivitate superioară. Cu ajutorul altor tehnologii, se introduc în plante gene de interes, care asigură o protecţie mai bună împotriva dăunătorilor şi controlul eficient al buruienilor. Monsanto îşi propune ca, până în 2030, să dubleze productivitatea celor trei culturi în ţările în care fermierii vor avea acces la produsele dezvoltate de companie.

De pildă, aceasta s-ar traduce, pe pieţele mari ale Braziliei, Argentinei şi SUA, prin realizarea unei producţii medii de 220 bushels/acru (aprox. 13,8 tone/ha), în comparaţie cu 109,1 bushels/acru (6,9 tone/ha) în anul 2000. Productivitatea soiei ar urma să crească de la 2,64 tone/ha în 2000, la 5,2 tone/ha în 2030. La bumbac, randamentele ar urma să se modifice, similar, de la 1,4 baloţi/acru la 2,8 baloţi/acru.

Pentru alte două culturi esenţiale pentru securitatea alimentară, grâul şi orezul, Monsanto va stabili o donaţie în valoare de 10 milioane de dolari pentru o perioadă de 5 ani, în administrarea unui grup internaţional de oameni de ştiinţă, pentru a accelera cercetarea publică în domeniu. În fiecare an, juriul va decide proiectul câştigător ce va primi finanţarea de 2 milioane de dolari.

Conservarea resurselor

Seria de produse în dezvoltare ale companiei include noi varietăţi, mai productive, de porumb, soia şi bumbac şi care să ducă la un consum mai mic de energie, îngrăşăminte şi apă pe unitatea de produs. Monsanto are în vedere alianţe şi parteneriate care să vină cu soluţii la problemele legate de protejarea mediului şi diminuarea efectului activităţii agricole asupra acestuia.

Îmbunătăţirea vieţii agricultorilor

Cel de-al treilea element al angajamentului companiei Monsanto este ridicarea nivelului de trai al fermierilor, inclusiv al celor mici sau chiar de subzistenţă. Studii independente arată că, în India, introducerea bumbacului rezistent la dăunători, de exemplu, a dus la sporuri de producţie cu peste 50% şi a mărit profiturile cu 250 USD pe hectar.

Unul dintre primele proiecte care vizează acest scop este colaborarea companiei cu Fundaţia Africană pentru Tehnologie Agricolă (AATF) şi Centrul Internaţional de Ameliorare pentru Grâu şi Porumb (CIMMYT), pentru dezvoltarea de porumb rezistent la secetă pentru regiunile agricole africane, care va putea fi utilizat de fermieri fără a plăti redevenţe. AATF este liderul acestei iniţiative în care Monsanto şi CIMMYT donează germoplasma şi asistenţa tehnică.

Proiecte similare pentru utilizarea mai eficientă a apei sunt avute în vedere şi în alte părţi ale lumii. Compania mai cooperează cu fundaţiile Gates şi Buffett pentru testarea şi dezvoltarea de produse în Africa. Un parteneriat public-privat a primit numele WEMA (Water Efficient Maize for Africa), iar la proiect participă cercetători din Uganda, Tanzania şi Africa de Sud.

„Astfel de parteneriate sunt doar începutul drumului pe care dorim să-l parcurgem în anii ce urmează. Vom fi foarte deschişi în a raporta despre evoluţia proiectelor şi vom mobiliza întreaga noastră organizaţie în acest demers global“, a declarat preşedintele companiei.

Detalii despre recenta iniţiativă a companiei Monsanto sunt furnizate la:
http://www.monsanto.com/sustainable-ag .

Cristina Cionga

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
890

□

˚ Comentarii

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Amenajarea saivanelor în primăvară

Nu peste multe săptămâni ciobanii îşi vor urca oile la munte. Asta obligă la înfiinţarea unor lăcaşuri pentru adăpostirea animalelor. Este vorba despre saivanele tradiţionale, construite pe cât posibil după noile reguli de confort recomandate de experţii europeni.

Tipuri de adăposturi

întâlnesc mai frecvent trei tipuri de saivane, şi anume în formă de semicerc, în formă de „U” sau „L” şi în formă liniară.

Saivanele în formă de semicerc şi cele în formă de „U“ sau „L“ sunt specifice sistemului de exploatare tradiţional gospodăresc. Sunt construite izolat şi asigură adăpost în ocolul interior atât împotriva vânturilor intense, cât şi a animalelor de pradă. Principalul dezavantaj este că aceste saivane nu pot fi grupate sub formă de baterii sau de adăposturi, în consecinţă nu se pot automatiza şi mecaniza. În schimb, saivanele liniare pot fi grupate în baterii şi permit automatizarea şi mecanizarea fluxului tehnologic.

Caracteristici constructive şi de exploatare

Se disting în principal trei tipuri de adăposturi: deschise, semideschise, închise.

Saivanele deschise se utilizează uneori în zonele de deal pentru adăpostirea raselor rustice, rezistente la intemperii, dar pot fi întâlnite şi în zona Câmpiei de Vest.

Saivanele semideschise sunt compartimentate în două părţi distincte. În compartimentul deschis sunt adăpostite atât oile gestante până în preajma fătării, cât şi tineretul şi berbecii. Compartimentul complet închis destinat fătărilor deţine aproximativ cca 30% din suprafaţa totală a adăpostului şi este prevăzut cu tavan la înălţimea de 2,5 – 3,0 m, uşi şi ferestre etanşe. Acesta poate fi dispus la mijlocul saivanului, la una sau la ambele extremităţi.

Saivanele închise au toţi pereţii construiţi şi se delimitează compartimente separate, prin ziduri interioare, prin lese de lemn sau panouri din plasă de sârmă. Acest tip de saivane dispune, de regulă, de un compartiment destinat fătărilor, tineretului şi berbecilor. În general, au dimensiuni mai mari cu uşi largi, care facilitează accesul mijloacelor mecanice de deservire şi organizarea interioară optimă. În exploataţiile de tip intensiv şi semiintensiv se construiesc adăposturi liniare închise, prevăzute cu şed sau deflector de iluminare şi aerisire şi cu padoc acoperit parţial sau total, unde sunt amplasate ieslele sau automatele de furajare.

Avantajul este că unele sunt polivalente, putând fi utile în anumite faze ale fluxului tehnologic: gestaţie, fătare, maternitate şi creşă, iar după scoaterea ovinelor la păşune pot fi destinate pentru îngrăşarea tineretului şi recondiţionarea ovinelor adulte la sol.

Prof. univ. Stelian DĂRĂBAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:

1925

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

amenajarea-saivanelor-si-organizarea-sta...

Amenajarea saivanelor şi organizarea stânei (II) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAmenajarea saivanelor şi organizarea stânei (II)

În numărul 7 al revistei Lumea Satului făceam referire la caracteristicile constructive şi tipurile de saivane. În rândurile ce urmează ne propunem să supunem atenţiei unele aspecte legate de amenajarea lor interioară şi organizarea stânei.

Recomandări

Pentru a evita risipa furajelor fibroase şi suculente, adăposturile, padocurile şi ocoalele trebuie să fie dotate cu iesle de tip grătar. Este necesar ca numărul lor să fie variabil, pentru a asigura fiecărui animal un front de furajare corespunzător. În unele ferme de tip gospodăresc, care aplică tehnologii intensive şi semiintensive, se pot folosi alimentatoare semiautomate formate dintr-un buncăr cu secţiune trapezoidală, care este alimentat periodic cu furaj. Buncărul are la bază pe una sau pe ambele laturi jgheaburi care asigură distribuirea furajului spre animal. Aceste tipuri de alimentatoare pot fi utilizate şi în îngrăşătorii.

Adăparea se poate face în jgheaburi de lemn, metal sau ciment. În exploataţiile de creştere unde se aplică tehnologii intensive se folosesc adăpători cu nivel constant, indiferent de modelul constructiv şi tehnologia utilizată. Acestea trebuie igienizate zilnic. Este indicat ca fermele să aibă construite şi anexe, cum ar fi: punctul de însămânţări artificiale, punct sanitar veterinar, depozit de furaje şi fânar, bucătărie furajeră, amplasamente pentru muls, cameră de prelucrare a laptelui, magazie de brânzeturi, birouri, remiză pentru maşini agricole. În fermele de tip gospodăresc se asigură padocuri cu o suprafaţă pe cap de animal de aproximativ 2,0-2,5 ori mai mare decât cea din adăpost.

Particularităţile stânei

În perioada de păşunat, centrul activităţilor gospodăreşti este reprezentat de stână. Camera unde se prepară mâncarea şi se fierbe laptele se numeşte fierbătoare, iar încăperea în care se prepară şi se păstrează brânzeturile se numeşte căşărie sau celar. Strunga, locul unde se mulg oile, prezintă ca anexe acoperişul denumit comarnic, ocolul mare şi ocolul mic, denumite cotar, precum şi târla sau ţarcul, care este ocolul în care se odihnesc oile. Pentru construirea stânei se folosesc materiale locale ca lemn, piatră, stuf.

Fluxul tehnologic are ca durată anuală 200-210 zile petrecute pe păşune şi 155-165 zile în stabulaţie. Alegerea sistemului tehnologic depinde de specificul agro-pedo-climatic al zonei, direcţia de creştere şi rasă, specificul exploataţiei, astfel încât să se asigure incidenţa optimă a factorilor de ordin biologic, tehnic şi economic.

Prof. univ. Stelian DĂRĂBAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1947
☐
° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Amestecurile de flori, o soluţie economică şi durabilă

Ca o alternativă la variantele florale tradiţionale, amestecul de flori constituie una dintre soluţiile vegetale care permit aplicarea tehnicilor diferenţiate şi a celor de dezvoltare durabilă a spaţiilor verzi. Arta amestecului de flori este, înainte de toate, o compoziţie distinsă prin diversitatea şi îmbinarea echilibrată a speciilor, a căror evoluţie creează treptat o ambianţă naturală şi mereu viu colorată. În acest sezon, noile amestecuri de plante utile constituie soluţii tehnice de combatere a dăunătorilor grădinilor şi de dezvoltare a biodiversităţii. Sub această premisă, vă facem câteva sugestii, pentru a vă putea alege mai bine propriul amestec de flori.

De ce flori în amestec?

Este frumos. Amestecul de flori conferă un aspect natural, liber şi „sălbatic”. Veţi fi seduşi de contrastele de culoare şi de înălţimi ce induc o atmosferă foarte diferită de cele tradiţionale. Este estetic şi evolutiv. Pentru a reduce monotonia, toate amestecurile sunt evolutive: fiecare amestec evoluează în culori şi înălţime de-a lungul sezonului/sezoanelor. Florile se succed şi spaţiul cultivat rămâne astfel înflorit de-a lungul multor luni.

Amestecurile uimesc: în funcţie de condiţiile climatice, tipul terenului, data semănării, amestecul de flori creşte într-o anumită manieră. Cele mai bune exemple în acest sens sunt „Florile de câmp în amestec“.

Este BIO. Amestecurile de flori favorizează diversitatea animală şi vegetală. Biodiversitatea constituie o miză ambientală majoră pentru conservarea planetei: nu mai putem vorbi de savoarea naturii, ci de a conserva şi dezvolta biodivestitatea. Acestea reprezintă o alternativă la soluţiile florale tradiţionale care permit dezvoltarea durabilă şi diferenţiată: constituie o altă modalitate de gestionare a spaţiilor verzi prin faptul că toate acestea vor beneficia de aceleaşi modalităţi de îngrijire: prin diminuarea utilizării fitosanitarelor şi a îngrăşămintelor chimice; economie de timp ca urmare a plantării directe, practice şi rapide; diminuarea costurilor de eliminare a deşeurilor verzi; economie de apă după perioada de creştere: trăiesc fără ajutorul d-voastră!

Pregătirea solului

Înainte de însămânţare, are loc mai întâi alegerea terenului. Ideal este un pământ bun de grădină, de preferat fără buruieni. De evitat sunt zonele care au fost supuse ridicărilor de teren dintre sol şi subsol (terasa-mente). Este indicată distrugerea tuturor buruienilor vii aflate în vegetaţie cu un erbicid nepersistent. Pentru un masiv, începeţi printr-o săpare în profunzime a terenului, urmată de o pregătire fină. Pe o suprafaţă mai mare, pregătiţi solul ca pentru o cultură (grâu, gazon...). Pentru a reduce la maxim prezenţa buruienilor în amestecul de flori, utilizaţi practica seminţelor false: după pregătirea solului, lăsaţi să răsară seminţele de buruieni apoi distrugeţi-le prin eliminare la suprafaţa solului. Odată ce terenul este pregătit din nou, amestecul de flori poate fi cultivat.

Semănatul

Amestecurile anuale se seamănă primăvara, din martie până în iunie, de preferat pe un sol încălzit (mijlocul lunii aprilie în regiunile sudice; mijlocul lunii mai în regiunile nordice).

Pentru amestecurile plurianuale este indicată cultivarea toamna în teren uscat. Sunt de evitat perioadele prea calde sau prea secetoase din martie până în octombrie. Calitatea solului, pregătirea acestuia, posibilitatea irigării sau nu constituie elemente ce influenţează densitatea de semănare. De exemplu, într-un teren stâncos sau neirigat, densitatea trebuie să fie superioară. În schimb, dacă perioada de însămânţare este optimă, densitatea poate fi diminuată, pentru a favoriza diversitatea speciilor. O densitate prea mare favorizează concurenţa dintre plante şi diminuează numărul de specii. În general se folosesc între 1 şi 5 grame pe m2.

În momentul însămânţării, este necesară amestecarea seminţelor într-un recipient, apoi agitarea acestuia pentru obţinerea unui amestec omogen. Pentru o mai bună repartizare a seminţelor, puteţi asocia seminţele cu o materie neutră, cum ar fi: hrişca, vermiculită, lut, nisip.

Întreţinerea

Primăvara, este suficientă o greblare, urmată de o irigare regulată pe toată perioada de creştere. Toamna, efectuaţi o însămânţare de suprafaţă fără să acoperiţi seminţele. În funcţie de tipul solului şi de condiţiile climatice, irigările pot fi folositoare şi în timpul verii. În funcţie de rezultatele obţinute, este indicată intervenţia punctuală, pentru a elimina buruienile evazive sau pentru a tăia florile dominante sau cele uscate. Dacă totuşi terenul cultivat este dominat de buruieni, nu ezitaţi să pregătiţi din nou solul şi să îl resemănaţi, deoarece este foarte dificil să eliminaţi toate buruienile. O însămânţare târzie (iunie) poate da rezultate foarte bune şi să asigure o frumoasă înflorire în august-septembrie.

În comerţ se găsesc saci cu diferite amestecuri de flori. Pentru a repartiza mai bine seminţele de flori din timpul însămânţării, producătorii au asociat acestuia coji de hrişcă. Acestea constituie un câştig de timp şi o garanţie pentru o însămânţare omogenă! Dacă vreţi o modalitate mai simplă sau dacă doriţi să câştigaţi timp în semănare, puteţi achiziţiona şi utiliza foliile cu seminţe de flori „gata de germinaţie“. Pe aceste folii din hârtie sunt semă-nate seminţele de flori. Rămâne la latitudinea dumneavoastră să decupaţi aceste folii în funcţie de suprafaţa terenului cultivat. Odată ce acestea au fost poziţionate, acoperiţi-le cu un strat de 1-2 cm de pământ şi udaţi-le. Folia este 100% biodegradabilă în 3 la 4 săptămâni. Aceasta este o adevărată soluţie garantată şi practică pentru suprafeţele mici de plante.

Liliana PAIRAULT

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
880

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

amintiri-din-epoca-comunista_665.html

Amintiri din epoca... comunistă

Aflată în documentare la Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicul-tură Piteşti-Mărăcineni, nu mică mi-a fost mirarea să aflu că am sosit într-un moment oarecum nepotrivit... pentru o discuţie ştiinţifică. De la o vreme, pentru a supravieţui, cercetătorii sunt obligaţi să facă munca zilerilor de altădată.

Adică să îmbrace salopetă şi să meargă la plantat, irigat şi, mai nou, la cules de fructe. În ziua respectivă erau la adunat căpşuni. Am aflat la faţa locului că Institutul de la Mărăcineni, ca de altfel toate celelalte, este într-o stare de subfinanţare incredibilă. Ministerul Educaţiei şi Cercetării a redus cu 85% fondurile destinate susţinerii institutului.

La momentul de faţă, conducerea face eforturi supraomeneşti pentru a păstra echipele de cercetare şi a acoperi lipsa de finanţare. Printre măsurile luate pentru reducerea cheltuielilor se numără renunţarea la forţa de muncă sezonieră, pensionarea timpurie a cadrelor, precum şi concediul fără plată, soluţie preferată de cei mai mulţi dintre cercetători.

„În mod normal, lipsa finanţării determină concedierea colectivă, lucru prevăzut dealtfel în Codul Muncii şi care în mod cert ar duce la devalizarea Institutului“, afirmă directorul acestuia, Mihai Coman.

Având în vedere că, în prezent, proiectele competiţionale aflate în derulare nu mai pot fi acoperite financiar, dumnealui se întreabă ce se va întâmpla cu laboratoarele modern echipate, cu loturile demonstrative şi mai ales cu cercetătorii, şi aşa rămaşi în număr mult prea mic. În aceste condiţii, cel care a contractat proiectele, respectiv Institutul, primeşte penalizări usturătoare din cauza întârzierilor, ba mai mult, însuşi statul îl pedepseşte pentru neplata la timp a impozitelor.

Trebuie menţionat că este vorba despre o instituţie publică extrabugetară, care trăieşte din fondurile câştigate prin proiecte. „Nu vrem să ne plângem, mai spune directorul institutului. Vrem doar să atragem atenţia că motoarele sunt oprite şi că nu mai pot fi acoperite cheltuielile cu personalul!“

Situaţia este asemănătoare în mai toate unităţile de cercetare agricolă din ţară. Răspunsul la scrisorile adresate ministerelor de resort (Finanţe şi Agricultură) a fost acela că Legea nr. 45 care regle-mentează activitatea de cercetare agricolă a apărut după aprobarea bugetului, ceea ce înseamnă că şansele să se schimbe ceva în perioada următoare sunt infime.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
634

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Amplasarea culturii

Asolamentul are un rol important în menţinerea capacităţii productive a solului, rotaţia culturilor fiind o componentă de bază a unui sistem agricol performant. Cele mai bune premergătoare pentru cerealele de toamnă sunt cele care permit pregătirea solului în bune condiţii pentru semănat, respectiv cele care se recoltează devreme: leguminoasele pentru boabe, rapiţa, fasolea, floarea-soarelui. Nu se recomandă amplasarea grâului după grâu mai mult de un an, situaţie în care se iau măsuri suplimentare de combatere a buruienilor, bolilor şi dăunătorilor.

Aplicarea îngrăşămintelor

Până în faza de împăiere, sunt necesare cantităţi relativ mici de azot, circa 40-60 kg N/ha, azot pe care plantele pot să şi-l asigure din sol, în cazul solurilor fertile, după premergătoare bine fertilizate sau după leguminoase.

Perioada optimă de aplicare a îngrăşămintelor la grâu este cuprinsă între sfârşitul iernii şi faza premer-gătoare apariţiei spicului, în care cantitatea de îngrăşăminte se repartizeează în 2-3 etape; se aplică la sfârşitul lunii februarie (1/2-2/3 din doză), la împăiere (1/3-1/2 din doză) şi înainte de apariţia spicului (1/4-1/3 din doză).

Diferenţierea dozelor de azot se face în funcţie de starea de vegetaţie a culturilor la ieşirea din iarnă (gradul de înfrăţire şi densitatea culturilor), aplicându-se cantităţi mai mari în prima etapă la culturile slab dezvoltate.

Concomitent cu tratamentele de combatere a buruienilor sau a bolilor foliare se pot aplica 8-10 kg uree/ha sau până la 15 kg N/ha sub formă de îngrăşăminte lichide în concentraţie de până 10% produs comercial, care influenţează direct acumularea azotului în bob.

Dozele de azot pot fi calculate după următoarea formulă:

DN = 30 X RS - NS - NGG ± Npr, în care:

DN- doza de azot (kg n/ha); RS – recolta scontată; NS – aportul solului în azot, care poate fi apreciat între 20 kg N/ha pe solurile sărace şi 60 kg N/ha pe solurile fertile; NGG – aportul gunoiului de grajd în azot; Npr – corecţia în funcţie de planta premergătoare (-) 30 kg N/ha după leguminoase boabe şi (+)20-25 kg N/ha după premergătoare târzii nefertilizate.

Grâul valorifică foarte bine îngrăşămintele cu fosfor, comparativ cu alte plante de cultură. Dozele de fosfor sunt cuprinse între 60-100 kg/ha P2O5, ţinând cont de producţia scontată, cantitatea de gunoi de grajd aplicată, tipul de sol şi starea acestuia de aprovizionare cu fosfor. În prezent, se folosesc frecvent îngrăşăminte complexe, cu concentraţii diferite de NPK, astfel că la fertilizarea din toamnă se ia în considerare satisfacerea cu prioritate a nevoilor de fosfor.

Lucrările solului

Cerealele păioase nu necesită arături adânci, de aceea lucrările solului se diferenţiază în funcţie de planta premergătoare. Astfel, după premergătoarele timpurii, solul se lucrează cu grapa cu discuri, pentru mărunţirea resturilor vegetale, după care se ară în agregat cu grapa stelată la 18-20 cm. Solul se întreţine curat de buruieni, iar pregătirea patului germinativ se execută în preziua semănatului cu combinatorul sau grapa cu discuri. Pe suprafeţele cu posibilităţi de irigare, în cazul deficitelor mari de umiditate, se aplică o irigare de aprovizionare de 200-300 m3/ha, prin care se înlesneşte pregătirea solului pentru semănat şi se asigură apa necesară răsăriri plantelor.

În cazul toamnelor secetoase şi după premergătoare târzii, pe terenurile cu cantităţi reduse de resturi vegetale se recomandă prelucrarea superficială a solului cu grapa cu discuri sau alte agregate complexe care mobilizează solul la 12-15 cm pentru pregătirea patului germinativ.

Sămânţa şi însămânţarea culturii

Tehnologia semănatului se referă la epoca de semănat, densitate şi la adâncimea de semănat. Sămânţa trebuie să aparţină unui soi zonat. Se recomandă cultivarea soiurilor româneşti care s-au dovedit mai bine adaptate condiţiilor concrete din ţara noastră, fiind mai tolerante la temperaturile scăzute din sezonul rece şi la seceta şi arşiţa din vară. Stabilirea datei semănatului cerealelor de toamnă se face ţinând seama de suma gradelor de temperatură acumulate până la venirea sezonului rece, de 450-500°C.

Conform acestei cerinţe, perioada optimă de semănat se încadrează între 1-20 octombrie în zona de sud şi de vest a ţării şi între 25 septembrie - 15 octombrie în zonele colinare şi de nord. La semănat se asigură o densitate a boabelor germinabile de 450-550/m2. Incorporarea seminţelor în sol se face la adâncimea de 4-6 cm, în funcţie de umiditatea şi textura solului.

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
1328

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

an-bogat-an-sarac_l1644.html

An bogat, an sărac

Analizând modul în care au perceput fermierii anul agricol 2011 sub aspectul profitabilităţii – rezultat dintr-un sondaj realizat de Lumea Satului – s-au putut cristaliza două curente de opinie antagonice.

Primul grupează poziţia fermierilor care vorbesc de producţii record şi, invariabil, de profituri substanţiale. În chip caragialesc, unii dintre aceştia vorbesc chiar „de potul cel mare“ extras la „loteria“ agriculturii din acest an. La cel de-a doilea curent subscriu cei care propăvăduiesc apocalipsa după Tabără şi care, taxând ceea ce ei califică a fi „propagandă deşănţată“, descriu anul 2011 ca fiind unul sub aşteptări.

Dincolo însă de judecăţile emise, cu toţii vor fi şi în 2012 actori în teatrul agriculturii mioritice. Dacă scenariul aserţiunilor lor va fi similar celui din acest an, rămâne să vedem. Până atunci, iată ce au declarat subiecţii chestionarului nostru în legătură cu recoltele anului agricol 2011 şi operativitatea returnării de către stat a TVA.

Ion Petre (SC Pris Brazi, Prahova): „Dau la o parte toamna aceasta, când seceta mă obligă să întorc 400 ha cultivate cu rapiţă. Am scos la capăt anul agricol foarte bine. Am avut o producţie excelentă pe 2.800 ha, n-am tras încă linie, dar anticipez un profit în jur de un milion de euro. O parte din grâu am livrat-o la recoltare, cu 0,75 lei/kg, dar acum nu mai vreau să vând nimic (societatea are în silozuri 3.000 tone de grâu), fiindcă s-a dus preţul mult prea jos.

Taxarea inversă o fi rezolvat evaziunea la export, dar n-a curmat deloc lucrul la negru la cei din morărit şi panificaţie. Mă mir că nu-i vede nimeni. Se duc peste tot să ceară grâu fără documente, chiar şi acum. Cât despre TVA, încasez taxa, dar după verificări şi multe luni de întârziere. Creditâm statul, asta facem, dacă TVA pe inputuri se rambursează cu întârzieri de până la o jumătate de an.“

Mokos Pavel, președintele Agroslavia din Nădlac, Arad: „Am vândut bine și mai avem cam 3.000 tone de cereale pe stoc. O mare problemă cu care ne confruntăm e faptul că subvențiile le primim în 31 decembrie și plătim în ianuarie impozit pentru ele deoarece sunt considerate profit. Mai mult, nici nu am încasat TVA-ul deoarece îl cerem după 1 ianuarie 2012 ca să nu fie prins în exerciţiul financiar al lui 2011. Despre anul viitor pot spune că, dacă nu va ploua, va fi foarte rău. Am semănat 700 ha, dar nu arată așa cum ar trebui. Ce a încolțit s-a uscat. Vom vedea în primăvară.“

Ana Maria Brădescu, administrator Solex din Lunca Mureș, Alba: „Mai așteptăm să ne intre subvențiile și poate apoi vom spune că e bine. Producțiile au fost bune. Din păcate, abia acum am făcut cererea online pentru rambursarea TVA-ului, așa că nu ne-am recuperat banii încă. Pentru anul viitor, premisele sunt sumbre având în vedere că nu am arat pentru că nu a plouat de 5 luni – se rupe plugul – așa că am amânat pentru primăvară. Prin urmare, vom avea culturi de primăvară cu 1.000-1.500 kilograme mai puțin la hectar.“

TVA-ul, patimă sau nu

Marian Popa (SC Polirom Prod, Scurtu Mare, Teleorman): „Zona de nord a judeţului Teleorman are pământ slab fertil. Am 31 de ani de când lucrez în agricultură şi niciodată nu am avut un an agricol atât de bun. De fapt, în România avem o ciclicitate: cam la 10 ani vine unul foarte bun. Sau unul dezastruos. În condiţiile terenului de la noi, producţiile în 2011 au fost record. Îmi place să spun că, anul acesta am jucat la loto şi am câştigat potul cel mare.

Aveam un proiect de un milion de euro, mă frământam ce fac cu finanţarea, dar producţia m-a salvat aşa cum n-aş fi sperat. Toamna aceasta? Să ştiţi că am emoţii. La rapiţă am prins o semănătură înainte de ploaie şi a răsărit frumos, dar ce a fost după mi-e şi teamă să mă uit. Iar grâul, dacă nu plouă... Pe câmp, la noi, se saltă praful şi acum. În legătură cu TVA, sincer, nu am avut probleme, încasez taxa; mai devreme sau mai târziu, dar intră. Pe fondul bucuriei unei reuşite de excepţie, aproape că nu mă mai împiedic de detalii."

Ana Popa, administrator Liv Agro Grup, Dorohoi, Botoșani: „Deși o mare parte a produselor o avem încă pe stoc, aș putea afirma că încheiem anul destul de bine, undeva la mijloc. Prețurile nu ne satisfac și mai așteptăm ca să vindem. TVA-ul nu ne-a fost rambursat încă. Despre anul agricol viitor pot însă afirma că se anunță prost având în vedere că nu a plouat din luna iulie. Am întors 400 ha de rapiță, iar grâul nu a ieșit. Așa că nu promite mare lucru."

Cubelac Iosif, președinte Asociația Cultivatorilor de Cartofi (250 ha), din Sinteu, Bihor: „Suntem în câștig, dar parcă totuși e mai slab față de anul trecut. Mai am în depozit cartofi și așteptăm să vedem cum se va vinde sămânța. O mică problemă e că nu mi-am putut recupera TVA-ul. Am făcut cererea și au spus că nu sunt bani pentru noi. Mai trist e că nu a plouat și ni s-a dublat consumul la motorină. Am folosit cam 33 l/ha, dar a trebuit să pregătesc terenul deoarece am contracte pentru cartofi. Așteptăm să plouă, dar din start am cheltuit mai mult și nu se știe cum va fi."

Ioan Jeberean, consilier Agropelisem, din satul Bazoșul Vechi, Recaș, Timiș (850 ha): „Nu pot spune că am încheiat încă anul financiar pentru că nu am vândut toate produsele, iar prețurile sunt mici și nu ne ajută să ne ridicăm. Grâul se dă cu 0.6 lei, porumbul chiar cu mai puțin. Încă mai avem de lucru. TVA-ul nu l-am încasat încă deoarece nu am făcut încă cererea pentru ram-bursare. Dar mai avem timp. Din păcate, ne luptăm cu o secetă cumplită care nu ne face să fim prea optimiști pentru anul care vine. Grâul abia dacă a răsărit pe o suprafață de aproximativ 70%.

Corina Truetsch, administrator, Agrozoo Truetsch, Râșnov, Brașov (340 ha): „Producția a fost bună, multă muncă, cheltuieli mari cu îngrășăminte, pesticide. Cifra de afaceri e mare, dar și costurile, ne pare bine că ni le-am acoperit. Deocamdată nu ne-am recuperat TVA-ul dintr-un motiv foarte simplu: nu am avut timp pentru cerere. Despre anul viitor pot spune că va fi ca şi anul acesta. Prețurile nu vor urca la produse, dar vor fi la fel de mari la inputuri. Să vedem cum va fi și din punct de vedere meteorologic pentru că sunt sigură că seceta va afecta prețurile la grâu."

„Costurile de producţie au crescut mult"

Daniel Ciobanu, Prodagras Dămieneşti: „Anul agricol 2011 poate fi considerat unul sub medie. Ce am câştigat în prima parte a anului am pierdut la final. În toamnă s-a semănat puţin, culturile nu răsar şi asta înseamnă deja un handicap pentru anul viitor. Nici situaţia fermierului nu a fost mai bună. Anul trecut a fost producţie mai mică, dar au fost alte preţuri. Acum, când vom închide anul financiar, se va vedea diferenţa.

Colac peste pupăză, mai vine şi tăierea de subvenţii, care ne va da peste cap. În plus, toate costurile au crescut datorită trâmbiţatelor creşteri de preţuri la cereale. Dar nu a fost aşa. S-a plecat de la 0,70 de lei pe kilogramul de porumb, în Sud, în Ialomiţa, în septembrie, dar la noi, în Bacău, s-a ajuns la 0,55 sau 0,58 de lei. Iar fermierii au fost obligaţi să vândă din lipsa spaţiilor de depozitare. A fost o propagandă deşănţată cu anul agricol 2011 la superlativ. Anul financiar este hotărâtor, nu cel agricol. Dacă noi am arat cu 40 litri de motorină la hectar, faţă de 20 în vreme normală, consumul e dublu. Plus că s-au scumpit şi îngrăşămintele cu 25-30%. Ureea a ajuns de la 15 la 21 de lei. Dacă se mai scumpesc şi pesticidele, unde ajungem?"

Vonica Maniu (I.I. Comuna Crucea-Zavalu, Constanţa): „S-a spus despre anul agricol 2010-2011 că a fost unul excepţional. La noi, în Constanţa, nu a fost peste tot aşa. Sunt foarte mulţumit de grâu şi orz. Rapiţa a fost compromisă parţial de seceta din toamna anului 2009, şi aproape total de al doilea ger din iarnă, undeva spre luna martie. Nu m-am îndurat să o întorc, aşa că producţia a fost slabă de tot, sub 1.000 kg la ha.

Floarea-soarelui a fost oarecum modestă, deşi la început promitea fantastic, iar la porumb, din cauza secetei din vară, am obţinut 4.500 kg/ha. M-a salvat însă preţul.

Una peste alta, nu sunt prea mulţumit faţă de ceea ce realizez în mod curent. În toamna aceasta lucrurile stau însă rău de tot. Am semănat 300 ha de rapiţă, dar, pe fondul lipsei acute a precipitaţiilor, n-a răsărit. Nici grâul şi orzul (500 ha) nu arată prea bine. TVA l-am încasat a doua lună după ce s-au efectuat verificările în fermă. De la depunerea cererii şi până la încasarea TVA durează în jur de trei luni. Sau cel puţin aşa mi s-a întâmplat mie.“

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
2234

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

An bun pentru floarea-soarelui

Potenţialul biologic al hibrizilor şi soiurilor de floarea-soarelui vorbeşte despre un minim productiv de 3.000 kg/ha şi un maxim de cel mult 5.500 kg/ha. În 2011, cel puţin la nivelul fermelor mari, recolta a fost mai bună decât în anii trecuţi, la o medie de 2.200 kg/ha, dar mai mică decât se aşteptau specialiştii, în condiţiile aplicării verigilor tehnologice complet şi corect.

Anul acesta, suprafaţa cultivată cu floarea-soarelui în România, a fost estimată undeva la 980.000 ha. Dacă după centralizarea datelor, lucru care se va întâmpla mai târziu, producţia la unitatea de suprafaţă nu va scădea sub 1.800 kg/ha, putem vorbi despre cea mai mare medie la hectar din ultimii 10 ani. Asta ar însemna că anul agricol a fost unul favorabil şi principalei plante oleaginoase aflate în cultură, în ţară.

Medie bună, în Teleorman

În judeţul Teleorman, media producţiei la floarea-soarelui se situează la 2.200 kg/ha. Valentin Drăgănescu, de la SC Alex Val SRL Scurtu Mare, a cultivat 400 ha şi a obţinut în jur de 2.000 kg/ha. Foloseşte seminţe de la Syngenta, Adagio şi Meldimi, hibrizi tehnologie Clearfield, dar anul acesta, cel puţin în zona în care lucrează, a fost ceva secetă în primăvară, despre care spune că a fost determinantă în recolta obţinută. În Teleorman, a adăugat fermierul, cel puţin în perimetrul în care cultivă, terenul nu este foarte bun pentru floarea-soarelui, maximum de producţie fiind de 2.500 kg/ha.

Peste 2.000 kg/ha, în Dobrogea

SC Holder Trade SRL Baia, Tulcea, a semănat floarea-soarelui pe o suprafaţă de 564 ha, iar producţia nu depăşeşte nici aici 2.100 kg/ha. Şi în Dobrogea, deşi solul este recomandat pentru această cultură, se pare că seceta din august a creat ceva probleme, manifestate în special prin apariţia seminţelor seci. Fermierul Gore Iancu nu s-a declarat însă nemulţumit de producţie.

Un experiment reuşit

Gheorghe Minciună, de la Agrocoral Mircea-Vodă, din Dâmboviţa, a cultivat anul acesta doar 20 ha cu floarea-soarelui. A experimentat pur şi simplu, nefiind cultivator de plante tehnice, dar a obţinut o producţie bună pentru condiţiile din zonă, de 2.500 kg/ha. Este chiar foarte mulţumit de recoltă şi s-ar aventura şi la anul să reia cultura, dar nu pe o suprafaţă foarte mare.

Secetă în Dolj

În Dolj însă, ca şi în sudul judeţului Mehedinţi, anul acesta au fost mari probleme cu precipitaţiile. Ionică Dinuţ, din comuna Ordodel, satul Cornu (Dolj), ne spunea că n-a mai plouat de la sfârşitul lunii iulie, ceea ce a făcut ca seceta să se instaleze deja sever. În această zonă, toate culturile au fost afectate. Ferma sa, Tudin Prod, a avut şi 260 ha de floarea-soarelui, producţia alternând, în funcţie de tarla, de la 1.500 kg/ha la 1.700 kg/ha.

Totuşi, hibrizii nu ating potenţialul biologic descris

Inginerul Constantin Trif, de la SC Granoagro Balta Doamnei, Prahova, a obţinut aproximativ 2.800 kg/ha, o producţie pe care o consideră medie. Mai pe româneşte, nu este foarte mulţumit de recoltă. De altfel, de când cultivă floarea-soarelui şi foloseşte doar hibrizi LG (56.58 şi 56.43), cea mai mare producţie a fost de 3.500 kg/ha, sub posibilităţile biologice ale plantei. În condiţiile în care a aplicat înaltă tehnologie, nu găseşte un motiv pentru care cultura a dat mai puţin randament. S-ar putea ca seceta din ultima vreme, însă nu atât de aspră în Prahova, să fi diminuat recolta. Societatea a valorificat deja mare parte din producţie, la un preţ cuprins între 1,3-1,5 lei/kg. Producţia medie la hectar, în Prahova, este de 1.950 kg/ha.

În schimb, Agromec Vlad-Ţepeş din Călăraşi a renunţat pentru prima dată la floarea-soarelui, după mulţi ani de cultură. Administratorii firmei vor înlocui întreaga suprafaţă cu rapiţă. Motivul este de ordin economic. „Pentru fermierii care practică tehnologie avansată, aceasta nu este rentabilă. Orice i-ai face, iar tehnologia noastră nu se mai pune problema să nu fie performantă, hibrizii şi soiurile de floarea-soarelui nu ajung la potenţialul biologic descris, de peste 4.000 kg/ha.

Maximum de producţie este de 3.000-3.500 kg/ha. Nu ne-ar rămâne, în aceste împrejurări, un profit net la unitatea de suprafaţă care să ne satisfacă. Preferăm cultura de porumb, în condiţiile în care nu discutăm de producţii mai mici de 11-12 tone boabe/ha.“ (Marian Zărnescu, inginer).

Media europeană, peste România

Producţia de floarea-soarelui, la nivelul fermierilor mari din România, depăşeşte media din ţările europene, dar la nivel naţional ne situăm, în multe cazuri, sub recolta obţinută în ţările cultivatoare de floarea-soarelui. Potrivit statisticilor, agricultorii din Serbia, de exemplu, obţin 2,03 t/ha, iar cei din Slovacia - 2,39 t/ha. Alte producţii din Europa şi din lume: Italia - 2,596 t/ha, Grecia - 2,577 t/ha, Austria - 2,544 t/ha, Africa de Sud-1,3 t/ha, Franţa - 2,36 t/ha, Ungaria - 2,16 t/ha, Argentina - 2,4 t/ha.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
2601

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

An bun şi pentru porumb

Anul agricol bun, considerat excelent ca producţie, va fi completat cu o recoltă pe măsură şi la porumb, a doua cultură ca suprafaţă ocupată din România, după grâu. Ca estimări privind cultura porum-bului, Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale vine cu următoarele date: suprafaţă cultivată – 2.604.613 ha; medie la hectar – 4.125 kg/ha; producţie totală – 10.873.017 tone.

Ca raportări parţiale din teren, media naţională este de aproximativ 4.300 kg boabe/ha, cu fluctuaţii zonale de la 2.700 kg boabe/ha la 5.500 kg/ha, cu vârfuri de 8.000 kg/ha în fermele devenite deja reper în agricultura României. În 2010, producţia medie realizată a fost de 4.297 kg/ha.

Materialul de faţă este realizat cu directorii executivi ori cu alţi reprezentanţi ai direcţiilor agricole judeţene, instituţii administrative care realizează baza de date cu caracter statistic, centralizate ulterior la MADR, dar care au şi o viziune de ansamblu asupra agriculturii dintr-un judeţ.

VRANCEA (ing. Mariana Botea, purtător de cuvânt).

„Producţia la unitatea de suprafaţă este mai bună în 2011 decât în ultimii ani, la o medie de 3.000 kg/ha. Recolte de vârf, de peste 5.000 kg/ha sau chiar mai mult, sunt o obişnuinţă la cea mai reprezentativă unitate agricolă din judeţ din categoria fermelor profilate în cultura mare, respectiv Comcereal. În Vrancea s-au cultivat cu porumb 27.000 ha (18%), dintr-o suprafaţă arabilă de 150.000 ha.“

IAŞI (dr. ing. Cătălin Roşca, director executiv DAJ).

„În anul 2011 au fost semănate cu porumb 105.906 ha, dintr-un total arabil de 255.700 ha (41%), planta fiind prima în judeţ ca structură a culturilor. Producţia medie estimată este de 3.800 kg/ha, mai mare cu 300 kg decât anul trecut, când recolta s-a situat la 3.500 kg/ha. În judeţ, 70-80% din suprafaţa semănată cu porumb s-a lucrat în forme asociative şi doar o neînsemnată parte dintre fermieri mai practică ceea ce înseamnă agricultură tradiţională sau empirică.“

MUREŞ (ing. Liviu Timar, director executiv DAJ).

„Din suprafaţa arabilă de 220.000 ha, 63.669 ha (29%) au fost cultivate cu porumb. Producţia medie se situează la 4.500 kg/ha, cu recolte net superioare, de 7-8.000 kg/ha, în fermele care utilizează înalta tehnologie. Ca formă de utilizare a terenului, raportul dintre mica gospodărie şi organizarea în asociaţii este 50-50%, dat fiind faptul că, în Mureş, mare parte din producţia de porumb rămâne în circuitul familial, în zonă fiind foarte bine prezentă zootehnia (ferme de vaci cu lapte şi ovine).“

SATU MARE (dr. ing. Ioan Cioltean, director executiv DAJ).

„Iniţial, au fost semănate cu porumb 71.000 ha, ulterior suprafaţa crescând la 75.000 ha (33%), dintr-un total arabil de 227.000 ha. În funcţie de fertilitatea solului, hibrizii utilizaţi, tehnologie, mâna omului şi regimul de precipitaţii, producţia variază de la media de 4.000 kg/ha, la 7-8.000 kg/ha în cazul Staţiunii de Cercetare şi

Dezvoltare Agricolă Livada sau la 9-10 t/ha, la Urziceni. Media rămâne însă undeva la 4-5.000 kg/ha, considerată ca fiind foarte bună. În forme asociative s-au lucrat în jur de 35% din terenul cultivat cu porumb, restul însemnând ferme de 3-5 ha sau 10 ha, ceea ce a permis atingerea parametrilor tehnologici.“

ARAD (ing. Monica Nadiu, director executiv DAJ).

„Lipsa apei din sol a determinat producţii mai scăzute în judeţul Arad, obişnuit totuşi cu performanţe nota-bile, mai ales de când străinii – dar nu numai – au adus în judeţ utilaje şi tehnică de cultură de ultimă generaţie. Ca reper în Arad rămâne dr. ing. Dimitrie Muscă, la ferma căruia, chiar şi în condiţiile de regim hidric dificil, se vorbeşte, la porumb, despre 7-8.000 kg/ha. În Arad porumbul a fost cultivat pe 117.000 ha (37%), dintr-un total arabil de 318.000 ha. Producţia medie estimată este de 3.900 kg/ha, în condiţiile în care peste 80% din cultură au fost lucrate pe suprafeţe compacte.“

TIMIŞ (ing. Tiberiu Lelescu, director executiv DAJ).

„Judeţul Timiş contează, la finalizarea campaniei de recoltare, pe o producţie medie de 4.000-4.500 kg/ha. Cultura de porumb a ocupat 177.000 ha (31-34,7%), dintr-un total arabil estimat, după rezultatele preliminarii ale recensământului agricol, la 509.000 ha şi la 565.000 ha, după evidenţele din acest an ale DAJ. Autorităţile administraţiei agricole din Timiş cred totuşi că încă se manifestă în rândul fermierilor tendinţa de a nu declara producţia corectă, recolta fiind, în realitate, un pic mai bună de-atât.“

MEHEDINŢI (ing. Monica Lungu, purtător de cuvânt DAJ).

„În judeţul Mehedinţi media recoltei de pe cele 55.038 ha cultivate cu porumb este de 2.700 kg/ha. Lăsăm la o parte faptul că, parţial în Dolj şi Mehedinţi, seceta s-a instalat cu mult mai mult timp în urmă decât cea pe care o reclamă fermierii acum. Cauza unor producţii modeste este în altă parte, faptul că se lucrează pe suprafeţe mici, în ceea ce noi spunem «agricultură în fâşii», modalitate care nu permite deloc aplicarea tehnologiei de cultură care să conducă şi la performanţă, adică la producţii mari.“ Nicăieri în ţară, cu mici excepţii, nu am văzut o agricultură fărâmiţată ca în judeţele amintite mai sus, la care se pot adăuga zone extinse din Olt şi Gorj. Observaţia este susţinută şi de ing. Monica Lungu.

OLT (ing. Florica Olga, consilier superior DAJ).

„Media producţiei este de 3.800 kg/ha, dar ar putea creşte la 4.000 kg/ha, după centralizarea finală a datelor. În Olt, din suprafaţa de 393.078 ha arabil, porumbul ocupă 125.514 ha (31,93%). La fermele mari, producţia a fost şi de 5-5.500 kg/ha, însă cele mai multe suprafeţe se află în micile exploataţii agricole. Explicaţia: agricultorii nu mai au alt loc de muncă şi nici venituri, aşa că preferă să-şi lucreze pământul de unii singuri, uneori în detrimentul cantităţii, dat fiind faptul că nu dispun de mijloace materiale pentru a asigura necesarul de inputuri (îngrăşăminte chimice, tratamente pentru distrugerea buruienilor etc.).“

PRAHOVA (ing. Marian Marcu, purtător de cuvânt).

„Producţia medie este estimată la 5.000-5.500 kg/ha. Recolte bune s-au obţinut, spre deosebire de alţi ani, chiar şi pe suprafeţe mai mici. În Prahova, dintr-un total arabil de 141.000 ha, au fost cultivate cu porumb 66.000 ha (46,8%), în jur de 60% din teren aflându-se în exploataţii individuale. Doar cinci ferme mari îşi pot trece în evidenţele contabile recolte mai mari de 7-7,5 t/ha însă, în ansamblu, Prahova obţine una dintre cele mai bune producţii din ultimii 10 ani, cel puţin.“

CĂLĂRAŞI (ing. Daniel Obadă, director executiv DAJ).

„97.000 ha de porumb vin cu o producţie considerată de oficialul DAJ Călăraşi drept excepţională: 5.400-5.600 kg/ha. 80% din suprafaţă se află în exploataţii agricole mari, majoritatea fermelor dispunând de dotări tehnice (utilaje) corespunzătoare şi care permit aplicarea celor mai bune şi complete tehnologii.“

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1534

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

An greu pentru producătorii de legume, dar şi pentru procesatori > REVISTA LUMEA SATULUI

An greu pentru producătorii de legume, dar şi pentru procesatori

Seceta din acest an a afectat şi producătorii de legume, a căror producţie a fost compromisă în mare parte din cauza condiţiilor meteo nefavorabile. Nici procesatorii nu se află într-o situaţie mai bună, mai ales că, pe fondul lipsei materiilor prime – legumele au avut ca destinaţie în principal consumul în stare proaspătă – au fost nevoiţi să lucreze la o treime din capacitatea de producţie. Cel mai prost stăm la roşii, susţine Aurel Tănase, preşedintele patronatului Romconserv, dar ocazional se mai importă şi castraveţi de la bulgari sau vinete de la macedoneni.

De unde se aprovizionează fabricile

În România, fabricile producătoare de conserve de legume au două surse de aprovizionare: pe de o parte, gospodăriile ţărăneşti de unde îşi pot procura vinete, ardei sau castraveţi cornişon, iar pe de altă parte, fermele industriale. Acestea din urmă furnizează, în special, mazăre sau roşii. Aurel Tănase spune că există patru tipuri de ferme la noi, acestea fiind unităţi specializate în frunzoase, bulboase, rădăcinoase sau bostănoase.

În 2012 România a avut o producţie bună de ceapă, asigurată în totalitate din intern la procesare, însă a fost deficitară la roşii. În acelaşi timp, suprafeţele cultivate cu mazăre au fost mai mici faţă de 2011, în timp ce la fasole păstăi (producţia din primul ciclu) a fost sub aşteptări. Producătorii speră să obţină ceva mai mult la producţia din ciclul doi.

De unde se aprovizionează însă principalele fabrici de conserve? Contec Foods Tecuci are contracte încheiate cu fermierii din zonă pentru o suprafaţă de peste 100.000 ha, susţine reprezentantul Romconserv. Fabrica de la Buzău se aprovizionează de la legumicultorii din Valea Săgeţii, iar Leader International Caracal de la fermele specializate din Teleorman sau Ostrov. Există şi situaţii mai deosebite. De exemplu, Contec a creat un centru de achiziţie la Silistra, în Bulgaria, de unde aduce castraveţi, roşii şi ardei. De la sârbi se importă în general fructe, afine sau vişine, iar de la macedoneni – vinete şi ardei.

Pentru acest an, producţia de conserve de legume este estimată la circa 120.000 de tone, în scădere raportat la anul 2011, potrivit datelor Romconserv.

Străinii preferă legumele româneşti

Că legumele româneşti sunt apreciate la export o dovedeşte şi cererea venită mai nou din partea unor ţări precum Elveţia sau Germania. Aurel Tănase spune că la nivelul patronatului au fost primite solicitări din partea celor două state pentru 12.000 de tone de castraveţi şi 30.000 de tone de roşii. Rămâne de văzut dacă contractele vor fi şi semnate. De asemenea, producătorii locali încearcă să recucerească piaţa rusească şi pe cea ucraineană, care ar putea să absoarbă cantităţi foarte mari. România livrează în prezent la extern castraveţi, salată sau roşii în ţări precum Cehia sau Germania, dar şi fructe în Rusia.

Supermarketurile vor legume în stare proaspătă

Unul dintre motivele pentru care procesatorii duc lipsă de materii prime este şi faptul că o mare parte din legume ajung în supermarketuri în stare proaspătă, poate şi pentru că românii preferă în general produsele locale. Chiar dacă cerinţele retaile-rilor sunt destul de greu de îndeplinit – anumite norme privind volumul livrat şi calitatea mărfii – tot mai mulţi agricultori încep să ia în calcul această posibilitate.

Un astfel de caz este cel al lui Ghiță Barbu, un legumicultor din localitatea Maia, județul Ialomița, care preferă să-și vândă marfa în marketuri, cum îi place să spună, decât să i se strice prin piețe pe tarabe. Nu sunt volume foarte mari, dar sunt suficiente cât să-i asigure un trai decent. Ghiță a găsit și nișa de piață pe care să intre în marile rețele de magazine: salată, dovlecei, tomate, gulioare sau conopidă. Spune că este mulțumit de colaborarea cu acestea, pentru că, până una-alta, a scăpat de grija clienților.

Retailerii caută furnizori locali

Retailerii prezenţi pe piaţa locală au început de mai multă vreme să încheie parteneriate cu producătorii pentru furnizarea de legume. Astfel, unul dintre marii jucători de pe piaţă a lansat mai multe Filiere de Calitate (porc, morcov, păstrăv şi cartof), produsele fiind asigurate din ţară. Furnizorul de morcovi, de exemplu, este o companie lansată sub brandul „Ferma Stoian - Legume Româneşti". Societatea exploatează circa 400 hectare de legume.

Un alt retailer a lansat un program destinat susţinerii micilor producători locali. „De-ale noastre" este numele sub care se derulează programul care a atras circa 200 de agricultori din bazinul legumicol Poiana Mare. Aceştia livrează roşii, ardei, castraveţi şi vinete. La schimb legumicultorii primesc seminţele, retailerul şi controlând producţia de la semănat până când legumele ajung pe rafturile magazinului.

Producţii mai mici, în acest an

Seceta din acest an a afectat producţia de legume şi în Ialomiţa, ca de altfel din întreaga ţară. La Maia, Ghiţă Barbu era conştient încă de la începutul lunii iulie că va avea o producție de legume mai mică cu cel puţin 30% față de anul trecut din cauza condițiilor meteo nefavorabile. La sfârşit de august, spune că, din păcate, previziunile sale s-au adeverit. Oricum, la momentul actual merge din ce în ce mai prost. Tomatele sunt bolnave şi oricum pe terminate, producţia fiind foarte mică.

„Din 4.000 de fire de roşii, am obţinut o producţie de circa 2,5 tone de roşii. Şi ardeiul – gogoşar şi kapia – este bolnav, nu avem speranţe de producţii mari. Singurul lucru bun este că măcar ne scoatem cheltuielile, de investiţii nici nu poate fi vorba", povesteşte cu amărăciune Barbu.

Pe fondul secetei s-au mărit şi cheltuielile, pentru că s-au majorat costurile de întreţinere a plantelor. „Cheltuielile sunt mari cu irigatul, dar și cu tratamentele, pentru că au apărut foarte multe insecte, iar udarea trebuie făcută la două zile, noaptea în general", spune Barbu. Legumicultorul cultivă legume (roşii şi ardei în special) circa patru hectare împreună cu familia. Are și câteva solarii, unde a plantat salată și varză.

Nici la Satu Mare legumicultorii n-au avut parte de producţii bune în acest an. Vasile Ignat, un agricultor din regiunea Halmeu, județul Satu Mare, spune că nu a mai avut de mult un an așa de dificil din cauza secetei. La el în solar, de exemplu, au căzut florile de pe plante, iar unele n-au avut niciun fruct. Nici în câmp nu a fost mai bine, pentru că a trebuit să facă tratamente pentru întreţinerea culturilor ameninţate de dăunători, fapt ce a dus la creşterea costurilor de producţie. Ignat cultivă circa trei hectare de legume – ardei, vinete, roșii, fasole verde.

În Constanţa, la Ovidiu, altădată un bazin legumicol important, lucrurile stau aproape la fel. Dacă în urmă cu ceva ani suprafețele cultivate cu legume și cartofi în zonă se ridicau la circa 1.000 ha, acum foștii membri ai asociației de legumicultori din localitate abia mai cultivă cu toţii câteva hectare. Pentru că lucrau mai mult în pierdere, mare parte din ei s-au reprofilat și au trecut pe cultura mare, spune Jeni Dumbravă, un legumicultor constănţean. Cazul nu este însă singular, la fel ca ei au procedat şi alţi agricultori care au renunţat la legume pentru cereale sau chiar... căpşuni.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
1582

°Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

an-nou-datorii-vechi_s32.html

An nou, datorii vechi

Se zice, şi spusa e verificată în timp, orice an poartă cu el mai cu seamă datoriile vechilor ani. Şi speranţele, şi împlinirile, dar mai cu seamă deziluziile. Fiindcă dintotdeauna noaptea dintre ani este purtătoarea optimismului înfrânat în noi amar de vreme. Am trecut aşadar pragul lui 2012. Îmbărbătaţi cumva de bilanţul anului de anţărţ, dar ambiţionaţi fără îndoială să demonstrăm şi să ne convingem pe noi înşine că se poate şi altcumva. Că resemnarea nu-şi mai are locul pe la noi şi că ceva tot trebuie să punem în operă întru propăşirea timpului pe care-l trăim. Numai că aşa e de când lumea la noi, la noi la români – minunile nu ţin decât trei zile.

Facem bilanţul, verificăm proiec-tele şi, oricum am da-o, ieşim cu minus. S-o luăm pe degete. 2011 s-a vrut an de vârf. O gură de oxigen pentru tot gospodarul. 25% contribuţia la PIB în doar câteva luni nu-i o realizare de nebăgat în seamă. Apoi, abundenţa pieţei ca urmare firească a contrabalansării inflaţiei a întregit şi deopotrivă a întărit con-cluzia că agricultura merită statutul de ramură economică prioritară. A venit apoi toamna. Trei luni de cumplită secetă care, umbrind entuziasmul verii abia trecute, a dat iarăşi apă la moară cârcotaşilor. Decidenţilor adică! Riscant! – susţin ei. Mult mai riscant pentru o economie aflată în plină criză. Urmarea? Un buget sfârtecat de incompetenţă şi prostie.

Agriculturii – aflată în convalescenţă după necazuri incurabil diagnosticate şi alinate nu doar de nepricepuţi într-ale economiei, ci şi de rău voitori – i se amputează iarăşi şi iarăşi avântul, excluzând-o definitiv din rândul priorităţilor naţionale. Şi asta în vreme ce Uniunea Europeană creează bugete speciale dedicate revigorării şi consolidării agriculturilor comunitare. Cine, ce să înţeleagă? Vorba cu „lasă-i, ăştia se descurcă singuri“ a devenit o axiomă politică. Fiindcă, deşi fragile, subvenţiile întârzie cu anotimpurile. Decidenţii români nu ştiu, se pare, că în câmp ceea ce n-ai împlinit astăzi mâine se poate să nu-ţi mai fie de niciun folos.

Mai apoi! Frământările lumii contemporane demonstrează că omenirea se află la răscruce. Cine nu-şi ia măsurile de cuviinţă acum va fi măturat fără îndoială de tsunami-ul crizei alimentare mondiale. Doar un exemplu pentru România. Inventarul resurselor de apă este la noi unul impresionant. „Sapă, sapă şi-ai să dai de apă!“, zicea o vorbă. Nimic mai adevărat! Numai că peste 3 milioane de ha cât acopereau vechile sisteme de irigaţii s-au prefăcut în pustă deloc încurajatoare. Programele – otrăvite de propaganda teribilei goane după putere – nu iau în calcul pâinea românului.

„Să mănânce şi cozonac“ – parcă îi aud, risipind crăiţarii pe opere fără noimă, fără miză, dar profitabile pentru hăurile hulpave de averi descoperite de politicieni dâmboviţeni. „Nu sunt, nu mai sunt bani!“ e o gogoriţă pe care înşişi cei cu pâinea şi cuţitul o contrazic. Fiindcă iarăşi nu e buget, nu e rectificare de cheltuieli la care banii să nu fie vânturaţi cu lopata în favoarea risipitorilor de-acum prea bine cunoscuţi. Şi încă o dată, din păcate, nici noul an nu va face excepţie de la regulă. Fermierii, ţăranii – o ştiu prea bine. Dar resemnarea e maladia noastră, a românilor. Visăm să facem, dar cel mai adesea ne facem că facem. E o altfel de cuminţenie a pământului la care ne dedulcim cam de când ne ştim.

Până când? Până, spusa poetului:

„Când nu vom mai putea răbda
Când foamea ne va răscula
Hristoşi să fiţi! Nu veţi scăpa!…“

Şi istoria… se repetă, nu-i aşa?

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
531

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

ana-stramturean-un-nume-o-voce-o-artista...

Ana Strâmturean: Un nume, o voce, o artistă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAna Strâmturean: Un nume, o voce, o artistă

Interpreta de muzică populară Ana Strâmturean a dedicat folclorului cei mai frumoşi ani. „Nu ştiu ce ne-a pus mama în apa din scăldătoare, dar atât eu cât şi sora mea am îmbrăţişat încă din adolescenţă domeniul artistic. Eu trudesc să duc mai departe folclorul năsăudean, mai precis pe cel de pe Valea Sălăuţei, în timp ce sora mea, Maria, care trăieşte în Italia de ani buni, este balerină.“

– Doamna Ana Strâmturean, unde aţi copilărit?

– Eu m-am născut într-o casă de oameni simpli, la Salva, în Bistriţa-Năsăud. Chiar prin faţa casei mele coboară lin râul Sălăuţa, puţin mai la vale acesta vărsându-se în Someşul Mare. Am deschis ochii pe văile ce ne înconjoară satul.

Eu în orice direcţie mă uit din curtea casei mele văd numai poieni şi păduri de foioase. De multe ori, privind pe geam aceste frumuseţi ale naturii m-au inspirat şi îmi veneau imediat idei de texte şi melodii legate, desigur, de frumuseţea văilor scăldate de apa limpede a Sălăuţei.

– Aţi plecat de tânără din satul dumneavoastră?

– Eu am plecat destul de tânără din Salva, dar aproape că fac naveta între Cluj-Napoca, unde locuiesc acum, şi satul meu. La Salva îi am încă pe ambii părinţi şi, practic, locuiesc acolo mai mult de jumătate din an. De-abia aştept să fiu puţin mai liberă şi să ajung la Salva, unde cred că şi poarta casei mele s-ar întrista dacă nu aş deschide-o o vreme.

– Despre primii paşi spre folclor ce ne puteţi spune?

– Mie mi-a fost tare drag încă de mică să mă îmbrac în straie populare şi să mă duc la joc în sat. Atât de mult ţineam la costumele mele populare încât le îngrijeam ca pe nişte bibelouri. De multe ori mama nu prea voia să mă lase să mă duc la joc. Zicea că trebuie să o ajut la ceva numai ca să nu mă duc. Dar eram „fata lu’ tata“, care avea putere de convingere, şi nu îi era greu să o convingă într-un final pe mama să mă lase să mă duc. Aveam păr lung, purtam două codiţe foarte frumoase şi feciorii tare se înghe-suiau să joace cu mine. După ce am terminat liceul la Bistriţa m-am angajat la Cluj la o cunoscută fabrică de medicamente. Acolo aveam o formaţie artistică a fabricii cu care participam la diferite evenimente. Eu am fost mai întâi dansatoare în formaţia de dansuri populare, soţul meu Viorel fiindu-mi partener de dans şi, de peste 20 de ani, îmi este şi de viaţă. Apoi, pot să spun că şi el m-a convins că trebuie să şi cânt fiindcă am voce şi m-aş descurca. Aşa am devenit solista ansamblului Fabricii de medicamente Terapia din Cluj-Napoca. Au trecut anii şi, de-a lungul timpului, am fost remarcată de mai mulţi specialişti. Am urmat Academia de Muzică „Gheorghe Dima“ din Cluj-Napoca şi încet, încet am început să obţin premii pe la mai multe festivaluri de gen. Acum sunt mai tot timpul ocupată şi nu-mi ajunge timpul pentru câte aş vrea să fac într-o zi.

– Dar de ce nu mai aveţi timp liber?

– Sunt angajată la Şcoala populară de artă „Tudor Jarda“ din Cluj-Napoca, unde predau canto popular. Am o mulţime de tineri frumoşi de care mă ocup şi îi învăţ să interpreteze un cântec, să poarte un costum popular şi cum să evolueze pe scenă.

– E o misiune grea?

– Este. Talentul şi harul le primeşti de la Dumnezeu, dar nu e suficient. Trebuie multă muncă pentru a fi aproape de perfecţiune. Vin tineri care, într-adevăr, au ceva talent, au şi voce, dar numai cu multă trudă pot să progreseze. Nu e suficient să îmbraci un costum popular şi să urci pe o scenă să cânţi ceva. Fiecare element din costumul popular trebuie pus în valoare în faţa publicului, iar dacă ştii să interpretezi bine un cântec atunci poţi spune că ai reuşit ceva. Niciodată nu e suficient să te mulţumeşti cu o apariţie scenică. Mereu avem de învăţat cu toţii şi doar astfel progresăm. Eu vreau să mă mândresc cu elevii mei, ştiu asta şi ei pentru că eu le sunt şi o bună prietenă.

– Despre apariţiile dumneavoastră ca artist ce ne puteţi spune?

– Nu duc deloc lipsă de activitate. Mi-e drag să mă întâlnesc cu publicul. Am înregistrat până acum zeci de piese, de dragoste, de dor, de înstrăinare, de joc şi încă mai am altele pe care le tot aranjez până când voi reuşi să le înregistrez. Eu cânt muzică tradiţională, melodii autentice din Ţara Năsăudului şi nu vreau cantitate, adică CD-uri multe şi piese multe înregistrate. Eu înregistrez mai rar şi, cred eu, melodiile mele sunt plăcute pentru că eu le trec mai întâi prin sufletul meu şi abia apoi le pun pe un suport.

– Ce vă doriţi pe viitor?

– Ce-mi doresc? Să fiu sănătoasă eu, părinţii mei, soţul, băiatul meu Nicky, sora mea, toţi cei dragi mie, să mai pot să mă ocup de elevii mei, să-i văd pe scene importante din ţară şi să progresăm împreună. E loc pentru toată lumea, iar dacă la un concert suntem aplaudaţi, atunci aceasta este cea mai mare mulţumire. Publicului ascultător, care ne ascultă şi ne îndrăgesc, vreau să-i mulţumesc în primul rând. Pentru el cântăm.

Fără public, viaţa noastră de artişti ar fi inexistentă. Cât despre specialiştii care m-au ajutat în cariera mea, sunt multe de spus. Le mulţumesc tuturor, mi-au fost de mare folos sfaturile dumnealor, m-au încurajat la începuturile mele ca solist de muzică populară. Vă mulţumesc şi dumneavoastră că v-aţi gândit să scrieţi despre mine şi vă transmit tuturor celor care citiţi revista Lumea Satului toate cele bune şi să aveţi parte numai şi numai de bucurii!

Viorel GROSU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
835

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Anchetă Lumea Satului „Îngrăşăminte chimice... după ureche“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Anchetă Lumea Satului „Îngrăşăminte chimice... după ureche“

• Cei mai mulţi nutrienţi, povară pentru sol şi mediu

Pe la începutul anilor '90, în România existau 9,4 milioane ha de teren arabil, dintr-un total de 14,5 milioane de ha agricol. În prezent se pare că mai deţine în extravilan în jur de 8 milioane de ha arabil, iar din acesta cca 70% se exploatează încă rudimentar, cu consecinţe economice deosebite la nivel naţional şi uneori grave asupra mediului. Diferenţa se află în exploataţii agricole în care se practică diferite tehnologii în funcţie de zonă, cultură şi… potenţial economic. Dintr-o sumară anchetă realizată de revista Lumea Satului se poate trage concluzia că mulţi dintre fermieri – nu întotdeauna de specialitate – nici măcar n-au auzit de cartarea agrochimică sau dacă au asemenea cunoştinţe, din neglijenţă sau din lipsa resurselor financiare, n-au realizat această lucrare.

Continuă deci să utilizeze nutrienţi chimici fără un calcul economic adecvat, de regulă folosind un singur produs – de exemplu azot – şi fără să ţină seama de mediul în care îşi desfăşoară activitatea. Aşadar, folosesc îngrăşăminte chimice „după ureche“ aşa cum spunea, mai în glumă, mai în serios, unul dintre respondenţi. Se ştie că prin cartarea agrochimică se stabilesc, printre altele, cantităţile de elemente nutritive existente în sol la un moment dat, de la care se porneşte calculul necesarului de elemente chimice, macro şi micro elemente, ce trebuie aplicate în completare, nivelul lor maxim cantitativ stabilindu-se în funcţie de cel al producţiilor planificate, fără a fi neglijat aşa-numitul „prag economic“.

Întrebările adresate fermierilor

1. Câte hectare de teren agricol aveţi în exploatare? Ce tipuri de îngrășăminte chimice aplicaţi?
2. Care este cantitatea de îngrășăminte chimice utilizată la unitatea de suprafață?
3. Care sunt elementele pe care le luați în calcul la stabilirea dozelor de îngrășăminte chimice pe care urmează să le aplicați?
4. Când ați făcut ultima dată analiza agrochimică a solurilor din exploatația dumneavoastră?
5. Cea mai mare parte a terenurilor agricole din România, inclusiv apele freatice, au doze mari de nitriți și nitrați. Țineți seama de acest aspect atunci când vă propuneţi administrarea de îngrășăminte chimice?
6. Urmăriți reacția solului (PH-ul)? Ce măsuri luaţi pentru corectarea acesteia?

Dar iată ce ne-au răspuns câţiva dintre intervievaţi:

Dumitru Făşie, judeţul Călăraşi

1. 235 ha, cultură mare. Folosesc ca îngrăşământ chimic azotul.
2. În diferite dozaje, în funcţie de cultură. Am folosit cam la 150 kg de azot la hectar.
3. Noi facem agricultură după ureche – teorie ştim, dar practica ne omoară. Ar trebui să calculăm în funcţie de substanţele din pământ, dar nu o facem. Eu m-am ghidat după buzunar şi după carte. Asta e problema noastră

şi a majorităţii.
4. Eu nu am făcut analiza solului şi nu e în regulă pentru că, de exemplu, am dat anul acesta de două ori azot la grâu şi tot degeaba; producţia a fost de 3.500 kg/ha.
5. Oricum, nu dau mult – pe terenurile mele nu e un excedent, la 150 kg/ha nu cred că afectez pânza freatică. Problema e la pesticide, nu la îngrăşăminte.
6. Nu.
Stelian Rădoi,Societatea Aurora Burdea, comuna Căldăraru, sat Burdea, judeţul Argeş
1. 240 ha (cultură mare). Da, după posibilităţi, azot şi uree.
2. Pentru anul care s-a încheiat am mers cu 100 kg/ha de azotat... cam 2 saci în medie – pe unele suprafeţe cu uree, cum ar fi cea de floarea-soarelui, iar pe cele cu porumb am dat cu azot.
3. Ţinem cont de bani, dacă nu avem bani luăm cât putem. Ar fi ideal să dăm 4 sau 5 saci. Cu cât dai mai mult, cu atât ai producţie mai mare. Iau în considerare şi tipul de cultură. Dar totul depinde de bani.
4. Niciodată.
5. Nu ştiam de acest lucru.
6. Da, dar nu ştiu cum se rezolvă.
Florian Rădulescu, localitatea Poiana, judeţul Dâmboviţa.
1. 5 ha, cartofi. Folosesc mai mult gunoi de grajd, de păsări. Pe anumite suprafeţe folosesc Complexe de la Azomureş, din grupa 15-15-15 (azot-potasiu-fosfor).
2. La un hectar folosim cca 600-800 kg de îngrăşăminte chimice, iar unde solul e slab şi trebuie ajutat cam 15 sau 16 saci. Unde solul e mai bun dăm cam 500 kg/ha. Anul trecut am folosit pe 2 ha astfel de îngrăşăminte, iar pe 3 ha am folosit îngrăşăminte naturale, bălegar.
3. În 2011, în primăvară am făcut ultima analiză agrochimică. Nu m-a costat prea mult – pentru un hectar am dat 100 de lei. Am dus câteva punguţe din acel sol – de la capăt, de la mijloc şi de la început - şi după o săptămână am primit analiza. Mi s-a spus atunci ce trebuie să folosesc pentru fiecare în parte, în funcţie de lipsa din sol a elementelor. Am avut nevoie de potasiu, că era sărac solul. Toate aceste măsuri le-am luat având în vedere că eu am cultivat în primăvara anului acesta doar cartofi. Apoi am pus varza, care merge bine după cartofi.
4. Ştiam din probe că avem mulţi nitriţi şi nitraţi. Dacă ajuţi solul cu nitrat prea mult planta creşte în tulpină şi nu în fruct. Am ţinut cont de acest aspect şi de aceea am luat probe.
5. La primăvară voi duce iar probe de sol şi dacă e nevoie schimb îngrăşământul. Dacă faci după ureche nu iese treaba bună.
Vasile Tempe, şef de fermă vegetală Agrosem Timişoara, localitatea Piftia
1. 900 ha. Am folosit complexe 20-20-0 şi azotat de amoniu, dar şi gunoi de grajd din când în când.
2. 200 kg la ha substanţă brută complexe şi 200 kg substanţă brută de azotat de amoniu.
3. Avem o cartare agrochimică şi în funcţie de PH folosim şi îngrăşăminte. Normal că ţin cont şi de cultură. Grâu, triticale, floare, porumb boabe şi siloz. La floare: 200 complexe şi 100 azot, iar la grâu 200-200, porumb siloz 200 azot, triticale ca la grâu. Dar ţinem cont şi de ce am obţinut cu un an înainte, dar şi de ce bani avem; am fi avut nevoie de 250 kg de complexe şi de 250 kg de azot pentru a ajunge la o producţie satisfăcătoare, dar resursele ne-au restrâns.
4. Acum 3 ani am făcut ultima analiză deoarece am avut nevoie de ea pentru a aplica nişte amendamente.
5. Da.
6. Da, urmărim. Am avut sole acide şi am amendat solul.
Rusen Compex, administrator Constantin Rusen, judeţul Buzău, localitatea Scutelnici
1. 540 ha. Am folosit azot, uree, complexe, diferit în funcţie de cultură.
2. La floarea-soarelui am dat la semănat Timastart de la Timac Agro 100 kg şi la praşilă 80 kg azotat substanţă brută. La grâu: 150 kg complexul 18-46-0 în toamnă la semănat. Apoi am folosit 120 kg uree în februarie şi 120 Sulfamo 30 de la Timac în aprilie. La porumb: azotat de amoniu – la semănat 120 kg şi 80 kg la praşilă.
3. Nivelul de producţie pe care vreau să-l obţin, dar ţin seama şi de rezervele din sol.
4. Nu am făcut niciodată cartarea întrucât costă foarte mult – în toate statele europene e gratuită. Cea de 100 de lei e cartarea minimă.

5. Nu, nu ştiam. Eu îmi urmăresc scopul, să fiu rentabil şi să nu dau faliment. În ceea ce priveşte cartarea – dacă se vor alimente de calitate – ar trebui să fim sprijiniţi, ca să ştim ce să administrăm şi să avem un preţ minim.
6. Nu. Am fost binecuvântaţi cu nişte terenuri bune, care nu sunt acide.
Negrişan Neculai, administrator Societatea Necmar, localitatea Peceneaga, judeţul Tulcea
1. 1200 ha. Folosesc complexul Dap 18-46-0 (azot, uree).
2. 150 kg complex pe ha la semănat la toate culturile, în primăvară uree 100 kg şi azot tot 100 kg/ha.
3. Experienţa e cea care îmi arată cât trebuie să folosesc – depinde de cum se prezintă planta, de sol.
4. Nu am făcut niciodată o analiză agrochimică. Nu avem o structură a terenurilor pentru că se vând, se cumpără şi poate la anul nu mai lucrez acelaşi teren. Până când nu se stabilizează situaţia nu putem face.
5. Nu ştiam că avem mulţi nitriţi şi nitraţi.
6. Da, după cum ne arată planta. Din îngrăşăminte încercăm reglarea lui.
După cum era firesc am ţinut să aflăm opinia autorităţilor şi oamenilor de ştiinţă faţă de această stare de lucruri.
Octavian Bumbu, secretar de stat: Plan de fertilizare, bazat pe analize agrochimice
Oficialul din cadrul MADR, s-a arătat surprins de răspunsurile furnizate de subiecţii anchetei iniţiate de Lumea Satului, pledând pentru o rezolvare în ecuaţie ştiinţifică a administrării îngrăşămintelor. „Peste jumătate dintre localităţile solului sunt potenţial vulnerabile la excesul de nitraţi. Se impun o serie de măsuri în acest sens, iar una dintre cele mai importante ar fi ca administrarea îngrăşămintelor chimice să fie făcute pe baza unui plan de fertilizare care să se bazeze pe analize agrochimice ale solului. Consider că este datoria noastră să facem o grilă de întocmire a planului de fertilizare. Cheltuielile nu sunt semnificative. Va fi de un real folos agricultorilor pentru că vor corela nivelul producţiei cu cel al cantităţilor de îngrăşăminte aplicat. Intrăm astfel într-o stare de normalitate, lucrând în baza unui minim plan ştiinţific“, a declarat Liviu Bumbu.
Mihai Dumitru: Subvenţionarea fosforului, o prioritate
Referitor la acest subiect Mihai Dumitru, directorul Institutului de Cercetări pentru Pedologie şi Agrochimie din Bucureşti, preciza că în ţara noastră doar exploataţiile mari conduse de specialişti ţin cont de acest aspect şi că majoritatea agricultorilor, chiar dacă ştiu de existenţa unor studii ale solului, fie nu-şi pot permite să fertilizeze, fie abordează neştiinţific acest aspect. Acesta este motivul pentru care la noi consumul de îngrăşăminte este atât de redus: 45 kg NPK la hectar comparativ cu 91 kg cât este media mondială, cu 270 kg care se dau la nivelul UE-15 sau cu 130 kg – media UE-27.
Tot Mihai Dumitru spulberă mitul fertilităţii solurilor româneşti. Nu de puţine ori a susţinut în cadrul evenimentelor la care a fost prezent că peste jumătate din solurile româneşti au o fertilitate redusă şi foarte redusă şi că în aceste condiţii nivelul producţiilor autohtone abia atinge 40% din media Comunităţii Europene. Marea diferenţă este însă că multe dintre ţările membre acordă un sprijin semnificativ fermierilor pentru ca ei să poată investi mai mult în îngrăşăminte. „Primul lucru care trebuie făcut la noi este subvenţionarea fosforului. În toate ţările dezvoltate în care s-a dus o politică de echilibrare a solului din punct de vedere al necesarului de elemente nutritive, s-a realizat în primul rând o suprafosfatare pentru că rezervele erau puţine. În lipsa acestui element, în zadar irigăm sau dăm cu azot pentru că nu avem cum să obţinem producţii remarcabile“, mai spune specialistul în pedologie.
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
14435
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Andive ecologice - O raritate ce poate fi găsită doar la Gherăeşti

Mai e puţin şi se împlinesc 100 de ani de când urmăm şi noi exemplul ţărilor vestice din Europa, unde andiva este deosebit de apreciată pentru aportul său nutritiv, „păpuşa“ fiind folosită mai ales sub formă de salată, dar şi de alte mâncăruri, iar rădăcina pentru prepararea surogatului de cafea. Seminţele au fost aduse de un belgian aflat la conducerea Fabricii de zahăr din Roman, iar sătenii din Gherăeşti, comună aflată în apropierea oraşului, au fost printre primii şi se pare şi ultimii care au cultivat andive în ţara noastră. Fiecare din ei mai seamănă câteva sute de metri în gospodărie, de pe care recoltează rădăcinile pe care apoi le pun la forţare în adăposturi ridicate special. Munca este de Sisif, dar se pare că şi răsplata este pe măsură, dovadă că cei câţiva cultivatori gherăeşteni trăiesc destul de bine de pe urma acestor suprafeţe atât de mici!

La îndemnul lui Nelu Ceauşescu, la Staţiunea Legumicolă de la Bacău s-au creat soiuri, s-a făcut şi ameliorare, iar pentru ILF-uri se crease un sistem de forţare în lăzi. Însă după Revoluţie, toate au fost abandonate. Cei care mai cultivă astăzi andive în ţara noastră nu ştiu nici măcar ce soi îngroapă an de an în pământ, iar spaţiul care deservea odată procesul de forţare industrială a andivelor a rămas acum o simplă magazie.

Secrete păstrate cu sfinţenie

Iosefina Blaj ne este recomandată drept cea mai pricepută în obţinerea andivelor la Gherăeşti. Are ea un secret al ei moştenit de la părinţi şi nu-l dezvăluie pentru nimic. E considerată etalon în comună: când dă ea foc la bordeie, toţi ceilalţi o urmează. De la ea aflăm că gherăeştenii îşi produc singuri sămânţa din vechile soiuri pe care le-au moştenit de la părinţi. Cel cultivat pare să fie Bacău 3, un soi obţinut la Staţiunea Legumicolă de la Bacău, dar nimeni nu ştie sigur dacă e chiar aşa. Pentru ei e important că îl cultivă de ani buni şi îi stăpânesc tehnologia. Noii hibrizi aduşi din afară sunt mult mai performanţi şi le-ar aduce un randament şi mai bun al producţiilor. Dar sămânţa este scumpă şi, în plus, le e teamă de nou. Cultura este una grea şi chiar şi la soiul pe care îl cunosc dintotdeauna mai dau greş uneori, mai ales atunci când vine vorba de forţare.

O muncă de Sisif

La sfârşitul lui aprilie, începutul lui mai andivele se seamănă în câmp ca şi morcovul, apoi se răresc şi se prăşesc. Toate lucrările se fac manual pentru că, dacă mugurele vegetativ este atins, rădăcina este compromisă. De teamă, femeia face toate lucrările singură şi doar atunci când nu sunt riscuri mai angajează câte un zilier. Nu face absolut niciun tratament, doar fertilizează pământul cu îngrăşământ natural şi ţine toate lucrările din scurt. De la sfârşitul lui august şi până în noiembrie recoltează rădăcinile. Dar munca cea mai grea abia acum începe. Ele trebuie stratificate vertical în şanţuri peste care se pun straturi de mraniţă. An de an, femeia ridică deasupra lor bordeie prevăzute cu guri de aerisire. Zi de zi, cu trei săptămâni înainte să iasă pe piaţă, în sobele improvizate în bordeie se aprinde focul, astfel încât temperatura să fie constant între 18-20°C. Din decembrie şi până în martie ele sunt scoase eşalonat, şterse de pământ, învelite în nailon şi transportate tocmai în pieţele din Bucureşti. Apoi în piaţă le ţine în cutii capitonate cu hârtie de sac pentru că la temperaturi prea scăzute sau prea ridicate ele se pot deprecia uşor. Înainte aveau abonaţi în Roman, Neamţ, Bacău. Era un sistem civilizat de lucru care astăzi se mai practică doar în legumicultura ecologică, dar care, din păcate, la andivele noastre nu mai funcţionează. Asta deşi, an de an, bucureştenii le aşteaptă cu mare interes apariţia pe piaţă. Aici se vând în mod special, la preţuri destul de mari, dar parcă încă mici faţă de cele practicate la andivele aduse din import, produse industrial şi fără niciun gust. Vom reveni cu aspecte ce ţin de rentabilitatea acestei culturi într-unul din numerele viitoare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
1499

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

andivele-autohtone-apar-abia-acum-pe-pia...

Andivele autohtone apar abia acum pe piaţă

Aceste legume care încep să câştige popularitate şi la noi vin să întregească sortimentul cultivabil în special în câmp, fiind apreciate pe alte meleaguri mai ales datorită aportului lor nutritiv. Pe cele din import le găsim pe tot parcursul anului, în general în supermarket-uri. Andivele noastre, mai proaspete şi mult mai gustoase, apar pe piaţă exact atunci când organismul nostru începe să resimtă lipsa vitaminelor din fructele şi legumele proaspete, mai precis începând cu luna decembrie şi până în martie.

Pe acestea din urmă le găsim destul de greu în această perioadă în special în pieţele din Capitală, dar şi din Iaşi, Bacău şi Piatra-Neamţ. Motivul e unul cât se poate de simplu: costurile ridicate, dar şi tehnologia dificilă de obţinere a acestora limitează mult extinderea culturii. Astăzi puţini sunt cei care le mai cultivă în câteva sate din preajma marilor oraşe. Nici măcar în zonele cu tradiţie, cum este de exemplu cea din Gherăieşti, de lângă Roman, nu au mai rămas mulţi cultivatori. Prin urmare, producţiile obţinute la noi nu pot acoperi nici pe departe cerinţele unei pieţe aflate în continuă creştere de la un timp.

Bine de ştiut:

– când le alegem, andivele trebuie să aibă frunzele de un alb curat, cu galben spre vârfuri şi fără pete;
– se păstrează în frigider acoperite în hârtie închisă la culoare pentru că în contact cu lumina devin amărui;
– amăreala lor mai dispare după ce au stat în apă cu sare şi oţet pentru 15-20 de minute.

Importanţa nutriţională

Cicoarea de vară cum se mai numeşte, se cultivă pentru dubla sa întrebuinţare, şi anume păpuşa, denumită andivă, folosită în special sub formă de salată, şi rădăcina din care se obţine surogatul de cafea, atât de popular la noi pe vremuri. Andivele au o valoare alimentară deosebită datorită faptului că sunt bogate în vitaminele A, B1, B2 şi C, dar şi în fibre, calciu, fier, magneziu, fosfor şi zinc. Sucul de andive are efecte terapeutice, el fiind recunoscut pentru tratarea afecţiunilor cardiace, ale ochilor, dar mai ales ale ficatului şi căilor biliare. Gustul lor este uşor amar, tocmai acesta fiind secretul valorii sale curative deosebite. Unii bucătari consideră această legumă chiar o delicatesă. Ei nu se limitează la salate, ci adaugă frunzele de andive şi în alte mâncăruri mai sofisticate.

Cum le gătim?

Andivele pot fi consumate sub formă de salate, dar şi în supe sau mâncăruri la cuptor. De asemenea, pot fi umplute cu brânzeturi sau diferite sosuri. Cel mai des însă ele pot fi întâlnite în salate unde, pe lângă sare, piper, zeamă de lămâie şi ulei, se mai adaugă diferite alte legume sau sosuri. Astfel ele pot fi servite cu maioneză sau smântână, cu măsline, ridichi, roşii, nuci, dar şi cu şuncă, jambon, somon, brânză etc.

Reţeta clasică de salată

Ingrediente: 1/2 kg de andive, 8 linguri de smântână, 1 linguriţă de muştar, sare, o lingură de ulei, 1/2 lămâie, verdeţuri tocate, 1 ceapă tocată

Mod de preparare: Andivele curăţate şi spălate se sărează şi se pun într-o salatieră. Pentru a obţine sosul se amestecă smântâna cu muştar, ulei, zeama şi coaja rasă de la jumătatea de lămâie, mărar, pătrunjel şi ceapă, toate tăiate mărunt. Se bat cu telul până când se obţine un sos gros care se toarnă peste andive.

Andive cu piept de pui

Ingrediente: 500 g de andive, 350 g de piept de pasăre fiert, 200 g de maioneză (preparată dintr-un ou, 150 ml de ulei, sare, zeamă de lămâie), 3 linguri smântână, zeama de la o lămâie. Mod de preparare: andivele se curăţă, se spală rapid sub un jet de apă, se scurg, apoi se desfac frunzele, care se lasă întregi sau se rup în două. Se pun într-o salatieră, se amestecă cu pieptul de pasăre tăiat în fâşii lungi, cât mai subţiri, cu maioneza şi cu smântâna, se sărează, se piperează şi se acreşte după gust. Se serveşte imediat.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
1251

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ANEMIA INFECŢIOASĂ ECVINĂ (AIE)

AIE este o boală infecţioasă, obişnuit cronică, specifică solipedelor, produsă de un virus cu tropism pentru celulele sistemului hematoformator. Virusul AIE este un lentivirus ca şi virusul imunodeficienţei umane (HIV). Boala este răspândită pe tot Globul, în procente diferite, dependent de numărul insectelor hematofage care sunt vectorii bolii. În zonele endemice, mai des unde există ape stătătoare sau mlaştini, prevalenţa bolii poate să ajungă chiar până la 100% din efectiv. Astfel, boala este numită şi febra de mlaştină.

Sursa de infecţie

La virusul AIE sunt receptive toate ecvinele, indiferent de rasă, vârstă, sex (cai, măgari, catâri). Sursa principală de infecţie o reprezintă animalele bolnave fără semne clinice de boală. Introducerea şi ţinerea mai mult timp a unui animal bolnav într-un efectiv sănătos duce la transmiterea virusului altor animale. Aceasta se face în primul rând prin intermediul insectelor hematofage (ţânţari, muşte de grajd, muşte tabanide) care imprimă bolii un caracter sezonier în sezoanele calde şi umede, când insectele au o activitate maximă.

Deoarece s-a izolat virusul din larvele în migraţie ale strongililor (paraziţi interni ai cailor), nu este exclusă transmiterea virusului AIE prin aceste larve. Instrumentele chirurgicale, acele de seringă, sondele nasoesofagiene contaminate pot transmite boala. Iepele pot transmite boala manjilor prin placentă; ca urmare fie se produce un avort, fie mânzul moare la câtva timp postpartum. Virusul AIE nu este exclus să se transmită şi prin colostru, lapte, salivă, urină, material seminal sau preparate biologice de origine ecvină contaminate cu virus.

Tablou clinic

Perioada de incubaţie a bolii este de 7-21 zile. În cazul infecţiei primare, caii prezintă febră mare (41-42°C) intermitentă, anemie (din cauza distrugerii hematiilor din sânge), slăbiciune, edemul abdomenului inferior şi picioarelor. Mucoasele sunt congestionate şi edemaţiate, cu hemoragii punctiforme, mai ales pe mucoasa conjunctivală şi sublinguală.

În caz de efort, chiar uşor, frecvenţa cardiacă creşte foarte mult, iar majoritatea cailor pot muri în 10-14 zile.

În forma acută a bolii, animalele prezintă febră ridicată permanentă sau cu remisiuni, anemie, edeme declive reci în diferite regiuni ale corpului, tulburări cardiovasculare (puls accelerat, aritmic, şoc cardiac puternic). Un simptom caracteristic este tahicardia de efort şi puls evident la nivelul jugularei. Către sfârşitul bolii, animalele slăbesc foarte mult, prezintă ataxie, cad în decubit şi mor. Forma cronică este cea mai des întâlnită în condiţii de teren. Tulburările generale sunt şterse, observându-se numai slăbiciune şi anemie progresivă. Această formă poate evolua ani de zile. De subliniat că un cal fără niciun semn de boală poate fi depistat ca fiind pozitiv.

Diagnosticul

Diagnosticul în AIE se pune pe date epizootologice (care vizează existenţa bolii în zonă), pe date clinice şi morfopatologice. Diagnosticul se confirmă prin teste de laborator (ANEMIAECVI TEST) care pun în evidenţă existenţa anticorpilor antivirus AIE.

Tratamentul specific în AIE este inexistent.

Profilaxie şi combatere

Baza profilaxiei o constituie măsurile generale prin care se urmăreşte protejarea cailor de infecţia cu virusul AIE: supunerea anuală a cailor la teste serologice pentru anemie pentru a se cunoaşte statusul imunologic al acestora, distrugerea muştelor şi ţânţarilor din grajd şi din jurul acestuia cu ROMPARASECT, ROMPARASECT FORTE şi SCABIZOL, curăţarea şi dezinfectarea grajdului cu soluţie de DECONTAMINOL şi CATIOROM, precum şi deparazitarea internă a cailor cu ECVIROM şi ECVIROM I. Localităţile în care s-au înregistrat cazuri de AIE se declară contaminate şi se supun măsurilor de carantină şi combatere. La virusul AIE sunt receptive toate ecvinele, indiferent de rasă, vârstă, sex (cai, măgari, catâri). Sursa principală de infecţie o reprezintă animalele bolnave fără semne clinice de boală.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
3177
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

anghinarea-cultura-bioenergetica-a-viito...

Anghinarea: cultura bioenergetică a viitorului? > REVISTA LUMEA SATULUI

Anghinarea: cultura bioenergetică a viitorului?

După studii agrotehnice şi economice desfăşurate pe parcursul mai multor ani, credinţa mea este că, la ora actuală, nicio altă plantă cultivată în România nu mai poate produce, pe unitate de suprafaţă, atâta bioenergie ca anghinarea. Evident, este vorba de anghinarea obţinută din seminţe ameliorate, nu de cea cultivată în condiţii de sălbăticie. Anghinarea pe care am asimilat-o în cultură nu este planta medicinală pe care o ştim cu toţii, ci una fundamental superioară din punctul de vedere al productivităţii.

În condiţii normale de producţie, anghinarea ameliorată de cercetătorii de la Universitatea Agricolă din Vonos, Grecia produce 20.000 kg biomasă la hectar, fără a lua în calcul frunzele şi celelalte resturi vegetale ce îmbogăţesc solul prin aşa-numitele pierderi biologice sau, mai exact spus, prin căzăturile de frunză.

Ofensiva petrolului verde

Demersul unui agronom pentru asimilarea şi extinderea unei asemenea plante ar putea părea cel puţin ciudat. În realitate, el are o fundamentare ştiinţifică solidă în contextul actualei crize energetice mondiale. Criza care se adânceşte şi începe să fie folosită ca o armă politică ce ar putea destabiliza civilizaţia obligă la găsirea unor alternative pe care ştiinţa le plasează în domeniul regnului vegetal.

Supralicitând, ofensiva petrolului verde a căpătat dimensiuni mondiale şi are toate şansele să surclaseze dominaţia petrolului cenuşiu. America de Sud, în special Brazilia şi Argentina sunt pe cale de a dobândi independenţa energetică prin petrolul verde lichid, respectiv prin cantităţile de bioetanol pe care îl produc.

La rândul ei, România ar putea deveni un cap de pod în Europa, dezvoltându-şi o producţie imensă de biomasă energetică doar prin reintroducerea în circuitul agricol a celor 3-4 milioane de hectare scoase din cultură. Nici nu îndrăznesc să avansez cifre privind cantităţile de anghinare, bunăoară, ce s-ar putea obţine doar pe un sfert din pârloaga României.

Ceea ce pot spune este că, în cei doi ani de experimentare pe terenurile sărăcăcioase din jurul Feteştilor, Agroholdingul pe care îl conduc a realizat producţii de 20 tone/ha.

Extrapolând, se poate avansa ideea unei producţii naţionale de 20 milioane tone anghinare, din care se pot obţine granule pentru întreaga Europă. Valoarea calorică a acestei plante este dată de conţinutul în ulei, de aproximativ 7%. Fapt este că 2 kg de granule din anghinare au echivalentul caloric al unui litru de motorină. La un asemenea nivel de conversie, agricultura poate să dobândească o autonomie energetică totală, putând, totodată, deveni un factor de echilibru al Sistemului Energetic Naţional.

Cartea de agronomie, ca o Biblie

Desigur, acest ultim deziderat este o chestiune de timp. El nu se poate realiza de la un an la altul, dar dacă va exista şi voinţă politică, atunci România poate deveni unul dintre marii furnizori de energie bio ai lumii. Această prognoză nu are iz politicianist, ci aparţine unui agronom care, de-a lungul existenţei sale, a produs şi livrat ţării peste 1 milion de tone de grâu.

Pentru a-mi contura CV-ul profesional, adaug doar că în cei 40 de ani de trudă în Balta Ialomiţei unităţile pe care le-am condus au realizat randamente la nivel european.

Pentru mine, manualul de agronomie este Biblia în care cred la fel de mult ca în cartea bisericească.

Astăzi sunt însă conştient că agricultura clasică trebuie să-şi adapteze funcţiile la cerinţele vremurilor ce vin.

Sunt de acord, că printr-un sistem normal de producţie, agricultura României poate produce hrană pentru 80 milioane de oameni.

Experţi în demografie susţin că peste 25 de ani noi vom fi în jur de 15 milioane. Ce vom face cu surplusul de hrană pe care îl vom realiza atunci? Exportul în Europa Comunitară este o alternativă păguboasă. Cum de altfel este şi cel în ţările sărace, cu mulţi oameni flămânzi, dar insolvabili financiar.

De aceea se cere să gândim o altă strategie care să răspundă, în primul rând, interesului naţional şi abia apoi celui mondial.

La nivelul holdingului agricol pe care-l conduc, această strategie are la bază îmbinarea sistemului agricol clasic în acele tendinţe care se conturează ca o şansă sigură de a răzbi.

O plantaţie demnă de Cartea Recordurilor

Ferma de 1.000 hectare profilată pe cultivarea anghinarei va fi cea mai mare din lume. Ea va produce 20.000 tone de biomasă şi va asigura un profit total de aproape 1 milion euro, respectiv între 800 şi 1.000 euro la hectar. În România nu există astăzi o cultură care să asigure un asemenea câştig cert.

Motivaţia

Cu ani în urmă, când agricultura reuşea să-şi echilibreze starea financiară în interiorul său, agronomii erau preocupaţi de stabilirea unei structuri a culturilor care să răspundă atât unor cerinţe de ordin agrotehnic, cât şi economic.

Astăzi, noi suntem puşi în situaţia de a fi sau nu. Distorsiunile pieţei agricole sunt atât de mari pentru fermieri încât până şi cei mai performanţi lucrează în pierderi sau, în cel mai bun caz, la limita profitabilităţii.

Despre dezvoltare nici nu poate fi vorba, atât timp cât am fost şi suntem abandonaţi de toate guvernele care s-au perindat la conducerea ţării. În condiţiile date, singura şansă este să ne descurcăm prin forţe proprii, cum s-ar spune.

Sub impulsul cererii pieţei, noi am încercat să modificăm sistemul tradiţional de asolamente, supralicitând spre plante profitabile, cum ar fi floare-soarelui, soia modificată genetic şi rapiţă. Opţiunea s-a dovedit neviabilă în condiţiile în care floarea-soarelui a devenit o cultură aproape nerentabilă, soia genetică a fost interzisă, iar extinderea rapiţei începe să creeze probleme. Trebuie găsit un alt sistem agricol care să ne asigure existenţa.

Eu, aici în Balta Ialomiţei, am apelat la unele forme de dezvoltare care au produs reacţii din partea unor tradiţionalişti. Una dintre acestea a fost crearea fermei de caprine.

Cum (au zis strategii tradiţional) să creştem capre în Bărăgan, când acestea aparţin arealului agricol semisălbatic? Ei bine, caprele din Balta Ialomiţei se dovedesc a fi afacerea cea mai profitabilă şi foarte curând ea va deveni o oportunitate de export de excepţie.

Sunt conştient că voi avea parte de aceeaşi reacţie adversă şi în cazul anghinarei. „Ce vrea Poienaru, să restabilească sălbăticia în Bărăgan?“ Fals. Ştefan Poienaru, înainte de-a fi un manager, este un agronom cu picioarele adânc înfipte în ogorul ţării.

El este conştient că misiunea sa fundamentală este de a produce hrană. Mai ştie însă, ce alţii înţeleg mai puţin sau nu ştiu deloc, că actualul sistem de agricultură este falimentar în gândirea celor care îl dirijează, precum şi în confruntarea lui cu o piaţă anarhică.

Zece argumente pentru anghinare

- Motivaţii de ordin agrotehnic

Doresc să încep cu cele ce ţin de sănătatea şi folosirea pământului.

Anghinarea se dovedeşte a fi singura plantă economică care valorifică în condiţii de eficienţă maximă terenurile slab productive, adesea improprii culturilor agricole. Or, în România, zonă agricolă ameninţată de o puternică deşertificare, tocmai în companiile sudice socotite a fi cele mai fertile anghinarea este planta care poate opri pustiirea câmpiei şi asigura oamenilor o şansă economică şi socială.

- Impactul asupra structurii şi fertilităţii solului

- Anghinarea lasă la suprafaţa solului o cantitate imensă de biomasă care, prin putrezire, se transformă în humus. Având un sistem radicular extrem de dezvoltat, anghinarea sparge harpanul în profunzime, lăsând elementele nutritive, apa şi aerul să pătrundă în adâncuri, unde microorganismele lucrează cu spor la transformarea biomasei în humus.
- Pe ansamblu, anghinarea produce mai multe elemente fertilizante decât consumă, constituind în timp sola cea mai importantă în cadrul unui asolament agricol.
- Anghinarea constituie soluţia ideală pentru distrugerea buruienilor. Planta este atât de rapace, încât nu-i poate rezista nici cele mai temute buruieni.
- Este o plantă meliferă ideală. Scoasă complet în afara sistemului de combatere chimică, o plantaţie de anghinare de genul celei care se dezvoltă în Balta Ialomiţei se va transforma în mod sigur în cea mai mare stupină a României.

• Motivaţii economice
- La o producţie normală de 20 tone/ha, anghinarea aduce un profit de 800-1.000 euro la hectar, fiind cea mai profitabilă cultură.
- Durata de viaţă a unei plantaţii este între 8 şi 10 ani, timp în care fermierul nu face altceva decât să supravegheze evoluţia culturii şi recoltarea plantelor.
- Stabilitatea producţiei. Fiind o plantă adaptată perfect condiţiilor de secetă, randamentul este sigur şi deosebit de profitabil.
- Pe piaţa externă, cererea de granule vegetale depăşeşte de 50 de ori oferta. Noua companie româno-greacă, Green Energy, îşi propune însă o strategie prin care să valorifice în România cea mai mare parte a biomasei ce se va obţine pe cele 10.000 ha cultivate cu anghinare.
- Combaterea buruienilor în totalitate pe cale naturală, cum s-ar spune, care adăugată la eliminarea substanţelor chimice de întreţinere a culturii au ca efect reducerea cu 40% a cheltuielilor la hectar.
- Economia de forţă de muncă şi mecanică. Lucrările agrotehnice se reduc la însămânţarea culturii, odată la 8-10 ani şi recoltarea acesteia cu ajutorul unei sisteme de maşini în cadrul căreia intervenţia omului este minimă.

Desigur, şi în cazul acestei culturi de esenţă sălbatică ar putea apărea în timp unele probleme ce ţin de sănătatea plantelor ameliorate. Inclusiv apariţia unor dăunători sau boli care să oblige la cheltuieli peste nivelul celor estimate în prezent. Anghinarea este însă o plantă atât de rapace şi atât de adânc înfiptă în pământ, încât poate economisi de una singură ceea ce se cheltuieşte astăzi pentru sănătatea plantelor de cultură.

Ştefan Poienaru, director general al Agrofam Holding Feteşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
21036

□

Comentarii

□

□

1. Elena Grozea -- (8-January-2010)Deosebit de interesant,cu siguranta aceasta va asigura progresul si o sansa pentru viitorul copiilor nostri.Va multumim si va mai asteptam si cu alte informatii .

2. Erimia V. -- (13-January-2010)Interesant ar fi cat costa insamantarea unui hectar si cine iti pune la dispozitie materialul de insamantare !?

3. Bebe Zamfir -- (14-February-2010)Multumesc d-lui Poienaru ca a ramas un om deosebit,in ciuda banilor si intodeauna se gindeste si la apicultori.

4. Marcel Patrascioiu -- (16-May-2010)Am mai citit despre anghinare si stiam valoarea ei energetica.Doresc sa iau legatura cu dl. Poenaru deoarece ma intereseaza sa cultiv intre pomi anghinare.Am infiintat o livada de 10 ha.la Drajna(Calarasi)

5. CIOFIRDEL DANIELA -- (7-July-2010)Ma intereseaza cultivarea anghinarei.cu cine pot lua legatura pentru informatii despre insamantare si desfacere?
Avem o suprafata de 950 ha
astept raspuns. Va multumesc

6. v -- (28-August-2010)de ce nu raspundeti ?

7. redactia -- (31-August-2010)De cele mai multe ori raspunsurile la intrebari sunt date in revista sau personal, pe adresele de e mail ale celor care intreaba si care de cele mai multe ori uita sa mai verifice pe site, acolo unde au postat intrebarea.

Raspunsul referitor la cultura anghinarei a fost publicat de cel putin doua ori pana acum.

Pentru informatii privind cultura anghinarei incercati sa luati legatura cu domnul Poienaru, manager AGROFAM HOLDING SRL care pote fi gasit la numarul de telefon 0243.363.368!

Redactia Lumea satului

8. Ioan -- (27-December-2010)off, am vazut culturile de anghinare.

-cea pusa acum 2 ani pe cimpurile dintre Fetesti si Movila, nu mai sunt decit CITEVA PLANTE din sute de hectare cultivate.Restul de sute de hectare arate si puse alte culturi..

-cea pusa anul trecut pe balta in zona garii Ovidiu si acolo citeva sute de hectare, arata mai rau decit jalnic.

Asteptam primavara sa vedem daca mai ramine ceva de aceea miraculoasa cultura cum o lauda dl poienaru

Si un sfat pentru redactie.Va rog, pentru a capata credibilitate numai publicati astfel de fantezii.Verificati calitatea informatiilor.

Cu stima,

9. Nita apicultor -- (27-December-2010)Ioane ai dreptate. Cultura e proasta rau.Noroc ca au taiat_o cu combina inaite sa o filmeze astia de la antena satelor , ca crescuse balaraul la 3 metri inaltime si nu mai stiai ce e dedesupt. Am fost cu pavilionul si daca nu plecam la timp imi mureau albinele de foame.Probabil ca este o afacere de fentat ceva fonduri UE.

10. nicolae -- (1-January-2011)Daca se poate spune ceva si despre efectele negative ale organismelor modificate genetic , ale impactului asupra mediului pentru aceasta planta. Daca ne gandim numai la castig fara sa analizam totul amanuntit ,s-ar putea sa pierdem in timp mai mult decat credem ca vom castiga.

11. sanda -- (13-March-2011)buna. eu cred ca daca era o asa mare productie la ha se apucau si altii de asta dar eu una nu cred cai asa roz

12. Lae -- (25-June-2011)Redactia nu are nici o reactie? Nu raspunde de o asemenea fantezie ? Sunt de asteptatreconfirmari.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

anif-in-zodia-divizarii_l1494.html

ANIF, în zodia divizării > REVISTA LUMEA SATULUI

ANIF, în zodia divizării

Administrația Naţională a Îmbunătățirilor Funciare a fost segmentată în două structuri. O parte (cea cu mai multe fonduri de la stat!) a trecut la Ministerul Mediului și Pădurilor (MMP). Cealaltă a rămas la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR) și și-a schimbat denumirea în Agenția Națională a Îmbunătățirilor Funciare, cuprinzând desecările și irigațiile. Acest lucru a fost stabilit recent de Guvern, în urma aprobării unui proiect de lege despre care v-am informat anterior.

Administrația Națională „Apele Române“ (ANAR), din cadrul MMP, a preluat în administrare lucrările de apărare împotriva inundațiilor de pe râurile interioare și a celor de pe Dunăre, compuse din diguri și baraje cu rol de apărare împotriva inundațiilor. Odată cu acestea, sunt preluate instalațiile și terenurile aferente, stocurile de materiale și mijloacele de apărare, mijloacele de intervenție și avertizare, mijloacele fixe și echipamente de protecție, siguranță și cazarmament pentru apărarea împotriva inundațiilor.

Inundaţiile, la „Apele Române“

Astfel, toate lucrările de apărare împotriva inundațiilor se vor afla în administrarea unei singure instituții, respectiv ANAR.

A fost necesară restructurarea activităţii de îmbunătăţiri funciare, întrucât, din 1990 și până în prezent, acest sector nu a fost restructurat, ci doar au fost îmbunătăţite formele legislative de susţinere a acestuia.

„Începând cu 1 ianuarie 2007 şi apoi cu 1 ianuarie 2010, sistemul – care a fost susţinut în cea mai mare parte din surse bugetare, a trebuit să fie refăcut astfel încât să corespundă cerinţelor UE“ – a spus ministrul.

Taxă de îmbunătăţiri funciare

Conform actului normativ, perso-nalul ANIF a fost preluat de Agenţie, în conformitate cu prevederile legale, în limita a maximum 1.500 de posturi, din cei 4.800 de salariaţi câți avea ANIF.

Tabără a afirmat că se vor putea face angajări sezoniere, în special vara, primăvara şi toamna, pentru că iarna sunt perioade moarte în care – crede domnia sa – se impune chiar o reducere a cheltuielilor.

Actul normativ introduce taxa de îmbunătăţiri funciare (IF), ca sursă pentru acoperirea cheltuielilor Agenţiei, pentru administrarea amenajărilor de îmbunătăţiri funciare. Aceasta trebuie plătită de către beneficiarii terenurilor deţinute în amenajările de îmbunătăţiri funciare sau în afara acestora, care beneficiază direct sau indirect de lucrări specifice.

Calculul, modul de colectare şi termenele de plată a taxei IF se aprobă prin hotărâre a Guvernului, iar cuantumul se aprobă anual, de către Agenţie, până la data de 31 august a fiecărui an pentru anul următor.

Finanţarea noii ANIF se realizează din venituri proprii şi subvenţii acordate de la bugetul de stat, iar veniturile proprii se obţin din IF

Potrivit noii reglementări, cheltuielile de exploatare, întreținere și reparații a amenajărilor funciare nu se mai

asigură prin subvenții de la bugetul de stat.
Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
761

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Animale pe cale de dispariţie

Cornul, mai preţios decât viaţa

Unul dintre animalele ameninţate cu extincţia este Dicerorhinus sumatrensis sau rinocerul de Sumatra. Situaţia acestei specii este una foarte neagră. Potrivit oamenilor de ştiinţă, numărul exemplarelor a scăzut îngrijorător de mult. La ora actuală mai trăiesc în jur de 300 de rinoceri în peninsula Malaezia, Sumatra şi Borneo. Rinocerul de Sumatra este cea mai mică specie de rinocer din lume. Deşi evită întâlnirile cu omul, fiind un animal retras, a ajuns astăzi să fie ameninţat cu dispariţia. Ecologiştii susţin că, în ciuda faptului că au fost nenumărate încercări de a reproduce această specie în captivitate, eforturile depuse au fost inutile. Astăzi, soarta ei stă doar în cele 300 de exemplare şi în capacita-tea oamenilor de a înţelege cât de importantă este protejarea. Motivele care au stat la decimarea acestor animale ţin se pare de cornul său, despre care se spune că ar fi un afrodiziac foarte puternic. În condiţiile unei cereri destul de mari pe piaţă, acest animal a fost vânat în mod iresponsabil. Preţul vieţii rinocerului de Sumatra a fost aproximat la 30.000 $, atât valorând un corn pe piaţa neagră locală.

Maimuţele au cel mai mult de suferit

Cimpanzeul bonobo, urangutanul din Borneo şi gorila de munte sunt alte câteva specii de animale aflate astăzi în pragul dispariţiei. Gorila de munte este cea mai ameninţată, numărul exemplarelor care trăiesc în pădurile din Congo şi Uganda fiind estimat la aproximativ 300 de gorile. Spre deosebire de gorilele de munte, populaţia de urangutani este mai semnificativă, aproape 110.000 de exemplare, însă nu este nici ea ferită de ameninţarea cu dispariţia. Tăierea iraţională a pădurilor, dar şi traficul cu animale exotice sunt principalele considerente care stau la baza stării lor de vulnerabilitate. Dacă pentru aceste specii există o şansă cât de infimă, unele animale au dispărut deja de pe pământ. Este şi cazul maimuţei mătăsoase sau Procolobus badius waldroni, aşa cum este denumită ştiinţific. Această specie trăia în pădurile de pe Coasta de Fildeş şi Ghana, însă nici măcar în sălbăticia acestor ţinuturi nu a fost la adăpost de gloanţele vânătorilor. De aproape trei decenii, această maimuţă nu a mai fost văzută, semn că a exterminată. Principalul motiv al vânării ei a fost comerţul cu carne.

Nu au scăpat nici insectele

Însă pecinginea relei voinţe nu s-a abătut doar asupra animalelor mari, ci şi a insectelor. Libelulele, spre exemplu, sunt şi ele ameninţate cu dispariţia. Distrugerea habitatelor şi poluarea apelor a dus la scăderea numărului lor. Oamenii de ştiinţă susţin că 20% din populaţia insectelor nord-americane au dispărut din cauza transformărilor radicale la care este supusă natura.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1202

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

animale-si-pasari-de-vanzare-pe-internet...

Animale şi păsări de vânzare pe Internet

Animalele şi păsările se tranzacţionează tot mai mult pe Internet. Oferta este ademenitoare şi, ceea ce este important, este şi reală. Un întreprinzător din judeţul Timiş vinde celor care doresc începerea unei afaceri proprii în domeniul zootehniei „pachete“ de animale şi păsări în rate. Vânzătorul se angajează să preia producţia dacă matca este comandată până la jumătatea lunii decembrie, urmând ca livrarea să se facă începând din luna ianuarie a anului viitor.

Un alt fermier este interesat să cumpere oi între 35-40 kg, în vârstă de aproximativ un an, cu 0,90 euro pe kilogram. Pentru doar 50 lei vă puteţi cumpăra o pereche de „cocoşei pitici foarte frumoşi şi foarte gălăgioşi“, de toate culorile, încălţaţi sau nu. Iar cu 500 de euro puteţi deveni stăpânul unui pui de dog de Bordeaux, din părinţi de talie mare. Puii au 6 săptămâni, paşaport, microcip, sunt vaccinaţi şi deparazitaţi.

Oi de Camerun, papagali mari…

Pe lista de oferte se află şi chinchilla, oi de Camerun, capre de carne, iepuri de rasă, papagali mari, ponei, păuni. Cei care au nevoie de o căsuţă pentru „cel mai bun prieten“ pot comanda pe net. Aici pot găsi căsuţe pentru câini, din lemn masiv – schelet din grindă de 6-8 cm plus scândură de 2,5 cm –, din plăci OSB de exterior lăcuite, scândură uscată cu îmbinare nut-feder, ecologice. Lemnul este rindeluit, se poate face pentru orice dimensiune şi este izolat cu polietilenă şi polistiren.

Acoperişul căsuţei este din şindrilă bituminoasă colorată, tablă Lindab, policarbonat sau din tablă galvanizată de 3-4 mm, vopsite sau lăcuite în orice culoare. Căsuţele pentru căţei pot fi dotate şi cu instalaţie electrică de iluminat cu becuri sau benzi de led-uri de mare putere, cu senzor de mişcare. Termenul de execuţie este de până la 4 zile, iar preţul unei asemenea bijuterii este de doar… 250 lei.

Dacă vă tentează o afacere cu oi, puteţi cumpăra mioare rasă Heidschnucken care „fată de două ori pe an şi nu trebuie mulse, sunt anume pentru producţie de carne, iar carnea nu are miros tipic de oaie“. Acelaşi întreprinzător are de vânzare şi capre de carne cu desfacere asigurată, „care fată între unul şi 4 iezi pe fătare şi nu trebuie mulse“. Tot de pe Internet pot fi achiziţionaţi porci de 200-220 kg, cu 10 lei pe kilogram.

Afacerile cu taurine

Un alt întreprinzător livrează la cerere, direct din Germania, rase selecţionate de juninci la prima gestaţie (lapte-carne, carne-lapte) gestante în lunile 4, 5 sau 6, cu greutatea cuprinsă între 450-600 kg şi vârsta de la 2 până la 2,5 ani.

Rasa este pură, certificată, Holstein – Schwartzbunt, Holstein-Rotbunt, Holstein Friza, Braunvieh. Rasa Holstein este atestată şi recunoscută prin potenţialul productiv ridicat cuprins între minimum 7.500 şi 13.000 litri lapte obţinut pe ciclul de lactaţie. Animalele deţin pedigree şi certificate de sănătate. Exemplarele provin din ferme de vaci de rasă de lapte din cadrul asociaţiei crescătorilor de animale, cu super condiţii de finanţare proprii, inclusiv asigurare şi transport până la destinaţie.

Plata junincilor se poate face prin 3 modalităţi: direct, acreditiv sau prin scrisoare de garanţie bancară, cu plata la 12 luni de la data livrării animalelor. Preţul de bază este de la 1.680 euro/cap/pentru rasele carne-lapte, iar pentru rasele de lapte-carne/Holstein cu lactaţia în pedigree de la 7.500 la 13.000 litri/ciclu lactaţie, preţul real se va calcula în funcţie de numărul de animale comandate, rasa, luna de gestaţie, perioada de achiziţie, modalitatea de plată aleasă, localitatea de destinaţie. Oferta include şi asigurarea animalelor, transportul până la destinaţie şi documentele sanitar-veterinare conform normelor europene în vigoare.

Loriana VLAD

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
2448

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

animalele-au-nevoie-de-miscare-si-pe-tim...

Animalele au nevoie de mişcare şi pe timp de iarnă

În procesul de creştere şi exploatare eficientă a taurinelor, mişcarea zilnică este necesară tuturor categoriilor de vârstă, dar cu precădere celor de reproducţie. Prin mişcare se activează circulaţia sângelui, creşte tonusul muscular şi nervos şi, indirect, este stimulată funcţia sistemului endocrin.

Mişcarea zilnică

În ceea ce priveşte reproducţia, depistarea vacilor şi junincilor în călduri este greu de realizat, dacă nu chiar imposibil în condiţiile unei stabulaţii prelungite. Asta pentru că aşa numitele semne secundare ale căldurilor se bazează pe elemente nespecifice (neliniştea animalelor, scăderea producţiei de lapte) ce pot fi consecinţa unor cauze foarte diverse. Din aceste motive, este recomandabil ca animalele de reproducţiei să facă zilnic mişcare, indiferent de anotimp.

Numai aşa se pot pune în valoare manifestările caracteristice căldurilor, care permit însămânţarea sau monte în momentul optim. Mişcarea insuficientă sau lipsa acesteia favorizează căldurile liniştite şi, în general, apariţia unor tulburări care au urmări grave asupra procesului de reproducţie. Cercetările efectuate arată că indicele de fecunditate a crescut cu 5,5% la vacile care au făcut mişcare o singură dată pe zi şi cu 6,4% la cele care au beneficiat de aceasta atât dimineaţa, cât şi după-amiaza.

Beneficii economice şi zootehnice

Din punct de vedere economic, deşi iniţial produce o uşoară scădere a producţiei de lapte, respectarea regimului de mişcare în fermele de profil sau gospodăriile individuale are ulterior atât avantaje economice, cât şi zootehnice. Astfel, regimul de mişcare intensifică metabolismul, măreşte apetitul şi consumul de furaje, fapt ce favorizează obţinerea unor cantităţi sporite de lapte.

La vacile aflate în repaus mamar, mişcarea în aer liber reduce congestia ugerului înainte de fătare şi măreşte forţa uterului de a expulza fătul şi placenta.

Absenţa mişcării favorizează tulburările de dinamică uterină în timpul fătării, constituind una dintre cauzele retenţiilor placentare.

Acelaşi regim de plimbarea şi iarna

În anotimpul geros, mişcarea trebuie făcută zilnic, la aceeaşi oră şi pe aceeaşi durată de timp, lăsând animalele să meargă în voie, fără a le grăbi sau a le forţa ritmul. Este recomandat ca vacile gestante să parcurgă zilnic un traseu de aproximativ un kilometru în mişcare liberă. Nu trebuie să fie bruscate, pentru a evita posibilele accidente prin alunecare sau avorturile.

Mişcarea în aer liber contribuie la realizarea echilibrului fiziologic, mărirea rezistenţei organismului şi dezvoltarea armonioasă a musculaturii şi osaturii corporale.

În zilele de iarnă mai blânde, viţeii de o lună vor fi scoşi în padoc. Timpul va creşte treptat, de la 10 minute la două ore, atunci când viţeii au împlinit vârsta de trei luni. Regimul de mişcare al taurilor de reproducţie trebuie să fie de două trei ore.

Ing. Bogdan MACOVSKI

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
841

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

animalele-dincolo-de-limita-supravietuir...

Animalele, dincolo de limita supravieţuirii

Mă minunez şi eu, uneori, să văd cât se zbat animalele pentru a supravieţui. Chiar şi în cele mai aprige condiţii, necuvântătoarele găsesc o modalitate de a birui.

Preţuirea unei picături de apă

Spre exemplu, o şopârlă ce trăieşte în ţinuturile Australiei a găsit, involuntar presupunem, o metodă de-a dreptul ingenioasă de a se bucura de picăturile de apă.

Ea poartă denumirea de diavolul spinos, nume îndreptăţit, de altfel, dacă ţinem seama de numeroşii spini care o apără de atacul prădătorilor, în special al şerpilor. Dar, pe lângă aceasta, se pare că aceştia o mai ajută şi să se răcorească. Asta pentru că roua ce se depune pe spatele ei, odată încălzită de soare, se scurge printre crestăturile datorate ţepilor direct spre gura şopârlei.

O altă vietate, dar care trăieşte în Africa, bea apă într-un mod similar diavolului spinos.

De data aceasta este vorba de o insectă, pe nume onymacris. Atunci când este însetată, se urcă în locurile unde ceaţa este mai densă, în general pe crestele dunelor. Aici insecta aşteaptă răbdătoare ca ceaţa ce se aşează pe spatele ei să se condenseze într-o picătură de apă şi să se scurgă pe capul uşor înclinat, direct către gură.

Vipera de deşert, care trăieşte tot în Africa, se bucură şi ea de beneficiile ceţii care se depune pe corpul ei. Ea îşi şterge solzii cu gura, răcorindu-se astfel cu apa depusă pe aceştia.

În deşert apa este cu adevărat un miracol. Iar animalele şi plantele, deopotrivă, ştiu acest lucru.

Mai puţin dornică de a bea apă este oaia de munte. Aceasta trăieşte într-una din cele mai uscate zone ale Americii de Nord, în Valea Morţii. Aici soarele parcă arde chiar pe pământ şi poate trece chiar şi un an până când picăturile de ploaie revigorează acest tărâm. Cu toate acestea, oaia de munte poate sta în arşiţa dogoritoare fără să se adape timp de trei zile.

O altfel de casă de piatră

Pietrarul negru cu creastă albă este o pasăre ce trăieşte în deşertul nemilos al Saharei. Deşi soarele arzător ar putea să ucidă în dunele nesfârşite ale deşertului orice vietate, această pasăre curajoasă a găsit o modalitate de a-şi apăra ouăle de temperaturile ridicate.

Ea construieşte un morman de pietricele, puse strategic la umbra unui bolovan. În adâncitura din vârful pietricelelor îşi construieşte cuibul, care va fi astfel apărat şi de căldura soarelui. Roua care se evaporă dimineaţa de pe pietricele aduce un plus de răcoare cuibului.

În lipsa acestei metode ingenioase de supravieţuire, ouăle pietrarului negru cu creastă albă s-ar prăji, pur şi simplu, în arşiţa soarelui.

Legendara cămilă

În deşert, cel mai întâlnit mijloc de deplasare este cămila. Aceasta pare să se fi adaptat perfect la mediul de viaţă din deşert, întrucât poate bea până la 136 de litri de apă la o singură adăpare.

Această cantitate de apă este bine păstrată de organism, aşadar nu vă închipuiţi că este pierdută prin transpiraţie. Glandele sudoripare ale cămilei funcţionează doar dacă temperatura corporală a cămilei depăşeşte valorile normale cu 8°C. Pentru noi, oamenii, ar fi dificil să înaintăm prin nisipul fierbinte al deşertului.

Dar pentru cămile nu este nicio problemă, întrucât copita lor lată nu le permite să se afunde în nisip. Nici măcar furtunile instantanee de nisip nu creează probleme cămilelor, pentru că nările se pot închide atunci când firele de nisip sunt spulberate.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
767

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

animalele-pentru-blana-ca-o-poveste-tris...

Animalele pentru blană, ca o poveste tristă > REVISTA LUMEA SATULUI

Animalele pentru blană, ca o poveste tristă

Cercetarea zootehnică a cunoscut în ultima perioadă o decădere serioasă, care riscă să ducă la pierzanie tot ce au realizat oamenii de ştiinţă de-a lungul anilor.

În aceeaşi situaţie dificilă se află şi Staţiunea de Cercetare şi Dezvoltare pentru Creşterea Animalelor de Blană de la Târgu-Mureş. Directorul staţiunii, domnul Aurel Vagă, ne-a vorbit despre problemele pe care l-a întâmpinat şi despre şansele, ce-i drept infime, de a reclădi acest sector.

O dizgraţie nedreaptă

La momentul actual, în ţara noastră nu mai există nicio altă instituţie de profil, în afară de staţiunea de la Târgu-Mureş, ale cărei preocupări principale să fie cercetarea animalelor pentru blană. Din nefericire, chiar şi în cadrul acestei unităţi cercetarea a căpătat în ultimii trei ani o conotaţie mai mult teoretică decât practică.

Raţiunile menite să explice această situaţie nedreaptă ţin în primul rând de o politică de desconsiderare a tot ce s-a făcut bun în agricultura românească şi de dezinteresul tinerilor cercetători, a căror atenţie se îndreaptă spre domenii mai sigure. Peste toate acestea s-a suprapus lipsa unui sprijin financiar şi logistic care să permită continuarea activităţilor de cercetare în acest domeniu.

În perioada anilor ’80, staţiunea se afla în apogeul succesului şi nimic nu părea să prevestească destrămarea acestui miraj. La acea vreme, sub cupola staţiunii se regăseau 14.000 de exemplare, printre care se numărau 4.000 de nutrii şi 3.000 de vulpi. Ponderea cea mai mare în creşterea animalelor pentru blană au avut-o nurcile, la aceea vreme staţiunea având în proprietate 7.000 de exemplare.

În prezent, în componenţa staţiunii se mai află o singură fermă, unde sunt crescute vulpi polare şi argintii, dar şi dihori, lupi, nurci, nutrii şi chinchila.

Piaţa blănurilor, ca şi inexistentă

Acestea sunt cuvintele care pot defini piaţa blănurilor. La nivelul staţiunii, producţia reprezintă doar 10%, comparativ cu producţiile obţinute în 1990. La nivelul ţării situaţia este şi mai gravă. Exceptând micii crescători de animale de blană, a căror putere productivă este mică, pe teritoriul ţării noastre, în afară de staţiunea de la Târgu-Mureş, mai există o singură fermă profilată în acest acest domeniu, şi anume cea de la Răcăciuni, din judeţul Bacău.

Având doar două unităţi profilate în acest sens, nu se mai pot obţine producţii notabile. Dacă în perioada favorabilă creşterii acestor animale blănurile obţinute în ţara noastră îmbrăcau trupurile doamnelor bogate din Occident, acum exportul nu mai poate fi nici măcar o iluzie. În urma acestei analize, concluzia nu poate fi decât una: restrângerea tot mai drastică a activităţii în domeniu se va finaliza cu dispariţia acestei îndeletniciri. Ce-i drept, crescătoriile celor pasionaţi de animalele pentru blană vor continua să existe, dar nu vor avea amploarea sistemului intensiv ce fusese hotărât pentru ele.

De la agonie la extaz

Înfiinţată în 1947, ca o crescătorie pentru vulpi argintii şi platinate, populată cu exemplare aduse de la Crescătoria Regală Sinaia, staţiunea de la Târgu-Mureş a cunoscut o evoluţie impresionantă până la un moment dat. Apogeul avea să fie atins în anii ’80, când staţiunea dispunea de un fond genetic pe care doar polonezii îl depăşeau ca valoare.

Şanse de reclădire, poate într-o lume virtuală

Din ceea ce relevă datele despre sectorul de creştere a animalelor pentru blană, perspectivele sunt sumbre. Factorii care condiţionează rentabilizarea sunt aceiaşi care au dus în urmă cu aproximativ 20 de ani la expasiunea lui. Este drept că sistemul de creştere a animalelor de blană de pe vremea comuniştilor nu mai este acelaşi, astăzi putem vorbi de un sistem de creştere de tip capitalist. Se vorbeşte mult despre asimilarea chinchilelor, dar realizările de până acum nu conving că vom mai fi în măsură să punem bazele unui sector intensiv de creştere. Asta pentru că eficienţa lor economică este, ca şi în cazul altor animale de blană, supusă regulilor economiei, ale cererii şi ofertei.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
4122

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. Simona Catana -- (14-July-2010)De protectia animalelor oare s-a auzit ??? Sau ne face placere sa crestem pentru a trimite apoi la moarte cat mai multe si mai frumoase exemplare ? Ce fel de oameni sunt cei care lucreaza acolo ? Se mai vorbeste in articol si de cei "pasionati" de o astfel de indeletnicire ... Oare in ce lume traim ?

˚ 2. Adrian -- (14-July-2010)Blanurile sintetice ce au ? De ce sa sufere niste animale nevinovate pentru capriciile unora? Statiunea ar trebui inchisa, iar lucratorii reprofilati.

˚ 3. fur is dead -- (14-July-2010)Blana nu mai e in voga stimabila l. dobre. doar tzoapele mai poarta blana. du-te in Londra iarna - nu vezi blana, nu vezi piele. doar in Romania mai vezi cite o tzoapa care crede ca isi da valoare imbracind blanuri de animale. Stela Popescu facea reclama la blanuri. din acel moment si-a compromis imaginea definitiv. incearca si blanurile eco, artificiale. sint identice, chiar mai frumoase, transmit un mesaj instantaneu: pot sa port blana dar NU UCID ANIMALE! in multe tari europene fermele de blanuri s-au inchis. asa ca lasa-ne cu chinchilele.... lasa si bietii soricei sa se bucure de viata

˚ 4. myke -- (14-July-2010)Lumea trebuie sa se civilizeze si sa termine cu cruzimile . Cum sa omori animale ca sa te imbraci???? Exista o gramada de materiale eco , si mult mai ieftine, usor de intretinut si frumoase. Rusine pentru cei care cred ca se imbogatesc din sacrificiul animalelor ! Daca oricum nu exista cerere , de ce sa le mai chinuie ? pentru ca sunt brute ! Sa se desfiintzeze !

˚ 5. DumDum -- (7-August-2010)Pt "protectorii" animalelor !!!
De ce mancati miel de Paste si porc de Craciun ? Grataru' este bun ? sa mancati numai soia , ca este eco . Asta este rolul lor sa fie pt haine si celelalte sa ne hraneasca , nebunilor ...

˚ 6. popescu -- (5-November-2010)ce se tot lumea cu curul de pamant pt protectia animalelor de blana,stop cruzimea, etc,pt violentele din familie se discuta mai putin,pt foamete,mult mai putin,pt violatori deloc,criminali,mai subtira ca..na au DREPTURI,se tot agita de'CRIMELE pt BLANURI'si in fond toate si toti vor lux:piele in masini,piele la pantofi,la haine,toti si toate se dau ECO si maninca hot dog cu carne,mincaruri de ti se PLIMBA LIMBA in gura sa le pronunti,cu carne,ca asa da bine in lumea mondena,pune pe buze 10kg de ruj din grasime de nustiu ce animal,dar zice STOP cruzimii.Ce sa spun..TACETI DRACU CONTOPISTILOR

˚ 7. jojo -- (17-December-2011)bv
iubitori de animale stringeti gunoaiele de maidanezi de pe strezi si apoi fiti asa largi la vorbe .

˚ 8. Dan -- (14-March-2012)Atatea comentarii ca de ce sa le omori ca sa te imbraci cu ele si blah blah blah... Cand voi vedea oamenii imbracti numai in saci de cartofi atunci pot spune ca "da uite ca le pasa de saracele animale". Pana nu ve-ti renunta si voi la incaltaminte de piele sau la orice alt produs de provenienta animala atunci sa va spuneti parerea.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

animalele-vor-scoate-din-nou-saracia-din...

Animalele vor scoate din nou sărăcia din case > REVISTA LUMEA SATULUI

Animalele vor scoate din nou sărăcia din case

• Invitatul domnului Gheorghe Verman în cadrul emisiunii radiofonice „Iarba verde de acasă“ este domnul Radu Roatiş, preşedintele Autorităţii Naţionale Sanitar Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor. Cei doi interlocutori aduc în discuţie probleme vitale pentru siguranţa noastră alimentară. Să-i urmărim.

– De fapt, ANSVSA cu ce se ocupă? Care este scopul ei esenţial?

– De foarte multe ori lumea îşi pune această întrebare. Doresc să precizez că ANSVSA este instituţia statului care se ocupă de controlul sănătăţii animalelor, a produselor biologice şi alimentare. Această instituţie are trei piloni de bază: reglementare, implementare şi control. Practic, când vorbim de Autoritate discutăm de tot ceea ce înseamnă sănătatea animalelor: bolile transmisibile de la animal la animal şi de la animal la om. Dar trebuie să fac referire şi la siguranţa şi securitatea alimentară, şi anume: verificarea trasabilităţii unui aliment de la producere până la desfacere.

Şi confortul...

– Au românii o vorbă, cum că animalele scot sărăcia din casă. Se discută foarte mult în această perioadă despre ceea ce trebuie să le oferim animalelor noastre. Cu alte cuvinte, au acestea confort?

– Vorbim astăzi, într-adevăr, de bunăstarea animalelor şi cred că suntem un popor care a creat acest confort animalelor înainte să se vorbească despre el. Şi v-aş da un singur exemplu care ar trebui să ne dea de gândit la toţi: părinţii şi bunicii noştri dimineaţa se uitau mai întâi la animale să vadă dacă sunt sănătoase, dacă au mâncat, dacă au condiţiile necesare şi, Doamne fereşte, în caz de boală mai întâi îşi tratau animalele, apoi se îngrijeau de ei. Am impresia că astăzi, prin asimilarea unor directive europene corecte, noi denaturăm sensul acestora, inventând ceea ce ţăranii ştiu şi practică de secole.

Potenţialul este uriaş, dar…

– Era o vreme când munţii noştri gemeau sub greutatea turmelor de oi şi de vaci aflate la păscut. Am impresia însă că din acest punct de vedere am dat cumva înapoi.

– Aşa este. Acum este momentul ca, printr-o armonizare a politicilor ministerului şi autorităţii, să creem premisele creşterii şeptelului în România pentru că potenţialul ţării noastre este uriaş. România poate şi are rezerve umane, dar şi disponibilităţi geografice pentru a crea aceste lucruri. Dacă dorim într-adevăr progres trebuie să oferim posibilitatea ca o familie de oameni tineri să poată concesiona acele păşuni care astăzi nu sunt exploatate şi să dezvolte ferme. Noi trebuie să îi sprijinim prin a le crea condiţii practice efective pentru a se dezvolta în acest domeniu.

Nu atât igiena, cât valorificarea

– Există totuşi crescători care au un număr mic de animale şi, cu toate acestea, se plâng că nu au cui să dea laptele. Cum să-l valorifice?

– Este adevărat că aici trebuie găsită o cale de mijloc. Dar, pe de altă parte, sunt oameni care au accesat programe SAPARD şi au unităţi de procesare care, pentru a-şi justifica economic investiţia, sunt obligate să aducă lapte din afară. Ei ar dori să-l ia de aici, din România, dar mai trebuie să lucrăm la creşterea gradului de igienă. Nu sunt complicate, sunt lucruri care pot fi făcute. Trebuie doar să facem un efort pentru a le pune în practică.

– Dacă e să ne comparăm cu crescătorii din restul Uniunii Europene, cum stăm cu starea de sănătate a efectivelor?

– Lumea trebuie să înţeleagă că lucrurile nu sunt lăsate chiar la voia întâmplării. Autoritatea derulează un program naţional strategic pentru combaterea şi monitorizarea bolilor. În cadrul acestuia toate efectivele de animale sunt monitorizate sanitar-veterinar, aşadar avem o situaţie şi o diagnoză exacte. Făcând referire la situaţia europeană, trebuie să recunoaştem că ne diferenţiem net prin sistemul de creştere. Noi avem două milioane de gospodării în care se cresc păsări, porci, vite, cai, oi. Deci diferenţierea este netă. În situaţia dată încercăm ca toate măsurile pe care le luăm pentru a implementa legislaţia europeană să ocrotească acest habitat astfel încât acesta să nu sufere modificări, dar să şi respecte legislaţia. Nu este uşor de realizat acest lucru, de aceea am şi solicitat de nenumărate ori derogări Comisiei ce privesc România şi am fost înţeleşi sub acest aspect.

Teoretic, stăm bine, practic, mai puţin

– Au posibilitatea crescătorii de animale din România să beneficieze de asistenţa necesară efectivelor pe care le au? La cine pot apela, unde găsesc medicamentele necesare?

– Da, noi avem concesionate serviciile de sănătate animală. Practic, la nivelul fiecărei comune există un medic veterinar de liberă practică care are contract încheiat cu DSV local prin care prestează servicii către proprietarii de animale. Unele programe sunt europene, altele naţionale şi trebuie privite într-un context general. De exemplu, vaccinarea la porc a trebuit să fie făcută nu numai pe o problemă specifică a judeţului Brăila, să zicem, ci pe toată ţara. Noi avem acoperire pe tot teritoriul României, iar reprezentativitatea este dată prin contractele de concesiune cu medicii de liberă practică. La nivel zonal, există însă şi medici veterinari angajaţi ai statului, circumscripţii sanitar-veterinare locale care au şi componenta de siguranţă a alimentelor.

Bolile există şi vor fi

– Sarcinile dvs. sunt deosebit de importante pentru sănătatea animalelor. Trebuie să aveţi un corp de specialişti foarte bine pregătiţi. Aveţi în toată ţara capacitatea ca prin aceşti oameni să efectuaţi un control permanent şi riguros?

– Nu putem nega bolile care mai bântuie în zootehnie şi nici măcar unele nereguli ce apar în sectorul de industrializare. Este utopic să credem că nu vor exista cazuri de boală dar, printr-o activitate susţinută, putem să le prevenim. Riscul, aşadar, poate fi diminuat, dar el nu se exclude niciodată.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
881

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

aninoasa-capitala-cultural-sportiva-pent...

ANINOASA, capitală cultural-sportivă pentru cinci zile

La mai puţin de şaptezeci de kilometri de Capitală şi la vreo şase de Târgovişte se află comuna Aninoasa, o localitate despre care nu mai pot spune că este ca multe altele după ce i-am parcurs drumurile, i-am vizitat principalele edificii şi, mai cu seamă, după ce am participat, iată, la a noua ediţie a Zilelor culturii, desfăşurată la începutul lui noiembrie. Nouă ani consecutivi în care... primul om al obştei, primarul Constantin MARICESCU (foto) a reuşit să organizeze aici manifestări culturale de excepţie în care sunt antrenaţi locuitori ai comunei, mulţi tineri, formaţii artistice din localitate (ansamblul folcloric „Vestitorii Aninoasei“ şi Cercul folcloric „Muguri de Anin“), din comunele limitrofe, dar şi din multe alte localităţi din ţară.

O adevărată întrecere culturală de la care n-au lipsit... primarii artişti. Din iniţiativa aceluiaşi edil local, de opt ani sunt invitaţi la manifestările de aici şi primarii din ţară pentru a-şi etala calităţile artistice în cadrul Festivalului Naţional dedicat lor. O manifestare inedită, unică în lume, la care participă, pe lângă primari și viceprimari, consilieri locali, păstrători ai tradiţiilor folclorice ale zonelor pe care le reprezintă.

De această dată doisprezece dintre... aleşii unor localităţi s-au întrecut pe ei înşişi, în primul rând în ale cântecului popular, vocal şi instrumental. Primarul Maricescu n-a făcut excepţie, el însuşi fiind un interpret de muzică populară, calităţile sale artistice fiind de mult recunoscute.

Dar, edilul Aninoasei se remarcă şi prin multe alte iniţiative. Primar de prin 1995, se identifică de-acum cu oamenii de aici, deşi a devenit locuitor al comunei doar din '91. Economist de profesie, a ştiut, se vede treaba, să-şi calculeze astfel acţiunile încât să facă din localitatea pe care o păstoreşte una dintre cele mai bine organizate şi dotate la nivel naţional.

O primărie europeană

Comuna are trei sate şi, pe lângă o primărie de-a dreptul europeană, are şi câte trei şcoli, grădiniţe, dispensare, cămine culturale, adică... setul complet de edificii pentru fiecare dintre sate. Mai nou, a reuşit implementarea unui proiect concretizat prin construcţia celei mai mari şi moderne Case de Cultură din spaţiul rural românesc, compusă dintr-o sală de spectacole cu 400 de locuri, sală multifuncţională de club, săli de fitness şi aerobic, spaţii pentru expoziţii, spaţii de cazare, precum şi o sală de mese – restaurant amenajată şi dotată după ultimele standarde.

Localitatea este bogată în tradiţii şi istorie, fapt dovedit atât prin prezenţa celor două mănăstiri, Dealu şi Viforâta – despre care de-ar fi să scriem ne-ar trebui mult spaţiu –, cât şi prin economia ce face ca fiecare dintre locuitori să aibă un loc de muncă sau preocupări zilnice care să le asigure un trai decent.

Un tezaur nepreţuit

Revenind la festivalul ce ne-a oferit încă o dată ocazia de a admira nu doar spectacolul în sine, ci și alte manifestări – expoziţionale, sportive – nu pot să nu amintesc şi despre... colţul care adăposteşte un adevărat muzeu de artă populară. Un muzeu în care sunt expuse numeroase piese – costume populare, obiecte de artă sau simple obiecte vechi indispensabile populaţiei în vremurile de demult, adunate cu multă grijă de un copil de 15 ani – Cristina ILIE, elevă în clasa a X-a.

Cu o deosebită dragoste pentru tradiţii şi obiceiuri strămoşeşti, dar şi cu un remarcabil talent de interpretă a muzicii populare munteneşti şi de... prezentator al unor emisiuni „pentru copii, cu copii“, cum îi place să spună, la un post local de televiziune din Târgovişte, Cristina a reuşit să se facă îndrăgită şi iubită de toţi cei care o urmăresc în diferitele ipostaze.

Deşi considerată de-acum „o mare mică vedetă“, cum încerca s-o caracterizeze Victor Mihalache, directorul Şcolii Micilor Vedete din oraşul de reşedinţă al Dâmboviţei, mentorul său în ale artei populare şi nu numai, mica artistă nu a ieşit din firescul lucrurilor specifice vârstei. Este un copil modest, poate prea modest, bun la învăţătură, bun coleg, cu mare dragoste pentru familie şi dascăli. Un exemplu pentru cei de vârsta ei. Oare câţi o pot urma, cel puţin în comportament? Greu de spus!

Dar despre Cristina cu siguranţă vom mai vorbi, vom scrie, dar o vom prezenta şi pe micile ecrane. Tocmai pentru că este un exemplu, nu doar pentru generaţia ei.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011

Vizualizari:
541
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Anotimpul deziluziilor

Toamna pe care tocmai o traversăm are, cel puţin aşa mi se pare mie, iz de nostalgică dezamăgire.

Vrei, nu vrei, mintea alunecă pe caravana vremii şi, aproape dureros uneori, trezeşte doruri pentru ieri ori alaltăieri.

Credeam până deunăzi că mă înşel – şi ce bine ar fi fost să fie aşa – dar uite, bag seamă, şi alţii iau aminte la neîmplinirile noastre.

Agenţia de sondare a opiniei publice „Public Affairs“ ne dezvăluie o realitate descumpănitoare. Cel puţin!

Peste 53% dintre români, susţine aceasta, au declarat luna trecută cum că „ar prefera să trăiască în regimul lui Nicolae Ceauşescu“.

În urmă cu 2 ani, la aceeaşi dată, răspundeau aşişderi 44% dintre români, scrie, în ediţia sa electronică, Washington Times!

Comentând subiectul, Miclos Marshall, director adjunct al Transparency International, observă că dezamăgirea populaţiei provine, cu deosebire, din aceea că oamenii constată tot mai desluşit că economia suferă, reformele democratice şi liberalizarea pieţei, în ultimele două decenii, au eşuat, în vreme ce de creşterea economică şi de transformare „beneficiază doar câţiva, cei care de regulă sunt apropiaţi de cercul celor care iau decizii“.

Şi, cu ochii ba pe cer, ba pe pârjolul câmpului, încerc să înţeleg prezentul românesc.

Se pare că ni s-a întâmplat ceea ce istoria omenirii a consemnat pentru alte naţii la începutul secolului trecut.

„Un pas înainte, doi paşi înapoi.“

Şi iarăşi. A strânge la nesfârşit cureaua s-a instituit ca principală regulă a politicii de stat.

Pierdem deci belşug de recoltă fiindcă sistemele româneşti de irigaţii au fost zburătăcite în cele patru vânturi.

3.200.000 de hectare, cândva udate de răcoarea apelor despletite, zac astăzi sugrumate de seceta unei nepăsări criminale.

Criza alimentară care îşi evidenţiază deja colţii nu sperie pe nimeni.

Doar pe amărâţii şi pe obidiţii de fermieri, singuri în faţa stihiilor.

Se oferă şi pospai de subvenţii. Numai că fără un program naţional, susţinut financiar şi, esenţial, politic succesul va întârzia multă vreme.

Ţări cu anotimpuri mult mai precare, cu condiţii pedoclimatice esenţial mai modeste, produc acoperind din belşug nevoile naţionale şi, deopotrivă, exportul. Israel, Turcia, Cipru, Spania, Portugalia – şi enumerarea poate continua – asigură nevoile Europei şi nu numai.

Spania transportă apa pentru irigat pe 350-400 km din Pirinei până în zona fertilă; Israelul picură fiecare strop de apă la rădăcina plantei; SUA a investit în cel mai impresionant sistem de irigaţii, chiar dacă uneori e pus în funcţiune doar o lună, două pe an.

Aceste modele ne scapă.
Resursele de apă precum Siretul, Prutul, Mureşul ori Someşul ajung natural în Marea Neagră.
Nicio picătură nu udă câmpia.
Proiectul anunţat pentru 2014, pentru 800.000 ha, mi se pare „prea târziu“.
Oricum, nu am speranţa că generaţia mea va mai vedea apă la Dăbuleni, în sistemul Siret-Bărăgan, ori în Dobrogea mea natală.
Acolo unde până acum vreo două decenii seceta devenise deja istorie.
Întreb atunci, cât de optimist poate rămâne fermierul care culege 1.200 kg de grâu ori 2.000 kg de porumb ştiuleţi pe hectar?
Să mai vorbim de rodul grădinilor ori livezilor?
Altădată…
Da! Altădată – a fost, adică odată ca niciodată.
Înţelegeţi acum deziluzia românilor?
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
500
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Anotimpul rece, favorabil Pasteurelozei Aviare

PASTEURELOZA PĂSĂRILOR, numită şi HOLERA AVIARĂ, este o boală infecto-contagioasă produsă de o bacterie (Pasteurella multocida), care afectează numeroase specii de păsări: găini, curci, palmipede, porumbei, de colivie şi sălbatice. Pasteureloza se întâlneşte şi la un număr mare de mamifere domestice şi sălbatice. Dintre toate pasteurelozele animalelor, holera aviară este cea mai răspândită în lume. Boala are un caracter enzootico-epizootic, adică există morbiditate mare în focar, cu tendinţă evidentă de a difuza în afara lui, putând să cuprindă mai multe localităţi sau zone. Boala se manifestă clinic, de obicei prin forme supraacute sau acute cu tulburări generale de tip septicemic, tulburări respiratorii şi digestive şi prin leziuni hemoragice în diferite organe (duoden, epicard etc.), hepatită necrotică miliară, precum şi exudate serofibrinoase în sacul pericardic.

Factori favorizanţi

Receptivitatea la această boală este mult influenţată de factorii care scad rezistenţa organismului, precum: adăposturile reci şi umede, supraaglomerările, schimbările bruşte de temperatură, curenţii reci de aer, alimentaţia deficitară şi alţii. La păsări, o receptivitate mai pronunţată o au galinaceele şi palmipedele, boala fiind prezentă la tineretul trecut de 3 luni şi la păsările adulte. Se pare că cele mai sensibile sunt curcile. La pui şi boboci se întâlneşte numai în mod excepţional. Epizootiile de holeră apar de obicei toamna şi se continuă iarna şi primăvara.

Sursele de infecţie

Holera aviară poate să apară într-un efectiv ca urmare a introducerii infecţiei din afară prin intermediul animalelor bolnave sau a diferitelor surse secundare ca: apa, furajele, vehiculele, vizitatorii etc. Boala poate să apară şi spontan prin autoinfecţie cu germeni comensali de pe mucoasele păsărilor, atunci când intervin factori favorizanţi care scad rezistenţa generală a organismului (umezeală, frig, schimbări bruşte de temperatură, furaje necorespunzătoare, infestaţii parazitare etc.).

Păsările bolnave sau cele clinic sănătoase, dar purtătoare elimină germenii în general prin secreţiile oculo-nazale şi bucale sau prin fecale, contaminând aşternutul, furajele, apa, aerul. Contaminarea se face şi prin intermediul păsărilor sălbatice cu care vin în contact sau a diferiţilor vectori, cum sunt insectele hematofage (muşte, căpuşe).

Simptomatologie

Clinic, boala evoluează cu forme supraacute şi acute (septicemice), cel mai adesea mortale, şi forme subacute şi cronice. Forma supraacută debutează brusc cu febră, abatere, cianoza crestei şi a bărbiţelor, mişcări convulsive urmate de moarte după o evoluţie de 5-6 ore, uneori de doar câteva minute. Forma acută este cea mai des întâlnită, având ca dominante tulburări digestive şi respiratorii. Creasta şi bărbiţele sunt cianotice, moartea survenind în 1-2 zile de la debut în majoritatea cazurilor. Unele păsări se vindecă clinic, dar sunt purtătoare şi eliminatoare de pasteurele patogene sau trec în forma cronică, manifestată prin apetit capricios, diaree continuă şi slăbire progresivă, tuse, jetaj, strănut. Prognosticul bolii este foarte grav în formele subacută şi acută, mortalitatea fiind de tip exploziv şi rezervat pentru celelalte forme.

Prevenirea bolii

Măsurile de profilaxie generală nespecifică se realizeză prin aplicarea măsurilor de zooigienă în adăposturi: dezinfecţia cu DECONTAMINOL, CATIOROM, PURSEPT, dezinsecţia cu ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE, SCABIZOL, ROMPARATOX, deratizarea cu RATITOX F sau BRODITOP, deparazitarea internă periodică a păsărilor cu ROMBENDAZOL F. Se are în vedere administrarea unor raţii alimentare echilibrate atât cantitativ cât şi calitativ, precum şi creşterea complet izolată a tineretului faţa de păsările adulte.

De o foarte mare importanţă este profilaxia specifică – imunizarea prin vaccinare cu vaccin antiholeric PESTIHOLVAC FORTE (vaccin mixt contra pseudopestei şi holerei aviare pentru găini, curci, fazani, bibilici), HOLEPAL (vaccin contra holerei aviare la palmipede).

TRATAMENTUL MEDICAMENTOS poate opri temporar evoluţia bolii numai dacă medicaţia este însoţită de dezinfecţii curente, eliminarea factorilor nocivi de microclimat şi îmbunătăţirea alimentaţiei. Acesta se realizează cu GALIPROTECT C, ENROFLOXAROM (comprimate, injectabil şi buvabil) ROMIGAL, ENROCOL, AVIAN PROTECT, AMOXINEOVIT, AMOXILROM (injectabil sau pulbere hidrosolubilă), ERITROM, OXIROM.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medical veterinare, SC ROMVAC CO SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
9871

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ansvsa-la-camera-deputatilor_416.html

ANSVSA la Camera Deputaţilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulANSVSA la Camera Deputaţilor

Miercuri, 1 aprilie a.c., o delegaţie a ANSVSA a participat la o întrevedere cu membrii Comisiei pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară şi servicii specifice din Camera Deputaţilor.

Preşedintele Comisiei, Valeriu Tabără, a motivat solicitarea în urma mai multor puncte de vedere exprimate de către membrii comisiei, cu privire la unele deficienţe din sistem.

Subiectele abordate au fost axate pe programul de eradicare a pestei porcine, neutralizarea deşeurilor animaliere şi ecarisarea acestora, situaţia individualizării animalelor şi alte activităţi ale sistemului sanitar veterinar.

S-a solicitat, totodată, punctul de vedere al autorităţii privind dezvoltarea reţelei de prelucrare şi comercializare a produselor agricole de origine zootehnică, dar şi necesitatea unor reglementări urgente privind târgurile şi pieţele de animale.

Valeriu Tabără a ţinut să sublinieze faptul că trecerea ANSVSA în subordinea Guvernului a fost o greşeală, ducând la o ruptură dintre medicii veterinari şi Ministerul Agriculturii.

Atât membrii comisiei, cât şi reprezentanţii ANSVSA au propus şi au fost de acord ca fiind în interesul general ca asemenea întâlniri să aibă loc periodic, bazându-se pe parteneriat şi colaborare.

(T.B)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
753
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ANSVSA ne îndeamnă să nu ne panicăm

Existenţa bacteriei ucigătoare E-coli este un fapt real. Ceea ce trebuie dovedit este cauza apariţiei ei.

Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor (ANSVSA) a primit în data de 27 mai o notificare de alertă prin Sistemul Rapid de Alertă pentru Alimente şi Furaje privind contaminarea cu Escherichia Coli a două loturi de castraveţi de origine Spania, care au condus la înregistrarea a peste 200 de cazuri de îmbolnăviri şi a mai multor decese.

Măsurile aplicate

În aceeaşi zi, conducerea ANSVSA a dispus de urgenţă aplicarea unor măsuri pentru a preveni apariţia unor astfel de cazuri în România.

Au fost notificate structurile teritoriale ale ANSVSA pentru monitorizarea prezenţei produselor incriminate din respectivele loturi la distribuitorii şi comercianţii din ţara noastră, astfel încât să fie determinată orice prezenţă a acestora în sistemul comercial din România. Totodată, structurile teritoriale ale ANSVSA au fost solicitate şi să întreprindă demersurile necesare privind informarea consumatorilor despre măsurile de igienă necesare prevenirii îmbolnăvirilor legate de igiena deficitară în această perioadă a anului, îmbolnăviri cauzate de consumul fructelor şi legumelor proaspete.

Esenţială este igiena

ANSVSA reia apelul către cetăţeni de a respecta regulile de igienă, pentru a preveni contaminarea şi îmbolnăvirea:

- spălarea temeinică a mâinilor cu apă şi săpun după folosirea toaletei, după atingerea animalelor sau dejecţiei animalelor, înainte şi după schimbarea scutecelor, înainte şi după prepararea mâncării (în special după atingerea de carne crudă, ouă în coajă etc.);
- spălarea sub jet de apă a fructelor şi legumelor proaspete;
- tratamentul termic corespunzător al cărnii şi cărnii tocate înainte de consum (cel puţin 700 C timp de 2 minute în interiorul cărnii);
- depozitarea separată a cărnii proaspete de alte alimente, precum şi utilizarea de tocătoare diferite de cele folosite pentru prepararea altor alimente;
- fierberea laptelui proaspăt (crud) înainte de consum;
- evitarea manipulării în condiţii de igienă precară a alimentelor;
- persoanele care prezintă simptomatologie caracteristică bolilor cu transmitere infecţioasă să evite prepararea şi servirea hranei.

Monitorizarea continuă

Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor continuă supravegherea la nivel naţional, prin structurile teritoriale, acţiune dublată de verificări ale operatorilor şi acţiuni de informare a populaţiei. DG SANCO (Directoratul General pentru Sănătate şi Consumatori din cadrul Comisiei Europene) notifică datele pe care le deţine până în prezent, şi anume: Sursa responsabilă pentru epidemia datorată toxinei Shiga produsă de Escheria Coli (STEC) în Germania a fost identificată în data de 26 mai ca fiind castraveţii, originari din Spania, din regiunile Malaga şi Almeria.

Spania a dat asigurări că loturile incriminate au fost distribuite doar în Germania. În afară de cele 214 de cazuri din Germania, au fost înregistrate îmbolnăviri şi în alte state precum Suedia, Marea Britanie, Danemarca, Olanda şi Austria.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
656

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

anul-international-al-padurilor-in-dambo...

Anul Internaţional al pădurilor în Dâmboviţa > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAnul Internaţional al pădurilor în Dâmboviţa

Aşa cum se ştie, pentru prima oară de la fondarea sa, Organizaţia Naţiunilor Unite a decis ca 2011 să fie declarat drept ANUL INTERNAŢIONAL AL PĂDURILOR, având tema: „Păduri pentru oameni", accentuându-se astfel rolul central al oamenilor în gestionarea durabilă a fondului silvic mondial. Este un fond apreciat ca un nesecat izvor de viaţă şi de sănătate, mesajul ONU fiind acela că pădurile sunt vitale pentru supravieţuirea şi bunăstarea oamenilor de pretutindeni.

250.000 puieţi de arbori înnobilează judeţul

Am urmărit, recent, cum este receptat acest mesaj al organizaţiei mondiale de către silvicultorii dintr-o zonă importantă a ţării, şi anume din Dâmboviţa. Faptul ni-l precizează însuşi şeful Direcţiei Silvice Dâmboviţa, ing. Marin Petre. El ne spune că obiectivul său este acela de a asigura pentru anul 2011 regenerarea fondului silvic pe cel puţin 170 ha şi plantarea pe alte 30 ha de puieţi din cele mai valoroase specii: stejar, brad, pin, fag, arţar, frasin, paltin, tei, dar şi salcâm, plop, salcie, cireş, măr, păr, precum şi arbori şi arbuşti ornamentali. În total, circa 250.000 de exemplare, cu care se va înnobila judeţul.

Este vorba despre plantarea a mini-mum opt hectare de arbori, o contribuţie infimă dacă avem în vedere că suprafaţa de pădure a statului a rămas acum la numai 50.000 ha din cele 118.000 ha, câte avea altădată judeţul Dâmboviţa.

„Păduri pentru oameni", păduri pentru odihnă şi recreere!

Anul internaţional al pădurilor este marcat în Dâmboviţa şi printr-un fapt aparte: amenajarea unora dintre păduri cu destinaţie de odihnă şi recreere. Desigur, cu respectarea strictă a regu-lilor de protecţie. A faunei, în primul rând, fiindcă în zonele respective există mulţi urşi care coboară adesea în poieni, pentru hrană... Şeful direcţiei silvice ne mai spune că se mai are în vedere ca în zona de nord a judeţului, mai ales pe teritoriul Parcului Natural Bucegi (unde există peste 4.000 ha fond forestier de stat), precum şi la Moroieni, Peştera şi Pucioasa, dar şi în sud, la Răcari, Titu şi Priseaca - Târgovişte, unde în pădurile statului există mai multe poieni, acestea să devină, temporar, la sfârşit de săptă-mână, zone de odihnă şi de recreere. „Sperăm ca până atunci să fie gata şi legea picnicului, astfel încât această iniţiativă a noastră să slujească cu adevărat cetăţenilor, cărora li se mai oferă deja şi un alt punct deosebit de atracţie: Rezervaţia de zimbri de la Pădurea Neagră - Buşcani.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
831
☐
˚ Comentarii
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Apă avem suficientă

Cum o gospodărim?

Apa este, după aer, a doua condiţie a vieţii pe pământ. Din nefericire, civilizaţia industrială a ultimilor 50 de ani a atentat grav la dimensiunea cantitativă şi calitativă a acestor factori esenţiali. În mod fericit sau nu, România este undeva doar la jumătatea răului şi are şanse reale de a depăşi momentul critic al poluării universale. Referindu-se strict la starea resurselor de apă, directorul general al Administraţiei Naţionale Apele Române, Vasile Pintilie, manifestă un optimism moderat, dar sigur.

– Domnule director general, înainte de a intra în fondul problemei, vă rugăm să faceţi o prezentare de ordin general privind resursele de apă ale României: care este dimensiunea lor, unde sunt localizate cele mai importante resurse şi, în mod concret, care este utilizarea lor?

Suntem o ţară săracă în resurse

– Apa, factor major al mediului, are un rol determinant în menţinerea echilibrului ecologic, o importanţă vitală pentru existenţa şi calitatea vieţii, un rol esenţial în desfăşurarea şi dezvoltarea activităţilor economico-sociale. Toate marile civilizaţii, cărora istoria le-a păstrat memoria, s-au bazat pe stăpânirea apei, pe gospodărirea prudentă şi pe repartiţia ei echitabilă. Resursele de apă ale României, relativ sărace şi neuniform distribuite în timp şi spaţiu, însumează 138,6 miliarde mc, fiind constituite din apele de suprafaţă – râuri, lacuri, fluviul Dunărea – şi ape subterane.

Volumul minim de apă ce se scurge pe râurile interioare în regim natural este de cca 5 mil. mc, ceea ce a impus realizarea unor lucrări de amenajare complexă a bazinelor hidrografice. Raportat la populaţia actuală a ţării, rezultă o resursă specifică utilizabilă în regim natural de cca 1.870 mc/locuitor pe an, luând în considerare numai aportul râurilor interioare, situând din acest punct de vedere ţara noastră în categoria ţărilor cu resurse de apă relativ reduse în raport cu resursele altor ţări (locul 13 în Europa), media pentru Europa fiind de 4.000 mc/loc.

Avem aproape 5.000 cursuri de apă

Principala resursă de apă a României o constituie râurile interioare. Pe teritoriu sunt inventariate şi codificate 4.864 cursuri de apă, cu o lungime de cca 78.905 km. Într-un an hidrologic mediu se asigură scurgerea unui volum de cca 42 mld mc. Din totalul scurgerii medii de suprafaţă, 99,8% se varsă în Dunăre şi numai 0,2% direct în Marea Neagră.

Distribuţia este neuniformă

O caracteristică de bază a acestei categorii de resursă o constituie variabilitatea foarte mare în spaţiu, astfel:

- ponderea mare a zonei montane, care aduce jumătate din volumul total scurs la o cotă de numai 17% din suprafaţa ţării;

- variaţia debitului mediu specific de la mai puţin de 1 l/s şi km² în zonele joase ale Câmpiei Române, cea mai mare parte a Dobrogei, Câmpia Siretului inferior, extremitatea sud-vestică a Câmpiei Timişului şi Aradului, la 1,5 l/s şi km² în cea mai mare parte a Câmpiei Române, inclusiv Câmpia Olteniei şi zona colinară a Olteniei şi Munteniei, Podişul Transilvaniei, Podişul Someşan, cea mai mare parte a Moldovei şi zona de câmpie din partea de vest a ţării şi până la 40 l/s şi km² în zonele înalte ale munţilor Făgăraş şi Retezat.

Alte caracteristici sunt: variabilitatea în timpul anului foarte pronunţată, viituri puternice primăvara-începutul verii, urmate de secete, fapt ce a generat realizarea în decursul timpului a peste 1.747 de lacuri importante de acumulare, însumând un volum total de cca 14.608 miliarde mc, din care 2.010 mil. mc volum de atenuare; regim pronunţat torenţial – raportul dintre debitul minim şi debitul maxim este de 1/1.000-1/2.000 pentru bazine mici.

De asemenea, s-au realizat peste 2.000 km canale şi galerii de derivaţie pentru transferul resursei de apă din bazinele excedentare în bazinele deficitare sau în cadrul aceluiaşi bazin hidrografic.

Irina TRUŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
652

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Apă avem suficientă

Cum o gospodărim? (II)

DUNĂREA are un statut aparte

Dunărea, al doilea fluviu ca mărime din Europa, cu o lungime de 2.850 km, din care 1.075 km pe teritoriul ţării noastre, cu un stoc mediu la intrarea în ţară de 174 miliarde mc/an, ar putea fi cea mai bogată sursă de apă. Caracterul său internaţional impune anumite limitări în utilizarea apelor sale şi din acest motiv se consideră ca resursă numai jumătate din volumul mediu multianual scurs pe Dunăre în secţiunea Baziaş, adică 87 mld. mc. Se apreciază ca utilizabil pentru necesităţile folosinţelor la gradul actual de amenajare şi de echipare numai un volum de 30,00 mld.mc/an, fără a lua în considerare şi posibilităţile de reutilizare a apei în lungul fluviului.

Resursa subterană

Resursele de apă subterană sunt constituite din depozitele de apă existente în straturi acvifere freatice şi în straturi de mare adâncime. Repartiţia modulului scurgerii subterane pe marile unităţi tectonice de pe teritoriul ţării este:

- Dobrogea de Nord şi Centrală – modulul variază între valori mai mici de 0,5 şi 1,0 l/s şi km2.
- Podişul Moldovenesc – modulul variază între valori mai mici de 0,5 şi 2,0 l/s şi km2.
- Depresiunea Transilvaniei şi Depresiunea Panonică – modulul variază între 0,1 şi 3,0 l/s şi km2.
- Platforma Dunăreană şi Dobrogea de Sud – modulul variază între valori de 0,1 şi 5,0 l/s şi km2.
- Zona montană a Carpaţilor – modulul variază între valori de 5,0 şi 20,0 l/s şi km2, caracterizând această zonă ca unitatea cu cea mai intensă scurgere subterană; cele mai bogate zone sunt în Carpaţii Meridionali şi în special în zonele de carst din bazinul Jiului şi al Cernei, cu module cuprinse între 15,0 şi 20,0 l/s şi km2.

Resursele de apă subterană, cu posibilităţi de utilizare în condiţiile anului 2009, au însumat cca 5.411 mil. mc.

Rezultă o cerinţă totală de apă de cca. 8,50 mld. mc:

Cerinţa de apă a scăzut faţă de anul 1990, atunci când se ridica la o valoare de cca 20 mld mc, ajungând, în anul 2009, la valoarea de 8,50 mld. mc.

Irina TRUŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
639

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Apa care cere suflete

Se spune că există cu adevărat puterea blestemului. În Câmpina există un lac care, aşa spun unii localnici, ar fi blestemat. Aproape în fiecare an, el cere - şi cităm din spusele oamenilor, care ştiu legenda – „suflet de om tânăr, în special de bărbat“. Şi asta pentru că, sub apele lacului s-ar fi scufundat în urmă cu mulţi, mulţi ani o biserică sau o mânăstire de călugări, în care se săvârşiseră păcate grele.

Vuiet

Când l-am văzut zilele trecute, Lacul Bisericii din Câmpina părea liniştit. Ici, colo, unde pojghiţa de gheaţă se topise, apele albastre fremătau lugubru. În două margini diferite ale lacului, juca înfiorător câte un ochi de apă. În rest, nicio mişcare, niciun semn.

Nimic din legenda care ajunsese până la noi: că, din când în când, dinspre lac se aude un vuiet, că, la foarte scurtă vreme de la producerea sa, cineva se îneacă în apele sale, că în străfundul lacului s-a prăbuşit de mult un sfânt locaş. O echipă de muncitori trebăluieşte la o casă de lângă apă. Alţi oameni trec în susul şi în josul lacului. Să numim câţiva: Aurora Ardelean, Maria Istrătescu, Constantin Stere, Alecu Vintiloaie.

Întrebări despre legendă

„Cu exactitate şi precizie, răspund oamenii întrebărilor noastre, nu ştim nici noi. Că aşa se pomeneşte din bătrâni şi se afirmă: că în lac zace o biserică. S-a prăbuşit, se zice, pe când era slujbă şi lume multă înăuntru. Cică oamenii ăia aflaţi în sfântul locaş erau păcătoşi. Şi s-a supărat Dumnezeu pe ei şi a scufundat biserica. S-a dus direct în fundul lacului.

Se spune că atunci s-a proferat şi un blestem de un preot, aflat şi el în biserică şi înghiţit şi el de apă, cum că, aşa cum se îneacă el, să se înece şi alţii. Şi, trece ce trece, şi deodată se aude un vuiet dinspre lac. Un hăuit, aşa se aude. Şi atunci e clar: lacul cere suflet de om. Nu vrea femei. Doar bărbaţi. Mai mult bărbaţi.

Bărbatul ales se duce direct în lac şi se aruncă, deşi până atunci nu avusese gânduri de sinucidere. Anul trecut s-a aruncat un băiat tânăr. Acum doi ani, altul. Şi tot aşa... E blestemul de demult. Se zice că poate fi ridicat. Dar nu se ştie cum. Şi nici n-au venit scafandri sau altcineva autorizat să facă vreo cercetare pe fundul lacului. Că poate a mai rămas ceva din biserica aceea prăbuşită, scufundată în lac“.

Despre adâncimea lacului, părerile sunt împărţite: „Are la 70-80 de metri adâncime“, spun unii, în timp ce alţii precizează: „Fugi, dom'le, că mai mult de patru metri nu are lacul ăsta”.

Vorbele de „duh“ ale parohului

Biserica Sfinţii Voievozi este în imediata apropiere a lacului. Am bănuit că, dacă există un sâmbure de adevăr în respectiva legendă, preotul de aici trebuie să ştie ceva. „Nu era biserică, mi-a spus, până să se supere de tot pe viaţă şi pe mine, era o mânăstire de călugări. Se poate să fi fost şi de maici, dar mai sigur de călugări. S-a scufundat demult, pe la 1200. Am văzut într-o carte veche acest înscris, ca şi felul în care arăta mânăstirea“.

În loc de concluzii

Dacă s-a scufundat sau nu o biserică ori mânăstire în lac, n-avem de unde să ştim. Cum nu ştim nici dacă apa cere suflet de om. Cert este că, toată lumea cunoaşte legenda şi o interpretează cum îi e mai la îndemână.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
994

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mesajul de Ziua Mondială a Apei

În fiecare an, ţările îşi reunesc eforturile pentru a aminti oamenilor din lumea întreagă importanţa şi ponderea pe care o are apa în viaţa fiecăruia. În acest an, de Ziua Mondială a Apei, naţiunile îşi reafirmă dreptul la o apă de calitate mai bună, sub sloganul „Apă curată pentru o lume sănătoasă!“. Pentru Administraţia Naţională „Apele Române“, Ziua Mondială a Apei este un prilej de readucere în atenţia opiniei publice româneşti a importanţei pe care o au apa, calitatea apei şi accesul la apă pentru fiecare cetăţean, comunitate sau naţiune.

În România, gradul de racordare la reţele de canalizare a crescut până la sfârşitul anului 2009, ajungând la cca 52%, iar gradul de racordare la staţiile de epurare a ajuns la aproape 42,78%. Cu toate acestea, în prezent, toate marile oraşe ale României au staţii de epurare neconforme cu cerinţelor europene. Costurile implementării Directivei privind epurarea apelor uzate urbane sunt evaluate, conform Planului de implementare a Directivei, la cca 9,5 miliarde euro, din care 5,7 miliarde euro sunt pentru staţiile de epurare şi 3,8 miliarde euro pentru sistemele de canalizare. Ing. DAVID Csaba, director general

Resurse de apă există: cum le gestionăm?

În România au fost identificate 3.399 corpuri de apă de suprafaţă, dintre care 3.004 corpuri de apă-râuri, 164 corpuri de apă – lacuri de acumulare, 130 corpuri de apă - lacuri naturale, 95 corpuri de apă artificiale, 2 corpuri de apă tranzitorii (unul lacustru şi altul marin) şi 4 corpuri de apă costiere. În urma analizării surselor de poluare, a rezultat un număr de 1.017 surse semnificative (506 urbane, 326 industriale, 181 agricole şi 4 din alte tipuri). Aglomerările umane cu peste 2.000 locuitori sunt cele mai importante surse de poluare semnificativă.

Evaluări cantitative şi calitative

Pentru apele subterane: La nivel naţional au fost identificate şi delimitate 142 corpuri de apă subterane. Din cele 142 corpuri de apă subterană pentru care s-a făcut evaluarea cantitativă şi calitativă (chimică):

- 100% corpuri de apă subterană ating starea cantitativă bună;
- 86,6% ating starea bună calitativă, iar 19 corpuri de apă subterană (13,4%) nu ating starea bună din punct de vedere calitativ (chimic).

Excepţii de la obiectivele de mediu: Din analiza efectuată a rezultat faptul că, din 3.399 corpuri de apă de suprafaţă, 1.241 corpuri de apă nu pot atinge starea bună/potenţialul bun până în 2015, reprezentând 36,5% din numărul total de corpuri la nivel naţional. La nivelul apelor subterane, au fost identificate 19 corpuri de apă subterană, cărora li s-au aplicat excepţii privind prelungirea termenelor până în 2027 pentru atingerea stării chimice bune.

Costurile „purificării“

Programele de măsuri: La nivelul celor 11 bazine/spaţii hidrografice a fost elaborat un program de măsuri care cuprinde atât măsuri de bază, cât şi măsuri suplimentare, în scopul atingerii obiectivelor de mediu stabilite pentru toate corpurile de apă. Măsurile de bază au fost stabilite având în vedere, în special, cerinţele Directivelor europene în domeniul mediului. Având în vedere ponderea semnificativă a investiţiilor din domeniul serviciilor de apă, este deosebit de importantă concentrarea eforturilor pentru realizarea măsurilor aferente acestui sector. Deşi în perioada de preaderare s-a acumulat o experienţă benefică în ceea ce priveşte elaborarea proiectelor pentru finanţarea măsurilor, sunt necesare eforturi viitoare pentru îmbunătăţirea eficienţei administrative şi asigurarea unei absorbţii bune a Fondurilor de Coeziune şi Structurale, Fondului European de Dezvoltare Regională, Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurală etc.

Pentru perioada 2010 - 2027, costurile totale ale măsurilor de bază şi măsurilor suplimentare pentru implementarea tuturor Directivelor europene privind calitatea apelor şi a programului de măsuri la nivel naţional au fost estimate la peste 19,5 miliarde euro, din care 96,80% sunt costuri pentru realizarea măsurilor de bază. Cele mai mari investiţii sunt necesare pentru realizarea măsurilor aplicate pentru asigurarea serviciilor de apă pentru populaţia din aglomerările umane (alimentare cu apă potabilă, canalizare – epurare ape uzate), urmate de măsurile destinate sectorului agricol şi industrial. Perioada în care se vor realiza cele mai mari investiţii este primul ciclu al planului de management, respectiv până în anul 2015, cu o valoare planificată de peste 15 miliarde euro. Din totalul cheltuielilor de investiţii estimate pentru implementarea programului de măsuri, pentru 32% (cca 6 miliarde euro) nu au fost identificate în prezent surse de finanţare.

Sursa: Administraţia Naţională „Apele Române“

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
688

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

apa-exista-peste-cerintele-agriculturii_...

Apă există peste cerinţele agriculturii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulApă există peste cerinţele agriculturii

Potrivit specialiştilor care administrează sectorul apelor din România, există rezerve suficiente pentru asigurarea cerinţelor de apă destinate populaţiei, industriei şi agriculturii. În acest moment nu se pune problema aplicării, în bazinele hidrografice, a Planului de restricţii şi folosirea apei în perioade deficitare, chiar dacă regimul hidrologic actual se situează sub valorile normale pentru această perioadă. Practic, în cele 36 lacuri de acumulare există un volum total de 2,84 miliarde metri cubi de apă care asigură satisfacerea tuturor folosinţelor. Administraţia Naţională „Apele Române“ monitorizează permanent volumul de apă stocat în lacurile de acumulare, astfel încât, pentru perioada următoare, rezerva de apă stocată în acumulări să garanteze asigurarea apei brute la valorile normale pentru toţi utilizatorii: populaţie, industrie, energie, agricultură, piscicultură şi agrement. În prezent, Administraţia Naţională „Apele Române“ asigură resursa de apă necesară pentru irigaţii.

Pe baza debitelor afluente realizate în cursul lunii mai în principalele lacuri de acumulare, a prognozelor hidrologice pentru lunile imediat următoare şi a cerinţelor de apă, resursele de apă pentru alimentarea folosinţelor prin sisteme centralizate vor fi asigurate fără restricţii. Alimentarea cu apă brută a municipiului Bucureşti va fi asigurată fară restricţii, conform scenariului de exploatare, în condiţiile realizării prognozei. Administraţia Naţională „Apele Române“, prin monitorizarea continuă şi gestionarea adecvată a resurselor de apă existente, estimează că, în scenariul cel mai pesimist, se va pune în aplicare Planul de restricţii şi folosirea apei în perioade deficitare, ceea ce înseamnă o reducere graduală a consumului de apă, dar nu mai mult de 15%.

Raportat la potenţialele efecte socio-economice pe care le-ar produce o astfel de situaţie, în ordine, se va asigura cu prioritate resursa de apă necesară pentru populaţie, industrie şi agricultură.

În condiţiile meteorologice prevăzute (prognoza de lungă durată elaborată de ANM pentru intervalul mai-iulie 2009), pe baza elementelor statistice de lungă durată şi având în vedere situaţia actuală a debitelor, Institutul Naţional de Hidrologie şi Gospodărire a Apelor a actualizat prognoza hidrologică lunară pentru intervalul mai-iulie 2009, care ne dă suficiente motive de linişte.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
571
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Apa la sate: ambiţii mari, realizări modeste

- Dialog cu ing. Sorin NICULAE, directorul general al SC Exploatare Sistem Zonal Prahova al Apelor Române

- Domnule director, asistăm azi, în Prahova, la o ofensivă pentru extinderea apei potabile în satele de deal şi de munte. Unitatea dvs. este în măsură să facă faţă acestor solicitări?

- Vorbind la modul general, da. În particular există multe excepţii nedorite. Asta mai ales în localităţile deluroase, unde pe timpul verii seacă până şi fântânile cu apă nepotabilă. Suntem unul dintre judeţele oarecum norocoase în resurse de apă. Cele două mari acumulări de la Paltinu şi Măneciu, cu o capacitate de retenţie de peste 70 milioane de metri cubi de apă, reprezintă o garanţie în acest sens.

Chiar şi în anii de secetă. Necazul este că această resursă hidrologică este mai mult stocată decât utilizată. Unitatea noastră, aflată în directa subordonare a Administraţiei Naţionale a Apelor Române, care are în profilul său prepararea apei potabile, adică tratarea apei brute din marile acumulări amintite, adusă printr-un sistem de conducte la staţiile de înmagazinare şi livrare, poate fi în măsură să asigure, în cea mai mare parte, necesarul de consum al populaţiei judeţului. Şi din oraşe şi din sate.

- Această reţea are, totuşi, o arie de cuprindere limitată, câte comune din judeţ au acum apă livrată de unitatea dvs.?

- Aproape jumătate din cele 90 de comune. Cred că este vorba de aproape 200.000 de persoane care au apă la robinet sau în faţa casei. Există în prezent un mare număr de localităţi rurale cu apă potabilă din sistem centralizat. Cu deosebire cele din zona de deal şi de munte a judeţului.

Preşedintele Consiliului Judeţean Prahova, ing. Mircea Cosma, a anunţat recent că în următorii doi ani 86 dintre cele 90 de comune vor avea apă la robinet. Sistemul de aprovizionare a apei potabile se face printr-o firmă specializată, şi anume HIDRO Prahova, pendinte de CJ Prahova, cu care avem o bună conlucrare.

- Ne vorbiţi mai mult de satele de munte şi aproape deloc de cele de câmpie sau deal. De ce?

- Aşa este. Reţeaua noastră de conducte de aducţiune este modestă. Are numai 160 kilometri. Ea este insuficientă pentru a putea face faţă noilor cerinţe. În aceste condiţii, dezvoltarea reţelei de aducţiune nu o mai putem face noi. Ştim că există mai multe proiecte iniţiate de CJ Prahova în acest sens. Între acestea, o aducţiune de la staţia de înmagazinare de la Movila Vulpii până la Mizil şi de aici în zona sudică şi de est a Prahovei. De la Mizil până la Ciorani, Fulga şi Sălciile şi chiar mai departe, la Boldeşti-Gradiştea. Aşa cum dăm apă şi în unele localităţi din Dâmboviţa o putem face şi aici. Cu condiţia să avem la îndemână reţeaua de aducţiune. Altfel, satele de câmpie vor avea apă potabilă numai din foraje ca şi până acum. Este vorba de sărăcia primăriilor din zona amintită, dar şi de insuficienţa fondurilor pe plan judeţean.

- Economic vorbind, apa potabilă livrată satelor şi oraşelor reprezintă o afacere pentru unitatea dvs.…

- Profitul înregistrat de noi este destul de mic, adesea aproape de zero. Preţul apei potabile perceput este între

0,57 lei şi 0,90 lei mc apă livrată, din care însă mai scădem şi costul plătit către Apele Române pentru apa brută pe care o primim din cele două mari acumulări de la Paltinu şi Măneciu. Numai că trebuie să mai facem şi ceva investiţii. Fapt este că acum suntem aproape la linia de plutire.

Cristea BOCIOACĂ

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
953

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

apa-la-sate-doar-in-promisiunile-elector...

Apa la sate, doar în promisiunile electorale > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulApa la sate, doar în promisiunile electorale
Interviu cu ing. Sorin NICULAE,
directorul general al SC Exploatare Sistem Zonal Prahova
E ca în zicala cu operaţia reuşită, pacientul...
- Domnule director, au trecut cinci ani de la crearea unităţii dumneavoastră. Cum arată ea astăzi, mai ales că mulţi săteni şi orăşeni nu prea mai au după ce bea apă?
- Criza economică şi financiară afectează pe toată lumea, inclusiv unitatea noastră, chiar dacă are un profil aparte. Lucrăm în sistem de autofinanţare şi nu ne înscriem, cel puţin, deocamdată, cu pierderi
- De fapt, cu ce se ocupă unitatea dumneavoastră?
- Cu prepararea apei potabile, adică cu tratarea apei brute din marile acumulări de apă de la Paltinu şi Măneciu şi cu aducţiunea acesteia, prin sistem de conducte la staţiile de înmagazinare şi livrare a apei potabile, acum în proporţii aproape egale pentru unităţi industriale şi populaţia judeţului. Şi din oraşe, şi din sate. În special din zona colinară şi de câmpie de pe văile Prahovei, Doftanei, Slănicului şi Teleajenului.
Precum steagurile de la primărie
- Câţi ţărani beneficiază de serviciile dumneavoastră?
- Cu mult peste 100.000 de persoane din zonele amintite. (N.R.: nu constatăm exactitatea informaţiei, ci ne permitem doar să subliniem că în verile secetoase sătenii din zonele deluroase nu au apă nici pentru consumul propriu, darămite pentru animale). Plus, desigur, alte sute de mii din centrele urbane ale judeţului, între care municipiile Ploieşti, Câmpina, oraşele Băicoi, Boldeşti-Scăeni, Plopeni, Vălenii de Munte şi altele. Sistemul de aprovizionare se face printr-o firmă specializată, anume HIDRO Prahova, cu care avem o bună şi statornică conlucrare.
- Viaţa acum este grea. Cum vă descurcaţi cu investiţiile, în special cu cerinţele fireşti de modernizare a staţiilor de tratare a apei, care au o activitate îndelungată de funcţionare?
- Pentru noi şi, evident, pentru populaţia deservită este un mare avantaj faptul că avem la îndemână apă rece, de munte, asigurată de cele două mari acumulări, cu un debit constant. Dispunem, într-adevăr, de trei mari staţii de tratarea apei de la Voila-Câmpina, Măneciu şi Vălenii de Munte, precum şi de staţia de înmagazinare de la Movila Vulpii, în apropiere de municipiul Ploieşti.
Anul trecut, am realizat importante lucrări de modernizare şi de retehnologizare, din fonduri proprii, în valoare de 12 miliarde lei vechi. Nu contăm decât pe surse proprii de finanţare şi pe nimic altceva. Astfel că prin modernizarea staţiilor de tratare reuşim acum să oferim apă potabilă de o calitate foarte bună, cu o turbiditate de sub un grad, potrivit normelor europene în materie.
- De ce nu apelaţi şi la fonduri din partea Uniunii Europene?

- În principal, la aceste fonduri au acces administra-ţiile locale şi Consiliul judeţean. Sperăm să putem şi noi, doar numai prin mijlocirea acestora.

Date de referinţă

- Profilul unităţii: asigurarea şi livrarea apei potabile pentru populaţia judeţului;
- Patrimoniu: 3 staţii de tratare a apei, o staţie de înmagazinare, un mare lac de prize, o mare reţea de conducte de aducţiune de la marile lacuri de acumulare Paltinu şi Măneciu;
- Personal: 275 de angajaţi;
- Acţionar unic: Administraţia Naţională Apele Române.

Promisiuni bune anul are, dar vai, dacă va veni seceta?

- La ce anume speraţi în acest an?

- La dezvoltarea activităţii noastre. În primul rând, prin extinderea alimentării cu apă potabilă în tot mai multe localităţi rurale. Avem în vedere, chiar şi în condiţii de criză, noi investiţii în domeniu. Lucrările de dezvoltare pot fi făcute de către Consiliul Judeţean Prahova. Ştim că CJ Prahova are în vedere un proiect mare de realizare a unei investiţii importante, de aducţiune cu apă potabilă, în sistem centralizat prin unitatea noastră, a localităţilor din sud-estul judeţului.

- Dar pentru alte zone, aşa cum este cazul localită-ţilor rurale şi urbane de pe Valea superioară a Prahovei, mai aveţi în vedere ceva anume?

- Avem, desigur, dar ne gândim şi la şansa noastră de a accesa fonduri europene şi, nu în ultimul rând, la asigurarea unor noi surse de apă din zonă.

- Vă referiţi la mult aşteptata acumulare de la Azuga?

- Da. Această mare investiţie, preconizată de mai multă vreme, dar rămasă încă în stadiul de proiect ridică unele probleme. Chiar dacă are documentaţia necesară şi sursă de finanţare, ea trenează din cauza reţinerii unei părţi a populaţiei din Azuga, localitate în zona în care ar urma să fie realizată acumularea. Până nu vom avea Acumularea de la Azuga nu vom putea avea suficientă apă potabilă pentru oraşele şi satele din zonă – Sinaia, Predeal, Buşteni, Comarnic şi Breaza şi toate localităţile rurale adiacente de aici.

- Bine, bine, Azuga ca Azuga, dar cetăţenii vor să afle dacă în acest an, cu problemele sale, vor avea măcar suficientă apă potabilă.

- Vor avea cu siguranţă. Garanţia este volumul de apă din cele două mari acumulări, acum de peste 70 milioane mc. El va fi suficient pentru tot anul 2010. Chiar dacă nu va ploua un timp îndelungat. Adică, chiar de va fi mare secetă, tot vom avea apa necesară până în primăvara viitoare!

Aşadar, semne bune anul are!

Să sperăm într-un an bun chiar şi pe timp de criză. Nu ne va fi uşor. Sperăm însă că vom avea apă bună pentru toată lumea!

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
617

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net

Apă la sate

Obiectiv de primă mărime în dezvoltarea echilibrată a satelor, alimentarea cu apă potabilă rămâne încă un deziderat pentru multe dintre localităţile rurale, cu deosebire cele din zona sudică a ţării.

Programe mari, aşteptări pe măsură

Judeţul Prahova dispune de două mari acumulări, precum şi de o cuprinzătoare reţea de aducţiune şi de distribuţie a apei din sistem centralizat. Dialogul avut cu dr. ing. Dumitru Pantea (foto), director general al Hidro Prahova SA, ne creionează o situaţie încurajatoare:

„În prezent, alături de cele 14 centre urbane din judeţ, în aria noastră de operare beneficiază de apă potabilă din sistem centralizat 23 de comune şi opt sate dintr-un total de 90 de localităţi rurale. La acestea se mai adaugă şi alte câteva zeci, asigurate cu apă potabilă de către o serie de firme de profil din judeţ. Problema este că, în prezent, reţeaua de aducţiune a apei potabile pentru comunele şi satele prahovene aflate în aria noastră de operare măsoară doar 36.000 kilometri, insuficientă pentru nevoile actuale. Sunt, aşadar, necesare importante fonduri financiare pe care în acest moment nu le avem la dispoziţie, explică interlocutorul nostru. Desigur, situaţia noastră în anul 2011 apare ca fiind bună.

Toate programele şi toate proiectele noastre, aflate în derulare, au fost realizate. Astfel, a fost dat în funcţiune Firul 1 de transport al apei pe ruta Bălţeşti-Urlaţi, la care au fost racordate mai multe localităţi din zonă; recent a mai fost dat în funcţiune sistemul de aducţiune Ariceştii Zeletin-Surani - Şoimari, un proiect finalizat graţie şi parteneriatului dintre autorităţile locale şi Consiliul Judeţean Prahova; în septembrie a.c. a fost dată în folosinţă şi conducta de aducţiune de la comuna montană Bertea. Menţionăm şi începerea unor lucrări de pregătire a proiectelor preconizate pentru anul viitor.“

Mai aflăm că şi în acest caz există o situaţie încurajatoare. Pe lângă lucrările de pregătire la îmbunătăţirea sistemelor de alimentare cu apă potabilă a oraşelor de pe Valea Prahovei: Câmpina, Breaza, Comarnic, Sinaia şi Buşteni, la începutul trimestrului III din 2012 va fi pusă în funcţiune şi conducta de apă de la Băneşti-Breaza-Adunaţi, care reprezintă un vis mai vechi al cetăţenilor din această importantă zonă a Prahovei.

„Nu am cui vinde apa“

„Potrivit Programului judeţean în domeniu, din anul 2013 şi până în 2018, prin accesarea de fonduri europene, toate cele 90 de localităţi rurale din Prahova urmează să aibă apă la robinet, precum şi reţeaua proprie de canalizare“, ne mai asigură interlocutorul nostru. Va căpăta astfel consistenţă programul de extindere a reţelei de apă potabilă în toate localităţile rurale ale judeţului. Astfel, printr-o mare conductă va porni, de la Ploieşti, un sistem de aducţiune şi de distribuţie către comunele din zona sudică a judeţului - de la Valea Călugărească şi până la Loloiasca, Fulga, Boldeşti-Grădiştea şi Sălciile. În felul acesta, sătenii din zona sudică vor avea apă potabilă la robinet din sistemul centralizat de la Acumularea Paltinu. „Ce vom face până atunci? Vom aştepta, nu avem ce face!“, mai spune Dumitru Pantea. De acest lucru este aproape sigur şi ing. Sorin Nicolae, directorul general al Exploatării Sistem Zonal Prahova al Apelor Române (EXSZPH), unitate angajată în acţiunea de extindere a alimentării cu apă potabilă a satelor. Până atunci, aceasta va asigura apă numai la 20 de localităţi, prin propria sa reţea de aducţiune, reţea pentru care unitatea nu are bani să o mai şi extindă, totul fiind lăsat în răspunderea directă a primăriilor.

Asta fiindcă EXSZPH nu primeşte bani de la Guvern şi nici nu are acces la fondurile europene... „Ne aflăm într-o situaţie de-a dreptul paradoxală“, declară interlocutorul nostru. „Oamenii satelor îşi doresc apă în casă. Noi avem câtă le trebuie, o pregătim de livrare prin cele trei staţii de tratare de la Măneciu, Vălenii de Munte şi Voila-Câmpina, dar nu o putem vinde din lipsă de... clienţi. În felul acesta, nu avem nici fonduri cu care să facem retehnologizări, darămite să mai şi extindem reţeaua de aducţiune pentru sate.

Am făcut recent o analiză a situaţiei şi am aflat că există multe primării care acum fac foraje proprii şi pe care le costă foarte mult. Or, apa din forajele de la câmpie are un conţinut ridicat de fier şi de mangan, pentru care le sunt necesare şi staţii de tratare. Deci pentru acestea ei vor trebui să facă cheltuieli foarte mari. Or, aducţiunea apei din sistem centralizat i-ar putea costa cu mult mai puţin, ca să nu mai vorbim de faptul că apa livrată de la noi poate ajunge acolo în sistem gravitaţional, cu cheltuielile mult scăzute. Aşa că, dacă comunele respective ar lua apă de la noi, o apă curată de munte, alta ar fi situaţia.“

Până una-alta, seceta persistă, iar apa din cele două mari acumulări de la Paltinu şi Măneciu scade continuu, coeficienţii de umplere fiind sub nivelul normal al acestei perioade. „În prezent, ne spune ing. Lidia Tinca, inginer-şef la Sistemul de gospodărire a apelor (SGA) Prahova, ca urmare a bunei gospodăriri şi al unui consum atent, nivelul apei din cele două mari acumulări este satisfăcător, chiar dacă măsoară doar 20 milioane de metri cubi. Cu toate acestea nu se pune problema raţionalizării apei şi nici a majorării preţului de livrare către beneficiarii noştri.“

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
700
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Apă pentru viaţă

„În condiţiile extinderii globale a fenomenelor de secetă şi deşertificare, valorificarea superioară a apei, indiferent de sursa din care provine, reprezintă una dintre preocupările majore ale cercetării ştiinţifice din întreaga lume“, a declarat Cristian Hera, vicepreşedintele Academiei Române, la Simpozionul cu tema „Apă pentru viaţă“. Domnul academician a afirmat că apa dulce reprezintă numai 2,5% din volumul total, chiar dacă 71% din suprafaţa Globului Pământesc este acoperită de apă.

Fapt este că, urmare a exploziei demografice şi a intensificării utilizării apei în tot mai multe domenii de activitate, resursele de apă dulce disponibile scad substanţial, de la 7.000 mc/an pe cap de locuitor în 2.000 până la 5.100 mc/an pe cap de locuitor în anul 2025. Iată de ce numărul ţărilor sărace în resurse de apă dulce va creşte, ajungând în 2025 la 48, cu o populaţie de 2,8 miliarde de oameni. Experţi afirmă că zilnic sunt deversate în râuri două milioane tone de deşeuri provenite din industrie, minerit, transporturi, urbanism, dar şi din agricultură, în cazul folosirii neraţionale, excesive a îngrăşămintelor şi pesticidelor sau a dejecţiilor de la complexele zootehnice de mari dimensiuni.

Distrugerea pădurilor, cauză a dezastrelor

În opinia vicepreşedintelui Academiei Române, tăierile masive de păduri si procesele de eroziune a solurilor, ambele cu mare răspândire şi în România, reprezintă două dintre cauzele dezastrelor care, în ultimii ani, sunt din ce în ce mai frecvente. Prevenirea şi combaterea acestor fenomene – care, pe lângă efectele directe asupra producţiei agricole, au un rol important în regularizarea proceselor hidrologice – trebuie să reprezinte o preocupare majoră la nivel planetar.

Agricultura, cel mai mare consumator

Cristian Hera a amintit că agricultura este cel mai mare utilizator de apă dulce. La nivel planetar, dacă în 1995 se irigau 253 milioane de hectare, în 2025 se estimează că această suprafaţă va ajunge la 330 milioane de hectare. În anul 2000, agricultura a folosit 67% din totalul apei dulci prelevate. Pentru anul 2025 se estimează o creştere a cerinţelor de apă ale agriculturii de 1,2 ori, ale industriei de 1,5 ori, iar a consumului casnic de 1,8 ori.

Ce este de făcut?

Domnul academician a atras atenţia că amplificarea fenomenului de secetă şi aridizare a zonelor agricole din ultimul deceniu a avut şi are implicaţii serioase asupra potenţialului social şi economic, impunând realizarea unor strategii care să conducă la diminuarea efectelor negative ale manifestărilor naturale. În opinia sa, acestea sunt considerentele care trebuie să determine lansarea unor noi proiecte şi programe de cercetare ştiinţifică multidisciplinară, axate pe Prevenirea şi combaterea fenomenului de secetă şi deşertificare.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:

630

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

apa-proaspata-pentru-pamanturile-secatui...

Apă proaspătă pentru pământurile secătuite > REVISTA LUMEA SATULUI

Apă proaspătă pentru pământurile secătuite

Interviu cu ing. Aurel Mitea, vicepreşedinte al Ligii Naţionale a Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii

Suprafaţa contractată pentru irigat în judeţul Călăraşi este de aproape 60 mii de hectare, din care numai 21 mii de hectare sunt efectiv irigate.

Vicepreşedintele OUAI-urilor se confruntă cu următoarele probleme: în anumite situaţii s-au rupt canalele de aducţiune. Numărul instalaţiilor de irigat la nivelul judeţului este extraordinar de mic pentru că acele sisteme cu coloană de mutare manuală au cam dispărut. Acum au apărut instalaţii moderne, cu mutare automată, dar foarte puţini sunt aceia care îşi permit asemenea utilaje.

Oaze în inima Bărăganului

Iată, pe scurt, o aproximativă radiografie a „irigaţiilor" în judeţul Călăraşi, în plin Bărăgan, în plină secetă.

Cu toate acestea, sunt zone în care culturile sunt irigate ca la carte, apa proaspătă ţinând seceta departe. Despre aceste locuri şi, mai ales, despre cum funcţionează Liga Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii, am discutat cu domnul inginer Mitea Aurel.

„În primul rând trebuie să spunem că ne aflăm la OUAI Cuneşti, pe un lot de porumb unde irigarea se face din staţia 3 + 4 „Boian". Este un OUAI înfiinţat în anul 2006, care funcţionează şi are amenajată toată suprafaţa de 3.284 ha.

Investiţia este a domnului Alexandru Baciu, administratorul societăţii, pe care numai partea de infrastructură l-a costat în jur de 500 mii de euro. Banii i-a luat prin credite, riscând enorm. Este o investiţie fără niciun sprijin de la stat."

„Poftim, asta e a voastră, irigaţi!"

– De ce a fost nevoie să se înfiinţeze această Ligă?

– În primul rând s-a dorit şi se doreşte descentralizarea tuturor centralizatelor.

ANIF-ul nu mai putea să reziste în forma de organizare care era. Atunci a încercat în modul acesta, dar Legea nr. 138, care a determinat această formă de organizare, trebuie îmbunătăţită. Cel mai mare handicap al acestor organizaţii este că pleacă fără niciun capital social.

S-a dat o staţie şi s-a spus: „Domnilor, asta e a voastră, irigaţi!" În momentul în care ai asociaţi puternici, cum am avut eu şansa să am, vedeţi şi dumneavoastră că putem să ne dezvoltăm. Înainte de a trece la modul de organizare a acestor OUAI-uri, vreau să vă spun că statul le sprijină în două forme: prin subvenţie, 700 lei la hectar pentru apa de irigat, a lucrărilor de întreţinere şi reparaţii a staţiilor de bază în cadrul ANIF-ului şi prin Ordonanţa nr. 123 (acum 601) care prevede că pentru fiecare suprafaţă se primesc 140 de lei pentru întreţineri şi reparaţii şi 31 de lei pentru pază pe hectar. Începând din anul 2010, această formă de sprijin dispare şi va fi o lovitură greu de suportat de organizaţiile udătorilor de apă. Sunt lucruri pentru care noi ne luptăm, încercând să obţinem în continuare subvenţii la energia electrică.

Fermierii care ar vrea să irige nu au apă pentru că şi umplerea canalelor cu apă este astăzi o problemă: nu sunt bani, apa trebuie plătită, energia trebuie plătită, oamenii care deservesc staţiile trebuie plătiţi, la fel şi cei care întreţin canalele să nu se rupă.

Strategia naţională, doar un deziderat

– Cum colaboraţi cu Ministerul?

– Încerc să nu amestec politica cu agricultura, dar să ştiţi că se amestecă destul. Nu se prea vede planul de priorităţi privind irigaţiile în România! Prin modificarea unor amendamente la Legea nr. 138 am reuşit să obţinem subvenţia la energie în avans, dar aceasta nu s-a respectat în toate judeţele. Unii colegi, în special în Constanţa, nu au primit subvenţia la energia electrică.

Acum înţelegeţi ce înseamnă lobby? Eu o să vă arăt un program naţional, să vedeţi ce înseamnă staţii eligibile şi unde nu se vor mai face investiţii pentru irigaţii. Sunt zone cum este Constanţa, unde costurile pentru aducţiunea apei sunt mari, aşa că nu se mai pot suporta de la STAT.

– Care este implicarea fermierilor?

– Cred că irigaţiile, dacă le schimbă cineva, le schimbă fermierul, cel care lucrează pământul. Cei care aşteaptă subvenţii de la stat aşteaptă degeaba, n-au şanse să se dezvolte. Trebuie să schimbăm mentalitatea: să primim subvenţii, dar să mai participe şi cei care sunt sprijiniţi pentru a îmbunătăţi performanţele utilajelor de irigat.

Fărâmiţarea, mai rea ca seceta

– Cum este în ţară? Ce spun fermierii despre această situaţie?

– De la organizaţie la organizaţie sunt lucruri diferite şi nu pot să spun ceva precis despre o organizaţie care are 50-60 de membri, faţă de noi, care avem 6. Cred că acolo unde sunt mulţi membri şi au suprafeţe foarte mici este complicat din orice punct de vedere. În sensul că la un moment dat, într-o zi, vor să irige toţi deodată! Apar probleme de organizare, de structură, de decontare şi de bani.

– Ce proiecte aveţi legate de Ligă?

– Decizia care a fost la nivel de Ligă a prevăzut să înfiinţăm Ligi pe judeţe. La ora actuală suntem 3. Problemele de Ligă sunt ale tuturor utilizatorilor de apă din ţară. Ce am reuşit să obţinem până astăzi sunt câteva drepturi: avans de energie electrică, 700 de lei tarif de livrare a apei şi pe anul acesta, 140 lei pentru suprafaţa amenajată la irigat şi 31 lei pentru pază.

Am intervenit la nivel de Guvern, de Minister pentru că dorim să primim sprijin pentru reparaţii şi pază în sistemul de irigaţii pentru că e foarte important să menţinem în stare de funcţionare aceste staţii.

Optimismul n-a murit de tot

– Cum vedeţi viitorul agriculturii?

– Eu cred că viitorul este bun, o să vedeţi şi dumneavoastră că noi o să asigurăm viitorul.

– Noi?

– Da, societăţi ca acestea, al căror administrator este domnul Alexandru Baciu. În curând aici o să facem un Campus pentru studenţii la Agronomie care vor face practică pe suprafeţele lucrate de noi. Precizez că terenurile pe care le vedeţi sunt ale Academiei Agricole; de asta există la noi o anumită stabilitate, fluenţă.

De aceea toate lucrările şi în general tot ce facem sunt ca la carte, plus că modul de organizare, de conducere a societăţii pe care o deservim are un management modern. Domnul Alexandru Baciu este un om tânăr care a investit pentru agricultură, a făcut studii de specialitate şi, ce este cel mai important, din 24 de ore 22 este pe câmp.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
816

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

apa-romaneasca-pentru-unguri_628.html

Apă românească pentru unguri > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Apă românească pentru unguri

Presa a preluat din zbor o ştire senzaţională, cum că apa necesară irigaţiilor în Arad este vândută sub preţul pieţei, la unguri, în timp ce acest judeţ este cel mai afectat de secetă, având 187.250 de hectare calamitate.

„Pot să vă spun că nicio cultură din judeţul Arad nu au fost pusă în pericol din cauza contractului de livrare a apei către Ungaria.

Acolo s-a udat atât cât a fost cerut de agricultori. Apoi, contractul prevede alocarea unei cote de numai 5% din potenţialul hidrologic al râului Mureş, iar în caz de secetă severă se poate opri livrarea apei“ – a declarat Ilie Sârbu, ministrul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, în cadrul unei conferinţe recente de presă.

Amănunte despre acest subiect a oferit Valentin Apostol, consilier al ministrului agriculturii. Astfel am aflat că filiala arădeană a Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare (ANIF) pompează anual către Ungaria 1,7 milioane de metri cubi de apă din Mureş. Contractul a fost semnat în baza acordului interguvernamental privind exploatarea apelor de frontieră, încheiat de România şi Ungaria la data de 15 septembrie 2003.

„În România se livrează apa la preţuri mai mici decât în Ungaria, pentru că se calculează la fiecare punct de livrare, în funcţie de multe componente, cum ar fi înălţimea de pompare, randamentul şi oamenii care lucrează, precum şi consumul energiei. Preţul stabilit este corect şi a fost publicat în Monitorul Oficial“ – a precizat Apostol.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
615

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

apar-estadio-comunale_10.html

Apar „Estadio Comunale“

Graţie unui efort financiar împărţit între Consiliul Judeţean Brăila şi Consiliul Local din Salcia Tudor, s-a ridicat din temelii un stadion comunal dotat cu vestiare şi tribune în stil spaniol.

Recent, comuna brăileană Salcia Tudor s-a îmbrăcat în straie de sărbătoare. Darea în folosinţă a terenului de fotbal şi a altor construcţii conexe a strâns laolaltă întreaga comunitate. Stadionul, ce va găzdui de acum înainte meciurile de pe teren propriu ale echipei locale, a fost ridicat graţie unui proiect de finanţare susţinut deopotrivă de Consiliul Judeţean Brăila şi de Consiliul local. Aşa cum prevedea proiectul iniţial, stadionul dispune de două vestiare dotate cu grupuri şi duşuri, o suprafaţă de joc de dimensiuni regulamentare, precum şi o tribună de la înălţimea căreia suporterii îşi pot încuraja în condiţii optime proprii favoriţi.

Inaugurare cu „sfeştanie“

Momentul festiv al dării în folosinţă a stadionului a avut toate ingredientele aferente. La miezul zilei, Jan Buzatu, primarul comunei Salcia Tudor, a tăiat panglica inaugurală, moment urmat de oficierea de către preoţii comunei a unei sfeştanii. Cel mai gustat moment al festivităţii inaugurale l-a reprezentat meciul demonstrativ dintre două echipe ale aceluiaşi club : Recolta Salcia Tudor, cea din anii `68 şi cea de acum. Meciul a fost condus la centru de către Victor Titirişcă, fostă glorie a fotbalului brăilean.

N-au lipsit pastrama şi vinul

La finele manifestării, primarul Jan Buzatu s-a arătat extrem de mulţumit pentru darea în folosinţă a stadionului comunal. „Am reuşit să obţinem două proiecte, primul fiind reabilitarea, dotarea şi modernizarea căminului cultural, iar cel de-al doilea construcţia stadionului de fotbal. Această investiţie, la care 75% din fonduri au venit de la Consiliul Judeţean, iar 25% de la Consiliul Local, a costat două miliarde şi patru sute de mii lei vechi. Baza sportivă va fi utilizată atât de copiii din comună, bineînţeles după un program stabilit, dar şi de viitoarea formaţie de seniori, pe care vrem să o înscriem în Campionatul Judeţean de Fotbal.

Acum, pentru că am reuşit să definitivăm aceste două proiecte, vom încerca să mai derulăm şi altele. Vrem să înfiinţăm un dispensar în cel mai mare sat din judeţ, la Cuza Vodă, dar să amenajăm şi o păşune comunală de tip european“, a declarat Jan Buzatu, primarul Salcia Tudor.

La capătul celor 90 de minute de joc, atât protagoniştii meciului, cât şi spectatorii au fost invitaţi la o masă festivă din care n-au lipsit pastrama, micii şi vinul.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
717

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Apar primele verdeţuri româneşti

Început de aprilie. Iarna s-a lăsat cu greu dusă, temperatura aerului este încă scăzută, dar în piaţa mare din Buzău primăvara este prezentă prin micii producători de legume. Este vorba de legumicultorii din Vadu Paşii şi Mărăcineni care dispun de solarii. Salata, spanacul, ridichile de lună, ceapa verde şi verdeţurile autohtone sunt nelipsite aici. Vizita o fac împreună cu inginerul Petre Eremia, care a ţinut să-mi arate rezultatele concrete care se obţin în adăposturile din plastic. Este vorba de solarul tip tunel prezentat într-unul dintre numerele trecute ale revistei noastre.

Ofertă autohtonă

Deşi în această iarnă s-au înregistrat geruri mari, zile în şir termometrul coborând sub - 20 grade, culturile înfiinţate în luna octombrie din 2009, protejate suplimentar cu două tunele duble cum s-ar spune, unul înalt de 50 cm şi altul de 70 cm, care au format aşadar două perne de aer, au trecut cu bine peste această perioadă. Culturile de legume verdeţuri sunt acum la vânzare şi reprezintă o adevărată încântare. Sigur că, pe lângă ele, sunt prezente şi legumele din import, roşiile, ardeii graşi, dovleceii, fapt ce mă determină să întreb: când vor scoate pe piaţă aceste produse şi cultivatorii noştri, cei cu solarii?

Tomatele din solar, cea mai bună afacere

P.E.: După prima recoltă de verdeţuri puţin pretenţioase la căldură, producătorii vor cultiva şi sortimentul de legume termofile: roşii, castraveţi, ardei, vinete, dovlecei. Cea mai importantă şi eficientă cultură propusă a se realiza în solarii tip tunel este cea a tomatelor timpurii. Producătorii au realizat răsadul repicat, bine călit, în luna februarie, astfel ca între 25 martie şi 5 aprilie să poată planta în solarul tunel cu lăţimea de 5,2 m şi înalt de 2,7 m. Se cultivă soiuri precum Izmir, Venetia, Belle.

Plantarea răsadului se face în rânduri, simple la distanţe de 80/40/40. Pe lăţimea de 5,2 m se realizează 8 rânduri, dar se pot planta şi pe 6 rânduri reducând distanţa între plante pe rând la 30 cm, cultură care se poate mecaniza cu utilaje mici. Deoarece recomand ca irigarea să se facă zilnic, ideal ar fi să amenajăm un sistem de irigare prin picurare, aplicând 0,5 l de apă pe plantă şi 0,05 g de îngrăşământ complex în fiecare zi. Cultura se palisează foarte uşor. Prin aerisire trebuie să realizăm o temperatură constantă de 25-30 grade. Tratamentele fitosanitare se fac săptămânal, iar lucrările în verde – copilit, desfrunzit, cârnit la al 4-lea etaj de flori – trebuie executate la timp. Vom obţine prima recoltă la 15 iunie şi, în final, o producţie totală de 45 t/hectar.

Alte combinaţii rentabile

– Ce alte culturi putem realiza în luna aprilie, cunoscut fiind faptul că legumele autohtone sunt foarte apreciate de către cumpărători?

P.E.: Putem cultiva ardei gras, la care, pentru producţia forţată în solarii, s-au creat soiuri speciale cum sunt Blondy, Vedrana, Duna, Bibic, care se comercializează şi la noi şi au fost cultivate cu succes în producţie.

Plantarea se face în prima parte a lunii aprilie, la 50 cm între rânduri. Se realizează 10 rânduri pe lăţimea de 5,2 m şi în benzi de două rânduri, cu 40 cm între benzi şi15-20 cm între plante pe rând. În cadrul tehnologiei vom realiza în optim irigarea, aerisirea, fertilizarea – zilnic – tratamente fitosanitare la 10 zile şi eliminarea fructelor de mijloc. Vom obţine prima recoltă în luna mai, potenţialul productiv fiind de 35-40 t.

Pentru cultura de vinete cel mai bun soi este Aragon, pe care îl cultivăm la o distanţă între rânduri de 50-60 cm, iar între plante pe rând de 40 cm. Tehnologia este asemănătoare cu cea pentru ardei, cu menţiunea conducerii pe înălţime, cu trei ramuri palisate. Prima recoltă se obţine la sfârşitul lunii mai, cu 45 de zile înaintea culturii în câmp deschis, producţia totală fiind undeva la 50-60 t. Pentru cultura castraveţilor în solarii, s-au creat soiurile Cristina şi Mirabelle, doi hibrizi de tip partenocarp cu producţii timpurii, cu fructe mijlocii ca mărime şi creştere moderată. Cultura se înfiinţează cu răsad de 35 zile, în perioada 10 -20 aprilie, la distanţa de 70 cm între rânduri, aplicând tehnologia de la tomate.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
2100

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Apariţii editoriale

Recent, a văzut lumina tiparului o lucrare de referinţă, de mare actualitate: „AGRICULTURA ÎN ECONOMIA ROMÂNIEI – între aşteptări şi realităţi“, în care se continuă şi se dezvoltă o serie de idei din „Agricultura României în procesul de integrare europeană“, elaborată de aceiaşi autori: Letiţia Zahiu, Elena Toma, Anca Dachin şi Celia Alexandri.

Apariţia acestei cărţi este rodul unor studii efectuate de către un colectiv de cercetători de la Institutul de Cercetări pentru Economia Agriculturii şi Dezvoltare Rurală din subordinea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu – Şişeşti“ - Bucureşti, Academia de Studii Economice şi Institutul de Economie Agrară care face parte din Institutul Naţional de Cercetări Economice al Academiei Române, în cadrul Proiectului Sectorial finanţat de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, intitulat „Studiu privind impactul aderării asupra producătorilor şi consumatorilor“.

Accentele puse de autori în această lucrare vizează starea actuală a economiei agricole şi a structurilor sale de bază, comparativ cu statele membre ale Uniunii Europene. Sunt evidenţiate şi soluţiile pentru creşterea competitivităţii prin investiţii, pentru promovarea cercetării agricole româneşti, managementului performant, precum şi pentru orientarea producţiei spre asigurarea pieţei cu produse suficiente şi de calitate, reducerea decalajelor imense în dezvoltarea comunităţii rurale.

Informaţiile economice şi analizele efectuate urmăresc să ofere specialiştilor din instituţiile care elaborează politicile agricole, celor care gestionează patrimoniul agricol al României, decidenţilor care alocă resursele financiare nerambursabile de la Comunitate şi de la bugetul naţional un material de reflecţie. Nu mai puţin important este faptul că lucrarea asigură informaţii economice utile studenţilor, doctoranzilor, cercetătorilor, specialiştilor agricoli şi altor persoane interesate de caracteristicile noului model agricol şi de dezvoltare rurală integrată în spaţiul european spre care se orientează şi România, membră a Uniunii Europene.

Autorii întăresc ideea că accelerarea reformei structurale în vederea integrării depline în economia Uniunii Europene şi folosirea eficientă a alocaţiilor financiare constituie esenţa analizelor şi soluţiilor propuse.

Aşteptările cu privire la asigurarea securităţii alimentare a populaţiei, a veniturilor agricultorilor, la creşterea eficienţei măsurilor de politică agricolă sunt presante şi mult mai evidente decât realităţile de azi ale agriculturii româneşti. Autorii sunt conştienţi de faptul că lucrarea poate fi îmbunătăţită prin aprofundarea unor studii mai apropiate de cerinţele producătorilor agricoli şi ale consumatorilor şi solicită cititorii să vină cu idei şi soluţii de îmbunătăţire pentru ediţia viitoare. Pentru îmbogăţirea cunoştinţelor din domeniile respective, este o lucrare care nu trebuie să lipsească din bibliotecile noastre.

Dr. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:

675

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

APDRP, între realizări şi incertitudine!

Judecând lucrurile cinstit, nici nu există motive de prea multă laudă, dar mai ales de critică la adresa celor care gestionează activitatea Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare şi Pescuit (APDRP). Nu ne îndoim că aici s-au comis şi unele erori, dar nu punem mâna în foc că au fost făcute cu rea credinţă. Am ţinut să facem aceste precizări în acest moment delicat, când nişte oameni de bine pun cenuşă în cap celor care conduc în prezent destinele acestei instituţii, încercând să facă loc cu coatele unor potenţiali pretendenţi la nişte fotolii atât de râvnite. Spunând acestea, să revenim la lucruri mai bune şi să supunem atenţiei rezultatele APDRP, aşa cum se prezintă ele astăzi. Eficienţa activităţii Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare şi Pescuit şi, în consecinţă, a conducerii instituţiei se reflectă, în primul rând, în gradul de absorbţie a fondurilor europene, atât a celor acordate României prin Programul SAPARD, cât şi prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR) 2007-2013. În acest context, stadiul implementării este cel mai clar argument pentru evaluarea corectă a activităţii Agenţiei.

SAPARD – un program reuşit

În ceea ce priveşte Programul SAPARD, România a reuşit să utilizeze peste 90% din fondurile alocate prin acest program european de preaderare, mai precis, 1,3 miliarde euro. Este de precizat că România este una dintre puţinele ţări beneficiare de aceste fonduri care au avut o absorbţie aproape integrală. Începând cu lansarea programului în anul 2002 şi până în anul 2006 au fost contractate 4.457 de proiecte cu o valoare totală de 1,3 miliarde euro. În termeni de angajare, din totalul sumelor alocate prin Program, respectiv 6.723 milioane euro, au fost încheiate 12.958 contracte în valoare de 2.995 milioane euro, rezultând un grad de utilizare a alocărilor de 44,54%. Până la data curentă, au fost autorizate cereri de plată în valoare de 596 milioane de euro şi au fost efectuate tranşe de plată solicitate de beneficiari, neexistând în acest moment restanţe în cadrul rambursării cererilor de plată.

Finanţări adiacente

În afară de plăţile pentru Măsurile de investiţii pe care le implementează, Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit mai efectuează şi plăţile aferente Măsurilor de sprijin pe suprafaţă implementate de către Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură.

Atestare a misiunilor de audit

Pentru aceste Măsuri, până în prezent au fost efectuate plăţi în valoare de 1,2 miliarde euro. Totodată, este de menţionat faptul că APDRP a reuşit performanţa de a verifica cele peste 38.913 cereri de finanţare cu doar 1.400 de angajaţi, în condiţiile în care instituţia a trebuit de fiecare dată să asigure în verificare „principiul patru ochi“ cerut de către Comisia Europeană. Se mai poate adăuga faptul că toate misiunile de audit ale Comisiei Europene au apreciat efortul Agenţiei şi au agreat soluţiile administrative aplicate pentru eficientizare a

activităţii. Rezultatele obţinute până în prezent arată o funcţionare corespunzătoare a Agenţiei, unele invective la adresa managerilor fiind injuste şi tendenţioase. De altfel, precizările ministrului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, domnul Mihail Dumitru, au arătat legalitatea întregii activităţi a directorului general APDRP, domnul Mihai Gavril Vădan.
(L.D.)
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
857
☐
° Comentarii
☐
☐
° 1. Antoniu Poienaru -- (1-August-2010)' APDRP a reuşit performanţa de a verifica cele peste 38.913 cereri de finanţare cu doar 1.400 de angajaţi'.
Sa mori tu!?
Bre,exista centre judene ale APIA,care, cu aprox. 100 de persoane gestioneaza toate masurile, inclusiv cele ale APDRP-ului si au peste 40.000 de cereri. APDRP-ul face supracontrol doar la masurile 211,212,213, 214 si 611. Repet, supracontrol.
Uneori, cu copy-paste, bineinteles, la masuratorile facute de Apia, asa, ca intre 'pretini'.
° 2. kesarion -- (2-August-2010)Cei care au de-a face cu A.P.D.P.R-ul,stiu ca,ce scrie in articolul de mai sus,e un vis,despre cum ar trebui sa fie.Sunt si ei,acolo,niste oameni,unii mai buni,alti,mai rai,mai cu chef de munca,sau fara...Elementul comun,e ca,toti il privesc pe amaritul care si-a basgat mina in angrenajul lor,ca pe un potential infractor(numai daca nu le este cumva recomandat "de sus","de la partid",pentru ca atunci,se schimba traba (si modul de privire)
Concluzia? Sa n-ai de-a face cu ei!
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Apel al organizaţiilor Profesionale

În 2009, cheltuielile de producţie, în cazul sectorului vegetal, se estimează că vor atinge nivelul de 2.373 lei/hectar, sumă ce nu ia în calcul impactul măsurilor de mediu ce trebuie implementate în viitorul apropiat. Cifra nu conţine costurile cu investiţiile necesare, fără de care agricultorii români nu pot face faţă concurenţei existente pe piaţa comunitară. La acestea se adaugă şi dobânzile mai mari la credite, ţinând cont de faptul că, în anul 2009, banii vor fi mai puţini şi mai scumpi.

Agricultorii nu pot rămâne „insensibili“ la scăderile constante ale veniturilor, mai ales ţinând cont de faptul că se preconizează o scădere a veniturilor şi în următorii doi ani.

În anul 2009, plăţile directe aferente anului 2008 vor veni cu întârziere, aşa cum s-a întâmplat în anul anterior, şi ele nu vor acoperi, de exemplu, şi costurile cu lucrările manuale ce trebuie executate la un hectar cultivat cu plante prăşitoare, cum ar fi floarea-soarelui.

Este cunoscut faptul că, la sfârşitul lunii noiembrie 2008, grâul de panificaţie se vindea la 105 euro/tonă, iar porumbul cu 95 euro/tonă CIF Constanţa, exclusiv TVA, sume derizorii încasate, în raport cu costurile de producţie.

Acordul la care s-a ajuns, în cazul Bilanţului de Sănătate al PAC, permite României să mărească nivelul contribuţiei interne, în plăţile directe, cu până la 50% începând cu anul 2010, măsură ce în contextul actual are repercusiuni destul de grave în desfăşurarea activităţilor din sectorul agricol şi pune în pericol securitatea socială din mediul rural.

Agricultorii nu sunt adepţii unui liberalism excesiv şi nici a unor măsuri de mediu extremiste, în cazul în care numeroşi locuitori ai acestei planete au nevoie acută de hrană.

În consecinţă, Federaţia Naţională a Producătorilor Agricoli din România – FNPAR şi Federaţia Sindicatelor – AGROSTAR solicită sprijin direct instituţiilor abilitate ale statului, cu privire la:

- utilizarea pesticidelor;
- biocarburanţi şi energia regenerabilă;
- utilizarea biotehnologiilor;
- ridicarea măsurilor impuse la nivel naţional cu privire la pesta porcină;
- prelungirea perioadei de depunere a documentelor necesare accesării ajutorului „de minimis“ în cazul sectorului legume-fructe;
- constituirea fondurilor de sprijin al agricultorilor în cazul schimbărilor climatice, volatilităţii pieţelor, managementului apei etc.;
- implementarea măsurilor de susţinere a agricultorilor în cazul creşterii galopante a input-urilor necesare reluării ciclului de producţie şi scăderii preţurilor produselor primare.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
649

□

ˆ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Apel disperat al cercetătorilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Apel disperat al cercetătorilor

Până la această dată au fost devastate şi transformate în pârloagă sau lăcaşuri de dezmăţ aproape 125.000 hectare din cele 160.000 care formau patrimoniul funciar al unităţilor de cercetare din România. Primele atacuri au fost semnalate încă din 1990, când un anume domn cu funcţie mare în Ministerul Agriculturii semna „de acord“ pe cererile întemeiate sau false ale unor proprietari care revendicau hăcuirea patrimoniului staţiunilor de cercetare. De atunci şi până astăzi, cercetarea şi-a restrâns terenurile la o suprafaţă care abia îi mai permite să-şi organizeze câmpurile experimentale. Fapt este că, din 121 de unităţi de cercetare moştenite de la comunişti, mai funcţionează 62, majoritatea lor aflându-se în pragul colapsului financiar.

Guvernanţii de până acum, inclusiv parlamentarii, au mimat emiterea unor legi sau ordonanţe care nu numai că nu au fost respectate, dar nici măcar nu au fost publicate în Monitorul Oficial. Grav, foarte grav este că aceste abuzuri poartă pecetea unor înalte oficialităţi, inclusiv a funcţionarilor Autorităţii Domeniilor Statului, care în destule cazuri au fost copărtaşi la devastarea patrimoniului cercetării agricole.

Scriam anul trecut despre abuzurile de la Staţiunea de Cercetări Băneasa, în care era implicat fostul director general al ADS, un anume domn Drăgan, înscăunat în această funcţie după ce a fost recuperat de undeva din părţile Vasluiului, unde avea ca ocupaţie de bază gestionarea gunoaielor orăşeneşti. Până la el au fost alţi şefi ADS-işti, cu experienţă zero în agricultură, dar sculptori adevăraţi în hăcuirea patrimoniului funciar al cercetării.

Mecanismul abuzurilor

Mecanismul a fost acelaşi în toată ţara. În urma sforilor trase de diferiţi dezvoltatori imobiliari, în cârdăşie cu funcţionari din administraţia publică locală şi chiar cu primari, unii proprietari de terenuri sunt împroprietăriţi cu câmpurile experimentale ale statului, cu toate că mulţi dintre ei au avut proprietăţile în cu totul altă parte. În final, acei dezvoltatori cumpără loturile şi toarnă betoane. Ca să nu mai vorbim de cei care nu au un act funciar valabil. Respectiv de indivizii care au cotizat serios la un partid sau altul ori la o persoană influentă.

Unora nu le place cartoful românesc

Să începem cu abuzurile de la Staţiunea din Târgu Secuiesc, care aparţine de Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof şi Sfeclă de Zahăr Braşov. Staţiunea de la Târgul Secuiesc, unica din ţară pentru cercetări în acest domeniu, a pierdut deja 240 ha din suprafaţa sa şi este gata să mai piardă din teren, şi asta după ce autorităţile locale au dat drept de compensare terenuri ale staţiunii, fără documente de certificare. Domnia sa susţine că s-au dat adeverinţe de proprietate pe terenuri aflate în centrul unor staţiuni de cercetare agricole, dedicate porumbului, grâului sau pomiculturii, astfel încât unele riscă să rămână fără domeniu de activitate. Mai mult, una dintre adeverinţe s-a dat pentru terenuri din centrul campusului Universităţii de Agronomie din Timişoara, care nu au aparţinut niciodată unei persoane fizice.

Ce a fost, ce a mai rămas

Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare Agricolă – Fundulea, cel mai mare din ţară şi unul dintre cele mai importante din Uniunea Europeană, are în folosinţă mai puţin de 1.700 ha, din cele 7.600 ha existente în 1990. Din puţinul rămas, 400 ha sunt solicitate acum de persoane străine de zona în care se găseşte institutul. Peste 3.000 ha au fost pur şi simplu furate, prin retrocedări abuzive, ilegale, generate de comisia locală Fundulea şi comisia judeţeană Călăraşi.

Prăpădul se întinde din Moldova până în Transilvania

Într-o altă zonă a ţării, în Moldova, Staţiunea de Cercetare Secuieni a avut în 1990 o suprafaţă de 1.442 ha, din care a cedat 748 ha, rămânând cu 694 ha. Acestea din urmă sunt solicitate în continuare de către persoane care nu au avut proprietăţi pe această suprafaţă. Menţionăm că în judeţ există suficiente suprafeţe disponibile, din domeniul privat al statului, pentru retrocedări.

În mare pericol se află Staţiunea de Cercetări din Turda, care, de-a lungul anilor, a dat ţării cele mai valoroase soiuri de grâu. Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Piteşti-Mărăcineni a avut 654 ha, iar în prezent administrează 305 ha, din care se solicită, prin hotărâri judecătoreşti, alte suprafeţe pe care se găsesc amplasate laboratoarele institutului şi depozitul de fructe. Este de precizat că solicitanţii nu au avut proprietăţi pe amplasamentele respective. Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură şi Vinificaţie Valea Calugărească a avut 705 ha, din care a cedat 326 ha. Comisia judeţeană a validat pentru retrocedare inclusiv suprafeţe pe care se află amplasate colecţiile naţionale de soiuri autohtone de viţă-de-vie.

Finanţarea, catastrofală!

O problemă deosebit de gravă, de neimaginat în comparaţie cu celelalte ţări europene, este finanţarea. În anul 2009, fondurile de cercetare obţinute în urma licitaţiilor organizate de Autoritatea Naţională pentru Cercetare Ştiinţifică şi confirmate prin contracte au fost reduse cu peste 70%.

În prezent, pentru finanţarea temelor de cercetare contractate în anul 2007 ar trebui să se primească 30,5 milioane de lei, dar se preconizează a se atribui numai 10 milioane de lei. Temele contractate în anul 2008, cu valoarea de 28 milioane lei, au fost scoase de la finanţare, iar în anul 2009 nu s-a organizat nicio competiţie de proiecte. Acest mod de finanţare afectează grav activitatea de cercetare agricolă, întrucât pe baza contractelor încheiate s-au angajat cheltuieli, s-au luat credite, s-au amplasat experienţe, toate acestea urmând a fi pierdute irecuperabil, ştiinţific şi financiar.

Prezenţi la o dezbatere pe tema abuzurilor la care sunt supuse unităţile de cercetare, am înţeles că oamenii din acest sector se află la capătul puterilor. Dacă ar da dovadă de laşitate, ei ar abandona, îndreptându-se spre marile companii agricole care au acută nevoie de oameni de ştiinţă. Ascultându-i, am realizat faptul că nu pot face acest pas pentru că acolo, în câmpurile experimentale, se află munca lor de o viaţă. În băncile de date se află tot ce a acumulat în ultimul secol ştiinţa agricolă românească.

Teodor MARIAN, Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
704

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

apel-la-unitate_755.html

Apel la unitate > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulApel la unitate

LAPAR, federaţie reprezentativă a producătorilor agricoli din România, face APEL la reprezentanţii mass-media să sprijine solicitarea privind STOPAREA speculanţilor şi inclusiv a evaziunii fiscale, a acelor care cumpară cereale şi rapiţă din recolta 2009, oferind preţuri de achiziţie la aceste produse agricole sub preţul de intervenţie de 101,31 euro/tona.

Acest preţ de intervenţie este reglementat de Directiva UE, România fiind ţară membră. Recomandăm tuturor producătorilor agricoli să nu ACCEPTE un preţ inferior preţului de intervenţie şi să negocieze cu comercianţi autorizaţi, nu cu samsarii de ocazie, un preţ de achiziţie mai mare decât preţul de intervenţie UE.

De asemenea, facem un apel la organele abilitate ale Statului de a încerca să pună capăt speculanţilor care cumpără din câmp, creând prin preţurile oferite şi actele întocmite evaziune fiscală Statului şi diminuând foarte mult profitabilitatea producătorilor agricoli. Cerem, în mod public şi categoric Ministrului de Finanţe, Ministrului Administraţiei şi Internelor, să intervină imediat pentru a stopa acest tip de comerţ cu cereale la negru. Dacă nu se intervine imediat, „pierderea se înre-gistrează“ atât de stat cât şi de producătorii agricoli, dar este BENEFICĂ speculanţilor care, eludând legea, se vor îmbogăţi nemeritat şi fraudulos.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
596
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Apel pentru sănătatea pământului

Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad“ din Iaşi a găzduit lucrările celei de a XIX-a Conferinţe Naţionale pentru Ştiinţa Solului.

Manifestarea cu tema „Evaluarea şi utilizarea resurselor de sol, protecţia mediului şi dezvoltare rurală în Regiunea de Nord-Est a României“ a reunit cercetători şi cadre didactice de la toate universităţile şi institutele de cercetare de profil din ţară, precum şi invitaţi din Franţa, Austria, Republica Moldova, Germania şi Statele Unite.

Timp de două zile, participanţii au audiat şi au purtat discuţii pe marginea celor peste o sută de comunicări şi referate vizând fizica şi tehnologia solului, chimia şi mineralogia solului, fertilitatea solului şi nutriţia plantelor, biologia şi ecologia solului, solurile şi mediul înconjurător şi au participat la cea de-a XIX-a ediţie a Simpozionului „Factori şi procese pedogenetice în zona temperată“.

În continuare, cei prezenţi au participat la aplicaţii pe teren în judeţele Iaşi, Vaslui, Neamţ şi Suceava.

Singurele alternative posibile

„Conferinţa Naţională pentru Ştiinţa Solului, ediţia a XIX-a – ne-a declarat domnul prof. univ. dr. Gerard Jităreanu (foto), secretar de stat la Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Inovării, preşedinte la Autoritatea Naţională pentru Cercetare Ştiinţifică şi preşedinte executiv al SNRSS – s-a dovedit a fi ambiţioasă prin intenţie şi fructuoasă prin realizări.

Tema conferinţei relevă un spectru larg al problematicii abordate, propus şi asumat de organizatori, dar se referă şi la un spaţiu clar prestabilit al Regiunii de Dezvoltare Nord-Est a României, un teritoriu care pentru a ieşi din starea de înapoiere nu are decât câteva alternative de urmat: valorificarea tradiţiei, reabilitarea mediului, utilizarea judicioasă a rezervelor prin practicarea unei agriculturi moderne, conservarea şi valorificarea judicioasă a fondului forestier şi punerea în valoare a imensului potenţial turistic, natural şi antropic.“

Ce se aşteaptă de la comunitatea ştiinţifică

„Tematica comunicărilor şi intervenţiile colegilor prezenţi la această ediţie, a spus domnul prof. univ dr. Mihail Dumitru (foto), preşedintele SNRSS şi preşedinte al Secţiei ASAS – Ştiinţa Solului au reliefat încă o dată un fapt, şi anume: comunitatea ştiinţifică are datoria de a furniza informaţii permanente asupra stării actuale de fertilitate, de calitate a solului, pentru a lua din timp decizii corecte în elaborarea strategiilor pentru promovarea şi dezvoltarea agriculturii, pentru sănătatea şi protecţia mediului, asigurând întregii populaţii condiţii de viaţă demne în prezent şi în viitor.

Să nu uităm că, din cauza diferitelor forme ale degradării solului la nivel mondial, un hectar de teren productiv este pierdut la fiecare şase secunde, iar în multe ţări s-a atins deja valoarea limită a suprafeţei cu soluri arabile.

Să acordăm aşadar maximum de atenţie sănătăţii pământului, care, spunea academicianul David Davidescu referindu-se la cel mai important mijloc de producţie care este pământul: „De vor vremurile să lase/ O moştenire sănătoasă/ Că trebuie să te ocrotească/ Mai mult să te preţuiască“.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
697
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

apele-lui-ioan_l11.html

Apele lui Ioan > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Apele lui Ioan

Cele două mari sărbători, Boboteaza şi Sfântul Ioan, care încheie ciclul sărbătorilor de iarnă, trebuie luate, cum spun preoţii, „la pachet“, şi asta pentru că ele sunt legate între ele şi în amândouă este protagonist Ioan Botezătorul. Să vorbim şi noi, pe scurt şi cum ne pricepem, despre ele.

Puterea apei sfinţite

Zilele în care cele două sărbători sunt prăznuite de ortodocşi sunt 6 şi 7 ianuarie, deci în anul următor Crăciunului şi celorlalţi sfinţi care formează întregul sărbătorilor de iarnă, cum sunt ele numite, generic.

Preoţii, de Bobotează, sfinţesc prin slujbă apele. Împreună cu credincioşii, oamenii bisericii se duc la cel mai apropiat izvor, râu sau lac, unde încep să citească Troparul Bobotezei. În anii trecuţi, când de Bobotează crăpau pietrele de ger, se pregătea o cruce de gheaţă pentru a marca locul slujbei. Acum, se pregăteşte una de lemn, care este aruncată în apă de către preot. Gestul lui este urmat de cel al tinerilor înotători, care sar în apă, ca să prindă şi să aducă înapoi la mal crucea. Ce simbolizează, de fapt, acest lucru? De Bobotează ne aducem aminte de evenimentele petrecute la apa Iordanului, când Mântuitorul, venit aici din Galileea, i-a cerut lui Ioan Botezătorul să-l boteze şi pe El.

Toată lumea vine la biserică să ia agheasmă, despre care, se spune, poate vindeca tot felul de boli, dar şi aduce binecuvântarea în casele celor care o iau şi o folosesc. Credinţa creştină spune că nicio apă de pe pământ nu rămâne, la sfinţirea de pe 6 ianuarie, nesfinţită. De aceea, vreme de opt zile, cât se spune că ar sta ele sfinţite, religia interzice să se spele, în râuri şi gospodării, rufe. Ca o superstiţie - sau poate nu - fetele de măritat ţin în ajunul Bobotezei post negru, mănâncă doar o turtă sărată seara şi pun busuioc sub pernă. Toate acestea se fac ca să-şi viseze noaptea ursitul.

Ioan care botează mulţimile

Mai bine de două milioane de români îşi sărbătoresc azi ziua numelui, Ioan sau Ion. Ei toţi se numesc astfel după Sfântul Ioan Botezătorul, cel care a botezat mulţimile în apa Iordanului. Acest sfânt are o însemnătate aparte în credinţa noastră, el făcând, practic, legătura dintre Vechiul Testament şi Noul Testament şi anunţând venirea lui Mesia printre oameni, pentru a-i mântui. Considerat cel mai mare profet, el grăia adesea în pustie: „Pocăiţi-vă, căci s-a apropiat împărăţia cerurilor!”. Trimis de Dumnezeu ca mesager şi ca să netezească drumul lui Iisus, Ioan botează poporul şi este, datorită atitudinii sale, luat drept Mesia. Dar el afirmă răspicat că „vine altul mai mare în urmă“ şi nu lasă prilej de interpretare. Şi când îl recunoaşte în mulţime pe Iisus, Îl botează şi pe acesta şi înţelege că a venit momentul mântuirii.

Ioan s-a născut din părinţi bătrâni, Zaharia şi Elisaveta, în urma rugăciunilor către Dumnezeu, şi a fost trimis pe pământ să anunţe venirea lui Hristos. A trăit ca un pustnic şi a crezut în puterea Mântuitorului.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
656
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

apel_662.html

APEL > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAPEL

Seceta prognozată pentru judeţul Brăila a produs deja pagube, iar prognoza pentru lunile de vară este sumbră. Precipitaţiile căzute în ultimele zile nu pot compensa deficitul mare de apă din sol, iar sistemele de irigaţii nu fac faţă necesarului de apă.

Navigăm, în continuare, fără busolă. Plăţile APIA întârzie în paguba agricultorilor, motorina rămâne cu acciza de tip auto, creditele, atunci când pot fi accesate, au dobânzi care anulează orice perspectivă de profit.

Accesarea pe investiţii a fondurilor europene este o himeră pentru majoritatea agricultorilor.

Piaţa produselor agricole continuă să lucreze doar în favoarea comercianţilor, iar noi, agricultorii, aşteptăm o întâlnire directă cu Ministerul Agriculturii, un gest obligatoriu în aceste condiţii dificile.

Asociaţia Producătorilor Agricoli din Brăila transmite pe toate canalele un mesaj către autorităţi privind obligaţia acestora de a interveni pentru salvarea agriculturii din sudul ţării.

(APA Brăila)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
800
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

apia-a-platit-700-de-mii-de-fermieri_l87...

APIA a plătit 700 mii de fermieri > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAPIA a plătit 700 mii de fermieri

Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) a autorizat la plată, în cadrul Schemei de Plată Unică pe Suprafaţă – SAPS, un număr de 702.875 fermieri, din comune în care s-au finalizat acţiunile de control specifice (administrativ, control pe teren, prin teledetecţie), fermieri ce au îndeplinit cumulativ condiţiile impuse de regulamentele europene şi legislaţia românească. Suma astfel autorizată la plată este de 887.603.265,95 milioane lei (207.782.027,70 milioane euro). Dintre totalul fermierilor autorizaţi la plata în avans, 687.954 fermieri au primit deja sumele la care au fost îndreptăţiţi, sume ce totalizează 878.707.587,92 milioane lei (205.699.608,58 milioane euro). Astfel, APIA a plătit avansul din plata unică pe suprafaţă pentru 63% dintre fermierii care au depus cererea de sprijin în cadrul Campaniei SAPS 2010.

Este de precizat că APIA a demarat plata avansului în cadrul Campaniei SAPS 2010 în data de 16 octombrie. Pentru anul 2010, cuantumul alocat plăţilor directe unice pe suprafaţă este de 80,36 euro/ha, avansul fiind de 161,69 lei/hectar (37,85 euro/ha), reprezentând 47,10% din suma aprobată a se acorda beneficiarilor schemei de plată unică pe suprafaţă finanţată din FEGA. Schemele/măsurile de sprijin pe suprafaţă sunt finanţate din Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA), prin bugetul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR).

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
853
□
Comentarii
□
□
1. Patrascioiu Marcel -- (17-December-2010)Ca de obicei se foloseste aceeasi metoda de fraierire a cititorului.S-au platit circa jumatate din solicitanti dar cat la suta din suprafete?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

apia-al-patrulea-an-in-slujba-agricultor...

APIA, al patrulea an în slujba agricultorilor

Profit de spaţiul pus la dispoziţie de revista „Lumea Satului“, pentru a vă transmite câteva gânduri la sfârşit de an, un an cu multe realizări – aş spune înainte de toate. Mulţumesc, încă o dată, acestei prestigioase reviste pentru obiectivitatea şi profesionalismul cu care a reflectat realităţile agriculturii româneşti şi, nu în ultimul rând, realităţile din Agenţia pe care o conduc.

Multe aş avea de spus despre activitatea noastră, a colegilor din teritoriu în mod deosebit, dar am să mă rezum la a prezenta principalele activităţi şi acţiuni desfăşurate în anul care tocmai se încheie.

Sprijinul financiar acordat fermierilor din bugetul Uniunii Europene reprezintă o importantă sursă de capitalizare a activităţilor agricole. În plus, România alocă de la bugetul statului o sumă suplimentară fermierilor din sectoarele vegetal şi zootehnic. Pe lângă aceste subvenţii directe, statul român alocă ajutoare de stat pentru promovarea şi susţinerea calităţii producţiei agricole.

Realizări 2010

Absorbţia fondurilor destinate agriculturii şi gestionate de APIA a urmat un trend ascendent, astfel că în 2010 s-a ajuns ca aceasta să fie realizată în proporţie de peste 98%, ceea ce mă determină să apreciez activitatea Agenţiei în acest an ca fiind de excepţie. Am reuşit pentru prima dată să intrăm în normalitate din punct de vedere al calendarului efectuării plăţilor, mai ales a plăţii unice pe suprafaţă, celelalte măsuri decurgând întotdeauna în ritm normal. Astfel, în 2010, au fost efectuate plăţi pe suprafaţă aferente Campaniei SAPS 2009, în valoare totală de 610.698.990,33 de euro, ceea ce înseamnă, cum spuneam, o rată de absorbţie de 98% din suma totală alocată pentru această campanie.

În cadrul aceleiaşi Scheme de plată unică pe suprafaţă, APIA a efectuat plăţi în avans în sumă de 205.699.608,58 euro din pachetul financiar de 700.424.000 euro alocat României pentru Campania 2010.

Măsuri de piaţă

Pentru astfel de măsuri au fost efectuate plăţi în valoare de 106.043.415,4 euro, din care 8.590.653,89 euro aferenţi anului financiar 2011.

Referitor la măsurile de piaţă derulate de APIA, în acest an s-au înregistrat creşteri semnificative ale gradului de absorbţie, respectiv ale alocării fondurilor de către Comisie. Creşterea acestor plafoane a fost determinată de condiţiile specifice din România, prin introducerea unor programe cu impact social, măsuri de sprijin în sectorul viti-vinicol, restituţii la export, măsuri de promovare a produselor agricole şi a vinurilor pe pieţele ţărilor terţe, programul naţional apicol.

Din plafonul de 100.000.000 euro aferent anului financiar 2011 (16 octombrie 2010 – 15 octombrie 2011) alocat pentru măsurile de piaţă, s-au efectuat în acest an plăţi în valoare de 8.590.653,89 euro, rezultând deja un grad de absorbţie în avans de 8,59%.

Nu în ultimul rând trebuie spus că Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură a efectuat plăţi de la bugetul naţional, pentru sectoarele vegetal şi zootehnie, precum şi pentru alte forme de sprijin, în valoare totală de 1.165.932.123 lei.

Au fost de asemenea implementate scheme de plată noi, respectiv ajutoare specifice comunitare: ajutorul specific acordat producătorilor de lapte din zone defavorizate şi ajutorul specific pentru îmbunătăţirea calităţii produselor agricole în sectorul de agricultură. În acelaşi timp, au fost acordate şi ajutoare de stat pentru motorina utilizată în agricultură, pentru producătorii agricoli din sectorul creşterii animalelor, pentru realizarea angajamentelor asumate în favoarea bunăstării şi protecţiei porcinelor şi a păsărilor, ajutor de stat în vederea colectării cadavrelor de animale şi ajutorul de stat pentru plata primelor de asigurare.

Dialogul cu partenerii

O altă modalitate prin care APIA a venit în sprijinul agricultorilor a fost semnarea de convenţii şi acte adiţionale, cu băncile comerciale şi cu Fondul de Garantare a Creditului Rural, privind finanţarea capitalului de lucru pentru beneficiarii schemelor de sprijin pe suprafaţă şi pentru desfăşurarea activităţilor curente de către beneficiarii schemelor de sprijin din sectoarele zootehnic şi vegetal.

Şi în domeniul comerţului exterior cu produse agricole şi al promovării acestora în anul 2010 sunt de remarcat realizări deosebite: • implementarea unui program de informare şi promovare a produselor agricole procesate pe pieţele ţărilor terţe, cu sprijin financiar, comunitar şi naţional; • punerea în aplicare în cadrul Programului Naţional de Sprijin în sectorul viti-vinicol, cu sprijin comunitar şi naţional, a cinci programe de promovare a vinurilor pe pieţele ţărilor terţe; • creşterea volumului exporturilor de carne de pasăre şi vită, către destinaţii pentru care se acordă restituiri la export, din bugetul comunitar ş.a.

În ceea ce priveşte relaţiile internaţionale, Agenţia a intensificat dialogul cu partenerii din statele membre ale Uniunii Europene, ţările candidate la aderarea la Uniunea Europeană, cu alte state care dispun de un important potenţial de cooperare, precum şi în cadrul organismelor şi organizaţiilor internaţionale cu preocupări în domeniul agriculturii.

Şi, pentru a încheia, fără a avea pretenţia că am epuizat tot ce aveam de spus, trebuie să remarc faptul că nimic din cele de mai sus – realizări sau proiecte în curs de realizare – nu ar fi fost posibile fără implicarea şi priceperea tuturor lucrătorilor Agenţiei, indiferent unde se află – la Centru sau la nivel judeţean şi local – cărora trebuie să le mulţumesc şi să le transmit satisfacţia de a fi realizat atâtea lucruri împreună.

Felicitări tuturor!

Florin-Marius Faur,
Director general

Vizualizari:
1033

Comentarii

1. anonim -- (8-August-2011)cum pot sa obtin un ajutor financiar pentru am planta 1 ha de afini???am inteles ca pentru tineri e mai usor pentru ca intra in categoria micului agricultor?am bani dar nu suficienti pentru a finaliza proiectul...multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

apia-asteapta-cererile-de-sprijin-la-hec...

APIA aşteaptă cererile de sprijin la hectar

În perioada 2 martie - 15 mai APIA desfăşoară campania de depunere a cererilor de sprijin la hectar pentru anul 2009. După această dată, pentru formularele depuse până în 9 iunie 2009, sunt aplicate penalizări de 1% pentru fiecare zi întârziere.

Fermierii care vor să beneficieze de acest sprijin trebuie să depună o singură cerere la centrul judeţean sau local unde sunt arondaţi.

Pentru a beneficia de aceste plăţi, fermierii au datoria să utilizeze terenul agricol pentru care solicită sprijin. În plus, ei au obligaţia de a permite efectuarea controalelor de către organismele abilitate în acest sens şi să facă dovada dreptului de folosinţă a terenului pentru care s-a depus cererea.

Conform schemei de sprijin pe suprafaţă aferentă anului 2009, fermierii vor primi un sprijin de 109 euro/ha, din care 49 de euro provin din fonduri europene şi 60 de euro de la bugetul naţional. România beneficiază de o alocaţie financiară de 618,1 milioane de euro pentru plata unică pe suprafaţă (SAPS).

Plăţile încep după jumătatea lunii martie

Ministrul Ilie Sârbu a subliniat că unul dintre obiectivele prioritare ale MAPDR îl reprezintă efectuarea la timp a plăţilor către beneficiari. În acest sens, el a cerut Agenţiei de Plăţi pentru Intervenţie în Agricultură ca plăţile pe hectar aferente anului 2008 să înceapă după jumătatea lunii martie.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
892
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

apia-va-plati-si-laptele-scolarilor_53.h...

APIA va plăti şi laptele şcolarilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAPIA va plăti şi laptele şcolarilor

O Hotărâre de Guvern recentă creează cadrul legal pentru asigurarea, din fonduri comunitare, a sumelor necesare pentru lapte şi anumite produse lactate care se dau elevilor din instituţiile şcolare.

Potrivit actului normativ, ale cărui prevederi se aplică începând cu anul şcolar 2008-2009, ajutorul financiar se acordă pentru distribuirea laptelui şi produselor lactate care îndeplinesc condiţiile comunitare privind igiena produselor alimentare.

Autoritatea naţională competentă pentru derularea măsurii de acordare a acestor ajutoare este Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA).

Pot solicita ajutor financiar instituţiile şcolare sau consiliile judeţene, primăriile sectoarelor municipiului Bucureşti, respectiv ale comunelor, oraşelor şi municipiilor, după caz, care administrează activitatea grădiniţelor sau unităţilor şcolare acreditate de Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului.

Valoarea ajutorului nu poate fi mai mare decât preţul de vânzare al produselor lactate, plătit furnizorului, fără TVA.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
672
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

apicultori-paziti-va-stupina-de-loca-ame...

Apicultori, păziţi-vă stupina de... Loca americană, boala puietului de albine

Albinele sunt nişte vieţuitoare ce au nevoie de atenţie, de dăruire şi uneori de ajutor. Poate cea mai importantă intervenţie pe care omul trebuie să o facă în stupi sunt tratamentele preventive. Doar astfel putem avea certitudinea că familiile de albine pe care le avem în grijă sunt sănătoase şi productive.

Bolile care pot decima viaţa din stupi sunt multe, dar una dintre cele mai grave este loca americană, o boală care afectează puietul şi care este produsă de agentul patogen Penibacillus larvae. Aceasta poate afecta coloniile de albine pe tot parcursul anului, dar este cel mai des întâlnită în lunile de toamnă: septembrie şi octombrie.

Semne evidente

Loca americană este foarte uşor de răspândit prin zborul albinelor de la un stup la altul, dar şi prin introducerea de material biologic adus din stupi ale căror istoric nu îl cunoaştem.

Efectele pe care această boală le are asupra familiilor de albine sunt devastatoare, din acest motiv semnele apariţiei ei în stupi fiind foarte evidente. Cele mai importante aspecte care semnalează prezenţa ei sunt aspectul împrăştiat al puietului, existenţa unor solzişori uscaţi, celule necăpăcite de culoare închisă, care prezintă perforaţii, şi resturi de larve bolnave sau moarte care au un miros fetidic puternic.

Igiena este esenţială

Fiecare dintre noi ştie că este mai uşor să previi decât să tratezi, dar pentru a nu vă expune stupii unui astfel de risc este indicat să respectaţi câteva norme ce ţin de igiena lor, dar şi de organizarea familiilor de albine. Este foarte important ca, în fiecare an, să dezinfectaţi stupii, fagurii de rezervă şi ramele. În cazul uneltelor folosite în stup, dezinfecţia se poate face ori de câte ori este necesar. În ceea ce priveşte organizarea vieţii în stup, trebuie să luaţi măsuri de prevenire a furtişagului şi să aveţi familii cât mai puternice. De asemenea, este recomandat ca la fiecare doi ani stupii vechi să fie înlocuiţi cu unii noi.

Greu, dar o putem eradica

Dacă nu aţi ţinut cont de aceste aspecte, iar loca americană a pătruns în stupi, puteţi lua nişte măsuri în vederea combaterii ei. Pentru început, coloniile afectate de boală şi fagurii care prezintă simptome specifice sau puiet mort vor fi îndepărtaţi la aproximativ 5 km de stupină şi vor fi arşi.

De altfel, orice reziduu scos din stup trebuie ars. În interiorul stupilor trebuie curăţate urmele de ceară şi propolis. După aceasta se flambează uşor ramele şi se face dezinfecţia chimică cu soluţie fierbinte de sodă caustică 4 sau sodă calcinată 6. Pentru neutralizarea dezinfectantului, după cinci ore de la folosirea lui, se spală foarte bine cu apă şi se lasă la uscat.

Vatra stupinei trebuie, de asemenea, dezinfectată prin prăfuire cu oxid de calciu – 0,5 kg pe metru pătrat şi întoarcerea unei brazde de pământ.

Tratamentul medicamentos presupune prăfuirea albinelor şi a fagurilor cu Locamicin, 80-100 grame. Se administrează trei tratamente la interval de trei zile, după care se mai fac două tratamente la aproximativ şapte zile. Un alt tratament presupune amestecarea unui kilogram de Locamicin într-un litru de sirop. Din această cantitate, pentru un stup se folosesc 250 ml.

Este drept că aceste semne ridică suspiciuni serioase cu privire la loca americană, dar pentru a avea certitudinea existenţei ei putem aplica, aşa cum i se spune printre stupari, metoda beţigaşului.

Aceasta este foarte simplu de executat şi presupune introducerea unui beţigaş într-una din celulele cu puiet mort. Un semn clar, incontestabil al morţii lui din cauza infectării cu loca americană este prelungirea larvei moarte într-un filament lichid lung de culoare galben-cafenie.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
7757

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

apicultorii-asteapta-o-revenire-spectacu...

Apicultorii aşteaptă o revenire spectaculoasă odată cu înfloritul

Atunci când administrezi o stupină cu peste 60 de familii de albine, toată activitatea cotidiană se învârte în jurul acestora. Pe apicultorul Dumitru Buzilă, membru al Asociaţiei Crescătorilor de Albine din judeţul Suceava, l-am găsit printre stupi, acasă în satul sucevean Forăşti. Anul 2012 a început cu câteva probleme din cauza temperaturilor scăzute, dezvoltarea familiilor fiind un pic întârziată, dar apicultorul speră într-o revenire spectaculoasă în momentul înfloririi pomilor.

Lucrările de sezon în stupină

Apicultorul tocmai terminase efectuarea reviziei generale de primăvară şi îndepărtarea situaţiilor anormale constatate cu această ocazie la câţiva stupi. Ne-a spus că, fără a se desface cuibul prea mult, pentru a se evita pierderile de căldură, din partea dinspre diafragmă se scot fagurii goliţi de miere sau cu miere puţină şi se apropie de zona puietului fagurii mai plini cu miere şi păstură de la marginea cuibului sau, în lipsa acestora, se introduc faguri cu miere din rezervă, pentru că se anunţă răcirea vremii şi până la înfloritul pomilor mai este ceva vreme.

Această verificare se face numai în zile însorite cu temperaturi de peste +14°C şi se notează în carnetul de stupină toate constatările. Stupii sunt amplasaţi într-o livadă în care sunt plantaţi pomi din aproape toate speciile. Apicultorul a pregătit şi un loc special amenajat de unde albinele îşi vor lua necesarul zilnic de apă.

„Le-am creat un loc anume pentru a-şi sorbi picătura de apă. Albina este o mare consumatoare de apă, iar un stup, în dezvoltarea lui maximă, are nevoie cam de 250 mililitri de apă pe zi. Albinele cară apa aceasta, cu miligramele, în guşă în stup, o pun în rame şi este foarte importantă la creşterea puietului şi prelucrarea nectarului“, ne-a spus Dumitru Buzilă.

În ceea ce priveşte stupăritul pastoral, apicultorul spune că acesta ar presupune mai mult floarea-soarelui, dar el preferă să ţină albinele pe lângă casă, într-o zonă bună, bogată în floră spontană, livezi nelucrate chimic. Este un areal propice obţinerii de produse ecologice, unde se găsesc predominant salcâm şi tei, dar şi o livadă cu pomi fructiferi. Despre salcâm el spune că este foarte pretenţios la temperatură şi secretă numai dacă temperatura ambiantă este cel mult între 23 şi 25 grade. Dacă trece de 25 grade, floarea de salcâm se strânge şi nu secretă nectar. „Dacă pleci în pastoral şi vremea nu ţine cu tine poţi înregistra chiar pierderi, ţinând cont că o astfel de deplasare presupune o pregătire specială, iar cheltuielile de transport sunt foarte mari, ne-a spus Dumitru Buzilă.

Miere de calitate cu certificare bio

Apicultorul din Forăşti a renunţat aşadar la pastoral pentru că produce miere ecologică acasă, evitând astfel culturile de floarea-soarelui sau alte plante floricole care sunt tratate chimic. „Această miere produsă de mine este considerată ecologică, dacă ne referim la mediul din care albina îşi recoltează nectarul. Deja producţia

anului 2011 am reuşit să o etichetez ca produs bio după cei trei ani cât a fost perioada de conversie. Am folosit faguri artificiali numai din crescătură, fiind achiziţionaţi de la firme care au certificare de produse bio.
Din anul 2010 am intrat şi în Asociaţia „Produs în Bucovina". A fost de bun augur pentru noi, pentru că am reuşit să promovăm produsele noastre şi să ajungem unde nu am sperat: în Bucureşti, Cluj, Iaşi. Datorită bunei organizări şi mediatizării am reuşit să ne facem cunoscute produsele, să punem pe piaţă produse extraordinare şi foarte bine apreciate. Am peste 60 de familii cu care am intrat în programul Bio şi urmează să ne extindem până la 80 de familii, este maximul cu care aş putea lucra eu şi soţia", ne-a mărturisit apicultorul. În munca sa, Dumitru Buzilă este ajutat de soţie, Elena. Este educatoare de aproape 30 de ani, iar timpul îi permite să se ocupe acum şi de apicultură, care constituie principala sursă de venit a familiei. Elena Buzilă ne-a spus că atunci când faci o muncă cu plăcere nu este greu.
„Satisfacţia muncii nu este numai atunci când culegi mierea, ci şi când observi dezvoltarea familiei de albine. Cel mai mult mă bucură să văd că familia este dezvoltată şi nu duce lipsă de nimic. Albinele sunt ţinute libere până toamna, cât de târziu permite vremea, pentru că albina bună este cea care intră la hibernare târziu şi iese devreme primăvara la roit. Unii spun că e uşor, dar nu e chiar aşa, pentru că albinele cer anumite lucruri, care trebuie făcute la timpul lor. Dacă nu faci în ziua potrivită, apoi degeaba mai faci", ne-a spus Elena Buzilă. După ce a participat la numeroase târguri de profil din ţară, produsele apicole ale lui Dumitru Buzilă au ajuns să fie cunoscute pentru efectele lor curative.
Acum, în prag de primăvară, apicultorul din Foräşti consideră obligatoriu un tratament naturist revitalizant pentru întărirea sistemului imunitar al omului. De exemplu Pulpa de cătină cu miere – produs în Bucovina (după cum scrie şi pe etichetă) este recomandată în special ca protector şi regenerant hepatic. Dumitru Buzilă a mai explicat că reţeta pe bază de miere de salcâm, tinctură de propolis, polen crud şi sirop de cătină are puternic efect antioxidant, inhibă dezvoltarea celulelor canceroase şi stimulează secreţia glandelor interne.
Silviu BUCULEI
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
788
☐
Comentarii
☐
☐
1. stan -- (9-May-2012)Nea Buzila stii ceva ?Traiasca albina ta .
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

apicultorii-bacauani-vand-greu-mierea-la...

Imprimati articolulApicultorii băcăuani vând greu mierea la export

- principalul client, Germania, se teme că polenul din România ar fi modificat genetic.
- problemele anului 2011 în acest domeniu au fost analizate de adunarea generală a filialei judeţene a Asociaţiei Crescătorilor de Albine din România.

Preşedintele filialei a făcut referire, în raportul său, la stupăritul pastoral şi la producţia de miere de albine obţinută anul trecut, dar şi la sistemul unitar de identificare a albinelor şi stupilor şi la Programul Naţional Apicol 2011 - 2013. Constantin Tilici a apreciat că anul trecut pe culturile de rapiţă a fost un cules satisfăcător de polen al albi-nelor, la salcâm şi floarea-soarelui unul bun, iar la tei slab sau chiar neexistent în multe zone din judeţ. La fâneaţă, însă, culesul a fost foarte slab, în special în ultima parte a anului, din cauza secetei, fiind afectată dezvoltarea familiilor de albine pentru perioada de iarnă. „Dacă producţia de miere a fost cum a fost - a precizat preşedintele filialei -, valorificarea s-a făcut în condiţii foarte critice, fiind şi acum multă miere în stoc. Cea mai mare problemă au pus-o importatorii din Germania, din cauza probabilităţii ca polenul să fie modificat genetic. Dar, se pune totuşi întrebarea de ce unii dau preţuri mai bune decât cei mai aproape de noi, cum sunt procesatorii din Tulcea, Prahova, Ialomiţa sau Vaslui."

Apicultorii ştiu că pentru o producţie bună de miere trebuie să dispună de o bază meliferă pe măsură. De aceea, ei trebuie să facă stupărit pastoral în judeţul de care aparţin, dar şi în alte judeţe, la rapiţă, salcâm, tei, floarea-soarelui sau fâneaţă. În anul 2011 s-au deplasat în pastoral 23.270 de familii de albine. În judeţul Bacău au fost 1.410 familii la culturile de rapiţă, iar în alte judeţe 2.275. La câmp au fost duse 4.090 de familii în Bacău şi 4.510 în alte judeţe, la tei 2.520, în alte locuri 2.960, la floarea-soarelui, în alte judeţe, 4.845 de familii, iar la fâneaţă 650 de familii.

„Este foarte important ca apicultorii să-şi anunţe prezenţa în zonele pastorale la primăriile de acolo în cel mult 24 de ore de la amplasare, conform legii - a precizat Constantin Tilici. La rapiţă este recomandat ca anunţarea să fie făcută înainte de deplasarea stupilor, pentru că pe aceste culturi se fac tratamente cu insecticide foarte periculoase pentru albine. Regretul este că în acest an rapiţa a ieşit pe suprafeţe foarte mici." Preşedintele filialei a mai apreciat că, referitor la stupăritul pastoral, nu s-a reuşit în plan financiar reducerea taxelor pentru mijloacele auto propulsate, amenajate pentru perioade de una, trei sau şase luni, când acestea circulă pe drumurile publice.

„Cereri pentru pastoral se fac chiar în luna martie. Pentru apicultorii cu personalitate juridică sperăm că s-a depus documentaţia necesară în luna decembrie, pentru a se obţine motorină subvenţionată" - a mai spus preşedintele.

iliala a ajuns, anul trecut, la 890 de membri, cu 287 mai mulţi decât în anul anterior. Constantin Tilici crede că acest fapt s-a datorat atât programelor şi măsurilor de stimulare a agriculturii cu fonduri europene, cotizaţiei mai mici în comparaţie cu asociaţiile din judeţele limitrofe Bacăului (Vrancea, Vaslui şi Neamţ), cât şi mijloacelor de transport şi distanţei faţă de reşedinţa de judeţ.

Pentru anul 2012, apicultorii băcăuani îşi propun menţinerea numărului de membri în asociaţie, activarea centrelor apicole din Buhuşi, Bacău, Sascut şi Podu Turcului, organizarea de conferinţe sau consfătuiri lunare pe teme apicole în toate oraşele judeţului şi organizarea unui târg al mierii în Bacău.

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
1328
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

apicultorii-la-voia-naturii_s148.html

Apicultorii, la voia naturii

Crescătorii de albine din judeţele Maramureş şi Satu Mare speră ca, anul acesta, timpul să fie mult mai prielnic apiculturii, iar sezonul care va debuta la începutul lunii mai să fie unul aducător de profit.

Deşi anul trecut vremea a fost capricioasă, iar lipsa ploilor a determinat o scădere a recoltei la mierea polifloră, salcâm, flori de pădure şi floarea-soarelui, apicultorii îşi pun speranţe într-un an mult mai îngăduitor agrometeorologic.

Preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Albine din Maramureş, Mariana Tonea, consideră că recolta acestui an e la îndemâna naturii, iar apicultorii vor fi nevoiţi să aleagă locurile cele mai propice pentru recoltarea mierii.

„În cadrul asociaţiei activează peste 300 de apicultori care operează atât în Maramureş, cât şi în judeţele limitrofe, Satu Mare, Sălaj şi Bistriţa-Năsăud. Dacă anul trecut recolta la mierea de salcâm a oscilat între 15 şi 20 kg pe stup, anul acesta, dacă se prognozează o perioadă optimă, se poate ajunge la 25-50 kg pe stup. Totul depinde în mare parte de evoluţia condiţiilor meteorologice. Un an prea ploios sau secetos poate fi defavorabil recoltării", a spus Mariana Tonea.

Apicultorii celor două judeţe din nord-vestul ţării spun că anul trecut s-a înregistrat o recoltă mulţumitoare la floarea-soarelui, tei şi zmeură, iar producţia la salcâm a fost serios afectată de ploi, fiind precedată de seceta prelungită, astfel încât albinele au recoltat foarte puţin în comparaţie cu alţi ani, când recolta doar pe floarea salcâmului ajungea şi la 60 kg pe familia de albine.

În schimb, piaţa încurajează apicultorii să investească în tehnologii performante de prelucrare şi exploatare odată cu creşterea consumului.

Mierea de albine este comercializată pe piaţa liberă, dar şi prin lanţul farmaciilor naturiste sau prin târgurile săptămânale de promovare a produselor tradiţionale.

Apicultorii estimează că, potrivit vânzărilor rulate anul trecut (2011), consumul pe cap de locuitor în Maramureş a crescut cu 250-300 grame, iar un kg de miere de albine oscilează între 16 şi 25 de lei, în funcţie de sortiment.

Leontin CUPAR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
926

☐

Comentarii

☐

☐

1. Dumitru Vasile -- (1-March-2012)Buna ziua

Ma bucura ca a crescut consumul de miere,am constatat si eu ca a crescut si cantitatea de miere vinduta de mine.

Ce facem ca in supermarketuri a aparut foarte multa miere falsa,conform buletinelor de analiza care se gasesc la sediul Romapis si la redactia revistei Lumea apicola,analize facute in laboratoare de specialitate din tara si Germania.Citeva probe de miere produsa la noi in tara contin polen de enupar sau citrice si in majoritatea fructoza si siropuri industriale,autoritatile sesizate nu vor sa ne raspunda.Multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

apicultura-in-stand-by_103.html

Apicultura în stand-by

Apicultura, în România, la momentul actual se află în stand-by, fără a cunoaşte culmile performanţei, dar nici gustul amar al declinului. Conform datelor statistice ale Asociaţiei Crescătorilor de Albine, singura instituţie care reprezintă apicultura şi problemele ei în faţa autorităţilor responsabile, sunt consemnate aproximativ 1.100.000 familii de albine.

Albinele sunt în grija a 39.000 de apicultori care au, fiecare în parte, de la 30 până chiar la 400 de familii. Principalele probleme cu care se confruntă sectorul apicol este lipsa din ce în ce mai acută a specialiştilor în domeniu. Tinerii care mai optează pentru această activitate sunt din ce în mai puţini. Restrângerea bazei melifere, care să ofere albinelor un mediu prielnic pentru culegerea viitoarelor produse apicole din stup este, de asemenea, un motiv serios de îngrijorare pentru perpetuarea acestei îndeletniciri. Incredibil, dar singura şansă de reabilitare a apiculturii stă poate în culturalizarea oamenilor cu privire la consumul de miere.

Creşterea acestui consum ar favoriza dezvoltarea sectorului. Dar toate aceste lucruri nu vor deveni o certitudine decât atunci când cei în măsură să îi asigure eficienţa şi continuitatea vor înţelege că sectorului apicol trebuie să i se acorde atenţia cuvenită, adică să i se garanteze un loc printre priorităţile agriculturii. Până când aceste lucruri nu vor fi înţelese, apicultorul, ca şi ţăranul de rând care se ocupă de oricare altă ramură agricolă, trebuie să se descurce cum poate.

Ce spun statisticile…

Conform datelor INS, în mod teoretic românul consumă pe an în jur de 400-500 grame de miere pe an. Aceste rapoarte pot fi puse însă la îndoială, dacă ţinem cont că în România se pot obţine în cei mai buni ani circa 18.000-20.000 de tone de miere, din care cel puţin 6.000 de tone rămân pe stoc. Astfel, un român, consumă, în medie, doar 150-180 de grame de miere în fiecare an.

Preţurile existente pe piaţa liberă sunt de 15-20 lei/kg pentru mierea de salcâm, 12-14 lei pentru cea de tei şi 10 lei pentru mierea polifloră. Din nefericire pentru apicultori, preţul de valorificare este extrem de mic. În aceste condiţii, afacerile cu miere ale apicultorilor cu
120-130 de familii, de pildă, nu pot fi foarte profitabile, dar nici riscul de a ieşi în pierdere nu este mare. Cât despre crescătorii de albine cu un număr de 30 de familii, ale căror investiţii sunt minime, singurul lor câştig este pasiunea cu care fac munca şi asigurarea necesarului de miere pentru consum propriu.

Marile zone melifere

Fără îndoială, cea mai reprezentativă zonă din punctul de vedere al potenţialului melifer şi al numărului de familii de albine este Oltenia, cu reprezentanţi importanţi precum judeţul Vâlcea, unde sunt 78.000 de familii şi Gorjul, cu 39.000 de familii. În topul apicultorilor din Muntenia conduce Argeşul, cu 32.000 de familii.

În zona Banatului există aproximativ 30.000 de familii. Se mai regăsesc familii de albine şi în zona subcarpatică.

În Dobrogea, din cauza condiţiilor climaterice dificile, baza meliferă este foarte redusă şi implicit şi nivelul de practicare a apiculturii. Fiecare regiune a ţării noastre se poate mândri însă cu cel puţin două zone cu potenţial apicol ridicat. Dacă imaginea dezolantă a terenurilor lăsate în paragină provoacă mâhnire în inimile multora dintre noi, pentru albine „pârloagele“, aşa cum numeşte ţăranul român terenurile abandonate, sunt o adevărată binecuvântare, flora perenă spontană fiind un festin apreciat de acestea.

În ceea ce priveşte nivelul de profesionalism, nu putem spune, cu certitudine, unde ne situăm, pentru că oamenii care practică această îndeletnicire fac acest lucru din plăcere, dar au profesii din ce în ce mai variate, fără a avea însă o profundă cunoaştere a apiculturii. Interpretarea greşită a normelor europene a creat impresia generală că procesul de transhumanţă se poate realiza doar în condiţii pe care mulţi dintre apicultori nu le îndeplinesc. Reprezentanţii crescătorilor de albine susţin că această percepţie este eronată, singurele măsuri restrictive fiind cele cu privire la limitarea pastoralului, în vederea garantării stării de sănătate a familiilor de albine.

Obiective de retehnologizare

Fără să putem spune că practicăm o apicultură performantă, trebuie să recunoaştem că suntem în urmă la capitolul tehnologie, utilaje şi echipamente. Acestea sunt vechi, cu consumuri tehnologice ridicate. Inevitabil aceasta afectează, din punct de vedere economic, dezvoltarea sectorului apicol.

Printre principalele obiective ale Asociaţiei Crescătorilor de Albine, se numără accesarea fondurilor europene pentru introducerea noilor tehnologii, ceea ce va încuraja apicultorul român să-şi sporească numărul familiilor de albine, care vor fi crescute într-un sistem apicol super intensiv. Printre succesele acestei instituţii se numără obţinerea subvenţiilor, în baza Programului de dezvoltare în apicultură, 2008-2010, pentru tratamentele importante ale bolilor ce pot afecta albinele şi dezvoltarea reproducţiei, adică a mătcilor, a familiilor şi a roiurilor de albine.

Piaţa, bulversată din toate direcţiile

Auzim uneori că în România nu există încă o tradiţie a consumului de miere. Cât de dureros este asta pentru o naţiune considerată de-a lungul mileniilor un imperiu meliferic!? Este drept că astăzi pentru români mierea este un produs de lux, din motive de educaţie dar şi economice. Şi se pare că va mai trece mult timp până când va deveni un produs de strictă necesitate aşa cum este pentru europeni, dovada acestei situaţii fiind cantităţile de miere din ţara noastră care pleacă în fiecare an spre export.

Astfel că, până ne vom convinge de calităţile ei alimentare şi terapeutice, piaţa mierii este momentan dezorganizată. În pofida unor structuri profesionale, reprezentative şi bine organizate, fiecare îşi promovează produsele aşa cum crede că este mai bine. Iar asta, de cele mai multe ori, este în dezavantajul apicultorilor. Afacerile cu miere nu trebuie să se facă la marginea drumurilor şi nici pe tarabele pieţelor orăşeneşti sau ţărăneşti.

Condiţii pentru a putea excela

Preţul mierii nu va cunoaşte o creştere considerabilă, decât atunci când Uniunea Europeană va interzice Chinei să mai aducă pe piaţa bătrânului continent miere. De altfel, această ţară este un concurent redutabil nu neapărat prin valoarea alimentară slabă a produsului, aceasta fiind cu mult inferioară produselor noastre apicole, ci mai degrabă prin prisma preţurilor mici pe care le practică. Concluzii triste!

Până când apicultura nu va avea parte de un sprijin susţinut de autorităţi, crescătorul de albine nu va putea răzbi pe o piaţă concurenţială atât de agitată şi va trebui, din păcate, să lupte singur pentru a crea apiculturii o reputaţie nepătată. Cum şi cu ce efect vom vedea. În speranţa de mai bine, apicultorul român va continua să practice această meserie din tată în fiu. Şi cu siguranţă va fi transmisă urmaşilor.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
2933

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. unancepator -- (8-January-2010)candva fi recunoscut si retribuit,polenizarea cu albine?cand va fi cu adevarat recunoscuta apicultura si apreciata?

2. Stanciu Sorin -- (27-October-2010)Nu va fi recunoscuta niciodata.Suntem un popor de ignoranti.Apicultura se mai mentine in Romania numai datorita noua,celor care suntem pasionati de albine.Statul Roman?Au inceput deja sa importe mierre din China.Acest stat,se vede ca nu este condus,se intmpla lucruri care ...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Apiterapia previne şi tratează orice afecţiune

Apiterapia se poate aplica în cazul unui număr impresionant de boli, cu rezultate uimitoare. „Medicamentele“ naturale de bază folosite sunt: mierea, polenul, păstura, propolisul, lăptişorul de matcă şi veninul de albine.

Mierea se absoarbe foarte uşor în organism

Mierea se poate recomanda aproape oricărei afecțiuni. Este bogată în minerale, enzime și carbohidrați liberi (glucoză și fructoză), care se absorb în organism foarte ușor, fără efort energetic în timpul digestiei, deci ne energizează rapid. În plus, substanțele flavonoide sau polifenolii, care sunt pigmenți vegetali, nu lasă glicemia să crească rapid în sânge, ca la zahăr, și nu deranjează pancreasul.

Pentru că în comerț există game variate de miere, trebuie să știți că există multiple metode care ne pot ajuta să verificăm dacă este sau nu naturală. În primul rând, trebuie să aibă savoare, „buchetul“ de parfumuri al plantelor și florilor vizitate de albine. Cea falsificată este doar dulce și nu lasă arome. Densitatea mierii este de 1,4 ori mai mare decât cea a apei. Într-un pahar cu apă, ea trebuie să cadă la fund. Dacă se împrăştie în tot volumul apei la o amestecare ușoară, nu este naturală. Un alt indiciu este elasticitatea. Trebuie să aibă o mișcare de balans vertical, atunci când curge de pe linguriță.

Un aspect important de reținut este că mierea nu trebuie să fie pusă în lichide fierbinți, deoarece are enzime și vitamine, ambele proteine distructibile la căldură, care se coagulează și se deteriorează.

Polenul, cel mai puternic vitaminizant

Polenul are extraordinar de multe vitamine, iar cele mai importante afecțiuni în care este indicat sunt cele legate de ficat, cele ale aparatului cardiovascular și ale sistemului nervos. Grăuncioarele de polen mai au și alte recomandări tradiționale, precum cele ale prostatei, preventiv și curativ. Sunt indicate și pentru refacerea sportivilor după efort susținut.

Păstura protejază ficatul

Păstura are ca indicații majore bolile hepatice, dar prin faptul că se absoarbe mai ușor decât polenul este recomandat în multe alte afecțiuni, în special în cele grave, unde rezervele energetice ale organismului sunt limitate. Fiind mai acidă decât polenul, are și proprietăți antibacteriene recunoscute. De asemenea, este utilă în afecțiunile avansate, mai dificil de tratat, atât din zona hepatică dar și legate de sistemul cardiovascular sau nervos.

Propolisul, antiviral şi cicatrizant

Propolisul este un alt produs extraordinar al stupului. Albinele îl colectează din natură, substanțele de bază fiind rășini și balsamuri adunate de pe mugurii copacilor sau de pe scoarța lor. Copacul preferat de albine este plopul, care are substanțe protectoare foarte utile, antivirale, antimicrobiene, antiparazitare, cicatrizante și altele.

Lăptişorul de matcă stimulează producţia de sânge

Lăptișorul de matcă este un aliment ideal, care conține aproape tot ce este necesar pentru menținerea sau recâștigarea sănătații. Este bogat în nutrienți de tot soiul, vitamine, aminoacizi esențiali, enzime, minerale și peptide. Toate acestea tratează afecțiuni multiple, dar cel mai important lucru este că stimulează producția de sânge la nivelul măduvei osoase. De aceea, este ideal pentru tratamentul anemiilor, atunci când globulele roșii sunt în cantitate mică, dar și pentru producția globulelor albe și a trombocitelor.

De asemenea, este un bun antiviral și antibacterian, dar este util și în caz de infertilitate ori în probleme hepatice, fiind un excelent regenerator celular.

Prospețimea sa poate fi verificată cu ajutorul unei lupe. Dacă pe suprafața sa apar un fel de microgranule de lăptișor concentrat, produsul este foarte bun.

Venin de albine ca terapie

Se recomandă în special în afecțiunile reumatice, dar și în scleroza multiplă, în nevralgii – în special cele afrigore –, în pareze faciale afrigore sau lumbago. Lista indicațiilor veninului de albine este lungă, iar tratamentele se aplică numai de un medic specializat în apiterapie, sub diverse metode: cremă, acupunctură, fizioterapie, veninul injectabil în doze homeopatice. Aceste terapii nu se recomandă persoanelor alergice la venin, cardiace, celor care suferă de boli într-o stare avansată, cu febră sau care urmează un tratament cu cortizon.

Cocteilurile apicole trebuie individualizate

În general, toate produsele apicole au acțiune universală, în sensul că fiecare celulă a corpului nostru are nevoie de carbohidrați – din miere și din polen – aminoacizi, care se găsesc în lăptișor, polen și păstură, dar și de minerale, din propolis și miere. Cocteilul apicol, cel care previne sau tratează afecțiunile, trebuie să fie individualizat, deoarece la un pacient care suferă, de exemplu, de o afecțiune hepatică se recomandă să predomine păstura și mai puțin mierea.

Cantităţi zilnice recomandate

Este bine ca aceste produse să fie consumate zilnic, în cantități adaptate de la caz la caz, pentru a preveni afecțiunile. Sortimentele apicole se pot consuma atât individual cât și în amestec.

Miere - 30-40 g; polen – trei, cinci lingurițe; păstură – una, trei lingurițe; lăptișor de matcă – 1, 2 g; propolis – 2, 3 g brut sau o picătură/kg/corp împărțită în mai multe porții, după mese.

Gabriela Niculescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1049

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

aplicatii-ale-biotehnologiei-moderne-in-...

Aplicaţii ale biotehnologiei moderne în agricultură

Au trecut 12 ani de la aprobarea cultivării primelor plante modificate genetic (PMG). De atunci, suprafeţele alocate PMG au crescut treptat, pentru ca în anul 2007 să depăşească 114 milioane de hectare. Liderul mondial în domeniu – Statele Unite ale Americii. Lista cultivatorilor de PMG include astăzi 23 de ţări, printre care şi România. Se poate vorbi deja de o istorie de cultivare şi consum. O istorie lipsită de evenimente neprevăzute.

Primele plante transgenice

Primele plante modificate genetic cultivate pe suprafeţe mari au fost soia şi rapiţa tolerante la erbicide. Apoi au apărut pe piaţă cultivare de porumb şi bumbac care cumulau rezistenţa la dăunători şi toleranţa la un erbicid total.

În anul 2005, în SUA, au fost cultivaţi primii hibrizi de porumb cu două şi trei caractere cumulate, dobândite de la linii parentale modificate genetic: rezistenţa la unele insecte lepidoptere, rezistenţa la viermele rădăcinilor (Diabrotica sp.) şi toleranţa la un erbicid total. Concomitent, în câmpurile experimentale din peste 45 de ţări sunt testate plante modificate genetic pentru a rezista la atacurile patogenilor, pentru a sintetiza uleiuri mai sănătoase sau cu anumite destinaţii industriale, pentru a sintetiza molecule farmaceutice etc.

Gândacul de 1 miliard de dolari

Conform datelor publicate de International Service for the Acquisition of Agri-Biotech Applications (nr. 37), care întocmeşte un raport anual privind situaţia globală a cultivării PMG, în anul 2007 suprafaţa ocupată de aceste plante a crescut cu 12% faţă de suprafaţa înregistrată în 2006. Aproximativ 20% din cele 114 milioane de hectare au fost ocupate de varietăţi care cumulează toleranţa la un erbicid total cu rezistenţa la unul sau la doi dăunători. De exemplu, la porumb, rezistenţa la sfredelitorul european şi/sau la viermele rădăcinilor (Diabrotica sp.). Acest din urmă dăunător este numit sugestiv în SUA „gândacul de 1 miliard de dolari".

Departamentul Agriculturii al Statelor Unite (USDA) estimează că, în fiecare an, pierderile de recoltă determinate de viermele-rădăcinilor sunt de 800 milioane $, iar costul total al tratamentelor de combatere a acestuia – de 200 milioane $. Acest dăunător extrem de păgubitor a intrat şi în România, apărând frecvent în culturile din vestul ţării.

Numărul ţărilor care cultivă plante modificate genetic a ajuns la 23. Aproximativ 90% din cei 12 milioane de agricultori au mijloace financiare reduse. În cele 23 de ţări cultivatoare de produse ale biotehnologiei moderne trăiesc 3,6 miliarde de oameni, echivalentul a 55% din populaţia actuală a globului (6,5 miliarde).

Se anticipează că, în cel de-al doilea deceniu, va avea loc o creştere pronunţată a suprafeţelor alocate PMG în Asia, în special în India şi China, dar şi în alte ţări, care până acum nu au cultivat asemenea plante, printre care Vietnamul şi Pakistanul.

Aceste culturi se vor extinde şi în Africa, cei mai importanţi noi cultivatori urmând să fie Egiptul, în nordul Africii, Burkina Faso, în vestul Africii, şi Kenya, în estul aceluiaşi continent.

Reticenţa europenilor

În Uniunea Europeană, ţinând cont de situaţia actuală, creşterea va fi probabil foarte lentă şi modestă. În Europa de Est există un potenţial mai mare de extindere a noilor tehnologii în agricultură. Mai ales prin utilizarea culturilor biotehnologice pentru biocombustibili - etanol şi biodiesel. Ar putea creşte astfel producţia de biomasă şi eficienţa acestui sector.

În general, utilizarea noilor tehnologii a determinat creşterea randamentului culturilor cu 5 până la 50%. Veniturile fermelor în care au fost utilizate noile tehnologii au crescut în 2006 cu 7 miliarde $, iar în intervalul 1996-2006, cu aproape 34 miliarde $.

În perioada 1996-2006, aplicaţiile biotehnologiei în agricultură au avut un impact pozitiv şi asupra mediului. De exemplu, prin reducerea numărului de tratamente aplicate în culturi au fost economisite 289.000 milioane de tone de ingrediente active pesticide, iar numai în anul 2006, 15 miliarde kg de C02 nu au mai ajuns în atmosferă.

Beneficii de ordin social: atenuarea sărăciei milioanelor de mici agricultori care au utilizat produse ale biotehnologiei moderne.

Porumbul este a treia dintre plantele cultivate în privinţa importanţei economice. Principalii actori de pe piaţa mondială a porumbului sunt şi mari cultivatori de porumb MG. În Statele Unite ale Americii, în anul 2008, dintre cele aproape 35 milioane ha alocate porumbului, 80% au fost ocupate de varietăţi cu două şi trei caractere MG cumulate. În anul 2007, în Argentina au fost cultivate varietăţi MG pe 84% din cele 2,8 milioane de ha alocate porumbului, iar în Africa de Sud - pe 57% din cele 1,6 milioane de ha ocupate de porumb.

În UE, suprafaţa destinată agriculturii este de 92,4 milioane ha, din care 13,2 milioane hectare (14%) sunt alocate porumbului. Conform statisticilor FAO, dintre principalele ţări cultivatoare de porumb, România alocă acestei plante de cultură cea mai mare suprafaţă. Din păcate, producţia obţinută este cea mai mică dintre producţiile raportate de cele 13 ţări.

În Uniunea Europeană, în anul 1998 a fost autorizată cultivarea în scop comercial a unui singur eveniment de transformare: porumbul MON810, rezistent la atacul sfredelitorului european (Ostrinia nubilalis). De atunci nu a mai fost acordată nicio autorizaţie de cultivare a unei alte plante MG. A fost aprobat însă importul mai multor evenimente de transformare, în vederea procesării şi utilizării ca furaj şi aliment.

Sfredelitorul afectează culturile de pe 25% din suprafaţa totală, de 13,2 milioane ha, alocată porumbului în UE. Cu toate acestea, numai pe 1% din această suprafaţă se cultivă hibrizi de porumb protejaţi prin modificare genetică de atacurile acestui dăunător. În Catalogul european al varietăţilor sunt înregistraţi 47 de asemenea hibrizi.

Prof. univ. dr. Marcela BADEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1952

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

aproape-totul-despre-bacteriile-lactice-...

Aproape totul despre bacteriile lactice (II)

Utilizarea bacteriilor lactice în zootehnie este un lucru cunoscut de acum. Noutatea pe care o supunem atenţiei o reprezintă noile varietăţi aflate pe piaţă şi cu deosebire preţul scăzut al produselor autohtone în comparaţie cu cele aduse din import.

Cum se naşte o idee

„Ideea produsului Avilact mi-a venit după ce am văzut la o fermă pui de găină afectaţi de coccilioză, o boală care produce eliminare de sânge în fecale. Cum eu obţinusem deja Suinlact, m-am gândit să administrez şi puilor un amestec de bacterii lactice. Surpriza a fost mare când am văzut că, în numai trei zile, păsările s-au vindecat, fără administrarea de antibiotice. Apoi a început cercetarea şi am stabilit, în final, actuala formulă a unuia dintre cele mai solicitate produse" – afirmă inventatoarea Aurelia Soare, şefa laboratorului de Biotehnologii de la IBNA.

Astfel au fost eliminate produsele chimice, care afectează ficatul de pui şi, de aici, sănătatea omului care-l consumă. Doamna Soare susţine că, la ora actuală, toţi crescătorii mari de păsări din România folosesc Avilact.

De asemenea, produsul a dat rezultate foarte bune la porumbei şi alte păsări de curte sau crescătorie.

Preţul este în general de 3-4 ori mai mic faţă de alte produse similare din import sau faţă de antibioticele pe care le înlocuiesc.

Pui ologi, puşi pe picioare

Avilact, ca şi celelalte produse, mai are şi o altă calitate, în sensul că fixează calciul în sistemul osos.

Medicul veterinar Marian Albişoru, proprietarul unei ferme avicole din Teleorman, a avut mari probleme cu puii care nu asimilau calciu şi nu se mai puteau ţine pe picioare.

„Din 2.000 de păsări, 800 au fost în această situaţie. Carbonatul de calciu administrat în raţiile zilnice nu a fost metabolizat de puii bolnavi, care nu l-au asimilat. Eu i-am recomandat Avilact.

Ca şi în cazul celorlalte produse obţinute la noi, bacteriile lactice sintetizează acidul lactic, care intră în reacţie cu carbonatul de calciu şi rezultă lactatul de calciu. Acesta se depune în sistemul osos. Vreau să vă spun că, după numai cinci zile de tratament, puii bolnavi s-au ridicat pe picioare şi au putut fi crescuţi până la valorificare" – ne-a relatat Aurelia Soare.

Aceleaşi rezultate foarte bune au fost obţinute cu produsele destinate fiecărei specii în parte, în cazul purceilor, mieilor şi viţeilor.

Precizăm că toate produsele pe bază de bacterii lactice sunt considerate bioaditivi furajeri, utilizaţi în alimentaţia animalelor, adică un fel de suplimente alimentare naturale, cum se numesc cele destinate consumului uman.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:

9972
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

aproape-totul-despre-bacteriile-lactice_...

Aproape totul despre bacteriile lactice

Ştiam că Bifidus, o bacterie lactică prezentă în diferite sortimente de iaurt, se comportă ca un medicament natural în unele disfuncţii ale tubului digestiv. Dar nu ştiam că păsările şi animalele pot fi tratate tot cu bacterii lactice.

Produsele pe bază de bacterii lactice nu sunt toxice şi nu au niciun fel de reacţii secundare. Din acest motiv, pot fi administrate atât animalelor, cât şi oamenilor. Astfel de produse, în cea mai completă gamă existentă pe piaţă, au fost create şi sunt comercializate de Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală (INCDBNA), mai cunoscut sub abrevierea IBNA (Institutul de Biologie şi Nutriţie Animală) Baloteşti, aflat în coordonarea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

„Laboratorul de Biotehnologie se ocupă cu izolarea, selecţia şi multiplicarea tulpinilor de bacterii acidolactice, drojdii etc. Acestea fac parte dintre microorganismele favorabile sănătăţii animalului, omului şi mediului. Se regăsesc în produsele noastre biotehnologice, probiotice şi în bioconservanţi“ – ne-a declarat dr. ing. Aurelia Soare, şefa laboratorului.

Domnia sa este autoarea mai multor bioproduse foarte necesare în zootehnie, fabricate astăzi în Staţia-pilot a Institutului.

Biocons – un conservant biologic

Biocons este unul dintre cele mai importante produse obţinute, care vizează conservarea biologică a nutreţurilor pentru animale. Un fel de murături cu miros specific de acid lactic. De exemplu, odată conservată, lucerna nu îşi mai pierde frunzele, adică îşi păstrează proteina şi aminoacizii.

Conservantul indigen conţine tulpini selecţionate de bacterii acidolactice, modificate genetic, care au capacitate foarte mare de a se multiplica, luate de pe unele plante furajere şi din diferite silozuri. Se foloseşte pentru plantele furajere greu însilozabile, cum ar fi lucerna, trifoiul sau borceagul. Se realizează pe suport de nutreţuri combinate – malţ, tărâţe de grâu, mălai, şrot de soia etc.

„Am fost la Vaslui, la ferma unui mare întreprinzător, unde nutreţurile erau conservate în siloz cu un produs biologic, adus din import. Era un plic de 100 gr folosindu-se 1 gr la 1.000 kg de furaje. Plicul costă 400 de euro. Conservantul pe care îl vindem noi, la fel de bun calitativ, costă 5 lei kilogramul şi sunt necesare 2 kg/tonă“ – ne-a povestit ambiţioasa cercetătoare.

În loc de medicamente

Produsele probiotice, pe bază de bacterii lactice, sunt folosite în tratarea unor afecţiuni care pot apărea la animale. Acestea sunt Avilact pentru păsări, Suinlact pentru porci, Bovilact pentru taurine şi Ovinlact pentru ovine/caprine.

„De exemplu, pentru pasăre am izolat şi selecţionat bacterii luate de la pasăre, iar de la porc, pentru porc. La fel am procedat şi în cazul taurinelor sau ovinelor. Astfel am obţinut produse care conţin fiecare mai multe tulpini, spre deosebire de produsele scumpe, aduse din import, care au de regulă una sau cel mult două tulpini şi care sunt mai puţin eficiente decât ale noastre“ – a afirmat Soare.

Cercetătoarea ne-a explicat mecanismul acestor „medicamente“: bacteriile lactice sintetizează acidul lactic, deci măreşte aciditatea care inhibă o parte dintre bacteriile patogene şi chiar omoară alte microorganisme dăunătoare. De exemplu, salmonela – care provoacă febra tifoidă sau infecţii alimentare – este inhibată la un Ph 4. Mai mult, produsele pe bază de bacterii lactice pot fi date preventiv, pentru a fi evitate unele forme de boală la animale.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
4530

□

Comentarii

□

□

1. marian -- (16-February-2010)este foarte interesant ceeea ce am citit

2. marian -- (16-February-2010)sper ca si alti sa citeasca asta mai ales profesoara mea de biologie care cred eu ca ar fi interesanta

3. coca -- (17-April-2010)cea mai interesanta...........cititi nu o sa va pata rau

4. handaric elena -- (16-February-2012)da este foarte interesant

5. handaric elena -- (16-February-2012)eu am scris ca sa duc la scoala si sper ca si colegilor me sa le placa pt ca mie imi placa foarte mult

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

aproape-totul-despre-lacurile-lumii_841....

Imprimati articolulAproape totul despre lacurile lumii

O altă forţă a naturii o reprezintă apele. Acestea s-au format ca urmare a diferitelor mişcări de apropiere sau de depărtare ale continentelor. Uneori, lacurile se formează din apa de ploaie în craterele vulcanilor inactivi sau datorită topirii gheţarilor.

În lume există nouă lacuri mari, având dimensiuni cu adevărat impresionante. În categoria celor mai întinse lacuri cu apă dulce se încadrează Lacul Superior din Canada, cu o suprafaţă de 82.400 km². El este de fapt cel mai mare lac cu apă dulce din lume.

Următorul ca dimensiuni este Lacul Victoria, aflat în estul Africii, însumând o suprafaţă totală de 69.500 km². În aceeaşi regiune se află şi Lacul Tanganika, dar dimensiunile sale sunt mai mici. El ocupă o suprafaţă de 32.900 km².

Tot în categoria lacurilor cu apă dulce se încadrează şi lacul Michi-gan, din SUA, cu o suprafaţă de 57.750 km².

Cel mai mic ca supra-faţă ocupată este lacul cu apă dulce Baikal. Deşi el se întinde doar pe o suprafaţă de 30.600 km², este cel mai adânc lac cu apă dulce din lume.

Următorul lac cu apă dulce ca dimensiuni este Lacul Great Bear şi se află în Canada. El este al treilea lac ca dimensiuni din America de Nord şi are o suprafaţă de 31,153 km², iar adâncimea maximă este de 446 de metri.

Great Bear face parte din suita celor mai bătrâne lacuri şi se întinde pe o suprafaţă de 32.990 km², fiind al doilea ca adâncime după Baikal.

Mai mare decât acesta este Lacul Huron din Canada, având 59.570 km².

Cea mai întinsă apă sărată este Marea Caspică, 393.900 km ², urmând apoi Marea Aral. Ce-i drept, dimensiunile ei sunt mult mai reduse, având doar o suprafaţă de 40.400 km².

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
1782

□

˚Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

aproape-totul-despre-regele-junglei_234....

Aproape totul despre regele junglei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAproape totul despre regele junglei

- Leul asiatic trăieşte în apropierea omului şi prinde frecvent animalele domestice rămase în urma turmei. Leul asiatic vânează şi copitate sălbatice, ca de exemplu antilope nilgau şi cerbi pătaţi, precum şi mistreţi. Dacă nu reuşeşte să prindă prăzi vii, consumă şi mortăciuni.
- Perioada de împerechere are loc, de regulă, în lunile octombrie şi noiembrie. Dacă femela este fertilă, masculul o urmăreşte peste tot şi rage puternic pentru a-şi alunga rivalii.
- Femelele fată, de regulă, la intervale de doi ani.
- Rata mortalităţii în rândul puilor este foarte ridicată: doar 20% din aceştia ating vârsta de doi ani.
- Înainte de fătare, femela caută un loc ferit, lăturalnic, în apropierea apei.
- Puii sunt protejaţi de masculii agresivi sau de alţi inamici, de două sau mai multe femele.
- Femela îşi înţarcă puii la vârsta de aproximativ şase luni, însă aceştia depind în continuare de mama lor, până când devin capabili să prindă singuri prăzi mai mari.
- După doi ani, când femela devine din nou fertilă, puii părăsesc grupul. Femelele tinere sunt tolerate uneori în continuare, însă tinerii masculi sunt alungaţi de masculul dominant.
- În prezent, numărul leilor albi din întreaga lume se ridică la 300 de exemplare. Îmbucurător este că numărul lor este în continuă creştere. Aceştia erau consideraţi de populaţia Africii de Sud ca fiind divini.
- Leii albi nu fac parte dintr-o subspecie şi nici nu sunt albinoşi, ci au doar o mutaţie genetică rară, care are ca efect schimbarea cromaticii blănii. Tocmai această mutaţie face obiectul rarităţii lor, fiind mai uşor de reperat în sălbăticie ca potenţială pradă de către vânători.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
990
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

aproape-totul-despre-stiinta-translatiei...

Aproape totul despre ştiinţa translaţiei

Invitatul rubricii noastre este domnul Eugen Iordăchescu, doctor în ştiinţe tehnice, vicepreşedinte al corpului de experţi tehnici din România, secretar general al Asociaţiei Generale a Inginerilor Constructori şi preşedinte al Comisiei de monumente istorice. Domnia sa a avut o implicare majoră în salvarea multor biserici sortite pieirii atunci când fostul regim comunist a încercat să dea o altă faţă Capitalei. Împreună vom dezbate un subiect care ne priveşte pe fiecare dintre noi, şi anume securitatea şi siguranţa clădirilor din ţara noastră.

Omul care are în sânge gena construcţiei

– Domnule vicepreşedinte, este adevărat că românii au această înclinaţie deosebită spre a construi lucruri frumoase şi durabile?

– Cred că cel mai relevant exemplu pentru a subscrie acestor afirmaţii sunt multe dintre clădirile arhitecturale ale ţării noastre, care au fost selecţionate şi apreciate pentru a intra în patrimoniul universal. Unele dintre acestea sunt unicat, mai cu seamă datorită materialului local folosit şi a modului în care acestea completează mediul ambiant. În ţara noastră, fiecare regiune are arhitectura ei specifică.

– Aţi desfăşurat o activitate dificilă de translocare a unor clădiri foarte mari, dar aţi reuşit să faceţi acest lucru respectând practic un parteneriat cu natura.

– Alături de aspectul acesta al atragerii naturii de partea noastră, a mai trebuit să rezolvăm şi nişte probleme de sistematizare. În această activitate, totul trebuie făcut cu multă organizare, atenţie şi respectând nişte reguli clare privind structura clădirilor, materialele folosite şi arhitectura lor. Fiecare casă are propria ei istorie pe care o poţi parcurge doar petrecând câteva momente în intimitatea ei. Dacă eşti interesat în acest răstimp, poţi afla lucruri care s-au petrecut cu sute de ani în urmă.

Totul a pornit de la trăinicia şubredă a clădirilor

– Cum v-a venit ideea mutării clădirilor?

– Tragediile care s-au petrecut în timpul cutremurului din 1977 m-au determinat să mă gândesc la acest lucru. Am avut atunci în Bucureşti 33 de clădiri care s-au prăbuşit, 28 dintre acestea având o vechime destul de mare. Ce-i drept, trei dintre ele erau nou construite. Atunci când vorbim despre clădiri vechi, nu este atât de surprinzător să aflăm că nu au rezistat în faţa unui seism de mare amploare, însă când discutăm despre construcţii noi, atunci enunţul problemei este altul. Singura explicaţie pe care o putem da în această situaţie este că principalul obiectiv al conducerii de la acea vreme era cel al dezvoltării industriei şi mai puţin cel a siguranţei clădirilor.

Modul în care se desfăşura proiectarea construcţiilor era defectuos, lucru confirmat la cutremur. După această dată am trecut de la un grad de rezistenţă la seismicitate de la şapte la opt şi jumătate, lucru realizat în special datorită mate-rialelor de construcţie puternice folosite. Ulterior s-a revenit la gradul opt, ceea ce avem şi astăzi. Cutremure vor mai fi: cum rămâne cu consolidarea?

– Ar trebui să fim mai preocupaţi de această chestiune a seismelor?

– Cine vrea să facă economie trebuie să acorde anual un fond de dezvoltare pentru construcţiile care trebuie să fie consolidate şi reparate, iar celor noi, aflate în construcţie, trebuie să li se sporească rezistenţa. Cutremure cu siguranţă vor mai fi, dar, din nefericire, chestiunea privind fondul menţionat a fost aproape uitată. Dacă în cazul caselor civile acest fond mai există, în cazul patrimoniului naţional lucrurile stau altfel. Grav este că noi nu avem un patrimoniu naţional cultural foarte mare şi riscăm să-l pierdem şi pe acesta.

Casa Radio, un caz special

– Domnule inginer, clădirea Societăţii Române de Radiodifuziune are în spate o vechime considerabilă şi, ca urmare, este necesar un proces de consolidare. Ce soluţii se găsesc în acest caz?

– Consolidarea ei este o necesitate, mai ales pentru că această clădire are o valoare inestimabilă pentru societatea românească datorită rolului pe care îl joacă. Amânarea acestui proces nu poate duce decât la un dezastru care se poate încheia cu pierderea ei. Clădirea Societăţii Române de Radiodifuziune a primit nişte solicitări extraordinare, care s-au manifestat în structura ei. În anii 1997-1998 s-a făcut o expertiză şi cam în aceeaşi perioadă s-a lansat ideea potrivit căreia s-ar putea folosi clădirea de pe Ştirbei Vodă, o construcţie nouă, bine dimensionată.

Când a fost dărâmată această clădire m-a încercat un sentiment profund de mâhnire, pentru că am văzut atunci cât de solidă era. Nu ştiu a cui a fost această idee de a o demola, dar este regretabil că se iau astfel de decizii. În ceea ce priveşte clădirea de unde emiteţi, ea ar putea fi supusă unei consolidări chiar şi păstrând tot echipamentul în interiorul ei. Acest lucru ar putea fi posibil datorită materialelor noi de construcţie folosite. Fibra de carbon, spre exemplu, este mai puternică decât oţelul beton. Sigur că această consolidare nu poate fi dispusă decât în baza unei expertize preliminarii. Dar concluzia mea este că timpul nu lucrează în favoarea acestui obiectiv. Există o necesitate pentru adoptarea de noi tehnologii care să asigure securitatea şi siguranţa caselor noastre.

Lăcaşurile sfinte, salvate de la pierire

– În timpul regimului comunist, dvs. aţi fost cel care a salvat foarte multe biserici de la distrugere. Cum aţi reuşit să faceţi acest lucru?

– În Bucureşti au fost demolate 22 de biserici, iar 12 le-am putut salva. Dintre cele care au fost distruse aş mai fi putut muta câteva, însă ritmul lucrărilor de modernizare a centrului civic era foarte alert şi nu am mai avut timp. Totul a început, practic, cu biserica Schitul Maicii Domnului, care, din nefericire, era construită exact în locul unde urma să fie clădită Casa Poporului. Acest lăcaş sfânt m-a impresionat şi mi-am spus că trebuie să fac ceva ca să-l salvez. După o conjunctură complexă, am reuşit să o translocăm. Acesta a fost, practic, începutul activităţii de translocare a mai multor biserici.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
666

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

Apropierea de Germania

Încheierea tratatului Molotov-Ribbentrop, urmată de răsunătoarele victorii germane pe Frontul de Vest arătau acum, fără îndoială, că Reichul a devenit arbitrul Europei. „Era, spune Constantin Kiriţescu, singura forţă pe care se putea conta ca sprijin al unor primejdii şi mai grave."

În urma discuţiilor aprinse, în care Tătărăscu opina în sprijinul intenţiei regelui, iar ministrul de externe, Gafencu, credea că „a schimba atitudinea noastră înseamnă renunţarea la credinţa în cauza noastră naţională", regele conchide: „Occidentul a dispărut. Nu ar rămâne acum de ales decât între Germania şi Rusia. Ameninţarea rusească ne împinge spre Germania. Trebuie lucrat în acest sens şi repede." Regele Carol s-a decis să facă gestul grav al schimbării politicii externe a ţării, în sensul apropierii de Germania. La Consiliul restrâns de Coroană care a avut loc pe 22 mai 1940, el a prezentat în faţa celor prezenţi alternativa: „Persistăm într-o neutralitate, zguduită din toate părţile, ori facem o sforţare pentru a ne adapta la realitate."

Şantajul Reich-ului

Sesizând poziţia slabă a României, Germania se lasă greu, aşteptând ca aceasta „să i se ofere cu mâinile şi picioarele legate, gata să accepte orice condiţii şi servituţi." Este semnificativă nota pe care Gheorghe Tătărăscu o înmânează ministrului Reich-ului la Bucureşti, Fabricius, în care se spune: „România, în cursul ultimilor ani, a dat probe evidente de voinţă de a avea cu Reichul relaţii amicale animate de un spirit de comprehensiune mutuală şi bazate pe colaborare activă în toate domeniile."

Era aceasta, în ultimă instanţă, o soluţie prin care se încerca să se obţină, ceea ce părea a fi sprijin, garan-tarea integrităţii, în condiţiile noului raport de forţe. În consecinţă, la 27 mai 1940 s-a încheiat în Germania Pactul petrol-armament, iar la 28 mai preşedintele Consiliului de Miniştri, Gheorghe Tătărăscu, l-a convocat pe ministrul german Wilhelm Fabricius, comunicându-i că: „În interesul dezvoltării relaţiilor dintre cele două ţări, cât şi în interesul lor comun de a apăra pacea în sud-estul Europei, prin asigurarea în această regiune a unei colaborări laborioase şi fructuoase, România se vede îndreptăţită ca, odată cu reafirmarea dorinţei sale de pace, în cadrul independenţei şi unităţii ei naţionale, să semnaleze guvernului Reich-ului tulbura-rea pe care ar putea s-o provoace în această regiune măsurile militare care au fost luate la frontierele ei."

Motivaţia acestui apel al premierului român este susţinută de ceea ce se întâmpla în jurul nostru. Guvernul maghiar consuma fonduri uriaşe pentru propaganda ostilă României, făcând şi intervenţii verbale şi scrise la Berlin şi Roma, organizând provocări la frontieră şi – aşa cum arată documentele vremii – în interiorul ţării. Se cerea urgentarea unei decizii favorabile, invocându-se presiunile „exercitate de o serie de personalităţi ungare care cer o soluţionare grabnică a problemei Transilvaniei prin forţa armelor."

Între ruşi, bulgari şi unguri

Căpeteniile hitleriste îşi continuau însă politica lor faţă de ambele ţări, aşa cum fusese formulată plastic, în 1938, de către Ribbentrop: „Să ţinem încinse aceste două bucăţi de fier şi să le modelăm în interesul Germaniei, potrivit cu dezvoltarea evenimentelor.“ La rândul ei, Legaţia română de la Moscova informa, la 20 mai, că importante forţe militare sovietice se deplasau în direcţia României, ştire comunicată de Grigore Gafencu, ministrul afacerilor externe, tuturor misiunilor diplomatice străine.

Nici bulgarii nu stăteau degeaba. La 4 mai 1940, într-o convorbire dintre Carl Clodius – împuternicit economic al Reich-ului pentru sud-estul Europei – şi regele Boris, acesta din urmă îşi exprima speranţa „ca acest război să nu se termine fără ca Bulgaria să-şi fi realizat cel puţin una dintre aspiraţiile sale naţionale“ – era evident că subiectul era Dobrogea. Tragedia României se apropia de final.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
676

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Apropierea furtunii

Început sub cele mai rele auspicii, anul 1941 evolua astfel încât dădea motive întemeiate de îngrijorare, cu atât mai mult cu cât declanşarea unui război între Germania şi Uniunea Sovietică se transforma zi de zi în certitudine. Două lucruri însă erau pentru români sigure: iminenţa atacului şi participarea ţării noastre alături de Reich contra vecinului din Răsărit.

Pentru a linişti opinia publică, „Conducătorul“ statului dă, în martie 1941, un comunicat în care afirmă că acordurile economice încheiate cu Germania şi celelalte ţări ale Axei vor avea ca scop dezvoltarea economică a României, care rămâne stăpână pe destinele sale. Explicaţiile nu liniştesc însă populaţia care se confruntă cu lipsa alimentelor şi a produselor de primă necesitate. Autorităţile restrâng consumul distribuind, de la 17 mai 1941, cartele pentru pâine, carne, zahăr şi ulei.

Moldova, în prima linie

Românii văd cum zvonurile alarmante devin realitate. Din nordul Moldovei, de-a lungul Prutului şi până la ţărmul Mării, armata germană ia poziţii de luptă alături de marile unităţi româneşti. În acelaşi timp, dincolo de Prut, sovieticii transportă din teritoriul uriaşei lor ţări spre vest trupe pe care serviciile germane de informaţii le estimează la peste 170 de divizii, la care s-au adăugat 37.500 piese de artilerie, 1.540 de avioane etc.

În ţară, paralel cu mişcările de trupe, s-au luat măsuri pentru evacuarea populaţiei din Moldova dincolo de Siret. Din Bucureşti au fost dispersate în localităţile mai mici cum ar fi Snagov, Săftica ş.a. ministerele şi alte autorităţi centrale. Părinţii sunt sfătuiţi, după exemplul celor întâmplate în Marea Britanie, să-şi evacueze copiii în localităţile izolate, ferite pe cât posibil de vitregiile războiului. În parcurile publice din oraşe, pe locuri virane se sapă tranşee, iar zidurile oraşelor sunt împânzite cu afişe reprezentând un soldat cu degetul la buze, care îndeamnă populaţia la vigilenţă: „Sst, duşmanul ascultă!“ sau „Cine gură mare are, va săpa cinci ani la sare!“.

„Fidelitatea“ aliaţilor

Felicitând armata germană pentru victoriile obţinute în Balcani într-o şedinţă a Reichului, Hitler rosteşte cuvinte de mulţumire şi prietenie pentru Ungaria şi Bulgaria, care au făcut „încă un pas“ pentru revizuirea tratatelor de pace ce le fuseseră impuse acestor aliate ale Germaniei în Primul Război Mondial. Totodată, şi-a exprimat satisfacţia că armata germană le-a putut înlesni repararea acestor nedreptăţi. Cuvântarea Fűhrerului a făcut o impresie penibilă în ţara noastră, în condiţiile în care, deşi eram implicaţi în strategia germană, România a fost încă o dată ignorată, iar simpatia arătată celor care au răşluit trupul ţării a arătat că Hitler păstra vechile criterii germane ce împărţeau popoarele în prieteni, duşmani sau indiferenţi, după vechile grupări din primul conflict mondial.

Astfel de atitudini nu s-au manifestat numai la conducerea Germaniei. Urmărind consolidarea poziţiilor Uniunii Sovietice în bazinul Mării Negre şi Dunării, guvernul sovietic a încercat o „încălzire“ a relaţiilor sale cu ungurii şi bulgarii, recunoscând pretenţiile teritoriale ale acestora. La sfârşitul anului 1940, ziarul „Izvestia“ publica ştirea că ministrul Bulgariei la Moscova a fost primit de V. M. Molotov, căruia i-a transmis „mulţumirea guvernului Bulgariei către URSS pentru sprijinul moral dat de către guvernul sovietic Bulgariei în rezolvarea problemei Dobrogei de sud“. Cu fiecare zi, tăvălugul războiului în care va fi implicată şi România devenea o realitate.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
743

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Apune era taurinelor autohtone?

Interviu cu Mircea Ciurea, preşedintele Federaţiei Crescătorilor de Bovine

Adevărul este că Federaţia Crescătorilor de Bovine din România s-a dovedit o forţă pusă în slujba fermierilor din zootehnie. Despre problemele şi realizările acestei organizaţii am discutat cu preşedintele federaţiei, Mircea Ciurea. Discuţia nu pare a avea un ton optimist, dar obligaţia redactorului este s-o redea ca atare.

Din rău în mai rău

– Domnule preşedinte, care este starea actuală a sectorului de creştere a taurinelor?

– Statisticile vorbesc cel mai bine. Efectivele sunt în scădere, producţiile de lapte de asemenea, iar consecinţa este că fermierii nu reuşesc să realizeze cota de lapte impusă de Uniunea Europeană.

În opinia mea, situaţia este destul de precară, mai ales dacă ţinem seama de involuţia efectivelor de animale de la 7,5 milioane capete, cât aveam în 1990, la doar 1,4 milioane de exemplare astăzi. În momentul actual, cele mai grave probleme cu care se confruntă fermierii sunt cele de ordin financiar. Este vorba despre lipsa de credibilitate în faţa băncilor, de greutatea cu care se acordă creditele pentru agricultură, dar şi de fiscalitatea ridicată.

– Cum vedeţi rezolvarea acestor probleme?

– Este foarte importantă crearea unei legislaţii care să favorizeze dezvoltarea acestui sector şi care să ofere băncilor încredere în agricultura românească. Doar în acest fel fermierii vor putea beneficia de credite cu nişte dobânzi rezonabile, aşa cum se întâmplă în Uniunea Europeană, de 3%, pe perioadă îndelungată de timp.

Două subiecte delicate

– Reluarea Controlului Oficial al Performanţei şi realizarea Cărţii de rasă sunt două dintre cele mai intens dezbătute subiecte în prezent. De ce sunt aceste două operaţiuni atât de importante şi care sunt şansele să fie realizate?

– Controlului Oficial al Performanţei şi realizarea Cărţii de rasă, alături de însămânţarea artificială, reprezintă principalele pârghii în munca de ameliorare a efectivelor de animale. Federaţia Crescătorilor de Bovine a luptat pentru implementarea unui act normativ în care să se stipuleze reluarea acestor activităţi, lucru care s-a şi realizat. Din nefericire, întreruperea acestor activităţi în 2010 a făcut ca fermierii să-şi piardă încrederea. Decizia luată atunci de staff-ul tehnic aflat sub conducerea fostului ministru, Mihail Dumitru, nu a fost agreată sau înţeleasă de fermieri, iar urmările acestui lucru se văd abia acum. Dacă înainte aveam 10% din animale cuprinse în Controlul Oficial al Performanţei, acum nu avem nici măcar 2%. Este vorba despre un procent pe cât de ridicol, pe atât de dăunător. În timp ce în alte ţări europene sunt cuprinse în COP şi Cartea de Rasă aproximativ 80% din animale, la noi această activitate se află în derizoriu.

– În ce măsură v-a sprijinit statul în reluarea acestor activităţi?

– Statul a emis actul normativ prin care se reglementează reînceperea lor şi finanţează în proporţie de 70% Controlul Oficial al Performanţei şi 100% Cartea de Rasă. Cu toate acestea, fermierii nu sunt încă dispuşi să reia această activitate. Spre surprinderea mea, nici măcar fermele mari nu au făcut demersuri în acest sens. În condiţiile în care fermierii fac eforturi pentru a se menţine pe linia de plutire, probabil că cei 30% care ar trebui să reprezinte contribuţia proprie pentru COP îi redirecţionează spre alte obiective.

Promisiuni sunt, dar...

– Ce subvenţii se acordă în momentul de faţă pentru creşterea taurinelor?

– Singura subvenţie care ajunge direct în contul fermierului este cea acordată prin plăţile compensatorii. Mai este subvenţia pentru ameliorare şi COP, dar este derulată prin intermediul asociaţiilor de crescători. Se vorbeşte acum despre un sprijin pe perioadă de criză în valoare de 15.000 de euro, aprobat de Uniunea Europeană şi care este destinat fermelor aflate în dificultate.

Noi am avut o primă rundă de discuţii la Ministerul Agriculturii şi probabil că vom obţine ceva şi pentru bunăstarea bovinelor. Deocamdată nu se ştie suma, dar reprezentanţii ministerului susţin că va fi substanţial mai mare faţă de ce s-a acordat anul trecut.

– Programele de ameliorare au un rol primordial în zootehnie. Cum stăm la capitolul cercetare?

– Federaţia Crescătorilor de Bovine a stabilit o colaborare cu IBNA Baloteşti pentru estimarea valorilor la specia bovină şi o serie de cercetări pe sectorul nutriţie animală. Împreună cu această instituţie vrem să venim în sprijinul crescătorilor cu o serie de întâlniri şi simpozioane în care să le prezentăm ultimele noutăţi în aceste două sectoare. În ceea ce priveşte ANARZ-ul, avem o relaţie normală de colaborare.

Actul normativ al COP şi Registrului Genealogic l-am dezbătut împreună, urmând ca această instituţie să aibă rolul de observator. Reprezentaţii ei vor verifica dacă banii oferiţi de stat pentru acest obiectiv sunt folosiţi corespunzător şi dacă programele de ameliorare sunt derulate aşa cum au fost întocmite.

Riscăm să pierdem rasele autohtone

– Înlocuirea raselor autohtone cu rase străine este ceva la modă. Care este cauza acestei situaţii şi care vor fi consecinţele?

– Într-adevăr, există această tendinţă peste tot în lume, de a achiziţiona animalele cele mai valoroase, astfel încât să crească performanţele productive. Ţara noastră deţine material seminal şi animale valoroase, însă nu suficiente. Lipsa materialului de prăsilă autohton pentru popularea fermelor nou apărute este o problemă serioasă.

În acest sens, noi am solicitat ministerului să vină în sprijinul fermelor producătoare de material seminal, astfel încât să nu fim nevoiţi să importăm la preţuri foarte mari şi să ne supunem astfel unor riscuri majore. Am pledat şi pentru fermele de subzistenţă, care, în opinia mea, dacă vor fi sprijinite, pot deveni o forţă economică semnificativă. Ele reprezintă un potenţial pentru creşterea efectivelor de taurine în România.

– O altă problemă spinoasă invocată de fermieri este valorificarea producţiei.

– O mare parte din vină o avem noi, asociaţiile, pentru că nu înţelegem că trebuie să lucrăm pe sistemul cooperativelor din vestul Europei. Acestea obţin preţuri mult mai bune şi reduc costurile de producţie prin disconturile pe care le obţin. Noi am înfiinţat la Cluj o cooperativă, care de la 1 iunie a început să colecteze aproximativ 14.000 litri de lapte pe zi.

Preţul de valorificare este de 1,5 lei pe litru, net superior faţă de ceea ce se practică acum pe piaţa laptelui. Dacă vom continua să acţionăm individual în piaţă vom avea de pierdut. În Ardeal, spre exemplu, specificul este de cel mult 100 capete pe exploataţie, deci nu putem vorbi despre ferme mari. În condiţiile acestea, organizarea în cooperative este singura soluţie pentru a influenţa preţul oferit de procesatori.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
821

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Apusul butnarilor din Boghicea

Aşezat între dealuri domoale acoperite cu păduri, satul nemţean Boghicea a fost vestit pentru calitatea butoaielor ce plecau de aici în întreaga Moldovă. Se lucra tot timpul anului şi, odată cu apropierea culesului în vii, butnarii boghiceni erau prezenţi în toate târgurile din Moldova, dar şi în stânga Prutului, în Basarabia.

Moş Gavril, poreclit şi Gelu lui Pistoc, a lucrat în cei 70 de ani de butnărit mii de butoaie. Cel mai mare, îşi aminteşte dumnealui, a fost de o mie de litri, încât se urca pe el cu scara.

„Într-un cuvânt, zâmbeşte Neculai Gavril de 82 de ani, eram acolo unde se făcea vinul bun pentru că, să ştiţi dumneavoastră, acesta capătă suflet numai în butoaie de stejar.“

Acum, bolile bătrâneţii nu-i mai permit să folosească tesla, ciocanul şi celelalte unelte, dar oricând e gata să dea un sfat şi ne însoţeşte la Costache Ciofu, unul dintre ultimii butnari care mai practică această străveche meserie.

Altădată, în sat erau peste 40 de meseriaşi, acum cei care au mai rămas se numără pe degete. Bătrânii dispar, iar tinerii s-au împrăştiat în cele patru zări în căutarea unui trai mai bun.

Pe Costache Ciofu l-am găsit lucrând la un butoi „de comandă“. Aflăm de la el câteva dintre fazele procesului de realizare a vaselor atât de preţuite cândva. În primul rând se procură lemnul de stejar care se usucă în timp. Apoi, cu ajutorul unor unelte mai moderne acum, cum ar fi abricul sau circularul, se fac doagele. Acestea se îmbină la un capăt şi, pentru a căpăta forma cunoscută, butoiul este aşezat deasupra focului şi doagele se udă pe dinafară cu apă rece. După un astfel de „tratament“, stejarul devine moale „ca o coajă de tei“ şi poate fi modelat după voinţa meşterului.

Invazia butoaielor din plastic

Sigur mai sunt şi altele, dar în faza finală, după ce-a fost cumpărat, butoiul se opăreşte cu apă clocotită şi poate fi umplut cu vinul care va deveni tot mai bun odată cu trecerea anilor. De ce oare butnarii dispar, în condiţiile în care vinul se mai face din belşug pe meleagurile Moldovei? I-am întrebat pe Costache Ciofu.

„E adevărat, vine răspunsul, dar vedeţi, în graba lor, oamenii au descoperit butoiul colorat din plastic care e mai ieftin, dar în care vinul stă aşa cum l-ai pus. Licoarea nu mai primeşte taninul din stejar şi, spun bătrânii, nu mai respiră şi nu mai capătă calităţile care l-au făcut vestit. Mai mult, materia primă se găseşte tot mai greu şi este tot mai scumpă.

În copilăria mea, adaugă Costache Ciofu, tăiam stejarii din pădurea care ne înconjoară. Acum acest arbore nobil încă mai există, dar zilnic tractoare uriaşe pleacă de aici cu trunchiuri undeva, iar noi, cei ai locului, suntem nevoiţi, atât cât mai putem, să căutăm lemnul în altă parte. Şi, zâmbeşte cu tristeţe meşterul, odată cu el ne ducem şi noi şi dispare o meserie.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
676
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ar fi prea frumos să fie adevărat

„În România sunt atestate ca tradiţionale peste 2.500 de produse alimentare“

• declară Lucia ROMANESCU, director executiv al Oficiului Naţional al Produselor Tradiţionale şi Ecologice Româneşti

Rep.: Stimată doamnă director, intrarea României în Uniunea Europeană a reprezentat o piatră de hotar pentru produsele tradiţionale. Când s-a demarat totuşi procedura de recunoaştere a tradiţionalităţii?

Lucia Romanescu: Înainte de acel an crucial, 2007, ministrul agriculturii de atunci a pregătit într-un fel terenul pentru produsele agricole şi produsele alimentare. Mă refer la faptul că MADR a emis în 2004 un ordin prin care separă tradiţionalul în produse agricole şi produse alimentare. Acolo s-a reglementat definiţia tradiţionalului şi s-a antamat într-un fel o recunoaştere a produselor tradiţionale prin acordarea unui atestat.

În primul rând, consilierea

Rep.: Care este, în acest context, rolul Oficiului Naţional al Produselor Tradiţionale şi Ecologice Româneşti?

L.R.: Instituţia noastră a fost înfiinţată cu scopul de a oferi această asistenţă tehnică pentru întocmirea documentaţiilor, conform reglementărilor europene. De asemenea, ne ocupăm de promovarea lor şi a produselor ecologice, intermediem foarte multe evenimente între factorii de interes local şi producători, deja avem o bună platformă de colaborare.

Rep.: Câte produse alimentare sunt atestate ca tradiţionale în România?

L.R.: Este vorba de peste 2.500 de produse alimentare. Ele sunt recunoscute ca tradiţionale prin acest atestat acordat de Ministerul Agriculturii, autoritatea competentă la nivel naţional.

Rep.: Care sunt ariile geografice cele mai reprezentative din punctul de vedere al numărului de atestate obţinute?

L.R.: Există zone de abundenţă mărită şi mă refer în mod particular la zonele subcarpatice Argeşul, Alba, Satu Mare, care sunt în topul celor care şi-au atestat produsele.

Rep.: Raportându-ne la produsele româneşti, există vreo denumire care a solicitat protecţie la nivel european?

LR.: Prin prisma acestor reglementări europene, avem în România un produs, o denumire care este acest magiun de Topoloveni şi care a solicitat protecţie la nivel euopean.

„Niciun producător care obţine atestat nu poate ajunge în etapa finală fără a trece prin etapele standard, adică licenţa de fabricaţie şi înregistra-rea de la Direcţia Sanitară Veterinară (DSV). Standardul implică din start controlul DSV, adică DSV-ul se asigură, şi, chiar dacă ai fost atestat, trebuie să respecţi nişte norme sanitar-veterinare ale punctului de lucru şi ale produsului.“

Criterii de atestare

Rep.: Care sunt criteriile în baza cărora se recunoaşte calitatea superioară a produselor agricole şi produselor alimentare?

L.R.: La nivel european s-a stabilit un cadru care recunoaşte nişte calităţi superioare din anumite puncte de vedere şi acestea sunt: calitate superioară rezultată în urma dovedirii originii produsului, calităţi superioare care vin dintr-un mediu sănătos de obţinere, calitate superioară care decurge din păstrarea tradiţiilor de producere. Aceste trei criterii au dezvoltat patru semne de calitate.

Rep.: Cu ce inconveniente vă confruntaţi în activitatea curentă?

L.R.: Procedurile de acordare a protecţiei se lovesc de prudenţa producătorului român. Demersul acesta, acceptând nişte excepţii, ar trebui să fie unul colectiv. Adică se presupune că rezonanţa şi renumele unui produs care se reflectă în denumire nu s-ar fi obţinut cu un singur producător dintr-o anumită zonă geografică. Reglementarea prevede că toţi cei care produc un produs cu aceeaşi denumire, pentru a obţine protecţie, e necesar să se asocieze într-un grup de iniţiativă.

A consemnat Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
789
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ardelenii sărbătoresc împreună

Învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos este una dintre cele mai mari şi importante sărbători ale creştinătăţii. Modul în care creştinii îşi manifestă bucuria pentru acest înălţător şi sfânt eveniment diferă atât de la o religie la alta cât şi de la o etnie la alta sau de la o zonă geografică la alta. În zona Ardealului de nord-vest convieţuiesc în pace şi bucurie români, maghiari, germanei, ucraineni, şvabi, etc. Tradiţiile acestei sărbători sunt unice. În cele ce urmează vom încerca să redăm cât mai succint tradiţiile şi obiceiurile de Sfintele Paşti în funcţie de religie şi etnie.

Paşte colorat şi vesel

În peisajul muntenesc de la graniţa cu Ucraina şi Ungaria, printre păduri de fagi, oşenii din Ţara Oaşului păstrează cu sfinţenie tradiţiile de Paşte. Zona este populată, în special de creştini ortodocşi, dar şi de greco-catolici, romano-catolici şi reformaţi. Trăind împreună, obiceiurile sunt în general aceleaşi. Cu câteva zile înainte de marea sărbătoare, locuitorii acestor ţinuturi încep pregătirile pentru un Paşte vesel şi zgomotos.

Pe lângă bucatele alese şi pregătite de gospodari, o mare mândrie este portul popular. Oşencele se îmbracă în costume colorate, în care roşul şi verdele primează. Baticul femeilor mândru înflorat este zestre de la părinţi. Pe cămaşă şi pe fustă se cos zeci şi sute de mărgele. Culoarea hainelor este dată de vârsta celor care o poartă, povesteşte mândră Lusca din Camarzana, judeţul Satu-Mare. În mod tradiţional, bărbaţii poartă cămăşi albe, traistă neagră şi clop cu pietre strălucitoare.

În Duminica Învierii se duc la biserică coşurile pline de bunătăţi, pe care preotul le sfinţeşte. Fac excepţie doar etnicii maghiari de religie reformată, care nu sfinţesc bucatele. Coşurile sunt pline cu colaci, ouă roşii, cârnaţi, vin, şuncă şi alte bunătăţi. În fiecare an preotul numără coşurile să vadă câţi credincioşi au venit anul acela la biserică. Nimeni nu se înfruptă din specialităţi până la întoarcerea de la slujba religioasă. Duminică seara, oamenii îmbrăcaţi frumos revin la biserică, de unde pornesc spre centrul localităţii pentru a se întâlni şi a mai schimba vreo două vorbe cu consătenii. Aceleaşi obiceiuri le au, doar că îmbrăcămintea diferă, şi etnicii germani, ucraineni, şvabi, maghiari. În localităţile cu populaţie de mai multe etnii, cetăţenii se strâng laolaltă în centrul comunei, unde îşi deapănă amintirile şi îşi fac planuri pentru viitor.

Stropitul fetelor cu parfum

A doua zi de Paşte începe cu Sfânta Liturghie de la biserică, unde se adună întreaga suflare a comunităţii. După Sfânta Liturghie şi ospăţul de acasă, tinerii flăcăi se adună în „găşti“ şi, înarmaţi cu parfumuri frumos mirositoare, pleacă spre casele fetelor din sat să le stropească. Fata nestropită se ofileşte, nu are iubit. Cu cât este stropită de mai mulţi flăcăi cu atât este mai drăgăstoasă şi mai iubită. Flăcăii, în schimb, sunt cinstiţi cu vin, palincă şi alte bunătăţi din coş. Acest obicei al stropitului fetelor cu parfum este unic în România. Se practică doar în zona Ardealului, având originea încă de pe vremea Imperiului Austro-Ungar. În ultima perioadă, acest obicei a fost preluat şi de către bărbaţii însuraţi care îşi stropesc vecinele, cunoştinţele şi rudele. În această zi este musai ca toate fetele şi femeile să stea acasă.

Ioan Vezentan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
679
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

arendarea-o-solutie-pentru-tarani_l1392....

Arendarea, o soluţie pentru ţărani? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulArendarea, o soluţie pentru ţărani?

„Arde-l pe ţăran!“, o expresie întâlnită, mai cu seamă, printre orăşenii cu orgoliul calităţii de locuitori ai marilor aglomerări, pare a fi o glumă elitistă a celor care spun oricărui nesimţit din lumea lor… „bă, ţăranule“! Este însă şi substratul real al modului în care ţăranul este „ars“ de legile care îi jalonează activi-tatea lui dintotdeauna, lucrul cu pământul. Nu cred că se uită uşor ultima năstruşnicie a mai-marilor agriculturii româneşti care au tot cochetat cu ideea amenzilor, la grămadă, a tuturor acelora care nu cultivă terenul.

S-a uitat faptul că, la o analiză simplă, cheltuiala pe un hectar de pământ, în cele mai ieftine alegeri tehnologice, merge către 25-30 milioane de lei vechi, adică de 3 până la 4 ori valoarea unei pensii de agricultor sau de fost muncitor într-o falimentară industrie. Adăugăm şi impozitul care, dacă stai într-o comună mai mare, cu trei blocuri speriate în centru, se cheamă că locuieşti la oraş şi, deci, îl plăteşti dublu, cu toate că numai oraş nu este comunitatea fără apă, fără gaze, fără servicii, ci doar cu multe taxe şi impozite umflate de edilii metropolei.

Arendarea poate fi o soluţie, de n-ar intra şi aceasta în corul de măsuri antiţărăneşti inventate de legiuitorii atenţi să nu le scape nimic din „marea avere“ a ţăranului. Cei mai mulţi dintre aceşti mici proprietari de pământ nici nu mai vor să audă de o astfel de asociere! Este domeniul în care statul – i-a convenit sau nu – nu a intervenit deloc, lăsând, cică, piaţa să decidă, măsură capitalistă, de, şi arendaşii au dictat. Nu mă refer la acei aren-daşi serioşi datorită cărora agricul-tura românească rezistă, ba chiar dă lecţii europenilor super ajutaţi de cum e să obţii rezultate bune în condiţii economico-financiare incom-parabil mai restrânse!

Îi am în vedere însă pe cei care circulă prin lumea satului meteoric, ca reprezen-tanţi ai unor şmecheri de mici arendaşi, nepricepuţi într-ale pământului şi ingineriei agronomice, care le promit ţăranilor marea cu sarea şi, de cele mai multe ori, cu sprijinul oficialilor din primării, strâng la un loc ceva pământ şi, fără nicio logistică, produc ceva-ceva dar niciodată suficient, cât să-i dea şi proprietarului dreptul lui.

Ba că a plouat prea mult, ba că n-a plouat deloc, ba că este tot calamitat... iau ce iau şi dispar din peisaj. Au dat tunul. Tot să fii arendaş, cu astfel de „mari“ obligaţii! Mai bine, dragă domnule ţăran, te sfătuiesc eu, ca să nu fi „ars“ în felul acesta, încasezi sprijinul de la APIA şi, aşa cum ai făcut până acum, pune pe terenul zgâriat de plugul vecinului, grâul, porumbul pe care ai reuşit să le cumperi cu banii primiţi. Nu mai rişti să fii destinatarul expresiei „Arde-l pe ţăran“!

Vasilica Ghiţă ENE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
837
☐
˚ Comentarii
☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

argesenii-cred-intr-un-an-agricol-mai-bu...

Imprimati articolulArgeşenii cred într-un an agricol mai bun

Rezervele de apă din ultimele luni, acumulate în sol, îi îndreptăţesc pe fermieri să spere la o nouă producţie bună de grâu, consideră specialiştii de la Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală (DADR) Argeş.

„În toamnă, am însămânţat în timp util întreaga suprafaţă programată, de 59.250 ha. Plantele au ieşit bine din iarnă şi sperăm să avem, din nou, o recoltă bogată – a declarat Cosmina Badea, consilier în cadrul Direcţiei Agricole. Cea mai întinsă cultură a judeţului este porumbul, care va fi însămânţat pe 55.831 hectare.

Judeţul Argeş acordă o atenţie deosebită şi plantelor tehnice, în special plantelor oleaginoase, cultivate pe 23.000 hectare.

Fermierii mai seamănă în câmp în primăvara aceasta muştar, orez, hamei şi grâu dur.

Suprafaţa agricolă a întregului judeţ este de 344.940 ha, din care 276.475 ha în sectorul privat, iar 68.465 ha aparţin statului. Exploataţiile agricole individuale dispun, în total, de 222.254 ha, iar unităţile de cercetare-dezvoltare, de numai 3.288 ha.

Cândva un judeţ cu vii renumite şi întinse, Argeşul mai dispune de 1.719 ha cu viţă-de-vie, din care 1.242 ha pe rod. Îmbucurător este faptul că livezile continuă tradiţia, ele ocupând 22.905 ha, din care 252 ha aparţin cercetării. Ion Toloş, şeful serviciului Politici agricole în domeniul vegetal, din cadrul DADR Argeş, ne-a spus că judeţul ocupă locul doi pe ţară, după Bistriţa-Năsăud, la capitolul livezi.

În mod curios, în derularea subvenţiilor au apărut blocaje create chiar de beneficiari. „Am avut unele întârzieri la plata acelor 200 lei/ha, subvenţie pentru înfiinţarea culturilor, din cauza solicitanţilor.

Banii au venit de la Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, dar nu i-am putut vira în conturile beneficiarilor, pentru că ei ne-au furnizat numere greşite de conturi bancare. Aşa că am fost nevoiţi să-i chemăm aici, la noi la direcţie, şi să clarificăm situaţia. Acest lucru a însemnat pierdere de timp şi a dus la nemulţumirea agricultorilor respectivi" – a afirmat Cosmina Badea, consilier la DADR.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
625

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

argumente-pentru-drepturile-agricultoril...

Argumente pentru drepturile agricultorilor

• Interviu cu ing. Lucian Adam, director executiv al Asociaţiei Producătorilor de Cereale şi Plante Tehnice, judeţul Călăraşi

Asociaţia Producătorilor de Cereale şi Plante Tehnice din judeţul Călăraşi s-a înfiinţat în anul 2001 din iniţiativa unui grup de agricultori care au considerat că este necesar ca noii proprietari să fie uniţi şi să fie reprezentaţi în relaţia cu Guvernul şi Ministerul. La nivel naţional se numeşte Asociaţia Producătorilor de Cereale şi Plante Tehnice din România, condusă până acum de ing. Adrian Rădulescu din Frumuşani, judeţul Călăraşi.

– Care au fost principalele demersuri ale Asociaţiei din Călăraşi în folosul proprietarilor, al producătorilor?

– S-au făcut intervenţii pentru acordarea subvenţiilor în toate domeniile culturilor de cereale şi plante tehnice. Poate mulţi agricultori cred că aceste drepturi le-au primit pentru că aşa era normal. Nu este deloc aşa: drepturile au fost obţinute prin insistenţe, presiuni la toate forurile importante.

S-au făcut intervenţii şi pentru subvenţia la inputuri, reuşindu-se să se obţină 1 leu pe litrul de motorină. S-au făcut presiuni mari ca să se scadă acciza pe motorină la 21 de euro pe tonă.

– Cum faceţi aceste contacte, cum sunteţi primiţi la ministere ?

– Ministerul Agriculturii a organizat, începând din 2008, şedinţe cu specialiştii în cadrul aşa-numitelor Consilii pe produs. Noi, reprezentanţii cerealelor şi plantelor tehnice, ne întâlnim destul de des. Printre problemele ridicate de judeţul Călăraşi care şi-au găsit rezolvarea este sprijinirea organizaţiei utilizatorilor de apă.

Viaţa, mai rea decât calamităţile

– Discutând cu oamenii, cu specialiştii, cum a fost campania de recoltare, ce îi aşteaptă în continuare?

– Pe lângă necazurile de care v-am vorbit a mai fost şi secetă, cu toate că prin tehnologia pe care au aplicat-o agricultorii au fost producţii destul de bune, în condiţiile judeţului Călăraşi.

Problemele nu vin de la producţii, ci de la preţurile care sunt practicate. Prin LAPAR am fost şi suntem informaţi cu toate preţurile din zonă. Preţurile oscilează şi sunt în scădere. Vorbim aşadar despre dezamăgirea producătorilor privind majorarea preţului la inputuri din cauza creşterii monedei euro. Preţul produselor agricole sunt invers proporţionale cu creşterea euro. Am întrebat pe cineva care se ocupă de preluare de ce anul trecut preţul la rapiţă a fost în medie de 14 mii pe kg şi de ce anul acesta a scăzut la 10. Mi-a răspuns că de vină este preţul barilului la petrol. Iată deci cum se rezolvă toate problemele pe seama agricultorilor.

– Cum se implică Ministerul Agriculturii în rezolvarea acestora?

– Înainte de ’89 Ministerul Agriculturii era totul. Acum nu mai are aceleaşi responsabilităţi, dar ministrul agriculturii este membru al Guvernului. Dacă cineva este responsabil de situaţia actuală este ministrul. Dar şi secretarii de stat. Când este vorba despre preţul produselor agricole, ni se spune că în România s-a creat o piaţă liberă. Pe undeva aşa este, dar sub acest răspuns ar putea să existe nişte căi care să reglementeze

abaterile evidente. De exemplu, statul ar putea să se implice în momentul achiziţionării produselor pentru rezerva de stat. Preţul pentru acestea trebuie să fie unul corect. Ar fi oxigen pentru agricultori!
În acest fel s-ar exclude importul de produse din alte ţări, cu un preţ mai mic, pentru că exportatorii îşi permit asta deoarece subvenţiile primite de fermierii occidentali sunt duble.
Rodica SIMIONESCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
794
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

arhimede-dincolo-de-legenda-II_185.html

Din înţelepciunea... înţelepţilor

Arhimede – dincolo de legendă (II) (287-212 i.e.n.)

Observatorul cerului

În ce măsură Arhimede beneficiază de avantajele Muzeului din Alexandria se poate numai bănui. S-a ocupat în primul rând de astronomie, pentru a putea continua tradiţia părintelui său după ce se va întoarce în Siracuza. Pentru această ştiinţă găsea la Muzeu şi la Bibliotecă condiţii excepţionale. Datorită atmosferei favorabile metodelor experimentale folosite de şcoala astronomică din Alexandria, Arhimede şi-a construit singur un aparat pentru măsurarea diametrului solar, cu care a verificat exactitatea rezultatelor obţinute mai înainte de Aristarh.

Istorici ca Titus Livius, referindu-se la activitatea sa astronomică, îl consideră „observator neîntrecut al cerului" pentru că a calculat toate datele importante ce priveau Soarele, Luna, planetele şi sfera stelelor fixe. Dar contribuţia cea mai însemnată a lui Arhimede în acest domeniu al astronomiei au fost modelele, sferele, cum li se mai zicea, pe care le-a construit, reprezentând cu ele în mic nu numai configuraţia sistemului planetar, dar mai ales mişcarea relativă a principalelor corpuri cereşti.

Începând cu modelul redus, care pare să dateze din această epocă alexandrină, el îşi va perfecţiona necontenit sferele până la aceea pe care o păstra în tezaurul său personal de la Siracuza. După cum afirma Cicero, ea ar fi constituit singurul trofeu pe care Marcellus, cuceritorul Siracuzei, l-ar fi luat cu el. Cicero i-a admirat funcţionarea în casa lui Marcus Marcellus, strănepotul vestitului general.

Sfera era din cupru şi era pusă în mişcare de un dispozitiv care nu mai funcţiona în epoca lui Cicero. Acţionată cu mâna, sfera reproducea fazele Lunii, mişcarea Soarelui şi a planetelor, eclipsele de Soare şi de Lună. Arhimede scrisese, pentru explicarea mişcărilor ei, un mic tratat intitulat „Despre construirea sferei cereşti", care nu s-a păstrat însă. Modelul său reprezenta de fapt însumarea cunoştinţelor astronomice, după cum le sistematizase Arhimede însuşi.

Mişcările se efectuau aşa cum se văd de pe Pământ. Cel puţin astfel rezultă din textul lui Cicero: „Când Gallus (învăţatul prieten al lui Cicero, care se complăcea să facă demonstraţia) punea în mişcare sfera, se putea observa cum, la fiecare rotaţie, Luna cedează locul Soarelui la orizontul Pământului, aşa cum se întâmplă în fiecare zi pe cer; ca şi pe cer, se puteau observa eclipsele solare, modul cum Luna pătrunde treptat în umbra Pământului..."

Sfârşitul

Partea finală a vieţii marelui siracuzan s-a identificat cu cea a patriei sale, al cărei apărător devenise prin puterea geniului său. A perfecţionat catapultele, construindu-le de diverse mărimi, astfel că proiectilele erau aruncate cu maximum de impuls şi precizie la distanţe variabile, în timp ce catapultele obişnuite băteau numai la distanţe fixe. A construit „ciocuri“ cu braţe mobile, cu funcţiune multiplă. Ele aruncau pietre până la un sfert de tonă sau sfărâmături de plumb, cu efecte asemănătoare şrapnelelor.

Legenda spune că Arhimede era şi în posesia unor oglinzi paraboloidice, cu care, concentrând radiaţia solară, reuşea să incendieze corăbiile asediatoare romane. Întreaga ştiinţă, întreaga sa capacitate tehnică s-au concentrat în această acţiune unică în istoria lumii.

Participarea sa la apărare nu era doar în calitate de constructor. El trebuia să-şi plaseze maşinile în poziţiile convenabile pentru a avea eficacitate maximă, să urmărească deplasarea şi repararea avariilor lor, să fie creierul activ al acestei apărări despre care siracuzanii şi romanii ştiau că se întruchipează în aceeaşi fiinţă.

Siracuza a căzut totuşi sub puterea romană în primăvara anului 212 î.e.n., cetatea rămânând intactă ca şi gloria apărătorului ei. Cu ea a căzut şi capul marelui învăţat sub sabia fără judecată a unui legionar roman.

Legendele legate de acest final sunt numeroase. Cităm doar relatarea lui Plutarh: „În momentul cuceririi Siracuzei, filosoful se găsea singur în locuinţa sa, absorbit de cercetarea unei figuri geometrice. Cufundat în gândurile sale, el nu auzea zgomotul şi strigătele romanilor care împânzeau întreg oraşul şi nici nu ştia că cetatea căzuse în mâinile lor. Deodată, în faţa lui se iveşte un soldat roman şi îi cere să-l urmeze imediat la Marcellus. Arhimede a refuzat să plece înainte de a termina demonstraţia problemei pe care o studia. Înfuriat, romanul a smuls sabia din teacă şi l-a ucis...“

„Nimic nu l-a mâhnit mai mult pe Marcellus ca moartea lui Arhimede“, spune tot Plutarh, ca un omagiu al său adus deopotrivă genialului siracuzan şi ilustrului roman.

Din lucrarea „Ce spun înţelepţii despre...“

Autor conf. dr. Lucian IONIŢĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1096

☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Arhimede – dincolo de legendă

Arhimede (287-212 i.e.n.) este una dintre personalităţile care aparţin deopotrivă istoriei şi legendei. Este al istoriei prin contribuţiile sale la ştiinţele matematice, la cele fizice sau tehnice şi prin intervenţia sa directă în desfăşurarea destinelor istorice ale patriei sale. Aparţine legendei prin miturile care s-au format în jurul operei şi a persoanei sale care au reuşit să-i permanentizeze memoria de-a lungul sutelor de generaţii peste care Arhimede domină încă fără umbrire.

Arhimede a fost matematician şi fizician. A dat matematicii cea mai satisfăcătoare definiţie intuitivă a numărului iraţional, realizând prin ea sudura definitivă între număr şi geometrie. A dat principiile unei teorii a măsurării mărimilor geometrice – linii, suprafeţe, volume – ilustrând-o cu multe şi importante exemple. A creat numeroase modele geometrice, precum spirala ce-i poartă numele, pentru a depăşi pe înaintaşi în demonstrarea indefinitei capacităţi de ilustrare pe care o conţine geometria, în întrecere cu imaginaţia artistică sau cu posibilităţile de creaţie ale notării. A impus definitiv ştiinţei punctul de vedere al geometriei, care, iniţiată de Pitagora, ilustrată de opera lui Euclid şi încununată de teoremele lui Apollonius, afirmă proeminenţa raţionamentului demonstrativ ca suprem criteriu al adevărului matematic. În domeniul ştiinţelor fizice, el este creatorul staticii corpurilor solide, etapă a mecanicii, formând principiile teoriei pârghiei şi, ca o întregire, teoria centrului de greutate.

Arhimede este, de asemenea, creatorul staticii fluidelor, prin enunţarea legii sau principiului care-i poartă numele. Fruct al observaţiei, acest principiu a căpătat prin el o formulare matematică desăvârşită, păstrată până azi fără nicio schimbare, model pentru toate ştiinţele care aveau să ia fiinţă de la Arhimede până în zilele noastre, model pentru modul cum observaţia şi experienţa fenomenelor naturale trebuie transpuse în propoziţii matematizate, universal valabile.

Ca astronom, Arhimede a construit un model mecanic al sistemului planetar în mişcare, în care raporturile de distanţă, de viteză şi de timpi de mişcare erau aşa de conforme cu datele de observaţie, încât mecanismul dădea imaginea realităţii.

Mare strateg

Participant activ la evenimentele politice şi militare ale timpului său, Arhimede a organizat apărarea Siracuzei, creând maşinile necesare apărării şi atacului, inventând acele oglinzi cu care a incendiat flota romană şi demonstrând astfel valoarea gândirii ştiinţifice, pusă necondiţionat în slujba unor interese practice. Legendele, dând forme concrete activităţii şi felului de a fi al acestui om excepţional, au rămas, se pare, credincioase adevărului.

Nimic nu ilustrează mai bine acel efort de înţelegere, de întrepătrundere, până la identificare, a gândului cu fenomenul fizic, ca momentul ajuns legendar în care, intrând în baie, Arhimede realizează subit că un corp scufundat într-un lichid „pierde“ din greutate exact greutatea părţii dislocuite. Exclamaţia succesului „Evrika!“ era semnul reuşitei acestei înţelegeri, a unui fenomen semnificativ.

Cea de-a doua legendă nu închide nici ea mai puţin adevăr esenţial. După înfrângerea cetăţii, Arhimede stă adâncit în reflecţii în faţa unei figuri geometrice desenate pe nisip; în faţa-i, legionarul roman care venise să-l ducă la Marcellus, cuceritorul Siracuzei. Două lumi de gânduri şi de realităţi impenetrabile, fiecare cu logica sa. Prezenţa lor împreună putea însemna nimicirea uneia dintre ele. Cel nimicit a fost Arhimede.

Ce creier o mai fi avut fiinţa asta!

Arhimede face parte dintre acei oameni a căror viaţă se identifică cu opera. Aventurile cele mai importante ale vieţii lui Arhimede – până la faza finală, în care el devine apărătorul cetăţii – sunt lucrările şi descoperirile sale, care vor continua fără oprire până la obsesie. Trebuia întâi edificată mecanica sau, mai exact, ştiinţa echilibrului corpurilor solide.

Stau mărturie pentru aceasta lucrările care s-au găsit: Despre echilibrul planelor, Cartea I; Cvadratura parabolei, Despre echilibrul planelor, Cartea a II-a; Scrisoarea către Eratostene, despre unele teoreme de mecanică, descoperită în 1908, precum şi lucrările Despre balanţă şi Despre pârghii, sau Despre punctele de sprijin. Despre aceasta din urmă vorbeşte şi Heron din Alexandria, în scrisoarea sa intitulată Mecanica, precum şi Pappus, cunoscutul istoric al matematicii anterioare lui, care a trăit, probabil, către sfârşitul secolului al III-lea şi începutul celui de-al II-lea î.e.n.

Evoluţia unui creator de legende

Viaţa lui Arhimede s-a desfăşurat de-a lungul unei bune părţi a secolului al III-lea î.e.n. la Siracuza, unde s-a născut în anul 287 î.e.n., ca fiu al astronomului Fidias, care i-a fost şi primul maestru în matematică şi astronomie.

Siracuza era unul dintre avanposturile elenismului în bazinul mediteranean, Sicilia constituind o adevărată frontieră apuseană a mării greceşti. Dincolo de ea se întindea domeniul, multă vreme incontestat al Cartaginei. Toate aceste cetăţi-colonii din insulele Mediteranei aduceau cu ele principii de organizare a vieţii după modelul metropolelor greceşti şi aveau să dea culturii elene reprezentanţi străluciţi, cum ar fi Arhimede.

Pregătirea ştiinţifică a lui Arhimede a găsit desigur un mediu prielnic în această cetate, unde şi-a desăvârşit cariera de învăţat, încheiată cu acea legendară apărare în faţa atacului armatelor Romei, care i-a imortalizat geniul etnic şi virtuţile sale de cetăţean.

Admirabil înzestrat pentru matematică, cu o solidă pregătire, tânărul Arhimede pleacă în preajma celor 20 de ani ai săi să-şi împlinească învăţătura în centrul de atunci al ştiinţei – Alexandria, unde domina încă amintirea proaspătă a puternicei personalităţi a lui Euclid.

Din lucrarea „Ce spun înţelepţii despre...“

Autor conf. dr. Lucian IONIŢĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
2019

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Arhitecţii de lângă noi

Oamenii trăiesc într-un miraj ce îi împiedică, uneori, să vadă dincolo de propriile amăgiri. Sunt înclinaţi să creadă că nimic nu poate egala măreţia lucrurilor făcute de ei. Dar asta este doar o iluzie. Dacă privim o clipă spre natură o să ne minunăm văzând cât de multe lucruri ne-a învăţat. Ce arhitecţi grozavi se nasc pe ramurile copacilor, ce vânători iscusiţi ascund pădurile întunecate, ce forţe nasc apele învolburate, ce muzicanţi neîntrecuţi ne încântă auzul din înaltul cerului! Haideţi să descoperim misterele lor!

Pasărea-croitor

La fel de grijuliu precum un croitor care îmbină materiale alese este şi pasărea ce îi poartă numele.

Pasărea-croitor trăieşte în India, iar numele acesta i se datorează obiceiului său neobişnuit de a-şi construi cuibul. Ciocul său subţire îl foloseşte pe post de ac, iar aţa o pregăteşte torcând fire din puf vegetal. Cu aţa obţinută şi cu ajutorul ciocului, aceasta, în mod inedit, poate să coasă două frunze alăturate. În urma acestui proces, din cele două frunze pasărea face un fel de legănuş, unde îşi va pregăti un culcuş moale, aşternut cu puf şi firicele de lână.

Pasărea-olar

Un alt arhitect îndemânatic este pasărea olar. Aceste păsări sunt cel mai des întâlnite în câmpiile şi preeriile Americii de Sud. Cuibul păsării-olar este făcut cu multă iscusinţă şi atenţie şi imită destul de bine modul nostru de a ne construi casele.

Materialul folosit pentru construirea cuiburilor este argila şi pământul umed. Acestora, pasărea olar le adaugă tulpiniţe şi bălegar de vacă. Din această combinaţie, păsările pregătesc un fel de „cărămizi“.

Un astfel de cuib cântăreşte între 4 şi 7 kilograme, iar construcţia lui durează în total doar 10-16 zile.

Găina de gunoi

Un alt ingenios constructor este găina de gunoi. Această pasăre trăieşte în sudul Australiei. Pentru a-şi putea construi cuibul, masculul sapă în pământ o groapă de un metru adâncime şi de aproape doi metri lungime. Apoi căptuşeşte cu frunze şi cu rămurele pereţii gropii pe care a săpat-o. În timp, acest cuib se dovedeşte a fi un veritabil incubator, întrucât frunzişul îngrămădit în groapă putrezeşte şi degajă căldură. În felul acesta ouăle depuse în cuib vor fi încălzite. Timp de zece luni, cocoşul păcălit face de strajă lângă incubator.

Cunoscând toate acestea, nu pot să nu mă întreb. Oare cine e mai iscusit? Animalul sau stăpânul său?

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
763

Comentarii

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

arhiva-2006.html

REVISTA LUMEA SATULUI
REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
2006 - caută in arhivă (pentru cuvintele cheie va trebui să folosiţi diacritice)Căutare după cuvinte cheieCăutare după ediţie
---- alege ----
Nr 24, 16-31 decembrie 2006
Nr 23, 1-15 decembrie 2006
Nr 22, 16-30 noiembrie 2006
Nr 21, 1-15 noiembrie 2006
Nr 20, 16-31 octombrie 2006
Nr 19, 1-15 octombrie 2006
Nr 18, 16-30 septembrie 2006
Nr 17, 1-15 septembrie 2006
Nr 16, 16-31 august 2006
Nr 15, 1-15 august 2006
Nr 14, 16-31 iulie 2006
Nr 13, 1-15 iulie 2006
Nr 12, 15-30 iunie 2006
Nr 11, 1-15 iunie 2006
Nr 10, 16-31 mai 2006
Nr 9, 1-15 mai 2006
Nr 8, 15-30 aprilie 2006
Nr 7, 1-15 aprilie 2006
Nr 6, 16-31 martie 2006
Nr 5, 1-15 martie 2006
Nr 4, 16-28 februarie 2006
Nr 3, 1-15 februarie 2006
COPERTI REVISTA 2005 SI 2006
- NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2006- NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2006- NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2006- NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2006- NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2006- NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2006- NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2006- NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2006- NR.16, 16-31 AUGUST 2006- NR.15, 1-15 AUGUST 2006- NR.14, 16-31 IULIE 2006- NR.13, 1-15 IULIE 2006- NR.12, 15-30 IUNIE 2006- NR.11, 1-15 IUNIE 2006- NR.10, 16-31 MAI 2006 - NR.9, 1-15 MAI 2006

- NR.8, 15-30 APRILIE 2006- NR.7, 1-15 APRILIE 2006- NR.6, 15-31 MARTIE 2006- NR.5, 1-15 MARTIE 2006- NR.4, 15-28 FEBRUARIE 2006- NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2006- NR.2, 15-31 IANUARIE 2006- NR.1, 1-15 IANUARIE 2006
----------- NR.5, DECEMBRIE 2005- NR.4, NOIEMBRIE 2005- NR.3, OCTOMBRIE 2005- NR.2, SEPTEMBRIE 2005- NR.1, AUGUST 2005
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

arhiva-2007.html

2007 - caută in arhivă (pentru cuvintele cheie va trebui să folosiţi diacritice)Căutare după cuvinte cheieCăutare după ediţie

---- alege ----
Nr 24, 16-31 decembrie 2007
Nr 23, 1-15 decembrie 2007
Nr 22, 16-30 noiembrie 2007
Nr 21, 1-15 noiembrie 2007
Nr 20, 16-31 octombrie 2007
Nr 19, 1-15 octombrie 2007
Nr 18, 16-30 septembrie 2007
Nr 17, 1-15 septembrie 2007
Nr 16, 16-31 august 2007
Nr 15, 1-15 august 2007
Nr 14, 16-31 iulie 2007
Nr 13, 1-15 iulie 2007
Nr 12, 16-30 iunie 2007
Nr 11, 1-15 iunie 2007
Nr 10, 16-31 mai 2007
Nr 9, 1-15 mai 2007
Nr 8, 16-30 aprilie 2007
Nr 7, 1-15 aprilie 2007
Nr 6, 16-31 martie 2007
Nr 5, 1-15 martie 2007
Nr 4, 16-28 februarie 2007
Nr 3, 1-15 februarie 2007
Nr 2, 16-31 ianuarie 2007
Nr 1, 1-15 ianuarie 2007

ARHIVA EDITII 2007

NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2007
NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007
NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007
NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007

NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007
NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007
NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007
NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007
NR.16, 16-31 AUGUST 2007
NR.15, 1-15 AUGUST 2007
NR.14, 16-31 IULIE 2007
NR.13, 1-15 IULIE 2007
NR.12, 16-30 IUNIE 2007
NR.11, 1-15 IUNIE 2007
NR.10, 16-31 MAI 2007
NR.9, 1-15 MAI 2007
NR.8, 16-30 APRILIE 2007
NR.7, 1-15 APRILIE 2007
NR.6, 16-31 MARTIE 2007
NR.5, 1-15 MARTIE 2007
NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007
NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007
NR.2, 16-31 IANUARIE 2007
NR.1, 1-15 IANUARIE 2007
COPERTI REVISTA 2007
- NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2007- NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007 - NR.22, 16-31 NOIEMBRIE 2007- NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007- NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007- NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007- NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007- NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007- NR.16, 16-31 AUGUST 2007- NR.15, 1-15 AUGUST 2007- NR.14, 16-31 IULIE 2007- NR.13, 1-15 IULIE 2007- NR.12, 16-30 IUNIE 2007- NR.11, 1-15 IUNIE 2007- NR.10, 16-31 MAI 2006- NR.9, 1-15 MAI 2006- NR.8, 16-30 APRILIE 2007- NR.7, 1-15 APRILIE 2007- NR.6, 16-31 MARTIE 2007- NR.5, 1-15 MARTIE 2007- NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007- NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007- NR.2, 16-31 IANUARIE 2007- NR.1, 1-15 IANUARIE 2007
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

arhiva-2008.html

2008 - caută in arhivă (pentru cuvintele cheie va trebui să folosiţi diacritice)Căutare după cuvinte cheieCăutare după ediţie

---- alege ----
Nr 24, 16-31 decembrie 2008
Nr 23, 1-15 decembrie 2008
Nr 22, 16-30 noiembrie 2008
Nr 21, 1-15 noiembrie 2008
Nr 20, 16-31 octombrie 2008
Nr 19, 1-15 octombrie 2008
Nr 18, 16-30 septembrie 2008
Nr 17, 1-15 septembrie 2008
Nr 16, 16-31 august 2008
Nr 15, 1-15 august 2008
Nr 14, 16-31 iulie 2008
Nr 13, 1-15 iulie 2008
Nr 12, 16-30 iunie 2008
Nr 11, 1-15 iunie 2008
Nr 10, 16-31 mai 2008
Nr 9, 1-15 mai 2008
Nr 8, 16-30 aprilie 2008
Nr 7, 1-15 aprilie 2008
Nr 6, 16-31 martie 2008
Nr 5, 1-15 martie 2008
Nr 4, 16-29 februarie 2008
Nr 3, 1-15 februarie 2008
Nr 2, 16-31 ianuarie 2008
Nr 1, 1-15 ianuarie 2008

ARHIVA EDITII 2008

NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2008
NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008
NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2008
NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008

NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008
NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2008
NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008
NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008
NR.16, 16-31 AUGUST 2008
NR.15, 1-15 AUGUST 2008
NR.14, 16-31 IULIE 2008
NR.13, 1-15 IULIE 2008
NR.12, 16-30 IUNIE 2008
NR.11, 1-15 IUNIE 2008
NR.10, 16-31 MAI 2008
NR.9, 1-15 MAI 2008
NR.8, 16-30 APRILIE 2008
NR.7, 1-15 APRILIE 2008
NR.6, 16-31 MARTIE 2008
NR.5, 1-15 MARTIE 2008
NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008
NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2008
NR.2, 16-31 IANUARIE 2008
NR.1, 1-15 IANUARIE 2008
COPERTI REVISTA 2008
- NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2008- NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008- NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2008- NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008- NR.20, 16-30 OCTOMBRIE 2008- NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2008- NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008- NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008- NR.16, 16-31 AUGUST 2008- NR.15, 1-15 AUGUST 2008- NR.14, 16-31 IULIE 2008- NR.13, 1-15 IULIE 2008- NR.12, 16-30 IUNIE 2008- NR.11, 1-15 IUNIE 2008- NR.10, 16-31 MAI 2008- NR.9, 1-15 MAI 2008
- NR.8, 16-30 APRILIE 2008- NR.7, 1-15 APRILIE 2008- NR.6, 16-31 MARTIE 2008- NR.5, 1-15 MARTIE 2008- NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008- NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2008- NR.2, 16-31 IANUARIE 2008- NR.1, 1-15 IANUARIE 2008
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

arhiva-2009.html

REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
2009 - caută in arhivă (pentru cuvintele cheie va trebui să folosiţi diacritice)Cautare dupa cuvinte cheieCautare dupa editie
---- alege ----
Nr 24, 16-31 decembrie 2009
Nr 23, 1-15 decembrie 2009
Nr 22, 16-30 noiembrie 2009
Nr 21, 1-15 noiembrie 2009
Nr 20, 16-31 octombrie 2009
Nr 19, 1-15 octombrie 2009
Nr 18, 16-30 septembrie 2009
Nr 17, 1-15 septembrie 2009
Nr 16, 16-31 august 2009
Nr 15, 1-15 august 2009
Nr 14, 16-31 iulie 2009
Nr 13, 1-15 iulie 2009
Nr 12, 16-30 iunie 2009
Nr 11, 1-15 iunie 2009
Nr 10, 16-31 mai 2009
Nr 9, 1-15 mai 2009
Nr 8, 16-30 aprilie 2009
Nr 7, 1-15 aprilie 2009
Nr 6, 16-31 martie 2009
Nr 5, 1-15 martie 2009
Nr 4, 16-28 februarie 2009
Nr 3, 1-15 februarie 2009
Nr 2, 16-31 ianuarie 2009
Nr 1, 1-15 ianuarie 2009
ARHIVA EDITII 2009
NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2009
NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2009
NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009
NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009

NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009
NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009
NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009
NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009
NR.16, 16-31 AUGUST 2009
NR.15, 1-15 AUGUST 2009
NR.14, 16-31 IUNIE 2009
NR.13, 1-15 IULIE 2009
NR.12, 16-30 IUNIE 2009
NR.11, 1-15 IUNIE 2009
NR.10, 16-31 MAI 2009
NR.9, 1-15 MAI 2009
NR.8, 16-30 APRILIE 2009
NR.7, 1-15 APRILIE 2009
NR.6, 16-31 MARTIE 2009
NR.5, 1-15 MARTIE 2009
NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2009
NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009
NR.2, 16-31 IANUARIE 2009
NR.1, 1-15 IANUARIE 2009
COPERTI REVISTA 2009
- NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2009- NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2009- NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009- NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009- NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009- NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009- NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009- NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009- NR.16, 16-31 AUGUST 2009- NR.15, 1-15 AUGUST 2009- NR.14, 16-31 IULIE 2009- NR.13, 1-15 IULIE 2009- NR.12, 16-30 IUNIE 2009- NR.11, 1-15 IUNIE 2009- NR.10, 16-31 MAI 2009- NR.9, 1-15 MAI 2009- NR.8, 16-30 APRILIE 2009- NR.7, 1-15 APRILIE 2009- NR.6, 16-31 APRILIE 2009- NR.5, 1-15 MARTIE 2009- NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2009- NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009- NR.2, 16-31 IANUARIE 2008- NR.1, 1-15 IANUARIE 2009
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

2010 - caută in arhivă (pentru cuvintele cheie va trebui să folosiţi diacritice)Cautare dupa cuvinte cheieCautare dupa editie

---- alege ----
Nr 24, 16-31 decembrie 2010
Nr 23, 1-15 decembrie 2010
Nr 22, 16-30 noiembrie 2010
Nr 21, 1-15 noiembrie 2010
Nr 20, 16-31 octombrie 2010
Nr 19, 1-15 octombrie 2010
Nr 18, 16-30 septembrie 2010
Nr 17, 1-15 septembrie 2010
Nr 16, 16-31 august 2010
Nr 15, 1-15 august 2010
Nr 14, 16-31 iulie 2010
Nr 13, 1-15 iulie 2010
Nr 12, 16-30 iunie 2010
Nr 11, 1-15 iunie 2010
Nr 10, 16-31 mai 2010
Nr 9, 1-15 mai 2010
Nr 8, 16-30 aprilie 2010
Nr 7, 1-15 aprilie 2010
Nr 6, 16-31 martie 2010
Nr 5, 1-15 martie 2010
Nr 4, 16-28 februarie 2010
Nr 3, 1-15 februarie 2010
Nr 2, 16-31 ianuarie 2010
Nr 1, 1-15 ianuarie 2010

ARHIVA EDITII 2010

NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2010
NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2010
NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2010
NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2010

NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010
NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010
NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010
NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010
NR.16, 16-31 AUGUST 2010
NR.15, 1-15 AUGUST 2010
NR.14, 16-31 IULIE 2010
NR.13, 1-15 IULIE 2010
NR.12, 16-30 IUNIE 2010
NR.11, 1-15 IUNIE 2010
NR.10, 16-31 MAI 2010
NR.9, 1-15 MAI 2010
NR.8, 16-30 APRILIE 2010
NR.7, 1-15 APRILIE 2010
NR.6, 16-31 MARTIE 2010
NR.5, 1-15 MARTIE 2010
NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2010
NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010
NR.2, 16-31 IANUARIE 2010
NR.1, 1-15 IANUARIE 2010
COPERTI REVISTA 2010
- NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2010- NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2010- NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2010- NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2010- NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010- NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010- NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010- NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010- NR.16, 16-31 AUGUST 2010- NR.15, 1-15 AUGUST 2010 - NR.14, 16-31 IULIE 2010- NR.13, 1-15 IULIE 2010- NR.12, 16-30 IUNIE 2010- NR.11, 1-15 IUNIE 2010- NR.10, 16-31 MAI 2010- NR.9, 1-15 MAI 2010- NR.8, 16-30 APRILIE 2010- NR.7, 1-15 APRILIE 2010- NR.6, 16-31 MARTIE 2010- NR.5, 1-15 MARTIE 2010- NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2010- NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010- NR.2, 16-31 IANUARIE 2010- NR.1, 1-15 IANUARIE 2010
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

arhiva-2011.html

REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
2011 - caută in arhivă (pentru cuvintele cheie va trebui să folosiţi diacritice)Cautare dupa cuvinte cheieCautare dupa editie
---- alege ----
Nr 24, 16-31 decembrie 2011
Nr 23, 1-15 decembrie 2011
Nr 22, 16-30 noiembrie 2011
Nr 21, 1-15 noiembrie 2011
Nr 20, 16-31 octombrie 2011
Nr 19, 1-15 octombrie 2011
Nr 18, 16-30 septembrie 2011
Nr 17, 1-15 septembrie 2011
Nr 16, 16-31 august 2011
Nr 15, 1-15 august 2011
Nr 14, 16-31 iulie 2011
Nr 13, 1-15 iulie 2011
Nr 12, 16-30 iunie 2011
Nr 11, 1-15 iunie 2011
Nr 10, 16-31 mai 2011
Nr 9, 1-15 mai 2011
Nr 8, 16-30 aprilie 2011
Nr 7, 1-15 aprilie 2011
Nr 6, 16-31 martie 2011
Nr 5, 1-15 martie 2011
Nr 4, 16-28 februarie 2011
Nr 3, 1-15 februarie 2011
Nr 2, 16-31 ianuarie 2011
Nr 1, 1-15 ianuarie 2011
ARHIVA EDITII 2011
NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011
NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011
NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011
NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011

NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2011
NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011
NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011
NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011
NR.16, 16-31 AUGUST 2011
NR.15, 1-15 AUGUST 2011
NR.14, 16-31 IULIE 2011
NR.13, 1-15 IULIE 2011
NR.12, 16-30 IUNIE 2011
NR.11, 1-15 IUNIE 2011
NR.10, 16-31 MAI 2011
NR.9, 1-15 MAI 2011
NR.8, 16-30 APRILIE 2011
NR.7, 1-15 APRILIE 2011
NR.6, 16-31 MARTIE 2011
NR.5, 1-15 MARTIE 2011
NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011
NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2011
NR.2, 16-31 IANUARIE 2011
NR.1, 1-15 IANUARIE 2011
COPERTI REVISTA 2011
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

arhiva-2012.html

ARHIVA EDITII 2012

Începând cu 1 octombrie 2012 găsiți informațiile pe noul portal lumeasatului.ro

NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012
NR.16-17, 16 AUGUST - 15 SEPTEMBRIE 2012
NR.15, 1-15 AUGUST 2012
NR.14, 16-31 IULIE 2012
NR.13, 1-15 IULIE 2012
NR.12, 16-30 IUNIE 2012
NR.11, 1-15 IUNIE 2012
NR.10, 16-31 MAI 2012
NR.9, 1-15 MAI 2012
NR.8, 16-30 APRILIE 2012
NR.7, 1-15 APRILIE 2012
NR.6, 16-31 MARTIE 2012
NR.5, 1-15 MARTIE 2012
NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2012
NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012
NR.2, 16-31 IANUARIE 2012
NR.1, 1-15 IANUARIE 2012

arhiva-revista.html

Armata română, în pragul războiului

Cedarea în condiţiile ştiute a mai mult de o treime din teritoriul ţării a atins grav moralul armatei române, căci „nimic nu influenţează mai mult sufletul soldatului, scrie Constantin Kiriţescu, decât ordinul de a se retrage fără luptă în faţa unui duşman cu care el are dorinţa să se măsoare“.

Pentru a face faţă conflagraţiei care se apropia – izbucnirea războiului nu mai constituia un secret pentru nimeni – s-a trecut la reorganizarea armatei, ţinându-se cont de diminuarea disponibilului de mobilizare cu peste o treime şi de modificările survenite în configuraţia zonelor de operaţii prin pierderea unor aliniamente considerate fundamentale pentru organizarea unei apărări puternice şi eficiente, cum ar fi „Poarta Someşului“ – odată cu cedarea Ardealului de Nord – şi a aliniamentului Nistru, prin pierderea Basarabiei.

Prima măsură a fost reducerea efectivelor chemate sub drapel, prin mobilizarea generală decretată la 27 iunie 1940. Drept consecinţă, efectivele armatei au scăzut în decembrie 1940 la 377.967 de militari, cifra reprezentând aproximativ o pătrime din cea atinsă la jumătatea anului.

Un singur scop, apărarea teritoriului

Până în iunie 1941, directivele operative elaborate de Marele Stat Major au vizat în exclusivitate scopuri defensive. Pe linia vremelnică de demarcaţie din Ardeal, apărarea graniţei de vest era asigurată de trupele de grăniceri şi marile unităţi ale Armatei 1, iar apărarea Moldovei între Carpaţi şi Prut se afla în competenţa Armatei 4. Importante forţe au fost masate pe Prutul inferior şi Dunăre, între Gura Siretului şi Tulcea, aici unde un eventual atac sovietic ar fi spart aliniamentul „Porţilor Moldovei“, apărat cu atâta îndârjire şi în Primul Război Mondial.

Zone de rezistenţă

Plecând de la consecinţele tragice ale părăsirii Basarabiei şi sintetizând experienţa primului an al conflagraţiei mondiale, Marele Stat Major a emis „Instrucţiunile pentru apărarea contra mecanizatelor şi paraşutiştilor“ şi a dispus asigurarea protecţiei nodurilor de comunicaţii prin organizarea unor subunităţi dotate cu armament antiaerian şi antitanc şi dispuse într-un dispozitiv cu amenajări genistice speciale. Astfel de „zone de rezistenţă“ au fost constituite la Tecuci, Bârlad, Vaslui, Roman, Fălticeni.

Sub drapel

Prin legea privind recrutarea armatei, „toţi cetăţenii români sunt datori să presteze serviciul militar“, în afară de cetăţenii de origine evreiască, cărora le era impus să presteze muncă obligatorie. Potrivit articolului 7 din acest act normativ, „După împlinirea vârstei de 20 de ani niciun bărbat nu va putea fi primit în funcţiile publice ori particulare de orice grad dacă nu dovedeşte că a satisfăcut obligaţiile recrutării“.

Aşadar, armata se recruta din toţi cetăţenii români, iar cei între 17 şi 20 de ani erau supuşi pregătirii premilitare. Durata serviciului militar era fixată la 30 de ani: şase ani în activitate (doi ani sub arme şi patru în completare), 15 ani în rezervă şi nouă ani în miliţii.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
750

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

arta-de-a-cultiva-furaje_767.html

Arta de a cultiva furaje

Când vorbim de furaje mulţi cred că, fiind în fapt iarbă, ele cresc oricum şi oriunde. Din spusele specialiştilor reiese însă că lucrurile stau puţin diferit. Inginerul Vasile Zdrenghia, consilier pe probleme tehnice la o firmă olandeză ce se ocupă cu vânzarea seminţelor de plante furajere, susţine că pentru a produce astăzi un furaj valoros este nevoie de ştiinţă. În funcţie de specie, de categoria biologică şi de fiziologie, dumnealui recomandă crescătorilor de animale diferite amestecuri furajere care ţin cont şi de condiţiile nutritive pe care le au, dar mai ales de cele pedologice.

Lucerna-i sfântă, dar...

Domnul inginer este nemulţumit de faptul că la noi, în România, atunci când vine vorba de plante furajere toată lumea vrea lucernă. „Şi eu sunt de acord că lucerna-i sfântă, dar încerc să-i lămuresc pe oameni că, fiind regina plantelor furajere, are şi pretenţii de regină. Dacă i le acorzi, îţi dă şi satisfacţii foarte mari în ceea ce priveşte producţia, dar dacă nu, te îngroapă. La noi, în unele zone din Transilvania, unde sunt foarte multe terenuri acide, această plantă chiar nu merge. Fapt pentru care aici sunt recomandate amestecurile complexe din trei-patru specii de iarbă şi una-două de leguminoase care, în condiţiile de umiditate din această zonă, dau rezultate foarte bune.“

Amestecurile au luat locul culturilor pure

De la domnul Zdrenghia am aflat şi care este motivaţia pentru care fermierii trebuie să aleagă amestecurile de plante furajere şi nu speciile în cultură pură.

„În primul rând, trebuie să ne gândim la echilibrul energo-proteic pe care îl dau anumite specii. La fel de importantă este şi valorificarea condiţiilor de sol. Gândiţi-vă că pe un teren neuniform, destinat culturilor furajere, putem avea de exemplu 10% exces de umiditate, 30% râpă, 20% piatră şi în aceste condiţii rezistă cine poate, adică plantele care s-au adaptat la aceste condiţii. Aşa se face că, dacă folosim amestecuri, din cele patru plante una poate nu rezistă la secetă, dar rezistă celelalte trei.“ Despre cultura pură de lucernă specialistul afirmă că este dezechilibrată, are proteină dar îi lipsesc hidraţii de carbon.

Un exemplu de amestec care dă rezultate bune pe solurile uscate din Transilvania este alcătuit din Dolomăţ, Festuca arundinacea, Lolium Perene şi Ghizdei. Destinat vacilor de lapte, acest amestec poate fi cosit, dar şi păşunat.

Noile tendinţe

Programele de ameliorare derulate în prezent
şi-au schimbat obiectivele faţă de acum treizeci de ani. Calitatea a trecut pe primul loc şi ea este dată de producţia ridicată de substanţă uscată, conţinutul în fibră, aminoacizii pe care îi conţine proteina, digestibilitatea şi calitatea nitraţilor de carbon importanţi în stimularea fermentaţiilor. Aceste tendinţe se vor materializa prin

noile soiuri care sunt pe cale să apară.

Nostalgia tehnologiilor de altădată

Domnul Zdrenghia îşi aminteşte şi acum cu melancolie de vremea în care încă se mai făcea tehnologie adevărată la Staţiunea de Cercetări Zootehnice de la Târgu-Mureş. Produceau şi sământă pe care la ora asta o aduc din afară.

O urmă de speranţă se întrevede însă şi acum, când cei care vor să facă tehnologie sunt mai atenţi la pregătirea solului, la amplasament, la asolamente, la structura plantelor furajere. Ei pun preţ pe calitate şi asta vor să obţină atunci când dau bani. Costul unui hectar de iarbă cultivată cu respectarea strictă a tehnologiei ajunge la 2.500 de lei. Durata de exploatare este însă de patru ani şi în final se dovedeşte mai rentabilă decât o cultură de borceag sau de porumb.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
1198

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

articole2012.html

LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

- EDITORIAL ...S-A PIERDUT CADENŢA- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 octombrie 2012- „România trebuie să-şi stabilească o direcţie“- Alegerile pentru Camerele Agricole se amână din nou- Campania de semănat a demarat cu pluguri rupte şi multe cheltuieli- Cum putem spori producţia agricolă fără cheltuieli suplimentare?- Fertilizarea cerealelor păioase în toamnă- După atâta „frig şi foc“, viile au dat producţii bune- Livezile, în luna octombrie- Avantajele încrucişării raselor străine de carne cu exemplare autohtone- Teniile păsărilor- Recomandări privind înţărcarea purceilor- Sătui de cele rele- Provocări şi oportunităţi în dezvoltarea rurală în perioada 2014 - 2020- Scut pentru materialul lemnos şi fructele de pădure- Delta Dunării în perspectiva viitorului buget european- România, cimitirul florilor- Alunul (Corylus avellana)- Plângerea Pământului la Înalta Poartă- Acasă la Badea Cârţan- Comori ale satului românesc - Complexul muzeal „Paul Ţarălungă“ din Prăjeşti-Bacău- Ilisei Rusu, rapsodul din Băişeşti- Lucia Todoran, creatoarea de artă de pe Valea Sălăuţei- O viaţă cât un veac- „Spectacolul dueliştilor“
SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Seceta dă gustul toamnei, dulce pentru sfeclă, amar pentru fermieri
Timiş, Dolj şi Mehedinţi, judeţele fruntaşe la terenuri nelucrate
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară
Peste o sută de expozanţi la Târgul Naţional al Mierii
La Tohani, pe tărâmul vinului roşu
La Prisăcani – Iaşi agricultura ecologică prinde teren
Sere şi solarii profesionale 100% româneşti
Noutăţi în lumea maşinilor şi utilajelor agricole
Noi tractoare NH pe piaţa României
John Deere, seria 6M

ascaridioza-o-boala-a-conditiilor-precar...

Ascaridioza, o boală a condiţiilor precare

Ca urmare a solicitărilor cititorilor noştri, în rândurile următoare vom face o succintă prezentare a unei boli destul de des întâlnită la specia suine, şi anume Ascaridoza la porc. Pentru a oferi celor interesaţi un răspuns avizat, am apelat la specialiştii companiei ROMVAC, care au făcut câteva referiri la modul de contaminare, tratamentul şi prevenţia bolii.

Igiena este esenţială

Ascaridioza porcului este o parazitoză foarte răspândită, produsă de viermi cu corpul cilindric de dimensiuni mari, care ajung şi până la 25 cm lungime. Aceştia poartă denumirea ştiinţifică de Ascaris suum, dar în limbajul popular sunt numiţi limbrici. Se înmulţesc prin ouă, care se elimină odată cu fecalele în mediul extern, unde, în condiţii de umiditate în adăposturi sau în jurul lor, pot rezista chiar şi cinci ani.

Ascaridioza poate să apară în orice anotimp, la orice vârstă a porcilor, în toate sistemele de exploatare. Mai predispuse spre îmbolnăvire sunt animalele tinere, de 4-5 luni.

În gospodăriile populaţiei parazitoza este mai frecventă, fiind legată de condiţiile de igienă şi alimentaţie nesatisfăcătoare. Contaminarea porcului are loc imediat după fătare, când purcelul înghite împreună cu hrana şi apa ouă de paraziţi eliminate pe sol odată cu fecalele de către animalele infestate. Oul care conţine o larvă ajunge în tubul digestiv al porcului, eliberează larva care va migra spre ficat apoi spre inimă, pulmon. În final ajunge tot în intestin, unde devine vierme adult, care, la rândul său, elimină ouă în mediul extern şi astfel ciclul biologic al parazitului se reia.

Pe traseul parcurs, larva produce diferite leziuni la nivelul organelor parazitate. Astfel, întâlnim frecvent aspectul de ficat „stropit cu lapte“ în ascaridioza porcului. În stadiul adult, ascarizii, mai ales când sunt în număr mare, pot produce blocări ale intestinelor şi chiar ruperea lor.

Simptomatologie

Semnele clinice sunt variate şi depind de starea de întreţinere, de intensitatea parazitării, dar şi de vârsta animalului. Cel mai afectat este tineretul porcin, care, deşi consumă multe furaje, slăbeşte, are abdomenul balonat, tuşeşte, are diaree sau constipaţie. De asemenea, la purcei pot apărea uneori semne nervoase. În final, animalele devin anemice şi rahitice.

Prevenirea şi tratamentul

Se recomandă dehelmintizarea animalelor adulte, dar şi a purceilor imediat după înţărcare cu ROMOXIBENDAZOL şi ROMIVERMECTIN.

Adăposturile şi ustensilele se vor curăţa şi deparazita în mod obligatoriu cu ROMPARASECT 5% sau ROMPARASECT FORTE.

Având în vedere că ascarizii sărăcesc organismul în glucide, proteine şi săruri minerale, se recomandă utilizarea de premixuri proteino-vitamino-minerale ca Vitasuin, Romstarter 9+1 P, Romzeofort, Vitapremix Biomos, precum şi vitamine injectabile sau buvabile: Vitamina AD3E, Vitamina B1+B6, Vitamina C, Multivitarom şi Vita B complex.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
3905

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

asigurarea-casco-capriciu-sau-necesitate...

Asigurarea CASCO – capriciu sau necesitate?

Asigurarea de tip CASCO, cea mai răspândită formă de asigurare din România în acest moment este o formă de asigurare facultativă a propriului autovehicul. Care sunt, de fapt, beneficiile unei astfel de asigurări şi ce ar trebui să luăm în considerare când o cumpărăm?

Majoritatea oamenilor au avut de-a face la un moment dat cu o pagubă nedorită la propriul autovehicul, fie că a fost vorba de o zgârietură pe vopsea, o aripă îndoită, fie că au fost furate oglinzile, casetofonul sau alte părţi componente. În cazurile mai grave, maşina a fost furată sau grav avariată.

Mai mult decât atât, ce se întâmplă când găsiţi automobilul lovit în parcare şi nu aveţi cum să determinaţi cine a fost autorul? Dar în cazul în care aţi fost implicat într-un accident de circulaţie, iar din vina dumneavoastră aţi lovit o altă maşină, iar autovehiculul propriu a suferit la rândul său avarii? De cele mai multe ori, cel păgubit îşi recuperează dauna prin asigurarea de răspundere civilă auto a celui care este responsabil de producerea evenimentului.

Prin urmare, există cazul în care nu sunteţi vinovat şi cel care v-a accidentat nu are o astfel de poliţă, singura soluţie rămânând să vă recuperaţi banii de la acesta. De asemenea, nu de puţine ori avem de-a face cu reaua intenţie a altor oameni care avariază maşina în mod intenţionat. Majoritatea păgubiţilor nici măcar nu se gândesc, de cele mai multe ori, la poliţa de asigurare facultativă pentru autovehicule, denumită generic CASCO, care acoperă o gamă impresionantă de riscuri, urmând, în consecinţă, să suporte în întregime daunele.

Obiectele asigurate pot fi orice vehicule rutiere autopropulsate, destinate transporturilor de bunuri sau persoane, inclusiv remorci/semiremorci/rulote tractate de acestea înmatriculate în România şi aflate în posesia legală a asiguratului. Se pot asigura autovehiculele care au o stare bună de funcţionare, cu inspecţia tehnică periodică încă valabilă şi care nu depăşesc o anumită vechime (de obicei 12 ani).

Poliţa se încheie după inspectarea în prealabil a vehiculului de către un reprezentant al companiei de asigurări, moment în care acesta va efectua şi fotografii ale maşinii, va nota îmbunătăţirile sau modificările aduse maşinii (dacă este cazul - sistem audio nou, jante etc.) şi va constata eventualele daune existente care nu vor fi despăgubite, întocmindu-se astfel un raport de inspecţie semnat de ambele părţi. Spre exemplu, dacă încheiaţi o asigurare pentru o maşină cu parbrizul crăpat, compania nu îl va despăgubi în caz de spargere a acestuia.

În continuare vom detalia riscurile acoperite într-o poliţă CASCO, precum şi excluderile acesteia:

Riscuri acoperite:

Avarii:

- ciocniri, răsturnări, derapări, zgârieri, cădere în prăpastie, cădere în apă, căderea unor corpuri pe autovehicul etc.;
- acţiuni răuvoitoare ale terţilor (vandalism);

- incendiu, trăsnet, explozie;
- grindină, inundaţie, cutremur, prăbuşire sau alunecare de teren, avalanşe de zăpadă.

Furt:
- furtul autovehiculului sau al unor părţi componente ale acestuia (însoţit de pagubele produse maşinii în urma furtului sau tentativei de furt – geamuri sparte, încuietori stricate, înlocuirea seturilor de chei etc.)

Trebuie să avem în vedere faptul că se despăgubeşte orice pagubă survenită ca urmare a unuia dintre riscurile prezentate anterior, chiar dacă acestea nu au avut un efect direct asupra maşinii. Spre exemplu, putem presupune prin absurd că o alunecare de teren a provocat ca un alt vehicul staţionat să între în coliziune cu al dumneavoastră, atunci daunele vor fi remediate prin poliţa CASCO.

De asemenea, asiguratorul acordă despăgubiri pentru cheltuielile de transport (o singură dată pe eveniment) către cel mai apropiat service auto (când maşina nu poate fi deplasată), precum şi pentru măsurile întreprinse pentru limitarea pagubelor.

Teritorialitate:
- pentru avarii, poliţa este valabilă atât în România, cât şi în exteriorul ţării (fără teritoriul C.S.I.);
- pentru furt, asigurarea este valabilă numai pe teritoriul României, dar, contra unei prime suplimentare, poate fi extinsă şi în afara ţării.

Suma asigurată:

Autovehiculele sunt asigurate la valoarea lor reală, fie că este valoarea din factura de achiziţie (pentru maşinile noi), fie la o sumă evaluată de asigurător pe baza unui catalog de preţuri. De obicei, maşinile second-hand nu se pot asigura la valoarea din contractul de vânzare-cumpărare.

De asemenea, suma asigurată cât şi prima de asigurare pot fi exprimate atât în lei cât şi în valută.

Echipamentele suplimentare se asigură la valoarea din factura de achiziţie sau pe baza declaraţiei scrise de asigurat şi acceptată de asigurător. Dacă suma înscrisă în contract este mai mare decât cea reală, despăgubirea se va realiza conform valorii reale.

Dacă aceasta este mai mică decât cea reală, înseamnă că şi prima de asigurare este mai mică, deci despăgubirea se va face proporţional.

Excluderi:

Nu sunt cuprinse în asigurare şi nu se acordă despăgubiri pentru:
- Pagubele produse pieselor de rezervă sau oricăror altor bunuri existente în autovehicul, dacă nu au fost menţionate în poliţa de asigurare;
- Pagubele produse în timpul participării acestora la competiţii;
- Cheltuielile efectuate pentru remedierea unor reparaţii nereuşite;
- Partea din pagubă care s-a mărit ca urmare a neluării măsurilor pentru limitarea acesteia;
- Cazul în care autovehiculul nu avea certificat de înmatriculare valabil sau o autorizaţie de circulaţie valabilă;
- Pagubele produse cu intenţie;
- Pagubele produse din culpă în timpul conducerii autovehiculului sub influenţa băuturilor alcoolice, a produselor ori substanţelor stupefiante;
- Pagubele produse autovehiculului ca urmare a unui război, tulburări civile, terorism, confiscare, sechestru, explozie atomică sau contaminare de orice tip;
- pagubele produse prin uzură;
- pagubele produse prin influenţa temperaturii asupra oricărei părţi a motorului;
- pagubele produse ca urmare a acţiunii curentului electric;
- Pagubele produse autovehiculului ca urmare a efectuării unor transformări sau improvizaţii fără permisiunea autorităţilor/ constructorului;
- Pagubele produse ca urmare a nerespectării normelor privind încărcarea şi arimarea mărfii pe timpul transportului.
- Furt, în cazul în care documentaţia eliberată de Poliţie este inexistentă sau incompletă, iar la asigurator nu sunt prezentate toate perechile de chei declarate iniţial.

Franşiza:

Majoritatea companiilor de asigurări practică un sistem de franşiză pentru poliţele CASCO. Aceasta reprezintă

partea din despăgubire suportată de asigurat sau, cu alte cuvinte, ceea ce nu despăgubeşte asiguratorul.
Franşizele pot fi aplicate sub formă de sumă fixă (ex: 100 euro) sau ca procent din despăgubire, defalcat pentru toate riscurile (furt total, daună totală, furt parţial sau daună parţială).

Astfel, presupunând că poliţa prevede o franşiză de 100 euro, iar paguba este evaluată la 500 euro, atunci asiguratorul va despăgubi doar contravaloarea a 400 euro.

Prin urmare, posesorii automobilelor trebuie să ştie că, optând pentru o astfel de poliţă - este adevărat, ceva mai scumpă - vor avea acoperire în cazul producerii unor avarii în mod accidental.

Totuşi, trebuie cunoscut faptul că poliţele diferă de la o companie la alta, iar unele clauze care sunt incluse în asigurarea standard de către un asigurator, la altul pot fi acoperite numai contra cost. De asemenea, solicitaţi reprezentantului companiei toate informaţiile despre contractul de asigurare, cât şi lămuriri unde aveţi neclarităţi.

Pagini realizate cu sprijinul www.1asig.ro

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
1425
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

asociatia-comunelor-din-romania-la-jubil...

Asociaţia Comunelor din România, la jubileu > REVISTA LUMEA SATULUI

Asociaţia Comunelor din România, la jubileu

- Cu prilejul aniversării a 15 ani de la înfiinţare, ACOR a adoptat Agenda comunelor din România - 2012. Orizonturi 2020

În perioada 4 - 7 martie au avut loc la Bucureşti lucrările sesiunii anuale ale Adunării Generale a Asociaţiei Comunelor din România (ACOR). Desfăşurat în prezenţa a 300 de reprezentanţi din întreaga ţară, evenimentul a marcat şi 15 ani de la înfiinţarea ACOR, prilej cu care a fost supusă aprobării, precum şi analizei publice, „Agenda comunelor din România - 2012. Orizonturi 2020“.

Cu acest prilej, am lansat provocarea, în rândul câtorva aleşi locali, de a identifica în baza propriilor experienţe cele mai importante probleme cu care se confruntă în prezent comunităţile rurale. Redăm, aşadar, opiniile acestora exprimate punctual.

Mariana Gâju - prim - vicepreşedinte al ACOR, primar al comunei Cumpăna, judeţul Constanţa:

„Cofinanţarea proiectelor finanţate din fonduri europene. Neavând sprijin în finanţarea acestor proiecte din partea guvernului, riscăm să le pierdem. Adică, un ajutor financiar din partea guvernului la demararea proiectului, iar în momentul primirii fondurilor din partea Uniunii să avem obligaţia restituirii acelui sprijin venit de la guvern; reînfiinţarea Posturilor de Poliţie locală; dacă vrem să avem oameni sănătoşi, să reînfiinţăm spitalele, acolo unde este posibil.“

Mircea Velica, primar comuna Izbiceni, judeţul Olt:

„Eu fiind dintr-o zonă cu sistem irigat, consider o prioritate reabilitarea întregii suprafeţe irigabile a României, având în vedere şi perspectiva că ţara noastră se va confrunta cu o situaţie defavorabilă din punctul de vedere al precipitaţiilor.“

Csaba Boncidai – primar în comuna Pericei, judeţul Sălaj:

„Pentru a face politici agrare bune în România, trebuie rezolvată problema cadastrală.
Fără finalizarea Registrului Cadastral, batem pasul pe loc şi cheltuim bani inutil.“

Emilian Gheorghe Pop, primar al comunei Săcălăşeni, judeţul Maramureş:

„Crearea de locuri de muncă la sate; extinderea căilor de comunicaţie, media, audio, video; îmbunătăţirea infrastructurii rutiere.“

Vasile Capotă, primarul comunei Mitoc, judeţul Botoşani:

„Să nu se mai schimbe regulile în timpul jocului, ceea ce s-a întâmplat aproape cu toate programele finanţate de Uniune; ingerinţa politicului să fie mult diminuată; subfinanţarea zonei rurale.“

Valerică Zamfirescu, primar în comuna Slobozia Bradului, judeţul Vrancea:

„Neimplicarea politicului în administraţia locală; acordarea de fonduri pentru proiectele finanţate de UE.“

Lucrările sesiunii anuale au fost prezidate de preşedintele ACOR, Emil Drăghici, primarul comunei Vulcana Băi din judeţul Dâmboviţa.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
671

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

asociatia-pastorilor_471.html

Asociaţia păstorilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAsociaţia păstorilor

Cum primăria nu putea primi subvenţii la unitatea de suprafaţă, pentru a beneficia de fonduri europene un grup de crescători de animale din comuna suceveană Ilişeşti a înfiinţat o asociaţie a utilizatorilor de păşuni.

Într-o adunare comunală, ca preşedinte al asociaţiei a fost ales Ioan Lupu, unul dintre gospodari şi un harnic crescător de animale. Statutul aprobat de toţi cei prezenţi prevede ca întreaga sumă de circa 100 de euro la hectar primită ca subvenţie să fie utilizată pentru îmbunătăţirea calităţiii păşunilor pe întreaga suprafaţă de circa 470 ha prin lucrări de stopare a eroziunii solului şi a alunecărilor de teren, crearea de liziere, îmbunătăţirea drumurilor de acces, adăpători, umbrare, însămânţări etc.

Mai mult, oierii din localitate vor să înfiinţeze pe păşune o stână model pentru turişti, pentru a vedea cum se lucrează aici, să gătească caşul şi celelalte produse specifice locului, cu care se vor înscrie în registrul de produse tradiţionale.

Toţi aşteaptă banii promişi pentru că, trebuie s-o spunem, până la data când am fost la Ilişeşti asociaţia nu primise niciun cent din subvenţie şi, drept urmare, primăria nu a mai încasat taxa de păşunat. A venit primăvara, perioadă în care se executau altădată o serie de lucrări vizând, atât cât se putea, îmbunătăţirea calităţii păşunilor.

Acum se aşteaptă.

La toate întrebările pe care membrii asociaţiei le-au adresat organelor judeţene au primit: răspunsuri liniştitoare de tipul „Mai aşteptaţi, la întâi, la 15 ale lunii etc., etc“. Vremea însă trece şi, vorba unui ţăran din partea locului, „Ne-am asociat degeaba!“

Stelian Ciocoiu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
683
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Asociaţia Pomicultorilor din Fălticeni

În aşteptarea unor vremuri mai bune

Retrocedarea terenurilor la adevăraţii proprietari a făcut ca bazinul pomicol Fălticeni, care în 1990 avea peste 2.700 ha – merele de aici fiind apreciate în întreaga ţară –, să scadă la circa 1.100 ha. Acum şi acestea sunt în pericol pentru că plantaţiile sunt îmbătrânite, iar tratamentele costă scump.

Totuşi speranţă există. Cu trei ani în urmă, câţiva specialişti au înfiinţat o asociaţie care să apere interesele proprietarilor de livezi, să vină în sprijinul lor cu asistenţă tehnică. Acum asociaţia este o organizaţie profesională puternică şi îşi face simţită prezenţa, dovadă fiind faptul că agenţi economici, cum ar fi SC Mera din Vrancea care a solicitat să devină membru, angajându-se să valorifice o parte din producţia de fructe de aici.

Înfiinţarea unei plantaţii – o avere!

– În ce măsură vă propuneţi să revitalizaţi bazinul pomicol Fălticeni de altădată? – îl întrebăm pe inginerul Teofil Bulai, secretarul asociaţiei pomicole.

– E unul din proiectele noastre dar, vedeţi, ca peste tot este nevoie de bani pe care oamenii noştri nu-i au. E adevărat că anul acesta vom primi o subvenţie de 1.100 lei la hectar, după o vreme pomicultura a fost uitată. E încă foarte puţin. Cu aceşti bani putem plăti doar 60 la sută din costul tratamentelor de iarnă. Numai un kilogram dintr-un produs sistemic, cum ar fi Fulguranul, costă două milioane de lei vechi. Pentru un hectar este nevoie însă de trei kilograme, ne mai vorbind de faptul că, în vară, trebuie să efectuăm în medie 15 tratamente!

– Dar noile plantaţii?

– Aici este marea durere. Înfiinţarea unui hectar de livadă cu soiuri agreate în Uniunea Europeană – Idared, Florina, Ionagold – costă enorm. Pentru un hectar e nevoie de 1.100 puieţi care sunt aduşi, cu 4-5 euro bucata, din Olanda, via Ungaria. Adăugaţi la toate celelalte lucrări şi calculul arată că investiţia se ridică la o sumă impresionantă. E drept, unii dintre asociaţi au împrumutat bani de la bănci şi au plantat ici colo câteva hectare de teren, dar e foarte puţin faţă de ceea ce am vrea.

Ar mai fi concurenţa neloială

– V-aţi propus, de asemeni, să facilitaţi valorificarea fructelor

– Am luat legătura cu supermarket-urile care nu sunt deloc interesate să ne primească în magazine, de vreme ce aici se pot cumpăra mere din Polonia, Italia şi chiar Chile!. Explicaţia este simplă: merele sunt aduse la preţuri derizorii. Atunci, când se înduplecă şi, să zicem, primesc şi mere de ale noastre, preţul oferit nu asigură nici 60 la sută din preţul de producţie.

– Şi cu toate acestea, pomicultorii de aici rezistă.

– E o meserie pe care o facem din tată-n fiu, iubim ceea ce facem şi, vă spun, ca unul care face parte din această tagmă, nu există bucurie mai mare decât să vezi livada înflorită sau, toamna, plină de rod.

– Şi totuşi?

– Avem planuri mari: pe lângă extinderea suprafeţelor de livadă, intenţionăm să construim un depozit modern de mare capacitate pentru păstrarea fructelor. Ne mai gândim la o fabrică de sucuri concentrate. Specialiştii noştri au în vedere şi obţinerea merelor ecologice.

Un început l-am făcut prin proiecte care vizează accesarea fondurilor europene prin măsura 1.21, dar nu e încă suficient. Pomicultorii, şi nu numai ei, au nevoie de credite cu dobândă redusă, greu de obţinut în actuala conjunctură economică. Noi, încă, sperăm!

- Doar 1.000 ha, din cele 2.700 ha în 1990.
- Subvenţiile acoperă doar 60% din tratamentele de iarnă.
- În patria merelor, fructe din... Chile!

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
1539

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Aspecte tehnologice în creşterea puilor de carne

Tehnologia de creştere şi de hrănire a puilor de carne, utilizate în societăţile avicole, pot demonstra calitatea superioară a cărnii de pasăre realizată pe această cale. Este motivul pentru care prezentăm cititorilor revistei câteva dintre mijloacele tehnologice de creştere intensivă a puilor de carne. Spunem „creştere intensivă“ pentru că aceasta este cea mai economică formă de creştere a puilor de carne, care poate fi aplicată nu numai în mari complexe avicole, ci şi de micii crescători, care posedă doar un adăpost de păsări.

Igiena este esenţială

Un flux complet, într-o societate avicolă integrată pe vertical, începe de la o fermă de reproducţie – găini rase de carne – care produce în flux continuu ouă de incubaţie, asigurând activitatea unei staţii de incubaţie. Dimensiunile acestora sunt corelate între ele, iar staţia de incubaţie realizează de la două până la şase ecloziuni pe săptămână, iar fiecare ecloziune asigură cu exactitate pui de o zi necesari pentru popularea unei hale. Se lucrează pe principiul „totul plin, totul gol“, care asigură o sănătate perfectă păsărilor, la fiecare depopulare totală, prin vidul sanitar realizat rupându-se ciclul evolutiv al germenilor patogeni şi conferind spaţiilor populate o biosecuritate totală.

Halele în care se cresc puii de carne sunt construite şi echipate cu cele mai moderne instalaţii de hrănire, adăpare, climatizare şi iluminat. Este adevărat că sunt hale „oarbe“, lipsite de ferestre, dar s-a renunţat la acestea pentru a oferi halei o inerţie termică înaltă, care fereşte păsările atât de gerul iernilor cât şi de căldura toridă a verilor. Instalaţia de climatizare este astfel realizată – şi de cele mai multe ori automatizată – încât oferă păsărilor un microclimat – temperatură, umiditate, noxe – optim pentru toate anotimpurile anului şi pentru fiecare vârstă a puilor de carne, conform exigenţei acestora. Un aşternut permanent, constituit din material uscat, curat, confortabil pentru păsări, acoperă în totalitate suprafaţa de creştere. Hrănirea puilor de carne se face în hrănitoare – tronconice sau liniare – a căror înălţime se reglează în funcţie de vârsta – şi înălţimea – puilor.

O hrănire sănătoasă, producţii pe măsură

Furajele combinate pentru pui de carne se fabrică, de regulă, în fabrici din dotarea societăţilor avicole, care asigură reţete furajere diferenţiate pe faze de creştere, asigurând integral exigenţele nutriţionale ale puilor în funcţie de vârstă.

Nutreţurile combinate sunt optimizate pe calculator, conţin doar ingrediente furajere libere de germeni patogeni, mucegaiuri sau corpuri străine. În reţete nu sunt permise substanţe care ar putea dăuna sănătăţii puilor sau a consumatorilor de carne de pasăre, cum ar fi stimulanţi de creştere, antibiotice, făină de carne sau de oase. Un exemplu în acest sens este scoaterea din reţetele furajere a coccidiostaticelor cu o săptămână înainte de sacrificare, perioadă suficientă pentru ca aceste substanţe să nu mai persiste în carcasa păsării, după sacrificare. Reţetele furajere conţin – în mare proporţie – cereale (porumb, grâu, orz), care asigură baza energetică a furajelor, şroturile de soia (şi, eventual, făini de peşte), care asigură proteina, săruri minerale şi vitamine. Pentru completarea necesarului energetic, reţetele conţin şi ulei vegetal, iar pentru considerente nutriţionale şi economice, acestea sunt granulate.

Prof. univ. Ilie VAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
2258

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

astazi-despre-problemele-primarilor-din-...

Astăzi, despre problemele primarilor din judeţul Constanţa

Revista Lumea Satului a redeschis, la sfârşitul anului 2008, seria de întâlniri între reprezentanţii autorităţilor locale din mediul rural cu specialiştii şi reprezentanţii ministerelor, ai instituţiilor statului implicate în rezolvarea problemelor satului românesc. S-a ales acest moment al dezbaterii din motive lesne de înţeles: jumătatea lunii decembrie este exact perioada când se pot face evaluări corecte ale activităţii, când se încheie un ciclu legislativ şi se pregăteşte reluarea activităţii în toate domeniile.

Lumea satului, revista care de la prima apariţie a fost mijlocul prin care sătenii, reprezentanţii lor şi instituţiile statului au găsit spaţiu publicistic pentru a-şi exprima opiniile, a considerat că acum este timpul să fie „moderatorul“ unor întâlniri pe teren, aducând în discuţie cele mai importante probleme ale zilei. Ideea a fost îmbrăţişată imediat şi de prestigiosul post de radio, Antena Satelor, vocea care se aude în cele mai îndepărtate colţuri de ţară şi chiar în străinătate.

Lumea satului la „Cumpăna“ dintre ani

Aşadar: două personalităţi din presa care se ocupă de problemele satului românesc, publicistul Ion Banu, editorul general al revistei Lumea Satului, şi Gheorghe Ghelmez, redactorul-şef al Antenei Satelor, însoţiţi de specialişti din Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, au poposit la Cumpăna, o localitate vestită în judeţul Constanţa.

Gazdă le-a fost primarul comunei, doamna Mariana Gâju, care a invitat, la rându-i, primari din tot judeţul. Evident, au participat şi specialişti din cadrul Direcţiei Judeţene pentru Agricultură Constanţa, Autorităţii pentru Sănătate Publică, Întreprinderilor Mici şi Mijlocii etc. Tonul discuţiilor a fost deschis, extrem de precis, atingând absolut toate punctele dureroase pe care, în decursul anului 2008, le-au simţit în egală măsură, şi reprezentanţii autorităţilor locale şi ai instituţiilor de resort. Poate că această formulă originală a fost cel mai important câştig, a fost baza de la care s-a pornit în abordarea discuţiilor.

Tematica dezbaterii

Nu s-au căutat justificări pentru a anula, a ascunde necazurile pe care le întâmpină primarii în rezolvarea problemelor, ci s-au scos în evidenţă punctele slabe ale sistemului. Iată doar câteva dintre subiectele dezbătute pe larg la această întâlnire, unde, se cuvine spus, discuţiile au fost înregistrate şi difuzate în cadrul emisiunilor speciale de la Antena Satelor:

- în ce măsură, autorităţile publice locale se implică în stabilizarea tinerilor în spaţiul rural românesc;
- cum să atragem specialişti valoroşi din rândul tinerilor care să se implice în evoluţia comunelor;
- ce s-a întâmplat, de ce o parte dintre fermieri nu au primit încă subvenţia de la UE pe anul 2007;
- cum reuşim să accesăm fonduri europene, ce este nou, la ce să se aştepte primăriile şi agenţii economici;
- ce se întâmplă cu ajutorul, fondurile de cofinanţare în vederea accesării, implementării unor proiecte;

- de ce nu ajunge sprijinul financiar şi la comunele care nu au posibilitate să se împrumute.

Încurajaţi de tonul sincer, de corectitudinea dialogului, primarii şi reprezentanţii instituţiilor cu rol de îndrumare, dar şi de decizie în demersurile lor, au prelungit discuţiile până ce au fost epuizate toate subiectele. Multe dintre acestea se vor regăsi în paginile revistei noastre. Lumea Satului va continua să organizeze astfel de întâlniri în toată ţara.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
837
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

astazi-s-a-nascut-Hristos-Mesia-chip-lum...

Astăzi s-a născut Hristos, Mesia chip luminos...

Nu e, cel puţin la noi, la români, sărbătoare mai mare decât Crăciunul şi Paştele, ambele legate de Iisus. O să vorbim astăzi – nici nu se poate altfel – doar despre prima dintre cele două. Deşi e iarnă şi e, de regulă, frig şi zăpadă afară, în mod miraculos, la început de decembrie, nouă ne înfloresc, ca trandafirii în mai, sufletele. Poate pentru că, de fiecare Crăciun, se naşte pentru noi Mântuitorul. Poate pentru că acum renaşte speranţa, poate pentru că, de această mare sărbătoare a creştinătăţii, ne amintim să fim mai buni, poate pentru că este momentul să renaştem şi noi din abisurile de peste an.

Ieslea din grajd

De niciun Crăciun nu încetez să fac, de altfel, ca şi voi toţi, un exerciţiu de imaginaţie. Încerc, pe baza mărturiilor ajunse până în zilele noastre, a cărţilor bisericeşti, dar şi a propriei imaginaţii, să văd cum s-au derulat lucrurile, într-o lume copleşită de convulsii sociale şi nu numai, acum două milenii şi mai bine.

Cum a venit pe lume Mesia cel proorocit, de demult, de profeţi. Cum tiranii aşteptau înfricoşaţi marele miracol. Cum Fecioara Maria, pură, imaculată, a dat naştere lui Hristos. Cum poporul lui Israel nu L-a primit ca pe Mesia, când s-a născut. Parcă văd cu ochii minţii toate acestea.

Totul a început când Maria a fost anunţată de un înger că a fost aleasă de Dumnezeu să dea naştere Fiului Lui. Lumea s-a făcut atunci foc şi pară. Mulţi oameni n-au înţeles cum, nemăritată, fără bărbat, rămâne grea.

Precum a prezis Profetul

Mulţi au clevetit-o între ei şi în faţa lui Iosif, logodnicul Mariei, încercând să-l influenţeze pe acesta să n-o mai ia de nevastă. Dar el îi rămâne Fecioarei alături şi pleacă împreună din Nazaret în Betleem, pentru a se supune înregistrării recensământului roman, aşa cum cereau cutumele vremii. Potrivit acestora, fiecare evreu trebuia să meargă să se înscrie în oraşul sau satul natal. Cum Preasfânta Fecioară Maria şi Iosif se trăgeau din seminţia lui David, care era de fel din oraşul Betleem, ca să se înscrie pe listă trebuiau să pornească într-acolo, aşa grea cum era Maria.

Drumul a fost greu, plin de neajunsuri şi oprelişti. Vremurile erau tulburi şi împilarea romană deloc uşoară. Când au intrat în Betleem, Pruncul a dat semne că nu mai poate aştepta şi vrea să se nască. Maria a simţit că e vremea să devină mamă. Dar ei erau călători şi oraşul era plin de oameni veniţi, ca şi ei, pentru recensământ. Iosif a căutat disperat o locuinţă unde să se adăpostească, dar nu a găsit nimic. Nimeni nu mai avea o cameră pentru doi oameni săraci. Şi, conform profeţiei împământenite în popor, Iisus s-a născut în Betleem. Nu într-o casă de om, ci într-un grajd, într-o iesle, în apropierea vitelor lui Crăciun, cel care le-a dat, de milă, găzduire aici.

Primul scâncet în acea noapte sfântă şi magică

Acea noapte de 25 decembrie a fost de atunci sfântă şi magică, în egală măsură. Se spune că Sfântul Duh a coborât în grajdul singuratic şi întunecat, ca să îl vegheze pe Hristos. Se spune, de asemenea, că magii de la Răsărit, Gaspar, Melchior şi Balthazar, cei trei crai pe care îi amintesc până azi şi colindele populare, care ştiau că în noaptea aceea se va naşte Mesia, au fost călăuziţi de o stea strălucitoare către locul acela. Ei au fost primii care au venit să se închine Mântuitorului, aducându-i aur, smirnă şi tămâie ca daruri, semne de regalitate, sacrificiu, spiritualitate. Savanţii şi astrologii anunţau parcă de atunci destinul Pruncului şi aleg să I se închine, chiar dacă ajung cu greutate şi cu multe peripeţii la El.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1122

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Aşteptând belşugul care nu mai vine > REVISTA LUMEA SATULUI

Aşteptând belşugul care nu mai vine

Se spune, şi pe drept cuvânt cred eu, că dintotdeauna priceperea şi greutatea aurului cenuşiu s-au măsurat pe cântar.

De spus se pot pălăvrăgi multe, angajamente se pot face oricâte, numai că la căderea toamnei vine număratoarea bobocilor.

Şi, de la un timp, adică de vreo douăzeci de ani încoa', anotimp după anotimp, belşugul a cam început să ne ocolească.

La început am crezut că este doar aşa, o întâmplare.

Adică, schimbând o orânduială cu alta, dezorientarea poate fi luată în calcul.

Mai apoi, privind spre vecini, spre cei din apus, vezi bine, am dat vina pe un anume fel de a privi lucrurile, mai dâmboviţean la noi, mai occidental la ei.

După litera de lege dâmboviţeană

Aici, aici în Carpaţi, spusa cu „lasă că se descurcă ei" e însă literă de lege.

Să dăm un exemplu!

Un singur, dar pilduitor exemplu.

Bugetul 2009, când a fost să ia în calcul agricultura, a închis ochii.

Nu doar unul, ci pe amândoi.

Drept urmare, banii de care ţăranul, ori, hai să-i zicem generalizând, fermierul avea nevoie, mare nevoie, au fost daţi pe sponci.

Prin urmare, fiecare anotimp agricol a pornit cu stângul.

Decapitalizaţi până a fi pauperi, agricultorii României au adăstat, mai mereu, zile bune.

Plâng miriştea părăsită

Or, zicala „în câmp nu poţi lăsa pe mâine ceea ce trebuie făcut neapărat astăzi" este sfântă.

Aşa că „brazda-bătătură" a invadat încet dar sigur, ca o pecingine, câmpurile ţării.

La început s-a instalat mirarea.

Adică auzeai foarte adesea: chiar nu-i mai pasă românului de pământul, de ogorul lui?

Mai apoi însă, ca o a doua natură, obişnuinţa a învins.

Peste 3 milioane de hectare au rămas an de an mirişte părăsită.

Ceea ce s-a însămânţat însă a provocat deseori pagubă şi mai vârtoasă.

Rectificările bugetare au acutizat şi ele problema ţărănească.

Fiindcă, atunci când a fost de luat, s-a luat tot de la Ministerul Agriculturii, susţinându-se că odată şi odată va veni şi rândul ţăranului.

N-a fost însă să fie aşa!

Drept urmare, agricultorii ţării au ieşit în stradă.

Şi cum timpul nu aşteaptă, şi noul an agricol a pornit la drum tot sub zodia dezamăgirilor şi incertitudinii.

Bilanţ trist

2009 a fost un an, o arată statisticile, mai mult decât modest.

5,2 milioane tone de grâu, mai puţin cu 28% faţă de anul anterior.

Gurile rele susţin chiar că producţia de grâu a ţării a fost, anul acesta, în realitate cam de 3,5 milioane tone.

Floarea-soarelui, la rândul ei, a totalizat doar 1,1 milioane tone, faţă de 1,17 milioane tone anul trecut.

La porumb, spun statisticile Ministerului, s-au cules 6,7 milioane tone, cu aproape 10% mai puţin decât în 2008.

Minusurile de recoltă au secătuit şi mai abitir resursele agricultorilor.

Şi asta în pofida realităţii care arată că, în vara 2009, un număr de 34 judeţe au suferit de pe urma secetei.

Vă mai ziceam însă, ajutorul statului e ca şi inexistent.

Or se ştie – şi se demonstrează încă o dată iată – sărăcia nu vine din prea multă minte.

Vorba bădiţei Creangă însă: „săraci ca anul aista, ca anul trecut şi ca de când ne ştim n-am fost parcă niciodată“.

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
611

□

Comentarii

□

□

1. Nastase Sabinel -- (16-November-2009)Stiti care ar fi adevarul despre agricultura in conceptia guvernantilor?Politica si sfaturile samsarilor.Nu ma credeti, va dau un exemplu eu personal am urmarit timp de 5ani urmatorul aspect pina la treieratul griului pretul era undeva in jurul cifrei de 5-6 mii lei vechi kilogramul,cum bagai in brazda cum scadea pretul la 3-2,5 mii lei vechi per Kg. Si atunci cum sa mai se ajunga taranul????Cind pe guvernanti ii doare in papuci de tara asta

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

asteptand-hibrizii-aquamax-de-la-pioneer...

Aşteptând hibrizii AQUAmax de la Pioneer

În plin puseu al insuficienţei umidităţii din sol, fenomen prelungit dincolo de cele mai pesimiste previziuni ale specialiştilor în agrometeorologie şi mai ales ale fermierilor, compania Pioneer Hi-Bred România a anunţat, prin vocea directorului tehnic & marketing Maria Cîrjă, lansarea gamei de hibrizi de porumb AQUAmax, cu toleranţă ridicată la secetă. Anunţul a fost făcut în preambulul Field Day-ului organizat pe 22 august la ferma de la Zăneşti - Neamţ, aparţinând grupului de firme TCE 3 Brazi.

Fermieri din şase judeţe din zona Moldovei au vizitat, în prag de toamnă, loturile demonstrative cu hibrizi de porumb şi soiuri de soia din portofoliul firmei Pioneer, aflate în vegetaţie la ferma TCE 3 Brazi de la Zăneşti. Evenimentul, un melanj între tradiţionalul field day organizat anual de gazde şi Potofolio Farm, concept lansat în 2010 de Pioneer, au debutat o alocuţiunea directorului executiv al fermei de la Zăneşti, Radu Bălău.

„Continuăm să credem că dimensiunea şi diversitatea domeniului de activitate au fost şi sunt un atu pentru noi. În acest sens suntem mândri că la ora aceasta la ferma Başta, parte a grupului de firme TCE 3 Brazi, este în plină dezvoltare o modernizare care vizează atât exploataţia în sine, cât şi o unitate integrată, respectiv un siloz de 15.000 de tone şi un FNC de 10 tone pe oră. În vegetal am avut o mare realizare, respectiv achiziţia silozului de 45.000 de tone de la Roznov. Suntem într-un an greu, cu probleme mari pentru că am investit mult şi trebuie să reluăm ciclul de producţie.

Dacă la culturile din vară rezultatele au fost mulţumitoare, sperăm ca şi la culturile din toamnă să avem un rezultat satisfăcător. Considerăm că respectarea tehnologiei cu sfinţenie, alegerea unor hibrizi şi a unor soiuri bine adaptate pentru condiţiile pedoclimatice locale, alături de o fertilizare susţinută sunt factorii care pot duce la obţinerea unor rezultate mulţumitoare în cele mai grele situaţii“, a declarat amfitrionul evenimentului, neuitând să accentueze importanţa colaborării cu firma Pioneer.

Tot despre însemnătatea şi mai ales avantajele mutuale ale parteneriatului dintre cele două companii de calibru a vorbit în deschidere şi Maria Cîrjă, director tehnic & marketing Pioneer Hi-Bred România. „Se ştie că o companie care se respectă nu poate să colaboreze decât cu o alta cel puţin la fel. Putem spune că această colaborare este o onoare pentru noi deoarece TCE 3 Brazi este un etalon în agricultura românească“.

Miza pe hibrizii rezistenţi la secetă

Făcând o previzionare a producţiilor la culturile aflate încă în vegetaţie ing. Vasile Iacob, şef sector vegetal al fermei de la Zăneşti, a estimat că cele mai bune producţii se vor obţine la hibrizii Pioneer şi Monsanto. „Noi colaborăm cu 6-7 firme mari producătoare de hibrizi de porumb. Anul acesta, cele mai bune producţii se vor înregistra la hibrizii Pioneer şi Monsanto.

Contează foarte mult că aceste companii au mizat pe cercetare, creând hibrizi cu gene rezistente la secetă. La ceilalţi producţiile sunt de 60-70%. Cei care au folosit cantităţi mari de azot în acest an au obţinut producţii consistente. Cu cât dai mai mult azot, cu atât rezistenţa la secetă e mai mare. Nu e mai puţin adevărat că poate să fie şi reversul medaliei, adică să dai mult azot, să fie un an normal şi să te duci cu perioada de vegetaţie până în luna noiembrie“.

În acelaşi context, Maria Cîrjă, a anunţat că hibrizii companiei Pioneer vor continua să se afle în avangarda luptei împotriva secetei, un combatant redutabil urmând să fie Optimum AQUAmax. „Pentru sezonul 2013 avem o gamă de hibrizi cu toleranţă la secetă. Acest segment se va numi AQUAMax şi am dori ca toţi cultivatorii de porumb din zonă să se orienteze spre acestă grupă de hibrizi“.

Alături de cei 600 de fermieri, la eveniment au mai participat cei mai importanţi distribuitori de inputuri pentru agricultură din zona Moldovei, reprezentanţi ai instituţiilor locale din subordinea MADR, ai oficialităţilor din administraţia locală a judeţului Neamţ, ai instituţiilor bancare, precum reprezentanţi ai mediului de afaceri.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
2375

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Aşteptând odihna veşnică...

A trăi bine, susţin înţelepţii, înseamnă, înainte de toate, ştiinţă şi artă. Şi mai e ceva! Cum sărăcia nu vine niciodată din prea multă minte, viaţa, cu bune şi cu rele, ţine şi de o anumită pricepere în a armoniza politicul cu socialul ori, altfel spus, conducătorii cu cei conduşi. Fini observatori, cu belşug de aur cenuşiu, au priceput de îndată că ceea ce noi numim „criză mondială“ nu este altceva decât produsul unor minţi mereu active în încercarea de a mai descotorosi planeta albastră de povara umană care încarcă nota de plată a secolelor şi mileniilor.

Criza morală, criza economică: care o fi mai rea?

Pe plaiurile dâmboviţene, situaţia este şi mai crudă, prin adevărul ei şi, de ce nu, chiar mai comică, în sensul că românul, de când se ştie, a scăpat mai lesne de belele, făcând haz de necaz.

La noi, criza morală e mai agresivă decât cea economică, judecând realităţile pornind numai de la constatarea că, vorba lui nenea Iancu – economia românească e sublimă, dar lipseşte cu desăvârşire. Prin urmare, dacă ne e frig, şi ne este, nu închidem uşa în urma pisicii – ci purcedem înţelepţi, cum şi suntem, la a-i reteza coada. Să mă explic. E nevoie, mare nevoie de bani. Ei bine, nu ne aşezăm serios pe treabă, cum ar face orice gospodar chibzuit, ci dăm repejor fuguţa să împrumutăm, adică să amanetăm ceea ce încă ne mai aparţine.

Şi, lăcomoşi cum ne ştim iarăşi, băgăm în desagă zeci de miliarde de euro, fără să gândim că ceea ce iei trebuie să înapoiezi şi, pe deasupra, şi cu dobândă.

Cel care dă are şi pretenţii. Aşa se face că, peste o lună, ori două datoria externă a României va depăşi 40 miliarde de euro. Adică 2.000 de euro de fiecare căciulă. Ca să dai, trebuie să ai de unde. Soluţia a venit de îndată de la cel cu pâinea şi cuţitul. Ori micşorăm salariile, ori trimitem oamenii în şomaj. Ca întotdeauna, s-a ales calea de mijloc. Numai că şi aşa 750.000 – 1 milion de simbriaşi vor rămâne fără pâine. Şi, pe lângă ei, familiile lor – deci mai bine de 3 milioane de oameni.

Biruri noi pentru oamenii săraci

Ca treaba să fie în regulă s-au inventat şi biruri noi: pe salariaţi, pe pensionari, pe artişti, pe toţi săracii. De cealaltă parte, agricultura şi satul românesc trăiesc în agonie.

Traiul bun rămâne un miraj

Ne paşte creşterea economică şi, pentru cei care au şansa să scape, mirajul traiului bun.

Numai că ni se promite o vârstă de pensionare drastic sporită, şi pentru bărbaţi şi pentru femei, la 65 de ani. Ce facem însă, ce ne facem cu speranţa la viaţă a românilor? În prezent de doar 68 de ani la bărbaţi şi de 74 la femei. Una peste alta, deci, vom avea parte de odihnă doar pe ceea lume. Adică pe lumea veşnică.

Şi ca un „bonus“, se adaugă şi un fel draconic de a calcula bruma de pensie cuvenită contribuabililor pentru depuneri de zeci de ani de muncă, în aşa fel încât, cum se zice, mai bine în cer decât pe pământ. Generaţiile nu-şi dau, nu-şi mai dau mâna, politicienii sunt amatori în a vedea idei, iar funcţia de dregător nu este, precum odinioară, o sfântă datorie în slujba supuşilor ci, mai degrabă, o pleaşcă întru propria înavuţire, venită graţie unor întâmplări mai totdeauna mafiote şi lipsite de verticalitate. La români, la cei cufundaţi în dureri înăbuşite, „a trăi bine“ a căpătat de la o vreme valoarea vorbelor rostite la mânie. „Să trăiţi bine, Domnilor! Ca noi, cei mulţi adică!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
738
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Aşteptându-i pe italieni

Dialog cu ing. Valeriu Bolgiu, directorul AJVPS Prahova

– Care sunt efectivele faunei inventariate de dumneavoastră, vara aceasta, la speciile principale: cervide, carnivore mari (urs brun, lup, râs, pisică sălbatică)? Dar la mistreţi şi iepuri?

– Evaluarea acestora pentru anul 2011 a demonstrat o evoluţie ascendentă pentru fiecare specie în parte. Spre exemplu, la cerbul comun au fost evaluate 92 de exemplare; la fel la urs – 53 de exemplare, la mistreţ – 719, la căprior – 1.454, la iepure – 15.142, la fazan – 4.059, la vulpe – 851 de exemplare. O situaţie bună avem şi la speciile protejate - lup, râs şi pisică sălbatică.

– La care dintre acestea există creşteri mai mari de efective?

– Creşterile sunt cuprinse între 10%, în cazul iepurilor, şi se ajunge la peste 50%, în cazul mistreţilor. Toate aceste creşteri sunt datorate modului profesionist în care colaboratorii noştri – angajaţi şi vânători – s-au străduit să adune şi să distribuie în teren hrana complementară, cu mult peste prevederile contractelor de gestionare, să efectueze acţiuni de combatere a dăunătorilor cu păr şi pene, dar şi prin patrulele efectuate de ei în vederea combaterii eficace a braconajului.

– Care este situaţia la potârniche şi la alte păsări migratoare?

– Pot să spun că este acum mulţumitoare, creşterea substanţială a numărului de exemplare pe fondurile cinegetice punându-ne în situaţia de a nu mai fi nevoiţi să facem populări anuale, acţiune pentru care cheltuiam, până acum, foarte mulţi bani.

Mistreţii, spaima recoltelor

– Există ori nu atacuri ale mistreţilor asupra recoltei ţăranilor de pe fondurile dvs. de vânătoare?

– Există astfel de situaţii. Proprietarii de teren au sesizat primăriile din zonele unde s-au produs pagube. Din păcate, în mai toate situaţiile s-a constatat că proprietarii de teren nu şi-au luat măsurile pe care sunt obligaţi prin lege. Noi, AJVPS Prahova, am acţionat rapid, cu măsurile legale necesare. Dar nu putem cu un paznic de vânătoare la 10.000 ha să păzim toate culturile agricole din zonă. Mai mult, am cerut de la ITRSV Ploieşti o derogare pentru extragerea exemplarelor care produc astfel de pagube. Cea mai sigură dintre măsuri rămâne însă paza efectivă a tuturor culturilor expuse in perioadele critice.

– Sunt cumva programate şi vânători cu cetăţeni străini? Cât mai costă azi o vânătoare sportivă la urs? Dar la căprior?

– În acest moment nu avem solicitări, dar, cu siguranţă, în toamnă lucrurile vor sta altfel. Cele mai căutate specii vor fi, ca şi până acum, păsările migratoare (sturzi, sitari, etc.). În principal, vânătorii italieni sunt aceia care fac cele mai multe astfel de cereri. Cât priveşte costul vânătorilor, pot să vă spun că vânarea unui urs poate să înceapă de la 5.000 de euro şi se poate ajunge până la peste 10.000 euro; un căprior- de la 250 de

euro până la 1.300 euro. Chiar şi mai mult! În funcţie de valoarea trofeului.
– Cât mai costă azi o armă modernă de vânătoare?
– O armă de vânătoare se poate cumpăra fie cu 250 euro, la mâna a doua, fie cu zeci sau chiar sute de mii de euro! Totul depinde de preferinţele cumpărătorului şi de puterea sa financiară.
Fenomenul braconajului, atent monitorizat
– Ce ne puteţi spune despre fenomenul braconajului în Prahova?
– Acesta îmbracă două forme distincte, şi anume: braconajul de subzistenţă, din ce în ce mai des întâlnit, şi braconajul de plăcere, practicat de vânătorii rebeli. Ambele situaţii apreciem că sunt sub control, în acest moment fenomenul ca atare nedepăşind în amploare situaţia semnalată în anii anteriori. În ultimul timp au fost prinşi în flagrant mai mulţi braconieri, ale căror dosare se află în diverse faze de instrumentare de către poliţie, parchet sau instanţe judecătoreşti.
– Ce se întâmplă cu acei vânători ai AJVPS Prahova care ar putea fi disponibilizaţi după pierderea unor fonduri de vânătoare?
– Ei vor fi repartizaţi pe alte fonduri decât cele pe care au vânat de generaţii întregi şi, probabil, se vor gândi mai atent atunci când va veni vremea votului, aceştia nedorind ca persoanele care le-au făcut azi acest rău fără margini să mai ajungă vreodată să le conducă destinele.
Cristea BOCIOACĂ
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
705
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Atenţie la acarienii eriofizi ai viţei-de-vie!

Vremea deosebit de friguroasă şi umedă din prima decadă a lunii mai 2011 a fost favorabilă atacului produs de acarienii eriofizi ai viţei-de-vie. Dintre aceştia, speciile Calepitrimerus vitis şi Colomerus vitis sunt considerate la ora actuală dăunători-cheie ai plantaţiilor viticole din România. Deşi au dimensiuni microscopice, acarienii eriofizi pot produce pagube invers proporţionale cu mărimea lor. Adulţii şi larvele atacă în grup toate organele erbacee ale plantei (lăstari, frunze, inflorescenţe, struguri), înţeapă ţesuturile atacate, sug lichidul celular şi perturbă activitatea de asimilaţie. Organele atacate sunt pipernicite şi deformate, inflorescenţele tinere se usucă şi cad. Impactul atacului determină maturarea întârziată a strugurilor, reducerea formării mugurilor de rod, risc mare de îngheţ al culturii, pierderi de recoltă în proporţie de până la 40%, slăbirea şi dispariţia completă a tinerilor butuci de viţă-de-vie.

Pagube produse de Calepitrimerus

Atacul speciei Calepitrimerus vitis, cunoscut sub denumirea de „acarioza viţei-de-vie“, produce simptome caracteristice, în funcţie de momentul atacului. Primăvara, atacul timpuriu produce uscarea mugurilor şi atrofierea lăstarilor în curs de creştere. În urma atacului, lăstarii rigizi ramificaţi îndreptaţi în sus se usucă parţial sau în întregime, iar frunzuliţele rămân mici, devin fragile şi casante, rupându-se cu uşurinţă. Totodată, are loc uscarea parţială sau totală a inflorescenţelor încă nerăsfirate (de 1-3 cm lungime), cel mai păgubitor aspect al atacului. În perioada estivală atacurile sunt mai puţin nefaste pentru plantă, de cele mai multe ori ele fiind însoţite de o secreţie de fire mătăsoase care depreciază funcţiile asimilatoare ale frunzei. Boabele atacate de timpuriu sunt deformate şi prezintă pe pieliţă pete brune-ruginii cu aspect rugos.

Colomerus

Atacul speciei Colomerus vitis, cunoscut sub denumirea de „erinoza sau băşicarea viţei-de-vie“, se dezvoltă pe frunze, lăstari tineri, inflorescenţe şi boabe. La infestări puternice, în urma atacului frunzele se îngălbenesc şi cad, iar florile avortează. Simptomele specifice atribuite atacului sunt ireversibile, iar măsurile de combatere limitează pagubele, nu le şi corectează.

Prevenirea şi combaterea

Acarienii eriofizi se înmulţesc rapid în condiţii favorabile şi este aproape imposibil să-i elimini complet dintr-o cultură. Prin urmare, cerinţa principală a unui program de combatere este de a menţine populaţia de acarieni sub nivelul de la care se pot produce pagube economice = Pragul Economic de Dăunare.

Metode agrotehnice

Practicile culturale cu rol important în reducerea rezervei biologice de acarieni se concretizează în:

- aplicarea corectă şi la timp a tăierilor în uscat (de primăvară), strângerea şi arderea materialului rezultat din tăieri sunt practici culturale care reduc semnificativ rezerva biologică a populaţiei;

- arături adânci de toamnă, cu îngroparea tuturor resturilor vegetale;
- strângerea şi arderea frunzelor căzute şi a coardelor rezultate din tăierile în uscat, cu scopul distrugerii unui număr cât mai mare de femele hibernante;
- menţinerea curată a terenului prin prăşit mecanic sau manual.

Metode chimice

Parcelele în care nivelul populaţiei de acarieni depăşeşte PED-ul sunt considerate parcele cu risc ridicat, care necesită aplicarea tratamentelor chimice. Cele mai importante tratamente se aplică primăvara devreme, începând cu fenofaza de umflare a mugurilor. Pentru reuşita combaterii se recomandă ca stropirile aplicate la dezmugurit să se facă uniform, prin îmbăiere cu un volum de apă ridicat (600-1.000 l/ha).

• Fenomenul de rezistenţă, foarte des întâlnit la acarieni

Acarienii erofizi dezvoltă rapid rase rezistente la acaricidele utilizate frecvent. O consecinţă imediată a apariţiei raselor rezistente constă în ineficacitatea produselor aplicate în tratamente chiar în cazul măririi dozelor. Odată apărut fenomenul de rezistenţă, este foarte greu de combătut, singurele soluţii de combatere a rezistenţei fiind:
- întreruperea folosirii produsului în cauză, folosirea altor produse cu substanţe active din alte familii chimice, cu alt mod de acţiune;
- practicarea alternanţei între acaricide din grupe diferite de substanţe se utilizează o singură dată pe parcelă/sezon;
- respectarea dozei omologate şi în niciun caz utilizarea dozelor superioare.

Momentul aplicării tratamentului joacă un rol major în reuşita combaterii. În parcelele cu risc maxim, o combatere eficientă pe întreaga durată a sezonului se poate realiza prin aplicarea a trei tratamente în următoarele momente sensibile la atac:

• Tratamentul I – fenofaza de umflare a mugurilor - Produse pe bază de sulf muiabil 0,4% (aplicate la dezmugurit pentru combaterea făinării) complexate cu un acaricid selectiv: Envidor 0,06%; Demitan 200 SC 0,06%, Milbenknoc 0,1 %,Torque 0,05%, Nissorun 0,1%; sau tratament cu zeamă sulfocalcică 2 %.

• Tratamentul II – fenofaza de 2-4 frunzuliţe şi degajarea inflorescenţelor – sulf muiabil 0,4% complexat cu un acaricid selectiv: Demitan 200 SC 0,06%, Milbenknoc 0,1 %,Torque 0,05%, Envidor 0,06%; Nissorun 0,1%.

• Tratamentul III – în perioada estivală – acaricide selective: Omite 57 E 0,1%, Envidor 0,06 %, Sanmite 0,2%.

Metode biologice

Înmulţirea acarienilor eriofizi este limitată de o serie de specii utile, prădătoare: Typhlodromus pyri, Amblyseius andersoni, Typhlodromus aberrans Oud., T. soleiger Rib. şi T. tiliae, de cocinelidul Stethorus punctillum Weise, unele specii thripidae şi crisophydae, typhlodromii fiind cei mai importanţi dintre aceştia. Protejarea typhlodromilor contribuie la restabilirea echilibrului natural în biosistemul prădător/dăunător şi implicit la reducerea sau eliminarea tratamentelor chimice (cu acaricide).

Dr. ing. Liliana-Lucia Tomoiagă SCDVV Blaj

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
9090

☐

°Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

atentie-la-alimentele-alterate_460.html

Atenţie la alimentele alterate!

Autoritatea Naţională pentru Protecţia Consumatorilor (ANPC) a desfăşurat, la nivel naţional, o acţiune de control privind calitatea, etichetarea, depozitarea alimentelor comercializate în mediul rural. Au fost verificaţi 1.021 de operatori economici şi 55.000 kg de produse alimentare. S-au constatat abateri la 970 de operatori economici, din totalul controlat, iar 16.000 kg de alimente nu respectau prevederile actelor normative în vigoare. Pentru abaterile consta-tate, inspectorii ANPC au oprit definitiv de la comercializare 200 kg de produse, 9.000 kg au fost oprite temporar şi au aplicat 203 avertismente, precum şi 767 de amenzi contravenţionale, în valoare de 2.179.500 lei, pentru încălcarea reglementărilor privind protecţia consumatorilor.

În satele din judeţele Braşov, Satu Mare şi Vaslui, inspectorii au găsit carne de pasăre cu arsuri de congelare, iar la Galaţi, cârnaţi Polonezi cu miros de rânced, acru şi suprafaţă mâzguită, cârnaţi Trandafir şi salam de vară cu modificări organoleptice de gust şi miros, cârnaţi Dobrogeni şi cârnaţi Polonezi cu membrană lipicioasă, mâzguită, cu miros şi culoare nespecifice.

În foarte multe localităţi din mediul rural s-au constatat abateri privind încadrarea în cantitatea netă declarată de producători pe ambalaj. O altă hoţie practicată este lipsa afişării preţurilor sau afişarea preţurilor, dar într-o formă echivocă, ilizibilă.

Şi exemplele pot continua!

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
608

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Atenţie la ce consumăm în sezonul cald!

Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor recomandă consumatorilor ca, în această perioadă cu temperaturi ridicate, să acorde o mai mare atenţie modului în care păstrează sau prepară alimentele şi locurilor de unde le achiziţionează.

Măsuri preventive

În sezonul cald creşte riscul alterării alimentelor şi implicit al apariţiei de toxiinfecţii alimentare şi de aceea este bine ca cetăţenii să respecte câteva măsuri simple, dar foarte eficiente:

- să cumpere produse alimentare numai din locuri sau spaţii înregistrate sanitar-veterinar pentru că le oferă garanţia unor produse controlate şi care sunt depozitate în condiţii corespunzătoare de temperatură;
- odată cumpărate, produsele să fie ţinute o perioadă cât mai scurtă la temperatura camerei;
- alimentele care urmează a fi depozitate în frigider să fie ambalate separat şi menţinute pentru perioada şi la temperaturile menţionate pe ambalaj. Alimentele gătite nu se păstrează în recipiente fără capac;
- produsele care au fost decongelate nu se recongelează pentru fi preparate sau consumate ulterior;
- îndepărtaţi alimentele alterate, ele sunt o sursă de contaminare pentru celelalte alimente;
- spălaţi bine fructele şi legumele înainte de a le depozita în frigider.

Pentru combaterea efectelor temperaturilor ridicate asupra sănătăţii publice, ANSVSA a dispus aplicarea, la nivel naţional, a unor măsuri şi iniţierea unor tematici de control care au ca obiectiv siguranţa alimentară a consumatorilor. Inspectorii Autorităţii vor verifica modul în care operatorii economici din industria alimentară respectă aceste măsuri şi nu pun în pericol sănătatea cetăţenilor. Măsurile dispuse de conducerea Autorităţii vor fi puse în practică prin intermediul Direcţiilor Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor judeţene şi a municipiului Bucureşti.

Obligaţii ale inspectorilor veterinari

Fiecare DSVSA se va asigura că la nivelul fiecărui judeţ şi al municipiului Bucureşti agenţii economici vor respecta:

- evitarea expunerii la vânzare a produselor de origine animală în locuri şi spaţii care nu asigură temperaturi adecvate;
- asigurarea condiţiilor de manipulare, depozitare şi transport a produselor de origine animală în toate unităţile autorizate sau înregistrate sanitar-veterinar;
- confiscarea, denaturarea şi distrugerea produselor de origine animală alterate sau depreciate pe timpul transportului, distribuţiei, depozitării sau comercializării;
- interzicerea sacrificării animalelor în alte locuri decât abatoarele autorizate, precum şi a celor neînsoţite de documente sanitare veterinare;

- interzicerea transportului în cazul neasigurării temperaturilor adecvate pentru menţinerea lanţului frigorific;
- interzicerea comercializării şi punerii în consum a cărnurilor care nu au fost inspectate, ştampilate şi certificate sanitar-veterinar.

Totodată, în cadrul parteneriatului pe care îl are cu Autoritatea Naţională pentru Protecţia Consumatorilor şi ţinând cont de competenţele legale privind etichetarea, ANPC, ANSVSA va propune, începând de săptămâna viitoare, ca ambele autorităţi să înceapă acţiuni comune de control, la nivel naţional, în vederea verificării modului în care sunt etichetate produsele alimentare comercializate.

Legumele ecologice de la Domeniul Ştirbey

Da, a fost şi pentru mine o surpriză să găsesc la Domeniul Ştirbey – un loc specta-culos, cu o încăr-cătură istorică deosebită – o grădină de legume şi un solar unde se practică reguli stricte de producţie în sistem ecologic. Detalii tehnice mi-au fost oferite de ing. Florin Luca, specialistul care se ocupă atât de grădina, cât şi de parcul care înconjoară palatul. Acest proiect al grădinii ecologice a fost gândit în ideea de a veni cu legume proaspete pentru restaurant, unde bucătari renumiţi prepară mâncăruri după reţete tradiţionale cunoscute doar de ei şi unde personal am redescoperit gustul bucatelor de altădată.

Exigenţe

Legumele de aici sunt produse după toate „canoanele“ agriculturii ecologice, având chiar şi certificarea obţinută prin colaborarea cu firma Ecogruppo SRL, sucursala Ecocert Italia.

Pentru a fi sigur de calitatea răsadurilor, ing. Luca le produce singur în solar unde, alături de legume, îşi fac loc şi florile care vor fi plantate mai apoi în rondurile din parc. După ce se eliberează solarul de răsaduri, terenul se pregăteşte foarte bine prin încorporarea de mraniţă, urmând ca aici să se cultive tomate, castraveţi, vinete, mărar, cimbru ş.a.

Grădina e împărţită în mai multe sole, unde sunt cultivate: tomate, ardei gras, ceapă, morcovi, leuştean, salată, varză, iar rotaţia culturilor este respectată, domnul inginer având o evidenţă strictă şi un plan prin care evită asocierile defavorabile în care plantele s-ar concura reciproc pentru hrană şi apă sau s-ar stânjeni în creştere şi dezvoltare şi chiar ar contribui la modificarea gustului (de exemplu, pepenele galben cultivat lângă dovlecel va avea gust fad).

Asolament specific culturilor

O altă regulă de bază pe care ing. Florin Luca o respectă este asocierea plantelor legumicole în aşa fel încât să se ajute unele pe altele. Astfel, de exemplu, are grijă ca ceapa, ţelina sau usturoiul să fie cultivate lângă varză pentru că îndepărtează fluturele alb al verzei (Pieris brassicae), cimbrul care îndepărtează puricii negri să fie lângă fasole, iar usturoiul care protejează de micoze să fie cultivat lângă tomate.

O problemă cu care se confruntă specialistul nostru şi toţi cei care doresc să cultive ecologic terenurile este lipsa de pe piaţa internă a seminţelor certificate ecologic. Poate autorităţile au sesizat şi ele acest lucru şi vor sprijini cu prioritate domeniul agriculturii ecologice. Despre toate acestea şi despre alte „secrete“ învăţate încă de pe băncile facultăţii a vorbit cu pasiunea unui cadru didactic tânărul inginer. Grădina de legume, parcul dendrologic, lacul, Palatul Ştirbey, Biserica şi Turnul de apă construit de inginerul Anghel Saligny te îmbie să revii şi să le redescoperi de fiecare dată. Am plecat de acolo cu gândul că, oricând voi dori o evadare din aglomeraţia Bucureştiului, voi reveni cu drag la Buftea.

Conf. dr. Viorica Lagunovschi-Luchian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
764
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

atentie-la-furajul-mucegait_l1093.html

Atenţie la furajul mucegăit !

Una dintre problemele cele mai importante în cazul nutriţiei animale o constituie administrarea unor nutreţuri infestate cu mucegaiuri. Pentru organismul animal acest lucru este dăunător atât din cauza acţiunii directe a micotoxinelor produse de mucegaiuri, cât şi a valorii nutritive scăzute a furajelor. Acestea, deşi cantitativ sunt suficiente, nu au o valoare biologică corespunzătoare. Introducerea în raţie a unor astfel de furaje favorizează apariţia micozelor, boli provocate de micete patogene (ciuperci care produc micoze) sau de produsele lor de metabolism.

Consecinţe asupra sănătăţii

Efectele nocive ale micetelor patogene se manifestă numai atunci când acestea au posibilitatea să pătrundă în organism şi să se multiplice. Altele însă elaborează micotoxine în afara organismului, provocând efecte nocive nu prin ele însele, ci prin produşii toxici care ajung în organism odată cu furajele mucegăite consumate.

În general, micetele toxinogene dezvoltă micotoxinele în substratul lor nutritiv, conţinutul în apă al acestuia şi umiditatea aerului fiind factorii care influenţează hotărâtor creşterea micetelor şi elaborarea micotoxinelor. Efectele sunt dintre cele mai nocive, cu grave şi variate consecinţe asupra sănătăţii, productivităţii şi chiar a vieţii animalelor. De factorii favorizanţi amintiţi trebuie să se ţină seama mai ales în spaţiile de depozitare a furajelor combinate sau a cerealelor.

Tulburările de reproducţie

Efectele dăunătoare ale administrării furajelor mucegăite sunt resimţite în toate tipurile de producţie, dar mai ales în cazul tineretului şi femelelor care fac obiectul reproducţiei.

Apariţia frecventelor şi variatelor forme de infecunditate este cauzată în mare măsură calităţii furajelor, condiţionată şi de momentul recoltării, dar şi de modul de depozitare.

În cazul consumării unor furaje mucegăite, efectele înregistrate în tulburările de reproducţie se manifestă prin avorturi, complicaţii de parturiţie, involuţii uterine întârziate, menstru prelungit după fătare, endometrite urmate de infecunditate şi sterilitate.

Incidenţa mare a infecundităţii la vaci şi mai ales la viţele, dereglarea profundă a ciclului sexual (călduri false şi repetate, lipsa sau neregularitatea estrului), precum şi endemul vulvovaginal, prolapsul vaginal şi uneori uterin sunt principalele simptome ale administrării furajelor mucegăite. În acest caz procentul de femele gestante este foarte redus, chiar după efectuarea de tratamente repetate. O serie de micete facultativ patogene sau micotoxinele din nutreţuri acţionează nociv asupra aparatului genital al animalelor gestante (vaci, oi, iepe) şi provoacă avorturi. O formă frecventă de intoxicaţie este fuzariotoxica, determinată de mucegaiurile aparţinând genului Fusarium, dezvoltate pe ştiuleţii de porumb depozitaţi necorespunzător, pe a căror suprafaţă apare un strat albicios.

Simptomele infestării sunt tumefierea buzelor vulvei, monte repetate, scurtarea ciclului de călduri, avorturi la scroafele gestante, moarte ovulară, embrionară sau fetală. Boala apare nu numai din cauza consumului de porumb infestat, ci şi a introducerii în raţie a sfeclei sau a fânului afectat de Fusarium.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
4070

º Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

atentie-la-infiintarea-culturilor-de-pri...

Atenţie la înfiinţarea culturilor de primăvară!

În majoritatea zonelor agricole şi cu deosebire în Câmpia Română, primăverile sunt, de regulă, secetoase, cu vânturi uscate. De aceea, principala grijă a agricultorilor trebuie să fie gospodărirea cu mare atenţie a apei existente în sol.

Ce utilaje folosim?

Înfiinţarea culturilor agricole presupune executarea a două lucrări de maximă importanţă:

1) pregătirea patului germinativ;
2) executarea semănatului.

De modul cum sunt efectuate aceste lucrări depinde calitatea culturii obţinute şi deci nivelul şi calitatea recoltei.

La pregătirea patului germinativ nu este indicat să se folosească grapa cu discuri deoarece lucrează la adâncimi greu de controlat şi răscoleşte pământul, cu pierderi mari de apă din sol.

Se vor folosi maşini agricole de tipul combinatorului care asigură mărunţirea şi nivelarea terenului fără să-l răscolească şi are posibilităţi de reglare mai precisă a adâncimii de lucru. Prin această lucrare trebuie să se realizeze ceea ce agronomii numesc „pat tare şi plapumă moale“, adică până la nivelul de încorporare a seminţei solul să fie aşezat, cu posibilităţi de ascensiune capilară a apei, iar deasupra, solul să fie afânat, cu posibilităţi de pătrundere uşoară a aerului şi căldurii până la nivelul seminţei.

Semănatul se va efectua cu semănători bine reglate care asigură atât distribuirea normei de sământă stabilite cât, mai ales, plasarea seminţei pe un strat aşezat, la aceeaşi adâncime, şi acoperirea ei cu un strat de sol afânat.

Nerealizarea acestor cerinţe, obligatorii pentru germinarea seminţei, aduce daune culturii înfiinţate care se vor resimţi negativ în recoltă.

La încorporarea seminţei în sol trebuie să se urmărească realizarea tuturor factorilor necesari germinaţiei, iar adâncimea de încorporare să nu fie prea mare, pentru că epuizează rezerva de substanţe nutritive din bob înainte de ajunge la suprafaţă sau, dacă răsare, este firavă.

Ce se întâmplă dacă nu se respectă epoca optimă de semănat?

a) semănată mai de vreme, sămânţa putrezeşte în pământ sau este atacată de diverşi dăunători. Totodată, buruienile care sunt mai puţin pretenţioase ocupă terenul;

b) semănată în epoca optimă, cultura se va dezvolta normal, cu plante viguroase care ocupă repede terenul şi luptă cu buruienile;

c) prin întârzierea semănatului, germinarea şi răsărirea sunt mai rapide, dar se pierde mai multă apă din sol, creşterea plantelor nu mai întruneşte condiţiile normale cu care s-au obişnuit de-a lungul istoriei sale, fazele critice de înflorit şi fructificare se întârzie şi ajung într-o perioadă de uscăciune şi arşiţă, cu repercusiuni asupra recoltei.

Prin urmare, trebuie făcute toate eforturile ca semănatul fiecărei culturi să se efectueze în epoca optimă.

Exemplu:

– o zi de întârziere la semănatul porumbului faţă de epoca optimă aduce minusuri de producţie de 50-100 kg/ha;

– floarea-soarelui semănată mai timpuriu îşi diminuează producţia cu 190 kg/ha, iar când se întârzie semănatul producţia se diminuează cu 260 kg/ha.

Prof. dr. Vasile Popescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
1066
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Atenţie la îngrijirea răsadurilor!

După repicat trebuie să avem în vedere asigurarea optimă a factorilor care favorizează creşterea răsadurilor şi conduc la obţinerea unor plante viguroase, cu o bună dezvoltare a sistemului foliar şi radicular. În funcţie de realizarea acestor cerinţe răsadurile vor fi pregătite şi adaptate pentru a suporta şocul transplantării la locul definitiv, în sere, solarii şi mai ales în câmp deschis.

Factori determinanţi

Lumina este elementul de bază în obţinerea unor răsaduri de calitate, iar în funcţie de aceasta trebuie corelaţi şi ceilalţi factori, ţinând cont că aceştia acţionează în strânsă legătură. Între lunile februarie-mai, când sunt produse răsadurile pentru majoritatea speciilor legumicole, condiţiile optime de lumină se asigură prin orientarea corectă a construcţiilor, înclinarea uşoară a tocurilor de răsadniţă spre sud, menţinerea curată a materialelor de acoperire, iluminatul artificial acolo unde este posibil, dar şi prin asigurarea desimii optime a răsadurilor. În schimb, în perioada mai-iunie este nevoie chiar de umbrirea răsadurilor de vară-toamnă pentru a reduce lumina care atunci este în exces. Măsura se impune şi în perioada repicatului, întrucât răsadurile sunt în pericol să se ofilească.

Temperatura este elementul care trebuie corelat în funcţie de faza de vegetaţie a fiecărei specii. De regulă este bine ca în acelaşi spaţiu să fie produse simultan răsaduri ale speciilor care au cerinţe asemănătoare, cum sunt ardeiul cu vinetele şi varza cu salata.

După repicat, de exemplu, tomatele au nevoie de o temperatură a aerului de 18-20°, ardeii şi vinetele de 20-22° ziua şi mai mici noaptea, varza şi conopida de 16-18°, iar castraveţii, pepenii galbeni şi dovleceii – 22-24°. Timp de 4-6 zile după răsărire, plantele au nevoie de mai puţină căldură, pentru ca apoi aceasta să crească treptat. Cu o săptămână înainte de plantare, temperatura trebuie din nou scăzută pentru a se realiza aşa-numita „călire“ a răsadurilor.

Aerisirea este lucrarea care se execută zilnic pentru a elimina excesul de gaze rezultate în timpul respiraţiei, dar şi a amoniacului degajat în timpul fermentaţiei gunoiului de grajd. Lucrarea trebuie făcută cu moderaţie şi în general în orele mai călduroase.

Umiditatea în atmosferă şi sol trebuie dirijată în mod diferit. Cea atmosferică se menţine moderată prin aerisire, deoarece atunci când este în exces favorizează apariţia bolilor. În sol ea diferă în funcţie de faza de vegetaţie. În general, la început, când răsadurile sunt mici şi temperatura scăzută, acestea se udă rar şi cu puţină apă, iar pe măsură ce vremea se încălzeşte udările se fac mai des şi cu cantităţi mai mari de apă, care trebuie să fie la temperatura ambientului.

Dirijarea regimului de nutriţie este o altă lucrare importantă pentru calitatea răsadului. Asigurarea necesarului de elemente nutritive se face prin folosirea unui amestec de pământ bogat, dar şi prin fertilizări faziale cu

îngrăşăminte chimice, prima la o săptămână după repicat, iar a doua la alte 12 zile distanţă.
Combaterea bolilor şi a dăunătorilor nu trebuie neglijată, fiind determinantă pentru vigoarea culturilor. Tratamentele termice şi chimice aplicate vor ţine cont de specificul fiecărui agent, dar şi al speciei cultivate, gama de substanţe fiind una foarte variată. În general au loc stropiri ale patului germinativ după semănare (la castraveţi şi pepeni, chiar înainte de semănat), tratamente imediat după repicare, şi foliare – de prevenire sau la semnalarea atacului. Combaterea buruienilor are loc fie preventiv prin dezinfecţia chimică sau termică a materialului organic folosit în amestecul substratului, fie prin plivit, când buruienile sunt mici. Această lucrare are loc de regulă după udare, pentru ca ele să fie smulse uşor şi fără să deranjeze răsadurile.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
2893
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

atentie-la-oferta-din-perioada-Sarbatori...

Atenţie la oferta din perioada Sărbătorilor de Paşti!

În perioada Sărbătorilor Pascale, piaţa este sufocată de o abundenţă de produse unele mai ademenitoare decât altele. Sfatul autorităţilor veterinare este să fim cu băgare de seamă mai ales la produsele perisabile, cum ar fi carnea de miel care are cea mai mare căutare. Cei care răspund de siguranţa alimentară au lansat în teritoriu norme precise privind sacrificarea, transportul şi condiţiile sanitare în care se desfăşoară valorificarea. Din nefericire, în multe cazuri aceste norme nu se respectă şi este deci şi obligaţia cumpărătorului să verifice la faţa locului calitatea mărfii. Pentru a fi în cunoştinţă de cauză asupra acestor cerinţe, Autoritatea Naţională Sanitar-Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor ţine să facă unele precizări.

Normele obligatorii pentru comercializare

- Carnea şi organele de miel sunt admise pentru consumul public numai dacă provin din unităţi autorizate sanitar-veterinar pentru sacrificarea mieilor, sunt însoţite de un certificat de sănătate publică veterinară şi au marca de sănătate.
- Marcarea cărnii de miel obţinute în unităţi supuse controlului sanitar-veterinar aprobate pentru sacrificarea mieilor/iezilor în perioada
12-23.04.2011 se face cu o ştampilă de formă rotundă.
- Este interzisă comercializarea ouălor care nu provin din centre de ambalare, fără cod de marcare.
- În pieţele agroalimentare, producătorilor le revine obligaţia de a solicita personalului sanitar-veterinar efectuarea examenul ovoscopic pentru ouăle valorificate.
- Producătorii care vând direct lapte crud către consumatorul final în pieţe trebuie să deţină fişe de sănătate completate de către medicii veterinari de liberă practică din localităţile de origine.
- Brânzeturile destinate comercializării directe către consumatorul final vor fi etichetate pentru a oferi informaţii scrise referitoare la denumirea produsului, numele producătorului, locul producerii, data obţinerii etc.

Comercializarea acestora este permisă numai în spaţiile special amenajate din pieţele agroalimentare.

Obligaţiile veterinarilor

Medicii veterinari care asigură supravegherea sanitar-veterinară a pieţelor agroalimentare vor interzice valorificarea produselor de origine animală dacă nu sunt însoţite de documente care să le ateste provenienţa. În cazul în care în târgurile de animale se va constata nerespectarea condiţiile sanitar-veterinare de funcţionare, inspectorii de specialitate ai ANSVSA vor suspenda activitatea până la remedierea tuturor deficienţelor şi vor aplica sancţiuni în conformitate cu prevederile legislaţiei sanitar-veterinare în vigoare.

Laura Dobre-Zmaranda

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
711

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Atenţie la remanenţa erbicidelor!

La societatea Agricola Agrofam – Holding Feteşti, situată în Lunca Dunării pe sol aluvionar care conţine 3,5-4,0% humus şi 35-40% argilă, s-au folosit pentru studierea efectului remanent la cultura de soia două erbicide: Merlin Duo şi Gardoprim Plus Gold 500 SC. După recoltarea grâului, solul a fost discuit la adâncimea de 15-18 cm. Ambele erbicide s-au aplicat toamna, fără a fi încorporate în sol. Primăvara solul a fost discuit din nou la 15 cm, adâncime, iar înainte de semănat a mai fost efectuată o lucrare cu combinatorul la 10 cm adâncime. La semănat s-a folosit soiul „Opal“,creat la INCDA Fundulea. După răsăritul plantelor de soia, s-au făcut observaţii de fitotoxicitate, acordându-se note după scara stabilită de EWRS (European Weed Research Society). De asemenea, a fost determinată densitatea plantelor de soia şi producţia de boabe la hectar, calculată la umiditatea STAS.

Din analiza datelor prezentate în acest tabel se poate afirma că erbicidele Merlin Duo şi Gardoprim Plus Gold 500 SC nu au avut efect fitotoxic asupra plantelor de soia. La determinarea efectuată în faza 3-4 frunze, numai la varianta tratată cu Merlin Duo în doză de 6,0 litri/ha s-a acordat nota EWRS = 1,5, deoarece unele plante aveau simptome neglijabile de fitotoxicitate – frunzele prezentau o slabă culoare gălbuie. La determinarea efectuată la faza de 8-10 frunze şi la faza de înflorit, aceste simptome (frunze gălbui) au dispărut. Deci, se poate afirma că erbicidele Merlin Duo şi Gardoprim Plus Gold 500 SC nu au provocat simptome fitotoxice la plantele de soia. Mai importante sunt rezultatele privind producţia boabe. În următorul tabel este prezentată producţia de boabe la soiul de soia „Opal“ înregistrată în cadrul Agrofam Holding Feteşti. În variantele tratate cu erbicidele Merlin Duo în doze 3,0 şi 6,0 litri/ha producţia de boabe a fost de 2.795-2.788 kg/ha, iar la varianta netratată (martor) producţia de boabe a fost de 2.786 kg/ha.

Concluzii

- Densitatea plantelor de soia nu s-a diminuat în urma tratamentelor cu erbicidele Merlin Duo şi Gardoprim Plus Gold 500 SC. La ambele erbicide, densitatea a fost de peste 45.000 plante de soia la hectar, fiind practic egală cu a variantei netratate (martor).
- Niciunul dintre cele două erbicide, Merlin Duo şi Gardoprim Plus Gold 500 SC, nu a provocat simptome fitotoxice la plantele de soia.
- Producţiile de boabe de soia la ambele erbicide, Merlin Duo şi Gardoprim Plus Gold, au fost egale cu ale martorului netratat, dar curat de buruieni.

Prof. univ. dr. Nicolae Şarpe
Dr. ing. Ştefan Poienaru

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
3546

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

atentie-virusul-gripal-se-extinde_148.ht...

Atenţie, virusul gripal se extinde!

Potrivit Ministerului Sănătăţii, la începutul lunii ianuarie numărul cazurilor de gripă la nivel naţional a ajuns la 80, din care 32 au fost localizate în Bucureşti. De atunci şi până acum gripa s-a extins, existând chiar riscul unei epidemii. Oricum, în următoarele două săptămâni se prognozează o evoluţie ascendentă a răspândirii virusului. Cele mai multe cazuri noi de infecţii respiratorii, cât şi de pneumonii s-au înregistrat la copii din grupa de vârstă sub patru ani. Virusul identificat anul acesta este AH1N1, iar circulaţia sa este considerată de activitate medie. Ministerul Sănătăţii recomandă continuarea vaccinărilor, izolarea bolnavilor la domiciliu şi evitarea contactelor cu aceştia.

Gripa nu înseamnă răceală

Simptomele specifice gripei sunt destul de diferite de semnele unei banale răceli, precum şi de simptomele altor infecţii respiratorii. De obicei, acestea apar brusc şi se dezvoltă extrem de rapid: febră, frisoane, cefalee, dureri musculare şi de articulaţii, dureri de gât, lipsa apetitului, tuse seacă, stare generală alterată.

În general, gripa se transmite prin strănuturile şi accesele de tuse ale unei persoane infectate. Infecţia începe prin inflamarea căilor respiratorii superioare: nas şi gât. În cazurile în care virusul coboară şi ajunge la plămâni, gripa poate degenera în bronşite, pneumonii şi chiar în insuficienţe respiratorii.

Gripa poate fi uşor confundată cu alte tipuri de infecţii virale respiratorii dar, spre deosebire de celelalte viroze, este însoţită frecvent de febră ridicată, prezentă chiar la debutul bolii, împreună cu starea de rău general.

Cum ocolim gripa?

Pentru ca organismul să poată lupta cu boala, dar în primul rând pentru a reuşi să neutralizeze o cantitate de virus cu care intrăm în contact, sistemul nostru imunitar trebuie să fie puternic. Avem nevoie de un aport constant şi echilibrat al tuturor vitaminelor şi mineralelor pentru ca acesta să funcţioneze corespunzător. Alimentele bogate în proteine, cât şi fructele şi legumele proaspete asigură minimul necesar de funcţionare a sistemului imunitar.

Tabelul (îl găsiţi în revistă) prezintă câteva dintre diferenţele existente între gripă şi răceală (guturai):

Şi dacă v-aţi ales cu ea...

Nu vă limitaţi la tratamentul popular, ţuică fiartă sau vin fiert Medicii recomandă persoanelor gripate să stea în repaus, să bea multe lichide (1,7 litri/zi) şi să ia paracetamol sau aspirină la intervale regulate, pentru a ameliora durerile şi a reduce febra. Gripa, fiind o infecţie virală, nu răspunde la antibiotice, dar acolo unde există riscul de infecţii secundare care să ducă la bronşită sau pneumonie, acestea pot fi prescrise.

Supele sunt utile pentru că introduc în alimentaţie proteinele şi vitaminele din complexul B, înlocuind şi sarea pierdută prin transpiraţie. Consumaţi morcovi, spanac şi broccoli pentru beta-caroten şi multe fructe şi legume proaspete pentru vitamina C. Studiile efectuate pe extrasul de usturoi au arătat că acesta este activ împotriva gripei, având proprietăţi antibacteriene cât şi antivirale. În cazul în care simptomele sunt persistente, adresaţi-vă medicului!

Vă urăm multă sănătate!

Irina TRUŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
780
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Aţi auzit de aceste fructe exotice?

În ultimul timp a pătruns în supermarketurile din Europa şi chiar în cele din România o serie de fructe care fac deliciul amatorilor de curiozităţi. Nu vorbim despre mango, papaya şi avocado, cu a căror prezenţă ne-am mai obişnuit, ci despre fructe care reprezintă o mică mostră tropicală, pe care cei mai curioşi dintre noi, o studiem cu atenţie şi mergem mai departe. În acest număr vă prezentăm patru dintre cele mai interesante ca aspect.

Tamarillo

Este un fruct originar din America Centrală şi de Sud. Se numără printre alimentele consumate cândva de incaşi, cunoscute la acea vreme drept „tomate de arbust“, dată fiind asemănarea dintre cele două. Fructele cresc grupate în mănunchiuri, într-un arbust veşnic verde, ce nu depăşeşte 6 m înălţime. Au forma asemănătoare cu cea a unui ou, iar culoarea pulpei variază de la galben la portocaliu şi roşu. Ele se consumă proaspete, sub formă de sucuri sau sunt folosite la prepararea deserturilor, cărora le imprimă o aromă unică. Fructul este picant, uşor dulce şi poate fi comparat cu kiwi, tomate sau fructul pasiunii. Din fructele de tamarillo se obţine ulei vegetal folosit în cosmetică. Astăzi el este cultivat în Columbia, Ecuador, plantaţii mai mici existând şi în unele părţi din Australia, California, Africa şi Asia. Fructul este larg răspândit în Noua Zeelandă şi Portugalia, unde există numeroase plantaţii comerciale care produc pentru export.

Feijoa

Creşte în stare sălbatică în Brazilia, Uruguay, Paraguay şi Argentina. Se cultivă în California şi Florida (SUA) şi în partea centrală a Italiei, unde s-a adaptat foarte bine. Este vorba despre fructul unui arbust sempervirescent ale cărui flori sunt de o frumuseţe rar întâlnită. Fructul este o bacă de culoare verde spre galben, cu miez alb, aromat, suculent, uşor acidulat şi foarte răcoritor. Se consumă proaspete sau se folosesc pentru îngheţată, iaurt, marmeladă ori sirop. Pot fi şi congelate.

Annona

Originar din America de Sud (Peru şi Ecuador), arborele de annona s-a adaptat şi în Europa, e drept în ţările mai călduroase cum sunt Spania şi Israelul. Este un gen care cuprinde peste 70 de specii, din care doar şase sunt cultivate pentru uz comercial, datorită fructelor lor deosebit de hrănitoare. Unele specii intră în componenţa medicamentelor tradiţionale, pentru tratarea unei mari varietăţi de boli. Fructul are forma de inimă şi coajă solzoasă, fiind o sursă importantă de potasiu şi de vitamina C. Are miezul alb, buretos, aromat, asemănător cu cel al bananei sau al ananasului. În general se consumă proaspăt, dar se poate folosi şi în producerea îngheţatei, precum şi la obţinerea alcoolului.

Kaki

I se mai spune şi Hurmaua chinezească sau persimon şi, după cum se poate vedea chiar din denumire, este o plantă originară din China, care s-a răspândit şi în Coreea şi Japonia. În Europa a fost adusă la sfârşitul secolului al XIX-lea şi este cultivată cu succes în Italia şi Spania. Fructele sale constituie baza alimentaţiei în multe regiuni subtropicale, se culeg în luna noiembrie şi pot fi păstrate 2-3 luni. Culoarea variază de la galben deschis la portocaliu-roşiatic, iar forma este asemănătoare cu a roşiei. Ele pot fi consumate proaspete, uscate, crude sau fierte. În Coreea, fructele uscate sunt folosite la producerea unui punch, băutură tradiţională. Acestea sunt bogate în glucoză, posedă utilizări diferite, fiind folosite în industria chimică şi a medicamentelor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
1921

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Aţi pregătit Peştele? E Buna Vestire...

Da, Buna Vestire sau Blagoveşteniile, asta sărbătorim, ca în fiecare an, pe 25 martie.

Potrivit calendarului ortodox, în această zi Fecioara Maria a fost vestită de Arhanghelul Gavril sau Gabriel că a fost aleasă de Dumnezeu pentru a da naştere Mântuitorului Hristos. Şi dacă socotim cele nouă luni până la naşterea Sa, pe 25 decembrie, ies. Venind arhanghelul în Nazaret, i-a grăit Mariei: „Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine! Duhul Sfânt va veni asupra ta şi puterea Celui preaînalt te va umbri“. Iar Fecioara a grăit: „Iată, roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău“. Şi îndată în pântecele ei s-a zămislit Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, mai presus de fire, care este Înţelepciunea şi Puterea cea ipostatică a Lui, cu umbrirea şi cu venirea asupra ei a Duhului Sfânt.

Popular, sărbătoarea de pe 25 martie se mai numeşte şi Blagoveştenii sau Ziua Cucului. Este momentul în care cucul cântă pentru prima dată în acest an. Este început de primăvară, este vremea bucuriei şi a dragostei. De aceea, oamenii de la ţară aşteaptă cântatul cucului veseli, în straie curate, cu stomacul plin, cu masa încărcată, cu bani în buzunare, fără să se certe cu apropiaţii.

Se spune că, aşa cum te găseşte primul cântat al cucului, aşa eşti tot anul. Bătrânii ascultă de câte ori cântă cucul şi socotesc că atâţia ani mai au de trăit. Tinerii, dimpotrivă: de câte ori viersuieşte cucul, atâţia ani mai au până când îşi întemeiază o familie.

În ziua în care cântă cucul, nu se pun ouă la cloşcă, pentru că se spune că nu ies pui şi ouăle sunt limpezi. Sau, Doamne fereşte, ies pui cu două capete şi patru picioare. Ca livezile să dea rod, gospodarii se pun, în glumă, cu toporul pe tulpina pomilor. Se spune că ei se tem să nu fie tăiaţi şi fac fructe multe. Ca să stea îngerii cu tine, chiar şi în momentele grele, trebuie să pui pâine şi sare pe pragul casei.

Pe 25 martie, creştinii, fiind în post, au dezlegare la peşte. Explicaţia pentru ospătatul cu acesta o dă tot poporul: numai dacă mănânci peşte de Buna Vestire te vei simţi tot anul ca peştele în apă. Adică în largul tău din toate punctele de vedere şi, mai ales, sănătos. Care va să zică, să ne bucurăm din toate aceste pricini enumerate mai sus...

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
812

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

atingerea-cerintelor-privind-calitatea_l...

Atingerea cerinţelor privind calitatea laptelui, amânată

ANSVSA a obţinut prelungirea, până la 31 decembrie 2013, a perioadei de tranziţie pentru alinierea la cerinţele comunitare a laptelui crud de vacă produs în România

Comitetul Permanent pentru Lanţul Alimentar şi Sănătatea Animală, organism al Comisiei Europene, a aprobat, în unanimitate, solicitarea României de prelungire, până la 31 decembrie 2013, a perioadei de tranziţie pentru atingerea cerinţelor europene privind calitatea laptelui. Comitetul a precizat că, în prezent, toate unităţile care au beneficiat de o perioadă de tranziţie pentru a îndeplini cerinţele structurale conform pachetului legislativ de igienă şi-au îndeplinit angajamentele.

Beneficiile prelungirii perioadei de tranziţie se vor reflecta asupra tuturor celor implicaţi în sectorul laptelui de vacă, crescători şi fermieri de animale şi operatori din domeniu, centre de colectare sau unităţi de procesare. Cei care cresc un număr mic de animale au posibilitatea de a-şi valorifica pentru cel puţin încă un an laptele, iar unităţile de procesare pot prelucra şi vinde în continuare în România produsele respective.

Derogarea, salvarea micilor gospodari

Fundamentarea acestei decizii a fost raportul elaborat de către ANSVSA privind evoluţia situaţiei din sectorul producţiei şi procesării laptelui de vacă, care a inclus particularităţile naţionale, dificultăţile întâmpinate, dar şi avantajele de care ar beneficia România în cazul obţinerii unei perioade suplimentare de tranziţie.

Raportul a prezentat faptul că, din totalul de 784.200 de exploataţii pentru producţia de lapte de vacă existente în România, cu un efectiv de 3.110.000 capete, 85% sunt cele cu un efectiv de 1-3 capete de bovine - exploataţii gospodăreşti care deţin un total de peste 930.000 animale.

Un alt argument inserat în raport a fost acela că doar 80% din laptele furnizat de crescătorii de bovine din România fabricilor de procesare este conform cu reglementările europene.

Estimarea realizată de către experţii ANSVSA la finele raportului prezentat Comisiei Europene a arătat că, la sfârşitul precedentei perioade de tranziţie acordate României - 31 decembrie 2011 - un procent de 19% din laptele crud de vacă livrat la unităţile de procesare nu va putea atinge conformitatea cu parametrii de calitate (numărul total de germeni/ml şi numărul de celule somatice/ml) prevăzut de reglementările europene.

„Această perioadă suplimentară pe care noi o primim trebuie să fie una în care fermierii, producătorii, procesatorii, sub coordonarea specialiştilor din Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor, trebuie să facă toate eforturile necesare pentru ca alinierea la cerinţele comunitare de igienă a laptelui crud produs în România să fie finalizată! Ştiu că atingerea acestui ţel presupune costuri financiare şi eforturi umane susţinute, dar dacă nu o facem acum nu vom mai avea această şansă!

Am reuşit, prin această decizie, să salvăm de la o sărăcie cumplită micii gospodari, pentru care sumele obţinute din vânzarea laptelui reprezintă, nu de puţine ori, singura sursă de venituri cu care îşi întreţin familiile. Am

reuşit, de asemenea, să salvăm locurile de muncă din fermele mari şi din industrie, care ar fi dispărut dacă nu se prelungea perioada de tranziţie. Nu în ultimul rând, am salvat milioane de bovine de la tăiere, pentru că dacă femierii, mici sau mari, nu şi-ar mai fi putut valorifica laptele de vacă, este aproape sigur că ar fi tăiat animalele!“, a declarat dr. Radu ROATIŞ-CHEŢAN, preşedintele ANSVSA.
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
627
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

atletismul-a-fost-destinul-meu_l411.html

„Un Bob Beamon printre fete“, au exclamat la unison reprezentanţii agenţiilor de presă internaţională după senzaţionalul „zbor“ de la Internaţionalele de atletism ale României al Anişoarei Cuşmir. Uluitorul record mondial al probei de lungime 7,43 m avea să prefaţeze un alt rezultat de excepţie al brăilencei: aurul olimpic de la Los Angeles din 1984.

– Cum este Brăila din sufletul unei campioane olimpice?

– Brăila copilăriei şi adolescenţei mele era un oraş ideal pentru promenadă nu doar vara, ci şi iarna, când se aşternea o superbă mantie albă, iar pe Dunăre curgeau necontenit sloiuri de gheaţă. E Brăila unui alt timp, cu oameni calzi şi binevoitori. E Brăila în care-i regăsesc pe părinţii mei, care nu mai sunt, dar şi pe prietenii mei dragi. Pe atunci, toată lumea era prietenă cu toată lumea.

– La Campionatele Mondiale de la Helsinki din ’83 aţi oferit un pasionant duel pentru supremaţia probei de lungime cu est germanca Heike Drechsler, dar aţi frânt şi inimi…

– (Râde) Am înţeles de la o persoană din conducerea federaţiei noastre că era cineva din Finlanda foarte interesat de mine. N-am dat absolut nicio importanţă, pentru că în momentul în care mă întorceam urma să mă căsătoresc. Deci nu se punea problema să-l cunosc. Cert era că acel domn, din câte am înţeles, deţinea acolo o serie de restaurante, hoteluri, ceva de genul acesta. Noi, după Mondiale, am mai mers şi în alt oraş din Finlanda şi a venit şi acolo.

Nume: Anişoara Cuşmir
Locul naşterii: Brăila
Data naşterii: 28 iunie 1962
Palmares: aur la Jocurile Olimpice Los Angeles (1984); argint la Campionatele Mondiale Helsinki (1983), aur la Campionatele Mondiale Universitare Edmonton (1983).
Antrenori: Ioan Leu, Ion Moroiu
Ocupaţia: antrenor; în prezent pregăteşte câteva grupe de copii în cadrul clubului Steaua.

Aur în „Oraşul îngerilor“

– Dincolo de ineditul acelui episod, ce alt moment al carierei vă trezeşte amintiri la care vă întoarceţi cu drag?

– Ştii ce mi-a plăcut? Universiada de la Edmonton din 1983, când am sărit 7,06 m. Organizatorii au fost foarte drăguţi şi mi-au serbat ziua de naştere. Împlineam 20 de ani, o cifră şi rotundă şi încununată cu un record la Campionatele Mondiale Universitare.

– Performanţa de la Jocurile Olimpice de la Los Angeles este giuvaierul unei cariere nu foarte lungi, dar prolifice. De ce vă simţiţi mai mândră, de argintul de la Mondialele de la Helsinki, sau de aurul obţinut la competiţia supremă un an mai târziu?

– Toată lumea spune că medalia de aur obţinută ar fi cel mai luminos rezultat al carierei mele, dar din punctul meu de vedere cel mai important moment s-a înregistrat la Mondialele de la Helsinki. A fost un concurs foarte greu, unde am sărit 7,15 m, încheind pe locul 2 după sportiva din Republica Democrată Germană. În sufletul meu am o undă de regret că nu toate naţiunile au fost reprezentate la JO de la Los Angeles. O am, de ce să nu recunosc, chiar dacă n-a fost o săritură slabă cea cu care am câştigat aurul olimpic, respectiv 6,96 m. Şi apoi, aş fi vrut să-mi iau revanşa în faţa lui Heike.

A dispărut dragostea pentru sport

– Actuala generaţie de atleţi nu este nici pe jumătate modestă şi nici pe sfert talentată faţă de cum eraţi dumneavoastră. Care ar fi cauza involuţiei atletismului românesc?

– Copiii nu mai au drag de sport şi nici părinţii, cu toate că ai mei nu mi-au spus niciodată să fac sport. Aşa a fost să fie, după care ei m-au încurajat. Din păcate, era calculatoarelor a distrus spiritul de a face mişcare. Şi mai e o chestie: cei care rămân şi fac încă sport, una-două se accidentează. Eu n-am pomenit aşa accidente urâte. Se rup, se întind de la o vârstă fragedă. Am senzaţia că ţine de alimentaţie. E singura explicaţie pe care pot s-o găsesc. Cei din generaţia mea se accidentau rar, iar cei de acum una-două, ba glezna, ba genunchiul. Parcă sunt făcuţi din plastilină.

Care sacrificii?

Rep.: Mulţi dintre foştii mari sportivi regretă faptul că şi-au sacrificat copilăria pe altarul marii performanţe. Vă raliaţi acestei opinii?

AC: Nicidecum. A fost un fapt asumat. Am vrut să fac asta. Puteam să trag oricând pe dreapta dacă nu mi-ar fi plăcut. Dacă nu mi-am dorit la momentul acela să fac altceva, înseamnă că asta a fost să fie. Atletismul a fost destinul meu.

Rep.: Să ne imaginăm că nu suntem în templul de altădată al atletismului românesc, fostul „23 august“, ci în Brăila natală. Ce aţi alege să revedeţi mai întâi?

AC: N-aş merge niciunde. Aş fi foarte fericită să stau pe o bancă cu colegele mele de generaţie Tanţi, Zina şi Lidia şi să povestim. Nimic nu mi-ar plăcea mai mult.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
820

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Parcul Natural Porţile de Fier

Pentru mulţi dintre noi, „Porţile de Fier“ înseamnă doar celebra hidrocentrală de pe Dunăre. Puţini sunt cei care ştiu că Porţile de Fier este şi numele unui parc natural de o rară frumuseţe. Conturul sudic al parcului se află pe cursul Dunării. Limita vestică este undeva în dreptul localităţi Baziaş, iar cea estică la Drobeta Turnu Severin. Spre nord, parcul se întinde până pe flancurile sudice ale Munţilor Locvei şi include Munţii Almăjului şi Munţii Mehedinţi. Dacă treceţi prin zonă merită să poposiţi şi să-i admiraţi frumuseţile.

Un peisaj unic

Frumuseţea peisajului şi ecosistemele unice pe care le cuprinde fac din acest parc o adevărată bijuterie a naturii. Formele de relief sunt deosebit de spectaculoase: versanţi abrupţi, chiar prăpăstioşi, văi înguste, peşteri în pereţii stâncoşi ai defileului. Totul este acoperit de o vegetaţie abundentă, submediteraneană, care dă o impresie de natural, de teritoriu virgin.

Peisajul este determinat şi de climatul cu nuanţe submediteraneene, care oferă condiţii favorabile de dezvoltare unor plante şi animale neîntâlnite în alte părţi ale României (mojdreanul, liliacul, arţarul tătărăsc, broasca ţestoasă, vipera cu corn, guşterul).

Frumuseţea şi unicitatea zonei impun măsuri de conservare şi protecţie, mai ales că Sistemul hidroenergetic Porţile de Fier se află în imediata apropiere. Efectele vecinătăţii s-au făcut deja simţite. Prin umplerea lacului de acumulare, insula Ada-Kaleh, situată la 3 km aval de Orşova, a fost complet inundată, dispărând astfel un biotop specific cu un mare număr de elemente mediteraneene (chiparos, migdal, castan comestibil, leandru etc.).

Efectele amenajării barajului au fost resimţite şi de comunităţile umane din lungul defileului: unele localităţi au fost mutate pe un alt amplasament (Orşova, Ieşelniţa etc.), altele au fost complet inundate. Toate aceste modificări nu au afectat însă radical farmecul şi spectaculozitatea defileului, acesta continuând să atragă atenţia deopotrivă turistului şi omului de ştiinţă.

Istoria Defileului

Pornind de la Orşova, mai sus, în dreptul localităţii Ieşelniţa, începe intrarea în Cazanele Mici. Drumul prin Defileu se parcurge pe apă sau pe uscat. Şoseaua este săpată în stâncă pe mai multe porţiuni. În dreptul fostei localităţi Ogradena se poate citi inscripţia de pe Tabula Traiana, amintind drumul legiunilor romane din anii 101-104, când meşterii au tăiat muntele pentru a construi şoseaua pe malul sârbesc. Vasele şi maşinile staţionează aici pentru a vizita complexul turistic cu acelaşi nume. La prima vedere, chipul dacic al lui Decebal dăltuit în stâncă şi Mănăstirea Mraconia parcă ar răsări din fluviu.

Mai sus, pe valea dintre munţi se poate vizita micul golf al Mraconiei. La kilometrul D 985 se află înecate ruinele cetăţii medievale Tri Kule (sec. XIV), din care se mai văd două turnuri răsărind din apă. La kilometrul D 1000 apar stâncile calcaroase ale Grebenului. Aici şoseaua străbate, deasupra lacului, peste roci mărnoase şi calcare roşcate. Mai sus, unde începe intrarea (din amonte) în Cazanele Mari, ţâşneşte din ape un pinten al stâncii Babacai, loc unde altădată marinarii staţionau şi făceau rugăciuni, căci urma coborârea în fioroasele Cazane.

Mărturii arheologice

Senzaţionale sunt descoperirile arheologice din peşterile Defileului: peşterile Clemente şi Cuina Turcului de la Dubova, cu obiecte antropomorfe din epipaleolitic: ceramică, obiecte de podoabă (cele mai vechi din România), unelte de piatră cioplită, unelte folosite de pescari şi vânători în urmă cu 15.000 de ani.

Alte obiecte sugerează că grecii întreţineau legături comerciale cu locuitorii din Clisură. Localnicii au descoperit Peştera cu picturi (Chindia), care datează din epoca metalelor. Peştera Ponicova este cea mai mare şi cea mai spectaculoasă din Defileu. Se află în Ciucarul Mare, pe o lungime de 1.166 m, fiind străpunsă de pârâul Ponicova.

Locuri de desfătare

• Rezervaţia botanică Cracul Găioara. Colilia Porţilor de Fier vegetează pe Cracul Găioarei, singurul loc din lume unde a fost întâlnită. Pajişti cu colilia Porţilor de Fier, bine conservate, au fost identificate pe versantul dunărean al Cracului Găioara.• Rezervaţia botanică Valea Oglănicului este situată în aval de Gura Văii, în dreptul Insulei Ostrovul Banului, având o floră şi faună bogate în elemente specifice Porţilor de Fier.

• Rezervaţia botanică Cracul Crucii se găseşte în dreptul barajului, deasupra tunelului Moşul şi se întinde până pe platoul denumit de localnici „Crucea Sfântu Petru“. Aici se întâlnesc pajişti de o rară valoare peisagistică.

Un Eldorado floristic

• Rezervaţia botanică Gura Văii-Vârciorova este considerată un El Dorado floristic; această zonă se evidenţiază prin bogăţia speciilor de plante, multe dintre ele reprezentând rarităţi pentru flora ţării noastre şi fiind prezente în toate etajele de vegetaţie.

• Rezervaţia botanică Faţa Virului se află la 4,5 km de Vârciorova spre Gura Văii, în faţa Porţilor de Fier, între apa Slătinicului şi Creasta Virului. Relieful variat, foarte frământat, micile cascade şi cheile dau un pitoresc aparte acestei zone. Aici se află pajişti cu mărarul Porţilor de Fier, specie caracteristică Defileului Porţile de Fier.

• Rezervaţia botanică Dealul Dohomnei este situată între Valea Bahnei şi Valea Vodiţei. Aici sunt protejate pădurile de „osieci“, dar şi pădurile seculare în care predomină alunul turcesc şi gorunul.

• Rezervaţia paleontologică Bahna se află între localităţile Iloviţa şi Bahna, la 4 km de şoseaua naţională. Este unul dintre cele mai vechi şi interesante puncte fosilifere din ţară, de mare valoare ştiinţifică. Calcarele recifale conservă o faună fosilă veche de 16 milioane de ani.

Cheile grandioase

• Rezervaţia complexă Cazanele Mari şi Cazanele Mici este situată între Valea Ogradena şi pârâul Ogaşul Turcului, unde Dunărea străbate două chei grandioase Cazanele Mari şi Cazanele Mici, separate de bazinetul de la Dubova. Aici, la baza abruptului, apar întinse arborete de fag, cărpiniţă, mojdrean, alun turcesc. Pe abrupturile inaccesibile creşte laleaua de Cazane, stânjenelul de stâncă, clopoţeii Cazanelor, săpunariţa roşie. Vipera cu corn, vulturul de mare, lăstunul de stâncă, broasca ţestoasă de uscat sunt elemente reprezentative ale faunei locale.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
684

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

aurel-anghel-atentie-la-sanatatea-pamant...

Aurel Anghel: Atenţie la sănătatea pământului! > REVISTA LUMEA SATULUI

Aurel Anghel, directorul executiv DAJ Prahova: Atenţie la sănătatea pământului!

Aurel Anghel , directorul executiv al DAJ Prahova, este unul dintre inginerii cu o foarte bogată experienţă de producţie, care ocupă şi o funcţie de conducere în administraţia agricolă. A lucrat 25 de ani în sistemul IAS, întâi ca şef de fermă la Ograda-Ialomiţa şi la Puchenii Mari-Prahova, apoi ca inginer-şef şi director de complex la IAS Puchenii Mari, iar din 1990 şi până în 2002 a fost directorul general al IAS Drăgăneşti. Timp de doi ani a lucrat la Ministerul Agriculturii, din 2004 şi până astăzi fiind director executiv al Direcţiei pentru Agricultură Judeţeană Prahova. În 2007 a primit Ordinul „Meritul Agricol“ pentru întreaga carieră.

- Domnule director, când spun Direcţia Agricolă deja văd o instituţie sub coordonarea sau îndrumarea căreia se desfăşoară orice înseamnă agricultură într-un judeţ. În realitate, lucrurile nu stau deloc aşa.

- În mod firesc, aşa cum la nivel central toate instituţiile agricole sunt reunite sub Ministerul Agriculturii, ar fi de aşteptat ca şi în judeţe sistemul de organizare să fie reprodus întocmai. Lucrurile însă au evoluat altfel, iar direcţiile agricole se ocupă doar de o foarte mică parte a problemelor din agricultură.

Într-un fel, această situaţie a încercat să fie corectată prin înfiinţarea Comitetului de Coordonare a Administraţiei Agricole Judeţene, preşedinţia acestuia fiind asigurată de directorul Direcţiei Agricole, organism care exact asta încearcă să facă, să armonizeze, să pună cap la cap treburile din acest sector important pentru economia unei ţări.

ANSVSA şi ANCPI ar trebui să revină la MADR

- CCA-ul are însă rol consultativ. Nu conferă nimănui posibilitatea de decizie. În plus, nu sunt reunite sub acest organism toate instituţiile din zona agrară.

- Vă referiţi probabil la structurile judeţene ale Agenţiei Naţionale Sanitar-Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor (ANSVSA) şi Agenţiei Naţionale de Cadastru şi Publicitate Imobiliară (ANCPI). Este adevărat, ele lipsesc din componenţa CCA. Nu este doar punctul meu de vedere, dar trecerea ANSVSA sub directa coordonare a Guvernului şi a Cadastrului sub tutela Ministerului Administraţiei şi Internelor a fost o greşeală. Este un mare dezavantaj pentru toţi că ele au fost risipite sau rupte de Ministerul Agriculturii.

Locul lor era la MADR. Cât despre ceea ce remarcaţi dumneavoastră, este corect. Însă avem un set de legi care reglementează fiecare activitate în parte şi, dacă legea este respectată, e ca şi cum toate mecanismele s-ar pune în mişcare şi ar rezulta agricultura organizată.

Progrese mari în cultura cerealelor

- România s-a înscris, din 2007, în ecuaţia agricolă europeană. Care este efectul în Prahova al aplicării politicilor agricole comune europene?

- Sunt evidente progresele fermelor din cultura mare. Proiectele cu finanţare europeană au asigurat o bună dotare tehnică a fermelor şi, ca o consecinţă directă, au permis aplicarea tehnologiilor de cultură performante.

Dacă adăugăm subvenţia la unitatea de suprafaţă şi cea la motorină, s-au creat premisele ca acest sector să evolueze foarte bine. Dacă în urmă cu câţiva ani rămâneau câmpuri întregi necultivate, astăzi este o competiţie între fermieri, care să arendeze mai mult teren. Au apărut fermieri cu profituri frumoase, iar acest lucru i-a determinat şi pe alţii să învestească în agricultură.

Cred că fermele profilate pe cultura cerealelor şi plantelor tehnice sunt pe calea cea bună. Evoluţii pozitive remarc şi în viticultură, acolo unde programul european de reconversie a plantaţiilor a fost un real succes. Îmbunătăţiri remarcabile sunt şi în apicultură, cea mai solicitată măsură fiind cea referitoare la agricultura ecologică. În fine, ca peste tot în ţară, zootehnia a plusat la ovine, efectivul fiind şi în Prahova în constantă creştere. Legumicultura şi pomicultura, în schimb, pentru faptul că nu au beneficiat de programe ţintite înspre această categorie de ferme, sunt un pic în urmă.

Atenţie la pH-ul solului!

- Vă ştiu de acum 16-20 de ani, din vremurile în care dumneavoastră nu discutaţi despre producţii sub 4.000 -5.000 kg grâu la hectar.

- Sunt plăcut impresionat că, de câţiva ani, tot mai mulţi fermieri practică înalta tehnologie, cu rezultate excelente sub aspectul recoltei. Disciplina tehnologică este obligatorie pentru recolte consistente. Pe de altă parte, adevăraţii fermieri cunosc regula de aur a agriculturii: la realizarea producţiei contribuie o serie de factori într-o corelaţie şi concordanţă foarte strânsă.

Dacă unul dintre factori nu este în optim şi ceilalţi pot acţiona negativ asupra producţiei. Faci plan corect de fertilizare, tehnologie impecabilă, însă dacă nu ai apă, recolta e limpede că se diminuează. Sau ai apă şi nu duci fosfor sau potasiu suficient, efectul este acelaşi. Recunosc, şi astăzi sunt colegi care vin să-mi ceară sfatul de specialist cu vastă practică în producţie, iar acest fapt mă bucură.

- Apropo de planul de fertilizare, nu aud în vocabularul fermierilor noţiunea de cartare agrochimică…

- În 2002, MADR a emis Ordinul nr. 223 privind realizarea şi reactualizarea „Sistemului naţional şi judeţean de monitorizare sol-teren pentru agricultură“, pentru o perioadă de 10 ani.

Finanţarea a fost însă modestă, astfel că programul a ajuns, ca aplicare, undeva la 35-40%. Lucrurile nu stau bine. Din datele pe care le am de la Oficiul pentru Studii Pedologice şi Agrochimice Prahova, peste 65% dintre solurile judeţului sunt slab şi foarte slab aprovizionate cu fosfor, iar pe o suprafaţă însemnată, din cauza folosirii unilaterale a azotatului şi a sulfatului de amoniu, reacţia solului (pH) a devenit, de la neutră sau slab acidă, moderat sau puternic acidă. Sunt cazuri în care, în aproape 15 ani, pH-ul solului a scăzut cu valori chiar şi în jurul cifrei unu!

Specialiştii ştiu despre ce vorbesc, iar situaţia aceasta trebuie remediată obligatoriu. Sănătatea pământului este definitorie pentru cel care face agricultură adevărată. În Prahova încercăm să-i convingem pe fermieri despre importanţa agriculturii ştiinţifice, care implică şi analiza chimică a solului. Şi, în parte, dar nu suficient, s-a înţeles acest aspect, de aceea au apărut şi performanţele.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1098

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

avantajele-incrucisarii-raselor-straine-...

Imprimati articolulAvantajele încrucişării raselor străine de carne cu exemplare autohtone

Zona de vest a țării – în special județele Timiş şi Arad – deține efective de ovine mai multe decât există în toată Ungaria. În Timiş sunt aproximativ 800.000 de capete, iar în Arad 600.000, în timp ce în țara vecină numărul lor este în jur de un milion de capete. În ciuda acestui fapt, crescătorii maghiari s-au adaptat mai repede la cerințele pieței şi au trecut la creşterea raselor de carne. Mai mult, acum ei comercializează berbeci uriaşi la târgurile din România.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2412

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare

Avantajele însămânţărilor artificiale la animale > REVISTA LUMEA SATULUI

Avantajele însămânţărilor artificiale la animale

Metodă biotehnică modernă de dirijare a funcţiei de reproducţie, însămânţarea artificială a animalelor a câştigat mult teren şi se aplică cu foarte bune rezultate şi în ţara noastră.

Existenţa unui sector zootehnic puternic este de neconceput fără practicarea însămânţărilor artificiale, avantajele oferite fiind multiple. Dintre acestea, cele de ordin zootehnic au o importanţă deosebită, deoarece folosirea intensivă şi raţională a reproducătorilor de mare valoare zootehnică, testaţi şi găsiţi amelioratori, a căror producţie spermatică – cu indici cantitativi şi calitativi superiori –, prelucrată prin diluare şi fracţionată în sute de doze, face posibilă însămânţarea a tot atâtea femele de la care se obţin descendenţi productivi, asemănători tatălui.

Prin utilizarea tehnicilor moderne de congelare a materialului seminal în azot lichid, aceşti reproducători valoroşi, testaţi în privinţa transmiterii ereditare a însuşirilor morfoproductive superioare, pot fi utilizaţi la reproducţie mulţi ani, chiar după moartea lor, dacă din materialul seminal s-a constituit un depozit. Pentru fiecare junincă provenită din însămânţări artificiale se poate estima în avans, cu ajutorul unor formule, potenţialul biologic productiv atunci când fermierul cunoaşte performanţele productive ale ascendenţilor sau valoarea de ameliorare a taurilor testaţi.

Din punct de vedere economic, avantajele realizate se reflectă în reducerea cheltuielilor legate de procurarea şi întreţinerea taurilor autorizaţi, repararea adăposturilor şi retribuirea îngrijitorilor. La acestea se adaugă imposibilitatea folosirii reproducătorilor respectivi la capacitatea integrală permisă de monta naturală, deoarece în foarte multe exploataţii numărul femelelor este mai mic decât încărcătura normală pe reproducător.

Tot aici trebuie menţionat riscul ce poate să apară prin folosirea la montă a reproducătorilor netestaţi, realitatea demonstrând că nu toţi reproducătorii proveniţi din părinţi cu producţii mari dau la rândul lor descendenţi valoroşi. Dintre aceştia, doar 20% transmit descendenţei însuşirile valoroase, dar numai 1-2% se dovedesc amelioratori într-o măsură semnificativă, astfel încât să asigure un progres rapid în ridicarea producţiei de la o generaţie la alta. În ceea ce priveşte procentul de fecunditate – natalitate al femelelor însămânţate artificial, trebuie arătat că el este superior cu 10-15% celui realizat în cazul practicării montei naturale.

Din punct de vedere sanitar-veterinar, datorită utilizării unui material seminal recoltat în condiţii corespunzătoare de igienă, de la masculi verificaţi sub aspectul stării de sănătate, se realizează prevenirea şi combaterea unor boli venerice, cu etiologie infecţioasă (bruceloza şi ribrioza la taurine, ovine şi porcine) sau parazitară (trichomonoza la taurine). Deoarece materialul seminal congelat poate fi transportat la distanţe mari de la locul recoltării atunci când din diferite motive o localitate sau exploataţie zootehnică se află în carantină, folosirea însămânţărilor artificiale oferă posibilitatea continuării procesului de reproducţie, fără a efectua mişcarea animalelor.

Pentru a evita situaţiile care ar putea duce la contestarea eficienţei însămânţărilor artificiale la taurine, este necesar ca atât crescătorul, cât şi operatorul-însămânţător să ţină cont de momentul optim de însămânţare în timpul căldurilor, precum şi de cel de după fătare.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1582
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

avantajele-rasadurilor-altoite-de-legume...

Avantajele răsadurilor altoite de legume > REVISTA LUMEA SATULUI

Avantajele răsadurilor altoite de legume

În Europa, tehnologia de producere a răsadurilor altoite de legume a fost promovată în cultură acum mai bine de un deceniu. În România, pachetul a fost introdus în 2009 de unul dintre cei mai mari producători de răsaduri din lume. Piaţa dispune azi de răsaduri altoite de vinete, tomate, ardei, castraveţi, pepeni verzi şi pepeni galbeni, dar răsadurile de tomate altoite pe două braţe sunt cele mai răspândite şi căutate. Despre această relativ nouă tehnologie ne-a vorbit directorul Luky Agro Craiova, ing. Maria Velcea.

– În primul rând, de ce ar fi nevoie de o astfel de tehnologie aplicată răsadurilor?

– Pentru o mulţime de motive. Ca şi în pomicultură, s-a căutat o soluţie care să facă planta mai rezistentă şi mai puternică. Portaltoiul în legumicultură face parte din aceeaşi familie cu soiul altoi, dar este un hibrid care dezvoltă un sistem radicular solid. De exemplu, pentru rădăcinile de tomate şi vinete se folosesc hibrizi Kemerit Rz F1, Yedi Rz F1, King Kong Rz F1, Gladiator Rz F1, Gladiator RZ, Big Power Rz F1 etc.

Altoiul este un soi pe care doreşte producătorul să-l cultive. Ca avantaje faţă de tehnologia clasică pot enumera: la plantare se vor folosi cu 60-70% mai puține răsaduri decât în mod obișnuit; răsadurile altoite sunt rezistente la dăunători, boli ale solului și insecte; rădăcina portaltoi va hrăni planta eficient, pentru că menține apa și absoarbe elementele din sol mai bine decât rădăcina normală a plantei, chiar și la temperaturi scăzute; devin economice fiindcă, graţie rezistenţei, se folosesc mai puţine tratamente; producţia este mai mare, evident, cu respectarea pachetului corespunzător de lucrări.

– Vorbeaţi despre rezistenţa la boli şi dăunători.

– Referitor la portaltoi, dar şi la răsadurile altoite, acestea sunt rezistente sau, mai exact, nu prezintă vulnerabilitate la Phytium sp., Rhizoctonia, Phytophthora, Fusarium oxyporum, Fusarium oxiporum radicis etc. Sunt rezistente, de asemenea, la nematozi.

Tehnologia de semănat şi altoit

– Cum se produc sau cum se altoiesc răsadurile?

– Ca timp, altoirea se realizează când planta are 3-4 niveluri de frunze adevărate, fără a se pune la număr cotiledoanele, iar portaltoiul are rădăcina puternică şi sănătoasă. Ca procedură, întâi se aleg portaltoiul şi altoiul. Seminţele sunt însămânțate omogen, cu o maşină specială. Apoi, în funcție de varietăți, semănăturile sunt introduse și ținute în camere de germinație, cu umiditate și temperatură controlate. Imediat ce procesul de germinație s-a încheiat, răsadurile sunt transportate în sere, pentru a se dezvolta. Plăntuţele de portaltoi şi altoi sunt supuse tratamentelor, dezinfecției și fertilizărilor efectuate în strânsă interdependenţă cu microclimatul din interior. Când data programată pentru altoire a sosit, rădăcina și varietatea (soiul) sunt duse în camerele de altoire.

Operaţiunea se execută manual, de un personal specializat, în mediu controlat și condiții igienice stricte. După altoire, răsadurile sunt mutate în camere speciale, cu atmosferă controlată, unde sunt atent monitorizate. Ulterior sunt transferate într-o secțiune specială a serelor și vor trece la faza de adaptare. După ce au depăşit şi această etapă, răsadurile altoite sunt verificate și încărcate în tăvițe. Îngrijirea continuă cu fertilizări și proceduri de dezinfecție până când răsadurile sunt gata de plantare. Pentru producţia proprie, urmează plantarea, iar pentru surplus, procesul se încheie cu vizita inspectorului fitosanitar, obținerea certificatelor fitosanitare de sănătate, ambalarea răsadurilor în cutii speciale și livrarea către fermieri.

Reguli la plantare

– Plantarea se face după procedeul clasic ori există o altă metodă?

– Sunt nişte reguli care trebuie avute în vedere înainte și două plantare: înainte de plantare, solul trebuie fertilizat (organic și chimic); în timpul operațiunii de plantare, tulpina răsadului trebuie să rămână deasupra solului; obligatoriu, lăstarii nu au voie să atingă solul; nu trebuie făcută nicio ajustare în jurul tulpinii (cuibărire); altoiul (punctul de altoire) nu trebuie acoperit cu pământ; după plantare, răsadul altoit trebuie udat din belșug, apoi trebuie implementat un program riguros de irigare și fertilizare, dar ţinând cont de analiza chimică a solului. Vorbim, deci, despre cei care fac cartare, legumicultură ca la carte, cum se spune; sistemul de palisare trebuie instalat imediat după plan-tare, astfel ca răsadurile să nu se aplece și să atingă pământul.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
5311

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

avantajul-nutritiv-al-porumbului-boabe-u...

Avantajul nutritiv al porumbului boabe-umed

Studiile recente demonstrează avantajul nutritiv al porumbului boabe umed în furajarea animalelor, ne informează Jean Georges Cazaux, manager de proiect în cadrul Organizaţiei unificatoare a sectorului francez de porumb Maiz’Europ (în care sunt înscrise Asociația Generală a Producătorilor de Porumb și Federaţia Națională a Producătorilor de Semințe de Porumb și de Sorg).

Specialistul francez a declarat că porumbul boabe umed, conservat cu bobul întreg sau ca porumb siloz, este mai bine valorificat de porcine decât porumbul boabe uscat imediat după recoltare.

Potrivit domniei sale, utilizarea diferitelor tipuri de porumb boabe umed a început să capete amploare în Europa, cu precădere în Franța, Germania și Danemarca, în unitățile zootehnice de creștere a porcinelor. În primul rând, este vorba de avantajele economice ale acestui produs, precum economii la cheltuielile de uscare și valorificarea porumbului obținut în exploatații. În al doilea rând, apar avantaje tehnice, cum ar fi recoltare timpurie, producție medie optimă, trasabilitate etc.

O mai bună digestibilitate

„Există puține studii legate de valoarea energetică și conținutul proteic ale acestor tipuri de porumb, fapt care-i face pe crescători să-și stabilească rațiile în funcție de valorile folosite în mod curent pentru porumbul boabe uscat“, a menționat Cazaux.

În Franța, Institutul sectorului vegetal – Arvalis a efectuat două studii, publicate în 2009 și 2011. Astfel, s-a constatat că porumbul boabe recoltat în stare umedă, conservat cu bobul întreg sau tocat, este mai bine asimilat de porcine decât porumbul boabe uscat.

Nivelurile de digestibilitate energetică ale porumbului siloz și porumbului conservat cu bobul întreg sunt cu mult superioare celor ale porumbului boabe uscat. Practic, digestibilitatea energetică este cu 4 și respectiv 8% mai ridicată la porumbul cu bob întreg și cel însilozat față de cea a porumbului uscat. Acest lucru se explică, în principal, printr-o mai bună digestibilitate a amidonului și lipidelor din porumbul boabe umed.

În ceea ce priveşte fracțiunea proteică (aminoacizi), studiile arată că ameliorarea porumbului conservat cu bobul întreg și a celui de tip siloz este mai bună cu 3,6 și respectiv 5,8% față de porumbul uscat.

Prin urmare, conservarea în starea umedă a porumbului boabe și în special însilozarea îmbunătățesc valoarea nutritivă a acestui produs, prin comparaţie cu porumbul boabe uscat.

Modalităţi de conservare

Conservarea porumbului boabe umed se poate face prin însilozare și prin bob întreg. Ambele metode sunt bazate pe absența oxigenului (anaerobioză) și acidifierea mediului, care împiedică formarea și dezvoltarea microorganismelor nedorite.

La porumbul siloz, tocarea și tasarea boabelor antrenează eliminarea oxigenului și dezvoltarea bacteriilor anaerobe, care vor produce acidul lactic, pe baza zaharurilor din porumb. Procesul de acidifiere este cel care stabilizează produsul.

În conservarea cu bobul întreg, respirația boabelor care rămân întregi și flora microbiană consumă rapid oxigenul prezent printre ele, transformându-l în gaz carbonic, care asigură stabilitatea produsului.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
1417

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

avem-greu-mai-putin-dar-de-calitate_s445...

Avem grâu mai puţin, dar de calitate

Nici nu s-a terminat bine recoltatul la grâu, că oficialii de la Ministerul Agriculturii, dar şi cei de la Rompan au şi ieşit cu declaraţii în piaţă. Numai că acestea se cam bat cap în cap. Avem grâu mai puţin, dar de calitate, iar drept urmare vom avea şi pâine mai scumpă, declara într-o zi Aurel Popescu, preşedintele Rompan. Peste două zile, îşi retrăgea însă declaraţiile în faţa ministrului Agriculturii Daniel Constantin, care încearcă (normal!) să liniştească populaţia. Un scenariu care se petrece cam la fel aproape în fiecare an.

2012, un an atipic

Recolta din acest an la grâu este mai mică cu circa 20% faţă de cea de anul trecut – cel puţin după recoltarea a circa 30% din suprafeţe –, susţine Daniel Botănoiu, secretar de stat în Ministerul Agriculturii. Lucru firesc numai dacă ne gândim la seceta din ultima vreme şi la temperaturile ridicate. Pe de altă parte, a contat şi faptul că agricultorii n-au putut realiza la timp erbicidările, consecinţa fiind reducerea semnificativă a producţiei.

Botănoiu afirmă că în jurul datei de 10 iulie era recoltată 90% din suprafaţa cultivată cu orz, 30% din cea de grâu, 30% la secară, 50% la rapiţă, 85% la orzoaica de toamna şi numai 25% la cea de primăvară. El mai susţine că, spre deosebire de 2011, grâul din acest an este de o calitate mai bună, chiar dacă se înregistrează o diminuare cantitativă comparativ cu anul trecut, ca urmare a secetei şi condiţiilor meteo care au forţat în ultima perioadă culturile de grâu să ajungă „undeva la 20%“ ca randament la unitatea de suprafaţă.

La orzul de toamnă, scăderea este de circa 17%, în timp ce pentru cel de primăvară nu se poate face o evaluare foarte exactă pentru că abia a început recoltatul. Secretarul de stat susţine că producţiile finale la aceste culturi depind însă foarte mult de condiţiile meteo. Dacă nu plouă, recoltatul ar urma să se încheie în circa zece zile. Dacă vin precipitaţii, acestea vor fi benefice pentru floarea-soarelui şi porumb, dar ar putea afecta calitatea grâului. O sabie cu două tăişuri.

Informaţii periodice de la organizaţiile interprofesionale

Daniel Botănoiu susţine că minis-terul a solicitat informări periodice despre stadiul recoltării de la direcţiile agricole judeţene. În acest an va exista astfel un schimb de informaţii între minister şi organizaţiile interprofesionale, care să dea o imagine cât mai exactă a realităţii din piaţă.

„Noi am predat această responsabilitate cu privire la piaţă, cerere şi ofertă organizaţiilor interprofesionale. De aceea vrem ca aceste organizaţii să funcţioneze, să nu mai intervenim cu declaraţii oficiale pe un preţ, pe o cantitate sau altceva ce ar putea perturba raportul cerere şi ofertă. Toate comunicările pe care le vom avea vor veni direct de la organizaţia profesională pe sector pentru că are datele, corelate cu informaţiile de la noi, astfel încât să poată satisface funcţionarea unei pieţe“, afirmă Botănoiu.

Balanţa grâului

Preşedintele patronatului din industria de morărit şi panificaţie Aurel Popescu spune că, la sfârşitul recoltării, asociaţiile profesionale vor realiza, împreună cu Ministerul Agriculturii, o balanţă a grâului, astfel încât „să ştim pe ce surse de grâu contăm şi să nu avem probleme pe parcursul anului“.

Cât despre recolta din acest an, preşedintele Rompan afirmă că într-adevăr producţia medie la hectar este mai mică faţă de anul trecut, dar calitatea este excepţională. „Calitatea grâului până acum e nemaiîntâlnită în ultimii 25 de ani şi pot să vă spun că o cantitate foarte mare de grâu pleacă la export, fapt pentru care am convenit cu conducerea ministerului să analizăm şi să facem un proiect de balanţă ca să ştim pe ce surse de grâu contăm să nu avem probleme pe parcursul anului“, spune Popescu.

Secretarul de stat Daniel Botănoiu susţine că, la momentul recoltatului, România avea în depozite circa 800.000 t de grâu, cantităţi comunicate sub semnătură privată, nicidecum „inventate“. În perioada următoare trebuie însă să fim foarte atenţi referitor la drumul pe care îl vor lua aceste cantităţi. Nu de alta, dar în condiţiile secetei puternice din SUA – care realizează circa 10% din producţia globală de grâu –, dar şi a celei din Rusia s-ar putea să ne trezim că nu mai avem grâu, mai ales că e cerere mare pe piaţa internaţională.

„Trebuie să fim extrem de atenţi, de aceea am decis să avem această balanţă, să vedem din punct de vedere legal ce putem face să menţinem un preţ rezonabil. Ne dorim să avem o calitate foarte bună şi un preţ rezonabil, nici mare, nici foarte mic, ci rezonabil, pentru că nu suntem împotriva intermediarilor, a actorilor de pe filieră. Trebuie să avem grijă cu ceea ce se întâmplă atât cu veniturile agricultorilor, cât şi în ceea ce priveşte consumatorul“, declară Botănoiu.

Aurel Popescu spune că ar fi chiar culmea să exportăm grâu cu 200 euro tona şi să importăm cu 250 de euro. Recunoaşte că nici n-ar fi prima oară. Până la urmă, este „piaţă liberă şi piaţa nu o comandăm noi“. Ministerul Agriculturii a depus un set de măsuri la Ministerul Finanţelor pentru reducerea evaziunii fiscale, potrivit secretarului de stat. De asemenea, ministerul are în vedere şi reducerea TVA-ului cât mai repede la produsele alimentare, poate chiar din septembrie – octombrie la produsele de panificaţie, respectiv 2013 pentru celelalte produse alimentare.

Contradicţii vizând preţul pâinii

Chiar dacă producţia medie la hectar este mai mică faţă de anul trecut, Aurel Popescu este de părere că lucrurile stau bine pentru agricultori, pentru că obţin totuşi un preţ mai bun decât în anii anteriori cu 20-25%, exact cât este scăderea la producţia medie, declară preşedintele Rompan. Majorarea preţului la grâu se vede deja pe piaţă, doar la făină momentan, fiind aşteptat să se facă simţită cel mult într-o lună şi la pâine.

„O să vedem efectul la pâine în două săptămâni, dacă piaţa absoarbe acest preţ. Dacă nu se întâmplă acest lucru este pierdere curată pentru brutari, care la ora actuală îi înjură pe morari. Am intrat cu stocuri şi în morărit şi un lucru e cert: preţul de la grâu se duce la făină şi preţul de la făină se duce la pâine. Cu cât şi ce se va întâmpla, o să vedem probabil cel mai devreme după o lună“, afirmă Popescu. La două zile însă după declaraţia preşedintelui Rompan, ministrul Agriculturii declara în cadrul unei conferinţe de presă că nici nu poate fi vorba de scumpirea pâinii.

„Nu există niciun fel de temere că pâinea s-ar putea scumpi în perioada următoare. Faptul că pâinea nu se scumpeşte ţine mai mult de puterea de cumpărare. În momentul în care s-ar scumpi, consumatorul nu ar mai putea avea acces. Este în detrimentul producătorilor. Sunt mecanisme de piaţă şi nu ţin de Ministerul Agriculturii“, a precizat Constantin.

În prezent, agricultorii vând grâul cu preţuri de 90 de bani - 1 leu kilogramul, potrivit lui Laurenţiu Baciu, preşedintele LAPAR, fiind aşteptat ca acesta să se majoreze în următoarele luni, până la 1,5 lei pe kilogram spre sfârşitul anului. Spre deosebire de alţi ani, acum agricultorii sunt ceva mai bine informaţi, urmăresc bursa şi cer preţuri corelate cu bursele de afară, susţine preşedintele Rompan.

Bursă pentru materiile prime

Ideea unei burse locale a materiilor prime există de ceva vreme, dar, din păcate, ea n-a fost pusă în practică. Botănoiu vorbeşte de existenţa unui proiect în acest sens, care va fi pus în practică cu ajutorul Ministerului Economiei şi al Comerţului, instituţii cu care au fost deja demarate discuţii. „Este bine să se facă o astfel de bursă, pentru că ai un punct de referinţă pe regiunea respectivă. În caz contrar nu vom avea plusvaloare pe produsele noastre, vom continua să vindem numai grâu furajer, ceea ce nu este în regulă“, spune Botănoiu.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:

687
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Avem legi şi promisiuni, dar...nu mai avem pomicultură

Anul acesta, la toate întâlnirile avute cu reprezentanţii Ministerului Agriculturii am fost informaţi că subvenţiile din 2010 nu se mai acordă. A fost nevoie de prezenţa reprezentantului Comisiei Europene pentru Sprijin Naţional pentru România ca să aflăm că, de fapt, subvenţiile vor fi în sume mult mai mari, dar sub altă formă, cu condiţia ca Ministerul Agriculturii să depună la Bruxelles setul de măsuri de acordare a noilor forme de sprijin. Acest lucru nu s-a întâmplat, fapt pentru care agricultura românească suferă crunt din cauza subvenţionării. Ministerul Agriculturii încearcă acum să transmită actele normative, dar cu siguranţă, cel puţin în 2010, pomicultura nu va beneficia de subvenţii. Deşi agricultura a fost declarată prioritate a guvernanţilor, lucrurile stau exact pe dos.

Incompetenţă sau ignoranţă?

În 2008, după apariţia Legii nr. 83/08 ce prevedea un sprijin de 1.500 lei/ha în cupoane valorice pentru achiziţionarea de pesticide şi motorină, Ministerul Agriculturii a comunicat că legea nu poate fi pusă în aplicare pentru că nu este notificată la Comisia Europeană. În realitate acest act legislativ nici nu a fost transmis la Bruxelles. În 2010, răspunsul Ministerului Agriculturii cu privire la măsurile de ajutor de stat, în contextul actualei crize financiare, a fost tot negativ.

Comunicarea Comisiei publicate în Jurnalul oficial al Uniunii Europene din 31.10.2009 prevedea următoarele: „Cadrul comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat pentru sprijinirea accesului la finanţare în contextul actualei crize economice se aplică începând cu 17 decembrie 2008 până la 31 decembrie 2010. Măsurile de ajutor temporar prevăzute în această comunicare nu pot fi cumulate cu ajutoarele care fac obiectul regulamentelor de minimis pentru aceleaşi costuri eligibile şi nu trebuie să depăşească în perioada 01.01.2008 – 31.12.2010 suma de 15.000 de euro în cazul producătorilor primari.“

Din nefericire pentru noi, pomicultorii, acest comunicat a rămas doar în sertarele funcţionarilor ministeriali sau în mapele demnitarilor. Ar fi de precizat că lucrurile stau la fel. State ale Uniunii Europene precum Bulgaria, Austria deja au acordat agricultorilor acest sprijin financiar.

Subvenţiile pomicultorilor... în pom

La noi, pentru pomicultori singurele forme de sprijin pe 2010 rămân: plata unică pe suprafaţă şi Măsura 141 ce prevede sprijinul pentru fermele agricole de subzistenţă, în valoare de 1.500 de euro/an timp de 5 ani. Doresc să precizez că pe această măsură s-au depus peste 300 de proiecte. Mai urmează sesiunea de depunere a proiectelor în perioada 15 octombrie – 15 noiembrie 2010.

Ing. Ion Oprea, preşedintele Asociaţiei Pomicultorilor Dâmboviţeni

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
865

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

avem-material-saditor-autohton-bun-sa-l-...

Avem material săditor autohton bun, să-l păstrăm şi să-l îmbunătăţim

Doctor în ştiinţe horticole la bază, Marius Roman şi-a înfiinţat în urmă cu 14 ani o mică pepinieră pomicolă în comuna Valea Măcrişului din judeţul Ialomiţa. Gândită la început mai mult ca un hobby, astăzi afacerea de familie este în continuă dezvoltare. Dacă în primii ani înmulţea în jurul a 1.000 de pomi, la un nivel de subzistenţă, cum s-ar spune, acum a ajuns la 100 mii de pomi pe an. Asta şi pentru că cererea de material săditor a crescut, iar oamenii au început să se îndrepte din nou spre înfiinţarea plantaţiilor pomicole. Cu toate acestea, consideră că la noi concurenţa este încă mică din punctul de vedere al numărului de pepinierişti, dar mare în ceea ce priveşte numărul de distribuitori. Marea problemă a acestora este că pun preţ mai mult pe modul cum îşi prezintă marfa şi mai puţin pe ce vând propriu-zis. În comparaţie cu ceea ce vine pe aceste canale de distribuţie, materialul produs în pepiniera din Valea Măcrişului are marea capacitate de a se adapta la toate condiţiile de la noi. Despre material dar şi despre noile orientări ale pomiculturii discutăm cu Marius Roman, care ne vorbeşte atât în calitatea sa de pepinierist cât şi de cercetător în cadrul Staţiunii de Cercetare Dezvoltare pentru Pomicultură Băneasa.

Punctul forte, o mare varietate de soiuri

– Pe ce suprafaţă se întinde pepiniera şi ce sortiment produceţi, mai exact?

– Este vorba de o pepinieră de 4 ha care cuprinde marcotiere, plantaţii mamă câmp I, câmp II şi şcoală de puieţi. Deţinem peste 25 ha suprafaţă necesară pentru rotaţia culturilor, dar avem şi o plantaţie comercială de 4 ha de cais. Producem toată gama de pomi fructiferi altoiţi pornind de la cais, piersic, nectarin – specii termofile cantonate în zona de sud a ţării – măr, păr, gutui, prun, vişin, cireş, nuc, precum şi arbuşti fructiferi cum sunt coacăzul, zmeurul, stoloni de căpşun şi chiar trandafiri. Pentru fiecare specie producem în jur de 10-14 soiuri, de la cele extratimpurii până la cele tardive şi de la cele de masă până la cele destinate industrializării. Numai la pomii fructiferi avem anul acesta peste 80 de soiuri, acesta fiind practic punctul nostru forte.

Cercetarea încă n-a dispărut

– De unde vă procuraţi materialul iniţial pe care îl folosiţi în procesul de multiplicare?

– O parte îl producem noi în marcotiere şi plantaţii de seminceri proprii, iar restul îl achiziţionăm de la institutele şi staţiunile de cercetare din România, în general de la ICDP Mărăcineni. În ceea ce priveşte ramurile altoi acestea sunt procurate de la Staţiunea Pomicolă Băneasa sau de la cea de la Voineşti. În mare parte multiplicăm soiurile autohtone create la noi cum sunt Generos şi Prima la măr, Triumf, Argesis şi Carpica la păr care sunt create la Mărăcineni sau Carmela, Viorica, soiuri de cais create la Staţiunea Pomicolă Băneasa. Bineînţeles, producem şi o parte din soiurile străine care au fost aclimatizate pentru ţara noastră.

– Vorbind despre piaţă: cine sunt clienţii dvs.?

– Când produci 100 mii de pomi ai două variante: ori să te adresezi direct celor care înfiinţează plantaţii ori poţi să intri în contact cu supermarketurile şi să vândă ei pentru tine, dar în această situaţie şi câştigul e mai mult al lor. Din acest motiv încercăm să ne descurcăm de unii singuri. Clienţii noştri sunt prin urmare în primul rând cei care înfiinţează plantaţii comerciale, începând de la 2 ha până la 20 ha sau chiar şi mai mult. De exemplu, în Ialomiţa, lângă Slobozia, a fost înfiinţată o plantaţie de circa 35 ha cu material produs de noi, una de 10 ha în judeţul Timiş, alta tot de 10 ha la Drajna şi exemplele pot continua. Producem cantităţi mari şi fac precizarea că pomii noştri nu sunt înfrumuseţaţi prin acele poze scoase pe bandă rulantă în tipografie. Pentru noi, mai importantă este acea etichetă care de fapt reprezintă paşaportul fitosanitar al pomului şi pe care orice pepinierist are obligaţia să-l ataşeze individual pe fiecare pom. Acesta exprimă de fapt autenticitatea soiului şi atestă că este un pom sănătos, liber de viroze, controlat şi certificat.

Străinii sunt bineveniţi, dar..

– Cât de mare este concurenţa străină? Aceasta a găsit un mediu propice dezvoltării la noi şi din cauza stagnării cercetării româneşti. Acest sector a fost grav afectat de lipsa finanţării şi mai ales de retrocedările abuzive care au dus în unele locuri, cum s-a întâmplat de exemplu la Băneasa, chiar la distrugerea fondului genetic. Dar probleme de acest gen sunt la nivelul tuturor staţiunilor din ţară. Cu toate acestea mai avem încă foarte multe soiuri autohtone valoroase. La cais, de exemplu, dar şi la măr, mai ales în colecţia de la Mărăcineni. Este adevărat, concurăm cu italienii şi olandezii îndeosebi la piersic şi nectarin. Stăm iarăşi foarte prost la arbuştii fructiferi, zmeur, coacăz, afin, dar şi la portaltoii de cireş, unde încă se mai produce pe sălbatic. Aici într-adevăr ei au obţinut câţiva portaltoi valoroşi cum sunt Gisela 5, Gisela 6 pe care i-au ameliorat şi patentat. Dar aceştia nu se produc decât în anumite condiţii şi pentru a-i multiplica îţi trebuie bani ori la noi cercetarea suferă mult din această cauză. Eu unul vă spun că totuşi avem şi noi o multitudine de soiuri create în ţară. Ele se confruntă pe piaţă cu soiurile valoroase aduse din afară şi aclimatizate pentru condiţiile de aici.

Noua orientare nu ni se potriveşte

– Foarte mulţi dintre cei cu putere financiară lucrează acum atât cu consultanţă cât şi cu material săditor adus din afară, predominant din Italia şi Olanda. În ceea ce priveşte noua orientare eu nu sunt adeptul acestor plantaţii superintensive pentru România. Din punctul meu de vedere olandezii le-au creat datorită spaţiilor mici de care dispun în ţara lor şi atunci era normal ca de pe o suprafaţă cât mai mică să dorească să obţină o producţie cât mai mare. Au venit cu aceste densităţi de 3/1 sau chiar de 3/0,5 unde, pe lângă faptul că investiţia în material săditor este foarte mare, după 10 ani livada trebuie defrişată pentru că se epuizează. Acest tip de livadă, după părerea mea, nu se potriveşte fondului agricol de care dispunem noi şi nici profilului economic de la noi din ţară.

În plus, la noi sunt puţini specialişti care să poată oferi consultanţă pentru astfel de plantaţii. Fără să aduci pe cineva din afară nu poţi să faci faţă la lucrările tehnologice care sunt cu totul aparte. Cred că atât din punct de vedere economic cât şi ca nivel de pregătire noi nu suntem încă cei mai potriviţi pentru a demara astfel de investiţii. Cine are bani însă poate să o facă. La noi problema e că marea majoritate înfiinţează plantaţii de măr, deşi suntem invadaţi de merele din Olanda, Polonia, Ungaria care vin la preţuri derizorii. Or, aici în sud eu recomand cais, piersic, nectarin, iar spre zona colinară prun, cireş, vişin. Aş mai adăuga, de asemenea – dar sunt probleme cu focul bacterian – părul şi gutuiul care deja au dispărut din livezile noastre comerciale. Iar dacă le găsiţi în supermarket, dar şi în piaţă atunci cu siguranţă provin numai din import. Aici este de fapt problema noastră.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
7718

□

Comentarii

□

□

1. Alexandru Fira -- (16-December-2010)E adevarat ca Romania sta prost la capitolul arbusti fructiferi. Da, ar trebui folosite soiurile autohtone, cele europene si cele vechi, din SUA.

De asemenea, ar mai trebui aduse in Romania soiurile nou-create in SUA, care nu se prea gasesc pe la noi. Unele din acesta chiar sint foarte valoroase.

° 2. petre eremia -- (7-January-2011)muncitori .Sunt unul din cei scolarizati de olandezi si italieni si pot asigura consultanta gratuit daca comunicam
Material saditor putem produce in romania =nu trebui sa cercetam ceace alti ne ofera de cugenerozitatedar trebui sa ofere un pom
= devirozat
port vegetativ la toate speciile
numai pomi KNIP
PRETURI MICI =3.4 E LA MAR ,PAR 5,7 E LA CIRES ,CAIS ,PIERSIC
astept cereri de consultanta atat pentru livezi clasice cat si intensive=si in olanda si italia se aplica tehnologia anului 2010 in tot ce este pomicultura

° 3. Ion Eduard -- (18-January-2011)Dl Marius Roman are foarte mare dreptate in ceea ce priveste pomicultura din Romania! Plantatiile superintensive nu sunt pentru noi si amintesc in primul rand despre gradul foarte ridicat de chimizare al acestora dar si de costul de infiintare exagerat. Trebuie sa ramanem pe sistemul clasic-intensiv intrucat de teren nu ducem lipsa si totodata sa cultivam fructe care sunt importate mai putin. De exemplu foarte rar vedem pe piata si in supermaket prunele indiferent de soi! Oare de ce nu sunt? Nu cumva prunele importate sunt de calitate mediocra si nu exista cerere pentru ele?

° 4. Ion Eduard -- (18-January-2011)Parerea mea este ca exista alternativa si pentru fructele importate in cantitati foarte mari din Turcia, Polonia etc... spre exemplu merele! Cum noi suntem cultivatori mari de mere alternativa ar fi CIDRUL DE MERE sau VINUL DE MERE ! Trebuie sa ne reorientam acolo unde fructele sunt importate in cantitati mari. In SUA exista foarte multi pomicultori mici care au 1-5 hectare de mar si produc Cidrul care se vinde extraordinar de bine si nu concureaza alte bauturi. Cred ca orice mic pomicultor sau pomicultor de subzistenta poate fabrica Cidrul in propia ograda la fel cum produce tuica !

° 5. Ion Eduard -- (18-January-2011)Cu toate ca in lume exista soiuri valoroase de fructe, nu trebuie sa uitam ca si noi avem soiuri extraordinare pe care altii nu le au! Trebuie numai sa stim ce sa facem din aceste soiuri. Tot aud pe canalele media ca 1 hectar de pomi fructiferi costa intre 10000 si 35000 euro! Sunt stupefiat! La un asemenea pret suntem descurajati total! ESTE O MINCIUNA CRUNTA! Iata un calcul: 10 lei/pom x 700 pomi/ha =7000 lei/ha; scarificat/ha=300; arat/ha= 300 lei; discuit/ha=200; 700 gropi/ha=1050; 2 oameni plantare x 50 lei/zi x3 zile max= 300 lei; 4 saci complexe x 80 lei=320 lei/ha; === 9470 lei/ha.

° 6. Ion Eduard -- (18-January-2011)Calculul de mai sus este facut dupa preturile din toamna 2010 la care se mai poate adauga daca este cazul si un tratament de corectare a aciditatii terenului si unul pentru larvele de sol. Dar aceste adoua reprezinta mai nimic. Trebuie avut in vedere ca preturile la statiunile de cercetare romanesti preturile la pomi variaza intre 8-14 lei/pom. Una peste alta pentru infiintarea unui ha de pomi avem nevoie la ora actuala de max 3000 euro !!! Diferenta de la 3000 euro pana la 10000-35000 euro este specula sau model de plantatie pomicola nerealista pentru Romania 2011. SUPERINTENSIV=CHIMIC 100%

° 7. Ion Eduard -- (18-January-2011)Daca mai punem la socoteala si faptul ca lucrarile de infiintare a plantatiei putem sa ni le facem singuri o sa fim placut surprinsi ca pretul de infiintare scade simtitor!
Referitor la arbustii fructiferi intradevar exista o problema dar, sa nu uitam totusi ca in Romania acestia sau gasit predominant in flora spontana si nici nu suntem mari consumatori!Parerea mea este ca trebuie sa refacem bazinele pomicole in maximum 10 ani si sa-i sprijinim pe cei care inca mai sunt pasionati de pomicultura pentru ca altfel riscam pe viitor sa fim abonatii producatorilor externi de fructe fara gust!SUCCES

° 8. sandu -- (6-January-2012)DOMNULE EDUARD HABAR NU AI DE HORTICULTURA DACA VORBESTI CA NU ESTE RENTABILA O PLANTATIE SUPWERINTENSIVA DAR DC NU STII SA TE OCUPI DE EA NORMAL CA DAI INDICATII PROASTE

° 9. Emilian Petrin -- (16-January-2012)Adevarat ce spune domnul Marius Roman.Daca plantam cais in Suceava nu merge ..pierdem florile.Daca producem putin...nu supravietuim.Daca ai bani dar nu ai specialisti ....te legi la cap fara sa te doara.E complicat.Sfatul meu este ca daca vreti sa infiintati o plantatie pomicola nu cumparati pomi din sant,informativa bine ce specii si soiuri merg in zona in care dori sa plantati,luati in considerare o productie de 40 kg/pom,nu infiintati plantatii mai mici de 1000 pomi cu scop comercial ca nu sunt rentabile economic.....si pe linga toate astea ...daca nu va bazatipe spatele dvs.pierdeti tot.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

avem-nevoie-de-porumb_l1507.html

„Avem nevoie de porumb...“

Este concluzia care s-a desprins în urma unor dezbateri şi prezentări ocazionate de întâlnirea fermierilor cu autorităţile de la nivel central şi judeţean cu prilejul organizării Zilei Porumbului la exploataţia din Ciochina – Ialomiţa, administrată de ing. Nicolae Sitaru, preşedintele LAPAR.

Cei prezenţi la eveniment – reprezentanţi ai Parlamentului, Guvernului, Ministerului Agriculturii, Prefecturii şi Consiliului Judeţean Ialomiţa, ai unor importante firme furnizoare de inputuri pentru agricultură, dar şi numeroşi fermieri – au putut dialoga cu autorităţile, dar şi afla elementele ce ar putea contribui la relansarea şi modernizarea agriculturii româneşti.

Brutarii trebuie să ofere mai mult

Nicolae Sitaru

„Anul 2011 a fost unul normal din punctul de vedere al preci-pitaţiilor, ceea ce a făcut să realizăm producţii bune la mai toate culturile. Nu la fel putem vorbi despre această toamnă şi, în general, despre anii secetoşi. Din păcate, nu putem face nimic pentru că sistemele de irigaţii nu mai există, le-am distrus cu mâinile noastre, iar autorităţile au rămas pasive la aceste fenomene. Aș trage un semnal de alarmă cu privire la scăderea suprafețelor de grâu pentru că rapița și porumbul, datorită eficienței economice ridicate pe care o au, ar putea încet, încet să înlocuiască o parte a suprafețelor cultivate cu grâu. Cred că brutarii trebuie să se gândească bine atunci când oferă un preț la grâu deoarece trebuie să mențină această cultură în atenția agricultorilor. Fiecare încearcă să-și facă afacerea cât mai eficientă“.

Hibrizii trebuie să ofere şi calitate…

Valeriu Tabără

„Cred că toți avem acelaşi interes, de a avea o agricultură performantă pentru că este un sector de activitate economică de importanță deosebită, nu doar pentru România. Agricultura va rămâne un subiect de discuții, de analiză și în perioada următoare pe plan internațional.

Vreau să îl felicit pe Nicu Sitaru, dar și pe dumneavoastră pentru ce faceţi în România prin aceste întâlniri care nu rămân doar simple manifestări, ci şi analize profunde a ceea ce oferă companiile ca material genetic. România trebuie să producă mai mult porumb pentru că cererea e mare, atât pentru furaj cât şi pentru producerea de energie. Pe de altă parte, România trebuie să devină o mare exportatoare de cereale, de produse agricole în general. În lume există un club al marilor exportatori de cereale cu exclusivitate în cazul grâului, format de 100 de ani. România trebuie să fie între ele… Atenționez asupra prezenței hibrizilor de calitate – nu mă refer la cei care se adaptează rapid la mediu și dau producții mari. Am în vedere şi calitatea acestora, componentele chimice ale hibridului care constituie proteina…“

Agricultura - singura sursă de proteină

Profesor Silvian Ciupercă, preşedintele Consiliului Judeţean

„Lumea nu e făcută doar din cuvinte, ci mai ales din decizii și din priorități. Axele politicilor de dezvoltare regională sunt diferite. Potențialul agricol din regiunea de sud-est a României e şi trebuie să fie de interes național și european. Singura sursă de proteină e tot activitatea agricolă. Bogăția pe care o generează se exprimă și în mașinile din parcare. Dar trebuie să existe și o relație mai directă cu ceilalți, din zona adiacentă marii performanțe agricole și economice. Prețurile sunt bune. Trebuie să existe și un impact economic general, mai diversificat, să se bucure mai mulți oameni de rezultatele muncii în agricultură. E nevoie să existe un parteneriat care să aibă grijă de viitor."

Biotehnologiile, punctul forte al viitorului

Lucian Buzdugan, Director general IMB

„Vedem aici producții de porumb de peste 10 tone la hectar, ceea ce arată potențialul Bărăganului atunci când avem apă suficientă. Principalul lucru asupra căruia ar trebui să ne îndreptăm este asigurarea apei, cel mai important factor limitativ al producţiilor agricole. În afară de irigații, biotehnologiile vor reprezenta punctul forte al viitorului. Suntem singura țară care are experiență în biotehnologii, ceilalți - prea puțin.

…Important e nu neapărat producția agricolă – pentru că ea vine dacă ne vom îngriji de fertilitatea solului – ci să ai, cum spuneam, apă, elemente nutritive, microorganisme, să înțelegi pământul, și nu neapărat să îl ari pentru că se cheamă teren arabil..."

Cifrele nu mint niciodată

Ștefan Florescu, Bunge România

„Vreau să spun câteva cifre pentru că ele nu înșeală, nu mint niciodată, iar concluziile să le trageți singuri. La nivel mondial sunt estimate anul acesta a se produce 860 milioane de tone de porumb, cu circa 47 milioane de tone mai mult față de acum 3 ani. Veți spune că din perspectiva unui producător aceasta nu e o veste tocmai bună. Ar trebui să adaug că se utilizează 870 milioane de tone, iar că acest consum a crescut la nivel mondial cu 55 milioane de tone față de acum 3 ani. Atunci cum poate fi susținut acest consum mai mare decât ceea ce se produce? Pentru moment avem o soluție pe care o reprezintă stocurile de sfârșit de an. Problema e că la nivel mondial au ajuns la un nivel minim record de 120 milioane, față de 140-150 milioane de tone cât este normal.

Mesajul e unul singur: economia mondială nu-și poate permite în următorii doi, trei ani, un an catastrofic în cultura porumbului. Situația de la porumb e cea mai gravă, și nu la grâu sau oleaginoase. Dacă e o recoltă de care economia mondială are nevoie fără posibilitate de înlocuire pentru anii următori, aceasta este cea a porumbului. Creșterea consumului de porumb ar fi dată de două direcții mari: bioetanolul – e nevoie de surse de energie din ce în ce mai mari și asta se întâmplă cu precădere în SUA și a doua direcție e dată de economiile din Asia – se cresc tot mai multe animale, iar consumul de porumb e din ce în ce mai mare.

Probabil anul acesta România va reprezenta 1/6 din producția de porumb a Europei, față de 1/8 sau 1/10 cu câțiva ani în urmă. Aflăm lucrul acesta acum, când suprafața de porumb e mai aproape de 2 milioane decât de 3 milioane, cum obișnuia să fie. Cât de mult contează România în economia Mării Negre? Ţara noastră reprezenta acum 5 ani undeva la 1/10 din exporturile de porumb din Marea Neagră. Anul acesta am optimismul că va reprezenta un sfert. În concluzie, avem nevoie de porumb. Economia mondială are nevoie de porumb, economia regională la fel. Nu cred că e o recoltă la această dată mai așteptată decât porumbul."

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1220

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Avem o lege a camerelor agricole

La sfârşitul lunii decembrie a fost promulgată în sfârşit Legea camerelor agricole, a căror înfiinţare urmează să se facă pe etape. Primele care se vor constitui vor fi colegiile camerelor agricole zonale, apoi pe rând cele judeţene, regionale şi naţionale. Cei care vor avea rolul de a organiza alegerile şi de a se ocupa de bunul mers al lucrurilor vor fi membrii comitetelor de iniţiativă organizate, de asemenea, la nivel regional, judeţean şi naţional şi care se dizolvă după validarea alegerilor membrilor colegiilor. Important de reţinut este faptul că, în esenţă, camerele agricole se vor autofinanţa din cotizaţiile membrilor, doar că, la începutul fiecărui an, se vor stabili împreună cu MADR o serie de servicii pe care acestea le vor efectua contra cost. În prezent, se aşteaptă normele metodologice de aplicare a Legii nr. 283/28 decembrie 2010, precum şi listele cu membrii comitetelor de iniţiativă. Cel care s-a implicat încă de la început în elaborarea acestei legi şi care este cel mai în măsură să ne vorbească despre prevederile sale este secretarul de stat în cadrul MADR, Adrian Rădulescu.

Elementele de noutate

– Pentru început, vă rugăm să ne spuneţi ce aduce nou Legea Camerelor Agricole?

– În sfârşit, agricultorii au posibilitatea de a-şi lua destinul în propriile mâini. Conform acesteia, toţi agricultorii care primesc sprijin APIA sunt membri de drept ai camerelor agricole. Tot prin lege sunt obligaţi să plătească cotizaţii al căror cuantum va fi stabilit anual de Camera Agricolă Naţională. Aceste forme de organizare sunt lucrative, adică în cadrul lor pot fi înfiinţate societăţi comerciale de prestări servicii pentru agricultori. Camerele agricole vor avea şi rolul de a oferi consultanţă. Ele vor reprezenta, practic, interfaţa dintre stat, Administraţia Publică şi fermier, pentru că vor avea specialişti care să facă faţă unor discuţii ca de la o instituţie la alta. La ora aceasta, nu există o reprezentativitate legală a fermierului în teritoriu. Preşedintele Camerei Agricole Zonale trebuie să-i reprezinte pe oricare din fermieri în relaţia cu APIA, de exemplu, fără să se ajungă până la Bucureşti cu multe dintre problemele lor. Lucrurile ar trebui să se rezolve mult mai operativ prin intermediul acestor camere.

– Care va fi rolul direcţiilor agricole şi al celorlalte unităţi aflate în subordine în momentul în care aceste camere agricole vor intra în funcţie?

– După ce îşi vor începe activitatea aceste noi structuri, vom vedea. Sunt anumite funcţii care nu pot trece la camerele agricole. Cum este, de exemplu, cazul direcţiilor agricole care vor avea rolul de control şi autorizare sau domeniul fitosanitar, care trebuie să fie ale statului. Or, din personalul unei direcţii agricole, 50-60% lucrează pe partea de fitosanitar.

O structură a fermierilor, pentru fermieri

– Se vor angaja, conform legii, specialişti. Care va fi sursa de provenienţă a acestora?

– Oricare. Tineri absolvenţi, diverse structuri care şi-au restrâns activitatea etc. Comitetul Naţional de Iniţiativă

nu face altceva decât organizează alegeri. Din momentul în care acestea au fost validate, statul nu mai are niciun amestec. Agricultorii vor trebui să privească foarte atent aceste camere agricole, pentru că sunt ale lor şi au un rol foarte important. Ei trebuie să îşi stabilească criteriile de angajare a specialiştilor. Trebuie să ţinem cont că trăim în secolul XXI şi aşa cum am văzut în Franţa, bunăoară, îmi doresc să avem şi aici o cameră agricolă judeţeană puternică, cu structuri în subordine, cu compartimente specializate, cu maşini, cu tehnică de vârf. În centrele zonale însă nu ar trebui să existe decât maximum 1-2 specialişti, care să ţină legătura cu judeţul. Camera regională, în schimb, are mai mult rol legislativ şi trebuie să îmbine mai multe acţiuni care pot avea loc la acest nivel, iar cea naţională le coordonează pe toate.
– Ce se întâmplă cu fostul aparat tehnic al consultanţei agricole, care în prezent se află în structurile consiliilor judeţene?
– Consultanţii vor fi preluaţi de Camera Agricolă Judeţeană. Doar că aici vor avea statut de salariat, şi nu de funcţionar public şi trebuie să-şi cam câştige bănuţul. Adică trebuie să facă proiecte pentru fermieri contra cost. Lucru pe care oricum îl făceau şi pentru care se luau bani mai mult sau mai puţin fiscalizaţi. Trecem astfel într-o zonă care nu mai este gri, ci devine albă şi care ajută pe toată lumea. Cu această ocazie se va face şi o selecţie corectă, după părerea mea.
I. BANU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
4836
□
Comentarii
□
□
1. tot un pitic -- (22-February-2011)o lege tampita copiata fara discernamant de ciolos [model france]care umileste breasla agronomilor facandu-i cersetori. Oare TABARA nu vede acest lucru? o sa faca agricultura cu primarii,cu popii,cu safii de post si cu alti asemenea telectuali ai satului
2. un prost -- (31-January-2011)Dar mie ca si agricultor cine-mi plateste cotizatii pe de gratis? Propun ca acei "specialisti" sa lucreze prin rotatie in fermele noastre.....pe gratis!
3. agricultorul -- (1-February-2011)Aceasta lege de tip ceausist incalca Constitutia care prevede dreptul la libera asociere! Sa vad cum imi iau astia cotizatie daca eu nu semnez nici o adeziune!
4. alt agricultor -- (1-February-2011)pentru "agricultorul"- vei da cotizatia ca te vor prinde cand ai nevoie de vreo stampila, mai bine implica-te sa castigi in alegeri o functie in colegii, ca sa ai un cuvant de spus.
5. un specialist -- (1-February-2011)pentru "un prost", si pentru altii: esti baiat destept, dar totusi cauta un specialist, fara ghilimele
6. ionut -- (2-February-2011)mi se pare i idee foarte buna daca s-ar angaja intradevar specialistinu doar ceva pile ale primarilor. oamenii au nevoie de sepecialisiti si asta se vede si mai ales se simte. Vad multi tarani dar si multi fermieri cu sute de ha care imi pun intrebari banale, prostesti dar al caror raspuns le schimb modul de a actiona. Majoritatea nu stiu cand cu ce si mai ales care este doza de fertilizare corecta, cand trebuie aplicat un tratament cate tratamente, ce substante, cand la schimbi lucruri care sunt definitorii pentru optinerea unor productii bune si foarte bune si foarte bune
7. pentru ionut -- (2-February-2011) Te salut Ionut, da un ID, ionut si tinem, legatura, dupa lege primarii nu au decat atributia de a amenaja sectia de votare, fermierii ar trebui sa voteze in cunostinta de cauza, la intrebarile pe care ti le vor mai pune, fa-i sa inteleaga.
8. legumicultor -- (2-February-2011)Buna idee, prost aplicata!Poate n-am inteles noi bine, dar din care cotizatie se vor finanata?Sa intelegem ca din amarata de subventie doriti sa finantati camerele agricole?Nu cred ca este nici legal, nici moral.
9. mitru -- (3-February-2011)Da, Camerele Agricole sunt viitorul. Multi nu au inteles rolul Asociatiilor Agricole. Acum este mai greu.
Falsa conceptie. Omul este un animal social, nimeni nu poate trai in afara sistemului.
Trebuie sa stiti ca din totdeauna OJCA sunt Politice. Acolo sunt niste neaveniti pusi pe pile Politice. Dau exemple pentru ca sunt din sistem, adica am fost si acum ma judec cu novicii din OJCA. Un casier din OJCA a

luat peste 2400. E corect? Un economist care a luat 3600 lei pe luna corect.Eu am facut 20 de proiecte altul a invartit 3 hartii si a luat 2400 lei. De cursuri nici nu mai vorbesc.

° 10. pentru toti -- (3-February-2011)Pentru toti care au nevoie de comunicare, sunt la ID iti_vin_in_ajutor@yahoo.com

° 11. elena din ojca -- (3-February-2011)Lucrez in sistem de la infiintare.Am trecut prin toate formele de reorganizare, am elaborat peste 120 de proiecte pe toate masurile de absorbtie din fondurile europene, toate proiectele sunt eligibile si finantate sau in curs de finantare. Dar am o intrebare la care nu pot sa dau un raspuns ? Cine a facut sau a facut o evaluare a tuturor proiectelor intocmite de catre toti colegii consultanti din tara sa vada care este valoarea lor, ca in urma infiintarii noilor Camere Agricole sa ne lase pe drumuri si sa ne arunce ca pe niste masele cariate?cate cursuri s-au facut prin OJCA? SA ACTIONAM !!

° 12. ing. Paul Sima -- (3-February-2011)Consider ca toti care au efectuat proiecte si au predat cursuri de calificare si initiere in domeniul agricol, au dovedit competenta si nu are de ce sa se teama, pentru ca le vor face in continuare. Stiu ca cei competenti in orice domeniu, au avut, au si vor avea de lucru, sunt apreciati si isi vor gasi locul si in Camerele Agricole.

° 13. coleg cu elena -- (3-February-2011)Se aude ca se amana aplicarea legii, daca politicul nu si-ar baga coada, ar mai fi o sansa.

° 14. andrei -- (3-February-2011)Decat la Camera agricola pe bani de nimic si in calitate de sluga mai bine privatizarea. Mai ganditi-va colegi. Ce-ar fi ca fiecare specialist acolo unde isi desfasoara activitatea sa incerce sa o ia pe cont propriu si castige "bani albi" Cred ca o concurenta ar fi bine venita pentru viitoarele camere agricole. Si apoi sa-si angajeze agricultorii pe cine doresc

A... si apropo de de zona gri, domnule Banu, a tot stiutor a celor agricole de prin tara asta, banii castigati pe proiecte au fost bani mai albi decat in multe alte cazuri

° 15. elena din ojca -- (3-February-2011)Domnule ing. Sima,aveti impresia ca va tine seama cineva de noi la ptreluarea specialistilor de pe piata muncii cand se vor infiinta Camerele Agricole,in forma actuala a legii? Se vor angaja tot pe criterii de nepotism , cunostiinte si relatii si de ce nu politic. Vor decide marii fermieri care nu au nici un interes sa fie ajutati si micii fermieri.Si alta intrebare care o adresez lui Andrei. Cine crezi ca are bani sa se apuce de o alta afacere la peste 50 de ani si am muncit pe pamanturile astea in vremurile cand, majoritatea colegilor stiu, lucram de la 5 dimineata la 22-23 seara?

° 16. PETEU din OJCA -- (4-February-2011)Pentru MITRU> De;teptule dacă eşti din sistem dă-mi voie să te fac un prost,un mincinos.Habar n-ai ce s-a făcut în OJCA de-a lungul anilor,sunt convins că tu ai fost propulsat politic şi tocmai de aceea nu ai făcut nimic în OJCA, SUNT CONVINS DE ASEMENEA CĂ HABAR N-AI SĂ SCRII MĂCAR UN PROIECT 141 sau să predai un curs de calificare agricolă fiindcă nu ai nici un dram de cunoştinţe de tehnologii agricole. Spune-mi deşteptule în care OJCA sau luat salariile de care vorbeşti-habar n-ai. Te-ai trezit cu treabă să induci în eroare sau să manipulezi pe cineva.VOI CONTINUA.

° 17. PETEU din OJCA -- (4-February-2011)Eu sunt din sistem,dar dintr-un OJCA care până în prezent a calificat peste 10000 de agricultori prin 10 tipuri de cursuri,din care 6 autorizate prin Dir.Muncii.Poate la OMCA DACĂ ŞTII CE-I ASTA AU FOST SALARIILE LA CARE FACI REFERIRE,dar OMCA în capitală nu putea califica pe asfalt agricultori.Dar acolo a fost director RĂDULESCU, nimeni altul decât actualul potrivnic al OJCA.

° 18. Geta -- (4-February-2011)KUKI - stai calm

° 19. elena din ojca -- (4-February-2011)Sunt de acord cu colegul PETEU la tot ceea ce scrie , totul este adevarat si corect.Pacat ca nimeni nu recunoaste ceea ce am facut noi pentru amaratii de tarani care au ferme de semisubzistenta si acum nimeni nu se gandeste la ei ci numai la buzunarele proprii care au ferme de mii de hectare , majoritatea necultivate si pentru care primesc mii de euro subventii. Multi dintre ei nici nu stiu unde sunt aceste suprafete. Dar ce sa-i faci daca in Romania se face agricultura din birou ,se fac planuri si legi tot din birou si nu au habar de realitatea satului romanesc.

° 20. agricultorul -- (7-February-2011)Care dintre voi, dragi colegi din CAJ aţi citit articolul la comandă politică a piticului Rădulescu de către "onorabilul" G.Ostroveanu în Profitul Agricol nr.4/2011? Ţineţi minte când eram finanţaţi, pe timpul în care aveam guverne competente, nu ca cel de acum, cum umbla cu limba prin fundul directorilor de OJCA să-şi vândă foaia vitelor de pripas. Acum, a ajuns o revistă care nu face altceva decât reclamă la marile firme multinaţionale, pe care nu o mai cumpără nimeni şi nu mai are din ce să bea şpriţuri!

21. un cititor -- (8-February-2011)Am citit articolul. Un nesimtit. Cred ca se poate interpreta art 32 alin .2 si art 33, ca fiind in sarcina Comitetului National de iniativa ca in norme sa se prevada modul de preluare a personalului CAJ la viitoarele Cam. Agr. CAJ, nu se desfiinteaza, se restructureaza, iar personalul se repartizeaza asa zice legea.

22. consultant -- (8-February-2011)Daca Radulescu tot pomeneste de Camerele Agricole din Franta de ce nu a copiat si modul de finantare a acestor camere. Domnule Radulescu, salariile colegilor din Franta sunt asigurate integral dintr-un buget bine stabilit anual:50% din bugetul Camerei provine din impozitul pe teren al fermierilor si nu din cotizatii asa cum pretindeti sa faceti. Intr-adevar se percep niste cotizatii doar pentru servicii specializate adresate unui anumit segment de fermieri. Aceste camere vor fi o eroare pentru agricultura romaneasca!

23. o parere -- (10-February-2011)Si in domeniul agriculturii incercam sa copiem ceva ce poate in alte tari merge dar a se retine s-ar putea la noi sa nu functioneze. De exemplu in Franta camerele agricole au fost infiintate in anul 1921 si au suferit de-a lungul anilor o serie de modificari si adaptari.Am impresia ca nici cei care sustin aceasta lege nu stiu mare lucru cum o vor implementa. Am inteles si este normal ca infiintarea lor sa se faca de jos in sus dar nu inteleg cum se vor infiinta camerele regionale? pe regiuni geografice, istorice sa ma lamureasca cineva. Rol legislativ camerele regionale, imposibil!

24. consilier -- (10-February-2011)Cred ca mare parte dintre cei care vor sa implementeze legea camerelor agricole,sunt pe dinafara.Spun ca vor folosi specialisti tineri, care ? de unde provin si unde se afla in prezent ? Cei 3.000 specialisti, printre care uni cu inalt profesionalism, fosta inspectie in teritoriu, a distrrus-o acest mare om de Stat-Radulescu , pe motive subiective date de certurile ce le-a avut anterior cu D.A.D.R. Giurgiu-Calarasi. Analfabetii Romaniei ajunsi in functii prin nepotisme si cotizari substantiale la partidele de guvernamant nu vor putea propulsa tara. Pacat, privim cu mila cum ne ducem de rapa .

25. consultant -- (11-February-2011)Sunt atatea intrebari legate de aceasta lege ca nici nu avem cui sa-le adresam dar poate cine sa le asculte....Bine, alegerile se vor face conform listei de la APIA dar oare s-au gandit si la cei producatori agricoli cu varsta de peste 60 ani? Credeti ca pe acestia ii mai intereseaza aceasta?
Ar trebuie sa se stie ca noi inca avem putini fermieri. Acei fermieri de pe listele de la APIA majoritate o reprezinta gospodariile taranesti, cu resurse financiare reduse, basca sa mai plateasaca si cotizatia, unii de-abia isi platesc impozitul.

26. un viitor somer -- (11-February-2011) Ideea infiintarii camerelor nu pleaca din randul producatorilor agricoli, poate mai degraba din randul demnitarilor sau altor persoane din randul ministerului care au vizitat diferite tari.Acolo aceste camere au o istorie de 100 ani si ca sa spuna ca au facut ceva pentru agricultura romaneasca , hai sa le infiintam si noi si vom rezolva cu asta toate problemele.Cercetarea este distrusa mai ramasesera specialistii din DADAR si cei din consultanta unde statul a cheltuit bani pentru formarea lor profesionala. Probabil si la aceste camere se vor face angajari dupa modelul APIA.

27. iasi -- (11-February-2011)este o tampenie nu stiu cui o putut sa-i fete mintea asa ceva. ce cotizatie sa ceri de la acel amarat care nu are nici dupa ce bea apa?domnule victor surdu intervin-o si cere finantare integrala de la buget daca se vrea sa iasa ceva. daca nu....totul va fi un fiasco

28. un fermier -- (11-February-2011)acest pitic atomic-radulescu-este un netrebnic afirmand ca specialistul de la cam. agr.nu mai trebuie sa fie functionar public platit de stat si ca trebuie sa stea cu mana intinsa si sa traiasca din mila taranului[cotizatie].sa vina piticul sa lucreze in praf si noroi

29. piticul radulescu -- (21-February-2011)nici un ing. agronom specialistagricol nu va sta sa lucreze in aceste camere agricole fara un statut bine definit de functionar public sifara a fi batjocorit si umilit sa traiasca din mila publica [cotizatii de la amaratii de tarani] * se aude?'

30. alt pitic -- (21-February-2011)cam.agr.se vor adresa in totalitate amaratilor cu 1-3 ha. 'marii granguri cu sute de ha. proprietate sau arenda nici nu se vor uita laaceste cam agricole'''asadar ele vor trebui sa traiasca pe spinarea amarastenilor, grangurii nu vor da nimic neavand nevoie de ele

31. elena consultant -- (21-February-2011)SUNT IN TOTALITATE DE ACORD CU ALT PITIC

32. ion Fermierul -- (11-April-2011)propun ca aceste cam. agr. sa fie infiintate si conduse pe cele mai inalte culmi de progres si civilizatie de :primari,consilieri locali[daca se poate PDL],deputati si senatori PDLin frunte cu piticul Rad. secondat de Ostroveanu et comp.

33. adv -- (14-April-2011)il rog asa pe domnul radulescu sau un apropiat al lui daca poate sa ne spuna cum sa infintat la nivel national comitetul de organizare? ......, iar sa nu mai asteptati mult si bine raspunsul, va zic eu prin numire directa de catre domnul tabara, deci si prin urmare tot ei vor sa conduca tot si vor sa distruga si asociatile care sau chinuit sa porneasca pe propile picioare unde chiar sunt agricultori, dragi mei agricultura noi o facem nu ei!!!.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

avem-potential-solar-nu-si-pricepere_l90...

Avem potenţial solar, nu şi pricepere

Datorită aşezării sale într-o zonă cu un ridicat potenţial solar, de 210 zile însorite pe an, România poate beneficia de un flux anual de energie situat între 1.000 şi 1.300 kWh/mp/an. Acest lucru reprezintă o importantă oportunitate de piaţă pentru investitorii internaţionali, s-a afirmat la a II-a Conferinţă internaţională – Energia eoliană în România, desfăşurată în cadrul RENEXPO South-East Europe.

Vorbitorii au spus că promovarea energiei produse prin surse regenerabile are o prioritate ridicată în prezent pentru ţara noastră. Motivaţiile sunt pe cât de multe pe atât de utile în plan practic.

De la „Certificatele Verzi“ la practică

S-a menţionat că legislaţia care sprijină dezvoltarea în acest domeniu a fost creată, iar introducerea de „Certificate Verzi“ încurajează dezvoltarea industrială a energiei solare şi oferă o nouă oportunitate pentru firmele naţionale şi internaţionale care produc şi construiesc utilaje şi fabrici.

La ora actuală, şase astfel de certificate, mai multe decât pentru oricare alt proiect de energie, sunt oferite pentru fiecare MWh instalat. Ca urmare, un prim investitor străin a început recent producţia de module fotovoltaice în România.

S-a spus că gospodăriile particulare sunt încurajate să utilizeze energie solară pentru a-şi acoperi consumul de energie. Astfel, prin programul „Casa Verde“ se acordă subvenţii persoanelor fizice, de până la 80%, pentru proiectele depuse şi aprobate.

Ce ne facem dacă vântul nu bate?

Noile tehnologii au impus apariţia instalaţiilor mixte de producere a energiei electrice - solare şi eoliene. Acest lucru este posibil numai dacă, în zona în care va fi montat un astfel de sistem, vântul suflă suficient, cât să pornească turbina.

Cătălin Buică, reprezentant al firmei Vlamir, ne-a declarat că panourile fotovoltaice au o eficienţă energetică de aproximativ 13,8% per panou. Înseamnă că, dacă pe un panou cu o suprafaţă de 1 mp cad 1.000 W energie, rezultă 138 W produşi de panou.

„La o casă cu un consum de 200 kW lunar sunt necesare opt panouri de 135 W, a căror suprafaţă totală ajunge undeva la 12 mp. Rezultă o putere instalată de peste 1 kWh şi o producţie zilnică de până la 10 kW“, a precizat Buică.

Trebuie menţionat că, dacă cerul este acoperit cu nori, cum se întâmplă iarna, puterea celulelor scade la 30%. Aşa că, pentru a fi siguri de producerea curentului electric necesar, pe timp de iarnă ar trebui dublat numărul panourilor (!).

O investiţie suplimentară care ajunge la peste 10.000 de euro. Nu este prea mult, dar întrebarea este dacă asigură şi eficienţă în timp. Beneficiarii unor astfel de instalaţii susţin că da.

Traian DOBRE
LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1079
☐
Comentarii
☐
☐
1. Vasile -- (1-January-2011)Garanţia unui panou este de 10 ani.
Făcînd un calcul, pentru energie electrică, nu merită.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

avem-si-un-festival-al-papricasului_1166...

Avem şi un festival al papricaşului

Mirosuri care mai de care mai îmbietoare s-au ridicat din ceaune la Buziaş, unde a avut loc Festivalul papri-caşului. Curioşii care au venit aici s-au învârtit pe lângă bucătarii care s-au străduit să prepare cea mai gustoasă mâncare din carne, cartofi, legume şi mirodenii alese. Au fost atât de multi vizitatori, încât bunătăţile puse la foc potrivit n-au ajuns pentru toată lumea.

15 bucătari din România şi Serbia s-au bătut în reţete la Buziaş pentru a face cel mai gustos papricaş. Aici a început primul Festival al papricaşului din Banat. Sute de bănăţeni au venit din tot judeţul pentru a gusta din bunătăţile cu cartofi şi carne stropite din belşug cu boia de ardei.

Festivalul a fost deschis de către primarul Buziaşului şi reprezentaţii staţiunii, dar şi de cei ai Centrului Cultural de Artă al judeţului Timiş. S-au acordat şi premii pentru cei mai buni bucătari, iar papricaşul fiert în ceaune a putut fi degustat de toţi cei care au venit să-i încurajeze pe concurenţi. Manifestarea a avut loc în zona Cazinoului din parcul Staţiunii Buziaş.

La competiţia culinară au participat bucătari din Cenad, Tormac, Sacoşu Turcesc, Buziaş, dar şi invitaţi speciali veniţi din Ungaria şi Serbia. Nu au lipsit spectacolele folclorice şi nici muzica uşoară. Prima ediţie a festivalului are loc în anul în care Buziaşul sărbătoreşte 190 de ani de atestare documentară. Asociaţia pentru Dezvoltarea Zonei Buziaş, din care fac parte SC Tratament Balnear Buziaş şi Primăria Buziaş, este cea care a organizat manifestarea. „Am gândit prima ediţie ca dintr-un şir de alte ediţii care vor avea loc în anii următori. Sper să vă delectaţi cu voie bună, cu bucatele care vor fi gătite de aceşti minunaţi bucătari. Vă doresc o zi bună“, le-a spus Sorin Munteanu, directorul general al Staţiunii Buziaş celor prezenţi la festival.

Bucătarii nu îşi divulgă reţeta

Orice îţi spun cei 15 bucătari, dar nu reţeta. Fiecare dintre ei are în ceaune carne şi legume. Nu suflă însă o vorbă despre mirodenii. Îşi păstrează reţeta papricaşului cu sfinţenie, iar la sfârşit speră ca mâncarea lui să fie premiată. „Am făcut aici un papricaş din carne de porc, am pus ingredientele normale, iar la urmă vom pune cartofi, care vor fi fierţi tot împreună cu legumele şi carnea“, ne-a spus un bucătar care reprezintă comuna Tormac din judeţul Timiş. Alţi bucătari au pregătit papricaş din carne de porc, mânzat, pui, vită şi chiar din peşte.

Atmosfera de la festival a fost întreţinută de către formaţii de dans popular şi interpreţi bănăţeni de muzică populară chiar de pe scena amenajată în parc, special pentru acest eveniment.

Premianţii

Cu aproape o oră întârziere, juriul festivalului a decis cu greu la cine merge premiul întâi, asta pentru că toate felurile de papricaş au fost foarte delicioase. Astfel, câştigătorii competiţiei au fost declaraţi bucătarii restaurantului La Aeroport din Buziaş. Premiul doi a revenit echipei TVR Timişoara, iar premiul trei a fost împărţit „jumi-juma“ de către echipa restaurantului Parc şi cea a Clubului Rotary Buziaş. Premiul de excelenţă a fost adjudecat de bucătarii echipelor sârbeşti, care au venit special la Buziaş pentru acest festival.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
627

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ea8f1

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

averea-lor-dragostea-fata-de-agricultura...

Averea lor, dragostea faţă de agricultură

Soţii Carmen şi Mihai Bacrău sunt doi tineri manageri, pe care banii nu i-au dat afară din casă. Singura avere moştenită de la părinţi a fost dragostea faţă de agricultură. Chiar dacă tentaţia oraşului a fost mare, au rămas la ţară. Ferma „Bacrău", al cărei administrator este Carmen, se află la doi paşi de Bucureşti, în Glina (Ilfov). Carmen este suceveancă, iar Mihai localnic.

De ani buni, ei nu ştiu ce este odihna. Din primăvară până-n toamnă, zi de zi, el lucrează pe tractor şi combină sau se urcă la volanul camionului şi transportă cereale. Ea aleargă cu acte pe la diferite instituţii sau are grijă de gospodărie, ca orice femeie harnică.

Subvenţiile, mici şi cu întârziere

Întreaga suprafaţă de teren a fost luată în arendă, de la oameni. În funcţie de anul agricol, mai bun sau mai sărac, proprietarii primesc 20 sau 25% din recoltă.

De când au înfiinţat exploataţia, cei doi fermieri au întâmpinat destule greutăţi, uneori de neînchipuit. Cea mai mare problemă o constituie ajutorul acordat agricultorilor, care este foarte mic. După ce că sunt bani puţini, sunt primiţi şi cu mare întârziere. Ei consideră că banii ar trebui să le fie daţi înainte de începerea lucrărilor, nu după. Cum lucrările nu suportă amânare, trebuie să facă împrumuturi la bănci, iar dobânzile sunt mari. Ca urmare, se aleg cu pierderi în fiecare an.

Plimbaţi cu vorba de autorităţi

O altă problemă se leagă de fondurile SAPARD care nu mai apar. „Chiar dacă se vor debloca plăţile, tot nu putem beneficia de aceşti bani europeni, pentru că legea zice să facem noi investiţia din banii noştri şi ne este teamă că nu ni se vor da înapoi cei 50%, a afirmat tânărul fermier.

Neavând alte posibilităţi, cei doi au fost obligaţi ca toate maşinile şi utilajele străine să le cumpere la mâna a doua, din Germania. Pe lângă faptul că i-ar fi costat mai mult, ei se plâng că se ajunge foarte greu la fondurile europene. Au încercat să facă unele proiecte, dar nimeni nu i-a ajutat.

Terenuri poluate de sonde

„Pământul nostru este sărac. Sondele care au funcţionat aici au distrus terenurile, care nici astăzi nu şi-au revenit. Sonde mai sunt şi acum, au scurgeri şi omoară pământul. Avem câteva hectare, pe care nu creşte nici măcar iarbă" – ne-a dezvăluit Mihai.

Terenurile din Glina au rămas pârloagă, pentru că oamenii nu vor să le mai lucreze. Din cele puţin peste 1.000 ha, câte sunt în Glina, cu porumb se mai cultivă cel mult 4-5 ha, pentru că nu are cine să lucreze.

Afacerea în cifre

Producţii medii:
- grâu: 3.500 kg/ha;

- rapiţă: 2.200 kg/ha;
- porumb: 4.000 kg/ha;
- floarea-soarelui: 2.000 kg/ha.

Preţ de vânzare:
- grâu: 410 lei/t;
- rapiţă: 1.400 lei/t;
- floarea-soarelui: 850 lei/t.

Dotare:
- 2 tractoare John Deere;
- 4 tractoare U 650;
- 1 combină Class;
- 1 combină Holand;
- 2 pluguri aduse din import;
- 3 pluguri româneşti;
- 1 disc mare adus din import;
- 2 discuri româneşti;
- 1 autocamion Raba cu remorcă, pentru cărat cereale.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
951

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Avertismente fitosanitare

Ploile care cad deja de mai multe săptămâni sunt bine-venite pentru dezvoltarea culturilor, dar ele aduc un număr impresionat de boli care, netratate corespunzător, duc la diminuarea recoltelor şi chiar la calamitarea acestora.

Viţă-de-vie

Avertismentele din zona Clujului vizează combaterea unor boli şi dăunători care în această perioadă produc pagube însemnate în plantaţiile viticole. Este vorba despre mană, făinare, putregai cenuşiu dar şi acarienii tetranichizi şi eriofizi. Tratamentul se va efectua cu una dintre următoarele combinaţii de pesticide:

- Equation Pro (0.4 kg /ha) + Talendo (0.225 l/ha) + Rovral 500 SC (1.0 l/ha) + Omite 507 EW – (1 l/ha).
- Universalis 539 SC (2 l/ha) + Mythos SC (3 l/ha) + Seizer 10 EC (0.2 l/ha) sau
- Curzate F (2.5 l/ha) + Talendo (0.225 l/ha) + Mythos SC (3 l/ha) + Talstar 10 EC

Faza fenologică de aplicare este compactarea ciorchinilor, iar tratamentul va fi precedat obligatoriu de un desfrunzit parţial.

Legume

În ceea ce priveşte legumele de câmp, în zona Sfântu-Gheorghe condiţiile climatice din ultimele zile au favorizat apariţia şi dezvoltarea melcilor fără cochilie care pot cauza pierderi importante. Pentru prevenire şi combatere se recomandă executarea tratamentului numai la apariţia dăunătorilor cu unul dintre produsele: Mesurol 4 G – 3,0-6,0 kg/ha, Metaldehyde – 10,0 kg/ha şi Optimol 4 G – 15,0 kg/ha. La Iaşi, fitosanitarii anunţă atacul gândacului din Colorado, cel mai păgubitor dăunător al culturilor de cartof şi grădinilor de legume. El se combate la avertizare prin stropiri cu unul dintre produsele: Calypso 480 SC – 0,08 l/ha, Mospilan 20 SP – 0,06 kg/ha. Tratamentul se execută de la generaţia a II-a până la apariţia larvelor de vârsta a III-a şi se mai şi completează cu fungicide specifice pentru combaterea bolilor.

Pomi fructiferi

Livezile din Ialomiţa sunt şi ele în pericol din cauza atacului unor dăunători ca păduchele din San José (generaţia a II-a), viermele fructelor, afidele, acarienii şi păduchele lânos.

La măr, boli precum monilioza, rapănul şi făinarea reprezintă şi ele o ameninţare, cu atât mai mult cu cât au găsit şi încă mai găsesc un mediu deosebit de favorabil dezvoltării lor. Amestecurile recomandate în acest caz sunt cele care conţin un fungicid şi un insecticid, de preferinţă următoarele:

- Chorus 75 WG – 0,02% + Actara 25 WG – 0,01%.
- Topsin M 70 – 0,07 % + Mospilan 20 SG – 0,03 %.
- Vondozeb 0,2 % + Calypso 480 SC – 0,02 %.

Bolile care atacă în livezile de cais şi piersic sunt monilioza, ciuruirea şi băşicarea frunzelor de piersic. Cele mai eficiente tratamente sunt cele pe bază de Score 250 EC 0,015-0,02% şi Pyrinex 48 EC 0,20% sau cu Vondozeb 0,2%. La prun, în această perioadă cel mai frecvent este atacul de monilioză, dar nici pătarea roşie sau ciuruirea frunzelor nu sunt de neglijat. Produsele recomandate sunt Alcupral 50 PU – 0,2% + ACTARA 25 WG – 0,01% sau Bravo 500 SC – 0,15% + Mospilan 20 SG – 0,03%.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
1456
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

aveti-incredere-in-soiurile-si-hibrizii-...

Aveţi încredere în soiurile şi hibrizii româneşti!

Menţinerea şi promovarea soiurilor şi hibrizilor româneşti – aceasta a fost tema simpozionului organizat recent de Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Cluj. Din iniţiativa directorului coordonator al acestei instituţii, dr. ing. Mircea CRIŞAN, la universitatea de profil din importantul centru universitar transilvănean şi-a dat întâlnire o parte a elitei agricole din România.

O iniţiativă lăudabilă, pe care amdori-o prezentă în mai toate zonele ţării. Au fost prezenţi parlamentari, cercetători, cadre didactice universitare, numeroşi specialişti şi producători agricoli. Numărul mare al auditoriului a convins, încă o dată, dacă mai era nevoie, despre importanţa pe care o acordă cei mai mulţi agricultori rezultatelor cercetării agricole autohtone, prezentate de această dată de către reprezentanţii celor mai renumite unităţi de învăţământ.

Din cuvântul participanţilor s-a putut reţine motivaţia opţiunii acestora pentru soiurile şi hibrizii româneşti, cea mai importantă fiind aceea a performanţelor obţinute ca urmare a adaptabilităţii la condiţiile specifice ţării de origine.

Fără a minimaliza calităţile soiurilor şi hibrizilor străini, trebuie spus că, în condiţii de cultură specifice României, cel mai bine s-au comportat cei creaţi de institutele şi staţiunile din zona de cultură. De ce? „Este lesne de înţeles“, s-a spus în mai multe rânduri, cu referire la toate speciile cultivate. O prezentare cuprinzătoare şi detaliată privind comportarea diferitelor soiuri şi hibrizi în condiţiile ce trebuie îndeplinite pentru realizarea unei agriculturi performante a avut-o prof. Valeriu Tabără, parlamentar, preşedintele Comisiei de Agricultură din Camera Deputaţilor, care se numără şi printre cei mai distinşi cercetători şi profesori universitari. În rândurile ce urmează, vom prezenta în sinteză ideile domniei sale legate de subiectul adus în discuţie. Aceasta în demersul nostru publicistic de a prezenta fermierilor cele mai noi orientări în aplicarea noilor tehnologii agrotehnice.

Cerinţe agrotehnice obligatorii

Orice agricultură performantă, spunea dl Valeriu Tabără, se poate realiza numai într-o conexiune de factori, ce pornesc de la condiţiile pedoclimatice specifice de pe teritoriul României, de la tehnologiile specifice fiecărui tip de condiţii în funcţie de dotarea tehnică disponibilă, precum şi de la soiurile şi hibrizii cu un grad mare de adaptabilitate la condiţiile micro zonale.

- În condiţiile oricărei agriculturi, alegerea soiului sau hibridului cultivat prezintă o importanţă deosebită.
- La tehnologii noi de cultivare şi dotări tehnice noi este extrem de important să se aleagă cele mai adaptate soiuri şi hibrizi.
- La alegerea soiului sau hibridului cultivat trebuie să se ţină seama de câţiva factori esenţiali, precum: gradul de adaptabilitate la condiţiile pedoclimatice; destinaţia culturii, capacitatea de producţie şi calitatea acesteia; gradul de cunoaştere a soiului sau hibridului; cerinţele pe piaţă a producţiei obţinute. O prezentare explicită a

acestor cerinţe agrotehnice, în numărul viitor al revistei noastre.
REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
627
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Avicola Bucureşti, locul unde munca se face după ştiinţă, după carte

Zootehnia românească a fost atâta vreme măcinată de cariile ignoranţei şi ale corupţiei, încât astăzi din realizările ei de seamă nu a mai rămas decât o umbră. Nu cu mult timp în urmă, avicultura românească era demnă de a sta pe treptele cele mai înalte ale succeselor în materie de ştiinţă şi producţie. Chiar dacă în sectorul de producţie lucrurile nu stau atât de grav, în România zilelor noastre nu mai există o instituţie al cărui obiect principal de activitate să fie ameliorarea raselor de păsări.

Pentru galinaceele autohtone par totuşi să se întrevadă şanse. Acestea vin şi din partea societăţii Avicola Bucureşti, o unitate care, pe lângă activitatea de producţie, joacă un rol primordial în conservarea liniilor de galinacee rase uşoare, unice de altfel în ţara noastră, şi care fac parte din patrimoniul genetic naţional avicol. Din acest punct de vedere, unitatea de la marginea Bucureştilor pare asemenea unui ultim mohican. De mai multe ori ea s-a interpus ca o stavilă în calea celor care au avut interesul să scoată avicultura românească de pe harta ştiinţifică a zootehniei. Despre rigurozitatea procesului genetic, dar şi despre activitatea de producţie desfăşurate în cadrul unităţii am avut plăcerea de a discuta cu directorul general, dna Terez Zarug, şi cu directorul tehnic, domnul Florin Pricop.

Un parteneriat aparte

De la ei am aflat despre evoluţia producţiei de ouă din România, înţelegând faptul că începuturile aviculturii moderne sunt legate de rezultatele de excepţie obţinute de specialiştii de aici.

Munca pe care au desfăşurat-o în vederea elaborării unor programe de selecţie, prin care se urmărea obţinerea puicuţelor hibride, se întinde vreme de patru decenii. Rezultatele au fost însă excepţionale, Avicola Bucureşti fiind în prezent singura societate comercială care deţine o bază genetică proprie şi printre ale cărei obiective se numără şi conservarea liniilor pure de galinacee din rasele uşoare.

Rolul bazei genetice este unul foarte important, întrucât de aici rezultă hibrizii specializaţi în producţia de ouă de consum.

Datorită diversificării cererii consumatorilor, piaţa acestui segment este în permanentă schimbare. În contextul acesta, dar şi datorită performanţelor genetice şi productive obţinute în cadrul Avicola Bucureşti, în 2005 a încheiat un parteneriat cu firma germană Lohmann Tierzucht, societate recunoscută pe plan mondial pentru producerea hibrizilor specializaţi în producţia pentru ouă de consum. Baza genetică importată asigură exploatarea în producţie a hibridului Lohmann Brown Clasic în hale retehnologizate şi permite realizarea de performanţe productive, comparabile cu cele obţinute pe plan mondial.

Experienţa acumulată în domeniul creşterii acestei rase a făcut ca astăzi toţi producătorii de ouă care exploatează hibridul Lohmann Clasic, pentru a avea rezultate productive de excepţie, să poată apela la serviciile de asistenţă tehnică oferite de către specialiştii unităţii Avicola Bucureşti

Obiective, pe cât de ambiţioase, pe atât de realiste

În ceea ce priveşte activitatea desfăşurată în cadrul acesteia, este una foarte complexă şi vizează în prezent producerea ouălor de consum, a ouălor embrionate, a puicuţelor hibride de o zi şi a puicuţelor hibride de 16 săptămâni. Unităţile teritoriale aferente Avicolei Bucureşti sunt organizate pe trei platforme.

Astfel, găinile destinate producţiei de ouă pentru consum şi liniile pure se regăsesc în unitatea din Mihăileşti, judeţul Giurgiu, în timp ce la Codlea, judeţul Braşov sunt părinţii Lohmann Brown, iar la Butimanu, judeţul Dâmboviţa, se află o unitate destinată creşterii tineretului hibrid ouător până la vârsta de 16 săptămâni.

Pentru că nivelul de accesare a tehnologiei de ultimă generaţie asigură într-o oarecare măsură eficacitatea productivă şi tehnologică, unul dintre subiectele dezbătute de cei care gestionează instituţia a fost chiar acest aspect.

Potrivit afirmaţiilor managerilor de aici, pentru modernizarea Avicolei Bucureşti s-a derulat un program Sapard, a cărui valoare se ridică la 2.000.000 de euro.

Investiţiile făcute au avut ca obiectiv schimbarea tehnologiei în 4 hale de tineret, 23 de hale adulte şi a staţiei de incubaţie de la Codlea. De asemenea, au mai fost înlocuite bateriile piramidale pe 4 nivele şi bateriile de reproducţie pe 2 nivele, cu o tehnologie de creştere a tineretului pe aşternut şi a adultelor pe paturi şi aşternut.

S-au făcut investiţii şi în mecanismul de recoltare a ouălor, în prezent fermele dispunând de cuibarele automate – tehno-logice de tip Big Dutchman.

Deşi sprijinul financiar de care s-a bucurat unitatea a stimulat evoluţia ei productivă şi economică, mai sunt necesare procese de modernizare.

Cât despre modernizarea sistemului avicol în ansamblul lui, acest lucru este primordial dacă ne dorim să ne angajăm într-o competiţie egală cu fermierii din alte ţări europene.

Paradoxal, aici nu a ajuns criza economică

Din punct de vedere economic, lucrurile au stat chiar mai bine pentru Avicola Bucureşti. Pe lângă posibilitatea de a-şi reorganiza fluxurile tehnologice, investiţiile făcute prin Programul Sapard au adus doar în primele şase luni ale acestui an un profit de 2.000.000 lei.

Cât despre sprijinul acordat de stat, acesta reprezintă 46 lei/cap, pentru liniile pure, aflate în 16 programe de conservare şi 0,05 lei/buc. pentru ouăle de consum din categoriile XL, L şi M.

În ceea ce priveşte rasele de galinacee aflate în stare de vulnerabilitate, acestea sunt menţinute cu mari eforturi.

Ele sunt prinse în 16 programe de conservare, a căror durată a fost stabilită până în 2010. Suma acordată pentru conservarea acestor linii este esenţială, iar în lipsa ei galinaceele în cauză vor fi sortite pieirii.

După o retrospectivă a activităţilor întreprinse de SC Avicola Bucureşti, concluzia finală este una pozitivă şi de mare perspectivă în ceea ce priveşte evoluţia acestei unităţi. Realizările obţinute de specialiştii de aici sunt demne de toată lauda şi se pot ridica la nivelul realizărilor avicultorilor europeni.

Cert este faptul că, dintre toate sectoarele agriculturii româneşti, avicultura are cele mai bune perspective pentru viitor. În ce măsură se vor concretiza acestea, rămâne de văzut.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1455

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Avicola Bucureşti stă bine pe propriile picioare!

Societate românească cu tradiţie în domeniul aviculturii, Avicola Bucureşti produce în cele trei sucursale - Mihăileşti, Butimanu şi Codlea - ouă de consum obţinute exclusiv de la găini crescute la sol. Unitatea este recunoscută şi pentru obţinerea de material biologic, mai exact de hibrizi specializaţi în producerea de ouă pentru consum. Această diversificare a activităţii a ajutat-o să îşi găsească echilibrul atât de necesar în perioada pe care o traversăm şi, mai ales, să lucreze în condiţii de eficienţă. Despre toate acestea am discutat cu doamna ing. Terez Zarug, director Avicola Bucureşti, pe care am întâlnit-o la sucursala de la Mihăileşti, unde se află platforma de găini pentru ouă de consum.

Diversificarea activităţii, depăşirea greutăţilor

- Doamnă director, cum apreciaţi faptul că preţurile la ouă în ultima perioadă au explodat pur şi simplu? Vi se par reale costurile de valorificare comparativ cu cele de producţie?

- Momentan, preţurile de vânzare sunt cu mult peste cele de producţie. Situaţia actuală este cauzată de faptul că în prezent cererea este mai mare decât oferta. Normal că intervin şi importurile şi să nu credeţi că acum se pot aduce din afară produse ieftine. Se importă aproape de preţurile de vânzare din România, iar noi având contracte cu marile lanţuri de magazine, avem şi obligaţia să le livrăm marfă. Şi, ca să acoperim deficitul din această perioadă, şi noi avem contracte cu Polonia şi Ungaria pentru a suplimenta producţia.

- Programul privind bunăstarea găinilor vă influenţează în vreun fel producţia?

- Nu. La Avicola Bucureşti avem găini crescute la sol, deci noi marcăm oul cu cifra 2, şi am păstrat aceeaşi capacitate de producţie pe care o avem de cinci ani.

- Care sunt, în cazul dumneavoastră, elementele de cheltuieli care influenţează cel mai mult costurile de producţie?

- Cel mai apăsător este furajul care reprezintă 70% din preţul de cost atât la ouă cât şi la carne. Cumpărăm doar materia primă, iar furajul este produs în FNC-ul nostru propriu. Încercăm să facem o colaborare cu producătorii astfel încât să nu mai apelăm la intermediari, ci luăm materia primă direct de la ei. Este vorba în principal despre porumb şi grâu, dar anul acesta, de exemplu, Avicola a folosit foarte mult sorg. Am vorbit cu cei de la Euralis şi ei ne-au dat direct lista cu producătorii.

- Care sunt problemele majore cu care vă confruntaţi şi ce măsuri luaţi ca să le depăşiţi?

- Anul trecut a fost unul catastrofal pentru preţul de vânzare a ouălor. Deci aproape un an întreg am vândut sub preţul de cost. Avem norocul că Avicola Bucureşti nu stă într-un singur picior. Ne-am diversificat activitatea ca să ne putem descurca.

Din ianuarie 2005, Avicola Bucureşti este unic importator de părinţi şi unic producător de puicuţe hibride Lohmann Brown din România. Importăm materialul biologic, iar în Codlea avem ferma de părinţi pentru reproducţie rasă uşoară. Distribuim puicuţe hibride de o zi şi de 16 săptămâni pe piaţa din România şi această activitate ne-a ajutat mult să depăşim anumite perioade mai dificile.

În plus, depunem eforturi foarte mari ca să optimizăm reţetele de furaj, căutăm variante, apelăm întotdeauna la subproduse pe care alţii nu le folosesc, dar care se pot valorifica foarte bine în furajarea păsărilor.

Trebuie să recunoaştem însă că în 2011 şi subvenţia pe care am primit-o ne-a ajutat considerabil.

- Cum apreciaţi avicultura românească comparativ cu cea a ţărilor membre UE din punctul de vedere al productivităţii, capacităţii de producţie şi al costurilor?

- Piaţa românească şi producătorii români cred că pot concura cu cei din afară în ceea ce priveşte performanţa productivă. Nu suntem cu nimic mai prejos decât ei, avem hibrizi performanţi. Problema apare în momentul în care există aceste sincope pe piaţă privind valorificarea produsului finit. Noi producem performant. Problema este cu ceea ce primim pentru produsul vândut.

Investiţii necesare pentru a pava drumul către ouăle „nestresate“

Despre programul de bunăstare a găinilor şi normele pe care Avicola Bucureşti a fost obligată să le respecte am discutat cu medicul veterinar abilitat la sucursala Mihăileşti, Marilena Burtan. De la doamna doctor am aflat că pentru acordarea subvenţiei fiecare din ferme încearcă să respecte cât mai mult din cele cinci măsuri legate de calitatea furajului, a apei, de procentul de leziuni care trebuie să fie cât mai mic, sub 5% atât în timpul creşterii cât şi la momentul manipulării în vederea livrării la abator. A cincea normă pe care fermele trebuie să o respecte este cea privind halele, mai exact parametrii de microclimat - temperatura, umiditatea, curenţii de aer - care trebuie să se încadreze în normele prevăzute de Ghidul Tehnologic.

La Mihăileşti s-a obţinut finanţare pentru patru din cele cinci măsuri finanţabile: nelivrând la abator sau la terţi, ferma nu a accesat măsura privind gradul de leziuni din timpul manipulării. Ferma dispune de 11 hale cu cca 9.500 capete pe hală, aşadar cca 100 mii de capete pe fermă. Acestea întrunesc noua legislaţie conform căreia nouă găini trebuie să dispună de un metru pătrat de suprafaţă utilă. De asemenea, sunt respectate normele minime vizând fondul de furajare - 10 cm pe pasăre, vizând accesul la apă, o pipă la 10 găini, dar şi privind suprafaţa cuibarului 1 mp de cuibar/250 de găini. O altă completare făcută halelor este cea privind stinghiile. Se consideră necesari pentru fiecare cap de pasăre 15 cm liniari de stinghie.

Realizări genetice notabile

De la domnul Florin Pricop, directorul tehnic al societăţii, aflăm că bazele dezvoltării producţiei de ouă de consum din România îşi au începuturile în urmă cu patru decenii, când Avicola Bucureşti a demarat programul de selecţie pentru obţinerea puicuţelor hibride, aceasta deţinând în prezent linii pure de galinaceae rase uşoare unicat în ţara noastră. Este, de altfel, singura societate comercială cu bază genetică proprie din care rezultă hibrizi specializaţi în producţia de ouă de consum cum sunt Roso SL, Robar 2001, Robar 2002 şi Albo SL. Aceştia au fost obţinuţi printr-un schimb de experienţă cu specialiştii din Canada. „Producerea hibrizilor se face în două staţii de incubaţie. În primul rând la Codlea, unde avem matca de părinţi şi excedentul de ouă obţinut aici este incubat în staţia de la Mihăileşti.“

În 2005, pe fondul cerinţelor tot mai diversificate ale consumatorilor de ouă, societatea a importat părinţi Lohmann Brown din Germania, devenind unic producător de puicuţe din această rasă în România. „De 34 de ani de când am venit la Mihăileşti, unde mi-am început activitatea, piaţa mondială dar şi cea românească sunt dominate de trei hibrizi de ouă: alături de Lohmann Brown mai sunt hibrizii Issa Brown şi Hy Line Brown“.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
2434

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Avicola Mangalia renaşte pentru a doua oară

Starea zootehniei pare să fi ajuns la un punct critic deprimant. În acest tablou sumbru, apariţia unor unităţi performante seamănă a miracol. Din ce în ce mai des, în ultimii ani investiţiile realizate, mai ales cu fonduri europene, au darul să reclădească unităţi falnice. Este şi cazul Avicolei Mangalia, care, începând cu anul 2007, a intrat într-o nouă eră. Atunci s-a început un proces amplu de modernizare şi retehnologizare, astfel încât astăzi fermele sale dau pe piaţă produse din carne care poartă amprenta siguranţei alimentare. Prezentarea stării sale economice şi tehnologice ne-a fost făcută de către managerul Liviu Moroianu şi de Cristian Paraschiv, directorul unităţii. Ei doi ne-au conturat strategia prin care Avicola Mangalia s-a înscris pe traiectoria progresului.

Puterea de a înfrunta criza economică

− Pentru început, vă rugăm să faceţi o prezentare generală a Avicolei Mangalia.

− Platforma Avicola Mangalia a fost înfiinţată în anul 1974, având o capacitate de cca 1.000.000 capete pe serie. Proiectul actualei sale structuri a luat fiinţă în anul 2007, pentru ca doi ani mai târziu unitatea să fie populată cu efectivele de păsări pentru producţia de carne.

În prezent are în componenţă trei ferme, fiecare dintre ele dispunând de toate construcţiile şi utilităţile necesare pentru a putea funcţiona independent în condiţiile respectării tuturor normelor sanitar- veterinare şi de mediu. În funcţiune sunt 12 blocuri de pe platformă şi cinci hale din ferma nr. 1 în care cresc 662.000 capete/serie. În planul de modernizare pus în aplicare de actuala echipă managerială sunt prevăzute modernizări şi utilări de hale până la capacitatea de 750.000 de capete.

− Care este starea economică prezentă a Avicolei Mangalia?

− Date fiind condiţiile socio-economice actuale, platforma funcţionează la cca 60% din capacitate. În prezent, populăm un efectiv de 460.000 de capete.

În absenţa oricărei subvenţii şi în condiţiile unei pieţe în continuă scădere, încercăm să ne menţinem pe linia de plutire printr-o populare redusă în limita cantităţilor de carne contractate. Adică atât cât să garanteze eficienţa.

Investiţii de amploare

− Să aducem în discuţie o problemă foarte importantă, şi anume cea a investiţiilor. Care este valoarea acestora şi ce au vizat?

− Toate cele trei ferme au fost utilate modern, iar resursele materiale au fost proprii.

Valoarea investiţiilor este de peste două milioane de euro pentru întreaga platformă, iar banii au fost orientaţi spre lucrări de reparaţie şi amenajare a halelor şi blocurilor, achiziţionarea de utilaje complete pentru echiparea acestora. Am avut în vedere şi instalarea unei reţele complete de încălzire cu gaz petrolier lichefiat. Pentru încălzirea halelor, am achiziţionat centrale termice pe bază de resturi vegetale, cu transfer termic aer-aer, ce reprezintă un sistem alternativ de încălzire, mult mai economic decât cel clasic. Halele au fost dotate cu sisteme automatizate de furajare, iar reglarea ventilaţiei şi a admisiilor se face automat cu ajutorul calculatorului de hală, care este dotat cu senzori.

Producţia, adaptată cererii

− Ce rase de păsări sunt crescute aici şi ce performanţe productive au?

− Am optat pentru hibridul ROOS 308, care este un pui de carne foarte răspândit în Europa. Este o rasă puţin pretenţioasă, cu o rată bună de creştere şi mai ales cu o conversie foarte bună a furajului. Ajunge de la 40 grame la 2,3 kg în cca 40 de zile. Materialul biologic îl achiziţionăm de la Avicola Focşani. Puii sunt de o calitate superioară, la ecloziune având o greutate de 40-42 grame.

− La ce valoare se ridică producţiile?

− În condiţiile unei funcţionări normale se realizează o producţie de 650-700 tone, respectiv 2-2,5 mil. lei lunar. Cererea scăzută de pe piaţă a făcut ca şi producţia să scadă la 450 tone, respectiv 1,7-1,75 mil. lei/lună.

Normele europene sunt obligatorii

− Se pune mare preţ pe îndeplinirea normelor europene în ceea ce priveşte calitatea produselor de tip animalier. În ce măsură îndeplineşte unitatea aceste condiţii?

− Respectăm toate normele europene privind folosirea de furaje ce nu conţin substanţe indezirabile sau proteine de origine animală. Practicăm metode de creştere bazate pe sisteme pentru prevenirea rănirii păsărilor atât în timpul perioadei de creştere, cât şi în acţiunile de încărcare şi transport. Avem, de asemenea, în vedere respectarea standardelor de calitate pentru apa potabilă şi încadrarea în parametrii de microclimat optim în adăpost.

− Pe piaţa produselor avicole este o concurenţă acerbă, îndeosebi cu fermierii europeni. Cum faceţi faţă, mai rezistaţi pe piaţă?

− În privinţa tehnologiilor de creştere şi a rezultatelor obţinute ne putem situa pe aceeaşi treaptă cu marile unităţi din Uniunea Europeană. Avicultorii români se confruntă însă cu o problemă deosebit de gravă în ceea ce priveşte implicarea statului în sprijinirea crescătorilor de păsări. În anul 2010 statul nu a mai sprijinit nicio unitate avicolă. Această abandonare a fost ca o sentinţă ce a consemnat declinul acestui sector. Peste acestea trebuie să facem faţă importurilor masive de produse avicole, mai ales în interesul unor grupuri privilegiate.

Laura DOBRE ZMARANDA

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
2317

☐

˚Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

avicultorii-infiinteaza-primul-institut-...

Avicultorii înfiinţează primul institut de cercetări privat

„Odată cu avicultura şi economiile naţionale a evoluat şi activitatea de cercetare pe plan mondial, iar priorităţile s-au schimbat. Spre sfârşitul secolul XX, multe instituţii de cercetare finanţate public s-au închis ori şi-au schimbat funcţia.“ România a plătit greu tributul dezafectării celui mai performant sector zootehnic. Fapt este că astăzi cercetarea în domeniul galinaceelor există doar la nivelul teoriei, ţara noastră depinzând în totalitate de studiile întreprinse de cercetătorii străini şi de materialul genetic pe care îl aducem de dincolo de graniţele ţării. Despre factorii care au condus la declinul cercetării avicole, dar şi despre şansele reale de a pune în funcţiune un sistem aflat, cum s-ar spune, în moarte clinică am discutat cu preşedintele Uniunii Crescătorilor de Păsări din România, domnul Ilie Van. Domnia sa ne-a prezentat etapele cercetării, din perioada ei de glorie şi până în prezent, dar şi proiectul ambiţios al avicultorilor de a înfiinţa un Institut de Cercetări pentru Avicultură.

Reflecţii pe temelia ruinelor de astăzi

− Domnule Van, când au fost puse bazele ştiinţifice ale aviculturii moderne şi când s-a atins apogeul acesteia?

− Cercetarea avicolă românească a debutat cu 80 de ani în urmă, când în cadrul Institutului de Cercetări în Zootehnie exista şi o secţie de cercetări avicole. Timp de 30 de ani, aici s-au făcut studii pentru toate speciile de animale. Mai târziu, întreaga activitate de cercetare s-a transferat în localitatea Baloteşti, unde s-a înfiinţat cercetarea pentru nutriţia animalelor (IBNA Baloteşti), pentru bovine şi păsări, aceasta din urmă în cadrul Institutului de Cercetări şi Producţie pentru Creşterea Păsărilor şi Animalelor Mici. Institutul de cercetare pentru păsări, pus în funcţiune în anii ’60, a fost condus timp de peste 30 de ani de doi directori de un profesionalism de excepţie, dr. Mihai Ştefănescu şi ing. Grigore Muscalu, acesta din urmă rămânând la conducerea institutului câţiva ani şi după Revoluţia din decembrie 1989. În această perioadă de 30 de ani cercetarea avicolă românească şi-a atins apogeul.

A dispărut până şi genoteca avicolă

− Cum explicaţi decăderea?

− După anul 1990, activitatea Institutului s-a diminuat treptat, iar la începutul anilor 2000 acesta şi-a încetat activitatea. Cauza principală o reprezintă reducerea treptată a finanţării de către stat a cercetării. Trebuie să adăugăm că alte două componente ale cercetării ştiinţifice au dispărut tot în această perioadă: centrele de selecţie din ţară, care produceau material de elită (linii pure, bunici, părinţi) pentru speciile găină (pentru carne la Tărtăşeşti şi pentru ouă la fermele de selecţie ale societăţii avicole Bucureşti), pentru curcă (la Bacău), pentru palmipede (la Arad), pentru iepuri (Cisnădie-Sibiu), pentru animale de blană (Tg. Mureş), ca şi genoteca naţională avicolă de la Băneasa, cea mai valoroasă din Europa, după cea a Franţei. Desigur, o altă cauză a declinului cercetării şi selecţiei avicole din România a fost şi reducerea treptată a activităţii avicole. Începând cu anii ‘90 a dispărut din România creşterea industrială a curcilor, raţelor, gâştelor, iepurilor şi animalelor de blană, iar cea a găinilor s-a redus cu un sfert faţă de cea dinainte de 1989.

Cercetarea, ca inspiraţie din ştiinţa mondială

− Ce a mai rămas din baza ştiinţifică şi care este impactul pierderii ei?

− În prezent, nu mai există cercetare avicolă în România, iar Uniunea Crescătorilor de Păsări din România încearcă să-i suplinească lipsa prin traduceri din literatura ştiinţifică mondială avicolă, pe care le tipăreşte în colecţii lunare pe activitate şi le transmite în mod gratuit tuturor societăţilor avicole membre UCPR. Facem astfel transfer de tehnologie folosind cercetarea altora, dar acest lucru nu poate fi suficient. Cât priveşte materialul avicol de reproducţie, acesta se importă în totalitate sub formă de părinţi, pui de o zi (reproducţie). Între cercetarea şi activitatea de selecţie românească era o strânsă legătură. Hibrizii româneşti de la toate speciile au ajuns din ce în ce mai performanţi. Tehnologiile folosite şi fluxurile tehnologice moderne au avut ca efect o profitabilitatea fără egal între anii 1960 şi 1990.

Renasc speranţele

După înfiinţarea Uniunii Crescătorilor de Păsări din România, producţia de carne de pasăre, ca şi performanţele tehnice au crescut semnificativ, în ultimul an reluându-se şi creşterea industrială a curcilor. Lipsa cercetării şi a selecţiei afectează semnificativ activitatea avicolă românească. Materialul de reproducţie este din ce în ce mai scump şi afectează puternic costurile de producţie. Reuşim cu dificultate să ne menţinem la nivelul ştiinţei şi cercetării avicole mondiale, iar aclimatizarea materialului avicol la condiţiile geo-climatice ale ţării noastre este dificilă, inclusiv din punctul de vedere al biosecurităţii.

Un proiect temerar

− Înţeleg că aveţi în plan înfiinţarea unui institut de cercetare. Avem rugămintea să dezvoltaţi pe larg acest subiect.

− Există proiectul de înfiinţare a unui nou Institut de Cercetări pentru Avicultură, proiectat în localitatea Moara Domnească. Există şi o Hotărâre de Guvern în acest sens, dar lipsa de fonduri întârzie un nou debut al cercetării avicole în România. Este greu de refăcut o structură care a existat la cel mai înalt grad de dotare şi funcţionare, ca şi întreaga reţea de ferme de selecţie pentru toate speciile de interes naţional. Am asistat la o schimbare a accentului de la performanţe economice şi profitabilitate spre obiective mai sensibile, precum durabilitate, siguranţa alimentelor, bunăstarea animalelor etc. Aceste obiective sunt hotărâte nu de către avicultori, ci de acele părţi ale lanţului de marketing al produselor mult mai apropiate de consumatori. Cred că, în viitor, cercetarea va trebui să se concentreze asupra educaţiei consumatorilor, care trebuie să cunoască faptele reale din avicultură, nu doar exemplele foarte selective oferite de criticii noştri. Este foarte important să fim conectaţi la cercetarea avicolă mondială.

Laura Dobre ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
1625

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

avicultura-in-relansare-spectaculoasa_97...

Avicultura în relansare spectaculoasă

Avicultura românească pare a fi singura ramură a agriculturii care se ridică la nivel european din punctul de vedere al performanţelor tehnologice şi productive. Cu un consum de aproape 17 kg carne de pasăre pe cap de locuitor, România se situează la nivelul ţărilor occidentale.

Combinatele avicole avansate în ceea ce priveşte tehnologiile folosite şi rezultatele obţinute pot concura cu succes pentru o poziţie de lider pe piaţa mondială a produselor avicole. Este drept, toate aceste reuşite au fost fundamentate pe curajul şi spiritul de iniţiativă ale unor manageri care au riscat să se arunce într-o competiţie care pentru mulţi părea să fie fără sorţi de izbândă.

Despre situaţia actuală şi strategia de dezvoltare a aviculturii româneşti şi despre resursele folosite în acest demers am discutat cu preşedintele Uniunii Crescătorilor de Păsări din România, profesorul universitar Ilie Van.

Relansarea este sigură

Istoria segmentului de creştere a galinaceelor plasează ţara noastră printre cele mai performante state ale Europei. Evoluţia aviculturii a fost încurajată şi de cererea de produse avicole existente pe piaţa internă.

Potrivit datelor Uniunii Crescătorilor de Păsări, în anul 2005 un român a consumat aproximativ 12,7 kilograme carne de pasăre. Producţia a crescut constant, prognozându-se pentru anul 2009 un consum de 17,1 kilograme de carne pe cap de locuitor.

Cert este că pe piaţa cărnii de pasăre cererea este în continuă creştere, semn dătător de mari speranţe. Pentru anul 2013 se prevede o creştere a consumului de carne de pasăre până la 22, 6 de kilograme pe cap de locuitor, urmând ca el să se stabilizeze la 25,2 kilograme de carne de pasăre pentru fiecare locuitor. De menţionat este că în totalul cantităţii de carne consumată a fost inclusă şi producţia obţinută în sistemul gospodăresc.

Oul românesc, ieftin şi sănătos

Cu cele şapte miliarde de ouă produse în sistemul industrial şi gospodăresc, România se situează pe unul dintre locurile de frunte ale Uniunii Europene. În ceea ce priveşte consumul de ouă, în 2005 s-au consumat pe cap de locuitor aproximativ 280 de ouă.

Pe piaţa mondială avicolă, din punctul de vedere al preţului mediu al ouălor L- M în Ţările Uniunii Europene, România se clasa în luna iulie 2009 pe locul cinci după ţări precum Olanda Germania, Estonia şi Belgia, cu un preţ de 6,09 eurocenţi pe ou. Cu precizarea că doar Germania este o ţară mare producătoare de ouă.

Clasificarea ţărilor membre ale Uniunii Europene după preţul mediu la carnea de pasăre griler 65% practicat ne arată că România se afla pe locul cinci în luna iulie a acestui an, cu un preţ de 1,5301 euro/kg, la un nivel de 88,3% faţă de media de preţ practicat în alte ţări europene.

Crescătorii de păsări întreabă: Pentru cine şi pe cine lucrează profesorul Mencinicopschi?

Mărturisim că nici nu ne-am fi amestecat în această dispută, dacă ea nu ar fi făcut obiectul unui proces penal cu urmări imprevizibile. La prima parte a întrebării ne permitem să dăm noi un răspuns, oarecum detaşat de subiectul aflat în discuţie. Convingerea noastră este că profesorul lucrează pentru izbânda ştiinţei. Intervenţiile domniei sale pe probleme ce ţin de siguranţa alimentară l-au făcut personalitatea ştiinţifică cu cel mai mare impact în rândul informatorilor de bună credinţă.

Revista Lumea Satului a fost una dintre beneficiarii consultanţei ştiinţifice a profesorului. Nici când nu ne-am pus problema unei posibile devieri de la adevărul ştiinţific. Mai mult, până mai ieri aveam credinţa că intervenţiile domniei sale reprezintă un adevăr ştiinţific incontestabil. Asta până acum când am aflat, chiar din spusele domniei sale, că disertaţia sa mediatică pe seama oului obţinut în sistem industrial are la bază o documentaţie pe… Internet.

Spunând acestea, vom încerca să dăm răspunsul la partea a doua a întrebării din titlul de mai sus, adică pe cine „lucrează“ domnul Mencinicopschi, prezentând reacţia şi punctul de vedere al crescătorilor de păsări. Ei afirmă că suntem în faţa unui fals lansat în mod premeditat pe piaţa mediatică. Consternarea e cu atât mai mare cu cât observaţiile pe seama sănătăţii oului industrial vine din partea unui om care realizează că renunţarea la acest produs ar însemna începutul restaurării foametei în mediul urban. Şi nu numai în oraşele din România, ci în întreaga lume, unde ouăle industriale, care sunt dominante, ar conţine ceea ce profesorul numeşte hormoni de creştere sau de stres, precum şi substanţe sedative.

Va fi sau nu un proces penal?

Reprezentanţii Uniunii Crescătorilor de Păsări, susţin că au înaintat plângere penală împotriva profesorului. În instanţă, dl Mencinicopschi va trebui să dovedească cu date ştiinţifice:

- ce fel de hormoni sau toxine a descoperit în ouăle industriale produse în România;
- în urma căror analize de laborator a ajuns la concluzia că găinile crescute în bateriile industriale produc ouă atât de stresante pentru sănătatea românilor;
- care sunt celelalte substanţe nocive pentru sănătatea oamenilor identificate de domnia sa;
- de ce profesorul Mencinicopschi refuză să abordeze în cercetările sale problemele salmonellei care bântuie printre găinile crescute la curte;
- ce interes are dl Mencinicopschi să lanseze informaţia falsă că, începând din anul 2012, oul industrial va fi interzis pe piaţa comunitară?

Crescătorii de păsări oferă profesorului Mencinicopschi o ultimă şansă de a evita procesul penal care i se pregăteşte: aceea de a retracta public declaraţiile aberante la adresa modului de creştere a găinilor în regim industrial.

Pagini realizate de Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1381

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Avicultura, printre puţinele ramuri competitive > REVISTA LUMEA SATULUI

Avicultura, printre puţinele ramuri competitive

- Interviu cu prof. dr. Ilie Van, decanul Facultăţii de Zootehnie de la Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară din Bucureşti, preşedintele Uniunii Crescătorilor de Păsări din România.

Stresat, nestresat, oul rămâne acelaşi

– Aş vrea să începem cu această temă care în ultima perioadă a preocupat pe toată lumea după ce Uniunea Europeană a interzis de la 1 ianuarie comercializarea pe piaţa românească a ouălor care provin din combinatele amenajate în stilul clasic. Nu ştiu cât de întemeiată este această îngrijorare şi cum stă ţara noastră la acest capitol.

– Nu este vorba de interzicerea vânzării ouălor din cuşcă şi aici se impune o explicaţie mai amplă. La nivelul UE a existat o presiune foarte mare din partea „protecţioniştilor“ animalelor, cu trimitere directă la păsările crescute în cuşti, acuzând evident spaţiul prea mic pentru o astfel de pasăre care produce ouă pentru consum uman. Sigur că au fost luate nişte măsuri la momentul respectiv, iar în 1999 UE a elaborat o nouă Directivă (74/99) ce prevede o îmbunătăţire a cuştilor pentru fiecare pasăre şi dotarea acestora cu echipamente în plus care să creeze un mediu cât mai apropiat de cel natural al găinilor.

Crescătorii sunt interesaţi să producă pentru că este un produs ieftin, protecţioniştii susţin îmbunătăţirea acestor condiţii, iar Comisia a considerat că trebuie să decidă consumatorul. Şi pentru asta a fost creat acest sistem de trasabilitate al oului care pentru niciun alt aliment nu funcţionează atât de bine. Respectiv, s-a luat decizia ca pentru fiecare ou care se vinde să fie scris un cod numeric din care prima cifră să reprezinte sistemul de creştere:

0 – ecologic,
1 – crescut în aer liber,
2 – găini crescute libere în adăposturi închise,
3 – găini crescute în cuşti.

Acest sistem permite consumatorului să decidă el singur în ce direcţie să ducă producătorul creşterea acestor păsări.

Sigur că s-au îmbunătăţit tehnologiile, practic s-au modificat şi sistemele de producţie, iar în prezent în toată UE 70% din găini sunt ţinute în continuare în cuşcă, cu toate că de 10 ani operează această identificare a ouălor cu tehnologia de creştere. Aşadar, nici până astăzi nu s-au eliminat aceste cuşti pentru că ouăle produse în acest sistem sunt încă preferate de consumatori.

Este un lucru bun, zic eu, pentru că într-adevăr consumatorul trebuie să decidă, iar el alege până la urmă un preţ convenabil pentru el.

– Dincolo de dorinţa exprimată de UE, chiar era nevoie? Chiar influenţa vechiul sistem de creştere calitatea ouălor?

– Niciodată nu s-a pus această problemă pentru că, trebuie să fie clar, toată omenirea mănâncă ouă provenite de la găini crescute în cuşti. Mai exact, 90% din ouăle consumate pe plan mondial sunt produse în acest sistem. Niciodată nu s-a făcut o legătură între creşterea găinilor la cuşcă şi calitatea ouălor.

Toată campania a fost dusă pentru crearea unui confort sporit găinii şi în niciun caz pentru creşterea calităţii oului care rămâne acelaşi. Pentru că, în ceea ce priveşte sistemul de hrănire, atât pentru cele cu cifra 1 cât şi pentru cele cu 2 şi 3 este vorba de acelaşi furaj. S-a indus ideea că ar fi un stres mai mare pentru cele care sunt ţinute în spaţii mai mici. Acesta există peste tot, iar toate cercetările care s-au făcut privind această problemă nu au evidenţiat că în cazul creşterii în cuşti ar fi vorba de un stres superior.

Neregulile de pe piaţă

– În genere, carnea de pasăre ne-a salvat în momente dificile în primul rând prin preţul mai scăzut. Cum stăm cu producţia în acest moment? Suntem competitivi la nivel european?

– Da, fără discuţie. Sunt câteva elemente care duc la aprecierea competitivităţii: în primul rând existenţa în România a unui potenţial extraordinar de producţie de cereale care este un element important în competitivitate; apoi dimensiunea afacerilor care este una rezonabilă şi se plasează pe media din UE; accesul la tehnologii, care nu ne este îngrădit de nimeni. Singurul lucru pe care nu-l avem: un mediu de afaceri care să ne permită să avem şi un potenţial financiar mai bun.

Pentru că, aşa cum ştim, există tot felul de elemente care creează concurenţa neloială: evaziunea fiscală, piaţa neagră, TVA-ul care este destul de ridicat pentru produsele agricole, toate acestea sunt lucruri care afectează competitivitatea, pe lângă situaţia produsă în ultimii ani, şi anume creşterea aberantă a preţului cerealelor. Or acest lucru trebuie analizat foarte serios pentru că, dacă ne uităm, în ultimii trei ani preţul produselor noastre, atât la carne cât şi la ouă, nu s-a modificat. Şi atunci trebuie să vedem cum putem să facem zootehnie în România menţinând preţuri mici la ieşire şi preţuri mari la intrare.

Consumul de carne de pui, în scădere

– Este vorba, aşadar, despre competiţie, pentru că preţul nu poate fi impus. Nu piaţa rămâne cea care hotărăşte?

– Sigur, de aceea nici noi nu putem creşte preţul când vrem. Dacă piaţa ar fi permis acest lucru cu siguranţă că preţul s-ar fi mărit, dar deocamdată acest lucru nu este posibil din două motive: fie că există ofertă suficientă, fie puterea de cumpărare este mică. Şi atunci evident că preţul nu poate creşte, dar trebuie făcut ceva pentru că noi nu putem trăi decât prin ceea ce vindem. Dacă nu, fermele vor începe să se închidă şi automat preţurile vor exploda.

Atâta timp cât preţurile sunt constante pe piaţă cineva ar trebui să se gândească să le păstrăm măcar la nivelul acesta. De exemplu, 2009 a fost cel mai bun an avicol al nostru. S-au mâncat atunci cca 500 t de carne de pui, incluzând autoconsumul care se produce în gospodăriile populaţiei. În 2010 şi 2011 s-a redus consumul cu 15%. Deci în România mâncăm mai puţină carne de pui decât în 2009. Cauzele sunt cele menţionate, poate şi puterea de cumpărare mai scăzută.

În 2011 exporturile au depăşit importurile

– Suntem prezenţi pe pieţele externe? Cum stăm din punctul de vedere al prezentării, al calităţii faţă de celelalte produse similare din lume?

– Suntem competitivi în primul rând pe piaţa europeană. În primul rând, 90% din exporturi sunt schimburi intracomunitare. Trimitem în UE mai ales produse procesate, cu valoare adăugată mare, pentru că şi puterea de cumpărare este alta la ei. Şi atunci strategia noastră a fost pentru promovarea produselor procesate: se trimit produse mai scumpe şi sunt aduse produse ieftine. Este o reglare a pieţei care se face fără ca cineva să o impună. În ceea ce priveşte cantitatea, anul trecut au crescut exporturile la 75 mii de tone. A fost primul an când exporturile au depăşit valoric importurile. Sperăm să continuăm pe direcţia asta pentru că produsele noastre sunt apreciate de consumatori.

Păsările din bătătură

– La români creşterea păsărilor este o tradiţie. Care mai este situaţia în gospodăriile populaţiei?

– Avem suficiente păsări şi aici. Dacă facem o analiză a efectivelor fizice existente la un moment dat vom constata că 75% din acestea se găsesc în curtea ţăranilor şi 25% în ferme, dar evident că aici rulajul este mult mai mare. Noi sacrificăm în ferme anual cca 175 milioane de pui broiler, depăşind aşadar cu mult cifra din gospodăriile populaţiilor. Dar acest sistem de creştere există şi nu poate fi vorba de a fi întrerupt pentru că e în sângele ţăranilor obiceiul de a avea păsări în bătătură.

Sunt produse bune, dar din păcate insuficiente, pentru că e vorba de cca 70 mii tone pe an produse în sistem gospodăresc, în timp ce noi mâncăm în jur de 500 mii de tone. În ţările europene vechi, importante, acest sistem arhaic nu mai există de mult, toată lumea s-a adaptat la cel modern, cu elemente de industrial. Dar la noi există şi îl luăm în calcule pentru că nu putem face abstracţie de existenţa acestui sector.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
705

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

avortarea-florilor-de-legume-in-mediu-pr...

Avortarea florilor de legume în mediu protejat

Avortarea florilor de tomate, ardei, pătlăgele vinete, castraveţi, pepeni galbeni şi pepeni verzi în culturile protejate cu sticlă sau cu plastic, calde sau reci, este un fenomen întâlnit destul de des. Acesta se manifestă prin îngălbenirea codiţei florii sau a fructului.

Cauza majoră a unui proces incomplet de legare a fructelor ca şi a fructelor rămase mici („meiate“) o constituie slaba polenizare. Introducerea hibrizilor partenocarpici de tomate sau a celor total ginoici de castraveţi a îmbunătăţit în mare măsură rezistenţa plantelor la factorii adverşi de mediu, cum ar fi intensitatea luminoasă şi temperatura scăzută.

Factori determinanţi

Efectele avortării florilor şi a pierderii fructelor pot fi uneori extrem de dure din punct de vedere economic datorită pierderii timpurietăţii. Dar acest fenomen poate avea loc nu numai la debutul culturilor extratimpurii şi timpurii de legume, ci şi mai târziu, conducând la o producţie totală mai mică.

În condiţiile ţării noastre, pierderile de producţie din cauza acestor fenomene sunt în general de până la 20%. Ele includ nu numai căderea florilor şi a fructelor în fază incipientă, dar şi fructele deformate, cu goluri, moi şi care afectează producţia comercială.

Legarea fructelor este puternic influenţată de condiţiile de mediu – lumină, temperatură, dioxid de carbon, umiditate, condiţii de fertilitate a solului, ş.a. Cel mai adesea în sistem protejat, avortarea florilor se produce din cauza temperaturilor scăzute, sub 10°C noaptea şi sub 15°C ziua. Dar şi intensitatea luminoasă puternică şi temperatura foarte ridicată cresc procentul de avortare a florilor.

Vara, în solarii, în timpul zilei, temperatura poate depăşi 40-50°C şi chiar dacă aceasta nu durează decât câteva ore fenomenul de avortare este foarte puternic, mai ales când umiditatea relativă a aerului este foarte scăzută. De aceea de regulă în România se practică două cicluri de tomate sau de castraveţi. Nu însă de ardei sau de pătlăgele vinete, care se cultivă de regulă în ciclu prelungit.

Dar trecerea culturilor peste vară, atât în sere cât şi în solarii, este condiţionată de posibilităţile de ventilare. Cu cât o construcţie este mai înaltă (4,5-6,5 m), cu atât are un volum de aer mai mare şi se poate realiza o ventilaţie mai bună.

Folosirea ecranelor termice, ca şi dubla protejare cu plastic reduc riscul scăderii temperaturii la valori critice în sezonul rece, în timp ce vara sunt recomandate sisteme speciale de umbrire pentru reducerea insolaţiei.

Temperaturile medii optime pentru legarea fructelor variază în raport cu specia cultivată şi hibridul ales, între 20 şi 25°C ziua şi 15-18°C noaptea. Umiditatea relativă optimă a aerului variază între 70 şi 80%, iar umiditatea solului între 80 şi 90%. Azotul influenţează diferit procesul de dezvoltare: în general excesul determină o mai bună înflorire, dar o legare slabă a fructelor, iar deficitul reduce de asemenea procentul de legare.

Asigurarea foarte bună cu fosfor a plantelor favorizează formarea unor flori viguroase şi implicit o creştere a numărului de flori legate. Acelaşi efect îl are şi buna asigurare cu microelemente (B, Fe, Mo, Mn, Zn, Cu), cu rol important în metabolismul acizilor nucleici şi în sinteza proteinelor.

Concentraţia ridicată de săruri solubile în soluţia solului poate indirect să influenţeze negativ procentul de legare a florilor, printr-o absorbţie deficitară a apei (secetă fiziologică), determinând o turgescenţă slabă a plantei şi o asigurare cu calciu şi fosfor sub necesar. De exemplu, analizele fructelor de castraveţi avortate în fază incipientă au arătat concentraţii în aceste elemente sub nivelurile critice. De aceea, aplicarea unor îngrăşăminte foliare cu macro şi microelemente, cu aminoacizi esenţiali şi cu biostimulatori, cum ar fi FOLIMAX, CaFORTE, MeFORTE ş.a., este deosebit de eficientă.

Un alt factor ce poate determina căderea florilor este încărcătura de fructe pe plantă. Lipsa de corelare dintre potenţialul productiv al plantei la un anumit moment, pe de o parte, şi potenţialul plantei de a susţine încărcătura de fructe şi condiţiile de mediu pe de altă parte conduc de asemenea la pierderea florilor. Uneori, în limite acceptabile, planta încearcă o autoreglare a încărcăturii de fructe, dar alteori mecanismul este perturbat şi producţia este discontinuă.

Soluţii

Măsurile de reducere a fenomenului de avortare a florilor, exceptând posibilităţile de control al factorilor de mediu, sunt de natură chimică şi mecanică, la care se mai adaugă cea naturală cu bondari. Dintre cele chimice amintim produsele TOMATOSTIM pentru plantele de tomate, FAVEREX pentru fasolea verde, SOLEX pentru plantele de ardei gras, VIFAREX pentru plantele de pătlăgele vinete ş.a. Cele mecanice se referă la modalităţi de „vibrare“ a florilor, electric sau pur şi simplu manual.

Practica de la noi din ţară arată că folosirea bondarilor este cea mai eficientă şi nu numai pentru culturile ecologice. Folosirea produsului 2,4 D pentru stimularea legării florilor nu este avizată în România. De fapt, acest compus este un erbicid. În concentraţii foarte mici are efecte stimulatoare, dar are şi foarte multe dezavantaje. Unul dintre acestea este deformarea fructelor – fructe cu goluri sau cu mucron.

Dr. Victor LĂCĂTUŞ,
Director ştiinţific, ICDLF Vidra, Ilfov

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
16076

□

Comentarii

□

□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (17-July-2012)Pentru un profan este foarte interesant ce află! Pentru un legumicultor este o mare problemă.......Mulţumim de informare!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

AVORTUL SALMONELIC AL OILOR

SALMONELOZELE sunt boli infecţioase, produse de germeni din genul Salmonella. La oi şi mai puţin la capre se întâlnesc două tipuri de boli cu diferite serotipuri de salmonele:

- gastroenterocolita salmonelică – cunoscută şi sub denumirea de dizenteria salmonelică, care apare de obicei sub formă de enzootii la mieii nou-născuţi şi excepţional la ovinele adulte. La miei, boala se manifestă clinic prin lipsa poftei de mâncare, diaree cu fecale lichide, uneori hemoragice, icter şi deshidratare accentuată, iar la oile adulte, febră, diaree şi tulburări respiratorii;
- avortul salmonelic al oilor este cea mai frecventă şi cea mai importantă (din punct de vedere economic) infecţie salmonelică a ovinelor, fiind produsă de Salmonella abortus ovis. Boala se caracterizează clinic prin avorturi şi îmbolnăviri perinatale la miei şi evoluează singură sau asociată cu alte boli infecţioase avortigene: campilobacterioza ovină, avortul chlamidian, variola ovină sau unele boli metabolice (cetonemia de gestaţie).

Boala este condiţionată de factori favorizanţi precum: alimentaţie dezechilibrată, furaje îngheţate sau alterate, frig, umiditate şi apare adesea spontan, având caracter enzootic, fără tendinţă de difuzare în afara focarului.

Forme de manifestare

Clinic, boala se manifestă prin avort, începând din luna a doua de gestaţie, în special la sfârşitul lunii a patra, dar şi în ultima lună de gestaţie. Oile sunt aparent clinic sănătoase, unele prezentând înainte de avort nelinişte, edem al vulvei, cu scurgeri vaginale, sangvinolent, edem al mamelei, uneori diaree. Oile care avortează au o stare generală bună, rar înregistrându-se retenţii placentare, endometrite sau septicemii mortale.

Oile bolnave, chiar dacă ajung la termenul de fătare, dau naştere unor miei neviabili. Uneori, din cauza condiţiilor de igienă necorespunzătoare, se pot îmbolnăvi şi mieii nou-născuţi sănătoşi prin contaminare de la oile care au avortat. La aceştia boala se manifestă prin febră, inapetenţă, dispnee, tahicardie şi moarte.

Sursa de infecţie cu salmoneloze o reprezintă oile bolnave care elimină cantităţi mari de germeni după avort, contaminând adăposturile şi care rămân purtătoare de lungă durată. Infecţia se realizează pe cale genitală, odată cu actul montei, şi pe cale digestivă, odată cu apa şi furajele contaminate.

Diagnosticul prezumtiv se pune pe semnele clinice care oferă puţine elemente de diagnostic diferenţial faţă de alte avorturi infecţioase. Totuşi, incidenţa crescută a avorturilor la oi, precum şi îmbolnăvirea în aceeaşi perioadă a nou-născuţilor cu simptomatologia descrisă reprezintă un element de diagnostic. Examenul de laborator este cel care confirmă natura avortului, prin însămânţări din organele avortonului sau din placentă. Diagnosticul de efectiv se face prin RAL, ţinând cont că în serul oilor care au avortat anticorpii aglutinanţi apar la 10 zile de la expulzarea fătului, persistând 2-3 luni după avort. În acest sens, SC ROMVAC SA, prin specialiştii din laboratorul de diagnostic, asigură crescătorilor de oi asistenţă tehnică la solicitare.

Oile care au avortat se izolează şi se aplică un tartament antiinfecţios general cu antibiotice injectabile cu spectru larg precum: AMOXILROM, OXITETRACICLINĂ, AMPICILNĂ, AMOXICOLISTIN, COLISTIROM I, PANDROM sau local cu METROSEPT E.

Avortonii şi placentele vor fi distruse şi se va face o dezinfecţie riguroasă a adăpostului. Mieii bolnavi se pot trata cu aceleaşi antibiotice recomandate în urma efectuării antibiogramelor. Oile gestante se vor separa în loturi mici şi li se va administra în hrană antibiotice precum OXITETRACICLINĂ pulvis, AMOXILROM 25%, AMOXINEOVIT; COLISTIROM; DOXICICLINĂ.

În efectivele cu antecedente de boală se aplică profilaxia specifică prin vaccinare.

Profilaxia şi combaterea constau în: utilizarea la montă numai a berbecilor sănătoşi, o alimentaţie şi o întreţinere corespunzătoare, menţinerea igienei în adăposturi prin măsuri de ordin general precum: dezinfecţii periodice cu soluţii de DECONTAMINOL; CATIOROM, dezinsecţii cu soluţii de ROMPARASECT, ROMPARASECT FORTE; SCABIZOL, deratizări precum momeli rodenticide ca: RATITOX F, BRODITOP.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale
ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
8401
□
Comentarii
□
□
1. beni -- (20-January-2014)Va multunesc d-na dr Viorica ptr aceste sfaturi sunt foarte utile

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

„Azi-noapte la Prut...“ > REVISTA LUMEA SATULUI

În noaptea de 21-22 iunie 1941, aflat la Piatra-Neamţ în trenul „Patria“, generalul Ion Antonescu s-a adresat ofiţerilor români care îl însoţeau şi generalului Eugen von Schobert, comandantul Armatei a XI-a ger-mane: „Domnilor, vă anunţ că astăzi a sosit ceasul luptei pentru a şterge pata de dezonoare de pe fruntea ţării şi de pe stindardele armatei. Peste puţin, în faptul acestei zile, armata ţării va primi ordinul să treacă Prutul spre a împlini trupul ţării aşa cum ne-a fost lăsat de la Basarabi…“

S-au împlinit aşadar 70 de ani de când, alături de trupele Axei, România răspundea unei agresiuni declanşate pe 28 iunie 1940, odată cu răpirea Basarabiei şi nordului Bucovinei, şi intra într-un război cu caracter naţional şi popular. „România n-a luptat pentru nimic altceva decât, subliniază istoricul Gheorghe Buzatu, pentru a-şi recupera fiii, pentru a-şi impune dreptul ei“. Sunt ilustrative versurile unui cântec ostăşesc al vremii: „Azi noapte la Prut/Războiul a-nceput/Românii trec dincolo iară/Să ia prin arme şi scut/Moşia răpită astă-vară.“

„Ostaşi, vă ordon, treceţi Prutul!“

Pe 23 iunie 1941, Cartierul General al Comandamentului Frontului germano-român emite primul comunicat: „Lupta în contra forţelor sovietice a început din munţii Bucovinei până la Mare, în zorii zilei de 22 iunie.“

Pe Prut, Grupul de Armate „General Antonescu“ care cuprindea Armatele Române 3 şi 4, cu un efectiv de 325.685 militari, şi Armata 11 Germană aveau în faţă Armatele 9 şi 19 sovietice. Până la 1 iulie, de-a lungul Prutului s-au desfăşurat acţiuni militare cu caracter local. Forţele aeriene sovietice au ripostat însă bombardând oraşele Constanţa, Iaşi, Galaţi, Buzău.

Pe 26 iunie, trei avioane sovietice au aruncat câteva bombe asupra Bucureştiului, dar pagubele au fost minime datorită eficienţei artileriei antiaeriene şi ripostei aviaţiei româno-germane. Numai în primele zile au fost doborâte 400 de avioane sovietice, românii pierzând 12 aparate. Locotenentul aviator Horia Agarici a înfruntat singur o escadrilă sovietică, reuşind să doboare trei avioane inamice.

Concomitent, nave sovietice au atacat Constanţa. După o astfel de incursiune, distrugătorul sovietic „Moskva“ a fost scufundat.

Eliberarea Basarabiei şi nordului Bucovinei

În noaptea de 2-3 iulie, trupele române au trecut la ofensivă. După lupte grele, unităţile române au cucerit oraşul Cernăuţi, astfel încât în seara zilei de 5 iulie s-a consemnat eliberarea nordului Bucovinei. Pe 16 iulie, Corpul 3 al Armatei Române şi Divizia Blindate au intrat în Chişinău, dând lupte pe străzile oraşului cu formaţiunile inamice care nu se retrăseseră la timp. „Spectacolul, spune Constantin Kiriţescu, era înfiorător. Cartiere întregi fuseseră aruncate în aer. Tot ce a fost mare, frumos, impunător a rămas o jalnică amintire.“

Pornite în urmărirea inamicului spre est, trupele române au zdrobit încercarea de rezistenţă a acestuia, organizată la Chirca, la jumătatea drumului dintre Chişinău şi Tighina, iar Divizia Blindate Română a eliberat, pe

21 iulie, Tighina. Campania pentru eliberarea Basarabiei s-a încheiat la 26 iulie, odată cu ocuparea Cetăţii Albe. Jertfa de sânge cu care România şi-a câştigat „moşia răpită astă vară“ s-a cifrat la 4.112 morţi, 12.120 răniţi şi 6.506 dispăruţi.

Aşadar, la un an şi o lună de la răpirea Basarabiei şi a nordului Bucovinei, Nistrul era din nou hotar, dar războiul va continua cu uriaşe jertfe de sânge şi mai ales cu consecinţe tragice pentru ţară.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
809

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. Ing. Paul Sima -- (2-October-2011)Si tatal meu, caporal Sima Ion,a fost printre cei 12.120 raniti. O schija de brand l-a ranit aproape mortal la gat. A scapat cu viata, iar dupa vindecare, a fost din nou trimis pe front, la inceputul anului 1944, fiind luat de sovietici pentru patru ani prizonier la Kiev. Acasa il asteptau sotia si trei fiice. Fiind maistru tamplar, foarte priceput in meserie, s-a descuract binisor, facand niste inovatii in domeniu, a fost apreciat de comandantul lagarului, care i-a facilitat eliberarea. Venind in tara la inceputul anului 1948, i s-a propus sa se inscrie in partid, dar n-a acceptat.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cf18e
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bace Toghiere la piaţ’

Iera înt-o altă duminică mai cîtă-n sară. Marhăle ierau hărănichie, hoarăle la fel. La uliţă, larmă mare. Pruncu’ mai mare a lu’ Topilă, în cocie-n picioare, o trecut în goana mare lăsînd nori da praf cîtă iştălauăle Ceapeului.

– „Aişchia-s tînării dîn zîua dă astîz. Nu tu reşpect, nu tu nimica. Iaca nu nie mai veghiem dă praf“.

– „Aşe-i da!”, o zîs bace Ilie. - „Nici nu şchiu lucra, nici nu şchiu a să distra. Noi cînd ieram dă vrîsta lor altfel ieram“.

– „Da, mă! Ţîi tu minchie Ilie cum d-abghia aşchieptam zîua dă marţ’, ca şi merem la piaţ’ la Chşinieu? Iac-aşe mă făcuşi şi-mi aduc aminchie dă o-ntîmplare năstruşnică“.

– „Zîni-o şi-o auzîm şi noi!“, am strîgat noi pruncii.

Bace Toghiere, după ce-o închis ochii vo doauă, tri secunghie, ş-o răghicat clopu’ uşor, cu doauă jejichie, l-o dat cîtă ciafă, o zîmbit cu colţu’ gurii ş-o zîs: -„Apăi drajii mnei cei dă buni, una şi cu una fac doauă. Înt-o bună zî dă marţ’, iacîtă-ni-ai la piaţ’. Aculu, lume multă strînsă dă pîn tăchie sachile dîn jur. Care vinghiau, care cumpărau.

Două ghini pentru o roată cu ringhişpil

În mijlocu’ piaţului - năloagă mare, larmă, sfadă, ţîvlituri... O grămadă dă oamini şi muieri fujau dîpă maistoru’ dî la ringhişpil ca şi-l prindă şi-l bată. Bghietu’ om jghiera ca dîn gură dă şerpe: – „Măăă! Oamini buuuni! Foalile omului n-au obloc ca şi vezi ci-o mîncat, măăă!“

Iaca ce s-o-ntîmplat dă fapt! Maistoru’ ringhişpilului o tăiet bilechie la care cum s-o suit în ringhişpil. Unii or plăchit cu bani, alţîî or dat oauă, ghini şi cinie mai şchi ce. D-inghie şi-i treacă lui pîn cap şi-i întrebe pă tăţ’ ci-or mîncat şi ci-or băut. Locurile dîn ringhişpil s-or umplut dă urjenţă ş-o-nceput ringhişpilu’ şi să-nvîrchiască. Veselie mare. Ficiorii învîrchiau lanţurile cu scăuănielile pă care şighiau fechile, dîndu-le apoi cu puchiere avînt. Chiuituri, strîgături, cloape luachie dă vînt, rochiile-n cap ... Ringhişpilu’: vu,vu, vuuu...

Tărăboiul Mariei

Tăchie bunie şi frumoasă, pînă la on moment dat, cînd dînt-o dată, Măria lu’ Ţoiu o-nceput şi strîje: -„Măăă! Opriiiţ’ riiinghişpiluuu căăă...“ Numa’ că n-o mai apucat şi zîcă altceva. Cînd o-nceput a puşchica dîn gura ei , vai do minie, dînt-o dată taţ’ care şighiau gură-cască roata dîpă ringhişpil, or fost plini dă tăiţăi cu mac. Ci-o urmat? Iaca ce!

Scăndal: nervi, larmă, suduituri pă bghietu’ maistor dî la ringhişpil, cum că iel ar fi foastă dă vină că o lasat-o pă Măria lu’ Ţoiu şi să suie în ringhişpil. Dabghia o scăpat bghietu’ om ascunzîndu-să în măgazîia birtului dîn colţu’ piaţului, inghie dă altfel s-or împăcat tăţ’ pînă la urmă, bînd Monopol cu frână.

Atuncia m-am adus io aminchie ce-mi spunia bunu’ mie ş-amu iaca vă spun şi io voauă:

– Aveţ’ grije! Nu v-apropieţ’ inghie veghieţ’ că-i năloagă, că nu şchiţ’ ce să poachie întîmpla“.

Dîpă care bace Toghiere o-ncheiet cam aşe: - „Drajii mnei cei dă buni, nu uitaţ' ce v-am spus data trecută: viaţa-i frumoasă da-i scurtă, aşe că ascultaţ' şi veghieţ'!“

Dicţionar: marhăle – animalele; hoarăle – păsările de curte; cocie – căruţă; iştălauăle – grajdurile; năloagă – aglomeraţie; maistoru' – meşterul; ringhişpil – carusel; jghiera – urla; foalile – burtă; obloc – geam; puşchica – ţîşnia; Monopol cu frînă – alcool cu sirop.

Gheorghe Hodrea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
682

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ea8f1

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

bace-toghiere-si-hicler_1110.html

Bace Toghiere şi Hicler > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBace Toghiere şi Hicler

Înt-o duminică dîp-amniază vecinii noşchi şighiau ca dă obicei pă lăviţ' la uliţă. Barbaţîî jucau cărţ', muierile boscoroghiau dăspră fel şi fel dă răpţăchie dă mîncăruri şi plăcinturi. Nu iera rău pă lăviţ' la umbră. Vîntu' adia uşor. Noi pruncii şighiam p-aproape, mai trajiam şi noi cu urechia la ce povestiau cii bătrîni. Dă altfel nici nu nie lăsau a noşchi şi nie jucăm în mijlocu' uliţîî, că iera praf mare şi ieram mîndru îmbracaţ'. No dară, doară iera duminică şi-am fost la biserică cu hanile cel' noi.

Unu' dîntră noi pruncii, mai îndrăzneţ, l-o bîzîit pă bace Toghiere cu tăt felu' dă-ntrebări întrebătoare. La on moment dat, l-o-ntrebat dacă o auzît iel dă Hitler şi dă războiu' purtat dă soldaţîî romîni cu soldaţîî niemţ'.

Bace Toghiere, o închis ochii v-o doauă tri secunghie, ş-o răghicat clopu' uşor cu doauă jejichie, l-o dat cîtă ciafă, o suspinat afund ş-o zîs: -"Apăi drajii mnei cei dă buni, una şi cu una fac doauă. N-o fost uşor pă front. Mari nănorociri o adus războiu'. Mulchie am păţît şi io. Da iaca, dacă tăt m-aţ' întrebat dă Hicler, am şi vă zîc o poveste cu tîlc, dîn război. Fiţ' atenţ'!

Ieram inghieva în spachile frontului, cantonaţ' înt-o unitachie militară. Înt-o zî, dînt-odată şi pă năpregăchichie o trîmbiţat trompetistu' adunaria pă platou' unităţîî. Am iexecutat dă urjenţă ordinu', dîn zîsa lu' unu' întocmai şi la timp: ni-am aliniet ş-am luat poziţîia dă ghirepţ'. O vinit comandantu' în vitezîie maximă şi ni-o zîs:

"-Soldaţ'!Veghieţ' că trece Hicler p-aci şi să bagă şi pî la noi, aşe că atenţîie mărită!"

Vă daţ' voi sama drajii mniei c-aviam şi dau faţă cu Hicler, marile commandant dă oşchi?

-„Chi-ai întâlnit 'mnieta cu Hitler al Germaniei ?", am întrebat noi pruncii aşchieptînd răspunsu', cu gurile căscachie şi ochii crăscoieţ'.

-„Apăi da, drajii mniei. Fiţ' atenţ' cum s-o-ntîmplat! Cum şighiam noi cătanile în poziţîie dă dat onoru', num-am văzut că dîn stînga s-o băgat Hicler pă căputu' unităţîi, cu vo tri jenerali. Mă! D-aşe viniau, că numa' fluturau mantăile pă ei. Li-am dat onoru', da, cînd o trecut p-îngă minie, ce creghieţ' c-am făcut? Avînd corajie năbănuită numa' dă minie, am bătut tri paşi dă defilare înenchia frontului ş-am zîs: -"Mă Hicler! Tu ai şi pchierz' războiu' aista!" La care Hicler s-o oprit, s-o uitat lung la minie, cam cît numeri pînă la cinci o dată, apoi m-o măsurat dî la cucu' dî pă căpelă pînă in vîrfu' boconcilor şi m-o zîs: „-Nu chie chieme bace Toghiere!", dîpă care m-o sălutat scurt, io l-am sălutat la fel dă scurt da şi zvîcnit, apoi o făcut scurt la ghireapta şi s-o cam mai dus, pă căputu' unitătîî, cu tăt cu jeneralii lui, dă numa' or fluturat mantăile pă ei".

-„Oaaaa". Atîta am mai putut noi pruncii zîce dă mnirare.

-„Apăi, dragii mniei cei dă buni, iac-aşe, mulchie i să pot intîmpla omului, da io una şi bună vă zîc amu la-ncheieria poveşchii – mare atenţîie! viaţa-i frumoasă da-i scurtă, aşe că ascultaţ' şi veghieţ'!"

Dicţionar: lăviţ' – bănci; boscoroghiau – pălăvrăgeau; răpţăchie – reţete; jejichie – degete; crăscoieţ' – căscaţi; cătanile – soldaţii; căputu' – poarta; corajie – curaj; capelă - bonetă.

Gheorghe Hodrea
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
853

Comentarii

1. Boieru Ioan -- (31-January-2017)Citind această scriere, realizez ce pacoste reprezintă globalizarea, fie ea și lingvistică...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

badea-anton-face-potcoave-pentru-cai-si-...

Badea Anton face potcoave pentru cai şi… limuzine

Sălăjeanul Anton Stoica a devenit celebru pentru potcoavele şi vârfurile de săgeţi pe care le meştereşte pentru armatele de daci şi romani care încântă privirile a milioane de oameni cu ocazia unor festivaluri istorice internaţionale.

La cei peste 80 de ani ai săi, badea Anton din Mirşid a ajuns nu doar un potcovar renumit, ci şi omul care confecţionează vârfurile de săgeţi pentru legiunile romane ale Europei care încântă miile de oameni ce participă an de an la festivaluri daco-romane internaţionale. Stoica Anton locuieşte singur într-o casă simplă cu două încăperi, situată la marginea drumului care şerpuieşte prin localitate de la un capăt la altul.

Cât e ziua de mare loveşte fierul cald cu ciocanul meşterind la potcoave, securi şi de câţiva ani la vârfuri de suliţe şi săgeţi. Până în 1990 a muncit la fosta Întreprindere de Armături, iar după ce s-a pensionat a meşterit fără întrerupere la prelucrarea fierului. După ce şi-a aşezat copiii la casele lor, badea Anton şi-a continuat viaţa preferând să arate lumii întregi că fierăria nu este doar o simplă meserie, ci o adevărată operă de artă.

S-a trezit într-o dimineaţă căutat de un arheolog, dr. Alexandru Matei, fost director al Muzeului Judeţean de Istorie şi Artă Zalău, care i-a propus să confecţioneze vârfuri de săgeţi şi suliţe pentru celebrul deja Festival Internaţional „Zilele Romane“, în cadrul căruia armate de daci şi romani se întrec în a trage cu arcul şi a arunca cu suliţe spre deliciul publicului. Bătrânul fierar a primit câteva modele de hârtie şi s-a apucat de treabă.

„Domnul Matei mi-o dat model. Le fac, numa’ că îi muncă de migală. Îi mai greu să fac un vârf de săgeată decât un topor. Îi un obiect mărunt pentru care este nevoie de muncă migăloasă. Dar le fac şi îmi place pentru că lucrez cu fierul de o viaţă“, a spus iscusitul meşter.

Aşa a ajuns Anton Stoica din Mirşid să confecţioneze vârfuri de săgeţi şi să participe la expoziţii ale meşterilor populari sălăjeni. Pe lângă vârfuri de săgeţi şi suliţe, badea Anton este printre puţinii „căuaci“ (n.r. potcovari) care mai confecţionează potcoave şi secure manual, bătând lamele de oţel încălzit cu ciocanul prin utilizarea unei foale vechi de peste o sută de ani pe care o moştenit-o de la părinţi. De mai bine de cinci ani participă la „Satul Sălăjean“, un eveniment dedicat în întregime promovării valorilor satului sălăjean, dar şi la alte evenimente similare din ţară şi străinătate.

Suvenir pentru Mercedesuri

Multe dintre potcoavele lui Anton Stoica au ajuns să încalţe copitele unor cai renumiţi la cursele din ţară, dar de mai bine de un an nu prea mai are comenzi. „Cai nu prea mai avem. Tătă lumea ară cu tractorul, iar la herghelii aduc gata făcute în matriţe. Amu’ fac potcoave de maşini. Io le fac mici şi şoferii le pun pă maşini mari… la Mercedes“, povesteşte râzând badea Anton în timp ce şterge de praf un instrument muzical despre care îmi spune că este „braici“, un fel de vioară de dimensiuni mai mari.

„Io ştiu să lucru şi cu ferul, dar ştiu şi să cânt. Numa’ că am alunecat şi am picat pă braici. Amu’ trebe acordat, da' n-am vreme", mai spune bătrânul şi începe să cânte uşor nu înainte de a-mi mărturisi că marea lui supărare este că pe la câte festivaluri şi expoziţii a fost nu a găsit pe nimeni dornic să-i ducă meseria mai departe, despre care spune că l-a făcut om şi i-a adus pâinea cea de toate zilele în casă.

Adrian LUNGU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
782
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 53d53
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Balcic, visul unei regine

Mi-e dor uneori – de mă doare în străfunduri de dor şi-mi vine, vorba lui Păunescu, să îngenunchez umilă şi pierdută în faţa imensităţii vălurite – ca pescăruşului de înalturi, de Marea Neagră şi de Balcic. De Marea Neagră de la Balcic. Şi-mi vine aşa, împotriva tuturor conceptelor, să fug, măcar pentru o zi, două, până în Oraşul de Argint. Nici nu contează că sfârşitul de octombrie îşi ninge molcom frunzele ridate peste lume.

Cui îi pasă că toamna îmbătrâneşte tot mai mult, tot mai abitir? Oraşul Alb, şi în martie, şi în iulie, dar şi în octombrie nu poate să fie mohorât, încercănat, grizonat, trist, pustiit. El, aşa cum e azvârlit, aparent la întâmplare, pe malul mării, rămâne mereu misterios, dulce, nostalgic.

Comoara e la bulgari

De fapt, nu clădirile scundace, dar elegante, nu tarabele ca de talcioc, nu oferta turistică, mai bună decât pe litoralul nostru, nu oamenii locului, nu pisicile vagaboande de pe străduţele în pantă, nu plaja îngustă, amenajată doar la castel, mă cheamă la Balcic. Castelul reginei Maria, care nu e de fapt un castel, ci mai degrabă un conac mai acătării, o vilă de odihnă, o casă primitoare, mă atrage. De câteva ori, mărimea lui a stârnit printre snobi comentarii de acest gen: „Păi ăsta e palat? Ăsta e castel? Atunci Peleşul ce mai e? E mic, parcă e o casă ţărănească. Nu e pe gustul meu.“ Şi dealurile roşiatice şi argintii, unde creşte vegetaţie mediteraneeană, care te duc cu gândul la altfel de relief, mă magnetizează. Şi terasele albe de calcar. Atât de ciudat de albe, de parcă sunt făcute din cretă.

De parcă piatra lor a ascuns în tainiţele ei tot soarele din lume. Şi golful unde înainte de venirea reginei Maria se făcea doar negoţ cu cereale. Nici pic de artă... Nici pic de turism. Şi străzile şerpuinde, care coboară în pantă de oriunde ai lua-o. Către mare.

Mereu către Mare. Şi Cerno More, de departe cea mai neasemuită stradă pe care s-au plimbat vreodată paşii de om. Şi ierburile cu parfum aparte, pregnant, de scoici, chiar dacă sunt ierburi de uscat. Şi Marea. Marea noastră Neagră. Care, nu ştiu de ce, pare şi ea, ca şi coasta, de argint. Aproape că nu seamănă cu Marea de la noi. Are în ea dâre de argintiu. Cioburi de trandafiriu. E mai luminoasă. E mai caldă. Mai puţin zdrumicată de angoase ca la noi. Castelul şi marea şi terasele... Pe toate le-aş lua de la bulgari, dacă aş avea o putere, şi le-aş aduce la noi.

Regina

Numai 27 de ani a fost Balcicul al românilor. Din 1913 până în 1940. De cum l-a văzut, regina Maria a decis că va face aici o reşedinţă de vară. I-a plăcut vegetaţia luxuriantă, crescută parcă şi din ziduri, i-a plăcut marea care joacă nebună sub razele de lună, i-a plăcut îmbinarea cerului cu apa şi a întrevăzut, aproape haotic, linia orizontului ei.

Poate pentru a fi în ton cu toate naţiunile din micul sat de pescari, regina a combinat zidurile mediteraneene cu minaretul turcesc, şi cu acoperişul dobrogean, şi cu decoraţiunile maure, şi cu icoanele ortodoxe. Apoi a pus meşteri italieni de au făcut, pe cele mai bine de 35 de hectare din posesie, scări şi alei, adevărate labirinturi, care te scot însă, pe oriunde ai lua-o, spre mare.

Şi, ca peisajul să fie mirific pe deplin, regina a hotărât să se facă aici şi o grădină. O grădină imensă, cu plante din toate colţurile lumii, cu fântâni, cascade şi râuri de munte. De nu ştii, tot mergând printre flori şi ierburi căţărătoare şi râuri dăltuite în piatră, de te afli la mal de mare sau pe culme de munte.

De asemenea, cei mai frumoşi cactuşi din Europa au poposit – şi au trăit decenii la rând – în splendida grădină a reginei. Îmbinarea de elemente religioase din cele patru mari credinţe ale omenirii te aruncă definitiv în mister: Grădina Ghetsimani, oglindită în spuma mării, Grădina lui Allah, ce pritoceşte priviri avide către cactuşii de vis, Puntea Suspinelor, Râul Zeilor, Cuibul Singuratic. Sau al liniştii, cum i se mai spune acestuia din urmă.

Întreaga grădină îi era dragă reginei, dar se spune că la Cuib se simţea cel mai bine. Aici se retrăgea să asculte, în nopţile singuratice, vaietele mării. Aici făcea planuri şi visa, după cum spun legendele care au ajuns până la noi, la iubiri profunde şi misterioase. Ca întreg Balcicul... Regina – sau Sultana, cum i se spunea prin partea locului – nu era, după cum îşi amintesc bătrânii, după cum s-a transmis din generaţie în generaţie, încrezută, ca una de rang înalt ce se afla.

Nu se sfia să meargă în mahalalele turceşti să bea cafea, să se plimbe pe străzile în pantă cu căruţa, să facă lungi şi singuratice preumblări cu barca, să-şi trimită nepotul, pe Mihai, regele de mai târziu al românilor, la şcoala din Balcic, unde învăţau la un loc români, ţigani, turci, bulgari, greci, tătari. Pentru că a iubit atâta locul acesta, regina a vrut ca inima ei să fie îngropată, după moarte, aici.

Protipendada

Împreună cu regina, la Balcic au mai venit atunci, în perioada interbelică, alţi 200 de români. Cei mai mulţi oameni de artă: pictori, scriitori, sculptori, arhitecţi. Unii dintre ei şi-au făcut, ca să poată să stea mai mult aici, case. Primarul Balcicului era atunci un român, Octavian Moşescu. El a înţeles că e momentul să facă din micul sat de pescari o locaţie a elitelor. Că trebuie să lase viitorimii date despre Balcicul acelor ani.

Aşa s-a înfiinţat muzeul localităţii, unde pânze de o valoare inestimabilă şi-au făcut loc pe pereţi. Grigorescu, Minulescu, Tonitza, Cella Delavrancea, Nae Ionescu, Eliza Brătianu sunt numai câţiva dintre cei care şi-au legat numele de Oraşul Alb.

Azi, dacă vizitezi castelul şi zona, rămâi oarecum cu un gust neplăcut. Peste scurta perioadă de românism de la Balcic se trece, din păcate, uşor de către bulgari. Ca şi cum ea n-a fost. Ca şi cum castelul reginei Maria a fost ridicat de ei, de bulgari, ca şi cum istoria locului e numai a lor, nu are nimic a face cu noi.

Şi la ei, ca şi la noi, s-a furat de-a lungul anilor tot ce se putea fura: mobilă, oglinzi, robinete, butaşi de viţă-de-vie şi de pomi, flori rare, icoane. Dar castelul, aşa agăţat între mare şi cer, a rămas. La fel. Şi marea e aceeaşi, ca pe vremea reginei. Cele două constituie pentru turişti un punct de atracţie, fapt speculat repede de bulgari.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1148

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

Banatul, în fruntea devastării sistemelor de irigaţii

În condiţiile în care, oricum, Timişul s-a confruntat în ultimii ani cu o scădere drastică a suprafeţelor agricole cultivate, seceta care s-a făcut simţită din plin anul trecut e un argument în plus pentru mulţi producători agricoli să abandoneze munca pământului. În afară de conceperea unor strategii antiinundaţii abstracte, Ministerul Agriculturii nu i-a ajutat pe agricultorii afectaţi de secetă, tarifele pentru irigaţii nefiind accesibile pentru majoritatea. În plus, în condiţiile în care seceta făcea ravagii în vestul ţării, se „exporta“ apă în Ungaria din Mureş...

Date de referinţă

Teoretic, prin intermediul Autorităţii Naţionale pentru Îmbunătăţiri Funciare, Ministerul Agriculturii oferea producătorilor agricoli posibilitatea de a-şi iriga culturile în zonele în care în judeţ mai există sisteme de irigaţii. Nu era însă un serviciu gratuit, chiar dacă existau subvenţii în domeniu. Astfel, potrivit tarifelor publicate de Ministerul Agriculturii, pe partea de vest a ţării, pe Sucursala ANIF Timiş - Mureşul inferior exista un tarif de livrare a apei mult prea mare pentru a fi suportat de către agricultori.

Totuşi, spunea Constantin Blagoiescu, director tehnic al ANIF Timiş, faţă de anul 2008, în 2009 au existat mai multe solicitări pentru irigaţii. Pe partea de vest a ţării, suprafaţa contractată în 2009 de către sucursala vestică a ANIF a fost de 10.630 ha. O suprafaţă infimă în comparaţie cu totalul suprafeţei agricole din zona Banatului. „Suprafaţa totală aflată în sisteme de irigaţii pe Arad, Timiş şi Caraş-Severin este de 34.000 ha, dintre care doar 13.550 ha sunt în stare de funcţiune…“, spunea reprezentantul ANIF Timiş. Chiar şi suprafaţa care figurează ca irigată pe zona Banatului - 10.630 ha - e împărţită disproporţionat. „Aradul a avut 8.520 ha contractate pentru irigare, în timp ce Timişul a irigat doar 2.200 ha.

Marea devastare

Dacă reprezentanţii Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Timiş spun că sisteme de irigaţii mai există în judeţ pe aproximativ 60% din suprafaţa pe care o acopereau acestea înainte de 1989, există însă voci care declară că au rezistat distrugerilor postrevoluţionare mai puţin de 30% din fostul sistem de irigaţii timişean. „În Timiş, înainte de 1989 erau acoperite de sisteme de irigaţii câteva zeci de mii de hectare, multe fiind pe zona dintre Şag şi Lugoj, care acum nu mai există“, spune deputatul timişean Valeriu Tabără, preşedintele Comisiei pentru Agricultură a Camerei Deputaţilor.

Management

Pe termen lung, Autoritatea Naţională de Îmbunătăţiri Funciare şi-a anunţat intenţia de a obţine fonduri, comunitare sau guvernamentale, pentru un plan de combatere a deşertificării şi de diminuare a efectelor secetei, plan a cărui valoare cumulată a fost estimată la aproximativ 955 milioane de lei. Cu aceşti bani se doreşte reabilitarea, modernizarea şi menţinerea în funcţiune a 91 de amenajări de irigaţii ale Autorităţii

Naţionale pentru Îmbunătăţiri Funciare. Din păcate, Timişul nu e cuprins decât marginal în acest plan. Conform Agenţiei pentru Plăţi şi Intervenţie în Agricultură Timiş, nu prea au existat în ultima perioadă fonduri structurale europene care să poată fi atrase pentru realizarea de investiţii în domeniul irigaţiilor.

Un pact aberant

Deşi Timişul este unul dintre judeţele grav afectate de secetă, din vestul ţării se „exportă“ în Ungaria o cantitate deloc neglijabilă de apă pentru irigaţii. Această tranzacţie a fost parafată în baza unui acord româno-ungar pentru protecţia şi utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat în septembrie 2003.

Acordul cu pricina a fost reactualizat cu un contract, prin care Autoritatea Naţională pentru Îmbunătăţiri Funciare se obligă să asigure, prin prestarea serviciilor specifice de îmbunătăţiri funciare, transferul unui volum de 1.700.000 metri cubi de apă brută. În anii trecuţi, pe baza extrapolării acelui acord, s-au livrat chiar şi 3.000.000 de metri cubi de apă, uneori la preţuri mai avantajoase decât cele pentru producătorii români. Întrebat despre această stare de fapt, directorul executiv al ANIF Arad, Traian Vlaicu, a declarat că nu cunoaşte amănunte legate de acest contract, dar că, existând acel acord româno-ungar şi contractul adiţional, livrările de apă către ţara vecină trebuie onorate.

O nouă variantă

„Părţile contractante întreprind toate acţiunile legislative, administrative şi tehnice în vederea îmbunătăţirii sau cel puţin a păstrării stării actuale a apelor. Cele mai importante obiective sunt prevenirea, combaterea, limitarea şi controlul efectelor dăunătoare transfrontaliere (ale inundaţiilor, secetei, poluărilor accidentale)“, se menţiona în acel acord româno-ungar.

Această prevedere din actul parafat în 2003 şi încă un fragment din acelaşi acord, care specifica faptul că „se poate realiza transferul apelor pentru diferite utilităţi (alimentarea cu apă şi pentru evacuarea apelor la sistemele de irigaţii, la pescării, la unităţile industriale şi în scopul nevoilor ecologice, cu condiţia ca aceste activităţi să nu împiedice evacuarea apelor interne şi să nu producă efect transfrontalier negativ“) au fost fructificate de către partea maghiară, care a reuşit astfel să-şi rezolve problema irigaţiilor pe o suprafaţă deloc neglijabilă cu ajutorul apelor transferate din Mureş. Pactul, evident, e bilateral, însă părţii române nu i-a venit încă o asemenea idee. Nu e însă primul acord de acest fel în care statul român îşi asumă o serie de obligaţii, nefiind în stare să-şi revendice şi drepturile derivate.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
821

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

banca-de-resurse-genetice-suceava-repune...

Banca de Resurse Genetice Suceava repune în circulaţie soiuri uitate > REVISTA LUMEA SATULUI

Banca de Resurse Genetice Suceava repune în circulaţie soiuri uitate

Schimbările genetice, poluarea, explozia demografică, ignoranţa chiar, toate acestea ameninţă biodiversitatea pe plan global şi în cadrul ei resursele genetice vegetale – plantele sălbatice, dar şi cele cultivate, soiurile şi populaţiile locale, formele amelio-rate etc. Iată de ce colectarea, evaluarea şi păstrarea resurselor genetice au devenit astăzi probleme de stat, iar această misiune revine unor organisme specializate, în cazul ţării noastre Banca de Resurse Genetice Vegetale din Suceava (BRGV).

Un tezaur naţional

Instituţie unică în Europa de Sud-Est, Banca de Resurse Genetice Vegetale păstrează în condiţii optime colecţia naţională a tuturor plantelor înmulţite prin seminţe şi furnizează material biologic cu un înalt nivel de rezistenţă la factorii biotici şi abiotici pentru programele de ameliorare. În condiţii cu totul speciale se păstrează sub formă de seminţe toate speciile de cereale şi leguminoase, chiar dacă o parte din acestea nu mai sunt în cultură, ele fiind populaţii locale colectate de pe tot teritoriul României. Se păstrează, de asemenea, plante sălbatice, furajere, plante medicinale, peste 300 de specii. Numai la porumb există peste 5.000 de probe, iar la fasole alte 2.500.

Toate seminţele sunt selectate şi uscate până la cinci la sută umiditate, păstrate în opt celule de conservare. Colecţia de bază sau cea de lungă durată se păstrează 50 de ani la -20°C, iar cea de durată medie la -4°C. Trebuie subliniat că, prin modul de gestionare a acestor forme de germoplasmă, se păstrează stabilitatea genetică, iar toate aceste seminţe cu calităţi deosebite pot şi trebuie să fie folosite în agricultura bio, fiind bine adaptate la condiţiile specifice zonelor de unde au fost colectate.

Recurs la zestrea autohtonă

În ultimii ani am constatat cu toţii că cele mai multe legume şi fructe, aduse de peste mări şi ţări, sunt calitativ inferioare celor autohtone. Conducerea BRSV a avut iniţiativa de a acorda agricultorilor suceveni, şi nu numai, gratuit seminţe, dorind prin acest demers să salveze legumele şi fructele autohtone. „Ne-am gândit ca din colecţiile noastre să oferim cantităţi limitate din varietăţile autohtone din acelea care nu au fost produse într-o instituţie de ameliorare, ci sământă ţărănească pe care generaţii de agricultori au folosit-o şi şi-au oprit o anumită cantitate pe care au utilizat-o anul următor în cultură, a spus doamna dr. biolog Silvia Străjeru, director executiv al instituţiei.

În această primăvară peste două mii de agricultori au beneficiat de mai mult de şapte mii de probe de seminţe care se cultivau altădată. În mod deosebit au fost solicitate seminţe de tomate – celebrele „inimă de bou“ sau roşia trandafirie –, ardei, castraveţi, gogoşari, salată etc., dar şi seminţele de fasole din care, aşa cum aminteam, instituţia are o colecţie impresionantă, leuşteanul, porumbul ciucantin etc.

Sigur, BRGV nu este specializată pe producerea de seminţe şi cum numărul solicitanţilor a fost deosebit de mare, cei care au beneficiat de acest material au primit doar probe pentru legume, urmând ca acestea să fie cultivate în grădina din jurul casei. Totodată, doamna director face un apel la beneficiari, cât şi la ceilalţi agricultori, să contribuie la îmbunătăţirea colecţiilor BRGV cu seminţe vechi tradiţionale, indiferent de specie, pe care le mai ştiu ca provenind de la cei de dinaintea lor. Acţiunea acordării de seminţe tradiţionale va continua şi în luna august şi se adresează agricultorilor ce cultivă cereale păioase sau rapiţă. Este necesară doar completarea formularului de pe pagina de web a instituţiei.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
1359
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

banca-mondiala-desfasoara-in-romania-cel...

Banca Mondială desfăşoară în România cel mai mare proiect pentru învăţământul rural > REVISTA LUMEA SATULUI

Banca Mondială desfăşoară în România - Cel mai mare proiect pentru învăţământul rural

Cel mai mare proiect derulat vreodată pentru şcolile din mediul rural din România s-a încheiat zilele trecute. Este vorba despre Proiectul pentru Învăţământul Rural (PIR), desfăşurat în perioada 2003-2009.

PIR a urmărit, printre altele, îmbunătăţirea accesului la o educaţie de calitate pentru elevii din mediul rural, exprimată prin rezultate şcolare mai bune, printr-un procent mai mare de promovabilitate şi absolvire. De asemenea, a vizat dezvoltarea competenţelor profesionale ale dascălilor şi îmbunătăţirea condiţiilor de desfăşurare a procesului de învăţământ în şcolile săteşti.

Rezultate promiţătoare

Graţie PIR, au fost perfecţionate 62.029 de cadre didactice (aproximativ 80% din numărul total) din mediul rural. Pentru derularea acestei activităţi au fost dotate 463 de centre fixe şi 41 de centre mobile de resurse.

A fost elaborat un nou program de Învăţământ Deschis la Distanţă (IDD), care să corespundă tipurilor de învăţare, cerinţelor, intereselor, experienţei şi aspiraţiilor cadrelor didactice din mediul rural. În cadrul acestui experiment au fost calificate 3.045 de cadre didactice, printr-un program de reconversie profesională, cursuri cu durata de la 1 la 3 ani.

PIR a beneficiat de o finanţare totală de 90 milioane de dolari, din care 60 de milioane contribuţia Băncii Mondiale şi 30 de milioane din partea Guvernului României.

Totodată, 1.467 de şcoli din mediul rural au fost dotate cu mobilier, în 428 au fost montate instalaţii noi de apă curentă, iar 339 au beneficiat de toate facilităţile (apă curentă, instalaţii termice, electrice şi sanitare).

Cele mai multe, 8.000 de unităţi săteşti, au fost dotate cu materialele didactice de bază, cum ar fi 4.000.000 de planşe, hărţi şi globuri pământeşti, peste 2.000.000 de cărţi pentru bibliotecile din învăţământul gimnazial şi 1.000.000 pentru cele din învăţământul primar. Dintre dotări mai menţionăm peste 80.000 de materiale sportive (mingii, saltele etc.), peste 270.000 de seturi de ştiinţe pentru profesori, modele umane, seturi de optică, electromagnetism şi electricitate.

Alte 2.000 de şcoli au fost dotate cu calculatoare, multifuncţionale şi videoproiectoare, 7.662 de şcoli şi consilii de administraţie au beneficiat de facilitare pentru elaborarea strategiilor de dezvol-tarea educaţio-nală la nivel local. În urma celor patru runde de compe-tiţie, au propus proiecte eligibile 4.130 de unităţi şi au fost acordate 1.537 de proiecte locale care dezvoltă parteneriatul şcoală-comunitate.

Recunoaştere internaţională

Proiectul pentru Învăţământul Rural este un exemplu de bună practică în cadrul proiectelor finanţate de Banca Mondială pentru regiunea Europa şi Asia. Ca urmare, în anul 2008 a fost premiat datorită obţinerii unor rezultate deosebite. IDD a fost promovat în cadrul proiectului pentru calificarea profesională a cadrelor didactice

din mediul rural, printr-un program naţional.
Programul IDD de reconversie profesională a fost considerat Best Practice (cea mai bună practică), într-un raport al Comisiei Europene, intitulat European Profile for the Language Teacher Education - A Frame of Reference/2007. Nu în ultimul rând, Baza Naţională de Date a Educaţiei a fost catalogată drept exemplu de bună practică la secţiunea European E-government, în anul 2007.
Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1279
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bani-europeni-pentru-refacerea-satelor-i...

Bani europeni pentru refacerea satelor inundate

Există promisiunea ca satele inundate, a căror infrastructură a fost distrusă, să fie refăcute cu bani europeni. În acest scop, Mihail Dumitru, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, a cerut Comisiei Europene, printr-o scrisoare adresată comisarului european Dacian Cioloş, realocarea de fonduri în cadrul Programului Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR). Ministrul a solicitat suplimentarea Măsurii 322 – „Renovarea, dezvoltarea satelor, îmbunătăţirea serviciilor de bază pentru economia şi populaţia rurală şi punerea în valoare a moştenirii rurale" cu suma de 124.754.160 euro, prin realocarea economiilor făcute la Măsura 611 – „Plăţi complementare directe".

De asemenea, Dumitru a propus CE introducerea unei noi submăsuri pentru lucrări de refacere şi conservare a infrastructurii de prevenire şi protecţie împotriva inundaţiilor, în cadrul Măsurii 125 – „Îmbunătăţirea şi dezvoltarea infrastructurii legate de dezvoltarea şi adaptarea agriculturii şi silviculturii". Alocarea financiară propusă în acest sens se ridică la 150 milioane de euro, din care 50 milioane de euro realocare de la Măsura 122 – „Creşterea valorii economice a pădurilor" şi 100 milioane de euro din diminuarea sumei alocate Submăsurii 125 – „Îmbunătăţirea şi dezvoltarea infrastructurii legate de dezvoltarea şi adaptarea agriculturii şi silviculturii".

(Traian DOBRE)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
592

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net

Bărăganul, locul unde ciulinii cresc falnic > REVISTA LUMEA SATULUI

Bărăganul, locul unde ciulinii cresc falnic

Am crescut, recunosc, în Bărăgan. E drept, în Bărăganul de început, în Bărăganul abia iţit în nemărginirea cenuşie, în Bărăganul vecin cu Prahova cea veselă. Am văzut cum, doar ceas de toamnă fiind, crivăţul se înfoaie abramburit printre câmpuri, am simţit, chiar din aprilie, mai, dogoarea nemiloasă a soarelui, am auzit, adesea, foarte adesea, urletul ursuz al pământului. Ştiam că, încă din iarnă, oamenii încearcă să smulgă Bărăganului toată seva pe care o are ascunsă în măruntaie şi s-o transforme, încet, cu răbdare, cu temeinicie, în roade bogate. Poate de aceea acum, când am ajuns într-un alt colţ de Bărăgan, am rămas stupefiată de-a dreptul de ceea ce-am văzut.

De la extaz...

Recent, am participat la un eveniment important din judeţul Brăila. Am ajuns, pentru el, până la Ianca. De dus, m-am dus cu maşina. De întors, m-am întors cu trenul. Am specificat asta, pentru că, deşi ai crede că e acelaşi Bărăgan şi pe unde trece maşina şi pe unde trece trenul, de fapt, în mod bizar poate, nu e. Şoseaua şerpuieşte de la Buzău până la Ianca printre holde mănoase de grâu, floarea-soarelui, rapiţă ori porumb. O frumuseţe... Doar privindu-le din goana maşinii te încarci cu speranţă, cu încredere, cu putere. Înseamnă că, în ciuda tuturor greutăţilor, a dezinteresului, a problemelor, agricultura în România, în Bărăgan, încă pulsează, încă trăieşte, încă respiră. Şi e bine pentru noi toţi. Pentru că, da, ne poate asigura pe mai departe pâinea cea de toate zilele. O spun cu mâna pe inimă: am fost încântată de ce am văzut la ducerea spre Ianca. Am aflat mai apoi că toate frumuseţile despre care v-am spus aparţin unor staţiuni de cercetare sau unor fermieri, hai să le zic, destul de înstăriţi sau suficient de curajoşi ca să se lupte cu fiţele Bărăganului. La întoarcere, cu trenul deci, ce am văzut m-a înspăimântat...

…la agonie

Vipia muşca sacadat din şinele căii ferate - lăţindu-le, lăbărţându-le, deformându-le - şi, deşi avea dorinţă de a merge cu viteză normală, mecanicul locomotivei n-avea putinţă să facă asta. Un pic mai tare dacă dădea bice, ajungeam cu toţii să trimitem scrisori din paradis celor de pe lumea asta. Aşa că, în ritm de roabă, bicicletă sau căruţă, ne-am apucat să traversăm, în miez de vară, Bărăganul. Alt Bărăgan decât cel ştiut acasă, în copilărie, altul şi decât cel văzut la ducere, pe cuvânt...

Furată de gânduri şi reflecţii cu privire la viteza trenului, m-am pomenit, deodată, copleşită de imensitatea şi monotonia câmpului. Ştiam că nu prea am ce vedea în Bărăgan, că nu sunt nici pomi, nici tufe, nici arbuşti care să spargă pictura galben-verde a câmpiei. Dar nu mă aşteptam să văd doar buruieni, bălării, iarbă crescută alandala. Niciun lan de grâu, niciun petic de porumb, nicio fărâmă de altă cultură. Nici măcar, aşa cum ar cere uzanţele, vreo fântână cu cumpănă şi găleată, de la care să-ţi răcoreşti sufletul opărit de caniculă. Nimic! Doar, din loc în loc, ciulinii lui Istrati. Dar şi ăştia fără turmele de oi care să-i radă de pe întinsoarea Bărăganului. Căci, şi să creşti oi e greu în ziua de azi prin locurile astea.

Mi-am adus aminte că, da, şi scriitorul numit mai sus spunea că e greu, foarte greu să smulgi acestui pământ rod. Că numai ciulinii se lăfăie, avizi şi răi, pe întreaga întindere. Că Bărăganul ăsta se codeşte să dea - sau să lase oamenii să câştige - oarece bunăstare. Doar bălării. Multe bălării. Felurite bălării. De la verde aprins la galben pierdut e paleta în care se scaldă ele. Pare că un pictor măiastru – Dumnezeu Însuşi – a desăvârşit Bărăganul ăsta într-un tablou fără pereche.

Unde sunt gospodarii de altădată?

Niciun fir de apă nu se zăreşte din trenul cu răsuflare de moşneag betegit de vreme. Nicio pasăre nu despică seninul cerului. Nici măcar în curţile din satele pe lângă care se târăşte, obosit peste poate, trenul care mă duce la Buzău, nu se zăreşte nimic altceva în afară de buruieni. De la un capăt la altul, cât ţine curtea, nu e plantată nicio roşie, nu se zăreşte niciun fir de ceapă, nu e pus niciun fir de ardei. Nici măcar pomi fructiferi nu cresc prin ogrăzile astea. Pe ici, pe colo, stă agăţat în pământul setos vreun nuc. Şi ăsta scăpat, când era nucă, din vreun plisc de cioară. Sau vreun zarzăr micuţ, pitulat pe la colţul casei, ca să nu-l ia crivăţul, când urlă, cu totul. Arar, foarte arar, în câte o curte, pe o porţiune infimă, câteva tufe de viţă-de-vie. Fără bulumaci sau araci, fără sârme, fără să fie legate şi tunse coardele zbuciumate. Pe la noi, în celălalt Bărăgan, nu e aşa. Aici, niciun centimetru de teren nu e lăsat de izbelişte.

Nimic, doar Iarbă de Sudan

Intru în vorbă cu femeia de pe bancheta alăturată. O întreb dacă are pământ şi ce pune pe el. Mă priveşte oarecum cu reproş şi îmi spune: „Am... Am pământ, mai bine n-aş mai avea. Vreo trei hectare am. Dar nu punem nimic pe el. Că nu se face. Grâul creşte până la brâu, dar nu bagă bob, când vine vremea de treierat. Porumbul se suceşte de căldură şi lipsă de apă de când e de câţiva centimetri. Nu leagă rod, că se şi usucă de mic. Pune bărbatul meu pe tot pământul ăsta iarbă de aia... cum îi zice... de Sudan, ca să dea la animale. Avem o vacă şi un cal. Am avut cinci vaci, dar cu ce să le ţii? Iarba de Sudan e tot ce rezistă pe câmpurile astea, la noi. Unde ziceţi că aţi văzut recolte bune şi frumoase, este, ehei, altă treabă. Ăia care le au irigă, au bani de o tehnologie mai avansată, dau cu erbicide şi îngrăşăminte, folosesc utilaje adecvate. Dar noi, săracii? De unde? Cu ce? Cum să facem agricultură în Bărăganul secetos? Suntem amărâţi şi ai nimănui. Nu se interesează nimeni de noi. Şi, dacă vine vreun investitor, îşi vede de propriul interes, să scoată bani, să facă avere, să aibă de toate.“

Crunt!

În România, suprafaţa arabilă este de peste nouă milioane de hectare. Dintre acestea, se pare că, acum, circa trei milioane nu sunt lucrate şi sunt lăsate pârloagă. Din păcate, de la an la an tot creşte numărul hectarelor nelucrate. Potenţialul agricol de care dispune ţara noastră ar trebui s-o claseze pe locul doi în Europa, după Franţa. Înainte de Revoluţie, ponderea agriculturii în Produsul Intern Brut era de circa 20 la sută. Acum a scăzut semnificativ. Căci, avem grijă să aducem de toate din afară, să-i facem, vorba femeii din tren, oameni pe alţii, şi ce-i la noi lăsăm de izbelişte. Crunt! Nu ne mai trezim odată?

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
3054

☐

Comentarii

☐

☐

1. zlate nicolae -- (16-August-2010)a lucra pamantul nu inseamna a cultiva grau, porumb sau floarea soarelui. daca pe acele locuri creste ciulini si iarba de sudan oare n-ar putea fi infiintate culturi de catina alba, care se adapteaza la orice conditii fiindca asimileaza azotul din atmosfera. oare primarii cu sprijinul salariatilor agronomi din subordine n-ar putea lua legatura cu cei care detin plantatii de catina alba din bacau si in conditiile de din partea statului sa infiinteze aceasta cultura?

2. zlate nicolae -- (16-August-2010)daca s-ar infiinta plantatii de catina alba cu sprijinul celor din bacau desfacerea productiei este asigurata intrucat acestia cred ca au unitati de procesarea fructelor de catina alba. primarii din zona baraganului descris in articolul din revista ar trebui sa se ghideze dupa regula universal

valabila: CINE VREA SA REZOLVE O PROBLEMA CAUTA SOLUTII IAR CINE NU VREA GASESTE MOTIVE

3. zlate nicolae -- (16-August-2010)se mai relateaza in articol ca in curtile oamenilor nu a vazut culturi de rosii,ardei si alte legume si zarzavaturi.pai aceste culturi sa reuseasca trebuiesc udata din belsug si permanent. cred ca sisteme de aducerea apei pentru udat poate fi realizata cu instalatii simple dar eficiente vezipompele actionate de vant ca la inceputurile cuceririi terenurilor din america

4. zlate nicolae -- (16-August-2010)sunt suprafete intinse cu terenuri nelucrate ,pe care cresc buruieni. orce rest vegetal se preteaza a fi compostat.oare acesti oameni nu pot fi indrumati sa coseasca aceste buruieni si sa le transforme in humus? nu de alata dar piata cu pamant de flori este aprovizionata din import.

5. zlate nicolae -- (16-August-2010)nu se cresc vaci ca nu sepoate asigura furajarea dar capre dece nu se cresc in aceste gospodarii?produsele din lapte de capra sunt cautate pe piata europeana. ajutati acesti sateni sa creasca cat mai multe capre si sa se asociaze in prelucrerea la in ceput primara a laptelui .

6. zlate nicolae -- (16-August-2010)stimati primari din toata tarava rog din suflet saajutati consatenii dvs. sa iasa din saracie ajutandu-i sa lucreze suprafetele pe care le detin producand cat mai mult si pentru piata . nu va marginiti sa incasati taxe si impozite ci sa tindeti de avea cat mai putini beneficiari de ajutor social

7. Elise -- (16-August-2010)As vrea sa apar cumva imaginea 'Baraganului meu', caci parca vi s-a pus pata pe zona asta a tarii, nu vad decat articole cu aspecte negative, dar de ce nu scrieti si despre cele pozitive?!!! Cam mult subiectivism si prea putin adevar. Oricum Baraganul 'din partea asta' nu se limiteaza doar la Ianca, daca va permiteti sa mergeti cu masina data viitoare poate reusiti sa vedeti si alte 'peisaje' care nu se pot vedea din tren.Daca erati atenta, era simplu de vazut si cred destul de interesant de mentionat, aparitia unei pepiniere dendrologice, moderna si frumoasa,tot pe drumul spre Braila.

8. Elise -- (16-August-2010)D-le Zlate, va citesc cu placere comentariile. As vrea sa va intreb daca a-ti folosit vreodata una din 'acele instalatii simple cum se floseau pe timpuri in U.S.A? Nu stiu daca stiti despre apele subterane din zona asta, de faptul ca sunt sarate, datorita faptului ca panza de apa freatica, situata la mica adancime, intalneste stratul de sare.E o fericire sa uzi plantele cu aceasta apa, ai rezultate excelente. Nu spun ca nu e de nici un folos dar .....In ceea ce priveste catina, cati oameni credeti ca isi permit infiintarea a minimum un ha de catina alba?

9. sabinel65 -- (17-August-2010)Stimata doamna Nina Marcu, imi pare foarte rau sa vad ca habar nu aveti de nimic. Ati incercat sa mergeti sa spunem pina la Braila daca tot spuneti ca sunteti din Baragan(ceea ce nu prea reiese din articol, mergeti macar pina la Braila va rog si o sa vedeti ca nu sunt numai"ciulinii baraganului" cum ii stiti dumneavoastra ca sa nu va recomand sa mergeti in partea Jirlau,Visani, Galbenu si alte localitati din judetul Braila si sa vedeti ca nu mai gasiti ciulinii pe care ii stiati.

Cu deosebit respect UN OM DIN BARAGANUL JUDETULUI BRAILA ,INGINER NASTASE SABINEL

10. zlate nicolae -- (18-August-2010)se intelege ca in cazul in care vei cumpara 1700 de butasi nu multi vor infiinta cate 1 ha de catina alba . daca se cumpara 1 kg de fructe de catina dupa ce se extrage sucul cojile si semintele se usuca, se cerne separandu-se semintele . acestea se insamanteaza in pat germinativ , care apoi se repica o0btinandu-se atatea plante cat sunt necesare pt 1 ha cca 1700. in acst fel foarte multi care doresc pot infiinta plantatii de catina alba. este necesar ca specialistii din primarii sa fie alaturi de satenii lor

11. zlate nicolae -- (18-August-2010)stimata dnaNina Marcu prin acest articol publicat in revista lumea satului ati relatat o situatie reala existenta in Romania anului 2010. Cred ca situatia din acea zona si nu numai fiind reala ar trebui sa-si gaseasca o rezolvare. Drumul parcurs de dvs cu trenul trece prin mai multe sate unde traiesc oameni care se sbat in saracie. Trebuieajutati sa declare razboi saraciei. O cale ar fi sa inteleaga ca numai prin munca si prin ei insasi pot realeza acest deziderat. Dela guvern sau dela altcineva nu pot astepta ajutor. Una din posibilitatile de a esi din saracie ar fi ca fiecare familie tanara

12. zlate nicolae -- (18-August-2010)detinatoare de teren arabil sa infiinteze unul, doua ha de catina alba, sa se asociaze in cooperative de desfacerea productiei rezultate. V a propun sa luati legatura cu oficiul judetean de consultanta agricola din juricdictia caruia apartin satele respective , sa pregateasca un documentar despre cultura catinei albe sa se deplaseze in satele respecti8ve sa-i informeze pe sateni despre cele de mai sus. daca se porneste cu pasi mici dar siguriatunci dupa 5-7 ani o plantatie produce 4-5 tone de fructe care valorificate cu numai 7 lei/kg aduce un venit de 28000- 35000 lei pe hadaca

13. zlate nicolae -- (18-August-2010)persevereaza zona poate avea un brend care poate fi numit CATINA

ALBA faptul ca aceste terenuri n-au fost cultivate de catva ani la care se mai adauga inca 3-4 ai se indeplinesc conditiile de incepere a unor plantatii de catina alba ecologice.Cred ca se stie ce inseamna acest lucru din p.d.v. al pretului de livrare. totul depinde de cum se actioneaza si cum se intocmesc documentele de cultivare ni regim ecologic.

14. Zlate nicolae -- (18-August-2010)se intelege ca Oficiul judetean de consultanta agricola in perioada imediat urmatoare va trebui sa organizeze cursuri de calificare profesionala cu ce ce vor infiinta aceste culturi , cursuri care are trebui tinute in satele respective daca se poate

15. Măneanu Varvara Magdalena -- (23-August-2010)D.Zlate probabi ne dă o sugestie bună.Dacă terenul a devenit arid să cultivăm plante ce cresc în aceste cond., decât să ne cramponăm să cult. plante iubitoare de apă,sensibile la secetă şi să nu se facă nimic. Un lucru este sigur! 90 la sută din asez. rurale suferă de lipsa apei pentru irig. culturilor agr., leg.,potabilă chiar- va. Nimeni nu se gândeşte să corect. acest neajuns!, dar se pretinde de la deţinătorii de terenuri să practice o agr. performentă demnă de o ţară membră UE., de nu să renunţe la terenuri.!?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Baraganul sufletul meu

Autorul acestei cărţi este dr. ing. Alecsandru Pascu, autor a peste 60 de lucrări ştiinţifice şi cărţi de specia-litate, membru corespon-dent al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice Bucureşti.

Dr. ing. Alecsandru Pascu şi-a petrecut cea mai mare parte a activi-tăţii profe-sionale (1967 – 1987) la Staţiunea de Cerce-tări Agricole pentru culturi irigate Mărcu-leşti, judeţul Ialomiţa.

A fost director general al Institutului de Cercetări pentru sfecla-de-zahăr de la Fundulea, judeţul Călăraşi. Este membru al Societăţii de Herbologie din România şi al Societăţii Europene de Cercetare în Domeniul Buruienilor.

Când o personalitate de valoarea domnului dr. ing. Alecsandru Pascu se hotărăşte să publice, adunate într-o carte, o parte dintre articolele publicate de domnia sa începând cu anul 1999, sub un titlul atât de duios, este clar că vom găsi printre amintiri lungul drum al generaţiilor de specialişti care au ţinut pământul în viaţă.

Ceea ce este valoros în această carte este că dr. Alecsandru Pascu îşi ia distanţa specialistului şi analizează fără să facă referiri la năprasnice situaţii politice, cum s-a ajuns ca pământul, aflat în anii ’90 într-un progres de îngrijire şi fertilitate, să fie astăzi în paragină, cu o stare de îmburuienare unică în lume.

Fonciarul sărac

Fie că vorbeşte despre ţăranul, proprietar dar sărac, neputincios în faţa vremurilor, fie că se referă la „ticăloşirea pământului“, la „ofensiva ciurlanilor şi cornuţilor“, la subvenţiile din agricultură, la importurile de cereale, la starea culturilor, dr. Alecsandru Pascu găseşte soluţii pentru fiecare problemă în parte. În aceasta constă de fapt, valoarea şi originalitatea gândirii domniei sale! Toate recoman-dările pe care le face sunt rodul experienţei de o viaţă a lui şi a colegilor de generaţie, cercetători de elită care îşi văd astăzi munca pierdută.

Marea dezamăgire

Unul dintre articolele publicate în anul 2000 se regăseşte în această carte şi are următorul titlu: „Unii înving deşertul, iar noi deşertificăm cernoziomul“. Orice alt comentariu este de prisos. Titlul transmite un mesaj menit să cutremure pământul şi să-i umple de ruşine pe oamenii veniţi la putere care, privindu-ne în ochi, au făcut jurământ pentru prosperitatea ţării.

Dr. Alecsandru Pascu nu îşi pierde timpul să îi judece şi nici nu pune întrebări retorice. Le deschide ochii, îndeamnă să mediteze la răul pe care l-au făcut. Dincolo de asta, dr. ing. Alecsandru Pascu speră în solidaritatea colegilor de breaslă: „Unindu-ne cunoştinţele, proceperea şi dragostea pentru pământ şi oamenii lui, putem să facem ca România să fie în topul ţărilor cu agricultură modernă în Europa şi chiar în lume.“

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
673

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Barca învăţământului, în derivă

„Ai carte, ai parte!“ Cam aşa se exprimau înaintaşii noştri, convinşi fiind că lumina literelor zburătăceşte şi întunericul minţilor. Şi aşa va şi fi fost secole de-a rândul, cei cu ştiinţa cărţii rânduind chiar viaţa de fiecare zi a românilor.

Tinerimea română bătea şi drumul universităţilor europene, dar, odată şcoliţi, făceau cale întoarsă, punând vârtos umărul la edificarea neamului din care proveneau şi care, de bună seamă, le mijlocise înnobilarea minţii lor prin şcolile vestite ale bătrânului continent. Dar asta a fost odată, demult, tare demult. Astăzi şcoala rostuită de iluştri cărturari şi savanţi, precum Spiru Haret, a devenit istorie.

Epoca modernă, trăită în spiritul dâmboviţean, gâfâie sub povara beznei birocratice, în temeiul căreia ministru după ministru încurcă iţele, convinşi fiind însă că abia acum au descoperit piatra filosofală a instrucţiei şi educaţiei potrivite timpurilor noi. Spusa cu „învăţaţi, învăţaţi, învăţaţi!“ e desuetă, grija diriguitorilor învăţământului de toate gradele rămânând constant „evitarea supraîncărcării odraslelor“, preocupaţi de orice altceva numai de ştiinţa cărţi nu. Dacă e să luăm seama la dascăli mai întâi vom băga de seamă că nu vocaţia îi mână în luptă, ci locul de muncă, şi călduţ şi fără răspundere.

La examenele de titularizare, peste optzeci la sută au obţinut nota minimă sau sub limită. Asta când preopinenţii au totuşi o pregătire didactică. Fiindcă, în mediul rural mai cu seamă, 60% dintre oamenii de la catedră sunt în fapt rebuturi ale liceelor pe care de bine, de rău le-au absolvit, dar ştiinţa lor de carte a rămas la piciorul broaştei, cum se spune.

Şi fiindcă nici măcar în felul acesta nu s-au putut acoperi nevoile şcolilor, peste o mie de unităţi şcolare rurale au fost desfiinţate, argumentându-se cu comasarea din lipsa populaţiei şcolare. Spiru Haret, cel care a pus temeliile învăţământului românesc modern, a înfiinţat şcoli şi în creierul munţilor fie şi numai pentru 3-4 copii. Motivaţia? Dacă între aceştia se va fi aflând o minte dospind de aur cenuşiu?

Astăzi ruralului îi sunt interzise căile către învăţământul preuniversitar şi universitar, fiindcă banii pentru studii sunt mai mult decât costisitoare. În universităţile româneşti abia 2% dintre studenţi provin de la sat.

Degringolada învăţământului românesc în genere produce rebuturi. Abia cca 44% dintre aspiranţii la bacalaureat anul acesta au reuşit să îl şi promoveze.

Licee numeroase, mai cu seamă cele tehnologice, au înregistrat, unele pentru a doua şi a treia oară, promovabilitate zero. Cei 68 de elevi cu nota zece pe linia au şi fost recrutaţi de universităţile engleze ori americane, fiecare dintre ei mărturisind că nu se va mai întoarce în niciun caz în România. Aşadar doar patru dintre zece candidaţi la „bac“ au promovat.

Mediile de promovare, în general, la limită. Aşa se face că învăţământul superior românesc se află în derută. La un disponibil de 250.000 de locuri de şcolarizare concurează abia 80.000 de candidaţi, câţi au promovat bacalaureatul. Unde sunt anii când concurenţa atrăgea zece ori chiar douăzeci de candidaţi pe un loc, aşa cum era cazul medicinii? Sunt şi locuri cu plată. Între 6.000 şi 3.000 de lei pe an. Cum ar putea achita un sătean o asemenea sumă? Cât grâu ori porumb ar trebui să vândă? Să îl aibă adică!

Ce se întâmplă, ce se va întâmpla în continuare? Tare mi-e teamă că mai nimic. Ministerul Învăţământului a rotit trei miniştri în două luni. Şcolile au fost politizate. Nu ştiinţa primează, ci apartenenţa politică a dascălilor. Cât despre învăţământul agricol, în pofida unor nevoi fără precedent, acesta gâfâie sugrumat de nevoi materiale în primul rând. Apartenenţa lui doar la Ministerul Învăţământului nu e de natură să-l susţină. Multe dintre loturile şcolare au dispărut. Au fost diminuate şi suprafeţele fermelor didactice ale universităţilor agricole. Ce fac, ce vor face tinerii? Întrebarea, mi se pare, ar trebui fi pusă altcuiva. Ce se va întâmpla cu viitorul României? Cine va gospodări moştenirea, multă, puţină care le va fi lăsată celor cu putere de muncă? Aş vrea să scriu şi, cu multă minte, dar mă abţin. Chestiunea cu „timpul le rezolvă pe toate“ nu mai ţine. S-a dovedit, în timp chiar, că am cam dat cinstea pe ruşine. Dezastrul „bacului 2012“ care urmează celui din 2011 nu e decât un dureros şi ultim SOS. Şi asta pentru că, lucru dovedit, astăzi au parte mai ales cei fără de carte.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
625

□

Comentarii

□

□

1. zlate nicolae -- (1-August-2012)in scoala trebuie instituit a regula : munca in deplina disciplina si responsabilitate. legatura permanenta intre parinti si scoala. realizarea scolilor de arte si meserii si a liceelor industriale incluzand aici si cele agricole

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5ca9f
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Bârfe la un ţoi de zărzărică

Un zvon nemaiauzit a făcut, de curând, ocolul unei localităţi, altminteri foarte liniştite. Au venit extratereştrii! Doamne Sfinte, apără şi păzeşte! Oare ce i-a aruncat pe omuleţii verzi pe plaiurile mioritice? Au pus, na, ochii pe femeile gospodarilor din sat! Sau le-o fi arzând buza după vreo ţuică de zărzărică şi vor să fure patentul?! Te pomeneşti că s-au vorbit cu primarul ca să pună mâna pe pământurile ţăranilor! Aşa, şi în alte câteva feluri, le-a mers pâra bietelor personaje marţiene, într-o noapte ploioasă de vară, pe când mai mulţi pământeni stăteau îngânduraţi în faţa unui ţoi cu băutură de la crâşma principală dintr-o comună din Ialomiţa. Omul când n-are inundaţii, ca în alte colţuri de ţară, găseşte el pentru ce să îşi facă griji...

Or fi trimişii lui Băsescu?

Întâmplarea relatată, numele din text, ambianţa în cauză, toate sunt autentice, fără pic de îmbârligături gazetăreşti. Mărturisesc că am aflat povestea aceasta de la un agent 007, care e, prin voia superiorilor şi a şcolilor absolvite, şef de post în comuna vecină cu respectiva, unde s-a întâmplat daravera. Iată, cum a zis poliţistul informator, faptele: într-o noapte de vară, după o ploaie prelungită, tineretul din comună, fără alte perspective de distracţie, s-a cam... destrăbălat. La discoteca unde au venit tineri şi din localităţile vecine – „că dă muzică bună aici, nu bagă manele multe, ca în altă parte“ – dj-ul s-a cam jucat cu luminile, provocând pe cer adevărate tornade incandescente.

A doua zi, după asfinţit, la crâşma lui nea Tomel s-au adunat la o masă nea Lăiţă, nea Gicuţă, nea Costel şi nea Oaie şi s-au pus pe dezbătut subiectul. „Mă, zice unul, aţi auzit că au fost extratereştrii pe la noi noaptea trecută? Cică erau ba verzi, ba roşii, ba întunecaţi, aşa... După cum venea pala de ploaie...“ Ceilalţi aprobă serioşi, cu ochii în luciul lichidului din pahare, şi caută explicaţii: „Mă, da’ de ce au venit ei, taman acia, la noi? Ce, nu mai erau şi alte sate?“ „Băi, fraţilor, eu cred că e o punere la cale a lu’ Băsescu, ca să ne ia ochii de la pensii.“. „Auzi, Gicuţă, să vă taie şi să vă ia pensiile vouă, mă, că voi l-aţi votat pe marinar.“

Apare şi înţeleptul

„Vor să ne ia pământul. Ascultaţi voi la Mandea...“. „Fugi, mă, prostule, că nu vin ăştia de pe planeta lor să se bage slugă la dârloagă la pământul tău. Ai văzut tu oameni de ăştia verzi care să dea cu sapa? Ce dracu’ să facă ei cu pământul? Tre’ să aibă bani să bage în el, utilaje, erbicide, chimicale. Ehe... N-ai văzut cât ne costă ca să nu-l lăsăm pârloagă?“. „Fugi, tu, mă, Lăiţă... Pământul e bun, că ei, pe la ei, pe acolo, nu au aşa ceva. E arid tot, e piatră seacă, e iască la ei. Noi avem pământ, nu glumă. Îl ia cu totul şi îl duce la ei, pe Martele ăla. Ca să poa’ să trăiască şi ei, că nu mai rezistă în pietroaiele acolo. Eu asta cred că tre’ să fie.“ Ceilalţi cad pe gânduri: mda, pare logic. Mai logic decât toate posibilităţile care le-au trecut prin cap. Ai dracului extratereştrii ăştia! De strigoi, mai scapi, mai bagi un căţel de usturoi prin buzunare, mai faci o cruce, mai te rogi. Dar de ăştia? Naţia naibii! Cum să-i anihilezi? „Auziţi, mă, să-l întrebăm pe domnul…“

„Organul“ a pus piciorul în prag

La sfârşit, după ce i-a ascultat, după ce le-a explicat cum e cu jocul de lumini şi umbre de la discotecă, „organul“ s-a răţoit la bieţii oameni: „Ia spargeţi gaşca, fraţilor, şi nu mai staţi în perimetru! Circulaţi! Mergeţi dom’le, pe la casele voastre. Mai daţi-o dracu’ de băutură, că vă întunecă minţile în cap. Ce să caute extratereştrii la voi? Ce să facă cu praful vostru de pe tobă? Auzi, extratereştri... Vorbiţi aiurea şi uite aşa se duce vorba şi mă trezesc mâine cu presa pe capul meu, să dau declaraţii despre extratereştrii lu’ peşte... Daţi-o-n mă-sa de treabă, că sunteţi moşi bătrâni!“ Şi uite aşa, fără să vrea şi fără să ştie, într-o noapte ploioasă de vară omuleţii verzi au băgat zâzanie şi spaimă printre ţărani. Sau, poate, din lipsă de altceva, sătenii au făcut doar haz de necaz, ca românul hâtru...

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
704

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bârla, cea mai „asociată“ comună

La Piteşti a luat fiinţă Asociaţia Fermierilor din judeţul Argeş. Curiozitatea este că, din cei zece membri fondatori, cinci sunt din Bârla, o comună situată la sud de reşedinţa judeţeană, la vreo 60 de kilometri. Localnicii sunt buni agricultori.

Aici aproape că nu există palmă de pământ nelucrat. Drept dovadă, au fost înfiinţate, în ultimii ani, nu mai puţin de şase societăţi comerciale agricole şi toate au accesat fonduri europene. Investiţiile realizate sau în curs de desfăşurare, prin FEADR, au situat mica localitate pe locul întâi, pe Regiunea Sud Muntenia.

Unul dintre asociaţi este SC Andracomif 2003 SRL, al cărei administrator este Florica Tudose, de profesie economist, o femeie care lucrează „de o viaţă“ în agricultură. Conduce o fermă a cărei suprafaţă este de 750 ha, unde şi-au pus pământul împreună 432 de familii.

Ne-a declarat că singura posibilitate de a obţine rezultate bune în agricultură este asocierea, că loturile mici şi fărâmiţate vor dispărea în viitorul apropiat, pentru că nu sunt rentabile.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
889

Basarab, întemeietorul

Pe Argeş în jos,
Pe un mal frumos,
Negru Vodă trece...
....

Aşa începe una dintre cele mai frumoase balade populare româneşti care îl aminteşte pe Basarab Voievod sau Negru Vodă, cum i se spune în legendă, una dintre marile figuri ale trecutului nostru. El, voievodul, a întemeiat statul muntean, i-a lărgit hotarele cu sabia şi tot cu sabia i-a asigurat indepen-denţa. Acest mare cârmuitor a fost în acelaşi timp şi întemeie-torul unei dinastii care a condus Muntenia timp de trei sute de ani, iar numele lui a fost dat şi ţării. „Ţara lui Basarabă“ se numeşte Muntenia într-un document al marelui rege sârb Duşan sau „Ţara Basarabească“, aşa cum apare într-un uric emis la 1408 în Suceava.

Drama unui rege îngâmfat

Având relaţii bune cu vecinii, inclusiv cu Imperiul tătărăsc, Basarab a fost nevoit în 1330 să se apere împotriva expediţiei regelui ungar Carol Robert de Anjou venit în Muntenia pentru a recupera „unele ţinuturi de graniţă ale regatului“ pe care Basarab le ocupase „în ţara transalpină spre marea pagubă a Coroanei“.

Expediţia s-a declanşat, împotriva obiceiului – războaiele începeau atunci primăvara sau vara –, în septembrie. La început, voievodul muntean îi oferă regelui ungar pacea în condiţii foarte avantajoase. El renunţa la Banatul de Severin, pe care-l cucerise cu câţiva ani mai devreme, se obliga să plătească tribut, să trimită pe unul dintre fii săi la curtea regelui şi, pe deasupra, oferea o despăgubire de război în valoare de aproape 1,7 milioane de dinari, o sumă considerabilă pentru vremea aceea. Carol Robert respinge oferta, îl insultă pe Basarab făcându-l „păstor al oilor sale“ şi spunând „că-l va scoate de barbă din ascunzişuri“.

Silit de împrejurări, voievodul acţionează potrivit obiceiului pământului pustiind totul în calea duşmanului care ajunge în faţa cetăţii Argeş. Oastea începe a suferi de „foamea cea mare“, cum spune Cronica pictată, izvorul unguresc. Neputând să-l supună pe Basarab, Carol Robert a ordonat retragerea. Muntenii au aşteptat armata invadatoare la Posada. În bătălia care a durat patru zile (9 – 12 noiembrie), spune cronica, „au căzut tineri şi bătrâni, principi şi nobili, fără nicio deosebire, iar numărul lor nu se poate socoti [...] Şi valahii au dus mulţi prinşi cu sine atât răniţi cât şi nevătămaţi şi au luat foarte multe arme şi hainele preţioase ale tuturor celor căzuţi [...] bani în aur şi în argint, şi vase preţioase, şi mulţi cai cu şei şi frâie, cu toate le-au luat şi le-au dus la Basarab Voievod“. „Regele, aminteşte cronica, abia a scăpat cu câţiva inşi.“

Expediţia ruşinoasă

Din cele circa 300 de miniaturi din acest preţios document, trei însoţesc capitolul privind expediţia nefericită a regelui ungar. Se văd aici munteni cu sarică şi căciuli ţuguiate care trag cu arcul sau aruncă cu bolovani de sus.

Victoria răsunătoare, obţinută acum 680 de ani la Posada, a arătat puterea noului stat românesc şi, în acelaşi timp, i-a asigurat independenţa. După o domnie strălucită – nu ştim când s-a urcat pe tron –, o inscripţie descoperită la Biserica Domnească de la Curtea de Argeş ne spune că: „În anul 6860 (1352) la Câmpulung a murit marele Basarab Voievod.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
654

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Basarabia îşi schimbă înfăţişarea, Interviu cu Ion Negrei, viceprim-ministru al Republicii Moldova

Aflat recent la Ploieşti la invitaţia Consiliului Judeţean Prahova pentru a participa la comemorarea marelui patriot basarabean, Constantin Stere, dl Ion Negrei, viceprim-ministru al Republicii Moldova, a acordat, în exclusivitate, un interviu pentru revista Lumea Satului.

– Aşadar, cum se vede azi satul basarabean de la fereastra Guvernului de la Chişinău?

– Începe să se vadă cu mult mai bine faţă de cum era cu un an în urmă şi de cum era privit de fosta guvernare comunistă. Astăzi, satul nostru se află în plină transformare. Se încheie perioada sa de decădere economică şi morală. Putem spune acum că satul nostru începe a se încadra în standardele europene.

– Prin ce anume?

– Prin iniţierea unor noi afaceri în mediul sătesc, prin dezvoltarea infrastructurii, prin aprovizionarea cu apă potabilă, prin salubrizare, prin ridicarea de noi construcţii edilitare. Oricum, fiecare aşezare are problemele sale, toate însă fiind în curs de rezolvare.

Moldovenii, majoritari

– Câte sate sunt azi în Basarabia?

– După ultimele statistici, există peste 1.600 de sate. Marea majoritate sunt româneşti, aproximativ 90 la sută. Rezervele noastre naţionale sunt în mediul rural.

– Ce spun că sunt, din punct de vedere etnic, ţăranii dumneavoastră?

– Cei mai mulţi spun că sunt basarabeni, în sensul că sunt locuitorii acestei provincii istorice româneşti, alţii, în sensul etnic, se declară moldoveni, iar acum tot mai mulţi se declară români. Toţi însă vorbesc româneşte! Trebuie să înţelegem că toate acestea sunt o consecinţă a celor peste 50 de ani de regim sovietic în Basarabia... Oamenii trebuie ajutaţi să scape de trecutul comunist, care a dus la decăderea satelor noastre, a agriculturii şi economiei rurale în general.

Agricultura, marea problemă

– Ce măsuri au fost luate de Guvernul Filat în sprijinul spaţiului rural basarabean?

– S-a sprijinit o mai bună lucrare a pământului, a viilor şi livezilor, fiindcă la noi încă există mari suprafeţe de teren nelucrat. După cum se ştie, în anii '90 pământul a fost împărţit în cote, în mod egalitar, cum se spune la noi, în parcele mici, disparate, ceea ce a creat mari probleme. Acum, oamenii încep să se organizeze în asociaţii agricole, apar ferme private mari, care se autodotează cu utilaje agricole moderne.

– În ce constă acesta?

– Subvenţiile agricole de până acum sunt oarecum modeste, asta şi pentru că posibilităţile guvernului sunt limitate.

– Ce ne puteţi spune despre colaborarea româno-moldoveană?

– Aceasta există, desigur, între guvernele noastre, ca urmare a mai multor acorduri bilaterale. Tot ceea ce putem realiza împreună se bazează pe o colaborare activă între cele două ţări, în cadrul european.

– Cu ce impresii plecaţi din România?

– Cu sentimentul că am mai făcut un pas important în apropierea valorilor noastre naţionale comune. Fie şi numai că am participat la momente istorice înălţătoare: am asistat la dezvelirea statuii lui Mihai Viteazul la Bucov - Prahova, simbolul unităţii naţionale româneşti.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
622

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

basf-propune-cele-mai-noi-tehnologii-de-...

BASF propune cele mai noi tehnologii de protecţie a plantelor > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

BASF propune cele mai noi tehnologii de protecţie a plantelor

În perioada 17 ianuarie – 3 februarie 2012, compania BASF a organizat o serie de simpozioane în toate zonele importante ale ţării: Constanţa, Craiova, Brăila, Oradea, Alexandria, Timişoara şi Iaşi. Aceste întâlniri au reunit fermieri şi distribuitori din toată ţara veniţi într-un număr impresionant pentru a afla care sunt cele mai noi soluţii BASF pentru protecţia culturilor de câmp în vederea pregătirii sezonului agricol următor.

În cadrul simpozioanelor au fost prezentate tehnologiile de protecţie a plantelor pentru culturile de câmp: cereale, floarea-soarelui, porumb şi rapiţă. Un accent deosebit a fost pus pe sistemul de producţie Clearfield pentru floarea-soarelui (hibrizi + erbicid Pulsar), singura soluţie chimică pentru combaterea completă a buruienilor în cultura de floarea-soarelui printr-o singură aplicare.

Pentru cultura cerealelor, BASF recomandă tehnologia intensivă de combatere a bolilor, bazată pe două tratamente cu fungicide. A fost evidenţiat în mod special produsul Tango Super, un fungicid modern, cu o formulă îmbunătăţită, ce face ca absorbţia substanţelor active să fie omogenă şi să asigure o suprafaţă mai mare de protecţie pe o perioadă îndelungată.

Pachetul Rekord este soluţia de erbicidare recomandată de BASF pentru o protecţie ideală a culturii de porumb împotriva buruienilor mono şi dicotiledonate anuale şi perene, prezentând avantajul unei singure aplicări. În situaţia infestării ridicate cu buruieni graminee şi, în mod special, cu costrei din rizomi, BASF propune tehnologia Duo System (hibrizi de porumb rezistenţi la cicloxidim + erbicid Stratos Ultra), o soluţie nouă cu spectru superior de combatere a buruienilor şi cu eficacitate ridicată asupra gramineelor.

Produsul Opera rămâne pilonul de rezistenţă al tehnologiei BASF pentru protecţia culturii de porumb atunci când se urmăreşte obţinerea unor sporuri de producţie considerabile prin stimularea efectelor fiziologice ale plantelor pentru protecţia împotriva factorilor de stres.

În condiţiile în care, în acest an, cultura de rapiţă este compromisă în proporţie dramatică, specialiştii BASF au arătat necesitatea efectuării în mod corespunzător a tratamentelor de primăvară pentru protecţia suprafeţelor de rapiţă salvate de condiţiile climatice neprielnice din această toamnă. Aplicarea unor produse precum Caramba Turbo şi Pictor reprezintă soluţia optimă pentru obţinerea unor recolte maxime de pe suprafeţele cu rapiţă existente. Pe lângă efectul fungicid, aceste produse îmbunătăţesc stabilitatea tulpinii, previn căderea, asigură o inflorescenţă omogenă şi stimulează efectele fiziologice ale plantei de rapiţă pentru o absorbţie îmbunătăţită a apei şi nutrienţilor, protejarea plantelor de stres şi prevenirea coacerii premature.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
1025

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Basmul adevărat al MICII PRINŢESE > REVISTA LUMEA SATULUI

Basmul adevărat al MICII PRINŢESE

Pe Ruxandra Diana Perfil am întâlnit-o în ziua de 1 iunie la Centrul pentru copiii abandonaţi sau din familiile dezorganizate FAIR PLAY din Constanţa.

Împreună cu prietena ei, Camelia, a dat un recital de cântece şi dansuri în faţa copiilor din Centru şi a câtorva doamne care se ocupă de îngrijirea şi educaţia lor.

Mi-a atras atenţia talentul special al celor două fetiţe, faptul că dincolo de mişcare şi sunet transmiteau un mesaj de bucurie pură, de profundă iubire pentru artă şi spectatori care îţi înfiorau inima. Categoric, Ruxandra a dominat momentul. Glasul grav, mişcările trupului, lumina de pe chip vorbeau despre un talent rar care aşteaptă doar norocul ca să înflorească. Nici n-aş fi bănuit că fetiţa aceasta de 14 ani, care dăruia spectatorilor ei optimism, încredere, speranţă poartă în spate un destin încercat, o tristă poveste de viaţă, ca în basmul „MICA PRINŢESĂ“ a lui Andersen.

Visuri care…

Ruxandra s-a născut la Ghindăreşti, judeţul Constanţa, despre care spune aşa: „Este foarte frumos, plin de ruşi lipoveni, avem foarte multe tradiţii şi obiceiuri pe care le păstrăm cu mare drag…“

– Ce fac părinţii tăi, trăiesc acolo?

– Mama este plecată în Italia de când aveam 7 ani şi de la opt ani nu mai ştiu nimic despre ea, iar pe tatăl meu nu l-am cunoscut niciodată. În sat, la Ghindăreşti, o am pe bunica mea, doi unchi şi o mătuşă care …

– Cum ai ajuns aici, la Centru?

– Am stat la un asistent maternal, unde nu mi-a plăcut, am preferat să stau la Cămin, iar cei de acolo au hotărât că cel mai bine pentru mine este să locuiesc la FAIR PLAY.

– Eşti aici de aproape un an şi am aflat că înveţi foarte bine.

– Da, am note numai de la opt în sus. Învăţ la un liceu cu profil sportiv, am făcut handbal, dar acum am luat hotărârea să mă axez pe învăţătură, ca să am un viitor mai sigur.

– Ce vrei să faci?

– Visul meu este să devin cântăreaţă şi actriţă, dar ştiu că este greu, pentru asta ai nevoie de bani, aşa că voi învăţa pe rupte să devin avocat.

– Cred că este posibil acest lucru. Cum trăieşti aici, în Centru?

– Pot să spun că aici mi-am găsit familia, chiar dacă uneori sunt supărată şi spun că vreau să plec. Mi-am dat seama că oamenii aceştia îmi vor binele, mă vor ajuta până la capăt.

Şcoala de la sate

– Să revenim la satul tău, la viaţa copiilor de acolo.

– În primul rând, dacă vorbim despre şcoală, nivelul este foarte scăzut, dar asta nu înseamnă că este vina copiilor, că nu pot să înveţe sau să se comporte în societate. La mine, în Ghindăreşti, sunt mulţi copii care fac sport, care se comportă foarte frumos, după puterile lor învaţă dar li se oferă foarte puţin, nu sunt îndrumaţi, ajutaţi să evolueze.

– Să zicem că ai să ajungi avocat sau artistă, o să ai bani, o să fii celebră. Cum întorci binele pe care ţi l-au făcut oamenii aceştia?

– În primul rând am să mă întorc la FAIR PLAY să-l transform într-un cămin de lux. Mă rog să mă ajute Dumnezeu pentru asta. Am să o caut pe mama, în Italia, apoi am să-i ajut pe copiii din satul meu care învaţă bine şi n-au nicio şansă să devină ceea ce îşi doresc.

Rodica Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
1641
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bătălia pentru „miere“

Ioan Fetea este noul preşedinte al ACA

Tensiuni fără precedent la Congresul Asociaţiei Crescătorilor de Albine (ACA) din România (care se ţine o dată la patru ani), găzduit recent de Institutul de Cercetare şi Dezvoltare pentru Apicultură (ICDA) din Bucureşti.

Încă de la intrare au apărut probleme. Mai mulţi apicultori, membri ai ACA şi plătitori de cotizaţii, au fost opriţi la uşă de „gorilele“ unei firme de pază, pentru că ar fi „disidenţi“, cum a fost cazul unei echipe venite de la Tulcea. Chiar şi ziariştii s-au lovit de aceiaşi paznici de peste 100 kg fiecare şi au aşteptat minute bune până au fost acceptaţi.

Statutul, bată-l vina!

Ca şi în politică, odată ajunşi în sală participanţii s-au împărţit în două tabere: susţinătorii majoritari ai „puterii“ şi minoritarii „opoziţiei“. Ca şi în politică, s-au bălăcărit şi
s-au acuzat de „câte în Lună şi în stele“. Bineînţeles, fără documente, fără probe, fără argumente credibile.

Să mai spunem că, de ani buni, între unii membri ai ACA există mai multe procese pe rol, tocmai din cauza acuzaţiilor cu iz penal.

„Am fost acuzat că am înstrăinat patrimoniul, că asociaţia este în faliment. Că îl susţin pe Petru Moraru, directorul ICDA, care este paralel cu apicultura, ca şi mine. Sau că apicultura este falimentară din cauza ACA. Că apicultorii sunt perdanţi. Unii m-au mai acuzat că mi-aş fi luat prime de sute de mii de euro. Numai prostii! Nici măcar o acuzaţie nu este adevărată. Totul s-a dovedit a fi fabulaţie generată de o imaginaţie bolnăvicioasă“ – a declarat Eugen Zorici, fostul preşedinte al ACA, pentru Lumea satului.

Alte disensiuni au apărut din cauza eliminării unor candidaţi la preşedinţia ACA pe motiv de neîncadrare în „canoanele“ Statutului, astfel că, din nouă, au rămas numai patru. Bun motiv de cârcoteală!

Mii de familii de albine omorâte

După vreo oră de vociferări, Congresul şi-a început lucrările cu Darea de seamă, prezentată de ing. Eugen Zorici, care nu a mai candidat pentru un nou mandat.

„…Trebuie arătat aspectul privind pierderile din efectiv, determinate de efectuarea incorectă, fără respectarea legislaţiei în domeniu, a tratamentelor fitosanitare, a culturilor agricole şi a fondului forestier, pierderi care anual se cifrează între 5.000 şi 7.500 de familii de albine“, s-a menţionat în material.

S-au mai prezentat Raportul Comisiei de cenzori, Proiectul Bugetului de venituri şi cheltuieli pe 2009 şi Proiecul Programului de acţiuni tehnico-organizatorice.

De fiecare dată, „opoziţia“ şi „puterea“ s-au contrat şi s-au iscat noi controverse, atât în timpul prezentărilor, cât mai ales când au avut loc discuţii pe baza temelor expuse. Numai că, de astă dată, au apărut – în sfârşit! – mai multe elemente constructive.

Evoluţia efectivelor familiilor de albine şi a producţiei de miere

Anul	Nr. familie	Producţie miere
2005	925.000	17.704 tone
2006	975.062	19.177 tone
2007	1.085.905	20.159 tone
2008	1.109.298	20.945 tone

Hai la vot!

Cu chiu, cu vai, s-a ajuns la punctul cel mai important de pe ordinea de zi: alegerea noului preşedinte. Cei patru finalişti, rezultaţi în urma selecţiei de dosare, au fost:

- Ioan Fetea, directorul Apicola Oradea, vicepreşedintele Filialei din Bihor;
- Radu Dan Mălan, preşedintele Filialei Sălaj;
- Petru Moraru, directorul ICDA Bucureşti;
- Laurenţiu Roşu, directorul Apicola Bucureşti.

Fiecare candidat a beneficiat de o „minicampanie electorală“, de cinci minute, în care şi-a prezentat succint programul de „guvernare“. După părerea noastră, cea mai completă şi complexă expunere a aparţinut lui Petru Moraru, pe care îl şi vedeam în postura de câştigător al alegerilor. Însă la vot, surpriză!

Au fost 126 de buletine, dintre care două anulate. Ioan Fetea a devenit noul preşedinte, cu 70 de voturi, urmat de „favoritul nostru“

Petru Moraru, cu 33 de voturi.

Radu Dan Mălan a obţinut 12 voturi, iar Laurenţiu Roşu, numai 9 voturi.

„Eu credeam că ştiu destul de bine activitatea ACA, pentru că am fost membru în Comitetul Director al asociaţiei timp de 12 ani. Însă, lucrând la Filiala Bihor, departe de Bucureşti, nu cunoşteam chiar în detaliu tot ceea ce se întâmplă, toate problemele care au izbucnit aici. Iată de ce cred că prima prioritate trebuie să fie restabilirea liniştii în cadrul asociaţiei, pentru că suntem dezbinaţi. Avem nevoie de puţină ordine şi disciplină.

A doua prioritate are caracter economic.

În primul rând, în această perioadă suntem interesaţi să atragem fonduri europene, care constituie – dacă vreţi – un colac de salvare pentru apicultori. Apoi, trebuie să căutăm forme de valorificare a producţiei apicultorilor la un nivel calitativ superior şi la un preţ mai bun, astfel încât activitatea lor să fie rentabilă, să le aducă profit“, a declarat Ioan Fetea, în exclusivitate pentru Lumea satului.

A urmat desemnarea celor 15 membri ai noului Comitet Director de către preşedintele ales şi votarea lor în plen. Printre ei s-a numărat şi Petru Moraru, ale cărui idei novatoare îi vor fi de mare folos lui Ioan Fetea. Bineînţeles, cârcotaşii au avut ceva şi împotriva celor 15, „uitând“ că toţi sunt desemnaţi, nu aleşi, conform Statutului.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
1769

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net

Bătălia pentru Odessa

Al doilea oraş ca mărime din Ucraina, Odessa, cu porturile şi aerodromurile lui, constituia o permanentă ameninţare pentru România.

Situat doar la 150 km de gurile Dunării, la 300 km de Constanţa şi doar la trei ore de zbor de zona petroliferă de pe Valea Prahovei, toate acestea au determinat comandamentul român să se preocupe în mod special de anihilarea adevăratei citadele care devenise oraşul de pe malul mării.

Câmpul fortificat ce încingea oraşul era acoperit cu o reţea de sute de cazemate de beton, şanţuri anticar, câmpuri minate şi reţele de sârmă ghimpată montate pe căi de friză din şine de fier, fixate în beton etc., toate la un loc formând un sistem de peste 30 km lăţime în care erau cuprinse şi numeroase sate fortificate, totalizând 240 km. În port o întreagă flotă de vase de război şi de transport asigura apărarea Odessei dinspre mare şi putea transporta trupe pentru completarea efectivelor cu unităţi aduse din celelalte porturi sovietice ale Mării Negre.

Operaţiile pentru cucerirea Odessei au început în noaptea de 7 spre 8 august prin trecerea de către unităţi ale Armatei a 4-a Române în regiunea Grigoriopol. Bătălia pentru Odessa a fost momentul culminant al campaniei anului 1941, singura operaţiune concepută şi condusă independent de români în cel de-al Doilea Război Mondial, fiind în acelaşi timp şi una dintre cele mai mari operaţiuni de asediu din secolul al XX-lea şi, potrivit istoricului Octavian Berciu, se poate plasa „între marile bătălii ale celei de a doua conflagraţii mondiale.“

Atacul general şi decisiv contra Odessei a început la 12 octombrie pe linia Dalnik – Tatarca, un sistem fortificat de 12 km lungime. Dalnikul este cucerit pe 14 octombrie, iar pe 16 octombrie, după lupte grele, unităţi ale Diviziei 2 Infan-terie ajung la periferiile oraşului în flăcări. În port, docu-rile, magaziile, depozitele sunt incendiate, dar o imensă pradă de război intactă cade în mâinile armatei învingătoare.

În optica Comandamentului Armatei Române, ofensiva împotriva Odessei finaliza campania de eliberare a Basarabiei şi Nordului Bucovinei şi, trebuie s-o spunem, prin acest efort militar România câştiga o poziţie favorabilă în negocierile politice şi militare între ţara noastră şi al treilea Reich. De altfel, rezultatele politice au fost, spune acelaşi Octavian Berciu, poate mai mari decât performanţele militare, Adolf Hitler considerând acum România ca un partener serios. Astfel, el nu mai punea nicio condiţie pentru „recuperarea“ Basarabiei şi a Nordului Bucovinei şi favorizează luarea sub control românesc a Transnistriei, considerată de Ion Antonescu „moneda de schimb în tratativele cu Germania, Uniunea Sovietică sau anglo-americani“. Jertfa de sânge a Armatei a 4-a s-a cifrat la 17.729 de morţi, 63.345 de răniţi şi 11.471 de dispăruţi.

Încheierea misiunii cu care fusese investită Armata a 4-a Română a determinat aducerea ei în ţară, trupele fiind primite cu entuziasm de către populaţie, dar războiul va continua.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1033
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bayer-crop-science-sub-un-nou-management...

Bayer Crop Science, sub un nou management

În luna septembrie, Bayer Crop Science a organizat o întâlnire cu reprezentanţii unor firme din România prilejuită de numirea în funcţie a noului director al grupului, domnul Yves Picquet.

La eveniment au ţinut să le fie aproape numeroşi fermieri, distribuitori, precum şi reprezentanţii cercetării agricole, care şi-au exprimat cu această ocazia speranţa într-o colaborare cât mai strânsă, ţinând cont de strategia companiei Bayer bazată pe creşterea ponderii produselor inovative. Un asemenea moment nu putea trece fără a sublinia câteva dintre realizările de până acum ale subsidiarei din România.

Constatări la predarea ştafetei

Cum era şi firesc, despre trecut nu putea vorbi nimeni mai bine decât cel care a predat ştafeta, orientându-se spre sucursala din Turcia a aceleiaşi companii, domnul Laurent Perrier. Fostul director al Bayer Crop Science România a subliniat poziţia de lider de piaţă în domeniul produselor fitosanitare a companiei. El a ţinut să evidenţieze evoluţia impresionantă a vânzărilor din ultimii ani, precum şi a numărului de produse noi. Cu un ritm de dezvoltare accelerat şi cu o medie de 2-3 substanţe active noi pe an, grupul îşi revendică rolul de lider în ceea ce priveşte produsele de protecţia plantelor.

În 2008, piaţa din România a crescut cu 12%. Dacă în 2004 Bayer Crop Science înregistra vânzări de 15 milioane de euro, în 2008 această cifră s-a dublat datorită prezenţei pe piaţă cu un număr tot mai mare de insecticide, fungicide, erbicide şi tratamente pentru sămânţă. Succesul afacerii este bazat pe inovaţie, printre ultimele creaţii lansate numărându-se produse ca Poncho, Infinito, Profiler, Yunta şi Adengo.

Viitorul se prefigurează a fi optimist

În ceea ce priveşte viitorul, noua conducere, în persoana inginerului belgian Yves Piquet, estimează o creştere a pieţei produselor fitosanitare din România de 15% până în 2015 şi asta datorită potenţialului enorm existent, având în vedere că o suprafaţă mare de pământ este încă necultivată. Din 2010 se prognozează o reluare a evoluţiei ascendente a pieţei care va continua să crească. Noul director, care lucrează de 11 ani în cadrul companiei, spune că a răspuns provocării de a lucra în România datorită acestui potenţial agricol pe care îl are ţara noastră, de opt ori mai mare decât cel din ţara de origine.

Obiectivele sale vizează participarea şi mai activă pe piaţă, promovarea utilizării şi gestionării în siguranţă a produselor şi echipamentelor de protecţie, oferirea suportului tehnic pentru depozitare, manipulare, ambalare, programe speciale pentru tratamentele seminţei. Acestea vin în completarea bine-cunoscutelor atuuri ale companiei, şi anume: inovaţie, calitate, prezenţă pe piaţă şi suport tehnic. În plus, compania, care lucrează la dezvoltarea businessului cu seminţe, va mai lansa în 2011 patru produse noi, la crearea cărora se lucrează în medie 8-10 ani şi se investesc circa 200 de mii de euro pentru lansarea unei noi substanţe active.

Făcând referire la creşterea într-un ritm susţinut a populaţiei planetei, domnul Yves Picquet consideră că, din acest motiv, asigurarea necesarului de alimente reprezintă una dintre cele mai mari provocări ale timpului nostru, fapt pentru care este necesară o „a doua revoluţie verde“. Acestea fiind spuse, rămâne de adăugat că, în vreme ce oamenii speră să aibă hrană suficientă, Bayer CropScience se angajează să contribuie la asigurarea acesteia.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
938
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bayer-cropscience-lanseaza-erbicidul-ade...

Bayer CropScience lansează Erbicidul ADENGO 465 SC > REVISTA LUMEA SATULUI

Bayer CropScience lansează Erbicidul ADENGO 465 SC

Sub sloganul „Eficient şi uşor de utilizat ca un fermoar“, compania Bayer
CropScience a lansat în ziua de18 februarie 2009 un nou erbicid de excepţie pentru controlul buruienilor din culturile de porumb.

Evenimentul a avut loc în Bucureşti, la Ateneul Român, şi s-a bucurat de o participare numeroasă. Au fost prezenţi distribuitori naţionali şi regionali, fermieri, oameni de ştiinţă.

Performanţele produsului au fost prezentate de specialiştii din cercetare Bayer CropScience Germania şi din România.

În deschidere, Gabor Raviczki, director de marketing al Bayer CropScience România, a salutat asistenţa şi a prezentat programul consistent al întâlnirii.

Prima intervenţie a aparţinut lui Laurent Perrier, directorul general al companiei Bayer România, care a evidenţiat poziţia de lider de piaţă în domeniul pesticidelor în România a companiei, precum şi evoluţia spectaculoasă din ultimii ani a cifrei de afaceri şi a segmentului de produse noi, inovative.

Domnia sa a subliniat aportul deosebit al întregii echipe la realizările companiei şi accentul pe care îl va pune în permanenţă pe valoarea umană.

În continuare, Michael Muncey, director pentru Europa Centrală, a ţinut să precizeze că România este prima ţară din lume care a omologat erbicidul Adengo.

Alcătuind un podium cu premii pentru ţările care au omologat Adengo, Raimund Trapp, responsabil mondial pentru erbicide, a arătat că România se află pe primul loc în lume, urmată de SUA şi, în continuare, de alte peste 20 de ţări.

Valenţele noului produs

Dl Trapp a scos în evidenţă câteva calităţi deosebite ale produsului: doze reduse, spectru larg de combatere, precum şi o eficacitate mai bună pe graminee, comparativ cu Merlin Duo.

Aspectele europene ale combaterii buruienilor din cultura porumbului au fost scoase în evidenţă de către doamna Christine Veyrat, director european pentru erbicide – culturi de câmp, care a pornit de la faptul că, pe continentul nostru, se cultivă peste 15 milioane ha porumb, iar România se află printre ţările mari cultivatoare în această zonă. S-a remarcat faptul că, în România, Adengo este foarte potrivit pentru controlul întregului spectru de buruieni prezent în cultura porumbului şi se încadrează în noile cerinţe legate de produsele admise în Uniunea Europeană.

Profilul tehnic al produsului Adengo 465 SC a fost prezentat de dr. Alecsandru Pascu, directorul pentru culturi tehnice al Bayer CropScience România, care a evidenţiat modurile de acţiune diferite ale celor două substanţe active IFT şi Thiencarbazone-methyl, preluarea rapidă prin rădăcini şi frunze şi translocarea acro- şi bazipetal în întreaga buruiană.

Forţa deosebită a noului erbicid Adengo este dată de:

- spectrul larg de buruieni controlate şi prezenţa în managementul rezistenţei la erbicide
- controlul, în special în postemergenţă, inclusiv asupra unor buruieni mai greu de combătut ca: Sinapis, Raphanus, Xantium etc;
- siguranţa în controlul sincronizat al buruienilor, pe măsură ce răsar, datorită proprietăţii unice de reactivare a IFT.

Dr. Al. PASCU, Bayer CropScience România

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
3236

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bayer se mută „la înălţime“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Bayer se mută „la înălţime“

Atât la propriu, cât şi la figurat, pentru că renumita firmă îşi va desfăşura de acum activitatea într-un sediu nou, recent inaugurat, atât la etajul unu al acestuia, cât şi la cele aflate la înălţime, adică etajele 16 şi 17. Dr. Frank Kobor, Head of Regional Coordination Europe of Bayer AG, dna Kreibich Sonja, Head of Economic Department a Ambasadei Germaniei în România şi Andreas Damaske, Senior Bayer Representative în România, au inaugurat, în prezenţa unei numeroase asistenţe, noile birouri Bayer din Bucureşti. Departamentele de vânzări şi marketing ale celor trei subgrupuri – Bayer HealthCare, Bayer CropScience şi Bayer MaterialScience – împreună cu serviciile administrative se află acum în Nusco Tower, şoseaua Pipera, nr. 42. Cei 111 angajaţi ai Bayer SRL beneficiază de cele mai moderne birouri în această nouă clădire, construită în conformitate cu cele mai recente standarde de calitate şi siguranţă.

Andreas Damaske,
Senior Bayer Representative, spunea printre altele: „Noile birouri oferă o perspectivă diferită şi nu mă refer doar la imaginea spectaculoasă de la etajele superioare ale acestui turn, ci mai degrabă la dorinţa permanentă de a performa la standarde înalte, de a ne deservi clienţii şi partenerii şi, în acelaşi timp, de a crea un mediu inspiraţional pentru angajaţii noştri.“ Bayer se mândreşte cu o lungă tradiţie în România, care datează încă din prima jumătate a secolului XX, iar din 1997 funcţionează ca o entitate juridică română – Bayer SRL. În 2009, vânzările au atins 96 de milioane euro la nivel local.

Bayer: Ştiinţă pentru o viaţă mai bună

Bayer este o companie internaţională având competenţe principale în domeniul sănătăţii, nutriţiei şi al materialelor de înaltă tehnologie. Produsele şi serviciile noastre sunt create în beneficiul oamenilor şi în scopul îmbunătăţirii calităţii vieţii acestora. În acelaşi timp, dorim să creăm valoare prin inovaţie, dezvoltare şi printr-o mare capacitate de a obţine profit. Grupul Bayer şi-a luat angajamentul de a funcţiona conform unor principii de dezvoltare durabilă şi de a-şi îndeplini rolul de cetăţean responsabil, într-un mod etic. În anul fiscal 2009, Bayer a însumat un număr de 108.400 de angajaţi şi a realizat vânzări de 31,2 miliarde €. Cheltuielile de capital s-au ridicat la 1,7 miliarde €, iar cheltuielile de R&D la 2,7 miliarde €.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
917

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

belciugarii-de-la-ilva-mare_l1631.html

Belciugarii de la Ilva Mare

Pe Valea Ilvelor, în judeţul Bistriţa-Năsăud, există un obicei de Crăciun care, de la an la an, este tot mai mult readus în actualitate de tinerii satului. Încă de mici, copiii din Ilva Mare vor să fie belciugari şi, înainte de sărbătorile de iarnă, se străduiesc cu toţii să-şi confecţioneze măşti, pentru asta apelând la feciorii mai mari din sat spre a-i învăţa cum să se mascheze şi ce strigături trebuie să ştie pentru a porni cu belciugarii.

Despre Belciugarii din Ilva Mare cred că au auzit toţi bistriţenii, dar nu numai. Profesorul Pavel Berengea s-a străduit de ani buni să formeze mai întâi un grup care să fie întocmai cu vechiul obicei păstrat şi ştiut de săteni. Belciugarii sunt, de fapt, nişte tineri mascaţi care dansează şi execută figuri comice, toate acestea însoţite de bătăile ritmice ale fălcilor de lemn. Unul dintre băieţi este o turcă, aceasta fiind confecţionată din piese de lemn îmbinate cu meşteşug pentru a reda întocmai capul unei capre. Capul este înstruţat cu diferite podoabe şi este montat pe un baston rezistent de care se prinde un ţol sau un covoraş de dimensiunea celui care o manevrează.

Capra este jucată de unul dintre feciori cu dibăcie, sincronizându-se spectaculos clămpănitul fălcilor cu sărituri şi răsuciri, cu bătaia bastonului la podea şi tropotul paşilor într-un adevărat iureş.

Pentru atmosfera plină de voioşie şi bună dispoziţie pe care o creează, belciugarii sunt şi astăzi primiţi de gospodarii satului Ilva Mare pentru a admira jocul răscolitor, dar şi costumaţiile satirice. Pe lângă cel care poartă capra, băieţii se mai maschează în urs, ţigan, popă, jandarm, drac, doctor, mire şi mireasă. De obicei, belciugarii sunt însoţiţi şi de un fluieraş, iar când găsesc câte un ceteraş îl iau şi pe acesta pe lângă ei. Cătana are rolul cel mai important în tot acest obicei, el este responsabil de comenzile pe care musai trebuie să le execute belciugarii.

Iată şi unul dintre textele cu care Belciugarii ajung de Crăciun pe la casele gospodarilor ilveni:

Cătana: Frunză verge ge mărari
Bună sara, gospodari
Frunză verge ge măsline
Bună sara, gospodine
Gospodari şi gospodine
Ascultaţi-mă pe mine :
Foicică foi ge fag
Caprele mele pe prag!
Căpriţe ge pe la noi
Şi – nainte şi – napoi!
Căpriţă cu cohăţeţe

Jos cu capu’ la podele!
Şi te scoală şi o bate
Şi o scarpină pe spate.
Asta-i capra lu’ Ionaşcă
S-a-nvăţat să beie-n casă.
Asta-i capra lu’ Marin
S-a-nvăţat să beie vin
Asta-i capra lu’ Costică
S-a-nvăţat să beie ţuică
Căpriţa din Ilva Mare
Scărpinaţi-o pe spinare!

Acestea sunt doar câteva din ,,comenzile’’ cătanei ce strigă poruncile jocului în timp ce ciobanul cântă la fluier. Obiceiul Belciugarilor se crede că este de origine greco-romană şi era considerat ca fiind incompatibil cu morala religioasă. Totuşi, pentru că textele nu duc deloc spre imoralitate totală, dar şi pentru că tinerii de-abia aşteaptă Sărbătorile Crăciunului pentru a–l readuce în actualitate, aceştia nu vor cu nici un chip să fie uitat.

Colinde culese de pe Valea Ţibleşului, judeţul Bistriţa-Năsăud

Veniţi, fraţi, să colindăm
Cu drag să ne bucurăm
Că-n Viflaimul frumos
S-a născut Domnul Hristos.
Magii de la răsărit
După stea ei au pornit
Pe Hristos ca să-l găsească
Şi cu daruri să-l cinstească.
Veniţi, fraţilor creştini
Cunună să-i împletim
În genunchi să ne plecăm
Tatălui să ne-nchinăm.
Iar tu, Marie ce eşti
Maica Luminii Cereşti
Roagă-te neîncetat
Pruncului ce-ai înfăşat
Să primească rugăciunea
Cununa şi-nchinăciunea.
Astăzi se vesteşte
Astăzi se vesteşte
Şi se preamăreşte
Zi veselitoare
Precum nu-i sub soare
Căci Iisus Hristos
Astăzi s-a născut
Dintr-o Fecioriţă
Plină de credinţă
Vrând să ne sloboade
Din osânda mare
Către desfătare
Gazda să trăiască
Şi să ne primească
Să ne bucurăm
Şi să-i colindăm.

Viorel Grosu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1976

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Beţi apă şi consumaţi alimente verzi pentru o alimentaţie sănătoasă de primăvară > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Beţi apă şi consumaţi alimente verzi pentru o alimentaţie sănătoasă de primăvară

Este o realitate faptul că trăim după anumite bioritmuri, iar organismul simte schimbările cu o anumită ciclicitate. Cele care ne afectează cel mai puternic sunt ciclul circadian, adică cel de 24 de ore, cât şi cel circanual, al anotimpurilor. Datorită acestor cicluri care ne afectează semnificativ buna funcţionare a sistemului endocrin cât şi a celorlalte organe, a apărut o nouă ramură în cadrul nutriţiei, numită crononutriţia.

Domnul profesor universitar dr. Gheorghe Mencinicopschi, directorul Institutului de Cercetări Alimentare, a avut amabilitatea să ne fie ghid pentru o alimentaţie sănătoasă de primăvară.

Reţete posibile

– Domnule profesor, ce nevoi întâmpină organismul uman în acest anotimp de tranziţie?

– Anotimpurile de tranziţie sunt cele mai stresante pentru organism. Se cunoaşte în patologie faptul că, pe timp de primăvară şi toamnă, anumite boli se acutizează, spre exemplu ulcerul. Metabolismul, în timpul iernii, a fost bombardat cu alimente greu digerabile, multă carne, grăsimi, sare, prea puţine legume şi fructe proaspete. Primăvara, organismul caută să se detoxifice, deci are nevoie de anumite plante care au acest rol.

– Care sunt alimentele ce nu trebuie să lipsească din meniul nostru?

– Ca un făcut, alimentele de care are nevoie organismul apar în acest sezon: usturoiul sălbatic, leurda care e foarte bună pentru detoxifiere, untişorul, ceapa verde. Tot în această perioadă apare şi Taraxacum officinale, adică păpădia, care a fost dată uitării.

Frunzele de păpădie sunt un foarte bun purificator. Astăzi este modern să consumăm rucola, care nu este altceva decât ruda „nobilă şi snoabă“ a cunoscutei păpădii.

– Urzicile sunt considerate plante-minune. Cât este mit şi cât este realitate?

– Urzicile sunt recomandate a fi consumate în acest sezon, chiar într-o cură, pentru că sunt puternic detoxifiante, curăţă organismul de metaboliţii acumulaţi în timpul iernii, tonifică organismul, fluidifică sângele, conţinând principii active cu acţiune antiagregantă. Este o sursă bună de fier, de fibre alimentare, de aceea trebuie consumată ca atare, adică frunzele sub formă de mâncare, în care să se adauge puţin lapte. Deşi nu e foarte plăcută la gust, zeama de urzici are efecte depurative şi antiinflamatoare.

– Pentru a fi în formă, trebuie să ne hidratăm. Câtă apă este de ajuns pentru organism?

– Primăvara este anotimpul în care trebuie consumate cele 8 pahare de apă pe zi.

Neapărat un pahar cu apă seara la culcare şi unul dimineaţa imediat după ce ne-am trezit.

Este foarte important pentru că deshidratarea se petrece mai ales în timpul nopţii. Nu uitaţi, apa se bea între mese! Consumată în timpul mesei duce la la malabsorbţie, indigestie sau digestie incompletă.

– De fapt, ce înseamnă apa pentru organism?

– Din apă putem să luam multe minerale necesare organismului: calciu, magneziu, sodiu, potasiu. Şi pentru că nu avem fructe de sezon, este bine să stoarcem câteva picături de lămâie în paharul de apă. Atenţie la apa pe care o consumaţi, sunt foarte multe fântâni, chiar şi izvoare contaminate atât din punct de vedere microbiologic, cât şi chimic. De aceea ar fi bine să faceţi analiza chimică şi biologică a sursei de apă. Altfel există riscul unor îmbolnăviri, care, în timp, pot deveni foarte periculoase pentru organism.

Irina Truţescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
1044
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Biatlon - Eva Tofalvi, vis de mărire la Vancouver

Cea mai valoroasă biatlonistă romăncă din istorie speră să urce pe podiumul Jocurilor Olimpice de la Vancouver, ale căror întreceri sunt programate să se desfăşoare în perioada 12-28 februarie 2010. Pentru sportiva născută la Harghita Băi, va fi a patra participare la Jocurile Olimpice de iarnă.

De mai bine de un deceniu, sporturile de iarnă de România au un reprezentant exponenţial: Eva Tofalvi. Urcând cu meritorie obstinaţie muntele performanţei într-un sport dominat cu predilecţie de sportivii din nordul continentului, biatlonista, legitimată la Sport Club Miercurea Ciuc, a reuşit în decembrie 2008 un rezultat cu adevărat istoric. Cu prilejul unei etape de Cupă Mondială de la Hochfilzrn (Austria), a câştigat proba individuală. A încheiat cursa în 50 de minute, 20 de secunde şi 5 sutimi, ceea ce i-a adus în final harghitencei locul 1, o premieră pentru biatlonul românesc.

Drumul spre istoricul succes din Austria, i-a fost netezit, după cum mărturiseşte Eva, şi de construirea în localitatea natală a unei piste de un kilometru de schi role. „Înainte nu puteam să mă antrenez decât patru săptămâni pe an în cantonamentele din Austria şi Bulgaria. Cum puteam eu să le bat pe sportivele care aveau câte zece astfel de pârtii? Pe drumuri, oricum nu se mai putea, pentru că era sinucidere curată. Aşa că e bine că s-a construit. Acum am 1400 de metri şi pârtie şi poligon“, a declarat valoroasa biatlonistă romăncă.

Va fi a patra Olimpiadă

Pentru Eva Tofalvi, Jocurile Olimpice de iarnă găzduite de localitatea canadiană Vancouver reprezintă a patra participare la competiţia supremă, după Nagano (1998), Salt Lake City (2002) şi Torino (2006). „Olimpiada e ceva unic în viaţă. La Nagano, am avut emoţii foarte mari. Chiar şi aşa am încheiat pe locul 11. De Salt Lake City nu-mi aduc aminte cu plăcere. Am avut cele mai proaste rezultate acolo. A fost un eşec foarte mare pentru mine“, a rememorat Eva.

Urmează cantonamentul suedez

Pentru concursul olimpic de biatlon ce se va desfăşura pe Whistler Olympic Park, Eva împreună cu celelalte componente ale lotului României se pregătesc în staţiunea suedeză Idre, alături de echipele Franţei, Slovaciei şi Bulgariei. Sportiva în vârstă de 30 de ani, ocupantă a locului 11 în clasamentul general din acest sezon, va lua startul în patru probe : individual, sprint, urmărire şi la ştafetă.

Antrenorul lotului olimpic al României, Simon Marton, este optimist în privinţa unui rezultat mare pentru biatlonul românesc la Vancouver. „Dacă este sănătoasă, Eva se poate bate chiar pentru o medalie. Nimic nu este imposibil. Avem o echipă valoroasă, care a început deja să capete şi ceva experienţă. Personal sunt optimist şi sper chiar la o clasare în primele şase naţiuni, lucru ce ar fi extraordinar pentru noi“, a conchis Simon Marton.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:

622

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bijuteria din adâncul pământului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBijuteria din adâncul pământului

Frumuseţile neasemuite ale pământului stau de multe ori ascunse de privirile oamenilor. În adâncul mărun-taielor sale iau naştere galerii subterane pline de farmec şi impozanţă.

Peştera Lechuguilla, aflată în New Mexico, este printre cele mai lungi din lume. Culoarele şi grotele ei măsoară 156,6 km şi, în mod surprinzător, au fost descoprite destul de târziu, în 1980.

Intrarea în peşteră nu este una la care să se poată încumeta oricine. Unul dintre motive este acela că drumul prin întunecimea pământului este dificil şi pentru că se pune mare preţ pe conservarea acestui monument natural. Chiar şi speologilor le este greu să se deplaseze în interiorul ei fără să afecteze formaţiunile de pe sol.

Peştera este o adevărată bijuterie prin frumuseţea inedită a formaţiunilor de calcar. În Sala de Bal a Candela-brului, aşa cum a fost denumită una dintre încăperile grotei, formele calcaroase delicate pot atinge până la şase metri lungime. În Grota denumită Piaţa Turnului se ridică de pe sol până la 15 metri înălţime coloane de stalagmite de-a dreptul maiestuoase. De-a lungul grotelor se pot observa şi fire de ghips fine ca un fir de păr şi lungi de 6 metri.

Modelarea minunăţiilor din grotele Lechuguilla pare să fie urmarea gazelor eliminate de petrolul din adâncime. Ridicate prin fisurile rocilor, gazele combinate cu apa şi oxigenul au determinat acidul sulfuric, care a modelat calcarul în stalagmite şi stalactite de o frumuseţe rară.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
727

º Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

Bijuterii nepieritoare

Ştiu, de multe ori, că orice cuvânt îndelung plăsmuit de jurnalişti în uzina de ştiri şi reportaje este neavenit. Este nepotrivit. Este în plus. Nu spune nimic. Ştiu că, uneori, un lucru, aparent banal pentru unii, îi lasă pe alţii muţi de uimire şi de admiraţie. Şi mai ştiu că o biserică veche, de lemn, peste care au curs sincopat veacurile, e în stare, aşa cum poate nu multe chestiuni pot, să te arunce în reverii şi înălţare. Cred că micul lăcaş de cult gorjean din Pojogeni - Dealul Ocii are, deşi e doar o biată bisericuţă sfrijită de ani, darul acesta: să işte furtuni culturale şi spirituale în cei care o vizitează.

Veche, veche de tot

Judeţul Gorj are, e ştiut, multe lăcaşuri minunate din punct de vedere istoric, cultural, spiritual. Şi e bine că e aşa. Nu ne pierdem încă rădăcinile. Viaţa a scris pe aici, uneori adânc, în piatră, alteori delicat, în lemn, multe file frumoase, fără seamăn, speciale. Am „citit“ una în comuna Pojogeni, satul Dealul Ocii. Am văzut, adică, o bisericuţă mică, din lemn, veche de vreo 250-300 de ani, al cărei hram e „Sfinţii Voievozi“.

Totul, de la bârne la ferestre, la ziduri, la inscripţia de deasupra uşii de la intrare, trădează bătrâneţea construcţiei, vechimea, scârţâitul lugubru al încheieturilor mâncate de vreme şi vremuri.

Desigur, aici, în această bisericuţă nu se mai fac de mult slujbe. Nici starea ei nu mai permite, nici oamenii nu mai vor să intre în aşa ceva. Dar nu pot să nu mă întreb cum erau, acum 200 de ani, slujbele în ea. Câtă lume încăpea aici. Cum se aşezau bărbaţii pe o parte, mai în faţă, şi femeile pe cealaltă, un pas mai în urmă, că sunt doar, şi au fost, cum se spune în popor, jumătate de cruce, nu o cruce întreagă, precum bărbaţii... Şi cum cădelniţa preotul bătrân, şi cum decurgea liturghia atunci...

Acum, nimic din toate astea nu mai e. Decât, poate, în întrebările şi imaginaţia vreunui curios ca mine, se mai găsesc. Şi, ceea ce e foarte important, este că bisericuţa asta nu s-a pierdut încă. Oamenii locului nu au devastat-o, nu au furat lemnele şi ferestrele, pietrele şi bârnele. Ba, mai mult, ultima dată când am văzut eu bisericuţa asta urma să fie dusă la o mănăstire, unde să i se acorde atenţia şi respectul cuvenit. Adică nu e lăsată, cum se întâmplă adesea, de izbelişte...

Vor fi unii care vor zice, privind pozele, că vorbesc doar despre nişte lemne, despre o vechitură, despre o epavă. Eronat. Este istoria noastră. Este trecutul nostru. Este spiritualitatea noastră. Este cultura noastră. Este, în definitiv, viaţa noastră. Şi suntem noi. Şi n-ar fi rău să rămână astfel, ca să ştie şi generaţiile de după noi aceste lucruri.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
659

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bilanţ agricol 2009

Recent, la Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, ministrul Ilie Sârbu a prezentat rezultatele activităţii după şase luni de mandat. Raportul se referă la:

Finanţarea agriculturii

Plăţi directe pe hectar

- Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) a plătit, până în data de 30 iunie 2009, 503,6 milioane de euro reprezentând 93,6% din suma de 538 milioane de euro, alocată României pentru finanţarea schemelor de sprijin pe suprafaţă în cadrul campaniei SAPS 2008 din Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA).

• La aceasta se adaugă şi plata unei sume de 268 milioane de euro reprezentând cofinanţare de la bugetul de stat.

• Reamintim că suma totală pe suprafaţă este de circa 108 euro/ha.

• De aceste plăţi au beneficiat 1.018.102 fermieri, din cei 1.130.207 de fermieri care au depus cerere de sprijin în cadrul campaniei SAPS 2008.

Susţinerea pieţei

- plăţile efectuate din FEGA pentru măsuri de piaţă pe semestrul I 2009 - peste 18 milioane euro.

Plata subvenţiilor de la bugetul de stat

- Au fost aprobate toate actele normative pentru subvenţionarea producătorilor agricoli pe 2009.
- Din cele aproape 2,5 miliarde lei prevăzuţi în bugetul pe 2009 pentru subvenţii, a fost alocată şi transmisă organismelor de plată din subordine, până la 30 iunie, suma de 1,4 miliarde lei (58% din programul anual).
- Au fost plătite restanţele lăsate de guvernarea precedentă atât pentru subvenţii, cât şi sumele rămase restante pentru funcţionarea autorităţilor agricole, în valoare de 1,2 miliarde lei, ceea ce a micşorat substanţial suma cuvenită agricultorilor pentru acest an.
- Pentru sprijinirea producătorilor agricoli în primul semestru a fost alocată suma de 506 milioane de lei.

Absorbţia fondurilor europene

- Pe semestrul I, în cadrul Programului Naţional de Dezvoltare Rurală:
- Au fost depuse 13.340 de proiecte conforme cu o valoare publică de peste 5 miliarde euro; dintre acestea au fost aprobate (selectate pentru finanţare) 3.109 proiecte eligibile în valoare publică de 1,7 miliarde euro. La această dată sunt contractate 2.407 proiecte, cu o valoare publică de 1,4 miliarde euro (670 contracte de finanţare sunt în curs de avizare şi semnare cu beneficiarii).

SAPARD-ul este încă viabil

- Programul SAPARD a fost prelungit pentru implementare până la sfârşitul anului 2009.
- Fondul Naţional din cadrul Ministerului Finanţelor Publice a plătit de la bugetul de stat sumele aferente

contribuţiei CE pentru plăţile aferente perioadei iulie 2008 - mai 2009.
- Recent, Comisia Europeană a decis reluarea transferurilor de fonduri către România în cadrul programului SAPARD, ţara noastră urmând să primească în scurt timp aproximativ 170 milioane de euro.
- Din totalul de 4.479 proiecte contractate rămase în implementare, până în prezent au fost finalizate 4.135 de proiecte. Gradul de angajare este de 90,34%. În prezent, există în sistem un număr total de 344 proiecte contractate, în diferite stadii de implementare şi plată, din care pentru 34 proiecte nu a fost depusă nicio cerere de plată pentru solicitarea sprijinului nerambursabil.

Irigaţiile – un deziderat ce se amână

Campania de irigaţii a anului 2009
- Iniţial s-a contat pe 560 mii ha, dar s-au irigat doar 393 mii ha. Mai nou, se vorbeşte de un program de 760 mii ha, dar susţinerea financiară ţine de decizii viitoare.
- Programul anual de investiţii pentru reabilitarea amenajărilor de îmbunătăţiri funciare (canale de aducţiune, prize de apă, reabilitarea amenajărilor de irigaţii) însumează 72 milioane de lei. În primele şase luni s-au realizat lucrări în valoare de 42 de milioane lei, ceea ce reprezintă 58% din programul stabilit.
- Programul anual finanţat de Banca Mondială însumează 26.7 milioane de lei, din care s-au realizat lucrări în valoare de 12,9 milioane de lei.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
805

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

bilant-agricol_153.html

Bilanţ agricol > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBilanţ agricol

În conformitate cu datele furnizate de şeful DADR Brăila, în toamna anului 2008 a fost însămânţată o suprafaţă totală de 135.361 ha, reprezentând 38% din suprafaţa arabilă a judeţului. Ea are următoarea structură: grâu - 82.921 ha, orz - 17.433 ha, orzoaică de toamnă - 5.901 ha, rapiţă boabe - 28.714 ha şi plante de nutreţ - 152 ha.

La acest moment de bilanţ, DADR Brăila a mai fost reprezentată de dr. ing. Vasile Surăianu - directorul general, Elena Coman – director executiv-adjunct, Isabela Smochină - director executiv adjunct, Elena Bănică - director executiv-adjunct, Violeta Popescu – director executiv-adjunct Unitatea Fitosanitară şi Elena Schipor – purtător de cuvânt. Sperăm că până la data apariţiei acestor rânduri ei să rămână pe posturile respective.

(Camelia MOISE)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
918
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bilanţ APIA

- 4,3 miliarde lei pentru sprijinirea producătorilor

Până la sfârşitul lunii noiembrie, Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) a efectuat plăţi în valoare de aproximativ 4,3 miliarde lei. Din această sumă, 2,4 miliarde lei reprezintă fonduri europene şi contribuţia statului membru la finanţarea europeană, iar 1,9 miliarde lei reprezintă subvenţii de la Bugetul Naţional.

Astfel, APIA a plătit aproximativ 1,54 miliarde lei (464,5 milioane de euro) din Fondul European de Garantare în Agricultură (FEGA). Aceste fonduri reprezintă sprijinul pe suprafaţă, dar şi alte măsuri de piaţă, cum sunt plata pentru culturi energetice, zahăr, reconversia/restructurarea plantaţiilor viticole, precum şi Programul de distribuire a produselor către persoane defavorizate.

În ceea ce priveşte ajutorul de stat pentru înfiinţarea culturilor din această toamnă, în prezent sunt efectuate ultimele plăţi. Este vorba de cei 200 de lei la hectar acordaţi ţăranilor şi fermierilor pentru o suprafaţă de maximum 120 de hectare. Din cei 250 milioane de lei, peste 80% au fost plătiţi, iar pentru diferenţă există dosare în verificare sau deschideri de finanţare la Ministerul Finanţelor.

În cadrul măsurilor finanţate din fonduri europene, Agenţia a mai efectuat plăţi naţionale directe complementare (PNDC), în valoare de 363,9 milioane lei (108,8 milioane euro), din Fondul European Agricol de Dezvoltare Rurală (FEADR), pentru cereale, plante industriale, legume proaspete. Plăţile naţionale directe complementare acordate din Bugetul de Stat completează subvenţiile la hectar din fonduri UE şi o parte din ele pot fi decontate din fonduri europene destinate dezvoltării rurale.

În cadrul acestor măsuri, APIA a efectuat plăţi în valoare de 512,5 milioane lei (153,2 milioane euro), fonduri ce reprezintă cofinanţarea şi contribuţia statului român privind plăţile naţionale directe complementare pentru cânepă, tutun, hamei şi sfeclă-de-zahăr.

În ceea ce priveşte formele de sprijin financiar de la Bugetul Naţional, de la începutul anului şi până în prezent APIA a efectuat plăţi în valoare de 1,9 miliarde lei sectoarelor zootehnic, vegetal şi pentru neutralizarea dejecţiilor de origine animală.

- În sectorul zootehnic, pentru plăţile naţionale directe complementare au fost achitate

443 milioane de lei din suma totală solicitată de 451,3 milioane lei. Plăţile efectuate reprezintă prima pe explotaţia de bovine, pentru un efectiv de 1,25 milioane capete. Plăţile aferente primei pe cap de animal, în cuantum de aproximativ 90 milioane de lei, pentru specia ovine/caprine, au însumat un efectiv de 3,6 milioane capete.

Aici s-a hotărât alocarea unei prime tranşe de circa 65% din totalul pe cap de animal, care putea fi achitată înainte de finalizarea controlului pe teren, urmând ca diferenţa să fie dată la încheierea verificărilor.

Prima tranşă, care a însemnat 350 de lei pe bovină, a fost plătită în totalitate pentru cei care au avut animale eligibile. Pentru ovine, plata este în curs şi urmează ca până la sfârşitul anului să înceapă şi alocările pentru tranşa a doua atât la bovine, cât şi la ovine.

- De asemenea, în prima parte a anului 2008 APIA a achitat suma de 462 milioane lei pentru decontarea bonurilor valorice acordate fermierilor ca sprijin financiar pentru înfiinţarea culturilor de toamnă în 2007. Această sumă reprezintă a doua tranşă, după ce în cursul anului 2007 APIA a achitat 910 milioane lei alocate pentru decontarea bonurilor valorice.

Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1051

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bilanţ, după un an de la „înscăunare“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Bilanţ, după un an de la „înscăunare“

„În ultimul an, din septembrie 2010 până în septembrie 2011, am elaborat 67 de acte normative, dintre care 28 în sectorul vegetal, 19 în cel zootehnic, șase pentru reglementarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, precum și 14 ordine ale ministrului și șapte decizii ale președintelui ANPA privind politica în domeniul pescuitului, procesării și organizării pieței produselor pescărești“ – a declarat Valeriu Tabără, ministrul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, la bilanţul unui an de la preluarea mandatului.

Direcţii principale în sectorul vegetal

Domnia sa a afirmat că, în sectorul vegetal, politica Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR) s-a axat pe patru direcții mari: absorbţia fondurilor comunitare alocate, prin aplicarea schemelor de plăţi directe; implementarea schemelor de ajutor de stat pentru fermieri; eficientizarea organizării şi funcţionării pieţelor agricole, venituri crescute pentru fermieri; obţinerea de producţii la un nivel care să asigure necesarul de consum intern şi disponibil pentru schimburi comerciale intracomunitare şi cu ţări terţe, care să conducă la echilibrarea balanţei comerciale cu produse agricole.

În domeniul susţinerii financiare a fermierilor a fost aplicată schema de plăţi pe suprafaţă pentru anul agricol 2010-2011 şi s-a achitat un cuantum de 131 euro/ha, de care au beneficiat aproximativ 1,2 milioane de fermieri. De asemenea, s-au acordat plăţi specifice complementare pentru sectoarele sfeclă de zahăr, tutun și hamei. „În perioada 16 octombrie – 1 decembrie 2010, în cadrul schemei de plată unice pe suprafaţă, au fost plătite 208 milioane de euro ca avans. Acest avans preconizăm să-l acordăm și în acest an, începând cu 15 octombrie, având toți banii la dispoziție“, a precizat demnitarul.

Ajutoare pentru fermieri

Tabără a amintit și de acordarea de ajutoare de stat pentru motorină (peste 280 milioane de lei), asigurarea producţiei agricole (peste 41,5 milioane de lei), îmbunătăţirea calităţii produselor agricole în sectorul de agricultură ecologică (peste 3 milioane de euro) sau de restructurarea sectorului vitivinicol (42 de milioane de euro). Și exemplele pot coninua. Suma totală plătită se ridică la peste 585 milioane de lei!

Mai multe spaţii de depozitare

Totodată, ministrul a vorbit despre necesitatea construirii de noi spaţii de depozitare pentru cereale şi oleaginoase, dar şi pentru legume şi fructe. „În acest domeniu este necesară extinderea capacităţilor, fapt pentru care, prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală, sunt în derulare 17 proiecte pentru noi depozite de legume-fructe, care însumează 130.000 t. De asemenea, pentru cereale și plante tehnice sunt în execuție 155 de depozite noi, cu o capacitate totală de 2,7 milioane t. Este un domeniu căruia îi vom acorda prioritate și în perioadele următoare“, a spus demnitarul.

Unităţile de cercetare, iertate de datorii

Valeriu Tabără a declarat că MADR a făcut toate demersurile pentru ştergerea datoriilor unităţilor de cercetare-dezvoltare din subordonarea şi/sau coordonarea ASAS către bugetele de stat, de asigurări sociale şi de sănătate. În acest scop, din bugetul MADR pe anul 2010, au fost alocate 154,3 milioane de lei, iar din cel pe anul 2011, peste 115,2 milioane de lei. De asemenea, s-au modificat organizarea şi funcţionarea ASAS şi a sistemului de cercetare-dezvoltare, care se finanţează din venituri proprii şi din subvenţii acordate de la bugetul de stat.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
639
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bilant-silvic-in-arges-in-date-si-cifre_...

Bilanţ silvic în Argeş, în date şi cifre

„Anul acesta, Direcţia Silvică (DS) Argeş, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva, va obţine o cifră de afaceri de aproximativ 40 milioane de lei, în creştere cu 6% faţă de 2009 şi un profit de un milion lei, cu peste 25% mai mare decât anul trecut“, a afirmat Ion Dobrinoiu, directorul direcţiei judeţene. În 2009, cu toate greutăţile, condiţiile vitrege specifice unui an de criză, Direcţia Silvică Argeş a realizat o cifră de afaceri de 37,7 milioane lei şi un profit de 800.000 lei, cifre care, pentru anul 2010, au fost majorate la peste 40 milioane de lei şi, respectiv, la peste 1.000.000 lei.

Profitul s-a realizat prin valorificarea a peste 300 mc de masă lemnoasă pe picior şi prestări servicii la diverşi agenţi economici în regie proprie, prin ocoalele silvice, a peste 200 t fructe de pădure, 50 t ciuperci comestibile din flora spontană şi 80 t plante medicinale. Pe de altă parte, peste 250.000 euro au fost obţinuţi din vânătoare şi silvoturism.

Cea mai uşoară campanie de împăduriri

„Spre deosebire de alţi ani, campania de împăduriri din primăvara lui 2010 a fost – să spunem – mai uşoară, pentru că s-au împădurit doar 88 hectare. Campania a început cu specii de foioase, în proporţie de 60% din total, cvercinee în zona de câmpie şi cvercinee în amestec cu fag şi alte specii în zona deluroasă. S-a încheiat cu răşinoase, în principal molid, în zona de munte, unde lucrările au întârziat mult, din cauza persistenţei zăpezii.

Se fură ca în codru

Starea contravenţională şi infracţională în ceea ce priveşte tăierile ilegale de arbori şi sustragerile de material lemnos din pădurile statului au dus DS Argeş pe o poziţie fruntaşă la nivel naţional, aşa cum şi IPJ Argeş se află pe locul 2.

Iată de ce, în ciuda realizărilor care o situează în topul Romsilva (în primele zece din ţară), conducerea DS Argeş este nemulţumită tocmai de greutăţile legate de defrişările abuzive. Pentru a preîntâmpina astfel de ilegalităţi, a fost conceput un plan comun de pază, încheiat între DS, Poliţia şi Jandarmeria argeşană, care se derulează aproape zilnic pe anumite trasee, în zone vulnerabile.

Cele 4.000 de acţiuni întreprinse, din care aproximativ 2.000 cu organele de poliţie şi jandarmerie, nu s-au soldat întotdeauna cu rezultate satisfăcătoare. O parte dintre acestea au fost depistate din faşă de către persoane care iau şpagă de la infractori. În aceeaşi oală intră silvicultori şi poliţişti corupţi, ce-i drept, puţini la număr. „Pe parcursul anului 2009, s-au constatat 3.600 de contravenţii şi 200 de infracţiuni. Valoarea amenzilor aplicate este de peste 50 miliarde vechi. S-au confiscat peste 1.000 mc de lemn, iar 7.000 mc din tăieri ilegale de arbori au fost imputaţi personalului silvic“, a precizat directorul DS Argeş.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
622

Comentarii

1. popesu ion -- (1-June-2010)Esti un dobitoc dobitocioiule(adica dobrinoiule);care sunt coruptii din sectorul silvic?Padurarii sau tu care ai facut presiuni catre angajati sa se inscrie in PDL si sa voteze pe basescu?! Cine a cerut bani in campanie sefilor de ocol?,de unde acei bani? Nu trebuiesc recuperati?Cine a amenintat pe toti angajatii ocoalelor ca vor fi dati afara daca nu aduc oameni la vot si daca nu se inscriu in PDL.Dobrinoiule, vezi ca daca pe oameni ai reusit sa-i pacalesti, Domnul ti-a dat o palma usoara!Era gata sa nu mai fii! Adica sa ajungi in Iad, acolo unde iti este locul! Data viitoare nu mai scapi!!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bilant_l1282.html

Bilanţ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBilanţ

Pe data de 15 iunie s-a încheiat perioada de depunere a solicitărilor privind Plata Naţională Directă Complementară. În urma unei analize s-a stabilit că, spre deosebire de anul 2010, numărul efectivelor de ovine şi caprine pentru care fermierii au depus cereri de acordare a plăţilor naţionale directe complementare a crescut cu şase procente.

Potrivit reprezentanţilor APIA, anul acesta au fost depuse 48 de mii de cereri pentru acordarea primei pe cap de animal pentru un efectiv de circa 7,7 milioane de capete, în timp ce anul trecut au fost doar 45.500 de cereri pentru un număr de 6,9 milioane de capete.

În urma centralizării datelor obţinute de către Agenţia de Plăţi şi Intervenţie în Agricultură, s-a concluzionat că pe primul loc în topul judeţelor cu cel mai mare număr de cereri de plată depuse pentru ovine şi caprine se află Sibiul.

Acest judeţ a însumat 2.100 de cereri pentru un efectiv de 570 mii de capete. În judeţul Timiş s-au înregistrat 1.680 de cereri pentru 570 de mii capete. La centrele APIA din Cluj au fost depuse 1.700 cereri pentru aproximativ 340 mii de animale, iar pe ultimele două locuri se află Constanţa, cu 1.600 de cereri pentru 300 de mii capete, şi Tulcea, cu 1.500 de cereri pentru 300 mii capete.

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
630
□
˚Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

bilionet-sconteaza-pe-5-milioane-de-inte...

Biblionet scontează pe 5 milioane de „internauţi“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Biblionet scontează pe 5 milioane de „internauţi“

Bibliotecile cu acces gratuit la Internet prin programul Biblionet vor fi deschise începând cu data de 25 noiembrie, printr-un eveniment de inaugurare organizat la Biblioteca din Ocnele Mari, judeţul Vâlcea.

Programul Naţional Biblionet – lumea în biblioteca mea lansat pe 23 aprilie 2009, de Ziua Mondială a Cărţii şi a drepturilor de autor şi Ziua Bibliotecarului din România, se derulează pe o perioadă de 5 ani şi are o valoare de 26,9 milioane de dolari, finanţarea fiind asigurată de Fundaţia Bill & Melinda Gates.

Programul reprezintă una dintre cele mai importante investiţii în materie din România, facilitând accesul public la Internet şi construind un sistem durabil de biblioteci publice moderne.

Obiective

Obiectivul programului Biblionet este de a facilita accesul populaţiei la mijloacele tehnologiei informa-ţionale, pornind de la faptul că peste 50% din populaţie, mai ales din zonele rurale, nu au acces la Internet. Prin intermediul programului, peste 1.600 de biblioteci publice din România vor primi calculatoare pentru accesul publicului la Internet şi peste 3.000 de bibliotecari vor participa la cursuri de formare pentru a putea utiliza potenţialul noilor resurse tehnologice în beneficiul comunităţii.

Parteneriate

Biblionet este un parteneriat între Fundaţia IREX (International Research and Exchanges Board), Ministerul Culturii, Cultelor şi Patrimoniului Naţional, Fundaţia EOS (Educating for an Open Society), Asociaţia Naţională a Bibliotecarilor şi Bibliotecilor Publice din România (ANBPR) şi bibliotecile publice româneşti. Microsoft Corporation donează software în valoare de aproximativ 15 milioane de dolari către bibliotecile din România.

Selecţia

În prima rundă de selecţie pentru programul naţional Biblionet, aproape 5 milioane de români vor avea acces la servicii de Internet gratuite în 12 biblioteci judeţene şi 235 de biblioteci locale. Primele 12 judeţe din cadrul programului Biblionet sunt: Bacău, Bihor, Brăila, Constanţa, Galaţi, Harghita, Iaşi, Maramureş, Neamţ, Sălaj, Suceava şi Vâlcea.

Eforturile şi contribuţiile partenerilor din program au ca scop asigurarea continuită a demersurilor de dezvoltare şi modernizare a bibliotecilor publice româneşti după încheierea finanţării programului Biblionet. Primăriile din comunităţile locale partenere şi directorii de biblioteci judeţene îşi asumă, astfel, responsabilităţi legate de administrarea şi funcţionarea bibliotecilor cu acces public la Internet şi de introducerea în bugetul local anual a costurilor aferente funcţionării acestora.

Daniel Răducan, primarul comunei Baru, judeţul Hunedoara, a împărtăşit experienţa sa în activitatea desfăşurată alături de bibliotecara Narcisa Sorescu în cadrul programului-pilot care a precedat programul Biblionet: „Prin Proiectul Pilot Biblionet n-am făcut altceva decât să oferim gratuit ceva ce costă. Trăim într-o perioadă în care informaţia costă: ai informaţia, ai viitorul, n-ai informaţia, n-ai nimic!“

Pentru detalii vă rugăm să contactaţi Fundaţia IREX: Daniela Drăghici, Specialist Advocacy, 0734 220 073, ddraghici@irex.ro; Monica Grecu, Specialist Relaţii Publice, 0730 620 498, mgrecu@irex.ro

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1319
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bine-de-stiut-la-coaste-rupte_l65.html

Bine de ştiut la coaste rupte...

După ce a nins iarna asta – mai ceva ca-n poveştile fraţilor Grimm –, după ce s-a asortat zăpada cu puţintică ploicică de ianuarie, că aşa e în vremea din urmă, cu încălzirea asta globală, plouă deopotrivă în mai, octombrie şi ianuarie şi ninge şi în octombrie, ca-n buza Revelionului, ne-am pricopsit, pe străzi şi uliţe, deopotrivă, cu derdeluşuri ad-hoc, cu polei, cu gheţuş, cu mâzgă. Şi, de la atâta lunecuş, ne mai pomenim, ditamai oamenii ce ne aflăm, că ne trezim, Doamne iartă-mă, cu roţile în sus...

Din păcate, de multe ori nu e doar căzătura propriu-zisă, ci ne alegem şi cu niscaiva coaste ori mâini şi picioare rupte. De ajungem, volens-nolens, la nenea doctorul de oase de la spital. Pentru păţiţi şi pentru cei care pot s-o păţească, iată câteva sfaturi de la medic.

Fractura de coastă simplă

Desigur, e bine să fim precauţi când ne deplasăm dintr-un loc într-altul. Dar atenţia, pe aşa vreme - şi vremuri, aş adăuga un pic maliţioasă - nu e suficientă. Mai trebuie să dea şi lumea zăpada din faţa gospodăriilor ori magazinelor, mai trebuie să intervină şi autorităţile cu niscaiva utilaje, mai trebuie să avem şi încălţări adecvate. Pe urmă, da, suntem şi atenţi. Dar, presupunând că, deşi toate au fost respectate, totuşi am căzut, e bine să ştim ce facem în asemenea situaţii. Ne doare, să zicem, în zona coastelor. Deci, căzătură serioasă... Dacă e fractură, durerea e acerbă, ne secătuieşte, ne face să urlăm. Cum ştim dacă e fractură? Inspirăm adânc sau tuşim.

Dacă răspunsul la aceste operaţiuni este durerea acută, tocmai ne-am căpătuit cu o fractură. Şi dacă zona mai e şi deformată şi colorată, dacă ritmul respirator este alert, nu mai e nicio îndoială. E fractură de coastă. Măcar să fie una singură, să nu fie mai multe. Căci astea, coastele, se rup în gaşcă, atunci când se rup.

E bine să se aplice un bandaj elastic în jurul întregului piept, ca să protejeze de durere şi mai mare. Şi, trecut pe calmante, ca să nu se mai simtă durerea şi, foarte important, trebuie tuşit des, ca să fie eliminate secreţiile care apar în plămâni, pentru a se evita pneumonia. Musai însă la doctor, la spital dacă este mai grav.

Piept fisurat

Ei, dacă sunt mai multe fracturi ori dacă pieptul e fisurat bine, se schimbă situaţia. Întâi că respiraţia este şi rapidă, şi superficială. Apoi că inima bate mai alert decât de obicei. Pe urmă că în jurul nasului ori gurii apare o dâră de albastru. Se poate, dacă a fost afectat şi plămânul, să se elimine pe cale bucală şi sânge. Pentru a vedea câte coaste au fost rupte, se pune câte o mână pe fiecare parte a pieptului. Ideea este să se vadă cum se mişcă el la inspirare.

Dacă o parte se ridică şi cealaltă rămâne jos în timpul inspiraţiei, cel puţin trei –fir-ar să fie - coaste au fost rupte în partea care rămâne jos. La mai multe coaste, durerea e mai mare şi bolnavul – să-i zicem aşa – nu se poate mişca sau deplasa singur. Trebuie răsucit pe zona rănită şi acolo pusă o cârpă. Medica-mente de gen codeină sunt interzise, pentru că ele pot afecta şi mai mult respiraţia tulburată deja. Bandajul adeziv este şi el contraindicat. Şi, lucrul cel mai la îndemână, este aducerea persoanei cu coaste rupte ori cu piept fisurat la cel mai apropiat spital.

Desigur, e mai bine să ne ferească Cel de Sus de astfel de probleme, dar cum ele nu cad pe pietre ori pe bolovani, ci pe oameni, e mai bine să ştim cum să le facem, când vin, faţă...

Iarnă fără căzături vă doresc!

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
36557

□

º Comentarii

□

□

º 1. grig vu -- (3-January-2012)tocmai mi-ati adus un plus de caldura, pentru noptile grele care ma zvarcolesc!

º 2. gabriel braila -- (29-February-2012)Am o fractura de coasta a xi-a arc costal drept. Dupa cum scrie la radiografie. Cum s-a intamplat? Iarna bineinteles. dar cum?

Faceam podul acasa si cand eram cu coastele evazate maxim vien baietelul meu si se agata de mine (de coaste) ca sa se catere pe "pod". Rezultatul. O fractura de coasta...Sa razi sau sa plangi!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

binecuvantat-fie-spicul-de-grau_674.html

Binecuvântat fie spicul de grâu!

Luna Iulie sau luna lui Cuptor, cum este cunoscută în termeni populari, este perioada în care oamenii încep să culeagă roadele muncii lor. Cea mai importantă recolă a lor este grâul. Rând pe rând, în arşiţa cotropitoare a soarelui, spicele aurii cad sub secera neînduplecată a ţăranilor.

Este drept, că în vremurile acestea, imaginea aproape biblică a grâului secerat de oameni este mai rară. În locul cântecelor fredonate de flăcăii satului, aflaţi în mijlocul holdelor de grâu, se aud acum doar sunetele metalice ale combinelor.

Pe vremurile când tehnologia nu cunoscuse aşa un avânt, oamenii se adunau în clacă la secerişul grâului.

Cununa de spice

În Ardeal, pe ritmul cântecelor ceteraşilor fetele ajutau la secerat, iar băieţii în urma lor prindeau grâul în snopi. Odată strânşi snopii, erau duşi la un fel de maşinărie, unde boabele erau separate de spice. La finalul secerişului, tinerii împleteau o cunună de spice, care era purtată prin tot satul. Cel care era ales să o poarte se bucura astfel de o mare cinste. După tot acest ritual, oamenii care participaseră la seceriş se duceau la casa omului care organizase claca. Aici se înfruptau din bucate şi spuneau poveşti

Cununa era pusă în spatele unei icoane din casă, iar boabele ei de grâu erau împrăştiate peste grâul semănat.

În Teleorman, oamenii cinsteau importanţa grâului încă dinainte de a fi secerată prima tulpină. Ţăranii îşi încingeau brâul cu crengi de salcie păstrate la icoană, de la sărbătoarea Floriilor. Astfel, se rugau Domnului să le păzească culturile de furtuni şi de alte forţe ale naturii. După ce ţăranii terminau de secerat, era lăsat pe câmp un mănunchi de grâu nelegat, având credinţa că astfel nu îşi vor lega norocul şi sporul.

Spiritul bobului de grâu

Un alt crez este cel potrivit căruia în snopii păstraţi se regăseşte spiritul bobului, care adună în el mana pământului. Uneori, aceşti snopi erau păstraţi în gospodăriile ţăranilor, pentru ca la semănatul grâului să poată fi arşi, iar cenuşa lor să fie împrăştiată pe ogor alături de boabele semănate. Astfel, spiritul din vechiul bob era eliberat, iar despre viitoarea recoltă se credea că va fi una bogată.

În an umite regiuni sunt lăsate chiar şi porţiuni de grâu nesecerat. Acestea poartă diferite denumiri: Barba lui Dumnezeu, Barba Ogorului, Barba Popii, Coada Popii sau Iepurele.

Dar, indiferent de anotimp, binecuvântatele boabe de grâu sunt nelipsite din viaţa noastră.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
1980

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Binefacerile fructelor de sezon > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBinefacerile fructelor de sezon

Odată cu venirea toamnei oferta de fructe creşte, oferindu-ne o bogată sursă de vitamine şi substanţe nutritive. Vă prezentăm în continuare câteva fructe şi calităţile lor pentru organismul uman.

Strugurii

Conţinutul lor bogat în vitaminele A, C, B1, B2, PP îi recomandă, mai ales, pentru consum în stare proaspătă. Substanţele din conţinutul boabelor de struguri scad nivelul colesterolului din sânge, stimulează secreţiile biliare, îmbunătăţind digestia, fluidizează sângele şi normalizează tensiunea arterială; de asemenea, au efect tonic asupra sistemului nervos.

În ceea ce priveşte strugurii roşii, aceştia, prin conţinutul lor bogat în antioxidanţi, au un rol pozitiv în prevenirea cancerului şi a afecţiunilor cardiovasculare şi degenerative. Conţinutul strugurilor prezintă calităţi cu rol diuretic şi laxativ, dar şi în afecţiunile reumatismale, metabolice (guta), în litiaze biliare şi urinare, precum şi în constipaţii.

Acţiunea benefică a strugurilor se datorează compoziţiei în săruri minerale precum calciu, fier, fosfor, potasiu, magneziu, iod, fluor, cupru, cobalt, zinc, dar şi enzime, tanin, fibre.

Gutuile

Au în conţinutul lor vitamine precum provitamina A, vitaminele B1, B2, B6, C, E, PP, dar şi minerale bogate în calciu, fosfor, fier, sodiu, potasiu, sulf, cupru inclusiv zaharuri, acizi organici, pectine.

Principala proprietate a consumului de gutui este tonifierea organismului, stimulând în acelaşi timp apetitul, acţionează pozitiv şi în cazul infecţiilor respiratorii şi astm. Preparatul sub formă de infuzie din coaja de gutuie este utilizat în tratamentul gastritei şi ulcerului.

Deoarece gutuile îşi păstrează calităţile şi în urma preparării prin tratare termică, cu acelaşi efect se pot folosi sub formă de infuzie, suc proaspăt, sirop, dulceaţă, jeleu ori compot.

Infuzia din gutui, îndulcită cu miere, este recomandată contra tusei şi răguşelii, fiind indicată în bronşite, traheite, amigdalite şi laringite. Cu un efect deosebit pot fi consumate de persoanele anemice sau aflate în convalescenţă.

(M.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
723
☐
˚ Comentarii
☐
☐

1. tamara -- (7-November-2011)sint lucruri foarte utile.Bravo!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

binefacerile-fructelor-de-sezon_l1563.ht...

Binefacerile fructelor de sezon > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBinefacerile fructelor de sezon

Perele

Vitaminele din conţinutul lor fac din pere cele mai căutate fructe de sezon, iar dacă mai adăugăm şi conţinutul în săruri minerale bogate în calciu, potasiu, fosfor, clor, zinc, fier, magneziu, iod, mangan, cobalt, aluminiu, bor, nichel, seleniu, fluor, putem spune că perele sunt unele dintre fructele cele mai „sănătoase“ ale toamnei. Consumul perelor are efect diuretic, detoxifiant, fiind recomandate în caz de dischinezie biliară, reumatism şi gută, iar în anumite cazuri reglează digestia şi îmbunătăţesc tranzitul intestinal, având şi un efect laxativ moderat. Folosite sub formă de suc, au acţiune calmantă şi de favorizare a somnului, iar măştile preparate din pere au efect astringent, revitalizant, hidratant şi nutritiv.

Măceşele

Fructele de măceş sunt foarte bogate în vitaminele C, B, E, K, P şi provitamina A. Dintre binefacerile măceşelor amintim prevenirea îmbătrânirii precoce, a afecţiunile cardiovasculare, precum şi a cele degenerative. Măceşele stimulează secreţia biliară, fiind recomandate în caz de dischinezie biliară, colecistite, dar şi în prevenirea cancerului.

Preparate sub formă de ceai, sirop sau dulceaţă, măceşele cresc imunitatea organismului, stimulează aparatul urinar, având rol diuretic, antiinflamator şi analgezic la nivelul căilor urinare, fiind utilizate în caz de infecţii urinare, litiază renală, edeme.

Măceşele sunt o excelentă sursă de antioxidanţi, care ajută organismul să lupte împotriva efectelor radicalilor liberi.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
630
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bio pentru toată lumea

La orice boală există, undeva în natură, un leac! Aşa îmi spune Iulia Barbu, doctor bio prin zona Bacăului. Care este îndeletnicirea omului care l-ar putea poziţiona armonios în natură şi să-l facă responsabil şi părtaş, în acelaşi timp, la respectarea şi folosirea corespunzătoare a mediului înconjurător? Agricultura ecologică, ar fi răspunsul specialiştilor în acest concept, destul de redus, din practica agricolă românească.

Şi totuşi, de ceva timp, modul ecologic de a lucra pământul se extinde, ceea ce a dus, în 2010, de pildă, la un export de produse alimentare ecologice în valoare de 150 milioane de euro şi doar la 35 milioane de euro provenite din produsele de acelaşi tip importate. Exemplul pe care l-am dat nu place gospodarilor ecologişti, cum ar fi Wylli Schuster din Moşna Sibiului, acesta spunându-mi că bine ar fi dacă aceste produse atât de sănătoase ar intra în hrana poporului nostru expus la consumul excesiv de produse cu adaosuri industriale nesănătoase şi, după ce am mânca toţi, abia atunci să ne gândim să le dăm şi altora.

Deocamdată să remarcăm că mâncăm de trei ori mai puţine produse bio decât media europeană şi de cinci ori mai puţin decât Germania. Şi posibilităţi ar fi nenumărate, spun practicanţii agriculturii ecologice. Dacă adăugăm şi cele peste 4 milioane de hectare de pajişti şi păşuni naturale fără aport de substanţe chimice, am putea spera într-un potenţial enorm valorificat numai prin practicarea unei agriculturi ecologice.

Să zicem că oficialii agriculturii româneşti s-au trezit. Din 2011 agricultura ecologică primeşte subvenţii de 153 până la 400 de euro pe hectar, în funcţie de culturile înfiinţate; de exemplu, pentru legume şi ciuperci cultivate în regim bio ajutorul financiar ajunge până la 360 de euro, iar pentru livezi, până la 400 de euro. 80.000 de hectare din cele 250.000 ocupate cu culturi ecologice ar putea beneficia de ajutorul promis.

Şi-ar mai fi ceva, esenţial, exportăm produse ecologice nefabricate, la prima mână, şi importăm mărfuri bio, finite, ceea ce ridică preţul acestora şi micşorează accesul consumatorilor la astfel de mâncă-ruri sănătoase. Cum promovăm consumul de miere şi de alte produse obţinute în regim ecologic? Iată o temă pentru cei care întocmesc politici agricole… eventual, ajutând la scăderea preţului produsului final prin determinarea închiderii lanţului procesual aici, în ţară. Şi să vezi sănătate şi prosperitate pentru încercatul popor român care este gata, gata să nu mai poată cumpăra nici un ceai, fie el şi neecologic!

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
690

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Biocombustibilii, ca şansă

Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR) intenţionează să sprijine, printr-o nouă schemă, procesarea produselor agricole şi forestiere, în vederea obţinerii de biocombustibili şi de produse neagricole, se arată într-un proiect de act normativ.

În acest scop se vor aloca peste 200 milioane de euro, până la finele anului 2013, pentru susţinerea proiectelor de investiţii. Banii vor fi distribuiţi astfel: în 2009 - 23 milioane de euro, în 2010 - 76 milioane de euro, în 2011 - 64 milioane de euro, în 2012 - 24,5 milioane de euro şi în 2013 - 12,5 milioane de euro.

Sprijinul public nerambursabil se compune din 80% contribuţie comunitară (FEADR) şi 20% contribuţie naţională de la bugetul de stat.

Conform proiectului, numărul maxim estimat al întreprinderilor care vor putea beneficia de sprijin financiar în cadrul acestei scheme se ridică la 550, aproximativ 40% fiind unităţi nou înfiinţate. Acest lucru va duce la crearea a peste 1.000 de locuri noi de muncă.

Noua schemă urmăreşte dezvoltarea regională a României, prin sprijinirea dezvoltării întreprinderilor care îşi desfăşoară activitatea în orice sector economic sau regiune de dezvoltare şi care realizează investiţii în procesarea de produse agricole prevăzute în Anexa 1 a Tratatului CE, în vederea obţinerii de produse neagricole, în procesarea primară a produselor forestiere lemnoase şi nelemnoase, precum şi în procesarea produselor agricole în vederea obţinerii de biocombustibili.

Restricţii

Actul normativ prevede ca valoarea maximă a ajutorului să nu poată depăşi 3 milioane de euro pe proiect. IMM-urile vor primi finanţări în cadrul acestei scheme de 40% din totalul cheltuielilor eligibile aferente proiectelor care se realizează în Regiunea 8 Bucureşti-Ilfov şi de 50% din totalul cheltuielilor eligibile aferente proiectelor ce se realizează în celelalte şapte regiuni de dezvoltare.

În cazul întreprinderilor mari, sprijinul este de 20% din totalul cheltuielilor eligibile aferente proiectelor ce se realizează în Regiunea 8 Bucureşti-Ilfov şi de 25% în celelalte regiuni de dezvoltare.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
733

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

biocombustibilul-o-resursa-de-3-milioane...

Biocombustibilul, o resursă de 3 milioane tone > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBiocombustibilul, o resursă de 3 milioane tone

De curând, a avut loc o întâlnire între producătorii agricoli şi antreprenorii din construcţii care solicită autorităţilor ca în elaborarea programului anticriză să ia în calcul şi punctele lor de vedere. Ei consideră că, deşi potenţialul energetic al României, din surse regenerabile este imens, acesta rămâne an de an neexploatat ca urmare a faptului că oamenii nu cunosc avantajele folosirii lor.

România nu-şi exploatează resursele nici în domeniul agricol, nici în domeniul energetic, consideră reprezentanţii Asociaţiei Patronale Biocombustibil. Aceştia susţin că în ţara noastră s-ar putea produce anual trei milioane de tone de biocombustibili atât din rapiţă cât şi din culturile de floarea-soarelui şi soia, dar mai ales din plante special cultivate pentru biomasă.

Pe lângă producţia de biocombustibil, mai pot fi valorificate eficient producţiile secundare, precum milioanele de tone de paie, care rămân din culturile de cereale. Acestea ar putea deveni o sursă pentru mijloacele de încălzire. De asemenea, o altă sursă de energie o reprezintă valorificarea dejecţiilor animaliere, prin generatoare de biogaz. „Avantajele utilizării resurselor regenerabile de energie ne-ar putea asigura şi independenţa energetică în cazul unor crize, precum cea a gazelor“, precizează întreprinzătorii.

Sprijin din partea guvernului au solicitat şi constructorii, în condiţiile în care 40% din energia termică produsă se pierde prin pereţi. Una dintre măsurile care s-ar putea lua pentru rezolvarea acestor probleme ar fi reducerea TVA-ului pentru aceste tipuri de lucrări, au fost de părere membrii ARACO (Asociaţia Română a Antreprenorilor din Construcţii). Cei prezenţi la întâlnire au decis să propună înfiinţarea unui departament special pentru energii regenerabile în cadrul Ministerului Economiei, care să promoveze interesele producătorilor autohtoni din sector.
(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
880
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

biodiversitatea-in-declin_514.html

Biodiversitatea în declin > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Biodiversitatea în declin

În Europa au fost înregistrate aproximativ 10.000 de specii străine, care atentează la menţinerea echilibrului natural. Unele, denumite „specii străine invadatoare“, creează probleme grave în grădinărit, agricultură sau silvicultură. Invadatorii modifică ecosistemele în care trăiesc şi au impact asupra celorlalte specii din ecosistem. Un exemplu îl constituie Limaxul ucigaş, cunoscut sub denumirea ştiinţifică de Arion lusitanicus. Este denumit şi limaxul spaniol, pentru că este originar din Peninsula Iberică. Este hermafrodit şi se poate înmulţi foarte repede. Fiind mai agresiv decât melcul negru indigen, se hrăneşte cu limacşi mai slabi. A început să se răspândească în Europa în urmă cu aproximativ 30 de ani, călătorind sub formă de ouă în pământul plantelor de ghiveci. Această cale este şi astăzi una dintre principalele surse de infestare.

Speciile străine au ajuns în locuri noi, de când oamenii au început să călătorească şi să facă negoţ. Intensificarea schimburilor comerciale, a explorărilor şi a colonizărilor, începând încă din anii 1600, a declanşat o adevărată invazie a unor specii notabile, ca de exemplu şobolanul cenuşiu care a sosit pentru prima dată cu vapoarele din Asia.

Speciile străine invadatoare impun deseori costuri financiare ridicate.

Reduc productivitatea agricolă, iar boala ulmilor olandezi, cauzată de o ciupercă importată, a devastat ulmii din pădurile Europei Centrale şi din România. Veveriţa cenuşie, introdusă în Regatul Unit, nu numai că este un competitor de temut al veveriţei roşii native, dar prejudiciază şi coniferele şi reduce valoarea lor economică.

Acţiunile de gestionare pentru reducerea sau exterminarea unor specii străine invadatoare aclimatizate sunt dificil de realizat, complicate şi costisitoare. Comisia Europeană, pe baza Reglementării UE LIFE, sprijină proiecte de management al mediului natural în statele membre. Fondurile LIFE sunt utilizate pe scară din de în ce mai largă pentru proiecte care vizează speciile străine invadatoare, bugetul alocat apropiindu-se în prezent de 14 milioane de euro, pentru o perioadă de trei ani.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
765

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Biohumusul - asul din mâneca fermierului (2) > REVISTA LUMEA SATULUI

Biohumusul – asul din mâneca fermierului (2)

Sistemele de producere a biohumusului sunt cunoscute în literatura de specialitate sub următoarele denumiri: grămadă, grămadă migratoare, şir, platformă, platformă supraterană, pat rulant, pat rulant înclinat. Alegerea sistemului de producere are cea mai mare importanţă deoarece de acesta depinde puritatea, calităţile fizico-chimice şi biologice ale biohumusului, costurile de producţie şi întreţinere.

Fiecare sistem produce o anumită calitate de biohumus şi din acest motiv biohumusul a fost clasificat în două categorii: biohumus şi vermicompost. Biohumusul conţine doar excrementele râmelor, pe când vermicompostul conţine, pe lângă excrementele râmelor, şi 50-60% hrană neconsumată de către râme, din care cauză este inferior calitativ biohumusului.

Analizele chimice comparate ale biohumusului şi vermicompostului sunt aproape identice. Elementele chimice conţinute de biohumus sunt gata dizolvate şi perfect asimilabile de către plante, în timp ce elementele chimice conţinute de vermicompost, falsificate prin introducerea unor adaosuri de plante, nu sunt uşor asimilabile de către plantele din cultură.

Metode de preparare

Biohumusul cel mai bun se obţine în sistemul numit „platformă“ pentru simplul motiv că hrana consumată de râmele adulte, iar mai apoi excretată este reingerată de către pui şi râmele juvenile. Trecerea repetată a hranei prin sistemul digestiv al râmelor îmbunătăţeşte calitatea biohumusului. În acest sistem se obţin anual 400-500 litri de biohumus pe mp de platformă.

Atenţie la instalaţie!

Dispunerea pe verticală a acestor straturi a stat la baza construirii platformei supraterane. Ideea era ca prin partea superioară să se facă hrănirea, iar prin partea inferioară, recoltarea biohumusului. Sistemul a fost abandonat rapid deoarece producea vermicompost şi nu biohumus.

Îl găsim în funcţiune la producătorii de vermicompost sau la cei care vând sistemul în sine. Incorect dar legal, se vinde un sistem depăşit tehnic, cu producţie supraevaluată. Clientul primeşte o licenţă, planuri de construcţie, documentaţie, listă de dotări necesare şi promisiuni la un preţ de 12.000-15.000 USD. Râmele, costurile de construcţie şi dotare îi aparţin în totalitate cumpărătorului. Totul arată aşa de bine pe hârtie încât se pot obţine chiar credite bancare pentru demararea unei astfel de afaceri. După obţinerea primelor cantităţi de vermicompost clientul descoperă cu neplăcere că lucrurile stau cu totul altfel.

Eficienţa

Biohumusul reprezintă veriga lipsă a relaţiei fermier-pământ. Fertilizarea unui hectar de orice cultură cu biohumus impune costuri de 30-50 lei anual, fără aplicarea altor tipuri de îngrăşăminte. Urmează apoi tratarea cu extract de biohumus cu 2,5 lei pentru sistemul foliar sau cu 7,5 lei pentru sistemul radicular, care se repetă de 4-6 ori pe an. Costul investiţiei este de 25.000 lei, eşalonaţi pe trei ani şi constă în realizarea unei platforme de 320 mp ce fertilizează 40-50 ha. Din păcate, nu sunt animale suficiente din ale căror dejecţii să se poată prepara hrana necesară râmelor pentru producerea biohumusului.

Făcând o secţiune verticală în platformă, identificăm de sus în jos următoarele straturi:
- stratul de hrană proaspătă, fără râme;
- stratul de hrană incomplet consumată, cu râme adulte şi juvenile;
- stratul de biohumus intermediar, care este reingerat, cu pui şi râme juvenile;
- stratul de biohumus pur, fără râme.

Ing. Costel Zidărescu,
Telefon: 0744.630.087,
e-mail: biohumus@yahoo. Com

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
6717

Comentarii

1. nikol -- (9-September-2010)BUNA ZIUA M/AR INTERESA O COLABORARE CU ACEST PRODUS SA/L EXPUN VINZARII

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Biohumusul – asul din mâneca fermierului (3)

Producerea biohumusului poate părea o operaţiune complicată pentru cei neiniţiaţi. În realitate, lucrurile stau mult mai simplu. Nu există cursuri care să pregătească producători de biohumus, dar după descoperirea excelentelor calităţi ale biohumusului ca fertilizant foliar, radicular, fungicid, insecticid şi restaurator al microflorei şi microfaunei solului, fermele de râme au înregistrat un adevărat ,,boom“. Singura posibilitate de implementare a acestei tehnologii este lucrul direct cu vermicultorii cu experienţă.

În momentul în care se ia o astfel de hotărâre este recomandat ca orientarea să fie făcută spre producerea biohumusului şi nu spre cea de vermicompost, care este un produs inferior. Tehnologia în sine nu este deloc complicată şi presupune respectarea câtorva reguli:

Achiziţionarea râmelor

Deoarece achiziţionarea de râme adulte presupune riscuri mari (imposibilitatea determinării corecte a vârstei râmelor, posibilitatea ca râmele aduse în noua locaţie să refuze hrana nouă, pierderi numerice uriaşe prin fenomenul de migrare din cauza neadaptării la noile condiţii) se recomandă achiziţionarea unui lot de râme foarte tinere, care nu sunt expuse pericolelor mai sus menţionate.

Râmele nu trebuie achiziţionate în niciun caz singure, fără întregul lor mediu în care au trăit, pe care îl vom numi ecosistem. Transportul râmelor de la furnizor şi până la noua locaţie induce un stres la care cel mai bine rezistă râmele tinere.

Pregătirea corectă a hranei

Râmele manâncă aproape orice, dar nu pregătit oricum. Chiar dacă uneori pare atractivă folosirea pentru pregătirea hranei râmelor a resturilor din pieţele agroalimentare, restaurante, cantine, depozite de legume-fructe, procesarea unor astfel de resturi presupune condiţii deosebite şi cunoştinţe solide.

Cel mai uşor se lucrează cu gunoi de grajd de ovine, bovine, cabaline, porcine, caprine etc. Pregătirea hranei durează puţin, se găseşte din abundenţă, este gratuită. În plus, o astfel de hrană se poate pregăti mecanizat, când este vorba de cantităţi mari.

Asigurarea consultanţei

Aceasta trebuie realizată pe o perioadă nelimitată de timp din partea unui vermicultor cu experienţă. Relaţia care trebuie stabilită cu acesta trebuie să fie bazată pe încredere reciprocă, ţinând cont că, pentru o perioadă de 9-10 ani de acum încolo, la noi în ţară nu se pune problema concurenţei pe o piaţă abia în formare.

În cazul în care veţi folosi biohumusul doar pentru fertilizarea propriilor terenuri economisind banii afectaţi îngrăşămintelor şi nu-l veţi comercializa simplu sau în amestecuri nutritive, solide sau lichide, după primul an în care aţi deprins tehnologia corectă practic vă puteţi descurca singuri.

Extinderea fermei

După însuşirea corectă a tehnologiei, ferma se poate extinde cu costuri extrem de mici raportate la rentabilitatea ei.

Ferma se poate începe şi pe un teren mic, mutarea ei fiind posibilă indiferent de distanţa până la noua locaţie.

Respectarea tehnologiei

Majoritatea începătorilor cad victime aşa-ziselor „ponturi“ prin care îşi pot îmbunătăţi activitatea. Rezultatele sunt dezastruoase pentru ferma de producere a biohumusului. Efectele abaterii de la tehnologie se văd abia în anul următor.

Ing. Costel Zidărescu, telefon 0744630087, e-mail: biohumus@yahoo.com

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
1268

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Biohumusul, asul din mâneca fermierului (IV) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBiohumusul, asul din mâneca fermierului (IV)

Pentru producerea biohumusului în condiţiile climatice din ţara noastră, cea mai indicată râmă este cea din specia Eisenia Foetida, obţinută în crescătorie. Această râmă este perfect adaptată, nu necesită condiţii deosebite pentru a putea produce biohumus, nu este deloc pretenţioasă la hrană. În condiţii normale trăieşte 16 ani. Cel mai mare duşman al ei este omul, deoarece necunoaşterea corectă a tehnologiei de producere a biohumusului, precum şi folosirea după ureche a unor tehnologii de preparare a hranei netestate produce în ferma de biohumus pagube aproape totale.

Aproape totul despre râma Eisenia Foetida

În stadiu adult, râma Eisenia Foetida are 9-12 cm lungime, 3-5 mm grosime şi circa 1 gram greutate. În condiţii ideale ea consumă hrană echivalentul propriei greutăţi, folosind 40% pentru metabolismul propriu şi excretând restul de 60% din hrana ingerată. Atât timp cât condiţiile mediului în care trăieşte sunt optime, râma nu părăseşte mediul în care trăieşte.

Condiţiile mediului sunt date de relaţia existentă între temperatură, umiditate şi Ph-ul acestuia. Temperatura optimă este situată între 15-25°C, umiditatea este 70-80%, iar Ph-ul 4,2-8,5.

Omul, singurul duşman

În condiţiile climatice din ţara noastră, în ferma de biohumus nu sunt condiţii de dezvoltare a niciunui duşman al acestei râme. Singura problemă care poate apărea este din cauza omului, prin greşelile de preparare a hranei râmelor sau prin introducerea în mod accidental a unor chimicale, ierburi sau frunze ce pot provoca moartea prin otrăvire a râmelor.

O greşeală ce poate apărea în managementul râmelor este administrarea de hrană cu conţinut ridicat de substanţe proteice netransformate complet. Când este administrată o astfel de hrană, râmele o consumă, enzimele digestive ale râmelor atacă aceste proteine, iar în organismul râmelor se produce amoniu care inflamează râma şi o omoară.

Hrană sănătoasă

După achiziţionarea râmelor, practic cel mai important lucru este producerea corectă a hranei. Teoretic, hrana se poate prepara din orice dejecţie animalieră şi rest vegetal.

La prepararea hranei este nevoie de două ingrediente de bază: azot şi carbon. Niciodată nu se va administra râmelor hrană nouă netestată. Cel mai simplu test este testul celor 50 de râme, adică inocularea a 5-6 litri de hrană proaspătă cu 50 de râme. Dacă după 48 de ore râmele sunt în viaţă, hrana este bună. Testul nu ne arată însă decât că hrana este bună, dar nu şi cât de hrănitoare este pentru producţia de biohumus. De aceea este necesară implentarea unor reţete bune de hrană şi renunţarea la tot felul de încercări de schimbare a hranei.

La alegerea materialelor din care se va prepara hrana râmelor, cel mai important este materialul de bază din care se va prepara în viitor hrana, adică tipul de gunoi de grajd care se va folosi. În momentul în care s-a stabilit acest lucru, se va respecta cu stricteţe reţeta de preparare a hranei deoarece acest lucru va permite pe viitor procesarea unor cantităţi mari de hrană.

Ing. Costel Zidărescu,
Tel.: 0744.630.087,
e-mail: biohumus@yahoo.com

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
2457

□
° Comentarii
□
□
° 1. Ioan Costa -- (2-December-2009)va rog frumos, as vrea sa stiu cum se protejasa ramelor peste iarna.
Va multumesc
° 2. sanda pietrosu -- (10-January-2010)buna seara,eu sunt interesanta de acesta idee de afacere si vrea sa aud si eu o poveste de succes de la un producator de biohumus,multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Biohumusul – asul din mâneca fermierului (7)

Activatorul biologic lichid care se obţine din concentratul de humus pur de râmă (c.h.p.r.) se prepară extrem de uşor folosind aparatul respectiv şi materiile prime achiziţionate odată cu acesta. În general, calitatea activatorului obţinut prin metoda ,,home made“ (preparat acasă) este mult mai bună decât cea a produselor echivalente cumpărate gata preparate.

Explicaţia este următoarea:

- activatorul gata preparat conţine un număr limitat de microorganisme benefice, mult mai reduse numeric faţă de momentul preparării şi îmbutelierii. Se poate constata chiar un miros neplăcut în momentul deschiderii flaconului, cauzat de microorganismele intrate deja în stare de putrefacţie. Mirosul se maschează de obicei cu adaosuri diverse. În momentul în care acest produs este diluat şi amestecat cu apă în vederea aplicării lui în cultură, o parte din microorganisme se activează şi chiar se multiplică pentru scurt timp, dar nu în proporţia dorită de noi.
- activatorul preparat prin metoda „home made“ porneşte de la un număr mic de microorganisme şi prin preparare se obţine un număr uriaş al acestora, microorganismele dublându-şi practic numărul la fiecare 30 de minute. După terminarea preparării, în maximum 4 ore preparatul trebuie aplicat pe cultură, foliar sau radicular. Microorganismele au o durată de viaţă de circa 14-21 zile, ceea ce face necesară repetarea aplicării.

Fertilizantul minune

Din cauza efectelor uneori miraculoase pe care le are acest activator biologic, unii s-au grăbit a-l denumi chiar „fertilizant minune“. Activatorul biologic lichid care se obţine din c.h.p.r. nu este un panaceu universal sau un produs minune. El este un produs natural ce pune în valoare şi mai ales în echilibru şi legătură tot ceea ce au planta şi solul mai bun.

Datorită faptului că plantele nu mai consumă energie proprie pentru protecţie şi apărare, acestea fiind apărate de microorganismele benefice aflate în produsul preparat şi aplicat, întreaga lor energie se concentrează pe creştere şi fructificare. În sol, activatorul biologic creează condiţii extraordinar de favorabile pentru ca planta să asimileze mai repede, mai uşor şi mai mult nutrienţii necesari. Rezultatele finale sunt cele care contează cel mai mult, acestea materializându-se în primul rând în producţii mai mari. Deja după 2-3 aplicări rezultatele devin vizibile.

Modul de preparare

Prepararea în sine este extrem de simplă: după montarea aparatului, care durează cam 10 minute, şi alimentarea lui cu apă şi materiile prime necesare achiziţionate odată cu acesta, tot ceea ce mai aveţi de făcut este să conectaţi aparatul la energie electrică şi să aşteptaţi momentul încheierii preparării, după care urmează aplicarea în cultură. Se aplică de obicei diluat, necesarul fiind de 5 ml/mp pentru fertilizarea foliară şi de 15 ml/mp pentru fertilizarea radiculară (la rădăcină). Preţul mic al materiilor prime folosite şi avantajul preparării proprii, alături de imensul beneficiu adus solului, plantelor şi sporurile de producţie, fac extrem de atractivă folosirea acestui produs.

Un alt mare avantaj al activatorului biologic produs prin metoda ,,home made“ este că acesta se poate prepara adecvat solului şi culturii pe care se intenţionează a fi aplicat. Aceeaşi cultură are nevoi diferite pe soluri diferite. Adăugarea sau eliminarea în cursul procesului de preparare a unor substanţe are ca rezultat obţinerea unui preparat cu conţinut diferit de microorganisme benefice adecvat solului respectiv.

Ing. Costel ZIDĂRESCU,
telefon: 0744.630.087, e-mail: biohumus@yahoo.com

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1409

□

Comentarii

□

□

1. ing.agronom Adrian Banuta -- (8-January-2010)un fertilizant 'bio' deosebit de valoros este borhotul rezultat de la fabricarea tuicii din prune sau mere.

acest produs contine microelemente atat de necesare dezvoltarii plantelor.

dupa cca 1 an de la producere in compozitia acestui produs ce intra in descompunere se dezvolta in bune conditii ramele.Acest produs se poate folosi cu succes in legumicultura si pomicultura etc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

biohumusul-asul-din-maneca-fermierului_1...

Biohumusul, asul din mâneca fermierului (V)

Un produs derivat al biohumusului este concentratul de humus pur de râmă. Acesta se foloseşte doar pentru obţinerea unui activator biologic lichid extrem de puternic.

Concentratul de humus pur de râmă (c.h.p.r.) are însă trei mari dezavantaje:

- durată mare de obţinere, circa 4 ani;
- necesită cunoştinţe solide de biologie şi chimie;
- posibilitate uşoară de contrafacere, identificarea acestuia prin metode obişnuite fiind practic imposibilă.

Avantajul principal al c.h.p.r. este că, după obţinerea lui, prepararea activatorului biologic lichid este extrem de simplă.

Conţinutul concentratului pur

Concentratul de humus pur de râmă şi activatorul biologic care se obţine din el conţin auxină, giberelină, citochinină, numeroase tipuri de microorganisme benefice plantei (60-70 tipuri) şi absolut niciunul dăunător. Acestea pot fi împărţite în 5 grupe:

- Prima grupă de microorganisme produce biostimulatori de creştere a plantelor. După aplicare, acestea se instalează în zona rădăcinii sau pe frunze. Elementele produse de aceste microorganisme stimulează creşterea şi măresc gradul de rezistenţă a plantelor la factorii nefavorabili ai mediului înconjurător (secetă, îngheţ).
- Microorganismele din grupa a doua includ azotofixatori asociativi. Acestea se regăsesc în zona rădăcinii şi pe frunze, transformând azotul din atmosferă, care nu este accesibil plantelor, în azot uşor asimilabil. Astfel se reduce cantitatea de îngrăşăminte minerale bogate în azot.
- Microorganismele din grupa a treia transformă sărurile hrănitoare, dar insolubile din sol, într-o formă uşor asimilabilă de către plante. Acestea se găsesc situate în zona rădăcinii. Astfel plantele folosesc rezervele ascunse ale solului pentru mărirea recoltei, micşorând cantitatea de îngrăşăminte minerale.
- Grupa a patra de microorganisme are calitatea de fungicid. Acestea sunt în stare să contracareze dezvoltarea începutului patogenic şi să protejeze capacitatea de viaţă în zona rădăcinii şi pe suprafaţa frunzelor. Secretând elemente specifice, ele afectează viaţa organismelor patogene şi protejează în acelaşi timp planta aflată deja în stadiul de plantulă.
- Microorganismele din grupa a cincea creează calităţile de insecticid ale preparatului, protejând capacitatea de viaţă în zona rădăcinii şi la nivelul frunzelor. Secretând elemente specifice, ele distrug zona de activitate a paraziţilor (insecte, căpuşe, omizi etc.).

Specificul activatorului biologic

Activatorul biologic care se obţine din c.h.p.r. are o tehnologie de producere asemănătoare cu cea a extractului lichid de humus de râmă descris într-un număr anterior al revistei. Deosebirea constă în calitatea materiei prime care este net superioară şi în adaosurile suplimentare de diferite substanţe care se adaugă în cursul preparării. Activatorul biologic are un spectru de utilizare extrem de larg, practic fiind posibilă aplicarea lui la toate culturile. După aplicare, miliardele de microorganisme benefice se localizează pe întreaga suprafaţă a plantei şi în rizosferă, ocupând inclusiv porţiunile nişă favorabile instalării microorganismelor dăunătoare. La apariţia organismelor dăunătoare, toate zonele plantei fiind deja ocupate, nu mai sunt locuri propice instalării şi dezvoltării lor. Localizate în zone neprielnice, într-o acerbă competiţie pentru hrană şi lumină cu microorganismele benefice plantei, incompatibile cu acestea din toate punctele de vedere şi depăşite mult numeric, toate aceste microorganisme dăunătoare mor. Activatorul biologic lichid face legătura dintre fermier-sol-tehnologie-inputuri.

Ing. Costel Zidărescu, Telefon 0744630087,
e-mail biohumus@yahoo.com

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
1020
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Biohumusul, asul din mâneca fermierului (6) > REVISTA LUMEA SATULUI

Biohumusul, asul din mâneca fermierului (6)

Activatorul biologic lichid care se obţine din concentratul de humus pur de râmă (c.h.p.r.) este deja pe piaţa românească sub diferite denumiri. El este importat sub formă lichidă, ambalat în recipiente de plastic de diferite mărimi. Trebuie însă ştiut că orice preparat de acest fel are acţiune mult mai slabă decât echivalentele lor preparate la faţa locului cu puţin timp înainte de momentul folosirii.

Din momentul încetării procesului de fabricaţie, microorganismele dezvoltate în activator scad cu 300% în primele 12 ore, procesul continuând ulterior într-un ritm mai lent. Este adevărat că în substanţa lichidă rămân suficiente microorganisme benefice plantelor, dar, cu toate că toţi producătorii dau asigurări că microorganismele rămase vii au capacitatea de a se multiplica în momentul diluţiei cu apă, acest lucru nu se întâmplă.

Sesizându-se acest mare neajuns al produselor gata preparate, s-a ajuns la varianta în care se poate prepara activatorul la faţa locului, livrându-se şi aparatul care produce activatorul împreună cu toate ingredientele necesare. Procesul tehnologic este simplu de aplicat, trebuind respectate doar câteva reguli.

La achiziţionarea unui astfel de aparat împreună cu ingredientele necesare se recomandă:

- achiziţionaţi cel mai mic aparat existent pe piaţă, împreună cu ingredientele necesare, în cantităţi mici.
- produceţi primele cantităţi de activator şi testaţi-le pe culturile dvs. Practic, acum veţi testa aparatul, materiile prime, activatorul şi seriozitatea furnizorului. Dacă sunteţi mulţumit de rezultate, deoarece concentratul de humus pur de râmă se poate contraface uşor, nu schimbaţi furnizorul.
- după ce v-aţi convins de calităţile activatorului, solicitaţi furnizorului să vă execute un aparat adaptat nevoilor dumneavoastră în funcţie de suprafeţele de teren pe care le lucraţi. Aparatele se pot produce pentru orice suprafaţă sau tip de cultură etc.
- având în vedere că activatorul nu are niciun fel de restricţie de folosire indiferent de cultura pe care se aplică, în seră sau pe câmp, calibraţi-vă corect aparatul, luând în calcul suprafaţa cea mai mare de teren pe care o lucraţi.

Rezultatele folosirii activatorului (creşteri de producţie de 20-40%, reducerea puternică a cheltuielilor cu fertilizanţii, fungicidele şi insecticidele de circa 25% în primul an şi de până în 50% începând cu al doilea an) vă vor încuraja să-l folosiţi pe scară largă. Fiind un produs organic, niciodată nu va putea fi inventat un produs chimic cu aceleaşi calităţi reunite într-un singur produs. Aceasta înseamnă că investiţia făcută în aparat se face pentru 2-3 generaţii.

Concentratul de humus pur de râmă şi activatorul biologic care se obţine din el conţin auxină, giberelină, citochinină, numeroase tipuri de microorganisme benefice plantei (60-70 tipuri) şi absolut niciunul dăunător. Acestor 70 de tipuri de microorganisme, în cursul procesului de producere a activatorului lichid li se asigură condiţii ideale de viaţă şi de înmulţire accelerată. Aceasta înseamnă mediu propice, aer, temperatură şi hrană. Hrana este livrată sub forma unor substanţe lichide sau solide, separat ambalate. În funcţie de cultura agricolă pe care se aplică activatorul şi tipul de sol pe care este cultura, se poate prepara activatorul de care este nevoie folosindu-se anumite tipuri de hrană, încurajându-se dezvoltarea anumitor tipuri de microorganisme în dauna altora. Acesta este un mare avantaj faţă de produsele gata preparate.

Ing. Costel ZIDĂRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
1322

☐

Comentarii

☐

☐

1. Ioan Costa -- (2-December-2009)am invatat cum se produce biohumus, as vrea se stiu cum se optine c.h.p.r.
Va multumesc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Biohumusul – asul din mâneca fermierului

Nu spun o noutate afirmând că producerea şi aplicarea biohumusului reprezintă cea mai eficientă metodă pentru conservarea fertilităţii şi sănătăţii pământului. Folosită în ţări care dau preţul mondial al produselor agricole, dar foarte puţin în Europa, metoda se poate aplica cu succes şi la noi în ţară. Ea este limitată doar de numărul de animale din fermă.

Producerea şi folosirea biohumusului se adresează celor cu ferme zootehnice, dar şi celor care au ferme vegetale legumicole, pomicole, sere, vitivinicole etc. şi au acces la dejecţiile animaliere din alte ferme zootehnice.

Un competitor autentic

Biohumusul este o masă solidă granulată, fără mirosuri, cu Ph neutru. Este obţinut cu ajutorul râmelor, din dejecţiile animaliere şi resturile vegetale din ferme, fiind cel mai puternic competitor al îngrăşămintelor chimice ca performanţă fertilizantă, dar mai ales ca preţ. Dejecţiile animaliere pot fi de bovine, porcine, cabaline, ovine etc.

Argumente

Biohumusul îmbunătăţeşte aerarea solului, nu aglutinează, păstrează umiditatea necesară, reduce nevoia de apă, permite un excelent drenaj al solului, nu conţine seminţe de buruieni sau substanţe care împiedică creşterea plantei.

Costurile pentru fertilizarea corectă a unui hectar de orice cultură scad până la 30-40 lei, în condiţiile în care biohumusul este produs în propria fermă.

Implementarea celui mai bun sistem de producere a biohumusului pentru fertilizarea corectă a 40-50 ha costă 25.000 lei, eşalonaţi pe trei ani, devenind: 2.500 lei în primul an, 3.500 lei în al doilea an, 19.000 lei în anul al treilea.

După trei ani se obţine o suprafaţă de producţie a biohumusului de circa 300 mp, cu o producţie anuală de 140-150 mc, pentru foarte mulţi ani. Această suprafaţă de 300 mp necesită dejecţiile animaliere produse de circa 30 de bovine sau echivalentul cantitativ al acestora de la alte animale.

Alături de aplicarea biohumusului în stare uscată, se poate face şi aplicarea sub formă lichidă a unui produs rezultat din biohumus, cunoscut în literatura de specialitate sub denumirea de extract lichid de humus de râmă, cu rol de fertilizant foliar, fungicid şi insecticide.

Cu o instalaţie care costă 600 lei, din 100 litri (60 kg) de biohumus se prepară zilnic 1.000 litri de extract, suficienţi pentru o aplicare pe 20 ha, de orice cultură, fiind necesare 4-6 aplicări într-un ciclu.

Biohumusul este de 15-20 ori mai puternic decât compostul, iar folosirea lui ca fertilizant aduce beneficii cu mult mai mari decât folosirea îngrăşămintelor chimice.

Ing. Costel Zidărescu,
Telefon: 0744. 630. 087; e-mail biohumus@yahoo. Com

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
2173

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Biomasa, resursă inepuizabilă pentru energie

Într-o lume în care energia este determinantă în evoluția omenirii, folosirea tuturor surselor energetice este tot mai importantă cu atât mai mult acum, când rezervele de petrol sunt tot mai mici.

Sursele de energie regenerabile sunt nepoluante, inepuizabile și nu creează dependență de un anumit segment de furnizori de surse de energie.

Biomasa se găseşte din abundență în bazinele agricole ale fiecărei regiuni, dar folosirea acesteia pentru obţinerea de energie se află sub 5%, cea mai mare parte pierzându-se prin ardere, fără a avea vreo eficiență în activitatea social-economică, direct pe miriște sau, în cel mai fericit caz, se toacă și se încorporează în sol, lucrare pentru care se consumă energie, respectiv motorină.

Pentru folosirea biomasei rezultată din activitățile agricole, societatea noastră propune brichetarea acestei mase vegetale care se găsește din abundență pe terenurile cultivate cu cereale păioase.

Raportul dintre producția de cereale și masa vegetală rezultată în urma recoltării este de 1 la 0,75, ceea ce, la o producție de 3 t grâu, înseamnă 2,25 t de paie.

Pentru brichetarea masei vegetale nu trebuie uscătoare aşa cum se impune la brichetarea rumegușului din lemn care depășește umiditatea de 14%, întrucât paiele și, în general, masa vegetală la recoltare nu depășesc 10-14%. Compactarea obținută prin brichetare înseamnă de 7 ori volumul inițial, deci paiele brichetate se pot transporta pe distanțe lungi fără a ridica prețul pe unitatea de kg foarte mult.

Puterea calorică la brichetele din paie de grâu este de 4,3 kw/kg, față de 3,5 kw/kg la lemnul de fag cu umiditate de 20%.

În ceea ce priveşte echivalentul în putere energetică, 2,2 kg de brichete echivalează cu un litru de motorină, 2 kg de brichete cu 1 m cub gaz metan.

Pentru arderea acestor brichete, societatea noastră a pus la punct un sistem de ardere cu alimentare automată, control automat al arderii prin injecție de oxigen, evacuare automată a cenușii, control și monitorizare de la distanță a sistemului prin Internet.

Aceste sisteme sunt dedicate pentru consumuri mari de energie termică cum ar fi sere, institute publice sau orice locație care necesită peste 100 kw energie termică.

Cenușa rezultată în urma arderii brichetelor din paie nu este o materie sterilă precum cenușa rezultată din arderea cărbunelui. Aceasta conține: POTASIU 9%, FOSFOR 3-5%, SILICIU 15%, elemente necesare unui nou ciclu de producție în producția agricolă.

Un lucru important în arderea brichetelor în sisteme automate este controlul asupra arderii, deoarece, frecvent se poate depăşi temperatura de 860 grade, datorită existenţei siliciului în masa vegetală ceea ce generează unele inconveniente în exploatare.

Sistemul pe care l-am experimentat deja pe parcursul a trei ani, are control total asupra arderii ceea ce conduce la eliminarea acestui inconvenient – producerea de zgură.

În concluzie, să folosim eficient ceea ce ne oferă natura. Prin utilizarea sistemului de ardere pe care îl propunem, economisiţi timp şi mulţi bani.

Emil ENACHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
904

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

biotehnologia-agricola-tehnologie-pentru...

Biotehnolgia agricolă: tehnologie pentru secolul 21

Noul sediu din Băneasa al Ambasadei Statelor Unite a găzduit, pe 4 octombrie, o masă rotundă pe tema utilizării biotehnologiei în agricultură. Susţinută de Michael J. Philips, preşedinte al firmei de consultanţă în agricultură MJ Philips and Associates, LLC, expunerea a vizat subiecte precum adoptarea, competitivitatea şi siguranţa utilizării biotehnologiei în agricultură.

„Biotehnologia agricolă susţine atât viabilitatea mediului, cât şi pe cea economică. Nu există motive să se creadă că alimente create prin biotehnologie pot fi o ameninţare mai mare pentru om decât alimentele obişnuite. Alimentele biotehnologice prezintă aceleaşi riscuri inerente pentru sănătatea omului ca şi alimentele convenţionale“, a punctat Michael J. Philips.

În prelegerea susţinută, fostul oficial american a mai prezentat beneficiile biotehnologiei agricole, politica SUA de biosecuritate a culturilor biotehnologice, acordul mondial privind biosecuritatea alimentelor şi etichetarea alimentelor create prin biotehnologie.

Potrivit datelor prezentate în cadrul seminarului, în anul 2010, nu mai puţin de 15,4 milioane de fermieri au cultivat plante biotehnologice pe o suprafaţă de 148 milioane ha în 29 de ţări.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
704

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 072d8
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Biotehnologia, o ştiinţă care aparţine marilor valori umane

Pe Platforma Biotehnologică de la Staţiunea de Cercetări Agricole din Lovrin s-a reunit zilele trecute aproape toată spuma ştiinţei agricole vegetale. Prima zi a festivităţilor a fost rezervată valorilor umane ce activează pentru promovarea celui mai mare progres ştiinţific agricol al zilelor noastre. S-au aflat acolo academicieni, profesori universitari, cercetători, dar mai ales fermieri, care se încăpăţânează să aştepte ziua când autorităţile române vor înlătura cel mai penibil embargo din istoria agriculturii: interdicţia de a cultiva plante modificate genetic.

Anormală a fost lipsa celor care au obligaţia, prin lege, de a garanta siguranţa alimentară a naţiunii. La prima vedere, s-ar putea crede că prezenţa lor nici nu era dorită. Ce ar avea de expus în faţa unei prezenţe atât de selecte figuri precum cea a unei doamne care pare a atrage ştiinţa românească în zona unei axe ce porneşte de la Viena, continuă la Budapesta şi are capăt de pod Ministerul Mediului? Ce fel de dialog ştiinţific se poate închega, bunăoară, între oameni de ştiinţă autentici şi nişte tipi care se împăunează prin ignoranţă?

Un curent dătător de speranţe!

Şi totuşi, Ministerul Mediului nu are dreptul să se expună prin asemenea specimene, atât timp cât consumă din banii poporului sume imense pentru apărarea sănătăţii noastre. Ar fi şi în afara legilor ţării să accepte chiar tacit idei aberante de genul unor moratorii care îşi au originea în afara hotarelor ţării. Cu sau fără voia lor, România îşi va urma propria cale genetică de dezvoltare a agriculturii. Presiunea vine de jos, din partea fermierilor, iar curentul nou dinspre Bruxelles pare a da speranţă.

În această toamnă, dezbaterea biotehnologică de pe platforma din Lovrin a debutat cu prezentarea noutăţilor de ultimă oră a unor companii străine de elită ce acţionează în România: Monsanto, Pioneer, Syngenta, Euralis, KWS, Caussade, Maïsadour.

Fiecare companie avea poligonul propriu de experimentare, iar vizitatorilor de rând le era practic imposibil să realizeze o posibilă diferenţă ştiinţifică între acestea.

Ceea ce era mai simplu de evaluat ţinea de bogăţia şi sănătatea parcelelor cultivate, faptul că şi într-un loc, şi-n altul intervenţia omului se rezumă mai ales la însămânţat şi distrugerea totală, la recoltare, a unor lanuri de o bogăţie şi frumuseţe rare. Este jalnic să vezi cum nişte plante încărcate de atâta rod sănătos sunt introduse la crematoriu de parcă ar fi bântuite de ciumă. Dar să avem încă un pic de răbdare! Cel puţin acesta este îndemnul celor care gestionează Platforma Biotehnologică de la Lovrin, supusă deocamdată unei carantine, la originea căreia se înfruntă ştiinţa şi ignoranţa. Dacă nu cumva ceva mai periculos.

Iosif Pop

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
811

Comentarii

1. Alexandru fira -- (15-September-2010)Si eu lucrez intr-o ramura a biotehnologiei vegetale si anume micropropagarea, la SCDP Cluj:
http://www.scdpcluj.ro/linvitro.html
Am pus la punct o noua metoda de aclimatizare ex-vitro in substrat lichid:
https://sites.google.com/site/alexfirasplaceontheweb/new-ex-vitro-acclimation-method
si am aplicat cu succes metoda "float hydroponics" pentru aclimatizare ex-vitro:

https://sites.google.com/site/alexfiraontheweb/ex-vitro-rooting-and-ex-vitro-acclimation-by-using-the-float-hydroponics-techn
In prezent lucram mai ales cu arbusti fructiferi si trandafir.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

biotehnologii-romani-fac-lobby-la-bruxel...

Biotehnologii români fac lobby la Bruxelles

O delegaţie din România s-a deplasat la Bruxelles pentru a le comunica principalilor actori interesaţi solicitările agricultorilor români referitoare la cultivarea biotehnologiilor, la susţinerea agricultorilor români şi la orientarea Politicii Agricole Comune. Înainte de a intra în fondul problemei, ţin să precizez că, în perioada 12-13 iulie, au fost organizate o serie de dezbateri, la care au participat reprezentanţi ai Federaţiei Naţionale a Producătorilor Agricoli din România (FNPAR), ai Ligii Asociaţiilor Producătorilor Agricoli (LAPAR) şi ai Asociaţiei Profesionale AGROBIOTECHROM, respectiv Lucian BUZDUGAN, Daniel BOTĂNOIU, Cătălin ROŞCULETE, Adrian Toma DINU, Nicolae HRISTEA. Delegaţia a fost însoţită la toate reuniunile de către domnul Daniel LICA – prim secretar al Unităţii Agricultura din Reprezentanţa Permanentă a României la Uniunii Europene.

Impactul unei duplicităţi

În data de 12 iulie 2010 a avut loc reuniunea organizaţiilor din România, Spania, Portugalia şi Marea Britanie care a avut pe ordinea de zi, în principal, politica duplicitară a Uniunii Europene cu privire la organismele modificate genetic.

Reprezentanţii agricultorilor din România au arătat decidenţilor de la Bruxelles şi cetăţenilor Europei cât pierde fiecare european din cauza politicii duplicitare privitoare la organismele modificate genetic. Uniunea Europeană importă cantităţi substanţiale de plante modificate genetic, dar interzice agricultorilor să le producă folosind aceeaşi tehnologie. Rezultatele acestei politici pot fi înţelese de toţi europenii afectaţi de scumpirea vieţii şi de dificultăţile crizei economice, punând în prim plan situaţia delicată din România.

Agricultorii români constată că Uniunea Europeană nu a reuşit să realizeze o informare corectă în acest domeniu, iar deciziile luate pot avea urmări incalculabile pentru producţia viitoare de alimente şi poate afecta competitivitatea Europei. După această reuniune, delegaţia României, susţinută fiind de echipa doamnei eurodeputat DANCILĂ Viorica şi de domnul Constantin DIMITRIU, a avut posibilitatea să participe la lucrările Comisiei de Agricultură din Parlamentul European.

O întâlnire de referinţă

În continuarea programului, a avut loc întâlnirea cu domnul Yannis KARAMITSIOUS, legal officer – GMO al unităţii Biotehnologii şi sănătatea plantelor din cadrul DG SANCO. Pe parcursul acestei întrevederi au fost purtate discuţii cu privire la plantele modificate genetic şi la posibilitatea de introducere în cultură a acestora.

Producătorii agricoli români au solicitat instituţiilor europene următoarele:

- să li se permită agricultorilor din statele membre ale UE să ia decizii singuri în privinţa cultivării soiurilor transgenice, după ce EFSA emite un aviz ştiinţific pozitiv;
- să sprijine şi să garanteze practicarea tuturor sistemelor de agricultură, fără discriminare: ecologic, convenţional şi biotehnologic;

- să garanteze veniturile agricultorilor europeni;
- să doteze fermierii europeni cu instrumentele necesare pentru a face faţă modificărilor climatice, riscurilor de piaţă şi atacurile bolilor şi dăunătorilor asupra recoltelor lor;
- să permită agricultorilor europeni să producă în cantităţi suficiente, iar producţia să fie sigură şi la preţuri rezonabile pentru consumatori.

Delegaţia română a atras atenţia reprezentantului DG SANCO cu privire la posibilitatea apariţiei „barierelor“ comerciale impuse de statele care nu permit cultivarea organismelor modificate genetic şi a solicitat măsuri care să protejeze interesele tuturor agricultorilor, la nivel european. Problemele cu care se confruntă producătorii din România au fost prezentate şi domnului Stuart AGNEW din Marea Britanie, o voce importantă din Comisia de Agricultură a Parlamentului European, pentru a obţine susţinerea necesară şi lobby-ingul de care are nevoie sectorul agricol românesc. Ziua a fost încheiată cu o discuţie purtată cu domnul eurodeputat Theodor STOLOJAN pentru a găsi soluţiile cele mai bune de susţinere a intereselor producătorilor agricoli români atât la nivel naţional, cât şi european. În data de 13 iulie 2010 au continuat reuniunile delegaţiei române, prima fiind cea cu dl. Pierre Bascou – şef unitate analiza politicii agricole şi previziuni din cadrul DG AGRI. La acestă întâlnire, reprezentanţii agricultorilor din România au prezentat problemele cu care se confruntă producătorii din România şi au solicitat lămuriri cu privire la orientarea Politicii Agricole Comune.

Punctul de vedere al oficialilor europeni

A urmat apoi conferinţa de presă a comisarului John DALLI – Comisia de sănătate cu privire la posibilitatea statelor membre de a decide cultivarea organismelor modificate genetic. Delegaţia a participat la lucrările Comisiei de mediu, sănătate publică şi siguranţa alimentelor, unde comisarul DALLI a prezentat poziţia comisiei cu privire la cultivarea plantelor modificate genetic, din care reies următoarele:

- comisia europeană propune ca statele membre să aibă libertatea de a permite cultivarea plantelor modificate genetic pe toată suprafaţa naţională sau numai în anumite regiuni;
- organismele modificate genetic nu pot fi introduse în cultură decât după ce există o opinie ştiinţifică care să permită cultivarea acestora prin care se elimină riscurile pentru sănătatea umană, biodiversitate etc.;
- organismele modificate genetic vor continua să fie autorizate. Sistemul european de autorizare are la bază evoluţiile ştiinţifice ale riscurilor pentru sănătate şi mediu. Acesta va fi menţinut şi ameliorat pentru a garanta protecţia consumatorului şi buna funcţionare a pieţelor seminţelor modificate genetic sau convenţionale;
- biroul european pentru coexistenţă va continua să elaboreze practici care să ţină cont de orientările tehnologice şi de problemele conexe. Decizia luată la nivelul Comisiei Europene este de o importanţă deosebită pentru producătorii agricoli din România, punerea ei în practică estimându-se că se va realiza pe parcursul anului agricol 2011/12.

Veşti îmbucurătoare

Din informaţiile primite se pare că bugetul agricol european nu va scădea semnificativ, ceea ce va permite punerea în practică a măsurilor şi instrumentelor de susţinere a activităţii agricole la nivel european. Plăţile directe se vor orienta cu preponderenţă către statele noi membre pentru a echilibra balanţa plăţilor de până acum. Vor exista programe care să sprijine întărirea rolului organizaţiilor în negocierea contractelor (cadru general) la nivel european. Se va armoniza legislaţia europeană cu privire la politica agricolă, comercială şi de concurenţă. Se va crea infrastructura necesară pentru a avea un parcurs cât mai scurt al produsului din câmp până la „farfuria“ consumatorului.

Dr. Ing. Daniel BOTĂNOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
752

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Biotehnologiile agricole, de la mit la realitate (II)

Demersul nostru în susţinerea acelor elemente ştiinţifice de ultimă noutate care prefigurează progresul agriculturii mondiale în acest început de mileniu trei continuă prin punerea faţă în faţă a miturilor create pe seama noilor biotehnologii cu adevărul ştiinţific. Demonstraţia este realizată de domnul Nicolae Hristea, o personalitate a cărui probitate profesională nu poate fi pusă în discuţie.

Consumatorii şi piaţa

Mit: Vor mai trece mulţi ani până ce alimentele produse prin biotehnologie se vor putea găsi pe rafturile magazinelor alimentare

Realitate: În prezent, cel puţin 60-70% din alimentele aflate pe rafturile magazinelor alimentare conţin ingrediente derivate din plante, cum ar fi porumbul, soia, sau canola, care au suferit modificări bazate pe biotehnologii. Aceste ingrediente sunt în mod semnificativ echivalente cu ingredientele derivate din culturi ameliorate prin metode tradiţionale.

De la introducerea lor la mijlocul anilor 1990, culturile ameliorate prin metodele biotehnologiei pentru rezistenţă la dăunători şi tolerante la erbicide au fost rapid adoptate de fermierii americani. În anul 2002, 34% din porumb, 71% din bumbac şi 75% din soia cultivate în Statele Unite erau varietăţi îmbunătăţite pe baza biotehnologiilor moderne. Sunt de asemenea cultivate pe scară largă varietăţi de canola îmbunătăţite prin biotehnologie. De la introducerea alimentelor bazate pe biotehnologie cu aproape 10 ani în urmă, testările şi reglementările riguroase au asigurat că aceste alimente sunt sigure pentru hrana oamenilor sau mai sigure decât alimentele pe care le consumăm de secole.

Mediul înconjurător

Mit: Plantarea pe scară largă a culturilor tolerante la erbicide va conduce la utilizarea crescută a erbicidelor vătămătoare şi la dezvoltarea buruienilor tolerante la erbicide.

Realitate: Crearea de culturi rezistente la erbicidul glyphosate permite fermierilor să combată buruienile în mod mai eficient. În prezent, glyphosate este mai puţin periculos pentru mediul înconjurător decât alte erbicide utilizate în mod obişnuit. Se degradează rapid în sol şi în apa freatică, are toxicitate scăzută şi este vătămător doar pentru plante, nu şi pentru mamifere, făcându-l sigur pentru viaţa sălbatică de pe lângă câmpurile unde sunt cultivate plantele de cultură şi pentru oamenii care îngrijesc şi consumă aceste plante. Mai mult, culturile tolerante la erbicide permit sistemul de lucrare a solului în absenţa arăturii, o practică care reduce în mod semnificativ pierderea de apă, precum şi eroziunea solului.

Conform Centrului Naţional pentru Politică Alimentară şi Agricolă, introducerea bumbacului rezistent la erbicide a condus la mai puţine aplicări de erbicide în anul 2000 (cu 19 milioane mai puţine). Deşi utilizarea erbicidului glyphosate a crescut, utilizarea sa a fost compensată de o reducere a utilizării de erbicide mai toxice şi mai persistente, conducând la o scădere globală a utilizării erbicidelor. În mod similar, prin introducerea varietăţii de soia Roundup Ready (tolerantă la erbicide), aplicările totale de erbicide au scăzut cu 12% din 1995 până în 1999, în condiţiile în care suprafaţa totală cultivată cu soia a crescut cu 18%. Expunerea la un erbicid implică întotdeauna riscul ca buruiana vizată să dezvolte rezistenţă, iar erbicidul glyphosate nu reprezintă o excepţie. În condiţii adecvate, culturile agricole pot suferi o polenizare încrucişată cu rudele lor sălbatice care cresc în apropiere, dar transferul de gene este extrem de rar atunci când speciile nu sunt înrudite.

(Majoritatea speciilor de plante cultivate în Statele Unite îşi au originea în alte părţi, deci există puţine rude sălbatice ale acestora pentru o posibilă încrucişare – canola şi dovlecelul (Cucurbita) sunt două excepţii – reducând astfel riscul potenţial pentru mediu). Totuşi, până în prezent nu există vreun caz documentat (ce spuneţi de coada-mânzului – Hippuris vulgaris – despre care se spune că este prima buruiană din culturile prăşitoare care a dezvoltat rezistenţă la glyphosate în Statele Unite?) de vreo „superburuiană“ care s-a dezvoltat prin folosirea erbicidului glyphosate utilizată în conjuncţie cu culturile tolerante la acest erbicid. Cele câteva cazuri anecdotice de buruieni tolerante la glyphosate care au fost raportate nu sunt legate de culturile bazate pe biotehnologie.

De fapt, în revista Nature a fost publicat un studiu care a examinat, pe o perioadă de 10 ani, rezistenţa culturilor care au fost ameliorate prin biotehnologie pentru toleranţă la erbicide şi protecţie împotriva insectelor, dar care au fost lăsate să crească alături de culturile nemodificate. Studiul a fost realizat de Michael J. Crawley şi colegii de la Imperial College din Anglia. Cercetarea a examinat soia, rapiţa pentru ulei (canola), cartofii, porumbul şi sfecla de zahăr şi a ajuns la concluzia că culturile tolerante la erbicide şi cu protecţie încorporată împotriva insectelor nu supravieţuiesc mai bine în sălbăticie decât culturile nemodificate.

Rezistenţa la erbicide şi pesticide este o problemă comună în mediile agricole, necesitând dezvoltarea unor practici de management a culturilor şi dezvoltarea unor erbicide noi, de obicei prietenoase pentru mediul înconjurător. Utilizarea culturilor tolerante la erbicide dezvoltate prin practicile biotehnologiei nu pune probleme pe care fermierii să nu le fi avut şi rezolvat în trecut.

Mit: Cultivarea pe scară largă a porumbului „Bt“ reprezintă o ameninţare serioasă la adresa Fluturelui mare (Danais chrysippus)

Realitate: Culturile „Bt“ rezistente la insecte încorporează gene de la microbul din sol Bacillus thuringiensis, care le permite să producă proteine (endotoxine) care le protejează de anumite insecte – de exemplu Pyrausta nubilalis, Heliothis zea, Pectinophora gossypiella, Heliothis virescens şi gândacul de Colorado. Proteinele nu sunt vătămătoare pentru majoritatea altor insecte, oameni şi animale şi au fost utilizate fără probleme de către fermierii care practică agricultura ecologică în formulele de stropire de mulţi ani.

Proteina „Bt“ exprimată în porumbul „Bt“ este de mult cunoscută ca urmare a toxicităţii sale pentru omizile fluturilor, incluzând Fluturele Mare, o rudă a insectelor vizate. Criticii biotehnologiei au folosit în interesul lor două studii de laborator care au demonstrat acest lucru; aceste studii sugerează că porumbul „Bt“ reprezintă o ameninţare serioasă la adresa populaţiilor de fluturi mari din cadrul vieţii sălbatice. Totuşi, studiile în teren indică faptul că ameninţarea la adresa populaţiilor de fluturi mari este destul de scăzută.

Agricultura

Mit: Producţiile medii la soia tolerantă la erbicide sunt mai mici decât la soia ameliorată prin mijloace convenţionale.

Realitate: Toleranţa la glyphosate a fost introdusă într-o varietate specifică de soia care se pretează la o suprafaţă de cultură relativ mică. Deoarece această caracteristică este încorporată în alte soiuri de soia (prin hibridizare, un proces care poate lua mulţi ani), se aşteaptă ca trăsătura de toleranţă la erbicid să fie disponibilă la soiurile cu producţiile medii cele mai mari.

Nu există vreo dovadă că producţiile medii de la acest tip de soia, în condiţii de câmp, să fie mai scăzute decât cele de la culturile de soia ameliorate prin mijloace convenţionale. Testările soiurilor, care măsoară potenţialul de randament, au indicat că soia tolerantă la glyphosate nu are un randament la fel de mare ca soia ameliorată prin mijloace convenţionale. Există mulţi factori care pot afecta randamentele, iar testările soiurilor sunt menite să asigure că aceşti factori sunt aceeaşi pentru fiecare soi care este evaluat.

Totuşi, aceste teste nu au inclus întotdeauna toate soiurile disponibile în zonă şi nici nu au comparat întotdeauna plante care, cu excepţia caracteristicii toleranţă la erbicide, aveau aceeaşi hartă genetică. Mai mult, testările soiurilor sunt realizate într-un mediu liber de buruieni, astfel încât ele nu reprezintă condiţiile reale din câmp, unde competiţia din partea buruienilor poate avea un impact negativ mai mare asupra producţiilor medii de soia care nu posedă trăsătura toleranţă la erbicide.

Randamentul potenţial este tocmai unul dintre factorii luaţi în considerare de către fermieri atunci când decid ce soi să planteze. Fermierii continuă să aleagă soia tolerantă la erbicide datorită avantajelor sale în ceea ce priveşte costurile, lucrarea redusă a solului, şi combaterea buruienilor.

Nicolae HRISTEA

Va urma

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1564

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

biotehnologiile-agricole-de-la-mit-la-re...

Biotehnologiile agricole, de la mit la realitate

Miturile la care autorul acestor rânduri, dr. Nicolae HRISTEA, face trimitere sunt în esenţă de aceeaşi factură filosofică precum născocirile trăitorilor antici a căror credinţă se afla în lumea irealului. Într-o postură asemănătoare se situează şi actualii militanţi aparţinând unor grupări ce pretind a fi apărătorii ordinii naturale fireşti. Intervenţiile lor în confruntarea comunităţii ştiinţifice din domeniul geneticii sunt pe cât de hilare, pe atât de dătătoare de bănuieli. Multe dintre acestea se leagă de apartenenţa lor la lumea petrodolarilor, iar supoziţiile comunităţii ştiinţifice nu par a fi departe de adevăr. De la o vreme încoace, aceste grupări au fost asmuţite împotriva biotehnologilor din agricultură. Acuzaţiile lor sunt şi zgomotoase, şi puerile.

Domnul Nicolae HRISTEA, o autoritate în lumea ştiinţifică din agricultura românească, iese la rampă, punând faţă în faţă gândirea ireală a forţelor retrograde cu realitatea ştiinţifică. Pentru început, autorul face trimitere la acele elemente biotehnologice ce ţin de superioritatea noilor cuceriri ştiinţifice.

De la mit... la realitate

Elemente ce ţin de siguranţa noilor metode ştiinţifice

Mit: Biotehnologia modernă este în mod inerent diferită de ameliorarea convenţională a plantelor şi implică mai multe riscuri.

Realitate: Biotehnologia modernă reprezintă o perfecţionare extremă a tehnicilor care au fost utilizate de mii de ani pentru ameliorarea plantelor. Principala diferenţă este că biotehnologia modernă este mult mai precisă, iar gama de caractere care poate fi utilizată pentru îmbunătăţirea caracteristicilor plantelor este mult mai largă decât în cazul ameliorării convenţionale.

Multe organisme ştiinţifice cu autoritate în domeniu – incluzând aici Academiile Naţionale de Ştiinţe – au ajuns la aceeaşi concluzie, şi anume că plantele de cultură îmbunătăţite prin utilizarea biotehnologiilor moderne sunt la fel de sigure precum plantele de cultură îmbunătăţite prin metode clasice de ameliorare.

Un exemplu de sporire a siguranţei este o plantă de cultură îmbunătăţită prin biotehnologie care poate să diminueze riscul expunerii la toxine care apar în mod natural. Cercetările au demonstrat că porumbul Bt combate efectele produse de dăunătorul Heliothis zea, al cărui atac favorizează producerea micotoxinelor. Prin urmare, protecţia împotriva Heliothis zea diminuează gradul de risc al apariţiei fumonizinei, care se pare că are legătură cu apariţia cancerului de esofag la oameni.

Datorită gradului avansat de cunoaştere şi controlului extrem de minuţios, plantele şi alimentele produse pe baza biotehnologiilor moderne pot fi chiar mai sigure decât cele produse prin metode convenţionale de ameliorare. Deoarece caracteristicile care sunt transferate prin utilizarea biotenologiei moderne sunt mai puţin numeroase şi chiar mai previzibile decât atunci când este utilizată hibridarea, oamenii de ştiinţă înţeleg mai bine modificările care sunt induse şi sunt într-o mai mare măsură capabili să evalueze gradul de siguranţă.

Dispute incomode pe seama genelor

Mit: Alimentele create prin utilizarea de biotehnologii conţin gene, în timp ce alimentele derivate din plante ameliorate în mod tradiţional nu conţin.

Realitate: Toate alimentele integrale, fie ele culese din flora sălbatică fie recoltate de pe câmp, conţin gene, care sunt descompuse în procesul de digestie. Genele asigură instrucţiunile necesare pentru creşterea plantei şi determină caracteristicile plantei şi tipul de hrană produs. De mii de ani, omenirea modifică harta genetică a plantelor – mai recent prin biotehnologia modernă – pentru îmbunătăţirea caracteristicilor lor. Aceste modificări au avut drept rezultat culturi mai rezistente, cu randamente mai mari şi calităţi nutritive superioare.

Flora, ca element al discordiei

Mit: Carnea, laptele şi ouăle de la păsările şi animalele furajate cu plante ameliorate prin biotehnologii nu sunt la fel de sigure ca produsele similare provenite de la animale şi păsări hrănite cu plante furajere produse prin metode convenţionale.

Realitate: Probele ştiinţifice vin în sprijinul siguranţei produselor carne, lapte şi ouă provenite de la animalele hrănite cu plante ameliorate pe baza biotehnologiei. Dr. Jimmy Clark, profesor de zootehnie la Universitatea din Illinois la Urbana-Champaign, a raportat rezultatele a 23 de studii asupra animalelor hrănite cu plante ameliorate pe baza biotehnologiilor. Aceste studii independente au descoperit că plantele furajere ameliorate pe baza biotehnologiilor sunt la fel de sigure ca şi culturile ameliorate prin metode convenţionale.

Acest studiu confirmă o analiză efectuată mai înainte de Federaţia Societăţilor Ştiinţifice Zootehnice (FASS) – reprezentând peste 10.000 de oameni de ştiinţă din domeniul zootehnic, al lactatelor şi avicol – care au ajuns la concluzia că valoarea nutritivă şi siguranţa cărnii, laptelui şi ouălor de la animalele hrănite cu furaje convenţionale sau furaje bazate pe biotehnologie este aceeaşi.

Care scopuri?

Mit: Testele de siguranţă a alimentelor produse pe baza biotehnologiilor realizate sau sponsorizate de firmele de biotehnologie modernă sunt nesigure şi servesc propriilor scopuri.

Realitate: Este important să remarcăm că, în timp ce întreprinderile sunt responsabile cu realizarea testării de siguranţă, rezultatele acestor teste sunt revizuite de experţii ştiinţifici la agenţiile de reglementare corespunzătoare. Aceste analize ale agenţiilor sunt extrem de riguroase şi funcţionează sub forma unei analize paralele.

Comisii ştiinţifice independente de prestigiu au revizuit de asemenea cercetarea ştiinţifică asupra culturilor şi alimentelor produse pe bază de biotehnologie şi nu au descoperit vreo dovadă că alimentele produse prin utilizarea biotehnologiilor ar fi nesigure.

Mai mult, cercetările independente au determinat că alimentele produse pe baza biotehnologiilor moderne sunt la fel de sigure ca cele pe baza plantelor ameliorate prin metode convenţionale.

Au fost realizate studii de furajare a animalelor ca parte a evaluărilor toxicologice pe diferite culturi îmbunătăţite prin biotehnologii şi acestea nu au relevat vreun efect negativ. De exemplu, roşiile produse prin biotehnologie au fost date ca hrană şoarecilor în cadrul unui studiu realizat la Institutul de Stat pentru Controlul Calităţii Produselor Agricole din Wageningen, Olanda.

Deşi şoarecii au consumat echivalentul a 13 roşii proaspete zilnic, nu au fost observate efecte nocive (un consum mai mare ar fi fost toxic din cauza nutrienţilor obişnuiţi existenţi în această legumă, cum ar fi potasiul).

Alergenii alimentari şi cartofii transgenici

Mit: Alimentele produse pe baza biotehnologiilor vor introduce noi substanţe alergene în alimente, expunând la risc pe oamenii susceptibili.

Realitate: Toţi alergenii alimentari cunoscuţi sunt proteine, dar un mic număr de proteine sunt alergene. Sursele obişnuite de alergeni alimentari includ alimente consumate pe scară largă, cum ar fi laptele, ouăle, grâul, peştele, alunele de pădure, arahidele şi soia.

Biotehnologia este de asemenea folosită de cercetători pentru înlăturarea substanţelor alergene din alimente. Orezul experimental a fost deja modificat prin biotehnologie pentru a înlătura proteinele alergene, şi sunt în curs cercetări pentru înlăturarea sau neutralizarea proteinelor alergene din alte alimente, cum ar fi arahidele. Dezvoltarea în viitor a unor alimente libere de alergeni poate extinde gama de alimente sănătoase disponibile pentru cei care suferă de alergii.

Valoarea nutritivă alimentară
Mit: Alimentele dezvoltate prin biotehnologie nu au aceeaşi valoare nutritivă ca alimentele convenţionale la care sunt utilizate metode clasice de ameliorare.
Realitate: Cercetarea independentă a indicat componenţa nutriţională a produselor pe bază de biotehnolgie, fiind echivalentă cu cea a alimentelor convenţionale.
Cercetările în curs explorează modalităţi de sporire a conţinutului nutritiv al alimentelor care utilizează metode ale biotehnologiei. De exemplu, cercetătorii încearcă să sporească conţinutul în antioxidanţi, vitamine şi minerale din alimente şi să îmbunătăţească gradul de absorbţie şi utilizare a substanţelor nutritive consumate din alimente. Produsele alimentare cu aceste avantaje se află încă în faza de cercetare, prin urmare vor mai trece încă mulţi ani până vor ajunge pe piaţă, dar prezintă avantaje deosebite, care sunt dorite de consumatori.
Nicolae HRISTEA
REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
2563
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Biruinţa Gherăieşti, campioană la oină

Nemţenii au furnizat surpriza actualei ediţii a Campionatului naţional de oină pentru seniori, adjudecându-şi titlul de campioni în dauna marilor favorite: Straja Bucureşti şi Frontiera Constanţa. Meciurile din cadrul returului actualei ediţii s-au disputat la Târgu-Lăpuş (judeţul Maramureş), în perioada 10-13 septembrie. „Niciodată n-au fost prezente la o competiţie de oină atât de multe oficialităţi ca la acest retur al campionatului naţional de la Târgu-Lăpuş“, a declarat pentru Lumea Satului Eveline Lisenco, secretar general al Federaţiei Române de Oină.

Cea de-a 58-a ediţie a Campionatului Naţional de oină pentru seniori, desfăşurată la Târgu-Lăpuş în organizarea Federaţiei Române de Oină şi a Ministerului Tineretului şi Sportului, în colaborare cu Consiliul Judeţean Constanţa, Consiliul Judeţean Maramureş, Direcţia pentru Sport Maramureş, Primăria Târgu-Lăpuş, AS Lăpuşul Târgu-Lăpuş şi Radio Antena Satelor, s-a încheiat cu triumful istoric al Biruinţei Gherăieşti. Venită la Târgu-Lăpuş în postura de arbitru al luptei pentru titlu între eternele rivale, Straja şi Frontiera, echipa nemţeană s-a impus in extremis, la capătul unui parcurs fără greşeală.

Destinaţia tricourilor de campioni s-a decis abia în ultima zi de întreceri când, la capătul unui meci dramatic, presărat cu numeroase răsturnări de situaţie, scorul a fost egal,18-18. Cum şi meciul cu cealaltă candidată la titlu, Straja, s-a încheiat nedecis, 17-17, configuraţia finală a clasamentului a arătat astfel: 1. Biruinţa Gherăieşti, 2. Frontiera Tomis, 3. Straja Bucureşti, 4. Dinamic Coruia, 5. Victoria Surdila Greci, 6. Crasna Gorj, 7. CSM Rm. Sărat, 8. Pamira Sibiu, 9. Spicul Horia, 10. Viaţa Nouă Olteni.

La festivitatea de premiere, fiecare echipă participantă a primit mingii de oină, diplome, cărţi de oină, precum şi alte suveniruri. De asemenea, primele trei echipe au primit cupe, medalii, diplome, iar echipa nemţeană a intrat şi în posesia tricourilor de campioană.

Ploaie de oficialităţi pe stadion

Competiţia, ce a reunit pe stadionul Lăpuşul 150 de sportivi de la zece cluburi din întreaga ţară, a atras un număr record de oficialităţi.

În afara reprezentanţilor Federaţiei Române de Oină: Nicolae Dobre (preşedinte), Călin Moje (vicepreşedinte), Eveline Lisenco (secretar general), la meciurile din cadrul returului campionatului naţional de oină pentru seniori de la Târgu-Lăpuş, ca şi la manifestările adiacente au asistat numeroase oficialităţi locale, peste o sută conform organizatorilor. „Gazdele s-au mobilizat extraodinar şi au asigurat condiţii foarte bune pentru desfăşurarea întrecerilor. Extrem de îmbucurătoare a fost şi prezenţa multor oficialităţi locale, de la prefecţi la preşedinţi de consilii judeţene“, a precizat Eveline Lisenco, secretarul general al Federaţiei Române de Oină.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:

803

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

biserica-de-lemn-sf-nicolae-bilbor-leaga...

Biserica de lemn „Sf. Nicolae“ Bilbor, leagăn al ortodoxiei

În baza mărturiilor, în lipsa puţinelor date istorice existente este extrem de greu de stabilit care a fost viaţa localnicilor pe aceste meleaguri ale Bilborului. Din vremurile vechi ale secolelor trecute, se ştie doar că oamenii se ocupau, în general cu munca la pădure şi crescutul animalelor.

Credincioşi din firea lor, dar săraci, bilborenii n-au avut posibilitatea ridicării unui locaş de cult până spre sfârşitul secolului al XVIII-lea. Până atunci ei se ruga în mici bisericuţe de lemn, unde un preot le ţine slujba. Târziu de tot localnicii au hotărât şi stabilit locul unde va ridicată o biserică.

Ea a fost construită din lemn de către meşteri bucovineni, adică după sistemul bisericilor înălţate de marele voievod Ştefan cel Mare. Această primă ctitorie din Bilbor a fost sfinţită în anul 1837 de către Episcopul român Ioan Lemeny în onoarea Sfântului Nicolae.

Mai tare ca hoardele barbare

De-a lungul anilor, biserica a fost pradă vitregiilor de tot felul, începând cu cele istorice, războaie, mişcări sociale, dar şi vitregiilor naturii. În timpul revoluţiei paşoptiste, în vara anului1847, arhiva bisericii a fost distrusă, dispărând astfel numeroase şi importante documente.

În perioada Primului Război Mondial, biserica a fost devastată, iar casa parohială distrusă de către armata maghiară. În acele vremuri grele de răstrişte, preoţii bisericii şi-au adus o imensă contribuţie la încurajarea şi păstrarea identităţii naţionale. La 1 noiembrie 1925, într-o atmosferă deosebită, de sfântă sărbătoare, s-a făcut înscăunarea primului patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, Miron Cristea.

Ziarul Renaşterea Clujeană publica la vremea respectivă următorul text: „Legăm cele mai întemeiate nădejdi că Biserica Naţională Ortodoxă şi dominantă a statului va lua un avânt şi mai puternic în era nouă a patriarhatului, în fruntea căruia a ajuns prin voinţa lui Dumnezeu, preotul ardelean Miron Cristea, un distins fiu al diacezei Vadului.“

O restauraţie mai serioasă a bisericii de lemn „Sf. Nicolae“ s-a făcut între anii 1973-1974 şi a fost resfinţită la 23 iulie 1979 de către Episcopul de Alba Iulia, PS Emilian, preot al bisericii fiind Gheorghe Stânea. Biserica se găseşte astăzi într-o nouă şi amplă restaurare. În patrimoniul bisericii mai există încă numeroase obiecte de cult de o valoare inestimabilă.

Este vorba de un policandru cu îngeri, sculptat cu briceagul în lemn de tei, considerat a fi unicat, patru cruci de ceremonie, icoana Mântuitorului Iisus Hristos, icoana Sfântului Ierarh Nicolae. Tot aici găsim cel mai vechi pomelnic deschis scris pe lemn cu litere chirilice, pe patru coloane, datat din anul 1824 ca şi numeroasele pomelnice păstrate în Biserică, cu o valoare documentară deosebită.

Marius DUMBRAVĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:

1041

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

biserica-dintr-o-piatra_l1594.html

Biserica dintr-o Piatră

Mergeam cu ochii aţintiţi în ceea ce se vrea şosea, preocupată să ocolesc miile de gropi din drumul judeţean care leagă Breaza de Năeni. Între două hopuri, admiram toamna colorată fabulos, dar şi uliţe înguste, mărginite de garduri din mărăcini sau uluci negre şi strâmbe. O cromatică tulburătoare...

Înspre inima dealului Colarea

Deodată, parcă de nicăieri, ţâşneşte din peisaj un deal perfect conturat, desenat în trupul naturii, într-o geometrie ireală. În vârf, cineva a avut ideea să aşeze, ca o rugă spre înalturi, o biserică.

Mă interesez dacă există drum până acolo. Aflu că da, dar că e mai rău decât şoseaua pe care circulam. Aşa ceva însă nu se poate rata. Pe măsură ce ţinteam dealul, alte privelişti în semisălbăticie se dezvăluiau privirii. Am avut pentru o clipă sen-zaţia că mă întorc în timp, în ruralul părinţilor şi bunicilor. Poposesc, după 30 de minute, pe dealul Colarea.

Un loc încărcat de istorie

Biserica la care ajung, aflată la altitudinea de 600 m, unde spulberă vântul, are o vechime de 20 de ani! Doar două decenii de când ctitorii, doi oameni de afaceri, unul cu nume predestinat, Manole, au pus prima rocă de calcar alb la fundaţia altarului din Vârf. Lipsa de istoric nu-i ştirbeşte cu nimic splendoarea. Sau nu.

Dealul Colarea, pe coama căruia s-a zămislit proiectul bisericii – ca şi vecinul Tigoarea – geme de istorie. La câţiva metri au fost dezvelite primele necropole tracice, datate din anii 800-600 î.H. Două sarcofage pot fi văzute şi astăzi, dincolo de zidul bisericii. Destul de aproape se găsesc grotele preistorice şi chilia rupestră a lui Ambrosie.

Catapeteasma dăltuită în piatră

Zidirea creştină a primit un nume la fel de insolit ca şi tot cuprinsul mărginimii Năenilor: Biserica dintr-o Piatră. Este toată construită din calcar alb, decupat din creasta Tigoarea, acolo unde s-a redeschis, în 2009, o tabără de sculptură înfiinţată în 1986 şi închisă în 1988. Catapeteasma, lucrată de sculptorul Gheorghe Tarascenco, este dintr-o bucată de calcar, o bijuterie în stil bizantin, cu intrânduri în altar decupate în piatră. De altfel, lucru unic în ortodoxia europeană – şi din lume, susţin unii – cafasul, ancadramentele ferestrelor, pardoseala, stranele şi clopotniţa sunt integral executate în piatră. Pictura bisericii (Florentin Stan) este realizată tot în manieră bizantină, respectând erminia călugărului grec Dionisie din Furna.

De veghe, deasupra Năenilor

Biserica, împrejmuită cu un zid masiv din calcar, veghează deasupra Năenilor, până dincolo de şesurile din Săhăteni. Dedesubt se desfăşoară generos natura: drumuri şerpuite, pâlcuri de case aruncate în cele mai neaşteptate locuri, un relief cutat sau excesiv frământat, poieni arse de brume, dealuri golaşe, coloane de calcar, pustietăţi şi o tăcere mângâiată, încet, de dangătul clopotului bisericii din vârful Colarei…

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
745
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Biserica mai este în obiceiurile unor săteni > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBiserica mai este în obiceiurile unor săteni

Biserica are un rol important în viaţa locuitorilor de la sate, dar şi în dezvoltarea locală. În comuna Olari din judeţul Prahova biserica îşi pierduse în ultimii ani strălucirea şi consideraţia însă, odată cu reînfiinţarea aşezării, aceasta şi-a recuperat toate atributele.

Până acum vreo cinci ani credincioşii care onorau slujbele din lăcaşul de cult al satului erau cam în număr de 10. Acum lucrurile s-au schimbat, numărul sătenilor care vin săptămânal la biserică fiind de două, trei ori mai mare. Ba chiar de cinci, şase ori de sărbătorile mari.

Reîntoarcerea către Dumnezeu a localnicilor acestei aşezări a fost, fără îndoială, influenţată şi de condiţiile oferite de noul locaş: o biserică renovată cu sprijinul Con-siliului Local al localităţii de curând reînfiinţată şi, mai cu seamă, preotul; un alt preot, cu mai multă dragoste faţă de oameni.

Mici probleme există totuşi, după opinia preotului Cornel Neagu: „Toamna, câtă vreme oamenii sunt preocupaţi de munca câmpului şi strânsul recoltei, nu prea se mai vine la slujbe, doar după această perioadă enoriaşii revin la cele sfinte.“

E, totuşi, bine să faci ce spune popa

Alt lucru apreciat de părintele paroh este buna colaborare cu credin-cioşii şi instituţiile satului. „Cu primăria şi cu şcoala avem o colaborare bună. Soţia predă religia la şcoală şi eu merg câteodată să mai ţin predici elevilor.“

Am amintit mai înainte de lucrările aduse lăcaşului de cult ce poartă hramul Adormirii Maicii Domnului. Acestea sunt amintite explicit în Pisania scrisă la intrarea în biserică: „În anul 2005, preotul paroh Cornel Neagu şi preotul conslujitor Dan-Antoniu Ciocoiu au făcut a treia subzidire la sfântul lăcaş cu ajutorul Familiei Neacşu. Astfel, sfântul lăcaş a fost prins într-un inel de beton armat evitându-se degra-darea acestuia. A urmat în 2005-2006 restaurarea picturii cu ajutorul familiei amintite şi a credin-cioşilor parohiei. De asemenea, biserica s-a bucurat şi de atenţia Primăriei Olari prin refacerea gardului, clopotniţei, magaziei şi confecţionarea de mobilier bisericesc.“

Deşi biserica din comuna Olari nu se află pe lista lăcaşurilor de cult cu potenţial turistic, aceasta ar fi demnă oricând de a ajunge acolo, mai ales pentru frumuseţea picturilor şi a datinilor de aici.

Georgiana STROE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
1076
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Biserica Mănăstirii Suceviţa

Biserica Învierii de la Mănăstirea Suceviţa a intrat recent în patrimoniul Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru Educaţie, Ştiinţă şi Cultură (UNESCO). Hotărârea a fost luată de Comitetul Patrimoniului Mondial al UNESCO în cea de-a 34-a sesiune, întrunit la Brasilia, capitala Republicii Federale Brazilia.

Pe aceeaşi listă au mai fost trecute, în acelaşi timp, castelul austriac Schloss Eggenberg, care datează din secolul al XVII-lea, precum şi 645 de picturi preistorice, care se află pe o faleză din Siega Verde (provincia spaniolă Castilia şi Leon).

Al şaptelea lăcaş

Menţionăm că Biserica Învierii de la Mănăstirea Suceviţa s-a alăturat altor şapte biserici din Moldova, construite între secolele al XV-lea şi al XVI-lea, incluse pe lista patrimoniului mondial în 1993. Documentar, mănăstirea este atestată la 1582, în vremea domnitorului Petru Şchiopul (1582-1591).

Mănăstirea Suceviţa este situată la 18 km de Rădăuţi (Suceava). Vechile scripturi arată că, pe la începutul veacului al XVI-lea, pe valea pârâului Suceviţa, a fost ridicată o biserică din lemn şi o schivnicie, între dealuri. Legenda spune că, mai târziu, pentru răscumpărarea unor păcate, o femeie a adus cu carul ei tras de bivoli, timp de treizeci de ani, piatra necesară actualei construcţii.

Ctitorie a Movileştilor

Monumentul este, în realitate, ctitorie comună a familiilor Movileştilor, mari boieri, cărturari şi chiar domnitori ai Moldovei şi Ţării Româneşti, în secolele XVI-XVII. A fost construit în stilul arhitecturii moldo-veneşti, îmbinare de elemente de artă bizantină şi gotică, la care se adaugă elemente de arhitectură ale vechilor biserici de lemn din Moldova.

Între anii 1582 şi 1584 a fost zidită Biserica, pentru ca, 11 ani mai târziu, după venirea pe tronul Moldovei, în anul 1595, a lui Ieremia Movilă, să fie adăugate două pridvoraşe, amplasate la intrare, zidurile şi tunurile de incintă, care dau aspectul de cetate medievală. Au mai fost construite o casă domnească, ale cărei ruine se mai văd şi astăzi pe latura de nord, precum şi chilii pentru călugări.

Edificiul, de mari proporţii, păstrează planul trilobat şi stilul statornicit în epoca lui Ştefan cel Mare, cu pridvorul închis. Notă aparte fac celelalte două mici pridvoare deschise (stâlpi legaţi prin arcuri în acoladă), plasaţi mai târziu pe laturile de sud şi de nord, prin excelenţă „munteneşti“, ceea ce constituie o reală influenţă a arhitecturii din Ţara Românească.

Colecţia de obiecte rare

Mănăstirea Suceviţa deţine o colecţie de obiecte de certă valoare artistică şi culturală, expuse în actualul muzeu, fosta sală de consiliu a lăcaşului, situat pe latura de est a incintei. Printre exponate se află câteva broderii de valoare excepţională, care datează din secolele XV-XVI, din vremea domnitorilor Ştefan cel Mare şi

Ieremia Movilă, lucrate cu fir de aur, argint, mătase şi perle. De asemenea, trebuie menţionate portretele lui Ieremia şi Simion Movilă, chivotul donat de Mitropolitul Gheorghe Movilă.

O capodoperă de necontestat o reprezintă pictura murală interioară şi exterioară, de o mare valoare artistică. Aceasta constituie o amplă naraţiune biblică din Vechiul şi Noul Testament.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
622

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Biserica părăsită din ţinutul Pădurenilor

E în obiceiul românilor ca, după ce îşi fac prieteni noi, să-i uite pe cei vechi, după ce se delectează cu mâncăruri intrate de curând în uz, să abandoneze vechile obiceiuri culinare, după ce ridică biserici trainice, să le lase de izbelişte pe cele de demult. Nu-i vorbă că noi ne abandonăm şi nemotivat, ca să nu spun că ne renegăm rădăcinile. Este în caracterul nostru să nu facem nimic pentru paginile de istorie care se mai păstrează încă şi aşteaptă să fie puse în valoare. Este şi cazul unei bisericuţe de lemn din localitatea hunedoreană Vălari, în plin ţinut al Pădurenilor. Şi ea a fost lăsată să sucombe singură. Ca o biată bătrânică ce se află...

O tristeţe care acuză…

Mică, veche, de lemn, părăsită în marginea satului ca o nevastă bătrână pentru o iubită tânără... O priveşti, aşa cum e total deosebită de alte biserici văzute, şi pari, deodată, transpus în timpurile de demult. Nici nu mai ştii dacă ajungi pe vremea lui Vlad Ţepeş sau taman la strămoşii daci.

Chiar dacă nu eşti pasionat de istorie, nici de religie, nici de artă, realizezi din prima că ai în faţă o bijuterie. Neasemuită... Aflu că bisericuţa are hramul Sfântul Nicolae, ar fi fost construită pe la 1500, se demonta uşor, când localnicii aflau veste cu primejdie, ar fi amplasată de vreo două sute de ani la Vălari, după ce a fost adusă de la Poiana Răchiţelii şi de peste 80 de ani nu mai este folosită pentru slujbe, de când s-a făcut în sat biserica de beton.

Toate intemperiile naturii au trecut peste sfântul lăcaş şi l-au adus, încet, dar sigur, în stare de şubrezenie şi paragină. Te apucă tristeţea... Prin acoperiş se infiltrează, când toarnă cu găleata, ploaia. Şindrila este împuşcată de patina vremii în multe locuri şi apa se prelinge nestingherită.

Pereţii de lemn sunt răpuşi de umezeală, carii şi bătrâneţe. Scorojeala lor aproape că te înspăimântă. Ferestrele sunt sparte, înceţoşate – pe unde mai e geam – şi mici. Foarte mici. Atât de mici, că mai că nu-ţi încape faţa să te uiţi prin ele. Aşa cum apare bisericuţa, ai zice că adăpostea, mai degrabă, vreo ceată de pitici în ea, nu oameni normali, ca noi. Şapte, trei, nouă, acestea sunt, la o aproximativă măsurare cu pasul, dimensiunile ei. Adică lungime, lăţime, înălţime.

Lăcaş straniu

Tavanul este făcut din scânduri şi grinzi groase, câţiva stâlpi sunt prinşi direct de tălpi, o masă veche de piatră tronează parcă precum o regină în altar. Arhitectura este, ai zice, stranie zonei. Înfloriturile şi încrustaţiile iţite pe uşă aparţin parcă mai degrabă Banatului ori Olteniei, decât ţinutului pădurenilor. O serie de însemnări presărate prin sfântul lăcaş mai mult nedumeresc decât lămuresc: anii 1733, 1736, 1812, 1830, nişte cercuri, nişte şerpi, cuvântul „lupu".

Nu ştii dacă e numele cuiva sau e amintit – în ce context? – animalul care sperie ciobanii şi sătenii deopotrivă. Nu ştii dacă sunt semne sau simple inscripţii. Nu ştii dacă ai în faţă un mesaj venit din vechime ori doar mâzgăleli fără rost şi fără temei.

Te înfiori şi parcă ai ajuns, prin tunelul timpului, în vremea dacilor. Lup, şerpi, cercuri... Nu suntem prea departe de Sarmisegetuza, de inima Daciei. Am putea trage o astfel de concluzie. Dar bisericuţă creştină atunci, în anii aceia? Ne aflăm, mai degrabă, într-un templu decât într-o biserică?

Indolenţă

Pereţii nu mai au picturi. Se prea poate ca ele să fi fost şterse de vremuri şi de vreme. Sau de mână omenească, prin astuparea găurilor din pereţii de lemn. Căci scândurile din care e făcută bisericuţa s-au uscat, de-a lungul timpului, fiind pesemne de brad, şi au rămas găuri.

Ca să nu intre frigul ori ceva lighioane, s-au pus, prin interior, poate pe unde erau pictate icoanele şi sfinţii, alte scânduri. Ele sunt prinse cu cuie de lemn – cepuri, cum se numeau în vremurile străvechi - şi tăiate, cel mai probabil, cu vreun gater de apă. Pe unde se văd şi cuie de fier, înseamnă, pesemne, contribuţia generaţiilor mai noi la reparaţiile şi consolidarea bisericuţei.

Ca mai toate lăcaşurile din lemn, construite la ţară, şi acesta este de formă dreptunghiulară, fiind compus din biserica propriu-zisă, unde stăteau bărbaţii, altarul, unde se ţinea slujba, şi pronaosul sau tinda, unde stăteau spăşite femeile. Mă întreb câtă lume încăpea pe vremea când satul venea spre închinăciune aici, în mica biserică.

Parcă e greu de crezut că aici s-ar fi putut refugia sute de persoane. Spun asta pentru că, în vremurile de demult, venea tot satul la slujbă. Nu ca azi, când omul fuge mai repede la cârciumă decât la sfântul lăcaş. În curtea bisericuţei se afla şi un cimitir. După toate probabilităţile, acolo s-ar odihni câteva sute de înaintaşi.

Din păcate, din ceea ce a fost odată cimitirul nu se mai păstrează azi decât uşiţa de la intrare şi câteva cruci mâncate de putreziciune şi muşchi. Pe acestea din urmă se mai văd încă încrustaţiile decorative, făcute în momentul decesului celui care a zăcut sub crucea respectivă. Acum, sătenii îşi plâng morţii în altă parte. De cei care au fost înmormântaţi aici nu-şi mai aminteşte nimeni. Au uitat toţi...

Conservarea monumentului, ca o himeră

Lăcaşul de cult de la Vălari, deşi se află în evidenţele Direcţiei Judeţene pentru Cultură, Culte şi Patrimoniu Naţional Hunedoara ca monument de patrimoniu, nu a primit fonduri pentru restaurare. El a fost reparat de localnici în urmă cu mai bine de jumătate de secol. Cum spuneam mai sus, sunt multe problemele care ar trebui să urgenteze intervenţia specialiştilor. Conservarea bizarei bijuterii de la Vălari se impune şi este necesară. De altfel, cel puţin în zona Pădurenilor, bisericuţa este, prin stil şi arhitectură, unică. Nu numai în România, ci poate în lume.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
1291

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. aurel -- (14-December-2009)http://padureni.wordpress.com

˚ 2. alin -- (14-December-2009)Chiar nu se poate face nimic pentru ea?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

biso-ofera-in-premiera-mecanismul-superp...

BISO oferă în premieră mecanismul superperformant pentru rapiţă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBISO oferă în premieră mecanismul superperformant pentru rapiţă

BISO SCHRATTENECKER este o companie austriacă fondată în 1878, producătoare de echipamente agricole cu o îndelungată tradiţie în creşterea eficienţei condiţiei de recoltare.

La momentul actual se poate spune că BISO SCHRATTENECKER este cel mai important producător în Europa de echipamente agricole extensii de recoltat rapiţă şi soia şi, de asemenea, producător de echipamente agricole pentru culturi păioase, floarea-soarelui şi porumb.

Compania noastră poate furniza tehnologii inovatoare, performante, de ultimă generaţie, un exemplu edificator în acest sens reprezentându-l extensia de rapiţă BISO CX 100 INTEGRAL. Cu noua extensie de rapiţă, un sistem perfectat a fost înaintat şi îmbunătăţit. Rezultatul: un produs progresist ale cărui avantaje indică superioritatea. Soluţiile perfect detaliate au reuşit să-i convingă chiar şi pe fermierii cei mai pretenţioşi din punctul de vedere al superiorităţii tehnice, siguranţei, eficienţei economice şi confortului.

Câştig garantat

O problemă o constituie rapiţa, al cărei rod capătă o nuanţă mată pronunţată în timpul recoltării. Păstaia plesneşte uşor şi seminţele cad. Se ştie foarte bine cât de uşor poate fi afectată producţia. Acest eşec este cauzat de seceră şi de separatorii laterali ai combinei. Soluţia acestei probleme o reprezintă extensia de rapiţă BISO, mecanism special adiţional pentru rapiţă. Instituţiile agricole au demonstrat că, prin utilizarea unui echipament de rapiţă, se obţine o productivitate cu până la 250 kg/ha mai mare.

La un simplu calcul puteţi amortiza investţia integrală pe o suprafaţa de 200-250 ha de rapiţă. La o producţie medie de 2.300 kg/ha, puteţi adăuga recuperarea pierderilor de 230 kg (cel puţin 10% recuperare). ÎN PLUS, faţă de producţia medie aveţi un câştig de 57,5 euro/ha (250 euro x 0,23 t). Acest câştig pe hectar înmulţit cu suprafaţa de recoltat 57,5 euro x 200 ha = 11.500 euro CÂŞTIG GARANTAT! În momentul de faţă, extensiile de rapiţă BISO INTEGRAL CX 100 sunt adaptabile şi pentru combinele româneşti. Disponibilitatea în stoc a acestor tipuri este asigurată în stocul nostru!

NU UITAŢI: CÂŞTIG GARANTAT!
Vă invităm să fim
MEREU CU UN PAS ÎNAINTE!
Echipa ROMCONTRACT

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
1452
□
˚ Comentarii
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bisoca, între legendă şi actualitate

Comuna buzoiană Bisoca îşi trage denumirea de la slavul Vîsokii (înalt). Cele opt sate componente sunt răsfirate pe pante abrupte ce ajung aproape la 1.000 m şi se întind pe o suprafaţă egală cu a Capitalei României. Se zice că de aici, de la masa stâncoasă care-i poartă numele, ar fi plecat legendarul cioban Bucur, întemeietorul Bucureştiului. Frumuseţile locului i-au încântat deopotrivă pe marii noştri scriitori Alexandru Odobescu şi Alexandru Vlahuţă, care le-au zugrăvit în pagini nemuritoare.

Edilul comunei, Gheorghe Beşliu, care păstoreşte aceste locuri de peste două decenii, îi invită pe toţi iubitorii de drumeţie să viziteze Bisoca, tărâmul de basm de unde pornesc cei şapte munţi ai Vrancei dăruiţi de Ştefan cel Mare fiilor Vrâncioaei.

„Cei care vor veni aici vor putea să vadă rezervaţia turistică «Lacurile» înconjurată de o pădure de pin unică în ţară. Urcând pe poteci de munte, vor ajunge la celebra masă a lui Bucur, de unde se deschide o privelişte minunată. La hotar cu Vrancea, într-un luminiş, călătorii vor descoperi Mănăstirea Poiana Mărului, monument istoric întemeiat de Sf. Cuvios Vasile, în secolul al XVIII-a, fiind considerat încă de atunci «un al doilea Athos»“, aşa îşi prezenta primarul comuna în ziua când l-am aflat alături de întreaga sa echipă de consilieri la hramul unei mănăstiri noi din satul Şindrila. Se sărbătorea atunci Icoana Maicii Domnului: Prodromiţa. Stareţul mănăstirii îmi spunea că primarul a asigurat tot sprijinul său în construcţia acestei aşezări monahale şi a îmbunătăţit infrastructura drumului către mănăstire.

Mizând pe investiţii

În ultimii ani la Bisoca s-au consolidat căile de acces către toate satele comunei. Primăria şi-a dat interesul să asigure apa curentă şi iluminatul în toate aceste aşezări. S-au folosit în acest scop fonduri SAPARD în valoare de un milion de euro. Reţeaua şcolară beneficiază de cinci şcoli şi două grădiniţe refăcute şi consolidate în ultimii ani. Şi, în timp ce pe alte meleaguri reţeaua medicală se restrânge, aici funcţionează un dispensar modern cu cabinete de medicină generală, pediatrie şi stomatologie. La etajul acestuia funcţionează un centru de plasament pentru copiii defavorizaţi.

Pentru specialişti s-au asigurat locuinţe.

La nivelul fiecărui sat s-a ridicat câte un cămin cultural, iar în centrul comunei se află o bibliotecă înzestrată cu mii de volume. Nu demult s-a desfăşurat aici cea de-a 45-a ediţie a festivalului „Cântec şi joc pe plaiuri bisociene“.

Oamenii locului şi-au ridicat în ultimii ani case arătoase, dovadă a bunăstării lor materiale. Una dintre ele este şi casa poştaşului Gheorghe Vlad, o frumoasă vilă din lemn înzestrată cu tot confortul. De altfel, proprietarul vilei este unul dintre cei mai buni poştaşi din mediul rural, fiind apreciat de către şefi pentru prestaţia sa deosebită. Dar pentru a cunoaşte mai bine viaţa modernă din această frumoasă comună de munte, veniţi în vizită la

Bisoca!
Miron ŞTEFĂNESCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
994
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bistrita-nasaud-femeile-interesate-de-pr...

Bistriţa-Năsăud. Femeile, interesate de proiectele cu finanţare europeană > REVISTA LUMEA SATULUI

Bistriţa-Năsăud. Femeile, interesate de proiectele cu finanţare europeană

Aproape 30 la sută dintre beneficiarii proiectelor cu finanţare europeană din cadrul Programului Naţional de Dezvoltare Rurală sunt femei. Potrivit datelor oficiale, femeile antreprenor au optat nu doar pentru ferme zootehnice, ci şi pentru laboratoare de analize medicale, cabinete stomatologice, abatoare sau sere de legume. Dinamizarea accesării de către femeile din Bistriţa a proiectelor de finanţare s-a datorat şi derulării mai multor acţiuni concertate de informare. „Scopul acestor acţiuni este de a informa despre înfiinţarea unei afaceri, managementul acesteia şi, cu prioritate, accesarea fondurilor europene. Cine are o fermă de subzistenţă poate primi 1.500 de euro timp de cinci ani pentru dezvoltarea acesteia“, a declarat Monica Miclea, director al Agenţiei Judeţene pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit.

În acelaşi context, domnia sa a mai declarat că în judeţul Bistriţa-Năsăud, pentru Măsura 141 s-au semnat 2.600 de contracte, iar pe Măsura 112 – Instalarea tinerilor fermieri au fost implementate 90 de contracte, alte 150 de proiecte fiind în evaluare.

Cine doreşte să-şi înfiinţeze o fermă sau să-şi cumpere utilaje agricole, că este vorba despre o fermă vegetală, animală sau mixtă, poate primi fonduri nerambursabile de până la 50% prin Măsura 121 – Modernizarea exploataţiilor agricole. Pentru a-şi face un abator sau o fabrică de lapte se poate accesa Măsura 123. Bine primită în mediul rural este şi Măsura 312 – Înfiinţarea unor microîntreprinderi. Este o măsură prin care se poate construi şi dota în mediul rural un salon de coafor sau de înfrumuseţare, un service auto sau chiar un cabinet medical stomatologic.

Viorel GROSU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
656

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Bivolii, pe cale de dispariţie > REVISTA LUMEA SATULUI

Bivolii, pe cale de dispariţie

Dacă până nu de mult Sălajul ocupa primul loc pe ţară în ceea ce priveşte numărul de bivoliţe pentru lapte, acum lucrurile stau altfel. Această specie, apreciată pentru laptele gustos şi sănătos, a dispărut aproape în totalitate.

Dacă în urmă cu zece ani în Sălaj erau înregistrate aproximativ 23.000 de bivoliţe – matcă, acum nu mai figurează în evidenţele Oficiului pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie Sălaj decât 3.500 de capete, scăderea fiind una drastică. Potrivit directorului executiv al OARZ Sălaj, dr. ing. Ioan Cherecheş (foto), numărul acestor animale deosebit de apreciate la nivel european pentru carne şi lapte în special va scădea până la aproape de dispariţie în ţara noastră dacă nu vor fi luate o serie de măsuri urgente. „Numărul bubalinelor a scăzut în România de la 230.000 la mai puţin de 35.000 de exemplare.

Din păcate, noi nu ştim să apreciem ceea ce avem mai bun şi o fac alţii. Mii de bubaline din ţara noastră au ajuns, spre exemplu, în ferme din Italia, iar din laptele lor se obţine acum celebra mozarella. Noi nu am ştiut să stimulăm creşterea acestor animale şi să valorificăm laptele şi carnea. Păcat, mare păcat pentru că în Italia, spre exemplu, de la 30.000 de capete s-a ajuns recent la 300.000 de exemplare de bivoli. Efectivele acestor animale deosebite au crescut inclusiv în Franţa şi Ungaria, iar la noi e invers“, susţine Ioan Cherecheş, unul dintre specialiştii care studiază încă această specie, pe cale de dispariţie în ţara noastră.

Lipsa stimulentelor, principala cauză

În opinia specialistului sălăjean, cauza care a stat la baza scăderii numărului de bivoli se referă în primul rând la îmbătrânirea populaţiei din mediul rural, inexistenţa unor programe pentru stimularea creşterii bivoliţelor şi a unor stimulente financiare pentru furnizorii de lapte de bivoliţă. Asta în condiţiile în care laptele de bubalină este net superior celui de vacă din toate punctele de vedere. „Există câteva probleme. În primul rând cantitatea de lapte de bivoliţă muls este mai mică şi pe o perioadă mai scurtă, dar clar superior. Acest lapte ar trebui plătit mai bine, lucru care, evident, nu se întâmplă şi acest lucru descurajează“, a fost de părere Cherecheş.

Adio puncte de colectare!

Din datele Oficiului pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie Sălaj, în acest judeţ numărul bubalinelor a început să scadă imediat după 1989, odată cu distrugerea fermelor şi a punctelor de colectare a laptelui. S-a ajuns astfel ca surplusul de lapte de bivoliţă obţinut în gospodăriile individuale să fie dat ca hrană la porci sau aruncat în şanţuri, pentru că nimeni nu-l mai prelua. În Sălaj, în prezent au mai rămas două ferme de bivoli, dar şi acestea sunt pe punctul de a fi închise de proprietari, dezamăgiţi că nu mai există cerere pentru laptele de bivoliţă şi că preţul oferit de procesatori este sub orice critică.

Specialiştii OARZ Sălaj încearcă să salveze din exemplarele rămase în judeţ prin organizarea anuală a unor expoziţii naţionale de bubaline, cele mai frumoase exemplare fiind premiate. Din păcate însă numărul participanţilor la această expoziţie este din ce în ce mai redus, iar în acest an evenimentul nici măcar nu a mai fost organizat, din lipsă de animale.

Adrian LUNGU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
820

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bivolul-ce-animal-ciudat_703.html

Bivolul, ce animal ciudat!

Privindu-l, pare dizgraţios şi molâu, dar să te ferească Dumnezeu de furia lui! E ca un elefant care rupe totul în cale. E ca un robot care trăgea cândva la jug fără să se căznească, iar acum a ajuns un privilegiat al rumegătoarelor. Stă din zori şi până în noapte pe păşune, iar bivoliţele nu fac altceva decât să dea lapte.

Un lapte atât de sănătos. Ce minunăţie de brânzeturi se obţin din el! Supermarketurile se întrec în oferta de telemea, de parcă România ar aduna toate cirezile de bivoli ale Europei. Scopul analizei de faţă este de a prezenta starea actuală a acestei specii pe meleagurile României. Ce a mai rămas din vestitele cirezi transilvănene şi care este valoarea lor biologică? Ce şansă de supravieţuire are această specie într-o lume animalieră în care totul se măsoară în costuri şi profit?

La toate aceste întrebări, dar mai ales la cele privind activitatea ştiinţifică de ameliorare şi reproducţie ne-a răspuns domnul Adrian Bota, directorul Staţiunii de Cercetare şi Dezvoltare a Bubalinelor de la Şercaia. Din discuţia avută cu domnia sa am înţeles că răspândirea speciei nu este tocmai atât de jalnică precum arată statistica.

– Domnule director, am dori să începem cu un scurt istoric al instituţiei pe care o conduceţi. Care este, de fapt, situaţia ei actuală?

– Staţiunea de la Şercaia a luat fiinţă în anul1981. Unul dintre motivele care au stat la baza înfiinţării staţiunii a fost dorinţa de a îmbunătăţi valoarea biologică a populaţiilor de bubaline existente. În prezent, staţiunea aduce o contribuţie impor-tantă la ameliorarea caracterelor de producţie şi reproducţie a bivolilor în ţară, prin producerea şi livrarea de animale de prăsilă de înaltă valoare biologică.

Doresc să precizez că staţiunea de la Şercaia este unica din România care se ocupă de ameliorarea acestei specii. Noi deţinem în biobaza proprie cel mai valoros nucleu de bivoli, asupra cărora se efectuează activităţi de cercetare-dezvoltare.

Raţionamente

– Domnule Adrian Bota, bubalinele se află într-o oarecare dizgraţie. De la ce raţionament s-a pornit atunci când s-a hotărât ameliorarea acestora?

– Ca orice animale care a fost domesticite, bivolii au nevoie de atenţia şi îngrijirea oamenilor. Am convingerea că, nu peste mult timp, ele vor reveni în prim-planul dezvoltării şeptelului din România.

După taurine, bubalinele ocupă locul al doilea în lume. În ceea ce priveşte efectivele de bubaline, ele însumează aproximativ 168 milioane de capete. Bivoliţele furnizează 6% din producţia mondială de lapte şi 10,4% din cea a bovinelor. Pe lângă asta, laptele de bivoliţă are o compoziţie chimică foarte valoroasă: 82-83% substanţă uscată, 7-8% grăsime, 4-5% proteine, 4-5% lactoză, 0,7% săruri minerale.

Producţia de carne asigurată de bubaline reprezintă 1,3% din producţia mondială de carne şi 5% din producţia de carne de bovine. Un aspect foarte important este că bivolii au o capacitate energetică foarte ridicată, iar în unele zone ale ţării noastre aceştia se mai folosesc încă la muncile câmpului sau la transport.

Ce a mai rămas

În anul 1919, în România se creşteau aproape 145 mii capete de bivoli, ajungând la 200 mii în 1945. În 1980, în România existau 228 mii de bubaline. Această perioadă de vârf coincide însă şi cu începutul declinului. În perioada postdecembristă acest efectiv a început să scadă, în 2005 fiind doar 64 mii capete. În prezent, mai sunt doar 30.000 mii de bivoli.

Bivolul bulgăresc

În ce constă procesul de ameliorare a bubalinelor?

Acesta este direcţionat spre creşterea performanţelor la producţia de lapte-carne. Înainte de 1990, întrucât rasa autohtonă de bivoli nu avea o producţie de lapte care să corespundă unor anumite cerinţe, s-a folosit pentru ameliorarea caracterelor producţiei de lapte material biologic din Bulgaria, din rasa Murrah Bulgăresc.

Ameliorarea caracterelor producţiei de carne şi economice a fost, de asemenea, un alt obiectiv al cercetărilor din staţiune. Scopul principal al acestor cercetări a fost sporirea masei corporale şi a taliei (500-600 kg, 134-136 cm), sporirea producţiei medii de lapte pe lactaţie şi a calităţii acestuia (1.500 litri/lactaţie cu peste 7,5% grăsime şi 4-4,5% proteine), creşterea sporului în greutate la peste 800 grame/zi, sporirea ponderii cărnii în carcasa de calitatea I, îmbunătăţirea capacităţii de conversie a furajelor.

Spre deosebire de sectorul taurine, în cazul bubalinelor s-a încercat crearea unei rase mixte, care să aibă caractere de 60% pentru producţia de lapte şi 40% pentru producţia de carne. Astfel s-au format familii valoroase, crescute în rasă curată, cu diferite ponderi de sânge rasa Murrah. Chiar şi după reuşita din anul 1987, când bivolul românesc a fost omologat ca rasă, sub denumirea de Rasa de bubaline românească, procesul de ameliorare a continuat, acesta fiind de lungă durată.

Preţul, principalul factor restrictiv

– Ce puteţi să ne spuneţi despre nivelul producţiei de lapte?

– La nivelul ţării, conform Institutului Naţional de Statistică, în 2007 s-au colectat aproximativ 4.689 tone de lapte bivoliţă.

În zonele importante de creştere a bivolului, precum Braşov, Cluj, Sălaj, laptele de bivoliţă este colectat şi prelucrat în produse specifice cum ar fi Mozzarella, Feta, Telemea de bivoliţă, caş din lapte de bivoliţă. Din nefericire, preţul cu care se vinde un litru de lapte de bivoliţă este unul cu mult sub valoarea lui calitativă. În Transilvania, spre exemplu, oscilează între 0,9 lei şi 1,5 lei/litru, pe când în Italia laptele de bivoliţă se vinde la preţul de 1 euro/litru.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
6370

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. budac petru -- (11-February-2010)cind isi vor da seama guvernantii de valoarea lui va fi prea tirziu oamenii nu mai tin ca nu le renteaza
5c63d

˚ 2. ispas florin -- (9-July-2010)mai exista cateva zone cu bivoli in satele Miraslau,Decea,Gambas,Unirea,Inoc din jud Alba.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bivolul-o-specie-pe-nedrept-marginalizat...

Bivolul, o specie pe nedrept marginalizată

A fost o vreme îndelungată când, în unele zone ale ţării, bivolii dădeau peisajului rural un anume specific. Nu de bogăţie, cât de sărăcie. Această imagine era uneori preconceputã, dar nu şi reală. Bivolul, ca specie, este animalul care prin produsele sale aduce un spor de sănătate omului. Mecanizarea a fost, în special, factorul care a dus acest animal într-un con de umbră. Asta încă de pe vremea în care unii gânditori cu carnet roşu doreau să scoată bivolul în afara şeptelului. Şi cum ei nu au reuşit, încearcă să facă acest lucru reformatorii zilelor noastre. Scopul articolului de faţă se doreşte a fi o analiză a stării actuale a acestei specii pe meleagurile României. În acest demers jurnalistic îl avem alături pe domnul Călin Andrei Zanc, preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Bivoli din Transilvania.

Mai avem doar câteva ferme de bivoli

– Domnule preşedinte, când a fost înfiinţată Asociaţia Crescătorilor de Bivoli din Transilvania şi cine este fondatorul ei moral?

– Asociaţia am înfiinţat-o în 2007 şi i-am avut alături în acest proiect pe Ambrozie Zanc, inginer zootehnist, şi pe profesorul doctor Constantin Velea, cel care a omologat în anul 1987 Bivolul Românesc şi care a studiat acest animal peste 30 de ani. În prezent, asociaţia are peste 1.000 de membri, însă vorbim despre crescătorii care au doar câţiva bivoli. Singura fermă din cadrul asociaţiei aparţine societăţii noastre, Global Distribution Group, şi este în Dej, acolo unde sunt crescute 67 de exemplare. Sperăm ca în patru ani să ajungem la un efectiv de aproximativ 500 de capete. Este important să ne concentrăm pe regiunea unde mai există aceste animale şi să creem microferme familiale cu efective până la 20 de capete.

– România s-a numărat odinioară printre ţările cu efective însemnate de bivoli. Astăzi bivolul pare să aibă, totuşi, o existenţă zdruncinată.

– În anul 1929 aveam un efectiv de peste 187 de mii de capete, iar apogeul a fost înregistrat în 1980, când ţara noastră deţinea un efectiv de 228 mii de capete. Colapsul s-a prefigurat imediat după 1990, când efectivele au început să scadă treptat de la 210 mii capete, cât aveam în acel an, până la 15.000 de capete, cât înregistrează ţara noastră astăzi. Dezinteresul faţă de produsele obţinute de la aceste animale şi lipsa unui sistem organizat de procesare a lor sunt principalele motive pentru care efectivele de bivoli au scăzut. Judeţul Cluj era una dintre regiunile care număra cele mai multe exemplare de bivoli, urmată de Sălaj şi Braşov.

Dezinteresul este evident

– Care sunt relaţiile asociaţiei cu autorităţile statului?

– În tot acest răstimp nu am reuşit să sensibilizăm autorităţile statului şi, în consecinţă, nici nu am primit vreun sprijin concret. Însă de fiecare dată am fost asiguraţi că se va face ceva pentru ca aceste animale să nu dispară din ţara noastră. O perioadă îndelungată de timp nu s-a acordat niciun fel de subvenţie, invocându-se, în special, lipsa cotei de lapte. În ceea ce priveşte partea de control oficial şi registru genealogic, realizarea acestora necesită costuri foarte mari de care asociaţia nu dispune.

– Câte centre de colectare şi prelucrarea a laptelui de bivoliţă există în România?

– În momentul de faţă, laptele de bivoliţă se procesează cu cel de vacă. Ferma de bivoli de la Mesendorf şi-a făcut o fabrică unde sunt procesaţi aproximativ 300 litri de lapte. Restul producţiei se procesează în gospodării.

În aşteptarea primului produs original

Avem în vedere proiectarea unei fabrici pentru prepararea produselor din lapte de bivoliţă, care să poarte marca produselor tradiţionale de origine protejată. Până acum, toate investiţiile pe care le-am făcut au provenit de la societatea noastră Global Distribution Group şi din împrumuturi bancare şi se ridică aproximativ la 700.000 euro. Investiţia totală va fi de aproximativ 2 milioane euro, dar aceasta va cuprinde şi câteva puncte de desfacere. Sperăm ca, până la finalul anului, să scoatem pe piaţă primul produs; în acest sens am registrat deja la OSIM nişte denumiri. Avem intenţia de a veni pe piaţă şi cu patru produse care vor fi preparate după reţete tradiţionale din 1930.

Cercetarea, ca şi cum nu ar fi

– Pe partea de cercetare se mai întreprind proiecte în România?

– Nu se mai face nimic în acest sector, lucru foarte grav, de altfel, pentru că riscăm să ajungem la mâna străinătăţii. Italia, spre exemplu, a reuşit să omologheze o rasă autohtonă în 17 ani de zile cu nişte costuri extraordinare, iar noi îl avem omologat din 1987, însă riscăm să-l pierdem pentru că nu mai figurăm în datele FAO din 1997 şi nu mai avem evidenţe clare de peste şapte ani. În acest sens am avut o discuţie cu reprezentanţii fundaţiei Save din Elveţia, care se ocupă cu protecţia animalelor pe cale de dispariţie în Europa şi care doreşte să se implice în această problemă. Rămâne însă de văzut dacă acest lucru se va concretiza în fapt.

Pledoarie pentru bivol

- Calitatea laptelui este cea care face diferenţa. Bivolul are şi o carne foarte bună, gustoasă, cu un nivel de colesterol scăzut. Aşadar, poate fi orientat şi în această direcţie, dar este nevoie de o bună organizare şi mai ales de o educare a populaţiei în privinţa consumului unor astfel de produse.
- Animalele sunt foarte rezistente la boli, chiar imune la unele dintre cele mai grave boli pe care le poate face vaca.
- Nu necesită tehnologii de creştere şi exploatare aparte, iar creşterea bivolului este foarte rentabilă mai ales datorită consumului redus de furaje comparativ cu vaca. Este o specie longevivă şi are o viaţă economică mai lungă cu aproape 10 ani decât a vacilor.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
2066
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

blejoi-comuna-cu-400-de-firme_l1398.html

Blejoi, comuna cu 400 de firme > REVISTA LUMEA SATULUI

Blejoi, comuna cu 400 de firme

Veche de peste şase secole, comuna Blejoi - Prahova se apropie tot mai mult de a deveni un autentic important centru urban al judeţului.

Privită acum din faţa celor trei mari porţi ale sale - fie dinspre DN1- Ploieşti - Braşov, fie dinspre DN1B – Ploieşti - Buzău sau DN 72-Ploieşti-Târgovişte, aşezarea apare azi ca fiind una atrăgătoare. De jur-împrejurul său se înalţă tot mai multe case noi, arătoase, dar şi autentice cartiere de vile cu unul-două etaje, cu curţi şi mici grădini, semn al unei evidente prosperităţi. „Suntem în topul celor mai dense localităţi ca populaţie. Pe 2.024 ha vieţuiesc azi peste 8.400 de locuitori, ne spune edilul Adrian Dumitru.

Oamenii vin azi la noi să-şi ridice case şi pentru linişte şi aer curat, dar şi pentru un confort sporit: apă curentă la robinet, canalizare, gaz metan, străzi asfaltate, îngrijite şi iluminate. Ţin să remarc faptul că pe raza administrativă a comunei funcţionează 400 de societăţi comerciale“. Semne ale bunăstării, ale confortului urban se văd în oricare dintre cele trei sate ale comunei: Ploieştiori, Tânţăreni şi Blejoi, graţie şi existenţei atâtor firme, care şi-au organizat aici unităţi de producţie şi servicii.

O grădiniţă de un milion de euro

Administraţia locală din Blejoi, bizuindu-se doar pe forţe proprii, a alocat fonduri substanţiale pentru o serie de obiective de investiţii, de larg interes. Unul dintre acestea vizează construcţia unei grădiniţe cu o capacitate de 120 de locuri, ale cărei costuri s-au ridicat la un milion de euro. Alături s-a mai construit o impozantă piaţă centrală, un teren de minifotbal, dar şi locuri de joacă pentru copii. „Am dori să realizăm multe proiecte cu fonduri europene. Avem nevoie de o sală de sport, dar şi de parcuri, fiindcă dispunem şi de unele terenuri adecvate.“

Un optimism reprimat!

La întrebarea noastră dacă este optimist pentru viitorul apropiat, acesta, deşi oarecum satisfăcut pentru reuşitele administraţiei locale de aici, declară deschis că în situaţia de acum - a crizei financiare, dar şi a celei politice - nu mai este optimist. „Ştiţi de ce?, mai zice el. Simţim aproape zilnic o apăsare care ne influenţează viaţa, activitatea propriu-zisă.

Am dori să mai realizăm împreună cu municipiul Ploieşti o serie de lucruri, fie chiar şi soluţionarea unor litigii cu terenurile; comuna Blejoi se întretaie în multe locuri cu terenurile sale din zona Ploieşti. Noi ne dorim o mai activă conlucrare, în folosul direct al ambelor aşezări prahovene. Nu-i greu de imaginat un alt oraş lângă marele oraş al ţării, chiar dacă noi estimăm că peste patru ani comuna de azi ar putea să aibă aproape 10.000 de locuitori.“

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:

1086
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Blestemata de „Limbă albastră“

Am atras atenţia în nenumărate rânduri asupra tragediei care va urma în România după pătrunderea bolii Limba albastră – bluetongue. Cu uimire constat că atât autorităţile cât şi o parte din fermieri tratează cu uşurinţă situaţia. Încă se aduc animale bolnave sau care au trecut prin boală, încă se tolerează aşa-zisul comerţ intracomunitar cu animale fără să se adopte măsuri drastice de supraveghere şi control etc.

Având în vedere impactul deosebit de complex al bolii şi faptul că, odată intrat virusul în România, ani şi ani de zile ne vom lupta şi vom cheltui sume imense fără eficienţă, vă rog să urmăriţi doar două scurte exemple şi să hotărâţi dacă este sau nu necesar să facem o dezbatere publică asupra problemei.

Costel CARAŞ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
656

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Blestemul pădurii

Statistica relevă o situaţie alarmantă: circa jumătate din patrimoniul forestier al ţării este decimat.

Soră pădure, codrule frate,
Primejdie mare spre voi se-abate!
Puse pe pradă, de-o vreme-ncoace
Cete de lotri nu vă dau pace.
Codrule frate, soră pădure,
Aurul verde vor să vi-l fure,
Dolari să-l facă, lire să-l facă,
Să lase ţara şi mai săracă.
Nu se mai satură haita flămândă
De-atâtea jafuri din vatra sfântă.
În cârdăşie cu cei de-afară,
Ne-au pus comoara iute sub ghiară:
Bănci şi uzine, mândre palate,
Sonde şi mine, navele toate.
Şi ca turbaţii, cu grea mânie
Au făcut ţăndări altă-avuţie:
Vaste sisteme de irigaţii,
Ferme prospere, sere, plantaţii.
Acuma, iată-i, urcă degrabă
Să smulgă munţilor scumpa podoabă.
Şuieră drujbe, izbesc topoare,
Şi cad copacii cu vuiet mare:
Brazii şi pinii, zvelte-obeliscuri
Înfipte-n cremenea ’naltelor piscuri;
Fagii, stejarii, cu jir şi ghinde,
Cărora trunchiul nu-l poţi cuprinde;
Carpeni şi paltini plini de tărie,
Buni de construcţii şi rotărie;
Ulmi şi jugaştri, bolţi de răcoare,
Şi ei cad pradă, frânţi de topoare...

Codrule frate, soră pădure,
Crunt vă loveşte cruda secure!
Dulcele tril de păsări măiastre
Nu mai răsună prin crengile voastre;
Înspăimântate, zboară spre zare,
Fuge şi cârdul de căprioare,
Iepurii saltă-n goană nebună,
Fug şi mistreţii din văgăună...
În urma haitei, numai urgie,
Prăpăd şi jale, zonă pustie.
Munţi despuiaţi de superba splendoare –
Mantia lor verde, ocrotitoare,
Coaste pleşuve, aşchii şi cioate,
Buturugi, rămurele uscate...
Soră pădure, codrule frate,
Fără voi, grele vremi ne vor bate!
Lava din soarele plin de dogoare,
Anii de secetă pustiitoare,
Furtuni, tornade şi mai cumplite,
Năvala apelor dezlănţuite
Ne vor aduce iadul aproape!
Câţi or să piară, câţi or să scape?
Codrule frate, soră pădure,
Blestemul vostru ca o secure
Cadă pe cei ce făcură urgie
În marea, mândra împărăţie.
De banii negri făcuţi cu jaful
Să se aleagă pulberea, praful!
Toate păcatele să şi le spele
Legaţi în temniţi cu lanţuri grele!
Şi când i-or pune pe năsălie
Să n-aibă tihnă nici în sicrie!

Gelu OPROIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
615

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Blestemul pământului

A fost odată, ca niciodată...

Nu ştiu de ce, în ce mă priveşte, de câte ori câmpia începe să geamă sub greutatea boabelor mă năpădesc ia, aşa, amintirile şi-mi spun în mine, aşişderi poetului, „nu câte-au fost îmi vin în minte, ci câte-ar fi putut să fie“. Nostalgia unor vremuri definit apuse are drept temei acele ascunse, tainice rosturi cu care fusese dăruit satul românesc, îndrituit fiind de la bunul Dumnezeu să aşeze pe masa unui om un codru de pâine. Conştiinţa acestei nobile îndeletniciri a fost onorată secole la rând şi, ce mi se pare a fi fost chiar un miracol, este faptul că puţinele şi rudimentarele unelte ale ţăranului român nu l-au împiedicat să devină, prin calitatea roadelor lui, grânarul Europei, bursa cerealelor onorând unul dintre cele mai frumoase porturi româneşti de la Dunăre, Brăila.

Au existat chiar, prin vreme, furtuni sufleteşti de nelinişti, fiindcă a-ţi părăsi ograda părintească, sfoara de pământ din câmp semnifica o de neîngăduit dezertare de la rosturile fireşti ale satului, o trădare de neiertat a statutului de gospodar întemeiat în veşnicie.

„De ce m-aţi dus de lângă voi?
De ce m-aţi dus de-acasă?
Să fi rămas fecior la plug
Să fi rămas la coasă!“

Blestemul pământului a rămas pentru ţăranul acestei ţări icoana a înseşi vieţii lui, legendarul Ion călcând conştient tradiţiile şi obiceiurile vieţii clădite în cuminţenie, doar pentru a se şti plugar, doar pentru a simţi şi el că este în rândul lumii.

Vremea a vremuit, osia pământului s-a mai înclinat un pic, dar cei de demult au continuat să spere. Şi a şi fost aşa un timp. Relele unei orânduiri politice venetice nu le-au înfrânt dorinţa de performanţă. Întrebam acum, să tot fie patruzeci de ani, un ilustru bătrân din Bosancii Sucevei, cum de strâng încă în silozuri 30-40 tone de cartofi pe hectar? „Omul, soiul şi gunoiul“ – mi-a răspuns el. Acesta e preţul succesului.

Şi oamenii acelui ev au împodobit Dobrogea cu podgorii şi piersicării ca niciunde altundeva, au populat nisipurile Dăbuleniului cu cei mai zemoşi şi mai dulci pepeni pe care i-am văzut vreodată, au dat legumicultorii din Matca Tecuciului strălucirea pe care şi-o binemerita, au făcut ca de sub frunţile savanţilor de la Fundulea să plece către lume primii hibrizi de floarea-soarelui ori porumb primiţi pretutindeni ca alte minuni ale lumii.

S-au construit, celebre şi ele, sisteme de irigat în Dobrogea, în Câmpia Olteniei, în Bărăgan, pe firul Siretului. La Vaslui, acolo unde pământul o lua mai totdeauna la vale, s-a ridicat cea mai modernă staţiune de combatere a eroziunii solului, dovadă că se poate. Şi iacă-tă, recent lumea întreagă a marcat ziua deşertificării, ca o chemare la a ne aduce aminte că oamenii au uitat să construiască încercând să învingă altcumva natura, furându-i adică bunătatea cu care ea însăşi ne-a dăruit. 50 milioane de hectare rămân pustii anual, ceea ce înseamnă că peste 1,5 milioane de oameni iau calea bejeniei, a sărăciei adică.

Planeta suferă iremediabil şi e greu de presupus că ceea ce risipim inconştienţi astăzi vom mai putea reclădi vreodată. Adăugăm iarăşi cele peste un milion de hectare cucerite de betoanele oraşelor în plină expansiune astăzi şi tabloul dezastrului ecologic se întregeşte ameninţând planeta cu o ucigătoare, dar mult mai modernă Hiroshima. În ceea ce ne priveşte, ca românul, coborâm în amintire. Cei care au norocul să aibă amintiri. Cei tineri visează bejenia, şi abia de înţeleg ceva din basmele cu „a fost odată ca niciodată!“

Ce mare păcat! După ce amar de vreme au stat de veghe „în lanul de secară“, ţăranii români trec în veşnicie, uşor, uşor, ca şi pridvorul casei părinteşti din satul în care părea că lumea nu se va sfârşi niciodată.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
650
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Boala ca boală, dar foametea?

Buna, iubita noastră planetă e bolnavă. Diagnosticele îngrijorează. Temperatura e în creştere. Pulsul explodează. Obosită, abandonată în trebuinţele ei, umilită şi siluită, abia de-şi mai ţine răsuflarea. Prognosticele pentru mâine şi poimâine sunt sumbre.

Cineva se şi întreba mai zilele trecute dacă va mai exista cu adevărat un poimâine.

Nu este iarăşi prea demult de când televiziunile occidentale au proiectat un documentar, imaginar oarecum, dar al naibii de credibil. Autorii încercau să ghicească ce s-ar întâmpla cu Pământul dacă, dintr-un motiv ori altul, oamenii l-ar părăsi. Ei bine, ar fi raiul, sânul lui Avram.

Şi asta, menţionau documentariştii, pentru simplul motiv că în extraordinara ei putere de refacere şi divină inventivitate natura ar renaşte. S-ar reconstrui ocupând, încet dar sigur, rând pe rând, cetăţile industriale ori habitatul uman de astăzi. Ar fi ca atunci când o ramură de salcie, spre exemplu, pusă într-un pahar cu apă devine vie, renaşte.

Răul cel mare

Concluzia autorilor, aşadar? Omul e din păcate izvorul nesecat al tuturor relelor pe care şi le provoacă într-o absurdă goană după iluzorii acumulări.

De aici, o problemă de mare actualitate.Sub spectrul deloc încurajator al exploziei demografice, va face faţă planeta cererii neîncetate de resurse şi noi surse alimentare? Şi da, şi nu!

Genetica, o mare suspiciune!

Modificarea moleculei structurale a tuturor elementelor plantelor de cultură – pentru a pune în valoare doar anumite gene, precum cele ce conferă rezistenţă şi sporirea randamentelor – este o cale ce impune speranţă. (Se poate deci, modificând genetic organismele vegetale, ba chiar şi pe cele animale, să se producă mai mult cu costuri semnificativ reduse.)

Dar o problemă, ca totdeauna, naşte şir de probleme. Cum va suporta prin urmare organismul uman un alt fel de hrană decât cea pentru care l-a conceput mama natură? E greu de dat un răspuns.

Şi asta pentru că specialişti de marcă au şi dovedit că la anumiţi indivizi, dar în număr demn de luat în calcul, consumul de produse modificate genetic practicat cu asiduitate pe parcursul numai unei luni de zile a condus la apariţia de alergii deosebit de grave.

Mai mult, studii de laborator au pus în evidenţă faptul că există riscul generalizării bolilor cardio-vasculare după un consum de 20-30 de ani de plante, de alimente chiar prelucrate, dar provenind din modificările genetice.

O opţiune dificilă

Şi totuşi, susţin la rândul lor optimiştii, dintre două rele o alegi pe cea mai puţin dăunătoare. Aşadar foamete, inaniţie ori riscul nu întotdeauna de presupus al consumului de alimente ce provin din organisme modificate genetic? De aici şi moda, fiindcă este o modă, moda aşadar ziceam a goanei nebune după produse naturale, biologice, fără intervenţia brutală a omului asupra naturii aşa cum a fost ea dăruită de Creator. Chestiunii discutate, realităţile zilei i-au adăugat altele şi altele.

Problema bolii „vacii nebune“, consumul de furaje saturate cu diverşi agenţi chimici dăunători sănătăţii, conservanţii alimentari, vestitele E-uri adică, apoi copierea, calchierea în esenţă a gusturilor şi aromelor naturale în produse ce falsifică chimic ofertele naturii în continuă degradare etc., etc.

Oricum, ceva trebuie întreprins, şi asta, foarte degrabă.

Vă ziceam, planeta albastră este bolnavă. Şi, îngrijorător, chirurgul se lasă aşteptat!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
668
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

boala-ii-grea-leacul-intarzie_327.html

Boala îi grea, leacul întârzie > REVISTA LUMEA SATULUI

Boala îi grea, leacul întârzie

Nu încape, nu mai încape nicio îndoială!

România e o ţară bolnavă!

Şi asta în contextul nenumăratelor suferinţe ale Planetei însăşi.

Tocmai pentru aceea, mă întreb, n-am nicio îndoială, ca tot românul, de ce a fost nevoie atunci de jertfe?

De ce atât amar de ofrande pe altarul unui viitor nu doar incert, dar mai degrabă ticălos?

Fiindcă nu ştiu să-i zic altfel pe nume prezentului pe care îl traversăm, răspântia de pofte hulpave şi mizere, în îndeplinirea cărora sudoarea celor mulţi tezaurizează averi inimaginabile pentru cei câţiva.

Dintotdeauna pentru mine, aşa m-a învăţat buna mea, de când mă ştiu, aşadar, viţa boierească rodea fructe nobile.

Adică, mai pe înţelesul tuturor, boierii se nasc boieri.

Şi, prin urmare, ştiu să-şi poarte prin lume misia de oameni cu dar şi har.

Meseria lor – uzurparea!

Ciocoii noi, ticăloşiţi de o bunăstare furată la văzul zilei, usucă însă până şi iarba pe care o calcă.

N-au nicio altă misie decât uzurparea neamului din care provin în numele, vezi Doamne, unui blazon cu care s-au împopoţonat ei înşişi, profitând de naivitatea, de naivitatea şi prostia unor oameni hăituiţi de când se ştiu de povara prea multor nevoi, nevoi şi umilinţe.

Seară de seară, ecranele televizoarelor, cu deosebire, fiindcă televizorul este de acum modul de a fi al parveniţilor de tot felul, zi de zi, ziceam, maşinile de spus „noapte bună“ otrăvesc până şi visele românilor cu imagini apocaliptice şi insomniace.

Cei cu puterea zilei la picioare petrec pe unde nu te aştepţi şi în felul lor mitocănesc, aproape grotesc în derâderea unor supuşi înfricoşaţi de recesiune şi şomaj.

Vremurile, anotimpurile proletare se rotesc numai pentru supuşi.

Avuţii, cei cu osul de ros în gheare, n-au nicio grijă.

Notez, în sprijinul spuselor mele, doar câteva fapte.

Bugetul ameţit şi siluit de o politică falimentară îndeamnă şi trimite vehement la „strânsul curelei“ milioane de români.

De ochii lumii, peste trei milioane de pensionari, cu un pospai de roni ce nu acoperă nici nevoile de pâine ale unui om normal, „se bucură“ de acum de medicamente compensate.

E ultimul „cadou“ pe care potentaţii îl mai fac celor care se încăpăţânează să trăiască.

Birocraţia, ca mod de trai

Numai că birocraţia e la noi un alt fel de a trăi.

Aşa că fără medici, fără reţetare tipizate, visul, fie el şi subţirel, se dovedeşte o iluzie.
Oamenii satelor, câţi mai sunt, se înghesuiesc la ajutoare sociale ori comunitare.
Care vin, când vin, sigur şi ele vămuite de administratorii nesătui.
Ogorul rămâne bătătură – cât mai e al proprietarilor de drept – iar pieţele abundă de legume, fructe ori toate cele cărate la noi de pe te miri unde.
Spicuiesc la întâmplare din pieţele Capitalei – salată din Olanda ori China, cartofi din Germania, praz din Cipru, ceapă şi roşii din Turcia etc., etc.
Asta este, ne place ori nu România 2009.
Sigur, în celălalt taler al balanţei se mai află şi câte ceva meritoriu.
Ne batjocorim în alegerile de primari ca în timpurile bune, adăstăm la funcţii de europarlamentari dacă n-am prins altă dregătorie, facem economie la buget vârând pe gât tichete pentru vacanţe inexistente ori organizăm petreceri moderne.

Meditând în prag de primăvară

E început de primăvară şi gândul îmi zboară hai-hui către anotimpurile ce vor să vină.
Crivăţul crizei economice şi financiare nu-mi oferă însă temei de speranţă.
Şi Doamne, ce belşug de ţară ne-a dăruit prea-Bunul!
Am obosit însă, se vede treaba, şi nădejdile sunt tot mai puţine.
Pe bunica mea, ţărancă din Dobrogea, la vremea asta o dureau mâinile de nemuncă.
Aşa zicea ea, şi abia aştepta explozia mugurilor din noul an.
Atunci, şi de atunci până când brazda i se oferea, n-avea astâmpăr.
Fiindcă, mai spunea bunica, „Dumnezeu îţi dă. În traistă însă… aduni singur“.
Ce-ar fi?
Ce-ar fi, zic, să ne vindecăm de lingoarea care ne-a cuprins?
Nu vă uitaţi împrejur!
Ce vine de haram, tot ai mei susţineau, de haram se duce!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
689

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

boc-si-demagogia-agricola_209.html

Boc şi demagogia agricolă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBoc şi demagogia agricolă

Abia a izbucnit scandalul legat de bugetul foarte mic alocat Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, când premierului Emil Boc i-a şoptit o „păsărică“ la ureche că România a fost cândva „grânarul Europei“, că agricultura era atât de puternică încât hrănea multe alte ţări. Iată de ce Guvernul vrea să iniţieze, dar nu ştim cu ce bani şi în ce secol, un program special de relansare a agriculturii. Speranţa este ca România să redevină o ţară exportatoare de produse agroalimentare, nu una importatoare. Anunţul a fost făcut recent de însuşi Boc, pe scena Casei de Cultură a Studenţilor din Cluj-Napoca, în faţa a aproximativ o mie de clujeni veniţi la lansarea candidatului PD-L, Sorin Apostu, la Primăria Cluj-Napoca.

„Avem un potenţial extraordinar. România a fost «grânarul Europei» cândva. Stă în înţelepciunea politicienilor, a guvernanţilor să facem din nou România o ţară exportatoare de produse agroalimentare şi nu să fim în continuare, aşa cum este situaţia de astăzi, o ţară importatoare. Va fi un program special al Guvernului prin care agricultura va fi sprijinită, astfel încât să ne fructificăm acest avantaj major pe care îl avem“ – a declarat premierul. Vă reamintim că prim-ministrul a declarat, pe la jumătatea lunii ianuarie, că priorităţile Guvernului sunt bugetul de stat, infrastructura, agricultura, fondurile europene, eliminarea monitorizării pe Justiţie, reglementările acestora urmând să fie înaintate într-un pachet, către Parlament, la începerea sesiunii.

Care prioritate?

Acum Emil Boc a reiterat ideea că agricultura autohtonă este o chestiune prioritară, dar nu a scos niciun cuvânt despre bugetul MAPDR, care nu poate sprijini agricultura! Însă a spus că România poate profita de momentul crizei economice pentru a trece la modernizarea acestui domeniu.

„Paradoxal, aceste vremuri grele pot constitui şansa unui nou început pentru România, pentru modernizarea ei. Niciodată nu am avut o şansă ca aceasta, de a reporni motoarele modernizării României. E momentul ca procesul de modernizare să fie dus până la capăt“, a afirmat premierul, referindu-se atât la dezvoltarea infrastructurii şi a agriculturii, cât şi la procesul de descentralizare.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
781

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bogatii-drujbarii-padurilor_s83.html

Bogaţii, drujbarii pădurilor? > REVISTA LUMEA SATULUI

Bogaţii, drujbarii pădurilor?

Acesta este punctul de vedere exprimat de reprezentanţii Consiliului Forestierilor Europeni cu prilejul unei întâlniri la Buxelles.

O delegaţie a CEF (Consiliului Forestierilor Europeni) a avut, recent, o întâlnire de lucru la sediul Comisiei Europene din Bruxelles cu reprezentanți ai Comisiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală (CADR) și ai Direcției pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală. Delegaţia, din care au făcut parte silvicultori din România şi Ungaria, a abordat în cadrul şedinţei problema salvării „plămânului verde“ de abuzurile unor oameni de afaceri.

„Există grupuri de afaceri, cu mare forță economică și de influență, interesate de exploatarea excesivă a pădurilor și micșorarea vârstei de tăiere a copacilor. De aici a apărut tendința de a transforma unele țări în colonii forestiere, în timp ce alte state își protejează pădurile. România va fi expusă, dacă va modifica legislația actuală. Nu se pune problema renunțării la exploatare, ci menţinerea şi gospodărirea durabilă a pădurilor“, a declarat Marian Stoicescu, preşedintele CEF, cu sediul la București.

Directorat nou pe lângă CE

„Este timpul pentru Comisia Europeană să dea un semnal puternic de reconsiderare a pădurilor, având în vedere importanţa lor în viaţa şi munca europenilor, şi să promoveze ideea de creare a unui Directorat forestier în Comisia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală. Poate este timpul să se promoveze ideea ca această Comisie să se numească Comisia pentru Agricultură, Păduri şi Dezvoltare Rurală“ – se arată în intervenţia delegaţiei CEF.

Potrivit lui Maria Stoicescu, CEF a luat deja inițiativa constituirii Grupului de Consultanţă al Experţilor Forestieri de pe lângă CE, cu invitarea unor reprezentanţi ai universităţilor, facultăţilor forestiere şi institutelor de cercetări forestiere din mai multe ţări ale Uniunii Europene (UE). Până la formarea acestei structuri, CEF va informa CE despre problematica domeniului forestier din UE.

„Sugerăm că este necesar ca Bruxelles să promoveze şi să facă mai mult cunoscute rolul, funcţiile şi importanţa pădurilor, având în vedere că, în fiecare ţară din Europa, pădurile au devenit sau urmează să devină marea şansă de încredere în viitorul societăţii omeneşti“ – a afirmat președintele CEF.

Strategie la nivelul UE

În opinia sa, adaptarea actualei structuri a CADR sau a DG AGRI la importanţa şi realitatea sectorului forestier din UE reprezintă o necesitate. De asemenea, cu cât întârzie crearea autorităţii forestiere, cu atât pădurea va avea mai mult de suferit.

Domnia sa consideră că noua formă de organizare, în cadrul Comisiei, este necesară pentru o politică forestieră europeană, în vederea evitării situaţiilor de distrugere a pădurilor în unele ţări din UE, în special din Est, şi „pentru evitarea transformării unor ţări din UE în cvasicolonii forestiere ale unor grupuri interesate din alte ţări“. Totodată, existenţa acestei autorităţi ar mai fi necesară pentru elaborarea şi promovarea unei strategii forestiere la nivelul UE.

Menționăm că din CEF fac parte peste 52.000 de organizaţii ale forestierilor, fiind cea mai importantă din Europa din acest punct de vedere. România este reprezentată de Confederaţia Consilva, organizație sindicală și profesională.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
698
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bogatii-lumii-ingrijorati-de-pretul-mond...

Bogaţii lumii, îngrijoraţi de preţul mondial al alimentelor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBogaţii lumii, îngrijoraţi de preţul mondial al alimentelor

Găsirea de noi surse alimentare, preţul mondial al produselor şi terenurile arabile din ţările arabe au fost temele summit-ului G8 din Italia, care s-a dorit unul pregătitor pentru reuniunea din Japonia.

Primul summit agrar mondial pregătitor pentru cel din iulie din Sardinia, care a avut loc recent la Treviso în Italia, a reunit miniştrii agriculturii din cele mai puternice state ale lumii, G8 (SUA, Rusia, Germania, Franţa, Japonia, Canada, Marea Britanie şi Italia). La întrunire au fost invitaţi şi reprezentanţii G5 (Brazilia, China, India, Mexic şi Africa de Sud), precum şi cei ai instituţiilor internaţionale Banca Mondială, FAO, Uniunea Africană.

Tema principală a discuţiilor miniştrilor agriculturii din G8 a fost asigurarea securităţii cerealiere şi alimentare în contextul crizei financiare mondiale. Soluţiile lor vor fi analizate de şefii de stat şi de guvern ai G8.

Costurile reformei agricole

FAO (Organizaţia pentru Hrană şi Agricultură a Organizaţiei Naţiunilor Unite) sau FIDA (Fondul Internaţional de Dezvoltare Agricolă) estimează costurile necesare unei reforme substanţiale la 30 miliarde de dolari anual pe o lungă perioadă de timp, pentru a atinge standardele dorite.

Din nefericire, criza financiară globală este un pretext de amânare a subvenţiilor pentru eradicarea foametei în lume, iar cele două organisme vor continua să stea cu mâna întinsă pentru alinarea suferinţelor celor mai săraci oameni ai planetei.

Ecoul internaţional

O reuniune a G8 pe tema combaterii crizei alimentare la nivel global este, pare-se, un paradox. Ce pot face state precum SUA, Canada, Rusia, Japonia, Marea Britanie, Franţa, Germania şi Italia când sectoarele lor agricole se bazează pe unităţi de producţie gigantice şi pe subvenţii mai mult decât generoase de la stat?!

Nici faptul că la reuniune au fost invitate şi statele membre G5 (India, China, Mexic, Brazilia şi Africa de Sud) nu va ajuta prea mult la elaborarea unui set de propuneri care ar urma să fie dezbătute la viitorul summit mondial al G20, titrează Deutsche Welle.

Analiştii susţin că aplicarea strategiilor de stimulare a producţiei şi vânzărilor s-a dovedit profitabilă numai pentru statele G8 şi ineficientă pentru statele sărace.

Măsurile de susţinere a propriei agriculturi din ţările G8 distrug micii întreprinzători la nivel global, după ce până şi propriile IMM-uri din sectorul agricol au căzut victimă acestor strategii guvernamentale.

Mai mult, surplusul de producţie din statele dezvoltate ajunge la preţuri de dumping în ţările lumii a treia, unde ţăranilor le este imposibil să îşi ofere produsele indigene la preţuri capabile să concureze cu subvenţiile occidentale.

De la improvizaţii, la o strategie antifoamete

Omenirea necesită un sistem agricol sustenabil, care să nu contribuie la deteriorarea climei planetare şi să asigure posibilităţi de dezvoltare în statele sărace, susţin organizaţiile din domeniu. Ele invocă necesitatea unei reforme sistemice la nivel internaţional şi acţiuni responsabile concertate ale statelor bogate.

Spre un parteneriat mondial

Presa franceză relatează că miniştrii agriculturii au discutat şi despre un „parteneriat mondial“ pe agricultură şi alimentaţie, a cărui creare a fost anunţată încă din iulie 2008 de reuniunea G8 din Japonia.

O altă temă a dezbaterilor a fost „bătălia“ pentru pământurile arabile în ţările arabe în căutarea resurselor alimentare, dar şi despre grupurile financiare.

„Este obligatoriu să se dubleze producţia pentru că, până în 2050, populaţia mondială va creşte enorm“, a spus Kanayo Nwanze, preşedintele Fondului Internaţional pentru Dezvoltare Agricolă (FIDA), într-o conferinţă de presă, cu prilejul reuniunii miniştrilor agriculturii din ţările G8 la Cison di Valmarino, în Italia.

„Aşteptăm de la ţările G8 şi de la ţările în curs de dezvoltare care sunt prezente aici un plan concret de acţiune şi nu o nouă declaraţie, pentru a asista cu adevărat la o inversare de tendinţă, deoarece agricultura este cheia creşterii economice a ţărilor în curs de dezvoltare, iar securitatea alimentară este o cheie a securităţii internaţionale“, a adăugat Kanayo Nwanze.

El şi-a exprimat dorinţa ca miniştrii din G8 să ia acest apel „în serios“ şi să apară „o creştere continuă a investiţiilor agricole şi a productivităţii“.

Concret, este nevoie de reducerea subvenţiilor, de adaptarea producţiei la necesităţile pieţelor locale – ceea ce înseamnă în lumea dezvoltată o reducere cu 30-40% – pentru a nu mai distruge micii întreprinzători din ţările sărace şi pentru a nu mai arunca la gunoi pur şi simplu cantităţi uriaşe de alimente, aşa cum se întâmplă astăzi.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
704
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bogdan-toma-imi-doresc-sa-pastrez-tradit...

Bogdan Toma:Îmi doresc să păstrez tradiţiile şi cântecele Ţinutului Pădurenilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Bogdan Toma:
„Îmi doresc să păstrez tradiţiile şi cântecele Ţinutului Pădurenilor“

Bogdan-Petru Toma este un reprezentant de seamă al Ţinutului Pădurenilor din Hunedoara. Şi-a demonstrat talentul, pasiunea pentru folclor şi dragostea pentru lumea satului în toate concursurile naţionale la care a participat şi pe care le-a câştigat, iar acestea nu au fost puţine. La cei 21 de ani ai săi, tânărul rapsod al pădurenilor îţi doreşte să ducă mai departe tradiţiile lumii arhaice.

- Ce te leagă cel mai profund de lumea satului?

- Mă simt legat de acele locuri pentru că acolo mi-am trăit mare parte a copilăriei, în minunatele sate Dumbrava, comuna Peştişu Mic, şi Runcu Mare, comuna Lelese. Dumbrava este un sat aflat pe deal, iar Runcu Mare este pe vale. Ambele sunt sate mici, cum există la noi, la pădureni, în general, dar parcă au ştiut cel mai bine să păstreze ce este mai frumos şi mai natural în lumea rurală. Mă leagă foarte multe de ele, obiceiurile la care am luat parte, mersul cu „doba“, năzbâtiile pe care le făceam cu ceilalţi copii din sat, cântecul de acolo, dar în special oamenii locului.

„Talentul îl am doar de la Dumnezeu“

- De la cine moşteneşti talentul care te-a transformat într-unul dintre cei mai apreciaţi şi iubiţi pădureni?

- Părinţii mei nu au făcut carieră în domeniul muzical, dar atât tata cât şi mama au voce frumoasă. Despre străbunica din partea tatălui mi s-a spus că a fost remarcată întotdeauna pentru glasul deosebit. Am însă o mătuşă care a cântat până prin anul 1995. Poate s-a strâns câte puţin de la fiecare, dar talentul îl am doar de la Dumnezeu.

- Când ai început să cânţi şi cum ai prins drag de folclor?

- Mi-a plăcut dintotdeauna folclorul, muzica noastră populară, autentică. Debutul meu, dacă pot să-i spun aşa, a fost pe scena Căminului Cultural din Runcu Mare, la vârsta de 5 ani, apoi am mai cântat la grădiniţă. Pe când eram în clasa a doua, au venit profesori de la Clubul Copiilor pentru a ne prezenta activităţile ce se desfăşurau acolo. Astfel, eu şi colegul meu, fără a ne spune cineva, am luat decizia de a merge la cercul de folclor şi de acolo a început totul...

- Ai fost în prima generaţie a mugurilor de tezaur. Ce a însemnat pentru tine această experienţă?

- A fost un moment extraordinar, care va rămâne pentru totdeauna o experienţă deosebită. Faptul că am fost prezent la prima ediţie de „Muguri de Tezaur“ desfăşurată la Soveja, judeţul Vrancea, în anul 2001, a cântărit enorm în cariera mea. Eu, alături de alte voci minunate, am fost ales din atâţia copii talentaţi. Toţi am primit încrederea doamnei Marioara Murărescu, iar eu, îndeosebi, a regretatului Drăgan Muntean.

Şi pentru ca ediţia de la Soveja să rămână un moment unic în viaţa mea, s-a difuzat chiar în ziua în care am împlinit 11 ani. Eram musafiri şi priveam emisiunea „Tezaur Folcloric“, unde, chiar de ziua mea, îmi făcusem debutul.

- Ai participat la multe concursuri naţionale şi ai câştigat foarte multe premii. Care sunt cele mai importante?

- Aşa este, am participat la numeroase concursuri. Vă daţi seama că fiecare premiu pe care l-am câştigat contează enorm şi face parte din cariera mea, dar consider că cele mai importante sunt ultimele două concursuri, şi anume Festivalul Naţional „Drăgan Muntean“ şi Festivalul Naţional „Strugurele de aur“.

Regretatul Drăgan Muntean îi călăuzeşte paşii

- Există vreun interpret pe care-l ai drept model?

- Bineînţeles. Este vorba despre regretatul Drăgan Muntean. Este modelul meu nu doar în ceea ce priveşte viaţa artistică, cât şi în cea de zi cu zi.

- De la cine ai primit cele mai importante sfaturi în cariera ta?

- Sunt mulţi oameni de la care am primit sfaturi şi le mulţumesc tuturor! Dar cele mai importante au venit din partea lui Drăgan Muntean şi a doamnei Marioara Murărescu. Dumneaei mi-a fost alături mereu şi îi mulţumesc din suflet, pentru că ceea ce face pentru mine se aseamănă cu ceea ce face o mamă pentru copilul ei, iar acest lucru este foarte important. Sfaturi importante primesc şi de la doamna profesoară Maria Simion şi de la doamna Mariana Deac şi le mulţumesc din suflet!

- Ai scos un album în urmă cu ceva vreme. Ce repertoriu ţi-ai ales?

- Este vorba despre primul meu CD intitulat „ Am venit, tată, la tine“, ce conţine 18 piese. Acestea sunt din repertoriul lui Drăgan Muntean, altele sunt culese, iar câteva sunt de la taragotistul Dorel Sparios.

- Povesteşte-mi un moment deosebit din cariera ta.

- Cel mai important moment de până acum a fost ultimul spectacol televizat al lui Drăgan Muntean, care mi-a dat ocazia de a fi pe aceeaşi scenă cu el. Zile dedicate spectacolului şi petrecute împreună îmi vor rămâne veşnic în memorie. Evenimentul a fost realizat tot de doamna Marioara Murărescu, care, după cum observaţi, mi-a adus cele mai mari împliniri.

„Vreau să duc mai departe ce ne-au lăsat înaintaşii noştri“

- De ce ai ales să urmezi cursurile Politehnicii?

- Pentru a putea rămâne la Hunedoara în cadrul Facultăţii de Inginerie, secţia Autovehicule Rutiere. Nu pot spune că sunt pasionat de maşini, dar, din domeniile ce erau de ales, acesta mi s-a părut cel mai atractiv.

- Ce carieră îţi doreşti să îmbrăţişezi în viitor?

- În primul rând doresc să-mi continui cariera de artist, iar apoi mi-ar plăcea să lucrez în domeniul în care o să fiu specializat.

- Ce-ţi propui în plan muzical?

- Îmi doresc din tot sufletul să progresez, vreau ca melodiile mele să fie plăcute de cât mai multă lume, să păstrez tradiţiile şi cântecele Ţinutului Pădurenilor, să duc mai departe ce ne-au lăsat înaintaşii noştri, pentru că asta cred că îmi este menirea, iar cu ajutorul lui Dumnezeu voi reuşi.

Gabriela Niculescu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
953
□
ª Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Boli de sezon la sfecla de zahăr

În general, sfecla este cunoscută ca fiind o specie sensibilă la un număr însemnat de boli, ceea ce impune necesitatea cunoaşterii aprofundate atât a simptomatologiei acestora cât şi a celor mai eficiente metode de prevenire şi combatere. Mai periculoase sunt bolile care survin în cea de-a doua parte e perioadei de vegetaţie, întrucât acestea influenţează acumularea zahărului.

Cercosporioza

Este prezentă în fiecare an în culturile de sfeclă de zahăr, producând mai multe pagube în anii călduroşi şi cu umiditate ridicată. La început boala apare sub formă de pete izolate, care se înmulţesc în condiţii favorabile, confluează şi acoperă toată suprafaţa foliară. Importanţa economică a bolii este diferită de la un an la altul şi de la o parcelă la alta. În cazul apariţiei precoce a bolii, randamentul de acumulare a zahărului poate scădea cu cel puţin 10%.

Pătarea frunzelor, produsă de ciuperca Phoma betae

Boala apare pe frunzele de sfeclă din luna mai până la sfârşitul perioadei de vegetaţie.

Atacul se manifestă prin apariţia unor pete mari asemănătoare ochilor de păun, de culoare brun-deschis. Boala este mai periculoasă dacă atacul apare pe semincerii de sfeclă. Agentul patogen este o ciupercă ce se dezvoltă în condiţii calde. O plantă provenită din sămânţă contaminată poate părea la început sănătoasă, dar boala se manifestă la nivelul tijelor semincere. După germinarea seminţei, sporii de Phoma pot contamina plantulele de sfeclă pe care le ofilesc şi le distrug.

Pătarea frunzelor, produsă de ciuperca Alternaria tenuis

De la sfârşitul lunii iulie, în special pe plantele bolnave se instalează ciuperca Alternaria tenuis, prezentă în toate zonele în care se cultivă sfecla de zahăr. Frunzele exterioare se brunifică începând de la margine, iar cu timpul atacul progresează între nervurile frunzelor care se usucă. Este o ciupercă saprofită care apare deseori pe ţesuturile deja rănite de un agent exterior sau se suprapune peste atacul produs de un virus, de Phoma, sau o carenţă de magneziu. Daunele sunt de cele mai multe ori nesemnificative deoarece ciuperca se instalează când planta de sfeclă este deja matură, iar frunzele atacate sunt deja îmbătrânite. În cazul în care sunt atacate frunzele mai tinere din mijlocul rozetei, dezvoltarea şi acumularea zahărului pot fi afectate.

Făinarea sfeclei(Erysiphe communis var. betae)

Boala se instalează în perioadele de secetă cu temperaturi mai mari de 20°C. Atacul se manifestă pe organele aeriene ale plantelor, sub forma unor pete mari neregulate, cu aspect pudrat. Frunzele rămân un timp verzi apoi se îngălbenesc şi, în caz de atac masiv, se usucă. Pe semincerii de sfeclă atacul produs de făinare este frecvent şi contribuie la reducerea randamentului şi a calităţii seminţei de sfeclă.

Dr. Daniela Donescu, INCDCSZ Braşov

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
1553
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Boli infecţioase grave, comune omului şi animalelor

Leptospirozele sunt zoonoze grave, cu focalitate naturală, determinate de specii patogene din genul Leptospira, întâlnite atât la om, cât şi la numeroase specii de mamifere domestice şi sălbatice. Acestea se caracterizează prin simptome de febră, icter, anemie, hemoglobinurie, nefrite şi avorturi. În cele mai multe cazuri sunt inaparente clinic.

Sursele de infecţie

Animalele domestice precum porcii şi câinii, dar și cele sălbatice (rozătoarele) care elimină leptospire prin secreţii şi urină sunt sursele directe de infecţie. Surse indirecte sunt apa, solul, furajele contaminate şi unele obiecte cu care animalele bolnave intră în contact. Leptospirele au proprietatea de a pătrunde în organism prin piele sau mucosele chiar intacte. Odate ajunse în sânge, țesuturi și organe acţionează în special asupra ficatului și rinichilor. La animalele gestante apar avorturi ca urmare a traversării placentei de către leptospire.

Animale predispuse leptospirozelor

Cele mai receptive la aceste bacterii sunt porcinele, taurinele și câinele. La speciile sălbatice, infecțiile leptospirice se întâlnesc, cel mai frecvent, la șobolani, șoareci, rumegătoare și carnasiere, acestea constituind și un rezervor natural de leptospire. Animalele infectate elimină leptospire prin diverse secreții și excreții (urină), conta-minând mediul ambiant. Într-o anchetă serologică făcută de curând la câinii comunitari de la noi din țară, a rezultat că un procent destul de ridicat din câinii examinați au infecții leptospirice, unele dintre ele transmițându-se ușor de la câine la câine, dar şi la celelalte specii de animale şi om. La infecţie sunt receptive toate categoriile de câini, indiferent de rasă, vârstă, stare fiziologică, stare de intreţinere dacă nu au fost vaccinate.

Tabloul clinic este variat în ceea ce privește durata și severitatea bolii, mergând de la lipsa manifestărilor clinice până la afecțiuni severe, depinzând de vârstă, de tipul leptospirei, de evoluția bolii sau de rezistența animalului. În manifestarea clinică a bolii există două forme de evoluție: o formă icterică și o formă uremică.

Forma icterică (icterul canin) se întâlneşte mai ales la câinii tineri și evoluează acut, debutând cu febră mare, peste 410C, abatere, lipsa poftei de mâncare, vomă, diaree cu strii de sânge sau chiar melena. Mucoasa bucală și conjunctivală sunt icterice (colorate în galben), iar pe mucoasa bucală apar uneori ulcerații. Animalul prezintă sete exagerată, iar urina este de culoare brună și se elimină în cantități mici. Boala evoluează în forma acută 3-4 zile, iar în forma subacută 10-15 zile, apoi se termină prin moarte, în 50% din cazuri.

Forma uremică (tifosul canin) se întâlnește mai ales la câinii adulți, cu manifestări clinice în funcție de evoluția bolii (supraacută, acută sau cronică).

Leptospiroza la câine se manifestă cel mai frecvent în formă cronică, prin semne discrete de nefrită, sensibilitate hepatică ușoară, constipație, diaree, uneori tulburări oculare.

Animalele care supraviețuiesc se refac greu, rămân cu nefrită cronică și purtătoare de leptospire pe care le elimină continuu prin urină. Profilaxia bolii se face prin vaccinarea câinilor, o dată pe an, cu vaccin TETRAVA-LENT LCHP. Se recomandă dezinfecția adăposturilor tuturor animalelor cu soluții de DECONTAMINOL, DEZINFECTANT CATIONIC, combaterea rozătoarelor cu momeli rodenticide RATITOX, RATIKILL, BRODITOP.

Tratamentul se face conform antibiogramei, folosind anti-biotice cu spectru larg ca AMOXILROM. Se mai reco-mandă tratament de susținere cu MULTIVITAROM, VITAMINA B1-B6, VITAMINA C, CAFEINĂ, PERFUZOL.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1360

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Boli periculoase în pomicultură

TUTTA ABSOLUTA, o insectă mai rea ca o tută

Dr. Victor Lăcătuş, ICDLF Vidra

De curând a fost semnalat şi în ţara noastră un nou parazit, Tutta absoluta, o insectă extrem de periculoasă, care atacă cu predilecţie tomatele, dar şi ardeii, pătlăgelele vinete, cartofii, chiar şi castraveţii. Este o microlepidopteră, de culoare gri argintie, cu o lungime de 6-7 mm şi cu o deschidere a aripilor de cca 10 mm. Insecta este foarte activă în timpul nopţii şi mai puţin ziua. Atacul acestui parazit devastator începe pe vârfurile plantei, apoi se extinde pe frunze sub forma unor galerii similare atacului de muscă minieră, după care apare pe fructe. Ulterior, în fruct se constată galerii şi excremente ale larvelor. Fructele devin nevandabile, inclusiv în faza de gogonele.

Boala vine din America

Această insectă, originară din America de Sud, a fost semnalată pentru prima dată în Europa, în anul 2006, în Spania, de unde mai poartă şi denumirea de „musca spaniolă“. De aici s-a extins foarte rapid în aproape toate ţările mediteraneene. Astăzi ea poate fi identificată în majoritatea ţărilor europene (Spania, Portugalia, Anglia, Germania, Austria, Italia, Grecia, Turcia), precum şi în unele ţări ale Africii de Nord. România şi alte state din Est nu raportează existenţa acestei insecte, deşi ea începe a produce şi aici pagube mari. Ea a fost adusă la noi odată cu importul de tomate din ţări ca Spania, Turcia, Maroc aşa cum a fost introdus, cu 35 de ani în urmă, păianjenul lat pentru că micii producători de legume din ţara noastră nu îşi permit folosirea unor ambalaje de unică folosinţă.

Prevenire şi combatere

Ca măsuri preventive se recomandă curăţarea spaţiului de orice rest de plantă din cultura anterioară, precum şi de buruieni. Acolo unde este posibil, zonele de aerisire, ca şi cele de ventilaţie se vor acoperi cu plase speciale, identice cu cele care se folosesc în cazul afidelor, cu 6-9 orificii/cm2. Monitorizarea cu capcane cu feromoni a spaţiului de produs răsad este o altă practică folosită în acest caz.

Combaterea insectei Tutta absoluta se face extrem de greu. De aceea pagubele produse uneori în culturile de tomate din spaţiile protejate sunt foarte mari, ajungând până la distrugerea culturii.

Se recomandă în mod deosebit combaterea biologică, folosind capcane cu feromoni – Ferolite TUA – bazate pe sinergismul dintre feromonul sexual al insectei şi frecvenţa luminii particulară atragerii acesteia.

Chimic, Tutta absoluta este destul de greu de controlat. Până acum s-au făcut nenumărate încercări. Numai în Brazilia au fost testate 36 de insecticide într-un singur sezon, care au condus în final la dezvoltarea unei rezistenţe a insectei la diferite substanţe chimice.

Conform unor specialişti străini, dar mai ales a celor spanioli, controlul cât de cât al insectei se poate realiza cu produse pe bază de imidacloprid, care se pot introduce şi prin instalaţia de irigare prin picurare la 8-10 zile după plantare sau cu produse pe bază de indoxacarb sau spinosad, eficace mai ales împotriva larvelor.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
1270
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

boli-pulmonare-cauzate-de-paraziti-la-oi...

Boli pulmonare cauzate de paraziţi la oi, capre şi viţei > REVISTA LUMEA SATULUI

BOLI PULMONARE cauzate de paraziţi la OI, CAPRE ŞI VIŢEI

DICTIOCAULOZA sau MĂTĂSICA, un pericol adus de ploaie!

Există paraziţi cu localizare pulmonară la oi, capre, bovine, căprioare şi uneori la cabaline, care provoacă boli pulmonare cronice, cu manifestări clinice evidente la tineret şi mai şterse la adulţi. Boala se numeşte dictiocauloză, iar în popor este cunoscută sub denumirea de mătăsică datorită asemănării acestor viermi cu firele de mătase.

Animalele tinere, victimele cele mai uşoare!

La oi şi capre agentul etiologic este Dictyocaulus filaria, iar la bovine D. Viviparus, viermi ovipari ale căror ouă sunt embrionate în momentul pontei, larvele fiind puse în libertate chiar în organismul gazdei (pulmon). Viermii adulţi se localizează în bronhii şi trahee, uneori sub formă de gheme, se hrănesc cu mucus şi produc ouă din care ies larve ce vor fi eliminate în mediul extern odată cu materiile fecale. Aceste forme larvare îşi continuă evoluţia numai dacă sunt condiţii favorabile de umiditate şi temperatură (22 –24°C), devenind larve infestante pentru alte animale. Sunt afectate mai ales animalele tinere, cu condiţii necorespunzătoare de întreţinere.

Contaminarea animalelor receptive se face de regulă la păşune, din primăvară până în toamnă. Ea are loc mai ales dimineaţa, când vegetaţia este umedă şi larvele infestante se deplasează pe firele de iarbă în sens vertical. Odată cu iarba, animalele ingeră şi larvele infestante care vor migra prin mucoasa intestinală şi prin alte organe, unde suferă transformări, devenind viermi adulţi care se vor localiza la nivel pulmonar.

Infestarea este însă posibilă şi cu apa de băut contaminată cu larve. Simptomele sunt mai evidente la tineret. În funcţie de stadiul de dezvoltare a paraziţilor, larve sau viermi adulţi, se poate constata o fază digestivă, care de obicei trece neobservată, dar în infestaţii foarte puternice, în faza de migrare digestivă a larvelor, boala se manifestă prin diaree urât mirositoare şi sete exagerată.

Faza pulmonară a dictiocaulozei se manifestă prin accese de tuse în special dimineaţa, în urma eforturilor sau la schimbări bruşte de temperatură. Animalele au respiraţie accelerată, dureroasă, pofta de mâncare scade, lâna devine uscată şi sfărâmicioasă şi prezintă jetaj caracteristic numit de ciobani „mucărit“. Uneori boala se complică cu germeni infecţioşi (germeni piogeni, streptococi, stafilococi) care se vor dezvolta pe leziunile produse de paraziţi.

Mătăsica, o boală cu grave consecinţe!

Boala este cronică (poate dura un timp îndelungat), iar incidenţa cea mai mare este în lunile septembrie – octombrie, dar pot apărea cazuri grave uneori la miei şi la începutul verii. Consecinţa este slăbirea animalelor, scăderea producţiilor, oile nasc miei mici şi debili şi uneori se produce moartea lor dacă nu se iau măsuri de deparazitare.

Primăvara şi toamna, anotimpurile tratamentului profilactic

Diagnosticul se pune pe baza semnelor clinice şi a examenelor de laborator (examen larvoscopic).

Profilaxia şi tratamentul animalelor se fac cu antihelmintice cu spectru larg (care combat şi alţi paraziţi asociaţi) sub formă de suspensii orale: ROMFENBENDAZOL, ROMBENDAZOL 2,5%, ROMBENDAZOL 10 %, ROMBENDAZOL PLUS sau sub formă injectabilă: ROMAVERMECTIN, ROMAVERMECTIN PLUS şi ROMIVERMECTIN 1%. Tratamentul profilactic trebuie făcut primăvara, înaintea sezonului de păşunat, pentru a preveni infestarea păşunilor cu larve de Dictyocaulus şi toamna după intrarea animalelor în stabulaţie. De asemenea, este absolut necesară deparazitarea adăposturilor cu ROMPARASECT 5% sau ROMPARASECT FORTE şi îmbunătăţirea condiţiilor de întreţinere şi alimentaţie.

Semnele îmbolnăvirii: diareea urât mirositoare, setea exagerată, accesele de tuse şi apetitul scăzut!

Cauzele îmbolnăvirii animalelor: ploaia, iarba udă şi apa contaminată. Dictiocauloza la oaie este foarte răspândită mai ales în anii ploioşi, când există condiţii pentru dezvoltarea larvelor. La bovine, în ţara noastră boala este într-un procent mai mic faţă de cea de la ovine.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA
REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
48279

Comentarii

1. sfarlea dorel -- (26-October-2010)am si eu citevA OI 50 buc si au fost tratate insa m-am trezit ca mor una cite una .Aveau in plamani pungi cu puroi ceva deosebit de ce am vazut pina acum medicul meu nu ma poate ajuta Daca stie cineva ce as putea face sa le salvez as dori sa imi trimita maill pe adresa:dorelsfarlea@yahoo.com multumiri anticipate! 1048c

2. nicu -- (19-April-2012)poate sa-mi spuna cineva de ce le cade parul la vitei de 3 saptamini ce boala au.

3. Sabadis Alexandru -- (22-July-2012)De ce au caprele bube pe tate?
Daca ma poate ajuta cineva sa imi lase un mesaj pe email sabadisalexandru@yahoo.com multumesc!

4. bucovineanu ioan -- (12-May-2014)Am si eu o problema la capre de cand leam scos la stana iau aparut bube pe tate la aproximativ 50 cape cu ce tratament pot ajuta caprele sa scape de bubitele de pe tate va multumesc!

5. olteanu ilarion cristian -- (26-October-2014)am citeva oi care le curge singe din nas.mucoasa nazala curge cu singe.care este cauza.si cu ce se trateaza.?

6. Aurel Mirica -- (3-December-2014)Buna am si eu o capra care tuseste imi poate spune cineva ce poate avea?

7. ANICA RUS -- (17-March-2015)am și eu o capră și la 3 săptămîni după fătare a început să se învîrtă în loc.Ce boală poate avea?

8. duicu florin -- (2-February-2016)am doua oi care au lana uda celelalte nu
poate sa-mi spuna cineva ce sa fac
adresa mea e duicu_florin@yahoo.com

9. andrea -- (4-December-2016)Am o problema am oi si asi zmulg lana una de pe alta si o mananca ami poate spune cineva ce sa fac multumesc

10. Adrian -- (15-May-2018)Buna ziua ,am niste viței tusesc le curg balele,trebuie sa le fac deparazitare internă?antibiotic Gentamicina?

11. Paula -- (14-January-2019)Am vitei mici și rusesc ce tratament trebue facut?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bolile bacteriene ale porumbeilor (II) > REVISTA LUMEA SATULUI

Bolile bacteriene ale porumbeilor (II)

În partea a doua a articolului privind bolile bacteriene ale porumbeilor ne vom referi la unele afecţiuni deosebit de periculoase şi destul de greu de vindecat. De aceea, importantă este prevenirea. Despre ce este vorba?

STREPTOCOCIA este o boală bacteriană produsă de Streptococcus equi var. zooepidemicus. Infecţia se produce pe cale orizontală, digestivă, prin consumul de apă şi furaje combinate, sau pe cale respiratorie prin inspirare. Se manifestă prin abatere, anorexie, somnolenţă, conjuctivite, uneori diaree. Mai pot apărea artrita aripilor sau degetelor, orofaringite, respiraţie dispneică urmată de moarte. La necropsie se observă congestii şi hemoragii în ţesuturi şi organe, exsudate serofibrinoase în cavităţi, focare necrotice miliare în ficat, ovare. Diagnosticul se pune prin examen bacteriologic. Tratamentul se face de regulă cu antibiotice după efectuarea antibiogramei. În general sunt utilizate quinolonele (ENROFLOXAROM), DOXICICLINA, AMOXYLROM etc.

Infecţii endogene

PASTEURELOZA este produsă de Pasteurella multocida. Ca infecţie endogenă, apare în urma inteventiei unor factori favorizanţi (stres, umezeală, frig, avitaminoze, parazitoze, transporturi). Păsările se mai pot infecta şi ca urmare a dejecţiilor păsărilor bolnave. Forma supraacută evoluează fulminant, cu abatere şi moarte după câteva ore. Forma acută se manifestă prin abatere, anorexie, somnolenţă, rinită, polidipsie, diaree abundent hemoragică, spasme, convulsii urmate de moarte după 1-3 zile. Forma cronică durează aproximativ 15-30 zile şi poate evolua cu rinite, artrite, cahexie. La necropsie se pot găsi peteşii şi echimoze pe seroase, organele interne congestionate, aerosaculită şi pneumonie fibrinoasă, necroze miliare în ficat. Diagnosticul de certitudine se pune prin examen bacteriologic. Tratamentul se face cu antibioticele indicate de antibiogramă. Tratamentul va fi de lungă durată (10-14 zile).

Un bacil periculos

PSEUDOMONOZA este produsă de bacilul piocianic (Pseudomonas aeruginosa) şi este favorizată de lipsa de igienă, de aglomeraţie, de endo şi ectoparazitism, după eforturi prea mari şi repetate. Folosirea neraţională a antibioticelor, abuzivă, dar şi „după ureche“ a condus la selectarea de tulpini foarte rezistente. Porumbeii se contaminează consumând apă şi furaj contaminat.

În forma acută puii mor în 2-4 zile, iar adulţii după 8-14 zile. Bacilul piocianic se mai poate localiza şi în sistemul nervos central, producând manifestări neurologice (torticolis, ataxii, paralizii). În localizarea digestivă apar febră, anorexie, polidipsie, diaree cu fecale de culoare verde albăstruie. Embrionii mor înainte de ecloziune. Anatomopatologic se observă enterită catarală, colorarea în verde-albastru a lichidelor embrionare, vitelusului, cuticulei şi mucoasei stomacului glandular, ficatului şi splinei. Diagnosticul de certitudine se pune prin examen bacteriologic. Tratamentul se face cu antibioticele indicate de antibiogramă şi va fi de lungă durată (10-14 zile). Se vor decontamina adăposturile, adăpătorile etc. cu DECONTAMINOL sol. 1‰, prin pulverizări repetate.

O boală transmisibilă

CHLAMIDIOZA (ORNITOZA) este o zoonoză (transmisibilă la om) produsă de Chlamidia psittaci. Se transmite pe cale aerogenă. Porumbeii afectaţi au capacitatea redusă de zbor, iar în formele cronice slăbesc, ajungând cahectici cu musculatura pectorală atrofiată. Se constată: conjunctivită mucopurulentă cu aglutinarea penelor din jurul ochilor, diaree, uneori dispnee, respiraţie bucală şi raluri. Anatomopatologic apar poliserozită sero-fibrinoasă, congestii pulmonare, bronhopneumonii. Diagnosticul se pune prin examene de laborator. Tratament: DOXICICLINĂ 15-20 mg s.a./kg greutate vie/zi, minimum 14 zile, în apă distilată asociată cu vitamina C.

Dr. Viorica Chiurciu
Doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
2078

□

ˆ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bolile bacteriene ale porumbeilor

Crescătorii de porumbei se confruntă permanent cu un spectru larg de îmbolnăviri care pot afecta grav întreg efectivul, de la scăderea performanţelor sportive şi reproductive, până la mortalitate. Salmonelozele şi micoplasmoza sunt unele dintre bolile grave ce apar la păsări.

SALMONELOZA (PARATIFOZA)

Boala este produsă de Salmonella typhimurium, S. enteritidis, S. cholerae suis (salmonele mobile). Se transmite vertical, pe cale transovariană ,la puii tineri. Alte specii de Salmonella pot fi transmise de porumbeii bolnavi sau de alte animale bolnave prin contaminarea cu fecale a apei, furajelor. Pot transmite boala şi rozătoarele, gândacii sau oamenii. Se manifestă prin mortalitate ridicată a puilor în primele 5-8 zile de viaţă. La adulţi, boala evoluează lent. Pot apărea diaree apoasă gălbui-verzuie, anorexie, polidipsie, slăbire rapidă şi accentuată (forma digestivă) sau artrite (inflamaţii) ale unor articulaţii, pareze ce pot evolua spre artroze şi chiar paralizii (forma articulară) sau torticolis, opistotonus (capul e flexat pe spate în forma nervoasă). Există şi o formă cronică, lentă (porumbeii evită zborul, obosesc repede, şchioapătă, la năpârlire pierd pene cu sânge).

Diagnosticul se pune pe baza examenului de laborator care se bazează pe izolarea şi identificarea salmonelelor din ficat, splină, intestin. Pentru tratament se pot utiliza ENROFLOXAROM, ENROCOL, FLUMEQUINOROM, LINCOSPECTROM, DOXICICLINĂ. Tratamentul se face întotdeauna cu antibioticele indicate de antibiogramă. Preventiv se pot utiliza vaccinuri inactivate COLUMBOPOLIVAC. Simultan se administrează COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL pentru porumbei şi tonice (SUPERFORM).

TIFO-PULOROZA (Salmoneloza)

Afectează în mod excepţional porumbeii. Pasărea e apatică, are penele zburlite, diaree, slăbeşte, este anemică. Mortalitatea poate atinge 50-70%. Cadavrul e cahectic, cu enterită, hipertrofie hepato-splenică, apare „ficat bronzat“. Tratamentul este asemănător cu cel din paratifoză.

MICOPLASMOZA

Este o boală ce evoluează trenant, putând rămâne neobservată până la apariţia unor factori favorizanţi. La tineret poate evolua septicemic, fulminant: porumbeii afectaţi prezintă o respiraţie zgomotoasă, sforăitoare, bucală, au o secreţie nazală bilaterală sero-mucoasă iniţial, apoi purulentă.

Clinic, porumbeii sunt abătuţi, slăbesc, musculatura pectorală se reduce în volum, evită zborul, dar mortalitatea este redusă. În general mortalitatea apare după asocierea cu alţi germeni patogeni (E.coli, Chlamidia etc.).Se observă mucus în cantitate mare în tot tractusul respirator, aerosaculită serofibrinoasă chiar purulentă (după supra infecţia cu coci, colibacili). Boala se transmite pe verticală (prin ou) şi orizontal (prin secreţii nazale, furaje contaminate, apă, praf, lapte de guşă provenite de la porumbei infectaţi). Timp de 5-7 zile se administrează TYLAVET, ENROFLOXAROM, AVIAN PROTECT TEN, DOXICICLINĂ sau OXITETRACICLINĂ.

Individual, la exemplarele de mare valoare se administrează subcutanat, timp de 3 zile, LINCOSPECTROM. Tratamentul se asociază cu siropul expectorant TUSIFUG.
Dacă evoluează concomitent şi colisepticemia se vor alege antibiotice active şi faţă de E.coli, în funcţie de antibiogramă.

Dr. Viorica Chiurciu , Doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
2045

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

bolile-la-albine-1_l1571.html

Bolile la albine (1)

La solicitarea mai multor cititori, revenim asupra unor subiecte de interes pentru apicultori.

Pentru a asigura sănătatea familiilor de albine şi pentru a evita răspândirea bolilor, apicultorii trebuie să respecte o serie de reguli de creştere şi de igienă, printre care amintim:

- asigurarea de resurse melifere în perioada de cules şi o hrănire suplimentară în perioadele fără cules;
- în perioada de iernare se vor evita intervenţiile nejustificate ale apicultorilor, cuiburile vor fi reduse numai la fagurii ce pot fi bine acoperiţi de albinele existente, vor fi împachetate cu materiale izolatoare care să absoarbă excesul de umiditate;
- amplasarea stupinelor se va face în locuri uscate, însorite în perioada de iarnă şi umbrite vara, adăpostite de curenţii de vânt. Stupii vor fi aşezaţi la distanţe suficiente unii de alţii, cu urdinişurile orientate către sud, înălţaţi de la sol şi uşor înclinaţi în faţă;
- procurarea de material biologic apicol (familii de albine, roiuri, mătci) se va face numai din stupine atestate ca sănătoase de către personalul veterinar;
- apicultorii vor folosi echipament de protecţie şi unelte de lucru curate care vor fi dezinfectate după fiecare utilizare, stupii vor fi dezinfectaţi în mod curent, la fel şi inventarul apicol utilizat pentru extragerea mierii;

Dintre bolile albinelor cu difuzibilitate şi pericol mare amintim: nosemoza, varooza, loca americană, loca europeană.

În acest număr – Nosemoza. Este o boală parazitară care apare în urma existenţei factorilor favorizanţi în stup, cum ar fi: lipsa zborurilor de curăţire în timpul iernii; rezerve de hrană slabe calitativ; adaosuri proteice necorespunzătoare; lipsa curăţeniei şi nedezinfectarea stupilor; umiditatea crescută; iernarea în condiţii grele.

Boala este cauzată de un protozoar, Nosema apis, care se localizează şi se înmulţeşte în intestinul albinelor, având capacitatea de a sporula. Se găseşte în toţi stupii în stare latentă şi se activează la apariţia condiţiilor favorabile.

Semnele clinice, la început mai puţin vizibile, sunt următoarele: urdinişul şi interiorul stupului sunt murdărite cu pete diareice de forma unor mici cordoane întrerupte; albinele prezintă abdomenul umflat şi sunt în incapacitate de zbor; o stare de slăbiciune a întregii familii; neîngrijirea adecvată a puietului; miros specific de tutun în stup.

Întrucât aceste simptome sunt comune şi altor boli, diagnosticul trebuie precizat prin examen de laborator.

Măsuri igienico-sanitare de prevenţie şi combatere a nosemozei:

- înlocuirea la maximum 2-3 ani a tuturor fagurilor din stupi;
- distrugerea fagurilor vechi sau noi care conţin pete diareice;
- în familiile cu nosemoză se înlocuiesc obligatoriu mătcile, indiferent de vârstă şi calităţi biologice;
- folosirea cu precauţie a hrănirilor proteice de primăvară (adaos de polen sau păstura în miere) şi interzicerea

cu desăvârşire a hrănirilor cu înlocuitori ai polenului şi miere.

Tratament: În România această boală se tratează cu preparatul Protofil. Este un extract din ingrediente naturale care nu creează prejudicii nici albinelor nici produselor apicole. Prin conţinutul de principii active (vitamine şi micro-elemente), stimulează secreţia enzimatică digestivă a albinelor şi larvelor, inhibând parazitul. Protofilul se administrează toamna în siropul pentru stimulare sau completare ori primăvara în pastă sau siropul de stimulare. Pentru o reuşită deplină citiţi cu atenţie prospectul producătorului sau cereţi sfatul unui veterinar şi respectaţi dozele de administrare.

Neconvenţional, unii stupari folosesc un ceai de plante (cimbru, coada-şoricelului etc.), la care adăugă o mică cantitate de macerat de usturoi. Componentele se amestecă cu sirop de zahar şi se administrează albinelor, obţinând rezultate bune.

(T.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
915

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bolile-la-albine-III_l1635.html

Bolile la albine (III)

Loca americană este o boală bacteriană, foarte contagioasă, produsă de agentul patogen Bacillus larvae. Apare către sfârşitul primăverii sau pe tot parcursul verii şi afectează numai puietul, a cărui moarte survine după căpăcire. Putem afirma că loca americană este boala puietului căpăcit, iar, prin efectele nefaste pe care le are asupra familiilor, este una dintre cele mai periculoase.

Semnele clinice sunt următoarele: aspect împrăştiat al puietului, moartea larvelor (numai a celor căpăcite), miros de clei de tâmplărie încins al larvelor moarte, aderenţă la celule a larvelor ş.a.

Diagnosticul este precizat prin examen de laborator.

O diagnosticare destul de sigură (în fază mai avansată a bolii) se poate face şi de către apicultor prin interpretarea semnelor clinice şi prin introducerea unei scobitori sau beţigaş în celulele cu puiet mort – dacă lichidul (larva moartă) se întinde într-un filament lung, sigur este loca americană; lichidul dens (larva moartă) are culoarea galben-cafenie, mergând până la culoarea cafelei cu lapte.

În principiu, boala se poate trata cu antibiotice, numai că prin tratament acestea trec în miere, polen, ceară, păstură şi produsele apicole devin improprii consumului uman.

Se practică în mod obişnuit distrugerea familiilor de albine din stupina infectată şi repopularea cu material genetic indemn de boli. De asemenea, o altă alegere este aceea de aplicare a procedeului „roiului artificial“, constând în eliminarea tuturor fagurilor din stupul contaminat şi distrugerea sau prelucrarea lor în locuri autorizate, cu recuperarea cerii. Albinele, împreună cu matca, se trec în alt stup dezinfectat, prin scuturare şi introduse cu ajutorul unei pâlnii mari de carton. Noul stup se dotează numai cu faguri artificiali, albinele urmând să fie hrănite cu sirop de zahăr 1/1, dacă nu există cules în natură. Practic, metoda reprezintă punerea familiei în stare de roi artificial.

Loca europeană este o boală infectocontagioasă a familiilor de albine, care afectează de regulă larvele tinere necăpăcite. Boala apare mai ales primăvara şi la începutul verii, fiind întâlnită îndeosebi la familiile slabe cu provizii de hrană insuficiente şi neprotejate împotriva frigului.

Familiile atacate prezintă următoarele semne clinice: faguri pestriţi; larvele moarte sunt răsucite în celule, fiind atacate cu precădere larvele necăpăcite (nu lipsesc însă şi cele căpăcite); larvele descompuse sunt de culoare cafenie închisă; căpăcelele celulelor atacate sunt înfundate şi, cel mai probabil, găurite; mirosul larvelor moarte este de „acru“, fiind similar cu cel al oţetului.

Boala se transmite în acelaşi mod ca în cazul locii americane: albine hoaţe sau rătăcite, miere contaminată, unelte contaminate etc.

Măsuri de combatere: asigurarea unui bun cules sau hrănirea artificială; îndepărtarea fagurilor afectaţi de boală; în cazurile mai grave se poate proceda la înlocuirea mătcii deoarece o întrerupere a ouatului ar da un răgaz albinelor să cureţe fagurii.

În cazuri foarte grave, dacă boala nu poate fi controlată se fac tratamente cu antibiotice. Toate măsurile şi tratamentele trebuie completate de o decontaminare a stupilor, ramelor, uneltelor, fagurilor cu hrană etc.

(T.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1273
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bolile-la-albine-II_l1605.html

Bolile la albine (II)

Varrooza este cea mai răspândită „boală“ în România, fiind produsă de un acarian, Varroa Jacobsoni, care atacă albinele în toate fazele vieţii. Infestează coloniile treptat, pe o perioadă de 2-3 ani, ducând în final la distrugerea acestora.

Boala se recunoaşte prin observarea paraziţilor pe albine, puietul căpăcit sau pe fundul stupului, albinele şi trântorii prezintă malformaţii, larvele mor în poziţii nefireşti, albinele nu se mai ocupă de puiet şi chiar părăsesc stupul, mortalitate mare în faze avansate. Răspândirea „bolii“, de fapt a paraziţilor, se face prin rătăcirea albinelor infestate, furtişag, pătrunderea în stupină a materialului genetic necontrolat sanitar-veterinar.

Tratamentul se efectuează cu Varachet. Substanţa activă, răspândită prin fumigaţii, acţionează asupra paraziţilor prin contact molecular. Este un medicament de sinteză, cu un bun randament, care, administrat corect, duce la reducerea masivă a paraziţilor. Cele mai eficiente tratamente sunt cele de toamnă, când în stupi nu mai există puiet căpăcit. La sfârşit de septembrie, când temperatura este de peste 12°C, se fac 3 tratamente la interval de 7 zile.

Tratamentele se fac dimineaţa devreme sau seara, când majoritatea albinelor sunt în stup. Se va avea grijă la doza de substanţă activă pentru a nu intoxica albinele. În primăvară se mai face un tratament (o singură administrare), profitând de faptul că puietul este puţin extins.

Un alt produs folosit în tratamentul varoozei este Mavrirolul. Substanţa activă este „mavrik“ şi se administrează sub formă de benzi textile impregnate, acţionând prin contact.

După terminarea tratamentului cu Varachet şi înainte de strângerea albinelor în ghemul de iernare se introduc fâşii de Mavrirol în mijlocul cuibului, având grijă ca acestea să nu intre în contact cu fagurii. Acestea vor rămâne 3-4 luni în cuib, acţionând lent prin contact. Tratamentul cu Mavrirol este o prelungire a celui cu Varachet, astfel fiind eliminaţi şi paraziţii care, eventual, au scăpat în toamnă.

Tratamentul cu acid formic: În ţările UE, pentru a limita cât mai mult efectul nefast al medicamentelor de sinteză asupra produselor stupului, se practică aşa-numita „chimie biologică“.

Tratamentul cu acid formic nu se face înainte sau în timpul culesului, cea mai bună perioadă de aplicare fiind la sfârşitul verii. Conform literaturii de specialitate, tratamentele de primăvară duc la creşterea procentului de reziduuri din miere şi ceară. Este recomandat ca plăcuţa de carton îmbibată cu acid formic să fie aşezată pe fundul stupului şi acoperită cu o plasă de sârmă cu ochiuri mici, pentru ca albinele să nu intre în contact cu substanţa activă.

Plăcuţa se ţine în stup 24 de ore, se face o pauză de alte 7 zile şi apoi se repetă operaţiunea de 3 ori. Temperatura la care se face tratamentul este de 12-25°C. În urma folosirii acestui tratament se obţin rezultate bune, fiind distruşi chiar şi paraziţii din celulele căpăcite. Aşezarea plăcuţei pe fundul stupului, şi nu pe partea superioară a ramelor, protejează matca.

(T.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1577

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bolile, la fel de multe ca ploile

Cum le combatem? Ani la rândul agricultorii s-au rugat să mai cadă şi câte o ploaie. Ruga le-a fost îndeplinită şi încă peste măsură. Cantităţile impresionante de precipitaţii înregistrate în ultimele săptămâni au generat o serie de probleme, zone întregi din ţară fiind afectate de furia cu care acestea au căzut. Dacă temerile în ceea ce priveşte inundaţiile s-au mai diminuat, agricultorii rămân încă în alertă. Mulţi constată neputincioşi cum calitatea culturilor în câmp scade de la o zi la alta. De altfel, pe fondul aceste situaţii, preţurile în pieţe au crescut, în doar câteva zile, cel al roşiilor, de exemplu, urcând de la 2-2,5 lei la 3,5 lei/kg.

Atenţie la viţa-de-vie!

Condiţiile climatice din ultimele zile au favorizat apariţia şi dezvoltarea unui număr însemnat de boli şi dăunători la viţa-de-vie, cum sunt: mana, făinarea, putregaiul cenuşiu, moliile şi acarienii. Perioada optimă de combatere a acestora este ultima decadă a lunii iulie şi cea de-a doua a lunii august, când are loc intrarea în pârgă a soiurilor timpurii. Produsele acaricide se vor folosi doar dacă s-a depăşit pragul economic de dăunare de 5-10 acarieni pe frunză.

Legumele, unele se înnegresc,altele se usucă

Culturile legumicole sunt şi ele ţinta a numeroase atacuri, mai frecvente fiind mana, alternarioza şi alte câteva boli foliare, dar şi unii dăunători cum sunt afidele.

Pentru prevenirea şi combaterea acestora se recomandă executarea în luna august a două tratamente, în funcţie de regimul de precipitaţii. Se vor utiliza următoarele amestecuri de pesticide:

Captadin 50 PU – 0,2% sau Dithane M 45
– 0,2% sau Curzate manox – 0,25% sau Bravo 75 WP
– 2 kg/ha sau zeamă bordeleză – 0,5% + Decis 2,5 EC – 0,05% sau Mospilan 20 SP – 0,02%.

La toate reţetele de tratament se poate adăuga un îngrăşământ foliar în concentraţiile recomandate de producător.

Prin livezi mai este primejdie

În livezile de măr, păr şi gutui atacă mai ales focul bacterian al rozaceelor şi păduchele din San José. Pentru prevenirea şi combaterea bolilor se recomandă executarea tratamentului cu unul dintre produsele:

Alcupral 50 PU – 0,04%, Funguran OH 50 WP – 0,04 %, Champion 50 WP – 0,04%.

În ceea ce priveşte păduchele din San José, acesta se combate cu Decis Mega 50 EW = 0,015% şi Zato 50 WG = 0,01%.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
768

Comentarii

1. IOAN -- (5-August-2010)Cer ajutor !

Datorita ploilor salternantei cu canicula si umezeala mare din aer, ardeii plantati in gradina casei imi sunt compromisi in sensul ca frunzele putrezesc,se pateaza in maroniu si apoi cad,planta nu se mai hraneste si-i cad frunzele trepta, fructel se inbatranesc prematur,unele se si rosesc si apoi cad.

Locuiesc in America si cultiv ,pentru familie trei soiuri de ardei dulce; Sweet banana,North Star si ardeiul romanesc alb de prin zona Iasilor, care aici se chiama,,Romanian ANTOHI,,.Ce pot face ?. Va multumesc

Aderesa de E-mail= Ghighiseni@yahoo.com.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

Bolile la tomate, multe şi periculoase! > REVISTA LUMEA SATULUI

Bolile la tomate, multe şi periculoase!

În această perioadă, tomatele din spaţiile protejate, dar şi cele din câmp sunt frecvent atacate de diferiţi agenţi patogeni care afectează producţia atât cantitativ cât şi calitativ. În rândurile de mai jos sunt descrise cele mai importante boli care, netratate, pot fi fatale pentru plantă, modul în care pot fi depistate, precum şi cele mai eficiente tratamente.

Alternarioza este boala care poate ataca în toate fazele de dezvoltare ale plantei. Cea mai frecventă formă de atac se constată pe frunzele bazale sub forma unor pete brune. Când numărul petelor se măreşte, frunzele se usucă. Pe tulpini, peţioluri şi pedunculi apar pete ovoidale brun-negricioase. Infecţiile pe fructe se manifestă prin pete mici, adâncite, mai frecvente în jurul pedunculului. Pentru combatere se pot folosi fungicide ca: Rovral 500 – 0,1%, Folio Gold 0,2%, Amistar X TRA 0,05%, Score 250 – 0,05%, Dithane M 45 0,2%, Folpan 80 WDG 0,15%, Merpan 50 – 0,2%, Shavit F 0,2%, Kocide 2000 – 0,25%, Bouille Bordelaise 0,75%.

Atenţie la putregaiul cenuşiu!

Atacul acestei boli se manifestă pe toate organele aeriene ale plantelor. Primele simptome apar, de regulă, pe frunzele bătrâne de la bază sub forma unor pete care se necrozează. La suprafaţa ţesuturilor atacate apare un puf abundent, de culoare cenuşie, care reprezintă o sursă de infecţie pentru celelalte organe ale plantelor. Pe tulpini atacul se manifestă, de regulă, la baza plantelor şi poate determina moartea prematură a acestora. Cel mai păgubitor atac apare pe fructe, sub forma unui putregai umed şi moale la locul de inserţie a pedunculului (fig. 2). Fructele bolnave se desprind cu uşurinţă şi cad. În condiţii favorabile atacului se vor aplica tratamente cu Rovral 500 - 0,1%; Teldor 0,08%; Switch 0,08 – 0,1%; Folio Gold 0,2%; Flint Multi 0,12 – 0,15%; Pyrus 300 – 0,15%, Folpan 50 SC 0,15%; Merpan 50 – 0,2%.

Pătarea cafenie a frunzelor este o altă boală ale cărei simptome apar mai întâi pe frunzele bătrâne de la baza plantelor, sub formă de pete care se măresc în diametru şi devin galbene. Pe partea inferioară a frunzelor, în dreptul petelor, apare un puf de culoare cafenie. În condiţii favorabile petele conflueează, ţesuturile atacate se brunifică şi se necrozează, iar plantele se defoliază treptat ca urmare a uscării frunzelor. În timpul perioadei de vegetaţie, în condiţii favorabile atacului, se pot face tratamente cu următoarele fungicide: Ortiva 250 – 0,075%; Score 250 – 0,05%; Topsin 500 SC 0,14%; Flint Multi 0,12 – 0,15%; Trifmine 0,03%; Dithane M 45 (Novozir MN 80, Vondozeb) 0,2; Bravo 500 (Mzcoguard) 0,2%.

Mana, cea mai răspândită boală

Aceasta se manifestă pe toate organele aeriene ale plantelor, dar pagubele cele mai mari se înregistrează când boala apare pe fructe, care pot fi atacate în toate fazele de dezvoltare. Atacul se iniţiază de regulă la locul de inserţie a pedunculului sub forma unor pete mari, care se măresc cu rapiditate, în scurt timp cuprinzând întregul fruct. Fructele imature atacate sunt rugoase şi tari la pipăit. Pe fructele coapte petele sunt, de regulă, netede, de culoare brun deschis şi zonate concentric. Pe fructele care cad la suprafaţa solului ciuperca sporulează din abundenţă.

Pentru combaterea agentului patogen Phytophthora infestans se pot folosi produse ca: Lieto 0,04%; Amistar X TRA 0,05%; Previcur Energy 0,15%; Acrobat MZ 0,2%; Folio Gold 0,25%; Shavit F 0,2%;; Ridomil Gold MZ 68 – 0,25%; Aliette (Alleato, Fostonic) 0,2%; Curzate Manox 0,25%; Alcupral 0,4 – 0,5%; Cuproxate Flow 0,3 – 0,4%; Bouille Bordelaise 0,75%; Funguran 30 – 0,5%; Kocide 2000 – 0,25%; Dithane M 45 0,2%; Merpan 50 0,2%; Folpan 80 – 0,15%; Bravo 500 0,2%; Odeon 720 – 0,15%.

Dr. Marcel Costache, dr. Constantin Costache,
dr. Gabriela Şovărel – I.C.D.L.F. Vidra
Ing. Iulia Ştefănescu – S.C.D.L. Buzău

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
34240

□

Comentarii

□

□

1. dan -- (5-June-2010)Foarte interesant modul in care ati explicat diferitele boli la tomate.O intrebare.Am un solar mic si am pus niste rosii ,,sultan",cred ca sunt pitice.Cum sa le copilesc,daca trebuie,si ce soi de rosii pentru solar mi-ati recomanda pentru anul urmator.Mi-ati trimis niste modalitati de ingrijire a castravetilor cu ciupitul lor la 4-5 frunze s,a.m.d. Erau pt solar? De jos se lasa toti lastarii sau doar unul care se ciupeste iar la 5-6 frunze . Eu am lasat firul de castravete sa creasca pe ata in sus,am rupt tot pana la patru noduri,am rupt toti lastarii si carceii. Este bine? .Va multumesc!

2. florina -- (20-June-2010)am un solar nou infiintat cu tomate dar de la plantarea lor am observato boala frunzele se zgarcesc/se atrofiaza/ aproape definitiv si nici productie nu pre am ce boala sa fie nu am intalnit pana acum si nu e primul ancandpun solar am incercat diferitefungicide siinsecticide puteti sami spuneti despre ce e vorba

3. Marin -- (25-July-2010)Daca articolul de sus era completat si cu imagini ale bolilor era foarte bine, si util pentru nespecialisti.
Ar fi fost si mai bine daca erau trecute cauzele si modul de prevenire o data cu tipurile de tratament. Oricum tot respectul pentru autorii articolului care ne puteau spune mai mult.

4. nicu -- (6-August-2010)am un solara numai de rosii iar la tulpina rosilor se stranguleaza si se topesc ce pot sa fac?????

5. grijac -- (17-July-2012)am unsolar de 1000 mp. am plantat 1700 fire de rosii. acum frunzele de jos se rasucesc fara a se pata . le-am stropit doar contra manei cu Dithane. poate cineva sa ma ajute sa spun ce am de facut?

6. dorel -- (8-April-2011)pentru o inradacinare mai buna si mai rapida a tomatelor ce se poate administra si cum REVITALUL nu prea mai este o solutie buna CRED.

7. dorel -- (8-April-2011)cum se combate ;TEVA 'la tomate. VA MULTUMESC.

8. natalia -- (22-June-2011)de ce frunzele la rosii se aduna se string fara sa fie patate, e semn de boale sau? rog pe cei ce citesc sa imi deie un raspuns

9. CAMELIA -- (24-May-2012)exista si tratamente naturiste? Adica tratamente care sa nu dauneze sanatatii?

10. florin -- (12-June-2012)frunzele se zbarcesc de la stimulent(daca stimulati cu pompita),asa sa intamplat la mine si mi sa intamplat lucrul acesta de cativa ani la rand.

11. elena -- (3-June-2012)exista tratament pentru boala rosiilor la care se rasucesc varfurile de crestere

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bolile-parazitare-la-pasari_l1127.html

Bolile parazitare la păsări > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBolile parazitare la păsări

Căldura şi umiditatea sunt factori favorizanţi pentru apariţia parazitozelor. În această perioadă sunt prezente şi diferite nevertebrate (muşte, gândaci, melci, râme) care sunt gazde intermediare pentru unii paraziţi interni şi externi. Aceştia se pot localiza în tubul digestiv şi glandele anexe, aparatul respirator, circulator, renal, în musculatură, tegument etc. Paraziţii au morfologie şi dimensiuni diferite. Unii sunt organisme unicelulare microscopice, alţii sunt viermi laţi sau rotunzi, de dimensiuni mai mari. Majoritatea paraziţilor interni se înmulţesc prin ouă, iar un număr restrâns prin larve. Trebuie ştiut că atât ouăle, cât şi larvele rezistă atât la temperaturi scăzute, cât şi ridicate, iar în padocul păsărilor pot rezista şi un an.

Contaminare

Se face pe cale orală, fie ingerând ouă sau larve de paraziţi odată cu hrana sau apa, fie prin ingerarea diferitelor gazde intermediare, care au fost infestate cu elemente parazitare eliminate de păsări prin excrementele acestora. Acţiunea patogenă a acestor paraziţi asupra păsărilor este multiplă, fiind determinată de modul de hrănire a lor, de creşterea şi înmulţirea acestora. Paraziţii provoacă distrugeri de hematii şi ţesuturi, obstrucţii ale lumenului intestinal, ale traheii şi bronhiilor. Prin leziunile produse de paraziţi pot pătrunde în corpul gazdei diferite virusuri, bacterii sau alţi paraziţi microscopici. Hrănirea paraziţilor cu ţesuturi ale gazdei, cu sânge sau cu chim intestinal sărăceşte organismul în diferite vitamine sau microelemente şi au acţiune toxică şi alergizantă. Ca urmare a acestor acţiuni patogene, păsările prezintă dereglări în creştere şi randament productiv scăzut. La pui apare rahitismul şi devin sensibili la diferiţi agenţi patogeni, iar răspunsul imun în urma vaccinărilor este foarte slab.

Simptomatologie

Uneori boala evoluează fără manifestări clinice evidente, alteori pot fi un cumul al tuturor acţiunilor produse de paraziţi. La păsările adulte, semnele clinice nu sunt evidente, fiind influenţată doar producţia de ouă. La pui, dezvoltarea este încetinită, penele nu au luciu, uneori prezintă diaree chiar cu sânge, apărând deseori şi mortalităţi.

Prevenire şi tratament

Ca măsuri profilactice în combaterea parazitozelor se recomandă dehelmintizarea păsărilor de cel puţin două ori pe an, primăvara şi toamna cu ROMBENDAZOL F, iar la porumbei şi cu ROMBENDAZOL SUPER. Se recomandă ca tineretul să fie separat de păsările adulte. În profilaxia parazitozelor, igiena adăposturilor se face prin dezinfecţii curente cu soluţii de DECONTAMINOL, CATIOROM, PURSEPT. Pentru distrugerea ouălor, a larvelor de paraziţi sau a diferitelor insecte care sunt gazde intermediare pentru paraziţi se fac deparazitări cu soluţii de ROMPARASECT, ROMPARASECT FORTE. În cazul parazitozelor interne se foloseşte ROMBENDAZOL F sau SUPER. Combaterea păduchilor şi căpuşelor şi deparazitarea cuibarelor se face cu

ROMPARATOX.

Dr. Viorica CHIURCIU, medic veterinar
Doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
7298

□

Comentarii

□

□

1. Ilisiu Calin -- (14-November-2011)doresc niste informatii despre parazitii interni la gaini

2. alexandrina -- (17-September-2016)sotul meu a observat in cotetul gainilor pe scandurile suspendate unde dorm noaptea niste urme de culoare rosu inchis, le-a apasat cu o spatula si a lasat urme de sange. Sunt paduchi sau capuse? Va rog sa-mi spineti cum scapa gainile de acesti paraziti. Multumesc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bolnavii care se nasc a doua oară

Sătenii din Copuzu păcălesc moartea, botezându-se din nou, în noaptea de Înviere

Ani de zile, minţi deştepte s-au căznit să găsească remedii împotriva unor boli devastatoare. Cu mai mult sau mai puţin succes... Dar, într-un sat uitat de lume din inima Bărăganului, oamenii păcălesc de sute de ani boala şi, implicit, moartea. În noaptea de Înviere, bolnavii, botezaţi încă din primele luni de viaţă, sunt rebotezaţi.

Ei primesc alte nume decât cele cu care au pornit în viaţă. În felul acesta – spune credinţa populară – boala, şi chiar moartea, sunt trase pe sfoară, ele căutând pe mai departe persoanele ştiute, nu pe cele tocmai botezate.

Ritual împotriva epilepsiei

În apropiere de Slobozia se întinde - mai la şoseaua naţională ce merge spre mare - comuna ialomiţeană Balaciu. Satul Copuzu aparţine de aceasta şi, la prima vedere, pare doar unul uitat de lume şi de civilizaţie. Totuşi aici, de sărbătorile Paştelui, vine lume din tot Bărăganul, din Bucureşti, din Prahova, din Vrancea, din Argeş, de peste tot. Motivul afluxului de cetăţeni este unul straniu şi, cel puţin în sudul României, inedit.

Aici, în noaptea de Înviere, bolnavii fără speranţe se nasc a doua oară. Într-un mod ingenios, ei păcălesc boala nemiloasă şi crudă, care ar putea să-i ducă într-un final la moarte. În cimitirul micii bisericuţe din sat, bolnavii, toţi de rit ortodox, sunt botezaţi din nou.

Evenimentul are destulă amploare, căci numai în noaptea de Înviere se poate face acest lucru. În nicio altă zi sau noapte din an botezul nu are leac şi bolnavii nu se vindecă de suferinţele lor. Satul este potopit de oameni cu probleme de sănătate, veniţi din toate colţurile ţării, ca să scape de ele.

Dar nu mereu îţi e dat să păcăleşti boala. Suferinţa. Durerea. Din păcate, cum aveam să aflu, nu toate bolile îşi află tămăduire prin botez. Doar acelea cauzate de nervi, de spaimă, de stres. Epilepsia este una dintre cele care se vindecă definitiv. Copii şi adulţi au scăpat de ea, rebotezându-se.

Botezul

Nu e târg, nu e nedee, nu e altă sărbătoare, dar satul se umple în Săptămâna Patimilor în mod aproape bizar. Pentru că botezul este un adevărat ritual. Bolnavii şi familiile lor vin la Copuzu înainte de noaptea de Înviere. Cu două, trei zile înainte, măcar... Trebuie găsiţi, pentru început, naşii.

Doritorii de vindecare au de ales dintre cele câteva sute de familii din sat. Numai că, după cum spun oamenii, nu toţi naşii din Copuzu au leac. Vindecarea depinde în mare măsură de credinţa şi seriozitatea naşilor. De aceea, unii săteni au năşit câte 25-30 de cazuri, alţii numai câte trei, patru. După alegerea naşilor, se cade de acord asupra numelui care va fi dat bolnavului. Odată îndeplinită şi această condiţie, se trece la lucrurile mai practice.

Naşul îi cumpără finului haine noi şi, chiar atunci în cimitir, îl îmbracă – obligatoriu, că altfel nu mai are niciun efect – cu ele. Tot atunci este rostit noul nume al bolnavului, se spune cu voce joasă Crezul, se fac cruci pe tot timpul ritualului. După ce preotul intră în biserică, intră şi naşul cu finul. Se duc împreună şi se închină la icoane, se roagă, stau la toată slujba. Din părul proaspătului botezat curge apa, căci nu se şterge cu prosopul. Dar prin picăturile de apă se scurge şi boala. Aşa se spune din bătrâni.

Naşul

Îl trag de limbă pe un bărbat care a năşit pe cineva, nea Gică, aşa îl strigă cunoscuţii. Îmi spune că a fost de mai multe ori naş şi afirmă că, dacă va mai fi solicitat, va mai boteza şi alţi bolnavi: „Nu e un botez adevărat – povesteşte el – dar pare să aibă leac. Finii mei, cei mai mulţi, s-au făcut bine, dom'le... Acuma e important un lucru: naşii să fie cununaţi religios, la biserică şi să fie ortodocşi.

E important ca omul sau copilul care a fost botezat să fie strigat după botezul din noaptea de Înviere, cu numele dat atunci. Adică dacă a fost până atunci Gheorghe, să-l cheme după botez Ion. Nu se modi-fică, dom'le, nici certificatul de naştere, nici buletinul de identitate. Dar omul mai capătă un nume. Şi boala, dacă-l ştia pe Gheorghe, îl caută pe mai departe pe Gheorghe. Ea nu ştie de Ion. Că e proastă, aşa deşteaptă cum e... Şi-l lasă pe bolnav în pace."

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
819
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9c28e
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bolnavii spitalului din Floreşti cer dreptul la viaţă! > REVISTA LUMEA SATULUI

Acum, când reforma din sănătate închide spitalele de la sate

Bolnavii spitalului din Floreşti cer dreptul la viaţă!

La 25 km de Spitalul Judeţean de Urgenţă Ploieşti, într-un loc situat pe vechile domenii ale boierilor Cantacuzini, în vecinătatea imediată a celebrului Palat Micul Trianon, există Spitalul de Pneumoftiziologie Floreşti – Prahova, unitate de mare binefacere pentru bolnavii de plămâni.

Vin aici bolnavi din toate zonele

La porţile acestui spital, cu 150 de paturi şi aflat aproape de două luni pe lista celor care urmau să fie transformate în cămine de bătrâni, continuă să bată astăzi numeroşi bolnavi din aproape toată ţara. De la Suceava la Bucureşti, de la Galaţi la Hunedoara, de la Călăraşi şi Slobozia ori de la Târgovişte sau Ilfov. Sunt, după statistici, cam 1.600 anual.

Managerul unităţii, Denisa-Elena Roşu, priveşte cu oarece speranţă situaţia incertă de acum, când liniştea aparentă a luat, din nefericire, locul tensiunii. O tensiune care a provocat proteste repetate ale personalului şi vociferări ale bolnavilor, intervenţii ale administraţiei locale. „Spitalul nostru, de Pneumoftiziologie, reprezintă o unitate de specialitate, cu competenţă în diagnosticul şi tratamentul tuberculozei pulmonare, dar şi a altor boli specifice, fiind în măsură să-şi continue, în condiţii bune, activitatea. Avem personal medical suficient, de înaltă calificare şi cu multă dăruire: şase medici, plus doi rezidenţi, alt personal de specialitate. În total, 122 de persoane. Nu sunt probleme cu salariile, nici cu achitarea facturilor curente. Nu avem datorii. Deci, este de bine! Nu există niciun motiv anume ca spitalul să fie transformat în altceva, cu atât mai mult cu cât nici nu se poate. Ar fi şi mai grav ca acesta să fie închis. Din fericire, se pare că în final s-a renunţat, cel puţin temporar, la ideea închiderii spitalului."

Neliniştea stăruie

Liderul Sanitas din spital, asistenta Maria Nicolescu, spune că în cele două luni - februarie şi martie a.c. - a fost aici un adevărat coşmar care i-a marcat pe toţi. Este o nelinişte greu de stăpânit! Aceeaşi stare ne-o mărturiseşte şi managerul. „Nu este adevărat că avem probleme cu spaţiul, după retrocedarea către foştii proprietari a cinci din cele şase edificii în care este găzduit azi spitalul. Aceştia doresc ca spitalul să rămână mai departe aici. Ei nu doresc nimic de la noi. Nu ne cer nici măcar chirie. În schimb, ne încurajează să ne continuăm activitatea. Doresc chiar să facă cu noi un parteneriat public-privat. Acum avem un grad de ocupare de 95 la sută. Asta înseamnă că primim, în medie, finanţare de la Casa de Asigurări de Sănătate pentru 145 de paturi. Avem mulţi bolnavi a căror perioadă de tratament spitalicesc depăşeşte şi 40 de zile! Noi suntem cuprinşi în Programul naţional de sănătate şi de prevenire a bolilor pulmonare, fapt ce impune să fim, pe mai departe, în activitate! Nu ştim însă ce va fi după Paşte! Mai ales că oficialităţile guvernamentale vorbesc de faptul că reforma din sănătate va continua!"

„Decizia va aparţine administraţiei locale!“

Acest lucru ni-l precizează dr. Cristian Anton Vintilescu, directorul Direcţiei de Sănătate Publică Prahova. Domnia sa mai arată că, deşi ideea de transformare a spita-lului de la Floreşti în cămin de bătrâni a pornit tocmai de la faptul că în Prahova mai există alte trei unităţi de profil, între care la Breaza, la Drajna şi Secţia exterioară a Spitalului judeţean Prahova, s-a ajuns acum ca toate acestea să rămână, în continuare, în funcţiune. Însă nu se ştie cât timp. „Acum, orice decizie privind viitorul spitalului respectiv va fi a Consiliului local Floreşti“. Foarte frumos spus, dar…

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1753
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

borelioza-boala-de-lyme-o-boala-infectio...

Borelioza (boala de Lyme), o boală infecţioasă gravă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBORELIOZA (boala de Lyme), o boală infecţioasă gravă

Borelioza este o afecţiune produsă de o bacterie spirochetomorfă, Borellia burgdorferi, transmisă prin intermediul unor specii de căpuşe (Ixodidae). Boala a fost diagnosticată la majoritatea speciilor de animale domestice şi sălbatice. În circuitul boreliilor în natură, un rol important revine micilor rozătoare (şoareci, şobolani) şi unor ierbivore sălbatice, care odată infectate pot conserva germenii un timp îndelungat, devenind un rezervor de germeni. Boala este o zoonoză importantă, adică se transmite de la animale la om, prin muşcătura de căpuşe, care inoculează odată cu saliva spirocheta. Sensibilitatea omului la infecţia cu Borellia burgdorferi este mai mare decât a oricărui alt mamifer.

Tablou clinic

La animale principalele manifestări clinice sunt tulburările meningoencefalice, cardiace, renale, articulare, dermatite şi tulburări generale, cu predominanţa unora sau altora în funcţie de specie şi individ. La câini şi pisici se constată febră, alterarea stării generale, manifestată prin lipsa poftei de mâncare, adinamie. Limfonodurile explorabile şi articulaţiile membrelor sunt mărite în volum. Deplasarea este anevoioasă, apar şchiopături, tulburări renale şi eventual simptome nervoase sau aritmii cardiace. La bovine se constată eritem al tegumentului interdigital şi mamar, iar la unele animale febră, poliartrite, şchiopături, slăbirea progresivă cu scăderea producţiei de lapte. La cai, febră moderată, dar persistentă, conjunctivite, poliartrite, tendinite, şchiopături, slăbire, avorturi etc. La om incidenţa bolii de Lyme este în creştere, fiind semnalată în numeroase ţări de pe toate continentele, mai frecventă în zonele cu climă umedă şi caldă şi vegetaţie bogată, favorabile căpuşelor. Mai este numită şi „boala cu o mie de feţe“, deoarece, afectând întregul organism, simptomele ei mimează simptomele altor boli precum gripa, scleroza multiplă, Parkinson, Alzheimer, reumatism sau alte afecţiuni.

Diagnostic

Se pune pe baza manifestărilor clinice corelate cu existenţa parazitismului cu căpuşe, precum şi în urma diagnosticului terapeutic (rezultatul favorabil rapid după tratamentul antimicrobian). Diagnosticul de certitudine se pune în laborator.

Prevenire

Profilaxia generală este greu de realizat, având în vedere că boala are focalitate naturală, iar între rezervorul natural şi victime se interpun căpuşele. Acestea parazitează în fiecare stadiu de evoluţie pe alt animal din aceeaşi specie sau din specii diferite, rezultând un lanţ fără sfârşit. Ce se poate face practic este o deparazitare (dezinsecţie) periodică, susţinută a animalelor din imediata apropiere a oamenilor. Câinii şi pisicile care stau în preajma omului se pot infecta cu borelii şi pot transporta căpuşe infectate, trebuind deparazitate cu PARAKILL. Bovinele, ovinele, caprinele se deparazitează cu ROMIVERMECTIN, iar caii cu ECVIROM sau ECVIROM I.

Dezinsecţia adăposturilor, curţilor şi grădinilor se face cu soluţii de ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE. Tratamentul se face în special în formele incipiente ale bolii cu următoarele antibiotice: AMOXYLROM, OXITETRACICLINĂ, DOXICICLINĂ, ERITROMICINĂ etc., combinate cu un antiparazitar (ROMETRONIDAZOL, ENTEROGUARD M), care distruge formele vegetative ale spirochetei.

Dr. Viorica Chiurciu,
Medic veterinar, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
2563

□

Comentarii

□

□

1. Mihaela -- (18-May-2011)Multumim pentru informatiile succinte . Eu am caini si pisici si ma intereseaza cat mai multe lucruri despre buna lor dezvoltare si intretinere.M-ar interesa si daca exista niste unguente impotriva DEMODECIEI la caini.(De la farm veterinare sau umana),sau ce ar trebui sa fac,excluzand IVERMECTINA pastile - pe care o cunosc ; dar si alte aspecte ale bolilor cainilor si pisicilor.Multumesc.

2. Maneanu Varvara Magdalena -- (17-May-2011)In calitate de crescătoare de animale şi deţinătoare de animale domestice, Vă mulţumesc pentru descrierea bolii şi combatere, Sănătate şi gânduri bune.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

SPIROCHETOZA AVIARĂ (Borelioza) O boală transmisă prin căpuşe

Spirochetoza (Borelioza) este o boală comună galinaceelor şi palmipedelor, cauzată de un protozoar cu formă spiralată – Borrelia anserina (Spirochaeta anserina), transmisă în special prin intermediul căpuşelor din genul Argas (Argas persicus şi Argas reflexus). Spirochetoza este în general o boală de sezon, cu focare bine circumscrise, legate de existenţa căpuşelor. Ea apare în mod obişnuit din luna mai până în octombrie în gospodăriile populaţiei. Înmulţirea spirochetozelor începe în corpul păsărilor şi se continuă în corpul căpuşelor, cele două tipuri de gazde asigurând ciclul biologic al acestora. Acestea trăiesc în locuri ascunse, în crăpăturile din lemnăria coteţelor (de găini, curci, gâşte, raţe etc.), în scoarţa copacilor şi în vegetaţia din apropierea adăposturilor; se înmulţesc prin ouă din care ies larve care se transformă în nimfe, apoi în adulţi.

Toate aceste forme evolutive, în afară de ou, se hrănesc cu sânge, atacând păsările în timpul nopţii, pe care se fixează temporar. Timpul de parazitare al formei adulte este scurt (cca. 20 min.), iar al celorlalte forme larvare este de câteva zile (cca 7 zile), care rămân prinse puternic de piele cu ajutorul rostrumului (aparat bucal). În stare liberă, căpuşele nu se hrănesc perioade lungi de timp (luni sau ani) datorită unui metabolism specific.

Răspândirea

Transmiterea spirochetozei de la păsările bolnave la cele sănătoase se realizează în principal prin înţepătura căpuşelor. O căpuşe care a supt sânge infectat cu spirochete de la o pasăre rămâne purtătoare de spirochete timp îndelungat, contaminând astfel un număr mare de păsări. O dată inoculate, spirochetele se înmulţesc în sânge şi în organele interne. Ele formează adevărate ghemuri printre elementele figurate ale sângelui, producând modificări patologice importante. La infecţia cu spirochetoze sunt receptive găinile, curcile, gâştele, raţele, fazanii, canarii, vrăbiile etc. Puii tineri sunt mai receptivi decât păsările adulte. Fiind o singură specie, spirochetele se pot transmite atât de la găină la gâscă, raţă etc. şi invers. Într-o mai mică măsură boala mai poate fi transmisă şi prin păduchi sau ţânţari, fiind posibilă şi transmiterea prin alimente contaminate cu excrementele păsărilor bolnave.

Simptome

Perioada de incubaţie a bolii este de 3-14 zile. Păsările bolnave nu au poftă de mâncare, sunt somnolente, slăbesc rapid şi se deplasează greu sau rămân imobilizate. Pielea şi mucoasele aparente sunt palide, iar creasta şi barbiţele sunt cianotice. Aproape toate păsările prezintă polidipsie (beau apă multă) şi diaree verzuie, urât mirositoare. În funcţie de numărul şi virulenţa germenilor inoculaţi, boala poate îmbrăca o formă supraacută ,când păsările atacate în timpul nopţii de căpuşe pot muri până dimineaţa, ori forme acute sau subacute, cu evoluţie mai lentă. La gâşte spirochetoza se poate complica şi cu alţi germeni (bacilul piocianic, colibacili etc.)

Diagnosticarea

Diagnosticul prezumtiv se pune prin coroborarea semnelor clinice cu descoperirea infestaţiei cu căpuşe la păsări, iar diagnosticul de certitudine se pune numai prin examene de laborator. Profilaxia şi combaterea spirochetozei la pasăre constau în primul rând în combaterea căpuşelor. Aceasta se realizează prin deparazitarea cu insecticide atât a păsărilor cât şi a adăposturilor sau a locurilor din apropierea acestora; astfel se vor utiliza următoarele produse: ROMPARATOX P, ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE. Pentru stoparea difuzării bolii la alte păsări se vor face şi dezinfecţii periodice cu: DECONTAMINOL, CATIOROM .

Tratament

În focarele de boală se foloseşte o gamă largă de antibiotice , administrate individual sau colectiv, pe cale parenterală (injectabil) sau per os (pe cioc) AMOXYLROM, AMPICILINĂ, OXITETRACICLINĂ, ERITROM, OXIROM, GALIPROTECT C, AVIANPROTECT TEN, ROMIGAL etc.

Dr. CHIURCIU VIORICA, doctor în medicină,
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
2309

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Borhotul de bere, în hrana animalelor

Borhotul de bere face parte din categoria reziduurilor industriale apoase cu utilizare furajeră, rezultat din procesul fizic şi chimic de producere a berii. Este alcătuit din boabele sparte de orzoaică, după separarea mustului. Resturile solide mai conţin până la 75% din substanţele proteice, până la 80% din grăsimi şi 20% din glucidele furajului iniţial folosit la fabricarea berii. Astfel, la un conţinut de 25% substanţă uscată, borhotul de bere are o valoare nutritivă ridicată. Datorită extragerii amidonului şi creşterii concomitente a conţinutului de celuloză, furajul are, totuşi, un coeficient de digestibilitate mai mic decât al grăunţelor din care provine.

Recomandări

În hrana animalelor este indicat să fie administrat proaspăt, neputându-se conserva nici măcar câteva zile din cauza conţinutului mare de apă şi proteine ce favorizează procesele fermentative nedorite, în urma cărora rezultă acid butiric. Având în vedere acest aspect, decisivă pentru utilizarea în alimentaţia animalelor este aprecierea organoleptică, în raţie introducându-se numai borhoturile bune, cu aspect şi culoare caracteristice furajului respectiv. Cele cu miros înţepător acru, respingător, al căror gust a devenit amar sau acru din cauza unei fermentaţii sau alterări sunt excluse. Ca regulă permanentă pentru crescătorii care-l folosesc în hrana animalelor, se recomandă înlăturarea din jgheaburi a resturilor neconsumate. La vacile în lactaţie, borhotul de bere stimulează producţie de lapte, înregistrându-se creşteri de până la 16%.

Raţiile zilnice

Se pot administra zilnic 10-20 kg de borhot proaspăt. Despărţirea acestor cantităţi în timp îndelungat trebuie evitată, deoarece creează perturbări ale metabolismului mineral şi proteic. De aceea, raţia furajeră ce include borhotul de bere necesită obligatoriu un supliment de calciu deoarece este sărac în acest element. În acelaşi timp, prin hrănirea masivă a vacilor şi junincilor gestante cu borhot de bere, nu se poate asigura necesarul optim de vitamină D, care, asociat cu o insuficientă iradiere, reprezintă cauza naşterii unor viţei la care este prezent aşa zisul rahitism frust.

Aceasta impune utilizarea furajului cu precauţie în alimentaţia junincilor gestante şi a vacilor în perioada repausului mamar şi scoaterea din raţie în ultima lună de gestaţie.

În hrana porcilor la îngrăşat se poate da în cantităţi de 2-4 kg pe zi. Deoarece porcinele îl digeră greu, un adaos de lapte degresat îmbunătăţeşte asimilarea substanţelor nutritive. Oilor în lactaţie, cât şi tineretului la îngrăşat li se pot da 12 kg borhot proaspăt pe zi. De precizat este că folosirea furajului în hrana cabalinelor nu este indicată. În amestec cu concentrate şi grosiere tocate, poate fi administrat în cantităţi de 5-7 kg pe cap.

Alte utilizări

În perioada de stabulaţie, borhotul de bere proaspăt poate fi folosit pentru umectarea paielor, plevei şi cocenilor, socotind 25-35 kg borhot la 100 kg de nutreţ grosier tocat. Astfel preparat furajul poate fi dat în hrana animalelor după 6-10 ore, în nici un caz după mai mult de 24 de ore. Dat fiind conţinutul ridicat în proteină, borhotul de bere uscat - a cărui valoare nutritivă este de 0,83 u.m şi 143 g poate fi utilizat pentru echilibrarea proteică a alimentaţiei diferitelor categorii de animale.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
17805

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Botiza, cartea de vizită a maramureşenilor

Greu mai întâlneşti astăzi în România un loc în care timpul nu şi-a lăsat amprenta peste tradiţiile şi obiceiurile populare, timp care, în mod firesc, aduce tehnologie, evoluţie dar totodată şi cruda uitare.

Eram copil când, trecând prin Maramureş în prag de sărbătoare, am avut ocazia să văd sătenii îmbrăcaţi aşa cum numai prin muzee mai întâlneşti astăzi. Modul lor de a grăi, îmbinat armonios cu portul popular şi cu felul în care îşi orânduiau activităţile astfel încât de la mic la mare fiecare să fie de folos gospodăriei, mi-au încântat sufletul şi cred că mi-au marcat şi traiectoria.

La Botiza, fizic vorbind, n-am ajuns zilele acestea, dar imaginea păstrată din copilărie într-un loc ascuns din mintea mea s-a reconturat în urma unei discuţii purtate cu primăriţa de aici, doamna Ioana Trifoi. Cu bune, cu rele, cu toate câte le-am aflat despre această comună care poate nu ar fi la fel dacă nu ar fi cârmuită de o femeie cu un suflet atât de nobil, mi-am dat seama că puţine locuri mai sunt astăzi ca Botiza în România.

Un loc în care oamenii vin să se regăsească

Aşezată în centrul Maramureşului istoric, loc din care polarizează puncte importante de atracţie turistică, cum sunt Biserica din lemn, Mănăstirea de maici, izvoarele cu apă minerală şi termală şi peşterile din calcar, Botiza este locul în care lumea modernă se contopeşte cu cea arhaică, desprinsă parcă din alte vremuri.

Peisajele superbe şi potecile ce merg de-a lungul pădurilor vin să întregească acest peisaj mirific. An de an, turişti din ţară dar şi din Europa vin aici pentru a se regăsi. Fascinaţi de frumuseţea locului, dar şi de serviciile serioase oferite, toţi cei care ajung la Botiza revin cu plăcere, aducându-şi cu ei şi cunoscuţii.

Tocmai de aceea principala preocupare a primăriţei este de a păstra şi promova locul cu care au fost înzestraţi, tradiţiile şi obiceiurile atât de valoroase şi care prin alte părţi sunt pe cale de dispariţie. Cu timpul, localitatea a ajuns să fie cunoscută şi în străinătate, unde doamna Trifoi a avut grijă să o promoveze în faţa primarilor din alte comune, profitând de toate mijloacele posibile şi mai ales de funcţia pe care o îndeplineşte la Bruxelles, aceea de membru supleant în Comitetul Regiunilor.

Profilul unei primăriţe de neînvins

În 1996, doamna Ioana Trifoi a devenit primar. Astăzi se află deja la al patrulea mandat şi se mândreşte că a învins mereu în lupta cu bărbaţii, iar faptul că este o femeie de ispravă o dovedeşte şi alegerea oamenilor din localitate.

Dascăl de profesie şi absolventă de Drept, domnia sa şi-a stabilit priorităţile pornind de la profilul turistic al zonei în care se află comuna. Condiţia de bază, fără de care primăriţa a considerat că nu poate porni la drum, era apa. Astfel, din 1999 toată comuna se bucură de alimentare cu apă potabilă, adusă prin cădere tocmai din creierul munţilor.

Infrastructura, o ruşine naţională

Cea mai mare durere a primăriţei o reprezintă cele două drumuri judeţene care se află într-o stare deplorabilă şi ale căror gropi au menirea de a mai frâna din elanul turiştilor mai ales nemţi şi olandezi care preferă să se deplaseze în zonă cu maşina.

De patru ani, doamna primar se chinuieşte să rezolve ceva în această privinţă dar, nefiind vorba de drumurile comunale, eforturile i-au fost mereu zădărnicite. „Oamenii care vin nu înţeleg ce caută asemenea drumuri într-un loc atât de frumos şi bineînţeles că vina este îndreptată asupra primarului...

Dacă erau drumuri comunale, le puteam amenaja prin SAPARD sau alte proiecte de finanţare pentru mediul rural dar, fiind drumuri judeţene, nimeni nu şi-a îndreptat atenţia asupra lor, deşi Botiza este o carte de vizită nu numai a judeţului Maramureş, ci a întregii ţări.“

În plus, Botiza a fost de două ori călcată de inundaţii care au lăsat în urma lor case, drumuri şi poduri distruse. „Am făcut tot ce era omeneşte posibil pentru a repara aceste distrugeri. Au fost reamenajate prin forţe proprii câteva căi de acces, drumuri, uliţe şi poduri, iar până de curând s-a derulat prin Apele Române un proiect de consolidare a malurilor râurilor Sasu şi Băiţa.“

Săracii au nevoie el puţin de îndurare

Vorbind tot de suferinţele unui primar, şi nu unul oricare, ci o femeie cu simţuri deosebite, mai ales când vine vorba de cei nevoiaşi, doamna Trifoi şi-a dorit mult să facă ceva pentru această categorie socială.

Astfel, în comuna Botiza a fost inaugurat în urmă cu patru ani primul centru social multifuncţional din mediul rural al judeţului Maramureş, destinat copiilor defavorizaţi şi femeilor victime ale violenţei în familie.

Copiii care vin aici provin din familii cu probleme şi sunt sprijiniţi şi îndrumaţi să meargă la şcoală. Centrul, denumit „Ionică“, amenajat într-o aripă a Căminului cultural, a fost realizat pe baza unui proiect implementat de autoritatea locală, în parteneriat cu biroul Maramureş al Fundaţiei Române pentru Copii, Comunitate şi Familie şi cu Fondul Român de Dezvoltare Socială. În prezent, centrul nu mai beneficiază decât de sprijinul autorităţii locale, dar şi de ajutorul unor primari cu dare de mână din câteva comune din Olanda şi Danemarca.

Arta de a metamorfoza lucrurile mici

Vorbind despre meseria pe care cu atâta dibăcie o practică parcă de când lumea, doamna primar spune că se regăseşte în tot ceea ce face, iar faptul că este femeie o ajută mult. „Cred că noi, femeile, avem nişte calităţi aparte... din lucruri mici făurim mari realizări. Prin afinităţile sufleteşti, prin modul de a-i aborda pe oameni şi de a-i aduce în jurul nostru reuşim să realizăm tot ce ne propunem. Pentru că nu vreau să–i dezamăgesc pe cei care mi-au acordat încrederea lor, vreau să fac tot ce se poate pentru a transforma Botiza într-o adevărată localitate europeană.“

Oameni deosebiţi, îndeletniciri deosebite

Din vremuri străvechi, oamenii din Botiza, localitate destul de săracă de altfel, s-au ocupat de minerit, exploatarea lemnului, culesul fructelor de pădure şi mai puţin de agricultură, pentru că terenul care nu este împădurit nu este de cea mai bună calitate. Întrucât Botiza se întinde pe dealuri, aici nu se pot obţine decât cartof şi fân.

După disponibilizările din sectorul de minerit, activitate specifică zonei în trecut, bărbaţii s-au apucat de creşterea animalelor, în special vaci, oi şi cai de tracţiune.

De necrezut este faptul că femeile se mai ocupă încă de o veche îndeletnicire, vopsitul vegetal al ţesăturilor şi covoarelor de lână, renumite atât în ţară cât şi în străinătate. Ele nu sunt apreciate doar pentru faptul că nu conţin substanţe chimice (doar extracte din plante), ci şi pentru modelele deosebite ale ţesăturii.

De asemenea, o mare parte dintre femeile din Botiza merg să muncească în agricultură, cu contracte determinate în Germania. Adevărul este că foarte puţini sunt cei care se stabilesc în afara graniţelor, cei mai mulţi preferând să se întoarcă şi să investească în gospodării şi pensiuni agroturistice. „Astăzi, la Botiza se găsesc peste 60 de pensiuni clasificate care întrunesc servicii serioase şi ai căror administratori sunt şcoliţi în promovarea turismului rural“, ne spune cu mândrie doamna primar.

Bucuria ei, un alt prilej de mândrie, o reprezintă ansamblul de copii „Ruguţu“, care anul acesta, în prima zi de Paşti, va reprezenta ţara noastră într-un spectacol organizat la Bruxelles, apariţie pentru care s-a zbătut aşa cum bănuiţi... neobosita doamnă primar.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:

1384

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

braconierii-in-plasa-ca-pestii_593.html

Braconierii, în plasă ca peştii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBraconierii, în plasă ca peştii

Apele vâlcene sunt adesea atacate de braconieri, în goana lor după peşte. Aşa s-a întâmplat şi zilele trecute, exact în momentul în care jandarmii vâlceni au executat un control, în cooperare cu lucrătorii Agenţiei Naţionale pentru Pescuit şi Acvacultură, Filiala Mehedinţi. Acţiunea a avut loc pe râul Olt, în aval de Râmnicu-Vâlcea.

O altă acţiune a avut loc în judeţul Tulcea, unde poliţiştii de frontieră au confiscat 207 kg de peşte, pe care doi localnici îl pescuiseră ilegal, cu 19 setci monofilament, pe Lacul Goloviţa (localitatea Lunca). Braconierii din localitatea Ceamurlia de Jos s-au ales cu dosar penal, sub aspectul săvârşirii infracţiunii de deţinere şi pescuit cu plase monofilament, fără autorizaţie. În plus, li s-a mai confiscat şi barca.

Atât în Delta Dunării, cât şi în celelalte zone de frontieră fluvială sau maritimă, poliţiştii de frontieră au depistat în prima parte a anului 239 de persoane, în majoritatea cazurilor cetăţeni romani, care deţineau sau transportau peşte fără documente de provenienţă ori îl obţinuseră prin practicarea ilegală a pescuitului.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
637
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Brăneşti, campioană de toamnă

Miracolul fotbalistic Brăneşti continuă să-şi trăiască povestea. După cele 17 partide din tur, echipa ilfoveană este lider în Liga a II-a Seria I (Est), cu 36 de puncte. „Am fost mai puternici de la etapă la etapă“, a declarat Ilie Stan, antrenorul brăneştenilor.

Inspiraţi de spiritul de luptător al regretatului Cătălin Hâldan, fiu al Brăneştilor, fotbaliştii Victoriei continuă să facă senzaţie în liga secundă. După un parcurs, pe care puţini l-ar fi intuit la debutul actualului sezon, echipa ilfoveană este lider al Seriei I, cu 10 victorii, 6 egaluri şi o înfrângere. În cele 17 etape ale primei părţi a campionatului, brăneştenii n-au înregistrat niciun eşec în deplasare, reuşind să acumuleze 36 de puncte, cu 3 mai mult decât principala contracandidată Sportul Studenţesc şi cu 4 mai mult decât echipa clasată pe 3, Farul Constanţa.

„A fost un tur foarte reuşit pentru că am început lansat şi apoi ne-am menţinut pe prima poziţie pe tot parcursul sezonului de toamnă. Am fost mai puternici de la etapă la etapă.

A urmat apoi o cădere începând cu meciul cu Tulcea pierdut acasă cu 0-1, chiar dacă şi în acel meci am avut destule ocazii şi rezultatul ar fi putut fi altul“, a opinat antrenorul Victoriei Brăneşti, fostul echipier al Stelei, Ilie Stan.

Până la debutul celei de-a doua părţi a Ligii a II-a, campionii de toamnă ai Seriei I (Est) vor intra în cantonament începând cu 18 ianuarie, pentru ca o săptămână mai târziu să participe la un turneu de verificare la Debrecen.

Dacii liberi, la retrogradare

Dacă în Seria I, reprezentantele altor două localităţi rurale se bat pentru promovarea în Liga I, ACS Săgeata Stejaru - locul 4 cu 31 de puncte şi CS Concordia Chiajna – locul 7 cu 26 de puncte, în schimb în Seria a II-a, nou promovata ACS Fortuna Covaci este în neplăcuta ipostază de „lanternă roşie“. Echipa satului timişean cu doar 800 de locuitori a încheiat turul pe poziţia 17, ultima a clasamentului.

După 16 partide, Fortuna a acumulat doar 9 puncte, înregistrând 2 victorii, 3 egaluri şi 11 înfrângeri. Dispunând de un lot tânăr, rodat doar în Divizia D, Fortuna a obţinut primul punct în deplasare abia în ultima etapă, după o remiză albă la FC Silvania. Finalul bun al turului, în care bănăţenii conduşi din etapa a 11- a de Vali Negoiţă, înlocuitorul lui Remus Steop, au reuşit să obţină patru puncte, îi dă speranţe patronului Florin Macovei în privinţa salvării de la retrogradare.

„Şanse teoretice sunt, de aceea nu renunţăm. S-au pierdut multe puncte aiurea, dacă ne uităm în spate. Sper să ne salvăm în retur cu jucătorii care vor fi aduşi“.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
594

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

brasovul-da-tractorul-romanesc-pe-cel-ch...

Braşovul dă tractorul românesc pe cel chinezesc > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulBraşovul dă tractorul românesc pe cel chinezesc

Peste 20 milioane de dolari reprezintă investiţia într-o nouă fabrică de tractoare din Braşov. Banii vor veni de la compania chineză Hoyo SHK Modern Agricultural Equipment Co Ltd. China, unic agent al Shantuo Agricultural Machinery Equipment Co. Ltd. pentru piaţa europeană. Tractoarele asamblate la noi vor fi mici şi mijlocii, cu puteri cuprinse între 20 şi 120 C.P.

Anunţul a fost făcut zilele trecute de Aristotel Căncescu, preşedintele Consiliului Judeţean Braşov, şi Ionel Blănculescu, actualul preşedinte al companiei Consultanţă & Investigaţii Imobiliare, fost şef al Corpului de Control în Guvernul Năstase.

Reprezentanţii companiei chineze au venit în România la începutul lunii decembrie, când li s-au oferit trei locuri, în afara oraşului, pentru construcţia fabricii de tractoare. La începutul anului 2009 se vor pune bazele platformei de montaj.

„Practic, construcţia ar trebui să dureze şase luni de zile, pentru că este o investiţie de montaj, nu de producţie“, a spus Blănculescu.

La început, Hoyo va angaja 150 de oameni, urmând ca numărul lor să crească treptat până la 500, în următorii ani. Producţia planificată este de 100.000 de tractoare pentru perioada 2009–2012, dar nu mai puţin de 20.000 de tractoare pe an.

Shantuo Agricultural Machinery Equipment Co. Ltd. este lider în fabricarea tractoarelor de dimensiuni medii şi mari, pe piaţa producătorilor de tractoare din China. Concernul chinez produce peste o sută de tipuri de tractoare, încorporând tehnologie europeană şi americană avansată.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
981

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

braviceni-satul-de-oameni-bravi_l658.htm...

Brăviceni, satul de oameni bravi > REVISTA LUMEA SATULUI

Brăviceni, satul de oameni bravi

Stătea în marginea drumului şi scruta zarea. Aştepta pe cineva. În sfârşit, dinspre Chişinău îşi făcu apariţia un grup de oameni de afaceri din Polonia. L-am lăsat atunci să-şi respecte oaspeţii. După câteva zile m-am revăzut cu Vlad Cociorvă, primar al satului Brăviceni de lângă Orhei, chiar dacă îl aşteptau o mulţime de treburi.

– Azi ne vin proiectanţii de la Bălţi. Vedeţi, vara asta trebuie să ducem la bun sfârşit gazificarea satului. Le-am promis oamenilor...

Primarul păşi grăbit spre maşina de serviciu şi mă îndemnă să iau loc alături. Pe drum îmi povesti de frământările ce-l năboiesc în fiece zi. Consilierii locali hotărâseră la ultima şedinţă ca, imediat ce se vor încheia lucrările de instalare a conductelor magistrale de gaze, să înceapă reparaţia capitală a străzilor. Cu acest proiect se va prezenta în faţa instanţelor de resort din Chişinău, în speranţa că, pe lângă contribuţia financiară a agenţilor economici din sat, va mai obţine o parte din buget pentru acest proiect.

Cele peste treizeci de societăţi comerciale ce activează în satul Brăviceni contribuie la bunăstarea localităţii. Fără susţinerea liderilor unităţilor economice, programul de dezvoltare a Brăvicenilor ar fi aproape de nerealizat. Vă daţi seama de câte resurse materiale, financiare şi umane este nevoie pentru a menţine pe linia de plutire viaţa şi activitatea unui mare sat?

Primarul se mândreşte că, atunci când vine în faţa sătenilor cu vreo iniţiativă considerabilă, aceştia îl susţin cu vorba şi cu fapta. Aşa a început construcţia apeductului sau reparaţia capitală a Lăcaşului Sfânt şi a Casei de Cultură. În prezent, peste 64% din ţărani şi-au deschis o afacere profitabilă sau lucrează la patronii locali, câştigând lunar un salariu decent. Firmele brăvicene cultivă în cele 153 de sere legume timpurii, iar mulţi gospodari au sădit livezi intensive de meri, pruni, piersici şi îngrijesc de culturi de câmp folosind tehnologii avansate, preluate de la fermieri versaţi din statele europene.

Prin intermediul primăriei, viitorii crescători de capre au accesat deja fermele zootehnice, producătoare de tineret caprin din Olanda, Cehia şi România. Un ajutor deosebit şi o consultanţă calificată în selectarea raselor de animale şi îngrijirea lor le acordă doamna Zamfirescu, preşedinte a Asociaţiei Române de Creştere a Caprinelor. Un alt proiect de succes al primarului este fabrica de brânzeturi „Bravilacta“. Temelia întreprinderii a pus-o în 1997. În prezent, fabrica produce zilnic peste 13 tone de lactate, mai ales brânzeturi dure şi moi după tehnologii originale italiene, elveţiene şi româneşti.

Proiecte susţinute de străini

Primăria a câştigat în februarie primul grant în valoare de 77 mii de dolari pentru gazificarea localităţii, cu ajutorul unei organizaţii internaţionale, FIDA, ce implementează în structurile sociale şi agricultura ţărilor foste comuniste tehnologii performante şi metodologii ştiinţifice de gospodărire a pământului.

Un alt program de asistenţă va fi acordat de Germania pentru construirea unei staţii de producere a biogazului.

Şi guvernul Cehiei a alocat sătenilor un grant pentru edificarea staţiei de epurare a apelor reziduale şi menajere ce a fost dată în folosinţă anul acesta, în luna august. Primăria a oferit Universităţilor Agrare din Brno şi Praga câte două hectare de terenuri în raza localităţii pentru testarea de către savanţii şi studenţii cehi a plantelor de câmp şi multianuale, prevăzute de programele de studii şi colaborare.

În perioada 2011-2012 oamenii de ştiinţă de la aceste centre universitare vor contribui prin mijloacele statului lor la sădirea pe meleagul moldovean a 20 ha de livezi intensive şi a 10 ha de vie din soiuri nobile de struguri de masă.

Cooperativa Legumicolă „Brăviceni" a câştigat un alt grant, oferit de Guvernul Poloniei, pentru construirea în termeni operativi a unui frigider cu o capacitate de 900 metri cubi şi a casei de ambalare a fructelor şi legumelor cu destinaţie de export în Europa şi Rusia.

Andrei MOROŞANU, Republica Moldova

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1963
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Brazda şi obrazul gospodarilor

Trebuie s-o recunoaşteţi! Odată cu vremuiala vremurilor, tot mai adesea nu ne dă pace întrebarea cu „De ce la ei se poate şi la noi ba“? Răspunsul, pe cât de complicat pare, tot pe atât de simplu este. Aşadar, s-o luăm pe degete. Nu contestă nimeni cred adevărul-axiomă potrivit căruia nu poate exista progres, aşadar bunăstare, fără prefacere continuă, fără schimbare adică.

Ce am pus în loc? Prin urmare dărâmi ceva pentru a edifica altceva, mai aproape de exigenţa aşteptărilor vremii prin care calci. Legenda românească a Meşterului Manole de altfel face trimitere la o asemenea poveste adăugând, dovadă că românii au aur cenuşiu, că nimic nu devine durabil dacă nu aşezi noua temelie pe însăşi inima, sufletul tău. Oricum ai da-o, până la urmă trebuie să sacrifici ceva.

Manole şi-a sacrificat iubirea, dovadă a renunţărilor supreme în numele duratei. Ei bine, observ de la un timp ziceam că marile adevăruri s-au prelins în legendă, în vreme ce noi, noi românii, batem pasul pe loc mulţumindu-ne cu „pică pară mălăiaţă“. Aşadar am renunţat la cooperative, am spulberat în cele patru vânturi bruma de mecanizare cu care agricultura românească îşi făcea de bine de rău treaba; am secat sistemele de irigaţii, am risipit averile de miliarde ale fostelor gospodării de stat, am… Doamne, câte am mai făcut una cu pământul, dar, se vede acum cu ochiul liber şi se simte cu sărăcia lucie, n-am pus nimic în schimb.

Vocaţia pierdută

Românii au vocaţie constructivă. Dar, cel mai adesea doar când e vorba să robotească pe pământ venetic. Trăim de o bună bucată de vreme tragedia viiturilor, ca un bivol negru, ori de câte ori
Maica Natură se supără pe noi. Şi cum n-ar face-o dacă securile au pus la pământ milioane de hectare de pădure? În Mehedinţi, Caraş-Severin, Bistriţa-Năsăud, Dâmboviţa, Buzău, Vrancea – dar unde, Bunule, n-au despicat puhoaiele pământul în două coborând cerul cu zăpoarele lui pe moşiile altcândva „piciorul de plai şi gura de rai“ cu care România, tărâm al îngerilor, a fost dăruită din moşi strămoşi?

Altcândva brazda era obrazul gospodarului. Răsturnată, semănată şi culeasă la vreme făcea fala ţăranului. Acum milioane de hectare găzduiesc doar viscolul iernilor ori arşiţa verilor adăstând ceasul al 12-lea când poate, poate le va veni rândul. Mâncăm din grădinile vecinilor şi ne minunăm cum că gustul, genialul gust românesc, s-a pripăşit în uitare. În plus, luaţi de valul ostil al străinătăţii, aruncăm noi înşine cu piatra. Pare, dar nu este doar prostie

Băgăm de seamă aşadar acum, acum după amar de ani, că ni s-au stresat ouătoarele. Găinile noastre fac ouă altcumva decât cele din Vest deşi, de când ne cam ştim, generaţia acestei întretăieri de secole mănâncă ouă din combinatele avicole aşa cum o fac şi francezii, şi nemţii, şi olandezii şi..., şi..., şi... Da’ o diferenţă există, şi încă una majoră! La noi TVA-ul, adică taxa statului, este la alimente precum la cuie – 19%. În Franţa însă doar 5,5%, în Germania 7% şi exemplele ar putea continua.

Atunci? Atunci facem ce facem şi ne eliminăm noi înşine de pe o piaţă şi aşa sufocată de importuri. Şi situaţia ouălor nu este singulară. Nu cultivăm soia modificată genetic. În schimb, mâncăm carne adusă din Vest şi obţinută cu şroturi de soia modificată genetic. Primăvara care a şi sosit pune probleme dintre cele mai dificile. „Mai semănăm“? – se întreabă fermierii. „E un an bun“ – răspund samsarii. „Şi, noi cu ce ne vom alege la toamnă?“, spun primii. „Cu belelele!“, vă răspund eu. Bugetul agriculturii româneşti bate recordul sărăciei. Ori, vorba bunei mele: „Sărăcia nu vine niciodată din prea multă minte“. Asta vroiam să vă zic astăzi.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
783

□

Comentarii

□

□

1. ADRIAN BANUTA -- (2-March-2010)daca in trecut era epoca de aur, acum inseamna ca suntem in epoca de piatra, ne intoarcem la regres nu la progres din punct de vedere al dezvoltarii,industriei,agriculturii,etc. Romania se pare dupa mintea unora ca nu mai are nevoie de complexe agrozootehnice,culturi ,metalurgie, petrochimie,invatamint-educatie-cercetare,aparare . mai nou se incearca ruperea de valorile istorice si culturale ale neamului nostru.
nu mai promovam agricultura pentru ca se importa produse din alte state,nu mai construim uzine si fabrici pentru ca acestea polueaza ,nu mai avem armata(ne apara nato etc)

2. Niculai Popandron -- (5-March-2010)Daca bateam pasul pe loc poate nu ajungea agricultura romaneasca chiar in aceasta situatie jalnica.S-a gresit nepermis dupa evenimentele din 1989. Cum am reusit sa distrugem intr-un timp record tot ceea ce am construit cu multa truda in agricultura timp de zeci de ani.Au fost distruse atat CAP-urile cat si IAS-urile.Este bine ca avem macar un exemplu, acela al Complexului Agroindustrial- Curtici.La ce nivel s-ar afla agricultura noastra daca aveam in prezent in toata tara astfel de unitati agricole performante.Incercam sa infiintam tot felul de grupuri de producatori fara ajutoare substantiale

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

brazilia-superputerea-agricola-care-vine...

Brazilia, superputerea agricolă care vine din urmă

A cincea ţară ca valoare a PIB-ului din lume, a noua ca mărime, cu o populaţie de aproximativ 190 de milioane de locuitori ce „acoperă“ doar 10% din suprafaţă, Brazilia nu este doar prima putere economică a Americii Latine, ci se prefigurează ca un important actor la nivel mondial, unde, în multe domenii, se clasează imediat după SUA.

Marele furnizor alimentar al lumii

Alături de Rusia, India şi China, Brazilia alcătuieşte grupul BRIC, o organizaţie a aşa-numitelor ţări cu economii emergente care împreună totalizează 15% din produsul economic al lumii, un sfert din suprafaţă şi peste 40% din populaţia lumii. Despre această alianţă analiştii susţin că, fiind în curs de dezvoltare rapidă, până în 2050 ea ar putea eclipsa economiile celor mai bogate ţări din lume.

Brazilia, care se detaşează din grupul celor patru ca mare exportatoare de materii prime, este în primul rând o superputere agricolă, fiind adesea prezentată drept următorul furnizor de resurse alimentare al lumii. În plus, prin recenta descoperire de petrol subacvatic ce se adaugă culturilor furnizoare de energie alternativă, rolul Braziliei va suferi o transformare, depăşind cu siguranţă sfera alimentară.

Cât priveşte domeniul nostru de interes, dacă în urmă cu jumătate de secol agricultura practicată aici era una rudimentară, astăzi ea a făcut cele mai mari progrese. Acesta este motivul pentru care Brazilia ar trebui să fie luată drept model pentru orice ţară cu mare potenţial agricol cum este România.

Grandoare, prin muncă şi înţelepciune

Un fost ambasador al României în Brazilia o descrie ca fiind „o ţară cât Europa, în care totul este grandios şi a cărui popor crede cu tărie în educaţie şi în ştiinţă“. De altfel, brazilienii afirmă că saltul uriaş pe care l-au făcut se datorează în mare parte cercetării sprijinite enorm de Guvern. Brazilia promovează fără rezerve progresele ştiinţei agricole şi este lider mondial în cercetări privind biologia şi genetica, domenii în care Guvernul brazilian a investit milioane de dolari.

Exporturile agricole, motorul economiei

În prezent, peste 37% din forţa de muncă braziliană lucrează în agricultură şi 36% din exporturile efectuate provin din sectorul agricol. Potenţialul însă este mai mare decât atât, având în vedere faptul că la momentul de faţă peste 200 milioane de teren agricol rămân, din diverse motive, neutilizate. Diferenţa până la 340 milioane de hectare teren arabil este acoperită cu soia, porumb, trestie de zahăr, păduri, cafea, bumbac.

Dintre cele cinci regiuni în care este împărţită Brazilia, trei prezintă importanţă deosebită pentru agricultură. Regiunea de Sud-Est, care cuprinde centrele Sao Paolo şi Rio de Janeiro, este cea mai populată şi puternic industrializată, reprezentând axa economică şi inima Braziliei.

Aici predomină exploataţiile forestiere şi fabricile de zahăr. Regiunea de sud este dominată de fermierii cu exploataţii mici spre medii, cu o piaţă a porumbului puternic dezvoltată şi unde cooperativele agricole au o mare influenţă.

A treia şi cea mai importantă din punct de vedere agricol este regiunea Central-Vestică, acoperită cu savane şi păşuni, unde fermierii exploatează suprafeţe mari şi sunt dotaţi cu tehnică ultraperformantă. Culturile care domină aici sunt soia şi porumbul.

Încă din vremea guvernelor militare, prin anii ´65, Brazilia a investit masiv în energii alternative, ajungând astăzi lider mondial în consumul de biocombustibil. Ea este prima ţară care a valorificat resursele de trestie de zahăr şi a introdus bioetanolul ca şi combustibil pentru transport şi furnizarea energiei.

Soia modificată genetic a fost impusă de fermieri

Nu putem vorbi de Brazilia fără a aminti măcar culturile de soia modificată genetic. Deşi cultura nu era aprobată în 2003, în Brazilia peste 5 milioane de hectare erau cultivate cu soia modificată genetic provenită din sământă neautorizată, adusă din Argentina. Aşadar, un procent al ilegalităţilor îngrijorător, cei care o cultivau fiind de părere că vor avea numai de pierdut dacă renunţă la această cultură. Vocea fermierilor a fost foarte puternică în decizia privind biotehnologiile.

Aşa se face că în 2005 a fost stabilit cadrul de reglementare şi atât cultivarea cât şi exportul acestei plante au fost acceptate. În prezent, din 21 milioane de hectare cultivate cu soia, peste 65% este modificată genetic. Încă 10 produse ca rezultat al biotehnologiei au fost aprobate în 2005, dintre care porumbul şi bumbacul ocupă cele mai mari suprafeţe cultivate în Brazilia, după soia.

Infrastructura, marea problemă

Dintre marile probleme cu care se confruntă Brazilia, de departe cele mai mari sunt reprezentate de transport şi infrastructura slab dezvoltată. Acest fapt este cauzat atât de întinderea pe o suprafaţă mare a ţării cât şi de geografia diversificată.

Astfel, Brazilia dispune de regiuni semiaride, muntoase, tropicale şi subtropicale, aici regăsindu-se o serie de superlative mondiale, cum sunt una dintre cele mai mari mlaştini ale lumii, cea mai mare insulă fluvială a lumii sau fluviul Amazon, unul dintre cele mai lungi din lume, care dispune de cel mai mare bazin hidrografic.

Ca urmare a infrastructurii precare, costurile de transport al cerealelor sunt foarte mari. La soia, de exemplu, costurile cu transportul sunt cu 50% mai mari decât în SUA.

Distorsiuni

Un alt mare dezavantaj îl reprezintă distribuirea inegală a pământului, ce face ca aproape 50% din terenurile private să fie deţinute de mai puţin de 1% din populaţie. Tot discriminatorie este şi distribuţia veniturilor, astfel încât peste o treime din populaţie este afectată de sărăcie.

Ca şi în România, depozitarea cerealelor ridică probleme serioase producătorilor, având în vedere că deficitul este de 35%. În ultimii ani, capacitatea de depozitare a crescut cu doar 10% din totalul producţiei de cereale.

Birocraţia reprezintă şi aici, ca în multe alte locuri din lume, o adevărată pacoste, Brazilia fiind cotată pe locul 142 din 150 de ţări ce alcătuiesc topul eficienţei guvernamentale.

Brazilia – date de referinţă

Zahăr – locul întâi ca producţie şi export.
Ethanol – locul întâi ca producţie şi export.
Cafea – locul întâi ca producţie şi export.
Suc de portocale – locul întâi ca producţie şi export.
Carne de vită – locul întâi ca producţie şi locul doi la export.
Carne de pui – locul trei ca producţie şi locul întâi la export.
Soia – locul doi atât la producţie, cât şi la export.

Sectorul cooperatist este foarte bine dezvoltat, iar pe teritoriul Braziliei se pot regăsi exploataţii cuprinse între 1 şi 10 milioane de hectare, dar şi cu suprafeţe mai mici, de „doar“ 10 până la 200 de hectare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
2764

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

breve-presentazione.html

La rivista LUMEA SATULUI

Breve presentazione

Dal 2005, SC ALT PRESS TOUR SRL. pubblica la rivista “Lumea Satului”– pubblicazione a cadenza bimestrale, formato A4, 84 pagine a colori –mirando ad integrare la scena pubblicistica dedicata al settore dell'economia rurale.

L’agriturismo, le tradizioni popolari e religiose, il folclore autentico, e i servizi specifici per il villaggio romeno, sono i principali temi che ogni volta vengono accuratamente presentati nelle pagine della rivista. Un approccio particolare viene inoltre/pertanto adottato per gli aspetti relativi ai fondi europei e alle modalità di accedere agli stessi.

Degli spazi considerevoli sono dedicati alla legislazione del settore, ai più recenti atti normativi promossi e il loro impatto sui settori di riferimento, e in seguito alle ricerche di mercato, i prezzi e le quotazioni dei principali prodotti agricoli a livello nazionale ed internazionale, le rubriche concernenti gli assicurati ed assicuratori ecc.

Non vengono trascurati nemmeno gli argomenti relativi al divertimento, con lo scopo di rilassare e mettere alla prova l’acume, anche dopo un giorno di lavoro. Inoltre, degli spazi considerevoli sono assegnati alla piccola e grande pubblicità, offrendo agli interessati la possibilità di utilizzare questi spazi appositamente previsti all’interno della pubblicazione.

La rivista, con una reale tendenza di crescita in termini di qualità e tiratura, è diffusa tramite la Posta Romena.

I destinatari sono abbonati con vari interessi, di tutta la Romania e all’estero. La rivista “Lumea Satului” si rivolge ai paesani, alle autorità pubbliche locali, agli agricoltori, ai piccoli coltivatori, ai produttori e fornitori di vari servizi, nonché alle maggiori imprese.

Editore Generale
– Ion Banu –
+40 744 682547
+40 753 319847
+40 21 3113711
+40 318 059457

Redazione – +40 318 059456, Tel/Fax: +40 21 3113711
Caporedattore – Iosif Pop – +40 752 150146
Pubblicista commentatore – Gheorghe Verman
Editore senior – Rodica Simionescu

Redattore principale – Valentina Şoimu: +40 753 319840
Redattore - Correttore – Oana Petre
Redattori: Stelian Ciocoiu, Camelia Moise, Laura Dobre, Nina Marcu, Irina Truţescu, Traian Dobre
Collaboratori: Gheorghe Oproiu, A.F. Badiu, Loriana Vlad, Miron Ştefănescu, Cristea Bocioacă, Ileana Cîrstea, Costel-Alexandru Gheorghe, Teodor Marian, Teodor Maruşca, Cristina Mateescu, Vasile Popescu, Aurora Dumitrescu, Radu Stoianov
Collaboratori esterni:
Luana-Béatrice Lazăr – Corrispondente Costa Azzura/Monaco, Francia, Italia - foreign_relationslumeasatului.ro
Iulia-Sanda Vîrsta – Corrispondente Italia - juliavirstagmail.com
Simona-Inès Nitescu – Corrispondente Berlino - n_simonahotmail.com
Segretario di redazione – Mariana Cismaru
Grafica & redazione tecnica – +40 314 100745: Mariana Sorescu, Mihaela Vieriu-Eftimiu, Mariana Cismaru
Direttore marketing: Daniela Popa - +40 722 563085; +40 314 100745,
E-mail: marketinglumeasatului.ro
Reparto finanziario, abbonamenti – diffusione
– Ec. Elena Dorobanţu – +40 314 100745
– Ing. Nicu Oprea-Banu – +40 771 621638, e-mail: nopreabanuyahoo.com
– Dr. Niculae Simion – +40 741 217627
– Dionisie Godeanu
Casa editrice: ALT PRESS TOUR Bucureşti
Direttore generale – Ing. Ion BANU
Direttore esecutivo – Econ. Iosif Pop
Redazione: Str. Moineşti nr. 12, bl. 204, sc. A, ap. 4, sector 6, Bucureşti
Per la corrispondenza CP: OP 16, CP 39
Tel.: +40 21 3113711
Fax: +40 314 027809
E-mail: lumeasatuluigmail.com
www.lumeasatului.ro
ISSN 1841-5148
Stampati:
SC CONPHYS SRL, Râmnicu Vâlcea, Tel.: +40 25 0733323
Direttore: Dr. Dumitru ŞTEFLEA
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-1-din-2010_l26.html

Breviar juridic (1 din 2010) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic (1 din 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 1.209, din 7 octombrie 2009, pentru modificarea HG nr. 1.626/2008 privind aprobarea activităţii pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal în anul 2009, a cuantumului sprijinului financiar, precum şi a sumei totale alocate acestei activităţi.(MO al României, Partea I, nr. 696, din 16 octombrie 2009).

Hotărârea Guvernului nr. 1.211, din 7 octombrie 2009, privind stabilirea pentru anul 2009 a cuantumului plăţilor directe unice pe suprafaţă, plăţilor naţionale directe complementare, plăţilor pentru culturi energetice şi plăţilor separate pentru zahăr, care se acordă în agricultură în sectorul vegetal. (MO al României, Partea I, nr. 696, din 16 octombrie 2009).

Ordinul nr. 634, din 9 octombrie 2009, privind aprobarea Listei resurselor genetice animale în stare critică, în pericol de dispariţie şi a celor vulnerabile, care sunt supuse programelor de conservare şi utilizare în anul 2009. (MO al României, Partea I, nr. 698, din 16 octombrie 2009)

Ordinul nr. 638, din 15 octombrie 2009, pentru modificarea Normelor privind acordarea sprijinului financiar producătorilor de vin care utilizează must de struguri concentrat şi/sau must de struguri concentrat rectificat în vederea creşterii tăriei alcoolice naturale a strugurilor proaspeţi, a mustului de struguri parţial fermentat şi a vinului nou aflat încă în fermentaţie, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 581/2008. (MO al României, Partea I, nr. 707, din 21 octombrie 2009).

Ordinul nr. 639, din 15 octombrie 2009, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a HG nr. 210/2009 privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură. (MO al României, Partea I, nr. 708, din 21 octombrie 2009)

Prezentarea în rubrica alăturată -
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
695
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic (1 din 2011)

Hotărârea Guvernului nr. 938, din 8 septembrie 2010, privind preluarea unei activităţi finanţate integral din venituri proprii de la Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale la Ministerul Mediului şi Pădurilor.
(MO al României, Partea I, nr. 687, din 12 octombrie 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 937, din 1 septembrie 2010, privind clasificarea, ambalarea şi etichetarea la introducerea pe piaţă a preparatelor periculoase.
(MO al României, Partea I, nr. 690, din 14 octombrie 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 1017, din 6 octombrie 2010, privind aprobarea pentru anul 2010 a cuantumului plăţilor directe unice pe suprafaţă, a plăţilor naţionale directe complementare şi a plăţilor separate pentru zahăr, care se acordă în agricultură în sectorul vegetal.
(MO al României, Partea I, nr. 693, din 15 octombrie 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 1029, din 13 octombrie 2010, pentru modificarea HG nr. 279/2010 privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absobţie a fondurilor alocate pentru agricultură aferente schemelor de plăţi directe.
(MO al României, Partea I, nr. 697, din 19 octombrie 2010)

Ordinul nr. 232 din 20 octombrie 2010, pentru modificarea şi completarea Ordinului nr. 631/2006 privind controlul şi certificarea calităţii seminţelor prin testarea soiurilor nemodificate genetic şi care pot fi impurificate cu soiuri modificate genetic.
(MO al României, Partea I, nr. 705, din 22 octombrie 2010)

Jurist Costel Alexandru GHEORGHE

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
780

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-10-din-2010_l385.html

Breviar juridic (10 din 2010) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic (10 din 2010)

Ordinul nr. 66, din 18 martie 2010, pentru modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 329/2009 privind aprobarea listei cu cheltuieli eligibile pentru proiectele finanţate în cadrul Programului Operaţional pentru Pascuit 2007-2013. (MO al României, Partea I, nr. 195, din 29 martie 2010)

Ordinul nr. 11, din 4 martie 2010, privind aprobarea procedurii de avizare a produselor biocide care sunt plasate pe piaţă pe teritoriul României. (MO al României, Partea I, nr. 196, din 29 martie 2010)

Ordinul nr. 65, din 17 martie 2010, pentru aprobarea regulilor privind organizarea sistemului de inspecţie şi certificare, de aprobare a organismelor de inspecţie şi certificare şi de supra-ve-ghere a activităţii organismelor de control. (MO al României, Partea I, nr. 199, din 30 martie 2010)

Ordonanţa de urgenţă nr. 23, din 24 martie 2010, privind identificarea şi înregistrarea suinelor, ovinelor şi caprinelor, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative. (MO al României, Partea I, nr. 201, din 30 martie 2010)

Ordinul nr. 348, din 25 martie 2010, de stabilire a atribuţiilor Directivei generale pescuit – Autoritatea de management pentru Programul operaţional pentru Pescuit. (MO al României, Partea I, nr. 203, din 31 martie 2010)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
584
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Breviar juridic (10)

• Hotărârea Guvernului nr. 315, din 18 martie 2009, pentru modificarea HG nr. 1228/2008 privind stabilirea modului de acordare a sprijinului financiar comunitar producătorilor din sectorul vitivinicol.
(MO al României, Partea I, nr. 185, din 25 martie 2009).
• Ordinul nr. 104, din 2 martie 2009, pentru modificarea şi completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor titlului XI „Renta viageră agricolă“, din Legea nr. 247/2005 privind reforma
în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale şi al ministrului finanţelor publice nr. 1272/26503/2005.
(MO al României, Partea I, nr. 201, din 30 martie 2009)
• Legea nr. 45, din 20 martie 2009, privind organizarea şi funcţionarea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe-Ionescu Şişeşti“ şi a sistemului de cercetare-dezvol-tare din domeniile agriculturii, silvi-cul-turii şi industriei alimentare.
(MO al României, Partea I, nr. 200, din 30 martie 2009)
• Ordinul nr. 185, din 23 martie 2009, privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 1262/2005 pentru aprobarea regulilor şi nor-melor tehnice privind producerea în vederea comercializării, controlul, certificarea calităţii şi comercia-lizarea seminţelor de cereale.
(MO al României, Partea I, nr. 211, din 1 aprilie 2009).
• Ordinul nr. 186, din 23 martie 2009, privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 1264/2005 pentru aprobarea Regulilor şi nor-me-lor tehnice privind producerea în vederea comercializării, controlul, certificarea calităţii şi comercia-lizarea seminţelor de plante oleaginoase şi textile.
(MO al României, Partea I, nr. 211, din 1 aprilie 2009)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
693

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-11-din-2010_l425.html

Breviar juridic (11 din 2010) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic (11 din 2010)

Ordinul nr. 20, din 24 martie 2010, pentru aprobarea Procedurii privind decontarea acţiunilor sanitar-veterinare cuprinse în Programul acţiunilor de supraveghere, prevenire şi control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecţia animalelor şi protecţia mediului, în Programul acţiunilor privind identificarea şi înregistrarea porcinelor, ovinelor şi caprinelor şi în Programul acţiunilor privind identificarea şi înregistrarea bovinelor. (MO al României, Partea I, nr. 212, din 2 aprilie 2010)

Hotărârea de Guvern nr. 255, din 24 martie 2010, pentru aprobarea bugetului de venituri şi cheltuieli pe anul 2010 al Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare, aflată sub autoritatea MADR. (MO al României, Partea I, nr. 221, din 8 aprilie 2010)

Ordinul nr. 82, din 1 aprilie 2010, privind comercializarea materialului de înmulţire şi plantare fructifer destinat producţiei de fructe, pe teritoriul României. (MO al României, Partea I, nr. 222, din 8 aprilie 2010)

Ordinul nr. 37, din 9 aprilie 2010, privind circulaţia ecvinelor pe teritoriul României. (MO al României, Partea I, nr. 223, din 9 aprilie 2010)

Ordinul nr. 38, din 9 aprilie 2010, privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul preşedintelui ANSVSA nr. 2/2010 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului acţiunilor de supraveghere, prevenire şi control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecţia animalelor şi protecţia mediului pentru anul 2010 şi a Programului de supraveghere şi control în domeniul siguranţei alimentelor pentru anul 2010. (MO al României, Partea I, nr. 223, din 9 aprilie 2010)

Jurist Costel-Alexandru Gheorghe

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
670

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-11_572.html

Breviar juridic (11) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic (11)

Ordinul nr. 182, din 19 februarie 2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind atestarea persoanelor fizice şi juridice care îşi manifestă intenţia de a desfăşura, pe terenuri din domeniul agricol, activităţile îmbunătăţirii funciare, studii, proiectare, executare de lucrări şi servicii şi/sau de fabricare a ilustraţiilor de irigat.
(MO al României, Partea I, nr. 223, din 7 aprilie 2009).

Hotărârea Guvernului nr. 371, din 25 martie 2009, privind alocarea de fonduri de la bugetul de stat, prin bugetul MAPDR, pentru prefinanţarea fondurilor nerambursabile de la Comunitatea Europeană destinate aplicării sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole.
(MO al României, Partea I, nr. 227, din 7 aprilie 2009).

Legea nr. 80, din 1 aprilie 2009, pentru aprobarea OUG nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbună-tăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizării teritoriului.
(MO al României, Partea I, nr. 230, din 8 aprilie 2009).

Ordinul nr. 198, din 30 aprilie 2009, pentru aprobarea Procedurii privind constituirea şi autorizarea ocoalelor silvice şi atribuţiile acestora, modelul documentelor de constituire, organi-zarea şi funcţionarea, precum şi conţinutul Registrului naţional al administratorilor de păduri şi al ocoalelor silvice.
(MO al României, Partea I, nr. 234, din 9 aprilie 2009).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
618
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic (12)

Hotărârea Guvernului nr. 408, din 1 aprilie 2009, pentru modificarea şi completarea Normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanţării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum şi a fondurilor de cofinanţare şi profinanţare alocate de la bugetul de stat, aprobate prin HG nr. 293/2008.
(MO al României, Partea I, nr. 256, din 17 aprilie 2009).
Ordinul nr. 218, din 14 aprilie 2009, pentru aprobarea Normelor metodologice privind condiţiile de acordare a sprijinului financiar în vederea promovării vinurilor pe pieţele ţărilor terţe în companiile viticole 2008/2009 – 2012/2013, cheltuielile eligibile, modalităţile de plată, de verificare şi control.
(MO al României, Partea I, nr. 264, din 22 aprilie 2009).
Ordinul nr. 179, din 13 martie 2009, privind modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor nr. 397/2003 pentru aprobarea Nominalizării arealelor viticole şi încadrării localităţilor pe regiuni viticole, podgorii şi centre viticole.
(MO al României, Partea I, nr. 271, din 27 aprilie 2009).
Ordinul nr. 230, din 16 aprilie 2009, privind modificarea şi completarea anexei „Modul de implementare, condiţiile specifice şi criteriile de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăţi naţionale directe complementare în sectorul zooteh-nic, în acord cu reglementările comunitare în domeniu“ la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dez-voltării rurale nr. 295/2007 pentru stabilirea modului de implementare, a condiţiilor specifice şi a criteriilor de eligibilitate (...) în sectorul zootehnic (...).
(MO al României, Partea I, nr. 274, din 28 aprilie 2009).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
617

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-13-din-2010_l493.html

Breviar juridic (13 din 2010) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic (13 din 2010)

Ordinul nr. 97, din 22 aprilie 2010, pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a HG nr. 279/2010 privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură aferente schemelor de plăţi directe. (MO al României, Partea I, nr. 288, din 3 mai 2010)

Ordinul nr. 104, din 4 mai 2010, privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 149/2005 pentru aprobarea Listei cuprinzând agenţiile autorizate de clasificare a carcaselor de porcine, bovine şi ovine. (MO al României, Partea I, nr. 296, din 6 mai 2010)

Ordinul nr. 403, din 3 mai 2010, privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 348/2010 de stabilire a atribuţiilor Direcţiei generale pescuit – Autoritatea de management pentru Programul Operaţional pentru Pescuit. (MO al României, Partea I, nr. 296, din 6 mai 2010)

Ordinul nr. 83, din 6 aprilie 2010, privind aprobarea Normelor metodologice de agreare a experţilor evaluatori, membri titulari ai Asociaţiei Naţionale a Evaluatorilor din România, care desfăşoară activităţi de evaluare a terenurilor forestiere şi agricole supuse exproprierii. (MO al României, Partea I, nr. 351, din 27 mai 2010)

Ordinul nr. 48, din 26 mai 2010, pentru aprobarea Normei sanitar veterinare şi pentru siguranţa alimentelor privind autorizarea laboratoarelor supuse controlului sanitar-veterinar şi pentru siguranţa alimentelor. (MO al României, Partea I, nr. 354, din 28 mai 2010)

Ordinul nr. 126, din 26 mai 2010, pentru aprobarea Procedurilor specifice de implementare şi control, precum şi a formu-laristicii necesare privind acordarea ajutorului de stat pentru motorina utilizată în agricultură. (MO al României, Partea I, nr. 354, din 28 mai 2010)

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
690
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-13_688.html

Breviar juridic (13)

Hotărârea Guvernului nr. 443, din 8 aprilie 2009, pentru modificarea şi completarea HG nr. 1.194/2008 privind organizarea, structura şi funcţionarea Agenţiei Naţionale pentru Pescuit şi Acvacultură.
(MO al României, Partea I, nr. 315, din 12 mai 2009)

Hotărârea Guvernului nr. 543, din 6 mai 2009, privind modificarea anexei nr. 3 la HG nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului.
(MO al României, Partea I, nr. 315, din 12 mai 2009)

Hotărârea Guvernului nr. 544, din 6 mai 2009, privind modificarea caracteristicilor unor imobile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea MAPDR.
(MO al României, Partea I, nr. 315, din 12 mai 2009)

Ordinul nr. 287, din 6 mai 2009, privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic, la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2009 – 14 mai 2010.
(MO al României, Partea I, nr. 318, din 13 mai 2009)
– Prezentarea în rubrica alăturată –

Hotărârea Guvernului nr. 442, din 8 aprilie 2009, privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor cofinanţate din Fondul European pentru Pescuit prin Programul Operaţional pentru Pescuit 2007-2013.
(MO al României, Partea I, nr. 321, din 14 mai 2009)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
624

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-14-din-2010_l537.html

Breviar juridic (14 din 2010)

Ordinul nr. 120, din 19 mai 2010, privind aprobarea suplimentului nr. 1 al Catalogului oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2010. (MO al României, Partea I, nr. 366, din 3 iunie 2010)

Ordinul nr. 131, din 2 iunie 2010, privind modificarea Anexei la Ordinul ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor nr. 397/2003 pentru apro-barea Nominalizării arealelor viticole şi încadrării localităţilor pe regiuni viticole, podgorii şi centre viticole. (MO al României, Partea I, nr. 371, din 4 iunie 2010)

Ordinul nr. 132, din 2 iunie 2010, pentru modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 247/2008, privind aprobarea Normelor de aplicare a programelor de restructurare/recon-versie a plantaţiilor viticole, derulate cu sprijin comunitar pentru campaniile 2008/2009-2013/2014. (MO al României, Partea I, nr. 371, din 4 iunie 2010)

Ordinul nr. 123, din 25 mai 2010, privind stabilirea anumitor derogări pentru acceptarea populaţiilor locale şi a soiurilor de legume care sunt cultivate în mod tradiţional în localităţi şi regiuni specifice şi care sunt ameninţate de eroziune genetică şi a soiurilor de legume lipsite de valoare intrinsecă pentru producţia agricolă comercială, dar create pentru a fi cultivate în condiţii speciale, precum şi pentru comercializarea seminţelor acestor populaţii locale şi soiuri. (MO al României, Partea I, nr. 380, din 8 iunie 2010)

Ordinul nr. 107, din 10 mai 2010, privind aprobarea Planului de ajustare a efortului de pescuit. (MO al României, Partea I, nr. 391, din 14 iunie 2010)

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
652

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-14_745.html

Breviar juridic (14)

Legea nr. 54, din 19 martie 2008, privind aprobarea OUG nr. 120/2007 pentru modificarea şi completarea OUG nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanţării politicii agricole comune alocate de la Comuni-tatea Europeană, precum şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare alocate de la bugetul de stat.

(MO al României, Partea I, nr. 228, din 25 martie 2008)

Hotărârea Guvernului nr. 293, din 12 martie 2008, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanţării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare alocate de la bugetul de stat.

(MO al României, Partea I, nr. 234, din 26 martie 2008)

Ordinul nr. 215, din 27 martie 2008, pentru modificarea art. 2 din Ordinul ministrului agriculturii, podurilor şi dezvoltării rurale nr. 718/2006 privind aprobarea preţurilor pentru cabalinele trecute în categoria Herghelia Naţională.

(MO al României, Partea I, nr. 261, din 2 aprilie 2008)

Ordinul nr. 189, din 17 martie, privind aprobarea bugetului de venituri şi cheltuieli pe anul 2008 al Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva, care funcţionează sub autoritatea MADR.

(MO al României, Partea I, nr. 262, din 3 aprilie 2008)

Ordinul nr. 211, din 25 martie 2008, privind aprobarea schemelor de ajutor de stat „Stimularea IMM-urilor care procesează produse agricole în vederea obţinerii unor produse alimentare, altele decât cele prevăzute în Anexa 1 la Tratatul CE, precum şi a celor care desfăşoară activităţi de procesare a produselor agricole în vederea obţinerii şi utilizării surselor de energie regenerabilă şi a biocombustibililor“ şi „Stimularea microîntreprinderilor din domeniul prelucrării primare a produselor forestiere lemnoase şi nelemnoase“.

(MO al României, Partea I, nr. 267, din 5 aprilie 2008)

Hotărârea Guvernului nr. 363, din 26 martie 2008, pentru completarea art. 6, din HG nr. 687/1997 privind contractarea şi garantarea de către Guvern a unor credite pentru realizarea unor programe guvernamentale privind pietruirea drumurilor comunale, alimentarea cu apă a satelor, asigurarea cu locuinţe sociale, refacerea şi dezvoltarea infrastructurii în intravilanul localităţilor rurale.

(MO al României, Partea I, nr. 270, din 7 aprilie 2008)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
559

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-15_804.html

Breviar juridic (15)

Ordinul nr. 336, din 19 mai 2009, pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 61/2008 privind stabilirea procedurilor pentru efectuarea controalelor fitosanitare.
(MO al României, Partea I, nr. 379, din 4 iunie 2009)

Ordinul nr. 352, din 2 iunie 2009, pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 287/2009 privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic, la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2009 – 14 mai 2010.
(MO al României, Partea I, nr. 392, din 10 iunie 2009)

Hotărârea de Guvern nr. 660, din 3 iunie 2009, privind acordarea ajutoarelor de restructurare, diversificare şi suplimentar de diversificare în sectorul zahărului.
(MO al României, Partea I, nr. 394, din 11 iunie 2009)

Hotărârea Guvernului nr. 659, din 3 iunie 2009, privind aprobarea obiectivelor etapei a X-a 2009 a Programului de realizare a Sistemului naţional antigrindină şi de creştere a precipitaţiilor.
(MO al României, Partea I, nr. 404, din 15 iunie 2009)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
644

breviar-juridic-16-din-2009_862.html

Breviar juridic (16 din 2009)

Ordinul nr. 380, din 11 iunie 2009, privind condiţiile de acordare a autorizaţiei speciale de pescuit în scop ştiinţific.
(MO al României, Partea I, nr. 425, din 22 iunie 2009)

Hotărârea Guvernului nr. 700, din 10 iunie 2009, pentru susţinerea din fonduri bugetare, în anul 2009, a achiziţiei de masculi pentru reproducţie din speciile ovine şi/sau caprine.
(MO al României, Partea I, nr. 427, din 23 iunie 2009) - Prezentarea în rubrica alăturată -

Ordinul nr. 389, din 17 iunie 2009, privind modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 942/2004 privind aprobarea introducerii însemnului de certificare a calităţii vinurilor DOC îmbuteliate, destinate comercializării, şi aprobarea modificării nivelului sumelor percepute ca taxe pentru eliberarea autorizaţiei de producători de vinuri cu denumire de origine (DOC) şi a certificatului de atestare a dreptului de comercializare a vinurilor cu denumire de origine (DOC).
(MO al României, Partea I, nr. 428, din 23 iunie 2009)

Ordinul nr. 383, din 12 iunie 2009, privind aprobarea normelor tehnice pentru omologarea raselor, liniilor, hibrizilor şi noilor creaţii biologice la animalele domestice.
(MO al României, Partea I, nr. 429, din 24 iunie 2009).

Ordonanţa de urgenţă nr. 73, din 17 iunie 2009, pentru modificarea art. 19 din Ordonanţa Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activităţii sanitar-veterinare şi pentru siguranţa alimentelor.
(MO al României, Partea I, nr. 432, din 24 iunie 2009).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
675

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 34447
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-17-din-2009_905.html

Breviar juridic (17 din 2009)

Ordinul nr. 407, din 23 iunie 2009, privind modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 219/2007, pentru aprobarea regulilor privind înregistrarea operatorilor în agricultura ecologică.
(MO al României, Partea I, nr. 456, din 1 iulie 2009)

Ordinul nr. 408, din 24 iunie 2009, privind modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor nr. 397/2003, pentru aprobarea Normalizării arealelor viticole şi încadrării localităţilor pe regiuni viticole, podgorii şi centre viticole.
(MO al României, Partea I, nr. 458, din 2 iulie 2009)

Hotărârea Guvernului nr. 685, din 10 iunie 2009, pentru modificarea şi completarea HG nr. 106/2002 privind etichetarea alimentelor.
(MO al României, Partea I, nr. 458, din 2 iulie 2009)

Ordinul nr. 190, din 30 martie 2009, pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea şi plata impozitului pe veniturile băneşti din agricultură realizate prin valorificarea produselor vândute către unităţi specializate pentru colectare, unităţi de procesare industrială sau către alte unităţi, pentru utilizare ca atare.
(MO al României, Partea I, nr. 464, din 6 iulie 2009)

Ordinul nr. 434, din 25 iunie 2009, privind modificarea Instrucţiunilor pentru stabilirea procedurii în vederea gestionării fondurilor nerambursabile destinate finanţării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare alocate de la Bugetul de Stat, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 236/2008.
(MO al României, Partea I, nr. 465, din 6 iulie 2009)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
628
☐
˚Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-17-din-2010_l630.html

Breviar juridic (17 din 2010) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic (17 din 2010)

Ordinul nr. 138, din 7 iunie 2010, pentru modificarea şi completarea schemei de ajutor de minimis „Sprijinirea activităţilor economice în vederea diversificării economiei rurale şi a creşterii calităţii vieţii în spaţiul rural“ aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 567/2008. (MO al României, Partea I, nr. 392, din 14 iunie 2010)

Ordinul nr. 50, din 9 iunie 2010, privind modificarea Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 18/2007 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare şi pentru siguranţa alimentelor privind substanţele nedorite din hrana pentru animale. (MO al României, Partea I, nr. 397, din 15 iunie 2010)

Ordinul nr. 113, din 12 mai 2010, pentru modificarea şi completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor OUG nr. 74/2009 privind gestionarea fondurilor comunitare nerambursabile provenite din Fondul european de garantare agricolă, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală şi Fondul european pentru pescuit şi a fondurilor alocate de la Bugetul de Stat, privind gestionarea fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea Europeană şi a fondurilor alocate de la Bugetul de Stat aferente programului de colectare şi gestionare a datelor necesare desfăşurării politicii comune în domeniul pescuitului şi a programului de control, inspecţie şi supraveghere în domeniul pescuitului şi pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 218/2005 privind stimularea absorbţiei fondurilor SAPARD, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală şi Fondul european pentru pescuit, Fondul european de garantare agricolă, prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 16/2010. (MO al României, Partea I, nr. 399, din 16 iunie 2010)

Ordinul nr. 52, din 9 iunie 2010, privind aprobarea Planului pentru eradicarea anemiei infecţioase ecvine pe teritoriul României. (MO al României, Partea I, nr.400, din 16 iunie 2010)

Jurist Costel Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
652
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-18-din-2009_973.html

Breviar juridic (18 din 2009)

Ordinul nr. 464, din 14 iulie 2009, privind aprobarea Listei cuprin-zând rasele de lapte, carne sau pielicele, din speciile ovine şi caprine, care se pot achiziţiona în baza HG nr. 700/2009 pentru susţinerea din fonduri bugetare, în anul 2009, a achiziţiei de masculi pentru reproducţie din speciile ovine şi/sau caprine. (MO al României, Partea I, nr. 502, din 21 iulie 2009).

Ordinul nr. 480, din 21 iulie 2009, privind constituirea Comisiei pentru acordarea licenţelor de depozit pentru seminţele de consum. (MO al României, Partea I, nr. 509, din 24 iulie 2009).

Ordinul nr. 444, din 3 iulie 2009, privind aprobarea Planului de ajustare a efortului de pescuit. (MO al României, Partea I, nr. 510, din 24 iulie 2009).

Ordinul nr. 475, din 17 iulie 2009, privind modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 102/2009 pentru aprobarea tipurilor de investiţii şi a plafoanelor maxime ale creditelor ce se acordă în anul 2009, în condiţiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investiţiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum şi în activităţi nonagricole. (MO al României, Partea I, nr. 509, din 24 iulie 2009).

Ordinul nr. 487, din 27 iulie 2009, pentru aprobarea modelului de carnet de viticultor şi implementarea acestuia în domeniul comercializării producţiei de struguri pentru vin. (MO al României, Partea I, nr. 526, din 30 iulie 2009).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
649

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-18-din-2010_l661.html

Breviar juridic (18 din 2010) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic (18 din 2010)

Ordinul nr. 89, din 14 aprilie 2010,
pentru aprobarea Protocolului-cadru privind asigurarea spaţiului aerian pe timpul interven-ţiilor active în atmosferă.
(MO al României, Partea I, nr. 446, din 1 iulie 2010)

Ordinul nr. 155, din 29 iunie 2010,
privind producerea în vederea comercializării şi comercializarea seminţelor de plante furajere.
(MO al României, Partea I, nr. 447, din 1 iulie 2010)

Ordinul nr. 57, din 24 iunie 2010, pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind procedura de autorizare sanitară veterinară a unităţilor care produc, proce-sează, depozitează, transportă şi/sau distribuie produse de origine animală.
(MO al României, Partea I, nr. 462, din 6 iulie 2010)

Ordinul nr. 58, din 24 iunie 2010,
pentru modificarea Normei sanitare veterinare privind formularele de prescripţie medicală cu regim special şi cu timbru sec pentru eliberarea produselor medicinale veterinare şi a normelor metodolo-gice referitoare la utilizarea acestora, aprobată prin Ordinul preşedintelui ANSVSA nr. 184/2006.
(MO al României, Partea I, nr. 475, din 9 iulie 2010)

Ordinul nr. 161, din 8 iulie 2010, pentru modificarea statutului Comisiei de clasificare a carcaselor de porcine, bovine şi ovine, în care se stabilesc atribuţiile, modul de organizare şi funcţionare, precum şi alte reglementări specifice aprobat prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 259/2004.
(MO al României, Partea I, nr. 480, din 13 iulie 2010)

Jurist Costel-Alexandru Gheorghe
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010

Curier juridic (18 din 2010)

Planul pentru eradicarea anemiei infecţioase ecvine pe teritoriul României, aprobat prin Ordinul nr. 52, din 9 iunie 2010
(MO al României, Partea I, nr. 400, din 16 iunie 2010)

Acest plan stabileşte conduita prin care serviciile sanitar-veterinare competente teritorial intervin în cazul eliminării unui focar de anemie infecţioasă ecvină, denumită în continuare AIE, măsurile specifice sanitar-veterinare care trebuie aplicate, precum şi responsabilităţile de implementare a acestor măsuri.
Principiile care stau la baza acţiunii de eradicare au în vedere: supravegherea exploataţiilor prin examen serologic, identificarea, izolarea şi eliminarea ecvinelor seropozitive, utilizarea acelor de unică folosinţă,

instituirea de restricţii sanitare veterinare în exploataţiile infectate.

Acţiunea de eradicare a anemiei infecţioase ecvine în ţara noastră trebuie realizată conform prevederilor cuprinse în acest plan, cu asigurarea fondurilor necesare şi respectarea recomandărilor de ordin organizatoric şi tehnic privind identificarea ecvinelor conform legislaţiei în vigoare, asigurarea trasabilităţii ecvinelor vii, a produselor şi subproduselor derivate şi controlul circulaţiei acestora, menţionate în cuprinsul acestuia (Capitolul I din plan).

Cei interesaţi trebuie să ştie că AIE este o boală specifică solipedelor, produsă de un lentivirus cu acţiune complexă: imunode-presivă, eritropenică, trombocitopenică şi proliferantă asupra elementelor sistemului reticulo-endotelial, caracterizată prin febră remitentă, anemie, cardiopatie şi oboseală la efort, diateză hemoragică, slăbirea rezistenţei la infecţii, care de cele mai multe ori provoacă moartea.

Perioada de incubaţie variază între 1-3 săptămâni până la 90 de zile, iar infecţia se produce dominant pe cale orizontală, în special pe cale hemato-genă, prin intermediul insectelor hematofage sau prin folosirea de ace şi instrumentar chirurgical care nu au fost dezinfectate şi sterilizate. (Punctul 1, cap. II din Plan)

Potrivit punctului 2 din acelaşi capitol II, prin ecvină se înţelege orice animal din familia ecvideelor, inclusiv cal, asin, catâr, bardou, ponei, zebră.

Specialiştii în domeniu ştiu că prelevarea, ambalarea, etichetarea, transportul şi păstrarea probelor se realizează în conformitate cu prevederile Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 25/2008 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind metodologia de prelevare, prelucrare primară, amba-lare şi transport al probelor destinate examenelor de laborator în domeniul sănătăţii animalelor, în vederea stabilirii diagnosticului (Cap. III, punctele 1 şi 2).

Declararea şi notificarea oficială a AIE se efectuează conform prevederilor Ordi-nului nr. 77/2005 şi Ordinului nr. 79/2008 ale preşedintelui ANSVSA (Cap. V din plan).

Planul conţine nouă capitole referitoare la trasabilitate (IV), combaterea AIE (VI), dezinfecţia şi dezinsecţia în cazul AIE (VII), stingerea focarului AIE (…) (VIII) şi măsuri de prevenire a reapariţiei AIE în teritoriile în care boala a fost eradicată (IX).

Având în vedere importanţa măsurilor cuprinse în acest plan, recomandăm celor interesaţi procurarea lui şi însuşirea preve-de-rilor pe care autoritatea centrală în domeniu – ANSVSA – le-a stabilit cu respectarea normelor şi reglementărilor europene.

Jurist Costel-Alexandru Gheorghe

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
716
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-19-din-2009_1012.html

Breviar juridic (19 din 2009) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic (19 din 2009)

Ordinul nr. 384, din 12 iunie 2009, privind aprobarea sistemului de sancţiuni pentru Măsurile 214 „Plăţi de agromediu“, 211 „Sprijin pentru zona montană defavorizată“ şi 212 „Sprijin pentru zone defavorizate, altele decât zona montană“ din Programul Naţional de Dezvoltare Rurală 2007-2013. (MO al României, Partea I, nr. 539, din 4 octombrie 2009).

Ordinul nr. 481, din 21 iulie 2009, privind aprobarea cuantumului taxei pentru eliberarea licenţei de depozit. (MO al României, Partea I, nr. 543, din 5 august 2009).

Ordinul nr. 515, din 4 august 2009, pentru modificarea Normelor metodologice privind condiţiile de acordare a sprijinului financiar în vederea promovării vinurilor pe pieţele ţărilor terţe în campaniile viticole 2008/2009 – 2012/2013, cheltuielile eligibile, modalităţile de plată, de verificare şi control, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 218/2009. (MO al României, Partea I, nr. 546, din 6 octombrie 2009).

Ordinul nr. 511, din 30 iulie 2009, privind modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 40/2009 pentru stabilirea unor reguli detaliate de implementare a măsurilor din cadrul Programului Naţional de Dezvoltare Rurală 2007-2013 şi Programului operaţional pentru pescuit în ceea ce priveşte aplicarea regulii cumulului ajutoarelor. (MO al României, Partea I, nr. 548, din 6 august 2009).

Hotărârea Guvernului, nr. 805, din 15 iulie 2009, pentru modificarea art. 10 alin. (1) din Regulamentul de organizare şi funcţionare a Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare, aprobat prin HG nr. 1.309/2004. (MO al României, Partea I, nr. 556, din 10 august 2009).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
631
□
˚Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

breviar-juridic-19-din-2010_l691.html

Breviar juridic (19 din 2010)

Ordinul nr. 53, din 11 iunie 2010, pentru modificarea şi completarea Normelor metodologice de aplicare a HG nr. 956/2005 privind plasarea pe piaţă a produselor biocide, aprobate prin Ordinul ministrului sănătăţii publice, al ministrului mediului şi gospodăririi apelor şi al preşedintelui ANSVSA nr. 1321/2006/280/90/2007.
(MO al României, Partea I, nr. 506, din 21 iulie 2010)

Ordinul nr. 61, din 12 iulie 2010, pentru aprobarea Normelor metodologice privind introducerea pe piaţă a alimentelor la care s-au adăugat vitamine, minerale şi alte substanţe.
(MO al României, Partea I, nr. 531, din 29 iulie 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 752, din 21 iulie 2010, privind măsurile de reorganizare a Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură şi a Agenţiei Domeniilor Statului, precum şi stabi-lirea numărului de posturi pentru acestea.
(MO al României, Partea I, nr. 539, din 3 august 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 753, din 21 iulie 2010, pentru înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Laboratorului Central Fitosanitar.
(MO al României, Partea I, nr. 543, din 3 august 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 748, din 21 iulie 2010, privind aprobarea ajutoarelor de stat care se acordă produ-că-torilor agricoli pentru anul 2010 şi a sumei totale alocate acestor ajutoare de stat. (MO al României, Partea I, nr. 547, din 4 august 2010)

Jurist Costel Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
632

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

breviar-juridic-1_31.html

Breviar juridic (1)

Ordinul nr. 80, din 22 septembrie 2008, privind modificarea şi completarea Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 145/2007, privind aprobarea Normei pentru siguranţa alimentelor, care stabileşte condiţiile în care se derulează operaţiunile de import-export şi comerţ intracomunitar de produse alimentare de origine nonanimală supuse supravegherii şi controlului pentru siguranţa alimentelor.
(MO al României, Partea I, nr. 697, din 14 oct. 2008).

Legea nr. 180, din 13 octombrie 2008, pentru modificarea art. 26 alin. (6), lit. b) din OG nr. 42/2004 privind organizarea activităţii sanitar-veterinare şi pentru siguranţa alimentelor.
(MO al României, Partea I, nr. 707, din 17 octombrie 2008).

Legea nr. 169, din 10 octombrie 2008, pentru aprobarea OUG nr. 41/2008 privind sprijinul financiar pentru pierderi cauzate de îngheţul târziu din primăvară în pomicultură.
(MO al României, Partea I, nr. 709, din 20 octombrie 2008).

Ordinul nr. 78, din 12 septembrie 2008, pentru aprobarea Ghidului privind cadrul legal care reglementează importurile paralele de produse medicinale veterinare, pentru care s-a acordat deja o autorizaţie de comercializare şi a Procedurii simplificate de obţinere a autorizaţiilor de comercializare pentru produse medicinale veterinare.
(MO al României, Partea I, nr. 710, din 20 octombrie 2008).

Ordinul nr. 610, din 1 octombrie 2008, privind modificarea Anexei nr. 1 la Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 430/2008, pentru aprobarea tipurilor de investiţii şi a plafoanelor maxime ale creditelor ce se acordă în anul 2008, în condiţiile Legii nr. 231/2005, privind stimularea investiţiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum şi în activităţi nonagricole.
(MO al României, Partea I, nr. 711, din 20 octombrie 2008).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
725

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic (2 din 2010)

Ordinul nr. 644, din 23 octombrie 2009, pentru modificarea şi completarea instrucţiunilor privind stabilirea suprafeţelor de teren cu destinaţie agricolă ce se atribuie direct, prin concesionare, conform prevederilor HG nr. 354/2005, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 804/2005.
(MO al României, Partea I, nr. 747, din 3 noiembrie 2009)

Ordinul nr. 643, din 22 octombrie 2009, pentru modificarea Ordinului nr. 132/2006 pentru împuternicirea inspectorilor care vor avea responsabilităţi în Sistemul de clasificarea carcaselor de porcine, bovine şi ovine, precum şi modificarea şi completarea Ordinului nr. 353/2006, pentru aprobarea atribuţiilor şi modalităţilor de funcţionare a inspecţiei privind activitatea de clasificare a carcaselor.
(MO al României, Partea I, nr. 750, din 4 noiembrie 2009)

Ordinul nr. 648, din 29 octombrie 2009, pentru modificarea şi completarea Planurilor de conturi şi a monografiilor pentru reflectarea în contabilitate a fondurilor neram-bur-sabile destinate finanţării politicii agricole comune, alocate de la Comunitatea Europeană, precum şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare de la bugetul de stat, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 498/2008.
(MO al României, Partea I, nr. 754, din 5 noiembrie 2009)

Ordinul nr. 695, din 13 noiembrie 2009, privind aprobarea nivelului Comisioanelor de acordare a scrisorilor de garanţie pentru anul 2009.
(MO al României, Partea I, nr. 787, din 18 noiembrie 2009)

Costel GheorgheREVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
668

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0

breviar-juridic-2-din-2011_l945.html

Breviar juridic (2 din 2011)

Ordinul nr. 241, din 28 octombrie 2010, pentru modificarea anexei la Ordinul nr. 480/2009 privind constituirea Comisiei pentru acordarea licenţelor de depozit pentru seminţele de consum. (MO al României, Partea I, nr. 730, din 2 noiembrie 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 1062, din 20 octombrie 2010, privind modificarea HG nr. 255/2010 pentru aprobarea bugetului de venituri şi cheltuieli pentru anul 2010 al Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare, aflată sub autoritatea MADR. (MO al României, Partea I, nr. 737, din 4 noiembrie 2010)

Ordinul nr. 246, din 1 noiembrie 2010, privind completarea anexei la Ordinul nr. 126/2010 pentru aprobarea procedurilor specifice de implementare şi control, precum şi a formularisticii necesare privind acordarea ajutorului de stat pentru motorina utilizată în agricultură. (MO al României, Partea I, nr. 748, din 9 noiembrie 2010)

Acord de cooperare, din 20 octombrie 2009, în domeniul agriculturii între MADR din România şi Ministerul Agriculturii din Republica Chineză. (MO al României, Partea I, nr. 751, din 10 noiembrie 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 1095, din 3 noiembrie 2010, pentru modificarea HG nr. 755/2010 privind schema de ajutor specific acordat producătorilor de lapte de vacă din zonele defavorizate şi a HG nr. 759/2010 privind acordarea de ajutoare specifice pentru îmbunătăţirea calităţii produselor agricole în sectorul de agricultură ecologică. (MO al României, Partea I, nr. 751, din 10 noiembrie 2010)

Jurist Costel Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
758

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-20-din-2009_1047.html

Breviar juridic (20 din 2009) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic (20 din 2009)

Hotărârea Guvernului nr. 890, din 5 august 2009, pentru modificarea anexei la HG nr. 437/2005 privind aprobarea Listei cu substanţele active autorizate pentru utilizare în produse de protecţie a plantelor pe teritoriul României.
(MO al României, Partea I, nr. 557, din 11 august 2009).

Ordinul nr. 532, din 18 august 2009, privind modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 102/2009 pentru aprobarea tipurilor de investiţii şi plafoanelor maxime ale creditelor ce se acordă în anul 2009, în condiţiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investiţiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum şi în activităţi nonagricole.
(MO al României, Partea I, nr. 584, din 21 august 2009).
- Prezentarea în rubrica alăturată -

Ordinul nr. 524, din 13 august 2009, privind completarea anexei nr. 1 la Schema de ajutor minimis „Sprijinirea activităţilor economice în vederea diversificării economiei rurale şi a creşterii calităţii vieţii în spaţiul rural“ aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 567/2008.
(MO al României, Partea I, nr. 591, din 26 august 2009).

Ordinul nr. 536, din 20 august 2009, pentru aprobarea LISTEI raselor de câini admise la vânătoare în România.
(MO al României, Partea I, nr. 594, din 28 august 2009).

Ordinul nr. 540, din 25 august 2009, pentru aprobarea modelului de proces-verbal de constatare a contravenţiilor şi aplicare a sancţiunilor în domeniul cinegetic, prevăzut de Legea vânătorii şi a protecţiei fondului cinegetic nr. 407/2006.
(MO al României, Partea I, nr. 594, din 28 august 2009).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
649
□
˚Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic (20 din 2010)

Ordinul nr. 177, din 3 august 2010, pentru modificarea Procedurilor specifice de implementare şi control, precum şi a formula-risticii necesare privind acordarea ajutorului de stat pentru moto-rina utilizată în agricultură, aprobate prin Ordinul ministru-lui agriculturii şi dezvol-tării rurale nr. 126/2010.
(MO al României, Partea I, nr. 547, din 4 august 2010)
Hotărârea Guvernului nr. 725, din 21 iulie 2010, privind reorganizarea şi funcţio-narea MADR, precum şi a unor structuri aflate în subordinea acestuia.
(MO al României, Partea I, nr. 548, din 4 august 2010)
Hotărârea Guvernului nr. 751, din 21 iulie 2010, privind măsurile de reorga-nizare a direcţiilor pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene şi a municipiului Bucureşti, precum şi stabilirea numărului de posturi.
(MO al României, Partea I, nr. 552, din 5 august 2010)
Hotărârea Guvernului nr. 812, din 4 august 2010, pentru modificarea şi comple-tarea HG nr. 852/2006 privind aprobarea Metodologiei de acor-dare a cotei individuale de lapte, precum şi a modului de alocare şi reconsti-tuire a rezervei naţionale de lapte.
(MO al României, Partea I, nr. 570, din 11 august 2010)
Hotărârea Guvernului nr. 576, din 21 iulie 2010, pentru aprobarea Normelor metodologice referitoare la modul de acordare a ajutorului de stat în agricultură pentru plata primelor de asigurare.
(MO al României, Partea I, nr. 573, din 12 august 2010)
Jurist Costel Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
708

Comentarii

1. Petra Dragomir -- (18-October-2010)Sunteti de un real folos si va multumesc.
Va semnalez ca s-a strecurat o eroare.Hotararea 756 in loc de 576."Numai cine nu munceste nu greseste".
Va citesc cu mult interes.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic (21 din 2009)

Ordinul nr. 537, din 20 august 2009, privind aprobarea Suplimentului nr. 2 al Catalogului Oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2009.
(MO al României, Partea I, nr. 605, din 2 septembrie 2009).

Ordinul nr. 539, din 25 august 2009, pentru aprobarea regimului permiselor de vânătoare.
(MO al României, Partea I, nr. 606, din 2 septembrie 2009).

Ordinul nr. 56, din 3 septembrie 2009, privind completarea Normei sanitare veteri-nare şi pentru siguranţa alimentelor privind procedura de înregistrare sanitară veterinară şi pentru siguranţa alimentelor a activităţilor de obţinere şi de vânzare directă şi/sau cu amănuntul a produselor alimentare de origine animală sau nonanimală, precum şi a activită-ţilor de producţie, procesare, depozitare, transport şi comercializare a produselor ali-men-tare de origine nonanimală, aprobată prin Ordinul preşedintelui ANSVSA nr. 111/2008.
(MO al României, Partea I, nr. 611, din 8 septembrie 2009).

Ordinul nr. 57, din 3 septembrie 2009, privind modificarea Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 187/2007 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind codul produselor medicinale veterinare.
(MO al României, Partea I, nr. 611, din 8 septembrie 2009).

Hotărârea Guvernului nr. 1004, din 2 septembrie 2009, privind transmiterea din administrarea RNP - Romsilva - Direcţia Silvică Bucureşti, Ocolul Silvic Snagov în administrarea Ministerului Transporturilor şi Infrastructurii a unor suprafeţe totale de 6,036 ha, aflate în domeniul public al statului şi care au făcut obiectul scoaterii definitive din fondul forestier naţional, în vederea realizării de către Compania Naţională de Autostrăzi şi Drumuri Naţionale din România - SA a obiectivului de interes naţional „Autostrada Bucureşti-Braşov, tronson Bucureşti-Ploieşti“.
(MO al României, Partea I, nr. 620, din 15 septembrie 2009).

Hotărârea Guvernului nr. 1005, din 2 septembrie 2009, privind transmiterea din administrarea RNP - Romsilva în administrarea Ministerului Transporturilor şi Infrastructurii a unei suprafeţe de teren (...), în vederea realizării (...) obiectivului de investiţie „Pod peste fluviul Dunărea, la Calafat - Vidin“.
(MO al României, Partea I, nr. 620, din 15 septembrie 2009).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
567

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ea8f1

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

breviar-juridic-22-din-2009_1123.html

Breviar juridic (22 din 2009)

Ordinul nr. 576, din 15 septembrie 2009, pentru aprobarea Metodologiei, criteriilor de atestare şi a Comisiei de atestare a persoanelor fizice şi juridice care realizează proiectarea de drumuri forestiere.
(MO al României, Partea I, nr. 639, din 28 septembrie 2009).

Ordinul nr. 210, din 8 septembrie 2009, pentru modificarea şi completarea Strategiei privind organizarea activităţii de îmbunătăţire şi exploatare a pajiştilor la nivel naţional pe termen mediu şi lung, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, a alimentaţiei şi pădurilor şi al ministrului administraţiei publice nr. 226/235/2003.
(MO al României, Partea I, nr. 640, din 29 septembrie 2009).

Ordinul nr. 614, din 30 septembrie 2009, pentru repartizarea cotelor de producţie de zahăr din sfeclă-de-zahăr în anul comercial 2009-2010.
(MO al României, Partea I, nr. 656, din 2 octombrie 2009).

Hotărârea Guvernului, nr. 1065, din 23 septembrie 2009, privind aprobarea finanţării programelor de conservare şi utilizare a populaţiilor de animale în stare critică, în pericol de dispariţie şi a celor vulnerabile, pe specii şi rase.
(MO al României, Partea I, nr. 663, din 5 octombrie 2009).

Ordinul nr. 622, din 30 septembrie 2009, pentru modificarea şi completarea Anexei 1 la Schema de ajutor de minimis „Sprijinirea activităţilor economice în vederea diversificării economiei rurale şi a creşterii calităţii vieţii în spaţiul rural“, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale, nr. 567/2008.
(MO al României, Partea I, nr. 679, din 9 octombrie 2009).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
609

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-22-din-2010_l797.html

Breviar juridic (22 din 2010) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic (22 din 2010)

Ordinul nr. 185, din 27 august 2010, privind modificarea anexei nr. 7 la Ordinul nr. 445/2008 pentru aprobarea Normelor metodo-logice privind organizarea şi funcţionarea Sistemului Informaţional pentru Piaţa Produselor Agricole şi Alimentare şi a metodologiilor de colectare, prelucrare, interpretare şi difuzare a datelor statistice. (MO al României, Partea I, nr. 627, din 6 septembrie 2010)

Ordinul nr. 3241, din 22 aprilie 2010, pentru aprobarea Normelor tehnice de completare a registrului agricol pentru perioada 2010-2014. (MO al României, Partea I, nr. 650, din 20 septembrie 2010)

Ordinul nr. 215, din 28 septembrie 2010, privind stabilirea modului de implementare, a condiţiilor specifice, a criteriilor de eligi-bilitate şi a termenilor de referinţă pentru aplicarea schemelor de plăţi naţionale directe complementare în sectorul zootehnic la specia bovine, în acord cu reglemen-tările comunitare în domeniu. (MO al României, Partea I, nr. 667, din 29 septembrie 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 995, din 29 septembrie 2010, pentru modificarea şi completarea HG nr. 755/2010 privind schema de ajutor specific acordat producătorilor de lapte de vacă din zonele defavorizate, precum şi pentru modificarea şi completarea HG nr. 759/2010 privind acordarea de ajutor specific pentru îmbunătăţirea calităţii produselor agricole în sectorul de agricultură ecologică. (MO al României, Partea I, nr. 670, din 1 octombrie 2010)

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
646
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

Breviar juridic (23 din 2009)

Ordinul nr. 624, din 30 septembrie 2009, privind modificarea Anexei A la Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.
(MO al României, Partea I, nr. 682, din 12 octombrie 2009).

Hotărârea Guvernului nr. 1.079, din 23 septembrie 2009, pentru modificarea anexei la HG nr. 626/2009 privind aprobarea bugetului de venituri şi cheltuieli pe anul 2009 al RNP – Romsilva, aflată sub autoritatea MAPDR.
(MO al României, Partea I, nr. 682, din 12 octombrie 2009).

Hotărârea Guvernului, nr. 1.069, din 23 septembrie 2009, privind modificarea anexei nr. 3, la HG nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului şi a anexelor nr. 2.a) pct. 1, 2.c) şi 2.d) la HG nr. 853/2006 privind înfiinţarea unor staţiuni de cercetare-dezvoltare agricolă în domeniul legumiculturii prin reorganizarea unor staţiuni de cercetare şi producţie agricolă din domeniul legumiculturii.
(MO al României, Partea I, nr. 683, din 12 octombrie 2009).

Hotărârea Guvernului nr. 1.078, din 23 septembrie 2009, privind modificarea HG nr. 496/2009 pentru aprobarea bugetului de venituri şi cheltuieli pe anul 2009 al ANIF, aflată sub autoritatea MAPDR.
(MO al României, Partea I, nr. 682, din 12 octombrie 2009).

Ordonanţa de Urgenţă nr. 108, din 7 octombrie 2009, pentru modificarea art. 5 din OUG nr. 59/2006 privind asigurarea de la bugetul de stat a cofinanţării nerambursabile pentru proiectele de investiţii din cadrul Programului SAPARD.
(MO al României, Partea I, nr. 688, din 13 octombrie 2009).

Hotărârea Guvernului nr. 1.210, din 7 octombrie 2009, privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură.
(MO al României, Partea I, nr. 695, din 15 octombrie 2009).

– Prezentarea în rubrica alăturată

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
657

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic (23 din 2010)

Ordinul nr. 221, din 30 septembrie 2010, privind aprobarea repartizării cotelor de producţie de zahăr din sfecla de zahăr în anul comercial 2010-2011 pentru societăţile comerciale acreditate producătoare de zahăr. (MO al României, Partea I, nr. 671, din 1 octombrie 2010)

Ordinul nr. 214, din 24 septembrie 2010, privind modificarea şi completarea Ordinului nr. 219/2007 pentru aprobarea regulilor privind înregistrarea operatorilor în agricultura ecologică. (MO al României, Partea I, nr. 673, din 4 octombrie 2010)

Ordinul nr. 212, din 24 septembrie 2010, privind modificarea Ordinului ministrului apelor şi protecţiei mediului şi al ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor nr. 452/105.951/2001 pentru aprobarea Regulamentului de organizare şi funcţionare a Comisiei şi a Grupului de sprijin pentru aplicarea Planului de acţiune pentru protecţia apelor împotriva poluării cu nitraţi proveniţi din surse agricole. (MO al României, Partea I, nr. 674, din 4 octombrie 2010)

Ordinul nr. 203, din 15 septembrie 2010, privind actualizarea Listei cu substanţele active autorizate pentru utilizare în produse de protecţie a plantelor pe teritoriul României. (MO al României, Partea I, nr. 680, din 7 octombrie 2010)

Ordinul nr. 218, din 29 septembrie 2010,
privind aprobarea Normelor tehnice pentru desfăşurarea activităţii Inspecţiei de stat în zootehnie, modelul legitimaţiei, al ştampilei şi al procesului-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiilor la normele zootehnice. (MO al României, Partea I, nr. 676, din 5 octombrie 2010)

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
568

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic (3 din 2011)

Ordinul nr. 248, din 4 noiembrie 2010, pentru aprobarea bugetelor de venituri şi cheltuieli pe anul 2010 ale institutelor naţionale de cercetare-dezvoltare care funcţionează în subordinea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale. (MO nr. 806, din 2 decembrie 2010)

Ordinul nr. 265, din 26 noiembrie 2010, pentru modificarea anexei „Modul de implementare, condiţiile specifice şi criteriile de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăţi naţionale directe complementare în sectorul zootehnic la speciile ovine/caprine, în acord cu reglementările comunitare în domeniu“ la Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 98/2010. (MO nr. 807, din 3 decembrie 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 1244, din 9 decembrie 2010, privind aprobarea cuantumului de plăţi naţionale directe complementare în sectorul zootehnic pentru speciile bovine, în anul 2010. (MO nr. 838, din 14 decembrie 2010)

Ordinul nr. 272, din 9 decembrie 2010, pentru aprobarea Listei laboratoarelor desemnate pentru efectuarea analizelor în cadrul controlului oficial în sectorul vitivinicol. (MO nr. 845, din 16 decembrie 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 1298, din 15 decembrie 2010, privind modificarea anexei la HG nr. 255/2010 pentru aprobarea bugetului de venituri şi cheltuieli pe anul 2010 al Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare, aflată sub Autoritatea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale. (MO nr. 859, din 21 decembrie 2010)

Jurist, Costel Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
806

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-3_151.html

Breviar juridic (3)

Hotărârea Guvernului nr. 1.387, din 4 noiembrie 2008, privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenţii pentru producţia anului 2008 producătorilor agricoli din sectorul vegetal.
(MO al României, Partea I, nr. 763, din 12 noiembrie 2008)
Ordinul nr. 671, din 6 noiembrie 2008, privind modificarea art. 2 alin. (1) din Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltări rurale nr. 219/2007 pentru aprobarea regulilor privind înregistrarea operatorilor în agricultura ecologică.
(MO al României, Partea I, nr. 767, din 14 noiembrie 2008)
Legea nr. 279, din 7 noiembrie 2008, privind aprobarea OUG nr. 35/2008 pentru modificarea alin. (3) al art. 4 din OUG nr. 148/2007 privind reglementarea unor măsuri financiare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură.
(MO al României, Partea I, nr. 767, din 14 noiembrie 2008)
Ordinul nr. 93, din 29 octombrie 2008, pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind procedura de autorizare sanitară veterinară a unităţilor care produc produse
de origine animală.
(MO al României, Partea I, nr. 768, din 14 noiembrie 2008)
Legea nr. 263, din 7 noiembrie 2008, privind sistemul de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor.
(MO al României, Partea I, nr. 775, din 19 noiembrie 2008)
Hotărârea Guvernului nr. 1.486, din 19 noiembrie 2008, pentru modificarea unor acte normative, precum şi a HG nr. 3/2008 privind aprobarea activităţilor pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor din sectorul zootehnic în anul 2008, a cuantumului acestuia, precum şi a sumei totale alocate fiecărei activităţi.
(MO al României, Partea I, nr. 785, din 24 noiembrie 2008)
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
783

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-4_199.html

Breviar juridic (4)

Hotărârea Guvernului nr. 1.550, din 25 noiembrie 2008, privind declararea stării de calamitate naturală în agricultură pentru culturile însămânţate în toamna anului 2007 şi în primăvara anului 2008, ca urmare a fenomenelor meteorologice în unele zone geografice, precum şi stabilirea nivelului maxim al sumei ce poate fi acordată ca despăgubire. (MO al României, Partea I, nr. 806, din 3 decembrie 2008)

Ordinul nr. 708, din 25 noiembrie 2008, privind modificarea şi completarea ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 1.263/2005 pentru aprobarea Regulilor şi normelor tehnologice privind producerea în vederea comercializării, controlul, certificarea calităţii şi comercializarea seminţelor de plante furajere. (MO al României, Partea I, nr. 813, din 4 decembrie 2008)

Ordinul nr. 715, din 27 noiembrie 2008, pentru aprobarea preţului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior. (MO al României, Partea I, nr. 813, din 4 decembrie 2008)

Hotărârea Guvernului nr. 1560, din 25 noiembrie 2008, privind stabilirea pentru anul 2008
a cuantumului plăţilor directe unice pe suprafaţă, al plăţilor naţionale directe complementare în sectorul vegetal, al plăţilor pentru culturi energetice şi al plăţilor separate pentru zahăr, care se acordă în agricultură. (MO al României, Partea I, nr. 814, din 4 decembrie 2008)

Ordinul nr. 716, din 27 noiembrie 2008, pentru modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 457/2008 privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de mamifere, altele decât cerb comun, cerb lopătar, căprior, capră neagră şi muflon, şi de păsări admise la vânătoare pentru sezonul de vânătoare 2008-2009.

Ordinul nr. 717, din 27 noiembrie 2008, privind aprobarea tarifelor pentru efectuarea lucrărilor de examinare a soiurilor pentru care se solicită înscrierea în Catalogul oficial al soiurilor pe plante de cultură din România. (MO al României, Partea I, nr. 816, din 5 decembrie 2008)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
694

☐
˚Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic (5 din 2010) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic (5 din 2010)

Decizia nr. 1.291, din 8 oct. 2009, referitoare la excepţia de neconsti-tuţionalitate a dispozi-ţiilor art. III alin. (1) lit. a) pct. (ii) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea şi completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.
(MO al României, Partea I, nr. 759, din 6 noiembrie 2009)

Legea nr. 329, din 5 noiembrie 2009, privind reorganizarea unor auto-ri-tăţi şi instituţii publice, raţiona-li-zarea cheltuielilor publice, susţinerea mediului de afaceri şi respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană şi Fondul Monetar Internaţional.
(MO al României, Partea I, nr. 761, din 9 noiembrie 2009)

Hotărârea Guvernului nr. 1.347, din 11 noiembrie 2009, privind consolidarea capacităţii de gestionare a Programului operaţional pentru pescuit.
(MO al României, Partea I, nr. 789, din 19 noiembrie 2009)

Ordinul nr. 697, din 17 noiembrie 2009, pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 480/2009 privind constituirea Comisiei pentru acordarea licenţelor de depozit pentru seminţele de consum.
(MO al României, Partea I, nr. 792, din 19 noiembrie 2009)

Ordinul nr. 698, din 17 noiembrie 2009, pentru modificarea anexei la Ordinul nr. 454/2006 privind apro-barea Metodologiei de decontare a cheltuielilor prevăzute la art. 35 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea drepturilor de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare.
(MO al României, Partea I, nr. 797, din 23 noiembrie 2009)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
623
☐
˚Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c3056
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-5_242.html

Breviar juridic (5)

Ordinul nr. 762, din 19 decembrie 2008, pentru aprobarea modelului autorizaţiei de înfiinţare şi funcţionare a crescătoriilor de vânat şi a complexurilor de vânătoare şi al documentelor legale de provenienţă a exemplarelor de vânat care intră şi ies în/din crescătoriile de vânat şi complexurile de vânătoare.
(MO al României, Partea I, nr. 3, din 5 ianuarie 2009)

Ordinul nr. 620, din 6 octombrie 2008, privind aprobarea instrucţiunilor pentru stabilirea procedurii privind gestionarea fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea Europeană din Fondul European pentru Pescuit şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare alocate de la bugetul de stat.
(MO al României, Partea I, nr. 4, din 5 ianuarie 2009)

Ordinul nr. 761, din 19 decembrie 2008, privind aprobarea condiţiilor de emitere a certificatului pentru carne de bovine adulte – masculi, conform Regulamentului (CE) nr. 433/2007, a certificatului pentru carne dezosată sferturi posterioare de bovine adulte – masculi şi a certificatului pentru carne dezosată sferturi anterioare de bovine adulte – masculi, conform Regulamentului nr. 1.359/2007, precum şi a celor de verificare şi supraveghere a produselor care fac obiectul certificatelor până în momentul plasării acestora sub un regim vamal în vederea exportului.
(MO al României, Partea I, nr. 12, din 7 ianuarie 2009)

Ordinul nr. 4, din 14 ianuarie 2009, pentru aprobarea Normelor privind accesul la resursele acvatice vii din domeniul public al statului în vederea practicării pescuitului comercial în apele maritime interioare şi în apele continentale.
(MO al României, Partea I, nr. 34, din 19 ianuarie 2009)

Hotărârea Guvernului nr. 7, din 16 ianuarie 2009, pentru modificarea alin. (2) al art. 5
din HG nr. 1.153/2008 privind aprobarea schemei „Ajutor de minimis pentru înfiinţarea culturilor agricole în toamna anului 2008".
(MO al României, Partea I, nr. 36, din 20 ianuarie 2009)

Hotărârea Guvernului nr. 8, din 16 ianuarie 2009, privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale.
(MO al României, Partea I, nr. 38, din 21 ianuarie 2009)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
710

☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-6-din-2010_l218.html

Breviar juridic (6 din 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 1503, din 2 decembrie 2009, privind reorganizarea Agenţiei Domeniilor Statului
(MO al României, Partea I, nr. 857, din 9 decembrie 2009)

Ordinul nr. 733, din 8 decembrie 2009, privind modificarea Ordinului nr. 1.348/2005 pentru aprobarea Regulilor privind testarea şi înregistrarea soiurilor de plante agricole
(MO al României, Partea I, nr. 886, din 17 decembrie 2009)

Ordinul nr. 683, din 5 noiembrie 2009, pentru completarea Regulamentului de organizare şi funcţionare a Comisiei Naţionale de Omologare a Produselor de Protecţie a Plantelor
(MO al României, Partea I, nr. 910, din 24 decembrie 2009)

Ordinul nr. 766, din 16 decembrie 2009, pentru aprobarea Normelor tehnice privind fabricarea, natura şi calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea şi comercia-lizarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea şi vinul, destinate consumului uman ca atare.
(MO al României, Partea I, nr. 918, din 29 decembrie 2009)

Hotărârea Guvernului nr. 1.632, din 29 decembrie 2009, privind registrul agricol pentru perioada 2010-2014
(MO al României, Partea I, nr. 1, din 4 ianuarie 2010)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
677

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-6_304.html

Breviar juridic (6)

Ordinul nr. 6, din 15 ianuarie 2009, privind aprobarea preţurilor de referinţă pentru anul 2009, folosită la calculul contravalorii materialelor lemnoase prevăzute la art. 4 alin (7) din HG nr. 996/2008 pentru aprobarea Normelor referitoare la provenienţa, circulaţia şi comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spaţiilor de prelucrat lemn rotund.

(MO al României, Partea I, nr. 36, din 20 ianuarie 2009)

Ordinul nr. 1, din 8 ianuarie 2009, pentru modificarea anexelor nr. 1 şi 2 la Norma sanitară veterinară privind notificarea bolilor animalelor, aprobată prin Ordinul preşedintelui ANSVSA nr. 77/2005.

(MO al României, Partea I, nr. 58, din 30 ianuarie 2009)

Ordinul nr. 17, din 28 ianuarie 2009, pentru modificarea şi completarea anexei L „Norme metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar şi condiţiile de eligibilitate pentru activităţile din sectorul zootehnic, aşa cum sunt prevăzute la lit. a), b) şi d) din anexa nr. 3 la OUG nr. 123/2006“ la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 850/2006 (…).

(MO al României, Partea I, nr. 66, dn 4 februarie 2009)

Ordinul nr. 29, din 5 februarie 2009, rivind modificarea anexei F la Ordinul Ministrului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale“ nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizării teritoriului şi condiţiile de eligibilitate.

(MO al României, Partea I, nr. 74, din 9 februarie 2009)

Ordinul nr. 30, din 5 februarie 2009, privind delegarea competenţei de aprobare a solicitărilor de scoatere definitivă sau de ocupare temporară a terenurilor din fondul forestier care au suprafaţa mai mică de 1 ha conducătorilor subunităţilor teritoriale de specialitate ale autorităţii publice centrale care răspunde de silvicultură.

(MO al României, Partea I, nr. 87, din 13 februarie 2009).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
714

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

breviar-juridic-7-din-2010_l270.html

Breviar juridic (7 din 2010) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic (7 din 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 1619, din 29 decembrie 2009, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a dispoziţiilor cap. VIII „Măsuri pentru facilitarea accesului la finanţarea acordată beneficiarilor din sectorul agricol şi alimentar“ din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorităţi şi instituţii publice, raţionalizarea cheltuielilor publice, susţinerea mediului de afaceri şi respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană şi Fondul Monetar Internaţional. (MO al României, Partea I, nr. 6, din 5 ianuarie 2010)

Ordinul nr. 783, din 23 decembrie 2009, pentru completarea Ordinului nr. 717/2008 privind aprobarea tarifelor pentru efectuarea lucrărilor de examinare a soiurilor pentru care se solicită înscrierea în Catalogul oficial naţional al soiurilor de plante de cultură din România. (MO al României, Partea I, nr. 15, din 11 ianuarie 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 25, din 6 ianuarie 2010, privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale. (MO al României, Partea I, nr. 23, din 12 ianuarie 2010)

Ordinul nr. 4, din 8 ianuarie 2010, privind modificarea şi completarea Ordinului nr. 219/2007 pentru aprobarea regulilor privind înregistrarea operatorilor în agricultura ecologică. (MO al României, Partea I, nr. 35, din 15 ianuarie 2010)

Ordinul nr. 5, din 12 ianuarie 2010, privind aprobarea nivelului Comisioanelor de garantare datorate de beneficiarii publici eligibili ai FEADR în anul 2010 pentru scrisorile de garantare emise de fondurile de garantare. (MO al României, Partea I, nr. 41, din 19 ianuarie 2010)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
699
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulBreviar juridic (7)

Ordinul nr. 35, din 9 februarie 2009, privind modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 219/2007 pentru aprobarea regulilor privind înregistrarea operatorilor în agricultura ecologică.
(MO al României, Partea I, nr. 93, din 17 februarie 2009)

Ordinul nr. 8, din 29 ianuarie 2009, privind modificarea şi completarea Ordinului preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor nr. 199/2006 pentru interzicerea utilizării în creşterea animalelor de fermă a unor substanţe cu acţiune hormonală sau tireostatică şi a celor betaagoniste.
(MO al României, Partea I, nr. 95, din 17 februarie 2009)

Ordinul nr. 25, din 4 februarie 2009, pentru aprobarea Metodologiei de stabilire a echivalenţei valorice a terenurilor şi de calcul al obligaţiilor băneşti pentru scoaterea definitivă sau ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier naţional.
(MO al României, Partea I, nr. 100, din 19 februarie 2009)

Ordinul nr. 102, din 6 februarie 2009, pentru aprobarea tipurilor de investiţii şi a plafoanelor maxime ale creditelor ce se acordă în anul 2009, în condiţiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investiţiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum şi în activităţile non-agricole.
(MO al României, Partea I, nr. 133, din 3.03.2009)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
617

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08

breviar-juridic-8-din-2010_l308.html

Breviar juridic (8 din 2010) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic (8 din 2010)

Ordinul nr. 12, din 25 ianuarie 2010, privind aprobarea schemei de ajutor de stat „Stimularea dezvoltării regionale prin realizarea de investiţii pentru procesarea produselor agricole şi forestiere în vederea obţinerii de produse neagricole“ (MO al României, Partea I, nr. 77, din 4 februarie 2010)

Ordinul nr. 5, din 4 februarie 2010, privind informarea consumatorilor în legătură cu produsele şi serviciile supuse controlului sanitar-veterinar şi pentru siguranţa alimentelor care sunt puse la dispoziţia acestora de către persoanele fizice şi juridice (MO al României, Partea I, nr. 87, din 9 februarie 2010)

Ordinul nr. 6, din 11 februarie 2010, pentru aprobarea cadrului general privind stingerea focarelor de boli la animale (MO al României, Partea I, nr. 99, din 12 februarie 2010)

Ordinul nr. 27, din 5 februarie 2010, privind aprobarea nivelului Comisioanelor de garantare datorate pentru anul 2010 (MO al României, Partea I, nr. 100, din 5 februarie 2010)

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
661
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Breviar juridic (8)

Legea nr. 24, din 27 februarie 2009, pentru aprobarea OUG nr. 67/2008 privind organizarea şi funcţionarea Sistemului Informaţional pentru Piaţa Produselor Agricole şi Alimentare.
(MO al României, Partea I, nr. 131, din 3 martie 2009)

Ordinul nr. 75, din 19 februarie 2009, privind modificarea metodologiei de decontare a cheltuielilor prevăzute la art. 35 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997 (…), aprobată prin ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 454/2006.
(MO al României, Partea I, nr. 135, din 4 martie 2009)

Ordinul nr. 83, din 24 februarie 2009, privind stabilirea condiţiilor de acordare a cotei individuale de lapte din rezerva naţională.
(MO al României, Partea I, nr. 139, din 5 martie 2009)

Ordinul nr. 118, din 3 martie 2009, pentru modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 246/2008 privind stabilirea modului de implementare, a condiţiilor specifice şi a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăţi directe şi plăţi naţionale directe complementare în sectorul vegetal, pentru acordarea sprijinului aferent măsurilor de agromediu şi zone defavorizate.
(MO al României, Partea I, nr. 141, din 6 martie 2009)

Ordinul nr. 84, din 24 februarie 2009, privind prohibiţia pescuitului.
(MO al României, Partea I, nr. 147, din 9 martie 2009)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
675

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic (9 din 2010)

Ordinul nr. 50, din 25 februarie 2010, pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 20/2010 privind condiţiile de practicare a pescuitului recreativ/sportiv, precum şi modelele permiselor de pescuit sportiv. (MO al României, Partea I, nr. 136, din 1 martie 2010)

Ordinul nr. 19, din 27 ianuarie 2010, privind aprobarea măsurilor de reglementare a efortului de pescuit şi a cotelor de pescuit pentru anul 2010. (MO al României, Partea I, nr. 140, din 3 martie 2010)

Ordonanţa de urgenţă nr. 17, din 3 martie 2010, pentru completarea titlului XI „Renta viageră agricolă“ din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente. (MO al României, Partea I, nr. 147, din 5 martie 2010)

Legea nr. 38, din 9 martie 2010, pentru abrogarea OG nr. 48/2005 privind organizarea pieţei laptelui de vacă. (MO al României, Partea I, nr. 157, din 11 martie 2010)

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
773

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

breviar-juridic-9_456.html

Breviar juridic (9)

Legea nr. 29, din 5 martie 2009, pentru aprobarea OUG nr. 103/2008 privind înfiinţarea organizaţiilor interprofesionale pentru produsele agroalimentare.
(MO al României, Partea I, nr. 145, din 9 martie 2009).

Legea nr. 28, din 5 martie 2009, privind aprobarea OG nr. 41/2007 pentru comercializarea produselor de protecţie a plantelor, precum şi pentru modificarea şi abrogarea unor acte normative din domeniul fitosanitar.
(MO al României, Partea I, nr. 158, din 13 martie 2009).

Ordinul nr. 14, din 26 ianuarie 2009, privind Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecţie a speciilor de floră şi de faună sălbatice.
(MO al României, Partea I, nr. 167, din 17 martie 2009).

Ordinul nr. 164, din 6 martie 2009, privind recunoaşterea Acordului interprofesional pentru sfecla-de-zahăr – recolta anului de comercializare 2009/2010).
(MO al României, Partea I, nr. 166 din 17 martie 2009).

Legea nr. 43 din 13 martie 2009, pentru aprobarea OUG nr. 72/2008 privind autorizarea MADR pentru încheierea de angajamente legale interne în anul 2008 în vederea asigurării unor măsuri financiare pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 232/2005 privind stimularea investiţiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum şi în activităţi nonagricole.
(MO al României, Partea I, nr. 171, din 19 martie 2009)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
681

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic (2)

Hotărârea Guvernului nr. 1.343, din 22 octombrie 2008, privind stabilirea speciilor şi a valorii ajutorului financiar pentru producţia internă de seminţe şi material săditor certificat oficial, destinată însămânţării sau plantării în campaniile agricole din toamna anului 2008 şi primăvara anului 2009, precum şi pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea, verificarea şi plata ajutorului financiar pentru producţia internă de seminţe şi material săditor, certificată oficial, destinată însămânţării sau plantării în campaniile agricole din toamna anului 2008 şi primăvara anului 2009. (MO al României, Partea I, nr. 747, din 5 noiembrie 2008)

Ordinul nr. 640, din 2 octombrie 2008, privind modificarea şi completarea anexei la ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 848/2004 pentru aprobarea Listei cu clasificatorii autorizaţi. (MO al României, Partea I, nr. 752, din 7 noiembrie 2008)

Hotărârea Guvernului nr. 1.380, din 28 octombrie 2008, privind aprobarea activităţilor pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, în anul 2008, a cuantumului sprijinului şi a sumei alocate fiecărei activităţi, precum şi pentru modificarea art. 1 alin. (2) lit. b) din HG nr. 1.611/2006 privind stabilirea speciilor şi a valorii ajutorului financiar pentru producţia internă de seminţe şi material săditor, certificată oficial, în anii 2006 şi 2007, destinată pentru însămânţare sau plantare în campaniile agricole din anii de vânzare 2006/2007 şi 2007/2008 şi pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea, verificarea şi plata ajutorului financiar. (MO al României, Partea I, nr. 754, din 7 noiembrie 2008)

Legea nr. 261, din 4 noiembrie 2008, privind modificarea şi completarea art. 29 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997. (MO al României, Partea I, nr. 757, din 10 noiembrie 2008)

Ordinul nr. 649, din 24 octombrie 2008, privind aprobarea metodologiei de acordare a compensaţiei pentru pierderea de venit, corespunzătoare suprafeţelor efectiv ocupate cu perdele forestiere de protecţie înfiinţate pe terenurile agricole. (MO al României, Partea I, nr. 761, din 11 noiembrie 2008)

Ordinul nr. 83, din 2 octombrie 2008, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului acţiunilor privind identificarea şi înregistrarea porcinelor, ovinelor şi caprinelor, precum şi a Programului acţiunilor privind identificarea şi înregistrarea bovinelor. (MO al României, Partea I, nr. 765, din 13 noiembrie 2008)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
684

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Brichetele din paie, ca sursă energetică

Cel mai ieftin combustibil solid îl reprezintă brichetele din paie. O mie de kilograme costă în jur de 250 lei. Cheltuielile scad la 60% în raport cu produsele petroliere şi cu 40% faţă de preţul energiei electrice. Apoi, odată ridicate de pe câmp, paiele nu mai sunt ilegal incendiate, deci proprietarii de terenuri agricole scapă de amenzi usturătoare.

România, presată să utilizeze resurse regenerabile

„Reducerea emisiilor poluante este unul dintre obiectivele principale ale politicii internaţionale privind protecţia mediului. În conformitate cu Noua Politică Energetică a Uniunii Europene, Comisia Europeană şi-a propus ca obiectiv creşterea ponderii surselor regenerabile de energie de la mai puţin de 7%, în anul 2005, la 20%, în 2020. Uniunea Europeană insistă ca România să se alinieze la aceste obiective şi să găsească soluţii pentru utilizarea resurselor regenerabile, în vederea producerii de energie“, a declarat Benone Velcescu, consilier superior în cadrul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, pentru Lumea satului. În opinia sa, o soluţie ar fi biomasa, mai ales că, de o bună bucată de vreme, în ţara noastră au apărut brichetele din paie, o investiţie agreată şi încurajată de UE, care a alocat fonduri nerambursabile importante pentru producerea acestui tip de combustibil.

Satul izolat, principalul beneficiar

Conform celor spuse de consilierul superior, zonele izolate din mediul rural – şi nu numai acestea! – pot beneficia de încălzirea cu brichete din paie. Ne-a dat ca exemplu comuna Vlăsineşti din Botoşani, situată la 37 km distanţă de municipiul reşedinţă a judeţului. Aici, primarul Ionel Oniciuc a avut o iniţiativă demnă de lăudat. A adoptat modelul german de încălzire a imobilelor de stat şi a achiziţionat 12 tone de brichete din paie amestecate cu rumeguş şi coji de seminţe, la preţul de 250 lei/t. Astfel, s-a rezolvat problema energiei termice atât pentru sediul primăriei, cât şi cel al şcolii. Interesant este că, iniţial, ideea ecologică a primarului a fost privită cu scepticism de săteni. Însă, ulterior, s-au convins de utilitatea ei, iar investiţia a fost considerată foarte rentabilă. Brichetele din paie sunt eficiente atât în sobe de teracotă, cât şi în centrale termice, care normal funcţionează cu lemne. Se aprind repede şi dau căldură puternică. Nu doar un foc de paie...

Putere energetică, la jumătate faţă de petrol

„Transformarea paielor în brichete, prin presare şi tocare măruntă, eventual în amestec cu rumeguş şi/sau coji de seminţe, constituie o soluţie avantajoasă“, a afirmat Velcescu. Apoi ne-a precizat că o brichetă făcută 100% numai din pleava de la cereale are o putere calorică de 4,07 kW/kg, ceea ce reprezintă jumătate din puterea calorică a petrolului. În schimb, utilizarea unor astfel de brichete este mai puţin poluantă, în comparaţie cu produsele petroliere. Si încă un avantaj: cenuşa rezultată în urma arderii poate fi folosită pe câmp, ca îngrăşământ, pentru recolta viitoare. Menţionăm că, la nivel planetar, data de 9 iunie a fost aleasă drept Ziua

Mondială a Energiei Regenerabile, tocmai pentru a evidenţia importanţa utilizării altor forme de energie decât cea obţinută din combustibili fosili (gaze, petrol şi cărbuni).

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
9843

Comentarii

1. agricultorul -- (15-July-2010)La noi lemnele de foc sunt 250ron tona, taiate, crapate si aduse la usa!

2. zlate nicolae -- (16-July-2010)eliberarea terenurilor de resturi vegetale face parte din tehnologia a culturii respective. costul intra pe cultura respectiva. la brichetare materia prima intra cu valoare 0 brichetarea nu poate costa 250 ron /to.cine vrea sa rezolve aceasta o problema cauta solutii nu motive

3. gradinarul -- (18-July-2010)Interesant;iata ca si in Romania se poate face ceva foarte util,economic si ecologic...pacat ca nu este suficient mediatizata problema...ar fi o solutie buna pt.producatori si consumatori.Sa dea D-zeu,sa aiba continuitate si succes.748ca.

4. tzefiran -- (25-July-2010)@agricultorul.
lemnele taiate, crapate si aduse la usa ta, la pretul de 250 RON/tona, sunt sigur furate.
Incearca sa ceri factura pentru ele, si vei vedea care-i pretul real.
Mai multa responsabilitate din partea Ta poate duce la beneficiul tuturor.

5. tt -- (3-October-2010)Asta este meteahna multor oameni, atata timp cat este mai ieftin nu intereseaza de unde provine marfa, este un fel de ne fura caciula. Prin aceste fapte ii incurajam pe hoti, pentru ca noi le creem piata de desfacere, de multe ori mai suntem si pacaliti din cauza calitatii produselor pentru ca nu ai nici-o garantie, iar referitor la lemnele taiate crapate si aduse la usa, nu cred ca ai fi foarte bucuros daca vecinul tau ar cumpara tona cu 250 si acele lemne ar fi furate din padurea ta

6. And -- (30-August-2011)dupa comentasriul lui tt>
- Acum cred ca stiti de ce neamtul cumpara din magazinul de la el din sat, chiar daca e mai scump decat cel din comuna vecina !

7. damian ion -- (14-December-2011)din pricita ,,tarifului de 250ron/to" raminem fara paduri.acestea sint de furat.
Totdeauna circotasii au fost ,,frine"pentru a progresa
ramin optimist ca incet incet lucrurile se asaza pe fagas normal.
Consider ca brichetele de paie(resturi vegetale)sint o nisa pentru mediu rural,dar nu numai.
Cei care isi dau cu parerea sa consulte documentatii de specialitate.
AR FI BINE SA FIM MAI ATENTI CU RESURSELE SI BOGATIILE DE NE-AU MAI RAMAS

8. gowriel -- (9-July-2012)petrolul contine 13 kw pe litru(ceva mai putin de 1 kg),deci habar nu aveti ce vorbiti!
Fagul uscat cu maxim 15% umiditate are tot in jur de 4 kw!
Articol de toata jena!

9. Ionut -- (16-May-2012)am folosit brichete din paie si va garantez ca sunt foarte bune, au puterea calorica aproape de doua ori mai mare fata de cea a lemnului uscat si mai presus de toate nu mai distrugem padurile

10. ocneanu alin -- (21-May-2015)Vreau sa experimentez si datorita comentariilor dumneavoastra m-am cam hotarat.Este ceva nou iar noi suntem mai putin receptivi.Va multumesc.

11. stef -- (28-December-2015)Bravo baieti, va salut si vreau sa ma alatur si eu cu tarie ca sa sustinem aceasta cauza si anume, renuntarea la taierile nesimtite de padure si axarea pe alte surse bio care ni le ofera natura de primavara de cand curatam viile si pomii pana toamna tarziu dupa ce sau terminat recoltele si caderea frunzelor, avem cu ce sa brichetam. Asa ca nu au nici un motiv cei care taie aiurea la padure ca nu sunt resurse mai ieftine si regenerative..dimpottiva aceste resurse sunt gratis si natura data de Dumnezeu le aduce din nou la anul dar padurile mai greu.. Asa ca spor la brichetat..cu stima stef alba

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

broderia-o-arta-care-va-dainui-peste-vre...

Broderia, o artă care va dăinui peste vremuri

Vremurile s-au schimbat, fără îndoială, însă pasiunea oamenilor pentru frumos a rămas neştirbită. Meşteşugul broderiei, îndeletnicire păstrată încă de pe vremea vechilor egipteni, s-a păstrat aproape cu sfinţenie peste negura anilor. Şi astăzi, broderiile, ţesute cu multă migală, împodobesc veşmintele, iar frumuseţea şi fineţea lor amintesc de fastuozitatea marilor regi ai lumii. „Secretul“ broderiei a fost transmis din generaţie în generaţie, astfel încât şi există astăzi o castă a meşteşugarilor care, doar cu un ac şi fir de aţă, au puterea de a transforma materialul într-o bijuterie aparte. Ce-i drept, ei sunt tot mai puţini, însă spun cu mândrie că urmaşii lor au dobândit gena artei şi că arta broderiei va fi nemuritoare.

Ambasadoare a artei populare

Doamna Iulia Goran, membră a Academiei Artelor Tradiţionale, a ANTREC, a Asociaţiei Meşterilor Populari din Moldova şi a Muzeului ASTRA, este astăzi unul dintre artiştii pentru care pânza a devenit un mijloc de a-şi exprima trăirile. Materialele străpunse delicat de acul ei creativ devin nişte poveşti nemuritoare despre viaţa satului, despre obiceiurile şi tradiţiile româneşti. Iile create de ea sunt practic un blazon al satului românesc, care ne-au purtat fala acolo unde doar cei mai mari artişti ai ţării au reuşit să ajungă. Astăzi, creaţiile ei sunt purtate nu doar de români, ci şi de turiştii străini care, impresionaţi de frumuseţea şi rusticitatea costumelor populare, nu au putut pleca fără a achiziţiona cel puţin unul. E drept, aşadar, să spunem că doamna Goran este mai mult decât un artist al momentului, este un ambasador al artei populare româneşti.

Pe firul unui destin aparte

Născută într-o familie cu opt copii în comuna Ruginoasa, judeţul Iaşi, mărturiseşte că printre primele lucruri pe care le-a învăţat de la părinţi a fost să preţuiască valorile satului românesc şi, mai presus de toate, tradiţia. A căpătat încă din copilărie gustul artei, însă destinul său artistic avea să se împlinească atunci când s-a angajat la Romartizana, la secţia de creaţie.

Avea doar 20 de ani atunci când pasiunea sa din copilărie s-a transformat într-o meserie încununată de succes. În tot răstimpul în care a lucrat aici, a avut peste 300 de lucrări, mai bine de jumătate dintre acestea fiind unicate.

Munca sa a fost atât de apreciată, încă nu de puţine ori a fost invitată să participe la târgurile de dincolo de graniţele ţării. Prima sa plecare a fost în Washington, la Festivalul Folcloric din 1999, acolo unde i-a fascinat pe americani cu broderiile ei, dar şi cu mâncăruri tradiţionale româneşti.

Modele străvechi

Nu s-a abătut decât arareori de la modelele arhaice pe care le brodează, iar costumele pe care le realizează păstrează însemnele tradiţiei prahovene, dar şi moldovene. Costumele pentru fetiţe, spre exemplu, compuse din poale, ie, fotă plisată, brâu şi maramă sau o băsmăluţă mică sunt gata în două săptămâni.

În funcţie de complexitatea broderiilor, preţurile pentru creaţiile Iuliei Goran pornesc de la 200 lei, dar de cele mai multe ori suma nu răsplăteşte munca. Acest lucru este însă compensat atunci când vede bucuria şi mulţumirea celui care îi cumpără broderiile.

Deşi este o muncă migăloasă, fiecare detaliu, fiecare fir de aţă prins de material sunt încărcate de energia pozitivă a creatorului.

Un meşteşug pentru viitor

Pasiunea pentru broderie nu se învaţă, este un sentiment cu care te naşti şi de care nu te mai poţi desprinde tot restul vieţii. Aceasta este credinţa doamnei Goran. Nu îşi poate închipui viitorul fără arta populară şi se simte în vocea ei o mândrie nespusă atunci când aminteşte de faptul că şi în sufletul urmaşilor ei s-au înrădăcinat seminţele iubirii pentru creaţie. Are, aşadar, încredere că soarta va fi blândă cu acest meşteşug.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
1427

Comentarii

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-August-2011)Este demn de toată admiraţia meşteşugul doamnei Iulia Goran. Îi dorim să-l pracice cu cât mai mult succes şi folos şi eventual să-l transmită pe cât se poate mai departe. Avem şi noi pe cineva în judeţ care se ocupă cu ţesutul (realizează costume populare) Oana Pârvan de la Ponoare. Mh. Vă dorim succes!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

broditop-pasta-si-broditop-extrudat-cali...

Broditop Pastă şi Broditop Extrudat, calitate italiană pentru deratizări profesionale

Broditop Pastă şi Broditop Extrudat reprezintă 2 tipuri de momeală raticidă marca Zapi pe bază de Brodifacoum, anticoagulant de a doua generaţie şi Benzoat de Denatonium (Bitrex). Sunt activi contra tuturor tipurilor de rozătoare precum şobolani de canal, şobolani negri şi şoareci de casă, acţionând prin intermediul ingerării, provocând moartea rozătoarei în orice moment al zilei fără a îndepărta consumatorii de momeală.

Broditop Pastă

Broditop Pastă este o momeală raticidă care se bazează pe o tehnologie formulatoare ce garantează o stabilitate ridicată faţă de agenţii atmosferici. Datorită amestecului de ingrediente selecţionate, dispune de o palatabilitate puternică şi de o eficacitate pe termen lung.

Broditop Pastă se distribuie în pliculeţe din hârtie din filtru în doze a câte 10 g pentru a permite o difuziune constantă şi prelungită a aromelor.

Broditop Extrudat

Broditop Extrudat este o momeală alcătuită dintr-un amestec de ingrediente alimentare precum făină şi cereale, adăugându-se un component parafinic şi arome atractive.

Procedura tehnică particulară de comprimare permite obţinerea comprimatelor folosind o cantitate minimă de parafină (faţă de comprimatele obişnuite obţinute prin
fuziune) şi tinde să mărească nivelul de palatabilitate faţă de rozătoare.

Comprimatele astfel obţinute, pe lângă faptul că păstrează un gust bun pe termen lung, dovedesc o foarte mare stabilitate în condiţii extreme: rezistente la apă, umiditate şi la expunere îndelungată la soare. Broditop Extrudat este un comprimat de aproximativ 22 g, cu o gaură centrală ce nu permite destabilizarea în staţia de intoxicare, la suprafaţa apei etc.

De asemenea, forma unghiulară reprezintă un stimul pentru rozătoare, care pot „ataca din mai multe părţi“, mărind gradul de ingerare a momelii.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
693

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

broditop-pasta-si-broditop-extrudat-cali...

Broditop Pastă şi Broditop Extrudat calitate italiană pentru deratizări profesionale

Broditop Pastă şi Broditop Extrudat reprezintă 2 tipuri de momeală raticidă marca Zapi pe bază de Brodifacoum, anticoagulant de a doua generaţie şi Benzoat de Denatonium (Bitrex). Sunt activi contra tuturor tipurilor de rozătoare precum şobolani de canal, şobolani negri şi şoareci de casă, acţionând prin intermediul ingerării, provocând moartea rozătoarei în orice moment al zilei fără a îndepărta consumatorii de momeală.

Broditop Pastă

Broditop Pastă este o momeală raticidă care se bazează pe o tehnologie formulatoare ce garantează o stabilitate ridicată faţă de agenţii atmosferici. Datorită amestecului de ingrediente selecţionate, dispune de o palatabilitate puternică şi de o eficacitate pe termen lung. Broditop Pastă se distribuie în pliculeţe din hârtie din filtru în doze a câte 10 g pentru a permite o difuziune constantă şi prelungită a aromelor.

Broditop Extrudat

Broditop Extrudat este o momeală alcătuită dintr-un amestec de ingrediente alimentare precum făină şi cereale, adăugându-se un component parafinic şi arome atractive.

Procedura tehnică particulară de comprimare permite obţinerea comprimatelor folosind o cantitate minimă de parafină (faţă de comprimatele obişnuite obţinute prin fuziune) şi tinde să mărească nivelul de palatabilitate faţă de rozătoare.

Comprimatele astfel obţinute, pe lângă faptul că păstrează un gust bun pe termen lung, dovedesc o foarte mare stabilitate în condiţii extreme: rezistente la apă, umiditate şi la expunere îndelungată la soare. Broditop Extrudat este un comprimat de aproximativ 22 g, cu o gaură centrală ce nu permite destabilizarea în staţia de intoxicare, la suprafaţa apei etc.

De asemenea, forma unghiulară reprezintă un stimul pentru rozătoare, care pot „ataca din mai multe părţi“, mărind gradul de ingerare a momelii.

Zootehnia, sub lupa IBNA

În ultima decadă a lunii octombrie, Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală (IBNA Baloteşti) a organizat trei simpozioane.

În zilele de 19 şi 21 octombrie s-au desfăşurat concomitent trei evenimente ştiinţifice internaţionale în domeniul ştiinţei creşterii animalelor: a 5-a Conferinţă Internaţională a departamentelor de zootehnie din Balcani (BALNIMALCON 2011), al 10-lea Simpozion Internaţional de Biologie si Nutriţie Animală (IBNA Baloteşti) şi a 40-a Sesiune Internaţională de Comunicări Ştiinţifice a Facultăţii de Zootehnie din Bucureşti.

Organizatorii, Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală (IBNA Baloteşti), Facultatea de Zootehnie a USAMV Bucureşti şi Societatea Română de Zootehnie – au decis să reunească cele trei evenimente, sub tema prioritară „Îmbunătăţirea şi diversificarea producţiei zootehnice în Balcani în contextul

European“. Manifestarea ştiinţifică, realizată cu sprijinul financiar al MADR-UMP (prin proiectul MAKIS) şi a câtorva sponsori, a avut loc la Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară din Bucureşti şi a reunit peste 150 de participanţi din 15 ţări (Franţa, Belgia, Slovacia, Cipru, Bulgaria, Serbia, Macedonia, Rusia, Moldova, Albania, Indonezia, Turcia, Egipt, Iran, România).

Simpozioane la standarde internaţionale

După mesajele de deschidere din partea secretarului general al Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, vicepreşedintelui Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice şi rectorului Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară din Bucureşti, a urmat o sesiune de prezentări în plen, după care lucrările au continuat pe cele 5 secţiuni, după cum urmează:

- Secţiunea 1 – Nutriţie, Ecologie şi Bunăstarea Animalelor;
- Secţiunea 2 – Genetică şi Ameliorare;
- Secţiunea 3 – Reproducţie, Fiziologie şi Anatomie;
- Secţiunea 4 – Tehnologii de producţie zootehnică, Marketing;
- Secţiunea 5 – Tehnologii de procesare a produselor agroalimentare.

Manifestarea a cuprins, de asemenea, o vizită la Târgul Internaţional IndAgra, vizită apreciată foarte mult de către participanţii străini.

În cadrul lucrărilor au fost acceptate pentru prezentare 143 de lucrări (60 oral şi 83 poster), dintre care două treimi au fost susţinute de către autori străini, ceea ce, alături de calitatea ştiinţifică a acestora şi de dezbaterile pe care le-au generat, i-au determinat pe participanţi să coteze desfăşurarea celor trei evenimente ca fiind la nivelul standardelor internaţionale din domeniu.

Lucrările prezentate au abordat o paletă diversă de subiecte relevante pentru toate aspectele legate de creşterea animalelor: strategii de dezvoltare ale sectorului zootehnic românesc în concordanţă cu direcţiile europene şi internaţionale; calitatea nutriţională a produselor de origine animală, cu accent pe cerinţele procesatorilor şi preferinţele consumatorilor; noutăţi în evaluarea genetică a animalelor de fermă; asigurarea bunăstării animalelor în contextul eficientizării producţiei zootehnice; utilizarea markerilor moleculari pentru conservarea resurselor genetice şi ameliorarea animalelor; longevitatea şi eficienţa vieţii reproductive la animale de fermă; sistemul organic de exploatare a animalelor în Uniunea Europeană; asigurarea calităţii produselor zootehnice în contextul siguranţei alimentare umane.

Considerăm că, prin tematica abordată, larga participare şi impactul manifestării, aceasta şi-a atins pe deplin obiectivele, ceea ce va contribui cu siguranţă la relansarea sectorului de creştere a animalelor şi a cercetării zootehnice din România.

Prof. Dr. Horia GROSU, director general

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
744

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bronsita-infectioasa-aviara_l276.html

BRONŞITA INFECŢIOASĂ AVIARĂ > REVISTA LUMEA SATULUI

BRONŞITA INFECŢIOASĂ AVIARĂ

Bronşita infecţioasă aviară (BI) este o boală contagioasă de natură virală care evoluează acut cu semne respiratorii grave la puii de găină. La găinile adulte boala produce tulburări ale ouatului, cu deprecierea calităţii ouălor. Bronşita infecţioasă este răspândită pe toate continentele, având o incidenţă crescută în unităţile avicole cu creştere intensivă.

Mortalitate mare la pui

Agentul etiologic al bolii este un virus din familia Coronaviridae. Rezistenţa virusului în condiţiile mediului extern este mică, fiind sensibil la căldură, lumina solară şi la diferite antiseptice. La infecţia cu virusul bronşitei infecţioase sunt receptive în mod natural găinile. Cei mai receptivi sunt puii de până la 5-10 zile, la care se înregistrează cea mai mare mortalitate. Boala se atenuează pe măsura înaintării în vârstă.

Curcile şi porumbeii nu se dau bătuţi

Din unele ferme de fazani localizate în apropierea fermelor de găini unde s-au constatat tulburări respiratorii şi deprecieri ale calităţii ouălor s-a izolat virusul de bronşită infecţioasă. Curcile sunt rezistente la virusul bronşitei infecţioase, iar porumbelul este refractar la infecţie.

Sursele de infecţie

Boala are o mare difuzibilitate în efectiv, sursele principale de infecţie fiind păsările bolnave şi cele recent trecute prin boală care elimină virusul prin secreţiile respiratorii şi prin fecale. Transmiterea virusului se realizează în principal pe cale aerogenă şi mai rar pe cale digestivă, odată cu apa şi furajele contaminate. Există şi riscul transmiterii bolii de la un lot la altul prin personal sau prin ustensilele contaminate. Factorii stresanţi alimentari şi de microclimat (temperatură, ventilaţie) agravează evoluţia bolii.

Accese de sufocare, tuse, strănut, somnolenţă, puful şi penele zbârlite

Perioada de incubaţie a bolii este de 28-36 ore, iar semnele clinice sunt variabile în funcţie de vârsta păsărilor şi de virulenţa tulpinii de virus. Astfel, la puii mici de găină (2-10 zile) se observă dificultate în respiraţie. Puii stau cu ciocul întredeschis, prezintă accese de sufocare, tuse, strănut, scurgeri nazale, sunt somnolenţi, cu aripile lăsate, cu puful şi penele zbârlite şi se aglomerează sub sursele de căldură. Uneori apare conjunctivita şi sinuzita. Morbiditatea este de 100%, iar mortalitatea este de 30-50%. La puii de 3-6 săptămâni boala evoluează cu sindrom respirator mai şters, dar consumul de furaje şi apă este redus, iar puii slăbesc.

La găinile adulte ouătoare semnele respiratorii sau tulburările generale nu sunt evidente, constatându-se doar scăderea ouatului şi afectarea calităţii ouălor (ouă cu coaja depigmentată, moale, rugoasă sau deformată). Tulburările de ouat se pot complica cu peritonite viteline exprimate prin dilatarea abdomenului şi „poziţie de pinguin“. Procentul de fecunditate şi ecloziune a ouălor este scăzut.

Diagnostic

Diagnosticul prezumtiv se pune pe datele epizootologice, pe baza contagiozităţii mari a bolii, fiind dificil de pus pe semnele clinice din cauza asemănării cu alte boli cu manifestări respiratorii. Confirmarea diagnosticului se face numai prin examene de laborator, cu teste pentru diagnosticul de bronşită infecţioasă, prin reacţia de inhibare a hemaglutinării, precum BITEST-ul.

Tratament

Nu există un tratament specific în BI. În forma evolutivă clinic a bolii se vor lua măsuri de înlăturare a factorilor de stres şi de combatere e efectelor secundare cu antibiotice sau chimioterapice cu spectru larg: COLISTIROM, DOXICICLINĂ, ENROFLOXAROM şi AMOXINEOVIT.

Viorica Chiurciu, doctor în medicină veterinară
S.C. ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
18960

□

Comentarii

□

□

1. Vasile Georgian Alin -- (28-June-2014)Am si eu pui de mai multe generatii luati din targ intre 4 saptamani si -3 luni au toti un virus care se manifesta cu apa in ochi, tuse, apa in gusa, si mortalitate rapida cam un pui pe zi saptamana trecuta acum la 2-3 zile, puteti sa-mi spuneti ce boala e? am dat vitamine si albastru de metil doar , a fost curatenie si mancare doar uruiala si grau am dat, nu stiu cum au fost crescuti inainte banuiesc ca au fost cu concentrate, sper sa primesc raspuns multumesc

2. Faneag@yahoo.com -- (27-September-2018)As dori sa stiu scheme tratament pui

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bruna-pe-mapamond_l1065.html

Imprimati articolulBruna, pe mapamond

• Rasa Brună este răspândită pe patru dintre continentele globului, şi anume Europa, America, Australia şi Africa, la această dată existând un număr de aproximativ 10.000.000 capete. În Europa se găseşte cu precădere în Elveţia, Austria, Germania, Italia, care este de altfel leagănul de formare, dar şi în alte ţări ca Franţa, Spania, Portugalia, Slovacia, România, Bulgaria, Croaţia, Polonia şi Rusia.

• În compoziţia chimică a laptelui există un raport bine echilibrat între k-caseină de tip BB şi numărul de celule somatice din lapte. De aceea, laptele obţinut de la vacile din rasa Brună este folosit cu precădere la producerea de brânzeturi.

• Calitatea laptelui obţinut de la rasa Brună este mai bună datorită combinaţiei excelente a cantităţii şi calităţii laptelui produs, având o valoare adăugată datorită conţinutului mare în grăsime de 4- 4,5% şi de proteină 3,5-4,8%.

• Se diferenţiază de celelalte rase prin longevitate, productivitate, uşurinţă la fătare, docilitate, dar şi prin rezistenţă la boli şi adaptabilitate foarte bună la condiţiile de mediu.

• Datorită metabolismului extrem de hipertiroidian, această rasă îşi poate adapta şi optimiza sinteza şi mobilizarea rezervelor de grăsime în raport cu hrana disponibilă. În condiţiile creşterii în sistem intensiv, poate da producţii mai mari de 10.000 kg faţă de creşterea în sistem extensiv.

Dr. ing. Cristinel Şonea
Prof. drd. Cătălina
Georgiana Şerban

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
880

˚ Comentarii

˚ 1. Inginer Moraru Florian -- (28-April-2011)Pacat de domnul inginer ca se asociaza sa scrie articole cu o asemenea femeie fara caracter, prof???.......mi-ar fi rusine, a facut de ras meseria de dascal....
Domnule inginer, debarasati-va de femeia asta, aduce o pata prestigiului dumneavoastra de om si inginer...este ea calificata in zootehnie si rase de bovine? Nu-i mai creati avantaje pentru doctorat ca stie toata lumea cum a ajuns drd!!!! Semneaza prin toate revistele de profil si ea nu stie nici cum arata vaca, poate doar bruna!!!! Vai noi romanii!!!!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bruna-pe-meleagurile-maramuresului-istor...

Bruna, pe meleagurile Maramureşului istoric

De curând s-au împlinit 20 de ani de când a fost înfiinţată Asociaţia Crescătorilor de Brună de Maramureş Schwyz. Potrivit preşedintelui ei, Dorel Codrea, întreaga activitate şi proiectele ambiţioase ale asociaţiei au fost posibile datorită unei „mâini“ de crescători şi specialişti din zona Maramureşului istoric. Erau 67 la număr, însă dintre cei mai buni, după cum ne-a mărturisit. Specificul zonei de deal şi munte impunea o unire a eforturilor crescătorilor în vederea protejării şi promovării intereselor lor, însă nimeni nu a prevăzut cât de puternică avea să devină în timp o această organizaţie.

Proiecte de amploare

- Începând cu anul 1995, Asociaţia Crescătorilor de Bruna de Maramureş a cooperat la numeroase proiecte care vin în sprijinul crescătorilor. Cel mai însemnat este Proiectul Româno – German pentru ameliorarea taurinelor în România, derulat în perioada 1997-2004 prin AGCTR. În cazul acestui proiect asociaţia a fost unul dintre primele trei centre-pilot din ţară.
- În perioada 2004-2005 asociaţia a fost implicată într-un proiect pentru implementarea de tehnologii moderne în vederea îmbunătăţirii performanţelor de lapte şi carne, a indicilor calitativi ai laptelui, prin măsuri de optimizare a activităţii în ferme, furajării, a condiţiilor de întreţinere şi ameliorării animalelor.
- Odată cu constituirea Consiliului Laptelui şi Consiliului Cărnii de Bovine, asociaţia a devenit membru în cele două structuri. Şi-a adus contribuţia prin elaborarea unor proiecte care vizau dezvoltarea de perspectivă a sectorului de creştere a taurinelor şi, în primul rând, de susţinere a unor măsuri care să vină în sprijinul crescătorilor.
- Începând cu anul 2002, Asociaţia Crescătorilor de Brună, ca secţie coordonatoare în cadrul AGCTR, a devenit membru cu drepturi depline al Federaţiei Europene pentru rasa Brună.

Trei sunt obiectivele

− Asociaţia Crescătorilor de Brună de Maramureş se numără printre singurele organizaţii care mai pledează pentru creşterea performanţelor productive ale aceastei rase. Care sunt realizările şi perspectivele asociaţiei?

− Obiectivele principale ale asociaţiei derivă din problemele crescătorilor privind sporirea numărului de animale din gospodărie şi creşterea potenţialului genetic al acestora. Avem ca scop asigurarea corespunzătoare a valorificării animalelor şi a produselor animaliere, dar şi aprovizionarea cu furaje concentrate şi consultanţa tehnică.

− Cum v-aţi implicat concret în sprijinirea membrilor asociaţiei?

− Începând cu anul 1997, toţi operatorii însămânţători din judeţul Maramureş, odată cu privatizarea manoperei, au devenit angajaţi cu carte de muncă ai asociaţiei noastre. Astfel, am contribuit direct şi continuăm să o facem, chiar dacă la alt nivel, la înmulţirea prin însămânţări artificiale a numărului de taurine. Dacă la început majoritatea absolută era constituită din crescători care aveau în gospodărie 1-2 vaci, acum putem consemna că în rândurile noastre avem membri cu 3, 5, 10 şi chiar 50 de capete.

În ceea ce priveşte creşterea potenţialului productiv, acest lucru a fost posibil folosind însămânţările artificiale precum o pârghie de ameliorare genetică. Materialul seminal de la tauri cu valoare ridicată de ameliorare din ţară şi din străinătate a fost primit gratuit prin intermediul asociaţiei.

În judeţul Maramureş se cresc unele dintre cele mai performante exemplare de rasă Brună, an de an aici nominalizându-se cele mai multe mame de taur din ţară la această rasă, inclusiv majoritatea recordistelor la producţia de lapte. Media producţiei de lapte la vacile membrilor asociaţi este cu câteva sute de kg superioară mediei pe ţară la rasa Brună, ceea ce creează premisele continuării susţinute a ameliorării, care trebuie să fie abordată ca un proces continuu.

Prospectarea pieţei

Valorificarea este poate cea mai gravă problemă a crescătorilor. Cum stau lucrurile în cadrul asociaţiei?

− Încă de la început, crescătorii au apelat la noi pentru a-i ajuta să-şi valorifice animalele. Am reuşit să livrăm prin intermediul unor firme, inclusiv la export, peste 500 capete tineret taurin mascul, la preţuri cu circa 30-40% mai mari decât pe piaţa liberă. În fiecare an am ajutat crescătorii să-şi vândă între 50 –100 capete de vaci, juninci, tineret femel şi mascul la preţuri stimulative. Astfel au certitudinea unei pieţe mai sigure, iar cumpărătorii că achiziţionează animale cu valoare zootehnică certificată.

− Preţul laptelui este incriminant. Aţi reuşit să negociaţi tranzacţii cât de cât echitabile cu procesatorii?

− În anul 1997 am demarat cooperări cu diverse firme în vederea obţinerii unui preţ mai bun la lapte. Din anul 2002 avem o microfabrică de procesare a laptelui, care aparţine asociaţiei noastre. Se pare că este prima de acest fel din ţară, care aparţine crescătorilor. În fiecare zi s-a preluat lapte de la câteva sute de crescători asociaţi, din 4 localităţi. Astfel se realizează preluarea ritmică a cantităţilor de lapte disponibile, siguranţa plăţii laptelui livrat, dar şi un preţ stimulativ.

De asemenea, aprovizionarea cu subproduse (zer etc.) este gratuită, iar achiziţionarea furajelor şi a altor produse necesare gospodăriei este mult mai avantajoasă. În anii din urmă am reuşit să aducem până la poarta gospodarilor din multe localităţi peste 3,5 milioane kg de furaje combinate, tărâţe, premixuri, înlocuitor de lapte pentru viţei etc. Este o realizare importantă dacă ţinem seama că zonele montane au resurse limitate în acest sens.

Beneficiile, aproape de realitate

Concluzia este una îmbucurătoare. O asociaţie puternică poate schimba în bine soarta zootehniei româneşti. Aceasta poate contribui la elaborarea şi punerea în practică a unor măsuri de sprijin din partea statului şi creează premisele preluării unor competenţe în plan profesional din responsabilitatea instituţiilor de stat. Prin intermediul ei, crescătorii sunt ajutaţi în mod concret să-şi rezolve problemele curente. Un alt avantaj este acela al creşterii veniturile crescătorilor, dar şi al îmbunătăţirii ofertelor de produse de pe piaţă.

Laura DOBRE ZMARANDA

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
863

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

bruna-rasa-de-fala-a-romanilor_314.html

Bruna - rasa de falǎ a românilor

Particularităţi ale producţiei de lapte la rasa Brună

În România, rasa Brună a fost adusă pentru prima dată în Maramureş, în anul 1881, de către muncitorii forestieri austrieci. Datorită interesului deosebit al crescătorilor şi a condiţiilor favorabile de mediu, creşterea taurinelor din rasa Brună atât în rasă curată, cât şi prin încrucişare cu taurinele locale, s-a răspândit foarte mult. Rasa Brună în România s-a format prin încrucişarea taurinelor autohtone neameliorate, rasa Sură de Stepă şi rasa de munte Mocăniţa cu tauri din rasa Brună proveniţi din Austria şi mai apoi din Elveţia.

Factorii favorizanţi

Rezultatele bune obţinute în urma încrucişărilor cu rasele locale a impulsionat răspândirea rasei Brune pe o arie mare, cuprinzând zonele montane şi submontane din întreg arcul carpatic unde, din cauza unor condiţii mai puţin favorabile, în special lipsa cerealelor, nu au pătruns rasele specializate în producţia de lapte de tip Holstein-Friză.

La aceasta a contribuit puterea mare de adaptare la condiţiile de mediu din zonele montane şi colinare, precum şi capacitatea bună de valorificare a hranei în aceste condiţii. Sistemul pastoral, specific acestor zone, denumit pendulare, constând în aceea că pe timpul verii vacile sunt întreţinute în comun la stâne, iar în restul anului în gospodăriile populaţiei, a condus la apariţia unor sortimente de caşcavaluri apreciate de către consumatorii din ţară şi de peste hotare (Penteleu, Rucăr, Brădet etc.).

La obţinerea acestor produse cu calităţi gustative deosebite a contribuit desigur şi compoziţia floristică deosebit de complexă a păşunilor şi fâneţelor de deal şi munte, bogate în anumite uleiuri volatile, dar marele avantaj constă, în primul rând, în capacitatea ereditară a acestei rase de a produce un lapte cu caracteristici fizico-chimice şi gustative excepţionale.

Conform datelor oficiale, efectivul de rasă Brună cuprins în Controlul Oficial al Producţiei de lapte (COP) a realizat în anul 2006 o producţie de 4.065 kg lapte, cu un procent de 3,96% grăsime şi 3,36% proteină, ceea ce determină un raport destul de bun între procentul de grăsime şi procentul de proteină (1,18).

Nu atât cantitatea, cât calitatea

Trebuie precizat că nu producţia de lapte pe lactaţie face din Brună o rasă deosebită, ci alte însuşiri, legate în special de calitatea laptelui. Astfel, raportul dintre grăsime este foarte strâns. De asemenea, calitatea proteinei este una ridicată, cu un conţinut crescut de cazeină (78% din totalul proteinei), în special k-cazeină. Vacile din rasa Brună produc un lapte care conţine cu 7-8% mai mult calciu şi fosfor, mai multă lactoză (zahărul din lapte), dar mai puţine cloruri, ceea ce face ca acest lapte să fie mai gustos.

Cercetările proprii au demonstrat o incidenţă mult mai scăzută a infecţiilor ugerului (mamite), prin urmare şi numărul de celule somatice este mai scăzut cu aproximativ 20% la rasa Brună comparativ cu alte rase.

Datorită acestor calităţi, laptele provenit de la vaci din rasa Brună este cel mai indicat pentru industria brânzeturilor, randamentul fiind cu aproximativ 16% mai crescut comparativ cu alte rase, timpul de coagulare mai redus datorită conţinutului în săruri minerale, argumente la care se adaugă, desigur, însuşirile organoleptice deosebite (gust, savoare, culoare etc.). Lactaţia este mai uniformă, iar afecţiuni precum febra laptelui, cetozele şi acidozele sunt mult mai rare decât la alte rase.

O longevitate remarcabilă

Performanţele productive ale rasei sunt susţinute de o longevitate productivă remarcabilă. La aceasta contribuie robusteţea membrelor, a danturii, precum şi conformaţia ugerului, care nu este foarte voluminos, are o textură suplă, o simetrie acceptabilă a sfârcurilor, ceea ce face ca acesta să fie mai puţin predispus la diverse afecţiuni. Longevitatea productivă a rasei îi sporeşte valoarea şi compensează oarecum nivelul productiv mai scăzut pe timpul unei singure lactaţii. Astfel, cantitatea de proteină produsă pe parcursul întregii vieţi productive de vacile din rasa Brună este comparabilă cu rasa Holstein-Friză.

În Franţa, ţară cu o mare tradiţie în ceea ce priveşte producerea şi consumul de brânzeturi, Bruna ocupă în controlul oficial al producţiei de lapte locul 2, imediat după rasa Normandă, dar cu mult înaintea rasei Montbéliarde.

Efectivul controlat a crescut cu 50% între anii 1993 şi 2005, reflectând tendinţa de dezvoltare a acestei rase, bazată pe raţiuni economice. Astfel, în contextul în care în Franţa preţul laptelui este stabilit în funcţie de anumite criterii foarte severe de calitate, se constată că în anumite situaţii laptele provenit de la ferme crescătoare de rasă Brună este cu 15-16% mai scump decât cel din fermele care cresc rasa Holstein-Friză.

Perspective privind ameliorarea Brunei

Într-un amplu studiu monografic dedicat acestei rase, Şonea C. (2006) remarcă o mare variabilitate atât în ceea ce priveşte producţia cantitativă de lapte, cât şi compoziţia acestuia, identificând un procent semnificativ de indivizi (circa 17%), cu un procent de grăsime cuprins între 4,09 şi 5%.

Existenţa acestor plus variante, precum şi variabilitatea largă în cadrul acestei populaţii oferă o şansă în procesul de ameliorare genetică printr-o selecţie atentă şi prin folosirea la reproducţie a taurilor testaţi amelioratori. În acelaşi timp, se recomandă îmbunătăţirea tehnologiei de creştere a tineretului femel, perfecţionarea managementului la nivel de fermă, în special în ceea ce priveşte optimizarea furajării, igiena mulsului şi a exploataţiei.

Dr. ing. Cristinel ŞONEA, director general-adjunct ANARZ
Dr. ing . D. COLCERI, consilier superior ANARZ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
4094

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Bruna Românească, rasa care garantează trăinicia zootehniei româneşti

Se împlinesc mai bine de două decenii de când zootehnia românească a suferit schimbări care pun în pericol tot ceea s-a creat în acest sector. În mrejele falsei reforme au fost atrase aproape toate unităţile mari de producţie şi cercetare. Animalele de mare valoare biologică au început să dispară şi, odată cu ele, a început să pălească şi fala zootehniei. Este şi cazul Brunei de Maramureş, apreciată ca rasa de aur a României, etalată de altfel în concursurile internaţionale ca fiind cea mai de preţ comoară. Astăzi, existenţa ei pe pământ românesc nu pare să mai fie la fel de importantă, iar aprecierea de odinioară s-a transformat într-un dezinteres care o ameninţă cu distrugerea. În noua restructurare postdecembristă, în materie de taurine Bruna cu greu îşi găseşte identitatea firească. Şi totuşi, cei care au înţeles potenţialul acestei rase nu au încetat să lupte pentru şansele ei. Este şi cazul Asociaţiei Crescătorilor de Taurine Brună Schwzy, care pledează pentru Bruna Românească. Preşedintele Dorel Codrea, cel care stă în fruntea acestei organizaţii, ne-a sprijinit în demersul jurnalistic privind problemele existenţiale, dar şi viitorul Brunei Româneşti.

Maramureşul, ţinutul de adopţie

– De când există Bruna Românească pe pământ românesc, în arealul maramureşean?

– Bruna Românească are o vechime recunoscută de cinci decenii, însă primele exemplare de Brună Schwytz din ţara noastră au fost aduse în 1881 de către coloniştii austrieci. Originea Brunei de Maramureş se regăseşte, de fapt, în această tuplină Schwytz, care îşi are leagănul de formare în Elveţia. La aceea vreme, la noi cele mai apreciate rase erau Mocăniţa şi Sura de stepă. În timp, printr-o extraordinară activitate de ameliorare, rasele locale au fost absorbite, iar prin încrucişările repetate de-a lungul timpului s-a ajuns la formarea unei populaţii de Brună în zona Maramureşului. Formarea ei a durat decenii, abia în anul 1959 fiind recunoscută ca populaţie de sine stătătoare, sub denumirea de Bruna de Maramureş.

A fost extazul, după care...

Perioada de glorie a rasei s-a înregistrat în anii ‘80, atunci când a avut o pondere foarte însemnată în totalul efectivelor de taurine, aproape de 30%. Astăzi, din nefericire, din cauza reorientării spre importurile de taurine, ponderea rasei a scăzut sub 25%.

– Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Bovine Sighet era o unitate de falā, unde oamenii de ştiinţă asigurau progresul genetic al Brunei Româneşti. Ce se mai întreprinde astăzi în cadrul staţiunii?

– Staţiunea încă mai funcţionează, dar la dimensiuni mult reduse faţă de odinioară, atât din punctul de vedere al efectivelor, dar şi al activităţii întreprinse. Deocamdată, instituţia este undeva la limita existenţei, într-o stare destul de critică, dar pe fondul unor măsuri legislative corespunzătoare îşi poate recăpăta statutul şi rolul binemeritat. Riscăm să pierdem odată cu staţiunea şansa de a recrea un şeptel de animale foarte valoros şi să sistăm progresul genetic al Brunei Româneşti. În condiţiile acestea, crescătorii de Brună se preocupă de perpetuarea rasei cu mijloacele proprii.

O rasă mixtă

– În ultima vreme se resimte o orientare spre rasele de carne. Cum poate răspunde Bruna acestor noi cerinţe?

– Prin structura ei biologică şi morfologică, Bruna este o rasă cu aptitudini atât pentru producţia de lapte, cât şi pentru producţia de carne, ponderea celor două caractere fiind foarte echilibrată. Rasa Brună prezintă o bună precocitate în producţia de carne şi se pretează la toate tipurile de îngrăşare. S-a stabilit că înregistrează un spor mediu zilnic de 828 grame. La şase luni, un viţel din rasa Brună poate atinge o greutate de 157 kilograme, iar la un an ajunge la aproximativ 314 kilograme.

Aşadar, Bruna poate fi orientată şi spre producţia de carne. Este însă nevoie de un program corespunzător, în aşa fel încât să păstrăm o populaţie activă în centrul lucrărilor de selecţie şi ameliorare, dar şi să orientăm un procent din efectiv pentru producţia de carne. Nu trebuie să amestecăm lucrurile pentru că ar fi în dezavantajul tuturor. Folosirea necontrolată a efectivelor de Brună pentru producţia de carne ar conduce la o supraofertă, iar preţurile pe piaţa cărnii ar scădea automat. Ca să nu mai vorbim că am risca astfel pierderea unui nucleu de rasă pură supus unui amplu proces de selecţie şi ameliorare.

Şi totuşi, există o şansă

– Cum se prefigurează viitorul Brunei?

– Din semnalele pe care le primim zilnic de la fermierii din ţară anticipăm o oarecare revenire a Brunei. Am speranţa că fermierii vor înţelege că ea trebuie să rămână una dintre rasele de aur ale ţării noastre. Credinţa mea este că atât fermierii, cât şi autorităţile statului vor analiza ce este mai bine pentru zootehnia din ţara noastră şi vom asigura perpetuarea Brunei. Se ştie că această rasă este crescută îndeosebi în zone considerate defavorizate, un motiv în plus pentru care ar trebui să beneficieze de un statut aparte şi să fie subvenţionată corespunzător. Păstrarea ei pe pământ românesc este o datorie care revine atât fermierilor, cât şi autorităţilor abilitate. Dacă vom elabora strategii de susţinere a crescătorilor acestei rase, ea poate reprezenta o sursă de bunăstare. Bruna Românească are un potenţial foarte mare, însă trebuie să-l exploatăm corespunzător.

Laura Dobre Zmaranda

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
2170

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bucate-diin-carpati_l1302.html

Bucate din Carpaţi

La Daneş, lângă Sighişoara, s-a desfăşurat recent seminarul „Bucate din Carpaţi: de la ferma ta pe masa fiecăruia“. Organizată de Centre for Mountain Studies, University of Highlands and Islands, Perth Colege din Scoţia, reprezentat de Cătălina Munteanu, în parteneriat cu Fundaţia Adept Transilvania, manifestarea a avut ca obiective informarea participanţilor despre exemplele de bune practici cu privire la producţia, procesarea şi marketingul produselor alimentare de calitate din zone montane şi crearea unei imagini pozitive a acestor produse.

La seminar au participat 32 de fermieri şi reprezentanţi ai asociaţiilor/federaţiilor de producă-tori, de formare profesională şi ai ONG-urilor. Seminarul a fost organizat în cadrul proiectului mountain.TRIP.

Noi produse atestate ecologic

Brânza de bărbânţă şi laptele acru, două produse preparate de oierii din zona de munte a judeţului Bistriţa-Năsăud, au fost atestate de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale. Potrivit preşedintelui Asociaţiei Crescătorilor Montani de Ovine Dealul Negru, Vasile Turculeţ, brânza de bărbânţă se produce la stânele din Munţii Rodnei, iar laptele acru este specific Someşului Superior.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
714

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

bucate-sfintite-la-slujba-de-inviere_l25...

Bucate sfinţite la slujba de Înviere

OUĂLE CURĂŢITE - cine mănâncă ouă prima dată în ziua de Paşti se zice că va fi uşor peste an. Alţii usucă albuş de ou roşu sfinţit şi dacă un om sau vită face albeaţă, pisează albuşul şi i-l suflă în ochi.

SLĂNINA e folosită la mai multe leacuri: se ung rănile; dacă se îmbolnăveşte vreun om sau vită şi mănâncă slănină se vindecă; la scrânteala vreunui picior sau mână se unge cu ea. Dacă e bolnav de friguri se afumă cu slănina tămâia albă şi neagră puse pe o lespede. Dacă sângerează vreo vită i se dă să mănânce din slănina aceea.

HREANUL - cine-l mănâncă atunci când vine acasă de la biserică va fi iute şi sănătos tot anul. Pus în cofele cu apă sau în fântâni, curăţeşte apa. Se amestecă în tăviţele vitelor împotriva bolilor şi e bun contra frigurilor.

SAREA se foloseşte la sfinţirea fântânilor.

CUIŞOARELE - pentru dureri de măsele.

FĂINA - se freacă ochiul vitei cu albeaţă şi-i trece.

USTUROIUL sfinţit (pus în pământ) nu se strică. Serveşte la alungarea strigoilor din casă - se ung uşile grajdurilor cu el. La nevoie se freacă şi oamenii bolnavi (mai ales pentru vătămătură).

SĂMÂNŢA DE BUSUIOC - cu firele de busuioc sfinţite se afumă cei cu dureri de urechi. Busuiocul e inspiratorul dragostei, de usturoi fug strigoii şi de tăciune fuge dracul.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
639

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

bucegii-tainita-fara-chei_21.html

Bucegii – tainiţă fără chei

Scormonesc, fără vreun scop, prin podul copilăriei. Răscolesc, întorc lucruri cu susul în jos, „defrişez“ lăzi şi geamantane. Nu caut nimic în mod special. Mi-e dor doar de amintiri. O ilustrată veche cu Sfinxul din Bucegi mă pune pe gânduri. Atâta migală, atâta trudă, atâta relevanţă în figura omenească – sau poate divină? – din faţa mea. Mereu m-am întrebat dacă mână de om a cioplit în piatră chipul acestuia sau natura a făcut asta, cu de la sine putere.

Aici e vatra sacră?

Bucegii... Cei mai cunoscuţi şi cei mai la îndemână munţi ai României, pentru o parte din sudişti, în special din Bucureşti. Poate şi cu cele mai frumoase staţiuni. Cert, cu amprente definitorii pentru poporul care suntem: Vârful Omu, Sfinxul, Babele. Puţini sunt cei care nu au auzit despre acestea, toate. Dar sunt convinsă (ca şi mine) că nu mulţi cunosc misterele Bucegilor. De fapt, din legende şi cercetări, nu putem decât să facem speculaţii.

Se spune că, de pe Vârful Omu, mai ales în nopţile cu lună, când întreaga natură e luminată ca-n palmă, se vede Dunărea şi Marea Neagră. Tot aici, în Bucegi, sunt specialişti care plasează muntele sfânt al dacilor, Cogaionon. „Până şi muntele (cu peştera) a fost socotit sfânt şi aşa îl şi numesc. Numele lui este Cogaionon, la fel ca al râului care curge pe lângă el“. Aşa a notat şi a ajuns până la noi Strabon, în scrierile sale despre daci, referindu-se la marele preot Zamolxis, devenit mai apoi sfânt.

Ca muntele, şi apa. Că muntele sfânt e Ceahlăul, Grădiştea Muncelului sau Bucegii, încă nu se poate afirma cu certitudine. Dar, dacă la sfârşit de noiembrie, privim cu atenţie Vârful Omu, putem să surprindem, în chip bizar, umbre ciudate. De chip de om. De om împietrit. Ca Sfinxul. Sau de zeu păgân şi neîmblânzit de ofranda vecinătăţii cu cerul. Poate că umbra îl reliefează chiar pe Zamolxis, aşa cum l-a încrustat nefiresc şi de neînţeles în scurgerea sa, timpul.

Apa vie, dincolode legendă

Ştiinţific vorbind, Vârful Omu ar fi centrul arcului muntos al Bucegilor şi de aceea se reflectă imaginea ciudată. Şi, totuşi, deşi e centrul lanţului, deşi e mai înalt decât toate celelalte piscuri ale Bucegilor, vârful ăsta se joacă parcă de-a v-aţi ascunselea cu lumea. Acum îl vezi, în timp ce sufli pe traseu, în toată splendoarea sa. Mai faci un pas şi realizezi că nu mai este.

Deducţia specialiştilor, printre care Nicolae Densuşianu, merge mai departe: în ciudatul munte îşi are izvoarele râul Ialomiţa, care susură amarnic pe lângă Sfinx şi Babe. Iar sub Vârful Omu se află, cică, o grotă fără sfârşit, cercetată numai în parte, pe mai bine de 20 de kilometri, fără să i se dea, ca oricărei grote, de liman.

Din grota asta, sau din apropiere de ea, îşi trage seva un izvor, despre care măsurătorile spun că are cea mai curată apă din lume. Adevărată apă vie... Şi iarăşi vin cei care au studiat ciudăţeniile Bucegilor şi spun: aici, pe

Omu, unde pietrele imense şi de forme stranii par altare preistorice, s-ar încărca trecătorul cu o energie pozitivă inexplicabilă.

Ca şi cum însuşi Zamolxis a făcut incantaţii pentru el şi l-a pus în legătură cu infinitul. Desigur, nu vorbim despre turiştii iresponsabili care aruncă maldăre de gunoaie peste tot, care beau în buza muntelui ca ultimii dintre birjari, care scrijelesc propriile epopei în piatra crâncenă a veşniciei.

Oare, când romanii au cucerit Dacia, au ajuns şi la muntele sfânt al dacilor? Oare vitejii şi vajnicii noştri înaintaşi şi-au lăsat cel mai sacru dintre locuri, unde se închinau Marelui Preot, la mâna cotropitorilor? Oare poate să fie Vârful Omu muntele lor sfânt?

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1989
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Buciumaşii din Rarău

Se numeşte Alexandru şi este în clasa a doua. Părinţii lui s-au despărţit. De aceea locuieşte cu bunicul... Îl iubeşte foarte mult pentru că este bun şi are grijă de el. De câte ori poate, îl ajută la treabă. Bunicul are o gospodărie mare, cu vite şi oi. La şcoală merge după-amiază. Face naveta cu autobuzul de la Capu Satului la Câmpulung. Nu e prea greu. Sunt doar câţiva kilometri de acasă până la şcoală. Iarna e mai incomod, că se face întuneric mai repede, iar când iese de la şcoală e deja noapte. Dar el nu se teme de beznă.

Vrăjit de cântul buciumului

Lui Alexandru îi place cântecul. Ultimul meşter de buciume a fost Mihai Lăcătuş, din Fundu Moldovei. Ştia toate secretele ce trebuie cunoscute pentru ca sunetul pornit din adâncul lemnului scobit cu dalta să fie rotund şi să vibreze către miezul cerului. A vrut să-şi lase tainele şi altora, pentru ca meşteşugul său să nu piară odată cu el. A predat la Şcoala populară de artă de pe lângă Casa de cultură din Câmpulung, a ţinut ore şi la Liceul silvic din localitate, nădăjduind că va fi cineva care să-i ducă priceperea mai departe, peste ani.

Nu a avut bucuria să găsească urmaşi vrednici printre cei cărora li s-a adresat. Şi atunci, ca o ultimă speranţă, a scris o carte, în care şi-a lăsat la păstrare ştiinţa. Cartea s-a numit „Şuieră iarba, cântă lemnul“. După mulţi ani a ajuns în mânile unui câmpulungan autodidact, cu suflet de răzeş, pe nume Aristotel Erhan. Îngrijorat că nu mai sunt făuritori de buciume, Stelu, cum îi spun mai toţi câmpulungenii, a purces de unul singur să redescopere tainele făuririi acestor trâmbiţe strămoşeşti, ghidându-se după sfaturile lăsate în cartea sa de Mihai Lăcătuş.

Primul bucium care a ieşit din mâinile sale a răsunat după datină, către înaltul ceresc, să dovedească lumii că românii adevăraţi nu-şi pierd tradiţiile, nu le uită şi nici nu le lasă să piară. De atunci a cioplit altele şi altele, cu bucuria celui care îşi vede truda folositoare, înzestrând cu ele prieteni, vecini ori simpli cunoscuţi. Mai mult, a adunat în jurul său o mână de bărbaţi vrăjiţi de cântul buciumului şi împreună au format o ceată de buciumaşi care, cu timpul, a devenit tot mai cunoscută în ţinuturile bucovinene şi chiar mai departe.

În fiecare iarnă Stelu Erhan cercetează pădurile din jur, căutând lemnul de trebuinţă, căci nu orice fel de lemn poate cânta cum se cuvine. În prag de vară purcede să adune scoarţa de mesteacăn pe care o foloseşte la înfăşurarea lemnului scobit în formă de uluc. Muştiucurile pentru buciume sunt din lemn de tisă, prea rar din păcate, căci de-a lungul anilor păstorii au tot secuit tisa, otrăvitoare pentru animale. În lipsa ei se poate folosi lemnul de paltin. În vreme ce lucrează cu dălţile şi cuţitoaia, meşterul de buciume povesteşte, ca şi când ar şti să citească în aşchiile de lemn ce se desprind neîncetat de sub ascuţişul fierului, întreaga istorie a neamului de răzeşi zidit în jurul Rarăului.

Poveşti adevărate şi întâmplări devenite legende, nume de oameni şi de locuri, vremuri străvechi sau mai apropiate sunt parcă tălmăcite de harnicul câmpulungean din şoapta încă moale a lemnului menit să cânte. Cu buciumaşii săi, Stelu Erhan a înălţat undeva, pe culme, o cruce de lemn, înaltă de zece metri, în memoria celor care au căzut în războaie pe acele locuri, ca şi a celor care s-au prăpădit în temniţele comuniste, „pentru cei care au luptat, au iubit şi au murit”. Nu este singura cruce pe care au ridicat-o. Peste tot unde au găsit izvoare pe Rarău, ei le-au adunat în câte un halău scobit în trunchi gros de molid şi au pus alături o cruce, aşa cum se cade la creştini.

Moştenitorii

Cine îl vede pe Ion Gânscă îmbrăcat în haine din pănură îşi imaginează mai lesne că are în faţă un gospodar harnic, şugubăţ şi mereu pus pe glumă decât că omul acela este subofiţer la compania de pompieri din Câmpulung. Când vorbeşte despre buciume nu uită niciodată să povestească râzând cum era să rămână fără cal din cauza unuia.

Florin Liţu este cel mai tânăr dintre buciumaşi. Are gospodărie bună, frumoasă. A terminat liceul şi vrea să se şcolească mai mult, căci în ziua de azi trebuie să ai multă şcoală ca să poţi dovedi lumii că nu eşti un oarecare. Îi place şi sportul, practică halterele şi artele marţiale, iar asta îl ajută să nu se plângă că e prea grea munca la pădure.

Sus, la târlă, unde îi place să se retragă din lume, Vasile Alboi are un adevărat atelier de sculptură. Dumnezeu i-a rânduit harul încrustării lemnului. Lingurile din lemn pe care le ciopleşte sunt adevărate obiecte de artă. Pe una dintre ele a încrustat istoria păcatului originar, cu Eva şi Adam străjuind pomul interzis. Pe coada alteia a sculptat cu migală Cina cea de Taină. Cu mâna sa a făcut blidarul, ramele, tabloul şi blidarul din casă. Vara urcă muntele, la stână, unde în fiecare seară cheamă turmele cu buciumul. Îl îngrijorează soarta păstoritului. „Nu se mai ridică nimenea care să ţină gospodărie. Ne aşteaptă vremuri grele, nu ştim unde vom ajunge. Dar eu, câtă vreme voi mai fi, nimeni dintre cei care au ţinut înaintea mea pământul ăsta pe care am gospodăria nu o să aibă pricină de nemulţumire“. Vasile încrustează şi cornul de cerb. Viaţa pe munte l-a deprins cu răbdarea şi cu tăria de a înfrunta greutăţile. Şi nimeni dintre cei care i-ar cerceta viaţa n-ar crede că lucrurile măiestrite pe care le-au cioplit mâinile sale au fost săvârşite la lumina firavă a unei lămpi cu gaz.

Nişte oameni simpli şi frumoşi la suflete precum sunt munţii împăduriţi au reuşit cu dragostea lor pentru bucium să învie şi să înflorească o datină din bătrâni. Cântecul trâmbiţelor de lemn legate cu albe curele de scoarţă de mesteacăn este rugăciunea lor curată.

Rotund ca soarele şi tainic ca stelele

Nu sunt puţini 60 de ani. Dar Grigore Crăciunescu zice că nici prea mulţi nu sunt ca să nu mai facă faţă muncilor din gospo-dărie. Are 17 vite, vreo 70 de oi cu 28 de miei şi singur le poartă grija. Iarna le aduce fân de pe munte, din clăile clădite peste vară. Când dă colţul ierbii îşi urcă animalele la stână, lângă Popii Rarăului, unde rămâne cu ele până toamna târziu. S-a obişnuit cu munca şi dacă stă degeaba i se pare că îmbătrâneşte. Are grijă şi de nepoţi, tot singur. Pe cel mai mic, pe Alexandru, îl iubeşte cel mai mult, că e băiat şi cândva grijile şi rostul gospodăriei o să i le lase. Dar până atunci trebuie să-l înveţe cum să buciume rotund ca soarele, lin ca luna şi tainic ca stelele, astfel încât să mângâie cu cântecul său fruntea gânditoare a cerului, din care coboară peste omenire voia Celui Sfânt.

Casian BALABASCIUC

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1772
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bucurie la vreme de toamnă

Adriana Ciortan s-a născut la Copşa Mică, judeţul Sibiu, unde a urmat şcoala de meserii şi a devenit croitoreasă. La vârsta de 16 ani l-a cunoscut pe viitorul ei soţ, ialomiţean, care a avut răbdare ca iubita lui să termine şcoala, să ajungă la majorat ca să o ia de soţie. Marea dragoste care i-a legat dainuie şi acum, când sunt părinţi, au o fetiţă de trei ani, iar greutăţile le apasă umerii tineri.

Sărăcia care naşte ambiţii

Locuiesc în gazdă într-o căsuţă undeva în zona de nord a oraşului Constanţa. Fiecare zi este o provocare. Zadarnic a căutat Adriana o slujbă care să le aducă un venit cât de mic. Din salariul soţului nu mai rămâneau decât câţiva lei pentru mâncare. În acest context, Adriana a luat o hotărâre: prepară conserve pentru iarnă după reţete străvechi ardeleneşti. Au mers la părinţii soţului, la Feteşti, care au loc pentru grădină. Au plantat legume, verdeţuri, s-au străduit să fie cât mai ecologice şi s-au apucat de lucru.

Din legume proaspete, Adriana Ciortan prepară conserve cu un gust uimitor. În primul an, la prima încercare, a mers în piaţa din zonă, a vorbit cu administratorul acesteia şi a obţinut un loc în care să le vândă. Primii cumpărători s-au întors repede şi au cumpărat marfă de trei ori mai multă, apoi le-au spus şi prietenilor. Acum abia mai face faţă. Gospodinele îi aduc borcane, îi dau bani, fixează o dată şi exact atunci, cu o calitate ireproşabilă, conservele sunt gata.

Mai frumoase ca în reclamă

Am cunoscut-o la Târgul de toamnă, la Ziua Recoltei la Constanţa. Conservele de pe tarabă erau ca în revistele de reclame. Iar ea, atât de tânără şi de frumoasă! În câteva ore a vândut tot ce a adus pentru ziua respectivă. Avem timp să vorbim şi despre reţetele învăţate de la bunica, de la mama ei din Ardeal: gogoşari umpluţi cu struguri, conopidă, morcovi; ciuşca floricică – adică ardeiul iute pitic şi frumos ca o floricică – pus la murat; sfeclă roşie cu hrean; zacuscă pentru care toate ingredientele sunt coapte, nimic prăjit, nimic dăunător pentru sănătate; tocană de legume; salată de crudităţi (conopidă, gogonele, morcov, ţelină) cu oţet pentru aperitiv. Un alt aperitiv: măsline, ciuperci, gogoşari şi vinete, toate tăiate cubuleţe puse în oţet, foarte bune pentru friptură, apoi ciuperci, vinete, puţin usturoi şi sos de roşii...

Preţul bănuţului cinstit

Are doar 23 de ani şi când o auzi cum vorbeşte şi cum se mândreşte cu bunătăţile ei, nu îţi vine să crezi. Dar adevărul este că din munca ei familia şi-a rezolvat problemele curente. Trăiesc decent, pot să-i asigure fetiţei tot ce are nevoie. Deocamdată nu se gândeşte la o afacere în sine. Sunt atâtea taxe de plătit, documente de făcut...

Munceşte enorm, fiecare bănuţ este câştigat cinstit. Alte tinere la vârsta ei sunt interesate doar de modă şi de discoteci. Multe fete de la ţară nici nu concep să încerce să câştige un bănuţ aşa cum face Adriana Ciortan.

Poate, cine ştie, le-o veni gândul cel bun!

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
623

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bugetul agricol 2009 într-un an de recesiune economică

În forma actuală a proiectului de buget, agricultura va beneficia, în 2009, de o susţinere financiară internă şi comunitară de peste 16 miliarde lei. Efortul bugetar naţional şi sprijinul extern par la prima vedere imense, dacă avem în vedere previziunile sumbre privind evoluţiile economice naţionale şi internaţionale din următorii doi ani.

- Contribuţia alocaţiilor financiare naţionale la construcţia bugetului agricol pe 2009 însumează aproximativ 8,3 miliarde lei.
- Susţinerea financiară din partea Uniunii Europene, în principal prin programele de sprijin FEADR, FEGA şi PHARE, este de circa 8,4 miliarde lei, depăşind cu 2,2 miliarde lei alocaţiile aferente bugetului agricol pe 2008.
- Prioritatea bugetului agricol pe 2009 o reprezintă susţinerea financiară a activităţii productive, respectiv sectoarele zootehnic şi vegetal, cărora le sunt alocate aproximativ 5,5 miliarde lei.

Zootehnie

- Sprijinul direct acordat producătorilor agricoli, reprezentând plăţile directe pe suprafaţă şi ajutorarea crescătorilor de animale, este de 4,6 miliarde lei, respectiv cu 1,3 miliarde lei mai mult decât în 2008.

Pentru sprijinirea producătorilor agricoli din sectorul animalier sunt alocate 1,5 miliarde lei, din care 872 milioane de lei pentru:

- susţinerea ameliorării populaţiei de animale;
- susţinerea îmbunătăţirii calităţii produselor de origine animală;
- susţinerea măsurilor pentru producerea şi comercializarea produselor apicole.
- Valoarea plăţilor naţionale directe, complementare pentru speciile bovine, ovine şi caprine, se ridică la 550 milioane de lei.
- Pentru achiziţionarea materialului seminal congelat de taur sprijinul se ridică la o valoare de 8,4 milioane lei
- Sprijinul financiar acordat producătorilor agricoli în 2009 pentru achiziţionarea berbecilor şi ţapilor de reproducţie este de 25 milioane lei.

Sectorul vegetal

- Proiectul de buget pe 2009 prevede susţinerea financiară a 16 culturi, plantaţii horticole şi pajişti. Nivelul plăţii unice pe suprafaţă este de 60,75 euro/ha, la care se adaugă plăţi naţionale complementare, în medie de 46,71 euro/ha. De o susţinere specială au parte culturile de sfeclă de zahăr, tutun şi hamei.

Sprijinul acordat producătorilor agricoli din sectorul vegetal însumează 842 milioane de lei. Direcţiile spre care se îndreaptă sprijinul sunt:

- asigurarea seminţelor şi materialului săditor certificat necesar însămânţării - 23 milioane lei;
- susţinerea creditului agricol - 150 milioane lei;
- sprijinul financiar acordat producătorilor agricoli din sectorul vegetal şi cel de îmbunătăţiri funciare, în

conformitate cu prevederile HG 420/2008 – ajutoare de stat, în limita sumei de 110 milioane lei;

- susţinerea producţiei marfă de sfeclă, orez, plante textile - 38 milioane lei;
- susţinerea producţiei marfă de soia - 49,5 milioane lei;
- susţinerea asociaţiilor de producători în vederea afilierii la organizaţii UE conform HG 401/2008 - 800.000 lei;
- înfiinţarea culturilor agricole din toamna anului 2008 – în limita sumei de 309 milioane lei;
- formarea profesională, informarea şi difuzarea de cunoştinţe – 6 milioane de lei.

Vestea tristă este că sistemul hidroameliorativ va beneficia de o susţinere financiară în sumă totală de 953 milioane de lei, ceea ce înseamnă de trei ori mai puţin faţă de alocaţiile prevăzute prin bugetul pe 2008.

Una dintre explicaţii ar fi nivelul scăzut al suprafeţelor pentru care proprietarii au încheiat contracte de irigaţii. Investiţiile, reabilitarea şi întreţinerea sistemelor de irigat, desecările şi combaterea eroziunii solului depăşesc cu puţin 107 milioane de lei, revenind doar 17 lei/ha.

Revine în actualitate programul Fermierul, pentru continuarea căruia au fost alocate peste 591 milioane de lei care se adaugă celor aproximativ 700 milioane de lei alocate în a doua parte a anului 2008.

Silvicultura pare a fi lăsată să se dezvolte de una singură, cum s-ar spune. Sprijinul financiar destinat Proiectului de Dezvoltare Forestieră este infim, de numai 332 milioane de lei.

Susţinerea ştiinţei şi cercetării se realizează în cadrul unui plan sectorial gândit pe o perioadă de 4 ani, respectiv între anii 2006-2010. Bugetul estimativ al Planului Sectorial este de maximum 102,4 milioane lei, din care în anul 2008 ar fi trebuit să se cheltuiască 28 milioane de lei, iar pentru 2009 alocaţiile sunt limitate la 35 milioane de lei.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1686

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. Vasile -- (6-November-2009)Bugetul pentru agricultura la ora actuala este o mare minciuna

° 2. Alexandru -- (6-November-2009)Se pare ca la sfarsitul anului 2009 agricultorii nu au obtinut ceea ce isi doreau.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bugetul agricol, ca şi cum n-ar fi!

• Alocaţiile financiare, date în urmă cu trei ani

S-a ales praful de banii necesari agriculturii! Ultima variantă arată că, pentru anul 2009, bugetul României abia mai ajunge la 51,16 miliarde de euro (204,6 miliarde de lei) şi reprezintă 35,3% din produsul intern brut (PIB), estimat la 144,7 miliarde de euro (579 miliarde lei). Acestea sunt datele prezentate oficial de premierul Emil Boc şi de Gheorghe Pogea, ministrul Finanţelor Publice, la sfârşitul unei şedinţe de Guvern, la Palatul Victoria.

Agricultura, prioritate doar în vorbe

Chiar dacă toată lumea a recunoscut că agricultura trebuie să fie una dintre priorităţile naţionale, când a fost vorba de împărţirea banilor situaţia s-a schimbat, devenind dramatică pentru agricultori. Conform proiecţiei bugetare, Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR) a primit numai 1,37% din PIB, ceea ce reprezintă 7,9 miliarde de lei, din care 4 miliarde sunt fonduri europene.

Restul trebuie să acopere cheltuielile bugetare aferente acţiunilor finanţate integral din fonduri naţionale, cofinanţarea şi cheltuielile neeligibile corespunzătoare fondurilor externe nerambursabile, cheltuielile bugetare destinate prefinanţării fondurilor externe nerambursabile, precum şi plafonul creditelor externe rambursabile.

Conform penultimei proiecţii bugetare, făcute în luna ianuarie de acelaşi Gheorghe Pogea, MAPDR ar fi trebuit să primească 13,4 miliarde de lei, mai mult cu 1,64 de miliarde (13,95%) faţă de anul trecut.

Totalul cheltuielilor bugetare s-ar fi ridicat la 6,174 miliarde de lei. În această sumă ar fi intrat acţiunile finanţate integral din fonduri naţionale (5,24 de miliarde), cofinanţarea şi cheltuielile neeligibile aferente fondurilor externe nerambursabile din Fondul European de Garantare pentru Agricultură, Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală şi Fondul European pentru Pescuit.

La acele 6,174 miliarde de lei s-ar mai fi adăugat la buget fondurile externe nerambursabile de 7,11 miliarde lei şi creditele externe rambursabile de 154,12 milioane de lei. Aşadar, finanţarea europeană nerambursabilă, de 7,11 miliarde lei, era foarte aproape de actualul buget, de 7,9 miliarde de lei! Ce să mai vorbim de proiectul de buget al Guvernului Tăriceanu, prin care se aloca agriculturii 17,3 miliarde lei. În acest caz, banii europeni nerambursabili reprezentau peste 8 miliarde de lei.

Dacă tragem o linie şi facem socoteala, rezultă că România a renunţat la cel puţin 4 miliarde de lei oferiţi pe tavă de Uniunea Europeană, sumă nerambursabilă numai în cazul agriculturii. Dacă mai punem la aceeaşi socoteală şi cofinanţarea internă, înseamnă că agricultorii români vor pierde peste 8 miliarde de lei.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
835

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Bugetul agriculturii, într-un an de criză economică > REVISTA LUMEA SATULUI

Bugetul agriculturii, într-un an de criză economică

În urmă cu 4-5 ani, când bugetul agriculturii a scăzut sub limita de avarie, de 3% din PIB, fermierii şi organizaţiile profesionale ameninţau cu acţiuni de protest. În 2011, cheltuielile bugetare sunt prevăzute la un nivel de numai 1% din PIB, iar reprezentanţii Ministerului Agriculturii susţin că nu este prea rău. Ei au convingerea că dacă vor fi atrase şi fondurile europene, atunci va fi pentru prima dată în ultimii ani când vor putea fi finanţate toate cheltuielile orientate spre susţinerea producţiei pentru piaţă şi investiţiile productive. Această afirmaţie a domnului Valeriu Tabără are la bază faptul că în 2011 Ministerul Agriculturii porneşte la drum fără restanţe în ce priveşte plăţile pe anul 2010. Să dăm, deci, crezare celor care poartă răspunderea gestionării bugetului agriculturii. Pe elemente constitutive de cheltuieli, bugetul pe 2011 are următoarea structură:

Date de referinţă

- Bugetul de stat al României pe anul 2011 prevede obţinerea unor venituri totale de 80.812 milioane de lei. Volumul cheltuielilor este dimensionat la 108.492 milioane lei. Trăgând linie, rezultă un deficit bugetar de 27.680 milioane lei.
- În ordinea priorităţilor bugetare, agricultura ocupă poziţia a patra, după alocaţiile acordate ministerelor Muncii, Transporturilor şi Administraţiei.

Este pentru prima dată când agriculturii i s-a fixat un buget a cărui dimensiune depăşeşte alocaţiile direcţionate celor două ministere, care asigură dezvoltarea activităţii productive în România: Ministerul Economiei şi Ministerul Dezvoltării Regionale.

- Spre deosebire de alte ramuri, agricultura are şansa de a beneficia de o alocaţie financiară europeană pe cât de ademenitoare, pe atât de incertă dacă avem în vedere penalizările la care recurg comisarii europeni. Cei de la Bruxelles promit o susţinere financiară importantă. Pentru a beneficia de ea, guvernanţii trebuie să dovedească cheltuirea raţională a fiecărui cent, ceea ce este greu de îndeplinit.

Priorităţile investiţionale în agricultură

Cheltuielile de investiţii prevăzute pe 2011 însumează 1.359 milioane lei.

În anul 2010, MADR a avut în program un număr de 38 de obiective/proiecte/programe de investiţii, din care 27 se află în continuare în execuţie. În 2011, proiectele de investiţii vizează implementarea măsurilor prevăzute prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală, susţinut în cea mai mare parte din fondurile europene.

În domeniul îmbunătăţirii funciare vizează:

- reabilitare priză de apă SPR Gemenele din incinta îndiguită Insula Mare a Brăilei;
- modernizarea staţiilor de pompare de desecare SPD Tifaru Butoi şi Ianoş, refacerea capacităţii de transport a reţelei de desecare Amenajarea Ghidici;

- reabilitarea lucrărilor de desecare din incinta îndiguită Vedea Pietroşani;
- reabilitarea staţiilor de pompare de desecare SPE Bălteni şi SPE Sculeni din Amenajarea Trifeşti Sculeni;
- reabilitarea unor staţii de evacuare din incinta Insula Mare a Brăilei;
- reabilitare amenajare combaterea eroziunii solului Râul Doamnei, zona Domneşti, jud. Argeş.

Nivelul plăţilor la hectar

În mod normal acesta ar trebui să crească faţă de 2010. În cel de al cincilea an de la aderare, susţinerea europeană plus cea naţională va ajunge, în medie, la 170 euro/ha. Ea diferă de la o plantă la alta, dar schemele de sprijin faţă de anul trecut, prevăd nivele egale pentru majoritatea culturilor de bază, excepţie făcând sfecla de zahăr, care beneficiază de o susţinere importantă, după ce, în anul 2009, cultura a fost exclusă din schema de plăţi naţionale complementare, din cauza mai ales unor erori de fundamentare. Pozitiv este că guvernul reia subvenţia pentru cultivatorii de sfeclă. Partea negativă ţine de slaba informare a fermierilor, care este lăsată mai ales pe seama patronatului şi asociaţiilor cultivatorilor de sfeclă.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
772

□

Comentarii

□

□

1. eremia petre _ -- (28-January-2011)Sa realizam investitii in care sa producem produse agricole pentru vanzare pe euo nu pe ron. am investit fonduri in carne de porc si vin care nu ies din tara .nu avem fonduri de reconversie pentru a produce fructe=cirese ,caise, prune care prin calitate nu au egal in EUROPA. Tona de cirese se vinde cu 2000 e,cea de prune cu 600 e iar caisele cu 1000 e .sa producem pentru export si vom avea si in tara pietele pline cu fructe romanesti .cel mai bogat minister nu sustine productia de export pentru plata datoriei externe

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

bugetul-agriculturii-sub-semnul-prudente...

Bugetul Agriculturii, sub semnul prudenţei şi austerităţii

Bugetul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR), pe anul 2012, a fost stabilit la 14.977.561.000 lei, reprezentând 2,54% din PIB (588.940.000.000 lei).

Analiza comparativă arată că bugetul în 2012 este mai mic decât cel rectificat din acest an, cu 878.967.000 lei. El este mai mare decât bugetul iniţial pe 2011, care a fost de 11.676.518.000 lei, dar şi faţă de cel din anii 2008, 2009 şi 2010.

Dacă ţinem cont că în fiecare an au avut loc rectificări bugetare, este posibil ca, şi în 2012, bugetul să fie suplimentat, în funcţie de performanţele economiei.

Menţionăm că avansul acordat de UE inclus în buget, pentru finanţarea programelor PNDR şi POP, în valoare de 5.929.125.000 lei, este un fel de fond de rulment din care se fac plăţi de 2-3 ori pe an, după care MADR prezintă cheltuielile la UE şi recuperează acele sume.

Surse de finanţare

I. Buget de stat - 5.204.236.000 lei, dintre care:

- cheltuieli de personal, întreținere și funcţionare, chel-tuieli de capital - 904.917.000 lei;
- ajutoare de stat acordate producătorilor agricoli din fonduri naţionale - 2.370.193.000 lei;
- finanțarea cheltuielilor neeligibile (TVA) și cofinanțarea fondurilor externe nerambursabile aferente FEGA, FEADR şi FEP - 1.878.331.000 lei;
- prefinanțarea împrumuturilor externe de la BIRD, destinate finanțării unităţilor de management al proiectului Modernizarea Sistemului de Informare și Cunoaştere în Agricultură şi a proiectului Reabilitarea și Modernizarea Sistemelor de Irigaţii - 50.795.000 lei.

II. Avans UE

Avans acordat de UE pentru finanţarea programelor PNDR și POP - 5.929.125.000 lei.

III. Împrumut angajat de MADR

Împrumut acordat MADR de către Ministerul Finanțelor Publice din venituri din privatizare, pentru prefinanțarea schemei de plată pe suprafață (SAPS) și a măsurilor de piaţă pe anul acesta - 3.800.000.000 lei.

IV. Venituri proprii

Venituri proprii din Fondul de ameliorare a fondului funciar agricol - 44.200.000 lei.

Ajutoare de stat

La sfârşitul anului 2009 s-a încheiat perioada de tranziţie, iar ajutoarele de stat existente la momentul aderării nu mai pot fi acordate, conform anexei V, punctul 3, lit. b din Tratatul privind aderarea Republicii Bulgaria şi a României la Uniunea Europeană. Ca urmare, MADR a pregătit o serie de scheme multianuale noi de ajutor de stat, compatibile cu legislaţia comunitară, care se acordă începând cu anul 2010 (până în 2013), după

notificarea şi/sau aprobarea Comisiei Europene.
Baza legală pentru acordarea acestor bani este OUG nr. 14 din 29 ianuarie 2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată prin Legea nr. 74/2010.
Scheme de finanţare aplicate în 2012
Subvenţionarea accizei la motorina utilizată în agricultură se ridică la 380.995.000 lei. În baza HG nr. 408/2010, producătorii agricoli din sectoarele vegetal şi zootehnic beneficiază de o reducere la acciză de 1,20 lei/litru.
Subvenție pentru bunăstarea păsărilor – 195.000.000 lei. În baza HG nr. 838/2010, producătorii agricoli din sectorul avicol, în urma angajamentelor asumate voluntar în favoarea bunăstării păsărilor, beneficiază de o susţinere financiară din bugetul anului 2012, aferentă activităţilor din perioada 15 octombrie 2011 – 31 martie 2012. Sprijinul se asigură prin șase măsuri care pot fi accesate separat sau în combinaţii, constând în acordarea unei subvenţii de 722 lei/UVM pentru pui de carne, 1.063 lei/UVM pentru găini ouătoare, 1.362 lei/UVM pentru găini de reproducţie rase grele, 2.062 lei/UVM pentru pui de curcă, 1.030 lei/UVM pentru boboci de gâscă și 866 lei/UVM pentru boboci de raţă, dacă se accesează toate măsurile.
Subvenţie pentru bunăstarea porcilor – 155.000.000 lei. Producătorii agricoli din acest sector, în baza HG nr. 839/2010, care s-au angajat voluntar în favoarea bunăstării porcilor, beneficiază de susţinere financiară din bugetul anului 2012, aferentă activităţilor desfășurate în perioada 15 octombrie 2011 – 31 martie 2012. Sprijinul financiar se asigură prin șapte măsuri care pot fi accesate separat sau în combinaţii constând în acordarea unei subvenţii de 535 lei/UVM pentru porci graşi, 1.376 lei/UVM pentru scrofiţe și 415 lei/UVM pentru scroafe, dacă se accesează toate măsurile.
Sprijin pentru asigurarea producţiei agricole – 42.549.000 lei. În baza HG nr. 756/2010, producătorii agricoli beneficiază de o subvenţionare din prima de asigurare, în funcţie de riscurile asigurate, despăgubirile urmând a fi plătite de firmele de asigurări. Valoarea sprijinului este de:
- 70% din prima de asigurare pentru poliţele care prevăd acoperirea pierderilor cauzate de fenomene meteorologice nefavorabile, care pot fi asimilate dezastrelor naturale, precum îngheţul, grindina, poleiul, ploaia sau seceta;
- 50% din prima de asigurare pentru poliţele care prevăd acoperirea pierderilor cauzate de fenomenele meteorologice nefavorabile, care pot fi asimilate dezastrelor naturale cum ar fi îngheţul, grindina, poleiul, ploaia sau seceta, precum şi a altor pierderi cauzate de fenomene meteorologice nefavorabile şi/sau de pierderile cauzate de boli ale animalelor sau plantelor ori de infestări parazitare.

Plăți naţionale complementare directe pentru sectorul animal – 1.002.023.200 lei. Pentru ovine şi caprine, în limita sumei de 336.491.500 lei, se acordă 45 lei/cap, pentru un efectiv de 7.482.520 de capete. Pentru bovine, limita sumei este de 665.531.700 lei, cu un sprijin de 460 lei/cap, pentru un efectiv maxim de 1.447.000 de capete.
În ambele situații, plata se face o singură dată pe an, în funcţie de efectivul de animale înregistrat în registrul naţional al exploatațiilor, la datele menționate în actul normativ.
Alte subvenții se acordă pentru: ameliorarea raselor de animale (21.000.000 lei), în baza HG nr. 207/2011; plata execuţiei scrisorilor de garantare, certificate de depozite (5.480.800 lei); ecarisaj, colectare cadavre animale (5.815.000 lei).
Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
780
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Uniunea Europeană, în date şi cifre

Bugetul Uniunii Europene

Administraţia Uniunii Europene este formată din Parlament, un serviciu civil şi unul juridic, distincte de cele ale statelor membre. Aceste instituţii se ocupă cu aplicarea tratatelor, legilor şi convenţiilor semnate între statele membre, activităţi care implică costuri la care se adaugă şi cele legate de aplicarea politicilor comune la nivel comunitar. Pentru a plăti toate serviciile, UE a planificat pentru perioada 2007-2013 un buget de 867,3 miliarde de euro.

Administraţia UE are la bază Consiliul de Miniştri, Comisia Europeană şi Parlamentul. La acestea se adaugă Curtea Europeană de Justiţie, care este plătită tot din bugetul Administraţiei, însă doar primele trei instituţii contribuie la stabilirea bugetului anual. Bugetul pentru un an sau pentru mai mulţi ani este stabilit în avans, dar calculele finale ale plăţilor care revin fiecărui stat în parte nu se completează decât după ce se termină anul fiscal, astfel încât informaţiile legate de încasări şi cheltuieli să fie valabile. Administraţia UE obţine majoritatea încasărilor în mod indirect din plăţile făcute din trezoreriile statelor membre.

Aceste încasări sunt divizate în patru categorii:

- Resurse proprii tradiţionale: reprezintă taxe încasate în beneficiul UE, în principal rezultate din taxele de import ale produselor care intră în Uniune;
- TVA aplicat pe resursele proprii: sunt taxe aplicate cetăţenilor UE şi care derivă dintr-o proporţie a TVA-ului impozitat în fiecare stat membru; taxa TVA diferă de la un stat la altul şi de aceea se foloseşte o formulă specială de calcul;
- Produsul Intern Brut bazat pe resurse proprii: reprezintă cea mai mare contribuţie la bugetul UE;
- Alte încasări: reprezintă doar 1% din bugetul UE.

În bugetul anului 2006, cea mai mare cheltuială a bugetului UE a fost capitolul agricultură (ajutoare directe, restituiri la export, stocuri, dezvoltare rurală şi altele), în jur de 46,7% din bugetul total. Următoarele au fost cheltuielile structurale (Obiectivul 1, Obiectivul 2, Obiectivul 3, alte măsuri structurale, iniţiative comunitare, măsuri inovatoare şi asistenţă tehnică, alte acţiuni structurale specifice şi fonduri de coeziune), cu aproximativ 30,4% din total. Politicile interne au ocupat locul trei cu aproximativ 8,5%. Administraţia a cheltuit 6,3%, iar acţiunile externe, strategiile de preaderare, compensaţiile şi rezervele au înregistrat următoarele procente: 4,9; 2,1; 1 şi respectiv 0,1.

Cota României

În cadrul Bugetului Uniunii Europene, pentru perioada 2007-2013 România se prezintă astfel: primeşte 32 miliarde de euro şi plăteşte Uniunii 7,2 miliarde de euro. În aceste condiţii, România va înregistra un beneficiu net de 25 miliarde euro, ceea ce se poate transpune într-un beneficiu net de 1.159 euro pe cap de locuitor.

În următoarea ediţie vă prezentăm date referitoare la Conceptul de piaţă unică.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Răspunsul corect la întrebarea din numărul anterior este c – Abolirea punctelor de control vamal între ţările participante.

În ce an a fost oraşul Sibiu desemnat ca fiind Capitală Culturală Europeană?

a. 2008 b. 2006 c. 2004 d. 2007

Răspunsul corect... în numărul viitor al revistei Lumea Satului. Succes!

Glosar de termeni

EUROSTAT

Reprezintă Oficiul Statistic al Comunităţilor Europene şi este un instrument al Comisiei Europene care furnizează date şi promovează armonizarea metodelor statistice între statele membre. Eurostat publică periodic statistici economice şi de convergenţă monetară, statistici comerciale, de afaceri, sociale şi regionale, agricole, dar şi statistici referitoare la mediu şi energie. Rolurile Eurostat sunt de a produce date macroeconomice în folosul Băncii Centrale Europene, de a oferi date folositoare în analizele deficitului bugetar înregistrat în statele membre şi date regionale şi clasificări specifice necesare aplicării politicilor structurale ale Uniunii Europene.

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
924

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Buletin pomicol aprilie

Toate speciile pomicole au realizat pragul biologic, iar după dezmugurit, în 15-20 zile apar bobocii florali, se răsfiră inflorescenţele şi pomii înfloresc. Succesul asigurării cantitative şi calitative a rodului depinde de efectuarea corectă, pe specii, a tratamentelor. Mai jos vă prezint câteva reţete pentru stoparea atacului de taphrina la piersic, monilioza la cireş, cais şi prun, dar şi pentru combaterea insectelor (minatoare, gărgăriţe, păduchele din San José, afide) care afectează toate speciile.

Cais şi piersic

- Faza de buton roz – Funguran 2 kg/ha + Score 0,2 l/ha + Fastac 0,2 l/ha + uree 3 kg/ha.
- La răsfirarea florilor – Folicur 0,7 l/ha + Dithane 2 kg/ha + Calypso 0,2 l/ha + Border 2 l/ha + uree 3 kg/ha.
- Când 50% din flori sunt deschise – Score 0,2 l/ha + Basaplant 18:12:18 – 3 kg/ha.

Dacă plouă în perioada de înflorit se repetă tratamentul 2.

Prun

- Faza de buton alb – Funguran 2 kg/ha + Fastac 0,15 l/ha + Border 1 l/ha + uree 3 kg/ha.
- Începutul înfloritului – Folicur 0,5 l/ha+Calypso 0,2 l/ha.

Cireş

- Faza de buton alb – Funguran 3 kg/ha + Score 0,2 l/ha + Fastac 0,2 l/ha + Border 2 l/ha + uree 3 kg/ha.
- Începutul înfloritului – Folicur 0,7 l/ha + Dithan 2 kg/ha + Calypso 0,2 l/ha + SUPRAFOL 30:10:10 3 kg/ha.
- Când florile sunt deschise – Score 0,2 l/ha + Vondozeb 2 kg/ha.

Măr

- Stadiul de urechiuşe – Funguran 3 kg/ha + Reldan 1 l/ha + Clarinet 0,7 l/ha + uree 3 kg/ha.
- Faza de buton roz – Systhane F. 0,2 l/ha + Dithane 2 kg/ha + Fastac 0,3 l/ha + uree 3 kg/ha.
- Faza de răsfirare a florilor – Calypso O,2 l/ha + Blue Shield 4 kg/ha + Border 3 l/ha.

Pentru polenizare trebuie aduşi stupi, dar, şi mai practic, cu trei cutii cu bondari pe ha se dublează producţia. Tot acum trebuie să erbicidăm pe rând cu 1 l/ha Basta la 100 l apă, dar şi cu Glifosat. Plantaţiile nou înfiinţate se udă zilnic şi tot acum se aplică manual la fiecare pom 50 g complexe 20:20:20. Orice rabat făcut de la aceste reguli înseamnă producţii mici, boli şi dăunători.

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1924

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

buletin-pomicol-luna-iunie_l1218.html

Buletin pomicol, luna iunie

- Producţia de fructe se prognozează foarte ridicată pentru toate zonele şi de aceea trebuie să asigurăm în optim factorii care conduc la obţinerea acestora.

Darnică cu noi, natura ne asigură lumină, căldură, aer pentru fotosinteză, precum şi oxigen şi carbon atât de necesare producţiei de fructe. Pomicultorului îi revine rolul de a asigura, în primul rând, apă şi hrană: azot proteic şi anhidridă fosforică pentru creşterea fructelor şi pregătirea producţiei din 2012, potasiu pentru culoare şi calitate, calciu pentru fructe, precum şi magneziu, bor, mangan, fier pentru asimilarea primelor trei elemente. Hrana se asigură odată cu tratamentele fitosanitare, folosind aşa cum spuneam azot proteic (uree) şi anhidridă fosforică (superfosfat), care se găsesc în unele îngrăşăminte foliare foarte scumpe, dar de neînlocuit.

Tratamente

La specia cireş, care se recoltează în această lună, se aplică următoarele tratamente:

- la pârgă – OMITE 570 EW – 1 l/ha + TOPSIN 500 SC – 1,5 l/ha + MOSPILAN 20 SG ½ – 0,2 l/ha + LASAR 240 SC ½ – 0,6 l/ha + DELTA Ca EDTA 10%;
- pentru producţia anului 2012, după recoltare se aplică, din 10 în 10 zile, câte 10 kg UREE 46 la hectar, împreună cu SUPRAFOL, câte un kg/ha şi alternativ un fungicid şi un insecticid.

La specia măr avem atac de boli cum sunt erwinia, rapănul, făinarea, dar şi de dăunători precum insectele minatoare, păduchele din San José, viermele merelor pentru care vom face minim trei tratamente cu următoarele substanţe şi doze la hectar:

- primul tratament (prima decadă): SYSTHANE FORTE – 0,2 l + MYCOGUARD 500 SC – 2 kg + NURELLE D 1 l;
- al doilea tratament: la 5-10 zile (fructe de 2,5 cm): GET TESSLA 0,5 l + PROTEUS OD 110 – 0,5 + uree 3 kg;
- al treilea tratament (ultima decadă) CLARINET 1 l + IMIDAN 50 WP 1 l + 3 kg uree.

La specia prun avem în această perioadă atac de monilioză, cercosporioză, polystigma (pătarea roşie a frunzelor), dar şi de păduchele din San José, viermele prunelor, insecte defoliatoare.

- primul tratament (prima decadă): MYCOGUARD 500 SC 2 l/ha + RELDAN 40 EC 1 l/ha + SUPRAFOL 30: 10: 10 – 3 kg/ha;
- al doilea (în ultima decadă) : VONDOZEB 80 - 2 kg/ha + OMITE 1 l/ha + NOVADIM 1 l/ha + uree 3 kg/ha + DELTA Ca EDTA 3 kg/ha.

La speciile cais şi piersic acţionăm pentru asigurarea de fructe sănătoase.

- primul tratament: SIGNUM 0,5 l + IMIDAN 50 WP 1 l + BASAPLANT 3:15:36 câte 3 kg/ha;
- al doilea tratament după 15 zile: MYCOGUARD 500 SC 2 kg + LAMDEX 5 EC 0,2 l/ha + OMITE 570 EW 1 l + uree 3kg.

Apa este vitală

În luna iunie este esenţial să asigurăm apa, irigând prin picurare, când zilnic fiecare pom va primi 4 litri de apă la care adăugăm IRIFERT 0,6 gr/pom, sau prin aspersiune, asigurând un volum de apă de 1.200 mc/ha. Acum cresc fructele, de aceea se aplică manual pe pom, diferenţiat conform evaluării, câte 100-500 g de îngrăşământ NOVATEC. Pomii tineri primesc săptămânal 10 l apă şi lunar, tot prin aplicare manuală, 50 g NOVATEC la fiecare pom. Să nu uităm să combatem buruienile indiferent de vârsta pomilor cu erbicide de contact cum este BASTA sau cu sistemice, cum este GLIFOSAT-ul. Pe interval iarba se coseşte şi se lasă pe loc.

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
1676
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Buletin pomicol pentru luna septembrie

Luna septembrie încheie ciclul de producţie al anului 2011, odată cu recoltarea ultimelor soiuri de prune şi mere, la care vom aplica 1-2 tratamente pentru coacere şi rezistenţă la păstrare.

Primul tratament se va face cu 3 kg Dungal + 1,5 kg Captan + 1 kg Cocide sau Hidrofert care se aplică pentru culoare.

Al doilea tratament, în special pentru merele puse la păstrare, se face cu 1 kg Delta Ca +1,5 kg Topsin.

Se recomandă ca atât merele, cât şi prunele să se recolteze în pârgă.

Pregătirea producţiei anului 2012

În ultimii cinci ani, la ferma din Însurăţei am aplicat tratamentele recomandate de specialiştii din Italia şi Olanda atât la plantaţiile clasice, cât şi la cele intensive şi
ne-am convins de efectul lor datorită producţiilor mari obţinute.

Pentru a pregăti producţia anului următor în lunile iulie şi august, la speciile cireş şi cais s-au aplicat foliar câte 40 kg de uree 46 alături de îngrăşăminte foliare cu micro-elemente. S-a realizat prima condiţie, aceea de a aduce proteinele necesare în celula plantei prin asigurarea raportului de 2/1 între azotul proteic şi cel neproteic.

Celelalte trei condiţii de realizat, pentru ca celula vie să reziste la temperaturile scăzute din iarnă şi la brumele de primăvară, sunt:

- asigurarea raportului de 3/1 între amidon şi azotul proteic;
- asigurarea raportului de 2/1 din apa totală, între apa legată şi cea nelegată;
- creşterea de lipide până la 1% în membrana celulară.

Celula vie are în componenţă acizi nucleici şi proteine, iar în apa celulară există patru elemente: carbon, oxigen, hidrogen şi azot. O parte din acestea planta le ia din aer, iar pe restul le aducem noi prin agrotehnica practicată după 15 septembrie la speciile cireş, cais, piersic şi prun. În luna septembrie vom începe în plantaţiile mari aplicarea de îngrăşăminte starter, lucrarea de arat pe rând, iar la cais şi cireş tăierile de toamnă-iarnă. În plantaţiile aflate în declin vom efectua lucrări de tăiere despre care vom vorbi pe larg în buletinul pe luna octombrie.

În ceea ce priveşte plantaţiile de măr, după recoltare vom aplica următorul tratament: 1,5 kg Microfol combi + 2 kg Nutrigema + 3 kg Ureee 46 + 5 kg zeamă bordeleză.

Tratamente cu zeamă bordeleză, cu hidroxid de cupru vom face şi în lunile septembrie şi octombrie pentru protejarea de boli a speciilor cultivate.

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1122

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Buletin pomicol

Din prognozele emise până la această dată, climatul anului 2011 poate fi considerat benefic pentru pomicultură. Pomii au trecut cu bine peste perioada înfloritului, fără accidente, brume sau îngheţ, au legat mulţumitor şi acum depinde de noi dacă toate speciile vor produce mult şi de calitate. Lucrările în pomicultură în luna mai trebuie să asigure sănătatea pomilor, hrană multă şi de calitate şi, nu în ultimul rând, apă deoarece seceta s-a instalat în toate zonele de cultură. Sănătatea livezilor se asigură aplicând cel puţin trei tratamente pentru combaterea bolilor şi dăunătorilor la speciile sâmburoase şi patru la seminţoase, concomitent cu îngrăşămintele foliare de ultimă generaţie.

Tratamente la seminţoase

La seminţoase vom folosi substanţe pentru stoparea atacului de boli (rapăn, făinare, foc bacterian, monilioză) cu produse de contact pe bază de mancozeb, captan, fosetil de aluminiu, în combinaţie cu produse sistemice cum sunt Chorus, Score, Clarinet, Systhane şi cel puţin o dată cu cele ce conţin sulf şi cupru. Dăunători foarte virulenţi, cum sunt viermele-merelor, afidele, acarienii, minatoarele, omizile defoliatoare, s-au instalat în livezi, iar pentru a le combate vom folosi produse piretroide de contact, dar şi sistemice pe bază de dimetoat, tiacloprid, tiametoxan.

Tratamente la sâmburoase

Speciile de sâmburoase sunt în continuare atacate de agenţi patogeni care provoacă monilioza, pătarea şi ciuruirea frunzelor, băşicarea frunzelor, boli care se combat cu produse pe bază de tebuconazol, mancozeb, captan, difenoconazol, ciprodinil. Dăunătorii – viespi, păduchi, viermi, acarieni, omizi defoliatoare – au generaţii pe tot parcursul lunii mai. Pentru stoparea atacului folosim combinaţia de produse prezentate la seminţoase. La speciile cireş şi prun viermii pot compromite total producţia, motiv pentru care trebuie efectuate patru tratamente. La fiecare dintre ele folosim şi un produs care să păstreze soluţia pe pom, cum este SILWET L 77 care se aplică în doză de 0,150 l /ha.

Alte lucrări

În această perioadă în livadă mai trebuie avute în vedere o lucrare cu freza cu palpator, prăşitul manual acolo unde se impune, dar şi erbicidarea cu glifosat – 1 l/ha în 100 l apă, între pomi pe rând. Pe interval iarba se coseşte şi se lasă pe loc. Se face prima evaluare înainte de căderea fiziologică, se aplică diferenţiat îngrăşăminte complexe pe specii în funcţie de producţie şi se irigă prin sisteme moderne, iar acolo unde acestea nu există vom transporta obligatoriu fiecărui pom săptămânal 20 l de apă. La coroană vom urmări efectul tăierilor executate în iarnă. Acestea vor fi corectate cu lucrări în verde prin ciupirea lăstarilor la 4 perechi de frunze. În plantaţiile noi, până în data de 10 mai se fac incizii pentru formarea etajelor în funcţie de tipul de coroană.

Petre EREMIA
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1783
☐
Comentarii
☐
☐
1. mirela -- (1-May-2011) Vand seminte(samanta)de gladita pentru persoanele care vor sa imprejmuiasca suprafete mari de teren.Gardul din gladita este ieftin, nu vi-l fura nimeni(pentru "fier vechi",nu va taie plasele din sarma,nu intra oile, caprele , iepurii sa va strice recolta sau pomii fructiferi,este bun ca perdea de protectie impotriva vanturilor,imprejmuiri in jurul iazurilor,etc)Asteptarea e mai grea ,pana creste 1-2 ani, dupa care.... nici picior de vietate nu va calca proprietatea. 50 lei/ kg (in jur la 4600 buc de seminte ,aproximativ 200 ml) . tel 0748117363

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bulgarii-banateni-si-sambata-lui-Lazar_l...

Bulgarii bănăţeni şi sâmbăta lui Lazăr > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBulgarii bănăţeni şi sâmbăta lui Lazăr

La începutul ciclului, în ajunul sau sâmbăta Floriilor, se efectua un ceremonial complex, structurat după modelul colindelor, dedicat unei zeităţi a vegetaţiei numită Lazăr sau Lazărică. Obiceiul a fost atestat numai în sudul ţării, în Muntenia şi Dobrogea. Totuşi, acesta este circumscris într-un areal sud-est european mai larg, ceea ce i-a determinat pe folclorişti să-l ataşeze unui străvechi strat cultural traco-elen. Banatul a avut şi el legătură cu acest gen de sărbătorire, de Florii, bulgarii din această regiune, catolici, sărbătoresc sâmbăta lui Lazăr, la Dudeşti şi Vinga. Una dintre fete, participantă la ceremonial – de menţionat că obiceiul era practicat numai de către fete –, numită Lăzărişa, se îmbracă mireasă. Aceasta, împreună cu alte fete cu care formează o mică ceată, colindă în faţa ferestrelor caselor, unde au fost primite.

Lăzăriţa se plimbă cu paşi domoli, înainte şi înapoi, în cercul format de colindătoarele care povestesc, pe o melodie simplă, drama lui Lazăr sau Lăzărică: plecarea lui Lazăr de acasă cu oile, urcarea în copac, pentru a da animalelor frunză, moartea neaşteptată, prin căderea din copac, căutarea şi găsirea trupului neînsufleţit de către surioarele lui, aducerea acasă, scăldatul ritual în lapte dulce, îmbrăcarea mortului cu frunze de nuc, aruncarea scaldei mortului pe sub nuci.

Două zeităţi

Cele două zeităţi preistorice, Lazăr şi Flora, provenite din straturi culturale diferite (tracic şi roman), înrudite în ceea ce priveşte scopul final (renaşterea vegetaţiei la începutul unui nou ciclu calendaristic), sunt celebrate în Calendarul popular în sâmbăta lui Lazăr şi în Duminica Floriilor. Este adevărat că în Evanghelia lui Luca se vorbeşte de un anume Lazăr cel sărac, ca frate al Martei şi al Mariei, despre care se spune că a fost înviat de Iisus, ca după această minune, la intrarea în Ierusalim, locuitorii oraşului să-l întâmpine pe Iisus cu ramuri verzi. Dar de la aceste date consemnate în Evanghelie şi până la mitologia păgână expusă sumar este o distanţă mare.

(C.L.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
675
□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bultrex-ltd-bulgaria-mizeaza-pe-pretul-a...

Bultrex LTD Bulgaria mizează pe preţul atractiv > REVISTA LUMEA SATULUI

Bultrex LTD Bulgaria mizează pe preţul atractiv

Firma pe care v-o prezentăm în rândurile ce urmează ne-a atras atenţia deoarece oferă o gamă completă de utilaje agricole, adresându-se atât marilor fermieri din Peninsula Balcanică, cât şi celor care exploatează suprafeţe agricole mici. Holdingul, care a pătruns în urmă cu trei ani în România, vinde în prezent circa 100 de combine şi 750 de tractoare. La momentul de faţă ocupă locul întâi în Bulgaria ca volum de vânzări, poziţie câştigată în cei aproape 20 ani de existenţă. Astfel, peste jumătate din fermierii bulgari sunt dotaţi cu utilajele comercializate de Bultrex.

Firma distribuie tractoarele Belarus din Rusia, Pronar din Polonia, Arma Trac din Turcia, AGT din Slovenia, Buhler din Canada. Aici se regăseşte segmentul cuprins între 30 CP şi până la 550 CP cu o linie tehnologică completă adaptată puterilor tractoarelor. Un alt produs pe care mizează Bultrex îl reprezintă combinele Rostselmash din Rusia, aceasta fiind a 4-a marcă de utilaje din lume, cu peste 6.000 de combine vândute anual.

Facilităţi

Având în vedere că atât fermierii bulgari, cât şi cei români se confruntă cu aceleaşi probleme în întârzierea subvenţiilor, firma le propune acestora o gamă de utilaje unde raportul calitate –, preţ este extrem de avantajos. Diferenţa între combinele şi tractoarele similare de pe piaţă se ridică la 15-30 mii de euro.

„Concret, dacă un tractor Belarus de 142 CP, echipat cu motor Deutz Fahr, costă 41 mii de euro, acelaşi tractor, cu aceleaşi caracteristici, poate fi găsit pe piaţă cu minimum 52 mii de euro. O combină Rostselmash, de 168 CP (Niva Effect), cu heder de 4,1 m, costă 63 mii de euro şi este dotată cu aer condiţionat, tocător şi ridicător de plante“, ne spune Doncho Dimitranov, reprezentantul firmei.

El ne dă asigurări că, deşi sunt mai ieftine, combinele şi tractoarele propuse sunt de ultimă generaţie, dotate cu motoare puternice marca Deutz Fahr, Perkins sau Iveco. Diferenţa de preţ vine din colaborarea lungă cu producătorii de utilaje şi din discounturile care survin în urma unui volum mare de achiziţii.

În plus, tot pentru a veni în ajutorul fermierilor, firma a încheiat cu o bancă din România un contract de finanţare de 10 milioane euro prin care clienţii pot beneficia de credite în cel mult 12 zile, cu dobândă maximă de 10% pentru euro şi cu plata în rate sezoniere.

Prin cele 11 echipe mobile, firma oferă un service prompt clienţilor ale căror utilaje beneficiază de minimum un an garanţie şi 5 ani postgaranţie.

Pentru micii fermieri, firma distribuie utilaje care încep de la 15 CP şi se adresează diferitelor zone din Peninsula Balcanică. „Distribuim toată gama de utilaje pentru viticultură, pomicultură şi, mai nou, instalaţii de muls şi tancuri de răcire pentru lapte“, mai adaugă reprezentantul firmei.

O combină universală pentru furaje

DON 680 M - este o combină de însilozare universală, independentă, de înaltă productivi-tate. Se foloseşte pentru cosit iarbă şi alte culturi furajere, însilozarea porumbului la matu-ritate, recoltarea furajelor din fâneţe efectuând în acelaşi timp tocarea şi încărcarea în mijloace de transport. DON 680 M poate produce peste 30.000 tone furaj de calitate pe sezon.

Caracteristici tehnice de bază:

- motor YAMZ-23 8 DK-1;
- putere - 290 CP;
- lăţimea aparatului de recoltare - 680 mm;
- număr valţuri - 5;
- diametru tambur tăiere - 750 mm;
- turaţie tambur- 838 rot./min.;
- lăţime tăiere - 3.5/8.0/20.0;
- număr cuţite - 24;
- heder rotativ pentru porumb - 4.0 m (şase rânduri);
- heder pentru iarbă - 4.95 m;
- selector - 2.2/3.0 m;
- productivitate- 108 t/h.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
2254

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

buna-tara-rea-tocmeala_s130.html

Bună ţară, rea tocmeală

„Nu că zic, dar vreau să spun!“ O expresie neaoş românească menită să amendeze hemoragia de vorbe cu care teoreticieni de ocazie împroaşcă urechile cui are timp să-i asculte.

Replica omului de bun simţ ar fi „dacă tăceai, filozof rămâneai“.

Cam aşa se întâmplă de la o vreme încoace, când, la ore de vârf, televiziunile sunt lovite cu leuca în moalele capului de politicieni decidenţi care au descoperit că viforul nemulţumirilor populare s-a pornit fiindcă a lipsit pur şi simplu „dialogul cu poporul“.

Aşa că, în compensaţie, cei din capul trebii s-au pus vârtos pe făcut politică.

Mi se explică adică de ce trebuie să mai avem „puţintică răbdare“, fiindcă tocmai acum se nimereşte că satrapii de peste mări şi ţări care ne-au împrumutat cu camătă să vrea să ne pună grumazul sub obroc.

Aşa că FMI ori Uniunea Europeană sunt arătate cu degetul, fiindcă ei poartă vina lui „bau-bau“, iar cei de la putere, cum se zice, „nici usturoi n-au mâncat nici gura nu le miroase“.

Numai că nu suntem singuri pe pământ şi câte unii, mai pricepuţi decât noi, observă şi bagă de seamă. Reţin adică prostia ce ne împroaşcă în numele noii democraţii de sorginte dâmboviţeană.

Un singur exemplu, edificator cred eu.

Mai acum câteva zile, prestigioasa publicaţie de circulaţie internaţională The Economist semnala că românii nu prea au guvern.

Criteriul ocupării unui fotoliu cu răspundere este unul singur – docilitatea.

A asculta fără crâcneală de vlădică e politică de stat, după cum hoţia şi minciuna sunt virtuţi de necontestat ale celor cu pâinea şi cuţitul.

Aşa, carevasăzică!

Ceea ce ascundem ca pisica noi, aici la Bucureşti, se vede al dracului de clar de la depărtare.

Că România nu dispune de un program şi o politică măcar formal coerente – nu mai miră pe nimeni.

În economie ne jucăm de-a „baba-oarba“.

Criza ameninţă cu recesiunea – ceea ce nici măcar nu se sfieşte să ne spună cel care, în virtutea prerogativelor pe care le are, ar trebui să le evite din mers. De vină – zice domnia sa, sunt partidele politice şi politicieni în genere.

Despre asta nu avem nicio îndoială – numai că, ce zic cei de la The Economist...

Hora se mişcă în ritmul muzicii, de data asta una şi zgomotoasă şi fără ritm.

Cine nu e cu noi e împotriva noastră! Unde şi când am mai auzit eu vorbele astea?

Or, „e cazul să strângem cureaua!“ Ca să ne fie bine trebuie s-o ducem rău!

Ceea ce supără cu prisosinţă e că un curier financiar cu pantofii găuriţi de atâta alergătură ne ameninţă

aproape lunar că, dacă nu suntem copii cuminţi, n-o să-l mai vedem pe Moş Crăciun.
Rămânem fără surprize, adică.
Până una alta, ne spune însă că salariile şi pensiile rămân cum sunt, că impozitele au nevoie de ceva creşteri, că peste nu ştiu câte luni gazele şi curentul electric vor trebui aliniate tarifelor din Vest etc., etc.
Aşa înţeleg de ce entuziasmul revoltaţilor sătui de vorbe şi promisiuni a mai coborât câteva octave – frica prefăcând în ţăndări speranţe şi aşa deşarte.
La ţară, la sat vreau să spun, mai degrabă în virtutea tradiţiei, omătul lui ianuarie a descreţit oarecum frunţile.
Nu ne-a uitat Cel de Sus!
Dumnezeu, adică!
Altfel, de la surtucarii guvernului – nicio speranţă.
Şi, când te gândeşti că, secole în şir, România căra de mâncare Europei...
Astăzi se împovărează cu datorii năucitoare pentru plinătatea tara-belor din pieţe.
A pune pe masă ceva românesc e ca şi cum ai oferi caviar înfome-tatului din drum!
E an electoral însă! Câte ceva tot o să mai ofere aleşii neamului.
Un pui, un kilogram de făină ori măcar o găleată.
Până una-alta însă dialoghează cu secţia.
Nu că zic, dar vreau să spun!
Bună ţară, rea tocmeală!
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
777
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Bunavestire, sărbătoare şi tradiţii în Bucovina > REVISTA LUMEA SATULUI

Bunavestire, sărbătoare şi tradiţii în Bucovina

Bunavestire este sărbă-torită în fiecare an în perioada Postului Mare, pentru care Biserica acordă dezlegare la peşte, indiferent în ce zi ar cădea aceasta.

Potrivit creştinilor, pe 25 martie Arhanghelul Gavril sau Gabriel i-ar fi vestit Fecioarei Maria că a fost aleasă de Dumnezeu să dea naştere Mântuitorului. În calendarul nostru popular, Bunavestirea este cunoscută sub denumirea de Blagoveştenii sau Ziua Cucului. Această sărbătoare are în unele zone şi o altă semnificaţie pe lângă cea religioasă. Acum cântă pentru prima dată cucul, vestitorul unor lucruri importante în viaţa omului. Primul său cântec are loc de obicei la Bunavestire şi trebuie să fie aşteptat de toţi oamenii în haine curate, veseli, nu cu stomacul gol, şi cu bani în buzunare. Tot de Bunavestire este bine să se pună pe pragul casei pâine şi sare pentru hrana îngerilor. Tradiţia mai spune că, în această zi aducătoare de veste minunată, oamenii nu au voie să se certe, fiind mare păcat.

În Bucovina nu se pun ouă la cloşcă de Bunavestire, pentru că se consideră că ar putea ieşi pui cu două capete şi patru picioare.

După cum ştim, la Bunavestire este dezlegare la peşte, acesta fiind celălalt „personaj“ central al acestei sărbători. Se spune că persoana care gustă peşte de Bunavestire, se va simţi tot anul ca peştele în apă, iar pescarii nu au voie în această zi să arunce mămăliga în apă pentru că mor peştii.

De Bunavestire, un festival cu tradiţie la Fundu Moldovei

Centrul Cultural Bucovina, Primăria şi Căminul Cultural Fundu Moldovei şi Societatea de Cultură „Dimitrie Gusti“ organizează anul acesta cea de a XXII-a ediţie a Festivalului-concurs naţional de muzică corală religioasă ortodoxă „Bunavestire“, festival ce se desfăşoară sub patronajul Arhiepiscopiei Sucevei şi Rădăuţilor şi care are ca scop atât valorificarea tradiţiilor ortodoxe cât şi etalarea unor forme de artă populară.

Festivalul se va desfăşura pe 5 secţiuni: 24 martie 2012, ora 13, Căminul Cultural Fundu Moldovei – I. Coruri de copii (pe voci egale) – 10-14 ani; 25 martie 2012, ora 13, Căminul Cultural Fundu Moldovei; II. Licee cu profil muzical şi teologic (coruri mixte, de femei şi bărbăteşti); III. Licee cu alt profil (coruri mixte, de femei şi bărbăteşti); IV. Coruri ale aşezămintelor culturale (cu vârsta peste 18 ani), coruri mixte, de femei şi bărbăteşti; V. Coruri parohiale (coruri mixte şi bărbăteşti).

Formaţiile care participă în concurs vor avea în repertoriu trei piese, dintre care una patriotică obligatorie (din creaţia corală românească) şi două religioase (una aleasă din Antologia corală „Lăudăm pre Domnul“ difuzată dirijorilor formaţiilor corale care au participat la ediţia jubiliară din 2010).

Organizatorii vor acorda Marele Premiu al Festivalului, în valoare de 1.500 lei, şi premii pentru fiecare secţiune, în ordinea descrescătoare a punctajului. Nu pot participa în concurs formaţiile corale care au obţinut Marele Premiul al Festivalului la ultimele trei ediţii, respectiv 2009 – 2011. Obiectivele principale ale festivalului vizează promovarea valorilor autentice ale creaţiei corale de cult ortodox şi revigorarea mişcării corale în ansamblul ei.

Silviu Buculei

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
869

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bunica, mama cea bună

Uşurinţa cu care culege zarzavaturile, iuţimea vorbei, dar mai ales limpezimea minţii te fac să crezi că tanti Lenuţa a împlinit abia 50 de ani, deşi a trecut de 70. Am avut prilejul s-o ascult povestind despre toţii nepoţii ei, mari şi mici, la clacă. Curăţa porumbul să-l ducă feciorul la moară, la măcinat. Era cu nora, Maria, cu Veronica, o muiere de ţine pe Lucian, cu care are două fete, şi cu păţârlancele lui Victor, băiatul ăl mare al lui tanti Lenuţa. O asculţi povestind pe tanti Lenuţa şi nu-ţi mai vine să pleci. Tocmai a fost la Satu Mare, la nunta unui nepot, băiatul feciorului ălui mare, Iulian. Mândră de nu se poate că a apucat să-şi vadă măcar un nepot însurat, istoriseşte celor două muieri şi copiilor care stau cu gura căscată ce minunăţii a mâncat ea acolo: supă de pui dreasă cu smântână, sarmale, friptură de toate felurile, prăjituri şi câte şi mai câte. „Lasă, mămică, zice Maria zâmbind, că matale faci mâncare mai bună decât ăia de la Satu Mare, ce, nu ştiu eu?“

Şi-i spune Maria vecinei sale despre ciorba aia de găină, gustoasă de te lingi pe degete, care iese mult mai bine dacă pui şi oleacă de carne de porc, să-i dea un pic de putere ăluia care mănâncă, despre brânza de oaie preparată aşa cum numai tanti Lenuţa ştie, dar mai ales află păţârlanii, cărora li s-a uscat gura de poftă, despre gogoşi, vestitele gogoşi pe care se băteau copiii şi apoi nepoţii lui tanti Lenuţa. Eu stau şi ascult şi înghit în sec, întrebându-mă dacă ospăţul de la curtea împăratului Roş sau cel de la „curtea“ lui tanti Lenuţa nu sunt cumva din acelaşi neam...

Oare Flămânzilă şi Setilă n-ar fi lăsat baltă bucatele împărăteşti ca să vină aici, să guste din mămăliga şi friptura cu usturoi cu care te îmbie tanti Lenuţa? E mai bună decât cea de la restaurant, că o face în ceaunul ăl mare, pe pirostrii, în curte. Iar mălaiul, cum să zic eu, e „descântat“ de femeile şi copiii care povestesc la clacă (spun păţârlanii în şoaptă că fără clacă nu merge nici mâna muierilor, dar nici ei nu au spor la treabă şi la joacă).

Mămăliga, la cât e ea de mare, nu se pune aşa, oricum, pe o farfurie. O aşezi pe masa a rotundă, din lemn. Şi ce dacă e veche? „Nu se mai fac, maică, astăzi, lucruri bune. Ăl lucru bun ţine 50 de ani, aşa să ştii tu“, şi o cred pe tanti Lenuţa şi abia aştept să mănânc mămăligă cu brânză de oaie.

Multe poveşti ştie tanti Lenuţa, dar mie îmi place una, chiar dacă e tragică. Seamănă cu un basm al lui Petre Ispirescu, dar parcă şi mai şi, că e cu oameni adevăraţi şi te poartă cu ei. E cu un şarpe mare, aşa ca la vreo 2 m, care a muşcat-o pe mama ei, cu 60 de ani în urmă. Era groaznic şarpele ăla şi nu i-au venit de hac trei bărbaţi, numai o femeie bătrână, cu niscaiva descântece. De-acolo i s-a tras moartea mamei lui tanti Lenuţa.

M-aţi putea întreba de ce v-am povestit despre această femeie care n-are nimic deosebit de alte bunici de pe întinsul ţării. Am făcut-o tocmai pentru că nu diferă, pentru că este simbolul tuturor bunicilor noastre care pot spune poveşti despre trecut, pentru că nu-l regretă şi despre viitor în care cred pentru că n-au trăit degeaba, au lăsat o urmă vie pe pământ. O urmă care îi duce în Eternitate.

Adrian NEDELCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
663
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bunul-gospodar-se-vede-de-la-poarta_901....

„Bunul gospodar se vede de la poartă“

Aşa se spune pe la noi. Şi cum cei din Bocsig – Arad n-au vrut să dezmintă zicala, s-au apucat de treabă. Au început cu ce era mai important: construcţii noi, reamenajări şi reconsolidări, investiţii în infrastructură. Printre primele obiective, Primăria, a cărei construcţie a fost recent inaugurată. De fapt o investiţie în reabilitarea unei vechi construcţii ce nu făcea cinste locuitorilor acestei aşezări.

Mi-a fost dat să nimeresc aici tocmai în ziua inaugurării acestui obiectiv, dar şi a asfaltării primilor kilometri de drum comunal. La faţa locului erau prezenţi mai toţi reprezentanţii principalelor instituţii judeţene, parlamentari, numeroşi alţi invitaţi.

În încercarea de a afla câte ceva despre localitatea în care mă aflam, trebuie să recunosc, pentru prima dată, l-am abordat pe primarul localităţii, domnul Florin CIUL.

O primărie de nivel european

– Domnule primar, sunteţi, din câte am aflat, la al doilea mandat. Ce aţi realizat până acum şi ce vă propuneţi pentru viitoarea perioadă în care veţi păstori această localitate?

– În primul mandat mi-am creionat primele investiţii, primele acţiuni. Am demarat realizarea unor proiecte de investiţii, iar de la o vreme am început implementarea, realizarea efectivă a acestora. Ceea ce vedeţi în primăria Bocsig este rezultatul unui proiect realizat în patru ani.

A fost foarte greu, pe de o parte din cauza excesului birocratic de care nu ne lecuim, iar pe de altă parte din cauza lipsei fondurilor necesare. Oricum, am reuşit până la urmă să realizăm o primărie de nivel european. Putem oferi cetăţenilor servicii de cea mai înaltă calitate.

Germenii unei comune urbane

Avem şi alte proiecte în derulare, cum este cel care se referă la amenajarea centrului civic, în valoare de 6 miliarde de lei vechi. Ne-am străduit să obţinem tot ce se putea obţine ca finanţare pentru administraţia publică. Am realizat un parc modern cu instalaţie nocturnă, am demarat asfaltarea străzilor, urmează canalizarea şi alte obiective. Avem în atenţie deosebită şcolile, un centru cultural, biblioteca, tot ce poate transforma o comună într-o localitate de tip european. Şi, de ce nu, o comună urbană.

– De fapt, pentru cine realizaţi aceste obiective?

– Pentru cei 3.500 de locuitori aflaţi în patru sate, două pe stânga şi două pe dreapta Crişului Alb. Comuna se află între localităţile Sebiş şi Ineu şi este preponderent agrară, suprafaţa de teren fiind de aproximativ 7.000 ha, din care 4.000 arabil. Avem aici vestitul canal al morilor, un canal realizat manual pe la începutul secolului trecut. În jurul acestuia se află multe heleşteie cu peşte.

Deci există oportunităţi pentru mici afaceri. Şi tot în jurul canalului, acesta fiind construit deasupra nivelului terenului din preajmă, s-a dezvoltat un sector legumicol puternic, irigarea făcându-se prin cădere, fără consum

de energie.
Aşadar, în sat lumea se mişcă. M-aş bucura ca asemenea iniţiative din partea primarilor să întâlnim şi prin alte locuri. Poate aşa nu vom mai avea gunoaie până-n porţi, bălării până-n ferestre şi gropi pe unde mergi, ci o Românie curată şi sate cu adevărat urbanizate.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
662

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bursa-cerealelor-se-contureaza-ca-o-cert...

Bursa cerealelor se conturează ca o certitudine > REVISTA LUMEA SATULUI

Bursa cerealelor se conturează ca o certitudine

Iniţiativa BRM de a face ordine în procesul de valorificare a cerealelor a demarat la sfârşitul anului trecut. De atunci şi până acum, în mod regulat, au avut loc întâlniri cu toţi factorii implicaţi în această activitate, moderatori fiind de fiecare dată reprezentanţii BRM şi MAPDR.

Primii cărora le-a fost solicitat punctul de vedere au fost, cum era şi normal, producătorii, consideraţi cei dezavantajaţi din cauza actualului mecanism dezechilibrat de funcţionare a pieţei.

Au urmat la discuţii depozitarii şi procesatorii care, după cum era de aşteptat, s-au dovedit destul de reticenţi la această idee. Au participat şi bancherii, din partea cărora nu s-a conturat o ofertă clară în acest sens, precum şi fondurile de garantare care se pare că vor avea un rol important în ceea ce se prefigurează a fi un nou început.

Micii producători, acuzaţi de evaziune fiscală

Problemele cu valorificarea cerealelor şi cu evaziunea fiscală din acest sector sunt cel mai des invocate la acest tip de întâlniri. „Ne plângem că nu avem bani la buget, dar nimeni nu ia măsuri pentru eradicarea evaziunii. Dacă producţia ar fi trecută de la fermă până la cel care face pâinea prin Bursa de Mărfuri, unde tranzacţiile sunt la vedere, atunci sunt şanse ca acest fenomen să fie înlăturat“, spunea profesorul Oancea într-una din intervenţiile sale.

Primul care este încurajat într-un fel să apeleze la evaziune este chiar micul producător. El nu poate beneficia de credite bancare pentru a-şi achiziţiona impozi-tele pentru că nu el nu are cu ce garanta. Micul producător nu se duce la siloz ca să nu plătească TVA şi realizează atât vânzări cât şi achiziţii „pe sub mână“, cum s-ar spune. „Acesta este şi motivul pentru care, la ora actuală, nu se poate vorbi de certificate de depozit atâta timp cât băncile nu sprijină producătorul, astfel încât pe el să îl preocupe numai producţia“, afirmă Viorel Davidoiu, consilier al ministrului.

Un fenomen anacronic

Pe de altă parte, din spusele domnului Vasile Băcilă, consilier al ministrului, reiese că depozitarii (privatizaţi în procent de 99,9 %) nu sunt interesaţi să depoziteze marfa şi să-şi autorizeze depozitul, deoarece acest demers îi costă şi nu au garanţia că va veni cineva cu marfa. Dumnea-lui vorbeşte din punctul de vedere al unui specia-list care a lucrat la reglementarea certificatelor de depozit şi a sistemului de gradare a seminţelor, precum şi la elaborarea legilor şi a ordonanţelor necesare funcţionării acestora.

Pentru tranzacţionarea în bună parte a cerealelor prin BRM, certificatele de depozit ar fi un instrument extrem de util. Aşadar, există un act normativ şi instituţii care se ocupă de acestea, dar ele nu sunt operaţionale deoarece depozitarilor nu le surâde acest mecanism. Ei nu declară în mod deschis acest lucru, dar fac tot posibilul să menţină actualul haos de pe piaţa cerealelor.

Un argument adus în discuţie ţine de contribuţia pe care aceştia trebuie să o aducă în fondul de garantare a certificatelor de depozit. Din zona depozi-tarilor, dar şi a procesatorilor şi morarilor se profilează ideea că statul, prin mijloace proprii sau prin fonduri europene, ar putea să se implice în „echiparea“ acestui fond, lucru care ar duce la depăşirea acestui obstacol.

Concluzia trasă de cei prezenţi a fost că toate capacităţile de depozitare trebuie autorizate în mod obligatoriu şi gratis ca să nu mai fie invocat motivul cheltuielilor cu obţinerea autorizaţiilor. Se pare însă că Uniunea Europeană nu este de acord cu impunerile. Ar mai exista posibilitatea ca depozitarii să primească susţinere atâta timp cât iau producţie marfă, iar cei care nu duc producţia la gradare să nu primească.

Licenţierea depozitelor

Deşi avem o lege destul de bună încă din anii ’30 referitoare la folosirea certificatelor de depozit cai garanţii, până în prezent nu s-au găsit modalităţile de aplicare a acesteia. Existenţa unor cantităţi de cereale de o anumită calitate şi de anumiţi parametri poată reprezenta garanţii importante pentru bănci şi este normal ca aceste certificate de depozitare să poate fi utilizate.

Secretarul general al Asociaţiei Române a Băncilor susţine că principala condiţie pentru ca băncile să ia în calcul noile posibilităţi discutate este ca, în mod categoric, cei care deţin capacităţi de depozitare să fie cu toţii obligaţi să le licenţieze. Aceasta este singura modalitate prin care ei nu mai pot face nimic fără să treacă prin bursă.

Un fost reprezentant BERD spune că în 2002 a încercat să aducă sistemul certificatelor de depozit în România, folosit oriunde în Rusia, Kazakstan etc., dar nu la noi. Încercările au durat un an de zile, timp în care iniţiatorii acestui proiect s-au folosit de legea de garantare cu bunuri mobile la acea vreme, întrucât noua lege privind certificatele de depozit nu garanta că banca putea să dea certificat de depozit pentru o marfă care va fi acolo peste o lună la calitatea dorită şi inscripţionată.

Veronica Toncea, FGCR – „Nimeni nu şi-a asumat răspunderea pentru ca licenţierea să devină obligatorie pentru toţi cei care depozitează cereale. Or, dacă într-adevăr se doreşte să se fiscalizeze producţia comercializată, să apară certificatele de depozit, atunci trebuie licenţiat tot ce înseamnă capacitate de depozitare. Singurul lucru care s-a făcut până la această oră este că s-a legiferat fondul de garantare a certificatelor de depozit, dar el nu este încă înfiinţat.“

Adrian Răducan, reprezentant Raiffeisen Bank – „Pentru a se tranzacţiona pe bursa de mărfuri trebuie să existe un volum suficient de marfă în aşa fel încât să nu fie denaturat preţul pieţei. În momentul în care au loc tranzacţii sporadice se lasă loc la tot felul de delapidări.

Ca să se poată concretiza trebuie aflat cine sunt cei care vor să intre pe BRM. Teoretic, ar trebui să fie implicaţi toţi cei care fac comerţ, dar lucrul acesta nu se va întâmpla dacă ei nu au un avantaj.

La ora actuală, contractele de concesiune au la bază o redevenţă care reprezintă echivalentul unei cantităţi de grâu cotate la bursa de la Londra, unde cotaţiile sunt de o dată şi jumătate mai mari decât cele regionale, ceea ce reprezintă un dezavantaj pentru ei. Pe de altă parte, e o datorie a celor care au concesionat terenuri de la stat să vină să tranzacţioneze producţia prin bursă. Este vorba de o obligaţie de ordin moral, întrucât interesul financiar este cel care primează.“

Eugen Rădulescu, fost preşedinte CEC Bank – „La ora actuală nu avem constituite şi deci nici aplicate mecanismele care să transforme agricultura de subzistenţă într-o ramură de producţie marfă. Acest lucru ar aduce atât avantaje cât şi lucruri mai puţin plăcute. Probabil că primul lucru cu care ar trebui să se înceapă este acela al fiscalizării, pentru că, dacă nimeni nu plăteşte impozite, normal că ţăranul nu se vede obligat să-şi transforme grâul în marfă. La ora actuală, mecanismul este construit de aşa natură încât piaţa să nu se dezvolte vreodată.

Una dintre modalităţile prin care se pot rezolva este obligativitatea asigurării culturilor agricole. Această hotărâre nu trebuie lăsată la latitudinea fiecăruia. Subvenţia ar trebui acordată condiţionat de existenţa unei poliţe de asigurare.“

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1087

Comentarii

□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

bursa-romana-de-marfuri-vrea-sa-ordoneze...

Bursa Romåna de Mărfuri
Vrea să ordoneze piaţa cerealelor (III)

Aşa cum prezentam în numerele trecute ale revistei noastre, un grup de iniţiativă din agricultura şi comunitatea ştiinţifică încearcă să sensibilizeze oficialităţile în găsirea unor structuri care să înlăture actualele distorsiuni de pe piaţa agricolă. Una dintre propunerile lor se referă la implicarea Bursei de Mărfuri în procesul tranzacţiilor cu produse agricole.

Părerea economiştilor

Econ. Otilia Manta, preşedinte al Grupului Român pentru Investiţii şi Consultanţă (RGIC), cea care a convins câţiva specialişti din agricultură să dea o mână de ajutor activităţii de la BRM

„Este nevoie de depozite BRM, dar şi de depozite intermediare pentru tranzacţii.

Depozitele sunt esenţiale pentru că, odată cu ele, apare alternativa de a păstra marfa în aşteptarea unui preţ mai bun. Asta înseamnă intervenţie prin fonduri UE.

A doua investiţie pe care o propune BRM este un laborator de evaluare şi certificare a calităţii produselor agricole.

Din câte ştiu, la bursă avem o platformă de tranzacţionare şi echipa BRM, care este pregătită să tranzacţioneze. Avem societăţile agricole, cele comerciale şi persoanele fizice autorizate. Ce nu avem, dar ele există pe piaţă, sunt fondurile de garantare FGCR şi FGCIMM, cu rol în emiterea scrisorilor de garanţie.

Ne mai trebuie o instituţie de finanţare astfel încât banii să vină din două surse: credite bancare şi subvenţii derulate prin APIA.

Bursa nu are cum să finanţeze inputurile producătorilor, dar ar putea să funcţioneze pe baza unui protocol cu CEC-ul, de exemplu, prin care producătorii să primească finanţare pentru depozitare şi să nu mai fie constrânşi să vândă atunci când nu vor.

O altă prioritate o reprezintă punerea în aplicare a Legii privind certificatele de depozit prin care s-ar putea debloca şi scoate la lumină calitatea produselor, care sunt depozitate de marii angrosişti pentru că însuşi certificatul de depozit ar putea constitui un instrument de tranzacţionare pe Bursa Română de Mărfuri.

Un punct de vedere al oficialităţilor

- Vânzarea la termen, o soluţie împotriva angrosiştilor Septimiu Stoica, preşedintele BRM

„La prima discuţie pe care am avut-o cu fermierii am vrut să aflu ce cred ei că ar trebui făcut pentru ca BRM să le fie utilă, să aibă încredere în acest sistem şi să tranzacţioneze produsele prin bursă. Am vrea ca, pentru început, să lansăm nişte ordine pentru a vedea dacă putem să generăm tranzacţii, să constatăm funcţionalitatea mecanismului.“

Câteva paradoxuri

„Când ai o piaţă, afirmă domnul Stoica, pentru ca tranzacţiile să aibă loc trebuie să ai prezente ca manifestări de dorinţă cererea şi oferta.

La ora actuală ne aflăm în situaţia paradoxală în care, deşi tranzacţiile au loc în afara bursei, cererea şi oferta se întâlnesc în mediul economic şi nu reuşim să le aducem, în acelaşi timp, faţă în faţă. Am avut fie tentative izolate de cerere, fie de ofertă. Trebuie un efort comun de voinţă pentru a începe negocierile bilaterale.

Toată lumea, măcar principial, este de acord că bursa este un instrument util, mulţi se miră că nu reuşim să convingem participanţii să fie simultan prezenţi în ring. Întrebarea mea este dacă producătorii ar fi de acord să lanseze pentru o anumită perioadă ordine de vânzare la Bursa de Mărfuri.

Sigur că şi preţurile ar trebui să fie competitive pentru că, altminteri, «experimentul» nu ar avea şanse de reuşită şi frustrările pentru ambele părţi ar zădărnici o bună perioadă tentativele următoare.

Problema este că piaţa este dominată de marii cumpărători, ei au pâinea şi cuţitul, cum s-ar spune, şi evident nu au niciun interes să vândă pe o piaţă concurenţială şi transparentă cum este Bursa de Mărfuri.

Dacă ar exista o solidaritate la nivelul producătorilor autohtoni, care să spună că nu vând nimic decât prin bursă atunci, vrând-nevrând, ar ceda şi contrapartida. Eu nu cred că aceşti mari jucători ar putea să recunoască public că vor să profite de o conjunctură care îi favorizează.

Pentru producători esenţial este să vândă pentru a putea relua ciclul de producţie. De aceea, o a doua soluţie posibilă ar fi ca ei să primească finanţare în baza unor contracte la termen, adică ar primi bani pe ceva care a fost vândut de la început şi ar avea deja asigurat un preţ de vânzare, dar şi o parte din suma care să le permită intrarea în circuit.

Dacă pe o piaţă, la vedere, sunteţi constrânşi de a vinde imediat, din nevoia depozitării şi a finanţării, atunci pe piaţa la termen, care se conturează şi ea, producătorii capătă nişte atuuri, în principal acela de a aştepta.

În aceste condiţii presiunea nu mai este aşa de mare. Iar dacă de la un an la altul producţia este vândută înainte de a fi obţinută şi nu mai au grija desfacerii, exemplul acesta poate deveni molipsitor, iar cei care cumpără pot să rupă această solidaritate pentru că, până la urmă, sunt şi ei concurenţi între ei. Şi atunci până la final se văd nevoiţi să vină la bursă şi să avem o piaţă adevărată.

Nu îmi fac iluzia că trăim într-o lume perfectă şi o economie ideală, în care funcţionează numai forţa pieţei. De aceea, rolul statului în acest sens ar putea fi acela de a fixa preţul, dar mai ales de a stabili regulile jocului, transparenţa şi corectitudinea.“

Spolierea producătorilor

Prof. univ. dr. Ioan Oancea

„În discuţiile noastre despre o bursă a cerealelor trebuie să pornim de la faptul că agricultura are nişte particularităţi pe care, din păcate, multă lume le trece cu vederea. Una dintre cele mai importante este că în agricultură se cheltuieşte un an de zile şi veniturile se obţin la sfârşitul perioadei agricole.

Trebuie văzut în ce măsură Bursa de Mărfuri poate contribui la sprijinirea unităţilor agricole în aşa fel încât acestea să fie atrase către bursă şi să contribuie la îmbunătăţirea acestei situaţii.

Din datele de care dispun, aproximativ 5 milioane ha de teren arabil nu au fost cultivate. Ca om care mi-am desfăşurat ani mulţi în agricultură atât la nivel de unitate, de judeţ, cât şi la nivel central, ceea ce se întâmplă în România mi se pare o crimă. Cred că fiecare dintre noi trebuie să facă ceva pentru a se cultiva pământul şi să se crească animalele astfel încât să asigurăm necesarul de trai pentru populaţie, dar şi ceva disponibilităţi pentru export.

În agricultură, cel mai greu este să faci producţie agricolă. Din păcate, în ultimii 20 de ani s-a făcut foarte puţin pentru cei care produc, dar s-a făcut mult pentru cei care comercializează. Aceştia din urmă nu înţeleg că, dacă nu au producţie agricolă, atunci nu vor avea ce depozita. Noi am studiat ce se întâmplă pe linie de producţie agricolă în ţările cu agricultură performantă. În Marea Britanie, Danemarca, Franţa, Germania, SUA sunt legi foarte clare care îi sprijină pe agricultori.

În SUA, absolut toate băncile sunt obligate prin lege să dea 40% din creditele din circuit pentru producţia agricolă, în vreme ce în România doar 1% din creditele bancare sunt pentru producţia agricolă directă.

Ori noi, ca Bursă, trebuie să găsim soluţii de a interveni fie la Ministerul Agriculturii, la Comisiile de Agricultură din Parlament pentru a îmbunătăţi cadrul legislativ. Dar pentru asta trebuie să ne stabilim o viziune clară şi să venim cu propuneri către aceste organisme de a fi susţinuţi, astfel încât cel care cultivă pământul să ştie că are cineva grijă de el. Că altfel lasă tot şi se apucă de altceva."

Statul suntem noi

„Statul suntem noi toţi, continuă prof. Oancea, întreaga populaţie care mănâncă în funcţie de cât se produce. Iar pentru a avea ce mânca în continuare trebuie să contribuim cu toţii, astfel încât fermierii să aibă condiţii pentru a face agricultură performantă. Dacă îi sprijinim vom vedea ce cotitură va lua agricultura românească. Trebuie construită o infrastructură, o reglementare. Finanţarea şi garantarea creditului, inclusiv prin controlul pieţei produselor agricole. Discutam cu cei din Patronatul Morărit Panificaţie că aproape 70% din grâul românesc se vinde pe alte căi, pe piaţa neagră.

Deocamdată suntem la început de drum, vom mai avea întâlniri, în special cu depozitarii şi procesatorii, sperăm să ajungem la nişte concluzii care să determine funcţionarea Bursei Române de Mărfuri şi pe domeniul agriculturii şi al industriei alimentare."

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
1632

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 6b3d8

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

bursa-romana-de-marfuri-vrea-sa-ordoneze...

Bursa Română de Mărfuri vrea să ordoneze piaţa cerealelor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBursa Română de Mărfuri vrea să ordoneze piaţa cerealelor

Să recunoaştem că misiunea ei va fi nu grea, ci foarte grea. Nu pentru că nu ar dispune de oameni capabili sau de forţa materială necesară. În teritoriu, piaţa cerealelor este controlată de companii multinaţionale puternice, care nu întotdeauna acţionează cu bună credinţă. La ora actuală, pe fondul dezorganizării şi a numărului mic de depozite deţinute de producătorii agricoli, „comercianţii“ – ca să nu-i numim altfel –, au instituit un monopol al preţurilor greu, dacă nu aproape imposibil de înlăturat. Fapt este că multinaţionalele au la îndemână toate pârghiile necesare pentru a acapara tot ce mişcă pe piaţă.

În acest context, o soluţie de a reglementa în adevăratul sens piaţa cerealelor este înfiinţarea unui mecanism bursier, singurul care poate da preţul pieţei în condiţii de transparenţă totală. Tot bursa este cea care ar trebui să dea naştere unei cotaţii relevante pentru piaţa românească.

De altfel, ideea a stârnit, cu câteva zile în urmă, interesul unor producători, mijlocii să le spunem, din sudul ţării, invitaţi la o dezbatere de către prof. Ioan Oancea, fost ministru al agriculturii. Au participat şi reprezentanţii Bursei Române de Mărfuri, în frunte cu preşedintele acesteia, domnul Septimiu Stoica.

De ce nu avem, totuşi, o bursă a cerealelor?

Din spusele celor prezenţi la discuţii, încercări de înfiinţare a unei burse a cerealelor au mai existat în urmă cu 15 ani, dar ele nu au avut sorţi de izbândă din cauza neimplicării fermierilor. Mulţi nu au venit deoarece nu au avut încredere. Se ştie, bursa impune anumite condiţii. Una ar fi că nu permite tranzacţionarea acelor cantităţi în plus care la momentul de faţă sunt comercializate la negru.

În 2006 a avut loc chiar o şedinţă de tranzacţionare care s-a vrut o primă etapă în organizarea ringului cerealelor pe recent înfiinţata „Piaţă la disponibil“, prin care BRM aducea în România modelul de tranzacţionare adoptat de bursele de mărfuri internaţionale. Prin existenţa „pieţei la disponibil“, cel care trebuie să liciteze marfa nici măcar nu trebuie să fie prezent în ring, ci doar să ţină legătura cu brokerul, care se pare că nu prezintă încredere totală pentru fermieri.

Întrunirea de care aminteam avea să dea tonul unei dezbateri profesionale ce a pus în evidenţă atât cauzele marilor distorsiuni ale pieţei agricole, avansând în acelaşi timp propuneri care au unele şanse de a da o nouă faţă şi dimensiune pieţei cerealelor din România. Funcţionarea unui Ring de tranzacţionare a cerealelor în cadrul Bursei de Mărfuri este o idee dorită. Problema este cum se va materializa această intenţie. În numerele ce urmează vă vom supune atenţiei unele propuneri venite mai ales din partea unor agricultori.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
796

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a65bd
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Buzăul iese în Europa cu cinci produse tradiţionale

Interviu cu Daniela Cristina STAN, director coordonator al DADR Buzău

Daniela Cristina Stan, tânăra inginer agronom, de o jumătate de an în funcţia de director la DADR Buzău, a preluat agricultura buzoiană cu ambiţia de a păstra tot ce s-a făcut bun în acest sector, dar şi de a obţine performanţă de nivel european. O preocupare a sa o reprezintă relansarea produselor tradiţionale. Dialogul pe această temă se înfiripă repede, interlocutoarea vorbindu-ne cu patos şi încredere.

– M-aţi întrebat ce fac agronomii pentru a asigura liniştea alimentară a locuitorilor de aici. Ei produc, printre altele, grâu îndestulător şi de înaltă calitate. Asta pentru pâinea cea de toate zilele, dar şi pentru a pune pe baze noi o industrie ce face falã panificaţiei noastre: covrigii de Buzău. Legat de aceasta, trebuie spus că judeţul nostru are în prezent înscrise în Registrul de atestare a produselor tradiţionale nu unul, ci cinci produse de panificaţie. Este un lucru bun că grâul semănat în toamnă şi care ocupă suprafaţa de 68.330 ha arată foarte bine, ca o cultură binecuvântată de Dumnezeu. De mult n-a mai fost astfel! Deci, tradiţia cu covrigii calzi va fi continuată fără probleme!

De la covrigi, la cârnaţii de Pleşcoi

- Ştim prea bine, doamnă director, că Buzăul se află pe locul cinci pe ţară la produse tradiţionale atestate. Câte astfel de produse aveţi în prezent?

- Peste 20, între care la loc de frunte sunt cârnaţii de Pleşcoi, produs fără seamăn, căutat de toată lumea! Sunt multe de spus despre cârnaţii de Pleşcoi şi despre cei care îi produc, pe care viaţa i-a făcut nu numai buni meseriaşi, dar şi înţelepţi. În localitatea Pleşcoi sunt azi cel puţin 15 familii care realizează un astfel de produs, fiecare dintre acestea având convingerea că reţeta proprie, scrisă ori nu de străbuni, este cea mai bună, De altfel, aceasta este, în opinia lor, singura care respectă întru-totul tradiţia.

- Este foarte frumos ceea ce spuneţi. Numai că aceşti cârnaţi, de acum celebri în ţară şi chiar în Europa, se fac din carne de oaie. Ovinele însă, din motive pe care le ştie cam toată lumea, sunt tot mai puţine. Am putea în curând să nu mai avem din ce să-i facem?

- În niciun caz. Chiar dacă şi la noi efectivele la această specie au scăzut continuu, avem în prezent peste 200.000 de ovine. Prin urmare, nu putem fi îngrijoraţi! Apoi mai avem şi peste 20.000 de caprine!

- Păcat că s-a cam pierdut tradiţia bine-cunoscutului caşcaval de Penteleu, produs celebru altădată în judeţ, acum însă cam uitat... Dar să discutăm şi despre alte produse tradiţionale atestate: ceapa şi varza de Buzău. Ce ne puteţi spune despre acestea?

- Da. Buzăul este, sau mai bine zis era, un important centru legumicol. Acum mai avem doar 8.000 ha cultivate cu legume. Sigur, ceapa şi varza albă de Buzău sunt celebre şi ne bucurăm că mai sunt cultivate pe suprafeţe mari, chiar cu surse de irigat puţine şi sărace. Un important rol l-au avut şi îl au specialiştii de la Staţiunea de cercetare-dezvoltare pentru legumicultură Buzău. Ei produc încă sămânţa de ceapă şi pe cea de varză. Zona viticolă a judeţului continuă să fie printre cele mai interesante din ţară, cu centre importante precum Pietroasele, Zoreşti, Merei, Breaza. Avem două soiuri de vin celebre în ţară şi în lume - Tămâioasa şi Busuioaca de Pietroasa. Şi aici, ca şi în celelalte cazuri, vorbim nu numai de tradiţie, ci şi de performanţă.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
1089
□
° Comentarii
□
□
° 1. legumicultor -- (17-July-2010)Adevarat graieste d-na director!(mai avem doar....mai produc inca)Specialistii de la Statiunea legumicola Buzau mai produc INCA SEMINTE DE CEAPA SI DE VARZA.Din pacate cu eforturi supraomenesti si impotriva politicilor
agricole promovate atatla nivel central cat mai ales la nivel local.
° 2. stan ligia elena -- (28-July-2010)sunt mandra de tine mami ,felicitari

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ca o stâncă vie în faţa urgiilor

Stânca vie pe care o evocăm are un nume şi prenume uman adevărat. Maria URCAN este singura personalitate feminină care a avut acces la înalta funcţie de director regional teritorial din cadrul Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare din România.

Discuţia cu marea doamnă a îmbunătăţirilor funciare este pe cât de fascinantă pe atât de meditativă în plan profesional. Ea îndeamnă la cugetare şi mai ales la o altă atitudine a guvernanţilor şi a forţelor politice cu putere de decizie în revenirea agriculturii la normalitate.

Maria Urcan nu este ceea ce se etichetează a fi o fiinţă nostalgică. Instruită la şcoala particulară a economiei de tip (ne)capitalist, ea a avut parte de o educaţie şi bunăstare familială la care nu pot accede astăzi decât odraslele reformatorilor îmbogăţiţi pe ruinele unei economii care asigura existenţa umană a milioane de familii. În ţinutul năsăudean, la Telciu, în care s-a clădit cea mai mare colectivitate din judeţul Bistriţa-Năsăud, copila blondă, cu ochi străfulgerători, a parcurs exact drumul hărăzit de ursitoarele sale. Firea plăpândă de pe băncile şcolii din Telciu avea să se transforme astăzi într-una dintre cele mai puternice stânci vii în faţa urgiilor naturii. Şi nu numai.

O genă transmisă din vremuri imemoriale

Purtând în ea gena fiinţei chemate să înfrunte forţele răului, Maria Urcan, o elevă eminentă, a optat pentru un studiu universitar care la vremea respectivă îi împlinea visul spre viitoarea misiune profesională. Totul a început în anul 1980, când poate cea mai bună studentă a Facultăţii de Îmbunătăţiri Funciare din Timişoara a optat pentru un post în producţie, nu în cercetare sau învăţământ. A ales zona Clujului, împlinind mai ales dorinţa părinţilor de a fi cât mai aproape de ei. A început cu ceea ce i se părea ei a fi cel mai greu: proiectarea. Adevărata confruntare profesională avea să aibă loc în momentul în care a transpus în practică ceea ce a creionat pe planşetă. Timp de patru ani a încălţat cizmele de cauciuc pentru a înălţa în ţinutul Clujului stavile în faţa prăbuşirii dealurilor şi inundării ţinuturilor din aval. La nivelul judeţului Cluj această operă hidroameliorativă măsura, la finele anului 1989, peste 120.000 hectare. O anumită parte din ele poartă semnătura şi desăvârşirea practică a doamnei Maria Urcan, pe atunci proiectant şi şef de şantier.

Speranţa care nu moare

Există totuşi un acel dacă, care străbate înăuntrul neîmplinirii sale profesionale şi care se dezvăluie astăzi într-un sentiment al neputinţei. Conştientă de criza prin care trece ţara, Maria Urcan nu doreşte mai mult decât o finanţare minimă care să-i permită menţinerea în stare de funcţionalitate a celor 367.000 hectare pe care le gestionează în imensul perimetru ce cuprinde complexul hidroameliorativ teritorial Tisa-Someş, care se întinde pe teritoriul a patru judeţe: Cluj, Sălaj, Maramureş şi Bistriţa-Năsăud. Ar mai fi şi partea judeţului Satu Mare dinspre Sălaj.

Pentru analistul neimplicat direct, misiunea pare imposibilă, dacă se are în vedere că regionala teritorială de îmbunătăţiri funciare Cluj, timp de 16 ani după Revoluţia din decembrie, nu a primit nici măcar un leu pentru întreţinerea şi repararea reţelei hidroameliorative de aici. Maria Urcan susţine că încă nu este totul pierdut. Printr-un efort financiar cât de cât acceptabil, sistemul hidroameliorativ Tisa-Someş poate redeveni funcţionabil în condiţii de eficienţă.

I.BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
709

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ca-sa-fim-in-ton-cu-uniunea-europeana-ci...

Ca să fim în ton cu Uniunea Europeană, ciobanii români trebuie să-şi pardosească stânele cu gresie > REVISTA LUMEA SATULUI

Ca să fim în ton cu Uniunea Europeană, ciobanii români trebuie să-şi pardosească stânele cu gresie

Dorinţa de aliniere rapidă a legislaţiei române la normele europene duce, uneori - şi aş adăuga, din păcate - la adoptarea unor reglementări aproape imposibil de aplicat. Cică să se dea amenzi consistente pentru ciobanii care nu igienizează stânele şi nu spală oile, pentru cei care nu-şi pun gresie şi faianţă la stână, pentru cei care permit accesul câinilor în fermele zootehnice sau pentru cei care lovesc animalele... Căci toate acestea constituie contravenţii la normele sanitar-veterinare.

I-auzi! Stână fără câini, ca în proverbul intrat în folclor, aşa vrea madam Europa asta de la noi. Cine a mai văzut cioban fără ghioagă şi fără câini? Măcar unul, să latre când vine lupul la oi... Autorul Mioriţei pesemne că se face elice de elicopter de cât se roteşte şi se rostogoleşte în mormânt auzind unele ca acestea.

Şi gresie pe jos, ca în laboratoarele din oraş, mai doreşte UE. Şi apă curentă, că trebuie să se spele pe mâini ciobanii la fiecare cinci minute şi să spele, după ce pun hidroforul în funcţiune, şi oile. Ca să fie pe deplin igienă la stână... Şi termopan, şi Internet, şi piscină sau saună, nu?! Se prea poate să le tune şi pe astea, căci altminteri, fără aceste chestiuni şi fără altele, la fel de aberante, ciobanii noştri nu-şi pot valorifica laptele şi brânza pe piaţă. Căci, cum ziceam, încalcă normele sanitar-veterinare...

Nu fac pledoarie pentru lipsa igienei sau pentru alte nereguli, dar totuşi... Vorbim despre nişte stâne! Situate în munte sau în câmp. Mutate, poate, de la un an la altul, în funcţie de locul cu iarbă mai bună şi mai grasă. S-o şti şi pe la cei care fac legile astea ce înseamnă o stână? N-ar trebui să vină comisarii europeni şi, împreună cu guvernanţii, să vadă cum se face telemeaua în teren ? Nu că zic, dar vreau să spun...

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
743

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ca un dar divin

Se zice că Dumnezeu dă fiecărei naţiuni câteva daruri care obligă generaţiile să le cinstească asemenea divinităţilor ce vin din istoria neamului. Nouă, românilor, ni i-a dat mai ales pe marii voievozi care ne-au asigurat perenitatea pe acest areal geografic. Ne-a mai dat savanţi şi filosofi care au impresionat comunitatea ştiinţifică internaţională prin gândirea lor virtuală.

Astăzi îl avem printre noi pe academicianul Valeriu D. COTEA şi ne rugăm Celui de Sus să-i dea pentru multă vreme de acum încolo sănătatea de care are atâta nevoie. Să-i păstreze şi harul ştiinţific prevestit de ursitoarele sale în acea sfântă zi de mai în care a văzut lumina zilei, undeva pe meleagurile Vrâncioaiei. Era al cincilea copil al răzeşului din Vidra, care a pornit în viaţă cu Biblia la braţ pentru a impresiona comunitatea viticolă mondială cu ideile sale novatoare.

Cartea viticolă a zilelor noastre

Celebritatea ştiinţifică i se datorează Tratatului de Oenologie, lucrare care a schimbat faţa ştiinţei oenologice din România. Fişa sa profesională, ca să-i spunem aşa, este impresionantă. Se spune, şi toată lumea acceptă, că este un oenolog deschizător de orizonturi. De-a lungul anilor, academicianul Valeriu D. Cotea şi-a dovedit vocaţia de ctitor de aşezăminte ştiinţifice puse în slujba noilor tehnologii care aveau să decripteze mirificul genom al vinului.

După ştiinţa noastră, puţini sunt oenologii zilelor noastre ce pot descifra cu precizia sa componentele şi însuşirile esenţiale ale unui produs atât de disputat. Mai presus de această calitate se află cercetările şi descoperirile academicianului care, prin exemplul personal, dovedesc luciditatea omului de ştiinţă ce luptă de-o viaţă pentru cauza vinului. În acest demers, el a preluat ceea ce era mai valoros în gândirea şi produsele ştiinţifice ale mentorilor săi profesionali, ridicându-le la rang de valoare mondială.

Credinţa în Dumnezeu şi în ştiinţă

Pentru profesorul Cotea, munca şi perfecţiunea au devenit a doua sa religie ortodoxă. Acest crez i-au recompensat abnegaţia şi conduita profesională prin realizări care au făcut din el una dintre cele mai titrate personalităţi mondiale în materie de oenologie. Timp de 24 ani (1976-2000), academicianul V.D. Cotea a reprezentat România la Organizaţia Internaţională a Viei şi Vinului, unde a ajuns până la funcţia de vicepreşedinte, calitate pe care niciun român n-a avut-o până acum.

Marea vocaţie de dascăl

Mai presus de aceste onoruri ştiinţifice naţionale şi internaţionale se află vocaţia de dascăl. De la Iorga şi până la el puţini sunt marii dascăli ai naţiunii atât de înzestraţi cu harul comunicării didactice. Prelegerile sale au darul de a-i transpune pe discipoli într-o lume virtuală care va stabili o nouă ordine în viticultură pe Terra. Dincolo de catedră, profesorul dovedeşte acelaşi farmec al atracţiei, atât în comunicarea cu oamenii simpli, cât şi cu politicienii zilelor noastre. Pe aceştia din urmă nici măcar nu-i mustră, punându-i adesea, prin farmecul său de povestitor, să-şi aplaude nepriceperea sau incultura.

Lucrări de referinţă

Adunate la un loc, ele totalizează peste 500 de scrieri, dintre care operele ştiinţifice numără 250 de lucrări. Lucrarea care i-a adus celebritatea este Tratatul de Oenologie, aşezată alături de tratatele ştiinţifice ale celor trei mari oenologi ai Europei: J. Ribereau Gayon (Franţa), G. Troost (Germania) şi G.P. Garoglia (Italia). Acesteia i se adaugă alte 10 lucrări de sinteză, toate distinse cu premiul Organizaţiei Internaţionale a Vinului. Cunoscut în lumea ştiinţifică vitivinicolă internaţională, publicaţii de renume din Franţa, SUA, Portugalia şi Italia au fost onorate să-l nominalizeze în comitetele lor de redacţie. Cu acceptul domniei sale îl vom nominaliza şi noi în viitorul Senat al redacţiei.

Tematica lucrărilor de cercetare

- Studiul unor indici oenologici şi posibilitatea folosirii acestora la stabilirea autenticităţii şi caracterului de naturaleţe ale vinului;
- Cercetări privind concentraţia şi variaţia unor componente esenţiale din vinuri, inclusiv a celor nocive.
- Stabilirea potenţialului oenologic pe centre de producţie şi fundamentarea tipurilor de vin în vederea standardizării acestora. În urma acestui studiu, vinurile din podgoriile Moldovei au fost încadrate într-o categorie sau alta, conform unei scheme de clasificare proprie.
- Elaborarea unor noi metode de analiză a vinului. Ca urmare a înfiinţării Staţiei-Pilot de Vinificaţie şi a unui laborator dotat corespunzător, s-a creat posibilitatea folosirii, îmbunătăţirii şi elaborării unor procedee de analiză de mare sensibilitate (cromatografice, spectrofotometrice, cu transportori radioactivi etc.), apreciate şi însuşite de Organizaţia Internaţională a Viei şi Vinului (OIV).
- Continuând preocupările marilor înaintaşi Ioan C. Teodorescu, Gherasim Constantinescu şi Teodor Martin, acad. V. D. Cotea a contribuit la delimitarea podgoriilor şi centrelor viticole ca unităţi teritoriale naturale şi la stabilirea arealelor favorabile producerii vinurilor de calitate superioară îndreptăţite la denumire de origine.
- Un loc aparte îl ocupă cercetările privind podgoria Cotnari. El are marele merit de a fi iniţiat şi efectuat numeroase studii şi experimente asupra ecosistemului, a tehnologiei de vinificare a strugurilor, de păstrare, maturare, stabilizare şi învechire a vinurilor în condiţiile îmbinării practicilor tradiţionale cu noile realizări ale ştiinţei.

Pe linia acestor restituiri trebuie reliefată şi strădania sa de a evalua la scară reală vinul de Uricani, a cărui istorie se suprapune întrucâtva cu cea a vinului din cele mai vechi timpuri.

- A iniţiat refacerea unităţii teritoriale naturale Bohotin şi a elaborat tehnologia de producere a tipului de vin „Busuioacă de Bohotin“, reuşind să-l înscrie, alături de Porto, Malaga, Marsala, Madera etc., în catalogul mondial al vinurilor licoroase de mare renume.

Distincţii

Membru al Academiei Române; Doctor Honoris Causa al Universităţilor din Bucureşti (Bioterra şi USAMV), Oradea şi Cluj-Napoca (USAMV); Distincţia „Confrade de merito“ primită din mâinile regelui Juan Carlos de Bourbon al Spaniei; „Laureat al Premiului OIV“ (1982 şi 1988); „Medalia oraşului Arbois“ - Franţa, cu efigia marelui Pasteur; „Pioniero de la Viticultura Mundial“, acordată de Argentina; „Meritul agricol în grad de cavaler“, acordată de Franţa în 1996; „Médaille de l'OIV“; „Ordinul Muncii Clasa a III-a“; „Ordinul Naţional Steaua României în grad de Cavaler“.

I.BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
679

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cadastrul-funciar-invaluit-in-mistere-si...

Cadastrul funciar, învăluit în mistere şi „secrete de serviciu“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Cadastrul funciar, învăluit în mistere şi „secrete de serviciu“

Dialog cu ing. Ştefan-Adrian Panait, directorul Oficiului Judeţean
de Cadastru şi Publicitate Imobiliară (OCPI) Prahova

– Aşadar, domnule director, aflăm cum că, pentru un dialog cu dvs., este obligatoriu un aviz favorabil din partea agenţiei naţionale de profil. Chiar aşa?

– Da!

– De ce?

– Aşa sunt acum regulile la noi. Orice informaţie de la cadastru o dăm numai cu acordul biroului de comunicare al Agenţiei Naţionale de Cadastru şi Publicitate Imobiliară, respectiv de la domnul Adrian Nica, care ne supervizează activitatea in domeniu .

Pentru început, doar acesta a fost dialogul purtat cu directorul OCPI Prahova. Şi, pentru a-l relua, a trebuit să înroşim telefoanele pe la numita agenţie naţională, aflată acum în subordinea Ministerului Administraţiei şi Internelor.

Nica, omul care ştie totul

După un timp de căutări, dăm de domnul Adrian Nica. Acesta ne spune, autoritar, că orice informaţie ne poate veni doar de la persoana sa, care ştie tot ce se întâmplă la oficiile judeţene de cadastru din ţară. S-a oferit chiar să ne răspundă în locul directorului OCPI Prahova. Îi spunem că nu are cum, că nu poate şti toate informaţiile de care avem nevoie, că nu se poate substitui acestuia, că este vorba despre informaţii de presă, pe care are obligaţia, potrivit Legii nr. 544-2001, să le ofere fără oprelişti. Nica recunoaşte că ştie de lege, dar aici sunt alte reguli. Adică s-a instituit un fel de cenzură, chiar dacă este vorba de o instituie publică, pusă în slujba cetăţenilor. Fără oprelişti! Domnul de la comunicare ne cere să-i prezentăm întrebările în scris şi ne va răspunde. A doua, a treia zi omul cenzurii de tristă amintire a dispărut din peisaj, că are o problemă de familie. Se prea poate că orice om are aşa ceva. Revenim la şefa sa, doamna Dragomir, care ne răspunde răspicat că numai domnul Nica poate să ne dea relaţii. În ziua următoare, solicităm sprijin de la biroul de presă al instituţiei. Nici aici nu avem noroc. „Domniţa“ Andreea se oferă să ne dea relaţii în timp scurt, dar să mai aşteptăm. Şi... aşteptăm!

Revenim, fără folos. În ziua următoare, mare noroc, dăm peste domnul Adrian Nica. Mai cooperant decât la prima discuţie, ne asigură că se rezolvă şi să aşteptăm că ne va da chiar domnia sa răspunsurile la întrebările formulate, în scris, prin intermediul OCPI Prahova. Cum domnia sa nu a onorat promisiunea, am revenit. De data aceasta, domnul cel blând ridică tonul şi ne trimite la OCPI, unde să ne înscriem în audienţă la directorul Panait, ca şi cum nu l-am cunoaşte de o viaţă. De la el ar urma să primim răspunsurile. Numai în scris însă, fără să purtăm, firesc, un dialog viu despre cadastru şi marile probleme ale prahovenilor, care asaltează instituţia cu numeroase şi spinoase probleme!

Scriptic, cadastrul se ocupă de tot şi de toate! Astfel că a trebuit să reluăm dialogul întrerupt cu mai bine de o săptămână în urmă. Directorul OCPI, ca orice director, este foarte ocupat: şedinţe la Prefectură, la Comisia judeţeană de fond funciar şi pe la alte instituţii judeţene. De aceea nu a mai putut fi prins nici pe la birou, nici pe telefonul mobil pentru reluarea dialogului. Secretara ne-a îndrumat să revenim prin e-mail, ceea ce am şi făcut. Directorul Panait, încorsetat de regulile impuse de Agenţia naţională, ne-a dat nişte răspunsuri oarecum evazive, aşa cum se vede din „dialogul în scris” care urmează. Scris astfel încât să nu-i supere pe şefii de la Bucureşti... Îl redăm în forma lor originală, ca să nu fim acuzaţi de rea intenţie.

Doamne, câte sunt pe capul cadastriştilor!

– Deci, cu ce se ocupă azi Oficiul Judeţean de Cadastru?

– Oficiul nostru asigură înscrierea în evidenţele de cadastru şi publicitate imobiliară a drepturilor reale ce se constituie, se transmit, se modifică sau se sting, la cererea titularului, a notarilor publici ori a celorlalte persoane interesate; avizează planul urbanistic general al judeţului şi documentaţiile de scoatere din circuitul agricol a terenurilor; organizează, coordonează şi execută măsurătorile pentru punerea în posesie a titularilor prevăzuţi în legile funciare; furnizează persoanelor fizice şi juridice, contra cost, servicii şi informaţii; îndrumă activitatea desfăşurată de serviciile comunitare de cadastru şi agricultură de la oraşe şi comune şi asigură evidenţa documentelor de scoatere din circuitul agricol şi a categoriilor de folosinţă a terenurilor şi a suprafeţelor aferente... Şi altele, şi altele...

– Cum staţi în realitate, cu toate acestea, în Prahova?

– În judeţul Prahova nu au fost finalizate încă punerile în posesie şi nici întocmite (toate) planurile de parcelare; niciuna din cele 90 de comune şi cele 14 oraşe nu au finalizat un cadastru funciar complet. (Iată că, după 20 de ani de la apariţia Legii nr. 18/91, republicată, situaţia funciară în judeţ nu este pe deplin clarificată). În judeţul nostru au fost atribuite 137.146 de titluri de proprietate, din care 18.510 titluri pentru terenurile forestiere! (Din câte anume, nu ni se mai spune!). Chipurile, aceasta din cauza mai multor primării care nu şi-au onorat obligaţiile legale. Cât priveşte titlurile pentru păduri, acestea tренează şi pentru că mai sunt încă probleme în realizarea planurilor de parcelare, multe păduri aflându-se în zone mai greu accesibile. Din acest motiv, credem că primăriile comunale din judeţ vor trebui să-şi aloce fondurile necesare pentru achiziţionarea de aparatură şi să angajeze specialiştii necesari pentru realizarea cadastrului general, cu atât mai mult cu cât nu există acum în activitate decât 27 de firme specializate autorizate în judeţ, care pot face astfel de lucrări. Desigur, cu plată.

– Domnule director, ştim cu toţii că organismele de specialitate ale Comisiei Europene au penalizat recent, cu zeci de milioane de euro, România pentru că nu are puse la punct lucrările de cadastru funciar. De aceea, vă întrebăm: ce se face concret acum pentru aplicarea prevederilor OUG nr. 21/2010 privind executarea serviciilor de aerofotogrammetrie şi de realizare a ortofotoplanurilor, măsuri prin care se elimină suprapunerile din evidenţa funciară şi atribuirea incorectă a subvenţiilor europene?

– Această activitate este extrem de importantă şi deosebit de complexă, de interes naţional. De aceea, guvernul a stabilit că de acest program să se ocupe Ministerul Apărării Naţionale. La nivelul judeţului Prahova, datorită şi preocupărilor noastre susţinute, avem, din fericire, o situaţie bună şi nu sunt astfel de probleme. Acoperirea este de 99 la sută, ca urmare a zborurilor dintre anii 2005-2008. Numai că ortofotoplanurile trebuie înlocuite la un interval de trei ani. Aceasta cu atât mai mult cu cât se constată încă schimbări majore de peisaj (mai ales din cauza schimbării destinaţiilor terenurilor agricole, ca urmare a unor investiţii - n.n.). Iată şi motivele pentru care, potrivit OUG 21/2010, activitatea de aerofotogrammetrie se derulează, în continuare, până la 31 decembrie 2020!

Ceartă fără sfârşit pe pământurile oamenilor...

– În acest context apar şi probleme nesoluţionate, din punct de vedere cadastral, a limitelor teritoriale dintre judeţele vecine, dintre unele oraşe şi comunele limitrofe acestora. Care este în prezent situaţia în Prahova? Concret, din câte ştim, este vorba despre cearta între Prahova şi Braşov pe un teritoriu întins din Platoul Bucegilor: mai precis, cui aparţine Complexul de la Babele. Mai există şi disputa între municipiul Ploieşti şi comunele vecine

– Blejoi, Păuleşti, Bărcăneştii, Târgşoru Vechi, precum şi neînţelegerile dintre oraşul Plopeni şi comuna Dumbrăveşti, dar şi altele...

– Da, aşa este. Situaţia nu a fost clarificată. În măsura în care aceasta va fi finalizată, vă vom aduce la cunoştinţă. (Când, anume numai Dumnezeu ştie - n.n.). Fapt este că nu am mai putut afla de la Oficiul Judeţean de Cadastru care este situaţia concretă a scoaterii din circuitul agricol a unor terenuri agricole şi forestiere şi câte altele, cum mai merge piaţa imobiliară etc. etc. Dacă dialogul era viu, cum ni l-am dorit, poate că aveam răspunsuri mai clare, mai concrete, la obiect, răspunsuri pe care doresc să le afle şi numeroşii cetăţeni care bat drumurile pe la direcţia agricolă, la prefectura judeţului, la consiliul judeţean, ba chiar şi pe la Ministerul Agriculturii. Iată de ce credem că activitatea de cadastru nu mai trebuie învăluită în mistere şi în tot felul de „secrete de serviciu”, aşa cum se mai întâmplă acum!

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
4032
□
Comentarii
□
□
1. marius -- (4-April-2017)De ce nu raspundeti la telefoane domnilor de la oficiul Prahova eu sunt persoana care am initiat mitingul de la vest o sa urmeze altul in 2017 domnule NANU credeti ca o sa rezistati acum iau avizele pentru manifestatie DNA stie ca se mananca BANII europeni pe repozitionari fara a se face intabulare reala conform legi gratuit DE CE? LUNA IN CURS VA FI ORGANIZAT UN MITING DE AMPLOARE .

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Cafting între nimfe

După cum decurg ostilităţile, dar mai ales bârfele, divinitatea feminină a două dintre nimfele zilelor de astăzi riscă să capete dimensiuni politice de proporţii. Cel vizat nefiind altul decât marele lor protector.

Dacă cumva una dintre nimfe va trăda, atunci e posibil să asistăm la un scandal politic naţional. Fapt este că nimfa cu chip de veveriţă riscă să intre în colivia infractorilor, în timp ce aşa bănuitei cârtiţe pare că i s-au înfundat cotloanele.

Marele lor păcat este că s-au înfruptat din „mărul oprit". Adică din banii statului, pentru a-şi cosmetiza faţada oarecum prăfuită de stresul funcţiei şi fărădelegilor la care s-au dedat pentru interesul şi binele celei de-a treia nimfe.

Dar să nu ne grăbim cu evaluarea unei stări de lucruri care ar putea dobândi circumstanţe atenuante în faţa celor care le vor chema să se expună la „bară".

Cât despre cafting, părerile sunt împărţite. Ceea ce nu se ştie este care pe care dintre nimfe a turnat.

(Agpnl)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
627

www.lumeasatului.ro
curs valutar

caii-semisalbaticiti-in-delta_l1278.html

Caii semisălbăticiţi în Deltă > REVISTA LUMEA SATULUI

Caii semisălbăticiţi în Deltă

Existenţa cailor sălbatici în pădurea Letea a stârnit în ultima perioadă discuţii aprinse. De o parte a baricadei sunt cei care pledează pentru protejarea animalelor, iar de cealaltă parte sunt cei care susţin că prezenţa lor în această rezervaţie naturală este o problemă care trebuie rezolvată. Un rol important în această conjunctură îl are şi Autoritatea Sanitar-Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor, care a început o anchetă privind aspectele legate de problematica bunăstării animalelor, precum şi a acţiunilor de monitorizare, profilaxie şi control al Anemiei Infecţioase Ecvine (AIE).

Ancheta ANSVSA

Concluzia acestei anchete a relevat că, pentru perioade mari de timp în cursul anului, animalele cetăţenilor sunt lăsate libere pe păşunile existente, în grinduri, dar şi în zone protejate precum Pădurea Letea. Conştiente de importanţa păstrării echilibrului ecologic, dar şi de necesitatea menţinerii unor proporţii rezonabile între diferite specii de animale domestice care utilizează păşunile localităţii, autorităţile locale au informat sătenii cu privire la limitarea numărului de cabaline. Acesta a fost contextul în care persoanele interesate de comerţul cu animale au identificat o oportunitate de achiziţionare a cailor de la proprietarii din Sulina şi C.A. Rosetti.

Drept urmare, din zona C.A. Rosetti şi Sulina au plecat spre sacrificare în diferite unităţi de profil din ţară aproximativ 140 de cabaline, doar 49 dintre exemplare fiind salvate şi trimise spre o fermă din localitatea Urleasca. În urma analizelor făcute, 10 dintre caii salvaţi au fost diagnosticaţi cu AIE, motiv pentru care s-a dispus sacrificarea lor. Restul efectivului va rămâne în ferma de la Urleasca până la finalizarea celor două teste efectuate la interval de trei luni, care vor stabili dacă şi alte cabaline din lotul respectiv au fost contaminate.

Constatări

- În urma verificărilor făcute de către reprezentanţii ANSVSA, s-au descoperit deficienţe semnificative în aplicarea legislaţiei cu privire la capturarea şi cazarea cabalinelor înaintea transportului şi deficienţe în organizarea şi transportul acestora realizate fără respectarea legislaţiei în vigoare. Au fost semnalate şi deficienţe în eliberarea documentelor oficiale veterinare care au însoţit transportul, reprezentanţii DSVSA Tulcea, împreună cu medicul de liberă practică din zona respectivă, permiţând îmbarcarea cailor fără respectarea condiţiilor legale.
- S-au găsit nereguli şi în cazul microcipurilor aplicate celor 31 de cai din efectivul de 49 de exemplare din ultimul transport, care nu au putut fi identificate de către reprezentanţii ANARZ Brăila. Mai mult, microcipurile implantate aveau ca dată de recomandare de folosire până în luna februarie 2011. Menţionăm faptul că la data debarcării cabalinelor pe raza judeţului Brăila acesta era indemn (liber) de AIE.
- O altă concluzie a anchetei este că nu au fost respectate prevederile legale cu privire la izolarea animalelor pozi-tive AIE, interzicerea contactului cu alte animale receptive şi adăpostirea acestora până la transportul către

un abator autorizat.

Măsurile dispuse

În urma acestor constatări, preşedintele ANSVSA a dispus cercetarea în Comisia de Disciplină a ANSVSA şi sancţiona-rea directorului executiv al DSVSA Tulcea, dr. Tertiş Marilena, pentru managementul defectuos asupra situaţiei din zonă, precum şi sancţionarea reprezentanţilor DSVSA Tulcea, care au fost implicaţi în operaţiunile de îmbarcare a cabalinelor. Medicul veterinar concesionar CSV Sulina şi C.A. Rosetti, Nan Ionel, se va prezenta de asemenea în faţa Comisiei de Deontologie a Colegiului Medicilor Veterinari, pentru a oferi explicaţii cu privire la eliberarea documentelor de transport şi neasistarea la îmbarcarea animalelor.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
742

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Câinele, dincolo de a fi cel mai credincios animal

- Toxocaroza – un pericol pentru copiii noştri

Un principiu de bază în medicină, conform căruia e mai bine să previi decât să combaţi, este pe deplin aplicabil în cazul toxocarozei, o zoonoză în care principala sursa de infecţie pentru om o reprezintă ouăle parazitului Toxocara canis eliminate de câine. Mai mulţi cercetători susţin că infecţia cu Toxocara canis este foarte frecventă, practic toţi căţeii se nasc infectaţi, iar peste 20% dintre câinii adulţi elimină ouă prin materiile fecale care contaminează solul, aceasta reprezentând, la rândul lui, sursă de contaminare pentru om.

Răspândire

Răspândirea ouălor este posibilă prin ploi, vânt, mişcarea animalelor şi a oamenilor, pe distanţe mari în raport cu locul de depunere. Ele pot fi găsite pe străzi, pe păşuni, în parcuri, în grădini. Copilul se poate infesta fără a avea contact direct cu un câine. Ouăle sunt aderente la blana căţeilor şi copiii pot să se infesteze mângâind aceste animale. În afara copiilor, mai sunt expuşi la contaminare şi adulţii care îngrijesc câinii în canise, mai ales cei care au unele deficienţe imunologice, gunoierii, grădinarii, zidarii etc.

Ouăle embrionate sunt elementul infectant. Ele aderă uşor la pielea de pe degetele omului şi acesta le introduce în gură pe nesimţite. Infestarea prin transfer de la o gazdă la alta nu trebuie să fie exclusă, deoarece larvele de Toxocara pot rămâne viabile într-o gazdă de transfer până la nouă ani.

Efectele toxocarozei asupra omului

În marea majoritate a cazurilor, toxocaroza urmează o evoluţie subclinică şi multe infestaţii nu sunt diagnosticate ca atare. Numai cazurile grave reţin atenţia, cum ar fi afectarea ochiului până la orbire. Deoarece larvele trăiesc în organismul uman mai mulţi ani, este posibilă acumularea lor odată cu înaintarea în vârstă a pacientului. Cele mai multe cazuri clinice evidente sunt semnalate la copiii aflaţi în jurul vârstei de patru ani. Copiii cu devieri ale comportamentului alimentar (pică, geofagie) şi care trăiesc în condiţii neigienice sunt mai predispuşi. Ouăle cu larve de stadiul doi sau trei, ajunse în tractul digestiv al omului, eliberează, sub acţiunea sucurilor digestive, larvele care migrează prin vasele mezenterice spre ficat şi, de aici, spre pulmon. Se întorc la cord şi, prin circulaţia arterială, sunt distribuite în tot corpul.

Destul de repede, larvele cresc şi devin mai groase decât diametrul capilarelor sanguine. Străbat pereţii vasculari şi migrează în ţesuturile din jur. Traseul tisular al larvelor este marcat de hemoragii şi necroze, de prezenţa celulelor inflamatoare, în majoritate polinucleare eozinofile. Deşi răspândirea este aleatorie, se pare că larvele sunt mai frecvent găsite în sistemul nervos central, unde nu pot fi recunoscute mult timp de sistemul imun.

Localizare

În cazurile de infecţie masivă cu ouă larvate sunt posibile două localizări importante: în ochi şi în viscere. Forma oculară survine în principal la copii şi adolescenţi. Principalul simptom este o scădere brutală a vederii în ochiul atins. Examenul oftalmologic relevă aspecte inflamatoare (uveită, endoftalmie, hialită, papilită) şi/sau leziuni retiniene granulomatoase; mase inflamatoare („ouă de furnici“) pot să fie observate la periferia cristalinului. Toxocaroza viscerală se întâlneşte, tipic, la copiii mici care, nesupravegheaţi, se joacă în parcuri şi pe străzi contaminate cu ouă de la căţeii infestaţi.

Simptome

Cel mai frecvent întâlnite sunt la copiii sub şase ani: febră, eozinofilie, tuse şi perturbarea funcţiilor hepatice. În unele cazuri se înregistrează doar tusea şi respiraţia astmatică. Copiii bolnavi nu cresc sau chiar pierd din greutate, sunt hipoenergici, au dureri musculare şi, periodic, febră. La mulţi pacienţi boala este autolimitată la 12-18 luni.Severitatea simptomelor depinde nu numai de cantitatea de ouă larvate ingerate de către copil şi de răspunsul imunologic al pacientului, ci şi de localizarea larvelor. La unii pacienţi, larvele ajung în creier, cord, ficat şi ochi, cazuri în care simptomele vor fi pe măsura funcţiilor afectate.

În toxocaroza oculară se constată clinic o serioasă diminuare a activităţii vizuale, acompaniată adesea de strabism. Este tipică apariţia unei leziuni granulomatoase în apropierea petei oarbe. În stadii mai avansate se instalează endoftalmia cronică, cu dezlipiri de retină, glaucom şi orbire. În unele cazuri, simptomele sunt nespecifice şi de intensitate medie: astenie cronică şi eozinofilie. Se mai pot înregistra: astm, alergie, epilepsie, paralizie şi hepatită. Deşi ruta de migrare a larvelor de Toxocara la om nu este precis cunoscută, au fost descrise puternice reacţii în ficat şi pulmon. Organismul uman reacţionează alergic la prezenţa larvelor de Toxocara. Când ajung în pulmon, reacţiile sunt de tip astmatic. Toxocaroza a mai fost incriminată în geneza diferitelor manifestări de ordin alergic, cum ar fi urticaria cronică, artrite reacţionale sau angioedeme.

Prevenire şi tratament

Tratamentul toxocarozei este şi astăzi o problemă delicată, depinzând de localizarea şi de numărul larvelor. Riscurile există pentru orice tratament antiparazitar. Mai multe medicamente au fost testate pe animale, dar sunt rare studiile randomizat controlate pe oameni, astfel încât există foarte puţine substanţe disponi-bile pentru tratamentul bolii la om.

Metodele prin care ne putem proteja copiii de această periculoasă zoonoză sunt: tratamentul câinilor pe care îi deţinem ori de câte ori ne recomandă medicul veterinar şi, ce e mai important, semnalarea la autorităţile locale a prezenţei câinilor fără stăpân, care se ştie că nu beneficiază de asistenţă sanitară veterinară şi care constituie un real pericol atât pentru noi cât şi pentru animalele noastre de companie. De asemenea, prevenirea infestării sau a reinfestării copiilor este bazată pe respectarea regulilor generale de igienă. Supravegherea copiilor de către părinţi este o activitate care trebuie să fie permanentă.

Dr. Lidia Chiţimia

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
1571
□
° Comentarii
□
□
° 1. nicolae stefan -- (3-June-2010)lidia,felicitari pentru initiativa,idee sirealizare!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Călăreţul de pe coama dealului

La părinţi era al şaptelea copil. Anii de dinaintea şcolii i-a petrecut mai mult cu fraţii şi surorile. Tata şi mama, de dimineaţă până seara târziu, erau la muncă în kolhoz. Nu le-a fost uşor să întreţină o casă de copii unul mai mic decât altul...

Amintiri nostalgice

Nicolae îşi deapănă firul amintirilor şi în faţa ochilor i se perindă tablourile copilăriei cu păţaniile nevinovate demult apuse. Parcă mai ieri se zbenguia cu frăţiorii mai mari pe coclaurile din preajma satului... Îi plăceau, mai ales, jocurile de-a călăreţii. Împreună cu ceilalţi fraţi încăleca câte un băţ şi alerga cu chiote vesele până în marginea maidanului la grajdurile de cai unde lucra tata. Badea Anton îşi întâlnea odraslele scumpe cu un zâmbet fluturatic, gândindu-se probabil: „Oare ce soartă le-a hărăzit viaţa copiilor mei?“. Apoi, unul câte unul, tata îi arunca în cârca cailor care ronţăiau pufnind în ieslele lor...

Nicolae crescuse pe lângă herghelie şi se deprinsese repede cu animalele. De acum se ţinea bine în şa, iar tata îi striga de colo: „Coliţă, ia dă un treapăt până în coama dealului şi vezi unde pasc mânjii pe vale!“. Călare pe murgul focos, Coliţă zbura ca săgeata până în creasta colnicului şi scruta de sus cele patru părţi ale lumii: lunca cu mânjii păscând, costişele cu rânduri de vii şi lanuri de porumb, satul răzeşesc...

Prima licărire

Lui Nicolae Cotorobai, conducătorul societăţii agricole „Vatra Răzeşească“, i-s scumpe aceste aduceri-aminte din copilăria răsfirată în negura anilor. Era mic când gustase din dulceaţa vieţii zburdalnice de la ţară, dar şi din amarul lipsurilor familiei numeroase. Uneori, tata îl probozea că a scăpat mânjii în semănături, că nu i-a adăpat la vreme, dar şi-l lăuda faţă de alţii că mezinul lui a deprins călăria mai ceva ca unul mare. Coliţă adora caii, aceste făpturi mândre şi puternice. Îi vedea până şi în vis. „Am să te fac doctor de cai!“, zicea tata râzând. Poate că atunci i s-a strecurat lui Nicolae în inimă acel licăr de pasiune pentru glia strămoşească, acea necuprinsă dragoste de satul natal Răzeni... După absolvirea Colegiului Agricol din Tiraspol, nu şi-a căutat norocul pe alte meleaguri, ci s-a retras la baştină. A lucrat o habă de vreme agronom în gospodăria colectivă, apoi a hotărât să-şi aprofundeze cunoştinţele la Institutul Agricol din Chişinău... Aşa îşi începu el cariera de specialist în arta agriculturii...

Un crez şi o vorbă

Directorul Cotorobai are un crez şi o vorbă a sa: „Omul simplu e cel mai frumos“. Adică omul sincer, curat la suflet. Această cugetare le-o explică şi nepoţilor. Puritatea sa de om onest o dovedeşte în relaţiile cu semenii. Astă toamnă colectivul său a fost menţionat la întrunirea agricultorilor din zona Chişinăului. Atunci conducerea de vârf a raionului Ialoveni, pentru succese formidabile, obţinute de răzeneni la cultivarea tuturor culturilor agricole, i-a înmânat lui Nicolae Cotorobai un premiu bănesc de 3.500 de lei. După ceremonia oficială, el, fără a sta mult pe gânduri, a împărţit frăţeşte premiul cu cei mai destoinici plugari ai colectivului.

La sărbătoarea satului

În fiecare an, de Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil, locuitorii Răzenilor, urmaşi ai cutezătorilor străbuni-răzeşi, descălecaţi cândva pe aceste meleaguri, sărbătoresc Ziua hramului satului. Societatea „Vatra Răzeşească“ organizează în această zi pentru toţi sătenii mese festive cu slujbe divine, cinstind astfel memoria iluştrilor înaintaşi ai neamului românesc de la Marele Ştefan încoace. La aceste solemnităţi vin şi mic, şi mare. Discută împreună despre anul care s-a scurs, despre ispitele pe care le-au încercat în viaţă, despre faptele bune prin care reuşesc să treacă pragul vicisitudinilor. Întrunirile de duh sunt de asemenea rodul iniţiativei conducătorului Cotorobai.

Revenirea la treburile zilnice

„Anul acesta pare a fi de bun augur, trece cu gândul la timpul prezent Nicolae. Am însămânţat deja ogoarele, am curăţit la timp livezile, viile. Dacă ne-ar mai bucura cerul cu puţină ploaie... Dar toate-s în voia Domnului... Trebuie să muncim ca să rămână după noi neprihănită faţa pământului...“

În iarna aceasta, la Răzeni cel mai mult au avut de suferit livezile de meri, piersici, pruni, caişi, unde pomii au îngheţat în proporţie de 30 la sută. Dar harnicii livădari de aici au ştiut să taie crengile afectate aşa cum i-a instruit liderul lor, formând coroanele astfel încât lăstarii noi ce vor apărea să compenseze ramurile vătămate. Pomicultorii au de gând să contraba-lan-seze deficitul de fructe prin extinderea suprafeţelor de legume. Acum lucrările la săditul legumelor se apropie de finiş...

„Ne străduim să creştem o recoltă variată de legume, în special roşii, ardei, vinete, ni se destăinuie Maria Sireţeanu, conducătoarea unei brigăzi mixte pomicole-legumicole. Ar fi păcat dacă n-am profita de ocazia de a intra pe piaţă cu legume timpurii. Consumatorii de la oraş ne solicită mereu cantităţi mari de zarzavaturi...“ De fapt, toţi agricultorii, inclusiv cei din subdiviziunile fitotehnice, conduse de Iulia Ursu şi Lidia Creţu, muncesc azi de zor la săditul legumelor. Din surplusurile de recoltă, la toamnă, legumicultorii vor participa pe rând la prepararea în minifabrica de conserve de aici a sortimentului cerut de piaţa externă, şi anume zacuscă, ghiveci, gogoşari şi castraveţi în oţet şi altele. Toamna trecută, în numai câteva săptămâni, răzenenii au produs pentru a fi exportate în Rusia 115 mii borcane de legume conservate.

Marea familie

Liderul societăţii vorbeşte cu dragoste de ajutorii săi fideli, brigadierul Ion Botnaru, mecanizatorii Vasile Saiînsus, Dumitru Cotorobai, Gheorghe Cicica, Petru Gurău. În zilele campaniilor agricole de anvergură, aceşti sufletişti nu mai ştiu de odihnă. Toţi lucrează cu tragere de inimă pe orice sector, fiindcă-s mulţumiţi de condiţiile de muncă, de remunerarea cu care sunt răsplătiţi... După o raită pe colinele în floare ale gospodăriei, directorul Cotorobai ne pofteşte să-l însoţim pe dealul copilăriei sale, pe unde mâna el cândva mânjii. Satul nu mai are herghelia de altădată. Abia câţiva săteni mai ţin câte un cal... Nicolae porneşte pe lângă casa părintească, pe drumul întortocheat care-l purta atunci, demult, spre grajdurile cu caii tatălui. Multe s-au schimbat în acest răstimp şi doar caii neastâmpăraţi i s-au pecetluit în lumina ochilor neatinşi de rugina uitării. Parcă-l mai vede şi acum pe acel Coliţă vioi, gonind murgul focos spre coama dealului. Imaginea aceasta duioasă nu i se va şterge din memorie niciodată...

Corespondenţă din Republica Moldova de la Andrei MOROŞAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
835

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Călător pe urmele dacilor şi romanilor

Coamele Retezatului sunt albe, iar pe creste este ceaţă densă, semn că a venit, iarna. Doar arar mai întâlneşti picior de om. Şi pe mine mă bântuie dorinţa să vizitez, ca pe vremea copilăriei, Sarmizegetusa...

Sarmizegetusa romanilor şi Sarmizegetusa dacilor

Când dau, în buza drumului, de un bărbat mai mult ajuns la vârsta senectuţii decât între două vârste, îl întreb din prima – ce să mai pierd timpul? – unde e locul pentru care am bătut atâta pustiu de cale. „Ce Sarmizegetusă căutaţi? mă întreabă morocănos, de ai zice că se teme, din înfăţişarea şi vorbele mele, că am venit după aurul dacilor. Că sunt două... Aia a dacilor sau aia a romanilor?“

Sunt încurcată – la orele de istorie din şcoală nu ne spusese nimeni că sunt două Sarmizegetusa şi am crezut mereu că Ulpia Traiana şi Regia sunt una şi aceeaşi, amplasate în acelaşi loc, ridicate doar la momente diferite, de oameni diferiţi – şi omul, parcă mai prietenos, mă lămureşte: „Cea a romanilor e colea, sunteţi în apropiere, aialaltă, a dacilor, e mai încolo, la vreo 40 de kilometri, la Grădiştea Muncelului. Dacă vă duceţi pe acolo, dacă luaţi muntele la pas, să aveţi grijă! Vă interesează ceva kosoni? (kosonii sunt monede dacice cu greutatea puţin peste 8 grame.) Nu mai e, domn'le, aur ca pe vremea dacilor, ca să migreze toată lumea pe aici...“

Ei, ce spuneam? Interlocutorul meu se teme că mă aduce pe aici gândul misterioaselor, găsitelor şi negăsitelor comori ale lui Decebal. Îl îmbii cu oarece „mahorcă“ – ţin ţigările special în maşină, deşi nu fumez, ca să dezlege, pe unde mai ajung, limbile înţelenite ale localnicilor – şi un linţoliu pământiu ne acoperă de îndată pe amândoi, pe bătrânul mohorât ca vremea de început de iarnă, şi pe mine, călătorul chemat pe aceste meleaguri de sângele clocotitor al dacilor şi al romanilor.

Al dacilor sau al romanilor? Rămânem în picioare lângă maşină – nu e chip să stai la taifas, căci lapoviţa devine temătoare – şi omul îmi spune: „Cele două cetăţi, a romanilor şi a dacilor, sunt, chiar dacă a trecut timpul şi a curs istoria, diferite. Aşa au fost acum două mii de ani, aşa sunt şi azi. Într-un loc trăiesc mai degrabă urmaşii romanilor, în celălalt ai dacilor. Primii sunt mai emancipaţi, mai avangardişti, mai ieşiţi în lume, mai veseli. Ceilalţi, mai dârzi, mai puternici, mai fermi, dar trişti. Eu nu ştiu de care aparţin. Din care mă trag mai abitir. Căci m-a înghiţit multă vreme, ca pe toţi cei din generaţia mea, care am plecat de la vatra părintească.

Am trăit în Deva până am ieşit la pensie şi nu m-am întors decât de puţin timp la sat. Şi nici măcar într-al meu, ci în al nevestei. Am lăsat băiatul în apartamentul din Deva, că n-are cu ce să-şi cumpere casă. Se spune că noi ne diferenţiem unii de alţii, vorbesc de daci şi de romani, şi prin lobul urechii. Dacă e lipit de cap, eşti roman, dacă nu, eşti dac. Sau invers.

Aşa îmi spunea mie tata-mare, când eram copil şi îmi povestea despre daci şi romani. Ştiţi care e baiul? Că multă vreme oamenii nici n-au ştiut ce înseamnă toate ruinele de pe aici, nici de ce găsesc prin curţi, la o simplă săpare de cartofi, cioburi şi monede. Multe cioburi şi multe monede. Unii kosoni de-ai dacilor. Doar de vreo două sute de ani, şi mai abitir după Revoluţie, s-a vorbit despre daci şi romani“.

Povestea spusă agale, molcom, dar clar, cursiv, „la botul calului“, în fum înecăcios de ţigară, m-a făcut să înţeleg că ambele vestigii istorice, şi Regia şi Ulpia Traiana, trebuie neapărat vizitate. În numărul de azi, absolut aleatoriu, să vorbim despre Ulpia Traiana Sarmizegetusa...

Unde e Imperiul Roman de altă dată?

Cu toată bunăvoinţa de care sunt în stare, nu descopăr la faţa locului decât un maldăr alandala de pietre, ierburi sălbatice, resturi menajere, aş zice, fără să fiu maliţioasă, un dezastru... Ulpia Traiana Dacica Metropolis, cică... Asta?! De aici ne tragem noi, românii? Aici ne sunt rădăcinile? Aici a început să se scrie legenda unui popor? Uite, acesta ar fi fost amfiteatrul...

Acum două mii de ani, cu siguranţă plin de legionari, gladiatori, târgoveţi. De fast şi lumină. De putere şi glorie. Nişte pietre doar la momentul ăsta. Lăsate de izbelişte. Singure. Părăsite. Acoperite de pungi de plastic, aruncate alandala, de coji de cartofi, de resturi de ierburi năuce. Mai încolo, ar fi fost templele, forul, fântânile...

Cu siguranţă, dacă întrebi autorităţile locului despre cum este umilită, la scenă deschisă, istoria, afirmă că nu sunt bani ca să schimbe ceva, dar parcă, aşa, la prima vedere, indiferenţa umană e mai mare ca lipsa fondurilor. Oare pe aici era drumul pavat cu marmură neagră, care ducea la Roma? Oare pe aici se plimbau mai-marii Imperiului Roman şi ai lumii, acum două mii de ani?

Oare carele şi coifurile legionarilor pe aici se aliniau pentru inspecţie? Oare pe aici s-a scos din Dacia imensitatea de kilograme de aur? Aici oare, la aceste ruine, să fi făcut romanii o aşezare prosperă, după modelul şi tipicul Romei? Căci Ulpia Traiana Sarmizegetusa este singurul oraş dacic făcut după sistemele urbane romane şi după regulile lor religioase. Dacă Jupiter, zeul suprem al romanilor la momentul întemeierii oraşului, n-ar fi fost de acord cu locul, Sarmizegetusa nu ar fi existat aici.

Nepăsare, cuvântul de ordine

Ulpia Traiana Sarmizegetusa nu se află, ca Sarmizegetusa Regia, în evidenţele UNESCO. Nici Ministerul Culturii nu a alocat prea multe fonduri la Ulpia Traiana. Autorităţile locale şi judeţene nu s-au spetit nici ele cu implicarea. Şi, ce nu au putut să facă de-a lungul timpului cotropitorii, de toate felurile, a făcut azi mâna omului. Urmaşul Romei, adică...

S-a furat de la vechiul oraş tot ce se putea fura. S-a distrus masiv. Din neştiinţă sau din răutate. Dar, deşi săpăturile se fac de peste 120 de ani în perimetrul Sarmizegetusei romane, nici măcar 15% din ceea ce a fost acum două mii de ani aici nu s-a descoperit! După cum spun arheologii, din colonia de aproape 40 de hectare nu s-a scos la iveală decât centrul.

Arheologii ardeleni fac eforturi imense pentru a reda trecutul prezentului. Dar ei au fonduri infime să facă asta. Şi istoria neamului nostru încă zace sub glia nepăsării şi a indiferenţei. Ca tacâmul să fie complet, sătenii au primit terenuri agricole taman în locul vechiului oraş al romanilor. Ţăranii au pus porumb şi cartofi peste vestigiile înaintaşilor. Trebuiau să mănânce şi ei... Mai ales că mulţi n-au voie să-şi sape, ca oamenii, beciuri, nici să construiască ceva acareturi în aria propriilor gospodării. Pentru care deţin acte în regulă... Vecinătatea cu oraşul romanilor nu le ţine de foame localnicilor de la Sarmizegetusa. Nu ştiu, nu înţeleg de ce nu ne respectăm noi, românii, urmaşi ai romanilor, trecutul.

Mă întreb ce a făcut ministrul Culturii şi Cultelor, Adrian Iorgulescu? Printre simfonii şi cvartete, nu s-o fi gândit niciodată să aloce timp, măcar timp pentru început, uneia dintre cele mai importante pagini de istorie a românilor? Indubitabil, Imperiul Roman cu ale sale fastuoase deschideri, a apus pentru totdeauna. Ruinele de la Ulpia Traiana ar vorbi despre ce a fost, dacă ar avea gură... Dacă ar fi puse în valoare. Dar nu sunt... Din păcate...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1787
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

calatorie-de-voie-buna-pe-drumul-vinului...

Călătorie de voie bună pe Drumul vinului

În zilele vacanţei, vă propunem un interesant şi original traseu, plin de bucurie şi de voie bună: Drumul vinului, pe care, mergând pas cu pas, de la est la vest, şi urmând linia imaginară a Paralelei 45, veţi putea străbate, cu mare folos, treisprezece localităţi de pe teritoriul Prahovei.

Tohani, primul popas

Dar să luăm drumul de la capăt, de la Tohani. Să-l ascultăm pe Constantin Lungu, primarul din Gura Vadului, comună care încorporează şi satul pomenit. Edilul ne vorbeşte cu pasiunea viticultorului din tată-n fiu, mândru că de aici a început, cu şapte ani în urmă, la iniţiativa ing. Mircea Cosma, preşedintele Consiliului Judeţean Prahova, acest important reper, celebru de acum Drum al vinului.

Să începem aşadar periplul nostru chiar din inima dealului, din mijlocul unor plantaţii superbe, de mai mult de o mie de hectare, străjuite de o impunătoare cruce metalică, replică a Crucii Caraimanului de la Buşteni.

Continuăm apoi cu vizita la castelul din imediata vecinătate, martor al unei tulburătoare poveşti de iubire a prinţului Nicolae şi a frumoasei domniţe Doletti – azi o marcă a unui vin deosebit. În corpul clădirii se află un original muzeu numit Popas pe Drumul vinului.

Expoziţia permanentă a acestuia prezintă documente de epocă şi mărturii ale practicării viticulturii din vechime. Pereţii sunt ornaţi cu scoarţe munteneşti, icoane pe sticlă cu foiţă aurită, unelte, vase şi butoaie care fac referire la practica viticolă din zonă.

În vestita podgorie Dealu Mare

De la Tohani ne continuăm periplul viticol pe sub deal, la Vadul Săpat, unde facem cunoştinţă cu un important sit istoric, Budureasca, străvechi centru al românităţii, nume înnobilat azi şi cu un vin pe măsură. Trecem mai departe în satul vecin, la Fântânele, şi ajungem în scurt timp la Ceptura.

Aici facem cunoştinţă cu binecunoscuta Cramă. În vecinătate dăm peste viile frumos lucrate ale unui iscusit viticultor francez, statornicit aici de peste un deceniu – l-am numit aici pe volubilul conte Guy Tyrel de Poix, cel care a devenit cunoscut şi ca producător al Vinului Cavalerului. La numai câţiva kilometri, pe acest drum ajungem la Urlaţi.

Aici, alături de Conacul Bellu, dar şi de faimosul Schit de la Jercălăi, cu comoara sa de icoane vechi, întâlnim prestigioasele Crame Halewood, Crama Basilescu, precum şi Domeniile Brâncoveneşti. Alături de aceste puncte de atracţie, ce par să fie aidoma unor şiraguri de perle ce înconjoară podgoria Dealu Mare, observăm şi alte obiective interesante, pe care însă vă lăsăm să le descoperiţi dumneavoastră.

La câţiva kilometri mai spre sud, pe DN 1B (care face legătura între oraşele Ploieşti şi Buzău), întâlnim şi alte puncte de atracţie din pitoreasca localitate Valea Călugărească. Competiţia deschisă între celebra firmă Rovit (fostă IAS) şi Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură şi Vinificaţie, unităţi cu mare faimă în judeţ şi în ţară, care şi-au făcut din nume un veritabil renume, dau şi o mai puternică substanţă Drumului vinului, pe care vă invităm să-l urmaţi pe mai departe, spre comunele Plopu şi Bucov, dar şi spre oraşele Boldeşti-Scăeni, Băicoi şi Plopeni.

Şi, mai departe, până la punctul său final prahovean, la Filipeştii de Pădure. De aici încep viile, livezile şi gră-dinile Dâmboviţei, iar mai departe, importante podgorii ale Ţării Rămâneşti necuprinse încă în acest inedit şi captivant traseu denumit Drumul vinului.

Drumul vinului reeditează „un segment mai vechi“ dintr-o mai veche cale a vinului folosită de romani, care străbătea pe atunci Europa. Astăzi, acest segment parcurge, pe sub deal, teritoriile celor mai renumite podgorii ale judeţului.

De la Tohani – Gura Vadului, de lângă Mizil, urmând pitoreasca zonă a Dealului Mare şi până la Filipeştii de Pădure, din vecinătatea oraşului petrolifer Moreni de Dâmboviţa, acest drum include, pe lângă viile unor mari şi prestigioase firme de profil – Tohani, Ceptura, Urlaţi, Valea Călugărească şi Boldeşti-Scăeni -, podgorii care însumează peste 10.000 ha, numeroase popasuri la vechi conace boiereşti, precum cel al lui Bellu din urbea Urlaţiului, case domneşti cum ar fi cea a lui Brâncoveanu Vodă din aceeaşi localitate, numeroase biserici-monument istoric, dar şi vestite mănăstiri, între care Zamfira, cea pictată de Nicolae Grigorescu.

Drumul vinului devine unul funcţional, deopotrivă pentru podgoreni şi pentru turiştii români şi străini. Aceştia din urmă fac aici cunoştinţă cu noile firme care, alături de cele consacrate, se impun atenţiei generale: Domeniile Tohani, Podgoriile Tohani, Comoara Pivniţei şi Oenoterra, unităţi care sunt căutate şi pentru renumitele lor vinuri roşii, Tămâioasa românească şi Tămâioasa de Bohotin, vinurile spumante, multe premiate la concursurile internaţionale şi realizate în combinate noi, moderne, executate recent cu fonduri europene.

Mai în glumă, mai în serios, se destăinuie primarul Constantin Lungu, este că notorietatea firmelor de aici îmbogăţeşte şi bugetul comunei, iar administraţia locală îşi modernizează astfel infrastructura şi edificiile publice.

Pe dealurile pitoreşti din vecinătatea comunei va fi ridicat un nou combinat viniviticol, în apropierea domeniului şi a castelului ce poartă acum numele celebrului inginer Aurel Persu, inventatorul automobilului aerodinamic, cel care a trăit pe aceste meleaguri. Primarul ne spune că noua investiţie se va numi Persu – Eminescu (în amintirea fratelui marelui nostru poet care a trăit în zona Mizil).

Astfel, cine va păşi în curând pe aici va putea trece pe drumuri moderne şi poate vizita astfel şi comunele vecine - Călugăreni, Jugureni şi Lapoş - care vor fi circumscrise acestui Drum al vinului.

Pe noile drumuri vor putea păşi astfel amatorii de drumeţii îndreptându-se pe cărări de munte care vor fi în curând modernizate. Turiştii îşi vor continua drumul în podgoriile din zonele învecinate din judeţul Buzău, unde de acum fiinţează Drumul cramelor.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
1294

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

calatorie-spre-universul-magic-al-copila...

Călătorie spre universul magic al copilăriei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCălătorie spre universul magic al copilăriei

„Ce-i pasă copilului când mama şi tata se gândesc la neajunsurile vieţii, la ce poate să le aducă ziua de mâine sau că-i frământă alte gânduri pline de îngrijire. Copilul încălecat pe băţul său gândeşte că se află călare pe un cal dintre cei mai straşnici, pe care aleargă cu voie bună, şi-l bate cu biciul, şi-l struneşte cu tot dinadinsul, şi răcneşte la el din toată inima de ie auzul; şi de cade jos crede că l-a trântit calul şi pe băţ îşi descarcă mânia în toată puterea cuvântului…“ Ion Creangă

Cred că nimeni nu ar fi putut descrie mai bine acel univers ferecat deja pentru mulţi dintre noi. Poveştile lui Nică, năzdrăvanul cu părul bălai, aproape şoptite la gura sobei, au prins de multe ori viaţă chiar şi în copilăria noastră. Atunci, îndemnaţi de parfumul cireşelor coapte, dar şi din dorinţa de a fi precum „eroul“ din Amintiri din copilărie, lăsam la o parte orice gând de dojană şi făuream scenarii care mai de care mai aparte cu privire la furtişagul ce avea să se întâmple. Toate aceste frânturi de amintiri te îndeamnă parcă să guşti un pic din paharul plin al nostalgiei, mai ales acum de 1 Iunie, când sărbătorim Ziua Internaţională a Copilului. Privind însă chiar şi prin ochii aspri ai raţiunii nu ai cum să nu vezi că, în această zi, atât de specială pentru prichindeii de lângă noi, fiorul dulcilor amintiri din copilărie îţi fac inima să pulseze mai repede. Jocurile şi glasurile lor animă parcă întreg văzduhul şi redeschid pentru tine porţile către o lume spre care nu te gândeai să mai păşeşti. Odată prins de mânuţa copilului de lângă tine, nu ai cum să nu te simţi din nou fericit, împăcat, poate chiar inocent. Cu o maturitate pe care nu sperai să o găseşti în acest micuţ învăţăcel, el îţi va arăta calea spre universul magic al copilăriei.

Laura DOBRE ZMARANDA
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
852
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

caleidoscop_l1449.html

Caleidoscop

- Cea mai mare caracatiţă descoperită vreodată cântărea 4 tone. A fost vânată în anul 1878.
- Meduza cea mai mare observată vreodată avea un diametru de 2,3 metri. Tentaculele sale se întindeau până la 36 de metri.
- Rechinii sunt singurele animale despre care se ştie că nu se pot îmbolnăvi de cancer.
- Absolut toţi creveţii se nasc masculi. Unii dintre ei devin femele la maturitate.
- Cel mai mare şarpe veninos din lume este Cobra Regală, care poate atinge lungimi de până la 5,5 metri.
- Un cal adult poate consuma într-un an o cantitate de hrană ce depăşeşte de 7 ori propria sa greutate.
- Girafa este singurul animal care îşi poate introduce limba în ureche. Limba unei girafe adulte măsoară peste 50 de centimetri.
- Cele mai numeroase vietăţi de pe Terra sunt artropodele. Ca un exemplu, până în prezent au fost descoperite circa 70.000 de mii de specii de păianjen.
- Se estimează ca în lume există circa 1 miliard de vite. 200 de milioane dintre ele trăiesc numai în India, acolo unde sunt considerate animale sfinte.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
603

Caleidoscop

Gorjul, luat cu asalt de către vânătorii americani

De la începutul anilor 2000, când Direcţia Silvică Târgu-Jiu a încheiat un contract cu o firmă comisionară, în judeţul Gorj vin anual foarte mulţi străini, care vor să vâneze urşi, mistreţi, fazani, cerbi, dar mai ales capre negre. Cei mai mulţi dintre aceştia sunt din America şi nu precupeţesc niciun efort ca să ajungă aici în fiecare an, ba chiar să-şi aducă şi alte cunoştinţe. Comunele cele mai atractive din punct de vedere vânătoresc, dar şi al peisajelor deosebite, sunt Polovragi, Runcu şi Tismana. Astfel, de la vânătorii străini, Direcţia Silvică Gorj colectează în ultimii ani sume însemnate, pe care le foloseşte pentru hrana animalelor, pentru plata chiriei fondurilor de vânătoare care nu aparţin statului, precum şi pentru plata salariilor paznicilor şi supraveghetorilor.

Prinţul Charles, oaspete drag în Ardeal

Cum deja vara nu mai e atât de departe, locuitorii din Viscri, judeţul Braşov, îşi aşteaptă prinţul pentru o vizită. Desigur, este vorba despre Charles, moştenitorul tronului Marii Britanii care, de când şi-a cumpărat case şi proprietăţi prin tot Ardealul – unii spun că numărul caselor vechi care i-au devenit proprietate e mai mare de 150 - dă, negreşit, o fugă şi pe aici. Acesta a fost uimit să descopere în Transilvania atât frumuseţile locurilor, cât şi bunătăţile ecologice pe care le pregătesc oamenii.

El crede că zona Ardealului, pentru tot ce înseamnă ea – tradiţii, istorie, produse ecologice – s-ar cuveni protejată, pentru ca dezvoltarea economică mondială, destul de haotică, să n-o strivească. De altfel, prinţul este cunoscut ca unul care se dă în vânt, când vine în Ardeal, după mămăligă, sarmale, miere, gemuri, brânză de oaie. Şi, ca să le găsească pe cele care îi plac, dar şi pentru a cunoaşte şi alte locuri, prinţul colindă, pe timpul şederii în România, cam prin tot Ardealul. Ceea ce este deosebit de important este faptul că toată lumea îl aşteaptă cu drag. Căci, spun ardelenii, este un oaspete, pe cât de însemnat, pe atât de simplu şi popular.

„Săracii bogaţi“ de la Iedera

Comuna dâmboviţeană Iedera, despre care documentele istorice vorbesc că ar exista de pe vremea lui Burebista, aflată la doar câţiva kilometri de Moreni, are în terenurile care o împrejmuiesc o adevărată comoară, nepusă însă în valoare cum ar trebui.

Subsolurile de la Iedera conţin, după cum spun localnicii, petrol, exploatat parţial, cărbuni de calitate inferioară, neexploatat deloc, zăcăminte de sare, de asemenea neutilizate din punct de vedere economic. Şi, pe lângă lemnul de foc, pe lângă nisipul şi pietrişul folosite la construcţii doar de către localnici, se mai găseşte aici şi piatră de calcar pentru var. Toate acestea, dacă ar fi puse în valoare, ar putea să atragă în zonă o mulţime de investitori şi turişti. Dar primăria nu are bani, alte persoane interesate de bogăţiile subsolului, şi nu numai, de la Iedera nu s-au arătat interesate şi zona, ca multe altele, se pierde. Şi sătenii din comuna dâmboviţeană îşi spun, pe bună dreptate, că ei sunt, la momentul actual, nişte „săraci bogaţi“.

Nina Marcu
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
761
□
Comentarii
□
□

1. Maneanu Varvara Magdalena -- (6-May-2010) Pentru ceea ce face pentru patrimoniul din Ardeal îl simpatizez foarte mult pe prinţul Charles, mai ales că are şi preocupări muzeologice ca şi mine numai că în domeniul Ştiinţelor Naturii,pentru că are organizată o grădină ecologică pe domeniul său. Poate ia cineva exeplul său de a crede că zona Ardealului, (şi nu numai)pentru tot ce înseamnă ea – tradiţii, istorie, produse ecologice – s-ar cuveni protejată, pentru ca dezvoltarea economică mondială, destul de haotică, să n-o strivească. De asemenea mulţi ar trebui să urmeze exemplu său de modestie.

2. zlate nicolae -- (11-May-2010)printul charles a amenajat o locatie in care gospodinele pot prepara in conditii igienice diferite produse traditionale care pot fi vanduta pe piata organizata, gemuri. dulceata ,marmelada conserve de legume etc cred ca amenajarea cu fonduri europene pe baza studiilor de fezabilitate a unor asemenea locatii.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vietăţi marine care ucid

…În apele Terrei trăiesc 30.000 de specii de meduze. Unele dintre acestea pot atinge patru metri şi jumătate şi au până la 60 de tentacule.

…Caracatiţa cu inele albastre are dimensiunile unei mingi de golf, dar, în pofida aspectului aparent inofensiv, este un prădător de temut. Această vietate de culoare maronie şi cu cercuri albastre stă ascunsă pe fundul apei printre pietre, rareori fiind văzută de către om. Atunci când se simte ameninţată, inelele devin de un albastru intens. Veninul ei este de 10.000 de ori mai puternic decât cianura, iar muşcătura ei poate ucide un adult în 90 de minute.

…Una dintre cele mai periculoase meduze este viespea de mare, a cărei lungime nu depăşeşte 1,5 centimetri. Însă cele 60 de tentacule ajung uneori până la patru metri. Arma letală a viespii de mare sunt cele 5.000 de celule otrăvitoare care se găsesc pe tentaculele ei. Despre aceste celule otrăvitoare oamenii de ştiinţă spun că au suficiente toxine pentru a ucide 60 de oameni.

Cele mai periculoase arahnide

…În Australia trăiesc 22 de specii de păianjeni veninoşi. Unul dintre aceştia este păianjenul cu spate roşu, specie care se înrudeşte cu văduva neagră. Deşi are dimensiunile unui bob de mazăre, una dintre cele mai puternice arme ale sale este pânza pe care o ţese. Aceasta este atât de lipicioasă şi de puternică încât în ea se pot prinde chiar şi şoareci şi pui de şerpi.

…În topul celor mai veninoşi păianjeni se află şi păianjenul cu pânza pâlnie. Veninul său extrem de puternic poate ucide un om într-un sfert de oră. Atunci când muşcă, practic se înfige în corpul victimei. Colţii săi sunt atât de puternici încât pot străpunge unghia. Sunt foarte periculoşi vara şi toamna, când începe perioada de împerechere.

Reptile de temut

…Crocodilii de apă sărată pot înota neîncetat până la 1.000 de kilometri. Aceştia ating până la 300 de kilograme şi şase metri lungime, fiind clasaţi în topul celor mai mari şi mai de temut reptile din lume. Aparatul lor digestiv le permite să digere în întregime victima cu oase, copite şi păr.

…În vestul şi sud-estul Australiei trăiesc, în habitate variate, 50 de specii de şerpi veninoşi.

Şarpele tigru este unul dintre ei. Atunci când se simte atacat, îşi lăţeşte gâtul pentru a părea mai mare. Muşcătura lui provoacă asfixiere şi hemoragii foarte greu de oprit.

Vipera mortală este şi ea unul dintre prădătorii de temut. În aşteptarea victimei, ea poate sta nemişcată săptămâni întregi. Muşcătura este foarte rapidă: doar un sfert de secundă.

…Taipanul este cel mai lung şarpe veninos, atingând aproape trei metri. Un miligram din veninul său poate ucide 1.000 de şoareci.

Însă cea care cauzează cele mai multe decese umane este muşcătura şarpelui cafeniu.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
624

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

calendarul-lucrarilor-agricole_118.html

Calendarul lucrărilor agricole

Deşi vremea geroasă de afară nu ne îmbie să ne gândim la lucrări în grădină, acest lucru trebuie însă să ne preocupe dacă dorim ca anul acesta să avem producţii bune de legume şi fructe şi, de ce nu, dacă ne dorim o grădină de flori care să ne încânte privirea.

Legumicultură

În această lună trebuie să ne preocupăm de aprovizionarea cu amestecuri de pământ şi cu ghivece necesare pentru semănat şi pentru repicat. Deoarece turba este un amestec bun pentru răsaduri, vă recomand să v-o achiziţionaţi indiferent ce specii legumicole urmează să semănaţi sau să repicaţi. Amestecurile clasice cu mraniţă, pământ de ţelină sau grădină, compost şi nisip se procură şi se pregătesc greu, implicând un consum mare de forţă de muncă.

• Dacă avem legume păstrate în silozuri sau depozite, acestea se verifică, iar cele alterate sunt îndepărtate;
• În această perioadă se continuă pregătirea răsadniţelor, iar între 20.01- 01.03 se seamănă tomatele pentru cultura timpurie în câmp folosind 0,25 kg de sămânţă la un hectar de cultură;
• Dacă pe teren nu este zăpadă şi temperaturile sunt pozitive putem fertiliza cu azotat de amoniu (100-150 kg/ha);
• Culturile înfiinţate din toamnă (salată, spanac, ceapă verde) pot fi protejate cu folie de polietilenă, în acest fel grăbind recoltarea cu 8-10 zile;
• La sfârşitul lunii, solariile pot fi acoperite cu o folie având grosimea de 0,2 mm;
• Răsadurile de varză timpurie şi tomate se vor repica. Se seamănă ardeiul şi vinetele pentru culturile din solarii, iar spre sfârşitul lunii se repică şi acestea;
• Se vor efectua lucrările de îngrijire specifice răsadurilor (aerisiri, udări, fertilizări faziale şi tratamente fitosanitare);
• Începe recoltarea şi valorificarea salatei, gulioarelor, ridichilor de lună.

Floricultură

- Pentru culturile din sere se aplică lucrările de îngrijire curente (udat, fertilizat, tratamente fitosanitare).
- Se butăşesc plantele de mozaic, speciile decorative prin flori cultivate în spaţii protejate şi plantele floricole cultivate pentru flori tăiate: Dianthus, Chrysanthemum;
- Se seamănă în continuare Begonia, Streptocarpus, Gerbera şi se începe semănatul la: Salvia, Petunia, Gazania, Callistephus etc.;
- Semănăturile din lunile anterioare se repică;
- Se pun în vegetaţie tuberculii de Begonia şi Gloxinia şi rizomii de Canna şi se forţează în continuare bulbii de lalele, zambile şi narcise.

- Pentru plantele de apartament se continuă udarea lor moderată;
- În această lună putem planta busuioc, hasmaţuchi, oregano, pătrunjel, rozmarin, salvie, cimbru, cimbrişor, măghiran care pot fi atât plante decorative dar pot fi folosite şi la condimentarea unor mâncăruri.

Pomicultură

- În această perioadă pomii se curăţă de frunzele uscate şi ramurile rupte;
- Dacă terenul permite, se sapă la rădăcina pomilor şi se pune gunoi de grajd care se acoperă cu pământ.
- Dacă terenul este îngheţat, se adună zăpadă în jurul pomilor pentru a proteja rădăcinile de îngheţ.

În zilele cu temperaturi pozitive, când pomii au scoarţa uscată, neacoperită de gheaţă sau zăpadă, continuă tratamentele de iarnă. Scopul acestora este diminuarea rezervei biologice de agenţi patogeni şi dăunători existenţi în livadă în timpul repausului vegetativ (afide, acarieni, păduchi ţestoşi). În zilele mai calde se fac tăieri de rărire, de corecţie şi de rodire. Se înlătură drajonii la speciile care drajonează puternic.

Viticultură

În această lună mai pot fi procurate materialele necesare pentru plantarea viţei-de-vie (araci, sârmă, sfoară) şi se repară uneltele necesare lucrărilor viticole. Dacă terenul este dezgheţat, se desfundă pentru plantările de primăvară şi se procură îngrăşămintele chimice necesare. Se face controlul viabilităţi ochilor în viile roditoare şi se continuă tratamentele de iarnă,

Conf. dr. Viorica Lagunovschi-Luchian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
3985

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Calendarul lucrărilor agricole

Legumicultură

În grădina de legume se însămânţează: castraveţii, pepenii verzi şi galbeni, fasolea, dovlecelul şi sfecla roşie. Totodată, se pregăteşte terenul şi se plantează răsadurile de tomate de vară-toamnă, ardeii şi vinetele, ceapa de apă, prazul, ţelina de rădăcină.

Este perioada în care se seamănă pe brazde reci afară pentru obţinerea răsadurilor de vărzoase de toamnă (varză albă, varză roşie, conopidă, gulie), utilizând 300-350 g de sămânţă pentru răsadul necesar unui hectar de cultură.

În solarii se palisează şi se copilesc tomatele timpurii. Se aplică tratamente fitosanitare la avertizare pentru culturile semănate sau plantate în lunile anterioare. Dacă este cazul, se irigă culturile semănate şi plantate în perioadele secetoase.

În spaţiile protejate:

- se execută dirijarea corectă a factorilor de vegetaţie (lumină, temperatură, umiditate) în funcţie de fiecare specie în parte;
- irigarea şi fertilizarea culturilor plantate;
- aerisirea spaţiilor de cultură în zilele foarte călduroase;
- se fac lucrări de copilit şi palisat la castraveţi şi tomate;
- stimularea fructificării la tomatele timpurii (se va executa prin introducerea unor stupi de bondari în interiorul spaţiilor), evitând stimularea chimică;
- combaterea bolilor şi a dăunătorilor;
- se recoltează din culturile de tomate ciclul I castraveţi, ardei gras, dar şi salată, spanac, ceapă verde, gulioare.

Viticultură

- se controlează viţele nou plantate prin desfacerea uşoară a muşuroiului;
- se execută primul legat al lăstarilor şi plivitul lăstarilor de prisos;
- se execută praşile manuale şi mecanice pentru combaterea buruienilor sau se poate face mulcirea solului cu folie de culoare neagră sau cu mulci organic (iarbă cosită);
- pe rândul de viţe se recomandă erbicidarea;
- fertilizarea fazială utilizând îngrăşăminte chimice complexe;
- tratamente fitosanitare pentru combaterea manei şi a moliei, strugurilor.

Floricultură

- este luna în care se seamănă plantele ornamentale agăţătoare: zorele, mazăre şi fasole ornamentală,
- se plantează în câmp răsadurile de: Ageratum, Balsamine, Gura-leului, Calendula,

Cinerania maritima, Coleus, Petunia;
- la unele specii perene şi la speciile ornamentale lemnoase se pot despărţi tufele (Clematis jacmani, Spiraea arguta, Syringa vulgaris);
- se fertilizează fazial trandafirii;
- în sere se seamănă plante floricole cultivate în vase şi care decorează prin flori: Cineraria, Primula, Calceolaria,
- se pun la umbră plantele la ghiveci: Ficus, Dracaena.
- se udă şi se fac fertilizări faziale la plantele cultivate în grădină şi la cele din sere.

Pomicultură
- în plantaţiile de piersic şi cais se face răritul fructelor când acestea au mărimea unei alune;
- se execută tratamente fitosanitare la avertizare pentru rapăn, făinare, Taphrina deformans cu fungicidele: Dithane M 45 0,2%, Folpan 50 WP 0,2%, Karathaneo 0,15%, Sisthane 0,1%; pentru larve miniere, viespi, afide, omizi defoliatoare, cu produsele: Decis 0,03%; Fastac 0,015, Karateo 03%, Sinoratox plus 0,1%;
- se execută fertilizări faziale în livezile pe rod;
- în plantaţiile tinere se continuă lucrările de formare şi conducere a coardelor;

Conf. dr. Viorica Lagunovschi-LuchiaN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
3071
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

calendarul-lunii-aprilie_371.html

Calendarul lunii aprilie

Legumicultură

- se continuă plantarea răsadurilor de varză şi conopidă timpurie în zonele colinare;
- se seamănă în continuare rădăcinoasele (morcovul, păstârnacul, pătrunjelul, sfecla roşie) şi ceapa;
- când temperaturile ajung la 8-10°C şi se stabilizează se începe semănatul la speciile mai pretenţioase la căldură: fasole de grădină, pepeni verzi, dovlecel, castraveţi;
- la sfârşitul lunii se plantează ţelina de rădăcină pentru culturile de vară;
- la începutul lunii se plantează răsadurile de tomate timpurii şi ardei în solar apoi, spre sfârşitul lunii, şi în câmp;
- se plantează cartofii preîncolţiţi pentru culturile timpurii;
- în sere se continuă întreţinerea culturilor (irigări, fertilizări suplimentare) şi se acordă o atenţie deosebită aerisirii.

Viticultură

- se continuă plantarea la viţa-de-vie şi se completează golurile în viile plantate anterior;
- se termină tăiatul şi copcitul viţei;
- se face controlul săptămânal al muşuroaielor de la viţa-de-vie plantată în luna anterioară;
- se afânează solul între rândurile de viţe cu ajutorul plugului fără cormană, iar pe rând se aplică sapa mare cu mărunţirea şi nivelarea pământului;
- se încep tratamentele împotriva bolilor (făinare, putregai cenuşiu) cu sulf muiabil şi împotriva dăunătorilor (păduchi ţestoşi şi lânoşi) tratamente cu Oleocalux 25 l/ha sau Oleocarbetox 15 l/ha;
- se instalează spalierii în viile din anul II.

Floricultură

- se seamănă în grădină salvia, tagetes, verbena, zinia;
- se repică plantele care au fost semănate în luna martie;
- se dezmuşuroiesc şi se taie trandafirii;
- se scot plantele de apartament afară şi se iau măsuri de protecţie împotriva brumelor târzii;
- se începe plantarea la gladiole şi dalie;

Pomicultură

- în această lună se continuă tratamentele fitosanitare la avertizare pentru combaterea rapănului, făinării, moniliozelor, păianjenilor, afidelor, gărgăriţei florilor de măr, păduchilor ţestoşi, acarienilor etc.
- se execută în continuare tăierile în plantaţiile pe rod la toate speciile, iar la piersic şi cais lucrarea se aplică la sfârşitul perioadei, după trecerea pericolului revenirii gerurilor şi a brumelor târzii. Se execută, de asemenea,

tăierile de proiectare şi formare a coroanelor în plantaţiile tinere, respectiv cele de corecţie şi reîntinerire.

• în plantaţiile în care s-au făcut plantări se vor completa golurile cu pomi din rezerva reţinută în acest scop pentru a avea plantaţii încheiate.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
2131
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

calitatea-graului-motiv-de-discordie_807...

Calitatea grâului, motiv de discordie

Pentru că în cele mai multe zone din ţară a început recoltarea grâului, am luat legătura cu câţiva fermieri pentru a vedea ce părere au despre afirmaţiile făcute de morari, cum că din cauza ploilor căzute în ultima vreme bobul de grâu se strică în spic. Întrebarea a fost una simplă: chiar este deteriorat bobul în spic sau el se degradează în laboratoarele angrosiştilor?

Titus Stoicescu, SC Agrosport Braniştea, judeţul Giurgiu

Dumnealui este de părere că nu există interes pentru grâul românesc. A cultivat anul acesta 100 ha de grâu. Din valorificarea producţiei de circa 3.500-3.800 kg/ha vrea să-şi plătească, în primul rând, datoriile către firmele care îl subvenţionează şi care, în funcţie de calitate, îi oferă preţul pe care îl vor ele.

„Cei care achiziţionează grâu vor doar să-l ia cât mai ieftin şi au găsit acum momentul, pe fondul acestor ploi, care le dau prilejul să afirme: ba că s-a spălat glutenul, ba că s-a înnegrit bobul de grâu. Interesul lor este să ofere un preţ cât mai mic, să bage ei conservanţi şi să scoată pâinea astfel încât să câştige cât mai mult. Este doar o afacere din care unii nu câştigă nimic pentru că alţii iau tot. Şi asta se întâmplă pentru că nu intervine nimeni în stabilirea preţului.

Au mai fost şi în alţi ani ploi în care pâinea era bună, deşi inginerii erau aceiaşi de acum. Din păcate, vor să aducă din afară cât mai mult.“

Ion Alexandru, SC Agromixt Buciumeni, judeţul Călăraşi

Dumnealui crede că anul acesta ambele variante sunt la fel de adevărate. Aşa se face că, pe fondul secetei aprige, dar şi a ploilor din ultima vreme, grâul nu întruneşte indicii de calitate, dar nici speculanţii nu ratează momentul.

„Anul acesta, într-adevăr, ploile au produs pagube deosebite cel puţin la noi în zonă. Am avut în planul de cultură 1.500 ha de grâu, din care am apucat să livrez 200 tone cu indici de calitate pentru panificaţie. Restul a fost recoltat după ploi şi putem spune că e grâu furajer pentru că a atins deja limita de 70-72 kg de greutate hectolitrică, iar sub 70 la noi în ţară nu-l mai ia nimeni. De la bun început a fost secetă aici în zonă şi dacă anii trecuţi se livra la o greutate hectolitrică de 85- 87 în medie, anul acesta am pornit direct de la 75 kg pe greutate. Şi celălalt aspect este foarte adevărat pentru că mulţi vin şi iau de la mine grâu mai slab calitativ ca să poată primi la negru, din alte părţi, grâu cu indici buni de panificaţie.“

Gheorghe Tuzu, SC Agroglobal SA, judeţul Buzău

Al treilea fermier interpelat este printre cei care nu au probleme cu calitatea şi nici cu valorificarea pentru că a aplicat o tehnologie corespunzătoare, acordând o importanţă deosebită atacului de ploşniţă.

„Ce pot să spun este că în ţară sunt zone şi zone. Acolo unde a plouat mult în ultima vreme grâul s-a degradat. În plus, mai e o problemă: anul acesta, în zona Buzăului ne-am confruntat cu un atac puternic de ploşniţă, care nu a fost combătut pentru că statul a dat substanţa, dar nu a mai dat bani şi pentru manoperă. Ploşniţa, care dă o deformare mare, cel puţin la grâu, a venit pe un fond de secetă excesivă şi a avut o dezvoltare foarte rapidă. Societatea noastră nu are probleme cu deformarea şi nici cu glutenul pentru că am făcut tratamente avio. Dar în zonă sunt şi fermieri mari care au probleme pentru că nu au dat importanţă acestui dăunător.

Nu avem necazuri cu înnegritul în spic, dar dacă va mai veni un val de ploi probabil că vor începe să apară. Pentru moment îl depozităm în capa-cită-ţile proprii deoarece preţul de valorificare este foarte mic, deşi grâu pentru panificaţie va fi foarte puţin anul acesta.“

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
1304
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Calul bun şi omul rău

Realităţile ultimilor 60 de ani ne obligă să recunoaştem că omul n-a fost frate bun nici cu codrul şi nici cu calul. Mai întâi a fost măcelărită floarea cavaleriei româneşti în numele unei cauze tembele, pentru ca 50 de ani mai târziu ceea ce a rămas din măreţele herghelii şi turme săteşti să fie decimate şi trimis spre aceleaşi fabrici de parizer sau salamuri crude ale Occidentului, în special în Italia.

Secvenţa cu omul rău şi calul bun aveam s-o înregistrez pe retină mai zilele trecute, când am asistat la ceva ce mie mi se părea un spectacol îngrozitor, până să aflu că scena poate fi reconstituită peste tot acolo unde calul a ajuns pe mâna unor indivizi fără frica lui Dumnezeu. Mă aflam, deci, într-un sat din zona colinară a Munteniei. O gloabă înhămată la o căruţă încărcată cu pietriş se căznea să urce o pantă spre locul de destinaţie. Omeneşte vorbind, nu avea cum să răzbească. Şi totuşi, sub biciul şi sudălmile omului rău, încerca sărmana. Până când, spre vârful pantei, a căzut mai întâi în genunchi şi apoi pe spate. Credeam că aici îi este sfârşitul. Stimulată cu biciul omului rău, mârţoaga reuşeşte să revină la verticală şi să continue „drumul crucii“ până acasă.

Înainte de-a fi deshămată mai are parte de o porţie de biciuire, după care este lăsată la grajd unde… Dar, asta este partea urâtă a analizei de faţă, pentru că urmează şi cea care oglindeşte realitatea momentului ce ne dă speranţa că totuşi caii României nu mor când vor oamenii răi.

Calul românesc nu a murit când au vrut politicienii

Cu un milion de capete de cai înregistrate în statistică şi cu alte 300-400 de mii de capete aflate în sfera economiei subterane, calul românesc pare a deţine cea mai mare forţă economică în ţările Comunităţii Europene. Socotit a fi o „cenuşăreasă“ a guvernărilor de până acum, pe termen scurt calului i se întrezăreşte o perspectivă care, în multe zone, îl propulsează ca fiind factorul de producţie cel mai important al agriculturii. Aici, el îl are concurent doar pe stăpânul său, cu care împarte doar truda, nu şi profitul.

Îmbucurător este faptul că, în ultimii ani, asistăm la o mecanizare a unităţilor de ameliorare şi selecţie, îndeosebi a hergheliilor ce asigură puritatea şi vigoarea raselor de cai. Dacă ne raportăm în timp, unele rase au dispărut, dar celor care au supravieţuit li se întrevăd şanse mari.

La graniţele Transilvaniei are loc un proces de îmbunătăţire a raselor, e drept în afara controlului oficial, şi anume importurile masive de cai în vederea comercializării.

Altfel spus, caii nu au murit când au vrut stăpânii, dar nici nu mai au parte de îngrijirea de altădată.

Caii de rasă, Doamne, ce superbi erau!

Ar trebui să ne oprim măcar pentru o clipă din drumul nostru fulgerător şi să ne întoarcem la natură. Cum am putea mai bine să ne revanşăm faţă de tot ce ne oferă ea, decât contemplându-i frumuseţile? Este atât de trist să privim în fiecare zi cum se pierd valori, cum oamenii se îndepărtează de tradiţii, lăsând în viaţa lor un gol, pe care doar amintirile efemere a ceea ce a fost odată îl mai pot umple.

Dacă ne uităm în filele istoriei, probabil că mulţi dintre noi vor fi surprinşi să vadă că, în lungile noastre călătorii prin milenii, am fost însoţiţi de un prieten straşnic, de un camarad în luptele pentru libertate, de cel mai nobil animal dintre toate, calul. Este greu de crezut, dar acum acest animal poartă singur bătălia pentru supravieţuire. În graba spre evoluţie şi tehnologizare, riscăm să pierdem caii de rasă, aşa cum au degenerat multe alte specii de animale. Avem credinţa că o incursiune în lumea acestui animal superb ne va determina să dăm o altă apreciere trăpaşului care ne ajută să lucrăm pământul. Şi nu doar atât.

„Pur sângele“ nu mai are puritatea de altădată

Lăsaţi de izbelişte, caii de rasă au fost salvaţi în momentul în care au fost daţi în gestiunea Romsilva. Fără silvicultori, România ar fi putut pierde fondul genetic de o excepţională valoare. Această zestre reprezintă rezultatul unei activităţi de selecţie şi ameliorare ce se măsoară în secole. Apogeul pare să fi fost atins în perioada interbelică, dar şi în anii care au urmat carnagiului din anii 50-’60. Fără a fi consemnate în istorie, se pare totuşi că cele mai vaste adăposturi pentru cai au existat pe vremea lui Ştefan cel Mare.

Deşi nu avem date exacte despre apariţia cailor de rasă în România, ştim că primele herghelii au apărut în anul 1700, iar câteva dintre acestea s-au păstrat până în zilele noastre. Unele dintre cele mai vechi herghelii de la noi din ţară, care au rezistat împotriva timpului, sunt cele de la Rădăuţi, unde erau crescuţi îndeosebi caii pentru armată – Sâmbăta de Jos, Lucina.

Despre perioada interbelică şi a dominaţiei Imperiului Austro-Ungar putem spune că au fost momente maxime pentru dezvoltarea hergheliilor. Dar evoluţia cailor de rasă a întâmpinat şi un moment crucial, aproape fatidic, care a fost marcat de începutul dispariţiei burgheziei. Din fericire, pasiunea şi dragostea unor oameni pentru aceste animale au făcut ca astăzi să ne mai putem bucura încă de ei.

Avem mai puţini cai decât ne-am dori

La momentul actual, în evidenţa Autorităţii Hipice Naţionale sunt 1 milion de capete, din care 10.000 reprezintă cai de rasă de mare performanţă. Destul de puţin, dacă ţinem seama că Ungaria, o ţară mai mică decât România, are 60.000 mii de exemplare. Este drept că numărul cailor de rasă din ţara noastră poate fi mult mai mare, dacă avem în vedere importurile masive din statele europene şi dorinţa vădită a multor crescători de cai de a nu se înregistra în evidenţele AHN.

Din acest motiv nu se poate vorbi despre o monitorizare strictă a cailor din România. Aceşti 10.000 de cai de rasă sunt crescuţi în cele 12 herghelii şi cele patru depozite de armăsari, din subordinea Romsilva, precum şi în unele crescătorii aparţinând unor persoane fizice şi juridice particulare. Depozitele de armăsari sunt localizate la Arad, Târgul-Mureş, Piatra-Neamţ, Brăila, Râmnicelul.

Despre problemele Asociaţiilor Crescătorilor de Cai din România, Robert Bartha, preşedintele Autorităţii Hipice, susţine că acestea au luat naştere foarte greu şi că, din nefericire, acum sunt doar în număr de şapte: Asociaţia Cailor de Sport, Asociaţia Cailor Pur Sânge Arab şi Shagya Arab, Asociaţia Crescătorilor de Cai Furioso North Star, Gidran şi Nonius, Asociaţia Crescătorilor de Cai Huţul şi Asociaţia Crescătorilor de Cai Grei şi Semigrei, Asociaţia Crescătorilor de Cai Pitici, ponei ce nu depăşesc 1,40 m.

Cea mai reprezentativă dintre toate şi care se bucură de recunoaştere internaţională este Asociaţia Crescătorilor de Cai din Rasa Lipiţan. Ea numără în prezent 700 de cai în sectorul privat şi 400 în sectorul de stat. Printre caii recunoscuţi pentru performanţele lor se numără şi Semigreul Românesc, Trăpaşul şi Calul de Sport Românesc, care sunt creaţii româneşti ce se bucură de o mare apreciere internaţională. Motivul primordial pentru care un crescător de cai ar trebui să facă parte dintr-o astfel de asociaţie este că, prin intermediul ei, îşi poate promova mult mai bine caii de rasă şi are mai multe şanse de a fi perceput ca o valoare.

Sprijin financiar pentru cabaline

Ajutorul pe care statul îl oferă crescătorilor de cai este unul important şi se acordă, atât în sectorul de stat cât şi în cel privat, pentru cele 14 rase. Acest sprijin financiar are ca obiectiv asigurarea creşterii în condiţii optime a cailor. Pentru a beneficia de el, caii trebuie să îndeplinească anumite criterii legate de aspect, de ritmul reproductiv, precum şi anumite condiţii stabilite de o comisie de evaluare.

Valoarea acestor subvenţii este de 130-200 euro pe lună, sumă care permite unui crescător să-şi crească animalul în condiţii normale. Probabil că mulţi dintre noi se întreabă de ce se acordă această sumă semnificativă pentru un sector care, în aparenţă, nu este la fel de profitabil precum alte ramuri de creştere a animalelor. Răspunsul dat de specialişti nu poate fi decât unul singur: pentru conservarea fondului genetic al cailor de rasă, o problemă spinoasă şi a cărei rezolvare stă, în mare parte, în culturalizarea oamenilor cu privire la domeniul ecvestru.

Oamenii aflaţi în afara sectorului, dar care iubesc caii pentru eleganţa şi maiestuozitatea lor, par, totuşi, să facă abstracţie de potenţialul lor economic. Din dorinţa de a avea câştiguri imediate cu cât mai puţine eforturi, am transformat calul, după cum ar spune,
dl. Bartha, într-o „cenuşăreasă“ a agriculturii româneşti.

De cele mai multe ori, calul este un animal de corvoadă a cărui trudă nu are o răsplată pe măsură. În mod paradoxal, existenţa calului în multe gospodării constituie astăzi aproape singura sursă de câştig în zonele unde mecanizarea rămâne încă un deziderat. Aici, caii au asigurată o viaţă lungă, dar nu şi ferită de caznele unei munci grele la care sunt supuşi.

Rolul educaţiei

Din nefericire, foarte mulţi români care au condiţiile necesare pentru creşterea unui cal preferă alte animale de companie, iar lucrul acesta este urmarea unor idei preconcepute legate atât de aspectul financiar, cât şi de cel emoţional.

Este drept că un cal necesită timp, răbdare şi afecţiune, dar remuneraţia este, fără îndoială, mult mai mare. Prin educaţia populaţiei cu privire la importanţa cailor de rasă, prin organizarea concursurilor care să promoveze valorile lor, Autoritatea Hipică, sub conducerea domnului Robert Bartha, speră ca oamenii să înţeleagă că, pe lângă legătura puternică dintre cal şi om, acesta poate deveni un pion important al turismului, într-o ţară împânzită de pensiuni agroturistice. Trebuie doar să avem curajul să redăm acestui animal nobil statutul pe care îl merită.

Pe o scară a valorilor de creştere a cailor, se pare că ne aflăm pe ultimele trepte, dar şansa de a îndrepta acest lucru stă în viitoarele generaţii, a căror dăruire şi iubire faţă de animale sperăm să fie mai profunde decât ale noastre.

Pagini realizate de Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
2135

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Calul înaripat al mărilor

Şi acum, după atâţia ani, păstrez în minte imaginea mării văzută prima oară. Învolburată, se spărgea în mii de curcubee pe ţărmul măcinat de vremuri. Aproape la fel de nesfârşită ca cerul, undeva la orizont părea să se contopească cu eternitatea, tulburată doar de câţiva nori răzleţi.

Puterea ei asupra mea, un copil rătăcit printre basme, era atât de mare, încât aproape că puteam simţi mirosul peştelui proaspăt aruncat pe puntea vasului, unde eu însămi eram căpitan. Imaginea ei furibundă, parfumul şi freamătul ei neîncetat mă purtau într-o lume demult dispărută, unde corăbiile înfruntau cutezătoare valurile aprige, iar piraţii căutau nestematele ascunse ale pământului. Mai târziu, aveam să descopăr că marea în toată splendoarea ei ascunde zeci de comori.

Din nefericire, căluţul de mare este şi el supus unui proces nemilos de capturare. Aproape peste tot în lume, este capturat pentru a fi vândut ca suvenir, pentru a decora acvariile sau pentru a fi folosit în laboratoarele experimentale.

În Marea Britanie a fost descoperită una dintre cele mai mari populaţii de căluţi de mare. Astăzi, ca urmare a intervenţiilor omului în mediul lor de viaţă, a goanei după capturare, numărul exemplarelor de căluţi de mare a scăzut simţitor. În China, potrivit unor statistici, sunt pescuiţi anual nu mai puţin de 20 milioane de căluţi de mare.

Mirificile făpturi ale adâncurilor

Făpturi dintre cele mai frumoase şi mai neobişnuite se prind într-un dans subacvatic, unde razele firave de soare ţin loc de note melodice. Una dintre făpturile minunate care trăiesc pe fundul apelor şi care a stârnit admiraţia şi curiozitatea noastră este căluţul de mare sau Hypocampus hypocampus, în denumirea ştiinţifică. Deşi forma acestui animal nu se aseamănă cu cea a unui peşte, căluţul de mare aparţine acestei specii. Anatomia lui este destul de curioasă, fiind singurul specimen de peşti care poate înota vertical.

Dimensiunea maximă pe care o atinge un căluţ de mare este de maximum 20 cm, iar forma corpului imită forma literei „s“. Este acoperit în întregime cu plăcuţe osoase, iar pe spate are aripioarele cu ajutorul cărora înoată. Căluţii pot fi coloraţi în nuanţe intense de auriu, roşcat închis, cafeniu sau roşu.

Particularităţi

O particularitate aparte a căluţilor de mare este că, asemenea cameleonilor, îşi schimbă culoarea, în funcţie de coloristica zonei în care se află. De fapt, această proprietate îi ajută de multe ori să scape din faţa prădătorilor. Teritoriul pe care căluţii de mare convieţuiesc cu celelalte vieţuitoare marine este destul mare, aceştia reuşind să se adapteze aproape oricărui climat. Se pare că trăiesc în toate mările şi oceanele, mai puţin în Antarctica, unde temperaturile sunt foarte scăzute.

Un tată exemplar

Un lucru aproape inedit este că anatomia acestor vieţuitoare îi permite masculului să poarte ouăle din care ulterior vor ieşii puii. Se pare că, în perioada de împerechere, femela este cea care depune ouăle în punga incubatoare a masculului, icre care vor rămâne acolo timp de o lună. Cert este că cei doi parteneri sunt destul de discreţi, pentru că pot fi zăriţi împreună doar în orele dimineţii şi ale serii.

Deşi femela depune aproape 500 de icre, din acestea vor ieşi aproximativ 20 de pui. În pofida faptului că silueta lor este una foarte firavă, puii măsurând la naştere doar câţiva milimetri, ei îşi procură hrana singuri încă din primele ore de la naştere.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
706
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Calul şi stăpânul rău

Cât de frumoase erau filmele în care se prezentau cursele frenetice de pe hipodromurile englezeşti! Imaginea cailor care goneau nebuneşte spre linia de final crea în arenele spectatorilor o frenezie de nedescris. În ţara noastră, calul are un statut mai puţin onorant, aş putea spune chiar că se află la polul opus. Aici, aceste animale nobile iau mai degrabă chipul unor mârţoage obidite de greutăţile, uneori inumane, pe care sunt nevoite să le care. Muşchii puternici ai cailor de curse iau forma oaselor care împing prin pielea rănită, iar medaliile premianţilor poartă pecetea zăbalei care scrâşneşte în dinţii lor îmbătrâniţi.

Cravaşa cu care călăreţul îşi îndeamnă uşor calul să alerge mai iute, la noi se transformă într-un bici ce lasă, de multe ori, urme adânci în carnea animalului. Mâinile care ar trebui să mângâie şi să îngrijească devin mâini care le zdruncină viaţa. Dar nu vă închipuiţi greşit. Dincolo de aceste atrocităţi, chiar şi în ţara noastră mai sunt oameni care iubesc caii.

Istoria Trăpaşului Românesc

Am ales această introducere pentru că am în faţă o rasă de cai, despre care cu siguranţă aţi auzit, dar care nu are parte de atâta mediatizare precum rasele străine consacrate. Este vorba despre Trăpaşul Românesc, un cal foarte puternic, ce poate fi folosit pentru cursele lungi de viteză. Întrucât în ţara noastră nu există un hipodrom pentru astfel de manifestări, Trăpaşul Românesc a început să fie folosit pentru lucrările din agricultură şi agrement. Istoria acestui cal îşi are originile încă din secolul al XVIII-lea, când a apărut pentru prima oară în Peninsula Scandinavă. Mai târziu, îşi fac prezenţa rasele de trăpaş cunoscute de noi şi care şi-au extins arealul de existenţă în Asia, Europa şi America.

Consolidarea acestei rase s-a petrecut de abia în ultimele decenii, în acest sens fiind folosite mai multe rase amelioratoare. Principala rasă de cai, care şi-a pus amprenta în dezvoltarea Trăpaşului Românesc, a fost Trăpaşul American. Aceasta a fost urmată de rasele de cai Trăpaşul Francez, Trăpaşul Rusesc şi de iepele din rasele Furioso North-Star şi Nonius.

Procesul de perfecţionare a trăpaşului nu s-a oprit aici. Ameliorarea lui a fost continuată şi în perioada interbelică în hergheliile de la Jegălia, Ruşeţu, Sighireanu şi Segarcea. Chiar şi în prezent, munca de selecţie reprezintă una dintre priorităţi, pentru că se are în vedere dezvoltarea corporală a rasei, dar fără ca acest lucru să afecteze aptitudinile de viteză ale trăpaşului. Un lucru foarte important de menţionat este faptul că Trăpaşul Românesc a jucat un rol semnificativ în ameliorarea şi formarea rasei Semigreu Românesc, dar şi la ameliorarea cailor autohtoni carosieri.

Salvarea vine de la ţăranul român

Deşi nu se ştie cu certitudine în ce perioadă a pătruns Trăpaşul pe teritoriul român, se crede că acest lucru s-a întâmplat, cam pe la începutul anului 1887, când în România au ajuns primele importuri de trăpaşi.

Tot istoria ne relevă profunda înţelegere de care dădeau dovadă oamenii acelor vremuri faţă de cai. Conştientizând forţa acestei noi rase, guvernele acelei perioade au introdus amendamente în regulamentele curselor de trap. În fapt, aceasta era o strategie de promovare a trăpaşilor, ce s-a dovedit viabilă deoarece concursurile hipice pentru viteză au devenit în acea vreme foarte apreciate. Din nefericire, astăzi Trăpaşul Românesc nu mai aleargă pe hipodrom. Salvarea lui de la o dispariţie iminentă a venit tot de la ţăranul român, care i-a găsit o altă utilitate.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
843

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

camelina-planta-viitorului_l1579.html

Camelina, planta viitorului

Primele câmpuri cu camelină - o plantă energetică utilizată ca materie primă în obţinerea de biokerosen, combustibil folosit în aviaţie - au apărut în România în urmă cu câţiva ani. În prezent, se cultivă în şase judeţe - pe suprafeţe mici -, însă interesul pentru această plantă este tot mai mare. Principalele avantaje: se poate cultiva pe terenuri degradabile, perioada de vegetaţie este redusă, nu este nevoie de ierbicidare. Producţia la hectar se ridică la circa două tone, din care se pot obţine între 650 şi 680 de kilograme de biokerosen. Seminţele de camelină se vând la un preţ cu aproximativ 30% mai mare decât cele de rapiţă, altă plantă energetică.

Camelina românească

Primele suprafeţe cultivate în România au fost realizate sub îndrumarea doctorui inginer Ion Toncea de la Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Fundulea. De altfel, există şi un soi de camelină înregistrat la OSIM sub numele de Camelia. Cercetătorii români au pornit de la un soi adus din Austria, căruia i s-au adus îmbunătăţiri potrivit caracteristicilor de sol şi climă de la noi.

Dacă primele încercări au fost mai degrabă timide, în prezent premisele par să se arate mai mult decât favorabile pentru această cultură. O dovadă în acest sens este şi interesul manifestat de industria aeronautică pentru camelină. Şi nu sunt doar vorbe, s-a trecut deja la fapte.

Tarom şi Airbus au în curs de derulare un astfel de proiect, aflat în momentul actual în fază de testare. În funcţie de rezultatele obţinute, n-ar fi deloc exclus ca cele două firme să apeleze la agricultorii români pentru producţia de camelină. Sunt şi alţii care ne-au luat-o înainte. Nemţii de la Lufthansa au înlocuit deja kerosenul tradiţional cu un combustibil pe bază de camelină. De altfel, aceasta este şi prima companie care operează un zbor regulat cu un aparat alimentat cu biokerosen.

Suprafeţe în creştere şi la noi

Marcel Mincan, judeţul Dolj, este un fermier care a cultivat camelină pentru prima dată anul trecut, sub îndrumarea lui Ion Toncea de la Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Fundulea.

Este mulţumit de rezultate, motiv pentru care acum vrea să mărească suprafeţele până la circa 200 hectare. O seamănă în luna noiembrie, în două reprize, dar şi în primăvară. Cu alte cuvinte, este la momentul la care încă testează această cultură. Mai simplu spus, vrea să vadă care sunt perioadele favorabile dezvoltării acestei culturi, mai ales că românii nu au experienţă în domeniu.

În primul an a realizat o producţie de 1.500 de kilograme la hectar, în condiţiile în care camelina a fost semănată primăvara. Este mulţumit de evoluţia plantei, pentru că „elimină altele din jurul ei şi se bate cu insectele“. Şi, drept urmare, costurile sunt mai mici. Camelina se seamănă ca şi lucerna cu combina de grâu; la fel se şi recoltează.

În ceea ce priveşte vânzarea recoltei viitoare, fermierul nu-şi face probleme că nu ar avea cui s-o vândă. Este deja contractată, producţia mergând către industria cauciucului, după cum susţine agricultorul din Dolj. De altfel, camelina poate fi folosită ca materie primă în industria cosmetică, a cauciucului şi în aeronautică. De asemenea, uleiul poate fi folosit ca aliment – nu are colesterol, iar şroturile în hrana animalelor.

Mincan exploatează circa 1.600 de hectare de teren agricol în localitatea Celaru din judeţul Dolj. Are culturi de grâu, orz, porumb, floarea-soarelui, precum şi de plante energetice.

Avantaje

- acizii graşi din uleiul extras din seminţe permite obţinerea biokerosenului utilizat în aviaţie. Utilizarea acestui combustibil permite o reducere semnificativă a emisiilor de CO2, chiar cu peste 50%.
- camelina nu este pretenţioasă faţă de sol, fiind cultivată pe terenuri cu fertilitate scăzută. Este o hrană de foarte bună calitate pentru animale sub formă de şrot, după extracţia uleiului (asemănător şrotului de soia). Planta rezistă bine la îngheţurile târzii de primăvară (de până la -5°C).
- perioadă scurtă de vegetaţie.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
4067

□

Comentarii

□

□

1. mirelstoicesti -- (20-November-2011)va astept cu mai multe informatii despre aceasta planta va multumesc
2. gabriel stamate -- (26-June-2012)ma intereseazq seminte de camelina
3. andreea -- (23-September-2012)as dori si eu mai multe informatii despre aceasta planta si conditiile de crestere si de unde as putea sa iau samanata .. va multumesc anticipat.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

campania-de-primavara-cu-unele-semne-de-...

Campania de primăvară, cu unele semne de întrebare > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCampania de primăvară, cu unele semne de întrebare

În această primăvară, campania agricolă se confruntă cu unele probleme, diferite faţă de anii anteriori. În primul rând, intrarea în câmp este întârziată din cauza topirii lente a stratului gros de zăpadă şi a băltirii terenurilor. În al doilea rând, suprafeţe mari cultivate în toamnă sunt calamitate şi trebuie reînsămânţate. Nu în ultimul rând, s-a indus o criză a seminţelor, care a obligat fermierii să cumpere, în unele cazuri, seminţe mai scumpe şi, în unele cazuri, altele decât cele dorite.

Culturi calamitate

Datele Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR) – care ne-au fost prezentate de Tatiana Preda, director general al Direcției Generale de Politici în Sectorul Vegetal – arată că, la nivel național, din 2.544.122 ha însămânțate în toamnă, plantele răsăriseră pe numai 1.380.269 ha și parțial pe 755.686 ha (30%), înainte de căderea zăpezii. Este vorba de principalele culturi (grâu, orz, orzoaică și rapiță).

„Condiţiile nefavorabile de mediu, respectiv cantităţile deficitare de precipitaţii în raport cu cerinţele optime ale culturilor agricole au influenţat negativ procesele vegetative la culturile de toamnă, care s-au desfăşurat lent. În majoritatea zonelor României, pe unele sole, culturile agricole nu au parcurs procesele de germinare şi răsărire. La nivelul întregii ţări, s-au înregistrat diferenţe destul de importante privind condiţiile climatice din toamnă, pe zone de cultură, ceea ce a dus la prelungirea răsăririi culturilor sau la realizarea parţială a acestora, astfel că suprafaţa răsărită reprezintă 54% din cea însămânţată. Suprafaţa nerăsărită, aferentă culturilor de toamnă, este de 408.127 ha, ceea ce reprezintă 16% din suprafaţa însămânţată“, ne-a declarat Tatiana Preda.

Domnia sa a menționat câteva dintre județele cele mai afectate: Hunedoara (suprafețe nerăsărite de 95%), Mehedinți (85%), Gorj (75%), Maramureș (68%).

În cazul păioaselor, necazul nu este foarte mare, pentru că procesul de creștere a continuat și în timpul iernii. În schimb, de rapiță s-a ales praful.

Conform MADR, din cauza secetei prelungite din toamnă, fermierii au fost precauți și nu au însămânțat cu rapiță decât 365.997 ha (față de 537.300 ha în 2010!), din care suprafața răsărită reprezintă 163.816 ha (45%) și parțial 138.354 ha (38%). Mai mult, degeaba a răsărit, dacă nu s-a dezvoltat până la cel puțin patru-șase frunze. Plantele mai mici nu au rezistat iernii.

Lipsă de sămânţă?

Potrivit aprecierii specialiștilor, în această primăvară trebuie reînsămânțate cel puțin 500.000 ha, din care majoritatea, probabil, cu porumb. Acest lucru a creat un dezechilibru al pieței semințelor.

Gheorghe Hedeșan, președintele Asociației Amelioratorilor, Producătorilor și a Comercianților de Sământă și Material Săditor (AMSEM) din România, ne-a declarat că nu crede să fi fost vorba de vreo criză. Pentru a ne demonstra acest lucru, a făcut câteva calcule elementare.

Conform domniei sale, în cazul porumbului, programul de multipli-care a fost estimat la 86.000 t de sămânță, din care mai rămân aproximativ 70.000 t după condiționare. Această cantitate poate acoperi aproape 3,9 milioane de hectare. Însă, potrivit MADR, în primăvară vor fi însămânțate numai 2,5 milioane de hectare.

La floarea-soarelui, producția de sămânță a fost de peste 5.000 t, din care rămân 4.000 t după condițio-nare, care ajung pentru vreo 800.000 de hectare.

Hedeșan a menționat că, în anii anteriori, distribuitorii au rămas cu marfa în depozit pentru că micii producători folosesc, de regulă, sămânță necertificată. De aici rezultă și producțiile mici. Procentual, din cantitatea totală de sămânță necesară într-un an, cea necertificată atinge 50% la porumb, 15% la floarea-soarelui, 40% la grâu, 50% la orz și 25% la orzoaică.

Președintele AMSEM a recomandat fermierilor ca, pe viitor, să contracteze sămânța din timp, pentru a nu avea surprize neplăcute.

Cazuri particulare

Ioana Caragea, președinta Cooperativei agricole Agri Sud (Ilfov, parțial Prahova, Giurgiu și Ialomița), ne-a relatat că au fost unele probleme la aprovizionarea cu semințe, pentru că distribuitorii „parcă s-ar fi înțeles între ei să țină prețul ridicat“. Inițial s-a spus că nu există sămânță, iar fermierii au intrat în panică. Însă, când au vrut să cumpere, li s-a oferit întreaga cantitate solicitată.

Membrii cooperatori au pus rapiță pe 5.000 ha, din care nu se știe dacă mai rămân măcar 2.5000-3.000 ha. Procentul de compromitere a ajuns până la 50%. Suprafețele întoarse vor fi reînsămânțate, aproximativ în părți egale, cu porumb și floarea-soarelui. Astfel, în total, vor pune în brazdă 6.000 ha cu Zea mays și 16.000 ha cu Helianthus annuus.

Ilie Dan, fermier din județul Giurgiu, nu are nicio problemă. Pentru sămânță, a avut contract încheiat din timp și a primit ceea ce a comandat. Culturile de toamnă au intrat bine dezvoltate în iarnă, astfel încât să reziste gerului. A cultivat rapiță pe 84 ha, grâu pe 150 ha și orz pe 15 ha. În primăvară urmează porumb pe 150 ha și floarea-soarelui pe 245 ha.

Constantin Bazon, fermier din Vrancea, ne-a spus că a izbutit să cumpere întreaga cantitate de sămânță pentru campania de primăvară. Însă nu a găsit toți hibrizii pe care i-a programat inițial, deci a fost nevoit să cumpere alții. În zonă, a continuat Bazon, sunt sole pe care cultura de rapiță este compromisă 100%. Domnia sa a însămânțat 650 ha, dar – încă din toamnă – a reînsămânțat 450 ha cu grâu, pentru că nu răsărise nimic în timp util. În primăvară, va pune porumb pe 650 ha, floarea-soarelui pe 400 ha și orzoaică de primăvară, pe 50 ha.

Nicușor Șerban, fermier din Ialomița, este încă un caz fericit, pentru că s-a putut aproviziona cu întreaga cantitate de sămânță, având contractele semnate din timp. De asemenea, ne-a declarat că rapița pusă pe 500 ha, grâul pe 1.700 ha și orzul pe 600 ha au răsărit la timp și au trecut bine peste iarnă. În primăvară va însămânța încă 1.200 ha cu porumb, 900 ha cu floarea-soarelui și 80 ha cu lucernă.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
869

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c4ba

Verificare

www.marplo.net

campania-de-semanat-a-demarat-cu-pluguri...

Campania de semănat a demarat cu pluguri rupte şi multe cheltuieli

Exceptând terenurile irigate – puţine, de altfel (258.000 ha, după evidenţele ANIF) – şi zona de vest, alături de o parte a centrului ţării – unde au mai căzut câteva precipitaţii – sudul, sud-estul şi estul ţării intră în campania agricolă de toamnă cu un deficit hidric sever. În anul agricol pe cale de a se fi încheiat, fermierii au trăit experienţa nefastă cu rapiţa (în mare parte întoarsă), dar şi cu porumbul şi floarea-soarelui, ultimele afectate de seceta considerată de meteorologi a doua – dacă nu chiar egală – după cea din anul 1946.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2248

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Câmpiile din sudul ţării intră într-un climat arid

Cum şi cu ce le vom cultiva?

Întrebarea pare una uzată, dacă avem în vedere multitudinea de declaraţii oficiale şi seminarii, mai mult sau mai puţin ştiinţifice, referitoare la această problemă majoră. Din păcate, răspunsurile de până acum pot fi plasate cel mult în sfera intenţiilor teoretice.

Pentru că, practic, de 10 ani de când se discută pe seama pericolului deşertificării nu s-a făcut aproape nimic. În plan oficial s-a încercat elaborarea unor strategii a căror valoare nu poate fi nici contestată şi nici validată, atât timp cât nu s-a încercat nici măcar experimentarea lor.

Fapt este că, în momentul în care vorbim, în sudul ţării deşertificarea ameninţă 350.000 ha, unde asistăm la fenomenul nisipurilor zburătoare. De-a lungul Dunării, din Mehedinţi şi până în Galaţi, nisipurile au început să zboare precum cocorii în vremea emigrării. Experţii în materii afirmă că peste 10-12 ani producţia celei mai roditoare câmpii a ţării se va înjumătăţi. Dacă va fi aşa, România va figura pe piaţa agroalimentară a Europei doar ca o ţară secătuită, ce trebuie aprovizionată din afară.

Dezastrul poate fi evitat

Spunând aceasta, nu vrem să ne aliniem corului care cântă prohodul agriculturii. De-a lungul istoriei, cel puţin o parte a României a cunoscut lungi perioade de foamete, ca urmare a pârjolurilor care s-au abătut asupra unor întinse teritorii. Au murit de foame şi oameni şi animale, dar nu şi comunităţile rurale care, după dezastru, au renăscut precum pasărea Phöenix.

Tocmai în zonele ameninţate de deşert dispunem de un potenţial irigabil cum nu se mai găseşte în Europa. El nu pare, ci este depăşit tehnologic, dar poate fi refăcut, fie aplicând şi picătura evreiască. Este o lucrare grea şi costisitoare, dar nu imposibilă.

Irigaţiile nu rezolvă însă problema complexă a aridităţii. Înaintea lor trebuie clădit un sistem de cultură, fundamental diferit de cel practicat astăzi. Se cer aclimatizaţi noi hibrizi şi soiuri aflate în legătură directă cu ultimele realizări ale ştiinţei genetice. Avem vreo şansă în acest sens? Emilian Negrilă, doctor în ştiinţe agronomice, directorul Staţiunii de Cercetări Drăgăneşti Vlaşca, este unul dintre puţinii cercetători-practicieni care încearcă să dovedească că se poate. Cum?

Schimbări fundamentale în structura culturilor

De-a lungul timpului, la Staţiunea de Cercetări Drăgăneşti-Vlaşca, Teleorman, s-a experimentat tot ce a creat ştiinţa agronomică autohtonă şi mondială în materie de soiuri şi hibrizi. Nu există astăzi în România o plantă cultivabilă care să nu fi trecut prin câmpurile de cercetare ale staţiunii de la Drăgăneşti-Vlaşca.

Că au fost bune sau mai puţin bune, acestea au buletin care certifică cultivarea lor în toate zonele din sudul ţării. Nu este singurul act ştiinţific valabil, întrucât multe dintre acestea au fost cercetate în staţiunile din sudul ţării şi în primul rând la Institutul Naţional de la Fundulea. Ceea ce s-a făcut în plus la Drăgăneşti-Vlaşca a fost studiul de impact al ariditǎţii ce periclitează agricultura în coridorul arid al Dunării.

Astăzi, datele problemei sunt altele. Încălzirea globală pare a fi de acum o certitudine, dar nu şi o fatalitate pentru România.

Trebuie schimbată nu numai ordinea vegetală

Concluzia actuală a cercetătorilor de aici este că România se află în situaţia de a regăsi ordinea vegetală. În faţa aridităţii care ne ameninţă, este singura alternativă. În ultimii ani, la Staţiunea din Drăgăneşti-Vlaşca a fost testat tot ce s-a produs mai nou în materie de soiuri şi hibrizi rezistenţi la secetă.

Concluzia pare înfiorătoare, dacă ne referim, de pildă, la porumb sau fasole. Suntem în faţa a două plante care ar putea să dispară din cultură dacă nu reuşim să aclimatizăm aici specimene vegetale specifice agriculturii din zonele deşertificate. În mod sigur ele există, dar nu au ajuns în România. Din motive greu de înţeles, nici firmele străine nu se îngrămădesc să le aducă şi să le multiplice la noi.

Irigaţiile, o şansă virtuală

Ceea ce spuneam până acum de plantele aflate în pericol ţine de o realitate în care sudul ţării, în majoritatea sa, se află sub obrocul celor care ar trebui să pună în valoare principalul factor de progres: irigaţiile. Oficialităţile fac mult caz de decăderea acestui sector sub vechea guvernare, dar astăzi, când câmpurile sunt mai secătuite ca oricând, există perimetre irigabile în care nu s-a pompat nici măcar un litru de apă. Exemplul concret este şi cel al Staţiunii din Drăgăneşti-Vlaşca.

În faţa acestei situaţii, cercetătorii de aici încearcă să pună bazele unui nou sistem de cultură. De câţiva ani ei experimentează organizarea unor tipuri de asolament în structura cărora să fie introduse plante rezistente la secetă precum sorgul, coriandrul, ricinul, mazărea de toamnă, meiul, plantele furajere, precum şi alte culturi, să le numim tradiţionale.

În concepţia domnului Emilian Negrilă, într-un asemenea sistem de asolament, în mod obligatoriu cerealele păioase ar trebui să deţină o pondere de 50%: leguminoasele – 20%, culturile aromatice – 15%. Pe porumb şi soia se poate conta doar în condiţii de irigare, concomitent cu asimilarea soiurilor modificate genetic rezistente la secetă.

Convingerea domnului Emilian Negrilă este că, dacă vor fi rezolvate aceste probleme, agricultura românească este capabilă să înfrunte ariditatea care ne ameninţă ca un blestem.

Fapt este că fasolea este de acum o cultură ce ţine de istorie, în condiţiile în care soiurile cultivate la noi nu fructifică la temperaturi mai mari de 40-50°C. Mai nou, porumbul se prăbuşeşte în mătasea păpuşoiului, iar fermierii avizaţi îl consideră o plantă expirată.

I.BANU, I.POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
868

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Campionatul Naţional de oină pentru juniori – Antena Satelor

La Căşeiu, oina a fost la ea acasă

În perioada 4-6 iunie, la Căşeiu, în judeţul Cluj, s-a desfăşurat prima ediţie a Campionatului Naţional „Antena Satelor” la oină pentru juniori II. Într-un cadru natural de o frumuseţe aparte, 11 formaţii de copii au depus energii poate nebănuite, pentru a asigura un spectacol de zile mari. Organizatorul competiţiei a fost postul naţional de radio „Antena Satelor” care, fără nicio exagerare, s-a întrecut pe sine. La buna desfăşurare a competiţiei şi-au mai adus aportul Primăria comunei Căşeiu, Consiliul Local Căşeiu, Federaţia Română de Oină (FRO), Revista „Lumea Satului“, Direcţia pentru Sport a judeţului Cluj, Inspectoratul Şcolar Judeţean Cluj şi postul de televiziune regional Someş TV. Mai bine de 7 ore, ascultătorii au fost conectaţi la eveniment prin postul de radio Antena Satelor, iar finala mare a competiţiei a fost transmisă integral, de reputatul crainic sportiv, Ilie Dobre.

Locurile trei şi patru au fost adjudecate de echipele Prima Prundeni (Vâlcea) şi respectiv Grupul Şcolar „Ştefan Anghel“ Băileşti (Dolj), iar primele două locuri de Dinamic Coruia (Maramureş) – locul I şi Spicul Horia (Constanţa) – locul II. Merită remarcat faptul că jucătorul cu vârsta cea mai fragedă din competiţie, Daniel Rus – 8 ani şi jumătate – a fost atracţia finalei. Daniel Rus joacă pentru Dinamic Coruia şi este titular pe postul de mărginaş 1, pe culoarul de ducere. În finala competiţiei a avut o evoluţie de excepţie, reuşind să scape neatins pe ambele culoare. Maramureşeanul, cu puţini centimetri mai înalt decât bastonul folosit la bătaie, este una din marile speranţe ale oinei româneşti.

Dinamic Coruia a câştigat Cupa Prietenia

Duminică, 6 iunie, în comuna maramureşeană Coruia s-a disputat Cupa Prietenia la oină pentru seniori. Formaţia locală, Dinamic, a câştigat competiţia după două victorii simetrice, obţinute cu scorul de 16-5, în faţa celor de la Tisa Sighetu-Marmaţiei şi Spicul Horia. În cel de-al treilea meci al competiţiei Tisa i-a învins pe cei de la Spicul Horia cu scorul de 8-2.

La Gherăeşti, oina a surclasat baseballul

În perioada 4-6 iunie, pe cocheta bază sportivă din comuna Gherăeşti, judeţul Neamţ, a avut loc o impresionantă manifestare sportivă, care a cuprins două competiţii de oină şi una de baseball. Pe terenul principal s-a desfăşurat mai întâi Cupa Gherăeşti, o competiţie de tradiţie în comuna nemţeană, care este organizată în fiecare an odată cu sărbătorirea „Zilelor Gherăeştiului“. Primele trei locuri au fost ocupate de: Biruinţa Gherăeşti (I), Straja Bucureşti (II), Biruinţa II, Gherăeşti (III).

Destăinuri şi opinii la faţa locului

Prof. Florea Pisică, antrenorul echipei de oină „Spicu Horia“ – Constanţa

„Lotul de juniori II, prezent aici, este cel mai bun pe care îl avem. Cu el ne-am prezentat la toate competiţiile, jucând chiar şi la seniori. Avem şi loturi de juniori I, dar şi de seniori cu vârste de până la 30 de ani. Am convingerea că acest sport va câştiga teren în viitor şi spun acest lucru având în vedere că numai în Constanţa avem deja şapte echipe jucătoare de oină, la diverse niveluri.“

Cristi Liviu, jucător de oină „Spicu Horia“ – Constanţa

„M-a atras la acest sport echipa, jocul în sine, dar şi faptul că este foarte antrenant şi chiar creativ, aş putea spune. Le recomand tinerilor să practice acest sport şi să participe la cât mai multe competiţii.“

Bogdan Ionescu, Radio Antena Satelor, sufletul competiţiei de la Căşeiu

„Am participat la organizarea evenimentului de aici în primul rând pentru că este o zonă interesantă şi atractivă, iar în al doilea rând pentru că ne-am propus anul acesta să promovăm Ardealul cu toate obiceiurile de aici. Dar, în acelaşi timp, vrem să câştigăm cât mai mulţi ascultători în această zonă.“

Gheorghe Ghelmez, redactor-şef Radio Antena Satelor

„Ne-am implicat în promovarea acestui sport de aproape doi ani, când am semnat un parteneriat cu Federaţia Română de Oină, devenind partenerii oficiali ai acesteia. Deoarece am simţit că acest sport trebuie ajutat, am hotărât să ne implicăm şi în organizarea competiţiilor, nu doar în mediatizare. Am constatat şi că autorităţile locale sunt interesate de acest sport, fiind dornice să se implice în organizarea acestor competiţii. Vrem să lărgim cadrul acestora, să mergem pe faze regionale cu toate echipele de oină din ţară, iar finala să se desfăşoare între câştigătorii din aceeaşi zonă.“

Tatiana Mircea, realizator programe Antena Satelor

„Mă bucur că Radio Antena Satelor alături de Lumea Satului încearcă să aducă la lumină, pe lângă obiceiurile şi tradiţiile noastre strămoşeşti, şi sportul naţional care trebuie promovat nu numai în România. În plus, este şi un îndemn către tinerii care, în loc să petreacă timpul liber la calculator, ar putea să practice mai degrabă, un sport.“

Nicolae Dobre, preşedintele Federaţiei Române de Oină

„La manifestarea de la Căşeiu au participat 11 echipe, un număr record pentru o competiţie de juniori desfăşurată probabil în ultimii 15-20 de ani. Ne bucură faptul că într-o perioadă atât de dificilă echipele au reuşit totuşi să facă rost de fonduri pentru a fi prezente la această competiţie.“

Mihuţ Gavril, primarul comunei Chiueşti – Cluj

„Am jucat timp de 20 de ani oină, pe cel mai greu post, centru II, şi în tot acest timp am fost căpitan de echipă. De atunci încoace oina a decăzut mult, în primul rând din lipsa fondurilor, dar şi a interesului, pentru că cei care nu cunosc acest sport îi uită istoria. Trebuie spus că: oina nu înseamnă doar mişcare, ci şi istorie. Apoi, când joci oină trebuie să fii inteligent, să-ţi foloseşti mintea, să ai forţă în braţe ca să poţi lovi cu bastonul mingea, dar şi agilitate, ca să te poţi strecura şi apăra. Un jucător complet este cel care ştie să îmbine toate aceste calităţi.“

Ilie Dobre, comentator de fotbal

„Trebuie să mărturisesc sincer că oina este un sport pe cât de spectaculos pe atât de dificil de comentat pentru că are multe reguli. În ultimul timp a renăscut, or noi nu am mai urmărit cam de multă vreme acest sport naţional. Ca şi comentator trebuie aşadar să mergi cât mai des la competiţii, să cunoşti foarte bine jocul. Pe viitor cred că trebuie să primeze relaţiile dintre organizatori, federaţie şi cei care au posibilitatea să ajute. Eu cred ca semnele revigorării există şi sunt convins că, dacă se perseverează, acest sport îşi va câştiga locul meritat!“

Călin Moje, antrenorul echipei câştigătoare CS „Dinamic Coruia“, Maramureş

„Oina este sportul nostru naţional, atât de frumos şi de spectaculos, iar prin această competiţie am dovedit acest lucru încă o dată. Cred că toată lumea care a fost prezentă la Căşeiu a avut ce vedea pentru că finala din acest an a fost una de excepţie.“

În cea de a doua zi a manifestării, CS Straja Bucureşti a ales tot Gherăieştiul ca loc de desfăşurare pentru Memorialul „Ioan Dobrescu“, turneu organizat în memoria unuia dintre cei mai activi secretari generali ai FR Oină. Soţia sa a fost prezentă la competiţie şi, cu lacrimi în ochi, a înmânat trofeele câştigătorilor.

Pagini realizate de I. Banu şi Cristian Ghena

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
1587

□

Comentarii

1. Miron Florin Daniel(Dutu) -- (5-July-2010)A fost foarte frumos si mi-a placut cum au organizat totul.M-am distrat si m-am bucurat ca am putut onora cu prezenta noastra la acest campionat.Mi-a parut foarte bine ca echipa Dinamic Coruia a castigat daca noi nu am ajuns in finala.Mi-a facut mare placere ca am participat si sper sa mai particip si la editia urmatoare .In concluzia a fost frumos.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net

campionul-columbofililor_l48.html

Campionul columbofililor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCampionul columbofililor

În căutarea unui atelier auto, cei interesaţi vor găsi în comuna Păuleşti, la intrarea dinspre municipiul Satu Mare pe partea stângă, la numărul 104, atelierul de vulcanizare al dlui Ovidiu DAN.

La faţa locului, automobiliştii vor avea surpriza descoperirii pasiunii patronului atelierului pentru columbofilie. Într-o curte minuţios şi curat întreţinută există şi volierele în care acest împătimit al columbofiliei se ocupă de creşterea, întreţinerea şi antrenamentul celor peste 116 porumbei voiajori care, în decursul anilor, i-au adus nenumărate satisfacţii, să le numim sportive.

Pasiunea pentru columbofilie i-a fost susţinută în primul rând de aceeaşi pasiune a soţiei pentru această minune a naturii – PORUMBELUL. Desigur că, din cei 116 porumbei, majoritatea sunt performanţi, dar „ŞPIŢURII“ (şpiţ = vârf), pentru că aşa le spune domnul Dan celor clasificaţi pe locurile unu, doi sau trei, îi sunt cei mai dragi şi cu aceştia a realizat performanţe deosebite.

La fiecare concurs la care a participat a obţinut locuri întâi la toate categoriile. Astfel, anul 2009 a fost unul bogat în performanţe. La categoria viteză, pe filială a luat locul I din 156 crescători, iar soţia locul 4. La demifond, la concursul pe filială şi pe echipă de crescători a obţinut la fel locul I, iar soţia locul 3. La fel şi la categoria „general“ locul I la porumbel de 1 an. La aceste categorii a obţinut şi locurile 3, 4, 7, 8.

Domnul DAN are în proprietate un porumbel alb de origine belgiană de mare valoare şi cu multe performanţe. Oricum, valoarea pe piaţă a unei perechi de porumbei performanţi se înscrie în jurul a 150 – 200 lei.

Este atât de mândru de porumbeii lui, încât cu mare mândrie declară că „la un simplu fluierat pot să-mi aduc porumbeii şi de sub nori“.

Ioan Vezentan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
779
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Câmpul, în februarie

La prima vedere, pare prea devreme să vorbim despre starea câmpului în luna februarie. Iarna lui 2011 este una care prevesteşte o vegetaţie prematură, chiar dacă este posibil să avem parte de zăpezile şi viscolele lui februarie. Temperaturile ridicate din partea a doua a lunii ianuarie au scos culturile din hibernare, iar solul, acolo unde a fost lucrat în toamnă, este gata să primească noua sământă la vremea însămânţărilor culturilor din prima urgenţă. Aceasta este şi convingerea lui Vasile Iacob, care, în perimetrul agricol al TCE 3 Brazi din judeţul Neamţ, face recolte competitive cu cele ale europenilor. Inginerul Iacob conduce o exploataţie agricolă de 5.000 hectare, organizată pe principii care asigură o eficienţă deosebită.

Monitorizarea stării de vegetaţie

De la inginerul Iacob aflăm că prima grijă a agricultorilor în această perioadă este controlul stării de vegetaţie în câmp la culturile semănate în toamnă. Pentru o estimare corectă a stării culturilor s-au luat monoliţi în lădiţe de 30/30 cm şi 20 cm adâncime. Concluzia este că, în general, culturile care au fost semănate la epoca optimă sunt normal dezvoltate din punctul de vedere al stării de vegetaţie. Cu o densitate de 550 plante/mp, grâul se află în stadiul de apariţie a frunzei a III-a, iar orzul este înfrăţit. Rapiţa se află în faza de dezvoltare de 6-8 frunze, stadiu în care, spune inginerul, este pregătită să reziste până la -15°C.

Lucrările de actualitate: aplicarea amendamentelor şi a îngrăşămintelor

În această perioadă, în câmpurile de la Zăneşti are loc corectarea reacţiei solului, în special la cultura sfeclei de zahăr unde, prin aplicarea amendamentelor de carbonat de calciu, ph-ul este adus la valoarea de 6-7, considerată optimă pentru această cultură. Specialistul aplică o cantitate de 8-9 t/ha de carbonat de calciu. Pentru cultura cartofului în luna februarie se mai pot aplica, pe un teren bine discuit, circa 60-70 t/ha gunoi de grajd fermentat. Pentru încorporarea îngrăşământului în sol, lucrarea este urmată de o arătură superficială astfel încât acesta să nu se usuce la suprafaţă. După 20 februarie începe fertilizarea culturilor de toamnă, în special la cele semănate în afara epocii optime şi care nu se prezintă prea bine. Este vorba de grâu şi orz care, pentru a înfrăţi, au nevoie de aplicarea a 150 kg de nitrocalcar sau 120 kg de uree până în data de 1 martie. Dacă plantele au intrat bine înfrăţite în toamnă, lucrarea este amânată pentru luna martie.

Atenţie la Ceutorhynchus!

Pentru ca rapiţa să reziste bine la temperaturile scăzute din iarnă, inginerul a aplicat după semănat un tratament cu Folicur Solo – 1 litru/ha, care are şi rol de protecţie împotriva bolilor. Grijă mare la această cultură mai trebuie avută la sfârşitul lunii februarie, când temperaturile cresc la 8-9° C şi trebuie făcut primul tratament împotriva lui Ceutorhynchus napi (gărgăriţa tulpinilor de rapiţă). Inginerul ne spune că, de la o vreme, forma adultă a acestui dăunător îşi începe zborul la temperaturi mai scăzute decât cele menţionate în cărţile de entomologie. Eficient în combaterea sa este insecticidul Karate Zeon, aplicat în doză de 150 ml/ha.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1074

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Câmpul, în primăvara 2012

În această primăvară, campania agricolă s-a desfășurat bine, fiind favorizată de ploile căzute. În aprilie însămânțările erau aproape în grafic, cu excepția florii-soarelui, la care întârzierea era de aproximativ o săptămână, ne-a informat Tatiana Preda, director general al Direcției Generale de Politici în Sectorul Vegetal din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR). „Din data de 23 aprilie, când au încetat ploile, însămânțările au avansat în ritm susținut. Până atunci, din cele 5.882.616 ha programate pentru a fi însămânțate în primăvară, lucrările erau încheiate pe 1.742.168 ha, ceea ce reprezintă 29,3%“ – a afirmat Preda.

Conform datelor care ne-au fost furnizate, fermierii au însămânțat în campania de primăvară: 13.982 ha cu grâu de primăvară, 190.703 ha cu orzoaică de primăvară, 2.657.700 ha cu porumb, 984.239 ha cu floarea-soarelui, 681 ha cu rapiță de primăvară, 235.805 ha cu legume în câmp și solarii. Și exemplele pot continua. „Nu au fost probleme nici în ceea ce privește plățile către cultivatori. În aprilie a fost decontat trimestrul al patrulea din anul trecut conform graficului și legislației în vigoare. Trimestrul întâi din 2012 va fi decontat, cel mai târziu, la jumătatea lunii mai“ – a precizat directorul general.

Urmările iernii

Zilele trecute, MADR a încheiat centralizarea pierderilor din timpul iernii. În ciuda gerului năprasnic şi a cantităţilor mari de zăpadă, culturile însămânțate în toamnă au rezistat în general bine, cu excepția rapiței. Dintr-un total de 2.573.954 ha, suprafețele calamitate s-au ridicat la 354.092 ha (13,57%), dintre care rapiță, 284.667 ha (76,98%). Alte culturi pierdute: grâu 1,89%, orz 11,95% și orzoaică de toamnă 9,71%. „Cultivatorii care au înregistrat pierderi s-au orientat către alte culturi de primăvară, cum ar fi porumb, soia și sfeclă de zahăr, dar și orzoaică de primăvară sau rapiță de primăvară“, a menționat Tatiana Preda.

Redăm câteva exemple, în sensul celor spuse: la porumb, suprafaţa programată pentru semănat în anul 2012 este mai mare cu 45.000 ha față de 2011, la sfeclă de zahăr cu 4.000 ha, iar la soia cu 1.000 ha. La floarea-soarelui, suprafeţele din 2012 se vor situa la un nivel similar celor din 2011, de aproape 1 milion ha, pentru că mai mult nu se poate, din cauza rotației culturilor. Singurele suprafețe care au scăzut au fost cele cu cartof de toamnă, de la 209.813 ha în 2011 la 203.053 ha în 2012. În schimb, au crescut cele cu cartof timpuriu/semitimpuriu și de vară.

Producţia în 2012

Tatiana Preda s-a ferit să facă o prognoză în ceea ce privește producția vegetală în acest an. Însă a apreciat că grâul rămas în cultură, pe aproape 1,9 milioane ha, va acoperi necesarul de consum al României și chiar va exista un surplus pentru export.

În lipsa altor date, am încercat noi să calculăm producțiile acestui an, la câteva culturi. Am luat în calcul suprafețele însămânțate și randamentele din 2010, un an mediu, nu de excepție, cum a fost cel trecut.

Grâu = 1.887.702 ha x 2.685 kg/ha (3.640 kg/ha în 2011) = 5.066.659 t.

Orz și orzoaică = 425.288 ha x 2.538 kg/ha (3.339 kg/ha în 2011) = 1.079.381 t.

Rapiţă = 86.343 ha x 1.755 kg/ha (1.985 kg/ha în 2011) = 151.532 t.

Floarea-soarelui = 984.239 ha x 1.597 kg/ha (1.874 kg/ha în 2011) = 1.571.830 t.

Porumb = 2.657.700 ha x 4.297 kg/ha (4.436 kg/ha în 2011) = 11.420.136 t.

Noi credem că aceste producții anticipate vor fi depășite, dacă nu vor apărea situații nedorite, precum ploi la recolta din vară și/sau secetă prelungită.

Situația însămânțărilor de primăvară, la 18 aprilie

Denumire

Program

Realizat

Procent

Culturi total

5.882.616

1.742.168

29,6

Grâu de primăvară

13.982

7.446

53,3

Ovăz de primăvară

190.703

140.863

73,9

Orzoaică de primăvară

163.569

111.052

67,9

Porumb boabe

2.657.700

449.973

16,9

Sorg boabe

17.467

358

2,0

Orez

10.161

-

-

Alte cereale

730

6

0,8

Floarea soarelui

984.239

533.176

54,2

Rapiță de primăvară

681
1.242
182,4
Soia
75.282
5.930
7,9
Cartof timpuriu-semitimpuriu
11.460
11.778
102,8
Cartof de vară
19.901
12.828
64,5
Cartof de toamnă
203.053
95.338
47,0
Legume în câmp și solarii
235.805
93.688
39,7
Mazăre boabe
27.252
21.411
78,6
Fasole boabe
14.690
1.168
8,0
Plante medicinale
11.204
4.305
38,4
Sfeclă de zahăr
23.028
17.712
76,9
Tutun
1.835
-
-
Alte culturi în ogor propriu
1.219.874
233.894
19,2
Starea de vegetaţie a culturilor însămânţate în toamnă (ha)
Cultura
Realizat

Răsărit
Răsărit parţial
Nerăsărit
Calamitat
Rămas
Grâu
1.909.206
1.803.903
96.080
9.223
36.164
1.873.042
Orz
205.880
197.264
8.009
607
24.609
181.271
Orzoaică de toamnă
89.100
84.381
4.365
354
8.652
80.448
Rapiţă
369.768
204.404
95.616
69.748
284.667
85.101
Total
2.573.954
2.289.952
204.070
79.932
354.092
2.219.862
Traian Dobre
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
711
☐
˚Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Canada, văzută… nu doar din autocar (II)

Legume şi fructe am văzut doar în pieţe, care erau aprovizionate cu cantităţi imense aduse în special din America, dar şi din Europa.

Am văzut standuri frumos amenajate, cu produse ecologice, evident mult mai scumpe. Piețele erau pline de afine de producție autohtonă, zmeură și căpșuni. Am constatat cu surprindere că prețul casoletelor cu fructe de pădure era aproximativ ca la București. Spre exemplu, 600 g de afine costau 3 dolari canadieni, ceea ce înseamnă 9 lei. Drept e că în provincia Quebec se pune accent pe consumul de produse autohtone tradiţionale, fapt stipulat şi de o recentă hotărâre.

Legume din grădina planetei

De asemenea, am văzut şi o varietate de legume din toată lumea: vinete albe și mov, niște tuberculi uriași, aduși din Africa, tot soiul de cartofi, salate, varză, mirodenii și condimente. Magazinele gem de produse din toată lumea. Brânzeturile canadiene din Quebec imită oarecum tradiția franceză.

Pe de altă parte, carnea de pasăre mi s-a părut mai slabă calitativ decât la noi. În schimb, carnea de iepure sau miel este foarte gustoasă. Dacă știi să cumperi, să te orientezi în noianul de produse alimentare de pe toate continentele, poți găti mâncărurile noastre ca și cum ai fi la București. Oricum, am remarcat că românii din Montreal fac cumpărături mai ales din magazinele italiene sau grecești.

Tot acolo am întâlnit trei sortimente de unt: sărat, puțin sărat și nesărat, la un preț de circa 4 dolari canadieni pachetul de 430 g. Oricum, la noi nu poți cumpăra cu 12 lei 2 pachete de unt.

Baie de roşii contra.. sconcşilor

În Canada s-a împământenit tradiția de a cumpăra carne, lapte, legume sau fructe direct de la fermier. De asemenea, mulți orășeni își duc copiii în mediul rural, ca să vadă cum arată o livadă sau un animal domestic. Preşcolarii şi cei din ciclul primar pot sta o săptămână într-un fel de tabără de vară, în casa fermierului. Acolo sunt îmbrăcați „țărănește“ (adică în hăinuțe confecționate din pânză de casă și bumbac ecologic) și, astfel costumați, participă la munci ușoare prin gospodărie. Micii oaspeți sunt hrăniți, evident, cu produsele naturale, foarte sănătoase, din gospodăria fermierului.

Timp de două luni, cât am stat în Canada, n-am văzut niciun câine maidanez, problema acestora fiind rezolvată simplu. Dacă după o perioadă (până într-o lună) câinii nu sunt adoptați de iubitorii de animale, sunt eutanasiați. Dacă nu sunt câini în jurul containerelor de gunoaie, în schimb sconcșii sunt o prezenţă nelipsită, dar nedorită de localnici din cauza mirosului neplăcut pe care-l emană.

Dacă ai nenorocul să calci cu mașina un sconcs, nu poți scăpa de mirosul neplăcut decât îmbăind mașina în suc de roșii. Este un secret al zonei, pe care emigranții îl cunosc chiar după primele săptămâni de viață în Canada.

Maria Şerban Silivaș

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
677

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Canada, văzută... nu doar din autocar (I)

Mi-a fost dat să văd Canada în această vară, mai bine zis două provincii ale acestei ţări uriaşe, a doua în lume după Rusia ca suprafaţă. Este vorba de provinciile Ontario şi Quebec. Lunile iulie şi august au fost în acest an foarte călduroase, chiar neaşteptat de „fierbinţi“ pentru America de Nord. S-au montat climatizoare în ferestrele multor case, lucru cu totul surprinzător pentru locuitorii Montrealului, semn că încălzirea globală nu este deloc o poveste nici pentru locuitorii ţinuturilor nordice. Se înregistrau, în unele zile, chiar +35° sau 39°C, lucru cu totul nefiresc şi, mai ales, greu de suportat fizic, într-o zonă unde temperatura lunilor de vară n-ar trebui să depăşească 24° sau 25°C.

La începutul lunii august am părăsit Montrealul, plecând spre cascada Niagara. În drum am avut minunatul prilej de a vedea Canada cea adevărată, cu câmpiile ei mănoase, cu terenurile agricole, cu fermele din preeriile cu ierburi înalte și păduri tinere ale acestui imens teritoriu. Îmi doream să văd ce culturi predomină, cum arată ele și ce fac fermierii din Canada pe câmp, în plin sezon agricol.

Peste tot o vegetație tânără, cu arbori de esențe diferite laolaltă, într-o îmbrățișare ce mi se părea oarecum nefirească; arțari, arini, ulmi, stejari negri, dar şi mesteceni, pini, tuia, cedri și brazi albi de o frumusețe nepământeană. Un relief formidabil, cu pământuri specifice zonei de șes, presărate cu ierburi înalte de un verde crud, de invidiat. Am întâlnit apoi mai multe mlaştini ce mi-au confirmat bănuiala. Mulți copaci aveau trunchiurile putrezite și stăteau prăbușiți peste luciul micilor iazuri. Mi-am imaginat imediat că acolo, în mlaștini, sunt vestitele cetăți subacvatice ale castorilor, animalul atât de iubit în Canada și principala delicatesă la mesele indienilor din rezervații.

Porumbul nostru e mai gustos

Deși peisajele cu arbori se derulau vertiginos, am remarcat un arbust ornamental, oțetar am înțeles că îi spun canadienii, care inundă pur și simplu lizierele pădurilor și marginile autostrăzii, arbore pitic, existent şi pe la noi. Cei mai dragi îmi erau tisele, cedrii şi brazii albi de o frumusețe extraordinară.

Din loc în loc, pădurile tinere erau sparte pe spații mai mari sau mai mici de sole imense ocupate cu păşuni sau cultivate cu porumb. Dar nu orice porumb. N-am reuşit să aflu ce hibrid era, dar m-a frapat faptul că era semănat extrem de des. Am cumpărat porumb de fiert de la piața de legume și fructe cu știuletele nu prea mare, dar atât de dulce la gust încât nu l-am putut consuma.

Canadienii spun despre noi, europenii, că mâncăm porumb furajer. Ce să zic, mie îmi place mai mult al nostru, așa furajer cum este. Chestiune de gust. Am mai văzut apoi lanuri de cartofi, de soia și de sfeclă. Grâul se recoltase, erau multe miriști. Legume n-am prea văzut și nici animale în stabulație liberă. Ici colo, pe niște pășuni cu iarbă grasă și deasă erau câteva vaci de rasă și viței, câteva oițe de alte rase, mai mari, lăsate pe câmp, dar cu niște garduri electrice. Încolo, spații imense, cu ferme extrem de rare, cu căsuțe micuțe și cochete confecționate din lemn, fără garduri, curți și acareturi ca la noi, doar cu un imens hambar sferic din tablă lucioasă, în care intra și tractorul sau combina.

Peste tot gazon, peluze proaspăt cosite, flori multe atârnate la ferestre și pe te miri unde, garaje, autoturisme sau camionete parcate lângă casă. N-am văzut nicăieri țărani pe câmp, decât ici colo câte un tractor. Spațiul rural imens părea pustiu, că aproape îmi era dor să văd oameni. Am văzut multe parcele defrișate de vegetație forestieră, locuri unde se construiau case sau se introduceau în circuit terenuri agricole. Așa mi s-a părut și lucrul acesta m-a dus cu gândul la lipsa de terenuri agricole necesare cultivării cerealelor.

Oricum tarlalele erau impecabil aliniate, bine lucrate, însemnate la margini cu un fel de indicatoare. Nu departe de Toronto am văzut şi plantaţii de vii splendide, bine lucrate, cu panouri mari și reclame ce se vedeau de departe.

Peste tot erau indicatoare rutiere privind pericolul animalelor sălbatice, mai ales al cerbilor caribu și elanilor pe care i-ai putea întâlni oricând pe autostradă, semn că zona era bogată. Mai peste tot însă erau montate echipamente speciale în zona pădurilor, menite să îndepărteze animalele sălbatice.

Continuare în numărul următor.

Maria Şerban Silivaş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
720

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

canalul-siret-baragan-revine-in-actualit...

Canalul Siret-Bărăgan revine în actualitate

Un proiect de pe vremea lui Nicolae Ceauşescu, mult aşteptat de agricultori, a revenit în actualitate. Este vorba despre Canalul Magistral Siret-Bărăgan, care va fi alimentat din acumularea Călimăneşti, ajungând până la acumularea Dridu, cu posibilitate de alimentare şi a văii Mostiştea. Investiţia – care include şi reţeaua de canale secundare – va fi derulată de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR) şi Ministerul Mediului şi Pădurilor (MMP).

„Această lucrare hidrotehnică va avea o lungime de 190 km, cu un debit de până la 200 mc/s. Spaţiul Siret-Ialomiţa are o suprafaţă de 700.000 ha, fiind partea cea mai deficitară în resurse de apă. Însă se vor iriga aproximativ 500.000 ha. Pentru 420.000 ha, trebuie construite sisteme noi de udare, iar pentru celelalte 80.000 ha este necesară racordarea unor sisteme existente la sursa de alimentare“, a declarat Valeriu Tabără, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, în cadrul unei recente conferinţe de presă.

Valenţele noului proiect

Autorii investiţiei susţin în mod greşit că noul proiect a urmărit scurgerea gravitaţională a apei, pentru reducerea consumului energetic, faţă de sistemul existent la acea vreme (menţinut parţial până astăzi), care prevedea pomparea apei din Dunăre către zone mai înalte. Costul energiei electrice ar urma să fie de 3-4 ori mai mic faţă de vechiul sistem.

Menţionăm că prin realizarea noului canal se pot iriga în anii medii şi ploioşi, pe lângă cele 500.000 ha, încă aproximativ 200.000 ha, care folosesc în prezent apa prin pompare din Dunăre. După ştiinţa specialiştilor care au oarece pricepere despre această investiţie, raţiunea realizării ei era tocmai aducerea apei pe cale gravitaţională din Bistriţa. Fapt este că se realizează o economie de energie electrică de 35 GWh/an, adică echivalentul a 2,25 milioane de euro/an.

Istoria investiţiei

Tabără şi-a început expunerea cu o trecere în revistă a istoriei investiţiei. Astfel, proiectul canalului a fost aprobat în 1986, iar un an mai târziu a început execuţia. Tronsonul I, aferent etapei întâi, trebuia să aibă o lungime de 50 km pe teritoriul judeţului Vrancea, asigurând irigarea a 154.283 ha. Numai că, până în 1989, au fost finalizate lucrările pe 11 km, iar restul lucrărilor erau executate în proporţie de 90%. Tronsonul II, prevăzut pentru etapa a doua, a fost gândit pe o lungime de 140 km, urmând să treacă pe teritoriul judeţelor Vrancea, Brăila, Buzău şi Ialomiţa. Lucrările au fost stopate în 1990 de fostul premier Petre Roman, care nu voia să audă de irigaţii în România.

Conform estimărilor făcute de MADR, prin realizarea canalului şi a amenajărilor pentru irigaţii se pot obţine următoarele sporuri anuale de recoltă (fără mărirea suprafeţelor cultivate!): 330.000 t de grâu; 513.000 t de porumb; 32.000 t de soia; 60.000 t de floarea-soarelui; 1.800.000 t de furaje; 133.000 t de fructe, struguri.

Echivalentul acestor sporuri, la preţul mondial al pieţei, este de aproximativ 120 milioane de euro/an, ceea ce va conduce la eliminarea importurilor de cereale şi la disponibilităţi pentru export. Un alt avantaj ar fi creşterea ponderii culturilor furajere în terenul arabil. Aceasta, corelată cu sporirea semnificativă a randamentelor şi cu îmbunătăţirea calităţii furajelor, va conduce în final la înmulţirea efectivelor de animale din zonă şi, implicit, la mărirea gradului de folosire a capacităţilor de industrializare a producţiei agricole animaliere. De asemenea, s-ar putea dezvolta industria viei şi vinului, precum şi a prelucrării fructelor, având în vedere că regiunea este importantă din punct de vedere viticol şi pomicol.

Alte avantaje

Ministrul Tabără susţine că realizarea canalului are o importanţă deosebită pentru dezvoltarea social-economică şi a turismului, deoarece zona de nord şi nord-vest a spaţiului Siret-Ialomiţa oferă un cadru natural cu potenţial turistic deosebit. Printr-o amenajare corespunzătoare a staţiu-nilor de odihnă şi tratament din zonă, a cabanelor, a drumurilor de acces se poate aprecia o creştere semnificativă a numărului de turişti. Cristian Apostol, secretar de stat la MMP, prezent la eveniment, a menţionat că, din punctul de vedere al protecţiei mediului, canalul are un impact ecologic favorabil asupra zonei pe care o străbate, contribuind la formarea unor noi biotopuri. În plus, se poate asigura un debit de 5 mc/s de apă pentru alimentarea cu apă potabilă a localităţilor urbane şi rurale, aflate în vecinătatea traseului.

De unde bani?

Toate-s bune şi frumoase, numai că noua investiţie se loveşte de un zid greu de trecut, numit bani. Preţul total, care include şi amenajările, se ridică la 3,6 miliarde de euro, evaluare făcută la nivelul anului 2003. Cum guvernul are o singură vorbă („N-am!“), soluţia găsită până acum se referă la un parteneriat public-privat, prin care se aşteaptă un „Făt-frumos“ (investitor) care să „pună pe masă“ acele miliarde, urmând să-şi recupereze investiţia, Dumnezeu ştie când! Cert este că lucrarea este deosebit de importantă pentru agricultura românească. Suntem încă în criză, dar sperăm în vremuri mai bune. De aceea statul ar trebui să se pregătească pentru a face un efort financiar, mai ales că există posibilitatea atragerii unor sume importante de la Uniunea Europeană. Numai voinţă politică să fie!

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
743

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Canalul Siret-Bărăgan revine în actualitate

Canalul Magistral Siret-Bărăgan constituie, la ora actuală, un subiect fierbinte, pentru că va străbate o zonă aridă, dar cu mare potențial agricol. Va fi alimentat din acumularea Călimăneşti, ajungând până la cea de la Dridu, cu posibilitate de alimentare şi a văii Mostiştea. Investiția, care include și rețeaua de canale secundare, va fi derulată de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR) și Ministerul Mediului și Pădurilor (MMP). acum, lucrările nu au fost finalizate din cauza alocării insuficiente de fonduri.

Valoarea totală alocată de statul român, pentru Obiectivul de investiții „Canalul magistral Siret-Bărăgan“, în perioada 1986-2011, se ridică la 37.637.439 de lei. Numai anul trecut s-au cheltuit 3 milioane de lei, ne-a informat Administraţia Naţională „Apele Române“ (ANAR), din cadrul MMP.

Conform ANAR, scopul realizării investiției este predominant irigarea suprafețelor agricole, deoarece spaţiul Siret-Ialomiţa are o suprafaţă agricolă de peste 700.000 ha, dar este deficitar în resurse de apă. Din această suprafaţă, 68% se încadrează în clasa I de fertilitate. Râurile din zona estică a spaţiului seacă complet în anii secetoşi (Putna, Milcovul și Râmna).

Fonduri alocate

Valoarea necesară pentru finalizarea lucrărilor se ridică la 796.225.470 de lei. În funcție de asigurarea fondurilor de la bugetul de stat sau atragerea unor credite, va fi posibilă finalizarea lui. Conform listei obiectivelor de investiții pe anul 2011, finanțate de la bugetul de stat, termenul de punere în funcțiune este decembrie 2015.

Stelian Fuia, ministrul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, a declarat, în timpul unei recente conferințe de presă, că orice canal trebuie impermealizat, pentru că au loc pierderi de apă, de până la 40%, ceea ce mărește costurile de irigații. Însă investiția ar deveni mai scumpă!

Datele ANAR arată că pierderile înregistrate de-a lungul anilor, pe șantierul Siret-Baragan, sunt minore, în raport cu valoarea investiției: capete armături tăiate, banda de etanșare distrusă, dale de beton deteriorate, subtraversări de pâraie colmatate sau cablu de rețea electrică tăiat și furat.

Ce ar mai trebui făcut

Potrivit ANAR, urmează ca execuţia lucrărilor să fie concentrată în continuarea tronsonului de canal dat în exploatare, astfel încât sursele financiare alocate pentru acest obiectiv de investiţie să permită prelungirea continuă a tronsonului de canal activ.

Execuţia în continuare, pe tronsonul situat în zona localităţii Mărăşeşti şi la nord de aceasta, este condiţionată strict de definitivarea intersecţiilor canalului cu drumul naţional Focşani-Bacău şi cu calea ferată Mărăşeşti-Panciu. Podurile noi de traversare a canalului sunt construite, dar nu sunt realizate lucrările de racordare convenite, avizate şi aprobate anterior.

Investiţiile necesare pentru execuţia acestor lucrări de racordare au fost cuprinse în devizul general aprobat, ca investiţii colaterale, în sarcina Ministerului Transporturilor.

Însă este necesară asigurarea fondurilor pentru realizarea lucrărilor aferente MMP, corelată cu ceilalţi titulari de investiţie conform DCS 394/01.12.1986.

Câteva date tehnice

Lucrarea hidrotehnică va avea o lungime de 190 km, cu un debit de până la 200 mc/s. Spațiul Siret-Ialomița are o suprafață de 700.000 ha, fiind partea cea mai deficitară în resurse de apă. Însă se vor iriga aproximativ 500.000 ha. Pentru 420.000 ha trebuie construite sisteme noi de udare, iar pentru celelalte 80.000 ha este necesară racordarea unor sisteme existente la sursa de alimentare.

Prin realizarea noului canal se pot iriga în anii medii şi ploioşi, pe lângă cele 500.000 ha, încă aproximativ 200.000 ha, care folosesc în prezent apa prin pompare din Dunăre. Astfel se realizează o economie de energie electrică de 35 GWh/an, adică echivalentul a 2,25 milioane de euro/an.

Avantaje

Calculele preliminare arată că, în urma terminării execuției, se pot obţine următoarele sporuri anuale de recoltă (fără mărirea suprafețelor cultivate!): grâu – 330.000 t, porumb 513.000 t, soia – 32.000 t, floarea-soarelui – 60.000 t, furaje – 1.800.000 t și fructe, struguri – 133.000 t. Echivalentul acestor sporuri, la preţul mondial al pieţei, este de aproximativ 120 milioane de euro/an.

Un alt avantaj ar fi creșterea ponderii culturilor furajere din terenul arabil. Aceasta, corelată cu sporirea semnificativă a randamentelor şi cu îmbunătăţirea calităţii furajelor, va conduce în final la înmulțirea efectivelor de animale din zonă şi, implicit, la mărirea gradului de folosire a capacităţi lor de industrializare a producţiei agricole animaliere.

De asemenea, s-ar putea dezvolta industria viei şi vinului, precum și a prelucrării fructelor, având în vedere că regiunea este importantă din punct de vedere viticol şi pomicol.

Totodată, există posibilitatea dezvoltării social-economice şi a turismului, deoarece zona de nord şi nord-vest a spaţiului Siret-Ialomiţa oferă un cadru natural cu potenţial turistic deosebit. Printr-o amenajare corespunzătoare a staţiunilor de odihnă şi tratament din zonă, a cabanelor, a drumurilor de acces se poate aprecia o creştere semnificativă a numărului de turişti.

Nu în ultimul rând, din punctul de vedere al protecţiei mediului, canalul are un impact ecologic favorabil asupra zonei pe care o străbate, contribuind la formarea unor noi biotopuri.

În plus, se poate asigura un debit de 5 mc/s de apă pentru alimentarea cu apă potabilă a localităţilor urbane şi rurale aflate în vecinătatea traseului.

Menționăm că Obiectivul de investiții „Canalul magistral Siret-Bărăgan" a fost promovat cu DCS 394/1 decembrie 1986. Execuția lucrărilor a început în anul 1987, stabilirea constructorilor fiind făcută de ministerele nominalizate în DCS 394/1 decembrie 1986. Lucrările Consiliului Național al Apelor se realizau de TLHS București, care avea în subordine ALHS Focșani, actualmente SC SIBAREX SA Câmpineanca.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
910

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

cancerul-poate-fi-totusi-invins_90.html

Cancerul poate fi, totuşi, învins! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulCancerul poate fi, totuşi, învins!

Cercetătorii au ajuns la concluzia că fenomenele oxidative care au la bază un număr din ce în ce mai mare de radicali liberi constituie principala cauză a cancerului. Prin urmare, acţiunea nefastă a radicalilor liberi, proveniţi din multitudinea de chimicale care se află în hrana noastră de zi cu zi, trebuie stopată!

- Dar cum?

- Prin administrarea de antioxidanţi cu rol în stoparea procesului de alterare a celulei (ADN).

Acest deziderat a dus la crearea şi realizarea „integratorilor alimentari“ care constituie o mare izbândă a ştiinţei în prevenirea şi stoparea cancerului. „Phito-Defense“, conceput de dr. toxicolog - farmacolog Arthur Furst – părintele citostaticelor, se constituie într-un program adjuvant de prevenire, tratare şi stopare a cancerului. Acest program nu provoacă efecte secundare, nu are contraindicaţii şi se poate administra în paralel cu tratamentul clasic medicamentos.

Virtuţile integratorilor alimentari

- Deţin un rol deosebit în fortificarea sistemului imunitar (limfocite, leucocite şi celulele NK – natural Killer), respectiv celulele imunitare aflate în prima linie de luptă şi apărare a organismului împotriva celulelor canceroase.
- Au un efect antioxidant puternic, stopând procesele oxidative la nivel de ADN.
- Graţie principiilor bioactive prezente, „Integratorii alimentari“ refac porţiunile de ADN care au fost alterate în urma impactului cu radicaţii liberi.
- Oferă organismului o protecţie naturală împotriva efectelor secundare ale citostaticelor.

Fiind rezultatul unor cercetări de ultimă oră în domeniul biologiei şi obţinuţi printr-o tehnologie costisitoare, „Integratorii alimentari“ nu sunt distribuiţi prin farmacii ori prin alte unităţi comerciale, ci numai prin distribuitori autorizaţi. Acesta este motivul major pentru care vă ies în întâmpinare pe această cale. Informaţi suplimentare la tel.: 0724.742.253.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
779

˚Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cand-Dumnezeu-plange-nu-sta-deoparte_l54...

Când Dumnezeu plânge… nu sta deoparte! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCând Dumnezeu plânge… Nu sta deoparte!

E mult de atunci…, dar când eram copil am aflat de la mama că, uneori, Dumnezeu plânge!
În timp…, când viaţa m-a luat cu ea şi eu am luat viaţa ca pe o prietenă, am înţeles că mama a avut dreptate. Trăim nişte zile când Dumnezeu plânge… şi lacrima lui ne acoperă… ne acoperă casele, grădinile, câmpurile, ne acoperă vietăţile…, dar nu ne va acoperi sufletele. Mi-e gândul mereu la oamenii care au pierdut vieţi dragi lor, au pierdut case, au pierdut rodul pământului lor. Oamenii de acolo sunt ai noştri. Eu, tu, noi suntem ai lor. Nu ne putem lăsa… nu îi putem uita. Puţin… mai mult… şi toate adunate vor face bine, măcar un gram de bine! De aici, din câmpie, împreună cu dumneavoastră, vom încerca să ştergem lacrima, să aducem zâmbet şi să dăruim speranţă! Venim spre dumneavoastră cu rugămintea să ne adunăm... să fim mulţi şi puternici şi cu tot ce aveţi şi puteţi dărui să ne îndreptăm spre ei… cei trişti, speriaţi, săraci, dar nu singuri. Vă mulţumim!
Cu mult respect ,
Dr. Cornelia TÎLPEANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
738
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

cand-intarcam-mieii_363.html

Când înţărcăm mieii? > REVISTA LUMEA SATULUI

Când înţărcăm mieii?

Înţărcarea mieilor reprezintă întreruperea hrănirii cu lapte matern, prin separarea definitivă de oile-mame. În funcţie de vârstă, greutatea corporală şi scopul urmărit, se cunosc 4 tipuri de înţărcare.

Dacă, în condiţiile exploatării intensive, pentru obţinerea unor cantităţi sporite de carne sau lapte-marfă în Anglia se practică înţărcarea ultratimpurie (la 12-14 ore de la fătare), iar în Franţa înţărcarea semitimpurie (la 14-15 zile de la fătare), mieii fiind hrăniţi până la o lună cu substituenţi de lapte şi nutreţuri combinate, la noi, în condiţiile unei exploatări mixte a animalelor (lapte, carne, lână) se practică înţărcarea timpurie şi înţărcarea tardivă (tradiţională).

Evitaţi înţărcarea bruscă!

Indiferent de tipul ei, pentru miei acţiunea reprezintă un factor de stres, ale cărui efecte, atenuate cât mai mult prin cunoaşterea şi aplicarea corectă a regulilor tehnice privind înţărcarea, permit evitarea apariţiei „crizei de înţărcare“, ce poate influenţa negativ dezvoltarea ulterioară a organismului. Pentru asigurarea unei bune creşteri şi dezvoltări a mieilor, înţărcarea se face în mod obişnuit la 60-65 de zile.

Tineretul destinat producţiei de carne poate fi înţărcat şi la vârsta de 45-60 de zile, dacă are greutatea vie mai mare de 12 kg. Principala regulă, de care trebuie să ţină seama fiecare crescător, este aceea de a nu recurge la înţărcarea bruscă, ci în decurs de câteva zile, interval în care se va proceda la separarea temporară a mieilor de oaia-mamă, cu suprimarea progresivă a supturilor.

Deoarece la data stabilită pentru înţărcare mieii pot avea vârste şi greutăţi diferite, se recomandă înţărcarea eşalonată, pe serii, precedate la 10-14 zile, în care are loc trecerea lentă de la regimul de hrănire lactat la furajarea cu nutreţuri specifice vârstei. În seara zilei programate pentru înţărcare, mieii se separă de mame până dimineaţa, când oile se mulg.

Apoi, în timpul zilei sunt lăsate împreună cu mieii până seara, când se separă din nou. În următoarele 2-3 zile, mieii stau cu mamele doar câteva ore în timpul zilei, mulsul oilor făcându-se atât dimineaţa, cât şi seara. În ultima zi, mieii stau separaţi până la amiază, apoi împreună cu oile-mame până seara, când are loc despărţirea definitivă, iar înţărcarea se consideră încheiată.

Atenţie la hrană!

Pe toată perioada înţărcării, deficitul de substanţe nutritive cauzat de suprimarea supturilor trebuie compensat prin sporirea cantităţii de concentrate şi supliment PUM (proteino-vitamino-mineral) şi asigurarea la discreţie a apei potabile, corespunzătoare din punct de vedere igienic.

Deşi practicată de mulţi crescători de la noi, înţărcarea tardivă este neeconomică, impunându-se înlocuirea ei cu înţărcarea timpurie, care are avantajul obţinerii unor cantităţi mai mari de lapte-marfă. În acest caz, înţărcarea se face la vârsta de 30-35 de zile, cu condiţia ca mieii să aibă greutăţi de 9-11 kg.

Pentru aceasta este necesară selecţia oilor în direcţia sporirii producţiei de lapte, hrănirea stimulativă a viitoarelor mame în ultimele două luni de gestaţie, precum şi obişnuirea mieilor cu consumul de furaje concentrate măcinate şi fân de lucernă, de la vârsta de 6-7 zile, ceea ce stimulează ritmul dezvoltării tubului digestiv şi al capacităţii de asimilare, cu obţinerea, în final, a unui spor de greutate corporală mai mare. În acelaşi timp, se asigură şi o bună pregătire a mieilor destinaţi îngrăşării intensive şi semiintensive.
După înţărcare, oricare ar fi tipul acesteia, în exploataţiile de profil mieii bine dezvoltaţi se grupează într-o turmă, iar cei cu stare de întreţinere recorespunzătoare vor forma un cârd separat pentru a li se asigura o alimentaţie şi întreţinere de refacere.
Ing. Bogdan MACOVSCHI
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
6508
□
Comentarii
□
□
1. mihaela -- (23-May-2013)Am un miel,de la 2 zile l am hranit cu lapte de vaca.Totul a mers ff bine,pina l am dat la pasune,la 8 zile de la pasunat,i a aparut ceva la gura,ca niste negi(la pipait)buzele si nasucul umflate.Omul de la stina a zis ca nu este singurul care are asa ceva si ca este de la roua de pe iarba.Ce inseamna acestea si cum il pot vindeca?Va multumesc.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„Când luăm lumină din lumină ne simţim copiii lui Dumnezeu“

Revista Lumea Satului readuce în memoria contemporanilor o înregistrare eveniment din fonoteca emisiunii Iarba verde de acasă, realizată de Gheorghe Verman, în fapt o „mărturisire de credinţă rostită într-un moment de aleasă sărbătoare a inimilor şi minţilor de un poet al mântuirii prin spovedanie - George Ţărnea“, trecut la cele veşnice.

– Tocmai încercam să-mi imaginez azi noapte cum arătau satele României şi, dacă ar fi fost să le privim de undeva, de pe culmea cea mai înaltă a munţilor Carpaţi, cum zicea Vlahuţă, cred că ar fi arătat ca o mare de lumini din lumina mare a lui Dumnezeu. De altminteri, eu cred că satul e născut în dumnezeire şi nu întâmplător ne regăsim pe noi înşine tocmai în asemenea momente de aleasă sărbătorire, când pe masa fiecărui creştin, oricât de nevolnic ar fi el, există cozonacul, ouăle roşii sau mielul.

– Şi niciodată mireasma ierbii nu e atât de proaspătă şi atât de prezentă ca în această zi în toate satele româneşti. Fără îndoială, în noaptea aceasta tot cuprinsul românesc se vede din poarta Raiului pentru că într-adevăr este un ocean de lumină. Iată dar de ce cred că acesta este cel mai mare mister care cuprinde sufletul românesc pentru că se spune despre noi ca popor că ne-am născut creştini. Şi nu întâmplător se zice lucrul acesta pentru că legătura noastră cu Sfânta Treime, cu Dumnezeu, cu Sfântul Duh şi cu Fiul care s-a jertfit pentru noi, oamenii, este una reală care ţine de fiecare pas, de fiecare clipă a vieţii noastre. Şi unde altundeva decât în vatra unde s-a născut veşnicia, cum spunea Lucian Blaga, să simţim mai frumos şi mai adevărat semnificaţia acestei zile?

Pentru că, aşa după cum spunea apostolul Pavel, dacă n-am crede în Înviere şi dacă n-ar fi existat cu adevărat atunci credinţa noastră ar fi în zadar. Noi ştim, noi credem, noi simţim cu toată fiinţa noastră că Învierea Fiului s-a întâmplat şi ea dovedeşte nu doar starea sa divină, ci şi împlinirea misiunii sale pământeşti: preluarea tuturor păcatelor noastre din tărâmul morţii, întoarcerea sa printre cei vii şi, mai târziu, după ce a mai stat o vreme printre mucenici şi printre oameni, înălţarea sa la ceruri unde şade de-a dreapta Tatălui.

Paştele, prilej de primenire

– Tocmai o asemenea sărbătoare mi-a adus aminte de copilărie. Te întreb pe tine, George Ţărnea, cum era Paştele în copilăria ta?

– În primul rând exista un lucru tulburător şi mă bucur: şi în Dobrogea şi la mine în Oltenia Subcarpatică Paştele se simte şi se vede la fel. Este punctul de viaţă către care ne întoarcem mereu cu sentimentul copilăriei din noi. Adică niciodată peste an nu suntem atât de copii ca în preajma Paştelui pentru că în fiecare casă, oricât de sărmani erau oamenii, aveau grijă să pună deoparte câţiva gologani ca să ia copiilor măcar un lucru nou. Avea loc primenirea, înnoirea.

– Nu comit o împietate, cred, când, amintindu-mi despre noaptea de Înviere de la mine de la Valea Seacă, am imaginea vie a cocoşului care trebuia să cânte la miezul nopţii, după care mă uitam pe chipurile de ţărani şi am avut totdeauna sentimentul că ei seamănă cu Dumnezeu. Făceam apropiere între Iisus Christos care a fost răstignit cu capul către cer şi aceşti oameni care-şi fac mâna cozoroc ca să privească tot către înalturi.

Este un lucru adevărat pentru că eu spun şi cred că toate încercările puse cap la cap care ne sunt date într-o viaţă nu fac cât o încercare prin care a trebuit să treacă fiul dumnezeiesc. Iată dar de ce îl socotesc pe ţăranul român foarte apropiat acestei stări metafizice pentru că el, de când se naşte şi până moare, este sortit încercărilor. Şi, Doamne, cât ar fi el în stare să dea de la el numai să hrănească pământul care primeşte sămânţa...

„Credinţa ne-a ţinut ca popor“

– Ai amintit de sămânţă şi ochiul minţii îmi reîmprospătează iarăşi memoria. Îmi aduc aminte că buna mea, când făcea colivă, ne arăta bobul de grâu. Îl lua în palmă şi, într-un colţ al acestuia, era Maica Domnului şi Iisus Christos. Şi totdeauna spunea că atunci când mâncăm pâine ne dumnezeim puţin. N-am să uit niciodată lucrul acesta. Credinţa ne-a ţinut şi ca popor, cred eu, prin atâtea vârtejuri ale vremii şi ne va ţine în continuare. Cred că este nevoie acum de linişte şi cură-ţenie, iar aceste stări ne sunt aduse tocmai de ziua pe care o traversăm astăzi.

– Sigur. Tocmai de aceea am găsit şi o poezie care se dovedeşte bine-venită în ideea comuniunii noastre cu Iisus Christos, cu trupul şi sângele său. Aceasta se numeşte „Viziune cu taina cinei“ şi cred eu că ea arată de ce ţăranul român este mai aproape de Dumnezeu decât alte neamuri ale pământului.

– Amintindu-mi de Valea Seaca, tătarii din satul meu care luaseră aminte la obiceiurile creştine, spuneau că nu vine cu adevărat primăvara până nu calci cu piciorul pe ouă roşii.

– Sunt convins ca ţăranul român a aşteptat Paştele ca pe o renaştere a sa. Cu adevărat în noaptea de Paşti, fiecare dintre noi, indiferent de vârstă, renaştem o dată cu Iisus Christos. În clipa în care se spune că vine împăratul luminii şi luăm lumină din lumină există o înfrăţire extraordinară. Ne simţim toţi copiii lui Dumnezeu abia în acea clipă. Şi cred că suntem toţi deopotrivă mai fericiţi ca oricând pentru că o zi a fericirii precum sfânta zi a Învierii nu există în calendarul român ortodox.

Apostoli printre noi

– Am cunoscut, nu demult, un bătrân cu care avea chipul lui Dumnezeu. Parcă cobora din legendă. Mi-a spus nişte vorbe care m-au cutremurat: „Doamne, nu vreau eu să fiu sănătos, ci ajută-mă să pot aduce sănătate altora; Doamne, nu vreau eu să am hrană din belşug, ci ajută-mă să pot da altora hrana de care au nevoie; Doamne, eu nu vreau să am bucurii, dar ajută-mă să le aduc bucurii şi alinări altora.“ Mi se pare că este gândul cel mai creştinesc cu care putem să onorăm această zi de Paşti sau este crezul cu care trebuie să păşim mai departe prin anotimpuri?

– Tot ce spui este o dovadă că apostolii sunt printre noi, că sunt semenii noştri, că sunt ţărani de-o fiinţă cu satul românesc. De aceea eu i-aş îndemna pe toţi şi în primul rând pe orăşeni: mergeţi şi căutaţi-i pe apostoli în vetrele satelor româneşti, acolo unde nici cu gândul n-aţi ajuns până atunci, într-un vârf de piatră unde se găseşte o casă cu un asemenea ţăran cu plete dalbe parcă de-o vârstă cu Dumnezeu. Şi atunci veţi afla din vorbele sale înţelepciuni nebănuite, lucruri pe care merită să le spuneţi altora pentru că ele au puterea veşniciei.

– Îţi propun, în finalul acestei întâlniri, să ne scoatem încălţările şi să călcăm cu picioarele goale prin roua dimineţii îmbiindu-ne într-un fel în gândul prea cucernic că lumea asta are un viitor, că satul romă-nesc are un viitor al lui, la care fiecare dintre noi este chemat să pună umărul. Aş vrea să te întreb: crezi cu adevărat în viitorul satului românesc?

– În primul rând îndemnul tău mi-a creat o senzaţie fizică, nu una metafizică. Am avut chiar sentimentul că sunt cu picioarele desculţe prin iarba mea de acasă şi îţi mulţumesc pentru acest lucru pentru că este poate cel mai frumos dar pe care îl primesc în această primă zi a Sfintelor Paşti. Noi doi nu ne-am spălat niciodată de starea asta de ţărani plecaţi de acasă şi cu gândul mereu la iarba noastră verde de acasă. Tocmai de aceea i-aş ruga pe toţi ţăranii care s-au orăşenizat ca măcar în Ziua Învierii să facă împreună cu noi acest exod prin iarba înrourată de acasă şi să creadă cu încăpăţânarea cu care noi credem în viitorul cu totul şi cu totul deosebit al satului românesc.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
640

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Când speranţa face loc resemnării

Oare de ce şi-or fi zis românii, în marea lor înţelepciune, cum că „timpul le rezolvă pe toate“?

O fi, fără îndoială, ceva adevăr în spusa asta, numai că depinde şi cum şi, mai cu seamă, când sunt aşezate lucrurile în dreapta lor rânduială.

Fiindcă, cu îngrijorare vezi bine, iau seama ca şi Domniile voastre la alunecarea anilor şi chiar a anotimpurilor.

Ca apa din prund.

Ce rămâne?

Adesea ca şi acolo!

Fie prăpăd de moloz, fie maluri surpate fără speranţă de folos ori întregire.

De când am apucat-o pe alt făgaş, din decembrie ’89, nădejdea ne-a fost singurul alean.

„Anul acesta, ne-am zis adesea, iar de nu, poate la anu’!“

Şi vremea a vremuit, viscolele noii noastre istorii colbuind orice speranţă.

S-o luăm pe degete!

Pământul, teoretic cel puţin, s-a întors la matcă.

La stăpânul de drept adică.

Fiecare şi-a primit sfoara sa de ogor, bucăţălind averea tuturor în neaverea fiecăruia.

Fiindcă pământul se cere lucrat, or inventarul de odinioară, mult puţin cât era, a fost zburătăcit şi el în cele patru vânturi.

Aşa se face că, în mare parte, după zadarnice încercări de a reveni la tradiţie, cu boi ori vaci înjugaţi, oamenii au lăsat-o baltă.

Milioane de hectare zac înmărmurite de o soartă nemeritată.

Ţara „eminamente agricolă“ de odinioară a devenit, cel puţin pentru plugari, locul unde nu se mai întâmplă nimic.

Speranţa a făcut loc resemnării şi fiecare, orbecăind prin oceanul de sărăcie, se descurcă cum poate.

Spectrul deşertificării

Fiindcă, e vremea s-o recunoaştem, indolenţa ori neştiinţa guvernanţilor a prefăcut „tărâmul îngerilor“ în deşert pustiitor.

Şi, cui ce-i pasă?

A fost, ce-i drept e drept, am trăit un timp în care se părea că peste România se prăvălesc râuri de lapte şi miere.

A fost însă odată ca niciodată!

Banii venetici, împrumutaţi cu camătă feroce şi cheltuiţi tot pe aiurea, au hrănit pentru o vreme speranţa.

Numai că de unde nu pui nu mai ai nici cum să iei.
Şi astăzi, săraca ţara bogată, trăieşte agonia unei maladii nemeritate.
Plăteşte adică dobânzile din care s-au înfruptat cei cu pâinea şi cuţitul.
Deopotrivă câmpul, grădinile, podgoriile ori livezile românilor adastă mâini de gospodar.
Pieţele dospesc acum de arome necunoscute şi neavenite, la care râvnesc, pe bani grei, agricultorii ţării.
Iniţiativele private, oricât de generoase, mor în faşă, fiindcă birocraţia ori imperative europene fără noimă le sugrumă, făcând loc produselor de pripas.
Glasul hotărât al românilor, vocea lor puternică de odinioară s-a prefăcut şi ea într-un fel de murmur, semn că România însăşi a devenit şi ea ţara lui „nu-mi“ ori „nu-mi mai pasă“!
A suflat apoi vântul pustiitor din miază-noapte, crivăţul recesiunii, în fapt, încă un argument pentru guvernanţi de a-şi justifica neputinţa.
Caţavencii şi Tipăteştii lui nenea Iancu sunt la modă, încât adunarea ţării însăşi a devenit un alt fel de gaşcă a altor dar mereu aceiaşi „Gugamiţă“ Dandanache.
Şi peste tot, şi peste toate, această fantomă a crimei organizate, care îşi arată colţii de fiară, expresia fără dubii a alienării unei naţii.
Grevele, nemulţumirile de tot felul întunecă şi ele cerul şi aşa destul de înnourat al României democratice contemporane.
Sigur, ne şoptim în barbă, ca buni români, „lasă, timpul le va rezolva pe toate“.
Numai că, dragii mei, dar dacă timpul nu va mai avea răbdare?
Aud?
Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
668

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

cand-un-cercetator-face-recurs-la-tradit...

Când un cercetător face „recurs la tradiţia satului“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCând un cercetător face „recurs la tradiţia satului“

Recent a ieşit de sub teasc lucrarea „Recurs la tradiţia satului – Opinii agrosilvopastorale“, semnată de directorul general al Institutului de Cercetare – Dezvoltare Pajişti, Teodor Maruşca.

Vajnic „trubadur“ al spaţiului în care şi-a plămădit devenirea, Teodor Maruşca a grupat în lucrarea sa 123 de articole publicate în perioada martie 2000 – aprilie 2012 în reviste de specialitate, printre care se numără şi Lumea Satului.

„Bun condeier, scrie cu aplomb, convingător şi, ceea ce este mai important, scrie din suflet, cu sufletul şi inima la marile probleme ale vieţii rurale contemporane româneşti şi din alte locuri pe care le-a călcat cu pasul şi le-a înţeles cu gândul şi cu simţământul“, a conchis acad. Păun Ion Otiman, secretar general al Academiei Române, parcurgând cele 464 de pagini ale cărţii grupate în zece capitole, şi anume: Agricultură generală, Cultura plantelor, Baza furajeră, Patrimoniul pastoral, Creşterea animalelor, Economia montană, Dezvoltare rurală, Protecţia mediului, Aspecte socio-culturale şi Impresii de peste hotare.

„În aceste articole am încercat să redau secvenţe din practicarea agriculturii în gospodăria părintească, a experienţei proprii ca inginer agronom, practician, cercetător ştiinţific şi extensia rezultatelor cercetării a celui de observator şi comentator al tendinţelor actuale existente în diferite sectoare de agricultură şi spaţiul rural, aşa cum le-am simţit şi trăit, în deplină libertate de exprimare, fără implicaţii politice sau subordonare instituţională. La aceasta se adaugă cele văzute în diferite ţări din Europa, Asia, Africa şi America“, a sunat confesiunea autorului lucrării apărute la editura Universităţii Transilvania din Braşov.

Teodor Maruşca s-a născut la 17 august 1941 în localitatea Zece Hotare, judeţul Bihor, Defileul Crişului Repede din Munţii Apuseni. După absolvirea Facultăţii de Agronomie din Timişoara, a fost pe rând şef de brigadă, inginer-şef, şef de fermă, cercetător la ICCPT Fundulea, Staţiunea experimentală agricolă Măgurele Braşov, actualul Institut de Cercetare – Dezvoltare Pajişti, unde a parcurs toate treptele, de la inginer principal cercetare la cercetător ştiinţific gradul I, şef laborator, director ştiinţific şi, în prezent, director general.

(C.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
650
□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

canepa-ar-putea-sa-aduca-un-miliard-de-e...

Cânepa ar putea să aducă un miliard de euro > REVISTA LUMEA SATULUI

Cânepa ar putea să aducă un miliard de euro

• Prognoza nu este una exagerată, dar în conjunctura actuală pare a fi una ireală. Această specie, după cum vom vedea, deosebit de valoroasă şi profitabilă, a dispărut practic din structura culturilor. Poate va reveni cel puţin ca o cultură alternativă, dacă nu şi ca una care poate scoate sărăcia din ogradă.

Originară din China, cunoscută de peste 12.000 de ani în lume, cânepa a fost cândva foarte răspândită şi pe meleagurile noastre. Abandonarea ei s-a făcut sub presiunea fibrelor sintetice, a legislaţiei confuze, dar şi a prostiei noastre dacă vreţi. Până în anul 1989, România ocupa primul loc în Europa şi locul patru în lume (56.000 ha), pentru ca în 1994 să ajungem la 800 ha cultivate, iar anul trecut la mai puţin de 400 hectare. O tradiţie atât de veche merită să fie reluată pe scară largă nu doar din raţiuni de pitoresc şi savoare pentru turişti, sau ca element de design vestimentar promovat de ecologişti, ci mai ales pentru extraordinarul potenţial economic, abandonat din raţiuni stupide!

O plantă iubită de agricultori

Privită în cultură, cânepa nu este foarte impresionantă. O plantă înaltă, cu frunze dinţate pe margine, cu flori mici, verzui. Numai că ea este utilizabilă 100%! Vă rog să reţineţi: 100%! România este singura ţară din Europa care cultivă cânepa pentru fuior, iar soiurile noastre sunt printre puţinele din lume care dau o fibră lungă. Nemţii, colaboratorii noştri externi, au denumit-o „fibra de aur“.

Dacă 20-25% din plantă este fibră pentru fuior, celelalte produse – puzderia, frunzele, câlţii, seminţele reprezintă materia primă pentru plăci presate pentru construcţii, pâslă pentru izolaţii termice şi fonice în construcţii şi automobile, brichete pentru foc (putere calorică de 3 ori mai mare ca a lemnului), aşternut pentru animale (absoarbe mirosul de urină), seminţe pentru păsări (creşte producţia de ouă), cosmetice (şampoane, săpunuri), medicamente (ceaiuri, unguente), alimente (ulei, bere), compost pentru cultura ciupercilor Pleurotus, sfoară de balotat, saci pentru ambalaje etc.

Până şi hârtia poate fi produsă din cânepă, cruţând pădurile şi aşa aflate sub asediu, posibilitatea de reciclare a acestui tip de hârtie fiind de 6-7 ori mai ridicată decât pentru hârtia din lemn. Agricultorii iubeau această plantă pentru că un teren cultivat cu cânepă stârpea buruienile şi insectele, îmbogăţea pământul cu fosfor şi pregătea terenul pentru alte culturi. În plus, nu necesită lucrări de tratare şi îngrijire în timpul vegetaţiei.

Specialiştii din agricultură îşi fac deja probleme din cauza dispariţiei acestei culturi folosite ca asolament. În Europa, cânepa este solicitată atât pentru seminţe, cât şi pentru fibre, dar este cultivată pe suprafeţe reduse. Cultivarea ei pe suprafeţe din ce în ce mai mari ar putea oferi o mare şansă pentru redresarea economică a multor fermieri. Astăzi, când lumea solicită tot mai mult produse naturale, sănătoase, este cum nu se poate mai oportună oferta de produse ecologice din cânepă. Recent, pe 22 ianuarie, FAO – Organizaţia pentru Alimentaţie şi Agricultură a declarat oficial 2009 – Anul internaţional al fibrelor naturale!

Aşadar, nu mai este timp de aşteptat! Ministerul de resort trebuie să reconsidere, în regim de urgenţă, această specie mult mai profitabilă decât grâul ori porumbul, oferindu-le cultivatorilor suportul financiar absolut necesar în această etapă, subvenţionând şi producţia de seminţe, la fel de valoroasă precum cea de fibre lungi. Bani există. Uniunea Europeană are chiar un program special pentru culturile de in şi cânepă. Profitând de el, România ar putea deveni, chiar de anul acesta, unul dintre principalii producători şi exportatori de cânepă de pe continent. Ar putea deveni… dar mai ştii…?

Adela EFTIMIE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
5299

□

Comentarii

□

□

1. Adrian -- (27-November-2010) La tara (zona Ghimpati Alexandria)am ceva teren (o fosta vie hibrida) si cum acum cumpar ulei ,faina si seminte de canepa de la Plafar, m-ar interesa sa-mi cultiv canepa atat de sanatoasa consumului uman dar si pentru constructia unei case ecologice . Nu stiu ce implicatii legale ar fi ! Cum ma pot proteja de infestarea cu soiuri indiene ?
2. mihai stoica -- (28-April-2011)vreau sa cultiv in gradina casei cinepa pentru seminte .
3. Bogdan -- (4-May-2011)Buna,
doresc sa stiu daca exista carti sau cursuri indrumatoare in cultivarea acestei plante. Am mult teren la tara si as vrea sa-l dedic canepei. Mentionez ca nu prea am cunostinte in domeniul agriculturii.
Va multumesc.
4. redactie -- (4-May-2011)Cele mai multe informatii referitoare la cultura de canepa si implicatiile sale le veti gasi la specialistii de la statiunea de cercetare de la Secuieni,Neamt.Ei va pot ajuta atat cu indrumarile tehnice cat si cu samanta.
V. S. . Lumea Satului
5. Bogdan -- (11-May-2011)Va multumesc!
6. Eugen Stramaturaru -- (25-November-2011)Buna ziua, sunt interesat in ajutarea potentialilor cultivatori de canepa si in cumpararea productiei lor.
Va rog sa ma contactati.
Multumesc anticipat.
7. mihai -- (28-November-2011)Buna ziua , m-ar interesa daca dumneavoastra aveti informati despre fondurile europene cu privire la cultivarea canepei . Daca puteti sa imi ziceti de ex -ce suprafata este necesar pt cultivare ,-trebuie facut un proiect ? ....va multumesc .
8. Marin Marian -- (11-February-2012)Pot sa va spun ca rusii pun mare accent pe cultivarea canepei.In plus ei au obtinut un soi cu 0%TCH.Pentru doritori puteti sa va adresati pe e-mail ;transbioil@yahoo.com
9. singiorzan ioan -- (26-March-2013)m-ar interesa sa cumpar seminte de cinepa si nu stiu de unde,daca puteti sa ma ajutati.
10. popoviciu anton -- (18-April-2016)Suntem destui interesati despre aceasta planta,asa ca va pot sugera grupul Canepa,in si traditii pe Facebook.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Cânepa trebuie resuscitată în Banat

Altădată o cultură tradiţională, cânepa a devenit acum o raritate în România. Chiar dacă numărul cultivatorilor este din ce în ce mai mic, nu înseamnă că nu există interes pentru această plantă. O dovedeşte Leontina Prodan, o femeie tenace care încearcă să aducă în atenţia românilor cânepa şi beneficiile ei, dar şi să promoveze tradiţiile şi obiceiurile locale.

La şezătoare cu Leontina

Mare iubitoare de frumos, Leontina Prodan, nu doar îi îmbracă pe copiii din Timişoara – are o firmă care produce uniforme şcolare – ci îi şi învaţă tradiţiile şi obiceiurile româneşti, făcându-i să simtă „lumea satului“, cum îi place ei să spună. La şezătoare îi strânge de obicei joia şi le arată cum să-şi facă singuri tot felul de obiecte, să coasă sau să ţeasă – războiul l-a adus de la bunicii săi de la ţară. Cei mai mici au învăţat, astfel, să-şi facă straiţe pentru colindat de sărbători, iar fetele să-şi coasă iile.

„Realizăm împreună diferite lucruri precum plasele de cumpărături din cânepă pe care le personalizăm cu diferite mesaje, şerveţele pe care să mănânce sau şnururi din lână colorată“, povesteşte Leontina. Nu doar cei mici pot să participe la întâlniri, ci şi persoanele mature.“

Leontina organizează cursuri de design vestimentar, estetică, realizarea manuală a diverselor obiecte textile decorative şi de îmbrăcăminte. În cadrul Colegiului Bănăţean din Timişoara, de exemplu, au fost iniţiate cursuri de estetică vestimentară pentru ca tinerii să devină conştienţi de faptul că tradiţia se transmite din generaţie în generaţie.

„Desele întâlniri pe care le am cu copiii, profesorii şi părinţii în realizarea vestimentaţiei şcolare îmi dau prilejul să abordez tema îmbrăcămintei româneşti, cu trimitere la costumul naţional. Cei mai mulţi au convingerea că este vorba de haine pe care le îmbracă artiştii cu ocazia spectacolelor şi habar nu au că acestea erau cândva hainele obişnuite de zi cu zi, de sărbătoare, că ne-au individualizat prin croire, ornamente, cromatică, structură, că prin ele meşterul popular a atins perfecţiunea în artă“, spune creatoarea.

Nu sunt însă singurele ei activităţi, Leontina Prodan conducând şi un cenaclu literar, iar din 2011 se ocupă de asociaţia culturală Actis, al cărei scop este înfiinţarea unui centru de artă şi meserii. De-a lungul timpului, a realizat mai multe colecţii de îmbrăcăminte naturală, inspirate din costumul popular, cu denumiri mai mult decât sugestive: Identitate, Dacica, Rapsodie, Tradiţii şi tendinţe, Eco natura, Etno sau Ro.mania. A lansat şi o linie de jucării textile - „DOR“ - inspirate din poveştile lui Ion Creangă: Ursul păcălit de vulpe, Punguţa cu doi bani sau Capra cu trei iezi.

Ţesături din cânepă

Leontina Prodan este o femeie foarte activă. Când am vorbit cu ea, de exemplu, se pregătea de zor pentru Balul Poganilor de la Timişoara (n. red - avea loc pe data de 17 februarie), unde voia să prezinte o colecţie etno-retro de îmbrăcăminte, realizată din ţesături de cânepă. Pasiunea pentru ţesăturile naturale nu datează însă de-acum, ci este un „hobby“ de circa 20 de ani. „Microbul“ l-a prins din familie.

Leontina vorbeşte cu mândrie despre bunicii ei - familie de cojocari – de la care a învăţat multe lucruri şi, chiar dacă a absolvit Facultatea de Ştiinţe Economice, până la urmă tot la tradiţii a ajuns, pentru că între timp a terminat şi Artele Plastice. Are o colecţie impre-sionantă de costume populare vechi – două piese de pe la 1937 expuse de Dimitrie Gusti la Paris sau un costum popular expus de Dimitrie Bolintineanu în 1897 la o expoziţie tot la Paris. Nu s-a limitat însă doar la această calitate. Leontina confecţionează costume populare, iar la ea nicio ie nu seamănă cu alta. De fapt, aşa era şi pe vremuri.

Fiecare fată avea modelul său, pe care îl ţinea secret, povesteşte creatoarea. Este dezamăgită totuşi de faptul că la români nu există un cult pentru tradiţiile locale. Mai avem multe de învăţat de la străini, spune Leontina, care vorbeşte de faptul că în străinătate este ceva obişnuit ca la petrecerile de firmă angajaţii să se îmbrace în costume populare. La noi, nu prea se întâmplă, poate doar la petrecerile tematice, afirmă creatoarea, dezamăgită că românii vor în general să închirieze costumele şi nu să le cumpere. Culmea e că cei de afară cumpără astfel de obiecte.

Tradiţiile, sugrumate de legi strâmbe

Marele of al creatoarei din Timişoara este legat de faptul că în România nu se mai cultivă cânepă, iar drept urmare şi materia primă pentru hainele sale este greu de găsit. Problema s-a resimţit mai ales în ultimii 6-8 ani, când suprafeţele s-au redus semnificativ pe fondul unei legi date de „electronistul“ Mureşan (n. red. – fostul ministru al Agriculturii, Ioan Mureşan), prin care în România era interzisă cultivarea de canabis.

Din acel moment au început să curgă şi problemele sau, mai bine zis, dosarele penale pentru cultivatori – chiar şi pentru cei care puneau cânepă în curte – pentru că nu s-a făcut diferenţa între canabis (cânepa indiană) şi cânepa Sativa (pentru fibre).

Din păcate, odată cu aderarea la UE, s-a pierdut interesul pentru cânepă, mai ales că n-au mai fost acordate ajutoare, iar suprafaţa negociată cu UE a fost de doar 1.800 ha. Destul de puţin pentru o ţară care înainte de 1989 era cel mai mare cultivator de cânepă din Europa, cu 45.000 de ha. Nici proiectul Leontinei nu a fost pus în practică. Spune că are noroc totuşi că mai găseşte ceva cânepă - în cantităţi mici, ce-i drept - la o fabrică din Timişoara.

Leontina este ajutată şi de „specialiştii“ de la Universitatea Aurel Vlaicu din Arad, care „topesc“ cânepa în doar două zile. A apelat la ei, pentru că în România nu se mai găsesc topitorii. Pe scurt, procesul este următorul: fabrica din Timişoara face firul şi ţesătura, iar Leontina finisajul (adică spală ţesătura). O muncă din dragoste pentru tradiţiile şi obiceiurile românilor.

Ioana Guţe

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
1008
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

CÂNTA PE VALE O CINTEZĂ...

Satul Javgur şi-a răsfirat casele cochete printre colinele de smarald, cuprinse cu brâie pieptişe de viţă-de-vie şi livezi tinere, zâmbitoare sub bolta cerului. O adevărată idilă a naturii! Un colţ mai frumos rar găseşti în alte zone ale Moldovei de peste Prut. Aici, în surâsul podgoriilor, i-am cunoscut pe stăpânul plantaţiei pitoreşti, Gheorghe Scutaru, director general al societăţii vitivinicole „Javgur-vin SA", şi pe inginerul-agronom Ion Cocervei. Când i-am întâlnit prima dată, analizau starea fiziologică şi procesul de revigorare a butucilor de vie, afectaţi de intemperiile iernii trecute.

Acel licăr de speranţă adeverit

– Mai avem încă multă treabă - de la lucrările mecanice până la operaţiunile de fixare a lăstarilor verzi pe strunele spalierelor, ne explică directorul Scutaru. Deocamdată mergem în pas cu timpul, n-avem restanţe la îngrijirea plantaţiilor...

Gheorghe Scutaru păşeşte ferm printre rândurile de vie, cercetează atent starea plantaţiei tinere de alături, iar în memorie i se perindă, probabil, acele zile de început, din anii tinereţii. El, specialist cu intenţii de anvergură, după examenele de licenţă de la Facultatea „Tehnologia vinificaţiei", fusese repartizat la lucru la făbricuţa de vinuri din localitate, care abia îşi menţinea existenţa. Adesea îşi aminteşte de acei ani plini de zbucium. Tânărul tehnolog, vrăjit de specialitatea îndrăgită, se apucă să implementeze cu dârzenie în practică tehnologiile avansate ce ţineau de procesarea strugurilor şi fermentarea vinului, de revizuirea proceselor şi condiţiilor de maturare şi păstrare a acestuia. Conducerea de vârf de atunci a descoperit în talentul tânărului specialist acel licăr de speranţă pentru soarta de mai departe a întreprinderii. De aceea, foarte curând candidatura sa fusese înaintată pentru suplinirea postului de director al fabricii, picată deja în dizgraţie...

O nouă strategie

Ideile şi acţiunile îndrăzneţe ale proaspătului conducător privind restructurarea şi modernizarea ramurii erau tratate la început cu invidie şi chiar aroganţă vădită din partea oponenţilor - colegi de breaslă, funcţionari de partid. Dar tânărul director era susţinut de crezul său că trebuie să reziste în faţa noilor încercări...

Au trecut ani de căutări şi reuşite, de reproşuri şi eşecuri. După destrămarea colosului sovietic, au venit alte necazuri - dispărură pieţele sigure de desfacere. De fapt, găsea uşor parteneri de afaceri, dar, până la urmă, aceştia se dovedeau a fi necinstiţi. Şi iată, a venit acea zi însorită, mai bine zis momentul oportun, când statul a scos la licitaţie fabrica de vinuri. Gheorghe câştigase pachetul majoritar de acţiuni şi era sigur că va pune societatea pe făgaş nou.

– Bineînţeles că domeniul de bază al societăţii ţine de producerea vinurilor de calitate, îşi dă cu părerea tehnologul întreprinderii, Vasile Scutaru. Dar acum mai mulţi ani, la sfatul familiei, am hotărât să achiziţionăm parcelele şi viile lăsate în paragină de persoanele necăjite, care nu-şi pot lucra ogoarele, ori de proprietarii plecaţi pe alte meleaguri în căutare de o soartă mai bună. Acum firma exploatează aproape 400 ha de terenuri cu destinaţie agricolă, inclusiv 120 ha de vii cu soiuri nobile. Primăvara aceasta am sădit o livadă de pruni şi o plantaţie de vie tânără de soiuri nobile de masă. Pe viitor vom extinde şi mai mult suprafeţele cu plante multianuale. Acum facem proiecte originale pentru irigarea viilor şi livezii. Dar necesităţile interne ne obligă să cultivăm şi culturi de câmp: grâu, orz, porumb, floarea-soarelui, rapiţă...

Cântul ce prevesteşte binele

Actualmente, societatea „Javgur-vin“ deţine o fermă de ovine şi una de porcine. Producţia de carne şi brânză este comercializată pe piaţa internă. Sătenii apreciază la justa valoare calitatea produselor animaliere ale colectivului de vinificatori. „Nu e nimic de mirare, îmi declară mai târziu o bătrânică din sat, mătuşa Maria. Scutărenii-s oameni gospodari şi unde pun ei mâna, pune şi Dumnezeu mila...“

Era toiul amiezii când i-am văzut pe mecanizatorii de la stropitul viei cum coborau pentru o oră de odihnă pe valea lacului de acumulare din preajma fermelor. Mai târziu, acestora li s-au alăturat şi îngrijitorii de animale. Ţăranii prânzeau şi discutau despre treburile gospodăriei. Deodată, în desişul frăsinişului din preajmă se auzi trilul neobişnuit al unei păsări. „Cântă cinteza noastră, recunoscu într-un târziu moş Andrei, paznicul fermei, ciripitul vioi al păsăruicii. Acest suflet înaripat îşi spovedeşte cântarea, mai ales când se statornicesc căldurile de vară... Înseamnă că de acum ploile ne vor ocoli o habă...“

Cehia – o posibilă piaţă

– Poate că trilul cintezei e o prezicere de bună speranţă? îl ispitesc pe patronul Gheorghe Scutaru.

El zâmbi semnificativ şi, după un moment de reticenţă, ni se destăinuie:

– Chiar azi am avut o întrevedere cu parteneri din Cehia. Oaspeţilor le-au plăcut vinurile pe care le-am propus la degustare şi, pare-se, vom semna curând contractul de livrare în această ţară a unui lot din soiurile excelente pe care le avem în stoc. Le oferim vinuri maturate de calitate superioară - Cabernet, Merlot, Riesling, Pinot Grey, Pinot Noir, Chardonnay, Rkatsiteli, specialităţile de desert Auriu şi pastoralul Cahor. Totodată, mă miră faptul că partenerii români sunt pasivi faţă de ofertele noastre. De aceea, prin intermediul revistei, ţin să-i previn pe oamenii de afaceri din Bucureşti şi Braşov, care ne contactaseră ceva mai devreme, să se grăbească cu semnarea contractelor de achiziţionare de la noi a vinurilor în vrac. Dacă au de gând să desfacă pe piaţa Europei producţie cu adevărat de excepţie, cu noi vor avea numai de câştigat. Aşa că le mai amintesc încă o dată telefonul şi faxul nostru: +373 241 79 640 (641).

Trecuse bine de miezul zilei când ne-am luat rămas bun de la gospodarii societăţii „Javgur-vin“. Mergeam pe cărăruia şerpuindă din valea lacului şi ascultam vrăjiţi cântul cintezei. Parcă pluteam într-o lume feerică. Poate într-adevăr răsuna semnalul de bun augur al familiei Scutaru! Oricum, trilul păsării ne îndemna să credem în acest farmec...

Corespondenţă din Republica Moldova

Andrei MOROŞANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
883

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cântecul din urmă al fazanului

Începutul anului 1973 prevestea dezvoltarea unui proiect ambiţios şi fără precedent în ţara noastră. Obiectivul acestuia îl constituia înfiinţarea a 16 ferme de creştere a fazanilor pentru vânătoare. Astfel, se dorea obţinerea unor producţii care aveau să pornească pe calea străinătăţi. Acesta era, de fapt, începutul creşterii fazanilor într-un sistem industrial intensiv. Proiectul s-a dovedit a fi viabil doar pentru o scurtă perioadă de timp, mirajul creşterii fazanilor în ferme specializate destrămându-se treptat după căderea regimului comunist. Dacă în apogeul acestei îndeletniciri România exporta aproximativ 400.000 de fazani astăzi, cu eforturi considerabile, abia mai putem livra 30.000 de capete.

Mai avem doar două ferme industriale

Realitatea actuală a fermelor pentru creşterea acestor păsări ne dezvăluie sfârşitul tragic a ceea ce se dorea un proiect de succes. În mod inevitabil, schimbarea politicilor agricole, scăderea cererii pe piaţă şi lipsa investiţiilor au condamnat la moarte sigură fermele pentru fazani. În prezent, din cele 16 ferme înfiinţate iniţial mai funcţionează doar două.

Una dintre cele două unităţi care au rezistat în faţa prăduitorilor este cea din comuna Ghimpaţi, judeţul Giurgiu. Cu ajutorul şefului fazaneriei, domnul Mihăiţă Tache, am încercat să înţelegem câte ceva din activitatea de aici. Imaginea pe care am văzut-o este impresionantă, dacă ţinem cont de anii grei care au trecut peste ea. Este drept, efectele schimbării sunt evidente la nivel productiv, dar mult mai evidente sunt eforturile de ani de zile ale oamenilor de aici pentru a salva o unitate care părea sortită pieirii.

Producţii din ce în ce mai mici

Amplasată undeva la marginea pădurii, fazaneria de la Ghimpaţi ocupă o suprafaţă de 11,7 ha, din care 5 ha sunt destinate volierelor. Fazaneria fost concepută să funcţioneze la o capacitate de 30.000 de pui de o zi anual, dar treptat producţia a scăzut până aproape de 10.000 de capete.

În prezent, sunt crescuţi doar 6.000 de fazani. Rasele care se regăsesc în cadrul ei sunt fazanul comun şi fazanul tenebros.

Rentabilitate, pe măsura cererii

Despre eficienţa economică a unei astfel de afaceri, domnul Tache ne-a spus că ar putea fi profitabilă în condiţiile în care ar exista o producţie mare şi o cerere pe măsură.

Potrivit domniei sale, dacă ţinem seama că un fazan ajunge la maturitate la opt luni, creşterea lor nu este o îndeletnicire uşoară. Presupune multă muncă şi investiţii. Investiţii pe care nimeni nu şi le asumă. Este drept, sprijinul pe care fazaneria Ghimpaţi îl primeşte de la Direcţia Silvică Ghimpaţi este, cel puţin, încurajator dar nu este de ajuns. Cheltuielile suportate pentru întreţinerea fazaneriei de-a lungul unui an se pot ridica şi la 2 miliarde de lei. Această sumă este recuperată din vânzarea celor 5.000 de fazani, dar beneficiile sunt nesemnificative.

Exportul, mai mult un deziderat

Ţinând cont de exporturile mari pe care le realiza ţara noastră în perioada de vârf a fermelelor de creştere, una din întrebările care îşi caută răspuns în contextul actual este care va fi soarta fazanilor din România. Adevărul este că şansele nu vin dinspre porţile străinătăţii, exportul fiind în ultima vreme mai mult un deziderat.

Pe piaţa comercializării fazanilor avem drept competitor o ţară a cărei producţie depăşeşte resursele noastre. Este vorba de Ungaria, unde preţul cu care se valorifică aceste păsări este considerabil mai mic decât cel practicat la noi. În aceste condiţii Italia, cunoscută ca fiind cea mai mare importatoare de fazani, alege să încheie parteneriate cu cei care oferă un preţ avantajos.

Cât despre piaţa fazanilor în România, domnul Tache consideră că nu este foarte bine conturată şi că singurul colac de salvare a celor care mai cresc fazani vine din partea asociaţiilor de vânătoare. De altfel, spre fondurile de vânătoare private pleacă şi cea mai mare parte a fazanilor din Ghimpaţi.

Aparatură de pe vremea...

În ceea ce priveşte modernizarea, acţiunile desfăşurate în acest sens au fost destul de puţine. Unele îmbunătăţiri au fost făcute în cele două hale de creştere a puilor. Investiţiile făcute au vizat izolarea termică şi cumpărarea unor eleveuze pe bază de senzori, menite să asigure căldura necesară puilor. În ceea ce priveşte volierele, acestea au fost schimbate ultima oară în 1996.

Din cauza căderii masive de zăpadă au fost distruse la aceea vreme voliere amplasate pe o suprafaţă de 10 hectare. În urma investiţiilor făcute au putut fi reconstruite doar pe o jumătate din suprafaţa iniţială. Sala de reproducţie este compusă din trei incubatoare, cu o capacitate de 6.000 de ouă pe serie, şi din trei eclozoare. După cum ne-a spus şeful fazaneriei, această aparatură este la fel de bătrână ca şi ferma.

Pe lângă fazanii crescuţi pentru vânătoare, în unitatea de la Ghimpaţi există şi un nucleu de fazani de decor: fazanul auriu, fazanul regal, a cărui coadă poate ajunge şi la un metru, fazanul argintiu şi fazanul diamant. Spre deosebire de cei destinaţi vânătorii, aceştia au nevoie de condiţii aparte, de aceea sunt crescuţi doar în captivitate.

Preţuri la care se comercializează fazanii din unitatea de la Ghimpaţi sunt:
- puii de 30 de zile costă 6,4 lei bucata;
- preţul unui pui de 60 de zile – 12,7 lei;
- la vârsta de 90 de zile preţul este de 19 lei;
- fazanul de 120 de zile costă 25 de lei;
- la vârsta de 150 de zile, preţul este de 30 de lei.

Grija cu care au fost însă folosite de către angajaţi a făcut ca şi astăzi să funcţioneze la parametri normali. În ciuda tuturor impedimentelor pe care le întâmpină, domnul Tache are credinţa că fazaneria din Ghimpaţi va rezista timpului şi că pentru fazanii de vânătoare din România vor veni şi vremuri mai bune.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1973
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

Cântecul, zestrea pentru eternitate a Stanei Stepanescu

Despre Stana Stepanescu specialiştii în folclor spun că este cea mai bună voce apărută în Banatul de Munte în ultimii zece ani. Fata din satul Rusca Teregova din judeţul Caraş-Severin doineşte ca o privighetoare în zori de zi. A împlinit 18 ani şi a câştigat o sumedenie de premii la marile festivaluri-concurs din ţară.

Este un copil aparte şi un artist atipic. Învaţă carte de căpătâi la Caransebeş, păstrează mireasma satului natal, dar niciodată n-a avut vreun profesor de muzică. A muncit singură, şi-a urmat destinul, glasul inimii şi şi-a dăruit sufletul fără condiţii. Adică a cântat şi pentru săraci şi pentru bogaţi.

Am întâlnit-o la un festival folcloric pentru copii cu mulţi ani în urmă. Ieşise de pe scenă, părea fericită şi cu glas stins şi zâmbet de înger m-a rugat să-i fac o fotografie. I-am făcut şi simţeam că peste ani copilul acela o să ajungă un mare artist. Avea voce bună, priviri cuminţi, simţeai cum se dăruieşte cântecului şi doi părinţi minunaţi care credeau în steaua şi destinul ei.

Marea împlinire

Festivalul acela a fost începutul. Au urmat celelalte, cu victorii mai mari şi mai mici. Stana avea ambiţie, ştia că poate mai mult, continua să cânte şi să concureze în toată ţara. Avea nevoie de competiţie ca un sportiv adevărat, voia să-şi verifice limitele, să arate că darul primit de la Dumnezeu este pentru toţi cei din jur.

Anul 2009 a fost unul de referinţă pentru fata care nu ştie să fie tristă. A culminat cu câştigarea premiului I la Festivalul concurs de la Mamaia. În acele zile am trecut prin satul său şi m-am oprit în casa unde îşi plămădeşte visele. O casă mare de oameni gospo-dari şi iubitori de cântec. O casă unde fiecare suflet ştie să doinească, unde bucuria, munca şi dragostea alungă chinul şi durerile. Acolo l-am cunoscut şi pe tăicuţu', un bătrân trecut de 70 de ani, bunicul Stanei, un om înţelept care a ştiut să străbată viaţa însoţit de cântec. A cântat şi el în tinereţe. O mai face şi astăzi în gând sau când nu-l aude nimeni. Uneori îi mai cântă şi Stanei. Îmi arată trofeele nepoatei sale. Are o cameră plină, e ca un altar în care vine în fiecare zi să verse o lacrimă de dor şi bucurie. Despre viitorul acestei copile nu zic nimic.

Recent am auzit-o pe un post de televiziune că nu o să mai participe la festivaluri - concurs de folclor. Acum Stana Stepanescu este pe culmi. Simte mireasma gloriei şi succesului. Important este să-şi păstreze cuminţenia şi să nu-şi piardă cumpătul. Să rămână acelaşi copil de ţărani, simplu, frumos, să-şi poarte satul în suflet şi să nu-şi vândă cântecul şi sufletul pentru un pumn de arginţi. Altfel totul e zadarnic, pentru că omului matur de mâine îi va fi dor de copilul înţelept de astăzi. Or, mari artişti ajung doar cei atinşi de lacrima îngerilor şi de zâmbetul lui Dumnezeu.

Nicolae Pătruţ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
2527

Comentarii

1. Cerasela -- (7-April-2011)Am si eu nevoie de nr de tel al Stanei Stepanescu pt o nunta, poate sa ma ajute cineva?
Multumesc!

2. CELIA ZAINESCU -- (10-May-2012)CINTA FOARTE FRUMOS,NATURAL,AUTENTIC,NU COPIAZA PE NIMENI,ARE STILUL EI.SUCCES.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

capra-dincolo-de-prejudecati_472.html

Capra, dincolo de prejudecăţi

„Despre capră se spune că este vaca săracului“. Vorba asta atribuie caprei nişte virtuţi, pentru că este ieftină şi întreţinerea ei nu costă mult. Dar ascunde şi o servitute: nu te scoate din sărăcie, dar te ajută să supravieţuieşti. Capra este, cel puţin deocamdată, la noi, în destule localităţi, animalul tip al producţiei pentru subzistenţă.

Lapte sănătos pentru copii

Laptele este cel mai de preţ produs al caprei. Conţinutul de substanţă uscată al laptelui de capră este de aproximativ 13%, ceva mai mare decât al celui de vacă. Însă conţinutul de grăsime este de 3%, mai mic decât în cazul celui de vacă.

„Merge vorba că laptele de capră este mai bine acceptat de copiii sugari decât cel de vacă. Se mai spune şi că este foarte sănătos, dar aceasta nu înseamnă că este permis să nu se respecte igiena mulsului. O capră produce, în medie, de trei ori mai mult lapte decât o oaie care consumă aceeaşi cantitate de hrană. Laptele de capră se consumă în mare măsură ca lapte proaspăt, afirmă prof. univ. dr. Marcel Paraschivescu.

Carnea de capră poate deveni o delicatesă şi unele populaţii de capre s-ar putea specializa pentru producţia de carne şi pentru creşterea în sistem extensiv, în zone improprii pentru alte activităţi agricole sau zootehnice. Carnea, în special cea de ied, este foarte gustoasă, are mai puţină grăsime şi nu are miros. Nici pastrama de capră nu este ocolită de consumatori. În plus, caprele sunt mai mari furnizoare de carne decât oile, pentru că ele fată frecvent câte doi iezi, iar uneori chiar trei.

Pielea de capră bine tăbăcită are un preţ foarte bun. Faimosul chevreaux, excelent pentru confecţionarea de jachete, genţi sau de încălţăminte, este piele de capră.

Caprele, la munte sau la câmpie?

Întrebată fiind asupra zonării caprinelor, doamna prof. univ. dr. Stela Zamfirescu, care este şi preşedinta Asociaţiei Naţionale a Crescătorilor de Capre (ANCC) – Caprirom, dă un răspuns care ar putea să-i jignească pe neaveniţii în domeniu, care se dau atotştiutori.

– Unii au afirmat că, la câmpie, caprele nu pot fi crescute. Este adevărat?

– E o prostie să se sugereze că această specie ar trebui scoasă de la câmpie. În primul rând, caprele nu pot fi crescute la altitudini mai mari de 800 de metri, pentru că nu rezistă la frig. Capra este mai sensibilă şi are sisteme de apărare mai mici, în comparaţie cu oaia care poate urca până la 1.500 de metri.

Locul lor este jos, la câmpie, în zonele deluroase cu un climat mai blând. Aici ele pot fi crescute în sistem intensiv sau extensiv. Cei care au bani preferă sistemul intensiv şi nu sunt dependenţi total de păşune. Aceştia le hrănesc cu nutreţuri combinate şi obţin producţii mari de lapte şi carne. Există tehnologii diferite de creştere, pentru marile ferme, cele mijlocii şi mici.

În cazul micilor producători, care au turme mici, se practică sistemul extensiv, tradiţional. Merg cu ele pe şanţuri sau mirişti. Aşadar, ambele sisteme pot fi folosite la câmpie.

Sisteme de creştere

Cel mai răspândit sistem de creştere este cel extensiv, pastoral. Adesea, caprele sunt introduse în cârdurile de oi. Gospodarii care posedă 2-3 capre le ţin pe lângă casă şi le pasc pe unde se poate, de multe ori pe marginea drumurilor, pe lângă căile ferate, în zone împădurite, inaccesibile altor specii, cum ar fi taurinele. De aceea întreţinerea lor costă puţin.

Prin asemenea sisteme de creştere, oferta de produse pentru piaţă este mică, iar o ofertă mică înseamnă un preţ bun. Din acest motiv se manifestă în prezent un interes crescut pentru sistemele intensive de creştere a caprelor.

Pentru marea majoritate a deţinătorilor de capre, este important că aceste animale sunt apte să digere furajele grosiere, putând astfel să folosească mai toate reziduurile vegetale din cultura câmpului.

„Metodele de ameliorare a caprelor sunt încă rudimentare. Implementarea procedeelor ştiinţifice de selecţie va cere eforturi mari. Părerea crescătorilor şi chiar a unor specialişti că încrucişarea rezolvă totul este fundamental greşită. Încrucişarea poate spori performanţele efectivelor comerciale, dar nu asigură reproducători. Fără populaţii izolate reproductiv nu se pot asigura masculii necesari pentru încrucişări“ – a spus dr. Marcel Paraschivescu.

Biotehnologii moderne de reproducere

Biotehnologiile de reproducţie sunt utilizate pentru ameliorarea efectivelor de caprine. Conform autoarei, aplicarea lor în producţie este determinată de foarte mulţi factori. Din acest motiv, utilizarea lor este încă foarte limitată. La Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Creşterea Ovinelor şi Caprinelor (ICDCOC) Palas (judeţul Constanţa), aceste biotehnici au fost experimentate pe efective mari de animale, cu rezultate variabile, unele încurajatoare.

Concluziile par încurajatoare

Rezultatele experimentului privind extinderea biotehnologiilor de reproducere au fost încurajatoare. Dar această metodă poate da rezultate sigure în condiţiile unor ferme conduse de specialişti cu o înaltă pregătire profesională. În gospodăriile populaţiei, ţăranii optează, deocamdată, pe sistemul natural de reproducţie şi doar în puţine cazuri apelează la însămânţări artificiale.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
4234

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

capra-neagra-tot-mai-rara_s53.html

Capra neagră, tot mai rară > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCapra neagră, tot mai rară

Una dintre cele mai valoroase bogăţii din Munţii Rodnei este capra neagră, un animal ce reprezintă adevăratul simbol al frumuseţii şi libertăţii.

Aceasta trăieşte în grupuri de 5-30 de exemplare, aşanumitele ciopoare. Grupurile sunt compuse din femele cu iezii lor şi exemplare semiadulte. Masculii de peste 5 ani duc o viaţă solitară, vieţuind retraşi în locuri greu accesibile. Terenurile stâncoase şi denivelate din munţi sunt arealele în care caprele negre se simt cel mai bine, în anotimpul alb acestea coborând din golurile alpine spre altitudini de circa 1.100 de metri, unde ciopoarele pot intra în zone împădurite spre a-şi asigura necesarul de hrană din frunze ale arborilor şi arbuştilor, licheni şi ciuperci.

Bogăţia … Rodnelor

În anul 1924, conform afirmaţiilor unor cercetători, capra neagră a dispărut din Munţii Rodnei, cauza principală fiind braconajul. Între anii 1964 şi 1970, cu mari eforturi, inclusiv financiare, s-a început o timidă acţiune de repopulare, eforturile acţiunii fiind legate de numele inginerului doctor docent Horia Almăşan de la Laboratorul de cinegetică din cadrul Institutului de Cercetări, Studii şi Proiectări Silvice Bucureşti. Ulterior repopulării, protejarea efectivului a fost făcută mai ales de doctorul inginer Gheorghe Pânzariu, fost şef de Ocol Silvic la Borşa în judeţul Maramureş.

În prima fază au fost aduşi în Munţii Rodnei 42 de iezi de capră neagră din Bucegi, Piatra Craiului şi Retezat. Din păcate, deşi au fost alăptaţi de capre domestice, 81% dintre aceştia au murit în primii doi ani de viaţă. În anul 1968 au fost prinse cu plase sau capcane din lemn 16 capre negre adulte, aceste exemplare fiind aduse în Munţii Rodnei, condiţiile de habitat dar şi controlul absolut al braconajului făcând posibil ca sporul natural să fie de peste 100%.

În anul 1970, la o primă evaluare a acestor exemplare protejate prin lege, s-a constatat existenţa a 38 de exemplare de capre mature, ţapi solitari şi iezi. Zece ani mai târziu, în anii ’80, numărul exemplarelor de capră neagră ajunsese deja la aproape 200.

Populaţia a atins dimensiunea maximă la începutul anilor ’90, când Munţii Rodnei erau un adevărat paradis al caprelor negre. Puteau fi văzute atunci cu zecile păscând în jurul lacului în Căldarea glaciară Iezer, în Zănoaga mare şi Zănoaga Mică. Se estima atunci că pe întreg teritoriul Parcului Naţional Munţii Rodnei ar fi între cinci şi şase sute de exemplare.

Declin alarmant

Numărul caprelor negre a scăzut constant din 1990 până după anii 2000. Cea mai recentă acţiune de evaluare s-a desfăşurat la sfârşitul lunii octombrie 2011, când au fost observate 128 de exemplare, după ce în 2009 existau 118 capete, iar un an mai târziu, 126.

La evaluarea din această toamnă s-a constatat că în Munţii Rodnei caprele negre încă mai au areale în care pot vieţui, cu toate că animalele sunt destul de sensibile. Este cu adevărat dificil ca simplu turist prin munţi să ai şansa de a vedea ciopoare de capre negre, dar pe timp frumos acestea pot fi zărite pe stânci abrupte. Peste 48 de reprezentanţi ai ITRSV Cluj-Napoca, Administraţiei Parcului Naţional Munţii Rodnei, Ocoalelor Silvice, Jandarmerii şi mulţi membri ai unor asociaţii au străbătut în toamnă înălţimile munţilor pentru a participa la evaluarea caprelor negre, astfel de acţiuni desfăşurându-se de mai bine de 6 ani.

Viorel GROSU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
988

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

capusele-periculoase-pentru-animale-dar-...

Căpuşele, periculoase pentru animale, dar şi pentru oameni > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCĂPUŞELE, PERICULOASE PENTRU ANIMALE, DAR ŞI PENTRU OAMENI

În anotimpul călduros sunt prezente în natură numeroase nevertebrate, printre care şi căpuşele. Acestea se hrănesc cu sânge şi au o activitate biologică maximă în acest sezon, atacând atât animalele, cât şi omul.

Pericolul înţepăturii de căpuşă

Acestea au, în primul rând, un efect spoliator, sărăcind organismul în sânge, vitamine şi minerale. Prin saliva care conţine diferite substanţe toxice, anticoagulante sau hemolizante, determină fenomene de anemie şi toxicoză. Căpuşele transmit odată cu înţepătura numeroşi agenţi patogeni: virusuri, bacterii, rickettsii, paraziţi miceţi, producând diferite boli cum sunt: Paralizia de căpuşe, Encefalite, Borelioza, Babesioza, Ehrichioza, Febra Q etc. Acestea pot produce şi dermatite sau reacţii alergice de diferite grade. În stare liberă trăiesc în natură fără să se hrănească ani de zile. Trebuie să se ştie că există căpuşe care parazitează la mamifere din familia Ixodidae şi care uneori atacă şi păsările, dar există şi căpuşe din familiile Argasidae şi Gamassidae, specifice păsărilor.

Există mai multe specii

Mamiferele pot fi parazitate de mai multe specii de căpuşe răspândite pe teritoriul ţării noastre, indiferent de relief. Căpuşele au următoarele stadii de evoluţie: ou, larvă, nimfă şi adult, care se desfăşoară fie pe o singură gazdă (animal), fie pe mai multe. Din acest punct de vedere există trei tipuri de căpuşe, şi anume:

- căpuşe cu o singură gazdă;
- căpuşe cu două gazde – adică larvele şi nimfele acestora, după ce se hrănesc pe un animal cad pe sol, se transformă în adulţi şi apoi atacă alt animal;
- căpuşele cu trei gazde sunt cele care îşi desfăşoară fiecare stadiu de evoluţie pe animale diferite.

Căpuşele cu două sau trei gazde intermediare parazitează mamifere sălbatice mici, păsări sălbatice şi în special mamifere de talie mare domestice şi sălbatice. În felul acesta se creează un lanţ parazitar în care sunt cuprinse mai multe specii de animale. Căpuşele păsărilor trăiesc pe înaripate în stadiile de larvă şi nimfă, iar ca adult în diferite materiale lemnoase, cuibare, coaja copacilor, tufişurile de lângă coteţe, unde se retrag ziua, atacând doar noaptea.

Prevenirea şi combaterea infestării

În acest sens se face deparazitarea animalelor şi a adăposturilor. Deparazitarea rumegătoarelor se face cu ROMIVERMECTIN, ROMAVERMECTIN PLUS, iar la ovine se fac şi îmbăieri antiscabioase. Caii se deparazitează cu ECVIROM sau ECVIROM I, iar câinii şi pisicile cu PARAKILL. Folosind aceste medicamente, căpuşele sunt intoxicate înainte ca ele să înţepe animalul. Păsările se deparazitează cu ROMPARATOX sau ROMPARASECT. Pentru adăposturi se folosesc soluţii insecticide: ROMPARASECT, ROMPARASECT FORTE sau SCABIZOL. Combaterea căpuşelor în mediu este mai greu de realizat şi are în vedere defrişarea terenurilor prin distrugerea şi arderea arbuştilor, buruienilor, precum şi prin aplicarea unor metode zootehnice care se bazează pe rotaţia păşunilor, interzicerea animalelor infestate pe păşunile asanate.

Dr. Viorica CHIURCIU, medic veterinar.
Doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1475

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Căpuşele, vectori ai unor boli majore > REVISTA LUMEA SATULUI

Căpuşele, vectori ai unor boli majore

Pagubele produse de căpuşe, la nivel mondial, numai la bovine se ridică la aproximativ şapte miliarde de dolari anual.

Căpuşele pot cauza îmbolnăviri severe şi, uneori, chiar fatale la om şi animale, ca urmare a toxinelor injectate odată cu saliva, consumului de sânge care poate duce la anemie gravă, inducerii unor stări alergice şi chiar a unui şoc anafilactic. În plus, rănile pe care le produc creează porţi de intrare pentru infecţii secundare, atrag muşte ale căror larve se dezvoltă pe plăgi şi reduc valoarea animalelor de fermă prin distrugerea pieilor. Prin ataşarea lor, căpuşele produc diferite dermatoze sau dishidroze ale pielii, durere sau tumefacţii.

Pe lângă acţiunea directă, căpuşele sunt vectori ai unor agenţi patogeni care produc boli atât la om cât şi la animale, fiind pe locul doi, după ţânţari, în ceea ce priveşte importanţa medicală şi veterinară. Dintre bolile majore transmise de căpuşe a căror evoluţie a fost semnalată şi în România, enumerăm: babesioza, encefalita transmisă de căpuşe, febra butonoasă, febra Q, boala Lyme.

850 de specii, urâte şi periculoase

Căpuşele cuprind un grup biologic cu peste 850 de specii, toate ectoparaziţi obligatorii, hematofagi (consumă sânge n.r.) care se hrănesc pe o varietate foarte mare de gazde terestre, cum ar fi amfibieni, reptile, păsări şi mamifere. Studiul acestora a contribuit mult la înţelegerea şi controlul răspândirii bolilor infecţioase.

Printre factorii biologici care contribuie la potenţialul ridicat de vector al căpuşelor sunt hrănirea lentă până la 7-8 zile cu sânge, longevitatea, potenţialul reproductiv ridicat, duşmani relativ puţini şi sclerificarea mare a corpului care le protejează de stresul acţiunii factorilor de mediu.

Transmiterea transovariană (de la capuşa femelă, prin ouă, la generaţia următoare de căpuşe) contribuie la răspândirea şi menţinerea pe perioade lungi de timp, uneori ani de zile, a multor agenţi infecţioşi. Căpuşele nu sar şi nu zboară, însă se ataşează de corpul victimei. Singura cale de a parazita o nouă gazdă este contactul fizic.

Durata ciclului biologic al căpuşelor variază de la o specie la alta, depinzând de climă şi de comportamentul gazdei şi poate dura de la şase luni la câţiva ani.

După afinităţile ecologice, căpuşele se clasifică în căpuşe endofile şi căpuşe exofile. Cele endofile trăiesc în grajduri, locuinţe, crăpăturile zidurilor, vizuini, peşteri. Căpuşele exofile nu au habitat specializat. Ele se urcă pe firele de iarbă sau se deplasează pe păşune pentru a găsi gazdele. Dacă condiţiile sunt nefavorabile, se ascund în tufişuri sau în sol. Ataşarea de gazdă se face când animalele sunt la păşune, pentru căpuşele exofile, şi în perioadele de odihnă ale gazdei, pentru cele endofile.

Prevenirea invaziilor pe păşune

Controlul căpuşelor este în general realizat cu acaricide care le omoară şi previn infestarea animalelor o anumită perioadă de timp. Acţiunea directă pe teren constituie o „luptă“ ecologică prin cosirea ierburilor neconsumate de animale şi prin îndepărtarea tufişurilor favorabile pentru supravieţuirea căpuşelor în perioadele de viaţă liberă. Carantina, rotirea animalelor pe păşune şi limitarea accesului animalelor sălbatice pot fi folosite, de asemenea, în combatera căpuşelor.

Atenţie la protecţia ta!

Măsurile de prevenire cele mai eficiente constau în folosirea de cizme, şosete, pantaloni lungi şi haine deschise la culoare pentru persoanele care circulă în zone de risc. Pantalonii trebuie să fie băgaţi în cizme, iar şosetele trase peste pantaloni.

Hainele pot fi tratate cu substanţe repelente care fac căpuşele să nu se ataşeze de om sau de animale ori cu acaricide. Fiecare dintre noi ar trebui să se verifice singur în timpul şi după ce a mers în zone cu căpuşe. Îndepărtarea din timp şi în totalitate a căpuşelor ataşate este foarte importantă în reducerea riscului de îmbolnăvire cu boli transmise de acestea.

Dr. Lidia Chiţimia

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
2069

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a5917

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Căpuşele, vector al babesiozelor > REVISTA LUMEA SATULUI

Căpuşele, vector al babesiozelor

Babesiozele sunt boli parazitare grave ale sângelui, care afectează diferite specii de animale atât din mediul sălbatic, cât şi domestic. Boala se poate transmite şi la om, fiind o zoonoză. Agenţii cauzali ai bolii sunt diferite specii de babesii, adică paraziţi unicelulari, transmişi prin muşcătura de căpuşe.

Contaminarea

Se face transcutanat, în timpul hrănirii căpuşelor infestate care inoculează paraziţii odată cu saliva. Aceştia ajung în interiorul hematiilor (globule roşii), unde se hrănesc şi se multiplică, ducând la distrugerea acestora. Ca urmare, se instalează o anemie şi o stare toxică gravă, apărând tulburări hepatice, renale, nervoase, respiratorii şi cardiace. Rezervorul de babesii îl constituie pe de o parte animalele infestate, iar pe de altă parte căpuşele ca vector al acestora. Cu alte cuvinte, căpuşele infestează animalele şi invers. Totodată, aceste căpuşe transmit paraziţii prin ouă la urmaşii lor, rezultând generaţii întregi de căpuşe infestate cu babesii.

Semnele clinice ale bolii

Ca semne generale, în forma acută a bolii, se constată apatie, lipsa poftei de mâncare, febră, paloarea mucoaselor (anemie), îngălbenirea acestora (icter), urină de culoare brună ca zaţul de cafea, tulburări digestive, circulatorii şi respiratorii, slăbire avansată etc. La rumegătoare, boala se numeşte cârceag sau boala urinării cu sânge şi are loc încetarea rumegării, atonia prestomacelor, constipaţie care alternează cu diaree urât mirositoare, uneori cu strii de sânge, iar producţia de lapte se opreşte. În unele cazuri semnele sunt discrete, instalându-se forma cronică, iar animalul respectiv este o sursă de infestare pentru căpuşe.

Diagnosticul prezumtiv

Are în vedere formele clinice manifestate după ieşirea animalelor la păşune corelate cu prezenţa căpuşelor şi sezonul de apariţie a bolii (perioada de primăvară - vară), precum şi leziuni ale organelor interne etc.

Diagnosticul de certitudine se pune numai în laborator prin examen hematologic.

Prognosticul bolii este rezervat sau grav în formele acute ale bolii, la animalele bătrâne sau cu imunitate slabă, astfel că moartea poate să survină la 4-5 zile de la apariţia semnelor clinice, chiar în cazul în care s-a instituit un tratament.

Profilaxie şi tratament

Este foarte importantă deparazitarea externă a animalelor cu o frecvenţă corespunzătoare fiecărui produs antiparazitar utilizat. La câini şi pisici recomandăm PARAKILL; la rumegătoare (bovine, ovine, caprine, inclusiv tineretul acestora cu vârsta de peste o lună) ROMIVERMECTIN, ROMAVERMECTIN PLUS; la cabaline: ECVIROM, ECVIROM I la porcine ROMIVERMECTIN. De asemenea trebuie deparazitate adăposturile cu soluţii de ROMPARASECT sau SCABIZOL.

Tratamentul babesiozei este dificil şi costisitor, iar eficacitatea acestuia depinde de momentul prezentării la medic. Eficacitatea este cu atât mai mare cu cât pacientul este tratat din timp. Tratamentul constă în instituirea unei medicaţii specifice, asociată cu un tratament de susţinere şi uneori cu transfuzii de sânge.

Dr. Viorica CHIURCIU
Medic veterinar - Doctor în ştiinţe medicale
REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
2450

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

carausia-o-rara-avis-in-satele-nasaudulu...

Cărăuşia, o „rara avis“ în satele Năsăudului > REVISTA LUMEA SATULUI

Cărăuşia, o „rara avis“ în satele Năsăudului

În ultimii ani, cărăuşia a devenit o îndeletnicire pe cale de dispariţie în satele din judeţul Bistriţa-Năsăud. Dacă până odinioară cei care deţineau cai de tracţiune erau aproape la fiecare casă şi te îmbiau să-ţi aducă fânul din câmp ori lemnele pentru sezonul rece, acum sătenii caută săptămâni întregi câte un cărăuş.

Cai ar mai fi, feciori nu prea

Altădată intens populate de căruţe trase de doi cai, uliţele satelor bistriţene sunt acum lipsite de animaţie. Abia dacă mai zăreşti, pe ici pe acolo, câte 5-6 perechi de cabaline pentru muncă, restul gospodarilor având doar câte un cal. Lesne de înţeles că nu pot fi cărăuşi cu câte un cal decât pe şesuri, acolo unde toamna mai sunt solicitaţi pentru a transporta recoltele din câmp. Cât priveşte transportul de lemne din pădure, nu se poate efectua decât cu doi cai.

Cărăuşul cu…tractorul

Rebrişoara este una dintre cele mai întinse comune din Bistriţa-Năsăud, având aproape 20 km. Mijloace de transport în comun nu sunt pe Valea Gersei, astfel încât, la nevoie, oamenii se descurcă fiecare cum poate.

Ioan Ani are doar 44 de ani şi de când se ştie a fost cărăuş în Rebrişoara. Copil fiind, mergea alături de tatăl lui după lemne şi fân. Apoi, a făcut singur această muncă, reuşind să trăiască din câştigurile îndeletnicirii de cărăuş. „Eu sunt recunoscut în sat drept cărăuş. Lumea mă solicită mereu şi pot spune că mi-a plăcut şi îmi place ce fac. Cândva, eram mulţi şi era aşa, un fel de întrecere între noi, care este solicitat mai mult şi care câştigă mai bine. Acum îi putem număra pe degete pe cei care se mai ocupă cu cărăuşia. Nu mai sunt tineri care să umble cu caii, au plecat mulţi în străinătate.

Caii, dacă îi ai, trebuie să-i pui la muncă, nu să îi ţii în grajduri. Se câştigă binişor din meseria de cărăuş. E muncă de bărbaţi, depun şi eu eforturi mari şi caii trebuie ţinuţi bine pentru a face faţă eforturilor. Da. Am reuşit în ani de cărăuşie să-mi fac o casă, mă rog... e grea, domnule, munca asta de cărăuş! Poate şi de asta nu prea mai sunt „voitori“ în ale cărăuşiei. Şi eu, după cum vedeţi, am rămas doar cu un cal şi am reuşit să-mi cumpăr un tractor ca să-mi uşurez munca, dar calul nu-l vând.

Acum n-am ce face, oamenii din sat mă ştiu bine de cărăuş şi o să trebuiască să mă duc şi cu tractorul să le duc ce au nevoie. Şi în alte sate sunt mai multe tractoare şi mai puţini cai. Da’ nu-i bai, am doi feciori mari şi trag nădejde că vom face faţă.“, ni s-a confesat cărăuşul din Rebrişoara.

Viorel Grosu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
594

Comentarii

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

care-strategii_l479.html

Care strategii?

Datele statistice (cele reale, nu contrafăcute) indică clar că agricultura României, în ultimii ani, a realizat o producţie marfă foarte scăzută. Această realitate tristă se concretizează atât în diminuarea livrărilor de produse agroalimentare destinate populaţiei, cât şi în creşterea importurilor. Astfel, importurile de produse alimentare au crescut de la un miliard euro în anul 2000, la peste 2,5 miliarde euro în ultimii ani.

Am ajuns în situaţia ca, în prezent, să se importe cea mai mare parte din necesarul de carne, legume, fructe etc. Sporirea cantitativă a importurilor, paralel cu majorarea dramatică a preţurilor la produsele alimentare, a dus la înrăutăţirea vieţii românilor, mai ales a celor care reprezintă clasa majoritară a sărăcimii de la oraşe şi sate. Ministrul francez al agriculturii, Michel Barnier, sublinia că „ceea ce se întâmplă acum în lume este rezultatul liberalizării radicale a pieţelor. Nu putem lăsa hrănirea oamenilor la discreţia pieţelor. Este nevoie de o politică agricolă de intervenţii pentru a stabiliza situaţia.“

Pactul antifoamete

Faţă de această situaţie şi ţinând seama de prevederile art. 43 şi 134 din Constituţia României, se impune ca autorităţile din România să elaboreze de urgenţă un pact naţional pentru redresarea şi modernizarea într-un termen scurt a agriculturii României, prin stabilirea unor priorităţi urgente. În opinia mea, şansa reabilitării agriculturii româneşti stă în puterea pământului, în punerea în valoare a potenţialului productiv al acestuia. Anual, în România rămân necultivate peste 3 milioane hectare de teren arabil, adică circa 30% din suprafaţa existentă.

Cu ce ar trebui început?

Redresarea trebuie să înceapă cu reorganizarea exploataţiilor agricole. Nu în ultimul rând, reforma înseamnă reabilitarea sistemelor hidroameliorative (irigaţii, desecări, combaterea eroziunii solului etc.), precum şi refacerea şeptelului de animale şi investiţii masive în dotări tehnice moderne. Îmi menţin argumentele nu prin blamarea celor care au dirijat procesul de fărâmiţare a pământului şi distrugerea premeditată a celui mai important factor de producţie în agricultură: mecanizarea. Fără tractoare şi maşini agricole, fără o dotare tehnică corespunzătoare nu se poate asigura creşterea productivităţii agriculturii româneşti.

Datoria de conştiinţă a bancherilor

Toate acestea se pot realiza numai dacă se îmbunătăţeşte de urgenţă sistemul de creditare a producătorilor agricoli, care în ultimii douăzeci de ani nu a reprezentat un instrument de importanţă hotărâtoare în desfăşurarea proceselor de producţie în agricultură. Este timpul ca producătorii agricoli români să beneficieze de un sistem de creditare corespunzător celui aplicat în ţările europene aflate în competiţie cu noi. Să nu uităm că România a fost prima ţară din fostul bloc socialist care a avut curajul să importe, cu mulţi ani în urmă, modelele capitaliste de organizare a fermelor vegetale şi zootehnice, inclusiv cele mai bune tehnologii de producţie din acel moment. Aceste ferme puteau fi baza de pornire pentru dezvoltarea unei agriculturi performante în context european şi global. Cu o condiţie: promovarea unei reforme adevărate, cu privatizări făcute pe principii economice şi fără abuzuri.

În loc de concluzii

Dacă ar fi să tragem o primă concluzie, atunci este de spus că reforma agriculturii după 1989 nu a reuşit să realizeze decât fărâmiţarea pământului în parcele de dimensiuni mici pe care, practic, este imposibil să foloseşti metode de producţie şi să obţii recolte bune.

Nimeni nu putea opri privatizarea în acest sector. Ea era justificată, iar pentru a obţine eficienţă era de dorit ca acest proces să aibă loc. Scopul reformei trebuie să fie creşterea eficienţei şi îmbunătăţirea producţiei agricole.

Costel EREMIA, analist economic

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
704

☐

Comentarii

☐

☐

1. Maneanu Varvara Magdalena -- (4-July-2010)Care strategii!?acelea toate de după 1989,de rea credinţă, cînd au început importurile de cerea., ce au fost scoase pe piaţă la preţuri mai mici decât preţul prod. interne, când s-a distrus baza genetică(veg. şi zootehn.) autohtonă, înlocuită cu soiuri care nu au condiţii de dezvoltare în zona noastră şi în parlel s-a mărit importul de carne expirată şi ieftină pentru a sufoca producătorul intern, iar acum marea strategie de redresare a agriculturii este asigurarea pe viaţă a sătenilor loviţi de urgia apelor, pe viaţă, că pe bunuri şi animale nu mai e nevoie de asigurare, că nu le mai au.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Care viitor?

Dintotdeauna, urcuşul acesta de la un an la celălalt mi s-a părut un fel de altă legendă a lui Sisif. Într-un fel ronţăim anotimpurile precum vremea ne macină pe noi înşine, nu totdeauna şi nu în tot locul cu vreun folos oarecare.

Dacă nu ar fi speranţa…

Sigur totdeauna ori mai totdeauna ne însoţeşte speranţa, într-un fel un alt acar Păun pentru fiecare dintre noi fiindcă ori de câte ori dăm greş – şi când nu dăm greş? – de vină este ea, totdeauna ea, încrederea oarbă în propriul nostru destin. De câţiva ani buni iau seama chiar că viitorul se prefigurează întotdeauna ca o iluzorie fata morgana, şi că mai degrabă îndemnăm în van decât să ne întemeiem aşteptările pe vreun folos. S-o luăm pe degete! Am sperat, am continuat noi să sperăm de la o zi la alta într-un destin întru totul meritat, dacă e să răsfoim filă cu filă istoria acestui neam? Am sperat! Şi am crezut chiar că lumina a biruit pentru totdeauna întunericul. Binele – răul. Adevărul – minciuna. Dreptatea – nevolnicia! Şi care este orizontul? Nici măcar, vorba cuiva important, nici aşa într-o doară nu se zăreşte „luminiţa de la capătul tunelului“! În ce să mai creadă ţăranul? Am crezut mai apoi că ţăranul, fermierul vor reveni la rostul lor. Vor face ceea ce ştiu mai bine – agricultură. Pe măsura valorii pământului pe care locuim.

Ce se întâmplă, în realitate?

Peste 3,5 milioane de hectare pârloagă an de an, importuri masive de produse agroalimentare la preţuri de dumping şi un sat românesc ce alunecă uşor, uşor în nefiinţă. Pentru pământ, pentru plugar nu sunt bani. Bruma de subvenţii sună a pomană strecurată mai de milă, mai de silă în ograda secătuită de bunăstare a unor oameni născuţi să stea de veghe la capătul ogorului. Meserii vechi de când lumea au dispărut, cum scrum s-au făcut noian de tradiţii şi obiceiuri care de secole au ţinut satul cu fruntea sus, întemeiat în credinţă şi adevăr. Acum ruralul a împrumutat din pecinginile şi bubele oraşului, a fi ţăran echivalând cu a te fi dedulcit la incultură şi lipsă de civilizaţie.

Satul, locul în care nu se întâmplă nimic

Dintr-un perimetru de viaţă stabilă în care veşnicia promitea să înflorească întru propăşirea unui neam de aleasă ţinută morală, satul este astăzi locul unde nu se mai întâmplă nimic ori aproape nimic. Am trecut într-un an nou!

Puţin mai întristaţi, oricum parcă mai săraci.

Mi-am amintit acum – era în urmă cu ani buni – când, bunicul meu, om care ţinea să fie la curent cu mişcarea osiilor carului lumii, cum zicea el, a făcut rost, nu ştiu de pe unde, de un ziar, Universul se chema, pe care redactorii numărului cu pricina îl făcuseră doldora numai cu ştiri bune. Ei bine, bunicul meu nu s-a despărţit luni întregi de foaia cu pricina, fiindcă, susţinea el, îi dădea curaj. Aşa că zi de zi bunicul citea Universul, jurnalul descoperit de el, numai cu ştiri încurajatoare. Am încercat zilele acestea să găbuiesc şi eu, vorba bădiţei Creangă, vreun ziar numai cu ştiri bune, de pus la rană, ca să-l am, asemenea bunicului odinioară, drept reazim speranţelor mele pentru 2011. Insistenţa mi-a rămas zadarnică. Dacă însă careva dintre Dvs. mai păstraţi Universul de odinioară, daţi-mi degrabă de ştire!

G. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
694

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Carnea de miel, dacă e prea multă...

Sărbătorim Sfintele Sărbători de Paşti, zi în care ne adunăm laolaltă pentru a cinsti Învierea Domnului nostru şi pentru a ne bucura de prezenţa celor dragi. Mesele sunt pline de bucate alese. Nu lipseşte nici tradiţionalul miel, jertfit pe altarul credinţei.

Este bine, totuşi, să fim atenţi la sănătatea noastră, întrucât după postul Paştelui organismul trebuie să revină treptat la obiceiurile culinare de dinainte. În rândurile următoare vă vom prezenta câteva dintre proprietăţile benefice ale cărnii de miel, dar şi îndemnul de a fi prudenţi în consumarea lui.

Gustoasă şi sănătoasă

Carnea de miel prezintă valori nutriţionale foarte mari, fiind foarte bogată în fier şi zinc, minerale care au proprietăţi esenţiale asupra refacerii ţesuturilor, dar şi pentru întărirea sistemului imunitar. Potrivit unor studii întreprinse de specialişti, s-a constatat că o porţie de carne de miel este echivalentul a aproximativ 30% din cantitatea de fier şi zinc de care are nevoie un om zilnic. Un alt element important care se regăseşte în carnea de miel este un aminoacid esenţial, mai exact carnitina. Acesta are proprietatea de a asigura un surplus de energie organismului uman şi de a înlătura starea generală de oboseală.

Efectele benefice ale consumului de carne de miel se fac simţite asupra organelor interne, precum splina şi rinichii, cărora le îmbunătăţeşte activitatea, şi asupra durerilor abdominale. Carnea de miel este recomandată în principal copiilor şi tinerilor care sunt încă în faza de creştere, întrucât reprezintă o adevărată sursă de proteină. Ar trebui să ştim că nu doar carnea de miel poate ajuta organismul uman, ci şi organele interne şi carnea de berbec.

Ficatul, bun pentru vedere

Unul dintre organele interne ale oii recomandate consumului este ficatul, despre care s-a stabilit că are proprietăţi benefice asupra anumitor afecţiuni întâlnite la nivelul ochilor.

Se pare că, prin consumul ficatului de oaie, pot fi tratate glaucomul şi nictolapia. Fireşte că această cură nu trebuie făcută la întâmplare, ci sub atenta supraveghere a medicului şi nu exclude tratamentul medicamentos.

În ceea ce priveşte carnea de berbec, aceasta este o sursă de energie pentru organismele secătuite de puteri. Este recomandată în special persoanelor care au suferit scăderi în greutate şi chiar persoanelor subponderale. Important este ca în această cură să nu faceţi excese, mâncărurile pe bază de carne de berbec fiind consumate în cantităţi mici.

Unii specialişti sunt de părere că acest tip de carne are efecte curative chiar şi asupra diabetului şi sterilităţii femeilor.

Să evităm, totuşi, excesele

Deşi este un obicei ca pe masa fiecărui român să se regăsească în ziua Sfintelor Sărbători de Paşte cel puţin o pulpă de miel, trebuie să ştim că nu este recomandată persoanelor care au un nivel ridicat al colesterolului, din cauza grăsimii ei. Aşadar, carnea de miel trebuie consumată raţional, fără prea multe excese. Un alt efect negativ al consumului cărnii de miel este apariţia diferitelor alergii, care se fac simţite la câteva ore după o masă copioasă de acest fel. Doctorii ne recomandă ca, după consumarea cărnii de miel, a cărnii roşii în general, să facem o pauză de câteva ore, vreme în care este bine să bem foarte multe lichide. Dacă se poate, cât mai puţin alcoolice.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
2172

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

carnea-de-porc-si-laptele-doua-subiecte-...

Carnea de porc şi laptele, două subiecte sensibile

În timpul vizitei efectuate la Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor (ANSVA), comisarul european Dacian Cioloş a atacat unele subiecte sensibile pentru România în discuţiile avute cu preşedintele Radu Roatiş-Cheţan.

În primul rând, Cioloș a spus că problema exportului de carne de porc în Uniunea Europeană și țările terțe nu este rezolvată total, atât timp cât micii producători nu vor avea acces la piața externă. În acest sens, România trebuie să continue supravegherea şi controlul pestei porcine clasice, astfel încât ANSVSA să-şi poată atinge obiectivul propus, comercializarea pe piaţa Uniunii Europene şi exportul de porci vii.

În al doilea rând, comisarul european a atenționat că România are derogare pentru lapte neconform doar până la sfârșitul anului viitor.

„Este important ca această perioadă să fie bine utilizată, pentru ca un număr cât mai mare de crescători de vaci cu lapte să aducă producția la nivelul normelor comunitare. Altfel, există riscul ca laptele de pe piața românească să fie adus din import.“

El a mai spus că din 2015 se va elimina sistemul cotelor de lapte, care dă o anumită protecție și limitează producția în statele mari producătoare. După părerea sa, aceste state mari producătoare de lapte vor fi avantajate, dar alte state cu lapte neconform vor fi dezavantajate.

Radu Roatiş-Cheţan l-a informat pe comisarul european că Autoritatea va colabora cu crescătorii de animale şi asociaţiile de profil, pentru ca această perioadă să fie utilizată pentru aplicarea unor măsuri şi derularea unor programe menite să ducă la îmbunătăţirea calităţii laptelui şi la modernizarea şi dezvoltarea fermelor agricole.

Pe agenda întâlnirii a mai figurat ca temă şi modul în care România s-a aliniat la cerinţele europene privind respectarea normelor privind bunăstarea animalelor, în special cele privind găinile ouătoare.

De asemenea, Cioloș a menționat că una dintre procupările sale o constituie produsele tradiţionale, producerea, promovarea şi comercializarea acestora pe piaţa comunitară, în condiţii de siguranţă alimentară.

Pe această temă, reprezentanţi ai ANSVSA au fost invitați să participe la un eveniment care va fi organizat la Bruxelles, în luna aprilie.

Concluzia întâlnirii a fost aceea că România a repurtat succese importante anul trecut în domeniul de activitate specific al ANSVSA, dar că acestea trebuie să constituie baza unor noi realizări.

Totodată, s-a agreat ideea că este nevoie de cooperare şi de complementaritate pentru conjugarea eforturilor ANSVSA, al Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, precum şi al altor instituţii implicate, pentru ca ţara noastră să-şi valorifice potenţialul important pe care îl are în ceea ce priveşte creşterea animalelor şi agricultura în general.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:

629
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cartea-verde-a-pescuitului_776.html

Cartea verde a pescuitului

Comisia Europeană a adoptat recent o Carte verde privind viitorul politicii comune a Uniunii Europene în domeniul pescuitului. Documentul analizează aspectele problematice ale politicii curente şi lasă deschisă întrebarea privind modul în care ar trebui remediate deficienţele actuale. Până la 31 decembrie 2009 sunt aşteptate răspunsurile pescarilor şi ale altor părţi interesate din cadrul sectorului de activitate, precum şi ale oamenilor de ştiinţă şi cetăţenilor interesaţi.

Obiectivul Cărţii verzi adoptate astăzi este unul dublu: sensibilizarea publicului cu privire la provocările cu care s-a confruntat sectorul pescuitului în ultimii ani şi obţinerea unui răspuns din partea publicului, care să poată deveni o nouă strategie inovatoare şi consensuală de reglementare în domeniu.

Resursele piscicole, epuizate

Una dintre problemele principale este aceea a resurselor piscicole europene epuizate: 88% dintre stocuri sunt supraexploatate (în comparaţie cu o medie mondială de 25%), iar 30% sunt „în afara limitelor biologice de siguranţă“, ceea ce înseamnă că nu se pot reproduce în ritm normal, deoarece populaţia reproducătoare este aproape epuizată.

Comisia este preocupată de faptul că, dacă nu se obţine o mai bună sustenabilitate ecologică a activităţilor de pescuit în anii următori, există riscul ca mările Europei să se depopuleze şi sectorul pescuitului să devină neviabil, din punct de vedere economic. Însă, dacă următoarea reformă va proiecta politica comună în domeniul pescuitului în secolul XXI, avantajele nu se vor limita la pescari sau la comunităţile din regiunile de coastă, ci vor fi împărtăşite de toţi cetăţenii Europei.

Consultarea lansată de Comisia europeană se va încheia la 31 decembrie 2009, iar experţii vor sintetiza rezultatele acesteia în prima jumătate a anului 2010. În final, Comisia va elabora un raport de evaluare a impactului şi o propunere pentru un nou regulament de bază. Aceasta va putea fi apoi prezentată Parlamentului European şi Consiliului la începutul anului 2011, în vederea adoptării în 2012.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
685

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cârtiţa face mai mult rău decât bine

Lumina. Iată un element fără de care viaţa nu ar exista sau ar fi, cel puţin, searbădă. Chiar dacă nouă, oamenilor, ni se pare imposibil să trăim în lipsa ei, există un animal care nu are nevoie de razele binecuvântate ale soarelui. Este vorba despre cârtiţă. Un animăluţ timid care dă mari bătăi de cap cultivatorilor, în special grădinarilor.

Aceasta preferă, în locul luminii, întunecimea tunelurilor pe care le sapă cu sârguinţă în căutare de hrană.

Deşi este aproape în totalitate lipsită de vedere din cauza pieliţei groase care îi acoperă ochii şi urechile, cârtiţa poate percepe unele vibraţii şi poate, de asemenea, simţi lumina.

De aceea este puţin probabil să o vedem în afara tunelurilor pe timpul zilei. Este drept, uneori pe timpul nopţii, aceasta părăseşte habitatul ei natural, dar pentru un timp foarte scurt.

În lipsa moviliţelor mici pe care cârtiţa le face, existenţa ei ar putea foarte bine să treacă neobservată. Pentru cultivatori însă acestea sunt semne care îi duc imediat cu gândul la micul infractor. Nu de puţine ori, aflată în căutarea hranei, ajunge să roadă rădăcinile şi bulbii plantelor pe care le întâlneşte în pământ. Din această pricină, cei mai mulţi ţărani văd în acest animal o adevărată pacoste. Adevărul este că, pe lângă pagubele pe care le provoacă, cârtiţa poate reprezenta şi un personaj pozitiv.

Doamne, câtă hărnicie!

Pe lângă bulbii şi rădăcinile plantelor, ea mai mănâncă şi unele insecte, larve şi ouă care pot dăuna diferitelor culturi. Cât despre tunelurile pe care aceasta le sapă, oamenii de ştiinţă spun că au proprietatea benefică de a ajuta la aerisirea solului. Pentru o vieţuitoare în aparenţă fragilă, cârtiţa munceşte aproape neîncetat pentru a-şi construi laborioasa reţea de tuneluri. Uneori poate săpa şi patru metri şi jumătate pe oră, într-o zi fiind capabilă să sape până la 30 metri de galerie subterană. O singură cârtiţă poate săpa de-a lungul vieţii sale, adică cel mult cinci ani, o galerie care să măsoare 350 de metri.

La prima vedere am fi tentaţi să credem că aceste labirinturi sunt făcute la întâmplare. Total greşit. În urma unor studii s-a constatat că există două tipuri de tuneluri. Cele mai adânci dintre ele sunt ascunzătorile. Acest tip de tunel este cel săpat pe verticală. Cele folosite pentru depozitarea hranei sunt săpate pe orizontală şi sunt la un nivel superior. Despre trăinicia acestor cazemate subterane nu este nicio îndoială că este durabilă, întrucât rezistă mai mult de cinci ani.

Cât despre pământul din moviliţe, se ştie că de foarte multe ori este folosit ca o completare pentru florile de apartament.

Greu, dar poate fi îndepărtată

Se pare că nu puţine au fost încercările gospodarilor de a îndepărta acest musafir nepoftit din grădinile lor, cârtiţa fiind un animal care se încăpăţânează să rămână în locul unde a găsit mâncare. Şi totuşi sunt oameni

care spun că au găsit metode de a-l îndepărta.
O astfel de metodă este inundarea galeriei sau folosirea unui dispozitiv cu gaz cumpărat de la firmele de deratizare. Un aparat despre care se spune că poate alunga cârtiţele este cel cu ultrasunete. Zgomotul făcut de acesta reuşeşte să le ţină la depărtare sau să le alunge.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
1541
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cartoful-de-ce-boli-sufera-cum-il-vindec...

Cartoful. De ce boli suferă? Cum le vindecăm?

Nu numai cartoful românesc, ci şi cel străin, aflat pe rafturile supermarketurilor, se vede de la o poştă că a suferit de multe ori pe parcursul perioadei de vegetaţie. Adevărul este că suntem în faţa unei plante foarte sensibile, mai ales atunci când producătorii nu se îngrijesc de sănătatea şi întreţinerea ei. Discuţia pe această temă cu doamna Luiza Mike, director al Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Cultura Cartofului Târgu-Secuiesc, lasă să se înţeleagă că lupta împotriva acestor boli în România este deosebit de dificilă, dacă avem în vedere faptul că, în cea mai mare măsură, cultura cartofului este localizată în gospodăriile populaţiei. Dacă în fermele specializate se poate vorbi de un sistem integrat de combatere acceptabil, în cazul producătorilor, în afara combaterii gândacului de Colorado, de multe ori nu se mai aplică niciun alt fel de tratament. Asta şi pentru că ţăranii nu au nici banii, nici cunoştinţele necesare atunci când se află în faţa unor probleme atât de complicate. Dar să ascultăm ce ne spune doamna Luiza Mike, cea care este socotită astăzi cea mai mare personalitate ştiinţifică din România în materie de cartof.

Un program fără obiect

– Auzim tot mai des vorbindu-se despre o infuzie de boli şi dăunători care afectează tuberculii. Care sunt principalele cauze?

– Problemele de carantină fitosanitară au apărut încă din 2004, dar anul acesta s-au acutizat şi s-a pornit un program de eradicare ca urmare a creşterii numărului focarelor cu Clavibacter. Dar a fost anul cel mai prost care putea fi ales de către Ministerul Agriculturii, pentru că acum era lipsă de cartof de sămânţă în România. Or acum au fost carantinate 110 hectare cu cartof pentru sămânţă din producţia lui 2010, ceea ce înseamnă că s-au pierdut 2.200 tone de sămânţă, iar în exploataţia unde s-a identificat un focar nu s-a mai putut planta întreaga cantitate de cartof de sămânţă. Inclusiv staţiunea noastră, dar şi cea de la Miercurea Ciuc au avut probleme de carantină şi tot stocul de sămânţă din prebază, clone şi superelită a trebuit dirijat spre furajare, distrugere prin îngropare sau l-am dat pentru consum alimentar. În condiţiile date, pot spune aşadar că programul de care vorbeam este lipsit de obiect.

– Avem posibilitatea de a ne apăra de boli? Şi când spun asta mă refer mai ales la producătorii de rând.

– Nu există tratamente chimice împotriva acestor bacterii. Ele pot fi controlate doar printr-o igienă culturală atentă. Noi chiar am reuşit în primăvara aceasta să construim tot din fonduri proprii o rampă de spălare şi dezinfectare a tuturor utilajelor care ies şi intră din câmp. Acum, când beciurile şi depozitele sunt goale, toţi cultivatorii de cartof ar trebui să-şi facă curăţenie, apoi să dezinfecteze spaţiile. Bacteria moare prin tratament cu hipoclorit în concentraţie de 1%, deci nu sunt costuri foarte mari pentru că hipocloritul este ieftin, iar fiecare are o pompă de stropit. Este o bacterie care trăieşte în mediu uscat, deci nu-i place umezeala şi, prin urmare, nu rezistă mai mult de doi ani în câmp. De aceea şi măsurile care s-au luat au fost de a nu cultiva cartof timp de patru ani pe parcela carantinată, pentru a avea siguranţa că nu se va mai produce infecţie pe această suprafaţă.

În afară de aceasta, producătorul de cartof trebuie să cumpere numai sămânţă certificată, întrucât focare de infecţie cu această boală există şi în Olanda, şi în Germania, deci în toate ţările producătoare din Europa. Aşadar, era imposibil să nu pătrundă şi la noi, deoarece cartoful circulă. La noi, din păcate, piaţa cartofului pentru sămânţă este foarte dezorganizată şi de cele mai multe ori producătorii noştri nici nu solicită certificat de calitate, de aceea s-a şi ajuns unde s-a ajuns. Cei care nu controlează aceste aspecte devin un pericol pentru noi, cei care suntem agenţi autorizaţi şi respectăm aceste criterii. De exemplu, la noi la staţiune, la Tg. Secuiesc, infecţia a venit de la un vecin care a cumpărat sămânţă necertificată, provenită dintr-un loc carantinat.

Teama de mana care va veni

– În pofida multor greutăţi, cultivatorii sunt totuşi în măsură să asigure cererea minimă a pieţei, cel puţin aşa susţin reprezentanţii lor. De ce totuşi preţurile sunt atât de mari, la fel şi importurile, deşi calitatea lasă mult de dorit?

– Preţurile mari din acest an au apărut în primul rând din cauza lipsei cartofului de consum de pe piaţa europeană şi a secetei din Rusia. Acest fapt se datorează însă şi producţiei mici pe care o înregistrăm la nivel naţional. Avem media pe ţară de 12 tone la ha, ceea ce este foarte puţin, ţinând seama de costurile de producţie foarte mari. Aceste cheltuieli nu pot fi acoperite decât prin preţuri mari. Trebuie spus că în Covasna cei mai frumoşi cartofi nu au costat mai mult de 1,5 lei în această primăvară, dar ei au ajuns la Bucureşti la peste doi lei.

Pentru că la noi, din orice produs agricol, nu câştigă ţăranul cât câştigă comerciantul. Acum înţeleg că se vând cu 3 lei/kg. Anul trecut producţia a fost şi mai mică deoarece cultivatorii au avut mari probleme în primul rând din cauza atacului de mană. Unii dintre ei nici nu au mai încercat să recolteze pentru că pur şi simplu nu s-a putut intra în câmp, şi mă refer aici la suprafeţe întinse din Covasna şi Harghita, precum şi din jurul Făgăraşului, zone mari producătoare. Cei mici nu aveau atâtea costuri, iar cei mari, care au investit în această cultură, nu-şi vor reveni nici în acest an.

Pariul pe un preţ amăgitor

Datorită preţului mai mare, anul acesta s-a plantat mai mult cartof decât anul trecut. Chiar şi cei care nu au mai cultivat până acum s-au apucat anul acesta de cartof. Dar dacă nu vor şti să respecte tehnologia, vor avea o mare dezamăgire. Şi în toamnă ne vom întâlni deci cu o criză de cartofi, pentru că populaţia e săracă, iar costurile pentru întreţinerea unui hectar de cartof sunt enorme. Dacă sămânţa au cumpărat-o la cel mai mic preţ posibil, ajuns şi la 2 lei/kg, ei vor trebui să suporte costul îngrăşămintelor, care se ridică la un milion sacul, iar pentru un hectar e nevoie de o tonă. Deci costurile sunt enorme, ajung undeva la 15 mii chiar 20 de mii de lei/ha. Or, cine nu face peste 20 de tone la ha nici măcar nu îşi scoate investiţia. Problemele sunt mari cu atacul de mană şi anul acesta pentru că este o perioadă ploioasă şi cu foarte multă ceaţă, lucru foarte periculos pentru cultura cartofului, care va fi dijmuită şi în acest an.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
1090

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cartoful de Lunguleţu şi bolile neprofesionalismului

Bazinul Lunguleţu este cunoscut ca fiind patria cartofului timpuriu, cel puţin pentru această parte din sudul ţării. Dacă în general judeţele amplasate în zona de deal şi munte nu cultivă cartof timpuriu, în judeţul Dâmboviţa suprafaţa cultivată cu această cultură a crescut considerabil până prin anul 2000. Se cultivau aici cca 7.300 ha, 90% din aceasta fiind concentrată în 7 comune situate în zona de sud-vest a judeţului. Pe atunci locuitorii din zonă şi în special cei din comuna Lunguleţu păreau să înţeleagă bine tehnicile de cultură, ei fiind cei mai receptivi la noutăţile tehnologice cum sunt folosirea celor mai potrivite soiuri, utilizarea materialului de plantat certificat cu reînnoire anuală, mecanizarea culturii, combaterea bolilor şi dăunătorilor. Astăzi însă lucrurile nu mai stau la fel. Mulţi dintre ei cultivă cartoful în monocultură, folosesc la plantare material necertificat şi tratează „după ureche“ cu produse care de care mai „suspecte“. Tarlalele tratate se îmbină cu cele netratate şi, în final, pământul colcăie de boli şi dăunători care cu greu mai pot fi stăpâniţi.

Culturi îngropate din lipsa tratamentelor

Astăzi, la Lunguleţu se cultivă în total 2.600 ha de cartof, timpuriu în mare parte, urmat în general de varza de toamnă, o altă specialitate marca Lunguleţu. Din cei 6.000 de locuitori aproximativ 2.000 se ocupă de cartof. Îi costă 10 mii de lei (100 milioane vechi) să înfiinţeze un hectar de cartof, iar când vine vorba de îngrijirea culturii, nutresc speranţa că factorii favorizanţi apariţiei bolilor vor întârzia să apară. Peste 80% dintre ei sunt oameni simpli. Se pierd uşor cu firea când văd că investiţia lor este în pericol şi atunci, în diperare de cauză, tratează cu ce apucă, mai după ureche, mai după ce găsesc prin curte. Aşa s-a întâmplat şi anul acesta când ploile, urmate de vreme caldă, au creat condiţii ideale pentru apariţia manei în special. Atacul i-a surprins în culturile netratate preventiv, pentru că puţini sunt cei care au o fişă de tratamente cu momentele optime şi substanţele potrivite. În general folosesc acelaşi produs, care în timp nu mai are efect pentru că apar biotipuri rezistente, adică dăunătorii capătă rezistenţă. Aşa se face că, din cele 2.600 ha, mai bine de 400 ha sunt compromise total sau parţial.

Priceperea aduce beneficii

Stan Ştefan este un tânăr cultivator din Lunguleţu, dar care stăpâneşte bine tehnologia de cultură a cartofului. Exploatează în cadrul Cooperativei Interagro Lunguleţu, cu încă 27 de asociaţi, circa 330 ha, suprafaţă prea mare pentru a-şi permite să nu practice o tehnologie corespunzătoare. Producătorul consideră că marile cauze ale bolilor sunt nerespectarea rotaţiei culturii, dar şi calitatea necorespunzătoare a seminţei. Tuberculii reprezintă principala cale de transmitere a bolilor de la un an la altul, de aceea trebuie avută mare grijă la achiziţionarea seminţei. Iar dacă aceşti doi factori sunt înlăturaţi, restul problemelor e bine să fie prevenite, mai ales în anii capricioşi în care precipitaţiile şi oscilaţiile de temperatură favorizează atacul multor boli. Interlocutorul nostru ne spune că anul acesta, mai ales în sudul ţării, ploile căzute în luna iunie au amplificat gradul de atac în special de mană, alternarioză şi rizoctonioza, fenomen accentuat şi de faptul că acestea au fost mai acide. Pentru combaterea manei a folosit tratamentele cu fungicide de contact ca Folpan, Merpan, Dithan, Antracol, apoi sistemice ca Ridomil, iar rizoctonioza o învinge de regulă cu Consento şi Melody. Dacă la mană în general se mai cunosc remediile, la rizoctonioză oamenii nu prea cunosc modalităţile de combatere. „Sunt zone unde şi terenul este infestat şi deja acolo oamenii au înţeles că nu mai e nimic de făcut şi au trecut pe cultura mare.“ Ar mai fi de spus poate faptul că, în funcţie de cum şi când sunt făcute aceste tratamente, sporurile de recoltă variază între 20-80%, lucru care ne îndeamnă să credem că doar priceperea poate aduce asemenea beneficii.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
1800
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cartoful-doar-3-2-la-suta-din-suprafata-...

Cartoful, doar 3,2% din suprafaţa cultivată a României > REVISTA LUMEA SATULUI

Cartoful, doar 3,2% din suprafaţa cultivată a României

Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof şi Sfeclă de Zahăr (INCDCSZ) Braşov a prezentat o parte a realizărilor sale în conferinţa cu tema „Tehnologii specifice şi soiuri româneşti de cartof – Soluţii pentru fermieri, în condiţiile modificărilor climatice şi economice“, susţinută de cercetătoarea Andreea Nistor.

Evenimentul s-a desfăşurat în cadrul IndAgra 2011, la iniţiativa Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice (ASAS) „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“.

„Agricultura României, deşi cu un potenţial natural ridicat, este încă departe de nivelul agricol al ţărilor din Uniunea Europeană. Din toată suprafaţa cultivată de 8,9 milioane ha, primele trei culturi sunt cereale 62%, plante oleaginoase 15% şi cartof 3,2%“ – a afirmat cercetătoarea.

În opinia sa, există mai mulți factori care limitează cultura cartofului și randamentele, printre care mărimea redusă a exploataţiilor agricole, calitatea materialului semincer și modificarea condiţilor climatice în ultimii ani. La acestea se adaugă nivelul scăzut al educaţiei tehnice și sursele financiare reduse ale cultivatorilor.

Realizări braşovene

INCDCSZ Brașov a creat peste 70 de soiuri noi de cartof. La unele s-a renunțat, dar 17 se regăsesc în listele oficiale cu soiuri din România. În cadrul Laboratorului de ameliorare, se află în studiu mai multe linii de perspectivă, care pot să devină soiuri noi, după omologare și brevetare.

La sfeclă de zahăr au fost create nouă soiuri, dintre care cinci monogerme genetic (Stupini, Monorom, Braşov 519, Bârsa și Andra).

De asemenea, institutul a mai obținut brevete pentru soiuri de cicoare, valeriană, de degeţel roşu, de mac de grădină și de saschiu, precum și pentru populaţia selecţionată de chimion de Ghimbav.

Andreea Nistor a precizat că institutul braşovean are ca obiective crearea de soiuri de cartof, adaptate la condiţiile climatice din România, şi elaborarea de tehnologii specifice de cultivare, pentru o producţie eficientă a culturii şi un mediu înconjurător sănătos, incluzând agricultura de precizie.

Creştere alarmantă a importului

Datele centralizate la Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale arată că importul de cartofi, în stare proaspătă sau refrigerată, a crescut de peste 1,7 ori (76.151,22 t), în primele şapte luni din 2011, față de aceeaşi perioadă din anul trecut (44.123 t).

Pe de altă parte, exportul a scăzut, în primele şapte luni, de la 18.403,5 t anul trecut la 9.160,7 t în 2011.

Conform datelor MADR, România a obţinut în 2011 o producţie de cartofi de 3,55 milioane t, în creştere uşoară faţă de cele 3,3 milioane t în 2010. Randamentul la hectar a fost de 17,5 t în 2011.

Sorin Chiru, director general al INCDCSZ Braşov, a declarat, pentru Lumea Satului, că producția bună de cartof din acest an a dus la o scădere a prețului de achiziție la producător. Astfel, un kilogram se vinde cu numai aproximativ 35 de bani.

România produce anual 3,5-4 milioane t de cartofi. Această cantitate poate acoperi complet consumul intern. Singura problemă este că nu s-au format cooperative sau grupuri mari de producători care să asigure constant cantități suficiente pentru marile lanțuri de magazine. De aici apar ruptura producător-vânzător și importul.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
644

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cartoful ecologic din jurul casei

La prima vedere s-ar putea crede că este pretenţioasă cultivarea lui. Dar e bine să încercaţi, chiar dacă în primii trei ani o să obţineţi un cartof, să zicem, natural. Fără chimicale, în primul rând. Aceasta obligă însă la o muncă manuală mai multă, dar mai ales la urmărirea repetată a stării culturii. Pentru a veni în sprijinul celor care doresc să aplice acest sistem de cultivare vom prezenta tehnologia aplicată în satul Luna de Sus, comuna Floreşti, judeţul Cluj, pe malul Someşului Mic.

Factorii luaţi în studiu

Vom începe cu alegerea soiurilor. Specialiştii de la câmpul experimental au optat pentru trei soiuri olandeze, precum şi pentru un soi românesc. Toate aceste soiuri se cultivă în România şi pot fi găsite la centrele locale de seminţe.

Variante de fertilizare

b1 – fertilizat pe sol, primăvara, înainte de plantare, cu îngrăşământ fosfatat EUROBIO 26 (doza 150 kg/ha) şi biofertlizator Azotofertil (doza 5 litri/ha);
b2 – fertilizat pe sol, primăvara, înainte de plantare, cu îngrăşământ fosfatat EUROBIO 26 (doza 150 kg/ha) şi biofertilizator Azotofertil (doza 5 litri/ha);
+ fertilizat în vegetaţie, la îmbobocire, cu biofertlizatorii Ecofertil P (doza 5 litri/ha) şi Biomit Plussz (doza 3litri/ha);
b3 – fertilizat în vegetaţie, la îmbobocire, cu biofertilizatorii Ecofertil P (doza 5 litri/ha) şi Biomit Plussz (doza 5 litri/ha);
b4 – fără fertilizare.

Tratamentul - în vegetaţie, la apariţia de larve în stadiul L1, cu insecticid ecologic, cu gradurile:
c1 - tratament cu NOVODOR (doza 4 litri/ha);
c2 - tratament cu NeemAzal (doza 2 litri/ha).

Concluzii

- Soiul Adora a avut cea mai scurtă perioadă de vegetaţie, fiind urmat de Rustic, Santé şi Desirée. Santé este soiul care a reacţionat cel mai bine; în momentul de faţă se poate considera cel mai potrivit pentru cultivarea în sistem ecologic.
- În ceea ce priveşte influenţa fertilizării cu Eurobio 26, Azotofertil, Ecofertil P şi Biomit Plussz, s-a constatat că soiul Santé răspunde cel mai bine fertilizării, producţia obţinută depăşind martorul cu 5.015 kg. Fertilizanţii folosiţi pot să înlocuiască gunoiul de grajd şi urina, mai ales într-un asolament corespunzător, având şi efecte de protecţie împotriva bolilor.
- Influenţa fertilizării bio a fost resimţită asupra nivelului mediu de îmburuienare, numărul de buruieni pe unitatea

de suprafaţă fiind semnificativ diminuat. Majoritare sunt dicotiledonatele anuale, cu o pondere medie la îmburuienare de 16,1%;

- Puţinele atacuri observate au fost limitate prin tratamentul cu NeemAzal. S-a acordat atenţie mare la tratamentele contra manei (Phytophthora infestans) şi alternariozei (Alternaria porii f. Sp. Solani), acestea fiind ţinute sub control cu zeamă bordeleză;
- Producţia maximă a fost obţinută la soiul Santé (29.867 kg/ha), pe locurile următoare situându-se soiurile Adora (25.650 kg/ha), Rustic (24.808 kg/ha) şi Desirée (23.097 kg/ha);
- Din analiza economică rezultă că soiul Adora, deşi nu a obţinut cea mai mare producţie, realizează totuşi cel mai mare venit pe unitatea de suprafaţă (30.805 RON) datorită valorificării pe piaţă la un preţ superior (1,8 lei/kg).

Drd. ing. Albert Imre Otto, USAMV Cluj-Napoca

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
2407

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Cartoful este totuşi a doua pâine

În vreme ce noi îl consideram de mult cea de-a doua pâine a ţării, alţii au realizat abia acum că, în condiţiile crizei mondiale de alimente, cartoful poate deveni şi mai mult. El a primit în 2008, an închinat cartofului, denumirea de „comoara ascunsă“, mulţi apreciindu-l drept „materia primă a viitorului“ care va ajuta la progresul economic al omenirii.

Din păcate, cartofului românesc nu-i este deloc bine. Deşi producătorii noştri fac eforturi extraordinare de a cuceri piaţa autohtonă, el este sufocat de concurenţa neloială venită dinspre Egipt, Grecia sau Polonia. Şi mai grav este faptul că străinii sunt susţinuţi de grupuri de interese din interiorul ţării, în special din sfera comerţului.

Suntem a treia putere a Europei

În mod normal, ar trebui să fim a doua putere din Europa, dar excedentul de suprafaţă pe care îl avem în faţa nemţilor este anulat de randamentul scăzut. Din acest punct de vedere suntem chiar ultimii din Europa. Oricum, producţia totală pe care o obţinem ar fi suficientă pentru a acoperi consumul intern.

Cu toate astea, an de an în ţara noastră au loc importuri masive de cartof. Producătorii susţin că străinii au o strategie agresivă de pătrundere pe pieţele româneşti, avantajul lor constituindu-l nu calitatea, ci preţul mai mic, rezultat ca urmare a unei finanţări substanţiale a statului din care provin aceste importuri.

În ţara noastră, din totalul suprafeţei cultivate, cartoful ocupă locul trei, cu 3,2%, după cereale – 62% şi plante oleaginoase –15%.

În materie de cartof, România a atins maximul istoric la mijlocul deceniului ’80-’90, când a cultivat aproape 400.000 ha, obţinând o producţie anuală cuprinsă între 6 şi 8 milioane de tone.

Ca suprafaţă cultivată, ţara noastră se luptă pentru locul doi în Europa alături de Germania, ambele cultivând circa 280 mii de ha. Pe primul loc în ceea ce priveşte suprafaţa se află Polonia, cu aproape 600 mii de ha. Însă producţiile obţinute în România ating cu greu o medie de 15 t/ha, în vreme ce nemţii obţin peste 40 t/ha.

Principalii factori limitativi în cultura cartofului din România sunt fărâmiţarea excesivă a suprafeţelor, nivelul tehnic adesea rudimentar, mărimea redusă a exploataţilor agricole, dar mai ales calitatea slabă a materialului săditor dată de utilizarea soiurilor din import sensibile la degenerarea virotică. La toate acestea se adaugă condiţiile climatice din ultimii ani care nu au ţinut nici ele cu această cultură, având în vedere că stresul termic poate reduce cu 30-40% producţia la cartof.

Avalanşa soiurilor străine

La ora actuală, pe piaţa românească se găsesc peste 400 de soiuri de cartof, din care marea majoritate o reprezintă cele aduse din afară, multe dintre acestea nefiind adaptate condiţiilor climatice de aici. Cât despre cercetătorii români, aceştia fac mai mult decât este omeneşte posibil. Ei încearcă din răsputeri să obţină soiuri competitive adaptate la condiţiile climatice din România.

Asta în condiţiile în care din 1998 statul român nu a mai alocat niciun leu pentru ştiinţa cartofului. Oricum, astăzi este mai bine decât acum 5-6 ani, când noile soiuri create puteau fi ţinute într-un singur coş, în vreme ce numai anul acesta la Staţiunea de la Tg. Secuiesc au fost omologate 4 noi soiuri. Fapt este că, la momentul de faţă, sub 14% din suprafaţa cultivată este ocupată cu soiuri româneşti.

Obiective

La momentul de faţă, prima şi cea mai importantă problemă este reabilitarea zonelor închise pentru producerea cartofului de sământă, care la noi se găsesc în judeţele Braşov, Covasna, Harghita şi Suceava. Acesta este principalul obiectiv în strategia cartofului, care îşi propune finalizarea proiectului Sectorial PS221 (2006-2010) cu sprijinul financiar al MAPDR, ce urmăreşte stabilirea criteriilor de reorganizare a zonelor închise la cartof prin stabilirea de microzone.

Un al doilea obiectiv îl reprezintă elaborarea unui program naţional de producere a cartofului pentru sământă, în care cel puţin 25% din soiurile recomandate să fie româneşti.

În prezent sunt luate măsuri privind nominalizarea agenţilor economici care vor produce Prebază şi Bază.

La stadiul de intenţii se află şi înfiinţarea unor unităţi de preluare a producţiei de la producătorii individuali, precum şi a unor forme asociative implicate în mecanismele de funcţionare a pieţei cartofului. Strategia ministerului privind relansarea acestei culturi are drept ţintă anul 2013, când suprafaţa totală trebuie să scadă la 200 mii de ha, iar producţiile să crească la 23 t/ha.

Între 2001 şi 2009, în România au fost create 30 de soiuri româneşti, dintre care cele mai apreciate sunt Transilvania, Luiza, Dumbrava, Amicii, Magic, Speranţa. Ele se alătură celor mai cultivate soiuri autohtone, printre care se numără Roclas, Christian, Redsec, Suceviţa, toate obţinute înainte de 2000.

Valentina ŞOIMU

Date statistice furnizate de Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof şi Sfeclă de Zahăr (INCDCSZ) Braşov.

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
1164
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cartoful, mai mult decât a doua pâine a României > REVISTA LUMEA SATULUI

Cartoful, mai mult decât a doua pâine a României

Pentru zona montană din România, cartoful este chiar prima pâine. De asemenea, trebuie să facem precizările că, dacă acum câteva decenii cartoful se cultiva doar în câteva judeţe din zona montană şi cea premontană, acum se cultivă în toată ţara, inclusiv în cea de stepă şi silvostepă.

Nu mai există locuitor al satelor care să nu cultive cartof pentru consumul propriu din tot timpul anului. De asemenea, cultura cartofului în câmp pentru piaţă există în toată ţara. Este o dezvoltare a culturii cartofului în România care trebuie luată în considerare cu multă atenţie deoarece lucrurile au evoluat mult.

Cartoful, dincolo de prejudecăţile noilor nutriţionişti

Toată lumea consumă cartof, în diferite moduri de preparare. Regretatul dr. ing.T. Catelly, în lucrarea sa „Cartoful, banalitate sau miracol“, descrie 366 de reţete pentru mâncăruri din cartofi.

Este important de subliniat că, pe lângă faptul că ne potoleşte foamea, cartoful este hrănitor. În primul rând, prin conţinutul ridicat în hidraţi de carbon, tuberculul de cartof conţine circa 28% substanţă uscată, mai ales amidon şi restul apă. Din această cauză energia calorică este moderată: circa 80 kilocalorii la 100 g de pulpă comestibilă. Valoarea alimentară este însă mai mare. În primul rând, cartoful este foarte uşor digestibil, fapt pentru care este nelipsit din regimurile dietetice.

Precum carnea şi ouăle

Conţinutul în proteine al tuberculului de cartof este moderat, dar proteina este de foarte bună calitate. Astfel, cantitatea de 200 g de cartofi fierţi asigură organismului uman 16-18% din necesarul de proteină pentru 24 de ore. Din punct de vedere alimentar, tuberculii de cartof se pot compara cu carnea şi cu ouăle în alimentaţia omului.

Tuberculul de cartof conţine aproape toate vitaminele principale, mai ales vitamina B. Din această cauză, pentru lunile din a doua parte a iernii şi din primăvară cartoful este principala sursă de vitamine pentru organismul uman.

Nu trebuie neglijat faptul că, din punct de vedere alimentar, cartoful nu este un produs de sezon. Se consumă tot timpul anului, în diverse preparate alimentare, atât pentru oamenii sănătoşi cât şi pentru cei bolnavi, pentru copii, maturi şi bătrâni.

Preferatul gospodinelor

Este important să subliniem faptul că gospodinele iubesc cartoful şi datorită faptului că timpul de pregătire este scurt. Ele au însă unele pretenţii de la producătorii de cartof. Trebuie ca tuberculii să nu fie mici, dar nici prea mari, să nu fie vătămaţi sau cu porţiuni atacate de boli, să fie curaţi de pământ, iar pierderile prin decojire să fie cât mai reduse.

Cartoful se foloseşte în diverse forme de preparare şi semipreparare industrială, constituind o importantă materie primă pentru industrializare. Cu câţiva ani în urmă era folosit mai ales pentru industria amidonului şi a spirtului, fabricile fiind amplasate în judeţele mari cultivatoare de cartof. Din păcate, fabricile au fost vândute sau distruse.

Pe plan mondial, cartoful se transformă din ce în ce mai mult în preparate şi semipreparate industriale alimentare. Această tendinţă foarte accentuată în ţările dezvoltate începe să se contureze şi la noi. Transformarea cartofului în fulgi pentru piure, în chips-uri şi alte produse a creat o industrie nouă căreia trebuie să i se acorde atenţie. O strategie de dezvoltare în acest sens trebuie să se stabilească şi pentru ţara noastră.

Prof. dr. doc. Matei BERINDEI

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
912
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cartoful-pentru-samanta-a-devenit-nerent...

Cartoful pentru sămânţă a devenit nerentabil

Nu o spunem noi, ci producătorii. Dacă 2009 a fost considerat de către aceştia un an fără minister pentru că aici practic nu au mai avut cu cine discuta, 2010 este anul în care s-au trezit, ca şi ceilalţi agricultori români, fără niciun fel de ajutor. Cel mai mult resimt lipsa acestui sprijin producătorii de cartof pentru sămânţă, întrucât cultura nu este deloc una ieftină şi nici uşoară. A devenit nerentabilă, acesta fiind şi motivul pentru care tot mai mulţi o ocolesc. Printre cei care încă mai stau în cumpănă se află chiar domnul Ioan Benea, preşedintele Federaţiei Naţionale a Cultivatorilor de Cartof din România, cel care întreaga viaţă nu ştim să fi cunoscut o altă îndeletnicire.

Rămânem doar o piaţă de desfacere

Pentru început am vrut să ştim de la domnul Benea de ce în ultimii ani interesul pentru cartoful de sămânţă a scăzut atât de mult. Aşa am aflat că lipsa oricărei forme de sprijin pentru această cultură este principalul motiv pentru care investiţia, care poate ajunge şi la 25.000 de lei/ha, este greu de suportat de către producător. Puţini mai sunt cei dispuşi să îngroape aceşti bani pentru a sta doar la mila Domnului, când ar putea să-i ducă la bancă, să ia dobânda şi să stea liniştiţi. Investiţia este mare în primul rând din cauza preţului seminţei, acesta fiind şi motivul pentru care mulţi cultivatori nu o mai cumpără, alegând să-şi producă propriul material săditor, chiar dacă acesta în timp degenerează şi devine impropriu cultivării.

„Nu mai avem de ce să facem sămânţă în aceste condiţii“, ne spune domnul Benea. „Protecţia pentru producţia internă este zero, iar mai nou s-au tăiat subvenţiile pentru kilogramul de sămânţă certificată şi pentru tratamentele de purificare. Mulţi plătesc redevenţă pentru multiplicare, dar cultivă doar pentru producţia proprie, nu şi pentru piaţă! Asta au vrut cei de afară, să fim o piaţă de desfacere, nu un concurent!“ mai spune domnul Benea, care aşa îşi explică costurile mari cu multiplicarea, dar şi importurile masive de cartof care practic au invadat piaţa românească.

Dispar şi soiurile româneşti

Cel mai grav este că, odată cu desfiinţarea sectorului de multiplicare, dispar şi soiurile româneşti obţinute de către Staţiunile şi Institutele de cercetare în urma unui proces anevoios, care durează opt-nouă ani de zile. Efectele se vor vedea în următorii ani, când nu va mai rămâne nimic din întregul sistem de producere a seminţei. Chiar dacă în viitor vor fi bani, atunci nu vom mai avea de unde să cumpărăm sămânţă autohtonă, iar preţurile de achiziţie din Occident vor fi cu siguranţă corespunzătoare nepăsării noastre de acum.

Dacă în 1989 suprafaţa cultivată cu cartof pentru sămânţă era de 13.000 ha, în 2009 loturile semincere s-au restrâns la circa 1.700 de hectare. Având în vedere că de pe un hectar se obţin aproape 20 tone de sămânţă, producţia internă, certificată, s-a ridicat undeva la 34 mii de tone, adică necesarul pentru cultivarea a 10.000 de hectare. Acestora li s-au mai adăugat circa 2.000 ha cultivate cu sămânţă certificată străină. Având în vedere că aproximativ 60.000 ha sunt cultivate în ferme cu peste un hectar de cartof, iar restul până la 240.000 ha în gospodării de semisubzistenţă, se pare că restul suprafeţei se cultivă cu cartoful pe care fiecare îl obţine cum poate, din aceeaşi sământă pe care ţăranul o pune uneori şi câte zece ani la rând, mirându-se apoi că nu recoltează nici cât a băgat în pământ.

La ora actuală, în România mai puţin de 100 de fermieri produc cartof pentru sământă. Ei au în medie câte 150 ha, pe care multiplică aproape 100 de soiuri străine şi doar 6 româneşti. În afară de preţul pe care îl plătesc pentru sământa superelită adusă din afară, care cu tot cu transport ajunge undeva la 700 €/t, ei plătesc o redevenţă de 6 €/100 kg de sământă, adică 1.200 €/ha, dacă luăm în calcul un necesar de minimum 2.000 kg de sământă la hectar.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
1270

☐

Comentarii

☐

☐

1. taranu' -- (1-March-2010)pai ce sa mai comentam daca mesajele care nu va convin le stergeti...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cartoful-pentru-samanta-cat-a-mai-ramas-...

Cartoful pentru sămânţă. Cât a mai rămas? Ce şanse are?

Nu mai e de mult o noutate: situaţia producerii cartofului pentru sămânţă în România este catastrofală. În 2010, la nivel naţional, din cele 250.000 ha cultivate cu cartof numai 700 ha au reprezentat loturi semincere, în timp ce anul acesta ele nu depăşesc 400 ha. Oamenii plantează tuberculi de proastă calitate, de aceea şi producţia medie înregistrată la cartof este atât de mică. Pe scurt, aceasta ar fi drama cartofului. Care sunt de fapt cauzele obiective şi subiective care au condus la diminuarea suprafeţelor cu cartof pentru sămânţă ne spune doamna Luiza Mike, directorul Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Cultura Cartofului Târgu-Secuiesc.

Lebăda şi-a mutat cuibul în lanurile cu cartof

– Cum apreciaţi climatul ştiinţific şi tehnologic în care îşi desfăşoară astăzi activitatea staţiunea de la Târgu-Secuiesc?

– Adevărul este că, de la o vreme, ne descurcăm numai din veniturile proprii şi, trebuie spus, o ducem foarte greu. Nici până la această oră Legea cercetării nu a fost dezbătută în plenul Camerei Deputaţilor, după ce preşedintele a respins promulgarea ei. Proiectele de cercetare s-au finalizat anul trecut şi nu mai avem chiar nicio sursă care să provină de la stat.

Parteneriate publice private nu am îndrăznit să încheiem pentru că încă nu ştim care este cadrul legal şi acestea oricum vor putea fi încheiate numai cu avizul Academiei. Ele trebuie monitorizate pentru că vorbim de o cercetare care ţine de interesul naţional. Noi trebuie să urmărim mai întâi interesul nostru şi după aceea pe cel al firmelor private. Din experienţele de acest gen, care s-au făcut până acum în România, statul este cel care a avut mai mereu de pierdut. De aceea, ar fi mai bine ca statul să ne finanţeze şi să ne sprijine pentru ca noi să lucrăm pentru continuarea unor cercetări fundamentale şi de aplicaţie practică imediată.

Am rămas foarte puţini angajaţi, pe cercetători cu greu mai putem să-i ţinem, mecanizatorii şi-au găsit locuri de muncă mult mai bine plătite în sectorul privat şi au plecat. Încercăm să rezistăm pentru că ni se promite de câţiva ani că se va rezolva şi salarizarea unităţilor de cercetare. Este păcat să nu se rezolve această problemă pentru că, aşa cum spuneam, mai suntem puţini oameni şi vreau să cred că acei care am rămas suntem chiar cei mai valoroşi.

Soiuri bune, dar puţin promovate

– Sunteţi un cercetător recunoscut astăzi în toată ţara pentru realizările în materie de creare de soiuri: puteau fi ele mai multe, mai bune? Care este nivelul lor competitiv?

– Eu susţin că este unul foarte bun. Dar, din păcate, nu am avut niciun sprijin pentru a promova aceste soiuri. Resursele pe care le-am avut, şi aşa puţine, le-am dirijat spre creare, spre rezolvarea problemelor stringente din câmp, şi mai puţin spre promovare. Sistemul naţional de producere a cartofului de sămânţă a avut mult de suferit din cauza dezorganizării din sistemul funciar şi al divizării excesive a suprafeţelor.

Soiurile sunt foarte multe şi sunt bune dacă avem în vedere scopul pentru care au fost create. Staţiunea de la Târgu-Secuiesc a avut ca obiectiv obţinerea de soiuri pentru industrie, dar am creat şi pentru consum de toamnă-iarnă. În ultima vreme, din cauza schimbărilor climatice, dar şi a sărăciei, în România se solicită mai mult cultivarea soiurilor timpurii care consumă mai puţine îngrăşăminte chimice şi se recoltează mult mai repede, necesitând prin urmare mai puţine tratamente împotriva bolilor şi dăunătorilor. Dar, din acest motiv, şi producţia soiurilor timpurii este mai mică decât la cele de toamnă.

Noi avem soiuri competitive, create la Târgu-Secuiesc, cu potenţial mare de producţie chiar şi de 70 de tone, dar şi cantitatea de îngrăşăminte care trebuie aplicată este mare datorită perioadei lungi de vegetaţie. Şi asta se întâmplă nu numai la soiurile noastre, ci în general la cele de toamnă-iarnă. Iar una dintre marile probleme specifice ţării noastre este că pentru a asigura fertilizarea cu raportul de substanţă activă necesar unei culturi de cartof administrarea se poate realiza abia în patru treceri. Şi asta pentru că suntem deficitari în România în îngrăşăminte chimice cu potasiu pe care trebuie să le aducem din Austria. Dar ne lipsesc şi cele cu fosfor, întrucât combinatele noastre chimice fie au dispărut, fie nu mai formulează decât îngrăşăminte solicitate la export.

Un handicap numit concurenţă neloială

– Să fie oare mai bună gena cartofului olandez, nemţesc, francez decât cea a cartofului românesc?

– Nu, categoric nu. Ei ne-au invadat prin politica de promovare şi de valorificare a cartofului pentru sământă. La noi era subvenţionată producţia de cartof, dar ca să o încasezi trebuia să faci dovada plăţii. Asta în timp ce olandezul vine cu sământă cu plata în două rate: jumătate în primăvară, jumătate la recoltare. Or noi din start nu am putut valorifica în acest fel sământa, pentru că eram constrânşi. Trebuia să arătăm dovada achitării în întregime a cantităţii de cartofi vândute. Aşadar am avut de la început de-a face cu un handicap, autorităţile noastre susţinând printr-o politică ciudată concurenţa neloială privind valorificarea producţiei de sământă naţionale.

– Ştim câte ceva despre greutăţile pe care le-aţi întâmpinat în ultimii ani în procesul de creare şi multiplicare a soiurilor. Dintre cele pe care le-aţi obţinut, care socotiţi că ar fi cele mai valoroase?

– Printre cele mai valoroase, şi care se află în sistemul naţional de producere, se numără Redsec roşu, Coval şi Milenium, soiuri albe. Aşa cum spuneam, multe dintre ele sunt valoroase, dar la noi problema o reprezintă lipsa banilor pentru promovare. De-abia anul acesta, cu ocazia Simpozionului Naţional „Ziua verde a cartofului“, dorim să lansăm un soi pe piaţă, Gared. Acesta se află în sistemul naţional de înmulţire şi a avut foarte mare succes la producătorii autohtoni.

Sământă certificată, de domeniul trecutului

– Care este ponderea soiurilor pur româneşti în totalul suprafeţelor cultivate cu cartof?

– Undeva la 5%, numai atât. E foarte puţin şi asta se întâmplă numai din cauza faptului că nu mai sunt unităţi care să producă sământă certificată. Doar cele de cerce-tare se mai ocupă cu acest lucru şi au rămas şi acestea puţine: Institutul de Cercetare de la Braşov, noi - staţiunea de la Târgu-Secuiesc şi staţiunea de la Miercurea-Ciuc. Din păcate, toate aceste unităţi au avut probleme cu Clavibacter-ul şi aşteptăm să avem şi noi într-o bună zi laboratoare pentru înmulţire rapidă, să putem multiplica materialul biologic pe care îl avem. Adevărul este că din 2008 nu ni s-a mai alocat niciun ban pentru investiţii şi dotări de care avem mai mare nevoie decât de orice altceva..., cu siguranţă mai mult decât de săli de sport.

Când ştie că suntem atât de săraci, guvernul ar trebui să stabilească nişte priorităţi la nivel naţional. Siguranţa alimentară ar trebui să fie obiectivul principal, or ele sunt cu totul altele.

– Dumneavoastră, ca om de ştiinţă, aveţi convingerea că toată sământa care se vinde astăzi pe piaţă întruneşte cerinţele calitative, fitosanitare?

– Nu, dar nici nu are cum să fie aşa pentru că nu e sământă. Gândiţi-vă că anual se plantează peste 200.000 ha, stocul de sământă pe 2010 a fost de 12.000 de tone, iar importul nu a depăşit 5.000 de tone anul acesta. Or cantitatea este infimă pentru suprafeţele despre care discutăm. Cât priveşte anul acesta, nu vor fi mai mult de 400 ha cultivate cu cartof pentru sământă.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
820

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cartoful timpuriu de „Lunguleţu“

Lunguleţu reprezintă de multă vreme o localitate de referinţă pentru cultivarea cartofului. Deşi se pare că soiurile prin care s-au impus mai ales pe pieţele capitalei au cam dispărut, ţăranii de aici s-au repliat rapid, orientându-se spre altele mult mai productive, dar nu tocmai de aceeaşi valoare alimentară. Ei îşi pot procura acum sămânţa de prin părţile Covasnei, unde se mai cultivă în aşa-numitele zone închise. Adică în perimetre în care se aplică cu stricteţe regulile de producere a cartofului de sămânţă. La data când dăm tiparului aceste rânduri, la Lunguleţu cartofii se află în pământ şi se aşteaptă răsărirea lor de la o zi la alta. Bătălia pentru timpurietate este esenţială. Fiecare zi câştigată la recoltare înseamnă pentru oameni un profit care le răsplăteşte din plin eforturile făcute în iarnă şi la începutul primăverii pentru pregătirea cartofilor timpurii. Concludent în acest sens este şi dialogul purtat cu unul dintre cei mai buni profesionişti din zonă în materie de cartofi timpurii. Este vorba despre inginerul Stan Ştefan, în dubla sa calitate de îndrumător agrotehnic şi cultivator. Să-l ascultăm.

Cooperativa Interagro Lunguleţu

Stan Ştefan este membru al Cooperativei Interagro Lunguleţu. Cei 27 de membri ai asociaţiei cultivă anual împreună în jur de 330 ha de cartof, din care cca 80% este timpuriu, fiind urmat în succesiune mai ales de varză şi ardei. Marele avantaj al asocierii lor este acela că achiziţionează la comun sămânţa şi produsele fitosanitare, pe care, fiind vorba de cantităţi mari, reuşesc să le scoată la un preţ mai bun. Dacă găsesc şi beneficiari, atunci valorifică şi producţia tot la comun. De cele mai multe ori însă aceasta merge în aşa-numita piaţă de gros din Lunguleţu unde, frumos stivuită, aşteaptă intermediarii. Preţul la care au vândut anul trecut – 0,5-0,7 lei i-a demoralizat pe mulţi dintre producători, cu atât mai mult cu cât în piaţă cartofii ajungeau la 2,5-2,8 lei. Fiecare dintre ei are o capacitate de păstrare de 15-20 de tone, dar asta nu-i ajută prea mult, întrucât acestea nu întrunesc condiţiile optime. De aceea intenţia lor este să construiască un spaţiu de depozitare modern, de care să se folosească toţi membrii asociaţiei. Acesta este principalul motiv pentru care s-au decis să devină grup de producători, dosarul lor fiind depus pentru recunoaştere la DADR Dâmboviţa.

Forţarea, elementul-cheie

Stan Ştefan a plantat anul acesta cartof timpuriu pe 10,3 ha. La sfârşitul lui martie, momentul realizării acestui material, se grăbea deja să încheie plantatul, întrucât ploile anunţate riscau să-i strice planurile. În mare parte sămânţa a fost achiziţionată de la producătorii certificaţi din Covasna şi foarte puţină din import, asta din cauza preţurilor prea mari. Nu a avut probleme cu starea de sănătate a seminţei, deşi, tot din cauza costurilor prea mari, dar şi a remanenţei de substanţe a hotărât să elimine tratamentele la tuberculi. Cultivatorii din zonă făceau şi ei acest tip de tratamente cu un insectofungicid utilizat în combaterea gândacului din Colorado, a afidelor şi a rizoctoniozei, dar au renunţat.

Pentru a obţine o producţie timpurie şi, implicit, un preţ mai bun de valorificare, tuberculii au fost puşi la iarovizat într-un spaţiu special, unde cultivatorul a controlat atent lumina şi căldura. Marea majoritate a cultivatorilor din Lunguleţu realizează forţarea tuberculilor în solarii. După aproximativ 10-15 zile, când aceştia au încolţit, tuberculii mai mari de 45-55 mm au fost secţionaţi, iar căldura şi umiditatea au fost ridicate pentru a forţa apariţia rădăcinilor. Înaintea plantării, specialistul a aplicat 10-12 tone de gunoi de grajd şi a pregătit terenul cu freza. Plantarea se face mecanizat, cu maşina de plantat pe 2 sau 4 rânduri, folosindu-se 2,3-2,8 t/ha de sămânţă.

Sănătatea oamenilor, mai întâi de toate

După plantare, are loc rebilonarea şi se erbicidează folosindu-se produse precum Sencor, Danco sau Metripaz, în doză de 500 g/ha. Inginerul şi-a propus să facă cât mai puţine tratamente contra bolilor şi dăunătorilor din cauza remanenţei mari a substanţelor, lucru care, spune el, în alte părţi nu este luat în considerare. El susţine că sunt plantaţii comerciale unde, pe lângă numeroasele tratamente fitosanitare, se fac şi stimulări pentru a creşte mai mult timpurietatea. „La noi în zonă partea bună e şi că lipsesc banii efectuării acestor tratamente cu remanenţă mare, dar asta nu înseamnă că producţiile sunt întotdeauna mai mici“, spune domnul Stan. El are în vedere un singur tratament contra dăunătorilor, efectuat de regulă cu Calypso 80 ml/ha, iar mana, fuzarioza şi alternaria le combate cu Bravo 200 ml/100 l apă, Ridomil 30g/6 l apă/100 mp şi Antracol 1,5-2,5 kg/ha.

În total, înfiinţarea şi întreţinerea culturii se ridică la 11-12 mii de lei, costul ridicat reflectându-se mai ales în sămânţă, dar şi în preţul motorinei. Eficienţa economică, spune inginerul, depinde mult de momentul recoltării. Cu cât recoltezi mai timpuriu, cu atât preţul de vânzare este mai bun, dar şi producţia mai mică. Anul acesta estimează că preţul cartofilor timpurii va fi bun în prima decadă a lunii iunie. Însă, în general cel oferit de producătorul direct se va situa undeva la 40% din cel pe care îl vom găsi noi, consumatorii, la raft sau pe tarabă.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
3452

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cartoful, tot mai bolnav

Cartoful se află în mare suferinţă. Vorbim în special de cel pentru sământă care nu beneficiază de niciun sprijin financiar, deşi înfiinţarea şi întreţinerea unui hectar se ridică la cca 25 mii de lei. Preţul seminţei face ca mulţi dintre cultivatori să nu o mai cumpere, alegând să-şi producă propriul material săditor, chiar dacă acesta în timp degenerează. O nouă boală înrăutăţeşte situaţia şi aşa gravă a cartofului. În urma atacului putregaiului inelar, căci despre el este vorba, au mai rămas cantităţi nesemnificative de seminţe de cartof certificate spre a fi cultivate.

Sământa, cea mai afectată

Aşa cum spunea recent domnul Ioan Benea, preşedintele Federaţiei Naţionale „Cartoful“ din România, „doar pentru 60 de mii ha din cele 160 de mii acoperite cu această cultură s-au obţinut anul trecut subvenţii. Restul suprafeţelor au fost bântuite de mană şi de tot felul de boli. Lipsiţi de posibilitatea de a face tratamentele necesare, mulţi dintre producători s-au trezit cu plantele compromise în totalitate. Mai mult, din cele 870 ha de cartofi pentru sământă, multe au fost introduse în carantină“, mai spune domnul Benea. Duşmanul principal s-a dovedit a fi nemilosul clavibacter michiganensis (putregaiul inelar), adus se pare pe căi lăturalnice în ţară. „Vama e vraişte, spunea dl Benea, aşa că au intrat destui cartofi nefacturaţi şi fără avize de însoţire”. În plus, mulţi producători au folosit la înfiinţarea culturilor cartofii mici, de consum. O asemenea situaţie e valabilă atât la Braşov cât şi la Covasna şi Sibiu, dar nu numai acolo.

Bolile care fac ravagii

Doamna ing. Adriana Iliu, coordonatorul activităţii Unităţii Fitosanitare Sibiu, făcea precizări în acest sens. „Clavibacter a făcut ravagii atât în Germania, cât şi în Franţa, Belgia, Austria, Danemarca, Polonia, Spania, Anglia, Olanda, aşadar aproape în întreaga UE, şi a poposit în 2003 în România. Contaminarea nu poate fi depistată decât la recoltat şi poate fi confundată cu mana sau seceta. Tuberculii se deteriorează treptat sub efectul putregaiului inelar. În alte zone, ca de exemplu la Suceava, a ajuns să acţioneze şi putregaiul brun care este tot atât de distructiv. Boala nu poate fi combătută, dar cartofii respectivi pot fi consumaţi prin fierbere la 70°C. De sământă nu mai poate fi vorba.“ Dacă se depistează câţiva tuberculi contaminaţi într-un depozit se distruge întreaga cantitate. Tot astfel, dacă ai 2 ha carantinate în câmp trebuie să renunţi la întreaga suprafaţă contaminată şi timp de 5 ani nu mai poţi să plantezi cartofi acolo.

Greşeli care costă

Mulţi cultivatori, din dorinţa de a câştiga cât mai mult, au semănat cartofi după cartofi, deschizând astfel calea tuturor bolilor şi dăunătorilor. Potrivit statisticilor întocmite în urma controlului UF Sibiu, la 53 de producători s-au depistat peste 73 ha de cartofi contaminate cu clavibactrer numai în anul 2010-2011, faţă de 11,2 ha cu un an înainte şi numai 2,5 ha în 2005-2006. Cum se vede, bacteriile se înmulţesc îngrijorător.

Ce-i de făcut ca să nu ne trezim cu întreaga suprafaţă de cartofi infestată? Federaţia Naţională „Cartoful” a propus ministerului un proiect de lege pentru subvenţionarea producătorilor care au culturi afectate. Este vorba de un sprijin de 1,2 lei per kilogram începând din toamna acestui an şi se pare că există chiar promisiuni în acest sens. Să sperăm că acest proiect va prinde viaţă. Altfel, România riscă să cultive numai cartofi de sământă şi să importe întreaga cantitate necesară.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
1235
□
Comentarii
□
□
1. Romeo Lugovoiu -- (17-March-2011)Privitor la samanta de cartofi,sfatuiesc toti cultivatorii sa prafuiasca samanta de cartofi cu var nestins si nu vor avea probleme nici cu samanta si nici cu recoltatul.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cartoful transgenic: pe când şi în România? > REVISTA LUMEA SATULUI

Cartoful transgenic: pe când şi în România?

Amidonul este folosit pentru hrana omului, a animalelor şi ca materie primă în unele industrii: hârtiei, textilă etc.

O creaţie pur BASF

Pornind de la aceste proprietăţi multiple s-a încercat ameliorarea calităţii amidonului la cartof şi porumb, principalele surse de amidon. Mai întâi, prin metodele convenţionale. Fără succes. Apoi, pentru ameliorarea producţiei şi calităţii amidonului s-a recurs la metode specifice biotehnologiei, procedându-se la modificarea genelor care codifică enzimele responsabile pentru sinteza acestui polimer. Prin modificare genetică, BASF Plant Science a creat cartoful Amflora, cu un amidon alcătuit în proporţie de 100% din amilopectină. Conform BASF, obţinerea cartofului Amflora a fost inspirată de industria europeană a amidonului. Europa produce aproximativ 2 milioane tone de amidon de cartof în fiecare an. O mare parte din acest amidon este folosită în scopuri tehnice, în industriile hârtiei, adezivilor şi textilă, iar deşeurile se folosesc pentru hrana animalelor. Conform opiniei Autorităţii Europene pentru Siguranţa Alimentelor (EFSA), Amflora este la fel de sigur ca orice alt cartof pentru oameni, animale şi mediu. De asemenea, EFSA a reconfirmat faptul că prezenţa genelor marker care conferă rezistenţă la antibiotice în cartoful Amflora nu reprezintă un risc pentru mediu sau pentru sănătatea oamenilor şi animalelor.

Avizul Uniunii Europene

Cultivarea cartofului Amflora în UE a fost aprobată în anul 2010. Este cultivat în Suedia (80 ha), Germania (20 ha) şi Republica Cehă (150 ha). Ţările care posedă o industrie a amidonului din cartof, care ar putea fi interesate de acest produs, sunt Franţa, Danemarca, Olanda, Polonia, Suedia, Austria şi Finlanda. Cultivarea Amflora şi obţinerea amidonului se va face în sistem închis. Mai precis, BASF va încheia contracte cu fermierii şi cu cei din industria amidonului. Sămânţa va fi furnizată direct fermierilor, iar culturile vor fi izolate de culturile cartofului convenţional. Tuberculii de cartof Amflora vor fi recoltaţi, stocaţi şi, în final, transportaţi la fabricile de amidon care fac parte din sistemul închis.

Principalele beneficii

Beneficiile utilizării cartofului Amflora pentru femierii şi pentru industria amidonului din Europa au fost estimate la 100-200 milioane de €/an. La rândul său, BASF se aşteaptă să obţină din licenţierea cartofului Amflora venituri de 20-30 milioane de €/an.

Austria, Italia, Malta şi Bulgaria au fost împotriva deciziei de aprobare a cultivării cartofului Amflora în Uniunea Europeană. Ca de obicei, Austria a anunţat că va interzice cultivarea unei plante modificate genetic. Pe de altă parte, Franţa încearcă să tragă de timp, solicitând cercetări suplimentare. În România nu se mai foloseşte cartoful ca materie primă pentru industria amidonului. Nici fabricile şi nici instalaţiile pentru spirt nu mai lucrează cu cartof. Introducerea în cultură a cartofului Amflora ar putea furniza beneficii fermierilor români, industriei amidonului şi altor industrii (hârtiei, textilă, construcţii), care ar optimiza o serie de procese economisind energie şi apă.

Prof. univ. dr. Elena Marcela Badea

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
1156

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

caruz-infrunta-garda-de-mediu_970.html

Imprimati articolulCaruz înfruntă Garda de Mediu

Aflat sub tirul încru-cişat al organiza-ţiilor ecologiste, al Gărzii de Mediu Brăila şi al brăilenilor, omul de afaceri Gheorghe Caruz este somat să rezolve problema disconfortului olfactiv generat de duhoarea porcină ce vine dinspre platforma complexului pe care-l patronează.

Deşi admite existenţa problemei, Caruz nu şi-o asumă. „Să găsim soluţii să nu mai fie miros în oraş, problemă care e o ruşine pentru mine, deşi eu n-am nicio vină. Mirosurile nu vin de la complex, pentru că ar trebui să miroasă tot anul. Eu nu zic că trebuie să suportăm mirosurile, dar să se facă intervenţie la Ministerul Mediului să primim fonduri. Legislaţia europeană nu sancţionează mirosul. În Germania, ţara cea mai tare în mediu, miroase de rupe o lună de zile primăvara şi o lună toamna, când se împrăştie dejecţiile pe câmp.“

În replică, directorul coordo-nator al Gărzii de Mediu Brăila, Marian Dragomir, a fost extrem de tranşant. „Problemele identificate de noi în urma controa-lelor sunt: mirosul dezagreabil rezultat în urma activităţii specifice de creştere a porcilor; poluarea apelor fluviului Dunărea cu ape uzate încărcate de poluanţi organici proveniţi de la complexul mai sus menţionat; poluarea atmosferei cu emisii de gaze poluante şi pulberi rezultate din diverse activităţi de pe amplasamentul fermei de porci.“

La Agrimat Matca, problema mediului e rezolvată

În timp ce Gheorghe Caruz temporizează soluţionarea problemei mediului la Complexul său de porci aflat la doar un kilometru de Brăila,SC Agrimat Matca a rezolvat-o deja. „Evacuarea dejecţiilor se face prin capătul din nord sau sud acţionat de un tractor.

Toată suprafaţa limitrofă fermei, în jur de 300 de ha, o fertilizăm atât cu dejecţii lichide, cât şi solide. Avem toate autorizaţiile de mediu, care sunt conforme cu normele Uniunii Europene. Pânza de apă freatică este sănătoasă şi nu mai avem niciun fel de probleme cu mediul. Stăpânim acest fenomen care a fost o problemă până în 2007. Platforma, instalaţia şi separatorul ne-au costat 9 miliarde, fiind finanţate din surse proprii“, a declarat Gavrilă Tuchiluş, general manager SC Agrimat SA.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
740

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Casa Karol, un vis pentru orice turist

Doar cine n-a văzut Ceahlăul nu se poate îndrăgosti de frumuseţile lui, de flora şi fauna acestei zone mirifice. Poate nu întâmplător cei mai inventivi iubitori ai naturii au ales ca oportunitate de afaceri agroturismul în zonă. Am descoperit una şi am ţinut să aflu amănunte.

O pensiune europeană

– V-am văzut în multe locuri prezentându-vă serviciile. M-a surprins pledoaria dumneavoastră pentru a investi în România… turistică, cu atât mai mult cu cât româna pe care o vorbiţi este puţin… alterată. De fapt, cine şi de unde sunteţi?

– Mă numesc Karol Lipard. Deşi sunt originar din Germania, România este locul unde mi-am întemeiat o familie. Împreună cu soţia mea am hotărât să dezvoltăm o afacere şi am considerat că cel mai potrivit ar fi să înfiinţăm o pensiune agroturistică, la poalele Ceahlăului. Am vrut ca oamenii ce ne trec pragul să vadă cât de simplă şi cât de frumoasă este viaţa la ţară. Aşa a luat naştere pensiunea Casa Karol.

Pe lângă pensiune am construit şi o fermă care să ne asigure producţii de origine animală şi vegetală. Astfel, puteam pune pe masa turiştilor cazaţi la noi produse sănătoase şi naturale. Aproape 85% dintre produsele oferite clienţilor sunt obţinute în ferma noastră. Primul lucru pe care îl avem în vedere atunci când găzduim pe cineva este să îl facem să se simtă ca acasă şi să ne asigurăm că va avea plăcerea de a reveni. Meniurile noastre sunt variate şi sunt concepute să satisfacă mai multe gusturi.

Avem meniuri tradiţionale moldoveneşti, dar şi germane, fiind apreciate atât de românii din Ceahlău, cât şi de turiştii din alte regiuni. Cât despre mâncarea moldovenească, aceasta se află pe lista de mâncăruri a pensiunii, întrucât soţia mea s-a născut şi a crescut în Moldova.

Mai ales bucureştenii…

– Din ce colţuri ale ţării vin oamenii pentru a admira Ceahlăul?

– Din toată ţara, dar cei mai mulţi vin din Capitală. Sătui de aglomeraţia şi stresul din mediul urban, bucureştenii se îndreaptă spre zonele mioritice ale ţării, spre peisajele ei armonioase şi, de ce nu, spre agricultură. Sunt tot mai mulţi cei care aleg să îşi petreacă vacanţele la pensiunile agroturisitice. Oamenii au început să aibă o înţelegere mult mai profundă a conceptului de produs sănătos. Iar noi garantăm clientului nostru că toate preparatele ce se pun pe masă sunt sănătoase şi naturale. Gustul pe care îl au acestea este garanţia noastră că oamenii ne vor mai călca pragul.

Noi am învăţat să trăim cu natura, să iubim plantele şi ani-ma-lele, să le îngrijim aşa cum se cuvine. Încercăm să inoculăm aceste sentimente şi turiştilor care vin la noi şi care nu au posibilitatea de interacţiona atât de des cu animalele şi cu natura. Satisfacţia vieţii pe care o ducem este enormă şi este împlinită şi de mulţumirea turistului care a fost găzduit la noi.

Bucuria de a-i revedea

– România este o ţară foarte frumoasă prin varietatea formelor de relief şi prin peisajele sale spectaculoase. Vin în această regiune şi turişti din afara graniţelor?

– Este adevărat, frumuseţile ţării noastre au atras şi turişti din străinătate. De aproape patru ani ne-au trecut pragul şi turişti din Israel, Germania ş.a., iar după vacanţa petrecută aici, abia aşteaptă să revină la noi.

– De ce spaţiu dispune pensiunea Casa Karol?

– Deocamdată, avem zece camere duble, dotate cu toate utilităţile şi condiţiile necesare conceptului de confort. Avem, de asemenea, un living spaţios unde pot încăpea 30 de persoane. Pentru zilele călduroase de vară avem o terasă, un foişor şi un loc de joacă pentru copii. Avem însă în vedere extinderea pensiunii. Am început deja lucrările în acest sens şi sperăm să le terminăm cât de curând.

Totul, cu fonduri proprii

– Pentru ca o astfel de afacere să poată fi concretizată şi mai apoi să fie sustenabilă este nevoie de investiţii serioase. De unde aţi avut banii necesari pentru a demara şi finaliza acest proiect?

– Resursele folosite pentru conceperea şi punerea în practică a acestui proiect au fost personale, nu am vrut să apelez la bănci pentru că, în opinia mea, asta ar fi echivalat cu punerea ştreangului de gât. Apelarea la servi-ciile bancare implică un risc serios, iar incapa-citatea de plată a ratelor poate duce la ruinarea muncii de o viaţă. A fost un risc pe care nu am vrut să mi-l asum. Cât despre programele implemen-tate de stat, aproape trei ani de zile am încercat să accesez un fond european, însă rotiţele ce pun în mişcare mecanismul birocratic se învârtesc greu. Primii trei ani au fost cruciali pentru bunăstarea şi prosperitatea pensiunii, dar am reuşit.

Meniul, numai din produse naturale

– Înţeleg că aveţi şi o fermă proprie aferentă pensiunii.

– Este o fermă mică, dar cu un potenţial mare. Sub acoperişul ei creştem două vaci, 40 de oi, porci, curcani, dar şi iepuri, câini, pisici. Avem toate animalele care trebuie să trăiască pe prispa omului, cum s-ar spune. În lipsa propriei noastre ferme ar fi fost greu să facem rost de toate produsele naturale pe care le servim clienţilor. Oamenii de aici nu mai cresc multe animale. Doar bătrânii mai au câte un animal două, dar le lipseşte forţa de a mai munci. Cât despre tineri, aceştia ori sunt plecaţi din ţară, ori găsesc ruşinos să mai fie ţărani. Este păcat, pentru că au toate resursele, iar mulţumirea pe care ţi-o aduce acest statut este minunată.

– Care sunt meniurile principale pe care le oferiţi turiştilor dumneavoastră?

– Diferitele sortimente de ciorbă: de fasole boabe, de legume şi ciorba de primăvară, aşa cum am denumit-o eu, care este făcută din primele legume şi zarzavaturi apărute primăvara într-o grădină. Este o adevărată minunăţie. Mai facem şi ciorbe din viţel, de porc sau de găină.

Al doilea fel de mâncare îl constituie tot felul de fripturi. Acestea nu sunt sofisticate, dar sunt gustoase. În meniul nostru sunt incluse friptura de miel, pieptul de miel umplut, viţel cu ceapă sau purcel cu ceapă, cotlet ţigănesc preparat la cuptor cu sos picant şi păstrăv specific regiunii noastre. Nelipsite de la pensiunea Casa Karol sunt şi salatele. Aici puteţi gusta salate din ciuperci de toamnă, râşgovu şi ghebele, proaspete sau marinate.

La desert, încercăm să combinăm, de asemenea, stilurile moldoveneşti şi germane. Sunt foarte apreciate tartele din fructe de pădure, plăcintele cu brânză şi cozonacul preparat în casă. Şi pentru că toate aceste bunătăţi merg cu o băutură bună, le oferim clienţilor noştri vinuri de calitate, pur naturale.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1790

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Imprimati articolulCasa memorială Fănuş Neagu, în „stand by“

La doar o lună de la publicarea în revista Lumea Satului a unui amplu material despre comuna Gradiştea, universul copilăriei „frumosului nebun“ al literaturii române contemporane, Consiliul Judeţean Brăila a analizat, în cadrul unei şedinţe ordinare, cererea scriitorului Fănuş Neagu vizând reabilitarea casei bătrâneşti şi transformarea acesteia în muzeu sau casă memorială.

Susţinută de consilierul Viorel Mortu şi de arhitectul-şef al Brăilei, Costel Drăgan, propunerea nu l-a „cucerit“ şi pe preşedintele CJ Brăila, Gheorghe Bunea Stancu. „Cine va ajunge acolo, în afară de 3-4 copii pe care-i ia cu arcanul de la şcoală?“, a întrebat retoric Stancu, care are mari dubii în privinţa oportunităţii alocării de la buget a sumei de două miliarde pentru lucrările de reabilitare.

Proaspăt „uns“ inspector şcolar general, Viorel Mortu are însă o părere diferită de cea a şefului CJ. „După Istrati, este cel mai reprezentativ scriitor contemporan pe care l-a dat Brăila. Ar fi o onoare pentru judeţul nostru să poată oferi sistemului muzeal naţional casa memorială“, a declarat profesorul Viorel Mortu.

Potrivit preşedintelui CJ Brăila, Gheorghe Bunea Stancu, cererea scriitorului Fănuş Neagu va fi redezbătută într-o viitoare şedinţă extraodinară, după o evaluare exactă a costurilor necesare unui asemenea proiect.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
905

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Casa noastră de la ţară

Dialog despre stilul arhi-tec--tonic şi calitatea construcţiilor cu ing. Marian Anisie, şeful Inspectoratului Teritorial în Construcţii – Sud Muntenia.

„Legea este lege şi pentru instituţiile statului“

– Dle inspector-şef, ştim că aţi fost numit recent în funcţie, iar în răspunderea dvs. se află activitatea în domeniu în cele şapte judeţe din regiunea de Dezvoltare Sud Muntenia, respectiv Argeş, Călăraşi, Dâmboviţa, Giurgiu, Ialomiţa, Prahova şi Teleorman. O întrebare simplă: vă plac casele care se ridică în satele din zona dvs.?

– Sincer şi cu regret, nu. În multe locuri nu prea întâlnim case care să placă ochiului şi, mai ales, să răspundă şi confortului modern. Nu se mai respectă stilul românesc şi nici acea îmbinare armonioasă a stilului tradiţional cu cel modern, european.

O inspiraţie atipică

– Chiar aşa, stilul românesc, îndrăgit atât şi de europeni, a fost abandonat?

– Se poate spune şi aşa. De aproape două decenii, casele care se ridică la ţară, fie de localnici, fie de orăşeni (în acest caz mulţi sunt bucureşteni) sunt parcă, cel mai adesea, construite după o altă modă. Vorbesc, în special, nu numai despre cele ridicate pe Valea Prahovei, a Ialomiţei ori a Argeşului, case care arată a fi nu de pe la noi, ci de prin Italia, Spania, Franţa ori Germania. Făcute după capul oamenilor care au lucrat sau mai lucrează pe acolo, chiar în construcţii.

Complicitate păgubitoare

– Cum credeţi că s-a ajuns aici?

– Prin eludarea sistematică a Legilor nr. 50/91 şi nr. 10/95, republicate. Cu îngăduinţa şi chiar cu complicitatea birourilor locale de urbanism, care dau avize după cum vor beneficiarii. Aproape niciun birou local din comune nu are arhitect, iar de unii primari ce să mai spunem?

– Bine, dar proiectele sunt făcute de arhitecţi?

– Da, dar de cei de la oraş. Aceştia răspund la comanda celui care-l plăteşte şi nu invers. Nu sunt oferite variante de construcţie în care să fie prezentă arhitectura tradiţională. Proiectele sunt adesea modele aproape copiate din diferite ţări.

– Şi nu vede nimeni? Dvs. ce faceţi ca instituţie specializată a statului?

– Din păcate, multe primării nu se mai implică în domeniul legisla-ţiei în construcţii. Aşa se face că apar astfel de case cu forme ciudate, cu turnuleţe, unele chiar urâte, ca să spunem doar atât. Noi nu dăm avize şi vedem adesea când casele sunt gata. Am inter-venit când am fost sesizaţi. În 2008 am aplicat amenzi de peste un milion de lei vechi, dar nu acesta este scopul nostru, ci, îndrumarea!

Amenzile nu rezolvă vreo problemă. Şi unitatea noastră ar fi trebuit să facă apel la lege; inspectorii noştri să fie mai fermi; să obligăm admi-nistraţiile locale să fie mai exigente cu avizarea proiectelor pentru locuinţe. Suntem datori să fim alături de săteni şi de acei orăşeni care vor case noi, la ţară.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
986

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

casa-viorel-moeciu-de-jos_l1361.html

Imprimati articolulCasa Viorel, Moeciu de Jos

Construită pe structura unei clădiri naţionalizate, cu arcade proeminente, ce poartă parfumul începutului de secol XX, Casa Viorel din Moeciu de Jos este locul ideal pentru relaxare. Având o poziţie privilegiată, fiind situată pe strada Principală a splendidei aşezări turistice situate în „coasta“ Branului, pensiunea dispune de patru camere duble, 3 băi şi o bucătărie complet utilată.

Confortul e sporit de atmosfera caldă şi primitoare realizată încă de la intrare de cei trei membri ai familiei Chiţu, dar şi de spaţiosul living cu şemineu al pensiunii cotate la 2 margarete. În vasta grădină cu livadă din spatele pensiunii, ce oferă o splendidă panoramă a munţilor din apropiere, turiştii dispun de un grătar acoperit, parasolar, dar şi de un hamac pentru amatorii de senzaţii rustice.

„Fie că s-au cazat doar o noapte, în drumul lor spre sau dinspre litoral, fie că au petrecut un sejur de o săptămână, turiştii s-au declarat extrem de mulţumiţi de serviciile noastre. Demn de menţionat este şi faptul că pensiunea noastră dispune şi de hidrofor, astfel încât turiştii noştri nu sunt privaţi de o condiţie esenţială pentru confortul lor, aşa cum se întâmplă în cazul altora din zonă“, a declarat Viorel Chiţu. Turiştii au la dispoziţie şi o parcare amenajată în curtea interioară a pensiunii. Aşadar, pentru o vacanţă perfectă, Lumea Satului vă recomandă Casa Viorel. (C.M)

Casa Viorel
Adresă: Moeciu de Jos,
Str. Principală, nr. 256
Administrator: Cristian Chiţu
Tarif practicat: 50 lei cameră/zi
Telefon: 0745.910.798.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
1151

˚Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Castanul, sursă de sănătate

Îi întâlnim aproape în fiecare colţ de parc, iar uneori chiar şi la marginea pădurilor. Ne adăpostim la umbra lor răcoroasă, fără să ştim că, pe lângă frumuseţea lor sălbatică, aceşti copaci pot avea şi efecte terapeutice asupra organismului nostru. Este vorba de Aesculus Hippocastanum, un arbore originar din Asia Mică, care este cunoscut la noi sub denumirea de castan porcesc. Specialiştii în silvoterapie spun despre energia castanului că dezvoltă fantezia oamenilor, dar că atunci când cineva petrece un timp îndelungat lângă acest arbore poate avea chiar halucinaţii.

Proprietăţile terapeutice ale castanului sunt foarte valoroase, fiind confirmate din punct de vedere clinic. Totodată, castanul are şi efecte remineralizante, tonice, utile mai ales în convalescenţe, efecte tonice musculare, nervoase şi tonic venoase, protejează acidul hialuronic din piele şi normalizează secreţia glandelor sebacee. Spre exemplu, de la castanul comestibil Castanea sativa se recoltează coaja, florile, frunzele şi seminţele. Momentul prielnic pentru a se aduna coaja este primăvara, când seva începe să circule. Atunci coaja se poate lua de pe ramurile de 2-5 ani. Folosită sub formă de infuzie, aceasta are proprietatea de a scădea temperatura.

Florile se culeg atunci când 50-60 sunt înflorite şi sunt un bun tratament pentru nodulii mamari. Se mărunţesc şi se pune o linguriţă de flori în 250 ml de apă clocotită. Frunzele se recoltează în luna iunie, fără peţiol principal. Bogate în substanţe, acestea dezvoltă o acţiune sedativă asupra organelor şi pot vindeca bronşitele şi reumatismul. Seminţele se adună în lunile de toamnă, septembrie şi octombrie, atunci când fructele se deschid. Seminţele şi scoarţa au asupra organismului efecte antiinflamatoare, vasoconstrictoare, hemostatice şi decongestionante.

Recomandări

Castanul are o importantă contribuţie în tratarea unor boli grave. Rezultatele bune obţinute de coaja brună a seminţelor de castan sălbatic în tratamentele pentru ulcere varicoase, flebite şi varice, hernie de disc, spondiloză sciatică confirmă proprietăţile extraordinare ale acestui copac.

Coaja brună a seminţelor de castan conţine saponozide triterpenice, printre care escina, cu proprietăţi venotonice, vasoconstrictoare şi antiinflamatoare, care diminuează durerile musculare şi edemele membrelor inferioare. Aceasta mai conţine şi aminoacizi cu uşoară acţiune anestezică, taninuri cu acţiune astringentă, precum şi derivaţi flavonici, printre care rutozidul, un glicozid cu proprietăţile vitaminei P. Măreşte rezistenţa capilarelor sanguine şi scade permeabilitatea vasculară. Produsul se foloseşte numai sub formă de tinctură, deoarece principiile active conţinute nu se dizolvă în apă, ci numai în alcool.

Mod de preparare

Tinctura din coaja brună a seminţelor se prepară astfel: 40 g de coajă brună se taie în bucăţi mărunte, care sunt puse la uscat, după care se macerează 20-30 de zile în 200 ml de alcool de 70 de grade. În tot acest răstimp se agită conţinutul. Preparatul obţinut se filtrează şi se păstrează în sticluţe brune bine astupate. Folosirea lui este recomandată în tratamentul intern: 20-30 de picături, de 2-3 ori pe zi, în puţină apă, înainte de masă, timp de 15-20 de zile pe lună şi se repetă la câteva luni, cât este necesar.

Pentru un alt preparat, din aceeaşi coajă, dar care are uz extern, se folosesc 100 ml de tinctură de castan sălbatic, 100 g lanolină anhidră şi 20 g vaselină. După care este folosit ca unguent, o dată de două ori pe zi, care se aplică pe regiunea afectată, masând uşor în sensul circulaţiei de întoarcere.

Castanele, un delicios preparat culinar

Pe lângă folosirea în medicina naturistă, castanele pot fi şi alimente culinare excelente. Acestea au un bogat conţinut în vitamine (de exemplu – vitamina C este în aceeaşi proporţie ca în lămâie, 50 mg la 100 g), minerale şi o valoare calorică de 200 de calorii la 100 g. Deşi pot fi consumate de către oricine doreşte să mănânce altceva, acestea sunt recomandate îndeosebi persoanelor cu astenie fizică şi intelectuală, convalescenţilor şi bătrânilor. Cele mai delicioase sunt castanele prăjite sau fierte sub formă de piure, în diverse combinaţii cu produse de cofetărie.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
5335

□

Comentarii

□

□

1. melania -- (28-April-2011)ceva sensibil despre castac
ne trebie intr-o compunere si mie sila sa o fac ajutatima va rog va rg

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Câştigători în lupta pentru existenţă

Dragă cititorule, în cele ce urmează o să asişti la un eveniment epocal, de premiul Nobel. Vom demonstra că noi, românii, carele suntem subpopulaţie a speciei Homo hominis lupus, ne găsim în topul vârfului piramidei speciaţiei europene, mondiale şi universale. Suntem atât de bine dotaţi pentru a performa în lupta pentru existenţă încât socotesc (nominal şi vocaţional) că numai roaderea de pizmă împiedică recunoaşterea acestui lucru.

Eurostat-ul zice (şi ce zice, e axiomă!) că, din coşul zilnic, cetăţeanul mediu român cheltuieşte pe mâncare 35% şi 8% pentru beţivăneală. Cetăţeanul mediu european (EU) ia din coş 15% în potolirea pântecului şi reazemă crâşma cu 9%.

Cetăţenii medii ai ultimelor intrate în UE, fără de RO (România), se găsesc undeva între. Punând mâna pe Goagăl, aflai că, din coşul zilnic de 640 lei (v. www.insee.ro), într-o lună medie (30,5 zile) revin pe cap de cetăţean mediu român, pentru alimente şi băuturici nonalcoolice, 7,44 lei/zi. Atunci îmi veni prima idee genială! Împărţi avutul mediu la omologii mei medii din EU şi din Zonă. Înmulţi 640 lei coş zilnic lunar, cu ponderea cheltuielilor de mâncare din statistica europeană (15,65%/EU, respectiv 22,48% Zona). Rezultă că, dacă-i aducem în România, ar cam trebui să-şi potolească ghiorăiturile cu 3,28 lei/zi europeanul şi 4,71 lei/zi, megieşii.

A doua idee genială fu când întrebai Goagălul cum să mănânci ştiinţific. Răspunsuri: 847.000/0,21 sec. Aflai că necesarul zilnic se întinde de la 1.300 de calorii – ăi de stau cu deştu'n gură, la 3.500 de calorii – ăi de trag la şaibă. Aflai că ce strecurăm între măsele se poate traduce în proteine, lipide, carbohidraţi şi calorii. Altfel spus pâinică, ouţe, cărniţă, lăptic, oloi, zăhărel şi furaje grosiere. Am pus grămadă informaţiile cu preţurile de raft. Mobilizai emisferele cerebrale şi socoti. Transformai păpica în compuşi organici, energetici şi parale. Îmi dete că pot să cumpăr, ca român mediu, laolaltă, ca la o juma' de oca de proteine, grăsimi şi carbohidraţi, care, ajunse în reactorul chimic al burdihanului, generează alea 2.800 de calorii de care am nevoie, că n-am făcut o muncă taman uşoară.

Trăsei concluzia că paralele ne ajung să încropească numărul de calorii pe care le zice ştiinţa ca minimal necesare, socotite la cursul zilei barabulelor, pamidorelor, oloiului, ţucurului şi jimblei.

Drept e că tre'să cam legumim viptul în cinci mese şi ne costă balanţa analitică pentru raţia ca' la 540 de zile de post negru. Cum românul mediu nu pune în blid dicţionarul de chimie organică, o să vă spui cam ce, şi cât se poate ronţăi. Pita, fundamentul temeliei consumului, ca la o litră. Carnea (porcul şi vită excluse, ca înalt colesterolice), de pui, 150 de dramuri, un ó şi jumătate. Peşte, 100 g, juma' de pahar de lapte reformat şi o coajă de telemea (50 g). Juma' de lingură de oloi şi un deţ de margarină (10 g).

Un sfert de cană de orez şi 2 linguriţe de zahăr. Ceai din ţucur ars, negru şi fără de calorii! Mazăre, 320 de boabe mari sau 400 de boabe mici; doi morcovi (50 g), o optime de dovlecel dolofan, o barabulă şi jumătate dacă-s pe pumnul salahorului, o ceapă măşcată (50 g), o roşie şi jumătate (50 g), două mere româneşti ori unul străinez, la care se adaugă o juma' de banană. Beutură – ca la o oca jumătate de apă plată (doi litri). Gata, că depăşim caloriile şi devenim supraponderali.

Ultima idee genială fu când împărţi 7,46 leuţi la leuţii aferenţi europenilor şi zonalilor. După o matură chibzuinţă, îmi pică fisa că, virgulă, câtul spune despre numărul de zile cu frupt asigurat. Vreo 13 pentru EU şi 19 pentru zonali. Evrika! Omul poate răbda de foame, dar de sete, ba! Aşa că, după ce termină banii din coş, ăialalţi, se mai ţin băţoşi ca la şapte zile şi se ofilesc. Nema speciaţie (nu pot să spun vorba aia, că public într-o revistă decentă!). Şi dacă speciaţie nu este, adio specie, subspecie, populaţie şi subpopulaţie. Ce mai încoace, încolo? Extincţie! Devine că am câştigat lupta pentru existenţă! Noi! Românii! Quod erat demonstrandum!

Gheorghe Socotitorul

P.S. Rog Academia Suedeză să mă reţină pentru premiu şi să asocieze la el toate guvernele postrevoluţionare române căci, fără de ele, nu se putea ajunge la această epocală descoperire care binemerită i pak premiile de medicină-biologie, economie şi pace, dacă nu cumva şi ăla pentru grija clasei politice faţă de drumul lung.

Acelaşi

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
568

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Castrul roman de la Drajna, 3,6 ha de iarbă!

Am trecut, de curând, prin Drajna, o comună din Prahova situată la câţiva kilometri de Vălenii de Munte. Nu mai fusesem în zonă de vreo doi sau trei ani. Văd, la un moment dat, indicatorul care-mi reaminteşte de Castrul roman. Pentru că indicatorul era vag, am întrebat un domn din vecinătate unde se află castrul. „Încolo“, îmi spune, arătându-mi o poiană, de fapt o fâneaţă, despărţită în fâşii de câteva rânduri de prun gras.

O iau „încolo“. Prima dată pe fâşia cosită. Nimic. Trec în fâşia cu fân încă în brazdă. Nici aici nu observ ceva. Iau la pas şi porţiunea cu fân, cu grijă mare la şerpi şi cu la fel de multă atenţie, să nu stric vreo dispunere arheologică, de sub iarba înaltă. Cu totul, merg vreo 400 de metri, până intru într-o vale. Nu dau de vreo săpătură sau zid. În sine mea îmi spun că poate n-am înţeles eu ce înseamnă „încolo“.

Sigur trebuie să existe castrul, însă nu l-oi fi nimerit. Aşa că ies iar în şosea, recunosc, un pic dezamăgită. Pe cine să mai întreb? Ajung la un magazin. Şi doamna e oarecum nervoasă: „Uff! O să smulg indicatorul ăla! Castrul este peste drum de indicator, în livadă, sub iarbă“. „Şi cum arată?“, insist. „Uite, ca iarba asta de aici, aşa arată. E un pământ oarecare, pe care creşte fân. A scormonit cineva acolo, cu mulţi ani în urmă, dar suprafaţa s-a înierbat la loc, aşa că nu aveţi ce să vedeţi.“

Tabăra romană există...

Un castru sigur a fost pe aici. Primele urme au fost descoperite în anul 1887 de locuitorii din Drajna, pe când lucrau pământul. Ulterior, arheologii au căzut de acord că este vorba despre o tabără romană din anii 101-102, întinsă pe 3,6 ha, care ar conţine 30 de clădiri, ziduri, porţi, fântâni şi un pretoriu - locuință a coman-dantului legiunii sau gărzii romane care a poposit la Drajna acum 1900 de ani. Cercetări mai recente –scanări efectuate de Institutul Naţional de Geologie – au localizat clădirile cazărmilor şi pe cea a comandantului, echipate cu sistem de încălzire a pardoselii, cu tuburi ceramice. Tabăra a fost construită întâi din valuri de pământ şi lemn, dar Legiunea 5 Macedonica a reconstruit-o prin anul 117.

...dar încă n-a fost scoasă de sub pământ şi din iarbă

Ştiu că Drajna se mândreşte cu asemenea vestigii. Şi mai ştiu că are gânduri mari în legătură cu castrul. Autorităţile vor să facă din tabăra romană prima destinaţie turistică din comună. Aud că totuşi Consiliul Judeţean Prahova va finanţa săpăturile din banii asiguraţi deja pentru un alt proiect de turism rural „Drumul fructelor“, care va prelua şi acest obiectiv, pentru a-l pune ulterior în valoare.

Şantierul arheologic, mă informez, urma să fie deschis la 1 august. Asta după ce anul trecut se promitea că săpăturile vor începe în primăvară. Primăvara care a trecut… Dar, ca să mă iluzionez, bine că există un program, bine că se va deschide „un uriaş şantier arheologic“, după aprecierea arheologului adjunct de la Muzeul de Istorie şi Arheologie Prahova. Că n-o să fie anul acesta, dar poate măcar la anul!

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
878
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cat-de-important-este-sa-vaccinam-cainii...

Cât de important este să vaccinăm câinii > REVISTA LUMEA SATULUI

Cât de important este să vaccinăm câinii

Câinele este prietenul omului din cele mai vechi timpuri, oferindu-i necondiţionat diferite servicii, iar pentru copii reprezintă un tovarăş de joacă de neînlocuit. Faptul că trăieşte alături de om, având organe cu o morfofiziologie asemănătoare, de multe ori şi un regim alimentar apropiat, câinele poate face o serie de boli infecţioase, comune cu ale omului (tuberculoza, bruceloza, salmoneloza etc.). În afară de aceste afecţiuni, care apar cu o frecvenţă scăzută, există unele boli specifice câinelui, unele cu risc foarte ridicat atât pentru câine, cât şi pentru om.

Măsuri preventive importante

Cele mai frecvente boli specifice câinilor sunt parvoviroza, hepatita infecţioasă (boala RUBARTH), jigodia (boala Carre), turbarea (rabia), leptospiroza (icterul infecţios). Unele sunt mortale şi trebuie amintit faptul că o parte dintre ele sunt deosebit de grave pentru om (turbarea). Pentru a asigura sănătatea câinelui şi a familiei dvs. sunt necesare o serie de măsuri preventive. Cele mai importante sunt vaccinarea şi deparazitarea.

Vaccinarea este o metodă sigură şi eficientă pentru prevenirea acestor boli.

În urma vaccinării, în organismul animalului se produc anticorpi specifici care neutralizează agentul patogen al bolii respective. De regulă, căţeii sunt protejaţi de aceşti agenţi patogeni (de cele mai multe ori de natură virală) până la vârsta de cinci săptămâni de către anticorpii primiţi prin laptele matern. După această vârstă, organismul câinelui este expus îmbolnăvirilor şi de aceea este necesară vaccinarea.

Când se face vaccinarea

Vârsta de cinci săptămâni este considerată optimă pentru începerea acţiunilor de deparazitare şi vaccinare. Se începe cu deparazitarea internă, deoarece căţeluşul poate avea paraziţi transmişi de la mamă chiar în timpul gestaţiei, iar ulterior prin laptele matern sau prin ouăle de paraziţi eliminate prin fecale.

Prima vaccinare se face la vârsta de şase săptămâni cu un vaccin împotriva parvovirozei (CANIPARVOVAC). Următoarea vaccinare se face la interval de două săptămâni cu un vaccin polivalent împotriva parvovirozei, maladiei Carre, hepatitei infecţioase şi leptospirozei) - VACCIN TETRAVALENT LCHP. Schema de vaccinare se continuă apoi după două săptămâni tot cu un vaccin polivalent. La final se face vaccinul antirabic.

Deparazitările interne

Acestea se fac înaintea fiecărei vaccinări, apoi la intervale de 3-4 luni. Până la încheierea perioadei de vaccinare (în jurul vârstei de 4 luni) este recomandată evitarea pe cât posibil a contactului cu alţi câini, chiar vaccinaţi.

Pentru întreţinerea imunităţii, în fiecare an se va face un singur vaccin polivalent şi un vaccin antirabic, iar deparazitarea internă se va face la un interval de 3-4 luni prin administrarea de pastile antiparazitare, cum ar fi PARACAN, ROMBENDAZOL SUPER, TOTAL.

Deparazitarea externă a câinilor se face ori de câte ori este necesară cu PARAKILL, eficient în combaterea purecilor, căpuşelor şi păduchilor.

Nu trebuie neglijate nici măsurile de dezinfecţie în adăposturi pentru combaterea microbilor cu DECONTAMINOL, DEZINFECTANT CATIONIC şi de deparazitare cu ROMPARASECT 5%.

Dr. Viorica CHIURCIU,
doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
913
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cât de mare poate fi producţia de porumb

În ţara noastră, porumbul ocupă cea mai mare suprafaţă, în special în gospodăriile ţărăneşti. Cunoaşterea şi aplicarea mijloacelor de creştere a producţiei la porumb este o preocupare importantă a cultivatorilor. În rândurile ce urmează ne vom referi la câteva cerinţe agrotehnice, de care trebuie să ţină seama fiecare fermier.

Amplasarea culturii să se facă în asolamente cu rotaţii raţionale, de 2-5 ani, unde se pot obţine sporuri de producţie de 15-25%, iar gradul de îmburuienare se reduce cu 20-50%.

Fertilizarea este un factor important de creştere a producţiei, asigurând sporuri de 1.200-3.020 kg/ha. Îngrăşămintele chimice cu azot asigură sporuri de 14-16 kg boabe pentru fiecare kg de substanţă activă.

Lucrările solului. Acum, în primăvară, pregătirile patului germinativ se realizează printr-o lucrare cu combinatorul numai până la adâncimea de semănat. Se va evita folosirea grapei cu discuri, care răscoleşte şi provoacă pierderi duble de apă din sol.

Sămânţa. Se va folosi numai sămânţă certificată F1, şi nu sămânţă din pătul care poate duce la diminuarea producţiei cu până la 40% şi uneori chiar mai mult.

Mare atenţie se va acorda alegerii hibrizilor care să corespundă cel mai bine zonei în care se cultivă, respectiv cu perioada de vegetaţie în funcţie de resursele termice, cu capacitate ridicată de producţie, rezistenţi la secetă şi arşiţă, la cădere şi frângere etc. Se va avea în vedere şi destinaţia producţiei – pentru alimentaţia oamenilor, pentru industrie, pentru furaje etc.

Semănatul se efectuează în epoca optimă. Fiecare zi de întârziere după epoca optimă aduce minusuri de producţie de 50-100 kg/ha, deoarece seceta şi arşiţa prind plantele în epoca de înflorit.

Adâncimea de semănat este de 5-8 cm, fiind foarte important ca toate seminţele să fie încorporate în sol la aceleaşi adâncimi. La fiecare 1 cm în plus la adâncimea de semănat întârzie răsărirea cu 5-30 ore. Plantele care răsar cu o zi întârziere îşi reduc talia cu 10 cm şi se diminuează producţia cu 10%.

Densitatea plantelor. De regulă, se asigură 45-60 mii plante/ha la hibrizii timpurii, 40-55 mii plante/ha la hibrizii semitimpurii şi 40-50 mii plante/ha la hibrizii tardivi. În condiţii de irigare, densitatea creşte cu 10-15 mii plante/ha. Când deficitul de apă din sol este mai mare de 60 mm se reduce densitatea cu 3-5 mii plante/ha. Distanţa dintre rânduri, de regulă, este de 70 cm.

Lucrările de întreţinere urmăresc, în primul rând, combaterea buruienilor. Îmburuienarea porumbului în primele 6-8 săptămâni poate duce la diminuarea producţiei cu 30-80%, în special în anii secetoşi. Combaterea buruienilor se poate realiza prin lucrări mecanice, cu sapa rotativă şi cultivatorul, iar pe vetrele cu buruieni perene se execută praşile manuale pe rând sau se pot aplica erbicide.

Prin lucrarea de prăşit se realizează nu numai combaterea buruienilor şi afânarea solului care favorizează acumularea şi conservarea în sol a apei din precipitaţii, ci şi activitatea microbiologiei din sol cu intensificarea

produsului de nitrificare.
Potenţialul de producţie al hibrizilor de porumb este de 7-8-10 t/ha la neirigat şi de
16-18 t/ha în condiţii de irigare. În condiţii experimentale şi în unele exploataţii agricole s-au obţinut asemenea producţii.

În unele ţări producţia medie este de 7-8 t/ha, pe când la noi s-a cantonat la cca 4 t/ha.

În mod normal, ar trebui să vorbim şi de irigare, dar…

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
15684

□

Comentarii

□

□

1. dorin hd -- (28-April-2010)In conditiile in care productia medie ha este de 4t,m-a intreb atunci unde este randamentul.Arat,discuit de2 ori,samanat,samanta,ingrasamant complex,ierbicid,ierbicidat,cules sunt doar lucrarile de baza minime de efectuat pentru cultura porumbului.(costul lor,in jurul sumei de 2500 RON minim)nu mai bine il achizitionam de-a gata tinand cont si de pretul porumbului in toamna...astfel evitam "agricultura artificiala" de la noi ,adica doar ne aflam in treaba.In avantaj CLAR sunt producatorii de material saditor,ierbicide,complexe,prestatorii de lucrari & mai CATASTROFALA e cultura GRAULUI

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cât de periculoasă este înţepătura muştelor > REVISTA LUMEA SATULUI

Cât de periculoasă este înţepătura muştelor

În anotimpul călduros sunt prezente tot felul de insecte, de exemplu cele care se hrănesc cu sânge, numite hematofage, şi care constituie gazde şi vectori pentru transmiterea multor paraziţi la animale. Una dintre bolile parazitare specifice lunilor de vară este PARAFILARIOZA şi este cauzată de nişte viermi rotunzi inoculaţi cabalinelor de către insecte-muscide în timpul hrănirii acestora cu sânge. Aceştia se numesc filarii, au corpul filiform, egal calibrat, de culoare albicioasă.

Contaminarea cailor

Se face, în special, la păşune, când animalele sunt înţepate de insecte hematofage, care inoculează larve (microfilarii) în pielea animalului. Aceste larve evoluează până la stadiul de adult. Paraziţii adulţi se dezvoltă în ţesutul conjunctiv subcutanat la cabaline. Femela parazitului se înşurubează în grosimea pielii animalului, pe care o perforează lăsând să curgă o cantitate de sânge, apoi depune ouă care se transformă în larve. Picăturile de sânge vor atrage insectele, ca de exemplu Musca domestică. Aceasta ingerează, odată cu sângele, şi larvele parazitului. Astfel, ele vor fi transmise printr-o nouă înţepătură altor cabaline. Aşadar, sursele de paraziţi sunt pe de o parte animalele bolnave care sunt gazde definitive pentru paraziţi, iar pe de altă parte insectele muscide care sunt gazde intermediare.

Parafilarioza cabalinelor este relativ răspândită în anotimpul călduros, mai ales la cabalinele adulte, în zonele cu multe insecte (regiunile de şes şi câmpie). La munte, la altitudini de peste 1.200 de metri, boala nu se întâlneşte.

Semnele clinice

Acestea apar începând din luna aprilie şi se menţin până în toamnă. În cele mai multe cazuri apare o dermatită nodulară, caracterizată prin noduli de mărimea bobului de mazăre localizaţi pe laturile gâtului, regiunea grebănului, torace. Aceştia sunt duri şi se deschid rapid, lăsând să se scurgă o cantitate de sânge care se coagulează repede.

Părul din regiunile afectate se aglutinează şi cu timpul se produc depilaţii. Aceste dermatoragii sunt mai intense în zilele însorite şi mai reduse seara şi în timpul nopţii. Pe piele, din cauza prelingerii şi coagulării sângelui, apar iritaţii, iar animalele prezintă prurit. Sângele scurs din noduli atrage muştele care pot complica septic leziunile cu microbi, formându-se abcese sau flegmoane, acesta fiind un alt aspect al bolii.

Diagnosticul se pune pe semnele clinice corelate cu existenţa insectelor şi cu sezonul cald şi se confirmă în laborator prin punerea în evidenţă a microfilariilor uneori a ouălor de paraziţi din picăturile de sânge de la nivelul nodulilor.

Tratamentul se face cu suspensii orale antiparazitare pe bază de albendazol şi avermectină (ECVIROM), pe bază de fenbendazol (ROMFENBENDAZOL) sau cu soluţii injectabile pe bază de ivermectină

(ROMIVERMECTIN).

Totodată, se recomandă aspersarea adăposturilor şi în jurul lor cu soluţii insecticide precum ROMPARASECT, ROMPARASECT FORTE, SCABIZOL.

Dr. Viorica CHIURCIU, medic veterinar, doctor în ştiinţe medicale

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
914
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cat-de-repede-cresc-unele-plante_l992.ht...

Cât de repede cresc unele plante

Un studiu mai vechi al oamenilor de ştiinţă arată că plantele care trăiesc în Europa Centrală cresc cu aproximativ 0,05 cm pe minut. Dar există şi plante care cresc mult mai rapid decât atât. Cel mai elocvent exemplu este cel al viţei sălbatice, despre care oamenii de ştiinţă spun că are o creştere de 5 cm pe zi. Acest record este devansat de curpenii murelor, care cresc aproape 7 centimetri într-o singură zi. Secara este şi ea o plantă prolifică, care vreme de câteva minute pe zi îşi măreşte dimensiunile. Florile ei cresc cu aproape 1,8 mm într-un minut.

O specie exotică de copac este bambusul, care într-o zi şi o noapte creşte peste jumătate de metru.

Oamenii de ştiinţă P. Weinberger şi M. Measures din Ottawa susţin faptul că grâul înregistrează o creştere mai rapidă dacă seminţele lui sunt supuse acţiunii neîntrerupte a unor sunete cu frecvenţa cuprinsă între 5Kz şi 300 Hz. Studiul lor a durat vreme de patru săptămâni, timp în care seminţele au încolţit şi au fost sădite. În aceeaşi perioadă au fost plantate şi seminţe care nu au fost supuse tratamentului cu sunete. Diferenţa s-a văzut după aproape două luni, când cercetătorii au constatat o creştere mult mai rapidă a seminţelor care fuseseră supuse acţiunii sunetului de 5 kHz.

Recorduri în lumea vegetală

Pe malurile Amazonului creşte palmierul de rafie. Acest copac exotic este cunoscut ca având cele mai mari frunze din lume. Ele ating dimensiuni de 12 metri lăţime şi aproape 24 de metri lungime şi constituite un veritabil adăpost chiar şi pentru zece oameni.

Nuca de cocos este una dintre cele mai grele seminţe din lume, ajungând şi până la 18 kilograme. Datorită învelişului său din fibre vegetale, ea poate parcurge, purtată de valurile oceanelor şi mărilor, zeci de kilometri, iar, odată ajunsă pe mal, poate prinde rădăcini.

Cea mai matinală pasăre este sticletele, care la ora unu şi jumătate începe deja să cutreiere câmpurile. Prepeliţele şi ciocârliile se trezesc în jurul orei trei dimineaţa, iar mierlele îşi încep trilurile la ora patru. Cele mai leneşe păsărele par a fi vrăbiuţele şi piţigoii, care se trezesc în jurul orei cinci.

Un trib ca în epoca de piatră

În anul 1972, în timpul unei expediţii în Filipine, aviatorul Charles Lindberg a descoperit un trib troglodit, cu 24 de membri, şi a cărui denumire era Tasaday.

Aceşti oameni primitivi trăiau asemeni primilor noştri strămoşi în grotele care au măcinat versantul unui munte. La vremea când a fost descoperit, tribul avea ca teritoriu o suprafaţă de aproximativ 19.000 de hectare şi era complet lipsit de comunicarea cu civilizaţia.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:

3226
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cât lapte se mai procesează în România

Efectivele de bovine s-au redus semnificativ în ultimii ani, iar drept urmare au scăzut şi cantităţile de lapte conform furnizate către procesatori. Avem cele mai numeroase exploataţii din Europa, dar din păcate cea mai mare parte dintre acestea dispun de un număr mic de animale. În ultima perioadă au început totuşi să apară investiţii în sector, în general cu capital străin, semn că ţara noastră prezintă în continuare interes pentru investitori. Cel puţin când vine vorba de agricultură.

Dacă în 2005, cu doi ani înainte de aderarea la UE, în România se produceau în jur de cinci milioane de tone de lapte, din care o mare parte ajungea la procesare, în prezent nici măcar un milion de tone nu se mai procesează. Cantitatea s-a redus de la an la an, în mare parte şi din cauza lipsei ajutorului din partea autorităţilor. Nici subvenţiile – în cazul în care fermierii le primesc – nu se ridică la nivelul celor obţinute de crescătorii din Occident.

„Cantitatea de lapte livrată procesatorilor a scăzut continuu cu circa 80% anual, după părerea mea din cauza suportului acordat sectorului de către autorităţi. Fiecare guvern a avut programul lui, dar suportul a fost de fiecare dată mai mic decât trebuia. De altfel, agenţii economici din UE au putut accesa această piaţă de 22 milioane de consumatori aproape instantaneu“, afirmă George Petrişor, prim-vicepreşedinte al APRIL.

România a obţinut de la Uniunea Europeană, la aderare, o cotă de lapte de 3,2 milioane de tone, din care două treimi, respectiv două milioane de tone, pentru vânzări directe şi 1,2 milioane de tone de lapte destinat procesatorilor.

La rândul lui, Sorin Anderco, directorul general al DN Agrar Group, susţine că aproximativ 40% din piaţa actuală de lapte nu este lapte conform, nefiind exclus ca acesta să dispară în următorii doi ani.

Pentru a ajuta micii fermieri – care în general au doar câteva vaci - să producă lapte conform, Danone, liderul pieţei interne a lactatelor, a lansat un program, care presupune un pachet de finanţare, pentru achiziţionarea de săli de muls. Practic, este vorba de o sală de muls mobilă, care poate fi amplasată în diferite regiuni. Trebuie însă ca fermierii să se asocieze, pentru că altfel investiţia nu este rentabilă.

O instalaţie de muls 12 vaci simultan costă 35.000 de euro şi dublu pentru mulsul a 24 de animale simultan. Parteneriatul se derulează între fermieri, Danone, DN Agrar Group şi un finanţator. Laptele va fi colectat de Danone, iar rata va fi reţinută din laptele colectat de la micul fermier, care va plăti eşalonat timp de cinci ani. Practic, Danone va reţine la sursă rata şi o va vira către finanţator.

Ce spune statistica

Efectivele de bovine s-au redus de la circa 6,5 milioane de capete în 1990, la aproape 2,5 milioane de animale la sfârşitul anului 2009. Potrivit unui studiu publicat de Consiliul Concurenţei în urmă cu un an, în România există 850.000 de agricultori deţinători de vaci - cel mai mare număr din UE -, din care 90% reprezintă ferme de

familie, cu 1-2 animale. În UE, de exemplu, majoritatea exploataţiilor deţin între 10 şi 100 de animale, mai mult de jumătate din laptele crud fiind procesat de către cooperative - forme organizatorice ale fermierilor care deţin şi capacităţi de procesare. La noi, mai puţin de un sfert din fermieri vând laptele direct către procesatori.
Potrivit datelor INS din luna septembrie, cantitatea de lapte de vacă colectată de unităţile procesatoare a scăzut cu 7.408 tone (minus 8,8%), comparativ cu august, dar a crescut cu 2.989 tone (plus 4,1%) comparativ cu septembrie 2010.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
693

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

cat-mai-avem-de-arat-cat-vom-insamanta_l...

Imprimati articolulCât mai avem de arat, cât vom însămânţa

Potrivit programului Ministerului Agriculturii, la începutul ultimei decade a lunii martie, arăturile erau efectuate doar pe 2,6 milioane hectare, din cele 5,9 milioane prevăzute. Din datele statistice ale ministerului, se înţelege că aproape 900.000 hectare sunt eliminate din start în programul de însămânţări din această primăvară. Lucrările în câmp au demarat cu mare întârziere, mai ales din cauza condiţiilor agrometeorologice nefavorabile. Luate în ordinea urgenţei, eforturile sunt îndreptate spre însămânţările mazărei, prevăzute pe 27.000 hectare, ale grâului de primăvară – 4.200 hectare, ovăz – 178.000 hectare, orzoaică – 182.000 hectare, sfeclă de zahăr – 22.700 hectare, cartofi timpurii – 11.500 hectare, plante medicinale – 15.000 hectare. Potrivit situaţiei operative a Ministerului Agriculturii, stadiul însămânţărilor la culturile respective nu depăşeşte 9%. Nu este vorba despre o restanţă îngrijorătoare, întrucât la actualul nivel de dotare tehnică suprafeţele respective pot fi însămânţate în câteva zile.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
806

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cât mai multă lumină în adăposturi > REVISTA LUMEA SATULUI

Cât mai multă lumină în adăposturi

Efectul biologic complex al radiaţiilor electromagnetice solare asupra animalelor se manifestă distinct pe intervalele lungimilor de undă, după cum urmează:

- spectrul luminos sau lumina albă între 400 şi 700 de nanometri stimulează funcţiile vegetative, endocrine, de reproducţie, producţia de lapte şi, sezonier, întreţine bioritmurile.
- spectrul ultraviolet între lungimile de undă de 265-297 nanometri (milimicroni) are efect bactericid, bacteriostatic şi virostatic. Între lungimile de undă 280-310 nanometri declanşează sinteza vitaminei D2 în tegument şi în ţesuturile subiacente. Toate radiaţiile ultraviolete activează metabolismul, funcţiunea tiroidei şi dezvoltarea numerică a elementelor figurate din tabloul sanguin.
- spectrul infraroşu cu lungimi de undă între 780-3.000 nanometri este format din raze calorice, care au mare putere de pătrundere prin tegument şi ţesuturi.

Cerinţe

La iluminarea interioară a adăposturilor participă:

- iluminarea directă prin ferestre, preponderentă în apropierea acestora;
- reflexia interioară determinată în adâncimea încăperilor şi produsă îndeosebi de spoirea albă a suprafeţelor;
- reflexia exterioară dată de clădirile şi terenul învecinat, până la 12 metri distanţă.

Condiţiile pentru realizarea coeficientului minim de iluminare naturală se realizează prin:

- existenţa ferestrelor pe ambele laturi ale adăpostului;
- lăţimea adăposturilor, maximum 10 metri;
- axa longitudinală a adăposturilor orientată pe direcţia N-S;
- ferestrele trebuie să aibă o poziţie înaltă, cu parapeţi la 1,70-1,80 metri înălţime şi să permită iluminare spre interior, până dincolo de treimile deschiderii.

Coeficienţii de iluminare se apreciază în cadrul adăposturilor de animale, calculând mărimea ferestrelor prin raporturile de vitrare, care reprezintă proporţia dintre suprafaţa geamurilor şi suprafaţa pardoselii interioare.

Efectele benefice

Aceste radiaţii îmbunătăţesc confortul termic, intensifică procesele de oxidare şi metabolismul general, stimulează funcţiile endocrine. Animalele beneficiază de radiaţiile ultraviolete numai în aer liber, în padoc. În adăposturi, sticla de geam este permeabilă numai pentru lungimi de undă mai mari de 320 nanometri. De aceea, iluminarea adăposturilor se dimensionează pentru spectrul vizibil, la nivelul minim necesar stimulării agilităţii şi apetenţei animalelor, respectiv pentru executarea lucrărilor zootehnice.

Coeficientul minim de iluminare naturală sau factorul de lumină al zilei, într-un punct interior al adăposturilor zootehnice, va fi de 50-1001 x. Totodată, această valoare minimă, măsurată la un metru deasupra pardoselii, trebuie să reprezinte cel puţin jumătate din valoarea medie pe adăpost, pentru a nu îngreuna vederea personalului la trecerea din zonele mai luminoase în punctele de minimă luminozitate.

Dr. vet. Mihai PETCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
753

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cat-mai-tine-agonia-acestei-lumi-nebune_...

Cât mai ţine agonia acestei lumi nebune? > REVISTA LUMEA SATULUI

Cât mai ţine agonia acestei lumi nebune?

Întoarcem aşadar ultima filă din calendarul lui 2011.

Pentru mine – întotdeauna un sentiment ciudat această feliere a timpului.

Mă întreb mai mereu: „Măi să fie, când au zburat atâtea zile şi atâtea nopţi, atâtea aşteptări şi tot atâtea deziluzii?“.

Fiindcă, bag seamă, ultimele decenii şi cu deosebire începutul de ev m-au cam dezamăgit.

Ce ne-am dorit, ce am visat şi ce a ieşit...

Criza ce ne macină de prin 2007 încoace, în loc să ambiţioneze, să accelereze adrenalina din noi în căutarea unor dezlegări rapide ale numeroaselor noduri gordiene n-a făcut decât să ne devină aliat în a demonstra cum că de ce nu se poate şi altceva.

Ori de câte ori decidenţii se dovedesc imberbi şi neputincioşi dau vina pe „criză“.

Evident, nu putem trăi în afara lumii, numai că la ei, spre deosebire de la noi, greşelile sunt puse sub lupa responsabilităţii politice şi neputinţa ori prostia sunt taxate degrabă cu măsuri reparatorii ori azvârlirea avortonilor la groapa de gunoi a istoriei.

Judecata este cât se poate de corectă!

De ce să încurci treburile cetăţii dacă se dovedeşte cu fapte impotenţa judecăţilor tale politice şi economice?

Nimeni nu e de neînlocuit, a demonstrat istoria, iar criteriul longevităţii trebuie să fie doar belşugul faptelor întru prosperitatea celor mulţi.

2011 a fost pentru români un an de excepţie.

Asumate repejor, meritele s-au dovedit a fi aparţinut nu sforarilor de profesie ci, lucru demonstrat, doar Celui de Sus.

O recoltă bună e întotdeauna întemeiată pe muncă şi pricepere.

În vestul Europei, dar şi la marii latifundiari ai lumii, insuccesul bate cu mult, prin plinătatea hambarelor, bruma de recoltă pe care o culegem noi în anii foarte buni.

Fiindcă, după zicala străbună, când bunul Dumnezeu le dă ei ştiu singuri apoi să-şi bage şi în straiţă.

Şi cerul se dovedeşte generos la ei fiindcă pe pământ funcţio-nează politici fecundate de aurul cenuşiu al unor oameni aplecaţi vârtos peste uneltele lor.

A întoarce mereu spatele unor realităţi strigătoare la cer, cum se zice, înseamnă, în fapt, a repeta la nesfârşit povestea cu „drobul de sare“, cu criza adică.

Anularea prin măsuri spoliatoare a politicii „de consum“ a făcut, iată, ca şi 2011 să fie pentru fermierii români, în fapt, un an obişnuit.

Fiindcă recolta, câtă a fost, a trecut în nefiinţa succeselor neomologate.

S-a valorificat anevoie, s-a risipit fără urmă de regret.
Toamna 2011 a venit ca o concluzie.
Nu suntem pregătiţi pentru rigorile lumii moderne, contemporane şi cel mai neînsemnat val potrivnic poate răsturna ca pe o coajă de nucă corabia supravieţuirii.
„Stăpânim toanele crizei“, susţin decidenţii.
O afirmaţie infirmată de prea numeroasele sacrificii ale celor mulţi.
A renunţa la bucuriile unei vieţi normale a devenit pentru români o axiomă.
Speranţele se topesc cu fiecare zi.
„Biletul de ieşire din criză“ scris de un ilustru economist şi bancher conţine prea numeroase interdicţii şi pe durată prea întinsă pentru un popor – populaţie îmbolnăvit de poli-tici ce se încăpăţânează să stăruie în eroare.
Priviţi-i pe fermieri, ascultaţi-le păsurile şi veţi înţelege că economia românească, ce-a mai rămas din recesiune, pluteşte în derivă.
Bugetul 2011 aruncă iarăşi agricultura în bezna neputinţei financiare.
„E criză“ – se argumentează.
Un motiv invalidat însă de risipa, corupţia şi evaziunea fiscală cu care însuşi vlădica s-a declarat neputincios.
Cât mai ţine agonia acestei lumi nebune?
Până când, vorba cuiva, cineva va reuşi să dezorganizeze haosul.
Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
807

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

catalogul-oficial-al-soiurilor-pentru-20...

Catalogul oficial al soiurilor pentru 2010 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCatalogul oficial al soiurilor pentru 2010

Pentru a veni în sprijinul celor care vor să cunoască noile soiuri înregistrate în ţara noastră, înainte de perioada de achiziţionare a seminţelor, Institutul de Stat pentru Testarea şi Înregistrarea Soiurilor a elaborat Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România pe anul 2010. Vorbim prin urmare de o publicaţie destinată atât fermierilor şi producătorilor de sămânţă cât şi Inspectoratelor Teritoriale pentru Controlul Calităţii Seminţelor, Direcţiilor Judeţene pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală, Agenţiei Naţionale de Consultanţă Agricolă şi Direcţiei Generale a Vămilor.

Catalogul cuprinde toate speciile agricole şi horticole studiate în cadrul Institutului de Stat pentru Testarea şi Înregistrarea Soiurilor şi cu importanţă economică în România. Acestea pot fi cultivate şi comercializate pe teritoriul României şi al statelor membre ale Uniunii Europene. Este vorba de 895 de soiuri aparţinând unui număr de 82 de specii de culturi de câmp, 472 de soiuri din 44 specii legumicole, 536 soiuri din 29 de specii de pomi fructiferi, 208 soiuri de viţă-de-vie şi 278 de soiuri aparţinând de 70 specii de plante ornamentale.

Catalogul cuprinde şi soiurile care au primit derogare de comercializare pe teritoriul României până în anul 2009, în conformitate cu Decizia Comisiei Europene 2007/69/EC din 18 decembrie 2006. Acestea, în număr de 250, au fost retestate, analizate şi înregistrate în catalog până la finele anului 2009. Ele au fost notificate pentru înscriere în Catalogul comun al Uniunii Europene, astfel încât pot fi comercializate în continuare în anul 2010.

O noutate a catalogului pentru anul 2010 o reprezintă rubrica destinată soiurilor din patrimoniul genetic al României care pot fi utilizate ca surse de gene, dar pot fi şi comercializate în cantităţi limitate, aceasta fiind rezultatul directivei comunitare privind soiurile în conservare.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
1525
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Iza izvorăşte din Munţii Rodnei, îşi adună izvoarele în aşa-numitul Izvorul Stărp, o zonă carstică, sapă ponor şi trece pe sub muntele Măgura, ca apoi să iasă iar la suprafaţă printr-un „izbuc“ numit Izvorul Albastru al Izei. Apele ei şi ţinuturile pe care le străbate sunt cântate în foarte multe doine, balade, începând cu „Câte flori pe Iza-n sus“ şi terminând cu folclorul nou. Marii cântăreţi ai Maramureşului îi fac cinste, pomenind-o în cântecele lor: Victoria Darvai, Fraţii Petreuş, Titiana Mihali şi alţii.

Formaţia Izvorul Izei activează de peste 30 de ani şi deţine un repertoriu unicat în folclorul românesc. Costumaţia membrilor ansamblului este una autentică, care se mai păstrează încă în lada de zestre, iar prin croiala şi tehnica de prelucrare are o vechime de sute de ani. Aici totul este făcut de mână, culorile sunt naturale, fibra este naturală (in, cânepă, bumbac, lână). Costumul din Săcel diferă mult faţă de cel din alte localităţi de pe Valea Izei.

Profesorul Gheorghe Grad, fost dansator al Ansamblului „Doina Carpaţilor“ al Casei de Cultură a Studenţilor din Iaşi, a pus pe picioare această minunată formaţie folclorică şi continuă să o coordoneze alături de Dumitru Iuga, profesor de religie – colinde şi cântece religioase, Vasile Grad - pluguşor, teatru folcloric şi de alţi oameni de bună-credinţă care îşi dedică viaţa conservării tradiţiilor din această zonă a ţării. Primăria, Căminul Cultural din Săcel, şcoala, câteva biserici, cât şi familiile interpreţilor sunt alături de profesorul Grad în acest minunat proiect.

De la copii, la bătrâni şi microgrupuri de familie

Izvorul Izei valorifică autenticul, culege textul şi melodiile de la rapsozi populari, căutând să îi cuprindă şi în cadrul formaţiei ca interpreţi, fiecare membru în parte având o contribuţie asupra repertoriului final. Au moştenit un repertoriu vechi şi specific marilor evenimente ale anului şi vieţii: Crăciun, Bobotează, Paşte, Sfânta Maria, rupt de sterpe, nuntă, botejune, şezătoare, cătănie, cântece religioase (pricesne), doine, cântece de petrecere, strigături, învârtita de Maramureş.

Grupul este mixt, activează o parte din corurile celor două biserici creştin-ortodoxe, copii de şcoală generală până la bătrâni de 70-80 de ani. În formaţie sunt şi microgrupuri de familie: bunicile cu fiicele sau nepoatele, ginerii şi nepoţii, soţi, fraţi sau veri, cu toţii încercând să facă din păstrarea obiceiurilor un mod de viaţă. Copiii sunt obişnuiţi de mici să ia parte la reprezentaţii folclorice, să aprecieze costumul popular şi să îl păstreze cu responsabilitate în lada de zestre.

Irina TRUŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
1263

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

categoric-anul-acesta-nu-a-fost-unul-al-...

Categoric, anul acesta nu a fost unul al rapiţei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCategoric, anul acesta nu a fost unul al rapiţei

Cu excepţia fermierilor din vestul ţării, care au fost oarecum ocoliţi şi de această dată de intemperiile abătute în cele mai multe zone, restul producătorilor consideră că anul acesta, categoric, nu a fost unul al rapiţei. Majoritatea se aşteaptă la producţii modeste, dar să nu uităm că ei fac parte totuşi din categoria celor cărora norocul le-a surâs, având în vedere că mai au motive să scoată combinele la lucru.

Cei mai mulţi au întors de mult rapiţa înfiinţată în toamnă. Atâta câtă va fi, aceasta se va vinde la prima strigare, fapt previzibil de altfel, având în vedere că puţini mai sunt cei care îşi permit ca, după un asemenea an, să aştepte sperând la un preţ mai bun decât cel oferit la momentul actual. Pentru că, să nu uităm, rapiţa este prima cultură care aduce bani fermierului!

Faţă de anul trecut, când s-a situat între 1,5 şi 1,9 lei/kg, în zona de sud a ţării preţul la rapiţă a urcat la 2-2,2 lei/kg, iar optimiştii speră ca acesta să crească în continuare. Conform datelor Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, în toamna anului trecut rapiţa a fost însămânţată pe 362.108 ha, din care aproape 80% a fost calamitată, astfel încât au mai rămas în cultură puţin peste 77.500 ha.

În 2011, rapiţa a ocupat 381.878 ha, de pe care s-au recoltat 758.222 t, cu o producţie medie de 1.985 kg/ha. Agricultorii spun că seceta şi temperaturile scăzute din primăvară au creat şi ele unele probleme. Lăstarii nu s-au dezvoltat în acelaşi timp, iar faptul că maturarea se face în trepte va reprezenta o problemă la recoltare. Mai mult, din aceleaşi motive, dezvoltarea plantelor este întârziată, iar în multe locuri combinele vor intra în câmp, după grâu. Iată opiniile câtorva fermieri.

În mare parte producţiile sunt contractate

Administratorul Fermei Gărdoiu din comuna Slobozia (în sudul judeţului Giurgiu), Viorel Vărzaru mai are rapiţă pe 110 ha. Crede că randamentul va fi de 1.500-1.800 kg/ha. Întreaga cantitate a fost deja contractată cu companii multinaţionale. Preţul în zonă este de 2-2,1 lei/kg. Mihai Bacrău administrează ferma cu acelaşi nume, situată lângă Bucureşti, în Glina (Ilfov). A plantat rapiţă pe 100 ha, care s-a dezvoltat bine. Se aşteaptă să recolteze aproximativ 2.500 kg/ha. Viitoarea producţie este deja contractată, cu 2,2 lei/kg.

Nela Maxim este şef de fermă la societatea comercială Pris din comuna Tătărani (Prahova). Ne-a spus că rapiţa a mai rămas pe numai 13 ha, iar randamentul va fi de aproximativ 2.000 kg/ha. Preţul în zonă este de 2 lei/kg, iar recolta va ajunge la Agricover Buzău. Din 410 ha cultivate cu rapiţă, Ion Ioniţă, administratorul SC Ramira SRL din Roata de Jos (judeţul Giurgiu), a mai rămas cu 300 ha, restul fiind calamitate. Se aşteaptă însă la o producţie medie de 2.500 kg/ha. Nu are niciun contract ferm şi aşteaptă oferte, iar dacă va rămâne cu rapiţa nevândută o va depozita în magaziile fermei.

„Atâta câtă mai e, cultura arată bine“

Printre unităţile ieşene care au avut suprafeţe mai mari cultivate cu rapiţă se numără şi SC Moldova Ţigănaşi.

„Am fost nevoiţi, ne-a spus ing. Emil Văleanu, director tehnic, să întoarcem întreaga suprafaţă de 580 ha. Pe acest teren am semănat porumb şi soia, dar oricum pierderile sunt mari, cu atât mai mult cu cât pe suprafaţa semănată cu rapiţă de primăvară – avem şi o astfel de cultură – estimăm o producţie de 1.500 kg la hectar, faţă de 3,500 kg în 2011. Vom valorifica imediat recolta atâta câtă este, pentru că cerinţele procesatorilor sunt mari şi preţul este în jur de 2.2 lei/ kg."

La societatea comercială Almos Agrorom SRL din comuna Girov s-au semănat cu această cultură 800 ha, după cum relatează directorul unităţii, ing. Alexandru Molodoi. „În decembrie, văzând că din cauza secetei sământa stătea ca în sac, am întors rapiţa pe 350 ha unde, în primăvară, am semănat porumb. Acum aşteptăm să intrăm la recoltarea rapiţei care a mai rămas şi care, după toate vicisitudinile naturii, arată foarte bine", ne spune interlocutorul.

Preţul la oleaginoase îl face piaţa internaţională

Ioan Chiriac, administratorul societăţii Servchimex Vultureni, spune că a cultivat doar 75 ha cu rapiţă anul trecut, iar după seceta din toamnă şi iarna grea a rămas doar cu 60% din suprafaţă. „Cred că voi obţine circa 2.000 kg pe hectar, iar calitatea recoltei este una normală, doar producţia s-a diminuat. În primăvară au fost ploi importante, dar în luna iunie în zona noastră nu am avut precipitaţii notabile şi plantele se resimt." Fermierul mai spune că 2012 este un an capricios, aşa cum se aştepta, dar acum crede că el va fi chiar mai rău decât a preconizat.

În ceea ce priveşte producţia de rapiţă, fermierul o va da toată la export. „În România rapiţa se procesează în general puţin. Un lucru bun pentru noi este că cerealele şi oleaginoasele, începând cu rapiţa, au preţuri pe care le face piaţa internaţională. Rapiţa cred că se va vinde de la 2 lei/kg în sus.

Anul trecut s-a dat cu 1.70 lei/kg. Nu cred că va fi o creştere spectaculoasă, pentru că la nivel mondial este rapiţă, iar marele consumator este Europa, nu SUA. Europenii fabrică biodiesel, pe când americanii etanol, din porumb. Ceea ce ne şi ajută, pentru că dacă americanii nu ar folosi porumbul pentru etanol, nici noi nu am mai vinde cu 0,60 de lei kilogramul sau, cum e acum, chiar cu 0,80 de lei.

„Ce câştigăm din preţ la rapiţă pierdem la grâu"

Daniel Ciobanu, Prodagras Dămieneşti, a întors 30% din suprafaţă, dar i se pare puţin când ştie că alţii au întors 70-80% sau chiar tot. „Noi am cultivat 80 ha şi mai avem 60 ha. Ne aşteptăm la o producţie medie, de circa 2.000-2.500 kg la hectar. Depinde de zonă. La noi a plouat chiar pe 1 şi 2 septembrie, la răsărirea rapiţei, deci e un caz fericit. Însă datorită ploilor din primăvară, însă, masa la 1.000 de boabe pare să fie mai mare. Mai rău este că nu se prea înghesuie cumpărătorii să ne contacteze, să ne dea preţuri certe, să încheie contracte. Ne-au şi prevenit că nu vor porni fabricile fără cantitatea necesară. Deci, ni s-a spus să ne luăm gândul de la un preţ mai bun. Este posibil să dăm marfa la export, dacă preţul este mai bun. Dar tot sperăm la un 2,25 de lei pe kilogram, preţ care a apărut deja. Însă ce am câştiga la rapiţă pierdem la grâu, unde avem probleme cu răsărirea şi densitatea, plus că după ploi s-au ridicat destule buruieni. Mohorul este cât grâul."

„La anul rapiţa iese din schemă"

Petrişor Olteanu, Agro Nova Răcăciuni spune, că din cele 40 ha cultivate anul trecut cu rapiţă nu a mai rămas cu nimic. „Am întors toată suprafaţa. Însă culturile de primăvară au pornit bine, iar din grâu recuperez cam 70%. Nu se ştie dacă vom mai pune rapiţă şi în toamna care vine, după cum se anunţă vremea, din nou cu secetă. E posibil să scoatem această cultură din schemă. Nu ne permitem să mai avem şi al doilea an cu pierderi. În rest, câmpul e bun. A primit apă şi culturile mai fac faţă. Dacă nu plouă în următoarele 10 - 15 zile, se vor resimţi."

Un an atât de slab, mai rar

Costel Trif, SC Granoagro SRL – Prahova, a cultivat 260 ha cu rapiţă. Din această suprafaţă a mai rămas doar cu 40 ha, care nu arată deloc bine. „Rar se întâmplă ca o cultură să întâlnească, cumulat, atâţia factori negativi, cum s-a întâmplat cu rapiţa în acest an agricol. Din toamna secetoasă am ieşit cum am ieşit, nu foarte bine, dar speram să salvez recolta. Apoi a venit perioada din februarie, când plantele au fost acoperite întâi cu o pojghiţă de gheaţă, a trecut peste ele un ger de -25°, a survenit «descălţarea», iar ulterior stratul de zăpadă, suprapus pe gheaţă, care a sufocat plantele.

În primăvară ai fi avut senzaţia că rapiţa arată bine, dar în trei zile o vedeai că se usucă." Suprafaţa salvată, de 40 ha, a evoluat bine, până la perioada ploioasă din luna mai. Fermierul nu a putut să intre să efectueze lucrările, iar cele pe care a reuşit să le execute n-au avut efect, ele fiind anulate de umiditatea excesivă sau ploi. În aceste împrejurări este greu de estimat o producţie.

„Eu ştiu, să zic un 1.500 kg/ha, nu-mi dau seama. O să intru cu Desicant să pot recolta.“ Calitatea recoltei, în aceste circumstanţe, nu va fi una care să ajute preţul. „Nici nu mă gândesc la aşa ceva. Mă voi mulţumi să pot valorifica cele 50 sau 60 t imediat“.

„Sperăm să recuperăm cu floarea-soarelui“

Cioaia Cornel (Jukola, Fântânele-Arad) a cultivat, în 2011, 200 ha de rapiţă, dar întreaga suprafaţă a fost întoarsă, din cauză că nu a răsărit deloc în toamnă sau a răsărit neuni-form, cât nu s-a meritat riscul ca suprafaţa să fie păstrată. „Pierderile s-au resimţit, dar sper să recuperăm cu floarea-soarelui, care arată foarte bine.“

„Am avut un noroc formidabil“

Fofiu Gheorghe (SC Agroindustriala Şapte Les – Bihor) a reuşit să păstreze întreaga suprafaţă de rapiţă. „Am avut un noroc formidabil. A dat Dumnezeu o ploicică de 7-8 litri/mp imediat ce am semănat şi apa asta mi-a asigurat răsărire uniformă. Nu spun că este cea mai bună rapiţă pe care am avut-o, sub aspectul dezvoltării plantei, dar sunt mulţumit, în condiţiile acestui an atipic. Una peste alta, sper să obţin o medie de 2.000 kg/ha.“

O parte din suprafaţă a fost un pic afectată de ploile din mai, dar vestul ţării a fost şi de această dată protejat, în sensul că nici temperatura din februarie n-a atins limite negative record şi nici precipitaţiile din mai nu au fost atât de abundente. „Am loturi bune, unde cred că ating şi 3.000 kg/ha, dar şi mai slabe, în limita a 1.200-1.300 kg/ha.“

În Bihor se vorbeşte despre un preţ de valorificare de 2,5 lei/kg. „De preferat ar fi să păstrez producţia, să aştept cel mai bun preţ, fiindcă vor fi creşteri cu siguranţă, dată fiind recolta limitată de rapiţă din 2012, însă depinde foarte mult de cât de presat financiar voi fi atunci. Dacă am nevoie urgent de bani, fireşte că am să vând totul.“

În judeţul Bihor au fost calamitate aproximativ 3.500 ha din cauza deficitului extrem de apă din sol

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
881

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

cateva-rase-de-oi-sub-lupa-lui-gheorghe-...

Câteva rase de oi sub lupa lui Gheorghe Neaţă

Ca de fiecare dată, sectorul zootehnic a fost unul dintre cele mai bine reprezentate şi în această ediţie a târgului Agraria, desfăşurat recent la Cluj-Napoca. Aici l-am reîntâlnit pe dr. Gheorghe Neaţă (foto), director executiv al Asociaţiei Crescătorilor de Vaci Holstein-Ro, fost director general al ANARZ, specialist în reproducţie şi selecţie animală. Alături de el am făcut o scurtă trecere în revistă a câtorva rase şi varietăţi de ovine.

Ţurcana Brează, deosebit de apreciată

În periplul printre ţarcurile special amenajate pentru sectorul ovin, domnia sa a zăbovit mai mult în dreptul unuia, explicând: „Acestea sunt exemplare deosebite, care încă nu au împlinit un an. Fac parte din suprarasa Țurcană, care are mai multe varietăți apărute în diferite zone de creștere. Cele de aici sunt din varietatea Țurcană Brează, apărută în zona Petroșani, care poate fi omologată oricând ca rasă, pentru că este izolată la reproducere de alte varietăți.

Țurcana Brează este specializată pe lapte, având performanțe deosebite. Unele exemplare asigură zilnic doi litri de lapte, concurând cu cele mai performante rase din lume, doar din pășunat, fără suplimentarea furajării cu concentrate“ – a precizat Neață. De la el am mai aflat că aceste oi sunt docile, dar mai puțin rezistente la transhumanță față de alte varietăți de Țurcană. Alături erau câțiva miei din aceeași rasă/varietate, care aveau vreo 30 kg la vârsta de numai 45 de zile. Acest lucru arată că Țurcana Brează se pretează foarte bine și la producția de carne, cu condiția de a primi suplimentar furajele necesare acestui scop.

Ameliorarea raselor pentru carne

Însoțit de directorul executiv al Asociației Crescătorilor de Vaci Holstein-Ro, am poposit în dreptul unui alt țarc, în care se aflau oi din rasa Țigaie Cap Negru, adusă special pentru ameliorarea raselor locale de carne. Potrivit interlocutorului nostru, aceasta este o rasă compatibilă cu rasele românești, care s-a adaptat foarte bine condițiilor din România. Are carcasă mai mare și calitate superioară a cărnii comparativ cu oile noastre. „Crescătorii de animale trebuie să țină cont că această rasă este mai pretențioasă la condițiile de creștere decât rasele românești în ceea ce privește hrănirea și adăpostirea. În schimb, în urma încrucișării cu Țurcana, dă rezultate foarte bune“ – a menționat Neaţă.

O imagine la fel de interesantă ofereau şi oile din rasa englezească Hampshire, de asemenea pentru carne. Aceste oi pot supraviețui frigului și căldurii climatului continental, ceea ce le face potrivite regiunilor de deal și munte din România. „Recomand această rasă tot pentru încrucișări. Poate fi crescută în nuclee mici, pentru obținerea reproducătorilor care să fie difuzați în marea populație de Țurcană și Țigaie“ – a mai spus apreciatul specialist.

În imediata apropiere a acestora erau oi tinere, dintr-o altă rasă englezească, Texel, superspecializată în producția de carne. Interlocutorul nostru a afirmat că aceasta se pretează foarte bine la arealul românesc de șes și că se poate încrucișa cu rasele noastre Țigaie și Merinos. „Cu ani în urmă, am elaborat o strategie de ameliorare a ovinelor, în care am explicat ce înseamnă hibridarea dublă și triplă, pentru a se obține hibridul de oaie pentru carne, cum se produce și cel de porc. De exemplu, să spunem, femela Țurcană și berbecul Bluefaced adus din Anglia produc femela hibrid F1, care se poate încrucișa, mai departe, cu Suffolk sau Țigaie Cap Negru, care vor da hibridul final pentru sacrificare“ – a afirmat Neață. În opinia sa, o rasă specializată pentru carne, prin încrucișări, s-ar putea obține în cel puțin patru generații, ceea ce înseamnă vreo 15-20 de ani, perioadă în care să fie consolidate anumite caractere. Însă, pentru că avem efective mari de oi, peste opt milioane, este mult mai simplă obținerea de hibrizi pentru carne.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
1657
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

catina-alba-o-solutie-pentru-pamanturile...

Cătina albă, o soluţie pentru pământurile sărace

Citind articolul publicat în paginile revistei noastre, cu titlul „Bărăganul, locul unde ciulinii cresc falnic”, domnul Zlate Nicolae ne scrie opinia sa cu privire la soluţiile pe care le avem în zonele în care pământul nu se pretează pentru culturile tradiţionale.

O cultură atipică pentru Bărăgan

„Primarii din zona Bărăganului care vorbesc în acest articol ar trebui să se ghideze după o regulă universal valabilă: cine vrea să rezolve o problemă caută soluţii, iar cine nu vrea, găseşte motive.

A lucra pământul nu înseamnă numai a cultiva grâu, porumb sau floarea-soarelui. Dacă pe acele locuri cresc ciulini şi iarbă de sudan, oare n-ar putea fi înfiinţate culturi de cătină albă, care se adaptează la orice condiţii? În plus, acestea asimilează uşor azotul din atmosferă. Oare primarii, cu sprijinul salariaţilor agronomi din subordine, n-ar putea lua legătura cu cei care deţin plantaţii de cătină albă cu ajutorul cărora să înfiinţeze această cultură? Va propun să luaţi legătura cu consultanţii din jurisdicţia cărora aparţin satele respective. Aceştia pot să pregătească un documentar despre cultura cătinei albe şi se pot deplasa în satele respective pentru a-i informa pe săteni despre cele de mai sus. Specialiştii de la fostele Oficii Judeţene de Consultanţă Agricolă vor organiza cursuri de calificare care ar trebui ţinute în satele respective, dacă se poate.

Demers pentru plantaţiile ecologice

Se porneşte cu paşi mărunţi, dar siguri. După 5-7 ani o plantaţie produce 4-5 tone de fructe care, valorificate cu numai 7 lei/kg, aduc un venit de 28.000- 35.000 lei pe hectar. Perseverând, zona îşi poate crea un brand sub denumirea de Cătina Albă. Prin faptul că aceste terenuri n-au fost cultivate de câţiva ani se îndeplinesc condiţiile de înfiinţare a unor plantaţii de cătină albă ecologice. Cred că se ştie ce înseamnă acest lucru din punctul de vedere al preţului de livrare. Totul depinde de cum se acţionează şi cum se întocmesc documentele de cultivare în regim ecologic.

Se înţelege că, în cazul în care trebuie să cumpere 1.700 de butaşi, nu multi vor fi cei care vor avea posibilitatea financiară de a înfiinţa câte 1 ha de cătină albă. Însă, dintr-un kg de fructe de cătină, după ce se extrage sucul, cojile şi seminţele se usucă şi se cern. Acestea se însămânţează în pat germinativ, apoi se repică, obţinându-se atâtea plante câte sunt necesare pentru 1 ha - cca 1.700, cum spuneam mai devreme. În acest fel, foarte mulţi dintre cei care doresc pot înfiinţa plantaţii de cătină albă. Este necesar însă ca specialiştii din primării să fie alături de sătenii lor.“

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
2080

Comentarii

1. Paul Sima -- (16-January-2011)Excelenta propunere si cu multiple avantaje. Socrul meu, cu ani in urma a recoltat ramuri de catina cu fructe de pe marginea izlazului comunal, a mers cu pere la piata, dar a luiat si catina pentru vanzare. Catina a vandut-o rapid, iar perele cu mult mai greu. Prin mass-media, oamenii cunosc despre catina ca este o polivitamina naturala si merita toata atentia.

2. zlate nicolae -- (24-January-2011)din care parte a fructului de catina alba se obtine uleiul de catina alba?

3. ing agronom Adrian Banuta -- (31-January-2011)Catina: un produs deosebit cu calitati terapeutice minunate care nu trebuie sa lipseasca din meniul populatiei de toate varstele.se cunosc mai multe retete dar cele combinate cu mierea de albine, propolis,polen,laptisor de matca, lamaie pot face minuni in tratarea cu succes a unor afectiuni digestive, renale, circulatiei sanguine, stimulent al poftei de mancare,etc.prin urmare omul a fost creat de dumnezeu sa traiasca in comuniune cu natura.in prezent atificializarea vietii de la oras a dus la ruptura dintre om si natura(aerul, apa, hrana sunt poluate),stresul duc la imbolnaviri iremediabile.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

caussade-semces-prezenta-activa-in-roman...

Caussade semces prezenţă activă în România! > REVISTA LUMEA SATULUI

Caussade semces prezenţă activă în România!

CAUSSADE SEMENCES este o societate franceză independentă, având un capital de acţionari 100% agricol, care creează şi oferă pe piaţa internaţională genetică peste 23 de specii de cultură. Faptul că acoperă o gamă atât de mare de specii din cultura mare, plante tehnice şi plante furajere constituie un mare avantaj faţă de alte companii multinaţionale care sunt specializate pe un număr mult mai mic de culturi.

Priorităţile programelor de cercetare

Programele de ameliorare răspund cerinţelor sistemului de agricultură convenţional, dar în egală măsură şi celui biologic sau ecologic, dat fiind faptul că acest sistem de agricultură capătă din ce în ce mai mulţi adepţi în ţări precum Franţa, Germania, Austria, Belgia etc.

Toate aceste programe de cercetare şi dezvoltare se desfăşoară în cadrul a 7 centre internaţionale, în 45 de staţiuni pentru experimentare în Franţa şi în afara Europei, precum şi într-o reţea de staţiuni pentru ameliorare, în contra-sezon, în emisfera sudică. Programele de ameliorare folosesc cele mai noi tehnici în domeniul geneticii moleculare şi beneficiază de un personal cu cea mai înaltă calificare profesională. Toate activităţile sunt susţinute anual prin investirea a peste 16% din cifra de afaceri în programele de cercetare.

Infuzia de germoplasmă nouă

În România, CAUSSADE SEMENCES este prezentă din anul 2004. La început, activitatea a fost definită prin colaborări cu staţiunile de cercetare pentru a-şi testa varietăţile la pedoclimatul din România. Ulterior, aceste colaborări s-au dezvoltat şi în direcţia achiziţionării de material genetic (linii) cu anumite rezistenţe, pentru a-şi infuza propria bancă de gene cu germoplasmă nouă, astfel încât varietăţile create pentru piaţa românească să se ridice la acelaşi nivel de adaptabilitate cu cele autohtone.

Intuind potenţialul agricol al României, CAUSSADE SEMENCES, în 2007, stabileşte un parteneriat cu un distribuitor de seminţe şi pesticide (SC ZETA COM SRL) şi, timp de 2 ani, soiurile şi hibrizii CAUSSADE SEMENCES, pentru cele mai importante culturi agricole (porumb, floarea-soarelui, soia, rapiţă, sorg etc.), sunt distribuite pe piaţa românească. Întrucât fermierii români au fost foarte mulţumiţi de performanţele varietăţilor CAUSSADE SEMENCES, compania franceză a decis ca, începând cu 1 ianuarie 2009, să-şi deschidă propria filială în România pentru a fi mai aproape de nevoile acestora şi în egală măsură ale distribuitorilor şi industriaşilor de profil (morărit-panificaţie, extracţie de ulei etc.).

Obiectivul major

Filiala CAUSSADE SEMENCES SRL are ca principal obiectiv identificarea celor mai adaptate varietăţi la condiţiile din România şi apoi comercializarea acestora pe piaţă. Pentru aceasta şi-a extins reţeaua de testare la nivel naţional, prin intermediul staţiunilor de cercetare (SCDA Albota, SCDA Secuieni, SCDA Turda, SCDA Teleorman, SCDA Caracal, SCDA Şimnic) şi al universităţilor cu profil agricol (USAMV Timişoara). De asemenea, şi-a dezvoltat propriile centre de testare, în cele mai importante zone agricole, în cadrul cărora compania realizează reuniuni cu fermierii, astfel încât aceştia să poată aprecia singuri performanţele geneticii CAUSSADE SEMENCES.

Anul acesta, în cadrul celor 4 centre pe care le-am dezvoltat, am avut deosebita plăcere să fim onoraţi de prezenţa a peste 1.000 de participanţi (fermieri, distribuitori de input-uri pentru agricultură, cercetători şi autorităţi din domeniul agricol). Tuturor le mulţumim că au fost alături de noi. Interesul pe care l-au manifestat faţă de genetica noastră ne obligă să fim foarte exigenţi cu privire la calitatea produselor pe care le oferim pe piaţa agricolă.

Dr. ing. Niculina GHEORGHIŢĂ,
Director Marketing-Dezvoltare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
799

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ce a fost şi ce a mai rămas din patrimoniul pastoral naţional

În demersul nostru publicistic, încercăm să prezentăm o imagine de ansamblu a agriculturii româneşti. Conştienţi de faptul că din cadrul acestor preocupări nu poate lipsi o verigă foarte importantă a zootehniei, şi anume pajiştile, am încercat să aflăm care este starea patrimoniului naţional pastoral.

În acest scop ne-am adresat unui specialist în domeniu, şi anume domnului Iosif Razec, director al Centrului de Cercetare şi Cultură a Pajiştilor. Reflecţiile domniei sale îndeamnă nu atât la meditaţie cât la măsuri menite să înlăture distorsiunile cu care se confruntă acest sector.

– Domnule director, am dori pentru început să ne vorbiţi despre importanţa pajiştilor în zootehnie.

– Pentru zootehnie pajiştile reprezintă o resursă majoră de susţinere a ei la nivelurile productive şi calitative, în special la speciile de taurine şi ovine, cărora le asigură peste 70% din necesarul anual de furaje în echivalent masă verde.

Producţia de carne ce se poate realiza pe pajişti este 400-600 kg/ha la tineretul taurin, iar cea de lapte de 3.500-4.500 l/ha, reprezentând cel mai redus cost de producţie.

Ignoranţă sau rea-voinţă?

– Cum aţi defini situaţia pajiştilor din trecut şi care este, prin comparaţie, starea lor actuală?

– Ca şi alte ramuri ale agriculturii româneşti, patrimoniul pastoral al României a avut de suferit. Dacă înainte de 1989 în multe zone se practica o exploatare raţională a pajiştilor, schimbările economice şi sociale petrecute în perioada postdecembristă au dat naştere unui proces de degradare, care acuză ignoranţa sau exploatarea iraţională a pajiştilor. Au fost deteriorate grav sau chiar scoase din circuit suprafeţe însemnate de păşuni şi asta din cauza abandonului sau a modului necorespunzător de valorificare prin suprapăşunat sau subpăşunat. Efectele acestor acţiuni se regăsesc astăzi în productivitatea scăzută a pajiştilor, care nu depăşeşte 5-7 tone de masă verde la hectar. O astfel de producţie abia permite o încărcătură de animale cuprinsă între 0,2-0,5 UVM /ha. Situaţia în care se află pajiştile din ţara noastră nu se regăseşte în nicio altă ţară membră a Uniunii Europene.

– Domnule Iosif Razec, să discutăm şi despre pajiştile montane. Cum sunt acestea întreţinute sau ce ar trebui făcut pentru menţinerea bunăstării lor?

– Pentru fiecare păşune ar trebui stabilit un aranjament pastoral.

Acesta este, de obicei, un element dintr-o serie de măsuri şi acţiuni tehnologice de ameliorarea a păşunilor montane din cadrul unui program de îmbunătăţire şi exploatare a pajiştilor. De regulă, programul acesta se derulează pe o perioadă de cinci ani, timp în care se întreprind şi acţiuni de prevenire şi combatere a paraziţilor la animale, în raport cu starea şi folosinţa păşunii şi cu cerinţele economice locale.

Formele asociative, doar un deziderat

– Există în România, la momentul actual, forme asociative de exploatare în sistem intensiv a pajiştilor?
– Noi nu dispunem de date statistice în acest sens, dar avem cunoştinţă de existenţa unor conducători de exploataţii agricole, crescători de animale, care au înfiinţat suprafeţe de pajişti intensive şi care sunt foarte mulţumiţi de acestea.
– Am discutat mai devreme despre consecinţele unei exploatări iraţionale a păşunilor. Cum ar trebui să se desfăşoare acest proces pentru a nu dăuna pe viitor dezvoltarea pajiştilor?
– În primul rând, este nevoie de un program raţional, care să respecte perioada de refacere a covorului vegetal după fiecare ciclu de păşunat. Prin el se stabileşte data la care animalele vor fi scoase la păşunat şi bineînţeles se vor clarifica aspectele ce ţin de întreţinerea pajiştilor. Şi mă refer aici la curăţarea păşunilor, eliminarea buruienilor toxice, înlăturarea excesului de apă, modul de grupare a animalelor, precum şi la acţiunile sanitar-veterinare obligatorii.
Teoretic programul există, practic...
– Domnule Razec, vă rugăm să ne spuneţi ce s-a făcut concret pentru îmbunătăţirea situaţiei pajiştilor din România şi ce ar trebui să facem pentru a fi mai bine decât atât?
– Au fost emise o serie de acte normative ce vizează redresarea producerii furajelor pe pajişti. În acestea este precizată strategia de îmbunătăţire şi exploatare a pajiştilor pe termen mediu şi lung. Sunt stabilite şi măsuri tehnice, organizatorice şi responsabilităţile ce revin tuturor celor interesaţi să redea pajiştilor eficienţa economică. Îmbucurător este că, mai nou, primim tot mai multe semnale potrivit cărora preocuparea deţinătorilor de pajişti pentru o mai bună gospodărire a lor a crescut.
Alocarea fondurilor de sprijin pe unitatea de suprafaţă şi pentru aplicarea măsurilor de agromediu au determinat trecerea la aplicarea unor lucrări de întreţinere pe pajişti, care au ca efect atât îmbunătăţirea potenţialului productiv, cât şi ameliorarea peisajului. Dar acest aspect va continua numai cu condiţia menţinerii şi creşterii efectivelor de ovine şi taurine.
– Putem concluziona prin a spune că situaţia patrimoniului pastoral are perspective de a reveni pe făgaşuri mai bune?
– Teoretic există această perspectivă. Dar ea trebuie valorificată printr-o bună gestionare a pajiştilor şi prin educarea oamenilor care le întrebuinţează. Este necesar să înţelegem că pajiştile nu pot fi surse regenerabile de hrană pentru animalele noastre decât dacă vom avea în vedere o exploatare şi o întreţinere corespunzătoare a lor. Un factor perturbant îl reprezintă numărul tot mai mic de specialişti în acest domeniu. Cât despre fondurile pentru cercetarea în domeniu, aproape că nu se poate vorbi. Acestea sunt elemente care pot pune în pericol posibilitatea continuării activităţii de cercetare, iar urmările acestei stări de fapt îşi vor face resimţit efectul în scurt timp.
Dimensiunea şi structura fondului pastoral cu păşuni al României depăşesc suprafaţa de 3,4 milioane ha, iar fâneţele ocupă 1,5 milioane ha. Acestea, în total, au o pondere de 34% din suprafaţa agricolă a ţării.
Din punctul de vedere al dimensiunii, România se situează pe locul 5 în Europa, după Franţa, Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord, Spania şi Germania. Este de precizat că suprafaţa totală destinată producţiei furajelor de volum – 4,9 milioane ha pajişti plus 1,1 milioane ha teren arabil – a României depăşeşte suprafaţa totală agricolă a Belgiei, Olandei şi Elveţiei, luate împreună. Majoritatea suprafeţelor de pajişti sunt localizate în domeniul privat, care deţine o pondere de 97%, iar domeniul public 3%.
Potenţialul de producţie ce se poate obţine de pe pajiştile României este de aproximativ 74 milioane tone masă verde. Practic, se obţin doar 50-60% din această producţie. În condiţiile date, încărcătura medie este cuprinsă între 0,2 şi 0,5 UVM/ha. Prin lucrări nu prea costisitoare, încărcătura cu animale poate ajunge în medie la 0,8-1,4 U.V.M/ha, nivel de încărcare apropiat de cel din Uniunea Europeană.
Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
1512
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce este şi cum poate fi combătut putregaiul negru al viţei-de-vie

În anul 2010, pe fondul condiţiilor climatice deosebit de favorabile (iarnă cu temperaturi scăzute, îngheţuri târzii de primăvară şi ploi abundente mai ales în prima parte a anului), atacul patogenilor lignicoli a fost deosebit de virulent, cei mai agresivi patogeni care au produs pierderi însemnate atât în plantaţiile pe rod cât şi în cele tinere fiind: Cancerul bacterian şi Putregaiul negru al viţei-de-vie. Putregaiul negru al viţei-de-vie este o boală de focar cu o epidemiologie caracteristică şi evoluţie rapidă. În condiţii favorabile, atacul se extinde exploziv, producând adevărate epidemii. Impactul atacului poate determina pierderi de recoltă în proporţie de până la 80%.

Simptomatologie

Primele simptome se manifestă primăvara, pe frunzele de la baza butucului, sub forma unor pete mai mult sau mai puţin circulare (cu diametrul de 2-10 mm), de culoare brun-gălbuie, cu halou brun-negricios. În scurt timp, ţesuturile din centrul petelor se necrozează şi, în dreptul lor, pe ambele feţe ale frunzelor, apar formaţiuni punctiforme negre (picnidii cu picnospori). Sunt sensibili la atac lăstarii tineri de 10-20 cm. Pe lăstarii erbacei atacul se manifestă sub forma unor pete oval-alungite, care evoluează în cangrene adânci, de culoare purpuriu-închis, purtătoare de germeni (picnidii punctiforme negre).

Simptome pe boabe

Cel mai periculos atac este pe boabele în creştere începând cu fenofaza bob de mazăre. Iniţial, pe pieliţa bobului atacat apare o pată rotunjită (1 mm diametru), alburie, înconjurată de un inel brun. Petele se extind rapid şi cuprind, în decurs de 48 de ore, jumătate din suprafaţa bobului. Odată cu evoluţia bolii, centrul petei se adânceşte, se zbârceşte şi se închide la culoare (violet). În decurs de câteva zile, întreg bobul devine negru cărbunos, tare şi mumifiat. Boabele infectate se acoperă cu picnidii negre, mici pustulare care sunt fructificaţiile asexuate ale ciupercii şi pseudoteci – fructificaţii sexuate. În condiţii favorabile maladia se dezvoltă exploziv, atacul se propagă rapid de la un bob la altul şi, în final, strugurii se usucă parţial sau în totalitate.

Factorii favorizanţi

- Ciclul de dezvoltare a ciupercii este puternic influenţat de umiditate şi temperatură. Fungul patogen iernează în principal sub formă de peritecii, (fructificaţii sexuate) pe strugurii mumifiaţi, pe boabele căzute pe sol şi sub formă de picnidii (organele de reproducere asexuată) pe lemnul şi frunzele bolnave, dar şi pe strugurii mumifiaţi. Primăvara, imediat după dezmugurit, când temperatura depăşeşte 9°C şi intervin ploi prelungite de cel puţin 3 mm, are loc emisia de ascospori din periteci. Aceştia produc majoritatea infecţiilor primare, care contaminează frunzele, florile şi fructele tinere.
- În perioada estivală, picnidiile mici negre de pe frunzele infectate produc infecţiile secundare pe ciorchini şi boabe. În condiţii prielnice patogenului (perioade calde şi umede), infecţiile secundare se produc permanent

până la sfârşitul lunii iulie şi prima jumătate a lunii august, după care ascosporii şi macroconidiile se transformă în organe de rezistenţă.

Cauzele

- existenţa în plantaţie a unui focar de infecţie;
- ploi prelungite, umiditatea relativă a aerului > 85%;
- infecţiile se produc numai dacă organele susceptibile sunt umectate;
- minimum 6-7 ore;
- temperatura minimă de germinare a sporilor este de 9°C;
- temperatura optimă de germinare a sporilor, 20-26°C;
- temperaturile ridicate, de peste 32°C, sunt letale pentru miceliu.

Prevenire şi combatere

Dacă în plantaţie există un precedent al atacului de putregai negru se recomandă:

- Metode agrotehnice

Pentru limitarea sursei de infecţie în zonele endemice cu rezervă biologică mare şi condiţii climatice favorabile se recomandă:

- strângerea şi distrugerea prin ardere a strugurilor mumifiaţi;
- arderea materialului infectat rezultat după tăieri;
- executarea unei arături adânci de primăvară, înainte de dezmugurit, pentru a încorpora boabele mumifiate căzute pe sol (boabele bolnave acoperite cu pământ nu produc spori care ar putea infecta viţele în cursul dezvoltării;
- evitarea aplicării în exces a îngrăşămintelor cu azot;
- respectarea strictă a măsurilor de carantină fitosanitară, ştiut fiind că boala se răspândeşte masiv prin circulaţia materialului săditor afectat.

- Metode chimice

În zonele cu risc de infecţie, combaterea chimică este necesară pe parcursul întregului sezon. Tratamentele se aplică preventiv, în următoarele fenofaze considerate foarte sensibile la atac:

- lăstar de 4-8 cm;
- lăstar de 15 cm;
- înainte de înflorit;
- după înflorit;

După aceste tratamente esenţiale, dacă vremea este ploioasă şi ceţoasă, tratamentele continuă la interval de 10-14 zile. Stropirile pot fi discontinue când vremea devine uscată.

Tratamentele se aplică cu produse care se folosesc în mod curent în combaterea manei şi făinării viţei-de-vie: Mikal 0,3%, Folpan 0,2%, Verita 0,06%, Antracol 70WP 0,2-0,3%Topas 0,03%, Quadrix 0,08%, Éclair 49 WG 0,05% Orius 255 EW 0,04, Folicur Solo 250 EW 0,04% etc. Aplicate corespunzător, aceste produse pot controla simultan şi atacul de Black rot.

Dr. ing. Liliana Tomoiagă

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
5704

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce greu e să fii comună tânără în România!

Localitatea Bătrâni, căci despre ea este vorba, a mai fost cândva comună. Apoi a fost arondată de Starchiojd, localitatea vecină. Acum este una dintre cele mai sărace şi fără prea multe perspective comune din ţară. Tinerii au plecat la Ploieşti sau în Spania, la cules căpşune. Animale nu mai creşte mai nimeni, nu există dispensar, nici grădiniţă, ansamblul cultural de odinioară s-a desfiinţat. Poduri şi podeţe, căci localitatea se întinde de-o parte şi de alta a unui râu, nu sunt; adesea vine ursul la poarta localnicilor. Despre agroturism, deşi zona e frumoasă, din cauza sărăciei nici nu poate fi vorba.

Sub tăvălugul distrugerii

Cea mai nouă, din punct de vedere administrativ, comună din Prahova nu are, ca toate celelalte localităţi de gen, o firmă la intrarea în primărie. Doar pe un perete, cu litere mari, de tipar, ca să se vadă din drum, stă scris: Primărie. Intru şi caut biroul primarului. Nu există, dacă e să mă iau după înscrisurile de pe uşă, aşa ceva. Acesta îşi împarte spaţiul cu secretarul primăriei.

Localitatea are două sate, Bătrâni şi Poiana Mare care, împreună, au 2.845 de suflete. Despre Bătrâni există o legendă, cum că s-au aşezat prin locurile astea doi oameni în vârstă, cu cei trei copii ai lor. Ei, părinţii, au rămas aici, iar copiii au înfiinţat Chiojdul, Starchiojdul şi Valea Anei.

Există o biserică veche în sat. Inscripţiile erau în nu ştiu ce limbă, că localnicii nu ştiau să citească ce scrie acolo. A existat şi un muzeu al lucrurilor vechi. S-a pierdut şi acesta. Au venit şi cei de la Muzeul Satului, au luat o casă şi au dus-o acolo. În rest, lucruri vechi, iar noi – aproape nimic.

Tabloul deznădejdii

Cum era normal, ne întâlnim şi cu primarul Gheorghe Necula. Ne strângem mâinile şi i le remarc pe ale lui, muncite, de om care ştie ce înseamnă duritatea cazmalei şi dansul coasei prin întinderile de fâneţe. „Doamne, n-am ştiut că este aşa de greu – ne mărturiseşte acesta. Am fost şi tare oropsiţi noi, aici, la Bătrâni.

A venit gârla mare de ne-a înnebunit. Satul se întinde de-a lungul Râului Bătrâneanca şi eu, ca să ajung acasă, trec de două ori prin apă. Să fac drumul acesta, mi-am zis, ca să ne fie mai uşor şi nouă, celor din zona de sus. De asta am acceptat să ajung primar. Pe fond funciar nu am făcut nimic. Avem doar câteva titluri de proprietate date. Terenurile noastre sunt la Smârdan, în judeţul Buzău. Acolo s-au dat titluri, că e câmp mult. N-am reuşit să facem nimic, să angajăm funcţionari publici care să se ocupe de asta.

Grădiniţă nu avem în comună. N-avem nici dispensar şi mi-am propus să facem neapărat unul. Am făcut un studiu de fezabilitate pentru asfaltare, dar mai aşteptăm. Ce să zic, nici animale nu se mai cresc pe aici, cum se creşteau. Să mai fie cam 150 de vaci la momentul acesta. Ne pierdem, încet, încet...“

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:

644
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

CE GREU TRIBUT PLĂTIM NESĂBUINŢEI!

Văzduhu-i un cuptor! E iar văpaie,
Iar îşi ia Domnul mâna de pe noi,
Se aliază seceta cu criza
Să ne afunde mai mult în nevoi.
Te uiţi pe cer, dar niciun semn de ploaie,
N-adie nicio áripă de vânt,
Doar soarele revarsă fără milă
Potopul de dogoare pe pământ...
Şi arde tot, din zori şi până-n seară,
Bobul din spic, ştiuletele din lan,
Ciorchinii viei, fructele livezii,
Şi iarba răsărită pe tăpşan.
Pădurea arde şi ea ca o torţă,
Cuprinsă de năpraznicul pârjol,
Izvoarele pe zi ce trece seacă,
Fântânile se umplu cu nămol.
Vai, ce prăpăd! Nădejdea, truda noastră,
Nu ne aduc nici cel mai mic folos
Şi foametea şi-arată ca o fiară
Gheara-ascuţită, colţul fioros!
Cândva, luptând cu seceta haină,
Ne bizuiam pe-o pavăză, pe-un scut:
Erau sisteme mari de irigaţii,
Dar le-am distrus orbeşte, le-am pierdut.
Mai toţi am smuls o dală din canale,
O ţeavă de pe câmp, un aspersor,
Fără s-avem un pic de remuşcare,
Fără să ne gândim la viitor.
Şi-acum plătim tribut nesăbuinţei,
Tribut enorm, tribut cumplit de greu!

De-acest păcat, de păgubirea ţării,
Ne va ierta vreodată Dumnezeu?
Poate atunci când iarăşi vom aduce
La buza pârjolitelor câmpii
Ulciorul plin, alinător de sete,
Ulciorul fermecat, cu ape vii.

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
645

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce lucrări recomandă Vasile Pachiţanu în vederea îmbunătăţirii păşunilor?

Primul lucru pe care trebuie să-l avem în vedere atunci când ne gândim să dezvoltăm o fermă, fie ea de vaci de carne sau de oi, este asigurarea cu furaje. Medicul veterinar Vasile Pachiţanu, preşedintele Asociaţiei Angus.Ro, este de părere că în zona de deal şi munte suprafeţele de pajişti pe care le au oamenii în proprietate sunt după 1989 într-un proces de paragină. „Nimeni nu a mai făcut nimic pe aceste suprafeţe ca să poată da cantitatea de furaje necesară acestor animale. Dacă înainte de 1989 existau «întreprinderi de pajişti», cu programe speciale de îmbunătăţiri, începând de la lucrările curente cum ar fi strângerea pietrelor, tăierea muşuroaielor, a arboretului, după ’89 lucrurile acestea au fost lăsate de izbelişte. Nu s-a mai făcut îmbunătăţirea lor prin supraînsămânţare, prin introducerea unui amestec de graminee şi leguminoase care să ducă la obţinerea unui fân de calitate atât de necesar în hrănirea animalelor“, a spus medicul Pachiţanu.

Freza de păşuni distruge muşuroaiele

Pornind de la această idee, reprezentanţii Asociaţiei Angus.Ro s-au gândit că, în afară de a promova rasa şi tehnologia de creştere a acesteia, înainte de a strânge crescători, trebuie să arate oamenilor cum se îmbunătăţesc păşunile în această zonă de deal şi munte care ocupă suprafeţe enorme. „Mai mult se păşunează decât se îmbunătăţesc pentru a produce iarbă corespunzătoare. Să le arătăm oamenilor cum se face această treabă“, spune Pachiţanu, care în această idee a adus din Olanda o freză de păşuni ce distruge muşuroaiele apărute de ani de zile pe păşuni şi care nu pot fi distruse manual. „Este o freză în premieră, eu cunosc foarte bine vechea freză românească care a fost folosită pentru pajişti şi care nu a mai fost produsă. Uzinele producătoare de utilaje agricole au fost distruse, utilajele au fost importate şi nu am mai avut cu ce lucra“, a spus Vasile Pachiţanu.

Trei paşi importanţi: supraînsămânţarea, îmbalotarea şi înfolierea

Preşedintele Agus.Ro ne-a spus că a doua maşină importantă cu care a lucrat din anii ’70, una englezească, este aceea de supraînsămânţare a pajiştilor sau, mai exact, de introducere în pajiştea curăţată şi frezată a unui amestec de graminee şi leguminoase fără ca păşunea să necesite în prealabil lucrări de arat, prelucrarea solului şi aşa mai departe.

„Nici nu avem posibilitatea să facem aceste operaţiuni în zona de munte, deoarece roca mamă se află la adâncime mică. După 10-15 centimetri, dacă ari o pajişte montană dai de piatră, prin urmare lucrările trebuie făcute superficial, dar tehnologic. Această maşină este adusă tot din Olanda. Cândva Mecanică Ceahlău a produs o astfel de maşină de supraînsămânţat cu care am lucrat sute de hectare de păşune la vremea respectivă. Am găsit în Olanda această maşină, este un bibelou, un avantaj extraordinar pentru cei care au pajişti şi care trebuie să le îmbunătăţească“, este de părere medicul Pachiţanu.

Îmbunătăţirea constă prin urmare în introducerea unui amestec de ierburi, specifice zonei respective, care să garanteze un furaj corespunzător. „Vrem să promovăm şi tehnologia de cosit, de a realiza semifân de iarbă, lucru care nu s-a făcut niciodată în zona de munte. Toţi gospodarii fac fân destul de greu, acum s-au mai aprovizionat cu cositori mecanice, dar fânul tot manual se face. Or calitatea furajului obţinut de pe pajişti, respectiv masa verde trebuie îmbunătăţită prin îmbalotare şi înfoliere. De asemenea, introducerea în balotul rotund a unui inoculant, care să producă o fermentaţie lactică, dă o calitate extraordinară furajului finit. Atunci nu vom mai avea fân mucegăit, fân din plante bătrâne, ci vom obţine un semifân de calitate. Asta dorim să promovăm în acest an în rândul fermierilor“, susţine medicul Pachiţanu.

„Niciodată nu se coseşte pe rouă“

Specialistul îi sfătuieşte pe crescătorii de animale să nu cosească şi să îmbaloteze pe rouă. „Astăzi cosim, mâine ne apucăm de îmbalotat fără să-i facem absolut nimic, nu mai greblăm, nu mai răvăşim, trebuie să scadă umiditatea.“ El recomandă cositul după ora 14 pentru ca fluxul de apă şi săruri minerale din sol să ajungă în plantă, astfel încât la momentul tăierii aceasta să aibă asimilate toate aceste elemente.

Este un lucru pe care puţini îl ştiu, după cum spune medicul veterinar. „Eu, de exemplu, am învăţat această tehnică în America. Până să ajung acolo făceam întotdeauna cositul dimineaţa. După cosit trebuie să ne apucăm de îmbalotat, în baloţi rotunzi pe care îi înfoliem. Înfolierea trebuie să aibă loc spre seară, pentru că folia are un strat de lipici care la temperaturi înalte nu mai este adeziv.“ Baloţii sunt aduşi apoi fie în fânărie, fie sunt lăsaţi pe câmp. Maşinile de îmbalotat au un mecanism care administrează un inoculant. Acesta este un amestec de bacterii acidolactice care nu face altceva decât să ajute fermentarea lactică în interiorul balotului, pentru că iarba şi lucerna nu au zaharurile necesare pentru producerea fermenţilor şi atunci trebuie ajutate. Produsul nu este scump, se face în România, cantitatea necesară fiind cuprinsă între 0,5 şi 1 kg în funcţie de amestecul de bacterii acidolactice din amestecul respectiv. „După o perioadă de 30 de zile balotul se poate folosi pentru hrănirea vitelor în condiţii extraordinar de bune din punct de vedere calitativ“, a conchis Vasile Pachiţanu. De la acelaşi specialist în domeniu am aflat că această ultimă recomandare este preluată din Austria. Ea poate fi pusă în aplicare cu ajutorul unei balotiere care face baloţi rotunzi de 20 kg. Este o maşină purtată de un motor propriu şi adaptată pentru zona montană unde, din cauza pantelor, nu se pot folosi balotierele de dimensiuni mari.

Silviu BUCULEI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
1541

□

Comentarii

□

□

1. olaru viorel -- (24-June-2012)sunt interesat de o documentatie in acest sens , ma poate ajuta cineva

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

ce-ma-faceti-domnule-ion-tesu_806.html

Ce mai faceţi, domnule... Ion TEŞU?

Prin anii `60 se discuta aprins printre specialiştii din zonă şi nu numai despre un caz mai puţin obişnuit: un director al Direcţiei Agricole Judeţene s-a oferit să plece la o cooperativă agricolă de producţie pentru a „o pune pe roate“, să ajungă printre cele mai bune din judeţul respectiv, renunţând la funcţie. Mulţi doreau să-l cunoască şi au avut destule ocazii în funcţiile avute anterior. Este vorba de CAP Smeeni, judeţul Buzău, şi de ing. Ion Teşu.

Să facem cunoştinţă cu dr. ing. Ion Teşu:

S-a născut la 20 noiembrie 1929 în comuna Ţiţeşti, satul Valea Stânii, judeţul Argeş. După terminarea Facultăţii de Agronomie (1952), s-a încadrat la diverse unităţi de producţie agricolă şi instituţii de profil, evidenţiindu-se ca un bun profesionist şi un bun manager. A fost repartizat la IAS Drăgăneşti, judeţul Prahova, în funcţia de inginer-şef, unde a lucrat 4 ani, iar din 1956, încă 4 ani, la IAS Râmnicu-Sărat, în funcţia de director.

O fişă profesională impresionantă

Au urmat apoi alte funcţii: director al Direcţiei Agricole jud. Prahova, preşedinte al CAP Smeeni, jud. Buzău, preşedinte UNCAP judeţul Prahova. În 1966 a urmat cursurile postuniversi-tare la Centre International de Hautes Études Agronomiques Méditerranéennes - Montpellier. Reîntors în ţară, a funcţionat la UNCAP Bucureşti în funcţia de vicepreşedinte.

După doi ani, în 1971 a devenit şeful Departamentului Agriculturii de Stat (1969-1971), apoi Decanul cursurilor postuniversitare din agricultură şi administraţia de stat (iniţial CEPECA apoi la „Ştefan Gheorghiu“) (1972-1977). După 5 ani a trecut în munca de cercetare ca director al Institutului de Economie Agrară din ASAS, de unde a fost avansat ca ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare pentru ca, în 1981, să devină ministru al Agriculturii şi Industriei Alimentare, iar mai apoi ambasador al României în Polonia.

A obţinut titlul de Doctor în Agronomie la Institutul Agronomic „N.Bălcescu“ din Bucureşti în 1976; Din anul 1997 a fost ales membru de onoare al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

Trebuie adăugat că la pregătirea de bază ca inginer agronom se adaugă cea de inginer-economist.

Bătrâneţea aduce şi suferinţe

- Aţi trecut prin multe în viaţă; după pensionare n-aţi considerat că trebuie de-acum să vă odihniţi?
- În niciun caz. M-am simţit în putere şi n-am putut sta locului, având o activitate plină.

Am fost solicitat în Consiliul de administraţie la Unitatea de Management a Proiectului „Sprijinirea serviciilor din agricultură“, susţinut de Banca Mondială, unde am devenit preşedinte al acestui consiliu. Am activat şi în Consiliul de administraţie al Institutului Naţional de Îmbunătăţiri Funciare, unde am avut mari satisfacţii.

În ultimul timp, „entuziasmul“ a mai scăzut. A trebuit să mă ocup de familie – soţia, grav bolnavă mai mulţi ani, m-a părăsit pentru vecie şi mi-e foarte greu să mă adun.

Dar sper ca timpul să vindece, cât de cât, o rană atât de dureroasă.
Vă dorim multă sănătate şi putere de muncă,
Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
1049

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule... Victor GIURGIU?

La 14 ianuarie 2009, pentru prof. dr. doc. ing. Victor Giurgiu a fost mare sărbătoare: în Adunarea generală a Academiei Române, prin vot secret, în unanimitate, a fost ales membru titular (academician) al acestui înalt for ştiinţific al ţării. De la începuturile Academiei Române (1866), este al doilea academician în domeniul silviculturii.

O viaţă închinată ştiinţei

Despre acad. Victor Giurgiu s-ar putea spune foarte multe lucruri, ca om de omenie, ca om de ştiinţă şi învăţământ, ca autor a diferite lucrări (peste 350 de titluri), ca activitate academică şi didactică, ca un mare profesionist, de o modestie aleasă. Are o perseverenţă de invidiat, exprimându-şi opiniile cu francheţe şi tărie, chiar dacă uneori a intrat în conflict cu punctele de vedere oficiale.

S-a născut la 16 mai 1930, undeva pe o vale îngustă de munte din mirifica „Ţară a Branului“, fiind al 8-lea din cei 10 copii ai lui Ion şi Măria Giurgiu.

Pădurea – sensul existenţei

După terminarea facultăţii (1953), este reţinut în centrala Ministerului Silviculturii, ca inginer principal la Direcţia fond forestier.

A trecut apoi ca asistent la Facultatea de Silvicultură din Braşov, pentru disciplina
Dendrometrie.

După susţinerea tezei de doctorat, „Determinarea creşterii curente în volum la arborete“, în mai 1957 este numit director tehnic al Institutului de Studii şi Proiectări Silvice.

În anul 1947, în baza activităţii ştiinţifice depuse în perioada anilor 1953-1974, i se conferă titlul de doctor docent în ştiinţe.

Rămâne credincios Institutului de Cercetări Silvice, unde activează 35 de ani, din 1960 până în anul 1995.

Lucrări de referinţă

Pe plan ştiinţific, profesorul Victor Giurgiu a abordat şi dezvoltat trei domenii de mare importanţă ale silvologiei contemporane: Dendrometria; Auxologia forestieră; Amenajarea pădurilor şi protecţia mediului. Rezultatele cercetărilor sale sunt prezentate în 418 lucrări publicate (din care 56 de cărţi), lucrări apărute în ţară (395) şi străinătate (23), în limba română (379) şi în limbi de circulaţie internaţională (39). După alegerea sa ca membru corespondent, a publicat 178 de lucrări ştiinţifice.

În anul 1990 profesorul Giurgiu, este ales membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „ Gheorghe Ionescu-Şişeşti, iar un an mai târziu i se conferă titlul de membru corespondent al Academiei Române, cel mai înalt for ştiinţific al ţării.

Titularizarea profesorului Victor Giurgiu la Academia Română s-a bazat şi pe impactul pozitiv al operei sale pe plan internaţional, aceasta fiind luată în considerare la elaborarea multor tratate şi monografii publicate în alte ţări.

„Urmăresc cu mare interes şi sinceră admiraţie dezvoltarea ştiinţifică a domnului Giurgiu şi rezultatele muncii sale asidue, care s-au materializat în cărţi de rigoare ştiinţifică, dar şi excelând prin spiritul cald al datoriei faţă de pădure, faţă de poporul şi ţara românească şi faţă de societatea omenească.

Aceste aprecieri sunt prea slabe pentru opera de ansamblu a domnului Giurgiu care, prin lucrările sale, s-a înălţat între cele mai mari şi universale spirite ale ştiinţei forestiere europene şi mondiale.“

Mihail Prodan

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
2356

☐

Comentarii

☐

☐

1. milescuionut -- (11-October-2011)Bafta Victore tie si fratilor masoni care te promoveaza asa frumos!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ce-mai-faceti-domnule-avram-d-tudosie_l3...

Ce mai faceţi, domnule... Avram D. TUDOSIE? > REVISTA LUMEA SATULUI

Ce mai faceţi, domnule... Avram D. TUDOSIE?

Trebuie să recunosc că în zona Huşi punctul de atracţie pentru mine este Grupul Şcolar Agricol „D. Cantemir“, acum Colegiul Naţional Agricol, care se confundă cu numele profesorului dr. ing. Avram D. Tudosie. Un om cu calităţi de excepţie, devenind un brand nu numai la Şcoala Viticolă din Huşi, unde a fost mulţi ani director, ci şi pentru celelalte licee de specialitate din ţara noastră. Cele 30 de promoţii de la Huşi, după alte 3 la Iveşti şi 5 la Odobeşti, cărora le-a predat viticultura şi oenologia, vorbesc despre el cu veneraţia ce i se cuvine.

Aici, Avram Tudosie a adunat vinuri specifice podgoriei Huşi din toate podgoriile reprezentative ale ţării. Tudosie s-a dovedit a fi nu numai un profesionist desăvârşit, dar şi un talent literar. Mărturie în acest sens este şi aprecierea acad. Constantin Ciopraga, consemnată în „Cartea de aur“ a vinotecii: „Artiştii în criză de imaginaţie, îndrăgostiţii fără speranţă... să vină la Huşi, unde vraciul Avram D. Tudosie le va lua necazul cu paharul şi cu harul.“

Primul muzeu vitivinicol

O altă realizare a lui Tudosie este iniţierea, în 1966, şi înfăptuirea în anii ‘70 a unui muzeu vitivinicol al Huşilor, al Moldovei şi chiar al României, socotit cu adevărat un aşezământ în care sunt concentrate munca, priceperea, meşteşugul tradiţional şi dragostea podgorenilor de pe aceste meleaguri, ca şi cele peste 500 de obiecte preţioase prin valoarea intrinsecă.

Multe personalităţi române şi străine şi-au exprimat în Cartea de aur a şcolii admiraţia pentru Muzeul viticol şi „Vinoteca Liceului”, fondată în 1909.

Profesorul nepereche din Huşi

Renumitul scriitor şi degustător Păstorel Teodoreanu, consultând şi alte documente şi lucrări de specialitate din marile ţări viticole, a compus (cum susţine C. Hogaş), chiar în vinoteca Şcolii de viticultură „D. Cantemir“ din Huşi, un „crez“ al vinotecilor şi degustărilor (scris în 1927 şi publicat în 1928) strict ştiinţific, pe care şcoala l-a „imprimat“ cu litere arhaice în piatra de pe pereţii vinotecii.

Dar să-l cunoaştem mai îndeaproape pe Avram D. Tudosie. S-a născut la 14 martie 1931 în satul Cermegeşti, comuna Lădeşti, judeţul Vâlcea. A absolvit Facultatea de Horticultură din Bucureşti. În 1964 se transferă la Şcoala Viticolă din Huşi, predând la peste 30 de promoţii de elevi disciplinele viticultură şi oenologie. A muncit în această şcoală până la pensionare, în diferite funcţii, în primul rând ca director.

Prof. dr. ing. Avram Tudosie, având aceste calităţi, devine rapid una dintre vocile cele mai importante din învăţământul preuniversitar de specialitate şi nu numai. Autor prolific, a cărui biografie se ridică la peste 300 de articole şi vreo 15 – 20 de cărţi, scrise singur sau în colaborare, Avram D. Tudosie se numără printre puţinii viticultori din ţară care şi-au canalizat activitatea publicistică cu acelaşi profesionalism atât în ştiinţă, cât şi în literatură.

Teodor MARIAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
1544
□
Comentarii
□
□

1. george budacea -- (2-May-2010) Avram D Tudosie este un caracter unic prin cele ce face (specialist in viticultura si oenologie, pedagog, eseist si cercetator in domeniul in care s-a pregatit intreaga viata).Il cunosc pe profesorul Tudosie din l964 cand a venit la Husi cu o masina de carti si alta cu material de studiu. Elev in anul terminal fiind m-am alaturat noului venit cercetarilor sale dupa puterea si capacitatea mea, mentinand o permanenta legatura profesionala si umana. A format sute de specialisti care fac cinste profesiei domeniului numarand-u-ma cu mandrie ca fost elev al domniei sale.
2. George Budacea -- (15-March-2011) Astazi 14 martie 2011, distinsul Om, profesorul dr.ing. Avram D. Tudosie prinde in buchetul vietii cel de-al 8o - lea trandafir.Sa ne alaturam celor care l-au cunoscut (fosti elevi, si colegi) si sa-l imbratisam punandu-i in brate mari buchete ale recunostintei, dragostei, respectului si onoarei pe care i le datoram. La multi ani !stimate domnule profesor, si va rugam sa ne iertati ca ne adresam domniei voastre atat de rar. Fie ca deceniile care urmeaza sa fie mai rodnice in infatisari, dialoguri si colaborari pe linie literar-profesionale. LA MULTI ANI !
3. v irimia -- (28-August-2011)Raman surprins ca sunt asa putine comentarii adresate bunului nostru profesor ADT. Personal nu am urmat invatamintele celui ce mi-a fost mai mult decat un profesor timp de 2 ani, dar mi-au fost de bun augur. VA MULTUMESC, D-LE PROF DR ING AVRAM D TUDOSIE !
4. George Budacea -- (14-March-2012) Astazi, profesorul EMERIT,dr. ing. Avram D. Tudosie implineste respectabila varsta de 81 de ani. Din acesti binecuvantati ani, peste 55 i-a inchinat stiintelor hortiviticole, Mariei Sale Vinul. Cartile sale sunt o elocventa pasiune pentru meseria nobila pe care si-a insusit-o si impartasita fiilor sai duhovnicestii (peste 3o de serii de absolventi) la Scolile din Odobesti si Husi. La multi si fericiti ani, domnule profesor !

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule... Dragomir BALAJ?

La Biblioteca Naţională căutam în mai multe colecţii de ziare câteva recenzii apărute la nişte cărţi care mă interesau. Spre surprinderea mea, în ziarul România liberă din 20 septembrie 1968, mă opresc la o informaţie: „La Paris au început lucrările celei de-a 18-a sesiuni a Consiliului Organizaţiei Europene şi Mediteraneene pentru Protecţia Plantelor (OEPP). Delegatul român, dr. D. Balaj, a fost ales membru în Comitetul Executiv.“

Am aflat ulterior că a făcut parte din această organizaţie de prestigiu încă din anul 1962 până în 1989, când s-a pensionat, participând la toate sesiunile anuale.

Să-l cunoaştem. S-a născut la 30 iulie 1929 în Huedin, judeţul Cluj. Este biolog de profesie, dar cele mai importante lucrări ştiinţifice le-a elaborat în domeniul protecţiei plantelor.

În anul 1955 a fost încadrat entomolog la Laboratorul Central de Carantină Fitosanitară. În această calitate a participat direct la controale fitosanitare şi analize pentru depistarea dăunătorilor de carantină la produsele vegetale provenite din import sau de pe teritoriul ţării.

În calitate de şef de laborator la Secţia de Protecţia Plantelor a efectuat direct şi a coordonat lucrări de cercetare ştiinţifică în domeniul protecţiei plantelor hortiviticole, publicând singur sau în colaborare numeroase lucrări despre filoxera şi erinoza viţei-de-vie, viespea cu ferăstrău a merelor, cicada gheboasă a pomilor, larvele miniere la pomi etc. Se disting în mod deosebit: Tratat de zoologie agricolă; Tratat de Entomologie agricolă; Entomologie horticolă (curs universitar); Îndrumător de protecţia plantelor; Controlul fitosanitar în agricultură.

În calitate de director al Consiliului Superior al Agriculturii, a reuşit să refacă treptat această reţea, fără de care întreaga activitate de protecţia plantelor era paralizată. În urma unei noi reorganizări a ministerului, D. Balaj a trecut la conducerea Inspecţiei de Stat pentru Carantină Fitosanitară şi Protecţia Plantelor, activitate pe care a desfăşurat-o până la pensionare, în 1989.

A participat nemijlocit la întocmirea proiectelor, ducerea tratativelor şi la parafarea unor convenţii de colaborare în domeniul carantinei şi protecţiei plantelor cu 15 ţări, majoritatea din Europa (o parte dintre aceste convenţii sunt în vigoare şi în prezent).

- Şi acum, la atâţia ani după pensionare, te ţii „tare“, zilnic eşti în plină activitate, scrii de mama focului la reviste de specialitate, dar te ocupi şi de nepoţel, cu lecţiile pentru şcoală.

- Aşa este. La câţiva ani după pensionare, la propunerea regretatului dr. doc. Tudorel Baicu, directorul Institutului de Cercetări pentru Protecţia Plantelor, m-am reangajat aici şi aproape şase ani am coordonat activitatea de consultanţă şi extensie. Nici în prezent nu am renunţat complet la activitate, colaborând în mod regulat la mai multe publicaţii.

- Să dea Domnul să fii sănătos în continuare, să fii tot la fel de activ încă mulţi ani de aici înainte!

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
750

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule...Bujor MĂNESCU? > REVISTA LUMEA SATULUI

Ce mai faceţi, domnule...Bujor MĂNESCU?

S-a născut la Moreni, în 17 septembrie 1931. A absolvit Liceul „Sfinţii Petru şi Pavel“ din Ploieşti în anul 1949, fiind atras de ştiinţele agrobiologice.

Profesional vorbind, Bujor Mănescu este un produs al şcolii sovietice de agricultură, aceasta fiind la vremea respectivă una dintre cele mai bune din lume.

În perioada 1949-1954 a studiat la Institutul Agricol al Cubanului, din Krasnodai, Federaţia Rusă. La terminarea studiilor universitare, în 1954, este angajat la Institutul de Cercetări Agronomice al României (ICAR) pe post de cercetător asistent. În 1955 revine în Uniunea Sovietică la Academia Agricolă „K.A Timirizev“ din Moscova pentru a-şi pregăti teza de doctorat.

O şansă aparte

Debutul în activitatea de cercetare şi-l face în 1958, ca şef al Laboratorului de Culturi Forţate, nou înfiinţat în cadrul Institutului de Cercetări Horticole din Bucureşti. În 1961 preia conducerea Secţiei de Cercetări Legumicole din acelaşi institut. Ascensiunea sa ştiinţifică este fulminantă, el reuşind ca la vârsta de 40 de ani să obţină titlul de doctor docent în ştiinţe, acordat de către Institutul Agronomic din Bucureşti.

Dascăl cu vocaţie, din 1959 se integrează şi în învăţământul agronomic şi economic superior, la început (1959) în funcţia de conferenţiar, iar din anul 1965 devine profesor universitar titular prin concurs la Academia de Studii Economice şi Institutul Agronomic din Bucureşti. În memoria tuturor studenţilor săi, Bujor Mănescu a rămas un om de o valoare ştiinţifică şi integritate morală de excepţie. A iniţiat şi condus cercetări originale în domeniul energeticii serelor de legume, al ecologiei horticole şi economiei horticole.

A publicat în ţară şi străinătate peste 250 de lucrări, tratate, monografii, manuale, comunicări ştiinţifice şi articole.

În 1971 a fost ales membru corespondent al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, în 1997 „Om al anului“ de către American Biographical Institut (ABI), iar în anul 1993 Membru de Onoare al Societăţii Române a Horticultorilor.

Activitate continuă

În 2001 a ieşit la pensie, după 47 de ani de activitate didactică şi ştiinţifică.

– După o asemenea activitate, cred că nu prea vă împăcaţi cu statutul de pensionar.

– Mă întrebam ce voi face de unul singur, fără mediul meu studenţesc, plin de viaţă, activ, uneori romantic. Cu cine voi mai discuta îndelungat pe teme profesionale? Îmi va lipsi dialogul atât de necesar cu cei din jur? Nu s-a întâmplat aşa. Am încă preocupări multiple la catedră, dar şi acasă, pe stradă, în cartierul nostru Cotroceni, în mica grădină din spatele imobilului unde locuiesc în Bucureşti sau în grădina mare de la Afumaţi. Este foarte important după ce eşti pensionar să simţi că sunt aproape de tine soţia, colegii, prietenii şi vecinii, care te sprijină moral şi te fac să nu te simţi singur. Şi nu trebuie să te izolezi de ei.

La ASE sunt consultant ca urmare a deciziei Senatului Universitar şi colaborez la activitatea didactică şi ştiinţifică a Catedrei de economia producţiei agroalimentare şi a mediului. Am elaborat împreună cu colega mea conf. dr. Marcela Ştefan manualul de Sisteme horticole comparate apărut în 2003 şi 2005 şi lucrarea ştiinţifică Ingineria ecosistemelor agricole în 2005.

În satul Vânători, de lângă Afumaţi, am transformat grădina, cu ajutorul soţiei mele prof. univ. dr. Creola Mănescu, într-o mică fermă horticolă, primitoare pentru toţi sătenii. Urmează să termin o lucrare de cca 500 de pagini privind Economia ecologică.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
1830
□
Comentarii
□
□
1. SEZONOV DAN -- (16-October-2010)Sunt mandru ca am fost studentul distinsului pedagog si Profesor Universitar Manescu Bujor. Am avut ce invata din experienta sa de viata si il admir pentru vigoarea de care da inca exemplu pentru altii. Pentru mine, personal, Familia Manescu este un exemplu de oameni de mare valoare, fiind cadre didactice de talie univarsitara.

Multa sanatate Domnului Profesor!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule… Costel Eremia? > REVISTA LUMEA SATULUI

Ce mai faceţi, domnule… Costel Eremia?

Îl admiram ca pe un om simpatic, deschis, foarte activ, bun profesionist, curajos. Un om care spune lucrurilor pe nume chiar cu riscul de a deranja pe cei cu funcţii înalte care îşi dădeau cu presupusul ca mari „specialişti în agricultură". Un om stăpân pe meserie şi perseverent, care biruia întotdeauna în final. Unde se iveau probleme mai spinoase, greutăţi în agricultură, în special în cea de stat, identifica soluţii şi rezolva.

O spun chiar oamenii cu care a lucrat în Brăila, Timiş şi în alte locuri, oameni care îşi aduc aminte cu mare admiraţie de întreaga activitate a domnului Costel Eremia, de stilul său de muncă eficient, dar şi de felul de a fi, omenos şi drept.

Munca, chintesenţa vieţii sale

Costel Eremia este şi acum în plină activitate. Născut în 22 aprilie 1935 în Bucureşti, a urmat cursurile Facultăţii Agronomice şi Zootehnice a Institutului Agronomic Bucureşti (promoţia 1959).

Rezultatele de excepţie obţinute în producţie l-au promovat în funcţii importante. Aş aminti doar câteva: expert în cadrul Consiliului Economic, preşedinte al Consiliului Judeţean Agricol din judeţul Timiş şi, mai târziu, Brăila, ministru secretar de stat – şeful Departamentului Agriculturii de Stat. Activitatea nu s-a concentrat numai pe agricultură, ci a acceptat provocări şi în alte domenii, cum ar fi: preşedinte al Omniasig Asigurări Agricole, AGRAS, Grupul Wienerstadische şi FATA Asigurări SA, Grupul Generali.

Dincolo de nostalgii

Analiza evoluţiei din ultimii ani a agriculturii României, acest domeniu de suflet al său, îi produce domnului Eremia un sentiment de amărăciune. Potrivit unui articol publicat de revista Lumea Satului, Costel Eremia se numără printre primii profesionişti care pot depune mărturie, în cunoştinţă de cauză, asupra transformărilor din domeniul agricol în ultimele patru decenii.

Opinii cu valoare de excepţie

În opinia sa, şansa reabilitării agriculturii româneşti stă astăzi, ca şi în trecut, în puterea PĂMÂNTULUI, în punerea în valoare a potenţialului său productiv. Credinţa sa este că această adevărată reformă trebuie să înceapă cu reorganizarea exploataţiilor agricole. Nu în ultimul rând, reforma înseamnă reabilitarea sistemelor hidroameliorative şi refacerea şeptelului, dar şi investiţii masive în dotări tehnice moderne, fără de care nu se poate realiza un progres în agricultură.

Domnul Eremia îşi susţine argumentaţiile nu prin blamarea celor care au dirijat procesul de fărâmiţare a pământului şi distrugerea premeditată a celui mai important factor de producţie în agricultură: mecanizarea. El poate accepta chiar şi motivaţia unor circumstanţe atenuante pentru faptele acestor „reformatori", în special cei din primii ani de după 1989. Nu acceptă însă aceste scuze şi pentru cei care au gestionat procesul de dezafectare a acestor structuri şi entităţi economice care, modernizate şi adaptate corespunzător, ar fi permis să intram cu şanse egale în competiţia pieţei agricole europene.

Nu este vorba chiar de o retragere

În faţa acestor realităţi, domnul Costel Eremia a considerat că este momentul să se retragă discret, rămânând însă aproape şi de mare ajutor agricultorilor prin activitatea sa neobosită din ultimii ani în sectorul asigurărilor. Poate îşi va scrie la un moment dat şi memoriile. Câte ştie, prin ce situaţii a trecut, fapte pline de învăţăminte, ar fi păcat să nu rămână urmaşilor. Îi dorim numai sănătate, putere de muncă şi satisfacţii împreuna cu familia şi mai ales cu cei doi dragi nepoţi care ii umplu viaţa de bucurii.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1394
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

ce-mai-faceti-domnule-dumitru-moianu_l69...

Ce mai faceţi, domnule... Dumitru Moianu > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe mai faceţi, domnule...
Dumitru MOIANU?

Cei care-l cunosc spun despre el că este un mare economist, un îndrăgostit de meserie, un om care şi-a clădit viaţa pe cinste şi profesionalism.

Să-l cunoaştem mai îndeaproape...

S-a născut în anul 1927, în comuna Bălăneşti, judeţul Gorj. A absolvit Facultatea de Finanţe şi Credit a ASE Bucureşti, în 1953. La terminarea facultăţii a lucrat în Ministerul Finanţelor. De aici a fost promovat ca secretar general în Ministerul Agriculturii – Departamentul Agriculturii de Stat –, răspunzând de problemele economico-financiare.

Timp de 10 ani, el s-a dovedit a fi un fel de reformator economic, aducând o contribuţie deosebită la reorganizarea şi modernizarea agriculturii de stat, la rentabilizarea ei, introducând în unităţile agricole de stat disciplina financiară, preţul de cost.

Ca răsplată pentru munca depusă, în 1973 a fost numit Ambasadorul României în Republica Columbia, Ecuador şi Panama, cu sediul la Bogota.

După terminarea misiunii, în 1979, a lucrat în Administraţia centrală a Băncii Agricole până în 1997, când s-a pensionat.

Ca un fel de învăţăminte

– Aţi trecut prin multe în viaţă, cu amintiri şi împliniri, satisfacţii, cu numeroase învăţăminte. Ce ne puteţi spune în legătură cu aceste lucruri?

– Ca amintiri plăcute aş aminti două lucruri care mi s-au întipărit în minte: la Ministerul de Finanţe am învăţat cum trebuie să fii disciplinat, harnic şi conştiincios, iar în agricultura de atunci m-au impresionat hărnicia oamenilor, profesionalismul şi dorinţa de a munci mai bine. Când era nevoie, oamenii se trezeau cu noaptea-n cap pentru a termina lucrările la termen. Nu rămânea nicio tarla nelucrată.

În agricultura de stat m-a marcat pentru toată viaţa perioada de după 1960, până prin 1970, când s-a reorganizat activitatea după modelul ţărilor cu agricultură avansată, îndeosebi cea americană. Atunci s-au înfiinţat şi în România primele ferme agricole de tip capitalist.

A fost perioada cea mai fertilă din istoria Gostatului prin înfiinţarea unui sistem de agricultură de tip integrat. În acea perioadă au luat naştere primele complexe de creşterea porcilor, păsărilor, bovinelor, precum şi sectoarele de industrializare a producţiei agricole.

Profesionalismul de atunci

– Dar la nivel central, cum era organizată activitatea?

– Trebuie să vă spun, în primul rând, că întregul personal din cadrul Departamentului Agriculturii de Stat, deci şi a Ministerului Agriculturii, era alcătuit numai din oameni de meserie, buni profesionişti, cu studii superioare, ambiţioşi, cu dăruire. Aş aminti că în sectorul economic aveam oameni „de pus pe rană“: Mailat, la financiar, Anghelina, la preţul de cost, Ciobotaru, la contabilitate, Pelin, la plan, Şmina la muncă şi salarii.

În căutarea leacului liniştii

– Ce mai faceţi acum, cu ce vă „lăudaţi“?

– Trăiesc din amintiri şi nu găsesc leacul de a mă linişti. Cum se spune, „mi-e o ciudă de mor“, nu cred că-mi va trece vreodată. Ce s-a întâmplat cu agricultura e o crimă şi văd că nu răspunde nimeni pentru dezastrul care s-a produs. Mă consolez pentru această supărare în satul natal, unde am o mică gospodărie. E un loc cu o privelişte de basm şi mai fac plimbări, mai stau la taifas, mai scriu. Am doi nepoţi – o fetiţă şi un băiat, de 4 şi 5 ani – care mă „înnebunesc“ de plăcere.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
915

□

Comentarii

□

□

1. niculai -- (17-January-2010)Sunt cu 22 de ani mai tanar decat domnul Dumitru Moianu dar am aceeasi suferinta cand vad cum noi romanii am ajuns sa ne batem joc de acest pamant. Cred ca suntem cea mai mare tara producatoare de buruieni.Nu se iau masuri ca toate terenurile agricole sa se lucreze, sa se obtina produse agricole.Este adevarat ca in prezent Romania are doua agriculturi.Trebuie ca si agricultura neperformanta sa devina performanta.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

ce-mai-faceti-domnule-emil-nicolae-silva...

Ce mai faceţi, domnule…Emil Nicolae Silvaş?

De activitatea ştiinţifică a domnului Emil Silvaş se leagă transplantul de embrioni la taurine realizat în premieră în România. Această realizare de excepţie a colectivului de cercetători de la Staţiunea Zootehnică Târgu-Mureş este doar o parte a activităţii acestui om, care şi acum impresionează prin înaltele sale cunoştinţe în domeniul zootehniei.

Fişa sa profesională are atâtea rubrici încât nu pot fi cuprinse într-un dosar întreg. Vom face precizarea că Emil Silvaş este expert al Băncii Mondiale pentru Proiecte Agrozootehnice.

A publicat sau comunicat în ţară şi străinătate peste 200 de lucrări ştiinţifice (7 cărţi, 14 Brevete de inovaţii, 20 de participări la congrese şi simpozioane naţionale şi internaţionale).

- Domnule profesor, ştiu că aveţi realizări deosebite, unele în premieră pe ţară

- Într-adevăr, au fost ani plini de satisfacţii. Aş aminti doar câteva: 14 Brevete de inovaţie în domeniul reproducţiei, selecţiei şi ameliorării taurinelor şi al tehnologiilor de creştere şi exploatare (1965-1990); realizarea primei BIOBAZE de cercetări pentru specia taurine din România - 1978, inclusiv pentru biotehnologii asociate şi transfer de embrioni, fecundare in vitro etc.; modernizarea în ansamblu a Staţiunii de Cercetări Zootehnice Târgu-Mureş (laboratoare, ferme de elită, bază de cercetări integrate: Sol - Plantă - Animal - Eficienţă bioeconomică); obţinerea primilor viţei, în premieră pe ţară, prin biotehnologia transferului de embrioni - metoda chirurgicală – 1978; obţinerea primilor viţei prin metoda nechirurgicală -1981; înfiinţarea primei „Bănci de embrioni“ conservaţi prin congelare – 1986; înfiinţarea Institutului de Montanologie - Cristian Sibiu - 1991, la care se adaugă 215 lucrări ştiinţifice publicate ca prim autor şi în colaborare, în ţară şi străinătate: Germania, Franţa, Austria şi fostele ţări comuniste.

Dintre cărţile de referinţă, aş aminti: „Bălţata românească în judeţul Mureş“; „Transferul de embrioni, tehnica viitorului“; „Modernizarea tehnologiilor de creştere a taurinelor“.

- Şi acum, ce preocupări are un cercetător de asemenea valoare?

- Prin câteva răspunsuri punctuale încerc să conving că nu m-am izolat şi nici nu m-am sustras de la activităţile ştiinţifice şi practice. Dimpotrivă. Am păstrat contactul cu instituţii de profil de cercetare, editoriale şi chiar de asumare a răspunderilor complexe de coordonare sau simple angajamente în echipe de cercetători, cum au fost: subiectele fierbinţi ale Proiectului UMP Banca Mondială (2000-2004): „Transformarea gospodăriilor autarhice în ferme comerciale“ în domeniul creşterii taurinelor ca director de proiect şi preşedinte al Fundaţiei SIMMENTAL Târgu-Mureş şi respectiv membru al echipei de cercetare în cadrul Proiectului „Agral“ (UASMV) Bucureşti privitor la „Tehnologia vacii de carne“, lucrare angajată de către Institutul de Montanologie din Cristian-SIBIU (2003-2006).

Am publicat în ultimii ani 3 cărţi, dintre care una în colaborare cu dr. Mircea Roman de la Semtest Târgu-Mureş.

Fapt este că sunt prezent peste tot acolo unde se discută despre soarta zootehniei. Aş mai dori să spun că sunt preşedinte al Comisiei Zonei Montane din cadrul ASAS.

Ce se poate spune mai mult despre un asemenea specialist? Doar faptul că este un om demn şi cinstit, în faţa căruia trebuie să ne înclinăm.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
927
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ce-mai-faceti-domnule-gheorghe-bernaz_84...

Ce mai faceţi, domnule… Gheorghe Bernaz? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe mai faceţi, domnule… Gheorghe BERNAZ?
S-a născut la 29 august 1934, în Bucureşti. Absolvent al Facultăţii de Horticultură Bucureşti (1957). Doctor în agronomie, specialitatea viticultură, îşi începe activitatea de cercetător stagiar la SEV Murfatlar (1957); participă la înfiinţarea SEV Greaca (1958), plantaţie care a reprezentat o lucrare de artă. În perioada 1968-1978 activează la ICVV Valea Călugărească, CP III şi şef de laborator agrotehnică viticolă.
Activitatea publicistică însumează peste 570 de lucrări (19 cărţi, între care: colaborare la Tehnologia vinului (1962); Via familială, 4 ediţii; Vinul casei, 3 ediţii; 40 lucrări ştiinţifice, 381 articole tehnice, 210 cronici, recenzii, evocări şi note documentare etc.
- V-aţi pensionat cam devreme, domnule Bernaz…
- Am continuat cu scrierea de cărţi şi broşuri de specialitate. Din ianuarie 2007 sunt redactor-şef al revistei de horticultură „Hortinform“.
- Şi cu ce vă mai puteţi lăuda?
- Adevărul este că suferinţele fizice şi caracterul meu mă împiedică să mă „umplu“ de bani din practicarea meseriei. Singura ocupaţie posibilă rămâne scrisul. Încerc s-o fac cât mai bine, scoţând la iveală câte o carte şi, în principal, asigurând – ca redactor-şef – apariţia de calitate a revistei „Hortinform“.
Teodor Marian
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1322
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

ce-mai-faceti-domnule-gheorghe-campeanu_...

Ce mai faceţi, domnule... Gheorghe Câmpeanu?

S-a născut la 1 octombrie 1936 în comuna Bâlta, judeţul Gorj. Este absolvent al Universităţii Bucureşti – Facultatea de Chimie. Din 1963, de la terminarea facultăţii, a funcţionat până la pensionare în cadrul Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti ca şef al Catedrei de chimie pentru toate facultăţile din cadrul Universităţii, fiind 8 ani decan al Facultăţii de Biotehnologii.

Este membru al mai multor asociaţii profesionale: Academia Oamenilor de Ştiinţă din România - Secţia de Chimie, Consiliul Consultativ al Secţiei 7 Biotehnologii la Ministerul Învăţământului; membru al European Society for New Methods in Agricultural Research, membru al American Chemical Society, membru al New York Academy of Science etc. Publicaţii: 16 manuale universitare şi cărţi de specialitate, 124 de lucrări ştiinţifice publicate în publicaţii de specialitate, 92 de lucrări ştiinţifice prezentate la manifestări ştiinţifice.

Ca în vremurile bune

În fiecare zi profesorul Gheorghe Câmpeanu poate fi văzut trecând grăbit pe aleea principală din cadrul Universităţii spre „locul de muncă“.

- La aceşti 73 de ani sunteţi foarte puţin schimbat. Vă menţineţi excelent. Aveţi cumva vreun secret?

- Mă simt dator să spun două vorbe şi în legătură cu perioada aşa-zisei vârste mai înaintate. Personal consider de mare importanţă un aspect şi, totodată, un sfat pe care aş dori să-l dau tuturor celor care, vrând-nevrând, ne urmează în viaţă. Cred că cea mai mare greşeală pe care unii o fac în această perioadă este încheierea activităţilor profesionale sau de altă natură.

În mod sigur, procedând aşa, se intră pe un drum înfundat. Dimpotrivă, cel mai nimerit lucru este ca, în această perioadă, să ai preocupări, să ai proiecte şi să te ocupi de ele. Menţinerea funcţiunilor de muncă şi de creaţie intelectuală, chiar şi în situaţia unor randamente şi realizări sub cele aşteptate, este un lucru vital. Te ajută să fii în formă, îţi oferă reconfortare, nu ai decât de câştigat pe planul sănătăţii, al stării generale. Nu trebuie ca, neapărat, proiectele respective să fie îndeplinite la un anumit termen, este însă obligatoriu ca ele să existe şi să nu fie lăsate în conservare.

- Şi ce faceţi pentru realizarea acestui deziderat ?

- Lucrez ca în urmă, să zicem, cu 20 – 30 de ani. Sincer să fiu, în multe zile nici nu-mi ajunge timpul, mă implic în probleme şi nu simt cât de repede trec orele.

Am înfiinţat un Centru de Excelenţă de Biochimie Aplicată şi Biotehnologii – BIOTEHNOL şi sunt preşedin-tele acestuia. Sunt şi conducător de docto-ranzi. În prezent am 30 de doctoranzi în stagiu de pregătire. La aceasta se adaugă obligaţiile pe care le am în calitate de referent ştiinţific în comisiile de doctorat. Sunt membru şi în comisiile de concurs pentru obţinerea titlului de profesor universitar la diverse universităţi din ţară şi membru în Comisia 6 de Consultanţă a Ministe-rului Învăţământului.

Dr. ing. Teodor Marian
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1734
☐
Comentarii
☐
☐
1. viorel -- (31-January-2012)D-le Campeanu, va vad un om serios si, mai mult, un domn. Atunci cum este posibil sa dati titlul de doctor unei hahalere care a plagiat totul, in asa-zisele ei caiete pentru orele de consiliere si orientare scolara? Stupcanu se numeste podoaba si, daca aveti bunul simt de a elimina furtul intelectual, atunci ati verifica toate publicatiile pramatiei, in paralel cu documentele postate pe DIdactic.ro, ca sa vedeti ca am dreptate!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ce-mai-faceti-domnule-gheorghe-nitu_l343...

Ce mai faceţi, domnule... Gheorghe NIŢU?

I-am urmărit viaţa profesională mulţi ani. Tot timpul l-am admirat pentru felul lui de a fi, pentru energia şi optimismul pe care le are. Este un om aparte, un bun profe-sio-nist şi manager. E o plăcere să te afli în jurul lui. Este într-adevăr o fire vulcanică, dar numai atunci când este convins că nu e drept ceea ce se face. O susţine însă cu demnitate şi decenţă. Este apropiat de oameni, interesându-se de problemele pe care le au, căutând rezolvarea lor. De aceea se bucură de simpatie şi respect.

În elita agronomilor

Dar să-l cunoaştem mai îndeaproape. S-a născut la 10 aprilie 1943, în comuna Vârtoapele, judeţul Teleorman. Şcoala elementară a urmat-o în satul natal, iar liceul la Turnu-Măgurele. Apoi s-a înscris la cursurile Facultăţii de Agronomie din Bucureşti.

După terminarea studiilor, şi-a desfăşurat activitatea în multe unităţi de producţie şi în organisme centrale de specialitate. Înainte de 1990 a fost director general la Direcţia Generală a Agriculturii şi Industriei Alimentare a judeţului Ilfov, iar după alţi trei ani a fost promovat director general al Direcţiei Generale Agricole a judeţului Giurgiu. În 1984 a fost numit director la IAS Mihăileşti, judeţul Giurgiu. De atunci este tot la Mihăileşti, şi tot la conducerea unităţii care a suferit transformări.

Condiţia de latifundiar

Din anul 2001 deţine funcţia de director general şi de preşedinte al Consiliului de Administraţie, iar ca urmare a investiţiilor efectuate pentru dezvoltarea societăţii, a devenit acţionar majoritar, deţinând 87% din acţiuni. În decursul activităţii sale, inginerul Gheorghe Niţu obţinea producţii constante ce atingeau între 4.000-4.500 kg/ha la grâu, 5.000 – 6.000 kg la orz, 2.800-3.200 kg la soia, 8.000-9.000 kg porumb boabe.

Realizările la soia i-au impresio-nat până şi pe americani, care i-au oferit o bursă de studii la cele mai şcolite universităţi din SUA. SC Agrozotehica SA Mihăileşti are în exploatare o suprafaţă agricolă de cca 5.000 ha, având ca structură: grâu – 2.500 ha; orz – 500 ha; rapiţă – 1.500 ha; alte culturi – 500 ha.

Îngrijorarea

Activitatea societăţii este organizată în trei mari exploataţii: Mihăileşti, Valea Plopilor şi Naipu – Prunaru. Societatea agricolă pe care o conduce, cea de la Mihăileşti, din apropierea Capitalei, pare o oază între stârpiciunea care o înconjoară. Aceasta este deziluzia agronomului care a fost martorul înălţării şi decăderii agriculturii româneşti din ultimii 40 de ani.

Lui Niţu nu-i face plăcere să discute pe seama faptelor politicienilor de astăzi. El s-a izolat pe ogorul pe care îl patronează şi a ales de mult singura soluţie de a răzbi: prin forţe proprii. Deşi are minte cât pentru zece dintre semenii săi aflaţi în actualele structuri administrative, se ţine departe de reformatorii care se întrec în strategii agricole ridicate.

Teodor MARIAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
2961
□
Comentarii
□
□
1. none -- (8-March-2012)Ogorul nu are cum sa-l patroneze , deoarece terenurile sunt in arenda. Deci , nu are cum sa fie ,,Patron".

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ce-mai-faceti-domnule-gheorghe-valceanu_...

Ce mai faceţi, domnule... Gheorghe Vâlceanu? > REVISTA LUMEA SATULUI

Ce mai faceţi, domnule... Gheorghe Vâlceanu?

Toată lumea îi spune Gogu şi se bucură de simpatia tuturor celor care l-au cunoscut. Prietenii îi mai spun şi „doctorul ceapă“. Porecla îi vine de la teza de doctorat susţinută în studierea acestei legume naţionale. O viaţă întreagă a lucrat în agricultură, îndeosebi în IAS-uri (întreprinderi agricole de stat), de la şef de fermă până la director.

Are multe amintiri pe care şi le-a depănat într-o carte: „Condamnat la directorat – din însemnările unui vechi gostatist“.

Merită citită pentru cine doreşte cu adevărat să afle ce a fost agricultura socialistă şi ce a vrut ea să devină. Sunt evenimente trăite de autor, deci poartă girul autenticităţii, puse unele peste altele şi adunate. Aflaţi de la un om care, în 1955, la doar trei luni de la absolvirea Facultăţii de Agricultură, a fost numit director la o gospodărie agricolă de stat, iar 1992, anul pensionării, l-a prins tot ca director, dar în minister.

S-a născut la 24 octombrie 1930 în satul Sămăila, comuna Priboieni, judeţul Argeş. În anul 1947 a urmat Şcoala medie de agricultură din Tg. Mureş şi Liceul Tehnic Agricol Slatina. Facultatea de Agricultură a urmat-o în Bucureşti, terminând-o ca şef de promoţie. Primul loc de muncă a fost la IAS Dragalina din inima Bărăganului.

Darul naţiunii

Îi place mult să povestească despre atâtea întâmplări, despre multă muncă, dar şi despre multă satisfacţie. Am reţinut câteva:

„Cu excepţia câtorva perioade foarte scurte, pot spune că m-am bucurat de multe împliniri şi aprecieri de-a lungul întregii mele activităţi. Am primit opt medalii jubiliare, trei ordine (două – Ordinul Muncii şi unul – Ordinul Meritul Agricol), cinci diplome de excelenţă din partea unor instituţii centrale şi de cercetare, iar mai nou, ca o recunoaştere a unor merite personale, mi-a fost înmânată diploma de Cetăţean de onoare al comunei Priboieni – Argeş.

Revoluţia din 1989 m-a prins pe postul de director general adjunct al Trustului Fabricilor de Conserve şi Sucuri. În 1991 mi-am făcut dosarul de pensionare, dar am rămas în continuare ca director executiv al patronatului fabricilor de conserve.

Treptat însă, fabricile de conserve au dispărut una câte una. În mărimea lor exagerată în care erau concepute şi fără desfacere asigurată, în vârtejul concurenţei din economia de piaţă ce începuse să se facă simţită n-au putut rezista. S-au desfiinţat ori s-au transformat în diverse alte activităţi cu caracter privat.

N-a fost să fie

În anul 1992, când încă mai funcţionam în cadrul patronatului, am fost contactat de firma POLGEC pentru angajare. Şi, pe când stăteam eu în cumpănă dacă să mă angajez sau nu, mă întâlnesc cu Angelo Miculescu.

Fostul meu ministru, om fără astâmpăr şi ingenios, m-a convins să merg la POLGEC, că a fost solicitat şi el, şi ar fi bine să mergem împreună. Ne-am angajat şi am lucrat alături doi ani, după care am hotărât să facem o societate comercială – SRL – şi să continuăm să lucrăm pe probleme agricole, dar pentru noi.

Am lucrat împreună în societatea noastră – SC Amingo SRL – cu rezultate foarte bune, până la 9 februarie 1999, când bunul meu prieten Angelo a căzut victimă unui grav accident de circulaţie care ne-a despărţit pentru totdeauna.“

Gogu este şi acum acelaşi om neobosit. Îi dorim numai sănătate şi satisfacţii depline în tot ce face.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
816

☐

Comentarii

☐

☐

1. Niculai Popandron -- (3-March-2010)Doresc sa aduc aprecierile mele celui caruia i-a fost harazit sa fie director aproape o viata.Am avut si am tot respectul pentru fostul meu director de la ICLF Vidra.O perioada nu prea indelungata a condus si cercetarea legumicola romaneasca.Din pacate unii care erau incomodati de directorul Gogu Valceanu au reusit sa-l schimbe din functie,au reusit sa-l scoata pe nedrept din institut.Doctorului ceapa-1 i-a urmat doctorul ceapa-2 care nu este altcineva decat subsemnatul care am omologat primii hibrizi de ceapa in Romania. Urez un calduros LA MULTI ANI la frumoasa varsta de 80 de ani.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

ce-mai-faceti-domnule-mihai-dumitrescu_2...

Ce mai faceţi, domnule… Mihai Dumitrescu > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe mai faceţi, domnule… Mihai Dumitrescu

S-a născut la 8 august 1922 în Slatina şi este unul dintre oltenii care au făcut cinste ştiinţei româneşti. Activitatea şi cercetările sale sunt legate de horticultură şi se regăsesc în cele peste 350 titluri de lucrări ştiinţifice.

– Dintre toate activităţile pe care le-aţi avut, care v-a adus cele mai mari satisfacţii?

- Aş putea spune că fiecare mi-a adus bucurie, dar cea mai interesantă a fost cea de şef de laborator la Institutul de Cercetări Hortiviticole Bucureşti, timp de 10 ani, şi în continuare alţi 10 ani, până la pensionare, şef de secţie cercetare la Institutul de Cercetări pentru Legumicultură şi Floricultură din Vidra.

Legat de această activitate, cu ocazia sărbătoririi în 2007 a prof. dr. Mihail Dumitrescu la cea de a 85-a aniversare şi 60 de ani de muncă în legumicultură, prof. dr. doc. Nicolae Ştefan a spus: „Patriarhul legumiculturii româneşti, iată numele unui om, cadru didactic universitar, cercetător ştiinţific erudit care, mai mult de o jumătate de secol, prin capacitatea sa profesională, simţul organizatoric şi harul de a transmite cunoştinţele sale la studenţi, la colegii din producţie şi mai ales la practicieni, s-a distins drept cel mai de seamă legumicultor al ţării."

– La 85 de ani sunteţi încă o persoană activă…

– Într-adevăr. N-am putut sta deoparte. Mai întâi am fost profesor universitar la Facultatea de Ecologie, Bucureşti, apoi m-am reangajat la ICLF - Vidra, consilier tehnic la SC UNISEM SA Bucureşti. În prezent, sunt redactor-şef al revistei HORTINFORM.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1116
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ce-mai-faceti-domnule-mircea-botez_l104....

Ce mai faceţi, domnule... Mircea BOTEZ?

O viaţă întreagă, dr. ing. Mircea BOTEZ s-a remarcat şi se remarcă, pe lângă o activitate profesională prodigioasă, prin calităţi umane deosebite: onestitate, modestie, bunătate şi eleganţă, manifestate în relaţiile cu toţi colegii, indiferent de vârstă şi funcţia pe care o deţin.

Toate acestea au fost subliniate la sărbătorirea nonagenarului din Aula Magna a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu – Şişeşti“ din 10 septembrie 2009.

Caisul – pomul căruia i-a dăruit rodnicia

S-a născut la 15 august 1919, în comuna Buceşti, judeţul Tecuci (astăzi Galaţi), ca fiu al agronomului Mihai Botez şi al Sevastiţei (născută Petică). A absolvit Facultatea de Agronomie din Bucureşti (1944), după care a lucrat într-o serie de unităţi cu profil oarecum diferit, amplasate pe un larg areal geografic, ceea ce i-a oferit posibilitatea să cunoască bine o serie de aspecte ale agriculturii şi horticulturii româneşti. Şi-a susţinut teza de doctorat cu titlul „Stabilirea sortimentului de cais în partea de sud a ţării“, obţinând titlul de Doctor în agronomie (1980).

A lucrat alături de mari personalităţi ale pomiculturii româneşti precum prof. Nicolae Constantinescu, acad. Th. Bordeianu, prof. Nicolae Ştefan, prof. Vasile Sonea, dr. doc. Constantin Ioniţă, dr. doc. Vasile Cociu şi alţii.

Pe parcursul întregii sale activităţi s-a remarcat ca un desăvârşit organizator, îndeosebi în calitatea sa de director ştiinţific al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Piteşti-Mărăcineni (1967 – 1977).

Convertirea spre arbuştii fructiferi

În a doua fază a activităţii sale de cercetare desfă-şurată la Piteşti-Mărăcineni, atât ca director ştiinţific, cât şi ca şef de laborator, a format – cu o deosebită compe-tenţă – un colectiv larg, dar în acelaşi timp foarte valoros, de cercetători care au activat atât în centrala Institutului, dar şi la aproape toate staţiunile de cercetare din pomicultură. Cu acest colectiv a abordat un vast program de cercetare pe următoarele direcţii principale:

- organizarea colecţiilor şi a culturilor de concurs la căpşun şi arbuşti fructiferi;
- introducerea în cultură a unor specii de arbuşti fructiferi mai puţin cunoscute (cătina, socul, murul cu şi fără spini, măceşul, trandafirul de dulceaţă şi altele);
- perfecţionarea metodelor clasice de înmulţire a arbuştilor, cât şi introducerea şi îmbunătăţirea unor metode moderne de micropropagare in vitro şi in vivo a unor soiuri valoroase de arbuşti şi căpşun, cu randa-mente mari la înmulţire;
- precizarea parametrilor unor secvenţe tehnologice de bază pentru cultura arbuştilor fructiferi, precum stabilirea formelor de conducere, a sistemelor de tăiere, a sistemelor de întreţinere şi fertilizare a solului etc.;
- încercarea, alături de Laboratorul de Mecanizare, a unei serii de utilaje cu gabarit redus, pentru lucrările solului şi recoltarea mecanizată a fructelor.

O parte din această activitate remarcabilă a fost mate-riali-zată prin publicarea, singur sau în colaborare, a peste 95 de lucrări ştiinţifice, cărţi, broşuri şi articole de îndru-mare tehnică etc. Toate aceste realizări au stat la baza fundamentării şi realizării vastului program naţional de plantare a căpşunului şi arbuştilor fructiferi din România.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
970
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ce-mai-faceti-domnule-nicolae-badea_248....

Ce mai faceţi, domnule…Nicolae Badea? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe mai faceţi, domnule…Nicolae Badea?

Dâmboviţean din naştere, a rămas legat de frumuseţile satului său natal Mătăsaru, de unde a preluat tot ce era mai bun şi demn de la confraţii săi.

În perioada 1958-1962 a urmat cursurile Facultăţii de Agricultură şi Zootehnie din cadrul Institutului Agronomic Bucureşti, după care a urmat o lungă perioadă de activitate practică până să fie promovat în cele mai înalte funcţii de răspundere în cadrul Ministerului Agriculturii şi Industriei Alimentare.

L-am cunoscut îndeaproape. Un om cu calităţi deosebite, excelent profesionist.

Acestea explică şi lunga sa colaborare cu ministrul Angelo Miculescu.

– În 1995 aţi ieşit la pensie. Ce aţi făcut după „lăsarea la vatră“?

– N-am putut sta locului. M-am apucat să scriu articole pentru diferite reviste de specialitate. Împreună cu bunul meu coleg, Stelian Dinescu, am scris trei cărţi pentru fermierii cu gospodării mici şi mijlocii privind creşterea animalelor şi păsărilor, pe specii. Am lucrat în calitate de consilier la Romsuintest (fostul ISCIP) de la Periş. Timp de patru ani am lucrat la Patronatul Român al Cărnii de Porc.

În momentul de faţă nu mă prea simt în apele mele. Mi-a murit soţia, după 46 de ani de căsnicie, şi nu pot să-mi revin. Mi-au rămas copiii. Unul plecat printre străini, celălalt aici, în Bucureşti.

Mă preţuiesc atât ei, cât şi nepoţii. Dar sunt ocupaţi cu treburile lor şi eu tot singur rămân. Pentru a trece timpul mai uşor, am început să scriu memorii. Să scriu prin ce am trecut în viaţă, cu tot ce a fost bun şi rău.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
799
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ce-mai-faceti-domnule-nicolae-saulescu_l...

Ce mai faceţi, domnule... Nicolae Săulescu? > REVISTA LUMEA SATULUI

Ce mai faceţi, domnule... Nicolae Săulescu?

S-a născut la 15 aprilie 1939 în Bucureşti. Tatăl, Nicolae A. Săulescu, un mare savant agricol, i-a insuflat fiului său interesul pentru plante şi ameliorarea lor. După efectuarea studiilor medii, pe care le-a absolvit cu diplomă de merit la Liceul „I.L. Caragiale“ din Bucureşti, a intrat fără examen (în anul 1957) la Facultatea de Agricultură a Institutului Agronomic „N. Bălcescu“ din Capitală, hotărât să urmeze exemplul tatălui său. În anul 1961 a obţinut titlul de inginer agronom, iar apoi a fost repartizat ca inginer agronom la Cooperativa Agricolă de Producţie Tărtăşeşti, unde a activat trei ani, căpătând o utilă experienţă de producţie.

Date de referinţă

În 1964 a fost transferat ca cercetător în ameliorarea grâului la Staţiunea de Cercetări Agricole Lovrin. Chiar de la începutul activităţii de ameliorator, a avut şansa de a lucra şase luni la Krasnodar, împreună cu renumitul ameliorator rus P.P. Lukianenko (creatorul unuia dintre cele mai de succes soiuri din istoria grâului - soiul Bezostaia 1). Această specializare, alături de cea căpătată în 1970 prin participarea la cursul de perfecţionare în ameliorarea grâului organizat la CIMMYT în Mexic, sub conducerea laureatului Premiului Nobel, dr. Norman Borlaug, şi de lunga călătorie de documentare în principalele centre de ameliorare a grâului din SUA, Canada şi Marea Britanie, i-a permis să cunoască principalele şcoli şi tendinţe din genetica şi ameliorarea grâului, alcătuind baza pe care s-a clădit activitatea sa viitoare.

Primele creaţii

În perioada 1964-1970, la Lovrin a contribuit la crearea soiurilor de grâu Lovrin 231, Lovrin 10, Lovrin 13 şi ca prim autor la crearea soiurilor Montana şi Lovrin 24. De asemenea, a realizat hibridările care au condus la crearea grânelor semipitice de toamnă, adaptate condiţiilor din România, ale căror primi reprezentanţi au fost soiurile Lovrin 32 şi Lovrin 34.

În anul 1971 a ajuns la Fundulea, iar din 1972 a preluat conducerea lucrărilor de ameliorarea grâului şi coordonarea programului de ameliorare. În 1972 a susţinut lucrarea de doctorat cu titlul „Contribuţii la precizarea metodicii de ameliorare pentru creşterea capacităţii de producţie la grâul de toamnă“ la Institutul Agronomic „N. Bălcescu“ din Bucureşti.

Activitatea de ameliorare la Institutul de la Fundulea a fost deosebit de bogată. Sub conducerea sa au fost create şi înregistrate soiurile Fundulea 29 (1979), Fundulea 133 şi Flamura 80 (1984), Fundulea 4 (1987), Flamura 85 (1989), Rapid (1992), Dropia (1993), Ardeal (1998), Boema (2000), Crina (2001), Delabrad şi Dor (2002), Faur (2004), Glosa şi Gruia (2005) şi recent Izvor (2008). Trebuie subliniat faptul că aceste soiuri au fost cultivate în ultimele decenii pe cea mai mare parte din suprafaţa de grâu a României, iar unele dintre ele au fost înregistrate şi cultivate şi în străinătate (Fundulea 29 în Canada, Flamura 85 şi Dropia în Turcia, Fundulea 4 sub numele de Fatima şi Glosa sub numele de Khungloria în Ungaria etc.).

În 1993 şi apoi în 1996 a activat ca profesor invitat la Universitatea Statului Oregon din SUA, fiind consultant pentru doctoranzii profesorului Warren Kronstad şi lucrând alături de acesta în cadrul programului internaţional de perfecţionare a germoplasmei de grâu. În această perioadă a devenit membru al Societăţii Americane de Agronomie (ASA) şi al Societăţii pentru Cultura Plantelor din America (CSSA).

Afirmarea deplină

În prezent este în plină activitate, cu aceeaşi pasiune şi perseverenţă. Ca profesor universitar asociat la Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară Bucureşti este îndrumător de doctorate, sub conducerea sa obţinând titlul de doctor 9 specialişti.

A condus, în calitate de director, 4 programe naţionale de cercetare, care au abordat probleme importante pentru agricultura României („Manipularea genetică a perioadei de vegetaţie pentru reducerea efectelor secetei şi arşiţei asupra producţiilor de grâu, în zonele frecvent afectate de stres hidric“(Agral 26/2001), „Ameliorarea rezistenţei grâului şi porumbului la secetă“ (Agral 353/2004), „Construirea unei noi baze genetice pentru cerealele viitorului“ (CEEX/2005), „Modalităţi de reducere a impactului schimbărilor climatice asupra recoltelor de grâu în sudul României“ (PN II 51-073)). A fost ales membru al Comitetelor de Organizare a două Conferinţe Internaţionale a Grâului (din Ungaria - 2000 şi Argentina - 2005), ca a următoarei Conferinţe care va avea loc în Rusia.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
1521
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule... NICOLAE VASILESCU? > REVISTA LUMEA SATULUI

Ce mai faceţi, domnule... NICOLAE VASILESCU?

– Cum vă simţiţi ca pensionar, domnule Nicolae Vasilescu?

În loc de răspuns, profesorul îmi oferă o carte scrisă de domnia sa cu un titlu deosebit de interesant şi atractiv „Amintiri... Amintiri... universitar între două lumi nestatornice“.

Din obişnuinţă am răsfoit cartea şi m-am oprit la „Cuvânt înainte“, care răspundea la întrebarea pusă de mine. Redau câteva fragmente:

„...După ceva timp de la ieşirea la pensie m-am gândit că un pensionar nu are voie să fie pensionar. Adică un om care aparţine doar trecutului. De aceea mi-am spus că, alături de acele activităţi didactice care mi-au rămas de îndeplinit şi după pensionare, să continui să scriu, dar să scriu despre mine, să văd dacă am ce scrie. Voi scrie plecând de la ideea că, dacă nu o fac acum, nu se ştie dacă o pot scrie mâine.“

Şi a fost o reuşită.

Dar să facem cunoştinţă cu autorul acestor rânduri.

S-a născut la 17 februarie 1926 în satul Bălăneşti, comuna Cozieni, judeţul Buzău.

A terminat Facultatea de Agronomie din Iaşi în anul 1949. Este doctor în agronomie, iar în 1973 a obţinut titlul de doctor docent în ştiinţe.

Este profesor universitar din anul 1970 la Facultatea de Agronomie Iaşi la disciplina Organizarea şi conducerea întreprinderilor agricole, trecând toate treptele profesionale.

A primit Premiul II al Ministerului Învăţământului pentru cercetare ştiinţifică în domeniul agrosilvic, pe anul 1960.

Din 1975 este conducător ştiinţific de doctorat la specialitatea „Organizarea întreprinderilor agricole“, în prezent „Management şi marketing în agricultură“.

Şi după pensionare, survenită în 1996, activitatea prof. N. Vasilescu este deosebit de rodnică:

Este profesor consultant la Facultatea de Agricultură din cadrul Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad“ Iaşi - cursuri de aprofundare, specialitatea Manager agricol; conducător ştiinţific de doctorat la specialitatea „Management şi marketing în agricultură“.

Nici activitatea ştiinţifică nu este neglijată: a continuat studierea şi cercetarea diferitelor probleme cu caracter tehnico-economic, cum sunt: probleme privind economia şi organizarea unităţilor agricole din zonele montane şi premontane din Moldova, probleme privind optimi-zarea proceselor de pro-ducţie din unităţile agricole, probleme privind economia şi orga-ni-zarea producţiei agricole, pro-bleme de istoria agriculturii, lucrări cu caracter didactic. Este membru titular al Academiei Oamenilor de Ştiinţă.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
724

□

Comentarii

□

□

1. Stefan -- (3-May-2016)Buna ziua,
Dl. Profesor Vasilescu s-a stins din viata acum doua zile.
D-zeu sa-l ierte si sa-l odihneasca in pace.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule… Petru Mărculescu?

Cu 20-30 de ani în urmă, despre comuna ialomiţeană Dor Mărunt se scriau doar reportaje de senzaţie. Cooperativa agricolă din localitate era o adevărată unitate etalon pentru agricultura din Bărăgan. Meritul aparţine oamenilor de aici, în fruntea cărora se află doi buni organizatori: preşedintele Constantin Popa şi inginerul-şef Petru Mărculescu.

Inginerul-şef era cotat ca un bun profesionist, harnic şi îndrăgostit de meserie. Pe unde a lucrat, a dovedit aceste calităţi prin rezultatele obţinute de unităţile agricole respective. De fapt, această dragoste pentru agricultură se manifestă în familia Mărculescu: fratele Dumitru a îmbrăţişat aceeaşi meserie şi este cunoscut ca un bun profesionst, mulţi ani fiind şi director general în Ministerul Agriculturii, după o bogată activitate în producţia agricolă în Bărăgan.

Pas cu pas spre performanţă

Dar să facem cunoştinţă cu Petru Mărculescu. S-a născut la 19 iunie 1943, în Bucureşti. După 7 ani de la terminarea facultăţii, adică în 1973, îl găsim ca inginer-şef la CAP Dor Mărunt, o unitate cu aproape 13.000 ha. Aici a lucrat până în 1981, obţinând rezultate de excepţie.

A urmat apoi promovarea în diverse funcţii: director al Direcţiei agricole judeţene Călăraşi, director al „Agrosem“ Bucureşti, inspector general la Corpul de control al ministrului agriculturii, secretar de stat în acelaşi minister, iar în 1991 a devenit ministrul agriculturii, pentru o perioadă de un an şi jumătate. Ultimii ani de activitate i-a petrecut la Centrul de perfecţionare a pregătirii profesionale a cadrelor de conducere din agricultură – minister şi judeţe – din Bucureşti-Băneasa.

Un mod aparte de tihnă

- În 1995 v-aţi pensionat. De atunci, ce aţi mai făcut? Ce a însemnat pentru dvs. pensionarea?

- Niciodată nu m-am considerat pensionar. Pot spune că sunt ocupat toată ziua. M-au preocupat întotdeauna problemele legate de seminţe, de la producere la folosire şi comerţ. Am fost director general la SC Gaven Internaţional şi director al Departamentului de seminţe la „Pioneer“, director general la SC Limagrain SA Franco-Română pentru producere şi comerţ cu seminţe. În ultima perioadă, în calitate de consilier tehnic la Societatea ZAH, am lucrat intens la producerea unui îngrăşământ pe bază de gunoi de păsări, un îngrăşământ organic cu rezultate spectaculoase.

- Ştim că aveţi şi unele pasiuni mai deconectante…

- Pe lângă diverse lucrări de specialitate pe care le-am realizat în timp (Tehnologia culturilor de câmp în Bărăganul de sud-est; Cultura sparanghelului; Pregătirea seminţelor pentru plantele horticole etc.), am o pasiune veche: să scriu versuri şi chiar proză. A apărut deja un volum de versuri intitulat „Eu sunt povestea unei zile“ şi este în curs de apariţie al doilea volum de proză scurtă şi versuri. Inginerul Petru Mărculescu mai avea multe de spus în acest domeniu extraprofesional, dar s-a abţinut, cu siguranţă din modestie. Dar îl divulg eu: iubeşte muzica, scoţând un CD cu romanţe cântate de domnia sa, şi este pasionat şi de pian.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
1822

□

Comentarii

□

□

1. Mihai Daniel Frumușelu -- (26-November-2014)Petru Mărculescu e un om minunat. Îi doresc multă sănătate și îi transmit cele mai bune gânduri.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

ce-mai-faceti-domnule-profesor-ioan-vaca...

Ce mai faceţi, domnule... profesor, Ioan Văcaru-Opriş?

Născut în 1938 la Piatra-Neamţ, prof. univ. dr. ing Ioan Văcaru-Opriş (foto) este absolvent al Facultăţii de Zootehnie din cadrul Universităţii „Ioan Ionescu de la Brad“ din Iaşi, promoţia 1961.

După absolvire este oprit în învăţământul superior, iar în 1973 obţine titlul ştiinţific „Doctor în Agronomie“. Profesor universitar din 1990, este titular al disci-plinelor „Tehnologia creşterii păsărilor“ şi „Tehnologia industrializării produ-selor de origine animală“. În cei 48 ani de activitate didactică şi de cercetare, a elaborat un număr de peste 200 lucrări cu caracter didactic, ştiinţific şi de popularizare ale ştiinţei şi tehnicii zootehnice publicate în ţară şi în străinătate. În anul 2004 este Laureat al Academiei Române pentru „Tratat de avicultură“ (3 volume).

Este expert al Camerei Europene de Experţi şi membru al Corpului Tehnic Internaţional pentru Apărare şi Protecţie Civilă din Uniunea Europeană. În anul 2000 a primit distincţia „The Research Board of Advisors“, acordată de The American Biographical Institute. A fost timp de zece ani decan al Facultăţii de Zootehnie.

- Aşadar, domnule profesor, sunteţi în plină activitate.

- Da, continui să predau şi să conduc lucrările practice la cursurile mele. Sunt conducător ştiinţific de doctorat pentru specializarea „Tehnologia exploatării păsărilor şi animalelor de blană“. Din 1990 am, ca să spun aşa, 17 doctori, iar în prezent lucrez cu 19 doctoranzi.

- Cu aceştia, domnule profesor, sunteţi în legătură directă, dar în ce măsură vă solicită sfatul ceilalţi absolvenţi?

- Vreau să vă spun că studenţii sunt viaţa mea şi aş vrea să fiu în mijlocul lor până când bunul Dumnezeu va hotărî să plec într-o altă lume. Până atunci, sunt mereu printre studenţii mei şi aceleaşi legături le am cu absolvenţii care vin la facultate sau mă invită în unităţile unde lucrează, îmi cer sfatul şi, în măsura în care am posibilitatea, căutăm împreună soluţii pentru îmbunătăţirea activităţii.

- Aş vrea să amintiţi încă un fapt: aţi fost primul din România care a utilizat tehnici nucleare în agricultură.

- Aşa este, am avut unele încercări de radio-biostimulare a embrionilor de găină, de decontaminare a halelor şi multe altele, cu rezultate apreciate la manifestările ştiinţifice din ţară şi de peste hotare.

- Fără îndoială că vă aflaţi în miezul lucrurilor. Cunoaşteţi starea în care se află agricultura românească, în general, şi avicultura pe care aţi slujit-o o viaţă întreagă.

- Cred că atât timp cât cei care diriguiesc agricultura românească sunt oameni politici, şi nu specialişti, România nu se va putea înscrie în rândul ţărilor dezvoltate cu rezultate bune. Să nu uităm că, de ani buni, importăm majoritatea alimentelor de care avem nevoie, în timp ce, spun specialiştii, pământul ţării noastre ar putea hrăni 80 milioane de suflete.

Mai mult, atât timp cât pentru agricultură nu se va elabora o strategie pe timp îndelungat pentru dezvoltarea acestei ramuri a economiei naţionale, pentru asigurarea unei agriculturi zootehnicizate, vom rămâne în acelaşi stadiu, în condiţiile în care, o spun încă o dată, România deţine al doilea loc ca potenţial agricol în Uniunea Europeană, după Franţa.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
2717

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

ce-mai-faceti-domnule-profesor-universit...

Ce mai faceţi, domnule.. Prof. univ. dr. Gheorghe Budoi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe mai faceţi, domnule...
Prof. univ. dr. Gheorghe Budoi
S-a născut pe 4 octombrie 1928 în comuna Fărcaş, judeţul Dolj. Este absolvent al Institutului Agronomic din Bucureşti. A mai făcut studii şi la Academia Agricolă din Kiev – Rusia. După terminarea facultăţii a fost încadrat la IAS Tâmna-Craiova, ca inginer-şef, iar după un an a fost transferat la Facultatea de Agricultură din Bucureşti, unde a parcurs toate treptele didactice.
A elaborat teza de doctorat sub conducerea academicianului Gheorghe Ionescu-Şişeşti, pe care a susţinut-o în anul 1963. A fost membru în Consiliul profesoral al Facultăţii de Agricultură şi al Senatului Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti.
A urmat o perioadă de specializare de un an în SUA.
A publicat singur sau în colaborare două tratate, 25 de manuale universitare, din care 16 cursuri şi 9 lucrări practice, 145 de lucrări ştiinţifice, din care 16 susţinute la congrese şi conferinţe internaţionale (Spania, Anglia, Franţa, Portugalia, Slovenia, Elveţia, SUA, Olanda, Polonia).
Este membru la 9 Societăţi de specialitate, dintre care 4 naţionale şi 5 internaţionale. În anul 1986, pentru merite în activitatea didactică şi ştiinţifică, Ministerul Învăţământului i-a acordat diplomă de merit, iar în anul 1986 Academia Română i-a acordat premiul „Gheorghe Ionescu- Şişeşti“.
Şi acum îl întâlneşti, ca-n tinereţe, în fiecare dimineaţă pe aleea spre intrarea în Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară, grăbit să nu întârzie la catedră. Lucrează şi acum, cu o dăruire de invidiat.
- Unde vă grăbiţi aşa, domnule profesor?
- Nu pot sta locului. Am uitat că sunt pensionar şi am acelaşi program pe care-l aveam cu ani în urmă. Sunt destule zile când nu-mi ajunge timpul.
În anul 2000 m-am pensionat şi de atunci sunt profesor consultant. Din anul 1990 sunt conducător de doctoranzi şi în prezent am sub îndrumare 7. Şi aş putea să înşir şi alte activităţi care îmi aduc mari satisfacţii: lucrez la actualizarea şi redactarea Tratatului de Agrotehnică, sunt editor consultant al Institutului American SUA de recunoaştere a personalităţilor în ştiinţă şi cultură „The contemporary Who’s who“.
Un om fericit, cu multe satisfacţii. Ce aş putea să-i doresc decât sănătate, numai bucurii şi satisfacţii.
Teodor Marian
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
2220
☐
° Comentarii
☐

1. Jean -- (23-August-2011)Dumnezeul sa il odihneasca !
Savant si dascal, dar mai ales un mare Om, un mare Domn.
S-a stins in 22 august 2011.

2. nepotii din craiova -- (25-August-2011)Sincere condoleante din partea rudelor si a nepotilor din judetul Dolj si a parere profunda de rau pentru disparitia celui care a fost mentorul si exemplul de urmat al unei intregi familii care cu onoare si stima poarta numele BUDOI.
In speranta ca numele Budoi nu va fi niciodata uitat si ca o intreaga generatie de ingineri agronomi si econimisti isi va continua drumul ales de catre ilustrul profesor Gheorghe Budoi, transmitem sincere multumiri si o eterna recunostinta pentru tot ceea ce ati facut pentru ca numele familiei dvs sa fie cunoscut pe cele mai inalte culmi academice.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

Ce mai faceţi, domnule... Viorel Iulian PEŞTEAN?

Îmi făcea mare plăcere să-l vizitez la liceul agricol, unde a fost director mai multe legislaturi (1972-2005) şi era unul dintre cei mai destoinici manageri din reţeaua de 220 şcoli agricole din ţară. Când l-am întrebat ce mai face, dacă lucrează la ceva, mi-a răspuns: „E surpriză, de mulţi ani lucrez la ceva important şi în curând surpriza va fi cunoscută.“

Într-adevăr, au apărut două lucrări unicate. Prima este o monografie care se intitulează „Oameni de seamă ai ştiinţei agricole româneşti“, 3 volume, publicate în anii 1997, 2000 şi 2006. Volumul I a fost premiat de Academia Română în anul 1999. Sunt prezentate cca 150 de personalităţi ale agronomiei, care s-au născut şi au activat în ultimii 200 de ani (1800-2000). Albumul bilingv (român-englez) prezintă aproape 160 de personalităţi în tablou, în format A4 şi în contrapagină eseul bilingv. În plus, cuprinde 40 de fotografii cu instituţiile de învăţământ, de cercetare şi de producţie din perioada amintită.

O operă de invidiat

Profesorul V. Peştean s-a născut la 31 octombrie 1936, în localitatea Livada Someş, judeţul Cluj. Este absolvent al Facultăţii de Agricultură şi Zootehnie, specialitatea Agricultură (1960), la Cluj. În anul 1969 a obţinut titlul de Doctor în Agronomie sub conducerea acad. Vasile Velican.

Timp de 45 ani a efectuat cercetări în domeniul culturilor de câmp. A abordat studiul producerii de seminţe, a efectuat profunde cercetări de agrofitotehnie şi agrobiologie, publicând circa 60 lucrări originale. Între acestea se remarcă: „Soiuri valoroase de grâu pentru nord-estul Moldovei“ (1969), „Unele aspecte ale germinării şi răsăririi grâului de toamnă în condiţii de secetă“ (1964), „Procesul fecundării multiple la floarea-soarelui şi importanţa lui ştiinţifică şi practică“ (1971), „Influenţa nivelării arăturii adânci de toamnă asupra densităţii şi producţiei la sfecla de zahăr, in pentru ulei şi coriandru“ (1966), „Contribuţii la tehnologia cultivării şofrănelului în Moldova“ (1985).

Un mare dascăl

A avut o activitate remarcabilă ca profesor: autor de programe şcolare, ghiduri de aplicare;
autor de curriculum în Programul PHARE-VET. A fost un lider important între directorii de licee agricole între anii 1991-2000, cu rezultate manageriale excepţionale.

Prof. dr. V. Peştean este cel mai important reprezentant al cercetărilor de istorie şi retrologie agrară. De asemenea, a adus un aport excepţional la repunerea în valoare a personalităţii marelui agronom-savant Haralamb Mn. Vasiliu. Dr. V. Peştean este autor sau coautor participant la lucrări de sinteză: „Haralamb Vasiliu – omul şi opera“ (1995); „Metodica predării disciplinelor agronomice în liceul agroindustrial“ (1983), „Fitotehnie pe scurt pentru fermieri“, 290 pag. „Manual pentru fermier în agroturism“ (în Program PHARE); „Oameni de seamă ai ştiinţei agricole româneşti“, vol. I, II, III.

Lucrările sale de cercetare sunt citate în bibliografia marilor tratate de specialitate, semnate de Gh. Bălteanu, Irimie Staicu, M. Cristea, N. Cerchez.

În continuare numai succese şi, în primul rând, sănătate.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
1019
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai poate face cercetarea pentru legumicultură? > REVISTA LUMEA SATULUI

Ce mai poate face cercetarea pentru legumicultură?

La această întrebare au încercat să răspundă recent participanţii la dezbaterea organizată în cadrul Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Legume şi Flori Vidra. Din nefericire, evenimentul cu tema „Soluţii oferite de cercetarea legumicolă pentru unele probleme cu care se confruntă legumicultura României“ nu i-a interesat pe atât de mulţi specialişti pe cât se aşteptau organizatorii. Participanţii, atâţia câţi au fost - cei mai mulţi dintre ei profesori şi cercetători - au încercat cu această ocazie să arate care mai este în contextul actual misiunea cercetării, o ramură vlăguită, decimată, dar ale cărei rezultate încă mai dăinuie. Şi acest fapt este simplu de verificat. Dacă ne uităm în catalogul oficial, 61% dintre soiurile şi hibrizii înregistraţi au fost obţinuţi în cadrul ICDLF Vidra, precum şi în staţiunile aflate în subordinea acestuia.

Performanţa se lasă aşteptată

Tema dezbaterii de la Vidra a fost abordată mai pe larg de către directorul ştiinţific al institutului, domnul dr. Victor Lăcătuş, care a susţinut o lucrare de sinteză cu privire la situaţia actuală a legumiculturii, una fărâmiţată poate mai mult decât orice alt sector, cu mari lacune în ceea ce priveşte organizarea, unde marea masă a cultivatorilor îşi produc încă singuri sămânţa şi răsadurile şi practică în general o tehnologie aleatorie, cu costurile de producţie cele mai mici posibile. Se folosesc cultivaruri depăşite, iar baza materială folosită este şi ea una precară. Din această ecuaţie nu poate să rezulte decât o producţie mult mai mică faţă de posibilităţi, valorificată la preţuri destul de puţin remuneratorii, deşi calitatea acesteia este în general una bună.

Sumarizarea problemelor din sector de către directorul ştiinţific al Institutului de la Vidra a fost urmată şi de enumerarea câtorva dintre soluţiile şi orientările cercetării din domeniu, atât cât a mai rămas din aceasta. Pentru că, trebuie spus, ca urmare a problemelor survenite în principal din lipsa finanţării, institutul de la Vidra a pierdut până în prezent trei dintre cele şase staţiuni pe care le avea în subordine: s-au închis cele de la Arad, Işalniţa şi Brăila şi mai rezistă, sub auspicii nu foarte favorabile însă, cele de la Buzău, Bacău şi Iernut.

O misiune greu de respectat

În acest context sumbru, nici misiunea cercetării nu mai este cea care ar trebui să fie. Teoretic, rolul său este acela de a crea soiuri, de a stabili tehnologii integrate de cultură, de a asigura seminţele din verigi superioare şi comerciale şi de a promova şi implementa cele mai noi rezultate. Practic însă, cele mai multe institute de cercetări, şi nu doar din domeniul legumicol, trăiesc din şi pentru producerea şi comercializarea de sămânţă.

„Eu nu cred, spune domnul Victor Lăcătuş, că cercetarea trebuie să producă sămânţă, aceasta face mai degrabă obiectul societăţilor comerciale. Institutul trebuie să creeze soiuri, să caute gene, să transmită genitori. Dar, din păcate, noi ne menţinem pe linia de plutire datorită comerţului cu seminţe.“

Cea mai mare deficienţă pe care o înregistrează cercetarea nu este însă aceasta, ci mai degrabă lipsa unei promovări adecvate, deşi ea mai are încă un cuvânt important de spus. La fiecare specie există cel puţin un soi valoros, dar atât multitudinea cât şi valoarea lor ar trebui să fie mult mai bine scoase în evidenţă. Suntem încă imbatabili în ceea ce priveşte soiurile de gogoşari, dar rezultate bune se mai înregistrează şi la ardeiul gras, la tomate şi la vinete, specie la care încă deţinem piaţa, deşi vinete autohtone de 2 kg bucata… încă nu s-au inventat.

Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
810
□
Comentarii
□
□
1. nicoleta -- (8-February-2012)un salut.. domnilor un numar valabil de la INST.VIDRA?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce ne dă natura şi cât ne poate lua?

Aceasta a fost axa în jurul căreia a gravitat o dezbatere-eveniment ce a reunit sub cupola celui mai înalt for legislativ al ţării academicieni, cadre universitare, cercetători, specialişti, reprezentanţi ai administraţiei centrale şi locale, fermieri şi politicieni.

Sala Constantin Stere de la Palatul Parlamentului a găzduit, la sfârşitul lunii februarie, dezbaterea generală cu tema „Ce ne dă natura şi cât ne poate lua".

Printre cei care au abordat problema interferenţei dintre factorul uman şi cel natural s-a numărat şi Lucian Buzdugan, director general al TCE 3 Brazi, punct de lucru Brăila. „Această luptă om - natură, în care omul iese învingător, încă nu s-a terminat. Cert este că s-au făcut şi greşeli care ne costă, pe fondul justificării că ne trebuie hrană. Cred că, aşa cum se spunea în deschidere, criza aceasta pe care o traversăm este mai puţin dură decât se preconizează a fi criza alimentară şi de apă. În acelaşi timp, nu cred că am făcut totul ca mediul în care trăim să fie cel pe care-l merităm, adică unul nepoluat, în care biodiversitatea să se poată manifesta."

Rămânând în acelaşi perimetru, reputatul diriguitor al uriaşei exploataţii agricole din Insula Mare a Brăilei s-a referit şi la incintele îndiguite ale Dunării, pe care le-a catalogat drept garant al siguranţei alimentare a României. „Aici se pot produce trei milioane de tone de grâu şi patru de porumb. Noi am putea trăi cu ceea ce se realizează în Insula Mare a Brăilei. Într-o situaţie extremă, incintele îndiguite pot da siguranţă alimentară României. Sunt şi voci care discută despre inundarea acestora. Este o poveste pe care o aruncă în piaţă neştiutorii, care de fapt n-au fost în viaţa lor într-o incintă îndiguită."

Sub unghi academic

Cu un real interes au fost receptate şi punctele de vedere ale unor personalităţi din sfera cercetării agricole româneşti, expuse în lucrări precum „Concepte noi în gestionarea durabilă a resurselor de apă" – dr. ing. Petre Stanciu – cercetător ştiinţific gradul I, director general INHGA Bucureşti; „Soluţii pentru a valorifica eficient ceea ce natura ne oferă" – prof. univ. dr. ing. Marian Ianculescu – secretar general ASAS; „Agricultura Banatului în condiţiile schimbărilor climatice" – prof. univ. dr. ing. Aurel Lăzureanu – decan la Facultăţii de Horticultură şi Silvicultură Timişoara; „Pomicultura României: Soluţii de limitare a impactului negativ al schimbării climatice" - dr. ing. Mihail Coman, director general al Institutului de Cercetare – Dezvoltare pentru Pomicultură Mărăcineni; „Soluţii oferite de cercetarea legumicolă pentru unele probleme cu care se confruntă legu-micultura României" – dr. ing. Victor Lăcătuş, director ştiinţific ICDLF Vidra.

Evenimentul a fost moderat de Cristian Hera, vicepreşedinte al Academiei Române.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
681

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

ce-ne-o-mai-aduce-anul-care-ncepe_l898.h...

Ce ne-o mai aduce anul care-ncepe? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCe ne-o mai aduce anul care-ncepe?
Ce ne-o mai aduce anul care-ncepe,
Zile şi mai negre, jugul şi mai greu,
Sau o să se-ndure şi de noi, sărmanii,
Cel Atotputernic, Bunul Dumnezeu?
Poate nu ne-o bate, cum se tot aude,
C-un seism năprasnic şi devastator,
Poate nu ne-neacă iarăşi în puhoaie,
Poate nu ne arde vara în cuptor;
Poate-o fi mai darnic cu agricultura
Şi-o rodi mai spornic brazda de sub plug
Ca să prindă vlagă şi curaj ţăranul,
Să avem pe mese pâine din belşug;
Poate-avertizează surzii de la cârmă
Că e vuiet mare, clocot mare jos,
Să nu ne mai taie pensia şi lefşoara
Fiindcă sărăcia a ajuns la os!
Poate nu ne lasă ca să fim întruna
Un popor în lanţuri, oropsit, flămând,
Şi ne va întinde braţul Său puternic
Să ieşim din crunta criză mai curând.
Cu speranţa-n suflet, cu credinţa-n Domnul,
Să-nchinăm cu toţii un pahar de vin
Ca să ne aducă anul care-ncepe
Bucurie, roade şi un cer senin !
Gelu Oproiu
LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
755
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ce perspective au tinerii agricultori? > REVISTA LUMEA SATULUI

Ce perspective au tinerii agricultori?

Anual, mii de studenţi ies de pe băncile facultăţilor cu profil agricol. Câţi dintre aceştia practică ulterior meseria, nimeni nu are o evidenţă de acest gen. Pesemne că lucrurile sunt încă destul de confuze pentru tineri cu privire la ceea ce au de făcut după ce dobândesc diploma de specialist în agricultură. Am stat de vorbă despre acest subiect cu directorul Camerei Agricole Prahova, dr. ing. Mita Enache.

Primul pas: încadrarea în tipul de finanţare europeană

– Avem, dna director, următorul scenariu: vine la dvs. un absolvent de facultate, nu contează din ce profil – agronomie, horticultură, zootehnie etc. Ce-l sfătuiţi să facă?

– Trebuie să vă spun că la noi vin absolvenţi de liceu şi de orice facultate, cu profil agricol sau nonagricol, care doresc să pornească o afacere în agricultură, în turism sau în servicii (IMM din mediul rural). Indiferent de activitatea pentru care un tânăr intenţionează să acceseze un proiect cu finanţare europeană, dacă nu are studii de specialitate, trebuie să parcurgă nişte cursuri de scurtă durată (360 de ore), pe care Camera Agricolă este acreditată să le organizeze.

Vorbind însă despre tinerii care s-au specializat în agricultură, ar fi aici o primă categorie, pe care o dăm deja deoparte: absolvenţii care nu au teren în familie şi nici posibilitatea să arendeze sau să concesioneze o anumită suprafaţă.

A doua categorie este cea a tânărului care chiar vrea să-şi înceapă propria afacere în agricultură. Sfatul nostru este legat şi de ceea ce dispune şi doreşte el să facă. Dacă are resurse limitate (2-8 UDE - unitate de dimensiune economică), îl vom îndruma către un proiect european căruia să-i poată face faţă, respectiv îl vom îndrepta spre Măsura 141 (ferme de subzistenţă – 7.500 euro, în cinci ani).

Dacă intenţionează să preia, adică să conducă o exploataţie agricolă care deja funcţionează, cu dimensiunea cuprinsă între 6 şi 40 UDE, poate accesa fonduri europene pe Măsura 112 – Instalarea tânărului fermier. În ambele cazuri nu este nevoie de cofinanţare. În funcţie de alegerea sa, noi îl preluăm, îi întocmim proiectul plus dosarele intermediare şi-l conducem până intră şi ultima tranşă de bani din programul european pe care-l accesează.

– Pentru această Măsură (112), să clarificăm un prim aspect: ce înseamnă „a prelua o exploataţie“?

– Că solicitantul nu trebuie să aibă el exploataţia în sine (stupină, cultură vegetală, plantaţie de pomi sau vie, legumicultură, o fermă zootehnică). Poate să o concesioneze, să o arendeze, să o primească de la familie sau rude, inclusiv sub formă de donaţie. Pentru a accesa banii europeni în cadrul programului „instalarea tânărului fermier“, exploataţia trebuie să existe, să funcţioneze.

Ca să fie clar, un beneficiar care obţine finanţare nu poate investi decât pe domeniul principal de activitate. Aici sunt mai multe condiţii: tânărul trebuie să declare, pe propria răspundere, că are experienţă pentru domeniul pentru care se pregăteşte să-l conducă; din momentul preluării exploataţiei, are termen un an pentru a accesa programul; dacă exploataţia a funcţionat înainte pe numele său şi este în evidenţele APIA, solicitantul nu mai poate fi considerat „tânăr fermier“.

Apicultura – cea mai solicitată afacere

– Să concretizăm prin câteva exemple. Ce afaceri poate să înceapă un tânăr şi care dintre ele se încadrează la finanţare europeană?

– Cea mai lesne de aplicat şi cea mai solicitată activitate este apicultura. Tânărul trebuie să preia stupina (180 de stupi pentru suma maximă de finanţare, 25.000 de euro), să facă dovada că are vatra (5 mp teren/stup şi 50 mp teren/pavilion), care poate să fie chiar şi în oraş, amplasarea investiţiei nefiind condiţionată de spaţiul rural. Domiciliul solicitantului nu contează, de asemenea. În clipa în care preia exploataţia, este obligat să o ia pe toată, condiţie impusă de Ghidul solicitantului. Acesta solicită şi un set de documente pentru soţ/soţie, fiindcă familia va beneficia de o singură finanţare pe „instalare“.

Dacă proiectul este conform, eligibil şi finanţat, în 30 de zile solicitantul depune documentaţia pentru a deveni persoană fizică autorizată (PFA sau Întreprindere Individuală) pentru a putea semna contractul de finanţare. Timp de 5 ani, nu are voie să schimbe activitatea şi în niciun an nu este permis să aibă pierderi. Tot timpul trebuie să iasă în profit, fiindcă UE finanţează doar performanţa. Finanţare europeană pe acest program primesc şi exploataţiile zootehnice, plantaţiile de vie şi pomi, legumicultura etc.

– Cultura mare, horticultura şi zootehnia au aceleaşi condiţionalităţi?

– Da. Cu singura deosebire că UDE se calculează după alţi coeficienţi. Sau, pentru zootehnie, este obligatorie baza furajeră. O exploataţie poate fi şi mixtă: zootehnie şi legumicultură, floricultură şi viticultură, cultură mare şi apicultură etc. Sunt două restricţii: plantele ornamentale nu trebuie să depăşească 25% din exploataţie, iar ciupercăriile - 50%. Ar mai fi de reţinut că finanţarea se asigură în două tranşe, iar 30% din prima tranşă şi din valoarea proiectului trebuie să meargă obligatoriu la dotări tehnice.

Doar 20% dintre solicitanţi sunt tineri absolvenţi

– Ce alte soluţii mai au absolvenţii şi ce le mai puteţi oferi dvs.?

– Îi ajutăm în toate celelalte finanţări, fie că întocmim noi proiectele, fie că-i sfătuim unde să meargă: 121 – Modernizare exploataţie agricolă (aport 50%), 123 – Creşterea valorii adăugate (de exemplu, silozuri), 312 – IMM în mediul rural, 313 – turism rural. Ca să vă faceţi o idee, în primii ani am atras peste 3 milioane de euro în judeţ, prin proiectele întocmite de noi. Cea mai mare adresabilitate o au solicitările pentru fermele de subzistenţă, instalarea tânărului fermier şi, foarte rar, modernizarea exploataţiilor agricole. Anul acesta, după cum se ştie, a fost doar câte o singură sesiune pentru fiecare măsură.

– Câţi din cei care vă cer sprijinul sunt tineri absolvenţi?

– Tineri sunt mai mulţi. Dar din categoria absolvenţilor, în jur de 20%.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1349

□

Comentarii

□

□

1. ursu -- (8-December-2011)In conuna DELENI de vaslui furturile iar au inceput se vede ca vin sarbatorile.Banda PIEILE ROSII actioneaza fara frica sunt protejati din interior(denumirea o au dupa pieile de oaie pe care le arunca la caini cand dau spargeri.Aceasta bnda aterorizat comuna DELENI,CETATENI STRAINI AU RAMAS FARA ROTILE DE LA MASINI IN ACESTA COMUNA BLESTEMATA

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ce-putem-prelua-din-modelul-camerelor-ag...

Ce putem prelua din modelul Camerelor Agricole din Austria > REVISTA LUMEA SATULUI

Ce putem prelua din modelul Camerelor Agricole din Austria

Fondarea Camerelor Agricole din Austria a fost considerată ca o alianţă a cetăţenilor împotriva statului, ele devenind o instituţie de reprezentare a membrilor. Ele au fost înfiinţate în anul 1953, fiind constituite din 10 membri: nouă Camere Agricole la nivel de land şi Uniunea Raiffaisen, cel mai mare angajator din spaţiul rural care are ramificaţii în numeroase sectoare ale economiei. Rolul principal al consultanţilor din Camerele Agricole este consilierea fermierilor pe domenii diverse şi în mod special pentru obţinerea finanţărilor naţionale şi europene.

Organizare

Structura camerală din Austria este piramidală. Organizaţia principală este Camera Agricolă din Austria, urmează câte o cameră la nivel de land, iar la baza piramidei sunt cele zonale. În total, în cele 9 landuri există un număr de 80 de camere. Personalul din cadrul Camerei Agricole din Austria este reprezentat de un preşedinte, un secretar general şi 60 de angajaţi, iar la nivel naţional de 2.000 de salariaţi, din care 700 sunt consultanţi. Există consultanţi în toate domeniile agricole, dar şi pentru anumite sectoare speciale, cum ar fi: juridic, fiscal, social, economic, construcţii.

Finanţarea Camerei Agricole din Austria se realizează în principal din cotizaţii ale membrilor, din contracte de prestări servicii încheiate cu Ministerul Agriculturii, Agenţia de Plăţi şi alte ministere. Bugetul Camerei Agricole se constituie în proporţie de o treime din cotizaţii, iar restul din bugetul de la land. Pentru agricultori consultanţa este gratuită, dar există tarife pentru anumite servicii specializate. Există o lege prin care agricultorii care exploatează 1-2 ha, în funcţie de zonă, sunt obligaţi să se înregistreze ca membri în Camerele Agricole. Ei participă la alegeri şi îşi exercită dreptul la vot. Aceeaşi lege stabileşte şi obiectivele care trebuie atinse, cum sunt informarea, consultanţa şi reprezentarea.

Obiective

Principalele atribuţii ale Camerelor Agricole sunt:
- reprezentarea intereselor membrilor;
- realizarea de activităţi de consultanţă;
- acordarea de asistenţă tehnică în realizarea documentaţiei necesare pentru obţinerea de finanţări;
- realizarea de activităţi de specializare şi perfecţionare a membrilor.

Calitatea de autoritate publică

În două domenii Camera Agricolă funcţionează ca autoritate publică:
- domeniul seminţelor şi materialului săditor, unde se verifică calitatea şi performanţele, iar decizia de licenţă aparţine ministerului;
- domeniul zootehniei – supravegherea, recunoaştere animalelor de prăsilă.

Tot ca autoritate publică, Camera Agricolă asigură servicii de consultanţă în evaluarea pagubelor, în negocierile dreptului la apă şi în litigiile privind chestiuni legate de drumuri, poduri, căi ferate etc.
Austria dispune de o suprafaţă totală de 83.871 km², din care 43% este ocupată cu păduri. Suprafaţa agricolă reprezintă 31% din total, păşunile montane 10%, şi patrimoniul viticol 1%. Dimensiunea medie a unei exploataţii agricole este de 18,7 ha.
Numărul total de exploataţii agricole este de 189.000, din care:
- 80.500 de exploataţii sunt cu normă întreagă de forţă de muncă;
- 102.000 de exploataţii desfăşoară şi alte activităţi;
- 65.000 sunt exploataţii cu personalitate juridică

Producţia obţinută în zootehnie reprezintă 50% din cifra de afaceri din agricultură, iar serviciile prestate în agricultură reprezintă 10%.
Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
771
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce putem prelua din modelul francez de producere a seminţelor

În Franţa, istoricul producerii de sămânţă de porumb datează de peste jumătate de secol, încă din anii ’60 cultivându-se aici numai hibrizi. Francezii au avut de ales la început între a importa din SUA sau a învăţa de acolo cum să-şi producă propria sămânţă. Cum era şi firesc pentru o asemenea putere agricolă, au ales să meargă la americani pentru a se pune la punct cu tehnologia. Astăzi, sămânţa franceză se bucură de o imagine care cu greu va putea fi egalată.

Franţa, în topul mondial

La momentul de faţă, Franţa reprezintă primul producător european, alături de Ungaria, cu o suprafaţă de două ori mai mică. SUA exportă doar 10% din producţia locală (cu precizarea că marile companii americane produc sămânţă şi în alte ţări) iar Chile vine cu cantităţi mici şi numai în contrasezon. În ultimii 25 de ani, suprafeţele cultivate în Franţa cu porumb pentru sămânţă au oscilat între 40 şi 50 de mii ha, atingând, în mod excepţional anul acesta, 65 mii de ha ca urmare a scăderilor mari de stocuri înregistrate în ultima vreme.

Din totalul produs, 55% merg la export numai în Europa. Această realizare se datorează, în primul rând, imaginii foarte bune pe care şi-au construit-o în timp seminţele produse aici.

Organizarea reţelei de multiplicare

Factorul esenţial în înregistrarea acestor performanţe îl reprezintă condiţiile climatice favorabile de care se bucură Franţa. Acestora li se adaugă sistemul de irigaţii prezent oriunde există lot semincer, pentru că, trebuie precizat, în Franţa niciunui producător nu i se permite să obţină sămânţă dacă nu este dotat cu sistem de irigaţii. Nivelul de precipitaţii în Franţa este dublu pe întregul an faţă de cel din România şi, cel mai important, acestea cad în momente-cheie pentru cultură. La toate acestea contribuie şi condiţiile stricte de izolare şi producţie care dau o capacitate medie de germinare de 96% şi o puritate de aproape 100%.

În aceste condiţii, companiile producătoare sunt interesate de reţeaua franceză de producţie datorită competitivităţii seminţelor care, deşi sunt mai scumpe, oferă caracteristici apreciate şi constante. Un alt factor atractiv pentru cei care investesc aici îl reprezintă unităţile numeroase de producţie în care se obţin hibrizi ce corespund unei pieţe foarte variate şi segmentate. Vorbim de circa 1.200 de varietăţi produse în Franţa, în vreme ce România şi Ungaria produc între 200 şi 250 de varietăţi.

Federaţia fermierilor şi amelioratorilor

Atât producătorii individuali, cât şi întreprinderile specializate sunt reunite sub cupola Federaţiei Naţionale a Producătorilor de Seminţe de Porumb şi Sorg din Franţa (FNPSMS). Aceasta se ocupă, în primul rând, cu organizarea din punct de vedere tehnic şi contractual a producţiei de seminţe.

Prin acţiunile realizate pe tot parcursul perioadei de vegetaţie, de la semănat până la recoltare, asigură obţinerea unor producţii de calitate. Tot Federaţia se ocupă de cercetare în vederea îmbunătăţirii rezultatelor pe care le popularizează în rândul producătorilor, promovează seminţele pe plan internaţional şi observă ce se întâmplă pe piaţa celorlalte state. În plus, aceasta negociază modul de plată a fermierilor multiplicatori şi îi reprezintă în faţa guvernului sau a Comisiei Europene.

Garanţia succesului

În cadrul FNPSMS, atât societăţile franceze cât şi cele internaţionale care au ales să pătrundă pe această piaţă sunt organizate în Departamentul numit SEPROMA. Nouă amelioratori activează aici: trei mari – Monsanto, Pioneer, Syngenta, trei medii – KWS, Limagrain, RAGT şi trei mai mici – Caussade, Euralis şi Maisadour.

Pentru siguranţa de aprovizionare, fiecare companie ştie exact ce şi cât trebuie să producă. Sămânţa este obţinută fie direct, fie prin subcontractanţii, care sunt în jur de 3.000 la număr.

Ei sunt agricultori de talie medie, cu maximum 100 ha, din care în medie 18-30 ha sunt folosite pentru producţia de sămânţă. Ca şi companiile, la rândul lor multiplicatorii sunt grupaţi la nivelul Federaţiei în AGPM – Asociaţia Generală a Producătorilor de Porumb, iar la nivel regional sunt reprezentaţi de 20 sindicate. Federaţia joacă un rol-cheie în pregătirea tehnică a producătorilor, informându-i la zi cu ultimele tendinţe şi noutăţi în domeniu.

Datorită impresionantei reînnoiri varietale, producătorii trebuie să dea dovadă de o mare capacitate de adaptare. Fiecare soi nou face obiectul unui sistem specific (distanţa dintre rânduri, decalajul dintre formele parentale androfertile etc.).

În această perioadă delicată, în care miza principală este puritatea seminţelor, producătorii beneficiază de o asistenţă importantă. În fiecare an, timp de trei săptămâni, în luna august primesc zi de zi vizita unui controlor din partea sindicatului, pentru a coordona împreună activitatea de castrare şi a stabili calendarul şi priorităţile. De asemenea, odată pe săptămână ajunge în câmp şi tehnicianul din partea companiei pentru care produc sămânţă. Controlorii din partea Serviciului Oficial de Control şi Certificare (SOC), un fel de braţ tehnic al Ministerului Agriculturii, efectuează şi ei o supraveghere a parcelelor, întregul sector fiind aşadar mobilizat în serviciul calităţii.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
1258
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce recesiune, suntem în criză!

În acest număr, invitatul lui Gheorghe Verman este Adrian VASILESCU, consilier al Guvernatorului Băncii Naţionale.

Este vorba de un invitat special, care răspunde unor întrebări ce frământă deopotrivă clasa politică, comunitatea economică şi cu deosebire pe fiecare dintre noi. Domnia sa face acest lucru de pe poziţia specialistului în măsură să decripteze cauzele şi efectele acelor fenomene economice care produc marile distorsiuni ale zilelor noastre.

În criză suferă cele mai bune companii

G.V.: Domnule Vasilescu, ce se întâmplă cu recesiunea, cu acest „ger financiar“, ca să-l numim aşa?

A.R.: Trebuie să spun mai întâi că observ cum la noi se amestecă planurile şi vorbesc toţi laolaltă despre criză, recesiune şi depresiune, de parcă ar fi unul şi acelaşi lucru. Practic, în această perioadă toate privirile sunt îndreptate către Produsul Intern Brut, celebrul PIB.

Adică ceea ce produce o ţară într-un an, după ce s-au scos cheltuielile, pentru că orice producţie se face cu nişte cheltuieli. Întotdeauna există o linie zero, în funcţie de care se măsoară acest PIB. Ce este peste linia zero este creştere plus şi este bine când într-o ţară întâlnim acest fenomen. România, din 2000 are creşterea plus. După ’89 noi am avut două perioade în care am fost în recesiune şi apoi în depresiune. Perioada anilor 1990-1992 şi 1997-1999, când s-au manifestat scăderi drastice sub zero ale valorii adăugate, însoţite de şomaj, inflaţie, deficit bugetar şi de cont curent mare. Acum nu putem spune că suntem nici în depresiune şi nici măcar în recesiune. Noi suntem în criză.

O etapă în care, după ce o economie a fost în urcare, la un moment s-a poticnit. Prin septembrie 2008, economia noastră a început uşor să coboare, dar nu a atins încă linia zero şi sperăm să nu se întâmple acest lucru nici în 2009.

O recentă prognoză făcută de Comisia Europeană vorbea de o creştere de 1,75, deci tot peste linia zero. Guvernul zice că vom avea o creştere de 2,50 a PIB-ului. Deci iată că nu suntem în recesiune, nu suntem în depresiune, dar suntem în criză, pentru că am început să coborâm.

Criza noastră are deocamdată două linii de demarcaţie: ea acţionează în două planuri. Unul este cel bancar, pentru că fluxul de valută care venea din străinătate s-a restrâns deodată, iar al doilea este exportul, pentru că cererea de produse româneşti în zona euro a scăzut drastic. Drept urmare, băncile nu au mai avut bani să plătească creditele în valută, iar fabricile noastre au încetinit producţia.

Faptul că am fost loviţi în export înseamnă că de fapt au fost lovite cele mai bune companii ale noastre. Culmea, în criză nu au avut de suferit întreprinderile leneşe, cele cu management deficitar sau cele unde tronează incompetenţa şi risipa.

Consumăm mai mult decât producem

G.V.: Ştim cu toţii că banii nu se fac uşor, dar sunt lesne de cheltuit şi, plecând de la această constatare, vreau să vă întreb: am fost noi, românii, mai risipitori în ultimii ani şi asta să fie una dintre cauzele pentru care pătimim acum?

A.V.: Lucrurile cred că sunt un pic mai nuanţate şi nu putem să le atacăm frontal. Trebuie să le luăm aşa, prin învăluire. Noi, românii, am avut foarte mulţi ani de suferinţă. Prin 2000 ne-am trezit că începe să se întremeze ceva în economia românească şi două locomotive au început să meargă mai repede şi să aducă bani în ţară: o locomotivă o reprezentau investiţiile, iar cea de-a doua era exportul.

Aşadar, pe aceste două baze am început să avem creştere economică şi toată lumea se întreba când oare o să se vadă acest lucru şi în casele oamenilor şi în viaţa lor în general.

A treia locomotivă a pornit în viteză, dar…

A.V.: Calculele arată că de prin 2002-2003 a pornit în viteză şi a treia locomotivă, consumul. Am ajuns astfel ca în 2008, an care a adus recesiune în foarte multe ţări dezvoltate, noi să avem o creştere economică de 8%. Aş putea spune că, sub aspectul creşterii economice, România a fost ţara cea mai dinamică din Europa în 2008, pentru că nimeni nu a mai avut în acest an o asemenea creştere. De asta şi suntem atât de încrezători că nu se va prăbuşi economia în 2009, când criza se adânceşte în restul lumii, pentru că avem încă ceva cheag.

Ei bine, faptul că am început să ieşim un pic la suprafaţă din închistarea noastră, sub aspectul bunăstării, ne-a făcut să devenim încrezători şi ceva lacomi. Consumul în România a crescut cu mult peste oferta internă de bunuri şi servicii. Am început să consumăm cu circa 20 de miliarde euro mai mult decât producem. Şi asta ne costă, în primul rând, în plan psihologic.

Dacă pentru ţările dezvoltate această criză a venit la timp pentru a reaşeza lucrurile, căci a fost prea multă risipă pe planetă, la noi a venit prea repede, căci nu am apucat să ne bucurăm prea mult de colţul de bunăstare pe care am reuşit să-l dezvoltăm. La noi magazinele sunt încă pline, oamenii cheltuiesc, dar criza ne va învăţa să trecem de la consumul excesiv la economisire.

Va veni un moment când vocea nevoii ne va spune stop, trebuie să consumăm mai puţin. E un dicton care spune: „Economisiţi şi veţi prospera“ dar acum, fiind în criză, nu se mai pune problema de prosperitate şi dictonul ar trebui să sune „Economisiţi şi veţi supravieţui“!

Economia, ca un cazan sub presiune

G.V.: Mijloacele de informare în masă ne-au obişnuit să fim cu ochii pe echivalentul leu-euro şi ni se spune insistent în ultima vreme că leul a căzut şi euro a atins pragul istoric. Este pertinentă această comparaţie? La ce foloseşte, în primul rând?

A.V.: Piaţa valutară, unde se fac schimburile între lei şi valută, reprezintă practic un cântar care ne arată în fiecare clipă câţi lei trebuie să scoatem noi din buzunar ca să cumpărăm un euro. Şi iată cum cursul valutar devine un termometru cu care măsurăm temperatura din economie.

Economia e ca un cazan sub presiune. Cursul valutar e ca o supapă care se deschide atunci când economia e sub presiune şi evacuează o parte din ea ca să nu pleznească cazanul. Practic, când euro urcă înseamnă că e presiune în cazan.

Banca intervine doar pentru a restabili echilibrul

G.V.: Cum poate interveni Banca Naţională într-un asemenea caz? Nu este contra naturii?

A.V.: Banca Naţională nu intervine niciodată ca sa schimbe natura lucrurilor cum este acest caz al creşterii cursului euro, ci doar când se strică echilibrul pe piaţă şi atunci când piaţa tinde să se stabilizeze.

Banca poate interveni când apare criza de valută pe piaţă, deoarece cursul este un raport între cererea de valută asigurată de lei şi oferta asigurată de valuta care intră în ţară euro, dolar etc.

Când fluxul de valută care intră tinde să se subţieze şi dereglează piaţa, atunci Banca Naţională poate să scoată valută la vânzare să asigure echilibru. Când, dimpotrivă, e valută prea multă, Banca intră şi cumpără valuta respectivă.

G.V.: Mulţi oameni se întreabă la ora aceasta: bruma de economii pe care o au în ce trebuie ţinută şi unde?

A.V.: Banii trebuie păstraţi în lei, la bancă.

G.V.: Momentul acesta dificil despre care discutăm, a fost creat sau ni l-a impus natura prin însuşi modul ei de a evolua în baza propriilor legi?

A.V.: Lumea a înmulţit prea mult banii şi, la un moment dat, s-a stricat raportul dintre muncă şi bani. Au apărut mai mulţi bani neacoperiţi prin muncă şi de aici criza.

Nevoia de restructurare

G.V.: Având în vedere ceea ce se întâmplă, ce şanse daţi economiei româneşti? Pentru că, iată, au trecut 20 de ani din decembrie ’89 şi carul n-a fost scos la drum drept, e încă în glod.

A.V.: Nu a fost scos la drum drept din câteva motive. În primul rând, un cuvânt care a fost rostit de foarte multe ori în aceşti ani, restructurare, a rămas doar o vorbă-n vânt. Acesta e primul cuvânt rostit de Carol I atunci când a devenit rege. De atunci, de la jurământul lui Carol şi până astăzi, România a avut continuu nevoie de această restructurare şi are şi în prezent.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
902

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce soiuri cultivăm > REVISTA LUMEA SATULUI

Ce soiuri cultivăm

Recomandările specialiştilor de la INCDA-FUNDULEA

Programul de ameliorare a grâului de la INCDA Fundulea a permis lansarea în ultimii ani a unor soiuri noi, care s-au dovedit competitive pe plan internaţional, prezentând avantaje verificate faţă de soiurile anterioare. Este util ca acestea să fie cunoscute, deoarece datele experimentale şi rezultatele din fermele care le-au cultivat deja sugerează că ele pot înlocui cu succes unele soiuri precum Dropia şi Flamura 85, bine-cunoscute şi apreciate de cultivatori.

Cultivaţi cu încredere şi soiurile noi

La grâul comun, pe baza datelor obţinute în testările multianuale din unităţile de cercetare pot fi recomandate următoarele soiuri noi create la INCDA Fundulea:

- Soiul Boema 1, înregistrat în anul 2000, a avut o extindere rapidă în producţie, fiind în prezent cultivat pe o suprafaţă similară cu cea a soiului Dropia. Este puţin mai precoce decât soiul Dropia şi s-a dovedit destul de rezistent la secetă, arşiţă, iernare şi cădere.

S-a dovedit destul de rezistent şi la rasele actuale ale principalelor boli foliare.

Este recomandat pentru cultură în zona de câmpie şi colinară din sudul ţării, Dobrogea, Moldova şi în vestul ţării.

- Soiul Delabrad 2 este un soi semiprecoce, cu talia plantelor uşor mai scundă decât a soiului Dropia. Are rezistenţă bună la iernare şi cădere, rezistenţă bună la rugina galbenă şi mijlocie, la rugina brună şi făinare. S-a evidenţiat prin faptul că a realizat, în aceleaşi condiţii de cultură cu alte soiuri, un conţinut de proteine şi gluten uşor superior acestora, iar calitatea de panificaţie este foarte bună. Potenţialul mediu de producţie este superior soiurilor Flamura 85 şi Dropia cu 5-8%. Fiind mai puţin precoce, a fost recomandat să fie cultivat mai ales în vestul ţării şi Transilvania, dar a dat rezultate superioare soiurilor martor şi în zona de câmpie din sudul ţării.
- Soiul Faur F este un soi semiprecoce, cu talia plantei uşor mai scurtă decât a soiurilor martor Dropia şi Flamura 85. A dovedit o rezistenţă bună la cădere şi iernare şi este mai rezistent la făinare, rugină brună, rugină galbenă, septorioză şi fuzarioză decât soiul martor Flamura 85.

Se caracterizează prin calitate bună de panificaţie, glutenul fiind tare, indicele de sedimentare asemănător soiurilor Dropia şi Flamura 85, iar conţinutul de proteine şi volumul pâinii, în medie asemănătoare soiului Flamura 85. A realizat sporuri medii de producţie, 7-8% faţă de soiurile martor Dropia şi Flamura 85. Deşi este mai puţin precoce datorită bunei rezistenţe la secetă, bazată pe o capacitate de reglare osmotică ridicată, soiul Faur F poate fi cultivat cu rezultate bune în toată ţara, dar mai ales în Transilvania, vestul şi sudul ţării.

- Soiul Glosa a fost înregistrat în anul 2005 şi a fost repede adoptat de cultivatori, extinzându-se rapid până la a se clasa, în prezent, pe locul 3, după Dropia şi Boema 1, ca pondere din suprafaţa de grâu cultivată în

România. A dovedit o largă adaptabilitate, fiind deja înregistrat şi cultivat cu succes în Ungaria (sub numele de Khungloria) şi evidenţiindu-se cu rezultate bune în Turcia, Republica Moldova şi Bulgaria.

Este mai precoce la înspicare, în medie cu 2 zile faţă de soiurile Flamura 85 şi Dropia, dar are o bună rezistenţă la iernare. În iarna 2002/2003 a înregistrat pierderi de plante mai mici decât soiurile martor. Este rezistent la atacul de făinare, mijlociu de sensibil la rugină brună şi mijlociu de rezistent la rugină galbenă, septorioză şi fuzarioză. Nivelul de rezistenţă la încolţirea în spic este superior soiurilor anterioare.

În medie, pe trei ani de experimentare în staţiuni din sudul ţării a depăşit cu 13% producţia soiului martor Flamura 85, datorită capacităţii sale de o forma lanuri mai dese. Se caracterizează prin gluten tare, având indici calitativi asemănători soiurilor Dropia şi Flamura 85. Soiul Glosa a început deja să se extindă aproape în toate zonele de cultură a grâului din ţara noastră, cu excepţia Transilvaniei.

- Soiul Gruia a fost înregistrat în anul 2005. Este mai precoce la înspicare, în medie cu 1-2 zile faţă de soiurile Flamura 85 şi Dropia. Datorită în special taliei mai scurte decât a soiurilor martor, este foarte rezistent la cădere.

Ultima realizare

- Soiul Izvor a fost înregistrat în anul 2009, în special pe baza rezultatelor bune pe care le-a dat în condiţii de secetă, testele fiziologice evidenţiind o capacitate de reglare osmotică mai ridicată. Este precoce, înspicând cu o zi înaintea soiului Dropia. Are rezistenţă bună la cădere şi iernare, fiind asemănător soiului Dropia.

În experimentările multianuale, a depăşit soiurile martor Dropia, Flamura 85 cu 6-9%, sporul de producţie fiind mai mare în condiţii de secetă. Este recomandat a se extinde în zona de câmpie din sudul ţării, Dobrogea şi Moldova, mai ales în zonele mai frecvent expuse riscului unor secete prelungite.

Dacă vreţi să obţineţi recolte mari ascultaţi de sfaturile cercetătorilor

Obţinerea unor recolte mari, stabile şi rentabile economic este posibilă numai dacă aplicăm corect toate verigile tehnologice (amplasarea culturii, aplicarea îngrăşămintelor, lucrările solului, sămânţa şi semănatul, soiul cultivat, densitatea optimă, epoca de semănat, combaterea buruienilor, bolilor şi dăunătorilor şi irigarea).

Dr. ing. Elena PARTAL, INCDA Fundulea

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
1581
□
Comentarii
□
□
1. maneanuvarvaramagdalena -- (8-November-2009) revista trebuie citita de cei de la sat, dar si de cei care au tangenta cu lumea satului,cei care studiaza agricultura din perspectiva istorica. succes, continuati

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ce-tip-de-agricultura-abordam_l1453.html

Ce tip de agricultură abordăm? > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulCe tip de agricultură abordăm?

Prin cartea de faţă care este rezultatul cercetărilor efectuate în cadrul programelor fundamentale de cercetare ştiinţifică ale Academiei Române la Institutul de Economie Agrară din Bucureşti şi Centrul pentru Dezvoltare Rurală din Timişoara, autorii, sub coordonarea academicianului Păun Ion Otiman, doresc să facă o radiografie asupra stării de azi a agriculturii şi spaţiului rural românesc.

Ei sunt de părere că, deşi au trecut mai bine de 20 de ani de la Revoluţie şi am intrat aşadar în al treilea deceniu de reforme, agricultura românească se află încă într-o stare neperformantă, necompetitivă, neconcurenţială şi, ceea ce este mai grav, generatoare de deşertificare rurală, socială şi fizică în extindere.

Prin această carte autorii vor să răspundă unor întrebări care erau la fel de actuale şi în urmă cu 20 de ani: ce fel de agricultură trebuie să facă România, pentru ce fel de viitor social şi economic al ţării, pentru ce fel de mediu înconjurător, pentru ce fel de dezvoltare rurală? În acest sens ei propun şi câteva soluţii cu privire la creşterea performanţelor exploataţiilor agricole şi ameliorarea generală în spaţiul rural românesc, în speranţa că ele vor fi utile pentru elaborarea politicii agricole pentru perioada 2014-2020.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
677

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce vor crescătorii de taurine din Moldoviţa?

Conştienţi de impactul actualei crize economice asupra agriculturii, reprezentanţii Asociaţiei Crescătorilor de Taurine „Runc“ Moldoviţa, judeţul Suceava, au elaborat un set de propuneri a căror materializare, în opinia lor, ar asigura depăşirea impasului în care se află zootehnia românească în momentul de faţă. Este vorba de:

- Prelungirea termenelor prin care fermierii pot depune cererile, respectiv dosarele pentru accesarea fondurilor nerambursabile de la UE, în special la Măsurile 141 – „Sprijinirea fermelor agricole de semisubzistenţă“, precum şi la Măsura 121 – „Modernizarea exploataţiilor agricole“. Propunerea este motivată de faptul că unii fermieri nu au cunoscut la timp aceste oportunităţi.
- Simplificarea procedurilor prin care fermierii pot accesa fonduri băneşti nerambursabile de la Uniunea Europeană sau chiar prin cofinanţări de la Bugetul de Stat.

Ghişeul unic

La nivelul Direcţiei generale pentru agricultură sau, după caz, la Oficiul de consultanţă agricolă să se instituie un ghişeu unic la care fermierul la prima deplasare să poată depune la un loc toate actele necesare ce ţin de accesarea fondurilor structurale.

- Subvenţiile, aşa cum sunt în cuantumul stabilit pentru 2009, să fie virate de către APIA direct în contul fermierului, în cel mult 30 până la 45 de zile de la constatarea eligibilităţii cererilor.
- Având în vedere că la nivel judeţean funcţionează trei structuri în subordinea Ministerului Agriculturii, respectiv Direcţia generală agricolă, Oficiul de consultanţă şi APIA, motivat şi de faptul că aproape 90% din terenurile agricole sunt în domeniu privat, considerăm că ar fi necesar ca specialiştii organismelor respective să fie repartizaţi pe localităţi pentru a sprijini absorbţia fondurilor europene.
- Să fie modificată Legea nr. 215/2001 privind Administraţia locală, în sensul ca Secţiunea a 2-a privind atribuţiile consiliului local să stabilească expres sprijinirea dezvoltării agriculturii şi a structurilor agricole asociative.
- Să se continue activitatea de informare a fermierilor de la sate prin toate mijloacele posibile.
- Cererile pentru subvenţii şi toate actele adiacente pentru banii pe care îi primesc fermierii pentru schema plăţi-teren să se realizeze la nivel de comună, în special pentru localităţile mai îndepărtate de centrele locale APIA.

Precizăm că instituţia prefectului judeţului Suceava a emis o circulară prin care solicită primarilor de comune să acorde sprijin şi logistică necesare specialiştilor agricoli, fără a mai fi nevoie de deplasarea a mii de oameni la sediile centrelor locale, care presupune cheltuieli şi eforturi mari din partea fermierilor.

Alexandru CRĂIUŢ, preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Taurine „Runc“

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:

767
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ce-vor-vacarii-din-asociatia-holstein-ro...

Ce vor văcarii din Asociaţia Holstein-Ro?

Ministrul Agriculturii Valeriu Tabără a participat în luna decembrie la o întâlnire a crescătorilor de vaci membri ai Asociaţiei Holstein-Ro. Aceştia i-au cerut ministrului susţinerea investiţiilor pentru „ameliorare şi calitate“, acordarea subvenţiilor pe baza „anumitor criterii“, sprijin pentru eradicarea rinotraheitei infecţioase bovine (IBR), dar şi orientarea micilor fermieri spre creşterea vacilor de carne, mult mai rentabile în cazul lor. Aceasta din urmă i-ar ajuta, pe de-o parte, să câştige şi ceva bani în plus, iar pe de altă parte, ar duce la rezolvarea problemei laptelui neconform din România.

Prea multe ferme mici

Crescătorii din asociaţie s-au plâns şi de faptul că termenul de prelucrare a laptelui neconform a tot fost prelungit, ceea ce îngreunează activitatea crescătorilor adevăraţi care au investit în sector. Nu de alta, dar de acest lucru profită procesatorii mai ales în perioadele de vârf, când iau lapte la preţuri mici de la crescătorii cu câteva vaci şi îi refuză pe cei care au lapte conform. Membrii asociaţiei susţin că o posibilă rezolvare a situaţiei ar putea fi orientarea micilor producători spre creşterea vacilor de carne, mai rentabile oricum, iar aceştia nici n-ar mai constitui o concurenţă neloială pentru firmele mari.

„România este unică şi total atipică pentru că există o concentrare într-o parte şi o mare disipare în cealaltă. La momentul actual, 93-94% din cei care produc lapte au ferme de 3-5 capete şi dau în jur de 50-60% din laptele românesc, iar restul de 6-7% produc diferenţa de 40-50%. Procesatorii, cunoscând acest aspect, în momentul în care vine primăvara, când începe să producă vaca mai mult lapte, se îndreaptă spre cei mici, cu lapte neconform pentru că le dau un preţ mai mic, să zicem circa 80 de bani pe litru, decât celor care produc lapte conform. Iarna, când nu există lapte, sunt în stare să vină târâş la cei mari să ia lapte conform cu 1,5 lei“, a declarat preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Vaci Holstein-Ro, Costel Caraş.

Acesta mai susţine că, în mod normal, la performanţa europeană de azi, cota de lapte ar trebui să fie obţinută de la 500.000 - 600.000 de vaci, în timp ce noi avem 1,7 milioane de vaci de lapte. Potrivit datelor oficiale, în anul de producţie încheiat la 1 aprilie 2010, în România livrările de lapte se ridicau la 928.930 de tone, la care se adăugau vânzări directe de 964.000 de tone, dintr-un total de 3,4 milioane de tone, cota negociată cu Uniunea Europeană.

Ce facem cu genetica?

O altă problemă cu care se confruntă crescătorii este şi faptul că nu pot obţine certificat de origine în România pentru a vinde animalele la export. Aceeaşi problemă este şi când vine vorba de materialul seminal, unde există în stoc doze de circa 10.000 de tone. Iar necazul este cu atât mai mare cu cât chiar există cerere pe piaţă. Numai turcii au cerut cerut circa 500 de juninci, iar cerere de animale vii există şi din partea ruşilor, a precizat unul dintre crescătorii prezenţi la Adunarea generală a Asociaţiei Holstein-Ro. Membrii asociaţiei au mai cerut ministrului ca sprijinul acordat fermierilor pentru creşterea animalelor să se facă pe baza unor criterii mai drastice.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
1381
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cea-mai-adanca-salina-turistica-din-euro...

Cea mai adâncă salină turistică din Europa îşi pregăteşte sfârşitul > REVISTA LUMEA SATULUI

Cea mai adâncă salină turistică din Europa îşi pregăteşte sfârşitul

Ca multe altele de acest gen, şi cea despre care vom vorbi astăzi dispare încet, încet, de pe harta interesului turiştilor şi celor care au nevoie de îngrijiri medicale. Pe lângă multe lucruri pe care nu le are sau au dispărut, Staţiunea balneo-climaterică Slănic Prahova deţine, din păcate pentru ea şi pentru cei care locuiesc aici, un record mai puţin obişnuit. Cu excepţia celor două străzi principale, oraşul renumit pentru cea mai adâncă salină turistică din Europa, nu mai are nicio altă stradă asfaltată. Oamenii sunt nemulţumiţi şi spun că s-au săturat să mai meargă prin noroaie adânci până la genunchi, ori de câte ori plouă. Primarul recunoaşte senin că localnicii au dreptate, dar se scuză - ştiţi deja şi voi ce spune, e clasica şi eterna scuză a autorităţilor - că nu sunt bani la buget.

Noroiul, stăpânul absolut

Deşi pare greu de crezut, totuşi, în mileniul al treilea, în oraşul - şi staţiune turistică pe deasupra - Slănic Prahova oamenii circulă pe străzi încălţaţi mai mult în... cizme. Zeci de străzi nu au văzut, ca să mă exprim uşor maliţios, în viaţa lor asfaltul, n-au făcut cunoştinţă, neam, cu un astfel de mod normal de existenţă, iar când plouă - şi în ultima vreme tot trage cu ploaia în zonă - noroiul devine stăpân absolut. Înoţi prin el bezmetic ca să ajungi la un liman. De ani de zile, politicienii promit oamenilor străzi asfaltate. Câte străzi, întrebaţi, sunt asfaltate în Slănic? Principala, asta principală din centrul localităţii. Şi nu este nici asta asfaltată până sus, în cartierul Groşani. Mai e una care merge spre Schiuleşti, dar nici aia nu e terminată. Şi restul străzilor? Ce întrebare... Restul străzilor, pietruite, dar aşa, doar alea care sunt mai principale", spune un localnic cu năduf.

Primăria zice că nu are bani

Primarul din Slănic, Danieluş Costea, spune că bugetul este atât de sărac, încât abia dacă face faţă lucrărilor de infrastructură principală, respectiv drumul judeţean care străbate localitatea şi podurile sau digurile distruse pe la inundaţii. Doar că refacerea acestui drum este de competenţa Consiliului Judeţean, nu a primăriei. Situaţia ar fi oarecum alta. Dacă vin gazele în oraşul Slănic, vor veni şi investitori, vor veni şi bani", spune primarul Slănicului. De la Consiliul Judeţean Prahova, Slănicul a primit opt miliarde de lei vechi, dintre care în jur de şapte miliarde s-au alocat pentru ziduri de sprijin pe patru străzi şi pentru lucrările de reabilitare a aducţiunii de apă Crasna, care alimentează oraşul.

Declinul economic

La Slănic, nimic nu mai merge, din păcate, ca înainte. Conform primarului, salina, principala unitate economică, suferă de pe urma lipsei comenzilor. „Au disponibilizat foarte mulţi salariaţi. Şi altă industrie nu mai există. Nici cea turistică". Da, aşa se pare că stau lucrurile. Înainte de 1989, veneau anual la Slănic în jur de 7.000 de turişti. Acum, numărul lor a scăzut dramatic, din cauza degradării accentuate a infrastructurii şi a serviciilor turistice. Inundaţiile, destul de frecvente, i-au speriat şi ele pe vizitatori. Până şi numărul locuitorilor a scăzut, de la aproximativ 10.000 înainte de 1989, la puţin peste 7.000. Pe lângă natalitatea negativă, mulţi tineri au plecat şi s-au stabilit în alte localităţi, unde şi-au putut găsi un loc de muncă sigur.

S-a topit până şi muntele de sare

Slănicul e cunoscut, în special, pentru salina turistică şi tratamentul cu băi sărate. Dacă în urmă cu 10-15 ani mii de bucureşteni luau cu asalt, în weekend, staţiunea, acum puţini mai sunt cei care ajung vara la Baia Baciului, Baia Verde sau Baia Roşie. În plus, parcă nici natura nu mai ţine cu zona. Ploile au făcut praf emblema atât de apreciată odinioară a oraşului: Muntele de Sare, cu renumita Grotă a Miresei. Din pământ a apărut superbul masiv cristalin din sare şi tot în pământ s-a dus. Nu a rezistat decât 150 de ani, pentru că sarea este un mineral mai puţin dur şi rezistent în faţa ploilor.

Muntele de Sare de la Slănic Prahova se găsea în intravilanul oraşului, cu intrarea pe strada Baia Baciului şi făcea parte din Complexul Balnear Baia Baciului. Prin 1954, zona a fost declarată rezervaţie naturală geologică şi geomorfologică. Complexul Baia Baciului cuprindea Muntele de Sare, cu Grota Miresei şi Baia Miresei, apoi Lacul Mare (numit şi Baia Baciului, cu suprafaţă de 5.100 mp şi adâncime maximă de 7 m), Baia Porcilor (S=1460 mp şi adâncime sub 1 m, conţinând nămol terapeutic). Numele de Grota Miresei a apărut după anul 1920, când, la patru zile după nuntă, o localnică s-a sinucis, aruncându-se din vârful muntelui de sare.

Formarea Muntelui de Sare şi a Grotei Miresei din interiorul acestuia are la origine acţiunea omului, uneori nesăbuinţa. Fapt este că această metodă nu a fost eficientă. Şi, încet, încet, muntele s-a surpat cu totul.

Pământul pare să se răzbune şi pe oameni care, vreme de sute de ani, l-au secătuit de sare. Alunecările de teren nu se opresc, continuă să fie, ca să zic aşa, pe val. În Slănic există zone unde fundaţia caselor nu depăşeşte mai mult de 50 de centimetri. Şi asta pentru că nu pot săpa mai mult, deoarece dau de sare. Deci, pericolul ca aceste case să o ia la vale este, în permanenţă, iminent.

Aşa că... Întorcându-ne la turism, trebuie spus că marea parte din micul număr de clienţi ai staţiunii sunt acum pensionarii care beneficiază de bilete subvenţionate de stat, la baza de tratament balnear. Dar şi ei se plâng de preţurile uriaşe şi condiţiile execrabile găsite în unităţile de cazare. Astfel stând lucrurile, nu ne rămâne să credem decât că istoria va consemna în paginile ei că Slănic Prahova a fost cândva o staţiune importantă...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
3359

☐

Comentarii

☐

☐

1. adrian banuta -- (17-November-2010)referitor la exploatatiile de sare din Romania... candva exportam sarea, acum o importam din ucraina, turcia, etc, si ne miram ca nu avem cu ce platii pensiile si salariile.oaneni buni este timpul sa ne trezim,sa ne destepteptam , numai ca nu o prea facem.daca am avea industria, agricultura si turismul de care unii si-au batut joc in defavoarea noastra a tuturor sispre folosul lor,am fi fost departe,am fi produs,exportat,si pastrat pietele si nu am fi stiut de criza.luati exemplu Chinei,ei produc si vand si au speriat inclusiv grupul G 20

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cea mai frumoasă zi: 1 Iunie

„...Orice copil e o minune,
Irepetabilă precum
Ivirea zilei din genune
Şi focul soarelui din scrum“.

Aşa scria George Ţărnea într-o poezie de-a sa, dedicată, desigur, aşa cum reiese din versurile prezentate, copilului. Copilăriei. Poate, prin extensie, nouă, tuturor, care continuăm, şi la vârste înaintate, să fim copii.

E bine că se face măcar atât

Consiliile judeţene, inspectoratele şcolare, primăriile, palatele copiilor, alte instituţii, se grăbesc de 1 Iunie să organizeze diferite concursuri, spectacole, petreceri, toate dedicate copiilor şi copilăriei. Se spun poezii, se dau baloane şi dulciuri, se desenează pe asfalt, se închide circulaţia pe arterele principale din marile oraşe, se fac tot felul de festivităţi. O zi dintr-un lung şir de zile copilul devine cel mai important pion al lumii.

E bine, este chiar necesar să ne amintim că 1 Iunie este Ziua internaţională a copilului, şi alte state sărbătorind, ca şi noi, ziua aceasta. Prima dată copiii au avut o zi a lor în Turcia. Asta se întâmpla în 1920, pe 23 aprilie. Câţiva ani mai târziu, un consul general chinez din San Francisco a adunat, pe 1 iunie, mai mulţi copii chinezi fără părinţi pentru a celebra Festivalul Bărcii Dragonului. Aşa se explică, măcar parţial, de ce s-a ajuns la data de 1 iunie. Abia prin anii de dinainte de 1960 s-a decretat la nivel de ONU că trebuie să existe o zi a copiilor din toată lumea. Unele state o sărbătoresc ca noi, pe 1 iunie, altele pe 20 noiembrie, când se vorbeşte la nivel mondial despre drepturile copilului.

Bătaie cu cireşe

Dacă elevii din şcolile speciale din Simeria participă de 1 Iunie la festivalul judeţean „Copil ca tine sunt şi eu“, dacă cei din Ilfov fac o vizită la o fabrică de jucării, dacă la Timişoara se vorbeşte despre „Clase fără fumat“, dacă în Alba are loc „Parada copilăriei“, dacă la Braşov copiii dirijează circulaţia rutieră, dacă la Arad copiii sunt întorşi cu faţa către natură, dacă la Bucureşti mai vine, pe la câte o şcoală, câte un ministru, dacă..., într-o localitate de lângă Ploieşti Ziua Copilului este sărbătorită într-un mod aparte şi inedit.

Este vorba despre Găgeni, unde copiii se bat la şcoală cu cireşe cu profesorii lor. Se fac două echipe şi în fiecare dintre ele sunt incluşi şi profesori, şi elevi. Ca să fie echilibru... Şi, după ce se împarte cantitatea de cireşe adusă special pentru bătaia devenită de câţiva ani tradiţională, începe lupta. Dau şi unii şi alţii cu sete în tabăra adversă. Bătălia are loc pe terenul de sport al şcolii şi, în câteva minute, acesta chiar devine câmp de război.

De ce bătaie cu cireşe? Pentru că profesorii au hotărât ca, de Ziua Copilului, ei şi elevii lor să fie egali. Să fie copii. Să fie nonconformişti. Şi pentru că cireşele sunt unele dintre cele mai bune fructe. Şi cresc, nestingherite, în cireşii de pe la noi. Şi sunt primele fructe ale verii. Şi, într-un chip aparte, amintesc de cireşele lui Nică şi ale tuşii Marioara. După ce trece ziua de 1 Iunie, lucrurile revin în matca obişnuită. Profesorii sunt profesori şi elevii sunt elevi. Până la următorul 1 Iunie...

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
739
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cea-mai-mare-padure-de-stejar-la-bolinti...

Cea mai mare pădure de stejar, la Bolintin

Pădurea Bolintin reprezintă cea mai mare zonă de pădure compactă care a dăinuit peste timp ca parte din vestiţii Codri ai Vlăsiei şi ai Deliormanului. Astăzi, aici se conservă structuri forestiere arhetipale şi exemplare seculare de stejar în trei din cele 28 de tipuri de habitate forestiere naturale protejate din România. Pe lângă stejar, în zonă se mai găsesc specii de cer şi gorun, precum şi suprafeţe împădurite cu plopi şi sălcii.

Pentru protejarea speciilor care au rezistat până în zilele noastre, s-a considerat că este nevoie de asigurarea unui management adecvat. Așa s-a născut Proiectul „Management eficient al ROSC10138 - Pădurea Bolintin“, care a fost lansat la Giurgiu.

Astfel, 4.700 ha vor beneficia de monitorizarea şi creşterea gradului de conştientizare a populaţiei cu privire la conservarea biodiversităţii din Aria naturală protejată Pădurea Bolintin.

„Managementul eficient al ROSC 10138 - Pădurea Bolintin este finanţat de Uniunea Europeană, prin Fondul European de Dezvoltare Regională, şi are ca scop elaborarea unui plan de management şi organizarea de activităţi dedicate informării tinerilor privind protecţia şi conservarea biodiversităţii“, a declarat Emilia Iancu, membră a Consiliului Ştiinţific al Asociaţiei pentru Educaţie Permanentă și Formare Profesională „Francisc I. Rainer“.

Proiectul are o valoare totală de 1.022.293 de lei, din care 911.370 de lei reprezintă contribuţia FEDR şi se derulează în perioada 2011-2013.

La lansare a fost prezent și Octavian Anghel, directorul Direcţiei Silvice Giurgiu, din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva.

Conform Asociaţiei „Francisc I. Rainer“, Situl Pădurea Bolintin constituie cea mai reprezentativă zonă de stejar (Quercus robur) din întregul areal al speciei din România. Pădurea ocupă 4.546 ha (96%) şi concentrează 12 tipuri de staţiune forestieră şi 21 de tipuri de pădure, respectiv 25% și 33% din numărul acestor unităţi tipologice fundamentale existente în zona de Câmpie a României, grupate în opt din cele 50 de formaţii forestiere ale ţării.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1767

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cea-mai-moderna-piersicarie-din-romania_...

Cea mai modernă piersicărie din România > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCea mai modernă piersicărie din România

• Interviu cu Horga Ioan din localitatea Sărăuş, judeţul Arad

Se spune că cine nu investeşte nu are viitor. De altfel, viaţa a dovedit în nenumărate rânduri aceasta. O dove-deşte şi interlocu-torul nostru, Ioan Horga, prin investiţiile realizate şi rezultatele economice obţinute.

– Privesc în jur şi încerc să-mi imaginez prin ce greutăţi a trebuit să treceţi pentru a reuşi implementarea acestui proiect…

– …Despre care aş prefera să nu povestesc, fiindcă a fost un adevărat calvar de care nu vreau să-mi mai amintesc. Dar mă bucur că am reuşit până la urmă să realizez această investiţie într-un domeniu la care ţin mult: legumicultura. Comuna Sălăuş are o tradiţie de peste 50 de ani în cultura legumelor.

Suntem cunoscuţi în toată Transilvania ca producători de legume în solarii şi ambiţia şi datoria noastră a fost de a produce într-un mod să zic mai modern, mai organizat, acele legume de care românii au mare nevoie. Dezideratul nostru a fost acela de a demonstra că se poate şi în satul meu, în comuna mea natală, să se facă treabă bună cum se face şi în Ungaria, şi în toate ţările europene.

Dacă poţi, fereşte-te de bancheri!

Nimeni n-a crezut, a fost un vis, dar, cum spuneam, am reuşit.

Am avut marele noroc să prind o conjunctură favorabilă şi să construiesc două hectare de seră la Sărăuş. Trebuia să fie trei, dar al treilea coleg a cedat în faţa sistemului bancar care, efectiv, a avut o atitudine de demolare psihică a fermierului.

Probabil, după regulile bancare, o atitudine corectă, dar după noi ele înseamnă o „ucidere“ a celor care vor să muncească. El a fost cel mai bun profesionist dintre noi, dar nu s-a specializat pe partea de a dialoga cu banca. Şi atunci banca l-a executat. Greşeala mare a băncilor este că dau bani la cei care n-au experienţă, n-au făcut în viaţa lor un gram de producţie, dar au ştiut să vorbească. Aşa sunt regulile bancherilor.

– Şi totuşi, dumneavoastră aţi reuşit… Cum aţi izbutit?

– Prin perseverenţă, multă, multă răbdare. În plus, am ştiut să cerem factorilor de decizie şi politici şi am crescut împreună cu ei, pentru că este un subiect nou investiţiile în agricultură. Şi necunoscut nici de către lumea politică, nici de către cea bancară.

Horticultura, în dizgraţia tuturor

– De ce spuneţi că e necunoscut, pentru că în agricultura României s-a investit mult în ani. Acum e altceva?

– În horticultură s-a investit infim. S-au cumpărat mai ales tractoare şi combine; cinste lor, fermierilor care au accesat, care au în curte o combină, un tractor. Dar pe partea de horticultură s-a demolat aproape întreg patrimoniul. La nivel naţional aveam 2.000 hectare de sere.

Nu ştiu cât mai este, dar puţin. Am avut sute de mii de hectare de vii şi pomi. Acum suntem cei mai mari importatori de fructe din Europa. Se zice că importăm 80% din producţia de fructe. Oamenii care astăzi sunt puşi în funcţii de conducere nu cunosc domeniul pentru că nu sunt specialişti în horticultură. Mergi să le ceri ajutorul şi ei nu te înţeleg. Ofiţerul de bancă sau domnul senator, văd că sunt produse pe piaţă, nu ştiu că sunt de la domnul ţăran italian, nu ştiu cu ce costuri se aduc în ţară, cât deficit comercial creează.

– Să revenim la activitatea dumneavoastră concretă.

– Avem un hectar de seră, construcţie modernă, funcţională care a fost pusă să facă legume şi îşi face treaba.

Livada cu 40 varietăţi de piersic

– Dar aveţi şi livadă. Ce suprafaţă are?

– Familia are o suprafaţă de aproximativ 50 ha de piersic. Am început să plantăm în 1996. La început au fost două hectare, apoi cinci, zece, iar acum avem în jur de 50 ha. Pe rod avem 10 ha, aproape 40 ha plantaţie tânără. 20 ha au fost făcute prin Programul SAPARD, iar restul prin resurse proprii. Avem în cultură un conveier varietal. Începem cu recoltatul în 15 iunie şi terminăm pe 15 septembrie. Avem în jur de 40 de varietăţi de piersic. Am avut şansa să cunoaştem cercetarea românească în domeniul piersicului, care a fost benefică pentru noi, de fapt a fost şansa noastră ca producători.

Distinsele doamne de la Staţiunea Băneasa, Ivaşcu Antonia şi Melania de la Valul lui Traian ne-au acordat şansa de a cunoaşte soiurile noi, noile tehnici de lucru în cultura piersicului, care este o cultură tehnică şi noi am fost un câmp fertil pentru tehnica modernă. Am aplicat cu stricteţe recomandările lor. Am profitat la maximum de disponibilitatea acestor cercetători, iar rezultatele apar. Roata este inventată, noi trebuie doar s-o învârtim.

– Probabil toţi investitorii aşteaptă ca aceste rezultate ale cercetării şi ale tehnologiei moderne să apară peste noapte, dar nu este chiar aşa.

– Trebuie să vii spre tehnologie şi să-ţi iubeşti meseria ca s-o aplici. Noi asta am făcut, mai cu sudoare, mai cu trudă.

– Aţi realizat acum o plantaţie ultramodernă. Cum valorificaţi producţia?

– E o problemă falsă. Dacă produci piersic cum scrie la carte, nu legi 50 de fructe pe ramură, legi doar 4-5, îl stropeşti, îl fertilizezi, viaţa te respectă, obţii producţie de calitate. Noi nu avem niciun fel de problemă în ceea ce priveşte desfacerea. Vindem fructele la supermarketuri şi pe piaţa liberă. Asta pentru că producţia mea este de calitate europeană. Eu mă bat cu italianul şi cu grecul.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
795

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cea mai veche păstrăvărie

Silvicultorii argeşeni obţin, anual, 40 t de păstrăv pentru consum în păstrăvăriile de la Oeşti, Cândeşti şi Dâmbovicioara. Menţionăm că păstrăvăria de la Cândeşti a fost construită între cele două războaie mondiale de către un inginer neamţ, care a pus bazele Ocolului Silvic Aninoasa. Este prima păstrăvărie din România. Are şi astăzi 30 de bazine care se întind pe o suprafaţă de cinci hectare, dar numai 15 sunt populate cu păstrăv fântânel, indigen şi curcubeu.

Alimentarea cu apă la păstrăvăria Oeşti se face foarte greu din lacul de acumulare cu acelaşi nume. Acest lac, în decursul timpului, s-a colmatat, iar alimen-tarea nu mai este posibilă. Din acest motiv, conducerea Direcţiei a hotărât să demareze o nouă investiţie pentru a aduce apă, printr-o conductă, direct de la galeria de evacuare a apei din lacul Vidraru. Lucrarea se află în curs de execuţie.

(Traian Dobre)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
1634

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ceahlăul – legendă şi istorie*

„De strajă ţării noastre pus“, cum spunea George Coşbuc, Ceahlăul, considerat ca fiind unul dintre munţii sacri ai dacilor alături de Şureanu din Parâng şi Găina din Apuseni, este amintit de geograful grec Strabon ca fiind Kogainon – muntele marelui zeu Zamolxis şi al preotului Deceneu. Zărit de la mari depărtări „chiar de la Cetatea Albă“, spunea Gheorghe Asachi, era ca un far călăuzitor pentru păstorii transhumanţi.

Volumul, alcătuit de un colectiv coordonat de profesorul Daniel Dieaconu, se adresează în egală măsură sufletului, dar şi spiritului şi cu siguranţă nu ar fi fost greşit dacă alături de „mitologie“ şi „creştinism“ ar fi fost adăugat şi cuvântul „istorie“, pentru că asemeni evoluţiei oamenilor şi locurilor, lucrarea urmăreşte, invocă fapte şi adevăruri istorice, zugrăveşte frumuseţea locurilor, obiceiurile, zestrea spirituală şi frumuseţea interioară a muntenilor, urmaşi ai carpilor – o seminţie dacică de la care, se spune, ar fi venit şi numele munţilor Carpaţi.

Împărţită în şapte capitole, lucrarea prezintă cititorului locuri, oameni, fapte şi tradiţii istorice din ţinutul dominat maiestos de muntele sfânt, sihaştri şi călugări care s-au nevoit din cele mai vechi timpuri aici, o antologie a miturilor şi legendelor Ceahlăului.

Sunt readuse în memoria cititorilor personaje ilustre – pelerini şi turişti – veniţi pe Ceahlău de-a lungul vremilor, iar un alt capitol este dedicat Sărbătorii muntelui, Ceahlăul fiind singurul masiv românesc care are un hram al său anual, pe 6 august, de sărbătoarea Schimbării la faţă.

Cartea, subliniază în prefaţă prof. Vasile Pruteanu, e un mesaj la care trebuie să ia aminte nemţenii şi românii mai fragezi ca vârstă pentru că este destinată şi lor. Cum, de asemeni, cred că această lucrare este deopotrivă şi un excelent ghid turistic care promovează locurile, oamenii şi tradiţiile acelui colţ de pământ românesc.

La numeroasele adnotări despre toponi-mele şi legen-dele care au atras atenţia şi despre care au scris mari oameni de cultură precum Dimitrie Cantemir, Mihai Eminescu, Lazăr Şăineanu, Mihail Sadoveanu, Romulus Vulcănescu şi mulţi alţii, se adaugă, iată, şi lucrarea apărută la Editura Cetatea Doamnei din Piatra-Neamţ.

*Mitologie şi creştinism la Muntele Ceahlău; Itinerarii spirituale şi turistice, coord. Daniel Dieaconu, Editura Cetatea Doamnei, Piatra-Neamţ.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1260

☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ceaiul-sanatate-la-plic_299.html

Ceaiul, sănătate la plic

Ceaiul este a doua băutură consumată în lume, după apă. Fiind bogat în antioxidanţi, poate scădea riscul de boli cardiace şi chiar de cancer. „Mai bine trei zile fără mâncare, decât o zi fără ceai!“ zice un proverb chinezesc. Atenţie însă, consumat în timpul mesei, ceaiul scade absorbţia fierului din alimente!

Verde, negru sau alb

Ceaiul verde şi cel negru, deşi au arome total diferite, de fapt provin din aceeaşi plantă. Diferenţele apar în timpul prelucrării.

Ceaiul negru este indicat în toate dietele, ajutând la menţinerea greutăţii corporale şi la echilibrarea fluidelor în organism. În plus, inhibă dezvoltarea celulelor nocive. Cercetări recente au demonstrat că în compoziţia ceaiului negru intră două substanţe – teaflavina şi tearubigina – care se comportă asemănător cu insulina, controlând nivelul glicemiei.

Ceaiul verde face, de asemenea, „miracole“.

Arterele coronariene devin mai rezistente la variaţiile presiunii sângelui, scade riscul instalării cancerului de colon, esofag, pancreas şi stomac. Ceaiul verde stimulează metabolismul, reduce valorile tensionale mari şi glicemia, protejează ficatul împotriva substanţelor toxice, stimulează funcţiile sistemului imunitar şi întârzie îmbătrânirea prematură a tenului.

Ceaiul alb a devenit popular de curând. Este cules manual, primăvara devreme, şi se prepară numai din mugurii plantei. Pentru a preveni oxidarea, frunzele sunt supuse mai întâi unui tratament cu aburi, apoi uscate rapid. Este considerat o delicatesă, o băutură a aristocraţilor. Are o aromă uşor condimentată, foarte fină şi parfumată, iar infuzia rezultată este deschisă la culoare, până la galben-auriu. Ceaiul alb îmbunătăţeşte funcţia imunitară a celulelor pielii şi are efect antibacterian. Consumat în exces, poate determina inflamarea mucoasei gastrice.

Ceaiurile pot fi şi periculoase

La prima vedere suntem tentaţi să credem că ceaiurile nu au cum să fie altfel decât naturale şi sănătoase. Nimic mai fals! Multe dintre plantele din care sunt produse ceaiurile convenţionale provin din zone poluate sau au fost tratate cu insecticide, ierbicide şi îngrăşăminte chimice. De multe ori nu se respectă condiţiile de recoltare şi de uscare naturală, plantele fiind astfel degradate, iar concentraţia de substanţe bioactive din acestea, mult diminuată. De asemenea, sunt producători care adaugă arome sau coloranţi.

Este de preferat să nu consumaţi ceai verde sau negru cu două ore înainte de culcare. Consumul acestuia nu este recomandat femeilor însărcinate, şi nici celor care alăptează!

Sănătate din producţia proprie

Vă propunem să aruncaţi un ochi în grădină. Cu siguranţă veţi găsi câteva variante de ceaiuri sănătoase la îndemână.

Ceaiul de soc este unul dintre cele mai recomandate pentru slăbit, întrucât elimină toxinele din organism, fiind diuretic şi într-o mică măsură laxativ. Se prepară prin infuzie, turnând un litru de apă clocotită peste şase linguri de flori uscate şi lăsând acoperit 10-15 minute.

Ceaiul de coada-calului ajută organismul să elimine toxinele din sânge, având în acelaşi timp şi o acţiune antimicrobiană. Ceaiul se prepară din planta uscată, cam cinci linguriţe la un litru de apă.

Ceaiul de urzică elimină apa acumulată în exces în organism. Se poate prepara sub forma unei infuzii din cinci linguriţe de frunze uscate la un litru de apă fiartă. Ceaiul de urzică este bogat în vitamine şi calciu. Este de preferat a fi consumat dimineaţa şi după masa de prânz.

Ceaiul de păpădie este depurativ, sudorific şi diuretic. Se prepară din planta uscată, două linguriţe la o cană de apă fierbinte.

Muşeţelul are efect antiinflamator, stimulează secreţia sucurilor gastrointestinale. Consumul de ceai de muşeţel este recomandat celor care au gastrită, ulcer, enterite, crampe digestive, colite, flatulenţă. Folosită extern, infuzia concentrată de muşeţel face minuni în tratarea aftelor, stomatitelor, eczemelor, rănilor, hemoroizilor, dar şi în cazul tenului înroşit sau iritat.

Ceaiul de tei uşurează durerile de cap cauzate de stres, reduce tensiunea nervoasă şi ajută la somn. De asemenea, scade febra cauzată de răceală şi gripă.

Ceaiul de mentă are efect antiseptic, detoxifiant hepatic, analgezic, tonic şi revigorant. Consumul acestuia este recomandat în caz de indigestie, diaree, colici şi spasme gastrointestinale sau în cazul stărilor de greaţă. Ceaiul de mentă este ideal şi după o masă copioasă, pentru că ajută la digestie.

Pe lângă proprietăţile curative, ceaiurile sunt perfecte pentru a înlocui consumul de cafea sau sucuri. Consumat rece sau cald, cu miere şi lămâie sau lapte, ceaiul e potrivit în orice anotimp. Alegerea este doar o chestiune de gust.

Irina Truţescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
3450

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cedari-de-teren-strainilor-romania-in-to...

Cedări de teren străinilor - România în top 10 > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Cedări de teren străinilor - România în top 10

Potrivit unui raport al GRAIN (o organizaţie nonguvernamentală care susţine micii fermieri), România se află în topul ţărilor în care companiile cu capital străin au ajuns să deţină mari suprafeţe de teren agricol alături de Liberia, Laos, Paraguay, Sierra Leone şi Indonezia.

La nivel mondial, cele mai multe ţări vizate pentru cumpărarea de teren agricol de către companii sau cetăţeni străini sunt în Africa şi America de Sud, investitorii neocolind nici Australia, Europa de Est sau Asia de Sud-Est. În Africa, de exemplu, în 20 din cele 56 de ţări ale continentului, străinii deţin puţin peste 1% din suprafeţele agricole. În Liberia străinii controlează 67%, adică 220.000 ha de teren. În Siera Leone 15% din teren este închiriat pe termen lung sau se află în proprietatea companiilor cu acţionariat străin.

Cu 700.000 ha de teren vândute, România este pe primul loc în Europa în ce priveşte suprafaţa agricolă controlată de companiile cu capital străin. Cehia a vândut şi ea 4% din totalul terenului agricol străinilor, în timp ce Ucraina este „ocupată“ în proporţie de 3%. Corporaţiile care cumpără teren agricol în România sunt traderii de cereale, multinaţionalele din industria alimentară, băncile, fondurile de investiţii şi de pensii, dar şi investitori persoane fizice (care şi-au deschis o firmă în ţară). Orientarea acestora către plasamente în terenuri a venit şi pe fondul crizei economice, ei considerând ca fiind mai sigure acest gen de investiţii. În ultimii cinci ani proprietarii din ţările sărace au vândut între 15 şi 20 de milioane de ha de teren arabil.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
731

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net

cehii-din-banatul-de-munte_451.html

Cehii din Banatul de Munte

Istoria, vremea şi vremurile au făcut ca pe actualul teritoriu al judeţului Caraş-Severin să trăiască în pace şi bună înţelegere o sumedenie de etnii. Convieţuirea lor se aseamănă cu un buchet de flori pe care de ani buni îl admiră toţi cei care trec prin aceste locuri atât de puţin cunoscute.

Alături de români trăiesc aici în pace şi prietenie germani, maghiari, cehi, croaţi, evrei, sârbi, rromi, ucraineni, italieni, francezi, însă în trecut mai erau şi alte neamuri. Dar tot istoria a făcut ca mulţi dintre ei să plece şi numărul lor să scadă. Cu toate acestea, mica Europă din această parte a României a rămas o oază, din care mulţi filozofi, istorici, sociologi, filologi, etnologi şi alţi oameni de ştiinţă încă mai au multe de învăţat. În cele ce urmează vom scrie despre comunitatea cehă din Banatul de Sud.

Viaţa, dincolo de nostalgii

Liderul acesteia, profesorul de istorie Francisc Draxel, spune că, din numărul mare de români de etnie cehă existent până în decembrie 1989, astăzi mai sunt vreo două-trei mii. Oameni care trăiesc în comunităţi compacte în localităţile Şumiţa, Ravensca, Bigăr, Eibenthal, Gârnic şi Sfânta Elena. Pe lângă satele amintite, importante comunităţi de cehi mai găsim şi în Caransebeş, Reşiţa, Moldova Nouă, Zlatiţa, Liubcova şi Berzasca.

Peste tot, aceşti oameni se străduiesc să-şi păstreze tradiţiile, limba şi portul.

Este averea lor cea mai de preţ, moştenită de la generaţiile trecute, venite pe aceste meleaguri la jumătatea secolului al XIX-lea. „După Revoluţia din decembrie 1989, foarte mulţi cehi au plecat la muncă în Cehia, zice profesorul Draxel, originar din satul Şumiţa. Unii şi-au vândut casele şi toată agoniseala de o viaţă şi s-au stabilit definitiv acolo. Multora le pare rău, însă nu mai au ce să facă. Alţii, care nu şi-au înstrăinat averile, s-au reîntors. Mai sunt şi cei care vin şi pleacă, adică muncesc temporar dincolo. Îşi mai construiesc câte o anexă sau repară şi îţi îmbunătăţesc condiţiile. Poate că dacă aveau locuri de muncă aici, ca până la Revoluţie, dacă drumurile erau mai bune şi nu trăiau atât de izolaţi, numărul nostru de astăzi era mult mai mare.“

Profesorul Draxel n-a plecat. Nu s-a putut rupe de casă şi de părinţi şi l-ar fi rupt dorul de aceste locuri. Şi altora plecaţi dincolo le este dor de ACASĂ. Pentru că aici au rădăcinile, le sunt îngropaţi strămoşii, iar legăturile acestea sunt greu de distrus. Nu există bani şi nici alte valori care să compenseze aceste goluri din sufletele oamenilor aceştia harnici, gospodari, ordonaţi şi de cuvânt.

Desigur că şi cei rămaşi aici au multe dureri. Suferă mult când văd că din zi în zi satele lor sunt tot mai mici, când se mai închide o casă sau când şcolile rămân fără copii. Nici lor nu le este uşor. „Aici suntem pemi, dincolo suntem români“, îmi zicea cu ceva vreme în urmă şi cu tristeţe în glas Iohan Şubert din satul Ravensca. Ce va urma este greu de spus. Satele mici din Banatul de Munte au un viitor incert.

Totul depinde de evoluţia economică a acestei zone, de voinţa oamenilor de a salva ce se mai poate. Important este ca sufletele de aici să nu-şi piardă speranţa iar politicienii, care adună voturi de peste tot, ar trebui să nu uite că marile valori se nasc şi în lumea satului. Adică în lumea de unde poţi învăţa ce trebuie lăsat pentru a fi transmis mai departe.

Florin PETRINI
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
864
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cei 40 de mucenici

Ei, cei 40, soldaţi la vremea când au trăit, au intrat în istorie şi religie şi au ajuns până la noi, pentru că, la vreme de restrişte, şi-au arătat dragostea şi preţuirea pentru Hristos.

Credinţă nestrămutată

În secolul al IV-lea, creştinii continuau să fie adesea oropsiţi şi prigoniţi pentru credinţa lor. Agricolae, mare general în cetatea Sevastia, era unul dintre cei care îl renega pe Iisus şi îi pedepsea aspru pe cei care credeau în el.

Când, în modul lui firesc, a cerut ostaşilor jertfe pentru zei, a aflat că patruzeci dintre soldaţii lui nu vor să se supună, pentru că sunt creştini. Generalul i-a chemat pe cei trei conducători ai soldaţilor la el – Chiron, Candid şi Domos – şi a încercat, cum am zice noi azi, să-i manipuleze, spunându-le că dacă nu aduc cuvenitele jertfe, vor înceta să fie oşteni şi vor sfârşi în chinuri groaznice. Cum ei au refuzat în continuare, Agricolae i-a aruncat pe ei şi pe ostaşii conduşi de aceştia în temniţă.

Fără pic de teamă, se spune că cei patruzeci s-au pus pe cântat psalmi şi, pe acest fond, li s-a arătat Iisus Hristos, care i-a îmbărbătat în vederea chinurilor cu care urmau să se confrunte. Şi soldaţii n-au mai avut pic de teamă. Nici când a venit şi generalul Lisie pentru judecata lor nu s-au înspăimântat.

După şapte zile au fost scoşi din temniţă şi judecătorii lor le-au cerut iar să se închine zeilor. Cum refuzul a venit din nou, mucenicii au fost luaţi la bătaie cu pietre. Dar, minune: nicio piatră nu îi lovea pe ei, ci se îndreptau împotriva agresorilor. Chiar Agricolae şi-a primit o piatră peste faţă, în felul acesta.

Aşa că a poruncit ca ostaşii să fie aruncaţi într-un lac. Toţi, în afară de unul, au îndurat apa îngheţată fără să crâcnească. Străjerul temniţei, văzând aşa ceva, a spus că şi el crede în Iisus şi a intrat în apă.

Numele său era Aglaie. Văzându-i vii şi după ce au stat în apa îngheţată, generalii au poruncit ca sfinţii să fie scoşi şi omorâţi în chinuri cumplite. După ce au fost ucişi, trupurile le-au fost arse şi oasele aruncate în râu. Dar osemintele lor luminau apa şi au fost adunate de episcopul Petru şi de alţi creştini. Ele se păstrează şi azi, chiar la noi în ţară, câteva fiind în unele biserici.

Obiceiuri

De sărbătoarea celor 40 de mucenici – măcinici, cum li se spune azi – se face curat în curţi, se scoate plugul din coşar, se face foc cu tot gunoiul rămas prin ogradă.

Copiii sar peste flăcări ca să nu se îmbolnăvească, iar cenuşa se pune la rădăcina pomilor, ca să fie belşug de fructe în vară. Şi, desigur, se fac măcinici. În unele zone, aceştia se fac din aluat care se coace în cuptor, cu miere şi nucă, iar în altele se fierb în apă şi se adaugă nuca şi zahărul la urmă.

De asemenea, mai ales bărbaţii, se spune că ar trebui să bea 40 de pahare cu vin, în amintirea celor 40 de ostaşi care şi-au păstrat credinţa.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
843

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

cei-mai-buni-fasonatori-mecanici-s-au-in...

Cei mai buni fasonatori mecanici s-au întrecut în judeţul Bacău

Fasonatorii mecanici din 22 de ocoale silvice ale Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) s-au întâlnit în judeţul Bacău cu prilejul celei de-a 3-a ediţii a Concursului Naţional „Cel mai bun fasonator mecanic“. Gazda ediţiei din acest an a concursului a fost Direcţia Silvică Bacău, prin Ocolul Silvic Târgu-Ocna. Concursul a fost câştigat în acest an de reprezentanţii judeţelor Prahova, Neamţ şi Timiş. Judeţului Bacău i-a revenit locul al 12-lea.

Ediţia 2012 a concursului a reunit fasonatori mecanici din judeţele Alba, Arad, Argeş, Bacău, Prahova, Neamţ, Timiş, Buzău, Botoşani, Olt, Sălaj, Suceava, Bistriţa, Caraş-Severin, Dolj, Giurgiu, Gorj, Sibiu, Satu Mare şi Dâmboviţa, dar şi de la Institutul de Cercetări şi Amenajări Silvice.

Ei au susţinut cinci probe de îndemânare şi de viteză la doborâtul de arbori, în parchetul de exploatare, iar în poligon schimbarea lanţului drujbei şi întoarcerea lamei, tăierea de precizie a unei secţiuni dintr-un buştean, tăierea combinată a unui buştean şi curăţatul unui buştean de crăci (contra cronometru).

La final, fasonatorii cu cele mai multe puncte acumulate au fost Nicolae Târşoreanu (Ocolul Silvic Slănic, Prahova, cu 1.263 de puncte), Constantin Todosia (Ocolul Poiana Teiului, Neamţ, cu 1.238 de puncte) şi Ironim Perseca (Ocolul Lunca Timişului, Timiş, cu 1.222 de puncte). „Ideea concursului – ne-a declarat inginerul Septimiu Muntean, responsabil cu activitatea de protecţia muncii în RNP – mi-a venit în urmă cu mai mulţi ani, dar ea s-a materializat abia acum trei ani. L-am iniţiat pentru că această categorie de lucrători are un aport substanţial la veniturile Regiei. Ei sunt cei care lucrează în pădure, cei care doboară arborii, cei care lucrează în cele mai grele condiţii.

Concursul este, de-acum, prins şi în Contractul Colectiv de Muncă şi credem că este cea mai importantă formă de perfecţionare profesională a fasonatorilor. Sperăm ca de la anul să participe şi la competiţiile internaţionale.“ De altfel, întrecerile au loc numai după regulamentul internaţional al fasonatorilor.

Inginerul Gheorghe Popa, şeful Serviciului Protecţia Muncii de la Direcţia Silvică Bacău, a fost, practic, gazda acestui concurs. „Direcţia Silvică Bacău – am aflat de la gazda noastră – are 82 de fasonatori mecanici, un lot important între celelalte categorii de salariaţi. Până la faza naţională a concursului, au avut loc fazele intermediare ale întrecerii, la nivel de ocol silvic (în judeţul Bacău sunt 14 ocoale), apoi faza pe judeţ, la care am avut 14 participanţi.“

Premii în produse şi bani

Concursul din acest an a fost sponsorizat de companiile Husqvarna, Stihl şi Makita, producători de motofierăstraie. Toţi concurenţii au fost, astfel, premiaţi cu câte un motoferăstrău, iar ocupanţii primelor trei locuri cu câte două până la patru drujbe. Primii trei clasaţi au avut însă parte şi de premii în bani (cinci salarii de fasonator pentru locul întâi, patru pentru locul al doilea şi trei pentru locul al treilea), practic de la 3.000 la 5.000 de lei.

„Foarte important a fost că niciunul dintre cei 22 de concurenţi nu a aban-donat întrecerea, pe care au terminat-o în condiţii onorabile – a spus, la final, dr. ing. Ion Machedon, şeful Serviciului Resurse Umane al RNP. Ei au fost monitorizaţi de o echipă de arbitri internaţionali. Sperăm să ne vedem în aceeaşi formulă, ba chiar într-un număr şi mai mare şi la ediţiile următoare, pentru a avea o continuitate a acestei acţiuni importante.“

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
1583
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cel-dintai-apostol_l786.html

Cel dintâi apostol

Pe 30 noiembrie, avem în calendar sfânt mare: Apostolul Andrei, cel dintâi chemat la apostolie. El este frate cu Petru şi, pentru noi, românii, are o semnificaţie importantă, deoarece este cel care a venit pe plaiurile noastre şi i-a creştinat pe înaintaşii noştri.

Laudă lui Andrei

„Cel întâi chemat la apostolie“, după cum este amintit în scrierile sfinte, Andrei l-a urmat pe Mântuitorul pe toate drumurile Ţării Sfinte, a văzut minunile săvârşite, a aflat cuvânt de învăţătură, s-a bucurat când l-a desluşit, a plâns când Iisus a fost răstignit, a fost fericit când a Înviat, a plecat să predice lumii credinţa creştină. El a fost primul care a ajuns pe plaiurile noastre, propovăduind Evanghelia. Şi noi îl cinstim şi în felul acesta: „Pe propovăduitorul credinţei la geto-daci şi slujitor al Cuvântului, pe Andrei cel dintâi chemat să-l lăudăm, că pe strămoşii noştri i-a adus la cunoştinţa lui Hristos, crucea în mâini ţinând şi izbăvind din înşelăciunea vrăjmaşului sufletele lor, pe care le-a adus la Dumnezeu ca dar bine primit. Pe acesta, toţi românii să-l lăudăm şi să-l cinstim, ca să se roage neîncetat lui Hristos Dumnezeu, ca să ne ferească de toată răutatea şi să mântuiască sufletele noastre“. (Stihira glasului 6 la Utrenia din 30 noiembrie).

Noaptea de magie

Tot de pe când Andrei venea la noi cu misie importantă, poporul crede că în noaptea Sfântului Andrei spiritele morţilor ies din morminte şi din cimitire şi o pornesc prin lumea viilor. Se spune că nu e bine să iasă nimeni în puterea nopţii afară, nici vitele nu trebuie lăsate sub cerul liber, se pune usturoi pe la ferestre, horn şi uşi, se şi mănâncă în cantităţi mai însemnate ca de obicei din acest antibiotic natural. Totul pentru a evita contactul cu strigoii. De asemenea, trebuie avută grijă cu lupii, câinii, pisicile, berbecii sau broaştele, animale în care se spune că s-ar transforma unii strigoi. Căci, se afirmă în popor, dacă aceste animale ating alte animale sau oameni, toţi sunt transformaţi în lupi sau câini ori mor în chinuri groaznice.

Tot în noaptea de Sfântul Andrei se pune grâu la încolţit. Mai ales fetele de măritat fac acest lucru. Dacă grâul creşte des şi frumos, înseamnă că au soartă bună, cu multă fericire. În schimb, dacă grâul se blegeşte, nu-i a bună. Cel mai plăcut obicei în noaptea asta e însă aflarea ursitului. Fetele aflate la vârsta măritişului se uită în fântână la miezul nopţii, se chircesc goale în faţa oglinzii, se duc în grădină, la unul dintre bulumacii gardului, doar, doar l-or vedea în vis ori aievea pe cel care le e destinat. De asemenea, fac turte sărate, pe care le mănâncă înainte de culcare. Apă după ele, deşi le crapă ficatul de atâta sărătură, nu beau. Căci altminteri ursitul nu mai apare să le dea apă.

Dacă alesul vine cu cana plină, înseamnă că anul următor fata care îl visează îi devine soţie. Bătrânele de la ţară mai ştiu un truc pentru aflarea ursitului: nouă ceşcuţe pline ochi cu apă se pun într-o strachină şi strachina se aşază sub icoana la care se închină fata cel mai des. A doua zi, se măsoară apa din strachină cu aceeaşi ceşcuţă cu care a fost pusă cu o seară înainte. Dacă ultima ceşcuţă rămâne neumplută bine, fata nu se va mărita. Cel puţin nu până la următorul Sfânt Andrei. Dacă însă mai rămân câteva picături pe fund, e rost de nuntă. Un alt şpil: 41 de boabe de grâu, numărate bob cu bob. Nici mai mult, nici mai puţin. Doar 41. Se pun toate, strânse într-o batistă ori săculeţ, ca să nu se împrăştie, sub pernă. Cel care vine noaptea în vis să fure grâul e sortitul.

Un alt obicei despre care se spune că nu dă greş când e vorba de sortit este cel pe care îl descriu, cum am auzit că e, mai jos: se ia de la o fântână apă neîncepută şi se intră în casă, evitându-se întinsul la discuţii cu cineva din familie. Se pun la îndemână două lumânări şi o verighetă. Pe o masă goală se aşterne un strat de făină. Sau cenuşă. Şi se netezeşte uşor. Pe stratul de făină se pune un pahar cu apă luată de la fântână. În apa neîncepută se introduce verigheta. De-o parte şi de alta a paharului se aprind cele două lumânări. Alte lumini se sting. Cel care vrea să-şi vadă astfel ursitul spune în gând sau cu voce joasă ce rugăciuni ştie. Înaintea paharului se pune o oglindă, în aşa fel încât să se vadă fundul paharului şi inelul. Se roteşte uşor paharul, până ce în cercul inelului apare un chip. Sperăm, pentru că toate aceste tradiţii sunt verificate de-a lungul timpului, să dea şi acum roade.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
1034

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cel mai mare jaf din istoria silviculturii

Nu toţi ierarhii bisericii ortodoxe au credinţa şi sufletul curat

O fundaţie condusă de IPS Pimen, cu sediul în Suceava, vrea să pună mâna pe aproape 167.000 ha de pădure, la care se adaugă alte 16.244 ha deja dobândite de Biserica Ortodoxă, ceea ce reprezintă aproximativ 42% din suprafaţa forestieră a judeţului.

Este vorba de un grup format din 22 de persoane fizice, care au revendicat şi obţinut această suprafaţă în instanţă.

Grupul are în spate susţinerea şi încurajarea unui important personaj politic care „flutură“ de pe acum eşarfa izbândei. Ca şi cum nu ar fi fost îndeajuns, aceeaşi fundaţie mai vrea şi 160 de clădiri care se află pe acele terenuri, majoritatea sedii de cantoane sau ocoale silvice.

Mai trebuie spus că foarte multe tarlale din cele revendicate erau iniţial păşuni comunale, pe care acum le vor şi primăriile. În plus, tot instanţa a pus deja în posesie mai mulţi proprietari de păduri, cu suprafeţe aflate în perimetrul notificat de fundaţie.

Drept public sau privat?

În spatele Arhiepiscopiei Sucevei şi Rădăuţilor se ascunde cel mai mare jaf din istoria silviculturii româneşti, prin implicarea directă a ÎPS Pimen (Vasile Zainea fiind numele lui real).

Decizia de împroprietărire cu 166.813 ha de pădure a fost luată de Curtea de Apel Timişoara, în favoarea Fundaţiei umanitare Fondul Bisericesc Ortodox Român din/al Bucovinei (FBORB), fundaţie de drept privat. Decizia este definitivă, dar nu irevocabilă, fiind deja atacată cu recurs la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, mai ales că există o serie de documente care nu au fost luate în considerare de instanţele anterioare. Pericolul vine dinspre omul negru la suflet care se află în spatele celor care susţin că sunt apărătorii dreptăţii şi credinţei ortodoxe.

Menţionăm că revendicarea acestui patrimoniu imobiliar, din proprietatea statului, s-a făcut în numele unei alte fundaţii, dar de drept public, care a funcţionat sub diferite denumiri asemănătoare precum cea de astăzi, în perioada 1873-1949. Aceasta a fost înfiinţată de statul austriac, condusă de funcţionari publici. Ea a administrat numai proprietăţi ale statului austriac, apoi ale celui român.

Spre deosebire, FBORB este de drept privat şi vrea să înhaţe terenul uriaş ca pe o proprietate particulară!

Povestea aceasta incredibilă am aflat-o în cadrul unei conferinţe de presă desfăşurate recent la Direcţia Silvică (DS) Suceava, care face parte din Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva.

Istoria Fondului Bisericesc, pe scurt

„Suprafeţele de pădure revendicate astăzi de Fondul Bisericesc Ortodox Român din/al Bucovinei nu au aparţinut niciodată vechii fundaţii, ci numai statului. Întâi celui austriac, apoi celui român“ – a declarat George

Celsie, inginer la DS Suceava.

Până la apariţia României (Marea Unire din 1918), Fondul şi-a schimbat denumirea de câteva ori, dar a rămas cu acelaşi regim de drept public. Aşadar, la 8 decembrie 1918, statul român a preluat proprietăţile austriece, prin Decretul nr. 3603, care prevedea administrarea de către stat a tuturor bunurilor privitoare la petrol, mine, minereuri, păduri etc.

La data de 15 aprilie 1921, prin Decretul-lege nr. 1644, averile Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina au intrat în administrarea Bisericii de Bucovina, şi anume a Mitropolitului.

Repetăm, administrare, pentru că statul era proprietar! Fondul Bisericesc a fost proprietar asupra foloaselor, în înţelesul Codului civil austriac din Bucovina, care a guvernat raporturile juridice civile până în data de 15 octombrie 1938.

În acelaşi sistem de funcţionare, dar din nou cu denumiri schimbate, FBORB a mai existat până în 1949, când a fost desfiinţat prin Decretul nr. 273, deoarece comuniştii au preluat administrarea pădurilor, iar preoţimea a devenit salariată la stat.

Noua Fundaţie FBORB, o instituţie ciudată

Opinia lui George Celsie, demonstrată cu documente, este că noua Fundaţie FBORB este în afara legii.

La început de drum, orice fundaţie trebuie să îndeplinească trei condiţii, aşa cum prevedea Legea nr. 21/1924, în baza căreia a fost înfiinţată fundaţia: Statut, Patrimoniu, Scop.

La fel prevede şi Ordonanţa nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, aprobată prin Legea nr. 246/2005.

Acţiunea aflată în afara credinţei dumnezeieşti nu era posibilă dacă nu avea parte de sprijinul interesat al unei înalte personalităţi politice care şi-a clădit cariera pe sfidarea legilor ţării. Prin el şi numai prin el, instanţele judecătoreşti care au abdicat de la credinţa dreptăţii au dat sentinţe ce fac de ruşine instituţia care ar trebui să reprezinte un model de cinste şi dreptate.

Ar fi de precizat că noua fundaţie nu avea patrimoniu la data de 15 martie 2000, când s-a pus la cale marea afacere, prin înscrierea FBORB la Judecătorie. În plus, FBORB şi-a modificat statutul şi membrii fondatori, după cum a bătut vântul, iar instanţa le-a acceptat pe toate (?!). Mai grav, unele persoane fizice, trecute în tabelul cu membrii fondatori, fie nu există în realitate, fie au alte date de identitate, se arată într-un document emis de Ministerul Administraţiei şi Internelor. Aşadar, fals şi uz de fals!

Banul, ochiul dracului!

Cezar Straton, inginer la DS Suceava, a făcut un calcul matematic elemen-tar, din care rezultă că toată datoria României la FMI ar putea fi achitată în 10-12 ani, numai cu banii obţinuţi de pe urma exploa-tării pădurilor vizate de FBORB. Conform silvicultorului, în cazul unei exploatări normale, nu abuzive, a terenului revendicat, se pot recolta anual 600.000 de metri cubi de masă lemnoasă.

Cum preţul de vânzare este de aproximativ 100 lei/mc, rezultă un câştig fabulos: 60 milioane de lei/an (vreo 15 milioane de euro/an). În condiţiile actuale, aceşti bani intră numai în visteria FBORB, iar membrii săi îi pot folosi după bunul lor plac. Drept dovadă, avocatul Funda-ţiei FBORB apără astăzi cauza unor persoane fizice, membre fondatoare ale unei fundaţii umanitare de drept privat, şi nu ale unei instituţii de cult ortodox din Bucovina. Singura legătură cu Arhiepiscopia este că în fruntea fundaţiei se află Arhiepiscopul Pimen.

O altă dovadă este că Arhiepiscopia putea să înfiinţeze FBORB de drept public, dar Pimen a preferat o fundaţie independentă, din motive lesne de înţeles: banii să rămână la dispoziţia lui şi a acoliţilor lui!

Faţă în faţă cu numitul Zainea

Scund şi subţirel, Înalt Preasfinţia Sa Pimen Suceveanul este singurul prelat de rang superior pe care mi l-a scos Dumnezeu în cale.

Mai mulţi ziarişti din presa centrală şi locală am vrut să auzim şi opinia preşedintelui Fundaţiei umanitare FBORB. Micul Vasile Zainea, zis Pimen, ne-a aşteptat la reşedinţa sa, aflată în curtea mănăstirii. Nu ne-a primit în casă, ci ne-a ţinut afară ca pe nişte duşmani. Ni s-a văitat că de peste zece ani este „purtat pe la uşile tribunalului, spunându-ne că noi nu am fost proprietari". Zicând asta, ne-a cerut să vorbim cu prefectul şi cu preşedintele Consiliului Judeţean (?). Care preşedinte nu este altul decât Gheorghe Flutur, nu cu mult în urmă figură marcantă a fundaţiei FBORB.

Cum cei doi s-au ferit de declaraţii legate de FBORB, ca dracu' de tămâie, ne-am dus din nou, în ziua următoare, la ÎPS Pimen, care s-a îndurat şi ne-a primit într-o clădire a Arhiepiscopiei. Discuţia a început cu o

„spovedanie“ impusă – unde am dormit, unde am mâncat şi ce am mâncat ...Apoi, în loc să ne prezinte acte de proprietate sau intabulări pe numele FBORB, Vasile Zainea ne-a plimbat cu vorba şi ne-a spus despre actele de caritate pe care le-ar face cu banii obţinuţi din exploatarea pădurii, cum ar fi case pentru sinistraţi sau întreţinerea monumentelor bisericeşti din zonă. Cu 15 milioane de euro anual!

„Ce să vă spun altceva, decât că Fondul a fost proprietar. Aşa se spune. Asta, din poveşti“ – a glumit Pimen. Un singur document prezentat ne-a atras atenţia, publicat în Monitorul Oficial din anul 1935, privind amenajamentele (planuri pe zece ani, cu toate lucrările care se efectuează în păduri).

Documente care glăsuiesc: „Având în vedere articolul 2 din Legea..., publicată..., se aprobă lucrarea de revizuire a amenajamentului pădurii (...), proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei. Nu mai avem ce vorbi cu dumneavoastră! Bună ziua!“ – a citat Zainea din document, trimiţându-ne la ale noastre. Numai că amenajamentul nu este acceptat de justiţie ca act de proprietate. În 1935, încă mai funcţiona Codul civil austriac, care prevedea intabularea proprietăţii utile.

ÎPS Pimen se face că nu ştie de aceste prevederi şi nici nu-i este teamă că într-o bună zi va trebui să dea socoteală în faţa bunului Dumnezeu.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1093

□

° Comentarii

□

□

° 1. Menu Morut -- (31-October-2010)Cred ca articolul este ceea ce se cheama punct ochit, punct lovit, dupa reactia nesimtita a celui care isi spune Pustiu. Acest articol spune un adevar de necontestat, anume lacomia fara margini a unor asa-zisi preoti care, mai repede, il slujesc pe Satana, nu pe Dumnezeu.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

cele-mai-mari-lucrari-de-combatere-a-ero...

Cele mai mari lucrări de combatere a eroziunii solului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCele mai mari lucrări de combatere a eroziunii solului

Suprafaţa amenajată cu lucrări de combatere a eroziunii solului este de 77.116 ha, repartizată într-un număr de 27 amenajări, dintre care cel puţin două sunt printre cele mai mari din ţară.

Pentru reabilitarea amenajărilor de combatere a eroziunii solului şi a sistemelor de desecare, Unitatea de Administrare Sibiu ar avea nevoie de cel puţin 9 miliarde de lei pe an.

Numai costul lucrărilor de strictă urgenţă în 2009 totalizează peste 8 miliarde, dar s-a alocat cu ceva mai mult de 1 miliard lei. Oricum, este mai bine decât din 1990 şi până în 2006, când banii primiţi nu ajungeau nici măcar pentru lucrări de avarie.

Mihaela GHIŞA
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
927
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Centru special de asistenţă socială la Baba Ana

La Baba Ana - Prahova, cunoscută drept o localitate prosperă, cu oameni gospodari, primăria locală, împreună cu fundaţia creştină buzoiană Sfântul Sava, a decis construirea unui centru de asistenţă socială destinat bătrânilor şi copiilor defavorizaţi ai satului.

Înfipt în mijlocul câmpului

Pe un teren de zece hectare, în mijlocul câmpului, acolo unde până nu de mult a fiinţat o unitate militară, a început amenajarea unui centru care va adăposti cel puţin o sută de bătrâni şi copii defavorizaţi, care vor avea aici a doua lor casă. În cele trei pavilioane existente în curs de reamenajare se vor construi încăperi gen garsoniere, cu dotările aferente, pentru găzduirea a câte unul-doi bătrâni.

Vor fi şi săli speciale de club şi de destindere, cu încăperi destinate a fi săli de clasă pentru copiii şcolari. De asemenea, va mai fi şi o cantină, dar şi băi, bucătării şi o micropoliclinică, cu cabinete medicale. Până ce va fi gata biserica, acum în construcţie, cu hramul „Ştefan cel Mare şi Sfânt“, şi care ar urma să fie sfinţită chiar de 2 iulie a.c., oamenii vor avea o capelă unde să se roage.

Aflăm că de toate acestea are grijă însuşi părintele profesor dr. Mihail Mirea, conducătorul Fundaţiei „Sfântul Sava“, un om care provine dintr-o familie de prin zonă, cu... 12 fraţi! Întrebat de costurile pe care vor trebui să le plătească viitorii locatari, răspunsul este prompt, nu vor plăti nimic! Aşa cum se practică, de altfel, şi la alte centre de asistenţă socială administrate de către Fundaţia „Sfântul Sava“.

Hrana din fermele proprii

Cum acest centru are la îndemână o suprafaţă de teren de zece hectare, îşi va permite să-şi asigure de aici toate cele necesare traiului: culturi de legume în solarii, o fermă de animale, cu vaci de lapte, porci şi păsări, un abator (un centru de prelucrare a produselor), dar şi o microfermă apicolă. „Totul va fi oferit asistaţilor numai din produsele ecologice obţinute în fermă“, ne mai asigură reprezentantul fundaţiei. Faptul ni-l confirmă şi primarul comunei Baba Ana, Neculai Bulete.

Aflăm că prima urgenţă va fi un cuptor de pâine, dar şi forarea de puţuri de adâncime pentru apa potabilă. Se mai are în vedere şi organizarea unui parc de celule fotovoltaice, care va asigura minimum 1MW-h, îndeajuns pentru acoperirea necesarului de consum al centrului. Primăria şi fundaţia doresc ca lucrarea să fie finalizată înainte de începutul toamnei.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
548

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ceramica-neagra-de-marginea-pe-cale-de-d...

Ceramica neagră de Marginea, pe cale de dispariţie

Comuna Marginea din judeţul Suceava este unicul loc din ţară unde se obţine celebra ceramică neagră. Aici se modelează manual lutul pe roţi acţionate de motoare electrice. Până de curând, se fabricau vase cu întrebuinţare casnică, precum şi diverse forme ornamentale. Astăzi, doar trei angajaţi mai fac în special vase şi ghivece pentru flori, pentru că nu sunt comenzi.

Meserie din tată în fiu

Modelatorul ceramist Dumitru Mihăilescu are 57 de ani. Mâinile lui parcă sunt arse de lutul modelat în fiecare zi. Când am vizitat atelierul, lucra singur. În timp ce vorbea, mâinile meşterului nu aveau astâmpăr. „Am învăţat meseria asta de la tata. Aşa-i tradiţia pe aici, să practici meseria din tată în fiu. Când aveam vreo 10 ani, m-o luat tata cu el la atelierul care se afla la noi în curte. Mi-o pus în mână nişte bucăţi mici de lut şi mi-o spus să modelez ce vreau. Pe la 14 ani am făcut primele ulcele, la început mai mici. Apoi am modelat vase tot mai mari, până la vase pentru sarmale“ – ne-a povestit artizanul, în timp ce punea pe roată o nouă bucată de lut.

Mai târziu – şi-a amintit Mihăilescu – atelierele particulare au fost desfiinţate. Primarul din comună a înfiinţat secţia de olărit şi a dat ordin ca toţi olarii să vină aici. Lucrau la roată vreo 20 de oameni. Erau mai multe femei care decorau vasele. Unii pregăteau lutul la maloxor, iar alţii coceau vasele la cuptor. „Cu ani înainte, făceam şi ceramică smălţuită, decorată cu multe culori. Aveam peste 400 de modele. Acum folosim doar nitrolac, pentru că nu se mai cer din alea cu smalţ. De câştigat, abia câştigăm bani cât să trăim de pe azi pe mâine“ – a afirmat, cu amărăciune în glas, meşterul.

Secretul, învăluit de mister

Mulţi vizitatori se întreabă cum devin negre vasele, fără a fi vopsite. Toţi vor să ştie care e secretul. „Vasele alea roşii sunt arse la o mie de grade, ca să nu se înmoaie la apă, lăsând deschisă gura cuptorului. Alea negre trebuie arse tot la o mie de grade, numai că se închide gura cuptorului, iar fumul rămas înăuntru intră în lut şi îl înnegreşte. Ăsta e secretul!“ – ne-a dezvăluit Mihăilescu.

În ciuda simplităţii tehnologiei, nimeni nu poate să facă o astfel de ceramică neagră, pentru că nu iese acea nuanţă închisă de negru. Unii presupun că lutul ar avea o calitate aparte, care îi permite să absoarbă fumul. Alţii cred că lemnele şi cărbunii arşi în cuptor ar avea o proporţie secretă. Un tânăr din comună a auzit că negrul nu poate ieşi oricând, pentru că depinde de cum e sufletul olarului când pune lutul pe roată...

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011

□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cercetare fără finanţare

România vrea cercetare, vrea inovare, dar guvernanţii nu au sau nu vor să dea bani. Grav este că, acolo „sus“, nu se respectă obligaţiile şi nici legislaţia în vigoare. Mai mult, nu se înţelege că majoritatea proiectelor din agricultură şi în special din zootehnie au o anumită specificitate, dictată de particularităţile biologice ale populaţiilor de animale, fiind nevoie de ani mulţi până să poată fi aplicate în ferme. În sprijinul acestor idei vin şi opiniile exprimate de specialişti la Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală (INCDBNA) Baloteşti (Ilfov), aflat în coordonarea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

Pericolul finanţării extrabugetare

„Conform HG nr. 1.882/2005 privind înfiinţarea unor institute naţionale de cercetare-dezvoltare agricolă, institutul nostru are statutul de entitate de drept public, cu finanţare extrabugetară – afirmă Horia GROSU, director general al INCDBNA Baloteşti. Aceasta înseamnă că nu primim niciun ban de la guvern, prin atribuire directă, deşi suntem instituţie a statului. Conform aceleiaşi HG, finanţarea institutului se realizează din venituri proprii, respectiv prin contracte încheiate pe perioade multianuale. De asemenea, putem obţine bani din valorificarea rezultatelor cercetării şi a produselor rezultate din activitatea de cercetare.“

Opinia dlui Grosu este că statutul de entitate de drept public a creat anumite confuzii, chiar în rândul anumitor autorităţi cu drept de control, care, „în anumite situaţii, ne asimilează fie instituţiilor publice, fie companiilor naţionale sau societăţilor comerciale, deşi instituţia noastră nu are legătură cu niciuna dintre respectivele entităţi“.

Fapt este că, în 2007, s-a solicitat institutului, în urma unui control fiscal, vărsarea a 50% din profitul net la bugetul de stat, conform Ordinului Nr. 64/2001. Conducerea institutului face precizarea că acest act normativ reglementează modalitatea de repartizare a profitului net la societăţile naţionale, companiile naţionale şi societăţile comerciale, dar nu are legătură cu institutele de cercetători.

Potrivit reglementărilor în vigoare, INCDBNA funcţionează, ca toate institutele naţionale, pe baza OG nr. 57/2002, prin care se stipulează că restul profitului rămas după cointeresarea personalului şi pentru finanţarea activităţii proprii rămâne la dispoziţia institutului.

Anacronism

„Situaţia generală din sectorul românesc de cercetare ştiinţifică afectează şi INCDBNA. De exemplu, institutul nostru derulează în acest an 26 de proiecte naţionale şi cinci internaţionale. Pentru aceste proiecte naţionale obţinute prin competiţie, şi nu prin alocare directă, valoarea contractelor de cercetare, semnate pentru 2009, este de aproximativ 4.200.000 lei.

Din păcate, din cauza bugetului insuficient pentru cercetarea ştiinţifică, la nivel naţional, organismele finanţatoare au fost nevoite să diminueze drastic aceste contracte, unele chiar şi cu 80%“ – a afirmat Grosu. În acest context, din 4,2 milioane, pentru care au fost demarate activităţi specifice, inclusiv achiziţii, experimente etc., institutul rămâne cu aproximativ 1,8 milioane de lei, sumă absolut insuficientă pentru a derula o activitate de cercetare normală.

Acest lucru constituie un semnal foarte prost pentru cercetătorii de vârf, care îşi vor căuta probabil de lucru la firme sau în străinătate.

Trebuie semnalat faptul că INCDBNA dispune de un colectiv profesional de excepţie, fapt demonstrat pe de o parte prin numărul mare de proiecte câştigate în regim competitiv, iar pe de altă parte prin obţinerea locului I pe ţară cu ocazia acreditării unităţilor de cercetare-dezvoltare din agricultura românească, în anul 2008.

Omul sfinţeşte locul

Conducerea a INCDBNA, instalată în urmă cu trei ani, a izbutit să menţină unitatea în condiţii de funcţionare normală şi a accelerat procesul de reformă, pentru a transforma institutul într-unul european. Unele dintre produsele de excepţie sunt cele din grupa „lacta“, pe bază de bacterii lactice. Aceste produse sunt de 4-5 ori mai ieftine decât cele din import, dar la fel de bune. Un alt exemplu este promovarea unor soluţii manageriale care să contribuie la cointeresarea personalului, în sensul îndeplinirii indicatorilor de performanţă.

O cale pentru a asigura transferul tehnologic al rezultatelor cercetării către crescătorii de animale, care nu au studii de specialitate, este de a pune la dispoziţia lor toată gama de biopreparate, premixuri vitamino-minerale şi de intervenţie (zoofort), concentrate proteino-vitamino-minerale (CPVM) şi nutreţuri combinate speciale (NC) sau aditivi furajeri. În total, institutul are la ora actuală 85 de produse, din care 76 în producţie curentă (35 NC, 24 CPVM şi 17 zooforturi), pentru păsări, porcine, taurine şi ovine/caprine. Alte zece produse se află în faza de cercetare.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
767

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cercetarea-agricola-atat-cat-a-mai-ramas...

Cercetarea agricolă, atât cât a mai rămas

Invitatul ediţiei din acest număr al revistei este domnul Gheorghe Sin, preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, un om de ştiinţă de excepţie care vine din câmp, mai precis de la INCDA Fundulea. Acolo şi-a lăsat o bună parte din viaţă, acolo s-a format ca specialist, contribuind fundamental la îmbunătăţirea tehnologiilor de cultivare a plantelor.

Soiurile şi hibrizii româneşti de altădată

G.V.: Domnule profesor, cercetarea ştiinţifică românească, recunoscută în lume pentru rezultatele ei, a evoluat sau nu în ultimii 20 de ani?

G.S.: Din păcate, în acest interval cercetarea agricolă s-a confruntat şi se confruntă în continuare cu multe dificultăţi. A avut o perioadă, aş spune, de vârf la un moment dat, dar în ultimii ani a suferit o reducere în intensitate din cauza micşorării numărului de cercetători, a subfinanţării şi a unei legislaţii nedrepte.

O serie de rezultate ale cercetării româneşti se regăsesc şi astăzi în multe ţări şi este numai meritul cercetătorilor noştri ce au reuşit să realizeze o serie de soiuri şi hibrizi care, iată, s-au dovedit a fi buni nu numai în România. Nu putem uita de exemplu de cei dintâi hibrizi de floarea-soarelui care, deşi au fost creaţi pentru prima dată la noi, s-au răspândit mai repede în alte ţări, şi nici de soiurile româneşti de grâu cu un potenţial foarte ridicat de producţie. Un astfel de soi românesc s-a situat la un concurs internaţional pe primul loc pentru rezultatele deosebite obţinute în urma cultivării sale în peste 30 de ţări şi în diferite condiţii climatice.

Creaţii decimate de retrocedări aberante

G.V.: Domnule Sin, vorbeaţi printre altele şi de finanţare. Până acum cercetarea agricolă s-a autofinanţat, având şi o bază materială pe măsură. În acest moment, fosta moşie a ICAR-ului se află în proprietatea unor diverse persoane, de multe ori schimbându-i-se chiar destinaţia.

G.S.: Într-adevăr. Finanţarea cercetării s-a făcut până în prezent pe baza unor surse proprii ale unităţilor. Una dintre acestea o constituia vânzarea unor cantităţi importante de seminţe care erau produse pe suprafeţele administrate de unităţile de cercetare. În anul 1990 acestea deţineau 170 mii de hectare, iar în prezent vreau să vă spun că mai administrează 30 mii de hectare, diferenţa fiind retrocedată pentru reconstituirea dreptului de proprietate. Aici trebuie adăugat că sunt destule situaţii în care această retrocedare nu s-a făcut conform legii, ci în mod abuziv. Sunt situaţii în care s-au distrus chiar colecţii naţionale.

Despre cercetătorii adevăraţi, doar la timpul trecut?

G.V.: Există mari valori în cercetarea agricolă românească şi mă gândesc la fostul preşedinte ASAS, Cristian Hera, la domnul Vrânceanu care a creat primii hibrizi de floarea-soarelui, la creatorii soiurilor de grâu de la Fundulea. Astăzi cine îi înlocuieşte?

G.S.: La ora actuală sunt situaţii în care pentru o anumită specialitate sau domeniu nu mai avem specialişti pentru că aceştia au ieşit la pensie. Sunt destule cazuri în care nu s-au mai format alţi cercetători pentru că activitatea de cercetare nu mai este atractivă şi asta mai ales din cauza finanţării deficitare. Aşa se face că în cercetare nu au mai pătruns tineri care să se formeze şi să preia de la cei în vârstă cunoştinţe necesare acestei activităţi. Sunt unele domenii total descoperite în care, chiar dacă acum am angaja oameni, nu ar mai avea cine să-i înveţe şi vom fi nevoiţi probabil să apelăm chiar la specialişti din afară.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
766

☐

Comentarii

☐

☐

1. ex_cercetatoare -- (1-June-2010)Interesanta concluzia d-voastra, domnule presedinte. Ramane de vazut cu ce ii ve-ti plati pe cercetatorii straini,sau pentru asta vor exista bani?

2. Coacazul -- (2-June-2010)Probabil că se vor întoarce specialiştii formaţi în şcolile româneşti, plecaţi afară pentru că "trăiau prea bine" aici, dar e sigur că se vor întoarce dacă vor fi plătiţi cu salariile de afară (+ 25%, apropo de criză)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cercetarea din domeniul orezului, la Brăila

Important segment în cadrul tematicilor de cercetare abordate la SCDA Brăila, domeniul orizicol a făcut obiectul unui recent simpozion. Denumit generic „Cercetarea agricolă din domeniul culturii orezului la SCDA Brăila“, simpozionul a prilejuit prezentarea unor informaţii şi date ştiinţifice, care au conturat într-o manieră clară, prin demonstraţii teoretice şi practice, importanţa activităţii colectivului de cercetare condus de ing. Ionel Ivan, de la Câmpul Experimental Polizeşti.

Prezentarea referatelor a început cu lucrarea susţinută de dr. ing. Marcel Bularda, directorul SCDA Brăila, intitulată „Importanţa culturii orezului şi elemente tehnologice specifice“, unde s-a evidenţiat rolul orezului în asigurarea hranei omenirii şi au fost enumerate elementele tehnologice specifice acestei culturi. S-a subliniat faptul că, în ultimii ani, cultura orezului în ţara noastră a cunoscut un regres considerabil, îndeosebi din cauza costului foarte ridicat al apei pentru irigaţie, dar şi datorită concurenţei orezului din import. România este momentan dependentă de orezul importat pentru acoperirea consumului intern.

Necesarul de orez pentru consumul intern al României este de 100.000 t şi se poate asigura prin cultivarea a 25.000 ha. Prin valorificarea corespunzătoare a potenţialului funciar (de cca 59.500 ha), România ar putea exporta uşor peste 100.000 t de orez anual, reducând importurile UE cu 10%. Uniunea Europeană produce circa 2,2 milioane t de orez anual, pe o suprafaţă de 500.000 de ha, şi importă un milion de tone.

La rândul său, dr. ing. Ioan Vişinescu, secretar ştiinţific în cadrul SCDA Brăila, a prezentat lucrarea „Istoricul şi direcţiile de activitate la Câmpul Experimental Polizeşti al SCDA Brăila“, întocmită în colaborare cu ing. Ion Rotea şi ing. Ionel Ivan.

La început a fost Stăncuţa

În expunere s-a precizat că cercetările în domeniul ameliorării şi valorificării solurilor sărăturate prin cultura orezului au început în anul 1958, în cadrul unui câmp experimental cu o suprafaţă de 15 ha în incinta Călmaţui-Gropeni, pe teritoriul orezăriei Stăncuţa.

Obiectivele cercetărilor desfăşurate pe etape au vizat: studierea cauzelor ce au declanşat salinizarea secundară a solurilor irigate (1958-1965), fundamentarea metodei de ameliorare şi valorificare a solurilor saline şi alcalice prin metoda orizicolă (1965-1975), elaborarea criteriilor de pretabilitate şi favorabilitate a terenurilor la exploatarea orizicolă (1975-1985), perfecţionarea tehnologiilor de cultivare a orezului, crearea de soiuri de orez adaptate condiţiilor de sărăturare şi producerea de sământă de orez din categorii biologice superioare (1985-2011).

Cu acelaşi prilej, s-a menţionat că, principial, în vederea ameliorării solurilor sărăturate, se utilizează cerinţele biologice şi implicit tehnologice ale orezului de a vegeta în condiţii de submersie, asigurându-se astfel percolarea apei şi spălarea sărurilor din sol. În încheierea expunerii, s-a reiterat ideea că sistemul tehnologic ameliorativ prin amenajări orizicole reprezintă soluţia cea mai eficientă şi profitabilă de ameliorare şi valorificare a solurilor sărăturate.

Valorificarea terenurilor sărăturate

A urmat expunerea lucrării „Activitatea actuală şi rezultate obţinute în domeniul cultivării orezului în Câmpul Experimental Polizeşti“ a ing. Ionel Ivan.

Prin referat s-a precizat că ame-najările orizicole pe ţară însumau în 1988 o suprafaţă de cca 60.000 ha, dintre care pe sărături se găseau cca 50%. În privinţa situaţiei orezăriilor din România şi a randamentelor agricole din perioada 2001-2007 s-a mai menţionat că, în dinamica exploatării orizicole anuale, pe plan naţional, s-au înregistrat suprafeţe cuprinse între 100 ha şi 8.400 ha, cu producţii medii în limitele 1.263-3.634 kg/ha. În perioada 2008-2010, odată cu concesionarea unor terenuri amenajate orizicol unor firme străine (italiene, spaniole), suprafaţa orizicolă aflată în exploatare s-a majorat la 12.900 ha în 2009, iar randamentele agricole au crescut la 5.620 kg/ha (2009).

Concluziile referatului evidenţiază posibilitatea ameliorării şi valorificării terenurilor degradate prin sărăturare la randamente agricole ce pot ajunge la 10 t/ha orez şi posibilitatea obţinerii unor însuşiri superioare ale calităţii orezului de consum. De asemenea, SCDA Brăila este menţinător pentru soiul de orez Polizeşti-28, soi înscris în catalogul european al soiurilor omologate pentru cultivare în Europa, şi, prin sistemul de producere de sământă, a realizat şi realizează la CE Polizeşti sământă certificată de orez de cea mai bună calitate.

De la câmpurile experimentale la staţia de pompare

Etapa a II-a a simpozionului s-a derulat în câteva puncte de oprire de pe traseul SCDA Brăila – Rizeria Padova Agricultura – dig Dunăre, zona Gura Garlutei – Staţia plutitoare de pompare a apei pentru irigaţia culturii orezului în zona Polizeşti.

În Câmpul Experimental Polizeşti, în faţa unei scheme a câmpului experimental, s-au făcut referiri la obiectivele de cercetare, la experienţele în derulare, la tehnologia de lucru aplicată şi la utilajele specifice folosite. Totodată, au fost prezentate o serie de rezultate reprezentative pentru câmpul experimental, dar şi unele dificultăţi şi greutăţi întâmpinate în activitatea desfăşurată.

În continuare a fost vizitată staţia plutitoare de pompare a apei pentru irigaţii în orezărie. A fost reliefat foarte bine avantajul care ar exista atunci când apa ar putea fi furnizată gravitaţional în orezărie.

În final, a fost reiterat încă o dată faptul că, pe lângă condiţiile grele în care unităţile de cercetare au făcut eforturi deosebite pentru a-şi menţine în patrimoniu terenurile cu scopul de a le cultiva şi pentru a obţine soiuri autohtone valoroase, pentru toate culturile din România, la Câmpul Experimental Polizeşti, judeţul Brăila, SCDA Brăila a făcut ani în şir eforturi materiale, financiare şi umane pentru a pune la adăpost colecţia naţională de soiuri româneşti de orez şi pentru a demonstra pe viu, an de an, favorabilitatea condiţiilor noastre zonale pentru această cultură, astfel încât decizia investitorilor străini de a deschide afaceri în domeniul orizicol în ţara noastră să fie luată cât mai uşor, având la îndemână puterea exemplului de lucru şi producţiile de orez înregistrate de staţiune.

Dr. ing. M. Bularda
Dr. ing. I. ViŞinescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1474

☐

Comentarii

☐

☐

1. sabinel -- (20-November-2011)Felicitari stimabililor si recolte tot mai bogate in continuare. Sunt mandru ca se mai face ceva in tara asta(dar cu ce sacrificii),pe cand cei ce ar trebui sa auda despre necazurile statiunilor de cercetare isi vor da seama de gafele facute in atitea ani de haos din toate domeniile mai cu seama in agricultura??

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cercetarea-stiintifica-din-agricultura-e...

„Cercetarea ştiinţifică din agricultură este decapitalizată“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul„Cercetarea ştiinţifică din agricultură este decapitalizată“
• Cristian Hera, vicepreşedintele Academiei Române, preşedinte de onoare al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu Şişeşti“
– Pe toţi ne interesează sau ar trebui să ne intereseze problema securităţii alimentare. Dar, înainte de a vorbi de acest fapt, să discutăm despre anul agricol încheiat care nu a fost tocmai rău.
– Am avut recolte bune în anul agricol 2010-2011. Această afirmaţie o face unul care a lucrat 54 de ani în agricultură şi un asemenea an, în care să obţii culturi bune la grâu şi porumb, întâlneşti foarte rar. În cariera mea, dacă 5 ani au fost asemănători anului 2011. Toamna lui 2010 a fost favorabilă pentru însămânţarea culturilor, iar iarna am avut precipitaţii, fără temperaturi negative mari şi culturile înfiinţate au trecut bine peste iarnă. Un an nu seamănă cu altul, fiecare are particularităţi care se accentuează în contextul încălzirii globale.
– S-a semănat în condiţii vitrege anul acesta, iar la rapiţă lucrurile stau prost.
– Îngrijorarea fermierilor e justificată atunci când umiditatea nu e corespunzătoare lucrărilor de pregătire a terenului, arăturii sau chiar a patului germinativ. În multe regiuni însămânţarea s-a făcut în condiţii mai puţin favorabile. Nici după însămânţare nu au venit precipitaţii care să asigure răsăritul plantelor. Din nefericire, în alte zone au căzut cantităţi extrem de mici de precipitaţii care au dus la încolţitul seminţelor şi răsăritul plantelor, dar, din cauza secetei excesive ce a continuat, pe fondul secetei pedologice a apei din sol, plantele s-au uscat.
Agricultura trebuie să devină o prioritate
– Aţi călătorit mult în ultima vreme, China, Budapesta. Care a fost scopul călătoriei în China?
– Aş vrea să încep cu altceva. Cu 3 săptămâni înainte de China, a avut loc la Bruxelles o reuniune internaţională, organizată de Direcţia Generală de Cercetare din UE, dedicată Ştiinţei - fundament pentru siguranţa alimentară. Am moderat una dintre cele 4 sesiuni care a fost axată pe problema securităţii alimentare. În condiţiile actuale de creştere a populaţiei, a schimbărilor climatice globale, înrăutăţirii stării de fertilitate a solurilor, diminuării resurselor de apă pe plan mondial şi a biodiversităţii, problema siguranţei alimentare devine tot mai importantă. Au fost discutate principalele aspecte care să conducă la diminuarea factorilor ce o afectează.
Mai mult, am reuşit să convingem factorii de decizie din UE ca în viitoarele programe să se asigure prioritate agriculturii. E pentru prima dată când din bugetul UE se acordă peste 30% agriculturii şi tot pentru prima dată când din bugetul cercetării ştiinţifice din CE, aprobat de către Parlamentul European, se alocă o cotă aparte pentru cercetarea ştiinţifică din agricultură. Am făcut această referire pentru că am convingerea că ceea ce s-a întâmplat acolo trebuie să influenţeze factorii de decizie din România să acorde atenţia cuvenită agriculturii. Mereu am specificat nevoia unei legislaţii speciale pentru cercetarea ştiinţifică din agricultură, iar anul acesta a fost, în sfârşit, votată Legea nr. 72/2011.

O altă manifestare de răsunet, cu participarea unora dintre cei mai buni specialişti pe plan mondial în domeniul teoretic al ingineriei genetice şi în domeniul realizărilor din domeniul biotehnologiei agricole, a fost Primul Congres Mondial de Biotehnologii în Agricultură ce a avut loc în China. Am prezentat o situaţie a agriculturii româneşti în care menţionam că, până la 1 ianuarie 2007, România a fost ţara cu cea mai mare suprafaţă cultivată cu soia modificată genetic, dar, odată cu intrarea în UE, această cultură a fost interzisă – de la 300.000 ha avem acum cam 30.000 ha cu soia nemodificată. Mai mult, în cadrul reuniunii de la Bruxelles am arătat că UE aprobă importurile de soia din statele cultivatoare de soia modificată genetic, dar că fermierii noştri nu o pot cultiva. La Forumul ştiinţei mondiale de la Budapesta, cu participarea a 7 laureaţi ai premiului Nobel, s-a ajuns la concluzia că nu pot fi făcute progrese sustenabile fără valorificarea rezultatelor ştiinţifice. A venit momentul ca agriculturii, ştiinţelor agricole să li se acorde atenţia cuvenită.

Defrişările, o cauză a încălzirii globale

– Se vorbeşte tot mai des despre dispariţia pădurilor. Recent a avut loc la Academie o întâlnire importantă...

– A avut loc o dezbatere naţională, în Anul Internaţional al Pădurilor, privind rolul şi importanţa lor în contextul schimbărilor climatice globale. Am acceptat cu plăcere să prezint un material referitor la tradiţie şi continuitate în promovarea conceptului agrosilvic. Dacă noi aveam cândva 60% din suprafaţa ţării ocupată cu păduri, cam 35-36% până în 1990, în momentul de faţă este undeva la 26-27%. Suntem pe locul 11 în UE din acest punct de vedere. De aceea această întâlnire cred că va avea un ecou pentru oprirea acestui dezastru al distrugerii pădurilor. La nivel planetar, efectul de încălzire globală se poate diminua dacă spaţiul verde va fi mai extins.

La discuţiile de la Academie, dar şi din Budapesta, ministrul Cercetării şi Tehnologiei, cât şi ambasadorul Braziliei în România remarcau cu regret că, din cauza extinderii culturii de soia, se intră tot mai mult în pădurea amazoniană care are un teren deosebit de fertil. Asta conduce la creşterea cantităţii de CO2 care nu mai e absorbit de pădure şi la continuarea efectelor negative ale încălzirii globale. Sunt probleme importante la care ştiinţa are datoria să răspundă, iar factorii de decizie legislativă şi executivă trebuie să ţină seamă, deoarece altfel ajungem să nu putem avea o securitate alimentară.

– Securitatea alimentară e ceva serios. Din punctul de vedere al oamenilor de ştiinţă mi-aţi spus că ar fi nişte căi de evitare. Ce ne facem cu acest „divorţ“ între oamenii de ştiinţă şi factorul de decizie?

– Ca să răspund indirect, cred că toată mass-media trebuie să ajute la promovarea rezultatelor obţinute de cercetarea ştiinţifică pentru că am observat că e o reacţie puternică a factorilor de decizie la cele puse la dispoziţie de ea marelui public. Agricultura şi cercetarea trebuie să devină domeniul prioritar. Deşi agricultura României a făcut progrese, suntem încă departe de potenţialul pe care îl are. Solurile noastre erau invidiate în trecut, dar, acolo unde nu s-a aplicat o tehnologie corespunzătoare, fertilita-tea acestora a scăzut esenţial.

Cercetarea... mai aşteaptă

– Este pregătită ştiinţa agricolă românească să facă faţă acestui exigent examen reprezentat de evitarea crizei alimentare prin evitarea deşertificărilor, a creşterii bruşte a temperaturilor şi crearea de soiuri şi hibrizi care să corespundă noilor condiţii?

– În ultimii 25 de ani, cercetarea ştiinţifică din agricultură a început să fie decapitalizată, iar în ultima vreme fenomenul e tot mai accentuat. Când spun decapitalizare mă refer la cea a resurselor funciare, a resurselor productive (maşini, utilaje agricole) şi a resurselor umane implicate în cercetarea ştiinţifică. Acum, pentru cercetătorii tineri nu există o atracţie materială ca să vină în cercetare. Pentru rezolvarea problemelor majore ale agriculturii se impune o susţinere bugetară a cercetării ştiinţifice, creşterea calitativă şi cantitativă a personalului de cercetare. Am vizitat un laborator de biotehnologie în China care m-a impresionat cât era de dotat cu aparatură, iar cercetătorii aveau studii făcute în ţările avansate. M-a şi mâhnit că noi încă suntem departe de a realiza aşa ceva.

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
627

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cercetarea-zootehnica-in-hatisul-restruc...

Cercetarea zootehnică, în hăţişul restructurărilor

Între puţinele instituţii de cercetare care au rezistat acţiunilor devastatoare spre care se îndreaptă zootehnia românească se regăseşte şi o instituţie de renume din zona vestică a ţării.

Staţiunea de Cercetare şi Producţie pentru Creşterea Bovinelor Arad are rădăcinile puternic ancorate în istorie. Înfiinţată în 1981, staţiunea a consemnat de-a lungul timpului realizări de excepţie. Vreme de trei decenii, munca specialiştilor de aici s-a reflectat în obţinerea unor animale de o valoare genetică şi productivă de referinţă pentru zona de vest a ţării. Vom încerca să le prezentăm într-un dialog cu doamna director Aurelia Sălăjan, ce are rolul de a-i îndemna la reflecţie pe toţi cei care poartă răspunderea dezvoltării cercetării în ţara noastră.

– Doamnă director, staţiunea pe care o gestionaţi a avut şi are încă un rol important în cercetarea zootehnică din ţara noastră. Înainte de a intra în fondul problemei vă propun să ne întoarcem un pic în trecut.

– Pe parcursul existenţei staţiunii, cercetătorii noştri au reuşit să îmbine domeniul fundamental al activităţii, respectiv ameliorarea taurinelor de rasă Bălţata Românească şi Brună, cu domenii colaterale – bază furajeră şi cultura cerealelor. S-a realizat astfel un profil mixt care reprezintă specificul exploataţiilor agricole din zonă.

Prin activitatea desfăşurată pe parcursul a trei decenii s-a reuşit introducerea în producţie a unor animale de prăsilă cu o valoare genetică superioară. Tematica de cercetare a fost structurată pe mai multe domenii: ameliorare şi reproducţie, tehnologii de întreţinere şi exploatare şi nutriţie. Ne-am implicat şi în perfecţionarea tehnologiei producţiei de lapte şi de carne.

Bălţata Românească, fala Transilvaniei

– Ce rol a ocupat în cercetarea staţiunii şi ce studii se mai fac astăzi pe rasa Bălţata Românească?

– Creşterea taurinelor din rasa Bălţata Românească şi Brună a fost încă de la început o prioritate. Ameliorarea structurii genetice a taurinelor, prin aplicarea planului de ameliorare a efectivului de rasă Bălţata românească şi Brună, este în continuare esenţială. Prin acest plan se urmăreşte obţinerea unui număr cât mai mare de vaci „mame de taur“ cu performanţe productive specifice rasei Bălţata Românească de tip Fleckvieh şi Brună, precum şi difuzarea materialului biologic de înaltă performanţă în zona de influenţă şi nu numai. Programul de ameliorare a rasei continuă prin selecţia femelelor care să asigure păstrarea în matcă a celor mai corespunzătoare exemplare.

Obiectivul este obţinerea unui nucleu specific, adaptat condiţiilor de furajare, exploatare şi cerinţelor economice, ţinând cont de caracteristicile productive ale acestei rase şi de cerinţele pieţei. Asta pentru că se resimte un interes tot mai mare al crescătorilor de animale de a procura animale cu potenţial genetic ridicat, iar noi asigurăm prin exemplare valoroase posibilitatea de a înfiinţa exploataţii eficiente din punct de vedere economic.

Criza lasă urme adânci

– Care este starea actuală a instituţiei?
– Activitatea de cercetare din cadrul staţiunii nu a fost susţinută din fonduri bugetare în ultimii 20 de ani. Tot ce am realizat a fost din surse financiare proprii, în contextul în care suntem instituţie publică cu venituri extrabugetare. În aceste condiţii, staţiunea a reuşit să supravieţuiască şi să asigure activitatea de bază în sectorul de dezvoltare. Nu a avut posibilitatea de a face investiţii şi dotări nici în sectorul de cercetare şi nici în cel de dezvoltare. Singurele dotări care s-au putut realiza au fost cele prin proiecte câştigate în diferite competiţii. În prezent, se află în derulare un proiect susţinut de Banca Mondială, prin care s-a înfiinţat un laborator de genetică moleculară, singurul de acest gen în zona de vest a ţării.
Ca urmare a înfiinţării acestui laborator vom putea efectua, pe de o parte, o îmbunătăţire a structurii genetice a efectivului de vaci din biobază, iar pe de altă parte laboratorul va putea constitui un potenţial centru de cercetare în domeniul biotehnologiilor avansate.
Şi totuşi cercetarea rezistă
– În prezent, se mai întreprind studii aici sau se dă o luptă pentru supravieţuire?
– În pofida eforturile supraomeneşti pe care le întreprindem pentru a mai face cercetare, în staţiunea noastră sunt în derulare mai multe proiecte naţionale şi internaţionale.
Aceste experimente vizează:
• Obţinerea unui nucleu de vaci de rasă Bălţată românească de tip Fleckviech, conform programului de ameliorare a rasei prin selecţie, şi utilizarea la reproducţie a celor mai performante structuri genetice.
• Conservarea şi consolidarea unui nucleu de vaci de rasă Brună de tip Braunviech adaptat condiţiilor din zona de vest a ţării prin utilizarea la reproducţie a unor tauri de origine elveţiană şi americană şi selecţie progresivă.
• Obţinerea, consolidarea şi bioconservarea unui nucleu de vaci de rasă Brună provenite pe linie paternă din tauri genotipaţi pentru genele implicate în sinteza K-caseinei din lapte.
La fel de importante sunt şi proiectele pe care le derulăm în domeniul biotehnologiilor şi în tehnologiile de creştere şi furajare a animalelor.
Avem şi două proiecte internaţionale, unul în colaborare cu ANCS cu tematica Izolarea, caracterizarea şi diferenţierea in vitro a diferitelor tipuri de celule stem adulte şi embrionare, iar celălalt proiect îl derulăm în parteneriat cu MADR şi Banca Mondială.
Acesta din urmă are tema Posibilităţi de determinare precoce a produşilor cu gene favorabile în direcţia producţiei de lapte carne pentru rentabilizarea fermelor private. El vizează şi ameliorarea efectivelor din fermele private.
Laura DOBRE ZMARANDA
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
895
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cercetarea zootehnică în România, fără bani, fără specialişti > REVISTA LUMEA SATULUI

Cercetarea zootehnică în România, fără bani, fără specialişti

Readucem în discuţie probleme din cercetarea zootehnică, propunându-vă de data aceasta o discuţie cu o personalitate ale cărei competenţă şi autoritate nu pot fi contestate. Trecând peste greutăţile pe care le întâmpină actul ştiinţific în creşterea animalelor, domnia sa are mândria de a ne spune că ferma de elită la rasa Bălţată cu Negru Românească este o unitate care are o contribuţie importantă în ameliorarea efectivelor din această zonă a Moldovei.

Singura staţiune de profil din est

– Care a fost motivaţia pentru care staţiunea a fost profilată pe creşterea bovinelor?

– SCDCB Dancu este componenta unei reţele de cercetare coordonată în prezent de ASAS, la nivelul ţării fiind şase unităţi de cercetare-dezvoltare pentru profilul taurine, ţinându-se cont de zonarea acestor rase. Cercetările noastre vizează deopotrivă ameliorarea şi selecţia vacilor de lapte, perfecţionarea tehnologiilor de creştere şi exploatare a taurinelor.

Au fost şi ani de excepţie

– Când a fost atins apogeul cercetării în cadrul staţiunii?

– Se poate considera o perioadă de vârf intervalul anilor 2005–2009, când unitatea a avut un număr important de proiecte de cercetare, care prin finanţarea asigurată de la bugetul de stat au permis efectuarea unor dotări importante cu echipamente de cercetare, calculatoare şi utilaje agricole, precum şi asigurarea plăţii salariilor cercetărilor. De asemenea, au fost contractate şi proiecte cu fonduri europene, unul în cadrul programului SCG, cu Banca Mondială, iar altul în cadrul programului PHARE.

– Dacă ar fi să vorbim despre realizări de excepţie, care ar fi acestea?

– În perioada 1981-1990 activitatea de cercetare s-a desfăşurat în cadrul unor planuri tematice derulate sub coordonarea ICDCB Baloteşti şi conducerea ASAS şi MADR, staţiunile fiind parteneri în organizarea de experienţe, testa-rea rezultatelor obţinute, fermele zootehnice fiind cele care implementau cele mai bune rezultate.

Sura de stepă, datorie de suflet

− Cum perpetuăm rasele străvechi?

− SCDCB Dancu s-a implicat în Programul Naţional de Conservare a Raselor de Taurine în pericol de dispariţie, prin creşterea unui nucleu de vaci de rasă Sura de stepă, integrându-se în acţiunea internaţională (FAO) de conservare a biodiversităţii resurselor genetice la animale. Printre rasele de taurine cu risc de dispariţie în ţara noastră este şi Sura de stepă, deoarece conform standardelor internaţionale la vaci, care reglementează acest aspect, ea se mai găseşte sub 150 de exemplare. În acest context, conservarea nucleului de Sură de Stepă la SCDCB Dancu este oportună în vederea conservării şi utilizării acestui fond genetic foarte valoros pentru perpetuarea patrimoniului genetic naţional.

Subfinanţarea atinge cote de avarie

– Care sunt cauzele declinului şi până la ce prag a coborât involuţia staţiunii?

– Factorii care au contribuit la declin au strânsă legătură cu subfinanţarea cercetării în ultimii 20 de ani. Efectele negative s-au resimţit în infrastructura cercetării, salariile foarte mici, lucru ce a condus la o fluctuaţie a forţei de muncă şi la scăderea numărului cercetătorilor. Dacă înainte de 1989, personalul de la cercetare număra 12 cercetători, acum mai sunt doar 4-5 cercetători.

Pragul la care a coborât este unul critic, întrucât numărul cercetătorilor a scăzut drastic.

– Revenind în actualitate, ce ne puteţi spune despre starea staţiunii?

– În prezent, în cadrul staţiunii se derulează un proiect POS CCE cu finanţare europeană care vizează construirea unui Centru de Excelenţă pentru Cercetarea în Domeniul Taurinelor, cu o infrastructură modernă. El trebuie însă completat cu o biobază modernă pentru desfăşurarea experienţelor la nivelul de competitivitate din UE. Biobaza existentă nu poate oferi condiţiile desfăşurării activităţii de cercetare la parametrii de performanţă solicitaţi de normele europene.

Mai mult pesimism decât optimism

Ţinând cont de faptul că staţiunea este unică în zona Moldovei, trebuie modernizată, mai ales că în viitorul apropiat va fi beneficiara unui Centru modern pentru activitatea de cercetare în domeniul taurinelor, care va trebui să fie la nivel de excelenţă, competitivă cu cea din Uniunea Europeană.

Adevărul este că activitatea de cercetare în unitate se desfăşoară în condiţii critice din cauza imposibilităţii financiare de a moderniza biobaza zootehnică. Protecţia statului faţă de unităţile de cercetare a scăzut foarte mult, motiv pentru care şi activitatea le-a fost foarte mult îngreunată. Cadrul legislativ nu este foarte favorabil în momentul acesta, lucru care determină nesiguranţă în activitatea de cercetare.

Fondurile europene, ca o soluţie salvatoare

– Ce ar trebui făcut pentru a evita colapsul?

– Revigorarea cercetării ştiinţifice româneşti impune elaborarea unui Plan Naţional de Cercetare, care să răspundă cerinţelor crescătorilor autohtoni, şi dezvoltarea biobazelor de cercetare prin modernizarea acesteia. Prin accesarea fondurilor europene putem crea biobaze experimentale puternice, moderne care să fie unităţi de referinţă pentru fermierii autohtoni. Ar trebui să se încheie contracte ferme între sectorul de cercetare şi cel de producţie, iar salarizarea personalului din sectorul de cercetare să fie corespunzătoare.

Statul se implică tot mai puţin în cadrul cercetării agricole, nefiind elaborate planuri sectoriale pentru acest domeniu pe termen lung. Deşi în toate statele UE cercetarea agricolă este finanţată de la bugetul de stat, România rămâne singura ţară membră a Uniunii Europene care nu acordă deloc sprijin bugetar finanţării agricole naţionale, rămând tributară doar resurselor genetice externe şi tehnologiilor importate, consecinţele asupra agriculturii naţionale fiind deja extrem de evidente.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
881

☐

º Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

Cercetarea zootehnică, la îndemâna crescătorilor de animale > REVISTA LUMEA SATULUI

Cercetarea zootehnică, la îndemâna crescătorilor de animale

Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală Baloteşti a organizat recent o masă rotundă cu tema Identificarea priorităţilor de cercetare aplicativă, în domeniul creşterii animalelor pentru dezvoltarea durabilă a zootehniei româneşti, pentru sporirea veniturilor şi valorii adăugate în acest sector de activitate. Printre invitaţii de seamă s-au numărat Gheorghe Sin, preşedintele ASAS, profesori universitari, reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, dar şi ai asociaţiilor de crescători de animale, precum şi cercetători şi şefi de laboratoare.

Cu această ocazie, a fost prezentat şi noul logo: Tradiţie şi performanţă în cercetarea românească din domeniul biologiei şi nutriţiei animale.

Scopul evenimentului

Obiectivul principal al reuniunii, după cum ne-a relatat directorul general al institutului, dl Horia Grosu, a fost acela de a identifica priorităţile de cercetare aplicativă în domeniul creşterii animalelor, pe baza propunerilor venite din partea asociaţiilor şi federaţiilor crescătorilor de animale, dar şi iniţierea de parteneriate între institut şi asociaţii, pentru creşterea competitivităţii sectorului zootehnic. Acestea vizează inclusiv implicarea tehnică a fermierilor, în realizarea unor tematici de cercetare şi chiar realizarea unor loturi experimentale de animale, la nivelul fermelor private.

Realizări impresionante

Direcţiile de cercetare sunt canalizate pe patru zone de interes naţional, corelate cu priorităţile europene: Fiziologia nutriţiei şi chimia furajelor; Biologia şi sănătatea animalelor; Nutriţia şi alimentaţia animalelor de fermă; Biotehnologii nutriţionale.

Prin sectorul de dezvoltare tehnologică şi inovare, institutul mai are în obiectul său de activitate şi formularea, producerea, testarea şi valorificarea de biopreparate, premixuri vitamino-minerale şi de intervenţie, concentrate proteino-vitamino-minerale şi nutreţuri combinate speciale, aditivi furajeri, creaţii biologice şi alte produse specifice profilului de activitate. Creator al sistemului modern de nutriţie a animalelor de fermă, comparabil cu celelalte sisteme vest-europene şi nord-americane, institutul de la Baloteşti este şi fondator al Centrului de excelenţă, pentru nutriţia şi alimentaţia animalelor de fermă, realizat în parteneriat cu Facultatea de Zootehnie din Bucureşti.

Cele mai recente realizări ale institutului sunt două cereri de brevet la OSIM privind Concentratul furajer natural destinat înlocuirii concentratelor multiminerale de sinteză chimică şi Artemis, compoziţie cu efect antiparazitar, antimicotic, antiviral, antitumoral şi procedeu de obţinere, produse obţinute în cadrul Laboratorului de fiziologia nutriţiei. Totodată, există şi două dosare depuse la Institutul pentru Controlul Produselor Biologice şi Medicamentelor de Uz Veterinar, în vederea autorizării de comercializare pentru NC FITOMIX-O şi NC

FITOMIX-H.

Ce zootehnie aveam odată!

Invitaţii prezenţi la reuniune au subliniat în cuvântările lor importanţa cercetării zootehnice în dezvoltarea producţiei animale din România şi au apreciat pozitiv necesitatea transformării actualului INCDBNA în Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Zootehnie (INCDZ), conform Legii nr. 45/2009.

Întrucât nu mai există cercetare ştiinţifică la păsări şi porcine, cu excepţia experimentelor de nutriţie derulate pe aceste specii în cadrul INCDBNA, conducerea ASAS a hotărât ca institutul din Baloteşti să preia tematica de cercetare aferentă celor două specii, devenind astfel coordonator al cercetării zootehnice româneşti. Această activitate va fi suplimentară aspectelor care vizează nutriţia acestor specii. Reprezentanţii crescătorilor au admis necesitatea colaborării cu cercetătorii, în special pentru a mări calitatea produselor obţinute în fermă, însă nu au ezitat să vorbească şi despre problemele stringente ale zootehniei. Una dintre problemele ridicate de aceştia a fost scăderea subvenţiilor, mai ales în condiţiile în care preţul cerealelor s-a dublat. Crescătorii de taurine acuză că preţul laptelui rămâne foarte scăzut din cauza evaziunii fiscale practicate de procesatori. În acest sens, au arătat că producţia de lapte nu se regăseşte pe piaţă, iar statul nu face nimic pentru a stopa acest fenomen.

Direcţii viitoare de cercetare ale INCDZ

- Genetica şi ameliorarea animalelor;
- Reproducţia animalelor de fermă;
- Baza furajeră, nutriţia şi alimentaţia animalelor;
- Tehnologii de exploatare a animalelor;
- Procesarea primară şi valorificarea produselor animaliere;
- Calitatea produselor animaliere şi siguranţa produselor zootehnice;
- Economia producţiei animale.

Propunerile fermierilor

- Accesul asociaţiilor profesionale la competiţia de proiecte de cercetare aplicativă (programele sectoriale ale MADR), după modelul proiectelor FP7-SME;
- Acceptarea asociaţiilor ca parteneri la realizarea proiectelor de cercetare aplicativă sau chiar să fie conduse de acestea;
- Cercetarea ştiinţifică să preia diseminarea şi valorificarea rezultatelor cercetărilor;
- Institutele de specialitate şi staţiunile să coopereze cu asociaţiile profesionale;
- Reconsiderarea asociaţiilor care au în vedere o specie sau un produs; în niciun caz nu trebuie încurajate asociaţiile cu mai multe specii.

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
1180

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cercetatorii-de-la-secuieni-model-pentru...

Cercetătorii de la Secuieni, model pentru... moldoveni

Mărturisesc că nu mi-a fost greu să mă hotărăsc asupra acestui titlu, mai ales după ce am vizitat staţiunea la care fac referire – o instituţie de cercetare care a reuşit, mai ales în ultimii 2-3 ani, să performeze atât cât să se afle printre cele mai bune din ţară.

Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Secuieni, judeţul Neamţ, a luat fiinţă la 1 ianuarie 1962, atunci când fosta staţiune ICAR s-a transferat de la Târgu Frumos în scopul orientării agriculturii din Podişul Central Moldovenesc spre performanţă. A avut la început un patrimoniu de 4.086 ha, din care astăzi mai deţine puţin peste 10% din suprafaţă. Axată iniţial pe cultura cânepii, în timp, staţiunea a fost nevoită să-şi diversifice activitatea, de bază rămânând elaborarea tehnologiilor de cultivare a plantelor de câmp, multiplicarea şi extinderea în zona de influenţă a staţiunii a celor mai bine adaptate specii şi soiuri.

În ciuda diminuării patrimoniului şi a lipsei finanţării, astăzi staţiunea nu numai că supravieţuieşte, ci chiar reuşeşte să răzbată. Meritul acestei stări de fapt şi-l poate atribui, deşi poate e prea modestă să o facă, directoarea unităţii, doamna Elena Trotuş. Domnia sa a preluat conducerea acesteia în 2007, într-un moment de mare dificultate.

Restanţele la bugetul de stat şi la plata salariilor angajaţilor erau cu mult în urmă şi atingeau sume uriaşe. Astăzi, doamna Trotuş se poate mândri că a reuşit nu doar să scoată unitatea din impas, ci chiar să îi proiecteze un parcurs relativ liniştit. Marea sa mulţumire stă în numeroasele programe finanţate cu fonduri europene, prin care a reuşit să doteze staţiunea cu aparatură de laborator, cu echipamentele şi utilajele necesare, dar şi în faptul că a reuşit să păstreze vechii salariaţi şi chiar să angajeze forţe proaspete. Recunoaşte însă că, pe lângă proiectele de cercetare derulate, o importantă sursă de venituri o constituie colaborarea cu marile firme producătoare de inputuri în agricultură.

Şansa unităţii, diversificarea activităţilor

– Cred că vă este greu în această perioadă. Totuşi răzbiţi, şi încă bine, graţie, cred, şi oamenilor cu care lucraţi. Câţi mai sunt acum aici în slujba cercetării?

– Astăzi, în cele şapte laboratoare îşi desfăşoară activitatea 40 de cercetători, tehnicieni şi laboranţi, dintr-un total de 142 de angajaţi. Ei lucrează în principal în ameliorarea cânepii monoice şi testarea ecologică în vederea stabilirii adaptabilităţii la condiţiile eco-pedo-climatice a culturilor de câmp. Protecţia sănătăţii plantelor împotriva organismelor dăunătoare, agrofitotehnica culturilor şi cultura plantelor medicinale şi aromatice sunt alte câteva domenii de activitate ale staţiunii. Tematica celui din urmă este foarte vastă şi diversificată, mergând de la introducerea în cultură a unor specii apreciate ca urmare a principiilor active pe care le conţin şi până la obţinerea şi multiplicarea seminţelor. Acestea sunt solicitate de cultivatorii de plante medicinale şi respectiv de industria farmaceutică, cosmetică şi alimentară.

În cadrul sectorului de cercetare funcţionează şi o fermă mixtă, a doua unitate de cercetare din ţară după cea de la Sighet, care menţine un nucleu genetic din rasa de bovine Brună de Maramureş. Până în anul 2000, staţiunea a avut de altfel ca tematică şi elaborarea de tehnologii de creştere şi ameliorare a acestei rase pe care o menţinem pentru că este foarte bine adaptată la condiţiile zonei noastre.

– Care sunt astăzi realizările cu care staţiunea se poate mândri?

– În prezent, unitatea este singura specializată pe ameliorarea cânepii monoice. În cadrul laboratorului de ameliorare au fost create cinci soiuri, respectiv Secuieni I, Zenit, Denis, Diana şi Irène. Prin derularea unui grant de cercetare în perioada 2006-2008 am reuşit să ameliorăm şi să trimitem către omologare două linii de cânepă monoică cu destinaţii mixte, atât pentru sământă, cât şi pentru fibră, care în momentul de faţă sunt în testare. Acestea se caracterizează prin capacitate mare de producţie, conţinut redus în THC, cu pretabilitate la recoltarea mecanizată. Pentru că, trebuie spus, recoltarea cânepii constituie totuşi o problemă mai ales din cauza tulpinii sale dezvoltate.

Pe baza cercetărilor din domeniul testării ecologice am reuşit să introducem şi să extindem în zona de influenţă cele mai bine adaptate soiuri de cereale păioase, leguminoase pentru boabe, plante tehnice şi furajere. În anul 2010 am încheiat derularea a şase proiecte de cercetare axate pe cultura plantelor medicinale, precum şi pe elaborarea unor sisteme integrate de protecţie a culturii de rapiţă.

– În afară de proiectele ştiinţifice pe care aţi reuşit să le accesaţi şi care vă asigură o bună parte din finanţare, de ce sprijin mai beneficiaţi?

– În ceea ce priveşte finanţarea activităţii de cercetare aceasta rămâne, aşa cum ştiţi, o mare problemă, cu speranţe reduse de rezolvare. Staţiunile nu au beneficiat până acum nici măcar de un leu de pe urma Legii cercetării apărute încă din aprilie 2009. Deşi aceasta crea cadrul legislativ pentru menţinerea patrimoniului unităţilor de cercetare, numai staţiunea de la Secuieni a pierdut în acest interval 250 ha. Rămânem aşadar fără terenul necesar pentru a ne desfăşura activitatea de cercetare.

Principala noastră sursă o reprezintă veniturile obţinute din multiplicarea şi valorificarea seminţelor, din contractele de prestări servicii realizate cu ajutorul staţiei de condiţionare şi prelucrare a seminţelor. Prelucrăm la acest moment seminţe pentru producători importanţi cum sunt KWS, Saaten Union, Monsanto. De asemenea, avem o serie de contracte bilaterale încheiate cu marile firme producătoare de inputuri. În câmpurile noastre de cercetare verificăm o serie de produse cu acţiune fungicidă şi erbicidă în vederea omologării lor pentru utilizarea în România, precum şi o serie de soiuri şi hibrizi.

Toate aceste contracte derulate ne ajută să ne desfăşurăm activitatea. Astfel că, din cele 13 staţiuni de cercetare agricolă care mai există în Moldova, staţiunile Secuieni şi Dancu se prezintă cel mai bine, luând în calcul toţi parametrii analizaţi, şi anume numărul de proiecte derulate, publicaţiile şi cărţile editate, numărul de cercetători şi, bineînţeles, plăţile restante la bugetul de stat. La momentul de faţă, staţiunea de la Secuieni nu are nicio datorie, deşi în 2007, atunci când am preluat-o, unitatea avea de plătit la bugetul de stat 24 miliarde lei vechi, iar salariile şi plăţile către furnizori erau mult întârziate.

Cânepa rămâne în atenţia cercetătorilor

– Renumele staţiunii este dat totuşi de creaţiile şi realizările din domeniul cânepii… Care sunt perspectivele acestei culturi?

– Astăzi încă deţinem mate-rialul genetic pentru ameliorarea cânepii monoice şi meritul realizărilor din acest domeniu îi aparţine domnului dr. Constantin Găucă, pe care îl urmează acum un tânăr cercetător. În culturi comparative experimentează o serie de linii care constituie baza materialului necesar în procesul de ameliorare. În ultimii ani, solicitările pentru sământa de cânepă au fost într-o creştere continuă. Utilizarea cânepii s-a diversificat, să-i spunem aşa, în ultimii ani, astfel că, în afară de fibră, acum se foloseşte şi uleiul extras din seminţe valorificat şi la noi prin industria produselor naturiste în special sub formă de suplimente nutritive. Spre aceasta din urmă se îndreaptă acum cultivatorii deşi, din cunoştinţele noastre, mai erau şi câţiva care trimiteau fibra balotată pentru prelucrare direct în Anglia, pentru că noi nu mai avem astfel de unităţi. Totuşi, dată fiind această perspectivă, anul acesta nu am reuşit să producem atâta sământă câtă ni s-a solicitat…

Valentina ŞOIMU

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1271

Comentarii

1. cezar -- (5-January-2011)Sunt la limita flimentului.!!! noi cumparam seminte din import hibrizi de porumb si floarea soarelui. iar oo mana de cercetatori ce mai avem si noi se ocupa de canepa domnule!!!!
Sunt penibili

2. redactia -- (20-January-2011)E vorba de o singura statiune unde nu toti cercetatorii ci unul singur care de fapt este si pensionat se ocupa de aceasta cultura, de altfel una de mare importanta candva pentru tara noastra

3. ionela -- (11-February-2011)Buna ziua, Am rugamintea sa imi spuneti un numar de telefon pentru a lua legatura cu cei din Secuieni pentru achizitionarea de seminte de plante medicinale. Multumesc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Cerealele încep să aibă preţ

La câteva luni de la strânsul recoltei din anul trecut, cerealele s-au scumpit în medie cu 10-20 %. Grâul de panificaţie se vinde în general cu 0,6-0,9 RON pe kg, porumbul cu 0,4-0,7 RON pe kg, iar floarea-soarelui cu 0,8-1 RON pe kg.

Cel mai scump grâu se vinde în judeţele unde cerealele se cultivă pe suprafeţe mai reduse. Astfel, în judeţul Bistriţa-Năsăud grâul panificabil se comercializează cu 0,9 RON pe kg, preţ negociabil. Un întreprinzător vinde la acest preţ o cantitate de 2 tone de grâu. În Râmnicu de Jos, din judeţul Constanţa, un fermier oferă 150 tone de grâu, la un preţ de numai 0,40 RON/kg.

Fiecare zonă, cu preţul ei

Un alt fermier din localitatea Moara, judeţul Suceava, vinde peste 1.500 tone de porumb boabe, „cu bob sticlos foarte bun pentru mălai grişat". Preţul aşteptat este de 0,50 lei, la care se adaugă TVA-ul. O firmă agricolă din Iaşi are de comercializat grâu furajer, adus din Republica Moldova, la 480 lei pe tonă. Cantitatea pusă la dispoziţia cumpărătorilor interesaţi poate să ajungă până la 2.000 tone.

În Timiş, porumbul are un preţ de 0,5 lei pe kg, iar grâul de 0,6 lei pe kg. Un ţăran din localitatea Ciacova are de vânzare 270 tone de porumb cu 0,5 lei pe kg şi 163 tone grâu cu 0,6 lei pe kilogram.

Tărâţa, precum grâul

Tărâţa de grâu se vinde cu 0,45 lei pe kg în localitatea Lunca, din judeţul Suceava. Un fermier de aici are în hambare tărâţă de grâu, însăcuită, pe care o vinde cu 0,45 lei pe kg pentru cantităţi sub 10 tone şi cu 0,43 lei pe kg pentru cine cumpără cantităţi peste 10 tone.

Cartofii sunt acum la mare preţ. Aceştia se vând „calibraţi după dorinţa clientului". De exemplu, cartofii albi de calibru 50-70 mm se vând în Covasna cu 148-150 euro pe tonă, iar cartofii roz cu calibru de 50-70 mm, în saci de 25 kg sau saci de 5 kg, 10 kg, cu 150-152 euro pe tonă. Ceapa albă de calibru 40-60 mm în saci are un preţ de 155 euro pe tonă. În funcţie de distanţă, vânzătorul poate asigura şi transportul.

Un alt anunţ pe Internet este dat de o persoană care intenţionează să cumpere cantităţi mari de grâu cu 0,49 lei/kg, porumb cu 0,4 lei/kg, rapiţă cu 1,17 lei/kg şi floarea-soarelui cu 0,85 lei/kg, toate „aduse la Constanţa", pentru care se face plata pe loc. Evident este vorba de produse pentru export.

Porumbul care începe să aibă căutare între crescătorii de animale se vinde în unele localităţi cu 600 lei/tonă. Un locuitor din judeţul Neamţ are de vânzare 2.000 tone de porumb din producţia 2008 la preţul de 600 lei/tonă, iar un alt fermier din Oradea vinde porumb cu 0,5 lei/kg.

Whisky casnic

Tot pe Internet, de pe site-urile de profil agricol se poate cumpăra şi lucrarea Whisky în producţie casnică, cu 13 lei bucata, autor Peter Jager. Istoria whisky-ului, tipuri de whisky şi originea lor, producerea de malţ, legislaţie, decoct, distilare, depozitare, obiceiuri comportamentale de consum sunt câteva titluri din cuprins.

Loriana VLAD

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
947

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

cererile-pentru-platile-la-animale_531.h...

Cererile pentru plăţile la animale > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCererile pentru plăţile la animale

Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) informează că, începând din data de 29 aprilie 2009, crescătorii de animale pot depune cereri pentru plăţile naţionale directe complementare (CNDP) în sectorul zootehnie.

În sprijinul producătorilor, APIA a pus la dispoziţia acestora cereri pretipărite care cuprind şi efectivul de animale înregistrat în Registrul Naţional al Exploataţiilor. Pentru a completa aceste cereri, fermierul trebuie să se prezinte la centrele judeţene şi locale ale APIA cu o copie a actului de identitate, a dovezii contului bancar, precum şi a documentelor care atestă provenienţa animalelor.

Sprijinul financiar se acordă sub forma primei pe exploataţie pentru specia bovină, respectiv primei pe cap de animal pentru specia ovine/caprine. Pentru a beneficia de acest sprijin financiar, crescătorii de animale trebuie să depună o cerere la centrele locale sau judeţene ale APIA, până la 31 mai 2009, inclusiv.

Prima pe exploataţie se acordă în funcţie de efectivul de bovine înregistrat în Registrul naţional al exploataţiilor la data de 31 ianuarie 2008.

Sprijinul se acordă şi producătorilor agricoli pentru exploataţiile nou înfiinţate în perioada 1 februarie 2008 – 31 ianuarie 2009.

În ceea ce priveşte prima pe cap de animal pentru specia ovine/caprine, sprijinul financiar se acordă producătorilor agricoli care deţin, la data de 31 martie 2009, un efectiv de cel puţin 50 de capete ovine femele, respectiv 25 de capete caprine femele, cu vârsta minimă de un an.

(I.T.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
769
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Certeze, un sat prea „făţos“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Certeze, un sat prea „făţos“

În rândurile ce urmează încercăm o radiografie poate a celei mai „făţoase“ comune din România, dacă nu din Europa. Este vorba despre Certeze. O comună fenomenală. Grandioasă. Măreaţă. Care poate fi uşor confundată cu vreun cartier rezidenţial de prin marile metropole fără nicio idee arhitecturală. Ea pare a nu avea elemente în comun cu nicio comună de pe la noi. Cu atât mai puţin cu Bătrâni...

De la daci cu gaci, la europeni în sacouri

Bucureştiul unde pentru noi, românii, se dă ora exactă, este doar un oraş din sud-estul Europei. Comuna Certeze din judeţul Satul Mare este un fel de buric al Terrei. Cel puţin din punctul de vedere al modului de viaţă şi civilizaţie.

Aşezată în partea de nord-est a Ţării Oaşului, la oarece distanţă şi de Satu Mare şi de Sighetul Marmaţiei, comuna este formată din trei sate: Certeze, Huta Certeze şi Moiseni. Are 5.600 de locuitori – toţi gospodari şi meşteri pricepuţi într-ale lemnului, pietrei şi chiar creşterii animalelor. O mare parte dintre ei sunt plecaţi la muncă prin toate ţările lumii. Şi nu de acum, ci încă de pe vremea lui Ceauşescu. Iar după cum se laudă, impresionează străinii cu arta şi priceperea lor.

Între arhaism şi grandoare

De fapt, ceea ce ar trebui precizat din capul locului este misterul neaoş pe care îl degajă localitatea: pe de-o parte este comuna unde se păstrează ritualurile şi tradiţiile de acum mai bine de două mii de ani. La fel se îmbracă oamenii la sărbători, la fel se gătesc de evenimentele principale din viaţa lor, la fel ţipuesc, la fel pun porumbul ori lemnele de foc în căruţele trase de cai sau boi, la fel fac şi beau renumita pălincă, la fel îşi îngroapă morţii.

Pe de altă parte, Certeze este, să zicem, un loc grandios. Locuinţele, adevărate palate, nu au nimic comun cu casele micuţe şi joase, obişnuite satelor româneşti. Oamenii nu îşi mai numără de multă vreme bănetul în lei, iar apa nu constituie vreo problemă pentru localnici. Maşinile luxoase fac parte din peisaj.

Totul e soare, lună, stele, bec, adică e luminos de curat. Florile zâmbesc şăgalnic de peste tot. Multe dintre aceste lucruri deosebite sunt aşa de dinainte de Revoluţie, când oamenii munceau, ca şi azi, mai ales pe la străini.

Ceea ce m-a impresionat foarte mult este faptul că, odată întorşi de pe meleagurile străine, pe unde şi-au făcut averile, certezenii, pe lângă investiţiile proprii, făcute prin gospodării, dau din buzunarul lor bani – mulţi! – pentru realizarea unor obiective de interes cetăţenesc din localitate. De exemplu, dispensarul comunal urmează să fie ridicat şi dotat în totalitate cu bani de la locuitorii comunei. Nu de la buget, de oricare fel ar fi el, nu de la felurite programe din Uniunea Europeană...

Adevărul este că întreaga Ţară a Oaşului (cu toate cele 16 localităţi ale sale), din care face parte şi Certeze, emană împletirea aceasta stranie de vechi şi nou, de tradiţie milenară şi globalizare stringentă.

Ambiţie şi mândrie de Certeze

Pare că e mai simplu să fii primar la Certeze decât în oricare altă aşezare. Fenomenul infracţional e scăzut, căci lumea e plecată din zorii zilei la muncă – sau, cum spuneam, prin cele străinătăţuri – cârciumi în localitate nu sunt, ca oamenii să se îmbete şi să fie puşi pe harţă, 250 de săteni au propriile afaceri în sat, alţii s-au implicat în afaceri în alte colţuri de ţară.

Străzile sunt aproape în totalitate asfaltate; agroturismul se mişcă binişor, probleme mari şi fără rezolvare nu sunt. Aşa că primarul Vasile Mihoc nu s-a încartiruit în niciun partid şi nici nu are de ce să facă asta. Nu aşteaptă bani şi favoruri de la nicio formaţiune politică. Vorbeşte cu toţi la fel, îi tratează aşişderea pe toţi.

Sub lupa comisarilor europeni

Vasile Mihoc este la al doilea mandat şi are planuri de viitor. Vrea să facă zona cu adevărat turistică. Uniunea Europeană a pus deja ochii pe Certeze şi se implică binişor cu fonduri pentru ca acest deziderat să devină realitate. Natura şi oamenii au făcut ce trebuia, aşa încât turiştii sunt încântaţi de ce văd. Face unul casă mare, face şi vecinul.

Pune unul flori în faţa gardului, pune şi celălalt de alături. Dă unul bani la dispensar, contribuie mintenaş şi ălalalt, categoric, cu o sumă mai mare. Face unul nuntă cu o sută de invitaţi, prietenul cheamă două sute la nunta pe care o face. Are unul o afacere, celălalt investeşte în două. Cam aşa stau lucrurile la Certeze.

Din niciun colţ de Românie nu pleacă autobuzele şi microbuzele spre inima Europei, ca de la Certeze. Poate şi de aceea tinerii, mereu pe drumuri, mereu între două mijloace de transport, nu au timp să facă, aşa cum ar vrea primarul, copii. Înalţă case, muncesc, investesc, dar la viitor nu par să se gândească.

Proiecte de realizat

Paradoxal, în Certeze nu există canalizare şi nici gaze. Dar racordarea se va face curând. Se vor construi o şosea de centură, o pârtie de schi, se va moderniza un drum forestier. Urmează apoi introducerea Internetului în fiecare casă.

Ele par însă un fel de mizilicuri faţă de programul de agroturism, de investiţiile pentru captarea unor ape minerale, de punerea în mişcare a unor cariere de garnit. Vor veni şi fonduri de la diferite foruri şi diferiţi investitori, veniţi de departe, dar şi de la oamenii locului, care nu se dau în lături să contribuie la bunăstarea comunei lor.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
2994

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

certificatele-de-depozit-in-ocara-fermie...

Certificatele de depozit, în ocara fermierilor

Producătorii cu care am discutat despre şansele programului „Primul siloz“ şi despre rolul certificatelor de depozit au fost aleşi pur aleatoriu. Uimitor este faptul că, despre un program lansat cu surle şi trâmbiţe, tocmai ei, cei cărora li se adresează, găsesc numai cuvinte de ocară.

Pornind de la bănuiala că a fost demarat din motive pur electorale, fermierii acuză că, de fapt, rostul lui este de a simula un oarecare interes, care în fapt nu există. Iar dacă totuşi cineva va avea de câştigat, acela va fi cu siguranţă depozitarul şi asta pentru că nu intervine nimeni în stabilirea preţului cerealelor.

Un program cu şanse zero

Ing. Mocanu Adrian – administrator Agrianca Prodserv – Dumbrava, Prahova - 900 ha

„Şansele ca acest program să fie funcţional sunt zero. Am 400 ha cultivate cu grâu şi întâmpin tot soiul de probleme: morarii nu-l iau, depozite nu avem, iar ca să duc într-unul autorizat nu se poate, pentru că îmi declasează marfa deşi este bună, invocând condiţiile climatice de anul acesta. În plus, cheltuielile cu preluarea, recepţia şi depozitarea fac cât nu merită.

Decât să-l duc la el, mai bine-l trântesc jos în curte pe pământ. Şi ce nevoie am eu de certificatele de depozit? Să iau credit? Mie îmi trebuie bani, nu credite. Cei care în general iau bani de la bancă să ştiţi că au cu ce garanta, restul nici nu au dar nici nu vor avea cu ajutorul acestor certificate.“

O gogoaşă electorală

Ion Alexandru, director Agromixt Buciumeni,jud. Călăraşi

„Prin acest program suntem lăsaţi, din toate punctele de vedere, la mâna celor care au silozuri. Ele se dau pe o marfă care are o anumită calitate şi care este vandabilă. Păi cum să merg eu să iau certificate de depozit în aceste momente în care, vede toată lumea, ba a fost secetă, ba a plouat prea mult la momentul recoltării?! În primul rând, ei nu-mi vor da certificat de depozit pentru că vor spune că grâul nu e bun şi nu are valoare. Iar dacă îmi vor da în aceste condiţii, la un moment dat cheltuielile cu însilozarea vor depăşi valoarea produsului. Eu cred că cei care vorbesc de certificate de depozit la ora asta sunt inconştienţi. Aşa se întâmplă când ajung în fruntea ţării nişte neaveniţi, nu ai ce să le ceri, nici nu poţi judeca elemente de genul ăsta. Este o gogoaşă de campanie electorală.“

Panaramă, mascaradă

Tuzu Gheorghe, administrator SC Agro Global SA – 7.300 ha

„Panaramă, mascaradă exact aşa se numeşte acest program. Pentru ce ne dau certificate de depozit? Să mă duc cu ele la bancă să iau credit cu dobândă de 30%? Programul e degeaba, dacă nu se iau măsuri pe toată filera. Cât să-l ţinem acolo depozitat? Că noi trebuie să-l vindem pentru că avem acum nevoie de bani.

Avem credite de plătit la bănci, avem de achitat utilajele luate pe FEADR, furnizorii de input-uri. Acest program

nu va merge pentru că producătorii vând şi cu 0,3 lei grâul, cum o fi, dar vând că nu au încotro.
Este o utopie...
Eu am crescut şi m-am format într-un sistem în care am învăţat nişte reguli de piaţă elementare! Economia acum este aceeaşi, dar regulile nu mai există, iar tot ceea ce se impune cu forţa nu are cum să meargă.“

Singurii care câştigă sunt depozitarii şi băncile

Buică Grigore, com. Dobreşti, Teleorman

„La momentul de faţă nu putem să valorificăm grâul pentru că preţul este derizoriu. Ni se spune să ieşim cu el la începutul anului următor, poate mai creşte preţul. Acest program ne permite să mergem să depozităm până când mai creşte preţul, dar diferenţa pe care o iau dacă îl vând mai târziu o dau la depozitare. Ba s-ar putea să mă trezesc că trebuie să mai vin şi cu bani de acasă.
Şi atunci, dacă silozarul mă execută cu depozitarea, iar băncile cu dobânda, care mai e ajutorul?“

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
844
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cetatea de la Brebu priveşte din trecut spre viitor

„În sus, pe lângă apa răşchirată a Doftanei, ce se strecoară în şuviţe pe întinsa albie de prund, se ajunge, în jumătate de ceas de mers întins, la marele sat de munte al Brebului, întemeiat cândva de un strămoş care l-a găsit alegându-şi-l pentru el şi neamul său loc de sălăşluire. O mare bogată de livezi îl înconjoară şi o stradă lungă îl taie exact pe mijloc. Biserica mirenilor este o veche mănăstire, al cărei turn se poate asemui numai cu cel al Câmpulungului."

Aşa notează undeva Nicolae Iorga, după mai multe vizite, unele de lucru, altele de plăcere, făcute prin părţile Brebului, făcând referire atât la înfloritoarea localitate, cât şi la mănăstirea ridicată în curtea domnească de aici şi transformată de-a lungul timpului în biserică de mireni.

De fapt, sfântul lăcaş, ridicat cu adâncă evlavie de Matei Basarab în primii ani ai domniei, a avut, odată cu schimbarea domnilor şi a vremurilor, un destin straniu. De altfel, ca şi curtea domnească, în al cărei perimetru se află, care a fost pe rând, după trecutele-i perioade de glorie şi lumină, preventoriu TBC, sanatoriu de recuperare, azil de bătrâni.

Curtea domnească şi biserica

De departe, complexul arhitectural, căruia localnicii îi spun şi acum cu îndreptăţită mândrie „curtea domnească", zâmbeşte impunător. Turnul de la intrare, înalt de 27 de metri, cum aveam să aflu mai apoi de la desăvârşita mea interlocutoare, profesoara de istorie Mihaela Doboş, străjuieşte împrejurimile. Zidurile groase, cât statul unui voinic puternic, înalte de şase metri, întărite cu picioare de rezistenţă, prevăzute cu metereze de tragere, împrejmuiesc precum un brâu casa domnească şi biserica.

Beciurile sunt construite din piatră şi cărămidă şi poartă amprenta Brâncoveanului, domnitorul care avea să finalizeze casa domnească şi mănăstirea începute de Matei Basarab. Cea de-a doua – şi facem referire la biserică de data aceasta – se numeşte „Arhistrategii Mihail, Gavril şi Rafail, are plan treflat şi se aseamănă cu biserica de la Mănăstirea Dealu. Pictura este realizată în 1843 de Toma Eladie, un grec renumit la cea dată. Dar, recent, în glafurile din ferestrele bisericii s-au descoperit alte picturi, mai vechi cu mult, care se presupune că ar data din vremea lui Constantin Brâncoveanu.

Catapeteasma şi altarul au fost repictate de Sava Henţia, care şi-a cumpărat, îmbiat fiind de frumuseţea şi istoria locurilor, o casă la Brebu (în treacăt fie spus, aceasta se păstrează şi azi, în bune condiţii), devenind astfel fiu al satului. De altfel, curtea domnească şi biserica au mai atras de-a lungul timpului şi alte personalităţi.

Oaspeţi la mănăstie

Spuneam mai sus de Nicolae Iorga. După cum îşi amintesc bătrânii satului, savantul venea aici cu mare drag. Îi plăcea să scormonească pe malurile pârâului Valea Rea după pietre de diferite forme, dar şi după unelte aparţinând perioadei neoliti-cului, din care s-au găsit destule pe aici.

Scruta uneori orizonturile şi se gândea la trecut. Într-o astfel de ipostază, Iorga a făcut o altă însemnare referitoare la aceste locuri: „În Brebu este o fântână care se numeşte Istorie. A săpat-o Basarab, cu poruncă de la Burebista, ca să se adape din ea viitorimea.“

Tot Iorga a căutat, aşa cum a făcut şi în alte colţuri de ţară, să înţeleagă de la ce anume vine numele comunei Brebu. Sunt astfel, mai multe supoziţii: fie florile multicolore care cresc pe malul apelor şi se numesc Brebenei au dat numele localităţii, fie animalele roză-toare numite Brebi, un fel de castori, care au existat până de curând prin zonă au pus numele comunei.

Mai există şi o a treia ipoteză, căreia Mihaela Doboş, profesoara de istorie de care vorbeam la început, nu-i dă prea mult credit. O legendă cărtu-rărească spune că, într-o zi, puştile şi tunurile de pe creneluri vărsau cu obidă foc prin gurile lor hâde.

Matei Basarab, care privea de alături, a fost impresionat şi ar fi rostit: „Bre-bre!“ Oştenii au reţinut formularea aceasta şi au dat-o ca nume locului. Cei mai mulţi dintre istorici dar şi dintre localnici spun că a doua supoziţie, cea cu brebii, ar fi cea mai plauzibilă.

„M-am închis în lumină“

Toţi cei numiţi aici şi-au legat, într-un fel sau altul, numele de Brebu. Dar parcă de niciunul nu-şi amintesc azi bătrânii ca de Ştefan Luchian, pictorul care a inclus numele localităţii în multe dintre operele sale.

Poate pentru că povestea lui a smuls lacrimi celor care o ascultau, a impresionat mereu alte şi alte generaţii, a stârnit admiraţia ca nimeni alta, dar despre ea puţin mai încolo. „Casa lui moş Gheorghe“, „Bâlci la Brebu“, „Fântână la Brebu“ sunt numai câteva dintre picturile care au dus renumele localităţii departe.

Găzduit mai totdeauna la mănăstire, Luchian ieşea dimineaţa în curte şi privea cu nesaţ casa domnească, iarba verde, fântâna, florile. Când cineva îl întreba ce face, aparent pierdut în reverii, se spune că Luchian răspundea: „M-am închis în lumină.“ Lua oala cu lapte proaspăt muls şi rămânea pe mai departe scrutând parcă trecutul. Apoi se apuca de pictat.

Aripi de legendă

În legătură cu curtea domnească de la Brebu au ajuns până azi mai multe legende. Unele sunt mai credibile, altele mai puţin. Cert este că Matei Basarab, un adept al politicii autoritare, a căutat, odată ajuns la tronul Ţării Româneşti, să se apropie de aliaţii săi din Nord, Gheorghe Racozzi I şi II, cu care avea tratate de alianţă.

A plecat de la Târgovişte cu gând să găsească undeva un loc ca să-şi ridice mănăstire. Deşi puţini ştiu, Matei Basarab a fost primul dintre domnii români care a ctitorit biserici şi mănăstiri, depăşindu-l chiar şi pe Ştefan cel Mare, care a ctitorit 39 de lăcaşuri de cult, faţă de 42 ale lui Basarab. Şi cum mergea el, Basarab, călare ca să caute loc de rugăciune, a ajuns la Podul Cheii, un sătuc ce aparţinea de Brebu.

Platoul liniştit i-a plăcut şi a hotărât descă-lecarea. S-a apucat apoi să înalţe Curtea domnească şi mănăstirea de la Brebu, împreună cu doamna Elina, soţia sa, în anul 1650, la 27 iunie. Cetăţuia s-a înălţat cu greu.

În 1960, limbi de foc apărute din senin au cuprins fără putinţă de stopare întreaga curte domnească.

Unii zic că blestemul moşnenilor, pe care Basarab i-a deposedat de pământ, a lovit peste ani, aşa cum fusese profeţit. La terminarea domniei lui Basarab, Curtea domnească a rămas neisprăvită. Când pe tron s-a urcat Constantin Brâncoveanu, a venit în mod expres la Brebu. El a dat grabnic două porunci, prin care scuteşte 12 oameni din Brebu şi 40 din Bertea de orice fel de bir, ca să poată continua lucrările la mănăstire. Se spune că legătura între Târgovişte şi Curtea domnească de la Brebu s-ar fi făcut prin tunele subterane, ştiute doar de oamenii de încredere ai domnitorilor.

Prin ele se strecura familia domnească, în caz de mare primejdie. Din păcate, astăzi există numai supoziţii în acest sens. Se bănuieşte că tunelul ar porni din beciurile casei domneşti, dar nimeni nu ştie pe unde s-ar afla.

În loc de încheiere

Şi dacă înainte să izbucnească Primul Război Mondial bucureştenii şi nu numai se înghesuiau să petreacă măcar câteva săptămâni în aerul curat de la Brebu, acum rar bate cineva drumul până aici. Se pare că bătrâna cetate îşi caută trecutul şi nu-şi cunoaşte încă viitorul.

Un bocet tânguitor răzbate dintre zidurile ei. Curtea domnească se pare că-şi plânge singurătatea. Din înaltul celor 27 de metri ai săi, turnul din faţa Curţii domneşti, care păstrează puternice caracteristici militare, veghează pe mai departe depărtările. Ca-n vremea lui Basarab…

Nina MARCU

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cetatea de lumină

Asemeni unei lebede, Vadul lui Vodă şi-a răsfirat larg aripile între satele de pe malul Nistrului, râul istoriei zbuciumate a Basarabiei. Încununată de smaraldul stejarilor falnici, imaginea localităţii complineşte istorisirile ghizilor cu amintiri din viaţa demult apusă a plaiului de cutezători.

În vremuri de demult, Marele Ştefan străbătea pe aici în goană aprigă fluviul în fruntea vitejilor săi oşteni, hăituindu-i pe năvălitorii tătari. Şi, după ce încheia Vodă „trebuşoara“, spun cronicile, peste întreaga fire pogora parcă din ceruri o lumină vie, dătătoare de vigoare... Aşa începe legenda sfântă despre localitatea Vadul lui Vodă, citadelă veche a Ţării Moldovei, primenită azi cu staţiuni balneare şi case de odihnă, gospodării cochete şi grădini luxuriante, încropite lanţ pe malul drept al fluviului, săpat de Dumnezeu aici, în extrema estică a latinităţii.

Crâmpeie tulburătoare din istoria acestui cuib creştinesc ne-a prezentat însuşi primarul orăşelului mitic, Yurie Onofriiciuc: „Stăpânesc în firea mea concepţia sacră de a nu pierde încrederea în oameni. Mulţi îmi percep vrerea şi cugetul dintr-o vorbă, iar eu mă străduI să consolidez în sufletul fiecăruia convingerea că nimeni nu ne va face viaţa mai confortabilă decât noi înşine. De aceea mă încântă faptul că dorinţa noastră comună de a transforma aşezarea aceasta de oameni într-o localitate-model de tip european pare a căpăta azi profil de izbândă...“

Proiect transfrontalier cu Suceava

Aflat la al treilea mandat, Yurie Onofriiciuc are ca preocupare constantă ridicarea standardului de viaţă a locuitorilor din Vadul lui Vodă. Şi a reuşit, dacă e să ţinem cont de faptul că localitatea a fost racordată la reţeaua cu gaze naturale şi apă, în prezent fiind executate lucrări de extindere şi renovare a sistemului de canalizare. De asemenea, recent au fost finalizate lucrările de reparaţie capitală la şcoli, grădiniţă, casa de bătrâni, căminul cultural, cheltuielile ridicându-se la peste 10 milioane de lei moldoveneşti (aproape 650 mii de euro). Bineînţeles, la acest capitol consiliul local a beneficiat de sprijin şi proiecte câştigate prin concurs de la Fondurile de Investiţii Sociale şi cel Ecologic, precum şi prin bunăvoinţa unor structuri socioeconomice din Marea Britanie.

Primăria Vadul lui Vodă va participa la competiţia regională pentru un proiect transfrontalier de întrajutorare financiară, susţinut de agenţi economici din România, promovat de administraţia municipiului Suceava.

Miza pe turismul balnear

Interlocutorul meu descrie cu lux de amănunte statutul localităţii, lumi-nată cu adevărat de azurul benefic al cerului, care mai are şi distincta menire socio-balneo-culturală.

Orăşelul găzduieşte anual sute şi mii de turişti străini veniţi pentru tratament şi odihnă, dar şi pentru a participa la manifestări culturale, a lua cunoştinţă de istoria plaiului mioritic, de obiceiurile şi datinile străbune care sunt încă vii pe aici. Şi atunci se bucură cu toţii, găsind în aspectul provincial, în ospitalitatea localnicilor, majoritatea cărora activează în sfera serviciilor, acel licăr de lumină care le face viaţa mai degajată, mai lejeră. „În fine, conchide primarul, mărinimia şi încrederea fiecăruia dintre noi faţă de musafirii pe care îi primim în fiecare zi sunt, de fapt, cartea de vizită a ţării...“

Tratament pentru o gamă largă de afecţiuni

Potrivit Nataliei Ostapciuc, medic-curativ principal la sanatoriul Bucuria-sind, în zona Nistrului se pot trata maladiile cardiovasculare, respiratorii, endocrine, precum şi cele ale aparatului locomotor şi tractului gastro-intestinal şi urinar. Specialişti din Germania şi România au reconfirmat că la Vadul lui Vodă aerul conţine mai mult ozon decât la multe staţiuni balneo-climaterice cu renume. Aşadar, aerul „tare“ şi apa minerală naturală, extrasă din măruntaiele pământului de la adâncimea de peste 300 metri, fac într-adevăr minuni în spulberarea maladiilor cronice. „După tratamentul urmat aici, la sanatoriu – ne-a mărturisit o ţărancă, Maria Ciubotaru din satul Dumbrăveni, judeţul Soroca – parcă mi s-a luminat sufletul... Muncile istovitoare din câmp toamna trecută mă răpuseseră de-a binelea, iar acum simt că mi-au crescut aripi...“, zâmbeşte femeia.

Pe parcursul ultimilor ani conducerea primăriei localităţii nistrene a dezvoltat relaţii de colaborare cu edilii oraşelor Pucioasa, judeţul Dâmboviţa, Băile Herculane din Caraş-Severin, precum şi cu ai unor urbe cu zone balneare din Polonia şi Bulgaria. An de an, copiii moldoveni îşi petrec vacanţa de vară în taberele de odihnă ale prietenilor europeni, iar camarazii lor de acolo îşi întremează sănătatea la bazele de tratament de pe malul Nistrului.

La marginea unui şir de case mândre, îndesate pe valea bătrânului Nistru, ne-am despărţit de primarul Onofriiciuc vizibil abătut

Poate că în acest târziu amurg de iarnă se gândea la familie, la copiii săi dragi, fiul Veaceslav şi fiica Alina, la soţia Raisa, care îl aştepta cu masa pusă... Dar, totuşi, intuiam că mâine dimineaţă gândurile i se vor contopi din nou cu grijile cotidiene ale cetăţii de lumină...

Corespondenţă din Republica Moldova de la Andrei MOROŞANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
642
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cetatea de sare de la Slănic Prahova

Omul modern, veşnic în căutare de nou, are azi parte de noi şi noi descoperiri, de oaze de linişte şi de sănătate. Iată, la numai 44 de kilometri de Ploieşti şi la 100 km de Bucureşti, turistul face cunoştinţă cu cetatea de sare de la staţiunea balneoclimaterică Slănic Prahova, mult căutată pentru aura sa tămăduitoare.

Unică în ţară şi în Europa, Salina Slănic este azi principala atracţie a staţiunii. Aceasta este formată dintr-un ansamblu de 14 încăperi, în formă trapezoidală, cu o suprafaţă de 78.000 metri pătraţi.

Ele sunt situate la o adâncime de 210 metri, unde temperatura medie este de 12°C. Mina de sare ce poartă un nume simbolic la români – Unirea – este astăzi o veritabilă ţintă pentru turismul balnear. Transformată în sanatoriu încă din 1970, mina, cu amenajări adecvate pentru agrement şi tratament al bolilor respiratorii, a devenit şi un obiectiv turistic.

Aici funcţionează un sanatoriu subteran, cu 50 de locuri, în care se ajunge cu un lift mai degrabă pentru amatorii de senzaţii tari. Îndată ce ieşi din „colivia“ ascensorului eşti uluit de imensitatea cetăţii de sare care ţi se înfăţişează în toată splendoarea ei în adâncurile pământului. Oriunde priveşti, totul este o adevărată minune, deopotrivă creată de natură şi de oameni.

Aici, în subteran, sanatoriul are o dotare corespunzătoare: paturi, scaune, mese pentru astmatici, personal medical de specialitate. În alte săli sunt amenajate terenuri de fotbal şi handbal, o pistă de alergare şi chiar un muzeu istoric în sare în care pot fi admirate busturile lui Traian şi Decebal, precum şi basorelieful lui Mihai Viteazul, bustul lui Mihai Eminescu, dar şi al lui Burebista! Tot aici se organizează concursuri naţionale şi internaţionale de aeromodelism.

Scurt istoric

În anul 1685, spătarul Mihai Cantacuzino a cumpărat de la localnicii din Slănic o parte a moşiei acestora. Trei ani mai târziu a organizat prima exploatare de sare pe Valea Verde, iar apoi o alta, la Baia Baciului.

În 1713, moşia Slănic a fost donată Mănăstirii Colţea din Bucureşti. Cu timpul sunt deschise aici şi alte mine de sare – în 1881, mina Carol, în 1912, mina Mihai, care a devenit prima din ţară iluminată electric. În 1943 s-a trecut la o nouă galerie, numită „Unirea“, aflată sub cele două mine existente deja – Carol şi Mihai. Din 1970, mina Unirea, cea de care vorbim, a devenit sanatoriu până în ziua de azi, unde mii de oameni descoperă fascinaţia adâncurilor tămăduitoare ale pământului românesc.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
821

□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cetatea-delenilor-in-drum-spre-gropnita-...

Cetatea Delenilor, în drum spre gropniţa istoriei > REVISTA LUMEA SATULUI

Cetatea Delenilor, în drum spre gropniţa istoriei

Nu ştiu de ce – n-am să înţeleg niciodată – ne lăsăm noi, românii, în paragină istoria. De ce nu auzim cum hăuie de durere pietrele cetăţilor, castelelor, conacelor, bisericilor care vin din vremuri aproape imemoriale. De ce nu vedem că suntem bogaţi şi de ce nu încercăm să ne punem, până la urmă, în valoare averea. Cu Cetatea Delenilor, din Moldova lui Ştefan şi Vasile Lupu, se întâmplă la fel. Se stinge singuratică şi irosită. Ca un trup chinuit de o betegeală cruntă a plămânilor. Şi nu întâmplător fac comparaţia aceasta. Dintre toate locaţiile din lume, au ales unii ca loc de tămăduire pentru bolnavii de TBC chiar falnica cetate de la răscrucea Iaşiului cu Botoşaniul! Deleniul...

Moartea cetăţii vine din nepăsarea oamenilor

De boli tainice şi grele zace, de mulţi ani, cetatea medievală de la Deleni, situată la răscrucea Iaşului cu Botoşaniul. Zidurile s-au betegit, acoperişul s-a spart, pereţii sunt plini de igrasie, acareturile sunt nerenovate. Dar, dacă ne gândim că toate acestea au fost zidite înainte de 1650, dacă adăugăm că micii bolnavi de TBC, găzduiţi aici ca să respire aer curat, au contribuit şi ei, prin diverse comportări la degradarea locului... dacă mai completăm cu lipsa de interes, de neimplicare a Ministerului Culturii, a Ministerului Sănătăţii, a autorităţilor locale şi judeţene, închegăm un tablou realist şi e firesc, din toate aceste motive, ca frumoasa cetate de odinioară să fie, la acest moment, o ruină.

Ca să fie povestea întregită, mai apare în scenă şi un moştenitor al cetăţii, care, prin insistenţele sale, face ca nepăsarea şi tergiversarea celor în măsură să facă ceva, să devină şi mai apăsătoare şi mai groaznice...

Nici nu se mai ştie în localitatea înconjurată odinioară de păduri – căci acum, ca peste tot, s-a tăiat cât s-a putut de pe Dealul Pietrăria - când a început decăderea cetăţii. Poate când a trecut de la un stăpân la altul, adică de la familia lui Vasile Lupu la Cantacuzini şi apoi la Ghica? Sau poate după cel de-al Doilea Război Mondial, când ţăranii au fost împroprietăriţi cu pământ de la duşmanii poporului, boierii?

Zidire trainică pentru Ruxandra

După cum s-a păstrat din generaţie în generaţie – măcar atât – se ştie că fundaţia cetăţii şi, mai apoi, întreg edificiul s-au zidit într-o poiană a codrului Delenilor din porunca şi sub supravegherea domnitorului Vasile Lupu. Acesta voia conac falnic, trainic şi bine apărat pentru Ruxandra, cea mai mică dintre copiii săi. Şi voia pentru ea, mai mult ca oricând, ce era mai bun în timpul acela. De aceea, în jurul clădirilor de la Deleni a ridicat ziduri înalte, puternice, rezistente, pe unde să nu pătrundă nici săgeata vrăjmaşă, nici privirea indiscretă.

Conacul-fortăreaţă a fost gătit, imediat după ridicarea sa, cu lucruri bune şi scumpe, aduse din ţinuturile turceşti, italieneşti, austriece ori tătăreşti. Nici domnitorul Vasile Lupu, nici familia sa nu au locuit aici; Iaşiul oferea lux, siguranţă, putere. Treburile ţării se făceau şi se desfăceau mai bine în Capitală decât în pădure.

Legenda unei domniţe

Timus, fiul hatmanului cazac Bogdan Hmelniţski, a pus ochii pe frumoasa şi nepreţuita fiică a lui Vasile Lupu, Ruxandra. Şi ar fi trimis solie la domnitor ca să o ceară de nevastă. „Fata sau ţara“ – ar fi spus mesa-gerul cazac. Vasile Lupu a refuzat însă să-şi dea fiica după cazac. Aşa că hoardele sălba-tice s-au pornit degrabă asupra Moldovei, pe care au început să o treacă, fără milă, prin foc şi prin sabie.

În faţa cruzimii cazacilor, domnitorul a cedat. Vasile Lupu scrie caza-cilor că e de acord să nuntească în Cetatea Iaşiului cu ei. Dar hoardele dezlănţuite nu se opresc. Abia după a doua scrisoare de rugă vin căpeteniile să vadă despre ce nuntă vorbeşte domnitorul. Aşa se regăsesc Ruxandra şi Timus şi se pun pe benchetuit cu toţii.

Nunta a fost una ciudată. De o parte civilizaţia, de alta sălbăticia. Timus moare un an mai târziu, când vine la Iaşi pentru a-şi ajuta cu armate socrul mazilit. Se mai spune că Bogdan Hmelniţki i-a dăruit Ruxandrei Cetatea Râşcovului de pe malul Nistrului. Aici tânăra privea de la o fereastră stepele Ucrainei şi de la alta câmpiile Moldovei. Mai târziu, ea s-a stabilit, pentru scurtă vreme, în Cetatea Deleni, ca mai apoi să doneze întreaga ei avere M[năstirii Vatopedu de la Muntele Athos. A fost omorâtă, prin tăierea capului, în 1686, la Cetatea Neamţului.

Un pretendent ciudat

Moşia de la Deleni a rămas, graţie prieteşugului dintre Vasile Lupu şi spătarul Iordache Cantacuzino, în grija Cantacuzinilor. În 1842 apar înscrisuri cum că mândra cetate se află în posesia familiei Ghica.

Până după cel de-al Doilea Război Mondial, proprietarul a rămas acelaşi. Din cele peste 900 de hectare de teren, numai 50 au rămas în posesia familiei Ghica. Restul s-a împărţit ţăranilor. Dar, de mai multă vreme este solicitată şi, conform comisiei de fond funciar a Consiliului Judeţean Iaşi, obţinută, împreună cu sute de hectare de pădure, teren arabil, bălţi, de către familia consulului onorific al României la Nisa, Ştefan Grigore de Fay, ridicat anul trecut la rangul de cavaler al Ordinului de Malta.

Acesta a prezentat acte prin care arată că moşia Delenilor a fost cumpărată după cuviinţă de la Constantin Ghica. Ce se va întâmpla mai departe este greu de anticipat... Până una alta, cetatea lui Vasile Lupu moare, răpusă de tainicele ei dureri, câte un pic...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
900
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cetatea Saschiz, măcinată de vremuri şi nepăsare > REVISTA LUMEA SATULUI

Cetatea Saschiz, măcinată de vremuri şi nepăsare

Soarele era pregătit să se stingă în umbra dealurilor împădurite, când privirea mea a zărit silueta încă impunătoare a unei cetăţi. În culoarea violetă a asfinţitului, imaginea ei fascinantă avea puterea de a da frâu liber imaginaţiei şi de a te transpune într-o vreme când sunetul înfiorător al săbiilor încleştate în luptă era un imn al libertăţii sau supunerii.

Aşezată în vârful unui deal, Cetatea Ţărănească Saschiz, căci despre ea este vorba, îşi înălţa semeţ zidurile roase de cariile timpului, veghind cutezătoare la liniştea satului. Ferme-cată de apariţia ei misterioasă, am hotărât să mă abat de la drumul meu şi să calc pe urmele vechilor saşi.

Bătând la porţile istoriei

Aşa am ajuns, îndrumată de câţiva săteni, să pornesc pe drumul anevoios care ducea spre vârful dealului unde a fost clădită cetatea. Este drept că nu a fost aşezată pe crestele prăpăstioase ale vreunui munte greu de escaladat, dar drumul către porţile ei este anevoios şi nu te lasă să-ţi tragi sufletul, după cum ar spune omul simplu. Închipuiţi-vă cât de greu trebuie să fi fost pentru oastele de cotropitori înarmaţi până în dinţi şi acoperiţi de zalele metalice ale armurilor să urce spre zidurile ei groase.

Pe măsură ce mă apropiam de cetate, satul asupra căruia veghează mi se dezvăluia din ce în ce mai clar. Privind această panoramă armonioasă, am înţeles că din turnurile ei de veghe nu ar fi scăpat privirii nicio iscoadă. Însă, departe de fi doar o plimbare pitorească, călătoria în care urma să desluşesc tainele cetăţii m-a împins să bat la porţile istoriei.

Primele cuvinte despre acest monument istoric le-am aflat chiar de la un sătean pe care l-am întâlnit în drumul meu. Povestea ei spusă de un om atât de simplu a fost fascinantă. Departe de a fi o legendă plăsmuită şi îmbogăţită din generaţie în generaţie, fiecare cuvânt spus de sătean s-a regăsit în paginile istoriei.

O fortăreaţă sortită pieirii

Din câte am aflat, Cetatea Ţărănească datează încă din epoca medievală. În acele vremuri zbuciumate, invaziile de cotropitori erau un lucru obişnuit, iar satele erau adesea trecute prin foc şi sabie. Pentru a se putea apăra de atacurile vrăjmaşilor, sătenii erau nevoiţi să ridice tot felul de fortificaţii de apărare. Aşa a fost clădită şi cetatea despre care vă spuneam.

Departe de a fi fortăreaţa de odinioară, rămăşiţele ei încă mai emană atmosfera acelor vremuri zbuciumate. Ajuns în spatele zidurilor, aproape că poţi auzi sunetul asurzitor al tulnicelor ce prevesteau nenorocirea şi paşii apăsaţi ai sătenilor pregătiţi de luptă. La atât timp de la zidire, cetatea, sau mai bine spus ce a mai rămas din ea, încă mai vibrează.

Din nefericire, secolele care au trecut peste ea i-au distorsionat imaginea. Astăzi, pereţii înalţi de aproape nouă metri sunt suport pentru plantele agăţătoare. În locurile în care aceştia s-au prăbuşit se vede cu cât meşteşug au fost ridicaţi. Dacă nu ai privi atent ai fi înclinat să crezi că pietrele de râu din care au fost ridicaţi sunt mai degrabă ţesute decât zidite.

În afară de pereţii cetăţii nu a mai rămas nimic. Curtea interioară este acum o oază de verdeaţă, iar singurul lucru care mai aminteşte de rolul acestei bătrâne cetăţi este un puţ adânc de 65 de metri. Din câte am aflat, acesta se prelungeşte cu nişte tuneluri subterane ce au ieşire în centrul comunei şi reprezenta o portiţă de scăpare pentru oamenii din cetate dacă aceasta avea să cadă sub asediul prădătorilor.

În jurul anului 1347, oamenii din comuna Saschiz şi din alte şase comune apropiate au pus piatra de temelie a locului unde aveau să îşi găsească apărarea în faţa asupritorilor. Astăzi, la atâta amar de vreme de la construirea cetăţii, unul dintre pereţii rămaşi drepţi în faţa vremurilor crunte poartă, asemeni unui proscris, data clădirii ei.

Conservarea este cum este: pe când restaurarea?

Dincolo de toate aceste relatări istorice, trebuie să ştiţi că o plimbare la Cetatea Ţărănească Saschiz este ca o evadare din cotidian şi un prilej de a vă întoarce în timp.

Păcat că, sub asediul necruţător al timpului, pe zidurile obosite ale cetăţii au încolţit germenii nepăsării.

Curiozitatea m-a împins să aflu ce soartă s-a pregătit pentru această emblemă valoroasă a epocii medievale.

Întrucât rămăşiţele ei sunt supuse necontenit degradării, am discutat cu autorităţile locale pentru a afla ce lucrări de conservare se fac pentru a păstra acest monument istoric.

Veştile au fost îmbucurătoare şi asta pentru că, potrivit edililor comunei, aceştia au intenţia de a introduce în lanţul turistic şi Cetatea Ţărănească. Conştienţi de valoarea ei istorică incontestabilă, au întocmit un proiect prin care se urmăreşte restaurarea ei. Ce-i drept, până acum nu au reuşit încă să găsească o sursă financiară care să poată susţine un astfel de proiect dar, ca de fiecare dată, speranţa moare ultima.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
686

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cetatea scufundată Ada Kaleh mister, istorie, romantism, dragoste, legendă, frumuseţe, pace, suferinţe. Şi, de 40 de ani, nu mai e nimic.

Se implică cineva?

Nu ştiu cum facem noi, nu ştiu cum dregem, că ne alegem întotdeauna, în mai toate domeniile, „cei mai buni“ conducători. Exact pe cei care nu vor şi nu ştiu să facă nimic!

Dacă n-am avea prin funcţiile de conducere asemenea oameni, n-am mai importa hrană, am avea un învăţământ performant şi nu ar fi atâta prăduire în ţară. De ce am început aşa de acid acest text? Pentru că am înţeles încă o dată, deşi ştiam şi nu mai era nevoie şi de concluzia asta, că suntem tare delăsători. Şi, pe şleau vorbind, nu numai...

Lipsuri...

La un moment dat, prin drumurile mele, am ajuns, încercând să văd stânca gigantică de la Orşova, cu chipul lui Decebal, pe locurile unde în urmă cu patruzeci de ani exista, la propriu, după cum spun cei care au văzut locaţia, raiul. Insula Ada Kaleh...

Regi, împăraţi, generali, comandanţi, sultani au trecut pe aici şi au vrut pentru ei insula, purtând crunte războaie, dar Ada Kaleh a dăinuit. Şi au venit comuniştii, care i-au pus dinamită la temelie şi au spulberat-o în câteva clipe, ca să lase loc hidrocentralei de la Porţile de Fier, să dea lumină ţării! Au promis ei, comuniştii, că o reinventează pe Ada Kaleh un pic mai încolo, pe Insula Şimian. Dar nu s-a înfăptuit nimic din promisiunea făcută atunci, în 1968. Pentru că nu s-au ajuns banii destinaţi restaurării. Şi au mai venit şi postdecembriştii, oamenii timpului nostru, care s-au bătut la fel, cu cărămida în pectorali, că, pentru bunul mers al turismului românesc, gata, mai nasc o dată Insula Ada Kaleh! Dar - cum altfel? - nu... sunt bani.

Raiul cu adresă… flotantă

Ada Kaleh sau Insula Cetăţii... De fapt, aşa cum arată izvoarele scrise, a avut cel puţin 16 denumiri. Chiar Herodot, vizitând-o, a avut pentru ea propria denumire: Cyraunis. Şi, de secole, istoria s-a scris temeinic, sacadat, pe insulă. Avem timp şi spaţiu să amintim doar crâmpeie din ea. Iancu de Hunedoara, ban al Severinului, ar fi fortificat cel dintâi insula. Apoi, ba turcii, ba austriecii, depinde cine câştiga în război, îşi puneau amprenta pe insulă. Două sute de ani mai târziu peste Iancu, atunci când erau ei stăpâni, austriecii au fortificat, vreme de 20 de ani, temeinic insula. Atât de temeinic că, înainte de a fi scufundată, fortul era încă, voiniceşte, înfipt în pământul insulei, că în toate catacombele cetăţii se putea locui, că în cazemate se întocmiseră locuinţe, că, din piatra şi cărămida cetăţii, se făcuseră alte case.

Insula a avut pe rând alţi stăpâni. Când turcii au recâştigat-o ultima dată, biserica catolică a fost înlocuită de moscheea turcească, preotul de muezim sau imam, covorul roşu, greu de 500 kg, lung de 15 metri şi lat de nouă, dar de la sultanul Abdul Hamid, a fost întins pentru rugăciune, femeile au lăsat podoabele şi au luat feregeaua, fesul roşu a apărut şi el în peisaj. Şi, peste toate, au început să crească, pe lângă smochinii şi măslinii din vechime, chiparoşi, trandafiri, iasomie, smirnă, curmali, migdali, rodii. Să miroasă, în ibricul învârtit la nisip, cafeaua aromată.

Să râdă în borcane cea mai bună dulceaţă de trandafiri făcută vreodată. Să susure narghileaua în spaţiul din locuinţe, destinat bărbaţilor. Să se înfoaie în recipiente mari rahatul turcesc, locumul. Să zvâcnească de cadâne înmătăsate având papuci cu fir de aur Strada Principală, Ezarzia. Şi câte şi mai câte... Condeierii vremurilor au scris şi au tot scris despre mirajul exotic al insulei. Apoi, după Primul Război Mondial, Insula Ada Kaleh a devenit, la dorinţa celor care locuiau pe insulă, teritoriu românesc. Oază de orientalism, bucată de Levant, rai lângă Orşova şi, ceva mai departe, Drobeta Turnu Severin...

Aşa se credea despre Ada Kaleh. Şi, conform spuselor localnicilor, dar mai ales conform unui documentar realizat de Sahia Film, în anul 1968, cu doar câteva luni înainte de scufundare, aici chiar s-a scris, discret şi cu prisosinţă, în acelaşi timp, o pagină din epopeea celor o mie şi una de nopţi... Şi, brusc, aici sfârşitul lumii a venit mai devreme decât în restul planetei. Aici viaţa nu mai pulsează, ca pe alte tărâmuri. Cele aproape 600 de suflete, cât avea Ada Kaleh la momentul scufundării, s-au pierdut prin lume. Insula era, ai zice, cât o palmă. Doar 1.750 de metri lungime şi 500 lăţime. Dar raiul a avut adresă stabilă aici.

Şimian, locul sinistrului

Pentru comunişti, insula Ada Kaleh era doar un loc uitat de lume, care bloca înfiinţarea hidrocentralei, una dintre cele mai înalte din Europa acelui timp. Turcii au implorat autorităţile, s-au rugat lui Alah, au cerut ajutorul sfântului lor de pe insulă, Miskin Baba. Dar nici Dumnezeu al nostru, nici Alah al lor nu s-au pus cu şefii comuniştilor şi n-au stat în calea progresului iniţiat de ei. Mai mulţi oameni de cultură au cerut strămutarea comorilor inegalabile ale insulei într-o altă locaţie.

S-a găsit soluţia: Insula Şimian, situată în vecinătate, unde apele învolburate nu ajung. Aşa că s-a hotărât ca tot ce se găsea pe insulă să fie mutat la Şimian: cetatea, copacii, cazematele, băcăniile, cimitirul, locuitorii. Nimeni nu a vrut să se mute la Şimian. Doar cazematele şi cetatea, care nu au avut gură să vorbească, au fost mutate. Covorul persan, cel mai mare din România, a fost strâns şi dus la Constanţa, spre păstrare.

Fabrica de ţigarete fine a sucombat şi ea. Halviţa, sugiucul, rahatul, braga nu mai sunt, desigur, produse. La Şimian s-a instalat, demult, sinistrul. Cele 26 milioane de lei, alocate de comunişti, s-au terminat de vreo 30 de ani. Alte fonduri n-au mai fost alocate apoi. Proiectul de reamenajare a exoticei Ada Kaleh, la Şimian, există şi azi, dar statul nu are bani de aruncat pe... prostii.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
1286

☐

Comentarii

☐

☐

1. ... -- (7-September-2010)Frumos articol stimata doamna, urmaresc cu mare interes evolutia acestei insule si chiar simt ca lucrurile vor incepe sa se miste.Am fost recent la Drobeta Turnu Severin, orasul a suferit un face-lift si inca unul reusit..:))Elevii liceului Tudor Vladimirescu au participat la igienizarea cimitirului, cinste lor si domnilor profesori.Cat despre investitii, vor veni cu timpul..Haideti sa nu ne pierdem speranta.Important e ca insula e acolo, si acolo va ramane, reprezentand ceva frumos si unic in acelasi timp..

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sărbătoarea cântecului patriotic şi a cântecului de cătănie

Cu un trecut remarcabil din punct de vedere istoric, comuna Râşca încearcă, prin organizarea festivalului „Cetină din Măgură“, să ne amintească tuturor importanţa valorilor naţionale, a trecutului în formarea unei comunităţi, dar şi a folclorului care menţine vie tradiţia unui neam.

Prima ediţie - prilej de mare bucurie pentru săteni

În sat agitaţie mare, copii, părinţi şi mai ales bunici, toţi îmbrăcaţi de sărbătoare, merg spre scena amplasată în faţa Căminului Cultural din satul Buda, acolo unde se zvoneşte a fi pregătită o mare sărbătoare. Festivalul cântecului patriotic şi de cătănie “Cetină din Măgură” a fost organizat la iniţiativa primăriei şi a Consiliului Local Râşca, cu ajutorul Consiliului Judeţean Suceava, a Asociaţiei Culturale „Voievod Petru Rareş“, dar şi a Ministerului Apărării Naţionale. Invitatul special al acestui festival a fost maestrul Grigore Leşe, cel care se află cu siguranţă în inimile tuturor localnicilor datorită cântecelor sale, unele dintre ele făcând adeseori referire la plaiurile moldoveneşti.

Păstrarea tradiţiilor

Ajungem lângă scenă, unde pregătirile erau în toi. Fiecare formaţie primea ultimele indicaţii, toată lumea trebuia să ştie care îi este locul. Se dă startul sărbătorii: membrii consiliului judeţean şi cei ai primăriei Râşca, împreună cu veteranii de război, au depus coroane de flori în memoria ostaşilor căzuţi pe câmpurile de luptă. Pe scenă au urcat formaţii din comunele învecinate, dar şi coruri ce au interpretat cântece cu specific patriotic. Mă uitam în jur; bătrânilor de lângă mine li s-au umplut ochii de lacrimi încă de la primele acorduri ale fanfarei care a deschis spectacolul. Mulţi dintre ei s-au regăsit în versurile cântecelor care ne îndeamnă pe noi, generaţiile actuale, să nu uităm de tradiţiile şi de istoria acestui neam greu încercat. Cum am putea, când datorită lor existăm astăzi?

Aspiraţii îndrăzneţe

Primarul comunei Râşca, domnul Rusu Neculai, ne mărturiseşte cu emoţie că a avut de mult în gând organizarea unui astfel de eveniment: „Ne dorim, prin realizarea acestui festival, să promovăm comuna noastră, vrem să facem din Râşca un centru cultural. De asemenea, ne dorim ca acest festival să devină unul la nivel naţional, poate chiar la nivel internaţional, de aceea căutam oameni care să simtă valoarea cântecului de cătănie şi care să îl poată promova. Acest eveniment este o sărbătoare de suflet dedicată ostaşilor care s-au jertfit pe Măgura pentru ţară.“ În finalul sărbătorii, care s-a dovedit a depăşi aşteptările, primarul comunei ne-a invitat pe toţi cei prezenţi să venim aici an de an pentru a fi martorii evoluţiei festivalului.

Larissa SOFRON

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
733

□

ˆ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

cheile-nerei-tot-mai-aproape-de-oameni_3...

Cheile Nerei, tot mai aproape de oameni > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCheile Nerei, tot mai aproape de oameni

CARAŞ-SEVERIN. Printre cele mai căutate locuri turistice din sud-vestul României, Rezervaţia Naturală Cheile Nerei –Beiuşniţa, din judeţul Caraş-Severin, ocupă un loc aparte. Are peisaje de vis, specii de plante şi animale pe care nu le găseşti în altă parte, precum şi locuri sălbatice de care eşti atras ca de o vrajă din care nu mai poţi scăpa.

Dacă ajungi să le vezi şi să le străbaţi cu pasul, te poţi considera un om fericit. Imaginile întâlnite aici vor rămâne în sufletul tău ca prima iubire întâlnită în viaţă. Dar despre aceste minunăţii iubitorii muntelui pot afla mai multe de la noul Centru de informare şi promovare a turismului Parcul naţional Cheile Nerei - Beiuşniţa, deschis de curând în localitatea Sasca Română.

În cadrul Centrului respectiv pot fi găsite informaţii despre potenţialul natural şi antropic şi infrastructura existentă în arealul acestui parc natural. Desigur că investiţia din localitatea cărăşană este doar un început pentru scoaterea din anonimat a lumii rurale din această zonă a ţării. Dar, prin dragoste şi pasiune, oamenii care se ocupă de acest centru pot promova în lume o zonă turistică deosebită despre care, din păcate, se cunosc prea puţine amănunte.

(Florin Petrini)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
684
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

chinchila-isi-muta-casa-in-moldova_l1184...

Chinchilla îşi „mută“ casa în Moldova > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulChinchilla îşi „mută“ casa în Moldova

Până în 1990, în toate judeţele Moldovei existau ferme de creştere a animalelor pentru blană. Acestea – ca atâtea altele – au dispărut. Iată însă că unii întreprinzători încearcă să reînvie această ocupaţie aducătoare de venituri consistente. Unul dintre aceştia este domnul Alexandru Ciapek din comuna nemţeană Făurei. La sugestia fiului său aflat în Italia, domnul Ciapek s-a documentat în ceea ce priveşte creşterea chinchillei.

De la 15 la 100 de exemplare

„În urmă cu trei ani, îşi aminteşte dumnealui, am aflat că în judeţul Timiş există o fermă specializată în creşterea acestui animal cu blană deosebit de preţioasă. M-am documentat pe internet şi din cărţi de specialitate, am vizitat şi ferma şi m-am hotărât să mă apuc de treabă.“ Prima investiţie a fost făcută într-o clădire. La început s-au montat într-o cameră cuştile confecţionate din plasă de sârmă galvanizată ce au adăpostit 12 femele şi trei masculi, adică efectivul standard pentru început. „Acum, spune domnul Ciapek, efectivul depăşeşte 70 de animale. Când vom avea peste 100 de capete vom începe livrarea.“

Un animal puţin pretenţios

Aflăm că micuţele animale originare din America de Sud, rozătoare între „iepure şi veveriţe“, sunt crescute pentru blană, dar şi pentru carnea deosebit de apreciată de marile restaurante din Occident. Chinchilla este un animal puţin pretenţios şi se creşte uşor dacă se respectă anumite condiţii: o curăţenie perfectă, aerisirea încăperii de 3-4 ori pe zi şi o temperatură între 6-21°C. Nu suportă prezenţa altor animale şi, atenţie, roade tot. Chinchilla se hrăneşte cu concentrate, masă verde şi suculente, dar domnul Ciapek aduce din Ungaria prin intermediul firmei din Timiş hrană specială şi tot de acolo nisipul de cuarţ, absolut necesar pentru „baia“ micuţelor animale.

Investiţia se recuperează în doi ani

Când ating la maturitate greutatea de 600 grame, în circa 7 luni de la naştere, animalele sunt livrate vii firmei din Timiş. Potrivit domnului Ciapek, până va începe să livreze, cheltuielile se vor ridica la zece mii de euro, dar speră ca în doi ani, cel mult, să amortizeze investiţia. Cum numărul celor care investesc în creşterea animalelor pentru blană este tot mai mare în judeţ – crescătorii de chinchilla sunt în număr de 12 – acesta intenţionează să înfiinţeze o asociaţie care să apere interesele crescătorilor şi care să le faciliteze accesarea fondurilor europene.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
2557

Comentarii

☐
☐

1. Granulator furaje -- (1-July-2011)Daca v-ati saturat de pierderile de furaje si doriti eficientizarea costurilor dar si o hrana mai buna pentru animale o solutie buna este : GRANULATORUL Specialistii recomanda hrana gran., ideala pentru nutritia zilnica si permite dozarea aportului necesar de vitamine si minerale iar uneori medicamente, Transport gratuit la destinatia clientului.Granulatorul permite ,prin schimbarea matritelor (de 1.5mm, 2mm,3mm,5mm,7mm), producerea de hrana pentru diferite categorii de animale. 0745398219 Zaharia Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

chinezii-interesati-de-irigatiile-din-ro...

Chinezii, interesaţi de irigaţiile din România

Ministrul agriculturii, Valeriu Tabără, anticipează că guvernul chinez ar putea fi partener în două dintre proiectele pariuri ale mandatului său: canalul Dunăre-Bucureşti şi canalul Siret-Bărăgan. În cadrul Conferinţei „Irigatul şi piaţa – componente fundamentale ale progresului agriculturii”, organizată la Brăila de Asociaţia Producătorilor Agricoli şi Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă, ministrul agriculturii Valeriu Tabără a declarat că vizează un parteneriat public-privat pentru cele două obiective de interes strategic pentru România: canalul Dunăre-Bucureşti şi Canalul Siret-Bărăgan.

„Eu am impresia că într-o astfel de problemă, inclusiv guvernul chinez şi oameni de afaceri din China ar putea să vină. Canalul Siret-Bărăgan reprezintă unul dintre cei mai importanţi factori care ar putea să influenţeze zona de producţie agricolă din estul ţării. Aceasta poate determina o reducere cu până la 70% a costurilor apei, precum şi o diminuare semnificativă a costurilor pentru energie. Mă interesează extrem de mult acest proiect pentru că de aici putem duce sistemul de irigaţii la peste 500.000 ha. Dar preocuparea noastră în acest moment vizează un pachet de măsuri privind relaţia cu agromediul, pentru a duce problema irigaţiilor pe zona schimbărilor climatice“, a precizat Valeriu Tabără. În acelaşi context, ministrul agriculturii a vorbit fermierilor despre negocierile cu reprezentanţii Ministerului Economiei vizând costul energiei electrice şi modul de furnizare acesteia, precum şi despre componenta de irigaţii a Măsurii 125, pentru care vor fi alocate peste 80 milioane de euro.

„Bătălia mare în perioada imediat următoare este să găsim acele forme şi acele măsuri care să ne poată ajuta să susţinem irigaţiile, mai ales că ele au anumite particularităţi legate de costul energiei, de locul unde este sursa de apă, precum şi de funcţionalitatea sistemului“ – Valeriu Tabără.

Invitaţi de marcă

Printre participanţii la conferinţa APA de la Brăila, ale cărei lucrări au fost mediate de vicepreşedintele Marcel Cucu, s-au numărat şi doi dintre specialiştii de anvergură ai agriculturii autohtone, academi-cianul Cristian Hera şi ing. Lucian Buzdugan, director general al SC TCE 3 Brazi, care au subliniat faptul că apa este un element esenţial în valorificarea potenţialului de fertilitate pe care îl au pământurile româneşti.

Ce vor fermierii?

Profitând de prezenţa la eveniment a ministrului Valeriu Tabără, participanţii la conferinţă au lansat o serie de propuneri. Iată câteva dintre acestea:

- Legumicultorii solicită subven-ţionarea apei la irigat şi clarificarea situaţiei folosirii forţei de muncă sezoniere. Ei au temerea că odată cu noul cod al muncii o să se trezească cu toţii cu dosare penale.
- Tariful apei de irigat la treapta a IV-a este mult mai mare decât la treapta I. Fermierii defavorizaţi doresc egalizarea tarifelor întrucât înfiinţarea culturilor s-a făcut cu aceleaşi costuri.

Camelia MOISE
LUMEA SATULUI NR.6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
905
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

chinurile-refacerii-zootehniei_1181.html

Chinurile refacerii zootehniei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulChinurile refacerii zootehniei

- Însemnări de la ferma europeană din Conţeşti, judeţul Teleorman

Şansa zootehniei româneşti de a se alinia normelor europene stă în modernizarea fermelor autohtone şi în ameliorarea efectivelor de animale. Deşi drumul către împlinirea acestui deziderat este unul anevoios şi cere imperios organizare şi investiţii, lucrurile încep să intre pe făgaşul firesc. Dovadă sunt şi eforturile fermierilor români de a se adapta noilor reguli de funcţionare a unităţilor de tip occidental.

Unul dintre fermierii care au înţeles acest lucru este şi domnul Victor Chivu. El a fost conştient de necesitatea implementării normelor europene, lucru care l-a ajutat să pună bazele şi să consolideze o afacere de succes, care în timp i-a garantat un loc printre cei mai mari producători de lapte din România. Astăzi, domnia sa deţine, în judeţul Teleorman, comuna Conţeşti, unele dintre puţinele ferme din România care pot intra în competiţia economică cu unităţile occidentale.

Opţiunea pentru modelul agricol integrat

În 2005, dl Chivu avea să înceapă construcţia primei ferme de vaci pentru lapte, deşi debutul în agricultură şi-l făcuse în urmă cu şapte ani, când avea să pună piatra de temelie a unei afaceri familiale prin construirea unei ferme vegetale.

Extinderea a ceea ce părea iniţial un proiect de o amploare restrânsă a devenit în timp iminentă. În prezent, Victor Chivu are în proprietate cinci ferme, în cadrul cărora intră şi o suprafaţă de 2.000 ha teren arabil, în regim de arendă. Una dintre cele cinci ferme este profilată pe producţia vegetală. Astfel, 80-85% din necesarul de furaje al unităţilor zootehnice este acoperit de producţia proprie, restul de furaje fiind achiziţionat de la diverse fabrici. Trei dintre ferme sunt concepute atât pentru creşterea animalelor, cât şi pentru cultivarea culturilor vegetale, doar o singură fermă din grupul celor cinci având ca principală activitate exploatarea vacilor pentru lapte.

La momentul actual, în unităţile zootehnice ale domnului Chivu sunt crescute 650 de vaci ajunse la maturitate, la care se adaugă încă 600 de capete de juninci şi tineri masculi din rasele Holstein Friza şi Montbelliarde. Despre valoarea animalelor sale domnul Chivu afirmă că, din punct de vedere genetic şi productiv, se ridică la nivelul celor din Uniunea Europeană, asta şi pentru că o mare parte dintre ele sunt aduse din import. Cât despre reproducţia în fermele sale, este de menţionat că are la bază material seminal de calitate, cel mai adesea adus de dincolo de graniţele ţării, iar procesele genetice sunt riguros desfăşurate.

Cantitatea de lapte obţinută în ferme i-a asigurat unul dintre locurile fruntaşe în topul celor mai mari producători de lapte din România. Producţia este impresionantă şi indică randamentul productiv superior al raselor de vaci din cadrul fermelor. Numai într-o singură zi cantitatea totală de lapte obţinută este de 10.000 de litri.

În ceea ce priveşte desfacerea produselor, societatea este implicată într-un parteneriat cu compania Danone. În contractul încheiat între cele două părţi se stipulează ca întreaga cantitate de lapte să fie livrată către această sursă. Deşi având o amploare mai mică decât creşterea vacilor pentru lapte, în cele patru ferme sunt crescuţi şi tăuraşi pentru carne, a căror producţie este livrată către abatoarele autohtone Europig Şercaia.

În contextul economic actual, fermierii nu au decât două opţiuni: să vândă marfa la preţurile oferite de procesatori sau să renunţe la valorificarea ei. Potrivit domniei sale, relaţiile dintre procesatori şi fermierii autohtoni este una conjuncturală, care suferă adesea distorsiuni din cauza elementului economic, şi anume preţul mic de achiziţie a litrului de lapte.

Aceleaşi probleme, enunţuri diferite

Problemele pe care societatea le întâmpină în privinţa valorificării producţiei sunt aceleaşi cu care se confruntă aproape fiecare fermier din ţară. Împărtăşind opinia unanimă a celorlalţi crescători de animale, domnul Chivu este de părere că piaţa de desfacere a produselor animaliere în ţara noastră este încă limitată, iar puterea de influenţă a marilor concerne de procesare a dus la împărţirea zonelor de colectare şi la impunerea unor preţuri standard de achiziţie a laptelui.

Respectarea tiparelor europene, un deziderat împlinit

Un aspect notabil al gestionării unei ferme care să fie sustenabilă pe piaţă este şi cel al îndeplinirii unor condiţii calitative superioare. Din acest punct de vedere, fermele domnului Victor Chivu pot concura cu succes unităţile occidentale al căror model se cere implementat în ţara noastră. Unităţile autohtone care se aliniază cerinţelor impuse de Uniunea Europeană nu sunt foarte multe, dar spiritul antreprenorial de care au dat dovadă managerii societăţii au făcut ca în prezent întreaga producţie de lapte obţinută în fermele sale să se supună rigurozităţii normelor europene.

Această realizare notabilă a impus însă eforturi financiare pe măsură. Concretizarea şi extinderea unui proiect ale cărui obiective sunt construirea şi popularea unei ferme de tip zootehnic presupun suportarea costurilor de construire a unităţii propriu-zise şi a anexelor aferente. Popularea cu animale cu o valoare genetică mare, precum şi asigurarea tuturor condiţiilor necesare lanţului productiv impun, de asemenea, o serie de cheltuieli importante.

Investiţiile făcute cu bani proprii, cu fonduri europene, dar şi cu credite bancare

Pe lângă folosirea resurselor financiare proprii, deloc restrânse, domnul Chivu a accesat şi fondurile structurale. Investiţiile făcute, cum s-ar spune, din buzunarul propriu se ridică la aproape două milioane de euro şi au vizat în principal construirea spaţiilor zootehnice şi a depozitelor pentru furaje. De la înfiinţarea fermelor şi până în prezent, a beneficiat de sprijin financiar prin intermediul a două Programe Sapard, a căror valoare se ridică la două milioane de euro. Banii obţinuţi din această sursă au fost folosiţi pentru a utila unităţile cu echipamente moderne.

Unul dintre exemplele edificatoare, dar nu singulare, în acest sens este şi construirea unei săli de muls dotate cu o instalaţie de muls tip DE LAVAL cu 28 de posturi. Achiziţia de animale valoroase din punct de vedere genetic şi productiv a fost următorul pas făcut de managerii societăţii. 170 de capete dintre cele crescute la momentul actual în ferme au fost achiziţionate din resursele materiale proprii, efective ce au fost importate din Danemarca.

Alte animale au putut fi achiziţionate ca urmare a solicitării creditelor bancare a căror valoare totală se ridică la nici mai mult nici mai puţin de 700.000 de euro.

În momentul de faţă, pentru extinderea afacerii a fost depus un proiect Sapard de 2 milioane de euro. Banii care vor fi obţinuţi din fondurile structurale vor fi destinaţi completării efectivelor de animale; suma preconizată pentru această destinaţie este 600.000 de mii de euro, restul banilor fiind folosiţi pentru extinderea şi modernizarea construcţiilor zootehnice.

Rezultatul pe care managerii fermelor îl aşteaptă ca urmare a investiţiilor mari făcute este unul menit să creeze unităţilor o imagine pur europeană. Credinţa oamenilor de aici este că, în cel mult un an, din punctul de vedere al tehnologiei folosite, fermele vor îndeplini toate condiţiile impuse de Uniunea Europeană, atât din punctul de vedere al mediului, al bunăstării animalelor cât şi al igienei laptelui.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
889

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Chiojdeanca, satul cu doi preşedinţi ai Academiei Române

La poalele dealurilor de răsărit ale Prahovei, la limita cu judeţul Buzău, înconjurată de întinse păduri de fag şi de stejar, se află comuna Chiojdeanca. Imediat ce păşeşti în arealul acesteia, faci cunoştinţă cu felurite locuri cu nume sugestive: Cetăţuia, Tutula, Piscul ursului, Rudari. Fiecare aminteşte de momente de referinţă din viaţa celor trei sate ce compun comuna Chiojdeanca. Legenda spune că satul Trenu, cel mai de sus, ar fi fost întemeiat de o tânără hangiţă, venită aici să-şi întemeieze o familie.

Ce este azi Chiojdeanca? O aşezare liniştită de munte, cu oameni prietenoşi şi iscusiţi gospodari, mândri de trecut şi de prezent. Este de ajuns să arătăm că mulţi fii ai satului au ajuns în înalte funcţii ale ţării. Între aceştia, Andrei Rădulescu, preşedinte al Academiei Române între anii 1946-1948, al cărui nume îl poartă şcoala de centru, dar şi Eugen Simion, care a ocupat funcţia de preşedinte al aceleiaşi instituţii între anii 1998-2006. Localitatea se mândreşte şi cu vechi monumente de arhitectură, precum biserica din lemn, ridicată pe la 1780, şi biserica de centru, de prin 1897.

Tinerii săteni, alpinişti utilitari la oraş

În comuna de azi, cu o populaţie de 1.717 locuitori şi cu peste 3.300 ha de teren agricol, există două şcoli moderne, cu 25 de cadre didactice, cu sute de elevi, dar şi trei grădiniţe şi trei biblioteci publice bine înzestrate, dovezi ale dragostei de carte a sătenilor. „La Chiojdeanca, spune primarul Ion Vasile Cristea (foto), sărăcia este un fenomen, dar dragostea oamenilor comunei pentru carte învinge. Asta chiar dacă numeroşi tineri săteni au luat calea emigraţiei voluntare prin diferite ţări ale Europei, îndeosebi Spania, Italia. Alţii migrează la oraşe în căutarea unor locuri de muncă, chiar şi mai grele, de exemplu în construcţii civile şi industriale. Aşa s-a ajuns ca mulţi dintre aceştia să înveţe şi să practice cu bine alpinismul... utilitar.“

Aflăm apoi că puţinii rămaşi în sat îşi lucrează, împreună cu părinţii ori bunicii, postaţele de teren aflate între păduri şi păşuni sau cresc felurite animale – vaci, oi, cai, dar şi sute şi sute de capre. Acum, la începutul verii, privim îndelung la dealurile înverzite, cu o mulţime de livezi de măr şi prun, încărcate de rod, dar şi mulţimea de nuci, pomi care se văd cam peste tot. Nu numai în satul... Nucet. Dealurile acestea dau şi o imagine binecuvântată a celor trei sate liniştite de deal; acolo unde şcoala este la mare preţ, iar infracţionalitatea, doar un simplu cuvânt!

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
1584

1. mihaila -- (12-July-2012)Asa este oameni din Com.Chiojdeanca erau caracterizati de ,,bun simt" si cei 7 ani de acasa, insa cu regret o spun ca, datorita celor noi veniti din alte locuri calitatea oamenilor din Com.Chiojdeanca s-a schimbat.Din pacate cei buni, de calitate au plecat de aici spre alte locuri, spre evolutie, in sat a ramas cei mai ,,neajutorati" iar locul celor plecati a fost luat de oameni de calitate indoielnica ejectati de alte comune si sate din imprejurimi.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cinci femei pentru bunăstarea satului românesc > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCinci femei pentru bunăstarea satului românesc

Deşi ar fi trebuit să o facem mai des, am ales această lună specială pentru a vă prezenta câteva femei din lumea satului cu gândurile, realizările şi grijile lor permanente.

Este vorba despre câteva primăriţe de comună, femei deosebite, animate de năzuinţa de a-şi vedea sătenii trăind în condiţii mai bune.

Se spune că în spatele oricărui bărbat de succes stă o femeie, dar nimeni nu a aflat încă cine se ascunde în umbra unei femei puternice. E curios cum pot aceste femei să ducă pe umerii lor problemele unei comunităţi fără să le neglijeze pe cele ale familiei. Oricum, o fac şi nu de puţine ori cu sacrificii pe care noi, cei mulţi, nu le judecăm şi cu o anumită omenie specifică femeii.

În rândurile ce urmează vom încerca să descriem structura lor umană, nu neapărat în ideea de a reabilita şi calităţile manageriale ale femeilor, cât pentru a le aşeza pe locul ce li se cuvine pe scara valorii sociale şi profesionale.

Năzuinţa de a dobândi rang european

• Veronica Ioniţă, comuna Gorgota, judeţul Prahova

Aşezată în partea de sud a judeţului, comuna Gorgota este înconjurată de păduri şi râuri. Aşadar, un loc mirific, cu cinci sate, în care locuiesc 5.499 de oameni, din care majoritatea lucrează în construcţii.

Primăriţa a reuşit în cei patru ani de când cârmuieşte comuna să o facă să arate şi mai frumos, asfaltând drumurile comunale, modernizând iluminatul public şi reabilitând grădiniţele, şcolile, căminele culturale, dispensarele. Urmează investiţiile mari, cum sunt alimentarea cu apă şi canalizarea. Ele vor demara cât de curând pentru că proiectele PNDR au fost declarate eligibile.

Având în vedere că este şi membru în Comitetul Regiunilor de la Bruxelles şi raportor pe tema: „Soluţii de interoperabilitate pentru administraţiile publice europene“, încearcă să determine cât mai mulţi primari să acceseze proiecte pentru a folosi banii care ni se cuvin. „Îmi place tot ceea ce fac. Nu există satisfacţie mai mare decât să vezi un om că nu mai merge prin noroi şi că dă drumul la robinet şi are apă.“

Dor de fiii satului

• Lenuţa Bulbur, Crăciunelu de Jos, judeţul Alba

Lucrează în administraţia publică locală din 1979 şi este primar al comunei Crăciunelu de Jos din anul 2000. Aşadar, acum se află la al treilea mandat.

De când este primăriţă, doamna Bulbur a reuşit introducerea apei potabile şi a gazului metan, reabilitarea şcolilor, a primăriei şi a căminului cultural. În prezent, a depus un proiect integrat pe Măsura 322, care vizează realizarea canalizării cu staţii de epurare, reabilitări de drumuri, dotarea căminului cultural şi înfiinţarea unui teren de sport în incinta şcolii generale.

„Absorbţia fondurilor europene a fost mereu în atenţia mea, pentru că banii de care dispunem la nivelul comunei nu vor fi niciodată de ajuns pentru realizarea lucrărilor mari pe care ni le-am propus.“

Din cei 2.100 de locuitori ai comunei, puţini sunt cei care nu muncesc. Unii sunt angajaţi la făbricuţa de cherestea din comună, alţii în oraşul Blaj, aflat în apropiere. Viţa-de-vie şi cultura mare sunt îndeletnicirile de bază ale agricultorilor din zonă.

Pentru că în acest an se împlinesc 680 ani de la prima atestare a comunei Crăciunelu de Jos, doamna primar s-a gândit să organizeze în luna septembrie sărbătoarea „Fiii satului“, manifestare menită să-i reunească aici atât pe localnici, cât şi pe cei plecaţi din ţară.

Deviza ei: răbdare, chibzuinţă şi perseverenţă

- Nuţi Roşu, comuna Făcăieni, judeţul Ialomiţa

Aflată la al doilea mandat de primar, doamna Roşu veghează peste o comună cu 6.200 de locuitori. Cea mai mare realizare a sa este alimentarea cu apă. Iluminatul public, o bază sportivă, o piaţă comunală, reabilitarea şcolilor şi a grădiniţelor sunt alte câteva motive pentru care doamna primar priveşte cu mândrie în urmă. Urmează asfaltarea unui drum de interes judeţean şi refacerea unui cămin cultural.

Pentru că peste 200 de familii sunt plecate la muncă în străinătate primăriţa se gândeşte cum să atragă oamenii înapoi spre casă.

Doamna primar vorbeşte şi de rolul familiei, fără de care nu ar fi putut să facă faţă unor asemenea provocări, dar şi de calităţile care au contribuit şi pe care numai o femeie le are: răbdare, chibzuinţă şi perseverenţă.

Primar pentru... veşnicie

- Veronica Donţu, comuna Tamaşi, judeţul Bacău

Comuna Tamaşi are în componenţă trei sate în care locuiesc 3.500 de oameni. Comuna este echilibrată ca înzestrare. Păduri, ape şi câmpii, toate se regăsesc aici. Dar cu toate acestea, oamenii sunt destul de săraci. De aceea doamna primar, aflată tot la al doilea mandat, a ţinut ca aceştia să beneficieze măcar de condiţii decente de trai, dacă altele nu pot fi asigurate. S-a zbătut pentru alimentarea cu apă, construirea unei noi şcoli, reabilitarea celor vechi şi pentru asfaltarea drumurilor.

Fire bătăioasă, doamna primar consideră că şi-a găsit vocaţia şi ar practica această meserie până la sfârşitul vieţii. Îi plac oamenii, se dedică total activităţii în folosul lor şi se regăseşte în tot ceea ce face. Consideră că principalul ei atu, ca femeie, este că spune lucrurilor pe nume şi ştie ce vrea să obţină.

O continuitate benefică

- Stanca Coman, comuna Vădeni, judeţul Brăila

Comuna Vădeni este aşezată între oraşele Brăila şi Galaţi. Are trei sate componente şi 4.922 de locuitori. Marea satisfacţie a primăriţei este că majoritatea oamenilor lucrează. Şansa lor este că, pe lângă apropierea de două oraşe mari, în comună îşi mai desfăşoară activitatea 130 de societăţi comerciale. Mulţi dintre ei sunt crescători de animale din tată-n fiu.

Primăriţa, aflată la al doilea mandat, a pus la punct infrastructura, iluminatul public, precum şi alimentarea cu apă şi gaze. A reuşit să reabiliteze două şcoli generale, cu ajutorul unui proiect derulat prin Banca Mondială, a construit o şcoală nouă în satul Pietroiu şi un parc de distracţii în Vădeni. În aceşti ani a dat în folosinţă 280 locuri de casă pentru tinerii căsătoriţi.

Ca femeie într-o asemenea funcţie nu i se pare greu pentru că a mai fost primar şi înainte de ’89. „Când oamenii intră pe poarta primăriei îi aştept cu dragă inimă. Nu a existat nimeni să-mi treacă pragul fără să-i rezolv problemele, indiferent că sunt de natură familială sau socială.“

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
900

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cine are interesul să desfiinţeze AGENŢIA DOMENIILOR STATULUI?

S-a discutat şi se discută mult despre utilitatea Agenţiei Domeniilor Statului. Foarte multe opinii sunt pentru desfiinţarea acesteia. Opiniile vin în mare parte din partea celor care au participat la procesul de privatizare a societăţilor comerciale din agricultură şi a celor care văd în patrimoniul funciar al Agenţiei Domeniilor Statului un bun de valoare mare care, sub o formă sau alta, trebuie însuşit (a se vedea presiunile şi acţiunile ilegale de acaparare a patrimoniului funciar public aflat în administrarea unităţilor de cercetare şi de învăţământ).

Sunt alte voci care afirmă că această Agenţie trebuie să rămână să gestioneze nu numai fondul funciar proprietate publică şi privată a statului, dar să primească şi atribuţii noi.

În România, domeniile statului au reprezentat o experienţă acumulată timp de un secol şi jumătate.

Reglementări cu privire la situaţia terenurilor domeniilor statului în cele două principate româneşti au fost elaborate încă din anul 1830.

În anul 1909, domeniile statului român, excluzând Domeniul Coroanei, ministerele şi alte autorităţi, aveau o suprafaţă de circa 239.000 ha cultivabile, din care 93% erau exploatate în sistem de arendare.

Până la al Doilea Război Mondial, statul român întregit deţinea 420.000 ha de teren agricol, la care se adaugă 300.000 ha de teren inundabil, transformat ulterior în teren arabil prin lucrări ample de îndiguire.

Avem o experienţă de 150 ani

Este de precizat că şi în alte ţări europene membre şi nemembre ale Uniunii Europene există instituţii cu atribuţii similare cu ale Agenţiei Domeniilor Statului. Asemenea instituţii funcţionează în Spania, Germania, Franţa, Polonia, Ungaria, Finlanda, Croaţia, Slovenia.

Terenurile domeniilor statului din România au fost întotdeauna gestionate de stat, ele fiind organizate în structuri specifice.

O nouă instituţie

Agenţia nu trebuie desfiinţată, ea trebuie reorganizată astfel încât să nu fie o instituţie moartă, imobilă, ci una activă în sistemul agricol românesc şi în cel de dezvoltare rurală. Viitoarei structuri trebuie să-i crească eficacitatea, astfel încât să aducă venituri la buget şi să reprezinte o bază sigură în asigurarea securităţii alimentare a României.

În cadrul reorganizării instituţionale, Agenţia Domeniilor Statului ar trebui unită cu Agenţia de Dezvoltare Rurală şi Pescuit, în această structură trebuind să intre sectoarele de dezvoltare rurală din direcţiile agricole şi dezvoltare rurală. Aceasta ar fi Agenţia Domeniilor Statului a României care în activităţile sale se poate autofinanţa şi poate finanţa.

În viitorul statut al Agenţiei de Dezvoltare Rurală a României trebuie prevăzute şi relaţiile dintre agenţie şi administraţiile locale la nivel de comună, oraş şi municipiu. Acestor entităţi agenţia trebuie să le distribuie o parte din redevenţa încasată din concesionare şi vânzări de terenuri agricole.

Prof. univ. dr. Valeriu TABĂRĂ
Preşedintele Comisiei pentru Agricultură, Silvicultură şi Industrie Alimentară - Camera Deputaţilor

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
730

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

cine-atenteaza-la-biosecuritatea-romanie...

Cine atentează la biosecuritatea României? > REVISTA LUMEA SATULUI

Cine atentează la biosecuritatea României?

Cu riscul ca ieşirea mea publică să producă unele „perturbări“, mărturisesc că suspiciunile se îndreaptă spre înalţi funcţionari de la Ministerul Mediului. În mod conştient sau nu, prin faptele lor, aceştia contribuie direct la obstrucţionarea progresului tehnic şi tehnologic în agricultură. Această acuzaţie vine din partea unui om de ştiinţă care, de aproape 20 de ani, se zbate să facă cunoscute şi să introducă în agricultura românească marile realizări ale ştiinţei biotehnologice. De la o vreme încoace, îmi este dat să mă înfrunt direct şi adeseori penibil cu nişte demnitari care sfidează nu numai ştiinţa genetică, dar şi hotărârile instituţiilor fundamentale ale statului român.

În cazul de faţă mă voi opri doar la obstrucţionarea înfiinţării şi funcţionării Comisiei pentru securitate biologică, singurul organism abilitat să evalueze riscurile şi să emită aviz ştiinţific pentru introducerea în cultură sau în consum a unui organism modificat genetic. Legea care reglementează această problemă a apărut încă din 2009, dar ea nu poate fi aplicată atât timp cât această comisie nu este organizată şi nu funcţionează.

De la apariţia acestei legi, organizaţiile profesionale ale fermierilor din România au solicitat în repetate rânduri crearea cadrului organizatoric pentru aprobarea introducerii în cultură cel puţin a hibrizilor aprobaţi la nivelul Comisiei Europene. Reprezentanţii Ministerului Mediului au lipsit de la toate aceste dezbateri, ei preferând să se consulte şi să încurajeze nişte ONG care au în componenţă elemente ce se „împăunează“ cu calitatea de a fi nişte diletanţi, ca să nu spun mai mult.

Blocaje care îndeamnă la reflecţie

Pentru organizarea şi funcţionarea Comisiei pentru Securitate Biologică (CSB), după publicarea legii în Monitorul Oficial, Ministerul Mediului trebuia să se adreseze celor trei Academii (Academia Română, ASAS şi Academia de Ştiinţe Medicale) şi unor Universităţii şi Institute de Cercetare - Dezvoltare care au persoane competente în domeniile reglementate, solicitând desemnarea specialiştilor conform prevederilor actului normativ. După primirea propunerilor transmise de către conducătorii instituţiilor menţionate la art. 11. alin.7, lit. d, MMP, autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului ar fi trebuit să aprobe printr-un ordin componenţa comisiei pentru securitate biologică.

Un „mediu“ neprietenos

Ce a făcut însă Ministerul Mediului şi Pădurilor? În încercarea de a controla componenţa CSB, aşa cum a procedat şi fostul ministru Attila Korodi, care avea „sarcina“ să blocheze cultivarea porumbului MON810 în România, în loc să solicite numirea unor membri de către instituţiile menţionate în lege, a cerut aproape tuturor instituţiilor de cercetare din România să facă propuneri.

Şi, sunt sigură, a întocmit, la recomandarea diferitelor ONG, şi o „listă neagră“ a persoanelor care nu ar trebui să ajungă în această comisie. Printre acestea, şi cei câţiva specialişti din ţara noastră de certă notorietate în domeniul evaluării riscurilor ce vizează produsele biotehnologiei moderne. Ei au dobândit această calitate mai întâi prin lucrări ştiinţifice proprii, dar şi prin specializări sau în cadrul unor cursuri internaţionale organizate de UE, FAO, UNEP. Cursuri la care au participat în intervalul 2000-2006, tocmai la propunerea Ministerului Mediului. Constat faptul că cel puţin unii dintre consilierii actualului ministru încalcă legislaţia din acest domeniu. Se doreşte o Comisie care să răspundă la comanda politică. Adică la comanda unor demnitari care, începând cu anul 2008, îşi făceau documentarea sau primeau instrucţiuni de la unele cancelarii aflate dincolo de graniţele ţării.

Korodi şi Borbély – un tandem contestat

În anul 2008, domnul Korodi afirma în Parlamentul European că România nu va cultiva porumbul MON810, fiindcă CSB va da un aviz negativ. Or, la data intervenţiei domnului Korodi în Parlamentul European, CSB nici nu era constituită. Ştia însă domnul ministru că unii dintre consilierii dânsului „lucrează“ în acest sens...

Precizez, de asemenea, că pentru invocarea clauzei de salvgardare este nevoie de dovezi ştiinţifice solide, pe care niciun stat membru care a încercat această stratagemă (Austria, Ungaria, Grecia, Franţa) nu a avut cum să le obţină. Pur şi simplu, pentru că nu există. Autoritatea Europeană pentru Siguranţa Alimentelor (EFSA) a respins de fiecare dată aşa-zisele „date ştiinţifice noi sau suplimentare“ pe baza cărora, din raţiuni politice, diferite state membre au interzis cultivarea singurei plante modificate genetic a cărei introducere în culturi comerciale era aprobată la vremea respectivă în Uniunea Europeană.

O politică în dispreţul fermierilor

Conducerea Ministerului Mediului face o politică în dispreţul fermierilor din România, încercând să le blocheze accesul la noile tehnologii, unele dintre ele mult mai profitabile decât cele convenţionale. Asociaţiile de fermieri au transmis ministrului Borbély rugămintea de a aplica legislaţia în vigoare. Cu alte cuvinte, atunci când opinia ştiinţifică este pozitivă, când introducerea în cultură în scop comercial a unor plante transgenice nu afectează mediul şi sănătatea consumatorilor, iar interesul economic este major, să nu fie blocat accesul agricultorilor la noile tehnologii. Mai ales acum, când criza economică face ravagii în agricultura României.

La întâlnirea cu ministrul Borbély, la care am participat în calitate de reprezentant al Comisiei Ştiinţifice de Biotehnologie din Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, fermierii au demonstrat impactul pozitiv pe care-l are asupra mediului cultivarea plantelor tolerante la glifosat (principiu activ erbicid folosit de peste 40 de ani), impact determinat de reducerea numărului de tratamente cu erbicide de la şase la două, a consumului de combustibil şi, implicit, a emisiei de CO2 în atmosferă. Tentativele de blocare a introducerii rezultatelor progresului ştiinţific în agricultura României sunt numeroase (vezi şi iniţiativa legislativă a doamnei parlamentar Varga, pe care o consider o gafă monumentală, făcută la „comandă politică“).

Date care acuză reaua credinţă

Se invocă frecvent siguranţa consumatorilor români. Dar UE importă anual aproape 40 milioane tone de boabe şi şroturi de soia. De unde? Din ţări care cultivă aproape exclusiv soia transgenică! Să lăsăm fermierii să decidă în privinţa oportunităţii aplicării unei tehnologii pentru care o instituţie independentă şi de maximă competenţă, cum este Autoritatea Europeană pentru Siguranţa Alimentară, a emis o opinie ştiinţifică pozitivă. În aceste condiţii mă întreb ce face Guvernul României în privinţa adoptării noilor tehnologii agricole, mai ales în această perioadă de criză? Are România o politică în domeniul biotehnologiilor agricole? Cum servesc europarlamentarii interesele României în acest domeniu?

Prof. univ. dr. Elena Marcela Badea

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
716

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cine manipulează economia mondială

Privind lumea ca lume şi nu odată rătăcit printre oameni iau seama la mersul vremurilor şi înţeleg că, în pofida convingerilor generale, istoria s-a cam înţepenit.

Socialismul de care ne credeam eliberaţi stăruie încă precum o pecingine, chiar mai abitir acolo unde nu te-ai aştepta.

Instrumentul lui de influenţă – banii.

Aşa se face că declanşarea crizei mondiale prin care continuăm să ne preumblăm nu este în fapt decât rezultanta acţiunilor concentrate ale marilor instituţii financiare mondiale.

Între acestea Banca Centrală Americană dă, se înţelege şi de ce, tonul.

Deţinătoare a unor rezerve incontestabile, asemeni comisarilor sovietici de odinioară, manipulează economia fixând preţul banilor, în acest fel asumându-şi rolul de unic controlor al preţurilor.

Cu câţiva ani în urmă acest control se producea pe termen scurt, mai ales în momentele dificile.

Odată cu explozia crizei mondiale, controlul s-a extins pe perioade îndelungate, planificarea costului banilor fiind asumată ca un drept legitim.

Aceeaşi tehnică, de „planificator central“, o foloseşte şi pe piaţa ipotecară, subvenţionând practic imobiliarele.

De ce vă spun toate acestea aici şi acum?

Pentru a înţelege mai bine de ce şi cât va dura criza pe seama căreia se pun toate relele şi neputinţele noastre, în realitate fenomenul economic fiind unul controlat de marile finanţe.

În acest context, se înţelege iarăşi, nici Europa nu putea rămâne în afara jocului.

Aici, realităţile sunt şi mai crunte, accentuate de sincopele zonei euro.

Tehnicile ori, altfel spus, soluţiile supravieţuirii nu diferă prea mult, în concepţia monopolurilor financiare.

FMI-ul, de pildă, promovează creşterea poverilor fiscale aplicate populaţiei împotriva regulilor pieţei libere, intervenind brutal în politica ţărilor implicate.

Nu în ultimul rând, fondul practică devalorizarea monedelor naţionale frânând, se înţelege, relansarea unor economii şi aşa în suferinţă.

Ungaria a parcurs o asemenea experienţă, secându-şi până la pieire economia, în vreme ce, doar un exemplu, Irlanda a refuzat orice amestec al fondului în cadrul fiscal autohton.

Ce se întâmplă cu România?

În pofida părerilor contradictorii, se apreciază că actuala criză a mai trezit-o la realitate.

S-a diminuat aşadar capitalul exportat, s-a menţinut stabilitatea sistemului bancar.

Cu ce preţ?

Dobânzi sporite la creditele acordate, îngheţarea acordării de credite ori birocratizarea excesivă a actului creditării.

Comisioanele de tot felul, şi ele în creştere, agresează intenţia agenţilor economici de a se împrumuta ori falimentează în lanţ mai cu seamă investitorii mici şi mijlocii.

În România banii au devenit o marfă scumpă ori foarte scumpă în condiţiile devalorizării leului şi creşterii artificiale a preţului coşului zilnic.

În ceea ce priveşte ruralul, acesta a rămas în afara circuitului economic natural, fiind exclus de pe piaţa de desfacere şi consum.

Chiar în anii agricoli benefici, precum 2011, produsele autohtone n-au putut ţine piept pe piaţă imposturilor, pustiitoare de subvenţii grase din partea statelor participante la schimbul european de mărfuri.

O oarecare îmbunătăţire a absorbţiei fondurilor europene s-a produs pe fondul diferenţierii subvenţiilor în defavoarea fermierilor români.

Birocratizarea sistemului de aprobare a creditării din fonduri UE a pus la zid România, care, în condiţii de cotizare egale, beneficiază de fonduri într-un raport net negativ.

Există, în condiţiile în care deficienţele nu sunt remediate, pericolul pierderii de peste zece miliarde de euro, cunoscut fiind faptul că restanţierilor în absorbţia de fonduri li se anulează în totalitate acest drept.

Şi aceasta în condiţiile în care finanţarea europeană ar trebui să fie principala resursă, principalul instrument de finanţare naţională.

Oricum – o concluzie se impune.

Ne lipseşte, ca stat, un program coerent de dezvoltare în absenţa căruia ţara, economia naţională continuă să orbecăie.

Bezna tunelului în care ne aflăm e mult prea densă pentru a ne lăsa să vedem dacă aceasta va fi luminiţa ieşirii din labirint.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
748

□

Comentarii

□

□

1. Drinceanu -- (18-March-2012)De acord in cea mai mare parte. Din pacate spatiul este ingust si subiectul complex. Europa in criza va face tot mai greu fata unei poltici echitabile pentru statele vechi membre si cele nou invitate,aderente. Lipsa de fonduri de interventie va reduce si mai mult abosrbtiile. Franta, Spania, belgi si Olanda, ba chiar M. Britanie isi apara statutul de principali asiguratori ai hranei UE, tari ca Romania si Bulgaria in continuare, paradoxal, avand trepte extrem de scazute de penetrare, oricta de naturiste ar fi produsele si gustoase. Raul se extinde, astfel, intr-adevar fara a vedea luminita.

2. Drinceanu -- (18-March-2012)Imi este greu sa inteleg de ce inca guvernantii nu isi pun problema unui referendum de continuare sau iesire dintr-o uniune fara azimut clar, aflata ea insasi in pericol, dar atribuindu-si un rol de Mefisto in dezvoltarile zonale, nerespectand principiile de aderare, de abosrbtie pertinenta, de tratament egal si de incurajare /stimulare a investitiilor straine in Romania, de deschiderea larga a portilor catre produsele noastre agricole, de orientare a finantarilor pe obiecte distincte in agricultura: mecanizare si credite suportabile,a la long, incurajarea asocierilor agricole, irigatii s.a.

3. Măneanu Varvara Magdalena -- (28-March-2012)Ne lipseşte, ca stat, un program coerent de dezvoltare în absenţa căruia ţara, economia naţională continuă să orbecăie.Da! Cine trebuia să conceapă programul?şi nu l-a conceput de ce?s-a ocupat de interesele proprii?!când ocupa o funcţie publică......Pentru aceasta nu cere nimeni socoteală?...Bezna va fi din ce în ce mai densă, iar populaţia cu creierul spălat şi dezinfectat de orice trăire identitară.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cine se joacă cu fondurile europene? > REVISTA LUMEA SATULUI

Cine se joacă cu fondurile europene?

- Incredibil, la Centrul regional Sud-Muntenia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit nu s-a primit niciun proiect cu finanţare europeană

În vreme ce Guvernul şi Ministerul Agriculturii ne fac să credem că salvarea agriculturii se va face mai ales cu fonduri UE, realitatea este alta. Până la sfârşitul lunii mai 2009, Agenţia Naţională de profil nu deschisese Sesiunea de proiecte cu finanţare europeană. Directorul Centrului regional, cu sediul la Târgovişte, Georgiana Pupezescu ne spune că agricultorii interesaţi aşteaptă semnalul Agenţiei Naţionale de lansare a proiectelor pentru 2009.

În faţa acestei realităţi, Doamna director, al Centrului Agricol pare oarecum surprinsă de întrebarea noastră: „De ce se întârzie cu primirea proiectelor pe acest an?“. Domnia sa apreciază că situaţia nu-i pare, totuşi, îngrijorătoare. Asta fiindcă ultimele 550 de proiecte, sosite la sfârşitul anului trecut, dintr-un total de 2335 din 2008, sunt în stadiul final de realizare. Şi că valoarea proiectelor contractate, de circa 230 de milioane euro, arată cât de mult şi cât de bine s-a lucrat până acum.

Doamne, ce important a devenit site-ul!

Insistând cu întrebarea, despre ce şi cum începe treaba cu proiectele pe 2009, doamna directoare devine optimistă şi aproape sigură că Ministerul al Agriculturii, prin Agenţia sa de Management şi Agenţia Naţională de Plată pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit vor deschide sesiunea de proiecte. Poate chiar până pe 15 iunie a.c., chiar dacă nu este foarte sigură de aceasta. Mai ales că, după cum mai spune, a aflat că vor fi făcute şi o serie de schimbări de proceduri, inclusiv în Ghidul solicitantului.

În ambele cazuri schimbările vor obliga la eliminarea acelor probleme semnalate în anul 2008, de beneficiarii ai proiectelor. „Am primit asigurări că toate aceste modificări, inclusiv din Ghidul solicitantului vor apare în curând pe site-ul Agenţiei Naţionale“, mai arată interlocutoarea noastră.

Ea avea în vedere un sprijin mai activ pentru fermele agricole de subzistenţă, cu atât mai mult cu cât în 2008, pe ansamblul Centrului Regional au fost primite 1026 proiecte, toate aflate acum în curs de soluţionare. Astfel, că o mare parte dintre acestea, (ca de altfel şi celelalte proiecte primite în noiembrie-decembrie 2008), se află acum în evaluarea finală a experţilor centrului regional şi ai celor şapte oficii judeţene care-l compun (Argeş, Călăraşi, Dâmboviţa, Giurgiu, Ialomiţa, Prahova şi Teleorman).

Întrebări fără răspuns

Şi, cum finanţarea europeană a cam rămas ultima speranţă a fermierilor şi a consiliilor locale – dat fiind şi faptul că noile prevederi le sunt mai favorabile în finanţarea a tot mai numeroase proiecte de servicii comunitare şi pentru populaţia de la sate – mulţi oameni vin acum, zi de zi, şi întreabă când îşi vor putea depune proiectele. Am mai întrebat-o pe interlocutoarea noastră ce fac cei care n-au bani, cine îi ajută. „Deocamdată, numai CEC

Bank, care le oferă, credite cu o dobândă mică. Cei care vor un avans li se poate oferi, însă, cu o garanţie bancară de 110% din valoarea avansului. Fapt este că întreprinzătorii care se aventurează printr-o astfel de procedură vor trebui să ia în calcul această garanţie, pe care trebuie s-o depună la Centrul Regional. Spun asta pentru că am avut şi beneficiari care au abandonat o serie de proiecte. Tot din cauza banilor“ arăta directorul Georgiana Pupezescu.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
1094
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cine-se-ocupa-totusi-de-omg-uri_l941.htm...

Se întreba domnul comisar european pe probleme de agricultură Dacian Cioloş, ca răspuns la una dintre întrebările jurnaliştilor adresate la o videoconferinţă organizată cu prilejul comunicării argumentelor care vor sta la baza reformei din Politica Agricolă Comună de după 2013. De fapt, citez: „PAC nu este doar pentru agricultori, este pentru toţi cetăţenii UE în calitate de consumatori şi contribuabili.“ Sau, continuând: „Agricultura europeană trebuie să fie competitivă nu doar din punct de vedere economic, ci şi din punctul de vedere al mediului.“ Şi, nuanţând, pentru cunoscători, transferul tehnologic şi ştiinţific în practica agricolă se va efectua pe baza, atenţie, unor contracte – programe întocmite în contextul dezvoltării rurale.

Ce să înţeleagă primarul x sau z?

Nimic mai mult decât că pe baza unui contract ferm de transfer tehnologic şi ştiinţific, care presupune soiuri noi, teme de cercetare complexe între părţile interesate, fermier-cercetare, vor intra într-un program de dezvoltare rurală, posibil cu finan-ţare europeană. Mira-m-aş! Şi toate acestea după ce Autoritatea Europeană pentru Siguranţa Alimentară va evalua impactul asupra mediului, după normele stabilite de organismele europene de profil, tip EFSA, de pildă. Lung drum, ipotetic vorbind, la capătul căruia nu este sigur că se va ajunge curând sau te va aştepta ceva concret. Fermierii noştri, deja cu nervii întinşi la maximum, aşteptau răspunsuri certe măcar pentru soia modificată genetic, dovedită benefică pentru România. În asemenea condiţii, chiar şi 2014, pentru ceva palpabil, pare să fie prea aproape.

Cum o vrea politicul

Mai există o şansă pentru fermieri, politicul, care va putea să opteze pentru culturi din seria celor încărcate cu transfer tehnologic şi ştiinţific, evaluând nevoile reale ale României de hrană şi economice. Aici însă nu cred că se va putea cădea pe aceleaşi lungimi de undă, pentru că, vorba aceea, suntem la porţile Orientului, la nivelul fiecărui personaj care formează eşichierul politic şi care este încartiruit în stânga, în dreapta, pe centru sau, pur şi simplu, în altă parte ! Şi-apoi, cum să schimbăm noi o realitate care s-a statornicit şi ajută schimbul real de valori în lumea afacerilor agricole din Europa unde, ca de exemplu, în afară de cât se produce pe hectarele din interiorul comunităţii, se importă producţia de pe 35 milioane de ha din afara ei. Asta este realitatea şi trebuie să recunoaştem că prea mari progrese în chestiunea aceasta nu s-a înregistrat. Palpabil, ştim doar că agricultura românească va fi susţinută la fel ca celelalte din Europa, nivelul subvenţiilor fiind legat, atenţie, şi de nivelul produc-ţii-lor la hectar, dar şi de dimensiunile exploataţiilor, cu accent – favorabil, am înţeles – asupra fermelor care sunt apropiate ca dimensiuni de cele viabile, europene. Nu-i aşa că nu este cum vă aşteptaţi?

Vasilica GHIŢĂ ENE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
800

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cine-spune-ca-sindicatele-nu-au-putere_3...

Cine spune că sindicatele nu au putere?

De-a lungul timpului am avut şansa de a cunoaşte oameni remarcabili, care prin foarte multă muncă au reuşit să menţină agricultura, cu bune şi cu rele, la un nivel cel puţin decent.

Din păcate, astăzi eforturile lor nu mai pot asigura continuitatea acestei stări de fapt. Se pare că, indiferent despre care ramură a agriculturii vorbim, ne aflăm, mai degrabă, într-un proces de involuţie decât de dezvoltare. Cel puţin în ceea ce priveşte sectorul zootehnic, din 1989 se resimte atât la nivelul efectivelor, cât şi al producţiei o scădere dramatică. Fermierii, sătui de problemele tot mai grave cu care se confruntă an de an, recurg la măsuri de urgenţă. Atunci când nu mai pot răzbate, ies în stradă pentru a-şi striga nedreptăţile, în timp ce alţii, epuizaţi de această luptă inegală cu autorităţile, abandonează pur şi simplu.

Din discuţiile anterioare avute cu reprezentanţi ai acestora am aflat cât de greu este să răzbeşti într-o ţară în care se impun legi europene, dar care nu are posibilităţi financiare sau logistice reale pentru a le îndeplini. Unul dintre temerarii luptei pentru dreptate şi progres în agricultură este şi domnul Ştefan Nicolae, preşedintele Agrostar. Cu domnia sa am încercat să desluşesc problemele grave cu care se confruntă crescătorii de animale.

Alunecăm uşor pe panta declinului

- Cum apreciaţi dvs. starea actuală a agriculturii, îndeosebi a zootehniei?

- Nici măcar nu putem vorbi despre evoluţie în agricultură, ci mai degrabă de o involuţie. În România se practică o agricultură de subzistenţă, iar zootehnia, poate cel mai important segment al ei, se află în ultimii ani într-o stare de regresie. Nu este o noutate pentru nimeni că produsele zootehnice sunt foarte prost plătite.

Din nefericire, autorităţile responsabile de implementarea unor programe de dezvoltare în agricultură nu au nimic concret de oferit. Dimpotrivă, emit nişte legi fără a se consulta în prealabil cu cei ale căror interese ar trebui să le reprezinte.

- Înţeleg că unul dintre motivele care au stârnit indignarea crescătorilor de animale este Ordinul 111, prin care ANSVSA îi obligă pe micii producători să îşi comercializeze produsele în nişte condiţii imposibil de îndeplinit în momentul de faţă.

- Norma a fost o mostră de neprofesionalism. Ea a fost impusă de nişte specialişti care preiau mecanic nişte reglementări europene, care la noi se potrivesc ca nuca în perete.

Noi am demonstrat, iar ministrul Ilie Sârbu a înţeles că aceste cerinţe sunt dificil de pus în practică într-un timp relativ scurt.

Este nedrept să cerem unui cioban, bunăoară, să-şi sacrifice oile la abator atâta timp cât profitul obţinut de pe urma animalelor nu îi asigură nici măcar posibilitatea de a reinvesti banii câştigaţi.

La fel este şi în cazul obligării acestora să încheie contracte cu salubritatea sau să tragă conducte pentru apă kilometri întregi, până în creierii munţilor. Cât despre etichetare şi ambalare, am fost în capitale europene unde ţăranii vindeau în pieţe fără ca produsele lor să fie ambalate sau etichetate. Erau trecute doar numele şi zona de unde proveneau. Veterinarii noştri se dau mai catolici decât cei occidentali.

Ceea ce vreau eu să spun este că adevărata problemă nu sunt ţăranii care vând în pieţe, ci importurile a tot felul de produse, care de cele mai multe ori nu corespund parametrilor normali.

Să nu punem carul înaintea boilor!

– Este totuşi o normă care se regăseşte în legislaţia europeană iar noi, ca stat membru, trebuie să ne adaptăm regulilor sale...

– Să ne adaptăm, dar nu orbeşte. Şansa de a ne alinia într-adevăr normelor europene stă în implementarea unor programe de investiţii care să ofere producătorilor posibilitatea de a-şi moderniza fermele.

Problema este că nu ne putem aştepta să evoluăm în condiţiile în care subvenţiile acordate de stat, pe lângă faptul că sunt foarte mici ca valoare comparativ cu cele din alte state europene, vin cu foarte mare întârziere.

Ca să nu mai vorbim de birurile tot mai mari pe care statul le impune ţăranului român, care oricum este în pierdere.

Semne de mai bine sunt puţine

– Din punctul dvs. de vedere, cum am putea adapta reglementarea europeană fără să supărăm Bruxellul? Să ne referim, de pildă, la comercializarea produselor.

– Respectând esenţa acestora şi înlăturând tot ce nu este bun în practica actuală. Din păcate, noi ne facem că suntem exigenţi, dar în realitate suntem mânaţi de anumite interese de grup ori stăm prost la capitolul profesionalism.

– Cum vedeţi înlăturarea răului?

– Este nevoie în primul rând de o politică agricolă clară, fără ambiguităţi. În lipsa ei, agricultura nu poate deveni eficientă. Experimentele guvernanţilor, mandat după mandat, aproape că au adus agricultura în pragul falimentului. Un element primordial este fireşte nivelul de investiţii, dar în egală măsură şi modul de gestionare a banilor.

Fără programe de investiţii şi implicarea concretă a statului nu vom putea beneficia de fondurile europene şi avem toate şansele să asistăm la un colaps social în mediul rural.

Suntem ca o armată disciplinată ce nu va renunţa la luptă.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
708

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cinste celor care mai fac acte de mare caritate!

Într-o lume în care pare că ne îndepărtăm tot mai mult de adevăratele valori şi principii, oamenii care se preocupă de soarta celor din jur sunt tot mai puţini. Cu toate acestea, faptele bune încă mai răzbat prin hăţişul nepăsării, iar speranţa celor nevoiaşi renaşte cu fiecare mână întinsă spre ei.

Am aflat cu bucurie că printre cei care s-au implicat în acţiuni caritabile se numără şi compania multinaţională DuPont. Prin grija reprezentanţilor ei, dar şi a altor parteneri, copiii din cadrul Fundaţiei „Ajutor şi Recuperare Medico-Socială pentru copii în dificultate“ se bucură astăzi de confortul şi de liniştea unui cămin adevărat. Directorul executiv al fundaţiei, Gabriel Cazacu, ne-a vorbit despre eforturile incomensurabile pe care oamenii de aici le fac zi de zi pentru a le asigura o viaţă normală, dar şi despre sprijinul pe care l-a găsit în mulţi parteneri importanţi.

Armonia dintr-o mare familie

Centrul Sfânta Macrina este astăzi locul în care se nasc poveşti frumoase, în care copilăria şi adolescenţa se împlinesc firesc. De aproape 14 ani, acest lăcaş joacă un rol esenţial în viaţa socială a Capitalei. Dincolo de porţile sale, fiecare copil ce luptă vremelnic cu greutăţile vieţii va găsi afecţiunea şi armonia unei familii.

De la înfiinţarea ei şi până astăzi, fundaţia a aplicat trei programe sociale, şi anume: centrul rezidenţial, centrul de zi şi apartamentele sociale (locuinţe protejate).

În prezent, în cadrul celor trei programe sunt incluşi 120 de copii, cu vârste între 7 şi 18 ani, care provin din familii cu o situaţie socială şi materială dificilă. În centrul de zi, copiii au o viaţă normală. Sunt integraţi în societate, iar primul pas este înscrierea la şcoală. Sunt implicaţi în tot felul de activităţi care vizează creaţia, le sunt cultivate pasiunile şi le este inoculată o direcţie corectă în viaţă.

În grija părinţilor spirituali

După cum ne-a mărturisit domnul Cazacu, tinerele vlăstare sunt modelate în fiecare zi precum un lut de bună calitate. În Centrul de zi Sfânta Macrina, grija copiilor revine unei echipe foarte bine pregătite.

Oamenii de aici sunt mai degrabă nişte părinţi spirituali, care le îndrumă paşii spre un viitor luminos. În plan material, le sunt asigurate toate lucrurile necesare, astfel încât să nu fie cu nimic mai prejos faţă de copiii care se bucură de ocrotirea familiei. Este un efort fundamental, pe care fundaţia îl face, dar care nu ar fi posibil fără bună-voinţa oamenilor care sprijină instituţia, mai ales financiar. Munca celor de la fundaţia Macrina este susţinută de companii multinaţionale prin diverse donaţii. În concordanţă cu legislaţia copilului din România, aceştia rămân în cadrul fundaţiei până la vârsta de 18 ani, atunci când sunt incluşi în programul locuinţelor protejate.

Proiecte pentru viitor

Centrul Sfânta Macrina a fost construit la o capacitate de 22 de paturi, dar sub cupola lui se regăsesc 25 de copii. Directo-rul Cazacu are în vedere extinderea acestei capacitaţi. În proiectele de viitor se află construirea unui centrul maternal şi al unui complex social, care să răspundă mai multor nevoi, printre care şi înfiinţarea unui centru pentru bătrânii nevoiaşi. Cert este că fundaţia dezvoltă proiecte ambi-ţioase, dar foarte necesare în Capitala zilelor noastre.

Laura DOBRE ZMARANDA
LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
772
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cinste mâinilor care aduc în casă fascinaţia Bradului de Crăciun > REVISTA LUMEA SATULUI

Cinste mâinilor care aduc în casă fascinaţia Bradului de Crăciun

Se apropie seara ajunului de Crăciun. Parfumul curat al cetinii ce va împrospăta toată casa, are puterea de a-mi trezi dulcea amintire a primului meu brad împodobit.

Mică fiind, eram fascinată de globurile strălucitoare şi multitudinea de nuanţe în care era colorată beteala. Îmi amintesc cum am prins fiecare globuleţ pe cetinile bradului, iar, la final, imaginea lui a fost feerică. O pleiadă de culori vii în care se oglindea toată emoţia copilăriei. Astăzi, la atâta vreme de la această întâmplare, mă gândesc cu recunoştinţă la oamenii care au făcut posibilă naşterea poveştii minunatului brad de Crăciun.

Domnul Vasile Stevoiu, directorul societăţii Rom Handcraft, este unul dintre aceşti oameni.

O afacere cu tradiţie

Dincolo de frumuseţea bradului împodobit se află însă o afacere prosperă, bazată pe cutezanţă, muncă şi talent artistic.

Deşi mulţi dintre noi am fi înclinaţi să credem că această activitate este oarecum neconvenţională, potrivit domnului Stevoiu, în România producţia de globuri pentru bradul de Crăciun este tradiţională, mai ales în zona Curţii de Argeş. Ideea dezvoltării unei astfel de afaceri nu a fost întâmplătoare.

Domnul Stevoiu a ocupat funcţia de director general al unei foste cooperative care desfăşura şi o astfel de activitate. În 2004, domnia sa alături de alţi parteneri avea să pună în funcţiune una dintre puţinele unităţi producătoare de globuri din România. Cerinţele calitative impuse de piaţa europeană l-au determinat ca în ultimele luni ale acestui an să opteze pentru deţinerea integrală a fabricii, lucru care s-a şi împlinit. Astfel, a reuşit să realizeze un proiect în care experienţa şi tradiţia să se împle-tească armonios.

Despre demararea acestei afaceri domnul Stevoiu ne-a spus că suma necesară pentru concretizarea şi susţinerea ei pe piaţă depăşeşte 30.000 de euro. Am fi înclinaţi să credem că nu este foarte mult, dar dacă ţinem seama de faptul că resursele materiale folosite au fost personale, atunci lucrurile se schimbă. Fabrica de globuri şi-a dovedit însă rentabilitatea economică.

Arta de a crea ornamente

Procesul de obţinere a globurilor este unul migălos, care presupune talent şi multă răbdare. Ornamentele create de oamenii de aici sunt făcute manual, iar pentru că se pune mare preţ pe calitate, materia primă folosită este sticla importată din Germania. Aceasta este modelată în diferite forme şi curăţată. Urmează apoi partea cea mai frumoasă, care aduce în casa noastră strălucirea stropilor de magie. Cu multă atenţie şi inventivitate, globul este colorat şi pictat. La final, efectul este deplin, iar ornamentul este gata să fie ambalat. Pentru comenzile speciale, globurile pot fi chiar şi personalizate.

La sfârşitul unei săptămâni de muncă pot fi realizate 10.000 de globuri, iar la sfârşitul unei luni aproximativ 50.000 de ornamente.

Producerea globurilor nu presupune o activitate sezonieră, ci din contră aici se munceşte tot anul.
Un amănunt important este că pe piaţa internă a decoraţiunilor ornamentale numărul concurenţilor este foarte mic, la nivel de ţară existând doar câteva fabrici profilate pe acest segment. Cu toate acestea, aici îşi desface produsele un competitor redutabil: China, o ţară ale cărei produse nu se ridică la parametrii calitativi înalţi atinşi de Rom Handcraft. Dovadă este faptul că o parte a producţiei de globuri pleacă spre Germania.
Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
987
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Cinstea de a fi în elita mondială

Să recunoaştem că puţini sunt specialiştii din sectorul agroalimentar al României care se pot făli cu o asemenea calitate profesională. Doctorul în ştiinţe agronomice Nicolae Pârvu nu îşi arogă calitatea de savant agricol şi nici de mare genetician. El susţine însă că face parte din casta creatorilor, respectiv a celor care au obţinut primul hibrid de floarea-soarelui.

Tânăr cercetător fiind, el a avut şansa vieţii de a face parte din formidabila echipă a profesorului Viorel Vrânceanu care, cu aproape patru decenii în urmă, a dat lumii primul hibrid de floarea-soarelui. Era o realizare formidabilă nu numai pentru România, ci pentru toate ţările aflate în aşa-zisa Cortină de Fier.

La vremea aceea, adică prin anii ’70, Institutul de la Fundulea era celebru în Zona Răsăriteană, fie şi pentru faptul că americanii au constituit aici un „cap de pod“ în experimentarea hibrizilor de porumb. Era în fapt o provocare pentru întreaga Europă, care mai târziu s-a aliniat comandamentelor americane, devenind astăzi un concurent de temut

Ultimul mohican

Vestea dată lumii că românii au decriptat genomul florii-soarelui, creând şi omologând primul hibrid, a căzut ca un trăsnet peste geneticienii occidentali, care pretindeau că deţin supremaţia în studierea celei mai frumoase plante cultivate pe Terra.

Asta se întâmpla în 1971, după opt ani de cercetări, în care profesorul Viorel Vrânceanu a avut cutezanţa de a propune colaboratorilor săi câştigarea unui pariu nebunesc cu lumea occidentală.

Patru erau corifeii acestei aventuri genetice. Al cincilea era Nicolae Pârvu, un produs eminent al şcolii române de agricultură, repartizat aici tocmai pentru a face dovada înclinaţiilor sale pentru inventivitate.

Anii au trecut, iar profesorul Vrânceanu s-a văzut în imposibilitatea de a ţine pasul cu descoperirile tehnice şi tehnologice în materie de cercetare genetică, în timp ce principalul său colaborator, dr. Stoienescu, s-a îndreptat spre alte zări şi ţări, atras de iluzii pierdute. Fapt este că doctorul Nicolae Pârvu este socotit astăzi a fi ultimul mohican care şlefuieşte cu mintea şi cu lupa genomul unei plante care revine spectaculos pe scena agricolă a lumii.

O combinaţie dătătoare de speranţă

În lipsa unei susţineri financiare cât de cât acceptabilă, Nicolae Pârvu a intrat în combinaţie ştiinţifică cu Institutul de Cercetări Agricole din Novi Sad, care reprezintă în zonă singura instituţie ştiinţifică capabilă să ţină pasul cu unităţile occidentale de profil. În colaborare cu acest institut, doctorul Pârvu a dezvoltat în judeţul Constanţa un program de ameliorare a florii-soarelui. Obiectivul general este creşterea performanţei, iar cel special îl reprezintă adoptarea acestei plante la noile condiţii climatice în care se desfăşoară agricultura în Câmpia Română bântuită de secetă.

Programul se află în derulare, iar primele rezultate în ceea ce priveşte aclimatizarea unor hibrizi rezistenţi la secetă sunt încurajatoare. Dacă ar fi să o spunem pe aia dreaptă, atunci cu amărăciune trebuie să consemnăm că poligonul de la Palas-Constanţa pare a fi ultima redută ştiinţifică în materie de floarea-soarelui.

Pentru a salva oarecum onoarea cercetării româneşti, Nicolae Pârvu a intrat într-un parteneriat ştiinţific internaţional, unde îl are ca aliat pe celebrul academician Drăgan Skoric de la Institutul din Novi Sad.

Cei doi cercetători continuă decriptarea genomului florii-soarelui în cadrul echipei de profesionişti ai firmei Quality Crops, unde activează Manuel Coronado, un manager lansat pe firmamentul ştiinţei agricole de americani de la compania Pioneer.

Reveniţi cum s-ar spune sub pavilion sârbesc, cei trei îşi desăvârşesc cercetările undeva în zona Staţiunii de Cercetări Valul lui Traian şi au ambiţia declarată de a realiza aici unul dintre cele mai performante centre ştiinţifice agricole din această zonă geografică a Europei.

Dincolo de ambiţie...

În ţară lucrurile merg prost, dar Nicolae Pârvu nu renunţă la ideea de a reveni şi de a fi ceea ce a fost cu patru decenii în urmă. Adică un deschizător de drum într-un domeniu pe care la vremea aceea abia începea să-l perceapă.

Prin construcţia lui genetică, înainte de a fi om de ştiinţă Pârvu este un luptător. Mai mult, este o fiinţă care nu a conceput niciodată să fie pe locul doi. La şcoală, la facultate a fost dintotdeauna premiant. La fel şi la instituţiile în care a activat.

Pe vremea când a condus Comisia pentru Încercarea şi Omologarea Soiurilor, el s-a interpus ca stavilă în calea negustorilor ce doreau să introducă în agricultura românească seminţe pe care occidentalii le aruncau la lada de gunoi.

Când a realizat că nu este loc de a păstra ordinea vegetală, s-a orientat spre cea mai mare companie de producere a seminţelor din lume Pioneer Hi-Bred Seeds, unde avea să-l cunoască pe un alt mare căutător în genomul florii-soarelui, argentinianul Manuel Coronado.

Noua echipă se află în faţa celei mai mari provocări ştiinţifice a zilelor noastre, iar noi nu putem decât să fim mândri de românul nostru. Dacă va fi cum visează Nicolae Pârvu, atunci foarte curând se va vorbi din nou despre valoarea ştiinţei agricole a României.

I.BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
689

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

cinstire-valorii-horticulturii_l1208.htm...

Cinstire valorilor horticulturii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCinstire valorilor horticulturii

În timp ce mai tinerii colegi de la Facultatea de Horticultură au renunţat anul acesta din diverse motive să mai marcheze zilele acestei instituţii, aşa cum obişnuiau să o facă de câţiva ani încoace, alături, sub cupola ASAS, seniorii aceluiaşi sector se regăseau la invitaţia Societăţii Române a Horticulto-rilor pentru a-i sărbători la ceas aniversar pe câţiva dintre membrii acesteia. Este vorba mai exact despre şapte horticultori care şi-au pus viaţa în slujba cercetării: Elisabeta Stoian (fitopatologie) – 75 ani, Florin Munteanu (sere) – 90 de ani, Borza Ion (vinificaţie şi pomicultură) – 85 ani, Leonard Vasiliu (viticul-tură) – 80 ani, Vlăduţ Mircea (pomi-cultură) – 80 ani, Emil Constan-tinescu (viticul-tură) – 80 ani şi Ion Mănoiu (viticultură) – 80 ani.

Un omagiu pentru activitatea şi mai ales pentru realizările lor profe-sionale, le-au adus cei aproape 70 de partici-panţi mai puţin în vârstă, foşti colegi de breaslă. Cu toţii au ţinut să apre-cieze în primul rând iniţiativa preşe-dintelui SRH, domnul profesor Gheorghe Glăman, de a-i reuni laolaltă pe toţi marii horticultori în cadrul acestor „sesiuni aniver-sare“ şi, nu în ultimul rând, aceea de a nu lăsa timpul şi uitarea să se aştearnă peste aceste valori. Întâlnirea a constituit, totodată, prilejul de a înmâna premiul „Gheorghe Ionescu Şişeşti“, acordat de Academia Română, celor 50 de autori care, sub coordona-rea profesorului Nicolae Ştefan, au realizat în 2008 lucrarea „Horticultura României de-a lungul timpului“.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
802
☐
° Comentarii
☐
☐
° 1. Paul Sima -- (31-May-2011)Observam cat de longevive sunt persoanele care au lucrat in horticultura.
° 2. Petra Dragomir -- (2-June-2011)Un exemplu demn de urmat!Felicitari
d-lui prof. univ. Gheorghe Glăman!
ing.Petra Dragomir
Slobozia,Ialomita
° 3. Petra Dragomir -- (27-November-2011)Va felicit pentru tot ce ne-ati invatat si pentru tot entuziasmul de care dati dovada!
Sapte horticultori care şi-au pus viaţa în slujba cercetării: Elisabeta Stoian (fitopatologie) – 75 ani, Florin Munteanu (sere) – 90 de ani, Borza Ion (vinificaţie şi pomicultură) – 85 ani, Leonard Vasiliu (viticul-tură) – 80 ani, Vlăduţ Mircea (pomi-cultură) – 80 ani, Emil Constan-tinescu (viticul-tură) – 80 ani şi Ion Mănoiu (viticultură)

– 80 ani.

La multi ani! Petruta Dragomir(Simion)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ciobanescul-de-bucovina-o-creatie-pur-ro...

Ciobănescul de Bucovina, o creaţie pur românească > REVISTA LUMEA SATULUI

Ciobănescul de Bucovina, o creaţie pur românească

Omul a fost aproape dintotdeauna însoţit de un prieten credincios. Câinele, unul dintre primele animale domesticite de noi, a devenit de-a lungul vremurilor mai mult decât un simplu companion. Curajul şi loialitatea lui l-au transformat într-un prieten de nădejde şi un paznic strajnic. Prin privirea lui ageră el poate intui fiecare intenţie şi orice gest menit să-i ameninţe stăpânul. Este o stare care dezlănţuie câinelui, care cu o clipă în urmă părea docil, o forţă incredibilă.

Respectul pe care reuşesc câinii de pază să îl impună este cea mai bună apreciere pe care omul le-o poate oferi. Uneori, bravul nostru prieten îşi pune chiar şi viaţa în gaj pentru asta. În vitregia munţilor, indiferent de ploaia sacadată şi rece sau de vânturile aspre ce bântuie crestele munţilor, câinii veghează stâna şi turmele ce le-au fost încredinţate.

Un om pasionat de rasele de câini este şi doctorul veterinar Constantin Viorel Gaşpar. Pe lângă profesie, care îi impune într-o oarecare măsură dragostea şi aprecierea faţă de animale, domnul Gaşpar este şi preşedintele Clubului Naţional al Crescătorilor şi Proprietarilor de Câini Ciobăneşti Româneşti de Bucovina.

O muncă de un sfert de secol

Vreme de 25 de ani, domnia sa a transformat ceea ce părea o pasiune pentru rasele de câini într-o muncă necontenită ce a presupus cartografierea câinilor ciobăneşti româneşti de Bucovina. În tot acest timp s-a ocupat de întocmirea unei documentaţii profesionale cu privire la particularităţile şi şansele acestui câine de a deveni o rasă aparte, recunoscută pe plan internaţional.

Studiul pe care l-a făcut în acest sens cuprinde un registru genealogic amplu al rasei, un port linii de sânge şi un model de imagine standard al acestui câine. În fapt, aplicabilitatea acestui model presupune ca fiecare câine ce urmează să aparţină rasei să aibă aceleaşi particularităţi, indiferent unde s-ar afla în lume.

Eforturile sale sunt astăzi împlinite. Anul acesta, în luna mai, Federaţia Chinologică Internaţională a aprobat omologarea rasei de câini Ciobănesc Românesc de Bucovina, cunoscută oficial sub denumirea de Ciobănesc Sud- Est European. Astfel, românii se pot mândri astăzi cu Ciobănescul Carpatin, Ciobănescul Mioritic şi rasa despre care vă vorbeam şi care a fost omologată recent.

Ce-i drept, această recunoaştere este provizorie, omologarea propriu-zisă fiind înfăptuită după zece ani.

Despre Ciobănescul de Bucovina, domnul Gaşpar spune că nu este o creaţie de ieri, de azi şi că este în totalitate o realizare a românilor.

Aria gospodărească

Istoria rasei ne arată că aceasta s-a format în arealul Carpaţilor, în nord-estul ţării noastre.

Procesele ce au vizat ameliorarea şi îmbunătăţirea calităţilor rasei au făcut ca astăzi să ne putem bucura de o rasă aproape perfectă. Câinele Ciobănesc Românesc de Bucovina se remarcă prin aptitudinile sale de păzitor.

Acesta este cel mai adesea întâlnit în preajma stânelor. Deşi este un câine de pază foarte vigilent şi neînduplecat cu prădătorii, el se poate adapta foarte bine în preajma copiilor, devenind un prieten de joacă pentru aceştia.

Particularităţi

Ciobănescul Românesc de Bucovina se caracterizează printr-o statură masivă, viguroasă, cu muşchi puternici, cu un piept mare şi înalt. Atât membrele anterioare cât şi cele posterioare sunt musculoase şi îi permit să se mişte degajat.

Înălţimea pe care o poate avea un mascul la greabăn este de 68-78 cm, iar femelele pot atinge înălţimea de 66-68 cm.

Culoarea specifică acestei rase este albul cu pete de culoare nisipie, tigrată sau neagră. Uneori, pe membre pot fi observate pete asemeni unor stropi negri sau având alte nuanţe.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
1495
□
Comentarii
□
□

1. vrabie -- (3-January-2010)am o catea de 1 an si as vrea sa fie mai agresiva deoarece o tin pentru paza si este prea sperioasa ce sa fac?ajutatima sa o fac mai rea !
2. vrabie -- (3-January-2010)ce sa fac sa o duc la dresaj?sau am inteles ca aceasta rasa nu se dreseaza
3. cutucutu -- (5-May-2012)"DOMNIA SA" GASPAR CONSTANTIN este un om care nu iubeste animalele, cainii, este doar un om care s-a imbogatit pe spatele acestora, dovada face faptul ca nu are si nu a avut nicodata un caine in grija

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ciobanii avansează şi ideea pribegiei

Pentru progresul agriculturii româneşti, oieritul a fost şi trebuie să rămână o şansă.

Puţini sunt însă oamenii capabili să înţeleagă importanţa acestui lucru şi şansele pe care ni le oferă acest sector. În faţa problemelor mari cu care se confruntă crescătorii de animale, ei au doar două opţiuni: să capituleze ori să lupte prin forţe proprii pentru salvarea sectorului.

Adevărul este că, în zootehnie, indiferent că vorbim despre creşterea oilor, a vacilor sau a oricăror altor animale, imaginea de ansamblu este sumbră: efectivele de animale scad, producţiile sunt din ce în ce mai mici, iar resursele financiare alocate acestui sector sunt tot mai limitate. Despre toate aceste aspecte am discutat cu preşedintele Federaţiei Oierilor din România, domnul Ion Câmpeanu.

O listă cu probleme grele

– Enumeraţi problemele spinoase cu care se confruntă crescătorii de oi din România.

– Noi, fermierii, avem o certitudine: din partea institutelor statului am primit foarte multe promisiuni. Din nefericire, acestea au devenit nule atunci când alţi conducători au venit la putere. Primul lucru auzit de la un conducător nou este că agricultura reprezintă salvarea. Eu, în calitate de preşedinte al Federaţiei Oierilor din România, dar mai ales în calitate de crescător de animale îmi pun o singură întrebare: cine se mai interesează să salveze agricultura?

În fruntea listei cu probleme se află insuficienţa cronică a sprijinului financiar. Deşi suntem membri ai Uniunii Europene, noi primim printre cele mai mici subvenţii pe cap de animal. Din totalul cheltuielilor făcute pentru creşterea unui animal pe parcursul unui an, subvenţia primită reprezintă un procent de doar 25 %.

În ţara noastră, preţul desconsiderării fermierilor români este invers proporţional cu valoarea subvenţiilor, iar banii ajung, aproape fără excepţie, cu întârziere. De altfel, acesta a fost de multe ori motivul pentru care am ales să ieşim în stradă şi să ne cerem drepturile. Am fi preferat să rămânem acasă să ne îngrijim animalele, dar situaţia disperată în care ne aflăm ne-a împins spre acest gest.

Păşunile, o afacere postdecembristă

O altă nemulţumire a noastră este legată de păşuni. De foarte mulţi ani ne luptăm ca păşunile să fie date în proprietatea asociaţiilor şi a crescătorilor de animale. În alte ţări membre ale Uniunii Europeane se ştie foarte clar că păşunile trebuie să fie în proprietatea utilizatorului.

Crescătorul de animale încheie un contract în acest sens, primeşte banii cuveniţi pentru întreţinerea lor şi nu mai este nevoit să poarte vreo luptă birocratică cu primăriile. La noi este tocmai pe dos. Banii europeni ajung la primăriile care gestionează păşunile, dar care nu au în proprietate animale. Cu banii respectivi, crescătorii de animale pot contribui la îmbunătăţirea stării lor.

Piaţa care ruinează

Un subiect la fel de dureros pentru oieri este piaţa de desfacere. „De cele mai multe ori, spune domnul Ion Câmpeanu, suntem nevoiţi să vindem marfa la jumătate de preţ samsarilor, care, ulterior, o vând la preţ dublu. Cei care pierd în această ecuaţie suntem noi, producătorii şi cumpărătorii. Samsarii, care nu investesc practic deloc, ies cel mai bine din acestă afacere. Din cauza relaţiilor pe aceştia le au în pieţe şi primării, producătorii agricoli abia mai găsesc tarabe pentru a-şi putea vinde marfa aşa cum este normal. Este o afacere murdară specific românească.“

Veterinarul nu mai este prietenul bun al ciobanului

Legislativ vorbind, în ţara noastră se încearcă implementarea unor reglemetări europene pentru care oierii nu sunt pregătiţi. Spre exemplu, li se cere să nu mai vândă animale fără crotalii. Pe de altă parte, cei care cer asta nu le asigură crotaliile respective, asta fiind doar o altă modalitate de a sărăci fermierul român. Pe seama implantării acestor crotalii, veterinarii îşi promovează propriile afaceri dubioase.

O altă problemă serioasă este faptul că producătorilor individuali, chiar dacă au certificate de sănătate pentru animale lor şi pentru produsele făcute de ei, le este interzis să vândă în pieţe. Motivul oficial adesea invocat este igiena alimentară, dar în opinia noastră este o încercare de a simplifica lucrurile pentru marile concerne. Produsele lor, aduse în mare parte din afara graniţelor ţării, ambalate frumos, sunt promovate chiar dacă brânzeturile făcute de noi sunt mai curate şi mai sănătoase. În contextul prezentat, efectivele de animale scad tot mai drastic. Deşi în registrele oficiale numărul animalelor este mare, în fapt numărul lor este mult mai mic. Pe hârtie numărul lor oscilează în funcţie de interesele care primează.

Doleanţele oierilor

– Care ar fi principalele revendicări?

– În primul rând, vrem să ne primim subvenţiile la data stabilită, fără întârzieri, iar suma cuvenită să ne fie acordată integral. Motivaţia este simplă: la această vreme preţurile cerealelor furajere sunt cel puţin rezonabile, dar dacă vom fi nevoiţi să le cumpărăm la primăvară preţul lor va fi considerabil mai mare. Primind toţi banii odată, ne vom permite să cumpărăm cerealele acum la preţuri convenabile. Dacă vom aştepta să primim banii în primăvară, atunci preţurile vor fi mai mari şi inevitabil valoarea pecuniară a subvenţiei va fi mai mică.

O altă revendicare este cea legată de Hotărârea 700, prin care statul este obligat să ne acorde jumătate din suma de 1.000 lei destinată cumpărării animalelor. Având în vedere că, la nivel de ţară, au fost cumpăraţi doar 3.000 de berbeci, suma pe care urmează să o primim nu este foarte mare, dar nici pe aceasta nu am primit-o. Dacă în timp aceste probleme nu se vor rezolva, vom asista la un proces de extincţie a oilor. Ciobanii vor renunţa să îşi mai înmulţească efectivele şi vor trimite tineretul ovin spre export. La finalul acestui proces, o să rămânem doar cu registrele statistice despre numărul de animale pe care România l-a avut.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
750

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

ciobanii-din-delta_l808.html

Ciobanii din Deltă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCiobanii din Deltă

Sunt câţiva ani buni de când Consiliul Judeţean Tulcea organizează licitaţii pentru concesionarea a peste 30.000 ha de teren agricol în localitatea Pardina. Şi tot atâţia ani de când licitaţiile sunt câştigate de câţiva ciobani din Mărginimea Sibiului, care sunt stăpâni peste sute de mii de oi şi care nu se uită la bani când licitează. Aşa se face că aceştia se mută, practic, cu toată familia, de la începutul lunii mai, până la sfârşitul lunii septembrie, în Delta Dunării, unde stăpânesc pământuri întinse, de pe care strâng, cu ajutorul unor utilaje agricole noi, furaje pentru oi şi unde îşi şi pasc turmele.

Bacii din Sibiu au pus pe picioare în zona concesionată adevărate ferme zootehnice, pentru realizarea cărora au dezvoltat o bună colaborare cu confraţii lor din Franţa şi pe care le conduc agronomi pricepuţi. Dorinţa oierilor este să facă, în scurtă vreme, din aceste ferme unele ecologice sută la sută, aşa cum au văzut la francezi, şi să crească oi mai productive decât cele pe care le au deocamdată. Ei îşi vând, de regulă, brânza şi caşul în pieţele din Tulcea. Dar francezii cu care au un parteneriat sunt şi ei interesaţi de brânza acestora, ea fiind preferata consumatorilor de brânzeturi din Paris. Reţeta brânzei care se face pe grindurile Dunării şi este apreciată în capitala Franţei este veche de sute de ani şi nu o deţin decât ciobanii din Mărginimea Sibiului. Din păcate, cu lâna oilor treaba nu merge la fel de bine cum merge cu brânza, pentru că nu mai există piaţă de desfacere pentru ea.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
923
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ciobanii, dincolo de imaginea idilică a păstoritului

Când este vorba despre creşterea oilor putem afirma că, de-a lungul istoriei, am fost cei mai buni în Europa. Niciunde în această zonă geografică a continentului nu au existat atât de mulţi şi pricepuţi ciobani ca în România. Apogeul oieritului în ţara noastră avea să fie atins în 1984, când efectivele de oi erau de aproape 19 milioane capete, iar producţia de carne de oaie era de peste 200.000 de tone, producţia de lapte atinsese valoarea de 4.000 litri de lapte, iar producţia de lână era de aproximativ 40.000 de tone. Iată că, după 20 de ani de reformă agricolă, actualele efective de ovine au scăzut aproape la nivelul anului 1938, iar producţia de carne la 141.000 de tone. Cât despre lână, ea nu mai are nicio trebuinţă, iar producţia abia se ridică la valoarea de 22.000 de tone.

Ciobanii pe care îi mai avem se confruntă astăzi cu probleme tot mai dificile, începând cu modernizarea stânelor şi până la comercializarea produselor; ei trebuie să lupte din greu pentru a-şi susţine cauza şi pentru a asigura continuitatea oieritului în România. Despre aceste aspecte am discutat cu preşedintele Federaţiei Oierilor din România, domnul Ion Câmpeanu. Domnia sa este nu numai un oier şcolit, ci mai ales un crescător de oi ce doreşte să acceadă la statutul de fermier occidental. Situată la 32 de kilometri de Bistriţa, în comuna Teaca, stâna domnului preşedinte nu este cu nimic mai prejos decât cele europene, dacă ţinem seama de nivelul de productivitate şi de calitatea produselor din ţara noastră.

Curajul de a lucra cu bancherii

Domnul Câmpeanu se ocupă de creşterea oilor din perioada comunistă, dar dezvoltarea afacerii sale s-a împlinit în ultimii 20 de ani. Strădaniile sale de a pune pe picioare o afacere sunt cu atât mai lăudabile cu cât el a avut curajul să intre în conlucrare dură cu bancherii.

El recunoaşte că şi-a asumat un risc enorm împrumutând bani de la bancheri, dar consideră că doar aşa ar fi reuşit să concretizeze ce şi-a propus, mai ales în contextul în care programele structurale s-au dovedit a fi greu de accesat. Astăzi, numărul celor 150 de oi cu care a populat pentru început stâna a crescut la 1.500 de capete. A reuşit în timp să formeze un nucleu reproductiv valoros, care asigură continuitatea afacerii şi creşterea numărului de mioare.

Ţurcana Albă, în varianta bistriţeană

Rasa pe care a ales să o crească este Ţurcana Albă, în variantă bănăţeană, o oaie rezistentă, rustică şi care este profilată pentru producţie mixtă. Despre această rasă, domnul preşedinte ne-a spus că reprezintă un ecotip specific zonei şi care, datorită celor 20 de ani de ameliorare, prezintă particularităţi de dezvoltare corporală deosebite, având o producţie de lapte, carne şi lână mai mare decât celelalte rase de oi. Potrivit domniei sale, Ţurcana Albă nu are nevoie de condiţii aparte de creştere, fiind un animal care se pretează foarte bine atât sistemului de creştere în stabulaţie liberă, cât şi în adăpost.

Investiţie minimă

Despre suma necesară construirii unei stâne şi dotării ei cu echipamentele aferente, domnul Câmpeanu spune că aceasta este de minimum 20.000 lei, în condiţiile în care nu se folosesc materiale de construcţie foarte scumpe. Potrivit domniei sale, din lipsa fondurilor care să le permită construirea unei stâne precum cele recomandate de confraţii europeni, cei mai mulţi dintre ciobani optează pentru materiale care pot fi întreţinute cu uşurinţă, durabile, dar care nu conferă stânei aspectul unei pensiuni de lux. Echipamentele necesare într-o astfel de unitate se rezumă practic la vasele folosite pentru colectarea şi prelucrarea laptelui. Stâna trebuie să fie concepută cu două încăperi: una destinată prelucrării laptelui, iar alta destinată păstrării produselor obţinute.

Calitativ, suntem totuşi competitivi

Aceasta este imaginea de ansamblu a unei stâne româneşti. Ce-i drept, nivelul de modernizare nu este atât de amplu ca în cazul stânelor europene, mulsul mecanic, spre exemplu, fiind un sistem foarte rar întâlnit în fermele noastre de oi. În pofida dotărilor rudimentare din stâne, ciobanii români nu se abat de la regulile impuse de Uniunea Europeană în ceea ce priveşte bunăstarea animalelor, igiena producţiei şi a procesului de preparare a produselor tradiţionale româneşti.

Deşi domnul Câmpeanu admite că modernizarea slabă a stânelor este un dezavantaj în competiţia cu fermierii străini, subliniază că şansele competitivităţii produselor româneşti stau mai degrabă în calitatea lor superioară. În opinia sa, România este una dintre puţinele ţări unde se mai practică ciobănitul adevărat. Domnia sa susţine că adevăratele probleme ale ciobanilor ţin mai degrabă de sprijinul mic acordat de stat, de valorificarea producţiei şi de implementarea unor norme, uneori aberante, şi toate acestea pe fondul unei rentabilităţi a afacerii dictate de foarte mulţi factori economici şi de cererea existenţă pe piaţă.

Opţiunea pentru piaţa intracomunitară

Din producţia de lapte obţinută în stână, domnul Câmpeanu face aproximativ 20.000 de tone de brânză anual. Mare parte din producţia de carne, aproape 60%, o valorifică la export, către ţări precum Grecia. Mieii care pleacă din stâna de la Teaca pentru a ajunge pe mesele europenilor sunt preluaţi de către centrele specializate din regiune, a căror principală activitate este exportul intracomunitar. A optat pentru această variantă datorită preţurilor avantajoase care i-au fost oferite. În toamna anului trecut preţul unui kilogram de carne de miel a fost de 9 lei, dar în funcţie de calitatea producţiei acest preţ poate creşte.

Promovarea produselor tradiţionale, o problemă

O activitate importantă în stâna domnului preşedinte este şi prepararea produselor tradiţionale precum urda dulce, caşul şi telemeaua. Produsele sale au obţinut, de-a lungul vremurilor, nu doar aprecierile românilor, ci şi ale occidentalilor. În pofida tuturor recomandărilor care îndeamnă la consumul produselor tradiţionale atât de sănătoase, în România oieritul nu se bucură de suficientă promovare, iar în opinia domnului Câmpeanu pledoaria pentru modernizarea stânelor poate desfiinţa conceptul de produs tradiţional românesc. În cele din urmă, reţetele de preparare cunoscute din bătrâni vor ajunge să fie înlocuite de reţetele industriale ale procesatorilor.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
829

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ciolos-partizanul-reformei-invatamantulu...

Imprimati articolulCioloş, partizanul reformei învăţământului

Cu prilejul unei întâlniri de lucru desfăşurate în luna decembrie, comisarul european pentru agricultură, Dacian Cioloş, l-a felicitat pe ministrul Daniel Funeriu pentru reformele implementate în sistemul de învăţământ din România. „Valorificarea potenţialului agricol din România, pe termen mediu şi lung, nu se poate face fără curaj în reformarea sistemului de învăţământ agricol, aici la Ministerul Educaţiei şi Cercetării şi la Ministerul Agriculturii. Cred că ambele ministere au interesul să susţină această reformă pentru ca performanţa făcută de români să fie realizată şi în România nu doar în afara ţării“, a declarat comisarul european la finalul întâlnirii. Cei doi oficiali au discutat despre perspectivele viitoarei politici agricole comune la nivelul UE, care va finanţa cercetarea aplicată, inovarea, formarea profesională şi încurajarea tinerilor să lucreze în agricultură şi să-şi dezvolte afaceri proprii în acest domeniu.

Liceele agricole, mai ancorate în realitatea practică

Cioloș a atras atenţia că este nevoie de o revizuire a modului de lucru şi a dispozitivului de susţinere financiară, făcând referire la starea în care se află la ora actuală unele institute de cercetare agricolă din România, cum sunt cele de la Băneasa şi Vidra. „Aici e paradoxul! Sunt institute sau staţiuni de cercetare în paragină, iar pe de altă parte, agricultorii din România fac contracte de performanţă cu institute de cercetare din Olanda, Franţa sau Germania. Deci, pur şi simplu, privind realitatea în faţă, trebuie să tragem concluzia că e o problemă care trebuie rezolvată prin reformare, restructurare. Şi cred că nu trebuie să ne fie frică de reformă“, a spus oficialul european.

Domnia sa a adăugat că este nevoie de licee agricole în România mai bine ancorate în realitatea practică, în realitatea productivă. În opinia sa, un mecanizator agricol, un tractorist lucrează „aproape pe o navă cosmică“. Când intri într-un tractor modern, care lucrează sute de hectare pe zi fără probleme, realizezi că e nevoie de o altă formare profesională decât acum 20-30 de ani.“

(Traian DOBRE)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
586

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

circa-2-5-milioane-euro-pot-fi-accesate-...

Circa 2,5 milioane euro pot fi accesate de luni, 26 aprilie a.c., din Programul Operaţional de Pescuit > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCirca 2,5 milioane euro pot fi accesate de luni din Programul Operaţional de Pescuit
Luni, 26 aprilie 2010, Direcţia Generală Pescuit - Autoritatea de Management pentru POP anunţă lansarea sesiunii deschise de primire de Cereri de Finanţare pentru prime aferente:
Măsurii 2.2 – „Măsuri de acva-mediu”, din cadrul Axei 2 şi
Măsurii speciale aplicabilă exclusiv flotelor care fac obiectul unui program de adaptare: ”Ajutor public pentru încetarea permanentă a activităţilor de pescuit” în baza Regulamentului Consiliului (CE) nr. 744/2008 din cadrul Axei 1, finanţate din cadrul Programului Operaţional pentru Pescuit 2007-2013.
Fondurile alocate în anul 2010 pentru cele 2 măsuri sunt următoarele:
Măsura 2.2 – „Măsuri de acva-mediu”, - 1.575.280 euro, fonduri nerambursabile.
Măsura specială aplicabilă exclusiv flotelor care fac obiectul unui program de adaptare – ”Ajutor public pentru încetarea permanentă a activităţilor de pescuit” în baza Regulamentului Consiliului (CE) nr. 744/2008 - 1.000.000 euro, fonduri nerambursabile
Depunerea Cererilor de Finanţare se va face la sediile Compartimentelor Regionale POP. Solicitantul sprijinului financiar trebuie să îndeplinească cerinţele de conformitate şi eligibilitate menţionate în cadrul Ghidului Solicitantului aferent fiecărei măsuri. Pentru a fi finanţată, fiecare Cerere de Finanţare trebuie să fie eligibilă, conform Ghidului Solicitantului, care se găseşte postat pe site-ul www.madr.ro, secţiunea POP.
Lista solicitanţilor eligibili va fi postată pe site-ul www.madr.ro.
Sesiunea aferentă Măsurii 2.2 – „Măsuri de acva-mediu”, va fi deschisă continuu, până la epuizarea fondurilor.
Sesiunea aferentă Măsurii speciale aplicabilă exclusiv flotelor care fac obiectul unui program de adaptare – ”Ajutor public pentru încetarea permanentă a activităţilor de pescuit” în baza Regulamentului Consiliului (CE) nr. 744/2008 va fi deschisă până pe 30 iunie 2010.
Sursa MADR Vizualizari:
1720
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cireasa-pacatului-din-paradisul-inflorit...

Cireaşa păcatului din Paradisul Înflorit

Perioada în care am vizitat livada vestitei societăţi din judeţul Buzău, din păcate, nu mi-a prilejuit ocazia de a vedea un paradis înflorit în adevăratul sens al cuvântului, pentru simplul fapt că florile deveniseră deja cireşe… Veritabile cireşe ale păcatului însă, dacă mă gândesc nu doar la dimensiunea şi culoarea lor ispititoare, dar şi la brandul sub care, la noi, doar cei înstăriţi şi le pot permite

Lider absolut în zonă

În urmă cu şapte ani, un italian, Roberto Trevisiol pe numele său, şi-a deschis în România o firmă ce avea ca obiect de activitate la acea vreme consultanţa în management şi afaceri. În paralel, ca o glumă cum spune chiar el, a înfiinţat şi un hectar de livadă, realizare care, după un an de zile, l-a determinat să schimbe domeniul de activitate al firmei.

Astfel, în 2003 a luat naştere SC Paradisul Înflorit SA, o societate care se ocupă de cultivarea pomilor fructiferi şi a viţei-de-vie în comuna Podgoria de lângă Râmnicu-Sărat, zonă considerată mai mult decât prielnică acestor culturi. La momentul preluării, livada era îmbătrânită şi distrusă nu atât de calamităţile naturale, cât de exploatarea defectuoasă din partea vechiului proprietar. Din fericire, astăzi vorbim de cea mai mare livadă superintensivă de cireş din estul Europei.

Cireaşa gigant

De atunci şi până acum, suprafaţa cultivată a crescut la 60 ha, din care 50 sunt cultivate cu cireş, 5 cu măr şi 5 cu viţă-de-vie. Investiţa, care se ridică la aproximativ 4,8 milioane de euro, se bazează în principal pe resurse proprii şi credite, societatea beneficiind însă şi de un proiect SAPARD de reabilitare şi modernizare în valoare de aprox 500 mii de euro.

Pentru că livada era în paragină, s-a impus defrişarea suprafeţelor cu pomii îmbătrâniţi şi înfiinţarea unei noi plantaţii. Pomii vin din Italia direct altoiţi pe portaltoi de vigoare mică (G5, Colt), ce permit plantarea la densităţi mari. Pe lângă faptul că se pretează la cultura în sistem superintensiv, sunt foarte productivi, ajungând la 20 t/ha, iar fructele au dimensiuni impresionante...demne de brandul sub care sunt comercializate: „Cireaşa păcatului“. Este vorba de o varietate gigant, cu un gust desăvârşit. În mod surprinzător, printre soiurile italiene se regăsesc două soiuri româneşti, Van şi Stella aduse din vecini, de la staţiunea Istriţa.

Acestea au fost de altfel primele soiuri plantate, care s-au comportat chiar onorabil, însă lipsa de încredere în tot ceea ce înseamnă „made in Romania“ l-a determinat pe administratorul italian să se reorienteze. „În România dai bani şi nu ştii ce cumperi“, spune el. De altfel, nici oamenii care îl înconjoară nu par să-i fi câştigat încrederea, căci se arată foarte sceptic nu doar cu angajaţii, ci şi cu vizitatorii, în care vede potenţiali... prădători, dornici să atenteze la fructul interzis. Sechelele italianului se trag de la graurii cu chip de om pe care nu a putut să-i stârpească nici cu tunurile sperietoare, nici cu sistemul de supraveghere sau cu gardul prevăzut cu sârmă ghimpată şi...lame.

Dai un ban, dar merită!

Revenind însă la tehnologia care de fapt ne interesează pe noi, trebuie spus că ea este una ultra performantă, demnă de invidiat de orice pomicultor. Plantaţia dispune de sistem de fertirigare computerizat, pentru toată suprafaţa, dar şi de protecţie cu plasă antigrindină pe 17 ha. Apa utilizată este potabilă, adusă din oraş, pentru că cea din zona Rm.Sărat este sărată şi nu poate fi tolerată de cireş.

Nu putea lipsi hala de sortare şi ambalare prevăzută cu echipamentele adecvate şi cu o cameră frig pentru păstrarea pe timp scurt. De aici, fructele ambalate în lădiţe iau drumul Germaniei şi Italiei. Puţini sunt românii care îşi permit să mănânce din „cireşele păcatului“ pentru că, la un cost de producţie ridicat, preţul de valorificare este şi el pe măsură.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
3438

☐

˚ Comentarii

☐

☐

˚ 1. t.j. -- (11-August-2010)am trecut prin zona in primavara si nu m-am putut abtine de la o vizita este ceva de vis ,iar italianul a fost foarte ospitalierm-a poftit in jeep si mi-a prezentat livada in privinta tiganilor avea dreptate(cine-i inghite?)ma intreb de ce a trebuit sa vina un italian,noi nu putem sau nu vrem sa facem ceva asemanator

˚ 2. Zorro -- (17-August-2017)Referitor la ce scrie t.j., problema la noi este ca nu putem, nu ca nu vrem. Atata timp cat proprietatea funciara in zona de deal este foarte faramitata si fondurile de care dispun romanii, nu putem nici sa visam la ce a facut italianul. Ei (vesticii) au bani si isi permit sa faca lucruri de calitate.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 355e9
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Citiţi această carte! „Vechi soiuri româneşti de viţă-de-vie“

Autor dr. ing. Ion M. Puşcă

A fost reeditată şi publicată la Editura INTACT Bucureşti ediţia a doua a lucrării „Vechi soiuri româneşti de viţă-de-vie“, elaborată de dr. Ion M. Puşcă. Esenţa lucrării o constituie prezen-tarea unei istorii milenare a soiurilor de viţă-de-vie cultivată pe întinse zone ale pământului strămoşesc. Ea redeşteaptă într-un fel sent-imentul patriotic când deschidem prima copertă şi ne apare Dacia din timpul lui Burebista (82-44 î.Cr.), ilustrând spaţiul despre care anticii Herodot (484-426 î.Cr.) şi Strabon (63-17 d.Cr.) ne-au lăsat scrierile lor cu referiri la existenţa viţei-de-vie şi consumului de vin la geto-daci.

O confesiune sentimentală

La începutul cărţii, autorul face o confesiune profesional-sentimentală pentru justificarea preocupării şi efortului său de a elabora această lucrare din care se desprinde într-un fel afecţiunea sa pentru profesia căreia şi-a dăruit munca de o viaţă. Peste aceasta se află dorinţa de a lăsa urmaşilor o zestre de informaţie istorică.

Prima parte oferă cititorului o analiză profundă a relaţiei dintre vin şi continuitatea poporului roman în spaţiul în care au trăit strămoşii noştri. Este o documentare ce convinge asupra adevărului acestei relaţii, prin descrieri din cele mai vechi timpuri.

Lucrarea este structurată pe capitole: Vechi soiuri româneşti de struguri pentru vin, Vechi soiuri româneşti de struguri de masă şi Vechi soiuri româneşti puţin cunoscute. În anexă mai aflăm imagini color cu soiuri reprezentate prin forma strugurelui şi frunzei; numeroase facsimile din presa vremii cu privire la prima ediţie a lucrării. Autorul a reuşit să prezinte o sinteză completă asupra vechiului cultivar de viţă-de-vie românească.

Autorul foloseşte o schemă originală pentru descrierea soiului, cu deosebiri interesante faţă de redarea în ampelografii clasice, oferind numeroase amănunte. Găsim în autorul lucrării un istoric ce convinge asupra originii certe a soiurilor în diferitele regiuni viticole din ţară. Foarte atent descrie originea denumirii soiurilor primite de la străbunii noştri. Apoi, obiectivele clasice de caracterizare a soiului sunt respectate cu acurateţe. Dintre acestea reţinem numărul suficient de însuşiri morfologice şi descrierea calităţii vinului, care permit recunoaşterea unui soi, lucrarea fiind utilizabilă şi ca bibliografie didactică.

Peste toate cele arătate, citirea acestei lucrări produce o caldă satisfacţie, un motiv de admiraţie şi respect pentru trecutul nostru istoric în domeniul viei şi vinului; o întărire a sentimentului de preţuire a zestrei lăsate de făuritorii neamului şi ai patriei noastre. Nu în ultimul rând, trebuie să elogiem stilul redării lucrării, într-un limbaj ştiinţific corect, o exprimare curată şi clară, foarte agreabilă şi plină de învăţătură pentru cititor; o scriere românească curată şi frumoasă.

Cartea dr. Ion M. Puşcă se înscrie în şirul istoric al celor mai importante lucrări cu fond ampelografic şi ampelografii din istoria ştiinţei viticole româneşti, încheind în anul 2010 un şir de mărgăritare pentru bibliografia românească a domeniului. Prin această lucrare numele său se înscrie între cei mai de seamă autori ai acestui gen.

Meritul autorului este preţuit de cunoscători şi de iubitorii vinului, cum putem vedea în facsimilele din lucrare, dar va fi admirat şi păstrat în memoria cititorului obişnuit, iubitor de ţară şi interesat de cunoaşterea trecutului, care întotdeauna este o armă pentru construirea viitorului spre progres. Aducem calde aprecieri autorului pentru efortul şi calităţile deosebite de specia-list şi patriot luminat, puse în această lucrare ce va dăinui peste secole.

Prof. dr. Viorel PEŞTEAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
1772

Comentarii

1. Lucian -- (24-October-2018)Caut aceasta carte...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ciudăţeniile din lanţul trofic

Pe pământ fiecare vieţuitoare îşi are locul bine stabilit. Este un lanţ trofic în care chiar şi cea mai mică şi neînsemnată fiinţă are un rol important pentru buna desfăşurare a vieţii. În rândurile următoare vom prezenta câteva dintre vieţuitoarele care, uneori, trec neobservate de oameni sau ajung să fie blamate de aceştia.

Rădaşca de pe urmă

În copilărie, mai tot timpul vedeam printre tufele de trandafiri un gândac mare, cu un aspect ciudat. Este vorba despre rădaşca sau Lucanus cervus, aşa cum este cunoscută în lumea ştiinţifică. Această vieţuitoare ciudată, care trăieşte în general în pădurile de stejar, este unul dintre cei mai mari gândaci din Europa, masculii atingând dimensiuni de aproximativ 75 mm. Ceea ce îi deosebeşte pe aceşti gândaci de restul confraţilor lor sunt coarnele roşii, care au o lungime egală cu jumătatea lungimii corpului. Cu aceste coarne, care imită destul de bine forma coarnelor de cerb, sunt dotaţi doar masculii, femelele având, în schimb, un cleşte mai mic cu ajutorul cărui se hrănesc. În urmă cu ceva vreme, rădaşca putea fi văzută mai tot timpul. Acum, potrivit studiilor, în unele regiuni acest gândac este pe cale de dispariţie. Motivele acestei dispariţii ţin se pare, atât de colecţionarea lor în insectare, dar şi datorită distrugerii habitatelor în care rădaşca îşi trăia existenţa.

Lăcustele, ca o pedeapsă divină

Nişte vieţuitoare mai puţin îndrăgite de oameni sunt lăcustele. Aceste fiinţe blamate au fost aproape dintotdeauna considerate o pedeapsă venită de la divinitate. Când cerul se întuneca de norii de lăcuste, oamenii credeau că este o prevestire a sfârşitului lumii. Însă motivele care stau la baza invaziilor de lăcuste au explicaţii de altă natură. Aceste vieţuitoare trăiesc izolat dar, atunci când după o perioadă îndelungată de secetă revin ploile, din ouăle depuse de lăcuste ies un număr uriaş de larve. Vorbim mai exact despre mii de indivizi pe metru pătrat.

Lăcustele în formă larvară pleacă încă din acest stadiu în căutarea hranei. Coloanele de larve, care numără milioane de membrii, îşi stabilesc un traseu de la care nu se abat nicicum, indiferent de dificultăţile pe care le vor întâlni în drumul lor. Pagubele provocate de aceste vieţuitoare mici, dar imbatabile atunci când sunt în grupuri, ating proporţii foarte mari, putând distruge spre exemplu 20 de hectare de tutun în mai puţin de două minute. Un lucru puţin ştiut despre lăcuste este că uneori se hrănesc şi cu greieri, pe care îi vânează în timpul nopţii.

Autoflagelarea

Potrivit oamenilor de ştiinţă aceste vieţuitoare nu au percepţia durerii. Cea mai bună dovadă în acest sens este faptul că uneori lăcustele se devorează singure. Încep prin a-şi mânca picioarele din faţă, apoi corpul. Explicaţia pentru acest lucru nu a fost încă găsită, dar se ştie cu certitudine că nu fac acest lucru din lipsa hranei.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
1045

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ciurlanii-invadeaza-baraganul-si-dobroge...

Ciurlanii invadează Bărăganul şi Dobrogea

Aflându-mă într-o călătorie în Dobrogea, pe drumul de la Hârşova la Babadag, m-am umplut din nou de amărăciune, văzând ce extindere mare au luat ciurlanii pe terenurile dobrogene.

Despre ciurlani au scris şi înaintaşii noştri, precum Panait Istrati, am scris şi eu mai recent şi revin cu menţiunea că această buruiană este invazivă şi, dacă nu facem niciun efort să o controlăm, în câţiva ani toate câmpurile dobrogene şi o parte din cele ialomiţene vor fi acoperite de ciurlani.

O cunoştinţă a mea, cu care m-am oprit la un câmp acoperit de ciurlani, văzându-i aşa de înfoiaţi şi pregătiţi să-şi continue dansul ameţitor pe alte sole, îmi zicea că sunt haioşi. Într-adevăr, ciurlanii au forme şi mărimi diferite şi sunt adaptaţi ca în deplasările lor pe câmp să-şi lase seminţele pentru a nu le pieri neamul.

O agrotehnică bizară

Dacă prin anii ’80 se părea că au dispărut ciurlanii, în urma folosirii erbicidelor la diferite culturi şi a cultivării fiecărei palme de pământ, după Revoluţie şi în special după anul 2000 ciurlanii au reapărut, cu contribuţia substanţială a noilor proprietari de pământ, care fie au lăsat terenul necultivat mai mulţi ani, fie nu au folosit erbicide, fie nu ştiu cum poate fi combătută această buruiană.

Astăzi există sole întregi invadate de această buruiană; sunt arături făcute direct pe câmpul infestat cu ciurlani, iar aceştia apar din loc în loc, deoarece nu au fost încorporaţi, ca să nu mai spun că unii s-au oprit în iarnă, duşi de vânt, în diferite bariere ca: pomi, vii, garduri şi chiar parazăpezi, pe care eu le-am denumit acum câţiva ani „paraciurlani“. Acum, la început de primăvară, răul este deja comis: ciurlanii au semănat peste iarnă un număr suficient de seminţe pentru a constitui şi în acest an o problemă deosebit de gravă pentru culturile noastre.

Unii proprietari mai strâng aceşti ciurlani cu diferite greble şi apoi le dau foc, dar în procesul de strângere în brazde nu fac altceva decât să mai semene şi seminţele care au mai rămas în vălătucii de ciurlani. Mai bine ar fi să se mărunţească cu discurile şi apoi să se are.

Ce ar trebui făcut?

Am scris şi în alte ocazii şi susţin şi de această dată că statul trebuie să-i oblige pe proprietari să-şi cultive pământurile sau măcar să le menţină ca ogor negru, chiar dacă subvenţionează această acţiune, limitând în acest mod una dintre sursele de infestare a solelor vecine. De asemenea, se impune o informare mai temeinică a deţinătorilor de pământuri cu privire la posibilităţile de combatere a ciurlanilor şi a altor buruieni prin mijloace agrotehnice şi chimice.

Trebuie să înţelegem că situaţia nu mai poate continua aşa, iar dacă nu ne vom trezi acum să cultivăm cât mai mult din pământul ţării şi să lăsăm anumite suprafeţe muncite în mod premeditat, în curând vom avea la recoltare doar buruieni.

Am auzit şi unele consideraţii, după părerea mea greşite, că nu trebuie să-i obligăm pe deţinătorii de pământ să-l cultive, deoarece unii sunt foarte săraci şi nu au posibilităţi. Statul trebuie să se preocupe să stimuleze asocierea deţinătorilor de suprafeţe mici de pământ, pentru a putea fi lucrate mecanizat şi a fi aduse într-o stare culturală corespunzătoare.

Pentru proprietarii mai mari, care deţin pământul pentru agricultură sau pentru scopuri imobiliare, nu trebuie să existe nicio clemenţă, deoarece pământul trebuie fie să se cultive, fie să se menţină curat de buruieni. Suntem convinşi că numai prin măsuri ferme şi coerente putem ajunge la nivelul ţărilor cu agricultură modernă din Uniunea Europeană din care facem parte.

Dr. Alecsandru Pascu, membru corespondent al Academiei de Ştiinţe
Agricole şi Silvice ,,Gheorghe Ionescu-Sişeşti“ Vizualizari:
985
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cladirile-seculare-ale-padurarilor_l1339...

Clădirile seculare ale pădurarilor

Pe raza Direcției Silvice Suceava, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva, există mai multe clădiri seculare, în care își desfășoară activitatea ocoale silvice. Dintre acestea menționăm Crucea, care are peste 100 de ani. La fel, Candreni, Cârlibaba, Iacobeni, Breaza, Vama, Moldovița și multe altele, construite pe vremea când Bucovina era ocupată de austrieci.

Istoricul locaţiilor

„Toate construcțiile vechi au avut același tipic, cu camere oficiale la etaj, locuința șefului de ocol și alte dependințe specifice acelor vremuri“, a declarat Valerian Solovăstru, directorul general al Regiei Naționale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, fost director la Direcția Silvică Suceava, pentru Lumea Satului“.

Cele mai multe au fost deja modernizate. Însă acest proces a dus, în unele cazuri, la pierderea farmecului de altădată și chiar a unor elemente tehnice inedite. Un astfel de caz l-am întâlnit la Pojorâta.

„În locul în care se află acum Ocolul Silvic Pojorâta a fost inițial o turnătorie a Baronului Mantz care deținea, pe atunci, toate minele din zonă. Aici se obțineau metale rare. Ulterior, întreaga sa avere a fost vândută, iar clădirea a fost dată, spre administrare, Fondului Bisericesc. Din 1892 a devenit, necontenit, sediu de ocol silvic, a afirmat Solovăstru.

Domnia sa ne-a povestit că, pe atunci, cuptoarele funcționau cu lemne din pădure. Întreaga construcție a fost făcută numai din piatră, cu un sistem ingenios de încălzire. Turnătoria era amplasată în partea inferioară a clădirii. Pereții, groși de 80 cm, erau prevăzuți cu canale interioare, care preluau fumul fierbinte provenit de la cuptoare.

„Întreg sistemul a fost distrus atunci când s-au făcut renovări, pentru că muncitorii nu au înțeles rolul canalelor și le-au astupat“, a precizat directorul general.

Renovarea, ca prostie

Într-adevăr, interiorul clădirii nu mai amintește nimic de anii 1800. Doar la subsol există două încăperi cu aspect de hrubă, unde încă se mai văd pietrele vechilor pereți.

Menționăm că Ocolul Silvic Pojorâta aparține de Direcția Silvică Suceava, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva.

Ca peste tot în Bucovina, peisajul este mirific. Însă, atenție! În zonă sunt vipere. Culegătorii de fructe și silvicultorii se echipează cu mănuşi şi cizme de cauciuc, pentru a fi protejaţi de eventualele muşcături ale acestor șerpi veninoși.

Principalele căi de acces sunt drumul european Suceava – Bistrița și calea ferată Suceava – Ilva Mică.

Traian DOBRE

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:

722

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

clementa-hidrografica_l351.html

Clemenţă hidrografică

România va cere excepţii de la Uniunea Europeană pentru acele corpuri de apă care nu vor atinge starea bună până în 2015. 22 martie 2010 este Ziua Mondială a Apei, dar, în acelaşi timp, reprezintă şi data la care România raportează către Comisia Europeană Planurile de Management ale bazinelor hidrografice şi Planul Naţional de Management care include planul de măsuri de îmbunătăţire a calităţii apelor, dar şi aplicarea acelor măsuri suplimentare pentru corpurile de apă care nu vor atinge starea bună a apelor în anul 2015.

Marea problemă: apele de suprafaţă!

Planul Naţional de Management al Bazinelor Hidrografice este principalul instrument de implementare a Directivei Cadru Apă (care urmăreşte atingerea „stării bune a apelor“), elaborat şi finalizat de Administraţia Naţională „Apele Române“ în data de 22 decembrie 2009 şi ale cărui rezultate au fost raportate către Comisia Europeană la 22 martie 2010. Astfel, conform rezultatelor obţinute prin elaborarea Planului Naţional de Management, din 3.399 de corpuri de apă de suprafaţă, 1.241 dintre acestea nu vor atinge o stare corespunzătoare a apelor până în 2015.

De asemenea, din cele 142 de corpuri de apă subterană, 19 dintre acestea nu vor îndeplini starea calitativă bună a apelor până în 2015. Aceste corpuri de apă nu corespund din punctul de vedere al calităţii (în special înregistrează depăşiri la azotaţi şi amoniu). Conform Planului de Management, acele corpuri de apă care nu vor atinge starea bună a apelor până în 2015 vor fi subiectul excepţiilor fie de timp, adică să atingă o stare bună a apelor mai târziu de anul 2015, respectiv în anul 2021 sau 2027 (pentru apele de suprafaţă şi din subteran), fie excepţiile de obiective, adică ţintele impuse de UE să fie mai puţin severe (pentru apele de suprafaţă).

Canalizarea şi epurarea apelor, aproape inexistente

Poluarea apelor este cauzată în principal de rata redusă a populaţiei racordate la sistemele de canalizare şi epurare a apelor uzate, de nefuncţionalitatea staţiilor de epurare existente, de managementul necorespun-zător al deşeurilor (adică depozitării necontrolate a deşeurilor pe malurile apelor sau în apă) sau de protecţia insuficientă a resurselor de apă.

Din cele 2.605 aglomerări, la sfârşitul lui 2009 existau fizic 658 reţele de canalizare, dintre care 516 erau funcţionale şi doar 21 conforme, restul fiind în diferite stadii de execuţie. Gradul de racordare la canalizare a locuitorilor echivalenţi la nivel naţional este de 52,06%. Pentru aglomerări cu mai mult de 10.000 de locuitori (adică oraşe mari şi mijlocii - mediul urban), 78,45% sunt racordaţi la reţelele de canalizare. Pentru aglomerări cu 2.000-10.000 locuitori (adică oraşe mici, comune şi sate - predominant mediul rural), doar 9,23% sunt racordaţi la reţelele de canalizare.

Conform cerinţelor impuse de UE, până în 2018 România trebuie să construiască 50.000 km. Între 2004-2009, au fost construiţi 20.000 km de canalizări, dintre care în 2009 au fost construiţi doar aproximativ 1.000 km, din aceştia doar 80 km fiind funcţionali. Judeţe ca Arad, Brăila, Neamţ, Sibiu au un grad de racordare mare la reţele de canalizare, pe când judeţe ca Giurgiu, Ilfov, Teleorman, Caraş-Severin au gradele de racordare cele mai mici.

Din cele 371 de staţii de epurare, numai 29 sunt conforme, gradul de racordare la staţii de epurare la nivel naţional fiind de 42,78%. Pentru aglomerări cu mai mult de 10.000 locuitori (adică oraşe mari şi mijlocii - mediul urban), gradul de racordare la staţii de epurare este de 65,91%, iar pentru aglomerări cu 2.000-10.000 locuitori (adică oraşe mici, comune şi sate - predominant mediul rural), este de 5,25%. Judeţe ca Arad, Buzău, Bistriţa-Năsăud, Cluj, Neamţ, Sibiu, Timiş au grade de racordare mare faţă de judeţe ca Brăila, Caraş-Severin, Galaţi, Mehedinţi, Tulcea, care au gradele cele mai mici de racordare.

În ceea ce priveşte nivelul de racordare a locuitorilor la reţele de alimentare cu apă, oraşe mari ca Bucureşti, Sibiu, Cluj, Constanţa au un nivel de racordare mai mare de 80%, pe când judeţe ca Ilfov, Dâmboviţa, Giurgiu, Teleorman au gradele de racordare cele mai mici, sub 30%, restul locuitorilor de până la 100% neavând acces la un sistem centralizat de alimentare cu apă.

Termenele finale de conformare sunt 2013 pentru racordarea la sistemele de canalizare şi 2015 pentru racordarea la staţiile de epurare, pentru aglomerări cu mai mult de 10.000 locuitori, iar 2018 este termenul final de conformare pentru staţiile de epurare şi canalizare pentru aglomerări cu mai puţin de 10.000 de locuitori.

Costurile reabilitării

Pentru perioada 2010-2027, costurile totale ale măsurilor de bază şi măsurilor suplimentare pentru implementarea tuturor Directivelor europene privind calitatea apelor şi a programului de măsuri la nivel naţional au fost estimate la circa 20 miliarde euro, din care 97% sunt costuri pentru realizarea măsurilor de bază. Cu alte cuvinte, corelat cu numărul de locuitori ai României, implementarea programului de măsuri implică un efort financiar de aproape 1.000 de euro, pe care fiecare cetăţean al României ar trebui să-l facă timp de 20 de ani. Din totalul cheltuielilor de investiţii estimate pentru implementarea programului de măsuri, pentru 32% (cca 6 miliarde euro) nu au fost identificate în prezent surse de finanţare.

Cele mai mari investiţii sunt necesare pentru realizarea măsurilor aplicate în vederea asigurării serviciilor de apă pentru populaţia din aglomerările umane (alimentare cu apă potabilă, canalizare – epurare ape uzate), urmate de măsurile destinate sectorului agricol şi industrial.

Valoarea totală a investiţiilor necesare pentru conformarea cu cerinţele directivelor europene privind apa şi apa uzată din 2004 până în anul 2018 a fost estimată la 15,1 miliarde euro, din care fondurile alocate prin POS Mediu (finanţare din fonduri de Coeziune şi cofinanţare naţională) şi Programului Naţional de Dezvoltare Rurală (finanţat de Fondul European de Dezvoltare Regională pentru Agricultură) reprezintă circa 17% din necesar. Se estimează că, în perioada 2004-2009, au fost realizate lucrări de investiţii pentru infrastructura de apă uzată în valoare de 3,1 miliarde de euro, din care 2,1 fonduri europene.

Ana-Maria Tănase

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
700
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

coada-soricelului-vindeca-100-de-boli_14...

Coada-şoricelului vindecă 100 de boli > REVISTA LUMEA SATULUI

Coada-şoricelului vindecă 100 de boli

Indiferent că aduc în casă un strop de culoare şi parfum sau că le folosim drept substituent pentru medicamente, putem spune, cu certitudine că importanţa plantelor în viaţa noastră este una majoră. Folosite încă din Antichitate pentru a suplini lacunele medicinei rudimentare de la aceea vreme, plantele s-au dovedit aproape de fiecare dată a fi mijloace eficiente de tratare sau cel puţin de ameliorare a diferitelor afecţiuni.

O astfel de plantă este şi Achillea milefolium, din Fam. Compositae, cunoscută în limbajul popular, cel mai adesea, drept coada-şoricelului. Este folosită în peste o sută de afecţiuni interne şi tulburări, atât în medicina noastră cât şi în cea europeană.

Unde o găsim

Întâlnită atât în zona de şes, cât şi în zona muntoasă înaltă, coada-şoricelului este o plantă nepretenţioasă, care poate supravieţui celor mai arzătoare canicule şi celor mai aprige geruri. Singurul lucru de care are nevoie pentru a colora pajiştile cu frunzele verzi şi florile albe este lumina necondiţionată a soarelui. Este aproape incredibil, dar peste această plantă, firavă în aparenţă, au trecut mii de ani. Cel puţin, existenţa ei pe vremea dacilor este certă. Dioscoride, medic militar roman, a consemnat-o în tratatele sale sub denumirea, aproape identică cu cea din zilele noastre, chodela.

Pentru ce o folosim

În Moldova, Transilvania şi nordul Olteniei era folosită pentru a calma durerile, pentru a cicatriza rănile, iar frunzele erau folosite drept bandaj. Pentru tuse se făcea ceai din vârfurile florale, iar în amestec cu cimbru şi muşeţel se folosea împotriva astmului. Peste tot se folosea pentru bolile aparatului digestiv, dureri de stomac şi colici intestinali. Pentru bolnavii de ulcer erau fierte frunzele de la baza plantei, până când scădea jumătate din apa pusă la fiert, după care se bea câte o ceaşcă înainte de fiecare masă importantă.

Remediu împoriva hepatitei

Cele mai importante aspecte cu privire la această plantă medicinală sunt legate nu neapărat de întrebuinţarea ei de către oamenii simpli ai satului, ci mai ales de contribuţia ei majoră în găsirea unor leacuri împotriva unor boli grave precum hepatita.

În urma unor studii efectuate de cercetătorii japonezi pe animalele de laborator s-a stabilit că, dintre animalele intoxicate cu substanţe ce produc hepatita mortala şi care au fost tratate cu suc proaspăt extras din coada-şoricelului, au supravieţuit jumătate dintre ele. Explicaţia acestui lucru este că la organele tratate cu acest suc modificările structurale ale ficatului sunt mai puţine, celulele nu mai dezvoltă malformaţii, iar posibilitatea de a apărea ciroza scade considerabil.

O echipă de cercetători din Viena a argumentat prin testele ei medicale că în dischineziile biliare principiile active din coada-şoricelului au efecte coleretice puternice, favorizând evacuarea bilei. Înainte de fi descoperite efectele terapeutice ale acestei plante, liderul în tratarea afecţiunii mai sus menţionate era anghinarea.

În nordul ţării, toamna oamenii obişnuiesc să fiarbă florile acestei plante şi să bea fiertura pentru a se proteja de răceli şi boli de plămâni. Eficienţa metodei folosite în acest caz a fost dovedită de un studiu făcut în India, care susţine că achileina, o substanţă secretată de florile sale, creşte imunitatea membranei celulare, care va deveni mai puţin permeabilă pentru viruşi şi bacterii.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
962

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cobadin, între deznădejde şi speranţă

Cobadin a fost multă vreme „picior de Paris“ spun, pe jumătate glumind, pe jumătate serios, locuitorii de vârsta a treia, născuţi şi „trăiţi“ dintotdeauna aici.

Astăzi, din falnica economie de altădată a localităţii, au mai rămas o moară, o brutărie, o fabrică de cărămidă. Mai sunt şi câteva SPL-uri, firme de transport şi o societate specializată în „termopane“ care, slavă Domnului, a angajat câţiva localnici. IAS-ul despre care se dusese vestea în toată România s-a desfiinţat, s-a privatizat şi acum aparţine unei societăţi mari. În rest, comuna este „presărată“ cu asociaţii familiale care abia îşi duc zilele. Când vorbeşti cu oamenii, când îi întrebi ceva despre comuna lor, despre viaţa lor îţi răspund cu un oftat prelung, cu părere de rău, cu o accentuată stare de resemnare. Locuitorii comunei şi ai satelor care o compun se simt înşelaţi, nu le mai arde de vorbă, pentru că, spun ei, nu-i mai ia nimeni în seamă. Primarii care s-au succedat până astăzi la conducerea comunei una au spus înainte de alegeri, alta au făcut. Sau, mai bine zis, n-au făcut nimic!

Ambiţia unui om care ar putea fi primar pe viaţă

În aceste condiţii, pe un asemenea teren, actualul primar Cristian Telehoi a avut curaj să parieze pe aşezarea lucrurilor la locul lor. Decizia de a reda locuitorilor speranţa şi încrederea se bazează pe două elemente: experienţa – a fost mulţi ani funcţionar la Primărie – şi tinereţea, forţa de a se lupta cu inerţia, cu deznădejdea. Planul lui de refacere a localităţii a început cu inventarierea suprafe-ţelor de teren, a spaţiilor care aparţin Consiliului Local, pentru a le face cadastru, intabulare, să creeze infrastructura. Sunt zone întregi unde sunt deja şosele, curent, apă, dar acelea sunt pline de gunoaie. A achiziţionat anul trecut un excavator, toată Primăria este implicată în operaţiunea de curăţenie şi ordonare a locurilor pentru că s-au primit foarte multe cereri de la agenţi economici care vor să deschidă societăţi.

În acest context, de implicare şi hotărâre de a schimba viaţa locuitorilor care l-au ales primar, reluăm câteva aspecte ale vieţii economice şi sociale specifice comunei Cobadin. Hotărâm că numai dacă priveşti realist situaţia poţi să acţionezi, să schimbi ceva.

Începem cu agricultura.

Majoritatea acelora care deţin pământ sunt pensionari. Toţi îl dau la societăţi care au luat pământ în arendă. Tinerii sunt plecaţi în străinătate şi se descurcă aşa cum pot. Crescătorii de animale, altădată vestiţi în toată Dobrogea, nu mai sunt. Asta pentru că păşunea satului a fost parcelată şi locurile au fost date pentru locuinţe. În prezent, pentru păşune nu mai există niciun teren disponibil.

La Cobadin, din păcate, nu mai sunt nici loturi pentru casele tinerilor. Împreună cu comisia de urbanism se caută soluţii în zona Viişoara, Negreşti şi Conacu, sate aparţinătoare comunei.

Mari probleme ridică populaţia de etnie rromă. A fost o campanie stânsă, împreună cu Poliţia, de rezolvare a actelor de identitate, de înscriere a copiilor la dispensar, de supraveghere, în ultimă instanţă, a acelora care făceau fapte antisociale.

În ceea ce priveşte asistenţa medicală, se contează pe cinci medici de familie şi un stomatolog. Cei care locuiesc în Viişoara, Negreşti şi Conacu nu pot beneficia de asistenţă medicală pentru că nu au cu ce să ajungă la Centru. Din cauza drumurilor impracticabile nu vin nici doctorii la ei.

Majoritatea sunt bătrâni, practic nu au nicio şansă. Viaţa locuitorilor din Cobadin era până mai ieri un chin. La înlăturarea acestuia s-a angajat primarul Cristian Telehoi. Spune că şi-a propus – şi ştie cum – să le redea oamenilor demnitatea. Ambiţia lui este să redea comunei o faţă civilizată. Îşi doreşte asta pentru că este fiu al comunei.

Mulţi dintre copii sunt olimpici. Iată un final optimist pentru reportajul scris sub semnul amărăciunii.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1063
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Coccidioza (eimerioza) iepurilor

Victima coccidiozei: tineretul din crescătoriile de iepuri!

Parazitismul cu coccidii afectează toate speciile de mamifere şi păsări şi prezintă forme clinice grave la tineret şi inaparente la adulte.

La iepuri, boala afectează tineretul din crescătorii şi se manifestă sub două forme distincte, intestinală şi hepatică, sau sub formă asociată, numită enterohepatita coccidiană. Cauzele bolii şi factorii care influenţează apariţia acesteia

Coccidioza la iepure este produsă de mai multe specii ale genului Eimeria, care parazitează la diferite niveluri ale intestinului sau la nivelul canalelor biliare şi al ficatului. În organismul animal coccidiile se găsesc sub formă vegetativă (localizate intracelular), iar în mediul extern, sub formă de oochişti. Acesti oochişti sunt eliminaţi odată cu fecalele de către animalele infestate sau de purtătorii de coccidii. Oochiştii evoluează în mediul exterior în condiţii de umiditate crescută şi devin infestanţi.

Contaminarea animalelor are loc pe cale bucală, prin ingerarea oochiştilor odată cu apa şi furajele infestate cu aceştia.

Condiţiile necorespunzătoare de igienă, umezeala, curenţii de aer rece, aglomeraţiile şi carenţele alimentare contribuie la apariţia şi menţinerea coccidiozei. Cel mai receptiv la îmbolnăvire este tineretul în vârstă de 16-40 zile, cu un maxim la 30 de zile.

Leziunile

Cadavrele iepurilor cu coccidioză prezintă semne de slăbire accentuată, balonament abdominal şi blană murdară pe trenul posterior din cauza diareii. La deschiderea cadavrului, în forma intestinală a coccidiozei se observă îngroşarea pereţilor intestinali, cu prezenţa de hemoragii, noduli şi puncte albicioase pe mucoasă. În forma hepatică se observă mărirea ficatului, cu noduli alb-gălbui, de mărimi variabile, care conţin colonii de coccidii.

Semnele care trădează coccidioza

Coccidioza intestinală evoluează supraacut, acut şi cronic. Forma supraacută este mai frecventă la iepurii de 2-3 săptămâni şi se manifestă prin lipsa poftei de mâncare, slăbire şi moarte rapidă. Formele acută şi cronică se caracterizează prin tristeţe, inapetenţă, diaree apoasă cu strii de sânge, slăbire exagerată, deshidratare, sete exagerată şi moarte.

În forma hepatică, la simptomele digestive se adaugă icterul sau subicterul, ascita şi anemia (mucoasele au un aspect palid).

Diagnosticul se stabileşte pe baza semnelor clinice instalate la tineret şi se confirmă prin diagnostic de laborator ante şi postmortem, când se pun în evidenţă oochişti sau forme endogene ale coccidiilor. Diagnosticul diferenţial se face faţă de indigestia gastrică, enterocolite, jardioză, parazitoze digestive (helmintoze digestive sau cisticercoza hepatoperitoneală).

Cum prevenim apariţia şi răspândirea bolii

Extrem de importante sunt măsurile de igienă care constau din flambarea cuştilor pentru distrugerea oochiştilor. De asemenea, este necesară asigurarea unui microclimat corespunzător, precum şi folosirea de medicamente anticoccidiene.

Tratamentul sigur

Tratamentul se poate face cu medicamente anticoccidiene precum SULFACOCCIROM, soluţie buvabilă, asociat obligatoriu cu VITAMINA K3; SULFADIAROM şi AMPROLIUM 20%. Pentru a preveni instalarea rezistenţei la aceste medicamente, se recomandă rotaţia acestora la 1-2 ani.

În plus, este necesar ca la medicaţia specifică să se adăuge vitamino - terapie cu COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL ROMVAC 3 şi VITAMINA AD3E buvabilă şi de asemenea să se administreze soluţii de electroliţi, vitamine şi roburanţi care acţionează ca rehidratanţi şi tonice generale, ca de exemplu PERFUZOL.

dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale, SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
20126

□

Comentarii

□

□

1. daniela ghiuro -- (23-April-2010)este posibil sa apara coccidioza si la puii de caprioare?am crescut 4 pui in per.iunie-feb'09-10 si la 4 luni un baiat si apoi la 5 luni celalalt mascul au murit paralizand brusc...nimeni nu a stiut sa-mi spuna de ce...am chemat veterinarul din zoo,am fost cu al 2lea pui la Debrecen la o clinica veterinara si ..nimic!acum mai traiesc doar cele 2 femele,una fiind sora cu unul din cei 2 masculi si sunt in zoo...un veterinar in devenire mi-a zis ca sigur era coccidioza...dar ei avau conditii igienice la mine in gradina,mancarea era f proaspata-fructe,lucerna etc

2. Alina -- (4-September-2010)Eu am auzit de la un doctor veterinar ca pentru a evita boala este bine ca puii intarcati sa nu fie hraniti 3 zile iar apoi sa dai de mancare cate putin la iepuri. Astfel,dispare riscul de balonare si indigestie provocata de virus.

3. TOD -- (1-February-2011)Ai auzit foarte gresit ALINA. Acel medic ar putea lucra ca vidanjor nu ca veterinar.

4. crisan -- (29-May-2011)de ce la iepurasii de rasa apare coccidoza in urma hranirii cu iarba uscata cam circa 10 zile?am uscato 10 zile si dupa ce au mancat din ea au inceput 2-3 sa fie tristi,sa se umfle si sa-mi moara dupa aceea.

5. Bocsa ovidiu -- (18-January-2012)as vrea sa stiu cum sa previn aceasta boala coccidioza se repeta trimestial cu vitamine si cu coccistop s?

6. gologan ioana -- (27-August-2012)Am un catel in varsta de 6 luni care a fost diagnosticat cu eimerioza canina a luat tratament 3 zile cu Baycox 1,6ml dar dupa aceste trei zile din nou a inceput sa aibe diaree. Prezinta toate simtomele, somnolenta, lipsa pofta dde mancare, diaree, sete si nu stiu ce sa fac va rosg sa ma ajutati cu un sfat nu as dori sa moara si cred ca tratamentul nu a fost suficient!

7. anonim -- (16-March-2015)Am avut un iepuroi belgian si intr-o zi, pe la amiaza, il gasesc culcat si nemiscat in cusca. Era mort si dupa transare, am observat ca fierea ii este cumva adancita in ficat . de ce boala a suferit?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

coccidioza-eimerioza-porumbeilor-o-boala...

Coccidioza (Eimerioza) porumbeilor, o boală condiţionat patogenă > REVISTA LUMEA SATULUI

COCCIDIOZA (EIMERIOZA) PORUMBEILOR, o boală condiţionat patogenă

Coccidioza este o boală parazitară specifică tuturor speciilor de mamifere şi păsări. Prezintă forme clinice grave la animalele tinere şi şterse sau inaparente la adulte. Coccidioza are ca agenţi etiologici protozoare din familia Eimeride. Cele care îmbolnăvesc găinile nu sunt patogene pentru porumbei şi nici invers. Boala este frecventă la porumbei, majoritatea fiind purtători de coccidii. Coccidioza apare, de obicei, în sezoanele cu umiditate crescută, când se creează factori favorizanţi în adăpost (căldură şi umezeală). Se instalează în crescătoriile de porumbei supraaglomerate, neigienice, cu dejecţii neridicate la timp sau cu adăpători şi hrănitori aşezate necorespunzător, care se pot contamina cu oochişti din dejecţii. Alţi factori favorizanţi ai bolii sunt: raţiile furajere neechilibrate cantitativ şi calitativ, hrănirea carenţată în vitamine (A, complex B, vitamina E, K), în unele elemente (calciu, seleniu) sau aminoacizi esenţiali.

Ciclul biologic

Coccidiile au două stadii de dezvoltare: unul în mediul extern şi altul endogen, în organism. O pasăre bolnavă elimină prin fecale ouă de coccidii (oochişti). În condiţii de umiditate şi căldură, acestea vor evolua până la stadiul de oochişti infestanţi. Contaminarea porumbeilor se face prin ingerarea lor odată cu apa sau hrana. Ajunşi în intestin, eliberează elementele componente, care vor pătrunde în mucoasa intestinală, unde are loc a doua fază de dezvoltare (endogenă) a parazitului. Se ajunge iar la stadiul de oochist şi asfel ciclul se reia.

Simptomatologie şi evoluţie

Boala evoluează în formă acută la pui şi tineret, care devin abătuţi, cu pene zburlite, piele vânătă. Nu consumă hrana, beau apă multă, au diaree, uneori sangvinolentă. Toate acestea duc la slăbire, emacierea maselor musculare, devierea carenei sternale, întârzierea zborului şi chiar la moarte. La adulţi, evoluţia bolii este cronică. Semnele clinice lipsesc sau sunt şterse, fiind manifestate doar prin slăbire şi pene lipsite de luciu. Diagnosticul prezumtiv se pune pe semnele clinice, dar diagnosticul de certitudine se pune numai în laborator. Diagnosticul diferenţial se face faţă de alte boli cu aspect clinic şi lezional asemănător (hipovitaminoze, helmintoze digestive, trichomonoza, salmoneloza, enterite cu etiologie diversă etc.).

Profilaxie şi tratament

Se recomandă curăţenia zilnică în adăposturi şi o aerisire corespunzătoare pentru evitarea umidităţii. Este obligatorie dezinfecţia periodică a adăpostului cu soluţii de DECONTAMINOL, CATIOROM, iar la nevoie prin flambare. Vasele pentru apă şi hrană se curăţă zilnic şi se dezinfectează cu soluţie de PURSEPT. Chimioprofilaxia şi tratamentul se fac cu medicamente anticoccidiene precum SULFACOCCIROM tablete sau soluţie buvabilă, AMPROLIUM ori cu medicamente care conţin antibiotice cu rol anticoccidian: GALIPROTECT C, OXIFURAN. Preventiv şi curativ, pe toata durata tratamentului cu produse anticoccidiene trebuie administrate vitamine: COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL ROMVAC 3, VITA BCOMPLEX. Tratamentul cu

SULFACOCCIROM, soluţie buvabilă, se va asocia obligatoriu cu vitamina K3 administrată în apa de băut.
Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
5285
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Coccidioza rumegătoarelor (Diareea roşie) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCoccidioza rumegătoarelor (Diareea roşie)
- o parazitoză uneori neglijată -
Coccidioza rumegătoarelor, o boală parazitară a tubului digestiv!

Coccidioza rumegătoarelor este o boală parazitară a tubului digestiv, cu o evoluţie destul de gravă, fiind determinată de diferite specii de coccidii, care se manifestă clinic prin diaree, cel mai adesea cu sânge, anemie, deshidratare şi slăbire avansată. Coccidiile (eimeriile) sunt paraziţi care în stadiul vegetativ se dezvoltă în celulele epiteliului tubului digestiv, iar în stadiu de spor (oochist), în mediul extern.

Oochistul, în funcţie de temperatura şi umiditatea din mediu, evoluează şi devine elementul infestant pentru animale. Cel mai afectat este tineretul (viţei şi miei) până la vârsta de 2-3 luni. După aceasta, incidenţa bolii scade sau formele de boală sunt mai uşoare, însă animalele elimină parazitul, îmbolnăvindu-le pe cele tinere.

Sursa de îmbolnăvire

Rezervorul de coccidii îl reprezintă atât animalele bolnave, cât şi cele aparent sănătoase, dar care sunt purtătoare de paraziţi şi elimină oochişti în mediu odată cu fecalele, contaminând solul, apa, furajele, ustensilele de grajd etc.

Contaminarea animalelor se face prin ingerarea oochiştilor odată cu iarba, furajele şi apa, dar şi prin ticul lingerii sau sugerii ombilicului.

Factorii favorizanţi ai coccidiozei sunt igiena deficitară, umiditatea ridicată, carenţele alimentare, aglomerările de animale, loturile neomogene ca vârstă (menţinerea în acelaşi adăpost a tineretului şi a adulţilor).

Şobolanii şi şoareci reprezintă vectori care favorizează transmiterea şi menţinerea bolii.

Simptomele bolii la viţei sunt în funcţie de evoluţia bolii. Astfel, în forma acută, semnul clinic dominant este diareea apoasă, frecvent cu sânge, de culoare roşie sau negricioasă („diareea roşie“ sau „fluxul de sânge“). Viţeii sunt abătuţi, nu au poftă de mâncare, beau apă multă, au poziţie cifozată, prezintă tenesme (scremete) şi gemete caracterisice. Viţeii se deshidratează, slăbesc foarte mult, devin anemici şi preferă decubitul, iar fecalele hemoragice se scurg involuntar din cauza paraliziei sfincterului anal. În final, apare hipotermia şi animalele mor.

În forma subacută şi cronică, mai frecventă la viţeii de peste 3-4 luni, diareea este permanentă, fără sânge, animalele slăbesc, au întârzieri în creştere şi rămân tarate.

Simptomele bolii la miei

La miei, boala este destul de frecventă, fiind de multe ori neglijat agentul etiologic, în detrimentul altor boli parazitare (helmintoze gastro-intestinale) sau boli infecţioase. Mieii prezintă diaree apoasă, de culoare galben-brună, cu mucus, urât mirositoare şi mai puţin hemoragică decât la viţei. Mieii prezintă tenesme şi gemete caracteristice, se deshidratează, slăbesc, sunt epuizaţi, iar moartea poate să cuprindă chiar jumătate din efectiv.

Diagnosticul în coccidioză se pune prin coroborarea semnelor clinice şi epidemiologice cu rezultatele examenelor de laborator.

Prevenirea apariţiei şi a răspândirii bolilor

Profilaxia bolii se realizează prin evitarea factorilor favorizanţi, prin acţiuni de dezinfecţie a adăposturilor cu DECONTAMINOL, CATIOROM şi PURSEPT. Dezinsecţie se va face cu ROMPARASECT 5% şi ROMPARASECT FORTE, în timp ce pentru deratizare se vor folosi RATITOX F, RATIKILL D şi RODEXIT.

Tratamentul coccidiozei

Tratamentul coccidiozei vizează, pe de o parte, folosirea diferitelor medicamente anticoccidiene precum AMPROLIUM şi SULFADIAROM, iar, pe de altă parte, medicamentele care redresează marile funcţii circulatorie, respiratorie şi digestivă, medicamente precum rehidratante, vitamine, premixuri, tonice generale: PERFUZOL, VITAMINA AD3E, MULTIVITAROM, VITAMINA C, COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL, CAVITROM şi VITAPREMIX BIOMOS.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
22686

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Cocteiluri pentru sănătate

...pentru dimineaţă

Aveţi nevoie de: 300 ml de apă sau, mai indicat, de suc de fructe proaspăt stors, 1-2 linguri cu polen crud, 1-2 linguriţe cu miere de mană, la care se poate adăuga şi 1 linguriţă rasă cu pulbere de acai sau de cătină (uscată şi măcinată). Se amestecă bine şi după 5 minute se poate consuma. Se poate adăuga, pentru gust, pudră de scorţişoară sau cardamom.

Această băutură este foarte învigoratoare şi asigură un tonus bun pentru întreaga zi. În plus, ajută la o bună digestie, la păstrarea unei flore intestinale sănătoase şi la întărirea imunităţii, precum şi la un tonus psihic bun. Pentru copii, puneţi doar 1-2 linguriţe cu polen şi puteţi adăuga un fruct ecologic moale - banană, piersică, pară. Dacă suntem într-o perioadă mai solicitantă sau sportivi se poate adăuga în acest mix 1 lingură cu pudră proteică de cânepă şi 1 linguriţă cu păstură.

...pentru persoane obosite, stresate sau depresive

Ingrediente: 1 kg miere de mană, 300 g polen crud, 100 g păstură crudă, 30 g lăptişor de matcă, 100 g propolis brut, 100 g seminţe de cânepă măcinate. Se amestecă toate cu o lingură de lemn într-un borcan cu capac ermetic şi se păstrează la frigider. Se iau 2 linguri pe zi cu 30 minute înainte de masă până la terminarea cantităţii.

Seminţele de cânepă se pot înlocui cu nucă măcinată, cu migdale rase (mai ales când există și hiperaciditate) sau cu seminţe de dovleac (pentru cei care au probleme cu prostată). Dacă perioadă e foarte solicitantă sau depresia accentuată se poate creşte cantitatea de lăptișor de matcă până la 50-60 g. Bărbaţii pot folosi în loc de lăptişor de matcă apilarnil în aceleași cantități. La copii, doza de lăptișor de matcă e pe jumătate și iau 2-3 lingurițe pe zi.

Dacă suferiți de insomnie, mierea de mană poate fi înlocuită cu mierea de tei, lavandă sau salcâm.

...pentru stimularea imunităţii

Vă trebuie: 1 kg miere de mană, 100 g păstură crudă, 300 g polen crud, 35 gr lăptișor de matcă, tinctură de propolis sau extract apos de propolis în funcție de câte kg aveți (înmulțiți numărul de kg cu 2 și obțineți ml de care aveți nevoie). Se amestecă toate cu lingura de lemn. Se păstrează la frigider și se ia o lingură de două ori pe zi, până se termină cantitatea de amestec. Se poate relua după cinci luni.

Gabriela Niculescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
779

Comentarii

☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cod roşu în lanurile de rapiţă (II)

Revenim cu noi precizări privind evoluţia atacului în Insula Mare a Brăilei al dăunătorilor Ceutorrhynchus napi şi Ceutorrhynchus quadridens apropiaţi ca aspect şi biologie (pentru o bună identificare, precizăm că cel de-al doilea are la baza elitrelor o pată albicioasă caracteristică).

Pe baza înregistrărilor de la staţia Lunca, una dintre cele 5 staţii Agroexpert din IMB, temperaturile şi viteza vântului la ora 12.00 în intervalul 7-16 februarie 2009 au evoluat conform tabelului de mai jos:

Analizând perioada respectivă distingem următoarele etape:

Perioada 7-9 februarie

- temperaturile au fost deosebit de ridicate (12-16°C) trei zile consecutive;
- viteza vântului a fost redusă (1.5 - 3 m/s);
- activitate intensă a dăunătorului (adulţii ies pe plante, se hrănesc, zboară, se împerechează);
- s-a înregistrat un număr mare de dăunători în capcană (2-50);
- se impune începerea pregătirii pentru executarea tratamentului şi chiar începerea acestuia, pentru că există riscul ca în 7-8 zile identice ponta să fie depusă.

Perioada 10-12 februarie

- în noaptea dintre 9-10 februarie temperatura a scăzut brusc, în jur de 0°C, la prânz înregistrându-se doar 8°C;
- viteza vântului a crescut la 4,5 m/s;
- activitatea dăunătorului s-a redus brusc, înregistrând o revenire în cursul următoarelor două zile;
- numărul de dăunători din capcane a fost între 1 şi 15;
- s-a început şi s-a efectuat timp de trei zile tratamentul cu Cylatrin 60, în doză de 0,09 l/ha în 200 l de apă.

Perioada 13-16 februarie

- temperaturile au continuat să scadă (2,0 si 5,6°C);
- viteza vântului a crescut (0.5-5.8 m/s);
- activitatea dăunătorilor s-a oprit aproape în totalitate;
- în capcane nu s-au găsit dăunători;
- tratamentul a fost întrerupt.

Vom aştepta din nou două-trei zile cu temperaturi de peste 9°C pentru a relua cu eficienţă tratamentul. Am ţinut să prezentăm situaţia concretă din teren pentru ca fiecare dintre cei interesaţi să-şi poată alege momentul optim pentru efectuarea tratamentului.

În loc de concluzii

În concluzie, activitatea celor doi dăunători (Ceutorrhynchus napi, Ceutorrhynchus quadridens) este determinant influenţată de evoluţia temperaturilor şi într-o oarecare măsură şi de viteza vântului.

În funcţie de temperatură, în activitatea celor doi dăunători se constată următoarele etape:
- 0-5°C – inactivitate totală;
- 6-9°C – încep să devină activi, se mişcă;
- 10-12°C – părăsesc locurile de iernare sau de adăpostire (crăpături în sol, resturi vegetale, bulgăraşi de pământ etc.) urcă pe plante şi încep să se hrănească;
- 13-15°C – se hrănesc puternic, producând leziuni (rosături) pe peţiolul frunzelor bazale, încep să zboare şi se împerechează;
- peste 15°C – zborul este puternic, se produce maturarea ouălor, are loc depunerea pontei prin înţepături, care vor căpăta la suprafaţă un aspect rugos.

Alegerea momentului de execuţie a tratamentului împotriva lui Ceutorrhynchus napi şi Ceutorrhynchus quadridens este determinată de temperatură, iar aprecierea intensităţii atacului este în funcţie de numărul de dăunători din capcane (vasele galbene).

Nu pierdeţi nicio zi fără a vă vizita capcanele din lanurile de rapiţă!

Lucian BUZDUGAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
1055
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

COD ROŞU în lanurile de rapiţă

Temperaturile nefireşti de ridicate pentru sfârşitul lunii ianuarie şi începutul lunii februarie au favorizat apariţia unor dăunători, dintre care unii sunt cu potenţe certe în a produce pagube imense, atât prin acţiune directă cât şi indirectă, favorizând pătrunderea unor germeni patogeni, urmare a înţepăturilor şi rănilor provocate (Phoma lingam).

Cinci dăunători periculoşi

Până la această dată, în cele 180 de capcane (vase galbene) amplasate în Insula Mare a Brăilei, la cultura de rapiţă s-au identificat a fi în activitate cinci dăunători specifici:

- Ceutorrhynchus napi – gărgăriţa tulpinilor de crucifere (Figura 1);
- Baris chlorizans – gărgăriţa albastră a verzei;
- Psylliodes chrysocephala – puricele mare sau puricele de pământ al tulpinelor de crucifere;
- Phyllotreta atra – puricele negru de pământ;
- Plutella maculipennis – molia verzei.

Atenţie la gărgăriţa tulpinilor

Dintre aceştia, cel mai periculos este Ceuthorrhynchus napi care evoluează în condiţii neaşteptate, mai puţin controlate de specialişti, adică la temperaturi cuprinse între 9-12°C pe parcursul a trei-patru zile succesive. Adultul are 3-4 mm, este cenuşiu spre negru, cu solzi albicioşi dispuşi linear în partea dorsală, cu rostrul lung de 1/3 din lungimea corpului. Activitatea adultului începe la sfârşitul iernii, odată cu reînceperea vegetaţiei la rapiţă (Figura 2), când roade frunzele sau înţeapă nervurile, producând aşa-zisele leziuni de hrănire limitate la nivelul epidermei.

Înţepăturile făcute cu ovipozitorul pentru depunerea pontei sunt mai mari şi mai proeminente şi se realizează la cca 8 zile după zborul femelelor care depun ouăle în măduva tulpinilor sub mugurii terminali de creştere. (Figura 3). Larvele au 7-8 mm, apode cu corpul alb-gălbui şi cu capul gălbui spre negru. Acestea sapă galerii în măduva plantelor, producând tumefieri, răsuciri, crăpături şi deformări (Figura 4), căi sigure pentru pătrunderea unui volum imens de germeni ai agenţilor patogeni care duc la uscarea şi moartea plantelor. (Figura 5)

Pagubele produse pot duce la diminuarea producţiei cu valori cuprinse între 700 şi 2.600 kg/ha, prin cumulul factorilor de dăunare.

Combaterea trebuie făcută acum!

Pentru combaterea eficientă a dăunătorului Ceuthorrhynchus napi, recomandăm a nu se aştepta atingerea pragului economic de dăunare de 1-2 gărgăriţe/plantă, ci atunci când apar primii adulţi. în capcane. În momentul în care temperatura se menţine constant peste 10°C în timpul zilei trebuie să se execute imediat tratamentul.

Cu toate greutăţile determinate de momentul nepotrivit al atacului, recomand folosirea unui piretroid de tipul ALFA-CIPERMETRIN, CIPERMETRIN sau mai bine, pentru o remanenţă ceva mai îndelungată, a LAMBDA CIHALOTRINULUI (cylotrin). Tratamentul este preferabil să-l executăm într-o zi călduroasă, după ce s-a ridicat roua de pe plante, iar căldura să determine dăunătorii să iasă la soare.

Dăunătorul este greu de reperat cu ochiul liber. În schimb, vă recomand utilizarea vaselor galbene (capcana) după modelul prezentat (Figura 6) sau a oricărui alt vas vopsit în galben, în care punem apă cu detergent de vase şi-l poziţionăm la nivelul plantelor, urmând a-l ridica odată cu creşterea plantelor. Cu siguranţă că vom putea distruge o bună parte şi din ceilalţi dăunători. Promitem să vă ţinem la curent şi cu alţi dăunători.

Ing. Lucian Buzdugan, director general al TCE-3 Brazi, Insula Mare a Brăilei

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
2237
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

codrul-al-doilea-plaman-al-argesului_581...

Codrul – al doilea plămân al Argeşului

• Un kilometru pătrat de pădure emană zilnic nouă tone de oxygen

„Oamenii de ştiinţă au calculat că un kilometru pătrat de pădure emană zilnic nouă tone de oxigen, fiind un adevărat plămân verde al Pământului, aproape de zece ori mai mult decât aceeaşi suprafaţă de teren cultivat“ – ne-a spus Constantin Truică, director tehnic la Direcţia Silvică (DS) Piteşti, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva.

Interlocutorul nostru a ţinut să precizeze că pădurea este una dintre principalele bogăţii ale României. Are un rol important în viaţa societăţii, atât prin varietatea produselor pe care le furnizează (lemnoase şi nelemnoase), cât şi prin influenţele ei favorabile: protecţia solului împotriva eroziunii, protecţia izvoarelor şi a cursurilor de apă. Peste toate acestea, pădurile ameliorează microclimatul, creează un mediu ambiant propice sănătăţii omului, satisface cerinţele pentru odihnă, agrement şi turism.

Un program ambiţios

În anul 2009, DS Piteşti vrea să refacă 192 ha prin regenerări naturale şi încă 100 ha prin împăduriri. Pentru realizarea în totalitate a acestui plan, se vor folosi 552.900 de puieţi forestieri, din care brad 14.000 de bucăţi, molid – 380.000, pin negru – 4.000, gorun – 42.200, stejar pedunculat – 7.000, cer – 22 000, salcâm – 30.000, cireş – 7.000, frasin – 20.700, paltin de munte – 26.000.

„Tot materialul săditor este produs în pepinierele proprii. Direcţia Silvică Piteşti are un număr de 52 de pepiniere, în care sunt produşi puieţii forestieri. Puieţii de molid, care acoperă aproximativ 50% din necesarul de puieţi, sunt produşi mai întâi în solar, unde stau un an. Apoi sunt repicaţi în câmp şi, abia după doi ani, sunt scoşi, fiind apţi de plantat“ – a menţionat Constantin Truică pentru Lumea satului.

D.S. Piteşti are opt solarii, unde se produc anual aproximativ 607.000 de puieţi de molid.

Masa lemnoasă programată, 324.000 mc

Regia Naţională a Pădurilor a alocat o cotă de masă lemnoasă de recoltat în volum de 324.000 de metri cubi, din care 162.000 mc pe picior şi 162.000 mc pentru exploatare prin prestări servicii. Până la sfârşitul anului trecut, din volumul pe picior, destinat vânzării, a fost exploatat un volum de 158.800 mc, înregistrându-se un stoc de 3.200 mc. Din cea de-a doua destinaţie a fost exploatat un volum de 135.400 mc. Fapt este că, din cota totală, a fost exploatat un volum de 294.200 mc, rămânând în stoc e 29.800 mc.

Structura fondului silvic

Suprafaţa totală ocupată de păduri – 134.550 ha, din care:

- Răşinoase – 46.613 ha.
- Fag – 55.805 ha.
- Stejar – 22.492 ha.

- Diverse tari – 12.149 ha.
- Diverse moi – 2.491 ha.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
619

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

codul-de-bune-practici-comerciale_485.ht...

Imprimati articolulCodul de bune practici comerciale

Guvernul a aprobat, într-o şedinţă recentă, modificarea şi completarea Ordonanţei Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor şi serviciilor de piaţă. Scopul a fost punerea în aplicare a principiilor bunelor practici pentru comerţul cu produse agroalimentare. Astfel se va asigura funcţionarea adecvată a pieţei interne şi se va permite accesul real al produselor fermierilor şi al altor furnizori de produse agroalimentare la consumatori.

„Sperăm ca, după adoptarea sa de către Parlament, acest cod de bune practici să-şi producă cât mai curând efectele, în sensul ca, pe rafturile hipermarket-urilor, produsele româneşti să fie mult mai prezente“, a declarat ministrul Ilie Sârbu.

În plus, actul normativ elimină interdicţia care împiedica până acum producătorii să comercializeze aceleaşi produse şi în alte magazine, la un preţ unitar mai mic sau egal cu cel la care produsele respective au fost achiziţionate de hipermarket.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
1451

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.lumeasatului.ro
curs valutar

codul-relelor-practici_943.html

Codul „relelor“ practici > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCodul „relelor“ practici

Codul de Bune Practici este rezultatul negocierilor dintre producătorii agricoli şi marile lanţuri de hipermarket-uri la sediul MAPDR, timp de mai multe luni. După cum au decurs ostilităţile de până acum, şansele unui acord cinstit sunt minime. După cum se ştie, Parlamentul European a adoptat în 10 octombrie 2007 declaraţia asupra investigării şi remedierii abuzului de putere al lanţurilor de supermarket-uri care îşi desfăşoară activitatea în Uniunea Europeană.

În urma negocierilor purtate la MAPDR între furnizori şi comercianţi, în prezenţa reprezentanţilor Ministerului Economiei, Ministerului Finanţelor, Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, Ministerului IMM-urilor, Comerţului şi Mediului de Afaceri, Consiliului Concurenţei, Autorităţii Naţionale pentru Protecţia Consumatorilor, la data de 2 iulie 2008 a fost semnat Codul de Bune Practici pentru comerţul cu produse agroalimentare.

În Comisia pentru Industrii şi Servicii există propunerea de modificare a OUG nr. 99/2000 privind comercializarea produselor şi a serviciilor de piaţă, precum şi a proiectului de ordonanţă privind comercializarea produselor agroalimentare. Comisia pentru Industrii şi Servicii întrunită în plen a hotărât înfiinţarea unei comisii de mediere a celor două texte de acte normative.

(L.D.)

SUPLIMENT AGRO BUSINESS
REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
715
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

Codul silvic se modifică din nou

Un grup de parlamentari a iniţiat modificarea Legii nr. 46/2008 – Codul silvic. Membrii Coaliţiei de Mediu (formată din 69 de organizaţii) au menţionat că sunt bine-venite şi necesare intenţiile de modificare, însă au atras atenţia asupra faptului că unele schimbări propuse, alături de câteva amendamente introduse de-a lungul dezbaterilor la nivelul Comisiei pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară şi servicii specifice din Camera Deputaţilor, vor crea cadrul legal pentru degradarea pădurilor României, odată cu abandonarea principiilor de gospodărire responsabilă a acestora.

ONG-urile, excluse de la dezbateri

Reprezentanţii societăţii civile (Coaliţia de Mediu şi World Wide Fund România (WWF) şi-au oferit, în nenumărate rânduri, expertiza pentru crearea unei legislaţii moderne, europene, care să reglementeze gestionarea pădurilor. Drept răspuns, autorităţile le-au interzis ONG-urilor să mai participe la dezbateri şi toate solicitările ulterioare trimise către comisii au rămas fără răspuns. Deşi WWF-România a depus o listă consistentă de observaţii şi propuneri, acestea nu se regăsesc în raportul final transmis plenului Camerei Deputaţilor.

În fapt, membrii ONG-urilor au sesizat că, prin modificările propuse de parlamentari, pădurile vor putea fi exploatate, înainte de a ajunge la maturitate deplină. Singurul factor limitativ este posibilitatea absorbţiei pe piaţă a masei lemnoase. Astfel, se dă undă verde pentru epuizarea pădurilor României, renunţându-se la „principiul solidarităţii între generaţii". „În ciuda faptului că fondul forestier în România ocupă o suprafaţă mai mică de 1/3 din teritoriul ţării (27,3%), sub nivelul mediu al Uniunii Europene (36%), (...) se creează posibilitatea scoaterii de suprafeţe din fond forestier într-un cadru necontrolat, ceea ce încalcă principiile care stau la baza gestionării durabile a pădurilor", se arată în raportul WWF România.

Biodiversitatea, neprotejată

De asemenea, în modificările aduse Codului silvic, nu este clar precizată conservarea biodiversităţii ecosistemelor forestiere. Totodată, se spune că modificările propuse la art. 16 vor avea efecte asemănătoare cu greşelile din perioada celui de-al doilea val al retrocedării pădurilor (2001-2005), măsuri de care se leagă, în mare măsură, degradarea a peste 400.000 ha de pădure.

Reprezentanţii societăţii civile susţin că îndeplinirea funcţiilor de protecţie a pădurilor impune implementarea de practici silviculturale restrictive, în anumite situaţii fiind excluse intervenţiile. Una dintre principalele cauze pentru nerespectarea cerinţelor unei gospodăriri adecvate a pădurilor este faptul că pierderile suferite de proprietari, prin restricţiile impuse, nu sunt com-pensate, astfel încât aceştia sunt singurii care depun eforturi pentru conservarea pădurilor, inclusiv de ordin financiar.

Ultima oră

În ultimul moment, ministrul Mediului şi Pădurilor s-a implicat şi acum susţine poziţia WWF şi a Coaliţiei de Mediu privind Codul Silvic. Mai mult, unul dintre deputaţii care au iniţiat legea a anunţat că, în urma telefoanelor şi mesajelor de la susţinătorii WWF, a hotărât să solicite retrimiterea Codului la Comisie, fiind de acord cu amendamentele propuse de reprezentanţii societăţii civile.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
594
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

coincidenta-fatala_564.html

Coincidenţă fatală

Poveste cu poliţişti, jandarmi, gardieni publici şi o victimă

Un nume obişnuit, comun, aşa cum au milioane de români. Un nume pe care, ani de zile, l-a purtat cu demnitate şi mândrie. Şi o încurcătură demnă de schiţele lui Caragiale. Ceva în genul străzilor Sapienţii şi Pacienţii. Dar, din cauza acestei confuzii, un tânăr prahovean a fost gata, acum cinci ani, să intre la puşcărie. Şi încurcăturile par să nu se fi terminat nici azi. Mai jos, în exclusivitate, povestea incredibilă a lui Mihai Radu, din comuna prahoveană Puchenii Mari.

Vinovatul fără vină

Mihai Radu din localitatea Puchenii Mari este un tânăr liniştit, care lucrează ca şofer la o societate din Ploieşti. Până acum opt ani el a locuit împreună cu familia în comuna Brazi, tot din judeţul Prahova. Dar, din motive personale, a vândut locuinţa de aici şi a cumpărat alta la Puchenii Mari. Nimic în neregulă până aici.

Mihai Radu îşi vedea liniştit de viaţa lui. Toţi vecinii, şi din prima comună, şi din cea de-a doua, îl ştiu pe tânăr drept unul cuminte, liniştit, la locul lui, care nu ar jigni niciodată pe nimeni cu nicio vorbă rea. Acum cinci ani, la adresa din Puchenii Mari soseşte o hârtie, prin care Mihai este înştiinţat că trebuie să plătească o amendă de 800.000 lei, căpătată în urma unor injurii şi acte de violenţă manifestate contra lui Ioan Helciu din satul Băteşti, aparţinând de comuna Brazi.

Procesul-verbal era încheiat de gardianul public Radu Popescu şi, conform datelor înscrise negru pe alb, reieşea că tânărul umblase noaptea prin sat, băuse şi îl atacase pe Helciu cu coasa. Apropiaţii susţin că aşa ceva nu se întâmplase. Dar, cum declaraţiile familiei nu au fost luate în considerare de poliţie, s-a ajuns în instanţă, unde Mihai solicită anularea procesului-verbal de contravenţie, exonerarea de plata amenzii şi anularea somaţiei de plată emisă de percepţia Puchenii Mari.

Ca martor este adus în proces Ioan Helciu, persoana chipurile bătută de învinuit. Acesta declară sub jurământ că nu l-a văzut niciodată pe Mihai Radu, mutat la Puchenii Mari. „Pe mine, a spus omul, m-a bătut unul mare şi spătos, cu mustaţă. Îl ştiu, este din Băteşti, de-al lu' Blondu. Aşa le zice porecla. Îl cheamă tot la fel ca pe băiatu' ăsta. Dar cum să zic că m-a bătut Radu Mihai aci de faţă, dacă m-a bătut altu'? Acest tânăr din faţa instanţei este nevinovat". Toate acestea s-au consemnat şi completul de judecată a hotărât, definitiv şi irevocabil, că Mihai Radu este nevinovat.

Se insinuează o altă acuză

După un timp, la adresa din Puchenii Mari ajunge un alt proces-verbal de contravenţie. De data aceasta, tânărul era acuzat că, pe 4 aprilie 2004, la ora 11.45, în comuna Brazi, în faţa barului Bilton, a înjurat câţiva jandarmi, care i-au cerut să se legitimeze ca fiind suspect de furt de produse petroliere din conductele care trec prin marginea localităţii sau chiar din Rafinăria Petrobrazi, vecină cu comuna Brazi.

Aşa cum reiese din adresa societăţii unde Mihai Radu este angajat, acesta se afla la ora respectivă la muncă. Toţi colegii lui l-au văzut, au lucrat cu el, au mâncat cu el, au vorbit cu el. Nu putea să părăsească şantierul din Boldeşti Scăieni, unde se afla la acea oră, ca să se ducă la Brazi şi să înjure jandarmii. Chiar cel care a întocmit procesul-verbal, Cristian Popescu recunoaşte, când îl vede pe Mihai, că nu lui i-a întocmit proces-verbal: „Acela arăta altfel. Era mai solid, avea mustaţă, era recalcitrant“.

Dar amenda de 1.500.000 lei, primită cu procesul-verbal, nu a putut fi anulată fără ajungerea părţilor în instanţă. Asta a însemnat pentru familia lui Mihai alt stres, altă tensiune, altă cheltuială, alte declaraţii, alt timp pierdut pe la tribunal. Şi, din păcate, lista şicanelor continuă încă.

O fi coincidenţă, o fi cârdăşie?

Firesc, oricine îşi pune întrebarea: cum de s-a ajuns într-o astfel de situaţie? Cum poate fi acuzat un om de ceva ce nu a făcut? Numai dintr-o regretabilă coincidenţă de nume? Atât gardianul public, cât şi jandarmul au luat datele personale de identificare ale lui Mihai Radu de la poliţie. Dar, pe lângă nume, fiecare individ are o dată de naştere, sunt trecuţi părinţii fiecăruia, e notată adresa.

Codul numeric personal ne diferenţiază unii de alţii. E greu de crezut că pe cei doi Mihai Radu, unul din Puchenii Mari, care a locuit înainte la Brazi, şi altul din Brazi, satul Băteşti, i-a făcut o mamă, al cărei prenume e Daniela, sau tatăl Victor, sau că sunt născuţi amândoi pe 14 ianuarie 1977! Ar fi mult prea straniu să fie aşa. Noi credem că e doar o neglijenţă. Angajaţi ai primă-riei din Brazi, dar şi alţi oameni din localitate au altă părere.

Sluga de casă a poliţiştilor

Radu Mihai din Băteşti este un om violent, cu foarte multe antecedente penale, dar este omul de casă al poliţiei, cel puţin aşa spun gurile rele din Brazi. „Cine aduce poliţailor benzină şi motorină din conducte? Radu Mihai din Băteşti. Cine închide ochii şi-l face scăpat pe ăsta, când e ceva, ca în cazul cu injuriile aduse jandarmilor? Poliţia din comună. Sunt mână în mână. Ăla fură, ăia acoperă urmele. În mod special sunt furnizate datele băiatului din Puchenii Mari.

Ca să scape sluga poliţailor. Şi, de fapt, nu poliţiştii de la noi, de aici, sunt capul răutăţilor, ci alţii, mai mari, de la judeţ. E unul implicat rău în traficul de produse petroliere, căpitan sau aşa ceva. Benzina asta de la noi atrage marii mahări, ca rahatul muştele“, ne-a declarat unul dintre locuitorii din Brazi, al cărui nume nu îl putem divulga, din motive lesne de înţeles, dar şi doi angajaţi ai primăriei.

„Să răspundă jandarmii şi gardienii!“

La momentul sesizării, am vrut să aflăm, firesc, şi punctul de vedere al poliţiştilor din comuna Brazi. Agentul principal Daniel Rujoiu, adjunctul şefului de post, a răspuns acuzelor aduse: „Jandarmii şi gardienii publici au încheiat procesele verbale. Noi nu avem niciun amestec.

Datele se iau de la Evidenţa Populaţiei din Ploieşti. Dacă ei au greşit, să fie traşi la răspundere. Noi suntem trei poliţişti la 9.800 de locuitori. Comuna are opt sate. Nu avem cum să-i cunoaştem pe toţi. Sunt numai minciuni“.

Omul nostru pare să facă o confuzie ce ţine de neştiinţa sa în materie de organizare a structurilor administrative şi interne.

Una e scriptic, alta faptic

Totuşi, la IJP Prahova, la Evidenţa Populaţiei, familia lui Mihai Radu figurează la Puchenii Mari, nu la Brazi. Domiciliul este schimbat, conform mutării. Un alt Mihai Radu este la Băteşti, comuna Brazi. Cel recunoscut de localnici ca violent şi recalcitrant. Dar oalele, când sunt adesea sparte, cad în capul celuilalt.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
838

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Colaborare româno-franceză în creşterea oilor de carne

Despre această acţiune ce are ca scop obţinerea unor linii de ovine specializate pentru producţia de carne şi adaptate la condiţiile de mediu din ţara noastră am aflat cu ocazia târgului Agraria, desfăşurat la Cluj la începutul lunii mai. Aici l-am întâlnit pe Vasile Cozma, prof. univ. dr. la Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul USAMV Cluj. Se afla în compania colaboratorului său în cadrul acestui demers, domnul Enrique Bodiman, crescător de ovine mai întâi de toate, dar şi preşedinte al unei federaţii a crescătorilor de oi de carne din regiunea franceză Auvergne.

Hampshire, o rasă englezească promovată de francezi

De la bun început profesorul Cozma (foto) ţine să accentueze faptul că această relaţie între crescătorii de ovine din Franţa şi România se desfăşoară sub o cupolă ştiinţifică: este vorba bineînţeles de Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară din Cluj, unde de mai bine de un sfert de secol domnia sa îşi desfăşoară activitatea în domeniul cercetării aplicative şi fundamentale.

„Această cooperare între institut şi federaţia franceză a crescătorilor de ovine este una cu tradiţie, între cele două existând un acord de colaborare ştiinţifică încheiat în domeniul selecţiei şi ameliorării de rase de ovine, respectiv a raselor Ţigaie şi Ţurcană din România cu rase de carne din Franţa, preponderent rasa Hampshire, care, deşi este de origine engleză, s-a adaptat foarte bine pe meleagurile franceze.“ Prin această încrucişare se valorifică capacitatea de adaptare a raselor autohtone Ţigaie şi Ţurcană la condiţiile specifice României, la care se adaugă gena responsabilă cu producţia de carne, dată de rasa Hampshire bine adaptată la condiţiile de păşunat atât de dezvoltate mai ales în Transilvania.

„Vrem să valorificăm la maximum tot potenţialul păşunilor noastre, care din păcate nu e exploatat aşa cum trebuie. Eu sunt sigur că acesta este viitorul imediat în ceea ce priveşte dezvoltarea producţiei de ovine din România prin trecerea dinspre producţia de lapte spre cea de carne, în primul rând pentru că este o cerinţă a pieţei şi, în al doilea rând, pentru că, aşa cum spuneam, se vor valorifica şi mai eficient păşunile naturale ale ţării noastre“, declară specialistul român.

Valoarea ameliorativă a berbecilor de carne din Franţa

Colaborarea între Franţa şi România s-a concretizat prin faptul că, de mai bine de 3 ani, crescătorii români de oi, în special cei din Transilvania, achiziţionează berbeci pentru carne din rasa Hampshire. De exportul acestora se ocupă federaţia reprezentată de Enrique Bodiman. „Trebuie spus că în ceea ce priveşte producţia de carne genetica franceză este foarte potrivită pentru exploataţiile româneşti care se ocupă de creşterea oilor deoarece în Auvergne climatul continental şi relieful muntos corespund întocmai condiţiilor din România.

Dar există şi o complementaritate între ceea ce înseamnă rase româneşti de ovine de carne care sunt rezistente şi bine adaptate la climatul de aici, cărora li se adaugă valoarea ameliorativă a berbecilor de carne din Franţa“, afirmă Bodiman (foto). Din spusele sale, carnea rezultată în urma acestor încrucişări este una deosebit de apreciată şi solicitată pe piaţa externă la momentul de faţă.

Liniile de carne nou create vor constitui pentru crescătorii de ovine un model privind modul cum trebuie făcută alinierea acestui sector la standardele prezente în celelalte state europene. Scopul acestei acţiuni este acela de a reuşi eliminarea - măcar parţial - a importului de rase de carne necesare producerii în România a mieilor de carne competitivi pe piaţa europeană şi internă.

Caracteristicile rasei Hampshire

Aceasta a fost creată acum 150 ani în Marea Britanie prin încrucişarea oilor din rasele Wiltshire Horn (rasă de oi fără lână) şi Berkshire Knot cu berbeci Southdown. Rasa asigură berbeci necesari în turmele comerciale pentru producerea de miei hibrizi de carne cu precocitate ridicată şi carcase de calitate, cu carne slabă, fără grăsime. Oile din această rasă au longevitate mare, putându-se reproduce până la vârsta de 12 ani. Prolificitatea rasei este ridicată, iar oile se pretează la reproducţie intensivă (3 fătări în 2 ani). Rasa se comportă bine pe păşune fără să necesite suplimente de concentrate. Mieii sunt foarte rezistenţi şi după înţărcare şi alăptare pot fi hrăniţi cu iarbă. Un miel hibrid Hampshire va atinge 18 kg greutate în mai puţin de trei luni.

Greutatea corporală: mieii la naştere – 4-6 kg la simpli; 3-4 kg la gemeni; berbecii – 120 kg; oile – 80 kg.

Pentru această idee de a realiza în Transilvania un pol de excelenţă în ceea ce priveşte producţia de miei de carne profesorul Cozma şi preşedintele federaţiei franceze a crescătorilor de oi de carne au fost medaliaţi în Franţa cu Meritul Agricol.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
3633

□

° Comentarii

□

□

° 1. pintilie bulgaru -- (5-August-2012)va rog frumos sa-mi dati adresa electronica a federatiei crescatorilor de ovine din franta,

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Colabare ştiinţifică româno-coreeană > REVISTA LUMEA SATULUI

Colabare ştiinţifică româno-coreeană

Recent, prof. dr. Gheorghe Sin, preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ (ASAS), însoţit de dr. ing. Mihai Coman, director general al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Piteşti - Mărăcineni, a efectuat o vizită în Coreea de Sud, la invitaţia Universităţii Naţionale Kyungpook.

Discuţiile purtate cu profesorii şi cercetătorii universităţii au relevat interese reciproce de colaborare între instituţiile româneşti şi cele coreene, finalizate prin semnarea unui Memorandum de colaborare, semnat de preşedintele Universităţii prof. In Suk Hamm şi preşedintele ASAS, care cuprinde dezvoltarea cercetărilor în diferite domenii inclusiv genomica, schimb de stagii de lucru pentru cercetători şi cadre didactice, cu dezvoltarea unor programe educaţionale comune, schimb de studenţi, de informaţii şi de publicaţii ştiinţifice.

S-a hotărât ca, începând cu anul 2012, să se testeze soiurile româneşti şi coreene de soia, orez, cartof şi specii pomicole în cele două ţări, cu participarea unităţilor de cercetare de profil.

În cursul vizitei au mai fost vizitate ferme de cultivare a ciupercilor, a căpşunului şi ardeiului, o asociaţie de mecanizare a lucrărilor agricole, Fundaţia pentru testarea şi evaluarea maşinilor agricole, Fundaţia pentru comercializarea şi transferul tehnologiilor agricole şi Bursa de flori (orhidee).

Luna aceasta, o delegaţie coreeană va efectua o vizită în România, urmând a vizita unităţile de cercetare ce vor fi implicate în programul de cooperare şi USAMV – Bucureşti.

În acelaşi timp, a fost încheiat un acord de colaborare între ASAS şi S.C. Orhideea Design SRL, cu capital sud-coreean, care prevede promovarea unor proiecte de dezvoltare a cercetărilor şi investiţionale la INCDA - Fundulea, INCDCSZ - Braşov şi ICDCB - Baloteşti.

Noi rectori în universităţile agronomice din ţară

Bucureşti. În urma încheierii procesului de alegere a rectorului USAMV Bucureşti, prof. dr. Sorin Câmpeanu a ieşit învingător din cursa în care l-a avut drept contracandidat pe conf. dr. Mircea Mihalache. Fostul rector Ştefan Diaconescu ocupă, mai nou funcţia de preşedinte, înlocuindu-l pe Ioan Alecu.

Iaşi. Profesorul Vasile Vintu a fost ales rector al USAMV Iaşi, cu un procent de 68,4 % din voturi. în timp ce contracandidatul său, profesorul Valeriu Cotea, a întrunit 31,8%. Fostul rector, profesorul Jerard Jităreanu este acum preşedinte al universităţii.

Cluj-Napoca. Rectorul USAMV Cluj-Napoca, prof. dr. Doru Pamfil, a fost şi el confirmat de MECTS, în timp ce profesorul Liviu Mărghitaş rămâne în continuare preşedinte al acestei instituţii.

Timişoara. Paul Pârşan a câştigat alegerile pentru funcţia de rector la USAMV Timişoara, avându-l drept contracandidat pe Adrian Grozea. Noul rector l-a înlocuit pe Alexandru Moisiuc, în vreme ce locul de preşedinte al senatului este ocupat de Gheorghe David.

Dr. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
741
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Colecţia de aur a Lipiţanilor şi Semigreilor

Depozitul de armăsari de la Râmnicelu, cândva domeniul regal al prinţului Şuţu, este raiul a 78 superbe exemplare. Potrivit directo-rului coordonator al Direcţiei Silvice Brăila, ing. Costică Vicol, valoarea fiecărui exemplar este de 150-200 milioane lei vechi. Ridicate în anul 1905, la iniţiativa prinţului Şuţu, grajdurile ce adăpostesc cabalinele de la Depozitul de armăsari Râmnicelu păstrează prea puţine cicatrici arhaice. Au o fundaţie din piatră de 1,80 m şi o structură lemnoasă solidă, tratată cu o soluţie specială. „Nici nu e de mirare că a rezistat la tot felul de intemperii“, a comentat şeful unităţii, Doru Pencu.

Situată la 28 km de municipiul Brăila, secţia de cabaline de la Râmnicelu a avut un trecut tumultuos. Din anul 1945 până în 1982 unitatea a funcţionat ca fermă de elită în domeniul creşterii şi ameliorării cailor de rasă şi a aparţinut de fostul GAS Ion S Ion. În anul 1972, Depozitul Râmnicelu a fost preluat de către Centrul Republican pentru Creşterea şi Calificarea Cailor de Rasă. După 1989, unitatea a trecut în administrarea Regiei Autonome „Cai de Rasă“, transformată ulterior în Societatea Naţională „Cai de Rasă“ SA. În luna noiembrie 2002, Depozitul a fost preluat prin OUG 139/2002 de către Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva. „La această dată, secţia deţine un efectiv total de 78 capete, armăsari montă publică aparţinând raselor: Gidran - 3 capete, Trăpaş - 10, Semigreu - 20, Huţul - 7, Furioso - 3, Lipiţan - 30, Sport - 2, Cal de Bucovina - 3. Obiectivul acestei unităţi este creşterea, amelioarea, calificarea şi perfecţionarea efectului de cabaline de rasă pură“, a declarat pentru Lumea Satului Doru Pencu.

Douăzeci de armăsari daţi în custodie

În prezent, din cele 78 cabaline aparţinând Depozitului de la Râmnicelu, 20 sunt date în custodie, iar pentru alte 16 contractele sunt în derulare. „În perioada martie - septembrie armăsarii pleacă în custodie în staţiunile şi punctele de montă comunale. În afara avizelor de la medicul veterinar, primărie şi Oficiul Judeţean de Reproducţie şi Ameliorare a Raselor, se încheie un contract de custodie între unitate şi custode. La sfârşitul campaniei de reproducţie, respectiv la 1 septembrie, custozii trebuie să returneze armăsarii în unitate. Am dat mai ales în zona Vrancei. Sunt probleme din partea custozilor cu transportul armăsarilor, aceştia negăsind uşor mijloc de transport adecvat.“

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
860

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Colegiul „Emil Negruţiu“ din Turda

Când ajungi în centrul oraşului Turda din judeţul Cluj, pe oricine ai întreba de şcoala agricolă îţi răspunde: „sus pe deal, aproape de băile de sare”. Cred că este printre cele mai cunoscute instituţii din oraş. De ce? De la două doamne profesoare Maria Gădălean şi Timea Gavrilescu, directoare, respectiv directoare adjunctă, am aflat acest secret şi nu numai.

Liceul agricol din Turda se numără printre primele şcoli din ţară. Istoria acestei şcoli se leagă de începutul secolului XX, când Szabo Iosif, un bogat maistru cojocar din Turda, a lăsat prin testament statului maghiar 350.000 coroane de aur, 44,3 ha de teren arabil şi 0,28 ha de vie pentru a întemeia o şcoală practică de agricultură pentru fiii ţăranilor de pe Valea Arieşului.

O istorie de peste un secol

Proiectul a fost pus în aplicare la 1 octombrie 1906, când s-au deschis cursurile Şcolii Practice de Agricultură. Şcoala avea, pentru început, o singură clasă de elevi, iar aceştia trebuiau să fie absolvenţi ai cursului primar şi să aibă vârsta de peste 14 ani. Cursurile, cu durata de doi ani, includeau 80 de ore teoretice (agricultură, pomicultură, horticultură, viticultură, creşterea anima-lelor, istorie, geografie, aritmetică) şi multe activităţi practice. Acestea se finalizau cu un examen teoretic şi cu altul practic. Prin reforma învăţământului din 1948, şcoala a devenit Şcoală Medie de Agricultură cu durata de patru ani. Renumele şcolii atrăgea tot mai mulţi elevi, astfel că localul devenise neîncă-pător. De aceea, în 1951 au început lucrări ample de extindere şi până în 1956 s-au construit 12 săli noi de clasă, un internat, o cantină şi un pavilion administrativ. De-a lungul anilor, şcoala şi-a schimbat de mai multe ori titulatura: Şcoala practică de agricultură, Şcoala Inferioară de Agricultură şi Viticultură, Şcoala Medie de Agricultură, Centrul Şcolar Agricol Turda, Liceul Agroindustrial Turda, Grupul Şcolar Agricol Turda, Grupul Şcolar de Resurse Naturale şi Protecţia Mediului, iar astăzi se numeşte Colegiul „Emil Negruţiu“ Turda.

Colegiul „Emil Negruţiu“ din Turda deţine astăzi 16 săli de clasă, opt cabinete şi laboratoare, o bibliotecă, cantină internat, ateliere mecanice şi un pavilion administrativ. Din păcate, din terenul deţinut iniţial şi din construcţiile aparţinând fermei didactice a fost recuperată doar o infimă parte. Şcoala pregăteşte astăzi elevi în specializările medicină veterinară, contabilitate, administraţie publică, turism, protecţia mediului, merceologie, tehnician-patiser. Şcoala atrage în continuare elevi din toată zona Turzii, dar şi din zone mai îndepărtate (Dej, Maramureş, Gherla, Mureş etc.) datorită specializărilor sale şi a calităţii actului educativ prestat aici.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1762

Comentarii

☐

☐

1. Dr Corneliu Oltean -- (22-February-2012)Sint mindru ca am invatat in institutia dumneavoastra intre ani 1970-74. Mi-a fost destul de greu acei ani dar mi-au pus baze solide in ce aveam de facut in viitor. O vie amintire a liceului o port totdeauna cu mine oriunde sint in lume. Cu respect. Dr. Corneliu Oltean DVM
C & M Genetics president

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

colegiul-tehnic-ion-creanga-targu-neamt-...

Colegiul Tehnic „Ion Creangă“ – Târgu-Neamţ, istoria unei transformări

Timp de 57 de ani, Colegiul Tehnic „Ion Creangă“ din Târgu-Neamţ a cunoscut o evoluţie constantă şi vizibilă. Având cadre didactice bine pregătite, de cele mai diverse specialităţi, liceul a format generaţii întregi de tineri mai ales în domeniul agronomiei şi mecanicii agricole. În ultimii ani s-au înfiinţat profiluri noi (electromecanic auto, contabilitate, administrativ, electronică şi automatizări, silvic, telecomunicaţii, construcţii), care determină atât creşterea numărului de elevi, cât şi calitatea pregătirii celor care optează pentru acest liceu.

Mai târziu, în anul 2001, prin absorbţia Şcolii Profesionale nr. 1, grupul şcolar a devenit colegiu tehnic deoarece s-a încadrat în cerinţele destul de restrictive ale Ministerului Educaţiei şi Cercetării.

După doi ani (2003), colegiul a fost inclus în cadrul proiectului PHARE TVET, care a condus la dotarea şcolii cu echipamente pe cele două domenii prioritare, agricultura şi silvicultura.

În prezent, Colegiul Tehnic „Ion Creangă“ şcolarizează 2.230 de elevi cuprinşi în forme de învăţământ la zi, seral şi frecvenţă redusă. La un asemenea număr, unitatea are un personal didactic format din 130 de persoane calificate şi un personal administrativ de 30 de persoane.

Fiindcă se bucură de prestigiu, în prezent colegiul deserveşte o zonă cu o suprafaţă de peste 1.500 km pătraţi. Instituţia oferă instruire în domeniile servicii, resurse naturale, protecţia mediului şi tehnic. Având în vedere că este singura şcoală care asigură o instruire de specialitate la nivelurile 2 şi 3 în domeniile agricultură, silvicultură, comerţ şi alimentaţie, textile, construcţii şi mecanică, unitatea recrutează elevi din întreaga regiune. Oferta educaţională a şcolii mai oferă nivelul 3+ de calificare prin Şcoală postliceală (asistent gestiune) şi de asemenea cursuri de formare profesională a adulţilor, cu autorizaţia CNFPA (administrator pensiune turistică).

Intrând mai în amănunt în legătură cu starea învăţământului din şcoală, a procesului instructiv-educativ, cu problemele care stau în faţa colectivului acestei şcoli, am aflat multe lucruri interesante care arată profesionalismul cadrelor didactice, managementul de excelenţă al conducerii şcolii, seriozitatea şi competenţa în luarea unor decizii.

Un colectiv dedicat

Aş enumera câteva dintre realizări: colaborări eficiente cu instituţiile publice, cu partenerii sociali interni şi externi; existenţa documentelor de proiectare care au stabilit priorităţile şi obiectivele specifice fiecărui compartiment; desfăşurarea de activităţi suplimentare cu elevii, în vederea obţinerii de performanţe şi premii la concursuri şi olimpiade; desfăşurarea de activităţi extraşcolare şi extracuriculare; existenţa unui număr mare de elevi premianţi la concursurile organizate; existenţa unui număr foarte mare de cadre didactice calificate, cu gradele didactice II şi I, cu masterat şi doctorat; implicarea în derularea programelor de formare/dezvoltare profesională a managerilor şi a cadrelor didactice; organizarea şi derularea de concursuri şi proiecte educaţionale pentru elevi, realizarea schimburilor de experienţă cu parteneri din ţară şi străinătate; existenţa unor instituţii conexe (CCD, CJRAE) care participă în mod activ şi dinamic la evoluţia actului educaţional; diminuarea constantă a numărului suplinitorilor necalificaţi, în special a celor cu studii medii.

S-ar putea spune multe alte lucruri despre hărnicia acestui colectiv. La realizările Colegiului Tehnic „Ion Creangă“, o contribuţie deosebită au adus cadrele didactice şi conducerea unităţii în frunte cu directorul şcolii prof. Gheorghe Apetrei şi directorul adjunct prof. Mariana Munteanu.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
1747
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Colibaciloza la pui şi tineretul aviar

Colibaciloza este o boală infecţioasă care se întâlneşte la toate speciile de păsări. Este mai frecventă la puii de găină, bobocii de raţă şi gâscă şi poate să apară chiar în primele zile după ecloziune.

Boala se întâlneşte şi la păsările adulte şi se caracterizează prin congestii şi modificări inflamatorii pe diferite seroase, mucoasa intestinală, dar şi la nivelul altor organe.

Agentul etiologic al bolii îl constituie diferite specii bacteriene condiţionat patogene din genul Escherichia (Escherichia coli), dar care pot deveni patogene în anumite condiţii de microclimat necorespunzător (frig, carenţe vitaminice, minerale, paraziţi interni, furaje mucegăite etc.).

Simptomele sunt puţin caracteristice şi se manifestă prin: lipsa poftei de mâncare, abatere, sete, respiraţie deficitară, diaree. Ca urmare, păsările slăbesc progresiv, apoi mor după 1-20 de zile în funcţie de evoluţia acută sau cronică a bolii. Mortalitatea este însemnată în special la puii mici crescuţi în condiţii necorespunzătoare.

Leziunile sunt necaracteristice; astfel, în forma acută de boală, la pui şi tineret se constată congestii şi hemoragii pe seroasele toracice şi abdominale, în ficat, splină, rinichi, iar în forma cronică a bolii sunt prezente leziuni inflamatorii şi exudative la nivelul pericardului, peritoneului, în ficat, oviduct şi mucoasa intestinală.

Cum se infectează puii cu aceste bacterii?

Bacteriile de E. coli sunt prezente în mod normal în conţinutul intestinal al păsărilor. În condiţii anormale de întreţinere a păsărilor, acestea trec bariera intestinală, se răspândesc în organism, mărindu-şi virulenţa şi astfel provoacă îmbolnăviri. Puii şi bobocii eclozionaţi se mai pot infecta chiar din ouăle provenite de la păsările reproducătoare bolnave.

Diagnosticul se confirmă prin examen bacteriologic făcut numai pe organe proaspete.

Profilaxie şi combatere

Profilaxia se realizează numai prin măsuri nespecifice care constau în dezinfecţia adăposturilor cu DECONTAMINOL, CATIOROM; deparazitarea lor cu ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE; deparazitarea internă a păsărilor cu ROMBENDAZOL F, precum şi condiţii corespunzătoare de adăpostire şi o alimentaţie echilibrată sub aspect proteino – vitamino - mineral folosind premixuri ca: PREMIX PROTEINO – VITAMINO - MINERAL, ROMSTARTER 9+1 A, ROMZEOFORT, VITA PREMIX BIOMOS, dar şi vitamine ca: COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL, VITAMINA AD3E, VITA B COMPLEX şi BIOVIT PLUS.

Combaterea bolii se face după izolarea păsărilor bolnave şi instituirea ulterioară a unui tratament antiinfecţios pe baza unei antibiograme pentru toate păsările din efectiv. Se recomandă în mod special ROMIGAL comprimate, un produs antimicrobian cu spectru larg care conţine ampicilină, oxitetraciclină şi complex polivitaminic. Acest medicament este foarte eficient şi se adresează puilor chiar din prima zi de viaţă, dar şi păsărilor adulte. Pe toată perioada tratamentului păsările trebuie să beneficieze de o vitamino - terapie susţinută cu produsele amintite mai sus.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale, SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
8423

Comentarii

1. Ilie -- (4-June-2010)Cum poţi să tratezi în gospodarie individuala puii de gaina cumparaţi de la crescatoria din Bradeşti care ş-a permis să-şi bata joc de toti cumpărătorii livrandu-le pui bolnavi de colibaciloză acută, boala diacnosticata de laborator.

2. serban elena -- (2-October-2018)buna ziua poto consuma pasarea daca am descoperit dupa taiere ca a fost contaminat

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

colibaciloza-la-puii-si-tineretul-aviar_...

COLIBACILOZA la puii şi tineretul aviar

Colibaciloza este o boală infecţioasă care se întâlneşte la toate speciile de păsări. Este mai frecventă la puii de găină, bobocii de raţă şi gâscă şi poate să apară chiar în primele zile după ecloziune. Boala se întâlneşte şi la păsările adulte şi se caracterizează prin congestii şi modificări inflamatorii pe diferite seroase, mucoasa intestinală, dar şi la nivelul altor organe.

Agentul etiologic al bolii îl constituie diferite specii bacteriene condiţionat patogene din genul Escherichia (Escherichia coli), dar care pot deveni patogene în anumite condiţii de microclimat necorespunzător (frig, carenţe vitaminice, minerale, paraziţi interni, furaje mucegăite etc.).

Simptomele sunt puţin caracteristice şi se manifestă prin: lipsa poftei de mâncare, abatere, sete, respiraţie deficitară, diaree. Ca urmare, păsările slăbesc progresiv, apoi mor după 1-20 de zile în funcţie de evoluţia acută sau cronică a bolii. Mortalitatea este însemnată în special la puii mici crescuţi în condiţii necorespunzătoare.

Leziunile sunt necaracteristice şi astfel, în forma acută de boală, la pui şi tineret se constată congestii şi hemoragii pe seroasele toracice şi abdominale, în ficat, splină, rinichi, iar în forma cronică a bolii sunt prezente leziuni inflamatorii şi exudative la nivelul pericardului, peritoneului, în ficat, oviduct, mucoasa intestinală.

Cum se infectează puii cu aceste bacterii? Bacteriile de E. coli sunt prezente în mod normal în conţinutul intestinal al păsărilor. În condiţii anormale de întreţinere a păsărilor acestea trec bariera intestinală, se răspândesc în organism, mărindu-şi virulenţa şi astfel provoacă îmbolnăviri. Puii şi bobocii eclozionaţi se mai pot infecta chiar din ouăle provenite de la păsările reproducătoare bolnave. Diagnosticul se confirmă prin examen bacteriologic făcut numai pe organe proaspete.

Profilaxie şi combatere. Profilaxia se realizează numai prin măsuri nespecifice care constau în dezinfecţia adăposturilor cu DECONTAMINOL, CATIOROM; deparazitarea lor cu ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE; deparazitarea internă a păsărilor cu ROMBENDAZOL F; dar şi condiţii corespunzătoare de adăpostire şi o alimentaţie echilibrată sub aspect proteino – vitamino – mineral folosind premixuri ca: PREMIX PROTEINO – VITAMINO – MINERAL, ROMSTARTER 9+1 A, ROMZEOFORT, VITA PREMIX BIOMOS, dar şi vitamine precum: COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL, VITAMINA AD3E, VITA B COMPLEX şi BIOVIT PLUS.

Combatera bolii se face după izolarea păsărilor bolnave şi instituirea ulterioară a unui tratament antiinfecţios pe baza unei antibiograme pentru toate păsările din efectiv. Se recomandă în mod special ROMIGAL comprimate, un produs antimicrobian cu spectru larg care conţine ampicilină, oxitetraciclină şi complex polivitaminic. Acest medicament este foarte eficient, se adresează puilor chiar din prima zi de viaţă, dar şi păsărilor adulte. Pe toată perioada tratamentului păsările trebuie să beneficieze de o vitamino- terapie susţinută, cu produsele amintite mai sus.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale, SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
993

ˆ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Colibaciloza Păsărilor (Colisepticemia) > REVISTA LUMEA SATULUI

COLIBACILOZA PĂSĂRILOR (COLISEPTICEMIA) – o boală condiţionat patogenă –

Sub denumirea de colibaciloze sunt cuprinse bolile care au ca etiologie infecţia primară cu bacterii din specia Escherichia coli. La păsări se cunosc două feluri de entităţi infecţioase distincte: Colisepticemia şi Coligranulomatoza. Colibacilii intervin adesea şi ca germeni de infecţie secundară în alte procese infecţioase (micoplasmoza, viroze respiratorii, artrite etc.).

COLISEPTICEMIA, o boală patogenă

COLISEPTICEMIA (CS) este întâlnită la numeroase specii de păsări, mai ales la găini şi curci, indiferent de vârstă, începând din primele zile după ecloziune. Boala se manifestă mai frecvent la vârsta de 20-80 de zile, când mortalitatea poate să ajungă la 40% din efectivul afectat. De remarcat este faptul că Eschericia coli este prezentă în intestinul păsărilor sănătoase ca epifit. În condiţii de microclimat necorespunzător – supraîncălzire, frig, umiditate, deficienţe de ventilaţie, carenţe alimentare, paraziţi, alimente vechi, mucegăite – aceste bacterii de E. coli devin patogene, trec bariera intestinală şi produc boala. În etiologia bolii sunt incriminaţi şi o serie de factori infecţioşi favorizanţi precum micoplasmoza, virusul bronşitei infecţioase sau al bolii de Newcastle.

Deci COLISEPTICEMIA este o boală condiţionat patogenă, care apare numai în condiţiile în care, în afară de factorul determinant (colibacili), intervin şi o serie de factori favorizanţi care pot să apară în sistemele de creştere a păsărilor, când nu se respectă cerinţele igienice şi normele tehnologice În fermele de păsări, colibacilii sunt prezenţi peste tot, putând să contamineze apa, furajele, aşternutul etc. Infecţia păsărilor se realizează atât pe cale aerogenă (praf) cât şi pe cale orală, odată cu furajele şi apa contaminate.

Simptome

Tabloul clinic – la colibaciloză simptomele nu sunt caracteristice, se constată lipsa poftei de mâncare, abatere, febră, diaree, cu slăbire progresivă, mortalitate mare la puii mici, mai ales la cei crescuţi în condiţii necorespunzătoare; în cazul găinilor ouătoare se constată reducerea ouatului.

Tabloul morfopatologic – leziunile sunt variate în funcţie de forma evolutivă a bolii. În forma acută se constată congestii şi hemoragii pe seroasa organelor interne (ficat, splină, rinichi), iar în formele cronice la adulte apar salpingite, ovarite, peritonite etc.

Diagnosticul se confirmă numai în laborator, prin examen bacteriologic din organele interne, mai ales din măduva osoasă, provenite numai de la cadavre proaspete.

Profilaxie şi combatere

În vederea prevenirii apariţiei CS în fermă trebuie să se asigure un perimetru de protecţie prin care să se împiedice orice cale de pătrundere a agenţilor patogeni de natură virală, bacteriană, micotică etc. Deosebit de importantă este amplasarea fermei de păsări. Aceasta trebuie să respecte anumite distanţe faţă de diferite drumuri de acces şi unităţi industriale (FNC, abatoare etc.), stabilite pe baza legislaţiei sanitar-veterinare şi de

protecţia mediului. Nerespectarea acestor distanţe duce la creşterea riscului de îmbolnăvire a păsărilor.
Este necesară asigurarea unei alimentaţii corespunzătoare atât calitativ (cu nutreţuri echilibrate în principii nutritivi, plastici, energetici, minerali şi vitaminici, fără mucegaiuri), cât şi cantitativ, fiind important şi modul igienic de administrare a hranei, cu asigurarea frontului de furajare şi adăpare. În vederea prevenirii contaminării mediului în unităţile zootehnice se impune aplicarea de măsuri periodice de dezinfecţii cu soluţii de DECONTAMINOL, CATIOROM,PURSEPT, dezinsecţii cu ROMPARASECT, ROMPARASECT FORTE, SCABIZOL şi deratizări cu RATITOX şi BRODITOP.
În cazul apariţiei colibacilozei, păsările bolnave se izolează. Se face dezinfecţia curentă a adăposturilor, se corectează raţia alimentară, iar pasările sănătoase se supun unui tratament profilactic cu antibiotice sau chimioterapice precum ENROFLOXAROM; AMOXINEOVIT; COLISTIROM, GENTAMICINĂ, conform rezultatului antibiogramei.
Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale şi veterinare,
SC ROMVAC COMPANY SA
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
7017
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

colibacilozele-pasarilor-boli-infectioas...

Colibacilozele păsărilor, boli infecţioase condiţionat patogene

Colibacilozele sunt boli infecţioase provocate de bacterii condiţionat patogene din genul Escherichia. La păsări se cunosc două entităţi primare de colibaciloză: COLISEPTICEMIA şi COLIGRANULOMATOZA. Colibacilii intervin şi ca germeni de asociaţie în alte boli ale păsărilor precum: micoplasmoza, bronşita infecţioasă, pseudopesta, participând la formarea aerosaculitelor, peritonitelor viteline, artritelor etc.

COLISEPTICEMIA se întâlneşte la toate speciile de păsări, dar este mai frecventă la găini, curci şi prepeliţe. Tineretul este cel mai afectat, începând chiar din primele zile de viaţă, dar şi păsările adulte.

Colibacilii pot fi prezenţi în adăposturi, pe furaje, aşternut, în apă şi pot să contamineze ouăle pătrunzând prin coajă şi infectând embrionii. Astfel se poate produce moartea embrionară sau pierderi în primele zile de viaţă. Păsările se pot infecta fie pe cale aerogenă, prin praf sau pe cale digestivă odată cu apa sau furajele contaminate. Boala este favorizată în general de un microclimat necorespunzător (frig sau supraîncălzire, umiditate, curenţi de aer), carenţe proteino-vitamino-minerale, parazitoze, alimente mucegăite etc.

SEMNELE CLINICE cele mai grave prin morbiditate şi mortalitate se întâlnesc la puii de găină şi curcă în jurul vârstei de 3 săptămâni şi la bobocii de raţă şi gâscă. Boala debutează brusc cu febră (42-44°C), sete, inapetenţă, abatere, diaree şi dispnee. Moartea poate să intervină după 12-36-48 de ore.

Modificări anatomopatologice. În forma acută de boală se întâlnesc congestii şi hemoragii pe seroasele toracice şi abdominale şi în diferite organe (ficat, splină, rinichi, intestin). În formele cronice, la adulte, tabloul lezional este completat cu salpingite, ovarite, peritonite, pericardită, perihepatită, caracterizate prin prezenţa unei pelicule fine de fibrină la suprafaţa organelor.

DIAGNOSTICUL se pune prin examene de laborator, prin izolarea germenului din organele interne şi mai ales din măduva osoasă, de la cadavre proaspete.

COLIGRANULOMATOZA se manifestă sporadic la găinile şi curcile adulte. Evoluţia clinică este cronică şi necaracteristică, iar anatomopatologic se caracterizează prin granuloame în diferite organe: ficat, splină, intestin, stomac muscular, rinichi şi pulmoni. Deşi se întâlneşte rar, cunoaşterea ei este necesară pentru diagnosticul diferenţial faţă de alte boli cu leziuni asemănătoare (nodulii tuberculoşi, nodulii din leucoză, nodulii micotici etc.).

Profilaxie şi combaterea colibacilozelor

Profilaxia se realizează prin:

- măsuri igienico-sanitare: curăţenie, dezinfecţii periodice cu soluţii de DECONTAMINOL, CATIOROM;
- raţii alimentare echilibrate din punct de vedere proteino-vitamino-mineral utilizând BIOVIT PLUS, CAVITROM, COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL, OVOPLUS, ROMSTARTER 9+1 A, VITAPREMIX BIOMOS, VITAMINA AD3E şi VITA B COMPLEX;

- deparazitări periodice ale păsărilor cu ROMBENDAZOL F şi ale adăposturilor cu ROMPARSECT, ROMPARATOX.

Combaterea COLISEPTICEMIEI se face prin izolarea păsărilor bolnave, urmată de dezifecţia adăposturilor şi instituirea unui tratament antiinfecţios cu ENROFLOXAROM C sau buvabil, ENROCOL şi GALIPROTECT C.

Dr. Viorica CHIURCIU, Doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
3677
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Colindele la români

De departe, luna decembrie este pentru noi, românii, cea mai frumoasă din an. Pentru că este una cu daruri, cu sărbători, cu brazi împodobiţi cu luminiţe, cu colinde neaoşe, cu mese întinse, cu familii adunate în jurul lor, cu iertăciune, cu înţelegere, cu blândeţe. Este o lună specială. Să vorbim, deşi parcă nu ni s-a deschis sufletul în totalitate, despre colinde.

Mirajul magilor

Şi nu trece bine Ziua Naţională, că, mai ales la oraş, unde tradiţiile nu se mai respectă cu sfinţenia de la sat, copiii vin cu Steaua. Au o stea din hârtie, împodobită cu poleială sau brad cu care se grăbesc să blagoslovească pe cei care deschid uşa. Colindul nu are mai mult de patru versuri, de multe ori este adaptat tranziţiei pe care o tot traversăm, iar copiii care îl cântă au în jur de 10-12 ani.

De regulă, dacă primesc covrigi sau mere, în loc de bani, cum şi-ar dori, le aruncă. Acum, cu criza asta, poate că nu. La ţară însă, cu Steaua se vine în ajun de Crăciun. Obiceiul este legat de steaua care s-a arătat magilor de la Răsărit şi numai adolescenţii – flăcăii numai buni de însurat, cum ar veni, deşi azi nu mai e chiar valabil – cântă acest colind. El răsună dimineaţa, pe la ora 3, 4, şi fetele stau treze ca să-l audă. Şi sună cam aşa:

„Steaua sus răsare
Ca o taină mare,
Steaua străluceşte
Şi lumii vesteşte
Şi lumii vesteşte,
Că astăzi Curata,
Prea-nevinovata
Fecioara Maria
Naşte pe Mesia
Naşte pe Mesia
Magii cum zăriră
Steaua şi porniră
Mergând după rază
Pe Hristos să-l vază
Pe Hristos să-l vază
Şi dacă porniră
Îndată-L găsiră
La Dânsul intrară

Şi se închinară
Şi se închinară
Cu daruri gătite
Lui Hristos menite
Luând fiecare
Bucurie mare
Bucurie mare.
Care bucurie
Şi aici să fie
De la tinereţe
Pân'la bătrâneţe
Pân'la bătrâneţe."

Altfel de cântări

Un colind care răsună în satele Bărăganului este Breazaia. Acesta este cântat în seara de Ajun numai de către bărbaţii însuraţi şi despre el, pentru că participanţii sunt foarte urât mascaţi, se spune că a fost înfiinţat chiar de – Doamne apără şi păzeşte! – dracul! Atâta i-au plăcut şi lui colindele româneşti, venite cu iz de spiritualitate din vremuri păgâne, că a înfiinţat Breazaia...

În Moldova, acelaşi obicei se numeşte Turca. Oarecum apropiat de ele, dar distinct, este Capra. Dacă înainte era un colind specific Bucovinei şi Moldovei, acum el se cântă şi în alte zone. Are legătură cu sporul de animale în turmele păstorilor, altfel spus, cu cât e mai mult cântat, cu atât aduce mai multă bogăţie de turme. De altfel, modul de împodobire a caprei, cu covoare din lână, ştergare cusute cu fir de borangic, carpete ţărăneşti ţesute în război, vorbeşte, e drept indirect, tot despre acest lucru.

Capra este împodobită, conform tradiţiei, în culori cât mai vii, chiar ţipătoare, iar cei care o cântă fac urări de mai bine în noul an. Poate de la felul în care e împodobită capra vine şi expresia, când cineva arată la veşminte mai excentric: „Parcă eşti o capră". Dar, dincolo de asta, este un colind îndrăgit şi aşteptat pentru buna dispoziţie şi urările pe care la face. Iată un exemplu:

Capra

„Pe munte cu florile
Pasc ciobanii caprele.
Ţa, ţa, ţa, căpriţă, ţa,
La stânga şi la dreapta.
Vine cerbul de la munte
C-o steluţă albă-n frunte.
Frunză verde baraboi,
Hai să mergem înapoi.
Bine-i şade caprei mele
Cu cercei şi cu mărgele.
Astă capră-i năzdrăvană
Cu lăicer şi cu năframă.
Frunză verde şi-un harbuz,
Ţine, capră, capul sus!
Ş-apoi verde lemn sucit,
Jocul nostru s-o gătit."

În Transilvania, mai ales în zona Sibiului şi Albei, de Crăciun se cântă de către fete şi băieţi deopotrivă Colinda păstorilor. Ei merg din casă în casă şi cântă astfel:

„Io am douăzeci de oi
Io am douăzeci de oi
Şi i-oi duce Lui miei doi
Şi i-oi duce Lui miei doi
Iaca şi io am vreo zece

Şi i-oi duce şi-un berbec
Şi io că-s mai ţighinaş
I-oi duce şi vreo tri caşi
Că aşa ni-i rânduiala
Să ne plătim zeciuiala
Că aşa ni-i scris în lege
Să plătim un an din zece
Doamne, Împărate sfinte,
Primeşte şi-a noastră cinste,
Primeşte-o şi de la noi,
Că suntem păstori de oi.“

„Bună dimineaţa“ este colindul care precede însă întreg alaiul de sărbători şi colinde care va urma. E scurt şi cântat de copiii mici din sat. „Bună dimineaţa, la Moş Ajun! La anu’ şi la mulţi ani!“ e toată cântarea şi pentru ea puradeii primesc dulciuri, mere, covrigi, nuci şi, în vremea din urmă, şi bani. De asemenea, în unele sate din Ardeal şi Moldova este tradiţia ca preoţii să meargă pe la săteni cu icoana, un fel de botez, menit să binecuvânteze casele creştinilor. Cei care au ţinut post şi nu au tăiat porcul încarcă în ajun masa cu bucate de post şi preotul le gustă pe toate şi le dă credincioşilor dezlegarea la cele de dulce.

Codaşele

Pluguşorul este un obicei străvechi, spune-se, de sute de ani. Cu acest colind, care are mai multe variante, merg mai degrabă băietanii, dar în ultima vreme vin şi fete cu Pluguşorul. Spre deosebire de alte colinde, cântate numai din gură, la acesta se folosesc şi clopoţelul, clopotul, talanga, iar vocea colindătorului se însoţeşte de sunetul acestora. Iată un fel de Pluguşor:

„Mâine anul se-noieşte,
Pluguşorul se porneşte
Şi începe a ura,
Pe la case a colinda.
Iarna-i grea, omătu-i mare,
Semne bune anul are,
Semne bune, de belşug,
Pentru brazda de sub plug;
La anul şi la mulţi ani!“

În Dobrogea şi Bărăgan, cete de flăcăi vin şi cu Plugul Mare. Ei folosesc la acest colind chiar plugul de arat. Chiar dacă se duc la toate gospodăriile, sunt vizate fetele de măritat. Cele care vor să se mărite primesc flăcăii cu plugul în curte. Dacă ei trag brazdă adâncă în bătătură, înseamnă că flăcăii o plac, mai ales unul dintre ei, şi e semn clar de nuntă pentru părinţi şi vecini, care trag cu coaga ochiului. Dacă nu trag brazdă, fata aşteaptă până anul viitor. Şi dacă Pluguşorul este mai degrabă al băieţilor, Cântecele, care se cântă pe 31 decembrie, la o zi după Pluguşor, se adresează fetelor. Şi ele zic cam aşa:

„Câte floricele sunt,
Toate merg la jurământ.
Numai Floarea-Soarelui
Stă în poarta Raiului.
Raiule, grădină dulce,
Eu de aicea nu m-aş duce.
De mirosul florilor,
De dulceaţa pomilor,
La anul şi la mulţi ani!“

Sorcova este colindul cu care se încheie seria tradiţiilor de Crăciun. Ea se cântă chiar în noaptea de Anul Nou şi constă într-o urare de sănătate, prosperitate şi bine în anul care începe. Înainte, când nu se găseau în comerţ sorcove gata împodobite, colindătorii foloseau o creangă de brad cu multe hârtii colorate legate de ea sau chiar o mătură mai acătării din casă. Sorcovitorii primesc de regulă bani pentru urările făcute.

„Sorcova, vesela,
Să trăiţi, să-mbătrâniţi,
Ca un măr, ca un păr,
Ca un fir de trandafir,
Tare ca piatra,
Iute ca săgeata,
Tare ca fierul,
Iute ca oţelul,
Peste vară, primăvară,
Nici capul să nu te doară,
La anu’ şi la mulţi ani!“

Ce chestie... Nu aveam deloc pornire să scriu despre colinde la începutul materialului şi acum parcă aud deja colindătorii. Parcă sună clopoţelul pe uliţe, parcă voci grave retează seara. E cert, da: a venit luna colindelor. A sărbătorilor. A iertării. A renaşterii noastre ca tot şi unitar. A venit decembrie... şi să dea Domnul să ne aducă şi zăpadă multă ca să uităm un pic de criza care ne stresează.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
2672

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

colindul-lumii-satului_l1623.html

Colindul LUMII SATULUI
Fraţii mei, sătenii mei,
Străvechiul ţării temei,
Vin la voi cu drag şi dor
Să vă spun un Pluguşor
Cu urări de sănătate
Că-i mai bună decât toate,
Cu urări de rodnicie,
De un strop de bucurie
Şi cu-ndemnul să citiţi,
Să citiţi, să preţuiţi
Lumea Satului – revistă
Cum puţine mai există,
Plină de învăţăminte
Pentru inimă şi minte,
Ce v-ajută s-aveţi spor
În truda de pe ogor.
Şi acum când, iată-l, bate
Noul an şi-n porţi de sate,
Să-L rugăm pe Cel de Sus
şi pe Fiul Său, Iisus,
Să ne schimbe soarta crudă,
S-alunge criza zăludă,
Să-i dea ţării-n braţe vlagă,
Că acuma e beteagă,
Să ajungă mândră iară
Cum a fost odinioară,
Să se smulgă din robie,
Să scape de sărăcie,
De tâlhari şi de lichele
Ce-au secat-o de avere!
Nouă însă, Doamne Sfinte,

Să ne dai destulă minte
Ca în toamnă, la votare,
Să alegem fiecare
Doar pe cei ce-n suflet poartă
Grija pentru-a noastră soartă,
Să nu mai urce în şei
Cei hulpavnici şi mişei,
Care mint şi ne înşeală,
Puşi numai pe procopseală,
Ce ne-au jupuit de piele,
Ne-au adus numai belele!
Îţi mai înălţăm, Prea Sfinte,
O altă rugă fierbinte:
Să cadă la vreme ploaie
Blândă, fără de puhoaie,
Seceta să nu ne bată,
Nici furtuna cea turbată,
Să dea roade multe via,
Şi livada, şi câmpia,
Să avem pe masă pâine
Pentru azi şi pentru mâine,
Gânduri bune, inimi pline
Cu nădejdea de mai bine!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
865

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

colonia-din-ciudovita-a-fost-cladita-ca-...

Colonia din Ciudanoviţa a fost clădită ca să dispară > REVISTA LUMEA SATULUI
Colonia din Ciudanoviţa a fost clădită ca să dispară

Comuna Ciudanoviţa din judeţul Caraş-Severin se întinde pe o suprafaţă de patru mii de hectare şi se aflǎ situată pe versanţii vestici ai Munţilor Aninei. Are în componenţă satele Jitin, Ciudanoviţa sat şi Ciudanoviţa colonie.

Deşi de mai bine de un secol şi jumătate teritoriul acestei comune este străbătut de calea ferată ce face legătura dintre Oraviţa şi Anina, dezvoltarea economică a zonei a început să apară abia după al Doilea Război Mondial, când puterea populară din vremurile acelea a început să pună în valoare zăcămintele de uraniu descoperite de nemţi în timpul războiului.

Dintotdeauna locuitorii de aici se ocupau cu agricultura, pomicultura, creşterea animalelor şi o bună parte dintre ei lucrau la minele de cărbune de la Anina. Odată cu punerea în valorare a zăcămintelor de uraniu, aşezarea a cunoscut o dezvoltare rapidă şi, în doar câţiva ani, a luat fiinţă o nouă localitate pe harta ţării, Colonia Ciudanoviţa. Aici au sosit oameni din Banat şi din toată România deoarece se câştiga bine, iar gradul de periculozitate a minelor de aici se spunea că este mai mic ca al acelora din Anina.

Astfel s-a format colonia în care s-au construit mai târziu blocuri moderne pentru vremurile acelea. Mai erau spitalul, cinematograful, cantine, magazine, primăria, şcoala modernă cu multe săli de clasă în care se ţineau cursuri atât dimineaţa, cât şi după-amiază, post de miliţie, club, bibliotecă, adică tot ce era nevoie pentru ca muncitorii de aici să aibă un trai care să-i facă să uite de locurile de unde au plecat.

O bunăstare stranie

Ceea ce nu ştiau miile de oameni care lucrau aici era faptul că radiaţiile de la uraniu erau mai periculoase ca orice pentru sănătatea lor şi că, încet dar sigur, în trupurile lor viguroase se aşezau boli care duceau la deces. Însă, cu toate acestea, în timp oamenii au început să se obişnuiască, banii câştigaţi îi ajutau să-şi cumpere case, maşini, alimentele de bază se găseau din belşug, iar concediile de odihnă în staţiunile din ţară erau plătite de către întreprinderea minieră. Astfel, la un moment dat, colonia a atins un grad de suprapopulare, iar oamenii au început să se mute în Oraviţa unde, între timp, se construiseră blocuri, iar la lucru veneau cu autobuzele.

Decăderea

Din cauza acestei migraţii, urbanizării în general, colonia a început să decadă din punct de vedere social, numărul locuitorilor a început să scadă, însă minele au cunoscut o dezvoltare de amploare.

Dar a venit Revoluţia din decembrie 1989. În colonia Ciudanoviţa mai erau doar câteva mii de locuitori stabili, restul muncitorilor venind din Oraviţa. O vreme lucrurile au continuat să meargă bine din inerţie apoi, încet-încet, deşi economia avea nevoie de uraniu, mineritul a intrat în regres la fel ca şi celelalte ramuri ale economiei naţionale.

Desigur că, odată cu regresul, a început şi restrângerea activităţii şi primii şomeri erau o certitudine. Impactul social a fost puternic, dar pentru câteva luni a trecut neobservat. Oamenii mai aveau economii, primeau ajutoare de şomaj şi salarii compensatorii în schimbul cărora nu mai practicau nicio muncă.

De asemenea, mulţi dintre ei au ieşit la pensie, însă la fel de mulţi au trebuit să se reorienteze, să-şi facă planuri de viitor, să găsească soluţii de supravieţuire deoarece, în afară de munţi şi piatră, la Ciudanoviţa nu era nimic altceva.

Începutul unei drame sociale

Astfel unii au început să crească animale, alţii mergeau la lucru cu ziua în satele de câmpie, mulţi au luat drumul străinătăţii, iar o parte dintre ei s-au reîntors în locurile natale din regiunile ţării de unde veniseră cu decenii în urmă. Mai era o categorie de oamenii care şi-au cumpărat case în satele din Banatul de Câmpie, aceştia plecând acolo, dar cei mai afectaţi de restrângerea activităţii erau tinerii care, în afara apartamentelor din colonie, nu aveau nimic.

Acesta a fost doar începutul unor drame sociale care continuă şi astăzi. Pentru că, după restrângerea activităţii, a urmat închiderea definitivă a minelor şi, implicit moartea mineritului din Ciudanoviţa. S-au distrus clădiri industriale şi de utilitate publică, administraţiile locale perindate de-a lungul anilor nu găseau soluţii pentru ca forţa de muncă să fie din nou ocupată, alte unităţi economice nu şi-au făcut apariţia, investitorii se lasă aşteptaţi, iar viaţa grea a locuitorilor, câteva sute câţi mai sunt astăzi, a devenit o certitudine care nu dă nici până în prezent vreun semn de schimbare. Oamenii o duc foarte greu, singurele surse de venituri fiind ajutoarele sociale, alocaţiile copiilor şi cam atât.

Mai nou, a apărut şi o categorie socială care n-a lucrat niciodată, nu ştie cum arată un loc de muncă şi nici ce gust are pâinea câştigată din salarii proprii. Aceştia sunt copiii născuţi în preajma anilor revoluţiei. Ce va urma, este greu de spus.

Deocamdată, colonia şi sutele ei de locuitori trăiesc ca într-o hibernare lungă. Aşadar, în decurs de şapte decenii, acest punct de pe harta ţării a străbătut drumul de la agonie şi extaz şi invers. Poate că mai multe eforturi din partea administraţiei locale pentru realizarea proiectelor şi atragerea de fonduri europene ar duce la schimbarea în bine a situaţiei existente. Astfel, cu fiecare zi trecută, Ciudanoviţa va deveni o localitate despre care, în curând, nu o să mai vorbească nimeni.

Nicolae PĂTRUŢ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
782
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

colosul-chimic-din-craiova_107.html

Colosul chimic de la Craiova

De ce ieftin, când se poate şi scump! De ce din ţară, când se poate şi din import! Acestea par să fie sloganurile pe care le flutură nişte falşi investitori „strategici“. Atât de „strategici“, încât au transformat în fier vechi obiective agroindustriale care mai puteau funcţiona încă mulţi ani sau puteau fi îmbunătăţite tehnologic.

Coabitare sau diversiune?

Acum, după ce au tăcut mâlc ani de zile, Federaţia Sindicatelor Libere din Chimie şi Petrochimie şi Federaţia Patronatelor din ramură, FEPACHIM, s-au trezit buimace şi dau vina pe criza mondială financiară şi economică. Cică din cauza acestei crize, industria de îngrăşăminte chimice este grav afectată, iar locurile de muncă ale sindicaliştilor, plătitori de cotizaţii lunare, sunt în pericol.

,,Agricultura, ramura cu cel mai ridicat potenţial pentru ţara noastră, este dependentă de industria îngrăşămintelor. Adevărul este că în domeniul agricol, lipsa acută a lichidităţilor financiare, blocajul aproape total al sistemului de creditare pentru cumpărarea materiilor necesare agriculturii au făcut ca fermierii să reducă la minimum dozele de îngrăşăminte. Datele statistice arată că, în prezent, pe suprafeţele cultivate se folosesc mai puţin de 5% din produsele pe care puteau să le furnizeze combinatelor de îngrăşăminte.

Patronatele şi sindicaliştii din industria chimică avertizează că dacă nu se iau urgent măsuri în acest sens, va scădea producţia agricolă din anul 2009, ceea ce va duce la o adevărată criză alimentară.

,,Considerăm că una dintre principalele măsuri pentru combaterea efectelor crizei este intervenţia statului, aşa cum se practică şi în alte ţări ale Uniunii Europene, prin punerea la dispoziţie a unor fonduri financiare, pentru achiziţionarea de îngrăşăminte şi alte materii prime, absolut necesare suprafeţelor cultivate, urmând ca rambursarea acestora să se facă în cantitate echivalentă cu produsele agricole din recolta anului 2009“ – se spune în comunicatul celor două organizaţii din chimie. Te întrebi: de ce statul român a vândut pe „doi poli“ Combinatul Chimic Craiova, botezat ulterior Doljchim? Aici se producea cea mai mare cantitate de îngrăşăminte complexe, din care o bună parte se trimitea la export. Iar materia primă era numai din ţară! Se mai produceau şi acetilenă, aracet şi multe altele.

Aroganţa habsburgică

Fabricile de Acetilenă (atât cea veche, cât şi cea nouă), de Aracet (poliacetat de vinil) sau îngrăşăminte NPK au fost oprite încă de acum câţiva ani, când nici măcar nu se contura vreo criză economică. Atunci, sindicatele şi patronatele au tăcut!

OMV, investitorul „strategic“ care are 51% din acţiuni, arată pumnul oricărei persoane care se amestecă în treburile interne. Am fost zilele trecute la Craiova. Când la Biroul de Presă al combinatului s-a anunţat că a venit un ziarist la poartă, orice comunicare a fost întreruptă, pe motiv că nu există aprobare de la Bucureşti. Curată aroganţă, având în vedere că statul român deţine aproape jumătate din acţiuni.

În pofida acestei realităţi, OMV şi-a permis să taie o parte a instalaţiilor chimice şi să le vândă la fier vechi. În următorii ani, soarta tuturor instalaţiilor va fi aceeaşi. Mai departe, va urma vinderea terenului pentru investiţii imobiliare. Deja zona este împânzită cu o mulţime de construcţii noi. Aşa că, odată cu victoria capitalismului la sate şi oraşe, vom importa îngrăşăminte. Poate, chiar şi apă potabilă, pentru că cea românească nu va mai corespunde normelor europene! Deocamdată, Combinatul din Craiova este decuplat de la reţeaua naţională de transportul gazelor. Din motive de incapacitate de a asigura aprovizionarea cu gaze. Ce va fi peste 3-4 săptămâni, vom vedea!

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1336

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

Comana, în căutarea unui nou destin

Înconjurată ca într-o fortăreaţă de codrii seculari ai Vlăsiei, comuna Comana din judeţul Giurgiu este un loc în care istoria a rămas vie prin graiul oamenilor şi prin monumentele culturale pe care le păstrează în hotarele ei. La vremea când am ajuns aici, Comana ni s-a dezvăluit mai degrabă ca un orăşel rural, cu case îngrijite de o parte şi alta a drumului, în spatele cărora se întindeau adevărate cupole de polietilenă. În aceste spaţii mirifice oamenii au creat un fel de paradis al legumelor.

Un gospodar care vine din urmă

Până nu demult, Comana a fost o comună oarecum departe de standardele actuale. Acest lucru aveam să-l aflăm şi de la săteni, dar şi de la omul care vreme de doi ani a luptat pentru a crea din Comana un loc în care, astăzi, elementele civilizaţiei moderne se îmbină armonios cu simbolurile istoriei. Domnul Enache Aurel, primarul comunei, este cel care prefigurează destinul acestei localităţi în contextul în care ea va deveni un element de referinţă în configuraţia viitoarei zone. Visul său este de a transforma comuna într-una dintre cele mai frumoase localităţi din ţinutul de altădată al codrilor Vlăsiei. Nu mai este mult până ca acest lucru să fie împlinit, dar ştie că nu va fi uşor. A învăţat în cei doi ani petrecuţi la cârma primăriei că, atunci când munca neîncetată nu mai pare să aibă sorţi de izbândă, perseverenţa este singura care dă rezultate. Domnia sa ne-a fost alături în demersul jurnalistic, prezentându-ne aspectele economice şi sociale ale comunei pe care o gestionează.

Agricultura, bogăţie sau blestem

Hotarele ei se întind pe 12.500 de hectare şi adăpostesc peste 8.000 de locuitori. Cele cinci sate, Budeni, Vlad Ţepes, Falaştoacă, Grădiştea şi Comana, păstrează imaginea localităţilor de câmpie, cu oameni care încă mai ţin la tradiţiile străbune. Şi astăzi ei muncesc până la epuizare câmpurile, încercând din răsputeri să se ridice la exigenţele agriculturii performante. Prima întrebare a fost legată de starea economică a Comanei, iar răspunsul nu a fost greu de intuit. Vremurile de restrişte se resimt şi aici şi nu doar în bugetul primăriei, ci în viaţa de zi cu zi a oamenilor. Este foarte greu, dacă ţinem seama că 30% din locuitorii comunei depind de câştigurile obţinute din munca la câmp. Din păcate, în acest domeniu susţinerea este ca şi inexistentă.

Spre deosebire de alte regiuni limitrofe Bucureştiului, Comana nu a fost încă supusă unui proces puternic de urbanizare. Aşa se face că aproape 10.000 de hectare din totalul suprafeţei ei sunt destinate agriculturii. Cei mai mulţi fermieri trăiesc în Grădiştea şi Falaştoacă, două sate unde legumicultura este la mare preţ. Aici, oamenii respectă cu stricteţe tradiţia cultivării legumelor şi nici în ruptul capului nu pot concepe că la un moment dat se va pierde. Recunosc, totuşi, că este tot mai greu şi că munca nu este răsplătită cum se cuvine.

Cele mai mari probleme le întâmpină la valorificare, atunci când se lovesc de mafia pieţelor. Aşa se face că mulţi ţărani aleg să-şi vândă marfa intermediarilor, la jumătate de preţ. Cei care nu pleacă în Capitală vând în piaţa comunală, acolo unde, la sfârşit de săptămână, se adună până la 200 de legumicultori. Împinşi de neajunsuri, unii şi-au arendat pământul celor câteva societăţi agricole din comună. Acestea deţin mai bine de jumătate din cele 10.000 de hectare, iar şansa agriculturii pare să stea în puterea lor. Cât despre animale, sunt tot mai puţine, doar 2.000 de exemplare în toată comuna. Nu mai este rentabil, ne spune domnul primar, aşa că doar cei care vor să aibă un lapte curat pe masa copiilor mai cresc animale.

Infrastructura, o prioritate

În 2008, cele mai grave probleme erau la capitolul infrastructură. Atunci primarul a început o campanie de atragere a fondurilor necesare reabilitării drumurilor. A reuşit să asfalteze până acum 10 kilometri de drum de interes local şi judeţean, despre care spune că reprezintă un fel de centură a comunei, proiect care a costat aproximativ un miliard de euro. Însă implicarea lui în acest domeniu nu s-a încheiat pentru că mai sunt încă 35 km pe care va trebuie să îi asfalteze. Pentru a păstra o imagine curată a comunei, a încheiat un contract cu o firmă de salubritate. Fapt este că astăzi Comana dispune de trei autospeciale de salubrizare şi va fi dotată în curând cu 3.000 de pubele. Şcolile şi grădiniţele au fost recondiţio-nate, astfel încât astăzi pot concura cu cele din marile oraşe, asta atât din punct de vedere al aspectului, dar şi a dotării cu calculatoare şi reţea de internet. Între realizările sale se mai numără şi reabilitarea căminului cultural, construirea unei săli de sport şi a trei parcuri comunale.

Proiecte pentru viitor

Primarul şi-a propus să realizeze mult mai multe lucruri. Unul dintre proiectele pentru care se zbate acum este reconstruirea podului de la Grădiştea, nefuncţional din 2006, peste care trecea prima cale ferată construită în ţara noastră. Podul avea, din punct de vedere al transportului feroviar, o importanţă economică foarte mare. Pentru că acesta făcea legătura între Russe şi Bucureşti, astăzi toate trenurile sunt nevoite să facă un ocol considerabil pentru a ajunge la destinaţie. În pofida nenumăratelor apeluri pe care domnia sa le-a făcut către autorităţile responsabile, până în prezent nu s-a găsit o rezolvare a problemei. Un alt proiect este extinderea alimentării cu apă în satul Vlad Ţepeş şi realizarea canalizării în Comana. Pentru copiii de aici, domnul primar vrea să înfiinţeze un liceu cu profil silvic.

Frumuseţile naturale ale Comanei

Comuna se remarcă şi prin decorul ei aparte. Parcul Natural Comana, în cadrul cărui se găseşte Rezervaţia naturală de ghimpe şi bujor românesc, se înfăţişează ca o pădure parcă nesfârşită, însoţită în drumul ei de cursul Neajlovului.

Mănăstirea Comana, care ascunde un trecut fascinant, este un monument istoric şi cultural nepreţuit nu doar pentru comună, ci pentru întreaga ţară. Misterele acestei mănăstiri-cetate se dezvăluie cu fiecare pagină de istorie răsfoită.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
1015

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Combaterea bolilor la castraveţi

Condiţiile de mediu din spaţiile protejate, necesare creşterii şi dezvoltării plantelor de castraveţi, sunt, în acelaşi timp, favorabile apariţiei şi evoluţiei atacului unor agenţi patogeni care diminuează producţia din punct de vedere cantitativ şi o depreciază calitativ. Dintre aceştia, cei prezentaţi mai jos produc cele mai mari pierderi de recoltă.

Făinarea

Boala se manifestă pe toate organele aeriene ale plantelor, la suprafaţa cărora apare un puf alb, făinos. Pe frunze, petele sunt la început izolate, mai frecvente pe partea superioară, apoi devin confluente şi acoperă în întregime suprafaţa acestora. În dreptul petelor, ţesuturile se îngălbenesc, se brunifică şi se usucă. În condiţii favorabile, atacul se manifestă şi pe peţiolurile frunzelor şi tulpini.

Agentul patogen se răspândeşte prin intermediul curenţilor de aer, apei, dar şi al insectelor. Plantele tinere de castraveţi sunt mai puţin sensibile la făinare decât cele avansate în vegetaţie. Dacă cel puţin 7 zile consecutiv se înregistrează temperaturi medii egale sau mai mari de 20°C şi umiditate atmosferică peste 60%, probabilitatea apariţiei atacului este mare.

Combatere. La semnalarea atacului se vor aplica tratamente cu Amistar X Tra 0,05%, Score 250 - 0,05%, Impact 25 – 0,02%; Systhane 12 E 0,05%; Systhane Forte 0,02%; Tilt (Bumper, Cavaler) 0,015 – 0,02%; Shavit 0,05%; Ortiva 250 -0,075%; Domark 100 – 0,04%; Cyflamid 5 - 0,03%; Flint Max 75 - 0,03%; Shavit F 0,2%; Kumulus DF 0,4%; Microthiol Special 0,4%; Thiovit Jet 0,4%; Karathane Gold 0,05%.

Tratamentele cu fungicide de contact se repetă la interval de 8 – 10 zile, iar cele cu fungicide sistemice, la 12 – 15 zile.

Prevenirea manei

Atacul se manifestă numai pe frunze, indiferent de faza fenologică în care se află plantele. Pe partea supe-rioară a acestora se observă pete de formă colţuroasă, de culoare gălbuie (fig. 1), care ulterior devin brune.

În dreptul petelor, pe partea inferioară a frunzelor se formează un puf cenuşiu-violaceu. În condiţii favorabile pentru atac petele se extind şi confluează, cuprinzând în întregime suprafaţa limbului frunzelor, care se usucă, iar plantele sunt defoliate rapid. Temperatura optimă pentru producerea infecţiilor este de 15 - 22°C. În timpul perioadei de vegetaţie agentul patogen se răspândeşte prin intermediul conidiilor, care sunt transportate de curenţii de aer la distanţe mari.

Măsurile de prevenire şi combatere au o importanţă deosebită în limitarea atacului. Distrugerea resturilor vegetale prin ardere şi o rotaţie a culturilor de 3 – 4 ani contribuie la diminuarea sursei de infecţie. Irigarea se va face numai prin rigole, sau prin picurare, iar în sere tuburile de aspersie vor fi mutate jos, la baza plantelor şi, totodată, se va asigura temperatura de 20°C în timpul nopţii. Cultivarea soiurilor şi hibrizilor care prezintă diferite niveluri de rezistenţă la acest agent patogen permite reducerea numărului de tratamente în timpul perioadei de vegetaţie.

Combatere. Pentru comba-terea acestui agent patogen se pot folosi următoarele produse: Lieto 0,04%; Amistar X TRA 0,05%; Moltovin 0,35%; Previcur Energy 0,15%; Melody Compact 49 - 0,2%; Acrobat MZ 0,2%; Shavit F 0,2%; Electis 75 – 0,15%; Ridomil Gold MZ 68 – 0,25%; Iris 68 – 0,25%; Aliette (Alleato, Fostonic) 0,2%; Proplant 0,15%; Manoxin C 0,4%; Curzate Manox 0,25%; Alcupral 0,4 – 0,5%; Cuproxate Flow 0,3 – 0,4%; Bouille Bordelaise 0,75%; Funguran 30 – 0,5%; Dithane M 45 0,2%; Merpan 50 (Captan 50) 0,2%; Folpan 80 – 0,15%; Odeon 720 – 0,15%; Odeon 820 – 0,12%; Fantic M 0,25%.

Pătarea unghiulară a frunzelor

Atacul se manifestă pe toate organele aeriene ale plantelor: cotiledoane, frunze, tulpini şi fructe. Pe cotiledoane, boala se manifestă prin apariţia unor pete mici, colţuroase sau circulare, de culoare verde închis-brun, hidrozate, situate spre vârful cotiledoanelor sau pe întreaga suprafaţă a acestora. Cotiledoanele atacate puternic rămân mici, se brunifică şi se usucă.

De obicei, pe faţa interioară a frunzelor, pe timp umed, se observă apariţia exsudatului bacterian sub formă de picături ce se usucă, cu timpul transformându-se într-o crustă albă-cenuşie (fig. 2). După câteva zile, petele se brunifică, iar ţesuturile din dreptul lor se usucă, se desprind şi cad, iar frunzele apar astfel ciuruite.

Simptome asemănătoare apar şi pe peţiolurile frunzelor şi chiar pe tulpini, iar organele atacate, cu timpul, se veştejesc, putrezesc sau se usucă, după cum umiditatea atmosferică este redusă sau ridicată. Pe fructe, atacul se manifestă sub formă de pete mici de culoare verde închis, cu centrul albicios, care se usucă şi ulterior crapă. Pe vreme umedă, aceste pete se acoperă cu un exsudat albicios care conţine numeroase bacterii. Plantele puternic atacate cresc mai încet, iar producţia lor este diminuată. Răspândirea bacteriei în cultură este favorizată de precipitaţii, irigarea prin aspersiune, insecte, tratamente cu insecticide etc.

Combatere. Pentru comba-terea acestui agent patogen se pot folosi cu succes produsele Alcupral 0,4 – 0,5%; Cuproxate Flow 0,3 – 0,4%; Champ 77 – 0,3%; Bouille Bordelaise 0,75%; Super Champ 250 – 0,25%; Kocide 2000 – 0,25%; Vitra 50 – 0,3%; Melody Compact 49 WG – 0,2%, Moltovin 0,35%. Primul tratament se face de regulă după ce plantele depăşesc înălţimea de 50 cm, iar următoarele 4 – 5 la intervale de 7 – 12 zile, în funcţie de remanenţa produselor şi de evoluţia factorilor climatici (intervalul este mai redus în perioadele cu nebulozitate şi precipitaţii).

Un rol deosebit în prevenirea apariţiei atacului agenţilor patogeni şi încetinirea evoluţiei acestuia îl are aerisirea periodică a solariilor. Efectuarea la timp a operaţiunilor „în verde“ (copilit, defolierea plantelor în partea bazală, ciupirea lăstarilor, cârnit) permite o mai bună circulaţie a curenţilor de aer şi implicit se reduce riscul declanşării atacului agenţilor patogeni. O atenţie deosebită se va acorda fertilizării raţionale cu principalele elemente nutritive, pe baza cartării agrochimice şi a cerinţelor plantelor corespunzătoare fenofazelor, care conferă acestora o rezistenţă sporită la atacul agenţilor patogeni. Irigarea prin picu-rare diminuează de asemenea, în mare măsură, riscul declan-şării atacului agenţilor patogeni.

Dr. Marcel Costache, dr. Constantin Costache;
Dr. Gabriela Şovărel – ICDLF Vidra;
Ing. Iulia Ştefănescu – SCDL Buzău

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
3608

□

Comentarii

□

□

1. iacob -- (12-August-2012)cu ce se trateaza contra paduchilor de frunze la castraveti

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Combaterea buruienilor, bolilor şi dăunătorilor în culturile de floarea-soarelui şi porumb > REVISTA LUMEA SATULUI

Combaterea buruienilor, bolilor şi dăunătorilor în culturile de floarea-soarelui şi porumb

Anul acesta, la noi în ţară, floarea-soarelui a fost însămânţată pe 984.239 ha, ocupând locul al treilea, după porumb şi grâu. Porumbul se află pe primul loc, în această primăvară fiind însămânţate 2.657.700 ha.

Recomandările specialiştilor din industria fitosanitară

Protecţia florii-soarelui

„Syngenta prezintă un portofoliu complet de produse în ceea ce priveşte protecţia culturii de floarea-soarelui, începând de la produsele pentru tratament la sămânţă cu Cruiser 350, erbicidele Gardoprim Plus Gold şi Fusilade Forte, tratamente insecticide în vegetaţie cu Actara şi Karate Zeon, dar şi fungicidul care protejează cultura şi garantează recolte de calitate, Amistar Xtra“, a declarat Marius Stanciu (foto), director tehnic la Syngenta.

Domnia sa ne-a spus că, din acest sezon, compania oferă fermierilor seminţe tratate industrial cu Cruiser 350, asigurându-se o aplicare uniformă pe toate seminţele, doză corectă şi garanţia calităţii. Tratamentul cu Cruiser 350 duce la un control superior al dăunătorilor de sol şi foliari apăruţi în primele faze de vegetaţie, dar şi la un start viguros datorită dezvoltării rădăcinilor secundare şi a suprafeţei de absorbţie.

Conform explicaţiilor interlocutorului nostru, floarea-soarelui intră în competiţie cu buruienile încă din momentul semănatului. Syngenta recomandă utilizarea erbicidului preemergent Gardoprim Plus Gold, o asociere de două substanţe active cu efect complementar. Este potrivit pentru toate tehnologiile de cultivare a florii-soarelui (convenţional, hibrid rezistent la imazamox şi hibrid rezistent la tribenuron metil) şi prezintă selectivitate ridicată pentru cultură. Doza de aplicare este de 3,5-4 l/ha.

În postemergenţă, buruienile-problemă sunt în special costreiul din rizomi şi pirul. Sorghum halepense (costreiul) este o plantă erbacee din familia gramineelor, cu rizomii foarte dezvoltaţi, buruiana cea mai dăunătoare din culturile agricole. „Pirul şi costreiul trebuie combătute în faza incipientă de 10-15 cm. Cu cât stadiul acestora este mai dezvoltat, cu atât aceste buruieni-problemă sunt mai greu de combătut“, a afirmat Stanciu.

Ca soluţie în postemergenţă pentru combaterea buruienilor monocotiledonate anuale şi perene din culturile cu frunza lată, Syngenta propune erbicidul sistemic, lider mondial, Fusilade Forte. Acesta asigură eficacitate ridicată şi o excelentă siguranţă pentru cultură, tehnologia unică Isolink având un efect distrugător asupra gramineelor şi o excelentă rezistenţă la spălare. Principalele monocotiledonate combătute sunt pirul târâtor, costreiul din rizomi, pirul gros, iarba bărboasă, mohorul şi iarba vântului. Doza utilizată este de 0,8-1,3 l/ha.

Interlocutorul nostru afirmă că, tot mai des în ultimii ani, fermierii s-au confruntat cu o serie de boli care pot produce pagube considerabile, cum ar fi putregaiul alb (Sclerotinia), putregaiul cenuşiu (Botrytis cinerea), alternarioza (Alternaria spp.), frângerea tulpinilor (Phomopsis helianti). Pagubele produse de putregaiul alb pot fi foarte păgubitoare pentru planta de cultură şi depind de gradul de atac, care este determinat de diferitele tipuri de simptome, de vârsta plantei în momentul atacului, de gradul ei de rezistenţă faţă de patogen şi de diverşi factori de mediu.

Pentru toate aceste probleme, directorul tehnic recomandă Amistar Xtra, un fungicid revoluţionar, care se utilizează în combaterea bolilor la mai multe culturi. Prelungeşte perioada în care planta rămâne verde, ceea ce permite obţinerea unor „Xtra recolte de o Xtra calitate". Se recomandă aplicarea produsului la apariţia primelor simptome de boală. Doza utilizată este de 0,75 l/ha.

„Actara este un insecticid sistemic, omologat pentru corecţie în vegetaţie în combaterea răţişoarei frunzelor (Tanymecus), doza utilizată fiind de 100 g/ha. Karate Zeon este un insecticid de contact, cel mai bine vândut piretroid din lume şi vine cu o nouă tehnologie care combate afidele, în doză de 150 ml/ha", a afirmat Stanciu.

Domnia sa a precizat că Syngenta pune la dispoziţia fermierilor toată tehnologia necesară. În plus, le recomandă programul OptiBonus, care îi sprijină în adaptarea activităţii din fermă la noile standarde în agricultură.

Protecţia porumbului

În ceea ce priveşte porumbul, Ion Săvulescu, director tehnic la DuPont România, ne-a spus că, dacă sămânţa a fost bine tratată, aceasta nu mai are nevoie de tratamente obligatorii cu fungicide şi insecticide. În schimb, erbicidele sunt vitale şi se recomandă tehnologia „Only post" (după răsărire), în funcţie de spectrul existent. Dintre cele mai problematice buruieni, specialistul a enumerat pălămida, costreiul, volbura, ştirul, loboda, cornaciul şi nu numai. „Erbicidele DuPont postemergente pentru cultura de porumb ocupă 35% din cota de piaţă", declară reprezentantul companiei.

În lipsa tratamentului preemergent, prima erbicidare se face când buruienile răsar „la grămadă", de regulă la sfârşitul lunii aprilie până la începutul lunii mai, cu Basis (20 gr/ha), care acoperă tot spectrul de buruieni anuale, graminee şi cu frunză lată. Când pălămida are 2-6 frunze, se aplică Titus Plus, un flacon pe hectar (307 g/ha). Acest erbicid combate tot spectrul de buruieni specifice culturii de porumb în primăvară. Împotriva costreiului şi pirului, când au 10-15 cm înălţime, directorul tehnic recomandă Principal (90 g/ha).

Există mai mulţi dăunători care trebuie combătuţi cu insecticide. Dintre aceştia, Săvulescu a menţionat viermele vestic al rădăcinilor – (Diabrotica virgifera), numit şi dăunătorul fermierului prost, pentru că apare în culturi fără rotaţie. De asemenea, după 15 iunie, poate apărea viermele tulpinii porumbului (Ostrimia nubilalis) şi omida fructificaţiilor (Helicoverpa armigera). Toţi aceşti dăunători pot fi controlaţi uşor, cu Avaunt 150 SC (250 ml/ha), numai la semnal, folosind capcane pentru depistarea adulţilor.

Ce ne sfătuiesc producătorii de seminţe?

Saaten Union România este una dintre cele patru mari societăţi din ţară care produc şi comercializează seminţe. Exportă aproximativ 15% din producţia proprie în Germania, Ucraina, Bulgaria sau Kazahstan. Practic, este un centru regional pentru Europa de Est.

„Noi nu putem să le impunem fermierilor o anumită tehnologie. Însă le atragem atenţia că, dacă vor folosi recomandările noastre, vor avea producţii la nivelul potenţialului maxim al seminţelor. Pe lângă ceea ce recomandăm noi, la culturile de floarea-soarelui şi porumb se pot aplica oricare dintre produsele nou apărute şi omologate în ţara noastră, cu respectarea strictă a instrucţiunilor de pe ambalaj", ne-a spus George Aldescu, director general al acestei companii.

În cazul porumbului, domnia sa afirmă că, pentru prevenirea distrugerii plantelor de către Tanymecus dilaticolis sau Agriotes sp., seminţele trebuie tratate cu Cruiser 350 FS. În vegetaţie se aplică produse care au substanţa activă deltametrin (de exemplu produsul Decis), tiacloprid (Calipso) şi/sau tiametoxam (Actara).

„Combaterea buruienilor se realizează prin aplicarea erbicidelor şi prin praşile manuale. Din rândul erbicidelor, noi recomandăm produse care conţin S-metolaclor, de exemplu Dual, cu aplicare ppi sau preemergentă, rimsulfuron (Titus) în stadiu de 6-8 frunze, isoxaflutol în amestec cu terbutilazin (Merlin) aplicat preemergent sau în stadiu de 3-4 frunze. Nu în ultimul rând, se poate folosi bromo-xinil cu acid 2,4 D (Buctril), în stadiul de 4-8 frunze."

La cultura de floarea-soarelui, pentru prevenirea atacului majorităţii bolilor criptogamice, directorul general al Saaten Union România a recomandat trei tratamente.

Tratamentul 1 se aplică de la faza de 8-10 perechi de frunze până la apariţia buto-nului floral. Se utilizează produse sistemice (Bavistin, Topsin etc.) care previn atacul de Pho-mopsis, bolile foliare şi Sclerotinia sclerotiorum.

Tratamentul 2 se face de la diferenţierea netă a capitulului (diametrul de 5-8 cm) până la apariţia primelor flori ligulate galbene, cu un amestec format dintr-un fungicid sistemic şi unul de con-tact, de exemplu Ronilan cu Bavistin, pentru a combate atacul de Phomopsis, Sclerotinia şi Botrythis.

Tratamentul 3 este necesar la 10-15 zile după sfârşitul înfloritului şi se efectuează cu Ronilan, Rovral, Sumilex etc. Acestea combat Septoria, Alternaria şi Botrytis.

„Combaterea buruienilor, în cazul hibrizilor Clearfield, se face obligatoriu cu Pulsar, în stadiul de 4-6 frunze. În schimb, hibrizii conven-ţionali se erbicidează cu unul dintre următoarele produse: substanţă activă oxadiargil (Raft) aplicat în preemergenţă sau în faza de 4-6 frunze; S-metolaclor (Dual) cu aplicare ppi sau preemergentă; quizalo-fop-p-ethyl (Leopard) în postemergenţă“, a menţionat Aldescu. Pentru combaterea dăunătorilor, domnia sa a recomandat tiametoxam (Actara), aplicat la o săptămână de la răsărirea plantelor şi deltametrin (Decis).

Cum procedează agricultorii?

Florica Tudose este administrator al SC Andra Comif 2003 SRL din comuna Bârla, judeţul Argeş. Cultivă floarea-soarelui pe 193 ha şi porumb pe 140 ha.

„Am început semănatul în perioada 5-12 aprilie, când temperatura din sol a ajuns la 8-10 grade Celsius. Am folosit numai sământă certificată, de calitate, de la firme renumite, cum ar fi Pioneer sau Monsanto.

În primele 8 zile de la semănat am erbicidat cu Guardian sau Acetogan 2 l/ha, iar când planta are 7-8 frunze intrăm cu prăşitoarea mecanică. Această lucrare se repetă după 15 zile“, ne-a declarat doamna Tudose.

În opinia sa, buruienile se pot combate şi postemergent dacă hibridul de floarea-soarelui este rezistent la erbicidul Express. În acest caz, hibridul trebuie să conţină în codul său litera E. De exemplu PR64E83, hibrid folosit la Andra Comif sau PR64E71, P64LE19 şi altele. Dacă se observă apariţia unor boli, interlocutoarea noastră ne-a spus că aplică tratamente cu un fungicid, cum ar fi Amistar 0,75 l/ha sau Mirage45ec 1 l /ha.

La cultura porumbului, semănatul a început în data de 10 aprilie 2012. De asemenea, a folosit numai sământă certificată, de calitate, cum ar fi Florencia, PR38A24 şi DKC4590.

„Cultura a fost erbicidată cu Guardian 2 l /ha, postemergent. Dacă umiditatea va fi mare, vom folosi Merlin sau Adengo, în funcţie de apariţia buruienilor, când planta va avea 3-5 frunze. Dacă va fi secetă, vom întrebuinţa Dicopur duo 1 l/ ha sau Buctril 1 l/ha, când planta va avea 10-12 frunze“, a precizat Florica Tudose. Domnia sa ţinut să adauge că ferma dispune de utilaje moderne şi, de aceea, lucrările agricole sunt de calitate şi efectuate în timp optim. Pe lângă seminţe, produsele fitosanitare şi îngrăşămintele sunt achiziţionate numai de la firme renumite.

Gheorghe Nedelcu este fermier, dar şi producător important de sământă. Este director general al SC ITC (International Trading Company) SRL. Cel mai impor-tant punct de lucru este la Ferma Agropol, situată în Popeşti-Leordeni, judeţul Ilfov.

„La cultura de floarea-soarelui convenţională, concomitent cu administrarea îngrăşământului foliar, înainte de butonul floral, noi administrăm şi fungicidul King 250 EW, în doză de 1 l/ha, care combate Putregaiul cenuşiu, Putregaiul negru şi Putregaiul alb“, ne-a declarat Nedelcu.

Conform celor spuse, pentru combaterea buruienilor se administrează preemergent, dar imediat după semănat, erbicidul Aceto (acetoclor) în doză de 2,5 l/ha în amestec cu Pledge 50 WP, 50 g/ha. În vegetaţie, când plantele de floarea-soarelui au 2-4 frunze, se poate interveni cu erbicidul Pledge 50 WP, 50 g/ha, iar dacă apar buruieni monocotiledonate sau costrei, acesta se foloseşte în amestec cu erbicidul Elegant 05 EC, 1,5 l/ha.

„La cultura de floarea-soarelui cu hibrizi convenţionali este recomandat să se efectueze o praşilă mecanică, iar a doua lucrare să fie executată cu răriţa“, – a menţionat Nedelcu.

La cultura de porumb pentru consum, în cadrul Fermei Agropol se execută una-două praşile mecanice, o fertilizare fazială şi combaterea chimică a buruienilor.

„Preemergent, utilizăm tot Aceto, în funcţie de tipul de sol, administrat imediat după semănat, în doză de 2,5 l/ha. Apoi, în vegetaţie, când plantele de porumb au 4-6 frunze, aplicăm Dicopur D, în doză de 1 l/ha, în amestec cu Nico 40 SC, 1 l/ha, iar când apare costreiul din rizomi mărim doza la 1,5 l/ha“, ne-a explicat Gheorghe Nedelcu.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
8442

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

combaterea-fainarii-la-vita-de-vie_s242....

Combaterea făinării la viţa-de-vie

• În plantaţiile viticole în care făinarea a fost o problemă în anul anterior viticultorul trebuie să aplice tratamente începând cu fenofaza de dezmugurit.

La ora actuală, în România făinarea şi mana viţei-de-vie sunt principalii agenţi patogeni capabili să compromită complet recolta dacă nu se iau măsuri adecvate de combatere. Severitatea atacului de făinare într-un sezon depinde de rezerva biologică din anul precedent, de condiţiile climatice şi de capacitatea viticultorului de a obţine un control bun încă de la începutul sezonului. În condiţii meteorologice favorabile, de la o infecţie necontrolată boala se poate dezvolta exponenţial la nivel de epidemie.

Ciuperca atacă toate organele verzi ale viţei-de-vie, dar forma cea mai frecventă şi gravă de atac este cea de pe boabe. Perioada cea mai critică la atacul de făinare este după înfloritul acesteia până când boabele sunt în perioada de creştere intensivă. În plantaţiile viticole din ţara noastră, transmiterea bolii de la un an la altul are loc îndeosebi prin miceliul de rezistenţă din muguri.

Poziţionarea tratamentelor

Pe lângă tehnicile culturale care, aplicate corect, pot fi deosebit de eficiente reducând nivelul inoculului primar şi întârziind debutul infecţiei, în cazul în care făinarea a fost o problemă în anii anteriori, viticultorul trebuie să aplice tratamente începând cu fenofaza de dezmugurit şi apoi să monitorizeze focarele de infecţie pentru a determina necesitatea aplicării unor tratamente suplimentare.

- În zonele de risc maxim, în care ciuperca atacă în fiecare an, primul tratament se aplică preventiv începând cu stadiul 2-3 frunzuliţe etalate, protecţia continuând până în pragul fenofazei de pârgă;
- În zonele cu risc redus, în care oidiumul nu este periculos, în sensul că nu atacă în fiecare an şi apare după înflorit, primul tratament se aplică cu 10 zile înainte de înflorit, în fenofaza butoni florari separaţi. Protecţia continuă până în pragul fenofazei de pârgă.

Alegerea produselor

Există o gamă variată de fungicide antioidium:

Fungicide de contact, pe bază de sulf, care asigură protecţie 8-10 zile: Kumulus DF 0,3%; Microthiol Special 0,2-0,3%; Thiovit PU 0,3%; Sulfomat PU 0,4%;

Fungicide sistemice care asigură protecţie 12-14 zile: Impact 0,015%- 150 ml/ha, Crystal 250 SC 0,01%, Falcon 460 EC 0,01%, Folicur Solo 250 EW 0,04, Topas 100EC 0,025%, Sumi 8 12,5 WP 0,015%, Systhane 12 E 0,02%.

Fungicide polivalente cu eficacitate simultană asupra manei, făinării şi putregaiului negru: Quadris SC, Stroby DF, Éclair WG, Shavit F, Universalis 593 SC, Cabrio top etc.

Se recomandă ca intervalele dintre stropiri să fie scurtate în perioadele cu vreme caldă şi uscată şi prelungite în perioadele reci şi bogate în ploi.

De reţinut:

- primele tratamente sunt cele mai importante;
- în funcţie de presiunea de infecţie tratamentele se repetă la 7-10 zile;
- tratamentele postrecoltare (efectuate imediat după recoltare) pot reduce presiunea de infecţie în sezonul următor.

Liliana-Lucia TOMOIAGĂ, SCDVV BLAJ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
1084

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Combaterea integrată a dăunătorilor la sfecla de zahăr > REVISTA LUMEA SATULUI

Combaterea integrată a dăunătorilor la sfecla de zahăr

Deoarece condiţiile climatice din ultima perioadă au favorizat apariţia şi dezvoltarea dăunătorilor sfeclei-de-zahăr, considerăm necesară enumerarea acestora, dar mai ales a modalităţilor de combatere.

PĂDUCHELE NEGRU

Dăunare

Este o specie polifagă care atacă mai multe culturi, cum ar fi: sfecla, salata, macul, floarea-soarelui etc. Primăvara, când condiţiile sunt favorabile, din ouăle de iarnă depuse la baza mugurilor sau în crăpăturile scoarţei unor arbuşti apar larve de fundarix. Acestea se răspândesc pe lăstari şi frunze şi se hrănesc înţepând şi sugând sucul celular din aceste organe. Începând de la a doua generaţie de fundatrigene apar şi forme aripate care, părăsind arbuştii pe care au apărut, se răspândesc şi colonizează frunzele şi tulpinile diferitelor plante-gazdă. Decolonizarea completă a arbuştilor corespunde cu lignificarea lăstarilor. Pe planta-gazdă, păduchele negru al sfeclei se înmulţeşte tot timpul verii.

Combatere

S-a stabilit că afidele pier mai mult din cauza temperaturilor ridicate decât a celor joase, nimfele suferind mai mult decât adulţii. Vremea rece şi mohorâtă reduce populaţia afidei, chiar dacă iniţial se înregistrează o densitate mare. Un factor limitativ al înmulţirii afidelor îl constituie activitatea intensă a speciilor de prădători, cum ar fi Coccinella Septempunctata şi paraziţii Aphidius spp. Rotaţia culturilor, arătura adâncă de toamnă, tratarea radăcinilor de sfeclă sunt alte modalităţi de combatere a acestui dăunător. Avertizarea tratamentelor se face la depistarea primelor colonii de afide în culturile de sfeclă. Tratamentele se fac cu produse chimice autorizate.

PURICELE (Chaetocnema tibialis)

Aria de răspândire

Se cunoaşte faptul că puricele sfeclei iernează ca insectă adultă sub frunzele uscate de sfeclă, în sol, sub ierburile din culturile de cereale, sub scoarţa arborilor, în livezile de pomi. Prin luna aprilie, insectele apar mai întâi pe diferite chenopodiacee spontane, de unde trec în culturile de sfeclă, hrănindu-se cu frunzuliţele abia apărute, spontane până în luna august, după care se hrănesc cu frunze de plante mature. În cursul lunii august, insecta se înmulţeşte într-o nouă generaţie.

Tratarea

Se face prin distrugerea buruienilor din culturile de sfeclă prin lucrări de întreţinere, cultivarea de benzi capcană din sfeclă, însămânţarea cu două-trei săptămâni mai târziu. Deoarece pe aceste fâşii se concentrează cea mai mare parte din insecte, aici se pot distruge mai uşor prin tratamente chimice.

GĂRGĂRIŢA (Bothypoderes punctiveniris)

Apariţia dăunătorilor

Adulţii apar din sol când temperatura aerului este de 10-12 grade. La început ele se hrănesc cu lobodă, de pe care migrează apoi pe culturile de sfeclă. Deplasarea insectelor are loc prin mers şi zbor, putându-se astfel răspândi până la 30-40 km/oră. Larvele care apar în apropierea coletului pătrund în pământ, se dispun lateral pe pivotul rădăcinilor şi rod vârful acestora sau sapă cavităţi laterale. Larvele de gărgăriţă se hrănesc timp de 65 de zile, perioadă în care ele năpârlesc de 4 ori.

Mijloace de combatere

Acest dăunător se poate combate prin efectuarea de arături adânci de toamnă, rotaţia culturilor, praşile repetate pentru distrugerea larvelor. Curativ se aplică tratamente la avertizare cu produse fitosanitare autorizate, conform Codexului.

Ing. Gavril CRĂSNEAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
2783

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Combaterea manei în plantaţiile de viţă-de-vie

Atacul de mană se manifestă, de regulă, pe toate organele verzi ale plantei, aspectul petelor pe frunze fiind diferit în funcţie de fenofaza când se produce infecţia. Primăvara petele sunt lucioase, de culoare galben-untdelemnie şi, cu timpul, se brunifică, frunza având un aspect de ars. Toamna, în urma infecţiilor secundare, apar pete mici, colţuroase, care se brunifică în contrast cu restul frunzei, aceasta căpătând un aspect mozaicat. Butucii puternic atacaţi de mană nu lemnifică normal, fiind distruşi de ger.

Pentru a combate această boală se recomandă efectuarea unui complex de măsuri culturale: legarea corectă a lăstarilor, răsfiraţi, nu mai mult de 2-3 lăstari la un loc; aplicarea la timp a praşilelor şi cât mai des; evitarea îngrăşării excesive cu azot care sensibilizează plantele la infecţie; efectuarea corectă a tăierilor în uscat şi în verde.

Măsurile agrotehnice nu sunt suficiente pentru prevenirea manei, de aceea trebuie completate cu tratamente chimice care se execută atunci când lăstarii au 20-25 cm, înainte, dar şi după înflorit. Aceste tratamente sunt considerate măsuri de siguranţă, următoarele efectuându-se la un interval de 8-12 zile, iar ultimul la începutul lunii august. Pentru combaterea mănărilor din plantaţiile de viţă-de-vie, Alcedo recomandă tratamentele cu Manoxin şi Alcupral, produse care pot fi utilizate însă şi în culturile de cartof, tomate, castraveţi etc.

Manoxin® M 60 PU şi Manoxin® C 50 PU sunt două produse complexe pe bază de fosetil de aluminiu. Au un spectru larg de acţiune fungicid – bactericidă, de contact şi sistemică şi o bună eficacitate în special faţă de bolile de tip mană şi făinare, precum şi faţă de unele bacterioze cu potenţial mare de dăunare. Eficacitatea cea mai mare se obţine când tratamentele se aplică preventiv înainte de apariţia primelor simptome de boală, avându-se în vedere şi recomandările referitoare la fazele şi momentele obligatorii pentru aplicarea tratamentelor.

Acestea se realizează cu echipamente de stropit terestre, prevăzute cu sisteme de omogenizare continuă a soluţiei, asigurându-se o pulverizare fină şi o acoperire uniformă a culturilor tratate. În condiţii favorabile evoluţiei bolilor, tratamentele cu acest produs se pot repeta la intervale de 7-12 zile, în funcţie de cultură, sensibilitatea soiurilor, stadiul fenologic şi presiunea bolilor.

Manoxin® M 60 PU şi Manoxin® C 50 PU se pot aplica în amestec cu alte fungicide având un spectru complementar de acţiune, precum şi cu insecticide şi acaricide, avându-se în vedere recomandările cuprinse în tehnologiile de cultură referitoare la compatibilităţile şi eficienţa diverselor asocieri. De asemenea sunt compatibile şi se pot aplica în amestec cu fertilizanţii foliari Microfert-U şi Microfert-FER.

Alcupral® 50 PU conţine 50% cupru metalic sub formă de oxiclorură de cupru. Are acţiune fungicid-bactericidă de contact, cu eficienţă ridicată în prevenirea şi combaterea unora dintre cele mai păgubitoare boli ale plantelor, prin tratamente preventive aplicate înainte de/sau la apariţia primelor simptome de boală. Se aplică cu echipamente de stropit prevăzute cu dispozitive de agitare continuă a soluţiei din rezervor şi bine reglate pentru asigurarea unei pulverizări cât mai fine şi o acoperire cât mai bună a frunzelor pe ambele feţe, a inflorescenţelor şi fructelor, a lăstarilor, ramurilor şi tulpinilor plantelor tratate. Alcupral® 50 PU se poate aplica împreună cu unele produse autorizate pentru tratamentele de iarnă-primăvară (NUPRID OIL 004 CE), cu alte fungicide şi insecticide, avându-se în vedere recomandările din tehnologiile de cultură privind cele mai eficiente asocieri, precum şi cu unii fertilizanţi foliari (MICROFERT–U sau MICRO-FERT–Fer). Este incompatibil cu produsele pe bază de sulf elementar.

Dr. Valerian ISTOC

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
893

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Combinatul Agroindustrial de la Curtici

Un model, din păcate, unic în agricultura românească

Pentru acest număr intrăm în legătură directă cu combinatul agroindustrial de la Curtici, judeţul Arad, un loc foarte drag mie pentru că iubesc Ardealul şi mai presus de toate ardelenii, pentru că îi consider un model de români, oameni care nu şi-au uitat nici obârşiile, nici nu s-au lăsat îngenuncheaţi de greutăţi şi care ştiu să demonstreze totdeauna că, dacă ai dar şi har, poţi învinge orice. Discutăm aşadar cu domnul director general Dimitrie Muscă.

– Combinatul agroindustrial Curtici este cunoscut şi recunoscut drept locul unde performanţa este la ea acasă. De unde s-a plecat, ce era aici în urmă cu 20 de ani?

– Atunci când i-am dat această denumire era o ţintă. Astăzi este o realitate. Este prima societate de după '90 în agricultură. N-aş vrea să par lipsit de modestie, dar totul a pornit de la un fenomen cunoscut pentru cei de aici din zonă: oamenii din fostul CAP s-au adunat în jurul meu şi au spus că e păcat să meargă fiecare cu câte o cărămidă acasă. Aveau încredere în mine şi am pornit după un model pe care l-am văzut şi studiat în Iugoslavia. Ei aveau aceste combinate atât de complexe, total diferite faţă de ce era la noi. Noi am fost primii din ţară care am dat oamenilor ca redevenţă pentru pământul lor 1.500 kg/ha, un lucru deosebit pentru că în multe locuri asta însemna producţia medie. Cei de aici erau foarte mulţumiţi, iar pentru cei din ţară era ceva de necrezut. Sigur că asta mi-a atras multă invidie, dar eu am considerat că am făcut un lucru bun.

Omul care a prins toate trenurile

– Domnule Muscă, a fost o greşeală desfiinţarea fostelor cooperative agricole?Faptul că a luat fiecare câte o cărămidă, cum spuneaţi dvs., era normal să ne coste?

– Ne-a costat şi încă enorm de mult. Haideţi să ne uităm în lume şi să vedem că peste tot există această tendinţă de globalizare. Vrând nevrând, toţi se unesc ca să creeze o putere mai mare. Se unesc fabrici de maşini, de avioane, întreprinderi mici, fermele agricole mari le cumpără pe cele mai mici. Deja au ajuns şi în Germania să crească la peste 150-200 ha, în Franţa ating peste 500 de hectare.

– Chiar la dvs., Curticiului i s-a mai adăugat un alt combinat!

– S-a spus tot timpul că Muscă a prins toate trenurile şi ce a făcut el nu se mai poate face. Eu mergeam în fiecare săptămână la părinţi la Olari şi nu scăpam de neamurile care mă îndemnau să facem şi aici, în comuna mea natală, ce am făcut la Curtici. Lucru care s-a şi realizat şi iată că astăzi, după circa şase ani de zile, combinatul de la Olari lucrează 2.400 ha de pământ.

– Aşadar, din ambele experienţe, dacă ar fi să tragem o linie am putea spune că acolo unde e unire e şi putere.

– Aşa este şi s-a demonstrat acest lucru. Dar vedeţi, cu toate acestea, la ora actuală încearcă să se dea sub centură celor care fac acest lucru. S-a solicitat pentru România scoaterea subvenţiei la motorina utilizată în agricultură, deşi cei care au cerut acest lucru o cumpără la jumătate de preţ. Mai nou, dacă aţi sesizat, s-a pus problema, şi am auzit acest lucru chiar din gura domnului Cioloş, să fie mai mici subvenţiile pentru marile societăţi. Nu am înţeles de ce, pentru că trebuie să gândim că lumea are nevoie de mâncare, a bătut deja la uşa noastră, a Europei şi a întregii lumi, criza alimentară. Nu este întâmplător că s-au majorat preţurile. Şi nu doar la noi, ci peste tot s-a întâmplat acest lucru. Să luăm exemplul porumbului, care anul trecut era de 80 euro, iar acum este 210 euro/tonă. Gândiţi-vă că acesta intră în hrana animalelor.

Tehnică şi tehnologii de ultimă generaţie

– Am discutat despre începuturi şi vă invit să ne întoarcem acolo şi să vedem cum aţi făcut cel de-al doilea pas: investiţiile. Acestea înseamnă împrumuturi, dar şi supunerea la unele rigori.

– Recunosc că am avut în viaţă şi noroc. După ce a fost înfiinţată şi îndelung mediatizată această societate, a venit la Arad să vadă despre ce este vorba ministrul de la acea vreme, domnul Ţipu. Fiind foarte mulţumit şi plăcându-i ce a văzut – pe atunci aveam 300 de angajaţi care lucrau în special în legumicultură – m-a ajutat să cumpăr secţia de mecanizare care a deservit fostul CAP. Până atunci am lucrat cu prestări de servicii, dar când ai şi tractorul şi omul este altceva. Am dat atunci o bună parte din „averea” societăţii, dar am fost bucuros pentru că am pornit la drum cu o secţie de mecanizare care a însemnat extraordinar de mult. Dar a trebuit să mă ocup şi de oameni, să-i fac să aibă încredere în mine, să-i plătesc bine, să le fiu alături şi să am grijă de ei şi cu cele bune, şi cu rigorile producţiei. Dar i-am câştigat de partea mea şi nu m-au lăsat niciodată la greu.

„Este obligatoriu să experimentăm“

– Cât cultivă acum combinatul Agroindustrial?

– Lucrăm 5.400 ha la Curtici şi 2.400 la Olari. Pe lângă acestea, mai avem complexul de porci pe care l-am cumpărat după secţia de mecanizare. Atunci mai avea 400 de porci astăzi creştem 21 mii de capete. În preajma Sărbătorilor de iarnă tăiem zilnic peste 450 de porci pe care îi şi vindem în propria reţea de 23 de magazine. În 2009 am vândut produse agroalimentare în valoare de 42 mld de lei în luna noastră de vârf, decembrie, iar în aceeaşi perioadă din 2010, de peste 50 miliarde lei vechi. Ca dotare tehnică avem acum în cele două societăţi, pentru că lucrăm pe sistem Holding, 17 tractoare Fendt şi numai combine Claas. Numai anul trecut am cumpărat două combine Lexion care recoltează la nivel de 4-5 ha/oră, ceea ce înseamnă o productivitate deosebită.

„Semănăm porumb şi recoltăm... salam“

– Practicaţi pentru a avea succes şi a vă susţine material o agricultură integrată.

– Aşa este. Atunci când am înfiinţat societatea în anii ‘90 am spus că semănăm porumb şi recoltăm salam. Iată că am ajuns aici. Avem acum toate verigile: producem furaje, la animale cumpărăm doar reproducătorii masculi, asigurăm abatorizarea şi întregul lanţ de desfacere. Totul este integrat!

– Domule Muscă, trebuie să existe şi pentru dvs. modele. Cum faceţi să răspundeţi exigenţelor europene?

– Sunt obligat să ţin pasul cu tot ce se întâmplă în lume. Atât eu cât şi băiatul meu mergem la târguri atât în ţară cât şi în străinătate, dar şi la simpozioane şi demonstraţii tehnice.Tot timpul trebuie să vedem ce se întâmplă pentru că dezvoltarea la ora actuală în ceea ce priveşte utilităţile pentru agricultură este de-a dreptul galopantă. Progresul este diabolic şi trebuie să ţii pasul. De exemplu, pentru eficienţa mea economică un tractor poate să consume la un hectar de arat 32 litri de motorină, dar la aceiaşi parametri sunt tractoare care consumă numai 19 litri. De aceea trebuie să ne informăm tot timpul cu ce mai apare. Atunci când spui că eşti mulţumit şi ai rezolvat toate problemele, ai pierdut totul.

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
2311

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Comemorare de suflet la Gerăuşa

Ne-am făcut un obicei ca în fiecare an, de „Ziua Armatei“, să ajungem în sătucul Gerăuşa din judeţul Satu Mare, pentru a participa la comemorarea eroilor patriei noastre, care în 23-24 octombrie 1944 au purtat o bătălie cumplită cu armata germană.

Ce s-a întâmplat atunci ştie toată lumea, unii din cărţi, iar alţii din auzite. Un corp de armată germană, bine dotat cu tancuri, a atacat o companie română ce era cantonată în Gerăuşa. Bilanţul luptei a fost tragic: 64 de morţi, dintre care şi 5 militari nemţi. Aceştia sunt înmormântaţi împreună în micul cimitir aflat la capătul satului, lângă drumul spre Sărătura, unde copiii mai aşază la căpătâiul soldaţilor noştri, dar şi al nemţilor, câte o floare şi aprind o lumânare la fiecare comemorare.

Desigur că astfel de momente au loc şi în alte localităţi din judeţ, pentru că lupte grele şi sângeroase s-au mai purtat şi la Tiream, Moftin, Tătărăşti, Carei, iar morminte ale eroilor noştri sunt încă multe. Noi mergem în fiecare an la Gerăuşa pentru că aici până şi Imnul patriei noastre se aude altfel din glasurile copiilor acestui sătuc uitat de lume. Apoi aici totul e ireal de natural, nimic nu este regizat dinainte, iar copiii şi părinţii lor vin din patriotism la festivităţile ţinute la monumentul din centrul satului şi apoi la cimitir.

Flori de acasă pentru eroi

Cei mici şi mari aduc flori de acasă, acele flori de toamnă târzie pe care le-au văzut pentru o clipă şi ostaşii, care în urmă cu 65 de ani nu îşi închipuiau că vor rămâne aici, ca să-şi doarmă somnul de veci. Toţi cei care au murit atunci în octombrie 1944, şi români şi nemţi, au fost aşteptaţi acasă după război de către cei dragi: mame, taţi, copii, surori, iar cei din Gerăuşa ştiu bine acest lucru. Pentru măcar o zi pe an, la comemorare, localnicii ţin locul mamelor îndurerate cărora le-au secat lacrimile, taţilor rămaşi fără un ajutor şi sprijin la bătrâneţe, copiilor care nu şi-au revăzut taţii niciodată.

La Gerăuşa a plouat exact aşa cum a plouat şi în urmă cu 65 de ani – parcă şi cerul a vrut să-şi plângă fiii –, când eroii neamului românesc au scris o pagină de neuitat din istoria ţării noastre. Învăţătoarea satului, Floare Vasil, şi educa-toarea Lavinia Pargea au pregătit un program frumos, cu poezii şi cântece, pe care copiii le-au recitat şi interpretat, aşa cum numai ei ştiu să o facă. Viceprimarul Emeric Szakacs din Ardud, consilieri locali, dar şi medicul din Gerăuşa, fostul deputat Liviu Dragoş, au ţinut şi ei să onoreze cu prezenţa acest eveniment deosebit, depunând, la cimitir şi monument, florile şi coroanele recunoştinţei noastre veşnice.

Ioan Vezentan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
766

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

comert-intracomunitar-cu-miei-din-romani...

Comerţ intracomunitar cu miei din România

În Prahova există două unităţi profilate pe creşterea şi îngrăşarea tineretului ovin pentru comerţ intracomunitar, la Albeşti Muru şi la Tomşani. Ambele aparţin omului de afaceri Nikolaos Theocharis, cetăţean grec sosit la Ploieşti pentru studii, prin anii ’80, şi stabilit ulterior la Bucov. Despre firma Minco Impex SRL Albeşti Muru, fondată în 1996, ne-a vorbit medicul veterinar Gheorghe Teşu.

Rulaj anual de 100.000 de capete

Unitatea a fost consolidată pe activele unui fost complex AEI de îngrăşare a mieilor şi se întinde pe 7,4 ha. Are o capacitate de 15.000 de capete tineret ovin, dispusă în 11 adăposturi tip tronson, descoperite lateral, trei adăposturi închise pentru finisare şi 2 depozite pentru furaje. Rulajul anual este de 80.000 până la 100.000 de capete, activitatea desfăşurându-se de la 1 martie şi până la 1 decembrie (trei luni sunt utilizate pentru recondiţionări, reparaţii etc.).

Miei pentru Grecia

Practic, firma cumpără miei de la crescătorii de oi din Sibiu, Botoşani, Buzău, Giurgiu şi Prahova, îi ţine la îngrăşat până la o lună şi apoi îi livrează în Grecia, pe loturi de greutate, 20-25-30 kg, în funcţie de destinaţia finală, pentru carne sau pentru încă un stadiu de îngrăşare.

Firma şi-a fidelizat partenerii dintr-un motiv simplu: face plata pe loc. În anul 2011, preţul de achiziţie a fost de 9-10 lei/kg. Activitatea este una rentabilă. În evidenţele publice ale firmei, profitul net din anul 2009 a fost de 1,7 milioane de lei. Ca un avantaj subsidiar pentru agricultorii din Albeşti Muru ar fi că toţi îşi vând aici furajele şi tineretul ovin, dar şi faptul că, în 2011, 39 de localnici şi-au găsit în fermă un loc de muncă.

Reţetă pentru îngrăşarea rapidă

Ce presupune perioada în care mieii sunt cazaţi într-o unitate cu astfel de profil ne-a detaliat medicul veterinar Gheorghe Teşu. „La intrarea tineretului ovin, facem întâi deparazitarea şi lotizarea mieilor pe grupe de vârstă şi greutate. Furajarea cu nutreţurile combinate nu începe imediat. Mieii sunt trecuţi întâi prin faza de acomodare, pentru care folosim o hrană cu fibroase şi numai după aceea intră în regimul de îngrăşare/ finisare.

Pentru aceasta folosim trei tipuri de nutreţuri: starter, pentru mieii de peste 12 kg, cu o energie de 10,92 UNC/kg; mix pentru tineretul la îngrăşat (peste 20 kg); nutreţ pentru finisare (peste 30 kg), ultimul având un aport de 3-3,5 kg furaj/1 kg de spor. În general, se obţine un spor de 200-320 grame/zi, în funcţie de vârsta tineretului. În medie, după faza de acomodare, pentru mieii livraţi la greutatea de 25 kg, pentru un spor de 200 grame, consumul este de 1,5-2 kg nutreţuri combinate“. Hrana se distribuie de trei ori pe zi, iar apa se schimbă din două în două ore sau chiar la oră, în cazul zilelor cu temperaturi ridicate. În timpul perioadei de cazare la ferma de îngrăşare, mortalitatea ajunge la maximum 1,5%, fie pentru că mieii vin deja taraţi, fie din alte cauze.

Comerţ monitorizat în UE

Un element foarte important pentru comerţul intracomunitar este verificarea crotaliilor cu cip, dat fiind că transporturile sunt monitorizate întotdeauna de la autoritatea sanitar-veterinară de la Bruxelles, prin sistemul de conectare pus la punct pe întreg teritoriu al UE, documentele fiind transmise concomitent şi în ţările de tranzit sau unde se realizează transportul. Livrarea se face întotdeauna în loturi de o anumită greutate, motiv pentru care tot timpul tineretul ovin este triat. La plecare, documentele intracomunitare conţin şi o listă cu numărul crotaliului, pentru a fi monitorizat fiecare lot/transport şi fiecare exemplar în parte.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
5466

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Comisarii europeni devin mai flexibili > REVISTA LUMEA SATULUI

Comisarii europeni devin mai flexibili

- Fondurile europene pentru agricultură, prelungite

Danuta Hubner, comisar pentru politica regională, a anunţat luarea unei serii de decizii de către Comisia Europeană, menite să acorde mai multă flexibilitate statelor membre în utilizarea fondurilor structurale.
Modificările vor viza prelungirea termenului pentru ţările UE de folosire a fondurilor europene, în special pentru agricultură. Este vorba de alocări aferente perioadei de finanţare 2000-2006 şi de garantare a faptului că fiecare euro disponibil poate fi folosit cu o eficienţă maximă.

În urma unei invitaţii din partea Comisiei, statele membre au cerut o prelungire a perioadei de eligibilitate pentru finanţarea a 385 din cele 555 de programe ale politicii de coeziune, corespunzătoare perioadei 2000-2006, în cazul în care fondurile nu au fost utilizate în întregime.

Prelungirea perioadei de eligibilitate vizează cele patru fonduri structurale existente la acel moment: Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR), Fondul Social European (FSE), Fondul European de Orientare şi Garantare Agricolă (FEOGA) şi Instrumentul Financiar pentru Orientarea Pescuitului (IFOP).

Priorităţi

Flexibilitatea va permite statelor membre şi regiunilor să implementeze şi să finalizeze mai multe proiecte pe teren. Comisia le îndeamnă să se concentreze asupra sectoarelor şi măsurilor cu rentabilitate ridicată, precum investi-ţiile în eficienţa energetică, pentru a crea locuri de muncă ecologice şi pentru a economisi energie şi acţiunile de sprijinire a tehnologiilor curate, pentru a impulsiona sectoare cum ar fi construcţiile şi industria de autovehicule.

Comisia a adoptat, de asemenea, o măsură pentru a acorda statelor membre şi regiunilor mai multă flexibilitate în alocarea finanţării pentru diverse priorităţi. Până în momentul de faţă, autorităţile de management au dispus de o marjă de flexibilitate de 2%, în cazul în care doreau să transfere fonduri între aşa-numitele „axe prioritare“, care desemnează domeniile strategice de cheltuieli ale fiecărui program operaţional al politicii de coeziune.

„Situaţia în care ne aflăm în prezent este foarte diferită de mediul economic din 2000, când priorităţile erau convenite.

Având în vedere circumstanţele excepţionale cu care se confruntă statele membre, Comisia a decis creşterea de cinci ori a marjei de flexibilitate între priorităţi, de la 2 la 10%. Această creştere va permite statelor membre să direcţioneze fondurile rămase către domeniile în care impactul acestora este cel mai ridicat“ – a precizat comisarul european.

Valoarea totală a finanţării alocate statelor membre, în perioada bugetară 2000-2006, s-a ridicat la 257 de miliarde euro. Până în prezent, s-au plătit 225 de miliarde.

Aşadar, statele membre pot efectua acum plăţi aferente acestei perioade, până la data de 30 iunie 2009. În majoritatea cazurilor, termenul pentru plăţile corespunzătoare Fondului de coeziune pentru perioada 2000-2006 este sfârşitul lui 2010.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
637

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

comisarul-dacian-ciolos-vorbeste-despre-...

Comisarul Dacian Cioloş vorbeşte despre orientările reformei PAC > REVISTA LUMEA SATULUI

Comisarul Dacian Cioloş vorbeşte despre orientările reformei PAC

Acestea au fost enunţate în timpul vizitei efectuate la începutul lunii mai de fostul ministru al agriculturii în cadrul programului de contact şi vizite a diferitelor regiuni din UE. Comisarul a folosit această oportunitate pentru a oferi şi ziariştilor din alte ţări membre ale UE posibilitatea de a cunoaşte în direct, pe teren, diversitatea şi complexitatea agriculturii europene. De fapt întâlnirea a reprezentat prilejul ideal pentru a discuta în mod deschis şi informal despre subiectul care preocupă pe toată lumea şi anume pregătirea reformei PAC. El a precizat că principalele direcţii vor fi securitatea alimentară, gestiunea resurselor naturale şi consolidarea rolului agriculturii în echilibrul teritorial.

Elemente de impact

În prezent se află în pregătire detaliile cu privire la noua PAC, despre care comisarul Dacian Cioloş a afirmat că nu se poate discuta deocamdată dar „cu siguranţă nu se va mai clădi după un model, ci se va ţine seama de diveristatea specifică fiecărei ţări". Au putut fi aprofundate în schimb anumite teme, mai ales din urma confruntărilor cu reprezentanţii agricultorilor din ţările membre, care sunt prioritare în cadrul reformei. Comisarul a ţinut să sublinieze încă de la început că în presă se vorbeşte foarte mult despre „greening" ca element esenţial în cadrul acestei reforme, deşi aceasta înseamnă mult mai mult de atât.

„În primul rând, în ce priveşte această reformă, pe mine mă preocupă să văd cum putem să asigurăm în contextul acestei diversităţi a agriculturii UE o uniformitate luând în calcul atât fermele mari, cât şi pe cele mici şi mijlocii, pe cele din zona de munte, dar şi pe cele de la câmpie. Trebuie să dăm oportunitatea ca agricultura să-şi dezvolte potenţialul de producţie. Un element esenţial al acestei diversităţi este asigurarea unei agriculturi competitive pe termen lung, combinând aspectele economice cu cele ecologice sau cele de piaţă cu cele de bună gestiune a resurselor naturale."

Comisarul a insistat asupra acestor aspecte pentru a înlătura ideea conform căreia interesul său este îndreptat mai mult către fermele mici. „Când vorbim de diversitate, trebuie să luăm în calcul şi aspectele cărora nu li s-a acordat atenţie până acum. Asta nu înseamnă că nu ne preocupă în continuare competitivitatea fermelor mari. Trebuie să facem în aşa fel încât la Bruxelles să creionăm orientările generale şi să oferim instrumente cât mai bune pentru ca toate aspectele din teren să poată fi reglate şi gestionate în funcţie de problematica care se ridică la nivel local", a mai precizat Cioloş.

Plafonarea plăţilor, o necesitate

În ce priveşte plafonarea plăţilor pentru fermele mari, Cioloş a precizat că în consiliul de miniştri există în general o susţinere a principiilor de bază ale acestei reforme. „Există discuţii privind instrumentele care au fost propuse pentru atingerea obiectivelor respective. Sunt unele state membre care nu sunt interesate de această problematică pentru că nu le vizează, sunt altele care susţin această idee a plafonării plăţilor şi sigur că sunt şi unele care susţin că nu este cel mai bun instrument pentru a stimula competitivitatea în agricultură. Dar cred că lucrurile vor sta altfel când vom prezenta concret cum vrem să aplicăm acest mecanism al plafonării. De aceea eu rămân optimist şi în continuare cred că e important ca prin această reformă să dăm un semnal clar contribuabilului european că aceşti puţini bani pe care-i avem la dispoziţie îi folosim în mod eficient pentru toate tipurile de ferme“, susţine comisarul.

„Obiectivul nu este neapărat să nu mai dăm bani fermelor mari şi să dăm doar celor mici. Politica Agricolă Comună nu este una socială! Dar pentru ferma mare trebuie să-i folosim cât mai eficient, iar celei mici trebuie să-i oferim instrumentele care să o pună în valoare. Altfel rămânem cu o Politică Agricolă Comună unilaterală, care se duce într-o singură direcţie! Ideea e să asigurăm o mai bună repartizare a puţinilor bani pe care-i avem astfel încât aceasta să răspundă aşteptărilor contribuabililor europeni.“

Intervenţia, doar în situaţii limită

Referitor la mecanismul numit şi „plasă de siguranţă”, noua reformă prevede un pachet de măsuri care asigură pieţei principalul rol în a decide ce anume cultivă şi vinde producătorul. Dar în condiţiile în care apar variaţii şi mai ales scăderi mari de preţuri se poate interveni pentru că acestea nu au un efect pozitiv nici asupra veniturilor producătorului, dar nici asupra consumatorului. Un preţ foarte mic înseamnă că agricultorul în anul următor poate să nu mai cultive produsul respectiv şi astfel să apară criza acestuia.

„Pentru că o scădere mare a preţului poate avea un efect catastrofal asupra veniturilor agricultorului păstrăm aşadar aceste mecanisme de intervenţie pe piaţă doar în situaţii limită“, afirmă Cioloş. Ele nu vor mai fi declanşate în fiecare an, cum se întâmpla până acum când toţi cei care voiau puteau să-şi vândă producţia în cele câteva luni cât era deschis mecanismul de intervenţie. Comisarul consideră că acestea erau costuri inutile pentru buget fără ca neapărat să aibă efecte constructive asupra pieţei şi a agriculturii.

„Vrem să-l putem folosi însă pentru o gamă cât mai largă de produse, acolo unde se pretează: la cereale, lapte, vom folosi în continuare stocajul privat pentru ulei de măsline, probabil şi pentru carne. Încercăm să adaptăm acest mecanism acolo unde e nevoie, dar în acelaşi timp nu ne limităm doar la această plasă de siguranţă, ci vrem să dăm posibilitatea producătorilor agricoli să se organizeze şi să dezvolte şi alte instrumente pentru a face faţă acestei variaţii a preţurilor şi deci a veniturilor“, a mai spus demnitarul. El a dat ca exemplu fondul mutual, care poate fi constituit de un grup de agricultori atunci când preţul e mai bun, şi din care îşi pot compensa o parte din pierderi atunci când preţul scade. La acest fond mutual se preconizează că va exista şi o contribuţie consistentă de la bugetul public.

„Mulţi bani europeni se pierd din cauza funcţionarilor români“

Comisarul european pentru Agricultură, Dacian Cioloş, a atras atenţia funcţionarilor de la agenţiile de plăţi sa aibă „o atitudine constructivă“ în relaţia cu fermierii, după ce a constatat că unii dintre aceştia sunt descurajaţi să depună proiecte şi din cauza comportamentului angajaţilor. „Am constatat că mulţi oameni care au idei şi au nevoie de bani pentru a le putea valorifica în mod eficient sunt descurajaţi să depună proiecte sau renunţă la acestea şi din cauza modului în care unii funcţionari de aici îşi fac treaba. Nu blamez agenţia în întregul ei, dar nu ar trebui să existe niciun funcţionar care să nu îşi facă treaba corect şi să nu îi trateze pe beneficiari aşa cum trebuie“, a afirmat comisarul pentru agricultură.

Comisarul european s-a referit în principal la APDRP (Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit), dar şi la celelalte organisme care se ocupă de proiectele cu finanţare europeană. Cioloş a precizat însă că situaţia privind atragerea fondurilor europene s-a îmbunătăţit în ultima perioadă. Acum o lună şi jumătate, el sugera că o instituţie creată în România special pentru acest aspect ar fi utilă în creşterea gradului de absorbţie. „Din câte ştiu, premierul Emil Boc a numit o persoană care are această responsabilitate şi am atras atenţia că lucrurile trebuie să se mişte foarte repede pentru că plăţile efective sunt încă destul de reduse“, a adăugat Cioloş.

I Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
836

□

˚ Comentarii

□

□

1. Loghin -- (21-May-2011)Parerea mea este ca acest functionar (innalt) nu a depus efort nici macar cat ai trage aer in piept pentru a face ceva pentru Romania. Degeaba ne-am bucurat cand a fost numit...nu s-a concretizat in nimic in favoarea Romaniei...ba am mai luat si ceva amenzi???

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

comisia-europeana-admite-un-prag-de-tole...

Comisia Europeană admite un prag de toleranţă pentru OMG

Între Uniunea Europeană (UE) şi alte ţări există diferenţe în privinţa duratei procesului de aprobare a unui nou organism modificat genetic (OMG), ca şi a modului de gestionare a urmelor materialului genetic provenit de la OMG neaprobate încă. Ca urmare, în ultimii ani, pe piaţa internaţio-nală au apărut probleme în cazul produselor importate din SUA, Argentina şi Brazilia, care conţineau urme de material genetic provenit de la plante neaprobate încă în Uniunea Europeană.

Apar primele perturbări

Autorizarea asincronă şi politica de toleranţă zero au generat deja perturbări ale comerţului şi probleme economice în special pentru producătorii de furaje şi crescătorii de animale din UE.

Exemple: incidendele care au avut loc în UE în cazul unor importuri de porumb şi de orez din SUA în care au fost detectate urme ale porumbului Herculex, a cărui comercializare nu era autorizată în Uniune, şi ale orezului LibertyLink, autorizat în SUA numai pentru cultivare experimentală. Atunci, ca urmare a politicii de toleranţă zero a UE, produsele în cauză au fost fie returnate, fie retrase de pe piaţă.

Pierderile estimate:

- în intervalul 2006 - 2008, piaţa orezului din UE a pierdut 111 milioane de euro ca urmare a prezenţei sub formă de urme a materialului genetic provenit de la orezul LibertyLink;
- în intervalul 2007- 2008, sectorul creşterii animalelor din UE a avut costuri adiţionale de 1,6 miliarde de euro, determinate de incidentul generat de autorizarea asincronă a porumbului Herculex.

Autorizarea asincronă a unui nou eveniment la soia şi consecinţele ei economice grave pentru UE au fost evitate prin aprobarea importului de către Comisia Europeană înainte ca respectivul eveniment să fie introdus în cultură în SUA. Dacă nu se proceda astfel, UE ar fi înregistrat pierderi totale de un miliard de euro. Dar această rezolvare a problemei generate de autorizarea asincronă este doar temporară, deoarece în SUA sunt deja în curs procedurile de aprobare a comercializării unor noi evenimente de transformare (ET) a soiei, lansate de Companiile Bayer Crop-Science (A5547-127) şi Pioneer (356043). Conform datelor furnizate de Stein şi Rodriguez-Cerezo (2010), la soia nu poate fi exclusă apariţia unor probleme generate de prezenţa urmelor de material genetic neautorizat deoarece alte două noi ET sunt în curs de evaluare şi alte nouă sunt într-un stadiu avansat de cercetare-dezvoltare.

Probabilităţi

Cu alte cuvinte, este puţin probabil ca problemele care apar în condiţiile comercializării a numai aproximativ 30 de evenimente de transformare să dispară în următorii ani, când pe piaţă se vor afla peste 120 de asemenea evenimente. În plus, transgenele pot fi combinate prin încrucişare convenţională, rezultând plante transgenice care în UE sunt reglementate ca noi OMG.

Soluţiile posibile:

- renunţarea la toleranţa zero şi adoptarea unor praguri limită ale prezenţei unui material genetic neaprobat în produsele comercializate;
- accelerarea proceselor de reglementare;
- recunoaşterea mutuală a rezultatelor evaluării riscurilor asociate utilizării unor noi plante transgenice.

Pragul de toleranţă 0,1%

Recent, CE a anunţat „soluţiile tehnice“ pentru problema amestecurilor „minime şi tehnic de neevitat“ ale OMG în importurile de produse agricole. CE a recomandat ca amestecurile minime ale OMG neaprobate să fie permise până la valoarea de 0,1%, în condiţiile în care OMG în discuţie sunt aprobate în ţara producătoare şi, prin urmare, evaluate ca sigure, iar în UE să fie deja solicitată aprobarea acestora. Pragul de toleranţă de 0,1% este propus numai pentru hrana animalelor. SUA, Canada, Argentina, Brazilia, ţările care cultivă şi exportă PMG, au reacţionat, susţinând că această decizie va genera „dificultăţi insurmontabile pentru comerţul cu produse agricole“ .

Pentru aprobarea acestei propuneri a Comisiei, Statele Membre trebuie să realizeze majoritatea necesară. Procedura necesită cel puţin şase luni, iar noua reglementare va intra în vigoare cel mai devreme în aprilie 2011. Pragul de 0,1% este considerat limita tehnică de detectare. În cazul conţinutului mai mic de 0,1%, cu metodele actuale de detectare nu se pot obţine rezultate sigure. Conform legislaţiei europene, sunt excluse de la etichetare amestecurile cu OMG autorizate în UE, care nu depăşesc pragul legal de 0,9%, cu condiţia să fie neintenţionate şi tehnic de neevitat. În cazul utilizării intenţionate a OMG, se impune etichetarea produselor fără a mai avea în vedere cât de mic este conţinutul lor în OMG.

Prof. univ. Elena Marcela BADEA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
899

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

comisiile-pentru-agricultura_129.html

Comisiile pentru agricultură
Senat
Petre Daea,
Sorina-Luminiţa Plăcintă - Vicepreşedinte
András-Levente
Fekete-Szabó - Secretar
Membri
Alexandru Pereş
Avram Crăciun
Constantin Tămagă
Gheorghe Saghian
Gheorghe David
Orest Onofrei
Ovidius Mărcuţianu
Vasile Nedelcu
Camera Deputaţilor
Valeriu Tabără
Kelemen Atilla
Béla-Ladislau - Vicepreşedinte
Steriu Valeriu-Andrei - Vicepreşedinte
Avram Marian - Secretar
Mocanu Vasile - Secretar
Membri
Valeriu Alecu
Gheorghe Antochi
Mihai Banu
Ştefan Vasile Béres
Constantin Chirilă
Gheorghe Coroamă
Ion Dumitru
Stelian Fuia
Filip Georgescu

Tinel Gheorghe
Marian Ghiveciu
Mircia Giurgiu
Pavel Horj
Dragoş-Adrian Iftime
Ioan Munteanu
Corneliu Olar
Gabriel Plăiaşu
Cristian Rizea
Toader Stroian
Raul-Victor Surdu-Soreanu
Ion Tabugan
Culiţă Tărâţă
Florin Ţurcanu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
770

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Comoara de lângă noi
De s-ar scula străbunii din somnul cel de moarte
Şi-ar vrea să dea o raită pe-al ţării larg ogor,
Să vadă dacă poartă pecetea vrerii noastre
De-a da mai multe roade decât pe vremea lor,
Ce credeţi c-or să spună când le-o cădea privirea
Pe-atâta câmp pârloagă, zăcând sub pir şi spini,
Şi vor afla c-aducem merindele de-afară,
Îmbogăţind ca proştii pe lacomii străini!?
Ar zice că aceasta nu-i ţara ce-au lăsat-o
S-o moştenim cu cinste, să-i dăm un nou avânt,
Că am uitat de şansa ce ni-i la îndemână,
De cel mai scump tezaur – pământul nostru sfânt.
Şi plini de grea tristeţe şi mare-amărăciune,
Cu glasul ca un tunet ar spune răspicat:
„Treziţi-vă îndată, voi care ţineţi cârma
Şi-ntoarceţi-vă faţa cu dragoste spre sat!
Căci nu-i o altă cale mai bună de salvare
Din gheara sărăciei şi-a crizei, mai curând,
Decât să puneţi iute pe roate-agricultura,
Să scoateţi la iveală comoara din pământ!
Daţi tot ce vor ţăranii să-i crească trudei sporul:
Tractoare şi seminţe cu bob mănos, de soi,
Şi-aduceţi către buza câmpiei însetate,
Din Dunăre, din râuri, al apelor şuvoi!
Şi-o să vedeţi ce holde, ce lanuri minunate,
De grâu, porumb şi floare vor fremăta sub cer,
Şi cum vor geme iarăşi silozul şi pătulul
De-atât belşug de aur, al brazdei giuvaer!
Nu va mai plânge masa, vor fi bucate multe,
Prisosul îl veţi vinde la alţii pe bani grei,
Nu va mai bate vântul prin vistieria ţării

Şi buna rânduială îşi va găsi temei!“

…………………......................………………..

De nu urmăm degrabă povaţa şi îndemnul
Ce ni le-au dat străbunii în al răscrucii ceas,
N-o să ne ierte nimeni, nici ei şi nici urmaşii,
Căci ţara va rămâne într-un etern impas…

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
717

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

comoara-din-munti_l412.html

Comoara din munţi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulComoara din munţi

Mansarda unei locuinţe din localitatea braşoveană Fundata a fost transformată într-un veritabil muzeu al satului. Din dragoste pentru tradiţiile şi obiceiurile populare româneşti şi în special ale zonei Branului, familia fermierului Ioan Florescu a expus pe pereţii din lemn ai ultimului etaj foarte multe piese de etnografie şi nu numai. „Acesta-i un costum ciobănesc care se poartă din moşi strămoşi şi care are o vechime de 100-120 de ani, rămas de la bunici“, a explicat proprietarul comorii, care apoi a continuat:

„Aici avem un chimir ciobănesc în care ciobanii îşi băgau banii, briceagul şi ceasul. Dincoace am expus un costum popular pe care-l purtau bătrânii când mergeau la horă în sat, precum şi o cămaşă de mire şi un clopot foarte vechi pentru la boi. De asemenea, mai avem un clopot care se pune la batal, o pereche de desagi, un ţolic ciobănesc şi o traistă, dar şi o ploscă cu care se mergea din casă în casă pe la nunţi.“ „Muzeul“ din munţi al familiei de ciobani din Ţara Bârsei a fost vizitat atât de români, cât şi de străini. „În special străinii au rămas profund impresionaţi de ce au văzut, aprecierile acestora bucurându-mă peste măsură“, a precizat pentru Lumea Satului Ioan Florescu.

Camelia MOISE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
787
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

comori-ale-satului-romanesc-complex-muze...

Comori ale satului românesc - Complexul muzeal „Paul Ţarălungă“ din Prăjeşti-Bacău > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulComori ale satului românesc - Complexul muzeal „Paul Ţarălungă“ din Prăjeşti-Bacău

Adresându-se ascultătorilor la cunoscuta emisiune radiofonică „Sfaturi pe întuneric“, Nicolae Iorga consemna: „Dacă vrem să cunoaştem satul, trebuie să-l cunoaştem, şi noi şi străinii care ne vizitează ţara, la ţară, sat cu sat, în prag de biserici străvechi… sau în sălile viitoarelor muzee săteşti – temple ale naţiunilor viitoare.“

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2530

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare

compasiune-si-grija-pentru-batranii-satu...

Compasiune şi grijă pentru bătrânii satului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCompasiune şi grijă pentru bătrânii satului

Uliţe tăcute şi ici-colo câte un bătrân – pentru că cei tineri au umplut cele patru zări în căutarea unui trai mai bun – iată înfăţişarea de acum a multora dintre satele care, în urmă cu 20 de ani, erau pline de viaţă. Aceeaşi situaţie este şi în satul nemţean Trifeşti, unde aflăm de la primărie că peste 60 la sută dintre locuitorii comunei sunt trecuţi de 65 de ani. Cât priveşte traiul de fiecare zi, în afişierul din faţa instituţiei amintite se vede o lungă listă cu cei care primesc ajutor social. Dintre aceştia, 11 locuitori sunt înscrişi cu sume ce nu depăşesc 10 lei!

O instituţie de suflet

Iată că tot aici autorităţile şi câţiva oameni de suflet au pus bazele unui cămin în care sunt adăpostiţi şi duc un trai decent bătrânii lipsiţi de orice sprijin.

Bogdan Tăriceanu, administratorul „Locuinţei protejate Acasă“- aşa se numeşte această adevărată instituţie de suflet - ne spune că în 2007, din ruinele unei mori dezafectate, cu un program PHARE s-a construit o casă modernă cu toate cele necesare pentru aceşti oameni fără familie sau uitaţi de cei cărora le-au dat viaţă. Camere curate, o bucătărie dotată cu toate cele necesare, o grădină plină cu flori în timpul verii de care se îngrijesc locatarii „locuinţei protejate“, fireşte, o asistenţă pe măsură. În ziua în care am vizitat aşezământul, bătrânii erau consultaţi de medicul casei. „Doctorul vine săptămânal, ne spune domnul Tăriceanu. Avem, de asemenea, o asistentă medicală şi un psiholog. Încercăm să vindecăm sau măcar să cicatrizăm rănile lăsate în suflet de familiile care i-au părăsit. Ne-am ataşat de ei şi pot spune că suntem ca o familie. De altfel, eu sunt pentru toţi locatarii de aici Bogdan.“

Mai există şi oameni de bine

– E criză, cum vă descurcaţi? Alocaţia de hrană este, am reţinut, de 11 lei pe zi, ajunge?

– E puţin, dar chivernisim fiecare leuţ şi avem sprijinul unor oameni de suflet. Zilelele trecute, de pildă, am primit o cantitate de peşte de la o fermă piscicolă. Ne ajută şi parohia şi unii gospodari, astfel încât ne descurcăm.

De la cea mai în vârstă locatară de aici, doamna Elena Coşuleanu de 88 de ani, încă vioaie şi cu chef de vorbă, aflăm că la micul dejun s-au servit crenvurşti, la prânz vor avea ciorbă de cartofi şi şniţel cu pilaf, iar seara griş cu lapte.

Am notat toate acestea în nădejdea că „Locuinţa protejată Acasă“ poate fi un exemplu şi astfel de aşezăminte ar putea să ia fiinţă şi în alte sate, ca să aline viaţa chinuită a celor fără sprijin.

Stelian Ciocoiu

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
748
□
Comentarii

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

competivitatea-barabulei_s373.html

Competitivitatea barabulei

Competitivitate. Ce sublim sună acest cuvânt! EUROPA COMPETITIVITĂŢII. Doamne, nu mai găsesc superlative în fondul principal de cuvinte, în ăla secundar, terţiar, argotic şi maidanez ca să calific sintagma! Dacă mai adaug şi faptul că România, în baza principiilor solidarităţii, subsidiarităţii şi cogestiunii va deveni România competitivităţii, nu cred să pot descrie fericirile de m-au năpădit când am citit că suntem inima creativităţii europene, (v. www.conaco.ro – „Declarăm că România este inima creativităţii Europei").

Cu ce ne lăudăm în ale competitivităţii? Suntem pe locul patru, din 142 de state, pentru nivelul scăzut al taxelor vamale. Deasupra noastră sunt paradisurile fiscale Hong Kong şi Singapore, iar sub noi, SUA (32), Japonia (36), Canada (39). Ce înseamnă taxe vamale scăzute? Pre limba noastră, fiecare aduce ce vrea, cât vrea, când vrea, de unde vrea, fără niciun fel de restricţii cantitative, calitative sau fis-cale. Sistemul OOM - Oricât, Orice, Moca. Cel mult o şpagă la vameş, pe sistemul OMOT - eşti Om cu Mine sunt Om cu Tine.

Dacă ar fi vorba numai de produsele de lux, n-ar fi o problemă, dar e vorba şi de produsele alimentare care se produc şi în România. Importăm legume, peşte, lapte, carne, ouă, cereale, produse procesate sau semiprocesate. Importăm tot ce le trăsneşte importatorilor!

Adăugaţi că, în general, produsele alimentare puse în piaţă exced necesarul de consum al ţărilor de origine, că sunt perisabile şi, pe cale de consecinţă, decât să se strice, mai bine le vinzi. Orice preţ de vânzare este mai bun decât nimic. Aici e aici! Şi în România se produc, dar vezi Doamne, mult mai scump, că nu suntem competitivi. Păi cum să nu fie mai scumpe, dacă i-am tăiat pe toţi la competitivitatea taxelor vamale?

Să socotim cât de competitiv este un fermier turc (locul 67/142), producător de ceapă verde! Cu cât produc fermierii turci legătura de ceapă verde, dacă un supermarket îşi permite, în perioada de maximă cerere, s-o vândă cu 0,16 euro (0,7 lei)? Punând transportul (1.000 km), perisabilităţile, taxele vamale, de tranzit, de pod, de transbordare, de autostradă, de traseiste, încărcarea, descărcarea (manuale amândouă), distribuţia şi desfacerea, ajungem la concluzia că turcul e geniul comerţului euro-asiatic.

Văzând excedentul perisabil de cepşoară, îşi pune mintea la contribuţie (proces mental), i se aprinde beculeţul (generarea de idei), elaborează o ipoteză (noi asocieri ale minţii creative), şi anume, găsirea unui importator român şi punerea în piaţa ăstuia (noua soluţie a unei probleme) a snopişorilor puturoşi, întru generarea profitului (esenţa competitivităţii).

Adăugaţi că bacşişul este tot o creaţie inovativă a turcilor, că preţul se negociază între părţi şi că taxa vamală este ad valorem, ca să aveţi răspunsul de ce preţul de desfacere este sub costurile producţiei autohtone. Aferim competitivitate! Dacă introducem în ecuaţie taxele vamale practicate de către statul turc (v. locul 67 v.s. locul 4), constatăm că reciproca nu este valabilă. Pentru grădinarul român, vânzarea de legume pe piaţa Turciei este practic imposibilă. Concluzia: ioc competitivitate şi profit pentru ghiaur.

Văd cu stupoare că logo-ul CoNaCo (Consiliul Naţional al Competitivităţii) este viabil. Mea culpa! Am cârtit! Păi mai mare competitivitate decât să bagi în faliment grădinarii de la Vidra, de la Matca şi de la Lunguleţu nu cred să existe! Trăiască inima creativităţii europene, via Istanbul!

Declar că:

- Taxa de acces este frâna competitivităţii. Propun ca din Acordul General pentru Tarife şi Comerţ să fie abrogat capitolul SALVGARDARE (a lua sub ocrotire; a proteja).
- Salvgardarea legumicultorilor români este necompetitivă şi necreativă; invocarea ei ne-ar strica locul patru (submedalia de bronz!) şi ar provoca infarct inimii creativităţii Europei.

Gheorghe Socotitoru

P.S. Domnilor miniştri ai Externelor, Economiei şi Comerţului, Finanţelor şi Agriculturii, vă rog să militaţi pentru abrogarea din GATT a capitolului referitor la salvgardare.

Acelaşi

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
539

☐

Comentarii

☐

☐

1. Fira Alexandru -- (1-July-2012)M-am cam lamurit.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Completări necesare la strategia împotriva inundaţiilor

Chiar şi pentru omul simplu care are o oarecare experienţă în agricultură, actuala strategie împotriva inundaţiilor reprezintă mai degrabă o lucrare teoretică, ruptă uneori de realitatea practică. Cam aşa stau lucrurile şi cu alte documente „strategice“ elaborate, la comandă într-o grabă suspectă.

Concluzia de mai sus are şi o susţinere profesională din partea unor specialişti în materie întruniţi într-o dezbatere organizată la Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, în cadrul căreia specialişti cu vechi state de servicii în materie de hidrologie şi lucrări hidrotehnice au dezbătut nu atât minusurile actualei strategii elaborate de Ministerul Mediului şi Pădurilor, cât ceea ce ar trebui făcut pentru ca oamenii să scape de spectrul îngrozitor al inundaţiilor. În rândurile ce urmează vom reda în sinteză opiniile participanţilor la dezbaterea amintită, chiar cu riscul de a nu relata toate elementele de esenţă expuse de cei prezenţi.

Pericolul simulărilor pe calculator Petre Stanciu, director general al Institutului Naţional de Cercetări Hidrologice şi Gospodărirea Apelor

În fapt ar trebui să fim mai toleranţi cu măsurile şi concluziile avansate de autorii strategiei împotriva inundaţiilor. O asemenea operă prezintă în realitate un act de cutezanţă chiar din partea celor mai mari valori naţionale în materie de hidrologie şi hidroamelioraţie. Rău este că nu li s-a solicitat concursul şi unor personalităţi din afara Ministerului Mediului şi Pădurilor, deşi ele sunt poate singurele să ofere soluţii ale căror „origini“ se află în studiu de valoare incontestabilă. Dar să revenim la documentul strategic care ar urma să decidă asupra deciziilor viitoare în materie de inundaţii şi hidroamelioraţie.

Cei care aduc în discuţie problema renaturării Luncii Dunării seamănă mai mult a fi nişte aventurieri medievali, decât profesionişti. În cazul inundării controlate a Luncii Dunării, cum propun autorii strategiei, cele mai mari probleme ar apărea în aval de Călăraşi, în zona celor două bălţi, precum şi în Insula Mare a Brăilei, unde s-ar produce pagube mari.

Noi, cei de la Institut, am analizat şi consecinţa măririi debitului pe Canalul Dunăre - Marea Neagră. Numai că acest lucru nu rezolvă problema cea mai importantă, anume apărarea Galaţiului împotriva inundaţiilor.

Emiterea unei strategii referitoare la aspectele menţionate este foarte dificilă. Vreau să vă spun că vârful de la Galaţi şi Brăila nu a fost provocat de debitul Dunării, de 13.300 mc/s, ci de către Siret care, faţă de anul 2006, a venit cu un debit de 2.500 mc/s. Acest volum s-a cantonat până la Galaţi, în zona Şendreni. A intrat şi pe afluenţi, cum a fost cazul pe Buzău, până s-a echilibrat panta de scurgere. Aşadar, dacă Siretul avea un debit mai mic, nu atingeam acele cote mari care în mod fals se spunea că au fost provocate de Dunăre. Al doilea vârf de viitură a venit mai târziu şi a avut un nivel maxim de 680 cm, faţă de 690 cm, cât anticipasem noi.

Acest studiu, după părerea mea, nu evidenţiază nişte scenarii cu aplicabilitate practică. Una este să nu fie viitură pe Jiu, Olt, Argeş sau Ialomiţa, şi alta când râurile menţionate au debite de, să zicem, 1.000 mc/s. Dacă numai trei din aceste râuri au viituri atât de mari, înseamnă 3.000 mc/s, care se adaugă la 13.300 mc/s şi astfel debitul Dunării ajunge la 16.300 mc/s.

Adepţii refacerii zonelor inundabile ar trebui să ţină cont că există opt zone umede, de-a lungul Dunării, că ar trebui căutaţi specialişti în deplină probitate profesională care să ofere soluţii pentru potolirea şi controlarea cursurilor de apă.

Problema este, ca şi în cazul Canalului Dunăre - Marea Neagră, viteza de curgere a Dunării la Mare, foarte mică faţă de cursul principal. Ca urmare, debitul preluat de canal sau de zonele inundabile este foarte mic, pentru că apa îşi vede de drumul ei.

S-au făcut nişte simulări şi s-a constatat că durează câteva zile până se pot umple acele incinte. Or, în acel timp, vârful de viitură trece, cum s-a întâmplat la Rast. Acolo a venit viitura şi a rupt o bucată de pământ, a făcut o breşă. Ne aşteptam ca debitul să scadă. Nici vorbă, pentru că debitul Dunării a continuat să crească.

În situaţia din 2010, dacă spărgeam unele diguri trebuia să facem breşele până jos, la bază, unde digul este foarte rezistent. Apoi, nu se pot tăia pe verticală, să zicem, doi metri, pentru că apa nu intră acolo. Apa trebuie să fie peste nivelul incintei. În plus, în aval este necesară o altă breşă pentru golirea incintei. Avem pe Crasna, în judeţele Sălaj şi Satu Mare, nişte holdere care preiau din debit. Însă sunt necesare luni de zile pentru golirea lor. Mai mult, dacă incintele inundabile sunt pline şi vine o a doua viitură, cum s-a întâmplat pe Dunăre anul acesta, se produc inundaţii ca şi cum nu ar fi existat zonele inundabile. Iată de ce astfel de soluţii trebuie analizate cu mare atenţie.

O idee venită din străinătate spune să nu se distrugă ceea ce există acum, ci să se îmbunătăţească. Pentru întărirea digurilor, ca să nu mai fie rupte de viituri, o soluţie ar fi placarea lor, ca la baraje, cu geotextil sau alte materiale, pe care le cunosc bine constructorii.

Apoi, apar probleme de construcţii. Ce se întâmplă dacă în dig se încastrează un deversor? Trebuie consoli-dat cu beton, sunt necesare stăvilare, sisteme electrice de acţionare şi altele, cum se face la baraje. Cine plăteşte? Trebuie să ţinem cont, de asemenea, că există diguri şi în amonte de ţara noastră, cum sunt cele din Austria, Germania sau Ungaria. Numai că nimeni nu-şi pune problema să le distrugă, aşa cum se gândeşte acum în România.

Dacă vrem să inundăm fostele incinte mai trebuie avut în vedere că acolo există ferme agricole, că supra-fe-ţele de teren au fost reamenajate, înălţate. Acum ar fi necesare excavări pe zeci de mii de hectare, pentru a coborî cota terenului la cea care a fost cândva. De unde bani? Şi ce o să facem cu materialul rezultat din excavări?

În cazul Siretului, au fost gândite mai multe acumu-lări pe afluenţii săi, tocmai pentru a reţine apa. Nici măcar unul din vechile studii nu a fost pus în aplicare. Deci sunt necesare astfel de lucrări de reţinere a apei pe afluenţi, pentru că numai digul de protecţie nu rezolvă problema.

Riscul unor decizii de forţă majoră Ion Sandu, director general al Administraţiei Naţionale de Meteorologie

Aş vrea să încep discuţia vorbind despre întrunirea din vară de la Galaţi a Comitetului Naţional al Situaţiilor de Urgenţă. Acolo am fost la un pas să votăm ruperea digului la Cotul Pisicii. Acum discutăm, fără a avansa soluţii concrete. Problema este dacă pe Dunăre există sau nu incinte care să poată fi renaturate, cu pagube minime.

Şi în 2006, după inundaţii, am discutat aici, la ASAS, despre o strategie. Nici atunci nu s-a ajuns la vreo concluzie, pentru că au existat două tabere. Unii doreau să spargă digurile, iar alţii să le consolideze pe cele existente şi să construiască altele noi.

După părerea mea, dacă nu se găseşte o soluţie echilibrată, cu analiză pe incinte, nu ajungem la nimic.

În următorii ani, dacă ţinem cont de schimbările climatice şi de fenomenele severe, este posibil să ne confruntăm cu inundaţii din ce în ce mai mari, din cauza precipitaţiilor enorme.

Eu cred că este mai simplu să construim, din timp, deversoare şi stăvilare, aşa cum am văzut în Belgia, prin care să fie inundate unele incinte prestabilite, decât să fie luate măsuri pripite. Vă daţi seama ce s-ar fi întâmplat dacă spărgeam digul la Cotul Pisicii şi inundam cele şapte sate din zonă?

Dacă nu se va ajunge la un compromis între diguri şi zone inundabile, Guvernul – oricare ar fi el – va lua măsuri radicale, fiind forţat de o nouă viitură.

Un lucru este clar: nu se poate compara Dunărea la Budapesta cu Dunărea în Serbia, pentru că afluenţi precum Tisa şi Sava măresc debitul fluviului cu 2.000-3.000 mc/s când plouă mai mult.

(Va urma)

Au consemnat Iosif POP şi Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
638

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Comuna care aminteşte de Antonescu > REVISTA LUMEA SATULUI

Comuna care aminteşte de Antonescu

N-am fost la faţa locului şi nu ştiu să spun dacă e cum am aflat. Dar orice lucru bun, în ideea că îl mai copiază şi alţii, trebuie relatat. Făcut cunoscut. Adus în atenţia opiniei publice. Asta fac şi eu în textul de mai jos.

Aşa nu!

Maşina se târâie greu, ca o băbuţă neputincioasă, printre troienele din comuna prahoveană Râfov. Mă întorc de la Mănăstirea Ghighiu, unde am fost într-o scurtă vizită, şi am ales, din considerente umane, să ocolesc pe aici, înainte de a ajunge la Ploieşti. Spun asta pentru că femeia în vârstă de pe scaunul din dreapta mea nu avea cum să ajungă aici, la nişte rude îndepărtate, din pricina lipsei mijloacelor de transport în comun.

Stătea în faţa mănăstirii, unde venise şi ea pentru închinăciune, şi aştepta, cum mi-a spus, RATA... Dar RATA, fie din cauza drumului înzăpezit, fie din motive economice, nu mai venea. Faptul ar fi fost lipsit de importanţă dacă femeia, în vreme ce treceam pe lângă locuinţele din Râfov, nu ar fi făcut următoarea remarcă: „Vai de capul primarului din comuna asta şi vai de capul oamenilor care locuiesc aici.

Îi ia apa Teleajenului în fiecare an şi nu se învaţă minte. Construiesc case şi gospodării tot de mântuială. Tot în dorul lelii. Tot anapoda. Păi ce, astea sunt case? Chirpici, materiale proaste, fără bun gust. Astea nu sunt case.“

Mie mi se pare că sunt. Case specifice zonei, nici prea, prea, nici foarte, foarte. Case însă... Şi am mai văzut şi eu sate. Dar femeia continuă, oarecum pornită: „Nu vor să schimbe nimic. Nu vor să deschidă ochii. Să vedeţi la noi case...“

Aşa da!

O întreb de unde este şi cum sunt locuinţele pe acolo. Prilej pentru interlocutoarea mea să se dedea la povestit: „Comuna se numeşte Corbeni şi este mai sus de Curtea de Argeş. Şi satul Poenarii Noi. Adică Antoneşti. Adică Poenarii Noi... Că n-avem voie să zicem Antoneşti. Că satul nostru a fost făcut de mareşalul Antonescu în timpul războiului, când ne-a luat apa, şi multă vreme ni se spunea că nu avem voie să-i pomenim numele adevărat. Ne-a făcut un sat...

Peste 300 milioane de lei a băgat în construcţii, dar au ajutat şi sătenii noştri la ridicarea lui, ca şi mai multe grupuri de prizonieri. A făcut case solide, mari, cu etaj, cu beci, din piatră, nu cocioabe. Şi grajdurile sunt la noi trainice, nu făcute doar ca să fie făcute. Acum sunt ca atunci. Nici nu zici că a trecut vremea peste ele. Ne-a făcut fântână în curte, ne-a împărţit terenul din curte pentru grădina de legume şi pentru livadă şi a lăsat loc şi pentru plantat flori.

Din ordinul lui Antonescu s-au pus meri în livezile pe care le folosim şi acum. Pe străzile unde s-au construit casele a turnat beton, a făcut borduri şi caldarâm, a pus luminaţie mare. Antonescu a zis să avem dispensar, maternitate, palat administrativ, bibliotecă, grădiniţă, cămin cultural, bancă, băi populare, şcoală, piaţă, stadion, hotel, gară... Şi vorbim de anii ăia, ai războiului, când era atât de greu pentru toată lumea.

Dar vă spun eu cum stă treaba: Antonescu şi-a dat interesul, nu ca primarul ăsta de aici, de la Râfov. Ar trebui să le spună oamenilor din sat să construiască româneşte, adică trainic şi frumos, nu alandala. Eu am nişte neamuri aici şi mereu le-am zis să vină la noi ca să ia exemplu despre cum trebuie să arate un sat, o casă. Dar sunt comozi şi se complac în lene şi dezinteres. Construiesc mereu prosteşte, că mereu vine apa mare. Şi când îi cauţi nu au nicio încăpere ca lumea.“

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
713
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Imprimati articolulComuna care şi-a ratat şansa

Comuna prahoveană Măgurele poate fi, deşi nimeni nu a făcut uz de asta, conside-rată una deosebită. Poate că nu prin calitatea oamenilor, deşi aici sunt oameni cumsecade, poate nu prin frumuseţea locurilor, cu toate că zona oferă frumuseţi adevărate călătorilor, poate nu prin lucruri extraordinare făcute de autorităţi, deşi primarii din anii din urmă şi-au tot dat interesul să facă ceva pentru localitate.

Măgurele este, după ştiinţa celor de la primărie, singura comună din România unde trenul opreşte de trei ori, în trei staţii diferite.

Este vorba despre trenul care pleacă din Ploieşti Nord şi merge către Vălenii de Munte. Iar staţiile CFR de pe teritoriul comunei Măgurele sunt: Măgurele Sud, Măgurele Prahova, Măgurele Prahova Nord. Şi asta pentru că, la construcţia căii ferate, i se prevedea localităţii o dezvoltare masivă şi importantă. Edilii de atunci sperau nebuneşte că Măgurele va deveni oraş, zonă turistică şi industrială, un loc căutat şi important.

După cum spun sătenii, dezvoltarea comunei ar fi putut fi alta dacă, în 1934, când s-a înfiinţat la Scăieni, o localitate vecină, Fabrica de Sticlă Scăieni, cei care conduceau comuna nu şi-ar fi pus mai presus propriile interese decât pe cele ale comunităţii.

Practic, propunerea înfiinţării fabricii era pentru Măgurele, dar opoziţia unora dintre cei care conduceau localitatea atunci l-a determinat pe cel care dorea construcţia întreprinderii să se ducă şi să facă primul cuptor de sticlă la vecini, unde nu au fost comentarii. În timp, Boldeşti – Scăieni a devenit oraş, au apărut şi s-au dezvoltat aici şi alte fabrici, iar Măgurele a stagnat.

Şansa de atunci nu s-a mai arătat. Nici măcar după intrarea în Uniunea Europeană nu s-au înghesuit pe aici investitorii, de orice fel ar fi fost ei. Iată că la Măgurele pare să se verifice zicerea conform căreia viaţa, soarta unui om, respectiv, unei localităţi atârnă de atât de puţin...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
726

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

comuna-cetatilor-locul-unde-istoria-este...

Comuna cetăţilor, locul unde istoria este la ea acasă

Dumbrăveşti, comuna din Prahova care se poate lăuda cu cea mai însemnată zestre istorică... Dar şi cu un primar care ştie, pe lângă rosturile fireşti de la primărie, că marea lui datorie este să privească în urmă pentru a aduce la lumină viaţa trecută a înaintaşilor săi.

Primar de Dumbrăveşti

Valentin State este primar ales la Dumbrăveşti, localitatea natală, din 2002, an în care aici au avut loc, din motive întemeiate, alegeri locale. În primii ani de după Revoluţie a condus comuna ca primar numit, cum era atunci procedura, dar a aflat problemele din primărie şi dintr-o poziţie mediană, aceea de consilier local şi viceprimar.

De la ucenic, la „calfă“

Născut în 1955, absolvent – în curând – de facultate de drept, Valentin State şi-a început activitatea la primărie prin a aplica legile fondului funciar. Încă de la primul mandat a reuşit punerea în posesie a localnicilor, pe întreaga suprafaţă a comunei. Şi, cum înainte de 2000 titlurile de proprietate au fost acordate încălcând legea, multe dintre ele au fost anulate. „Cel mai mare balamuc – spune primarul – este la primărie cu fondul funciar. Eu m-am grăbit să aplic aceste legi, pentru că cetăţeanul trebuia să fie stăpân pe locul lui, ca să plătească. La Dumbrăveşti avem 3.746 de locuitori, împărţiţi pe şase sate: Dumbrăveşti, Găvănel, Plopeni Sat, Sfârleanca, Mălăeştii de Jos şi Mălăeştii de Sus.“

Realizări

„Am făcut apoi un pod de trafic uşor, amplasat pe DC16, sat Sfârleanca, localitate ce era absolut izolată. Am asfaltat doi kilometri de şosea, de la centru, până la gările din Mălăieşti, respectiv Sfârleanca. La asta se adaugă o sală de utilitate publică, având în componenţă cămin cultural, dispensar, bibliotecă. Am realizat modernizări la cele patru şcoli şi la cele patru grădiniţe, le-am dotat cu mobilier şi cu tot ce trebuie prin Banca Mondială şi cu contribuţia Consiliului Local.

Încerc să rezolv problema apei şi a gazelor, ca şi a asfaltării drumurilor. Toate căile de acces laterale, însumând 36 de kilometri, au fost pietruite. Iluminatul l-am modernizat în totalitate. S-a refăcut puntea pietonală dintre Mălăeştii de Jos şi Sfârleanca“, se destăinuie primarul.

Lecţia de istorie

„Colecţionez documente vechi – a venit la un moment dat, în timpul discuţiilor, o confidenţă. Am găsit acte din 1710 – 1803 la un bătrân din localitate. La urmaşii unui fost mare petrolist am găsit unul din 1604! Pentru că avem lucruri minunate de spus, lucrez la monografia comunei. Comuna s-a numit Mălăeşti, încă de la 1423, şi abia din 1968 apare sub numele de Dumbrăveşti. Se spune că pe locurile acestea era o pădure de stejar, cu multe drumuri prin ea.

Se mai păstrează şi azi la Moara lui Mitruş o buturugă din stejarii aceia. Aici a fost descoperită o cetate dacică. Lângă cetate, în 1921 s-a găsit castrul roman din 101 – 188, unde a stat Legiunea a V-a Macedonica. Se păstrează şi azi la noi denumirile de «La castru», «Pe cetate», «Iazul tătarilor».

Care tătari, ziceţi? În 1594 aici s-au purtat luptele dintre oastea lui Mihai Viteazul şi cea a moldovenilor. Pe aceştia din urmă i-au ajutat nişte tătari. Ei, bine, aceşti tătari au dat numele locului. S-a descoperit la noi crucea sergentului, făcută din piatră, şi pe care este scris cu litere chirilice. Este o cruce din perioada lui Mihai Viteazul, iar sergentul Plopeanu, om de încredere al voievodului, a primit de la Mihai lotul din zona asta, a Plopenilor, spre stăpânire.

De fapt, Mihai Viteazul i-ar fi dat sergentului un cal şi i-a spus să plece la răsăritul soarelui cu el şi, până la asfinţit, să se întoarcă la Bucureşti. Şi cât pământ reuşeşte să cuprindă în goana calului, tot să fie al lui. Şi ar fi ajuns sergentul până la Plopeni. Crucea a fost găsită lângă Fântâna Sergentului.“

Personalităţi

„Sunt multe de văzut şi de aflat pe la noi – continuă primarul. Să vă spun ceva. Avem un cetăţean, fost sirian, român din 2005. I-au plăcut locurile astea şi s-a aşezat aici, realizând multe lucruri deosebite. Să nu uit: singurul român decorat şi de nemţi, şi de ruşi, şi de români în al Doilea Război Mondial a trăit la noi în comună. Sergentul Vasile Soare... A murit acum vreo doi ani. Puţini sunt cei care îi ştiu povestea. A luptat cu românii, contra ruşilor, şi a fost decorat de nemţi pentru merite deosebite. A fost apoi decorat de români şi de ruşi, când au întors armele împotriva nemţilor.

La noi s-a născut eroul sergent Grigore Ioan, care a cucerit, la 30 august, drapelul de pe reduta Griviţa, în Războiul de Independenţă. A fost decorat de către ţarul Rusiei şi de primul rege al României, Carol I. Faptele sale sunt menţionate în Jurnalul Personal al Reginei Maria.“

Carte de istorie originală

Mai există aici şi alte monumente: al eroilor căzuţi în războaie, în Sfârleanca, un altul în Coţofeneşti, ridicat de sătenii din Mălăeşti. A fost instituit la şcoli un concurs de istorie cu predare de documente vechi. S-au dat până acum premii în valoare de multe milioane de lei vechi şi mai există alte zeci de milioane tot pentru premii. Atestată documentar, localitatea „există din 1423, dar aşezarea are peste 6.000 de ani. Nu, n-a încercat nimeni să le fure. Şi apoi, cine fură istoria neamului său, moare“. Poate că are dreptate primarul State...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
954

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Comuna Olari, în căutarea unei noi identităţi

Să începem relatarea noastră cu un fapt având un iz istoric. Până în anul 1968, comuna Olari de astăzi se numea Ciumaţi. În urma reorganizării administra-tive, cele trei sate ale localităţii Ciumaţi au fost alipite comunei Gherghiţa. Aceasta a funcţionat cu organizarea amintită până la referendumul din 2003, când s-a reînfiinţat vechea comună, purtând însă un alt nume, Olari. Cum s-ar spune, comuna Olari este atestată istoric şi legal doar din 2003, dar are rădăcini adânc împământenite în trecutul judeţului Prahova.

Primarul comunei, Milică Voinescu, este din fire optimist. El respinge ideea că localitatea pe care o conduce este una săracă. „Orb să fii, să nu vezi câte transformări benefice a cunoscut localitatea“, a mărturisit însuşi primarul. De când satul a devenit comună, viaţa începe să asimileze multe elemente de civilizaţie.

Şcolile, grădiniţele, clădirea primăriei, dispensarul, farmacia, poşta şi biserica sunt instituţii care nu mai seamănă cu ceea ce au fost odată. Ce să mai discutăm despre drumurile comunale, care au făcut din această localitate una de nerecunoscut?!

Comuna Olari:
- situată în Câmpia Gherghiţei, judeţul Prahova;
- populaţie: 2.085 de locuitori;
- suprafaţa agricolă:1.873 ha;
- sate: Olarii Vechi, Olari, Fânari.

Calul, vaca şi pământul...

În Olari, ţăranul este ţăran, pentru că, în afară de lotul cultivat cu porumb sau cu grâu, creşte un cal, o vacă, trei-patru oi şi o duzină-două de păsări. Nu există nicio deosebire între cultivator şi crescătorul de animale, pentru că acelaşi ins le face pe amândouă.

Din creşterea animalelor nu prea se pune ban pe ban pentru că olărenii ori le folosesc pentru muncile agricole, ori le cresc pentru hrana familiei. Oamenii se mândresc mai ales cu grădinile de legume, care le aduc şi unele venituri băneşti. Şansa valorificării acestora este dată de existenţa unei pieţe en-gros. „Vreau să vă spun că noi chiar ne-am făcut cunoscuţi cu această piaţă. Vin cumpărători şi din Braşov“, ne-a explicat primarul.

Aspecte mici, cu semnificaţie mare

Drumurile comunale nu au arătat niciodată ca astăzi. Până şi cele mai mici uliţe sunt acum demne de a deveni drumuri judeţene.

Până în 2004, olărenii mergeau tocmai la Ploieşti pentru a-şi rezolva problemele stomatologice sau pentru a-şi cumpăra medicamentele. Acum, sătenii au tot ce le trebuie chiar la ei în sat. Din 2004, aceşti săteni au şi un stadion propriu, cu tribune şi vestiare, pe care activează echipa comunală de fotbal „Speranţa Olari“.

Autostrada şi proiectele locale!

În prezent se discută despre construirea unui pod de intrare-ieşire de pe autostrada Bucureşti-Ploieşti aflată în construcţie. Conform spuselor primarului, această ieşire ar fi benefică pentru dezvoltarea localităţii, datorită faptului că ar atrage investitori şi proiecte naţionale.
Apropo de investiţii... Comuna este în parteneriat cu Consiliul Judeţean şi cu alte 8 localităţi pentru alimentarea cu gaze. În curând vor intra în discuţie apa curentă şi canalizarea.
Concluzia îmbucurătoare este că această comună evoluează spre standardele europene ale ruralului.
Vă invit pe dumneavoastră să mergeţi în Olari şi vă asigur că o să aveţi o surpriză plăcută!
Georgiana STROE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
1455

Comentarii

1. Claudiu -- (14-December-2009)Salut,
Am preluat un rezumat al acestui articol pe blogul Campiei Gherghita la adresa
http://independenta.wordpress.com/ .
Multumesc.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Comunitatea ştiinţifică priveşte cu neputinţă spre secetă

Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu Şişeşti“, în colaborare cu Administraţia Naţională de Meteorologie şi Institutul Naţional de Hidrologie şi Gospodărirea Apelor, a organizat de curând o dezbatere pe tema secetei care ameninţă aproape toată ţara. În cadrul acesteia au fost abordate aspecte referitoare la starea actuală de vegetaţie a culturilor, precum şi la evoluţia viitoare a acestora în funcţie de prognoza meteorologică. Producătorilor, prezenţi pentru a atrage atenţia asupra situaţiei din câmp, li s-au alăturat directorii staţiunilor de cercetare de la Fundulea, Mărăcineni şi Valea Călugărească. Un semnal de alarmă fără nicio finalitate nu înseamnă însă nimic. Cei în măsură să ia decizii cu privire la această situaţie au lipsit din nou. Se pare că problemele lor sunt mai arzătoare chiar şi decât arşiţa...

Prezentul îngrijorează, viitorul sperie

Fenomenul de secetă, spun oamenii de ştiinţă, nu este unul nou. Dimpotrivă, el este unul endemic care apare tot mai frecvent în ultimii ani şi afectează în principal agricultura. „În timp ce în ultima sută de ani numai trei ani au fost extrem de secetoşi, în primul deceniu al secolului XXI ne-am confruntat deja cu patru ani în care a apărut acest fenomen, ca urmare firească a încălzirii globale“, este afirmaţia preşedintelui ASAS, domnul Cristian Hera, întărită cu argumente ştiinţifice şi de directorul general al Administraţiei Naţionale de Meteorologie, Ion Sandu. De vină pentru temperatura din ce în ce mai ridicată este încălzirea globală, mai spun ei.

Prognoza sumbră din martie cu privire la cantităţile reduse de apă ce urmau să cadă în lunile aprilie şi mai, din păcate, s-a adeverit. Regimul pluviometric a fost deficitar în perioada de acumulare a apei în sol în Dobrogea, Moldova şi Muntenia. Lunile noiembrie, aprilie şi mai au fost deficitare în întreaga ţară.

„Previziunile pentru iunie, iulie şi august sunt la fel de înspăimântătoare“, adaugă Ion Sandu, menţionând că Administraţia nu vrea să transmită mesaje de panică, dar nu poate sta indiferentă în faţa dezastrului care se apropie. Din punct de vedere climatic, anul în curs a fost asemănat cu anii 2000 şi 2007, la fel de secetoşi.

Rezerva de apă…ca şi cum n-ar fi

În prezent există probleme mari în sudul ţării, unde sunt afectate în special culturile de grâu şi orz. Adevărata problemă începe însă de acum, în condiţiile în care seceta dă de furcă şi culturilor de primăvară. Pomicultura şi viticultura încep să resimtă stresul hidric acumulat de-a lungul anilor.

Acesta afectează mai ales plantaţiile din Sudul Moldovei şi Dobrogei, Muntenia şi Oltenia. „În prezent rezervele de apă din sol se apropie de coeficientul de ofilire a plantelor“, afirmă directorul Institutului Naţional de Hidrologie şi Gospodărire a Apelor, Petre Stanciu, care ţine să adauge că cea mai înţeleaptă hotărâre în aceste condiţii este punerea în funcţionare a sistemului de irigaţii.

Irigaţiile, mărul discordiei.

Adevărul este că, în România, irigaţiile nu reprezintă o posibilitate de salvare a agriculturii, ci mai degrabă un subiect de polemică al fiecărei întâlniri ce are loc între fermieri şi factorii de decizie. În timp ce MAPDR-ul, prin directorul Valentin Apostol, susţine că în teritoriu nu s-au solicitat bani pentru irigaţii, agricultorii vin şi-l contrazic cu argumente. „Numai la Brăila s-au solicitat 20 milioane de lei din care au fost alocate doar 3 milioane.

Ca să nu mai vorbim de anexa privind întreţinerea şi punerea în funcţionare a sistemelor de irigaţii, pentru care nu s-a alocat niciun ban“, susţine Marcel Cucu, preşedintele APA Brăila.

Acelaşi punct de vedere este susţinut şi de Viorel Nica, preşedintele Ligii Organizaţiilor Utilizatorilor de Apă. El afirmă că peste 150 de organizaţii nu au primit nici la momentul de faţă protocolul de predare-primire în baza căruia au funcţionat până în 2008. În plus, noua reglementare care a venit să modifice Legea nr. 138 le-a luat acestora dreptul la sprijin pentru întreţinere şi reparaţie a sistemelor de irigaţie.

În ce priveşte cele 2,5 milioane de hectare amenajate pentru irigaţii, Viorel Nica a solicitat să se facă o analiză a acestor suprafeţe şi acolo unde oamenii nu vor să fie uniţi să li se desfiinţeze exploataţiile. În ceea ce priveşte irigaţiile, trebuie menţionat că nepăsarea a mers atât de departe încât Institutul de la Fundulea, de exemplu, trebuie să găsească membri alături de care să poată iriga suprafeţele alocate cercetării!

Producătorii caută alternative rezistente la secetă

Ascultând previziunile pesimiste ale meteorologilor, producătorii au vrut să ştie cum vor sta lucrurile în lunile septembrie, octombrie şi noiembrie. Având în vedere că gradul de siguranţă al prognozelor cu şase luni în urmă este de 60%, meteorologii le-au propus agricultorilor o analiză a situaţiilor în fiecare lună.

„Mai semănăm ceva în toamnă?“ se întreabă Adrian Rădulescu, preşedinte LAPAR şi tot el dă răspunsul. „Nu mai putem pregăti terenul după atâta secetă, nu putem semăna, iar dacă ne încumetăm totuşi să o facem vom fi sub pragul economic. Ne rămâne doar să găsim o alternativă la culturile tradiţionale, dar una care să reziste la secetă“, încheie el.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
561

□
ª Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

conacul-bellu-un-crampei-din-istoria-nea...

Conacul Bellu, un crâmpei din istoria neamului > REVISTA LUMEA SATULUI

Conacul Bellu, un crâmpei din istoria neamului

Situat pe Drumul Vinului, aflat într-un spaţiu geografic unic, caracteristic regiunii viticole Dealul Mare, oraşul Urlaţi, judeţul Prahova, face parte dintr-un areal bogat în vestigii istorice de mare importanţă. Printre acestea se află şi Muzeul Conacul Bellu, foarte valoros din punct de vedere istoric şi etnografic, care adăposteşte un patrimoniu de lucrări de artă plastică şi decorativă. Domeniul şi conacul, considerat cel mai frumos conac de secol XIX din Ţara Românească, au aparţinut unui celebru colecţionar de artă, baronul Alexandru Bellu, recunoscut în epocă ca un reputat artist-fotograf, numismat, om de aleasă cultură. Muzeul a fost înfiinţat în 1953, în actuala clădire, şi de-a lungul vremii a fost supus mai multor intervenţii de restaurare, ultima încheindu-se în anul 2009.

Opere-unicat

Sunt aici piese de ceramică, ţesături, unelte, covoare româneşti din secolul al XVIII-lea şi al XIX-lea, cărţi rare în ediţii de lux, o bogată colecţie de picturi (printre care şi un tablou semnat Theodor Aman, datat 1853, pictori italieni din secolul XVII), piese de faianţă, piese de mobilier din diverse epoci, icoane, candelabre, sfeşnice, piese de artă orientală şi extrem-orientală (vase şi stampe japoneze, vase de aramă), icoane şi arme din secolele al XVIII-lea şi al XIX-lea.

Reprezentarea musulmană şi catolică

În camera turcească se află textile foarte vechi, covorul de rugăciune, vasele pentru mirodenii, sinile, gravate toate cu versuri din Coran, piesele de mobilier cu intarsii din sidef şi argint. În sufragerie, un element extrem de valoros este aşa-numitul tabernacol, o piesă de mobilier în care se ţineau obiectele de cult la catolici. Şi pentru că este situat într-o zonă cu renume viticol, conacul se completează cu o cramă boierească cu piese cioplite în piatră (linuri, călcătoare) din sec. II-III şi cu alte utilaje şi vase pentru producerea vinului din cele mai vechi timpuri şi până azi.

Luminiţa Muşat

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
681

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

conacul-de-pe-mosia-mare-splendoare-apus...

Conacul de pe „Moşia Mare“, splendoare apusă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulConacul de pe „Moşia Mare“, splendoare apusă

Mărturie vie a măririi şi decăderii unei epoci, superbul conac al conţilor de Roma din Viziru, în care odinioară au poposit şi boieri luminaţi precum Vasile Alecsandri, este necunoscut chiar şi localnicilor. „Nu ştiu de niciun conte ori conac“, a sunat replica viceprimarului localităţii, ca răspuns la întrebarea legată de istoria impozantei clădiri.

Cândva proprietate a lui Alexandru Ipsilanti, „Moşia Mare“ din Viziru, pe care se afla şi un impunător conac, a reprezentat dota pe care prinţul a dăruit-o fiicei sale Sofia la căsătoria cu contele Petru de Roma.

Din vastul domeniu de odinioară al conţilor, până astăzi a mai rămas doar conacul. Remarcându-i arhitectura, încerci să recompui, ca într-un joc al imaginaţiei, acea atmosferă burgheză dintr-o zi de iarnă din miez de secol XIX.

Trăsuri trase de cai superbi, slobozind din nările groase aburi ca de foc trec poarta cu iuţeală, traversează de-a latul domeniul şi opresc chiar în dreptul intrării principale a castelului conţilor. „Ho“, se burzuluieşte vizitiul la bidivii. Cu gesturi domoale, studiate, oaspeţii coboară din trăsură sub privirile binevoitoare ale amfitrionilor – contele de Roma şi soţia sa.

Bun „obştesc“ de la începutul secolului XX

După Primul Război Mondial conacul, ca întreaga moşie de altfel, a trecut în proprietatea statului, explicaţia fiind că ultimul moştenitor al conţilor de Roma era „supus străin“.

După expropierea pe seama Ministerului Agriculturii, conacului şi acareturilor li s-au dat o utilitate mai „sănătoasă“, devenind sediu al Şcolii de agricultură, la a cărei inaugurare a participat şi ministrul de resort din acea perioadă, Alexandru Constantinescu.

Astăzi, la 86 de ani de la marea metamorfoză, conacul serveşte drept sediu al unor instituţii tot din sfera agriculturii.

Conacul, între „nu ştiu“ şi „nu-i revendicat“

La Viziru, parfumul epocii conţilor şi grandoarea de altădată a conacului nu mai mişcă pe nimeni. „N-am auzit de castelul vreunui conte. Bunicii mei îmi povesteau de boierii Panas şi alţii, dar de ce-mi spuneţi, nu ştiu…N-am auzit“, a cuvântat senin „vicele“ Vizirului. Nici primarul Dima Priceputu n-a părut teribil de interesat de subiect. „A, care? Acolo unde-i APIA şi… Da, nu l-a revendicat nimeni“.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
2620

☐
˚ Comentarii
☐

1. rodax -- (17-September-2018)ar trebui renovat si pus in valoare ca obiectiv turistic si de agrement.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

concurenta-nesperata-la-agronomie_l1363....

Concurenţă nesperată la Agronomie

Cei mai mulţi dintre candidaţii la Agronomie vor să fie manageri sau veterinari.

Cel puţin aşa deducem din discuţia purtată cu fostul rector, actual preşedinte al Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti. L-am întâlnit în plină perioadă de admitere, când paşii restanţierilor care alergau cu ultimele proiecte se întretăiau ce cei un pic mai timizi ai noilor candidaţi.

Cea mai mare forfotă domnea la Facultatea de Management, pare-se una dintre cele mai apreciate încă de la fondarea sa, din 1992, şi care alături de Facultatea de Medicină Veterinară este la mare căutare şi anul acesta. Ne dăm seama de acest fapt numai aruncând un ochi pe listele cu locurile scoase la concurs. Specializările cu tradiţie cum sunt agricultura, horticultura şi zootehnia mizează pe cei mai puţini candidaţi. De ce? Aflăm de la domnul Ioan Alecu, din 2008 preşedinte al USAMV Bucureşti.

Oportunităţile depăşesc previziunile

- În ce ape se mai scaldă învăţământul superior agricol, dar mai ales care sunt şansele tinerilor absolvenţi ai instituţiei pe care o conduceţi, domnule preşedinte?

- Destul de limpezi în ultima perioadă. Mă refer, în primul rând, la faptul că numărul de studenţi care ne preferă este din ce în ce mai mare. Asta în pofida celor care susţin în mod fals că agricultura nu ar avea nevoie de specialişti. De exemplu, absolvenţii noştri de la management au un grad de absorbţie pe piaţa muncii de peste 85%, şi mă refer la cei care termină la zi. E un lucru extraordinar. Iar în ceea ce-i priveşte pe cei care termină cursurile de învăţământ de la distanţă, ultima statistică ne arată că 94% dintre ei au loc de muncă şi nu unul oarecare.

Unii chiar au nişte poziţii nesperate în economie. Avem preşedinţi de cooperative care exploatează şapte până la 10 mii ha şi cu un număr mare de societăţi membre. Chiar anul acesta, de exemplu, a absolvit la noi un tânăr care şi-a făcut stagiul de practică în Danemarca. La cei 24 de ani, el şi-a constituit o cooperativă cu 10 mii ha de teren, cu 22 de membri - şi este vorba despre unităţi agricole - care are rezultate deosebite. Mulţi dintre absolvenţi lucrează la APIA, la camerele agricole, în sectorul bancar, la societăţile furnizoare de inputuri pentru agricultură. Sunt foarte multe oportunităţi pentru ei, prin urmare. Lucrul acesta se vede însă şi prin competiţia de la admitere.

3.000 de candidaţi

- Pentru că veni vorba, cum se reflectă situaţia dezastruoasă de la bacalaureat asupra procesului de admitere în cadrul USAMV Bucureşti?

- Chiar şi în aceste condiţii, anul acesta avem o concurenţă destul de bună, numărul de candidaţi fiind peste aşteptări. Avem pe întreaga universitate 902 locuri finanţate de stat şi deja sunt înscrişi peste 2.200 de candidaţi. Am putea să ne oprim aici, dar avem şi locuri cu taxă, astfel că, în final, ne vom apropia de 3.000 de studenţi în anul I.

Anul trecut, de exemplu, la specializarea Inginerie şi management în alimentaţie publică şi agroturism am avut 20 de candidaţi pe loc la buget. Nu prea se întâmplă oriunde aşa ceva… La Facultatea de Management suntem siguri că, după sesiunea de admitere din toamnă, o să ajungem la peste 600 de studenţi în anul I. Pentru ei însă cel mai important este ce se întâmplă după facultate. Aşa cum spuneam, majoritatea, având oportunităţi pentru a obţine un loc de muncă sigur, ne preferă.

Două sunt vedetele

- Înţeleg că Facultatea de Management şi Medicina Veterinară rămân cele mai bine cotate. Care este însă situaţia la nivelul celorlalte facultăţi, cele care sunt mai puţin „pe val“, cum s-ar spune?

- Eu cred că modul de alocare a locurilor e corect făcut pentru că ar fi nepotrivit să oferi mai multe locuri unor domenii de studii fără căutare pe piaţă. Totuşi, trebuie spus că nu avem în universitate nicio facultate cu programe de studii falimentare. E un lucru bun.

Categoric însă sunt diferenţe între programele de studii şi e bine ca ele să existe pentru că economia este dinamică, tinerii se orientează în timp în legătură cu viitorul unei anumite profesii. Noi am reuşit să ajungem la 24 programe de studii, iar acest număr impresionant ne-a dat posibilitatea să satisfacem solicitările tinerilor care termină liceul astfel încât să se poată orienta acolo unde consideră ei că le este mai bine.

Masteratele noastre, precum şi doctoratele sunt şi ele foarte căutate şi se adresează celor care vor să se specializeze într-un anumit domeniu.

Admitere 2011

Anul acesta Facultatea de Agricultură, cu cele trei domenii de licenţă, mizează numai pe 147 de locuri la buget şi 300 la taxă; Horticultura speră la 105 studenţi la zi şi 150 la locurile cu taxă, în timp ce la Management, tot cu trei domenii de licenţă, se aşteaptă să se înscrie 101 studenţi la zi şi 450 la locurile cu taxă, iar la Medicină Veterinară 180 la zi şi 280 la locurile cu taxă. Nu am luat în calcul locurile scoase la concurs pentru învăţământul de la distanţă, unde raportul este aproximativ acelaşi (cu menţiunea că pentru Facultatea de Medicină Veterinară opţiunea nu există).

Cu excepţia acesteia din urmă, unde media de admitere se calculează în funcţie de cea generală a anilor de liceu şi media examenului de bacalaureat, precum şi a specializării Peisagistică de la Facultatea de Horticultură, unde se testează înţelegerea caracte-risti-cilor peisajului şi aptitudinea pentru desen, pentru restul facultăţilor modalitatea de admitere o reprezintă interviul şi media examenului de bacalaureat.

Nu este exclusă fuziunea unor facultăţi

- Se aude, totuşi, de o eventuală fuziune. Este posibil ca în viitor unele facultăţi să devină simple specializări?

- Oficial nu a fost emis nimic legat de această fuziune, dar asta nu înseamnă că nu se poate întâmpla. În situaţiile în care lucrurile stau mai puţin bine din punct de vedere economic, cred că este chiar o decizie înţeleaptă să fuzioneze mai multe foste facultăţi. Programele de studii rămân, fără niciun fel de problemă, dar în felul acesta se realizează economii importante la capitolul conducere. Deci nu e nicio pagubă dacă dispar facultăţi. Din contră, se vor forma unele mai puternice. Nu avem în vedere concret acum anumite facultăţi, dar timpul ne va obliga. Este un proces firesc în toată lumea.

Continuare în numărul următor

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
1204

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

concursul-strugurele-de-aur_l862.html

Imprimati articolulConcursul „Strugurele de Aur“

De mai multă vreme, la Alba Iulia se organizează concursul „Strugurele de Aur“. La ultima ediţie au fost prezentate 177 de probe provenind de la 42 producători şi distribuitori. Juriul concursului, format din membri ai Asociaţiei Degustătorilor Autorizaţi din România, a acordat 39 medalii de aur şi 23 medalii de argint. O surpriză plăcută: Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură şi Vinificaţie (SCDVV) Blaj a fost premiată cu două medalii de aur pentru soiul Muscat Ottonel, producţia 1999, şi Muscat Ottonel, producţia 2009.

De asemenea, a primit medalie de argint pentru soiul Neuburger, producţia 2009. Aceste succese nu sunt întâmplătoare. În decursul anilor de existenţă, Staţiunea de la Blaj a obţinut rezultate remarcabile în activitatea de genetică şi ameliorarea viţei de vie. Acest locaş ştiinţific ar fi fost neîmplinit fără oamenii care din moşi strămoşi au cultivat între dealurile Târnavelor, Feteasca albă, Feteasca regală, Rieslingul, Muscat Ottonelul, Traminerul roz şi alte soiuri renumite. Distincţiile de acum reprezintă începutul unei relansări, după o perioadă de declin ameninţător.

Cele trei distincţii se adaugă celor 120 de medalii de aur, argint, bronz, cât şi diplome de onoare obţinute de-a lungul existenţei staţiunii viticole din Blaj. Cele mai recente participări au fost la concursurile Vin Vest, NovVin, Concursul internaţional de vinuri Bucureşti şi „Strugurele de Aur“, unde a obţinut medalii şi distincţii care nu fac altceva decât să readucă în actualitate faima vinurilor de Blaj.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
760

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

conditii-agrometeorologice-in-intervalul...

Condiţii agrometeorologice în intervalul 1-15 aprilie 2009 > REVISTA LUMEA SATULUI

Estimări privind evoluţia condiţiilor agrometeorologice în intervalul 1-15 aprilie 2009

Caracteristici termice şi hidrice

Perioada se va caracteriza printr-un regim termic al aerului mai scăzut decât în mod normal, cu valori medii diurne ce vor oscila între 3…10°C, mai scăzute cu 1…4°C în raport cu mediile multianuale, în majoritatea regiunilor agricole ale ţării. Temperaturile maxime din aer se vor încadra între 5…15°C în aproape toate zonele de cultură, iar în perioadele calde acestea pot atinge şi chiar depăşi 25°C. Temperatura minimă din aer se va situa între 1…8°C, posibil mai scăzută (sub -5°C) în depresiunile din Transilvania şi nordul Moldovei. Temperatura medie diurnă a solului la adâncimea de 5 cm va prezenta valori de 4...11°C pe suprafeţe extinse din jumătatea de sud a ţării, optime continuării însămânţărilor de primăvară din prima urgenţă (grâu, orzoaică, ovăz, mazăre, borceag), precum şi declanşării semănatului la sfecla de zahăr şi floarea-soarelui. În restul teritoriului, valorile termice se vor situa între 3...7°C.

Se întrevăd precipitaţii sub formă de ploi locale în cea mai mare parte a ţării. Izolat, cantităţile de apă vor depăşi valorile normale în zonele vestice, centrale şi sudice, iar în rest se vor încadra în limite normale.

Starea solului

Aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor de grâu de toamnă atât în stratul de sol 0-20 cm, cât şi pe profil (0-100 cm) se va situa la valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în cea mai mare parte a regiunilor agricole, cu excepţia unor areale din Dobrogea şi Bărăgan, unde se va semnala în continuare secetă pedologică moderată.

Caracteristici fenologice

În condiţiile agrometeorologice menţionate, procesele vegetative ale culturilor de câmp se vor desfăşura pe ansamblu normal în aproape toate zonele de cultură, iar în depresiunile din nordul şi centrul ţării ritmurile de creştere şi dezvoltare ale plantelor se vor desfăşura uşor mai lent, mergând până la stagnări temporare. Starea de vegetaţie a plantelor se va prezenta în general bună şi medie, respectiv medie şi slabă în culturile înfiinţate tardiv şi pe terenurile unde se menţin deficite de apă în sol.

Sub aspect fenologic, cerealierele de orz şi grâu de toamnă se vor afla în fazele de înfrunzire şi înfrăţire, precum şi începutul alungirii tulpinii, în special pe arealele cu o bună aprovizionare cu apă a solului din jumătatea de sud a ţării. În semănăturile efectuate în afara epocii optime se vor continua formarea frunzei a treia şi înfrăţirea.

Recomandări de specialitate:

- Continuarea fertilizării cerealierelor de toamnă cu îngrăşăminte minerale complexe;
- Lucrări de întreţinere pentru combaterea buruienilor (erbicidări), bolilor şi dăunătorilor (substanţe fitosanitare);
- Efectuarea arăturilor în vederea însămânţărilor de primăvară.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
724

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Estimări privind evoluţia condiţiilor agrometeorologice în intervalul 16-28 februarie 2009 şi efectele asupra culturilor de toamnă

Caracteristici termice şi hidrice

În această perioadă va predomina în general o vreme normală sub aspect termic în aproape toate zonele agricole şi mai caldă în estul ţării. Temperaturile medii zilnice ale aerului vor oscila între -4...2°C, valori apropiate de normalul perioadei la nivelul întregii ţări. Maximele din aer se vor încadra între 1...7°C, posibil mai ridicate, până la 15°C, în special în regiunile estice. Temperaturile minime din aer vor fi cuprinse între -8...0°C, în majoritatea zonelor de cultură, cu excepţia depresiunilor nordice şi centrale, unde vor scădea sub -20°C, favorizând producerea îngheţului la sol.

Se prognozează precipitaţii sub formă de ploi locale, dar şi mixte (ploaie, lapoviţă şi ninsoare) pe aproape întreg teritoriul agricol, fiind însoţite de intensificări de scurtă durată ale vântului. Cantităţile de apă vor depăşi mediile climatologice în jumătatea de nord a ţării, iar în restul regiunilor acestea vor fi în general normale.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă a solului pe profilul 0-100 cm va înregistra valori optime, apropiate de optim şi satisfăcătoare în cea mai mare parte a regiunilor agricole, cu excepţia unor areale din sud-estul ţării, unde se va menţine seceta pedologică moderată.

Caracteristici fenologice

Ca urmare, procesele de creştere şi dezvoltare ale cerealierelor de toamnă se vor desfăşura lent pe majoritatea suprafeţelor agricole, fiind chiar intensificate în zonele de câmpie din jumătatea de sud a ţării. În zonele depresionare, plantele îşi vor continua repausul vegetativ, îndeosebi în perioadele cele mai reci. Pe ansamblu, uniformitatea şi vigurozitatea plantelor vor fi bune şi medii, în special în semănăturile efectuate în perioada optimă, respectiv medii şi slabe în culturile tardive. De asemenea, în condiţiile alternanţei îngheţ-dezgheţ a solului se va putea înregistra, în continuare, fenomenul de „descălţare“ a plantelor.

Orzul şi grâul de toamnă, în funcţie de data semănatului şi agrotehnica aplicată, se vor afla în fazele de răsărire, apariţia frunzei a treia şi înfrăţire la nivelul întregului teritoriu agricol al ţării.

Recomandări de specialitate:

- Continuarea verificării viabilităţii plantelor la culturile de toamnă;
- Administrarea îngrăşămintelor minerale cu azot la cerealierele de toamnă, pe suprafeţele fără strat de zăpadă.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

conditiile-agrometeorologice-in-interval...

Estimări privind evoluţia condiţiilor agrometeorologice în intervalul 16-31 martie 2009

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, în acest interval va predomina o vreme normală sub aspect termic, pe aproape întreg teritoriul agricol. Temperaturile medii diurne ale aerului se vor situa între -2…9°C, apropiate de mediile multianuale, în majoritatea regiunilor agricole. Maximele din aer vor fi cuprinse, în general, între 6...14°C, iar în zilele cele mai calde vor fi posibile valori până la 20°C, în special în zonele de câmpie din sudul ţării. Minimele din aer vor oscila între -5...5°C, la nivelul întregii ţări, valori mai scăzute fiind posibile în zilele cele mai reci, în depresiunile centrale şi nordice, determinând producerea brumelor târzii şi a îngheţului la sol.

Sub aspect pluviometric, sunt posibile cantităţi de precipitaţii ce pot depăşi local valorile medii multianuale, în cea mai mare parte a ţării.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor în stratul de sol 0-100 cm se va încadra în limite optime, apropiate de optim şi satisfăcătoare, pe aproape întreg teritoriul agricol. Deficite moderate de apă în sol se vor înregistra în sudul şi sud-estul ţării.

Caracteristici fenologice

Datorită valorilor termice favorabile din aer şi sol, ritmurile de vegetaţie la culturile cerealiere de toamnă vor fi în general normale, în cea mai mare parte a regiunilor agricole, fiind chiar intensificate în zonele de câmpie din sudul ţării, în zilele cele mai calde.

Orzul şi grâul de toamnă semănate în epoca optimă vor parcurge predominant înfrunzirea şi înfrăţirea. În zonele de câmpie din sudul şi vestul ţării se va declanşa faza de alungire a tulpinii. În culturile tardive, plantele se vor afla în fazele de apariţie a frunzei a 3-a şi înfrăţire. Starea de vegetaţie se va menţine medie şi bună în culturile semănate în perioada optimă, iar în cele tardive şi pe terenurile cu deficite de apă în sol, slabă spre medie.

Recomandări de specialitate:

- Controlul semănăturilor de toamnă pentru
determinarea vigurozităţii plantelor.
- Fertilizarea cu azot în culturile de grâu şi orz neînfrăţite şi cu densitate redusă.
- Efectuarea lucrărilor de întreţinere pentru
combaterea buruienilor (erbicidări), bolilor şi dăunătorilor (substanţe fitosanitare).

Director general, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: dr. Elena MATEESCU, Dumitru ANGHEL, Daniel ALEXANDRU, Oana OPREA, dr. Liana CAZACIOC, Ana ŞERBAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
770
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Condiţionări de ordin agrotehnic

Să vedem mai întâi care sunt condiţiile care se cer pentru a înfiinţa o astfel de plantaţie.

Livada se realizează pe orice tip de sol, indiferent de gradul de fertilitate şi structura acestuia. Solul este suportul pomului, elementele necesare se dau printr-o soluţie nutritivă, în proporţie de 60%, iar restul foliar şi prin starter.

La înfiinţare, trebuie să avem în vedere dotarea cu un sistem modern de irigare şi fertilizare prin picurare astfel încât să putem comanda electronic fertirigarea cu 2-8 l/pom pe zi. Livada se realizează numai în sistem irigat, sistemul radicular fiind unul superficial! Dar, atenţie, consumul de apă este de cel puţin cinci ori mai mic faţă de irigatul clasic. Calculul suprafeţei pe care poate fi înfiinţată plantaţia pleacă pornind de la o sursă de apă care trebuie să asigure pentru un ha 0,1 l/sec. Dacă sursa are un debit de 1 l/sec putem planta 10 ha măr sau 15 ha cais, prun, piersic, cireş.

Livada se realizează numai cu pomi de tip Knip, de doi ani, şi trunchi întinerit de un an, pe port vegetativ, liber de viroze, care asigură o vigoare mică şi sub mijlocie, altoit cu soiuri foarte productive, solicitate pe piaţă. La plantare, pomii primesc un spaţiu vital de 2-8 mp, cu o distanţă între rânduri de 3 maximum 4 m, iar pe rând 0,75-2 m. Mijloacele de susţinere sunt asigurate la fiecare pom prin spalieri, sârme şi bambus. Protecţia cu plasă anti-grindină, precum şi cea contra brumei este obligatorie. Deoarece aceste condiţii diferă în funcţie de specie, vom face o prezentare individuală la timpul potrivit.

Scenariu obligatoriu

Pentru o bună reuşită trebuie să avem în vedere un scenariu obligatoriu, care presupune:

- comandarea materialului săditor (în vârstă de doi ani), cu 2 ani înainte de anul plantării. În pepinierele din Italia se realizează material în vitro care se poate planta şi la vârsta de un an, cu condiţia să aibă minimum trei lăstari anticipaţi;
- asigurarea sursei de apă, construirea sistemului de fertirigare şi punerea lui în funcţie în ziua plantării;
- în toamna şi iarna premergătoare plantării se realizează sistemul de susţinere cu spalieri şi sârme. După plantare, pomii se leagă de prima sârmă şi bambus. Sistemul diferă în funcţie de specie, dar toate la timpul potrivit!
- în anul plantării trebuie să avem asigurate utilajele specializate pentru stropit, lucrările solului şi recoltat;
- înfiinţarea plantaţiei se realizează primăvara odată cu sosirea materialului săditor.

Plantarea diferă de la o specie la alta;

- pentru valorificarea superioară a producţiei, trebuie să construim un depozit cu frig pentru păstrarea fructelor până la livrare. Avem în vedere faptul că fructele trebuie livrate atunci când preţul încasat acoperă cheltuielile şi obţinem un beneficiu, pentru ca în 6 ani să recuperăm investiţia făcută;

- tot din profit se va realiza plasa antigrindină şi contra brumei pentru a pune la adăpost producţia.

Singura noastră grijă este să aplicăm corect tehnologia de producere pentru că doar aşa, din livezile super intensive, putem obţine în fiecare an producţii mari, constante şi de cea mai bună calitate. Pornind de la experienţa noastră cu cele 70 ha, vom detalia în viitor toate verigile tehnologice pornind de la portaltoi şi soiuri, în funcţie de fiecare specie.

(Vedeţi în completare materialul „Livada europeană din inima Bărăganului“ apărut în revista nr.19/2009)

dr. ing. Petre Eremia

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1194

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

conferinta-casee-la-cluj_s314.html

Conferinţa CASEE la Cluj

Cea de-a treia ediţie a Conferinţei anuale a CASEE (Central and South Eastern European Higher Education), prima organizată în România, a fost axată pe problematica agriculturii în regiunea Dunării.

Desfăşurată în perioada 3-5 mai, în organizarea CASEE şi USAMV Cluj, conferinţa „Sustainable Agriculture and Food Production in the Danube Region“ s-a bucurat de prezenţa a 150 de participanţi – cadre didactice, cercetători, doctoranzi şi invitaţi oficiali ai unor universităţi de prestigiu din regiune. Printre aceştia s-au numărat Dacian Cioloş (comisar european pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală), Martin Gerzabek (preşedinte CASEE, preşedintele Conferinţei Rectorilor din regiunea Dunării, rector BOKU, Vienna), Cristian Hera (vicepreşedinte al Academiei Române) şi Doru Pamfil (vicepreşedinte CASEE, rector USAMV Cluj-Napoca). Programul celor 3 zile de conferinţe a inclus 32 de prezentări, două workshop-uri, precum şi vizite la Târgul Agraria 2012 şi în diferite locaţii din Transilvania. Întregul peisaj al agriculturii şi al producţiei alimentare din ţările central şi est-europene, amplasate pe cursul Dunării, a suferit modificări majore în ultimii 25 de ani, astfel încât agricultura sustenabilă s-a concentrat în jurul a trei scopuri principale: protecţia mediului, profitabilitatea economică şi echitatea social-economică. Conferinţa CASEE 2012 şi-a propus să furnizeze informaţii şi abordări noi privind sustenabilitatea agriculturii şi a producţiei alimentare în regiunea Dunării într-un context complex, pornind de la lanţul de producţie agro-alimentară şi ajungând la nutriţia şi bunăstarea animalelor, înglobând în acelaşi timp abilitatea acestora de a răspunde nevoilor generaţiilor viitoare din această regiune.

Universităţile din Cluj şi Timişoara, printre membri

Între cele 25 de universităţi din Europa Centrală şi de Sud-Est, membre ale Asociaţiei CASEE, se numără USAMV din Cluj, respectiv Timişoara. Organizarea la Cluj a conferinţei anuale a CASEE nu a fost deloc întâmplătoare, după cum a precizat academicianul Cristian Hera. „Anul acesta, pentru că la noi s-a lansat strategia europeană pentru Dunăre, s-a organizat conferinţa la Cluj. Îl cunosc pe Martin H. Gerzabek, preşedintele acestei asociaţii, încă din perioada 1991 - 1997, când era un tânăr cercetător la laboratorul austriac de la Seibersdorf. E un foarte bun specialist în nutriţia plantelor şi în utilizarea tehnicilor nucleare în agricultură“, a conchis Hera.

(C.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
546

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

conferinta-comisiei-sericicole-internati...

Conferinţa Comisiei Sericicole Internaţionale, la USAMV > REVISTA LUMEA SATULUI

Conferinţa Comisiei Sericicole Internaţionale, la USAMV

Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară (USAMV) din Cluj-Napoca a găzduit recent cea de-a 21-a Conferinţă a Comisiei Sericicole Internaţionale (CSI), informează Agerpres.

Timp de trei zile, specialişti în sericicultură au discutat despre perspectivele dezvoltării acestei ramuri a zootehniei care se ocupă de creşterea viermilor de mătase şi continuă să reprezinte o alternativă pentru ţări cu economii în curs de dezvoltare, precum şi despre îmbunătăţirea activităţii CSI. Un alt aspect a vizat constituirea unor reţele de voluntari, menite să contribuie la diversificarea activităţii economice, pentru a fi generate venituri pentru populaţia din mediul rural care se ocupă de creşterea viermilor de mătase.

Coordonatorul echipei de organizare a reuniunii de la Cluj-Napoca a fost prof. univ. dr. Liviu Al. Mărghitaş, preşedinte al Senatului USAMV şi delegat al României în CSI - organizaţie interguvernamentală creată în 1955, la care ţara noastră a aderat ca membru fondator. Din comisie fac parte 12 ţări - Franţa, Brazilia, India, Indonezia, Grecia, Thailanda, Tunisia, Siria, Egipt, Iran, Madagascar şi Japonia.

Sericicultorii pot accesa fonduri europene

România este o ţară cu tradiţie în sericicultură şi cu un potenţial demn de luat în considerare, performanţele ei fiind recunoscute pe plan mondial datorită calităţii deosebite a materialului biologic şi produselor obţinute.

Fluturele de mătase (Bombyx mori), din ordinul Lepidoptera, a fost domesticit şi crescut în China, unde sericicultura a început să fie practicată în urmă cu aproximativ 5.000 de ani. În timpul procesului de metamorfoză spre stadiul de crisalidă, larvele speciei produc coconii – „gogoşile" de mătase naturală.

Bombyx mori este unul dintre organismele cele mai studiate din punct de vedere biologic, el permiţând, între altele, verificarea legilor eredităţii lui Mendel (1906). În octombrie 2007, UE a stabilit că sericicultorii pot beneficia de un sprijin financiar din fonduri europene dacă livrează o producţie de minimum 20.000 de ouă de viermi de mătase unei unităţi de procesare autorizate.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
761

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

conferinta-internationala-infoaliment-20...

Conferinţa Internaţională infoALIMENT 2012

Agenţia infoALIMENT, deţinătoarea celui mai mare portofoliu de colaboratori din domeniul Agriculturii şi Industriei alimentare din România şi revistele Fabrica de Carne şi Fabrica de Lapte vor organiza în perioada 13-14 iunie a.c., la Hotel Alpin din Poiana Braşov, Conferinţa Internaţională infoALIMENT, „CARNE şi LAPTE: Piaţă, Producător, Profitabilitate în contextul provocărilor actuale“.

Parteneri în organizarea acestui eveniment sunt Asociaţia Producătorilor de Carne de Porc din România şi Asociaţia Patronală Română din Industria Laptelui. La nivel internaţional, Conferinţa Internaţională infoALIMENT este susţinută de membri ai Comisiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală a Parlamentului European, precum şi de organizaţii profesionale precum Arla Foods, Irish Dairy Association, American Farm School şi EBLEX-BPEX.

Totodată, vor fi prezenţi reprezentanţi ai MADR, APIA, ANSVSA, ANPC, ai principalelor organizaţii profesionale din România, ai sistemului bancar şi ai marilor lanţuri de retail. Organizată după un concept novator, conferinţa îşi va desfăşura lucrările atât în şedinţe comune, cât şi în cadrul unor workshop-uri tematice în care se vor dezbate teme punctuale. Astfel, în fiecare zi vor avea loc câte 6 workshop-uri pentru fiecare domeniu în parte (carne şi lapte), grupate la rândul lor pe câte trei categorii: ferme, producători, servicii. Prima zi de lucrări se va desfăşura sub titlul generic „2012, an esenţial pentru fermierii şi procesatorii României“, pentru a doua zi fiind programat seminarul cu tema: „Noua Politică Agricolă Europeană, marea provocare a fermierilor şi procesatorilor din Industria cărnii şi a lactatelor“.

În cadrul programului infoTRIP, participanţii vor efectua vizite de documentare în ferme şi unităţi de procesare din judeţul Braşov, pentru a vedea la faţa locului modul în care au fost organizate şi dezvoltate afaceri de succes. Un punct de atracţie în programul de desfăşurare va fi şi secţiunea Innovation, partici-panţii având posibilitatea de a degusta produse din categoria premium, oferite de companii de prestigiu din Industria de procesare a cărnii şi a lactatelor.

Adresându-se investitorilor, fermierilor, managerilor, specialiştilor din sectoarele amintite, precum şi sectoarelor adiacente, Conferinţa Internaţională infoALIMENT 2012 îşi propune ca, la finalul său, să identifice soluţii pentru depăşirea provocărilor actuale, pentru consolidarea pieţei, a activităţii producătorilor şi a creşterii profitabilităţii acestora.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
689

☐

° Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

conferinta-nationala-a-lapar-fermierii-n...

Conferinţa naţională a LAPAR „Fermierii nu cerşesc avantaje, ci vin cu soluţii“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Conferinţa naţională a LAPAR „Fermierii nu cerşesc avantaje, ci vin cu soluţii“

Palatul Parlamentului a găzduit, pe 20 martie, ediţia aniversară a Conferinţei naţionale a membrilor Ligii Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România - LAPAR, la zece ani de la înfiinţarea acesteia. Tema dezbaterii a fost „Fermierul român şi provocările integrării europene în perspectiva Politicilor Agricole Comune 2014 - 2020“. La eveniment au participat circa 500 de fermieri din toată ţara, iar invitaţii lor au fost reprezentanţi ai autorităţilor centrale, ai forului academic, ai unor instituţii şi societăţi comerciale partenere precum şi politicieni şi ziarişti. Membrii LAPAR şi-au exprimat, însă, public dezamăgirea că nu au fost onoraţi cu prezenţa, deşi au promis ferm, de preşedintele Traian Băsescu şi de ministrul agriculturii Stelian Fuia.

Agricultorii au început dezbaterea lor sub deviza Agricultura, soluţia pentru redresarea economică a României. „Nu cred că mai este necesar – a spus preşedintele LAPAR, Laurenţiu Baciu – să arăt că agricultura, în condiţiile în care ar funcţiona la potenţialul de care dispune, ar putea pune în mişcare industria ţării din amonte şi din aval, pe orizontală şi pe verticală. Pentru a nu mai vorbi de securitatea alimentară, care ar putea fi pe deplin asigurată.“

Conferinţa a dezvăluit nemulţumirea fermierilor români faţă de politicile manageriale ale guvernelor perindate la conducerea ţării în ultimii 22 de ani, cu privire la strategiile din domeniul agriculturii, dar şi la dialogul la care au fost dispuşi guvernaţii cu fermierii. Aceştia din urmă se vor parteneri reali de dialog, pentru că – spun ei – „nu cerşesc avantaje proprii, ci vin cu soluţii care să conducă la stabilitatea economică“.

Fermierilor, în lipsa autorităţilor aşteptate „de la vârf“, le-au dat replici doar deputatul Adrian Rădulescu, cel care a fost membru şi chiar preşedinte al LAPAR, dar şi secretarul de stat în Ministerul Agriculturii, domnul Liviu Bumbu.

Conferinţa s-a încheiat cu adoptarea unei Rezoluţii, prin care, între altele, se cere cu fermitate Guvernului României să abordeze perspectivele exploatării potenţialului agricol al ţării, elaborarea unui program distinct în cadrul strategiei naţionale privind reabilitarea şi rentabilizarea sistemelor de irigaţii, iar tuturor factorilor implicaţi să se pronunţe ferm şi în sprijinul concluziilor ştiinţifice asupra cultivării, în ţara noastră, a plantelor modificate genetic.

De asemenea, s-a cerut tuturor federaţiilor reprezentative din agricultură să dea dovadă de solidaritate în intervenţiile şi manifestările întreprinse de una sau mai multe dintre ele, să participe în mod corespunzător, direct sau prin alte atitudini publice, la acestea, în vederea creşterii impactului şi rezultatelor propuse de iniţiatori.

Astfel, se intenţionează constituirea unei confederaţii cu adevărat reprezentative la nivel naţional şi internaţional, „pentru coordonarea acţiunilor comune şi susţinerea onestă şi fermă a intereselor agricultorilor români în toate structurile regionale, europene şi internaţionale“. Până la finalizarea acestei propuneri, în sectorul producţiei vegetale toate atitudinile şi manifestările vor fi reprezentate în exclusivitate de LAPAR, singura federaţie cu reprezentativitate la nivel naţional.

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
657

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Conferinţa Ramsar, la Bucureşti

România a găzduit cea de-a 11-a Conferinţă a Părţilor la Convenţia Ramsar privind zonele umede de impor-tanţă internaţională (COP 11). Evenimentul a avut loc în perioada 6-13 iulie la Palatul Parlamentului din Bucureşti. Câteva sute de delegaţi, reprezentând majoritatea celor 162 de Părţi Contractante Ramsar, au participat la ceremonia de deschidere alături de diplomaţi, reprezentanţi ai organizaţiilor neguvernamentale şi observatori din întreaga lume.

Reuniunea a acoperit mai multe teme de discuţie de actualitate internaţională, cum ar fi: turismul durabil în zonele umede, zone umede urbane, schimbările climatice, eradicarea sărăciei, evitarea pierderilor de zone umede suplimentare, probleme de energie.

Tema din acest an a fost „Zone umede, turism şi recreere“. În acest context, Secretariatul Convenţiei, în colaborare cu Organizaţia Mondială de Turism a Naţiunilor Unite, a lansat un studiu de caz, pe baza unui raport referitor la turism în siturile Ramsar. Studiul s-a referit la oportunităţile şi provocările presupuse de turism în siturile Ramsar în particular şi în zonele umede în general.

Premii generoase

Cu două ore înainte de deschiderea oficială, a fost susţinută o conferinţă de presă, în care au fost prezentaţi cei cinci laureaţi din ţări diferite ai premiilor Convenţiei Ramsar, din acest an: Educaţie – Asociaţia Zonelor Umede Wisconsin (WWA) din Statele Unite ale Americii. Premiul a fost înmânat dnei Katie Beifuss; Management – Augusta Henriques din Guinea - Bissau; Ştiinţă – prof. Tatsuichi Tsujii din Japonia; Premiul special Evian – Thymio Papayannis din Grecia. Pre-miul onorific Ramsar la aniversarea celor 40 de ani de la înfiinţare – dr. Luc Hoffmann din Elveţia, unul dintre fondatorii Convenţiei de la Ramsar, în urmă cu 40 de ani.

„Ramsar are o importanţă deosebită pentru a promova toate acele zone umede care trebuie protejate, dar în egală măsură ar trebui fructificate prin parteneriate cu autorităţile locale şi guvernamentale pentru a dezvolta din punct de vedere ECO turismul şi, implicit, o creştere a numărului locurilor de muncă“, a declarat Corneliu Cozmanciuc, secretar de stat la Ministerul Mediului şi Pădurilor, coordonatorul naţional pentru România al COP 11.

Pe acorduri de nai

Deschiderea oficială a COP 11 a început în acordurile naiului „fermecat“ al lui Gheorghe Zamfir şi orchestrei sale. Apoi, reprezentanţii Coreei de Sud, organizatoarea COP 10, a predat steagul Convenţiei Ramsar către România. Au urmat cuvântări protocolare ale lui Anada Tiéga care, printre altele, a anunţat că i s-a terminat mandatul de secretar general, Corneliu Cozmanciuc, Ovidiu Silaghi, ministrul Transporturilor, şi Bogdan Aurescu, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe. Moderator a fost Magor Csibi, director regional WWF România.

Participanţii la eveniment au putut admira apoi cele câteva picturi realizate în acuarelă de Mark Gitenstein, ambasadorul SUA la Bucureşti, în urma unei vizite pe care a efectuat-o în Delta Dunării. Totodată, Ambasada SUA şi organizaţia internaţională WWF România au lansat în ziua deschiderii o broşură despre păsările migratoare, scrisă de elevii unor şcoli din Tulcea, care au fost desemnaţi în urmă cu o lună câştigătorii concursului „Păsările migratoare şi copiii Deltei – poveşti care se împletesc“.

Vizită la Balta Geraiului

În cadrul COP 11, WWF a organizat pe 11 iulie o vizită la Balta Geraiului, unde s-a realizat o importantă reconstrucţie ecologică pentru protecţia mediului şi a speciilor de păsări de interes conservativ. Balta se află la confluenţa Oltului cu Dunărea.

Lucrările au început în octombrie 2011 şi s-au finalizat la începutul lunii noiembrie. Proiectul a vizat îmbunătăţirea conectivităţii bălţii cu apele Dunării, îmbunătăţirea circulaţiei apei în Balta Geraiului în timpul sezonului secetos şi menţinerea unei adâncimi a apei de 0,5-1 m pe întreaga perioadă a sezonului de reproducere. De asemenea, s-a dorit obţinerea unui mozaic de zone cu vegetaţie şi apă. Pentru a conduce apa spre mijlocul stufărişului s-au construit două canale şi au fost blocate alte două canale de desecare.

România are 12 situri Ramsar

Până la COP 11, ţara noastră avea înregistrate opt situri Ramsar, care ocupau o suprafaţă de 824.897 ha. Cel mai mare sit este Delta Dunării, cu 580.000 ha (înregistrat în 1991), urmat de Insula Mică a Brăilei (2001), Complexul piscicol Dumbrăviţa (2006), Lunca Mureşului (2006), Lacul Techirghiol (2006), Parcul Natural Porţile de Fier (2011), Tinovul Poiana Stampei (2011) şi Parcul Natural Comana (2011).

Pe lângă acestea, în cadrul Confe-rinţei au mai fost incluse alte patru zone: Lacul Bistreţ (27.482 ha), Confluenţa Olt – Dunăre (Balta Geraiului – 7,302 ha), Lacul Iezer Călăraşi (681 ha) şi Balta Suhaia (19.594 ha).Aşadar, acum România are 12 situri, cu o suprafaţă de 872.661,3 ha. Un viitor site poate fi şi Lacul Văcăreşti, unde participanţii la Convenţie au cerut să facă o vizită pentru a vedea care este evoluţia zonei. Astfel s-ar naşte prima rezervaţie naturală urbană din România. Numai că locul, de aproximativ 190 ha, se află la doi paşi de centrul Bucureştiului şi este vânat de dezvoltatorii imobiliari.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
556

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Confesiunile unui om de ştiinţă

În dezbaterea din numărul acesta vă propunem să fim alături de domnul prof. universitar Bogdan Costea, într-o incursiune în viaţa economică şi socială mondială.

– Domnule profesor, cum aţi găsit România, după o lipsă de câteva luni?

– Lucrurile par să meargă aşa cum merg peste tot. Nu neapărat mai bine, dar nici mai rău decât în alte părţi. Cred că există ţări în Europa, cum sunt Grecia, Portugalia, a căror stare economică este mult mai precară. Însă această situaţie ne afectează pe toţi, pentru că nu suntem separaţi de sistemul mondial de criză, care distorsionează nu doar sistemul financiar, ci şi pieţele de consum şi cultura de consum. Occidentul s-a obişnuit ca, după al Doilea Război Mondial, să trăiască în baza unui principiu cultural foarte fragil, şi anume excesul. Ideea că se poate întotdeauna mai mult şi că nu există limite este nerealistă.

– Opiniile cu privire la starea economică a ţării sunt împărţite. Sunt voci care spun că am ieşit din criză, iar altele susţin că starea economică este încă precară.

– Această viziune este una destul de simplistă şi convenabilă. Guvernele au tot interesul să fie încurajatoare. Oscilaţia mai mică sau mai mare nu este suficientă pentru a descrie acum economia globală. Nu este nimic ascuns, dar noi vedem în prezent un raport de la trimestru la trimestru care are rolul de a ne demonstra că poate se va simţi o ameliorare. Lucrurile nu sunt atât de stabile. Transformările în economia mondială în ultimele trei decenii au determinat în procesele de producţie şi consum o redistribuire a forţelor de muncă.

China şi restul lumii, într-un tangou derutant

– China nu prezintă o economie de un anume tip şi este recunoscută de multă vreme ca atelierul lumii, unde se produc lucruri ieftine şi nu tocmai de calitate. Potrivit reprezentanţilor acestei ţări, acest lucru se va schimba în curând, calitatea fiind o cerinţă imperioasă a produselor care vor fi făcute aici. Pare a fi China un model de urmat?

– Această ţară nu mai poate fi urmată. Economia globală este una finită. Trăim o perioadă de supraproducţie la costuri foarte mici, cu un consum de muncă umană extrem de mic. Piaţa locurilor de muncă este una foarte limitată. Modelul China este produsul Europei şi al lumii nord-atlantice, al Americii şi al Europei. Din păcate, el începe să scârţâie şi să producă nelinişte.

China ne reflectă pe noi, asta este interesant. Este imaginea în oglindă a Europei şi a Americii de Nord în prima parte a secolului XX şi al treilea sfert al secolului XX. China a fost capabilă, din punct de vedere politic, să pună în acelaşi sistem comunismul şi capitalismul, piaţa liberă şi planificarea, forţă muncă controlată în nişte parametri salariali foarte mici şi spirit antreprenorial. Această ţară reprezintă un amestec de modele şi a obţinut rezultate pe care nu ni le-am putut imagina şi pe care nu le putem imita. Întrebarea este până când?

Lupta pentru supremaţie

– România pare să fi bătut pasul pe loc în relaţiile cu China. Cum ne poate afecta acest lucru?

– Acest fapt s-a întâmplat în ultimele două decenii, când China a crescut. Aproape nimeni nu a ştiut în tot acest răstimp şi chiar şi acum ce relaţie să consolideze cu această ţară. Cert este că ne-am supus forţei sale economice. În ceea ce ne priveşte pe noi, impactul nu va fi direct, pentru că nu putem face nimic, suntem prea mici.

Economia noastră nu are nicio importanţă în negocierile care au loc acum. China şi Japonia controlează jumătate din datoria publică americană. Cu alte cuvinte, controlează economia a cărei monedă le controlează pe ele. Relaţia asta de dublă dependenţă este groaznică, pentru că nimeni nu ştie cum să procedeze cu dolarul, iar Chinei şi Japoniei nu le-ar conveni ca dolarul să dispară şi atunci presiunea pe euro este mult mai mare, cultural vorbind. Destructurarea dolarului înseamnă dispariţia tuturor economiilor Chinei. China şi America dansează într-un tangou critic în jurul dolarului.

– Este posibil, aşadar, ca Japonia şi China să detroneze împreună economiile europene şi americane.

– Cu certitudine, dar este greu de spus cum, pentru că economiile despre care vorbeam produc pentru Japonia şi China cealaltă funcţie, şi anume consumul. Sistemele economice şi diplomatice nu au mai fost în poziţia unei interdependenţe de atâta intensitate.

Consumul – obsesia naţională

– În ţara noastră măsurile luate pentru redresarea economiei sunt cele care restricţionează consumul. Cum poate fi catalogat acest lucru?

– Depinde de rezultate şi de circumstanţe. S-ar putea ca acest lucru să aibă succes şi să relanseze un proces economic sănătos. În ultimii 20 de ani, am fost obsedaţi de consum, care a reprezentat motorul economiei româneşti în tot acest răstimp. Acest consum a fost însă fals pentru că economia românească şi-a restrâns capacităţile de producţie până la incapacitatea de a folosi potenţialul agrar, un lucru foarte grav.

Reforma agrară din România, cu toate micile ei succese, este un semn cultural, nu unul economic sau politic. Viaţa de sat românesc nu ne atrage, dar în mod paradoxal vorbim despre mediul rural ca fiind locul cel mai frumos. Cultura socială a ruralităţii româneşti este atât de primitivă încât nu putem nici măcar să producem mâncare. Acesta este un semn despre ce fel de reformă facem.

Ca un om rătăcit în propria ţară

– Domnule profesor, dvs. aţi ales să trăiţi în străinătate. Cum este viaţa dincolo de graniţele ţării?

– Nu aş putea spune că am ales eu, ci au fost mai degrabă circumstanţe care au dus la această situaţie. Anglia este acum locul în care mă regăsesc, mai rătăcit mă simt în România. Societatea s-a fragmentat şi încalcă orice lege comună, iar ţesutul social s-a slăbit atât de mult, încât nu te mai poţi identifica. În Marea Britanie, în comunitatea universitară, dar nu numai, sunt parametri clari de colaborare şi există între oameni o încredere foarte mare. Aici lucrurile sunt aproape la polul opus. Lipsa de comunicare se vede cel mai bine în situaţii de criză.

– Cum stă acum Anglia la capitolul economie şi care au fost efectele crizei?

– Guvernanţii au încercat să traducă criza ca fiind una de finanţe ale statului pentru a justifica astfel reducerea cheltuielilor. Reducerile bugetelor au fost masive, dar răspunsul populaţiei a fost atât de ferm, încât guvernul a fost pus în situaţia de a întoarce în loc politica de reducere. Şi asta fără să fie organizate proteste de stradă.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
747

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Confesiunile unui răzeş

Personajul de la rubrica de astăzi a Oamenilor de nota… 10, inginerul Ion DIMA, poartă în el mândria de a fi urmaşul-urmaşilor răzeşilor marelui Ştefan. Adică a acelor oameni care, cu secole în urmă, au făcut legământul cu bucata de glie dată lor moştenire pentru vecie.

Cu 63 de ani în urmă, când a văzut lumina zilei Ionel al lui Dima, sătenii din Şişcanii Vasluiului n-o duceau bine, dar nici chiar foarte rău. În anii agricoli binecuvântaţi de Cel de Sus, pâinea dar mai ales mămăliga erau îndestulătoare, iar animalele din bătătura casei le aduceau atât cât era necesar pentru hrana zilnică. De acest mod de trai autarhic, Ionel avea să se despartă în momentul în care a luat calea pribegiei spre şcoli mai înalte, sfârşind cu Facultatea de Zootehnie din Iaşi, care avea să-i deschidă drumul spre o afirmare profesională de invidiat.

El era de mult în Europa

Inginerul Dima nu şi-a pus niciodată problema recunoaşterii sale ca agricultor european. El avea să dovedească prin rezultate că se afla chiar în fruntea fermierilor occidentali.

Era prin anii ’76-’82, când inginerul zootehnist Dima conducea la Ivăneşti – Vaslui cel mai mare complex de berbecuţi din sud-estul Europei. Aici se creşteau şi abatorizau câte 80.000 capete anual. În majoritatea lor, aceştia luau drumul străinătăţii, mai ales pe filiera arabă. Rulajul anual însuma 120.000 de berbecuţi şi mioare, la care se adăugau 8.000 de oi din rasa Coridelli.

Acestea din urmă făceau obiectul unui program de selecţie şi ameliorare care i-a impresionat pe cei mai valoroşi cercetători. La locul său de muncă veneau să se documenteze până şi cercetătorii neozeelandezi şi australieni care au adus în Europa vestita rasă de oi Coridelli. Pentru prima dată la noi, probabil şi în Europa, la Ivăneşti a fost pusă la punct metoda de înţărcare a mieilor la 48 de ore. Pentru România, care la vremea respectivă reprezenta o forţă în materie de producere a brânzeturilor, metoda în sine avea darul să ne propulseze în fruntea exportatorilor mondiali.

Fără prejudecăţi, despre nostalgii

Adevărul este că implicarea inginerului Dima în politică s-a produs mult mai târziu, după 1993, când nu puteai să avansezi profesional fără a avea o adeziune la un partid sau altul. Aşa se face că, în ultimii 16 ani, el a fost numit de trei ori director general al Direcţiei agricole Vaslui, mai exact spus în perioadele în care la conducerea ţării se aflau pesediştii. Zilele trecute, ei au ieşit de la guvernare şi este greu de anticipat dacă inginerul mai rămâne pe post.

Dar nu această posibilă rocadă politică îl îngrijorează pe Ion Dima, cât starea dezastruoasă a agriculturii Vasluiului. Din cele 17 mari complexe şi ferme zootehnice, în care se creşteau 400.000 ovine şi aproape 100.000 taurine, a mai rămas doar unul singur, cel de porcine. În rest, doar ruine. Convingerea lui este că reîntoarcerea la tipul gospodăresc de agricultură se dovedeşte a fi o soluţie neviabilă. Cel puţin în condiţiile în care statul nu are puterea financiară de a sprijini agricultura. Ce va fi, rămâne de văzut. Prezentând acest tablou economic al agriculturii judeţului Vaslui, pe faţa inginerului Dima se citeşte o oarecare undă de speranţă. Ea vine dinspre Bruxelles, dar nu se ştie dacă va fi de folos şi urmaşilor răzeşilor de pe aceste meleaguri.

I.BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
695
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Conservarea şi folosirea în hrana animalelor a tăiţeilor de sfeclă

Unul dintre produsele rezultate în procesul de industrializare a sfeclei de zahăr îl constituie pulpa sub formă de tăiţei, numiţi impropriu borhot de sfeclă.

Tăiţeii de sfeclă reprezintă un furaj destul de valoros, cu un conţinut de 4,8% substanţe extractive neazotate şi 93-94% apă, ceea ce îngreunează transportul şi conservarea lor. Depozitarea sub cerul liber, în grămezi – aşa cum, din păcate, se mai practică în unele exploataţii zootehnice – este contraindicată şi total necorespunzătoare.

Lăsaţi sub acţiunea agenţilor atmosferici mai mult de 7 zile, din cauza conţinutului mare de apă, care favorizează procesele fermentative nedorite, tăiţeii de sfeclă proaspeţi se descompun, transformându-se dintr-un furaj bun într-un excelent îngrăşământ organic. Cea mai sigură, uşoară şi raţională depozitare o constituie însilozarea simplă sau în amestec cu grosiere tocate, în celule de beton, şanţuri sau între baloţi de paie.

Atunci când se însilozează simpli, se recomandă folosirea preparatelor conservante acide, a melasei şi a ureei, în cantităţi de 0,3-0,5%, pentru creşterea conţinutului în azot. După umplerea cu tăiţei, trataţi corespunzător, celula în care se face depozitarea va fi lăsată descoperită 2-4 zile, pentru realizarea autotasării. Spaţiul liber format se completează cu o nouă cantitate, până la marginile superioare, după care urmează acoperirea cu material protector.

Această ultimă operaţiune este importantă deoarece izolarea necorespunzătoare permite pătrunderea în masa furajului a apei din precipitaţii şi diluarea substanţelor conservante, ceea ce favorizează fermentaţiile butirice, cu reducerea gradului de comestibilitate a nutreţului.

Dacă în timpul însilozării tăiţeii se tratează cu 0,5% acid clorhidric, formic sau 1-2% melasă, procesele de degradare nu mai au loc, iar însuşirile organoleptice ale furajului pot fi menţinute timp de 1-2 ani de la depozitare. Pe lângă o bună conservare, în nutreţul căruia i s-a adăugat 0,5% uree cantitatea de proteină cu valoare biologică ridicată creşte cu 40-50% datorită conţinutului mare de aminoacizi esenţiali: triptofan, lizină, metionină şi arginină.

O altă modalitate de conservare a tăiţeilor de sfeclă proaspeţi este însilozarea în amestec cu grosiere tocate, pentru reducerea sub 80% a umidităţii, condiţie esenţială în obţinerea unui furaj de calitate, al cărui conţinut în substanţă uscată creşte până la 25%, faţă de 6-8% al tăiţeilor proaspeţi. Însilozarea în amestec se face stratificat, în celule de beton îngropate sau semiîngropate, adăugând la fiecare strat de 80-100 cm coceni sau paie tocate un strat de 50-70 cm tăiţei. Şi în acest caz, acoperirea, în vederea unei bune izolări faţă de agenţii atmosferici, trebuie făcută foarte bine. Depozitaţi astfel, tăiţeii de sfeclă pot fi folosiţi în hrana animalelor chiar şi după un an, fără să-şi piardă din calităţile nutritive şi organoleptice.

În hrana vacilor de lapte se administrează 25-30 kg de tăiţei proaspeţi sau 15-18 kg tăiţei însilozaţi cu grosiere. Bovinele adulte supuse îngrăşării pot primi 40-60 kg de tăiţei proaspeţi sau 25-30 kg de amestec. Ovinelor adulte li se administrează 2-3 kg de furaj însilozat cu grosiere. În alimentaţia tineretului şi a bovinelor de muncă tăiţeii proaspeţi sunt mai puţin indicaţi.

Utilizaţi în cantităţi mari şi timp îndelungat în hrana vacilor lactante, imprimă un gust neplăcut laptelui şi nu permit maturarea brânzeturilor provenite din acesta. Din aceleaşi motive poate surveni îmbolnăvirea vacilor gestante, soldată cu avorturi sau paraplegii ante şi post partum.

Valoarea nutritivă medie a tăiţeilor de sfeclă proaspeţi şi a celor însilozaţi

(tabelul il gasiti in revista tiparita pe baza de abonament)

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
11246

Comentarii

1. oprea florin -- (15-August-2015)Buna ziua oameni buni ce e de facut pe seceta asta cu animalele.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 820cc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

consiliile-tradarii-nationale_l622.html

Consiliile trădării naţionale

La începutul toamnei 1940, Guvernul român trebuia să facă cunoscut la Viena dacă primeşte sau nu arbitrajul. Mihail Manoilescu a telefonat regelui cerându-i să-i comunice acceptarea „arbitrajului" în noaptea de 29 spre 30 august la ora 3,30. Aşadar, cartea era jucată. Regele, care acceptase „de facto" amputarea ţării – şi spune Alex Mihai Stoenescu că istoriografia română nu are dubii atunci când afirmă că detronarea regelui Carol al II-lea are drept cauză principală pierderea nord-vestului Transilvaniei – convoacă pentru 30 august ora 12,00 noaptea un Consiliu de Coroană.

Un accept înjositor şi ilegal

Au fost prezenţi consilierii regelui, membrii guvernului, dar şi alte persoane care nu erau membri ai acestei instituţii, cum ar fi un oarecare Teofil Sidorovici sau părintele Moţa, tatăl unui tânăr căzut în războiul civil din Spania. Faptul că au votat şi persoanele care nu făceau parte din amintita instituţie – menţionează acelaşi istoric – conduce la concluzia că decizia de acceptare a Dictatului de la Viena a fost ilegală. Presaţi de timp, participanţii au dezbătut cererea ultimativă de la Viena. După discuţii aprinse, tensionate, la orele 3,00 dimineaţa, s-a votat. Dintre cei prezenţi, 19 - toţi oameni ai regelui şi trădători de ţară - au votat pentru primirea arbitrajului, iar 10 (I.C. Brătianu, prof. Silviu Dragomir, Ion Mihalache, Mihail Popovici, Victor Antonescu, Victor Iamandi, A.C. Cuza, generalul Arthur Văitoianu, Constantin Angelescu, mitropolitul Ardealului, Nicolae Bălan) au cerut respingerea arbitrajului şi apărarea cu forţa armată a fruntariilor ţării.

Adevăraţii patrioţi

Luând cuvântul, generalul A. Văitoianu a spus: „Sire, ascultându-i pe toţi cei care au vorbit până acum, am impresia că ne găsim în situaţia unui popor căruia i se cere să fie ucis, umilit, sfâşiat cu buna sa voie. În asemenea condiţiuni, Măria Ta, nu pot accepta să mă închin, nu pot accepta arbitrajul. La rândul său, mitropolitul Nicolae Bălan a declarat „un popor care nu este în stare să se apere şi să aducă jertfe pentru aspiraţiunile sale este menit pierii. A accepta arbitrajul înseamnă a intra în necunoscut". S-au opus arbitrajului Victor Iamandi, A.C. Cuza ş.a., toţi participanţii necunoscând detaliile Dictatului. Aceste detalii au fost cunoscute pe 31 august la ora 20,00, când ministrul României la Berlin a adus documentele semnate în sala de aur a palatului Belvedere, acolo unde, văzând harta prin care i se răpea României o suprafaţă de 42.243 km2 cu peste 2,6 milioane de cetăţeni români, Mihail Manoilescu a leşinat.

Furtuna de împotrivire

După confruntarea cu realităţile dureroase ale Dictatului, regele convoacă la miezul nopţii de 30 spre 31 august un nou „pseudoconsiliu" de Coroană la care au fost invitaţi Iuliu Maniu şi Gheorghe Brătianu. A apărut şi Nicolae Iorga pe care evenimentele l-au prins în ţară. Maniu a făcut o expunere aspră a greşelilor politicii lui Carol al II-lea care a impus ţării, printr-o lovitură de stat, un regim dictatorial şi asumându-şi el însuşi

răspunderea politică pentru actele de guvernare. Întreaga opinie publică îl va învinovăţi pe rege pentru situaţia în care a ajuns ţara. „Nu văd, a încheiat Maniu, cum Maiestatea Voastră va putea salva tronul şi ţara“.
Comunicatele de presă şi de la radio, care pun accentul pe garanţiile date de Axă pentru apărarea integrităţii teritoriului rămas, nu liniştesc opinia publică. Un uriaş val de dezamăgire şi indignare cuprinde întreaga ţară, dar nici regele şi nici acoliţii săi n-au luat în calcul puternica stare de spirit favorabilă rezistenţei. „Sentinţa de la Viena – scria ziarul Tribuna – a dezlănţuit furtuna de împotrivire a unui neam care a avut o mie de ani dreptate, dar nu şi-a putut-o dobândi până nu a cucerit-o prin luptă“. La Bucureşti, Alba-Iulia, Sibiu, Timişoara şi în multe alte localităţi ale ţării au răsunat chemările patriotice „Jos dictatul de la Viena!“, „Trăiască Ardealul!“, „Nu vom da nicio brazdă!“

Armata a avut aceeaşi atitudine manifestându-şi de la început împotrivirea faţă de înţelegerea criminală de la Viena. Şeful Marelui Stat Major, generalul Gheorghe Mihail nota: „oastea este hotărâtă să apere teritoriul naţional (...) integritatea ei teritorială“. La rândul său, comandantul Diviziei 16 Infanterie consemna hotărârea liber exprimată de fiecare militar aflat la graniţa de vest a ţării „toate unităţile sunt gata pentru a apăra hotarele patriei“, iar Gazeta de Transilvania aprecia că „soldaţii nu se vor retrage, chiar dacă vor primi ordin (...) Sunt soldaţi care, fiind din satele apropiate, refuză să meargă acasă chiar pentru o noapte fiindcă, zic ei, nu se ştie ce se poate întâmpla cât lipsesc de la post“. Dar cărţile erau jucate şi pentru românii din nord-vestul ţării începea lunga toamnă a durerii.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
747

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

consiliul-europei-a-premiat-parcul-natio...

Consiliul Europei a premiat Parcul Naţional Retezat

Ziua Europeană a Parcurilor a adus României Diploma Europeană pentru Arii Protejate, acordată Parcului Naţional Retezat. Distincţia a fost înmânată de Françoise Bauer, delegat al Consiliului Europei. Parcul Naţional Retezat a fost creat pe fostul domeniu de vânătoare al Casei Regale.

Prima rezervaţie naţională

Mihai Daia, directorul Direcţiei Împăduriri-Dezvoltare din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva, a vorbit în deschiderea evenimentului despre istoria Retezatului: „În România, declararea primei rezervaţii naturale, Codrul secular Slătioara, a avut loc în anul 1904. Apoi, în anul 1935, şi-a început activitatea primul parc naţional, Retezat.(...) Astăzi, Regia administrează 22 de arii protejate, iar efortul financiar făcut anual pentru întreţinerea lor se ridică la 2,5 milioane de euro“.

Ziua Europeană a Parcurilor s-a aflat în acest an la cea de-a V-a ediţie şi a fost organizată recent de Regia Naţională a Pădurilor - Romsilva, în colaborare cu Comisia pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii din cadrul Academiei Române, la Casa Academiei din Bucureşti.

Diplomă pentru calitatea zonei şi management

„Este o mare onoare pentru mine să prezint aici Diploma Europeană pentru Arii Protejate din partea Consiliului Europei, acordată Parcului Naţio-nal Retezat. Este o zi mare, nu numai pentru Parcul Naţional Rete-zat, ci şi pentru celelalte parcuri din Europa. (...) Doresc să vă reamin-tesc că acest premiu de prestigiu constituie cea mai importantă cale de a păstra zonele naturale şi seminaturale ale Europei“, a afirmat Françoise Bauer.

Diploma este acordată ca urmare a interesului ştiinţific, cultural sau estetic. De asemenea, zonele trebuie să dovedească existenţa unei protecţii adecvate, compatibile cu dezvoltarea durabilă. Este o recompensă, dar creează şi obligaţii celor care o deţin.

Diploma nu recunoaşte numai calitatea zonei, ci şi calitatea managementului. Se acordă pentru o perioadă de cinci ani, după care urmează să fie reînnoită pentru o perioadă de zece ani. Până acum, au fost acordate 70 de diplome, în 25 de ţări europene. Pentru România, este cea de a treia zonă care primeşte diploma, după Rezervaţia Biosferei Delta Dunării în anul 2000 şi Parcul Naţional Piatra Craiului în anul 2007.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
623

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

consiliul-judetetean-iasi-co-organizator...

Consiliul Judetean Iasi co-organizator al Targul Regional AGRALIM 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulConsiliul Judetean Iasi co-organizator al Targul Regional AGRALIM 2012

Incepand cu aceasta saptamana Consiliul Judetean Iasi este co-organizator al Targului Regional AGRALIM, organizat la Iasi in perioada 27 - 30 septembrie. In perioada imediat urmatoare, se vor alatura si celelalte consilii judetene din Regiunea Moldovei: Neamt, Vaslui, Bacau, Suceava, Botosani, Galati si Vrancea.

Parteneriatele cu Consiliile Judetene reprezinta o confirmare a importantei Targului AGRALIM - cel mai reprezentantiv eveniment de profil din regiune, care devine un punct de referinta pentru producatorii agricoli, fermierii si procesatorii din industria alimentara, specialistii si decidentii institutionali din Moldova.

PROGRAME DE VIZITARE A TARGULUI AGRALIM
PENTRU FERMIERII DIN MOLDOVA

Consiliul Judetean Iasi, in calitate de co-organizator, impreuna cu Primariile si Consiliile Locale, Consiliile Judetene, Directiile pentru Agricultura, Camerele Agricole si APIA din Regiunea Moldovei, se va implica activ in realizarea unui program de vizitare pentru fermierii mici si medii. Acest lucru va fi realizat prin desfasurarea unor campanii de promovare intensa si prin asigurarea mijloacelor de transport din fiecare judet spre locul de desfasurare al Targului Regional AGRALIM. Totodata, aceste institutii vor realiza si campanii de comunicare si de invitare directa a marilor fermieri din Regiunea de Nord Est.

Parteneriatele cu Consiliile Judetene din Regiunea Moldovei transforma Targul pentru Fermieri si Industrie Alimentara AGRALIM in cel mai important eveniment din Moldova, ce pozitioneaza Iasul alaturi de Cluj – Napoca, Arad si Bucuresti pe harta evenimentelor expozitionale reprezentative pentru agricultura si industria agro-alimentara din Romania.

Pentru detalii suplimentare despre Targul Regional AGRALIM va invitam sa accesati site-ul www.expoagralim.ro, sau sa ne contactati la telefon 0740 117 599, email oana.raclariu@abplus.ro.

Vizualizari:
642
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

constantin-vanatoru-intre-vocatie-si-pas...

Constantin Vânătoru, între vocaţie şi pasiune > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulConstantin Vânătoru, între vocaţie şi pasiune

În aceste vremuri când câştigul material imediat atrage milioane de români, a lucra în cercetarea agricolă pe bani puţini pare pentru mulţi o utopie. Nu şi pentru puţinii pasionaţi e meseriei, care încă mai cred în ceea ce fac. Unul dintre ei, ing. Constantin Vânătoru, cercetător grad II, având şi doctoratul, lucrează la Staţiunea de Cercetare şi Dezvoltare Legumicolă Buzău (SCDL) cu perseverenţă şi dăruire profesională de mai bine de un sfert de veac.

Roboteşte de dimineaţa până seara în serele staţiunii, aşa cum l-am găsit şi eu la orele prânzului când alţii, copleşiţi de arşiţă, se odihneau. Mi-a arătat cu multă satisfacţie colecţia sa de tomate compusă din 500 de soiuri, dintre care trei sunt deja omologate (cele mai cunoscute sunt Cristina şi Siriana). Am gustat, la îndemnul său, din roşiile cireaşă şi trebuie să vă spun că altele mai gustoase decât ele nici nu am mâncat vreodată. Apoi mi-a arătat pepenii cu aromă de ananas, kiwi sau vanilie care reprezintă tot atâtea experimente ale cercetătorului buzoian.

Cercetătorul teolog

Cel mai mult m-au atras castraveţii amari (Momordica charantia), recomandaţi diabeticilor, şi castraveţii ţepoşi care conţin inulină, ce stă la originea insulinei. N-a uitat să-mi arate şi amarantul (ştir decorativ, dar şi alimentar sau medical, care este de asemenea o creaţie a sa).

Inginerul Vânătoru este absolvent şi al Facultăţii de Teologie şi în timpul liber este preot la Episcopia Buzăului. Urmând pilda Celui de Sus, a învăţat să creeze o nouă lume de plante şi legume prin care să îmbogăţească „corola de minuni a lumii“.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1474

□

Comentarii

□

□

1. florica gheorghe -- (2-September-2011)Corectati, va rog, numele!nu este Constantin, ci Costel.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

consultanta-transfrontaliera-romania-bul...

Consultanţă Transfrontalieră România-Bulgaria

Obiective specifice ale proiectului:

• Desfăşurarea a patru sesiuni de instruire, informare şi perfecţionare, la care vor participa patru grupe de cursanţi, cuprinzând fiecare câte 30 de fermieri din mediul rural al regiunii transfrontaliere vizate (20 din judeţul Constanţa şi 10 din districtul Dobrich, Bulgaria), OJCA Constanţa asigurând toţi lectorii.
• Întocmirea studiilor necesare de fezabilitate, proiect tehnic, studii topografice, geodezice şi urbanistice zonale pentru realizarea obiectivului în localitatea Adamclisi.
• Crearea unei burse agricole virtuale prin intermediul unui web-site care va pune în legătură directă producătorii cu potenţialii cumpărători de produse agroalimentare.
• Editarea unui manual bilingv de bune practici ce va fi distribuit în judeţul Constanţa şi în districtul Dobrich.

Intrarea României în UE a oferit noi posibilităţi de diversificare a activităţii Oficiului Judeţean de Consultanţă Agricolă Constanţa. În acest context, s-a creat un parteneriat între OJCA Constanţa şi Municipalitatea Generală din Tosheno, Bulgaria, în vederea întocmirii unui proiect în valoare de 150.000 euro pentru realizarea Centrului de Cooperare şi Consultanţă Transfrontalieră România – Bulgaria, în localitatea Adamclisi.

Proiectul va fi pus în aplicare în perioada ianuarie-august 2009. Obiectivul general al viitorului centru îl constituie promovarea dezvoltării economice durabile a regiunii de graniţă România-Bulgaria şi reducerea caracterului periferic, prin creşterea cooperării între populaţia angajată în activităţi cu specific agricol din regiunea de sud a judeţului Constanţa şi districtul Dobrich.

O altă ţintă a acestui proiect o constituie asigurarea fluxului informaţional necesar înfiinţării şi întreţinerii unor exploataţii agricole eficiente, precum şi realizării unor afaceri profitabile în sectorul agro-alimentar.

Beneficiarii direcţi ai acţiunii sunt aproximativ 110.000 agricultori din regiunea de sud a judeţului Constanţa, precum şi 34.000 de persoane din districtul Dobrich din Bulgaria.

Grupul-ţintă este format din 120 de persoane, respectiv 80 de comune situate în partea de sud a judeţului Constanţa şi 40 din districtul Dobrich, Bulgaria. Ele au fost selectate în funcţie de apartenenţa la una din următoarele categorii:

- proprietari de teren agricol, fermieri, arendaşi sau alte persoane care doresc să devină întreprinzători în mediul rural;
- persoane din mediul rural care doresc să menţină şi să dezvolte activităţi agroturistice, angajaţi sau potenţiali angajaţi ai unităţilor de turism rural.

Un partener deosebit de important în cadrul proiectului este Consiliul Local Adamclisi, care are şi rolul de solicitant al finanţării în cadrul Programului Phare CBC România – Bulgaria, acesta fiind beneficiarul proiectului. De asemenea, Consiliul Judeţean Constanţa va asigura managerul de proiect, un asistent, un economist şi un specialist pe probleme de agricultură, iar Camera de Comerţ şi Industrie Dobrich va transfera experienţa sa în materie de organizare a unor sesiuni de instruire pe diverse teme şi se va implica în diseminarea informaţiei la nivel regional.

Dr. ing. Mihaela Elena SONEL, dir. exec. OJCA Constanţa

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
898

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

consultantii-in-caravana-ministerului_52...

Consultanţii, în „Caravana Ministerului“

Ca urmare a recentului Ordin al ministrului agriculturii, la începutul lunii aprilie personalul OJCA din toată ţara a fost angrenat în acţiunea de informare cu privire la sprijinul acordat de Guvern producătorilor agricoli.

SATU MARE

La ampla acţiune organizată de OJCA Satu Mare au participat peste 400 de producători agricoli interesaţi de modalităţile de acordare a sprijinului agricol şi nu numai, dovadă fiind întrebările ridicate de participanţi în cursul prezentării materialelor.

Cele mai multe probleme ridicate de producători au vizat cererile SAPS, Măsurile 141, 112 şi 121 din PNDR, faţă de care producătorii agricoli manifestă unele reticenţe din cauza indisponibilităţii băncilor de a acorda împrumuturi bancare pentru fermieri.

Subvenţiile pentru bovine, prima de împădurire a terenurilor agricole şi neagricole, plata subvenţiilor pentru anul 2008, necesitatea subvenţionării îngrăşămintelor chimice au fost alte probleme ridicate de fermieri.

(Dr. ec. Scholtz BELA, ing. Ovidiu PETRAN, OJCA Satu Mare)

MUREŞ

Şi consultanţii de la OJCA Mureş au participat la întâlniri cu femierii din 16 centre comunale, în total fiind consiliaţi peste 335 de săteni.

Dezbaterile au avut un pronunţat caracter interactiv, majoritatea fermierilor ridicând probleme concrete şi solicitând răspunsuri prompte legate de teme precum: nevoia asistenţei tehnice în vederea clarificării aspectelor legate de depunerea cererilor pentru plată pe suprafaţă aferentă anului 2009; formele de sprijin care se acordă în anul 2009, atât din fonduri comunitare, cât şi din bugetul naţional; măsurile PNDR 141, 112, 121.

(Ioan COTUŢIU, director executiv al OJCA Mureş)

CONSTANŢA

Aceleaşi acţiuni de informare a producătorilor agricoli au avut loc şi în 11 centre locale din judeţul Constanţa. Acestea au fost organizate de DADR, în colaborare cu OJCA, APIA, OJPDRP, OARZ. Numărul producătorilor agricoli participanţi a fost de peste 450, reprezentând atât şefi de asociaţii agricole, cât şi fermieri individuali.

În cadrul dezbaterilor, cele mai multe probleme au fost legate de întârzierea plăţilor de către APIA pentru anul 2008, de necesitatea subvenţionării lucrărilor de amenajări pentru irigaţii şi a îngrăşămintelor chimice, scăderii dobânzilor la creditele agricole, precum şi de stabilirea unor preţuri minime de vânzare, mai mari cu 10% decât preţul de cost, la produsele agricole.

(Dr. ing. Mihaela-Elena ŞONEL)

ARGEŞ

Recent, OJCA Argeş a organizat la CLCA Dobreşti, comuna Boteşti, expoziţia de primăvară dedicată pomiculturii. Cu această ocazie au fost prezentate numeroase soiuri de măr compatibile cu portaltoiii pitici M9 şi M106 ce se pretează în plantaţiile intensive, precum şi soiuri cu rezistenţă genetică la rapăn şi făinare.

Florile, arbuştii fructiferi şi cei ornamentali, precum şi produsele de uz fitosanitar au trezit şi ele interesul vizitatorilor.

Tot în judeţul Argeş, CLCA Rociu, în colaborare cu firma Monsanto, a organizat la sediul primăriei din localitate simpozionul cu tema ,,Importanţa seminţei certificate în cultura mare“, la care au participat numeroşi producători din zona de sud-est a judeţului.

Monsanto, firmă de prestigiu în domeniul producerii de sămânţă certificată, a prezentat celor de faţă hibrizii de porumb Dekalb şi pe cei de floarea-soarelui şi de rapiţă specifici zonei.

(Ing. Noemi RĂDUNĂ, OJCA Argeş)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
652
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

contact.html

FORMULAR DE CONTACT ONLINE
Numele:
Email :
Telefon:
Subiect:
Mesajul:
Introduce-ti codul de validare din stanga
Codul de validare :

Daca nu identificati codul de validare de mai sus va rugam sa trimiteti mesajele dumneavoastra pe adresa de e-mail: lumeasatului@gmail.com

REVISTA LUMEA SATULUI
Adresa: Str. Moinesti, Nr.12, Bl.204, Ap.4, sector 6, Bucuresti, OP 16, CP 39
Tel - fax: 021.311.37.11 (Romtelecom) , 031.805.94.56 (RDS)
E-mail: lumeasatuluigmail.com
MARKETING:
Director marketing: Dana Măcriş- 0736.389.476, 031.805.94.56,
e-mail: marketinglumeasatului.ro

Contribuţia sistemelor Roundup Ready în Agricultura Durabilă > REVISTA LUMEA SATULUI

Contribuţia sistemelor Roundup Ready în Agricultura Durabilă

Aceasta a fost denumirea simpozionului organizat de compania Monsanto la sfârşitul lunii mai, în cadrul Facultăţii de Management a USAMV Bucureşti. Evenimentul s-a bucurat de o prezenţă numeroasă, reunind reprezentanţi ai autorităţilor, ai altor companii implicate în promovarea biotehnologiilor, fermieri, cercetători şi, nu în ultimul rând, profesori şi studenţi. Organizatorii au ales această temă având convingerea că este una de mare interes şi va duce cu siguranţă la progres, unul de care agricultura României, este clar, are mare nevoie.

Prezentările din cadrul simpozionului au vizat atât veriga tehnologică a sistemelor Roundup Ready, cât şi impactul socioeconomic al utilizării biotehnologiilor în agricultura românească, cu referire directă la soia, dar mai ales la porumbul cu toleranţă la glifosat. Ele au fost susţinute atât de specialiştii din cadrul companiei Monsanto, cât şi de cercetători ai Institutului Naţional de Statistică, precum şi de profesori ai USAMV Bucureşti.

Nevoia unor sisteme performante de combatere a buruienilor

Baza de la care au pornit discuţiile a fost aceea că în agricultura românească există un grad mare de îmburuienare a terenurilor, fapt ce determină necesitatea implementării unor sisteme de management performante şi, în acelaşi timp, accesibile. Dacă ar fi să luăm în calcul porumbul, specia cu cea mai mare pondere la nivel mondial, cultivat pe o suprafaţă de cca 157 mil ha în 2011, specialiştii susţin că, după secetă, îmburuienarea este principalul factor negativ în obţinerea unor producţii ridicate. Pierderile de producţie cauzate de îmburuienare sunt situate între 10 şi 20%, depăşind în anumite condiţii chiar 60% din totalul producţiei. Pagubele sunt influenţate de gradul de îmburuienare, de fenofaza în care se află porumbul, dar şi de tehnologia aplicată. Buruienile agresive sunt foarte numeroase, iar controlul chimic trebuie asigurat cu erbicide preemergente şi postemergente. Principalul dezavantaj este că ele au specificitate redusă şi există o anumită rigiditate în privinţa momentului aplicării, deoarece orice întârziere poate provoca fitotoxicitate.

Pentru a oferi o strategie suplimentară de combatere chimică a buruienilor, Monsanto a creat tehnologia Roundup Ready. În cazul porumbului, aceasta mizează pe un cost mai mic dat de folosirea unei cantităţi reduse de erbicid la hectar, per ansamblu, fiind estimată o scădere a cheltuielilor cu cel puţin 11%/la hectar. Tehnologia vine „la pachet“ cu patru concepte de aplicare a erbicidului, ţinând seama de caracteristicile specifice fiecărei zone de cultură. În final, prin utilizarea porumbului Roundup Ready, producţiile medii la această cultură pot creşte cu până la 34%.

„Un domeniu pe care eu l-am dezvoltat a fost folosirea glifosatului în lucrările minime ale solului şi mai cu seamă în sistemul no-tillage. Practic, nu aş recomanda nimănui să înfiinţeze o cultură prin sistemul no-tillage dacă nu ştie să folosească acest erbicid cu ajutorul căruia să combată buruienile, în special cele perene, pentru că în aceste condiţii nu se mai poate interveni nici cu praşilă, nici cu sapă manuală, nici cu prea multe erbicide în mijlocul vegetaţiei pentru a combate puzderia de buruieni care apar în acest tip de cultură“, mai spune dr.

Tianu.

Glifosatul, după 40 de ani de utilizare

Printre motivele care au stat la baza adoptării la scară mondială a tehnologiei Roundup Ready se numără, în primul rând, flexibilitatea aplicării erbicidului şi controlul excelent al acestuia asupra unui spectru larg de buruieni. În plus, specialiştii susţin că erbicidul reduce eroziunea solului, minimalizează utilizarea erbicidelor selective şi reziduale, menţine biodiversitatea, creşte producţia, precum şi calitatea acesteia.

Acest erbicid cu spectru larg de combatere este una dintre metodele necesare pentru dezvoltarea unei agriculturi durabile şi joacă un rol major în culturile de tip Roundup Ready. Inventat în anul 1970, glifosatul a fost înregistrat în 1974 în Marea Britanie pentru utilizarea în mirişte. Pe baza acestui erbicid a fost creată tehnologia Roundup Ready, care a fost introdusă în 1996 pentru soia şi în 1998 pentru porumb. Glifosatul acţionează prin inhibarea unei enzime fără de care planta nu poate trăi, în fapt acesta fiind principiul pe baza căruia erbicidul controlează buruienile.

Trebuie menţionat însă că, în cei 40 de ani de utilizare, a apărut şi fenomenul de rezistenţă la această substanţă, mai exact la 17 specii de buruieni, cele mai multe dintre ele întâlnite în SUA. Din spusele specialiştilor, acesta poate fi însă gestionat prin respectarea bunelor practici agricole şi prin diversificarea metodelor de combatere, care trebuie să includă atât o bună rotaţie a culturilor, cât şi utilizarea altor erbicide.

Şi pentru că glifosatul este asociat cu OMG-urile, de cele mai multe ori trebuie spus că acei care contestă biotehnologiile atacă pe nedrept erbicidul utilizat în acest tip de cultură. Ioan Sabău, consilier în cadrul firmei Monsanto, susţine că în 2006, ultimul an de cultivare a soiei modificate genetic în România, s-au folosit aproximativ 300 mii de litri de substanţă, în vreme ce în Marea Britanie 3-4 milioane de litri de glifosat sunt folosite ca desicant înainte de recoltarea grâului. În plus, în toată Europa produsul este folosit şi în vii sau livezi.

Glifosatul, în România

De la dr. ing. Alexandru Tianu aflăm că în ţara noastră acest erbicid cu spectru larg de combatere a fost utilizat foarte intens încă din 1978. „Poate că am fost printre primele ţări din Europa care am folosit glifosatul pentru că aveam un scop foarte precis şi important: era vorba de destufizarea Deltei Dunării, pentru care România importa anual circa 66 de tone de glifosat şi care erau direcţionate către această zonă“, ne spune domnul Tianu. În 1984, destufizarea s-a încheiat, iar după aceea s-a căutat introducerea glifosatuluilui în alte zone de favorabilitate deosebită. O primă direcţie şi cu mult succes a fost folosirea lui în Insula Mare a Brăilei, zonă în care densitatea de Sorghum Halepense depăşea 1.000-1.200 de plante/mp.

Era într-adevăr o perioadă foarte grea pentru acea suprafaţă îndiguită, care avea undeva la 76 mii de hectare pe vremea aceea şi care a determinat practicarea unui sistem pe care noi îl condamnam: monocultura. Aceasta se practica pe patru şi chiar şapte ani, favorizând în mod deosebit înmulţirea costreiului, care a fost combătut cu aceeaşi substanţă. Şi asta nu s-a întâmplat doar în Insula Mare a Brăilei, ci şi în zonele îndiguite de la Chirnogi, apoi în orezării ş.a.m.d.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
1207

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Controale fără exces de zel

Reuniţi într-o şedinţă de lucru la Bucureşti, reprezentanţii Direcţiilor-Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor din toată ţara au receptat, prin intermediul axei Minea – Timiş – Van, rugămintea de a înceta să fie „mai catolici decât Papa“ în privinţa clasicelor controale efectuate în unităţile industriale de profil.

În organizarea Autorităţii Naţionale Sanitar-Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor a avut loc la Bucureşti, în perioada 16-17 ianuarie, întâlnirea de lucru cu instituţiile publice din subordinea acesteia. Tema întâlnirii a vizat stabilirea obiectivelor pentru anul 2012 în sistemul sanitar-veterinar şi pentru siguranţa alimentelor.

Astfel, potrivit strategiei prezentate de vicepreşedintele Corneliu Ceica, ANVSA îşi propune pentru acest an asigurarea sănătăţii populaţiei şi a efectivelor de animale din România prin continuarea derulării programelor de supraveghere şi controlul bolilor majore în perspectiva dobândirii statutului de „ţară liberă“ şi a extinderi comerţului cu animale, produse de origine animală şi nonanimală care fac obiectul controlului sanitar-veterinar.

„O modernizare a serviciilor veterinare trebuie să se regăsească într-o strategie care să se dezvolte pe termen mediu şi lung. Această strategie pe care ne-o propunem înseamnă sprijinul pe care-l dăm celor care activează pe pieţe. Avem şansa să-i sprijinim şi trebuie s-o facem. Lucrurile au nevoie de coerenţă şi colaborare. Vreau să facem lucrurile într-o temeinicie a lor. Suntem singurii responsabili pe palierul alimentaţiei“, a precizat Radu Roatiş, preşedinte ANSVA.

„Târgurile, complet ilegale“

Invitat la prima reuniune din acest an a veterinarilor din România, Sorin Minea, preşedintele Romalimenta, a dezavuat „tratamentul diferenţiat“ aplicat diverselor categorii de producători cu prilejul controalelor efectuate de reprezentanţii Direcţiilor Sanitar-Veterinare. „Îi controlează pe cei care respectă, iar la restul închid ochii, fapt care ne aduce prejudicii. Aşa-zisul tradiţional este complet necontrolat, în timp ce hypermarketurile sunt supercontrolate. Aceste târguri sunt complet ilegale. Nu solicităm decât un control corect pentru toată lumea.“

La rândul său, Radu Timiş, preşedintele Patronatului Român al Cărnii de Porc, a acuzat perpetuarea practicilor neconcurenţiale pe piaţa de profil. „În general au probleme cei care respectă regulile. Suntem concuraţi în pieţe de cei care nu-şi plătesc TVA-ul, fac analize o singură dată pe lună, nu plătesc impozite la stat pentru angajaţi ş.a.m.d. Avem probleme cu produsele prezentate ca tradiţionale şi care induc consumatorii în eroare. Toate acestea lovesc în industria mare. Ideea e să ne trataţi pe toţi la fel.“

Colaborare, parteneriat, comunicare

Acestea au fost cele trei deziderate exprimate la unison în prima zi a reuniunii, ca fundament al unei strategii de lucru comune. Iată câteva dintre punctele de vedere exprimate:

Viorel Andronie, preşedintele Colegiului Medicilor Veterinari: „Esenţială este stabilitatea instituţională şi structurală a serviciilor veterinare. Colegiul susţine actuala structură a serviciilor veterinare, dar sunt probleme la toate nivelele şi vorbesc atât de subdimensioanare, cât şi de supradimensionare. Este rolul nostru să facem o analiză şi să luăm măsurile care se impun; promovarea pe funcţiile de conducere a oamenilor care sunt într-adevăr competenţi din punct de vedere profesional; perfecţionarea, element al progresului în orice domeniu de activitate; colaborarea şi parteneriatul.“

Ilie Van, preşedinte Uniunea Crescătorilor de Păsări din România: „Avem o colaborare foarte bună cu ANSVSA, instituţie la care am găsit mereu înţelegere şi rezolvare rezonabilă pentru sectorul avicol industrial. Solicităm însă eliminarea excesului de zel în controalele pe care dumneavoastră aveţi obligaţia să le faceţi, aplicarea unitară a legislaţiei, o monitorizare mai strictă a importurilor şi exporturilor, precum şi îmbunătăţirea comunicării între noi şi dumneavoastră, între noi şi teritoriu.“

Claudiu Frânc, preşedinte Federaţia Naţională a Crescătorilor de Bovine din România: „Legiuitorul nu ia în considerare punctul de vedere al asociaţiilor profesionale. A solicitat, legat de înfiinţarea abatoarelor mici, ca acestea să se numească puncte de sacrificare. În altă ordine de idei, propunem să nu mai fie prelungite contractele de concesionare ale medicilor veterinari.“

Corneliu Ceică, vicepreşedinte ANSVSA:„Dorinţa noastră este de a crea un parteneriat între noi şi cei cărora se adresează serviciile noastre. Să tratăm egal pe toată lumea şi vom avea respectul celor care ne adresăm. Trebuie să dăm încredere consumatorilor că lucrurile se întâmplă corect.“

Horaţiu Olariu, preşedinte Asociaţia Generală a Medicilor Veterinari: „Pentru acest an vizăm continuarea programelor de educaţie profesională adresate colegilor din mediul rural, precum şi a campaniei de informare cu elemente de noutate prin intermediul publicaţiilor pe care le susţinem. Tot în 2012 dorim să organizăm cel puţin două simpozioane naţionale în care să putem dezbate probleme profesionale deosebit de importante în momentul de faţă.“

Nicolae Sterghiu, director general adjunct APIA:
„Numărul de animale din baza de date este mai mare decât în realitate. Practic, stăm pe un butoi cu pulbere. Nu e posibil ca în momentul auditului de la UE să dăm din colţ în colţ. E vorba de sute de animale care sunt plătite fără a exista în realitate.“

Florin Faur, director general APIA: „Să lucrăm un pic mai simbiotic. Ne-am dori foarte mult o evidenţă proprie a APIA.“

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
738

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

controlul-integrat-al-poluarii-cu-nutrie...

Controlul integrat al poluării cu nutrienţi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulControlul integrat al poluării cu nutrienţi

Ministerul Mediului şi Pădurilor a organizat recent, la Bucureşti, al doi-lea workshop din cadrul campaniei de informare şi conştientizare a proiectului „Controlul integrat al poluării cu nutrienţi“. Printre cei prezenţi s-au aflat Rovana Plumb, ministrul Mediului şi Pădurilor, şi Sorin Oprescu, primarul general al Capitalei. Workshop-ul s-a adresat autorităţilor locale din Bazinul Hidrografic Argeş-Vedea, din care fac parte judeţele Argeş, Teleorman, Giurgiu, Călăraşi, Dâmboviţa, Ilfov şi Bucureşti.

Vorbitorii au arătat că aproape 2.000 de localităţi din România au un nivel de poluare cu nutrienţi care depăşeşte limita admisă de 50 de mg/litru. Ca urmare, toate aceste localităţi necesită investiţii, având în vedere că România are cele mai mari probleme legate de poluarea apelor şi a solurilor cu nitriţi şi nitraţi. Una dintre surse o reprezintă gestionarea haotică a gunoiului de grajd.

Sudul, cel mai afectat

Rovana Plumb a menţionat că, în prezent, 50% din populaţia României nu este racordată la reţelele de canalizare şi apă curentă, fapt pentru care MMP şi-a propus să continue programele de investiţii în acest domeniu, iar cetăţenii României să beneficieze de o apă curată, din surse care să nu fie contaminate. Investiţiile vizează construirea de platforme pe care să se depoziteze deşeurile sau gunoaiele de grajd. Ulterior, acest gunoi de grajd poate fi valorificat şi transformat în îngrăşă-mânt pentru agricultura ecologică. „În prezent, avem peste 1.100 de platforme şi urmează să se mai investească în alte 18 platforme“ – a precizat ministrul Mediului.

Finanţare, 60 milioane de euro

Proiectul „Controlul integrat al poluării cu nutrienţi“, considerat program-pilot, beneficiază de 60,04 milioane de euro. Finanţarea este asigurată de Guvernul României, dintr-un împrumut rambursabil de 50 milioane de euro acordat de Banca Mondială şi un ajutor financiar nerambursabil de 4,01 milioane de dolari de la Facilitatea Globală de Mediu (GEF). Consiliile judeţene participă cu 1,4 milioane de euro, iar cele locale cu 3,63 milioane de euro.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
557
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

convorbire-cu-scriitorul-valeriu-matei-d...

Convorbire cu scriitorul Valeriu MATEI despre viaţa la ţară în Basarabia > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Convorbire cu scriitorul Valeriu MATEI despre Viaţa la ţară în Basarabia

Am mai scris, dar cred că merită să ne reamintim. Valeriu Matei s-a născut la 3l martie 1959, în comuna Cazangic, judeţul Lăpuşna, Basarabia. Este autorul mai multor volume de versuri, unele apărute şi în limbile engleză, franceză, germană, rusă, turcă, bulgară, greacă, suedeză, letonă şi maghiară, precum şi al revistei Viaţa Basarabiei. Este binecunoscut ca un mare prieten al ţăranilor basarabeni, prezent activ la marile momente ale istoriei acestora, înainte şi după 1990. Prezent zilele acestea la Ploieşti, domnia sa ne-a acordat, în exclusivitate, un interviu pentru revista Lumea Satului.

Depopularea, marele pericol

Dialogul cu domnia sa, a pornit chiar de la actualitatea vieţii satului din Basarabia de azi:

– Viaţa ţăranilor basarabeni este grea, chiar foarte grea, spune Valeriu Matei. Este tot mai dificil să vieţuieşti azi în satele din Republica Moldova, unde sechelele celor aproape 100 de ani de ocupaţie rusească au lăsat urme adânci, greu de vindecat.

– Câţi ţărani mai sunt azi în Basarabia?

– Greu de spus. Oricum însă, constituie marea majoritate a populaţiei. În ultimii ani, nevoia i-a obligat pe mulţi să-şi părăsească meleagurile natale. Peste un milion au plecat la lucru în diferite ţări ale Europei occidentale, aproape jumătate de milion, prin Federaţia Rusă, iar mulţi sunt azi în România.

Intenţii multe, fapte puţine

– Au pământ suficient?

– După dispariţia colhozurilor ei preferă azi viaţa în diferite forme asociative. Pământ au, dar insuficient. Fiecare cam după ce a moştenit de la părinţi sau de la bunici. Reforma agrară s-a făcut într-un mod egalitarist. Asta-i acum o mare problemă. De aceea, pentru a se descurca s-au organizat în asociaţii. Numai că în multe dintre ele conducerea a revenit unora dintre cei din conducerile fostelor colhozuri. De cultivat se cultivă cam de toate: cereale, viţă-de-vie, pomi fructiferi, dar şi plante tehnice - floarea-soarelui, sfeclă de zahăr şi chiar tutun. Iar, mai de curând, şi rapiţă. Şi, toate acestea, în condiţii dificile. Nu se prea poate vorbi de introducerea unor tehnologii moderne de cultivare a pământului. Lipsesc utilaje le agricole noi, moderne. Este imperios necesar ca statul să se aplece măcar acum asupra nevoilor presante ale ţăranilor. Atât pentru întărirea dreptului de proprietate, cât şi pentru a sprijini financiar. Şi, acestea se cam lasă încă aşteptate. Guvernul Filat 2 anunţă măsuri de sprijin, dar lipsesc mijloacele financiare. Se mai pune acut şi problema valorificării optime şi la preţuri avantajoase a produselor agricole, ca de altfel şi azi în România.

– Ce face acum Guvernul Filat pentru ca viaţa la ţară se mai amelioreze?

– Aşa cum spuneam mai înainte, măsuri legislative există, intenţii bune, aşijderea. Dar se pune acut problema investiţiilor în agricultură. Îmi pare rău să vă spun, dar după anii '90 se vorbea cu insistenţă de înfiinţarea a cel puţin o sută de societăţi cu capital românesc în Basarabia, cu predilecţie în agricultură. Totul a rămas însă un vis neîmplinit.

– Care este prezenţa ţăranilor basarabeni la aprovizionarea pieţei din această zonă?

– Este o prezenţă salutară şi benefică. După Acordul de mic trafic la frontieră, ţăranii noştri vin în ţară cu produsele lor.

– Mai există viaţă culturală la ţară?

– Există, dar nu aşa cum ar trebui. Cărţile, ziarele încep să pătrundă mai lesne acolo, la fel cinemato-graful, internetul. A crescut mult nivelul de cunoştinţe ale ţăranilor. Lumea s-a schimbat mult în ultima vreme. Şi se schimbă continuu. Ce-i drept, cam lent. Dar se schimbă. Şcolile şi bibliotecile promovează viu limba română cu carte românească, mai mult din donaţii însă. Asta pentru că la noi cartea este încă în mare parte cu grafie chirilică.

Viaţa, dincolo de Nistru

- Ce se mai întâmplă azi în satele româneşti din stânga Nistrului, din Transnistria?

- Comunitatea românească de aici, destul de numeroasă, continuă să se lupte pentru existenţa şcolilor şi a liceelor cu predare în limba română, cu grafie latină. Avem asemenea şcoli la Tiraspol, Tighina, Dubăsari, Râbniţa şi altele. Şcolile rezistă cu greu, mai ales datorita tenacităţii profesorilor şi elevilor, a părinţilor, atacate, la propriu şi la figurat, de pretinsele autorităţi nistrene. Probleme mari există şi în satele româneşti din sudul Basarabiei, în Bugeac. Cele 22 de sate populate aproape în totalitate de români au mari probleme cu desfăşurarea normală a vieţii culturale proprii. Şi aceştia trebuie sprijiniţi. Şi de noi şi de dumneavoastră. Asta chiar dacă intelectualii ca şi elevii, câţi mai, sunt vorbesc bine limba română. Asta-i foarte important!

Vă mulţumesc foarte mult pentru prilejul de a vă face cunoscută viaţa la ţară de azi din Basarabia prin presti-gioasa dumneavoastră revistă, Lumea Satului !

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
774
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cooperativa Agricolă Muntenia, un model care impresionează Europa

Aprecierile nu au iz naţionalist şi nici euforic. Niciunde în Europa o organizaţie de tip cooperatist n-a reuşit performanţa de a porni de la o bază materială aproape de zero şi în patru ani să deţină ferme şi complexe de porci ale căror efective însumează 350.000 de capete.

Cooperativa Agricolă Muntenia este ceea ce se numeşte o unitate de tip european, fie şi pentru faptul că modelul de organizare şi funcţionare este de esenţă occidentală. Este în acelaşi timp un model autohton care vine să demonstreze că actuala stare mizeră a agriculturii româneşti are la origine incompetenţă şi mai ales acţiunile distructive ale grupurilor de interese.

Cutezanţa de a ieşi din haos

În contextul economic al începutului de secol XXI, undeva pe strada Henri Coandă din Bucureşti, doi specialişti lucrau în taină la crearea primului model agricol asemănător cu cele din ţările cu agricultură dezvoltată. Lucrarea lor se prefigura ca o reuşită sigură, pentru că avea la bază o strategie economică şi tehnică ancorată în realităţile prezente ale agriculturii româneşti.

La patru ani de la înfiinţarea Cooperativei Muntenia, mentorii acesteia, Mihai Lungu şi Adrian Rădulescu, încearcă astăzi sentimentul omului care îşi vede lucrul împlinit. Cooperativa Muntenia a ajuns al doilea producător de carne de porc din România, după americanii de la Smithfields.

Cu precizare că aceştia din urmă şi-au clădit afacerile pe fundamentul celui mai performant complex de porci din Europa – COMTIM. În cele 59 de ferme ale cooperativei se cresc în prezent 350.000 de porci, iar prin popularea celor 21 de unităţi aflate în stadiul final de execuţie efectivele totale vor însuma 450.000 de capete.

Obiectivul final al cooperativei este atingerea unui efectiv de 1 milion de porci, realizare care ar plasa Cooperativa Agricolă Muntenia în elita zootehniei europene. Asta nu numai ca efectiv, ci şi din punctul de vedere al performanţelor productive.

Managementul

În calitate de proprietar, managerul fermei are autonomie deplină în administrarea afacerii proprii. Sprijinul din partea staff-ului cooperativei este însă esenţial în ceea ce priveşte întocmirea programelor de dezvoltare, a proiectelor pe baza cărora se accesează fondurile europene, inclusiv creditele bancare. În competenţa conducerii se află, în primul rând, asigurarea resurselor furajere deficitare.

Este de precizat că, în majoritatea cazurilor, aceste parteneriate de conlucrare cu unităţile de abatorizare se realizează cu implicarea directă a cooperativei, mai ales privind asistenţa condiţiilor de valorificare.

Fermierului i se asigură informaţii exacte cu privire la raportul între calitate şi preţ, inclusiv în ce priveşte evoluţia pieţei cărnii de porc pe piaţa internă şi externă. Ar mai fi de adăugat şi obligaţia pe care şi-o asumă managerii cooperativei în prospectarea pieţei de abatorizare şi comercializare a porcilor graşi. Dispunând de asemenea informaţii, fermierul are la îndemână argumente economice solide în faţa partenerilor de afaceri.

Strategia, în condiţii de criză

Preşedintele cooperativei, Mihai Lungu, şi vicepreşedintele acesteia Adrian Rădulescu îşi regândesc din mers programul de dezvoltare elaborat cu 4 ani în urmă. Ei încearcă să ofere membrilor pe care-i consiliază soluţii pentru a răzbi şi în condiţii de criză. Chiar dacă, la prima vedere, agricultura în ansamblul său pare mai puţin afectată, piaţa infirmă declaraţiile optimiste ale celor care gestionează acest sector.

Cel puţin, în primele 4 luni ale acestui an consumul de carne a scăzut dramatic, iar ultimele măsuri legate de forfecarea impozitării pe profitul care nu există ar putea duce la un abandon în lanţ al micilor comercianţi spre care se îndreaptă peste 35% din carnea de porc realizată de cooperativă. Şansa de a valorifica cantităţi mai mari în lanţurile de magazine este iluzorie, în condiţiile în care şi aici se înregistrează o scădere drastică a vânzărilor.

Toate aceste previziuni sumbre au făcut obiectul unei analize profunde în cadrul Adunării Generale a Cooperativei, ce a avut loc la finele lunii aprilie. Concluzia la care s-a ajuns este aceea de a continua programul de dezvoltare aprobat cu 4 ani în urmă. Un prim argument este acela că, pentru mulţi ani de acum încolo, porcul va rămâne cel mai căutat produs pe piaţa cărnii. Al doilea argument avansează şansa reală a României de a ieşi din actuala criză. Oricum, fermierii din cadrul Cooperativei Muntenia sunt pregătiţi pentru orice variantă.

Un gigant în diversitate

Convingerea celor doi specialişti este că forma de organizare implementată de ei reprezintă progresul în agricultura românească. Ei susţin acest lucru la patru ani de la punerea temeliei acestei structuri şi au ca argumente progresul fantastic al acesteia în condiţiile unei cuprinderi teritoriale fără egal în Europa. A pornit la drum cu şapte membri fondatori, iar acum are aproximativ 180 de membri cooperatori de tip european. Cooperativa deţine 59 de ferme zootehnice, răspândite pe un areal geografic ce se întinde din Muntenia până în Moldova şi Transilvania.

Pornind de la dimensiunea fondurilor structurale alocate României până în 2013, staff-ul cooperativei a întocmit 86 de proiecte pentru construcţia unor noi capacităţi.

Deocamdată se poate conta pe 21 de ferme zootehnice care, adăugate la unităţile aflate în fază de finalizare, vor duce la dublarea capacităţii existente la finele anului 2005. Este de precizat că fermele cooperativei sunt construite în baza unui proiect standard, ce respectă toate cerinţele tehnice, tehnologice şi de siguranţă alimentară impuse de normele europene. Ele au o dimensiune medie de 2.000 capete în care se cresc anual 6.000 de porci graşi. Din cele 80 de ferme, în toamnă vor pleca lunar spre abatorizare peste 20.000 de porci. În abatorul cooperativei de la Răcari se procesează anual doar 175.000 porci graşi, motiv pentru care există în program construcţia unui al doilea abator. Până atunci, fermele din Transilvania şi Moldova, precum şi o parte din cele din Muntenia abatorizează în unităţile de profil din zonă.

Luiza BANU, Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
6861

□

Comentarii

□

□

1. un fermier din coop. -- (26-May-2010)astea sunt iluzii la ora actuala.De ce nu se spune ca abatorul este in insolventa, coop.este in faliment, iar cei care au contribuit cu bani la genetica au ramas cu buza unflata pt.ca acesti doi menegeri sunt defapt niste EXCROCI.vezi sedinta din 24.05.2010.

2. braila -- (26-May-2010)coop.Muntenia este de domeniul trecutului.Ar fi vrut sa fie ceva dar conducerea acesteia a fost visatoare, considerand fermierii niste fraieri de la care se pot scoate bani.Ei sunt raspunzatori de situatia dezastruoasa impreuna si cu Solcanu care a dat bir cu fugitii.Dl. LUNGU sa ne spuna ce a facut cu cei 210000euro de la genetica.La fiecare sedinta spunea ca nu a fost aprobat proiectul ce se intampla de vreo 3 ani.Sunt scarbit:de ce nu recunoasteti
ca ati castigat o groaza de bani de pe urma fermierilor.Toate materialele pt. ferme au fost aduse prin firmele

lor;ECOPROD. RUSINE SA VAFIE

3. unfalimentar@yahoo.com -- (26-May-2010)la ultima sedinta s-au facut doua tabere:cei care sunt populati si cei care urmeaza sa construiasca.Acestia din urma viseaza cai verzi crezand ca-i asteapta zile senine.Tare as vrea sa-i vad ce reactie au cand abatorul nu le ia porcii iar excrocii de procesatori dau un pret f.mic.Stiu ca Radulescu vrea sa le ia cate 100.000 de euro prin contract ferm.Va doresc succes incostientilr.Asa crede piticul ca va reabilita coop.Stiu ei cate miliarde are de platit abatorul la fermieri care au dat porci la ei?

4. sorin -- (23-July-2010)Normal sa fie in faliment deoarece managementul si conceptul este defectuos. Smithfield are un concept mult mai bun, dar din pacate nu au fost gasiti destui investitori privati pe acest tip de proiect. In prezent sunt 65000 scroafe pe genetica buna ACMC si PIC. Abatorul este cel mai modern din estul Europei iar FNC-uri de mae capacitate la cel mai inalt standard mondial in domeniu. Parerea mea ca pe langa Smithfield nimic nu va creste...

5. bazil nicu -- (7-March-2011)in data de 4 martie 2011 a avut loc sedinta de la GENETICA unde dl. LUNGU a cerut clementa, dar nu justifica 8 miliarde din societate.Ba mai mult incearca sa-i minta in continuare pe actionari. A bagat in faliment doi colegi care acum stau in stada.A vandut cele 15 HA. se la Buzau dar nu justifica banii.ACEST EXCROC A DISTRUS SI COOPERATIVA.LA PUSCARIE CU EL....

6. nicu -- (18-April-2011)pe 15 aprilie iarasi s-a mai tinut un fel de sedinta cu actionarii de la GENETICA (FANTOMA), in care dl. LUNGU vrea sa dea banii doar dr. DOGARIU din GERMANIA,dna.juristei DORINA,pt. a le rupe gura, iar la restul mielul.Se mai face o sedinta in noiembrie, tot le lungeste acest EXCROC,venind cu alte minciuni, sub pretextul ca va cumpara el actiunile de la ceilalti. Sa-i fie rusine EXCROCULUI; A STRICAT TOTUL IN COOPERATIVA

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cooperativa-muntenia-varianta-autohtona-...

Cooperativa Muntenia – varianta autohtonă a modelului occidental

Va izbuti acest model într-o agricultură de subzistenţă? Autorii lui morali sunt mai mult decât încrezători. Argumentul lor este că el a fost experimentat aproape 50 de ani şi funcţionează astăzi în ţările occidentale la cote maxime de productivitate şi eficienţă. Există însă doi factori fundamentali care ne deosebesc de Occident. Primul este unul favorizant şi ţine de eliminarea, pe cale naturală, a gospodăriilor de subzistenţă. În această situaţie se află cel puţin 60-70% din gospodăriile de la sate.

Al doilea este unul limitativ şi este dat de nivelul rudimentar de înzestrare tehnică şi productivitate. Nicio ţară dintre cele care compun astăzi agricultura comunitară nu a pornit restructurarea de la un nivel atât de scăzut precum România. Pe această realitate s-a bazat cu siguranţă şi judecata celor care, în urmă cu patru ani, au făcut abstracţie de strategiile agricole oficiale, care propăvăduiau virtuţile fermelor familiale, dar nu au făcut aproape nimic pentru implementarea lor. Asta şi pentru faptul că acest concept agricol imaginar nu avea cum să izbândească într-o agricultură atât de fărămiţată şi bulversată.

Ce reprezintă modelul agricol promovat de Cooperativa Muntenia, şi ce şansă are de a răzbi pe piaţa agricolă internă ne lămureşte ideologul economic al acestui model.

Motivaţia noului model

„Agricultura românească nu merge bine, este ineficientă în cea mai mare parte a ei şi asta din cauza faptului că foarte mulţi lucrează individual.“

Aşa îşi începe domnul Mihai Lungu, preşedinte al Cooperativei Muntenia, pledoaria despre necesitatea implementării unor noi forme organizatorice, al cărei rol principal să fie acela de a uniformiza producţia la un nivel de productivitate superior şi de a regla raportul dintre cerere şi ofertă.

Despre ideea înfiinţării acestei cooperative, domnul Lungu ne mărturiseşte că îi aparţine atât lui, cât şi domnului Adrian Rădulescu şi că a apărut pe fondul unei crize de proporţii în fermele zootehnice existente la data respectivă. În acest context, cei doi au ajuns la concluzia că o şansă de a răzbi ar fi încheierea unor parteneriate prin care mai mulţi fermieri să devină asociaţi şi să investească în ferme de creştere a porcilor.

Suntem încă tributari unor deprinderi balcanice

Astfel, în aprilie 2005 şi-a făcut debutul Cooperativa Muntenia. Modelul adoptat de fondatorii ei imită forma de organizare a cooperativelor din Austria şi Spania. Despre felul în care această formă nouă de organizare a fost primită de fermierii români, domnul preşedinte admite că nu au fost puţine prejudecăţile pe care le-au întâmpinat, având dificultăţi de organizare, de conştientizare a statutului de grup şi fidelizare a membrilor.

Cooperativa Muntenia are în prezent 300 de membri, care deţin 55 de ferme populate cu animale, a căror capacitate este, în medie, de 2.000 capete, pe serie. Per total, fermele au un număr de 280.000 suine, dar spre finalul lunii martie din anul acesta, speră ca numărul lor să crească la 400.000. Spre abatorizare pleacă lunar în jur de 9.000-10.000 de porci.

Abatorul care deserveşte toate aceste unităţi funcţionează la capacitatea maximă proiectată şi va fi transformat în următoarele săptămâni în societate pe acţiuni, în care toţi membrii cooperativei care vor vinde animale vor avea posibilitatea de a deveni acţionari. Cât priveşte capacitatea cooperativei de a-şi proteja membrii, stau dovadă şi silozurile în care poate fi depozitat stocul de cereale, în caz de avarie.

Deşi produsele finale ale cooperativei sunt 100% zootehnice, fermierii care au şi producţie vegetală, o valorifică în fermele de îngrăşare, fiind astfel mai puţin vulnerabili la fluctuaţiile pieţii.

Reprezentarea geografică

Unităţile aferente cooperativei se regăsesc în proporţie de 10-15% în Ardeal, 15% în Moldova şi 70% în Muntenia. Necesarul de grăsuni pentru popularea lor este asigurat din import, din ţări precum Belgia, Danemarca, Olanda, Ungaria, Germania.

Despre structura cooperativei, preşedintele ei ne mărturiseşte că este pur democratică şi că funcţionează după principii ce denotă rigurozitate, eficienţă, respectiv costuri reduse şi productivitate similară ţărilor de unde, la momentul actual, importăm carne.

Scopul final

Cooperativa, fiind structurată pe un model de integrare verticală, are scopul principal de a creşte eficienţa economică în vederea prelucrării şi comercializării cărnii de porc. Nu este încă un combinat agroindustrial cu circuit închis, dar timpul va înclina spre această idee.

Despre aportul adus de Cooperativa Muntenia agriculturii româneşti putem spune că este unul foarte important. Este vorba, în primul rând, de forţa productivităţii cooperativei, care o situează pe locul doi în topul celor mai mari producători de carne, după Smithfields.

Fidelizarea partenerilor

Deschişi spre orice propunere de parteneriat, reprezentanţii cooperativei Muntenia precizează că potenţialii asociaţi trebuie să fie conştienţi de dificultăţile la care pot fi supuşi de sistemul birocratic, mai ales în ceea ce priveşte accesarea fondurilor europene, aceasta fiind anevoioasă şi lentă. Ei trebuie să îşi dorească să investească în sectorul porcine, acesta fiind, de altfel, criteriul principal de validare al unei astfel de colaborări.

Sprijinul oferit de Cooperativa Muntenia membrilor săi constă în facilitarea obţinerii fondurilor structurale, în consultanţă şi elaborarea proiectelor la preţuri rezonabile şi în asigurarea materiilor prime. Odată finalizat proiectul, fermierul dispune de asistenţă tehnică, veterinară şi suport logistic. Dar cel mai important aspect al acestei colaborări este implicarea cooperativei în desfacerea produsului finit către cei mai mari parteneri comerciali din ţară.

Autonomia este deplină

Cât despre gestionarea acestei afaceri, fiecare este proprietar pe ferma lui, conducerea cooperativei lăsând la aprecierea fermierului modul de administrare. În planul de dezvoltare a conducerii sunt incluse popularea a 75 de ferme, până în martie anul acesta, închirierea unor spaţii de abatorizare şi demararea construcţiei unui al doilea abator propriu, în 2010.

Ambiţia celor care gestionează activităţile cooperativei este de a reînfiinţa fermele de reproducţie, astfel încât aproximativ 70% din purcei să fie obţinuţi în unităţile proprii. Un alt obiectiv al cooperativei este crearea unei reţele proprii pentru desfacerea cărnii de porc, vizând în principal măcelăriile mici aflate în localităţile unde concurenţa coloşilor comerciali este mai mică. Despre intrarea pe piaţa comerţului intracomunitar există credinţa că, în momentul de faţă, cea mai atractivă este piaţa internă. În timp ar putea fi luată în considerare şi cea externă.

Preşedintele cooperativei, dl Mihai Lungu, prevede pentru piaţa cărnii de porc din România o şansă de excepţie dată de o experienţă profesională impresionantă, dar şi de consumul tradiţional al românilor. După consolidarea sectorului suinelor, acesta speră să construiască şi ferme de taurine sau ferme avicole. Foarte încrezător în şansele Cooperativei Muntenia, preşedintele ei afirmă că sunt pregătiţi pentru orice.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
4608

☐

Comentarii

□

□

1. JOHN -- (23-March-2010)Cred ca abatorul este in insolventa si cooperativa e o mare tzeapa
2. marciuc marian -- (5-October-2010)as dori si eu sa imi deskid o ferma de porci,si dak as putea sa intru si eu in cooperativa dumneavoastra?
3. john fermieru -- (15-October-2010)coop.a fost desfiintata,banii au fost furati de LUNGU si RADULESCU,iar acum ne pun pidicici la abatoare(KOSAROM):asa ca stai linistit si apucate de altceva
4. mateot -- (5-December-2010)lasa porcii ca ejti tu porcu ce-ti mai trebe

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

coperta0a02.html-numar=16.htm

coperta0b38.html-numar=4.htm

coperta1331.html-numar=7.htm

coperta27e7.html-numar=2.htm

coperta27eb.html-numar=24.htm

coperta302c.html-numar=22.htm

coperta3642.html-numar=20.htm

coperta378d.html-numar=13.htm

coperta6793.html-numar=18.htm

coperta6ed3.html-numar=11.htm

coperta7fc3.html-numar=1.htm

coperta8229.html-numar=8.htm

copertaa627.html-numar=10.htm

copertaad8a.html-numar=19.htm

copertaae3f.html-numar=14.htm

copertab109.html-numar=23.htm

copertac316.html-numar=9.htm

copertac4d6.html-numar=12.htm

copertac70b.html-numar=3.htm

copertad350.html-numar=17.htm

copertadbd7.html-numar=5.htm

copertae6b5.html-numar=6.htm

copertae7a6.html-numar=15.htm

copertaed9f.html-numar=21.htm

coperti20080a02.html-numar=16.htm

coperti20080b38.html-numar=4.htm

coperti20081331.html-numar=7.htm

coperti200827e7.html-numar=2.htm

coperti200827eb.html-numar=24.htm

coperti2008302c.html-numar=22.htm

coperti20083642.html-numar=20.htm

coperti2008378d.html-numar=13.htm

coperti20086793.html-numar=18.htm

coperti20086ed3.html-numar=11.htm

coperti20087fc3.html-numar=1.htm

coperti20088229.html-numar=8.htm

coperti2008a627.html-numar=10.htm

coperti2008ad8a.html-numar=19.htm

coperti2008ae3f.html-numar=14.htm

coperti2008b109.html-numar=23.htm

coperti2008c316.html-numar=9.htm

coperti2008c4d6.html-numar=12.htm

coperti2008c70b.html-numar=3.htm

coperti2008d350.html-numar=17.htm

coperti2008dbd7.html-numar=5.htm

coperti2008e6b5.html-numar=6.htm

coperti2008e7a6.html-numar=15.htm

coperti2008ed9f.html-numar=21.htm

coperti20090297.html-nr=1.htm

coperti20090a15.html-nr=15.htm

coperti20091265.html-nr=14.htm

coperti20092eb5.html-nr=3.htm

coperti2009368c.html-nr=2.htm

coperti20093b52.html-nr=7.htm

coperti200943d3.html-nr=22.htm

coperti20094a11.html-nr=11.htm

coperti20095526.html-nr=12.htm

coperti20095604.html-nr=4.htm

coperti20095870.html-nr=19.htm

coperti20096299.html-nr=23.htm

coperti20097c63.html-nr=20.htm

coperti20097d7f.html-nr=10.htm

coperti20098ffc.html-nr=6.htm

coperti2009b498.html-nr=13.htm

coperti2009c97a.html-nr=24.htm

coperti2009d27a.html-nr=21.htm

coperti2009d2d6.html-nr=5.htm

coperti2009df37.html-nr=9.htm

coperti2009e253.html-nr=17.htm

coperti2009e302.html-nr=16.htm

coperti2009f0c1.html-nr=8.htm

coperti20100a02.html-numar=16.htm

coperti20100b38.html-numar=4.htm

coperti20101331.html-numar=7.htm

coperti201027e7.html-numar=2.htm

coperti201027eb.html-numar=24.htm

coperti2010302c.html-numar=22.htm

coperti20103642.html-numar=20.htm

coperti2010378d.html-numar=13.htm

coperti20106793.html-numar=18.htm

coperti20106ed3.html-numar=11.htm

coperti20107fc3.html-numar=1.htm

coperti20108229.html-numar=8.htm

coperti2010a627.html-numar=10.htm

coperti2010ad8a.html-numar=19.htm

coperti2010ae3f.html-numar=14.htm

coperti2010b109.html-numar=23.htm

coperti2010c316.html-numar=9.htm

coperti2010c4d6.html-numar=12.htm

coperti2010c70b.html-numar=3.htm

coperti2010d350.html-numar=17.htm

coperti2010dbd7.html-numar=5.htm

coperti2010e6b5.html-numar=6.htm

coperti2010e7a6.html-numar=15.htm

coperti2010ed9f.html-numar=21.htm

Copii din lumea satului

În cronica evenimentelor educative din municipiul Hunedoara, cu o rezonanţă aparte se înscrie şi activitatea fructuoasă a Centrului educativ „Copii şi tineri pentru Comunitatea Europeană“. Este vorba de un proiect ADZM, dintre ale cărui obiective nu lipseşte sporirea legăturii între valoarea muncii şi valoarea vieţii, afirmarea talentului şi a personalităţii, o atentă orientare profesională, dar şi autoperfecţionarea morală.

Se poate deci consemna o bogată activitate sub „zodia“ noului, a eficienţei şi plăcutului.

Aşa se face că la Şcoala Gene-rală nr. 5 Hunedoara (director prof. Budae Gheorghe), sub egida Centrului educativ, cu sprijinul Primăriei şi al Oficiului Judeţean de Consultanţă Agricolă Hunedoara – Deva, a luat fiinţă cercul de orientare profesională „Copii din Lumea Satului“ condus, în mod voluntar, de profesorul Liliana Galea şi din care fac parte elevi ai ciclului gimnazial care locuiesc în satele învecinate munici-piului, printre care Boş, Zlaşti, Hăşdat, Răcăştie, Hăşdău.

Membrii acestui cerc – fete şi băieţi – fac parte din familii cu o conştiinţă sufletească aparte, care ştiu să respecte natura şi mediul, să cultive pământul şi să crească animale, iar în caietul fermierului reuşesc să facă calcule pe fondul nevoilor de maşini agricole sau sămânţă şi, de ce nu, al greutăţilor în accesarea fondurilor europene.

Redăm în sinteză din tematica dezbătută în orele de cerc:

- Bovinele – producţie de lapte şi carne;
- Instabilitatea atmosferică – efect asupra teritoriului agricol;
- Evoluţia proceselor vegetative ale cerealelor şi ritmul de creştere a acestora în raport de caracteristicile fenologice;
- Rolul lucrărilor de sezon (erbicidări, fertilizări, tratamente fitosanitare);
- Să păstrăm apele curate;
- Serele şi solariile – spaţii eficiente pentru producţia de legume;
- Pomicultura şi viticultura;
- Îngrăşămintele naturale – sursa îmbunătăţirii fertilităţii solului;
- Însămânţarea – respectarea epocii şi calitatea lucrărilor hotărâtoare pentru nivelul şi calitatea recoltei;
- Insecticidele – spectru de combatere a dăunătorilor din culturi;
- APIA – sprijin eficient fermierilor;
- Apicultura – evaluarea stării stupinei (factor obiectiv) şi bolile
- Pajiştile – o avuţie marginalizată.

Sentimentul speranţei prin truda braţelor şi a minţii

În pofida faptului că agricultura se află în declin, membrii acestui cerc îşi doresc şi încearcă o orientare

profesională încă de pe acum spre munca câmpului, sperând în revelaţia unor împliniri ca valoare şi dimensiune pe fondul sentimentului tonic ce-i leagă de meleagurile satului în care s-au născut şi au crescut.
Uitându-ne în ochii limpezi şi nevinovaţi ai acestor copii ce se vor agricultori, zootehnişti sau viticultori, ne imaginăm cum, peste ani, privind peste umărul curgător al timpului, cu toţii îşi vor evidenţia menirea muncii şi a demnităţii – expresivă dimen-siune a propriilor lor personalităţi.
Deschiderea festivă a cercului, în prezenţa a peste 60 de elevi, părinţi, cadre didactice şi invitaţi, s-a făcut prin vernisajul expoziţiei de sculptură în lemn, organizată de prof. Iosif Pleşiu şi intitulată „Fineţe şi precizie în jocul cu lemnul".
Pe tema „Agricultura – credinţă în izbânda dreptăţii româneşti" au vorbit inginer Martin Borbely, directorul Oficiului Judeţean de Consultanţă Agricolă, şi inginer Elena Ciurea – consilier în cadrul aceleiaşi instituţii.
Prezentarea programului de activitate a cercului şi momentul cultural-artistic „Cânt şi rugă pentru glia strămoşească" semnat de Iulia Boar şi Sigismund Munteanu – solişti, Diana Găurică, Anca Poşa, cât şi surorile Iulia, Laura şi Alina Maier au întregit reuşita unei activităţi educative despre care institutoarea Mihaela Bera a declarat: „Cercul de orientare profesională înfiinţat astăzi reflectă o împlinire a visurilor şi a voinţei unor copii pentru modelarea pământului şi plămădirea recoltei."
A consemnat prof. Ioan VLAD
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
743
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Copiii, îngeraşii noştri dragi

„Copilăria este o lume de miracole şi de uimire a creaţiei scăldate în lumină, ieşind din întuneric, nespus de nouă şi proaspătă şi uluitoare.“ (Eugene Ionesco)

Când trăieşti zi de zi în preajma lor, fără să vrei, înveţi de la ei atâtea lucruri minunate! Cum să fii vesel şi zglobiu din zori şi până-n seară, cum să te bucuri din tot sufletul de o rază de soare jucăuşă care ţi se prinde în par, cum să te minunezi de un fir de iarbă, de un mugur care se desface sub ochii tăi, de-o gâză…

Noi, adulţii, avem impresia că ştim totul, sau aproape totul, dar o discuţie „serioasă“ cu un copil, sau măcar un timp petrecut aproape de el, în care să ne deschidem bine ochii şi urechile, ne va infirma această falsă impresie. Filozofia lor e mult mai profundă decât am crede şi, dacă la ea adăugăm sufletul curat, obţinem reţeta fericirii!

Păstrez şi acum în arhiva sentimentală un desen cu îngeraşi realizat de un băieţel care mi-a motivat: „Ţi-am desenat îngeraşi ca să te ocrotească de rău, pentru că eşti cea mai bună doamnă din lume“. Cum să fii trist în preajma lor?! Cum să fii rău în preajma lor?! Nici vorbă!

„Un copil poate oricând să înveţe un adult trei lucruri: cum să fie mulţumit fără motiv, cum să nu stea locului niciodată şi cum să ceară cu insistenţă un lucru“ (Paul Coelho)

Educ. Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
727

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Copiii nimănui

După cum arată statisticile la nivel de ţară, mai bine de o sută de mii de copii din România au părinţii plecaţi la muncă, peste hotare. Vorbim despre acei părinţi plecaţi legal, cu contract, care au anunţat autorităţile despre migraţia lor, nu şi despre cei care au purces ilegal la căutarea unui loc de muncă în afara graniţelor ţării. Nu dispunem de date nici măcar despre cei care sunt în legalitate, dar nu au anunţat la primăriile de care aparţin că pleacă în străinătate. Căci aceştia nu apar în statistici ca fiind plecaţi şi lăsându-şi copiii în grija unor terţe persoane, fie ele bunici, rude, vecini, prieteni, chiar şi asistenţi maternali.

Aproape 35.000 de copii au rămas în ţară fără ambii părinţi, iar 11.000 de copii îl au plecat pe unicul părinte existent în viaţa lor. Îngrozitor este că aproximativ 1.500 de copii nu au fost lăsaţi în grija nimănui. Ei între ei, ca fraţi, sau singuri, când nu mai sunt alţi copii în familie - trebuie să îşi aibă grija! Nu e nimeni care să îi întrebe dacă au mâncat şi ce, dacă şi-au făcut lecţiile, dacă se mai duc la şcoală, care să le controleze anturajul sau timpul liber, care să vadă cum se descurcă cu plata unor facturi. Pentru că nu sunt în evidenţe, aceşti copii rămaşi singuri nu beneficiază nici de protecţie socială. Din păcate, multe sate din zone diverse din ţară au rămas populate de copii. Cum s-ar spune, bătrânii se sting, părinţii sunt plecaţi, doar copiii singuri sunt majoritari. Exodul către un loc de muncă mai bine plătit ca la noi continuă şi, cu regret şi revoltă o spun, nimeni nu face nimic. Cei care ne conduc sunt prea prinşi în iţele propriilor învârteli decât să vadă că satele se golesc şi copiii rămân, de mult prea mici, singuri...

(N. Marcu)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
582

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537

copiii-rromi-atrasi-spre-invatatura_733....

Imprimati articolulCopiii de rromi, atraşi spre învăţătură

Abandonul şcolar la noi nu mai e, mai ales în vremea din urmă, un lucru nemaipomenit. Pe mulţi dintre noi nu îi mai îngrozeşte, nu îi mai sperie, nu îi mai impresionează acest fapt. Copiii renunţă la şcoală la diferite vârste, dar, în general, din acelaşi motiv principal: sărăcia. Familiile nu au bani de caiete şi de cărţi, de navetă, de pachet la şcoală, de alte cheltuieli. Apoi, în multe medii, chiar părinţii opresc dreptul la învăţătură al copiilor, pentru că, spun ei, şi dacă vor învăţa, şi dacă vor cheltui bani, nu vor avea nicio perspectivă şi vor îngroşa rândurile şomerilor.De la sărăcie decurg ignoranţa, nepăsarea, neconştientizarea faptului că rămân analfabeţi. Tocmai de aceea, opt şcoli din judeţul Covasna au făcut demersuri pentru a fi incluse în proiectul strategic „Toţi la grădiniţă, toţi în clasa I“, dorind să scadă abandonul şcolar, mai ales în rândul copiilor de rromi care renunţă cel mai uşor la accesul la educaţie. Nici măcar alocaţia şcolară nu îi atrage de multe ori pe copii şi pe părinţii acestora, şi asta pentru simplul fapt că micuţii nu sunt trecuţi în evidenţe: nu au certificate de naştere, mai târziu nici cărţi de identitate, nici alte documente obligatorii. Neavându-le pe acestea, nu beneficiază nici de alocaţii. De aceea, cadrele didactice de la şcolile din Covasna îşi propun ca din 8.000 de copii din comunităţi defavorizate, măcar 75% dintre ei să fie recuperaţi şi integraţi alături de ceilalţi copii în procesul de învăţământ. Nu e simplu ce-şi propun, pentru că nu există conştientizarea în familiile de rromi că este un dezavantaj să fii analfabet, dar există entuziasm şi încredere că o mare parte dintre aceşti copii vor reuşi să acceadă, cum e firesc, la educaţie, că îşi vor forma competenţe şi abilităţi, că nu vor mai dori să se lase de şcoală. Pe timpul verii vor funcţiona şi alte tipuri de programe: „Grădiniţa estivală“ şi „Şcoală după şcoală“, menite, de asemenea, să crească numărul elevilor în şcolile respective.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
532

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

copil-sarac-fiind_623.html

Copil sărac fiind…

Poveşti de viaţă interesante, impresionante despre fiii şi fiicele de ţărani care au plecat în lume să înveţe, să ajungă oameni de vază vorbesc despre faptul că toţi au purtat în suflet pentru totdeauna locul în care s-au născut şi veneraţia pentru sacrificiul părinţilor.

Firul acesta puternic, legătura cu rădăcinile au contat enorm în evoluţia spirituală a copilului sărac pornit în lume să o cucerească.

Ce fac astăzi copiii de ţărani, unde pleacă şi spre ce visează, cum se descurcă părinţii lor, ce le oferă societatea, ce şanse au să reuşească în viaţă? Sunt întrebări pe care i le-am pus unei tinere de 17 ani, elevă la Colegiul Comercial Carol I din Constanţa, una dintre cele mai importante instituţii de învăţământ din zona de sud a României.

Nu este vorba de pomană, ci de obligaţii

Dafina Zugravu vine din satul Ceamurlia de Sus din judeţul Tulcea. Acolo, unde de regulă nu se întâmplă ceva important, locuiesc părinţii ei şi o soră mai mică.

Pentru că a fost o elevă foarte bună în şcoala generală, părinţii au hotărât să o trimită la oraş la colegiu, să o susţină şi la facultate, deşi posibilităţile lor sunt mai mult decât modeste. Muncesc din greu pentru o nimica toată, fac eforturi despre care Dafina vorbeşte cu amărăciune.

A contat imens suma oferită de Guvernul României prin programul „bani pentru liceu“. În schimbul sumei pe care o primea în fiecare lună, Dafina a învăţat şi a ajuns cea mai bună din an. Colegii au ales-o „preşedinta elevilor“, să-i reprezinte în relaţia cu şcoala, cu profesorii… A fost în această alegere recunoaşterea locului pe care îl ocupă în clasamentul premianţilor.

În ziua când s-a prezentat la secretariat să-şi ridice bursa, să-şi achite datoriile la gazdă şi a aflat că banii aceştia nu au venit s-a gândit la două lucruri deodată: cum să găsească părinţii ei bani să-i trimită, pentru că tot ce au avut i-au trimis deja, şi ce o să-i spună gazdei.

În mintea ei de om serios nu găseşte o explicaţie pentru reducerea taxei şi mai ales pentru sistarea ei, chiar dacă la „orizont“ sunt promisiuni că problema se va rezolva. Învăţată să judece lucrurile în context, să evalueze corect situaţiile, Dafina are încredere că Statul nu o să o lase: „Eu îmi fac datoria, învăţ, cred că asta contează!“

De la dezamăgire la resemnare

O rog să îmi vorbească despre comuna ei şi despre oamenii de acolo. „Satul a rămas mult în urmă, nu avem medic, asistenţi medicali, dacă ai nevoie de ceva urgent şi dacă nu ai maşină eşti pierdut… Lumea este suferindă, se vede clar pe faţa oamenilor, sunt apatici, deznădăjduiţi, resemnaţi. Nu au unde să lucreze, au datorii iar pământurile despre care se spun atâtea cuvinte frumoase nu mai sunt roditoare ca altădată, uliţele sunt nepietruite. Cel mai rău este că ţăranii sunt trataţi cu dispreţ de autorităţi.

Le promit o mulţime de lucruri, ştiu foarte bine ce necazuri şi ce nevoi au oamenii, apoi le întorc spatele. Asta mă doare cel mai tare: lipsa de cuvânt, sfidarea! Mă gândesc la părinţii mei care muncesc cu braţele şi n-au nicio clipă de viaţă pentru ei. Tot ce câştigă ne dau nouă, fetelor, pentru şcoală, pentru hrană. Visul lor este să plecăm la oraş, să lăsăm în urmă sărăcia şi umilinţele prin care trec ei.“

După pauza cuvenită într-o astfel de conversaţie, Dafina vorbeşte şi despre unicul lucru bun din Ceamurlia de Sus: şcoala. Prin programul de reabilitare, clădirea şcolii este bună, funcţională, frumoasă. Profesorii sunt excepţionali, în satul ei se face carte serios, dovadă că atunci când a ajuns la liceu n-a fost nicio diferenţă între elevii care au învăţat în oraş şi ea.

Revenind la ziua de azi, când a ajuns printre primii elevi ai şcolii, Dafina crede cu putere în viitor, în şansa ei. Doreşte să ajungă economist, să-şi facă propria afacere, să câştige pe măsura competenţei, să-şi ajute părinţii, sora. În ceea ce priveşte satul natal, lumea în care a trăit, preferă să nu discute.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
760
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

copilul-cu-har-divin_s168.html

Copilul cu har divin > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCopilul cu har divin

Valentin Bertea are 11 ani, este din Fălticeni, judeţul Suceava, iar vocea lui pătrunde în sufletele celor care îl ascultă. Puiul de moldovean cântă de la 4 ani, iubeşte muzica populară şi pe cea religioasă, iar până acum a adunat peste 90 de diplome, majoritatea fiind cu premiul I.

„Doamna educatoare m-a surprins cântând «Sunt ţărancă mititică»“

Valentin este visul oricărui părinte, un copil cuminte, ascultător, iubitor de frumos, foarte talentat și muncitor. A moștenit vocea de la tatăl său, iar urechea muzicală, de la cea care i-a dat viaţă. L-a atras folclorul din vremea grădiniței, atunci când a ascultat o colegă doinind. Avea numai 3 anișori, iar micuța care l-a fermecat se pregătea pentru concursul „Voinicelul“. „Într-o dimineaţă, în timp ce mă jucam, doamna educatoare m-a surprins cântând «Sunt ţărancă mititică» și a fost foarte surprinsă. Anul următor m-a ajutat să-mi găsesc un cântec care să mi se potrivească, iar la 4 ani am participat şi eu la concursul «Voinicelul», la care am obţinut locul al II-lea. După încă un an, am obţinut locul I, atât la faza locală, cât şi la cea judeţeană”, ne-a spus micul interpret despre începutul carierei sale.

„Am simţit că a coborât Dumnezeu printre noi“

Cum și părinții sunt iubitori de folclor, i-au creat lui Valentin un mediu propice dezvoltării harului primit. Micul artist abia prinsese gustul răsplatei pentru talent și își dorea să participe în continuare la concursuri. Atunci, familia a considerat că are nevoie de un profesor de canto, pentru a-i modela talentul nativ. „În clasa I am mers la clubul copiilor, unde am întâlnit-o pe doamna profesoară Maria Tanasă. M-a îndrăgit de cum m-a văzut, şi-mi amintesc cu drag prima zi în care am păşit pragul sălii de canto. Am fredonat un cântec, apoi copiii au început să cânte pricesne alături de doamna profesoară. Atunci am simţit că a coborât Dumnezeu printre noi, îmi venea să plâng de bucurie, mai ales că mama, fiind în sală, avea lacrimi în ochi“, și-a amintit, emoționat, Valentin.

„Mioara Velicu mi-a promis că mă va susţine“

Ultima recunoaștere a talentului său s-a petrecut de curând, la con-cursul de muzică populară „Omătuţa“ din Tecuci, unde a obţinut premiul I și încă două diplome de excelenţă de la Radio Iaşi şi Info Tecuci. Dar cea mai mare bucurie a lui Valentin a venit în anul 2009, când a fost ales „Mugur de tezaur“ în cadrul concursului emisiunii Tezaur Folcloric. „A fost o bucurie imensă să fiu pe scenă alături de doamna Marioara Murărescu și am foarte multe amintiri frumoase de la festivalurile şi concursurile la care am participat. Unul dintre cele mai speciale momente le-am trăit la Festivalul «Strugurele de aur» de la Alba-Iulia, unde am participat în calitate de «mugure de tezaur».

După ce am interpretat «Ca la noi la Fălticeni» şi «Ciobănaşul», am cântat în duet cu doamna Mioara Velicu o strofă din cântecul «Trandafir de la Moldova». Aplauzele publicului au curs minte în șir, iar doamna Velicu și domnul dirijor Stelian Stoica m-au felicitat pe scenă. De atunci ţin legătura cu doamna Mioara Velicu, care mi-a

promis că mă va susţine în continuare“, ne-a spus încrezător „mugurele de tezaur“.
Valentin are un repertoriu bogat, atât cu cântece preluate din folclorul românesc, cât și cu piese create special pentru el. Din păcate, talentatul sucevean nu a reușit să scoată un CD, din lipsa fondurilor financiare, dar continuă să spere.

„Am învăţat să cânt 20 de pricesne“

Pe lângă pasiunea pentru muzica populară şi cea religioasă, lui Valentin îi place şi matematica, dar nu neglijează nici celelalte materii de la şcoală. Este elev în clasa a IV-a, iar calificativele sale anuale au fost „excelente“. În timpul liber face origami, arta obținerii diverselor obiecte din hârtie, studiază pianul, instrument pe care-l iubește foarte mult, și inten-ționează ca-n viitor să învețe să cânte și la cobză.

Planurile lui sunt mărețe: „Îmi doresc să devin preot şi cântăreţ de muzică populară, iar ca exemplu îl am pe părintele Cristian Pomohaci. În fiecare duminică, la sfârşitul slujbei, cânt la strană câte două-trei pricesne. Am învăţat să cânt 20 de pricesne împreună cu doamna profesoară Maria Tanasă.“

Valentin Bertea este un copil care dă dovadă de foarte multă recunoștință și nu uită niciodată să o arate față de persoanele care l-au sprijinit. „Trebuie să le mulţumesc doamnei profesoare Maria Tanasă, doamnei Marioara Murărescu, pentru că au încredere în mine, părinţilor care fac eforturi mari pentru a mă susţine, părintelui Saftiuc Gheorghe de la Dolhasca, părintelui Pavel Constantin din Fălticeni, domnului George Sârbu care mi-a oferit premiul I, pentru anul 2011, din partea «Fundaţiei George Sârbu», considerându-mă copilul cu rezultatele cele mai bune din județul Suceava, dnei învăţătoare Marieta Jitaru și tuturor celor care au încredere în mine.“

Ascultându-l, vă veți convinge că România are îngeri, „presărați“ de Dumnezeu în fiecare colț al său.

Gabriela Niculescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
975
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

corabie-fara-capitan_s98.html

Corabie fără căpitan?

Nervi de iarnă întinşi la extrem.

Orizonturile aromesc a iz de primenire. E primăvară în ianuarie, vorba cântecului. Ceea ce anticipam în comentariul trecut s-a împlinit. Energiile umane sunt anevoie de încătuşat. Sabia, vestita sabie a lui Damocles, ameninţă să cadă. La români povestea cu drobul de sare e una pilduitoare. Cineva tot trebuie să îndrăznească, să aibă iniţiativa.

Trădarea, de orice fel ar fi ea, se plăteşte.

Odată şi odată.

M-a pus pe gânduri, mai săptămânile trecute, întâmplarea cu vasul italian de croazieră Concordia.

Pilotat neghiobeşte, noul Titanic s-a dat la fund. Căpitanul a evadat dând bir cu fugiţii, abdicând de la importanta lui misie.

Şi-a încălcat mişeleşte jurământul.

Urmează judecata. Şi nu va fi una îngăduitoare.

Au, se pare, ceva comun aceşti căpitani de cursă lungă. Obosesc prea lesne. Şi mai cred că între ei şi catarg nu mai sălăşluieşte nimeni.

Fac abstracţie până şi de Bunul Dumnezeu.

Totul până într-o zi.

Dar s-o luăm pe degete!

Nu e prea greu să-ţi imaginezi că orice neajuns odată acutizat declanşează nemulţumiri sociale.

A da veşnic vina pe criză e ca şi cum i-ai acuza pe oameni că mai vieţuiesc.

În plus la noi, la noi la români, crizei economice i se suprapune o adevărată criză morală.

Aşa se face că cele trei componente ale păcii sociale – securitatea alimentară, de sănătate şi personală – au fost date la spate.

„Se descurcă fiecare cum poate“, a decretat vlădica. Nicio asemănare cu întâmplarea de pe vasul recent eşuat!

La noi, decidenţii aplică legea veşnicirii în dregătoriile pe care, vezi bine, le ocupă doar vremelnic.

Lor li se cuvine totul! Dialogul e unul al surzilor.

Averea ţării a fost dijmuită.

Calicii de odinioară sunt astăzi prosperi nababi.

Poate deci crede sătulul flămândului?

La noi, investiţiile, câte sunt, poartă în ele stigmatul lăcomiei.

Nu oportunitatea contează, ci întotdeauna profitul celor cu pâinea şi cuţitul.

Legea economică de bază – tăierea, ciuntirea cheltuielilor sociale.

Foarfeca nesăbuinţei a retezat salarii, pensii, ajutoare sociale, bugete primordiale prin importanţa lor, precum agricultura, învăţământul, sănătatea, liniştea publică.

Urmarea? Săracă ţară bogată!

Privesc iarna de afară şi mă ia cu fiori.

Unde sunt zăpezile de altădată?

După un an agricol bunicel, an de pe urma căruia au beneficiat toţi samsarii de ocazie, Cel de Sus ne-a cam tăiat raţia.

Prostia are preţul ei!

Dezmăţul crizei alungă speranţele.

Fiindcă nu acţiunea, faptele sunt chemate să revigoreze o economie prea adânc secătuită, ci şmecheriile politice şi ignoranţa.

„Omul potrivit la locul potrivit!“ a devenit la noi, la noi la români, o spusă desuetă.

Calificarea profesională „a celor din capul trebii“, cum zicea Sorescu, e „şcoala vieţii“.

Aurul cenuşiu are preţ de tinichea.

Cineva observa că, în evoluţia ei, criza care bântuie acum, ca o fan-tomă, omenirea are trei moduri de se manifesta.

Unul liniar – atunci când prosperitatea pare instalată pentru totdeauna.

Nu e cazul cu noi!

Apoi un al doilea – care seamănă cu peisajul mioritic – Deal şi vale adică!

În sfârşit, cel mai devastator, inspi-rat parcă de mişcarea brauniană. Fără ieşire iminentă adică. Năucitor, dezolant, degradant.

Cam pe aici pluteşte vasul nostru în derivă.

Nu e prea departe momentul scufundării.

Aşa că, precum ne-a demonstrat-o viaţa – ochii pe căpitan!

Oricare ar fi el!

E ceea ce ne-a învăţat încă o dată primăvara din iarna acestui nou început de an!

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
748

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

corespondenta-din-italia-de-la-iulia-san...

Corespondenţă din Italia de la Iulia-Sandra Virsta

Din ce bucate se înfruptă Prinţul Albert al II-lea de MONACO

Clubul Chefs des Chefs ia naştere în 1977, la ideea lui Gilles Bragard, creatorul sacoului de „Grand Chef“ care a devenit imediat un simbol al înaltei gastronomii. Din acest club fac parte cei mai importanţi bucătari ai Şefilor de Stat, Caselor regale, Premierilor din lumea întreagă.

În fiecare an, în iulie-august aceştia se întâlnesc într-o ţară anume pe care o vizitează. În această vară, pentru prima oară şi-au dat întâlnire în Italia, vizitând Assisi, Modena şi Roma din punct de vedere artistic şi gastronomic. Am avut şansa să-l pot intervieva la Hotelul Sofitel din Roma pe Christian Garcia.

Christian Garcia este Preşedintele Clubului Chefs des Chefs şi, în plus, lucrează la Palatul Princiar din Monte Carlo, în bucătăria Alteţei Sale, Prinţul Albert al II-lea de Monaco.

Un tabiet regal

– Domnule Christian Garcia, de câţi ani lucraţi pentru Principele Albert al II-lea de Monaco?

– Sunt în serviciul Alteţei Sale şi al Familiei Princiare Grimaldi din 1987, adică de 22 de ani.

– Cum e să lucrezi pentru Prinţ?

– E ca înainte. Fiecare zi e altfel, de parcă nu ar fi trecut 22 de ani... Îmi face plăcere să lucrez pentru Familia Princiară, iar Prinţul Albert e „super“! Dacă l-aţi cunoaşte mi-aţi da dreptate!

– Vă ocupaţi în bucătărie de tot sau doar de recepţiile oficiale?

– Mă ocup de tot, de la micul dejun la recepţiile oficiale, banchete etc.

– Care este preferinţa culinară a Prinţului?

– Prinţul Albert apreciază foarte mult „cucina mediterranea“ de pe Riviera franceză şi italiană. Apoi avem şansa să găsim produse agricole foarte bune, de calitate, în jurul Monaco-ului şi să avem aproape Italia, de unde ne procurăm o mare parte din zarzavaturi, legume, fructe etc.

– Ce produse preferă Principele la masa zilnică?

– Fiind aproape Italia, produsele acestei ţări se află permanent în meniul zilnic. Gătesc deseori paste, apoi Prinţul preferă salamurile de diverse tipuri şi prosciutto crudo, toate adorate de Principe ca aperitive, precum şi brânzeturile italiene şi franceze, uleiul de măsline care se află pe salata verde.

Principele Albert adoră produsele naturale şi are o grădină de zarzavaturi şi legume de care se interesează personal la reşedinţa sa de vară şi de unde sosesc în fiecare dimineaţă zarzavaturile necesare prânzului şi cinei de la palat. Ne vizitează deseori să-şi vadă cu mândrie produsele sale biologice!

„Este gurmand, dar nu înrăit“

– Domnule Garcia, vreţi să ne descrieţi cum decurge o zi obişnuită, normală la Palais Princier? Ce preparaţi dumneavoastră pentru Familia Princiară Grimaldi?

– Când nu avem oaspeţi oficiali, micul dejun e la „cerere“. Apoi ne înţelegem ce pregătim la prânz, după care începem să preparăm pentru aperitiv felul principal, deseori unic, apoi desertul, fructele şi cafeaua. Sunt zile în care servim paste, cu carne, peşte etc. Este o bucătărie îngrijită în cele mai mici detalii, reînnoită mereu pentru a nu fi repetitivă, pentru că Prinţul Albert al II-lea este un „gourmand“.

Noi, bucătarii „Chefs des Chefs“, trebuie să fim mereu inovativi şi creativi pentru că avem „aceiaşi oaspeţi“ zilnic, nu e ca la restaurant, când ai meniul pentru clienţi diverşi în fiecare zi. De aceea, ne mai şi inspirăm din bucătăria internaţională: chineză, mexicană, indiană, greacă etc.

Meniul de vară

– Mai exact, ce pregătiţi vara?

– De exemplu, acum că este foarte cald, mai ales supe reci, răcoritoare, dar şi salată verde cu aceto balsamico de Modena (oţet balsamic), peşte proaspăt la grătar, carne la grătar, garnitură de zarzavaturi şi legume proaspete. Totul foarte simplu, dar îngrijit în acelaşi timp, cu produse variate şi proaspete, cu peşte de calitate. Propunem pentru prânz şi cină zilnic meniuri simple, proaspete şi nu greu de digerat.

– Cine alege meniul cotidian?

– Noi facem propunerile, iar Principele alege. Nu-mi amintesc să fi refuzat vreodată propunerea noastră.

– Dar pentru recepţiile oficiale?

– Propunem o listă cu două meniuri, apoi Prinţul decide, vine în bucătărie să se informeze personal, să ne salute, dar şi să-şi vadă produsele biologice provenite din grădina sa de zarzavaturi. Când avem însă vreo recepţie în onoarea vreunui şef de stat, atunci meniul este pe bază de mâncare tipică monegască, dar folosim şi cel puţin un produs provenit din ţara oaspete sub formă de surpriză amicală.

– Cu ce vinuri se delectează Prinţul?

– Avem o vinotecă internaţională imensă: de la şampanie la vinurile albe şi roşii franceze, italiane, spaniole, australiane, sud-americane etc. El preferă însă vinul roşu de Bordeaux.

– Vă mulţumesc pentru gentileţe şi vă invit în România să ne gustaţi bucatele şi vinurile noastre.

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1184

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

cornelia-mihai-nascuta-parca-pentru-a-co...

Cornelia Mihai - născută parcă pentru a coordona > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCornelia Mihai - născută parcă pentru a coordona

Debutul profesional de simplu economist are loc în 1997, dar acest statut este de scurtă durată. Cooptarea ei în 1999 în echipa de experţi negociatori cu Uniunea Europeană avea să-i schimbe fundamental statutul profesional. Din 2004 şi până în prezent, Cornelia Mihai a activat în cadrul Ministerului Agriculturii. Apogeul său profesional avea să fie atins în 2007 când, timp de mai bine de doi ani, a deţinut funcţia de secretar de stat, calitate în care avea să coordoneze direct derularea Programului SAPARD şi problemele dezvoltării rurale şi pescuitului.

În prezent este director general al Direcţiei Generale de Dezvoltare Rurală – Autoritate de Management pentru Programul Naţional de Dezvoltare Rurală din cadrul Ministerului Agriculturii, funcţie pe care a mai deţinut-o şi în perioada 2005-2007. Pe lângă masteratul şi doctoratul urmate în ţară, Cornelia Mihai a urmat diferite specializări în domeniul legislaţiei comunitare şi de construcţie instituţională în străinătate pentru: Agenţii de Plăţi (Belgia), Administraţia Integrată şi Sistemul de Control (Suedia), Dezvoltare Rurală (Austria, Belgia, Irlanda, Slovenia şi Comisia Europeană), Politica Agricolă Comună (Praga), Managementul Fondurilor Structurale (Comisia Europeană).

Valentina Şoimu
REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
2268
□
Comentarii
□
□

1. elvira -- (3-March-2011)Buna seara,
Cum se poate explica si mai ales cine poate explica faptul ca, in ciuda a numerosilor specialisti din ministerul agriculturii, scoliti pe la toate seminariile, cursurile, programele internationale, participanti la nunumarate schimburi de experienta organizate in tarile membre UE, numiti mai apoi in functii de conducere, atat programul SAPARD cat si alte programe au fost un mare esec, ca Romania nu a reusit si nu va reusit sa absoarba imensele sume de bani europeni? Acesti specialisti au uitat pur si simplu ce inseamna realitatea in agricultura romaneasca.

2. ionut -- (18-November-2011)Specialisti sau nu, onor sefii, sefutii, directorii si directorasii din asect minister, ca de altfel si de aiurea, nu fac decat sa isi bata joc de tot ce mai poate fi realizat in tara noastra, de la culturi agricole la apicultura... Unde esti tu, Tepes Doamne...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Coşmarul porcilor de la Brăila

Anul 2012 a debutat cu o lovitură grea pentru Gheorghe Caruz: autorităţile de mediu au închis Complexul de Porci Brăila SA din cauza nerespectării normelor de mediu. Mai precis, nu au fost modernizate staţia de epurare şi sistemul de evacuare a apelor uzate.

Complexul de Porci, închis în ianuarie

Complexul de Porci Brăila SA, deţinut de familia Caruz, a fost închis în a doua parte a lunii ianuarie în urma controalelor efectuate de mai multe instituţii. Într-o primă etapă, Caruz a fost vizitat de Garda de Mediu Brăila, Agenţia Regională pentru Protecţia Mediului Galaţi, Agenţia pentru Protecţia Mediului Brăila, Administraţia Bazinală de Apă Buzău-Ialomiţa şi Societatea de Gospodărire a Apei Brăila. A urmat apoi pe 19 ianuarie Comisia de Supraveghere formată din reprezentanţi ai Ministerului Mediului, Administraţiei Naţionale „Apele Române“, Administraţiei Bazinale de Apă Buzău-Ialomiţa, Sistemului de Gospodărire a Apelor Brăila şi Garda de Mediu Brăila. În final, din cauza nerespectării normelor de mediu, complexul a fost închis.

Ce spun autorităţile? „Agenţia Regională pentru Protecţia Mediului Galaţi a interzis funcţionarea Complexului de Porci Brăila SA, amplasat pe platforma Baldovineşti, pentru că nu mai există un act de reglementare a acestuia, în contextul în care investiţiile care ar fi trebuit realizate în ultimii doi ani pentru respectarea normelor de mediu nu au fost realizate. Termenul de valabilitate al autorizaţiei integrate de mediu a expirat în data de 31 decembrie 2011“, a declarat Daniela Agache, prim-comisar al Gărzii de Mediu Brăila.

Drept urmare, lui Caruz i s-a interzis să mai crească porci în acest amplasament fără să deţină autorizaţie integrată de mediu. De asemenea, s-a solicitat societăţii să precizeze autorităţilor citate mai sus data lichidării întregului efectiv de suine de pe Platforma Baldovineşti aparţinând SC „Complexul de Porci“ Brăila SA.

La momentul anunţului, în complex se aflau 179 de scrofiţe gestante, după ce o mare parte din efective au fost sacrificate în urma controalelor de anul trecut sau cel mai probabil transferate la ferma deţinută de Caruz la o distanţă de 20 km de Brăila, spune Agache. Pe platformă se mai află şi circa 6.000 de porci aparţinând firmei1 „Caruz“ SA.

„Ambele societăţi funcţionau pe platforma Baldovineşti, cu deosebirea că tot ce înseamnă alimentare cu apă, furaje, energie electrică sau epurarea apelor uzate în cazul societăţii Caruz SA erau activităţi prestate de Complexul de Porci Brăila SA. Am trimis o adresă la Caruz SA în care cerem să găsească alte soluţii pentru asigurarea acestor activităţi“, susţine Agache.

De altfel, firma Caruz SA avea termen data de 11 februarie să anunţe Agenţia Regională pentru Protecţia Mediului Galaţi cum va rezolva problema evacuării apelor uzate, dar şi alimentarea cu apă şi furaje a fermei. În afară de efectivele de 6.000 de porci de pe platforma Baldovineşti, aflate în proprietatea Caruz SA, omul de afaceri mai deţine peste 20.000 de porci într-o fermă aflată la o distanţă de circa 20 km de Brăila. Acestea din urmă se află tot în proprietatea Complexului de Porci Brăila SA.

Contactat de revista Lumea Satului, Gheorghe Caruz nu a dorit să comenteze situaţia de la Complexul de Porci.

Aceleaşi probleme de aproape un deceniu

Problemele lui Gheorhe Caruz nu datează de azi, de ieri, ci de aproape un deceniu. Deşi Caruz, fost preşedinte al Patronatului Român al Cărnii de Porc, a beneficiat de o perioadă de tranziţie, încheiată la 31 decembrie 2011, pentru a pune la punct complexul, acest lucru nu s-a întâmplat. Omul de afaceri ar fi trebuit să investească, în mai multe etape, în perioada 2004-2011 peste 800.000 de euro pentru a rezolva problemele de mediu.

Programul de investiţii a fost respectat doar până în 2008 şi a totalizat circa 300.000 de euro. După această dată, Caruz n-a mai respectat planul anunţat iniţial, iar amenzile au început să curgă. Cele 18 amenzi, în valoare de circa 200.000 euro, primite începând cu 2007, au fost contestate în instanţă de Caruz. N-au fost însă singurele, pentru că între timp s-au sesizat de nereguli atât Administraţia Bazinală de Apă Buzău-Ialomiţa cât şi Sistemul de Gospodărire a Apelor Brăila.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
878
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Costreiul, buruiana-problemă

Costreiul (Balur, Belengher) este o buruiană-problemă pentru fermierii români. De altfel, România este ţara cu cel mai ridicat grad de infestare cu costrei. Numărul mare de seminţe (2.000-5.000 pe plantă) produs de fiecare plantă, precum şi sistemul de rizomi extensiv fac ca această buruiană să fie dificil de combătut. Dimensiunile costreiului îi permit să umbrească plantele din jur, în acest fel reducând cantitatea de apă şi substanţe nutritive disponibile plantei de cultură.

De asemenea, diferite studii au arătat că această buruiană produce substanţe capabile să inhibe germinaţia şi răsărirea anumitor plante de cultură. Costreiul mai reprezintă şi o gazdă alternativă pentru un număr mare de insecte, boli, bacterii şi viroze care ulterior atacă culturile. Pierderile produse de costrei culturilor agricole pot ajunge şi chiar depăşi 50% din recoltă. În acest an, costreiul a avut condiţii foarte bune de dezvoltare datorită temperaturilor din timpul iernii şi al primăverii.

Combaterea costreiului din culturile de floarea-soarelui, soia, sfeclă de zahar, cartof, rapiţă etc. se face prin aplicarea erbicidelor sistemice selective pentru cultură. ALCEDO recomandă aplicarea produselor Targa Super 5 EC sau Leopard 5 EC în doză de 1,5-2 l/ha în funcţie de cultură. Ambele produse prezintă avantajul că sunt absorbite prin suprafaţa frunzelor buruienilor graminee, se translocă repede în plante şi sunt transportate prin xilem şi floem până la nivelul sistemului radicular al buruienilor.

Se acumulează în mugurii subterani, distrugând ţesuturile meristematice. În acest fel produsele nu distrug doar foliajul, ci combat şi previn regenerarea rizomilor. Targa Super 5 EC sau Leopard 5 EC se aplică în primele faze de vegetaţie ale plantei de cultură, astfel încât să nu împiedice contactul soluţiei de stropit cu buruienile. La aplicare costreiul se recomandă să aibă înălţimea de 10-15 cm până la 30-40 cm. Cantitatea de soluţie recomandată este de 200-300 l/ha.

Atenţie: După efectuarea tratamentelor nu se intervine asupra culturii cu lucrări mecanice de prăşit decât după 14-20 zile pentru a permite ca erbicidul să fie transportat către rizomi şi rădăcini. Tratamentul nu se efectuează în condiţii de stres hidric şi termic!

Porumbul este una dintre plantele de cultură foarte sensibile la îmburuienarea cu costrei. Sensibilitatea maximă se manifestă în primele faze de vegetaţie, când plantele de porumb înregistrează o creştere lentă, permiţând buruienilor să se dezvolte. Singura metodă eficientă prin care se poate combate costreiul din cultura porumbului este reprezentată de utilizarea erbicidelor selective pentru porumb şi cu acţiune agresivă asupra costreiului.

În acest scop, ALCEDO vă recomandă aplicarea erbicidului selectiv ASTRAL® 40 SC, care este absorbit prin frunze şi rădăcini, se translocă spre ţesuturile de creştere, stopând diviziunile celulare şi creşterea buruienilor, provocându-le uscarea. Spectrul acţiunii erbicide cuprinde buruieni monocotiledonate anuale şi perene, precum şi dicotiledonate anuale.

Se poate aplica numai până în faza în care porumbul are 7-8 frunze, iar costreiul din rizomi are 15-20 cm, numai cu mijloace de stropit terestre, prevăzute cu sisteme de agitare/omogenizare continuă a soluţiei de stropit, folosind volume normale de apă (200-400 l apă/ha, în funcţie de starea de umiditate la data erbicidării). ASTRAL® 40 SC este compatibil şi se poate aplica în amestec cu fertilizantul foliar MICROFERT–U pentru prevenirea carenţelor de zinc şi a altor nutrienţi necesari culturilor de porumb în această fenofază.

Dr. Valerian IŞTOC

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
5408

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cota-de-lapte-din-rezerva-nationala_650....

Imprimati articolulCotă de lapte din rezerva naţională

Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) a început să trimită la sfârşitul lunii mai deciziile privind acordarea cotei de lapte din rezerva naţională.

Pentru acordarea de cotă din rezerva naţională au fost depuse anul acesta 1.159 de cereri, din care 804 pentru extinderea cotei de lapte, iar diferenţa de 355 pentru exploataţiile noi înfiinţate.

Din numărul total de solicitări, au fost aprobate 476 de cereri care îndeplineau condiţiile prevăzute de actul normativ. Astfel, APIA a aprobat 203 cereri pentru extinderea exploataţiei, pentru o cantitate totală de 9,1 milioane kilograme (8.990.505 kilograme pentru livrări şi 134.195 kilograme pentru vânzări directe).

De asemenea, au fost aprobate 273 de cereri pentru noi exploataţii pentru o cantitate de aproximativ 30,7 milioane kilograme (24.271.501 kilograme pentru livrări şi 6.420.410 kilograme pentru vânzări directe).

Potrivit OM nr. 83 din 2009, pot solicita atribuirea de cotă din rezerva naţională producătorii de lapte care şi-au mărit capacitatea de producţie în exploataţie, dovedită prin depă-şirea cotei disponibile în anul prece-dent de cotă, respectiv producătorii care îşi încep activitatea în timpul anului de cotă şi comercializează lapte pe piaţă.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
672

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Cotrobăind în labirint printre contemporani > REVISTA LUMEA SATULUI

Cotrobăind în labirint printre contemporani

Tot mai adesea bag de seamă cum că nu-i o glumă labirintul meu printre contemporani.

Adică, observ, mă rătăcesc tot mai adesea printre oameni, încât aproape cred că orbecăi printr-o altă eră istorică.

Aflu astfel că sunt un cetăţean de categoria a doua, că îmi duc traiul într-un oraş second-hand, cum se zice prin Europa, dintr-o ţară bananieră.

Adică, iarăşi adică, vidul, pustiul, griul, sunt de acum coordonatele mele, încât şi cele patru puncte cardinale topesc reperele orizontului, lumina îngemănându-se cu întunericul într-o perpetuă şi sâcâitoare lipsă de contur.

Să evadeze vlădica!

Acasă nu mai înseamnă de mult vatra cu care ne mândrim, moştenirea lăsată nouă de înaintaşi spre veşnică înnobilare, din moment ce vlădica însuşi ne zice că, dacă nu ne place ce e cu noi şi prin prejurul nostru, n-avem decât să evadăm care încotro vedem cu ochii.

Pâinea e puţină, iar cozonacul este pentru protipendadă

Seamănă nespus îndemnul acesta cu cel al unei înfricoşătoare împărătese care îşi îndemna în derâdere supuşii să mănânce cozonac, dacă le lipseşte pâinea.

Nouă însă, crudă realitate, ne lipsesc deopotrivă şi pâinea şi cozonacul.

Ca într-o povaţă cu tâlc

Ceea ce se petrece la noi şi cu noi mi-a amintit o poveste cu tâlc auzită în anii copilăriei.

Se spune că, trezit din somn de strigătele unui negustor care vindea mere, vlădica şi-a chemat sluga cea mai apropiată şi, întinzându-i zece galbeni, l-a trimis să-i cumpere câteva mere, ia, aşa de poftă.

Dregătorul cu pricina l-a chemat la el pe stolnic şi, întinzându-i cinci galbeni, i-a poruncit să cumpere vreo zece kg de mere.

Stolnicul i-a poruncit, la rându-i, şefului străjerilor: „Ia trei galbeni şi cumpără iute de la negustorul acela vreo 20 kg de mere.

Străjerul şef şi-a chemat degrabă garda de serviciu şi, dându-le un galben, le-a spus să-i aducă 50 kg de mere.

Garda l-a luat, la rându-i, la ocară pe negustor şi i-a confiscat pe loc carul cu mere.

Întorşi la şeful lor, i-au dat jumătate de car, primind la rându-le laudele cuvenite.

Străjerul-şef s-a prezentat degrabă la stolnic şi cu vreo 30 kg de mere a mulţumit lăcomia stăpânului.

Stolnicul, la rându-i, i-a întors apropiatului supremului stăpân 20 kg de mere, lăudându-se cu priceperea sa într-ale comerţului.

În cele din urmă stăpânul, vlădica deci, şi-a primit vreo 5 kg de mere, dregătorul din preajmă-i zicând: „Nu câteva mere, ci câteva kg de mere am cumpărat cu cei zece galbeni.“

Povestea are tâlcul ei.
Până la cel de sus ai de-a face cu sfinţii.
Sfinţi care, precum aţi înţeles, sunt foarte adesea cufundaţi în potlogării.
Ca şi pe la noi!
Ce vreţi de la o ţară la mâna a doua?
Ori, dacă nu vă place ori nu vă convine, n-aveţi decât să urmaţi îndemnul.
A da foarte adesea cinstea pe ruşine e socotit tocmai pentru aceea la noi, la noi la români, comportament politic. Ori politichie în toată regula.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
671

☐
Comentarii
☐
☐
1. Măneanu Varvara Magdalena -- (18-September-2010)Trăiesc exact aceeaşi senzaţie pe care o decrieţi,aş putea spune şi eu controbăind sau orbecăind prin labirintul contemporan. Povaţa cu dregătorul şi stolnicul este MINUNATĂ!MINUNATĂ!...., iar a da cinstea pe ruşine este culmea virtuţii politice de la noi....Multă sănătate, toate cele bune!V.M.M.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Courte présentation

SC ALT PRESS TOUR SRL édite depuis 2005 la revue «Lumea Satului» - publication bimensuelle, format A4, 84 pages couleur – dont le but est celui de rejoindre le paysage éditorial dédié à l'espace rural et au milieu d'affaires en agriculture, sylviculture et industrie alimentaire.

L'agrotourisme, les traditions populaires et religieuses, le folklore authentique, les services spécifiques au village roumain sont à leur tour présentés de manière détaillée dans les pages de la revue. Nous avons une approche à part par rapport aux aspects liés aux fonds européens et aux modalités d'en avoir accès.

Une place importante est destinée à la législation en domaine, en présentant les derniers actes normatifs promus et leur impact sur les domaines concernés, ensuite aux études de marché, aux prix et aux cotations des principaux produits agricoles au niveau national et international, aux rubriques concernant les assurés et les assureurs, etc.

On ne néglige pas non plus les sujets de divertissement qui ont pour but la relaxation et la mise à l'épreuve de la finesse d'esprit, même après un jour de travail. Des espaces importants sont d'ailleurs prévus pour la petite et la grande publicité qui offrent la possibilité aux personnes intéressées d'utiliser les espaces spécialement conçus à l'intérieur de la publication.

La revue ayant une tendance réelle de croissance de qualité et de tirage est distribuée par la Poste Roumaine. Les bénéficiaires sont des abonnés, ayant de différentes préoccupations, de l'ensemble du pays et de l'étranger. Les habitants des villages, les autorités publiques locales, les fermiers, les petits producteurs agricoles, les processeurs, les prestataires de divers services, ainsi que des entreprises importantes constituent le public cible de la revue «Lumea Satului».

Éditeur Général
– Ion Banu –
+40744.682.547;
+40753.319.847;
+4021.311.37.11;
+4031.805.94.57

Rédaction – +4031.805.94.56, tel/fax:+4021.311.37.11
Rédacteur en Chef– Iosif Pop – +40752.150.146
Publiciste commentateur – Gheorghe Verman

Senior Éditeur– Rodica Simionescu
Rédacteur principal– Valentina Soimu: +40753.319.840
Rédacteur – Correcteur– Oana Petre
Rédacteurs: Stelian Ciocoiu, Camelia Moise, Laura Dobre, Nina Marcu, Irina Truţescu, Traian Dobre.
Collaborateurs: Gheorghe Oproiu, A.F. Badiu, Loriana Vlad, MironStefanescu, Cristea Bocioaca, Ileana Cîrstea, Costel-Alexandru Gheorghe, Teodor Marian, Teodor Maruşca, Cristina Mateescu, Vasile Popescu, Aurora Dumitrescu, Radu Stoianov.
Collaborateurs externes:
Luana-Béatrice Lazar – Correspondante Côte d'Azur /Monaco, France, Italie - foreign_relationslumeasatului.ro
Iulia-Sanda Vîrsta – Correspondante Italie - juliavirstagmail.com
Simona-Inès Niţescu – Correspondante Berlin - n_simonahotmail.com
Secrétaire de rédaction – Mariana Cismaru
Graphique & Techno rédaction – +4031.410.07.45:
Mariana Sorescu, Mihaela Vieriu-Eftimiu, Mariana Cismaru.
Directeur marketing: Daniela Popa - +40722.563.085; +4031.410.07.45,
e-mail: marketinglumeasatului.ro
Département financière, abonnements – diffusion
– ec. Elena Dorobanţu – +4031.410.07.45
– ing. Nicu Oprea-Banu – +40771.62.16.38, e-mail: nopreabanuyahoo.com
– dr. Niculae Simion – +40741.217.627
- Dionisie Godeanu
Maison éditrice: ALT PRESS TOUR Bucureşti
Directeur Général – Ing. Ion BANU
Directeur exécutif – Ec. Iosif Pop
Rédaction: str. Moinesti nr. 12, Bl. 204, Sc. A, Ap. 4, sector 6, Bucuresti.
Pentru corespondenţă: OP 16, CP 39.
Tel.: +4021.311.37.11;
Fax: +4031.402.78.09
E-mail: lumeasatuluigmail.com
www.lumeasatului.ro
ISSN 1841-5148
Imprimé:
SC CONPHYS SRL, Rm. VALCEA, tel.: +40250.733.323
Director: Dr. Dumitru STEFLEA
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Covaci, un nou miracol

• Primul sat din România cu o echipă divizionară de fotbal

Echipa Fortuna din satul Covaci a uimit lumea fotbalului românesc promovând în Liga a II-a la fotbal. Din luna august, în micuţa aşezare cu doar 800 de suflete, aparţinând de comuna timişeană Sânandrei, vor descăleca foste divizionare A precum: UTA Arad, FC Bihor Oradea, Jiul Petroşani sau Dacia Mioveni.

Începutul anilor '70. Antrenorul timişorean Ştefan Covaci făcea senzaţie cucerind cu Ajaxul legendarului Johan Cruiff de două ori consecutiv Cupa Campionilor Europeni.

Iunie 2009. Echipa timişeană Fortuna Covaci, reprezentând micul sat Covaci, reuşea o promovare istorică în liga secundă, acolo unde nu sunt reprezentate oraşe precum Hunedoara ori Brăila, cu sute de mii de locuitori. Cum a fost posibil acest din urmă miracol?

Totul a început în 2004, când omul de afaceri Florin Macavei s-a mutat în satul situat nu departe de Timişoara. Reţeta sucesului e simplă, după cum mărturiseşte patronul Fortunei. Muncă şi bani, în proporţii egale. „Nu am avut prea multă răbdare. Am luat echipa de la nivel de municipiu, am dus-o în campionatul judeţean, apoi am jucat în D, după care, pentru că doream să jucăm mai sus, am luat locul celor de la Tim Giroc, în liga a III-a. Am muncit mult pentru promovare“, declară preşedintele Fortunei.

Infrastructură impresionantă

Chiar dacă va reprezenta cea mai mică localitate din istoria eşalonului secund, Fortuna Covaci dispune de o infrastructură demnă de echipele mari. Cea mai importantă investiţie, în valoare de 500.000 de euro, a vizat construirea stadionului propriu. Cocheta arenă are o capacitate de 250 de locuri, dintre care 180 pe scaune. Clubul mai posedă autocar, dar şi pensiune cu saună pentru refacere. Şi, ca orice club care se respectă, câştigătoarea Seriei a 5-a din Liga a III-a acordă atenţie şi capitolului media. Astfel, echipa patronată de Florin Macavei are o revistă oficială bianuală „Fortuna Covaci magazin“, un site oficial, iar în curând clubul se va lăuda cu o mascotă şi un imn.

Urând succes echipei timişene în temerarul demers de a câştiga partidele contra granzilor UTA sau FC Bihor, promitem să revenim la debutul eşalonului secund.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
701

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cozonac cu mac

Este o raritate, dar cei care-l fac o dată nu mai renunţă la el.

Ingrediente pentru aluat:

- 1 kg de făină;
- 6 gălbenuşuri;
- 250 g de zahăr;
- 60 g de drojdie;
- 750 ml de lapte;
- 150 g de iaurt;
- 2 plicuri de zahăr vanilat;
- esenţă de rom;
- 150 g de unt şi 150 g de ulei;
- coajă rasă de lămâie.

Ingrediente pentru umplutură:

- 200 g de mac măcinat;
- 100 ml de lapte;
- 200 g de zahăr praf;
- 1 linguriţă coajă rasă de lămâie;
- esenţă de rom;
- 2 albuşuri bătute spumă.

Pregătiţi toate ingredientele cu o seară înainte şi lăsaţi-le să stea la temperatura camerei până a doua zi. Gălbenuşurile le presăraţi cu sare şi le puneţi în frigider. Cerneţi făina, apoi din 250 g făină, 300 ml lapte călduţ, drojdie şi o linguriţă de zahăr pregătiţi un aluat pe care îl lăsaţi să crească. După ce a dospit, amestecaţi aluatul cu toată făina şi gălbenuşurile, apoi încorporaţi pe rând aromele, zahărul, laptele călduţ, iaurtul, untul topit şi uleiul.

Frământaţi aluatul timp de o oră, presăraţi-l cu făină, acoperiţi-l cu un prosop şi lăsaţi-l la crescut timp de aproape 2 ore.

Între timp, pregătiţi umplutura: Fierbeţi macul cu laptele şi zahărul până se leagă şi se înmoaie macul. Crema obţinută se lasă să se răcească, apoi încorporaţi coaja rasă de lămâie, vanilia, esenţa de rom şi, la sfârşit, albuşurile bătute spumă. Aluatul obţinut îl împărţiţi în două, puneţi o jumătate din crema de mac şi rulaţi. Aşezaţi cozonacii în tăvile unse cu grăsime şi tapetate cu făină şi ungeţi-i cu gălbenuş amestecat cu zahăr pudră şi cu o linguriţă de ulei. Îi puneţi în cuptor pentru o oră. În primele 15 minute se lasă la foc domol, apoi 10

minute la foc tare şi încă 35 de minute la foc potrivit. După ce s-au copt, lăsaţi cozonacii în forme, până se răcesc.
Şi pentru că o masă bună este întotdeauna însoţită de un vin bun, pentru drobul şi friptura de miel cele mai bune vinuri sunt cele roşii, seci, mai puţin corpolente, cu multă fructuozitate şi prospeţime, cu o aromă rustică.
Pentru cozonaci sunt de preferat vinurile albe, dulci.
Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
833
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Craciun-fara-tata_l54.html

Crăciun fără tata

„Cine are părinţi, pe pământ, nu în gând,
Mai aude şi-n somn ochii lumii plângând.
Că am fost, că n-am fost, ori că suntem cuminţi,
Astăzi, îmbătrânind, ne e dor de părinţi.“
(Adrian Păunescu – „Repetabila povară“)

A trecut Crăciunul şi pentru prima dată nu l-am mai avut alături pe tata. Soarele arzător din vara care a trecut i-a fost fatal. Merg acasă la fel de rar, sau de des, doar că acum drumul meu trece mereu pe la cimitirul de pe dealul năpădit de tufe de liliac.

Acasă, mama, într-un du-te-vino continuu, nu-şi mai găseşte locul şi rostul. Bătătura e pustie, grajdul e gol. Numai un măgăruş, un porc şi câteva găini mai amintesc de „bogăţia“ de altădată. Calul l-au vândut pe mai nimic în toamna lui 2007, de teama că va muri de foame, după vara secetoasă care a fost în acel an. E drept că n-a durat mult şi şi-au luat un măgar, dar şi-au vândut vaca.

O viaţă fără muncă, fără animale pe bătătură nu mai e viaţă!

Amintiri care bucură, dar şi întristează

A trecut Crăciunul şi am retrăit multe amintiri cu tatăl meu. În copilărie, când, chiar dacă eram săraci, nu ne lipseau bradul cu globuleţe şi artificii, portocalele şi bomboanele în poleială. E drept că nu primeam daruri decât de la el de la serviciu şi, parcă, de câteva ori am primit şi de la mama de la „servici“ adică de la CAP. Se bucura ca un copil, odată cu noi, de întâlnirea cu „Moş Gerilă“…

De colind, am format de multe ori „ceata“ la noi acasă unde făceam repetiţie. Chiar dacă era mai greu pentru părinţi să fie gazdă pentru copiii cu care urma să colin-dăm în Ajun, preferau să ne ştie acasă, să nu ne poarte de grijă. Mama era meşteră la făcut „turte“ (scovergi ţărăneşti mari cât tigaia), iar tata era neîntrecut în poveşti, jocuri şi păcăleli. Când simţeam că ni se închideau ochii de somn, mai recapitulam o dată de unde vom începe colindul şi pe ce uliţi vom merge şi adormeam…

Ca prin vis, îi auzeam pe cei mari, care nu îndrăzneau să se-arate la ziuă, colindând cu vocile lor groase: „Neaaaţaa! Neaaaţaa!“. Unii îi primeau, alţii nu. Era cam devreme. Noapte. Ger. Mai e până la ziuă! Dar la ziuă, cei care nu-i primeau, aveau surpriza să-şi găsească poarta mutată la vecinul şi a vecinului la el. Era un fel de răzbunare.

Tata îşi pregătea un ciomag cu care să ne apere de câini, iar când începea să se lumineze, porneam şi noi, cei mici: înfofoliţi şi toţi purtând mândri traista cusută de mama, pe care o şi visam plină de covrigi, nuci şi alte bunătăţi. Din tot satul nu auzeai decât asta şi întâlneai peste tot cete de colindători. Nu ştiam alte colinde. Nu ne învăţase nimeni. Nu ascultaserăm niciodată. Uneori, când ajungeam la casa vreunei văduve, nouă, copiilor, ne împărţea covrigi, iar pe tata îl cinstea cu un pahar de vin: „Să fie pentru omul meu!“

Cina de Ajun era modestă, urma să ne trezim din noapte. Şi ne trezeam în miros de caltaboş şi sarmale, care fierbeau molcom pe plită. Ne spălam pe faţă, ne închinam, sărutam icoana şi beam aghiasmă, iar după aceea ne puteam înfrupta din toate bunătăţile pregătite de mama… Frumos mai era, Doamne, în vremurile acelea!

Covrigi mulţi şi doar două bomboane

Ne întorceam acasă spre prânz şi răsturnam din traistă tot ce căpătaserăm. Apoi sortam şi număram: o sută zece covrigi, douăzeci de nuci, zece biscuiţi, două bomboane… Aveam ce povesti colegilor. Ziua de Ajun trecea repede: cu povestiri de la colindat şi cu întreceri de săniuţe. Intram în casă pe seară, îmbujoraţi de frig, deşi nu simţiserăm că ne-ar fi fost.

Peste ani, bunic fiind, era foarte bucuros când îi duceam nepoţii de Crăciun. Îi însoţea la colindat cu acelaşi drag cu care ne însoţea pe noi altădată. Se lăuda cu ei, spunând celor care-l întrebau ai cui sunt: „Ăştia doi sunt ai fetei, iar ăştia ai băiatului“. Pe noi, copiii, ne dorea cât mai des acasă: „Să nu ne daţi uitării, măi tată, să mai veniţi pe la noi!“

„Cum te-aşteaptă-n sat la mine!...
Du-te, du-te, Moş Crăciune...
De nu ţi-o fi peste mână, treci şi pe la casa noastră,
Biata mama-ngândurată azi e singură la masă,
Tu măcar o rază-n suflet îi trimite pe fereastră,
Când vezi neatins şi vinul, şi colacul de pe masă.“
(O. Goga – „Moş Crăciun“)

Educ. Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1682

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Crăciunul în Maramureş

Satele maramureşene, îndeosebi cele aşezate de-a lungul Văilor Izei şi Vişeului, încă mai păstrează patina timpului. Din nefericire, multe dintre tradiţiile specifice sărbătorilor sunt pe cale să se piardă odată cu îmbătrânirea ori exodul masiv al populaţiei din zonă.

Tradiţiile iernilor bogate în omăt

Vestirea Naşterii Domnului e precedată de o serie de activităţi gospodăreşti ce arată întâmpinarea celui mai important eveniment din istoria creştinătăţii, venirea Domnului.

Gospodarul îşi pregăteşte casa, dar şi grajdul, şura şi alte bunuri din preajma acestora sunt puse în ordine, se face curat în curte, lemnele sunt stivuite cu grijă sub straşina casei, merii şi perii din ogradă sunt înfăşuraţi în hârtie pentru a fi ocrotiţi de atacul iepurilor, însă la fel de important e şi pregătitul cuptorului în care se coace pâinea pe vatră, cozonacii.

„Casa, gospodăria, toate trebuie să fie pregătite şi primenite de sărbători. E Naşterea Mântuitorului. Nimic nu este lăsat la voia întâmplării, iar în seara de Ajun, când primii colindători trec pragul casei, îndeosebi copii, să fie răsplătiţi cum se cuvine. Cu mere, dulciuri, dar şi cocuţi făcuţi pe vatră. Noi ne-am obişnuit din familie ca toate bunurile ce vor fi puse pe masă de Crăciun să fie pregătite în casă. Apoi, gustul bucatelor făcute acasă au un miros plăcut, îmbietor, care îţi readuce aminte cum erau sărbătorilor pe vremea bunicilor“, spune Floarea Vlad din Săliştea de Sus.

În seara de Ajun al Crăciunului copiii sunt primii care vestesc Naşterea Mântuitorului, colindând din casă în casă până târziu, când se vor auzi peste sat colindele bărbaţilor cu vocile lor apăsate. În unele sate, tinerii sunt cei care merg cu „Viflaimul“, un fel de teatru popular destul de dificil din cauza numărului mare de personaje şi a replicilor lungi. Piesa se joacă de tineri şi-n biserică a doua zi de Crăciun, după terminarea liturghiei. „Steaua“ şi „Capra“ sunt cele mai îndrăgite obiceiuri pe lângă colindele tradiţionale cântate de copii.

„Viflaimul, Capra, Steaua, dar şi jocurile brondoşilor, tineri mascaţi în animale, sunt printre cele mai renumite obiceiuri de sărbători păstrate în satele din Maramureş.

Ţăranul nu uită nicio clipă faptul că sărbătoarea Crăciunului reprezintă Naşterea Domnului, iar obiceiurile populare care-l însoţesc animă momentul, dându-i o conotaţie aparte.

Colindătorii sunt omeniţi cu cele mai alese gustări special preparate. Vinul şi ţuica înveselesc umblatul cu colinda. De fapt, Crăciunul e în toate satele una dintre cele mai importante sărbători, unde veselia şi voia bună completează un eveniment-cheie al creştinătăţii. Viitorul acestei sărbători stă acum în mâinile generaţiilor următoare“, a spus prof. etnolog Pamfil Bilţiu.

Superstiţiile sărbătorii sfinte

Ajunul Crăciunului e împletit cu superstiţiile vechi de sute de ani ce acum sunt privite cu amuzament, dar păstrate cu sfinţenie în majoritatea familiilor.

În zilele premergătoare sărbătorii, gospodinele nu spală rufe, refuză să împrumute din gospodărie bunuri, nu se foloseşte mătura prin casă şi ogradă. Cei care plâng în Ajun vor plânge tot anul, iar în dimineaţa de Ajun e bine să te speli pe faţă cu apă adusă de la izvor în care să pui un bănuţ de argint.

Animalele din gospodărie în jurul cărora se învârte viaţa ţăranului sunt la mare preţuire şi beneficiază de atenţia cuvenită. În unele sate din Maramureş, în seara de Ajun gospodarii pun în fân o bucăţică de aluat despre care se crede că va feri vacile şi caii de boli în anul următor. Dacă animalele se culcă pe partea stângă e semn că se arată o iarnă lungă şi geroasă. Au fost cu totul abandonate unele obiceiuri magice, cum ar fi: legatul picioarelor mesei cu lanţuri, acoperitul podelelor casei cu fân, dar şi aşezarea de otavă sub faţa de masă ca semn al bunăstării.

Maramureşul turistic

În fiecare an, sărbătorile de iarnă aduc câteva mii de turişti români şi străini în cele 440 de pensiuni agroturistice din sate şi comune. Unele rezervări sunt făcute din timpul verii, iar cei care au petrecut sărbătorile o dată în Maramureş obişnuiesc să revină de-a lungul anilor. „De câţiva ani, Botiza a devenit un punct de atracţie turistică . Atât românii, cât şi străinii din Europa preferă să petreacă aici două săptămâni de vacanţă. Peisajul montan, izolarea satului, dar şi condiţiile oferite de proprietarii pensiunilor au transformat preocuparea într-o afacere ce funcţionează aproape tot timpul anului“, a spus Ioan Trifoi, primarul localităţii.

Leontin Cupar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
922

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Creaţa de Perşă, o rasă de oi pe cale de dispariţie

De la o vreme încoace zootehnia românească este supusă unor schimbări prin care se doreşte orientarea spre rase deosebit de productive, care să se ridice la nivelul exigenţelor europene. Există totuşi riscul ca rezultatul să nu fie cel scontat, mai ales în cazul exagerărilor, având în vedere mai ales pericolul dispariţiei mai multor rase rustice, care se pare că nu mai corespund noilor trenduri zootehnice. Este şi cazul varietăţii Creaţa de Perşă, un ecotip al rasei Ţurcană. Astăzi la noi mai este crescută doar în Valea Ilvelor, Bistriţa-Năsăud. Menţinerea ei pe pământ românesc este asigurată doar de cei care încă mai cred că această varietate poate răspunde actualelor cerinţe economice şi productive. Unul dintre oamenii care pledează pentru cauza Creţei de Perşă este şi inginerul zootehnist Traian Andron. Domnia sa ne-a oferit câteva date importante despre starea actuală a acestei varietăţi.

Are şi genă englezească

− Să începem cu un scurt istoric al Creţei de Perşă: de când există pe pământ românesc?

− Istoria varietăţii Creaţa de Perşa am aflat-o din copilărie prin grai viu de la sătenii locului. Mai târziu, în timp ce căutam date despre rasele de vaci rustice din ţara noastră, am descoperit documente care făceau referire şi la formarea varietăţii Creaţa de Perşă. Agronomul austriac Anton Zachar scria în anul 1901 că, după o lungă perioadă de importuri şi încrucişări de probă, s-a impus înlocuirea treptată prin metişări de tip „absorbţie“ a tuturor raselor de animale puţin productive, dar „rezistente la intemperii şi capabile să trăiască în stare de semisălbăticie“ cu rase perfecţionate. Această varietate aparte a rasei Ţurcane se pare că s-ar fi format înainte de primul război mondial prin infuzia rasei locale cu nişte rase de oi englezeşti cu lână lungă. În timp, această rasă a început să fie înlocuită cu rase despre care se credea că sunt superioare productiv şi economic. Însă pe Valea Ilvelor Creaţa de Perşă a supravieţuit.

− Cercetătorii români au făcut ceva pentru a consacra această rasă?

− Absolut nimic. Cert este că această varietate a Ţurcanei, Creaţa de Perşă, nu s-a format ca urmare a unui proces de selecţie riguros, ci prin încrucişările pe care ţăranii le-au făcut în gospodăriile lor. Doar pentru ţărani ea a reprezentat un studiu de caz.

În afara programului de conservare

− Există vreo şansă de a omologa acest ecotip?

− Nevoia ne obligă să păşim spre această direcţie cu paşi mărunţi, dar siguri. În acest sens am încercat să organizez o expoziţie unde să prezentăm exemplare valoroase de oaie de Perşă, din mai multe ecotipuri. Eforturile mele au fost însă obstrucţionate de diferite personaje cu interese oarecum obscure. Consider că această expoziţie ar fi fost un prilej bun pentru a subscrie mai multe informaţii în istoricul Creţei de Perşă.

− Este Creaţa de Perşă cuprinsă în programul de conservare?

− Noi am încercat să sensibilizăm autorităţile statului, însă fără niciun rezultat. În discuţiile pe care le-am avut cu diferiţi factori decidenţi am vorbit de fiecare dată despre Creaţa de Perşă şi despre o altă varietate, şi anume Ţigaia ruginie de la Covasna. În cele din urmă, Ţigaia ruginie avea să fie introdusă în programul de conservare, în vreme ce Creaţa de Perşă a rămas pe dinafară. M-am implicat intens în procesul de salvare a acestui ecotip, dar am fost foarte dezamăgit când mi s-a spus că pentru acest sector nu sunt fonduri. Pentru conservare genetică nu se acordă nimic, asta chiar dacă ei sunt păstrătorii Creţei de Perşă în România.

Exemplarele încep să devină o raritate

− Câte efective mai sunt astăzi pe Valea Ilvelor?

− Deşi nu deţin evidenţe clare, am cunoştinţe despre existenţa a 1.000 de exemplare în rasă pură, iar metişi din care s-ar putea reface această linie pură sunt aproximativ 5.000.

− Probabil că există unele raţiuni pentru care oamenii mai cresc acest ecotip...

− Morfologic vorbind, Oaia de Perşă este la fel de mare ca şi Ţurcana de Petroşani. Chiar dacă producţia de lână este mai mică decât în cazul rasei Ţurcană, se obţin aproximativ 2 kilograme de lână de la un exemplar. Avantajul îl reprezintă o producţie mai bună de lapte.

Vorbim despre 120 de litri lapte marfă. Fiind vorba despre o oaie care atinge aproximativ 60 de kilograme, putem lua în calcul şi o orientare spre producţia de carne.

Care sunt perspectivele!?

− Care sunt previziunile dvs. pentru Creaţa de Perşă?

− Cunoscând starea aproximativă a efectivelor de oi de Perşă, mă văd obligat să spun că perspectivele sunt foarte sumbre. Nimeni nu pare să se mai gândească la Creaţa de Perşă, deşi aptitudinea ei pentru producţia de lapte ar putea să ne ofere o bunăstare economică semnificativă. Dacă nu se vor lua măsuri concrete va dispărea prin absorbţie. Această varietate are capacitatea de a răspunde unei nevoi economice, însă trebuie acţionat imediat, pentru că este foarte probabil ca în patru să dispară de pe pământul românesc.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
2420

□

Comentarii

□

□

1. Pop Valer-Lesu -- (10-June-2011)Cu respect dar numele corect al acestei varietati e Creata de Persa cu A de la Ana la sfarsit ,nume care vine de la numele muntelui Poiana Persa,acolo unde confirm si eu c-a fost pana-n februarie 1924 SAIVANELE IMPARATESTI-adica o crescatorie de oi din rase de prin Anglia,oi cu lana lunga si mari.Strabunicu meu pe nume Perseca Domitian fusese sluga -(strungar sau ciorang,cum se zice-n popor)- si-mi povestea-n copilarie c-ar fi fost acolo 4 saivane unul cu oi cu obrazul ruginiu-roscat,goale la cap si alea erau cele mai bune de lapte,apoi un saivan cu oi albe si buhoase la cap cu lana creata si

2. Pop Valer-continuare -- (10-June-2011)si un saivan cu oi mari toate cu coarne,cu lana intinsa,ne creata cam ca pe oile de Sugag-Pian din Alba si un saivan cu corcituri cu rasa locala.Asta-mi povestea strabunicu in copilarie. Am auzit si eu legenda cum ca tatal strabunicii lui Ing Andron cu unu Popartac de prin Sant,cu Ionasca Dumitru si Alexandru Galan,cu un Tanciulea de prin Nasaud si-un Finigar din Parva-toti dezertori atunci de pe front ar fi impuscat catanele imparatesti si-ar fi furat si-mpartit oile englezesti intre ei.DIN PACATE ING. Andron are acum ceva razboi cu directorul de la Directia Agricola si nu se mai poate ocupa.

3. Luncan Valer -- (27-June-2011)Subiectul cred c-ar merita mult mai multa atentie din partea mass-mediei si-a CRRSA-ului,intrucat ing. Andron are multa dreptate.Acela stie zootehnie si pomicultura montana cat toata Directia Agricola Bistrita la un loc,si tocmai din aceasta cauza Directorul Mititean Pop Valentin il persecuta si-l saboteaza in mod sistematic. Cand publicati un articol despre persecutiile si sicanele la care-i supus ing. Andron de catre directorul Directiei Agricole Bistrita Nasaud? Atunci as aprecia mai mult revista dvs., ca fiind mai angajata in instaurarea adevarului si-a dreptatii in agricultura.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

creatorul-popular-nicolae-popa-la-90-de-...

La mulţi ani, moş Culiţă!

Creatorul popular Nicolae Popa la 90 de ani

Târpeşti, un sat din comuna nemţeană Petricani, este de zeci de ani înscris pe hărţile marilor agenţii turistice occidentale. Faima satului se datorează lui Nicolae Popa (foto), o personalitate de o mare forţă de expresie, creator de măşti, costume populare, sculpturi în piatră şi lemn, culegător de folclor, dar mai ales creatorul unui muzeu.

Clădirea în stil moldovenesc cuprinde piese de o adevărată valoare din săpăturile arheologice, exponate etnografice, de artă feudală, obiecte casnice - peste 30 de mii de piese strânse cu trudă timp de jumătate de veac, expuse în 14 încăperi. „Casa am făcut-o cu banii pe care mi-i dădeau turiştii străini cărora le plăceau lucrările mele în lemn şi măştile. Piesele arheologice le am din săpăturile pe care le-am făcut, vreme de vreo 20 de ani, în preajma satului cu specialişti din Bucureşti şi Bacău.

Alte obiecte le-am strâns de prin satele din jur. Plecam cu femeia mea cu căruţa şi, când ne-au luat calul la colectiv, am făcut un căruţ pe care-l trăgeam amândoi umblând din sat în sat. Ne opream la preoţi şi la oamenii mai bătrâni. Rezultatul? Obiecte de o mare frumuseţe, ce nu se mai fac acum şi care încântă ochii vizitatorilor.“

În celulă cu Radu Gyr

Cântăreţ bisericesc, voluntar pe frontul de Răsărit, invalid de război, Nicolae Popa, „moş Culiţă“, cum îi spun cu dragoste consătenii, a avut o viaţă – zâmbeşte pe sub mustaţa tuşinată – „cum puţine sunt“.

Pentru că a luptat pe frontul antisovietic, i-a fost luată pensia, apoi în anii '50 a rămas fără pământ şi fără vite; venise apoi colectivizarea.

A intrat în mişcarea anticomunistă condusă de colonelul Dabija. Au fost trădaţi şi Neculai Popa este arestat împreună cu alţi 700 de luptători. E condamnat la cinci ani şi cunoaşte infernul închisorilor comuniste pe care l-a descris în „Cartea vieţii mele“, unul dintre cele cinci volume pe care le-a scris în ultimii ani. La Aiud a stat în aceeaşi celulă cu poetul Radu Gyr, de la care a reţinut un colind reprodus într-una din cărţile sale.

- Aşadar, peste 300 de mii de exponate strânse într-o viaţă de om...
- În realitate, am avut mai multe. Pot spune că muzeul din Târgu-Neamţ este tot al meu, dacă socotesc că am donat aici peste 2.000 de obiecte de mare valoare. Lucrări de-ale mele se găsesc în muzeele din Bucureşti şi din străinătate şi sper, dacă oi fi sănătos, să ofer vizitatorilor şi sculpturile aiestea - şi îmi arată o lucrare din lemn la care meştereşte.

Străini care nu mai vin

Răsplătit cu peste 200 de diplome şi medalii în ţară şi străinătate, cunoscut publicului printr-un film documentar făcut de TVR, moş Culiţă are un mare necaz.

„Dacă, îmi spune, înainte de ‘89 primeam zilnic 6-7 autocare de turişti străini, cărora le ofeream şi un spectacol cu obiceiuri de iarnă, cu trupa alcătuită de oamenii din sat, după Revoluţie, ca şi cum s-au stins deodată o mie de becuri, s-a făcut întuneric, străinii nu mai vin. E drept, numărul vizitatorilor români e ceva mai mare. Oricum, e mare păcat că ceea ce am strâns aici, o parte din sufletul oamenilor din partea asta de ţară, să rămână între pereţii casei. Poate noul ministru al turismului va afla că lucruri interesante sunt nu numai în staţiunile de la mare şi de la munte“.

L-am găsit pe Nicolae Popa lucrând cu atenţie o sculptură în lemn „un strămoş“, cum zice dumnealui. „Şi, dacă voi fi sănătos, adaugă, voi lucra şi în piatră.“ Şi toate acestea la vârsta de 90 de ani! Pentru că, la începutul lunii august, creatorul popular din Târpeştii Neamţului trece pragul celor nouă decenii: „La mulţi ani, moş Culiţă!“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
735
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Credinţă, tradiţie şi sărbătoare în Bucovina

Timp de trei zile, în fiecare an, înainte de începerea Postului Paştelui la Ciocăneşti are loc Festivalul Naţional al Ouălor Încondeiate, o îmbinare armonioasă între concursul de încondeiat ouă, expoziţia gastrono-mică şi folclor, care vine în avanpremiera proiectului „Paştele în Bucovina“. În acest an, în perioada 24 – 26 februarie a avut loc cea de-a IX-a ediţie a Festivalului care a adus în atenţia publicului frumoasa tradiţie a încondeierii ouălor, care se păstrează în acest spaţiu bucovinean şi este transmisă din generaţie în generaţie.

Manifestări la muzeu

În prima zi a manifestărilor au fost vizitate Muzeul Naţional al Ouălor Încondeiate de la Ciocăneşti şi Muzeul Etnografic de la Biserica de lemn din Botoş, după care muzeografi, încondeietori de ouă, cadre didactice, meşteri populari, iubitori de tradiţii populare s-au întâlnit la simpozionul „Tradiţii de Paşte în România şi în lume“. În cadrul acestei prime manifestări a Festivalului Naţional al Ouălor Încondeiate au avut loc două lansări de carte, Ghidul iubitorilor de folclor, editat de Centrul Cultural Bucovina, şi Ghidul celor mai frumoase sate din România. Au mai fost prezentate lucrări care s-au referit la sărbătorile pascale, la oul încondeiat şi la bucatele specifice acestor sărbători.

Chematu-n sat cu drâmbiţa şi doba

Chematul cu doba este un obicei străvechi prin care se anunţă în fiecare an cele trei evenimente deosebite din comunitate – Festivalul Naţional al Ouălor Încondeiate, Festivalul Naţional al Păstrăvului şi Festivalul Obiceiurilor de Iarnă. „Primăria a pus la cale o mare întrecere la închistrit ouă, iar gospodina care le face mai faine capătă mari daruri pentru că păstrează tradiţia. Aşa că, dragi oameni, haideţi cu mic, cu mare în sat să vă înveseliţi inima că mai fain ca la noi nu-i nicăieri“, a fost chemarea la Festivalul Ouălor Încondeiate, spusă de dobaşul şi trâmbiţaşul satului.

Cea mai mare coşarcă de Paşte

Din faţa Muzeului Naţional al Ouălor Încondeiate de la Ciocăneşti a fost dat startul la parada portului popular tradiţional, care, pe lângă elementele deja cunoscute cum ar fi oul uriaş, celelalte ouă decorate la ediţiile anterioare ale festivalului de către participanţi, trâmbiţaşii, buciumaşii, tulnicarii, fluieraşii, în acest an a avut în alai cea mai mare coşarcă de Paşte. În imensa coşarcă au fost aşezate şase ouă uriaşe şi câteva zeci de coşuri pascale pregătite de gospodinele din Ciocăneşti şi Botuş.

„Sunt ouă din lut cu o dimensiune de peste jumătate de metru, vopsite cu vopsea în stilul tradiţional al Ciocăneştiului, în cele patru culori – fondul negru şi culorile alb, roşu şi galben, cu modelele tradiţionale. Aceste ouă au fost lucrate de şase persoane din Ciocăneşti, fiecare în stilul propriu, dar păstrând tradiţia“, ne-a spus încondeietoarea Cristina Timu.

Conform primarului Gheorghe Tomoiagă, cea mai mare Coşarcă de Paşte simbolizează măreţia sufletească a mamelor creştine ortodoxe în pregătirea familiei pentru a întâmpina cea mai mare sărbătoare a creştinătăţii, Învierea lui Iisus Hristos, Mântuitorul lumii, căreia îi aduc un profund omagiu.

Primarul Gheorghe Tomoiagă ne-a declarat că aceasta este un element de noutate în România. „Trebuie să mărturisesc că lada de zestre este plină şi mai avem de scos la lumină în fiecare an câte un element de noutate din ceea ce ne-au lăsat moşii şi strămoşii noştri, încă de pe vremea lui Ştefan cel Mare. Generaţiile care vin trebuie să cunoască tot ceea ce avem moştenire de la ei, moştenire pe care trebuie să o punem în valoare astfel încât europenii să vină în această parte a ţării să îşi petreacă concediile, să guste din bucatele Bucovinei şi, sigur, nu vor pleca nemulţumiţi şi vor reveni cu drag la Ciocăneşti“, a precizat primarul Gheorghe Tomoiagă.

Concurs de ouă încondeiate

Deschiderea oficială a celei de-a IX-a ediţii a festivalului a avut loc în faţa Casei de Cultură „Florin Gheucă“, în prezenţa încondeietorilor, localnicilor, turiştilor, dar şi a oficialităţilor locale şi judeţene. După cuvintele adresate de oficiali şi invitaţi, un sobor de preoţi avându-l în frunte pe preotul protopop Aurel Goraş a oficiat o slujbă de sfinţire şi binecuvântare a coşărcii şi a expoziţiei de ouă încondeiate.

Această sărbătoare este una naţională, încondeietori de ouă din Braşov, Sibiu, Brăila, Botoşani şi Suceava, interpreţi la instrumente muzicale vechi din mai multe zone întâlnindu-se la unul dintre cele mai mari concursuri de ouă încondeiate din ţară. La secţiunea adulţi au participat peste 80 de concurenţi, iar la secţiunea copii au fost peste 50, care au prezentat în concurs peste 1.000 de ouă încondeiate, pictate, cu mărgele sau cu foiţă de aur.

„Oul de Paşti, adus de localnicii comunei noastre întru pomenire, în ajunul sărbătorilor pascale – de Lăsata Secului postului mare, vorbeşte despre preţuirea înaintaşilor noştri pe care dorim să-i pomenim în drumul spre Învierea Domnului Nostru Iisus Hristos. În aceeaşi măsură nu-i pot uita pe cei cu care am pus la cale prima ediţie a Festivalului Naţional al Ouălor Încondeiate în anul 2004, regretaţii oameni de cultură şi artă, scriitorul Mircea Motrici şi învăţătorul Novac Norbert Ioan, fiu al Ciocăneştiului şi colegul meu de şcoală generală“, a spus primarul Gheorghe Tomoiagă.

Ca şi în anii anteriori, la jurizarea primei etape a concursului au fost 16 stiluri autentice. Etapa a doua a concursului, cea mai spectaculoasă, a constat în încondeierea a cât mai multe din cele cinci ouă pregătite, vârsta participanţilor variind de la 4 ani la peste 65 de ani, ceea ce dovedeşte că acest meşteşug este transmis de la o generaţie la alta.

Marele premiu al festivalului a revenit în acest an Cercului „Micii meşteşugari“ din comuna Poiana Stampei, coordonat de profesoara Dorina Paicu.

Maria Fercal, una dintre încondeietoarele din satul Paltinu, comuna Vatra Moldoviţei, a reuşit o reprezentare deosebită a ouălor. Pe un suport au fost angrenate într-o mişcare circulară ouă încondeiate, majoritatea cu motive tradiţionale, bătrâneşti, de ani şi ani, din Bucovina. „Oul cu calea rătăcită este cel mai vechi de la noi şi valoros, pentru că se face greu. Folosim ceara de albine şi culori naturale, obţinute din coajă de stejar şi ceapă pentru galben-portocaliu, iar din coajă de nucă se obţine o culoare mai închisă. Mai folosim şi culori din comerţ, ne mai modernizăm, pentru că sunt oameni care cumpără ouă de la noi şi vor modele mai aparte.“

Maria Fercal încondeiază de 40 de ani, i-a învăţat şi pe copii şi pe nepoţi şi în fiecare an participă la tabăra de creaţie de la Muzeul Satului de la Bucureşti.

Printre participanţii mai tineri s-a numărat şi Andreea Dajmici, în vârstă de 14 ani. Încondeiază de la 5 ani şi îi place cel mai mult să reprezinte steaua, frunza stejarului, coarnele berbecului, cârligul ciobanului, grebla, plugul. A învăţat să încondeieze de la bunica şi mama sa şi a participat la foarte multe festivaluri, unde a obţinut locuri fruntaşe. Andreea consideră că acest meşteşug este o sursă de venit înainte de Paşte, pentru că fiecare vrea pentru acasă câteva ouă încondeiate sau doreşte să ofere cadou astfel de ouă.

O prezenţă obişnuită a târgurilor şi expoziţiilor de ouă încondeiate este Elena Todaşcă din Poiana Stampei. Participă la acest festival neîntrerupt de la prima ediţie, a fost şi câştigătoare, iar în acest an a venit cu ouă de diferite mărimi, de la cele de prepeliţă la cele de gâscă, cu motive tradiţionale, cum ar fi cele care reînvie natura primăvara, florile de grădină, în culori vesele.

Pralea Maria încondeiază ouă de peste 30 de ani şi a venit cu ouă care au atras privirea, fiind în două culori, roşu şi alb. Este cea mai veche metodă de împistrit ouă, cu chişiţa în baie dintr-o singură culoare, folosind ca modele unghia caprei, coada rândunelei, ochiul Domnului, ruja, cârligul babei şi unul dintre cele mai vechi modele, pomul raiului. Primul model învăţat de la bunica ei a fost ruja, o floare care la Poiana Stampei este un model specific pe ouăle închistrite şi pe costumul popular.

Cristina Timu încondeiază ouă de peste 15 ani şi îi îndrumă şi pe cei 10 copii care formează grupul de încondeietori ai Şcolii din Ciocăneşti. Acest meşteşug prezintă interes în rândul copiilor, ei fiind foarte încântaţi şi lucrează cu plăcere mai ales că rezultatele sunt pe măsură. Anul acesta Cristina Timu a prezentat ouă tradiţionale de Ciocăneşti, care sunt cunoscute în ţară şi peste hotare prin cele patru culori, alb, roşu, galben şi culoarea de fond negru. Elementul tradiţional este crucea pascală care reprezintă legătura dintre viaţă şi moarte, dubla spirală, steaua, cârligul ciobanului, modele foarte vechi, tradiţionale, păstrate nealterate de peste 100 de ani şi lucrate pe orice coajă de ou, de la găină, gâscă, raţă şi struţ.

Silviu Buculei

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
1393

Comentarii

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (2-April-2012)Foarte frumos! Cu aceasă ocazie am avut ocazia să aflu că există Muzeul Naţional al Ouălelor încondeiate. Precis este recent înfiinţat, este o iniţiativă strălucită (mai ales pentru promovarea tradiţiilor, etnoturismului, pentru tot!) Am să caut detalii foto pe google.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

creditarea-inrobitoare_486.html

Creditarea înrobitoare

Înfiinţată în anul 2000, SC Agrotora din Negreşti-Vaslui administrează la această dată 600 ha de teren. Beneficiind de subvenţiile pe care le-a acordat statul, am aflat de la domnul inginer Costică Cioată (foto), directorul unităţii, a reuşit să se doteze, în 2003, cu tractoare U 650, maşini agricole şi cu o combină SEMA, primind 55% subvenţie de la stat.

În 2006, unitatea a beneficiat de un proiect SAPARD în valoare de 172 mii de euro. „E adevărat, susţine domnul Cioată, că până mi-au acordat creditul de la bancă am făcut naveta aproape zilnic la Vaslui. La acestea s-au adăugat numeroasele avize, mereu mai multe şi mereu altele. Câştigul cel mare este faptul că plătesc o dobândă fixă de 4%, dar şi un comision lunar de aproape 4 milioane de lei vechi, o sumă deloc de neglijat şi, sincer să vă spun, nu ştiu pentru ce.“

– Aveţi în vedere accesarea şi a unui fond european?

– Lucrez acum la un program structural, dar lucrurile sunt tot mai complicate. Băncile sunt tot mai greu de abordat, iar condiţiile pe care le pun atunci când, în sfârşit, sunt dispuse să-ţi acorde un credit sunt deosebit de severe, ca să folosesc un cuvânt blând. Se solicită un gaj care să depăşească valoarea împrumutului, apoi dobânzile care au ajuns la cote ameţitoare şi, nu în ultimul rând, comisioanele care apar de la lună la alta.

Feriţi-vă de limbajul bancherilor!

Băncile invocă faptul că, de regulă, clientul nu citeşte atent contractul de creditare.

Eu vă spun că, prin folosirea unui limbaj de strictă specialitate, mulţi dintre termenii în care este redactat acesta sunt de neînţeles pentru cei mai mulţi dintre solicitanţi. Firmele mari care au un consultant de specialitate au rezolvat problema.

Ce face însă un agricultor oarecare care nu înţelege mare lucru din ceea ce citeşte şi se trezeşte câteva luni mai târziu că e dator cu sume ameţitoare la bancă? Dar, chiar aşa stând lucrurile, suntem nevoiţi să apelăm la bănci. Subvenţiile întârzie să vină, bani nu sunt şi suntem sfătuiţi să facem credite pentru campania agricolă, urmând ca, potrivit Legii nr. 150, statul să asigure 30% din respectivul credit. Ţinând cont însă de modul cum se desfăşoară lucrurile în relaţia client-bancă, însămânţările ar trebui să continue până în toamnă!

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
696

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

crescatorii-de-animale-din-borcea-de-jos...

Crescătorii de animale din Borcea de Jos se reunesc într-o cooperativă agricolă

Auzim tot mai des faptul că agricultura românească nu merge bine, că este ineficientă în cea mai mare parte a ei şi că este impetuos nevoie de o restructurare. Motivele pentru care acest sector pare să nu mai intre pe făgaşul firesc ţin în mare parte de faptul că mulţi dintre agricultorii români lucrează individual. Foarte puţini sunt cei care au înţeles cât de important este să îşi unească forţele sub forma unor asociaţii sau cooperative care să le reprezinte interesele şi să le creeze facilităţi. Asta chiar şi în condiţiile în care avem exemplul unor unităţi de dimensiuni mijlocii sau mari ce funcţionează la parametrii normali din punct de vedere economic şi productiv. Ca să nu mai vorbim de fermele occidentale, care realizează randamente uimitoare. Poate singura şansa de a mai urni acest motor economic uriaş numit agricultură stă în înţelegerea faptului că acest domeniu, atât de fărâmiţat, trebuie reclădit, chiar dacă asta înseamnă să pornim de pe cele mai joase trepte. Despre implementarea şi reuşita unui astfel de model agricol am discutat cu domnul Marian Simion, preşedintele Cooperativei Crescătorilor de Animale Borcea de Jos, din judeţul Călăraşi. Domnia sa este un reformator care luptă pentru cauza asocierii fermierilor.

Un posibil model

Domnul Marian Simion este unul dintre oamenii care încă mai fac agricultură. Se ocupă de creşterea animalelor de mai bine de 20 de ani şi astăzi are în proprietate aproape 400 de oi şi 70 de capre. Chiar dacă nu s-a gândit nicio clipă să renunţe la creşterea animalelor recunoaşte că este un domeniu în care nu rezişti dacă nu faci compromisuri şi nu găseşti singur propriile modalităţile de salvare. Aşa se face că, după o experienţă ca fermier individual, a înţeles că este nevoie de formă organizatorică al cărei rol primordial să fie acela de a uniformiza producţia la un nivel superior şi de a regla raportul dintre cerere şi ofertă. Ideea înfiinţării unei cooperative a prins contur în urmă cu aproape jumătate de an. Adică atunci când a conştientizat că prin încheierea unor parteneriate cu alţi fermieri poate ridica standardele activităţii de creştere a animalelor şi a rezultatelor productive şi economice. Astăzi, domnia sa are mândria de a fi primul iniţiator al unui proiect de acest gen, Cooperativa Crescătorilor de Animale Borcea de Jos fiind singura din judeţul Călăraşi.

Ideea de asociere a fermierilor încă mai are puterea de a stârni controverse, motiv pentru care domnul preşedinte recunoaşte că nu i-a fost uşor să promoveze acest tip de model agricol şi că s-a lovit de prejudecăţile oamenilor. Cu toate acestea, a reuşit să strângă laolaltă 20 de fermieri – crescători de ovine, caprine şi bovine – şi speră ca în timp cooperativa să devină tot mai puternică.

Mai întâi, prospectarea

Hotărârea de a pune bazele unei cooperative a venit pe fondul unei cunoaşteri profunde a problemelor şi nevoilor crescătorilor de animale din zonă. A avut drept model cooperativele importante din alte regiuni ale ţării, dar mai ales pe cele de dincolo de graniţă, unde succesul a fost deja confirmat. În strategia de elaborare a proiectului, Marian Simion a beneficiat de sprijinul important al specialiştilor de la Direcţia Agricolă Călăraşi. Se poate spune că îndrumarea lor reprezintă un garant al reuşitei. În opinia fondatorului, cooperativa Borcea de Jos va juca un rol primordial în peisajul agricol al zonei. El are convingerea că doar aderând la o astfel de structură fermierii de aici vor mai putea să-şi desfăşoare activitatea într-un climat economic propice.

Credinţa în reuşită este puternică

O primă concluzie este aceea că preşedintele cooperativei din Borcea are planuri mari pentru dezvoltarea ei. Admite că începutul este destul de anevoios şi că întâmpină dificultăţi în organizarea logistică şi promovarea noului conceptului, însă are ambiţia de a transforma acest proiect într-un exemplu de reuşită economică. După cum ne-a mărturisit, structura ei va funcţiona în baza principiilor circuitului închis. Optimist din fire, domnul Simion este convins că în câţiva ani elementele necesare pentru acest tip de activitate - un abator, o unitate de procesare a cărnii şi laptelui – vor fi realizate. Finanţarea acestor proiecte va fi făcută în mare parte din resurse proprii, însă speră să identifice şi o altă sursă de finanţare. Cât despre viitorii parteneri, domnul Simion este deschis spre orice propunere, dar o primă condiţie pe care ar trebui să o îndeplinească un potenţial membru este să deţină un număr minim de 150 de animale. Numai în acest mod eficienţa productivă a cooperativei va fi garantată.

În loc de concluzii

Pledoaria lui Marian Simion este una convingătoare, raportată direct la realităţile cu care se confruntă crescătorii de animale. Cooperativa Crescătorilor de Animale Borcea de Jos este la început de drum, însă şansele ei par să fie certe. Vom urmări cu atenţie acest caz şi vom reveni cu noutăţi.

Avantaje

Despre beneficiile pe care le vor avea membrii cooperativei, preşedintele Simion spune că sunt incomparabil mai multe decât cele pe care le au fermierii care lucrează individual. Acestea vor veni sub forma asistenţei tehnice, dar mai ales printr-o reprezentare importantă în faţa autorităţilor. Cooperativa va fi practic o portavoce care va clama drepturile fermierilor. Însă cel mai important avantaj va fi implicarea ei intensă în desfacerea produselor către parteneri comerciali importanţi. Această strategie presupune încheierea unor contracta avantajoase, în urma cărora produsele cooperativei - laptele, carnea şi lâna - să fie valorificate la preţuri corecte.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
792
☐
˚Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Crescătorii de bovine acuză marginalizarea

- Nici în bugetul agriculturii, nici în ultima proiecţie bugetară nu există niciun leu alocat pentru specia bovină la capitolul CNDP

Zilele trecute am fost martorii şirului de proteste organizate de agricultori, ale căror principale revendicări sunt alocarea subvenţiilor în agricultură, deblocarea legislaţiei cu privire la credite şi la asigurările agricole, reducerea evaziunii fiscale şi eliminarea clientelei politice din structurile Ministerului Agriculturii.

Dintre toţi agricultorii, crescătorii de vaci par să reprezinte categoria cea mai ingrată. Cel puţin aşa o dovedesc acţiunile guvernanţilor noştri care au tăiat la începutul lunii mai cam toate formele de sprijin destinate acestora.

Motivele ieşirii în stradă

Înaintea începerii şirului de manifestaţii din Capitală am participat pur întâmplător la o întâlnire ad-hoc a membrilor Federaţiei Crescătorilor de Bovine din România, care s-au adunat în cea de-a doua zi a târgului Agraria de la Cluj, pentru a afla de la liderii lor ultimele noutăţi privind măsurile de sprijin de care vor beneficia… până la urmă. Aceştia le-au adus la cunoştinţă faptul că, în sfârşit, după numeroase încercări, au reuşit să aibă o întrevedere de o jumătate de oră cu ministrul agriculturii, în urma căreia au aflat lucruri „curioase“ pentru specia bovină.

În ceea ce priveşte Plăţile Naţionale Directe Complementare (CNDP) în sectorul zootehnic, la discuţia cu ministrul acestora li s-a spus răspicat că nici în bugetul agriculturii nici în proiecţia bugetară nu există niciun leu alocat pentru specia bovină. Există doar un memorandum în care este specificat că, la prima rectificare, dacă vor fi bani, se vor atribui şi acestui sector câţiva găsiţi eventual pe fundul sacului.

Mai mult, ei au aflat că direcţia de Zootehnie şi cea de Politici Agricole din cadrul MADR lucrează intens la un act prin care să anuleze CNDP şi să treacă la plăţi cuplate pentru acest sector. Mai exact, se vrea revenirea la ajutoarele pe kilogramul de lapte (cotă), suprafaţă de bază furajeră, animale la îngrăşat şi vaci lactante, ceea ce ar însemna un maximum de 200 lei pe cap de animal. Controlul performanţelor la bovine este un alt capitol la care, din nou, nu sunt prinşi bani în buget.

O declaraţie cutremurătoare

În ceea ce priveşte restanţele pentru specia bovină pe 2009, oamenii au primit un răspuns uimitor: „Nu mai cred nici ce spun eu“, a afirmat Miron Moldovan, director general în Ministerul Agriculturii, când oamenii i-au atras atenţia că banii întârzie exagerat de mult, deşi au mai fost promişi de câteva ori. O altă nemulţumire este aceea că, prin sistemul în care s-au acordat subvenţiile, crescătorii de vaci cu lapte au lăsat la bănci peste 13 milioane de euro din comisioane şi dobânzi! Care specie a mai plătit aceşti bani? se întreabă crescătorii.

Deşi ministrul agriculturii de resort nu este absolvit de vină, ba chiar s-a arătat incomodat de faptul că liderii Federaţiei îşi cunosc bine drepturile, cei mai mulţi arată însă cu degetul către Guvern şi Ministerul Finanţelor.

Acestea sunt de altfel şi viitoarele locaţii pe care ei susţin că le vor picheta în stilul caracteristic – oameni, vaci şi boi, cu toţii laolaltă – pentru a-şi apăra drepturile.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
626

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

crescatorii-de-bovine-vor-o-confederatie...

Crescătorii de bovine vor o confederaţie naţională > REVISTA LUMEA SATULUI

Crescătorii de bovine vor o confederaţie naţională

În opinia lor, o astfel de unificare este necesară, pentru ca o singură voce să reprezinte interesele tuturor crescătorilor de vaci din România. Scepticismul manifestat până acum faţă de această idee trebuie căutat în modul nostru de a fi, este de părere Claudiu Frânc, preşedintele Federaţiei Naţionale a Crescătorilor de Bovine din România (FNCBR). El crede că lucrurile merg însă pe făgaşul normal pentru că în ultima perioadă au reuşit din ce în ce mai mult să se adune, să-i descopere pe cei care le reprezintă cu adevărat interesele şi să-i demascheze pe cei care doar pretind acest lucru.

Ce câştigă fermierii din asociere

Unul dintre avantajele asocierii – a spus Frânc (foto) – apare în elaborarea legislației care să îi reprezinte pe crescători. De exemplu, pentru obținerea CNDP pe anul 2012, la bovine, FNCBR a introdus un criteriu de eligibilitate. Astfel, asociațiile profesionale – constituite legal și care au cel puțin un an de existență dovedită prin bilanț contabil depus la administrațiile finaciare – trebuie să aibă cel puțin cinci membri cotizanți.

„Aceasta este o formă care nu se poate falsifica. Abia acum o să vedem câte asociații sunt acreditate să meargă la APIA, să preia pachetul de cereri pretipărite și să le ducă fermierilor, astfel încât membrii asociației să nu mai fie purtați pe drumuri pentru niciuna dintre formele de sprijin", a afirmat președintele federației.

Un alt avantaj important al asocierii îl reprezintă posibilitatea de a vinde laptele la un preț mai bun. „Din păcate, eu vorbesc de Pachetul lapte încă din 2010. Anul trecut, în octombrie, de față cu comisarul european Dacian Cioloș, l-am rugat pe ministrul de atunci Valeriu Tabără să elaborăm legislația pentru lapte, astfel încât acum, când apare Decizia Parlamentului European, să putem începe negocierile. Nu s-a făcut nimic. Am izbutit doar să facem echipa, iar proiectul de ordin de ministru privind acreditarea asociațiilor la negocieri pe Pachetul lapte, precum și cel referitor la etichetarea laptelui nu s-au finalizat, pentru că s-au schimbat miniștrii" – ni s-a plâns crescătorul de bovine.

Cu gândul la o formaţiune transnaţională

Ideile de asociere ale interlocutorului nostru depășesc deja granițele. În acest scop, FNCBR a început discuțiile cu state membre UE 12 privind o asociere transnațională pentru contractarea laptelui.

„Astfel vom obține beneficii, pentru că trebuie create condiții egale pentru fermierii noștri. Motivul este că ne luptăm cu companii transnaționale, care prelucrează laptele în diferite state membre", a menționat Frânc. La ora actuală, există trei organizații profesionale ale crescătorilor de bovine, reprezentative la nivel național. Pe lângă FNCBR, mai funcționează Asociația Generală a Crescătorilor de Bovine din România (AGCBR) și Holstein-Ro.

„Cu AGCBR, discuțiile sunt foarte avansate și, în curând, vom înființa Confederația Crescătorilor de Bovine din România. La noua formă asociativă am solicitat și aderarea Holstein-Ro care urmează să se hotărască dacă vine alături de noi", a adăugat președintele FNCBR.

Domnia sa a afirmat că se află în negocieri pentru a crea o formă națională unică de asociere a producătorilor. În opinia sa, o astfel de unificare este necesară, pentru ca „o singură voce să reprezinte interesele crescătorilor de vaci din România“. „În al doilea rând, pachetul legislativ, la care lucrăm acum, privind contractarea și vânzarea laptelui, ne stimulează să formăm o mare asociere, pentru a ne impune prețul și condițiile în fața procesatorilor“, a conchis Claudiu Frânc.

Mai sunt multe de făcut

Am continuat discuția, pe tema asocierii, cu Dorel Secară (foto), vicepreședintele FNCBR. De la dumnealui am aflat că federația este consolidată și în dezvoltare. Are în componență asociații profesionale din 28 de județe, la care se adaugă încă trei care vor să adere.

„Comparativ cu sistemul asociativ existent în Europa, mai avem încă multe de făcut. Toată lumea se întreabă de ce asociațiile noastre nu sunt mai puternice, la 20 de ani de la schimbarea regimului politic. Eu am umblat prin Europa, cu diferite ocazii, și am aflat că, în fiecare țară, asociațiile au fost susținute de stat, după ce au fost înființate, o bună perioadă de timp, cam cinci ani, până s-au consolidat. La noi nu s-a vrut acest lucru, factorii politici nu au dorit consolidarea asociațiilor, pentru că s-au temut de eventuale proteste atunci când legislația este în contradicție cu interesele crescătorilor“, ne-a declarat Secară. Conform celor spuse, același lucru se întâmplă acum și cu camerele agricole. Pentru acestea au fost întocmite mai multe proiecte de lege, dar toate s-au poticnit la capitolul finanțare. În Franța, statul a susținut financiar camerele agricole, timp de cinci ani. Apoi fermierii și-au asigurat fondurile din resurse proprii. În acei cinci ani oamenii s-au convins de utilitatea camerelor și au acceptat plata cotizației. Altfel, e greu!

Vestul e departe…

L-am întrebat pe interlocutorul nostru când crede că, în România, formele asociative vor fi la nivelul celor din Vest. „Atunci când Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și agențiile naționale din domeniul nostru de activitate vor acorda suficientă atenție asociațiilor, astfel încât fermierii să priceapă că acestea sunt benefice pentru ei, sunt în sprijinul lor și le pot apăra interesele“ – ne-a răspuns Dorel Secară.

Domnia sa consideră cooperativa o formă economică de asociere, dar mai puțin influentă decât asociația. Ne-a dat drept exemplu județul Cluj, unde a luat ființă Cooperativa Someș-Arieș, a crescătorilor de bovine, care merge bine. Însă, la ultima negociere cu procesatorul din zonă, cooperativa nu a avut forța necesară și a rămas dezarmată în fața prețului mic care i s-a oferit pentru litrul de lapte.

Sistemul integrat, greu de realizat

Potrivit lui Secară, în cazul sistemului integrat, al construirii unor mici fabrici de procesare, părerile sunt împărțite. În Olanda, fermierii au creat o cooperativă care a devenit multinațională. În schimb, în Austria, crescătorii au separat activitatea de producție de cea de procesare. Motivul este că „fiecare trebuie să facă ceea ce se pricepe“.

Vicepreședintele FNCBR consideră că sistemul integrat – de la materia primă la produsul finit – ar funcționa în România, dar numai în cazul în care desfacerea ar fi pusă la punct. De exemplu, un grup de producători, să zicem o cooperativă, produce 15-20 mii de litri de lapte, dar nu poate pătrunde în hypermarket-uri și nu poate concura cu companiile multinaționale. „Dacă hypermarket-urile ar fi scoase în afara orașelor și s-ar dezvolta magazinele de proximitate, de cartier, atunci ar deveni viabil acel sistem integrat. Din păcate, acest lucru nu depinde de noi“, a precizat Secară.

A consemnat Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
683

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. kesarion -- (1-June-2012)Toate bune,e nevoie de asociere,dar noi,avem o asociatie a cerscatorilor de bovine ce se intinde pe 1/3 din judet,dar nu percepem cotizatie sau taxa de inscriere (avem bilant contabil,dar pe o) ce facem? Nu mai sutem reprezentati la APIA?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

crescatorii-de-capre-aspira-la-un-nou-st...

Crescătorii de capre aspiră la un nou statut

Istoricii agrarieni vorbesc despre vestitele turme de oi şi ciurde de vaci de pe păşunile şi fâneţele seculare, care reprezintă principala sursă de hrană. În abordarea chestiunii, caprinele s-au aflat mereu la marginea preocupărilor şi asta nu pentru faptul că erau catalogate a fi cele mai râioase vieţuitoare, ci din alte considerente. Şi totuşi, caprele au reprezentat de-a lungul timpului sursa de existenţă pentru un număr impresionant de gospodării. Gelu Tasits şi soţia sa, Maria Tasits, din comuna Ticvaniu Mare, Caraş-Severin, au înţeles mesajul economic actual al acestei îndeletniciri, motiv pentru care de aproape 10 ani pledează pentru înfiinţarea şi dezvoltarea fermelor de capre.

Scurt istoric al rasei

Gelu Tasits a început cu doar 25 de animale, pentru ca astăzi să fie unul dintre crescătorii de capre cu cele mai multe exemplare din Caraş-Severin. Mai exact 100 de capete din rasa Albă de Banat, care reprezintă aproximativ 10% din totalul efectivelor de caprine din ţara noastră. Această rasă este rezultatul încrucişărilor dintre capra Carpatină cu ţapi din rasele Saanen şi Nobila Germană. Este o rasă pentru lapte, care se întâlneşte îndeosebi în regiunea Maramureşului, Bihorului şi Ialomiţei. Producţia de lapte obţinută variază între 250 şi 1.300 litri. Media este de aproximativ 500 de litri. Într-un deceniu de creştere a caprelor a înţeles că este o muncă în care rezultatele economice nu sunt foarte mari, dar îţi asigură un trai decent. Recunoaşte că a fost o perioadă dificilă şi că resursele personale proprii nu i-au permis să ridice ferma la standardele pe care şi le-ar fi dorit.

Fără prejudecăţi

În România de astăzi, caprele s-au mutat din bătătura casei, cum s-ar spune, în ferme organizate pe principii tehnologice şi economice de mare eficienţă. Cei care au avut curajul de a începe o afacere cu aceste animale subestimate se declară mulţumiţi de rezultatele obţinute. Domnul Tasits a crescut într-o familie în care creşterea animalelor a fost o tradiţie transmisă din tată-n fiu, însă abia după 1990 s-a hotărât să pună bazele unei ferme adevărate. A ales caprele, mizând pe proprietăţile aparte ale produselor lor, dar şi pe costurile reduse de întreţinere.

Modernizarea, prima prioritate

În ferma de capre din Secăşeni munca se desfăşoară încă după tradiţia străbună. Abia anul acesta a apelat la un program structural prin care vrea să dezvolte şi să modernizeze ferma. Cei aproximativ 25.000 de euro pe care speră să îi obţină îi va folosi pentru a dota ferma cu instalaţie de muls şi dozatoare de lapte, dar şi pentru a moderniza saivanele. Ştie că doar prin reorganizarea activităţii şi prin alinierea la normele europene nu va întâmpina probleme la valorificarea producţiei de lapte şi a cărnii de capră.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
1905

□

Comentarii

□

□

1. cristi -- (1-December-2010)Sunt interesat sa cumpar 2-3 exemplare de Alba de Banat . cat costa ? si unde pot sa gasesc ? 0722509066

2. Măneanu Varvara Magdalena -- (9-December-2010)Simpatizez f. mult familia Tasits, pentru că la fel ca mine iubeşte caprele(pe care le consider nişte animale deosebite). Am şi eu câteva. Mă ocup de ele după servici, în concediu şi în timpul liber.Sunt f. interesată să cumpăr 1 ţap apt de reproducţie, şi o căpriţă.Preţ?, adresă? maneanuvarvaramagdalena@yahoo.com

3. Măneanu Varvara Magdalena -- (14-February-2012)Nu mai sunt interesată de capre! Cu ajutorul autorităţilor, (vigilente în ceea ce priveşte persdoana mea, mă monitorizează!după cu s-au exprimat...)şi a oamenilor din jur, cele 10 capre pe care le aveam, furajul aferent, motocositoarea şi adăpostul de vară, şi multe altele au ars în incendiul pus la cale în vara anului 2011(am mai avut unul în 10 dec.1999). Am găsit când am ajuns acasă caprele unele peste altele carbonizate în colţurile ţarcului încercând să se salveze. Vă doresc succes celor care Vă mai ocupaţi.....

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Crescătorii de porci acuză concurenţa neloială

Ajunşi la capătul puterilor, crescătorii de porci din ţara noastră au urmat exemplul fermierilor din alte domenii de creştere a animalelor şi au ales să prezinte autorităţilor problemele grave pe care le au de înfruntat. Această stare de fapt a fost declanşată de căderea bruscă a pieţei cărnii de porc. Revendicările pe care le-au prezentat ministrului agriculturii cuprind o listă lungă de aspecte negative din sectorul de creştere a porcului românesc, dar şi propuneri pentru depăşirea impasului. Să ne referim doar la câteva dintre acestea.

Potrivit domnului Caruz, de mai multă vreme sectorul de producere a cărnii de porc traversează o criză, dar aceasta a atins apogeul la începutul acestui an, când preţul kilogramului de carne a scăzut drastic. Cel mai redutabil concurent al producătorilor autohtoni şi cel care a provocat această cădere liberă a pieţei este Germania, o ţară recunoscută ca fiind lider pe piaţa mondială a cărnii de porc. Unul dintre tertipurile la care au apelat nemţii pentru a depăşi criza este exportul masiv de carne de porc. Fiindcă principalii parteneri, Rusia şi China, au blocat importurile, o producţie însemnată trece graniţele ţării noastre. Preţul pe care producătorii germani îl cer pentru kilogramul de carne de porc este unul de dumping, de numai 1,12 euro, adică 5,5 lei. Este aproape incredibil să asişti la o asemenea bulversare a pieţei.

Fără subvenţii pentru porcul românesc

Climatul economic şi legislativ în care crescătorii de porci îşi desfăşoară activitatea este unul atipic, accentuat în ultima perioadă şi de creşterea preţului cerealelor. Acesta a înregistrat în ultimele luni o majorare de la 95 euro pe tonă la 200 euro pe tonă. Potrivit domnului Gheorghe Caruz, preşedintele Patronatului Român al Cărnii de Porc, cantităţile de cereale din ţara noastră sunt insuficiente. Cel puţin cele pe care le oferă piaţa organizată. Adevărul este că această situaţie nu este unică pentru România. În ultima perioadă, în Europa există nenumărate exemple ale fermelor pentru porci care şi-au închis porţile. Aceasta în pofida faptului că fermierii europeni au beneficiat de măsuri de sprijin, în vreme ce producătorii autohtoni luptă prin propriile forţe să se menţină pe linia de plutire.

Caruz susţine că 2010 a fost unul dintre anii negri din istoria porcului românesc, pentru că nu s-a acordat niciun fel de subvenţie. În contextul acesta, şi producţiile au scăzut. Anul trecut au fost trimise către sacrificare doar 2,73 milioane de porci, mai puţin cu 4%decât în 2009. Chiar dacă nu a fost acordat niciun fel de sprijin acestui sector, exigenţele europene privind bunăstarea animalelor, biosecuritatea şi de mediu au crescut treptat. Fără posibilitatea de a se alinia noilor norme, mulţi fermieri au ales să abandoneze lupta. Cei care şi-au continuat, totuşi, activitatea au primit lovitura de graţie.

Parcă am fi lada de reziduuri a Europei

Dacă facem un calcul simplu, constatăm că în ţara noastră costurile de producţie sunt mai mari decât preţurile cu care se comercializează în prezent un kilogram de carne de porc din import. În condiţiile acestea, afacerea nu mai este rentabilă.

Puşi în faţa unei situaţii atât de grave, producătorii autohtoni susţin că guvernul ar trebui să conştientizeze faptul că, în lipsa unor măsuri legislative şi financiare luate în regim de urgenţă, într-un viitor nu foarte îndepărtat declinul total al sectorului de creştere a porcului ar putea fi desăvârşit. Una dintre suspiciunile crescătorilor de porci este menită să ne atenţioneze cu privire la sănătatea producţiei de carne de porc importate, al cărei preţ a scăzut în mod nefiresc şi aparent fără nicio justificare.

Considerată de multe ori „lada de gunoi“ a altor ţări europene, în lipsa unor tehnologii de analiză competitive, România se confruntă cu pericolul iminent de a importa carne în care să se regăsească un nivel ridicat de dioxină, periclitând astfel sănătatea unei populaţii întregi.

Chiar dacă preţurile practicate de fermierii români sunt mai mari decât cele afişate pentru produsele importate, ei ne îndeamnă să ne orientăm către producţia autohtonă pentru a avea garanţia unei securităţi alimentare riguroase.

Atentat la siguranţa alimentară

„Una dintre solicitările mai vechi, a declarat domnul Caruz, dar care nu a fost soluţionată până în prezent, este cea privind elaborarea şi implementarea unei hotărâri legislative prin care comercianţii să fie obligaţi să menţioneze pe eticheta produselor din carne originea acesteia. „Astfel, siguranţa alimentară va fi mult mai riguroasă.

În România, spre exemplu, există un singur laborator unde se pot face analize pentru depistarea dioxinei. Însă şi acesta are un nivel de dotare care nu permite realizarea în totalitate a analizelor, motiv pentru care uneori se trimit probe de laborator către specialiştii din Ungaria. Aşadar, şansele ţării noastre de a controla sănătatea produselor din carne provenite din importuri este la mâna străinătăţii, care mână… Existenţa unei etichete care să menţioneze originea cărnii este un pas înainte în construirea unui sistem de siguranţă alimentară mai eficient.

Spectrul falimentului

O altă cerinţă a crescătorilor de porci, venită pe fondul scăderii preţurilor la kilogramul de carne, presupune acordarea unor compensaţii din bugetul naţional sau din fondul de intervenţie al Uniunii Europene. Această măsură are rolul de a compensa pierderile suferite la începutul acestui an, care au fost estimate la aproximativ 144 lei pe cap de animal.

O altă propunere cu care reprezentanţii crescătorilor de porci se vor prezenta în faţa autorităţilor este cea prin care se stipulează ca numai 6% din TVA să fie rambursată de către societăţile comerciale, iar restul banilor să fie redirecţionaţi în sectorul de producţie. Aceasta este o măsură de avarie, care ar putea fi stabilită cu acordul celor două părţi, pe o perioadă de timp determinată.

O măsură la fel de importantă vizează activarea sprijinului financiar european acordat lunar pentru stocarea unor cantităţi de carne de porc şi pentru asigurarea bunăstării şi protecţiei animalelor.

Laura DOBRE ZMARANDA

N.R.: Ideile avansate de preşedintele Patronatului Cărnii de Porc, dl Gheorghe Caruz, par să aibă un iz protecţionist. Într-un fel, ele sunt undeva la limita normelor europene care reglementează piaţa cărnii de porc. Declaraţiile domniei sale cuprind însă un mare adevăr, ce nu poate fi contestat de niciun factor de decizie: că crescătorii de porci din România sunt din nou la marginea colapsului.

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
866

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

crescatorii-de-porci-din-covasna-si-bras...

Crescătorii de porci din Covasna şi Braşov şi-au făcut cooperativă > REVISTA LUMEA SATULUI

Crescătorii de porci din Covasna şi Braşov şi-au făcut cooperativă

La sfârşitul anului trecut, un grup de crescători de porci din Covasna şi Braşov a înfiinţat o cooperativă ce-şi propune să ajungă la un efectiv de 100.000 de animale, dar şi să pună la punct un flux propriu care să includă un abator, o fabrică de nutreţuri combinate sau una de mezeluri.

Interese comune

Cooperativa reuneşte în prezent un număr de 17 crescători de porci (12 societăţi comerciale şi cinci persoane fizice), însă lista membrilor este deschisă. După cum spune preşedintele organizaţiei, Liviu Merca, se poate înscrie oricine doreşte, chiar dacă nu are o fermă de porci, condiţia fiind însă ca persoana respectivă să aibă o firmă proprie, dar şi un plan de dezvoltare care să vizeze obţinerea de fonduri europene. Merca vorbeşte de atingerea unor efective totale de circa 100.000 de animale, ceea ce ar reprezenta practic intrarea în top trei producători locali de carne de porc după Smithfield şi Vegetal Trading din Brăila.

Activitatea principală a cooperativei vizează creşterea porcilor, însă nu se va rezuma doar la aceasta. Conducerea organizaţiei are planuri mari pentru viitor, inclusiv atragerea de fonduri europene nerambursabile. De altfel, primele proiecte au şi fost depuse. Este vorba de construirea unei fabrici-combinat pentru producţia de furaje (investiţie de şase milioane de euro), dar şi a unui abator (investiţie de patru milioane de euro) în localitatea Feldioara din judeţul Braşov.

De asemenea, în plan se mai află şi construirea unei fabrici de mezeluri în localitatea Belin din judeţul Covasna. Aici ar urma să fie obţinute produse tradiţionale cu care membrii cooperativei vor să cucerească chiar piaţa Capitalei. Crescătorii s-au gândit şi la un brand - „Produs de Covasna.“

Tot la Belin se află şi crescătoria de porci a lui Merca - o investiţie de circa 4 milioane de euro, realizată prin intermediul unui proiect SAPARD şi inaugurată în anul 2009.

(I.G.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
1710

Comentarii

1. S.C Sara J.H. 2002 Company S.R.L -- (13-August-2012)Va rog sa ma contactati dak sunteti interesat de srot ,rezultat din semanta de floarea soarelui(rafinarie de ulei)pentru un contract de livrare la nr de tel 0752636495

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Creşterea cailor, un viitor incert

Nimic mai frumos, scria Dimitrie Cantemir, reluând un vechi proverb oriental, decât un tânăr persan pe un cal moldovenesc. Mi-am adus aminte de spusele domnitorului moldav la Depozitul de armăsari din Dumbrava, judeţul Neamţ, unde o mână de oameni îngrijesc cu pasiune aceste superbe animale.

Înfiinţată la începutul secolului trecut, unitatea mai dispune acum de 81 de armăsari, dintre care 75 pentru montă, şi care sunt deplasaţi, începând de la 15 martie până la 15 septembrie, în comunele care îi solicită din întreaga Moldovă. „Misiunea noastră este ca, prin rasele de care dispunem – pur sânge englez, arab, ghidran, semigreu românesc şi lipiţan, ne spune Ioan Borş – şeful depozitului, să îmbunătăţim calitatea cailor, cum se spune, marea creştere.“

Condiţiile în care se lucrează sunt dificile. Retrocedarea pământului a făcut ca unitatea să rămână cu doar 187 de capete, număr care a scăzut continuu, şi cu 97 ha de teren, cu totul insuficient pentru asigurarea hranei animalelor. În 2003, în prag de dispariţie, unitatea a fost preluată de Direcţia Silvică Neamţ.

„A fost, în primul rând, salvarea cailor, îşi aminteşte ing. Borş. S-au investit bani, realizându-se un teren pentru dresaj, tribună pentru spectatori, iar caii stau acum în boxe şi nu la stănoagă, într-un cuvânt, sunt condiţii mai bune decât în urmă cu 9-10 ani. Sigur mai sunt încă destule greutăţi. Ministerul Agriculturii alocă pentru întreţinerea fiecărui cal 15,8 lei pe zi, în care se includ hrana, salarii, medicamente etc., or ar fi nevoie de dublarea sumei.“ De asemenea, terenul de care dispune unitatea este cu totul insuficient şi de aceea s-au arendat unele suprafeţe, dar undeva la zeci de kilometri distanţă în judeţul Suceava.

O soluţie, turismul hipic

Pentru a completa ceea ce oferă statul, începând de anul trecut la Dumbrava s-a înfiinţat o bază hipică. Într-un cadru natural feeric, amatorii de hipism pot adăsta aici unde, sub supravegherea instructorilor, pot lua lecţii de călărie, iar cei avansaţi pot face plimbări călare în împrejurimi sau deplasări cu trăsurile. S-au asigurat condiţii deosebite de cazare în apartamente sau garsoniere la un preţ modic şi toate acestea pentru iubitorii acestor frumoase animale, indiferent de vârstă, pentru că, pentru cei mici, unitatea dispune şi de ponei.

Viitorul, o incertitudine

– În condiţiile mecanizării şi monitorizării, care este viitorul creşterii cabalinelor?

– În primul rând, vine răspunsul, cu toate că vedem încă atelaje pe toate drumurile ţării, tot mai puţini oameni cresc cai şi asta în primul rând din cauza faptului că cei mai tineri din locuitorii satelor au plecat spre alte zări. Viitorul calului este incert în România şi din cauza faptului că, în timp ce noi am crescut trăgători, în Occident accentul s-a pus pe creşterea calului pentru sport.

Rasele de care dispunem – şi, în primul rând, pur sângele englez şi calul de sport românesc – pot concura cu exemplarele din afară, dar în ce condiţii când, de pildă, o singură firmă din Germania produce cinci mii de cai pentru sport din care alege cele mai reuşite exemplare, în timp ce în România apar anual doar circa 50 de mânji?

E adevărat că, în ultimii ani, au apărut investitori particulari dar, subliniază interlocutorul meu, şi în acest domeniu intervenţia statului ar fi salutară. Am reuşi să participăm la marile competiţii internaţionale şi astfel să ne impunem pe măsura tradiţiei pe care o avem şi, de ce nu, să salvăm aceste animale care, aşa cum spunea un vestit zootehnician, fac, într-un fel, parte din fiinţa noastră.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
697

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

cresterea-in-sistem-extensiv-a-tineretul...

Creşterea în sistem extensiv a tineretului ovin de prăsilă > REVISTA LUMEA SATULUI

Creşterea în sistem extensiv a tineretului ovin de prăsilă

Modul cum se face creşterea tineretului ovin de prăsilă, destinat înlocuirii reformei sau pentru sporirea numerică a efectivului din fermă, are o importanţă deosebită. Cea mai economică formă de întreţinere în sistem extensiv, care are şi cele mai bune efecte biologice, se bazează pe hrănirea cu masă verde de pe păşunile naturale sau păşunile cultivate, în perioada de păşunat, sau cu alte furaje (coceni de porumb, vreji de mazăre, vreji de soia), fără administrarea de concentrate din stoc. Este important ca, în funcţie de efectivul fiecărei turme de miei, să se determine producţia de furaj verde a păşunii pentru a vedea dacă aceasta asigură cantităţile de masă verde necesare zilnic, fără a fi nevoie de administrarea unui supliment de concentrate.

După înţărcare se formează turme de miei de 400-500 capete, care au depăşit greutatea de 15 kg. Cu cât greutatea la înţărcare este mai mare, iar mieii sunt obişnuiţi cu păşunatul, cu atât vor fi mai bine pregătiţi pentru reproducţie. Obişnuirea cu consumul de masă verde se face încă din perioada de alăptare, când mieii ies la păşune în jurul saivanului alături de oile mame.

Pentru a suplini lipsa laptelui matern, tineretul ovin înţărcat va păşuna pe cele mai bune păşuni, pe terenuri „sănătoase“, lipsite de umezeală sau băltiri, aproape de saivan sau de adăposturile din taberele de vară. Indiferent de tipul păşunii, înălţimea optimă a covorului ierbos se consideră a fi de 8-9 cm, deoarece mieii preferă iarba mai fină şi suculentă. În perioada caldă a verii, păşunatul se organizează dimineaţa, după ce s-a ridicat roua. Între orele de păşunat mieii se vor odihni şi rumega în saivane, sub umbrare, sau la umbra copacilor, locuri unde vor avea în permanenţă bulgări de sare pentru lins. Apa proaspătă şi curată, din surse cât mai apropiate de locul de păşunat, va fi în permanenţă la dispoziţia mieilor pentru a le asigura 4 adăpări zilnice. Se va evita adăparea din locurile în care bălteşte apa deoarece mieii sunt foarte receptivi la diferite parazitoze.

După data de 15 iunie, când temperaturile zilnice depăşesc 28-30°C în zona de şes şi de deal, mieii se miţuiesc (miţele reprezintă lâna tunsă prima oară de la mieii din rasele cu lână lungă), ceea ce atenuează stresul termic şi creşte consumul voluntar de iarbă. La sfârşitul lunii iulie şi începutul lunii august, în anii secetoşi, creşterea ierbii de pe pajişti stagnează, ceea ce impune administrarea unui supliment de 0,2-0,3 kg concentrate până la începutul toamnei, când covorul vegetal se reface.

După această perioadă mieii pot păşuna pe miriştile înverzite de grâu, orz sau pe fâneţele otăvite care asigură necesarul de proteine şi vitamine. În perioada de stabulaţie furajarea cârlanilor (miei bine dezvoltaţi) se face cu 0,8 kg de fân, 0,2-0,3 kg de concentrate, 1 kg de furaj murat sau sfeclă furajeră tocată şi 1-2 kg de coceni sau vreji. În anul următor tineretul an curent trece la categoria tineret an precedent până la tunsul de bază.

După tuns tineretul destinat reproducţiei se selectează după starea de sănătate, producţia de lână, armonia de ansamblu, iar efectivul ce depăşeşte necesarul de înlocuire se clasează pentru vânzare. În apropierea campaniilor de montă (iulie-august) oile adulte necorespunzătoare se reformează, iar pentru înlocuire se opresc indivizi sănătoşi care au o greutate de peste 35 kg.

Dacă tineretului ovin de prăsilă i se asigură condiţii optime de alimentaţie, adăpare, adăpostire şi îngrijire, acesta va fi bine pregătit, realizând la vârsta de 18 luni o dezvoltare normală şi o greutate corporală apropiată de aceea a stării de adult. În cursul primului ciclu de gestaţie-alăptare mieluţele trebuie să-şi continue creşterea fără a-şi folosi re-zervele corporale, ceea ce impune majorarea raţiei de hrană cu 10%, la fel ca pentru oile adulte reformate cu stare slabă de întreţinere.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
1171

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c4ba
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Creşterea puilor broiler alternativă la puiul din supermarket > REVISTA LUMEA SATULUI

Creşterea puilor broiler alternativă la puiul din supermarket

Cererea mare din partea populaţiei pentru achiziţionarea puilor de carne, pe motiv că aceştia ajung la maturitate şi pot fi sacrificaţi într-un timp relativ scurt, ne-a determinat să cerem câteva puncte de vedere vizavi de creşterea acestora. Informaţiile ne-au fost oferite de medicul veterinar al unei societăţi de profil, domnul Sorin Alexandru Lazăr.

Rep.: Societatea pe care o reprezentaţi se ocupă de comercializarea puilor broiler de o zi. De unde provin aceştia, de fapt unde sunt produşi, şi cine sunt principalii beneficiari?

M.V.: Puii broiler ajung la noi în unitate în prima zi de la ecloziune. Sunt aduşi din Austria şi Ungaria nesexați și gata vaccinați. Îi livrăm în aceeaşi zi în care îi primim, beneficiarii fiind în general fermele industriale din judeţul Timiş şi împrejurimile acestuia dar şi micii producători individuali. Livrarea se face pe baza unei comenzi efectuate în prealabil, de regulă cu aproximativ o săptămână înainte. Puii broiler sunt cei mai bine vânduți de noi pentru că, în aproximativ 35-40 de zile pot fi sacrificați iar condițiile de creștere și îngrijire nu sunt aşa de complicate.

Rep.: Care sunt condiţiile de temperatură şi iluminat care trebuie întrunite, având în vedere că acestea au un rol important pentru creşterea puilor?

M.V.: În primul rând trebuie asigurat un spațiu curat cu așternut permanent din rumeguș sau paie tocate, lipsit de umiditate, bine ventilat, iluminat și cu temperatură corespunzătoare. În prima săptămână puii broiler trebuie ținuți la temperatura de 32-33°C, apoi aceasta va coborî cu 2°C pe săptămână.

Încălzirea și iluminatul trebuie distribuite uniform pe întreaga suprafaţă a adăpostului şi se asigură permanent pe întreaga perioadă de creştere cu un bec special ce emite radiații ultra roșii.

Un lucru care trebuie subliniat este că primele zece zile sunt critice pentru pui motiv pentru care în această perioadă este recomandat să le fie administrat un set de medicamente (antibiotic si vitamine) care se găseşte în unităţile specializate şi costă aproximativ 10 lei pentru 50 de pui.

Rep.: Ce recomandări ne puteţi oferi în ce priveşte alimentaţia acestora? Există o schemă de hrănire pentru fiecare etapă?

M.V.: Se poate opta pentru furaj combinat gata preparat pentru pui broiler, sau furaj concentrat. Cele două tipuri de furaje conţin un anticoccidic.

Hrănirea cu furaj combinat finit ce conține 40% proteină se administrează ca atare, consumul total fiind de 4 kg/ individ în 40 de zile, iar costul aproximativ este de 2,4 lei/kg. Hrănirea cu furaj concentrat ce conține 20% proteină se face amestecând 1 kg furaj concentrat cu 2 kg uruială (60 % porumb și 40 % grâu) în primele trei săptămâni, apoi amestecul se schimbă - 1 kg furaj concentrat cu 3 kg uruială. În acest caz consumul total este de 8,5 kg/ individ, iar costul aproximativ de 2,20 lei/kg.

În ultima săptămână înainte de sacrificare se va înlocui furajul concentrat sau combinat cu un furaj de finisare pentru a obține culoarea galben-aurie a cărnii specifică puiului de casă. Furajul este compus din uruială și 20% soia. De reţinut este că în general pentru a obține 1 kg de carne este necesar să se consume 4 kg de furaj.

Mihai AFRENIE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
3361

☐
º Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Creşterea şi înţărcarea mânjilor sugari

În prima perioadă de viaţă mânzul sugar trebuie să fie protejat împotriva factorilor de mediu, asigurându-i-se condiţii optime de alimentaţie şi îngrijire, care să creeze premisele realizării unui animal valoros. Acest lucru presupune o supraveghere atentă şi multă grijă când, ca urmare a schimbării condiţiilor de mediu specifice vieţii intrauterine, adaptarea acestuia la viaţa postuterină este caracterizată printr-o mare sensibilitate.

În primele două săptămâni de viaţă mânzul sugar va fi lăsat să stea liber lângă mama lui pe aşternut de paie gros, moale şi uscat. Adăpostul trebuie să aibă lumină suficientă şi o bună aerisire, evitându-se formarea curenţilor de aer.

Hrana în primele luni de viaţă

Alimentaţia reprezintă unul dintre factorii hotărâtori în creşterea mânjilor. Colostrul supt în primele zile este un stimul indispensabil pentru declanşarea funcţiilor digestive şi un rezervor de proteine, vitamine şi elemente imunizante contra infecţiilor postnatale. Mânzul consumă în primele zile 3-4 l lapte/zi, apoi ajunge la 8-10 litri şi suge de foarte multe ori. Laptele de iapă constituie alimentul de bază în primele luni, el fiind mai sărac în substanţe proteice şi mai bogat în glucide decât laptele altor specii. Cantitatea de lapte ingerat şi numărul alăptărilor diferă în funcţie de rasa mânzului. Deoarece stomacul său are o capacitate redusă, în raport cu ritmul ridicat de creştere, iar producţia de colostru a iepei este mică şi greu de supt, în primele 2-6 zile de viaţă mânzul suge de 70-80 de ori/zi. El consumă zilnic 2,5-3 litri de lapte, ajungând la vârsta de 2-3 luni să consume 10-12 litri de lapte zilnic la rasele uşoare şi intermediare şi până la 14-18 litri la unele rase grele.

Mânjii orfani pot fi hrăniţi cu lapte natural sau artificial sau alăptaţi la o iapă-doică cu producţie mare de lapte, căreia i-a murit mânzul. Deoarece iepele primesc destul de greu mânji orfani, apropierea acestora de iepele-doici se face numai sub supraveghere atentă, pentru a evita accidentele. Dacă se foloseşte substituentul de lapte, acesta se pregăteşte din două porţii lapte şi o porţie apă. La fiecare litru de substituiente se adaugă 50 g de zahăr şi un ou, iar înainte de consum se încălzeşte la 38°C, apoi se administrează cu biberonul. După trei săptămâni laptele integral sau substituentul de lapte, după caz, poate fi înlocuit cu lapte de vacă degresat (tras).

Începând cu vârsta de trei săptămâni mânzul va fi obişnuit să consume ovăz sub formă de făină cernută, la început cu cantităţi mici de 50-100 g/zi care vor creşte progresiv în zilele următoare. Treptat făina se înlocuieşte cu uruială mare, apoi cu boabe de ovăz, astfel ca la înţărcare cantitatea să ajungă la 3 kg/zi. În acelaşi timp se asigură fibroase la discreţie, de obicei fân de lucernă recoltată la îmbobocire.

Iarna, de la vârsta de o lună, mânjii pot primi zilnic în afară de laptele matern şi 2 kg fân de lucernă şi 2 kg concentrate uruite formate din 1,5 kg ovăz, 0,3 kg mazăre şi 0,2 kg tărâţe. După vârsta de 2 luni în hrană se introduc şi morcovi răzuiţi, iar vara sunt scoşi la păşune. Dacă în timpul verii păşunea nu asigură necesarul de masă verde hrănirea se face cu iarbă cosită, la discreţie, 2 kg de concentrate şi 1 kg de fân – administrat pe pardoseală, pe un strat subţire de paie curate, pentru a stimula mişcarea gâtului şi creşterea rezistenţei regiunilor superioare ale trunchiului.

Chiar dacă o parte din necesarul de apă se satisface prin laptele matern supt, este necesar totuşi să se asigure apa de băut, curată şi fără miros, la distanţe, sau prin adăparea la găleată odată cu iapa mamă. Adăparea se face de 3-5 ori pe zi, întotdeauna după consumul fânului şi înainte de primirea concentratelor.

Posibile afecţiuni

În perioada neonatală, mânjii se pot îmbolnăvi de afecţiuni gastrointestinale (constipaţie sau diaree). Constipaţia are drept cauză neeliminarea meconiului şi poate fi înlăturată prin clisme cu apă caldă. Diareea apare de obicei din cauza unui consum prea mare de lapte şi pentru a nu se agrava iapa-mamă cu mânzul se izolează şi se tratează cu ceaiuri de muşeţel şi antiseptice intestinale. Pentru a evita apariţia mamitelor iepelor cu prea mult lapte li se va reduce raţia alimentară sau se vor mulge cantităţile rămase după supt.

Copitele mânzului se examinează cât mai des şi se curăţă periodic, de două ori pe lună, apoi o dată pe lună se face şi ajustarea dacă acestea cresc anormal. Îngrijirea unghiilor are şi rolul de a obişnui mânzul cu ridicarea piciorului.

Pansajul mânzului este necesar atât pentru îndepărtarea prafului şi impurităţilor de pe corp, cât mai ales pentru stimularea în acelaşi timp a funcţiilor fiziologice ale pielii. Totodată, mânzul va fi buşumat cu un şomoiog de paie şi fricţionat de câte ori prezintă zone umede pe corp.

Mişcarea este deosebit de necesară pentru mânjii sugari cărora le stimulează fortificarea aparatului locomotor şi funcţiile vitale organice. Regimul de mişcare trebuie efectuat progresiv din ziua a 8-a după fătare, când iepele vor fi scoase la plimbare împreună cu mânjii lor, la început timp de 15 minute apoi 30-40 de minute zilnic numai în zilele cu soare, când mânjii nu vor fi lăsaţi să se culce pe pământul rece. Plimbarea va fi făcută pe terenuri plane, fără gropi, la pas apoi la trap, fără ca mânjii să obosească.

Educarea mânjilor

În timpul lucrărilor agricole mânzul va fi legat lângă iapă sau o va însoţi, făcând astfel suficientă mişcare dar nu obositoare, ceea ce ar putea duce la întârzierea creşterii. În niciun caz mânzul nu va fi lăsat liber după atelaj deoarece poate fi accidentat de elementele tăioase ale acestuia. Pe durata lucrului se vor prevedea pauzele necesare pentru odihnă şi supt. Cu 30 de minute înainte de alăptare va fi redusă viteza de mers şi efortul de tracţiune, suptul urmând a începe după 15-30 de minute şi numai după ce au fost eliminate din uger primele jeturi de lapte.

O problemă importantă ce trebuie avută în vedere este educarea mânjilor ce va începe chiar din primele zile de viaţă, pentru a li se forma un caracter docil. Această sarcină revine îngrijitorului în grija căruia se află iapa şi mânzul. Îngrijitorii trebuie să se poarte blând cu mânjii, răbdător şi cu multă afecţiune, întrucât aceştia sunt în general fricoşi, dar în acelaşi timp receptivi la comportamentul îngrijitorului cu ei. Mânjii vor fi strigaţi pe nume, trataţi cu dulciuri şi morcovi din mână sau ovăz dintr-o cutie. Purtarea dură, violentă a îngrijitorului riscă şi formează mânzului un caracter rău, ce dăinuie apoi neschimbat toată viaţa.

Înlocuirea laptelui cu furaje

Înţărcarea mânjilor, bine dezvoltaţi şi sănătoşi, adică suprimarea hrănirii cu lapte şi continuarea hrănirii cu furaje vegetale, ca pentru animalul adult, se face, de regulă, la vârsta de 6 luni. Excepţie fac mânjii plăpânzi, slab dezvoltaţi şi cei din rase superioare care se înţarcă la 7-8 luni. Dacă înţărcarea se face prea devreme este în defavoarea mânzului a cărui creştere este afectată, iar dacă se întârzie dăunează iepelor care de obicei sunt gestante şi folosite la tracţiune.

În general, înţărcarea influenţează nefavorabil ritmul de creştere şi dezvoltare a mânzului, deoarece tubul digestiv al acestuia nu este încă pregătit să funcţioneze pe bază de furaje vegetale. În această perioadă unii mânji suferă tulburări digestive, la care se adaugă stresul provocat de despărţirea de mamă, care se exprimă prin agitaţie, nelinişte şi apetit redus.

Această situaţie poate fi atenuată prin hrănirea mânjilor cu cantităţi mari de furaje încă de la începutul lunii a V-a sau cu păşunarea zilnică, astfel ca la înţărcare aceştia să poată consuma cantităţi mari de furaje, respectiv să păşuneze dacă este posibil toată ziua fără mamele lor. Importantă este de asemenea menţinerea aceluiaşi îngrijitor, blând şi bun, pe toată perioada înţărcării, care se va ocupa şi de izolarea mânzului de mamă timp de

1-2 ore zilnic, până când înţărcarea se consideră încheiată.

Tot în această perioadă trebuie făcută dehelmintizarea (tratament împotriva bolilor provocate de viermi intestinali), cu repetare după 21 de zile.

La înţărcare se face şi separarea mânjilor pe sexe, iar în herghelii se procedează la marcarea acestora (cu codul rasei, hergheliei, provenienţa maternă şi paternă), precum şi la efectuarea primelor măsurători în vederea bonitării.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
25072

□

Comentarii

□

□

1. marius -- (9-June-2015)cum intarc un manz daca nu il primeste masa.ce ii dau sa bea????
2. gheorghe -- (28-November-2015)Ce trebuie făcut la o iapă dacă minzu este înțărcat și pulpa la iapă se umfla
3. Mârza gaby -- (10-June-2016)E bun laptele praf pentru mânji de doua luni
4. Anca Melian -- (29-September-2017)Am un mânz de 2 luni fără mamă şi nu ştiu cum să îl hrănesc şi cu ce. Nu vrea să bea cu biberonul, dar mănâncă iarbă. Este abandonat şi deocamdată nu îl doreşte nimeni şi este cazat temporar la o fermă de vaci. Mulţumesc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Crezul ei stă în izbânda ştiinţei şi în cinste

Oamenii care fac obiectul rubricii de faţă pot fi găsiţi pretutindeni, acolo unde încă se mai face agricultură performantă. Recunoaştem că adeseori ne este greu să-i identificăm şi pentru că informaţiile despre valorile adevărate se frâng pe un circuit pe care noi îl stăpânim doar parţial. Este şi cazul doamnei doctor în agronomie Lucia-Liliana Tomoiagă, cercetător ştiinţific de gradul întâi şi director cu acte profesionale în regulă al Staţiunii de Cercetare Viticolă Blaj.

Puterea de a învinge zădărnicia

Au trecut ani mulţi până când să realizeze că munca sa de cercetător pare o zădărnicie. Date ştiinţifice de o valoare mondială erau privite de superiorii săi ca un atentat la desfrâul în care aceştia au fost atraşi. Răbdarea a durat până în momentul în care Staţiunea din Blaj aluneca pe toboganul colapsului profesional şi economic. Impulsul dezastrului se afla undeva în afara staţiunii, dar executanţii erau în interiorul unităţii. Fărădelegile lor au atins cote de răbufnire socială în momentul în care salariaţii au realizat că managerii lor sunt cumpăraţi tocmai pentru a conduce staţiunea spre colaps. Dispariţia era una programată, nu condamnată ca potenţial economic.

Ca un dar providenţial

Când toţi erau siguri de momentul capitulării staţiunii, a apărut undeva, dintre astre, omul providenţial. Desprinsă de intrigile ce măcinau existenţa staţiunii, cercetătoarea cu cel mai înalt grad ştiinţific în interiorul unităţii, Lucia-Liliana Tomoiagă decide să se implice în debarcarea unei echipe manageriale pătate moral şi profesional. O face parcurgând rigorile legislaţiei actuale, câştigând în final, prin concurs, postul de director al staţiunii.

Privind spre viitor

Nominalizarea sa în calitate de manager general a avut loc cu doi ani în urmă. De atunci şi până acum, staţiunea din Blaj a făcut saltul ce poate fi realizat doar de oamenii de excepţie. Restructurarea a început cu eliminarea celor mai păgubitoare contracte încheiate de predecesorii săi. A urmat apoi instaurarea unui climat de muncă sănătos la care au aderat toţi specialiştii şi muncitorii staţiunii. Cu aceiaşi oameni, staţiunea viticolă din Blaj a realizat în ultimii doi ani modificări economice impresionante.

Convingerea doamnei Tomoioagă este că, de acum, unitatea pe care o conduce nu mai poate fi oprită din drumul spre progresul naţional. Ambiţia ei este de a situa Staţiunea de cercetări în elita viticulturii mondiale, prin realizări genetice egale celor din laboratoarele selecte ale celor care deţin supremaţia în materie de horticultură.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
633

Comentarii

1. Paul Sima -- (15-October-2010)Citind acest articol, m-am bucurat foarte mult. Cand la conducere sunt persoane rele si incompetente, raul se transmite pana jos si toate merg spre prabusire, dar cand la conducere sunt persoane bune si competente,care lucreaza cu pasiune, toate merg excelent."Nu te lasa biruit de rau, ci biruieste raul prin bine."(Romani 12.21)

2. Vasile Pop -- (21-October-2010)chiar ca "omul sfinteste locul" dupa ce ati spus mi-am format o alta parere despre oameni...bineinteles nu toti au acelasi comportament

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Crezul unui mare horticultor

Prof. univ. Gheorghe Glăman, preşedintele Societăţii Române a Horticultorilor

Înainte de a fi om de ştiinţă, profesorul universitar Gheorghe Glăman se mândreşte cu apartenenţa la elita marilor horticultori practicieni, ce a lăsat în urma ei realizări care la un moment dat făceau să tremure Occidentul.

Cu excepţia Olandei, niciunde în Europa nu puteai vedea sere sau grădini de legume ca în România. Mai era apoi fascinaţia plantaţiilor pomicole, fără egal în Europa. Toate acestea reprezintă acum doar istorie. Conştient că nu se poate pune în faţa tăvălugului, Gheorghe Glăman s-a orientat spre ştiinţă. Şi nu este rău!

– Domnule Glăman, în ce măsură horticultura românească se poate mândri cu anumite, cum se spune acum, „brenduri“?

– În general, în cultura plantelor noutăţile au fost preluate foarte repede de la un popor la altul, dar la fel de adevărat este că fiecare şi-a conservat anumite produse care l-au definit. La noi putem vorbi de „merele domneşti“ amintite foarte des în secolele XVII-XVIII cam prin toate cronicile; ele făceau parte din birul plătit de Ţările Române către Înalta Poartă.

Prunele bistriţene, cu produsele obţinute din ele – horincă, palincă, ţuică –, sunt un brand de referinţă. Apoi vinurile româneşti lăudate chiar de Ovidiu, în primul secol creştin, care spunea că erau consumate fără adaos de apă, deci erau vinuri mai uşoare; de asemenea Podgoria Cotnarilor, amintită în vestita Descriptio Moldaviae a lui Dimitrie Cantemir, aceasta fiind de altfel singura care păstrează cele cinci soiuri de dinainte de nenorocirea din 1880, când a intrat filoxera în ţara noastră.

Aroma care nu poate fi înlocuită

– Oamenii, când se duc în piaţă, cer produse româneşti. Este justificată această cerinţă?

Odată este obişnuinţa, care a dus la formarea unui gust aparte al consumatorului, dar mai este şi climatul acesta cu variaţii de la zi la noapte care permite păstrarea anumitor arome, spre deosebire de climatele calde, unde nu se păstrează aşa bine. Necazul este că, neavând suprafeţe mari, nu poţi să faci partizi mari.

Or, supermarketurile nu lucrează decât cu partide foarte mari şi uniforme şi, în general, de calitate bună, deşi, fie vorba între noi, am observat legume cu care, dacă te duceai în Piaţa Matache, erai alungat cu pietre. Dar nu sunt ei de vină, noi suntem, că nu ne sindicalizăm producţia, că nu ne adunăm în anumite forme de asociere astfel încât să facem faţă concurenţei străine.

Încălzirea planetei, ca o sperietoare

– Se vorbeşte foarte mult despre încălzirea planetei; cum afectează ea horticultura?

– Problema aceasta este mai puţin gravă. Practica dovedeşte că se face agricultură în zone foarte secetoase. În Israel, de exemplu. Pe mine mă îngrijorează mai mult homo hominis lupus, adică sunt mai speriat de noi, oamenii.

– S-au încercat şi în acest domeniu mutaţii genetice sau experimente de acest gen?

– Eu nu am pregătirea necesară şi nu m-am ocupat de aşa ceva. Cert este că, în acest domeniu, a interzice experimentele este o mare prostie. Eu cred că numai inchiziţia inter-zicea ceva şi ştim că nu a fost un lucru benefic pentru omenire. S-a încercat, iar în cartof chiar s-au obţinut soiuri rezistente la mană şi, după câte ştiu eu, în tomate s-a mai încercat ceva.

Lumea se sperie întotdeauna de ceea ce nu ştie. Ce ştiu sigur este că n-a demonstrat nimeni că un produs obţinut prin astfel de inginerii genetice a făcut rău cuiva. Lucrurile se vor aşeza în timp, oamenii de ştiinţă îşi fac datoria, indiferent ce spune unul sau altul.

Moda nu este doar un moft

– Unul dintre cele mai obişnuite lucruri omeneşti este moda. Se poate vorbi în horticultură despre aşa ceva?

– Sigur că da. Multă vreme probabil că aţi băut vin alb, da?

– Da.

– De la o vreme beţi vin roşu? Nu-i aşa?

– Într-adevăr. Înşişi medicii şi-au schimbat opinia, cum că vinul roşu este benefic pentru inimă.

– Cu „antioxidantele“ cu „flavonele“, vedeţi că este o modă. Până mai ieri se căutau roşiile mari, apoi puţin mai mici, iar acum „se poartă“ roşiile acelea „cireşică“, foarte mici, ca să le pui inclusiv în paharul cu cokctail.

– Un coleg de la Radio France îmi povestea că în această ţară, atât de emancipată în ale gastronomiei, oamenii caută legumele şi fructele cele mai urâte, convinşi fiind că sunt cu mai puţine îngrăşăminte chimice şi aşa mai departe.

– Sigur că este o modă a produselor ecologice şi este clar că acestea sunt mai bogate în nutrienţi şi au o valoare mai mare decât cele din agricultura clasică. Şi Ceauşescu, când ceream pesticide, întreba: „Da pentru ce vă trebuie“? „Păi, ştiţi, merele cu viermi...“, „Şi ce, nu poate «muica» să dea viermele la o parte?“

Un comportament criminal

Deci depinde de unde priveşti. Dacă vrei să ai un măr perfect, care să arate bine într-o fructieră, atunci cauţi aşa ceva. Dacă vrei un măr cu rapăn atunci… Cercetarea are un rol important, dar, din păcate, Ministerul Educaţiei şi Cercetării, Ministerul Agriculturii, Guvernul în totalitatea lui, Parlamentul, ca să nu merg şi mai departe, îşi bat joc de cercetarea agricolă, caută să le ia şi terenurile.

Acum au început să le ia şi clădirile. N-am să înţeleg de ce toate guvernele s-au purtat criminal în ceea ce priveşte cercetarea, şi nu doar cea agricolă. Şi vom plăti cu vârf şi îndesat greşelile acestor 16-17 ani. Singura speranţă este faptul că Uniunea Europeană intenţionează să oblige ţările să aloce circa 3 procente din PIB pentru cercetare. Poate asta să-i mai trezească şi pe ai noştri, care au mai degrabă treabă cu îmbogăţirea decât cu progresul ţării româneşti.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1661

□

Comentarii

□

□

1. Maria -- (23-December-2009)Am o intrebare. Sunt la liceu si ma gandesc sa urmez o cariera de horticultor. Stiu ca va fi foarte greu la inceput. Eu ma gandeam sa-mi fac la un moment dat o ferma pomicola dar cum aceasta necesita investitii foarte mari ma gandeam sa incep cu o plantatie de capsuni de ex.. Vreau sa urmez o facultate in acest domeniu dar rudele mele nu sunt de acord cu alegerea pe care vreau s-o fac spunand ca o sa "mor de foame". Se poate trai dintr-o meserie ca asta? E chiar atat de rau?

2. Ifrim Aurelia -- (21-November-2011)Este destul de rau, dar nu se moare de foame.Am terminat Facultatea de Horticultura din Craiova in anul 1984, impreuna cu sotul meu, care a primit repartitie in cercetare si dorea sa devina pomicultor.Dupa revolutie cercetarea agricola s-a restructurat si am devenit someri cu diploma grade si titluri stiintifice.Actualmente eu lucrez ca cercetator la Mefim Agro Craiova, iar sotul meu (restructurat in urma cu 1 an de la DADR Dolj cauta inca de lucru.In particular am devenit tarani cu diploma si ne confruntam cu

greutatile pe care le au toti producatorii romani dar ne facem cu cinste meseria.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cristian Hera - De la copilăria printre bombe, la Academia Timireazev

– Aşadar, sunteţi prahovean de obârşie, din Băteşti - Brazi. Ce amintiri aveţi despre copilăria dvs. la ţară şi când aţi simţit chemarea către agricultură?

– Da, sunt bucuros şi mândru că sunt prahovean, că mi-am petrecut copilăria în sătul Băteşti, comuna Brazi, unde am urmat şi primele patru clase ale şcolii primare. Răspunzând, pe scurt, la prima parte a întrebării dvs., vă destăinui că întreaga copilărie, până la plecarea la Liceul „Petru şi Pavel“ din Ploieşti şi apoi la Liceul „Sfântul Gheorghe“ din Bucureşti, mi-am petrecut-o în şcoală, printre copii, pentru că părinţii mei, fiind învăţători, locuiau în casa şcolii, care se afla chiar în curtea acesteia.

Nu îmi face plăcere să mă opresc la perioada anilor ’41-‘44, dar nu pot să nu-mi amintesc de bombele lansate asupra rafinăriilor, multe căzute pe câmpuri, în apropierea satului, de schijele din obuze sau bombe, de căderea unui bombardier în pădurea dintre satele Băteşti şi Pucheni.

Referitor la a doua parte a întrebării dumneavoastră privind chemarea pentru agricultură, vă spun, fără rezervă, că s-a născut tot în copilărie, tot la Băteşti, comuna Brazi, unde bunicul meu avea circa patru hectare de pământ, pe care le muncea cu atâta sârguinţă şi devotament încât de fiecare dată în timpul vacanţelor când îl însoţeam la câmp nu numai că mă implicam să îl ajut cu toată puterea pe care o avem, dar îmi puneam întrebări, ale căror răspunsuri le solicitam bunicului, ţăran mijlocaş, harnic şi priceput, sau părinţilor mei care, fiind învăţători, aveau mai multe cunoştinţe despre pământ şi despre plante.

– Aţi devenit inginer agronom la Academia „Timireazev“ din Moscova şi chiar cu recomandare de acolo pentru cercetare. De ce în Rusia şi nu în România?

– În satul Băteşti, moara şi mari suprafeţe de teren aparţineau prof. Carol Wepper, cu care tatăl meu era în relaţii apropiate şi care în acea perioadă deţinea şi funcţia de director al Liceului „Sfântul Gheorghe“ din Bucureşti.

Prof. Wepper, în timpul unei vizite făcută de tatăl meu la reşedinţa sa de lângă moară, a reuşit să-l convingă pe tata să mă transfere de la Liceul „Sf. Petru şi Pavel“ din Ploieşti la Liceul „Sfântul Gheorghe“ din Bucureşti, pe care l-am absolvit în vara anului 1952. A fost o acomodare cu capitala ţării, pentru ca în acelaşi an, 1952, în urma susţinerii examenului de admitere, am devenit student la Secţia de Pedologie şi Agrochimie a Facultăţii de Agricultură din Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu“ din Bucureşti.

La sfârşitul primului an de facultate am fost selectat printre studenţii care urmau să meargă la studii în fosta Uniune Sovietică. Pentru că la Academia „Timireazev“ din Moscova funcţiona o Facultate de Pedologie şi Agrochimie, facultate cu tradiţie şi prestigiu internaţional în domeniul în care am început studiile la Bucureşti, am primit cu bucurie propunerea făcută. Părinţii mei, deşi la început au avut mari reţineri, după puţin timp, la insistenţele mele, au fost de acord.

– Pentru deliciul cititorilor, v-aş ruga să ne povestiţi o întâmplare despre aventura din Kazahstan...
– De fapt nu aş numi-o aventură, deşi condiţiile de viaţă nu au fost deloc uşoare. Fiind student în anul IV, aveam obligaţia profesională de a pregăti elaborarea lucrării de diplomă pentru absolvirea facultăţii, lucrare ce urma a fi finalizată în anul V. Atracţia pentru înlocuirea necunoscutului cu cunoaştere m-a determinat să solicit participarea la Expediţia Complexă de la pământurile virgine din Kazahstan, organizată de Academia Timireazev din Moscova.
Solurile din această zonă erau cu totul noi pentru mine, fiind cunoscute numai de la cursuri sau din manua-lele de Pedologie şi Agrochimie. Participarea în expediţie consta în analiza agrochimică şi pedologică a acestor pământuri care nu au fost niciodată folosite pentru agricultură şi care trebuiau studiate din punctul de vedere al potenţialului de producţie, al stării lor de fertilitate.
Obţinerea acceptării de participare în expediţie nu a fost uşoară, pentru că, fiind student străin, iar condiţiile de muncă şi viaţă din nesfârşita stepă a Kazahstanului erau deosebit de grele şi prezentau destule riscuri, conducerile facultăţii şi ale Academiei au refuzat participarea fără aviz din partea Ambasadei României la Moscova.
Pentru a obţine „undă verde“ a trebuit să merg la Ambasadă să obţin aprobarea. Fiind sportiv şi având sănătate „de fier“, am obţinut aprobările necesare. Participarea în expediţia de la pământurile virgine din Kazahstan, în primul an două luni şi în al doilea an trei luni şi jumătate, mi-a oferit prilejul şi creat posibilitatea de a intra în tainele ştiinţei solului.
– Ce ne puteţi spune despre experienţa vieneză a carierei dumneavoastră?
– Colaborarea cu Agenţia Internaţională de Energie Atomică (AIEA) de la Viena am început-o încă de la venirea mea la Institutul de la Fundulea, în anul 1962, participând în anul 1963 la Simpozionul care a avut loc la Viena, dedicat organizării primelor experienţe de câmp cu îngrăşăminte marcate cu izotopi stabili şi radioactivi, experienţe în care s-a folosit ca plantă experimentală porumbul, una dintre cele mai importante din lume.
Îmi face plăcere să vă spun că în anul 1980 am fost solicitat să depun candidatura la concursul organizat pentru ocuparea postului de şef de Secţie Cercetare Ştiinţifică în cadrul AIEA Viena. Obţinând aprobările de rigoare din ţară, m-am prezentat şi am câştigat concursul, urmând să fiu angajat şi să încep activitatea la Viena în anul 1982. Din nefericire, la data când trebuia să plec pentru ocuparea postului, aprobările date iniţial au fost anulate pentru motivul că la 1 ianuarie 1982 am fost numit director general al ICCPT Fundulea. După câteva luni, postul de şef de secţie de la Viena a fost ocupat de către prof. D. Rennie, canadian, expert în domeniu.
În anul 1990, când la AIEA Viena postul de şef de secţie a redevenit vacant, am fost solicitat şi am depus din nou candidatura. La data de 14 ianuarie 1991 am fost chemat la interviu, am câştigat din nou concursul, de această dată dându-mi-se ca termen limită de ocupare a postului prima jumătate a lunii februarie 1991.
Pe data de 14 februarie 1991 m-am prezentat la AIEA Viena şi am fost instalat în funcţia de şef de secţie cercetare ştiinţifică, funcţie pe care am exercitat-o până în anul 1997, inclusiv. În această calitate am iniţiat noi programe de cercetare ştiinţifică şi asistenţă tehnică, cu deosebire în ţările în curs de dezvoltare din Africa, America de Sud şi Asia, participând direct la organizarea experienţelor şi dezbaterea rezultatelor obţinute în cei 6 ani şi jumătate în care am lucrat zi de zi la AIEA Viena.
Pentru că întrebarea dvs. se referă la consacrarea în activitatea ştiinţifică, nu pot să nu mărturisesc că alegerea mea în funcţia de preşedinte al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu Şişeşti“ reprezintă încununarea unei activităţi de o viaţă dedicate cercetării ştiinţifice din agricultură, validând consacrarea în domeniul ştiinţelor agricole. Toate acestea constituie motivul pentru care sunt fericit că am avut marea şansă de a trece „examenele profesiei şi ale vieţii“ în consolidarea consacrării şi recunoaşterii.
– Ce şanse daţi României în agricultură, în competiţia acerbă de azi din UE?
– Spun fără ezitare că atunci când se va acorda atenţia cuvenită agriculturii, când investiţiile în acest domeniu vor fi realizate în conformitate cu cerinţele diferenţiate în funcţie de culturi şi zone pedoclimatice, când cultivatorii mici, mijlocii şi mari vor pune în aplicare totalitatea elementelor din tehnologiile specifice structurii culturilor, speciilor de plante şi animale din fermă, când se va adăuga plus valoare prin zootehnizarea agriculturii şi procesarea producţiilor realizate, când se va acorda atenţia cuvenită ştiinţei, agricultura României poate şi trebuie să devină competitivă cu cea din ţările Uniunii Europene.
Factorul limitativ în agricultura ţării noastre îl reprezintă apa. Fără asigurarea corespunzătoare a apei şi a

elementelor nutritive nu putem vorbi de agricultură durabilă şi performantă. Sistemele de irigaţii trebuie modernizate, Canalul Siret - Bărăgan, finalizat în termen cât mai scurt, fabricile de îngrăşăminte pentru producerea necesarului de hrană pentru plantele de cultură, modernizate şi adaptate noilor cerinţe.

Când agricultura va deveni domeniu cu adevărat prioritar al economiei naţionale, România va fi unul dintre cei mai puternici producători agricoli din Europa, va avea o contribuţie importantă la asigurarea securităţii şi siguranţei alimentare şi va fi competitivă în Uniunea Europeană şi în lume.

Sorin BOCIOACĂ

(Din volumul NELINIŞTI ÎN AGORA)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
730
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cristian-hera-omul-care-decripteaza-tain...

Cristian Hera, omul care decriptează tainele genomului vegetal > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCristian Hera, omul care decriptează tainele genomului vegetal

Înainte de a fi savant, Cristian Hera este un om de mare caracter. A dovedit acest lucru atunci când autorităţile comuniste l-au pus la greaua încercare de a alege între a fi colaboraţionist şi om de ştiinţă. Specialist în chimia solului, preşedinte al centrului Ştiinţific Mondial pentru Îngrăşăminte ales încă din anul 1996 şi reales la trei congrese mondiale în aceeaşi funcţie, Cristian Hera n-a uitat că datoria sa fundamentală este de a propulsa cercetarea românească.

Nevoia de irigaţii

G.V.: Revin mereu asupra a ceea ce se întâmplă pe câmpuri, domnule academician. La ora actuală, oamenii nu aplică tehnologiile pentru că merg în virtutea inerţiei, cu alte cuvinte nu vor sau nu pot să o facă?

C.H.: Sunt multe motivele pentru care nu se aplică tehnologia. Două le-aţi spus dumneavoastră şi sunt valabile. În primul rând, nu se aplică deoarece fermierul român este sărac şi nu poate să investească. Or, nicio agricultură nu poate fi performantă fără investiţii.

Pe lângă faptul că nu au bani, nu există nici posibilităţi reale de aplicare pe scară largă a unei tehnologii performante, pentru că ţăranul are pământul fărâmiţat. După cum ştim cu toţii factorul limitativ în ţara noastră îl reprezintă precipitaţiile. Ei bine, ca să poţi combate efectul negativ al secetei prelungite este necesară utilizarea apei din irigaţii.

Abandonul irigaţiilor,
greşeala de căpătâi

G.V.: Fără îndoială, aşa este. Din păcate, cred însă că sistemul hidroameliorativ a cunoscut cea mai mare involuţie în ultimii 20 de ani.

C.H.: Una dintre marile dureri pe care le am ca specialist ce şi-a dedicat viaţa ideii de performanţă este că, din cele 3,2 milioane de hectare care au fost amenajate pentru irigat, cele mai multe sisteme au fost distruse şi deci nu se mai poate folosi irigaţia la nivel de performanţă. Acum ştim că e necesar ca aceste sisteme să fie refăcute după o tehnologie modernă în care apa trebuie aplicată cu picătura la rădăcina plantelor odată cu elementele nutritive pentru ca acestea să fie valorificate cât mai bine. Dar nu este destul numai să ştim.

G.V.: Se vorbeşte mult în ultima perioadă despre aplicarea chimiei în agricultură, în sensul în care se doreşte să mâncăm produse cât mai naturale. Cât este adevăr şi cât este o temere fără temei?

C.H.: Problema este extrem de actuală şi controversată pe plan mondial. Se înţelege că cel care vă vorbeşte, fiind specialist în domeniul agrochimiei, militează pentru aplicarea raţională a tuturor factorilor ce conduc la creşterea producţiei pe unitatea de suprafaţă. Pe de altă parte, nu sunt împotriva agriculturii ecologice, biologice sau organice care să conducă la obţinerea unor produse mai sănătoase şi care să înlăture aşadar din componenţa lor anumite elemente ce ar putea avea un caracter de toxicitate.

Daţi-mi însă voie să vă spun, din punctul de vedere al specialistului, că de fapt nu există nicio diferenţă chimică între ionii de amoniu, nitraţii şi fosfaţii ce se găsesc în compoziţia solului şi aceleaşi componente care vin în sol prin aplicarea îngrăşă-mintelor. Problema este însă cât, cum şi când dai ca îngrăşământ pentru nutriţia plantelor. Aceasta este ştiinţa folosirii raţionale a îngrăşămintelor pentru care eu militez.

Cercetarea – recunoscută, dar nesprijinită

G.V.: Toată lumea ştie faptul că, fără cercetare, nu există progres, fără progres nu există tehnologii şi fără tehnologii nu există producţie, deci totul se condiţionează. Care este situaţia cercetării agricole în România?

C.H.: Eu nu neg că rolul cercetării pentru creşterea producţiei este luat în considerare de toată lumea, dar de la a-l recunoaşte şi până la a-l pune în practică este cale lungă. După 51 de ani petrecuţi în cercetare, cea mai mare insatisfacţie a mea este că, timp de aproape 20 de ani, nu am reuşit să promovăm şi să aprobăm legea cercetării agricole, care ar fi putut să conducă la revitalizarea acestei activităţi.

Prin urmare, vă mărturisesc cu regret că cercetarea ştiinţifică se găseşte într-o mare dificultate. Cercetătorii cu performanţe, care aveau capacitatea de a inventa, au plecat în domenii mult mai bine plătite.

Să nu uităm că cercetarea din agricultura românească şi rezultatele obţinute de cercetătorii români au fost cunoscute şi recunoscute nu numai pe plan naţional, ci şi mondial. Institutul de la Fundulea, prin dr. doc. Viorel Vrânceanu şi echipa de cercetători de acolo, a realizat primii hibrizi de floarea-soarelui din lume. Soiurile de grâu realizate de dr. Nicolae Săulescu au o rezistenţă cu totul deosebită la condiţiile nefavorabile de mediu.

G.V.: Ce se întâmplă cu patrimoniul Academiei: a mai rămas ceva din el?

C.H.: A fost devastat şi am pierdut un tezaur ştiinţific fără egal! În vremea ei de agonie, cercetarea agricolă avea la dispoziţie 151.000 ha, din care au mai rămas 18.000 ha. În prezent, Legea cercetării agricole a fost în sfârşit aprobată, dar mărturisesc că este foarte greu să acţionăm pentru reconstrucţia acestei activităţi şi pentru salvarea a ceea ce mai există.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
935

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

criza-alimentara-o-provocare_l920.html

Criza alimentară, o provocare?

O problemă a devenit de mare actualitate: rotirea anotimpurilor care nu mai rimează, nu mai este la fel cu cea pe care o ştim din copilăria noastră. Din păcate, lucrurile nu rămân fără urmări şi, aşa cum ştiţi, am avut un an agricol nu tocmai pe măsura aşteptărilor noastre, dar ceea ce este şi mai important, lumea întreagă nu a reuşit să numere în toamnă bobocii pe care fără îndoială îi aştepta.

Criza alimentară începe să se facă simţită şi, dacă în urmă cu ani buni auzeam că va urma o perioadă în care foametea va face ravagii, nu credeam. Acum cea mai cumplită răzbunare a naturii împotriva omului, care i-a pricinuit atâtea necazuri, se manifestă deja. Despre toate acestea şi despre multe altele, despre ce se întâmplă în satul românesc şi în agricultura lumii, discutăm cu domnul Ion Banu, director editor general al revistei Lumea satului.

Călătoriile, bogăţia sufletului

– Mă aşteptam să fiţi obosit, aţi parcurs mulţi kilometri în ultima vreme.

– Dar sunt fresh, aşa cum puteţi vedea, pentru că sunt obişnuit cu drumurile lungi, îmi place să colind şi să văd lumea, pentru că numai aşa poţi deveni mai bogat în primul rând sufleteşte. Vă referiţi probabil la deplasarea din Africa, mai exact în Etiopia, ultima pe care am întreprins-o aproape de sfârşitul anului trecut. Au fost 18 zile de călătorie, am parcurs aproape 20.000 km, dar în urma cărora mă simt, cum spuneam, mai bogat, cantitatea de informaţie pe care am reuşit să o acumulez fiind uriaşă şi de mare folos. Mă bucur că am avut acest prilej pentru că îmi doream să ajung într-o ţară africană, mai ales într-una ca Etiopia, care e mai deosebită faţă de celelalte poate şi pentru faptul că nu a fost niciodată colonizată, deşi au fost tentative în acest sens. Este unul dintre motivele care au făcut ca Etiopia să arate un pic altfel faţă de celelalte state africane.

– Aţi vizitat în ultimii ani foarte multe ţări şi aţi făcut-o cu interesul şi cu ochiul omului care cunoaşte bine ruralul şi agricultura, în general. Tocmai pentru că aţi văzut atâtea, aş vrea să pornim de la ce aţi afirmat în urmă cu câţiva ani referitor la criza alimentară care ne va afecta. Este lumea îngrijorată de ceea ce ni se întâmplă deja, aproape fără să ştim?

– Faptul că cercetarea lucrează şi caută să creeze noi soiuri şi hibrizi mai productivi şi mai rezistenţi la stresul termohidric cu care ne confruntăm, iată, de ceva ani, să descopere noi tehnologii specifice fiecărei culturi este un răspuns, dacă vreţi, la îngrijorarea generală privind criza alimentară care se prefigurează a se manifesta într-un timp relativ scurt, din păcate. Şi nu întâmplător multe dintre ţările dezvoltate se îndreaptă spre cele încă neexploatate din punct de vedere economic.

Un exemplu în acest sens este Etiopia, unde se investeşte surprinzător de mult, ceea ce mă determină să cred că această ţară va arăta cu totul altfel în următorii 5-10 ani. Iar asta pentru că numai acum Emiratele Arabe Unite investesc 10 miliarde de euro în agricultură. Şi se simte această infuzie de capital mai cu seamă în ceea ce priveşte exploatarea suprafeţelor agricole şi în infrastructură. Este, dacă vreţi, o consecinţă a îngrijorării lumii faţă de ceea ce ar putea însemna criza alimentară.

Comparaţii uluitoare

– Nu e cumva o contradicţie între faptul că, pe de o parte, avem tot mai multă nevoie de mâncare şi, pe de altă parte, ne punem problema produselor ecologice, la care se obţin producţii foarte mici?

– Produsele ecologice şi cele tradiţionale reprezintă o nişă pentru oamenii cu bani, care-şi permit şi vor să fie mai siguri că mănâncă sănătos. Nu cred însă că astfel se rezolvă problema alimentaţiei pe plan naţional şi global. Este şi foarte adevărat, pe de altă parte, că ingineria genetică luptă pentru crearea unor soiuri şi hibrizi rezistenţi la boli şi dăunători prin metode specifice de laborator, prin biotehnologii. Există loc şi pentru o variantă şi pentru cealaltă. Pe mine însă mă îngrijorează faptul că, în vreme ce în alte părţi se cultivă fiecare centimetru de pământ, la noi sunt trei milioane de hectare neexploatate, iar alte trei, patru milioane sunt exploatate superficial, ineficient. Asta este şi consecinţa modului de a privi şi de a coordona acest sector de către guvernele care s-au perindat din ’90 încoace.

Potenţialul nostru agricol este mare, dar, din păcate, nimeni nu a acordat suficientă atenţie pământului, agriculturii şi agricultorului. Făceam comparaţie la un moment dat cu agricultura din partea de sud a Italiei, unde pământul se cultivă pe aşa pante încât eşti tentat să te întrebi dacă pe acele terenuri culturile sunt înfiinţate şi întreţinute de alpinişti sau de agricultori. Ca să nu mai spun de Etiopia – iarăşi mă întorc pe acele tărâmuri, pentru că le am încă proaspete în minte – unde pământul se cultivă până în vârf de munte, la altitudinea de 2.500-3.500 m. Acolo efectiv se scoate de pe teren piatra şi solul, vă închipuiţi ce sol, care rămâne se cultivă cu cereale, cu porumb ş.a.

– Am remarcat din transmisiile dvs. că sunt unele lucruri pe care etiopienii le-au făcut gospodăreşte. Cui aparţine pământul aici?

– Aparţine statului care îl dă în folosinţă celor care vor să-l lucreze şi sigur că vor pentru că este sursa principală de existenţă. La noi acest lucru nu se este luat în seamă, din păcate, deşi potenţialul solurilor din România comparativ cu ţările africane, şi nu numai, este uriaş, putând asigura necesarul pentru ţară şi oferi un surplus pentru export. Dar România, guvernul preferă să importe, în loc să exporte. Sectorul agricol este total neglijat. Se începe mereu cu altul, considerat prioritar, deşi nimic nu trebuie să fie mai important decât agricultura. Şi asta pentru că, orice am face, trebuie să mâncăm de cel puţin trei ori pe zi.

Etiopia, ţara contrastelor

– Când ne vorbeaţi în corespondenţele dvs. despre starea de fapt din Etiopia, aproape că nu ne venea să credem.

– Spuneam unor prieteni că, dacă altcineva mi-ar fi povestit ceea ce am văzut cu ochii mei, aproape că nu aş fi crezut. Este o lume a contrastelor: de la săraci, care trăiesc efectiv în colibe cu animale la un loc, la construcţii fabuloase şi oameni bogaţi. De la munţi cu altitudini de până la 4.600 m, cultivaţi rudimentar, cu plug de lemn tras de boi, la câmpii largi, mănoase, cultivate cu mai toate speciile. Am vizitat 15 din cele 62 de triburi cu tradiţii şi obiceiuri specific tribale, care dăinuie de mii de ani. Este o mare diferenţă şi în ceea ce priveşte nivelul de trai, dar şi agricultura.

Am văzut în zona de nord un mod arhaic de a lucra pământul, dar am văzut în zona de sud, unde terenul este mai fertil, unde s-a şi investit mai mult, utilaje performante care lucrează suprafeţe mari. Am văzut, de pildă, sute de hectare de sere înfiinţate de olandezi, care în momentul de faţă au suprafeţe mai mari în Etiopia decât în Olanda, în care se produc în special flori şi legume. Dar cât de multe lucruri nu se mai pot spune despre acele ţinuturi, multe încă neexplorate şi neexploatate, care ar putea fi o alternativă pentru diminuarea viitoarei crize alimentare!

Gh. Verman

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
837

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

criza-alimentara-va-afecta-si-romania_s5...

Criza alimentară va afecta şi România!!

• Interviu cu ing. Ion Banu, editor general Revista Lumea Satului

– Cum a fost, din punctul dumneavoastră de vedere, anul agricol 2010 – 2011?

– Nu pot spune decât că a fost un an bun, excepţional de bun, ca să-i parafrazez pe cei care conduc ţara în acest moment, agricultura contribuind substanţial la PIB-ul României. Numai că eu am o observaţie: am considerat anul agricol 2010 – 2011 ca fiind unul excepţional, dar raportat la ce? Pentru că, dacă-l raportăm la cei din urmă, sigur că este unul excepţional.

Raportându-l însă la alte ţări cu agricultură dezvoltată ori la potenţialul agricol al României nu putem vorbi de un an agricol excepţional. Pe de altă parte, să nu uităm că din 10 ani agricoli, în medie 7 sunt secetoşi, iar 3 excesiv de secetoşi. De aceea cred că trebuie să avem mare grijă cum ne organizăm agricultura pentru a putea vorbi cât se poate de repede de performanţă, cel puţin la nivelul şi potenţialul de care dispunem.

– Se discută foarte mult despre iminenta criză alimentară. Este o realitate?

– Da, este o realitate, ca de altfel şi această criză economică, cu care însă nu se confruntă întreaga lume. Cu ceva timp în urmă am fost prin câteva ţări din Asia. Nu prea se simte această criză prin acele părţi ale lumii. Dacă este să abordăm problema crizei alimentare, ea ne va afecta şi pe noi cu siguranţă, nu atât în ceea ce priveşte cantităţile şi diversitatea de produse agroalimentare, cât mai ales din punctul de vedere al costurilor, şi asta ca urmare a preţurilor energiei care cunoaşte o evoluţie fără precedent, ceea ce influenţează, evident, costurile de producţie în general şi, respectiv, preţurile la raft.

Irigaţiile, factor determinant în producţie

– În ceea ce priveşte apa, problemă majoră a agriculturii, se înregistrează un paradox. Ţările care nu au bazine hidrografice nu au suficientă apă, produc mai mult decât altele care o risipesc.

– Aici am de făcut câteva observaţii la care ar trebui să reflecteze Ministerul Agriculturii, Guvernul pentru că nu o dată am abordat problema sistemelor de irigaţii care în România au fost, practic, abandonate. Să vorbeşti de 300.000 ha care se irigă, faţă de 3 milioane amenajate pentru irigat până în '89, nu este deloc în regulă, pentru că, se ştie, cel mai important factor limitativ al nivelului de producţie este apa.

În Sri Lanka, ca să dau un exemplu pe care îl am proaspăt în minte, sistemele de irigaţii funcţionează de prin anii 1300. Primele suprafeţe organizate în sistem irigat datează din anul 300 î. Hr. Încă de acum mai bine de 1.000 de ani în ţara respectivă au fost amenajate lacuri artificiale în care se acumulează apa din precipitaţii, pentru că au perioade de şase luni cu ploi abundente şi şase de secetă, apă pe care apoi o folosesc pentru irigarea culturilor. Când văd aceste lucruri le tot raportez la ceea ce se întâmplă în România. Natura ne-a înzestrat cu atâtea rezerve de apă potabilă şi le irosim în loc să le folosim eficient acolo unde este nevoie. Sigur că sistemele de irigaţii, staţiile mari de pompare sunt energofage, dar acestea pot fi modernizate folosind alte sisteme mult mai eficiente. De asemenea, există mari posibilităţi să folosim apa gravitaţional. De ce n-o facem? Au existat începuturi în acest sens înainte de 1990 care au fost abandonate. Deci posibilităţi avem. Important este să existe o strategie în acest domeniu. Evident sunt necesare sume mari de bani, dar în agricultură investiţiile se recuperează cel mai repede, aşa că n-ar trebui să existe rezerve faţă de astfel de cheltuieli.

– Vorbeaţi de necesarul şi posibilul aport al ştiinţei la dezvoltarea agriculturii şi a ruralului cu deosebire. A apărut ingineria genetică ca o posibilitate de sporire a hranei de reducere a cheltuielilor.

Care este opinia dumneavoastră referitor la acest subiect, după ce aţi văzut lumea?

– Ingineria genetică este la loc de frunte, apreciată în lumea întreagă, din SUA, Brazilia şi Argentina până în China, India şi alte zone ale lumii. În aceste ţări, aproape că nici nu mai găseşti câteva hectare de culturi convenţionale. Majoritatea sunt culturi modificate genetic. Lumea ar trebui să înţeleagă că ingineria genetică, prin aceste modificări, nu face decât să grăbească ceea ce în mod natural s-ar produce în sute sau mii de ani. Prin aceasta se imprimă speciilor cultivate anumite caractere care nu pot fi decât benefice omului: potenţial de producţie ridicat, rezistenţă la boli, dăunători, la pesticide etc.

România consumă mari cantităţi de soia modificată genetic în diverse forme. Este un nonsens să cheltuieşti miliarde de euro pentru a importa asemenea produse şi să nu le produci tu în ţară, cu eficienţa şi efectele care se cunosc foarte bine.

– Nu sunt rezerve de hrană sau sunt prost repartizate pe glob? Există oameni care risipesc şi oameni care n-au, să zicem aşa, minima felie de pâine?!

– Ceea ce spuneţi este adevărat. În anumite zone ale lumii este exces de produse alimentare. Unele state preferă să arunce în mare cantităţi impresionante din rezervele lor alimentare, în vreme ce altele, din Africa spre exemplu, sunt subnutrite. N-am înţeles de ce o asemenea abordare, de ce asemenea dezinteres faţă de starea unor naţiuni, dar în acelaşi timp un mare interes pentru politicile economice aceloraşi state.

„Cine n-are cercetare, n-are viitor“

– Revin la cercetarea ştiinţifică, care este motorul economiei. La noi, perspectivele ca tineretul să se apropie de cercetarea ştiinţifică sunt aproape nule. De ce credeţi?

– Tinerii absolvenţi care ar avea înclinare şi şi-ar dori să lucreze în cercetare nu sunt motivaţi să ajungă în acest sector în primul rând din cauza retribuţiilor foarte mici. Din păcate, în cercetare au rămas foarte puţini cercetători, iar aceştia mai mult din dragoste pentru meserie, pentru munca lor. Păcat că nu se înţelege că cine nu are cercetare şi cine nu investeşte nu are viitor. Cercetarea poate scoate la liman orice sector economic.

– Academicianul Cristian Hera vorbea despre necesitatea zootehnicizării agriculturii. Ce credeţi că voia să spună?

– Faptul că o zootehnie puternică - industria grea a agriculturii - atrage după sine sectorul vegetal pentru că există consumatorul. Asta în primul rând, iar în al doilea rând asigurăm necesarul de produse agroalimentare pe plan intern şi un surplus pentru export. Este foarte important să dezvoltăm zootehnia, să valorificăm cele aproape 5 milioane ha de pajişti naturale pe care le-am cam abandonat, apoi producţia secundară din sectorul vegetal şi chiar producţia principală. Vă daţi seama cât aport ar aduce acest lucru la PIB-ul ţării.

Realizarea cadastrului, o necesitate

– Lipsa unui cadastru al teritoriului face să ni se ofere cifre eronate privind producţiile obţinute şi nu numai, dar, mai ales, oferă posibilitatea unora să facă ce vor cu cel mai de preţ mijloc de producţie, pământul... Ce credeţi că trebuie făcut?

– Domnule Verman, vă spun două cifre. România avea în jur de 14,4 milioane ha de teren agricol, din care 9,5 arabil. În momentul de faţă mai avem 7,8 – 8 milioane de ha arabil. Restul a intrat în intravilan graţie „bunăvoinţei“ unor primari, pe care s-au turnat betoane şi s-a construit mai peste tot haotic. Asta este şi consecinţa faptului că nu există un cadastru la nivel naţional şi reglementări clare privind circulaţia terenurilor. Ar trebui insistat ca acest cadastru să fie realizat cât mai urgent, iar responsabilitate în acest sens să aibă Ministerul Agriculturii, cel mai interesat de aceasta.

– Sunteţi optimist în ceea ce priveşte viitorul agriculturii româneşti?

– Fără îndoială. Eu cred în capacitatea profesională a specialiştilor din România. Cred în potenţialul agricol al acestei ţări. Mai cred că agricultura va fi din ce în ce mai bine organizată în forme asociative, astfel putând da o mai mare plusvaloare terenurilor agricole, pământului românesc.

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
739

□

Comentarii

□

□

1. P.S. -- (20-January-2012)vai de capul si de mama noastra!!!Pe cele 8 mil. ha arabil in mare parte facem agric.primitiva,pe puzderia de parcele si parcelute. Oare cand se va intelege ca prioritatea zero este refacerea exploatatiilor agricole performante, capabile sa practice o agric.stiintifica? CU productii de 1 To. de grau si 700-800 kg. porumb bracuri la hectar o sa ajungem sa ne manance cainii. Reconstituirea dreptului de propriet. si forma de exploatatie a terenului nu au nimic in contradictoriu, iar pulverizarea exploatatiilor agric. in anii 89-90 nu justifica cu nimic aceasta mare prostie.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

criza-ca-o-stafie_s246.html

Criza, ca o stafie

Observaţia, cu iz filosofic a gânditorului de acum peste un secol, a reintrat în actualitate:

„O stafie străbate Europa.“

Aşadar, realităţile s-au schimbat, nu însă şi curgerea istoriei.

Umbra ameninţătoare a furtunii ce sfidează bătrânul continent se cheamă astăzi criză.

O acută criză ce perturbă grav liniştea omenirii, fiindcă prin efectele ei ameninţă însăşi securitatea socială a lumii moderne.

În România, primele simptome ale îmbolnăvirii economiei au apărut între 2004-2008.

Atunci s-a trecut la împrumutul exclusiv pentru consum, cu buletinul, consum care a depăşit cu mult producţia reală, fetişizându-se în chip periculos creditul bancar.

În fapt, locul instituţiilor productive a fost ocupat samavolnic de o adevărată industrie bancară.

Urmarea n-a întârziat să apară.

Baloanele de săpun ale unor afaceri presupus prospere au tras în jos bugetele anuale, mărind periculos deficitul PIB-ului naţional.

Fenomenul s-a dovedit nu doar continental, ci chiar unul global.

Ieşirea dintr-o asemenea situaţie, a demonstrat-o istoria, are patru posibile terapii:

Creşterea producţiei, intensificarea controlului consumului şi al disciplinei fiscale, creşterea inflaţiei până la punctul critic ori războiul.

Evident, ultimele două soluţii nu sunt de acceptat.

Atunci! Atunci se aplică, fără excepţie, primele două tratamente.

În ţările cu economii consolidate, cu productivitate ridicată, soluţia a şi dat roade.

SUA, spre exemplu.

Cum s-a reuşit? Statele americane, vreo 40 la număr, transferă între ele, la nevoie, bunăstare în schimbul cedării semnificative a suveranităţii proprii.

Ceea ce contează este unitatea, întregul.

În acest caz şi regimul fiscal e unul unitar, sub controlul stabilităţii unei monede unice – dolarul.

În Europa situaţia e cu totul diferită.

Dintre cele 27 de ţări membre UE, 17 se află în zona euro şi alte 10 în afara ei.

Aici cedarea de avantaje economice între ţări este una imposibilă – fiindcă nu întregul contează, ci bunăstarea naţională.

Cedarea de suveranitate nu este nici ea de luat în calcul, iar sistemul fiscal e unul şi ineficient şi foarte divers.

Semnarea unui pact fiscal care să acţioneze la nivelul uniunii s-a impus în consecinţă ca o urgentă şi primă soluţie.

Cazul Greciei în care s-au injectat sume importante pentru a nu o transforma în „buturuga mică“ pentru zona euro nu este unul încurajator.

Economiştii apreciază că situaţia e asemănătoare aplicării unui plasture peste o rană deschisă numai pentru a ascunde realitatea foarte dureroasă.

În acest context, la noi nu se exclude eventualitatea unei recesiuni.

Intrarea în incapacitate de plată către terţi ar însemna falimentul.

Ei bine, în acest peisaj economic universal se întrezăresc şi soluţii care ar putea deveni miraculoase.

Cazul Chinei, cu un ritm de creştere fără precedent, ne luminează. Temelia prosperităţii chineze o constituie dezvoltarea agriculturii, evoluţie care a rezolvat problema crizei alimentare, asigurând securitatea socială şi adăugând şi o foarte importantă creştere a PIB-ului.

Situaţii asemănătoare în India, Brazilia, Argentina.

Întrebarea care se pune în cazul României e una singură.

De ce? De ce agricultura, industria alimentară şi turismul nu se găsesc pe lista de priorităţi a clasei politice şi deci a guvernelor?

De ce este acceptat consumul de import şi nu se stimulează iniţiativa locală?

De ce stăruim pe aplicarea de interdicţii economice şi nu punem în valoare valenţele unei naţiuni şi muncitoare, şi perspicace?

Urmează marele examen pentru români. Electoralele!

Rezolvarea rănilor crizei în care ne aflăm ţine în mare parte de alegerea făcută.

Fiindcă, fapt dovedit, trăieşti aşa cum îţi aşterni.

Vremea politicianismului de duzină, incapabil şi corupt, a apus.

Stafia ce bântuie Europa ne-a cam deschis ochii. Treziţi-vă, oameni buni, cu adevărat!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
607

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Criza continuă şi în iarmaroc

În fiecare zi de luni din săptămână, la Podu Iloaiei are loc din vechime unul dintre cele mai mari iarmaroace din judeţul Iaşi. Un vânt subţire „numai şirul lui“, cum îi spun localnicii, accentuează senzaţia de frig. Toate cele oferite spre vânzare se aşează pe un ziar sau direct pe pământul îngheţat, inclusiv alimentele.

Oferta este generoasă: mobilă, confecţii „pentru toate buzunarele“, mormane de încălţăminte, din care fiecare îşi alege ce vrea, unelte agricole, vase colorate din plastic, tingiri cositorite, oferite gălăgios de o familie de romi, aparate de radio şi televizoare cu modele uitate de vreme, ouă, făină, cereale, caiele, clanţe, potcoave, hamuri şi chiar… cruci de marmură pe care doar urmează ca cineva să le inscripţioneze numele celui plecat într-o lume mai bună. Fumul de mici şi mirosul vinului fiert plutesc deasupra celor veniţi să cumpere sau, aşa cum e obiceiul, să vadă ce mai e nou şi să schimbe o vorbă.

Ca de obicei e multă lume, „dar, vezi mata, îmi spune un moş aşezat strategic la intrarea în iarmaroc cu două găini zgribulite, toţi întreabă şi nu cumpără nimeni“.

Multă animaţie şi în spaţiul destinat animalelor. Cel care vinde spune un preţ, prezumtivul cumpărător dă a lehamite din mână, vrea să plece, dar se întoarce şi oferă un alt preţ. Urmează o tocmeală crâncenă şi până la urmă tranzacţia are loc şi cei doi se duc să bea aldămaşul.

Alături un bătrân ţine de funie o vacă cu viţel de doar o lună. E plecat de la ora patru din Popeşti şi acum se gândeşte că, dacă nu va găsi niciun muşteriu, o să plece iar 12 km până acasă. „Cer, îmi spune bătrânul, 2.400 de lei, eu cred că nu e mult, vedeţi vaca e bună, dar oamenii nu au bani şi chiar dacă ar cumpăra-o n-au ce să facă cu laptele. Altădată maşina de la fabrică venea în fiecare zi şi ne lua marfa. Acum ni se spune că laptele «nu e conform» şi îl dăm la porci şi la câini.“

Belşugul anului trecut se vede şi acum. Camioane cu cereale, cu făină, cu fructe aşteaptă cumpărătorii. Făina de grâu se vinde cu 1,50, cea de porumb cu un leu, iar merele „de Rădăşeni“ tot cu un leu kilogramul. „Altădată vindeam cu sacul, iar acum aş fi bucuros să vând şi cu kilogramul, aştept degeaba, îmi spune Ion Axinte din Erbiceni; oamenii cumpără cu punga de la butic. Să vedem ce-o fi anul acesta, semnele nu sunt prea bune.“

Dragoş Iftode din Moldoviţa-Suceava vine în fiecare săptămână cu lemn de casă şi cherestea. E adevărat că în anii trecuţi pleca cu camionul gol acasă, acum e criză şi astăzi nu a vândut nimic, dar are o comandă pe care i-a lăsat-o un om din Bălţaţi. „În drum spre casă îi las marfa omului, asta înseamnă că nu am venit chiar degeaba.“

Sunt rebegit de frig şi plec, ca de altfel toţi cei care vând, ca şi toţi cei care au cumpărat, vorba lui Ion Creangă „negustori de piei de cloşcă“. Şi lunea viitoare va fi, la Podu Iloaiei, iar iarmaroc.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:

1032

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

criza-de-intarcare-la-purcei-si-furajare...

Criza de înțărcare la purcei și furajarea lor în această perioadă > REVISTA LUMEA SATULUI

Criza de înțărcare la purcei și furajarea lor în această perioadă

Purceii, în timpul înţărcării, sunt supuşi la numeroşi factori de stres, cum ar fi dezechilibrul nutriţional, de mediu, social şi microbian. Înţărcarea conduce la schimbări sociale şi de comportament ale purceilor cauzate de trecerea acestora într-un mediu necunoscut, amestecarea cu alţi purcei şi separarea de scroafe. Ca răspuns, sunt afectate funcţiile şi morfologia intestinală, consumul de hrană se reduce, creşte incidenţa enteritelor, iar performanţele de creştere sunt reduse. În consecinţă, înţărcarea este privită ca perioada cea mai critică din viaţa purceilor.

Trecerea de la hrana lichidă (bazată pe lapte matern), la hrana solidă aduce în atenţie două aspecte: necesitatea ca aceştia să fie obişnuiţi cu consumul de hrană solidă încă din maternitate; tractusul gastro-intestinal să fie adaptat la schimbări considerabile ale proprietăţilor fizico-chimice ale hranei şi să asigure digestia şi absorbţia într-un mod corespunzător a nutrienţilor din hrană pentru menţinerea unei rate de creştere adecvate.

Purceii au o mare energie de creştere şi pentru punerea în valoare a acesteia trebuie hrăniţi cu raţii uşor digestibile şi cu valoare biologică ridicată. Primele nutreţuri ce se administrează purceilor trebuie să aibă sub 3% celuloză brută. Pentru scindarea amidonului şi uşurarea digestiei, grăunţele de cereale se pot prepara prin prăjire, fulguire, expandare sau hidroliză.

Maximizarea consumului de hrană cât mai curând posibil după înţărcare este în corelaţie cu condiţiile de microclimat, programul de control al bolilor şi asigurarea unei calităţi a apei corespunzătoare. Observarea comportamentului de hrănire şi adăpare al purceilor în primele zile după înțărcare este, de asemenea, importantă.

Aceasta se impune cu atât mai mult cu cât anumiţi purcei nu consumă hrană şi/sau apă, efectele fiind vizibile (abdomen supt, ochii înfundaţi, aspect necorespunzător al părului etc.). Accesul la apă şi hrană nu trebuie să fie restricţionat.

Experienţele derulate în cadrul INCDBNA - Baloteşti, au evidenţiat faptul că purceii pot fi înţărcaţi timpuriu la 28 sau 35 zile, cu condiţia utilizării pe o perioadă de 21 zile după înţărcare a tipului de nutreţ combinat folosit în maternitate (NC 01). Acesta se caracterizează prin prezenţa ingredientelor uşor digestibile şi la un nivel care permite asigurarea cerinţelor nutriţionale specifice categoriei de vârstă şi greutate. Chiar dacă aceste ingrediente sunt scumpe, includerea lor în structura reţetelor de nutreţ combinat este esenţială pentru a uşura tranziţia de la consumul de lapte matern la hrana solidă, în felul acesta reducându-se pierderile provocate de enterite postînţărcare.

INCDBNA – Baloteşti recomandă, de asemenea, includerea în nutreţul combinat NC 01 a bioaditivului cu rol probiotic SUINLACT care a fost creat și testat în biobaza proprie. Acest produs contribuie la: îmbunătăţirea sistemului imunitar prin creşterea rezistenţei organismului la îmbolnăvirile produse de bacteriile patogene sau condiţionat patogene; bioreglarea micoflorei favorabile sanogenezei în tractusul gastrointestinal; eliminarea antibioticelor din furaje; creşterea apetitului şi îmbunătăţirea conversiei hranei; îmbunătăţirea performanţelor de creştere; reducerea frecvenţei enteritelor şi, implicit, a morbidităţii şi mortalităţii.

Dr. ing. Mihaela HĂBEANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
1342
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

criza-economica-a-lovit-si-vanatoarea_70...

Criza economică a lovit şi vânătoarea > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCriza economică a lovit şi vânătoarea

Vănătoarea este încă un domeniu în care se resimte criza economică. Comparativ cu anul trecut, cel puţin până acum, a scăzut numărul cererilor, inclusiv la vânatul mare. „La căprior, cererile au scăzut cu peste 20%. Putem face comparaţie, pentru că oferta noastră a rămas aproape neschimbată anul acesta faţă de 2008. Vom afla până la sfârşitul sezonului ce se va întâmpla. În schimb, în primăvară, tot efectivul de urs din cota de recoltă pe sezonul 2008-2009 l-am vândut vânătorilor români şi străini“ – a declarat dr. ing. Gheorghe Mohanu, directorul Direcţiei pentru Producţie şi Comerţ, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, pentru Lumea satului.

Pentru a diminua efectele crizei, Romsilva a luat câteva măsuri. Una dintre ele se referă la motivarea firmelor care aduc vânători, prin mărirea comisionului acordat. De asemenea, a fost analizată posibilitatea reducerii tarifelor actuale, practicate pentru vânat.

Până la 8.800 de euro un trofeu mare de cerb

Într-adevăr, tarifele actuale – care se percep vânătorilor pentru acţiuni desfăşurate pe fondurile de vânătoare gestionate de RNP – sunt destul de piperate, chiar şi pentru un vânător cu dare de mână. Cele mai mari tarife sunt percepute la cerbul comun. Pentru un exemplar modest, al cărui trofeu nu depăşeşte 3 kg, tariful este de 550 de euro. În schimb, pentru un trofeu de peste 11,5 kg, vânătorul trebuie să plătească 8.800 de euro şi alţi 60 de euro pentru fiecare 10 grame care depăşesc pragul de 11,5 kg. Pe lângă sumele prezentate, vânătorul trebuie să mai achite 20 de euro/zi, tarif de organizare a vânătorii.

Blana ursului din pădure

În cazul ursului brun, trofeul constă în dimensiunea blănii crude, în funcţie de care se calculează un anumit punctaj. Există un singur prag, de 350 de puncte. Pentru orice exemplar cu punctaj inferior se plătesc 5.000 de euro, iar pentru punctaj superior, 7.000 de euro.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
677
□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

criza-economica-si-criza-morala_l327.htm...

Criza economică şi criza morală > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCriza economică şi criza morală

Nervi! Nervi de primăvară, ar zice optimistul. Numai că la noi, la români, mânia, încordarea, nemulţumirile de tot felul au devenit un mod comun de viaţă. Ceva nu merge! Ori nu mai merge! Şi peste tot şi toate această înfricoşătoare stafie ce a luat Europa, şi nu numai, sub tălpi. Criza. Ori crizele! Fiindcă, băgăm de seamă, crizei economice i se alătură criza morală. Guvernele o dau din colţ în colţ Fireşte nu renunţă la cozonacul ori ciolanul, spuneţi-i cum vreţi, adică la avantajul puterii. Promit, votează chiar după care se fac, vorba ceea, că nici usturoi n-au mâncat, nici… ştiţi fără îndoială zicala.

Dacă e s-o luăm pe degete observăm că de vreo două decenii şi mai bine „minciuna stă cu vodă la masă“. În rest, nu se petrece nimic. Nimic bun pentru omul de rând vreau să zic. Aşadar, dintr-o Românie fără datorii am ajuns să cerşim creiţar după creiţar pe la porţile celor avuţi.

Brazda se întoarce, totuşi, cu plugul Ce va fi după, cui ce-i pasă? Cu un pământ de invidiat mâncăm tot de pe aiurea! Profesia de agricultor e luată în derâdere. Am îmbucătăţit tarlalele, dar am uitat complet că brazda se răstoarnă cu plugul. Iar plugului îi trebuie tractor. Şi toate celelalte. Drepturi cunoscute şi recunoscute în toată Europa la noi s-au prefăcut în subiect de cerşeală. În zori de primăvară ţăranii, câţi mai sunt, lasă de izbelişte ogorul pentru a bate temenele pe la uşile puterii. N-avem parale pentru agricultură, în schimb se găsesc miliarde pentru importuri agricole. Curg iarăşi râuri de euro către tuburi nefinalizate niciodată.

Ce a mai rămas din învăţământ şi sănătate

Mai nou, ni s-a pus pata pe învăţământ şi sănătate. Şi, ca de obicei pe la noi, se dărâmă, se destramă, se preface ceea ce cândva constituia fala Europei chiar. Asta era pe vremea lui Spiru Haret, adică demult, tare de demult.

Acum cu cinci vacanţe şi câteva sute de recreaţii, la care se adaugă grevele dascălilor, ne prefacem că facem educaţie şi instrucţie.

Cei mai cu cap se descurcă. Iau drumul străinătăţii, unde oricum şcoala are un cu totul alt statut. Şi dacă intri în viaţă cu stângul, vezi bine n-are cum să-ţi surâdă norocul. Grija pentru sănătate devine cu fiecare zi tot o chestiune de negustorie. Se caută cei cu dare de mână. Doctorul costă, medicamentele se scumpesc continuu, iar prin dispensarele medicale rurale bate vântul. Rata mortalităţii a surclasat rata natalităţii, a populaţiei umilite şi îmbătrânite aşteptând vremea de apoi.

Ruşinea de a fi pensionar

Fiindcă, oricum, a fi pensionar după o viaţă de muncă devine egal cu a-ţi fi ruşine că trăieşti. Dacă n-au guvernanţii bani pentru tineri, cum ar cheltui cu cei mai vârstnici? Nu se mai investeşte. Ori se investeşte foarte puţin. Acum e de vină criza. Cel puţin acesta este sloganul la modă. Când au fost bani, observăm abia acum, s-a cheltuit doar pe investiţii neproductive. Care nu aduc alţi bani adică.

Şi care, pe termen lung, pun economia în pericol. Cazul vilelor. Al terenurilor risipite – fie prin scoaterea din circuitul agricol, fie prin uitare. Pârloaga a devenit semnul distinctiv pentru România. Un pilot de cursă lungă, mai hâtru din fire, îmi povestea deunăzi că de acolo de sus, din înaltul cerului, ghiceşte când a ajuns acasă fiindcă peisajul de jos e unul selenar.

Pustiu şi pustiit adică

Ziceam la început că ceva nu merge. Vorba e ce ori cine este acel ceva? Comisii prezidenţiale ori guvernamentale caută răspunsul la întrebare. Dar asta-i cam demultişor poveste. Când se vor dumiri ce şi cum, va fi oricum prea târziu.

Deşi, iarăşi spusa unui glumeţ cu opinie: „Cum merg treburile pe la noi suntem în urma lumii cu cel puţin o sută de ani. Ba că la sfârşitul planetei albastre noi mai avem de trăit încă un secol. Ca să-i ajungem pe semenii noştri.“ România secolului XXI! Ne-am fi dorit-o prosperă. Bogată şi îmbogăţită, înnobilată de mintea şi efortul nostru. Pastişez însă poetul şi-mi răspund mie. „Nu câte sunt îmi vin în minte, ci câte-ar fi putut să fie.“ Aşa că dacă până mai ieri, alaltăieri îmi ziceam că m-am născut prea devreme, acum observ cu amar că m-am născut prea târziu. La români verbele, oricare ar fi ele, se conjugă mai degrabă la timpul viitor decât la prezent. Şi foarte adesea la trecut!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
776

□

° Comentarii

□

□

° 1. Trifan Ioan -- (16-April-2010)Ce a mai ramas din invatamant?
Ruina. Elevii nu mai sunt motivati sa invete (guvernantii le-au bagat in cap ca muncesc prea mult). Familia nu mai contribuie la educatia pentru munca a copiilor (ajutoarele pe care parintii de primesc de la stat le fac mult rau ii invata sa nu munceasca, sa astepte sa fie ajutati). Elevii din mediu rural nu mai posibilitatea de a dobandi informatii despre cultura plantelor, ingrijirea animalelor.

° 2. MăneanuVarvara Magdalena -- (17-April-2010)Domnule Gh.Verman, Vă cunosc de la TVR, dinainte de 89. Aveţi dreptate! Cine Vă ascultă?! Mai adaug: mai nocivă este criza morală, criza valorilor . Acestea nu ne ajută să ne salvăm din criza economică.Dacă un demnitar are 6 case , şi un sătean simte nevoia să-şi facă măcar o vilă, nefuncţională, cu 10/20 camere şi nici un grajd sistematizat. Pe lăngă umilinţă ţăranul, săteanul nostru îşi pierde priţiosul timp cerşind subvenţii pe la uşile Dir. Agr. Apoi,în criză de timp vinde pe nimic recoltele la intermediari. Nimeni nu vede !.....
La mulţi ani! pentru apropiata Dumneavoastră onomastică.

° 3. alina popovici -- (20-April-2010)Ma doare sufletul de ce s-ar putea face in agricultura si ...ce se face!M-as bucura ca profesionistii care mai sunt la Dir.Agr.sa fie luati in seama pentru ca se cersesc subventii si lamuriri la APIA dar ce se primeste nimeni nu spune!Se pot renegocia multe cu oameni capabili care nu au facut scoli europene dar au experienta si patriotism si pot ajuta la restructurare moderna si in concordanta cu nevoile romanului si cu realitatile existente.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

criza-planetara-a-apei-nu-va-lovi-romani...

Criza planetară a apei nu va lovi România

La nivel planetar - arată documentul ANAR - se vorbește deja de o posibilă criză a apei în anul 2025. Chiar dacă România este considerată o ţară cu resurse de ape relativ sărace, specialiștii consideră că nu se poate pune problema unei „crize a apei“, cum nu se va putea vorbi despre regiuni vulnerabile în faţa unei crize a apei. Motivul ar fi că la noi sunt 40 mld mc de apă utilizabili în regim amenajat, raportat la resursa teoretică de 134,6 mld mc de apă. Conform studiilor realizate de Institutul Internaţional pentru Managementul Apei, țara noastră nu face parte dintre ţările cu un posibil deficit al resursei de apă în anul 2025.

Cerința de apă, tot mai mică

Nu numai în agricultură, ci la nivelul întregii țări, în 2010 cerinţa de apă a scăzut cu 12 mld mc faţă de anul 1990, respectiv de la 20,5 mld mc la 8,45 mld mc de apă, şi cu 1 mld mc de apă cât se înregistra în anul 2008, respectiv de 9,44 mld mc de apă. Comparativ cu anul 1990, se observă că s-au produs două mari scăderi ale cerinţei de apă pentru industrie, agricultură și populație.

Prima, în intervalul 1990-1999, când cerinţa a scăzut de la 20,4 mld mc de apă, cât era în anul 1990, la 11,74 mld mc de apă, cât era în anul 2000. A doua, în intervalul 2001-2010, când cerinţa a ajuns în anul 2010 la 8,45 mld mc de apă, faţă de cât era în anul 2000. La nivelul anului 2010, cerința de apă a fost asigurată în totali-tate prin menținerea volumelor de apă în lacurile de acumulare, conform Programelor de exploatare ale ANAR, volume care au asigurat necesarul de apă pentru categoriile de utilizatori.

Pentru anul 2011, volumul de apă solicitat de agenții economici este de 7,7 mld mc de apă, în scădere față de anul anterior și de aproape trei ori mai mic decât cel înregistrat la nivelul anului 1990. Defalcată pe categorii, cerința totală de apă pentru anul 2011 se prezintă astfel: 1,22 mld mc (15,8%) pentru populație, 1,32 mld mc (17,14%) pentru agricultură și 5,16 mld mc (67,02%) pentru industrie.

Impactul irigaţiilor

Un studiu prezentat recent de Administrația Națională „Apele române“ (ANAR), cu ocazia Zilei Mondiale a Apei, arată că, în anul 2010, folosirea apei pentru irigaţii s-a situat sub cerinţa de servicii specifice. Cauza a fost nefuncţionarea sistemelor de irigaţii la capa-citatea programată, pentru că nu au fost solicitări din partea bene-ficiarilor. În anul 2010, s-a constatat că cea mai semnificativă scădere a volumului de apă prelevat, raportat la anul 2009, s-a produs în agricultură, de la 1,16 miliarde de metri cubi la 0,74 mld mc. Scăderi similare ale volumului de apă prelevat în agricultură s-au produs și în anii 2005 și 2006, fapt care se corelează cu anii în care s-au produs inundații istorice (debite care statistic se produc o dată la 100 de ani cel puțin), întrucât volumul de apă a fost asigurat mai mult în regim natural. În 2010, volumul total de apă prelevat a fost de 6,2 mld mc, din care s-au mai consumat (în afară de agricultură) 4,43 mld mc pentru industrie şi 1,03 mld mc pentru populație.

Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
743
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Criză şi în iarmaroc!

Porumb, vaci cu viţei, bulgări de sare, cherestea, şrot de floarea-soarelui, var nestins, grâu, vase de plastic, pâine, perdele, caş, papuci, cai „care mănâncă jeratec“, parfum Chanel 5 îmbuteliat în Republica Moldova, aparatură electronică „made in China“, toate învăluite în fumul înecăcios de la grătarele cu mici de unde sună asurzitor vocea lui Florin Salam, Adrian Copilul Minune sau a altor manelişti de succes. E imaginea obişnuită a unui iarmaroc, cel de la Scânteia, aici unde dintotdeauna se întâlnesc să vândă sau să cumpere oameni din Iaşi, dar şi din judeţele limitrofe.

N-au oamenii bani

În acelaşi timp, iarmarocul este locul unde poţi simţi cel mai exact pulsul vieţii economice, al traiului de fiecare zi al „României profunde“, cum sună o expresie des utilizată de unii oameni politici. Ilie Moroşanu din Codăeşti - Vaslui, locul de baştină a Anei Pauker, aşteaptă cumpărători pentru grâul şi porumbul pe care l-a adus de acasă. „N-am vândut până acum decât 15 kg de boabe, îmi spune dumnealui, şi astea după ce am mai lăsat din preţ. Altădată, înainte de recoltat, n-aveam marfă cât se întreba, acum...“

Alături, un meşteşugar din Bârlad, pe numele său Viorel Jugaru, care confecţionează harnaşamente pentru cai. „În urmă cu trei-patru ani, îşi aminteşte dumnealui, vindeam aici marfă de 4-5 milioane; acum oamenii folosesc guri de ham din pânză sau căpăstru din sfoară. Lumea nu are bani şi nouă ne este tot mai greu. Gândiţi-vă că pun motorină de 5-6 sute de mii şi, la sfârşitul zilei, îmi fac casa, ca să zic aşa, şi văd că am vândut marfă de 40-50 lei.“ Necăjit este şi Ionel Dandu din Cheile Bicazului. „Sunt plecat de acasă de miercuri, am tot oprit prin târgurile pe care le ştiu dintotdeauna, cu grinzi, căpriori, dulapi şi tot ce trebuie pentru o casă. Din păcate, am, iată, mai mult de jumătate din marfă nevândută. Până acum mai veneau bani de la cei care lucrau în afară, dar o duc greu şi ei, iar noi... ce să mai vorbim?“

Tot acolo şi Nicolae Mihăilă din Bodeşti, care a venit la târg cu 30 de ouă. „Ce să fac, dacă pensia pe care o primesc şi pe care am auzit că ne-o mai taie nu ne ajunge nici de unele?“

Iarmarocul are şi o zonă amenajată pentru vânzarea produselor de origine animală. Aici stau de vorbă cu Maria Afloarei care vinde caşul de la cele 80 de oi pe care le are: „Cred că şi astăzi plec cu marfa acasă. Dacă aş avea bani aş merge cu trenul până la Iaşi, unde caşul se mai vinde; aici, vedeţi şi dumneavoastră... M-am sfătuit cu ai mei şi am hotărât să scăpăm de oi, aşa cum am vândut şi vaca, pentru că dădeam laptele la porci.“

Ultimul olar

Mai departe de aglomeraţie îl întâlnesc pe Constantin Moraru, care de şapte decenii face oale. „Oalele pentru sarmale, cănile pentru vin, dar şi obiectele de podoabă – de artizanat, le spune dumnealui – se vindeau ca pâinea caldă. Acum, când au apărut chinezăriile de plastic, viu colorate, lumea le-a cam uitat. Ştiţi, zâmbeşte trist moş Costică care împlineşte la Crăciun 80 de ani, am rămas ultimul care mai foloseşte argila plastică, cum i se spune lutului bun. Dar să ştiţi că muşcata din fereastră nu trăieşte decât în oală de lut, în plastic se ofileşte şi moare.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
1006

□

Comentarii

□

□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (15-August-2010)Păi ? ce să spun... "I-a priviţii cum se duc "....(vorba poetului)sub ochii noştrii, şi ochii orbi ai politicului. Nimeni nu ia o măsură legislativă fermă de a sprijinii pe meşteşugari şi manufacturieri.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Crizantema, regina grădinii, toamna

O grădină adevărată nu poate mirosi a toamnă dacă nu are măcar o tufă de crizanteme. Tufănelele – cum se numesc ele popular – sau dumitriţe ori margarete de toamnă sunt originare din Asia şi au fost cultivate în China încă de acum 3.000 de ani. În Japonia au intrat în cultură mai târziu, dar a fost asimilate ca floare naţională. Crizantema cu 16 petale este sigiliu imperial şi reprezintă simbolul bucuriei. În greacă, crizantema înseamnă floare de aur.

Tradiţia românească spune despre tufănele că ele există la noi de când pământul, mai ales că sunt prezente în cele mai vechi tradiţii folclorice. Crizantema cuprinde peste 150 de specii. De-a lungul timpului amelioratorii au obţinut cele mai spectaculoase flori şi culori, de la cele mici, la cele cu capitule mari, regale.

Cultura ca plantă anuală

- Chrysanthemum coronarium L: originară din Europa meridională, are 30-100 cm înălţime, cu multe ramificaţii. Florile albe sau galbene sunt dispuse în capitule terminale cu diametru de 4 cm;
- Chrysanthemum cariantum L.: originară de vestul Africii, înaltă de 40-80 cm, prezintă tulpini groase, ramificate, flori simple galbene sau albe şi baza de culoare purpuriu închis sau violet;
- Chrysanthemum segetum L.: originară din Europa, glabră, înaltă de 60 cm, ramificată puternic, frunze amplexicaule, glauce, dinţate sau laciniate, flori galbene, cu capitule de 9 cm.

Epoca de semănat variază în funcţie de perioada în care dorim să avem plantele înflorite. Semănatul poate avea loc în luna martie-aprilie, în răsadniţe reci, direct în substrat sau la ghiveci. Semănatul poate avea loc şi direct în grădină, la sfârşitul lunii aprilie. Distanţa de plantare/semănare este de 30 cm între plante. Semănatul se poate face şi toamna, la sfârşit de septembrie, început de octombrie; se repică la ghivece. Se păstrează peste iarnă în răsadniţe reci, iar primăvara se plantează la loc definitiv. În toate variantele, forma tufei poate fi reglată prin ciupit.

Cultura ca plantă perenă

- Chrysanthemum leucanthemum L.: originară din Europa şi vestul Asiei, 70 cm înălţime, tulpini ramificate sub formă de tufă. Capi-tulele sunt simple, formate din flori tubuloase, de culoare galbenă sau albă;
- Chrysanthemum maximum este o crizantemă de tip margaretă înaltă, cu capitulul de 7 cm diametru;
- Chrysanthemum parthenium L. sau crizantema tip muşeţel creşte sub formă de tufă înaltă de 80 cm, cu flori tubuloase, galbene sau galben-aurii, rar roşcate;
- Chrysanthemum roseum L, de asemenea de tip muşeţel, are flori mici, de 5-7 cm în diametru, colorate în roz luminos.

Se cultivă într-un sol obişnuit de grădină, cu expoziţie însorită, bine lucrat şi bogat în substanţe nutritive. Înmulţirea se face prin sământă şi prin despărţire de tufă. Semănatul se face în aprilie-mai, direct în câmp sau la răsadniţe reci, fiind necesare 4 grame pentru un metru pătrat de răsad. Răsărirea are loc după 3-4 săptămâni de la semănat. După alte 3-4 săptămâni de la răsărire, plantele se repică la 10 cm distanţă, iar toamna se plantează la loc definitiv, având grijă să se asigure 30-60 cm între plante. Înmulţirea prin despărţirea tufelor se face primăvara sau toamna. Când iernile sunt aspre, plantele pot fi protejate cu un strat de paie sau frunze.

Cultura ca plantă la ghivece

Pentru plantele dirijate pe o singură tulpină se folosesc ghivece cu un diametru de 8-9 cm, iar când avem mai multe ramificaţii vom utiliza vase cu diametru de 12-14 cm. Este foarte important să oferim plantelor spaţiu suficient. Acesta diferă de la 35 ghivece/mp, în cazul crizantemelor plantate la ghivece cu diametrul mic, la 10-11 ghivece/mp, în cazul plantelor ramificate sub formă de tufă. Plantarea se face primăvara, în spaţii protejate, iar în grădină plantele pot fi duse imediat ce temperatura permite acest lucru.

Legenda crizantemei

Trăiau, pe o pajişte, două crizanteme surori, una albă şi alta galbenă. Într-o zi a trecut pe acolo un grădinar foarte bătrân, care s-a îndrăgostit pe loc de floarea galbenă. A luat-o acasă, a îngrijit-o şi a făcut din ea cea mai frumoasă dintre toate florile câte existau. Pe câmp, crizantema albă plângea amarnic fiindcă a fost părăsită de sora ei şi nu mai avea cu cine să vorbească, dar era tristă şi pentru că nu fusese apreciată. Într-o zi, s-a auzit că împăratul căuta floarea perfectă pentru blazonul familiei sale. A mers şi la bătrânul grădinar să vadă minunea despre care vorbea toată împărăţia, a admirat crizantema galbenă mult, dar el căuta altceva, o floare simplă.

În timp ce mergea acasă, a întâlnit o floricică albă, încă suspinând, ofilită de atâta durere. Dar i-a plăcut atât de mult simplitatea ei, încât a dus-o la palat, spunând că, de aici înainte, crizantema albă va fi blazonul familiei. A fost admirată şi pictată astfel încât celebritatea ei a depăşit graniţele ţării. Sora ei galbenă, după o perioadă de fericire, a fost aruncată de grădinar la gunoi, fiindcă acesta n-a putut-o ierta că nu l-a putut impresiona pe împărat încât s-o folosească pe ea drept blazon.

O altă legendă, legată de numărul mare de petale adunate într-o floare de tufănică, spune că o fetiţă se ruga la Maica Domnului să-i însănătoşească mama foarte bolnavă. Şi a visat că aceasta i-a spus că mămica ei va mai trăi tot atâtea zile câte petale are tufănica din curte. A doua zi dimineaţa, fetiţa s-a repezit să numere petalele şi când a văzut că floarea are doar câteva, a rupt în sute şi mii de bucăţi toate petalele. Înduioşată, Maica Domnului i-a dat mamei fetiţe multe zile de atunci încolo, iar plantei o bogăţie de flori şi culori cum nu s-a mai văzut.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
2251

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

crizanteme-la-ghiveci_l1462.html

Crizanteme la ghiveci > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCrizanteme la ghiveci

Cu toate că temperaturile sunt încă ridicate, din florărie au început să ne zâmbească primii soli ai toamnei: panseluţele, bănuţii, varza ornamentală.

Dintre toate florile de toamnă se detaşează însă deosebita crizantemă. Cuprinde în petale toate culorile toamnei: roşu, cărămiziu, ruginiu, galben, alb.

În ultimii ani producţia de crizanteme la ghiveci a înregistrat şi la noi în ţară o creştere spectaculoasă. Dacă în urmă cu câţiva ani în florării găseai doar plante importate, acum avem posibilitatea să ne procurăm şi flori produse în serele din România.

Celor care doresc să cultive crizanteme la ghiveci le putem împărtăşi din experienţa noastră acumulată în decursul celor 6 – 7 ani de când cultivăm în seră crizanteme.

Aducem butaşii înrădăcinaţi în luna aprilie. Soiurile le alegem cu grijă pentru a avea plante înflorite încă de la începutul lui august până în noiembrie.

Odată cu sosirea butaşilor parcurgem următorii paşi:

- plantatul în ghivece, în pământ special de crizanteme în care adăugăm îngrăşământ de lungă durată (3 – 4 luni);
- umbritul în timpul verii;
- udatul plantelor ori de câte ori este nevoie;
- fertilizatul fazial (atenţie mare faţă de azot şi potasiu);
- ciupitul.

Mici secrete:

– lăsaţi spaţiu suficient între ghivece pentru a se forma o tufă rotundă;
– ciupiţi tufele pentru o ramificare corespunzătoare;
– fertilizarea corespunzătoare asigură o culoare frumoasă atât frunzelor cât şi florilor.

S.C. Dora S.R.L.
Dobolii De Jos nr.54 (Strada Principală, localitate situată la 20 km de Braşov şi la 10 km de Sfântu Gheorghe pe ruta: Braşov - Hărman - Podu Olt - Dobolii De Jos) ing. Doina Tripon
Tel: 0723 603 300; 0728 863 499

Mult succes!

Ing. Doina Tripon

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1973
□

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cruci... la răscruci

Aşezate din vechime la răscruci de drumuri, în curţile bisericilor şi, mai nou, în pieţele publice sau în mijlocul satelor, amintind trecătorului de jertfa unor români căzuţi pentru cruce şi neam, troiţele, „aceste coloane ale cerului“, cum frumos le denumeşte Mircea Vulcănescu, au mijlocit comuniunea cu cerul, urmărind sacralizarea spaţiului şi apărarea împotriva forţelor răului pentru că „poate nicăieri în lume, aşa cum spune reputatul sociolog şi filozof, un monument similar troiţei nu este susţinut de un mai larg şi mai diversificat suport etnologic laic, de esenţă sacră ca în România“.

Numele celor care au lăsat viitorimii crucile la răscruci, unele adevărate monumente de artă, nu este îndeobşte cunoscut. Ei şi-au făcut datoria în nădejdea că, poposind pentru câteva clipe în faţa troiţei, să ne gândim la cel care, odată cu truda mâinilor, a dăltuit în acest simbol al credinţei strămoşeşti şi o parte din sufletul său.

În peregrinările reportericeşti am descoperit un astfel de meşter, de fapt un adevărat artist. Se numeşte Vasile Ioniţă şi este preot.

„Slujesc într-o biserică din Dumbrăveni-Suceava, monument istoric, la care nu se poate interveni, ci doar trebuie îngrijită şi apărată. Văzând, în preajma altor lăcaşe de cult, troiţe care, ca să spun aşa «mobilau» spaţiul din apropiere, m-am gândit să adaug şi bisericii noastre un astfel de monument.“

A urmat o perioadă de multe căutări, de vizite şi întâlniri cu meşteri în arta lemnului care, din fericire, mai există în „Ţara fagilor“. „N-a fost deloc uşor, îşi aminteşte sfinţia sa, mai ales că, în afară de un oarecare talent la desen şi de dorinţa fierbinte de a face ce mi-am propus, nu aveam nimic altceva.“ Cu trudă şi mai ales cu suflet, lucrarea a fost gata în urmă cu 15 ani şi a fost instalată în curtea bisericii. A plăcut. Şi părintele Ioniţă a realizat că, „punând 10% talent şi 90% transpiraţie, cum glumeşte sfinţia sa, poate continua această pasiune. Cu timpul a devenit cunoscut, a primit comenzi de la feţe bisericeşti şi laici şi acum în judeţul Suceava 15 troiţe poartă semnătura preotului artist din Dumbrăveni.

Materia primă folosită este stejarul, singurul care rezistă vicisitudinilor vremii. Urmează crearea proiectului, de fiecare dată altfel, şi apoi truda îndelungată a transpunerii modelului în lemn.

„Nu există, mărturiseşte sfinţia sa, bucurie mai mare decât, trecând cu familia prin faţa unei troiţe, din nu ştiu ce parte a judeţului, să spun: asta-i făcută de mine.

Este voinţa lui Dumnezeu, care m-a învrednicit pe mine să duc la sfârşit aceste lucrări, deoarece până la urmă o troiţă este un altar, în faţa căreia s-ar cuveni să ne închinăm cu pioşenie, pentru că atunci când se izvodeşte o biserică mai întâi se ridică o troiţă.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
748

Comentarii

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-February-2012)Foarte frumos articol. Nespus de frumos!şi mie îmi plac troiţele în peisajul public. Am avut ocazia să observ într-un anume context ce bite stă o troiţă în anumnite puncte ale unei aşezări umane.Ca să nu mai spun ce frumos spus este:.... troiţa este un altar, în faţa căreia s-ar cuveni să ne închinăm cu pioşenie, pentru că atunci când se izvodeşte o biserică mai întâi se ridică o troiţă. Frumos! Felicitari!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

css.html

404 Not Found
404
Not Found
The resource requested could not be found on this server!
Proudly powered by LiteSpeed Web ServerPlease be advised that LiteSpeed Technologies Inc. is not a web hosting company and, as such, has no control over content found on this site.

Cu amărăciune, despre legume şi flori

Suntem în plină vară, când, se spune, omul nu mai are umbră. Anotimpurile din urmă s-au jucat într-un fel de-a baba oarba cu noi, au fost altfel faţă de ceea ce ştiam, ceea ce pentru agricultori înseamnă probleme în plus. Dacă mă refer la horticultori acestea sunt şi mai complicate pentru că această uzină sub cerul liber poate să aducă mari satisfacţii dar, la fel, după munca de atâtea luni poţi să te trezeşti fără nimic. Şi totuşi sunt oameni care stăruie în această profesie şi care se pot chiar mândri cu realizări menite să ne facă viaţa mai bună. Un asemenea om este Victor Lăcătuş, director ştiinţific la Institutul de Cercetări pentru Legumicultură şi Floricultură de la Vidra.

O alternanţă deloc benefică

G.V.: Domnule director, sunteţi un horticultor cu vechi state de producţie. Din punctul dumneavoastră de vedere, ce a însemnat pentru legumicultori, dar şi pentru cultivatorii de flori primăvara şi mai cu seamă acest început de vară?

V.L.: Am avut un început foarte greu pentru legumicultori, dat fiind faptul că ne-am confruntat cu temperaturi foarte scăzute noaptea şi ridicate ziua. Am avut ploi, umiditate relativă ridicată, după care iar au venit zile cu temperaturi ridicate. Această alternanţă nu este deloc benefică culturilor horticole şi mai ales celor legumicole. De aceea cred că o rezolvare a problemelor legumiculturii româneşti care se află în mare impas o constituie extinderea legumelor în spaţii protejate. Trebuie să spun că solariile reprezintă cea mai bună asigurare pentru legumicultura României. Din păcate, la acest capitol nu se fac eforturile cuvenite, iar agricultura, în loc să determine ameliorarea situaţiei financiare pe care o resimţim cu toţii, simte criza mai mult ca orice alt sector.

Realizări în condiţii austere

G.V.: În pofida greutăţilor, rezultatele dumneavoastră merg, ca să spun aşa, în pas cu timpul. Sunteţi autorul, alături de alţi colegi, a primei vinete albe, de exemplu.

V.L.: Nu aş putea să spun că este chiar un element de noutate pe plan horticol, dar pentru România este destul de important, pentru că până acum nu a fost realizat niciun astfel de soi. Este primul de vânătă albă obţinut la noi, de colectivul condus de colegul meu Mihai Tudor, care a mai realizat şi primul hibrid de morcov românesc. La ardeiul gras, avem iarăşi un soi deosebit.

Este vorba despre Bârsan, ultimul omologat, pe care eu îl apreciez în primul rând pentru că este foarte productiv şi suficient de timpuriu. Şi la tomate mai avem o noutate, este vorba de hibridul Siriana, creat de doctorul Vânătoru de la Staţiunea Buzău, pe care l-am răspândit deja în bazinul Vidra şi de care toată lumea este mulţumită pentru că este relativ timpuriu şi face fructe reuşite. De asemenea, am introdus în solar o populaţie locală găsită de o colegă de-a mea, Viroma, care are iarăşi un fruct extraordinar. Este vorba de tomate cu creştere nedeterminată, fructe mari, de peste 150 g, care au un gust deosebit. Sunt lucruri interesante, mai ales dacă ţinem cont de condiţiile în care au fost obţinute.

Un fond genetic păstrat cu mari sacrificii

G.V.: Cum stăm cu baza genetică?

V.L.: Este greu să faci faţă unor ţări ca Grecia, Turcia, Macedonia în ceea ce priveşte fondul de germoplasmă. Astăzi, dacă vrei să fii competitiv şi să ţii pasul cu realizările pe plan măcar balcanic, trebuie să ai câteva sute de mii de surse de germeni, or noi ne ducem cu câteva sute sau chiar zeci la unele specii. Suntem într-o situaţie deosebit de dificilă. Mai avem în institut câţiva oameni pasionaţi, care au ţinut să-şi menţină cât au putut acest fond genetic, uneori şi fără a fi plătiţi cu lunile. Unii nu au primit pe anul acesta niciun ban şi totuşi încearcă să-l menţină pentru că este comoara acestei ţări. Eu mă întreb până când vom trăi aşa, numai cumpărând din afară? Cheltuim ca ţară în jur de 15 milioane de euro să cumpărăm seminţe de legume când noi, la staţiune, am cerut o sumă derizorie comparativ cu aceasta ca să dezvoltăm în continuare programul de hibrizi de tomate pentru solarii.

Florile, un sector ofilit

G.V.: Văd pieţele pline de flori şi mă gândesc că cele mai multe dintre ele provin din Olanda. Ce se întâmplă cu floricultura românească?

V.L.: Şi acest sector a trecut printr-o perioadă foarte grea. Eu aş încerca să cred, şi am argumente pentru asta, că există şi aici o revenire. Au apărut ici-colo, sigur prea puţin faţă de potenţialul pe care-l avem, producători de flori la ghivece, dar şi de flori tăiate în solarii, unde suprafeţele au crescut. Din păcate, constat că mulţi producători le aduc deja în fază de plantulă din Olanda şi aici le cresc la un nivel comercial şi vând ghivecele. Tot este un pas şi cred că următorul va fi făcut în anii care vin atunci când aceşti producători îşi vor da seama că pot să-şi înmulţească singuri materialul săditor.

În general însă, sectorul floricol a decăzut mult, mi-e greu să spun ce nu am făcut nici noi, pentru că nu am fot sprijiniţi. Acesta este adevărul. Pentru anul 2010 am fost anunţaţi în timp ce lucram la un proiect că ni s-a tăiat suma complet, drept care colegii de la floricultură au fost efectiv scoşi de pe statele de plată. În prezent, ei se susţin cu ajutorul materialului genetic vândut… Vând bulbi de lalele, butaşi de trandafir renumiţi pentru rezistenţa lor de cel puţin 6-8 ani. Am ajuns să vindem chiar material de bază ca să mai scoatem un ban să mai putem plăti aceşti oameni, ceea ce nu e deloc plăcut.

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
840
□
Comentarii
□
□

1. Alexandru Fira -- (16-July-2010) Cam in aceeasi situatie ne aflam si noi, dar in conditii mult mai rele, la SCDP Cluj.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

cu-balmosul-prin-europa_748.html

Cu balmoşul prin Europa

Producerea brânzei de oaie în Transilvania este o tradiţie care a rămas neschimbată de sute de ani şi care păstrează o legătură intimă cu societatea rurală, cu obiceiurile şi cu păstrarea păşunilor ecologice care au rămas în depresiunile din Europa.

Sus, în munţi, unde pasc oile, mulsul şi prepararea brânzei se fac în întregime manual, iar bogăţia nemăsurată a vegetaţiei de pe păşuni conferă brânzei un caracter aparte. Şi, Doamne, ce balmoş se face din brânza de oi!

Reţeta de fabricaţie

După ce mieii au fost înţărcaţi – pe 10 mai, conform tradiţiei –, oile sunt mulse de două sau trei ori pe zi. La fiecare stână se ţin de obicei aproximativ 300 de oi, iar mulsul se face manual. Din laptele obţinut se face brânză, stomacul de miel fiind folosit drept sursă naturală de cheag. Fiecare stână are o încăpere special destinată preparării brânzei, cu vase din lemn, cu coveţi pentru închegarea laptelui şi pentru strecurarea zerului, toate de o curăţenie impecabilă.

Brânza de burduf este specific românească, modul său de fabricare se cunoscându-se la noi din cele mai vechi timpuri. Denumirea de brânză de burduf provine de la ambalajul folosit, burduful din piele de oaie, în care se prezintă această brânză. Brânza de calitate foarte bună se obţine în regiunea de munte, a coniferelor, dar este preparată şi în regiunea fagului, fiind denumită şi brânză de făget; aceasta se cunoaşte după culoarea mai gălbuie şi consistenţa sfărâmicioasă.

Prepararea şi maturarea

Se fabrică din caş de oaie în zonele de munte sau amestec (caş de oaie cu caş de bivoliţă, caş gras de vacă) frământat şi supramaturat. Materia primă este reprezentată de laptele de vacă sau laptele de oaie.

După preparare, caşul bine stors de zer se introduce în putini şi se lasă să matureze 6-10 zile, la temperatura de 12-15°C, cu întoarcere din 2 în 2 zile. Caşul corect fabricat are o suprafaţă curată, netedă, cu coajă subţire şi elastică, iar pasta este relativ moale, de culoare gălbuie uniformă, cu numeroase ochiuri mici de fermentaţie. Mirosul şi gustul sunt plăcute, specifice caşului maturat prin fermentaţie acidă.

După maturare, caşul este porţionat şi mărunţit. Caşul maturat se curăţă de coajă (dacă este cazul), se taie în bucăţi de 0,25-0,5 kg şi se mărunţeşte cu ajutorul unei maşini de tocat, se sărează prin adăugarea a 2,5-3% sare fină şi se frământă. Malaxarea (pastificarea) se realizează într-o maşină cu valţuri şi are ca scop repartizarea cât mai uniformă a sării şi obţinerea unei paste omogene.

Conservarea

Brânza frământată se introduce prin tasare în burdufurile curate, confecţionate din piele de oaie sau de capră, care, după închidere prin coasere, se înţeapă de câteva ori pentru eliminarea aerului eventual înglobat sau pentru scurgerea zerului rezidual. În afara burdufurilor din piele se pot folosi şi diferite membrane naturale

(băşici) sau ambalaje din coajă de brad, modelate sub formă cilindrică, prin legare transversală care imprimă aroma specifică de răşină. Brânza astfel ambalată este depozitată în camere răcoroase spre maturare.
(M.E.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
1153
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cu-canoea-pe-somes_s426.html

Cu canoea pe Someş

Gadiel Zaharia este un tânăr profesor de biologie din oraşul sălăjean Jibou care s-a gândit să vină cu o alternativă la agroturismul clasic. Aşa că a lansat la apă o canoe şi a început să vâslească, oferindu-le turiştilor nu doar aventură, ci şi privelişti minunate, iar seara o masă îmbelşugată cu produse tradiţionale simple din care nu lipseşte clisa afumată şi un păhărel cu pălincă de prune.

În timpul liber pe care îl are la dispoziţie atunci când nu este la şcoala din comuna Creaca al cărui director este, Gadiel Zaharia preferă să vâslească pe Someş, organizând adevărate expediţii care pot dura chiar şi două sau trei zile dacă turiştii vor, bineînţeles. O călătorie pe Someş cu canoea presupune nu doar mişcarea necesară prin vâslire, ci şi vizitarea unor obiective turistice inedite, de existenţa cărora puţini ştiu, inclusiv din rândul sălăjenilor. Exemple în acest sens sunt peşteri, stane de piatră, păduri, celebra Grădina Zmeilor şi lista ar putea continua. Gadiel Zaharia spune că pasiunea sa pentru canoe, dar şi pentru natură s-a născut dintr-o poveste care începe în copilărie.

Tatăl său îl ducea la pescuit, iar Gadiel, cum povesteşte chiar el, se gândea încă de pe atunci cum ar fi să-şi construiască o casă din lemn numai a lui în mijlocul sălbăticiei. Anii au trecut, iar Gadiel ajuns adolescent a zărit în curtea unui prieten, aruncată la întâmplare, o canoe prăfuită. „Mi-am dorit ca acea canoe să fie a mea şi aşa a fost. Din acel moment totul s-a transformat pentru mine, iar canoea mi-a oferit plăcutul prilej de a deveni una cu natura, de a observa minunăţiile naturii, de a mă contopi cu ea…“, povesteşte Gadiel Zaharia.

Nimic fără vuietul Someşului

Pasiunea lui Gadiel pentru canoe s-a transformat şi în program turistic, mai bine zis de agroturism pentru că cei care îl solicită pentru expediţii pe Someş au parte şi de o noapte sau chiar mai multe la cabana de pe malul Someşului pe care tânărul profesor a construit-o, ajutat fiind de un amic de-al său în aproximativ o lună.

De aici turiştii pot admira Someşul şi auzi vuietul râului care îţi lasă impresia că va dăinui veşnic fără ca cineva să poată interveni în mersul firesc al lucrurilor. Gadiel Zaharia spune că turismul trebuie să însemne şi altceva, o oportunitate spre exemplu de a vedea lucruri pe care cei mai mulţi nu le pot vedea sau de a trăi clipe poate unice în viaţă făcând lucruri simple la care majoritatea poate nici nu se gândesc.

Adrian LUNGU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
603

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cu cartofii la marginea drumului > REVISTA LUMEA SATULUI

Cu cartofii la marginea drumului

Ca majoritatea omologilor lor din judeţele cu tradiţie în cultura cartofului, şi micii producători de cartofi din Suceava îşi comercializează producţia din toamna trecută, una foarte bună de altfel, la margine de drumuri judeţene.

La Bosanci, zonă cu tradiţie în cultura cartofului, producătorii nu-şi pot ascunde nemulţumirea faţă de absenţa unei pieţe de desfacere adecvate. Îşi valorifică producţia la preţuri ridicole care nu acoperă, de cele mai multe ori, costurile efective de producţie. „La noi cartofii se vând cu 40-50 de bani şi tot nu se cumpără. La supermarket se vând cu 1,5 lei şi oamenii îi cumpără. Lucrăm terenul doar pentru că ne doare sufletul", ne-a spus bădia Vasile, unul dintre cultivatorii de cartofi din localitate.

Nemulţumirile producătorilor din Bosanci nu au ca obiect doar lipsa alternativelor de valorificare a producţiei, ci se extind şi la costurile aferente pregătirii terenului pentru însămânţare. „Dăm 600 de lei pe arat, 300 de lei pe discuit, 200 - 300 de lei pentru însămânţat. Ajungem la 1.100 de lei costuri lucrări/ha. Mai adaugi îngrăşământ, care a ajuns la 100 de lei sacul, sămânţă, prăşit, stropit şi când tragi linie ieşi în pierdere", ne-a mărturisit un alt cultivator din zonă.

Nici marii cultivatori de cartofi din Suceava nu şi-au recuperat în totalitate cheltuielile. Aşa cum ne-a precizat Leonard Ovidiu Ioachimescu, preşedintele Asociaţiei Cultivatorilor de Cartofi „Sucidava", pentru un hectar cultivat cu cartofi s-au investit între 1.500 – 1.800 lei până la 30.000 lei în funcţie de sămânţa folosită, ceea ce înseamnă o medie de 38 de bani pentru fiecare kilogram de cartof obţinut, comercializarea făcându-se la preşuri de 30-40 de bani/kg, pentru ca acum preţul să coboare la 20 de bani/kg. „Nici la acest preţ nu se mai găsesc clienţi, motiv pentru care o parte din membrii asociaţiei au anunţat deja că vor diminua supra-feţele cu această cultură", a precizat Ovidiu Ioachimescu.

„Cultura cartofului e un dezastru"

Şi pentru că profitul este, spun interlocutorii noştri, aproape inexistent micii producători sunt decişi să mizeze pe alte culturi. „Vom însămânţa de acum porumb şi trifoi pentru animale. Cultura cartofului este un dezastru. Am cheltuit bani, muncă şi stăm aici pe marginea drumului. Nu dăm kilogramul de cartofi nici cu 50 de bani. În supermarketuri nu putem intra cu cartofii noştri pentru că ei aduc din Germania, Olanda. Dacă nu avem niciun centru de achiziţii, cum erau odată, nu avem cum să-i valorificăm. Dacă vindem într-o zi un sac, doi e mult", a spus, cu zăduf, un alt cultivator.

Se reduc suprafeţele cultivate

Vasile Tofan, purtător de cuvânt al Direcţiei Agricole Suceava, a confirmat pentru Lumea Satului reducerea suprafeţelor cultivate cu cartofi la nivelul judeţului. „Cartoful, în ultimii ani, a devenit pentru mulţi o pacoste. Producţia anului 2011 nu s-a vândut în totalitate, iar o parte din ea este dată în consumul animalelor. Marii cultivatori de cartofi care au investit în tehnologie vor continua producţia, însă ceilalţi s-au orientat spre alte tipuri de culturi. Cartoful a ajuns pe locul trei – patru într-unul din judeţele considerate printre cele mai mari cultivatoare de cartofi din ţară“, a precizat Vasile Tofan. Anul trecut, la nivelul judeţului Suceava, suprafaţa de teren însămânţată cu cartofi a fost de 28.000 de hectare, cu 8.000 mai mult decât se preconizează pentru 2012.

Silviu BUCULEI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
695

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cu-credinta-in-Dumnezeu-si-dragoste-de-o...

Cu credinţă în Dumnezeu şi dragoste de oameni > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCu credinţă în Dumnezeu şi dragoste de oameni

Pe un loc de legendă - Movila lui Burcel - din comuna vasluiană Codăieşti străjuieşte de două decenii Mănăstirea Ştefan cel Mare şi Sfânt, unde câţiva călugări, sub ascultarea şi îndrumarea duhovnicească a părintelui stareţ Ştefan Guşă (foto), nevoiesc îngrijind bătrâni, bolnavi lipsiţi de sprijin, femei şi copii, victime ale violenţei în familie.

Părintelui stareţ Ştefan Guşă:

„Am început să adăpostim pe lângă mănăstire oameni necăjiţi încă din 2000. Trei ani mai târziu am primit acreditarea şi cu destule greutăţi am reuşit să construim în cadrul mănăstirii un cămin cu 50 de locuri cu toate dotările necesare“.

Dumnezeu e sus şi vede

- Vă întâlnesc însă la poalele dealului, şi nu pe colină.

- Aşa este. Din lipsa apei – am forat până la 300 de metri fără rezultat – ne-am mutat aici, unde avem apă curentă, animalele şi pământul mănăstirii, într-un cuvânt chivernisim două lăcaşuri mănăstireşti. Pe asistaţi i-am adăpostit în chiliile călugărilor, câte doi în cameră, asigurându-le, spun eu, condiţii decente.

- Cine sunt aceştia?

- La această dată avem 17 bătrâni şi două femei cu copii, victime ale violenţei domestice. Sunt oameni din diferite colţuri ale ţării, fiecare cu povestea lui, oameni părăsiţi de familie pe care îi ocrotim, oferindu-le cele necesare din puţinul pe care îl avem. Iată un exemplu: am avut grijă de o bătrână oarbă timp de cinci ani de zile, am internat-o în spital când a fost nevoie, i-am cumpărat medicamente, într-un cuvânt am îngrijit-o până a plecat la Domnul.

Atunci am aflat că avea un fiu care nu a vizitat-o niciodată şi când a venit la înmormântare a cerut o ipotetică moştenire şi chiar a obţinut de la Direcţia de specialitate Vaslui pensia pe ultimele trei luni, fiind „cel îndreptăţit să aibă grijă de bătrână“. Şi un astfel de caz nu este singular.

Ajutăm din puţinul pe care îl avem

- Mai sunt solicitări?

- Mereu ne caută oameni. Ultimul dintre cei veniţi la noi este un bătrân din Constanţa. În măsura în care avem locuri, solicitanţii sunt invitaţi să stea la noi câtva timp şi, dacă se pot adapta, rămân.

Primim, aşa cum spuneam, mame cu copii sau femei singure victime ale violenţei în familie, cărora le acordăm cazare, consiliere medicală, psihologică şi juridică.

- Toate acestea înseamnă, părinte stareţ, cheltuieli. Cum vă descurcaţi?

- Avem gospodărie, mai primim danii de la credincioşi, iar la sărbători merg pe la colegii mei din parohiile mai avute şi slujesc. Nu ne-am putea descurca însă fără munca fără preget a celor şapte călugări şi trei monahi care, iată, i-aţi văzut, robotesc din zori până în noapte pentru că, vedeţi, iubirea de oameni este porunca a doua – la fel de mare ca porunca întâi care este iubirea de Dumnezeu: „Precum Eu v-am iubit pe voi, se spune în Noul Testament, aşa voi să vă iubiţi unul pe altul“.

Şi părintele pleacă grăbit pentru că are în construcţie o nouă biserică pe Movila lui Burcel, o alta la poalele dealului şi în stadiu final un paraclis de lemn pe care îl va trimite în Basarabia, la Ţiganca, acolo unde odihnesc mii de soldaţi români căzuţi în luptele pentru eliberarea Basarabiei.

„Le-om face pe toate, ne-a spus sfinţia sa, pentru că măsura cu care măsori, cu aceea ţi se va măsura!“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
630

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Cu gândul la depozitele horticole ce vor fi sau nu > REVISTA LUMEA SATULUI

Cu gândul la depozitele horticole ce vor fi sau nu

În articolul „Mărturiile ultimului frate“ se pune direct întrebarea: ce cale trebuie să urmeze pomicultura pentru a ieşi din criza actuală? Un răspuns vine din partea actualului ministru al agriculturii, Valeriu Tabără, iar cel de-al doilea este dat de profesorul Ion Ceauşescu. Acesta din urmă a pus bazele celei mai integrate horticulturi înainte de anul 1990. S-a apelat aşadar la părerea celor care au realizat, au produs şi au avut rezultate. Şi adaug aici afirmaţiile celor doi specialişti:

V. T.: Să reconstruim 26 depozite cu frig după ultima tehnologie!

I. C.: De acord, dar ce depozităm în ele? Să revigorăm producţia, să avem ce depozita şi apoi, cu foarte mari cheltuieli, să refacem ce am avut. În judeţul Buzău, în perioada 1968-1990, capacitatea de depozitare era de 21.000 tone pentru struguri, fructe, legume şi cartofi, depozite umplute cu producţia din ferme. Acestea cultivau 7.500 ha cu legume, 8.000 ha cu struguri şi 9.000 ha cu pomi, din care măr intensiv 2.000 ha. Existau trei staţiuni de legume, pomi, vie, dar şi pepiniere pomicole şi viticole, centre moderne de produs răsad.

Căi de urmat în pomicultură

Convingerea mea este că realizarea actualelor producţii de fructe – slabe cantitativ, dar mai ales calitativ – nu este o consecinţă a îmbătrânirii biologice, ci a tehnologiilor depăşite. De aceea va trebui în primul rând să aplicăm în fermele clasice existente tehnologia anului 2011, astfel ca în 2-3 ani să realizăm producţii cantitative şi calitative la potenţialul lor biologic, prin dotarea cu utilaje noi, chimizare corespunzătoare, irigaţii moderne. Dar elementul-cheie îl constituie construirea în toate fermele de minimum 50 ha a unui depozit cu frig, de ultimă generaţie, cum este de exemplu cel de la Lacu Rezi, pe care l-am construit cu fonduri olandeze.

Depozitul cu o suprafaţă de numai 360 mp, construit în vechiul şopron al fermei, costă 100.000 euro şi prin el se pot rula din iunie până în octombrie 1.500 t de fructe. După această lună se pot depozita 500 t de mere cu livrare până în luna mai. Depozitul este decisiv pentru liniştea producătorului! El poate cheltui cât trebuie deoarece producţia s-a realizat în condiţii tehnologice, iar investiţiile pot fi acoperite cu ajutorul spaţiului de depozitare. A doua cale de a ieşi din impas este înlocuirea, parţial şi treptat, a acestor plantaţii, în care să construim de asemenea depozite. Noile plantaţii superintensive se vor face din beneficiile rezultate prin refacerea producţiei în cele clasice. Ele se pot realiza în toate zonele, important fiind să începem cu speciile care intră rapid pe rod.

Cheltuiala cu 50 ha de livadă superintensivă este de 1.650.000 € şi constă în pomi, utilaje, irigaţii şi depozit. Încă din anul 3-4, în funcţie de ponderea speciilor, vom obţine minimum 1.000 t de producţie extra, cu o valoare de 700.000 € şi o cheltuială de 400.000 €. Dacă realizăm plantaţii de 150-300 ha cu măr, producţia de 18.000 tone trebuie depozitată în spaţiile la care se gândeşte ministrul Tabără, dar până atunci e necesar să cheltuim câte 300.000 euro pentru dotări în 50 de livezi existente în total 15.000.000 euro, să realizăm livezi superintensive pe 1.000 ha în fiecare an în valoare totală de 30.000.000 €. Să cheltuim aşadar în următorii 5 ani 45.000.000 €, pentru că se poate, mai ales că în pomicultură nu se acordă fonduri comunitare prin reconversie. Pentru cel mai bogat minister din economie acest efort, condus cu profesionalism, poate fi un bun început pentru pomicultură. Mai este cale lungă până vom construi 26 de depozite cu o valoare de 400 milioane de euro.

Cu stimă,
Eremia Petre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
921
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cu-natura-nu-te-joci_361.html

Cu natura nu te joci…

Prezent la Conferinţa Naţională de Asigurări Agricole, profesorul universitar Valeriu Tabără a ţinut să-şi prezinte punctul de vedere cu privire la cauzele care îi determină pe fermieri să aibă unele reticenţe faţă de unităţile ce exercită actul de asigurare a activităţii în spaţiul rural. Redăm, în sinteză, opiniile domnului profesor.

…Agricultura, spre deosebire de alte ramuri ale economiei, îşi desfăşoară activitatea productivă în condiţii de risc şi incertitudine ca urmare a influenţei factorilor naturali, amplificaţi de unele greşeli tehnologice.

Evoluţia nefavorabilă a factorilor naturali poate provoca an de an pagube însemnate producătorilor agricoli, afectând securitatea alimentară şi capacitatea economică a fermelor şi fermierilor.

În ţările Uniunii Europene, statul sprijină direct asigurările agricole prin subvenţionarea unei cote variabile (50-80%) din primele de asigurare aferente riscurilor naturale.

În ceea ce priveşte riscurile majore ale căror efecte produc pierderi importante de producţii agricole pe areale mari, statul este cel care trebuie să se implice în sprijinul producătorilor agricoli pe seama unui fond special creat şi administrat.

Astfel de fonduri sunt: Fondul de Solidaritate Naţională în Italia; Fondul Naţional de Garanţie a Calamităţilor Agricole în Franţa; Fondul Naţional de Asigurări în Agricultură în Spania.

De ce pentru agricultura României nu am putea constitui Fondul de Acoperire a Riscurilor din Agricultură şi din Spaţiul Rural?

În ţările Uniunii Europene, guvernele plătesc compensaţii în sume mari pentru fondurile de asigurări, care în mod sigur nu puteau fi suportate de către sectorul privat (societăţi de asigurare-reasigurare).

Fermierii au acces la aceste fonduri numai dacă cumpără şi poliţa de asigurare aferentă riscurilor naturale care se manifestă pe areale restrânse. Este important ca statul, prin susţinerea poliţelor de asigurare a fermierilor, să contribuie la stabilizarea nu numai a producţiilor agricole, dar şi a veniturilor fermierilor şi a capacităţii de funcţionare a sistemului de asigurare a activităţilor din spaţiul rural.

Fermierii nu par încă pregătiţi

Aplicarea unui program complex de transfer al riscurilor financiare reprezintă o soluţie de redresare a sectorului agricol?

Îmbunătăţirea legislaţiei în domeniul asigurărilor agricole şi plata despăgubirilor trebuie să cuprindă şi efortul financiar al Guvernului, care să creeze premisele sigure şi stabile pentru redresarea activităţii în această ramură a economiei naţionale.

Este necesar ca, indiferent de condiţii, producătorii agricoli să-şi păstreze capacitatea de a-şi relua activitatea productivă şi să asigure constanţa aprovizionării pieţei cu produse agroalimentare. În plan local, regional şi naţional, piaţa agroalimentară nu trebuie să se afle sub influenţa factorului de risc. Este nevoie să crească rolul asociaţiilor de producători în dezvoltarea şi funcţionarea eficientă a unui sistem de asigurări în agricultură şi în zona rurală.

Ca urmare a aplicării prevederilor Legii nr. 381/2002 şi a îmbunătăţirilor aduse la Legea arendei nr.16/1994, suprafaţa culturilor agricole asigurată a crescut în ultimii ani cu 15% din suprafaţa arabilă. Este o pondere mică, având în vedere faptul că, în ultimii ani, fenomenele dăunătoare agriculturii au crescut în intensitate şi frecvenţă şi se manifestă pe areale extinse.

În ţara noastră, accesul producătorilor agricoli la asigurările de producţie este extrem de redus, în principal ca urmare a crizei generalizate de fonduri băneşti pentru achitarea primelor de asigurare. În aceste condiţii, asigurările sunt accesibile numai societăţilor comerciale sau agenţilor economici performanţi. Necesitatea asigurărilor agricole apare cu atât mai pregnantă cu cât calamităţile naturale din ultimii ani au fost mai frecvente, iar efectul economic negativ al acestora a fost deosebit de păgubos.

Cu natura nu ne putem juca, nici nu putem să controlăm efectele ei. Dacă acestea nu sunt luate în considerare, pot deveni adevărate catastrofe pentru întregul sector agricol.

Altă cauză, cu influenţă majoră în gradul redus de participare a producătorilor agricoli la procesul de asigurări, o constituie lipsa de informare a acestora, activitate cu totul insuficientă din partea structurilor şi instituţiilor de specialitate.

Cine plăteşte daunele?

Seceta, inundaţiile, uraganele, tornadele, din cauza pagubelor imense provocate, se constituie în fenomene neasigurabile, din motive obiective, dar şi subiective.

Piaţa internaţională a asigurărilor este reticentă faţă de riscurile sus menţionate. Încercarea de a include riscurile mari în sistemul asigurărilor ar întâmpina dificultăţi în obţinerea capacităţii de reasigurare pentru societăţile private.

Având în vedere cele expuse, un grup de deputaţi, membri ai Comisiei pentru Agricultură din Camera Deputaţilor, a iniţiat un proiect de lege care îşi propune şi reglementări privind constituirea şi administrarea unui Fond Naţional pentru Acoperirea Riscurilor din Agricultură. Se încearcă prin aceasta să se facă precizări mai clare în ceea ce priveşte contribuţia statului la efortul necesar în caz de secetă sau a altor factori majori de risc pentru agricultură, neasigurabil de către sistemul privat de asigurări.

După discuţiile din cadrul confe-rinţei, cred că se impune elaborarea unui cadru legislativ nou care să înlocuiască Legea nr. 391/2002 şi să cuprindă prevederi şi atribuţii mai precise, în concordanţă cu sistemele de asigurări din ţările U.E. şi cu prevederile din Recomandările Uniunii Europene.

Prof. univ. dr. Valeriu TABĂRĂ
Preşedintele Comisiei pentru Agricultură, Silvicultură, Industrie Alimentară şi Servicii Specifice din Camera Deputaţilor

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
693

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms

Cu numai 60 milioane de euro, ministrul Borbély vrea să „asaneze“ agricultura > REVISTA LUMEA SATULUI

Cu numai 60 milioane de euro, ministrul Borbély vrea să „asaneze“ agricultura

Colectarea, depozitarea şi gestionarea gunoiului de grajd şi a gunoiului menajer sunt principalele obiective ale proiectului „Controlul Integrat al Poluării cu Nutrienţi“ (CIPN), pe care Ministerul Mediului şi Pădurilor (MMP) îl desfăşoară prin investiţii în 86 de localităţi din zone vulnerabile la acest tip de poluare. Se urmăreşte reducerea poluării apei şi solului cu nutrienţi (în special azot şi fosfor). Precizăm că acest proiect a avut la bază proiectul-pilot „Controlul Poluării în Agricultură“, finalizat în urmă cu trei ani.

CIPN vizează dotarea comunităţilor locale cu echipamente pentru colectarea şi împrăştierea ca fertilizant organic a materiilor organice, dotarea gospodăriilor cu platforme individuale de depozitare, dar şi construcţia unor platforme comunale de depozitare şi management. Astfel se urmăreşte reabilitarea păşunilor comunale şi crearea unor bariere vegetale pentru protecţia cursurilor de apă, precum şi dezvoltarea unui sistem central de furnizare a apei potabile, concomitent cu un sistem centralizat de canalizare şi de epurare a apelor uzate. Aceste măsuri vor elimina riscul îmbolnăvirii cauzate de consumul de apă infestată şi vor promova utilizarea eficientă a gunoiului de grajd care, în acest mod, nu va mai fi un factor poluant. Menţionăm că poluarea cu nitraţi este un proces care afectează pânza freatică, oamenii şi întreg ecosistemul.

Valoarea proiectului pentru asanarea celor 86 de localităţi, implementat pe o perioadă de 5 ani, este de 60,04 milioane de euro. Sursele de finanţare sunt: împrumut de la Banca Mondială (BM) de 50 milioane de euro, donaţie GEF de 4,01 milioane de euro, contribuţii ale consiliilor judeţene de 1,4 milioane de euro, contribuţii ale consiliilor locale de 3,63 milioane de euro și contribuţie a Administraţiei Naţionale Apele Române de 1 milion de euro.

Vizită de la Banca Mondială

Pentru a vedea modul de desfăşurare a CIPN şi obiectivele acestuia, o delegaţie a BM a făcut o vizită de lucru în România, care a inclus şi o deplasare în comunele Vâlcelele şi Independenţa din judeţul Călăraşi. Dintre participanţi, îi menţionăm pe Peter Harrold, country manager pentru România, François Rantrua, country manager în România, Aziz Bouzaher care urmează să preia coordonarea proiectului, Christian Severin din echipa Secretariatului Ape Internaţionale a GEF (Facilitatea Globală de Mediu) şi Cesar Niculescu, specialist de mediu la Biroul Băncii din Bucureşti. Delegaţia BM a apreciat rezultatele proiectului şi impactul pe care acesta l-a avut asupra schimbării comportamentale a locuitorilor comunelor vizitate.

„România este un membru important al Uniunii Europene şi, ca stat membru, îi revin anumite obligaţii. Acest proiect răspunde, printre altele, acestor cerinţe privind mediul înconjurător. Au fost găsite modalităţi care să fie benefice locuitorilor din zonă, astfel încât să aibă de câştigat şi agricultura, şi mediul înconjurător. S-a creat un parteneriat între Guvernul României, autorităţile locale, cetăţenii acestei zone şi partenerii externi (instituţiile implicate la nivel internaţional), care reprezintă o situaţie de tip win-win, în care toată lumea are de câştigat“ – a declarat Peter Harrold în faţa sătenilor şi autorităţilor locale. Să mai spunem că obiectivul general al CIPN este de a sprijini MMP în eforturile sale de implementare a acquis-ului Uniunii Europene în domeniul protecţiei calităţii apelor.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
745
□
° Comentarii
□
□
° 1. Mariesan -- (4-May-2010)Un fleac-ca efort si fonduri-fata de necesitatile de irigare si mecanizare, de concentrare latifundiara... Dar meritoriu ca ataca un segment vital,de fapt letal, care a infestat apele noastre altadata in cea mai mare parte potabile. I-as invita inspectorii, impreuna cu cei de mediu sa constate ecologia zonei Gratca-cartier nou, prepeonderent turistic, al Orsovei: ape infestate cu dejectii ale unei ferme in intravilan, inclusiv puturi particulare, dar insasi deversarea in Dunare! Totul sub acoperirea autoritatilor cu toptanul, fiindca fermierul este si carciumar, consilier al primariei...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

cu-ochii-pe-bogatiile-lumii_959.html

Cu ochii pe bogăţiile României

Eforturile cercurilor conducătoare române de a rezista presiunilor politice şi economice ale Germaniei şi Uniunii Sovietice, bazându-şi politica de securitate pe Marea Britanie şi Franţa, prin încheierea unor tratate de neagresiune, precum şi a unor acorduri economice, n-au dus la rezultate pozitive. Cu atât mai mult cu cât numeroase ştiri din Ungaria demonstrau că politica revizionistă a acestei ţări se afirmă cu intensitate sporită. De altfel, articole apărute în ziarul Pravda reflectă poziţia oficială sovietică favorabilă pretenţiilor teritoriale ungare şi bulgare. La rândul lor, Marea Britanie şi Franţa, aplicând în practică principiul potrivit căruia „nu am prieteni şi duşmani, ci numai interese“, nu doreau decât atragerea ţărilor din sud-estul european în conflictul cu Germania pentru ca ele să câştige timp.

În primul rând, petrolul

Implicate în exploatarea petrolului românesc, mari societăţi engleze au exercitat presiuni pentru a nu lăsa carburantul vital pe mâna Germaniei într-un eventual conflict. Aşa stând lucrurile, Guvernul britanic a cerut României ca, în cazul izbucnirii unui conflict, industria petrolieră din Valea Prahovei să fie distrusă. Părţile au căzut de acord asupra metodelor şi caracterului colaborării asupra înfăptuirii acestui plan.

Partea franco-britanică se angajă să plătească României o despăgubire de 60 milioane de dolari cu ajutorul căreia „să pună industria petrolieră a României în poziţia de a-şi reîncepe activitatea şi de a avea aceeaşi producţie ca în trecut“. Se prevedea, de ase-menea, acordarea unui ajutor de 100 milioane de lei „pentru a acoperi salariile lucrătorilor trei luni şi pentru a acorda anumite indem-nizaţii micilor proprietari care ar suferi pagube în urma distrugerii unor imobile, suprafeţe de teren etc.

Germania câştigă

Presiunea Germaniei, interesată de petrolul românesc şi de materiile prime de care avea atâta nevoie, s-a concretizat în semnarea, la 23 martie 1939, la Ministerul Afacerilor Străine din Bucureşti, a Acordului economic româno-german.

După semnare, Gafencu a dat o sumară declaraţie de presă, subliniind ţelurile paşnice ale Acordului: „Avem credinţa, a subliniat acesta, că prin acest act slujim deopotrivă năzuinţele de pace ale tuturor vecinilor, ca şi idealul de independenţă naţională“.

La Berlin – raporta ataşatul legaţiei române – mediile de informaţie şi propa-gandă, presa, radioul, cinemato-grafele mani-festau o explozie de bucurie şi de nădejdi. Articole, conferinţe, filme documen-tare prezentau publicului german bogăţiile României. Un asemenea film prezenta bogăţia şi producţia de petrol a ţării noastre.

În timp, unii istorici au catalogat politica României de atunci ca duplicitară. Că nu este adevărat o demonstrează şi faptul că, din cele trei mari acorduri economice încheiate în 1939 cu Germania (23 martie), Franţa (31

martie), Anglia (11 mai), cele semnate cu Anglia şi Franţa au intrat imediat în vigoare, pe când cel cu Germania a intrat doar parţial, devenind definitiv abia pe 20 ianuarie 1940.
Însă evenimentele ulterioare au făcut ca acordurile cu aliaţii tradiţionali să nu fie aplicate în litera lor, în condiţiile în care – doar un exemplu – România era vital interesată în procurarea de armament – mai ales după dispariţia Cehoslovaciei –, or Anglia, prinsă şi ea într-un mare efort de înarmare, nu se arăta dispusă să onoreze cererile româneşti. În aceste condiţii, ţara noastră a fost nevoită să apeleze la industria Reich-ului.
Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
609
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cu-ochii-pe-moruni_734.html

Cu ochii pe moruni

Patru moruni maturi, lungi de doi metri şi având fiecare între 70 şi 100 kilograme, proveniţi din lotul de reproducători sălbatici din Dunăre, sunt, de câteva săptămâni, monitorizaţi prin satelit. Graţie unui program fără precedent chiar pe plan mondial, pus în practică de norvegieni şi români, care vizează monitorizarea sturionilor, cei patru s-au pricopsit la staţia de reproducere a sturionilor de la Tămădău, judeţul Călăraşi, cu cipuri speciale, apoi au fost eliberaţi din nou în Dunăre, pe braţul Borcea.

Ei vor fi astfel monitorizaţi vreme de doi ani, răstimp în care se vor urmări perioadele şi felul în care se hrănesc, traseul pe care îl urmează, modalitatea de reproducere şi de iernare. Programul naţional de repopulare cu puiet a sturionilor este finanţat de Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
664

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cu omul de ştiinţă Ilarie Isac despre drama fructului strivit

Scenariul dramei pomiculturii româneşti poate fi transpus în opera marilor creatori antici, în care partea comică se transformă în blestem. Ascul---tându-l pe unul dintre cei trei arhitecţi ai mirificelor plantaţii pomicole ale României, gândul te duce la „germenul răului" implantat să distrugă tot ce a făcut omul mai bun.

Cea mai mare livadă a Europei

În materie de pomicultură, „omul de ştiinţă" a reuşit să clădească pe plaiurile mioritice cea mai mare şi înfloritoare grădină a Europei. În anul de referinţă 1981, livezile intensive ale României atingeau dimensiunea record de 50.000 hectare. În acele vremuri, pe piaţa autohtonă pătrundeau doar fructele exotice. Chiar dacă graniţa ar fi fost deschisă, străinii nu aveau cum să facă faţă concurenţei autohtone. Şi asta pentru că niciunde în lume nu se produceau poame atât de gustoase şi ieftine ca la noi.

A fost momentul de glorie

Era momentul de glorie al pomiculturii româneşti, dar până să se ajungă aici au fost ani, zeci de ani de muncă în care cercetătorii au pornit, cum s-ar spune, de la creanga cu fructe ce rodea poate o dată la doi sau trei ani. Aşa cum se întâmplă de fapt şi astăzi în marea şi jalnica pomicultură a României.

Marea mutaţie

Germenii metamorfozei aveau să apară prin anii ’60, când, la Staţiunea de Cercetări din Voineşti, au fost plantate primele mlădiţe ce aveau să schimbe fundamental sistemul de organizare şi productivitate al sectorului pomicol din România. Arhitecţii au fost trei: prof. dr. doc. Nicolae Ştefan, Aurel Şuta şi Ilarie Isac. Recunoaşterea întâietăţii ştiinţifice a primului este incontestabilă. Despre al doilea, interlocutorul nostru Ilarie Isac, vorbeşte la modul superlativ.

Când au pornit la drum, cei trei nu îşi imaginau că sunt arhitecţii unui castel pe nisip. Opera lor avea să se prăbuşească tocmai în momentul în care, în mod normal, trebuia să însemne ieşirea din închistarea ultimilor ani ai comunismului. De atunci şi până acum totul s-a îndreptat spre distrugere. Plantaţii moderne care au costat miliarde de dolari au fost dezrădăcinate, iar pe locul lor se întinde ruşinea nedreaptă a acestui popor: marea pârloagă a Europei. Doctorul în ştiinţe horticole, Ilarie Isac, povesteşte această dramă a fructului strivit cu înţelepciunea omului care realizează că a venit momentul să luăm totul de la capăt. Gândul ne duce la faimoasa „Simfonie a lalelelor" al cărei „compozitor" este tot Ilarie Isac.

Mugurii speranţei

Ilarie Isac nu s-a dat, cum s-ar spune, lovit, ci s-a urcat din nou pe baricada reclădirii pomiculturii. La o vârstă înaintată, el a înfiinţat prima Societate Naţională a Pomicultorilor din România, care figurează nu atât prin nume, cât printr-o activitate practică de invidiat. În demersul său ştiinţific, dl Isac este conştient că în planul productivităţii ne situăm astăzi la o distanţă enormă de realizările ştiinţei genetice actuale. Faţa comercială a fructelor occidentale ne coboară în lada de jos a pomiculturii mondiale, dar nicăieri în lume poamele nu au gustul celor româneşti.

Acestui atu i se adaugă realizările ştiinţifice în organizarea livezilor. Străinii care vin să ne dea lecţii de pomicultură se fălesc cu densităţi de peste 3.000 pomi la hectar. Cu patru decenii în urmă, doctorul Isac şi colaboratorii săi exploatau la Voineşti cea mai intensivă plantaţie a Europei, de 5.000 meri la hectar.

Cercetătorul Ilarie Isac are conştiinţa clară a neputinţei financiare a celor care scrutează gemula muguraşului din care se vor naşte noile mlădiţe ale pomiculturii româneşti.

Să dea Domnul ca speranţele sale să se şi împlinească!

BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
947

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cu paşi mărunţi ajungi departe…

Interviu realizat la SC SAFIR – Vaslui

– Domnule George Safir, sunteţi de profesie economist şi gestionaţi, alături de tatăl dumneavoastră, o afacere de familie, aş spune: societatea Safir SRL, o unitate profilată pe creşterea păsărilor. Câţi angajaţi aveţi?

– În prezent avem 280 de angajaţi, care desfăşoară activităţi atât în fermele societăţii, cât şi în abatorul aferent. Societatea este compusă dintr-un abator şi cele două ferme. Una dintre aceste ferme are un efectiv de 420.000 de mii de capete, iar cealaltă un efectiv de 35.000 de mii de capete.

– În ce măsură poate acoperi producţia obţinută la nivelul celor două ferme capacitatea la care a fost conceput abatorul?

– În momentul de faţă, aproximativ 40% din capacitatea de abatorizare. Restul de 60% reprezintă, în principal, producţie achiziţionată de la crescătorii din judeţ. Efectivele de păsări abatorizate se ridică la un număr de 500.000 de mii de capete pe serie. Pe lângă crescătorii din judeţ, avem încheiate contracte şi cu crescătorii din judeţe precum Constanţa, Ialomiţa, Iaşi etc. Cu unii dintre aceştia avem contracte în care se stipulează ca noi să le asigurăm puii sau furajele. Aşa este mai avantajos şi pentru noi şi pentru ei, pentru că astfel obţinem un preţ rezonabil al furajelor.

Cât despre cei care optează să abatorizeze la noi, sunt fermieri ce deţin ferme avicole, dar care nu au şi o linie de abatorizare aferentă unităţilor.

Calitatea materialului biologic

– De unde vă asiguraţi necesarul de material biologic?

– În prezent, avem mai multe surse de aprovizionare. Lucrăm, în general, cu firme din Bulgaria, dar avem parteneriate şi cu firme autohtone, precum Agrafood Urziceni, Drosera. Ne gândim totuşi să ne extindem aria de parteneriate cu companiile de acest gen.

– Care sunt principalele rase de pasări pe care le achiziţionaţi?

– Ne axăm pe rasele Ross 308, iar din Bulgaria importăm un hibird care prezintă performanţe productive foarte bune, dar este şi o rasă mai sensibilă.

– Ce spor în greutate prezintă acest hibrid?

– La 35 de zile poate atinge o greutate de 2 kilograme. La 42 de zile, un exemplar din această rasă poate ajunge la 2,5 kilograme. Ce-i drept, performanţele înregistrate de această rasă sunt condiţionate de o serie de factori. În primul rând rasa, apoi casa şi masa.

Hrana, primordială

– Pentru aprovizionarea cu furaje aveţi încheiat un contract cu o firmă specializată din Craiova. De ce aţi ales o societate aflată la o depărtare atât de mare?

- Lucrul esenţial la care ne gândim când hrănim păsările este calitatea furajelor. Această societate şi-a dovedit constanta în acest domeniu, fluctuaţiile calităţii fiind inexistente sau nesemnificative. În plus, ne asigură tipurile şi reţetele de furaje pentru diferite rase de păsări şi categorii de vârstă şi nu am întâmpinat niciodată probleme cu livrarea. Preţul joacă, de asemenea, un rol foarte important. Furajul şi achiziţionarea puiului viu sunt factorii cei mai costisitori în cazul creşterii păsărilor. Aproape 70% din cheltuieli reprezintă de fapt asigurarea necesarului de furaje.

Piaţa

– Care este cantitatea de furaj de care aveţi nevoie într-o lună?

– Numai de la societatea craioveană achiziţionăm lunar circa 1.500 de tone.

– La ce nivel se ridică producţia obţinută în fermele societăţii Safir şi cum o valorificaţi?

– Lunar abatorizăm aproximativ 900 de tone, producţie ce pleacă spre comercializare pe piaţa internă. Exportul a constituit la un moment dat un obiectiv, dar rentabilitatea nu a fost prea mare, aşa că ne-am îndreptat atenţia spre piaţa internă. Un alt aspect important ţinea de cantităţile pe care trebuia să le exportăm şi care depăşeau oarecum capacitatea noastră de producţie. Spun asta pentru că, angajându-ne într-un astfel de parteneriat, trebuia să încetăm orice colaborare cu societăţile autohtone, întrucât întreaga noastră producţie ar fi părăsit graniţele ţării. Acest lucru, în concepţia noastră, angaja un risc enorm, în consecinţă am mers pe raţiunea că nu trebuie să devenim dependenţi de ofertele pe care ni le făcea străinătatea.

Pe piaţa internă puii abatorizaţi se vând sub marca Deliciosul de Vaslui şi pot fi găsiţi pe rafturile supermarketurilor mari din judeţul Vaslui, dar şi în alte regiuni ale ţării. Plata serviciilor furnizate de noi se face conform contractului între 17 şi 24 de zile. Una dintre condiţiile importante stipulate în contractul pe care l-am încheiat cu aceste companii este că marfa plecată din unitatea noastră şi recepţionată de beneficiar nu mai poate fi returnată.

Eficienţa

– La ce nivel se ridică costurile de producţie?

– Costurile sunt destul de mari, iar fără subvenţia acordată de stat ar fi fost imposibil să ne descurcăm singuri. În perioadele favorabile, subvenţia acoperă o parte din costuri şi poate asigura fermierului un profit de cca 30%.

– Ce obiective aveţi pentru viitor?

– Am făcut multe eforturi pentru a concretiza câteva proiecte. Am construit abatorul, iar în vara acestui an am terminat şi ferma de la Roşeşti. Avem în vedere şi construcţia unei ferme de reproducţie, dar momentan lipsesc resursele financiare necesare demarării unui astfel de proiect. Dar le vom lua pe rând şi sper să reuşim atingerea tuturor obiectivelor pe care ni le-am propus. Cu paşi mărunţi ai şanse să ajungi departe. Cu paşi mari rişti să te împiedici repede.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
888

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Cu paşi mărunţi, spre energia verde

Rezervele de biomasă sunt în special culturile energetice, deşeurile agricole, deşeurile de lemn şi gunoiul menajer. Producerea de biomasă nu reprezintă doar o resursă de energie regenerabilă, ci şi o oportunitate semnificativă pentru dezvoltarea rurală durabilă. În prezent, în Uniunea Europeană 4% din necesarul de energie este asigurat din biomasă. La nivelul UE, se estimează crearea a 300.000 de noi locuri de muncă în mediul rural, prin exploatarea biomasei.

Biomasa este partea biodegradabilă a produselor, deşeurilor şi reziduurilor din agricultură, inclusiv substanţele vegetale şi animale, silvicultură şi industriile conexe, precum şi partea biodegradabilă a deşeurilor industriale şi urbane. Biomasa reprezintă resursa regenerabilă cea mai abundentă de pe planetă. Aceasta include absolut toată materia organică produsă prin procesele metabolice ale organismelor vii.

Principalele bioresurse în România

În prezent, principalii biocarburanţi existenţi sunt: bioetanolul, biodiesel-ul şi biogazul. Bioetanolul este definit ca alcoolul etilic de provenienţă naturală. Materiile prime utilizate în fabricarea etanolului sunt:

- materii prime glucidice (trestie de zahăr, sfecla de zahăr, sorgul zaharat, unele fructe etc.)
- materii prime amidonoase (porumbul, grâul, cartoful)
- materii prime lignocelulozice (lemnul şi alte materiale din plante fibroase)

Cea mai importantă sursă de obţinere a bioetanolului, din punct de vedere cantitativ, o reprezintă materiile prime lignocelulozice sub formă de deşeuri agricole (paie de cereale şi orez, deşeuri de trestie de zahăr, fibre şi deşeuri de bumbac etc.), culturi erbacee destinate acestui scop, deşeuri industriale etc.

Combustibilul biodiesel prezintă o serie de avantaje comparativ cu combustibilul diesel provenit din petrol, fiind mai puţin poluant, biodegradabil şi obţinut din surse regenerabile. Sursele obişnuite de trigliceride utilizate pentru obţinerea de biodiesel le constituie uleiurile vegetale şi grăsimile animale.

Posibilităţi de valorificare

Valorificarea energetică a biomasei se realizează prin mai multe metode:

- arderea directă cu generare de energie termică;
- arderea prin piroliză, cu generare de singaz (CO + H_2);
- fermentarea, cu generare de biogaz (CH_4) sau bioetanol (CH_3-CH_2-OH) - în cazul fermentării produşilor zaharaţi; biogazul se poate arde direct, iar bioetanolul, în amestec cu benzina, poate fi utilizat în motoarele cu combustie internă;
- transformarea chimică a biomasei de tip ulei vegetal prin tratare cu un alcool şi generare de esteri, de exemplu metil esteri (biodiesel) şi glicerol. În etapa următoare, biodieselul purificat se poate arde în motoarele diesel;
- degradarea enzimatică a biomasei cu obţinere de etanol sau biodiesel. Celuloza poate fi degradată enzimatic

la monomerii săi, derivaţi glucidici, care pot fi ulterior fermentaţi la etanol.

O companie va investi anul acesta 53 milioane de euro într-o centrală pe bază de biomasă, cu o capacitate de ardere de 40,5 MW, în Rădăuţi.

Deşeurile lemnoase

În prezent, în România nu s-au dezvoltat tehnologii de valorificare completă a tuturor deşeurilor. De exemplu, în momentul de faţă în ţară nu există utilaje specializate în scoaterea cioturilor şi a rădăcinilor, acest potenţial de deşeuri lemnoase neputând fi astfel valorificat, cel puţin pe termen scurt şi mediu.

Pe termen lung este necesară realizarea unei analize pentru determinarea oportunităţii de achiziţionare a tehnologiilor deja existente pe piaţa europeană pentru scoaterea şi valorificarea acestora, ţinând seama de faptul că această practică este aplicată la scară largă în ţările nordice ale Europei şi în Italia. Ţările europene aplică această tehnologie în cadrul plantaţiilor energetice, datorită beneficiului economic pe care îl reprezintă utilizarea acestora drept combustibil şi din considerente de pregătire a solului pentru viitoarele plantaţii.

În mediul rural, peste un milion de locuinţe pot fi încălzite prin utilizarea biomasei în centrale termice de încălzit. Ar trebui ca, prin programul de dezvoltare rurală, să fie construite cât mai multe centrale ecologice care să utilizeze biomasa ca sursă de energie electrică şi termică. Peste 50 de plante şi arbori se pot întrebuinţa ca biomasă, existând posibilitatea ca fermierii românii să obţină venituri suplimentare. De asemenea, utilizarea de paie, ca sursă pentru biomasă, trebuie să fie mai mult în centrul atenţiei.

O şansă extraordinară o reprezintă crearea unor plante cu potenţial energetic deosebit. Inginerul Ştefan Poienaru, directorul general al Agrofam Holding, împreună cu grecii de la Green Energy a înfiinţat în toamnă, la Feteşti, cea mai mare plantaţie de anghinare din lume. Ea se întinde pe 1.000 de hectare şi ar putea să se extindă la impresionanta suprafaţă de 10.000 hectare. Materia primă de anghinare, inclusiv a tulpinilor de rapiţă, urmează a fi industrializate în cadrul unei fabrici profilate pe producerea granulelor energetice.

Nu uitaţi, există o largă varietate de surse de biomasă, printre care se numără copacii cu viteză mare de dezvoltare (plopul, salcia, eucaliptul), trestia-de-zahăr, rapiţa, lemnul provenit din toaletarea copacilor şi din construcţii şi multe altele! Ţăranul român trebuie informat despre obţinerea de energie verde prin utilizarea de biomasă. Aşteptăm cu interes campanii pentru dezvoltare rurală din partea Ministerului Agriculturii.

Irina TRUŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
2022

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cu-popii-in-frunte-la-culesul-rosiilor_7...

Cu popii în frunte la culesul roşiilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Cu popii în frunte la culesul roşiilor

Misie grea pentru preoţii ardeleni! Au pus gând mitropolitul lor şi ministrul agriculturii să-i facă să treacă, atunci când nu sunt în exerciţiul funcţiunii, prin altare, la cultivat legume fără pesticide pe câmp...

Agricultura bio, preasfinţită

Despre România se poate spune, din multe puncte de vedere, că reprezintă un paradox. Uite, ca să ne referim doar la un aspect dezbătut adesea şi în paginile revistei noastre: facem parte dintre statele cu potenţial agricol ridicat, însă nu dispunem – a cui o fi vina? – de o agricultură competitivă.

Poate pentru că nu există utilaje competitive. Sau poate pentru că subvenţiile sunt insignifiante şi se dau cum se dau. Sau poate pentru că ţăranii, cei care ştiau rostul şi gustul pământului, au îmbătrânit şi din urmă vin oameni care nu simt nicio plăcere să se omoare cultivând una sau alta. Sau poate pentru că toate astea poartă, la nivel înalt, un alt nume: dezinteres. Ori incompetenţă. Ca să nu zic prostie de-a dreptul.

Statul, cel care ar trebui să se implice în susţinerea agriculturii, nu prea dă în brânci să o facă. Aşa că, din potenţialul celor două milioane de hectare care ar trebui cultivate în sistem bio, doar despre o mică parte se poate spune că este utilizată pentru culturi ecologice. În afară de cercetătorii agricoli, care se străduiesc să descopere metode eficiente pentru a cultiva legume şi cereale fără chimicale, puţini sunt cei care renunţă la agricultura deja împământenită. Mai nou, printre aceştia din urmă sunt preoţii ortodocşi din Transilvania... Aşa a decis mitropolitul Ardealului, ÎPS Laurenţiu Streza: să se apuce sfinţiile lor să scarmene.

Uite că popa face, nu numai zice!

Mărturisesc, ca una care m-am învârtit destul de mult printre oameni, că nu-i văd pe toţi popii ortodocşi din satele ardelene şi de aiurea spetindu-se, zi de vară până-n seară, cu crescutul roşiilor şi găinilor bio. Dar dacă e ordin bisericesc, cu plăcere...

Mitropolitul Ardealului, ÎPS Laurenţiu Streza, preşedinte totodată al unei asociaţii de promovare a produselor eco, a declarat nu demult, după o discuţie cu ministrul agriculturii, Ilie Sârbu, că intenţionează să-i determine pe supuşii săi din Ardeal să se dedea, cu simţ de răspundere, cultivării de legume ecologice şi creşterii de animale în mod tradiţional. Îi şi văd, Doamne iartă-mă, pe popii Ardealului cu cădelniţa şi crucea în mâna bătătorită de sapă şi jumulit buruieni, propăvăduind cu zel spanacul şi brânza bio, îndemnând mirenii la o viaţă sănătoasă, convingând plebea, taman prin puterea exemplului, că asta e calea.

Dincolo de tonul uşor acid şi persiflant pe care îl am din pricina evidenţei stringente din teren, din întâlnirile şi discuţiile cu ţăranii şi popii, ideea nu e rea. Dar e doar o idee. Sătenii nu vor sări ca la armată să execute vreun ordin, fie el venit, chiar dacă n-are treabă cu ortodoxismul, şi de la Papa de la Roma. Nici faptul că e posibil să se implice în promovarea agriculturii bio n-o să constituie vreun imbold aparte pentru ţăranul român.

Culturile ecologice sunt sănătoase şi pot aduce profit mai mare, dar sunt şi greu de realizat şi întreţinut. Prietenii ştiu de ce... Aşa că agricultura fără chimicale, desigur, mult mai sănătoasă, rămâne deocamdată, cu tot cădelniţatul popilor, doar un deziderat. Să fim realişti...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
650
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cu-privirea-si-mintea-spre-inaltul-cerul...

Cu privirea şi mintea spre înaltul cerului

Doctor inginer Elena Mateescu este doamna naţională care şi-a asumat dificila misiune de a pătrunde în tainele văzduhului. Adică în intimitatea unui mediu pe care omenirea n-a reuşit să-l deosebească de-a lungul existenţei sale. Cititorii în stele ai vremurilor trecute erau socotiţi a fi minţile cele mai luminate ale contemporanilor de atunci. În geneza lor interioară se întruchipau cele mai înalte virtuţi ale previzioniştilor chemaţi să dea răspuns la întrebări filosofice care continuă să rămână nedescifrate şi astăzi. Copila de acum patru-cinci decenii, care a văzut lumina zilei într-o casă respectabilă a unei familii din Caracal, şi-a început cariera profesională încercând să desluşească tainele cerului înalt ce strălucea deasupra Câmpiei Romanaţilor.

Astăzi, după studii îndelungate, ea este în măsură să ne spună cu o precizie de invidiat încotro şi de unde bate vântul, când se burzuluieşte natura şi când revine la normalitate. Într-un cuvânt, în calitate de Preşedinte al Consiliului Ştiinţific al Administraţiei Naţionale de Meteorologie, răspunde cu funcţia de tot ce se întâmplă bine sau rău în atmosfera ţinuturilor locuite de către românii dintre Prut şi Tisa.

Până să ajungă la această calitate, Elena Mateescu a parcurs un stagiu de perfecţionare ştiinţifică a cărui mărime în timp numără 20 de ani puşi în slujba servirii agrometeorologiei operaţionale. Două decenii în care a vegheat mai ales la previzionarea şi efectele schimbărilor climatice asupra agriculturii. Adică asupra celui mai întins şi expus areal geografic al României. Pentru a se înălţa pe piedestalul previziunilor agrometeorologice, Elena Mateescu a parcurs o perioadă de studii pe teme de cercetare fundamentală şi aplicativă, care îşi are începutul în 1997. A făcut studii postuniversitare în ţară, dar şi în străinătate. Acumulările sale ştiinţifice în domeniul agrometeorologiei sunt impresionante, dar nu împlinite în totalitate.

Mai ales în ultimele decenii, de când natura pare a avea un comportament greu de descifrat de către meteorologii Terrei. Ceea ce s-a întâmplat în această iarnă este doar o parte a manifestărilor imprevizibile. Cu 3-4 luni în urmă specialiştii din cele mai mari centre meteorologice ale lunii prognozau un sezon rece, liniştit şi normal sub aspectul precipitaţiilor. N-a fost aşa nici în America de Nord, nici în Europa de Vest şi cu atât mai mult la noi. Este o dovadă că, în ciuda progresului tehnic extraordinar pe care l-a cunoscut reţeaua mondială de prognoză climatică, omul nu a reuşit încă să stăpânească mersul naturii. Şi este puţin probabil că va reuşi acest lucru în următoarele 2-3 decenii.

Date din fişa profesională

CERCETĂTOR PRINCIPAL GR. I
Şef Laborator Agrometeorologie Administraţia Naţională de Meteorologie BUCUREŞTI
Dr. ing. în agronomie, 2001
Membru - Societatea Inginerilor Agronomi din România (SIAR)
Membru - Comisia de Avizare Ştiinţifică pentru Studii şi Cercetări de Meteorologie

Membru - Consiliul Ştiinţific INMHGA
Secretar - Comisia de Avizare a Consiliului Ştiinţific INMH
Membru - Comisia de Avizare a Consiliului Ştiinţific ANM
Preşedinte - Consiliul Ştiinţific Administraţia Naţională de Meteorologie, funcţie pe care o deţine şi în prezent.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
661

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

cu-sau-fara-europa-plantele-transgenice-...

Cu sau fără Europa plantele transgenice cunosc o extindere extraordinară > REVISTA LUMEA SATULUI

Cu sau fără Europa plantele transgenice cunosc o extindere extraordinară

Primelor plante transgenice aflate în producţie le-au fost conferite anumite caractere agronomice (caractere input) care fac cultura lor mai uşoară şi mai profitabilă pentru fermieri. Este vorba de:

- toleranţa la erbicide, care face posibilă practicarea sistemului de cultură cu lucrări minime ale solului şi, implicit, diminuarea eroziunii, refacerea rapidă a humusului şi reducerea atât a timpului şi energiei consumate pentru arături, cât şi a cantităţii de CO2 eliberate în atmosferă;
- rezistenţa la insecte, prin care are loc reducerea numărului de tratamente, o reducere semnificativă a cantităţilor de insecticide utilizate şi, implicit, a poluării chimice a mediului şi alimentelor;
- rezistenţa la virusuri, având ca efect importante beneficii de ordin socio-economic, mai ales în ţările în curs de dezvoltare.

Scurt istoric

În anul 2005, în SUA au fost introduşi în culturi comerciale hibrizi de porumb care cumulau trei transgene, hibrizi toleranţi la erbicide şi rezistenţi atât la sfredelitorul european al tulpinilor, cât şi la viermele-rădăcinilor. În Uniunea Europeană a fost aprobat numai importul unora dintre aceşti hibrizi, în vederea procesării şi utilizării ca aliment şi furaj.Tot din anul 2005, mai întâi în SUA, apoi în Canada, Mexic, Japonia, Filipine, Australia şi Taiwan, a fost aprobată comercializarea porumbului transgenic Mavera™, cu conţinut mare de lizină, creat pentru avicultură. În anul 2009, a fost cultivată pentru prima dată în scop comercial, în SUA şi Canada, pe aproximativ 0,5 milioane ha soia Roundup Ready 2 Yield®, tolerantă la glifosat şi mai productivă decât soiurile existente pe piaţă. Pentru anul 2010, era preconizată creşterea la 2-3 milioane de hectare a suprafeţelor alocate varietăţilor Roundup Ready 2 Yield®, al căror randament superior, cu 7 până la 11% mai mare decât cel al soiurilor din prima generaţie, este determinat de prezenţa a cel puţin trei boabe în plus per păstaie.

În anul 2010, în Statele Unite ale Americii, au fost lansaţi hibrizii de porumb cu denumirea de piaţă SmartStax, obţinuţi prin metode convenţionale, care cumulează 8 transgene ce le conferă:

- toleranţă la dăunătorii părţilor aeriene, determinată de trei gene provenite de la bacteria Bacillus thuringiensis, folosită ca insecticid microbian în agricultura organică;
- toleranţă la dăunătorii din sol determinată tot de trei gene provenite de la aceeaşi bacterie;
- toleranţă la principiile active erbicide glifosat (o genă) şi glufosinat de amoniu (o genă).

Pledoarie pentru soia transgenică

Cele mai multe varietăţi de soia convenţională produc uleiuri bogate în acizi graşi polinesaturaţi (acid linoleic şi acid linolenic) care fac ca uleiul să fie instabil şi uşor oxidabil. Pentru a fi utilizat în alimentaţie, uleiul de soia trebuie hidrogenat chimic. Acest proces ridică preţul de cost şi determină o serie de reacţii secundare nocive. Este în drum spre piaţă soia transgenică Vistive® Gold, din care poate fi produs un ulei asemănător uleiului de măsline în privinţa conţinutului de acizi graşi mononesaturaţi şi uleiului de rapiţă în ceea ce priveşte conţinutul de grăsimi saturate, fapt ce va permite eliminarea grăsimilor trans şi reducerea semnificativă a cantităţilor de grăsimi saturate din produsele alimentare. Este mai stabil la prăjit decât uleiul din soia convenţională şi îşi păstrează aromele. Un alt produs ce urmează să fie lansat este soia, din care se poate obţine un ulei ce conţine acizi graşi omega-3, care au efecte benefice asupra inimii, dar care se găsesc în mod tradiţional numai în peşte. Produsul este similar ca gust şi stabilitate uleiului obişnuit de soia. Acest ulei va putea fi folosit ca ingredient într-o gamă mare de produse alimentare, oferind consumatorilor noi opţiuni pentru alimente bogate în acizi graşi omega-3 şi fermierilor o altă oportunitate de a produce hrană sănătoasă.

Avansul uimitor al Chinei

China, cel mai mare producător de bumbac şi de orez şi al doilea mare producător de porumb din lume, va cultiva pe suprafeţe mari trei plante transgenice, toate obţinute de universităţi şi institute de cercetare publice din China. În anul 2009, pe 68% din cele 5,4 milioane de hectare alocate bumbacului au fost cultivate varietăţi transgenice rezistente la atacurile unor dăunători. Tot în anul 2009, a fost aprobată cultivarea orezului rezistent la atacurile unui dăunător şi a porumbului care sintetizează fitaza.

Orezul transgenic, a cărui cultivare a fost aprobată în China în anul 2009, posedă gene (cry1Ab/cry1Ac) care-i conferă rezistenţă la un dăunător prezent pe 75% din suprafaţa alocată acestei specii. A fost obţinut de Universitatea Agricolă din Huazhong. Se anticipează obţinerea unor beneficii de aproximativ 4 miliarde USD, determinate de o creştere medie a producţiei cu 8% şi de o reducere cu 80% a consumului de pesticide.

Academia de Ştiinţe Agricole din China a creat porumbul care sintetizează fitaza, enzimă care descompune acidul fitic, forma în care este stocat peste 80% din totalul fosforului în seminţele celor mai multe cereale şi leguminoase.

Prof. univ. dr. Elena Marcela Badea

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
870

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cucul, în marea simfonie a naturii

Peste tot în jurul nostru se zăresc semnele primăverii mult aşteptate. Crângurile se pregătesc pentru marile concerte ale vieţuitoarelor sălbatice, dar până atunci îşi continuă metamorfoza spre splendoare. În curând, păsările dezmorţite din gerul lunilor de iarnă se vor întrece în triluri entuziaste. Dar un musafir cu adevărat neaşteptat se strecoară singuratic şi nevăzut. Dintr-o dată, din inima pădurii se aude cel mai îmbucurător cântec: cel al cucului, una dintre cele mai misterioase păsări, care ne vesteşte că primăvara într-adevăr a venit.

Nu toţi cucii sunt singuri

În pofida firii lui înclinate spre singurătate, din familia Cuculidae fac parte şi specii de cuc care preferă să trăiască în grupuri sau chiar în preajma oamenilor. O astfel de specie a fost descoperită în America de Sud, unde aceste păsări trăiesc în familii numeroase, într-o armonie pilduitoare. Această specie se distinge şi prin talentul arhitectural de care dă dovadă. În mod surprinzător, spre deosebire de cucul despre care ştim că este obişnuit să asigure viaţa descendenţilor prin plasarea ouălor în grija altor părinţi mai devotaţi, cucii din specia despre care vă vorbeam îşi construiesc cuiburi comune, în care căldura ouălor va fi asigurată de fiecare membru al familiei.

Dar nu vă închipuiţi că toţi cucii sunt atât de sociabili. În general, cucul este pasărea migratoare care nu preferă compania semenilor săi, pornind în călătorii singur, protejat de întunericul nopţilor. Un alt exemplu care nu face cinste familiei Cuculidae este cucul pestriţ european. Această specie are obiceiul de a depune în cuibul păsărilor mari mai multe ouă, alegând viitorii părinţi ai puilor săi doar dacă este convins că aceştia au puterea de a-i creşte cum se cuvine întrucât, asemeni părinţilor, puii de cuc sunt nişte gurmanzi adevăraţi.

Înaripatul îmblânzit

În America de Sud, dar şi în Mexic este întâlnită o specie de cuc care s-a dovedit a fi nu doar un bun prieten al omului, ci şi un straşnic paznic al caselor unde apar musafiri nepoftiţi, precum şerpii, gândacii sau şoarecii, cu care acesta se hrăneşte. Este vorba despre cucul căţărător american, o pasăre care şi-a dezvoltat o aptitudine mai puţin obişnuită pentru maeştrii înaripaţi: acesta nu zboară aproape deloc. Această pasăre obişnuită să convieţuiască cu omul pe prispa curţii poate fi un adevărat campion de maraton, pentru că este un straşnic alergător.

Sanitar al pădurilor şi grădinilor

Din meniul cucului fac parte elemente pe care multe alte păsări îl refuză. Se hrăneşte cu tot felul de insecte, viermişori, păienjeni, dar are o afinitate către omizile păroase. În urma studiilor, specialiştii au ajuns la concluzia că un cuc poate devora în mai puţin de o oră mai mult de o sută de omizi, iar într-o zi poate mânca până la o mie. Din aceste considerente este considerat unul dintre sanitarii pădurii, dar şi al grădinilor.

În rest, cucul nu este deloc pretenţios. Are nevoie doar de un habitat bogat în vegetaţie, cu mulţi arbori şi tufişuri, unde se poate camufla şi unde poate avea parte de festine bogate. Deşi cucul trăieşte în pădurile pe care uneori omul le cutreieră, imaginea lui este destul de rară. Cucul este o pasăre discretă care ne bucură nu atât prin prezenţă, cât prin cântecul său bine cunoscut.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
2657
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cucuteni-5000-sarbatoarea-ceramicii-roma...

Cucuteni 5000 - Sărbătoarea ceramicii româneşti > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCucuteni 5000 - Sărbătoarea ceramicii româneşti

Timp de trei zile, Parcul de Cultură Copou din Iaşi a găzduit Târgul Naţional de Ceramică Tradiţională „Cucuteni 5000”. Ajunsă la cea de a XXX-a ediţie, manifestarea jubiliară organizată de Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale, Consiliul Judeţean şi Primăria Iaşi a reunit cei mai renumiţi meşteri din Baia Mare şi Săcel-Maramureş, Schitu Stavnic-Iaşi, Vădastra-Olt, Cătămărăşti-Deal, Botoşani, Hurezu, Vlădeşti şi Lungeşti-Vâlcea, Rădăuţi-Suceava, Corund-Harghita, dar şi meşteri din alte centre de olărit din ţară. Nu au lipsit, de asemenea, olari din Nisiporeni, Ialoveni şi Drochia din Republica Moldova.

S-au acordat numeroase premii în diplome şi bani. Printre premiaţi, meşterul olar Cornel Sitar din Baia Mare, prezent a 30-a oară la acest târg, familia Nicoleta şi Laurenţiu Pietrosu din Horezu - Vâlcea, meşterul olar Dumitru Luchian din Schitu Stavnic-Iaşi şi mulţi alţii. Tânăra Alena Stoica din Chişinău a obţinut un premiu special al juriului pentru exponatele care preiau o serie de simboluri şi motive ornamentale de la ceramica de Cucuteni.

Marele premiu pentru ceramica utilitară a fost decernat lui Gheorghe Cârloman din Siseşti - Mehedinţi pentru exponatele sale, de o valoare documentară excepţională, obţinute după reţete şi tehnici străvechi. Marele premiu pentru ceramică artistică a fost obţinut de Florin Colibaba din Rădăuţi - Suceava, urmaş al unei celebre familii de olari din Marginea, autorul unei ceramici grafitate de factură bizantină.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
656
☐
ª Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare

www.marplo.net

Cufărul sacru al datinilor româneşti > REVISTA LUMEA SATULUI

Cufărul sacru al datinilor româneşti

Uşor, uşor vântul începe să le dea pace troienelor de nea, iar fulgii cernuţi din norii sticloşi au început să cadă alene. E linişte, iar satele transilvane parcă prind viaţă odată cu firicelele de fum ce se înalţă din hornuri. Munţii şi văile lor abrupte, în umbra cărora se ascund cătunele, s-au îmbrăcat într-un postav imaculat de sărbătoare. În tot acest peisaj încremenit încep să se audă clinchete de clopoţei. Colindele încep să răsune, iar pădurile poartă dincolo de munţi şi văi ecoul lor. Rând pe rând, apar şi cetele de colindători. E semn că datinile româneşti nu s-au stins încă.

Colindul junilor, un obicei dacic

Este vremea sărbătorilor de iarnă, atunci când „cufărul sacru" al tradiţiilor româneşti se deschide, iar datinile străbune prind viaţă. Mai cu seamă în regiuni ale ţării unde ochiul nemilos al tehnologiei nu a pătruns încă. Înconjurată de stâncile milenare ale munţilor, Transilvania continuă să fie un tărâm de poveste, unde istoria se îmbină cu legende fascinante. Toate făurite într-un decor de poveste. Preţuirea nestrămutată a oamenilor de aici pentru tradiţiile româneşti a făcut ca frumoasele obiceiuri de Crăciun să dăinuie peste vremuri. În Mărişelul Apusenilor, una dintre datinile de iarnă păstrate cu sfinţenie este colindul junilor. Bătrânii satelor spun despre acest obicei că vine din negura vremurilor şi că strămoşii noştri dacii sunt cei care au sărbătorit prima oară Crăciunul prin colindele junilor.

Emoţia sărbătorilor de iarnă încep încă din 6 decembrie, atunci când creştinii îl sărbătoresc pe Sfântul Nicolae. Atunci fetele se pun pe frământat plăcinte, iar seara vin flăcăii satului şi petrec până în zori. Vicleimul este tot un obicei transilvan, pe care, din câte ne spune istoria, l-am împrumutat de la saşi. Înainte de ziua Sfântului Crăciun, câţiva bărbaţi îmbrăcaţi în costume romane cântă un colind despre naşterea Mântuitorului.

Sărbătoare pentru fiecare gospodărie

Şi astăzi satele se trezesc parcă la viaţă când colindele încep să răsune pe uliţele lor. Este mare sărbătoare şi fiecare gospodar deschide larg porţile pentru a primi urările de bine ale colindătorilor. Pregătirile pentru colindat încep din vreme, încă de la începutul postului. Atunci, tinerii se adună cu mic cu mare şi se orânduiesc cetele de juni. În fruntea lor se află întotdeauna un staroste, adică un bărbat însurat, care poate fi recunoscut după pana de fazan prinsă pe căciulă. În Ajunul Crăciunului, după nenumărate repetiţii, junii pleacă prin sat să aducă în casele creştinilor voia bună, dar mai ales vestea, care milenii la rândul ne-a înseninat frunţile abătute, că s-a născut Mesia. Primul popas este la biserica din sat. După terminarea slujbei, cetele de juni se întrec în colinde şi jocuri, care mai de care mai frumoase. De aici pleacă spre fiecare casă, acolo unde sunt cinstiţi cu vin şi ţuică fiartă. În casele în care trăiesc şi fete nemăritate, junii zăbovesc mai mult. Crezul creştinilor de aici este că dansurile tradiţionale şi colindele flăcăilor au puterea de a alunga spiritele rele din gospodărie. De Anul Nou, copiii pleacă din nou la colindat, cântând pluguşorul şi sorcova.

Apa sfântă a Iordanului

O altă datină străbună este Iordănitul din ziua Bobotezei. Ca şi în perioada de dinaintea Crăciunului, flăcăii se adună în cete. Iordănitorii pleacă din casă în casă cântând Troparul Bobotezei şi ridică în braţe fetele nemăritate şi copiii. Fiecare gospodar este botezat cu busuiocul înmuiat în apă. Flăcăii sunt cinstiţi cu bucate alese, pe care aceştia le păstrează pentru masa comună, unde sunt invitate toate fecioarele satului. Cei care se întâlnesc pe uliţe cu iordănitorii sunt duşi la râu sau la fântână şi udaţi.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
811

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cugetari_s421.html

Cugetări > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCugetări

- Mulţumirea este comoara cea mai de preţ a omului!
- Se întâmplă destul de des ca aceia, cu care am împărţit în mod generos prosperitatea, să refuze să ia parte măcar cât de puţin la nenorocirile noastre!
- Speranţa este cea mai fermecătoare dintre toate pasiunile! Ea ne ţine, ne hrăneşte şi ne îndulceşte toate amărăciunile vieţii. Şi adesea, mai degrabă am lăsa la o parte bunurile reale decât să renunţăm la nădejdile noastre!
- Înălţimea de suflet nu se măsoară nici cu geniul, nici cu gloria, ci numai cu bunătatea!
- În această lume rea, chiar şi cel mai drept lemn îşi are nodurile lui şi chiar cel mai bun ogor partea lui cu buruieni!
- Nu călări niciodată pe un cal cu piciorul rupt. Un scaun hodorogit este primejdios. Nu lega greutăţi mari cu sfori subţiri, dar nu fi nici din cale afară de bănuitor, pentru că, în cel mai bun caz, bănuiala este virtutea laşilor.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
713
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cui să-i spui, cui să te plângi?

Azi, când viaţa e ca fierea,
Cui să-i spui, cui să te plângi?
Celor care stau la cârmă
Surzi şi reci ca nişte stânci??
Nu ne-aud deloc suspinul,
Nu se sinchisesc de noi,
Ba chiar râd văzând norodul
Cum se zbate în nevoi!
Le-am dat sceptrul, le-am dat ranguri,
În fotolii moi i-am pus,
Dar ei au uitat de ţară
Şi de El, de Cel de Sus.
Ţara au îndatorat-o
Timp de zeci şi zeci de ani...
Tot plătind dobânzi şi biruri
Vom ajunge mai sărmani!
Gliei noastre, care poate
Să ne scoată din necaz,
I-au secătuit izvorul,
I-au zidit în drum zăgaz.
Nu mai poate biet ţăranul
Să sporească rodul ei;
Azi, mai toate de pe masă
Vin de-afară, pe bani grei.
Fie-ţi milă, Doamne sfinte,
Şi de soarta-acestei ţări,
Dă-i un semn că va fi soare
Iarăşi pe-ale sale zări!
N-o lăsa să bea paharul
Cu otravă pân’ la fund,
Scutură-i din pomi omida,

Spală-i mâlul de pe prund!
Dă-i noroc să aibă-n frunte
În curând alţi dregători,
Dar nu puşi pe pricopseală,
De popor asupritori,
Ci curaţi cum e cristalul,
Buni cu cei năpăstuiţi
Şi cu grija ţării-n suflet
Ca voivozii mari, vestiţi!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
724

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Culiţă, dincolo de legendă

În acest număr, invitat la Iarba verde de acasă este o personalitate cu care mie îmi face mare bucurie să vorbesc, pentru că a demonstrat prin fapte că se poate realiza ceva măreţ şi în agricultura României.

Din păcate, în vremurile noastre sunt tot mai puţini cei care fac acest lucru. Este vorba despre Culiţă TĂRÂŢĂ, preşedintele holdingului TCE 3 Brazi Piatra-Neamţ. Domnia sa este astăzi deputat pentru a doua oară în Parlamentul României, membru în Comisia de Agricultură a Camerei Deputaţilor, aşadar un om care cunoaşte foarte bine şi din viaţă şi din teorie problemele agriculturii şi satului românesc.

O dotare demnă de secolul XXI

G.V.: Toţi cei care la ora actuală vor să investească sau vor să pună la cale o afacere se plâng de mari greutăţi în obţinerea fondurilor necesare. Cum aţi procedat dumneavoastră?

C.T.: Mi-a ajutat bunul Dumnezeu şi din anul 1993 am început să investesc în agricultură. Trebuie să recunosc că nu am plecat de la zero. Veneam din urmă cu valori importante acumulate în mod cinstit. Am crescut şi am muncit în acest mediu alături de părinţi, astfel că anul 1989 m-a găsit cu nişte bani, iar dorinţa de a continua această activitate m-a făcut să investesc în agricultură.

Astfel, pe raza comunei Zăneşti am început cu ţăranii din zonă şi am constituit o asociaţie agricolă. Anual aveam contracte ferme cu oamenii cărora le ofeream 800 kg de grâu la hectar. Am pornit de la 1.000 ha, iar astăzi pe raza judeţului Neamţ avem 10.000 de ha. Prin dotările tehnice extraordinare am reuşit să realizez una dintre cele mai moderne exploataţii din România. Atât în Neamţ, cât şi în Insula Mare a Brăilei am investit peste 50 milioane de euro în utilaje de ultimă generaţie.

Fără o astfel de dotare nu poţi să fii eficient în aceste vremuri. Vorba aceea, suntem în secolul XXI, când totul se mişcă în jurul nostru. Iar noi, cei care avem cunoştinţe legate de adevărata faţă a lucrurilor din agricultură, nu trebuie să privim cu mâinile încrucişate, ci să ridicăm acest sector acolo unde îi este locul. Să nu uităm că agricultura a fost dintot-deauna baza economiei româneşti, motorul care a pus în funcţiune întreaga suflare românească.

Chibzuinţa, înainte de toate

G.V.: Dacă nu veneaţi cu acest sprijin din trecut, dacă nu aveaţi banii de început credeţi că v-aţi fi descurcat la fel?

C.T.: Trebuie să fiu sincer că mi-ar fi fost foarte greu, dar nu imposibil. Deci se poate pleca la drum, încă cu mare chibzuinţă şi cu paşi mărunţi dar siguri. În agricultură depinzi de foarte mulţi factori şi poate să-ţi meargă doi ani bine şi vine al treilea care să fie un dezastru şi te-a nenorocit. Agricultura trebuie să fie făcută cu dragoste şi pasiune. Sacul, aşa cum spun bătrânii, trebuie ţinut de la gură, iar banii trebuie investiţi, şi nu irosiţi aiurea.

G.V.: Ziceaţi cu mare mândrie că numai în Neamţ „păstoriţi“ peste 10.000 ha. Ce ne facem, dacă luăm în considerare că în agricultura românească cei mai mulţi proprietari de teren au un hectar - două?

C.T.: Să lucrezi o suprafaţă atât de mică este extraordinar de greu. Agricultura modernă nu se practică pe şerveţele de masă, ci pe areale mari, unde poţi aplica o tehnică modernă, unde poţi intra cu utilaje mari care să dea randamente şi productivitate bună. Pe 1-2 hectare este o cauză pierdută, de aceea acolo unde există posibilitatea asocierii acest lucru trebuie făcut fără răgaz.

Important este să fim serioşi cu noi înşine, iar cei care înfiinţează astfel de societăţi sunt obligaţi să-l privească pe ţăran ca pe lumina ochilor. Trist este faptul că astăzi, în România, sunt peste trei milioane de ha de teren arabil care an de an rămâne nelucrat. Este o primă dovadă că, din ‘90 încoace, politica faţă de ţăran şi agricultură a lăsat mult de dorit. E trist să ţi se întipărească în minte ideea că satul arată astăzi mai rău ca înainte de ‘89.

Bursa cerealelor, o soluţie la problema valorificării

G.V.: Cei mai mulţi producători agricoli care mai reuşesc să se menţină se plâng de faptul că nu pot valorifica producţia, în vreme ce România importă peste 70% din ceea ce se consumă.

C.T.: În primul rând este foarte grav faptul că nu avem o piaţă agricolă funcţională. Atunci când îţi faci socoteala, respectiv bugetul de venituri şi cheltuieli, trebuie să ştii ce preţuri ai la input-uri. Or, noi plecăm din start cu un handicap, acela de a nu şti la ce preţuri vom valorifica, fapt pentru care mulţi ajung să vândă în pierdere şi haotic. Am ajuns astăzi ca angrosiştii şi procesatorii să strige în gura mare că în toată România se produce grâu furajer.

Aceşti samsari ai cerealelor jignesc practic producătorul. Orice ai face, în fiecare an apar alte criterii şi alţi parametri, care niciodată nu corespund pieţei actuale. Dacă vă uitaţi la tot ce pleacă la export nu o să vedeţi scris pe niciun document grâu furajer. Se cumpără la preţ de grâu furajer de la fermierul român şi se vinde în lumea largă grâu panificabil. O soluţie la această problemă a valorificării este înfiinţarea unei burse a cerealelor în România, idee pe care am susţinut-o dintotdeauna.

Care favoritism?

G.V.: Există însă opinii care susţin că dumneavoastră, cei puternici, primiţi mai mult sprijin din partea statului, în vreme ce micii agricultori nu sunt băgaţi în seamă.

C.T.: Nu, absolut fiecare fermier al ţării primeşte aceleaşi subvenţii, aceleaşi ajutoare pentru că există o lege pentru toţi. Problema care se pune este că rezultatele obţinute pe suprafeţe mari sunt cu totul altele faţă de cele obţinute pe cele mici. Din acest motiv fermierii sunt mereu îndemnaţi să se asocieze pentru ca în acest fel terenul să poată fi exploatat şi respectată tehnologia. Dacă vrei să ai rezultate trebuie să iei şi măsuri. Chiar dacă risc să deranjez, trebuie să spun că bani de la bugetul de stat se alocă, dar nu se fac investiţii şi aceşti bani merg în diferite buzunare. A venit vremea să lăsăm la o parte orice interes, iar singura noastră grijă trebuie să fie aceea de a pune pământul să producă mult, bun şi ieftin.

Pământul nu are culoare politică

G.V.: Pentru că vorbeaţi de momentul actual, toată lumea este un pic speriată de ceea ce se numeşte recesiune, de dificultăţile mari de ordin financiar şi economic. Sunt interesat să aflu în ce măsură dvs., cei cu experienţă, sunteţi consultaţi de către decidenţi pentru a găsi soluţii şi a pune în mişcare economia.

C.T.: Trebuie să recunosc că factorii de decizie din România se apleacă mai puţin asupra acestui sector. Sunt mulţi astăzi cei care privesc agricultura cu rezerve şi cu scepticism, deşi ea este cea care dintotdeauna a salvat România de la necazuri. Pământul a reprezentat interesul de căpătâi al neamului românesc.

Singurul om care m-a consultat în mod direct a fost preşedintele ţării, Traian Băsescu, care cu puţin timp în urmă a vrut să audă din gura unui practician care este situaţia agriculturii astăzi în România.

Am plecat impresionat de la discuţia cu domnia sa pentru că am văzut că este interesat de viaţa celor de la ţară şi de cea a fermierilor. I-am spus preşedintelui că pământul nu are culoare politică şi cu toţii trebuie să tragem la aceeaşi oişte a carului, pentru că agricultura este cea care va salva România din această criză economică, financiară şi mai ales psihologică.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
681

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Culori şi parfum pentru luna lui Florar!

Luna lui Florar este poate cea mai frumoasă de peste an. Nimic n-o egalează, în grădină, ca varietate de culori, flori şi parfum. Imaginaţi-vă un tablou mai reuşit decât o alee, un miniparc, un covor floral cu panseluţe, petunii, flori de piatră, sporul casei, nu-mă-uita, lalele, margarete, muşcate, iasomie, mâna Maicii Domnului, trandafiri, crini, azalee, bujori şi maci!

Panseluţele

Numită şi barba-împăratului, catifeluța sau trei-frați-pătați, panseluţa de grădină (Viola tricolor) îşi are originea în Europa, fiind extinsă apoi în cultură (creşte şi în mediu natural) în toată lumea. E de prisos s-o mai descriem; o cunoaşteţi cu toţii. De regulă, mai rar ne ocupăm s-o înmulţim. O cumpărăm sau o împrumutăm de la vecini. Plantarea în grădina noastră şi întreţinerea nu sunt deloc dificile.

Panseluţa este rezistentă la frig şi secetă, nu e pretenţioasă la sol şi creşte bine la soare sau semiumbră. Aşadar o plantăm într-un teren bine mărunţit, o udăm zilnic, până când observăm că s-a înrădăcinat perfect şi avem grijă de ea tot timpul, să nu rabde de apă şi să nu fie invadată de buruieni. Spargem din când în când crusta, să-i dăm voie să respire. Cu această minimă îngrijire, panseluţa ne dăruieşte flori din mai şi până în august.

Apropo, putem să tăiem floricica după ce se veştejeşte. Planta este ajutată astfel să înflorească mai mult şi mai rapid. Dacă vrem să ne producem singuri răsadul, atunci semănăm în iunie-august, afară, în strat, iar după 15 zile, la o îngrijire corespunzătoare (udare, plus umbrire uşoară, dacă avem caniculă), plantele răsar.

La aproximativ trei săptămâni, când firul are 2-3 frunze adevărate, se repică tot în straturi, la distanţa de 10-15 cm, sau în ghivece (mici, cu diametrul de 5-6 cm) ori cuburi nutritive (6x6 cm). La loc definitiv se plantează în septembrie sau octombrie, la distanţe de 18-20 cm. Plantarea are succes însă dacă se face şi primăvara. Tot timpul vom avea grijă la udări, la sol, care trebuie să fie afânat şi curat, iar iarna protejăm la nevoie plantele împotriva gerului (paie, folie specială sau frunze).

Iasomia

Philadelphus coronaries (iasomia) este apreciată în garduri vii, dar efectul cel mai frumos îl dă ca tufă separată, plasată în centrul unei compoziţii peisagistice. Nu se recomandă s-o lăsăm la posibilităţile ei de creştere (2-3 metri), ci e bine s-o păstrăm într-o talie de până la 1,60-1,80 m, lucru care se realizează prin conducerea coroanei (tăieri).

Arbustul n-are cine ştie ce pretenţii: îi place lumina şi are nevoie de 5 ore/zi de soare, preferă un climat moderat, fiindcă suferă la temperaturi de peste 30 de grade Celsius şi la minime mai mari de minus 10 grade Celsius, creşte bine şi în teren înierbat, cu condiţia să-i facem un pic de întreţinere, pe un diametru de la tulpină lăsat la latitudinea fiecăruia, îi place să fie udată, merge în orice tip de sol, dar are nevoie din când în când de ajutor cu îngrăşământ natural.

Atenţie însă, crengile iasomiei se usucă repede dacă îi lipsesc condiţiile minime descrise mai sus. Tocmai de aceea îi facem toaletarea, îndepărtând crengile uscate. Florile alb-gălbui, grupate în mănunchiuri, răspândesc un parfum delicat, cu nuanţe de dulce. Înmulţirea se face prin butăşirea lăstarilor semilemnificaţi sau prin separarea puilor apăruţi la baza plantei mature. Se practică, dar mai rar, şi marcotarea.

Coacăzul negru (Ribes Nigrum)

Fructul este folosit pentru siropuri, sucuri sau ca fruct uscat.

Recomandări: hipertensiune, bronşită, pneumonie, tuberculoză pulmonară, afecţiuni renale (litiaza urică), gută, anemie, miopie progresivă, reumatism cronic degenerativ, arterită, răceală, dureri de gât, tuse, răguşeală, amigdalită, tulburări de circulaţie şi de creştere etc.

Înmulţire: butăşire, despărţirea tufei, marcotaj, altoire.

Pregătirea solului: fertilizare organică şi/sau minerală şi arătura la 40-60 cm.

Distanţe de plantare, în varianta culturii pentru consum de familie: minimum 1,2 m între rânduri şi 0,8 m între plante pe rând.

Metode de plantare: în gropi de 30-45/30-45/30 cm sau în rigole adânci de 35 cm.

Fertilizare la groapă sau rigolă: 5-6 kg gunoi de grajd bine fermentat, 30-40 g superfosfat, 20-25 g sulfat de potasiu şi 15-20 g azotat de amoniu.

Fasonarea butaşului: se îndepărtează rădăcinile vătămate sau rupte, se scurtează butaşul la 3-4 muguri lungime, după care se mocirleşte într-un amestec din pământ galben, bălegar proaspăt (de preferat, bovină) şi apă.

Plantarea: Butaşii pregătiţi dinainte se aşază (în gropi sau rigole) cu rădăcinile răsfirate. Se adaugă pământ, se tasează bine în jurul plantei, se udă cu până la 8 litri/ plantă, se umple iar cu pământ şi se tasează bine. Dacă plantarea are loc toamna se face şi o muşuroire. Coacăzul intră pe rod în al doilea an de cultură şi nu pune probleme de înaltă tehnicitate.

Cum putem produce un cartof sănătos

Dacă în grădina de la ţară vom cultiva cartofi pentru consumul propriu, există o metodă prin care putem obţine un produs complet ecologic. La o adică, ce sens are să modificăm calităţile şi conţinutul tuberculilor? Cea mai mare problemă a cartofului o reprezintă atacul gândacului din Colorado (Leptinotarsa decemlineata).

Vom încerca aşadar să alungăm dăunătorul nu cu tratamente chimice, ci plantând ori semănând, printre cuiburile de cartof, usturoi, pătrunjel, mărar sau alte plante cu arome puternice, cum ar fi busuiocul. Vom observa că gândacului nu-i plac nici mirosul de usturoi şi nici puternicul parfum al busuiocului, de exemplu.

Evident că unii gândaci mai rezistenţi vor vrea să se instaleze pe cartoful nostru curat şi sănătos.

Controlăm aşadar cultura măcar din două în două zile şi vom culege adulţii (cu o mănuşă, se înţelege), iar frunzele pe care au depus ouăle (partea inferioară) le îndepărtăm şi le distrugem. Se poate întâmpla chiar ca atacul să nu aibă loc. Cartoful obţinut astfel nu va avea reziduuri toxice fiindcă – nu? – n-am apelat la produse chimice!

Rubrică realizată de M. Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
826

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cultivarea organismelor transgenice, în creştere

Céline Duroc, responsabil pe probleme de mediu la Sindicatul Producătorilor de Cultură Mare (ORAMA), cereale şi oleaginoase din Franţa, afirmă că Serviciul Internaţional pentru Achiziţionarea de Aplicaţii Biotehnologice Agricole (ISAAA) a publicat un raport statistic al suprafeţelor cultivate în 2010 cu plante transgenice în toate regiunile lumii. Suprafaţa totală a fost de 148 milioane ha, repartizate în 29 de ţări, de pe toate continentele.

„În acest tablou optimist există o singură zonă din lume care aduce o pată întunecată. Este vorba de Europa, cu cele 91.500 ha cultivate, în scădere faţă de 2009, cu numai cu două culturi transgenice autorizate, porumbul MON810 şi, respectiv, cartoful Amflora. Producătorii recurg din ce în ce mai mult la aceste culturi, peste tot în lume, dar mai ales în ţările în curs de dezvoltare“, a declarat Duroc.

Suprafeţe cu culturi MG

Datele statistice furnizate de ORAMA indică o mărire cu 10% faţă de 2009, când s-au înregistrat 134 milioane ha cu culturi modificate genetic (MG). Astfel, anul 2010 a marcat a doua creştere importantă din ultimii 15 ani, perioadă în care numărul total de hectare cumulate a depăşit 1 miliard ha.

Aceleaşi date arată că, anul trecut, 15,4 milioane de agricultori din 29 de ţări (trei state în plus faţă de 2009) au cultivat plante transgenice.

Pe locul întâi în lume se situează din nou SUA, cu 66,8 milioane ha de culturi MG. Pe locul al doilea se află Brazilia, cu 25,4 milioane ha, ţară în care suprafeţele au crescut cu 19%. De remarcat o mărire de 126% a suprafeţelor din Burkina Faso, unde 80.000 de agricultori cultivă 260.000 ha de bumbac transgenic.

România se găseşte, inexplicabil, undeva în coada Europei, cu numai 820 ha cu porumb MG, faţă de Spania, cu 76.575 ha, ţară care este membră a Uniunii Europene. Probabil că, şi în acest domeniu, noi trebuie să fim „mai catolici decât Papa“!

La nivel mondial, în 2010, porumbul transgenic a reprezentat 29% (158 milioane ha) din totalul de porumb însămânţat, faţă de 26% în 2009. La celelalte culturi MG, soia ocupă 81%, bumbacul 64% şi rapiţa 23%, faţă de 77%, 49% şi, respectiv, 21%, în 2009.

Anomalia europeană

„Din păcate, în Europa se constată o izolare din ce în ce mai pronunţată în acest domeniu, suprafeţele de pe acest continent fiind extrem de limitate şi în scădere, în urma presiunilor exercitate în numeroase state-membre“, a afirmat Céline Duroc.

Drept dovadă, a completat responsabilul pe probleme de mediu la ORAMA, în 2010 suprafaţa de culturi transgenice a Uniunii Europene se situa la 91.500 ha, faţă de 107.720 ha în 2008 şi 94.750 ha în 2009.

Anul trecut, cea mai mare parte de culturi MG a fost concentrată în Spania (80%), unde s-a cultivat porumb

MON810, rezistent la Ostrinia nubilalis şi Sesamia.
Menţionăm că, la începutul lunii februarie 2011, Bulgaria s-a alăturat ţărilor care interzic cultura porum-bului MON810, grup din care fac parte Franţa, Germania, Ungaria, Luxemburg, Grecia şi Austria. În schimb, odată cu posibilitatea cultivării cartofului Amflora, Germania şi Suedia au însămânţat culturi cu acest hibrid în 2010, prin contrast cu 2011, dar pe suprafeţe foarte limitate.
Traian DOBRE
LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
647
☐
Comentarii
☐
☐
1. Vasile -- (7-August-2011)Romania are mari suprafete de pamint agricol ne-lucrate si care pot fi utilizate pentru plante normale.
Nu vad rostul introducerii OMG in Romania.
Tarile care interzic cultivarea acestor plante MG fac foarte bine.
o multime de tari au demonstrat stiintific ca aceste plante sunt daunatoare sanatatii.
Trebuie cu orice pret (pretul sanatatii noastre) sa imbogatim si noi firma Monsanto?
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cultivaţi cu încredere soiurile şi hibrizii româneşti!

Prezent la Cluj pentru a participa la un seminar ce pleda pentru promovarea soiurilor şi hibrizilor autohtoni, prof. univ. Valeriu Tabără a ţinut să-şi exprime un punct de vedere ştiinţific care îndeamnă cel puţin la meditaţie. Nu numai pe cei care gestionează treburile agriculturii la nivel naţional, dar şi pe fermierii ce privesc cu prea multă uşurinţă spre străinătate. Adică spre produsul de ultimă noutate al cercetătorilor şi fermierilor occidentali. Facem public mesajul domniei sale, în ideea că el va fi receptat ca atare mai ales de practicienii din agricultură.

Înainte de toate, calitatea biologică

Dincolo de însuşirile şi caracteristicile soiului sau hibridului ales, un element esenţial de îndeplinit este calitatea biologică a materialului de semănat sau de plantat. Acest deziderat se realizează în procesul producerii de sămânţă. În ultimii ani, din păcate, exigenţele din procesul producerii de sămânţă s-au redus foarte mult, ceea ce afectează capacitatea de producţie a soiului şi calitatea producţiei. Aplicarea corectă a tehnologiei producerii de sămânţă în toate verigile acesteia conservă şi chiar îmbunătăţesc performanţele soiurilor. În sistemele de agricultură practicate în ţările avansate din punct de vedere tehnologic, soiurile şi hibrizii se schimbă uneori la intervale scurte de timp, mai ales hibrizii.

Trebuie ştiut că, în contextul actual, există o competiţie formidabilă la nivel mondial în ceea ce priveşte ameliorarea şi crearea de soiuri şi hibrizi la principalele culturi agricole. Există, de asemenea, o presiune excepţională pe cucerirea şi preluarea resurselor genetice naturale din majoritatea ţărilor cu capacitate mică de investiţie în cercetarea ştiinţifică având ca obiect genetica şi ameliorarea plantelor.

Pe de altă parte, există o capacitate din ce în ce mai mică a multor state de a-şi asigura materialul biologic din propria zestre genetică conservată în institute şi staţiuni de cercetare. Este aşadar, cel puţin în România, nevoie de susţinere financiară din surse bugetare a fondului genetic vegetal neameliorat sau ameliorat de-a lungul multor ani, care se constituie într-o valoare naţională de sute, milioane sau chiar miliarde de dolari.

Riscul de a pierde competiţia

Ştiută fiind importanţa soiului sau a hibridului în procesul de realizare a performanţelor în producţia agricolă, naţiunile care nu-şi gestionează şi valorifică zestrea genetică vegetală, transformând-o în soiuri şi hibrizi performanţi, riscă să piardă competiţia mondială în domeniul eficienţei producţiilor agricole şi nu numai.

Naţiunile fără capacitatea de a produce material biologic propriu riscă să devină dependente de cei care produc un astfel de material, care devine din ce în ce mai scump, greu de accesat de către fermierii săraci.

În perspectiva anilor 2030-2050, când se presupune o creştere a populaţiei globului cu peste 10 milioane de locuitori, pentru care trebuie asigurată hrană, se impun noi tehnici de ameliorare, producere de soiuri şi hibrizi cu bază genetică. Acestea trebuie să asigure creşterea potenţialului de producţie şi a calităţii acesteia, precum şi creşterea naturală a rezistenţei la boli şi dăunători, pretabilitate la aplicarea unor tehnologii economice, protejarea mediului, prin reducerea cantităţilor de pesticide şi îngrăşăminte. În noile condiţii climatice noile produse se vor caracteriza prin rezistenţa sau toleranţa naturală la condiţiile de stres hidric şi termic.

Direcţii de acţiune

În acest context, în România se impune:

- O reevaluare a conceptelor (deficitare) privind cercetarea ştiinţifică în domeniul ameliorării şi creării de soiuri şi hibrizi care să întrunească condiţiile enumerate mai sus.
- Evaluarea, într-un timp rapid, a zestrei genetice vegetale aflate în institutele şi staţiunile de cercetare agricolă din România. Sunt deja cazuri în care, odată cu reducerea forţată a activităţii de cercetare, au dispărut şi colecţiile de material iniţial de ameliorare, adunat în timpul multor decenii de muncă de către cercetători.

Recreionarea unui sistem de finanţare din buget a unui program naţional de cercetare ştiinţifică, pe trei componente:

- cercetări fundamentale de genetică prin dotarea unor laboratoare cu tehnică performantă;
- dezvoltarea cercetărilor de biotehnologie;
- ameliorarea şi crearea de soiuri şi hibrizi performanţi, prin aplicarea unor metode performante de ameliorare.

Dispunem de un potenţial ştiinţific extraordinar

Acest lucru se poate face şi cu o mare parte din materialul genetic ameliorat în România. Trebuie avut în vedere faptul că România a avut şi are, în continuare, un potenţial extraordinar în ceea ce priveşte ameliorarea şi crearea de soiuri şi hibrizi la cele mai multe dintre speciile de plante cultivate.

În ultimii 25 de ani s-au creat 458 de soiuri şi hibrizi la speciile de plante de câmp. Cele mai multe dintre aceste creaţii au prezentat şi prezintă o valoare extraordinară şi în prezent. În acest an s-au realizat, cu soiuri româneşti de grâu, producţii de peste 7 tone/ha: Glosa, Dropia, Alex etc. În acelaşi timp, soiurile româneşti de grâu cultivate cu tehnologii adecvate prezintă şi în acest an însuşiri de calitate excepţională. Numeroase soiuri de grâu au un conţinut în gluten umed, de peste 30% (Glosa, Dropia, Flamura 85, Alex, Ciprian etc.).

Din toate punctele de vedere, soiurile şi hibrizii româneşti s-au dovedit, chiar în condiţii de mediu ostile şi cu tehnologii mai precare, că sunt capabile de performanţă economică, mai ales atunci când ele sunt tratate corespunzător de către fermieri. În ultimii 10 ani, în condiţii dificile de climă (stres hidric şi termic) soiurile de grâu şi hibrizii de floarea-soarelui, datorită unui grad de adaptabilitate la condiţiile de mediu din România, au fost superioare unor creaţii străine. Doresc să precizez că nu minimalizez valoarea soiurilor şi hibrizilor creaţi şi aduşi în România de către marile companii străine.

I.BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
977

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cultivaţi cu încredere sorgul

- O plantă care se cultivă uşor şi aduce venituri mari

Multă lume cunoaşte sorgul ca fiind o plantă foarte veche (având peste 3.000 de ani) şi lipsită de pretenţii faţă de tehnologia de cultură. Ea a însoţit întotdeauna lanurile de porumb, floarea-soarelui, loturile de pepeni verzi, marcând graniţa între proprietăţile agricole ale cultivatorilor.

La nivel mondial, sorgul ocupă o suprafaţă foarte mare, clasându-se pe locul al V-lea după grâu, orez, porumb şi orz. Cele mai întinse suprafeţe ocupate de sorg se găsesc în Africa şi Asia. America de Nord şi Centrală cultivă aproape 14% din suprafaţa totală mondială ocupată de sorg.

Caracteristici

În Europa, suprafaţa ocupată de sorg este relativ mică, ridicându-se la cca 187 mii de hectare. În România, suprafaţa cultivată cu sorg a scăzut simţitor după anul 1989, dar avantajele cultivării acestei specii atrag tot mai mult atenţia agricultorilor.

Planta formează un sistem radicular bine dezvoltat, care poate ajunge în sol până la adâncimea de 2 m. Tulpina este formată din 7-20 internoduri şi realizează o talie de 1,5-3 m. Frunzele sunt lungi, de 50-80 cm, fiind acoperite cu pruină. Inflorescenţa este un panicul cu 1.000-5.000 de flori.

Fructul este o cariopsă rotund-turtită.

Boabele de sorg au compoziţia chimică asemănătoare boabelor de porumb, conţinutul în amidon fiind de 75,3%, în proteine de 11,8%, în grăsimi de 3,7%, în celuloză de 2,18%. Din boabe se obţine făină, care este folosită în alimentaţia oamenilor în unele zone din Africa, India, China, Orientul Apropiat şi Egipt. Are o largă utilitate în industrie, unde se foloseşte la fabricarea amidonului, alcoolului şi a berii, în amestec cu boabele de orz. Sorgul se foloseşte şi în hrana animalelor sub formă de furaj fibros sau boabe, caz în care are o valoare nutritivă asemănătoare porumbului.

Cerinţe agrotehnice

Tehnologia de cultură este simplă, lucrările solului fiind aceleaşi ca în cazul porumbului.

Patul germinativ trebuie să fie bine mărunţit pentru a asigura o bună răsărire a plantelor şi curat de buruieni. Semănatul se face primăvara, când temperatura solului ajunge la 14-15°C, folosind 10-15 kg sămânţă/ha, în funcţie de MMB. Distanţa dintre rândurile de plante este de 70 cm, pentru semănat folosindu-se aceleaşi semănători ca şi în cazul porumbului. Adâncimea de semănat este de 3-4 cm, iar semănătorile vor fi prevăzute cu limitatoare de adâncime. Diametrul orificiilor discurilor va fi cuprins între 1,5-1,7 mm. Numărul de orificii pe disc variază în funcţie de densitatea la semănat, fiind între 40 şi 68.

Lucrările de îngrijire sunt simple şi constau în tăvălugitul semănăturii pentru a asigura o bună răsărire a plantelor, în 2-3 praşile mecanice şi 1-2 praşile manuale pentru afânarea solului şi combaterea buruienilor, 1-3 tratamente chimice pentru combaterea păduchelui verde al cerealelor (Schizaphis graminum). Combaterea buruienilor se poate face şi pe cale chimică, prin aplicarea erbicidelor preemergent.

Recoltarea în cazul sorgului pentru boabe se face la maturitatea deplină a boabelor, folosind combinele de cereale.

Producţiile la sorgul pentru boabe pot ajunge până la 10 t/ha.

Având în vedere tehnologia simplă de cultivare a sorgului, importanţa economică a culturii, favorabilitatea condiţiilor pedo-climatice din ţara noastră şi potenţialul productiv, specialiştii de la Summit Agro apreciază că această specie merită toată atenţia din partea cultivatorilor şi recomandă cultivarea sorgului pe suprafeţe mari.

Summit Agro are în oferta pentru anul 2009 hibridul de sorg cu potenţial mare de producţie Queyras.

(V.I.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
11500

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cultivatorii de porumb nu au motive de linişte

Pe piaţa mondială, preţul porumbului este într-o cădere îngrijorătoare pentru cultivatori. Aceasta în pofida faptului că producţia mondială a anului de piaţă 2008/2009 (evaluată la aproape 782 milioane de tone) este mai mică cu aproximativ 4 milioane de tone decât consumul normal.

Producţia bună de orz şi grâu furajer a dus la deprecierea preţului porumbului, care faţă de luna iunie 2008 a scăzut cu 40%. Aceasta din punctul de vedere al pieţei, care a înregistrat în ultimii ani distorsiuni ce au pus la grea încercare analiştii în materie de piaţă agricolă. Ce-i drept, în România porumbul este o cultură scumpă pentru cei care practică metode tradiţionale de cultivare, nu şi pentru fermierii care apelează la tehnologii intensive de cultivare. La un randament de peste 10.000 kg/ha, porumbul este incomparabil mai rentabil decât grâul cultivat în acelaşi sistem intensiv.

Împotriva acestei realităţi economice, porumbul continuă să fie cotat la bursă aproape de nivelul maxim al grâului. Una dintre explicaţii ar fi orientarea cultivatorilor de porumb spre unităţile de procesare a biocombustibilului, unde preţurile au fost până acum atractive. Mai ales datorită acestei conjuncturi, cultivatorii americani au vândut procesatorilor de etanol 100 milioane tone de porumb. Lucrurile riscă să cunoască o schimbare fundamentală de strategie, în condiţiile în care preţul petrolului a scăzut cu mult sub limita produselor vegetale destinate fabricării biocombustibilului.

Analiştii susţin că este vorba totuşi de o conjunctură de moment şi îndeamnă guvernanţii să susţină financiar producătorii de produse bioenergetice. Cei care au făcut investiţii pentru a construi asemenea instalaţii nu au motive de a-şi revedea planurile de afaceri, întrucât industria bioenergetică reprezintă, deocamdată, principala alternativă la politica de dominaţie a cartelurilor petroliere.

Distorsiunile pieţei

Datele statistice indică pentru România o producţie de porumb de 7,5 milioane tone. Preţul de vânzare este, deocamdată, sub limita costurilor efective de producţie şi există puţine speranţe ca micii producători să-şi recupereze cheltuielile. Nu este primul an în care ei se găsesc în această situaţie, dar ar putea ca el să fie ultimul, în cazul în care investitorii din România îşi vor finaliza numeroasele investiţii în domeniul producerii biocombustibilului. Una din aceste speranţe stă în legiferarea cultivării porumbului modificat genetic, care ar asigura o profitabilitate acceptabilă cultivatorilor.

Lideri, în topul european

Cu o suprafaţă cultivată anual cuprinsă între 2,2 şi 2,5 milioane hectare, România este lider absolut în Europa. Din nefericire, din punctul de vedere al randamentelor suntem la jumătatea realizărilor fermierilor francezi, italieni sau unguri, ultimii socotiţi a fi a treia forţă a Uniunii Europene în materie de porumb.

- Cu o producţie totală de 781 milioane tone, porumbul este prima cultură mondială, el fiind urmat de grâu şi orez.

- Şansele de extindere a suprafeţei cultivate ţin mai ales de cererea tot mai mare din partea industriei profilate pe biocarburanţi, aflată într-o creştere extraordinară.
- Pe primele locuri în topul cultivatorilor de porumb se află SUA, China, India, Brazilia, Mexic, România şi Franţa, cu menţiunea că americanii sunt lideri absoluţi, ei deţinând o cotă de piaţă de aproape 70%.

Loriana VLAD

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1071
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cultura-anuala-a-capsunului-o-alternativ...

Cultura anuală a căpşunului, o alternativă rentabilă, dar … (II)

În România căpşunul este întâlnit cel mai adesea în cultură multianuală. Spre deosebire de noi, în ţările mari producătoare cultura anuală este preferată atât datorită calităţii, cât mai ales a producţiei mai ridicate de fructe. În fermele specializate, aceasta din urmă este înfiinţată acum, în lunile iunie, iulie şi august, cu material săditor refrigerat. Fructifică abundent în anul următor, după care este indicat să fie defrişată. O astfel de cultură presupune costuri mai ridicate cu înfiinţarea, element restrictiv pentru cultivatorii obişnuiţi. Profitul adus este însă substanţial. Singuri, sătmărenii – lideri autohtoni în cultura căpşunului – încep să se convingă de rentabilitatea noii tehnologii intens practicate de vecinii lor, căpşunarii din Ungaria. Nu i-a convins încă gustul fructelor obţinute în urma acestei culturi, semn că italienii, principalii producători de stoloni refrigeraţi, mai au încă de lucru la acest capitol.

Opţiunile pentru noile tehnologii

Cel care cunoaște cel mai bine situația cultivatorilor de căpșun din zona Satu Mare și care a contribuit și la modul în care ei sunt astăzi organizați este domnul Ioan Pop, inspector legume fructe în cadrul DADR. De la domnia sa aflăm că, dacă înainte cel mai des întâlnită era cultura de trei ani pe rod, plus un an la înființare, mai nou producătorii practică cultura de doi ani, aceasta fiind, de altfel, perioada în care producția la căpşun este cea mai ridicată. Randamentele încep să scadă după această perioadă, atât calitativ - prin aspect și mărime - cât și cantitativ, cunoscut fiind faptul că planta dă fructele cele mai mari la prima şi eventual a doua fructificare. Tocmai de aceea, în țările dezvoltate căpșunul este întâlnit tot mai des în cultură anuală, la înființarea căreia folosindu-se stoloni refrigerați. Spre deosebire de cultura multianuală, care poate fi înfiinţată atât toamna, primăvara cât şi vara, în cultura anuală stolonii refrigeraţi se plantează numai vara, din luna iunie până la 10 august. Plantele se dezvoltă bine până în toamnă, iar în anul următor, după ce rodesc, cultura este desfiinţată. Rămân folia şi sistemul de irigaţie, fiind înlocuiţi doar stolonii. „La vecinii noştri unguri, cultura anuală a căpşunului a prins şi s-a extins bine în special datorită randamentelor ridicate obţinute din acest tip de plantaţie, care le permit valorificarea la un preţ mult mai bun. Ce-i drept, ei au şi dotarea necesară - camere frigorifice, echipamente de sortare şi ambalare - care le oferă posibilitatea de a livra repede marfa“, ne spune domnul Ioan Pop.

Avantajele plantării vara

Un rol însemnat în rezistenţa plantelor la ger îl are aclimatizarea acestora, care se realizează prin refrigerarea stolonilor în condiţii controlate. Astfel, păstrarea la frig a lor pe o durată mai mare de patru săptămâni are efecte pozitive asupra producţiei, mărimii fructelor, epocii de maturare.

Curios este faptul că plantarea de vară, între 15 iulie şi 15 august, cu stoloni refrigeraţi dă rezultatele bune şi în cazul culturii multianuale: plantele se dezvoltă bine până toamna, diferenţiază suficient mugurii floriferi şi dau o recoltă mare încă de anul următor. Astfel, se pot obţine în decurs de trei ani cel puţin trei recolte economice de fructe, în loc de două, cum se întâmplă în cazul plantării stolonilor obişnuiţi.

În cazul culturii anuale de căpşun, pe lângă producţia şi calitatea mai ridicată a fructelor, avantajul este acela că ea se încadrează perfect într-o rotaţie cu legume, inclusiv în culturi asociate, permiţând obţinerea mai multor recolte pe an de pe aceeaşi suprafaţă de teren. Până la înfiinţarea culturii anuale de căpşun, în iunie-iulie terenul se foloseşte pentru o cultură timpurie: salată, spanac, ceapă verde. În anul următor, după defrişarea culturii anuale de căpşun în iunie, terenul poate fi folosit pentru o cultură târzie: varză de toamnă, castraveţi, fasole.

Plantarea de vară impune însă efectuarea irigării şi o asigurare a materialului săditor de calitate.

Din experienţa cultivatorilor

Familia Codrea - Victor şi Felicia - din localitatea Drăguşeni, Satu Mare, a experimentat ambele tipuri de cultură. Cei doi ne spun care sunt atât avantajele, cât şi dezavantajele culturii anuale în comparaţie cu aceea multianuală. În primul rând, din cunoştinţele lor, în România nu se produc stoloni refrigeraţi, prin urmare aceştia sunt aduşi din străinătate, mai ales din Italia. Preţul ajunge însă la 25 de eurocenţi pe bucată, faţă de un stolon autohton, care costă 25 de bani. „Pentru a înfiinţa o cultură anuală, investiţia este mult mai mare“, ne spune doamna Codrea. E drept, şi producţia e bună, dar asta depinde şi de soi. Ei au adus soiul remontant El Signore, care rodește pe o perioadă mai îndelungată, de circa trei luni, şi dă 1,5 kg de căpşuni pe plantă.

„În schimb, la cultura anuală, producţia este undeva la 900 g/plantă“, mai aflăm de la cei doi cultivatori. Asta înseamnă că la 40 de mii de plante/ha în cultură anuală se obţin în jur de 60 t, în timp ce în cultură multianuală în jur de 40 t. În urmă cu patru ani, când au plantat căpşun în cultură anuală, au pierdut profitul din cauza ploilor care i-au împiedicat să intre la recoltat în perioada optimă. Nu au ieşit pe minus, dar au conştientizat că riscurile sunt mai mari în cazul culturii anuale. În plus, ei rămân la părerea că aroma şi gustul fructelor obţinute din material săditor adus din afară nu se compară cu cele rezultate din materialul autohton, folosit în cazul culturii multianuale şi care sunt net superioare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
6025

□

Comentarii

□

□

1. Vasile -- (22-June-2011)Anul acesta am gustat prima data din capsuni recoltate de pe stoloni refrigerati.
Diferenta fata de capsunul romanesc este mai mult decat evidenta.
Gustul fad, incercarea de conservare a esuat. S-au stricat in borcan.
Cele de soi riomanesc stau bine multumesc.

2. delia -- (30-May-2012)Contrazic afirmatiile mai sus mentionate in privinta stolonilor refrigerati folositi la infiinatarea plantatiilor.Observ ca suntem in continuare ca suntem incapatanati in a o tine intr-una cu soiurile noastre traditionale.Din cercetari proprii pe o teza de drd pot sa sustin ca stoloni refrigerati plantati in aprilie 2012 au legat deja fructe la 40 de zile. In acest an productie estimata la 30-40% capacitate iar anul urmator 2013 100% productie.Din nefericire mat saditor luat martor din Ro, l-am luat plin de boli in comparatie cu cel luat din Olanda, la 0,22 Eurocenti.

3. Cristi -- (16-August-2012)@ Delia ... ai putea sa imi dai o adresa web a firmei de unde ai achizitionat stolonii? Multumesc!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cultura-freziilor-mai-rentabila-decat-a-...

Cultura freziilor, mai rentabilă decât a roşiilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCultura freziilor, mai rentabilă decât a roşiilor

Nicu Velica este unul dintre gospodarii de frunte ai comunei Izbiceni, judeţul Olt. Ca mai toţi micii fermieri din zonă, este un legumicultor neîntrecut, cu sere şi solarii multe şi mari, de mii de metri pătraţi fiecare. Numai că, în ultimul timp, omul a descoperit că se pot scoate bani frumoşi de pe urma culturii freziilor, când vremea devine rece, iar legumele nu mai cresc nici măcar în incinte încălzite. Aşa că, din toamnă şi până în primăvară, florile asigură un profit bun, perioadă în care cei mai mulţi fermieri se odihnesc. „Comparativ cu aceeaşi suprafaţă cultivată cu roşii, în cazul freziilor câştigul este mai bun, iar munca, mai puţină“, a declarat Velica pentru Lumea satului.

Florile le cultivă într-o seră încălzită, pe o suprafaţă de 2.500 mp. Pentru legume mai are vreo 6.000 mp, de asemenea în spaţii protejate.

„La început a fost puţin greu cu noua cultură, pentru că nu mă pricepeam. Le-am văzut pe piaţă şi mi-au plăcut aceste flori. Apoi, am fost la cineva care cultiva frezii şi am învăţat cam ce le trebuie să crească“, şi-a amintit fermierul.

Iniţial, a folosit experimental o suprafaţă mică. Apoi s-a extins, până a ocupat sera în totalitate. O astfel de cultură nu necesită foarte multă muncă, dar investiţia este mare. Pe lângă spaţiul protejat, prevăzut cu geamuri de sticlă, a trebuit să cumpere două cazane, pentru a asigura temperatura optimă dezvoltării plantelor, de 12-15 grade Celsius. În plus, pentru a reduce pierderile energetice pe perioada iernii, a fost montat un tavan fals, la înălţimea de doi metri, din polietilenă. După cum ne-a spus Velica, desfacerea este uneori dificilă, dar niciodată nu rămâne cu „marfa la poartă“, vânzând florile atât în pieţele din zonă, cât şi în cele bucureştene.

Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
5407
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cultura-murului-fara-ghimpi-rubus-lacini...

Cultura murului fără ghimpi (Rubus laciniatus L.)

Murul, cunoscut din flora spontană întâi, este un arbust peren din familia Rosaceae, care creşte la marginea pădurilor, în poieni, în tufişuri, în lunci şi de-a lungul apelor curgătoare, în zone deluroase din Europa, Orientul Mijlociu, Africa de Nord şi America de Nord. Ulterior a fost ameliorat şi introdus în cultură, sub forma a ceea ce noi cunoaştem drept mur fără ghimpi.

Murul fără ghimpi se cultivă pentru fructele şi frunzele sale cu proprietăţi tonice, diuretice, sudorifice, laxative şi depurative. Se recomandă în tratarea stărilor de astenie, dispepsii, dermatoze, constipaţie şi stări febrile. Fructele se consumă în stare proaspătă de către persoanele care suferă de diabet, dispepsie (dificultatea de a digera alimente), reumatism şi sub formă prelucrată, sucuri, sirop, dulceaţă, etc. Frunzele au proprietăţi astringente, diuretice şi laxative.

Zone favorabile şi soiuri aflate în cultură

Zonele cele mai favorabile de cultură sunt acelea unde temperaturile minime absolute nu scad sub -12° -15°C şi sunt ferite de curenţi reci. În zonele din sudul ţării, unde frecvent se înregistrează temperaturi minime sub -15°C, tulpinile murului trebuie protejate pe timpul iernii. În România s-a adaptat mai bine soiul de mur fără ghimpi „Thornfree“, care are un potenţial de producţie foarte mare, de 12-16 t/ha, cu un sezon prelungit de coacere a fructelor, începând cu luna august şi până în octombrie, în funcţie de zonă. Se mai pot cultiva Chester, Loch Ness, Arapaho, Navaho, Triple Crown, Hull, etc., cu condiţia să fie protejate peste iarnă.

Pregătirea solului şi plantarea

Materialul săditor, procurat de la unităţile specializate, poate fi de 1-2 ani, cu 2-3 tulpini de 20-40 cm şi rădăcini bine dezvoltate, sănătoase şi turgescente.

- Distanţele de plantare sunt de 2,5 – 3,0 m între rândurile de plante şi de 1,5 – 2,0 m între plante pe rând, în plantaţiile comerciale pe suprafeţe mari, şi de 2,0 -1,5 m în curţi şi grădini.
- Plantarea se face primăvara, în teren pregătit (arat, discuit sau frezat), în gropi de 40/40/40 cm.
- Fertilizarea la plantare constă din administrarea la fiecare plantă a 6-8 kg de mraniţă, 50 g de superfosfat şi 20 g de sare potasică sau 60 g de îngrăşăminte chimice complexe (N.P.K.).

Susţinerea plantelor

Susţinerea şi conducerea plantelor se face pe şpalieri cu trei rânduri de sârme. Prima sârmă se fixează la 80 cm faţă de sol, iar următoarele două la câte 50 cm una de cealaltă. Tulpinile se dispun şi se leagă de sârme în evantai, distanţate între ele la minimum 15 – 20 cm. Distanţa dintre doi şpalieri pe rând este de 8 – 10 m.

Lucrări de îngrijire

După plantare se execută următoarele lucrări:

– Lucrarea solului pentru distrugerea buruienilor, mecanic între rânduri şi manual de-a lungul rândului, prin praşile sau erbicidare;

– Fertilizarea anuală cu îngrăşăminte organice aplicate pe rigole de-a lungul rândului. Dozele de fertilizare se stabilesc în funcţie de fertilitatea terenului şi starea de aprovizionare a plantelor, respectiv de rezultatele analizelor de sol şi ale diagnozei foliare;

– Irigarea se efectuează fie prin aspersiune, fie prin picurare, asigurând la fiecare udare 350-400 mc apă la ha, 6-10 aplicaţii în funcţie de precipitaţiile căzute.

Tăierile de formare şi fructificare

Tăierile de formare şi fructificare încep încă de la plantare, când se lasă 2-3 tulpini care se scurtează la 20-25 cm. În primăvara anului al doilea, din tulpinile crescute în primul an se aleg două, cele mai dezvoltate, şi care se scurtează la 140-150 cm de la sol, se palisează în formă de V de sârmele şpalierului. În primăvara anului al 3-lea, cele două tulpini care deja sunt uscate se taie de la bază, nelăsând cioturi, iar din tulpinile crescute se reţin pentru rod 4 tulpini care se scurtează la 160-180 cm. Ramifi-caţiile laterale ale acestora se scurtează la 3-4 muguri, iar dacă sunt prea numeroase se răresc, lăsând numai 4-5 pe fiecare tulpină. După tăiere tulpinile se palisează de sârme în formă de evantai. În anul al 4-lea şi în următorii ani de rod tăierile se fac la fel, cu menţiunea că numărul tulpinilor care se opresc pentru fructe este mai mare, de regulă 6-8 tulpini pe tufă, în funcţie de vigoarea plantei.

Boli şi dăunători

Fitoprotecţia plantelor de mur împotriva bolilor şi dăunătorilor se efectuează prin tratamente pe baza buletinelor de avertizare emise de unităţile abilitate în acest sens. Dintre bolile specifice menţionăm: rugina (produsă de ciupercile Phragmidium rubi idaei şi Phragmidium violaceum) care atacă atât frunzele, cât şi scoarţa tulpinilor şi lăstarilor; pătarea albă (produsă de Mycosphaerella rubi) a frunzelor; mucegaiul cenuşiu al fructelor (Botrytis cinerea). Dintre dăunători, importanţă economică prezintă afidele, păianjenii tetranichizi şi insectele defoliatoare, care se combat cu produsele specificate în buletinele de avertizare.

Protejarea împotriva îngheţului

Se efectuează în zonele unde în cursul iernii temperatura minimă absolută coboară sub -15°C în mod frecvent şi pe o durată de timp mai mare de 24 de ore. În acest caz, tulpinile de rod se desfac de pe sârme, se dirijează de-a lungul rândului cât mai aproape de sol, se fixează din loc în loc cu brazde de pământ, apoi se acoperă cu paie, resturi vegetale sau fâşii de folie de polietilenă termoizolantă. Cu această ocazie se taie de la sol şi tulpinile care au rodit în cursul vegetaţiei (în mod automat, acestea se usucă după fructificare). Primăvara devreme, tulpinile protejate se descoperă, se aplică tăierile de rodire şi se leagă de sârme.

Recoltarea

Recoltarea fructelor se efectuează din 3 în 3 zile, în momentul când acestea se desprind uşor. În funcţie de zonă, maturarea se declanşează din prima decadă a lunii august (zonele de câmpie, lunca Dunării) şi durează până la finele lunii octombrie (zonele colinare şi de deal).

În condiţiile aplicării tuturor verigilor tehnologice prezentate se pot obţine 8-16 tone fructe proaspete, în funcţie şi de potenţialul biologic al soiului.

Dr. ing. Gheorghe Mladin, ICDP Piteşti-Mărăcineni

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
75772

□

Comentarii

□

□

1. Adrian Vescan -- (12-September-2012)Comercializez la preturi de producator soiurile de mur fara spini Loch Ness si Smoothstem. Plantele sunt la ghivece de dimensiuni diferite - se pot planta oricand. Stocul este limitat pentru aceasta toamna dar pot produce pe comanda cantitati mari pentru anul viitor. Comercializez si coacaz negru, zmeur, catina si afin de cultura. Ma puteti contacta la adrianvescan@yahoo.com, 0755826736

2. gen -- (27-April-2013)Ziua buna , multumim de informatii. Si care este cel mai bun soi de mur care se adapteaza cel mai bine la zona de campie (dolj.)ms

3. Chitu -- (11-September-2013)Butasi de mur fara tepi Thornfree si Smoothstem si plante de 2 ani.

Vand si coacaz, zmeur si agris.

° 4. Chitu -- (11-September-2013)E-mail jonchitu@yahoo.com tel 0744788920

° 5. Marius -- (23-October-2013)Buna ziua,

Cultivarea murului este o idee de afaceri foarte buna si de perspectiva, de cativa ani buni ne ocupam exclusiv de cultivare murului fara ghimpi si suntem foarte multumiti.

Cultivam mai multe soiuri si bineinteles comercializam si material saditor de calitate, aclimatizat conditiilor din tara noastra.

De curand am lansat si primul site http://www.muri.ro aici oferim toate informatiile despre cultivarea murului fara ghimpi si oferim material saditor pentru infiintarea de plantatii sau cultivarea acestui arbust pe langa casa.

° 6. Bihneanu -- (14-March-2014)Vand butasi inradacinati mur fara spini din soiurile Thornfree si Smoothstem la pretul de 0.6 Ron/buc.Pot fi contactat me mail la ionel.bihneanu@yahoo.com.

° 7. Bihneanu -- (16-March-2014)Revin prezentandu-mi scuzele legate de pret;acesta este 6 RON /butas inradacinat.

° 8. Costin -- (2-August-2014)Sunt interesat de butasi thornfree pentru un hectar..

° 9. Claud -- (3-August-2014)Care este pretul de valorificare al murelor, la poarta producatorului? Pot fi evitati (eliminati) intermediarii?

° 10. albu cristinel -- (17-August-2014)Detin mur OREST soi produs la Falticeni,soi cu tepi,nu necesita sustinere, foarte aromat si dulce.detalii la 0742020885

° 11. voicu -- (13-November-2014)PENTRU 1000 MP CATI BUTASI TREBUIE SA CUMPAR?CAND POT PLANTA TOAMNA SAU PRIMAVARA? IN CAZUL IN CARE CUMPAR NE DATI SI DETALII PENTRU INFIINTARE UNEI CULTURI?MULTUMESC

° 12. Ionescu A -- (6-December-2014)Atentie ! Albu Cristinel este un TEPAR !

Va promite plante de mur OREST de 2-3 ani si va trimite cioturi de marimea a unei jumatati de deget din care mai mult de jumatate sunt mucegaite !Din 200 plante comandate ,am putut sa prind 62.

Nu este capabil sa ofere documentatie si certificate pentru materialul oferit

° 13. CLAUDIU -- (5-January-2015)Sunt interesat pentru a cumpara butasi de mur- thornfree pentru o suprafat de 2100 mp, material saditor certificat tel 0769275118

° 14. popescu -- (16-February-2015)doresc a cumpara butasi 0741419003

° 15. irina raluca -- (10-March-2015)sunt din iasi si as vrea sa stiu cum as putea cumpara butasi de mur din apropiere de iasi sau unde gasesc?multumesc

° 16. valentin -- (26-September-2016)eu am cumparat un butas de mur fara tepi thornfree si dupa 2 ani am facut din el butasi. Acum am 40 de tufe si nu am de gand sa ma opresc aici...nu fac pentru vanzare ci pentru calitatea fructelor.Murul este un fruct care dupa parerea mea nu trebuie sa lipseasca din gradina nimanui.

° 17. Rusu madalin -- (1-December-2016)Firma autorizata vinde butasi de mur certificati soiul thornfree. Ne gasiti si pe facebook mure la elena sau mail erusu46@yahoo.com. multumim

° 18. Muria -- (20-December-2018)Producator de mure fara spini, butasi de mure soiul Thornfree. Mure de vanzare soiul Thornfree din plantatie de mure certificata . Livram la comanda in orice localitate si va oferim mure fara spini la cel mai bun pret si cea mai buna calitate. Daca doriti sa aflati mai multe despre cultura murului noi suntem solutia! Va stam la dispozitie cu orice informatie despre mure fara spini sau cultivarea murelor.

Va garantam prinderea acestora!

Plantatia de mure se afla la 500 m de strada in spatele unei perdele de padure, fiind ferita de orice factor de poluare.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cultura-protejata-o-alternativa-reala-pe...

Cultura protejată, o alternativă reală pentru legumicultură

Acesta a fost titlul expunerii realizate de dr. Victor Lăcătuş, director ştiinţific la ICDLF Vidra - Ilfov, cu prilejul unei dezbateri pe tema dezvoltării durabile a culturilor protejate din România, organizate la Matca, în judeţul Galaţi, de secţia de Horticultură a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Legumicultură şi Floricultură Vidra, Ilfov, împreună cu Asociaţia Legumicultorilor din localitate.

„Pornind de la situaţia reală a legumiculturii, din care se constată că legumele ocupă de fapt mai puţin de 100.000 ha, cu o producţie totală de 2,7 mil.t, culturile protejate participă cu 33%, deşi ocupă o suprafaţă sub 10% din total (cca 7.870 ha). Dat fiind faptul că suprafeţele de legume din câmp s-au redus continuu din cauza evoluţiei nefavorabile a factorilor climatici, părerea noastră este că mărirea suprafeţelor de solarii la 20.000 ha până în 2020 (an în care se prevede sistarea acordării oricărui sprijin financiar nerambursabil), cu un ritm de 1.500-1.700 ha/an, ar constitui o soluţie pentru legumicultura României.

Am reuşi în acest fel să reducem importurile la un minim necesar, dar am reuşi să realizăm un debuşeu pentru export de cca 1 mil.t, asigurând şi o creştere a consumului de legume de la cca 150 kg la 190 kg/cap de locuitor/an. În acest scenariu solariile vor acoperi cca 45% din totalul producţiei de legume“, se arată în prezentare.

Cu acest prilej, autorul expunerii propune un set de măsuri între care se regăsesc: elaborarea unei strategii naţionale privind dezvoltarea durabilă a culturilor protejate; adoptarea unor tipuri constructive noi; extinderea sistemelor de fertirigare şi ventilaţie, modernizarea tehnologiilor de cultură; asigurarea şi susţinerea unui sistem eficient de informare; sisteme de stimulare a producătorilor de legume protejate; restructurarea serviciilor de consultanţă privind accesarea fondurilor europene; organizarea unei reale pieţe de desfacere a legumelor; un control mai eficient şi mai drastic al importurilor; alocarea de fonduri pentru dezvoltarea unei baze moderne de cercetare în domeniile geneticii şi ameliorării, fiziologiei nutriţiei hidrice şi minerale, biochimiei calităţii şi protecţiei integrate.

Legume naturale pentru consumul propriu

Legumicultorii de pe malul Prutului, din zona Iaşilor, au o vorbă: când înfloreşte salcâmul, plantarea legumelor în câmp trebuie să se fi terminat deja. Vechiul calendar ţărănesc s-ar putea să fie dat peste cap de clima rebelă din acest an. Şi ar mai putea fi anulat de tehnologiile de cultură aduse de pretutindeni, care ţin seamă de timpurietate şi producţie neapărat record şi mai puţin de sănătatea, calitatea şi valoarea nutritivă a fructului.

Aşadar, în mai, cel mai târziu pe 20 ale lunii, în funcţie de zona în care locuiţi, ar fi cazul să plantaţi ultimele specii cu care vreţi să completaţi grădina de legume: tomate, vinete, ardei gras, kapia, gogoşar şi iute, eventual, castraveţi şi varză de vară.

Alegerea răsadului şi plantarea

Se înţelege că nu vă veţi ocupa timpul cu producerea răsadului; îl veţi cumpăra de-a gata, cu un pic de grijă de unde-l procuraţi, asta ca să nu aveţi surprize ulterior. De preferat este să fie în cuburi nutritive, cu plăntuţe viguroase, tulpină groasă, în niciun caz foarte înalte şi cu tulpina subţire. În terenul ajutat cu gunoi de grajd încorporat în arătura de toamnă şi mărunţit înainte de plantare (stratul trebuie să fie ceea ce grădinarii numesc „pământ icră“) plantaţi răsadurile la distanţe de 70 cm între rânduri şi 22-25 cm între plante pe rând – la tomate, 70/ 15-25 cm – ardei gras, kapia şi gogoşar (10 cm între plante, la ardeiul iute), 70/25-30 cm – vinete şi 60/ 15-20 cm – castravete. Prima grijă – concomitent sau imediat după plantare – este să udaţi.

Udarea nu se face oricum

Ca lucrări de îngrijire... Este un pic de muncă! Întreţineţi solul curat de buruieni şi afânat, prin 3 până la 5 praşile, instalaţi un sistem de susţinere pentru tomatele cu creştere nedeterminată şi pentru castraveţi şi udaţi ori de câte ori este necesar.

Inutil să vă reamintim să aveţi mare grijă la câteva lucruri: nu udaţi frunzele, mai ales la castravete, acesta fiind extrem de sensibil la boli (în nicio cultură boala nu face ravagii atât de rapid ca la cultura de castravete, acesta putând fi compromis în trei zile dacă apucă să se instaleze vreo boală în masa vegetativă); folosiţi apă cât trebuie, fără să sufocaţi planta (la tomate, excesul de umiditate, suprapus unui teren greu, tasat, poate introduce putregaiul în cultură, atacul manifestându-se întâi la tulpină); nu udaţi în timpul zilei, ci de regulă faceţi acest lucru dimineaţa sau sera (la castravete dimineaţa, la tomate şi restul legumelor, dimineaţa, primăvara şi parţial vara, şi seara, în timpul verii); ardeiul nu se udă în timpul înfloririi masive, dar are nevoie de multă apă în timpul fructificării, iar castravetele necesită apă tocmai în timpul înfloririi; apa nu este foarte bine să fie extrem de rece; udările în funcţie de cantitatea de precipitaţii şi de specie se fac la 6-10 zile.

Sfaturi de demult pentru anticiparea atacului de mană

În afară de ploile acide (ei, da, sunt şi acestea, mai rar, este adevărat, dar apar), oamenii mai în vârstă de la sate ştiu dinainte când este risc de mană. Este rodul observaţiilor de generaţii, aşa că e de preferat să luaţi informaţia de-a gata, să n-o mai filtraţi prin raţiuni ale ştiinţei, fiindcă lucrurile oricum aşa se vor întâmpla, în proporţie de 90%. Atunci când plouă foarte puţin, fără să fie prea mulţi nori pe cer, dar soarele încă străluceşte – este ceea ce, popular, numim „ploaie cu soare“ sau că se scutură un nor – este aproape sigur că în grădina de legume se instalează mana.

Uneori, când după ploaie apare curcubeul, este iar risc de mană, dar în proporţie mai mică, cam de 40-50%.

Cei care practică tehnologiile moderne nu-şi fac astfel de griji fiindcă s-au inventat atâtea soluţii chimice de prevenire sau de combatere încât mana este învinsă cu uşurinţă. Dar nici dvs., cei care vreţi legume sănătoase, adică fără compuşi chimici periculoşi strecuraţi în fruct, nu trebuie să vă îngrijoraţi foarte tare.

Tratament pentru un produs eco

Pentru tomate, cea mai expusă plantă la boli, grădinarii de-o viaţă vă recomandă singurul tratament eficient şi cu mai mică remanenţă în fruct (este o metodă veche, dar nu tot ceea ce este vechi este şi prost): tratamentul cu zeamă bordeleză (piatra vânătă plus var stins), aplicat din 10 în 10 zile, într-o concentraţie crescută progresiv, începând de la 0,1% şi până la 0,9-1%, la ultimul tratament. Dacă adăugaţi şi un aditiv, care să păstreze soluţia pe frunze, în cazul că apare o ploaie, este perfect. Atenţie însă: sulfatul de cupru (piatra vânătă) comercializat astăzi nu mai prezintă cine ştie ce siguranţă, pe piaţă fiind şi vânzători fără de morală, deci e posibil să cumpăraţi prostii dacă vă adresaţi altor zone decât cele consacrate (magazine specializate); soluţiile se prepară separat, în orice vase, dar sub nicio formă în metal, şi întotdeauna se varsă soluţia de var în cea de piatră vânătă şi niciodată invers, varul având rol de neutralizare; aveţi posibilitatea să cumpăraţi zeama bordeleză gata neutralizată, condiţionată sub formă de pulbere, distribuită chiar sub această denumire, de „bordeleză”.

Şi, în final...

Ar mai trebui să cunoaşteţi că, de regulă, atunci când nu aveţi sistem de susţinere pentru castravete, e bine să nu deranjaţi vrejul prea mult, fiindcă veţi avea castraveţi amari; e bine să faceţi ciupitul (la castravete), spre a stimula ramificarea şi dezvoltarea plantei, deci şi potenţialul de producţie; aplicaţi, dacă solul vi se pare neajutorat, un pic de mraniţă la rădăcină, pentru toate culturile; înlăturaţi copilii la tomate, fiindcă n-are sens să epuizaţi hrana plantei în masă vegetativă inutilă şi infertilă; după ce aţi obţinut fructe suficiente, puteţi face şi cârnitul, la tomatele cu creştere nedeterminată, pentru a stimula dezvoltarea roşiilor şi coacerea.

Rubrică realizată de Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
1732

□

Comentarii

□

□

1. Miss -- (24-May-2012)Excelenta expunere si de o importanta deosebita.Bravo felicitari si continuati cu diverse articole.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

Culturi modificate genetic

Pentru fermieri a venit momentul să culeagă beneficiile

Culturile modificate genetic (MG) oferă oportunităţi nebănuite în atingerea unor obiective majore ale politicii europene. Deşi aceste culturi nu reprezintă soluţia care va rezolva toate problemele, beneficiile ce pot fi încasate de fermieri depăşesc toate realizările de până acum. Culturile MG pot ajuta în rezolvarea unor provocări sociale cu care se va confrunta Europa, precum sustenabilitatea, emisiile de dioxid de carbon, eficienţa utilizării resurselor energetice.

Prima obligaţie: accesul la noile tehnologii

Tehnologia modificării genetice poate juca un rol major în strategia Europei din 2020 de a revitaliza economia Uniunii Europene ca un motor puternic, eficient şi aducând în acelaşi timp inovaţie, revigorarea forţei de muncă şi a productivităţii. Pentru a conştientiza avantajele oferite de culturile modificate genetic, europenii trebuie, mai întâi, să aibă acces la astfel de tehnologii. În cazul în care culturile modificate genetic şi produsele derivate din acestea devin accesibile pieţei, fermierii şi consumatorii vor beneficia şi de libertatea de alegere.

Fără discriminare

Fermierii europeni trebuie să aibă încredere că vor avea un loc principal în accesarea tuturor tehnologiilor. Terra, cu cei aproape şapte miliarde locuitori, este total dependentă de o mulţime de tehnologii care ne asigură hrana, casa şi îmbrăcămintea. Nevoile noastre se modifică în mod constant, după cum şi populaţia creşte, iar, în mod inevitabil, mediul înconjurător global este afectat.

Fermierii se confruntă deja zilnic cu cinci provocări majore:

- menţinerea profitabilităţii în agricultură ca urmare a creşterii costurilor de producţie;
- creşterea producţie de hrană într-o manieră mai sustena-bilă şi mai prietenoasă cu mediul înconjurător;
- reducerea impactului schim-bă-rilor climatice prin dimi-nuarea incidenţei agricul--turii în ciclul carbonului;
- adaptarea la schimbările climatice, inclusiv cultivarea pe soluri mai puţin produc-tive, apariţia unor boli şi dăunători noi în cultură, reducerea proviziilor de apă;
- menţinerea unei competiti-vităţi la scară globală, chiar şi în lipsa unor instrumente moderne disponibile majori-tăţii fermierilor din lume.

O industrie în creştere

Tehnologia modificării genetice ajută deja fermierii să răspundă acestor cerinţe. Acesta este şi motivul pentru care 14 milioane de fermieri din lume au ales să cultive plante modificate genetic pe o suprafaţă de 134 milioane hectare (echivalentă cu suprafaţa Franţei, Germaniei şi Regatului Unit al Marii Britanii la un loc), făcând ca tehnologia modificării genetice să reprezinte una dintre cele mai rapide inovaţii din agricultură. Chiar şi în Europa, unde astăzi cultivarea plantelor modificate genetic este încă limitată, această tehnologie s-a răspândit rapid în ultimul deceniu, fermierii conştientizând beneficiile aduse de aceste culturi.

Principalele motivaţii

Deşi politicienii europeni amână adoptarea acestei noi tehnologii, fermierii devin mai conştienţi de beneficiile aduse prin cultivarea plantelor modificate genetic.

Argumentele pot fi:

- producţia poate creşte cu 6% - 30% pe aceeaşi suprafaţă agricolă, evitând extinderea suprafeţelor cu teren ce reprezintă un refugiu pentru biodiversitate şi care este destinat conservării naturii;
- nevoia utilizării de combustibil şi emisiile de dioxid de carbon pot fi diminuate prin reducerea lucrărilor agricole. În 2008, acest lucru a dus la o reducere globală a emisiilor cu 15.6 miliare kg dioxid de carbon, echivalent cu o reducere de 6,9 milioane maşini;
- apa reprezintă viaţă: culturile modificate genetic pot determina creşterea producţiilor asociate unei utilizări mai durabile a resurselor de apă. Aceste culturi pot suporta mai bine lipsa apei prin reducerea pierderilor şi prin îmbunătăţirea toleranţei la secetă;
- reducerea pagubelor produse de insecte prin folosirea plantelor rezistente la dăunători, reducând astfel numărul de tratamente.

Securitatea şi siguranţa alimentară Argumente:

- porumbul modificat genetic conţine mai puţine micotoxine;
- utilizarea culturilor modificate genetic poate asigura obţinerea unei hrane mai sigure, sănătoase şi nutritive. Sunt incluse şi produsele alimentare cu un conţinut şi o compoziţie modificată în ulei;
- culturile modificate genetic biofortificate pot ajuta în controlul deficienţelor prin încorporarea mai multor micronutrienţi în alimente. Un exemplu în acest sens este orezul auriu, un soi modificat genetic cu un conţinut crescut de beta-caroten, ce poate ajuta în cazul deficienţelor de vitamina A întâlnite la copiii din ţările în curs de dezvoltare;
- prin tehnologia modificării genetice se pot obţine uleiuri alimentare mai sănătoase prin reducerea conţinu-tului de aminoacizi saturaţi sau prin producerea de aminoacizi omega - 3, ce aduc multe beneficii în sănătate.

O şansă pentru ţările sărace

Plantele modificate genetic ajută ţările în curs de dezvoltare în eforturile lor de a-şi hrăni populaţia. Culturile modificate genetic pot ajuta în atingerea ţintelor de dezvoltare ale mileniului, precum reducerea sărăciei prin ajutarea fermierilor din ţările în curs de dezvoltare. Plantelor modificate genetic pot produce mai mult, folosind mai puţin teren, iar plantele transgenice cu toleranţă la secetă pot atenua efectele schimbărilor climatice în regiunile aride. Faptele vorbesc de la sine. Dintre cei 14 milioane de fermieri care aleg să cultive plante modificate genetic, peste 90% provin din ţări în curs de dezvoltare şi au resurse limitate. Mai mult, este de remarcat faptul că aproape jumătate din suprafaţa globală cu plante modificate genetic se află în ţările în curs de dezvoltare.

Un profit imens

Datele de până acum indică faptul că plantele modificate genetic contribuie la asigurarea unei economii europene durabile. Global, fermierii au obţinut un profit de 34 miliarde euro de la introducerea acestor plante în culturi, din care 44% s-au obţinut din creşterea substanţială a producţiei, iar 56% din reducerea costurilor de producţie.

Creşterea cunoştinţelor

Se foloseşte adeseori argumentaţia că europenii nu doresc să consume alimente modificate genetic. Totuşi, studii recente arată că percepţia consumatorului european devine tot mai favorabilă acestora. Mai mult, când astfel de produse sunt puse la vânzare şi etichetate conform legislaţiei, consumatorul le achiziţionează. Cu cât consumatorul cunoaşte mai bine beneficiile tehnologiei modificări genetice, cu atât le acceptă mai bine. Fermierii europeni cunosc acest lucru. Ei aleg din ce în ce mai mult să importe materie primă modificată genetic pentru furaje, dar şi să cultive, acolo unde este posibil, plante modificate genetic.

Faptele sunt clare:

- conform unui sondaj Eurobarometru din 2005, aproximativ 27% din europeni au o atitudine pozitivă cu privire la alimentele modificate genetic;
- aproape jumătate din europeni afirmă că ar fi de acord să cumpere alimente modificate genetic dacă ar fi

obţinute într-un mod mai prietenos cu mediul înconjurător în comparaţie cu cele convenţionale;

- din ce în ce mai mulţi consumatori europeni consideră că tehnologia genelor va avea o influenţă pozitivă asupra calităţii vieţii în următorii 20 de ani,+ – de la 10% în 1999 la 30% în 2005.

Articol preluat din „Europa Bio“

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
687
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Culturile de legume în luna august

Ca şi în luna iulie, în august se ating din nou temperaturi şi intensităţi ale luminii foarte ridicate, dar este şi perioada la începutul căreia se înregistrează recoltările maxime la culturile de legume din câmp.

De regulă, august este o lună foarte secetoasă. De aceea reamintim că, după rezistenţa la secetă, legumele se împart în cinci grupe:

- grupa I, cu toleranţă scăzută şi care necesită irigări frecvente: broccoli, conopidă, castraveţi, ceapă, dovlecelul de vară, ridichile, spanacul, ţelina de peţiol, varza chinezească, diverse verdeţuri;
- grupa a II-a, cu toleranţă scăzută-medie: fasolea şi mazărea de grădină, prazul;
- grupa a III-a, cu toleranţă medie: ardeii, dovleacul, dovlecelul de iarnă, napul, pătlăgelele vinete, re-ventul, sfecla, tomatele, varza de Bruxelles;

n grupa a IV-a, cu toleranţă medie-ridicată: morcovul, pepenii, porumbul dulce;

- grupa a V-a, cu toleranţă ridicată, care rareori necesită irigare: cartoful dulce, pătrunjelul, salata, sparanghelul.

În concluzie, pentru luna august, în condiţiile în care factorii climatici vor fi tipici acestei perioade, şi anume temperaturi excesive şi precipitaţii scăzute, culturile de conopidă şi varză de toamnă, castraveţii, dovlecelul de vară, ridichile, ţelina, precum şi diverse alte verdeţuri vor necesita o atenţie deosebită în ceea ce priveşte asigurarea cu apă. Normele de udare vor fi eventual mai mari cu 20% comparativ cu luna precedentă şi pe cât posibil fracţionate în mai multe reprize.

În această perioadă se va acorda o atenţie deosebită atacului unor dăunători:

- păianjenul roşu la castraveţi, ardei şi pătlăgele vinete, fasole şi chiar morcov; atacul se manifestă localizat pe partea inferioară a frunzelor şi se recunoaşte după prezenţa unei pâsle mătăsoase maronii, iar pe partea superioară după depigmentarea, albirea şi uscarea ţesuturilor; tratamentul se va orienta spre partea inferioară a frunzelor;
- păianjenul lat constituie un dăunător extrem de periculos pentru aceleaşi culturi enumerate mai sus; produce gofrarea frunzelor de la vârf, scurtarea internodiilor, avortarea florilor şi suberificarea fructelor; se prezintă ca un fel de rapăn; ATENŢIE! Păianjenul lat este transportat de către musculiţa albă şi de afidele înaripate, deci nu trebuie neglijaţi nici aceşti dăunători;
- fluturele mic al verzei, cu larvele de culoare verde, fluturele mare al verzei, cu larvele de culoare galben-verzui, ca şi buha verzei sunt câţiva dintre dăunătorii specifici acestei culturi şi perioade din an; larvele atacă aparatul foliar, în cazul buhăi fiind atacată şi căpăţâna, în interiorul căreia lasă numeroase dejecţii;
- musca morcovului, dăunător frecvent la această cultură; larvele produc la nivelul rădăcinilor galerii superficiale, de culoare ruginie; în zonele atacate se instalează ciuperci saprofite.

Tratamentele de combatere:

- Musculiţa albă – produse de contact-ingestie, translaminare şi sistemice, cum ar fi cele pe bază de imidocloprid în concentraţie de 0,02-0,075% sau imidocloprid + deltametrin 0,15 %, ori acetamiprid 0,04%, ş.a.
- Afide – produse pe bază de dimetoat, deltametrin, imidocloprid, cipermetrin, bifentrin ş.a.
- Buha verzei – produse pe bază de deltametrin sau dimetoat ori alfacipermetrin sau cipermetrin ş.a.

Dr. Victor LĂCĂTUŞ,
Director Ştiinţific, ICDLF Vidra Vizualizari:
1509
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Imprimati articolulCulturile de toamnă au pornit bine în primăvară

Desigur este prea devreme să anticipăm dimensiunea recoltei anului 2010. La data la care ne aflăm putem vorbi însă despre unii factori favorizanţi, dar şi de cei restrictivi, determinaţi şi de condiţiile meteorologice specifice acestei primăveri. Una peste alta, nu pare să stăm prea rău, chiar dacă suntem obligaţi să amânăm finalizarea însămânţărilor în luna mai.

Starea de vegetaţie, aşa cum se prezintă în operativa MADR

Din cele 2 milioane de hectare de grâu, însămânţate în toamna trecută, au răsărit şi se află într-o stare bună de vegetaţie mai bine de 1,6 milioane ha. În pofida gerurilor din iarnă şi a puţinelor inundaţii, au fost calamitate doar 16 mii ha. Ploile din luna aprilie au favorizat dezvoltarea tuturor plantelor, existând condiţiile obţinerii unor recolte corespunzătoare şi pe suprafeţele unde plantele au răsărit mai slab.

Orzul de toamnă a fost însămânţat doar pe 245 mii ha şi, potrivit ultimelor date operative, calamităţile au fost nesemnificative. Stadiul de vegetaţie este bun şi foarte bun pe mai bine de 95% din suprafaţă. An bun pentru rapiţă. Prin cele 587 mii ha aflate în cultură, rapiţa pentru ulei reprezintă, după grâu, a doua plantă în structura culturilor de toamnă. Hibrizii cultivaţi au rezistat foarte bine în această iarnă destul de grea.

O analiză corectă asupra stadiului însămânţărilor din actuala campanie de primăvară trebuie să ţină seama de realitatea că iarna s-a prelungit până la finele lunii martie. Au urmat apoi ploile, care în majoritatea zonelor au făcut imposibilă intrarea în câmp a mijloacelor mecanice.

La data la care dăm tiparului rândurile de faţă, vremea dă semne de îmbunătăţire, dar în multe locuri se lucrează, cum s-ar spune, printre ferestre. Adevărul este că suntem într-o primăvară în care nu se poate vorbi de respectarea perioadei optime de însămânţări. Aproape de finalul acestui termen agrotehnic, la nivelul ţării era însămânţată mai puţin de o treime din suprafaţa programată de 4,7 milioane hectare. Sfecla era însămânţată doar pe 70% din suprafaţa programată, iar plantele de nutreţ pe 35%. Cartofii timpurii sunt deja în pământ, dar există mari întârzieri la cei de toamnă. Floarea-soarelui, cultura care trebuia de acum însămânţată, se află doar la jumătate. Cât despre soia şi porumb, se poate vorbi doar la timpul viitor.

Dana Măcriş

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
704

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cum a devenit Moineştiul a doua casă pentru vacile Holstein

• O fermă cu 300 de vaci de lapte şi o fabrică de prelucrare a laptelui au fost construite cu bani europeni

Două proiecte finanţate din fonduri europene, în valoare totală de circa patru milioane de euro, derulate în zona Moineşti, judeţul Bacău, pe dealul de deasupra satului Hangani, au pus în operă visul de ani buni al familiei Maria şi Constantin Cojocaru de a avea propria lor fermă de vaci cu lapte. Pe un domeniu impresionant, de peste 50 de hectare, într-o zonă în care altădată se extrăgea ţiţei, în ziua în care am ajuns acolo am văzut un grajd imens cu 90 de vaci în lactaţie, iar alături, alt grajd, cu maternitate, cu 35 de animale din categoria „tineret" şi 30 de viţei. Jos, în coasta oraşului, familia Cojocaru a ridicat însă ceea ce în vara acestui an speră să fie fabrica lor de prelucrare a laptelui, cu o capacitate de 10.000 de litri pe schimb.

De la Simmental la Holstein

Ferma a luat naştere în 2009, cu ajutorul unui proiect Sapard în valoare de circa un milion de euro. Conform proiectului, în ferma din Hangani au ajuns, deocamdată, 90 de vaci, majoritatea din rasa Holstein, aleasă pentru producţia de lapte pe care o dau. Recordul fermei este de 40 de litri pe zi, de la o vacă, dar producţia se înscrie frecvent între 25 şi 30 de litri. Printre acestea, câteva animale sunt din rasa mixtă, de carne şi de lapte Simmental.

„Pe acestea le-am adus întâi în fermă - spune Constantin Cojocaru. Dar, după ce am decis să construim fabrica, am luat vaci Holstein, pentru că este o rasă de lapte foarte bună. Şi furajarea este pe măsură: siloz de porumb, borhot de sfeclă de zahăr, lucernă şi am făcut şi furaj combinat, din grăunţe, cu şroturi, pentru că avem o moară în care putem face combinarea. Este motivul pentru care vacile au şi ajuns la această producţie de lapte." Toate animalele au fost cumpărate din Germania. S-au adaptat bine - spune fermierul. Doar în această iarnă, când la Hangani au fost temperaturi şi de minus 25-30 de grade Celsius, ferma a pierdut două vaci, una chiar dintre cele care dădeau 40 de litri de lapte.

„Nu au rezistat, au căzut din picioare - spune Cojocaru. Le-am administrat medicamentaţie, dar nu le-am mai putut salva. Până acum, nu am avut aşa temperaturi negative. De aceea, în acest an vreau să mai investesc ceva, iar sub pardoseli, sub culoarele prin care se colectează dejecţiile, să montăm sisteme de încălzire. Altfel, la situaţii ca în februarie trecut ne putem confrunta chiar cu paralizarea sistemului automat de raclare a dejecţiilor. Învăţăm din experienţă. Iarna aceasta a fost foarte grea, de ne-a îngheţat apa şi în puţurile forate."

Furajarea face laptele

În grajdurile de la Sergio Com lucrează numai doi oameni. Alţi lucrători sunt repartizaţi pe alte activităţi: în sala de muls, cu opt posturi, la moara de furaje, în maternitate. Stabulaţia, în fermă, este liberă, în cuşete de odihnă, cu front de furajare. Vara, pe cele 50 de hectare de teren se păşunează parcelat, cu garduri electrice. Dar seara şi dimineaţa animalele mai primesc câte un tain suplimentar. „Orice rasă de animale ai avea - a spus fermierul -, dacă nu furajezi cum trebuie nu obţii rezultate. “ Ferma îşi produce furajele în proporţie de 60%, restul le cumpără. Proprietarii sunt însă în discuţii pentru a arenda o nouă suprafaţă de teren în zona Moineşti.

„Vrem să ne producem toate furajele necesare. Avem nevoie de un minim de 250 ha. Aici, în zonă, putem cultiva foarte bine porumb. Astfel, în furajele concentrate predomină porumbul (60%), apoi şroturile de floarea-soarelui şi soia“ - a precizat Cojocaru.

În maternitate sunt viţei proaspăt fătaţi, unii chiar de o zi. Însămânţările se fac natural, cu patru tauri, dar la început s-au făcut şi artifical. „Procentul de fătări, după însămânţările artificiale - spune tehnicianul veterinar Liviu Lascăr - a fost foarte mic (din 20 de cazuri, numai două au dat rod). La efective mari nu se poate lucra numai cu tauri, dar acum facem faţă, cu peste 90% succes. Doi tauri provin din rasa Holstein pe care am adus-o, iar ceilalţi din rasa franceză de carne-lapte Montbéliarde. Produşii sunt metişi. Taurul Montbéliarde se pretează foarte bine cu Simmental, iar Holstein cu taurii din aceeaşi rasă. La noi toate animalele au pedigree.“

Fabrică de prelucrare cu 15 puncte de colectare

Laptele de la Sergio a ajuns, un timp, la un procesator din Bacău, dar acum, în baza proiectului pentru construirea propriei fabrici de prelucrare a laptelui, au fost deja achiziţionate cinci automate pentru vânzarea directă a laptelui către consumator. Acestea au fost amplasate în Oneşti, în Comăneşti şi în Moineşti, stradal, în magazine şi pieţe agroalimentare. Automatul, gen căsuţă, sub sigla „Murguţa“, are sistem de eliberare a flacoanelor de un litru.

„Laptele - spune proprietarul - este bun, conform şi îl vindem cu trei lei litrul. La noi, un litru de lapte se obţine cu circa 80-90 de bani, aproape un leu. Tot ce va fi în plus va însemna profit. În funcţie de produsele pe care le vom scoate, lapte îmbuteliat, iaurturi, telemea, mozzarella, caşcaval, toate acestea vor fi fabricate cu circa 30 de oameni pe schimb. Deja avem CV-urile de la o parte dintre ei şi vor fi specializaţi pentru meseriile pe care le vor face.“

Fabrica este construită pe un proiect finanţat din FEADR, prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală, de circa trei milioane de euro. Pentru „alimentarea“ ei, familia Cojocaru vrea să înfiinţeze circa 15 puncte de colectare a laptelui, în localităţile din jurul Moineştiului, Comăneştiului şi Dărmăneştiului, până aproape de Ghimeş. „Am vorbit cu oamenii - spune Constantin -, sunt interesaţi, vor să ne dea laptele. Sunt chiar entuziasmaţi, pentru că acum nu au cui să-l dea. A fost o tentativă, dar firma care a venit a luat laptele şi nu a mai plătit. Urmează să achiziţionăm doar tancurile de răcire, analizatoarele şi tot ce trebuie într-un punct de colectare.“ Constantin Cojocaru crede că deschiderea punctelor de colectare va impulsiona creşterea animalelor în zonă. Câteva mii de oameni pot avea un venit în plus pe această bază. „Noi am studiat oferta de lapte din zonă - spune fermierul. Au fost mai multe animale până acum, dar oamenii au mai renunţat la ele, pentru că nu au unde livra laptele. Acum, din câte spun medicii veterinari, în zonă sunt peste 3.000 de vaci de lapte.“

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
2403
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net

cum-asiguram-confortul-vacilor-de-lapte_...

Cum asigurăm confortul vacilor de lapte

În rândurile de faţă vă prezentăm câţiva dintre factorii esenţiali de care trebuie să ţineţi seama atunci când fundamentaţi un proiect de investiţie pentru o fermă de creşterea vacilor. Vom începe cu asigurarea confortului tehnologic încă din faza elaborării proiectului pentru construirea adăpostului.

Confortul biometric al cazării

Soluţiile constructive de cazare în cadrul fermei trebuie să ţină sema de dimensiunile corporale ale vacilor, şi anume:

- lungimea oblică a trunchiului – 1,40-1,70 m, care determină o lungime a standului între 1,90-2 m în grajdurile pentru vacile cu lapte;
- lăţimea trebuie să fie de 60 cm cu partea interioară racordată, oferind o rază de acţiune la furajare în jur de 80-90 cm;
- lungimea animalului culcat, formată din lungimea trunchiului proiectată pe suportul orizontal plus lungimea gâtului şi a capului flexat lateral, trebuie să fie în jur de 2,50-2,60 m;
- înălţimea la greabăn a impus o dimensiune a dispozitivelor de legare verticală de 1,30 m şi o poziţie a opritoarelor de greabăn de până la un metru;
- lungimea patului lung trebuie să asigure odihna în spatele ieslei, iar la patul scurt odihna trebuie să se facă cu capul deasupra ieslei, fapt care impune nivelul bordurii ieslei la 25-30 cm;
- înălţimea fundului ieslei trebuie să fie de 10 cm faţă de înălţimea patului de odihnă, lucru determinat de bordura ieslei care este perpendiculară pe stand, neobligând vacile să îngenuncheze pentru a consuma tot furajul din iesle;
- frontul individual de furajare trebuie să fie conceput la o lăţime minimă de 0,55-0,80 metri;
- aleea de circulaţie la adăposturile cu dispunerea vacilor crupă la crupă trebuie să aibă doi metri, iar la cele cu dispunerea animalelor cap la cap banda de circulaţie e necesar să fie de 1,10 metri;
- jugurile de contenţionare trebuie să aibă o deschidere de 0,30-0,35 metri, în funcţie de grosimea gâtului vacii;
- lăţimea de gabarit a animalului culcat trebuie să fie în jur de 1,20 metri.

Confortul de repaus al cazării

Suprafeţele de staţionare şi odihnă din faţa ieslelor sunt considerate paturi calde, iar materialul folosit pentru construcţiile lor este cărămida presată plină, aşezată pe lat sau pe cant, rostuită cu mortar de ciment. Treimea anterioară a pardoselii standului unde se află trenul anterior al animalelor legate trebuie să fie din pământ bătut, pentru ca această zonă să nu fie expusă la înmuiere prin urinare. Lutul trebuie să fie înlocuit în fiecare an cu pământ proaspăt, după dezinfecţia prealabilă a zonei respective. Mai nou, au apărut şi alte materiale pentru confecţionarea paturilor calde. Aceste spaţii ale pardoselii pentru staţionare şi odihnă sunt acoperite cu aşternut bogat de paie. Acest tip de aşternut asigură o elasticitate şi o capacitate absorbantă bună a lichidelor. În funcţie de posibilităţi, pot fi folosite 4-5 kilograme de paie pentru aşternut pe cap de animal în fiecare zi.

Asigurarea unei suprafeţe de staţionare şi odihnă corespunzătoare elimină multe probleme, cum ar fi:

- reduce numărul mamitelor prin asigurarea condiţiilor de igienă şi confort. Prin asigurarea unei suprafeţe nealunecoase, ridicarea animalelor se face uşor, normal, evitându-se traumatizarea propriilor sfârcuri;
- elimină producerea bursitelor genunchilor cauzate de lovirea de iesle, a artrozelor genunchilor cauzate de pardoseala umedă, tare şi rece. Astfel pot fi evitate inflamaţiile jaretelor şi depilări ocazionale ale şoldurilor din cauza frecării de o suprafaţă rugoasă. De asemenea, se evită producerea fracturilor de coaste prin lovirea de către vecinele de staul.

Dr. veterinar, Mihai PETCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
2050

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cum deosebim o vacă bună de lapte? > REVISTA LUMEA SATULUI

Cum deosebim o vacă bună de lapte?

Aspectul ugerului oferă informaţii destul de exacte asupra potenţialului productiv al unei vaci de lapte. La rasa Holstein Friză, calitatea ugerului este caracterizată prin şase însuşiri, şi anume: extinderea anterioară, prinderea posterioară, ligamentul superior, adâncimea ugerului, plasarea sfârcurilor şi lungimea acestora.

Însuşiri morfologice

În ceea ce priveşte extinderea anterioară, este de dorit un uger cu extindere puternică abdominală, a cărui margine anterioară să se prindă pe nesimţite de linia inferioară a abdomenului.

Prinderea posterioară este, de asemenea, de dorit să fie cât mai înaltă. Ligamentul suspensor al ugerului trebuie să fie cât mai puternic, iar adâncimea ugerului să fie de dimensiuni medii, ceea ce înseamnă că se doreşte o oarecare adâncime a ugerului, însă volumul acestuia să se bazeze pe extinderea anterioară şi posterioară acestuia şi nicidecum pe adâncime.

Este de dorit ca plasarea mameloanelor posterioare privite din spate să fie paralelă cu cea a mameloanelor anterioare. Această dispunere a mameloanelor facilitează mulsul mecanic. În ceea ce priveşte lungimea, este de dorit ca mameloanele la primipare să fie de 6-7 cm. Trebuie avut în vedere că dezvoltarea armonioasă a ugerului contribuie la obţinerea unei cantităţi mari de lapte, dar şi la evitarea unor afecţiuni şi traumatisme ale acestuia. O altă însuşire morfologică foarte utilă în aprecierea calităţii unei vaci de lapte este talia acesteia. O vacă cu talie înaltă va produce aproape sigur mai mult lapte decît o vacă cu talie joasă, pentru simplu motiv că mănâncă mai mult.

Parametrii productivi

Cel mai bun element de estimare pentru producţia de lapte este însă chiar producţia de lapte la un moment dat. În tabelul de mai jos este prezentat un ghid pentru estimarea producţiei pe întreaga lactaţie (305 zile), în funcţie de producţia de lapte la un moment dat, elaborat de cercetătorii americani Homan şi Wattiau (1996). Luând de exemplu o primipară care în a 16-a zi de lactaţie produce 18 kg pe zi, se estimează că aceasta va produce aproximativ 18/0,348 X 100 = 5.172 kg pe întreaga lactaţie.

Consultarea specialiştilor

Cu siguranţă, fiecare gospodar poate face o apreciere corectă a calităţii morfologice şi productive a vacii pe care o creşte în gospodărie sau pe care vrea să o cumpere. Cea mai precisă apreciere o pot face însă specialiştii în bonitarea animalelor din cadrul reţelei Agenţiei Naţionale pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie (ANARZ). Bonitarea, urmată de controlul riguros al producţiei de lapte şi prelucrarea datelor pe baze ştiinţifice, constituie cel mai precis mijloc de a aprecia valoarea genetică a unei vaci de lapte. Certificarea originii şi a valorii genetice a animalului repectiv printr-un document oficial care se eliberează poate ridica preţul animalului respectiv într-o manieră categorică. Ce trebuie făcut pentru aceasta? Simplu: înscrierea în Controlul

Oficial al Producţiei de Lapte (COP).
Dr. ing. Cristinel Şonea,
director general MAPDR
Dr. ing. D. Colceri,
consilier superior ANARZ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
3503

☐

Comentarii

☐

☐

1. anonim -- (6-February-2010)Datorita faptului ca Ministerul Agriculturii nu mai are bani pentru serviciul COP,....cum vom mai afla potentialul unei vaci, daca COP a fost sitat??????
Se va mai face COP la bovine sau se duce de rapa ameliorarea??????

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

Cum folosim „păşunea de iarnă“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Cum folosim „păşunea de iarnă“

Una dintre caracteristicile stabulaţiei de iarnă este furajarea animalelor cu nutreţuri conservate: fânuri, grosiere şi suculente. Ultima categorie cuprinde, pe lângă rădăcinoasele furajere, dovlecii şi furajul murat, unde se includ toate felurile de nutreţuri însilozate.

Valenţele furajului murat

Atunci când ne referim la furajul murat avem în vedere în principal furajul însilozat de porumb şi cel de lucernă, care poate fi administrat perioade lungi şi în cantităţi mari în hrana ovinelor şi taurinelor de lapte şi carne. Deoarece stimulează producţia şi determină obţinerea unui lapte bogat în caroten, ca şi în cazul hrănirii la păşune, furajul murat intră în mod obişnuit în hrana vacilor de lapte, fiind numit şi „păşunea de iarnă“. Folosirea acestuia în alimentaţia animalelor ridică însă unele probleme – atât cu aspect tehnic, cât şi practic, de respectarea cărora depinde eficienţa utilizării lui.

Când şi cum îl folosim

Introducerea şi furajarea animalelor poate fi făcută după 4-5 săptămâni de la însilozare, în cazul gramineelor bogate în zahăr fermentescibil, şi după 7-8 săptămâni în cazul leguminoaselor, nu înainte de a fi preluate probe pentru examenul de laborator, în scopul determinării principiilor nutritivi şi eventual toxici. Pentru aprecierea calitativă a furajului, examenul de laborator trebuie completat cu examenul organoleptic. În alimentaţia animalelor va fi folosit numai furaj murat de bună calitate, al cărui aspect trebuie să prezinte structura evidentă a plantelor din care este alcătuit, cu gust dulce-acrişor şi miros plăcut de pâine dospită.

Gustul şi mirosul acru, înţepător se datorează cantităţii mari de acid acetic, iar cel greu, respingător, de peşte stricat, unui exces de acid butiric. Furajul la care au apărut deficienţe nu va fi folosit în hrana animalelor. De aceea, la controlul de laborator periodic se va solicita determinarea acidităţii totale şi, diferenţiat, pentru acizi prezenţi în furaj. Aciditatea totală a furajului bine murat trebuie să fie între 1,5-2,5%, din care acidul lactic să reprezinte 70-75%, cel acetic să nu depăşească 0,5%, iar cel butiric să fie sub 0,1%. Cu aceeaşi ocazie se stabilesc şi pierderile de substanţe nutritive în timpul perioadei de depozitare.

Raţia zilnică

Cantităţile zilnice de furaj murat recomandate în hrana vacilor de lapte sunt de 25-30 kg/cap pentru cele în lactaţie şi de 10-12 kg/cap pentru cele în gestaţie avansată; acestea din urmă, cu 2-3 săptămâni înainte de fătare, se vor suprima din raţie, fiind înlocuite cu un supliment de concentrate.

În hrana junincilor se folosesc 8-12 kg/cap, a taurinelor la îngrăşat 20-30 kg/cap, a taurilor 10-15 kg/cap, a tineretului bovin de peste 18 luni 10-20 kg/cap şi 3-10 kg/cap pentru tineretul de 6-18 luni. În alimentaţia viţeilor se introduce treptat, de la vârsta de o lună, începând cu 0,1 kg/cap, astfel ca la înţărcare să se ajungă la un consum zilnic de 3-4 kg/cap.

Alimentaţia ovinelor

Ovinele consumă şi valorifică bine nutreţul murat, fiind recomandate 2-3 kg/cap pentru oile adulte, 3-4 kg/cap pentru berbeci, 4-6 kg/cap pentru ovinele supuse îngrăşării şi 0,4-0,6 kg/cap pentru tineret. Oilor în gestaţie avansată li se pot administra 0,5 kg/cap, având grijă să fie scos din raţie cu o săptămână înaintea fătării. Datorită capacităţii reduse a stomacului şi chimismului diferit faţă de cel al rumegătoarelor, furajul murat nu se va administra în hrana cailor.

Structura tainului

Deoarece furajul murat de porumb este sărac în proteină, completarea necesarului proteic se va face cu ajutorul fânului de leguminoase sau al furajului murat de lucernă. Pentru temperarea acidităţii, în raţia vacilor de lapte se vor include 10-15 kg de sfeclă furajeră, a cărei reacţie alcalină anihilează în mare măsură aciditatea, calculându-se, din totalul cantităţii zilnice de suculente, 3 părţi furaj murat şi 2 părţi sfeclă.

Raţiile pe bază de porumb murat sunt deficitare în calciu şi potasiu, necesitând o suplimentare obligatorie cu aceste elemente la nivelul cerinţelor, prin folosirea a 50-100 g/cap zi de praf de cretă şi oase pentru taurinele adulte.

Furajul murat de lucernă este mult superior celui de porumb, atât din punct de vedere nutritiv, cât şi al influenţei asupra producţiei şi procentului de grăsime din lapte, deoarece este bogat în proteină, hidrocarbonate, săruri minerale, vitamine şi caroten. Animalele îl consumă cu plăcere, iar creşterea producţiei de lapte se face observată după 24-48 de ore de la introducerea în furaje.

Ţinând seama de faptul că rumegătoarelor le este caracteristică digestia intermitentă – pe durata unei zile perioadele de digestie de hrană alternând cu odihna de noapte, când rumegarea este stimulată de prezenţa celulozei sub formă uscată –, se impune administrarea furajului murat, a suculentelor în general, dimineaţa sau la amiază, seara administrându-se furaje uscate. Pentru ca laptele să nu împrumute mirosul nutreţului murat, în fermele de vaci administrarea acestuia se va face întotdeauna după muls.

Deşi, din punct de vedere nutritiv, prezintă avantaje, stimulând producţia de lapte şi îngrăşarea, furajul murat nu poate alcătui singur raţia de hrană, iar introducerea în alimentaţia animalelor trebuie făcută treptat, în decursul a 10-15 zile. La fel se va proceda şi în cazul trecerii la furajarea cu un nou fel de nutreţ murat.

Riscuri

Mulţi autori atrag atenţia asupra tulburărilor de sănătate şi reproducţie care apar în urma folosirii furajului murat în alimentaţia animalelor. Acest lucru este cauzat de cantitatea mare de nitriţi ce se găsesc în furajul murat de calitate mediocră, care distrug carotenul din furaje şi din tubul digestiv sau împiedică transformarea lui în vitamina A. În acelaşi timp, alimentaţia unilaterală sau preponderenţa furajului murat necorespunzător constituie cauza tulburărilor metabolice, cu repercusiuni negative asupra gestaţiei şi nou-născutului.

Din cele arătate nu trebuie să rămânem la ideea că nutreţul murat nu poate fi folosit în hrana animalelor, cu atât mai mult cu cât în unităţile cu efective mari el reprezintă furajul de bază în perioada de stabulaţie. Trebuie luate doar măsurile de precauţie prin care, alături de acest furaj, în alimentaţia animalelor să se asigure cantităţile corespunzătoare de fânuri (în special leguminoase), concentrate şi substanţe minerale tampon, astfel încât să se evite apariţia tulburărilor menţionate.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
2216

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cum îngrijim ardeiul? > REVISTA LUMEA SATULUI

Cum îngrijim ardeiul?

Bolile ardeiului sunt în principal:

• FĂINAREA

Boala apare la culturile de ardei în sere, solarii şi în câmp la culturile irigate pe rigole. Infestarea apare numai pe frunzele de la baza plantelor. Pe partea superioară a frunzelor apar pete de culoare gălbuie imprecis delimitate. Pe partea inferioară a frunzelor apare un puf des alb cenuşiu. Frunzele atacate se răsucesc şi cad.

Tratamente: stropiri foliare la apariţia bolii cu unul dintre produsele: Tilt 0,02%, Topas 0,035%, Shavit 0,05%, Afugan 0,05%, Sulf muiabil 0,4%.

În perioada de vegetaţie stropirile cu fungicide sistemice se repetă la 10-14 zile, iar cu produsele de contact la 6-8 zile.

• PUTREGAIUL CENUŞIU

Atacul se manifestă în sere, solarii, iar în anii cu precipitaţii abundente şi în câmp.

Infestarea apare pe fructe sub formă de pete umede de culoare brună, de forme şi mărimi variabile. În condiţii de umiditate mare apare pe suprafaţa lor un puf cenuşiu.

Asemenea infecţii pot avea loc prin răni la tulpini şi lăstari, iar ramurile se ofilesc.

Tratamente: la apariţia primelor simptome se vor aplica tratamente cu: Rovral 0,1 %, Sumilex 0,1 %, Calidan 0,15%, Folpan 50 0,2 %.

• PUTREZIREA FRUCTELOR ŞI SEMINŢELOR

Atacul se manifestă în solarii şi în câmp. Pe fructe apar pete mici circulare de culoare galbenă-verzuie, umede şi moi.

Tratamente: Rovral 0,1 %, Dithane M-45 0,2%, Vondozeb 0,2%, Sancozeb 0,2%

• PUTREGAIUL RĂDĂCINII, TULPINII ŞI FRUCTELOR (MANA)

Atacul se manifestă în câmp, infecţiile primare pornesc de la rădăcină şi colet şi se manifestă printr-un putregai brun uscat cu aspect de ofilire a plantei.

Pe frunze apar pete tipice de mană de culoare brună cu aspect de opărit. În vegetaţie se fac tratamente cu: Aliette 0,2% sau Previcur 607 SL0,2%, tratamente efectuate la baza plantelor, cu 0,5 l la o plantă.

Pe organele aeriene se vor face stropiri cu: Previcur 607 SL 0,2%, Aliette 0,2%, Ridomil 0,25%, trata-mente efectuate la intervale de 8-12 zile.

• OFILIREA SAU FUZARIOZA

Atacul apare mai ales în sere; boala se manifestă în perioada de înflorire-fructificare prin ofilirea rapidă a plantelor.

Tratamente: Topsin M0 05-0,1% cu 0,5 l la o plantă.

Dăunătorii ardeiului

- COROPIŞNIŢA poate fi combătută cu: Sintogril 5G sau Gryllosin 5G 30 kg/ha sau Mesurol 4G 3-6 kg/ha.
- PĂDUCHELE VERDE AL PIERSICULUI – dăunătorul atacă în răsadniţe şi câmp. Combatere: Confidor 20 SM 0,075%, Diazol 60 EC 0,15% sau Sinoratox 35 EC 0,15%.
- MUSCULIŢA ALBĂ – dăunător care atacă în sere, solarii şi câmp. Combatere: Mospilan 20 SM 0,04% sau Applaud 25 W 0,1%.
- OMIDA FRUCTELOR – combatere cu: Sinoratox 35 EC 0,15% sau cu Actellic 50 EC 0,15%.

Ing. Elena MIHALCA, CLCA SANTĂU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
18499

Comentarii

1. stefan -- (24-June-2010)cum pot combate viermele ardeiului fara sa se produca pagba floricola ce insecticid pot folosi in solar oindrumare miar fi de mare ajutor
2. stanciu nicolae -- (1-July-2010)Ce tratament se mai face pentru ofilirea plantelor la radacina in afara de topsin?, in special la ardei..rasp urgent
3. yy -- (11-August-2010)tachigaren
4. veronica -- (26-May-2012)intre radacina si frunze este un loc unde se usuca .Ce trebuie sa fac sa nu se mai distruga planta.
5. lucia -- (26-September-2013)cum se poate combate viermele ardeiului?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cum-ne-furam-singuri-caciula_l1235.html

Cum ne furăm singuri căciula

Am un prieten profesor la Universitatea de Limba şi Literatura Română care mi-a vorbit despre faptul că studenţii domniei sale nu cunosc semnificaţia multor cuvinte supuse atenţiei lor pentru a le studia. Unele dintre aceste cuvinte uitate vin mai dincoace, şi-apoi replica tinerilor este mai mult decât edificatoare, citez: „Dar cui mai trebuie un asemenea limbaj, domnule profesor?“.

Ne mor până şi cuvintele

Nu pun la îndoială faptul că prietenul meu are dreptate să fie supărat pe cei care numai pentru că învaţă la o astfel de facultate şi tot ar trebui să cunoască sensurile profunde ale limbii şi literaturii române, dar nu pot să nu realizez faptul că ne mor cuvintele care au fost golite de acţiunea ce le-a generat.

Să vă dau câteva exemple de cuvinte pe care şi eu le-am găsit cu greu în mine: meliţat, nevedit, do soaie, fui o are, suveici, spătoaie, felegi etc. Sensul lor nu mi-e prea clar, deşi le recunosc ca fiind din fondul principal de cuvinte cu care m-am născut. Ele aparţin satului, dar nu neapărat numai acestuia, oglindind activităţi ancestrale cum erau cultivarea şi mai ales valorificarea plantelor tehnice ca inul şi cânepa.

A fost odată şi cânepă

Cine mai cultivă in şi cânepă în România, cine mai procesează? Din datele statistice pe care le-am primit de la Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, in şi cânepă pentru fibră s-au mai pus pe câteva sute de hectare în 2010. Dintre cele 36 de unităţi de procesare existente la un moment dat, au mai rămas SC Galir din Mangalia şi SC Carpic Cărei din Satu Mare, dar care, de fapt, sunt în stare de funcţionare doar în sezon. Acum, stau! Au existat şi subvenţii în sectorul acesta, schema de plată unică pe suprafaţă de 80,36 euro/ha, plăţi naţionale complementare de 92,38 euro, subvenţia primelor de asigurare.

La ce ne trebuie in şi cânepă?! Să ne amintim, pentru a răspunde la această dilemă, ce se confecţionează din in şi cânepă: pânză pentru corăbii, pentru paraşute, pentru rufărie de corp, de pat, de feţe de masă, de şervete; pânză pentru pictură, pentru cauciucuri, pentru încălţăminte. Câlţii se utilizează la fabricarea hârtiei fine, la confecţionarea sacilor şi a pânzei pentru ambalaj.

Nu mai vorbesc de faptul că, din dorinţa de întoarcere la soluţiile de trai sănătos, specialiştii în textile ne îndeamnă, şi bine fac, să ne îmbrăcăm cu haine confecţionate din fire şi fibre naturale de in şi cânepă. Dar de unde să le luăm?

Plantele liberiene

Există proiecte în derulare, mi-a spus dra Cecilia Serghie, conf. univ. la Universitatea Aurel Vlaicu din Arad, precum Plantele liberiene, ce reprezintă resurse regenerabile şi strategie pentru economia europeană, proiect de 65 de mld. lei vechi, finanţat din fonduri structurale şi de la Guvernul României, care asigură viitorul acestor plante tehnice în România... însă cultivatori dornici nu există care să reînvie activităţi apuse şi de la care să aflăm sensurile minunate ale cuvintelor condamnate la uitare, care vin dintr-un sector tradiţional al satului românesc. Oare de ce, numai pentru că piaţa nu cere, după cum mi-a spus o doamnă director din ministerul cu sarcini în domeniu?! Meliţez (?) şi eu, ce să fac!

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
746

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cum-obtinem-o-pensie-decenta-I_586.html

Cum obţinem o pensie decentă? (I)

De câţi bani vom avea nevoie la pensie pentru „o viaţă decentă“? Depinde în primul rând de definiţia pe care fiecare dintre noi o dă unui astfel de mod de viaţă. La limita minimă ar putea însemna acoperirea nevoilor de bază. Pentru cei mai mulţi cetăţeni, un răspuns acceptabil ar fi menţinerea standardului de viaţă cu care s-au obişnuit în timpul vieţii active.

Specialiştii recomandă diverse modalităţi de a evalua dimensiunea veniturilor care ne vor fi necesare la pensie. În principiu, se consideră că, la vârsta pensionării, nu vom mai avea cheltuieli legate de creşterea şi educarea copiilor, dar vom avea cheltuieli mai mari pentru întreţinerea sănătăţii proprii.

Cheltuielile casei rămân de actualitate (chirii, impozite, asigurări, utilităţi, reparaţii etc.). Pentru cine are maşină şi nu este dispus să renunţe la ea, va trebui să plătească în continuare cel puţin impozitul, asigurările şi reviziile maşinii, chiar dacă cheltuielile cu combustibilul ar putea scădea într-o măsură. Dacă în timpul vieţii active aţi atins un standard de viaţă mai ridicat, trebuie să ţineţi cont că impozitele şi toate cheltuielile de întreţinere şi asigurare a proprietăţilor pe care le deţineţi au un nivel proporţional cu valoarea acestora.

Specialiştii afirmă că, statistic vorbind, studiile derulate în întreaga lume arată că, în medie, o persoană îşi poate menţine standardul de viaţă cu care s-a deprins în timpul vieţii active dacă la pensie dispune de un venit care să reprezinte cca 80% din salariul obţinut în ultima perioadă de exercitare a profesiei.

Sursele acestui venit pot fi diverse: pensia de stat, pensii private, anuităţi obţinute din asigurările de viaţă, alte economii sau venituri provenind din diverse investiţii. Mai greu de ştiut este cât de consistente trebuie să fie toate aceste economii pentru a produce efectul scontat.

Deocamdată, dacă este să ne ghidăm după experienţa acumulată în majoritatea ţărilor europene, se poate afirma că tendinţa generală este aceea de a subestima volumul economiilor necesare. Ca dovadă, în toate statele europene există un procent substanţial de cetăţeni care declară, la vârsta pensionării sau puţin înainte de acest moment, că vor fi nevoiţi să lucreze şi după pensionare pentru a-şi completa veniturile.

Câţi bani vom avea la pensie?

Ce ştim acum despre câţi bani vom avea la pensie? Ţinând cont de legislaţia actuală, portalul pensiileprivate.ro a identificat un număr de scenarii probabile.

Iată două exemple:

„Cetăţeanul mediu“

Am numit astfel o persoană care a câştigat în medie, de-a lungul întregii perioade de activitate, un salariu egal cu salariul mediu pe economie. Ca urmare, pensia sa de stat va fi, potrivit modului de calcul statuat de legislaţia actuală (Legea nr. 19) de 1 punct de pensie, adică de 45% din salariul mediu pe economie.

Asta înseamnă că veniturile i se vor reduce brusc la mai puţin de jumătate. Va reuşi „cetăţeanul mediu“ să trăiască decent cu mai puţin de jumătate dintr-un salariu care-i acoperea cu greu nevoile?

„Cetăţeanul mediu de succes“

Am încercat apoi să desenăm traseul profesional al unui angajat „de succes“: o persoană care a început de la nivelul de începător şi a avansat în carieră treaptă cu treaptă, ajungând către finalul vieţii sale profesionale să ocupe timp de circa 10 ani un post de conducere plătit cu un salariu echivalent cu 5 salarii medii pe economie.

Cel mai probabil, această persoană va fi realizat pe parcusul întregii cariere un venit mediu egal cu circa 3 salarii medii pe economie, ceea ce înseamnă că va fi îndreptăţită să primească o pensie de 3 puncte de pensie, adică de 3 ori câte 45% din salariul mediu pe economie, ceea ce înseamnă mai puţin de un salariu mediu şi jumătate.

Raportat la veniturile sale de dinainte de pensionare, de 5 salarii medii, înseamnă că va dispune de aproape de 4 ori mai puţini bani. Dacă nu va dispune şi de alte venituri, standardul său de viaţă se va degrada puternic.

Noile acorduri de finanţare îndeamnă la pesimism

Concluziile par pesimiste? Să adăugăm faptul că punctul de pensie nu valorează încă 45% din salariul mediu şi, chiar dacă va atinge acest nivel, este improbabil ca el să poată fi menţinut pe termen lung. Mai mult, informaţii de ultimă oră arată că una dintre condiţiile acordului de finanţare încheiat de România cu Uniunea Europeană este modificarea substanţială a parametrilor sistemului public de pensii, incluzând trecerea de la indexarea pensiilor proporţional cu salariul mediu la indexarea cu inflaţia.

Pentru beneficiarii drepturilor de pensie, aplicarea acestei condiţii se va concretiza într-o adâncire a clivajului dintre puterea de cumpărare în timpul vieţii active şi cea de după pensionare. Câtă vreme în România rata de creştere a salariilor se menţine destul de ridicată chiar şi în vreme de criză, depăşind clar nivelul inflaţiei, este de aşteptat ca decalajul între salarii şi pensii să se adâncească, iar proporţia de înlocuire a salariului prin pensie să se reducă dramatic în ceea ce priveşte pensia de stat.

Să mai ţinem cont de fenomenul foarte extins al salariilor „gri“, pentru care va intra în calculul pensiei numai partea „oficială“ a salariului. Aşadar, scenariile prezentate ar putea fi chiar prea optimiste.

Pensia privată obligatorie va adăuga şi ea câteva procente veniturilor celor care contribuie la Pilonul II. Să nu uităm însă că, oricât de bune ar fi rezultatele investiţionale ale fondurilor de pensii de Pilon II, acestea se aplică unor contribuţii foarte mici. Ca urmare, nu putem aştepta rezultate spectaculoase din această direcţie.

Daniela Gheţu, director editorial
Publicaţiile PRIMM – Asigurări & Pensii

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
721
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

cum-obtinem-o-pensie-decenta_648.html

Cum obţinem o pensie decentă? (II)

O soluţie rezonabilă

Cum ajungem atunci la o pensie rezonabilă? Singura soluţie este economisirea individuală pentru pensie. Dintre toate mijloacele de economisire disponibile, pensia privată facultativă este în acest moment produsul financiar cel mai interesant, cumulând avantajele fiscale cu un nivel foarte redus al costurilor de administrare şi un design orientat către eficienţa maximă pe termen lung. Mai mult, este singurul instrument care ne obligă să ne disciplinăm comportamentul financiar, impiedicându-ne să cedăm tentaţiei de a utiliza banii în alt scop decât acela pentru care au fost economisiţi.

Argumente

Să luăm argumentele de mai sus pe rând. Deductibilitatea fiscală acordată pensiilor private facultative este de departe cea mai importantă în volum, comparativ cu alte produse financiare care se bucură de un asemenea avantaj.

Astfel, cu un total de 800 euro/an (400 euro/an pentru contribuţia personală şi 400 euro/an pentru contribuţia angajatorului), pensiile private facultative permit cel puţin economisirea în aceste limite, cu raport optim între „costuri“ şi efecte.

Să nu uităm în acelaşi context că, dincolo de faptul că economisirea pentru pensie prin intermediul contribuţiei la un fond de pensii private facultative nu numai că este deductibilă fiscal, dar presupune şi un nivel al costurilor de administrare foarte redus, în comparaţie cu costurile de administrare ale unei asigurări de viaţă sau chiar ale unui cont bancar, generând randamente comparabile.

Principii

Totodată, principiile de investire specifice acestui domeniu urmăresc maximizarea pe termen lung a randamentelor financiare, în condiţii de risc investiţional foarte redus. Ce înseamna asta? Înseamnă că, în comparaţie cu criteriile general acceptate în lumea financiară pentru a defini riscul investiţional, în pensiile private terminologia are o semnificaţie mult atenuată.

Astfel, ceea ce în pensiile private poate fi definit ca un profil investiţional de risc ridicat, corespunde în fapt unui nivel de risc mediu după standardele utilizate în asigurările de viaţă sau pe piaţa fondurilor mutuale.

Fondurile de pensii acţionează, din acest punct de vedere, în cadrul unor limite de prudenţialitate foarte clar definite prin lege, cu un grad de diversificare a investiţiilor, de asemenea îndeaproape urmărit de supravegherea în domeniu.

Mai mult, an de an performanţa lor investiţională este judecată prin raportare la performanţa medie a pieţei în aşa fel încât, dacă un fond de pensii obţine rezultate sensibil mai slabe decât ale celorlalte fonduri din categoria sa, administratorul său poate fi descalificat de autoritatea de supraveghere, iar participanţii transferaţi către un fond mai performant.

Priorităţi

Cât priveşte autodisciplinarea comportamentului de economisire, experienţa acumulată în întreaga lume spune clar că cea mai mare parte a indivizilor acordă o prioritate absolută nevoilor prezentului, în raport cu necesităţile estimate pentru viitor, astfel încât decizia de utilizare a banilor arareori se îndreaptă întâi către economisire.

Ca urmare, orice mijloc de economisire care permite un acces imediat şi nelimitat la sumele adunate are, dincolo de beneficiul de moment, dezavantajul că ar putea foarte lesne să nu mai fie cu adevărat folositor pentru scopul în care a fost utilizat.

Un exemplu este grăitor: în sistemele de pensii vest-europene care permit retragerea banilor din cont şi pe parcursul contractului sau ridicarea sumei acumulate într-o plată unică la finalul stagiului de economisire, peste 60% din participanţi au retras o mare din bani pentru a-i utiliza în alte scopuri decât pensia (înzestrarea copiilor, cumpărarea unei case noi etc.), urmând ca la pensie să se descurce tot cu veniturile din pensia publică.

Atracţia

Pentru 160.000 de români, pensia facultativă este o opţiune deja exprimată şi o şansă reală de a avea o bătrâneţe confortabilă. Din păcate, ei nu reprezintă decât o foarte mică parte din totalul populaţiei active. Pentru alte sute de mii de români, mai cu seamă pentru cei aflaţi la începutul vieţii profesionale, pensia privată facultativă este încă o şansă care merită valorificată.

Daniela Gheţu, director editorial Publicaţiile PRIMM – Asigurări & Pensii

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
636
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cum obţinem portaltoi de trandafiri

Recomandările colaboratorului nostru se adresează, în primul rând, floricultorilor care îşi propun să facă o afacere din această îndeletnicire. Ele sunt valabile însă şi pentru cei care îndrăgesc această floare, mai ales din considerente intime, să le spunem.

Totul începe cu seminţele de măceş

Pentru obţinerea portaltoilor se seamănă seminţele măceşului (Rosa canina). Recoltarea fructelor se face de pe trandafirii sălbatici sănătoşi, bine dezvoltaţi, când fructele sunt în pârgă. Nu toate fructele ajung să se înroşească până la recoltare. Chiar dacă unele sunt mai verzui la culoare, aceasta nu influenţează negativ fertilitatea achenelor.

Imediat după recoltare, fructele se zdrobesc şi se selectează seminţele. Semănatul se poate face imediat sau se stratifică pentru a se semăna în primăvara următoare, imediat ce solul s-a dezgheţat.

Stratificarea se face în cutii în care se aşază sămânţa fie în straturi alternând cu nisip, care se menţin permanent umede, fie în amestec (1 parte sămânţă şi 7-8 părţi de nisip). Depozitarea cutiilor pe timp de iarnă se va face în încăperi sau în şanţuri acoperite cu pământ, pentru a feri seminţele de îngheţ. Semănatul se face la o distanţă ce poate varia între 20 şi 40 cm între rânduri, cca 2 cm pe rând şi la 3-4 cm adâncime, astfel încât pentru 1 mp sunt necesare 6-7 g de sămânţă. Se va face tratament la sămânţă împotriva şoarecilor de câmp cu substanţe toxice pentru aceştia.

Pentru menţinerea umidităţii, în timpul verii se împrăştie mraniţă peste rândurile semănate, iar toamna se acoperă cu frunze împotriva îngheţurilor. În primăvară apar plăntuţele. Când acestea au 3-4 frunzuliţe se răresc sau se scot şi se repică, pe alte brazde, după ce s-au sortat, astfel încât pe rând să rămână o distanţă de cca 4 cm, apoi se udă prin pulverizare pentru a nu se forma crustă. Până în toamnă se dau toate îngrijirile necesare, iar odată cu prima brumă, după ce frunzele au căzut (octombrie-noiembrie), se poate trece la sortarea puieţilor.

Selecţia

Se sortează după grosimea la colet, în mai multe categorii, şi anume: 6-7 mm, 4-5 mm, sub 3,5 mm, peste 7 mm etc. Puieţii care au în medie, la colet, diametrul de 6 mm se consideră cei mai buni, însă şi cei cu diametrul mai mare pot fi folosiţi pentru formarea trandafirilor cu trunchi înalt sau pentru înfiinţarea plantaţiilor pentru plante-mamă. Puieţii care au rădăcini strâmbe, prea groase sau prea subţiri este mai bine să se înlăture. După sortare se trece la fasonarea plantei, astfel încât rădăcinile principale se taie în medie la 20 cm lungime, pe când cele secundare la 1-2 cm, iar tulpinile la cca. 14 cm, lăsându-se totodată un singur lăstar. După aceea se leagă în pachete, stratificându-se provizoriu cei care se vor planta în toamnă în pepiniera de altoit sau definitiv cei care urmează să se planteze în primăvară (aceştia fără să fie legaţi în pachete).

Cerinţe agrotehnice

Pentru trandafirii cu trunchi, portaltoii se iau fie din flora spontană, fie se lasă portaltoi în şcoala de puieţi maximum 3 ani. Pentru pepinierele de trandafiri, terenul se ară adânc. Pentru plantaţiile de primăvară, terenul se pregăteşte din toamnă, rămânând ca, înainte de plantare, să se lucreze doar cu cultivatorul.

Plantarea puieţilor se poate face mecanic cu ajutorul maşinilor speciale de plantat sau manual cu ajutorul plantatoarelor, la distanţa de 60-85/15-20 cm (90.000 plante la ha), numai după ce puieţii au fost mocirliţi. După plantare, pământul se strânge bine în jurul plantelor şi apoi acestea se muşuroiesc, având grijă ca pe parcursul perioadei de vegetaţie să se dea toată atenţia lucrărilor de întreţinere şi de combatere a bolilor şi dăunătorilor.

Ing. Emil CHEŞCHEŞ – CLCA VIILE SATU MARE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
5226
□
º Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

cum-obtinem-produse-ecologice_798.html

Cum obţinem produse ecologice? > REVISTA LUMEA SATULUI

Cum obţinem produse ecologice?

Agricultura ecologică este un procedeu, cum s-ar spune, la modă de a cultiva plante, de a îngrăşa animale şi de a produce alimente, cu totul deosebit. De asemenea, contribuie la creşterea activităţilor economice cu o importantă valoare adăugată şi cu o mare intensitate a ocupării populaţiei din mediul rural.

Agricultura ecologică nu utilizează fertilizanţi şi pesti-cide de sinteză, stimulatori şi regulatori de creştere, hormoni, antibiotice şi sisteme intensive de creştere a animalelor. Organismele modificate genetic şi derivatele lor sunt interzise în agricultura ecologică. Practicarea agriculturii ecologice presupune utilizarea acelor procedee şi tehnologii care se apropie foarte mult de legile naturii, reglementate prin reguli şi principii de producţie stricte, cuprinse în legislaţia naţională elaborată în acest domeniu.

Respectarea regulilor şi a principiilor agriculturii ecologice, reglementate prin legislaţia naţională, respectiv controlul întregului lanţ de obţinere a unui produs ecologic de la pământ şi până la produsul final se realizează de organisme de inspecţie şi certificare înfiinţate în acest scop, care eliberează certificatul de produs ecologic.

De remarcat că trecerea de la agricultura convenţională la cea ecologică nu se face brusc, ci prin parcurgerea unei perioade de trecere, numită „perioadă de conversie“, necesară pentru adaptarea managemen-tului fermei la regulile de producţie ecologică.

Durata perioadei de conversie în producţia vegetală, animalieră şi apicultură este de:

– 2 ani pentru culturile de câmp anuale;
– 3 ani pentru culturile perene şi plantaţii;
– 2 ani pentru pajişti şi culturi furajere;
– 12 luni pentru vite pentru carne;
– 6 luni pentru rumegătoare mici şi porci;
– 6 luni pentru animale de lapte;
– 10 săptămâni pentru păsări pentru producţia de carne, cumpărate la vârsta de 3 zile;
– 6 săptămâni pentru păsări pentru producţia de ouă;
– 1 an pentru albine, dacă familia a fost cumpărată din stupine convenţionale.

Etichetarea

În scopul informării corecte a consumatorului, produsele ecologice trebuie să fie etichetate în conformitate cu regulile specifice privind etichetarea, respectiv cu Ordinele comune nr. 417/13.09.2002 şi nr. 110/07.10.2002 ale ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor şi ale preşedintelui Autorităţii Naţionale pentru Protecţia Consumatorilor pentru aprobarea regulilor specifice privind etichetarea produselor agroalimentare ecologice.

În conformitate cu aceste acte legislative, eticheta produselor ecologice trebuie să conţină, în plus faţă de menţiunile obligatorii de pe eticheta alimentelor, menţiuni specifice modului de producţie ecologic. Aceste menţiuni sunt: referirea la modul ecologic de producţie, ca de pildă „produs obţinut din agricultură ecologică“, precum şi numele şi codul organismului de inspecţie şi certificare care a efectuat controlul unităţii şi a eliberat certificatul de produs ecologic. De asemenea, eticheta unui produs ecologic va cuprinde în mod obligatoriu sigla „AE“ ce reprezintă pentru consumatori o garanţie că produsul ce poartă această siglă este obţinut prin agricultura ecologică.

Ing. Liviu FERNEA, OJCA Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
839
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cum obţinem un furaj murat de calitate (II)

În numărul trecut al revistei v-am făcut o prezentare a condiţiilor de care trebuie să ţinem seama în procesul de producere a furajelor murate, astfel încât calitatea acestora să fie una superioară. Continuăm numărul acesta cu câteva recomandări pe aceeaşi temă.

Parametrii umidităţii plantelor

Umiditatea este o cerinţă importantă pentru dezvoltarea bacteriilor lactice şi trebuie să fie cuprinsă între 60-70%. În cazul plantelor sărace în proteină şi cu un conţinut ridicat de glucide, umiditatea mai mare de 70% permite dezvoltarea fermentaţiei lactice şi diminuarea calităţii furajului. Corectarea deficitului de umiditate se face prin adăugarea proporţională de rădăcinoase tocate, borhoturi proaspete şi soluţii de melasă. Dacă umiditatea este excesivă se adaugă masei vegetale paie de bună calitate sau coceni tocaţi.

Temperatura influenţează calitatea

În interiorul masei vegetale depozitate temperatura nu trebuie să fie mai mare de 45 grade Celsius în primele zece zile. Depăşirea acestei valori produce caramelizarea şi chiar înnegrirea furajului, degradarea substanţelor proteice şi reducerea valorii nutritive şi a comestibilităţii.

Ţinând seama că umplerea fiecărui siloz trebuie făcută într-un timp cât mai scurt, iar volumul plantelor ce se transportă este mare, se impune calculul corespunzător al necesarului de mijloace de transport, astfel încât activitatea începută să nu stagneze. Masa vegetală se nivelează în straturi de 30-35 cm grosime şi se tasează cu tractorul prin trecerea de trei-patru ori peste fiecare strat. După umplerea silozului tasarea continuă încă o zi.

Acoperirea silozului

Pentru a asigura o bună conservare trebuie să acoperim silozul cu un înveliş impermeabil pentru apă şi aer şi bun izolator împotriva arşiţei şi îngheţului. Când se utilizează folia de masă plastică, materialul se întinde pe toată suprafaţa depozitului, apoi se acoperă cu un strat de pământ, cu două sau trei rânduri de baloţi de paie, aşezaţi sub forma ţiglelor pe acoperiş. Pentru înlăturarea apei ce se scurge de pe silozurile de suprafaţă se recomandă săparea în jurul acestora a unor şanţuri colectoare. Dacă aceste condiţii impuse de tehnologie au fost respectate după 21 de zile, furajul este murat şi poate fi administrat în hrana animalelor. Înainte de folosire se vor preleva probe pentru analiza de laborator, în scopul determinării principiilor nutritive şi eventual toxice existente în furaj.

Furajul murat de calitate trebuie să prezinte structura şi culoarea plantelor din care provine, să aibă gust acrişor spre dulceag, miros plăcut, aromat, de pâine dospită sau de mere coapte. Un astfel de nutreţ păstrează în bună parte însuşirile valoroase ale plantelor verzi - suculenţă, acţiune dietetică, conţinut ridicat în vitamine şi alte substanţe biologice active, făcând posibilă apropierea tipului de alimentaţie din timpul iernii de cel specific perioadei de vară.

Ing. Bogdan MACOVSCHI
REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1266
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cum poate o vacă de lapte să îi ofere unui fermier 657 de RON în plus? > REVISTA LUMEA SATULUI

Cum poate o vacă de lapte să îi ofere unui fermier 657 de RON în plus?

Fermierii ce deţin vaci de lapte pot obţine un venit suplimentar anual de 657 RON pe cap de vită. Conform unui studiu realizat de Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Creşterea Bovinelor Baloteşti (ICDCB Baloteşti), prin utilizarea dolomitei amorfe ca sursă de calciu şi magneziu, în alimentaţia bovinelor, cantitatea de lapte produsă de vaci a crescut cu 1,5 litri în plus pe cap de vită furajată. În condiţiile în care, în medie, preţul litrului de lapte ce pleacă de la producători spre procesatori este de 1,2 RON/L reiese că, într-un an de zile, un fermier poate obţine, în plus, 657 de RON pentru fiecare cap de vită de lapte pe care o deţine, echivalentul producţiei suplimentare de lapte pe care o obţine în plus şi care ajunge astfel la 548 de litri pe cap de vacă de lapte.

„Dacă luăm exemplul unei ferme cu un efectiv de 600 de vite din care 300 sunt mulse şi care furnizează circa 6.000 de litri de lapte pe zi, efectele dolomitei amorfe ar duce la creşterea volumului de lapte obţinut zilnic cu 7,5 la sută, până la aproximativ 6.450 de litri. Doar această diferenţă cantitativă de lapte oferă un venit suplimentar zilnic de 540 RON iar dacă volumul de lapte produs se menţine constant pe perioada unui an, venitul suplimentar al fermei ajunge la 197.100 RON (aproximativ 46.000 EURO), explică Moise Fluieraş administrator la Exploatarea Minieră Harghita, companie ce deţine singurul zăcământ de dolomită amorfă din Europa.

Dolomita amorfă este comercializată sub denumirea DEL-CA-MAG iar efectele benefice pe care le are asupra bovinelor nu se opresc doar la creşterea cantităţii de lapte. „Un alt efect constatat în urma studiului comparativ efectuat este acela al creşterii conţinutului de grăsime în lapte cu 0,5%” explică doctor chimist Maria Serdaru, cercetător ştiinţific în cadrul ICDCB.

„Pentru crescătorii de vaci de lapte acest aspect este unul extrem de important deorece influenţează preţul cu care o fermă vinde laptele la procesator, laptele mai gras fiind şi mai scump. Fermierii trebuie să ţină cont de faptul că, la recepţia calitativă a laptelui, acesta este supus testelor iar laptele cu un conţinut de grăsime sub 3.2% este susceptibil de falsificare. Cu cât laptele este mai gras cu atât fermierul poate obţine un preţ mai bun” declară Moise Fluieraş.

O confirmare în acest sens vine din partea lui Manea Gabriel, deţinătorul unei ferme de 55 de vaci de lapte în Satu Mare, care a utilizat DEL-CA-MAG, în hrana animalelor. După cum declară acesta, în urma efectelor benefice ale dolomitei amorfe a obţinut o creştere cu 7 bani la preţul de livrare a laptelui, de la 1,38 RON/L la 1,45 RON/L, ca bonus de calitate superioară.

Din punctul de vedere al costurilor suplimentării hranei vacilor de lapte cu DEL-CA-MAG, consumul specific zilnic previzionat este de 176 grame de dolomită pe cap de vită furajată. La un preţ de 1 RON/kg, rezultă un cost unitar anual pe cap de vită de lapte de 65 RON.

Aplicând acest cost la exemplul de mai sus, ferma ar investi suplimentar pentru cele 600 de capete aproximativ

9.000 de EURO/an.

Studiul efectuat de Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Creşterea Bovinelor Baloteşti (ICDCB Baloteşti), s-a desfăşurat pe o perioadă de 11 luni şi a fost efectuat pe două loturi egale de vaci, a câte 25 capete/lot.

Alte informaţii

Cantitatea de lapte de vacă colectată de unităţile procesatoare, în primul semestru al anului 2011, a fost de 438.433 tone. Potrivit datelor Institutului Naţional de Statistică, producţia de lapte de consum din primul semestru al acestui an comparativ cu aceeaşi perioadă a anului 2010 a crescut cu 1.616 tone (+1,4%) până la 113.669 tone.

Despre dolomita amorfă

România deţine singurul depozit de dolomită amorfă din Europa, situat în zona Delniţa-Harghita. Particularitatea deosebită a dolomitei de la Delniţa este aceea că, spre deosebire de cea cristalină, aceasta are o legătură mult mai slabă între ionii de calciu şi magneziu. Acest lucru favorizează descompunerea şi asimilarea mult mai rapidă în sucul gastric al animalelor.

Din datele geologice rezultă că un astfel de zăcământ este unic în Europa. Până în prezent, în lume, nu au fost raportate astfel de zăcăminte de dolomită amorfă.

Despre DEL-CA-MAG

DEL-CA-MAG este denumirea sub care este comercializată dolomita amorfă de la Delniţa de către Exploatarea Minieră Harghita.

Despre Exploatarea Minieră Harghita (EMH)

Exploatarea Minieră Harghita (EMH) are sediul în municipiul Miercurea-Ciuc şi are ca obiectiv exploatarea şi prepararea zăcămintelor de dolomita Voslobeni, Delniţa şi zăcămintelor de andezit de la Sâncrăieni, fiind unicul producător de filer calcar dolomitic din România. De asemenea, societatea este principalul producător de dolomită măcinată folosită la fabricarea îngrăşămintelor chimice (nitrocalcar). EMH produce agregate de carieră (piatră spartă) şi cribluri de diferite sorturi.

Pentru mai multe informaţii vă stăm la dispoziţie

George Albu
PR Consultant
Exploatarea Miniera Harghita
Tel mob: 0723.076.212
Mail: pr@emharghita.ro
web: www.emharghita.ro

Vizualizari:
2547

□

Comentarii

□

□

1. Paul -- (27-September-2012)Aveti Grija la SPECULANTI !!!
UNIC DISTRIBUITOR AUTORIZAT in jud : Cluj ; Salaj; Bihor; Bistrita-Nasaud; Caras - Severin; Sibiu; Mehedinti; Mures, atat pentru Societati Comerciale cat si pentru persoane fizice. Comenzi 0746.599.151

2. SC RAXAND SRL -- (3-October-2012)DISTRIBUITOR DEL-CA-MAG JUDETUL ARGES SC RAXAND SRL TEL.0744571297

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

cum-privesc-bancherii-investitiile-in-ag...

Cum privesc bancherii investiţiile în agricultură

De data aceasta ne-am propus să răspundem la o întrebare: de fapt, ce sunt banii, ce am putea şi ce facem noi cu ei? Am invitat un specialist să ne răspundă, o personalitate de prestigiu nu numai în România. Este vorba de domnul Radu Graţian Gheţea, preşedintele Asociaţiei Române a Băncilor, dar şi al CEC Bank. De la el aflăm că banul este o marfă şi, ca orice marfă, are un preţ. Dacă acceptăm acest lucru, atunci operaţiunile bancare pot fi înţelese şi lumea nu mai are de ce să se teamă că poate fi înşelată sau îşi poate pierde banii dacă merge la o bancă.

Agricultura, o nişă pentru bancheri

– Domnule Gheţea, mai întâi de toate, de ce v-aţi aplecat totuşi asupra agriculturii?

– În calitate de conducător de bancă, a trebuit să găsesc o nişă şi m-am gândit că aici putem noi să fim eficienţi, întrucât avem o reţea foarte mare, peste 1.200 de unităţi, în zonele rurale în special. Am zis să folosim acest potenţial şi am analizat mai atent să văd ce ar putea să ne dea agricultura. Am ajuns la următoarea concluzie: dintre fondurile europene, cele mai multe sunt destinate agriculturii şi mediului rural. Deci există un potenţial foarte mare, dar şi o cerinţă la fel de mare.

Potenţialul este dat atât de calitatea pământului, cât şi de fondurile europene investite în acest sector. Aşa am realizat că agricultura are resurse şi avem exemple uimitoare cu ce a putut să facă aceasta de-a lungul anilor. Ştim de la părinţi că agricultura românească era cândva în stare să hrănească Europa. Între cele două războaie mondiale, România era un producător important de cereale, Bursa de la Brăila fiind vârful de lance la acel moment.

După cel de-al Doilea Război Mondial, agricultura şi petrolul au fost sursele prin care ţara noastră şi-a plătit daunele de război către Rusia, până în 1964. După aceea, Ceauşescu a avut o idee năstruşnică - să plătească datoria externă. Şi asta s-a întâmplat, trebuie să le-o spunem şi celor tineri, pe spinarea noastră, care am trăit aşa cum am trăit, deoarece toată producţia agricolă era vândută pentru a acoperi această datorie, lucru care s-a şi întâmplat între ‘80 şi ‘89. Iată, am dat trei exemple din istoria recentă a României şi am convingerea că tot agricultura va juca un rol important în ridicarea economică a ţării noastre pe viitor.

Bani sunt, mai trebuie iniţiativă

– După ‘89 agricultorii au rămas decapitalizaţi. Au primit pământurile şi nimic mai mult. Iar în momentul de faţă una dintre cele mai grave probleme este că, oricât produc, nu pot valorifica.

– Este adevărat. Eu circul în ţară, văd crame, podgorii, ferme de vaci, de oi, de porci, până şi de struţi. Există în acest moment o efervescenţă extraordinară a celor care s-au hotărât să utilizeze fondurile europene pentru a dezvolta agricultura la un nivel care să o facă din ce în ce mai eficientă. În acest sens avem sute de cazuri de oameni ai căror copii au terminat studiile în străinătate şi s-au întors în ţară să facă agricultură modernă. Şi este păcat să nu se întâmple aşa cât timp bani europeni sunt încă mulţi. De când au început să fie alocate aceste fonduri, noi am acordat credite pentru peste 6.000 de proiecte în agricultură în vederea modernizării fermelor, înfiinţării plantaţiilor de viţă-de-vie, de ferme zootehnice, abatoare etc. Am adus în acest fel peste 400 milioane de euro din bani europeni.

Încet, încet se vor crea pieţele necesare în apropierea locurilor de producţie. Tot aici vom avea şi făbricuţe de conserve, dar şi un mic depozit în care întreprinzătorii vor păstra cartofii iarna, pentru a-i vinde cu un leu în plus în primăvară.

Totul este ca oamenii să aibă iniţiativă. Noi stăm la dispoziţia lor prin birourile de fonduri europene pe care le avem în fiecare judeţ şi unde oricine intră primeşte consultanţă gratis.

Să nu radicalizăm

– Mai nou, se pune accent pe agricultura de subzistenţă şi dinspre UE se aud voci care spun că acum este momentul să o susţinem. Marii fermieri spun însă că ei sunt cei care alimentează PIB-ul şi susţin piaţa.

– Având în vedere că foarte mult din agricultura noastră se practică la acest nivel de semisubzistenţă, va fi foarte greu să trecem forţat direct la exploataţii mari, aşa cum s-a făcut odată cu colectivizarea. Pentru că, aţi văzut, de 20 de ani, oamenii preferă să lase pământul nelucrat decât să-l dea în arendă sau să-l vândă. Atunci eu cred că ar trebui să lăsăm lucrurile să se producă în mod natural, să nu radicalizăm şi să facem numai exploataţii mari.

„Va dispărea reţinerea faţă de agricultură“

– Agricultorii evocă adesea o suferinţă. Ei spun că e complicat să lucrezi cu sistemul bancar românesc, că întâmpină greutăţi, iar birocraţia este la ea acasă.

– Nu cred că există multe persoane care să spună că sunt fericite că trebuie să recurgă la sistemele bancare. Aşa este în toată lumea. Banca este un partener, dar, în acelaşi timp, te şi monitorizează, te sâcâie, te întreabă, pentru că, în definitiv, te finanţează. În acelaşi timp, vrea să-şi vadă şi banii înapoi, mai ales că banii nu sunt ai ei, ci ai celor care au depus bani la bancă sub formă de depozite. Ia depozite de la populaţie şi de la societăţi comerciale care au disponibilităţi şi le dă unei alte categorii de clienţi care are nevoie de bani. Suntem practic nişte intermediari. Trebuie să facem şi un profit, dar mai ales trebuie să dăm banii înapoi clienţilor care au depozite. De aceea devenim foarte atenţi cu ceea ce se întâmplă cu banii.

La nivelul agriculturii, există într-adevăr o reţinere a sistemului bancar în a finanţa acest sector pentru că până acum au existat alte oportunităţi. Într-o vreme toată lumea se ducea la aeroport şi-i aştepta cu buchete de flori pe marii investitori ca să-i crediteze, pentru că aveau susţinere în ţara de unde veneau. Apoi a venit boom-ul retailului şi toată lumea s-a îngrămădit să finanţeze persoanele fizice, creditul de consum, apoi cel pentru casă. A venit criza şi nimic din toate astea nu mai merge, aşa că încercăm să găsim noi nişe. Unii dintre noi ne-am îndreptat spre agricultură, alţii continuă să finanţeze marile corporaţii care se relansează în producţie. Eu cred că această reţinere faţă de agricultură va dispărea pe măsură ce se vor crea şi nişte mecanisme care să dea băncilor mai mare siguranţă.

„De curând, am prezentat rezultatele băncii pe anul 2010 şi spuneam cu mândrie că jumătate din volumul creditelor acordate anul trecut s-au adresat agriculturii. Ca număr au fost mai mult de jumătate din creditele acordate, pentru că noi ne adresăm atât fermelor mici, familiale, cât şi celor mari. Ca o curiozitate, trebuie spus că noi am dat şi credite de 87 de lei. De exemplu, erau oameni care aveau trei capre în gospodărie şi beneficiau de 29 de lei pe cap de animal subvenţie de la APIA. Noi le-am dat aceşti bani ca un avans până la primirea subvenţiilor. Dar la fel de bine i-am sprijinit şi pe cei care aveau sute sau mii de oi. Am remarcat că printre clienţii băncii sunt şi foarte mulţi tineri devotaţi acestei activităţi şi care au accesat deja numeroase fonduri europene.“ Radu Graţian Gheţea

Gh. Verman

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
855

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cum producem fânul de lucernă

Lucerna este unul dintre cele mai importante furaje pentru vacile de lapte, datorită randamentelor mari, dar şi a conţinutului ridicat de proteină. Aceasta este folosită în hrana anima-lelor ca fân, semifân şi, cu o anumită precauţiune sub formă de masă verde.

În primul rând, PROTEINA

Fânul de lucernă are un procent mai ridicat de proteine şi substanţe minerale decât cel de graminee. Proteinele din lucernă au un conţinut bogat în acizi aminici, în special aceia consideraţi esenţiali precum lizina şi triptofan. Între aminoacizii esenţiali necesari trebuie să existe un echilibru permanent, corelat cu valoarea energetică a raţiei. Lipsa acestora din raţie poate duce la neutralizarea completă a celorlalte elemente, la o dereglare metabolică şi. în final, la scăderea producţiei.

Principalii acizi aminici ai lucernei sunt:

- arginina, 0,9% din S.U;
- histidina, 0,3%;
- isoleucina, 0,9%;
- leucina,1,3%;
- lysina, 1%;
- metionina, 0,3%;
- triptofan, 0,24%;
- valina, 1%.

Substanţe esenţiale pentru organism

Substanţele azotate din fânul de lucernă sunt mai bogate în proteine solubile decât cele din fânul de graminee. În consecinţă, azotul din lucernă este mai bine folosit de rumegătoare, deoarece proteinele solubile suferă cu uşurinţă procesul de descompunere în rumen. Substanţele minerale din lucernă sunt în procent de 10-12% din S.U., fiind caracterizate de un înalt raport calciu: fosfor 6:1 şi de prezenţa tuturor celorlalte elemente de interes fiziologic (K, Mg, Na, Fe, Mn, Co, Br, Cu).

Betacarotenul, prezent împreună cu clorofila în cloroplastele tuturor părţilor verzi ale plantei, se transformă în vitamina A, important factor de creştere şi de protejare împotriva infecţiilor. Lucerna conţine până la 400 mg/kg de S.U. betacaroten, care are însă o structură chimică foarte labilă. Astfel, se poate oxida uşor în prezenţa oxigenului din aer, motiv pentru care betacarotenul scade foarte mult în fânul de lucernă după un an de zile. Vitamina E sau antisterilica este prezentă în lucernă în cantităţi de 350-450 mgr/kg S.U.

Momentul recoltării

Lucerna este o plantă care îmbunătăţeşte fertilitatea solului prin azotul fixat cu ajutorul bacteriilor. Momentul recoltării lucernei are o mare influenţă asupra calităţii furajului, care variază mult în timpul creşterii.

Calitatea fânului în funcţie de perioada recoltării

(vezi tabel revistă)

Valoarea nutritivă a lucernei

(vezi tabel revistă)

Dr. vet. Mihai PETCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
2594

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

cum-protejam-animalele_l1538.html

Cum ne protejăm animalele... > REVISTA LUMEA SATULUI

Cum ne protejăm animalele...

În general, animalele sunt mai sensibile toamna, odată cu scăderea temperaturilor, a perioadei de lumină şi, la unele specii, cu modificarea tipului de furajare. În această perioadă, sistemul imunitar al acestora este uneori slăbit, astfel încât creşte frecvenţa apariţiei anumitor boli virale, bacteriene sau parazitare. Despre acestea, dar şi despre prevenţia şi tratarea lor ne-a vorbit dr. Bogdan Brehar, medic veterinar la spitalul de specialitate „Andivet“ din Deva.

Afecţiunile sezoniere la animale şi păsări

La cabaline, în această perioadă pot să apară intoxicaţii şi tulburări metabolice din cauza unui regim alimentar neadecvat, în special ca urmare a administrării unor cantităţi crescute de porumb. Tot la această specie, din cauza folosirii excesive la munci agricole, apar diverse afecţiuni ortopedice, dar şi afecţiuni respiratorii.

La bovine şi ovine pot, de asemenea, să apară diverse intoxicaţii, mai ales având în vedere faptul că a fost o perioadă secetoasă, concentraţia de toxine din plante fiind foarte mare. Perioada de secetă şi efortul intens duc la apariţia unor boli pulmonare extrem de grave, în special la ovine. La porci sunt foarte frecvente intoxicaţiile cu cartofi sau intoxicaţiile secundare la unele boli infecţioase, care duc la o mortalitate ridicată în rândul tineretului. Lipsa igienei adăposturilor şi curenţii puternici de aer, corelate cu o imunitate scăzută, pot produce infecţii severe ale aparatului respirator.

La păsări, odată cu scăderea perioadei de lumină, se observă o diminuare a producţiei de ouă. De asemenea, creşte riscul apariţiei anumitor boli virale - pseudopesta, holera aviară -, boli bacteriene - micoplasmoză, salmoneloză, colibaciloză -, iar la pui apare mortalitatea şi din cauza unor boli parazitare - coccidioză.

La animalele de companie, în această perioadă se observă o creştere a numărului de cazuri la câini şi pisici cu tulburări respiratorii, cum sunt rinitele, faringo-traheitele şi chiar pneumoniile, precum și un număr ridicat de pacienți cu boli virale extrem de grave, precum parvoviroza și jigodia.

Furajarea calitativă diminuează riscul apariţiei bolilor

Indiferent de specia de animale, există anumite reguli care trebuie respectate: păstrarea unui adăpost curat, dezinfectat periodic, cu păstrarea unor temperaturi constante, o furajare de calitate, realizarea deparazitărilor şi vaccinărilor în funcţie de specie. Aceste măsuri scad serios apariţia problemelor de sănătate la animale şi menţin producţii optime, indiferent de sezonul în care ne aflăm. În cazul nefericit, în care animalele se îmbolnăvesc, proprietarul trebuie în primul rând să izoleze animalele bolnave de cele sănătoase.

Apoi, este obligatorie o examinare clinică făcută de un medic veterinar, pentru a diagnostica boala, pentru a identifica dacă este contagioasă sau nu şi a stabili tratamentul necesar. În anumite cazuri, costurile tratamentelor pot fi destul de ridicate, iar șansele de supraviețuire, destul de mici. De aceea este mult mai ușor și mai ieftin să prevenim decât să le tratăm.

Gabriela NICULESCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
2945
☐
Comentarii
☐
☐
1. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-November-2011)Nu sunt cu studii de agronomie, dar m-am ocupat după 89, de culturi agri.mari, grădinărit (fără apă), pomicultură, creşterea animalelor,cornute mari, mici, porcine,galine, profesional de 30 ani mă ocup de etnografie-civ. trad. românească, ocupaţii, meşteşuguri...Citesc astfel tot felul, în domeniu, ca şi art. Dv. de unde am aflat nişte amănunte ce nu le ştiam,de ex. că în perioada de secetă anumite ierburi au un grad mai mare de toxicitate. Mulţumesc pentru informaţii.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cum-putem-spori-productia-agricola-fara-...

Cum putem spori producţia agricolă fără cheltuieli suplimentare?

Eficienţa economică a oricărei activităţi agricole este determinată, pe de o parte, de nivelul producţiilor realizate, iar pe de altă parte de cheltuielile efectuate pentru obţinerea ei. Experienţe riguroase, de lungă durată, demonstrează că se pot obţine producţii agricole superioare, fără cheltuieli suplimentare, dacă se aplică tehnologii pe baza recomandărilor din cercetarea agricolă. Vom prezenta câteva aspecte:

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
3254

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare

cum-puteti-deveni-horticultor_898.html

Cum puteţi deveni horticultor

Comuna Slobozia din judeţul Giurgiu nu este o localitate cu tradiţie în cultivarea florilor. Cu toate acestea, o pasiune mai veche, îmbinată cu dragostea pentru frumos, i-a determinat pe soţii Alexandru şi Daniela Livia Mitiloagă să înfiinţeze o încântătoare cultură de flori în spaţii protejate care are nu mai puţin de 1.200 de metri pătraţi. Şi nu este vorba despre orice fel de flori, ci de flori cultivate în ghiveci.

Specialiştii OJCA Giurgiu s-au deplasat recent la Slobozia pentru a promova fondurile europene, ocazie cu care au vizitat şi exploataţia soţilor Mitiloagă, informându-i pe aceştia în legătură cu posibilitatea dezvoltării afacerii prin aportul de resurse financiare comunitare.

În urma discuţiilor purtate şi a prezentării variantelor posibile, cei doi fermieri şi-au exprimat dorinţa de a accesa Măsura 112, prin instalarea fiicei lor, la conducerea exploa-taţiei. Cu fondurile pe care speră să le obţină, intenţionează să construiască o seră cu încălzire pentru flori.

Au fost stabiliţi paşii ce vor fi urmaţi în viitorul imediat pentru întocmirea dosarului privind instalarea tinerilor fermieri.

Concret, ce este de făcut?

Este de precizat că solicitanta urmează cursurile de pregătire profesională în meseria de floricultor organizate de OJCA Giurgiu, întrucât este preocupată permanent de completarea şi diversificarea cunoştinţelor legate de cultivarea florilor, activitate pe care o desfăşoară alături de părinţi, cu mult suflet şi pasiune.

Este o activitate care îmbină frumosul cu utilul, florile se vând bine pe piaţa din Giurgiu, diversitatea speciilor cultivate asigurând un flux continuu de venituri atât pentru producţie şi dezvoltarea exploataţiei, cât şi pentru nevoile familiale.

Cei din localităţile apropiate care vor să ia lecţii practice de horticultură trebuie neapărat să se documenteze în grădina familiei Mitiloagă. Au ce vedea şi le va fi de folos.

De la ceapă la rosmarin

Printre activităţile permanente desfăşurate de consultanţii agricoli de la CLCA-uri se numără şi promovarea produselor ecologice, care, pentru a putea fi obţinute, implică tehnologii specifice, cheltuieli suplimentare, precum şi urmărirea atentă a etapelor de conversie pentru atestare şi îndeplinirea întocmai a cerinţelor prevăzute de fiecare dintre acestea etc. Un exemplu grăitor în această privinţă îl constituie cel de pe raza CLCA Bulbucata, unde se află în plină dezvoltare o exploataţie agricolă care produce ecologic.

Aceasta este exploataţia agricolă SC FLAVIO SRL, din satul Gorneni, comuna Iepureşti, judeţul Giurgiu, condusă de Valter Mattuzzi, cetăţean italian, dar, deopotrivă, şi cetăţean român, care a ales să cultive legume şi plante aromatice sau pentru condimente în sistem ecologic. Suprafaţa exploataţiei este de 1,5 ha, 2009 fiind primul an de conversie în vederea obţinerii atestatului de produse ecologice ISO 9002.

În acest an, în exploataţie se cultivă tarhon, mentă, rosmarin, lavandă, busuioc, salvie, cicoare, spanac, cimbru, sfeclă roşie pentru frunze, dovlecei, de la care se recoltează flori pentru şniţele, rucolă pentru salată, păpădie, ruta de grădină.

Scopul cultivării acestor plante este de a alimenta unele restaurante cu specific italian din Bucureşti, la care legumele şi condimentele se livrează în stare proaspătă.

Ferma ecologică este o afacere de succes, cele 1,5 ha fiind lucrate de doar 7 angajaţi. Acesta este şi unul dintre motivele pentru care, în viitor, exploataţia se va extinde atât prin mărirea suprafeţei, cât şi prin diversificarea speciilor cultivate şi a produselor.

OJCA Giurgiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1357
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cum să ne încheiem o poliţă de asigurare > REVISTA LUMEA SATULUI

Cum să ne încheiem o poliţă de asigurare

Dacă sunteţi pe cale să încheiaţi o poliţă de asigurare sau aveţi deja una, niciodată nu este prea târziu să verificaţi clauzele contractului şi să întrebaţi când aveţi nelămuriri, pentru a nu avea neplăceri în caz de daună.

Orice persoană este conştientă că trebuie să se protejeze, într-un fel, pe sine, pe cei dragi sau să-şi protejeze bunurile. Astăzi, mai mult decât oricând, oamenii încuie uşile, asigurându-se că nu va intra cineva străin în casă pentru a le fura agoniseala sau pentru a produce pagube. Totuşi, „pentru un hoţ nu există lacăt sau încuietoare care nu poate fi spartă“. La fel se poate întâmpla şi în cazul unei calamităţi naturale: case dărâmate, acoperişuri smulse de rafale de vânt, mobilă şi aparatură electrocasnică distruse, animale înecate etc. Să nu uităm de accidentele nedorite de genul unor explozii, incendii sau chiar căderi de aparate de zbor.

Tot astfel, posesorii de automobile montează sisteme de alarmă sau îşi blochează volanul pentru a-şi feri, cât de cât, autoturismul de infractori. Să nu mai vorbim despre toate accidentele produse zilnic pe şoselele ţării şi care sunt nelipsite de pe primele pagini ale ziarelor sau din buletinele de ştiri ale televiziunilor.

Este greu de crezut că toţi cei care, în urma unui eveniment major precum o inundaţie sau un cutremur, au pierdut tot ce au strâns într-o viaţă, nu îşi pot permite să îşi încheie o poliţă de asigurare. Ceea ce nu este însă foarte bine cunoscut de români în ziua de azi, fie din lipsă de interes, fie din lipsă de informare din partea statului sau a companiilor de asigurări, este faptul că aceste riscuri pot fi acoperite integral sau parţial.

Pornind de la această premisă, aceea că mulţi dintre cetăţeni îşi pot permite să plătească o asigurare, măcar pentru riscurile de bază pentru locuinţă sau maşină, rezultă că există o criză de informare din partea asigurătorilor. Asiguratorii - care înglobează, în limbajul de specialitate, toate companiile de asigurări, oferă o gamă largă de produse care acoperă multiple riscuri.

Orice persoană fizică sau juridică interesată să încheie o poliţă de asigurare trebuie să fie foarte atentă ca aceasta să reprezinte produsul căutat şi adecvat nevoilor sale. În plus, este obligatorie citirea cu foarte mare atenţie a clauzelor din contractul de asigurare care se referă la „excluderi“, pentru că, în cazul producerii riscului asigurat, cel puţin una dintre condiţiile prevăzute la acest capitol poate face ca asiguratorul să refuze plata eventualelor daune.

Cum găsim o asigurare de calitate?

Este esenţial să ştim că o asigurare nu înseamnă mare lucru fără serviciile de despăgubire pe care compania de asigurări le oferă. Mai exact, ceea ce cumpărăm în momentul încheierii poliţei, fie că este pentru maşina proprie, pentru locuinţă sau chiar pentru viaţă, este o promisiune că, în momentul producerii unui risc asigurat, vom primi suma cuvenită drept despăgubire.

Ce înseamnă pentru dumneavoastră un serviciu de calitate în rezolvarea unei daune? Îndrumările din partea asiguratorului sau brokerului privind paşii pe care trebuie să îi urmaţi, o despăgubire corectă, un serviciu rapid, încrederea sau toate la un loc? Dacă toate acestea condiţii sunt îndeplinite, nu ar trebui să aveţi niciun fel de problemă în momentul în care aţi avut o daună.

De aceea este important ca beneficiarul poliţei de asigurare să negocieze şi să cunoască foarte bine termenii contractului, astfel încât acesta să îi acopere exact riscurile de care el se teme. Astfel, dacă se produce un eveniment, iar compania de asigurare îi despăgubeşte doar cu o parte din banii cuveniţi sau nu îi despăgubeşte deloc, clienţii, din lipsă de cunoaştere sau din neînţelegerea corectă a termenilor contractuali, sunt nemulţumiţi şi dezamăgiţi.

Spre deosebire de alte afaceri, în care bunurile şi serviciile sunt livrate înainte sau imediat după plată, în domeniul asigurărilor banii sunt primiţi în avans de la clienţi, în schimbul unor servicii sau beneficii ulterioare. Astfel, pentru a atrage clienţi, compania respectivă trebuie să ofere clienţilor săi încredere, siguranţă şi accesibilitate, deoarece, în general, oamenii nu agreează riscul.

Este preţul cel mai important factor?

Este uneori dificil de convins o persoană care îşi doreşte să îşi facă o asigurare că, în acest domeniu, esenţial este gradul de acoperire a riscurilor. În anumite situaţii, diferenţele relativ mici de preţuri pot ascunde mari deosebiri în eficacitatea asigurării. Unii oameni se simt păcăliţi în momentul când află că un vecin, o rudă sau un prieten şi-au asigurat bunurile plătind o primă de asigurare mai mică decât cea pe care au plătit-o ei. Acest fapt poate avea mai multe cauze: o eroare de calcul a angajatului companiei de asigurări sau o competenţă diferită în ceea ce priveşte acordarea de reduceri.

Totuşi, acestea sunt cazuri izolate. În general, companiile practică tarife diferite pentru aceeaşi poliţă, în funcţie de renumele acestora şi de siguranţa pe care o oferă posesorului de asigurare. Totuşi, cea mai mare diferenţă de preţ este dată de numărul de riscuri acoperite şi de excluderile prevăzute în contract. Acestea sunt diferite de la o companie la alta şi chiar pot exista diferenţe, de la o poliţă la alta, de la aceeaşi companie, în funcţie de opţiunile clientului şi de riscurile pe care acestea a dorit să şi le acopere. Totuşi, în cazul poliţelor obligatorii de genul Răspunderii Civile Auto (RCA) sau în cazul asigurărilor obligatorii de locuinţă, condiţiile de asigurare nu diferă şi sunt stabilite prin lege.

Spre exemplu, dacă o persoană doreşte să îşi asigure autovehiculul doar pentru riscul de furt sau să renunţe la el în favoarea altor riscuri acoperite, cu scopul de a plăti o primă de asigurare mai mică, unele companii oferă aceste soluţii. Cu alte cuvinte, cu cât sunt mai puţine riscuri acoperite şi cu cât frecvenţa de producere a lor este mai mică, cu atât poliţa de asigurare va costa mai puţin. Totuşi, acest lucru nu este întotdeauna cel mai indicat.

Câteodată este prea târziu...

Se întâmplă rar, dar se întâmplă ca un asigurat să aibă o poliţă încheiată la o companie cu o situaţie financiară îndoielnică, în condiţii foarte bune de preţ şi care, aparent, este perfectă. În acest caz, clientul stă liniştit, crezând că are o asigurare ideală, dar, când are daună, constată că există clauze care îi reduc apreciabil despăgubirea şi pe care nu le-a observat sau de care nu a fost informat. În acel moment apare sentimentul că a fost înşelat şi vrea neapărat să renunţe la asigurare sau să schimbe compania de asigurări.

Spre exemplu, cuiva i se fură maşina şi are încheiată o asigurare împotriva furtului. În contractul de asigurare este prevăzut că despăgubirea se acordă doar în cazul în care poliţia confirmă furtul. După aceasta, când compania acceptă, după perioada legală, să plătească despăgubirea, problemele par a se fi încheiat şi clientul îşi cumpără altă maşină. După un an, maşina furată este găsită şi, în afară de câteva zgârieturi, nu a păţit nimic. În acel moment trebuie restituiţi banii companiei de asigurări, deoarece în contract nu este stipulat faptul că asiguratorul se obligă să valorifice maşina în cazul în care este găsită.

În concluzie, în momentul când vă hotărâţi să vă faceţi o poliţă de asigurare, nu ezitaţi să întrebaţi şi să discutaţi cu reprezentanţii companiilor sau ai brokerilor de asigurare toate elementele care prezintă o oarecare incertitudine, pentru a nu avea surprize neplăcute în cazul în care veţi avea nevoie să apelaţi la acea asigurare.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
764

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cum-scapam-de-coropisnite_635.html

În atenţia grădinarilor,

Cum scăpăm de coropişniţe

Cât de frumoase sunt grădinile de legume care au avut parte de apă! Privind la splendoarea lor, nu poţi să nu înfiripi în sufletul tău un sentiment de preţuire pentru hărnicia muncilor care au ocrotit fiecare plantă. Din nefericire, nu de puţine ori se întâmplă ca în grădinile noastre să intre musafiri pe cât de nepoftiţi, pe atât de păguboşi.

Un astfel de intrus este şi Grillotalpa Grillotalpa sau, după cum este cunoscută în termeni populari, coropişniţa. Habitatul său este în solurile afânate şi nisipoase. În mod ironic, omul a contribuit oarecum la extinderea acestui habitat.

Spunem asta întrucât coropişniţa preferă terenurile irigate, tratate cu îngrăşăminte organice sau foarte bogate în humus. Este aproape sigur că acolo unde există grajd de gunoi o să găsim şi aceste vieţuitoare, şi asta pentru că iubesc căldura emanată de gunoi.

Prada vizează peste 40 de plante

Coropişniţa intră în categoria dăunătorilor polifagi şi trebuie să recunoaştem că are un meniu foarte diversificat, întrucât pe lista ei pot fi trecute peste 40 de feluri de plante. Pagubele pe care le suportă agricultorii din cauza lor sunt semnificative. În primele 10 zile de la plantarea răsadurilor, coropişniţele reuşesc să distrugă aproape 40% din plante.

Prezenţa coropişniţelor în culturi cu siguranţă nu trece neobservată, întrucât acestea sapă galerii care ies la suprafaţa pământului prin nişte ridicături mici, cu aspect solzos.

Elementul care vă poate semnala existenţa lor sunt plantele ofilite, a căror rădăcină a fost practic tăiată de cleştii puternici ai coropişniţei. În cazul în care sădiţi seminţe, puteţi observa anumite zone chelite, în care plantele nu răsar, şi asta pentru că seminţele în germinare au fost dislocate de coropişniţă.

Combaterea

Încercările de eradicare a acestui dăunător sunt şi ele variate, dar cea mai sigură cale de a scăpa de intruşi ar fi să apelaţi la serviciile specialiştilor în domeniu. În următoarele rânduri vă supunem şi noi atenţiei câteva modalităţi de a eradica dăunătorii de acest fel.

Metodele tradiţionale şi care nu implică tratament chimic sunt multe, dar cel mai sigur mijloc de a le combate presupune folosirea chimicalelor.

Un tratament al cărui efect benefic se vede relativ repede, adică în doar 24 de ore şi care oferă o protecţie de aproape 30 de zile, este cel cu Mesurol 4 G. Daunele economice scad considerabil cu aproximativ 85%. De asemenea, mai puteţi folosi Sintogrill 5 G sau Lindatox3 PP sub formă de momeli toxice. Acestea se distribuie pe suprafaţa solului.

O altă metodă presupune folosirea seminţelor de grâu, ovăz sau porumb, fie întregi sau măcinate. Acestea pot fi amestecate cu ulei de floarea-soarelui 50 ml şi fosfură de zinc 50 g. Puteţi, de asemenea, să puneţi aceste boabe tratate chimic la rădăcina plantei atunci când le plantaţi sau răsădiţi.

Soluţiile ecologice

Pentru cei care nu doresc să folosească tratamente chimice există şi soluţii ecologice, doar că, în cazul acestora, eficienţa este mai scăzută şi de lungă durată.

Este un fapt binecunoscut cel potrivit căruia coropişniţele se dau în vânt după răcoare şi umiditate. În consecinţă, puteţi improviza capcane, de genul borcanelor. Îngropaţi borcanele în pământ, dar aveţi grijă ca gura lor să rămână la suprafaţa pământului.

Datorită rouei care se acumulează în câteva ore, coropişniţele vor fi tentate să se bucure de umiditatea din borcan. Pentru a putea folosi această metodă cu eficienţă sporită trebuie să verificaţi cât mai des borcanele.

Coropişniţele prinse pot fi date ca hrană găinilor sau le puteţi folosi ca momeală la pescuit, întrucât mreana şi somnul sunt două specii de peşti care adoră hrană de coropişniţe.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
70674

□

Comentarii

□

□

1. anca -- (20-June-2010)Buna ziua! Am folosit si metoda cu borcanul, dar nu au intrat decat greierii. Muncesc enorm la gradina, (sunt incepatoare) si vad cum mi-o distruge aceste "animale". Am folosit si sintogrill forte, dar fara rezultat. Nu am gunoi de grajd si nici animale mari, dar au vecinii. Ce pot face sa scap de ele. Ajutati-ma va rog! Multumiri!

2. alin -- (20-April-2011)impuscale (animalele vecinului)

3. LILIAN -- (10-April-2012)ca sa scapi de coropisnite amesteca:la1kg de tarate de grau adauga apa(pana poti face cocoloase),1 lingura de zahar,1lingura de ulei de gatit si 1fiola de RELDAN si presari in jurul plantei inca de la rasadire sa vezi cite aduni!

4. Cristina -- (14-August-2017)eu am scapat de ele utilizand acest produs
http://agro-magazin.ro/produse-agrofarm/pesticide/insecticide/vand-insecticid-coropisnite-corocid-40-g-fitofarmacie
In cazul meu a dat rezultate foarte bune. Il recomand cu incredere.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cum se îngraşă un miel în 100 de zile?

Această tehnologie se bazează pe consumul laptelui matern sau a substituentului de lapte, suplimentat cu furaje fibroase şi nutreţuri concentrate de bună calitate, administrate la discreţie în funcţie de sezonul de fătare şi modul de organizare a masei verzi.

Materialul biologic pretabil pentru acest sistem de îngrăşare este provenit de la rasele de carne, carne-lână, lână-carne, precum şi de la metişii rezultaţi în urma încrucişării raselor de carne cu rase locale.

Mielul este finisat pentru sacrificare la vârsta de 100-120 zile la mase corporale de cca 30 kg, rezultând carcase cu mase de 14-18 kg. Dintre rasele noastre, cea mai pretabile ar fi rasele Merinos de Palas şi Merinosul de Cluj.

Îngrăşarea mieilor de lapte se desfăşoară în două variante, în funcţie de sistemul de alăptare şi cel de furajare, şi anume:

- alăptare naturală şi administrare de suplimente proteice;
- înţărcarea timpurie a mieilor şi hrănirea în continuare cu substituienţi de lapte.

Sistemul de îngrăşare prin alăptare naturală

Se aplică, în general, la rasele de carne şi lână-carne, carne-lână, care au o capacitate ridicată de alăptare, creşterea şi îngrăşarea durând cca 100-120 zile, realizându-se mase corporale de 30-35 kg şi carcase de 14-18 kg. Pentru o bună reuşită a acestui sistem trebuie ca oile mame să asigure o producţie de 1,00-1,20 l lapte în primele 60 de zile şi de 0,8-0,7 l lapte în următoarele zile. După 7-8 zile se va putea administra mieilor şi hrană suplimentară, dar dacă laptele este în cantitate normală consumul nutreţului suplimentar va fi scăzut. În acest caz, oile nu sunt mulse, iar densificarea fătărilor nu se practică decât limitat. Metoda are o aplicabilitate mai redusă.

Hrănirea cu înlocuitor de lapte

Acest sistem se caracterizează prin faptul că înţărcarea mieilor se face în jurul vârstei de o lună de zile. De la înţărcare până la 60 de zile se administrează la discreţie înlocuitor de lapte, se asigură 150-160 g P.D./ U.N, practicându-se şi în acest caz, după 7-8 zile, administrarea unui amestec de fân şi concentrate de bună calitate. Până la 20 de zile se administrează ca supliment făină de porumb, din care mieii consumă circa 15-30 g/zi.

De la această vârstă se administrează nutreţuri concentrate formate din 70-75% cereale, 22-27% nutreţuri proteice (şroturi, boabe de leguminoase) şi câte 1% $CaCO_3$, sare şi zoofort specific mieilor sugari. Din acest nutreţ mieii vor consuma 50-60 g/zi până la vârsta de 30-35 zile şi 100-120 g/zi până la 45 de zile. După această vârstă până la valorificare se poate utiliza un nutreţ combinat format din 20-25% fân de lucernă, 50-57% cereale, 15-20% nutreţuri proteice şi câte 1% $CaCO_3$ şi zoofort, consumul din acest nutreţ fiind estimat între 150-250 g zilnic.

În perioada de la 60 de zile până la livrare se asigură 1-1,1 U.N./cap şi zi, iar conţinutul raţiei în P.D. scade la nivelul de 110-125 g P.B.D./U.N., putându-se folosi reţete cu un conţinut ridicat în glucide, iar din totalul de proteină 20% va fi de origine animală. Se realizează acumulări medii zilnice de masă de 300 g şi chiar mai mult, cu un consum specific de 2,0-2,4 U.N. până la vârsta de 60 de zile; 2,8-3,0 U.N. în intervalul 60-90 de zile; 3,5-3,8 U.N. în intervalul 90-120 zile.

Mieilor sugari li se poate administra, în loc de apă, lapte ecremat, cu condiţia ca igiena vaselor şi a adăpostului să fie menţinută într-o stare perfectă.

Prof. Stelian DĂRĂBAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
11114

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cum se poate câştiga din laptele de capră crescută tradiţional > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Cum se poate câştiga din laptele de capră crescută tradiţional

Nicu Teju s-a lăsat de meserie imediat după ce s-a închis Uzina Mecanică Plopeni, altădată cu o capacitate industrială de cca. 18.000 de muncitori. Atunci a început aventura în zootehnie, sector cu care avea în comun doar amintirea gospodăriei săteşti din copilăria sa. A cumpărat întâi oi, reprofilându-se ulterior pe creşterea caprelor. Activitatea a devenit, până la urmă, pasiune. Un cuvânt mare, pe care zootehniştii sigur îl înţeleg. Ferma se află în comuna Aluniş, judeţul Prahova, zonă în care sunt vreo şapte crescători de caprine. Are în jur de 250 de capete şi la acest efectiv s-a hotărât să-şi păstreze afacerea pe care o va preda, cât de curând, fiicei sale, în calitatea acesteia de tânăr fermier. Evident că ferma este aducătoare de profit în orice condiţii, însă Nicu Teju ţine foarte mult la specificitatea cu care s-a impus între partenerii săi, aceea că laptele de capră este întâi de toate un produs terapeutic valoros.

Lapte căutat pentru efectele sale terapeutice

A şi explicat de ce este aşa: „Cresc doar rasa Carpatină. O hrănesc pe pajişti neatinse de îngrăşăminte chimice. Pe urmă, în zona de deal şi de munte, flora spontană este atât de bogată, mărăcinişurile - meniul preferat al caprei - atât de divers, încât laptele are calitate net superioară faţă de capra crescută în stabulaţie sau care este păscută la câmpie, unde nu există atâta diversitate de plante. Fireşte că, întâi de toate, obţin produs tradiţional, dar valorile nutritive excepţionale ale laptelui de capră, în general, şi al aceleia crescute în zona colinară, îl impun ca aliment ecologic sau cu valenţe terapeutice. Am parteneri fidelizaţi, cărora le rezerv şi laptele, şi brânza de capră. Ca să spun aşa, nu merg pe piaţa liberă, am o clientelă a mea. Chiar şi iedul îl valorific în acest sistem oarecum închis.“

Pionierat în creşterea caprelor

Nicu Teju a făcut pionierat în creşterea caprelor. A citit, a întrebat, s-a inspirat din experienţa altora, până a ajuns să fie el însuşi specialist. Dacă pentru celelalte ramuri ale agriculturii fermierul are la dispoziţie produsul cercetării, pentru capră, acolo unde aproape că nu există o zonare sau un program de ameliorare, crescătorii fac ceea ce cred de cuviinţă. De exemplu, Carpatina este evidenţiată în fondul genetic, dar rasa nu este nici astăzi omologată. De puritatea rasei se îngrijeşte fiecare crescător, urmărind să performeze caracteristicile găsite în descrierea literaturii de specialitate: „Rasa cea mai veche şi cea mai răspândită, primitivă, rustică, rezistentă şi foarte heterogenă din punctul de vedere al culorii, dezvoltării şi exteriorului şi al producţiilor de lapte şi de iezi.“

Hrană exclusiv din flora spontană de munte

În zona colinară şi mai ales dacă se urmăreşte produsul ecologic, capra este crescută în extensie, adică liber. Este ţinută pe pajişte cea mai mare parte a timpului, inclusiv iarna, atunci când vremea este blândă. De altfel, caprele sunt capricioase faţă de starea de igienă a hranei. Hrana preferată este constituită din lăstăriş şi mărăciniş, muguri de arbori, frunze, plante aromate etc., iar iarna se foloseşte nutreţul recoltat din fâneaţa naturală.

Timpul de păşunat este de 10-12 ore pe zi, în care intră şi cel rezervat mulgerii, masa verde ingerată fiind de 8-10 kg/zi – la adulte, 4-5 kg – la tineret peste şase luni şi 2-3 kg/zi – la iezi. În anumite perioade delicate (după fătare) se poate aduce un aport caloric prin nutreţuri concentrate, însă preparate tot din culturi ecologice.

Caracteristicile rasei

Carpatina, care nu este rasă de lapte, are o producţie de 1,2-2 litri lapte/zi şi o perioadă de lactaţie de 280 de zile (340-560 litri/lactaţie). În lunile mai-iunie se fac trei mulsori/zi, iar din iulie – două. Monta este naturală, nu se induce starea de intrare în călduri, iar procentul de fătare a câte doi iezi se ridică la 50-70% din efectivul matcă. Nicu Teju spune că afacerea sa nu este axată pe producţia de tineret, ci pe laptele şi brânza ecologice. Producţia de brânză este de 65-90 kg/cap animal, iar valoarea laptelui este dată de indicii calitativi, 3,8-4,5% proteină şi 4,5-5% grăsime. Cel mai bun câştig se procură din vânzarea laptelui.

Mici inconveniente

Capra este subvenţionată cu 40 lei/cap de animal. Ferma se chiverniseşte şi cu subvenţiile la unitatea de suprafaţă, dar şi cu pachetul de agromediu, care răspunde profilului eco pe care aproape fiecare unitate de creştere liberă a caprinelor îl are. Crescătorii nu au putut rezolva un alt aspect, cel al subvenţiilor pe păşunile înmărăcinate: „Pentru păşune, subvenţia este condiţionată de întreţinerea suprafeţei. Or, pentru capre, noi o lăsăm intenţionat cu mărăcini, fiindcă este hrana preferată a acestui animal. Din acest motiv, pajiştea cu arbuşti şi mărăcini nu primeşte subvenţia. Am făcut un memoriu la Bruxelles, aşteptăm să fim invitaţi la discuţii.“ (Nicu Teju este, printre altele, membru al Asociaţiei Internaţionale a Caprelor (IGA), unde România este prezentă prin asociaţia profesională Caprirom).

O crotalie – 11 lei

- Crescătorii de caprine din zona de nord a Prahovei sunt nemulţumiţi de preţul crotaliilor. „O crotalie costă 4,5 lei. Noi o plătim cu 11 lei, fiindcă se adaugă manopera şi oficiul de înscriere în baza de date. Teoretic, crotalia este o cheltuială mică în raport cu altele pe care le avem, dar la preţul acesta devine apăsătoare.“

Şeptelul creşte

- În 1990, efectivul de capre din România se situa la peste un milion de exemplare. În anul 2000, numărul a scăzut dramatic, la 538.000 de capete. A fost anul de recul absolut, după care activitatea de creştere a caprinelor a câştigat teren, ajungând, în 2010, la 1.237.000 de capete. Judeţele cu cele mai mari efective sunt Dolj (88 mii de cape-te), Constanţa (81 mii de capete), Teleorman (68 mii de capete), Olt şi Tulcea (60 mii de capete fiecare).

Exemplu de afacere cu 100 de capre din rasa Carpatină

- Preţ achiziţie capre: 300-350 lei/ cap animal 30.000-35.000 lei total.
- Cheltuieli păşune, medicamente, crotaliere, adăpost, forţa de muncă, nutreţ - 2 lei/zi/animal 2 lei x 365 zile x 100 capete = 73.000 lei.

Venituri din lapte sau brânză

- Lapte - în medie 450 litri/lactaţie/ exemplar 450 x 100 x 6 lei/l = 270.000 lei.
- Sau brânză: 450 x 5,5 litri lapte/kg de brânză = 82 x 20 lei/kg = 1.640 lei x 100 capre = 164.000 lei.

Venituri din vânzarea iezilor:

- Iezi -160 capete la 100 de capre x 10 kg greutate medie x 13lei/kg = 20.800 lei.
- Subvenţii: 40 lei/exemplar adult x 100 capre=4.000 lei.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
53146

□

Comentarii

□

□

1. ruben -- (15-February-2012)din calcule iese o afacere super....insa nu ne spune nimeni unde putem vinde laptele cu 6 lei/litru

ajuteţine şi cu astfel de informatii, unde sa ne vindem materia prima, ca si incepatori, ca de calcule....nu ducem lipsa,

multumesc,

numai bine :)

2. Ion Mircea -- (16-February-2012)Sunt si eu crescator de capre , ce ma uimit pretul de 6lei/L de unde!!!!! la procesator maxim 1.2 lei/L.

Multumesc.

3. liliana albu -- (16-February-2012)Nu stiu cum faceti calculul, daca o capra carpatina da 1.2 - 2 litri lapte / zi de unde ati scos diferenta pana la 450x100x365 ?

Si poate ne informati si unde se poate vinde laptele sau branza , fara sa luam in calcul piata libera, pentru ca atunci trebuie sa luam in calcul la costuri si personal pentru piata si taxe de spatiu si autorizare si etc.

4. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-February-2012)Pentru mine capra este un animal minunat!Mitologic(capra Arimatea a alăptat pe Heracles), Biblic(Ţapul ispăşitor, iedul jertfit), Istoric (se pare că printre primele animale domesticite alături de câine).Creşterea caprinelor, un calvar azi:înscriere în baza de date!!!au! au! Crotaliere!! au! au!, subvenţii! 0 barat!au! au!...Dacă nu returnezi cotă din fondurile eu accesate te-a păpat gaia!Succes celor care mai au curaj să se apuce de vre-o afacere în zootehnie sau agricultură!

5. traian38 -- (5-August-2012)da la calcule e bine am cumparat 10 capre alba de banat si e mai buna ca si carpatina am productie si 3l pe cap problema e ca am in jur de 20l pe zi si nu am unde sal dau si unde e profitu toti lauda laptele dar nu il ea nimeni.

6. marian -- (29-July-2013)eu sunt un crescator de capre din dolj nimik nu este chiar asa cum faceti voi calculele. un litru de lapte este 3 lei si unul de branza 11 lei.puneti nutretul pt iarna cat costa si o sa vedeti profitul dupa.

7. Nicu calarasi -- (18-August-2013)Cine va plateste 3 lei pe litru? La mine in zona se plateste 1,3 pe litru :-(

8. nini -- (3-November-2013)Nicu doar e presedintele asociatiei nu e mai simplu cand laptele abia il vinzi cu 2 lei

9. condei -- (31-December-2013)Cumpar 30 capre autohtone,pot oferi 250 lei/cap,rog seriozitate,contactati-ma la nr 393.6457.284.Sarbatori fericite

10. REMUS -- (13-January-2014)sal as vrea sa stiu daca pe un teren de 1000mp pot creste 20 sau 30 de capre mssss astept as urgent

11. Cristea Alexandru -- (8-April-2015)sal as vrea sa stiu daca pe un teren de 1000mp pot creste 20 sau 30 de capre mssss astept as urgent :) sa faci constructiia da dar pentru a da de mancare la 20-30 de capre ai nevoie de aproximativ 10000 mp adica un ha de treren pe care culrivi lcerna sau alceva

12. Lapte de capra -- (1-June-2015)Ne-am gândit ca să venim in întâmpinarea celor care doresc sa consume alimente sănătoase cu propriile noastre produse ecologice cultivate in microferma noastră.

Mulţi dintre clienţii nostri s-au edificat singuri asupra autenticitaţii produselor noastre . Gustul branzei de capră adevărat este inconfundabil! Cel care a gustat o singură dată o branză naturală de capră o va introduce in alimentaţia sa pentru todeauna!

Si multe alte produse le puteți găsi la noi,va așteptăm întotdeauna cu drag!"

Contact: 0771667374

13. aurelia -- (4-November-2015)As dori sami dati o ideie in ce fel de sticle,sau bidoane sa vand laptele de capra,mentionez ca am 60 de capre mulgatoare.acept si alte idei.multumesc

14. STELI -- (12-January-2016)Am o intrebare pt cei care detin deja o ferma capre:cam cate capre ar trebui sa detina un fermier pt a avea profit 1000 euro pe luna sa zicem si repet profit nu venit si in cat timp iti poti recupera investitia facuta,vreau sa infiintez una in strainatate asa ca nu voi face concurenta nimanui in tara daca ma poate ajuta cineva cu cateva informatii las adresa e-mail g_stellian@yahoo.com .Multumesc.

15. pavel grigore -- (5-April-2016)Frumoase calculele,adevarul e ca un se castiga nici jumate din ce sa prezentat eu am 120 de carpatine si deabea rezist.dar placerea e mare si vine odata cu satifactia muncii bine facute. Succes tuturor crescatorilor de carpatine.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cum se refac plantaţiile afectate de ger?

Dacă în numărul trecut am prezentat situaţia viilor afectate de temperaturile scăzute înregistrate mai cu seamă în luna februarie, de data aceasta încercăm să aflăm tot de la specialiştii din cadrul ICDVV Valea Călugărească ce tehnologii pot aplica viticultorii pentru refacerea plantaţiilor.

În situaţia în care pierderile de ochi se situează până la un nivel de 20% se va executa o tăiere normală, cu atribuirea încărcăturii de rod stabilită pe grupe de soiuri.

În varianta pierderilor de ochi mai mari de 20%, în funcţie de gradul de afectare a butucilor, sunt mai multe variante de lucru. La o afectare de 20-75%, viticultorii au la îndemână două soluţii:

– în cazul viilor unde au fost deja efectuate tăierile de rodire, refacerea potenţialului de producţie se va putea realiza pe seama mugurilor secundari, care emit, în general, lăstari fără rod. Prin aplicarea ciupitului acestor lăstari, imediat după ce au apărut inflorescenţele la lăstarii fertili, se stimulează emiterea de copili, unii din aceştia fiind purtători de rod;

– la viile unde nu s-au efectuat tăierile de rodire se vor aplica tăierile de compensare ţinându-se seama de pierderile de ochi înregistrate.

Pentru viile în care pierderile de ochi sunt mai mari de 75% şi a fost afectat inclusiv lemnul anual, refacerea potenţialului vegetativ se bazează pe folosirea lăstarilor sterili emişi din ochii dorminzi, ochii şterşi şi ochii unghiulari, rămaşi viabili pe cordoane. Lăstarii care apar pe cordoane se ciupesc timpuriu, în faza de 3-5 frunze, pentru emiterea copililor. Un număr de 1-2 coarde mai viguroase, formate pe cordoanele degarnisite, se taie la 10-12 ochi şi se cercuiesc pe sârma portantă, pentru refacerea acestor cordoane, restul se scurtează la cordiţe şi cepi de rod. Pentru refacerea tulpinilor sau cordoanelor, după caz, se păstrează la baza butucilor 1-2 lăstari care se palisează pe tutore. Lăstarii se ciupesc la 10 cm sub sârma portantă. Din copilii apăruţi în partea superioară a tulpinii noi se formează în uscat câte 1/3 – 1/2 din lungimea cordoanelor.

Refacerea tulpinilor şi cordoanelor

Refacerea butucilor cu tulpinile şi cordoanele distruse de ger se bazează pe existenţa cepilor de siguranţă sau pe apariţia lăstarilor din mugurii dorminzi de la baza tulpinilor.

În prima variantă, din coardele crescute din cepii de siguranţă se alege una pentru formarea noii tulpini, iar 2-3 coarde pentru compensarea producţiei de struguri. Tulpina şi coardele afectate de ger sunt înlăturate. Coarda aleasă pentru formarea noii tulpini se scurtează sub nivelul sârmei portante şi se leagă de tutore. După dezmugurit se înlătură lăstarii porniţi pe noua tulpină, în afară de ultimii 3-4 situaţi în partea superioară a acesteia. Doi dintre lăstarii opriţi pentru formarea în verde a cordoanelor se dirijează bilateral şi se leagă de sârma portantă. În momentul în care aceştia ajung la lungimea proiectată se ciupesc vârfurile de creştere, favorizându-se emiterea copililor care vor asigura formarea viitoarelor elemente de rod pe cordoane.

În varianta refacerii pe seama lăstarilor porniţi de la baza tulpinilor (butucilor) din ochii dorminzi, se menţin 3 sau 4; restul se plivesc. Unul din lăstari va fi folosit pentru proiectarea noii tulpini, iar ceilalţi se ciupesc la 2-3 frunze şi servesc la menţinerea echilibrului vegetativ. Lăstarul ales pentru formarea tulpinii se palisează de tutore, iar după creşterea sa corespunzătoare se ciupeşte sub sârma portantă a spalierului. În anul următor, din copilii emişi din partea superioară a noii tulpini se formează în uscat 1/2 din lun-gimea cordoanelor, iar restul se completează în verde.

(M.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
744

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Cum se vede „criza ouălor“ de la producători

Scumpirea ouălor pe toate pieţele din România a fost motivată, pe rând, prin fenomenele meteo, în speţă frigul cumplit care a întrerupt un timp aprovizionarea pieţelor, dar a afectat şi procesul firesc, natural, de ouare în fermele de păsări. A fost luat în calcul însă şi preţul mare al modernizării bateriilor de creştere a păsărilor, impusă de Uniunea Europeană pentru „confortul“ înaripatelor, cu termen ultimativ 1 ianuarie 2012. Toate acestea au dus la dublarea şi chiar triplarea preţurilor la tarabă. Iată ce spune despre această situaţie unul dintre principalii producători de ouă, Grupul Agricola din Bacău.

„Lipsa din rafturi a ouălor pentru consum şi preţul ridicat al acestora erau previzibile – susţine preşedintele Agricola, Grigore Horoi. De ce? Pe de o parte, deoarece începând cu ianuarie 2012 ouăle produse în cuşti (baterii de creştere a păsărilor) neîmbunătăţite nu mai pot fi comercializate pentru consum direct (ele pot fi folosite doar în industrie şi alimentaţia publică: în cofetării, în panificaţie etc.). Din acest motiv, oferta de ouă este mai redusă în această perioadă.“ În plus, Polonia, un exportator notoriu de ouă pe piaţa noastră, nu mai poate trimite în România ouă produse în cuşti neîmbunătăţite, aşa cum a procedat până anul trecut.

De asemenea, nu toate companiile producătoare de ouă din România au reuşit să înlocuiască echipamentele de creştere a găinilor ouătoare, pentru că acestea nu sunt deloc ieftine: pentru aproximativ 220.000 de păsări, investiţia în fermă, plus staţia de sortare a ouălor pe care a făcut-o Agricola în ferma sa Avicola Lumina Constanţa (companie din Grupul Agricola Bacău) au costat peste 3 milioane de euro.

Un alt motiv, la fel de important – spun cei de la Agricola – îl reprezintă costul semnificativ al resurselor folosite pentru producţia ouălor. Astfel, pe lângă amortizarea echipamentelor, care creează o foarte mare presiune pe costuri, mai intervine preţul ridicat al cerealelor, care s-a dublat faţă de anul 2009. „Rapoartele statistice – a precizat Grigore Horoi – relevă însă un calcul simplu: dacă în 1990 cu un salariu mediu în România se puteau cumpăra 2.087 de ouă, cu salariul mediu din 2011 s-ar fi putut cumpăra 3.404 bucăţi, deci cu 63% mai multe. Prin urmare, în termeni reali se poate spune că ouăle s-au ieftinit faţă de 1990.“

Producţia mică reface strategia de livrare

Cine a vizitat, în aceste zile, magazinele mari sau mici ori pieţele agroalimentare a putut constata, pe lângă creşterea preţurilor, şi lipsa acută de marfă. Ne referim, evident, la ouă. „E foarte probabil – spune directorul de la Avicola Constanţa, Vasile Bunduc – ca ouăle de Agricola să nu existe peste tot din mai multe motive: în unele supermarketuri suntem listaţi la nivel naţional, în unele local şi în altele suntem prezenţi în Moldova şi în Bucureşti. De altfel, în ultima perioadă ne focusăm zonal.“

Cert este însă că Agricola livrează, zilnic, întreaga producţie de ouă: până de curând 100.000 de bucăţi pe zi, iar acum s-a ajuns la 140.000. Din luna martie se va atinge însă nivelul de 200.000 de ouă pe zi. „E drept – re-cunoaşte Vasile Bunduc –, e ceva mai puţin faţă de anul trecut, când în perioada similară se livrau 250.000

de ouă zilnic. Avicola Constanţa a lichidat însă cinci ferme în urma procesului de modernizare a bateriilor, iar acum are şi efective mai mici în spaţiile modernizate, pentru confortul păsărilor.“

În situaţia actuală, la Agricola comenzile medii au crescut de zece ori, de la 100 de cofraje (cu 30 de ouă), la peste 1.000 de cofraje. Tot acum, marile reţele din retailul modern nu au acceptat propunerea de mărire a preţului de achiziţie (Agricola livra cu 0,40 de lei oul), dar marfa nu a ajuns la raft deoarece – spun cei de la Agricola – cum ajungeau ouăle la ei erau luate direct cu paletul de revânzători, pentru că în comerţul tradiţional se vindea oul cu 0,60 de lei, fără TVA.

Oferta a ajuns mai mică decât cererea

În concluzie, să reţinem că în acest moment cererea de ouă pentru consum pe piaţa locală este mai mare decât oferta, perioadă caracterizată şi de sezonalitatea specifică anotimpului rece, respectiv de diminuarea semnificativă a producţiei din gospodăriile populaţiei. Pe de altă parte, în această perioadă s-au redus substanţial şi importurile de ouă ca urmare a interzicerii comercializării în coajă a ouălor produse de găinile crescute în cuşti neîmbunătăţite.

Preţurile mari descurajează însă şi cererea în sine de pe piaţă, deci aprovizionarea este echilibrată ca atare. De asemenea, unii cumpărători se uită, deja, la etichetarea ouălor, la cifra înscrisă obligatoriu pe ele şi trăiesc cu ideea, indusă foarte mult mediatic (dar greşit!!) că ouăle cu cifra 3 sunt nocive (ouă „stre-sate“??!!). „Nu producerea ouălor cu cifra 3 este interzisă (şi nici sistemul de a creşte găini în baterii) – spun specialiştii din domeniu –, ci modul în care erau cazate găinile până acum, adică în cuşti (baterii) nemodernizate (apropo, subvenţiile în avicultură se acordă, de anul trecut, pentru confortul păsărilor).“

Oricum, Agricola Bacău va produce, din primăvară, şi „ouă fericite“, pe care le va inscripţiona cu cifra 1.

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
689
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cum-si-cu-ce-hranim-vacile-de-lapte_1137...

Cum şi cu ce hrănim vacile de lapte

Atunci când gestionăm o fermă zootehnică trebuie să avem în vedere mai multe aspecte ce condiţionează desfăşurarea în bunăstare a activităţilor din cadrul ei. Indiferent că vorbim de animale crescute pentru lapte sau carne, un factor foarte important care influenţează producţiile este furajarea.

O hrănire raţională a animalelor ne poate garanta o creştere cantitativă şi calitativă a producţiei, iar atunci când asigurăm unui animal necesarul de hrană zilnic trebuie să conştientizăm importanţa folosirii unor furaje superior calitative şi distribuite sub forma unor raţii echilibrate.

În funcţie de perioadele anului şi de stările fiziologice ale animalului raţiile furajere variază.

Raţiile furajere după fătare

În cazul vacilor care tocmai au fătat, cantităţile de concentrate administrate trebuie să fie mai mari decât cantitatea de lapte obţinută zilnic la muls. După acest proces fiziologic prin care animalul trece, organismul este deshidratat, atât din cauza fătării în sine, cât şi din cauza laptelui produs, iar perioada de refacere durează aproximativ 40 de zile. Imediat după fătare este esenţial ca vacii să i se asigure zilnic o găleată care să conţină suspensie de tărâţe de grâu în apă caldă, în care se amestecă aproximativ 50 de grame de sare. În toată această perioadă de refacere, vacii i se vor asigura fân şi concentrate pentru creşterea producţiei de lapte şi furaje suculente.

O relaţie matematică perfectă

În funcţie de producţia zilnică de lapte obţinută de la o vacă pot fi stabilite şi cantităţile de concentrate necesare ei.

Exemplele practice ne demonstrează că, în mod normal, pentru obţinerea unui litru de lapte pot fi folosite aproximativ 400 de grame de concentrate. Imediat după fătare, cantitatea de concentrate se dublează. Aceasta este una dintre metodele de furajare care vor asigura creşterea progresivă a producţiei de lapte până în momentul când se va atinge producţia maximă.

Pentru a putea stabili o raţie cu un randament potrivit de valorificare a furajelor trebuie ca în momentul în care am obţinut producţia maximă de lapte zilnică să diminuăm cantitatea de concentrate proporţional cu scăderea curbei de lactaţie. Ulterior acestei operaţiuni, raţia de concentrate va fi crescută din nou. Astfel, putem să determinăm raţia de concentrate potrivită fiecărei vaci în parte.

Reţete posibile

Porumb ştiulete măcinat cu totul- 43 kg
Tărâţe de grâu - 55 kg
Calciu (cretă furajeră) - 1 kg
Sare - 1 kg

Premix (Zoofort) - 1 kg
Porumb ştiulete măcinat cu totul - 30 kg
Tărâţe de grâu - 50 kg
Orz sau ovăz - 17 kg
Calciu (cretă furajeră) - kg
Sare - 1 kg
Premix (Zoofort) - 1 kg

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
14556

□

Comentarii

□

□

1. ALECU MIHAI -- (13-October-2010)Un articol lipsit de orice informatie practica relevanta .Retetele de mai sus sint extrem de simpliste fara vreo remarca notabila din partea nici unui cititor! furajarea vacilor cu lapt reprezinta un subiect de maxim interes in viata fiecarui fermier bazat pe un up-grade continuu! oferiti info de ultima ora privind acest subiect f vast,nu variante de dinainte de ;70!! evitati copierea masiva de pe ale locatii de gen sint peste 100 de articole identice!

2. ioan -- (8-August-2015)nu mai recomandati la alti crescatori asemenea retete .

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

Imprimati articolulCum şi cu ce tratăm culturile agrotehnice: Porumb, floarea-soarelui şi rapiţă

Specialiştii de la Monsanto fac următoarele recomandări: iunie este luna destinată întreţinerii culturilor prin aplicarea de prăşile mecanice cu fertilizare suplimentară cu azot.

În faza postemergentă, tipic lunii iunie, când atât porumbul, cât şi floarea-soarelui se află în faza de 6-8 frunze, este recomandabil tratarea culturilor cu erbicide ce au ca substanţă activă bromoximil, isoxaflutol, rinsulfuron etc.

Irigarea solului este obligatorie în această perioadă a anului, norma de udare recomandată pentru aceste două culturi fiind de 150 mc/ha. Această udare permite culturii să-şi dezvolte un aparat foliar suficient de bogat pentru a reuşi ca în fazele următoare să gestioneze foarte bine apa din sol şi să concureze buruienile.

În ultima jumătate a lunii iunie, când silcvele sunt pe deplin formate, pentru o coacere uniformă a culturii de rapiţă recomandăm aplicarea erbicidului pe bază de glifosat, Roundup, pentru desicare, în doză de 3l/ha.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
716

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

cum-verificam-calitatea-icoanelor_l1593....

Cum verificăm calitatea icoanelor?

Liviu Balâc, pictor de icoane cu experienţă de peste 20 de ani, ne-a prezentat sem-nele calităţii unor astfel de obiecte de cult.

Cea mai întâlnită icoană, cea bizantină, are o tehnologie de producţie valabilă de sute de ani şi o rezistenţă foarte mare, având în vedere că încă se mai găsesc icoane pe lemn, care datează din anii 1700.

„În România ar trebui să se folosească lemnul de tei pentru icoanele bizantine, dar, în mare parte, se lucrează pe lemn de brad. Pentru a-l testa, putem băga unghia în el. Pătrunzând, vom şti că este esenţa moale a bradului. Dacă nu-l putem străpunge, poate fi lemn de tei, cireş sau trandafir, acestea având textura uniformă. O icoană bună, fără niciun dubiu, este cea pe lemn de tei. Lemnul lucrează foarte mult la variaţii de temperatură, iar la umezeală se curbează“, ne spune Liviu Balâc.

Foiţă de schlagmetal în loc de aur

Încheierea unei icoane presupune şi aşezarea unei foiţe de aur sau schlagmetal. „Acesta imită aurul, dar nu are aceeaşi „strălucire mată“, ci una metalică. Se aplică pe suprafaţa lemnului cu un anumit tip de clei, iar foiţa de aur se pune într-un mod mult mai complex, folosindu-se un suport care trebuie şlefuit şi înainte şi după aplicarea ei“, precizează pictorul.

O astfel de icoană este mult mai scumpă, fiind mult mai greu de realizat. În magazinele din România nu se găsesc icoane bizantine făcute cu foiţă de aur, iar cele importate este posibil să aibă doar un strat de aur pulverizat. „Trebuie să ştiţi că în Europa nu se fac icoane cu foiţă de aur, iar ele se pot găsi doar în galeriile de artă. Acestea trebuie să aibă specificat într-un colţ de câte karate este aurul folosit, 19, 20, 21 sau 23, şi niciodată nu i se dă o patină învechită. La vânzare trebuie să fie însoţite şi de certificatul acelei foiţe, exact ca o bijuterie“, încheie Liviu Balâc.

Gabriela Niculescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
904

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. Liviu Balac -- (6-February-2012)Multumesc Gabriela Niculescu!

In cazul in care doriti sa cumparati o icoana bizantina si nu stiti cum sa alegeti, nu stiti daca este pictata sau nu, ori aveti alte intrebari, nu ezitati sa ma contacttati pe Forumul ziarului.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cununa de margarete care împodobeşte satul românesc > REVISTA LUMEA SATULUI

Cununa de margarete care împodobeşte satul românesc

Într-o lume în care bărbaţii par să deţină „forţa supremă“, am avut onoarea de a întâlni o doamnă ale cărei realizări impresionante au puterea de a ne reaminti că inteligenţa şi cutezanţa unei femei nu sunt cu nimic mai prejos decât cele ale unui bărbat. Maria Stoian, preşedinta Asociaţiei Naţionale de Turism Rural, Ecologic şi Cultural, este un exemplu de profesionalism, muncă neîntreruptă, seriozitate şi dăruire. Cu aceste calităţi a reuşit să clădească în timp un adevărat „imperiu al margaretelor“. Datorită credinţei şi forţei cu care a luptat pentru îndeplinirea ţelului său, acestea încununează astăzi chipul satului românesc.

De 20 de ani şi-a închinat viaţa acestui scop şi a avut un mare succes. Ideile sale, considerate poate avangardiste de către cei care nu doreau schimbarea feţei satului românesc, au constituit motorul de punere în funcţiune a unui sector economic şi social-cultural foarte important.

Munca sa este cu atât mai importantă dacă ţinem seama că, prin rolul pe care şi l-a asumat, doamna Stoian a devenit cumva un păstrător şi un continuator al culturii populare româneşti, fără de care mediul rural ar fi searbăd.

Fire logică, aproape matematică, dacă ţinem seama de profesia sa de economist, Maria Stoian a înţeles să-şi fundamenteze munca în urma unei vaste prospectări a pieţei agroturismului. În 1994 a pus piatra de temelie a Agenţiei Naţionale de Turism Rural, Ecologic şi Cultural, o organizaţie neguvernamentală, membră a Federaţiei Europene de Turism Rural – EuroGites. Astăzi, instituţia are 3.000 de membri din 32 de judeţe, proprietari de pensiuni turistice şi agroturistice, meşteri populari, dar şi oameni obişnuiţi, susţinători ai turismului rural.

Locul ales pentru a ridica o pensiune agroturistică pare să fi fost binecuvântat nu doar prin frumuseţile naturale aproape paradisiace, ci şi cu un potenţial aparte, pe care doamna preşedintă a ştiut să-l exploateze la maximum. Aşa se face că, în peisajul cenuşiu al turismului românesc din anii postdecembrişti, avea să fie inaugurată prima pensiune cu simbol de margaretă. La aceea vreme, poate nici măcar preşedinta ANTREC nu a anticipat amploarea pe care aveau să o aibă proiectele sale în timp. Însă astăzi stau ca mărturie a muncii sale cele 3.500 de pensiuni agroturistice din ţară.

Turiştii, fie ei români sau străini, vin aici pentru a uita de grijile cotidiene şi pentru a retrăi clipele minunate ale copilăriei la ţară, la bunici. Însă zilele petrecute într-o pensiune agroturistică sunt mai mult decât atât. Acestea au darul de a te apropia şi a înţelege un univers complex în care se reflectă identitatea poporului român. Pe acest lucru mizează şi preşedinta ANTREC, care de două decenii luptă pentru a înfrumuseţa chipul satului românesc.

Importanţa muncii întreprinse de doamna Stoian a fost compensată, chiar dacă onorurile primite nu pot egala munca de aproape douăzeci de ani.

- Ordinul Naţional „PENTRU MERIT“ în gradul de „Cavaler“– acordat de Preşedintele României Ion Iliescu, în

2002;
- Premiul OSCAR CAPITAL - iniţiativa cu cel mai mare impact social, 1996;
- Premiul VEDETA ECOLOGIEI;
- PREMIUL OSPITALITĂŢII acordat de Asociaţia Jurnaliştilor în Turism;
- Diploma „ECO ’96“ acordată în cadrul Expoziţiei Internaţionale Privind Protecţia Mediului;
- „DIPLOMA OF HONOUR“ acordată de Romhotel – Tourism, 1996, 1997.

Doamna Stoian a fost şi continuă să fie un om important pentru structurile care pledează pentru dezvoltarea agroturismului.

- Asociaţia Naţională a Femeilor din Mediul Rural – Preşedinte de onoare;
- ASTA – American Society of Travel Agents-Romania Chapter – membru (Preşedinte între 1995-1999);
- EUROGITES – Federaţia Europeană de Turism Rural – Vicepreşedinte (Preşedinte între 1997-1999);
- SCIF – „Society for Interbalkanic cooperation of Women“;
- Fundaţia „Dreptul la natură“ – membru fondator;
- BOW – „Business Opportunities for Women“;
- IAERT – „International Association of Experts in Rural Tourism“ – membru fondator membru în Consiliul de Administraţie;
- Consiliul Consultativ al Ministerului Turismului – membru;
- ANTREC Republica Moldova – Preşedinte de Onoare;
- SKAL Club Bucharest – vicepreşedinte (2003-2007), în prezent membru.

Laura Dobre Zmaranda
REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
805

Comentarii

1. Albac Mugur -- (28-May-2011)Procurorii anticorupţie l-au trimis în judecată pe fostul preşedinte al Asociaţiei Naţionale de Turism Rural, Ecologic şi Cultural, Maria Stoian.

Aceasta este acuzată de deturnare de fonduri şi tentativă de folosire a unor documente false, inexacte sau incomplete. Procurorii susţin că Maria Stoian, a deturnat aproape 10.000 de euro, bani proveniţi din fonduri europene. Suma ar fi fost folosită în scopuri personale pentru călătorii în mai multe oraşe europene.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

cupa-surdila-greci-in-vitrina-luceafarul...

Cupa Surdila Greci, în vitrina Luceafărului

Cupa Surdila Greci şi-a derulat recent, în micuţa aşezare situată în vestul judeţului Brăila, un nou episod.
Ajunsă la cea de-a treia ediţie, tradiţionala competiţie a adunat anul acesta la start patru echipe: Speranţa Tătaru, Luceafărul Râmnicelu, nimeni alta decât câştigătoarea precedentei ediţii a competiţiei brăilene, Victoria Surdila Greci I şi Victoria Surdila Greci II.

În final, cel mai râvnit dintre trofeele puse în joc a fost adjudecat de reprezentanta judeţului Buzău, Luceafărul Râmnicelu. Podiumul ediţiei din acest an al Cupei Surdila Greci la oină - proiect finanţat de Direcţia pentru Sport a Judeţului Brăila - a fost completat cu cele două echipe ale organizatorilor, Victoria Surdila Greci I şi II.

La festivitatea de premiere, desfăşurată în prezenţa reprezentanţilor Direcţiei pentru Sport a Judeţului Brăila, referent de specialitate Păuniţa Iuga şi consilier asistent Corina Andronache, dar şi a celui mai fervent susţinător al oinei brăilene, directorul SC Braicar SA, Cornel Săndulescu, s-au acordat premii constând în cupe, diplome şi echipament sportiv. Totodată, s-a acordat şi premiul pentru cel mai tehnic jucător, care i-a revenit lui Ionuţ Boştină de la Victoria Surdila Greci.

„Competiţia s-a adresat juniorilor I şi II, peste 18 ani, şi a avut ca scop creşterea nivelului competiţional al jucătorilor de oină. Este de admirat că flacăra acestei discipline sportive arde şi la Brăila. Noi apreciem foarte mult acest lucru şi vom sprijini întotdeauna acest gen de competiţii“, a declarat pentru revista Lumea Satului Păuniţa Iuga, referent de specialitate.

Parteneriat Lumea Satului – Federaţia Română de Oină

Ilustrare a interesului pentru sportul românesc în general, cu precădere a celui rural, revista Lumea Satului a semnat, prin directorul său general, ing. Ion Banu, un parteneriat cu Federaţia Română de Oină, for reprezentat de preşedintele Nicole Dobre. Graţie acordului parafat recent, sportul naţional al românilor, oina, se va bucura de o şi mai largă mediatizare prin relatarea pe larg a evenimentelor organizate sub egida federaţiei de specialitate.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
736

□

Comentarii

□

□

1. ramnicelu -- (16-January-2010)dak suntem buni!!! adevaru ca stim oina adevarata si nu avem adversari!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cuprinşi de vraja firavelor lumânări

Fie că vrem sau nu să recunoaştem, în fiecare an vine acea vreme când iureşul în care suntem prinşi zi de zi se mai domoleşte. Simţim acest lucru mai cu seamă în apropierea Sfintelor Sărbători de Paşti, atunci când şi cei mai păgâni dintre noi aprind o lumânare pentru sufletele celor dragi sau ale celor plecaţi dintre noi. Pâlpâirea ei luminează întunericul în care de multe ori ne ascundem şi cufundă într-o lumină binecuvântată toate simţămintele noastre. De multe ori m-am întrebat: de unde această putere nesfârşită de a transforma ranchiuna şi neputinţa în iubire şi bunăvoinţă? Vraja pe care făclia tremurândă a firavelor lumânări o răspândeşte este la fel de puternică ori de câte ori firul de bumbac răsucit primeşte atingerea pucioasei de pe băţul de chibrit. Încet, şi într-un fel aproape mistic, ceara ei se topeşte şi parcă odată cu ea şi păcatele noastre.

Jertfa adusă Mântuitorului

Cea mai mare jertfă pe care o aduc credincioşii Mântuitorului nostru sunt binecuvântatele lumânări. Atunci când ard par ca o promisiune divină pentru izbăvirea urmaşilor lui Adam şi Eva. Conştientă de importanţa lor în viaţa noastră spirituală şi religioasă, am încercat să pătrund în lumea mistică a creării lumânărilor. În decorul pitoresc al Bucovinei se înalţă un lăcaş sfânt aparte, Mănăstirea Dragomirna, care ascunde între zidurile ei un atelier pentru producerea lumânărilor.

În atelierul tainic al măicuţelor

Cu o voce domoală, în care simţeai smerenia nesfârşită faţă de Cel de Sus şi modestia faţă de semeni, măicuţa Macrina ne-a vorbit despre istoria, dar şi despre munca de zi cu zi în atelierul de lumânări. După cum ne-a mărturisit, acesta a fost înfiinţat în cadrul mănăstirii acum mai bine de 11 ani de către Arhiepiscopia Sucevei şi Rădăuţilor. Începând de atunci, în atelierul cu parfum de ceară de albină mâinile măicuţelor au trudit neîncetat pentru a produce lumânările. La atâţia ani de la înfiinţare, atelierul se află şi în prezent în grija arhiepiscopiei, care se asigură că măicuţele au toate cele trebuincioase pentru a-şi desfăşura activitatea în linişte. Într-o cămăruţă mică, modestă astăzi, şase dintre măicuţele din Dragomirna au misiunea deloc uşoară de a da suflu unei magii străvechi. Datorită lor, credinţa noastră şi drumul spre izbăvirea sufletească sunt veşnic luminate de pâlpâirea făcliilor de lumânare.

Doamne, câtă trudă!

Programul lor de muncă începe dimineaţa devreme şi se termină după-amiază. Opt ore în fiecare zi lucrătoare, călugăriţele topesc ceara şi parafina şi le modelează în lumânări mari şi mici. La sfârşitul programului de muncă, măicuţele reuşesc să producă aproape 400 kg de lumânări. Procesul tehnologic de obţinere a produsului final este unul care presupune multă atenţie. Prima dată, ceara de albină şi parafina sunt topite într-o cuvă amplasată undeva în faţa tamburului şi care este încălzită cu lemne. Mai apoi, firul de bumbac răsucit sau ţesut este pus pe tambur şi tras prin ceară de câteva ori, până ajunge la dimensiunea dorită. De aici pleacă spre un tambur de răcire şi apoi pe bandă de tăiere, unde sunt şi cântărite. Practic, procesul tehnologic se încheie cu tăierea lumânărilor, lucru realizat manual, la fel ca şi împachetarea.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
872

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curata-precum-apa-cristalina-a-izvorului...

Curată precum apa cristalină a izvorului

Eroina reportajului de faţă, Margareta DUNĂ, actuala primăriţă a comunei Izvoarele, este o munteancă de prin părţile Vălenilor de Munte, ajunsă la anii deplinei maturităţi fizice şi mentale.

Povestea ei începe cu mult înainte de a vedea lumina zilei, într-o zonă feerică şi fără de prihană, acolo unde avea să-şi purifice sufletul, în primul rând, de la fiinţa care i-a dat viaţă: buna ei mamă, Tinca. Dacă Sadoveanu ar fi cunoscut-o, atunci este foarte probabil ca romanul vieţii sale să fi dus în lume un mesaj mult mai profund şi optimist decât cel al Victoriei Lipan. În singurătate şi suferinţă, măicuţa Tinca avea să călăuzească drumul în viaţă a celor opt odrasle, care au răsplătit-o cu cinstea şi demnitatea lor. Greu de spus de unde a adunat în ea atâta putere. Să fi fost oare apa miraculoasă a celor 36 de izvoare, din care, atunci când nu răzbea de foame, sorbea cu nesaţ pentru a induce în corpul şi sufletul pruncilor săi preceptele pământeşti care-i diferenţiază pe oamenii buni de cei răi? Sau ceva de esenţă divină?

Aflând povestea măicuţei Tinca de la una dintre copilaşele ei dragi, Margareta, aveam să trăim revelaţia judecăţilor acelor mari gânditori, care au spus şi încă mai susţin că civilizaţia românilor s-a născut la sate. Prin civilizaţie încercând să definim nu atât un nivel de cultură sau bunăstare, cât perpetuarea unor caractere puternice şi cinstite.

Lacrimile ei au fost şi de bucurie, dar şi de necaz

Ultimele au fost numeroase, dar eroina noastră evită să le expună, deşi le mai poartă cu durere în suflet.

Margareta Dună este astăzi o femeie împlinită, mamă a trei copii, fericiţi, care impresionează deopotrivă prin frumuseţe, judecată şi prin comportament uman. Mai ales aceste două calităţi din urmă, la care s-a adăugat cea managerială, au fost cele pentru care cei 7.056 de locuitori din cele 6 sate ale comunei Izvoarele - Prahova au plâns de fericire în seara când au aflat că Margareta le va fi primar.

De atunci şi până acum nu scapă nicio ocazie pentru a sărbători ceea ce ei numesc o mare biruinţă şi dreptate socială. Prima şi cea mai importantă are loc pe 2 iulie, cu prilejul sărbătorii seculare a celor şase sate.

Pentru a onora această aniversare, oamenii au pus nu numai umărul şi priceperea, ci şi bani prin care au transformat edificiile comunale în lăcaşuri de cultură ce rivalizează cu tot ce este mai valoros în zona Vălenilor de Munte şi nu numai.

Cum era şi firesc, reabilitarea arhitecturală a început cu primăria, după care a continuat cu şcolile şi grădiniţele. Fapt este că, la această dată, ele sunt dotate cu echipamente ultramoderne. Calculatoarele au devenit aici unelte obişnuite, iar copiii le mânuiesc cu o măiestrie de invidiat.

Una dintre ultimele lucrări este cea de la Căminul cultural din Homorâciu, aflat într-o stare care acuza nu numai fostele autorităţi locale, ci şi pe cele judeţene şi centrale.

Proiecte cu finalitate sigură

S-o ascultăm pe primăriţă: „Aveam în execuţie un proiect pe SAPARD pentru infrastructură. Am terminat deja asfaltarea străzilor din Schiuleşti şi o parte a celor din Izvoarele. La Schiuleşti am făcut o parcare mare, pentru cei care vin la Mânăstire la Crasna. În 2005, în urma inundaţiilor, o parte din malul de deasupra parcării s-a surpat şi am hotărât atunci să facem o parcare etajată, folosindu-ne chiar de materialele economisite la lucrarea de consolidare.

În felul acesta s-a stabilizat şi malul. Am făcut toate acestea cu cei 50 de oameni beneficiind de ajutoare sociale, apoi am şi betonat. Avem 80 de dosare la ajutor social, dar mai sunt şi oameni neputincioşi. De fapt, au sărit şi oameni din comună, benevol, ceea ce mi-a dat o satisfacţie deosebită. Cu cetăţenii am făcut şi stabilizările de teren. M-am folosit, să zic aşa, de experienţa şi profesionalismul lor, fără să dau niciun ban. Când sunt oamenii alături de tine, îţi dau putere şi încredere. Parcarea etajată de care vorbeam am folosit-o ca scenă la Ziua Schiuleştilor, când am avut spectacol în aer liber, fanfară, concurs între copiii din sate.

Anul trecut am început să facem la Schiuleşti, împreună cu Consiliul judeţean, o grădiniţă. Sperăm să-i punem acoperiş anul acesta şi să o dăm în folosinţă. La grădiniţa din Homorâciu am făcut reabilitare generală. Am început cu introducerea apei, a grupurilor sanitare în interior, am continuat cu termopanele, am acoperit clădirea cu tablă, că ploua.

Avem patru şcoli şi patru grădiniţe, care la vara viitoare vor fi de rang european. Urmează să reabilităm şcoala din Homorâciu. Am primit un miliard de lei, prin Banca Mondială, pentru încălzire centrală şi grupuri sanitare în interior. Suntem în parteneriat cu Consiliul judeţean să facem o şcoală la Cerneşti. Acest sat este la o distanţă de zece km faţă de Homorâciu şi copiii vin pe jos aici, trec apa Teleajenului".

Ceea ce spune primăriţa este doar o parte din programul investiţional al comunei Izvoarele. Dar câte alte mari probleme are de rezolvat Margareta Dună…! Începând cu cele care ţin de fondul funciar şi sfârşind cu activităţile artistice şi sportive. Mândria ei rămâne totuşi şcoala, cu profesorii şi copiii care învaţă aici. Fala şcolii este dată de un copil, Andrei Răduţu, care a ajuns olimpic pe ţară. Este elev la Văleni şi a luat premiul III pe ţară, la chimie, şi menţiune la ştiinţele naturii. Andrei are o vocaţie aparte şi pentru muzică. Cântă la chitară, instrument cu care a ajuns la faza pe ţară.

Dincolo de toate, familia

Până să ajungă ceea ce este astăzi, Margareta Dună a fost mai întâi o mamă desăvârşită. Educaţia dată celor trei copii şi-a găsit o răsplată deplină. „Fiica cea mare este profesor la Facultatea de Psihologie din Bucureşti, fiul este inginer constructor şi se ocupă mai departe de firma familiei, iar fiica cea mică, Marina Dinulescu, este actriţă şi face film.

Am mereu emoţii pentru ea, dar nu-mi spune dinainte finalul niciunei poveşti în care joacă. Copiii sunt cea mai mare realizare a noastră, ne reprezintă şi duc mai departe numele nostru. Dacă ei sunt buni înseamnă că şi tu, părinte, ai fost. Lupţi să fie şi ei la înălţime, măcar cât ai fost tu. Eu am o relaţie foarte caldă cu copiii mei. Şi am şi un nepoţel. Doamne, cât îmi sunt de dragi şi cât duc grija lor în continuare!"

I.BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
876

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

curier-juridic-1-din-2010_l25.html

Curier juridic (1 din 2010)

Norme metodologice de aplicare a HG nr. 1.210/2009 privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură, aprobate prin Ordinul nr. 639, din 15 octombrie 2009. (MO al României, Partea I, nr. 708, din 21 octombrie 2009).

În numărul precedent al revistei prezentam câteva dintre reglementările HG nr. 1.210/2009 privind unele măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură.

Pentru punerea în aplicare a acestui act normativ, ministrul agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale a fost abilitat ca, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a hotărârii de Guvern menţionate mai sus, să emită ordinul de aprobare a normelor metodologice pe care vom încerca să le prezentăm, succint, în rândurile ce urmează.

O primă reglementare a statuat că MAPDR gestionează sumele alocate temporar din venituri din privatizare, conform prevederilor HG nr. 1.210/2009, prin cont disponibil deschis la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti.

Acelaşi minister virează sumele încasate din venituri din privatizări, în contul deschis pe numele Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA), la aceeaşi trezorerie. Din sumele astfel încasate, APIA efectuează plăţile corespunzătoare în conturile beneficiarilor schemei de plată unică directă pe suprafaţă (Art. 1 din Norme). La rându-i, APIA centralizează cererile de plată depuse de beneficiarii plăţilor, iar după verificarea şi certificarea acestora solicită MAPDR sumele necesare efectuării plăţii avansurilor.

Apoi, MFP virează sumele, eşalonat, în termen de 5 zile lucrătoare de la data fiecărei solicitări a MAPDR, până la concurenţa sumei de 1.800.000 mii lei, în contul MAPDR. Ulterior, MAPDR - prin Direcţia generală buget-finanţe şi fonduri europene - virează sumele în contul APIA, în termen de 3 zile lucrătoare de la data primirii acestora de la MFP.

Respectarea, cât de cât, a disciplinei financiare impune MAPDR să transmită lunar MFP, în termen de 10 zile calendaristice de la sfârşitul fiecărei luni calendaristice, modul de utilizare a sumelor alocate, conform anexei nr. 1 b). Lunar, APIA transmite la MFP previziuni pe cel puţin 3 luni privind plăţile ce se vor efectua din suma maximă de 1.800.000 mii lei. (Art. 1, alin. (1)-(8)).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-1-din-2011_l902.html

Curier juridic (1 din 2011)

Procedura de lucru privind implementarea Regulamentului (CE) nr. 485/2008 al Consiliului din 26 mai 2008 privind controalele efectuate de statele membre cu privire la operaţiunile care fac parte din sistemul de finanţare prin Fondul European de Garantare Agricolă, aprobată prin Ordinul nr. 230 din 12 octombrie 2010.

(MO al României, Partea I, nr. 695, din 18 octombrie 2010)

Pentru început e bine să ştim că această procedură de lucru stabileşte cadrul juridic, administrativ şi operaţional în temeiul căruia se asigură implementarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 485/2008 al Consiliului din 26 mai 2008 privind controalele efectuate de statele membre cu privire la operaţiunile care fac parte din sistemul de finanţare prin Fondul European de Garantare Agricolă şi ale OUG nr. 24/2010 privind controlul operaţiunilor care fac parte din sistemul de finanţare prin Fondul European de Garantare Agricolă, prin schimbul de informaţii dintre Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR), Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) şi Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP), prin Direcţia pentru Coordonarea agenţiilor de plăţi (DCAP), denumite în continuare entităţi publice (Art. 1).

Cu privire la obligaţiile entităţilor publice implicate, Art. 2 din procedură prevede că structura de control ex-post (SCEP) din cadrul MADR are o serie întreagă de obligaţii, după cum urmează:

a) să solicite APIA şi DCAP din cadrul APDRP informaţii, precum şi documentaţia necesară cu privire la operaţiunile care fac parte din sistemul de finanţare prin Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA), conform reglementărilor în domeniu;

b) să transmită APIA rapoartele de control ex-post aferente controalelor realizate la întreprinderile care fac obiectul controlului ex-post, în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea acestora;

c) să transmită solicitarea APIA, documentele care stau la baza raportului de control ex-post. Acelaşi articol prevede în continuare şi obligaţiile celorlalte entităţi publice implicate, cum sunt: APIA şi DCAP, pe care – din motive lesne de înţeles – nu le putem evidenţia în materialul de faţă.

Importante de reţinut sunt şi prevederile generale finale din procedură cuprinse în Art. 3, potrivit cărora entităţile publice implicate îşi vor furniza reciproc informaţiile solicitate de cealaltă autoritate publică în termenul prevăzut în scrisoarea de solicitare de informaţii sau în orice alt termen convenit de comun acord, cu respectarea cadrului legal în vigoare.

Atenţie! Entitatea publică implicată care primeşte informaţiile va utiliza exclusiv în scopurile legale şi indicate în solicitare.

Dacă autoritatea publică intenţionează să utilizeze informaţiile în alte scopuri decât cele pentru care au fost solicitate, aceasta va solicita acordul scris al celeilalte părţi.

Jurist Costel Alexandru GHEORGHE

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
760

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curier juridic (10 din 2010)

Ordinul nr. 70, din 22 martie 2010, privind pescuitul reproducătorilor vii de sturioni în vederea folosirii acestora în scopul reproducerii artificiale pentru obţinerea de puiet pentru acvacultură şi popularea de susţinere a bazinelor piscicole naturale (MO al României, Partea I, nr. 200, din 30 martie 2010)

Obiectul acestui ordin, ce poate fi desprins chiar din titulatura lui, îl constituie pescuitul reproducătorilor vii de sturioni în vederea folosirii acestora în scopul reproducerii artificiale pentru obţinerea de puiet pentru acvacultură şi popularea de susţinere a bazinelor piscicole naturale.

Aceste specii de sturioni, sunt:
– viză (Acipenser nudiventris);
– nisetrul (Acipenser gueldenstaedt);
– păstrugă (Acipenser stellatus);
– cegă (Acipenser ruthenus);
– morun (Huso huso) (Art. 1, alin. (1) şi (2).

În acest scop, capturarea unui număr limitat de reproducători vii de sturioni din speciile de mai sus prin metode de pescuit nedistructive se face în baza unei autorizaţii speciale de capturare a reproducătorilor de sturioni emise de Agenţia Naţională pentru Pescuit şi Acvacultură (ANPA) şi care se eliberează prin serviciul de specialitate al agenţiei şi conţine date referitoare la identificarea beneficiarului, la perioada de valabilitate, la zona/tronsonul de pescuit, cota alocată pe specii, datele de identificare a pescarilor profesionişti pe ambarcaţiuni de pescuit. Autorizaţia specială de capturare are caracter temporar (Art. 2, alin. (1), (2) şi (3)).

Modelul autorizaţiei este prevăzut în anexa nr. 1, la ordin.

Atenţie! Pentru obţinerea autorizaţiei speciale de capturare a reproducătorilor de sturioni, operatorii economici trebuie să deţină licenţa de acvacultură pentru producerea puietului de sturioni, instalaţii de parcare, incubaţie, predezvoltare şi creştere pe familii, precum şi personalul adecvat. La eliberarea autorizaţiei speciale de capturare, solici-tanţii trebuie să depună la sediul ANPA următoarele documente:
– cerere în care se va menţiona zona/tronsonul de pescuit;
– dovada plăţii taxei de autorizare, potrivit legii;
– tabel nominal cu pescarii profesionişti, conform legii;
– copia licenţei de acvacultură pentru producerea puietului;
– nota de constatare întocmită de personalul cu drept de inspecţie şi control din cadrul filialei regionale ANPA, din care să rezulte că solicitantul deţine dotările legale şi necesare pentru capturare (Art. 3, alin. (1) şi (2)).

Numărul de reproducători din fiecare specie de sturioni care va fi admis pentru pescuit se stabileşte de către ANPA, anual, la recomandarea Autorităţii Ştiinţifice pentru Acipenseriforme, în funcţie de capacitatea staţiei de reproducere. Fiecare reproducător capturat va fi marcat cu cipuri de tip PASSIVE INTEGRATED TRANSPORDER – PIT şi se va înscrie într-un registru special în care se vor menţiona toate etapele parcurse de reproducător, de la capturare până la reproducere.

Cei interesaţi trebuie să mai ştie că la pescuitul reproducătorilor de sturioni se admite folosirea ohanelor cu mărimea ochiului de minimum 120 mm, a maximum 5 ambarcaţiuni proprii de pescuit pentru fiecare solicitant; nu este admisă reţinerea altor specii de peşti, precum şi a altor vieţuitoare acvatice vii de către ambarcaţiunile folosite în acest scop (Art. 4, alin. (1)-(9)).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
588

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curier juridic (10)

Ordinul nr. 104, din 2 martie 2009, pentru modificarea şi completarea normelor metodologice de aplicare a prevederilor titlului XI „Renta viageră agricolă“, din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei (…), aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale şi al ministrului finanţelor publice nr. 1272/26503/2005.

(MO al României, Partea I, nr. 201, din 30 martie 2009)

Modificările aduse prin acest ordin cu caracter normativ Normelor metodologice în domeniu ţintesc – după cum vom vedea în rândurile ce urmează – textele art. 4, 5, 7, 10, 11, 13 şi art. 14. De pildă, potrivit prevederilor art. 4, alin. (1) şi alin. (11), beneficiază de rentă viageră agricolă persoana fizică în vârstă de peste 62 ani şi care deţine în proprietate până la 10 ha de teren cu destinaţie agricolă în extravilan, care înstrăinează prin acte între vii sau arendează terenurile cu destinaţie agricolă ori încheie acord cu investitorul, cu respectarea prevederilor art. 4, alin (13) din Legea nr. 1/2000, după intrarea în vigoare a Legii nr. 247/2005.

Mai beneficiază de rentă viageră agricolă şi persoana pensionată pe caz de boală, gradele I şi II, care, chiar dacă nu a împlinit vârsta de 62 ani, îşi dovedeşte, cu decizie de la comisia de expertiză medicală, incapacitatea de a munci, pe care o va prezenta în fiecare an la vizarea carnetului de rentier, cu excepţia celei ce aparţine categoriei persoanelor care nu mai sunt supuse examenului anual, iar în decizie se menţionează „nerevizuibil“, şi care înstrăinează prin acte între vii, arendează terenuri agricole extravilane aflate în proprietate sau încheie acord cu investitorul, în condiţiile prezentate mai sus.

Solicitanţii rentei viagere agricole trebuie să ştie că pot depune personal ori prin mandatar la orice birou judeţean o cerere, conform Anexei nr. 1, însoţită de: copie de pe actul de identitate, copie de pe actul de înstrăinare autentificat sau, după caz, de pe titlul de proprietate şi de pe contractul de arendare sau copie de pe acordul încheiat cu investitorul, înregistrat la comisia judeţeană de fond funciar şi copie de pe decizia comisiei de expertiză medicală – pentru cei pensionaţi pe caz de boală (art. 5, alin. (1)).

După depunerea cererii şi a actelor necesare, în copie, după maximum 30 de zile, Oficiul naţional propune spre aprobare documentaţia de la birourile judeţene, urmând ca după soluţionare să comunice solicitantului şi birourilor judeţene dacă dosarul a fost aprobat, emiţând totodată şi carnetul de rentier, dacă trebuie completat sau dacă a fost respins (art. 7).

Renta viageră agricolă este personală şi netransmisibilă şi se poate încasa doar de titularul carnetului de rentier agricol sau de mandatarul său, cu procură specială autentificată ori de către moştenitorul rentierului (în cazul decesului acestuia) (art. 13). Pentru evitarea deplasărilor repetate la birourile judeţene recomand celor interesaţi să intre în posesia acestor reglementări şi să le respecte.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
634
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-11-din-2010_l424.html

Curier juridic (11 din 2010)

Ordinul nr. 85, privind procedurile de atribuire a contractelor de furnizare a fructelor în şcoli
(MO al României, Partea I, nr. 226, din 9 aprilie 2010)

Temeiul legal al emiterii acestui ordin cu caracter normativ îl constituie prevederile OUG nr. 24/2010 privind implementarea programului de încurajare a consumului de fructe în şcoli. Potrivit specificaţiilor tehnice pentru procedurile de atribuire a contractelor de furnizare a fructelor în şcoli, se vor furniza mere cu greutatea între 90 şi 150 g, încadrate la categoria I şi/sau categoria a II-a, conform standardului de comercializare pentru mere, prevăzut în anexa I partea B „Standarde specifice de comercializare“ partea I la Regulamentul (CE) nr. 1.580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a regulamentelor (CE) nr. 2.200/96, (CE) nr. 2.201/96, (CE) nr. 1.182/2007, ale Consiliului în sectorul fructelor şi legumelor, privind standardele de comercializare, astfel cum a fost modificat şi completat prin Regulamentul (CE) nr. 1.221/2008.

Cantităţile totale zilnice, bisăptămânale sau săptămânale sunt stabilite de fiecare consiliu judeţean şi/sau local al fiecărui sector al municipiului Bucureşti şi, respectiv, al fiecărei comune, fiecărui oraş şi municipiu, după caz, cu nominalizarea localităţilor, şcolilor şi a numărului de elevi care urmează să beneficieze de prevederile OUG nr. 24/2010 şi se vor anexa caietelor de sarcini elaborate de consiliile judeţene şi/sau de consiliile locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti şi, respectiv, ale comunelor, oraşelor şi municipiilor, după caz.

Conform specificaţiilor tehnice, aprobate prin ordinul de mai sus, merele trebuie să respecte standardele de calitate şi marcare prevăzute în regulamentele Comisiei Europene, în materie. Prezentarea merelor se va face în ambalaje care să permită numărarea cu uşurinţă a bucăţilor, iar pe ambalaje trebuie inscripţionate în mod obligatoriu:

– denumirea produsului;
– cantitatea netă;
– denumirea şi adresa producătorului sau ale distribuitorului;
– menţiune privind lotul;
– menţiunea „Produs distribuit gratuit conform OUG nr. 24/2010. Este interzisă comercializarea“.

Mai mult, merele trebuie să fie întregi, sănătoase, spălate, curate, fără materii străine vizibile, fără urme de atacuri de boli şi dăunători, fără umiditate externă în exces, fără miros sau gust străin, să reziste la transport şi manipulare; loturile de mere destinate programului de încurajare a consumului de fructe în şcoli vor fi însoţite de buletine de analiză privind conţinutul de pesticide, nitriţi, nitraţi sau alţi contaminanţi.

Transportul şi distribuţia zilnic, bisăptămânal sau săptămânal vor fi asigurate cu autovehicule care să păstreze integritatea merelor până la destinatar (şcoli). Să reţinem că, pentru anul şcolar 2009-2010, modul de distribuire se va stabili la fiecare consiliu judeţean şi/sau local al fiecărui sector al municipiului Bucureşti şi, respectiv, al fiecărei comune, fiecărui oraş şi municipiu, după caz, în funcţie de spaţiile de depozitare existente în fiecare şcoală.

Atenţie! Pentru anul şcolar 2009-2010, distribuţia se poate rezolva/realiza şi altfel decât zilnic, bisăptămânal sau săptămânal. Să mai reţinem şi faptul că distribuţia se va face numai de către persoane având cunoştinţe minime de igiena produselor agroalimentare sau instruite în acest sens şi având controlul medical periodic efectuat (Punctele 1-5 din specificaţiile tehnice aprobate prin Ordinul nr. 85/2010).

Jurist Costel-Alexandru Gheorghe

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
620

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-11_571.html

Imprimati articolulCurier juridic (11)

Ordinul nr. 192, din 31 martie 2009, privind producerea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea şi vinul, destinate consumului uman ca atare.

(MO al României, Partea I, nr. 232, din 8 aprilie 2009)

Temeiul legal al acestui ordin cu caracter normativ îl constituie acte normative şi ordine ale ministrului publicate în perioada 1995-2008.

Pentru început, trebuie să ştim că, potrivit reglementărilor stabilite la art. 1 din ordin, pot fi produse următoarele băuturi alcoolice fermentate nedistilate, altele decât vinul şi berea, destinate consumului uman ca atare:

- cidru de mere;
- cidru de pere;
- hidromel;
- băutură alcoolică fermentată obţinută exclusiv prin fermentarea sucurilor de fructe, cu excepţia strugurilor.

Atenţie! Aceste băuturi se realizează numai după elaborarea normelor tehnice privind definirea, descrierea, prezentarea şi etichetarea lor de către MAPDR, la solicitarea producătorilor agricoli, persoane fizice sau juridice.

Producătorii agricoli, fie ei persoane fizice sau juridice, trebuie să ştie că utilizarea amidonului şi/sau a zaharurilor în scopul creşterii concentraţiei alcoolice, precum şi utilizarea alcoolului de orice natură la fabricarea acestor băuturi sunt interzise (art. 3).

De asemenea, este interzisă producerea acestor băuturi care, din punctul de vedere al definirii, descrierii, prezentării şi etichetării nu sunt reglementate prin norme tehnice emise în acest sens. (art. 4).

Să mai reţinem că băuturile alcoolice fermentate nedistilate, altele decât vinul şi berea, destinate consumului uman ca atare, aflate în stoc la producători, pot fi comercializate în cel mult 30 de zile de la data intrării în vigoare a acestui ordin, iar cele aflate în reţeaua de comercializare cu amănuntul la data intrării în vigoare a ordinului pot fi comercializate până la epuizarea stocurilor (art. 5, alin. (1) şi (2)).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
597

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-12_637.html

Curier juridic (12)

Ordonanţa Guvernului nr. 28/2008 privind registrul agricol, aprobată pentru Legea nr. 98, din 8 aprilie 2009.
(MO al României, Partea I, nr. 253, din 16 aprilie 2009)

Modificările şi completările aduse acestei ordonanţe a Guvernului prin aprobarea de către Parlament a legii de aprobare sunt de natură să ducă la asigurarea unei evidenţe unitare a categoriilor de folosinţă a terenurilor, a mijloacelor de producţie agricolă şi a efectivelor de animale care contribuie la dezvoltarea agriculturii şi la buna utilizare a resurselor locale.

Prin legea de aprobare s-a urmărit şi s-a reuşit în bună măsură ca modificările şi completările aduse să vizeze explicitarea unor termeni din cuprinsul ordonanţei şi să întărească responsabilitatea autorităţilor administraţiei publice locale, abilitate să asigure evidenţa unitară şi ţinerea la zi a acestei evidenţe ce constituie registrul agricol.

Trebuie să reţinem că în registrul agricol se mai înscriu şi gospodăriile populaţiei, cu tot terenul în proprietate şi cel pe care îl folosesc în arendă, în parte, în asociere sau sub alte forme, după caz, clădirile cu destinaţia de locuinţă şi construcţiile-anexă, animalele pe care le deţin pe raza unei localităţi, indiferent de domiciliul proprietarului.

La comune se înscriu toate gospodăriile populaţiei, chiar dacă nu deţin terenuri agricole şi silvice, animale sau clădiri cu destinaţia de locuinţă şi construcţii-anexe (Art. 5, alin. (2) şi (3)).

Important de reţinut este şi textul alin. (5) al aceluiaşi articol, potrivit căruia, persoanele care nu au domiciliul în localitate şi cele cu domiciliul în altă ţară, dar care au pe raza localităţii terenuri, animale, clădiri cu destinaţia de locuinţă, construcţii-anexe vor fi înscrise în registrul agricol după gospodăriile celor care au domiciliul în localitate (…).

Să mai reţinem şi dispoziţiile art. 7 (1), potrivit cărora prefecţii şi împuterniciţii acestora sunt responsabili de respectarea prevederilor legale privind întocmirea şi ţinerea la zi a evidenţei registrului agricol, iar primarii şi secretarii comunelor, oraşelor, municipiului şi ai sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, sunt responsabili cu privire la înscrierea corectă a datelor ce fac obiectul registrului agricol.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
591

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-13-din-2010_l492.html

Curier juridic (13 din 2010)

Norme metodologice de agreare a experţilor evaluatori, membri titulari ai Asociaţiei Naţionale a Evaluatorilor din România, care desfăşoară activităţi de evaluare a terenurilor forestiere şi agricole supuse exproprierii, aprobate prin Ordinul nr. 83 din 6 aprilie 2010. (MO al României, Partea I, nr. 351, din 27 mai 2010)

De la bun început trebuie să precizăm că aceste norme au drept scop stabilirea de către Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi Ministerul Mediului şi Pădurilor a condiţiilor şi a procedurii de agreare a experţilor evaluatori, agreare ce conferă dreptul de a presta servicii în domeniul evaluării terenurilor forestiere şi agricole, utilizând recomandările Standardelor Internaţionale de Evaluare, denumite în continuare SIE, adoptate de Asociaţia Naţională a Evaluatorilor din România – ANEVAR, aflate în vigoare la data evaluării, în vederea îndeplinirii prevederilor art. 4, alin (8) din Legea nr. 198/2004 (Art. 2, alin. (1) şi (2)).

Cei interesaţi trebuie să ştie că procedura de agreare a experţilor evaluatori se aplică de direcţiile pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene şi a municipiului Bucureşti din subordinea MADR şi de inspectoratele teritoriale de regim silvic şi de vânătoare din subordinea MMP. (Art. 3 din Norme).

Potrivit prevederilor art. 4, agrearea experţilor evaluatori se concretizează prin emiterea unui certificat de agreare cu valabilitate nelimitată, cu obligaţia pentru titular să îndeplinească prevederile art. 12 alin. (1), conform cărora titularul trebuie ca, până cel târziu în data de 31 a lunii ianuarie a fiecărui an, să depună la DADR în raza căreia domiciliază copia legitimaţiei anuale de membru titular.

Să reţinem şi faptul că aceste certificate de agreare se emit de către conducătorii DADR şi organele veterinare şi se înscriu în registrul de evidenţă înfiinţat în acest sens. Să mai reţinem că titularii certificatelor de agreare au dreptul de a fi înscrişi în Lista experţilor evaluatori agreaţi de MADR şi MMP, de a fi informaţi asupra oricăror modificări ale condiţiilor sau procedurii de agreare, dar şi obligaţia de a desfăşura activităţile pentru care au fost agreaţi şi de a depune documentele prevăzute de aceste norme metodologice, cu respectarea termenelor legale (Art. 5).

Pentru obţinerea agreării experţilor evaluatori, persoanele interesate trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:

a) să fie membri titulari ai ANEVAR cu activitate specifică;

b) să aibă experienţă de minimum doi ani în practica evaluării terenurilor forestiere şi agricole (Art. 6).

Dosarele de prezentare trebuie să cuprindă: cererea de agreare, curriculum vitae al expertului evaluator, documentul care atestă calitatea de membru titular al ANEVAR, expert evaluator de proprietăţi imobiliare – EPI.

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
670

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-13_687.html

Curier juridic (13)

Ordinul nr. 287, din 6 mai 2009, privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic, la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2009 – 14 mai 2010

(MO al României, Partea I, nr. 318, din 13 mai 2009)

O primă măsură aprobată prin acest ordin cu caracter normativ se referă la recoltarea la nivelul întregii ţări a unui număr de 3.120 de exemplare de purcei de mistreţ (cu vârsta până la un an), suplimentar cotelor de recoltă prevăzute în Anexa 2, în scopul prelevării de probe biologice în vederea stabilirii situaţiei epidemiologice a pestei porcine clasice (Art. 2 din Ordin).

De asemenea, potrivit prevederilor art. 3, alin. (1) şi (2), cotele de recoltă aprobate se realizează pentru fiecare specie şi pentru fiecare fond cinegetic, cu respectarea reglementărilor în vigoare referitoare la autorizarea, organizarea şi practicarea vânătorii, urmărindu-se conservarea biodiversităţii faunei cinegetice şi păstrarea echilibrului ecologic. Ca urmare, numărul maxim de exemplare din speciile ciocârlie (Alanda arvensis) şi prepeliţă (Coturnix coturnix) ce se pot recolta într-o zi de către fiecare vânător înscris în autorizaţia de vânătoare este de 100, respectiv 50.

Odată aprobate, cotele de recoltă pentru fiecare specie şi pentru fiecare fond cinegetic devin obligatoriu de realizat şi de către gestionarii cărora le-a fost atribuit dreptul de a gestiona fauna cinegetică din fondurile cinegetice în cauză, în cursul sezonului de vânătoare 2009-2010. (Art. 4).

Atenţie! Pentru instituţiile de învăţământ care au discipline de studiu vânatul şi vânătoarea şi pentru instituţiile publice care au ca obiect de activitate cercetarea ştiinţifică în domeniul cinegetic, cotele de recoltă aprobate pot fi realizate în proporţie de 50% şi cu vânători, alţii decât elevii şi studenţii, respectiv personalul tehnic de vânătoare angajat al acestor instituţii, în vederea obţinerii de venituri necesare unei bune gestionări, cu respectarea legislaţiei în vigoare. (Art. 5)

Să mai reţinem şi faptul că, în situaţii temeinic justificate, impuse de modificarea condiţiilor ecologice din cuprinsul fiecărui fond cinegetic şi a mişcărilor naturale de efective, în cursul sezonului de vânătoare 2009-2010, la solicitarea gestionarilor fondurilor cinegetice, inspectoratele teritoriale de regim silvic şi de vânătoare analizează şi aprobă (…) reaşezarea, între fonduri cinegetice, a cotelor de recoltă aprobate prin acest ordin. La rândul lor, aceleaşi inspectorate vor înainta organismului de specialitate din cadrul MAPDR, lunar, situaţia actualizată a aprobărilor de reaşezare a cotelor de recoltă emise în baza prevederilor prezentate mai sus. (Art. 7, alin. (1) şi (2)).

O reglementare demnă de reţinut o constituie şi prevederea de la art. 9, potrivit căreia exemplarele de mistreţ care produc pagube culturilor agricole sau silvice se recoltează în afara perioadei legale de vânare, prin metoda „la pândă“, cu personalul tehnic de specialitate al gestionarului fondului cinegetic pe suprafaţa căruia se produc pagubele, în baza aprobării inspectoratului teritorial de regim silvic şi de vânătoare în raza căruia se află fondul cinegetic, la solicitarea scrisă a gestionarului. Alin. (2) al aceluiaşi articol prevede că aprobarea se acordă după verificarea veridicităţii solicitării pe teren, iar exemplarele recoltate se scad din cota de recoltă.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
677
□
º Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curier juridic (14 din 2010)

PROCEDURI specifice de implementare şi control, precum şi formularistica necesară privind acordarea ajutorului de stat pentru motorina utilizată în agricultură (MO al României, Partea I, nr. 354, din 28 mai 2010)

Conform acestor proceduri, aprobate prin Ordinul nr. 126, din 26 mai 2010, cantităţile maxime de motorină cu acciză redusă ce se pot achiziţiona anual pentru lucrări mecanizate în agricultură, respectiv în sectoarele vegetal, zootehnic şi îmbunătăţiri funciare, pentru care se acordă ajutorul de stat sub formă de ram-bursare, sunt cele prevăzute în Anexa la HG nr. 408/2010 privind aprobarea acordului unui ajutor de stat pentru motorina utilizată în agricultură. Acest ajutor de stat sub formă de rambursare reprezintă diferenţa dintre acciza standard şi acciza redusă în limita prevăzută în Anexa la HG nr. 408/2010. (Art. 1, alin. (1) şi (2))

El se acordă producătorilor agricoli care îndeplinesc următoarele condiţii:

a) să fie înscrişi în evidenţele Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură cu suprafeţele de teren pe care le exploatează sau în Registrul agricol, Registrul plantaţiilor viticole, alte evidenţe funciare;

b) să fie înregistraţi în Registrul Naţional al Exploataţiilor (RNE) al ANSVSA cu efectivele de animale sau să deţină documentele de înregistrare/autorizare sanitară veterinară pentru păsări/familii de albine/viermi de mătase;

c) suprafeţele de teren pe care le exploatează să fie de minimum un hectar inclusiv, iar suprafaţa parcelei agricole să fie de cel puţin 0,3 ha. În cazul viilor, livezilor, culturilor de hamei, pepinierelor pomicole, pepinierelor viticole, arbuştilor fructiferi, suprafaţa minimă a parcelei trebuie să fie de cel puţin 0,1 ha;

d) să exploateze, să deţină, să crească animale, păsări, familii de albine, viermi de mătase în vederea obţinerii producţiei agricole pentru care solicită ajutorul de stat;

e) să utilizeze instalaţii de irigat acţionate cu motoare termice (Art. 3).

Pentru obţinerea ajutorului de stat, aceşti beneficiari completează o cerere-model Anexa nr. 1, pe care o depun la centrele judeţene ale APIA sau ale municipiului Bucureşti, însoţită de:

a) Anexele nr. 4, 5 sau 6, cuprinse în Proceduri;

b) copie de pe certificatul de înregistrare la Oficiul Registrului Comerţului;

c) declaraţie pe propria răspundere - model Anexa nr. 7;

d) copie de pe documentele de înregistrare a exploataţiei în RNE, după caz;

e) copie de pe documentul de înregistrare/autorizare sanitară veterinară, după caz;

f) dovada că este membru în organizaţiile utilizatorilor de apă pentru irigaţii (...);

g) copie de pe contractul de irigaţii/furnizare a apei (Art. 4).

Atenţie! După obţinerea acordului prealabil de finanţare prin rambursare pentru motorina cu acciză redusă, beneficiarii întocmesc şi depun cereri pentru determinarea trimestrială a cantităţii de motorină, însoţite de o serie întreagă de documente, multe dintre ele regăsindu-se anexate şi la primele cereri depuse la APIA (Art. 5 din Proceduri). Spaţiul rezervat acestei rubrici nu ne poate permite să enumerăm sumedenia de acte pe care beneficiarii trebuie să le procure sau să se lase păgubaşi.

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
617
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curier juridic (14)

Ordonanţa de Urgenţă nr. 27, din 12 martie 2008, privind gestionarea fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea Europeană din Fondul European pentru Pescuit şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare alocate de la bugetul de stat.

(MO al României, Partea I, nr. 203, din 17 martie 2008)

Acest act normativ cu putere de lege stabileşte cadrul financiar general pentru gestionarea asistenţei financiare nerambursabile alocate României în calitate de stat membru al Uniunii Europene, precum şi a prefinanţării şi cofinanţării aferente acestei asistenţe, în vederea asigurării unui management financiar eficient al fondurilor provenite din Fondul European pentru Pescuit (F.E.P.) (art. 1).

Pentru o mai uşoară înţelegere a unor termeni, vom prezenta mai jos câteva dintre definiţiile date de art. 2, astfel:

- contribuţia financiară a Comunităţii Europene reprezintă sume care se transferă Guvernului României de către Comunitatea Europeană, în conformitate cu cadrul financiar multianual prevăzut prin Acordul interinstituţional şi cu angajamentele bugetare;
- prefinanţare – suma care se acordă temporar de la bugetul de stat pentru măsurile finanţate din F.E.P., numai pe perioada de indisponibilitate a sumelor de la Comisia Europeană;
- cofinanţare – suma alocată de la bugetul de stat pentru finanţarea contribuţiei naţionale, ca parte a cheltu-ielilor publice totale alocate pentru măsurile implicate de F.E.P. conform Regulamentului (CE) nr. 1.198/2006 al Consiliului Uniunii Europene;
- program – reprezintă documentul de programare elaborat de România şi adoptat de Comisia Europeană pentru pescuit, respectiv Programul operaţional pentru pescuit (P.O.P.);
- acordul interinstituţional – încheiat între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene şi Comisia Comunităţilor Europene la data de 17 mai 2006, cu privire la disciplina bugetară şi managementul financiar sănătos.

Trebuie să ştim că, potrivit reglementării date art. 3 din Ordonanţă, Guvernul – prin MADR garantează corecta gestionare a contribuţiei financiare a Comunităţii Europene şi asigură respectarea utilizării acesteia, potrivit destinaţiei stabilite prin Acordul interinstituţional, angajamentele bugetare, P.O.P. şi prin alte documente încheiate sau convenite între Comisia Comunităţii Europene şi Guvernul României.

Totodată, MADR este autorizat să gestioneze contribuţia financiară a Comunităţii Europene, în condiţiile sta-bilite prin plafoanele anuale şi angaja-men-tele bugetare, încheiate sau convenite între Comisia Comunităţii Europene şi Guvernul României. Tot el este cel care asigură gestionarea contribuţiei financiare a Comunităţii Europene prin conturi deschise la instituţii financiar-bancare sau la Trezoreria Statului. (art. 4, alin. (1) şi (2)).

Demn de reţinut este şi textul art. 7, alin. (1) şi (2), potrivit căruia sumele din fondurile publice destinate cofinanţării şi prefinanţării în bani a contribuţiei financiare a Comunităţii Europene se vor utiliza pentru plata cheltuielilor aferente F.E.P., la termenele prevăzute la regulamentele Consiliului Uniunii Europene şi ale Comisiei Comunităţii Europene; creditele bugetare aferente cofinanţării şi prefinanţării de la bugetul de stat a contribuţiei financiare a Comunităţii Europene se cuprind la poziţia distinctă denumită „Finanţare F.E.P.“ în bugetul MADR.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
524

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-15_803.html

Curier juridic (15)

HG nr. 606, din 13 mai 2009, pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare şi a Legii nr. 1/2004 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură.

(MO al României, Partea I, nr. 402, din 12 iunie 2009)

Prevederile hotărârii de guvern se aplică persona-lului de conducere şi personalului de execuţie definit ca personal de specialitate potrivit Legii nr. 490/2004 şi Legii nr. 1/2004, care îndeplineşte cumulativ următoarele criterii:

a) are atribuţii specifice domeniului gestionării asistenţei financiare nerambursabile comunitare, prevăzute în fişa postului, reprezentând minimum 75% din totalul obiectivelor şi atribuţiilor de serviciu şi pentru îndeplinirea cărora consacră minimum 75% din timpul total alocat îndeplinirii tuturor atribuţiilor de serviciu prevăzute în fişa postului;

b) este încadrat în următoarele structuri din cadrul şi din subordinea MAPDR:

- Agenţia Naţională pentru Pescuit şi Acvacultură;
- Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură;
- Direcţia Generală de Dezvoltare Rurală, care îndeplineşte funcţia de autoritate de management pentru PNDR;
- unităţile de plată pentru programele finanţate din fonduri comunitare;
- autoritatea competentă pentru acreditarea agenţiilor de plăţi;
- structurile de specialitate din cadrul MAPDR şi al instituţiilor subordonate care îndeplinesc, prin delegare, funcţii de gestionare şi implementare a asistenţei financiare nerambursabile comunitare (…).

Atenţie! Prevederile acestei hotărâri de guvern nu se aplică persoanelor încadrate în funcţii de demnitar, respectiv ministru, secretar de stat, sau în funcţii asimilate acestora, personalului încadrat la cabinetele demnitarilor, cât şi personalului din corpul consilierilor de afaceri europene. (Art. 3).

Important de reţinut este şi textul art. 4, potrivit căruia salariile de bază ale personalului nou încadrat, prin concurs sau examen, în structurile prevăzute la art. 2 (prezentate mai sus) şi care îndeplineşte criteriile prevăzute de lege se majorează cu 25% faţă de cele prevăzute de lege până la prima evaluare a perfor-manţelor profesionale individuale realizată în condiţiile legii. Şi salariile personalului al cărui raport de serviciu se modifică prin transfer sau detaşare de la alte instituţii care nu gestionează fonduri comunitare se majorează cu 25% faţă de cele prevăzute de lege, până la prima evaluare a performanţelor profesionale (…) prevăzute de lege.

Cei care beneficiază sau vor beneficia de aceste reglementări trebuie să ştie că, după evaluarea performanţelor individuale, realizată conform legii aplicabile pentru funcţiile publice sau contractuale bugetare pe care le ocupă, procentul de majorare salarială poate fi menţinut, crescut, diminuat sau neacordat, până la următoarea evaluare, astfel:

- în cazul calificativului „foarte bine“, majorarea salarială va fi de 75% faţă de salariul de bază;
- în cazul calificativului de „bine“, majorarea salarială va fi de 50%;
- în cazul calificativelor „satisfăcător“ sau „nesatisfăcător“ nu se aplică majorare salarială. (Art. 6)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
619

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-16-din2009_861.html

Curier juridic (16 din 2009)

Hotărârea Guvernului nr. 700, din 10 iunie 2009, pentru susţinerea din fonduri bugetare, în anul 2009, a achiziţiei de masculi pentru reproducţie din speciile ovine şi/sau caprine (MO al României, Partea I, nr. 427, din 23 iunie 2009)

Potrivit reglementărilor stabilite prin acest act normativ, în anul 2009 se va acorda de la bugetul de stat sprijin financiar sub formă de primă la cumpărare pentru achiziţia de masculi pentru reproducţie din speciile ovine şi/sau caprine, cu vârsta cuprinsă între 16 luni şi 4 ani, din rase de lapte, carne sau pielicele, atestaţi prin certificat de origine, în cuantum de 50% din preţul de achiziţie cu TVA inclus, dar nu mai mult de 1.000 lei/cap. (Art. 1, alin. (1)).

Beneficiarii acestui sprijin financiar sunt:

a) crescătorii de animale, membri ai unei asociaţii de crescători de ovine şi/sau caprine legal constituite, care:

– au parcurs sau parcurg o formă de pregătire profesională în domeniul creşterii animalelor, respectiv au studii superioare sau medii de profil, un curs de specializare de scurtă durată sau, în cazul persoanelor juridice, au angajată o persoană care îndeplineşte aceste condiţii;

– au în proprietate un număr de minimum 30 de femele ovine/caprine pentru fiecare reproducător mascul achiziţionat;

– achiziţionează un număr de masculi pentru reproducţie din speciile ovine şi/sau caprine cuprins între 2 şi 25 de capete;

b) asociaţiile de crescători de ovine şi/sau caprine legal constituite care:

– au angajat cel puţin un inginer zootehnist;

Atenţie! Prima prevăzută la alin. (1) se acordă pentru animalele achiziţionate după data intrării în vigoare a prezentei hotărâri (data publicării în M.O. adăugăm noi).

Trebuie să mai reţinem că acest sprijin financiar se acordă în limita fondurilor aprobate, iar în cazul depăşirii lor cuantumul sprijinului se diminuează proporţional pentru toţi beneficiarii. (Art. 4).

Plafonul fondurilor pentru susţinerea achiziţiei de masculi pentru reproducţie din speciile ovine şi/sau caprine în anul 2009 este de 3.000 de lei şi se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat MAPDR pentru anul 2009. (Art. 3).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
687

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Curier juridic (17 din 2009)

METODOLOGIA de autorizare a operatorilor din cadrul sectorului de legume şi fructe proaspete, în vederea folosirii regimului de autocontrol şi de utilizare a logoului comunitar, aprobată prin Ordinul nr. 390/17.06.2009. (MO al României, Partea I, nr. 471, din 8 iulie 2009)

Această metodologie aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 390, din 17 iunie 2009, conţine reglementările de autorizare a operatorilor din acest domeniu – legume şi fructe proaspete – conforme cu legislaţia europeană elaborată până la această dată.

Potrivit acestor reglementări, Inspecţia de stat pentru controlul tehnic în producerea şi valorificarea legumelor şi fructelor, denumită în continuare ISCTPVLF, înregistrează, eliberează şi retrage autorizaţiile de efectuare a autocontrolului şi de utilizare a logoului comunitar pentru operatorii care desfăşoară activităţi de producţie şi de valorificare a legumelor şi fructelor proaspete pe teritoriul României (Art. 1 din metodologie).

Cei avizaţi trebuie să ştie că, pentru a obţine o astfel de autorizaţie, solicitantul o va obţine numai dacă:

- dispune de personal de control care a urmat o formă de pregătire agreată de autoritatea competentă – ISCTPVLF – (studii medii/superioare în domeniul agricol (…));
- dispune de aparatura necesară efectuării controlului de conformitate cu standardele de comercializare (truse de control);
- dispune de echipamente adecvate pentru efectuarea condiţionării, ambalării şi etichetării produselor;
- se angajează la efectuarea unui control de conformitate a loturilor de legume şi fructe proaspete expediate pentru comercializare şi la ţinerea unui registru care să cuprindă toate operaţiunile de control efectuate (Art. 2).

Anexa nr. 1 la Metodologie cuprinde modelul cererii, pe care cei interesaţi o pot depune la autoritatea de coordonare a ISCTPVLF din cadrul MAPDR.

După depunerea cererii, operatorii vor fi supuşi unui regim de control, pentru verificarea respectării condiţiilor prevăzute la art. 2, pe parcursul unui an de la depunerea cererii de către inspectorii ISCTPVLF. Operatorul care a fost acceptat – în urma depunerii cererii – va primi o autorizaţie pentru efectuarea autocontrolului de utilizare a logoului comunitar, al cărui model este prevăzut în Anexa nr. 2.

Mai trebuie să ştim că operatorii autorizaţi sunt obligaţi să completeze un angajament în vederea efectuării controlului de calitate a legumelor şi fructelor proaspete, conform modelului prevăzut în Anexa nr. 3 şi care va fi depus şi înregistrat la Autoritatea de coordonare a ISCTPVLF, odată cu primirea Autorizaţiei pentru efectuarea autocontrolului şi de utilizare a logoului comunitar (Art. 4, alin. (1), (3) şi (4).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
595

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-17-din-2010_l629.html

Curier juridic (17 din 2010)

Ordinul nr. 132, din 2 iunie 2010, pentru modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 247/2008 privind aprobarea Normelor de aplicare a programelor de restructurare/ reconversie a plantaţiilor viticole, derulate cu sprijinul comunitar pentru campaniile 2008/2009 – 2013/2014 (MO al României, Partea I, nr. 371, din 4 iunie 2010)

De la bun început trebuie să ştim că temeiul legal al acestui ordin îl constituie Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a pieţelor agricole („Regulamentul unic OCP“), Regulamentul (CE) nr. 555/2008 al comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a Normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului privind organizarea comună a pieţei vitivinicole în ceea ce priveşte programele de sprijin, comerţul cu ţările terţe, potenţialul de producţie şi privind controalele în sectorul vitivinicol, HG nr. 1228/2008 şi Legea nr. 1/2004 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea APIA:

Potrivit prevederilor art. 2, modificat, acest act normativ creează cadrul normativ necesar aplicării dispoziţiilor Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a pieţelor agricole şi privind dispoziţii specifice referitoare la anumite produse agricole, cu modificările şi completările ulterioare. Celelalte modificări aduse prin ordinul modificărilor se referă la Anexa iniţială la Ordinul 247/2008, în care se stipulează că toate programele de restructurare/reconversie se realizează în baza unui proiect tehnic şi a unui deviz de cheltuieli aferent, întocmite în acest sens de către o persoană fizică/juridică autorizată şi vizate de staţiunea de cercetare viticolă zonală.

Trebuie ştiut faptul că devizele din cadrul proiectelor de înfiinţare a plantaţiilor vor cuprinde în totalitate lucrările ce urmează a fi realizate de beneficiari în concordanţă cu devizul-cadru elaborat de Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură şi Vinificaţie Valea Călugărească şi aprobat de Institutul de Economie Agrară, deviz-cadru pus la dispoziţie de către direcţiile pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene.

Atenţie! NU este considerată modificare a planului individual aprobat situaţia în care solicitantul care la data depunerii planului era persoană fizică, a optat ulterior pentru desfăşurarea activităţii în una dintre formele prevăzute de OUG nr. 44/2008 privind desfăşurarea activităţilor economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale şi întreprinderile familiale.

În urma modificărilor aduse Ordinului 247/2008, MADR, prin Inspecţia de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol, în calitate de organism delegat al APIA pentru efectuarea recepţiilor calitative şi cantitative ale programelor de restructurare/reconversie, verifică pe parcursul anului viticol modul de respectare de către inspectorii vitivinicoli teritoriali a prevederilor legislaţiei în vigoare, îndeplinirea atribuţiilor din Acordul de delegare, precum şi respectarea Ghidului privind procedurile de recepţie calitativă şi cantitativă pentru restructurarea şi reconversia plantaţiilor viticole. (Punctele 3.2, 3.3, 5.5 şi 6.8 din Anexa la ordin).

Jurist Costel Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
721

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

curier-juridic-18-din-2009_972.html

Curier juridic (18 din 2009)

Ordinul nr. 392, din 17 iunie 2009, privind aprobarea listei cu cheltuieli eligibile pentru proiectele finanţate în cadrul Programului Operaţional pentru Pescuit 2007-2013. (MO al României, Partea I, nr. 467, din 7 iulie 2009)

De la bun început trebuie să precizez că, potrivit prevederilor art.1, alin. (2) din ordin, cheltuielile eligibile pentru operaţiunile ce decurg din proiecte finanţate în cadrul Programului Operaţional pentru Pescuit, denumit în continuare POP, trebuie să respecte şi prevederile HG nr. 442/2009 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor cofinanţate din Fondul European pentru Pescuit prin Programul Operaţional pentru Pescuit 2007-2013, precum şi legislaţia europeană în domeniu.

Procedurile de achiziţie derulate pentru efectuarea cheltuielilor eligibile trebuie să fie în confor-mi-tate cu prevederile legislaţiei naţionale şi comunitare în vigoare privind achiziţiile publice; cheltuie-lile cu amortizarea sunt eligibile numai dacă respectă prevederile art. 5 din HG nr. 442/2009 (Art. 2 şi 3 din Ordin).

Potrivit prevederilor art. 4 sunt considerate eligibile salariile, inclusiv contribuţiile salariale suportate de către angajat şi angajator, ale personalului auxiliar încadrat în structura autorităţii de management pentru POP, cu contract de muncă individual pe durată determinată, cu normă parţială ori întreagă de lucru, precum şi onorariile experţilor angajaţi prin contract de servicii, pentru activităţile adiacente de natură tehnică, financiar contabilă, juridică, audit, necesare implemen-tării POP; eligibile sunt şi stimulentele personalului permanent încadrat în structura autorităţilor care participă la managementul şi implementarea POP, iar cheltuielile de personal auxiliar şi permanent se decontează conform contractului de muncă/ decizie de încadrare sau proporţional cu procentul prevăzut în fişa postului/ foaia de prezenţă aferentă atribuţiilor specifice gestionării POP.

Acelaşi articol, alin. (4) şi (5), prevede că cheltuielile efectuate de personalul din cadrul autorităţii de management, autorităţii de certificare, autorităţii de audit şi de cel din cadrul organismului de plată care participă la implementarea POP, cu ocazia deplasărilor interne şi/sau externe, pentru transport de persoane, cazare, diurnă, indemnizaţii de delegare şi taxe de participare, sunt considerate eligibile dacă se prezintă documente doveditoare şi se justifică efectuarea acestora; cheltuielile cu deplasarea, de tipul cheltuielilor de transport, cazare, diurnă, sunt eligibile şi pentru experţii din statele membre sau pentru acei experţi solicitaţi de autoritatea de management în contextul implementării POP, conform prevederilor legale naţionale şi comunitare.

Cei interesaţi trebuie să ştie că Lista cu cheltuielile eligibile pentru proiectele finanţate în cadrul POP – 2007-2013 este publicată în anexa la ordin şi că aceasta conţine un număr de 7 pagini, ceea ce nu ne permite prezentarea lor în cadrul acestei rubrici.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
634

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-19-din-2009_1011.html

Curier juridic (19 din 2009)

Hotărârea Guvernului nr. 902, din 5 august 2009, pentru modificarea şi completarea HG nr. 244/2008 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor cofinanţate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală 2007-2013. (MO al României, Partea I, nr. 580, din 20 august 2009).

Potrivit prevederilor art. 3, alin. (1)-(6), modificat prin hotărârea de faţă, un solicitant poate depune în acelaşi timp mai multe proiecte pentru măsuri diferite din cadrul PNDR, pentru a fi cofinanţate din FEADR. Mai mult, un solicitant poate depune proiecte pentru a fi cofinanţate din FEADR şi în situaţia în care are în derulare proiecte de investiţii diferite, finanţate prin Programul SAPARD.

De asemenea, un beneficiar poate depune un al doilea proiect în cadrul aceleiaşi măsuri cofinanţate din FEADR, cu condiţia ca primul proiect să fie finalizat, cu excepţia beneficiarilor care aplică pentru Măsura 125 „Îmbunătăţirea şi dezvoltarea infrastructurii legate de dezvoltarea şi adoptarea agriculturii şi silviculturii“ şi pentru schema de ajutor de stat XS13/2008.

Şi în cadrul Măsurii 125 „Îmbunătăţirea şi dezvoltarea infrastructurii (…)“ pot să se deruleze în acelaşi timp mai multe proiecte pentru activităţi distincte, cu condiţia ca depunerea unui nou proiect pentru aceeaşi activitate să se facă după finalizarea precedentului.

Pentru aceeaşi Măsură 124 din cadrul PNDR, Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva poate să aplice prin intermediul unităţilor şi filialelor sale din teritoriu şi poate să deruleze în acelaşi timp mai multe proiecte pentru aceeaşi activitate.

Atenţie! Proiectele solicitanţilor ai căror acţionari majoritari au în derulare alte proiecte finanţate din FEADR în cadrul aceleiaşi măsuri nu sunt eligibile, cu excepţia celor care aplică pentru schema de ajutor de stat XS13/2008.

La art. 9, după alineatul (1) s-a introdus un nou alineat, alineatul (2), potrivit căruia proiectele ce au ca obiect amenajări de îmbunătăţiri funciare în înţelesul Legii nr. 138/2004, republicată, realizate pe domeniul public sau privat pentru dezvoltarea şi adoptarea agriculturii şi silviculturii şi pentru care proprietarul sau administratorul acestora asigură accesul liber la infrastructura realizată, sunt eligibile, iar finanţarea publică nerambursabilă a acestora este de 100% din totalul cheltuielilor eligibile.

Beneficiarii măsurilor de investiţii trebuie să ştie că pot primi avans, stabilit în conformitate cu OUG nr. 74/2009 privind gestionarea fondurilor comunitare nerambursabile (…) şi pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 218/2005 privind stimularea absorbţiei fondurilor SAPARD (…) prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare (Art. 121, art. nou introdus după art. 12).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
694
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-19-din-2010_l690.html

Curier juridic (19 din 2010) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCurier juridic (19 din 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 755, din 21 iulie 2010, privind schema de ajutor specific acordat producătorilor de lapte de vacă din zonele defavorizate.

(MO al României, Partea I, nr. 543, din 3 august 2010)

Potrivit prevederilor acestui act normativ, producătorii agricoli, persoane juridice şi/sau persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale ori întreprinderi familiale constituite conform OUG nr. 44/2008 privind desfăşurarea activităţilor economice de către persoanele fizice autorizate (…), crescători de vaci de lapte, denumiţi în continuare beneficiari, înregistraţi în sistemul de administrare a cotelor de lapte pentru livrări şi/sau vânzări directe şi cu exploataţii localizate în zonele defavorizate din România, identificate în anexa 4A la Planul Naţional de Dezvoltare Rurală 2007-2013, beneficiază de un ajutor specific pe exploataţie pentru a compensa dezavantajele specifice zonei, sub forma unei plăţi suplimentare, calculată şi acordată anual, în funcţie de efectivul de vaci de lapte deţinut (Art. 1).

La alin. 2 al Art. 1 din hotărâre se prevede că vaca de lapte „se defineşte ca fiind femela din categoria bovine care a fătat cel puţin o dată până la termenul-limită de depunere a cererilor“. Termenul-limită la depunere a cererilor este data de 31 august a anului pentru care se face solicitarea ajutorului specific.

Ultimul alineat (5) al aceluiaşi articol prevede că persoanele fizice neautorizate potrivit OUG nr. 44/2008 pot depune cererea, cu obligaţia să se autorizeze şi să depună copie de pe certificatul de înregistrare la Registrul Comerţului până la data de 25 octombrie 2010.

Important de reţinut este şi textul Art. 2, alin. (1)-(2), potrivit căruia beneficiarii trebuie să deţină un efectiv cuprins între două şi 15 capete de vaci de lapte, inclusiv, pe exploataţie, la termenul-limită de depunere a cererilor; beneficiarii cu un efectiv mai mare de 15 capete de vaci de lapte pe exploataţie beneficiază de ajutorul specific calculat la nivelul a maximum 15 capete de vaci de lapte.

Art. 3 din hotărâre spune că beneficiarul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:

a) sunt înregistraţi în sistemul de administrare a cotelor de lapte al Serviciului de Administrare a Cotelor de Lapte din cadrul APIA cu cotă de lapte pentru livrări şi/sau vânzări directe;

b) efectivul de vaci de lapte din exploataţie pentru care beneficiarul solicită ajutor specific este înscris în Registrul Naţional al Exploataţiilor – RNE la termenul-limită de depunere a cererilor;

c) efectivul de vaci de lapte pentru care se solicită ajutor specific anual trebuie menţinut în exploataţie pe perioada derulării schemei de sprijin.

Să mai reţinem şi faptul că valoarea ajutorului financiar specific se calculează anual, în lei la cursul euro-leu stabilit de Banca Centrală Europeană la ultima cotaţie a lunii septembrie, care este publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, pentru un plafon maxim de 22.447.205 euro, iar cuantumul ajutorului specific pe cap de vacă de lapte se calculează de către APIA, după finalizarea verificărilor, prin raportarea plafonului maxim la efectivul de vaci de lapte eligibile, fără a depăşi 100 euro/cap de vacă de lapte (Art. 4, alin. (1) şi (2)).

Cei interesaţi trebuie să ştie că plăţile pentru ajutorul specific anual se efectuează începând cu data de 1 decembrie a fiecărui an, până la sfârşitul primul trimestru al anului următor (Art. 6).

Jurist Costel Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
671

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Curier juridic (1)

Legea nr. 167, din 2 octombrie 2008, pentru modificarea şi completarea Legii îmbunătăţirilor funciare nr. 138/2004
(MO al României, Partea I, nr. 699, din 14 octombrie 2008)

Precizăm, de la bun început, că modificările aduse Legii îmbunătăţirilor funciare nr. 138/2004, prin legea de faţă, sunt de natură să clarifice şi să expliciteze anumiţi termeni şi noţiuni, care să înlăture unele neconcordanţe din cuprinsul unor texte şi, implicit, înţelegerea eronată a unor norme de reglementare în domeniu.

De pildă, potrivit prevederilor art. 2 din vechea lege, modificată, realizarea amenajărilor de îmbunătăţiri funciare la nivel naţional are loc pe baza programelor şi strategiei sectoriale, iar la nivel local, conform nevoilor autorităţilor publice locale, ale persoanelor juridice sau fizice interesate, pe baza programelor zonale de amenajare a teritoriului şi în corelare cu strategia sectorială.

O reglementare ce va stimula – credem noi – eficientizarea activităţii de îmbunătăţiri funciare şi, implicit, sporirea producţiei agricole, o regăsim în art. 4 lit. c), potrivit căreia, „realizarea de către proprietarii de teren a exploatării, întreţinerii şi reparaţiilor amenajărilor de îmbunătăţiri funciare, situate pe terenurile pe care le deţin, inclusiv a lucrărilor de reabilitare, executare de investiţii şi suportarea costurilor acestor activităţi.

Statul intervine prin Administraţie şi prin alocarea de fonduri de la Bugetul de Stat în completarea surselor proprii ale Administraţiei sau ale beneficiarilor constituiţi în organizaţii de îmbunătăţiri funciare sau federaţii de organizaţii de îmbunătăţiri funciare, în cazurile în care proprietarii de teren nu pot desfăşura prin efortul propriu activităţi de îmbunătăţiri funciare".

Cei interesaţi trebuie să reţină că, potrivit unui nou alineat introdus după alin. (1), al art. 6 din Legea-cadru, proprietarii sau alţi deţinători de teren, care intenţionează să realizeze o nouă amenajare de îmbunătăţiri funciare, se pot constitui în organizaţii.

Potrivit prevederilor art. 56, modificat, perioada contractului multianual ce se încheie de către furnizorul de apă cu organizaţii sau federaţii este de 5 ani, cu obligaţia ca în fiecare an beneficiarul să plătească contribuţia proprie la tariful anual.

Recomandăm celor interesaţi să-şi procure noul act legislativ. Le va fi de mare folos.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
644

☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Curier Juridic (2 din 2011)

Ordonanţa de urgenţă nr. 95, din 28 octombrie 2010, pentru modificarea şi completarea OUG nr. 21/2010 privind executarea serviciilor de aerofotogrammetrie şi de realizare a ortofotoplanurilor pe teritoriul României pentru Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării rurale. (MO al României, Partea I, nr. 730, din 3 noiembrie 2010)

O primă modificare adusă OUG nr. 21/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 136/2010 se referă la titlul acesteia, conţinutul devenind după cum urmează:

„Ordonanţă de urgenţă privind executarea serviciilor de aerofoto-grammetrie şi de realizare a ortofotoplanurilor pe teritoriul României şi executarea serviciilor de digitizare şi actualizare a Siste-mului de Identificare a Parcelelor Agricole pentru Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării rurale.“

Potrivit prevederilor noului Art. 11, introdus prin ordonanţa de urgenţă modificatoare, activitatea de digitizare şi actualizare a Siste-mului de Identificare a Parcelelor Agricole, denumit în continuare LPIS pentru MADR reprezintă activitate de interes naţional (1). Acelaşi articol prevede că în perioada 1 ianuarie 2011-31 decembrie 2020 activitatea de digitizare şi actualizare a LPIS realizată pe baza ortofotoplanurilor obţinute pentru MADR se execută de către Ministerul Apărării Naţionale (2).

Pe cale de execuţie de la prevederile alin. (2), activitatea de digitizare şi actualizare a LPIS, alta decât cea realizată pe baza ortofotoplanurilor obţinute şi anume cea realizată pe baza informaţiilor oferite de fermieri, pe baza rezulta-telor obţinute în urma controalelor pe teren pe baza documentelor de scoatere din circuitul agricol şi pe baza altor informaţii puse la dispoziţia MADR, prin APIA, potrivit reglementărilor aflate în vigoare (3).

Important de reţinut este şi textul noului Art. 21, introdus după Art. 2, prin care s-a stabilit că plata serviciilor de digitizare şi actualizare a LPIS se efectuează, anual, din bugetul de stat, prin bugetul MADR.

Potrivit prevederilor Art. 4, modificat prin aceeaşi ordonanţă, sumele încasate din serviciile aerofotogrammetrie şi de realizare a ortofotoplanurilor, precum şi sumele încasate serviciile de digitizare şi actualizare a LPIS se constituie venituri ale activităţilor finanţate integral din venituri proprii înfiinţate pe lângă Ministerul Apărării Naţionale a unor activităţi finanţate integral din venituri proprii. Până la data de 31 decembrie 2010, activitatea de digitizare şi actualizare a LPIS se execută de Ministerul Apărării Naţionale pentru o suprafaţă de 7.000 kmp, pe baza ortofotoplanurilor puse la dispoziţie de MADR, prin Agenţia de Plăţi şi Intervenţii pentru Agricultură, potrivit prevederilor Art. II din Ordonanţa de Urgenţă nr. 95/2010.

Atenţie! Contractele privind activitatea de digitizare şi actualizare a LPIS încheiate înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă se derulează conform clauzelor contractuale, în condiţiile legii.

Jurist Costel Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
749

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curier juridic (20 din 2009)

Ordinul nr. 532, din 18 august 2009, privind modificarea şi completarea ordinului nr. 102/2009 pentru aprobarea tipurilor de investiţii şi a plafoanelor maxime ale creditelor ce se acordă în anul 2009, în condiţiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investiţiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum şi în activităţi nonagricole.

(MO al României, Partea I, nr. 584, din 21 august 2009)

Potrivit modificărilor şi completărilor aduse ordinului în discuţie, prin introducerea – la articolul 2, după alineatul (2) – a patru noi alineate, alineatele (21) – 24), plafonul maxim de creditare, conform
Legii nr. 231/2005, va fi acordat diferenţiat, în funcţie de capacitatea de exploatare a solicitantului.

În vederea stabilirii capacităţii de exploatare a solicitantului, comisia alcătuită din specialişti în domeniu verifică, pe teren, îndeplinirea următoarelor condiţii:

- de cazare – beneficiarul deţine/va deţine (are în construcţie)/are contractat un proiect de construcţie şi modernizare pentru adăpost corespunzător tehnologiei de creştere şi normelor de densitate aferente efectivului de animale pentru care se solicită creditul;
- de furajare – beneficiarul deţine suprafaţă de bază furajeră, mijloace de producţie a furajelor/contract de achiziţie, pentru obţinerea furajului necesar întreţinerii efectivului de animale;
- de avizare a exploataţiei şi valorificare a producţiei:
  - are aviz prealabil/definitiv de mediu, dacă este cazul;
  - are autorizare/înregistrare sanitar-veterinară, după caz;
  - precontract/posibilităţi reale de valorificare a producţiei.
- pregătire profesională în domeniu – beneficiarii programului certifică faptul că au absolvit sau vor absolvi o formă de pregătire în domeniul creşterii animalelor/studii superioare sau medii de profil) ori un curs de specializare de scurtă durată, în cazul persoanelor fizice sau, în cazul persoanelor juridice, au angajată o persoană care îndeplineşte aceste condiţii.

Procesul-verbal întocmit cu ocazia verificării în teren, care atestă capacitatea de exploatare a solicitantului, se depune la Direcţia pentru agricultură şi dezvoltarea rurală judeţeană, în termenul prevăzut de lege.

În termen de 10 zile lucrătoare de la depunerea documentaţiei justificative, în urma analizării acesteia şi în baza procesului verbal, direcţiile pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene, prin Compartimentul de implementare politică şi execuţie programe în zootehnie, vor emite un aviz prealabil, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3, (Alineatul 3 al art. 2, modificat). Anterior efectuării plăţii de către instituţia financiară, beneficiarul va prezenta direcţiei pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene documentele justificative şi va solicita, prin acelaşi Comparti-ment de implementare politici (…), un aviz de plată, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4 (Art. 2, alin. (5)).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
596

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-20-din-2010_l728.html

Curier juridic (20 din 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 759, din 21 iulie 2010 privind acordarea de ajutoare specifice pentru îmbunătăţirea calităţii produselor agricole în sectorul de agricultură ecologică

(MO al României, Partea I, nr. 552, din 5 august 2010)

După cum era de aşteptat, prezenta Hotărâre de Guvern stabileşte cadrul juridic de acordare de plăţi anuale suplimentare exploataţiilor înregistrate în sistemul de agricultură ecologică din producţia vegetală şi animalieră, în conformitate cu prevederile art. 68 alin. (1) lit. (a) – îmbunătăţirea calităţii produselor agricole din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor Norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune şi de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori (…) (Art. 1).

Potrivit prevederilor Art. 3 din hotărâre, beneficiarii ajutorului specific sunt producătorii agricoli, persoane juridice şi/sau persoane fizice autorizate, întreprinderile individuale sau întreprinderile familiale constituite conform OUG nr. 44/2008 privind desfăşurarea activităţilor economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale şi întreprinderile familiale înregistrate în fiecare an în sistemul de agricultură ecologică şi care se află sub contract cu un organism de inspecţie şi certificare aprobat în România, denumiţi în continuare beneficiari.

Beneficiarii din producţia vegetală trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) să aibă în folosinţă suprafeţe agricole de cel puţin 0,30 ha;

b) să fie înregistraţi în fiecare an pentru care solicită ajutorul specific la MADR, ca producători în agricultura ecologică;

c) să încheie un contract cu un organism de inspecţie şi certificare, organism aprobat de MADR;

d) să deţină un certificat de conformitatea/master certificat, certificat de confir-mare a conversiei emis producătorului de organismul de inspecţie şi certificare;

e) să nu aibă datorii restante la bugetul de stat sau la bugetul local.

Aceleaşi condiţii trebuie să le îndeplinească şi beneficiarii din producţia animalieră, precum şi cei din apicultură.

Cei interesaţi trebuie să ştie că valoarea ajutorului specific, în cuan-tum total de 3.098.000 euro, va fi calculată – la un curs euro-leu, ce este stabilit de Banca Central Europeană la ultima cotaţie a lunii septembrie şi care este publicat în Jurnalul Oficial al UE, iar cuantu-mul plăţii anuale suplimentare pe exploataţie se calculează de APIA după finalizarea verificărilor, prin raportarea plafoanelor alocate, prevăzute în anexă la numărul de beneficiari eligibili pentru fiecare dimensiune a exploataţiei din producţia vegetală şi animalieră, în limita plăţii anuale suplimentare maxime/exploataţie (Art. 4, alin. (1)-(3)).

Să mai reţinem că ajutorul specific se acordă anual, începând cu anul 2010 şi reprezintă un sprijin financiar aferent Fondului European de Garantare Agricolă, care se acordă temporar de la bugetul de stat, prin bugetul

MADR, iar plăţile se efectuează începând cu data de 1 decembrie a fiecărui an, până la sfârşitul trimestrului I al anului următor (Art. 9 şi 10 din hotărâre).

Jurist Costel Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
616
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-21-din-2009_1084.html

Curier juridic (21 din 2009)

Ordinul nr. 539, din 25 august 2009, pentru aprobarea regimului permiselor de vânătoare

(MO al României, Partea I, nr. 606, din 2 septembrie 2009)

Prin acest ordin au fost aprobate două regulamente în domeniul vânătorii, şi anume:

– Regulamentul pentru obţinerea permiselor de vânătoare;

– Regulamentul pentru tipărirea, înscrierea, gestionarea, eliberarea şi anularea permiselor de vânătoare şi pentru preschimbarea permiselor de vânătoare aflate în uz.

Din motive lesne de înţeles, vom prezenta – în rândurile ce urmează – câteva din reglementările aprobate pentru obţinerea permiselor de vânătoare, venind astfel – considerăm noi – în sprijinul celor interesaţi.

Înainte de prezentarea reglementărilor de interes general se impune să precizăm că baza legală în domeniu o constituie Legea vânătorii şi a protecţiei fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările şi completările ulterioare, potrivit căreia permisul de vânătoare permanent şi permisul de vânătoare temporar atestă dreptul titularului de a practica vânătoarea, în condiţiile legii.

Cei interesaţi trebuie să ştie că permisul de vânătoare permanent se eliberează doar solicitanţilor care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 28 alin (3) din Legea nr. 407/2006. El poate fi dobândit doar în limita locurilor vacante existente la fiecare organizaţie vânătorească, conform art. 5 alin (3) din aceeaşi lege.

Să mai reţinem şi faptul că permisul de vânătoare temporar se eliberează apatrizilor cu domiciliul în străinătate şi cetăţenilor străini care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 28 alin (4) din Legea nr. 407/2006 (art. 1-4 din ordin).

Candidaţii pentru obţinerea permisului de vânătoare permanent solicită în scris înscrierea pentru stagiatură, în vederea dobândirii permisului în cauză; cererea se analizează de către conducerea organizaţiei vânătoreşti, iar hotărârea se comunică în scris solicitanţilor în termen de 30 de zile de la data depunerii ei.

În caz de aprobare a cererii, în comunicare se menţionează şi denumirea grupei de vânători la care a fost repartizat pentru efectuarea perioadei de stagiatură, care începe de la data comunicării de repartizare.

Atenţie! Numărul solicitanţilor pentru efectuarea stagiaturii este nelimitat. (Art. 5,6).

În perioada de stagiatură fiecare candidat participă la 3 acţiuni de vânătoare şi la o instruire practică privind portul şi mânuirea armei de vânătoare, precum şi la o şedinţă de tragere cu arma de vânătoare la punct fix şi talere, după care, stagiarul primeşte o recomandare de absolvire din partea organizaţiei vânătoreşti sau a clubului de vânătoare la care a efectuat stagiatura.

Întrucât ordinul cu caracter normativ în discuţie este foarte stufos şi conţine reglementări utile şi necesare celor interesaţi, recomand achiziţionarea şi studierea acestui ordin.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
569

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ea8f1

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

curier-juridic-22-din-2009_1122.html

Curier juridic (22 din 2009)

Metodologia de atestare a persoanelor care realizează proiectarea de drumuri forestiere.

(MO al României, Partea I, nr. 639, din 28 septembrie 2009)

Metodologia de faţă a fost aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale, nr. 576, din 15 sept. 2009). Ea stabileşte procedura prin care se asigură cadrul organizatoric şi regulile unitare pentru atestarea capacităţii profesionale şi tehnico-economice a persoanelor fizice şi juridice pentru proiectarea de drumuri forestiere.

Proiectarea de drumuri forestiere cuprinde activităţi specifice care se execută în scopul construirii drumurilor forestiere noi şi intervenţiilor la drumurile forestiere existente care constau în lucrări de refacere, consolidare, reabilitare, reparare; domeniul de atestare a persoanelor fizice şi juridice îl constituie proiectarea de drumuri forestiere prin elaborarea documentaţiei tehnico-economice necesare.

Atestarea persoanelor fizice şi juridice se poate solicita cu respectarea condiţiilor prevăzute în această metodologie. (Art. 1-3, din Metodologie).

Cu privire la condiţiile pe care trebuie să le îndepli-nească – cumulativ – persoanele fizice şi juridice care solicită atestarea, metodologia prevede următoarele:

Pentru persoanele fizice:

a) să aibă studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licenţă în specializări la care s-a predat cursul de drumuri forestiere sau drumuri; b) să aibă experienţă de minimum 3 ani în proiectarea de drumuri forestiere; c) să nu fi fost condamnate penal pentru săvârşirea cu intenţie a unei infracţiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul.

Pentru persoanele juridice:

a) să fie constituite şi să funcţioneze în condiţiile legii;

b) să aibă înscris în statut ca obiect de activitate proiectarea de drumuri forestiere;

c) să aibă o persoană fizică atestată pentru proiectarea de drumuri forestiere, încadrată cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată;

d) să deţină un minimum de mijloace tehnice necesare pentru proiectarea de drumuri forestiere, în stare de funcţionare. (Art. 4 şi 5).

Să mai reţinem şi faptul că atât persoanele fizice, cât şi cele juridice trebuie să depună – odată cu cererea tip – o serie întreagă de documente, necesare atestării, cum ar fi: actul de identitate, în copie, curriculum vitae; lista documentaţiilor tehnico-economice (…); diploma de licenţă cu foaia matricolă (…); extras de pe carnetul de muncă în copie certificată; certificatul de cazier; memoriu de activitate; acte care dovedesc că persoana juridică este înscrisă în registrul comerţului; contractul individual de muncă, pe durată nedeterminată pentru persoanele

fizice atestate; atestatul persoanei fizice care îndeplineşte condiţia de angajat/administrator/asociat la persoana juridică, în copie. (Art. 8 şi 9).
Interesant de ştiut este şi textul art. 13, potrivit căruia Comisia de atestare îşi desfăşoară activitatea în cadrul RNP – Romsilva şi este formată din 7 membri, selectaţi dintre personalităţile care activează sau au activat în silvicultură, specialişti în domeniu, din învăţământul superior de profil şi reprezentanţii asociaţiilor patronale-profesionale recunoscute la nivel naţional.
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
601
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curier Juridic (22 din 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 920 din 30 august 2010 pentru aprobarea Normelor metodologice privind modul de acordare a ajutorului de stat pentru producătorii agricoli din sectorul creşterii animalelor, în vederea colectării cadavrelor de animale. (MO al României, Partea I, nr. 672 din 4 octombrie 2010)

Obiectivul urmărit prin această Hotărâre de Guvern îl constituie instituirea unei scheme de ajutor de stat, pentru perioada 2010-2013 inclusiv, în vederea acordării unui sprijin sub formă de servicii subvenţionate acordate întreprinderilor care îşi desfăşoară activitatea în sectorul creşterii animalelor în vederea acoperirii costurilor legate de colectarea cadavrelor de animale.

O astfel de schemă de ajutor de stat este exceptată de la obligaţia notificării către Comisia Europeană, conform criteriilor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind acordarea ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici şi mijlocii care îşi desfăşoară activitatea în domeniul producţiei de produse agricole (Art. 1, alin. (1) şi (2)). Cu privire la domeniul de aplicare şi criteriile de eligibilitate trebuie să reţinem că prevederile acestei hotărâri se aplică producătorilor agricoli care îndeplinesc cerinţele legale şi care au încheiat contract de prestări de servicii cu o unitate autorizată de autoritatea competentă să desfăşoare activitatea de procesare/incinerare/coincinerare a subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman (Art. 3, alin. (1)). Alineatul (2) al aceluiaşi art. 3 prevede că dispoziţiile acestei hotărâri nu se aplică întreprinderilor care se află în una din următoarele situaţii:

a) sunt considerate întreprinderi aflate în dificultate financiară, definiţie în sensul Liniilor directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea şi restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 244 din 1 octombrie 2004, respectiv întreprinderi ce constituie subiectul procedurilor de faliment, reorganizare judiciară sau lichidare;

b) sunt întreprinderi împotriva cărora a fost emisă o decizie de recuperare a unui ajutor de stat, dacă această decizie de recuperare nu a fost deja executată, conform prevederilor legale în vigoare precum şi potrivit prevederilor art. 13-17 din OUG nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 74/2010.

Important de reţinut este şi textul art. 4 din hotărâre potrivit căruia, solicitanţii ajutorului de stat sunt prestatorii de servicii care efectuează servicii subvenţionate producătorilor agricoli, care solicită ajutor de stat înainte de începerea desfăşurării acestor servicii de colectare a cadavrelor de animale, în baza cererii iniţiale anuale, şi care îndeplinesc următoarele condiţii:

a) sunt persoane juridice conform legislaţiei în vigoare;

b) sunt autorizaţi de către autoritatea competentă pentru efectuarea activităţii în domeniu;

c) efectuează servicii specifice acestei activităţi, în conformitate cu prevederile legale.

Cei interesaţi trebuie să ştie că valoarea ajutorului de stat acordat potrivit prevederilor acestei hotărâri este de până la 100% din costul activităţii de colectare a cadavrelor de animale, respectiv de maximum 213 lei/tona de cadavre de animale colectate, în limita bugetului aprobat (Art. 5 din hotărâre).

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
665
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-23-din-2009_1176.html

Curier juridic (23 din 2009)

Hotărârea Guvernului nr. 1.210, din 7 octombrie 2009, privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură.

(MO al României, Partea I, nr. 695, din 15 octombrie 2009)

În preambulul acestei hotărâri adoptate de guvernul interimar se menţionează faptul că MAPDR este autorizat să gestioneze contribuţia financiară a Comunităţii Europene, conform plafoanelor anuale şi angajamentelor convenite prin Tratatul de aderare la Uniunea Europeană.

Dată fiind o astfel de situaţie, Ministerul Finanţelor Publice alocă temporar sume din veniturile obţinute din privatizarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, în vederea acordării de avansuri beneficiarilor schemei de plată unică pe suprafaţă, conform reglementării de la art. 1 din hotărâre.

O prevedere demnă de reţinut de către beneficiarii acestei plăţi este cea de la art. 2, prin care se urmăreşte stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură în cadrul schemei de plată unică directă pe suprafaţă, în cazul în care creditele bugetare aferente titlului 56 „Proiecte cu finanţare din fonduri externe nerambursabile postaderare“ din bugetul MAPDR sunt insuficiente, se acordă acestui minister fonduri până la limita sumei de 1.800.000 mii lei, din veniturile obţinute din privatizare, înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului, fără dobândă, pe o perioadă de un an.

Acelaşi articol 2, alin. (2) prevede că această sumă este destinată asigurării surselor necesare plăţii avansului de 209,98 lei/ha, reprezentând 70% din suma aprobată a se acorda beneficiarilor schemei de plată unică pe suprafaţă, finanţată din Fondul European pentru garantare în agricultură (FEGA), aferentă anului 2009, pentru care au fost finalizate verificările condiţiilor de eligibilitate.

Să mai reţinem şi textul art. 3, alin. (1) şi (2) potrivit căruia Ministerul Finanţelor Publice virează sumele solicitate de MAPDR eşalonat, până la concurenţa sumei prevăzute la art. 2, într-un cont de disponibilităţi distinct, deschis în numele acestuia la Trezoreria Statului.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
602

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-23-din-2010_l837.html

Curier juridic (23 din 2010)

Hotărârea Guvernului nr. 1029, din 13 octombrie 2010 pentru modificarea HG nr. 279/2010 privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură aferente schemelor de plăţi directe. (MO al României, Partea I, nr. 697, din 19 octombrie 2010)

Modificările aduse unor acte normative sunt determinate – de regulă – de necesitatea introducerii unor reglementări de natură să ducă la îmbunătăţirea modului şi a măsurilor de aplicare a dispoziţiilor pe care le conţin, în deplină concordanţă cu cerinţele legislaţiei interne şi legislaţiei comune europene în domeniu.

Din această categorie de acte normative adoptate de Guvern face parte şi HG nr. 1029 din 13 octombrie 2010, prin care s-au modificat titulatura HG nr. 279/2010 şi conţinutul Art. 1 din aceeaşi hotărâre. Potrivit prevederilor Art. 1, modificat, se alocă temporar Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, până la finele anului 2010, suma de 1.400.000 mii lei, din veniturile obţinute din privatizare, înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului, fără dobândă, în vederea stimulării gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură în cadrul schemelor de plăţi directe pentru agricultură şi pentru măsurile de piaţă şi intervenţie în agricultură. Suma respectivă se restituie Ministerului Finanţelor Publice de către MADR până la data de 31 decembrie 2010 (1).

În acelaşi articol se prevede că suma prevăzută mai sus este destinată asigurării resurselor necesare efectuării cheltuielilor aferente schemelor de plată directe pe suprafaţă implicate în derularea Fondului european de garantare agricolă (FEGA) şi pentru măsuri de piaţă şi intervenţie în agricultură, pentru anii agricoli 2009 şi 2010 inclusiv, avansul reprezentând 50% din suma aprobată a se acorda beneficiarilor schemei de plată directă unică pe suprafaţă, finanţată din FEGA, aferentă anului agricol 2010, pentru care au fost finalizate verificările condiţiilor de eligibilitate, potrivit prevederilor art. 20 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii comune (…) (2).

Alineatul (3) al aceluiaşi articol prevede că din suma prevăzută la alin. (1) se decontează cheltuielile aferente măsurilor de piaţă şi intervenţie în agricultură, cu excepţia altor cheltuieli decât cele eligibile, precum şi cele aferente schemelor de plată directe pe suprafaţă implicate în derularea FEGA, respectiv: a) schema de plată directă unică pe suprafaţă; b) schema de plată pentru culturi energetice; c) schema de plată separată pentru zahăr.

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
584

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

curier-juridic-2_92.html

Curier juridic (2) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Curier juridic (2)

Legea nr. 261, din 4 noiembrie 2008, privind modificarea şi completarea art. 29 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi a celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997. (MO al României, Partea I, nr. 757, din 10 noiembrie 2008)

Printre multiplele modificări şi completări aduse mult disputatelor legi ale fondului funciar – în general – se regăsesc şi cele aduse art. 29 din Legea nr. 1/2000, prin Legea nr. 261 din 4 noiembrie 2008. Ele dovedesc – încă o dată în plus – că nicio lege nu este perfectă, ci doar perfectibilă.

Modificările şi completările aduse prin legea de faţă vizează terenurile forestiere care au aparţinut structurilor de cult şi Academiei Române, dar care nu au fost cuprinse în reglementările anterioare, în sensul reconstituirii dreptului de proprietate asupra acestora.

De pildă, potrivit prevederilor art. 29 din Legea nr. 1/2000 – modificat (alin. 31 şi 32), structurile de cult care au avut în folosinţă sau înzestrare terenuri forestiere, potrivit Legii nr. 61/1937 pentru înzestrarea unor mănăstiri ortodoxe din ţară cu întinderi de păduri şi alte terenuri, publicată în MO nr. 66 din 20 martie 1937, aşa cum a fost modificată prin Decretul-lege nr. 47/1938, dobândesc în proprietate suprafeţele respective.

De la această prevedere sunt exceptate terenurile forestiere din categoria celor de mai sus, care au făcut obiectul constituirii sau reconstituirii dreptului de proprietate în favoarea structurii de cult respective sau a altora de acelaşi cult în judeţul respectiv. Reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere care au aparţinut Academiei Române se face prin comasarea terenurilor de către RNP-Romsilva, la solicitarea Academiei Române, dacă nu se afectează vechile amplasamente ale foştilor proprietari, şi cu respectarea Legii nr. 752/2001 privind organizarea şi funcţionarea Academiei Române, cu modificările şi completările ulterioare.

Atenţie! În cazul în care suprafeţele de teren avute în înzestrare sau în folosinţă au fost atribuite legal altor persoane fizice sau juridice – în proprietate –, structurilor de cult în discuţie le vor fi oferite suprafeţe de teren forestier pe alte amplasamente, cu posibilitatea comasării – la cerere, a acestor suprafeţe, dar numai după finalizarea procesului de reconstituire a dreptului de proprietate (alin. 33, nou introdus după alin. 32).

În consecinţă, unităţile de cult mai sus menţionate vor putea depune cereri de atribuire în proprietate, însoţite de actele doveditoare, la comisiile judeţene de aplicare a legilor fondului funciar, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a acestei legi, adică, zicem noi, până la data de 12 mai 2009 (Art. II din lege).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
634

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Curier juridic (3 din 2011)

Legea nr. 232, din 7 decembrie 2010, privind regimul de import al mostrelor de îngrăşăminte şi al îngrăşămintelor. (MO al României, Partea I, nr. 841, din 15 decembrie 2010)

Potrivit prevederilor acestei legi, importul mostrelor de îngrăşăminte clasificate la poziţiile tarifare 31.01-31.05 prevăzute în anexa la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun se efectuează pe baza certificatului de abilitare pentru importul mostrelor de îngrăşăminte (Art. 1). Acest certificat de abilitare se emite de Institutul Naţional de Cercetare - Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie şi Protecţia Mediului – ICPA Bucureşti, conform modelului prezentat în anexa 1 (Art. 2). La art. 4 se prevede că mostrele de îngrăşăminte sunt importate în baza certificatului de abilitare şi sunt utilizate în activitatea de cercetare-testare, în vederea autorizării îngrăşământului cu menţiunea RO-ÎNGRĂŞĂMÂNT, pentru:

a) teste de eficacitate biologică;
b) analize fizico-chimice.

În urma acestor testări se eliberează autorizaţia RO-ÎNGRĂŞĂMÂNT pentru utilizarea şi comercializarea în România.

Cei interesaţi trebuie să ştie că, pentru obţinerea certificatului de abilitare, solicitantul autorizării transmite autorităţii emitente prevăzute la art. 2 următoarele documente:

a) solicitare în scris, din care să rezulte: numele sau denumirea importatorului şi sediul social al firmei, lista codurilor tarifare, lista denumirilor produselor/grupelor de produse, lista denumirilor comerciale/tehnice ale produselor pentru care solicită abilitarea;
b) declaraţie privind scopul importului de mostre de îngrăşăminte;
c) copie a certificatului de înregistrare la Registrul Comerţului (Art. 5).

Importul îngrăşămintelor, clasificate la poziţiile tarifare 31.01-31.05 prevăzute în anexa la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987, se efectuează pe baza certificatului de abilitare; certificatele de abilitare se emit de direcţiile pentru agricultură judeţene, respectiv a municipiului Bucureşti.

Pentru obţinerea certificatelor de abilitare importatorii prezintă autorităţii emitente prevăzute la art. 13 următoarele documente:

a) solicitare în scris (…);
b) copie a certificatului de înregistrare la Registrul Comerţului;
c) copie a autorizaţiei RO-ÎNGRĂŞĂMÂNT şi a buletinului de analiză pentru atestarea conformităţii îngrăşământului cu datele înscrise în autorizaţie;
d) copie a etichetei produsului care este introdus în ţară (...) (Art. 14).

Certificatele de abilitare se eliberează în termen de 15 zile lucrătoare de la depunerea documentaţiei complete şi sunt valabile o perioadă de 12 luni de la data emiterii.

Jurist, Costel Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
854

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

curier-juridic-3_150.html

Curier juridic (3)

Legea nr. 263, din 7 noiembrie 2008, privind sistemul de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor. (MO al României, Partea I, nr. 775, din 19 noiembrie 2008)

Aş fi lipsit de respect dacă aş trece direct la prezentarea reglementărilor cu caracter general din această lege şi nu aş aminti aici că această categorie socială a agricultorilor a fost şi este cea mai vitregită dintre cetăţenii României şi aflată mereu pe ultimul loc pe agenda de lucru a politicienilor interesaţi, din patru în patru ani, mai mult de propria lor soartă.

În sfârşit, toamna trecută, parlamentarii noştri, Guvernul au catadicsit să „mişte lucrurile din loc“ şi să scoată o lege, cât de cât europeană, care să le fie lor, agricultorilor, „o lege de căpătâi“.

Această lege este structurată pe zece capitole (dispoziţii generale, Bugetul asigurărilor sociale, contribuţia pentru pensia de agricultor, pensia de limită de vârstă, de invaliditate şi de urmaş, stabilirea şi calculul pensiilor, plata acestora, alte drepturi de asigurări sociale, răspunderea juridică şi dispoziţii finale) şi 103 articole.

O noutate legislativă o constituie înfiinţarea Departamentului de Pensii pentru Agricultori, care administrează, gestionează, coordonează şi controlează activitatea privind asigurările sociale, pensiile şi alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor. El va funcţiona în cadrul Casei Naţionale de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale (CNPAS) (Art. 3). În consecinţă, începând cu data de 1 iulie 2009, CNPAS va lua măsurile necesare în vederea înfiinţării şi funcţionării acestui departament (Art. 74).

În acest sistem de pensii sunt asigurate persoanele fizice, denumite în continuare asiguraţi, care pot fi cetăţeni români, cetăţeni ai altor state sau apatrizi, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reşedinţa pe teritoriul României, în mediul rural. Asiguraţii au obligaţia să plătească contribuţii la sistemul de pensii pentru agricultori şi au dreptul să beneficieze de prestaţii de asigurări sociale, în conformitate cu dispoziţiile prezentei legi (Art. 4, alin. (1) - (3)).

Agricultorii noştri trebuie să ştie că, potrivit prevederilor art. 5, sunt asigurate obligatoriu – prin efectul legii – persoanele fizice menţionate la art. 4, cu vârstele cuprinse între 16 şi 63 de ani, care locuiesc temporar sau definitiv în mediul rural, precum şi membrii de familie ai acestora şi care: • deţin, sub orice titlu, terenuri agricole în exploatare (…); • desfăşoară activităţi agricole în gospodăria proprie, precum şi activităţi private nesalarizate (…); • sunt membre ale societăţilor agricole sau ale altor forme de asociere în agricultură. Recomandăm celor interesaţi să o procure şi să o studieze, pentru că le va fi benefică.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
665

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

curier-juridic-4_198.html

Curier juridic (4) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Curier juridic (4)

Ordinul nr. 716, din 27 noiembrie 2008, pentru modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 457/2008 privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de mamifere, altele decât cerb comun, cerb lopătar, căprior, capră neagră şi muflon, şi de păsări admise la vânătoare pentru sezonul de vânătoare 2008-2009. (MO al României, Partea I, nr. 820, din 5 decembrie 2008)

Modificările şi completările aduse Ordinului nr. 457/2008 vin în sprijinul gestionărilor fondurilor de vânătoare, cărora le-a creat posibilitatea legală de a solicita ministerului de resort suplimentarea sau reducerea cotelor de recoltă aprobate în funcţie de condiţiile ecologice.

Aşa se explică faptul că, la articolul 5, după alineatul (1) s-a introdus un nou alineat (11) potrivit căruia „eventualele solicitări formulate de gestionarii fondurilor de vânătoare pentru suplimentarea, respectiv reducerea cotelor de recoltă aprobate la nivel de gestionar potrivit prezentului ordin, în vederea prevenirii pagubelor sau ca urmare a modificării condiţiilor ecologice, se soluţionează de către MADR în baza rapoartelor întocmite de inspectoratele teritoriale de regim silvic şi de vânătoare“.

După alineatul (2) a fost introdus – la acelaşi articol – un nou alineat, alineatul (21), potrivit căruia MADR analizează şi aprobă, după caz, cu viza inspectoratelor teritoriale de regim silvic şi de vânătoare, la solicitarea gestionarilor fondurilor de vânătoare, suplimentarea cotelor de recoltă aprobate iniţial pentru speciile de vânat care au făcut obiectul unor acţiuni de propulsare a fondurilor de vânătoare cu specii de vânat sedentar, efectuate în cursul sezonului de vânătoare 2008-2009.

Anumite poziţii din anexele 3, 4 şi 5 la vechiul ordin au fost modificate astfel: La anexa nr. 3 „situaţia cotelor de recoltă (…) la speciile: porumbel gulerat, porumbel de scorbură, turturică, guguştiuc, prepeliţă (…), poziţiile 195, 196 şi 197 vor avea conţinutul prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin“. Aceleaşi poziţii din anexa nr. 4 vor avea de această dată conţinutul prevăzut în anexa nr. 2 la ordinul modificator.

Şi la anexa nr. 5 „situaţia cotelor de recoltă aprobate pentru sezonul de vânătoare 2008-2009 la speciile lişiţă, găinuşă de baltă, sitar de pădure, becatină comună, cioară grivă, cioară de semănătură, cocoşar, coţofană, gaiţă, poziţiile 195,196 şi 197 se modifică şi vor avea conţinutul prevăzut în anexa nr. 3, la acelaşi ordin.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
691

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-5-din-2010_l174.html

Curier juridic (5 din 2010)

Ordinul nr. 644/2009, pentru modificarea şi completarea Instrucţiunilor privind stabilirea suprafeţelor de teren cu destinaţie agricolă ce se atribuie direct, prin concesionare, conform prevederilor HG nr. 354/2005, aprobate prin Ordinul nr. 804/2005.

(MO al României, Partea I, nr. 747, din 3 noiembrie 2009)

Toate modificările şi completările aduse acestor Instrucţiuni prin Ordinul nr. 644/2009 sunt cuprinse într-un singur articol – Art. I, punctele 1-5 – şi ele privesc cele trei capitole referitoare la temeiul juridic, aplicabilitate şi suprafe-ţele de teren cu destinaţie agricolă ce vor fi atribuite direct spre concesionare.

Instrucţiunile în cauză se aplică pentru concesionarea terenurilor cu destinaţie agricolă, aflate în exploatarea societăţilor comerciale din portofoliul Agenţiei Domeniilor Statului (ADS), către investitorii care au cumpărat acţiuni sau active ce implică necesitatea exploatării unui teren cu destinaţie agricolă, conform prevederilor Legii nr. 249/2003, astfel: plantaţiile de vii, livezi, pepiniere viticole, plantaţiile de hamei şi duzi, sere, solarii, răsadniţe, capacităţi de producţie din zootehnie, platforme betonate şi spaţii de depozitare, fabrici de nutreţuri combinate dezafectate sau active ce implică necesitatea exploatării unui teren cu destinaţie agricolă, sedii de ferme agricole, cantine, dormitoare, ateliere mecanice, amenajări piscicole (Art. I, pct. 2).

Cei interesaţi trebuie să ştie că pentru plantaţiile de orice fel se va concesiona terenul cu destinaţie agricolă productiv – arabil, precum şi terenul cu destinaţie agricolă aflat sub vii, livezi, pepiniere viticole, pomicole, plantaţiile de hamei şi duzi, păşuni, fâneţe, sere, solarii, răsadniţe, altele asemenea, curţi, construcţii, drumuri tehnologice şi de exploatare şi terenuri neproductive care pot fi amenajate şi folosite pentru producţia agricolă şi enclavele de teren cu destinaţie agricolă necesare exploatării plantaţiilor, precum şi suprafeţele de teren cu aceeaşi destinaţie pe care au fost executate lucrări de combatere a eroziunii solului (Art. I, pct. 3).

De reţinut este şi faptul că pentru capacităţi de producţie din zootehnie, suprafaţa de teren cu destinaţie agricolă atribuită direct prin concesionare se stabileşte în funcţie de efectivul mediu de animale deţinut şi de capacitatea de exploatare, avându-se în vedere coeficienţii de transformare în Unitatea Vită Mare (UVM) prevăzuţi de lege.

Să mai reţinem că suprafaţa de teren ce se va concesiona prin atribuire directă se determină prin înmulţirea coeficientului de transformare în UVM, corespunzător speciei de animale, cu numărul de animale din fiecare specie deţinut şi cu suprafaţa de 1 ha, în limita capacităţii activului; majorarea suprafeţei de teren se va realiza prin încheierea unui act adiţional la contractul de concesiune, la solicitarea expresă a concesionarului, în funcţie de efectivul mediu anual de animale deţinut, în limita capacităţii activului zootehnic şi a suprafeţelor de teren disponibile la ADS; pentru platforme betonate şi spaţii de depozitare, fabrici de nutreţuri combinate dezafectate sau active ce implică necesitatea exploatării unui teren cu destinaţie agricolă, sedii de ferme agricole, cantine, dormitoare, ateliere mecanice, se va concesiona prin atribuire directă terenul cu destinaţie agricolă din incinta acestora, aferent activului (Acelaşi Art. I, punct. 3).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
701

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curier juridic (5)

Ordinul nr. 4, din 14 ianuarie 2009, pentru aprobarea Normelor privind accesul la resursele acvatice vii din domeniul public al statului în vederea practicării pescuitului comercial în apele maritime interioare şi în apele continentale.

(MO al României, Partea I, nr. 34, din 19 ianuarie 2009)

Prin acest ordin al ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale au fost aprobate noile Norme privind accesul la resursele acvatice vii din domeniul public al statului în vederea practicării pescuitului comercial în apele maritime interioare şi în apele continentale.

Pe data intrării în vigoare a acestui ordin, ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 333/2008 pentru aprobarea vechilor norme în domeniu, publicat în MO al României, Partea I, nr. 497, din 2 iulie 2008, se abrogă.

Pentru început, e bine să ştim că, potrivit acestor Norme, pe teritoriul României pescuitul comercial se practică în Dunăre, Delta Dunării, complexul lagunar Razim-Sinoie, Prut, lacuri de acumulare în care nu se practică acvacultura şi în Marea Neagră (Art. 1).

Accesul la resursele acvatice vii în vederea practicării pescuitului comercial se atribuie de către Agenţia Naţională pentru Pescuit şi Acvacultură, denumită în continuare Agenţie, la cerere, pescarilor profesionişti, persoane fizice autorizate şi/sau juridice; activitatea de pescuit comercial se desfăşoară până la începerea perioadei de prohibiţie din anul 2009 (Art. 2, alin. (1) şi (2)).

Potrivit reglementării date la art. 3 din Norme, stabilirea numărului ambarcaţiunilor şi navelor de pescuit se face în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) 2.371/2002 privind conservarea şi exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului, precum şi a capturii totale admisibile aferente perioadei menţionate la art. 2, alin. (2).

Acest tip de pescuit se practică în baza licenţei, permisului şi autorizaţiei de pescuit comercial, după caz (Art. 4, alin. (1)). Potrivit aceluiaşi articol, alin. (2), licenţa, permisul şi autorizaţia de pescuit comercial se eliberează de Agenţie, prin filialele sale regionale.

Cei interesaţi trebuie să reţină că, pentru eliberarea licenţei de pescuit, solicitanţii trebuie să depună următoarele documente:

- cerere în care se va menţiona zona de pescuit, numărul şi tipul uneltelor de pescuit;
- dovada plăţii conform HG nr. 1.061/2008 privind cuantumul taxelor de licenţiere şi autorizare în pescuit şi acvacultură;
- copie de pe carnetul ambarcaţiunii (ROL), certificată cu originalul de către reprezentanţii filialei regionale a Agenţiei. Cererile, împreună cu aceste documente, se depun la filialele regionale ale Agenţiei (Art. 7, alin. (1)-(3)).

O altă reglementare demnă de reţinut este şi cea prevăzută la Art. 10 din Norme, potrivit căreia Agenţia stabileşte captura totală, admisibilă, cotele anuale sau parţiale admisibile la pescuit, zonele de pescuit comercial şi efortul de pescuit pentru fiecare zonă, pe baza studiilor de evaluare a resurselor acvatice vii, elaborate de instituţiile de cercetare acreditate conform legii.

Atenţie! În cazul navelor trawler, pescuitul sub limita izolaţiei de 20 m este interzis. (Art. 24)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
673

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Curier juridic (6 din 2010)

Normele tehnice privind fabricarea, natura şi calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea şi comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea şi vinul, destinate consumului uman ca atare, aprobate prin Ordinul nr. 766 din 16 decembrie 2009.

(MO al României, Partea I, nr. 918 din 29 dec. 2009)

Prin aceste Norme tehnice emise de Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării rurale, Ministerul Sănătăţii şi Autoritatea Naţională pentru Protecţia Consumatorilor, aprobate prin Ordinul Comun al celor doi miniştri şi al preşedintelui ANPC, se stabilesc materiile prime, procedurile prin care pot fi obţinute băuturile alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea şi vinul, destinate consumului uman ca atare, modul de prezentare în vederea comercializării, sistemul de evidenţă a materiilor prime, producţiei şi cantităţilor comercializate, precum şi autorităţile responsabile cu verificarea modului de respectare a procedurilor legale de către operatorii în domeniu (Art. 1).

Înainte de a prezenta câteva dintre reglementările stabilite în acest domeniu este bine să reamintim celor interesaţi că băuturile alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea şi vinul, destinate consumului uman, sunt produse alcoolice fermentate nedistilate obţinute în exclusivitate prin fermentarea unor produse agricole, cum sunt:

– fructele şi/sau părţi de fructe, cu excepţia strugurilor, provenite din plantaţiile pomicole şi/sau din plantaţiile de arbuşti fructiferi din cultura şi/sau flora spontană;

– produse agricole;

– must sau/şi must concentrat sau/şi must concentrat rectificat obţinut în exclusivitate din produsele agricole prezentate mai sus.

Cei interesaţi trebuie să mai ştie că producerea acestor băuturi alcoolice fermentate nedistilate se va face la solicitarea operatorilor economici, prin elaborarea de norme tehnice – aşa cum sunt cele de faţă – de producere pentru fiecare produs în parte de către MAPDR, Ministerul Sănătăţii şi ANPC, cu respectarea prevederilor OUG nr. 97/2001 privind reglementarea producţiei, circulaţiei şi comercializării alimentelor, republicată (Art. 2, alin. (1)–(3))

Atenţie! Utilizarea la fermentare a zaharurilor, a amidonului sau a altor produse similare în scopul creşterii potenţialului alcoolic este interzisă, iar concentraţia alcoolică în volume dobândită a băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, în momentul punerii în consum, trebuie să provină în totalitate ca urmare a fermentaţiei alcoolice a zaharurilor din compoziţia naturală a produselor agricole enunţate mai sus (Art. 3 alin. (1) şi (2)).

Să mai reţinem că, la obţinerea acestor băuturi alcoolice fermentate nedistilate, sunt permise următoarele practici:

a) amestec – constă în operaţiunea de a pune împreună două sau mai multe băuturi alcoolice fermentate nedistilate obţinute din aceleaşi produse agricole admise la utilizare;
b) cuplaj – constă în operaţiunea de a pune în proporţii diferite două sau mai multe băuturi alcoolice fermentate nedistilate din aceeaşi categorie (Art. 8).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
620

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

curier-juridic-6_303.html

Curier juridic (6)

Ordinul nr. 19, din 29 ianuarie 2009, privind aprobarea sumelor, a condiţiilor şi a modului de acordare a acestor sume pentru achiziţia materialului seminal congelat de taur.

(MO al României, Partea I, nr. 66, din 4 februarie 2009)

Temeiul legal al acestui ordin cu caracter normativ îl constituie prevederile art. 35 alin. (11) din Legea Zootehniei nr. 72/2002 şi HG nr. 8/2009 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR).

De la bun început, cei interesaţi trebuie să ştie că, potrivit prevederilor art. 1 din ordin, se acordă sprijin financiar pentru achiziţia materialului seminal congelat provenit de la tauri atestaţi şi autorizaţi oficial, folosit în anul 2009 la însămânţarea artificială, în cantitate de o doză de material seminal congelat pentru o însămânţare pe ciclu de călduri, precum şi pentru achiziţia agentului criogenic folosit în anul 2009 la conservare, în vederea ameliorării genetice a efectivelor de bovine.

Suma acordată pentru achiziţia de material seminal congelat este de 7 lei pe doză.

Potrivit alin. (4) al aceluiaşi articol, agentul criogenic folosit la conservare este finanţat integral din fonduri bugetare, din bugetul alocat în acest scop, şi se achiziţionează de către oficiile judeţene pentru ameliorare şi reproducţie în zootehnie, conform OUG nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziţie publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii.

Să mai reţinem şi prevederea de la art. 2 din ordin, conform căreia beneficiarii formei de sprijin financiar în acest domeniu sunt crescătorii de bovine, prin asociaţiile sau federaţiile crescătorilor de bovine care îndeplinesc cumulate următoarele condiţii:

a) sunt acreditate de Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie „Prof. Dr. G.K. Constantinescu“ (ANARZ) pentru efectuarea însămânţărilor artificiale la specia bovine;
b) au operatori însămânţători angajaţi sau contracte de colaborare cu operatori însămânţători independenţi, autorizaţi de oficiul judeţean pentru ameliorare şi reproducţie în zootehnie(…);
c) achiziţionează material seminal congelat de la tauri autorizaţi de către ANARZ (…);
d) au un protocol încheiat cu oficiul judeţean pentru ameliorare şi reproducţie în zootehnie pentru aprovizionarea cu agent criogenic;
e) au un specialist angajat ori au un contract de colaborare cu un specialist pentru recepţia materialului seminal congelat şi distribuţia acestuia către operatorii însămânţători autorizaţi (…).

Pentru o mai bună cunoaştere a reglementărilor din acest ordin, recomandăm celor avizaţi să-l procure şi să-l însuşească.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
725

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 6b3d8
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curier juridic (7 din 2010)

Ordinul nr. 6, din 13 ianuarie 2010, privind stabilirea programului de lucru şi a numărului de posturi necesare efectuării controlului fitosanitar vamal pentru inspectoratele de carantină fitosanitară vamală (MO al României, Partea I, nr. 44, din 20 ianuarie 2010)

Prin acest ordin al ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale s-a aprobat programul de lucru şi numărul de posturi necesare efectuării controlului fitosanitar vamal pentru inspectoratele de carantină fitosanitară vamală, stabilite prin ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale, al ministrului mediului şi gospodăririi apelor, al ministrului administraţiei şi internelor şi al ministrului transporturilor, construcţiilor şi turismului nr. 810/2006/9/120/141/2007 pentru aprobarea punctelor de trecere a frontierei de stat prin care se efectuează importul, exportul şi tranzitul de vegetale, conform anexei nr. 1 (Art. 1)

Numărul de posturi din cadrul inspectoratelor de carantină fitosanitară vamală se reduce în cadrul direcţiilor pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene – unităţilor fitosanitare judeţene, conform anexei nr. 2 (Art. 2, alin. (1) şi (2)), iar activitatea de control fitosanitară din punctul de lucru Porţile de Fier I va fi asigurată la solicitare de inspectorii fitosanitari din cadrul Unităţii Fitosanitare Mehedinţi.

Cei interesaţi trebuie să ştie că personalul care ocupă posturile prevăzute la art. 2 din ordin se consideră transferat în interes de serviciu, preluat în cadrul direcţiilor pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene – unităţilor fitosanitare judeţene (Art. 3). Să mai reţinem că preluarea numărului de posturi, a personalului şi a fondurilor aferente de către direcţiile pentru agricultură şi dezvoltare rurală – unităţile fitosanitare judeţene se realizează prin protocol de predare-primire încheiat cu Laboratorul central pentru carantină fitosanitară, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin (data publicării în MO, adăugăm noi) (Art. 4). Apoi, în termen de 10 zile de la semnarea protocolului de predare-primire, Laboratorul central pentru carantină fitosanitară şi direcţiile pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene Constanţa, Iaşi, Satu Mare, Suceava, Timişoara, Mehedinţi, Caraş-Severin, Arad, Bihor, Maramureş, Galaţi şi Vaslui vor prezenta – spre aprobare – organigrama şi statul de funcţii (Art. 5). Cele două anexe menţionate mai sus fac parte integrantă din acest ordin.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
675

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Curier juridic (7)

Ordinul nr. 40, din 11 februarie 2009, pentru stabilirea unor reguli detaliate de implementare a măsurilor din cadrul Programului Naţional de Dezvoltare Rurală 2007-2013 şi Programului operaţional pentru pescuit în ceea ce priveşte aplicarea regulii cumulului ajutoarelor.

(MO al României, Partea I, nr. 102, din 19 februarie 2009).

Temeiul legal al acestui ordin cu caracter normativ îl constituie Programul Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR) 2007-2013, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. 3831/2008, Legea nr. 231/2005 privind stimularea investiţiilor în agricultură (…), OUG nr. 72/2008 privind autorizarea MADR pentru încheierea de angajamente legale interne în anul 2008 (…), Legea nr. 218/2005 privind stimularea absorbţiei fondurilor SAPARD (…) şi HG nr. 224/2008 – art. 23 – privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor cofinanţate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) prin PNDR 2007-2013. (…)

Prin acest ordin a fost aprobată Metodologia de calcul al deducerii sprijinului acordat beneficiarilor Măsurilor 121 „Modernizarea exploa-taţiilor agricole“ şi 123 „Creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi forestiere“ din cadrul PNDR 2007-2013 şi al Măsurilor 2.1. „Investiţii productive în acvacultură“ şi 2.6. „Investiţii în pro-ce-sare şi marketing“ din cadrul Programului operaţional pentru pescuit (POP) care accesează – pentru aceleaşi cheltuieli eligibile – credite cu dobândă subvenţionată în baza Legii nr. 231/2005 privind stimularea investi-ţiilor în agricultură, industrie alimen-tară, silvicultură, piscicultură, precum şi în activităţi nonagricole, conform anexei nr. 1 la acest ordin. (Art. 1).

Potrivit ordinului, Metodologia de deducere a sprijinului acordat în baza Legii nr. 231/2005 (...) se aplică la valoarea totală a cheltuielilor eligibile ale proiectului stabilită în contractul de finanţare, iar valoarea echivalentului subvenţiei se determină pentru toată perioada de creditare la momentul semnării contractului de finanţare; Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP) este cea care calculează valoarea deducerii sprijinului acordat prin PNDR şi POP pe baza informaţiilor comunicate de instituţiile financiare selectate pentru derularea fondurilor alocate în baza Legii nr. 231/2005 (…), conform prevederilor protocolului încheiat în acest scop între APDRP şi acestea. (Art. 3,4 din ordin).

Atenţie! APDRP – în baza informaţiilor şi datelor furnizate de instituţiile financiare – are obligaţia să opereze deducerea corespunzătoare a sprijinului nerambursabil prin încheierea unui act adiţional la contractul de finanţare. (Art. 5).

Să mai reţinem că, potrivit art. 6 din ordin, primele de garantare minime pentru garanţiile acordate de fondurile de garantare în baza Legii nr. 218/2005 (…) sunt prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă – alături de anexa nr. 1 – din ordinul mai sus menţionat.

O altă reglementare importantă şi demnă de reţinut este aceea prevăzută la Art. 7 din ordin, potrivit căreia, în

termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a ordinului, APDRP şi instituţiile financiare care derulează fondurile alocate în baza Legii nr. 321/2005 vor încheia protocoale de colaborare pentru stabilirea normelor detaliate de aplicare a metodologiei prevăzute la art. 1.
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
771
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curier juridic (8 din 2010)

Ordinul nr. 8, din 15 ianuarie 2010, privind prohibiţia pescuitului (MO al României, Partea I, nr. 109, din 18 februarie 2010)

Prin acest ordin emis de ministrul agriculturii şi ministrul mediului şi pădurilor s-au instituit măsuri de prohibiţie pentru pescuitul în scop comercial, recreativ, sportiv şi familial al oricăror specii de peşti, crustacee, moluşte şi al altor vieţuitoare acvatice în habitatele piscicole naturale, pe o durată de 60 de zile, în perioada 5 aprilie – 3 iunie inclusiv şi în apele care constituie frontieră de stat, inclusiv golful Musura, pe o durată de 45 de zile, în perioada 5 aprilie – 19 mai inclusiv, cu excepţiile prevăzute în prezentul ordin.

Este interzis, de asemenea, pescuitul în acelaşi scop al oricăror specii de peşti, crustacee, moluşte şi al altor vieţuitoare acvatice în râul Prut şi zonele inundate permanent sau temporar ale acestuia, precum şi în lacul de acumulare Stânca-Costeşti, pe o durată de 100 de zile, în perioada 1 aprilie – 9 iulie inclusiv. S-a interzis pescuitul în scop comercial, recreativ, sportiv şi familial al oricăror specii de peşti, crustacee, moluşte şi altor vieţuitoare acvatice în faţa gurii Dunării – Meleana Sfântu Gheorghe până la Ciotic pe o perioadă de 60 de zile, în perioada 5 aprilie – 3 iunie inclusiv (Art. 1, alin. (1)-(3).

Au fost instituite măsuri de prohibiţie pentru pescuitul în scop comercial şi recreativ, sportiv şi familial al oricăror specii de peşti, crustacee, moluşte şi altor vieţuitoare acvatice şi în Complexul Razim-Sinoe şi lacurile litorale, pe o durată de 90 de zile, în perioada 1 aprilie – 29 iunie inclusiv (Art. 2).

Articolul 3 din ordin se referă la declararea zonelor de refacere biologică/zone de protecţie pentru resursele acvatice vii, după cum urmează:

a) pe râul Prut, sectorul cuprins între barajul Srânca-Costeşti şi confluenţa cu râul Elan, în tot timpul anului, cu excepţia pescuitului recreativ/sportiv, care se va desfăşura în afara perioadei de prohibiţie;
b) Dunărea veche, între confluenţa Canalului Olguţa cu Dunărea Veche şi confluenţa Dunărea Veche cu Canalul Sulina, Mm 13+1.000, pe o durată de 275 de zile, în perioada 1 martie-30 noiembrie inclusiv, cu excepţia pescuitului recreativ/sportiv, care se va desfăşura în afara perioadei de prohibiţie, cu eliberare imediată în mediul acvatic natural a peştelui şi a altor vieţuitoare acvatice capturate;
c) sectorul de pe Dunărea Veche cuprins între confluenţa cu Canalul Sulina, de la Mm 13+1.000 şi până la confluenţa cu Canalul Sulina, Mm 8+600, în tot timpul anului (…);
d) lacul Gâscă din Complexul Somova-Padeş, în tot timpul anului;
e) lacurile Erenciuc şi Zmeica în tot timpul anului;
f) cursul vechi al braţului Sfântu Gheorghe din zonele rectificate, în tot timpul anului;
g) pe braţul Sfântu Gheorghe, zona km 22-25 (…);
h) pe braţul Chilia, zona km 72-77 Padina (…);

i) pe Dunăre, zonele Isaccea şi Galaţi (...);
j) pe braţul Borcea, zona km 37-47 (…);
k) zonele cu regim de protecţie integrală din perimetrul Rezervaţiei Biosferei „Delta Dunării“;
l) zona Rezervaţiei Marine Vama Veche – 2 Mai.

În cuprinsul aceluiaşi ordin – Secţiunea 2 – sunt prevăzute speciile de peşti şi perioadele de prohibiţie pe care, din motive lesne de înţeles, nu le putem prezenta în rubrica de faţă. Recomandăm celor vizaţi procurarea ordinului şi studierea lui, pentru a preveni braconajul şi a proteja vieţuitoarele acvatice. Într-un cuvânt, Fondul Piscicol.

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
614
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curier-juridic-8_405.html

Curier juridic (8)

Ordinul nr. 102, din 27.02.2009, pentru aprobarea tipurilor de investiţii şi a plafoanelor maxime ale creditelor ce se acordă în anul 2009, în condiţiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investiţiilor în agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură, precum şi în activităţi nonagricole.

(MO al României, Partea I, nr. 133, din 3 martie 2009)

Potrivit prevederilor art. 1, alin. (2), plafoanele maxime ale creditelor care pot fi acordate unui beneficiar – în condiţiile prevăzute în anexa nr. 1, reprezintă valoarea totală a proiectului de investiţie şi includ atât cheltuielile eligibile, cât şi cheltuielile neeligibile ale proiectelor.

Cu privire la Tipurile de investiţii din Programul Naţional de Dezvoltare Rurală 2007-2013 (PNDR), Programul Opţional pentru Pescuit (POP) şi valorile maxime ale creditelor pentru anul 2009, acordate în condiţiile Legii nr. 231/2005, prezentate în anexa nr. 1 la acest ordin cu caracter normativ, trebuie să reţinem că pentru Măsura 121 PNDR - „Modernizarea exploataţiilor agricole“, cu excepţia achiziţiilor independente (care nu prevăd construcţii) de maşini, echipamente şi utilaje agricole, plafonul maxim de creditare pentru un beneficiar – echivalent în lei – este de 1.000.000 euro – pentru toţi beneficiarii, cu excepţia formelor asociative şi 2.000.000 euro – pentru formele asociative constituite conform legislaţiei în vigoare.

Pentru Măsura 123 PNDR – „Creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi forestiere“, cu excepţia sectoarelor care primesc sprijin prin schemele de ajutor de stat aferente măsurii 123, aprobate prin Ordinul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale nr. 211/2008 (…), plafonul maxim de creditare pentru un beneficiar este de 2.000.000 euro – pentru toţi beneficiarii, cu excepţia formelor asociative şi 3.000.000 euro – pentru formele asociative constituite conform legislaţiei în vigoare.

Pentru investiţii productive în acvacultură – Măsura 2.1 – POP, plafonul maxim este de 500.000 euro, iar pentru investiţiile în procesarea şi comercializarea peştelui – Măsura 2.8. – POP plafonul este tot de 500.000 euro.

Anexa nr. 2 la ordin conţine Tipurile de investiţii care nu beneficiază de finanţarea din fonduri europene şi plafoanele maxime de creditare pentru anul 2009, acordate în condiţiile Legii nr. 231/2005, iar anexele nr. 3 şi 4 conţin modelul avizului prealabil şi al avizului de plată ce se emit de către direcţiile judeţene pentru agricultură şi dezvoltare rurală.

E bine să ştim că, potrivit alin. (3) al aceluiaşi art. 1, Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP) va rambursa direct în contul beneficiarului, deschis la instituţia financiară creditoare, sumele reprezentând cofinanţarea Contribuţiei publice a proiectelor prevăzute la alin. (1).

Atenţie! Pentru certificarea îndeplinirii condiţiilor de acordare a creditelor prevăzute în anexa nr. 2, beneficiarii au obligaţia să prezinte direcţiilor pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene şi a municipiului Bucureşti toate documentele justificative menţionate în aceeaşi anexă nr. 2.

În termen de 10 zile lucrătoare de la depunere, direcţiile judeţene – prin Compartimentul de implementare (…) – vor emite un aviz prealabil, conform modelului din anexa nr. 3, iar înaintea efectuării plăţii de către instituţia financiară beneficiarul va solicita direcţiei judeţene un aviz de plată, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4 la ordin (Art. 2, alin. (2), (3) şi (5)).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
662

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

curier-juridic-9-din-2010_l344.html

Curier juridic (9 din 2010)

Legea nr. 23, din 2 martie 2010, pentru modificarea şi completarea art. 7 din OUG nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcţiilor zootehnice dezafectate, destinate creşterii, îngrăşării şi exploatării animalelor, precum şi a fabricilor de nutreţuri combinate dezafectate (MO al României, Partea I, nr. 143, din 4 martie 2010)

Înainte de prezentarea modificărilor şi completărilor aduse art. 7 din OUG nr. 168/2001, considerăm necesară o succintă referire la obiectul de reglementare al acestei ordonanţe de urgenţă, în general.

De pildă, atribuirea gratuită, în folosinţă, a construcţiilor în cauză se face în baza unui contract de comodat (împrumut gratuit pe termen de 5 ani), care trebuie să conţină reglementări privind părţile contractante, obiectul contractului, durata acestuia, drepturile şi obligaţiile părţilor, încetarea contractului, litigii, clauze finale şi, eventual, clauze speciale.

Împrumutatul (comodatar) trebuie să fie de bună credinţă, să le folosească ca un adevărat proprietar, iar la expirarea perioadei de 5 ani să predea spaţiile – dacă nu a optat între timp pentru cumpărarea lor – în bună stare (cel puţin aşa cum erau la data preluării lor) comodantului (proprietarului). Prin Legea nr. 23 din 2 martie 2010 s-a modificat şi completat art. 7 din OUG nr. 168/2001, aprobată prin Legea nr. 387/2002, după cum urmează:

Alineatul (1) modificat prevede că, la expirarea termenului de maximum 5 ani prevăzut în contractul de atribuire în folosinţă gratuită, fabrica de nutreţuri combinate, construcţia zootehnică, terenul de sub acestea şi incintele aferente se vând persoanelor care le-au avut în folosinţă gratuită, la un preţ echivalent cu 10% din valoarea contabilă a acestora la momentul atribuirii în folosinţă gratuită, stabilită potrivit normelor metodologice.

După alin.(3) s-au introdus trei noi alineate – (4)-(6), potrivit cărora beneficiarii care nu desfăşoară activitatea de creştere a animalelor pe o perioadă de cel puţin 5 ani după încheierea contractului de vânzare-cumpărare sunt obligaţi să restituie construcţiile, terenul de sub acestea şi incintele aferente autorităţii care a făcut vânzarea.

Atenţie! Autoritatea care a efectuat vânzarea atribuie în folosinţă gratuită construcţiile, terenul de sub acestea şi incintele aferente persoanelor care dovedesc că au capacitatea tehnică şi financiară de a desfăşura activitatea de creştere a animalelor, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanţe de urgenţă. În acest sens, autoritatea care a făcut vânzarea va emite în termen de 60 de zile norme metodologice de aplicare.

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
668

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

Curier juridic (9)

Ordinul nr. 84, din 24 februarie 2009, privind prohibiţia pescuitului
(MO al României, Partea I, nr. 147, din 9 martie 2009)

Prin acest ordin emis de ministrul agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale şi ministrul mediului s-au instituit măsuri de prohibiţie pentru pescuitul oricăror specii de peşti, crustacee, moluşte şi al altor vieţuitoare acvatice în apele maritime interioare şi în apele continentale, în perioada 13 aprilie-11 iunie inclusiv, şi în apele care constituie frontieră de stat, în perioada 15 aprilie-29 mai inclusiv, cu excepţiile prevăzute în ordin.

Totodată, s-a interzis pescuitul oricăror specii de peşti, crustacee, moluşte şi al altor vieţuitoare acvatice în râul Prut şi în lacul de acumulare Stânca-Costeşti în perioada 1 aprilie-30 iunie. (Art. 1, alin. (1) şi (2)).

Şi în Complexul Razim-Sinoe şi lacurile litorale s-au instituit măsuri de prohibiţie pentru pescuitul oricăror specii de paşti şi alte vieţuitoare acvatice în perioada 1 aprilie-30 iunie (Art. 2).

Prin acelaşi ordin au fost declarate zone de protecţie pentru resursele acvatice vii, următoarele:

a) pe râul Prut – sectorul cuprins între baraj Stânca-Costeşti şi confluenţa cu râul Elan, în tot timpul anului, cu excepţia pescuitului recreativ-sportiv, care se va desfăşura în afara perioadei de prohibiţie;
b) Dunărea Veche, între confluenţa canalului Olguţa cu Dunărea Veche şi confluenţa Dunărea Veche cu Canalul Sulina, în tot timpul anului (…);
c) sectorul de pe Dunărea Veche cuprins între confluenţa cu canalul Sulina, (…) în tot timpul anului(…);
d) Lacul Gâscă din Complexul Somova-Parcheş, în tot timpul anului;
e) lacurile Erenciuc şi Belciug, în tot timpul anului;
f) cursul vechi al braţului Sfântu-Gheorghe din zonele rectificate, în tot timpul anului (…);
g) pe braţul Sfântu Gheorghe, începând cu data intrării în vigoare a ordinului, până la data de 15 mai inclusiv, cu excepţia capturării de reproducători de sturioni în stare vie, în zona km 22-25;
h) pe braţul Chilia, de la intrarea în vigoare a ordinului până la data de 15 mai (...);
i) pe Dunăre, până la data de 15 mai, în aceleaşi condiţii de la litera „g";
j) pe braţul Borcea, în perioada 15 martie-30 mai (...);
k) zona Sacalin-Zătoane;
l) zona Rezervaţiei Marine Vama Veche – 2 Mai (...). (Art. 3).

A mai fost interzis pescuitul anumitor specii de peşti, cum sunt: ştiuca, pe o durată de 40 zile şi 50 de zile în perimetrul Rezervaţiei Biosferei „Delta Dunării", lostriţa, păstrăvul de mare şi mihalţul, tot timpul anului, păstrăvul indigen, păstrăvul fântânei şi coregonul, începând cu data intrării în vigoare a ordinului până la data de 30 aprilie şi din 15 sept.-31 dec. inclusiv, iar lipanul, până la data de 31 mai inclusiv. (Art. 5).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
670
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curiozitati-despre-rozatoare_l1550.html

Curiozităţi despre rozătoare > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCuriozităţi despre rozătoare

• Bolile răspândite de rozătoare au ucis mai bine de 10 milioane de oameni în ultimii 100 de ani, însă în ultima perioadă acest fenomen a scăzut în mod simţitor datorită sistemelor avansate de deratizare, a antibioticelor şi a altor măsuri de împiedicare a transmiterii unor astfel de boli.
• Există aspecte în care oamenii profită de pe urma rozătoarelor: acestea ucid unele insecte distrugătoare, printre care gândacii de bucătărie, sunt folosite în experimentele de laborator şi sunt hrană pentru animalele sălbatice, pentru păsări sau chiar pentru om în cultura asiatică.
• Un şarpe are nevoie de 17 zile pentru a digera un şoarece, astfel încât numai după această perioadă şarpele poate mânca din nou.
• Anumite specii, precum Şobolanul Maro, care trăieşte în Norvegia, sunt cunoscute ca fiind foarte agresive, atacând găini, alte animale domestice sau copii mici. Pot atinge o mărime de 40,64 cm.
• În Malaiezia, acolo unde bufniţele au fost aduse pentru a controla invazia de şobolani, fiecare bufniţă ucidea 1.300 de şobolani pe an!
• Potrivit unui experiment efectuat într-un colegiu din Statele Unite, şobolanii au învăţat de 3 ori mai repede decât studenţii drumul prin labirint.
• Şoarecii sunt animale feroce; pentru a se apăra, ei ar ataca animale mult mai mari decât ei.
• Şobolanii pot respira sub apă timp de 2 minute.
• Incisivii unei rozătoare nu se opresc niciodată din crescut. De aceea ele trebuie să roadă ceva în permanenţă. Şobolanii pot roade chiar şi betonul.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
2713
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curiozităţi din lumea înaripatelor

Ciocănitoarea – fără dureri de cap

Chiar dacă am auzit de multe ori sunetul produs de munca titanică a ciocănitoarelor, de puţine ori am reuşit să observăm cu atenţie această înaripată. Anatomia ei aparte îi permite să sfredelească trunchiul copacilor şi să găsească larvele ascunse în coaja pomilor.

• Pe lângă ciocul foarte puternic, ciocănitoarele au încă o armă secretă care le permite să escaladeze chiar şi cei mai înalţi copaci. Spre deosebire de alte păsări, picioarele lor sunt dotate cu două degete în faţă şi două în spate care le permit să se prindă foarte bine. Penele cozii lor sunt, de asemenea, foarte puternice şi îi oferă stabilitate.

• Ciocănitoarea este, practic, „echipată“ cu un fel de cască de protecţie, un cartilagiu între cioc şi craniu, care o protejează împotriva traumatismelor produse de şocul loviturilor repetate în copac. O altă curiozitate legată de ciocănitori este că deschide ochii doar între lovituri. În urma studiilor realizate de oamenii de ştiinţă, s-a stabilit că forţa cu care aceasta loveşte copacii este atât de puternică încât, dacă nu ar închide ochii, aceştia ar fi pur şi simplu scoşi.

• Limba ciocănitoarei prezintă şi ea o particularitatea unică în familia înaripatelor. Pentru a putea prinde victimele, aceasta iese cu 4 cm în afara ciocului, iar vârful ei prezintă perişori fini care au practic rolul de a străpunge victima. Din acest moment, şansele de scăpare sunt infime, pentru că glandele cu care este dotată limba secretă un fel de lipici care imobilizează prada. Anatomia ciocănitoarei este însă foarte complexă, lucru dovedit de faptul că, odată capturată prada, organismul ciocănitoarei secretă un solvant cu care dizolvă lipiciul, astfel încât larva să se desprindă de limbă şi să fie îngurgitată.

Făuritorul de munţi

Pasărea incubator australiană sau făuritorul de munţi, aşa cum este denumită de către localnici, este una dintre înaripatele deosebite care trăiesc în Australia.

• În cuplul acestor păsări, masculului îi revine datoria de a construi cuibul, în vreme ce femela are doar rol de observator. Pentru o pasăre de aproximativ un kilogram şi jumătate munca pe care o depune este incomensurabilă, dacă ţinem seama de dimensiunea cuiburilor pe care acestea le construiesc. Au fost descoperite cuiburi cu un diametru de 6 metri şi 16 metri înălţime.

• Cert este că procesul de întemeiere a unei familii nu începe decât dacă femela este pe deplin mulţumită de eforturile masculului. Dacă noul cămin este pe placul ei, aceasta va începe să depună ouă. Vreme de şapte luni, la fiecare trei zile, ea va face câte un ou, a cărui dimensiune se apropie de cea a unui struţ.

• După cele şapte luni în care a femela a depus ouă, vine rândul masculului să aibă grijă de cuib. Prima lui misiune este să păstreze o temperatură optimă de 33° Celsius timp de şapte luni şi o umiditate de 99%. De acest lucru depinde viaţa fiecărui pui în parte, iar masculul, prin metode pentru care oamenii de ştiinţă nu au găsit încă explicaţii reuşeşte să asigure toate condiţiile necesare viitorilor pui.

Laura Dobre Zmaranda

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1237

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

curiozitati-din-lumea-necuvantatoarelor_...

Curiozităţi din lumea necuvântătoarelor

Bettong. Originar din Tasmania, bettong-ul cântăreşte până la 2 kg şi are o durată de viaţă de 3-5 ani. Regimul lui alimentar include seminţe, rădăcini, bulbi şi insecte.

Caribu. Animal din familia elanului, cântărind până la 300 kg, trăieşte în America de Nord şi Groenlanda. Înrudit cu renul, caribu are un tip de blană specială, care îl menţine la suprafaţa apei.

Karakula. Întâlnit în Africa de Sud, acest animal este supranumit şi linxul african sau lynxul deşertului, deşi nu este înrudit cu acest mamifer. Creşte până la 1 m lungime, iar masculul cântăreşte până la 18 kg. Poate supravieţui perioade lungi fără apă, obţinându-şi necesarul din lichidele metabolice ale prăzii sale: mici cerbi, şobolani de nisip, hidre de stâncă.

Pisica pescar. Animal răspândit în India, Sri Lanka şi Indonezia, cântăreşte până la 13 kg şi măsoară 1 m lungime. Prinde peştele cu labele de pe marginea apei sau se scufundă în apă pentru a prinde prada cu fălcile. Mai vânează şi căprioare tinere şi porci sălbatici mici.

Cuscus. Din cauza mărimii sale (70 cm), acesta este deseori confundat cu o maimuţă. Trăieşte în vârful arborilor din sud-estul Australiei. Speranţa de viaţă a cuscusului este de până la 11 ani.

Garanuuga. „Gazela girafă“ este întâlnită în estul Africii. Se ridică pe picioarele din spate pentru a ajunge la tufişurile înalte. Garanuuga nu mănâncă iarbă şi nici nu are nevoie de apă întrucât preia suficientă din plante.

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
993

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curiozităţi din lumea plantelor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCuriozităţi din lumea plantelor

Pământul este o resursă parcă inepuizabilă de frumuseţi, dar şi de ciudăţenii. Unele plante impresionează prin delicateţea şi parfumul lor sublim, dar iată că în enciclopedia biologică se regăsesc flori despre care nu am putea spune că stârnesc admiraţia.

Rege peste lumea florilor

Pe lista plantelor ciudate se înscrie şi crinul puturos sau Rafflesia, aşa cum este denumit ştiinţific, care creşte în Asia. Această floare impresionează prin dimensiunile sale uriaşe, are un diametru de 90 cm şi poate ajunge la o greutate de aproximativ 10 kg. Deşi crinul puturos pare să fie rege peste lumea florilor, cei care au avut ocazia să-l vadă nu au fost atât de încântaţi de parfumul pe care acesta îl emană. Petalele sale colorate în roşu răspândesc un miros asemănător cadavrelor în descompunere. Spre deosebire de alte plante, singurele componente ale acestei flori sunt cinci petale şi nişte nervuri lungi şi subţiri. Crinul puturos este lipsit de rădăcină, tulpină sau frunze.

Metamorfoza plantei cameleon

O metodă poate chiar mai ingenioasă decât a acestor flori dornice de intimitate a adoptat-o floarea cameleon. Se pare că ea are proprietatea de a-şi schimba culoarea de câteva ori pe zi. Culoarea imaculată de alb pe care floarea cameleon o are dimineaţa se transformă treptat spre amiază în roşu aprins, iar spre asfinţit prinde nuanţe violet. Metamorfoza se încheie noaptea, când floarea cameleon redevine albă.

Văzută doar cu lupa

La polul opus în ceea ce priveşte dimensiunea se află wolffia, o floare atât de mică încât nu poate fi văzută cu ochiul liber. Această floare creşte în Australia şi apare la suprafaţa bălţilor sub forma unor pelicule verzi. Pentru a putea admira această floare este nevoie de o lupă.

Timidele flori de nufăr

Admirate pentru delicateţea şi parfumul lor plăcut, unele flori de nufăr au secrete pe care puţin le cunosc. Deşi nu s-a găsit încă o explicaţie pentru acest fenomen, ele se ascund dimineaţa sub apă şi rămân acolo până spre seară. Abia atunci florile de nufăr se ridică deasupra apei şi, odată cu căderea nopţii, încep să îşi desfacă petalele.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
2798
☐
° Comentarii
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

cursuri-internationale-la-colegiul-agric...

Cursuri internaţionale la Colegiul Agricol din Buzău > REVISTA LUMEA SATULUI

Cursuri internaţionale la Colegiul Agricol din Buzău

Colegiul Agricol „Dr. Constantin Angelescu“ Buzău şcolarizează elevi în meseriile mecanic agricol şi agricultor cultura plantelor de câmp. Aici funcţionează 40 de clase cu 1.240 de elevi. Şcoala are în dotare o fermă didactică de 50 hectare şi toată gama de tractoare (tractor de 65 CP, 90 CP) şi maşini agricole (grape cu discuri, semănători, combină de recoltat). Activitatea şcolii şi a elevilor nu se termină la 15 iunie, ci este continuă.

Despre funcţionarea şi organizarea acestei instituţii de învăţământ am aflat amănunte de la directorul Colegiului Agricol, dr. ing. Vasile Nicolae.

Prin graficul de practică şi pe baza programelor şcolare, elevii participă la executarea lucrărilor din timpul verii: recoltarea cerealelor păioase şi a rapiţei, culesul leguminoaselor, lucrări de pregătire a terenului şi a patului germinativ.

Un parteneriat comunitar ademenitor

Încă din anul 2008, Colegiul Agricol „Dr. Constantin Angelescu“ Buzău desfăşoară un proiect în cadrul programului Lifelong Learning Leonardo da Vinci Transfer de Inovaţie, cu titlul „IN-PACT - International Network to create Communities of Practise for International Agricultural Courses and student Tutor Trainings“. Ţările partenere din cadrul proiectului sunt: Olanda, Norvegia, Letonia, Danemarca, Austria, Grecia, România, iar perioada de implementare a proiectului este septembrie 2008 – octombrie 2010.

Parteneriatul este caracterizat prin angaja-mentul şi capacitatea celor 7 şcoli, toate din sectorul agricol, de a pune cu succes în practică programul propus. Fiecare şcoală are un anumit domeniu de expertiză care este interesant pentru elevii europeni parteneri. Ca urmare, s-au dezvoltat Comunităţile de Practică (COP-uri), ca exemplu de bune practici în domeniu. Principalul scop este de a crea la nivel profesional cursuri internaţionale.

Specificul cursului de la Buzău

În perioada 6 martie – 28 martie 2010 s-a derulat cursul propus de şcoala noastră „Agroturism bazat pe produse ecologice“, la care au participat 9 elevi din Olanda. Metoda de abordare a cursului a fost PBL (Problem based Learning), însuşită în cadrul cursului desfăşurat în Austria.

La noi în ţară, elevii au realizat vizite de documentare la ferma didactică a şcolii, în pieţe agroalimentare, ferme de vaci, mori, stupine şi, nu în ultimul rând, la cramele din judeţul Buzău. Elevii olandezi au modelat împreună cu lucrătorii locali faimoşii covrigi de Buzău, de care au fost foarte încântaţi, iar în cadrul vizitelor la stânele din apropiere au discutat cu ciobanii despre modul de obţinere a produselor ecologice din lapte.

Elevii olandezi au apreciat bucătăria tradiţională românească şi produsele ecologice pregătite la cantina şcolii şi la pensiunile agroturistice partenere.

La final, au primit diplome care atestă participarea lor la curs şi competenţele dobândite în cadrul acestuia:

cooperare, responsabilitate, motivare, luarea deciziilor, utilizarea limbii engleze, adaptabilitate, comunicare şi seriozitate.

Elevii implicaţi în cursuri PBL europene au arătat, pe termen lung, dezvoltarea durabilă a competenţelor, precum şi accesul efectiv la piaţa internaţională a muncii. În viitorul an, toate cele şapte şcoli partenere vor derula cursuri pentru toate statele membre UE, iar la aceste cursuri vor participa 10 elevi de la Colegiul Agricol „Dr. Constantin Angelescu“ Buzău.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
935
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cuvioasa Maica noastră Parascheva

Probabil că şi copilul de la sânul mamei sale ştie că, pe 14 octombrie, creştin ortodocşii o sărbătoresc, cu mare religiozitate, pe Cuvioasa Parascheva. Însemnată, desigur, cu cruce roşie în calendar, sărbătoarea aceasta este una dintre cele mai importante ale ortodoxismului.

Rugăciune către Precuvioasa

Poate că la o astfel de zi deosebită, chiar dacă mulţi dintre noi n-am sărutat moaştele sfintei la Iaşi, ba nici la biserica din localitatea de domiciliu, din diferite motive, nu am ajuns, e bine să începem textul de faţă cu o rugăciune. O rugăciune către Preacuvioasa Parascheva pentru iertare:

„Doamne Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce ai zis şi s-a făcut toată făptura, nu întoarce faţa Ta de la noi, păcătoşii, ca să nu vină asupră-ne mânia cea groaznică şi înfricoşătoare a durerilor, care este rodul păcatelor noastre, ce în toată ziua, nenumărate, cu nesocotinţă le săvârşim. Noi suntem păcătoşi, netrebnici şi plini de răutate; iar Tu eşti izvorul vieţii şi al milostivirii. Nu ne lăsa, Doamne! Nu trece rugăciunea noastră, a păcă-toşilor, nici ne răsplăti nouă după nelegiuirile noastre, ci, pentru că nu suntem vrednici a câştiga milostivirea prin sârguinţa cea de toate zilele, dăruieşte-ne-o Tu, ca un îndurat mult-Milostiv. Doamne, pentru rugăciunile Cuvioasei Maicii noastre Parascheva, dăruieşte-ne nouă sănătate şi viaţă ferită de toată răutatea şi ne întăreşte cu Duhul Tău cel stăpânitor, ca din adâncul inimilor, cu bucurie, să slăvim preasfânt numele Tău în veci. Amin.“

„Blestemat să fie cel...“

Despre Sfânta Parascheva informaţiile care au ajuns până la noi sunt cam aşa: s-a născut în localitatea Epivata din Tracia, în prima jumătate a secolului al XI-lea, a intrat, de foarte tânără, maică la mănăstire, a şi murit de foarte tânără, la numai 27 de ani. Şi, ca mai târziu capul lui Mihai Viteazul, desigur, păstrând propor-ţiile, moaştele ei au fost purtate dintr-un loc într-altul. Au ajuns pe la turci, pe la bulgari, pe la sârbi, pe la valahi, pe la greci, apoi la moldoveni, pe vremea lui Vasile Lupu, unde au şi rămas. Ele au fost aşezate cu mare fast în Biserica Sfinţii Ierarhi din Iaşi, unde au adăstat până în 1884, când au fost mutate, din cauza lucrărilor de restaurare ale bisericii, în paraclisul mănăstiresc din clădirea egumeniei şi aşezate pe un catafalc din lemn.

În a doua zi de Crăciun din 1888, după vecernie, o lumânare rămasă aprinsă în sfeşnicul de lângă racla cu moaştele Prea Cuvioasei a transformat sfântul lăcaş aproape într-o ruină. Deşi au ars multe lucruri din interior, inclusiv catafalcul cu racla şi ferecăturile acestuia din argint, moaştele nu au fost atinse. Minune dumnezeiască... Moaştele au primit o raclă nouă şi au fost mutate la Catedrala Mitropolitană din Iaşi, unde, după alte peregrinări, sunt şi acum. Moaştele Sfintei Parascheva sunt, la zi de sărbătoare, înveşmântate în culori deschise, iar în posturi în culori închise.

Când are loc operaţiunea de înveşmântare, catedrala se închide. În afara veşmântului de la suprafaţă, care se vede de către credincioşi, mai există unul pe dedesubt, despre care se spune că este cel în care s-au adus moaştele sfintei şi care nu se schimbă niciodată. Acest vechi veşmânt, făcut din in, are încă încrustate pe el cuvintele domnitorului Vasile Lupu: „Blestemat să fie cel care va împrăştia vreodată Moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva“.

Să se teamă de aşa blestem cei cu gânduri rele!

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
812

□

Comentarii

□

□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (2-October-2010) Am citit articolul.Frumos!La mulţi ani celor care poartă numele de Paraschiva, Paraschiv!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Dacă doriţi să deveniţi auditor comunal

FIŞA POSTULUI AUDITORULUI INTERN

SCOPUL PRINCIPAL AL POSTULUI: dă asigurări şi consiliere primarilor pentru buna administrare a veniturilor şi a cheltuielilor publice, perfecţionând activităţile la nivelul comunelor respective;

CONDIŢII SPECIFICE PENTRU OCUPAREA POSTULUI:
a) studii: studii universitare de licentă sau, după caz, studii superioare de lungă durată cu diplomă de licenţă;
b) perfecţionări/specializări: cursuri de audit public intern;
c) cunoştinţe de operare pe calculator: Microsoft Office, nivel avansat; constituie un avantaj detinerea Permisului European de Conducere a Computerului (ECDL – European Computer Driving Licence);
d) abilităţi, calităţi şi aptitudini necesare: să fie obiectiv, integru, bun analist;
e) cerinţe specifice: delegări, disponibilitate pentru lucru în program prelungit în anumite condiţii, deplasări frecvente în raza judeţului;
f) limbi străine (constituie un avantaj cunoasterea cel putin a unei limbi de circulatie internatională, cum ar fi: limba engleză, limba franceză, limba germană;)
g) vechimea în specialitate necesară: minimum trei ani.

Bibliografie necesară
1. Constituţia României;
2. Carta europeană a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985 si ratificată prin Legea nr. 199/1997;
3. Legea administraţiei publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările si completările ulterioare;
4. Legea cadru a descentralizării nr. 195/2006;
5. Legea finanţelor publice nr. 500/2002, cu modificările şi completările ulterioare;
6. Legea nr. 273/2006 a finanţelor publice locale, cu modificările si completările ulterioare;
7. Ordonanta de urgentă a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziţie publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice si a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări si completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările şi completările ulterioare;
8. Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, cu modificările şi completările ulterioare;
9. Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul financiar intern si controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările si completările ulterioare;
10. Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările si completările ulterioare;
11. Codul civil;
12. Codul de procedură civilă;

13. Legea nr. 188/1999 privind statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările si completările ulterioare;
14. Legea nr. 94/1992 privind organizarea si funcţionarea Curţii de Conturi, republicată;
15. Statutul Asociaţiei Comunelor din România, publicat la adresa: www.acor.ro;
16. Modelul-cadru al ACORDULUI DE COOPERARE privind organizarea şi exercitarea activitătii de audit public intern, publicat la adresa: www.acor.ro;
17. Ordinul ministrului finantelor publice nr. 1702/2005 pentru aprobarea Normelor privind organizarea şi exercitarea activităţii de consiliere desfăşurate de către auditorii interni din cadrul entităţilor publice;
18. Ordinul ministrului finantelor publice nr. 946/2005 pentru aprobarea Codului controlului intern, cuprinzând standardele de management/control intern la entităţile publice şi pentru dezvoltarea sistemelor de control managerial, cu modificările si completările ulterioare;
19. Ordinul ministrului finantelor publice nr. 38/2003 pentru aprobarea Normelor generale privind exercitarea activităţii de audit public intern, cu modificările si completările ulterioare;
20. Ordinul ministrului finantelor publice nr. 252/2004 pentru aprobarea Codului privind conduita auditorului intern.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
869
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dacă doriţi să produceţi răsaduri

Ce-i drept, nu este prea simplu, dar nici atât de complicat pentru un om care cultivă legume în gospodărie. Acum, când nu prea sunt alte treburi de făcut, din câteva scânduri mai groase se poate înjgheba aşa-numitele tocuri acoperite de rame care vor fi aşezate deasupra patului de biocombustibil.

Principalul generator biologic de căldură al patului de combustibil este bălegarul nefermentat de taurine, în amestec cu cel uscat, dar mai ales cel de cabaline. În compoziţie poate intra şi resturile vegetale de la culturile agricole, care prin fragmentare participă la constituirea amestecurilor fermentative împreună cu celelalte categorii de bălegar. Deasupra patului de biocombustibil se aşează mraniţa, care în amestec cu turbă, pământ de ţelină şi nisip reprezintă stratul ideal pentru germinarea seminţelor. Pentru a asigura căldura necesară dezvoltării răsadului, patul de biocombustibil trebuie să aibă o grosime de cel puţin 400 mm, iar lăţimea tocurilor să depăşească 35 cm.

Tehnologia de cultivare

Producerea răsadurilor reprezintă o secvenţă tehnologică de scurtă durată, dar ale cărei implicaţii sunt determinate şi în multe cazuri reprezintă un factor limitativ al precocităţii cantităţii şi calităţii producţiei sau chiar al reuşitei culturii. Producerea răsadurilor comportă o succesiune de etape obligatorii, care însumate dau fluxul tehnologic al acestei activităţi, derulate astfel:

a. Stabilirea necesarului de răsaduri în funcţie de suprafaţa ce urmează a fi cultivată şi densitatea culturii pentru tipul de exploataţie legumicolă, zonă, bazinul de cultură, destinaţia culturii, tehnologia de exploatare etc.

b. Determinarea suprafeţei necesare pentru semănat şi repicat şi asigurarea sistemelor de construcţie specializate pentru acestea în funcţie de tehnologia aplicată; semănat şi repicat la pat nutritiv; semănat direct în cuburi şi ghivece nutritive; semănat la pat şi repicat în cuburi sau ghivece nutritive, semănat rar fără repicat (specific culturilor de vară-toamnă în ogor propriu sau succesive) în spaţii specializate sau pe brazde reci (pentru culturile succesive).

La baza acestor determinări trebuie luate ca bază de calcul următoarele elemente:

- semănat des pentru repicat – 1.200-1.400 fire/mp;
- semănat rar fără repicat - 600 fire/mp;
- cuburi nutritive 5 x 5 x 5 - 375 - 400 buc./mp;
- cuburi nutritive 7 x 7 x7 - 175 - 200 buc./mp;
- ghivece nutritive 7 cm 140-160 buc./mp;
- confecţionat cuburi nutritive 5 x 5 x 5 = 5.500 buc./mc amestec;
- confecţionat cuburi nutritive 7 x 7 x 7 - 2.200 buc./mc amestec; în funcţie de rezultatul determinărilor analitice, urmează a fi completat deficitul de construcţie şi componente necesare acoperirii diferenţelor rezultate pentru

oricare sistem de producere a răsadurilor.

c. Pregătirea construcţiilor necesare comportă măsuri diferenţiate în funcţie de spaţiile ce vor fi folosite.

În gospodării se produc în general răsaduri de tomate, ardei, vinete, dovlecei, castraveţi şi varză. La semănat trebuie avut în vedere faptul că acestea răsar în 5-8 zile dacă au căldura şi lumina necesare. Ideal ar fi ca în apropierea răsadurilor să se construiască solarii tip tunel sau pur şi simplu nişte tunele joase, unde să se facă repicarea acestora. Este necesar ca aceste tunele să aibă la rândul lor paturi calde din biocombustibil, precum şi un substrat de germinaţie, asemănător celui din răsadniţe.

Încercaţi şi veţi reuşi!

(D.L.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
10292

□

Comentarii

□

□

1. Miss -- (9-December-2011)Buna ziua!
Interesante toate detaliile furnizate de dv.Intrebare;De unde pot procura masina aceea de facut cuburi 7x7 exemp.
2. istratoaie -- (19-January-2012)Buna ziua! doresc sa rasadesc rosi si varza. cine ma pate ajuta cu mai multe informati poate face sa-mi lese scrispe adresa de e-mail. va multumesc cu stima istratoaie
3. Toma Ioan -- (8-March-2012)Pentru persoanele interesate sa achizitioneze rasaduri: producator agricol cu experienta din jud Timis, preiau comenzi pentru rasaduri de: tomate, ardei gras,ardei iute, gogosar, capia, vinete pentru primavara anului 2012.Rasadurile sunt realizate in substraturi de calitate. Sunt repicate in alveole sau in rasadnita.Inf: lilitoma_83@yahoo.com

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

daca-doriti-sa-reclamati_108.html

Dacă doriţi să reclamaţi…

Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP) a pus la dispoziţia publicului, începând cu 5 ianuarie, un număr de telefon gratuit pentru semnalarea problemelor şi a dificultăţilor în accesarea fondurilor UE. Numărul este 0-800-800-644 (de tip TelVerde), este disponibil oricărei persoane interesate, de luni şi până vineri, între orele 8,30 şi 16,30.

Potrivit legii, orice sesizare trebuie să fie însoţită de identitatea reală a persoanei şi de datele acesteia de contact.

APDRP precizează că este foarte important ca persoanele care apelează acest număr să ofere toate informaţiile de identificare solicitate de operator, astfel încât reprezentanţii agenţiei să poată proba veridicitatea sesizărilor şi să acţioneze în consecinţă.

Reprezentanţii APDRP susţin că această linie gratuită reprezintă un nou pas în asigurarea unei transparenţe a Agenţiei şi speră că ea va constitui şi un mijloc de încurajare a beneficiarilor, atât în ceea ce priveşte iniţierea proiectelor de investiţii, cât şi în semnalarea eventualelor probleme cu care se confruntă aceştia în accesarea fondurilor europene pentru agricultură şi dezvoltare rurală. Ei contează pe opiniile beneficiarilor, pentru a îmbunătăţi modul de implementare a Programului Naţional pentru Dezvoltare Rurală.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
594

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

Dacă doriţi să vă construiţi un sistem de irigare prin picurare > REVISTA LUMEA SATULUI

Dacă doriţi să vă construiţi un sistem de irigare prin picurare

Din cauza perioadelor tot mai secetoase din ultimii ani, în agricultura românească apar tot mai des cultivatori care optează să folosească sisteme pentru irigare.

Pentru a veni în ajutorul dumneavoastră, vă prezentăm schematic în cele ce urmează cel mai simplu sistem de irigare prin picurare în legumicultură, având ca lungime 100 m şi o lăţime de 100 m: schema de plantare 0.80 m între rânduri şi 0,40 m între plante pe rând.

Materiale necesare la suprafaţa de 1 hectar

- Cap control 50 mm cu injector de ¾ " – 1 buc. – reprezintă atât unitatea de filtrare a apei cât şi modul de aplicare a îngrăşămintelor în apa de irigat, realizându-se
într-un recipient alăturat din care injectorul trage soluţia concentrată de îngrăşăminte;
- adaptor furtun flexibil 1½ " – 3 buc. – reprezintă partea de legătură dintre capul control şi furtunul flexibil;
- colier de prindere 1½ " – 3 buc. – ajută la fixarea furtunului flexibil pe adaptori;
- furtun flexibil 1½ " – 100 m – este principala cale de transport al apei către liniile de picurare, prezintă avantajul că se utilizează mai uşor decât conducta de plastic şi necesită spaţiu mai puţin de stocare; nu e nevoie de îngropare!!!;
- dop pp ff 1½ " – 1 buc. – închide circuitul principal al apei;
- linie (tub) picurare 16 mm – 12.500 m – reprezintă circuitul secundar al apei şi are rolul de a uniformiza debitul de apă aplicat pe unitatea de suprafaţă; cantitatea diferă în funcţie de tipul bandei (tub) de picurare şi de nevoile plantelor;
- start conector 16 mm – 125 buc. – reprezintă partea de legătură dintre furtunul flexibil şi minivană;
- minivana bandă tub 16 mm – 125 buc. – reprezintă partea de legătură dintre start conector şi banda de picurare (tub);
- dop linie picurare 125 buc. – acesta închide banda (tub) de picurare.

La acest necesar trebuie avută în vedere distanţa sursei de apă faţă de poziţia parcelei care se doreşte a fi irigată, acest aspect putând să crească preţul final al sistemului de irigare.

Important este că, indiferent de condiţiile date, avantajele acestui sistem de irigare sunt deosebite, cele mai importante fiind:

- consum redus de apă şi substanţe nutritive pe unitatea de suprafaţă, datorită distribuţiei punctiforme, în sistemul picătură cu picătură, pe o perioadă mai îndelungată;
- permite controlul umidităţii solului, al dozelor de îngrăşăminte aplicate, al bolilor şi dăunătorilor;
- planta consumă un minim de energie pentru procurarea hranei;
- udarea directă a solului fără a umezi plantele, împiedicând apariţia bolilor şi dăunătorilor;

• permite automatizarea totală a sistemului de irigare;
• forţă de muncă redusă pentru exploatare;
• costuri relativ reduse ce se pot amortiza în 1-2 ani.

Urmare a cererii tot mai mari pentru sistemele de irigare prin picurare, în ţara noastră există numeroase firme de profil. Costurile fiind diferenţiate în funcţie de firma producătoare, dar şi de firmele care le distribuie, acestea din urmă vă pot îndruma în alegerea corectă a sistemului de irigare.

Lucian COJOACĂ
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
37113
□
° Comentarii
□
□
° 1. George -- (23-January-2010)vreu si eu schema de la instalatie de picurare,daca putetio sa mi-o trimitei pe maill-ul urmator:radu_tavy@yahoo.com
° 2. lazar claudiu -- (31-March-2010)buna ziua,
as dori daca se poate si eu aceasta schema .
doresc sa fac o plantatie de arbusti si nu stiu ce fel de irigare este indicat pentru aceasta cultura.
multumesc!
° 3. costyn -- (3-February-2011)buna ziua,vreau si eu schema instalatiei prin picurare,as dori sa fac o sera de legume in regim propriu,specific ca stau la tara. O puteti trimite-ti pe adresa de email cos_xtx_tomm@yahoo.com. Multumesc!
° 4. danielB -- (14-February-2011)buna ziua, doresc si eu o schema a instalatiei de irigare prin picurare, pentru a iriga gradina de legume de aprx 2000 mp. adresa adibi74@yahoo.com. Multumesc!
° 5. Butoi Marinela -- (24-March-2011)Buna ziua,
as dori si eu o schema de irigare prin picurare, pentru a iriga o gradina de legume de aproximativ 500 mp pe adresa de email:mbutoi@yahoo.com.
Multumesc anticipat!
° 6. Octavian -- (16-May-2011)Buna ziua, as dori si eu o schema de irigare prin picurare, pentru a iriga o gradina de legume de aproximativ 500 mp pe adresa de email:popa.octavian82@gmail.com Multumesc anticipat!

° 7. enache adrian -- (13-June-2011)As dori si eu va rog,o schema de irigatie prin picurare pentru o plantatie de afini pe o suprafata de 1 ha..va multumesc
° 8. Gurau Costel -- (15-October-2011)Buna ziua, as dori si eu o schema de irigare prin picurare, pentru a iriga o gradina de legume de aproximativ 300 mp pe adresa de email:gco29ph@yahoo.com. Multumesc anticipat!
° 9. Liviu Jugan -- (4-November-2011)Buna ziua, as dori si eu o schema de irigare prin picurare, pentru a iriga o gradina de legume de aproximativ 300 mp pe adresa de email:liviujugan@yahoo.com. Multumesc anticipat!
° 10. ana ivanov -- (12-February-2012)Buna ziua ,as dori si eu schema de irigare prin picurare pentru 300mp pe adresa iana1972@yahoo.com. Multumesc mult!
° 11. Calinescu Elena -- (8-May-2012)Buna seara, fiti , va rog amabil, trimiteti-mi o schema pt. solar de 72 mp si un teren alaturat, de 200mp; va rog sa-mi spuneti cum se procedeaza cu folia de protectie impotriva buruienilor, in cazul irigarii prin picurare. Cu multumiri elenazuriela51@yahoo.com
° 12. adrian -- (6-April-2012)Buna ziua ,as dori si eu schema de irigare prin picurare pentru 200-300mp pe adresa floricaadrian@yahoo.com. Multumiri.
° 13. mohanu claudiu -- (8-April-2012)Buna ziua,as dori schema prin picurare a 1400mp de gradina de legume pe adresa mohanuclaudiu@yahoo.com.Multumim mult pt acest ajutor.
° 14. Diaconu Jean -- (17-April-2012)Christos a inviat! Buna seara, as dori o schema de irigare prin picurare pentru 65 mp (in solar - legume) si langa solar alti 200 mp (legume si pomi fructiferi pe adresa jdiaconu2001@yahoo.com. Multumiri.
° 15. Mircea TUDOR -- (25-April-2012)Buna ziua. Va rog sa imi trimiteti si mie schema sistemului de irigatie

pentru o mini sera de aproxomativ 50-60 mp. Adresa de email este mircea.tudor@rocketmail.com
Cu deosebita consideratie,
Mircea TUDOR

16. George -- (25-April-2012)Buna ziua,
va rog ma poate ajuta cineva din cei care au primit schema ?Mi-o puteti trimite si mie.Va rog imi puteti spune cum se conecteaza banda de picurare la furtun? mUltumesc.

17. tudor -- (14-May-2012)vreau sa stiu si eu de ce sub instalatia de picurare s-a inverzit pamantul nu mi-se pare normal

18. Mircea Ocoliceanu -- (23-May-2012)v-as ruga sa-mi trimite-ti si mie schema instalatiei pentru o suprafata de 100 mp, respectiv 5/20 metri, pentru o sera de legume, in regim familial, nu pentru vazare de produse, As fi interesat in special de alimentare prin furtun si nu prin banda, si existenta posibilitatii racordarii instalatiei la reteaua curenta de apa.Va multumesc anticipat.

19. gabriel bogdan -- (8-August-2012)buna ziua ,asi dori si eu schema ptr.200mp,si o lista cu materialele necesare pt instalatie.va multumesc mult.

20. Sorin Turcanu -- (3-August-2012)Buna ziua!puteti sa ma ajutati cu o schema a unei instalatii de irigare prin picurare pt aprox 200mp,si o lista cu materiale necesare pt instalatie.si daca poate functiona instalatia prin presiune naturala (cadere)

21. BARAZSU ZOLTAN -- (5-August-2012)Buna ziua ,as dori si eu schema de irigare prin picurare pentru 200mp (20 X 10m) pe adresa zbarazsu@yahoo.com. Multumiri.

22. DOBRINOIU LUCIAN -- (19-August-2012)Buna ziua. Va rog sa imi trimiteti si mie schema sistemului de irigatie pentru o mini sera de aproxomativ 50-60 mp. Adresa de email este www.dobrinoiulucica@yahoo.com.Va multumesc.

23. mihale -- (17-September-2012)doresc sa ma ajutati cu o schema de picurare pentru un hectar va multumesc

24. TAVI IACOB -- (1-October-2012)Buna ziua!puteti sa ma ajutati cu o schema a unei instalatii de irigare prin picurare pt aprox 1000mp,si o lista cu materiale necesare pt instalatie.Am o fantana cu apa la 6 m,ce pompa am nevoie si daca poate functiona instalatia prin cadere dintr-un bazin de 2000 litri urcat la 3 m inaltime?
Va multumesc

25. cosmin -- (7-March-2013)Daca aveti cumva schme sa imi trimiteti si mie muscalu_cosmin@yahoo.com . va multumesc

26. Marchidanu -- (11-March-2013)Daca se poate va rog frumos sa imi trimiteti si mie schema prin mail.MULTUMESC!!

27. Alin -- (21-April-2013)Buna seara,
A primit cineva schema pentru instalatie de picurare?
Daca poate cineva sa ma ajute si pe mine cu o schema pentru 10 randuri de vita de vie a 40 m lungime!

28. geaburu ion -- (22-November-2013)bn ziua sa dori ojnst irig pic pt 1 ha capsunpe bilon 75 2 rind dist intre plante 20terenu e 3 ha 35-45 lat apr 600 lung apa ap 25-60 mc/h put foratimi tr alto pompa afar de cea din put ce pr tr sa aiba ppa 2 tub pic(presiunea de lucru)dozatron filtre etc va mltm

29. george -- (19-May-2016)Buna ziua, as dori si eu schema instalatiei de irigare prin picurare.Am o mica gradina cu legume; aproximativ 150 mp.

30. adrian -- (26-August-2018)va rog mult sa-mi trimiteți și mie schema de 100/100 ml
aditanchis@gmail.com
mulțumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

daca-mai-este-nevoie-sa-dovedim-valentel...

Dacă mai este nevoie să dovedim valenţele fertilizării organice

Reprezentanţii Smithfield Ferme au participat, în comuna Jimbolia, la recoltarea unui lot martor de 10 ha cultivat cu porumb hibrid Pioneer şi fertilizat organic de către Smithfield Ferme. „Este cel de-al treilea an consecutiv în care Smithfield Ferme organizează acest experiment, fapt care demonstrează preocuparea noastră permanentă pentru promovarea agriculturii moderne. Beneficiile îngrăşămintelor organice sunt reconfirmate, încă o dată, prin rezultatele deosebite obţinute la recoltarea loturilor fertilizate organic de către specialiştii noştri – 12 tone la ha, valori care depăşesc rezultatele de pe loturile cultivate fără fertilizare sau fertilizate chimic“, declară Ovidiu Ţimbota, director agricol Smithfield Ferme.

În urma recoltării loturilor cultivate cu porumb hibrid Pioneer şi fertilizate organic s-au înregistrat recolte de peste 12 tone/hectar. Evenimentul face parte din programul Smithfield Ferme de promovare a agriculturii moderne, realizat cu ajutorul fertilizatorilor organici şi derulat în parteneriat cu compania Pioneer şi sub supravegherea Oficiului de Studii Pedologice şi Agrochimice Timiş. La acesta au participat, din partea companiei Pioneer, directorul regional Miki Babuşcov, proprietarul terenului, Eugen Baziliuc, reprezentanţii Gărzii Naţionale de Mediu şi Agenţiei Naţionale de Protecţie a Mediului, autorităţi locale şi fermieri.

Un parteneriat corect

„Suntem onoraţi de parteneriatul cu Smithfield Ferme, cu care, an de an, demonstrăm eficienţa combinată a produselor noastre şi suportul pe care acestea îl reprezintă, în mod constant, pentru fermierului român“, a declarat Miki Babuşcov, directorul regional Pioneer.

Smithfield Ferme fertilizează anual câteva mii de hectare cu îngrăşământ organic, aplicat prin cele mai sigure şi moderne tehnici de injectare şi scarificare, după planuri şi analize care determină pentru fiecare parcelă de teren în parte cantitatea optimă de îngrăşământ necesară culturii. Aceste planuri şi analize sunt autorizate şi emise de Oficiul pentru Studii Pedologice şi Agrochimice, organ tehnic de specialitate al Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

Smithfield Ferme

Din 2004, când a intrat pe piaţa românească, Smithfield Ferme a investit în operaţiunile sale din România peste 500 milioane USD. Astăzi, în România compania deţine 47 de ferme active în judeţele Timiş şi Arad, construite în mare parte în regim green-field (peste 47.500 scroafe, 850.000 porci comerciali pe an) şi două fabrici ultramoderne de nutreţuri combinate. Activând pe raza a peste 30 de comune şi oraşe, în judeţele Timiş şi Arad, activitatea de responsabilitate socială a Smithfield Ferme conţine şi o importantă componentă financiară, contribuind anual la dezvoltarea economică a zonei, prin aportul semnificativ la bugetul acestor localităţi, cu peste 5 milioane RON anual.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
704
☐
Comentarii
☐
☐
1. abraham mircea -- (1-December-2010)totul este ok.dar cit costa ha.fertilizarii organice?oare i-si poate permite toata lumea sau cel putin cine vrea sa faca treaba?
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dacă mai este nevoie să dovedim

Valenţele fertilizării organice

Reprezentanţii Smithfield Ferme au participat, în comuna Jimbolia, la recoltarea unui lot martor de 10 ha cultivat cu porumb hibrid Pioneer şi fertilizat organic de către Smithfield Ferme. „Este cel de-al treilea an consecutiv în care Smithfield Ferme organizează acest experiment, fapt care demonstrează preocuparea noastră permanentă pentru promovarea agriculturii moderne. Beneficiile îngrăşămintelor organice sunt reconfirmate, încă o dată, prin rezultatele deosebite obţinute la recoltarea loturilor fertilizate organic de către specialiştii noştri – 12 tone la ha, valori care depăşesc rezultatele de pe loturile cultivate fără fertilizare sau fertilizate chimic“, declară Ovidiu Ţimbota, director agricol Smithfield Ferme. În urma recoltării loturilor cultivate cu porumb hibrid Pioneer şi fertilizate organic s-au înregistrat recolte de peste 12 tone/hectar. Evenimentul face parte din programul Smithfield Ferme de promovare a agriculturii moderne, realizat cu ajutorul fertilizatorilor organici şi derulat în parteneriat cu compania Pioneer şi sub supravegherea Oficiului de Studii Pedologice şi Agrochimice Timiş. La acesta au participat, din partea companiei Pioneer, directorul regional Miki Babuşcov, proprietarul terenului, Eugen Baziliuc, reprezentanţii Gărzii Naţionale de Mediu şi Agenţiei Naţionale de Protecţie a Mediului, autorităţi locale şi fermieri.

Un parteneriat corect

„Suntem onoraţi de parteneriatul cu Smithfield Ferme, cu care, împreună, an de an, demonstrăm eficienţa combinată a produselor noastre şi suportul pe care acestea îl reprezintă, în mod constant, pentru fermierului român“, a declarat Miki Babuşcov, directorul regional Pioneer. Smithfield Ferme fertilizează anual câteva mii de hectare cu îngrăşământ organic, aplicat prin cele mai sigure şi moderne tehnici de injectare şi scarificare, după planuri şi analize care determină pentru fiecare parcelă de teren în parte cantitatea optimă de îngrăşământ necesară culturii. Aceste planuri şi analize sunt autorizate şi emise de Oficiul pentru Studii Pedologice şi Agrochimice, organ tehnic de specialitate al Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

Smithfield Ferme

Din 2004, când a intrat pe piaţa românească, Smithfield Ferme a investit în operaţiunile sale din România peste 500 milioane USD. Astăzi, în România compania operează 47 de ferme active în judeţele Timiş şi Arad, construite în mare parte în regim green-field (peste 47.500 scroafe, 850.000 porci comerciali pe an) şi două fabrici ultramoderne de nutreţuri combinate. Activând pe raza a peste 30 de comune şi oraşe, în judeţele Timiş şi Arad, activitatea de responsabilitate socială a Smithfield Ferme conţine şi o importantă componentă financiară, contribuind anual la dezvoltarea economică a zonei, prin aportul semnificativ la bugetul acestor localităţi, cu peste 5 milioane RON anual.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
747

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dacă vor veni inundaţiile, va fi prăpăd

• Dialog cu doamna ing. ADRIANA PETCU, director general al Direcţiei Apelor Române - Ialomiţa

Salvarea: banii europeni

- Stimată doamnă Petcu, suntem în criză! Avem însă multe zone de risc major de inundaţii. Ce faceţi în această situaţie?

- Promovăm obiective de investiţii cu caracter de apărare împotriva inundaţiilor şi le punem în siguranţă pe cele existente. Cu puţinii bani pe care-i avem efectuăm lucrări de apărare pe râul Slănic, în zona oraşului-staţiune, refacem digul pe malul stâng Dunărea, în zona Noianu Chişcani-Brăila. Mai executăm lucrări specifice pe râul Ialomiţa şi afluenţii în zona municipiului Urziceni-Ialomiţa, pe sectorul Slobozia -Ţăndărei, precum şi pe barajul Iezer-Călăraşi. Menţionez că aceste lucrări au fost începute în 2009, în mare parte cu fonduri europene.

- Dar acum, în 2010?

- Avem cinci obiective foarte importante: amenajarea şi regularizarea pârâului Vulcana - în zona comunelor Vulcana Pandele şi Şotânga-Dâmboviţa, consolidarea digului şi regularizarea râului Buzău, în zona municipiului reşedinţă de judeţ, regularizarea râului Teleajen, în zona oraşului Plopeni-Prahova, combaterea inundaţiilor în subbazinul hidrografic Cricovul Dulce-Dâmboviţa, precum şi regularizarea râului Stâmnic şi afluenţilor, comuna Starchiojd-Prahova.

- Din discuţii avute cu oameni din sistem am reţinut că aveţi la îndemână şi o finanţare externă prin programul BDCE...

- Aşa este. Cu fondurile primite în anul trecut vom mai realiza şi alte lucrări împotriva inundaţiilor în aval de Acumularea Siriu-Buzău, Bâsca Mare, Bâsca Roziliei-Buzău, protecţie de mal pe râul Bâsca Chiojdului, în acele zone de eroziuni active în sectorul Chiojdu-Cătina-Buzău, regularizarea râului Buzău pe zona Întorsura Buzăului-Sita Buzăului (Covasna), apărare mal stâng al braţului Borcea, la Borduşani-Ialomiţa, regulari-zarea râului Ialomiţa amonte şi aval de Târgovişte în zona localităţilor Brăneşti, Secuieni, Comişani, Bucşani, Mărceşti, Dobra, Gheboiaia, Finta, Corneşti şi lucrări de reabilitarea priză la Valea Voievoziloz-Dâmboviţa. Mai menţionez şi alte lucrări de investiţii cu finanţare externă, printr-un proiect cu Banca Mondială. Între acestea sunt: punerea în siguranţă a barajului Mănecu-Prahova, a acumulării Dridu-Ialomiţa, acolo unde recent au fost unele probleme de inundaţii, dar şi a barajului Siriu-Buzău şi la acumularea Pucioasa-Dâmboviţa.

- Cititorii noştri ar dori să afle ce se va face, practic, în zonele de risc, îndeosebi în cele de pe Valea Buzăului, a Teleajenului, a Cricovului Dulce şi a Ialomiţei?

- Lucrăm pe câţi bani avem. Contăm pe acele lucrări realizate anul trecut şi date în folosinţă recent. Este vorba despre obiective care asigură o bună protecţie în amonte şi în aval pe Ialomiţa, la Urziceni. Am avut şi punerea în siguranţă a acumulării Măneciu-Prahova, punerea în siguranţă a digului pe Dunăre, la Brăila. Pentru 2010, am prevăzut cel puţin câte 2-3 lucrări în fiecare dintre cele şase sisteme de gospodărire a apelor: digul de la Buzău, cel în amonte şi aval de municipiul Târgovişte, cel de pe Cricovul Dulce (Dâmboviţa), regularizare râu Teleajen, la Plopeni. Acum urmează licitaţiile şi apoi procedurile pentru încheierea contractului de lucrări efective, amploarea lor fiind estimată la mai multe milioane de euro. Principala lucrare pe care o monitorizăm acum este la Moara Domnească-Prahova, acolo unde an de an au fost inundaţii, dar şi la Bertea, unde investim patru miliarde lei vechi, din surse proprii.

Date de referinţă:

- Unitatea administrează un spaţiu hidrografic de 24.699 kmp, adică 9,4% din suprafaţa ţării, cuprinzând teritorii din judeţele Călăraşi, Dâmboviţa, Prahova, Ilfov, Ialomiţa, Braşov, Covasna, Buzău şi Brăila.
- Coordonează şase sisteme de gospodărire a apelor în judeţele Buzău, Brăila, Călăraşi, Dâmboviţa, Ialomiţa şi Prahova şi are în administrare bazinele hidrografice Ialomiţa, Buzău, Călmăţui, Mostiştea, Berza şi Fluviul Dunărea (parţial), cu o reţea de ape în lungime de 5.424 km.
- Dispune de 226 km de diguri de apărare împotriva inundaţiilor.

Sătenii rămân baza

- Şi totuşi, ce veţi face în caz de inundaţii?

- Banii, ştiţi, sunt puţini. Deci nu ne rămâne decât să atenţionăm primăriile. Asta o face şi Inspecto-ratul pentru Situaţii de Urgenţă. Numai că mijloacele de care dispun acestea sunt prea puţine: saci de nisip, unelte, eventual maşini închiriate. Noi nu prea avem cu ce interveni. Doar câteva buldoexcavatoare, maşini de intervenţie. Va fi greu pe râul Buzău, dar şi la Berteşti - Brăila, acolo unde se varsă Călmăţuiul în Dunăre şi unde, din cauza reversărilor repetate, s-a format o sărătură care ridică mari probleme de mediu, de refacerea terenurilor. Iar pentru reducerea impactului inundaţiilor avem în vedere veghea hidrologică continuă pe râuri şi progno-zarea viiturilor.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
1858

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dacian-ciolos-un-roman-pentru-viitor_102...

Dacian Cioloş, un român pentru viitor

Greu, foarte greu ne-a fost să-l lămurim pe domnul Dacian Cioloş să scriem că este ceea ce este: cel mai tânăr demnitar român ce ne poate reprezenta oriunde în lume. Cel puţin în materie de ştiinţe agroalimentare şi economice.

Cu o modestie ce caracterizează personalităţile umane de referinţă, domnia s-a ne-a sugerat să mai aşteptăm. Adică să-l nominalizăm la rubrica elitelor agricole abia după ce va lăsa în urmă o părticică din opera corifeilor agriculturii româneşti. I-am sugerat, în dialogul purtat, că prea multă modestie strică. Nu atât pentru imaginea sa personală, cât pentru interesul naţiunii căreia îi aparţine.

Componenţa genetică umană

La baza evoluţiei sale profesionale se află nu numai competenţa eului său uman, ci şi acea părticică a statului român care i-a facilitat propulsarea ştiinţifică. Pentru că, trebuie spus, înainte de a ajunge cel mai tânăr demnitar al agriculturii româneşti, el este un şcolit al celor mai titrate instituţii ştiinţifice în materie de gestiune agroalimentară. Este, deopotrivă, un produs al şcolii agricole româneşti, dar şi al şcolii franceze de strategii în management. Ar fi foarte greu să faci o delimitare între graniţa autohtonă şi cea franceză de perfecţionare profesională.

Propulsarea

Că place sau nu politicienilor de astăzi, cei care aveau să-l propulseze în fruntea ierarhiei agricole din România au fost liberalii, fără ca el să declare deschis că se subînscrie acestei doctrine politice. Mai întâi ca secretar de stat în echipa lui Remeş, apoi ca ministru plin. Se întâmpla în perioada cea mai grea de gestionare liberală a agriculturii. Atunci când atacurile dinspre instituţiile europene ameninţau chiar cu revenirea la blestemata clauză de salvgardare.

Dacian Cioloş are meritul de-a se fi detaşat de intrigile care au zguduit instituţia ministerială din apropierea Pieţei Universităţii, emiţând decizii înţelepte care au convins Bruxelles-ul că suntem capabili să implementăm cele mai severe reglementări în materie de gestionare a sectorului agroalimentar. Cel puţin din acest punct de vedere, Ilie Sârbu ar trebui să-i fie recunoscător. În plan intern, Dacian Cioloş a făcut atât cât i-a permis puterea legislativă şi executivă.

Dacă va fi să fie

Se discută mult pe seama interesului României de a obţine în cadrul Comisiei Europene portofoliul de Comisar pentru agricultură. Se pare că solicitarea este împărtăşită de principalele puteri agricole ale Uniunii – Franţa, Polonia, Spania, Germania –, dar nu ştim în ce măsură se vor lăsa convinşi olandezii, danezii, englezii şi irlandezii, ultimii anunţând că intră şi ei în cursă pentru această funcţie.

Dacă va fi să fie ca reprezentantul să fie nominalizat oficial pentru postul de comisar pentru agricultură, atunci este aproape sigur că Dacian Cioloş are cele mai mari şanse de câştig. În interior el este susţinut aproape de toate partidele, având în plus şi sprijinul preşedintelui Traian Băsescu. La nivelul Uniunii Europene, prestaţia sa în mandatul fostei guvernări a fost bine apreciată, iar francezii sunt primii care au interesul ca Dacian Cioloş să gestioneze problemele agriculturii comunitare.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
631
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

daciana-sarbu-cere-explicatii-comisiei-e...

Daciana Sârbu cere explicaţii Comisiei Europene > REVISTA LUMEA SATULUI

Daciana Sârbu cere explicaţii Comisiei Europene

- Disputa are ca obiect sprijinul UE pentru irigaţii

Carismatica romancă blondă din Parlamentul Europei, Daciana Sârbu, începe să devină un eurodeputat foarte activ, mai ales când este vorba de apărarea intereselor ţării pe care o reprezintă. Ultima sa intervenţie pe lângă Comisia Europeană vizează un răspuns direct şi clar la întrebarea privind dimensiunea sprijinului acordat de Uniunea Europeană pentru irigaţii. Daciana Sârbu cerea executivului comunitar lămuriri privind sprijinul care să suplinească ajutoarele de stat pentru irigaţii, dar şi cu privire la ajutorul fermierilor în lupta cu efectele schimbărilor climatice.

În răspunsul Comisiei Europene se arată că executivul comunitar este pe deplin conştient de problemele generate de secetă în România. „Schema de ajutoare pentru irigaţii, care a prevăzut finanţarea costului apei suportat de fermieri, nu a putut fi menţinută şi nici prelungită în 2010, deoarece constituie un ajutor pentru costurile de exploatare, care este interzis de normele UE privind ajutoarele de stat. Acelaşi lucru este valabil şi pentru schema de ajutoare pentru energie. Normele UE privind sprijin de stat permit însă României să acorde ajutoare pentru investiţii destinate sistemelor de irigaţii şi sistemelor de furnizare a energiei“, se arată în răspuns.

Plimbatul „cu preşul“

Comisarii europeni susţin, totodată, că „pot fi acordate fermierilor ajutoare pentru sistemele de irigaţii prin intermediul politicii UE de dezvoltare rurală. În conformitate cu normele privind ajutoarele de stat, un astfel de sprijin este însă limitat la ajutoarele pentru investiţii, cele pentru costurile de întreţinere şi exploatare fiind excluse“. În acest context, se menţionează că pentru orice ajutoare destinate sistemelor de irigaţii este necesară o evaluare a impactului asupra mediului.

Se precizează că Uniunea asigură, în actuala perioadă de programare (2007–2013), un buget de 8,022 miliarde euro din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală pentru sprijinul financiar destinat măsurilor de dezvoltare rurală din România. Această sumă a fost suplimentată cu 102 de milioane euro în urma adoptării Pachetului de redresare.

„În plus, Comisia ar dori să sublinieze că irigaţiile nu pot constitui unica soluţie pentru a face faţă secetei. Pentru adaptarea la condiţiile climatice şi de aprovizionare cu apă viitoare, s-ar putea să fie necesare şi schimbări ale practicilor agricole şi ale tipurilor de culturi. Al doilea pilon al Politicii Agricole Comune cuprinde instrumente care pot contribui la atingerea acestui obiectiv, de exemplu măsurile de agromediu care sprijină conversia terenului arabil în păşune, reducând astfel consumul de apă pe terenurile agricole.

Mai mult, comunicarea Comisiei privind deficitul de apă şi seceta cuprinde, de asemenea, opţiuni de politică prin care se conturează posibile căi de adaptare la lipsa de apă şi de îmbunătăţire a gestionării apei“, se conchide în răspunsul Comisiei.

Dana Măcriş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
649

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dafinul_l1047.html

Dafinul > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDafinul

În mitologia greacă se spune că dafinul a apărut iniţial când nimfa Daphne s-a transformat în acest arbore pentru a scăpa de urmărirea zeului Apollo, care a devenit apoi stăpânul acestei plante. Frunzele de dafin sunt menţionate într-un document sumerian, scris în cuneiforme, vechi de 7.000 de ani. Este originar din Orientul Mijlociu, dar răspândit în toate zonele mediteraneene încă din Antichitate. Frunzele de dafin erau folosite în Roma Antică la ornarea coroanelor de lauri purtate de toţi împăraţii şi eroii. Acesta este motivul pentru care şi în zilele noastre câştigătorii diferitelor premii şi concursuri poartă numele de „laureaţi“. Câştigătorul premiului Grand-Prix de Formula 1 este încununat cu o coroană împletită din frunze de dafin. Cuvântul bacalaureat provine din „bacalaureatus“ = baca laurea, care înseamnă mugur sau bacă de laur, adică fructul de dafin.

Semnificaţie

Acest arbust este asociat cu nemurirea pentru că frunzele sale rămân verzi iarna. De aceea romanii au făcut din laur emblema gloriei, izvorâtă din puterea minţii, a armelor sau a calităţilor fizice deosebite. În Grecia Antică, celebra prezicătoare Pitia mesteca frunze de dafin înainte de a-şi pronunţa profeţiile şi ardea frunze şi rămurele de dafin pentru a-i afuma pe cei care aşteptau prezicerile sale. Popoarele din Africa de Nord fac din frunzele de laur talismane ocrotitoare ce îndepărtează puterile răufăcătoare. Dafinul este socotit copac al Soarelui şi simbol al păcii. În Evul Mediu, el era recomandat împotriva „tuturor relelor satanice ce pot sălăşlui asupra omului“. Renumitul botanist Parkinson, din secolul al XVII-lea, lăuda foarte mult calităţile frunzelor de dafin, considerând că ele nu trebuie să lipsească din nicio gospodărie sau grădină.

Proprietăţi

Pe lângă utilizarea variată în prepararea mâncărurilor, dafinul este cunoscut şi apreciat ca remediu natural în tratarea unor afecţiuni. Printre cele mai cunoscute se numără infecţiile (orale, intestinale), reumatismul, alcoolismul, laringita, anorexia, afecţiunile nervoase. Dacă sunt consumate în cantităţi mari, frunzele de dafin induc stări de transă şi tulburări mentale. Carol cel Mare recomanda ca frunzele de laur să fie folosite drept medicamente şi condimente. Mulţi specialişti în ierburi din Evul Mediu atribuiau dafinului proprietăţi energizante pentru stomac şi rinichi. Mai mult decât atât, frunza de dafin era considerată un medicament contra ciumei. Dafinul are o simbolistică aparte, care s-a transmis de-a lungul istoriei până în zilele noastre. Moneda de 10 yen din Japonia are un design din frunze de dafin. Pe insula Madeira (Portugalia) se află o pădure de lauri (dafini) „Laurisilva“ care a fost înscrisă în 1999 pe lista patrimoniului cultural şi natural mondial al UNESCO.

Luminiţa MUŞAT

LUMEA SATULUI NR.6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
1694

Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dalia-dahila_s456.html

Dalia (Dahlia)

Originară din Mexic, dalia este o plantă cu tijele înalte, care pot ajunge până la 175 cm. Florile sunt mari, dispuse în capitule voluminoase la vârful pedunculilor axilari şi înfloresc în august-octombrie. Florile centrale sunt galbene, mici şi tubuloase, iar cele marginale - ligulate. Se prezintă în numeroase varietăţi de forme şi culori, de la alb la galben, de la roşu stacojiu la violet.

Varietăţi prezente în cultură

În cultură se întâlnesc: Dahlia cactus şi semicactus pentru flori tăiate, de culoare roşie, roz şi cyclamen, şi pentru grădini, de culoare roşie, roz, galbene şi albe, oranj; Dahlia decorativă pentru flori tăiate, de culoare roşie (Miramar şi Red Cap), roz (Gerrie Hoek, Jersey Beauty), purpurie (Defile), galbenă şi albă, şi pentru parcuri, de culoare roz (Rosella), roşie (Ben Hur), galbenă (Moonglow) etc.; Dahlia popmpon pentru flori tăiate, de culoare roşie (Kochelsee) şi galbenă (Zonnegoud), iar pentru parcuri şi grădini, de culori variate. Se mai cultivă, de asemenea, Dahlia mignon şi Dahlia anemone.

Înmulţire

Dalia se înmulţeşte prin sământă, prin butaşi şi prin diviziunea rădăcinilor şi, mai rar, prin altoire.

1. Înmulţirea prin seminţe: se seamănă în martie, în spaţii protejate. Seminţele încolţesc în 15 zile, dacă sunt asigurate condiţii de microclimat optime. Când plantele au 3 sau 4 frunze, moment care coincide cu luna aprilie, le transferăm în ghivece, iar în mai le scoatem la locul definitiv de plantare, în cubul nutritiv în care s-a dezvoltat sistemul radicular. Acest sistem de înmulţire se practică pentru dalia mignon, cultivată ca plantă anuală.

2. Înmulţirea prin butaşi. Plantele de anul trecut, selectate pentru o astfel de multiplicare, curăţate bine de pământ, sunt aduse într-un spaţiu bine protejat, într-un substrat încălzit de turbă şi nisip, lăsând coletul descoperit. Primăvara începem să udăm uşor, iar în 15-20 de zile din ochii latenţi vom obţine lăstari suficienţi. Când lăstarii au 15-20 cm (luna martie) îi vom detaşa cu ajutorul unui briceag, în aşa fel încât fiecare fragment să aibă un rest din tuberculul – mamă. Această secţionare cu porţiune de tubercul este necesară pentru a asigura rezerva nutritivă de început pentru noua plantă. Butaşii, duşi în spaţiul rezervat, vor fi feriţi de razele solare, urmând să fie repicaţi în ghivece după 3 săptămâni. În luna aprilie îi scoatem la locul definitiv de plantare.

3. Înmulţirea prin diviziunea rădăcinilor este cea mai frecventă şi se face în următorii paşi: lăsăm dalia cât se poate de mult în pământ, eventual până la picarea brumelor, pentru a dezvolta rădăcinile tuberizate; în aprilie materialul se repune în vegetaţie, la sol sau în substrat rece; când mugurii de la colet încep să vegeteze se împart în mai multe segmente, având grijă ca fiecare să conţină fragmente din vechea tulpină şi din rădăcina tuberizată.

4. Înmulţirea prin altoire se face doar în scop de cercetare sau când vrem să păstrăm caracteristicile unor soiuri

foarte valoroase. În acest caz, rolul de portaltoi îl joacă rădăcina tuberizată sau tulpina, iar altoiul este recoltat, ca lăstar, din planta pe care dorim să o multiplicăm.

Întreţinere

Dalia preferă solurile argilo-nisipoase, cu expoziţie sudică, adăpostite de vânt, cu pH -7, bine lucrate, drenate şi ajutate cu mraniţă. În perioada de vegetaţie, în afară de udare şi întreţinerea solului, putem aplica ciupitul, pentru a obţine tufe frumoase, şi bobocitul, pentru a avea flori maiestuoase. În noiembrie tijele se taie la 20-30 cm deasupra solului, după care plantele se scot din pământ, se lasă o zi la soare, apoi se duc în depozite, unde se stratifică într-un substrat de turbă şi nisip.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
2182

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dambovita-argumente-pentru-extinderea-su...

Dâmboviţa - argumente pentru extinderea suprafeţelor de legume

• Interviu cu ing. Marin Eugen, directorul Direcţiei Agricole Dâmboviţa

Impulsionaţi de preţurile bune din ultima vreme la vânzarea cu amănuntul a legumelor, grădinarii din Dâmboviţa şi-au mărit considerabil suprafeţele cultivate atât în spaţiile protejate, cât şi în câmp. Anul acesta, la nivelul judeţului se estimează că vor fi cultivate 10.000 ha! Aproape un sfert din acestea vor fi ocupate cu tomate, atât timpurii, cât şi de toamnă. Urmează în ordine ceapa – 1.500 ha, rădăcinoasele – 1.453 ha, varza timpurie şi de toamnă – 1.387 ha, usturoiul, mazărea, fasolea păstăi şi conopida. De asemenea, se are în vedere şi extinderea suprafeţelor cultivate cu ardei, care vor ajunge la 723 ha, în timp ce vinetele şi castraveţii vor ocupa împreună 1.000 ha. Este vorba evident de un program în faza de intenţie. Cum se va realiza el vom vedea la vară şi la toamnă.

Cresc şi suprafeţele ocupate cu spaţii protejate

– Domnule director, am înţeles că sătenii sunt interesaţi să-şi extindă, cu prioritate, culturile timpurii.

– Da. De la câteva zeci de ha de solarii, acum vor fi cultivate în spaţii protejate peste 300 ha de legume, iar în serele legumicole vom avea culturi pe cel puţin patru hectare. Ceea ce, evident, este un lucru bun.

– Care sunt localităţile unde grădinăritul se practică azi ca principală îndeletnicire?

– Cu deosebire în cele din zona sudică a judeţului. Aici sătenii cultivă de la câteva sute sau mii de metri pătraţi la câteva zeci de hectare! Este cazul comunei Lunguleţu, unde legumele sunt cultivate pe 2.800 ha, dar şi la Băleni, la Potlogi, la Ulmi, la Slobozia Moară, Brezoaiele şi Petreşti suprafeţele destinate legumelor depăşesc sute de hectare.

Un experiment profitabil: Cartofii timpurii şi varza în cultura dublă

– Ştim că există şi unele experimente notabile…

– Desigur. O particularitate a judeţului Dâmboviţa o reprezintă cartofii timpurii şi varza în cultură dublă. Cartofii urmează să ocupe cel puţin 7.500 ha, în marea ei majoritate această suprafaţă fiind plantată cu varză, ca şi cultură succesivă.

Aceste localităţi pot oferi anual pieţei peste 140.000 tone de cartofi. Un fapt deosebit este acela că producătorii de cartofi din Dâmboviţa oferă produsele lor şi unor supermarketuri, ceea ce face, desigur, ca judeţul nostru să fie socotit reprezentativ în acest domeniu.

Valorificarea rămâne o problemă!

– Cum văd legumicultorii ideea de asociere în vederea înlesnirii valorificării?

– În localităţile amintite şi care constituie bazinul legumicol Lunguleţu există cinci grupuri de producători, precum şi un grup recunoscut preliminar şi care beneficiază de finanţare. În general, fermierii sunt receptivi la această formă de organizare. În acelaşi timp, ei sunt nemulţumiţi de condiţiile impuse de unele supermarketuri.

Este vorba de unele cerinţe exagerate legate de criteriile de calitate, dar şi de cantitate, de ritmul de livrare, de taxe şi de comisioane.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
970

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Danemarca produselor bio

Despre Danemarca

Danemarca, cea mai mică şi cea mai sudică ţară a Europei de Nord, situată între Marea Nordului şi Marea Baltică, este în cea mai mare parte o câmpie plată, cu o agricultură de înaltă performanţă.

A şaptea economie a lumii în privinţa competitivităţii, Danemarca este un exportator net de alimente. Ea este astăzi prima în topul 10 în Europa, dacă se compară suprafaţa cultivată ecologic cu totalul suprafeţei agricole.

În Uniunea Europeană, 3,9% din totalul suprafeţei agricole este cultivată în sistem ecologic.

O briză scandinavă suflă printre pavilioanele târgului internaţional de comerţ cu produse ecologice BioFach din Nürnberg, aflat la a 20-a ediţie, aniversară: Danemarca este ţara anului 2009 la produse bio! Directorul târgului BioFach, Udo Funke, declară: „Am ales Danemarca deoarece are una dintre pieţele ecologice lidere la nivel mondial.

În plus, Danemarca este un partener important la exportul de produse bio certificate pe plan internaţional. Suntem convinşi că ea va continua şi în viitor să joace un rol important pe piaţa produselor bio.“

Pionier în domeniul ecologiei

Ca prima ţară la nivel mondial, Danemarca a introdus încă din 1973 o lege a protecţiei naturii. De aceea, desemnarea capitalei Copenhaga ca sediu al Agenţiei Europene a Mediului în 1994 a fost pentru Uniunea Europeană o alegere de la sine înţeleasă.

Puternica conştiinţă de protecţie a mediului dezvoltată de-a lungul anilor a contribuit hotărâtor la instaurarea consumului de alimente ecologice. Tot Danemarca a fost prima ţară la nivel mondial care a introdus o certificare bio controlată de către stat. Din 1995, cota de produse ecologice precum lapte, carne, ouă, legume şi pâine a crescut.

Încă de acum aproape 25 de ani, la începuturile dezvoltării agriculturii ecologice moderne, Danemarca a fost între primele patru sau cinci ţări lidere în Europa în acest domeniu. Producţia agricolă ecologică în Danemarca înregistrează de la începutul anilor ’90 o creştere constantă.

Cea mai mare grupă de produse ecologice o reprezintă produsele lactate. În cadrul producţiei de fructe şi legume, morcovii, ceapa şi cartofii sunt lideri la export cu cote de piaţă de 15, 6 şi 4 procente fiecare.

Aproximativ 14% din totalul ouălor produse în Danemarca sunt bio.

Reîntoarcerea la agricultura ecologică

În 1988, în Danemarca existau 150 de exploataţii agricole ecologice. Tot în acest an a fost vândut primul litru de lapte bio. Din ce în ce mai multe ferme se reîntorc la agricultura ecologică, în prezent aproape 3.500 de ferme fiind certificate pentru producţia ecologică, aceasta reprezentând cca. 7% din totalul exploataţiilor agricole daneze. Ele cultivă un total de 160.000 ha, care echivalează cu 6% din totalul suprafeţei agricole. Aproape jumătate dintre exploataţiile agricole ecologice sunt ferme de creştere a animalelor.

Lider european la consumul de produse bio

Produsele bio sunt o temă majoră în Danemarca, dar nu una nouă. Încă din anii ’80 Danemarca a fost una dintre ţările pioniere la produse bio, iar acest fapt nu s-a schimbat mult până în prezent. Cota de piaţă pentru produse bio este de 6,5%, iar la lapte proaspăt ea atinge 30%.

Spre comparaţie, în Europa Occidentală media este de aproximativ 5%. La nivel mondial, cota produselor ecologice vândute este de 1-2% din totalul vânzărilor de pro-duse alimentare. Piaţa produselor ecologice creşte cu mult mai repede decât restul industriei alimen-tare, atât în ţările dezvol-tate cât şi în cele în curs de dezvoltare.

Ecologia s-a înrădăcinat pe piaţa daneză în cotidianul consuma-torului şi a atins în 2008 o creştere de 15 procente. Consu-matorii danezi cheltuiesc în medie 80 € pe an pentru produse bio, aceasta făcându-i lideri în Uniunea Europeană. Pe locurile 2 şi 3, la mare distanţă, se situează Austria cu 64 € şi Germania, cu o medie de 56 € pe cap de locuitor.

Exportul de alimente bio

Agricultura daneză a fost dintotdeauna orientată spre pieţele externe, iar astăzi 66% din producţia alimentară daneză este exportată. Produse tradiţionale daneze ca bacon-ul şi untul Lurpak sunt cunoscute în întreaga lume. Timp de zeci de ani au fost parte a identităţii daneze împreună cu berea daneză din Carlsberg. Menţinându-şi tradiţia, producătorii danezi îşi îmbogăţesc în prezent exportul de alimente cu un portofoliu extins de produse bio. Aproximativ 10 procente din producţia ecologică daneză merg la export.

Cei mai mari importatori sunt: Anglia, Germania, Suedia şi SUA. În aceste patru ţări sunt livrate 75% din totalul exportului danez de produse alimentare ecologice. Un rol economic major îl joacă exportul către ţările vecine. Vecinătatea sa cu Germania, ţara cu cea mai mare piaţă de produse ecologice din Europa, constituie un avantaj competitiv pentru Danemarca.

Structura exportului

Gama produselor biologice daneze pentru export include:

- lapte proaspăt şi brânză de vacă şi de capră;
- carne şi mezeluri; • fructe şi legume; • făină şi cereale;
- bere, coniac, sucuri; • dulceţuri, îngheţate, ciocolate;
- salate şi alte produse preambalate din gama a 4-a (convenience).

Agricultura ecologică a devenit un răsunător succes în Danemarca datorită unei lungi şi strânse cooperări între companii, fermieri inovatori şi sectorul de desfacere. Mai nou, canalele de distribuţie şi magazinele alimentare şi-au dat seama că preţul final la consumator al produselor bio, deşi depăşeşte cu maximum 25% preţul produselor convenţionale din aceeaşi gamă, este totuşi acceptabil.

Simona-Inès Niţescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
2195

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

danezii-si-olandezii-fac-ce-nu-facem-noi...

Danezii şi olandezii fac ce nu facem noi: cereale ecologice

Terenurile din judeţul Tulcea, ca, de altfel, şi cele din Bărăgan sau Câmpia de Vest devin tot mai atractive pentru străini. Şi dacă noi nu le putem munci şi le lăsăm pârloagă – fie pentru că ne omoară birocraţia ca să întocmim proiecte pentru bani europeni, fie că nu avem cu ce să muncim, fie pentru că ţăranii în adevăratul înţeles au îmbătrânit şi nu mai pot să muncească, fie, de ce să n-o spunem, că ne-am învăţat să pice para mălăiaţă – alţii au şi dorinţă şi putinţă să facă ce trebuie. Mai ales că, se pare, pământ ca al nostru, mănos şi bun, pe întindere mare, cât vezi cu ochii, n-are Europa...

Mai mulţi investitori din Danemarca şi Olanda, după ce au făcut o grămadă de teste ale solului, după ce au negociat cu Administraţia Parcului Naţional Munţii Măcinului, dar şi după analize laborioase cu consulatele celor două ţări privind investiţia, au început construcţia unui depozit de produse ecologice. Acesta are o capacitate de patru milioane de tone şi, pentru început, va adăposti doar cereale, urmând ca în scurt timp aici să fie depozitate legume şi fructe ecologice. Terenul folosit pentru acest proiect e mai mare de 1.000 ha, adică, aşa cum ar spune oamenii de succes din agricultura noastră, numai bun pentru o afacere profitabilă. Adică vreun milion de euro investiţie de început. Aceşti bani au venit, în cazul pământului dobrogean, de la Uniunea Europeană şi au fost folosiţi strict pentru agricultura ecologică. Acum, odată cu construcţia depozitului, toate produsele vor fi transportate în ţările celor care investesc, adică în Danemarca şi Olanda, unde cetăţenii sunt dornici de alimente sănătoase. De câştigat au şi ai noştri, pentru că acolo preţul oferit este mult mai mare decât la noi, uneori chiar dublu. Aşa că, merită...

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
670

Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

daniel-constantin-cel-mai-tanar-ministru...

Daniel Constantin, cel mai tânăr ministru al Agriculturii

Ceremonia predării portofoliului de Stelian Fuia către Daniel Constantin s-a desfăşurat zilele trecute la Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR) sub semnul optimismului, generat – poate – şi de faptul că noul ministru, la cei 34 de ani ai săi, este cel mai tânăr dintre cei care au ocupat această funcţie.

Cine este noul ministru

În ciuda vârstei sale, Daniel Constantin a avut o ascensiune rapidă, atât profesională, cât şi politică. Este preşedintele Partidului Conservator. A absolvit în 2002 Facultatea de Zootehnie la Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti, în cadrul căreia doi ani mai târziu a obţinut şi diploma de master. În studenţie a fost preşedinte al Ligii Studenţilor din USAMV Bucureşti, membru în Senatul aceleiaşi uni-versităţi, precum şi în Consiliul Naţional al Studenţilor pe lângă Ministerul Educaţiei şi Cercetării. Între 2000 şi 2003 a mai fost referent la Serviciul Campus Universitar al USAMV Bucureşti.

În 2003 a urmat cursuri de specializare în străinătate, pentru „Îmbunătăţirea eficienţei personalului“ la Scottish Agricultural College din Scoţia şi „Îmbunătăţirea managementului strategic“ la Institutul de Administraţie Publică din Irlanda, ambele finalizate cu diplomă.

La începutul anului 2003, a ocupat funcţia de consilier la cabinetul secretarului de stat pentru Integrare europeană din Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor şi Mediului. Apoi, până în iulie 2006, a fost coordonator al Corpului Consilierilor de Integrare Europeană din cadrul aceluiaşi minister.

A mai lucrat ca evaluator independent la Banca Mondială, în cadrul Proiectului MAKIS, dar şi ca director general/administrator al SC Logicons SA. În perioada aprilie-octombrie 2009 a fost director general al Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură.

Zece pentru Agricultură

1. Accelerarea procesului de comasare a terenurilor agricole, prin măsuri de sprijinire a efectuării cadastrului, asigurarea cadrului legal şi instituţional necesar comasării şi măsuri care să încurajeze tranzacţiile cu terenuri agricole, în scopul comasării.
2. Accesul fermierilor la apă pentru irigaţii, prin facilitarea cumpărării energiei.
3. Program special de refacere a infrastructurii de irigaţii, cu finanţare din fonduri europene.
4. Eficientizarea gestionării în procesul de evaluare a proiectelor şi programelor implementate prin PNDR, în vederea creşterii gradului de absorbţie a fondurilor.
5. Realizarea unui program pe termen mediu şi lung pentru sectorul legume-fructe, în vederea înfiinţării de centre de colectare cu surse de finanţare din PNDR şi prin parteneriate publice-private.
6. Crearea unui fond de creditare a beneficiarilor de proiecte prin PNDR.
7. Sprijinirea producătorilor din sectorul zootehnic, prin plăţi pentru bunăstarea animalelor şi prin armonizarea

directivelor APIA cu cele ale ANSVSA, în privinţa crotalierii şi identificării.
8. Combaterea evaziunii fiscale, prin susţinerea pe termen mediu şi lung a unei cote reduse de TVA la alimente, în strânsă colaborare cu Ministerul Finanţelor.
9. Pregătirea PNDR pentru exerciţiul financiar 2014-2020 şi externalizarea procesului de evaluare şi elaborare a programului.
10. Reforma instituţională în Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi unităţile subordonate, inclusiv analizarea posibilităţii unificării celor două agenţii de plăţi.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
819

☐

Comentarii

☐

☐

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-May-2012)După studiile absolvite şi funcţiile anterior deţinute Dl. Daniel Constantin, pare a fi omul potrivit la locul potrivit. Rămâne de văzut nivelul de prosperitate la care va ajunge producătorul intern de produse agricole şi agroalimentare, nivelul rezonebil al preţurilor produselor agroalimentare, gradul 0 al corupţiei din instituţiile de sub ordinea Ministerului agriculturii, ş.a. Oricum doresc succes în noua funcţie Domnului Daniel Constantin.

2. Stroila Mihai-Galati -- (3-June-2012)Cred sincer in omul de agricultura Daniel Constantin.Sper ca in extremele sale sa devina cat mai curand fereastra prin care trebuie privita agricultura romaneasca.Iar cu stiinta si intelepciunea lui sa ne arate incotro indemnam.Sunt placut impresionat de importanta ce o da AGRICULTURII IRIGATE,o adevarata stiinta si arta pentru belsug si bunastare.Dar ATENTIONEZ, cum ca nu tebuie neglijate celelalte lucrari de imbunatatiri funciare-desecarile si CESul-menite a trata suferintele pamantului agricol,nu putine.Este fals mitul ca avem cele mai fertile soluri din Europa.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

darul-ei-de-sarbatori_l289.html

Darul ei de sărbători > REVISTA LUMEA SATULUI

Darul ei de sărbători

Un coş cu ouă sfinţite pentru fiecare familie

Visează la acest ospăţ al Sărbătorilor de Paşti încă de pe vremea când, copilă fiind prin părţile Horezului, asista cu ochii înlăcrimaţi la neputinţa unor semeni de-ai ei de a se înfrupta din acest dar cu semnificaţie biblică. Atunci, dar mai ales acum, nu pentru toţi cei chemaţi la marele ospăţ coşul cu ouă roşii era plin.

Poate că mai ales această nedreptate socială avea s-o determine pe fetiţa dârză din Cernişoara-Vâlcei să opteze prematur spre o profesie pusă în slujba asigurării hranei. Doamna doctor veterinar Aurora ALEXANDRU, căci despre dumneaei este vorba, se situează astăzi printre primele doamne ale aviculturii româneşti. Ea face parte dintre acei medici veterinari de excepţie care răspund moral şi juridic de sănătatea cărnii de pasăre şi a ouălor pe care le cumpărăm de pe rafturile magazinelor. Realizează acest lucru de un sfert de secol şi se mândreşte că nu a făcut rabat niciodată de la menirea sa profesională.

Mirajul ştiinţei geneticii

La terminarea Facultăţii de Medicină Veterinară a avut şansa de a lucra într-o unitate avicolă recunoscută pentru prospectările ştiinţifice ale celui care avea să-i fie mentorul în materie de practică veterinară: doctorul Petre Trisan. Aici, la Avicola Mihăileşti, timp de 14 ani Aurora Alexandru a deprins primele taine ale ştiinţei genetice.

Descifrând acest miraj, ea avea să se dedice total unor cercetări practice legate de viaţa şi sănătatea noilor produşi industriali ai aviculturii mondiale. A optat pentru noul model de creştere industrială a păsărilor în momentul în care a realizat că pentru cei 22 milioane de români avicultura intensivă era singura şansă în faţa înfometării. Atât timp cât practicienilor li s-au asigurat aditivii nutriţionişti furnizaţi de marile companii occidentale, avicultura românească reprezenta a treia sau a patra forţă a Europei.

Între preamărire şi decădere

În cei 26 de ani de practică avicolă, doamna Aurora Alexandru avea să se înalţe spre apogeul şi să coboare apoi spre perigeul aviculturii româneşti. Despre ultima parte a acestei involuţii nu prea pare dispusă la dialog. Prin structura sa genetică ea este un genotip constructiv ce îndeamnă revenirea la realitatea de unde ar putea începe progresul. Cel puţin în zona sa de activitate, cea aparţinând Grupului de Firme Toneli şi Haditon, lucrurile păreau a reveni la normalitate. Din toate punctele de vedere.

În calitatea ei de medic veterinar, doamna Aurora Alexandru este profesionista care răspunde, în primul rând, de sănătatea produselor realizate de firmele avicole din subordine. Şi face acest lucru sub jurământul profesional de a nu admite niciun rabat de la normele sanitare veterinare şi de siguranţă alimentară. Aceste reguli sunt stricte, iar experţii comunitari care au verificat corectitudinea aplicării lor au apreciat în mod corect acest lucru.

Mai rea decât hidra cu şapte capete

După ce, timp de o jumătate de secol, avicultorii industriali au fost cei care au suplinit ani la rând lipsa de alimente proteice, iată că astăzi se văd puşi la zid de nişte indivizi care pentru un pumn de arginţi l-ar înfrunta şi pe Dumnezeu. „Spre ruşinea noastră, a oamenilor cu o anumită carte, această hidră cu şapte capete a sucit minţile unor personalităţi atât de respectabile până mai ieri“ – ne spunea doamna Alexandru. Făcătura este la nivel naţional, iar diriguitorii ei îşi îndreaptă forţele distructive spre tot ceea ce este bun în România.

Pentru doamna doctor nu pare a fi întâmplătoare, bunăoară, şi actuala campanie publicitară ce se face în jurul legumelor şi fructelor, când se ştie că toate acestea sunt aduse din import. Nu întâmplătoare este şi psihoza în jurul laptelui indigen. Pe cât este de dârză şi realistă, doamna doctor este totuşi o fiinţă visătoare. Continuă să creadă că foarte curând avicultura românească va fi şi mai performantă decât în perioada ei de glorie. Visează şi la viaţă veşnică printre păsările pe care le creşte cu credinţă că au parte de cea mai bună îngrijire.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
727

□

Comentarii

□

□

1. sabinel65 -- (1-April-2010)Sarut mina stimata doamna doctot si tineti-o tot asa.
2. CATALIN- IASI -- (6-July-2010)VA SARUT MANA STIMATA DOAMNA DOCTOR. SA VA DEA D-ZEU SANATATE,PUTERE DE MUNCA SI MULT NOROC IN TOT CEEA CE VRETI SA REALIZATI.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

darul-nepretuit-al-tamaduirii_l1025.html

Darul nepreţuit al tămăduirii

Nu sunt mulţi oamenii în destinul cărora este scris să devină măreţi. Însă strălucirea măreţiei lor este şi mai puternică atunci când modestia şi înţelepciunea sunt virtuţile care îi ghidează în viaţă. Când vorbim despre mâinile binefăcătoare, care reînnoadă firul destrămat al vieţii, aceste însuşiri prind valenţe şi mai puternice. Doctorii sunt oamenii cărora Dumnezeu le-a dat darul nepreţuit al tămăduirii, cunoaşterii şi ştiinţei. Cu aceste unelte trainice, cei care au depus jurământul lui Hipocrate poartă zilnic o bătălie cu suferinţa. Uneori pierd, alteori biruie, dar niciodată nu se gândesc să renunţe. Au o datorie morală care nu poate fi împlinită decât atunci când omul de lângă ei este mai presus decât orice altceva.

Doamna doctor Ana Iorgovan se numără printre oamenii cei mai iubiţi de Dumnezeu, asta pentru că i-a dăruit puterea neasemuită de a da din nou suflu vieţii. Misiunea pe care avea să o îndeplinească i-a fost ursită încă de pe vremea când nu înţelegea respon-sabi-litatea enormă pe care avea să o poarte pe umerii săi întreaga existenţă. Îşi aduce aminte foarte clar de ambiţia cu care, pe vremea când avea doar 13 ani, dorea să devină medic. Din acel moment şi până astăzi nu s-a gândit nicio clipă să renunţe, chiar dacă visul său de a deveni doctor s-a transformat într-o datorie faţă de viaţa însăşi.

S-a născut în satul Baciu, comuna Ilia din judeţul Hunedoara. Aici, destinul copilului ursit să-şi aline şi să-şi vindece aproapele s-a împlinit firesc, cu toate emoţiile şi entuziasmul copilăriei, cu speranţele adolescenţei şi mai apoi cu maturitatea unui om care voia să devină medic. În anul 1964 s-a desprins de părinţi şi a plecat la Timişoara pentru a se înscrie la Facultatea de Medicină. Îşi aminteşte cu drag de această perioadă şi mărturiseşte că au fost anii în care a înţeles cât de importantă este alegerea pe care a făcut-o, însă spiritul iscusit şi curios a făcut-o să îndrăgească şi mai mult profesia. I-a plăcut să înveţe, să cunoască tot ceea ce ştiinţa a descoperit şi astfel a devenit una dintre cele mai bune studente ale promoţiei sale. Recunoaşte că a fost greu să răzbească, dar are mândria de a fi terminat studiile universitare cu nota 9,70.

După terminarea facultăţii, în 1970, a ales să plece în Bihor, localitatea Bunteşti, unde este medic de mai bine de patru decenii. A pornit pe acest drum necunoscut şi anevoios alături de omul care i-a stat alături încă din adolescenţă. Atunci a început o nouă etapă nu numai în plan profesional, dar şi personal. Rolul său în viaţa socială a localităţii avea să fie crucial. Pe lângă responsabilităţile enorme, i-a adus şi multe satisfacţii sufleteşti. În timp, pentru săteni, doctoriţa Iorgovan a devenit un om de nădejde, la uşa căruia oamenii puteau să bată chiar şi după miezul nopţii. Are încă puternic întipărite în minte primele zile petrecute la dispensarul de la ţară. Îşi aminteşte de primul pacient şi de emoţiile pe care le-a simţit când a înţeles că ucenicia s-a încheiat şi că în mâinile sale stă viaţa oamenilor. Abia atunci jurământul făcut în facultate avea să fie pe deplin validat.

Dar pentru tânăra doctoriţă nimic nu era imposibil. A urmat un drum lung, pavat cu satisfacţii profesionale şi familiale de care puţini dintre semenii noştri au parte.

Doamna Iorgovan dă dovadă de o modestie şi de o eleganţă cum rar mai întâlneşti astăzi.
Nu iubeşte opulenţa propriilor laude şi refuză să vorbească despre succesele ei. Ne-a mărturisit însă că în discuţiile pe care le poartă cu propria conştiinţă nu îşi reproşează nimic. Este o profesionistă, o soţie şi o mamă fericită, iar realizările ei sunt mai presus de onoruri sau de medalii. Asta pentru că are privilegiul de a fi omul în palmele căruia viaţa prinde din nou puls.
Laura DOBRE ZMARANDA
REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
916
☐
° Comentarii
☐
☐
° 1. Raul Iorgovan -- (13-April-2011)Sunt mandru sa am o asemenea mama, sunt mandru sa fiu un copil desprins din tot ce inseamna ea, dar mai ales ma cutremur gandindu-ma la faptul ca Dr. Iorgovan Ana este un simbol al credintei in propria forta, depunand o munca asidua tip de ... decenii in slujba aproapelui. Cuvintele sunt de prisos...iti multumesc scumpa mama.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dascăl în pustiu

De un sfert de secol, Veneţia Spiridon este cadru didactic la şcoala din satul Ţăcău - comuna Măraşu din Insula Mare a Brăilei. „Mă simt şi mamă, şi dascăl“, a sunat confesiunea învăţătoarei prin intermediul căreia generaţii la rând de „băltăreni“ au învăţat buchea cărţii.

Balta Brăilei are de prin ’82 o doamnă considerată „Veneţia“ ei. Era anul când actuala coordonatoare a şcolii din micul şi îndepăr-tatul sat din Insula Mare a Brăilei era adoptată de comunitate, prin căsătoria cu unul de-al lor. Trei ani mai târziu, intra în tagma dascălilor, lucrând ca şi cadru necalificat timp de cinsprezece ani. Anul 2000 a găsit-o pe temerara Veneţia Spiridon la conducerea şcolii cu Clasele I-VIII din satul Ţăcău. „Am muncit enorm aici, dar am şi satisfacţia că am plămădit destine.

Mă simt şi mamă, şi dascăl. Marea majoritate a copiilor de aici mi-a trecut prin mână. Este un sentiment aparte“, a declarat pentru Lumea Satului Veneţia Spiridon. La şcoala din Ţăcău învaţă în prezent 63 de copii în clase simultane. Astfel, de dimineaţă învaţă copii din două clase, I-III şi II-IV, în timp ce după-amiază cei din a V-a şi a VI-a, iar separat cei din a VII-a şi a VIII-a. În clasele simultane sunt cel mult 16 elevi, iar în celelalte maximum 12.

„Am prins vremuri foarte grele când, neavând drum în sat, îi căram pe copii în spate până la şcoală din cauza noroaielor. Nu era nici doctor, nici poliţie, nici preot. Astăzi lucrurile s-au mai schimbat puţin. Şcoala a fost reabilitată în 2008 şi dispune de un laborator de informatică şi Internet.“

Confesiunile dascălului despre…

...Biserică. „Cum nu avem încă biserică, vin câte doi preoţi la câte un eveniment şi se ceartă. Pomana e un fel de circ al preoţilor. Văzându-i, oamenii se întreabă dacă nu cumva e mai bine fără ei. Pentru a-ţi mărturisi credinţa în Dumnezeu e bine să ai şi un lăcaş sfânt, dar rugăciunile de seară şi dimineaţă pot fi la fel de adevărate şi în lăcaşul tău. Mai ales atunci când îl rogi pe Cel de Sus să-ţi îndrume paşii spre lucrurile bune şi să te ferească de păcat.“

...Şcoala din sat. „Se aude că din toamnă vor desfiinţa şcoala şi o vor muta la Măraşu. Nu ştiu dacă este cea mai bună soluţie. E drept că se vor reduce cheltuielile aferente câtorva cadre didactice de aici, dar vor apărea în schimbul acestora altele pentru şoferii care vor transporta copii de aici până în Măraşu. Şi apoi va mai fi şi o grijă în plus pentru părinţii copiilor din Ţăcău cu această navetă zilnică.“

Este vorba de transportul a 63 de copii din toamnă până în vară, cu patru curse pe zi. Drumul este rău şi vara, darmite iarna pe vreme de viscol. De bine de rău, în satul Măcău copiii făceau cât de cât şcoală, ştiau de disciplină şi dovedeau o bună creştere în relaţiile cu sătenii. Navetismul n-a fost şi nu poate fi un mijloc de educaţie. Ca să nu mai spun că este penibil să faci economii cu salariile dascălilor şi să plăteşti în prostie şoferi, carburanţi şi reparaţii pentru nişte maşini care pe vreme de iarnă reprezintă un pericol pentru viaţa copiilor.“

...Baltă. „M-am ataşat mult de locul ăsta şi n-aş mai putea să plec. Cred că la început n-am conştientizat pe deplin izolarea de lume. Este greu, dar şi frumos. Mai ales atunci când vezi copilaşii de ieri oameni în toată firea la casa lor. Nu mai spun ce poate simţi în inima lui un dascăl ajuns şomer, alungat de la menirea sa fundamentală.“

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
680
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dascăl de ţară

Profesorul Anghel Bardac este un caz special în istoria contemporană a învăţământului dobrogean. Face parte din generaţia de dascăli cărturari, care oriunde ar trăi, orinde s-ar afla predau nepreţuita lecţie a integrităţii. Într-o vreme când a fi profesor la ţară echivalează cu o exilare, cu o pedeapsă, într-o vreme când o mare parte dintre dascăli clasifică elevii în bogaţi şi săraci, profesorul Anghel Bardac modelează caractere alese, luminează suflete şi redă demnităţi.

Este absolvent al Facultăţii de Istorie şi Geografie din Constanţa. A început activitatea ca profesor în comuna Târguşor, apoi a predat la şcoala din Grădina, unde a fost director, timp de 24 de ani. Viaţa i-a făcut un dar pe care îl poartă pentru totdeauna în adâncul inimii: o soţie cu suflet luminat, un om de caracter, o ireproşabilă parteneră de viaţă. Doamna învăţătoare Ioana Bardac i-a fost şi îi este oglindă a sufletului. Amândoi sunt, pentru localitatea Grădina, cea dintâi bogăţie.

O mare şansă

Profesorul Anghel Bardac nu a ales întâmplător acest loc uitat de lume: studiind istoria, a înţeles ce şansă extraordinară are să cerceteze ţinutul de la Cheile Dobrogei!

A luat legătura şi a lucrat în permanenţă cu istorici şi arheologi de notorietate în domeniu: Adrian Rădulescu, Gheorghe Dumitraşcu, Maria Bărbulescu, Mihai Irimia. Elevii profesorului Anghel Bardac, aflaţi la vârsta cand istoria se învaţă prin poveşti, aveau să descopere, la timpul potrivit, ce noroc au avut să fie instruiţi de un asemenea om! Pasionat de sport, de expediţii şi de cultură în general, Profesorul şi-a purtat elevii prin tabere şi prin şantiere arheologice, predând istoria, geografia în locuri încărcate de semnificaţii. Copiii l-au urmat pretutindeni, iar părinţii copiilor îl consideră ca făcând parte din viaţa lor, din familia lor.

Arheologia, ca sens al existenţei

Paralel cu munca de la catedră, cu îndatoririle de director al şcolii, profesorul Anghel Bardac s-a aplecat serios asupra cercetării. A participat la săpăturile arheologice de la aşezarea neolitică de la Cheia. A fost prezent permanent şi a participat la discuţiile profesionale ale arheologilor veniţi în zonă pentru săpături. A ţinut legătura cu Muzeul Naţional de Arheologie şi Istorie din Constanţa unde, cu prilejul unor întâlniri profesionale, a prezentat comunicări, articole cu puncte de vedere personale. Practic, profesorul Bardac este pentru cercetătorii dobrogeni un reprezentant valoros, stabilit în şantierul arheologic de la Cheia cu acte în regulă. Aşadar comunicările lui, prezentate la Sesiunea Pontica organizată de muzeu, articolele publicate în revista Pontica despre epoca bronzului în localitatea Grădina, judeţul Constanţa, îl consacră şi îl onorează. În anul 2006, finalizează şi tipăreşte monografia comunei Grădina care, la concursul naţional de monografii rurale ţinut la Buşteni între 3 – 5 noiembrie 2006, obţine Diploma de excelenţă „Valori culturale“ şi medalia jubiliară a presei româneşti cu prilejul împlinirii a 175 de ani de presă românească. În anul 2007, Profesorul publică şi Monografia

Şcolii Grădina. Acestea sunt faptele care depun mărturie despre felul în care domnul Anghel Bardac înţelege să fie dascăl de ţară.

Ceea ce nu este scris, ceea ce nu poate fi contabilizat este efortul de fiecare zi de a se perfecţiona, de a fi un profesor bun, un model pentru copii, dar şi pentru lumea satului în care a ales să trăiască. În şcoala în care a predat o viaţă, într-o anexă pe care a amenajat-o cum a putut, profesorul Anghel Bardac a făcut un muzeu. Sunt acolo documente, obiecte şi fragmente descoperite de el prin săpături arheologice care reconstituie trecutul, pun în valoare prezentul şi te ajută să înţelegi viitorul. O muncă de ani de zile, făcută în deplină cunoştinţă de cauză, împodobeşte zestrea comunei cu o comoară pe care orice Muzeu de Istorie, Arheologie sau Artă Populară ar fi mândru să o aibă.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1514

□

Comentarii

□

□

1. vasile dulap -- (21-January-2010)se zice ca el este stapanu inelelor:)) ce ghiul avea

2. vasile dulap -- (21-January-2010)ghiulu avea puteri mari

3. bardac alin -- (6-April-2011) mai desteptule , incearca sa vezi prin articol, nu citi ca maimuta...

4. iacobici gina -- (13-June-2011)il cunosc pe profesorul Anchel Bardac mi-a fost chiar profesor,un om minunat,preocupat de problemele satului interesat vesnic de arheologie,excursii,expeditii.cercetare.Un OM DE MARE ONOARE din mina caruia au iesit sute de elevi care fac si astazi cinste Scolii din Gradina Ii Multumesc si pe aceasta cale pentru tot ceeace ne-a invatat.FELICITARI d-le profesor.1

5. Extera Toma -- (21-August-2011)Cu emotie ma intorc la anii copilariei mele. Imi amintesc de prima ora de istorie ... fascinant. Si apoi anii care au urmat...
A fost o onoare sa va am ca profesor si intotdeauna ma gandesc cu drag la dumeavoastra. Sunteti unul din oamenii care mi-au cladit caracterul. Va multumesc !

6. Mihai Pacuraru -- (8-October-2011)Da, minunat profesor,dublat de un minunat om..un domn Trandafir mai din zilele noastre ,care va ramane in inimile elevilor sai si in respectul intregii localitati Gradina,de care s-a legat pentru totdeauna,si care ii datoreaza enorm prin contributia sa la propasirea ei ,,,
L-am cunoscut de ceva timp si am ramas legati printr-o frumoasa amicitie de care eu sunt cel mai onorat..

7. cristi h -- (20-April-2015)Un profesor cu prestanta si un bun satean

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dăscăliţa de la ţară

„Fiecare dascăl trebuie să fie, mai întâi de toate, un educator spre cinste şi adevăr şi moralitate curată. Căci învăţătura de carte, aşa cum a câştigat-o la timpul său elevul de şcoală, se poate pierde cu timpul, bunele moravuri însă, pe care şi le-a însuşit copilul în fragedă vârstă a sa, în care sufletul e primitor precum ceara ce se poate modela după plac, rămân pentru viaţa întreagă.“ (Onisfor Ghibu)

Dăscăliţa lui Octavian Goga încă mai are urmaşi demni. Învăţătoarea Ioana Tablă face cinste profesiei didactice. Copil de la ţară, sărac, dar sclipitor la minte, a avut şansa unor dascăli buni care i-au călăuzit paşii. Aşa se face că atunci când a trebuit să aleagă liceul pe care-l va urma, profesorul de matematică a îndrumat-o către Liceul Pedagogic.

Cu mari emoţii s-a prezentat la examen, pentru că pe vremea aceea doar cei mai buni elevi se duceau acolo. A intrat cu medie bună, iar la absolvire, în 1977, a primit repartiţie la Cămineasca, în comuna Schitu, la 8 km de Stoeneşti, satul ei. După opt ani de navetă nu tocmai uşoară, s-a transferat mai aproape, însă abia de câţiva ani este învăţătoare în satul ei.

Treizeci de ani a predat simultan la patru clase, însă acum are doar clasa I. Aşa are mai mult timp să predea, dar mai ales să-i cunoască pe copii şi să le fie alături. Învăţătoarea Ioana consideră că un sat fără tradiţii e un sat fără viitor, aşa că încearcă să le transmită copiilor dragostea pentru zestrea neamului - costumul popular, datini şi, obiceiuri -, organizând diverse activităţi, îmbrăcaţi în costume populare.

Elevii de acum sunt copiii foştilor elevi. Cunoscând-o, aceştia i-au încredinţat copiii, având convingerea şi speranţa că îi va face şi pe ei oameni de nădejde, cum a făcut şi cu ei cu ani în urmă.

Dascăl de ţară, doamna Ioana Tablă nu poate rămâne în afara comunităţii. Deseori, oamenii o iau drept model. Bătrânii şi-ar dori-o ca fiică, văzând-o cu câtă bunătate şi dăruire îşi îngrijeşte soacra ţintuită la pat de-o boală grea. Femeile mai tinere îi cer sfaturi legate de creşterea şi educarea copiilor, dar şi de gospodărie. Doamna învăţătoare e şi o foarte bună gospodină, casa şi grădina ei fiind îngrijite cu dragoste şi pricepere.

Încet-încet, dascălul începe să-şi reia locul în comunitate, alături de preot. Dacă ar fi să dea timpul înapoi, şi-ar alege aceeaşi meserie, pentru că iubeşte foarte mult copiii. Îi învaţă să scrie, să citească, să socotească, să descopere lumea. Dar mai cu seamă îi învaţă să fie oameni, să iubească binele, adevărul, frumosul, speranţa. Ce emoţii o încearcă atunci când ţine mânuţa tremurândă, care învaţă să scrie primele litere, sau atunci când, după luni de trudă, prichindeii încep să buchisească primele cuvinte! Atunci ştie că şi-a îndeplinit misiunea.

Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
924

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

...Dătători de legi şi datini - Războaie între fraţi

Domnia lui Ştefan cel Mare a influenţat şi istoria politică a Ţării Româneşti, dacă ţinem seama că toţi domnitorii care stăpânesc Muntenia până în 1508 au „o factură subalternă“, cum spune istoricul Constantin C. Giurescu, dominaţi fiind de uriaşa sa personalitate. Un fapt este sigur: toate încercările voievodului moldovean de a face din domnii ţării vecine aliaţi în lupta pentru independenţă şi pentru cauza creştină au dat greş.

Duşman şi... socru

Un prim pas a fost încercarea de a-l alunga pe Radu cel Frumos. E o acţiune care a durat patru ani şi care a început în februarie 1470, când armata moldoveană arde Brăila. Domnitorul muntean nu a putut să riposteze, dar se plânge turcilor. Consecinţa: tătarii trec Nistrul. Urmează bătălia de la Lipnic, unde năvălitorii au suferit o înfrângere totală. Radu cel Frumos n-a tras cuvenitele învăţăminte şi în 1471, cu o puternică armată, porneşte împotriva Moldovei. Lupta se dă la Soci, lângă Râmnicu-Sărat, într-o joi, pe 7 martie. „Şi a biruit Ştefan Voievod“ – spune cronica. Problema nu era rezolvată şi de aceea Ştefan a hotărât să-l înlocuiască pe Radu cu Basarab cel Bătrân, zis şi Laiotă. În urma bătăliei, care a durat trei zile, Radu cel Frumos se retrage, iar Ştefan intră în Bucureşti „şi luă pe doamna lui Radu Voievod şi pe fiica lui – care-i va deveni soţie – şi toate comorile lui şi... toate steagurile şi petrece acolo trei zile în veselie“. Radu încearcă de mai multe ori să ia tronul cu ajutorul turcilor, nu reuşeşte, se retrage la Giurgiu – raia turcească – apoi în 1474 trece munţii în Transilvania, unde moare.

Din nou trădare

Nici cu Laiotă domnul moldav nu a avut mai mult succes. La câteva luni după ce îl ajutase să ia tronul, Basarab cel Bătrân trece de partea turcilor. Aşa stând lucrurile, Ştefan hotărî să acorde sprijin altui pretendent, pe numele său Basarab cel Tânăr, zis şi Ţepeluş. Şi acesta îşi trădează, să-i spunem, aliatul, însoţindu-i pe Ali Beg şi Skender-beg împotriva Moldovei. Ştefan porni împotriva năvălitorilor şi aceştia, retrăgându-se, lupta se dădu, spune cronica, la Râmnic. Turcii au fost înfrânţi şi Ţepeluş se retrage în Oltenia unde, după mai multe încercări de a lua tronul, este omorât de boierii mehedinţeni.

Între casa şi scaunul domnesc

Fiu nelegitim al lui Vlad Dracul, Vlad, călugărit cu numele Pahomie, a rămas în istorie ca Vlad Călugărul. Şi acesta a fost supus întru totul turcilor, deşi ajunsese la tron cu ajutorul voievodului moldovean. Îl însoţeşte pe Baiazid Ilderim în 1484, asistă la căderea Chiliei şi a Cetăţii Albe, iar în 1492 Vlad Călugărul îi scrie sultanului, asigurându-l de devotamentul său. Vlad Călugărul a murit în 1495.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
589

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Dătători de legi şi datini - Alexandru cel Bun, iscusit diplomat, bun gospodar > REVISTA LUMEA SATULUI

Dătători de legi şi datini - Alexandru cel Bun, iscusit diplomat, bun gospodar

În jurul anului 1400, tronul Moldovei era râvnit de trei pretendenţi, fiecare căutând sprijin în afară: Roman, fostul domn, Ivaşcu, fiul voievodului Petru al Muşatei, şi Alexandru, fiul lui Roman (foto). Din fericire, a biruit cel de-al treilea şi cel mai vrednic dintre pretendenţi, Alexandru, care ocupă tronul cu sprijinul lui Mircea cel Bătrân, domnul Ţării Româneşti. Domnia lui Alexandru, pe care poporul l-a denumit „cel Bun“, a durat mult (1400–1432), condiţie indispensabilă pentru organizarea în continuare a tânărului stat moldovean şi pentru propăşirea instituţiilor sale. A organizat temeinic viaţa economică şi a căutat să păstreze pacea şi liniştea într-o epocă de necontenite războaie şi năvăliri.

Moldova „cea mare“

În timpul domniei lui Alexandru cel Bun, Moldova se întindea de la Ceremuş la limanul Nistrului şi de la Milcov până la Hotin. Încă de la începutul domniei, el are în stăpânire Cetatea Albă, iar după moartea lui Mircea cel Bătrân stăpâneşte şi celălalt mare port, Chilia. Cu Ţara Românească hotarul era chiar pe Milcov, pe malul stâng râpos de lângă Odobeşti, muntenii mai stăpânind doar cetatea Crăciuna.

În 1404, când s-a reînnoit tratatul cu Vladislav Jagello, între martorii din partea Moldovei se afla şi „Pan Hiţco de la Ţeţina“, ceea ce înseamnă că tot ţinutul de la miazănoapte cu vechea cetate de la vest de Cernăuţi se afla sub stăpânirea lui Alexandru. Doar în timpul domniei lui Ştefan cel Mare, Moldova va deveni şi mai întinsă prin cucerirea cetăţii Crăciuna şi posesiunile de peste munţi: Ciceul şi Cetatea de Baltă. Pe plan extern, politica domnului moldovean a fost dominată de raporturile cu cele două puteri catolice vecine, Polonia şi Ungaria. Cum o duşmănie cu una dintre acestea ar fi fost fatală Moldovei ortodoxe, Alexandru a reuşit să păstreze un echilibru în relaţiile cu vecinii săi, acordând totuşi prioritate Poloniei, cu care încheie un tratat în 1411 ce prevedea expres sprijin reciproc în cazul unui război cu Ungaria.

Mare ctitor

Cu mijloace materiale pe măsura unei înfloritoare vieţi economice, Alexandru cel Bun a lăsat posteri-tăţii numeroase lăcaşuri de cult, între care cea mai importantă este mănăstirea Bistriţa, aleasă de domnitor ca loc de îngropare pentru sine şi familia sa. A înălţat, de asemenea, din temelie mănăstirea Moldoviţa, căreia îi dăruieşte, între altele, o jumătate dintr-o „sladniţă“, adică – i-am spune azi – o fabrică de bere. De numele voievodului s-au învrednicit mai vechea ctitorie a Neamţului, mănăsti-rea Sfântul Nicolae din Probota, precum şi locaşuri care au dispărut, cum ar fi mănăsti-rea de la Bohotin sau Chiprieni (mai târziu Căpriana) din Basarabia, precum şi multe altele pomenite în documen-tele vremii şi despre care nu mai avem ştire.

Spirit tolerant

Alexandru cel Bun se remarcă prin înţelegerea pe care a acordat-o catolicilor, armenilor şi husiţilor. Pentru catolici a întemeiat o nouă episcopie la Baia şi a clădit pentru episcopul polon Ioan de Ryza o biserică impunătoare, aşa cum o arată ruinele din centrul primei capitale a Moldovei. La începutul domniei, în 1401, printr-un hrisov recunoaşte ca episcop al armenilor la Suceava pe un oarecare Ioan; cât priveşte pe husiţi, persecutaţi în Polonia şi Ungaria de către biserica catolică, domnitorul le-a îngăduit aşezarea în târgurile Bacău, Roman, Trotuş şi a dat poruncă să nu fie tulburaţi în a-şi exercita cultul.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
827
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

...Dătători de legi şi datini „învăţăturile“ domnitorului

Ajuns la tronul Ţării Româneşti, după ce l-a decapitat pe domnitorul Vlăduţ, Neagoe Basarab are remuşcări şi, spune cronica: „Iar el nici într-un chip nu vrea să plece să fie domn, ci cu glas mare zise către tot nărodul: «Puneţi alt pe carele veţi vrea dempreună şi cu sfatul nostru, iar pre mine mă iertaţi, că nu voi fi.» Iar nărodul tot striga şi zicea către dânsul: «Iată nu va Dumnezeu să fie altul, nici noi, ci numai tu să fii noul domn...» Deci, Neagoe se plecă glasului năroadelor şi luă coruna şi scaunul a toată Ţara Românească.“ Cu toată căinţa „va fi existat şi folosul faptei“, drept care, de la 23 ianuarie 1512, începe domnia celui care rămâne în istoria românilor cea mai importantă personalitate a secolului al XVI-lea.

Un mare ctitor

Chiar de la începutul domniei, Neagoe Basarab construieşte biserica episcopală de la Curtea de Argeş. Cinci ani au lucrat meşterii sub conducerea vestitului Manole. Sfinţirea a avut loc la 17 august 1517 în prezenţa patriarhului de la Constantinopol, mitropolitului ţării şi a douăzeci de egumeni de la Muntele Athos. Entuziasmul participanţilor este relatat de cronicarul Radu Popescu. „În scurte cuvinte, în lume nu se va afla ca aceasta; fericit cel care a făcut-o, fericiţi cei care au lucrat-o, vrednici sunt de laudă“.

Tot din porunca lui Neagoe se ridică şi biserica mitropoliei din Târgovişte. În acelaşi timp, acordă o atenţie deosebită aşezămintelor ortodoxe din peninsula Balcanică. Ridică o biserică la Cutlumuz, „un adăpost pentru corăbii şi o au zidit... o culă cu arme şi cu tunuri să fie de pază“. La Iviron „pre ziduri au adus apă cu urloaie ca de două mile de loc de departe“. La Constantinopol a acoperit din nou cu plumb biserica Patriarhiei, a trimis daruri: bani şi odoare la Ierusalim şi la Muntele Sinai. Danii a trimis în Tessalia, în Machedonia. Numai la vestita mănăstire de la Hilandar, de pildă, trimite o subsidie anuală de şapte mii de aspri, ceea ce însemna 10 la sută din tributul datorat Porţii. Pe scurt, se poate spune că Neagoe Basarab a fost susţinătorul întregii ortodoxii din Carpaţi şi până în Egipt.

O scriere europeană

Domnul muntean este şi autorul celui dintâi manual de învăţătură – de management, i-am spune astăzi – pentru fiii de domn, Învăţăturile lui Neagoe Basarab către fiul său, Teodosie, carte de înţelepciune, de sinteză politică şi îndreptar practic. Este fără îndoială, dacă se poate spune aşa, o replică la vestita lucrare „Principele“ a lui Machiavelli şi sintetizează experienţa politică şi diploma-tică românească, aşa cum se cristalizase ea treptat, timp de două secole de la Basarab Întemeietorul. Din păcate, Theodosie, care şi-a urmat tatăl la tron, a murit la Constantinopol, după o domnie de numai patru luni. Adevărată enciclopedie a Evului Mediu românesc, Învăţăturile lui Neagoe Basarab către fiul său, Theodosie este una dintre cele mai importante scrieri europene din secolul al XVI-lea.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
705
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dătători de legi şi datini, Mircea, „mare voievod şi domn“

Apărător al pământului strămoşesc, diplomat chibzuit şi viteaz comandant de oşti, Mircea, fiul lui Radu, numit în hrisoave „cel Bătrân“, s-a urcat pe tronul Munteniei la 23 septembrie 1366, după ce predecesorul şi fratele său, Dan I, a fost ucis într-o luptă cu Şişman, ţarul bulgar de la Târnovo.

Păstrează fiinţa ţării

Domnia de 32 de ani a lui Mircea cel Bătrân (foto) reprezintă un maxim al dezvoltării statului muntean ca întindere teritorială şi putere militară. Un uric adresat mănăstirii Tismana menţionează: „Io, Mircea voievod şi domn, singur stăpânitor a toată ţara Ungrovlahiei şi al părţilor de peste munţi, încă şi spre părţile tătărăşti şi herţeg al Almaşului şi Făgăraşului şi domn al Banatului Severinului şi de amândouă părţile peste toată Podunavia, încă până la Marea cea Mare şi singur stăpânitor al cetăţii Dârstor.“

Interesantă este sintagma „până la marginile părţilor tătărăşti“, prin care sunt desemnate ţinuturile din nordul Deltei, la est de limanul Nistrului, numite mai târziu Basarabia, ca urmare a cârmuirii domnilor munteni coborâtori ai lui Basarab I.

Dominanta pentru existenţa şi relaţiile externe ale Ţării Româneşti pe timpul domniei lui Mircea cel Bătrân o constituie pericolul turcesc. De altfel, toate războaiele purtate în acest răstimp, începând cu bătălia de la Kosovo Polje (Kosovo de astăzi), Rovine, participarea la Nicopole, campania din 1417 a sultanului Mehmed I împotriva Ţării Româneşti, ca şi tratatele încheiate cu Polonia, Ungaria şi Serbia au urmărit apărarea ţării de expansiunea Imperiului Otoman. Consecinţa acestei politici realizate prin vitejia şi sacrificiile celor mulţi, precum şi acţiunile politico-diplomatice ale domnului, au avut ca rezultat păstrarea fiinţei statului muntean, în timp ce alte ţări de la sud de Dunăre au fost transformate pentru sute de ani în paşalâc.

Jocuri diplomaticeşti

Interesante sunt implicaţiile voievodului muntean în afacerile interne, să le spunem aşa, ale Imperiului Otoman. În iulie 1402, Baiazid este înfrânt la Ankara de către hanul mongolilor Timur Lenk. Purtat într-o cuşcă, învingătorul de la Nicopole nu rezistă umilinţei şi moare un an mai târziu. Moartea sa declanşează o aprigă luptă pentru putere. Mircea îl sprijină pe Musa, cel mai mic dintre fraţi, îl cheamă în Ţara Românească şi îi promite ajutor pentru a deveni sultan. Domnul muntean îi oferă un corp de oaste şi, cu sprijinul despotului sârb Ştefan Lazarevici, Musa începe lupta împotriva fratelui său Suleiman, care este învins şi ucis la 17 februarie 1411. Din păcate, situaţia aceasta favorabilă este de scurtă durată. Un alt frate, viitorul sultan Mahomed I, sprijinit de bizantini şi sârbi, îl biruie pe Musa, care piere încercând să treacă Dunărea. Proaspătul sultan nu va uita această „uneltire“ şi în 1417 porneşte împotriva muntenilor, cucerind cetatea Giurgiu. Într-un moment de maximă tensiune, românii sunt din nou singuri în faţa unui duşman care dispunea de considerabile mijloace militare.

După trei decenii de rezistenţă, singur în faţa unei puteri în plină expansiune, Mircea cel Bătrân încheie în 1417 un tratat. Potrivit prevederilor acestuia, sultanul se învoia ca „principatul să se guverneze după propriile sale legi, iar domnitorul Valahiei să aibă dreptul de a face război şi pace şi acela de viaţă şi de moarte asupra supuşilor săi“. Voievodul, se specifica în tratat, va fi ales de către mitropolit şi boieri şi anual va plăti tezaurului imperiului „trei mii de piaştri roşii a ţării“. La fel de importante sunt şi celelalte aspecte ale domniei lui Mircea cel Bătrân, despre care vom continua să vorbim.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
865

☐

Comentarii

☐

☐

1. Mircea -- (6-July-2010)

Si noi platim bir la inaltele porti europene ?!!...!?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

datatori-de-legi-si-datini-un-pretendent...

...Dătători de legi şi datini, un pretendent... turc la domnie > REVISTA LUMEA SATULUI

...Dătători de legi şi datini, Un pretendent... turc la domnie

Nici în Muntenia climatul politic nu diferă de acela din celelalte ţări europene, poate doar prin desele schimbări de domnie, cauzate, în primul rând, de acţiunile grupurilor şi regrupărilor din boierime. În cei aproape 90 de ani de la Mihnea cel Rău la Alexandru cel Rău, inclusiv, se succed 34 de domni, cu 25 de titulari, din care 23 cârmuiesc efectiv. Pasiunile politice nu cruţă familiile boiereşti, nici clerul şi, fireşte, nici pe domni. Între 1529 – 1535 sunt asasinaţi Radu de la Afumaţi şi Vlad Vintilă, iar Moise este ucis de un rival.

Begul otoman revendică tronul

Iată însă că în această perioadă tronul Ţării Româneşti este revendicat şi de un... turc. Pribegind în sudul Dunării, boierii Craioveşti obţin, în 1509, sprijin militar de la Mehmet beg, fiul lui Ali-Beg Mihaloglu, care se va amesteca de aici înainte de multe ori în treburile principatului.

În ianuarie 1522, în ţară se răspândeşte ştirea că begul otoman avea intenţia să rămână cârmuitor. „Întru aceste tulburări ce era între boierii ţării – scrie cronicarul – găsind vreme Mehmet-bei au scris la Poartă de au cerut domniea ţării, zicând că-l pofteşte ţara şi i-au dat domniea: ci, auzind capicheaile de la Poartă, au trimis degrab de au dat de veste boiarilor ţărâi de acest lucru ce se face, ca să se facă ţării domn turc, deci boiarii auzind aceasta s-au unit toţi şi s-au împăcat şi şi-au ridicat domn, cu voia tuturor, pă Radul de la Afumaţi.“

Între Mehmet-bei şi Radu de la Afumaţi au loc conflicte. La Clejani, Radu pierde lupta şi este silit să treacă peste munţi la Braşov. Între timp, Mehmet-beg, invocând o rudenie cu Basarabii – întemeietorii de ţară – numeşte subaşi (administratori) „pen toate oraşăle şi toate satele“.

Exista pericolul, aşadar, ca ţara să ajungă paşalâc ca şi Bulgaria, Grecia sau Serbia.

Diplomaţia lui Radu de la Afumaţi

Strângând din nou oaste ajutat de Ion Zapolya, voievodul Transilvaniei, Radu de la Afumaţi trece munţii şi biruie pe otomani în satul Grumazi. Oastea munteană îi urmăreşte pe turci până la Nicopole şi Şiştov în Bulgaria şi, pentru ca să nu mai rămână nimic din administraţia instalată de begul dunărean, „Radul Vodă ... au trimis curând oameni aleşi de au cuprins toţi subaşii pren toate satele şi oraşele şi le-au tăiat capetele“.

Dându-şi seama că nu vor putea lupta... „cu un împărat ce au luat şi au cuprins atâtea ţări şi are mulţime de oameni”, Radu de la Afumaţi normalizează, după trei ani de lupte îndârjite, relaţiile cu Înalta Poartă. Este înlăturat pericolul transformării în paşalâc, iar ţara rămâne cu întocmirile sale, cu propria sa organizare politică şi administrativă, cu oastea sa. Interesant este că nu a fost mărit nici tributul care rămâne tot atât cât dăduse şi Neagoe Basarab, adică 700.000 de aspri (12.727 piese de aur).

În întreaga epocă modernă, istoricii români şi străini s-au întrebat de ce Ţările Române nu au avut în Evul Mediu soarta vecinilor noştri, chiar dacă turcii au reuşit, după bătălia de la Mohach, să transforme şi o parte din Ungaria în paşalâc. Răspunsurile la această întrebare sunt diverse, dar este aproape sigur că personalităţi de talia voievodului Radu de la Afumaţi au impus atitudinea curţii otomane.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1012

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Date statistice

• Cu un efectiv de peste 2,6 milioane de capete bovine, România se situează pe locul 11 în Uniunea Europeană. Un loc neonorant, dacă avem în vedere că efectivele de astăzi sunt doar la jumătatea celor crescute cu 60 de ani în urmă.
• În 2008, numărul bovinelor sacrificate a fost de 1.116 mii capete, dintre care doar 188 mii de capete au fost sacrificate în unităţi industrializate specializate.
• Categoriile de bovine sacrificate au fost: tineret mascul – 49,2%, tineret femel – 14%, vaci reformă – 33,8%, tauri – 2,3%, boi şi bivoli – 0,7%. Această structură evidenţiază calitatea slabă a cărnii de vită, având în vedere ponderea mare a cărnii provenită de la vacile reformate.
• În 2008, producţia primară a fost de 306 mii de tone greutate vie, în scădere cu 14 mii de tone faţă de anul precedent.
• În urmă cu trei ani, producţia de carne de bovine a fost de 190,6 mii tone carcasă, dintre care 20,7% s-a obţinut în unităţi specializate.
• Importul la carnea de bovine refrigerată şi congelată a fost în 2008 de 12 mii tone provenind şi din ţări membre UE, dar în pondere de 70% din Argentina, Brazilia, SUA.
• S-a exportat tineret în viu circa 100 mii de capete la un preţ mediu de 1,7 euro/kg în UE şi alte ţări.

Creşterea vitelor pentru carne, un mit în Carpaţi

Staţiunea de Cercetare şi Dezvoltare Agricolă Caracal a fost recent gazda unui eveniment care a reunit oameni de valoare din zootehnia şi cercetarea românească. Motivul acestei reuniuni a fost în fapt lansarea unei cărţi complexe privind creşterea vitelor de carne, lucrare semnată de o serie de specialişti de seamă în ameliorare genetică, în frunte cu dr. ing. Gheorghe Neaţă. Cu prilejul acestei lansări au fost avansate şi problemele, dar şi posibilele rezolvări ale crescătorilor de animale, mai cu seamă ale celor care exploatează vite pentru carne. Potrivit domnului Neaţă, cartea „Creşterea vitelor pentru carne, mit sau realitate în Carpaţi“ a luat naştere, după cum a afirmat, ca urmare a unei dorinţe mai vechi a domniei sale, dar şi pentru a servi tuturor acelor care întrevăd în sectorul de creştere a bovinelor pentru carne un potenţial serios.

Lucrarea este practic o pledoarie pentru dezvoltarea acestui sector şi pentru educarea populaţiei cu privire la consumul cărnii de vită. Domnia sa a făcut şi o succintă prezentare a acestui sector înainte de 1989. Atunci România reprezenta cea mai mare forţă zootehnică în această regiune geografică a Europei. Anul de referinţă în dezvoltarea acestui sector în ţara noastră este 1985, când se creşteau aproape 7 milioane de bovine, din care 1,8 milioane erau tăuraşi la îngrăşat. În pofida declinului zootehnic actual, inginerul Neaţă pare un om optimist. Convingerea lui este că se întrevăd condiţiile necesare pentru a reclădi acest sector important, cu condiţia ca factorii decidenţi să ofere fermierilor nu numai un sprijin financiar acceptabil, ci şi posibilitatea de a

valorifica potenţialul agricol pe care îl reprezintă pajiştile naturale.
Laura Zmaranda Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
912

□

Comentarii

□

□

1. mirela -- (3-May-2011)GARD VIU din gladita.Vand seminte de gladita (un fel de salcam cu spinii mari)pentru persoanele care vor sa imprejmuiasca suprafete mari de teren.Gardul din gladita este ieftin, nu vi-l fura nimeni pentru fier vechi ,nu va taie plasele din sarma,nu intra oile, caprele , iepurii ,oamenii sa va strice recolta sau pomii fructiferi,este bun ca perdea de protectie impotriva vanturilor,imprej. in jurul iazurilor,etc)Asteptarea e mai grea ,pana creste 1-2 ani, dupa care nici picior de vietate nu va calca proprietatea. 50 lei/ kg (in jur la 4600 buc ,aprox 200 ml) tel 0748117363

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

DAŢI MIERE COPIILOR!

Ce alt produs natural poate fi mai sănătos decât cel realizat prin truda unei fiinţe mici, organizate cum numai ea a fost în stare? Desigur este vorba de albină, cea care transformă nectarul florilor într-o substanţă dulce, mierea, care întruchipează valori alimentare şi terapeutice fără asemănare.

Mierea – hrană, medicament şi frumuseţe

Hrană pentru că, prin valoarea nutritivă a zaharurilor, acizi organici, proteine şi acizi aminaţi, vitamine, enzime, minerale pe care le conţine, mierea este, prin complexitatea ei, aliment pentru toate vârstele, copii, tineri, vârstnici. Medicament, pentru că, fie consumată ca atare, fie asociată cu alte produse terapeutice, este indicată în astenii, anorexii, stări de debilitate, diverse careţe etc. Frumuseţe pentru că, alături de celelalte produse ale stupului, se regăseşte într-o gamă variată de produse cosmetice.

Şi totuşi, albina şi produsele stupului rămân marginalizate atunci când se încearcă a se exprima necesitatea menţinerii atenţiei în sensul asigurării continuităţii existenţei vieţii pe pământ, prin ceea ce numim polenizarea culturilor şi rolul benefic al consumului de produse apicole.

Chiar nu le este frică de lege?

Pentru aceste considerente, încă din 2004 Asociaţia Crescătorilor de Albine din România a iniţiat, elaborat şi susţinut proiecte de lege privind acordarea gratuită pentru copiii preşcolari din grădiniţele de stat şi confesionale cu program normal de 4 ore, precum şi pentru elevii din clasele I-IV din învăţământul de stat şi confesional a mierii de albine în limita cantităţii de 60 g/copil/săptămână.

După dezbateri în Comisiile de Agricultură ale celor două Camere ale Parlamentului, a fost adoptată Legea nr. 509/2006. Ea a fost promulgată prin Decretul nr.1464/2006 de către Preşedintele României, dl Traian Băsescu, fiind publicată în Monitorul Oficial nr. 18/11.01.2007. Decretul urma a se aplica începând cu anul şcolar 2007-2008.

Modificarea ulterioară, determinată, se pare, de întârzieri în elaborarea Normelor de aplicare, care revenea „ca sarcină" Ministerului Internelor şi Reformei Administrative, împreună cu Ministerul Educaţiei şi Cercetării, a constat în decalarea datei de punere în aplicare a prevederilor începând cu 1.01.2009. Astăzi suntem în mai 2010 şi Legea este undeva într-un sertar, chiar dacă la un moment dat au fost defalcate şi sumele alocate pe judeţe, fără finalizare în ceea ce priveşte licitarea caietului de sarcini în stabilirea procesatorilor care asigurau ritmicitatea, calitatea şi succesul, în final, al programului.

Întrebări incomode

Vorbim astăzi însă de introducerea în Programul Cornul şi Laptele a mărului, care, după toate estimările, urmează a fi asigurat din importuri, chiar dacă producătorii români s-au străduit să culeagă rodul livezilor şi îl oferă spre cumpărare fie pe marginea şoselelor, fie în pieţe celor care le preţuiesc munca şi calitatea produselor la preţuri... de criză.

De ce oare, atât timp cât susţinem că, în România, principiile economiei de piaţă funcţionează, nu facem nimic pentru susţinerea şi protecţia propriilor producători, întocmai cum procedează guvernele din ţările surori comunitare? De ce oare legislativul elaborează şi votează legi, iar executivul le ignoră? De ce oare, atunci când, în limitele timpului alocat campaniei media, Radio România Actualităţi, întrebând elevii claselor a III-a şi a IV-a dintr-o şcoală din judeţul Bistriţa dacă le place mierea, a primit ca răspuns „NU“, justificat prin faptul că „NU AM MÂNCAT NICIODATĂ MIERE“? Fără comentarii!

Eugen Zorici

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
889

□

Comentarii

□

□

1. Dumitru Vasile -- (3-May-2010)Multumim ptr.promovarea prod.apicole,ex.d-voastra trebue urmat si de alte publicatii.

Mierea in scoli este o actiune si a altor as.apicole nu numai A.C.A,reunite in ROMAPIS.

2. aliona -- (9-March-2012)foarte intere sant

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Datini din Muntenia de Nord

Din noiembrie, copiii din cătunele de deal şi de munte din Buzău, Dâmboviţa şi Prahova aduc spiritul sărbătorii printr-un joc de-al lor: confecţionează biciul din fuior, cu pleată fină din cânepă, pentru Pluguşor. Când vuiesc pocniturile din bici, varianta rurală a dispozitivelor pirotehnice, se ştie că decembrie, lună deschizătoare de anotimp şi închizătoare de an, lună de daruri, taină, pace, veselie, colinde şi datină, este aproape.

Fără Ignat

Ignatul nu se mai păstrează, ca obicei. Altădată, pe 20 decembrie, spaţiul rural avea o unică ocupaţie, tăiatul porcului. Astăzi, animalul este sacrificat oricând, dar musai înainte de Crăciun. Un ritual considerat de unii păgân s-a conservat totuşi: pomana porcului (tocăniţă din carne proaspătă, cu mămăliguţă) nu lipseşte din nicio gospodărie, deşi calendarul este în ultima săptămână de post… Până-n Crăciun, gospodina trebuie să adune sau să dea datoriile din sat, să n-o prindă sărbătorile nici fără lucrurile sale, dar nici cu obiecte străine prin casă.

La urat de Moş-Ajun

În seara de 23 spre 24 decembrie, cete formate de 4 până la 5 copii, cu straieţe pe umăr, dar fără costume populare, pornesc pe la case, cu Moş-Ajunul. Gospodarii care se lasă colindaţi ţin poarta deschisă. Dacă şi câinele este în lanţ, ceata se apropie de fereastră şi întreabă: „Primiţi?“.

Dacă răspunsul este afirmativ, lumina se aprinde şi gazda iese în prag, iar copiii cântă primul colind din seria sărbătorilor: „Bună dimineaţa la Moş Ajun!/Am venit şi noi o dată,/La mulţi ani cu sănătate,/Să vă fie, să ne fie,/La mulţi ani cu bucurie!/Bună dimineaţa, la Moş–Ajun!“ Dacă gospodina sau gospodarul întârzie să iasă cu darul, copiii fredonează un îndemn: „Dragă domnişoară,/Ieşi puţin afară,/Dă-ne un covrig,/Că murim de frig.“ În alte sate, versurile diferă puţin: „Bună dimineaţa la Moş Ajun/Ne daţi ori nu ne daţi,/Ne daţi ori nu ne daţi./Am venit şi noi o dată/La un an cu sănătate,/ Domnul sus să ne ajute/La covrigi şi la nuci multe.“ A doua zi, până la ora prânzului, cu „Bună-dimineaţa“ merg copiii cei mici. Familia urată oferă colindătorilor covrigi, mere şi nuci.

Steaua, vestitoarea Naşterii Mesiei

Cu o zi înainte de 25 decembrie, datină prezentă doar episodic, în anumite sate, tot copiii merg cu Steaua, într-o replică peste timp a magilor care, călăuziţi de-o stea, vesteau naşterea Mântuitorului Iisus: „Steaua sus răsare/ Ca o taină mare/Steaua străluceşte/Şi lumii vesteşte/Că astăzi Curata/Preanevinovata/Fecioara Maria/Naşte pe Mesia…“ O versiune păstrată în folclor spune că Fecioara Maria, însoţită de Iosif, umbla din casă în casă, după un adăpost unde să-L nască pe Hristos. Ajunge şi la casa unor bătrâni, Crăciun şi Crăciunoaie, însă nici aceştia nu o primesc, pentru a nu le spurca locuinţa cu naşterea unui prunc zămislit din greşeală.

Atunci, fiindcă-i venise sorocul, Maria a intrat în ieslea vitelor. Auzind ţipetele şi ştiind cât îi este de greu, Crăciunoaia se duce s-o ajute. Foarte supărat că a atins o păcătoasă, Crăciun îi retează mâinile. Când femeia merge din nou la Maria cu apă, Fecioara îi suflă peste mâini şi acestea cresc la loc, de aceea moaşele au mâinile binecuvântate. La scurt timp sosesc şi magii să se închine pruncului, împăratului.

Pluguşorul, de la tradiţie la improvizaţie

Cu Pluguşorul se duc numai băieţii. Sau flăcăii satelor. Şi din ce în ce mai rar bărbaţii în toată firea. Seara din ajunul Anului Nou (30 spre 31 decembrie) se colindă cu Plugul Mare, iar dimineaţa, cu Pluguşorul Mic. Este vorba doar despre dimensiunea cetei şi vârsta băieţilor. Pluguşorul Mare este însoţit de un car împodobit cu un brad, cu panglici colorate, şervete şi flori.

Colindătorii, îmbrăcaţi în costum popular (nu mereu), au fiecare câte un rol: unul sau doi declamă textul, neapărat cu inflexiuni teatrale, altul pocneşte din bici, altcineva agită clopotul (talanga) şi ultimul cântă din cimpoi sau buhai (între timp, instrumentele au fost înlocuite cu acordeonul, orga, fluierul, naiul etc.). Scopul este să fie cât mai mult zgomot.

Pluguşorul era, la origine, un colind agrar, cu un text versificat, diferenţiat de la zonă la zonă, dar în esenţă cu tematică agrară. Între timp, fără să bănuiască faptul că alterează tradiţia, fiecare ceată îşi compune propriul pluguşor, în care ironizează sau laudă cele petrecute în ţară sau comunitate peste an. Dimineaţa este rândul băieţilor mai mici să meargă la urat, cu sau fără car, dar neapărat cu biciul şi clopotul. Colindătorii primesc de obicei bani.

Sorcova, un obicei cu valenţe magice

Şi tot cu bani sunt răsplătiţi copiii care merg cu Sorcova, chiar în noaptea de Revelion şi pe 1 ianuarie. În Muntenia, pe vremuri, cu Sorcova mergeau doar fetele. Acum se duc şi băieţii, dar numai cei mici. Şi tot acum mult timp, tradiţie păstrată mai rar şi azi, fiindcă taina Naşterii Domnului se preaslăvea până de Bobotează, întâi se cânta un colind cu semnificaţii religioase şi numai după aceea se sorcovea gazda. Copiii poartă cu ei sorcova, un băţ împodobit cu flori colorate din hârtie, care joacă rolul unei baghete magice, capabilă să dea vigoare şi tinereţe celui urat.

Cu Capra

Tot în noaptea de Revelion, în anumite sate se merge, însoţind sau nu cetele, cu Sorcova, cu Capra. La origine a fost întâi un ritual grav şi păgân, apoi s-a transformat în obicei agrar. Acum este dezbrăcat cu totul de valenţele mitice, fiind cel mult divertisment. Cel care joacă sau poartă capra este acoperit fie în straie albe, fie într-un costum viu colorat.

Capra (de fapt, capul) este confecţionată din lemn, cu o parte mobilă, cât să poată fi manevrată pentru a produce zgomotul specific, ritmat în funcţie de dansul pe care-l face. Şi masca este împodobită cât să devină hazlie. În timpul jocului – se cade să fie măcar un acordeon care să-i cânte – se imagina un scenariu cu capra ucisă, bocită, înmormântată şi înviată. Bucuroasă că a revenit la viaţă, capra face tot felul de năzdrăvănii, spre hazul general. Dacă o capră nu aduce veselia, înseamnă că nu-i bună de plătit.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
2256

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Datini dobrogene

Interviu cu Bianca Georgiana Dobre, referent la Muzeul de Artă Populară din Constanţa

Sfârşitul şi începutul anului este descris de populaţia din Dobrogea prin evenimente magice, care dau farmec şi fior sărbătorilor de iarnă. Ce ar fi, cum ar fi oare sărbătorile de după Sfântul Crăciun fără jocuri, fără ritualuri vesele, fără atmosfera care depăşeşte uneori convenţia comunităţii?

Răspunsul ar fi că, după smerenia de dinaintea Crăciunului, după pacea dulce care intră în casele celor care au postit, au făcut fapte bune şi au primit binecuvântare preoţească, nu supără pe nimeni o dezlegare de reguli. Bianca Georgiana Dobre, aflată de un an în echipa care cercetează tot ce ţine de spiritualitatea românilor din Dobrogea, ne asigură că obiceiurile care marchează sfârşitul şi începutul anului sunt încă vii.

– Ce este specific Dobrogei?

– Obiceiul plugului, care intră în repertoriul cetelor de colindători, spre deosebire de Pluguşor, ce se rezumă doar la grupuri de copii, jocurile cu mascaţi, urarea cu sorcova, practicile de divinaţie calendaristică, un fel de calendar de ceapă sau calendar de cărbuni...

Calendarul de ceapă sau cărbuni

– Vă rog să descrieţi aceste poveşti: a măştilor, a calendarelor...

– Mă voi referi mai întâi la jocul caprei care este cel mai întâlnit. Costumaţia constă în haine de sărbătoare tipice satului respectiv, dar vin cu anumite elemente de noutate, măştile, pe care le împodobesc cu boabe de porumb, fasole, panglici, cornişe de animal, flori... Întocmirea calendarului este extrem de simplă: o cantitate infimă de sare se presară în douăsprezece cupe de ceapă aşezate pe pervazul ferestrei.

Acest fapt se întâmplă pe data de 30 sau 31 decembrie, iar gospodarul le „citeşte“ pe 1 ianuarie. În funcţie de cantitatea de apă lăsată de ceapă, află care sunt lunile din an ploioase ori secetoase. Calendarul de cărbuni este la fel de simplu. Se utilizează cărbuni de aceeaşi dimensiune, din aceeaşi esenţă lemnoasă, care sunt botezaţi cu numele viitoarelor culturi. Se lasă pe o vatră tot atât timp ca la ceapă, iar aprecierea, dacă va fi recoltă bogată sau nu, se socoteşte după cantitatea de cenuşă rămasă după ce cărbunii au ars mocnit.

„Ţonţoroiul femeilor“

– Există o tradiţie unicat în Dobrogea?

– Ar putea fi aceea intitulată „ţonţoroiul femeilor“, practicată sporadic în zona de nord şi de sud. Este vorba despre o petrecere pe care femeile o dau în seara de 7 ianuarie, iar participarea bărbaţilor este interzisă. La această petrecere normele comportamentale sunt ignorate total: se bea, se chefuieşte, se dansează, atmosfera aduce aminte de cultul dionisiac. Tot specific dobrogean este jocul numit „vasilca“ sau „siva“.

Este un obicei adus de comunităţile de ţigani din zona Munteniei. În perioada medievală aceştia munceau la curţile domneşti, iar de Ignat (20 decembrie) primeau căpăţâna porcului după ce acesta fusese sacrificat. Din dorinţa de a câştiga ceva bănuţi, aceştia împodobeau căpăţâna cu tot felul de mărgele, panglici colorate, o puneau pe o tipsie şi mergeau pe la casele oamenilor înstăriţi de la care credeau că pot primi ceva.

– Lumea mai este vrăjită de zilele de sărbătoare? În ce măsură se mai practică aceste ritualuri, ce spun cercetările dumneavoastră?

– Da, jocurile cu mascaţi, în care se încearcă o substituire temporară a identităţii, pentru a alunga spiritele malefice care se presupune că invadează spaţiul la cumpăna dintre ani, sunt deosebit de apre-ciate. Lumea crede cu tărie că este necesară o purifi-care a locului în care trăiesc gospodarii şi stropesc cu aghiazmă toate colţurile casei, ale grajdurilor, livada.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1224

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Datini şi obiceiuri din nordul Moldovei

Se spune că un neam este recunoscut pentru istoria sa, pentru personalităţile sale, pentru frumuseţile locurilor şi pentru tradiţiile care înfrumuseţează fiecare motiv de sărbătoare. Neamul românesc este unul care se remarcă prin datinile şi obiceiurile din fiecare zonă în parte.

„Câte sate, atâtea obiceiuri“

În Moldova, tradiţiile sunt şi acum vii. Aici, copii sunt învăţaţi încă din pruncie ce înseamnă postul, colindul, Crăciunul, Anul Nou, într-un cuvânt, Sărbătorile de iarnă. Izul sărbătorilor se simte încă din noiembrie, în ziua de Lăsatul Secului, atunci când gospodarii îşi reunesc familia, organizează ultima „masă de dulce“, urmând ca de a doua zi să intre în Postul Naşterii Domnului.

Bucate tradiţionale de Crăciun

Se spune că aceasta este sărbătoarea familiei, momentul în care toţi trebuie să încercăm să fim mai buni. Gospodinele au un rol foarte important, ele trebuie să se pregătească astfel încât din fiecare casă să nu lipsească bucatele tradiţionale. Toba, caltaboşii, cârnaţii afumaţi, sărmăluţele, piftia sunt doar câteva dintre bucatele caracteristice ce se regăsesc pe mesele de Crăciun din satele din zona Moldovei. De pe masa tradiţionala nu lipsesc celebrele „poale-n brâu“, plăcinte specific moldoveneşti, cozonacul sau vinul roşu. În unele sate se desface, în prima zi de Crăciun, putina cu brânză păstrată încă din toamnă.

Împodobirea caselor

Casele sunt şi ele pregătite de sărbătoare. Cu ani în urmă, gospodinele îşi împodobeau locuinţa cu plante ornamentale (busuioc, mentă creaţă, ochişele). Acest aspect reiese şi din colindele specifice zonei: „Streaşina de busuioc,/ Să vă fie cu noroc./ Streaşina de măghiran,/ Să vă fie peste an./ Streaşina de mintă creaţă,/ Să vă fie pentru viaţă./ Streaşina de bumbişor,/ Să vă fie de-ajutor,/ La fete şi la feciori/ Şi nouă de sărbători.“ Astăzi casele sunt împodobite cu fel şi fel de luminiţe, coroniţe, care mai de care mai frumoase, toate pentru a-i întâmpina pe colindători.

Colindatul - moment emoţionant

În Moldova, colindatul este mai mult decât o simplă tradiţie. În preajma Crăciunului, fiecare localitate freamătă de pregătiri. Respectând obiceiurile străbune, tinerii şi nu numai îşi organizează programul pe care îl au de prezentat în faţa sătenilor. Începând cu câteva săptămâni înaintea Ajunului, copii formează cete, fac repetiţii şi se hotărăsc care vor fi colindele pe care le vor rosti, dar şi ordinea lor. Ei se îmbracă în costume populare şi pornesc încă de cu ziuă prin sat, nu cumva să rămână o casă necolindată. Tinerii au răspundere mai multă, ei se organizează în grupuri mai mari. Mândrii de hainele pe care le poartă, încep colindatul de la casa preotului, apoi merg la primărie, acolo unde este cazul, la profesori, după care se abat la fiecare dintre ei acasă şi în special la fete. Colindele mai vechi sunt rostite de ei cu drag, ele au rolul de a împrospăta parcursul Naşterii

Domnului, a magilor. Altele fac urări de bine gazdelor. Pentru acest moment de bucurie, tinerii sunt răsplătiţi cu mere, nuci, cozonac sau colăcei. Pentru că toate cele prezentate mai sus să fie conforme cu tradiţia, tinerii organizează repetiţii în diferite locuri, la Căminul Cultural, la şcoala şi chiar la casele unora dintre ei.

Cetele de Anul Nou

Şi pentru ca anul să se încheie în paşi de sărbătoare, zona Moldovei răsuna de tineri dornici de întâmpinarea noului an în acelaşi ritm. Urăturile şi colindele de rit agrar sunt prezente şi în zilele noastre. Acum, în ultima zi din an, copiii merg cu uratul, iar tinerii formează diferite cete de mascaţi pentru a întâmpina un nou început. Se remarcă, în special, jocul caprei, al ursului, dar şi cel al căiuţilor. Este importantă şi prezenţa mascaţilor, a irozilor, dar şi a personajelor biblice: craii Baltazar, Gaspar şi Melchior, Irod împărat, preotul Ozia, îngerul şi ciobanul.

Ghiduşiile caprei

În comună Mălini, jocul caprei este cel mai apreciat obicei. În Ajunul Anului Nou se prezintă, pe scena Căminului Cultural, cetele care vin din fiecare sat pentru a-şi prezenta programul ce l-au pregătit în conformitate cu tradiţiile locului. Apariţia caprelor se face în pocnete de harapace, cântece din fluier şi stigăturile toboşarului, ele evoluează săltăreţ asemeni animalelor pe care le întruchipează. Evoluţia jocului este evidentă şi apreciată prin măiestria conducăto-rului sau a toboşarului. Capra simulează că se urcă în copac, apoi se îmbolnăveşte şi moare, căzând la pământ, moment în care ciobanul intră în panică, urmând un dialog straniu cu animalul. În cele din urmă capra reînvie, spre bucuria tuturor, glumele şi ghiduşiile animalului reluându-şi cursul.

Jocul căiuţilor

Comuna botoşăneana Vorona se remarcă prin jocul căiuţilor. Un joc spectaculos, plin de istorie, care este prezentat prin intermediul măştilor. Tinerii care aleg să prezinte acesta tradiţie trebuie să deţină şi calităţi de dansatori, pentru a nu-i ştirbi din frumuseţe. În general, jucătorii de căiuţi sunt echipaţi cu capete de cal, lucrate din lemn şi îmbrăcate în pânză roşie, albă sau neagră, la care se adaugă şi alte elemente ornamentale (oglinzi, peteala, canafi, mirt, panglici). Pentru a fi purtat în timpul jocului, capul de cal este fixat într-un suport de lemn, de obicei o covată găurită la mijloc sau două vesce de sită, care se acoperă cu un covor sau o fustanelă din pânză albă sau colorată. Peste aceste ţesături se cos elemente decorative. Tinerii care joacă căiuţii se dezlănţuie în cerc sau se desfăşoară liniar şi radial, faţă în faţă, simulând o şarjă de cavalerie, sub comanda unui căpitan sau vătaf.

Larissa Sofron

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
8785
□
Comentarii
□
□
1. elena -- (27-December-2010)aceasta parte minunata de tzara am colindat-o de mica impreuna cu parintzii mei si in vara si in iarna am fost gazduitzi la Agapia si Varatec dar si in satup Popricani bucate ca la moldoveni si buna primire mai rar acum am cunoscut un moldovean care parca mi-ar face cu....ochiul
2. elena -- (27-December-2010)la multzi , multzi ani tuturor si cand mancatzi caldele si mununatele poale-n brau ganditzi-va si la noi cei de la capitala

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net

Dăunători din toate speciile bântuie cercetarea legumicolă

Dr. Victor Lăcătuş, director ştiinţific ICDLF Vidra

Intervenţia publică a autorului acestor rânduri în paginile revistei Lumea Satului pare a fi stimulată de o dezbatere cu caracter ştiinţific ce a avut loc la Staţiunea de Cercetări Legumicole din Buzău. Ea a adunat la un loc cele mai importante personalităţi academice în domeniu, cercetători, precum şi fermieri horticoli care se încăpăţânează să ducă o luptă inegală cu cei care le fac viaţa atât de grea.

O carte de vizită ce îndeamnă la meditaţie

Manifestarea, cuprinsă în cadrul Programului de Acţiuni al Secţiei de Horticultură a ASAS, a avut ca scop prezentarea şi promovarea realizărilor în domeniul legumiculturii a personalului care activează la SCDL Buzău. Doamna Iulia Ştefănescu – directorul Staţiunii, dr. Costel Vânătoru, dr. Floarea Burnichi, dr. Constantin Vlad şi dr. Eliza Neicu – cercetători au ţinut să-şi prezinte realizările de ultimă oră în domeniul creării de soiuri şi hibrizi, echipamente agricole, tehnologii. S-a vorbit de asemenea şi de marile dificultăţi prin care trece staţiunea şi în general activitatea de cercetare. Cu atât mai mult sunt de lăudat performanţele celor câţiva cercetători care au mai rămas în această staţiune legumicolă, altădată fanion al domeniului. Să ne amintim că aici a lucrat, printre alţii, renumitul ameliorator dr. Chiru Cristea, creatorul soiurilor de tomate Buzău 22, Buzău 47, Buzău 1600, soiului de ceapă Diamant, soiului de varză de toamnă De Buzău, soiului de pătlăgele vinete Drăgaica etc., atât de apreciate de cultivatori şi consumatori, unele fiind şi astăzi solicitate.

Realizări aproape incredibile

În condiţiile în care statul nu a mai sprijinit de trei ani cu nimic activitatea de cercetare şi de zeci de ani pe cea de investiţii, în condiţiile în care nenumărate personalităţi ale judeţului se întreabă dacă această staţiune mai există, în condiţiile în care cercetătorii sunt marginalizaţi, pe 28 iulie au fost prezentate realizări de mare valoare în domeniul ameliorării şi tehnicii:

- Hibridul de tomate SIRIANA F1, cu creştere nedeterminată, foarte timpuriu, destinat în special pentru cultura în solarii. El are fructe rotunde, colorate uniform roşu strălucitor, fără zone albicioase în interior, cu greutatea între 120 şi 180 g şi cu o producţie de 3,5 kg/plantă pe 5 etaje. Analizele de laborator, efectuate la ICDLF Vidra, arată că fructele acestui hibrid au compoziţia şi gustul tomatelor cu adevărat româneşti. Hibridul în sine vine să dea răspuns la eterna întrebare: unde sunt tomatele româneşti de altădată? Ele există, dar sunt sufocate de promovarea agresivă a hibrizilor străini. Din buzunarele cultivatorilor pleacă anual cca 15 milioane € pentru procurarea unor astfel de seminţe care produc fructe pe cât de ademenitoare pe atât de serbede.
- Soiul de tomate tip cireaşă CARISMA, cu creştere nedeterminată, pentru cultură în solar/seră sau câmp, producţie 2,5 kg/plantă, cu fructe rotund-înalte, de cca 25 g, colorate roşu intens, dulci, cu o aromă deosebită, un conţinut ridicat de substanţă uscată (8,7%) şi cu o concentraţie de vitamina C de 20 mg. Din păcate, cererea

pe piaţă este încă foarte redusă, consumatorul român nefiind suficient de bine informat.
- Soiul de tomate DARSIRIUS, semitimpuriu, cu creştere determinată, cu fructe ovoide (tip prunişoare), roşu închis, de 60-80 g, recoltabile mecanizat (fără codiţă), cu conţinut mare de substanţă uscată (6-7%), cu puţine seminţe, cu o producţie de 2-3 kg/plantă. Are o bună rezistenţă după recoltare –10 zile, iar fructul este excelent pentru producerea de conserve. Din păcate, suprafaţa de tomate destinate industrializării se pare că nu depăşeşte 500 ha! Dar şi aceasta este ocupată cu soiuri depăşite, care se cultivau acum 40 de ani, pentru că sămânţa este foarte ieftină, chiar dubios de ieftină! Şi când te gândeşti că România a fost ţara cu cel mai mare export de industrializate de tomate din SE Europei!
- Hibridul de castraveţi SIRIUS F1Este un produs timpuriu, pentru cultura în solarii, cu o mare capacitate de emitere a lăstarilor, foarte productiv – 5,5 kg/mp; este destinat cu predilecţie cultivării în spaţii protejate, pentru consum în stare proaspătă şi conservat;
- Soiul de ceapă DE BUZĂU, Este un soi de ceapă ceaclama semitardiv, cultivat prin semănare directă. Bulbul cântăreşte aproximativ 170 g, are formă sferică, uşor turtită, omogen, bine îmbrăcat de frunzele exterioare, care au culoarea galbenă-maronie şi albă în interior. Se păstrează bine peste iarnă şi este recomandat pentru toate zonele producătoare de ceapă din ţara noastră. Este un soi rustic, care moşteneşte multe din caracterele bine-cunoscutului soi DIAMANT, având o producţie constantă de 40-50 t/ha.
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
2109
□
° Comentarii
□
□
° 1. fl_gheorghe -- (1-October-2010)*Din pacate aceasta manifestare stiintifica nu a avut parte de o mediatizare corespunzatoare,asa ca aflam despre ea cu doua luni inarziere.
*Din respect pentru pastrarea adevarului trebuie sa mentionez ca soiul de patlagele vinete apartine defunctului cercetator Ion Stan si nu lui Chiru Cristea.
° 2. spinu -- (16-October-2010)am citit atat acest articol cat si cel ce vizeaza mafia imobiliara care atenteaza la aceasta unitate importanta. concluzie: DOMNILOR, mi-e un dor de comunisti de mi se rupe sufletul. PSD_isti, PDL-isti, PNL-isti sau ce P-isti or mai fi nu vor reusii nici in 100 de ani sa refaca cea ce aveam in 1989. RUSINE , RUSINE, RUSINE ca acceptam astfel de lepre si ignoram munca unor oameni adevarati ca cei de la legumicola si din alte locuri asemanatoare despre care nu vrem sa stim!
domnule ministru al agriculturii, oricare ai fi dupa atatea remanieri, TREZESTE-TE!
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dăunătorii legumelor: cum îi stârpim? > REVISTA LUMEA SATULUI

Dăunătorii legumelor: cum îi stârpim?

Printre dăunătorii care provoacă cele mai însemnate pagube în culturile de legume în această perioadă se numără limaxul de grădină şi buha-verzei. Aceştia pot duce la deprecieri semnificative atât ale calităţii, cât şi cantităţii de legume. Reducerea pagubelor se poate face prin folosirea raţională a tuturor măsurilor agrofitotehnice de control al acestor dăunători.

Limaxul de grădină - Deroceras agrestis L.

Limaxul este o formă noctuidă, sensibilă la uscăciune. Din acest motiv el preferă locurile umede şi răcoroase. Prezenţa în culturile de legume, în special varză, conopidă, salată şi castraveţi, a acestui dăunător este semnalată de mucusul alb-lăptos pe care îl lasă în urmă.

Biologie-ecologie. Limaxul de grădină iernează sub formă de ou, din care primăvara devreme apar larvele. O femelă depune în medie 400-600 de ouă. Incubaţia durează 20 de zile, iar maturizarea larvelor este de 40-60 de zile. Într-un an, dăunătorul poate avea două-trei generaţii.

Modul de dăunare. Este o specie polifagă, hrănindu-se cu plante din flora spontană, dar şi de cultură. Limaxul de grădină se hrăneşte cu boabe în germinaţie şi plante aparţinând unor familii diferite de leguminoase, graminee, chenopodiacee. Dăunătorul roade frunzele, rădăcinile, tuberculii sau chiar fructele, în care sapă cavităţi sau galerii. La vărzoase, melcul de grădină pătrunde printre frunze, cauzând gelificarea lor, iar din acest motiv valoarea comercială a produsului se depreciază semnificativ.

Combaterea se face prin măsuri agrofitotehnice care contribuie la reducerea numărului de melci. Arătura de toamnă contribuie la limitarea numărului de populaţii prin crearea unor condiţii de mediu mai puţin favorabile pentru formele de iernare. Alte măsuri sunt prelucrarea repetată a solului şi administrarea de îngrăşăminte chimice, pentru a se grăbi maturarea plantelor de varză, precum şi recoltatul manual al melcilor din cultura de varză. Se mai pot face tratamente chimice cu Mesurol 4 G 4-6 kg/ha. Tratamentul se aplică numai seara, prin administrarea pe sol în zonele de atac, fără a se încorpora produsul în sol.

Buha-verzei - Mamestra brassicae L.

Biologie-ecologie. Buha-verzei iernează în sol, în stadiul de pupă. Adulţii apar în a doua decadă a lunii aprilie şi sunt întâlniţi în culturile de legume până în luna iulie inclusiv. Adulţii crepusculari şi chiar nocturni se retrag în timpul zilei la baza plantelor sau pe sub bulgări de pământ, hrănindu-se în această perioadă cu nectarul plantelor. O femelă poate să depună până la 800 de ouă, din care apar larvele, care se hrănesc cu ţesuturile frunzelor. Din ele se formează adulţii care se pot întâlni în câmp pe tot parcursul lunii iulie şi care dau naştere unei noi generaţii de larve care se vor dezvolta pe varza de toamnă.

Modul de dăunare.

În prima fază, larvele rod epiderma inferioară şi parenchimul frunzelor, sub formă de mici orificii. Pe măsură ce se dezvoltă, larvele devin solitare, rozând orificii tot mai mari, până la consumarea în totalitate a limbului frunzei, lăsând intacte doar nervurile. Plantele atacate, de regulă, se usucă. Pagubele cele mai mari se înregistrează după formarea căpăţânilor de varză, când larvele cresc şi pătrund în interiorul lor prin galerii profunde, umede, în interiorul cărora se instalează apoi bacterii şi ciuperci saprofite, care duc la deprecierea căpăţânilor de varză. Pagubele produse de acest fenomen se pot ridica până la 80%.

Combaterea. Reducerea pagubelor produse de buha-verzei se poate face prin aplicarea măsurilor de prevenire. Aceasta se poate realiza prin măsuri agrofitotehnice, cum ar fi arăturile de toamnă, care scot la suprafaţa solului pupele aflate la iernat, praşile repetate pentru distrugerea buruienilor, care sunt plante gazdă, cât şi prin distrugerea pupelor aflate în diapauză estivală. Larvele de buha-verzei mai pot fi distruse prin aplicarea înainte de formarea căpăţânii a unor produse fito-sanitare cum sunt Fastac 10 CE: 0,2 l/ha, Sinoratox 35 CE 1,5 l/ha, Decis 2,5 EC în concentraţie de 0,04%.

Gavril CRĂSNEAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
1429

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dăunătorii polifagi Agriotis spp. Elateridae – Coleoptera

Răspândire

Numeroase specii de gândaci pocnitori se întâlnesc în Europa, Siberia, Asia Centrală, Orientul Apropiat şi Mijlociu, precum şi în America de Nord. În condiţiile de la noi, cele mai dăunătoare specii de Agriotes spp. sunt: A. Obscurus, A. Lineotus, A. Ustulatus.

Gândacii pocnitori

Biologie şi ecologie: Gândacii pocnitori iernează în sol, iar insectele adulte şi larvele de diferite vârste se găsesc într-o lojă formată din grăunciori de pământ. Prin lunile martie-aprilie adulţii ies la suprafaţa solului, ducând o viaţă nocturnă, foarte rar putând fi întâlniţi şi ziua; spontan ei se întâlnesc în zilele însorite pe diferite plante cultivate. Ei depun ouăle de regulă în preajma locurilor unde au apărut.

Copulaţia are loc în decursul lunii mai, până la finele lunii iunie; ouăle sunt depuse în crăpăturile solului la câţiva cm adâncime, izolate sau în grup de câte 5-20, adesea în şiruri de 3-4 bucăţi. O femelă poate depune până la 200 de ouă; ele preferă terenurile înierbate cu graminee şi leguminoase, deoarece temperatura din aceste locuri este mai joasă şi umiditatea solului este mai ridicată, permiţând incubaţia ouălor şi dezvoltarea larvelor din prima vârstă. În contact cu aerul cald şi uscat, ouăle pier repede.

Incubaţia durează în jur de 40 de zile; după apariţia larvelor, ele au un regim de hrană detritifag şi fitofag, dar pot consuma şi rădăcini de graminee, boabe în germinare, tuberculi de cartofi etc.

Larvele năpârlesc anual de 2 ori. La completa dezvoltare, prin luna iunie, larva sapă o cavitate într-un bulgăre de pământ în care se transformă în pupă. Stagiul de pupă decurge aproximativ 1 lună, după care se transformă în insectă adultă, apariţie care coincide cu lunile august-septembrie. În lojele în care s-au transformat în pupă, adulţii rămân până în primăvara următoare. Gândacii pocnitori, în funcţie de specie, de condiţiile de mediu şi de nutriţie, au un ciclu al evoluţiei eşalonat pe 3-5 ani.

Larvele de gândaci pocnitori rezistă la temperaturi scăzute, astfel explicându-se hrănirea şi dăunarea lor în lunile ianuarie şi februarie. Un mare pericol pentru culturile de cereale, plante tehnice, leguminoase şi plante medicinale.

Combatere

Gândacii pocnitori atacă diferite plante de cultură, cum ar fi: cereale, leguminoase, plante tehnice etc. La legume atacă speciile de umbelifere, cauzând la nivelul rădăcinilor goluri tubulare uscate pe care se instalează ulterior diferite bacterii şi ciuperci saprofite care îi degradează ţesuturile. Atacă castraveţii, pepenele verde prin atac la germinarea seminţelor, producând pierderi în cultura porumbului prin atacul pe care îl produce atât la seminţele în germinaţie, cât şi la nivelul coletului.

Combatere: rotaţia culturilor – ca plante bune premergătoare sunt leguminoasele, drenarea terenului cu exces de umiditate, îngrăşarea terenului cu carbonat de calciu 4-5 t/ha. Pentru corectarea acidităţii solului se administrează îngrăşământul pe bază de azot, care favorizează dezvoltarea plantelor. Se recomandă prăşirea repetată la începutul perioadei de vegetaţie pentru a distruge plantele-gazdă. Dintre măsurile curative, combaterea chimică este principala metodă de distrugere o larvelor. Acţiunea de combatere trebuie să înceapă cu tratarea seminţelor la semănat cu diferite insectofungicide recomandate de literatura de specialitate.

Ing. Gavril CRĂSNEANU, CLCA Ardud

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
2037
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dăunătorii şi bolile asaltează lanurile de cartof > REVISTA LUMEA SATULUI

Dăunătorii şi bolile asaltează lanurile de cartof

- Cei mai periculoşi sunt Gândacul din Colorado şi nematozii

Din acest moment şi până la recoltat producătorii de cartof se confruntă cu problemele ridicate de protecţia culturilor faţă de numeroşii agenţi fitopatogeni. Diversitatea speciilor parazite şi concurente, eşalonarea activităţii lor în toată perioada de vegetaţie şi de păstrare a cartofului, dificultatea menţinerii acestor populaţii sub pragul economic de dăunare impun folosirea unui număr mare de metode şi mijloace preventive şi curative. În practică, protecţia culturilor se realizează în mod specific pentru fiecare grup de paraziţi şi concurenţi, prin folosirea soiurilor rezistente, a pesticidelor şi a practicilor culturale.

Nematodul tuberculilor de cartof (Ditylenchus destructor) este un dăunător de carantină care ridică probleme deosebite în zonele cu temperaturi medii de 15-20°C şi umiditate de peste 90%, cartoful fiind principala sa gazdă. Daunele produse de nematozi constau într-o reducere apreciabilă a calităţii tuberculilor şi în mari pierderi din producţia recoltată în timpul depozitării. Principalul mijloc de dispersie a nematozilor îl constituie tuberculii de cartof infestaţi, organele subterane ale plantelor-gazdă sau rizomii. În cazul în care mai mulţi ani la rând a fost observat un declin gradual al producţiei cu toate că s-au respectat secvenţele tehnologice, principalii vinovaţi sunt nematozii. Se poate afirma că în controlul nematozilor sunt încorporate aproape toate metodele cunoscute în protecţia plantelor, respectiv a cartofului.

Prevenirea

Cea mai eficientă metodă este aceea a prevenirii diseminării acestora odată cu materialul biologic. Transportul cu sămânţa constituie cea mai importantă şi mai periculoasă sursă de răspândire a nematozilor. În terenurile în care au fost depistaţi nematozii se recomandă o rotaţie de minimum 3-4 ani. Terenurile cultivate cu cartof vor fi menţinute curate de buruieni deoarece acestea constituie surse de permanentizare a dăunătorului

Cu toate inconvenientele legate de poluare şi cost, nematocidele rămân o alternativă doar pentru acei producători de cartof care îşi pot permite tratamentele chimice. Gândacul din Colorado, un dăunător... istoric, reprezintă o altă problemă pentru toate culturile de cartof din ţara noastră. Condiţiile climatice din toamnă sunt determinante pentru apariţia şi dezvoltarea în primăvară a acestuia. În majoritatea regiunilor ţării, gândacul din Colorado are 1-2 generaţii complete, iar în zonele calde apare şi generaţia a treia. Dintre toate stadiile de dezvoltare a gândacului din Colorado cele mai dăunătoare sunt larvele, acestea consumând mari cantităţi de masă foliară. S-a constatat că 85% din masa foliară a unei tufe de cartof este consumată de larvele de vârstele III şi IV. În condiţii prielnice de dezvoltare acestea produc defolieri masive.

Aplicarea tratamentelor

Supravegherea permanentă a solelor cultivate cu cartof este absolut necesară în adoptarea unei strategii eficiente pentru controlul acestui dăunător. Tratamentele sunt necesare când larvele sunt mici şi au eclozat aproape toate. În funcţie de gradul de atac şi când este necesar se poate interveni cu tratamente foliare, numărul acestora depinzând de gradul de infestare a solelor. Pentru alegerea sortimentului de insecticide pentru controlul acestui dăunător este necesară consultarea CODEX-ului produselor de uz fitosanitar avizate pentru utilizare în România. În general este bine ca tratamentele să fie făcute dimineaţa sau seara, când plantele sunt turgescente, iar temperatura nu depăşeşte 25°C.

Dr. Daniela Donescu, Ing. Manuela Hermeziu, INCDCSZ Braşov

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
1238
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

De 1 iunie

Acum, la sărbătoarea voastră
Din prima zi de Cireşar,
Cu ce să vin, copii ai ţării,
Ca să v-aduc şi eu în dar?
Vin c-un buchet de flori frumoase
Ca voi, fetiţe şi băieţi,
şi-aduc şi calda mea urare:
Să vă dea Domnul tot ce vreţi!
Să creşteţi mari, voioşi şi teferi,
S-aveţi în faţă drum deschis,
Să năzuiţi mereu spre piscuri,
Să faceţi fapt din orice vis!
Căci în curând al zilei astru
Va sparge negrul zid de nori
şi ţara va avea putere
Să vă dea aripi largi de zbor.
Din rândurile voastre, mâine,
Se va ivi un nou Brâncuşi,
Un nou Enescu să ne-ncânte,
Cu fermecatul său arcuş,
Alt Sadoveanu, alt Arghezi,
Cu scrisul lor diamantin
şi poate chiar un nou Luceafăr
Ca Eminescu cel divin,
Prea înzestrat e neamul nostru
Să nu apară iar şi iar
Din trupul său vânjos mlădiţe
Cu mai mult rod, cu mai mult har.

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
542

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

De ce este importantă densitatea laptelui > REVISTA LUMEA SATULUI

De ce este importantă densitatea laptelui

Alături de aciditate, pH şi substanţa uscată, densitatea laptelui constituie un element de bază în aprecierea integrităţii şi calităţii acestuia. Densitatea este dată de raportul între greutatea (în kilograme) a unui litru de lapte la temperatura de 20º Celsius şi greutatea aceluia şi volum de apă la temperatura de 4º Celsius. În practică, ea se exprimă în grade densimetrice, care reprezintă ultimele două zecimale ale valorii densităţii. Astfel, dacă un lapte are în momentul determinării densitatea de 1,029 spunem că are 29º densimterice.

Cum depistăm laptele falsificat

Laptele de vacă normal, nefiert, are densitatea medie de 1,030, cu variaţii între 1,028 şi 1,033. Densitatea laptelui diferă în funcţie de rasă, individ, vârsta animalelor, perioada din timpul lactaţiei, precum şi de furajele consumate.

Cunoaşterea densităţii furnizează indicaţii asupra integrităţii laptelui şi permite transformarea lui din litri în kilograme, atunci când se impune acest lucru. Densitatea mai mică de 1.028 denotă o falsificare a laptelui prin adaos de apă sau un conţinut foarte mare de grăsime al acestuia. Grăsimea este singura componentă a laptelui cu greutate specifică subunitară.

O densitate mai mare de 1,033 se înregistrează în cazul falsificării laptelui integral, prin adaos de lapte smântânit, sau atunci când este vorba de lapte degresat în totalitate, deoarece grăsimea are densitatea de 0,930, pe când celelalte componente rămase în lapte au densitatea mai mare de 1.

Instrumentar necesar

Aparatura pentru determinarea densităţii laptelui se compune dintr-un cilindru de sticlă de 500 sau 1.000 ml şi un termolactodensimetru pe a cărui tijă sunt înscrise ultimele cifre ale densităţii. Acesta este prevăzut la partea superioară cu un termometru care indică temperatura laptelui în momentul determinării. Proba de lapte de minimum 500 ml, recoltată la cel puţin două ore de la muls - pentru a permite evacuarea gazelor - se amestecă bine şi se toarnă încet în cilindrul de sticlă pentru a evita formarea spumei.

Se introduce apoi termolactodensimetrul şi se lasă să plutească liber, fără să atingă pereţii cilindrului. După circa jumătate de minut, când termolactodensimetrul rămâne stabil, se citeşte rezultatul afişat la marginea superioară a meniscului format pe tijă. Este important ca ochiul observator să fie la acelaşi nivel cu suprafaţa laptelui din cilindru.

Densitatea corectă se obţine atunci când determinarea s-a făcut la o temperatură de 20°C a laptelui. Această temperatură poate varia în funcţie de anotimp şi condiţiile de depozitare. Se impune deci o corecţie a densităţii în funcţie de temperatura laptelui în momentul determinării. Acest lucru se face adăugând 0,2 grade densimetrice pentru fiecare grad de temperatură ce depăşeşte valoarea de 20ºC.

Laptele de bivoliţă şi cel de oaie, deşi prezintă un conţinut de grăsime mai mare decât cel de vacă, au o densitate mai mare, deoarece conţin o cantitate mai mare de cazeină. Astfel, conţinutul de substanţă uscată a laptelui de oaie este în medie de 19% şi ajunge până la 23%, faţă de 12,5% al laptelui de vacă.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
13515

□

Comentarii

□

□

1. petrica -- (8-July-2017)laptele seara este 1,22 cu temp 34 fara apa in el cu mulg cu aparatul colectorul zice ca nu e bun dimneata are 1,25 din ce cauza este mai zlab seara

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

De ce fug tinerii de agricultură? > REVISTA LUMEA SATULUI

De ce fug tinerii de agricultură?

La drept vorbind, răspunsul nu l-am aflat încă. Nu ştim de ce fug tinerii nici de agricultură şi nici de sat. Adică tocmai de locul străbun în care de secole, de milenii, se creşteau animalele şi se cultiva pământul. Ce-i drept, cu multă trudă, dar şi cu mult folos. Un motiv ar putea fi discre-panţa tot mai mare dintre sat şi oraş.

Încercând să desluşim răspunsul la întrebarea din titlul articolului am discutat cu seniorii, cei care, cu mult timp în urmă, au mers la o facultate agricolă în speranţa propăşirii profesionale şi sociale.

Generaţia inginerilor pregătiţi a apus

Printre puţinele lucruri bune pe care şi le amintesc agricultorii atunci când vine vorba de vremurile de dinainte de '89 se numără şi gradul ridicat de pregătire a specialiştilor agronomi.

Unul dintre specialiştii acelor vremuri îşi aminteşte şi acum de perioada în care, tânăr inginer la CAP fiind, îi lăsa muţi de uimire pe mecanizatori atunci când îşi sufleca mânecile şi intra să facă reglajele la combină. Câţi dintre tinerii absolvenţi ai zilelor noastre ar putea să mai facă acest lucru? Greu de spus, nici şcoala nu mai e ce-a fost, nici interesul şi ambiţia lucrului bine făcut nu mai sălăşluiesc în mintea noii generaţii.

I-am auzit pe mulţi fermieri povestind astfel de întâmplări, însă cel mai mult mi-a dat de gândit discuţia cu un domn care, departe de a fi un nostalgic al Epocii de Aur, a găsit entuziasmul să-mi povestească ce însemna şcoala agricolă în urmă cu 30-40 de ani. Făcând o paralelă, acelaşi domn îmi vorbea şi despre un tânăr inginer agronom al zilelor noastre care nu ştie să facă o împărţire banală fără calculator şi care cere răgaz un sfert de oră ca să-şi dea seama câte cisterne de apă au intrat la fertilizarea unei hectar de grâu.

O responsabilitate prea mare pentru urmaşi

Domnul Sever Popa, directorul grupului Sedomar din Piteşti, căci el a trăit neplăcuta întâmplare relatată mai sus, spune că de mai bine de zece ani tot caută forţă de muncă specializată, deşi ultima experienţă cu tânărul inginer l-a bulversat pur şi simplu... prin necunoaştere, nu altcumva.

Mai greu i-a fost să conştientizeze că nici copiii săi nu vor să-l urmeze în activitatea sa. Motivul? „E mult prea greu şi, dacă nu pui suflet în ceea ce faci, mai devreme sau mai târziu eşti nevoit să renunţi“, spunea Sever Popa.

Şi dacă pe domnul Popa, care nu se joacă de-a agricultura ci face performanţă, urmaşii îl refuză categoric, ce pretenţii am putea avea de la un fermier care este pur şi simplu descumpănit la contactul cu realităţile agriculturii de astăzi şi pe care copiii îl văd mereu nemulţumit?

„E numai vina sistemului care nu-l ajută pe ţăran aşa încât copiii lui să aibă motiv să se îndrepte spre această activitate“, îl auzeam spunând într-o zi pe Oprea Ion, pomi-cultor cunoscut din Voineşti, Dâmboviţa. Cum să cer eu copiilor mei să mă urmeze, când ei văd că eu cu o fermă de 4 ha mă târăsc şi abia pot să rezist? Fug învârtindu-se când aud de agricultură!“ mai spune pomicultorul.

Cunoştinţele tinerilor sunt sumare...

„Spre durerea mea“, îmi spunea un inginer trecut binişor de 70 de ani, „tinerii nu mai intră în acest domeniu. Eu am încercat să-i adun, mai spune bătrânul consilier Anghel Ioan, care, undeva lângă Sibiu, veghează şi la această vârstă asupra unei livezi care însumează nu mai puţin de 650 de hectare.

„Cei care se încumetă să vină nu sunt deloc pregătiţi, cunoştinţele lor practice fiind aproape sumare şi foarte puţini sunt cei care rămân să se lege şi să muncească în producţie.“ Părerea inginerului este că, deşi salariile erau mai mult decât decente, tinerii s-au speriat de program sau, mai bine zis, de muncă.

Agricultură la fără frecvenţă nu se poate

Răspunsul la întrebarea noastră îl au doar ei, tinerii absolvenţi ai unei facultăţi de profil, care rămân în domeniu atât timp cât asta nu presupune abandonarea „prea comodului“ oraş. Cât despre îndelung vehiculata măsură de stabilire a tinerilor în mediul rural, te întrebi cum ar putea cei neajutoraţi să pună pe picioare o afacere în agricultură, în mediul rural, atâta vreme cât nici măcar norocoşii care pot primi totul de-a gata, de la părinţi, nu vor să moştenească o asemenea „responsabilitate“.

Demersul nostru nu are darul de a-i descuraja pe tinerii care vor cu orice preţ să obţină o diplomă în domeniu. Vestea cea mai proastă pentru aceştia e că agricultură la fără frecvenţă nu se poate. Evident însă, există şi excepţii. Această formă de pregătire este frecventată şi de mulţi tineri care au în sânge agricultura, dar nu şi posibilitatea financiară de a urma un curs de zi. Din nefericire, ei sunt puţini faţă de gloata celor care vor să obţină doar o diplomă universitară.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
952
☐
° Comentarii
☐
☐
° 1. Perhinschi -- (28-January-2010)Combina pt. cereale paioase are cel putin 10 reglaje esentiale la aparatele de taiere,treier,curatire.
Intrebarea este cate scoli pt.mecanici agricoli mai exista in Romania ?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

de-ce-trebuie-lucrat-solul-imediat-dupa-...

De ce trebuie lucrat solul imediat după recoltare?

Rezerva de apă şi de nitraţi din sol sunt factori hotărâtori în obţinerea de recolte bune. Lucrarea solului imediat după recoltarea culturilor de vară este decisivă în realizarea acestui deziderat. Astfel, în ceea ce priveşte acumularea rezervei de apă, prin experimentări riguroase s-a constatat că solul trebuie menţinut într-o stare de afânare care să asigure acumularea întregii cantităţi de precipitaţii căzute, dar să aibă un strat izolator la suprafaţă care să împiedice pierderea apei prin evaporare.

Experienţe

- Dacă imediat după recoltare solul pe stratul 0-30 cm avea 11,14% umiditate, nefiind lucrat, după 4 zile avea 8,4% umiditate, iar după 10 zile mai rămăsese 6,16% umiditate. De aceea solul trebuie lucrat imediat după recoltare.
- Din precipitaţiile căzute pe timp de vară, în solul lucrat (afânat) se pierd 13,7%, pe când în cel nelucrat (îndesat) se pierd 80,6%.
- Dinamica apei în sol, pe stratul 0-20 cm, în decursul verii a fost urmă-toarea:

• în teren dezmiriştit – 15% în iulie, 14,3% în august, 13,1% în septem-brie;

• în teren nedezmiriştit – 12% în iulie, 9,5% în august, 5,4% în septembrie.

- Pe suprafeţele arate în vară, la determinările de umiditate efectuate în toamnă s-au găsit 800 t/ha apă mai multă decât în cele nearate.
- La determinările efectuate în toamnă, pe stratul 0-100 cm s-au găsit pierderi de apă de 900 mc/ha pe terenul nelucrat şi de 180 mc/ha pe sol lucrat.

Credem că toate aceste exemple sunt edificatoare pentru a determina fermierii să facă toate eforturile pentru a executa lucrările solului vara imediat după recoltare.

În ceea ce priveşte rezerva de nitraţi, facem menţiunea că procesul de nitrificare este condiţionat de aerarea şi umiditatea optimă din sol, adică tot de lucrarea solului în vară pentru a realiza afânarea la o densitate aparentă de 1,11-1,15 g/cm³ care este optimă pentru procesul de nitrificare. Nitrificarea constă în oxidarea amoniacului din sol de către bacterii. Acidul azotic rezultat formează nitraţi cu bazele din sol, care sunt folosiţi în nutriţia plantelor.

Experienţe

- Pe un sol cernoziom, pe stratul 0-20 cm, la determinările efectuate în toamnă s-au găsit 0,6 mg nitraţi la 1 kg de sol nelucrat şi 36,4 mg nitraţi la 1 kg de sol lucrat.
- La Belciugatele (SDE), pe o suprafaţă arată în iunie, pe stratul 0-50 cm s-au găsit 150 kg nitraţi/ha, iar pe cea arată în septembrie, 27 kg/ha.
- Faţă de arătura de primăvară, la arătura efectuată în toamnă s-au găsit cu 50 kg/ha mai mulţi nitraţi.

- Când s-au efectuat dezmiriştitul şi arătura de vară s-au acumulat până toamna 140 kg/ha nitraţi.
- Când s-a efectuat numai arătura s-au acumulat 30 kg/ha nitraţi.
- Când terenul nu s-a lucrat = 18 kg/ha nitraţi.

Care este efectul acestor acumulări de apă şi nitraţi?

Producţia de grâu: • când s-a arat în iunie, sporul de producţie a fost de 1.108 kg/ha; • când s-a arat în iulie, sporul a fost de 716 kg/ha; • când s-a arat în august, sporul a fost de 528 kg/ha; • când s-a arat în septembrie, sporul a fost de 144 kg/ha.

Producţia de grâu scade cu 10 kg/ha pentru fiecare zi de întârziere în efectuarea arăturii de vară. Producţia de porumb în arătura de toamnă realizează un spor de producţie de 1.500-2.500 kg/ha faţă de arătura de primăvară şi un spor de 2.500-3.500 kg/ha când se cultivă în arătura de vară.

Concluzia credem că este simplă – să ne străduim să executăm lucrările solului în vară, imediat după recoltare. Este indicat ca după prima lucrare din vară terenul să fie lăsat să înverzească. Buruienile respective se hrănesc cu nitraţi pe care-i menţin la nivelul stratului arabil, evitând spălarea lor în adâncime. Covorul vegetal format menţine în sol o temperatură favorabilă procesului de nitrificare, protejează solul de acţiunea mecanică a picăturilor de ploaie şi îmbogăţeşte solul în materie organică.

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
1160
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

de-craciun-unde-este-mai-bine_1206.html

De Crăciun: Unde este mai bine? > REVISTA LUMEA SATULUI

De Crăciun: Unde este mai bine?

Desigur, Crăciunul înseamnă, încă mai înseamnă, cel mai adesea, familie, masă la mama acasă, linişte, repaus, comoditate. Dar sunt destui români care aleg, din diferite motive, să plece de Naşterea Mântuitorului altundeva pentru a găsi toate câte le-am numit mai sus, dar şi altele.

Unii fac Crăciunul la vreun local, alţii la munte, alţii aleg marea ca punct de destinaţie, o altă categorie pleacă departe, în străinătăţuri, unde sărbătoreşte Crăciunul la 30 de grade. Pentru ei toţi, care nu au de gând să stea acasă, dacă n-au făcut încă o alegere, dacă n-au plătit bilete în diverse locuri, dacă nu ştiu încotro s-o apuce, iată câteva idei. Încercate de-a lungul timpului şi de subsemnata...

Cinci sute de lei pentru trei nopţi

Valea Prahovei, cu staţiunile ei, bine cunoscute: Sinaia, Buşteni, Azuga, de ce nu, şi Comarnic... Deşi destui români au făcut încă din vară rezervări la diverse hoteluri şi pensiuni, oferta de locuri de cazare pentru Crăciun este încă valabilă. Criza bântuie şi la munte, dar nu face ravagii. Aşa că, chiar cu preţuri mai mici decât anul trecut, se pot găsi locuri de cazare. Ca o medie, cam 500 de lei sunt necesari pentru o persoană – vorbind despre cazare, o masă pe zi şi masă festivă – pe perioada celor trei zile de Crăciun, petrecute într-una dintre staţiunile enumerate mai sus.

Turiştii pot beneficia de pârtii de schi, de patinoar, de teleferic, de telecabină, de vizite la Peleş, la Posada, la Schitul Lespezi, la Casa Memorială „Cezar Petrescu“ pentru petrecerea timpului liber. Dar şi de piscină, saună, jacuzzi, în funcţie de locaţia aleasă şi de preţul plătit. Pentru cei care doresc un loc mai retras şi simţitor mai ieftin, dar cu un peisaj mirific şi deosebit, pot alege, că tot e în preajmă, să caute o pensiune – deşi e un pic pretenţios termenul şi ar fi mai indicat cel de gazdă – la Secăria.

De la Comarnic, sunt doar câţiva kilometri până aici. Şi, ca un pont pentru cei interesaţi: zona, dacă se găsesc fonduri şi investitori, ar putea ajunge, în timp, pentru că are potenţial turistic, a doua Poiana Braşov. Este, de fapt, ambiţia autorităţilor locale.

Ori, ori...

Curtea de Argeş... O veche şi încărcată de rezonanţe istorice aşezare a românismului. La curtea domnească de aici se făceau şi se desfăceau marile „trebi“ ale ţării, înainte de a fi aleasă pentru aceasta Târgoviştea. Biserica Domnească din localitate, care se numeşte astfel şi acum, a fost prima Mitropolie a Ţării Româneşti. Oraşul în întregime pare unul desprins dintr-un tablou medieval. Şi, deşi viaţa se dezlănţuie nestăvilită peste lume, aici e linişte.

Deci, două motive – încărcătura istorică şi liniştea – pentru o alegere la Curtea de Argeş. Şi o pensiune cu nume – cel puţin dintr-un punct de vedere, care vine, de fapt, în completarea celorlalte motive – atractiv: Casa Domnească. De pe 24 până pe 27 decembrie se plăteşte pentru o persoană 135 de euro. Se garantează, pe lângă jacuzzi şi piscină, bună servire şi preparate tradiţionale şi gustoase, o atmosferă de familie. Mare lucru, aş zice. Acum, dacă e să vorbim obiectiv, pentru aproape tot atâţia bani puteţi merge la schi în Austria, de Crăciun. Landul Salzburg are 22 de regiuni, unde se poate schia, 580 de instalaţii de transport şi 1.700 km de pârtii bine amenajate.

Pe malul mării, la Mamaia

Aici, Moş Crăciun ar putea veni cu daruri cu vaporul, ca Magelan, de pe mare. Chiar de pe Marea Neagră, deşi e împotriva istoriei. Dar, pentru visători, singuratici, nostalgici, fără ca toate acestea să fie nişte lucruri rele, e locul ideal pentru petrecerea Crăciunului. Clar nu se vor întâlni, ca la Sinaia, de pildă, cu tot cartierul, dacă locuiesc la oraş, şi cu juma' de sat, dacă au casa în mediul rural.

Tot clar e că, în hotel, oricare ar fi el, e linişte. Doar ici, colo, câte o lumină aprinsă la câte o cameră. Până la cazinoul din Constanţa, edificator pentru oraşul urmaş al Histriei de odinioară, drumul se poate parcurge uşor, fără opinteli. Mai sunt, cum bine ştiţi, şi alte obiective istorice de văzut iarna, în zonă, dar presupun că sunt suficiente pentru un sejur zbuciumul mării şi liniştea falezei. De regulă, lumea vine la mare vara când e cald. Şi încă un motiv pentru un Crăciun la mare: preţurile atractive. Ele pornesc de la 50 de lei pe noapte de persoană şi ajung la 100. Desigur, în funcţie de stelele hotelurilor care au oferte pentru un astfel de sejur...

Ar merge oare ceva dintre acestea? Dacă nu, încingeţi bine focul, cât să duduie soba, umpleţi masa cu bucate, de să trosnească lemnul mesei de sarmale, vin şi cârnaţi, chemaţi-i pe toţi cei dragi aproape – să nu uitaţi, sau să vă faceţi că uitaţi, pe nimeni - şi aşteptaţi colindătorii. Vin. Sunt pe drum.

Acum trebuie să bată în poartă. Ori în geam. Şi Moşul vine. Nu lipseşte, cât sunt persoane dragi aproape, niciodată. Ia drumul în piept, se căzneşte cu sacul, taie noroaiele şi troienele curmeziş, îşi mai freacă mâinile îngheţate, îşi mai trage sufletul de oboseală. Dar vine. Şi, astfel, cu toate cele înşirate adineauri, va fi cel mai frumos Crăciun. Acasă, împreună cu familia...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
599
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

de-data-asta-dioxina-a-fost-prea-putina-...

De data aceasta, dioxina a fost prea puţină ca să ne omoare > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDe data aceasta, dioxina a fost prea puţină ca să ne omoare
• Concluziile analizei Consiliului Ştiinţific al Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare
şi pentru Siguranţa Alimentelor privind carnea de porc provenită din Irlanda
Consiliul Ştiinţific a analizat măsurile întreprinse de Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor (ANSVSA) ca urmare a introducerii în România a unor cantităţi de carne de porc suspectă de contaminare cu dioxină, provenită din mai multe state membre, cu origine din Irlanda.
Consiliul Ştiinţific, luând în considerare şi rezultatele studiului Autorităţii Europene pentru Siguranţa Alimentelor (EFSA), susţine că incidentul cu importul de carne infestată cu dioxină nu ar putea conduce la efecte adverse asupra sănătăţii consumatorilor.
Fapt este că nu există dovada certă a contaminării cu dioxină a tuturor loturilor de carne de origine din Irlanda importată în România.
Consiliul Ştiinţific a recomandat ANSVSA să continue investigaţiile pentru precizarea prezenţei şi concentraţiei dioxinei în loturile de carne sechestrate şi incriminate.
Concluzia este că alerta mediatică referitoare la acest incident nu este susţinută ştiinţific.
În consecinţă, consumul de carne de porc în acest moment este fără pericol pentru consumatori şi se recomandă populaţiei să nu aibă reţineri din acest punct de vedere.
Nota redacţiei. Într-o problemă atât de serioasă, este bine să credem ce spune ştiinţa. Din păcate, de data aceasta comunicatul oamenilor de ştiinţă nu pare a fi liniştitor pentru cei care au mâncat produse din carne irlandeză. În discuţie se află nu doar câteva zeci sau sute de kilograme, ci aproape 140 de tone, din care au intrat în mezeluri sau specialităţi aproximativ 100 de tone.
Ce garanţie are un consumator, din judeţul Cluj, de pildă, că salamurile cumpărate nu au în componenţă un conţinut ridicat de dioxină şi altele asemenea, care să-i afecteze ficatul sau alte organe? Asta este o problemă, cum s-ar zice, de ordin moral. Să urmărim ce ne va rezerva viitorul.
Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
652
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

de-doua-ori-mai-multi-bani-pentru-impadu...

De două ori mai mulți bani pentru împăduriri

În cadrul Regiei Naționale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, cele mai importante lucrări de împădurire pe terenuri degradate (Măsura 125) se realizează în această primăvară, pe raza direcţiilor silvice Botoşani – 128 ha, Timiş – 119 ha și Teleorman – 47 ha. Anul trecut s-au alocat 180 milioane de lei pentru împăduriri. În 2011 avem 400 milioane de lei, în mare parte din Fondul de mediu, pentru împădurirea terenurilor degradate. De aceşti bani pot beneficia administrațiile locale, asociațiile și Romsilva.

Prima împădurire, cu bani europeni

Ministrul Mediului și Pădurilor a spus că, anul acesta, se vor aloca de la Uniunea Europeană peste 229 milioane de euro, pentru Măsura 221 - Prima împădurire a terenurilor agricole. „Sperăm să avem mai multe solicitări, pentru că, anul trecut, au fost foarte puține. În 2010 am împădurit peste 8.000 ha, prin programul Prima împădurire, iar anul acesta avem în program 12.500 ha“, a precizat Laszlo Borbely. Pentru a-i încuraja pe proprietarii de terenuri să acceseze fonduri europene, în vederea împăduririi, MMP a mărit sprijinul acordat, de la 1.100-1.500 euro/ha la 1.800-1.900 euro/ha. A făcut acest lucru deoarece toți specialiștii au fost de acord că suma inițială, acordată pentru un hectar, era prea mică. În plus, solicitantul va primi alți bani pentru compensarea terenului agricol și administrarea acelei păduri până la faza de masiv.

Fonduri multe, cereri puține

În ciuda sprijinului substanțial, nici în acest an lumea nu se înghesuie la accesarea fondurilor europene pe Măsura 221. „Până acum, administrațiile locale au depus dosare pentru împăduriri care acoperă vreo 4.100 ha. Poate că în următoarea sesiune de depunere a proiectelor vom primi mai multe cereri“, a declarat Cristian Apostol, secre-tar de stat la MMP, în exclusivitate pentru Lumea Satului. Domnia sa ne-a mai spus că în pădurile particulare se fac împăduriri pe aproximativ 3.300 ha. De asemenea, că regimul silvic românesc se bazează pe regenerarea naturală. „Conducem arboretul și facem tăieri în așa fel încât să obținem acea regenerare naturală. Chiar dacă este o operațiune mai costisitoare, are avantajul de a fi ecologică. Nu știu dacă v-ar plăcea să vedeți o pădure cu copacii aliniați ca soldații la paradă“, a precizat Apostol.

Material săditor, din pepinierele RNP

Valerian Solovăstru, directorul general al Romsilva, ne-a informat că materialul forestier săditor necesar împăduririi provine din pepinierele proprii. Astfel, regia dispune de aproape 60 milioane de puieţi. Fiind prea mulți, 14 milioane se vor valorifica, iar aproximativ un milion de puieţi vor fi acordați gratuit către ONG-uri şi cei care fac acţiuni de voluntariat. Directorul general a afirmat că gradul de împădurire a României a crescut de la 27% în anii trecuți la 30%, față de 33%, cât este media în Uniunea Europeană. În zona de munte s-a ajuns în prezent până la 70%, iar în cea de deal, la 35-36%. „Din păcate, în zona de câmpie, unde înregistram un nivel de împădurire de 8%, se pare că am scăzut la 5%. Aici trebuie să insistăm mai mult“, susţine Solovăstru.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
795
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

de-douazeci-de-ani-agricultura_1118.html

De douăzeci de ani, agricultura...

De douăzeci de ani, agricultura
Se mişcă tot mai greu, târâş-grăpiş...
Pe drum numai bariere şi hârtoape
Şi nu se vede niciun luminiş.
De fiecare dată, la alegeri,
Au curs promisiunile noian
Că s-o schimba din temelii, în bine,
Şi viaţa oropsitului ţăran.
Când s-au văzut cu sacii în căruţă,
De-a doua zi uitară ce ne-au spus;
Noi, proştii, am rămas cu buza friptă
Şi cu nădejdea doar în Cel de Sus.
Cândva, silozul era plin de grâne,
Gemea pătulul de atât porumb,
Bogat era şi rodul în podgorii
Şi-n mândrele plantaţii de pe dâmb.
Dădeam merinde şi peste hotare,
Pământul aducea în ţară bani,
Dar azi e vraişte, peticit, pârloagă,
Şi-o soartă crudă-i bate pe ţărani.
....
Pe cei ce-au nimicit agricultura,
Şi-acum e sărăcie lucie-n sat,
Să-i pună Dumnezeu la grea osândă,
În veci să nu se spele de păcat!
Căci nu-i păcat mai mare ca acesta,
De-aţi bate joc de cel mai scump avut –
Pământul strămoşesc, izvorul pâinii
Şi leagănul în care ne-am născut.
Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:

645

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

de-la-agricultura-ecologica-se-asteapta-...

De la agricultura ecologică se aşteaptă mult, dar...

Surprinzător în acest domeniu este faptul că el îşi găseşte tot mai mulţi adepţi printre producătorii români, deşi un sprijin financiar care să le fie adresat lor în mod direct nu există.

Acesta este şi motivul pentru care am convingerea că, pe lângă cei înscrişi oficial ca producători în regim ecologic, sunt mulţi aceia care nu vor, nu ştiu sau nu pot să facă acest lucru, continuând să-şi vândă drept convenţionale produse care nu au văzut nici urmă de substanţă de sinteză. Aşa cum spuneam, acest lucru se întâmplă pentru că, de fapt, producătorul român nu se bucură nici de sprijinul, nici de aprecierea produselor sale de către consumatori, fapt care i-ar permite, ca şi confraţilor din UE, să le valorifice la un preţ mult mai bun decât cel al produselor convenţionale.

Culturile ecologice urmează un trend ascendent

Dacă analizăm situaţia agriculturii ecologice la nivel naţional putem vedea că trendul este unul ascendent, cel puţin în ceea ce priveşte suprafeţele cultivate care au atins în 2008 aproape 220 mii de hectare faţă de 17 mii de hectare cultivate în sistem ecologic în urmă cu nouă ani.

Pentru următoarea perioadă însă obiectivele pe care cei din cadrul Ministerului Agriculturii şi le-au fixat sunt şi mai ambiţioase. Astfel, se doreşte ca în 2013 suprafaţa ocupată de culturi ecologice să atingă 754.000 ha, ceea ce ar însemna un procent de 5,08 % din suprafaţa agricolă a României. În aceste condiţii este de aşteptat ca şi consumul să crească de la 1%, cât reprezintă acum, la circa 10% din consumul total de produse agroalimentare. De altfel, consumul în celelalte ţări europene este cu mult deasupra noastră, media fiind undeva între 6 şi 10%.

Dominantă este flora spontană

În ceea ce priveşte ponderea speciilor cultivate, putem vedea că o cifră importantă este reprezentată de colectarea plantelor din flora spontană. Suprafeţe mai mici, dar în creştere ocupă legumele şi fructele. Au crescut în timp şi suprafeţele ocupate de păşuni şi plante furajere, în condiţiile în care şi animalele crescute în regim ecologic s-au înmulţit. Astfel, dacă în urmă cu nouă ani vorbeam de 2.100 de vaci de lapte, de 1.700 de oi şi capre şi de nicio găină ouătoare, în 2008 au fost înregistrate peste 6.500 de vaci de lapte, 7.900 de oi şi 5.300 de găini.

Susţinerea este scăzută

În România acest sector este susţinut oarecum indirect prin câteva măsuri ale PNDR, care nu sunt însă specifice modului de producţie ecologică. Este vorba de Măsura 121 privind modernizarea exploataţiilor agricole, Măsura 123 cu submăsura de procesare a laptelui şi Măsura 411 cu submăsurile privind culturile verzi şi conservarea păşunilor degradate. De altfel, la negocierile de dinainte de aderarea la UE aceasta din urmă a fost considerată o măsură prioritară, în favoarea căreia s-a renunţat la sprijinul european pentru producţia ecologică.

Ce se aşteaptă de la noua strategie?

La momentul de faţă, Ministerul Agriculturii elaborează o strategie care conţine prevederi precise în ceea ce priveşte dezvoltarea agriculturii ecologice. Experţii au în vedere posibilităţile certe ale unei pieţe în creştere şi cu un mare potenţial, atât timp cât cererea continuă să fie mult mai mare decât oferta. În plus, agricultura ecologică ar putea reprezenta un mijloc real de exploatare a suprafeţelor mici pe care le avem, dându-le fermierilor posibilitatea de a-şi valorifica produsele la preţuri cu 20-60% mai mari decât cele clasice. Şi, nu în ultimul rând, agricultura ecologică ar putea constitui o oportunitate de atragere a tinerilor care au o bună pregătire tehnică, dar a căror capacitate de a investi este limitată.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
862

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

De la criza morală la cea alimentară

Când Sadoveanu evoca ucigătoarele locuri în care nu se întâmpla nimic, când iarăşi Preda descria insuportabila povară a „foncirii“ cu care Moromete se înfrunta anotimp de anotimp, gâfâind într-o veşnică înfruntare cu viaţa, eu, adolescent ce abia scrutam punctele cardinale ale vieţii, gândeam că scrierile celor doi geniali condeieri sunt mai degrabă rodul imaginaţiei în stare oricând să clădească o lume ireală dar incitantă pentru cititor. Vremea, în nemiloasa ei curgere, m-a învăţat însă cum că viaţa poate cuprinde în meandrele ei orice imaginaţie. Poate chiar da timpul înapoi, mai cu seamă atunci când oamenii ignoră istoria. La vreme de criză românii se dovedesc neputincioşi, îngăimând ca de când lumea „aşa ne-o fi nouă scris“.

Repetabilele greşeli

Întorc ochii memoriei în timp şi observ încă mai abitir cum greşim. Încă o dată şi încă o dată cei puternici, cei cu banul îi jupoaie pe cei sărăciţi fiindcă – nu-i aşa? – tot sunt ei obişnuiţi cu traiul de azi pe mâine. Deschid deci cartea de istorie a lumii şi citesc cum că, la începutul trecutului secol, Marea Rusie, în belicoasa şi ticăloşita goană după putere a bolşevicilor, propovăduia politica MEP-ului. Adică a „strângerii curelei“. Urmarea? Se ştie. Un fals sistem politic şi social care a sfârşit dur şi lamentabil. Marii gânditori ai omenirii ca şi realitatea însăşi au demonstrat că succesul progresului îl constituie consumul.

Numai interesul în forma lui pură poate convinge şi stârni acţiunea. A trecut un secol deci şi repetăm noi înşine greşelile falimentare ale trecutului. Prin urmare nu stimularea interesului e luată în calcul, ci profund eronat retezarea consumului. Într-o asemenea ecuaţie constaţi lesne că a sta cu mâinile încrucişate e mai benefic decât a-ţi sufleca mânecile. Şi încă ceva! Cu toate minusurile ei, planificarea, adică existenţa unui proiect cu bătaie lungă, fundamentat pe nevoile şi posibilităţile reale ale societăţii, constituie un cadru fundamental pentru evitarea crizelor de orice fel. Privesc satul românesc de astăzi, eu însumi provenind dintr-un asemenea spaţiu vital, şi observ că veşnicirea şi veşnicia noastră au fost „furate“. Dezvoltarea durabilă bazată pe zestrea de limbă şi cultură a neamului, pe datele lui genetice fundamentale se dovedeşte, pe zi ce trece vorbă, doar o vorbă în vânt. Şi nu poate exista, se ştie, ţară bogată cu ţărani săraci. Această criză morală prin ea însăşi va grăbi criza alimentară, securitatea naţională fiind astfel spulberată.

Ce-i de făcut?

Întoarcerea grabnică la uneltele fiecăruia, cârma ţării beneficiind de competenţă şi loialitate faţă de popor. Mai apoi interesul pentru rădăcina neamului, pentru sat şi săteni. Trezirea reală la viaţă a ruralului ar aduce beneficii majore şi rapide. Condiţiile naturale pe care le posedă România au nevoie de aur cenuşiu şi hotărâre. Brazda nu mai trebuie amăgită. Plugarul nu mai trebuie minţit. Sacrificiile lor au ajuns la disperare. Şi, parafrazez, unde preţuire şi mână întinsă nu sunt, atunci chiar nimic nu e. Criza economică şi cea morală prin care încercăm să ieşim la drum drept arată că nu ne cunoaştem istoria şi, în consecinţă, ignorăm valorile. Şi, în cele din urmă, ignorăm un popor. Care nu are decât vina de a suporta minciuna.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
704

□

Comentarii

□

□

1. Maneanu Varvara Magdalena -- (4-July-2010)Bine gândit, bine spus !Cine să pună în aplicare cele propuse la pragraful Ce-i de făcut?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

de-la-cucorani-la-eminescu_l14.html

De la Cucorăni la Eminescu

Aflându-mă pe meleagurile Bucovinei, am dorit neapărat să mă abat în satul Cucorăni, o localitate plină de istorie, la vreo 30 km de Suceava şi la vreo 7 km de Botoşani, la colegul şi prietenul meu Mihai Cristea, care s-a stabilit de la pensionare în satul natal, în casa părinţilor săi, după o activitate de o viaţă la Staţiunea de Cercetări Agricole Suceava, părintele Băncii de Gene Vegetale din România.

Cu această vizită mi-a fost prezentată o carte de peste 250 de pagini, scrisă de pasionatul cadru didactic Sergiu Mihalache de la Şcoala Generală din Cucorăni, al cărui elev a fost înainte de a parcurge studiile liceale de la Suceava şi pe cele universitare de la Iaşi. Acesta a cercetat trecutul fostei comune Cucorăni, în prezent comuna Mihai Eminescu, judeţul Botoşani, adunând un bogat material documentar din arhivele locale, din cele de la Iaşi şi de la Muzeul judeţean Botoşani. Ne-am antrenat mai mulţi la discuţii, aflând lucruri interesante, care merită amintite.

Unde-s mulţi, puterea creşte

Mai întâi despre Şcoala din satul Ipoteşti, despre istoria ei. Pe atunci Ipoteşti aparţinea de comuna Cucorăni. Ideea construirii unei şcoli în satul copilăriei lui Eminescu a venit în anul 1891, când un grup de studenţi bucureşteni a vizitat Ipoteştii în căutarea locului naşterii Luceafărului, la 3 ani după moartea poetului. Miraţi că tocmai acest sat nu avea încă o şcoală, au alertat autorităţile comunei Cucorăni. S-a alcătuit imediat un comitet de iniţiativă, format din primarul de atunci Ion Giosanu, învăţătorul Ion Vasiliu de la şcoala Cucorăni şi bine cunoscutul preot Ion Ursachi, care slujea şi la bisericile filiale din Ipoteşti şi Cătămărăşti. Scopul acestui comitet era strângerea de fonduri pentru şcoala din Ipoteşti

Şcoala din Ipoteşti a funcţionat la început în casa lui Nicolae Bunu, o casă pustie, veche şi joasă, cu ferestre mici şi cu lut pe jos. Acoperişul era din paie de grâu. Ca mobilier, avea 11 bănci: 9 pentru câte doi elevi şi 2 bănci a câte patru elevi, în condiţiile în care şcoala era frecventată de aproximativ 30 de elevi.

Casa Memorială „Mihai Eminescu“

Cu ocazia unei vizite la Botoşani, în 29 iunie 1938, marele savant Iorga a trecut prin Ipoteşti, constatând: „Clădirea cea nouă este cu desăvârşire un alt stil, dar din moment ce este vorba de a se face un muzeu, ea poate să treacă şi aşa. Ţin să spun că ostenelile dlui Irimescu pentru a onora locul de naştere a lui Eminescu au reuşit pe deplin.“

Chiar şi cei mai aspri critici ai prefectului Petre Irimescu, cucorănean din naştere, sunt obligaţi să-i recunoască paternitatea ideii şi eforturile de a-i păstra lui Eminescu cadrul edenic al copilăriei. A făcut şi multe greşeli ca om politic, însă visul lui de a ridica la Ipoteşti casa, biserica şi şcoala s-a realizat pe deplin. Casa nouă a Eminovicilor a devenit astfel Casa Memorială „Mihai Eminescu“.

În anul 1950, la Centenarul naşterii poetului, Şcoala din Cucorăni a fost singura instituţie care l-a onorat pe

Eminescu cu un program artistic adecvat. Directorul şcolii, învăţătorul Dumitru Cristea, a vorbit despre copilăria lui Eminescu la Ipoteşti, elevii şi tinerii au recitat versuri eminesciene, iar corul condus de învăţătoarea Maria Scobai a cântat „Sara pe deal“. Pe 8 aprilie 1958, muzeul din Ipoteşti a fost vizitat pentru prima oară şi de George Călinescu. Cum pe atunci drumul nu era nici măcar pietruit, Călinescu a mers din Cucorăni la Ipoteşti cu o căruţă, pusă la dispoziţie de primărie.

În 1960, muzeul a fost reorganizat prin grija academicianului D. Panaitescu-Perpessicius. Pe 14 august 1960, la festivitatea de deschidere a muzeului, alături de scriitorul Eusebiu Camilar, criticul nota în Cartea de aur: „14 august 1960. Fericit că mă aflu în Casa Memorială«Mihai Eminescu», care trebuie să devină locul de pelerinaj al întregului nostru popor, urez veşnică strălucire acestui aşezământ. Acad. D. Panaitescu-Perpessicius.“

Prima mare comemorare

Pentru comemorarea celor 75 de ani de la trecerea în eternitate a lui Eminescu, la 14 iunie 1964, s-a organizat cea mai mare adunare sub poala pădurii Budăi din Cucorăni. Au participat peste 15.000 de oameni din ţară şi de peste hotare. Aici a recitat în româneşte prof. univ. Alain Guillermon, şeful Catedrei de limba română de la Sorbona (Franţa).

Chiar şi Nicolae Ceauşescu, conducătorul de atunci al partidului unic şi al ţării, a vizitat pe 22 mai 1966 Casa Memorială „M. Eminescu“ din Ipoteşti, lăsând în volumul al III-lea al Cărţii de aur următorul autograf: „Aici, la Ipoteşti, unde s-a înălţat în strălucire universală Luceafărul geniului poetic naţional, cinstim cu emoţie memoria nepieritoare a celui mai iubit fiu al neamului nostru - Mihai Eminescu. Visul lui de dreptate, de libertate şi înălţare a României, cântat în versuri de aur, îşi află împlinire în strălucirea vremurilor noastre.“

În toamna anului 1977 s-a început reconstrucţia casei memoriale. S-a găsit temelia casei originare, dărâmată în 1924, dar şi o veche vatră dacică. Memorialul de la Ipoteşti cuprinde: casa memorială, bisericuţa Eminovicilor, mormintele familiei Eminovici, casa familiei Papadopol-Isăcescu (azi, muzeu etnografic), Biblioteca Naţională de Poezie, amfiteatrul în aer liber cu 120 de locuri şi un pavilion cu spaţiu expoziţional.

O schimbare, nu doar de faţadă

În anul 1991, prin Decizia nr. 237/1991, ansamblul muzeistic trece în subordinea Inspectoratului pentru Cultură al judeţului Botoşani, sub denumirea de Memorialul „Mihai Eminescu“ - Ipoteşti, iar din anul următor, prin Hotărârea Guvernului României nr. 188/17 aprilie 1992, se va numi Centrul Naţional de Studii „Mihai Eminescu“.

De curând, în fosta livadă a Eminovicilor s-a ridicat un sat de vacanţă, loc ideal pentru iubitorii lui Eminescu de a petrece mai multe zile în acest loc.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1869

□

Comentarii

□

□

1. Relu -- (5-July-2010)Invatatorul Sergiu Manolache nu i-a fost dascal d-lui Mihai Cristea. Intro carte a autorului mentionat aflam ca d-l academician este nascut in anul 1929 iar Manolache a terminat Liceul Pedagogic din Suceava in 1970. Ar trebui sa intelegem ca d-l Cristea a intrat in clasa I-a in 1971, adica la 42 de ani (?!!).

Inainte de a incheia va mai semnalez eroarea perversa din si aberanta din titlul articolului, amintindu-va ca numele comunei este Mihai Eminescu si nu Eminescu. Paralela (distanta, asocierea, comparatia, etc.) intre Cucorani si Eminescu nu are absolut nicio relevanta.

Cu stima,

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a5917

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

de-la-horia-si-iancu-la-motii-de-astazi_...

De la Horia şi Iancu, la moţii de astăzi

Ar fi o impietate să asemuim figurile legendare ale moţilor ce vin din istorie cu prestaţiile ultimilor doi premieri, ce pretind că sunt urmaşii lui Horia şi al Marelui Iancu. Cei doi demnitari post-decembrişti nu depăşesc condiţia unor slugarnici pe care altădată moţii i-ar fi pus la zidul ruşinii.

Aceste aprecieri jignitoare nu aparţin autorilor acestor rânduri. Ele vin din interiorul comunităţii Ţării Moţilor, reprezentată prin oameni de o conduită şi demnitate lăsate drept testament de către cei care îngânau la marginea codrilor cântecele de pe cea din urmă strună a lui Iancu. Printre aceşti descendenţi se află şi eroul reportajului de faţă, pe care încă îl situăm pe un loc înalt al scării valorii umane.

O genă aparte

Născut acum 57 de ani la Scărişoara, inginerul Ilarie IVAN, căci despre el este vorba, are în străfundul fiinţei sale nu atât partea din gena glaciară care i-a dat simţul înţelepciunii, cât optimismul copilului care privea cu smerenie spre stâncile semeţe ce încercau să înfrunte măreţia cerului. Amintirile sale din trecut încep din vremea când era „şef“ la coada vacii şi de la pita cu slănină din care se înfrupta, ignorând pericolul coleste-rolului zilelor noastre şi se deapănă până astăzi.

Fişa lui profesională este una de invidiat. Moţul din Scărişoara a urmat o carieră agricolă la cel mai înalt nivel profesional. El are la activ nu mai puţin de 12 diplome naţionale şi internaţionale, plus una care-i garantează cariera – cea de doctorat în agronomie. Datorită acesteia din urmă, a dobândit calitatea de cadru universitar, punându-se astfel la adăpost în faţa anacronismului actualei politici de cadre.

Conjunctura actuală a făcut ca inginerul Ilarie Ivan să revină la conducerea Direcţiei agricole judeţene Cluj. Nu prea încântat de prestaţia predecesorilor săi, convingerea lui este că aceştia au stricat tot ce a încercat să ordoneze el în sectoarele cheie ale agriculturii clujene. Domnia sa acuză mai ales abandonul funciar, a cărui dimensiune îi depăşeşte puterea de înţelegere. Acuzele sale sunt îndreptate mai ales spre acea politică liberală care s-a dovedit a fi, de-a lungul istoriei, îngrozitor de ostilă ţărănimii.

Dacă va fi să fie…

La începutul celui de-al treilea mandat, Ilarie Ivan promite clujenilor o piaţă agroalimentară bazată pe produse indigene. Mai promite o stabilitate a preţurilor în condiţiile consolidării monedei naţionale.

În fine, se angajează la rezolvarea unei alte probleme ce astăzi reprezintă aproape imposibilul: ordonarea sistemului de accesare a fondurilor structurale, astfel încât subvenţiile comunitare şi naţionale să ajungă direct la producătorii agricoli.

În ordinea valorilor morale, Ilarie Ivan nu uită că familia este condiţia fundamentală a convieţuirii sale. „Mândruţa“ lui, adică doamna Ivan, este exact ceea ce implora el în rugile nesfârşite la poalele „templului de piatră“ ce se înalţă la doi paşi de casa părintească. Ea i-a dăruit două copilaşe care se întrec a fi deasupra celor care le-au dat viaţă. Şi ce poate fi mai înălţător pentru nişte părinţi fericiţi?!

Cursuri de specializare

În ţară...

- „Managementul economiei de piaţă“ - Institutul Român de Management;
- „Managementul în economia de piaţă“ - Asociaţia Consultanţilor în Management din România (mai 1994);
- Inovaţie şi management în tehnica agricolă“ - Universitatea Tehnică Cluj-Napoca (2001-2002).

...în străinătate

- „Feed Mill Management/Feed Processing“ - North Crops Institutes, Fargo - SUA (iulie 1991);
- „Consultanţa agricolă şi veterinară“ - Lvk Hobro, Danemarca (septembrie 1995);
- Perfecţionare profesională în cadrul proiectului Tempus Phare IB-JEP 14093-99 - Universitat Hohenheim Germania (2000, 2001, 2002);
- „Transfer de tehnologie şi consultanţă agricolă“ - Tehnological Education institute - Kalamata, Grecia (2003)
- Instruire în Biodiesel - Universitat Hohenheim, Germania (mai 2004).

I.BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
626

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

de-la-laptele-ecologic-la-cel-din-superm...

De la laptele ecologic, la cel din supermarket > REVISTA LUMEA SATULUI

De la laptele ecologic, la cel din supermarket

Cineva, zilele trecute, mi-a trimis prin mail, o – hai să-i zic aşa – atenţionare. Un semnal de alarmă. Un, îndrăznesc să afirm, SOS. În legătură cu laptele nostru cel de toate zilele, dacă îmi e permis – şi vreau să văd cine nu-mi permite – să mă exprim astfel... Adică în legătură cu multele chimicale pe care le îngurgităm noi, ăştia de la oraş, care ne facem cumpărăturile, unde intră şi laptele de la supermarket.

Care nu vrem să mai avem nimic de-a face cu coada vacii de la ţară. Care am decis că trebuie să-i facem oameni pe cei de la Danone şi Tnuva. Care am ales să ne semnăm, cumpărând produsele lor, condamnarea la diferite boli.

Lapte proaspăt din pastile

N-am inventat, desigur, noi, apa caldă. Nici roata. Nici coada atârnată la prună. Aşa cum şi mail-ul sosit prin Internet nu atinge prima dată o problemă de importanţă capitală pentru sănătatea noastră. Au mai spus-o şi alţii, în alte ocazii, în multe ocazii: ne hrănim, când consumăm lapte, desigur, şi nu numai, în mod sistematic cu chimicale, în timp ce producătorii autohtoni, ţăranii noştri care îşi hrănesc vacile cu iarbă curată de pe câmp, sucombă încet, dar sigur. Din punctul de vedere al tradiţiei. Al sănătăţii. Al utilului. Al creşterii PIB-ului. Al salvării de la şomaj.

În mail-ul primit cineva povesteşte despre o vizită la Moeciu, la o pensiune de acolo. Dorea să facă „un plin“ de lapte, brânză, caş, ca în vremurile copilăriei. Aşa a aflat că centrul de colectare a laptelui de la Bran s-a desfiinţat, pentru că nu mai existau doritori de produse lactate sănătoase!

Şi că oamenii locului, crescători de vite cu state vechi, renunţă pe capete la creşterea acestora din aceeaşi cauză: cine să mai cumpere lapte dulce care se prinde, pe căldurile lui august, în câteva ore, când în marile magazine există lapte care ţine şi luni bune? Cel care a scris mail-ul şi l-a trimis, ca o avertizare, şi altora a comparat, pentru cultura lui generală, un pahar de lapte de la o ţărancă din zonă cu unul dintr-o cutie de aluminiu de la magazin.

Marea dilemă

Doar cu ochiul liber, a putut să vadă diferenţa: cel din cutie era subţire, apos, cu oarece miros de şampon – de la chimicalele incluse în compoziţie – cel de la vaca bătrânei localnice, gras, gros, fără pic de prafuri ori pastile aducătoare de stabilizare. Şi, pe bună dreptate, omul şi-a pus o firească întrebare: dacă ţăranii de peste tot, din ţară, vând vacile pe capete, dacă nu mai creşte nimeni mai mult de vreo vacă-două, cât să aibă lapte pentru consumul propriu, dacă şi centrele de colectare a laptelui se desfiinţează, ăştia de la Danone, Tnuva ori Milli de unde naiba mai procură laptele din care fac celebrele şi lăudatele lor produse? Dar sunt făcute din lapte sau din...

După cum arată autorul mail-ului, e momentul să deschidem ochii, dacă nu şi să ne crucim: totul se produce dintr-o substanţă albă, numită generic materie primă, adusă de la străini, care nu are nici în clin, nici în mânecă, nici în pălărie cu laptele de la vacă. Ăla care e sănătos şi indicat pentru consumul zilnic al copiilor şi bătrânilor! Pulberile acelea albe, importate, pline de E-uri se dizolvă în apă şi, uite aşa, din pastiluţe chimicalizate iese, fie-mi iertată exprimarea, bunăciune de produse lactate... E adevărat, pentru decor, marii producători de lapte şi produse lactate mai cumpără ceva lapte de pe la fermele – puţine – de vaci. Dar hrana acestora este întocmită pe baza furajelor şi nutrienţilor dubioşi, aşa că, întreb şi eu, ca omul: laptele este curat?

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
706
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

de-la-moldoveanul-hu-qiufeng-cu-dragoste...

De la moldoveanul Hu Qiufeng, cu dragoste...

O grădină de legume cum nu este alta în Movilenii Ieşilor. Nici stăpânul casei nu este un fermier obişnuit. Îl cheamă Hu Qiufeng şi este chinez stabilit în satul moldav din 1996.

Îl găsim udând în grădină. „E secetă, cum n-a mai fost“, a fost explicaţia chinezului. Pe lângă legumele obişnuite, domnul Hu, cum îi spun sătenii, cultivă şi legume aduse din China. „Anul trecut am avut o recoltă foarte bună de varză chinezească pe care am livrat-o la un supermarket.“

A venit în România la o unitate ce urma să producă televizoare color. Afacerea a dat faliment şi Hu s-a gândit ca, împreună cu un alt asociat, tot chinez, să deschidă o fabrică de chipsuri de fructe. Şi acest proiect a dat greş, astfel încât omul nostru şi-a îndreptat atenţia spre agricultură. „În România este pământ mult şi bun“.

Sursa de venit, produsele eco

Sedus iremediabil de România, Hu s-a stabilit la Movileni, s-a însurat cu o româncă şi a optat să facă agricultură ecologică. A cumpărat cinci hectare de pământ la Gropniţa, un sat vecin, şi va mai cumpăra aceeaşi suprafaţă în apropiere de pădure, unde va creşte păsări şi animale. Va aduce din China utilajele necesare şi doi-trei specialişti, astfel încât întreaga producţie să fie „eco“.

„Observ la consătenii mei – le pot spune aşa după atâţia ani, afirma Hu – că porumbul şi grâul ocupă suprafeţe uriaşe, culturi de la care se obţine un profit foarte mic, în timp ce, sigur, cu mai multă muncă, s-ar putea obţine venituri substanţiale din culturile ecologice care se cer la export, dar şi în ţară pentru că oamenii vor să mănânce sănătos.“

Pledoarie pentru asociere

În China, hrana de fiecare zi este ecologică. Nu există mari ferme care să producă carnea, ouăle etc. în sistem industrial, de aceea, afirmă Hu, şi aici oamenii ar trebui să se asocieze. Fiecare gospodar din grupul de producători constituit ar putea creşte în condiţii ecologice, să zicem, o mie de păsări. Acelaşi lucru şi în ceea ce priveşte celelalte animale sau legumele. Eu am experienţa din China şi vă pot spune că acest lucru este perfect posibil şi la Movileni.

Deşi fascinat de România, chinezul convertit în moldovean nu ezită să fie şi critic. Sunt prea multe sărbători şi mulţi oameni în putere, zâmbeşte interlocutorul, în putere pierd timpul la bufet.

„Dar lucrurile, continuă fermierul, se vor îndrepta rapid. Pe mari suprafeţe au fost constituite asociaţii unde se lucrează după tehnologii moderne. Am convingerea că această ţară are tot ce-i trebuie pentru a deveni o ţară bogată, iar eu, care am fost adoptat aici, iubesc România, a doua mea patrie.“

Chinezul aclimatizat la Movileni vrea să deschidă şi un post de radio. Acum face diligenţele necesare şi spune că, în clipa în care va intra în eter, se va adresa în egală măsură chinezilor care lucrează în România şi în ţările vecine, dar şi – cu emisiuni în limba română – ţăranilor români pe care i-a îndrăgit.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
890

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

de-la-oul-industrial-la-cel-ecologic_101...

De la oul industrial, la cel ecologic

Animaţie pe sălile Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad“ din Iaşi, unde se desfăşoară o expoziţie de produse ecologice. Au răspuns invitaţiei numeroşi agenţi economici şi producători individuali, dovadă a faptului că acest sistem care produce alimente mai curate şi mai potrivite metabolismului organismului uman câştigă teren. Între cei prezenţi, şi domnul Ioan Pop, administratorul firmei Pop Avi SRL din Cluj-Napoca, unitate profilată în producerea de ouă ecologice.

Înfiinţată în urmă cu patru ani, societatea comercială clujeană dispune acum de 1.800 de capete. „Un efectiv atât de redus?“ Aşa este, vine răspunsul, dar pentru a îndeplini condiţiile impuse de Uniunea Europeană, condiţii raportate la posibilităţile pe care le avem, acesta este numărul de păsări pe care, deocamdată, ni-l putem permite. De altfel, conform aceloraşi condiţii, o fermă ecologică nu poate avea mai mult de trei mii de capete. Să nu uităm că fiecare pasăre are la dispoziţie patru metri pătraţi pe care se mişcă liber şi unde îşi găseşte o parte din hrană.

Pajiştea din jurul fermei este semănată cu iarbă şi trifoi, iar o parte cu nisip. Aceste condiţii în care pasărea se mişcă liber, la care se adaugă hrana ecologică, se concretizează în oul ecologic care, vedeţi, se bucură de un deosebit interes din partea vizitatorilor la târg.

Oul „bioardelenesc“

– Şi pentru că aminteaţi de hrană…

– Alimentaţia păsărilor se face cu furaje ecologice produse în ferme specializate. O parte din cerealele necesare le producem şi noi pe suprafaţa de circa 12 ha teren de care dispunem. Menţionez că sunt interzise făinurile proteice de origine animală, aditivii, enzimele, aminoacizii, vitaminele de sinteză chimică şi organismele modificate genetic, iar sănătatea păsărilor este asigurată prin bunăstarea acestora fără antibiotice şi medicamente de sinteză.

Ofertă mică

– După interesul pe care-l manifestă vizitatorii aici înţeleg că oul (bio) de Ardeal, cum îl denumiţi dumneavoastră, este căutat

– Mai mult, nu avem posibilitatea să onorăm toate cererile. La această dată desfacem produsul nostru printr-un magazin propriu şi prin alte 18 magazine din Cluj şi, din când în când, trimitem şi la Bucureşti.

– Iar preţul?

– Aş zice că este pentru toate buzunarele. Un ou bio costă cu 0,3-0,4 lei mai mult decât cel obişnuit. Sigur, e un început, dar am convingerea că în ţara noastră produsele bio vor avea tot mai multă căutare.

Sprijinul statului, ca şi cum nu ar fi

– Agricultura ecologică presupune, totuşi, un efort financiar consistent...

– Fără îndoială. Investiţia, în cazul nostru, a fost mare, foarte greu de suportat şi să nu uităm că, până la dreptul de a obţine produse agricole ce pot fi comercializate cu menţiunea „produs obţinut din agricultura ecologică“, exploataţia, ferma în cazul nostru, trebuie să parcurgă o perioadă de conversie de minimum doi ani.

Pe durata întregului lanţ de obţinere a unui produs ecologic, organismele de inspecţie şi certificare fac vizite de inspecţie care trebuie plătite de fermier. În final, până când se eliberează certificatul de produs ecologic – sigla AE, alături de sigla comunitară, vorba românului: „Îţi trece părul prin căciulă“ şi ţi se golesc buzunarele.

– Dar ajutorul statului?

– Din păcate, acesta lipseşte. Cei care diriguiesc economia României nu prea fac deosebirea între agricultura obişnuită şi cea ecologică. De aici şi faptul că cei care se hotărăsc să practice acest sistem sunt atât de puţini pentru că, aşa cum vă spuneam, investiţiile sunt deosebit de costisitoare. Şi e păcat că, datorită condiţiilor de care dispune, ţara noastră ar putea deveni unul dintre marii producători de produse bio din Uniunea Europeană.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
858
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

De râsul lumii: contrabandă cu usturoi!

Mă întreb dacă pe piaţa românească mai există vreun produs care să nu aibă şi o componentă „neagră“. Ţigări, alcool, încălţăminte şi câte şi mai câte se regăsesc în mărfurile de contrabandă. Dar nu mi-am imaginat că până şi usturoiul poate deveni o astfel de marfă!

Iată, recent poliţiştii de frontieră din Caraş-Severin au depistat şase persoane, cetăţeni români, care intenţionau să introducă ilegal în ţară aproape trei tone de usturoi provenit din Serbia şi care urma să fie comercializat în Timişoara.

Ca în toate cazurile, cineva a „turnat“. Aşa că poliţiştii de frontieră din cadrul SPF Socol, s-au pus pe treabă. În apropierea Canalului Nera Moarta au făcut captura: 289 de saci cu usturoi, fiecare în greutate de aproximativ 10 kg, lăsaţi pe malul Dunării. A doua zi, dis-de-dimineaţă, au fost prinse şase persoane care intenţionau să preia şi să transporte marfa la Timişoara.

În urma verificărilor efectuate, s-a stabilit că toţi contrabandiştii sunt cetăţeni români, cu domiciliul în judeţul Caraş-Severin, cu vârste cuprinse între 20 şi 38 de ani. Conform declaraţiilor acestora, întreaga cantitate de usturoi a fost transportată cu barca din Serbia de către nişte sârbi şi depozitată pe malul românesc.

Celor şase persoane le-au fost întocmite actele premergătoare începerii urmăririi penale, sub aspectul săvârşirii infracţiunii de complicitate la contrabandă, urmând să fie prezentate parchetului teritorial.

Oare când va avea loc prima captură de pătrunjel sau mărar?

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
844

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

de-sarbatori-intr-o-zona-de-vis_382.html

De Sărbători, într-o zonă de vis

Vine Paştele şi nu ştiţi, dacă nu doriţi să staţi acasă, cu rudele, unde să petreceţi câteva zile liniştite? Nu ştiţi unde să îmbinaţi mai degrabă mirificul sărbătorii cu frumuseţea locurilor şi cu blândeţea oamenilor? V-aţi săturat de reclamele care stârnesc călătoriile în Grecia, pe litoral sau la pensiuni arhicunoscute? Păi, dacă e aşa, ne permitem să vă dăm noi o sugestie.

Loc de închinăciune

La Mănăstirea Polovragi măicuţele sunt întotdeauna bucuroase de oaspeţi şi Învierea poate fi deosebită. Cercetătorii spun că mănăstirea are peste 500 de ani şi a fost ridicată de Radu Comisul şi Pătru Spătaru, fiii marelui boier Danciu Zamona, menţionaţi într-un hrisov de la 18 ianuarie 1480 de către voievodul Basarab cel Tânăr. Mai târziu, mănăstirea este răscumpărată de Constantin Brâncoveanu de la Patriarhul Dositei al Ierusalimului, în anul 1693 şi făcută metoc al mănăstirii Hurezu. Brâncoveanu restaurează biserica, îi înalţă turla şi îi adaugă un pridvor în stil brâncovenesc.

A adăpostit apoi, pe vremea dominaţiei austriece, un batalion de oşteni şi, la aproape un secol de la acest eveniment, a fost prădată de trupele de tâlhari ale lui Pasvantoglu. Se spune că, de atunci, odoarele mănăstirii zac ascunse undeva, sub apele Olteţului, aşa cum au găsit cu cale să le dosească în clipa atacului călugării.

Dacă aţi ales această destinaţie, vă dorim şedere plăcută.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
650

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

de-sfintele-pasti-romanii-vor-vopsi-100-...

De Sfintele Paşti, românii vor vopsi 100 milioane de ouă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDe Sfintele Paşti, românii vor vopsi 100 milioane de ouă

În perioada Sfintelor Sărbători de Paşte în fiecare casă sunt pregătite ouăle roşii tradiţionale. Aceasta este o perioadă importantă nu doar pentru gospodine, ci şi pentru producătorii avicoli autohtoni, care au o ofertă variată şi accesibilă tuturor. Pentru a satisface întreaga cerere existentă pe piaţă, în luna premergătoare sărbătorilor pascale producţia de ouă obţinută în sistemul intensiv industrial va fi cu 50% mai mare, numărul total al ouălor care se vor regăsi pe rafturile magazinelor fiind estimat la aproximativ 150 milioane.

În ceea ce priveşte producţia obţinută în sistemul gospodăresc, preşedintele Uniunii Crescătorilor de Păsări, prof. univ. Ilie Van, a precizat că este dificil de estimat la ce valoare se va ridica, întrucât ouăle din gospodării se livrează după principiile sistemului „din uşă în uşă“ şi foarte puţine în pieţe. Potrivit unor calcule făcute de către specialiştii Uniunii Crescătorilor de Păsări, producţia totală de ouă obţinută în gospodăriile ţărăneşti este de aproximativ 200 milioane de ouă. Dintre acestea vor fi vopsite aproximativ 100 milioane.

La poarta fermei preţul de livrare pentru această perioadă va fi de 0,30 -0,32 lei pentru ouăle din clasa L şi M, iar pentru ouăle ce fac parte din clasa S preţul de comercializare va fi de 0,27-0,28 lei. Evident, preţurile ouălor de pe rafturile magazinelor vor fi mult mai mari, probabil de 0,50 lei, dar asta este o altă problemă. În ceea ce priveşte producţia de carne de miel care va fi pe piaţă în această perioadă, preşedintele Federaţiei Crescătorilor de Oi, domnul Ion Câmpeanu, ne-a spus că din stânele româneşti vor fi trimise spre comercializare aproximativ 2 milioane de capete. Preţul de comercializare a unui kilogram de carne ar putea atinge valoarea de 20 lei, asta dacă nu cumva producţia de carne de miel importată va determina ciobanii români să scadă acest preţ.

(L.D)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
629

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

De unde atâtea pretenţii?

Nu de puţine ori ne este dat să auzim prin satele noastre oameni care se plâng că nu pot face faţă lucrărilor din gospodăriile lor şi mai cu seamă celor din câmp. „Dar de ce?“ i-am întrebat. „Am rămas singuri şi în sat n-are cine te ajuta. Toţi sunt plecaţi la oraş. Ne trezim cu noaptea-n cap şi trebăluim până seara, când cădem morţi de oboseală. Chiar dacă avem copii şi nepoţi, ei sunt cu treburile lor.

Cât de cât, ne-ar mai putea da o mână de ajutor, măcar în zilele libere, de sfârşit de săptămână, sau în concedii. Dar, săracii, întotdeauna sunt pe fugă. Nici nu poţi sta ca lumea de vorbă cu ei. Rămân câteva ore şi pleacă. Să veniţi odată într-o vineri după-amiază sau sâmbătă să vedeţi cum arată satul nostru, parcă ar fi plin de orăşeni“ – ne mărturisea cu amărăciune o bătrână.

Aproape în faţa fiecărei porţi era trasă o maşină. Agitaţie pe uliţe. M-am oprit la una dintre gospodării.

Pe o laviţă din faţa casei era un „domn“ la patru ace. Am stat un timp fără să intru în vorbă, asistând la dialogul lui cu cei din curte şi casă, pe un ton de comandă. Toţi erau puşi în „viteză“ pentru rapida umplere a portbagajului maşinii.

Băiatul, cu soţia şi nepotul, erau sosiţi de la oraş, unde locuiau. „Aţi ciupelit găina?; mai puneţi şi ceva făină de grâu şi mălai; eu sunt la volan şi nu pot bea, umpleţi ca de obicei damigeana aia de vin şi o sticlă de tărie; ah, să nu uităm laptele. Ştiţi voi, porţia trebuie să ne ajungă toată săptămâna; o, ce scumpe sunt la oraş zarzavaturile şi legumele! mergeţi în grădină şi faceţi câteva legături bune...“ etc.

Mama a apărut la poartă. „Portbagajul s-a umplut «ochi», ficiorul meu“, zise mângâindu-şi odrasla. „Şi-acum, haideţi la masă, că doar de ieri m-am pregătit. Eşti poftit cu drag şi dumneata, domnule, se adresează mie. Uitaţi cum se grăbesc, parcă le-ar plânge copiii acasă.

Tot timpul îs pe fugă, parcă se prăpădeşte lumea asta. Mâncaţi bine, că doar n-o să plecaţi de-acasă flămânzi“, se adresează băiatului: „Îmi pare rău că nu mai staţi, că avem atâtea treburi pe cap, şi-apoi mai stăteam şi mai mult de vorbă, că doar uite cum se duc anii şi mâine-poimâine n-om mai fi...

Dar măcar mai lăsaţi-l pe flăcăul vostru, dragul meu de Florin“. Băiatul a şi venit cu scuzele: „Nu te supăra, mamă, dar nu putem sta. Doar ştii că ne-aşteaptă prietenii şi ieşim la pădure, la un grătar, la o distracţie, să ne mai deconectăm şi noi puţin.“

Duminica, spre seară, satul părea pustiu. Aproape la nicio poartă de pe uliţe nu se mai vedea vreo maşină. Satul a rămas cu povara oamenilor, care pot să o ducă de pe o zi pe alta.

În sinea mea eram revoltat, gândindu-mă cum cei din generaţia noastră îşi ajutau părinţii, fie că erau elevi, studenţi sau veniţi în concediu. Era un cult pentru muncă. Era o ruşine să nu te încadrezi cu ceilalţi locuitori ai satului la orice muncă din câmp când veneai acasă în zilele de sfârşit de săptămână sau în vacanţă.

Şi asta se întâmpla în toate satele româneşti. Dar prima generaţie de tineri plecată la oraş a îmbătrânit şi ea, iar urmaşii ei văd în casa de la ţară doar o vacă de muls. E trist, e tare trist...

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
631

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

De veghe la măreţia Codrilor Bucovinei

Personajul rubricii de faţă, inginerul Franc Mihai MIHEŢIU, are credinţa că, în perioada mandatului său la conducerea silviculturii sucevene, patrimoniul pe care îl gestionează va rămâne nu numai intact ca suprafaţă, dar şi într-o stare de producţie care să-i garanteze perenitate veşnică. Prognoza sa are la bază soliditatea şi structura actuală a fondului silvic, dar mai ales profesionalismul specialiştilor din acest sector. Deasupra acestora se află legământul sfânt între bucovineni şi pădurea care le asigură atât suportul natural, cât şi cel material al existenţei multora dintre ei.

Omul bun şi codrul falnic

Statistic vorbind, patrimoniul silvic al judeţului Suceava însumează aproximativ 370.000 ha, grupate pe ocoale silvice care poartă întreaga răspundere a administrării pădurilor. Spre deosebire de alte locuri, pădurarii din Codrii Bucovinei veghează nu numai la conservarea şi dezvoltarea fondului silvic aflat în proprietatea statului, ci şi asupra integrităţii şi întreţinerii celor 100.000 ha retrocedate sătenilor.

Domnul Miheţiu este departe de a-şi asuma rolul primordial în gestionarea avuţiei pe care o reprezintă pădurile din „Ţara fagului". Fundamentul organizării silviculturii moderne în ţinutul Sucevei a fost pus de dascăli şi strategi care au pregătit în timp actuala stare productivă a Codrilor Bucovineni. Dintre marii dascăli el îl evocă pe prof. dr. Ioan Milescu, care a făcut din şcoala bucovineană a doua şcoală silvică din România, după cea din Braşov. El a avut şi şansa de a-şi desăvârşi profesia sub îndrumarea unor specialişti care ştiau în fiecare colţ de codru până şi „care frunză bate când vântul nu bate".

Dihonia poartă haine bisericeşti

Nu de ieri şi nici de alaltăieri, specialiştii cărora autorităţile statului le-au încredinţat gestionarea celui mai mare fond silvic din România sunt supuşi unor presiuni care au ca singur scop acapararea unei treimi din pădurile Bucovinei.

Această treime înseamnă peste 170.000 ha de păduri acoperite cu fagi, stejari sau molizi ajunşi la vârsta maturităţii depline. Nu este singurul caz în ţară în care moştenitori cu acte falsificate pretind să li se dea ceea ce nu li se cuvine. Dar în cazul de faţă, cei care jinduiesc la prăduirea codrilor Bucovinei se ascund sub sutană ortodoxă, deşi mulţi dintre ei au călcat într-un locaş sfânt doar în calitate de turişti. Se vorbeşte mult prin satele bucovinene despre duhurile rele ce mână în luptă aceste înalte feţe bisericeşti care continuă să jure strâmb pe crucea ce le atârnă de gât, dar oamenilor le este frică să arate cu degetul spre starostele lor.

La tulpina stejarului din Râşca

Cariera de silvicultor cu diplomă a domnului Miheţiu a început la Ocolul Silvic Râşca, unde avea să intre nu numai în tainele creşterii copacilor, ci şi în intimitatea „omului forestier", fără de care orice gând bun, orice strategie ştiinţifică nu au nicio valoare practică. Vorbind despre şansa vieţii sale, el pune în prim-plan corectitudinea şi profesionalismul celor care l-au ridicat treaptă cu treaptă până la calitatea de manager general al silviculturii sucevene.

Unul dintre ei este actualul director al Regiei Naţionale a Pădurilor, inginerul Valerian Solovăstru. De la el a preluat, în primul rând, obligaţia de a asigura implementarea strategiilor de dezvoltare pe termen mediu şi scurt. A mai preluat şi o misiune ce pare imposibil de împlinit: câştigarea bătăliei cu „ortodocşi“ de la Fondul Bisericesc Român.

BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
699
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

De vorbă cu autorităţile trei întrebări, trei răspunsuri > REVISTA LUMEA SATULUI

De vorbă cu autorităţile trei întrebări, trei răspunsuri

Într-o recentă discuţie, ministrul agriculturii, prof. univ. dr. V. Tabără, a răspuns la trei întrebări adresate de redactorii revistei. Iată-le:

– De mai mulţi ani, în România nu sunt luate în cultură mai bine de trei milioane de hectare. Există acest subiect în preocupările ministerului, ale ministrului agriculturii?

– Fără îndoială, este unul dintre subiectele principale pe care le-am luat în calcul, alături de altele cel puţin la fel de importante, numai că nu putem în mod direct şi agresiv să impunem proprietarilor cultivarea acestor suprafeţe. Ceea ce putem face în prezent este să obligăm, în temeiul actelor normative existente deja, să-şi menţină terenurile curate, igienizate, eliberate de vegetaţia nevaloroasă, care, de regulă, constituie şi sursă de infestare cu buruieni, boli şi dăunători a suprafeţelor cultivate. Este o obligaţie care revine tuturor deţinătorilor de terenuri.

Indirect, putem acţiona prin alt gen de pârghii pe care le avem la îndemână: să susţinem asocierea producătorilor, inclusiv prin acordarea unor facilităţi financiare şi să stimulăm arendarea suprafeţelor agricole. Sunt deja solicitări în acest sens, inclusiv din partea unor străini. Precizez, este vorba de arendare, nu de vânzare-cumpărare. Mi-am dat deja acordul pentru modificarea legii arendării care prevede printre altele posibilitatea arendării pe termen lung, chiar, până la 49 de ani.

După modelul german, dacă vreţi. Apoi dreptul de preemţiune al arendaşilor şi obligaţia de a nu vinde ferma pe bucăţi. Mai există o prevedere în contractul de arendă privind profesionalizarea celui care preia terenul în exploataţie. Revenind la întrebare, vreau să amintesc faptul că pentru cei care vor refuza aplicarea măsurilor privind bunele practici agricole, sunt propuse sancţiuni – amenzi de circa 400 de lei – care vor fi aplicate de reprezentanţii Ministerului Agriculturii, finanţele, ultima hotărâre va fi luată însă de primarul localităţii. Sumele respective vor intra în bugetul local.

Mă întrebaţi mai înainte cum vor stimula cultivarea celor trei milioane de hectare?! Primul pas, în afară de măsurile amintite, vizează protejarea producătorilor, iar acest lucru se poate realiza printr-o oarecare libertate a pieţei. Procesatorii, care din păcate au rămas într-o zonă speculativă şi pe producţia vegetală şi pe cea zootehnică, trebuie să-şi revizuiască modul de a lucra cu producătorii de materie primă. Cele mai mari costuri pe lanţul materie primă-consumator apar în zona de procesare, apoi în cea de comercializare.

– Ce strategie va implementa ministerul agriculturii pentru ca pe piaţa românească să predomine produsele agroalimentare autohtone?

− Primordial pentru noi este să vindem produse româneşti în afara graniţelor. Ţinta noastră este să producem atât încât să ne permitem să exportăm, pentru că implicit atunci va fi şi momentul în care vom acoperi piaţa internă. Şi sunt convins că dacă piaţa cerealelor şi a plantelor tehnice şi oleaginoase va evolua după modul cum s-au desfăşurat lucrurile în anul 2010 noi nu vom avea suficiente terenuri pentru cultivarea lor. Suntem însă într-o etapă de neconştientizare profundă a lucrurilor, chiar dacă avem o piaţă bună a grâului şi avem confirmarea că şi în anii următorii vom înregistra un trend ascendent.

− Există o serie de suspiciuni cu privire la materia primă folosită pentru prepararea produselor tradiţionale. Sunt voci care susţin că practic doar reţeta este tradiţională, materia primă fiind din importuri. Cum comentaţi acest aspect?

− Acest subiect l-am adus şi eu în discuţie şi revin spunând că nu este normal ce se întâmplă pe piaţa produselor tradiţionale. Eu am lansat un avertisment faţă de aceste practici, cu referire în special asupra unei realităţi din ţară, fără a face însă vreo nominalizare. În prezent se află la guvern o hotărâre privind micile unităţi de sacrificare, punctele de sacrificare care au fost desfiinţate în 2005. Aceste unităţi au strânsă legătură cu produsele tradiţionale locale.

Pentru prepararea unui produs tradiţional, producătorul trebuie să aibă la dispoziţie întreaga reţea. Problema pe care o ridică unele ţări europene este ca reţeta produsului tradiţional să aibă o vechime de cel puţin 50 de ani. De aceea este important ca producătorii autohtoni să aibă o documentaţie temeinică a produselor pe care le prepară. În opinia mea, România are foarte puţine produse tradiţionale omologate pe piaţa internaţională. Trebuie să avem în vedere şi organizarea pieţei pentru aceste produse.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
797
□
Comentarii
□
□
1. Fassel -- (18-January-2011)Si ce spune d-nul Ministru despre faptul ca in Romania nu s-au eliberat nici acum titlurile de propritate, fara de care nu se poate nici macar arenda teren agricol?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Deciziile vinovate nu pot fi prescrise

Că o maladie, o boală netratată poate deveni cronică, nu mai e demult o noutate. Luate în pripă, în fază incipientă, necazurile care ne macină foarte adesea sănătatea pot fi înlăturate, şi chiar cu costuri de neglijat. Cu cât lăsăm slobodă mai îndelungată vreme suferinţa, cu atât mai adânc se agravează, de cele mai multe ori sfârşitul fiind unul fără leac. Fiinţa umană are însă o calitate prefăcută nu o dată în cel mai perfid duşman: uitarea. Şi dacă, vorba cântecului, şi „uitarea e scrisă în legile omeneşti", istoria ne-a demonstrat cu puterea realităţilor că există şi „uitări vinovate", de care nu ne putem scuza la o adică. Aşa se întâmplă de la un timp cu decidenţii noştri.

Marea boală, amnezia

Trăiesc, cum s-ar zice, în lumi paralele cu viaţa de fiecare zi a românilor. Când am pornit pe drumul vieţii dintr-un sat, ai mei, oameni cu frica lui Dumnezeu, erau convinşi că supuşenia faţă de „cei mari" e un dat de la Dumnezeu, fiindcă orice ar fi, de aia sunt ei în capul bucatelor, şi anume să poarte de grijă celor mulţi, umiliţi şi obidiţi. Ei bine, prezentul nostru democratic, original, ce-i drept, cum sunt toate pe aici, pe plaiurile Dâmboviţei, arată dimpotrivă. Adică aleşii noştri suferă de amnezie, de uitare politică, ori, iarăşi adevăr verificat, somnul raţiunii naşte monştri. Aşadar, fără să aibă habar de poveţele istoriei, grija de căpătâi a mai marilor vremii este să menţină arca politică în stare de plutire, chit că ea este de mult timp în derivă. Prima şi cea mai eficientă măsură: birul, impozitul pe viaţă.

Birul sau impozitul pe viaţă

Peste 150 de poveri apasă de nesuportat umerii fiecărui român, şi asta într-un moment în care, nevolnicii de noi, credeam că am apucat pe Sfântul de sutană îndemnând pe cărările Uniunii Europene. Or, se ştie, de unde nu pui, de acolo nici nu poţi să iei. Ca să culegi trebuie să semeni mai întâi. Mai marii noştri însă nu au cultura muncii, a lucrului temeinic şi bine făcut. Între uneltele muncii de zi cu zi ei cunosc decât foarfece. Biruri aşadar, şomaj, ciuntiri de salarii şi, mai nou, un virulent atac la adresa mamelor.

A sosit vremea scadenţei

Mă întreb şi întreb – ce va urma? Răspunsul l-am dibuit în prezicerile înfricoşător de sumbre ale guvernatorului Băncii Naţionale. Prin urmare, susţine Domnia Sa, în 2011 ne vom împrumuta şi mai abitir fiindcă a sosit, era de aşteptat, nu? – a venit vremea scadenţei. Trebuie să întoarcem parte din banii zburătăciţi pe ce nimeni nu ştie. Sistemul fiscal şi deopotrivă sistemul bancar românesc suferă însă de tumori ascunse. Sistemul bancar a devenit un altfel de cămătar cu patalama. Nu este interesat de investiţii, nu dă doi bani pe susţinerea proiectelor europene de investiţii, mulţumindu-se să dea carduri de credit de consum cu dobânzi şi comisioane ce sfidează până şi cele mai rapace reguli cămătăreşti. În aceste condiţii, absorbţia fondurilor europene, o mană cerească pentru nişte oameni înţelepţi şi bine intenţionaţi, devine desuetă. Nu putem susţine parte de cofinanţare şi, prin urmare, lăsăm să ne treacă printre degete miliarde de euro. Între timp este croit noul buget pentru anul ce va să vină. Agricultura va fi cumva avantajată – se comentează deja. Mira-m-aş! Prea am văzut multe ca s-o mai cred şi pe asta.

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
670

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-December-2010)Referitor la unele idei din art.Dv. extrase corect din realitatea imediată, sugerez o soluţie pentru toate problemele:Sodoma&Gomora.
În rest, Sărbători Fericte, La mulţi ani!

° 2. ing agronom Adrian Banuta -- (16-December-2010)In uniunea europeana sa intrat cu bogatiile tarii,dar si cu o populatie saracita. suntem ruda mai saraca a europei.regretatul poet Adrian Paunescu a pus o intrebare:intotdeauna am fost in Europa, nu suntem in Africa! de ce sa facem atata caz,de ce sa cersim pe la portile Europei?aceste chestiuni se dezbateau inainte de aderarea Romaniei la UE.Se promitea pe atunci ca ne va fi mai bine. cum sa fie mai bine cand avem statutul de cersatori?,o tara care nu mai este in stare sa plateasca pensiile si salariile,fara armata,sanatate,invatamant,cercetare,industrie si o agricultura ametita de tranzitie.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

declin-alarmant-al-populatiei-de-albine_...

Declin alarmant al populaţiei de albine

În prezent, numărul albinelor din Europa se află într-un declin drastic. Ca urmare, Comisia pentru Agricultură din Parlamentul European a votat prima sa propunere de soluţii cu privire la situaţia alarmantă din sectorul apicol. Aceste măsuri vizează oprirea scăderii populaţiei de albine şi a industriei apicole europene. În opinia parlamentarilor, dispariţia continuă a albinelor la nivel global va ameninţa producţia agricolă şi un număr mare de specii din regnul vegetal.

Măsuri propuse

Principalul motiv care stă la baza scăderii efectivelor de albine este poluarea mediului. Una dintre măsurile care vor trebui luate pentru reducerea acestui fenomen implică reducerea pesticidelor şi biacidelor utilizate în agricultură.

Rezoluţia propusă solicită elaborarea unui plan de acţiune, cu scopul combaterii fenomenului de mortalitate a albinelor, utilizarea mai multor fonduri pentru sectorul apicol şi includerea unor boli specifice albinelor şi a medicamentelor pentru tratarea acestora în strategia veterinară europeană. Un aspect la fel de important este valorificarea mierii în Europa, care se va realiza doar în anumite condiţii. Acestea presupun menţionarea originii şi ingredientelor pe etichetele produselor apicole.

Comisia Europeană a aprobat programele naţionale pentru toate cele 27 de state membre ale UE pentru îmbunătăţirea producţiei şi comercializarea produselor apicole. De asemenea, a sporit sprijinul anual de la 26 milioane de euro în perioada 2008-2010 la 32 milioane în perioada 2011-2013. Rezoluţia PE solicită creşterea sprijinului financiar acordat după 2013. Finanţarea ar fi utilizată în mod special pentru sprijinirea apicultorilor şi acordarea fondurilor necesare proiectelor naţionale de cercetare, cu scopul descoperii unor metode de control al acarianului Varroa şi al altor ameninţări cu care se confruntă albinele.

În România, efectivele au crescut

Potrivit Asociaţiei Crescătorilor de Albine, spre deosebire de alte ţări europene, în România efectivele familiilor de albine şi producţia de miere au crescut an de an. De exemplu în 2005 erau 925.000 de familii de albine, de la care s-au obţinut 17.704 tone de miere. În 2006 existau 975.062 de familii, cu o producţie de 19.177 tone. Şi în 2007 s-a înregistrat un trend ascendent al numărului familiilor de albine, şi anume 1.085.905 de familii. Producţia obţinută la nivelul acelui an a fost de 20.159 tone. În 2008, în România au fost înregistrate 1.109.298 de familii, de la care s-au obţinut 20.945 tone.

În pofida creşterii numărului efectivelor de albine şi a producţiei de miere, nu poate fi neglijată pierderea a mii de familii în fiecare an. Principalele motive care duc la dispariţia lor sunt efectuarea incorectă a tratamentelor fitosanitare în culturile agricole şi fondul forestier. Pierderile anuale au fost estimate între 5.000 şi 7.500 familii de albine.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1211

□

Comentarii

□

□

1. ichim dan -- (19-January-2011)va creste sprijinul acordat apicultorilor din ROMANIA?
ce proiect trebuie si unde anume se poate adresa pentru a primi fonduri pt.achizitionarea de fam de albine si pavilion apicol?

2. VASILE -- (12-February-2011)DUPA PAREREA MEA CEL MAI MARE DUSMAN AL APICULTURII IN ROMANIA ESTE STUPARITUL PASTORAL CARE SE FACE NERATIONAL MAI CEVA CA IN TARA LUI PAPURA VODA: PE CATEVA HECTARE DE CULTURI MELIFERE SAU PADURI SE ADUNA CATEVA MII DE STUPI REZULTATUL ESTE: LA SFARSITUL CULESULUI ALBINELE NU POT STRANGE NICI MIEREA NECESARA SUPRAVITUIRII PANA LA SEZONUL URMATOR. ATUNCI NOI APICULTORII PROCEDAM IN FELUL URMATOR:ALIMENTAM ALBINELE CU ZAHAR SI NE PLANGEM CA APICULTURA NU MAI ESTE RENTABILA SI NU MAI AVEM STUPI CUM AVEAU BUNICII NOSTRI.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

declinul-bivolului-de-carpati-ar-putea-l...

Declinul Bivolului de Carpaţi ar putea lua sfârşit > REVISTA LUMEA SATULUI
Declinul Bivolului de Carpaţi ar putea lua sfârşit

Efectivele de bubaline au scăzut dramatic în ultimul timp. În urmă cu 25 de ani, România avea peste 400.000 de bivoli. Astăzi mai există numai aproximativ 15.000. După 1995, sute de mii de exemplare au fost trimise la export, în ţări care ştiu să aprecieze această specie, în special în Italia.

În opinia lui Călin Zanc, președintele Asociației Crescătorilor de Bivoli din Transilvania (ACBT), scăderea efectivelor s-a produs, în primul rând, din cauza eficienței economice reduse pentru fermieri. Atât laptele, cât și carnea nu au un preț stimulativ. În plus, în România nu există programe speciale, așa cum se întâmplă în alte țări.

ACBT, cu sediul în Dej (Cluj), este o asociație neguvernamentală, non-profit, care are ca scop principal susținerea și promovarea creșterii bivolilor. De asemenea, își propune apărarea într-o mai mare măsură a intereselor crescătorilor din Transilvania.

Bubalinele, separate de taurine

Gheorghe Neață, director executiv al Asociației Crescătorilor de Vaci Holstein-Ro, fost director general al ANARZ, specialist în reproducţie şi selecţie animală, este de părere că bubalinele trebuie separate de taurine pentru a fi salvate.

„Creșterea bivolilor are o tradiție veche în România. Este o specie care a fost crescută în arealuri cu mlaștini, cu resurse furajere mai sărace, dar cu performanțe deose-bite. Aceste animale au fost folosite, inițial, la muncă, apoi pentru producția de lapte și carne. Din punctul meu de vedere, bivolul reprezintă un brand pentru ţara noastră și trebuie să știm să gestionăm acest fapt. Are o identitate națională, având în ve-dere că Bivolul de Carpați a crescut numai în România. Ceilalți bivoli din lume au o altă factură genetică, așa că noi trebuie să păstrăm genetica noastră“ – ne-a declarat Neață.

Domnia sa a adăugat că, în 2002, când era director general în Ministerul Agriculturii și coordona programele acestui sector, a considerat că pentru a fi conservată specia trebuie să be-ne-ficieze de o subvenţie. Programul lansat atunci ar trebui să continue acum, cu crescătorii individuali. În primul rând, ar fi necesar ca bubalinele să fie separate de taurine, deoarece sunt două specii diferite. Mai departe, ar fi nevoie de elaborarea unor programe specifice, separate, de creștere, ameliorare și subvenționare.

Lupta cu morile de vânt

Președintele ACBT afirmă că prin asociație s-au făcut mari eforturi pentru ca această specie să nu dispară, mai ales rasa noastră, care este omologată. „Noi credem că, prin măsuri guvernamentale, rasa poate fi protejată“ – a afirmat Zanc.

Domnia sa a menționat că a depus memorii la fiecare ministru al Agriculturii și a avut întrevederi cu aceștia. A cerut mereu separarea bovinelor de bubaline și acordarea unor subvenții speciale, astfel încât să fie stimulată creșterea acestora din urmă. Problema este că, an de an, dispar multe exemplare, odată cu populația îmbătrânită care mai are astfel de animale.

De asemenea, ACBT a făcut demersuri în alte țări ale Uniunii Europene, în vederea sprijinirii speciei, prin programe comune. „Acum lucrăm la realizarea unei fabrici pentru produse tradiționale din laptele de bivoliță. Astfel, fermierii pot câștiga mai mult“ – a precizat Zanc.

Opinia unui crescător

Ioan Bărbânță din comuna Bucium deplânge situaţia actuală în care se află crescătorii de bivoli. „Cândva aveam mai mulți bivoli, dar acum mai am doar patru. Nu merită să-i mai țin. Știți cum îi? Vine Guvernu’ și promite. Pleacă Guvernu’ și nu mai îs bani. No! Că nu ne susține nimeni.“ Crescătorul sălăjan a mai precizat că vinde laptele doar cu 1,6-1,7 lei/l, bani care nu ajung nici măcar pentru întreținerea animalelor.

Refacerea efectivelor

Gheorghe Neață crede că efectivele pot reveni la nivelul anului 1990, pentru că există tradiție. Potrivit celor spuse, aceste animale sunt longevive, putând asigura producție și reproducție timp de 20 de ani. Foarte important, calitatea laptelui și a produselor din lapte este deosebită. De asemenea, bivolul poate produce carne bio. Din aceste motive politica de creștere trebuie regândită.

Călin Zanc este de părere că refacerea efectivelor s-ar putea face în minimum 10 ani. Acest lucru se poate realiza în microferme bine organizate, peste nivelul de subzistență, dar numai cu sprijin guvernamental.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
699

□

° Comentarii

□

□

° 1. florin -- (5-September-2012)de ce la noi trebuie sa darimam si apoi sa construim?in loc de gena cocoasei mai bine aveam gena ordinei si al lucrului bine facut.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Decriptând în intimitatea genetică a plantelor

- Convorbire cu dr. ing. Mihai Cristea, părintele Băncii de Resurse Genetice

În casa rămasă de la părinţi, din satul Cucorăni, comuna Mihai Eminescu, judeţul Botoşani, după 35 de ani de activitate ca director al Staţiuni de Cercetare şi Dezvoltare, dr. ing. Mihai D. Cristea s-a stabilit aici.

Am aflat motivul de la domnia sa: „pentru linişte şi confortul fizic şi psihic, m-am reîntors în casa de care sunt legat cu toată fiinţa mea, pe care am îmbunătăţit-o. Am amenajat un mic parc cu verdeaţă şi flori în jurul casei. Mi-am organizat un birou de lucru şi o bibliotecă cu toate lucrările adunate într-o viaţă, unde îmi petrec cel mai mult timp, m-am înconjurat şi de unele vietăţi – câini, pisici, păsări de curte –, fără de care viaţa la ţară nu se poate concepe. Dar cea mai mare bucurie o am de la cei doi copii, şase nepoţi şi doi strănepoţi, care mă vizitează deseori.“

Şi ce mai faceţi, domnule Cristea?

Vreţi să ştiţi ce mai face un pensionar ca mine, care după 42 de ani de activitate neîntreruptă la SCDA Suceava şi Banca de Gene este obligat, în prezent, să abordeze un alt mod de viaţă? Ei bine, mi-am propus să materializez nişte gânduri mai vechi, la care am ţinut foarte mult. În primul rând, mi-a reînviat ideea elaborării unei noi ediţii a Monografiei porumbului, cea editată acum 40 de ani fiind depăşită.

Conservarea biodiversităţii

Tot în această perioadă am pus în practică altă idee la care am ţinut foarte mult, elaborarea unei lucrări atât de necesară în această perioadă: Conservarea biodiversităţii. Ea a fost predată Editurii Ceres. Dovadă că această idee m-a dominat tot timpul este şi iniţiativa luată cu ani în urmă de a se construi în România o instituţie de stat specializată în conservarea biodiversităţii - Banca de gene.

În urma insistenţelor şi a demersurilor făcute, de multe ori puţin înţelese, am reuşit construirea la Suceava a Băncii de Gene, unitate de interes naţional, cu personalitate juridică, a cărei activitate, fiind apreciată de organismele de specialitate europene şi internaţionale, a fost primită cu drepturi depline în aceste structuri cu sediul la Roma.

Valoarea resurselor genetice locale

– Domnule Cristea, ce credeţi că este mai valoros în descoperirile dumneavoastră?

– Cercetările practice ne-au dus la concluzia că sursele cele mai valoroase de germoplasmă pentru crearea de noi soiuri şi hibrizi sunt resursele genetice locale. Ele sunt reprezentate de populaţiile şi soiurile locale, formate în perioade lungi de timp, sub acţiunea selecţiei naturale şi a selecţiei efectuate de om. Acest material biologic local, suportând în timp efectele factorilor naturali ai evoluţiei, este cel mai bine adaptat condiţiilor locale de mediu, caracterizându-se prin rezistenţă deosebită la secetă, frig, boli şi dăunători, precum şi printr-o foarte bună calitate. Această idee a stat la baza înfiinţării „Băncii de Resurse Genetice Vegetale“, în cadrul SCDA

Suceava, în anul 1986, cu oficializare guvernamentală în anul 1990.

Dr. ing. M. Cristea există în conştiinţa celor care l-au cunoscut şi va fi descoperit de cei care vor veni ca fondator al cercetărilor în domeniul germoplasmei porumbului, autor al primelor lucrări în stil monografic despre soiurile de porumb din România şi despre utilizarea resur-selor genetice vegetale. El este, în fapt, părintele Băncii de Resurse Genetice Vegetale.

Activitatea sa cu totul remarcabilă în cercetare şi manageriat a fost apreciată cu titluri ştiinţifice, diplome, medalii, fiind primul preşedinte al Comitetului Naţional de Resurse Genetice Vegetale. A fost decorat cu 10 medalii de stat pentru merite ştiinţifice.

În anul 2002 a primit Ordinul „Serviciul credincios“ în grad de cavaler din partea Preşedintelui României, iar pentru ridicarea ştiinţei agricole în Bucovina a fost declarat „Cetăţean de Onoare“ al Municipiului Suceava. Este membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice (1990).

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
661

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

degeaba-ne-ati-urat_l418.html

DEGEABA NE-AŢI URAT...

Degeaba ne-aţi urat: „Să trăiţi bine!“
S-a dovedit a fi o vorbă-n vânt,
Căci viaţa-i mai amară decât fierea
Şi ţara-i prăbuşită la pământ.
Şi ne-aţi mai spus că-n noi n-o să-şi înfigă
Câinoasa criză colţii prea adânc,
Dar ea ne-a sfâşiat cu-nverşunare
Şi curge sânge mult şi ochii plâng...
N-ar fi putut jivina să ne rupă
De-am fi avut o platoşă, un scut,
De-am mai fi fost stăpâni pe-averea ţării,
Pe-atâtea bogăţii ce le-am pierdut.
La alţii au intrat în vistierie,
Din tot ce-aveam de preţ ei trag folos,
Noi ne-am ales cu praful de pe tobă
Şi-am lunecat pe râpă tot mai jos...
Ne-am înglodat în datorii enorme
Ce trebuie date iute înapoi,
Iar guvernanţii nu ştiu altă cale
Decât să ia şi pielea de pe noi.
Se taie cu satârul din salarii,
Din pensii, din subvenţii... şi-apoi vin
Ani mulţi de şi mai neagră sărăcie
Să ne înece-n jale şi suspin.
Aici ajuns-am, dom’le preşedinte:
Nu trăim bine, e mai rău, mai greu!
De-acum nădejdea noastră de salvare
E doar în El, în bunul Dumnezeu.

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
647

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Degustătorii de vinuri, o castă cu un har aparte

Nu de mult, îl auzeam vorbind cu înflăcărarea-i specifică pe academicianul Valeriu Cotea despre efectele deosebite pe care le are vinul asupra sănătăţii. Printre altele, dumnealui mai spunea că vinul ar trebui să facă parte din gastronomie, şi nu din categoria băuturilor alcoolice. Pentru că, băut cum trebuie şi când trebuie, vinul devine un aliment, şi nu unul oarecare..., ci singurul în cinstea căruia a fost închinat un zeu.

De-a lungul timpului, licoarea bahică, cum ne mai place să o numim, a dat naştere multor meserii, începând cu cea de tehnolog, care o produce, şi până la aceea de somelier, care o recomandă în funcţie de meniul servit la o masă. De departe însă, cea mai fascinantă meserie pare a fi aceea de degustător. Dar puţini sunt cei care ştiu că, pentru a intra în rândul acestei elite, pe lângă multă muncă este nevoie de talent, dar şi de nişte simţuri deosebite. Despre toate acestea vorbim cu un maestru într-ale degustării, profesorul Dan Boboc.

Ce-i leagă pe degustători?

Rep.: Domnule profesor, sunteţi preşedintele Asociaţiei Degustătorilor Autorizaţi din România. Câţi membri are aceasta şi care este rolul ei?

D.B.: În 1994, cei câţiva şcoliţi într-ale degustării care existau la acea vreme au avut inspiraţia să formeze o Asociaţie a Degustătorilor Autorizaţi din România (ADAR). Aceasta a fost printre primele asociaţii profesionale. Ea are deja o tradiţie de 16 ani şi peste 140 de membri.

Un fapt îmbucurător este că, o dată la 3 luni, degustătorii din toate colţurile ţării şi de pe întreaga filieră vitivinicolă, niciodată mai puţini de 70 la număr, se întâlnesc în diferite podgorii pentru a schimba informaţii, puncte de vedere şi, bineînţeles, pentru a degusta vinurile locului. Spiritul de competiţie, dar şi respectul şi legătura de prietenie „profesională“ îi leagă pe degustători care se simt legaţi între ei în cadrul asociaţiei ca într-o castă.

Oricine doreşte să practice această meserie se poate adresa Asociaţiei care organizează sesiuni de pregătire în domeniul senzorial, în urma cărora se face o ierarhizare, se obţine o certificare de degustător autorizat. Odată ajunşi degustători autorizaţi, au ocazia să participe la competiţii, la clasificări de vinuri şi sunt în contact permanent cu oamenii din domeniu.

Rep.: Este o meserie grea aceasta, de apreciator al vinurilor?

D.B.: Poate una foarte delicată, pentru că avem de-a face cu un număr impresionant de produse. Să luăm, de exemplu, soiul Sauvignon Blanc, care poate fi plantat din Banat până în Muntenia şi în Dobrogea, asta ca să nu mai vorbim de restul Europei sau de Lumea Nouă. Aşadar, gândiţi-vă numai că acelaşi soi de struguri, plantat în areale diferite şi în acelaşi an de producţie, poate să dea o mare varietate de vinuri.

Această mare varietate a aceluiaşi an se amplifică, cu atât mai mult cu cât avem tehnologii care urmăresc diferite scopuri, respectiv: să fie componenta aromatică mai evidentă şi atunci se lucrează cu enzime, să fie un vin mai artistocratic, mai plin, şi atunci se merge pe învechirea la baric sau să fie unul de tip oxidativ şi atunci tehnologia e alta. Asta ar fi o primă diferenţiere, dar gândiţi-vă că nu există doi ani de cultură cu aceleaşi condiţii climatice. Dacă luăm în calcul însă şi anii diferiţi de cultură, dintr-o dată se multiplică exponenţial potenţialele calităţi ale aceluiaşi soi de vin.

Din învăţăturile lui Baudelaire

Rep.: „Cine ştie să deguste un vin ştie să soarbă din el picături de geniu“ spunea Baudelaire. Pentru a ajunge să descopere toate tainele vinului, marii noştri degustători cred că sunt dotaţi cu nişte simţuri olfactive şi senzoriale ieşite din comun.

D.B.: Dacă există şi acest nimb hărăzit, cu atât mai mult te diferenţiezi în grupul apreciatorilor de vin. Aici pot fi date multe exemple de personalităţi care fac performanţă. Cu riscul de a omite pe cineva, putem vorbi despre acad. Valeriu Cotea şi despre fiul său, despre prof. Viorel Stoian, vicepreşedinte ASAS, prof. Ioan Nămoloşanu, şeful Catedrei de viticultură din cadrul USAMVB, prof. Mircea Bulancea, decanul Facultăţii de Ştiinţă şi Ingineria Alimentelor Galaţi, prof. Aurel Popa de la Craiova.

La fel putem vorbi de colegii noştri care sunt în producţie, pe diferite zone geografice, cum sunt oenologii de la Murfatlar, Cotnari, Jidvei şi Recaşi. Asta vorbind de persoanele cu har. Dar şcolarizaţi, cu diplomă de degustător, sunt circa 500 de persoane.

Rep.: Calităţile unui degustător pot fi dobândite şi prin practică sau trebuie să fii înzestrat cu un asemenea har?

D.B.: Meseria de degustător se formează în timp, iar pentru a porni pe acest drum trebuie să ai de la bun început nişte aptitudini care să te recomande. Pentru a putea identifica aceste calităţi există cursurile de degustăror, unde se face o primă etapă de evaluare senzorială a capacităţii individuale pentru a afla care sunt pragurile de sensibilitate pe care le avem.

O primă condiţie este ca acestea să se afle într-un grafic normal, dar dacă se întâmplă să avem o hipersensibilitate pe anumite componente senzoriale atunci putem spune că avem o predispoziţie nativă către arta aceasta a degustării. În continuare însă trebuie să avem şi capacitatea de a memora ceea ce percepem senzorial. Odată întrunite aceste două însuşiri, lor trebuie să li se adauge răbdarea şi pasiunea.

În primul rând, decenţă profesională

Rep.: Cei care nu ştiu ce implică această meserie vă invidiază cred, mulţi înţelegând prin degustare o desfătare a simţurilor. Ei nici nu bănuiesc ce dietă şi câte reţineri presupune aceasta.

D.B.: Fără o anumită decenţă profesională şi fără o conduită potrivită nu ai cum să devii bun în această meserie. Degustarea unui produs este un act de mare concentrare. Trebuie să te concentrezi la soiul respectiv, la anul de recoltă aşa cum vă spuneam, la calităţile pe care le are vinul şi la ce îţi oferă în postdegustare. Apoi trebuie să compari vinul pe care îl apreciezi cu alte produse şi în felul acesta să vezi unde se regăseşte el în cadrul competiţiei.

Degustarea exclude ceea ce numim consum de vin, pentru că atunci intri într-o altă latură, aceea euforică. Se întâmplă adesea ca, la un număr mare de probe, vinul să fie doar plimbat prin cavitatea bucală, timp în care îi sunt extrase caracteristicile şi apoi deversat. Există concursuri la care sunt peste o sută de probe de degustat într-o zi. Responsabilitatea actului de degustare te împiedică să treci peste pragurile unei aprecieri de bun simţ, efectuate cu corectitudine.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
3257

☐

˚Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

DEL-CA-MAG pentru vaci de lapte şi tineret taurin

Modalităţi de administrare

DEL-CA-MAG este singurul mineral 100% natural ce conţine calciu şi magneziu, ale cărui efecte au fost dovedite în cadrul studiilor efectuate la Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Creşterea Bovinelor Baloteşti (ICDCB Baloteşti). Pentru a beneficia de efectele acestuia, administrarea trebuie efectuată corect, în conformitate cu procedura de administrare urmată în cadrul studiului efectuat.

120 de grame pentru tineretul taurin

Administrarea DEL-CA-MAG la tineretul taurin este recomandat să se facă de la vârsta de 5-6 luni. Atunci începe perioada creşterii/ îngrăşării intensive la tăuraşi, respectiv perioada de fortificare a tineretului femel de reproducţie.

Din punctul de vedere al dozei zilnice, aceasta este de 120 g. Modul de administrare este în funcţie de modalitatea de furajare. Astfel, dacă hrănirea tineretului taurin se face după o reţetă optimă, care include nutreţ combinat, atunci la prepararea acestuia se va înlocui sursa de calciu (de regulă carbonat de calciu sau creta furajeră) cu DEL-CA-MAG, în concentraţie de 3,43 g%. O raţie zilnică de 3,5 kg nutreţ combinat asigură un aport optim de 120 g DEL-CA-MAG. Dacă însă furajarea se face după o reţetă proprie, se pot include cele 120 g DEL-CA-MAG într-o cantitate minimă de tărâţe/făină furajeră (0,5-1 kg) care se adminis-trează dimineaţa, la primul tain.

Administrarea la vacile de lapte

Pentru vacile de lapte se recomandă o doză zilnică de DEL-CA-MAG de 170 g. Dacă ne referim la modul de administrare, „scenariul“ este acelaşi ca şi la tineretul taurin. În cazul în care raţia zilnică a acestora presupune includerea în dietă a câte 7 kg de nutreţ combinat (aşa cum recomandă o nutriţie optimizată), se înlocuieşte sursa de calciu din formula de preparare a nutreţului concentrat pentru vaci de lapte cu DCM, în concentraţie de 2,5 g%. În cazul unei furajări după o reţetă proprie, se prepară un amestec de supliment din 0,5-1 kg făină furajeră/ tărâţe şi 175 g DEL-CA-MAG, care se administrează dimineaţa, în primul tain.

Efecte vizibile după 4 luni

Perioada minimă de administrare a DEL-CA-MAG de la care încep să se vadă efectele acestuia depinde de mai mulţi factori. Printre aceştia se numără în primul rând nutriţia. Dacă aceasta este echilibrată, efectele încep să fie vizibile după 3-4 luni. Administrarea permanentă a DEL-CA-MAG în hrana vacilor de lapte asigură un aport eficient de calciu şi magneziu, care acoperă necesarul celor două minerale atât în perioada de lactaţie, cât şi în cea de gestaţie.

Comandaţi produsul la tel.:
0745.314.914; 0740.098.348;

0724.408.969

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
3221

Comentarii

1. gheorghe georgeta -- (12-March-2012)Buna ziua,
As dori sa stiu daca acest produs este recomandat si pt.capre.
Multumesc!

2. sorin -- (25-September-2012)DEL-CA-MAG: 100% natural - mai mult lapte, viţei mai sănătoşi, pui mai mari

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

del-ca-mag-spor-semnificativ-de-crestere...

DEL-CA-MAG - Spor semnificativ de creştere la puii de carne > REVISTA LUMEA SATULUI

DEL-CA-MAG - Spor semnificativ de creştere la puii de carne

Crescătorii de pui de carne îşi pot creşte performanţele şi eficienţa fermelor prin utilizarea DEL-CA-MAG, singurul supliment mineral de uz veterinar 100% natural.

DEL-CA-MAG este o dolomită amorfă extrasă din zona Harghita-Delniţa, unde există unul dintre puţinele depozite de acest gen din lume. Particularitatea acestei dolomite amorfe stă în faptul că legătura dintre ionii de calciu şi magneziu este una mult mai slabă decât la dolomita cristalină, ceea ce favorizează descompunerea şi asimilarea mult mai rapidă în sucul gastric al animalelor.

Efectele utilizării DEL-CA-MAG ca supliment mineral în hrana puilor de carne au fost demonstrate în cadrul unui studiu comparativ efectuat de Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală (IBNA) – Baloteşti. Testele au fost efectuate pe 600 de pui broiler din hibridul de carne COBB 500, pe perioada de vârstă 0-42 zile.

Rezultate confirmate

Rezultatele studiului arată faptul că hrănirea puilor de carne cu dolomită amorfă (DEL-CA-MAG), ca sursă de calciu şi magneziu, a modificat semnificativ greutăţile corporale, acestea fiind mai mari cu 3,75% la vârsta de 14 zile, cu 4,01% la 28 zile, respectiv 4,18% la 42 de zile.

În ceea ce priveşte sporul mediu zilnic de creştere, acesta a fost mai mare cu 4,25% la lotul de pui furajat cu dolomită amorfă, ca sursă de calciu şi magneziu, comparativ cu lotul martor (carbonat de calciu, ca sursă de calciu).

Efecte interesante s-au constatat şi la consumul specific. Astfel, rata de conversie a furajului în spor a fost mai mică cu 5,71% la lotul de pui furajat cu DEL-CA-MAG comparativ cu lotul martor. De asemenea, costul furajului/kg spor (kg NC/kg spor) a fost mai mic cu 6,20% la lotul experimental furajat cu dolomită amorfă faţă de lotul martor.

Analizele biochimice ale parametrilor plasmatici şi nivelului de cenuşă, calciu şi fosfor din osul tibia la puii broiler nu au fost influenţate semnificativ ($P \geq 0,05$) de sursa de calciu utilizată, valorile la lotul experimental fiind apropiate de cele ale lotului martor şi în limite fiziologice normale categoriei şi vârstei puilor.

Valorile concentraţiei de magneziu din osul tibia la lotul experimental au fost mai mari comparativ cu cele de la lotul martor ($P \leq 0,05$), ambele situându-se în limite fiziologice normale vârstei puilor.

„Rezultatele obţinute ne indică faptul că produsul testat (DEL-CA-MAG), dolomita amorfă, din cariera Delniţa, de la SC Exploatarea Minieră Harghita SA, Miercurea-Ciuc“, poate fi utilizat ca sursă de calciu şi magneziu în hrana puilor de carne“, confirmă doctor inginer Georgeta Ciurescu, cercetător ştiinţific la Institutul de Biologie şi Nutriţie Animală Baloteşti.

Mineralul este comercializat de către Exploatarea Minieră Harghita sub denumirea DEL-CA-MAG.

Comandaţi produsul la tel.: 0745.314.914
Informaţii la: 0744.101.287 / 0724.264.482
Rezultatele studiilor pot fi consultate pe www.emharghita.ro
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari: 8890
□
° Comentarii
□
□
° 1. Paul -- (6-March-2012)Unic Distribuitor in jud Cluj , atat pentru Societati Comerciale cat si pentru Fermieri . Comenzi 0746.599.151
° 2. petre -- (6-March-2012)Unic Distribuitor in jud Ialomita.pentru contact 0726264467
° 3. Ionut -- (7-March-2012)UNIC DISTRIBUITOR IN JUD. ARAD SI JUD. TIMISOARA.
CONTACT: 0758367386
° 4. gelu -- (14-March-2012)Gasiti delcamag la sac de 10kg in Farmacia Veterinara din Hala Obor in Bucuresti
° 5. sandu -- (21-April-2012)unde pot gasi produsul in judetul iasi?
° 6. Paul -- (30-June-2012)Unic Distribuitor Cluj...
Unic Distribuitor in jud : Cluj; Salaj; Bihor; Bistrita-Nasaud; Caras - Severin; Sibiu; Mehedinti; Mures, atat pentru Societati Comerciale cat si pentru Fermieri. Comenzi 0746.599.151
° 7. Antighin Stefan -- (30-May-2012)S.C. Wood Stick S.R.L-D comercializeaza in orice cantitati suplimentul furajer Del-Ca-Mag in judetul Iasi.
Produsul este insotit de bon fiscal/ factura fiscala si copie dupa buletinul de analiza.
Acordam discount pentru cantitati >1000kg.
Contact: 0735 840 880
° 8. george -- (23-September-2012)unde se gaseste Del-Ca-Mag in jud. Constanta??
° 9. NEGRU SORIN -- (25-September-2012)COMERCIALIZAM DEL-CA-MAG LA DOMICILIU,ORIUNDE IN ROMANIA LA PRETUL DE 2,5LEI KG TEL: 0731983845
° 10. Melesiandru Andrei -- (2-October-2012)PRETUL REAL este de 2 lei / kg nu cumparati la un pret mai mare de oriunde din tara. Daca cumparati cu un pret mai mare inseamna ca sunteti pacaliti. Negru Sorin poate nu o sa mai vinzi DEL - CA - MAG
° 11. NEGRU SORIN -- (2-October-2012)Melesiandru Andrei pretul acesta este pentru cantitati mici cu livrare gratuita la domiciliu ,pentru cantitati mai mari pretul este negociabil
° 12. SC RAXAND SRL -- (3-October-2012)DISTRIBUITOR DEL-CA-MAG JUDETUL ARGES SC RAXAND SRL TEL.0744571297 PRET 2RON/KG
° 13. del-ca-mag -- (7-March-2013)del-ca-mag la sac 40 kg. /pret 40 ron.
detalii : http://delcamag.wordpress.com/
° 14. BioMinerale -- (20-June-2013)DEL-CA-MAG la cel mai bun pret din Iasi, numai prin Bio-Minerale Distributie
° 15. Andrei Melesiandru -- (27-August-2013)Distribuitor Arges, Valcea si Olt, pret incepand cu 0.65 lei/kg. 0730899042 Andrei Melesiandru
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net

Delta Dunării, ca a treia rezervaţie naturală a lumii

Mi-e dragă Dobrogea şi mai cu seamă locul unde vă invit să mergem, măcar cu gândul. Este vorba despre Delta Dunării, o mică minune a lumii. Discutăm cu domnul Grigore Baboianu, guvernatorul Administraţiei Rezervaţiei Biosfera Delta Dunării. „Este o minune creată dintr-un ansamblu de condiţii: Dunăre, mare, aluviuni, vânturi. Toate acestea au contribuit la realizarea unui spaţiu unde oricine poate vedea începuturile vieţii pe pământ: micile vietăţi care în această supă organică dau naştere şi alimentează o mare diversitate de specii, plante şi animale deopotrivă.“ – Grigore Baboianu

Pledoarie pentru habitatul acvatic

– Dacă ar fi să comparăm situaţia ultimilor ani, lucrurile sunt pe calea cea bună?

– Da, chiar dacă pare o pledoarie „pro domo“. Pot să spun că situaţia este mai bună comparativ cu anii din urmă. Şi asta pentru că Administraţia Rezervaţiei a reuşit împreună cu Ministerul Mediului să deruleze o serie de proiecte care au condus la îmbunătăţirea stării habitatelor naturale ce găzduiesc această diversitate de specii. Şi vorbim aici de peste 7.000 de specii de plante şi animale.

– Asta se vede deasupra apei. Ce se întâmplă în apele Deltei?

– Acestea reprezintă spaţiul de viaţă pentru un număr mult mai mare de specii decât cele pe care le putem vedea la suprafaţa apei, unde îşi fac simţită prezenţa peste 330 de specii de păsări, 12 specii de mamifere, circa 1.600 de plante. Diferenţa până la cele 7.000 de specii este sub apă şi este legată direct de condiţiile de aici. De aceea habitatul acvatic, mult mai productiv decât cel terestru, este şi foarte sensibil. De altfel, este cel care trebuie protejat cu mare atenţie şi responsabilitate, dacă dorim ca minunea aceasta care se numeşte Delta Dunării să dăinuie peste veacuri.

Balta mai are încă peşte

– Românii au o vorbă când se întâlnesc în preajma unui luciu de apă. Mai are balta peşte?

– Da şi nu sunteţi singurul care pune această întrebare. Suntem întrebaţi de foarte multe persoane în ultima perioadă şi din ce în ce mai des se vehiculează ideea că suprapescuitul şi acţiunile de braconaj din Deltă pot şi realmente pun în pericol stabilitatea resursei piscicole. Ca să vă răspund, pot să vă spun că balta mai are încă peşte. Activităţile ilegale de pescuit nu au reuşit chiar să pună în pericol stabilitatea resursei. Totuşi, vreau să trag un serios semnal de alarmă: continuarea acestui mod de a valorifica haotic resursele va pune Delta cât de curând sub semnul întrebării. Ca atare, încercăm să găsim soluţii concrete pentru a creşte exigenţa factorului de control, a autorităţii în vederea diminuării efectelor negative ale pescuitului ilegal. Pentru că, repet, acest fenomen există şi este foarte necesar ca într-un timp cât mai scurt să fie diminuat la maximum.

Suprafeţele îndiguite, reintroduse în circuitul natural

– Această activitate de intrare în circuitul agricol nu aduce prejudicii?

– Din fericire, odată cu declararea Rezervaţiei Biosfera Delta Dunării, dorinţa şi programele de reintroducere în circuitul agricol a unor suprafeţe din Delta Dunării au fost stopate. Sper eu, pentru totdeauna. Am încercat să le readucem în circuitul natural pe cele care au fost amenajate special pentru agricultură, în primul rând, dar şi pentru piscicultură. Este vorba despre 80 mii ha de zone îndiguite, lucru care a afectat şi zonele de reproducere naturală pentru o serie de specii de peşti, precum şi stabilitatea unor specii de păsări dependente de zone inundate.

„Nu omorâţi pelicanii!“

– Citeam cândva o carte cu acest titlu în care se vorbea de faptul că există o îngrijorare din partea pescarilor că pelicanul consumă prea mult peşte.

– Aţi atins o temă delicată. Trebuie să acceptăm că Delta există într-un echilibru perfect între natură şi comunităţile locale. În Delta Dunării trăiesc 15 de mii de locuitori în cele 26 de localităţi, care se îndeletnicesc cu pescuitul, cu creşterea animalelor, agricultura sau recoltatul stufului. Întotdeauna natura a creat acele resurse ca să coexiste şi omul, şi păsările, şi peştii. Ca atare, acest echilibru s-a menţinut. Ne-am confruntat şi noi cu astfel de îngrijorări cum că pelicanii sau stârcii ar lua hrana de la gura populaţiei din Deltă.

Dunărea, un factor de poluare

– Dunărea, care este principalul izvor al Deltei, străbate şi zone industriale şi sigur apa ajunge poluată. În ultima vreme, calitatea apei din deltă a simţit vreo influenţă negativă din cauza fluviului?

– Nu s-ar putea spune că, din punctul de vedere al poluării, Dunărea afectează negativ ecosistemele naturale din Deltă. Dar afectează dinamismul dezvoltării Deltei ca spaţiu geografic, datorită faptului că în amonte au fost construite, în ultimele 5 decenii, peste 40 de baraje pentru navigaţie sau pentru producerea energiei electrice. Aceste baraje sunt capcane de aluviuni, astfel încât cele care veneau altădată şi construiau Delta sunt acum captate în lacurile de acumulare. În ceea ce priveşte poluanţii din Dunăre, aceştia, din fericire, nu prezintă deocamdată un pericol, dar rămâne cel generat de dezvoltarea activităţii de transport, precum şi poluările accidentale care au loc de-a lungul Dunării în diferite unităţi industriale.

Sturionii, ţinta braconierilor

– Toată lumea este interesată să ştie ce se întâmplă cu sturionii. Ce ne puteţi spune în legătură cu aceştia?

– Din păcate, această specie fosilă vie am putea spune, datorită calităţii icrelor negre, a devenit o ţintă predilectă a pescarilor şi mai ales a celor neautorizaţi, a braconierilor. Adevărul este că dezvoltarea pescuitului din ultimii 40 de ani a dus la diminuarea drastică a sturionilor. Dacă vorbeam acum jumătate de secol de capturi de sturion de 300-400 t pe an, din 2006 încoace se vorbeşte de capturi care nu depăşesc 20-25 de tone. Ca atare, a fost promovat un ordin de prohibiţie generală până în 2016 privind pescuitul sturionilor.

Ghe. Verman

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
843

☐
˚ Comentarii
☐
☐
˚ 1. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-June-2011)Pentru a se lua şi urma măsurile adecvate pentru conservarea acestei zone nu este destul de limpede şi clar enunţul :Delta Dunării, ca a treia rezervaţie a lumii!?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

delta-dunarii-in-perspectiva-viitorului-...

Delta Dunării în perspectiva viitorului buget european > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulDelta Dunării în perspectiva viitorului buget european

Comisarii europeni pe mediu şi agricultură, Janez Potocnik şi Dacian Cioloş, susţin dezvoltarea integrată a Deltei Dunării (est) şi consideră că rezervaţia are oportunităţi majore în perspectiva viitorului buget al Uniunii Europene (UE).

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2162

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare

Delta, raiul sălbăticiunilor!

Vai de cei care au subestimat forţa ecologiştilor! Ce-i drept, ai noştri verzi au ieşit în scenă prin câteva inepţii stranii, dar au fost corectaţi din mers de către mentorii lor occidentali, astfel încât astăzi sunt stăpâni pe spaţiul natural feeric de la Prut şi până la Nisa şi de aici până la Dunăre.

Dacă ar fi să le dăm crezare, atunci ei au reuşit să instaureze în spaţiul geografic al României cele mai fascinante paradisuri ale desfătării, îndepărtând din arealele protejate tot ce ar putea alunga liniştea şi odihna înaltei caste autohtone şi străine. Ultima lor ispravă este Delta Dunării, pe care au curăţat-o de ultimele relicve economice.

Fapt este că Rezervaţia Biosfera Delta Dunării devine un loc interzis pescarilor profesionişti. Astfel a hotărât Nicolae Nemirschi, ministrul Mediului, în urma discuţiilor avute cu Ilie Sârbu, ministrul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale. În acest scop, Guvernul a emis o ordonanţă care interzice pescuitul industrial.

„Am solicitat chestiunea asta şi am un gentleman-agreement cu ministrul Agriculturii, prin care nu se va mai putea pescui industrial în rezervaţie“ – declară cu preţiozitate ministrul Mediului.

Motivul ar fi dorinţa Guvernului de a începe, chipurile, reconturarea rezervaţiei, fiind monument UNESCO. În accepţiunea domniei sale, „modelul a fost preluat de la alte zone similare existente în toată lumea“. Care lume, domnule ministru? Localizaţi un singur „model“ în Europa, pentru aducerea la tăcere a contestatarilor de sorginte economică. Menţionăm că localnicii nu vor fi afectaţi de schimbările preconizate, pentru că vor duce o viaţă normală, putând să pescuiască numai pentru consumul propriu.

Surse din Ministerul Mediului (MM) ne-au spus că noile schimbări au fost gândite în urmă cu câţiva ani, atunci când s-a născut Master Planul Deltei Dunării. Acesta reprezintă un cadru şi o strategie pentru dezvoltarea în viitor a Deltei. Planul stabileşte în detaliu etapele de dezvoltare pe care Rezervaţia Biosfera Delta Dunării şi toţi factorii implicaţi din regiune ar trebui să le urmeze pentru conservarea patrimoniului natural, păstrarea tradiţiilor locale şi îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale populaţiei din zonă. Dacă această îmbunătăţire se reduce la hrana de peşte, atunci totul e OK. Dacă locuitorii de aici spun altfel, atunci...

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
586

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

demers-aberant-verzii-vopsiti-in-cap-si-...

Demers aberant - Verzii vopsiţi în cap şi pe creier cer autorităţilor reinundarea Luncii Dunării > REVISTA LUMEA SATULUI

Demers aberant - Verzii vopsiţi în cap şi pe creier cer autorităţilor reinundarea Luncii Dunării

Asociaţia Salvaţi Dunărea şi Delta cere autorităţilor române redarea în circuitul natural a zonelor inundabile din Lunca Dunării şi consideră inundarea controlată a incintelor agricole din Lunca Dunării şi din Delta Dunării ca fiind soluţia optimă pentru contracararea efectelor provocate de creşterile fără precedent ale apelor Dunării.

Citiţi şi vă închinaţi

În realitate, demersul verzilor falşi vizează nu atât Delta, cât şi Insula Mare a Brăilei şi alte incinte cultivate la nivelul celor mai înalte tehnologii agricole din lume cu scopul transformării lor într-un paradis al desfătărilor unei anume protipendade. În opinia lor tâmpă, situaţia actuală a depăşirii cotelor istorice pe cursul inferior al Dunării este cauzată de lucrările de desecare şi de îndiguire din secolul trecut, în urma cărora sute de mii de hectare inundabile din lunca fluviului au fost transformate în incinte agricole şi zootehnice. Ei susţin că preţul acelor iresponsabile acţiuni de „domesticire a naturii“ este plătit astăzi de mii de familii care trăiesc în Lunca Dunării. În plus, în Deltă s-au construit amenajări piscicole de anvergură europeană, inclusiv ferme agricole ce puteau asigura autoconsumul populaţiei locale. Precizarea ştiinţifică ar fi că această populaţie a trăit în Deltă în linişte şi siguranţă timp de trei decenii de la execuţia acestor lucrări. Verzii susţin că incintele agricole Pardina şi Sireasa, situate în nord-vestul Rezervaţiei Biosferei Delta Dunării, măsoară împreună aproximativ 30.000 de hectare şi pot constitui zone de preluare a debitelor crescute ale Dunării. În opinia lor, prin inundarea controlată a acestor incinte, păstrate astăzi în mod artificial pentru culturi agricole, pot fi salvate vieţi omeneşti şi se pot economisi sume de zeci de mii de euro pe care statul român, prin autorităţile locale, este nevoit să le acopere.

Totuşi, câte vieţi au dispărut în Deltă?

Falşii reformatori ai naturii afirmă că, alături de multe zone îndiguite artificial de-a lungul Dunării, o altă suprafaţă extinsă cu potenţial de renaturare este Insula Mare a Brăilei, ce ar putea deveni, prin reintegrarea în circuitul natural, un adevărat plămân pentru apele Dunării, cu un imens potenţial benefic asupra calităţii apei. În gândirea lor aberantă, susţin că reinundarea controlată a zonelor agricole din Delta Dunării şi a Luncii Dunării poate reda circuitului natural al fluviului zeci de mii de hectare, acţiune cu efecte deosebit de benefice asupra ecosistemelor umede ale Dunării şi Deltei, în special ca loc de cuibărit pentru păsări şi de înmulţire a speciilor de peşte. Probabil în acest loc ar urma să se ridice ospicii de desfăt pentru vindecarea unor minţi bolnave.

Un „Coridor Verde“ veştejit

„Există un plan guvernamental de renaturare a Luncii Dunării – numit „Coridorul Verde“ – încă din 2006, apărut după inundaţii, pe care autorităţile nu l-au prea băgat în seamă„. Inundarea înseamnă nu numai refacerea Luncii Dunării şi a biodiversităţii sale, ci şi o capacitate de absorbţie alveolară ce preia surplusul la inundaţii. Din motive care ţin de aceeaşi incompetenţă şi de interesele meschine ale unor funcţionari publici în conivenţă cu diverşi proprietari de pământ nu s-a făcut mai nimic. Ţin minte că după inundarea fostei bălţi Greaca, un prefect a golit-o pe motiv că va fi o «mlaştină». Asta se întâmplă şi acum, când vârful de viitură a atins Delta Dunării şi locuitorii săi, dar interesele meschine ale Consiliului Judeţean Tulcea, care ia redevenţe din păşunat de oi şi agricultură socialistă, opresc inundarea incintelor agricole Pardina-Sireasa, prevăzute cu ecluză tocmai pentru acest tip de situaţii. Acest fapt mi se pare iresponsabil“ – Liviu Mihaiu, preşedintele Asociaţiei Salvaţi Dunărea şi Delta.

Nota redacţiei: Comunicatul transmis presei aparţine Asociaţiei Salvaţi Dunărea şi Delta, semnat de directorul de program, Dan Bărbulescu. Despre domnia sa, agricultorii nu au auzit şi este greu de crezut că are gândirea necesară pentru a realiza o strategie a Luncii şi Deltei Dunării. Pentru a-şi susţine demersul, autorul face trimitere la un aşa-zis guvernator al Deltei Dunării, care se manifestă pe sticlă mai mult în calitate de circar, decât de cunoscător al fenomenului.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
739
□
˚ Comentarii
□
□
˚ 1. Ionel Petre -- (1-September-2010)In privinta transformarii naturii, sa nu gandim dogmatic. Merita sa consideram exemplul Olandei, tara cu un inalt nivel de civilizatie.
˚ 2. sabinel65 -- (1-September-2010)Asta nu miroase a bine,mai mult ca sigur sunt ceva interese externe Romaniei care doresc asta. De ce "acesti neica nimeni" nu zic nimic de decolmatarea Fluviului Dunarea? Pe vremea lui Ceausescu se facea acest lucru, dar acum cine sa mai gindeasca cu al sau cap???

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Demers pentru creativitate în zootehnie

Timp de două zile, Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad“ din Iaşi a găzduit simpozionul cu participare internaţională „Zootehnia modernă – ştiinţă, creativitate şi inovare.“ Organizată de Facultatea de Zootehnie în colaborare cu Ministerul Educaţiei şi Cercetării şi Inovării, Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice şi Societatea Română de Zootehnie, manifestarea a reunit cadre didactice şi cercetători de la instituţiile de învăţământ superior din ţară, dar şi de la universităţi şi institute de cercetare din Belgia, Italia, Olanda, Statele Unite, Franţa, Republica Moldova, Ungaria, Grecia, Bulgaria, Belarus, Iran, precum şi specialişti din zootehnie.

Lucrările desfăşurate în plen şi pe şase secţiuni au cuprins peste 150 de comunicări, referate şi prezentări de postere vizând rezultatele cercetărilor în domeniul fiziologiei reproducerii animalelor, producerea furajelor, noi tehnologii aplicate în creşterea animalelor, procesarea producţiei animaliere şi siguranţa alimentară, acvacultură, economie şi dezvoltare rurală.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
837

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

demers-pentru-o-lege-a-exploatarii-teren...

Demers pentru: o lege a exploatării terenurilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Demers pentru: O lege a exploatării terenurilor

În decembrie 1989 ne-am recâştigat mult dorita libertate a democraţiei. Cu această ocazie, populaţia României a fost reîmproprietărită din punct de vedere agrar. Au fost emise legi prin care pământul revenea vechilor proprietari de drept. Până aici toate bune. Însă aplicarea acestor legi, în cele mai multe cazuri în mod defectuos şi cu interese proprii, a dus la distrugerea şi a ceea ce era bun în sistemul agricol precedent.

Reîmproprietărirea s-a făcut, în majoritatea cazurilor, prin fărâmiţarea fermelor agrozootehnice cele mai viabile. Astfel, terenurile agricole au fost parcelate şi predate foştilor proprietari, nu într-o „brazdă“, ci pe bucăţele. Astfel s-a ajuns ca un proprietar să deţină câte 10 parcele, în diferite locuri şi asolamente, care însumau toate cel mult 5 ha de teren agricol. Lucrarea individuală a unor astfel de parcele a devenit nu numai anevoioasă, ci şi foarte costisitoare.

Argumente pentru revenirea la normalitate

Pe o suprafaţă relativ mică, care aparţine mai multor proprietari, se cultivă diferite plante, făcând astfel ca niciuna să nu se dezvolte conform aşteptărilor. Consumul de combustibil a crescut foarte mult.

Azi se ară într-o parte o mică suprafaţă, pentru ca acelaşi tractor să parcurgă în gol uneori chiar kilometri întregi pentru a mai executa o lucrare similară. La fel se întâmplă cu toate lucrările agricole. Astfel se explică marile cheltuieli pe care le au proprietarii în prelucrarea pământului. Din această cauză, numai în judeţul Satu Mare anul acesta au rămas nelucrate peste 10 mii ha de teren agricol. Tot din această cauză s-au desfiinţat fermele de animale. Lipsa hranei se făcea mult simţită.

În loc de fărâmiţarea pământului, trebuiau create asociaţii agricole puternice, unde proprietarii de terenuri să devină acţionari, deci beneficiari direcţi după roadele pământului lor. Astfel de agricultură se face în toate ţările dezvoltate. Şi se vede. Nivelul de trai este mult mai ridicat, tocmai prin faptul că produsele alimentare sunt ieftine. Cheltuielile în agricultură fiind minime. S-au putut păstra preţuri decente la produsele agroalimentare.

De ce formele asociative?

În orice ţară unde agricultura este viabilă terenurile sunt lucrate în stil asociativ, fermierii fiind aceia care se luptă cu guvernanţii pentru obţinerea facilităţilor agricole în mod organizat. Ei cunosc foarte bine piaţa de desfacere. Pe când un simplu proprietar, neafiliat la vreo formă asociativă, este sortit falimentului. Aşa se face că au rămas zeci de mii de hectare nelucrate. Avea dreptate Vasile Alecsandri în poezia, respectiv cântecul „Hora Unirii“: „Unde-i unul nu-i putere/La nevoi şi la durere/Unde-s doi puterea creşte/Şi duşmanul nu sporeşte...“. Cine este duşmanul agriculturii? Tocmai noi, prin ceea ce am făcut. Prin fărâmiţarea necontrolată şi uneori abuzivă ne-am transformat în duşmani ai pământului. În schimb, acesta nu ne-a iertat.

Totuşi nu trebuie să ne lăsăm învinşi. Avem o mare şansă de reabilitare a sectorului agricol. După cum se ştie, pe 1 ianuarie 2007 ţara noastră a devenit membru cu drepturi depline al Uniunii Europene.

Dezvoltarea agriculturii este una dintre principalele axe prioritate atât ale Guvernului României, cât şi ale structurilor abilitate ale Uniunii Europene.

Numai din fondurile nerambursabile alocate de către UE se poate reaşeza şi reîmprospăta sectorul agricol.

Dar Uniunea Europeană ne dă fonduri, însă condiţionat. Una dintre condiţiile de bază este tocmai aceea a formării de ferme puternice în sistem asociativ.

Fără formarea unor asociaţii agricole puternice nu vom putea accesa cele peste 13 miliarde de lei alocate până în anul 2013 acestui sector. Trebuie să fim conştienţi de faptul că pământul nu se poate lucra fărâmiţat. Nu numai că acest lucru nu este acceptat, dar nu este nici economic. Mai mult, lucrarea pământului în astfel de condiţii duce la distrugerea lui.

Cu cât vom fi mai uniţi în a lucra pământul în forme asociative, cu atât el ne va răsplăti cu recolte bogate, pe măsură. Sistemele asociative au fost şi vor fi cele mai viabile în a lucra pământul şi a forma ferme puternice.

Ing. Sorin Oşan BERINDEA

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
810
☐
Comentarii
☐
☐

1. Agricultorul -- (15-December-2009)"asociaţii agricole puternice, unde proprietarii de terenuri să devină acţionari, deci beneficiari direcţi după roadele pământului lor. Astfel de agricultură se face în toate ţările dezvoltate."

As vrea sa-mi spuneti in ce tara vest europeana ati vazut asa ceva! Bolsevicilor!

2. florea paul -- (9-January-2010)Salvarea prin asociere este in mare masura falsa, cu toate ca problema faramitarii lotorilor de teren agricol este adevarata.Rezolvarea problemei faramitarii loturilor de teren poate fi rezolvata prin:

1.Finalizarea procesului de retrocedare in termen de un an,prin masuri de sanctionare a comisiilor locale si judetene vinovate de tergiversare.

2.Ajutorul tehnic acordat gratuit de OCPI-uri detinatorilor de titluri pentru intabularea terenurilor,in termen de un an.

3.Facilitati fiscale pentru tranzactiile ce pot duce la constituirea de ferme viabile.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Demers pentru salvarea pădurilor (II)

Pledoaria unui mare om de ştiinţă

La întrebarea care este poziţia oamenilor de ştiinţă în ceea ce priveşte starea silviculturii, înainte de a da un răspuns, acad. Victor Giurgiu ne-a îndemnat să consultăm mai întâi referatul său privind starea pădurilor României la începutul mileniului al III-lea.

Dintre multele concluzii ce pot fi desprinse din această lucrare am reţinut că modul de gospodărire a patrimoniului forestier al unei ţări reflectă gradul de civilizaţie al acesteia, aşa după cum remarca şi academicianul Simion Mehedinţi, după care „pădurile sunt obrazul unui popor“, iar după Marin Drăcea, „pădurile vorbesc precis un singur limbaj, care spune lămurit cât de conştient este un popor de rosturile sale, cât crede un popor în propriul său viitor… Starea lor nu se poate improviza de azi pe mâine.“ În condiţiile date este foarte greu să emitem previziuni de refacere a fondului silvic.

Apel la raţiune

– Dacă ar fi să tragem o concluzie, care ar fi aceasta, domnule academician?

– Deocamdată putem vorbi doar despre speranţă. După distrugerea pădurilor, trec decenii şi secole pentru redresarea lor deplină, iar starea şi întinderea actuală a pădurilor este rezultatul politicii forestiere şi al modului de gospodărire a acestora din deceniile anterioare, chiar din secolele trecute.

Astfel, procentul de împădurire a actualului spaţiu geografic al României a scăzut de la aproximativ 80%, cât a fost în vremurile îndepărtate, la circa 27%, cât este în prezent. Fapt este că moştenim astăzi doar 1/3 din patrimoniul forestier natural al ţării. Responsabil pentru actuala stare a pădurilor este factorul politic, incriminate fiind legile de reconstituire (defectuoasă) a dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere, prin care o mare parte a fondului forestier a fost fărâmiţată în sute de mii de proprietăţi mici şi minuscule, imposibil de gestionat.

Suntem deja o ţară săracă în păduri

- Dacă ne referim la greutăţile legate de gestionarea unui teritoriu atât de fărâmiţat, poate există o anume înţelegere; dar distrugerea pădurilor ţine de acţiunile conjugate ale unor grupuri de interese, care s-au desfăşurat, cum s-ar spune, în văzul şi cu acordul tacit al autorităţilor.

Din păcate, acesta este adevărul. Sute de mii de hectare de păduri au fost defrişate sau brăcuite sub ochii neputincioşi ai autorităţii silvice, cu îngăduinţa poliţiei, jandarmeriei, justiţiei şi a altor organe ale statului. Îngrijorător este faptul că, spre deosebire de ţările avansate ale Uniunii Europene, suprafaţa efectiv acoperită cu păduri ecologic funcţionale este în descreştere, fără ca acest regres să fie surprins de statisticile oficiale. Totodată, este îngrijorătoare situaţia României din cauza lipsei de preocupare pentru creşterea domeniului forestier prin împădurirea terenurilor degradate, inapte pentru alte folosinţe şi pentru realizarea Sistemului

Naţional al Perdelelor Forestiere de Protecţie. În schimb, ţări ca Franţa (care şi-a dublat în ultimul secol suprafaţa cu păduri), Marea Britanie, Ungaria şi alte ţări europene şi-au majorat considerabil suprafaţa ocupată cu păduri.

Ca să închei într-o notă de optimism, fac totuşi precizarea că oamenii de ştiinţă rămân încrezători în puterea şi înţelegerea comunităţii silvicultorilor români care, pe baza rezultatelor cercetărilor ştiinţifice, va reuşi să elaboreze şi să pună în aplicare Programul naţional de reconstrucţie ecologică şi dezvoltare durabilă a patrimoniului silvic românesc. Cu o condiţie: clasa politică şi guvernanţii să recepţioneze chemarea lor!

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
970
□
ª Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Demers pentru salvarea pădurilor

- Dacă nu se pune capăt jafului, din codri vor rămâne doar buturugi!

Starea patrimoniului forestier, la început de mileniu

Dezbaterea organizată de Fundaţia Grupul pentru Iniţiativă Ecologică şi Dezvoltare Durabilă (GIEDD) pare a fi una provocată, mai ales de factori decizionali, care poartă principala răspundere asupra ameninţărilor la care este supus acest sector vital pentru economia ţării şi sănătatea populaţiei.

Participarea ştiinţifică a fost una selectă, iar instituţiile în măsură să recepteze mesajul celor care au luat cuvântul au fost reprezentate la un nivel profesional ridicat. Este vorba de Parlamentul României, Banca Naţională, Comitetul Naţional Român al Consiliului Mondial al Energiei, Academia Română, Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice ,,Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ şi, nu în ultimul rând, de Biserica Ortodoxă Română. În fapt, manifestarea a fost dedicată Săptămânii Europene a Pădurilor.

Este de menţionat faptul că o asemenea manifestare în apărarea cauzei pădurilor din ţara noastră şi nu numai a fost organizată de instituţii din afara lumii silvice, asta poate şi pentru a nu fi bănuiţi de pledoarie pro domo.

Care au fost problemele majore puse în discuţie la forumul intitulat „Starea şi importanţa patrimoniului forestier din România la început de mileniu“ şi în ce măsură au fost ele recepţionate de puterea executivă şi politică? Un prim răspuns la aceste întrebări aveam să-l primim de la prof. univ. dr. Marian Ianculescu, vicepreşedinte al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

Câteva precizări necesare

– Domnule profesor, pe lista celor care au susţinut referate ştiinţifice în cadrul acestui forum figurează personalităţi sonore ale comunităţii ştiinţifice, nu însă şi oameni politici ai vremurilor de astăzi, ca să nu spunem de reprezentanţii puterii executive…

– Invitaţiile au fost adresate tuturor organismelor cu putere de decizie. Doresc să precizez din capul locului că această manifestare în apărarea cauzei pădurilor a fost organizată de instituţii din afara lumii silvice, tocmai în ideea de a nu fi suspectaţi de o părtinire exagerată a doleanţelor specialiştilor din acest sector.

Printre cei care au onorat dezbaterile pe această temă se cuvine să-i amintesc pe foştii preşedinţi ai României, domnii Ion Iliescu şi Emil Constantinescu, pe ambasadorii ale căror ţări dispun de mari resurse forestiere, cum sunt Austria, Brazilia, Canada, India, Nigeria şi Algeria, pe guvernatorul Băncii Naţionale, Mugur Isărescu, şi în mod deosebit pe dr. ing. Cristiana Sârbu, doamna căreia îi datorăm organizarea acestui forum.

Lucrările forumului au fost moderate de gazda reuniunii, academicianul Cristian Hera.

Stări de fapt ce îndeamnă la reflecţii

– Studiind o parte din intervenţii, ele par a transmite mai mult mesaje îngrijorătoare decât optimiste.

– Cei prezenţi la forum au discutat despre starea patrimoniului forestier din România, despre conservarea ecosistemelor forestiere, dar şi despre reconstrucţia ecologică a pădurilor deteriorate. Totodată, au fost aduse în discuţie probleme privind biomasa forestieră, producerea şi folosirea surselor de energie, precum şi accesarea de programe şi fonduri europene pentru conservarea şi dezvoltarea patrimoniului forestier din România.

O puternică impresie a lăsat intervenţia fostului preşedinte al României, domnul Ion Iliescu, făcând o pledoarie pentru protejarea pădurilor din ţara noastră. Domnia sa este obsedat, mai ales, de cauzele care au condus la reducerea alarmantă a patrimoniului forestier, de la 2/3 cât ocupa odinioară din teritoriu, la circa 25%, în prezent atât la nivel global, cât şi în România.

El a făcut trimiteri la defrişările masive de păduri în aproape toate zonele ţării, cu referire specială la judeţele Maramureş, Bacău, Suceava, Harghita, Covasna şi altele. „Nu mă feresc să spun – amintea domnul Ion Iliescu – aceste defrişări au şi vor avea efecte destabilizatoare asupra mediului.

De aceea, sunt necesare acţiuni de combatere imediată a încălzirii globale, situaţie care ne afectează pe toţi, efectele devastatoare deja arătându-şi colţii în ultimii ani.“

Problema încălzirii globale este generată, aşa cum am mai spus şi cu alte ocazii, de gazele cu efecte de seră. Dintre acestea, peste 80 de procente reprezintă dioxidul de carbon, rezultat al dezvoltării fără precedent a omenirii. Şi aici vorbim de explozia demografică de după începutul secolului al XIX-lea, care a adus cu sine creşterea industriei bazată pe consumul masiv de combustibili fosili (cărbune, petrol
şi gaze).

Schimbarea bazei energetice - marea provocare a viitorului

– Să fie atâta deprimare în scrutarea viitorului Planetei, precum prevestesc oamenii de ştiinţă?

– Schimbarea bazei energetice a omenirii constituie una dintre marile provocări ale zilelor noastre. Pădurea este un mare consumator de dioxid de carbon, aceasta fiind una dintre marile calităţi ale vegetaţiei.

Ea consumă dioxid de carbon şi generează oxigen. Reducerea suprafeţelor de pădure a amplificat producerea încălzirii globale ca efect al fenomenului de seră. Aşadar, refacerea pădurilor este unul dintre mijloacele cele mai la îndemână oamenilor ca să reechilibreze balanţă existenţei omenirii şi a Terrei, în general.

Participanţii la dezbatere au deplâns desfiinţarea vegetaţiei forestiere pitice din zona subalpină a Carpaţilor, mai exact a jnepenişurilor, în anii ’70-’80. Acestea aveau un rol foarte important, acţionând ca un fel de bureţi naturali.

Ele reţineau zăpada o perioadă mai lungă de timp, absorbeau apa provenită din ploaie şi apoi asigurau o alimentare în timp, ca sursă de apă pentru toate pâraiele din zonă. Jnepenişurile au dispărut pentru a face loc păşunilor alpine. A fost o primă dramă dintr-o serie de mai multe, defrişarea acestui tip de vegetaţie forestieră ducând, în timp, la unele fenomene de eroziune a solurilor, provocând grave alunecări de teren.

Procuraţi-vă şi citiţi această carte!

Cu prilejul expunerii sale la forumul „Starea şi importanţa patrimoniului funciar din România la început de mileniu“, Ion Iliescu a prezentat, în premieră, lucrarea intitulată „Planul B.3.O.

Mobilizarea generală pentru salvarea civilizaţiei“, apărută în 2008, în SUA, sub egida Earth Policy Institute, scrisă de Lester Brown, preşedintele acestui prestigios institut, unul dintre cei mai influenţi gânditori ai lumii, un fel de „guru al mişcării de mediu“, selectat de publicaţia Who’s Who a lui Marquis printre cei 50 de „mari“ americani (Great Americans).

În această carte, la capitolul 5, intitulat „Sisteme naturale sub presiune“, sunt abordate aspecte referitoare la: micşorarea suprafeţei pădurilor la nivel global, amplificarea riscurilor, pierderea solurilor; de la păşune la deşert; avansarea deşerturile, iar la capitolul 8, intitulat „Refacerea Pământului“, sunt abordate: protecţia şi refacerea pădurilor, conservarea şi refacerea solurilor; plantarea arborilor pentru fixarea carbonului, bugetul pentru refacerea Pământului.

Cartea se încheie cu capitolul 13 intitulat „O acţiune imperioasă“, care abordează restructurarea taxelor, impozitelor şi subvenţiilor; măsurile de stabilizare a climei, răspunsul pentru susţinerea statelor în declin, mobilizarea pentru salvarea civilizaţiei şi ce putem face noi înşine.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
895

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Demers pentru salvarea pădurilor (III)

Conservarea şi dezvoltarea patrimoniului silvic constituie o problemă de interes mondial. Mai ales astăzi, când schimbările climatice, tot mai evidente, ne conduc spre o stare naturală extrem de precară. La nivelul anului 2005, suprafaţa pădurilor pe glob se cifra la aproape 4 miliarde hectare, ceea ce prezintă 30,3% din suprafaţa planetei, revenind 0,62 ha pe cap de locuitor. Distribuţia pădurilor pe glob este neuniformă: 64 de ţări, cu o populaţie de circa 2 miliarde locuitori, au mai puţin de 0,1 ha pe cap de locuitor, iar cele mai bogate zece ţări în păduri deţin 2/3 din suprafaţa totală a acestora.

O descreştere îngrijorătoare

Suprafaţa de pădure la nivelul planetei continuă să descrească cu circa 13 milioane hectare anual. În acelaşi timp, plantaţiile şi extinderea naturală a pădurilor sunt semnificativ reduse, în comparaţie cu despăduririle. Bilanţul dintre despăduriri şi împăduriri era şi este negativ – minus 7,3 milioane ha anual, în perioada 2000-2005, în scădere uşoară, comparativ cu minus 8,9 milioane ha anual, cât se înregistrau în deceniul 1990-2000.

Continentul cu cea mai mare pierdere de păduri este America de Sud, cu un minus de 4,3 milioane ha anual, în perioada 2000-2005, urmată de Africa cu un minus de 4,0 milioane ha anual. Cele zece ţări care au înregistrat drastice reduceri de păduri sunt următoarele: Brazilia, cu un minus de circa 3,1 milioane ha anual; Indonezia – 1,87 milioane ha; Sudan – 0,59 milioane ha; Myanmar – 0,44 milioane ha; Republica Unită a Tanzaniei – 0,41 milioane ha; Nigeria – 0,41 milioane ha; Republica Democratică Congo – 0,32 milioane ha; Zimbabwe, 0,31 milioane ha şi Venezuela – 0,29 milioane hectare.

Există şi ţări care în aceeaşi perioadă, 2000-2005, au fost preocupate de dezvoltarea pădurilor, după cum urmează, în ordinea suprafeţelor împădurite: China, cu circa 4,1 milioane ha anual, Spania – 0,3 milioane ha; Vietnam, – 0,24 milioane hectare. Sub această rată de creştere se află SUA, Italia, Chile, Cuba, Bulgaria; Franţa şi Portugalia.

Această creştere este departe de a compensa, la nivel global, despăduririle, în suprafaţă de circa 13 milioane hectare anual. Or, aceste defrişări pe largi suprafeţe de păduri s-au produs, şi încă mai au loc, în marea lor majoritate, în pădurile ecuatoriale şi tropicale, recunoscute ca având cel mai mare rol în realizarea unui echilibru ecologic la scară planetară.

Sindromul dioxidului de carbon

Se ştie că planeta noastră se confruntă din ce în ce mai evident cu fenomenul de încălzire globală şi, dintre toate gazele de seră, cel mai incriminat în generarea acestui fenomen este dioxidul de carbon.

Ecosistemele forestiere, în special cele ecuatoriale şi tropicale, sunt considerate ca fiind cele mai eficiente în stocarea carbonului din atmosferă, eliminând, în schimb, prin procesul de fotosinteză, uriaşe cantităţi de oxigen, necesare susţinerii vieţii pe Pământ.

Se estimează că resursele forestiere ale lumii stochează circa 283 gigatone (Gt) carbon numai în biomasa sa, iar carbonul stocat în biomasa forestieră, lemnul mort, litieră şi în solurile forestiere, toate împreună, constituie mai mult decât cantitatea de carbon atmosferic.

Calculele ştiinţifice au demonstrat că, dacă ar exista la nivel planetar un plus de peste 600 milioane ha de pădure, lucru care s-ar realiza prin împădurirea, în fiecare an, a circa 60 milioane hectare, timp de zece ani, s-ar reuşi stocarea întregii cantităţi de carbon de la toate sursele de pe Pământ.

Pădurile României, câte au fost, câte au rămas?

România, de-a lungul timpului, şi-a redus considerabil suprafaţa păduroasă, ajungând în prezent, aşa cum s-a mai arătat, la circa 6,37 milioane ha, respectiv 26,7% din teritoriul ţării. Şi la noi există condiţii de a dezvolta resursele forestiere ale ţării. Acestea constau în ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate (în prima urgenţă circa 700.000 ha) şi prin realizarea Sistemului Naţional al perdelelor forestiere de protecţie preconizat de Legea nr. 289, privind perdelele forestiere de protecţie.

Prin aceste două acţiuni silvice se poate atinge obiectivul prevăzut în Legea nr. 46/2008 – Codul Silvic de a dezvolta fondul forestier din ţara noastră cu circa 2 milioane ha, până în anul 2035, apropiindu-ne astfel de procentul optim, stabilit de specialişti, 40% pădure din teritoriul ţării. Acest obiectiv poate fi atins prin sensibilizarea factorilor politici şi administrativi de decizie şi prin implicarea cu pasiune a membrilor Corpului silvic.

Topul mondial silvic

Ţara - Suprafaţa - mil. hectare
Federaţia Rusă - 809
Brazilia - 478
Canada - 310
SUA - 303
China - 197
Australia - 164
Republica Democratică Congo - - 130
Indonezia - 88
Peru - 80
India - 68

Patru scenarii teoretice

Oamenii de ştiinţă au venit cu o serie de scenarii, menite să prevină încălzirea planetei. Astfel, au fost prezentate următoarele patru scenarii:

- amplasarea pe suprafaţa mărilor şi oceanelor a unor nave, dotate cu turbine puternice, care să arunce în atmosferă jeturi de apă pentru ecranarea razelor solare. Soluţia pare reală, dar cu ce costuri şi cu ce eficienţă?;
- provocarea unor erupţii vulcanice pentru ecranarea razelor puternice ale Soarelui. Soluţia pare de domeniul science fiction. Se ştie din istorie că au existat erupţii vulcanice, din cauza cărora au apărut perioade de glaciaţiune. Pot fi scăpate de sub control, cu efecte nebănuite;
- amplasarea pe pământ a unor captatori artificiali (aşa-numiţii copaci artificiali) care să stocheze carbonul atmosferic şi să-l depoziteze la mari adâncimi;
- o cale mult mai ,,pământeană“ şi realistă este împădurirea unor suprafeţe de terenuri cât mai mari. Este de preferat această ultimă soluţie, anume aceea de a efectua împăduriri în toate zonele Globului.

În prezent, există disponibilităţi la nivel Planetar, de a fi împădurite peste 1 miliard de ha. Pe lângă faptul că acestea ar stoca întreaga cantitate de carbon (incriminat în producerea încălzirii globale), ar avea şi alte efecte benefice pentru mediu.

Este vorba de conservarea biodiversităţii, asigurarea unor condiţii optime pentru practicarea unei agriculturi durabile, implicit a asigurării securităţii alimentare, prevenirea alunecărilor masive de terenuri, a inundaţiilor catastrofale etc.

Din păcate, motivul de îngrijorare îl constituie faptul că, în loc să crească suprafaţa pădurilor pe glob în varianta prezentată mai sus (circa 60 milioane hectare anual), ea scade cu circa 7-8 milioane hectare anual.

Prof. univ. Marian IANCULESCU, vicepreşedinte al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice.
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
1711

Comentarii

1. lumiere -- (14-March-2010)este de ne crezut ce sen tampla cu padurea :(((

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Demers pentru săptămâna verde a islazurilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Demers pentru săptămâna verde a islazurilor

Starea deplorabilă în care sunt pajiştile ţării noastre este cauzată de scăderea dramatică a efectivelor de animale ierbivore, dar mai ales de lipsa de interes al comunităţilor locale pentru acest mod de folosinţă agricolă. Deşi există o ofertă foarte mare de suprafeţe pentru păşunatul animalelor, în multe cazuri nutreţul este insuficient, ca urmare a producţiilor foarte scăzute şi a calităţii necorespunzătoare generate de lipsa aproape totală a lucrărilor de îngrijire şi fertilizare, a absenţei unor dotări minime precum alimentări cu apă, umbrare etc.

Instituţia islazului comunal

Acum nu facem nimic pe aceste suprafeţe şi ne aducem aminte de izlazul comunal abia în momentul scoaterii animalelor din gospodăria proprie, la păşunat. În gospodăriile populaţiei încă mai sunt concentrate cele mai mari efective de bovine şi ovine care valorifică producţia acestor pajişti, prin păşunat în comun (devălmăşie) pe izlazuri comunale, păşuni comune etc., fiind de neînţeles de ce în ultimele două decenii au fost neglijate aproape în totalitate acţiunile pe aceste suprafeţe destinate producţiei agricole.

Unele acţiuni populare la nivel naţional, intens mediatizate de mai mulţi ani cum sunt Luna pădurilor (15 martie – 15 aprilie), Luna cadourilor (decembrie), Luna curăţeniei (aprilie) etc., au trezit dintotdeauna interes şi au avut în final succes atât la guvernanţi cât şi la publicul larg. În acest context, de ce nu ar fi şi o Săptămână verde a pajiştilor înainte de 23 aprilie (Sf. Gheorghe), dată tradiţională de începere a păşunatului la români?

Lucrări absolut necesare

- Repararea fântânilor, a jgheaburilor pentru adăpat, dezinfectarea apei cu var sau cu alte substanţe, repararea drumurilor de acces, podeţe, adăposturi, împrejmuiri etc.;
- Plantarea şi ocrotirea pomilor fructiferi pentru umbră, în special a nucului acolo unde creşte, a arborilor în acelaşi scop: salcâmi, stejari, plopi etc. şi întreţinerea celor solitari existenţi pe păşune, prin văruirea tulpinilor, tăierea crengilor uscate, plombarea cu ciment a scorburilor şi alte măsuri de prelungire a existenţei acestora ca parte integrantă din patrimoniul pastoral;
- Lucrări de combatere a vegetaţiei lemnoase dăunătoare prin defrişarea ei, scoaterea rădăcinilor pentru a nu lăstări din nou, scoaterea cioatelor, tăierea scaieţilor etc.;
- Lucrări de nivelare a muşuroaielor care se pot efectua şi mecanizat, adunarea pietrelor etc.;
- Supraînsământarea zonelor unde au staţionat animalele sau a altor goluri din covorul ierbos şi îngrădirea lor până la creşterea ierbii înainte de a fi păscută;
- Împărţirea păşunii comunale pe specii şi categorii de animale, neamestecul dintre ele, respectarea încărcării şi asigurarea pazei astfel încât alte animale din afară, în special oile, să nu păşuneze la adăpostul nopţii sau în plină zi pe păşunea rezervată vacilor sau pe culturile agricole, fiind singura ţară din UE unde astfel de nereguli se petrec frecvent în spaţiul rural.

Teodor MARUŞCA
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
786
☐
ª Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

demers-pentru-un-mediu-curat_l842.html

Demers pentru un mediu curat

Zonele rurale acoperă 90% din teritoriul UE, mai mult de jumătate din acestea fiind consacrate agriculturii. Fie şi numai acest fapt subliniază importanţa agriculturii pentru mediul natural al Uniunii Europene.

Între agricultură şi natură există o puternică influenţă reciprocă. De-a lungul secolelor, agricultura a contribuit la crearea şi menţinerea unei varietăţi de habitate seminaturale valoroase. Astăzi, ele modelează majoritatea peisajelor de pe întregul teritoriu al UE şi adăpostesc o multitudine de specii sălbatice. Sistemele de agromediu au fost sprijinite de UE încă din momentul introducerii lor prin reformele PAC din 1992. Ele încurajează agricultorii să furnizeze servicii de mediu care depăşesc bunele practici agricole obişnuite. Normele de bază au fost consolidate într-o axă specifică a politicii de dezvoltare rurală pentru perioada 2007-2013.

Agricultorii care se angajează voluntar să realizeze obiectivele de agromediu pe o perioadă de cinci ani pot beneficia de ajutoare. Pentru anumite tipuri de angajamente se pot fixa perioade mai lungi, în funcţie de efectele lor asupra mediului. Statele membre au obligaţia de a le oferi agricultorilor astfel de sisteme de agromediu, fapt care ilustrează prioritatea politică acordată acestor sisteme.

Facilităţi

Uniunea Europeană încearcă să vină în ajutorul mediului:

- Oferind asistenţă financiară agricultorilor care acceptă să îşi adapteze practicile agricole, în special prin reducerea numărului de factori de producţie utilizaţi sau a numărului de animale pe hectar de teren. Un sprijin important se acordă şi pentru necultivarea lizierelor dintre câmpuri sau pentru crearea de iazuri şi de alte elemente peisagistice ori prin plantarea de arbori şi garduri vii, trecând astfel dincolo de bunele practici agricole convenţionale;
- Contribuind la suportarea costurilor legate de conservarea naturii;
- Insistând ca agricultorii să respecte reglementările privind protecţia mediului (precum şi legislaţia în materie de siguranţa alimentelor, legislaţia privind sănătatea publică, sănătatea animalelor şi sănătatea plantelor) şi să îşi îngrijească în mod corespunzător terenurile dacă doresc să beneficieze de plăţi directe.

Organismele modificate genetic, în stand-by

Legislaţia UE privind organismele modificate genetic (OMG) a intrat în vigoare la începutul anilor ‘90 şi asigură un cadru normativ care a fost extins şi modificat în permanenţă.

UE a introdus o legislaţie specifică, destinată să protejeze sănătatea cetăţenilor săi şi mediul înconjurător (creând în acelaşi timp o piaţă unificată a biotehnologiilor). Există o procedură de aprobare bazată pe evaluarea de la caz la caz a riscurilor pentru sănătatea oamenilor şi pentru mediu înainte ca vreun OMG, vreun produs compus din OMG sau conţinându-l să restricţioneze ca un OMG (ca de exemplu porumbul, rapiţa cu seminţe oleaginoase sau microorganismele) să poată fi eliberat în mediu sau comercializat.

Dr. ing. Daniel BOTĂNOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
587

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

demnitatea-de-a-fi-medic_834.html

Demnitatea de a fi medic

Despre sistemul sanitar cu prof. dr. Alexandru Oproiu

Gheorghe Verman revine asupra condiţiei profesionale şi sociale a medicului din România într-un dialog incitant cu formatorul şcolii moderne de gastroenterologie şi hepatologie din România, prof. dr. Alexandru Oproiu. Domnia sa a condus pentru o lungă perioadă de timp cel mai mare spital din ţară, Fundeni, dar fişa sa profesională este mult prea departe de această postură. Profesorul Alexandru Oproiu aduce cu el în actualitate figura legendară a medicului care, în tranşeele pentru apărarea integrităţii naţionale şi, cel mai adesea, a sănătăţii noastre, în halat alb s-a dovedit a fi cel mai vajnic slujitor al comunităţii rurale.

Exodul medicilor, un fenomen universal

– Domnule profesor, să începem cu baza, şi anume cu şcoala medicală românească. În acest moment se pune problema susţinerii tinerilor la facultate cu ajutor de la stat. Condiţia este să nu părăsească ţara după absolvire. De ce credeţi că trebuie să fie condiţionaţi astfel, când una dintre doctrinele UE este tocmai libera circulaţie?

– Haideţi să privim lucrurile şi din perspectiva interesului naţional. Această condiţie se pune pentru că există într-adevăr un exod al medicilor din ţările unde au condiţii financiare reduse către ţările unde sunt mai bine plătiţi. Dar să ştiţi că această translaţie se întâmplă dintotdeauna.

Am întâlnit înainte de ’89 medici români stabiliţi în Olanda la fel cum am întâlnit şi medici de naţionalitate olandeză stabiliţi în SUA. Ei caută să aibă condiţii mai bune nu numai de salarizare, dar şi de practicare a profesiei. Cei care pleacă de la noi nu urmăresc atât interese financiare, cât profesionale. Noi, în România, nu le putem asigura calificarea profesională la ultimul răcnet al cercetării ştiinţifice mondiale. Cauzele ţin şi de situaţia precară a economiei româneşti, dar şi de ingerinţele inadmisibile ale politicului în actul medical.

– Domnule profesor, vă întreb: este normal ca protipendada politică sau economică să nu aibă încredere în actul medical al medicilor din România?

– Mă văd obligat să vă dau un răspuns stupefiant. Eu, profesorul Oproiu, unul dintre exponenţii susţinerii şcolii de medicină din România, într-un anume caz de intervenţie chirurgicală banală am apelat la serviciile unui spital occidental. De ce? Mă veţi întreba.

Nu vreau să fac propagandă politică, dar atunci când s-a propus operaţia preşedintului Băsescu în România niciun manager din sistemul sanitar nu şi-a asumat răspunderea că poate pune la dispoziţia medicilor operatori condiţiile materiale minime de securitate. Am fost implicat şi eu în această decizie şi pot să vă spun că, dacă s-ar pune o problemă asemănătoare, din nou aş opta pentru străinătate.

Este trist şi chiar înjositor, dar nu noi, medicii, suntem vinovaţi, ci acei care decid financiar asupra dezvoltării acestui sector. Situaţia asistenţei medicale în România este precară din cauză că întreg sistemul medical este politizat, directorii de spitale fiind aleşi pe criterii politice. Se schimbă directorii de spital după cum vor interesele anumitor persoane, interese meschine, financiare. Directorul de spital poate fi specialist sau o persoană cu pregătire economică, important este însă să fie un om corect, cinstit şi care ascultă de specialişti.

Stagiul la ţară nu este o construcţie comunistă

– Am vorbit până acum de asistenţa socială din marile spitale. Ce se întâmplă în acest moment în aşezările rurale, în târgurile mici?

– E şi mai rău acolo. Pot spune chiar că e nenorocire. Înainte măcar era obligatoriu un stagiu la ţară, de şase luni sau un an. Dar acum singura din UE unde se mai păstrează acest stagiu este Grecia. La noi, învăţământul este gratuit, ceea ce înseamnă că toate cheltuielile sunt suportate de stat, iar banii statului provin din banii contribuabililor.

În momentul în care populaţia acestei ţări cheltuieşte pentru întreţinerea şi finanţarea învăţământului medical, este normal ca absolvenţii, măcar prin practica pe care o fac în ţară, să dea înapoi ceea ce s-a cheltuit cu ei. Este corect ca ei, în urma acestui învăţământ gratuit de care beneficiază, să fie obligaţi pe o perioadă să servească în ţară, chiar şi în mediul rural. Dintotdeauna facultatea era în aşa fel făcută încât absolventul să poată face faţă tuturor cerinţelor practice din mediul rural. Eu am făcut stagiul la ţară şi în a doua săptămână am moşit o femeie la naştere. Am ştiut din prima ce să fac, pentru că atunci facultatea era facultate. Învăţământul practic la noi era foarte bun. Astăzi…

Relaţia medic-pacient

– Unii oameni sunt de părere că, pe vremuri, medicina românească avea o mare calitate: dialogul direct între medic şi pacient. Se mai păstrează acest obicei?

– Dialogul între medic şi pacient nu poate fi înlocuit de tehnologia actuală atât de sofisticată. Erorile care se produc în prezent au la bază şi faptul că nu se mai stă de vorbă cu pacientul. Bolnavul este ca o minge care se plimbă de la un specialist la altul, de la o ecografie la o investigaţie, fără ca personalul medical să discute cu el. Foarte importantă este anamneza, adică istoricul bolii, care reiese dintr-un dialog prietenesc şi sincer. Acum sunt nişte programe pe computer şi acolo sunt bifate răspunsurile la câteva întrebări pe care le completezi fără să te uiţi la bolnav. Din discuţiile cu el ai putea să afli alte răspunsuri legate de psihicul lui, de modul cum priveşte boala, de modul în care ştie să-ţi descrie suferinţa şi poţi să-i adresezi întrebări ajutătoare ca să te lămureşti.

În Occident toate aceste lucruri încă se păstrează, dar se face şi înregistrarea electronică, însă numai după ce se stă de vorbă cu pacientul. Acolo, dimineaţa, la prima oră, se face vizita medicală aşa cum o făceam noi pe timpuri, cu toată liota de asistenţi universitari, cu asistenta şefă, din salon în salon. Acum dacă îi chemi la şapte dimineaţa spun că eşti comunist.

– Cât de adevărată este expresia: „există bolnavi şi nu boli“?

– Foarte adevărată, pentru că fiecare bolnav are structura lui genetică şi socială. Dacă nu stai de vorbă cu el este foarte greu să te descurci. În plus, acelaşi medicament, în funcţie de particularităţile genetice, poate să aibă efecte diferite de la pacient la pacient. Medicina trebuie să fie personalizată pentru fiecare în parte.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
759

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Demnitatea de a fi OM

Şi încă ce om! Unul ce aduce cu el din vremuri imemoriale gena dacică ce întruchipează dârzenia, înţelepciunea şi, deopotrivă, bunătatea umană.

Născut undeva la Puntea Veche dintre Dacia Superioară şi Dacia Inferioară, mai exact la Robeşti-Câineni, profesorul universitar de astăzi Aurel LĂZUREANU acumulează în el acele trăsături umane care îndeamnă la concordie. Îndeamnă la o reflexie spre curajul acelor falnici străjuitori ai porţilor închise care au asigurat perenitatea neamului românesc.

Un genom greu de decriptat

La fel ca în trecut, nici astăzi nu face abuz de originea sa care nu este tocmai dacică, pentru că nu ştie dacă nu cumva cromozomii romanilor cuceritori nu ar fi dominanţi în genomul care îl diferenţiază de acei semeni ai săi care-şi schimbă „blana umană“ precum lupul din pădure.

Profesorul universitar Aurel Lăzureanu este, înainte de toate, o fiinţă de mare calitate umană. Viaţa a făcut ca el să fie implicat în metamorfoza agricolă a două orânduiri diametral opuse ideologic. A început de jos, cum s-ar spune – de la coada vacii, şi a ajuns pe cea mai înaltă treaptă profesională agricolă. Timp de cinci ani, între 1985 şi 1989, a fost starostele agriculturii timişene. Atât de iubit de către „pământenii“ săi, încât după Revoluţie nimeni n-a avut curajul să-i clintească măcar un fir de păr din cap.

Doar un singur pas până la apogeu

Vocaţia ştiinţifică a lui Aurel Lăzureanu s-a dezvăluit încă de pe vremea anilor de liceu şi a studenţiei. El s-a impus în faţa colegilor săi şi atunci când trebuia să înveţe pentru note bune, şi acum când se află la catedra universitară, de la înălţimea căreia oferă studenţilor săi lecţii de conduită profesională şi morală.

Fişa profesională a omului Aurel Lăzureanu se întinde pe trei pagini dactilografiate la un singur rând şi cuprinde un număr impresionant de activităţi ştiinţifice şi practice.

Nu numai la prima vedere, ci şi în realitate, cele mai importate momente ale vieţii sale profesionale aparţin perioadei în care şi-a publicat operele ştiinţifice şi articolele de specialitate, care însumează aproximativ 1.000 de produse.

Evaluând această muncă, gândurile profesorului se întorc spre anii tinereţii, când alături de soţia sa Agneta au „profesat“ la catedra ceapiştilor din Margina, localitate aflată la interferenţa dintre judeţele Timiş şi Hunedoara. În cei cinci ani petrecuţi acolo, tinerii ingineri au „predat“ lecţii practice de agronomie pe care ceapiştii simpli le-au compensat cu lecţii umane care au călăuzit viaţa celor doi în timp şi spaţiu.

Mereu cu credinţă în Dumnezeu

Aurel Lăzureanu a fost şi este o mare personalitate a Timişului. A fost şi pe vremea comuniştilor şi este şi astăzi un om cu mare credinţă în Dumnezeu. A fost şi rămâne un mare luptător pentru dreptate şi adevăr. Primii care pot depune mărturie sunt studenţii pe care i-a pregătit de-a lungul anilor la Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară a Banatului. El este poate singurul manager universitar care s-a pus drept stavilă în calea celor care voiau să facă din Staţiunea Didactică a Universităţii ceea ce au „înfăptuit“ jefuitorii staţiunilor din jurul Capitalei.

Din punct de vedere material, profesorul Aurel Lăzureanu se socoteşte un om împlinit. În calitate de profesor şi decan al Facultăţii de Horticultură şi Silvicultură şi de director al Staţiunii Didactice câştigă mult peste ceea ce consumă.

Aceste împliniri materiale nu au fost în măsură să-l despartă pe profesor de glie. El s-a retras undeva, la Gearmata Vii, unde a închegat o gospodărie de tip american pe care o dezvoltă de dragul de a oferi locuri de muncă celor câţiva angajaţi. Managerul principal este doamna Agneta, care gestionează şi viaţa unei familii în care cuvântul de ordine este armonia şi puterea exemplului în tot ce înseamnă convieţuire umană într-o localitate rurală.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
1040
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Democraţie nouă – politică falimentară

Am trăit până deunăzi cu convingerea fermă că practica democraţiei este adevărul întemeiat perpetuu pe acordarea reciprocă între conducători şi conduşi a respectului pentru cuvântul dat. Cu alte cuvinte, îmi imaginam eu, vorba e faptă, orice proiect ori, mai cu seamă, program politic devenind, odată cu acceptarea lor, literă de lege. Încrederea, îmi spuneam, încrederea reciprocă trebuie socotită monedă forte de schimb, votantul, alegătorul judecându-şi alegerea prin prisma vorbelor, promisiunilor celor aleşi. Aşa mi se părea firesc, normal, fiindcă ce diferenţă va mai fi fiind altfel între democraţie şi dictatură, cea din urmă situaţie fiind evident liberă de preţuirea celor conduşi.

La marginea prăpastiei

Ei bine, vă ziceam, toate acestea până mai ieri, alaltăieri. Fiindcă, hai să desfacem firul în patru şi să vedem de ce a ajuns România pe buza prăpastiei economice? Punctul zero, punctul de plasare pentru tânăra democraţie prevestea o evoluţie favorabilă ţării. Fără datorii, cu o zestre economică competitivă pentru etapa de început, România demara o altfel de înţelegere a faptelor, libera concurenţă, inteligenţa financiară, iniţiativa în plan economic fiind menite să producă prosperitate şi, drept urmare, înscrierea definitivă a ţării între suratele ei europene şi nu doar. Numai că factorul de risc local, agentul perturbator nu fusese luat în seamă. La români totul are un specific, un dat impus de trecerea noastră prin istorie. Drept urmare, firesc, democraţia abia instaurată în ’89 a prins culoare locală, dâmboviţeană, legea nemaifiind egală pentru toţi. Fiindcă ticăloşia, setea de înavuţire rapidă au luat lesne locul construcţiei noii societăţi.

O translaţie murdară

Aşa se face că averi comune incomensurabile au trecut repede în proprietatea privată a celor iuţi de mână, poporul trezindu-se năuc dintr-un vis cu speranţe într-o crudă realitate.

Hoţia a fost însuşită drept politică de stat, iar minciuna drept mască a unei situaţii fără precedent. Societatea s-a divizat fulgerător în clase sociale, cei puţini, cei avuţi trecând în capul trebii, cum se zice, manipulând în fel şi chip o naţiune dezamăgită şi dezorientată. Scara valorilor şi-a frânt treptele, incompetenţa profesională fiind susţinută de apartenenţa politică. Aşadar nu contează de ce rasă e potaia, ci doar cine o ţine de lesă.

Samsarii venetici

Peste tot şi peste toate au năvălit şi samsarii venetici – ori, mai degrabă spus, investitorii de carton. Economia s-a întremat vremelnic pe investiţii neproductive, sectoare, ramuri de bază ale economiei fiind anulate în numele unei politici falimentare, dar profitabile pentru cei avuţi. Satul românesc, agricultura României au încăput în peisajul în care nu se întâmplă nimic, economia de subzistenţă ori chiar de semisubzistenţă înlocuind performanţa şi ignorând posibilităţile reale ale ţării în acest domeniu. Vorba cu „ulciorul care nu merge de multe ori la apă“ s-a confirmat degrabă în politica românească.

Ordonanţa FMI

Fiindcă în urmă cu mai puţin de un an decidenţii susţineau convingător că nu sunt temeri pentru sincope economice, excludeau chiar vehement şi ideea unui împrumut extern şi oricum nu la FMI, criza, spunând ei, fiind o stare neglijabilă pentru forţa economică a României. Nici vorbă de tăieri de salarii, subvenţii, pensii ori investiţii. Au trecut doar câteva luni şi aceleaşi voci au dezvăluit dezastrul. Recesiune economică, imposibilităţi de plată, nevoia acută de împrumuturi externe. Agricultura, deşi văzută de specialişti competenţi ca o soluţie mai cu seamă în vreme de criză a fost exclusă din ecuaţie, paliativele revigorării întemeindu-se exclusiv pe constrângeri fiscale. Dar, adevăr cunoscut, de unde nu pui nu ai cum să iei. Cu pâinea şi cuţitul la ei, tolăniţi pe averi nebănuite, furate euro cu euro, decidenţii învinuiesc poporul.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
707

□

Comentarii

□

□

1. ing agronom Adrian Banuta -- (1-September-2010)DEZASTRUL I-SI ARE RADACINILE DIN '89,cand prin insusi golirea si gaurirea drapelului romanesc de simbolul bogatiilor acestui pamant sfant.oameni buni, sa dat gaura tarii, aceste bogatii sunt secatuite de alti in defavoarea natiunii romane si copiilor nostrii.ce vom face? ne vom transforma copii in capsunari si slugi ai altor neaveniti? pacat de asa tara frumoasa.putem trai fericiti pe acest taram al fagaduintei lasat de dumnezeu, numai ca totul depinde de noi toti, cu deosebit respect ptr.cei ce trudesc pentru painea noastra, fie fermieri, fie specialisti cu ani de studiu si experienta

2. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-September-2010)Subtilă şi valabilă interpretare a dl. ing. Adrian Banuta. Probabil că falimentul actual a fost prefigurat de îndepărtarea stemei şi lăsarea unui gol(imens).Incă o cauză pentru art.Dl I.Banu , formulată de Dl Gh.Verman hoţia politică de stat. O altă sentinţă religioasă spune:la orice oiţă a Domnului, vorba să concorde cu fapta !

3. paul -- (2-September-2010)Mai oameni buni!Nu mai e nici o sansa.Ce a fost de furat s-a furat,ce a fost de distrus s-a distrus.Morala e la pamint.Lichelismul politic tel in viata.Prostia si hotia au invins.Ne-am integrat in mizeria mondiala.Acum bucurati-va ca suntem capitalisti.

4. kesarion -- (2-September-2010)Nu trebuie sa disperam. Actuala porcarie,(nu e nici o aluzie la domnul Radulescu)se va sfirsi.Dumitru,s-a dus,Tabara,se va duce,dar noi,eu,kesarion,tu,ion sau niculae,vom ramine si ne vom ocupa de agricultura acestei tari.Va chem pe toti,tarani romani,sa fim una,nu cu actualele sindicate sau surogate,ci noi intre noi.Sa privim spre munte,Negoiu,sau Cozia.Haideti sa infiintam un sindicat al taranilor liberi.

5. Măneanu Varvara Magdalena -- (4-September-2010)Chiar!....Domnul Kesarion! Să facem ceva!Prvind spre Negoiu, Cozia, Putna, Dunăre , Alba Iulia sau spre cer, să înfiinţăm un sindicat al ţăranilor liberi. Nu mă pricep la statute şi înfiinţări de partide sau sindicate dar mă pot număra printre membrii.maneanuvarvaramagdalena@yahoo.com

6. Maneanu VarvaraMagdalena -- (16-November-2010)Pe zi ce trece, se observă cum se desăvârşeşte dezastrul....Până şi o nouă gaură neagră a apărut la orizont, să ne păndească şi ea, să ne facă binele cu forţa.........

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

deparazitarea-animalelor-din-gospodarii_...

Deparazitarea animalelor din gospodării! > REVISTA LUMEA SATULUI

Deparazitarea animalelor din gospodării!

Toamna paraziţilor

TOAMNA, acest anotimp al recoltelor bogate, vine cu o serie de sarcini foarte precise pentru crescătorii de animale. Asfel, pe lângă pregătirea riguroasă a spaţiilor de iernat, a furajelor necesare, trebuie neaparat efectuată şi o deparazitare a animalelor, atât internă, cât şi externă. Această acţiune este foarte importantă deoarece organismele animalelor suferă un stres prin schimbarea condiţiilor de cazare, dacă ne gândim la cele care au păscut vara în vârful muntelui, şi a regimului alimentar, dar şi unul suplimentar, provocat de eventualii paraziţi.

Lipsa deparazitării, focar de infestaţie

Bolile parazitare sunt destul de frecvente la animale şi, chiar dacă nu produc întotdeauna mortalitate, acestea influenţează negativ producţiile.

Cele mai multe parazitoze evoluează sub forme clinice inaparente, trecând neobservate, ceea ce face ca infestaţia să crească an de an într-o gospodărie unde nu s-au făcut deparazitări.

În astfel de gospodării se produce o concentrare a acestor paraziţi prin contaminarea adăposturilor, a terenurilor şi a altor vieţuitoare din jur, contribuind la menţinerea permanentă a unui focar de infestaţie.

Animalele pot fi parazitate cu foarte mulţi paraziţi interni, în special helminţi - viermi care se localizează în diferite zone ale organismului, precum zona tubului digestiv, a aparatului respirator, a aparatului genital, a sistemului circulator, muşchi etc. De asemenea, ei pot migra, în ciclul lor biologic, prin diferite ţesuturi. Aceşti paraziţi acţionează mecanic, traumatizând ţesuturile prin care migrează sau pot să obstrueze lumenul intestinal. Ei pot elibera de asemenea toxine în circulaţia sanguină, care acţionează asupra ficatului, vaselor de sânge sau a creierului. Se ştie că ascaronul, toxina eliberată de Ascaris suum, un limbric care parazitează la porc, determină manifestări nervoase la tineretul porcin.

De asemenea, unii paraziţi ai câinelui determină crize epileptiforme din cauza toxinelor eliberate.

Paraziţii, prin migraţia lor în organism, pot să vehiculeze germeni patogeni, bacterii sau virusuri, provocând enterite sau pneumonii infecţioase. Prin hrănirea paraziţilor cu substanţe nutritive se perturbă metabolismul glucidelor, protidelor, vitaminelor şi sărurilor minerale din organismele parazitate.

Paraziţii duc la scăderea producţiilor

Paraziţii externi ai animalelor (păduchi, purici, căpuşe, râie etc.) produc leziuni pe pielea animalelor, având ca rezultat un discomfort continuu, cu scăderea producţiilor. Unii paraziţi externi, recum larvele de purici şi păduchi ai câinilor şi pisicilor, pot fi contaminaţi cu larvele unor tenii, pe care le transmit organismelor-gazdă şi accidental omului.

Este important de ştiut că în ciclul biologic al majorităţii paraziţilor interni există una sau mai multe gazde intermediare, cel mai important fiind câinele, care transmite paraziţii la animalele de interes economic şi accidental şi la om.

Având în vedere că, odată cu fecalele animalelor infestate, ouăle paraziţilor se răspândesc pe păşune, în apă, pe furaje şi sol, animalele sunt predispuse la o contaminate sau o recontaminare continuă prin păşunat, adăpat sau consum de furaje contaminate.

Animalele trebuie deparazitate de 3-4 ori pe an

Pentru a menţine starea de sănătate a animalelor şi implicit a omului, toate animalele din gospodărie trebuie deparazitate atât intern, cât şi extern de 3-4 ori pe an.

O deparazitare se face toamna, la intrarea animalelor în stabulaţie. Pentru această acţiune produsele folosite diferă în funcţie de specia de animale.

Romavermectin B1 1% Plus pentru oi, vaci, capre

Astfel, pentru cabaline recomandăm ECVIROM, suspensie orală, în timp ce pentru rumegătoare (bovine, ovine, caprine) suspensiile orale FASCIOCID, ROMBENDAZOL 2,5%, ROMBENDAZOL 10% ROMFENBENDAZOL, ROMBENDAZOL PLUS şi soluţiile injectabile ROMAVERMECTIN B1 1%, ROMIVERMECTIN 1% şi ROMAVERMECTIN B1 1% PLUS.

Pentru porcine, cele mai indicate sunt produsele ROMOXIBENDAZOL comprimate şi pulvis, dar şi ROMIVERMECTIN 1%, soluţie injectabilă.

În cazul păsărilor se va folosi ROMBENDAZOL F, comprimate.

Pentru câini şi pisici se recomandă PARACAN, TOTAL şi ROMBENDAZOL SUPER.

Fără deparazitarea adăposturilor nu scăpaţi de paraziţi!

Deparazitarea adăposturilor nu este niciodată opţională. Concomitent cu deparazitarea animalelor trebuie să se facă şi aceasta. Prin urmare, puteţi apela la această serie de produse pentru deparazitarea externă şi a adăposturilor: SCABIZOL, ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE şi ROMPARATOX.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
7937

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

deparazitarea-animalelor-din-gospodarii_...

Deparazitarea animalelor din gospodării > REVISTA LUMEA SATULUI

Deparazitarea animalelor din gospodării

Animalele sunt expuse permanent la infestări sau reinfestări cu paraziţi în timpul păşunatului, adăpatului sau prin consum de furaje. Pentru a menţine starea de sănătate a animalelor şi implicit a omului toate animalele din gospodărie trebuie deparazitate atât intern cât şi extern de 3-4 ori pe an. Una dintre deparazitări se face toamna, la intrarea animalelor în stabulaţie.

Bolile parazitare sunt destul de frecvente la animale şi, chiar dacă nu produc întotdeauna mortalitate, acestea influenţează negativ producţiile. Cele mai multe parazitoze evoluează sub forme clinice inaparente, trecând neobservate, ceea ce face ca infestaţia să crească an de an într-o gospodărie unde nu s-au făcut deparazitări.

Animalele pot fi parazitate cu foarte mulţi paraziţi interni, în special helminţi - viermi care se localizează în diferite locuri: tubul digestiv, aparatul respirator, aparatul genital, sistemul circulator, muşchi etc. sau pot să migreze în ciclul lor biologic prin diferite ţesuturi.

Paraziţii acţionează mecanic, traumatizând ţesuturile prin care migrează, sau pot să obstrueze lumenul intestinal. Ei pot elibera de asemenea toxine în circulaţia sanguină, care acţionează asupra ficatului, vaselor de sânge sau a creierului. De asemenea, unii paraziţi ai câinelui determină crize epileptiforme din cauza toxinelor eliberate. Paraziţii, prin migraţia lor în organism, pot să vehiculeze germeni patogeni, bacterii sau virusuri, provocând enterite sau pneumonii infecţioase. Prin hrănirea paraziţilor cu substanţe nutritive se perturbă metabolismul glucidelor, protidelor, vitaminelor şi sărurilor minerale din organismele parazitate.

Paraziţii externi ai animalelor (păduchi, purici, căpuşe, râi etc.) produc leziuni pe pielea animalelor, având ca rezultat un disconfort continuu cu scăderea producţiilor. În plus, unii dintre aceştia se pot transmite şi la om, de exemplu unele râi.

Unii paraziţi externi precum larvele de purici şi păduchi ai câinilor şi pisicilor pot fi contaminaţi cu larvele unor tenii pe care le transmit organismelor gazdă şi accidental omului.

Omul se poate infesta cu paraziţi de la animale prin contact direct cu acestea, prin consumul vegetalelor pe care au ajuns diferite elemente parazitare, prin intermediul mâinilor murdare sau prin consum de carne infestată.

Este important de ştiut că în ciclul biologic al majorităţii paraziţilor interni există una sau mai multe gazde intermediare, cel mai important fiind câinele care transmite paraziţii la animalele de interes economic şi accidental şi la om, provocându-i boli grave (hidatidoza, larva migrans etc.).

În concluzie, toate animalele din gospodărie trebuie deparazitate, inclusiv câinele.

Pentru această acţiune produsele folosite diferă în funcţie de specia de animale. Ţinând cont de acest lucru recomandăm:

- Pentru cabaline - Ecvirom, Ecvi-rom I - suspensie orală.

- Pentru rumegătoare (bovine, ovine, caprine) Fasciocid, Rombendazol 2,5% şi 10% Romfenbendazol, Rombendazol Plus - suspensii orale, Romivermectin, Romaver-mectin Plus - soluţii injectabile.
- Pentru porcine Romoxibendazol comprimate şi pulvis şi Romiver-mectin - soluţie injectabilă.
- Pentru păsări, Rombendazol F - comprimate.
- Pentru câini şi pisici - Paracan, Total, Rombendazol Super. Concomitent cu deparazitarea animalelor trebuie să se facă şi deparazitarea adăposturilor. Pentru deparazitarea externă şi a adăposturilor recomandăm Scabizol, Romparasect 5%, Romparatox.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
912

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Deparazitările obligatorii ale animalelor

Deparazitarea internă şi externă a mamiferelor şi păsărilor din gospodării este o acţiune care se impune atât pentru sănătatea animalelor, cât şi pentru sănătatea omului şi protecţia mediului înconjurător. Animalele pot fi parazitate cu foarte mulţi paraziţi interni sau externi, iar bolile parazitare afectează negativ producţiile.

Paraziţii interni şi externi

Cei interni se pot localiza, spre exemplu, în tubul digestiv, aparatul respirator, aparatul genital, sistemul circulator, muşchi etc. În ciclul lor biologic pot migra prin organism, producând leziuni în diferite organe sau ţesuturi. Pot răspândi germeni patogeni, bacterii sau virusuri, care provoacă enterite sau pneumonii infecţioase. Prin hrănirea paraziţilor cu substanţe nutritive se perturbă metabolismul organismelor parazitate.

Paraziţii externi ai animalelor (păduchi, purici, căpuşe, râie etc.) produc leziuni pe pielea animalelor şi un disconfort continuu, iar unii se transmit şi la om. Uneori aceştia sunt vectori ai altor paraziţi sau germeni infecţioşi. De exemplu, larvele de purici şi păduchi ai câinilor şi pisicilor pot fi contaminate cu larvele unor tenii, pe care le transmit organismelor gazdă şi accidental omului, iar căpuşele sunt vectori pentru unele bacterii, virusuri, ricketsii, miceţi pe care îi transmit atât la animale, cât şi la om.

Modalităţi de infestare

În ciclul biologic al majorităţii paraziţilor interni există una sau mai multe gazde intermediare, în acest lanţ parazitar fiind antrenate mai multe specii de animale. Omul se poate infesta cu paraziţi de la animale fie prin contactul direct cu acestea, fie prin consum de legume sau fructe nespălate, prin intermediul mâinilor murdare sau prin consumul de carne infestată. Astfel, omul poate să facă boli grave ca: hidatidoza, cisticercoza, trichineloza, larva migrans etc.

Având în vedere că animalele parazitate elimină, odată cu fecalele, ouă sau larve de paraziţi, contaminând păşunile, apa, furajele şi obiectele din jur, animalele sunt predispuse la contaminări sau recontaminări continue.

Distrugerea paraziţilor

Deparazitarea internă şi externă a tuturor speciilor de animale din gospodărie (inclusiv a câinilor şi pisicilor care reprezintă gazde pentru mulţi paraziţi pe care îi transmit animalelor şi accidental omului) se face în acelaşi timp la toate animalele, de cel puţin 4 ori pe an.

Una dintre acestea se face cu două săptămâni înainte de scoaterea animalelor la păşunat, folosindu-se următoarele produse:

− pentru cabaline recomandăm ECVIROM, ECVIROM I, suspensie orală.

− pentru rumegătoare (bovine, ovine, caprine), suspensiile orale: FASCIOCID, ROMBENDAZOL 2,5%, ROMBENDAZOL 10% ROMFENBENDAZOL, ROMBENDAZOL PLUS, soluţiile injectabile precum ROMAVERMECTIN B1 1%, şi ROMAVERMECTIN PLUS. ROMIVERMECTIN.

− pentru porcine: ROMOXIBENDAZOL comprimate şi pulvis; ROMIVERMECTIN – soluţie injectabilă.
− în cazul păsărilor se va folosi ROMBENDAZOL F comprimate, iar pentru deparazitarea externă şi a cuibarelor produsul ROMPARATOX.
– câinii şi pisicile vor fi deparazitate cu PARACAN, TOTAL şi ROMBENDAZOL SUPER sub formă de comprimate, iar deparazitarea externă cu PARAKILL.
Concomitent cu deparazitarea animalelor, trebuie să se facă şi deparazitarea adăposturilor şi a ustensilelor folosite pentru animale, cu următoarele produse SCABIZOL, ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE.
Dr. Viorica Chiurciu
Medic veterinar, Doctor în ştiinţe medicale
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1178
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Deportaţi în câmpia disperării

S-a întâmplat parcă ieri. Şi totuşi de atunci au trecut 61 de ani. Era în ziua de Rusalii a anului 1951. Atunci, 12.791 de familii de ţărani gospodari din 172 de localităţi ale judeţelor Timiş, Caraş-Severin şi Mehedinţi au fost deportate în Câmpia Bărăganului. O dramă pe care timpul n-a reuşit să o îngroape în uitare. Practic, ea a distrus pătura mijlocie din ruralul Banatului. Dintre nefericiţii de atunci mai trăiesc puţini. Respectiv copiii şi tinerii acelor vremuri, ajunşi astăzi oameni bătrâni. Ceilalţi au pierit acolo sau la întoarcerea acasă. Doar din loc în loc mai întâlneşti câte un bătrân sau caiete cu amintiri din care poţi afla că din drame, chin şi suferinţe se pot naşte învingători. Că există oameni care, indiferent de greutăţi, au avut puterea de a continua drumul vieţii, chiar dacă pentru aceasta trebuiau să o ia de la capăt. Un astfel de om este şi Iacob Grecu. Are 80 de ani şi l-am întâlnit în satul Socolari, din judeţul Caraş-Severin. N-a uitat nimic din vremurile de atunci, dar îţi spune doar atât cât poate, adică până când mărturisirile ajung la începutul durerii.

Prinţul gliei

Bătrânul se ţine bine. E drept ca o lumânare care arde mocnit. Munceşte după puterile sale şi nu are de gând să renunţe. Pământul şi truda fac parte din existenţa sa cotidiană. Fără de ele ar fi fost mort de multă vreme.

„Tatăl meu, Iosif, a fost considerat exploatator de către regimul comunist pentru că avea o batoză de treierat grâu şi o râşniţă de măcinat boabe de porumb. În zorii zilei de duminică 18 iunie 1951 am fost treziţi şi toată familia, adică bunica, tata, mama, soţia, unul dintre copii, pentru că al doilea s-a născut în cursul acelui an în Bărăgan, a fost scoasă afară din casă.

Aveam două ore să ne luăm ce putem pentru a fi evacuaţi, deoarece ni s-a spus că nu mai putem rămâne în sat. A urmat plecarea şi nu ne-au lăsat să luăm prea multe pentru că ni s-a spus că unde vom fi duşi o să primim tot ce avem nevoie. Noi şi încă două familii din sat am plecat la Ilidia. În faţa gării la Răcăjdia era o mulţime de popor adunată din toate satele Caraşului. La fel ca şi noi, urmau să fie duşi spre o destinaţie necunoscută.

Deznădejdea

Era disperare şi durere peste tot. Am fost îmbarcaţi într-o garnitură de tren, oameni cu bagaje şi animale laolaltă, am mers vreo cinci zile într-una fără să ştim unde. Abia după ce am trecut de Bucureşti şi am fost debarcaţi în gara din Ciulniţa am ştiut ce se întâmplă cu noi. Ne-am continuat drumul spre Călăraşi până într-un câmp deschis, unde am întâlnit o mulţime de oameni lăsaţi sub cerul liber. Atunci am trăit prima noapte de coşmar. Abia aşteptam să vină dimineaţa să găsim o sursă de apă, dar pentru aceasta a trebuit să ne săpăm noi fântâni. Ne-am săpat şi bordeie în pământ ca să avem unde locui.

Zilele treceau una după alta. Se apropiau toamna, iarna şi ne puneam problema unde o să locuim. Ni s-a dat câte o parcelă de pământ şi ne-au pus să ne facem case de pământ acoperite cu stuf. N-aveam nici lemne şi am început să adunăm de pe câmp de la băştinaşi coceni şi rădăcini de porumb, ciulini şi beţe de floarea-soarelui. A fost cumplit. Ne lipseau toate cele necesare traiului. Am fugit acasă, în Banat, după ceva ajutoare, dar am fost prins şi am făcut şi puşcărie. După aceea tot în Bărăgan m-au dus.“

A venit şi ziua iertăciunii

„Aşa s-au scurs anii şi se auzea că o să fim duşi acasă. Munceam foarte greu pe zece lei ziua de muncă. Am pus ceva deoparte, ne-a prins bine pentru că la întoarcerea acasă am găsit totul distrus. Nici în casă nu mai era nimic. Toţi au luat şi au făcut jaf şi distrugere. Am luat-o de la capăt. Astea sunt doar o parte din lucrurile petrecute. Sunt mult mai multe, dar mă limitez doar la atât“, încheie bătrânul Iacob Grecu.

Continuăm discuţia, mai vorbim de una, de alta. Moş Iacob vorbeşte frumos, are un zâmbet discret de învingător, îmi arată gospodăria refăcută, îmi spune de familie, de copiii ajunşi oameni cu carte multă. Vine un meseriaş din sat, tocmesc o lucrare pentru zilele următoare şi viaţa merge înainte ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat în urmă cu mai bine de o jumătate de secol. Moş Iacob nu ştie de stres, de criză. A trecut prin prea multe ca să se împiedice în nişte trucuri ieftine de guvernanţi temporari în fruntea vremurilor.

Nicolae Pătruţ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
702
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Deputaţii europeni acuză comercianţii > REVISTA LUMEA SATULUI

Deputaţii europeni acuză comercianţii

Deputaţii europeni au adoptat un raport în care se arată aspectul negativ al creşterii preţurilor la produsele agricole, în special din cauza practicilor neloiale practicate de comercianţi. Din acest motiv, i s-a cerut Comisiei Europene să intervină şi să ancheteze distribuţia marjei profitului în lanţul de producţie şi distribuţie.

Disproporţia este enormă

Cu toate că fermele europene se numără printre cele mai eficiente din lume, preţurile alimentelor cresc în UE în momentul de faţă. Economiştii arată că, între preţurile de producător şi cele pe care le plătesc consumatorii, există o diferenţă mare, iar politicienii dau vina pe marile lanţuri de magazine, care impun preţuri disproporţionate, pentru propriul profit.

Când cumpără produse alimentare, consumatorii plătesc de cinci ori mai mult decât preţurile de producător. Acum 50 de ani, fermierii primeau jumătate din preţul de vânzare cu amănuntul. Acum, aceştia primesc numai 7% în Marea Britanie şi 18% în Franţa.

Diferenţa între preţul de producător şi cel final este mai mare în statele cu cea mai mare concentrare de piaţă. În medie, gradul de concentrare (indicator al mărimii relative a companiilor prin comparaţie cu industria ca întreg) a crescut de la 21,7% în 1993 la 70% în prezent.

Un raport profesional

Comisia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală de la Parlamentul European a adoptat în februarie un raport din proprie iniţiativă, redactat de socialista greacă Katerina Batzeli, ca reacţie la Comunicarea Comisiei Europene privind preţurile alimen-telor în Europa.

Domnia sa a făcut o prezentare a raportului în plen, la Strasbourg, pe 23 martie 2009, când a cerut mai multă transparenţă, o mai bună reglementare a pieţei şi crearea unui sistem mai eficient de monito-rizare a preţurilor. Deputata mai doreşte şi facilita-rea contactului dintre producătorii agricoli şi consumatori, prin elimi-narea puterii intermediarilor. Acest lucru ar oferi consumatorilor mai multe posibilităţi de a alege între diferitele produse alimentare.

„Această diferenţă de preţuri este o problemă majoră, care provoacă îngrijorare la cele două extremităţi ale lanţului alimentar. Producătorii şi consumatorii resimt presiunea exer-citată de vânătoarea de profit, care este la originea disfuncţionali-tăţilor pe piaţa agroalimentară.

Trebuie să punem în aplicare o planificare coor-donată şi să propunem intervenţii adecvate la nivel european, pentru a face faţă crizei financiare, care are consecinţe grave asupra gospodă-riilor şi agricultorilor“, a spus Katerina Batzeli.

Deputaţii europeni de la Comisia pentru Agricultură solicită o reacţie la nivel european împotriva măsurilor agresive de impunere a preţurilor. În plus, aceştia cer Comisiei Europene să lanseze o anchetă privind

speculaţiile cu produse alimentare.
Vă reamintim că, în România, războiul dintre negustori şi producă-tori durează de mulţi ani, dar este foarte puţin probabil ca fermierii să aibă şansă de câştig.
Specialiştii spun că supermarket-urile abuzează de puterea lor de cumpărare pentru a impune furnizorilor preţuri mici şi condiţii necinstite. Marile lanţuri de magazine controlează din ce în ce mai mult accesul fermierilor şi al celorlalţi furnizori la consumatorii europeni.
De exemplu, pâinea este alimentul pe care europenii plătesc preţuri cu amănuntul de 30 de ori mai mari decât cele de producător, iar agricultorii primesc, în general, numai 8% din preţul final.
Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
655
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

DERATIZAREA - mijloc de prevenire a apariţiei şi răspândirii bolilor la om şi animale şi de reducere a pierderilor economice

Deratizarea reprezintă un complex de metode de combatere a rozătoarelor sinantrope -comensale (cele care trăiesc în mediul urban, rural, unităţi zootehnice): şobolanul cenuşiu, şobolanul alb, şoarecele de casă şi grădină; şi a rozătoarelor asinantrope (cele care trăiesc pe câmp, în păduri sau în apă): şobolanul de câmp, de pădure, popândăul, hârciogul etc.

Rozătoarele au o capacitate ridicată de adaptare la mediu, numărul lor fiind de 2-2,5 ori mai mare decât al locuitorilor. Şobolanii şi şoarecii sunt foarte prolifici; astfel sunt apţi de reproducţie la vârsta de 2-3 luni, au o perioadă scurtă de gestaţie (16-21 de zile), fătând 4-6 serii pe an, a câte 8-10 pui.

Rozătoarele reprezintă surse şi vectori pentru o serie de boli infecţioase (salmoneloză, leptospiroză, febră aftoasă, antrax, turbare etc.), parazitare (trichineloza) şi toxiinfecţii alimentare, atât pentru om, cât şi pentru animale. Şobolanii trăiesc în colonii, fiind prezent fenomenul de canibalism. Astfel, bolile se răspândesc rapid şi la distanţe mari, deoarece aceştia se deplasează 1-2 km în jurul cuibului, contaminând şi alte colonii. De asemenea, rozătoarele produc pagube economice directe prin consumul a circa 10% din producţia agricolă globală de cereale, dar şi prin contaminarea alimentelor, distrugerea adăposturilor şi a instalaţiilor, valoarea totală a acestor pierderi fiind inestimabilă.

Ţinând cont de implicaţiile de ordin igienic şi economic ale acestor rozătoare, deratizarea periodică este absolut necesară. Succesul deratizării în vederea combaterii invaziilor cu rozătoare sinantrope depinde şi de aprecierea corectă a gradului de infestare, care se face în funcţie de numărul de şobolani depistaţi ziua şi noaptea şi în funcţie de numărul de galerii circulate. Astfel, există 50-100 de exemplare, dacă se întâlneşte din când în când câte un şobolan noaptea; 100-500 de exemplare, dacă se întâlnesc şobolani în fiecare noapte şi peste 500 de exemplare, dacă se întâlnesc şobolani în fiecare noapte şi zi.

Mijloacele de combatere a rozătoarelor sunt mecanice, fizice, chimice, biologice şi mixte. Mijloacele chimice sunt cele mai frecvent folosite, acestea constând în administrarea de produse cu acţiune toxică, elaborate pe baza unor cercetări care ţin cont atât de proprietăţile chimice şi toxicologice ale substanţelor raticide, cât şi de biologia rozătoarelor.

Astfel de momeli rodenticide sunt: RATIKILL D, BRODITOP (brodifacoum), RATITOX F (bromadiolone), RODEXIT B (difetialone). Momelile rodenticide se amplasează în jurul galeriilor, în locuri ferite, unde nu au acces alte animale, păsări sau persoane neavizate, în staţii de intoxicare şi se completează zilnic până când consumul acestora încetează complet (circa 2 săptămâni). Cadavrele de şobolani şi şoareci se incinerează sau se îngroapă, pentru prevenirea unui risc epidemiologic şi a poluării mediului înconjurător.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
2144

□

Comentarii

□

□

1. vasy -- (23-July-2012)am in miriste colonie de hirciog cum as putea sa scap de ei ? miau distrus 20% din recolta

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Derogare pentru laptele crud de vacă

Autoritatea Naţională Sanitar-Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor (ANSVSA) a solicitat Comisiei Europene acordarea unei perioade suplimentare de tranziţie pentru România pentru alinierea la cerinţele comunitare ale laptelui crud de vacă cu cel puţin un an peste data stabilită, de 31 decembrie 2011. Solicitarea României a primit avizul favorabil, urmând ca, în cel mai scurt timp, experţii ANSVSA să definitiveze împreună cu reprezentanţii Comisiei Europene planul detaliat al aplicării acestei măsuri.

Avantaje

Beneficiile prelungirii perioadei de tranziţie se vor reflecta asupra tuturor celor implicaţi în sectorul laptelui de vacă, crescători şi fermieri de animale şi operatori din domeniu, centre de colectare sau unităţi de procesare. Cei care cresc un număr mic de animale au posibilitatea de a-şi valorifica pentru cel puţin încă un an laptele, iar unităţile de procesare pot procesa şi vinde în continuare în România produsele respective.

Esenţial este ca această perioadă suplimentară obţinută să fie constructivă şi utilizată pentru aplicarea unor măsuri şi derularea unor programe menite să ducă la îmbunătăţirea calităţii laptelui crud de vacă, a sistemului de colectare a acestuia şi la modernizarea şi dezvoltarea fermelor agricole, în acord cu cerinţele şi reglementările europene.

Date statistice

- Din raportul prezentat de reprezentanţii ANSVSA reiese faptul că, din totalul de 111.988 exploataţii pentru producţia de lapte de vacă existente în România, peste 90% sunt cele cu un efectiv de 1-3 capete de bovine.
- Datele au arătat, de asemenea, că, dintre cele 1.464 de ferme, un număr de 510 derulează programe de modernizare şi restructurare pentru atingerea conformităţii la cerinţele europene. În ceea ce priveşte centrele de colectare a laptelui, din cele 1.613 de unităţi, 408 nu corespund din punct de vedere structural, dar au întocmit programe de modernizare şi restructurare.
- Au fost menţionate în raport şi cele 114 unităţi de procesare a laptelui, numai una dintre acestea fiind aliniată cerinţelor comunitare şi care dispune de linii separate de procesare a laptelui conform şi neconform. Alte 50 de unităţi care corespund cerinţelor structurale procesează lapte neconform, de la care se comercializează produsele pe piaţa internă, identificate cu marca rotundă.
- Incluse au fost şi cele 63 de unităţi care nu corespund cerinţelor structurale, dar au întocmit programe de modernizare şi restructurare pentru a atinge cerinţele de conformitate până la data de 31 decembrie 2011. Şi aceste unităţi îşi comercializează produsele pe piaţa internă, identificate cu marca rotundă.

Estimarea realizată de către experţii ANSVSA la finele raportului prezentat Comisiei Europene a arătat că, la sfârşitul perioadei de tranziţie acordate României, un procent de 19% din laptele crud de vacă livrat la unităţile de procesare nu va putea atinge conformitatea cu parametrii de calitate (număr total de germeni/ml şi numărul de celule somatice/ml) prevăzut de reglementările europene.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
802

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Derularea subvenţiilor – trim. I 2009

Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale a alocat suma de 217.937.855 lei, în trimestrul I al anului 2009, pentru sprijinirea producătorilor agricoli din sectorul vegetal şi animalier, în baza programelor de susţinere financiară cuprinse în bugetul pe acest an, astfel:

Totalul fondurilor alocate în trimestrul I al anului 2009, 217.937.855 lei, din care:

Sectorul vegetal:

Totalul fondurilor alocate în trimestrul I 2009, 110.401.045 lei, din care:

- 39.439.055 lei, reprezentând fonduri publice acordate producătorilor agricoli, conform Legii creditului agricol, ceea ce înseamnă bonificaţia acordată la volumul creditelor angajate şi rambursate băncilor finanţatoare.
- 21.790.028 lei, reprezentând în special sprijinul financiar acordat producătorilor agricoli din horticultură în anul 2008.
- 3.837.100 lei, reprezentând ajutorul financiar pentru seminţele sau materialul săditor folosite pentru însămânţare sau plantare în campaniile din toamna anului 2008 şi primăvara anului 2009, pentru viţe altoite sau pe rădăcini proprii certificate (cuantumul ajutorului este de 200 lei/100 buc.).
- 3.536.161 lei, reprezentând fonduri alocate până la data de 12 martie 2009 pentru sprijinul financiar, în cuantum de 300 lei/t, acordat producătorilor agricoli pentru producţia de soia realizată în anul 2008.
- 1.569.990 lei, reprezentând fonduri alocate până la data de 12 martie 2009 pentru sprijinul financiar acordat producătorilor agricoli pentru producţia de sfeclă de zahăr şi orez realizată în anul 2008.
- 40.228.711 lei, reprezentând fonduri ce se vor aloca până la data 31 martie 2009 pentru ajutorul de minimis pentru sectorul legume-fructe şi agricultură ecologică.

Sectorul zootehnic:

Totalul fondurilor alocate în trimestrul I 2009, 40.443.036 lei, din care:

- 931.249 lei, reprezentând despăgubiri acordate pentru animalele sacrificate în vederea prevenirii şi combaterii epizootiilor.
- 3.951.290 lei, reprezentând fonduri alocate până la data de 12 martie 2009 pentru sprijinul direct acordat pentru activitatea de neutralizare a deşeurilor de origine animală.
- 35.560.497 lei, reprezentând fonduri ce se vor aloca până la data 31 martie 2009 pentru sprijinul financiar acordat producătorilor agricoli din sectorul zootehnic în anul 2009.

Programul SAPARD:

Totalul fondurilor alocate în trimestrul I 2009, 51.031.597 lei, din care:

- 34.361.747 lei, reprezentând cofinanţare nerambursabilă de la bugetul de stat pentru proiecte de investiţii din cadrul Programului SAPARD (SAPARD românesc).

•10.220.243 lei, reprezentând fonduri ce se vor aloca până la data 31 martie 2009 pentru cofinanţare nerambursabilă de la bugetul de stat pentru proiecte de investiţii din cadrul Programului SAPARD (SAPARD comunitar), aferent solicitărilor de fonduri depuse de APDRP în perioada 1 februarie – 6 martie 2009.
• 6.449.607 lei, reprezentând finanţarea nerambursabilă de la bugetul de stat a TVA aferent programelor SAPARD.
Sectorul îmbunătăţiri funciare:
Total fonduri ce se vor aloca în trimestrul I, 2009, 15.962.177 lei, din care:
• 15.962.177 lei, reprezentând cheltuieli aferente întreţinerii infrastructurii de îmbunătăţiri funciare, cheltuieli administrative materiale şi de personal ale ANIF.
Notă: plăţile pe trimestrul I 2009 aferente formelor de sprijin acordate producătorilor agricoli s-au făcut în raport cu termenele de depunere stabilite în actele normative.
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
829
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

deruta-pe-piata-alimentelor_461.html

Derută pe piaţa alimentelor

Speriaţi de impactul noilor alimente preparate în eprubetele oamenilor de ştiinţă, politicienii se dovedesc incapabili să decidă sau nu apariţia şi comercializarea lor. Disputa pro şi contra capătă adesea manifestări pǎrtinitoare, fără nicio susţinere ştiinţifică. Această atitudine bizară pare să devină o regulă în interiorul Parlamentului European şi a guvernelor din interiorul Uniunii, unde asistăm chiar la o trucare a realităţii.

Cum pentru Parlamentul European siguranţa alimentară este esenţială, deputaţii insistă ca UE să aibă reguli comune privind etichetarea, astfel încât consumatorii să ştie de unde provin alimentele şi în ce condiţii au fost acestea procesate.

În martie anul acesta, deputaţii europeni au adoptat reguli care cer specifi-carea, pe etichetă, a locului unde au fost produse alimentele şi a celui unde acestea au fost proce-sate. În opinia lor, etiche-tele ar trebui să indice E-urile pe care le conţine produsul şi să includă o descriere a efectelor adverse. Fapt este că deputaţii au readus recent în discuţie problema standar-delor pe care trebuie să le aplice fermierii şi companiile alimentare. Ei afirmă că aditivii alimentari trebuie să fie siguri, nano-particulele trebuie testate înainte de folosire în industria alimentară, iar clonarea animalelor pentru hrană trebuie interzisă.

OMG, o soluţie la criza alimentară?

Organismele modificate genetic (OMG) pot fi o soluţie la criza alimentară, fiind mai rezistente la condiţiile climatice şi oferind recolte bogate. În multe părţi ale lumii, acestea sunt foarte răspândite şi folosite în alimentaţie. Mai ales ecolo-giştii dar şi unii politicieni susţin însă că OMG-urile pot fi nocive pentru biodiversitate şi sănătatea umană. Şi totuşi, după o evaluare strictă, făcută de oameni de ştiinţă independenţi, câteva OMG-uri şi produse derivate din acestea au fost autorizate în Uniunea Europeană.

Vă reamintim că, în martie 2007, deputaţii europeni au cerut ca produsele alimentare etichetate drept organice să nu conţină OMG-uri. În momentul de faţă, alimen-tele care conţin OMG-uri în proporţie de 0,9% şi în cazul în care contaminarea s-a făcut accidental pot fi considerate biologice. Deputaţii europeni au cerut o limită maximă de 0,1% pentru aceste produse.

În plus, deputaţii au sprijinit crearea unui logo comun european, obligatoriu, pentru produsele biologice, care conţin cel puţin 95% ingrediente biologice.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
668

˚ Comentarii

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

descantec-de-gripa-noua_1212.html

Descântec de gripă nouă > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Descântec de gripă nouă

E bine să ajungeţi la medic!

Gripa nouă, numită şi porcină, bagă cel mai adesea, la ţară şi la oraş, lumea în fibrilaţii. Ştirile de la televizor şi din ziare sunt departe de a fi unele liniştitoare. La primele posibile semne ale bolii care face ravagii de ceva timp şi pe la noi, oamenii se duc la medicul de familie sau la secţiile de boli infecţioase din oraşele vecine, ca să primească îngrijiri medicale. Şi, totuşi, la început de mileniu trei, babele de la ţară încearcă să ţină piept pandemiei de gripă nouă prin incantaţii, zic ele, magice.

Leac de Vărbila

Satul Vărbila, al comunei prahovene Iordăcheanu... A plouat destul de mult şi, la cimitirul din localitate, unde pânza freatică este foarte aproape, morţii înoată – de nu or fi luat-o din loc, de-a binelea – în apa din morminte. De vreo zece ani, tot aşa se întâmplă. Doar dai un pic cu casmaua ca să faci o groapă şi apa ţâşneşte ca petrolul din Dallas. Darmite să mai şi cadă puhoi de ploaie...

Doar tangenţial amintesc că, peste drum de cimitir e şcoala... Sătenii s-au obişnuit cu apa din gropile unde îşi aduc morţii, nu mai e nimic ciudat. Ba nici nu mai cumpără haine noi pentru decedaţi, că şi aşa se strică în apă. Autorităţile locale caută, tot caută, soluţii. Adică să facă un nou cimitir, în marginea satului. De la Direcţia Sanitară Prahova nu a prea venit cineva pe aici, ca să vadă dacă e pericol de vreo epidemie de hepatită.

Şi, în fosta cârciumă de lângă cimitir şi şcoală, transformată în... dispensar, de au rămas beţivii fără „obiectul muncii“, lumea vorbeşte... Nu despre morţii îngropaţi în apă, ci despre gripa nouă. Cică ar exista, deşi nu s-a prea dus vestea despre eficienţa lui, un descântec. E vechi, se folosea când românul şi ţiganul din Vărbila făceau deopotrivă gâlci, dar n-ar fi lipsit de utilitate şi acum, când boala asta venită din Mexic îşi întinde mrejele şi pe la noi.

Magia firelor de mătură veche

Am scos plaivazul şi agenda şi, pentru cultura mea generală, am notat, cât am putut de exact, paşii. Întâi, în faptul serii – în afară de duminică – se iau trei sau nouă fire de mătură veche din gospodărie. Din ele se face, legate cu un fir roşu de lână, un bucheţel. Alături, se pune un săculeţ cu sare grunjoasă, fierbinte, care, în timpul descântecului ajunge la o temperatură suportabilă, un pahar de ţuică şi un castron cu hrean ras. Bolnavul este aşezat pe un scaun şi cea care descântă, de preferinţă o femeie în vârstă, îl loveşte peste frunte cu firele de mătură şi îl freacă pe mâini, în timp ce incantaţia curge în încăperea oarecum cufundată în întuneric:

„Pe luna cu stelele/Veniră gâlcile/Şi toate boalele/La pieptul lui... Cutare. Îl luai/Îl scuturai,/Gâlcile le fărâmai/Cu mătura le măturai/De la Cutare le curăţai,/Ca poala Maicii Domnului îl lăsai/Curat şi luminat/Ca argintul strecurat/De gâlci neîndurerat./Dar unele au rămas/Vacile să le pască/Trei mătuşi să le păzească/Una şchioapă nu putea,/Alta oarbă nu vedea/Şi-una surdă n-auzea./Şi veniră nouă voinici/cu nouă măciuci/Şi pe gâlci tăbărâră,/Până mii de fărâmi le făcură./Eu cu mătura le luai/De la Cutare le-depărtai/Peste nouă mări şi nouă ţări le aruncai./De rămase Cutare curat şi luminat!“

Apoi, din sarea caldă se iau între degete câteva cristale şi se freacă bine cerul gurii bolnavului. Ca dezinfectant, se foloseşte ţuica din pahar, apoi pe pieptul suferindului se pun restul de sare şi hreanul ras.

Cică, inclusiv gripa nouă, fuge după aşa ritual...

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
859

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Descentralizarea aduce autorităţile statului la cetăţean

La jumătatea lunii martie a avut loc Adunarea Generală a Asociaţiei Comunelor din Constanţa, în sesiune ordinară pe anul 2009. Au participat reprezentanţii instituţiilor deconcentrate ale judeţului, reprezentanţi ai judeţului Constanţa în Parlamentul României, primarii, secretarii şi contabilii şefi din cele 49 de comune afiliate la Asociaţia Comunelor din România.

Organizator al acestui eveniment a fost Filiala Judeţeană Constanţa a Asociaţiei Comunelor din România, care a propus în principal următoarele teme de dezbateri:

- Analiza problemelor cu care se confruntă comunele din România;
- Prezentarea şi discutarea „pactului naţional pentru autonomie locală“;
- Prezentarea, adoptarea şi semnarea „Declaraţiei Asociaţiei Comunelor din România“.

În cadrul discuţiilor au fost abordate cu deosebire aspecte ale activităţilor din administraţia publică locală, a structurilor asociative.

O organizaţie de esenţă europeană

Concludente sunt în acest sens şi punctele de vedere ale domnului Emil Drăghici – preşedinte al Asociaţiei Comunelor din România

– Domnule preşedinte, când aţi înfiinţat această asociaţie şi ce v-aţi propus?

– Obiectivul principal este de a realiza o uniune mai strânsă între comunele din România. Problemele pe care le au primarii, indiferent de opţiunea lor politică, sunt comune. Acestea pot fi rezolvate numai dacă ne unim forţele în interesul cetăţenilor.

Asociaţia Comunelor din România este membră a unor organisme europene şi împreună militām pentru o Europă unită, o Europă a cetăţenilor.

– Probabil că n-a fost uşor să creaţi în rândul oamenilor o astfel de unitate. Au fost momente de neîncredere?

– Da, ele au ţinut de mentalitate. Au existat voci care au întrebat: ce face asociaţia asta?

– Chiar aşa, ce face?

– În primul rând, trebuie să se ştie că asociaţia a dobândit la data de 13 februarie 2008 statutul de utilitate publică. Acest titlu este urmarea demersurilor noastre privind pachetul legislativ pentru administraţia publică, din 2005, şi a mai multor acte normative care funcţionează în prezent.

– Câteva exemple, vă rog...

– Legea administraţiei publice, Legea finanţelor publice locale, Legea instituţiei Prefectului, Legea cadrelor descentralizării, Ordonanţa privind legea agricolă, Ordonanţa privind transferul de competenţe de la Ministerul Sănătăţii la Autorităţile Publice Locale. Aceasta din urmă este o premieră: primarul poate să aibă medic în aparat de specialitate, să asigure servicii medicale...

Care este vestea bună?

– Tocmai v-aţi anunţat colegii, în plen, că aţi primit o veste bună pentru ei...

– S-a stabilit un grup de lucru pentru elaborarea documentelor care privesc descentralizarea. Împreună cu ceilalţi colegi, vom stabili puncte de vedere care să se armonizeze cu celelalte structuri asociative (Asociaţia oraşelor, municipiilor şi Uniunea Naţională a Consiliilor Judeţene).

Sper că, până în mai, să fie realizat proiectul de acte normative, astfel încât în toamnă sau cel mai târziu la 1 ianuarie 2010 să se pună bazele unei descentralizări reale, nu mimată ca până acum.

– De ce este atât de importantă descentralizarea?

E.D.: Pentru că primarii se angajează în faţa cetăţenilor să le reprezinte solicitările şi să le rezolve, iar cetă-ţenii, este normal, au pretenţia ca autorităţile să se ţină de cuvânt.

Raţiunea descentralizării

Descentralizarea nu este un scop în sine, este doar o formă de a aduce autorităţile statului mai aproape de cetăţean. În prezent, primarul aleargă pe la diferite instituţii – Casa de pensii, Şomaj, Direcţia de Muncă – unde, de regulă, este extrem de aglomerat, iar despre cetăţean, ce să mai spunem, ştie toată lumea cât de dificil este să-şi rezolve direct treburile.

Prin descentralizare, ce facem? Eliminăm timp şi bani pentru că aducem instituţiile la cetăţean.

– Ce proiecte aveţi până când se obţine... descen-tralizarea?

– Implicarea majoră în tot ce înseamnă legislaţie specifică pentru comunităţile locale. Un act normativ deosebit de important este Ordonanţa 7/2006, căreia îi spunem pe scurt „poduri şi podeţe“, apoi vom merge în zonele unde este nevoie de proiecte locale pentru realizarea infrastructurii în România.

– Cum vedeţi satul românesc de astăzi, lumea satului...

– El este mult prea rămas în urmă. În schimb, oamenii par că sunt mult mai uniţi, mai solidari, ceea ce nu s-a întâmplat mereu.

Relaţia între cetăţean şi primar este mult mai directă la ţară decât la oraş. Corectitudinea, cinstea şi priceperea sunt cântărite mai bine ca valoare. În general, oamenii au încredere în autorităţile publice locale.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
654

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9c28e

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Descentralizarea, la loc comanda!

Vestea, bună pentru alţii, tristă pentru toţi ceilalţi, a fost dată zilele trecute de ministrul Ilie Sârbu, care a anunţat la Timişoara că descentralizarea în agricultură a fost suspendată înainte de a începe. Ministrul a anunţat sec că: „Această descentralizare se va amâna şi vom rămâne cum suntem acum...“. Un inventar, să zicem aşa, al problemelor ridicate cu această ocazie de către reprezentanţii asociaţiilor de producători, federaţiilor etc. aşa cum au fost puse ele, nu a primit un răspuns clar, ci doar promisiuni de căutare a unor soluţii.

S-a cerut, printre altele, eliminarea intermediarilor dintre asociaţiile crescătorilor de animale şi procesatori, precum şi a celor din sectorul cerealier, testarea sănătăţii animalelor la intrarea în ţară din import, plata de despăgubiri nu doar pentru animalele ucise sau tăiate ca urmare a depistării unor boli, ci şi pentru animalele care mor singure.

În ceea ce priveşte proiectele europene din agricultură, ministrul Sârbu a dat o veste proastă, aceea că cca. 700 de primari, deşi au proiecte eligibile, nu vor primi finanţare întrucât comunele lor... nu suferă de sărăcie, criteriu important pentru a aduna puncte. Tot ministrul a vorbit de faptul că va participa la Luxemburg la o întrunire europeană, unde se va discuta despre birocratizarea excesivă a fermierilor.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
736

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

desertificarea-bate-la-hotarele-mehedint...

Deşertificarea bate la hotarele Mehedinţiului > REVISTA LUMEA SATULUI

Deşertificarea bate la hotarele Mehedinţiului

Deşertificarea începe să facă prăpăd în judeţul Mehedinţi. Numai în ultimii ani, nisipurile au înghiţit 10% din terenurile agricole. Fenomenul nu a apărut de pe o zi pe alta, ci încet, dar greu de stăpânit.

O primă cauză o reprezintă lipsa sistemelor de irigaţii. Sau, mai exact spus, distrugerea acestora.

„Cândva au existat în zonă două sisteme mari de udare, unul la Crivina – Vânju Mare şi celălalt la Cujmir – Cetate. Din păcate, localnicii le-au distrus, încât nu mai pot fi folosite în acest moment. Aici nu s-au înfiinţat organizaţii ale utilizatorilor de apă pentru irigaţii, aşa cum s-a întâmplat în alte locuri din ţară. Aşa că nimeni nu a cerut refacerea sistemului, cu toate că au existat fonduri Sapard şi guvernamentale tocmai pentru acest lucru". O altă cauză are la origine defrişările necontrolate. Au fost tăiate liziere de pădure şi toate perdelele de protecţie.

Dacă la acestea mai adăugăm şi seceta din anii trecuţi, înţelegem că s-a creat o primă breşă a pătrunderii deşertului în zona de sud a judeţului.

Specialiştii afirmă că mărirea suprafeţei deşertificate a dus la înmulţirea exagerată a şacalului. Acest animal, de origine africană, este un prădător care face mari stricăciuni şi reprezintă un semnal că ţinuturile de aici se îndreaptă spre un climat atipic celui care a marcat existenţa mehedinţenilor.

Atac la integritatea fondului silvic

Proprietarii au intrat în posesia pădurilor, dar sunt săraci. Nevoia de bani îi determină să taie iraţional şi ilegal copacii.

Chiar dacă în fondul silvic, administrat de Romsilva, nu se fac tăieri fără aprobare, în pădurile private exploatarea abuzivă şi ilegală ajunge la 20%. Fenomenul este mai accentuat în zona de câmpie, unde oamenii au ca singură sursă de încălzire lemnul.

Cum un necaz nu vine niciodată singur, pădurile judeţului au fost atacate de o ciupercă greu de înlăturat, care a dus la dispariţia totală a ulmului.

Unde este raţiunea?

În mod legal, anual, Direcţia Silvică Drobeta-Turnu Severin obţine 200.000 mc de lemn. Mai mult nu se poate! Întreaga cantitate este vândută, prin licitaţie, mai multor agenţi economici. Să nu vă închipuiţi că lemnul este prelucrat până la un produs final, cum ar fi mobila. Nu! Samsarii de lemn cumpără buştenii, pe care îi prelucrează numai până la nivel de cherestea, pe care o vând imediat la export. Acesta este un export iraţional, păgubitor pentru economia noastră. Pe Dunăre, chiar la Drobeta-Turnu Severin, sunt văzute zilnic barje încărcate cu lemn brut românesc.

Constantin Popescu, şef de birou la Direcţia Silvică Mehedinţi, ne-a făcut următorul calcul. Dintr-un mc de fag se poate fabrica o garnitură completă de mobilă, care se vinde la export cu 30.000 de euro. În realitate, acelaşi metru cub de fag, sub formă de cherestea, costă doar 600 de euro. Astfel de afaceri se fac în România de astăzi!

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
672

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Deşeurile, o resursă importantă

Economia Uniunii Europene (UE) folosește 16 tone de materiale pe persoană/an, dintre care 6 tone devin deșeuri. Jumătate din acestea ajunge la gropile de gunoi.

Multe state membre se bazează în principal pe gropile de gunoi ca modalitate preferată de gestionare a deșeurilor. Această situație persistă în pofida legislației UE existente în domeniul deșeurilor și este nesustenabilă.

Foaia de parcurs privind utilizarea eficientă a resurselor, elaborată de Comisia Europeană (CE), stabilește etapele care trebuie realizate pentru a garanta că, până în 2020, deșeurile vor fi gestionate ca o resursă, inclusiv prin revizuirea obiectivelor legate de prevenire, reutilizare, reciclare, valorificare și evitarea descărcării deșeurilor la gropile de gunoi, precum și prin dezvoltarea unor piețe pentru materialele secundare sau reciclate.

Beneficii semnificative

Un studiu recent al Comisiei Europene relevă că punerea integrală în aplicare a legislației UE în domeniul deșeurilor ar aduce economii de 72 miliarde euro pe an, ar crește cifra de afaceri anuală a sectorului UE de gestionare și reciclare a deșeurilor cu 42 miliarde euro și ar crea peste 400.000 de locuri de muncă până în 2020.

Operațiunile ilegale cu deșeuri din statele membre provoacă pierderea unor oportunități de creștere economică. În schimb, sporirea eficienței controalelor la nivel național și îmbunătățirea cunoștințelor privind gestionarea deșeurilor ar conduce la progrese majore.

Studiul a fost efectuat pe cazuri din Cipru, Germania, Irlanda, Italia și Olanda pentru a le demonstra statelor membre beneficiile economice, financiare și sociale.

Conform documentului, sectorul UE de gestionare și reciclare a deșeurilor este foarte dinamic și oferă oportunități economice cu un potențial uriaș de extindere. În 2008, cifra de afaceri de 145 miliarde euro, înregistrată de acest sector, a reprezentat aproximativ 1% din PIB-ul UE și 2 milioane de locuri de muncă. Respectarea politicii UE ar contribui la crearea unui sector cu 2,4 milioane de locuri de muncă și o cifră de afaceri anuală totală de 187 miliarde.

Patru concluzii importante

- E nevoie să fim mai bine informați cu privire la deșeuri. Trebuie să dispunem de date de o calitate mai bună și de o monitorizare sistematică a modului în care legile funcționează în practică. S-au înregistrat progrese în acest sens, Eurostat înființând recent un Centru de date privind deșeurile.
- O utilizare mai eficientă a principiului „poluatorul plătește“ și a instrumentelor economice, precum creșterea costurilor de eliminare ar contribui la asigurarea respectării legislației și a resurselor financiare necesare pentru gestionarea deșeurilor.

- Capacitățile de control și de monitorizare trebuie să fie consolidate în statele membre. Aceasta ar putea însemna stabilirea unei capacități de audit la nivelul UE și, eventual, norme comune de control.
- O opțiune de consolidare a monitorizării punerii în aplicare la nivelul UE, relativ eficientă din punctul de vedere al costurilor, ar fi apelarea la expertiza și capacitățile Agenției Europene de Mediu (AEM). Această opțiune ar însemna costuri administrative mai mici decât crearea unei noi agenții dedicate deșeurilor.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
703
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

desi-a-imbatranit-poetului-nu-i-trebuie-...

Deşi a îmbătrânit, poetului nu-i trebuie toiag > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Deşi a îmbătrânit, poetului nu-i trebuie toiag

La sfârşitul lunii iulie, unul din cei mai mari poeţi ai României a împlinit 7o de ani. Este vorba despre maestrul Gheorghe Azap, trubadurul marilor iubiri neîmplinite şi tămăduitorul sufletelor triste.

Prietenii, atâţia câţi i-au mai rămas, spun că Ghiţă Azap este prinţ de Ticvania. Palatul său se numeşte localitatea Ticvaniu Mic din judeţul Caraş-Severin, iar domeniile sale sunt imense, adică atât cât poate să le cuprindă cu ochii. Aniversarea a trecut neobservată. Fără şampanie, felicitări false, zâmbete teatrale şi recepţii elegante.

Poetul nu iubeşte festivismele. Nu vrea titluri şi nici camere de luat vederi. E fericit în paradisul modestiei sale şi nu vrea prim planuri. Nu vrea să fie folosit, iar o zi importantă din viaţa sa să fie trecută într-un catalog cu obiective şi acţiuni decontate şi realizate. El nu are nevoie de iubiri publice şi nici de oamenii falşi din jurul său.

Să fie înstrăinarea?

E singura lui metodă de a lupta cu lumea şi societatea în care se simte mai mult decât un prizonier. Simte şi ştie cine mai are loc în sufletul său. Nu l-am căutat nici eu, pentru că ori de câte ori simţim nevoia să ne întâlnim, paşii noştri se încrucişează instantaneu. Atunci glumim şi ascult cuvinte şi întâmplări pe care Ghiţă le spune doar din când în când.

Când ne vedem, uneori e trist. Alteori îngândurat şi abătut. Arde şi suferă pentru necazul fiecărui prieten de-al său. Aşa a învăţat din miile sale de cărţi şi nopţile nedormite petrecute în căsuţa străjuită de nuci şi biserica din localitate. Îl dor multe şi simte poverile vieţii, dar niciodată nu spune că are nevoie de toiag pentru sprijin.

În căutarea unei tiparniţe

Omul acesta a dăruit prea mult şi poate din această cauză n-a învăţat şi nu ştie să ceară. Ar vrea să-şi vadă toate cărţile tipărite, dar e prea mult să ceară milioanele pentru tipar.

Aşadar poetul Gheorghe Azap, membru al Uniunii Scriitorilor din România, a împlinit de curând 70 de ani de viaţă. Nu şi-a părăsit satul niciodată şi nici satul nu i-a întors spatele. Poate că şi din această cauză această localitate mică din apropierea Oraviţei a primit de la poet o fărâmă de eternitate. Adică bucuria pe care o înţeleg doar cei care ştiu că, la capătul visului, există o lume reală în care au loc doar cei care niciodată nu-şi scot sufletele pe tarabă.

Nicolae PĂTRUŢ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
620

☐

˚ Comentarii

☐

1. azap c.d. -- (11-December-2011)intr-adevar,un mare poet al satului nostru,ticvaniu-mic.o mare personalitate!ii multumim!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

DESPRE ASIGURĂRILE AUTO

De la 1 iulie 2009, accidentele rutiere survenite pe teritoriul României, în urma cărora au rezultat numai pagube materiale şi în care au fost implicate două vehicule, vor putea fi soluţionate fără ca documentele de constatare să fie întocmite de către Poliţie, cu condiţia ca formularul de constatare amiabilă să fie completat şi semnat de către ambii şoferi implicaţi în accident.

Constatarea amiabilă

Constatarea amiabilă este o procedură complet nouă care se aplică pe baza poliţelor de răspundere civilă auto (RCA) şi care funcţionează cu succes în alte ţări din Europa. Astfel, şoferii vor avea la dispoziţie un formular tipizat (formularul de constatare amiabilă), pe care îl pot completa şi îl pot depune apoi la companiile de asigurare, pentru a-şi obţine documentul de intrare în reparaţie.

Constatul amiabil conduce, din perspectiva conducătorilor auto, la simplificarea procedurii, de cele mai multe ori birocratice, care trebuie urmată după un accident rutier. De asemenea, constatul amiabil conduce la scurtarea proceselor de recuperare a prejudiciilor în caz de accidente de circulaţie din care au rezultat numai pagube materiale şi reprezintă o alternativă în soluţionarea lor, protocolarea acestora de către organele de poliţie rămânând în vigoare în condiţiile legii.

Odată completat corect, formularul trebuie depus la companiile de asigurări, care, în baza acestuia, vor elibera documentele necesare intrării în reparaţie a autovehiculelor. Depunerea formularului de către oricare dintre cele două părţi implicate reprezintă avizare de daună şi obligă asiguratorul să efectueze constatarea pagubelor şi, apoi, să stabilească vinovăţia.

Dacă este un accident în care au fost implicate doar două vehicule şi din care au rezultat doar pagube materiale şi formularele de constatare amiabilă sunt completate corect şi semnate de către ambii şoferi implicaţi în accident, atunci îndrumarea de către asigurator a şoferilor pentru protocolarea accidentului de Poliţie este interzisă.

Care sunt paşii utilizării constatului amiabil?

În primul rând trebuie să menţionăm că formularul de constatare amiabilă nu poate fi utilizat în orice circumstanţe. Astfel, procedura se aplică NUMAI când sunt îndeplinite concomitent următoarele condiţii:
- s-a produs un accident rutier doar cu pagube materiale (fără vătămări corporale);
- în care sunt implicate maximum două vehicule, care deţin RCA valabil la data producerii accidentului;
- accidentul are loc pe teritoriul României;
- numai când nu a fost comisă o infracţiune prevăzută de Codul Rutier (conducere sub influenţa alcoolului, fără inspecţie tehnică periodică la zi, cu un autovehicul neînmatriculat sau cu numere false etc.).

Dacă acestea sunt îndeplinite, paşii ce trebuie parcurşi de un asigurat care a fost implicat într-un accident rutier care se pretează procedurii sunt:

Pasul I: Acceptul de a utiliza formularul

Cei doi conducători auto trebuie să accepte soluţionarea prin procedura de constatare amiabilă. Dacă una din părţi nu este de acord cu semnarea acestui document, atunci constatarea accidentului va putea fi făcută numai de unitatea de poliţie competentă, pe raza căreia s-a produs accidentul.

A. Luaţi datele tuturor martorilor la accident şi scrieţi-le pe formular. Folosiţi un pix şi scrieţi cu majuscule, lizibil şi apăsat! Martorii nu trebuie să fie nici transportaţi, nici soţi sau persoane ce gospodăresc împreună, nici afini sau rude de orice grad, nici prepuşi ai aceleiaşi persoane fizice sau juridice la care sunt angajaţi şi conducătorii auto, utilizatorii sau proprietarii vehiculelor implicate. Conducătorii celor două vehicule implicate în accident completează împreună un singur formular CA.

B. Fiecare conducător completează corect şi complet una dintre secţiunile formularului de CA (fie cea din dreapta, fie cea din stânga - intitulate Vehicul A şi Vehicul B. Fiecare este destinată unuia dintre cei doi conducători, cu datele de identificare personale ale deţinătorului poliţei de asigurare, ale conducătorului vehiculului, ale vehiculului şi cele din poliţa de asigurare de răspundere civilă auto).

C. Realizaţi schiţa accidentului! Formularul include şi un spaţiu comun pentru realizarea schiţei accidentului. Desenaţi o singură schiţă de comun acord cu celălalt şofer implicat. Formularul de constatare amiabilă are două pagini autocopiative. Fiecare conducător auto îşi păstrează câte o pagină. Menţionăm că atât copia, cât şi originalul au aceeaşi valoare juridică.

Nu modificaţi însemnările din formular după completarea şi semnarea acestuia când vă întoarceţi acasă. De asemenea, în momentul completării, rugaţi-l pe celălalt şofer implicat în accident să vă arate documentele de identificare (carte de identitate, talonul maşinii, permisul de conducere şi poliţa RCA). Puteţi evita astfel cazuri în care datele de identificare sunt scrise greşit sau chiar sunt furnizate intenţionat alte date (datele altei maşini, din altă poliţă RCA, din alt permis de conducere etc.).

Pasul II: Depunerea formularului la companiile de asigurare

- Dacă doriţi să cereţi plata unor despăgubiri ca urmare a accidentului produs, depuneţi imediat formularul la compania de asigurări menţionată de celălalt conducător pe formular, adică către societatea care asigură RCA celuilalt vehicul implicat.
- Dacă NU doriţi să cereţi plata unor despăgubiri ca urmare a accidentului produs, depuneţi imediat formularul CA la compania de asigurări la care aveţi încheiată poliţa RCA.

În oricare dintre cazuri trebuie să vă prezentaţi personal la asigurator unde veţi depune formularul CA şi veţi completa o declaraţie tipizată. După aceasta, asiguratorul vă va elibera documentul de introducere în reparaţie, va stabili vinovăţia şi va acorda despăgubirea (după caz).

În concluzie:

Fiecare dintre părţi să depună formularul de constatare amiabilă:

- la asiguratorul propriu RCA;
- la asiguratorul RCA al celuilalt autovehicul, în situaţia în care se invocă pretenţii de despăgubire.

În momentul depunerii formularului de constat amiabil la unul dintre asiguratori, acesta din urmă va elibera documentul de intrare în reparaţie a autovehiculului, iar după stabilirea vinovăţiei va acorda despăgubirea, după caz.

În cazul în care depuneţi formularul CA şi obţineţi şi documentul de intrare de reparaţie de la alt asigurator decât propriul asigurator RCA, este bine să avizaţi în scris şi propriul asigurator RCA şi să-i transmiteţi o copie lizibilă a formularului de CA, alături de declaraţia referitoare la modul de producere a accidentului şi copii ale altor documente relevante, cum ar fi: declaraţii, poze, autorizaţia de reparaţie, documente referitoare la identitatea martorilor sau a şoferului celuilalt vehicul, la asigurarea RCA a celuilalt vehicul etc. Deşi legislaţia nu specifică în mod expres, termenul maxim în care trebuie să transmiteţi formularul CA către companiile de asigurare este de 24 ore. Solicitaţi câte o copie conformă cu originalul a exemplarului CA depus la asigurător şi păstraţi copii după acesta, dar şi după toate celelalte documente, adrese, declaraţii etc. Nu se ştie când vă vor fi de folos!

Mai multe informaţii puteţi găsi pe www.constatulamiabil.ro, primul web-site din România dedicat informării publicului cu privire la aspecte practice derivate din implementarea constatului amiabil.

Mihai CRĂCEA, editor, Publicaţiile XPRIMM
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
907
□
Comentarii
□
□
1. da -- (20-April-2010)de unde pot face rost de dovada de intrare in reparatie a masinii ? nu am fost la asigurator in 24 de ore pt ca politistul mi-a zis ca ma pot duce oricand. va multumesc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Despre biotehnologii

Plantele pe care astăzi le cultivăm şi consumăm sunt complet diferite de cele pe care le creşteau şi consumau strămoşii noştri. Porumbul, grâul, orezul, soia etc. au fost modificate genetic, astfel încât acum nu mai pot supravieţui în natură fără a fi asistate de om.

Cifre şi date de referinţă

Creşterea populaţiei, criza energetică, încălzirea globală şi diminuarea biodiversităţii vor avea un impact dramatic asupra vieţii pe Terra. În ultimii 12 ani, populaţia umană a crescut cu un miliard de persoane, ajungând la 6,3 miliarde, ceea ce face ca producţia de hrană să fie deja insuficientă. Dispariţia unor habitate naturale din cauza activităţilor umane este principalul pericol pentru 85% dintre speciile aflate pe aşa-numita „listă roşie“ a celor aflate pe cale de dispariţie. Principalii factori ai acestui proces distructiv sunt urbanizarea, industrializarea şi extinderea terenurilor agricole, ca urmare a faptului că randamentele culturilor convenţionale pe unitatea de suprafaţă nu mai sunt satisfăcătoare. Soluţiile pentru aceste probleme ar fi: plante mai productive, ale căror recolte sunt mai bogate în anumiţi micronutrienţi şi proteine de înaltă calitate, plante care, toate, pot fi obţinute prin inginerie genetică.

Previziuni sumbre

Dacă actuala criză a apei va continua, în anul 2025 producţia mondială de cereale se va situa cu 350 milioane de tone sub nivelul actual. O cale de reducere a consu-mului de apă ar consta deci în creşterea eficienţei agri-culturii, prin utilizarea unor culturi tolerante la secetă sau care valorifică mai bine resursele hidrice, acestea putând fi obţinute numai prin tehnicile ingineriei genetice.

La nivel mondial, pierderile de randament al plantelor cultivate determinate de buruieni înainte de recoltare au fost estimate la 9,5%. Buruienile concurează cu plantele cultivate pentru apă, elemente nutritive şi lumină, contami-nează recoltele cu seminţele lor şi constituie habitatele unor insecte dăunătoare şi agenţi patogeni. Împreună cu patogenii şi dăunătorii, prin acţiunile directe şi indirecte, buruienile reduc producţiile vegetale cu o treime în raport cu potenţialul productiv al varietăţilor cultivate. În cazul utilizării plantelor modificate genetic tolerante la erbicide nu sunt necesare tehnici specifice pentru cultivare, management şi recoltare. Rămân aplicabile practicile tradiţionale de rotaţie a culturilor, regimurile de însămânţare, tehnicile de pregătire a solului etc., precum şi fertilizarea, tehnicile de irigare, combaterea mecanică a buruienilor şi tratamentele cu efect în combaterea bolilor şi dăunătorilor. Caracterul introdus, de toleranţă la erbicide, nu face decât să ofere fermierilor o opţiune în plus pentru combaterea buruienilor în cursul perioadei de vegetaţie.

Impactul agronomic şi...

Din studiile întreprinse în lume şi în România cu privire la impactul agronomic rezultă că marea majoritate a fermierilor care au cultivat soia, porumb, rapiţă, bumbac şi cartof modificate genetic s-au declarat încântaţi de noile tehnologii deoarece:

- au realizat culturi mult mai curate de buruieni, printr-o singură sau maximum două erbicidări cu un erbicid total RR, cu rezistenţă mai mare la boli şi dăunători;
- treceri mult mai puţine pentru întreţinerea culturilor sau combaterea bolilor şi a dăunătorilor, respectiv economie importantă de combustibil şi forţă de muncă;
- eliminarea, în multe cazuri, a lucrării de bază-arătură, prin aplicarea tehnologiei fără lucrări sau lucrări minime ale solului, folosind arătura superficială, în ambele cazuri reducerea consumului de motorină fiind foarte importantă pentru fermieri;
- obţinerea, în toate cazurile, de recolte mai mari cu 5 până la 100% comparativ cu tehnologiile convenţio-nale, rezultat extrem de important pentru fermieri.

...ecologic

Marea majoritate a cercetărilor ştiinţifice, cu o arie vastă de cuprindere asupra impactului ecologic, ajung la următoarele concluzii:

- biotehnologiile bazate pe transferul de gene sunt mult mai „ecologice“ comparativ cu tehnologiile convenţionale;
- biodiversitatea este cu mult mai puţin afectată în culturile cu plante modificate genetic, deoarece efectul, în marea majoritate a cazurilor, este extrem de selectiv;
- din punctul de vedere al calităţii aerului, prin reduce-rea numărului de tratamente sau suprimarea acestora, emanaţiile de gaze de eşapament se reduc foarte mult.

Concluzii

Cu privire la impactul produ-selor alimentare obţinute prin prelucrarea plantelor modificate genetic asupra sănătăţii oamenilor şi a animalelor, oamenii de ştiinţă au ajuns la următoarele concluzii:

- Nu s-au constatat modificări anatomo-patologice sau serologice la loturile de animale hrănite cu raţii care au conţinut porumb sau soia modificate genetic. Marea majoritate a animalelor din fermele UE consumă soia sau şroturi de soia modificată genetic importată din SUA, Argentina sau Brazilia, în proporţie de 80% din consumul total al UE.
- Nu s-au constatat efecte nutriţionale negative, intoxicaţii, apariţia unor boli generate de componentele modificate genetic din alimente sau produsele agricole modificate genetic consumate, în primul rând, de americani.

Avantaje

Avantajele economice şi financiare ale cultivării plantelor modificate genetic se regăsesc în două dimensiuni, ambele având efecte favorabile asupra creşterii profitului obţinut de fermieri. Este, pe de o parte, dimensiunea economică a creşterii veniturilor, concretizată în cifre de afaceri mai mari, ca efect al unor producţii medii şi totale sporite faţă de producţiile obţinute cu tehnologiile convenţionale, iar, pe de altă parte, de dimensiunea economicităţii, concretizată în reducerea costurilor de producţie, în cazul folosirii biotehnologiei. Cele prezentate credem că sunt argumente solide pentru susţinerea reintroducerii în cultură a plantelor modificate genetic, respectiv a soiei. Mai nou, problemele legate de atacul în masă a dăunătorului numit Ceuthorynchus ne determină să solicităm ajutorul cu privire la introducerea în cultură a varietăţilor modificate genetic, rezistente la acest dăunător. Şi, nu în ultimul rând, menţinerea şi introducerea în cultură a varietăţilor de porumb şi cartof modificate genetic.

Ca întotdeauna, agricultorii au dat dovadă de înţelegere şi, pentru a evita discuţiile interminabile şi sterile pe subiectul plantelor modificate genetic, solicităm să se facă un prim pas în acest demers, ca producţiile rezultate în urma cultivării plantelor modificate genetic să fie folosite integral cu destinaţie specială pentru industria biocarburanţilor, fără a se afecta în vreun fel producţia de alimente, ştiut fiind faptul că România deţine în prezent circa trei milioane hectare de teren agricol necultivat.

Ing. Daniel BOTĂNOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
953

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

despre-gradini_s403.html

DESPRE GRADINI

Când creăm o grădină e bine să ne amintim ce ştie natura să facă de una singură; aşa vom şi proceda, vom lăsa aparenţa că natura s-a organizat şi în micuţul nostru univers de flori, iarbă, arbuşti ornamentali şi accesorii. Singur va rezulta un spaţiu cald, romantic. Ce trebuie să avem în vedere? Întâi de toate, e important să ştim ceea ce dorim: o grădină modernă, una senzorială, romantică sau rustică. Să zicem că alegem varianta de mijloc (senzorială şi romantică). Atunci este limpede că nu vom alege mobilier de lux sau materiale moderne. Imaginaţi-vă cum ar veni o înşiruire de marmură lângă un trunchi de lemn îmbătrânit de vreme! Sau un nufăr lângă o arteziană chinezească! Apoi învăţăm să îmbinăm culorile, unde să amplasăm plantele curgătoare, cum să alternăm plantele cu talie înaltă şi cele cu talie mică, unde vom planta copacii şi unde tufele dese. Vom evita figurile geometrice sau liniaritatea.

De exemplu, nu vom face o alee dreaptă, ci neapărat curbată, aşa cum, de exemplu, apar cărările într-o poiană sau în pădure. Nu vom pava aleea sau nu o vom umple cu ciment, ci vom lăsa iarba să pătrundă dezordonat, printr-un soi de pietriş. Dacă alegem să venim cu aranjamente din piatră, este de preferat să n-o aglomerăm într-un loc şi nici să facem exces de acest accesoriu. Mai degrabă lăsăm două lespezi masive, peste care plasăm o plantă agăţătoare, târâtoare sau curgătoare.

Lemnul, fie că este mobilier, fie că serveşte ca decor, trebuie să lase senzaţia de vechi, ceva peste care a trecut patina vremii. Dacă optăm pentru un iaz, îl vom proiecta, dar cu grijă la mărimea acestuia, în raport cu grădina. În niciun caz nu lăsăm oglindă de apă mare într-o grădină de dimensiuni mici. Evident că va fi de mare efect să aducem în luciul de apă o vegetaţie specifică, să dea senzaţia de natural. Presupunem că, pentru un grup statuar, gustul nostru va depăşi moda figurinelor din gips. Mai bine deloc decât un astfel de adaos!

Ca să fie bucuria maximă, trebuie să alegem plante care să asigure flori şi verdeaţă din prima zi de primăvară şi până toamna târziu, după ce pică brumele. Pentru odihna din grădină e bine să organizăm mai multe locuri: o masă cu câteva scaune relaxante, dacă se poate împletituri, sub umbra unui copac; un mic refugiu îl rezervăm lângă trandafiri sau flori care să aducă acel plus de bine prin parfum şi colorit; lângă iaz plasăm un şezlong, să fie relaxarea totală.

(M.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
837

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

despre-noi.html

Editor general
– Ion Banu –
0744.682.547;
0753.319.847;
021-311.37.11;
031.805.94.57

Redactia – 031.805.94.56, tel/fax: 021-311.37.11
Redactor-şef-adj. – Camelia Moise – 0752.150.146
Senior editor – Gheorghe Verman
Redactor - principal – Valentina Soimu: 0753.319.840
Redactor - corector – Oana Petre
Redactori: Stelian Ciocoiu, Camelia Moise, Traian Dobre, Maria Bogdan, Dana Macris.
Colaboratori: Dan Botanoiu, Gheorghe Oproiu, A.F. Badiu, Cristea Bocioaca, Ileana Cîrstea, Costel-Alexandru Gheorghe, Teodor Marian, Teofilia Banu, Teodor Maruşca, Mihaita Afrenie, Eremia Petre.
Secretar de redacţie – Mariana Cismaru
Grafică & tehnoredactare – 031.410.07.45:
Mariana Sorescu, Mariana Cismaru.
Director marketing: Dana Măcriş- 0736.389.476, 031.805.94.56,
e-mail: marketinglumeasatului.ro
Compartiment financiar, abonamente-difuzare
– ec. Elena Dorobanţu – 031.410.07.45
– dr. Niculae Simion – 0741.217.627
- Dionisie Godeanu
Editura: ALT PRESS TOUR Bucureşti
Director general – Ing. Ion BANU
Director dezvoltare ing. Nicusor Oprea Banu – 0771.62.16.38, 0722.271.338; e-mail: nopreabanuyahoo.com
Redacţia: str. Moinesti nr. 12, Bl. 204, Sc. A, Ap. 4, sector 6, Bucuresti.
Pentru corespondenţă: OP 16, CP 39.
Tel.: (021) 311.37.11;
Fax: 031.402.78.09
E-mail: lumeasatuluigmail.com

www.lumeasatului.ro
ISSN 1841-5148
Tiparul executat la:
SC CONPHYS SRL, Rm. VALCEA, tel.: 0250/733.323
Director: Dr. Dumitru STEFLEA

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Despre sărbătoarea şi necazurile ţuicii > REVISTA LUMEA SATULUI

Despre sărbătoarea şi necazurile ţuicii

„Ţuica de Văleni“ este un brand de mult cunoscut. Fapt este că, de şapte ani încoace, primăria din Vălenii de Munte, Prahova, îi dedică în fiecare toamnă, la sfârşit de Brumărel, un festival. Evenimentul s-a petrecut şi în 2008, desfăşurându-se în perioada 31 octombrie – 2 noiembrie a.c.

Situată chiar în preajma Casei de Cultură din localitate, expoziţia a adunat cei mai buni producători prahoveni de licoare de prună din zonă. N-a lipsit nici pălinca de Satu Mare, nici vinul din Republica Moldova.

O discuţie purtată la un pahar de tărie cu producătorii pare a îndemna la reflecţii nu atât pe gazetari, cât pe organismele ce răspund de acest sector, mai ales în ceea ce priveşte şansa de viitor a lucrărilor. Astfel, la standul organizat la primăria din Poseşti, l-am întâlnit pe Pompiliu Coman care se remarcă ca un tenace susţinător al prunei autohtone. „Anul trecut, îmi spunea, am făcut din 30 de ari de pruni 5 t de fructe şi, în final, 1.000 l de ţuică. Dar până să ajungi aici, pomii trebuie trataţi.“ Costul acestor substanţe de combatere îi face pe mulţi să renunţe. Iar „focul bacterian“ pândeşte prin vecini şi nu e mare lucru să distrugă şi livada ta!?

Despre subvenţie mulţi nu ştiu mare lucru şi nici Coman nu ştie cum să ajungă la ea. Când n-ai cazan propriu trebuie să dai aproape un sfert din cantitatea obţinută celui care îţi face ţuica. Coman e un om obişnuit, pentru care îngrijirea livezii, fabricarea ţuicii sunt pasiuni, „meseria“ asta neaducându-i cele necesare traiului. Ca să-şi susţină familia, a trebuit să plece o vreme şi în Italia, la muncă, pentru că „pe la noi e mare sărăcie“, cum afirmă Coman.

Cota de ţuică, prea pipernicită

Un alt interlocutor, ing. agronom Mihai Mărculescu, din Olteni, comuna Teişani, are nu numai livadă, ci şi cazan propriu. Pe 2,50 ha deţine 2.000 de pruni, cu prioritate din soiurile Vânătă şi Grasă Românească. A lucrat 21 de ani la întreprinderea de pajişti şi fostul IAS Măgurele, dar din 2004 se descurcă pe cont propriu. „Subvenţia la prun e bună, apreciază el – 800 euro/ha.

“ A depus din timp documentaţia la APIA şi o primeşte. El îşi doreşte un singur lucru: să se ridice cota neimpozabilă de ţuică produsă în cazanul propriu, de la 50 la 750 litri, aşa cum s-a propus de către organizaţiile profesionale şi de minister.

Despre acciză, în versuri

În acest bogat târg al ţuicii aveam să-l întâlnesc şi pe ing. Ion Mirea, director pensionar al firmei ROMEC Măgurele. În timpul liber, cum s-ar spune, produce ţuică de prune în comuna sa natală Lapoş, „un sat uitat de Dumnezeu, dar cu livezi bogate“. Şi cum muza poeziei îl vizitează din când în când, nu ezită să atace în versuri acciza:

„Despre ţuică, ce să zic? Guvernul greşeşte-un pic/ Crede că se-mbogăţeşte un ţăran care munceşte/ Primăvara la arat, mai târziu la curăţat./ Prunul de nu-l îngrijeşti şi la timp nu îl stropeşti,/ Nu-ţi dă, taică, nicio prună, chiar dacă e vremea bună/ Şi te pune statul, frate, să dai taxe pentru toate,/ Să fii „bine îmbrăcat“, să ai casă de marcat,/Să nu bei ţuica, bădie, la mort sau la cununie,/ Fără taxe şi acciză, că te scot ăştia din priză!/ Dar dragi guvernanţi vestiţi, voi de unde mai veniţi?/ Nu din sate de la noi, unde-i ţuica în butoi?/ N-a lipsit de mii de ani ţuica-n casă la ţărani./Voi dacă nu vă treziţi şi la ţară nu veniţi/ Să beţi ţuica din butoi, şi plătiţi acciza voi!/Că ţăranul când coseşte, bea o ţuică şi vorbeşte/ De necazurile lui, nu de-acciza statului;/De noroaie el vorbeşte, până ce se plictiseşte./C-or veni ăi de la stat, să le pună lor asfalt,/ C-o veni la Primărie şi lor bine să le fie,/ Un şefuţ de la judeţ, bun de gură şi isteţ/ Şi-o să-i ducă doar cu gura – c-o veni şi Prefectura;/ Şi le zice una, alta, el rămâne doar cu balta/ Într-un drum de ploi udat, că acciza-i doar la stat.“

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1862
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Despre sat, cu dragoste şi amărăciune

• Din destăinuirile unei mari sportive, LUIZA LUMINIŢA HERTEA

Acasă, la ţară, am învăţat că munca este ceva obişnuit, în firea lucrurilor. Înainte de a pleca la şcoală spărgeam un coş mare cu lemne, le puneam frumos la locul lor; părinţii mei aveau treabă, fiecare se ocupa de ceva, numai frăţiorul meu, pentru că era mic, lenevea lângă sobă.

„Vacanţele de vară, de care îmi aduc aminte cu emoţie, mi se păreau lungi şi pline de farmec. Mergeam la bunici, în satul Carvăn, care era aproape de comuna în care locuiam noi, Băneasa, şi munceam la fermele pomicole şi viticole. Culegeam şi făceam planuri cu banii: să-mi cumpăr o chitară. Fiecare copil din echipa noastră avea un vis, o dorinţă. Rareori reuşeam să facem ce ne-am propus, dar rămâneam cu bucuria de a lucra ceva cu importanţă, ne simţeam în rândul oamenilor mari, care – zău – păreau fericiţi.“

Săraci, cum eram, trăiam fericiţi

- Să fi fost, oare, fericire?

- Aşa îi vedeam noi pe părinţi, pentru că nu i-am auzit plângându-se, aveau tot ce le trebuie, nu cerşea nimeni, nu fura nimeni din ograda vecinului pentru că de mâncare nu murea nimeni… Oamenii aveau unde să locuiască, aveau cuibul lor, copiii mergeau la şcoală, de sărbători toţi erau veseli şi cu bunătăţi pe masă. Sigur, aveau şi ei necazuri, probleme dar pe noi, copiii, nu ne atingeau.

- Cum a ajuns fetiţa care se visa cântând la chitară una dintre marile sportive ale lumii?

- La şcoala noastră din Băneasa am avut un profesor de sport, pe domnul Perceag, care ne-a insuflat dragostea pentru competiţie, pentru victorie. În clasa a zecea am plecat la liceu la Constanţa. Trei dintre colegele mele erau în echipa de canoe, la domnul antrenor Ionel Raţă. Mai aveau nevoie de o coechipieră, aşa că m-au luat cu ele la antrenament. Privindu-mă cum lucrez, domnul Raţă a spus: „Fata asta va ajunge în lotul olimpic.“ Era în anul 1983. Un an mai târziu eram în lotul olimpic! Ce a urmat ştiţi: competiţii, premii internaţionale, medalii de aur, lauri, dar şi eşecuri.

Lecţiile dure ale unei economii haotice

- În 1990 v-aţi întors acasă, la Băneasa, şi împreună cu soţul, Sorin Hertea, campion la lupte greco-romane, aţi început o afacere.

- Ne-am gândit la agricultură pentru că eu sunt de la ţară, pentru că avem părinţii acolo. Am luat în concesiune un lac, am făcut şi legumicultură pentru că în localitate exista o fabrică de conserve, am avut şi o moară, am deschis şi un restaurant… Ne-am asociat cu un cunoscut, am muncit zi şi noapte să punem afacerea pe picioare. Noi, oameni corecţi, învăţaţi să ne respectăm cuvântul, să nu trişăm, am avut parte de eşecuri care, în condiţii normale, nu ar fi fost posibile. La sfârşit de carieră şi început de altă profesie am avut parte de nişte lecţii de viaţă care ne-au uimit.

Ne-am lovit de o legislaţie încurcată, de piedici la bancă, de funcţionari care nu puteau să explice limpede ce avem de făcut, de lucrători necinstiţi. Nu s-au gândit că dacă nouă ne merge rău, le merge şi lor… Erau învăţaţi ca la Stat: să muncească de ochii lumii, să fure ceva, să nu le pese de ce lasă în urmă.

Foarte greu am reuşit să formăm câteva echipe permanente, în care să avem încredere. Loc de muncă este pentru mai mulţi, numai că o bună parte dintre cei care n-au să pună pe masă pâine pentru copii preferă să trăiască din alocaţii, din ajutorul social.

- Cât vă ajută spiritul sportiv în această competiţie făcută parcă pentru a pierde?
- Ne ajută, efectiv! La fel ca în sport ne gândim că la anu' putem să facem ceva mai bun, poate că se va schimba ceva. Este obligatorie această atitudine pentru că avem trei copiii, pentru că suntem tineri, pentru că lupta noastră în acest sistem abia a început.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
1518

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Despre sorgul pentru boabe numai la simpozioane?

Pe la începutul anilor `60 eram proaspăt cercetător la Staţiunea Experimentală Valu lui Traian, judeţul Constanţa, adică în mijlocul celei mai secetoase zone agricole. Lucram la ameliorarea porumbului ca succesor al unei familii de cercetători, care lăsase în urmă un câmp de ameliorare destinat obţinerii de hibrizi de porumb, prin tehnica consangvinizării şi hibridării. Receptiv la nou – mă laud eu –, am fost sfătuit de directorul de atunci al staţiunii să înfiinţăm un câmp de ameliorare a sorgului hibrid pentru boabe prin aceleaşi tehnici ca şi la porumb.

Un experiment convingător

Prin bunăvoinţa colegilor şi fireşte cu acordul conducerii ICCPT Fundulea, am primit circa 30 de linii consangvinizate pentru sorg de boabe şi, de asemenea, seminţe, dintr-un număr de hibrizi de sorg pentru testare în condiţiile Dobrogei.

Aşa se face că, în primăvara anului 1961, am şi înfiinţat acest câmp de ameliorare, iar în paralel am creat şi prima cultură comparativă cu hibrizi pentru sorg de boabe. Ca martor am folosit hibridul dublu HD 302 raionat în zonă pe vremea aceea.

Cât de bine s-a comportat sorgul hibrid comparativ cu porumbul se poate vedea din tabelul alăturat. Cei mai buni hibrizi de sorg au depăşit cu peste 3.000 kg/ha (>66%) hibridul dublu de porumb raionat în zonă. În câteva unităţi de producţie, IAS şi CAP, hibridul de sorg NK 210 a depăşit cu peste 1.000 kg/ha hibridul de porumb raionat în zonă. Şi cu aceasta istoria sorgului hibrid în Dobrogea s-a încheiat, pentru că firul istoriei a fost rupt un an mai târziu de încheierea procesului de transformare socialistă a agriculturii, iar tânărul cercetător a fost trimis în „ceapé“ să ajute colectiviştii la defrişarea perdelelor de protecţie care tocmai începuseră să-şi facă efectul benefic asupra climatului.

Dincolo de regrete

Gurile rele spun că au fost defrişate, printre altele, şi pentru că deranjau trasarea viitoarei reţele de irigaţii. N-am reuşit să revin în cercetare decât după câţiva ani, odată cu înfiinţarea Institutului de Economie Agrară al ASAS. Până la urmă, privind în urmă, nu-mi pare rău, poate aşa trebuia să fie. După experienţa de „ceapist“ priveam agricultura din alt unghi şi nici acuma n-o văd prea oablă. Dar pentru sorg?

Sunt de atunci 50 de ani, iar la staţiunea de la Valu lui Traian se continuă ameliorarea porumbului, inclusiv testarea hibrizilor creaţi în alte unităţi de cercetare. A trebuit să vină şi să treacă irigaţiile, să dea peste noi încălzirea globală şi criza economică pentru ca un franţuz (Lumea satului nr. 7 (108) 1-15 aprilie 2010) să recomande, pentru anumite zone din România, cultivarea sorgului în locul porumbului. Păcat. Păcat că din firimiturile bugetare aruncate cercetării nu s-au găsit resurse măcar pentru o experienţă cu sorg hibrid pentru boabe în Dobrogea, zonă în curs de tropicalizare, cum ne ameninţă specialişti în domeniu. Păcat că pentru sorg nu se găsesc bani pentru o „răclamă“ acolo, măcar cât pentru o pastă de dinţi.

Dr. ing. Aurel LUP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
1270

˚ Comentarii

˚ 1. epure constantin -- (31-May-2010)sunt din sudul judetului valcea si ma gandesc in mod serios si de mai multa vreme sa introduc in cultura sorgul- planta absolut necunoscuta concetatenilor mei.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

despre-veterinari-numai-de-bine_l355.htm...

Despre veterinari, numai de bine

„Avem peste tot oameni de valoare, bine intenţionaţi“, susţine dr. Dorin Valter Enache, director executiv al Direcţiei Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor Braşov, cu referire atât la specialiştii din cadrul laboratorului propriu, cât şi de la nivelul administraţiei. „Noi avem o echipă aici. Nu poţi să ai valoare la modul general dacă nu ai valori individuale şi dacă nu reuşeşti să faci un liant între oameni.“

Drepturi şi obligaţii egale

− Stimate domnule director Dorin Enache, care este stadiul implementării de către instituţia pe care o conduceţi a programului strategic sanitar veterinar?

− În primul rând, programul strategic are o îmbrăcăminte legislativă, care, la rândul ei, este acoperită de resurse bugetare. La nivel naţional nu există niciun fel de problemă legată de modul în care relaţia dintre instituţiile statului şi medicii concesionari poate fi dusă la capăt. Pe circumscripţia de asistenţă sunt responsabilităţi clare legate prin cordonul legislativ, prin acel contract între noi şi cei care fac acţiuni pentru apărarea sănătăţii animalelor şi a „omului“, pentru supravegherea stării de sănătate a animalelor. Avem bani atât pentru acţiunile de identificare a animalelor, cât şi pentru corelarea cu acţiunile obligatorii, mă refer la vaccinări, la recoltări de probe.

− Cum apreciaţi comunicarea cu medicii concesionari? Se realizează întotdeauna într-un timp optim?

− Vreau să ştiţi că noi nu facem niciun fel de segregare între medicii de stat sau oficiali şi cei concesionari. Avem o relaţie cât se poate de normală, iar comunicarea se face ori de câte ori este necesar. Din punctul de vedere al transmiterii de date, comunicarea se face foarte uşor prin medicii zonali. Ori de câte ori este nevoie să aducem la cunoştinţă medicilor concesionari nişte date concrete, organizăm întruniri în amfiteatrul găzduit de instituţia noastră.

Procesarea prinde contur european

− Pe harta unităţilor de procesare cu reprezentativitate la nivel naţional, Braşovul ocupă un loc important. De câte astfel de entităţi etalon dispune oraşul de la poalele Tâmpei?

− Braşovul are, din acest punct de vedere, o situaţie confortabilă. Avem un portofoliu de obiective de industrie alimentară care are aprobarea să facă schimburi intracomunitare suficient de ample şi m-aş referi la abatoarele de carne roşie. În prezent, avem 3 astfel de unităţi în judeţ: două abatoare mari care taie câte 4 specii şi un abator mic, care taie 2 specii. Acesta din urmă este o noutate în zona Transilvaniei ca dimensiune. Până acum s-a pus problema că tot ce este uriaş trebuie să trăiască, iar tot ce este mic nu are voie să supravieţuiască. Fals… Fiecare are propriul culoar de zbor. Cei care sunt mici au piaţa lor de desfacere şi posibilităţi de aprovizionare, iar cei mari au posibilităţi mult mai mari să-şi comercializeze marfa.

În afara celor trei abatoare de carne roşie, mai avem trei abatoare de pasăre, două unităţi cu ştampilă ovală şi una în perioada de tranziţie. De asemenea, avem cinci fabrici de procesare a cărnii şi o unitate etalon pentru schimburi intracomunitare pentru procesare păstrăv. Deţinem foarte multe unităţi înregistrate de tip carmangerie, care funcţionează cât se poate de bine şi deservesc piaţa teritorială de produse tradiţionale.

În domeniul procesării laptelui avem trei astfel de obiective şi încă unul se prefigurează a apărea la 15 km de Braşov. Piaţa de procesare a produselor de origine nonanimală stă foarte bine. Am avut nişte probleme legate de relocare fabricii Kraft de produse zaharoase, dar a rămas o secţie în judeţ, şi mai avem fabrica de zahăr de la Bod.

În primul rând, sănătatea animalelor

− Cum apreciaţi, în momentul de faţă, starea de sănătate a efectivelor de animale de pe arealul judeţului Braşov?

− Din punct de vedere epidemiologic, starea de sănătate este bună. Nu avem probleme deosebite. Sunt afecţiuni banale, tehnopatii care se tratează. În afară de o monitorizare foarte strictă a stării de sănătate, avem o formulă de raportare zilnică a pierderilor prin mortalitate, date pe care noi le colectăm în fiecare dimineaţă de la toate fermele comerciale şi de la exploataţiile mari de păsări. Avem şi o colaborare cu Societatea Ornitologică Română, prin care avem monitorizări privind circulaţia păsărilor sălbatice pe cele două areale, care reprezintă un biotop asemănător Deltei Dunării şi mă refer la zonele Dumbrăviţa şi Rotbav.

− Practic, cum se asigură asistenţa sanitar-veterinară?

Zonarea

− Există o preponderenţă a prezenţei păsărilor ca specie comercială în zonă neurbană Braşovului, respectiv Codlea, Hălchiu. Porcii sunt reprezentaţi în zonele Făgăraş şi Rupea sub aspect de ferme comericale, iar celelalte ferme de bovine sunt diseminate pe tot arealul judeţului. Eu aş insista în a vă spune că degeaba există nişte efective de animale într-un areal, degeaba ai specialişti, practicieni în domeniu, dacă nu ai o bază în care să faci evaluarea stării de sănătate. Baza este această locaţie, respectiv sediul DSV Braşov. Este vorba de unul dintre cele 16 laboratoare regionale, care vor rămâne în orice fel de contexte administrative sau de reorganizare a sistemului naţional de laboratoare. În laborator totul este guvernat de respectarea unor proceduri de acreditare care ne permite să emitem buletine de analiză recunoscute în toată Europa şi în lume, iar la nivel administrativ lucrăm după procedee care presupun o relaţie interumană, interservicii cât se poate de clare.

Rolul tehnicianului

− Cum apreciaţi rolul tehnicianului veterinar şi care ar fi soluţia revitalizării acestui segment?

− Tehnicienii veterinari sau mai bine zis asistenţii veterinari, aşa cum este titulatura din statul de funcţii, au un rol foarte important în activitatea medicului concesionar. Avem o formă de şcolarizare la Prejmer, în judeţul Braşov, dar din păcate foarte puţini dintre absolvenţi doresc să lucreze efectiv în branşă. În opinia mea, contractul de concesiune trebuie să suporte nişte modificări pozitive şi să dea o şansă şi generaţiei tinere, care în momentul de faţă întreprinde orice activitate productivă utilă.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
1035

□

Comentarii

□

□

1. Ioan -- (8-May-2010)Dar domnule dr.Valter Enache, animalele patrupede se mai si accidenteaza sau sunt accidentate. Aveti masini de serviciu tip salvare, pentru a le transporta si trata ?. Aveti spitale/stationare veterinare unde sa le operati si sa petreaca convalescenta ?. Inteleg din ,,lauda,, d.voastra ca nu faceti acest lucru ci apelati la sacrificarea animalului. Aceasta treaba a cui este ,a d,voastra sau ati trecut-o la investitori, la privati ,ori la nici unul ci aplicati....sacrificarea. Ingrijirea animalelor ce trevuioesc ingrijite special nu se face in balegarul grajdului. Cum vedeti problema ?.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Deviza unui luptător

Cuprinderea inginerului Mihai Afiliu în rândul elitei agricole din România pare cu adevărat un act de curaj al celor doi semnatari ai rubricii „Oameni de nota… 10“. În fond, cine este Mihai Afiliu, pentru a accede să intre în rândul marilor personalităţi agricole din România? Nu este nici persoana elevată a celor care compun comunitatea ştiinţifică agricolă şi nici măcar nu face parte din casta agronomilor de excepţie, gen Gheorghe Antohi, Lucian Buzdugan, Ştefan Poienaru, Dimitrie Muscă, Gheorghe Niţu, Luiza Mike, Vasile Berbeci, Ilie Van etc.

De la Trabantul de carton, la Mercedesul sideral

În momentul în care Afiliu s-a urcat la volanul Mercedesului său de astăzi, el realiza, în fapt, un adevărat salt cosmic. Atât în plan astrologic, cât şi social. El aparţine eşalonului doi, cum s-ar spune, adică al managerilor care bat la poarta afirmării. De acum, Afiliu nu este doar o speranţă, ci o certitudine. În zona Mizilului, unde îşi desfăşoară afacerile, el este socotit un exemplu de tenacitate. Gena lui se află undeva în sătucul SICRITA din inima prahoveană a Codrilor Vlăsiei. Acolo de unde îşi trag seva falnicii stejari care nu se încovoaie în faţa furtunilor şi viscolelor. În condiţiile vicisitudinilor de astăzi, Afiliu pune în faţa noilor reformatori deviza: „Luptăm, murim, dar nu ne predăm!“

– Adică, cum să lupţi şi să mori în secolul civilizaţiei supreme spre care ne îndreptăm? – îl întrebăm.

– Păi, dvs. nu realizaţi că ăştia de astăzi vor să ne gâtuiască? Să ne sufoce? Încercările noastre de a muta cadavrul agriculturii de pe strada Edgar Quinet pe Doamnei au fost zadarnice. Afiliu aduce în faţă argumente economice prin care sugerează guvernanţilor să coboare cu picioarele pe pământ. El refuză să intre în corul contestatarilor, dar nu poate să nu recunoască direcţia greşită spre care ne îndreptăm.

Judecăţi ce îndeamnă la reflecţie

Afiliu exploatează în zona Mizilului şi Buzăului 3.500 ha de teren mănos, pe care le-a conectat la un sistem agroindustrial ce poartă în el multe din elementele agriculturii europene de astăzi. El este conştient că valorificarea primară a producţiilor cerealiere înseamnă faliment sigur. La această dată, fermierii sunt prea slabi pentru a-i confrunta pe angrosişti şi procesatori.

Având această convingere, Afiliu practică în zona Mizilului un sistem de integrare a producţiei, ce are ca punct de plecare producţia agricolă primară care în final ajunge la un nivel pe prelucrare industrială. Un asemenea concept permite compensarea pierderilor cauzate de condiţiile climatice vitrege. Pe cele 3.500 ha cultivă în principal plante pe care le poate şi industrializa. Aceasta îi garantează un bilanţ contabil profitabil.

Afiliu a deschis la Mizil una dintre cele mai moderne brutării din România, dar intenţiile sale se îndreaptă spre zootehnie. Abia în momentul în care zootehnia va ajunge egalul vegetalului, el va avea împlinirea visului de învingător. Pentru că, trebuie spus, Afiliu se află astăzi pe val, cum s-ar spune, şi nici nu vrea să discute despre

riscuri şi alte născociri ale unei economii de piaţă haotice, cum este cea agroalimentară.
El este adeptul evoluţiei ce acumulează tot ce are substanţă. Fericirea lui nu stă în profitul aflat în creştere, ci în imaginea feerică a câmpului care îşi înalţă spre cer culturile zămislite cu atâta trudă. Conştient că marea vină a decăderii agriculturii româneşti aparţine guvernanţilor, nu acceptă nici poziţia celor care ştiu doar să se lamenteze. În acelaşi climat economic neprietenesc, inginerul Afiliu, din 1995 şi până acum, a creat la Mizil o platformă agroindustrială care îl va propulsa spre vârful piramidei economice.
Îi dorim succes!
I. BANU, I. POP
REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
818
□
º Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Devotament pentru ştiinţă

Au trecut mai bine de două decenii de când ignoranţa sau rea-voinţa a cuprins ca o pecingine domeniul care asigură progresul agriculturii. În multe sectoare de cercetare cortinele de final au fost coborâte, ascunzând în umbra lor nu doar realizările de excepţie ale cercetătorilor noştri, ci şi şansele pe care aceştia le prefigurează pentru viitorul agricol. Din fericire, în agricultura românească au mai rămas oameni care luptă pentru cauza cercetării ştiinţifice.

Doamna Ioana Nicolae, director la Institutul de Cercetări Zootehnice din Corbeanca, din judeţul Ilfov, a rămas neclintită în faţa represiunilor care o îndemnau să lase în urmă profesia nobilă ce i-a fost hărăzită. Fire tenace, organizată, dar mai ales extrem de ambiţioasă, a ales să rămână la conducerea unei instituţii pentru care declinul părea iminent. Meritul său este cu atât mai mare dacă ţinem seama că viziunile ei privind noua organizarea a sectorului de cercetare bovină asigură salvarea.

Hotărârea aproape militărească de care a dat dovadă nu a făcut însă ca dificilă misiune pe care şi-a asumat-o să fie mai uşor de împlinit. Fiecare zi este, metaforic vorbind, o luptă aprigă în care doamna Nicolae încearcă să reclădească pe ruinele trecutului o nouă faţă a institutului de cercetări. Este greu, dar nici o responsabilitate nu pare să fie imposibilă pentru doamna care a înţeles că în eprubeta omului de ştiinţă se nasc mlădiţele progresului.

Forţa care vine din interior

Acesta este gândul care îi dă putere să continue atunci când nimeni nu pare să mai creadă în şanse de reuşită. Spirit iscusit şi însetat de cunoaştere, Ioana Nicoale pare să fi înţeles încă din adolescenţă care îi este de fapt menirea. Aşa că în 1983 şi-a început itinerarul profesional pe băncile Facultăţii de Zootehnie, pregătirea sa teoretică fiind încununată cu teza de doctorat „Studiul comparativ al distribuţiei şi polimorfismului heterocromatinei constitutive la unele specii din familia Bovidae şi implicarea ei în evoluţia cariotipică a acestor specii".

Acesta a fost începutul unei cariere ştiinţifice desăvârşite, iar renumele pe care doamna director şi l-a câştigat în timp a fost întotdeauna onorat de realizările de excepţie pe care le-a obţinut în calitatea de cercetător ştiinţific de gradul I.

Fişa sa profesională poate stârni invidia şi celor mai pregătiţi profesionişti. Implicarea sa în activitatea ştiinţifică este reflectată de cele 20 de programe de cercetare naţionale, la jumătatea dintre acestea fiind desemnată Director de Proiect. Aprecierile pentru munca sa de om de ştiinţă au nominalizat-o ca fiind cel mai potrivit om să supervizeze trei proiecte internaţionale.

Prezenţa doamnei Nicolae în lumea ştiinţifică este în continuarea una foarte importantă. Ea este membră a unor organizaţii ca: „Societatea Română de Zootehnie" (SRZ), „European Cytogenetisists Association" (ECA), „The

International Chromosome and Genome Society (ICGS) şi membru asociat al ASAS. Dincolo de graniţele profesiei face parte din „Romanian Gender Center for Women in Science and Tehnology şi din „The National Commitee of Promoting Women in Science in Romania“.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
791
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dezastru-si-pe-pamanturile-de-peste-prut...

Dezastru şi pe pământurile de peste Prut

Interviu cu trei dintre reprezentanţii agricultorilor şi ai oamenilor de afaceri din Republica Moldova: Valentina Gak – preşedintele Asociaţiei Oamenilor de Afaceri filiala Hânceşti, Tatiana Cojocaru – director filiala Hânceşti a Camerei de Comerţ şi Industrie a Republicii Moldova, Meletie Moraru – preşedintele organizaţiei teritoriale Lăpuşna a Federaţiei Naţionale a Fermierilor Moldovei.

Rep.: Doamnelor, domnule, aş dori ca, în câteva cuvinte, să faceţi o retrospectivă a ceea ce s-a întâmplat în agricultura Republicii Moldova după ’90 încoace.

M.M.: Agricultura Moldovei, în viziunea noastră, s-a degradat extraordinar de mult. În primul rând, după ’90 s-a făcut aşa-zisa „privatizare“ de către oameni lipsiţi de experienţă, fie ei politicieni sau oameni simpli care au devenit proprietari de terenuri agricole divizate în parcele mici. La 1 ianuarie 1990 a intrat în vigoare Noul Cod Funciar.

Rep.: Să înţeleg că formele asociative de până în ’90 au fost lichidate?

M.M.: Au mai rămas din ele, au fost „botezate“, reorganizate, dar principiul e acelaşi. Nu se mai numesc colhozuri sau cooperative agricole de producţie, ci societăţi pe acţiuni.

Rep.: Cam în ce proporţie suprafaţa agricolă este organizată în aceste forme asociative?

T.C.: Puţin. Cam 20%. Cei mai mulţi, în proporţie de aproximativ 80%, sunt individuali sau în grupuri mai mici.

Rep.: Există la nivel naţional o politică menită să stimuleze formele asociative?

V.G.: Sunt legea zootehniei, a viticulturii, a pomiculturii, legea cu privire la gospodăriile ţărăneşti. În ’92 au fost aprobate două legi de bază: primul program de privatizare şi codul funciar. Codul funciar dădea dreptul persoanei la cotă de teren echivalent, iar programul de privatizare dădea dreptul pentru o parte din cota valorică din toate bunurile întreprinderii.

Am lucrat din 1995 până în 2000 la Programul Naţional Pământ, prin care s-au privatizat toate întreprinderile colective. În concepţia mea, programul a fost bun la capitolul împărţirea terenurilor şi mai puţin bun la împărţirea patrimoniului, care a fost distrus. Acesta este un aspect. Al doilea este că reformele în agricultură au fost bune prin esenţă. După procesul de privatizare, prin Programul Pământ a apărut acea elită de fermieri, de exemplu domnul Morar. A fost o selecţie naturală a celor care au iniţiativă, capacităţi, aptitudini să lucreze în agricultură. A apărut o clasă de mijloc, cu oameni gospodari, care a trecut la culturile intensive, la prelucrarea viei, adică au investit, pe parcursul acestor ani, şi bani, şi efort, şi sănătate. Referitor la continuitatea programelor, orice reformă trebuie să fie dezvoltată în spirală. La noi s-a făcut o reformă, a venit Partidul Agrarian, care ar fi trebuit să fie cointeresat ca agricultura, fiind o ramură de bază, ce cuprindea 75% din populaţie în Republica Moldova, să redevină ramura de bază, cu strategie distinctă. Dar n-a existat această continuitate.

Clasa de mijloc despre care vorbeam a trebuit să se descurce singură, să încerce să ia credite de la bănci, să implementeze o tehnologie avansată, pentru că astfel, pe un teren relativ mic, fermierul poate scoate un profit bun. La noi este foarte greu. Foştii conducători de gospodării agricole au devenit persoane influente şi beneficiază de programele de subvenţii. Astfel avem micii fermieri, care n-au acces la procesul de plus valoare, şi oligarhii, care de fapt s-au axat în prelucrare.

Rep.: Există o prevedere legală referitor la cei care ar trebui să beneficieze de sprijinul financiar din partea statului?

V.G.: De exemplu, la plantarea viţei-de-vie s-a pus o condiţie din start: primeşti 25 mii de lei la ha numai dacă ai comasate minimum 5 hectare. Micul fermier are un hectar. De programul acesta, care în esenţă e bun, au beneficiat fabricile de vin, care au procurat sute sau mii de hectare şi au plantat viţă-de-vie. Acestea, fiind privatizate de foştii conducători ai gospodăriilor agricole, au primit bani, au cumpărat terenuri, au plantat sute de hectare de vie şi nu mai achiziţionează materie primă de la micii fermieri.

Rep.: Ce părere aveţi despre poziţia unor politicieni din Moldova privind integrarea în Uniunea Europeană?

V.G.: UE înseamnă un standard, o calitate, ceea ce nouă ne lipseşte. Pe de altă parte, combaterea corupţiei. Niciodată micul fermier nu-şi poate rezolva problemele, atât timp cât 7-8 instituţii vin în controlul lui. Acesta este un obstacol pentru mediul de afaceri.

Acum s-a introdus cota 0 la impozitul pe venit. În mod normal, agentul economic, când se înregistrează, are nevoie de 3-5 ani de stabilitate şi de o vacanţă fiscală. În toată lumea se procedează aşa. La noi, azi ai înregistrat întreprinderea şi mâine trebuie să mergi la Inspectoratul fiscal pentru control. Altă problemă este accesul la credite. Capacitatea de procurare a unei tehnologii este foarte mică. Multe persoane sunt plecate peste hotare, iar remitenţele s-au micşorat drastic. Nu putem ajunge în Europa cu psihologia şi mentalitatea pe care le avem acum.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
639

□

Comentarii

□

□

1. VG -- (30-December-2009)In toata lumea FERMIERUL e cel batut. nu suntem o exceptie. PACAT!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dezmăţ şi indolenţă

Un mediu mai curat, mai sănătos – cuvinte care au devenit un adevărat mod de viaţă în multe locuri de pe Terra, dar care, iată, nu-şi găsesc materializarea şi pe plaiul mioritic. Din multele exemple, în numărul acesta al revistei vă prezentăm stare de lucruri întâlnită într-o localitate moldavă.

Străbăteam un drum numai ogaşe din Dăneşti spre satul Mirceşti din comuna vasluiană Tăcuta. Pe locul unde cu câtăva vreme creştea o bătrână pădure de stejar, acum vedem numai cioate. Malurile unui pârâu care străbate satul sunt acoperite cu straturi groase de gunoi aruncate acolo an după an. Într-un şanţ de la marginea localităţii, tone de alte reziduuri (foto).

„Ar trebui, ne spune un om al satului, ca acest gunoi să fie aşezat în platforme şi apoi folosit pe câmp“. „Şi de ce nu se face aşa?“ Omul ridică din umeri. „Primăria ştie ce se întâmplă? continui eu discuţia.“ „Apăi primarul, zâmbeşte alt sătean, vine pe aici numai la alegeri, vedeţi şi dumnea-voastră cum arată drumul, nu mai vorbesc de domnii de la judeţ care se opresc doar la primărie“. Pe Constantin Călin, primarul comunei, vizita noastră inoportună îl deranjează. E ziua numelui şi, cum este datina, ciocneşte la Căminul cultural un pahar cu subalternii săi.

Îi povestim ce am văzut. Cu înţelepciune, primarul ne face un scurt circuit al apei în natură, adică al pârâului ale cărui ape ajung în lacul Soleşti şi apoi în gospodăriile celor din capitala judeţului şi, de asemenea, se arată indignat de faptul că acest îngrăşământ natural, gunoiul, nu este folosit. Promite ca, în câteva zile, să rezolve situaţia cu oamenii care lucrează la „416“.

Cum, îl întreb, de vreme ce sătenii din Mirceşti spun că nimeni de la primărie nu dă pe acolo cu anii? „Nu-i adevărat“ – neagă cu vehemenţă primarul. Îi amintesc şi de ceea ce am văzut în pădure. Tot ce ştie primarul e că pădurea aparţine Ocolului Silvic Vaslui, care, la rândul său, trebuie să o retrocedeze unor proprietari care nu sunt de prin partea locului. Şi de aceea, spune domnia sa, „s-a cam tăiat, dar nimeni nu ştie cine a făcut-o“.

Am plecat din Tăcuta întrebându-mă dacă, în judeţul Vaslui, Garda de Mediu mai există, dacă Direcţia Silvică care gestionează un judeţ în care pădurile sunt deficitare şi-a trimis oamenii aici la Mirceşti, pentru ca măcar să-i sancţioneze pe cei care au transformat un codru în pustiu.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
596

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

dezmiristirea-si-aratura-de-vara-raman-v...

Dezmiriştirea şi arătura de vară rămân valabile

Majoritatea suprafeţelor agricole din ţara noastră au un conţinut mai ridicat în argilă, sunt mai compactate şi au un grad de îmburuienare foarte ridicat, încât lucrările clasice ale solului sunt încă necesare pentru a asigura un regim aerohidric şi de nutriţie favorabil pentru creşterea şi dezvoltarea plantelor.

Culturile care se recoltează în vară (grâu, secară, orz, orzoaică, ovăz, rapiţă, muştar, mazăre, fasole ş.a.) ocupă peste jumătate din suprafaţa cultivată, astfel încât frontul de lucru pentru efectuarea lucrărilor solului în perioada de vară este suficient de mare. Principalele lucrări ce se pot executa cu maximă eficienţă în această perioadă sunt dezmiriştitul şi arătura de vară.

Dezmiriştitul constă în lucrarea solului cu grapa cu discuri la 8-12 cm adâncime, imediat după recoltarea culturilor de vară. Nu se trece direct la executarea arăturii deoarece tractoarele sunt ocupate cu recoltarea şi transportul produselor iar solul, de cele mai multe ori, este foarte uscat. Prin lucrarea de dezmiriştit se realizează la suprafaţa solului un amestec de pământ cu miriştea şi celelalte resturi vegetale, un fel de mulci care are capacitatea de a înmagazina apa provenită din precipitaţii şi de a împiedica pierderea ei prin evaporare. În acest strat germinează şi cresc buruienile care ulterior vor fi distruse prin arătură.

Cercetările demonstrează că în terenul dezmiriştit conţinutul în apă este mai mare cu 11-12%, conţinutul în nitraţi şi fosfor mobil creşte de 2-6 ori, arătura se execută mai uşor, efortul la tracţiune scade cu 10-14%, randamentul la arat creşte cu 15-20%, iar consumul de motorină scade cu 8-12%. Arătura de vară se execută la 2-3 săptămâni după dezmiriştire, când tractoarele devin disponibile, iar umiditatea solului este favorabilă. Se lucrează cu plugul în agregat cu grapa stelată la adâncimea la care nu se scot bolovani, dar nu mai adânc de 20-22 cm. Majoritatea arăturilor de vară sunt destinate însămânţărilor de toamnă, la care nu este necesară o adâncime a arăturii mai mare de 18-20 cm. Eficienţa arăturii de vară este asigurată de calitatea lucrării şi mai ales de timpul când se execută, cât mai timpuriu.

Astfel, faţă de arătura efectuată în octombrie, înainte de semănat, producţia de grâu a crescut cu 44% când s-a efectuat în luna iunie, cu 29% când s-a efectuat în iulie şi cu 21% când arătura s-a efectuat în luna august. Sporurile de producţie se datorează, pe de o parte, cantităţii mai mari de apă acumulată în sol (700-800 mc/ha), iar pe de altă parte, procesului de nitrificare prin care se realizează peste 100 kg/ha azot nitric. În arătura de vară terenul se pregăteşte foarte bine pentru însămânţările de toamnă, se poate respecta epoca optimă de semănat şi se obţin culturi uniforme, viguroase, cu capacitate ridicată de rezistenţă la iernare.

În concluzie, dezmiriştitul şi arătura de vară asigură combaterea buruienilor, îmbogăţirea solului în apă şi substanţe nutritive, semănatul în epoca optimă, în teren foarte bine pregătit – premisa unor recolte profitabile.

N.R.: Recomandările profesorului Vasile Popescu se îndreaptă spre fermierii mici, care nu dispun de utilaje moderne de lucrare a pământului în condiţii de secetă.

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
3706

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dezonoarea-de-a-si-apara-tara_556.html

„Dezonoarea“ de a-şi apăra ţara

La sfârşitul celui de-al Doilea Război Mondial, presaţi să-i pedepsească pe cei care rezistaseră eroic împotriva invaziei sovietice în aşa-numitul „război de iarnă“, finlandezii au răspuns cu demnitate „Noi avem numai eroi, nu avem criminali de război.“

Autorităţile române, ascultând orbeşte ordinele Moscovei, au răspuns cu slugărnicie cererii guvernului sovietic de a-i pedepsi pe generalii care – întorşi victorioşi de pe front, decoraţi cu înalte distincţii militare – au fost înfrânţi de justiţia comunistă.

Potrivit unui ordin al generalului sovietic Vinogradov, a fost arestată toată floarea armatei române, între care generalul Ion Dumitrache, comandant al Corpului de Vânători de Munte, generalul Nicolae Scarlat Stoenescu, comandant al Corpului II Armată, generalul de Corp de Armată N. Dăscălescu care, după eliberarea din închisoare, putea fi văzut păscând două vaci în apropierea comunei Căciuleşti din judeţul Neamţ, generalul Vasile Zorzon, mort la Aiud şi lista ar putea continua.

„Răsplata“ aliaţilor

Luptând cu dăruire şi abnegaţie, trupele Corpului 7 Armată comandate de generalul Nicolae Şova (foto) au contribuit hotărâtor la eliberarea Budapestei. Când românii erau în apropierea Dunării şi când victoria era aproape, mareşalul Malinovski, comandantul Frontului 3 Ucrainean – căruia îi era subordonată şi armata română – ordonă ca marile unităţi române să fie scoase din dispozitiv şi trimise în Cehoslovacia. Generalul Şova protestează, subliniind că românii „au fost utilizaţi de aliaţi numai în momentele grele ale luptei şi sunt îndepărtaţi necamaradereşte atunci când momentul victoriei şi al onoarei se apropie”. Este destituit a doua zi, arestat şi condamnat la zece ani de închisoare.

La rândul său, generalul N. Macici, comandantul Armatei 1 Române, este ridicat de la comandament în plină desfăşurare a luptelor şi trimis în judecată drept criminal de război. Este condamnat la moarte, dar pedeapsa i-a fost comutată de rege în închisoare pe viaţă, şi aceasta ca urmare, se spune, a intervenţiei mareşalului sovietic Malinovski.

O dispută neclară

Şi generalul Gheorghe Avramescu, comandantul Armatei 4 Române, a fost înlocuit de la comandă. Generalul se bucura în armată, dar şi în rândul populaţiei civile din teritoriile ocupate de armata română, de un deosebit prestigiu. Acuzat, fără dovezi, că ar fi favorizat trecerea unor elemente legionare la germani, generalul Avramescu este arestat, chiar pe front, şi soţia sa are aceeaşi soartă. Scriitorul Mihai Pelin acreditează ideea că amândoi au murit într-un gulag siberian.

Dincolo de privaţiunea de libertate, de suferinţe şi umilinţe, drama celor care au comandat Armata Română a fost mai ales una de ordin moral, de vreme ce, punându-şi inteligenţa, curajul şi viaţa în slujba ţării, după venirea sovieticilor şi a slugilor lor, au fost acuzaţi de trădarea intereselor româneşti.

Sunt ilustrative cuvintele contramiralului Horia Măcelariu, şeful Statului Major al Marinei, într-un memoriu pe care îl înaintează Tribuna-lului Militar de la Aiud după ce fusese condamnat la muncă silnică pe viaţă pentru „crimă de înaltă trădare“:

„N-am fost un trădător, un necredincios, un răzvrătit sau complotist împotriva neamului meu. M-am bătut pentru întregirea neamului românesc, m-am bătut pentru graniţele lui sfărâmate. Am dorit ca neamul meu să fie independent şi stăpân pe destinele lui, respectând coexistenţa şi drepturile neamului (...) Cândva, când patimile politice se vor atenua, realitatea va apărea în tot adevărul ei.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
738

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Dezvăluiri şocante

Principalii beneficiari ai fondurilor alocate prin intermediul Politicii Agricole Comune (PAC) nu sunt fermierii, ci instituţii şi organizaţii care, în niciun caz, nu au nevoie de fonduri pentru a supravieţui, potrivit France Press, care îşi face un titlu de mândrie în a dezvălui cel mai bine păstrat secret din Uniunea Europeană. Cele 27 de ţări membre ale Uniunii Europene au fost obligate ca, până la data de 30 aprilie a.c., să publice lista integrală şi nominală a celor care au primit ajutoare agricole.

Prin acest demers, se urmăreşte relansarea dezbaterii privind viitorul PAC, care primeşte 40% din bugetul total al UE, înregistrând o alocaţie de peste 55 miliarde euro în 2007. În Franţa, niciun agricultor nu face parte din primii 24 de mari beneficiari ai subvenţiilor, iar în Marea Britanie cel mai mare beneficiar este Casa Regală.

Demers pentru o politică agricolă echitabilă

„Contribuabilii europeni au dreptul să ştie cum le sunt cheltuiţi banii. Numai transparenţa permite îmbunătăţirea gestionării acestor fonduri şi numai astfel putem avea o dezbatere mai bună privind viitorul Politicii Agricole Comune“, a declarat Mariann Fischer Boel, comisarul european pentru agricultură, care se luptă cu guvernele pentru a face politica agricolă mai echitabilă.

Speţe

Germania este singura ţară care nu a dat încă publicităţii lista, după ce au fost introduse mai multe recursuri în mai multe instanţe ale ţării, prin care se denunţă încălcarea normelor privind protecţia datelor personale. Comisia Europeană i-a permis să mai întârzie, însă ameninţă Berlinul că va fi adus în faţa Curţii Europene de Justiţie.

În Franţa, niciun agricultor nu figurează printre cei 24 de beneficiari ai unor subvenţii mai mari de 500.000 de euro. În schimb, pe listă se află grupul de produse de lux LVMH, pentru coniac, precum şi alte grupuri industriale agroalimentare.

Agricultorii au împărţit 9,5 din cele 10,3 miliarde acordate Franţei, adică au primit în medie câte 20.000 de euro pe an – mai puţin de 2.000 de euro pe lună.

Obligativitatea transparenţei în ceea ce priveşte beneficiarii PAC vine ca urmare a unui acord intens negociat în 2006. La sfârşitul lunii septembrie 2008, s-a plătit o mică parte din ajutoarele de dezvoltare rurală. Acum este vorba despre marea parte a subvenţiilor, ajutoare directe acordate agricultorilor, în valoare de 42,6 miliarde euro.

În septembrie 2008, când a fost făcută puţină lumină privind beneficiarii, dezvăluirile au făcut valuri în Germania, publicul descoperind că printre ei figurau cluburi de echitaţie şi de schi sau magnatul automobilelor Wolfgang Porsche.

În Marea Britanie, unele date arată că familia regală a profitat din plin de subvenţiile de la Bruxelles, într-o ţară adesea gata să spintece PAC. Regina Elisabeta a II-a, care deţine terenuri numeroase, a primit de la PAC un pachet de 853.000 euro pentru 2003 şi 2004, în timp ce fiul său, prinţul Charles, a primit 333.000 euro.

Agronomii români nu au faţă de… europarlamentari

Oficialii noştri şi, mai ales, fermierii se tot plâng, şi pe bună dreptate, că normele comunitare sunt prea dure pentru agricultura noastră, că nu sunt adaptate situaţiei din România, că nu le putem aplica şi că sprijinul comunitar nu e suficient.

De când am aderat la UE auzim cu toţii o expresie care nu ne place deloc: „Trebuie notificat la Bruxelles“. Nu ne-a plăcut nici la începutul anului când, din neştiinţă sau din alte interese, fermierii români au fost amăgiţi cu îngrăşăminte care nu aveau oricum nicio şansă să mai vină atâta timp cât ajutorul nu a fost notificat din timp, bineînţeles… la Bruxelles. Adevărul este că aici agricultura noastră a fost slab reprezentată.

În Comisia de Agricultură din Parlamentul European România are în prezent un singur membru, Constantin Dumitriu. Fără a-i reproşa ceva, trebuie spus că omul s-a descurcat cum a putut, nefiind de specialitate. Anul acesta, după cum arată listele partidelor cu candidaţii eligibili pentru Parlamentul European, ne temem că vom avea tot un asemenea reprezentant, cu siguranţă unul care nu ştie cu ce se mănâncă agricultura.

Şi asta întrucât niciun candidat la funcţia de europar-lamentar nu este agronom sau nu are măcar vreo tangenţă cu acest domeniu. Pierdem aşadar o nouă ocazie, şi încă una foarte bună, de a ne face ascultaţi într-o instituţie ce va avea rol de decizie pe următorii cinci ani în ce priveşte Politica Agricolă Comună. Sau poate cine trebuia nu a înţeles încă un fapt simplu: în vreme ce în orice alt domeniu se vorbeşte de politici naţionale, în agricultură 80% dintre decizii se iau la Bruxelles.

Pe 7 iunie au loc alegerile europarlamen-tare, în urma cărora România va participa cu 33 de aleşi în Parlamentul European. Sectorul de Politică Agricolă Comună, faţă de care Parlamentul European va avea rol de decizie, nu interesează pe nimeni dintre aleşii noştri. Tratatul de la Lisabona, care foarte posibil va intra în vigoare de anul acesta, prevede ca deciziile privind PAC în totalitate, nu numai partea bugetară cum se întâmplă acum, să aparţină Consiliului de Miniştri şi Parlamentului European deopotrivă.

Altfel spus, acelaşi rol pe care îl are acum ministrul agriculturii în apărarea intereselor României şi în participarea la compromisul politic final pe toate punctele din regulament, de norme şi de buget, îl va avea şi Comisia de Agricultură din Parlamentul European.

Aici se pot ridica probleme punctuale care îi privesc pe agricultorii din fiecare stat membru în parte, lucruri care însă nu pot fi discutate în Consiliul de Miniştri, unde compromisul trebuie făcut cu încă 26 de state.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
749
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

diabrotica-inamicul-lanurilor-de-porumb_...

Diabrotica, inamicul lanurilor de porumb

„Diabrotica Virgifera Virgifera este o insectă de carantină la nivel european. Din acest motiv, combaterea ei este obligatorie. Focarele se înmulţesc în Franţa şi Germania, dincolo de fronturile continue din Europa de Est şi din Italia, ceea ce dovedeşte instalarea acestui dăunător“ – a declarat Luc Esprit, secretar permanent al Confederaţiei Europene a Producătorilor de Porumb (CEPB), în cadrul unei recente conferinţe de presă, susţinută la Bucureşti.

Oficialul european a afirmat că CEPM se implică în acest dosar de mai mulţi ani pentru ieşirea din carantină, dată fiind constatarea instalării şi progresiei. În aşteptarea acestui rezultat, organizaţia militează pentru evoluţia sistemelor de combatere şi simplificarea constrângerilor care îi apasă pe agricultori.

De-a lungul anilor, au fost operate modificări legate de eradicare şi au fost introduse, în campania din 2011, dispozitive de izolare, în zonele în care combaterea nu a avut rezul-tatele scontate (Franţa, Germania).

De asemenea, CEPB a solicitat accesul neîngrădit la mijloacele de combatere, altele decât rotaţia culturilor, cu păstrarea specificităţii fiecărui stat membru. Este vorba de combaterea insectelor adulte, a larvelor şi dezbateri asupra OMG-urilor.

„În ceea ce priveşte ieşirea din carantină, Comisia Europeană rămâne surdă la propunerile noastre“, a menţionat Esprit.

Două demersuri contradictorii

Discuţiile purtate între experţii din statele membre au vizat definirea evoluţiei celei mai pertinente reglementări în situaţia dată. Conform celor spuse de secretarul permanent al CEPB, au apărut două demersuri contradictorii. Pe de o parte, este cel al ţărilor deja puternic infestate şi care convieţuiesc cu Diabrotica. Pe de altă parte, este cel al ţărilor încă neatinse.

Presiunea se află pe statele cel mai mult afectate, Franţa şi Germania, care ar putea ajunge, în cele din urmă, în situaţia de a rămâne singure, cu obligaţii foarte dure în ceea ce priveşte combaterea.

Cum luarea unei decizii este întârziată, CEPM a insistat pe lângă Comisia Europeană în legătură cu necesitatea de a fi informată în amănunt despre măsurile avute în vedere, dar şi în legătură cu faptul că acesta trebuie să ţină seama de situaţia economică a producătorilor de porumb şi de impactul pe care măsurile preconizate îl vor avea asupra venitului fermierilor.

În opinia sa, se aşteaptă ca discuţiile să fie reluate în acest an, astfel încât hotărârile care vor fi luate să poată fi aplicate în campania din 2012.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
627

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dialog-cu-cititorii_l821.html

Dialog cu cititorii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDialog cu cititorii

Stimaţi cititori, în dialogul din numărul acesta, ca urmare a numeroaselor întrebări de pe forumul revistei, venim în sprijinul dumneavoastră cu câteva informaţii din domeniul apiculturii. În consecinţă, vom răspunde apicultorilor care se întreabă cum îşi pot proteja familiile de albine în lunile de iarnă. În următoarele rânduri vă vom prezenta una dintre modalităţile de izolare termică a stupilor, prin aşa-zisa împachetare.

Pregătirea stupilor pentru iarnă

Încă din toamnă trebuie să pregătim stupii pentru lunile geroase. În acest scop, apicultorii trebuie să ştie că este foarte important să asigure albinelor toate condiţiile necesare, inclusiv o temperatură optimă în stup. Contrar tuturor credinţelor, împachetarea stupilor nu este un proces prin care se doreşte creşterea temperaturii în stup, ci pentru a proteja albinele de schimbările bruşte de temperatură. În literatura de specialitate sunt prezentate două metode de împachetare, şi anume bilaterală şi unilaterală.

Împachetarea bilaterală este recomandată în cazul familiilor de albine slabe. În cazul familiilor de albine care nu au probleme de sănătate, apicultorul poate opta pentru împachetarea unilaterală a stupului. Operaţiunea este destul de simplă şi constă în aşezarea fagurilor spre peretele mai încălzit. Acest lucru este indicat mai ales în cazul stupilor verticali şi orizontali. Următorul pas presupune astuparea tuturor fantelor de la diafragmă. Acelaşi procedeu se aplică şi în cazul podişorului. Este foarte important de ştiut că materialul pe care urmează să-l folosiţi pentru împachetarea stupilor nu trebuie să creeze condens şi trebuie să permită evacuarea apei din stup. În cazul stupilor multietajaţi, procedeul de împachetare se face doar deasupra podişorului sau unilateral.

Este foarte important să protejăm stupii împotriva vânturilor puternice şi a curenţilor din timpul iernii. În acest sens, stupina poate fi protejată cu garduri făcute din tulpini de floarea-soarelui, coceni de porumb, nuiele sau cu garduri mobile din scândură, stacheţi, identice cu gardurile parazăpezi.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
988

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dialog - Scrisori de la cititori

Magdalina Nistor din localitatea Brad, judeţul Hunedoara: „Doresc să cultiv cânepă pe 5 ha, dar aş vrea să ştiu dacă avem desfacere şi cu cine ar trebui să iau legătura.“

Dată uitării în ultimii ani, mai nou cânepa pare să revină, cel puţin ca o cultură alternativă, şi chiar una foarte profitabilă. Această revenire ar putea fi datorată şi aprecierii tot mai mari de care se bucură această plantă în rândurile consumatorilor europeni de suplimente nutritive şi produse cosmetice pe bază de cânepă. O astfel de fabrică de procesare a seminţelor de cânepă există şi în România, la Salonta în judeţul Bihor, unde puteţi lua legătura cu doamna Oana Suciu (tel.: 021 212 04 71). Dintre topitorii au rezistat cea de la Berveni, lângă Carei, unde are loc extragerea fibrei, precum şi unitatea de la Fălticeni, de prelucrare a fibrei.

Un agricultor anonim: Constat că insistaţi asupra necesităţii constituirii unor asociaţii agricole puternice, unde proprietarii de terenuri să devină acţionari, deci beneficiari direcţi pe roadele pământului lor. Astfel de agricultură se face în toate ţările dezvoltate. Aş vrea să-mi spuneţi în ce ţară aţi văzut aşa ceva?“

Dacă vreţi să faceţi o documentare serioasă lipsită de unele prejudecăţi, atunci vă recomandăm să studiaţi agricultura franceză, daneză, olandeză, italiană, dar mai ales japoneză, ca să ne oprim doar la câteva dintre forţele agriculturii din ţările dezvoltate. Vă mulţumim pentru aprecieri, inclusiv pentru cea din final!

Florea Paul: „Salvarea prin asociere este în mare măsură falsă, cu toate că problema farâmiţării loturilor de teren agricol este adevărată. Rezolvarea acesteia din urmă poate fi rezolvată prin:

- finalizarea procesului de retrocedare în termen de un an prin măsuri de sancţionare a comisiilor locale şi judeţene vinovate de tergiversare;
- ajutorul tehnic acordat gratuit de OCPI-uri deţinătorilor de titluri pentru intabularea terenurilor, în termen de un an;
- facilităţi fiscale pentru tranzacţiile ce pot duce la constituirea de ferme viabile.“

De acord cu dumnevoastră. Suntem informaţi că nu s-a renunţat la intenţia guvernanţilor de a susţine financiar intabularea terenurilor, inclusiv a celor din intravilan.

Rupa Mariana: „O problemă foarte des întâlnită în mediul rural este parazitarea păsărilor şi cuiba-relor cu păduchi de găină. Ce tratament ar trebui aplicat pentru a scăpa de această problemă?“

Păsările sunt parazitate de multe tipuri de păduchi malofagi, care se hrănesc cu tecile protectoare ale penelor în creştere, puf, celule epiteliale, sânge coagulat. Parazitoza este mai frecventă în gospodăriile populaţiei şi este favorizată de o alimentaţie dezechilibrată, aglomerări, adăposturi necorespunzătoare. Paraziţii au dimensiuni mici şi mişcări vioaie, neliniştind păsările pe care le irită, acestea ciugulindu-se tot timpul, producându-se deplumări (căderea penelor) şi apariţia de cruste. Ca o consecinţă, la găinile adulte are loc diminuarea ouatului, scăderea în greutate, tulburări de echilibru.

Puii parazitaţi pot muri prin dereglări ale homeotermiei (reglarea temperaturii corpului) cauzate de tulburarea procesului de acoperire cu pene. Gama produselor antiparazitare s-a restrâns în ultimul timp, din cauza aplicării normelor europene care interzic utilizarea unor substanţe active.

Pentru combaterea acestor păduchi se recomandă ROMPARATOX P, care se aplică prin pulverizare directă, cu deosebire a cuibarelor. Simultan cu deparazitarea păsărilor se face deparazitarea coteţelor prin aspersare cu soluţii de ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE sau SCABIZOL.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
2293
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Diana Şovăială, o mlădiţă a folclorului românesc > REVISTA LUMEA SATULUI

Diana Şovăială, o mlădiţă a folclorului românesc

Fără îndoială, cele mai de preţ comori ale unui popor sunt istoria, tradiţiile şi tezaurul popular. Folclorul românesc este o valoare fără de care satul, aşa cum îl ştim de secole întregi, ar fi searbăd şi lipsit de autenticitate. Chiar dacă iureşul vremurilor nu s-a potolit nicicând, el a rămas la fel - împodobit cu frumuseţea straielor ţărăneşti şi cântecele fără seamăn ale artiştilor populari.

Speranţele sunt mari

Dar lucrul cel mai important este că, şi în aceste timpuri supuse unei metamorfoze continue, folclorul a rămas ca o carte de căpătâi pentru cei care au fost învăţaţi să iubească satul şi frenezia lui. Diana Şovăială este unul dintre copiii care s-au prins în „hora“ artiştilor populari, iar speranţele celor care au îndemnat-o pe acest drum sunt mari.

„Un copil ca oricare altul de vârsta ei, dar care, în mod cert, va avea un viitor în folclorul românesc dacă va alege să urmeze această frumoasă cale. Pe scenă se transformă, captivându-te cu trilurile din glasul său deosebit“, aşa o descrie profesoara ei de la Ansamblul Floricica Comarnic. Îndemnaţi de curiozitatea de a cunoaşte această mlădiţă a folclorului, am încercat să pătrundem în intimitatea universului său şi să aflăm care sunt secretele tenacităţii cu care aceasta luptă pentru îndeplinirea ţelurilor sale profesionale.

Născută sub zodia cântecului popular

Este o vorbă bătrânească înţeleaptă care spune că „ce ţi-e scris, în frunte ţi-e pus“. Nu o dată am avut dovada faptului că destinul pe care îl ai de împlinit nu ţine seama de urzelile vieţii şi te poartă de fiecare dată spre cărările pe care ţi-a fost dat să păşeşti. Diana este unul dintre copiii pentru care Dumnezeu pare să fi făcut planuri mari.

Născută într-o familie modestă, dar cu părinţi muncitori, după cum ne-a mărturisit profesoara sa, a avut totuşi şansa de a se naşte sub zodia cântecului popular. A fost hărăzită cu un glas deosebit, dar şi cu o dorinţă neostoită de a transforma acest dar nepreţuit al divinităţii într-un spectacol al cântului popular. Forţa şi armonia glasului său nu sunt întrecute decât de munca neîntreruptă pe care această copilă o depune pentru a atinge desăvârşirea notelor muzicale. A ales să fie elevă la Şcoala de Arte şi Meserii Ploieşti, secţia canto popular, iar începând din septembrie anul acesta va studia la Colegiul „Mihail Cantacuzino“ – Sinaia din judeţul Prahova.

Cântecul împletit cu dăruire

Datorită vocii sale deosebite, Diana are privilegiul de a intra într-o castă aparte, în care pasiunea şi munca sunt totuşi mai presus de toate. Această lume iluzorie a artiştilor populari este presărată cu împliniri şi satisfacţii, dar şi cu sacrificii a căror povară nu poate fi purtată de oricine. La doar 14 ani, solista noastră pare să fi înţeles pe deplin însemnătatea lucrurilor ce vor urma să vină.

Se pregăteşte temeinic pentru rolul care i-a fost menit să îl joace pe scena folclorului românesc, iar până acum nu şi-a dezamăgit spectatorii. Ca dovadă stau nenumăratele festivaluri şi concursuri la care a participat până în prezent în calitate de solistă vocală a Ansamblului Floricica Comarnic. Aceasta este „familia“ în care a deprins cele mai de seamă învăţături despre viaţa artiştilor şi cântecul împletit cu dăruire.

Mentorii săi şi-au pus toată credinţa în această viitoare stea a folclorului românesc şi spun că depinde doar de ea cât de tare va străluci pe cerul cântecului popular.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
712
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

DIAREILE AVIARE, afecţiuni cu cauze multiple

La păsări, dejecţiile se prezintă sub forma unei mase brune, cu o parte mai lichidă şi albicioasă de uraţi de calciu. Pasărea are diaree atunci când aceste dejecţii sunt lichide şi dese, de culoare variabilă de la maro la orange sau galben. Diareea este favorizată de numeroşi factori, dintre care cei mai importanţi sunt: factorii alimentari, agenţii infecţioşi şi parazitari. Factorii nutriţionali care antrenează un supraconsum de apă favorizează formarea dejecţiilor lichide.

Agenţii infecţioşi

Anumiţi factori infecţioşi ca Escherichia coli, Campylobacter jejuni, salmonelele pot să producă diareea la păsările în creştere. De asemenea, anumite virusuri (reovirusuri, adenovirusuri, coronavirusuri) care acţionează prin asociere cu una sau mai multe bacterii pot provoca enterite şi diaree. Aceşti agenţi infecţioşi pot să ducă la fenomenul de malabsorbţie, caracterizat prin aspect zburlit al penajului (alură de elicopter a puiului), dificultăţi în locomoţie şi diaree, care duc la o diminuare a utilizării digestive a nutrienţilor, în special a vitaminelor şi oligoelementelor. Tubul digestiv al păsărilor poate fi sediul mai multor specii parazitare care, în cazuri de infestaţii puternice, determină îmbolnăviri digestive manifestate prin diaree, uneori cu sânge. Eimeriile (coccidiile) sunt cele mai frecvente, pătrunzând în profunzimea mucoasei intestinale şi provocând modificări anatomice la acest nivel şi, ca o consecinţă, modificări ale absorbţiei intestinale. În tubul digestiv, în afara eimeriilor, mai sunt şi alţi paraziţi care afectează păsările: viermii rotunzi, tenii, trematode, histomone.

Impactul microclimatului

Consecinţe – diareea contribuie la creşterea umidităţii aşternutului, care se accentuează când în mediul ambiant temperatura este scăzută şi umiditatea crescută. Astfel, condiţiile de microclimat favorizează apariţia în exces a amoniacului în adăpost care, în absenţa unei ventilaţii adecvate, are efecte negative asupra aparatului respirator al păsărilor. Un aşternut prea umed favorizează ulceraţii la nivelul picioarelor (cruste plantare) şi provoacă dermatite mai ales la nivelul pieptului. De asemenea, umiditatea din adăpost este factor favorizant pentru unele boli parazitare (coccidioză, histomonoză). Efectele produse de diaree nu conduc neapărat la moartea păsărilor, ci duc la deshidratarea lor, scăderea greutăţii la păsările adulte şi a vitezei de creştere la pui; ca urmare creşte indicele de consum al furajelor, fiind afectate performanţele zootehnice.

Măsuri preventive

Profilaxia constă în asigurarea unui microclimat corespunzător şi a măsurilor de igienă: dezinfecţii cu DECONTAMINOL, CATIOROM, PURSEPT; deparazitarea internă, periodică, a păsărilor cu ROMBENDAZOL F, deparazitarea cu insecticide, atât a păsărilor cât şi a adăposturilor, cuibarelor sau a locurilor din apropierea acestora cu: ROMPARATOX P, ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE. Este necesară asigurarea unor raţii alimentare echilibrate în proteine, vitamine şi minerale, prin suplimentarea furajelor cu premixuri:

ROMSTARTER 9+1A, OVOPLUS, ROMZEOFORT, CAVITROM. Tratamentul diareilor se face în funcţie de agentul cauzal, cu medicamente antiinfecţioase cum ar fi ERITROM, OXIROM, ENROFLOXAROM, GALIPROTECT C, ROMIGAL; cu medicamente anticoccidiene SULFACOCCIROM C; cu medicamente antiparazitare interne şi externe, fiind necesară corectarea alimentaţiei şi a factorilor de microclimat.

Dr. Viorica CHIURCIU doctor în medicină, SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
1280

□

Comentarii

□

□

1. Trinca I -- (16-July-2010)la porumbei se caracterizeaza boala,tot la fel?
Stoina,Gorj

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

DICTIOCAULOZA, o boală favorizată de timpul ploios > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

DICTIOCAULOZA, o boală favorizată de timpul ploios

Bolile aparatului respirator la animale au cauze diverse, una dintre ele fiind cea parazitară. Astfel, DICTIOCAULOZA este o parazitoză a aparatului respirator care afectează ovinele, caprinele, bovinele şi cabalinele. Boala evoluează cronic, rareori acut şi afectează mai grav tineretul. Agenţii etiologici ai dictiocaulozei sunt geohelminţi din familia Dictyocaulidae, care au corpul filiform şi se dezvoltă ca adulţi în arborele traheo-bronşic.

Localizarea

Ciclul biologic al paraziţilor implică o fază care se dezvoltă în organismul animalelor şi o alta care se dezvoltă pe sol (geohelminţi). Astfel, viermii adulţi se localizează în bronhii şi trahee, unde se hrănesc cu mucus, iar la maturitate elimină ouă din care ies larve care sunt eliminate în mediul exterior prin fecale. Dezvoltarea acestor larve se face numai dacă există condiţii favorabile de umiditate, temperatură şi oxigen. De aceea, dictiocauloza are caracter sezonier, fiind foarte răspândită vara, în anii ploioşi.

Contaminarea

Contaminarea animalelor se face cu larve, în special la păşune, iar cele mai grave şi mai multe cazuri de îmbolnăviri apar la oi şi capre. Animalele tinere întreţinute necorespunzător sunt cele mai afectate. Poluarea păşunilor cu larve, în ţara noastră, începe primăvara, când animalele sunt scoase la păşune. Astfel există un cerc vicios, păşunea este o sursă de infestare pentru animale, iar animalele o sursă de infestare pentru aceasta. Condiţiile igienice deficitare ca aglomerarea, umezeala, noroiul, adăposturi necorespunzătoare, subnutriţia sau raţii alimentare dezechilibrate sunt factori favorizanţi ai bolii.

Simptome

Tineretul speciilor amintite este cel mai afectat şi prezintă jetaj abundent (le curge nasul), tuse, respiraţie accelerată, mai ales dimineaţa, la schimbări bruşte de temperatură sau în urma eforturilor. Animalele afectate nu au poftă de mâncare, slăbesc foarte mult, iar la viţei pot să apară asfixii şi pot muri în timpul accesului de tuse. Uneori, apare şi o fază clinică digestivă, manifestată prin diaree urât mirositoare şi sete accentuată.

Diagnosticarea

Diagnosticul se suspicionează pe baza semnelor clinice, coroborate cu aspectele epizootologice: izbucnirea îmbolnăvirilor cu caracter enzootic în sezoanele de vară, în anii ploioşi cu manifestări grave mai ales la tineret, întreţinut pe păşuni umede sau în adăposturi neigenice, cu umezeală.

Acţiuni preventive

Pentru prevenţia dictiocaulozei, în verile ploioase, recomandăm:

n deparazitarea suplimentară a animalelor, cu antihelmintice: la rumegătoare – ROMBENDAZOL suspensie, ROMBENDAZOL PLUS, ROMIVERMECTIN, LEVAMISOL, ROMFENBENDAZOL; la cabaline – ECVIROM.

- se va evita scoaterea animalelor pe păşunile cu bălţi sau smârcuri de apă,
- o măsură de prevenţie importantă este alimentaţia echilibrată, realizată prin suplimentarea furajelor cu premixuri vitaminice. Tratamentul se face cu unul dintre medicamentele amintite, iar eventualele infecţii secundare se tratează cu antibiotice cu spectru larg: AMOXICILINA, AMPICILINA, OXITETRACICLINA, asociate cu analeptice cardiorespiratorii – PNEUMOGURAD şi tonice generale precum MULTIVITAROM, VITAMINA AD3E, VITAMINA C etc.

Dr. Viorica CHIURCIU, medic veterinar, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
4724

□

Comentarii

□

□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (15-August-2010)Doamna Dr. Viorica Chiurciu, mulţumesc pentru recomandări şi reţeta de profilaxie. Le voi utiliza cât de curând. Urări de bine şi sănătate.V.M.V.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

dimineata-la-lectia-de-cultura_894.html

Dimineaţa, la lecţia de cultură

- Directorul Bibliotecii „Nicolae Iorga“ din Ploieşti citeşte angajatelor poezii la cafea

E greu de crezut că vreun director de instituţie, fie ea privată sau de stat, stă dimineaţa, la cafea, să citească poezii angajatelor. Şi totuşi, Ploieştiul se poate lăuda cu un astfel de manager. Acesta este directorul Bibliotecii Judeţene Prahova „Nicolae Iorga“, Nicu Boaru.

Cam la un sfert de ceas după ce cafeaua abureşte îmbietor în ceşti, directorul se întâlneşte cu „doamnele sale“, cum îşi numeşte salariatele, într-unul dintre birouri şi, cu dăruire şi sentiment le citeşte – sau le recită din memorie – poezii. Uneori, versurile sunt triste, alteori ele zburdă ghiduş prin încăpere.

Pe scaune sau pe fotolii, unde au luat loc, angajatele rămân cu cafeaua în ceaşcă, tot ascultând glasul directorului. Pe multe le prinde nostalgia, altele devin visătoare şi mai toate şi-ar dori ca şi soţii lor acasă să le citească versuri.

Nicu Boaru face acest lucru în fiecare dimineaţă şi spune: „Corola de minuni a lumii, ca să vorbim puţin «melo», nu ar fi completă şi strălucită dacă nu ar exista acest «necaz» superb şi această «disfuncţie» cardiacă, numită femeie. Alături de adevăr şi bine, pe o scară a valorilor sufleteşti şi intelectuale, eu pun şi frumosul feminin. Sunt cel mai fidel trădător platonic.“ Nicio angajată nu vrea să lipsească de la lecţia de poezie ţinută de director.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
637

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dimitrie Muscă şi succesele care-i încununează efortul

În acest număr mergem cu gândul până la Curtici, în judeţul Arad, acolo unde funcţionează un combinat agroindustrial care şi-a câştigat un prestigiu, devenind chiar un model. Totul graţie unui om care şi-a pus întâi mintea la contribuţie şi după aceea tot sufletul, ba chiar toată liniştea vieţii am putea spune. Este vorba despre dr. ing. Dimitrie Muscă, nimeni altul decât directorul Combinatului Agroindustrial Curtici-Arad.

Recolte pe măsură

– Mai întâi aş vrea să vă întreb acum, la început de campanie de recoltare: cum vedeţi acest an agricol?

– Sunt promisiuni bune pentru noi, cei din această zonă, respectiv pentru unitatea noastră. Asta pentru că am reuşit să facem cam tot ce trebuia, chiar dacă am fost obligaţi să lucrăm printre stropii de ploaie. Au fost destule zile în care nu puteam să intrăm în teren cu tractoarele şi atunci a trebuit să folosim aviaţia utilitară.

Anul acesta, din totalul suprafeţei exploatate, 4.000 ha sunt ocupate cu grâu. Am forţat puţin nota pentru că, urmărind discuţiile şi prognozele la nivel de ţară, am văzut că mult pământ rămâne nelucrat, iar suprafaţa însămânţată cu grâu era redusă. Aşa se face că am depăşit limita agrotehnicii, care spune că o cultură de cereale trebuie să ocupe maximum 33% din suprafaţă, ajungând până aproape de 50%. Am avut cheltuieli mari cu tratamentele pentru boli şi dăunători, dar le-am făcut şi culturile arată bine, fapt ce mă determină să sper la o producţie bună, de circa 7.000 kg/ha.

Cifre care spun totul

– Ca să dăm o imagine şi mai completă asupra activităţii dumneavoastră, cât teren exploataţi şi, în afară de cultura mare, cu ce vă mai ocupaţi în cadrul combinatului?

– La Curtici exploatăm 5.200 ha, iar în cadrul Societăţii din comuna mea natală, Olari, avem un al doilea combinat, cu 2.400 ha. În cadrul acestui holding lucrez, aşadar, 7.600 ha de pământ. Mai deţinem şi un complex de porci cu 21.000 de capete, cu tendinţe de creştere, altul cu 5.500 de capete, unde anul acesta se face şi o investiţie cu fonduri europene de peste 3 milioane de euro. Pentru aceste complexe deţinem şi un abator de porci care poate să sacrifice până la 350 de porci pe zi. La acestea se adaugă 23 de magazine în Arad şi Timiş. Mai deţinem şi o fermă de bovine de 900 de capete, o fermă de vaci cu 8.400 de viţei de lapte anul trecut, iar pe aceasta s-a grefat şi o fabrică de lapte care procesează zilnic 10 mii de litri.

Consumatorul final, un partener loial

– Domnule Muscă, de ce aţi preferat lucrul acesta în sistem integrat?

– Sincer să vă spun, m-am gândit să integrez totul pentru că îmi era ciudă atunci când predam marfa pentru că de fiecare dată trebuia să stăm cu ochii în patru să nu fim furaţi. Atunci mi-am spus că, pe cât posibil, în viaţa mea voi elimina orice intermediar şi iată am ajuns ca partenerul meu final să fie consumatorul de la oraşe şi sate. Sigur că am eliminat toate verigile posibile. Alegând să câştig mai puţin din fiecare, dar per total să se

adune un câştig substanţial. Nici anul acesta nu stăm rău, cifra de afaceri zilnică a unităţii fiind de 120-150 mii de lei. Dar avem şi 500 de angajaţi pregătiţi şi disciplinaţi, alături de care am reuşit aceste performanţe.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
5719
□
° Comentarii
□
□
° 1. florin -- (8-July-2010)
D-le Musca va felicit pentru stiinta agrozootehnica pe care o aplicati la Curtici, si sa stiti ca daca nu erati acolo strainii fructificau rodul pamantului din zona, Pacat ca sunt doar cativa ca DUMNEAVOASTRA in tara aceasta unde sa exploateze aceste ogoare pe care DUMNEZEAU a binecuvantat ROMANIA.
SUCCES
° 2. marius -- (9-July-2010)nu pot sa spun decat felicitari pt ce ati facut si putere de munca si satisfactii in continuare!
° 3. MMR -- (25-July-2010)D-le Musca, citesc mult despre activitatile duneavoastra la CAI- Curtici.Sint intotdeauna uimita, va felicit, ca sinteti un om foarte capabil si sincer. Lucrul cu sistemul integrat este minunat, asa trebuie sa fie.Efortul pe care il " semanti" si succesele pe care le "recoltati" sa va dea mai multa putere de munca si noroc in viata. MMR
° 4. bucin cristian -- (9-August-2010)stimate domnule dimtrie va urmaresc de 20 de ani pe la emisiunile viata satului si ferma si v am vazut realizarile si va felicit eu sint de meserie tecnian horticultor si am vazut la emisiunea fema despre rapita si am zis ca e ceva de viitor si de 4ai incerc sa caut pe cineva sa ma ajute am gasit citeva fabrici df biodizel dar aia nu au loc de mesje eu vrea sa seaman 300 de hetare de rapita si floarea soarelui si acum nu va pot ecxplica ce era sa patesc la programu sapard problema e ca eu nu am utiljele agrcole pote ma ajutati dumneavoastra vreau sa ma ajutati sa dau de o fabrica de biodizel
° 5. andrasiu simona -- (19-August-2010)In primul rand vreau sa va felicit pentru tot ceea ce ati realizat.Nu stiu daca o sa vedeti acest comentariu dar as vrea sa va rog si eu ceva daca se poate.Eu am 24 de anu si am terminat facultatea la arad,facultatea de inginerie alimentara,turism si protectia mediului si nu reusesc sa ma angajez niciunde.Daca ati putea sa ma ajutati cumva,cu un post cat de mic v-as fii recunoascatoare.In caz ca poate puteti sa ma ajutati acesta este numarul meu de telefon:0721732043.Va multumesc.Va salut cu stima si respect!
° 6. Radu Ionut -- (28-August-2010)Acest OM arata ca se poate! FELICITARI domnule Dimitrie MUSCA! Sa va dea Dumnezeu sanatate si putere de munca in continuare! Sper din toata inima ca povestea dumneavoastra sa o afle cat mai multi oameni, dar nu in ultimul rand stimabilii nostri guvernanti, poate asa se trezesc si ei putin sau macar poate se rusineaza, desi nu prea cred. SSPOR LA TREABA SI NOROC!
° 7. Oana Toma -- (13-August-2011)Felicitari dle Musca! Tot ce mai pot adauga e doar RESPECT pentru dvs. simunca dvs.
° 8. Baciu Dan -- (14-August-2011)Felicitari !! Care sunt magazinele din Timisoara unde se distribuie alimente din productia Dvs.? Va multumesc !
° 9. mircea -- (2-October-2012)da la oameni care au infiintat asociatia si vor sa iasa afara din ea de ce nu le dai bani ce li se cuvin ,e dreptu lor ,de ce ii ameninti sa te dea in judecata sa isi obtina drepturile ,din tractorul si vaca pe care le-am lsat in asociatie s-au cumparat toate celelate ALE CUI SUNT daca noi asociatii nu ne primim drepturileRASPUNDE TOVARASE MUSCA ca toti te lauda dar numai curticeni stiu adevarul
° 10. Dan -- (3-October-2012)D-le , timpit ca asta nu am mai vazut. Cred ca se vede inca in epoca Ceausescu in care sa raporteze productii record...
Va rog sa verificati la finante daca plateste impozit pentru cat se lauda ca produce! Este imposibil sa faci productiile pe care se lauda ca la are...
° 11. bb.dk -- (6-April-2013)este greu sa multumesti pe toata lumea dar daca nu faceati nimic darimati CAP-ul imparteati caramizile era mai bine . felicitari d.le Musca

12. venera -- (26-April-2013)Vad ca parerile sunt impartite in ceea ce priveste activitatea dumneavoastra. Eu sunt ing agronom dar lucrez in alt domeniu si ma surprinde in mod placut sa vad ca exista astfel de oameni. As dori sa va cunosc personal, daca se poate sa va fac o vizita la CAP Curtici si daca nu aveti nimic impotriva sa scriu un articol despre activitatea dumneavoastra in cadrul institutului nostru. Astept sa imi confirmati pe adresa de e-mail de pe care v-am scris.
Cu stima Teodorescu Venera

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din amintirile unui primar de cursă lungă

Animaţie în eleganta clădire a bibliotecii comunale din Cucutenii Iaşilor. Mulţi săteni, dar şi numeroşi oaspeţi sunt prezenţi la un eveniment editorial: domnul Mihai Tun, un localnic, îşi lansează cartea Amintirile unui primar de cursă lungă*. „Încă din tinereţe, poate din copilărie, mărturiseşte autorul, un gând mă îndemna de a face nemuritoare, prin scris, anumite întâmplări. ...În această situaţie m-am străduit să-mi fixez în memorie întâmplările vieţii, aşteptând vremea când se vor aşterne pe hârtie.“ Şi iată că vremea a sosit: la 76 de ani, după ce a condus destinele comunei Cucuteni neîntrerupt nu mai puţin de 36 de ani, „domnul primar”, cum îi spun şi acum sătenii, a aşternut pe hârtie o istorie atipică, o istorie filtrată prin biografia unui om al locului, şi nu un loc oarecare, o istorie interpretată subiectiv, dar întotdeauna cu măsură.

Tablete cu fapte şi personaje adevărate

Avem de a face cu o carte formată dintr-o sumedenie de tablete care reflectă un eveniment, o stare: copilăria, cu toate ororile războiului, cooperativizarea, cu dramele ei, tinereţea zbuciumată a unui om care a încercat, ca atâţia alţii, să se aşeze într-un oraş, dar a revenit la baştină, aici unde şi-a întemeiat o familie şi unde a intrat în slujba comunităţii. Cu autentic har de povestitor, autorul îşi prezintă, mergând până la detaliu, cursul vieţii personale, dar şi al comunei. Povestirea curge domol, fără grabă, ca apele unui pârâu de câmpie, într-o înşiruire bine gândită, cu accente pe evenimentele importante din viaţa propriei familii, dar şi a comunei.

Sunt amintite aici realizările pe plan edilitar-gospodăresc – aducţiunea de apă potabilă, gazul metan, biserici, şcoli noi, un ştrand, unic în această parte de ţară, cu apă minerală dintr-un izvor descoperit şi analizat de celebrul savant Petru Poni etc. dar, mai ales, eforturile în direcţia valorificării celei mai preţioase moşteniri, Civilizaţia Cucuteni. Astfel, cu ajutorul autorităţilor de atunci, dar şi a savanţilor Mircea Petrescu-Dâmboviţa şi Marin Dinu, a apărut în 1982 impozanta clădire a muzeului care adăposteşte exponate ce coboară istoria acestui loc cu peste cinci mii de ani în urmă. Glumind că nu a putut ajunge în Guiness Book cu numai 36 de ani de primariat, domnul primar Mihai Tun vizează clipa când numele Cucuteni va fi cunoscut în întreaga Europă „Îmi pare rău, mi-a spus domnia sa, că anii trec, zboară şi poate eu nu voi mai ajunge să trăiesc timpul când istoria multimilenară a acestui pământ, a strămoşilor noştri până la urmă, va fi cunoscută şi apreciată, dar am credinţa că aşa va fi.“

* Tun, Mihai – Amintirile unui primar de cursă lungă, Iaşi, Editura Printco, 2010

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
711

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din ciclul: „Jaful codrilor continuă, sub ochii autorităţilor!“ Nicio instanţă nu s-a autosesizat împotriva retrocedărilor ilegale

Înalta Curte de Casație și Justiție (ÎCCJ) sau alte instanțe judecătorești ajung la concluzia că multe documente prezentate de așa-ziși moștenitori ai unor păduri sunt false. Culmea, nicio instituție a statului nu se autosesizează că e vorba de fals și uz de fals, iar solicitanții pierd un simplu proces, fără a fi băgați în pușcărie!

Astfel de situații am întâlnit în mai multe județe, iar astăzi revenim cu alte exemple descoperite în Vrancea.

Aici, pe rolul judecătoriilor există peste 50 de dosare care au ca obiect fondul funciar. Pe lângă consilierul juridic, pentru reprezentare în instanță, Direcția Silvică (DS) Vrancea a semnat contracte cu două cabinete de avocatură. Așadar, sume uriașe sunt cheltuite din bugetul de criză al statului, iar hoția rămâne nepedepsită!

Suprafața vizată în retrocedările de păduri este de ordinul zecilor de mii de hectare. În cazul unor dosare cu hotărâri definitive, s-a făcut contestație, iar acum se judecă la ÎCCJ.

Câteva cazuri, pe scurt

„De fiecare dată, vrem să apărăm integritatea fondului forestier, proprietate publică a statului. Am intrat în posesia unor documente clare, obținute de la diferite arhive, care atestă că anumite suprafețe sunt solicitate ilegal“ – a declarat Petrică Tudosă, directorul DS Vrancea, pentru Lumea Satului.

De exemplu, a fost o hotărâre definitivă și irevocabilă, pentru 4.200 ha, în numele Lomaș, o fostă societate anonimă. În urma contestației, s-a dovedit că retrocedarea a fost ilegală și acea suprafață a rămas în proprietatea statului. Solicitantul nu a fost pedepsit!

Cazul Apostoleanu, procurator Măricel Cosor, a ajuns la ÎCCJ pentru că au fost cerute și obținute în instanță 5.549 ha, prin grija unor judecători „distrați“, față de aproximativ 2.000 ha câte se cuveneau de drept. Prin același procurator, mai sunt revendicate, fără acte, peste 13.000 ha, în numele altor persoane.

În Dosarul nr. 13370/231/2010, Comisia Judeţeană Vrancea a fost în imposibilitate de a argumenta maniera în care a procedat la reconstituirea dreptului de proprietate pentru cetăţenii din localitatea Mera. Niciodată „nu s-a analizat legalitatea şi pertinenţa cererilor acestor cetăţeni, iar procedura simplistă şi vădit nelegală de a modifica/anula/revoca o hotărâre de validare printr-o altă hotărâre nu este permisă de lege.“

La Judecătoria Panciu, Consiliul Local Răcoroasa cere în numele locuitorilor comunei, fără acte doveditoare, 135 ha.

La aceeași judecătorie, Călin Stan solicită 202 ha, şi el fără a avea acte doveditoare asupra dreptului de proprietate.

Și exemplele pot continua…

Dosarul Bobocea

În alt dosar, Tinca Bobocea, prin mandatarul Marian Bobocea, vrea să pună mâna pe 294 ha, care ar fi aparținut tatălui ei, Vasile Druță. Se află în Crângul Petrești, chiar lângă Focșani, într-o zonă de agrement.

Se spune că Statul Român ar fi garantat cu acea pădure un împrumut la o bancă, pe care nu l-a achitat, iar presupusul proprietar ar fi cumpărat proprietatea de la bancă

În timpul cercetărilor, s-a constatat că înscrisul prezentat instanței, ca probă, nu constituie „un act autentic și nici înscris sub semnătură privată“. Mai mult, actul de vânzare-cumpărare, care a stat la baza procesului, nu a fost prezentat niciodată în original. Nu mai vorbim că nu există concordanțe „raportate la realitățile atestate prin documente istorice“, actul a fost „semnat de o persoană care, la data încheierii acestuia, nu mai deținea funcția de prefect“, iar „avizul Ministerului Domeniilor Statului, invocat ca fiind semnat de ministru, evoca o altă persoană decât cea care ocupa funcția de ministru, la data emiterii avizului“, se arată într-un document al Oficiului juridic, semnat de Roxana Mohorea.

Povestea fostei moşii Vladnicu

Un caz strigător la cer, prezentat de Petrică Tudosă, este al Denisei Cristofil, în calitate de moștenitoare a lui Constantin Cristofil, care a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate pentru 1.767,5 ha. Suprafața făcea parte din fosta moșie Vladnicu, amplasată pe teritoriul comunei Tănăsoaia (fostă Valea Rea), în vechiul județ Tecuci, al cărei proprietar era Maria Plagino.

La nivelul anului 1911, moșia avea următoarea structură: teren arabil – 1.818 ha; păduri – 1.322 ha; vii – 37 ha; teren neproductiv și altele – 31 ha.

Din documentele de arhivă, rezultă că diferite suprafețe de pădure au fost vândute de proprietar în perioada 1922-1948. De exemplu, în 1926, Cooperativa Unirea Plugarilor, din comuna Gohor, a cumpărat 355 ha. De asemenea, Maria Plagino i-a vândut căpitanului aviator Cristian Popescu 49 ha, din care 7 ha pădure de luncă și 42 ha în trupul mare de pădure.

După aplicarea reformei agrare, conform Legii nr. 187/1945, moșiile mai mari de 50 ha au fost expropriate, iar prin Decretul nr. 83/1949, regimul comunist a lichidat moșierimea. La acea dată, Constantin Cristofil mai deținea 44 ha de teren arabil, 5 ha de pășune și fânețe, 2 ha de livezi, 2 ha de grădini, 11 ha de teren neproductiv și 300 ha de pădure, în total 364 ha. Această suprafață a fost trecută abuziv în proprietatea statului și i se cuvine moștenitoarei, deci numai 300 ha de pădure. Adică, în niciun caz nu poate fi vorba de 1.767,5 ha.

Gică Duţă şi-a băgat „coada“

În această afacere ilegală și-a băgat „coada“ Gică Duță, la început ca procurator, apoi cumpărător al drepturilor litigioase de la Denisa Cristofil. Fără a mai intra în alte amănunte, menționăm că acest per-sonaj controversat a izbutit, prin sforile trase, să obțină Sentința civilă nr. 907/2009, în Dosarul nr. 874/173/2008, aflat pe rolul Judecătoriei Adjud. Astfel, a intrat în posesia a 1.422,5 ha, dintre care 434,71 ha pe vechiul loc al moșiei Vladnicu și 987,79 ha pe un alt amplasament liber.

Incredibil, dar adevărat: un document, aflat în posesia Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, menționează că, în perioada în care a fost emisă acea sentință civilă definitivă şi irevocabilă, Gică Duţă deţinea funcţia publică de subsecretar de stat în Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale. Taman el reprezenta autoritatea publică centrală și răspundea de silvicultură. Culmea, în calitatea sa de funcţionar public, o importantă obligaţie de serviciu era tocmai aceea de a apăra integritatea fondului forestier proprietate publică a statului, nu de a-l prădui!

Dreptate, ochii trişti vor să te vadă!

„Instituțiile abilitate ale statului și chiar judecătorii ar fi trebuit să sesizeze Procuratura în cazul tuturor dosarelor în care există fals și uz de fals, dar nu au făcut-o. Noi am făcut plângeri, atât la Parchetul de pe lângă Judecătoria Focșani, cât și la DNA, numai că, până acum, niciun astfel de caz nu a fost soluționat“ – a afirmat Tudosă.

Ajungem la concluzia că orice șmecher, cu acte măsluite sau anacronice, deci lovite de nulitate, ori cu putere de influență, poate să devină peste noapte proprietarul unor fonduri forestiere furate pur și simplu din proprietatea statului.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1061

Comentarii

1. ion -- (8-February-2016)acest hot Tudose, a incercat sa puna mana pe toate padurile la care faceti referire, este strigator la cer cum acest hot striga hotii, in dosarul cu lomas el fiind primul cumparator de drepturi litigioase, pentru suma de 100 000 de euro, el fiind cel care a depus cererea de chemare in judecata. când proprietarul s-a dus la presa, a renuntat, insa a amenintat noul proprietar ca fara i milion de euro nu se va putea lua padurea, ceea ce s-a si intamplat, dar avocatele puse de directia silvica, directie care nu a avut calitate procesuala, au luat un onorariu de succes de 300 000 lei.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Din colecţia mugurilor folclorului românesc, Dana Maria Huja, vocea de aur a Sătmarului

Unii oamenii se nasc cu haruri pe care doar îngerii ar fi putut să le dăruiască acestor muritori însemnaţi. Dana Maria Huja este una dintre fiinţele a căror soartă pare să fi fost ursită cu multă vreme înainte de a se naşte. I-a fost scris să aibă o voce de înger care strecoară în sufletele celor care o ascultă un strop de linişte şi desfătare. Avea doar cinci ani când viaţa a purtat-o pe marea scenă a muzicii populare. Acolo, în faţa atâtor oameni, micuţa interpretă a pecetluit pentru totdeauna o legătură de nedesfăcut între ea şi folclorul românesc.

Copilul hărăzit să cânte

Era sărbătoarea Sfintei Cruci, când în urmă cu aproape 16 ani în familia Huja avea să se nască cel din urmă prunc. Nimeni nu bănuia că ea avea să devină un purtător al celei mai alese moşteniri a poporului nostru: graiul dulce al folclorului românesc. Primii paşi spre viaţă au fost şi primii paşi spre muzică. Era doar un copil când în faţa ei s-au deschis porţile unei lumi fascinante, cea a notelor muzicale pe care atunci nici măcar nu ştia să le descifreze. Dacă pentru oricine altcineva ar fi părut o povară, pentru fetiţa de doar cinci ani muzica s-a dovedit a fi o parte din sufletul ei.

Acum, privind prin ochii unui adolescent, Dana a înţeles cât de privilegiată este şi mărturiseşte că, fără pasiunea şi dragostea pentru cântecul popular, ar fi fost dificil să-şi trăiască copilăria aşa cum a făcut-o. Nu este totuşi o întâmplare că tânăra interpretă a ales să cânte. După cum ne-a mărturisit, părinţii ei au îndrăgit dintotdeauna cântecul şi jocul popular românesc, genă pe care se pare că au transmis-o ultimului lor copil.

Primii paşi spre muzică

Itinerariul ei profesional a început în anul 2000, atunci când s-a înscris la Palatul Copiilor din Satu Mare. Un an mai târziu, micuţa cântăreaţă a devenit componentă a ansamblului folcloric „Cununiţa“ şi tot atunci a debutat pentru prima oară pe scena muzicii populare. Cutezătoare, a păşit în faţa a zeci de oameni şi cu cântecul ei vesel le-a cucerit inimile. În schimbul bucuriei aduse, Dana a fost desemnată câştigătoarea concursului Muguri de Tezaur. A fost primul semn că din mugurul plămădit pe pământul Sătmarului avea să înflorească o floare aleasă a folclorului românesc.

Clasele primare şi le-a petrecut în cadrul Liceului „Aurel Popp“ din Satu Mare, unde a studiat opt ani de zile vioara. Acum este elevă în clasa a noua la acelaşi liceu şi a ales să pătrundă şi în tainele solfegiilor. În viitor nu se vede fără folclorul românesc, aşa că are de gând să îşi continue studiile la o facultate de muzică. În prezent lucrează la un proiect foarte important, primul album din cariera ei, şi speră ca anul acesta să pătrundă în casele oamenilor cu cântece de voie bună şi joc.

Folclorul, parte din sufletul ei

Se simte în vocea ei cât de mult preţuieşte folclorul românesc. După cum ne-a mărturisit, în cântecele sale se regăseşte întreaga ei fiinţă, toate speranţele şi toate idealurile pe care le-a strâns în timp. Chiar dacă inocenţa copilăriei nu s-a pierdut cu totul, Dana mărturiseşte cu înţelepciunea unui adult că se bucură atunci când vede că tot mai mulţi copii îndrăgesc cântecul popular, această moştenire autentică şi nealterată de secole întregi, care păstrează în esenţa ei freamătul a generaţii întregi de români.

Departe de a-şi însuşi meritele pentru talentul său deosebit, consideră că acest dar divin al cântecului i-a fost dat cu un scop. Un scop nobil, pe care ea vrea să-l îndeplinească de fiecare dată când are în faţa sa o sală plină cu oameni. Se mulţumeşte spunând că aceasta este poate cea mai mare satisfacţie de până acum, să ofere o părticică din bucuria pe care i-o aduce ei cântecul. Nu a crezut niciodată că va ajunge atât de departe şi priveşte spre realizările sale cu o modestie demnă de cei mai mari înţelepţi. După zece ani de cântec popular, vorbeşte cu entuziasm despre clipele în care o sală plină de oameni o aplaudă. Fiecare spectacol se dovedeşte a fi o părticică din sufletul ei, iar emoţiile pe care le simte sunt la fel de vii ca atunci când a păşit prima oară în faţa publicului.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
2435
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 48c1e
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

din-dragoste-pentru-traditiile-populare_...

Din dragoste pentru tradiţiile populare

La doar 27 de ani, Marian Lungu confecţionează măşti şi costume populare, continuând astfel o frumoasă tradiţie ce i-a fost cultivată încă din copilărie de bunica sa.

Îl găsesc lucrând înconjurat de minunate costume populare. Se numeşte Marian Lungu şi datorită dragostei pe care o poartă tradiţiei – portului din străbuni, cum zice el – pasiunii pe care o pune în fiecare obiect care îi iese din mâini, comuna băcăuană Sănduleni, unde locuieşte, este cunoscută acum în toată Ţara de Jos a Moldovei.

Are 27 de ani, este absolvent al Liceului de Economia Turismului, iar dragostea pentru portul popular o are din familie. „Seara şi în zilele de iarnă, îşi aminteşte tânărul, bunica şi mama mea ţeseau la război aşa cum în copilărie încă se mai lucra la Sănduleni.“

La început au fost măştile

S-a simţit atras de rigoarea şi frumuseţea sobră a motivelor care împodobesc iile ţărăncilor de prin partea locului şi, în general, de tot ce se cheamă creaţia meşterilor populari. A început să confecţioneze măşti tradiţionale, apoi prima piesă de îmbrăcăminte a fost, în urmă cu circa opt ani, o bundiţă împodobită cu motive specifice zonei. Au urmat apoi, rând pe rând, toate piesele costumului popular: cămăşi cu poale, catrinţe, sumane, băsmăluţe cu mărgele, bârneţe şi multe altele.

Toate acestea l-au făcut cunoscut şi tot mai mulţi amatori vin şi solicită piese de port popular sau costume întregi. „Ceea ce mă bucură e faptul că oamenii au început să se intereseze din nou de portul popular. Între aceştia sunt şi mulţi tineri. Aproape că nu există, cel puţin în judeţul Bacău, comune în care să nu fiinţeze formaţii de dansuri populare sau coruri unde costumul popular e la mare cinste.“

În ziua în care l-am vizitat lucra la „sărăduitul“ unui suman, adică împodobea cu „sărad“ sau găitane o piesă cerută de un profesor din Focşani.

„De unde procuraţi materialele necesare?“, îl întreb. „Postavul pentru suman - vine răspunsul - îl am din judeţul Harghita, unde câteva familii mai lucrează după tehnici străvechi. Pentru celelalte piese ale costumului popular folosesc marfă din comerţ, dar şi ceea ce realizează câteva consătence mai în vârstă, e drept, pe care le-am convins să treacă din nou la vătale. Mătuşa Maria Cojocaru, de pildă, ţese catrinţe, brâie sau bârneţe de o mare frumuseţe, aşa cum le vedeţi aici, dar şi ţesătura pentru gluga aceasta (mi-o arată) folosită de ciobani când plouă, iar pe timp frumos ca traistă.“

Vajnic opozant al kitsch-ului

Singurul lucru pe care nu-l acceptă este falsificarea motivelor care împodobesc costumul venit din bătrâni. „Destul s-au purtat şi, din păcate încă se mai poartă bluzele strălucitoare din nylon aduse de aiurea. Eu împodobesc obiectele pe care le fac numai din ceea ce am descoperit în lăzile bătrânelor satului sau în muzeele de artă populară.

Sigur, există şi aşa-zişii creatori şi, din nefericire încă destui utilizatori care fac rabat de la creaţia populară autentică. Singura posibilitate de a reveni la frumuseţea, la izvorul artei din bătrâni este educaţia tinerilor şi de aceea cred că e necesară înfiinţarea, măcar la şcolile de artă populară, a unor clase în care să se promoveze, prin intermediul unor creatori autentici, frumuseţea fără egal a portului popular românesc“, conchide Marian Lungu.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
718

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 820cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

din-enciclopedia-naturii_l822.html

Din enciclopedia naturii

Cel mai mare ţinut mlăştinos din lume are o suprafaţă aproximativă cu cea a Angliei. Pantanal este o regiune din America de Sud, care acoperă între 140.000 şi 195.000 kilometri pătraţi. Această zonă este recunoscută ca fiind cea mai mare întindere de sol spongios. Mai bine de 80% din câmpiile Pantanalului sunt inundate în sezonul ploios. În acest habitat mlăştinos trăiesc aproximativ 650 specii de păsări şi până la 300 specii de peşti. Tot aici creşte şi splendidul nufăr Victoria, ale cărui frunze pot ajunge până la 2 metri. Frumuseţea lui este unică, iar florile parfumate şi colorate în nuanţe intense au un diametru de până 0,40 m. Apa dulce pe Terra reprezintă doar un procent de 3%. Oamenii de ştiinţă au stabilit că lacurile au de 20 de ori mai multă apă dulce decât râurile.

Amazonul, al doilea fluviu ca lungime din lume, este cel mai mare curs de apă dulce de pe Pământ. Acesta colectează o treime din râurile Americii şi transportă anual un milion de tone de sedimente. În apele lui trăiesc aproximativ 3.000 specii de peşti, printre care şi delfinii de apă dulce. Deşi aproape deloc graţioase, morsele sunt nişte vieţuitoare ce impun respect prin dimensiunea lor impozantă. Un exemplar ajuns la maturitate poate atinge trei metri jumătate lungime şi aproape două tone greutate. Cu toate că la prima vedere morsele par nişte animale foarte greoaie, sunt nişte înotătoare foarte agile. În mai puţin de zece minute, acestea se pot scufunda la o adâncime de 76 de metri. Simţurile sunt atât de ascuţite, încât pot detecta pe fundul apei, acolo unde vizibilitatea este aproape zero, obiecte sau vieţuitoare de dimensiunea unei monede.

Morsele se dovedesc a fi nişte părinţi foarte devotaţi. La naştere, puii lor au aproape un metru şi au deja capacitatea de a înota. Rămân alături de mamele lor vreme de trei ani. Oamenii de ştiinţă spun că morsele pot trăi până la 50 de ani. Furnicile legionar sunt nişte vieţuitoare de mici dimensiuni, dar care au însă o putere incredibilă, dată de unitatea lor. Întâlnite îndeosebi în pădurile din Costa Rica, furnicile legionar sunt considerate spaima regiunii. Acestea se stabilesc într-o anumită zonă, unde practic devastează solul pe o suprafaţă de câţiva kilometri. Pentru a satisface insaţiabilitatea tuturor membrilor este nevoie de aproape 30.000 de victime pe zi. Atunci când nu mai au cu ce să se hrănească, pornesc într-o migraţie absolut uimitoare. În această călătorie, larvele sunt cărate în spate de aşa-zisele furnici cărătoare. Sunt ca o armată, în care fiecare are rolul său bine stabilit. Deşi sunt aproape oarbe şi surde, furnicile legionar comunică foarte bine prin pipăit şi semnale chimice.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
769

□
° Comentarii

☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din experienţa americană la Pioneer Animal Nutrition

Peste 100 de fermieri au urmărit cu interes expunerea lui Bill Mahanna, directorul ştiinţific Nutriţie Animală Pioneer, realizată cu prilejul primului eveniment Pioneer Animal Nutrition în România. Chavdar Dochev, manager operaţiuni Pioneer Hi Bred România şi Bulgaria, a salutat invitaţii în deschiderea seminarului, după care Maria Cîrjă, director tehnic & marketing, a argumentat de ce Pioneer este lider mondial în nutriţie animală. „Avem cei mai buni specialişti din lume în acest domeniu. Dat fiind că în România acest sector a început să dea semne bune, am hotărât ca Pioneer să vă ofere posibilitatea să profitaţi de serviciile noastre. Iată de ce lansăm astăzi un nou concept. De ce să stăm deoparte şi să nu vă creştem producţia?“, a punctat, în intervenţia sa, Maria Cîrjă.

Mai puţină fibră brută

Bill Mahanna, director ştiinţific nutriţie animală Pioneer, a prezentat auditoriului modul cum asigură producătorii de lapte din America de Nord raţii echilibrate în fibre şi amidon. „Noi folosim în principal NDF (fibră detergent neutră) şi mai puţină fibră brută“, a explicat specialistul de peste Ocean. Potrivit acestuia, raţia totală de fibră indicată de nutriţioniştii nord-americani este de 28-30% din NDF total. Silozul de porumb nord-american se toacă de obicei la o dimensiune de 19 mm, iar silozul de fân, la cca 13 mm, pentru a se asigura o fibră eficientă din punct de vedere fizic.

„Dacă furajul rezultat în urma tocării, depozitării sau amestecurilor este prea scurt, atunci nu avem altă soluţie şi adăugăm 0,5 – 1,0 kg de paie sau fân, pentru a ajuta astfel la dezvoltarea matricei platoului ruminal şi a stimula rumegatul. Paiele sunt uscate, nefermentate şi cu tulpina seacă, pentru a pluti bine în rumen. Problema pe care o prezintă paiele este că ocupă spaţiul furajelor cu nivel energetic mai mare, necesare vacilor de mare productivitate. Paiele tocate nu trebuie să fie mai lungi de ~2,50-5 cm; altfel, vacile pot să sorteze uşor. Raţia trebuie să aibă un nivel de umiditate corespunzător; altfel, există iarăşi riscul sortării de către animal.

Principala sursă de alimentare cu amidon este porumbul. Rezultatele anchetei depind însă de momentul realizării ei. Toamna, nivelurile de amidon sunt mai ridicate; însă, pe măsură ce silozul este depozitat pentru perioade mai lungi (determinând, astfel, creşterea digestibilităţii amidonului), cantitatea furajată este redusă din cauza disponibilităţii mai mari a acestui element“, explică specialistul.

Factori care influenţează digestibilitatea amidonului

Rămânând în acelaşi perimetru al cercetării americane în domeniu, Bill Mahana a vorbit şi despre concepţia de ultimă oră în furajarea vacilor de lapte din America de Nord, cu referire la varierea nivelurilor de fibră şi de amidon în diversele stadii de lactaţie, în conformitate cu fiziologia bovină (capacitatea de umplere a rumenului) şi biochimia nutriţiei (oxidarea hepatică).

În acest context, au fost indicate raţii pentru vacile aflate în repaus mamar (cu 2 săptămâni înainte de fătare) pentru cele la prima lactaţie, în stadiul maxim de lactaţie şi, în final, în etapele târzii ale lactaţiei. „Efectivele gestionate unitar, cu aceeaşi raţie mixtă totală şi la care se urmăreşte prevenirea îngrăşării vacilor (de exemplu prin fibre mai multe şi amidon mai puţin) prezintă o probabilitate mare ca în fazele mai târzii ale lactaţiei să-şi reducă nivelul maxim de productivitate a laptelui, care ar putea fi obţinut dacă s-ar aplica aceste recomandări pentru perioadele de vârf ale lactaţiei.“

Determinări prin metoda Fermentrics

În finalul primei părţi a evenimentului marca Pioneer, Bill Mahanna a realizat un corolar al expunerii sale. Concluziile specialistului american prezentate în chip de axiome au sunat astfel: „Pentru a asigura o producţie bună şi un rumen sănătos, nutriţioniştii nord-americani insistă tot mai mult pe necesitatea stabilirii unor raţii furajere care să ţină cont atât de cantitatea de substanţe nutritive, cât şi de procentul de digestibilitate a acestora. Procesarea adecvată a boabelor şi utilizarea inoculanţilor marca Pioneer pot îmbunătăţi digestibilitatea amidonului şi fibrelor. Metodele noi de laborator, precum Fermentrics, furnizează informaţii valoroase, care până acum nu erau disponibile la scară comercială.

Pioneer utilizează toate tehnologiile de ultimă oră pentru a promova hibrizi de porumb şi produse inoculante mai bune şi a-i ajuta pe producători să înţeleagă mai bine cum trebuie administrate acestea în raţiile animalelor lor.“

În următorul număr al revistei Lumea Satului vă vom prezenta metodele nord-americane de recoltare, depozitare şi administrare a porumbului furajer, prezentate în partea a doua a evenimentului Pioneer Animal Nutrition

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
612

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

din-experienta-unui-mare-fan-al-rapitei_...

Din experienţa unui mare fan al rapiţei

Convingerea că rapiţa este o cultură dificilă, preten-ţioasă o au cei mai mulţi dintre agricultorii care o cultivă. Cu câteva luni în urmă, Viorel Nica (foto), directorul general al Agrichim Feteşti din judeţul Ialomiţa, ne mărturisea că, la momentul introducerii în cultură a rapiţei, aceasta a ridicat câteva probleme serioase, pe care atunci inginerul le-a tratat cu indiferenţă. La fel însă, spunea el, l-a răsplătit şi rapiţa când a venit vorba de producţii. Au trecut 7 ani de atunci, timp în care fermierul şi-a pus la punct o tehnologie pe care o respectă cu stricteţe. Ne-a împărtăşit şi nouă din experienţa sa, făcând însă precizarea că, fără o dotare corespunzătoare pentru administrarea produselor chimice (domnia sa foloseşte mijloacele avio), rapiţa rămâne o cultură greu de stăpânit.

Tehnologia nu e deloc ieftină

De la inginerul Nica aflăm că rapiţa trebuie tratată cu mare atenţie încă de la înfiinţare şi până la momentul recoltării, fără a omite tratamentele preventive împotriva bolilor şi dăunătorilor din toamnă, precum şi aplicarea îngrăşămintelor foliare pentru a-i mări rezistenţa la iernare.

În primăvară se aplică din nou îngrăşăminte urmate de tratamentele împotriva bolilor şi dăunătorilor care nu sunt deloc puţini. Urmează alte fertilizări înainte de înflorire pentru revitalizarea plantelor, după care la păstăi este necesară aplicarea unui produs care previne scuturarea şi, prin urmare, pierderile de producţie. Din spusele sale, tehnologia nu este nici ieftină, nici uşoară, dar în final cultura se dovedeşte a fi deosebit de rentabilă.

În anul agricol care aproape s-a încheiat, fermierul a cultivat 850 ha de rapiţă în sistem neirigat folosind pe lângă Monsanto şi Pioneer şi creaţiile comercializate de Biocrop, distribuitor DSV Germania, o firmă specializată în cultura rapiţei, specificul hibrizilor obţinuţi constând în faptul că sunt foarte rezistenţi la ger, secetă şi la cădere. Producţia medie obţinută la rapiţă a fost de 3,5 t/ha.

Atenţie la tratamente încă din toamnă!

Momentul pregătirii terenului şi a semănatului a trecut, dar inginerul ţine să precizeze că, imediat după dezmiriştire, se impune o arătură executată la 15-20 cm adâncime care să permită dezvoltarea sistemului radicular în profunzime. Aceasta trebuie însoţită de o fertilizare de bază cu 150 kg de complexe 16:16:16. Fiind vorba de o sămânţă mică, celor care cultivă rapiţa în sudul României, unde seceta e la ea acasă, fermierul le mai recomandă şi lucrarea cu tăvălugul atât înainte cât şi după semănat. Aceasta trebuie tratată în prealabil cu insectofungicid.

O mare atenţie trebuie acordată erbi-cidării samulastrei de cereale deoarece rapiţa nu se dezvoltă la o densitate mare, ea fiind firavă. „Erbicidul care ne-a dat siguranţă, chiar dacă este mai scump, este Focus care se aplică în doză de 1,5 l/ha împreună cu aceeaşi doză de Dash, care este un adjuvant.“

Din experienţa fermierului mai reţinem că încă din toamnă trebuie făcut tratamentul împotriva bolilor şi mai ales a dăunătorilor, dintre aceştia cei mai periculoşi fiind purecii de pământ şi viespea Athalia.

„Foarte puţini sunt cei care dibuiesc în toamnă Ceutorynchusul, care pleacă din flora spontană şi se instalează în cea de rapiţă proaspăt răsărită, dacă timp de 3-4 zile se înregistrează temperaturi de 8°-10° C. Pentru că el se observă foarte greu trebuie aplicat un tratament preventiv cu Fastac“, spune domnul Nica. Inginerul mai efectuează şi un tratament cu fungicidul Caramba, care, aplicat din toamnă, are efect de regulator de creştere şi conferă plantelor rezistenţă la iernare. Deşi hibrizii folosiţi sunt recunoscuţi pentru această calitate, producătorul a mai administrat şi un îngrăşământ foliar – Agroleaf Total – pentru a se asigura că plantele vor ieşi cu bine din iarnă.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
769

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Din industria grea, la fermă prosperă de vaci

În vârstă de 53 de ani, Puiu Nicolae a lucrat până în anii ’90 în industria grea. Apoi s-a gândit să pornească mai multe afaceri, printre ele aflându-se şi creşterea animalelor, pasiune moştenită de la părinţii săi. A început cu 150 de vaci şi 450 de oi. Actuala fermă zootehnică, Prescom Codlea (Braşov), funcţionează de opt ani, dar a fost modernizată de curând. Astfel, a ajuns la un efectiv total de 250 de vaci, dintre care 120 de vaci mulgătoare, la care se adaugă 240 de oi.

Investiţie cu fonduri europene

Investiția pentru ferma nouă s-a ridicat la 1,5 milioane de euro, dintre care 50% fonduri europene. Cu acești bani a construit un grajd nou cu o capacitate de 500 de capete și a achiziționat o sală modernă de muls și câteva utilaje.

„Până anul viitor, intenționez să măresc numărul de vaci, astfel încât să ajung la 250 de mulgătoare, ceea ce înseamnă dublarea efectivului actual. Anul trecut am cumpărat 50 de exemplare din rasa Holstein și acum mergem pe producție proprie de vaci tinere. Practic, toate vacile tinere rămân în fermă și sunt vânduți numai tăurașii. Așa nu va mai trebui să cumpăr nimic“, ne-a declarat Nicolae. Media de lapte pe cap de vacă furajată este de numai 15 litri, puțin comparativ cu alte ferme vizitate, unde productivitatea este dublă. O cauză ar putea fi faptul că cele mai multe vaci sunt tinere, la primul ciclu.

Puiu Nicolae ne-a spus că, pentru stabilirea calității laptelui și prezența unor eventuale boli, în sala de muls există senzori și trei conductori care îi măsoară conductivitatea. Toate datele ajung la un calculator, unde sunt analizate. Vaca bolnavă este scoasă de la muls, astfel încât laptele infestat să nu ajungă în tanc. În schimb, laptele proaspăt este trimis în tanc, unde este răcit la 3°C.

Animalele poartă la gât un sistem electronic. Pe scurt, este vorba de tehnologia identificării prin radio frecvență. Pe o zgardă specială este montat un emițător mic, iar fermierul are un receptor care îi oferă toate datele despre acea vacă. Astfel, el poate afla date despre sănătate sau cantitatea recoltată de lapte. Același sistem electronic conține date despre originea fiecărei vaci în parte. Sala de muls este prevăzută cu ieșire rapidă. Sistemul de ghidaj se ridică, iar animalele ies pe drumul deja cunoscut.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
885

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din înţelepciunea... înţelepţilor - Diogene din butoi (II)

Exilul l-a făcut filosof

Cineva i-a reproşat că a fost exilat din patrie, iar el i-a spus: „Dar, o, nenorocitule, prin exil am devenit filosof!“ Tot aşa, când cineva i-a amintit că „poporul din Sinope te-a osândit la exil“, a spus: „Şi eu pe ei, ca să stea acasă“.

Odată a cerut pomană de la o statuie şi, fiind întrebat de ce face aceasta, răspunse: „Ca să mă exercit în a fi refuzat“.

El zicea că dragostea de bani este metropola tuturor relelor. Când a fost întrebat de ce oamenii dau de pomană cerşetorilor, dar nu dau filosofilor, a răspuns: „Fiindcă se gândesc că într-o zi pot să fie şi ei şchiopi sau orbi, dar niciodată să ajungă filosofi“.

Pe când se înapoia din Sparta la Atena, fiind întrebat de unde vine şi încotro se duce, a răspuns: „De la locuinţele bărbaţilor spre cele ale femeilor“.

Phryne (curtezană celebră prin frumuseţea ei fără seamăn) a ridicat o statuie de aur Afroditei din Delfi şi se spune că Diogene ar fi scris pe ea: „Ridicată din desfrânarea grecilor“. Diogene îi compara pe cei desfrânaţi cu smochinii care cresc pe o stâncă prăpăstioasă; niciun om nu se bucură de fructele lor care sunt mâncate de corbi şi vulturi. Un învingător de la Olympia nu-şi mai lua ochii de la o curtezană. „Ia priveşte colo, spuse Diogene, cum berbecul aprig în luptă este doborât de o fetişcană oarecare!“ După el, curtezanele frumoase erau la fel ca otrava îndulcită cu miere.

Odată, Alexandru cel Mare, venind la el, i-a spus: „Sunt Alexandru, marele rege.“ „Iar eu sunt Diogene. Câinele“ (câinele era un animal detestat şi necurat).

Cineva l-a întrebat ce a câştigat din studiul filosofiei, iar el i-a răspuns următoarele: „Dacă nu altceva, cel puţin pot fi pregătit pentru orice soartă“.

Judecăţi despre educaţie şi sănătate

Diogene obişnuia să afirme că există două feluri de educaţie: una sufletească şi alta corporală; această educaţie e cea prin care, cu o exercitare continuă (exerciţiul perseverent este unul dintre punctele fundamentale ale moralei cinice: călirea individului pentru a suporta frigul, foamea, reducerea pretenţiilor lui la un minim necesar – îndestularea cu ce ai – iată ţelurile urmărite de cinici şi mijloacele pentru a ajunge la ele) se asigură deprinderea pentru faptele virtuoase; o jumătate a acestei educaţii e incompletă fără cealaltă, sănătatea şi forţa fiind tot aşa de mult cuprinse printre lucrurile necesare atât pentru corp, cât şi pentru suflet.

El aducea ca dovadă indiscutabilă faptul că uşor se ajunge la virtute prin exercitare, deoarece în meserii, în deprinderile manuale şi în celelalte arte se poate vedea cum, prin practică, meşteşugarii îşi dezvoltă o extraordinară dibăcie.

La fel putem lua cazul cântăreţilor din flaut şi al atleţilor: ce minunată dibăcie dobândesc ei prin munca lor neîncetată! Iar, dacă şi-ar fi pus sforţările lor în educarea sufletului, este neîndoielnic că efortul lor n-ar fi zadarnic şi fără realizări de seamă. Nimic în viaţă, susţinea el, nu are sorţi de izbândă fără o practică perseverentă; aceasta poate să învingă orice; prin urmare, în loc de o caznă nefolositoare, oamenii trebuie să aleagă cazna prin care pot trăi fericiţi.

Dar, din cauza neghiobiei lor, oamenii sunt nefericiţi. Însuşi dispreţul plăcerii este foarte plăcut dacă ne-am obişnuit cu el; căci întocmai cum cei obişnuiţi cu o viaţă de plăceri simt neplăcere când trec la un fel de viaţă opusă, tot aşa cei care s-au exercitat în această direcţie contrară simt mai multă plăcere în a dispreţui plăcerile.

Când a fost vândut ca sclav, a îndurat totul cu nobleţe sufletească. Într-o călătorie pe mare la Egina a fost prins de piraţii de sub comanda lui Scirpalos şi dus la Creta, unde a fost scos la vânzare. Întrebat de crainic ce se pricepe să facă, a răspuns: „Să conduc oameni“. După aceea i-a arătat pe un corintean îmbrăcat într-o haină tivită cu purpură, Xeniades, şi a spus: „Vinde-mă acestui om, căci are nevoie de un stăpân“. Aşa s-a făcut că l-a cumpărat Xeniades, care l-a luat la Corint, l-a pus să-i supravegheze copiii şi i-a încredinţat toată gospodăria casei. A condus-o astfel încât Xeniades spunea oriunde se ducea: „Un geniu bun mi-a intrat în casă“.

Unii spun c-ar fi lăsat cu limbă de moarte ca să-l arunce fără să-l înmormânteze, ca orice animal sălbatic să se poată hrăni din el, sau să fie aruncat într-un şanţ şi să se împrăştie puţină ţărână peste el.

Din lucrarea „Ce spun înţelepţii despre...“

Autor conf. dr. Lucian IONIŢĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
2955

☐

Comentarii

☐

☐

1. Geronimo -- (8-January-2010)Daca n-as fi fost un ratat as fi vrut sa fiu Diogene...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Din înţelepciunea... înţelepţilor

Diogene din butoi (I)

Sărăcia vine spontan în ajutorul filozofiei; căci, pe când aceasta încearcă să ne convingă prin vorbă, sărăcia ne constrânge prin fapte.
(Diogenes Cynicus)

Diogenes Cinicul (c.412 î.Hr. - 322 î.Hr.), filosof grec, s-a născut la Sinope. Din timpul vieţii, acesta a devenit, ca niciun alt filosof antic, personaj de legendă; potrivit tradiţiei, Alexandru cel Mare ar fi rostit: „Dacă nu eram Alexandru, aş fi vrut să fiu Diogene“.

Sosit cu tatăl său Hicesias în exil la Atena, Diogene ajunge discipol al lui Antistene. A încercat să exemplifice cu propriul mod de viaţă ascetic principiile curentului filosofic al cărui fondator este considerat – cinismul –, şi anume o existenţă la limita necesarului supravieţuirii şi un dispreţ suveran faţă de convenţiile şi principiile societăţii.

Cetăţean al lumii

Diogene, care se considera „cetăţean al lumii“, dormea într-un butoi, purta iarna ca şi vara aceeaşi haină, cerşea ca să mănânce şi-i batjocorea neîncetat pe orăşeni pentru modul lor de a trăi. Trăind asemenea unui câine (Kyon), doctrina sa a primit în secolul IV numele de cinism. Crates din Teba, elevul său, a adunat principiile lui filozofice, din care nu ne-au parvenit decât o serie de aforisme. Printre admiratorii săi se numără Lucian din Samosata şi Iulian Apostatul.

Ajuns la Atena, s-a întâlnit cu Antistene, care l-a respins din cauză că acesta, de felul lui, nu întâmpina niciodată elevii cu vorbe bune. Dar Diogene şi-a cucerit locul de discipol cu de-a sila. Odată, chiar Antistene l-a ameninţat cu băţul, dar discipolul şi-a oferit capul, spunând aceste cuvinte: „Loveşte, fiindcă nu vei găsi un lemn destul de tare care să mă îndepărteze de tine cât timp te aud vorbind.“

Din acest moment a devenit elevul lui şi, cum era un exilat fără patrie, s-a apucat să ducă o viaţă simplă. Teofrast, în scrierea sa Megaricul, spune că, văzând un şoarece cum alerga fără să caute un loc de culcuş, fără să ţină seama de întuneric şi fără să dorească din lucrurile socotite ca desfătătoare, Diogene a descoperit o ieşire din împrejurările grele în care se afla.

Doar o simplă desagă

Unii spun că el, cel dintâi, şi-a îndoit mantaua, din pricină că era silit să doarmă în ea, că a purtat desaga pentru a-şi ţine hrana, că folosea orice loc pentru orice scop: pentru mâncat, dormit şi conversaţie.

Odată ar fi spus, arătând porticul lui Zeus şi sala de procesiuni, că atenienii i-au pus la dispoziţie locuri unde să trăiască. S-a sprijinit pe un toiag numai când a căzut bolnav, dar după aceea îl purta oriunde, e drept nu în cetate, ci când mergea la drum, având şi desaga, după cum spune Olympiodoros. Scrisese cuiva să-i facă rost de o căsuţă şi, cum aceasta întârzia, Diogene şi-a luat ca locuinţă un butoi în Metroon, aşa cum explică el însuşi în scrierile sale. Vara se tăvălea pe nisipul fierbinte, iar iarna îmbrăţişa statuile acoperite cu zăpadă, folosind orice împrejurare pentru a se căli.

Într-o zi, Platon l-a invitat la el acasă împreună cu alţi prieteni care veneau de la Dionysios. Diogene, călcând cu picioarele pe covoarele lui Platon, îi spuse: „Calc în picioare deşertăciunea lui Platon“, la care acesta îi răspunse: „De câtă orbire dai dovadă, Diogene, cu aparenţa ta de a nu fi orbit!“ Alţii spun că vorbele lui Diogene au fost: „Calc pe trufia lui Platon“ şi acesta i-a replicat: „Da, Diogene, cu o trufie de alt fel“.

Pe când vorbea într-o zi despre lucruri serioase fără ca nimeni să ia aminte, s-a apucat să ciripească şi cum toţi au făcut roată în jurul lui, ei îi mustră că veneau cu toată graba să asculte fleacuri, dar cu încetineală şi neglijenţă când era o temă serioasă. Mai spunea că oamenii se concurează la lovit cu piciorul şi la diferite exerciţii, dar nu caută să se întreacă unul pe altul în bunătate şi dreptate.

Într-o zi strigă: „Veniţi oameni!“, şi când aceştia se strânseră în jurul lui, îi alungă cu băţul, spunând: „Am chemat oameni, nu lepădături.“

Către unul care îi spuse: „Eşti bătrân, e timpul să te odihneşti“, el răspunse: „Cum aşa? Dacă aş alerga la curse şi aş fi aproape de ţintă, ar trebui să încetinesc, în loc să fac un efort mai mare?"

Spunea că lucruri preţioase se vând în piaţă pe nimic şi invers: o statuie se vinde cu trei mii de piese de aramă, pe când o măsură de făină se vinde pentru două monezi de aramă.

Sclavul lui Xenaides

Diogene îi spuse lui Xenaides, care-l cumpărase: „Vino şi vezi să faci ce îţi voi poruncit“, la care acesta îi reaminti că el este sclavul, şi în consecinţă el trebuia să se supună. Diogene îl întrebă atunci: „Dacă, fiind bolnav, ţi-ai fi cumpărat un medic, ai fi ascultat de el sau i-ai fi spus că el trebuie să se supună?“.

Cineva dorea să studieze filosofia cu el, iar Diogene îi dădu să ducă o scrumbie şi îi spuse să-l urmeze. Dar celălalt, de ruşine, aruncă scrumbia şi se îndepărtă. După un timp, întâlnindu-l pe acela, Diogene îi spuse râzând: „Prietenia noastră a stricat-o o simplă scrumbie!“ Versiunea lui Diocles este însă următoarea: cineva, spunându-i: „Porunceşte-ne, o, Diogene!“, el îl luă deoparte şi-i dădu să ducă o bucată de brânză care costase o jumătate de obol. Celălalt refuză, iar după aceea Diogene făcu observaţia: „Prietenia dintre noi a fost ruptă de o bucată de brânză care costă jumătate de obol.“

Într-o zi, văzând un copil cum bea apă din palmă, îşi aruncă ulcica din desagă cu cuvintele: „Un copil m-a întrecut în felul simplu de a trăi“. Tot aşa îşi aruncă blidul după ce văzu un copil care-şi spărsese vasul, punând lintea în scobitura unei bucăţi de pâine.

Câţiva şoareci se urcaseră pe masa lui, iar el exclamă: „Ia te uită, până şi Diogene întreţine paraziţi!“ Platon făcându-l odată câine, el spuse: „E foarte adevărat, fiindcă şi eu m-am întors la cei care m-au vândut“. Odată, la ieşirea din baia publică, cineva îl întrebă dacă erau mulţi oameni înăuntru. „Nu – spuse el – niciunul“. Dar altuia care întrebă dacă era mare gloată, el îi răspunse: „Da“. Altădată, aprinzând o lampă în plină zi, umbla încoace şi încolo spunând: „Caut un om!“

În ceea ce-i priveşte pe cei înfricoşaţi de visurile lor, le spunea că nu se îngrijesc de ceea ce fac când sunt treji, dar sunt foarte preocupaţi de nălucirile din timpul somnului.

Repeta mereu cu glas tare că zeii au dat oamenilor posibilitatea de a trăi uşor, dar că acest lucru a rămas ascuns acestora din cauză că ei râvnesc la tot felul de delicatese. De aceea spuse unui om căruia sclavul îi lega încălţămintea: „Nu vei ajunge la deplina fericire până ce sclavul nu-ţi va sufla şi nasul, şi acest lucru când vei avea mâinile paralizate“.

Din lucrarea „Ce spun înţelepţii despre...“

Autor conf. dr. Lucian IONIŢĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1024

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din istoria... vegetală > REVISTA LUMEA SATULUI

Din istoria... vegetală

Cauciucul

În urmă cu aproape 400 de ani, indienii din America de Sud confecţionau din cauciuc un fel de mingi pentru jocuri. Primele încercări de a-l introduce în Europa au fost făcute de savantul francez Condamine, în 1736. Industrializarea începe însă abia în 1770, când apar pe pieţele europene gumele de şters, jartierele şi stofele impermeabile, dar care se lipeau de cămaşă. Americanul Goodyear descoperă vulcanizarea, procedeul prin care cauciucul devine rezistent şi elastic. Era în 1836, an de început al exploatării marilor păduri din Brazilia, unde existau sute de copaci din care se extrăgea cauciucul. La 100 de ani după descoperirea vulcanizării şi, implicit, după începerea marilor plantaţii în lume, producţia mondială ajunsese la 2.000.000 tone de cauciuc pe an. După stabilirea în laborator a formulei chimice a izoprenului, producţia mondială de cauciuc natural începe să scadă. În zilele noastre, între 65% şi 70% din producţia totală de cauciuc este folosită ca materie primă pentru producerea anvelopelor de maşini. Cauciucul natural este utilizat atare ca polimer sau sub formă de amestec cu cauciucul sintetic. Dezavantajul cauciucului natural este că se poate descompune dacă ajunge în contact cu lumina solară (razele) sau cu lipidele. O altă aplicare importantă este de folosire ca liant în industria hârtiei, industria producătoare de covoare sau în medicină (mănuşile din latex).

Chinina

Malaria a decimat secole de-a rândul populaţia întregii lumi. Primul leac folosit împotriva acestei teribile boli a fost scoarţa roşie a unui copac, cunoscut din vechime de către triburile de indieni din America. Leacul a intrat oficial în istorie în 1638, când medicul peruan De Vaga a tratat-o de malarie pe contesa Chinchon, dându-i să bea scoarţă din acest copac pisată şi fiartă în apă. În cinstea însănă-toşirii pacientei, medicul a botezat miraculosul medicament cu numele contesei – chinchona – devenit mai târziu chinina. În Europa, leacul a pătruns în 1640. Substanţa tămăduitoare din scoarţa copacului a fost identificată de către chimişti în 1820, dar abia în 1907 Rabe, tot un chimist, i-a găsit formula de laborator.

Sfecla de zahăr

Este originară din bazinul mediteranean. Unii istorici susţin că s-a răspândit în Europa ca urmare a blocadei continentale instituite de Napoleon împotriva Angliei. Instituirea blocadei priva Franţa de o serie de produse importate mai înainte din coloniile engleze. Se spune că atunci când inventatorul zahărului din sfeclă a prezentat împăratului prima probă, Napoleon, în semn de recunoştinţă, şi-a scos de pe piept Legiunea de Onoare şi a prins-o pe pieptul inventatorului. În România, prima fabrică de zahăr a apărut la Chitila, în 1875.

Soia

Considerată în ţara de origine - China - ca una dintre cele cinci plante sfinte (grâu, orz, mei, soia, cumiza), soia a pătruns în Europa după 1740 (Franţa). Evoluţia ei în cultură a fost mai rapidă în ţările continentului american.

În România, soia a fost introdusă în cultură cu circa 80 de ani în urmă, primele soiuri fiind importate din Germania.

Luminiţa MUŞAT

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
812

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din istoria... vegetală

Cacao

Arborele de cacao a fost descoperit în urma expediţiei cuceritorului spaniol Fernando Cortes, în 1521, în Guatemala. În limba veche vorbită de azteci, ciocolată înseamnă apă de cacao (choco=cacao, latle=apă). Boabele de cacao erau atât de preţuite şi căutate în vechiul Mexic, la sfârşitul secolului XV, încât ajunseseră a fi folosite ca monedă. Spaniolii, descoperitorii fructului de cacao, i-au păstrat cu străşnicie secretul folosirii, acesta fiind motivul pentru care, în secolul XVI, ciocolata n-a fost cunoscută decât la curtea regilor din Madrid. După 1640, ciocolata a pătruns în Europa odată cu ceaiul adus din China. Deşi în urmă cu 100 sau 200 de ani producţia de cacao era concentrată mai mult de 50% în zona de sud a Americii Centrale, astăzi peste 75% din producţia mondială de cacao este furnizată de Coasta de Fildeş, Ghana şi Indonezia. Pentru miile de mici ferme din satele africane, cultura arborelui de cacao reprezintă principala sursa de venituri. Jumătate din cantitatea de boabe de cacao ajunge la consumatori sub formă de ciocolată.

Vanilia

În limba vechilor mexicani s-a numit la început tlilxochill, adică păstaie neagră. Triburile din America foloseau aceste păstăi uscate pentru a da gust unor mâncăruri. Datorită rarităţii vaniliei, Mexic a păstrat monopolul comerţului asupra acestei substanţe până în 1836, an în care botanistul belgian Charles Morren a descoperit că florile pot fi polenizate şi manual.

Producerea vaniliei este un procedeu îndelung şi complex.

Vanilia este un fruct sub formă de păstaie lungă. Aceasta este culeasă înainte de a căpăta o culoare gălbuie. În acest moment, păstăile nu au nicio aromă şi trebuie „tratate“, operaţiune ce durează şase luni. Păstăile verzi sunt trecute printr-un jet de apă fierbinte, după care sunt lăsate să se usuce cca 15 zile. După ce apa a fost absorbită, sunt împachetate în folii, unde fermentează. În timpul acestui procedeu se formează vanilina, o substanţă albă, cristalină, aro-mată. După o zi, păstăile de vanilie sunt lăsate din nou la soare să se usuce, timp de mai multe săptă-mâni. Uscate, păstăile cântăresc de cinci ori mai puţin.

Fermierii mexicani sunt extrem de atenţi la fiecare pas al acestor operaţiuni, pentru că vanilia se vinde foarte bine şi este o tentaţie pentru hoţi. În 1858, cercetătorii au reuşit să izoleze vanilia şi din alte plante, cum ar fi ananasul. Însă aroma vaniliei astfel obţinute nu este atât de puternică şi de fină. Cum vanilia este atât de rară şi de scumpă, aproape 97% din substanţa utilizată în lume este artificială.

Mexicul este una dintre cele mai mari ţări producătoare de vanilie, deşi cea mai bună calitate se obţine în Madagascar.

Statele Unite sunt cel mai mare consumator de vanilie din lume, urmate fiind de ţările din Europa, în special Franţa. În lume, se produc anual aproximativ 1.400 de tone vanilie uscată.

Vanilia este ingredientul preferat pentru a da aromă mâncărurilor, în special îngheţatei, dar este căutată şi pentru a da gust medicamentelor. În plus, se spune că este un puternic afrodiziac. Civilizaţiile străvechi din America serveau băuturi pe bază de vanilie doar regilor, întrucât considerau că doar ei meritau să se bucure de acest efect miraculos.

Luminiţa MUŞAT

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
986
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din lacrimi s-a născut credinţa

Îmi aduc aminte uneori cât de simplă era viaţa când eram copil. Mă ascundeam între căpiţele de trifoi făcute de tata şi pierdeam ore întregi privind cerul. În nemărginirea lui vedeam tot ceea ce pe pământ lipsea, armonia şi dragostea pentru viaţă. Prin ochii mei de copil inocent vedeam în norii imaculaţi îngerii noştri păzitori. Ai tuturor. Cât de frumos este să fii copil şi să trăieşti această minune! Mai caut câteodată imaginea lor divină, dar cerul infinit îmi pare acum doar un tărâm pe care nici măcar visele nu-l străbat. Mintea noastră sufocată de atâtea raţiuni ne împiedică să mai vedem minunile sau măcar să le dăm crezare. Dar asta nu înseamnă că nu se împlinesc.

Am aflat din gura lumii, cum s-ar spune, că undeva, într-un sat retras, în Letca Nouă, judeţul Giurgiu, se întâmplă minuni. Nu dintre acelea înfăptuite de oameni, ci minuni împlinite de o icoană a Maicii Domnului cu pruncul în braţe. Curiozitatea şi un dram de speranţă m-au împins spre această localitate, care prin toate aspectele ei conturează imaginea ţăranului sărac, obidit de greutăţi.

Undeva, pe o străduţă lăturalnică, am găsit biserica Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena. Aspectul ei este dichisit, cu porţi mari din lemn şi băncuţe lăcuite, ceea ce dă o oarecare notă de eleganţă chiar şi caselor uşor ponosite din jurul ei.

Reîntoarcerea în timp

Părintele Nicolae Popa, cel care m-a ajutat să descopăr trecutul acestei biserici, este preot în sat din 2002, acelaşi an în care icoana Maicii Domnului a început să plângă cu lacrimi de mir. O fi minune dumnezeiască, o fi… coincidenţă?!

Acest lăcaş sfânt are un trecut atât de vechi încât nici nu pot să-mi închipui cât de multe a îndurat timpului. A fost ctitorită în anul 1865 din dorinţa Mitropolitului Nifon Rusailă şi poartă chiar hramul Maicii Domnului. Părintele Nicolae Popa s-a luptat foarte mult ca această biserică să emane lumină şi credinţă. Şi a reuşit. Înăuntrul ei pereţii sunt atât de frumos pictaţi încât ai crede că sfinţii ce te privesc pot intra în profunzimea sufletului tău. Dar, fără să vrei, privirea îţi este atrasă de icoana Maicii Domnului, o pictură aproape la fel de veche ca şi biserica unde se află acum.

Cu un ochi poate prea critic am încercat să desluşesc tainele ei. Din spusele părintelui Nicolae, aceasta a fost adusă dintr-un alt lăcaş sfânt al satului, pe care timpul l-a ruinat. Nimeni nu ar fi crezut că icoana salvată din faţa pieirii va aduce atât de multă linişte şi împlinire sufletească oamenilor.

Se pare că primele lacrimi de mir au curs din ochii Fecioarei Maria pe 3 noiembrie 2002, după încheierea Sfintei Liturghii. Din lacrimile de mir şterse de pe chipul Maicii Domnului părintele Nicolae a făcut miruleţe pe care le-a dat credincioşilor.

Se spune că nu a fost singura dată când icoana a plâns, acest fenomen s-a întâmplat de mai multe ori, dar ultima oară a izvorât mir din ochii fecioarei pe 25 martie anul trecut. Singură nu aş putea găsi un răspuns acestui miracol divin, dar părintele spune că Maica Domnului a lăcrimat pentru că noi nu mai avem lacrimi pentru a ne plânge păcatele.

Credincioşii ce au venit cu smerenie pentru a se ruga sfintei icoane par să fi avut parte de însănătoşire şi linişte. Preotul şi glasul satului spun că minunile înfăptuite de icoana sfântă se împlinesc în diferite moduri şi că nu există om care să nu fi găsit alinare după ce s-a rugat ei.

Uşile sfântului lăcaş sunt deschise oricând celor care vor să vină să se roage în biserica din Letca Nouă. Cât despre oamenii a căror inimă este împietrită, părintele Nicolae spune că se vor convinge de minunea împlinită de Dumnezeu pentru că va dăinui în vremuri.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
692
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din Lumea Satului, la debut

Duminică, 19 februarie, postul de televiziune Giga TV a difuzat, cu începere de la ora ora 9.00, prima ediţie a emisiunii Din Lumea Satului. Realizatorul emisiunii, Ion Banu, i-a avut ca invitaţi, la o dezbatere, pe secretarul de stat în Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, Liviu Bumbu, pe preşedintele interimar şi vicepreşedintele Ligii Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România, Laurenţiu Baciu, respectiv Nicolae Sitaru.

Perdele de protecţie, de importanţă strategică

Una dintre temele de dezbatere propuse pentru emisiunea de debut a fost cea legată de importanţa perdelelor de protecţie.

Moderatorul emisiunii, Ion Banu - Editor General al revistei Lumea Satului, a adresat invitaţilor prezenţi în studio o succesiune de întrebări legate de înfiinţarea, amplasarea şi condiţiile scoaterii din circuitul agricol a terenurilor pentru înfiinţarea perdelelor de protecţie.

Referindu-se la acest subiect, Nicolae Sitaru a înfierat inerţia reprezentanţilor la vârf ai autorităţilor publice locale, blamând deopotrivă şi modul cum a fost taxat pentru înfiinţarea perdelelor forestiere pe domeniul pe care-l administrează. „Din păcate, la nivelul primăriilor, trei sferturi dintre aleşi numai administraţie nu fac. Există, poate, un sfert din primari care-şi văd de treabă şi luptă pentru interesele cetăţeanului şi, ca buni gospodari, fac perdele de protecţie, îşi îngrijesc căminele culturale şi tot ce trebuie să facă ei acolo. Dar trei sferturi nu fac aproape nimic pentru localităţile lor şi iau salariile aproape degeaba.

Cei care au îndrăznit să facă perdele şi să se ocupe de îmbunătăţirea condiţiilor de mediu pentru ei şi cei din jur sunt în momentul de faţă penalizaţi. Spre exemplu, eu, care am înfiinţat vreo 12 ha de perdele de protecţie cu care am cheltuit bani la înfiinţare, la întreţinere, am avut surpriza să văd că aceste suprafeţe sunt scoase de la declaraţia APIA. Ni s-ar fi părut corect ca acestea să nu fie considerate păduri şi să fie integrate în solă. Trebuie reglementat acest aspect în aşa fel încât perdelele de protecţie să fie stabilite conform unor reguli de bună practică, orientate în funcţie de direcţia vânturilor, pe o anumită proporţie din sola respectivă, ca să aducă plus valoare acesteia şi pe urmă să se stabilească ce şi cum se face cu masa lemnoasă obţinută.“

La rândul său, secretarul de stat în MADR, Liviu Bumbu, a precizat că problema supusă discuţiei trebuie să fie parte integrantă a unei strategii de combatere a secetei. „Despre importanţa lor nici n-are rost să mai vorbim. Se subînţelege că sunt absolut necesare. Nu pot vorbi despre liziere, despre perdelele forestiere dacă nu le includem în acea strategie de combatere a secetei. Trebuie făcută o strategie pe termen mediu şi lung. Această problemă ar trebui să devină o prioritate“, a menţionat oficialul român.

Asocierea, o necesitate

În cadrul aceleiaşi prime ediţii a emisiunii Din Lumea Satului a mai fost abordată şi tema formelor asociative. În acest context, preşedintele interimar LAPAR, Laurenţiu Baciu, a punctat vina comună a autorităţilor şi agricultorilor pentru lipsa unor structuri asociative puternice. „Istoria ţărilor dezvoltate ne-a demonstrat că asocierea a dus întotdeauna la succes. Din păcate, în România spiritul acesta de asociere este înţeles puţin mai greu. Asta şi din cauză că unele instituţii ale statului, şi mă refer la cele care ţin de agricultură, n-au înţeles că a te asocia e un pas înainte pentru fiecare dintre noi. Formele asociative nu şi-au căpătat încrederea în rândul producătorilor agricoli“, a precizat Laurenţiu Baciu.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
683
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

din-minunatiile-naturii_844.html

Din minunăţiile naturii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDin minunăţiile naturii

Raiul, iată un cuvânt care luminează privirea oricărui credincios şi spre care tinde orice suflet care îşi caută desăvârşirea. Cei mai pioşi dintre credincioşi şi-l imaginează ca pe o eliberare din lumea terestră, ca un loc în care răul nu încolţeşte niciodată, iar speranţele lor se întrupează în lumină sfântă.

Puţini sunt cei care reuşesc să întrezărească dincolo de mirajul credinţei imaginea lui divină aici pe pământ, unde sunt atât de multe locuri pline de fantezie şi de frumuseţi, care pot bucura ochiul puţin ştiutor al omului. Imaginea acestor frumuseţi sălbatice, neprihănite de mâna omului, poate fi asemuită cu imaginea raiului de pe pământ.

Apa ce izvorăşte din nori

Minunile create de Dumnezeu nu vor fi niciodată egalate de creaţiile noastre. Natura ne dovedeşte asta de fiecare dată.

Născută din înălţimile Munte-lui Diavolului, cascada cu nume de înger, Angel, este cea mai înaltă revărsare de apă din lume.

Deşi a fost descoperită în 1935 de către pilotul Jimmy Angel, al cărui nume îl şi poartă, dimensiunile sale impresionante au fost confirmate abia în 1949. De 18 ori mai mare decât cascada Niagara, Angel are o înălţime de 979 de metri.

Cel mai mare rozător din lume

În râurile care se alimen-tează cu apa cascadei Angel trăieşte capybara, un animal înrudit cu porcul de guineea, cobaiul, cincila. Capybara sau mâncătorul de iarbă poate ajunge până la 80 kg şi deţine titlul de cel mai mare rozător din lume.

Mărturiile pilotului despre imaginea fascinantă a cascadei ne pot purta cu gândul la măreţia raiului. De pe crestele muntelui, acoperite de nori diafani, de-a lungul stâncilor se prăvăleşte un râu de apă, poleit parcă cu sclipiri argintate.

Ceea ce de pe pământ pare un miracol ce ia fiinţă din nori este de fapt un fenomen natural. Pe platoul vast al Muntelui Diavolului, în ravenele şi fisurile lui, precipitaţiile însumează anual 7.620 mm de apă, care se revarsă peste stâncile muntelui.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
910
☐
˚ Comentarii
☐

☐

1. rahela -- (22-January-2010)ce pot sa zic este k foarte tare frate

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„De neamul“… Cătunenilor

Peste unsprezece kilometri am avut de străbătut din centrul comunei bistriţene Ilva-Mare pentru a ajunge în satul ce parcă stă suspendat pe culmile munţilor - Poiana Cătunenilor. Primii şapte au fost lesne de parcurs, fiindcă drumul de ţară este unul firesc pentru un reporter deprins să plece de acasă cu cizmele de cauciuc în portbagajul maşinii.

După ce străbaţi satul Ivăneasa cale de vreo 6-7 kilometri, cum spuneam, urcuşul până aici nefiind foarte pronunţat, la un moment dat o pădure seculară de răşinoase te îmbie să o străbaţi pe o cărare dacă vrei să ajungi în Ţinutul Cătunenilor. Am păşit şi eu pe acel drum de munte, dar mare noroc pe mine fiindcă tocmai era luni, zi în care se ţine târg săptămânal la Ilva-Mare, aşa încât am fost repede ajuns din urmă de o căruţă trasă de doi cai vajnici. Şi am urcat, şi am urcat printre păduri de brazi frumoşi, din când în când poposind vreme de câteva minute pentru a nu trudi prea tare caii care, de altfel, sunt obişnuiţi cu urcuşul pe drumuri de munte. Pante abrupte am avut de parcurs, dar nici nu ştiu cum a trecut timpul fiindcă am avut multe de povestit cu cei care se întorceau de la târg cu proviziile necesare pentru o vreme.

Şi iată-ne, după vreun ceas de urcat, în Poiana Cătunenilor. Evident, mi-a trebuit o perioadă bună de vreme până să mă satur de privit peisajele ce mi se înfăţişau de jur-împrejur. Nici nu ştii în ce direcţie să priveşti, să admiri cam de la acelaşi nivel Munţii Rodnei, să te răcoreşti privind pădurile de brad dinspre Bârgău ori să urmăreşti animalele ce pasc liniştite prin Poienile Cătunenilor. Un peisaj de vis, un sat de munte unde nici nu e de mirare faptul că Neamul Cătunenilor este denumit şi neamul de centenari.

O istorie pierdută în veacuri

Practic, cătunul s-a format dintr-un singur neam, cel al Cătunenilor, chiar aşa numindu-se toţi localnicii: Cătuna. Neamul s-a format din opt fraţi, toţi trăind peste 90 de ani. Astăzi, doar o femeie a rămas din prima viţă de neam, lelea Victoria, care se apropie de venerabila vârstă de 100 de ani. Dorotei Cătună a fost primul cătunean ce a urcat muntele în anul 1763. El şi-a făcut primul casă acolo, între păduri. A trăit peste 100 de ani şi a avut patru feciori: Toader, Scridon, Petre şi Ion.

Prima casă a fost construită pe actualul amplasament al şcolii, poienile acesteia devenind deschise prin incendiere controlată. Când era vremea uscată se dădea foc şi ardea câte o poiană întreagă. Peste cenuşa rezultată se semăna orz şi aşa cătunenii şi-au întins terenurile pentru a le folosi pentru păşunatul animalelor ori pentru cultivarea legumelor şi cerealelor.

Astăzi pe aceste poieni înconjurate de păduri trăiesc a patra, a cincea şi a şasea viţă din Neamul Cătunenilor. Sunt cam 80 de suflete ce-şi duc zilele la o altitudine de peste 1.200 de metri. Viaţa lor, deşi este una aspră de munte, e trăită într-un mediu cum nu se poate mai sănătos. Aproape nimic din ce consumă ei nu este din comerţ. Laptele, brânza, carnea, ouăle, legumele toate sunt rodul muncii lor. În Poiana Cătunenilor localnicii au energie electrică şi apă curentă. Doar o biserică le lipseşte, fiindcă spun ei, speranţa în Dumnezeu le dă putere de a putea rămâne în continuare pe aceste meleaguri de munte, unde viaţa e grea, dar frumoasă.

„Mi-s dragi codrii mei“

Traiul în cătunul lor vecin cu stelele şi alimentaţia extrem de sănătoasă le oferă localnicilor o vitalitate nebănuită. Din zori şi până-n noapte, cătunenii, oameni gospodari, îşi îngrijesc animalele şi-şi lucrează fâşiile de pământ. Leontin Pop este un tânăr de doar 23 de ani şi împreună cu părinţii lui creşte peste 20 de vaci şi viţei. Inutil să mai spun că în gospodăria lui sunt alte zeci de oi, porci, doi cai şi multe păsări. Tinel, aşa cum îi spun localnicii, ar vrea să achiziţioneze, printr-un proiect, mai multe utilaje cu ajutorul cărora să-şi lucreze mai cu spor terenul agricol. Speră că într-un final va reuşi asta dacă, spune el, s-ar putea rezolva mai multe acte necesare în comună la el şi nu la Bistriţa, unde îi este greu să ajungă atât de des.

Login Ureche este tânărul pădurar al cătunului. A terminat Liceul Silvic din Năsăud şi de vreo 4-5 ani este de strajă codrilor ce înconjoară Poiana Cătunenilor. Nici că se vede făcând altceva. „Cred că nici nu aş putea rezista mai mult de o săptămână fără să străbat pădurile mele. Eu aşa le spun, ,,pădurile mele“. E o linişte aici cum nu poate fi întâlnită cred nicăieri în lumea asta. Când mă văd în pădurile de aici am uneori impresia că, dacă întind mâna, ating cerul. Aşa mi-s de dragi codrii mei.“

Viorel GROSU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
1407

□

Comentarii

□

□

1. Andron Traian Ioan -- (17-May-2012)Stiu de la strabunicul meu ca acel Dorotei Catuna ar fi fost motz de prin partile Vascaului ,foarte apropiat de un anume Buteanu,care era de pe la Varfuri-Vasoaia din Aradul de munte.A ajuns sa intemeiaze Poiana Catunenilor ascunzandu-se de autaritatile de atunci care-l urmareau sa-l omoare dupa infrangerea rascoalei lui Avram Iancu.Ulterior, aceasta fila de istorie mi-a fost confirmata de badea Catuna Costan pe care l-am avut ca subaltern, brigadier zootehnic la sectorul de cresterea ovinelor din fostul IAS Jelna-jud. BN.Si el provenea din aceeasi familie din Poiana Catunenilor.Cu "aripa"

2. Andron Traian Ioan -- (17-May-2012)Cu "aripa" din vitza Catunenilor care "migrase" din Poiana Catunenilor in anul 1945 "la averea sasilor" ce se retrasesera cu armata germana de pe teritotiul comunei sasesti Pietris, am lucrat vreo 15 ani la fostul IAS Jelna. Pot sa confirm ca sunt oameni de aleasa cinste si omenie,harnici si gospodari.M-am inteles foarte bine cu ei.O alta ramura din aceea familie,trecuta la religia penticostala mai este prin jud Timis.Din aceea familie am avut o colega de clasa care se numea Catuna Reghina la Sc. gen nr.3 din Bistrita.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din necazurile unui agricultor: „Mă tem pentru soarta agriculturii româneşti!“

Şi la Societatea Agricolă „Agroind“ din Berezeni-Vaslui, ca la fiecare început de primăvară, activitatea este în toi. Se execută tăierile în vii şi în livezi, se pregăteşte parcul de maşini şi tractoare, iar în sectorul zootehnic se lucrează de zor la finalizarea maternităţii şi a sălii de muls pentru cele 350 de vaci cu lapte. „Este, ne spune domnul dr. ing. Toader Dima (foto), preşedintele unităţii, o activitate normală pentru această perioadă, mai ales că după precipitaţiile căzute în iarnă anul se anunţă foarte bun.“ Societatea, unică în această parte de ţară, exploatează 3.780 ha de teren arabil, din care 1.809 ha irigat, un puternic sector zootehnic, ce cuprinde, pe lângă vacile cu lapte, 1.200 de ovine şi mijloace tehnice pe măsură, achiziţionate cu fonduri europene, în valoare de un milion de euro.

- Subvenţiile se apropie de zero;
- Produsele zac în stoc şi lipsă de pieţe pentru desfacere;
- Numai la lapte există pierderi în valoare de cinci miliarde lei vechi.

„Am ajuns la fundul sacului“

„Avem toate condiţiile - un pământ minunat, specialişti de primă mână şi o bună dotare tehnică – ca să putem face agricultură performantă şi, cu toate acestea, ca să spun aşa, abia ne ducem zilele.“

Cauzele sunt multiple. În primul rând, lipsa resurselor financiare generată de preţul scăzut al produselor agricole, inexistenţa pieţelor de desfacere, concurenţa neloială a produselor din import, inputurile tot mai scumpe şi, mai ales, lipsa sprijinului pe care statul ar trebui să-l acorde acestei ramuri a economiei.

„Invocându-se criza economică, continuă domnul Dima, agricultura a fost văduvită de sume importante venite, până anul trecut, ca sprijin din partea statului. Deşi se promite, practic a dispărut subvenţionarea la motorină, nu se mai acordă credit agricol pentru producţie şi, de asemenea, au dispărut plăţile pentru culturile energetice (porumb, floarea-soarelui, rapiţă), ca şi forma de sprijin pentru horticultură şi industrie alimentară, iar lista ar putea continua. Ultima lovitură pe care am primit-o noi, cei care dispunem de o importantă suprafaţă irigată, a fost faptul că, în acest an, nu se mai subvenţionează preţul apei şi al curentului electric. Singurul sprijin pe care îl vom mai primi este cel care vine din fonduri UE, plata unică pe suprafaţă şi cap de animal.“

Promisiuni deşarte

În aceste condiţii, sprijinul statului se apropie încet de zero. Pentru a mai „drege busuiocul“, responsabilii pentru economia ţării fac promisiuni uitate chiar de a doua zi. Domnul preşedinte Dima ne aminteşte că ministerul de resort a promis o subvenţie la îngrăşămintele chimice. Consecinţa, ne spune domnia sa, Complexul amoniu-fosfat, de pildă, aproape că şi-a triplat preţul. Cum promisiunea a rămas vorbă goală, multe unităţi agricole, inclusiv Agroind Berezeni, au rămas îndatorate la producătorii de îngrăşăminte.

Care strategie?

Toţi cei care se plâng de soarta agriculturii, şi nu puţini, nu iau în discuţie sau nu au soluţii pentru a rezolva problemele grave cu care ne confruntăm de douăzeci de ani.

Se vorbeşte de aşa-numitele stocuri excedentare care sunt în realitate fonduri de consum în gospodăria ţăranului, dar nimeni – şi în primul rând ministerul de resort – nu a făcut o fundamentare a preţului produselor agricole şi a raportului dintre acesta şi cel al inputurilor. „Dacă înainte de 1989 raportul era de unu la unu, acum acesta a atins proporţii uriaşe, continuă dl Dima. Numai la motorină, ca să dau un singur exemplu, noi avem nevoie de 200 tone pentru care suntem nevoiţi să plătim echivalentul a două mii tone de grâu! Adică o distorsiune a preţurilor de 10 ori mai mare decât acum 20-30 de ani.“

Toate acestea, în condiţiile în care producătorul nu găseşte pieţe de desfacere. „Vinul de Berezeni, îşi aminteşte domnul Dima, participant altădată la concursuri naţionale şi internaţionale, aşteaptă de ani de zile cumpărători. Laptele pe care l-am prelucrat în cadrul societăţii până în 2008 este livrat acum unui procesator care a redus din septembrie anul trecut cu trei lei vechi preţul la litru, iar de la 1 ianuarie statul nu mai acordă cei trei lei vechi pe unitatea de produs. Aceasta înseamnă pentru Agroind Berezeni o pierdere de cinci miliarde de lei vechi anual!“

– Cum vă veţi descurca în continuare?

– Ne vom întinde cât ne este plapuma – vine răspunsul. Dacă statul şi-a luat mâna de pe noi şi suntem lăsaţi în voia sorţii – aceasta este expresia potrivită – mă tem pentru viitorul agriculturii româneşti şi pentru cei care şi-au legat soarta de pământ!

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
970
□
Comentarii
□
□

1. Dan -- (17-April-2010)"Agricultura este şansa naţiunii române" îşi începe emisiunea la radio TG Mureş,în fiecare zi de luni, la ora 9,15 un specialist în horticultură. Din păcate cu o floare nu se face primăvară, iar domnii guvernanţi doar vorbesc despre agricultură şi încet, încet ne-au vândut pentru arginţi, chiar şi viitorul nepoţeilor noştrii.

2. ing agronom Adrian Banuta -- (19-April-2010)din cele mai vechi timpuri,printre cei buni sau strecurat asa zisele cozi de topor, tradatorii si vanzatorii de neam si tara.resursele acestor pamanturi sunt ale strainilor,tara este parjolita de focul hotiei,prostiei si domniei spagii.toate institutiile care ar trebui sa vegheze la buna desfasurare a activitatilor sociale sau vandut pentru o mana de dolari.vai de mama noastra de romani.am ajuns sa ne fie rusine sa ne mai spunem romani.oameni buni, Romania sufera de organizare. Pacat de pamanturile acestea pe care le avem de la bunul Dumnezeu

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din nefericire pentru români, peştele a devenit mâncarea bogatului

Abordând această problemă delicată a acvaculturii în România, ne supunem riscului de a vorbi mai ales de nerealizări decât de împliniri. Din nefericire pentru români, această involuţie are consecinţe sociale dramatice, dacă avem în vedere că peştele a devenit un produs prohibit pentru marea lor majoritate. Despre problemele acestui sector vorbim cu domnul Nicolae Dinulescu, preşedintele Patronatului Producătorilor din Acvacultură„Rompescaria".

G.V.: Românii considerau peştele cândva drept mâncarea săracului. Mai este adevărat astăzi?

N.D.: Aş vrea să spun că da, dar nu pot face acest lucru. Fapt este că noi, piscicultorii din România, ne luptăm să aducem peştele la un nivel la care să reprezinte hrana păturii medii a populaţiei ţării. Fără acest element care aduce sănătate în primul rând, este greu să vorbim de o securitate alimentară şi de asigurarea bunăstării populaţiei. La momentul de faţă, oamenii sunt din ce în ce mai conştienţi de valoarea cărnii de peşte, dată mai ales de acizii graşi polinesaturaţi care asigură protecţie cardiovasculară. Se ştie, de exemplu, că două mese de peşte pe săptămână reduc incidenţa accidentelor vasculare cu până la 30%. Peştele trebuie să-şi aibă locul lui în dieta românului.

Dunărea, cheia ihtiologică a Europei

G.V.: În România fondul piscicol ar putea acoperi nevoile populaţiei?

N.D.: Potenţialul piscicol de la noi poate asigura o producţie de 100 mii tone de peşte. Noi produceam prin anii '80 din acvacultură şi pescuit în apele interioare circa 77 mii tone de peşte. Sigur că şi la ora actuală, dacă am încuraja şi lua ca partener producătorul român, am putem realiza cantităţi importante.

Avem aici gurile Dunării şi Delta care reprezintă cheia ihtiologică a întregii Europe şi asta o recunosc toţi specialiştii.

Din păcate, în ultima vreme au fost multe distorsiuni în actul de management al sectorului pescăresc, dar eu sper să fie rezolvate.

Avem nevoie de multe, inclusiv de o legislaţie coerentă

G.V.: Odată cu intrarea noastră în UE s-a deschis şi poarta pieţei prin care pătrunde şi peştele din import. Este o concurenţă loială?

N.D.: Din păcate nu, pentru că mediul economic în care îşi desfăşoară activitatea producătorii români ridică o serie de costuri de producţie pe care colegii din celelalte state membre nu le au.

Suntem defavorizaţi şi de legislaţia piscicolă încă deficitară. Privatizarea nu este finalizată, în sensul că producătorul este stăpân pe toată infrastructura unei ferme piscicole, dar nu şi pe terenul pe care se află proprietatea sa şi pe care plăteşte redevenţă statului. Sigur că, în aceste condiţii, producătorul român are mari ezitări atunci când vrea să facă o investiţie, aceasta fiind foarte mare în sectorul pescăresc.

G.V.: Ce i-ar lipsi sectorului piscicol şi celor care activează aici, ca să putem spune că, vorba proverbului, „balta are peşte“?

N.D.: Aşa cum spuneam, în primul rând ne trebuie o legislaţie coerentă. În partea de acvacultură trebuie să se finalizeze privatizarea, producătorul să ştie că este stăpân şi pe terenul pe care se află proprietatea sa. Sigur că acum se derulează o serie de programe pentru dezvoltarea sectorului pescăresc şi aici mă refer nu doar la acvacultură ci şi la procesare, la comunităţile de pescari. Ceea ce trebuie să înţelegem este că pescăria românească se dezvoltă în zone rurale, defavorizate economic şi că dezvoltarea pescăriei în România aduce bunăstare acestor zone.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
623
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din nou probleme la cartof!

Din nou un an cu probleme pentru cartof! Probleme obişnuite, care sună aproape a fatalitate, legate de valorificarea producţiei, şi probleme cu care specialiştii nu s-au mai întâlnit de 30-40 de ani, generate de manifestările extreme ale climei. De data aceasta, canicula, cu câteva medii zilnice de peste 35-37 de grade Celsius, a provocat un fenomen foarte rar, descris de dr. ing. Ioan Bartha, de la „Solfarm“ Sfântu Gheorghe, ca „o uscare şi o topire a masei vegetative, pornită de la baza tulpinii, soldată, acolo unde nu s-a putut iriga, cu uscarea vrejilor, cu consecinţe negative directe asupra producţiei“.

Canicula taie o treime din producţie

Covasna şi Harghita au avut dintotdeauna, prin dispunerea geografică, o climă ponderată, fără excese termice în anotimpul cald. Prima caniculă din acest an (luna iunie) a adus cu sine şi primele probleme pentru cultivatorii de cartof. Dr. ing. Ioan Bartha: „Am avut o înflorire foarte bună, cum spunem noi, cartoful a legat, dar perioada de căldură, cu temperaturi la sol de 50°C, eveniment extrem de rar în zona noastră, a uscat efectiv o parte din tulpini. Cred că a fost vorba despre un şoc termic.

Este în plus şi pericolul ca acolo să se instaleze Phytophthora infestans. Am irigat unde s-a putut iriga, în unele perimetre cu succes, în altele - degeaba, pentru că vrejul s-a topit efectiv. Suprafeţele afectate de acest fenomen s-ar putea să aducă, prin oprirea prematură a vegetaţiei şi nedezvoltarea tuberculilor, un minus de producţie de până la o treime.“ În cifre, pentru media de producţie a zonei, ar însemna că recolta nu va fi mai mare de 25, maximum 30 tone/ha.

Preţuri „catastrofal de mici“ la producător

Pe lângă această dificultate, producătorii se confruntă – pentru a câta oară? – cu problema desfacerii recoltei. Aceasta nici nu se repetă an de an, dar autorităţile statului şi înşişi cultivatorii nu găsesc o soluţie pentru a rezolva odată pentru totdeauna acest flux comercial defectuos. Este vorba despre controlul evaziunii fiscale, despre protejarea cultivatorilor români şi despre regimul de subvenţii. Ioan Bartha ne spunea că s-a ajuns la situaţii halucinante:

„În Dâmboviţa, anul acesta au fost recolte, la cartoful timpuriu, de 30-40 tone/ha. Preţul însă s-a prăbuşit la 0,13-0,15-0,20 lei/kg. M-au sunat oamenii de acolo să mă întrebe dacă pot să lase recolta în pământ, până spre toamnă, decât s-o livreze de două sau trei ori sub preţul de cost. Imaginaţi-vă unde s-a ajuns: pentru un hectar de cartof cheltuim în jur de 15-20.000 de lei. Rezultă un preţ de cost de 0,50-0,60 sau chiar de 0,70 lei/kg. Orice livrare sub aceste tarife înseamnă pagubă. În cazul nostru, al plătitorilor de TVA, aproape că se alege praful.“

Vechea şi eterna problemă

Rău, aşadar, că nu avem producţie, rău că avem producţie! Piaţa românească este încă dictată de reguli care nu ţin de o competiţie corectă. Ioan Bartha acuză două practici (uneori ilegale), tolerate sau greu de controlat:

importul masiv de cartof, cu TVA zero sau considerabil mai mic, deseori ilegal, în sensul că nu este însoţit de acte contabile, cantităţi importante fiind introduse fraudulos pe piaţă; concurenţa neloială a intermediarilor, care fac acel gen de comerţ la margine de drum, fără documente fiscale şi fără ca producătorul sau comerciantul să fie plătitor de impozite.

Ambele s-ar înscrie în ceea ce numim, generic, evaziune fiscală. Paradoxal, cel puţin pentru piaţa cartofului, lucrurile s-au complicat din 2007, după aderarea României la UE: „Până atunci n-am avut nicio problemă la desfacere. Se plătea taxa vamală pentru orice import şi lucrurile erau sub control. Importul venea într-o concurenţă onestă cu noi. Acum avem o invazie de producţie, importată în fel şi fel de forme, unele ilegale, de pe toate pieţele.“ La cumpărător acest comerţ speculativ sau ilegal nu se simte, fiindcă preţul este menţinut constant ridicat, chiar şi când este luat cu 0,15 lei/kg de la producător sau dacă intră în ţară fără forme legale.

Din doleanţele fermierilor

Pe de altă parte, inspirându-se din modelul occidental, producătorii cer o intervenţie promptă a statului, care, evident, se lasă aşteptată şi pesemne nici nu se va întâmpla prea curând acest... miracol. Organizaţiile solicită două lucruri esenţiale: implicarea autorităţilor în construirea unor depozite şi un regim de subvenţii special. În legătură cu prima cerere, statul invocă responsabilitatea producătorului (asociat sau nu) în a-şi asigura baza de producţie.

Cât despre a doua, în clipa de faţă cartoful este subvenţionat ca orice cultură de cereale păioase sau prăşitoare şi mai prost decât păşunile din zonele defavorizate, diferenţa de investiţii fiind evidentă (maximum 3.000 lei/ha la grâu şi în jur de 20.000 lei/ha la cartof), subvenţia la motorină fiind la valori egale, deşi sunt diferenţe ca volum de tehnologie. Vorbind despre cât îi ascultă sau nu statul pe producători, Ioan Bartha ne-a declarat:

„A fost o vreme când Ministerul Agriculturii ne asculta şi rezolva o parte din probleme (când s-au acordat subvenţii pentru tona de cartof de sămânţă ori pentru industrializare sau un ajutor la plata energiei electrice şi a apei, în cazul irigaţiilor). De o vreme însă dialogul este nul. Plătim curentul electric ca orice consumator casnic (0,37 lei/kw), iar apa costă 139 lei/mia de metri cubi. Nici vorbă să ajungem la o subvenţie decentă (400 euro, în cazul majorităţii ţărilor UE).“

Nici anul viitor nu se arată mai bun

Ioan Bartha nu ridică neapărat problema sa. Este mare cultivator de cartof (150 ha), a reuşit să-şi construiască depozit, a avut ani când a livrat producţia în lanţul marilor magazine, iar în acest an nu va vinde nicio tonă de cartof câtă vreme piaţa îl va defavoriza. Domnia sa cultivă însă nu doar cartof, ci şi rapiţă, grâu şi porumb. Adică, se ajută cu recolta. „Dacă aş fi fost doar producător de cartof, de mult scria pe mine «faliment». Eu nu vorbesc doar în numele meu. Spun doar că dacă în acest an preţul de vânzare este catastrofal, la anul vom avea mai puţină suprafaţă şi cartof de slabă calitate. Cultivatorii nu vor avea realmente bani să aducă sămânţă certificată şi de valoare biologică din străinătate. Un kilogram elită costă 4,20-4,30 lei/kg. Chiar nici eu nu mă văd în postura în care să mai cumpăr 250 tone, fiindcă nu-mi permit financiar. O să mă rezum la 50 de tone. Vă imaginaţi că suprafaţa, producţia şi calitatea vor fi sever afectate.“

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
870

□

Comentarii

□

□

1. zlate nicolae -- (1-August-2012)modificarile climatice vor crea dificultati tot mai mari culturii de cartofi, de aceea cred ca ar trebui dat atentie maxima cultivarii cartofilor dulci care suporta mai bine caldura dar si seceta

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din pilot de reactoare, la pilot de… tractoare

Agricultorii pensionari din satele Unghi şi Vad, comuna Dragomireşti, erau supăraţi că nu vine cineva să le lucreze pământul, ei fiind în vârstă şi bolnavi sau plecaţi la oraş.

Domnul învăţător, Gheorghe Vaideanu, astăzi pensionar, a apelat la sprijinul consultanţilor agricoli pentru a-i ajuta. Dar nimeni nu a dorit să lucreze în această zonă.

De doi ani însă a apărut speranţa prin Marin Diaconu, doljeanul pilot de reactoare, până la pensionare, care s-a retras pe meleagurile soţiei şi a arendat 150 de hectare pe care le-a cultivat cu cereale şi plante tehnice. Are în dotare două tractoare moderne şi gama de maşini agricole necesare.

Ca proiecte de viitor şi-a propus construirea unui depozit de cereale şi accesarea de programe europene în funcţie de posibilităţile financiare. Şi uite aşa, din pilot de reactoare nea Marin a devenit pilot de… tractoare.

(CLCA Războieni - Neamţ)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
645

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

din-sat-s-a-intrupat-vedeta-doina-ignat_...

Din sat s-a întrupat vedeta…

Doina Ignat: De cinci ori sub cercurile olimpice

Canotoarea Doina Ignat, medaliată cu aur la Jocurile Olimpice de la Atlanta (1996), Sidney (2000) şi Atena (2004), cu argint la Barcelona (1992) şi bronz la Beijing (2008), s-a născut în comuna Miorcani, judeţul Botoşani.

Douăzeci şi doi de ani petrecuţi pe ape, printre schifuri şi vâsle. Este povestea uneia dintre cele mai longevive şi mai valoroase sportive din istorie. Canotoarea Doina Ignat s-a retras din activitatea competiţională în 2008.

Ce a lăsat în urmă?

Un palmares impresionant, la care nici n-ar fi îndrăznit să viseze la momentul debutului. „Nu pot să spun că eu am ales canotajul. A fost o întâmplare. În 1984 s-a făcut o selecţie de la Clubul Steaua în toată ţara. Antrenorul Nicolae Gioga a venit la Liceul de Industrie Uşoară din Botoşani şi profesorul de sport m-a recomandat pe mine. M-a convins şi aşa am ajuns la canotaj. Fără muncă nu poţi să fii campion. Toată lumea munceşte şi se antrenează, dar noi trebuie să avem ceva în plus, să dăm acea ultimă picătură. Normal că, dacă dai tot şi îţi doreşti, nu ai cum să nu câştigi“, a declarat botoşeneanca.

„Aş da orice să mai pot concura“

După doi ani de antrenamente susţinute, sportiva originară din Miorcani a debutat în competiţiile interna-ţionale cu prilejul Mondialelor de juniori de la Rudnice (Ceho-slovacia). După o victorie categorică în semifinalele probei de schif simplu, românca trecea a cincea linia de sosire în ultimul act. „La finală m-au copleşit emoţiile“, a explicat Doina Ignat. Ratarea podiumului în concursul de la Rudnice avea să fie însă un moment aproape singular în prodigioasa-i carieră în care a bifat nu mai puţin de cinci prezenţe la Jocurile Olimpice.

Beijing a fost ultima mare bătălie a carierei. „Dacă aş avea 30 de ani, sigur aş mai merge şi la Londra. Dar toate au o limită. Îmi pare rău că nu mai pot face canotaj. Aş da orice să mă mai pot concura. Să am emoţii, să mă bucur, să mă întristez. Voi urmări canotajul de la distanţă şi voi aştepta ca fiica mea, Andreea, să crească şi să ducă mai departe ştafeta sportivă în familia mea“, a conchis cvadrupla medaliată cu aur olimpic. De-a lungul carierei, Doina Ignat şi-a întregit palmaresul cu 12 medalii mondiale, dintre care patru de aur, precum şi cu un titlu european.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
685

°Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

din-sat-s-a-intrupat-vedeta-georgeta-and...

Din sat s-a întrupat vedeta… Georgeta Andrunache – ultima regină

Din Dracşani la Beijing via Atena – Sydney

Georgeta Damian-Andrunache:
- Data şi locul naşterii: 14 aprilie 1976, la Botoşani
- Înălţime/greutate: 1.77 cm, 73 kg.
- Club: CS Dinamo Bucureşti

Palmares:
- 2000 - JO Sydney - aur în proba de 8+1 şi 2 rame fără cârmaci
- 2004 - JO Atena - aur în proba de 8+1 şi 2 rame fără cârmaci
- 2008 - JO Beijing - aur în proba de 2 rame fără cârmaci
- A cucerit 23 de medalii (17 de aur, 5 de argint şi una de bronz) la campionate mondiale, olimpiade şi cupe mondiale
- Este înca a doua în topul celor mai bune canotoare în activitate, după nemţoaica Kathrin Boron
- Deţine alături de Viorica Susanu recordul mondial, încă în vigoare în proba de 2 rame fără cârmaci cu timpul de 6 minute şi 53.80 secunde, stabilit în 2002 la Campionatele Mondiale
- S-a retras din activitate după Olimpiada de la Atena însă a revenit asupra deciziei în ianuarie 2007
- Studii: absolventă a Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport „Spiru Haret“.

Povestea succesului portdrapelului delegaţiei României la ceremonia de deschidere a Jocurilor Olimpice de la Beijing a început cu mai bine de 15 ani în urmă, când caravana căutătorilor de talente în sportul cu rame a poposit şi în Dracşani - un sătuc moldav scăldat de ape. Intuind potenţialul fetei, antrenoarea a inclus-o imediat în lotul ce avea să demareze antrenamentele la Bucureşti.

Dacă viitoarei mari campioane i-a surâs de la bun început ideea, părinţii şi-au dat cu greu acceptul ca fiica lor cea mare să plece în Capitală. „Cam pe la 15 ani se începe canotajul. Părinţii nu au fost iniţial de acord. Nu aveam nici vârsta potrivită şi nu eram nici în parametri pentru canotaj. Antrenoarea a insistat foarte mult, probabil a văzut ea ceva. Se făcuse deja grupa de 18 fete care plecaseră din Botoşani.

Pentru că am convins-o mai greu pe mama, eu m-am dus singură, mai târziu. Era o ocazie de face ceva în vacanţa de iarnă. Mama s-a lăsat convinsă numai cu condiţia să n-o fac de râs, iar antrenoarei i-a atras atenţia că răspunde de mine“, a rememorat Georgeta Andrunache.

De cinci ori aur olimpic

După sosirea în Capitală şi înregimentarea la clubul Dinamo, Georgeta Andrunache a început iniţierea în tainele canotajului, intuind că drumul spre glorie implică invariabil o muncă titanică. Nu voia să înşele aşteptările. Mai mult, încetul cu încetul, în mintea fetei de ţărani simpli, se cuibărea un vis - titlul olimpic – pentru care ar fi dat orice.

„Medalia aia de aur merită orice sacrificiu. Te pregăteşti timp de 4 ani pentru ea, dacă luăm în considerare că facem 35-40 km/zi x 6 zile x 11 luni, nu ştiu cât ar da. Fiecare centimetru vâslit, fiecare milimetru de execuţie, fiecare poziţie în barca de doi sau de opt contează la rezultatul final.

Pentru medalie trebuie să trag un milimetru mai sus de ramă, să mă ghemuiesc un centimetru mai mult, să fiu în perfectă sincronizare cu colega din faţă şi/sau din spatele meu. De afară nu se vede cât de greu este, însă pentru noi efortul este maxim şi după o cursă rămâi cu picioarele, mâinile şi spatele blocate, nu-ţi mai poţi controla respiraţia şi de multe ori nici nu ştii pe ce loc ai trecut linia de finish“, declara cvintupla campioană olimpică.

Munca şi îndrăzneala de a visa i-au fost pe deplin răsplătite. În 2000, la Jocurile Olimpice de la Sydney, botoşăneanca reuşea să cucerească două medalii de aur în proba de 8+1 şi 2 rame fără cârmaci. Patru ani mai târziu, la Atena, Georgeta reuşea o performanţă similară celei de la Sydney, pentru ca anul trecut, la Beijing, să-şi adjudece un aur în proba de 2 rame fără cârmaci şi un bronz în proba regină, 8+1.

Cu cele cinci medalii de aur obţinute la Jocurile Olimpice, Georgeta Andrunache egalează performanţele a două legende ale sportului românesc: Nadia Comăneci şi Elisabeta Lipă.

Viaţa după Beijing

După ediţia 2008 a Jocurilor Olimpice, Georgeta Andrunache şi-a anunţat retragerea din activitate. Pentru a doua oară în prodigioasa-i carieră simţea că se află la un capăt de drum. „După Beijing am stat mai mult pe acasă. Am trăit bucuria să-l duc pe Ştefan (n.r. fiul ei de trei ani) la grădiniţă. Puţini înţeleg cât este de dur să faci performanţă şi să fii departe de familie. Mă bucur pentru ce am realizat în sport, însă copilul mi-a lipsit mult în ultimii ani. Oricum, îmi mai doresc un copil“.

Şi în plan profesional apele sunt limpezi pentru marea campioană. Din ianuarie este pregătită să-şi înceapă munca la clubul Dinamo şi să-şi ia în serios atribuţiile de membru în Comitetul Executiv al Comitetului Olimpic şi Sportiv Român. Nici studiul nu este ignorat, campioana pregătindu-şi lucrarea de doctorat în managementul sportiv.

Londra 2012, o posibilă revenire

Chiar dacă şi-a anunţat retragerea din activitatea competiţională, Georgeta Andrunache nu a exclus varianta revenirii şi implicit a participării la Jocurile Olimpice de la Londra. Pentru aceasta a pus însă o condiţie pe care a exprimat-o şi în cadrul întâlnirii de la Palatul Victoria cu fostul prim-ministru al României, Călin Popescu Tăriceanu: realizarea unei piste olimpice de canotaj şi în România.

„Elisabeta Lipă a spus în 2004 că, dacă se face pistă olimpică, va concura la Beijing. Eu, dacă se face pistă olimpică, mă întorc pentru Londra. Promit. Dar dacă nu se face pista asta, nu. Nu mai există ceva care să mă motiveze. Am ajuns la cinci medalii de aur la Olimpiadă, cinci la mondiale, orgoliul îmi este şi el mulţumit. Îmi ajunge. Nu merită să-mi mai las copilul acasă“, a conchis multipla campioană olimpică şi mondială.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
772
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

din-sat-s-a-intrupat-vedeta-iosif-sarbu_...

Din sat s-a întrupat vedeta…

Iosif Sârbu, „Puşcaşul“ de aur

Românul care a „escaladat“ în premieră Olimpul, cucerind primul aur din istoria participărilor noastre la cel mai important eveniment sportiv al planetei, este un ardelean din Şibot – Alba, născut în 1925.

A văzut lumina zilei într-o zi de toamnă târzie, în inima Transilvaniei. Vârsta inocenţei nu l-a găsit însă pe viitorul campion olimpic în Şibotul natal, ci în „Micul Paris“, alături de tatăl, Dănilă Iosif. De mic, sportul îl captivează. N-avea nici şapte ani când rătăcea, duminică de duminică, printre spectatorii din sala ANEF, acolo unde tatăl îşi găsise de lucru.

Existenţa avea să-i fie pentru totdeauna schimbată din momentul în care capul familiei a fost angajat ca om de serviciu la poligon. Imaginea „trăgătorilor“, a căror arme slobozeau necontenit cartuşele spre o ţintă precisă, l-a fascinat imediat. N-a aşteptat mult până să încerce să-i imite pe sportivii ce-şi exersau dexteritatea. Şi… surpriză, îi reuşea mai bine decât tiriştilor consacraţi.

Primul în Balcani

Îndemânarea cu care puiul de ardelean mânuia arma l-a impus ca un lider al generaţiei sale. Primul concurs unde şi-a probat talentul a fost Cupa Bucureştiului. Pe atunci, elev în clasa a cincea la Liceul Comercial, Iosif Sârbu reuşea o performanţă remarcabilă: 49 de puncte din 50 posibile.

Perioada armatei, iar mai apoi a studenţiei la Academia Comercială îl găseşte la fel de îndrăgostit de marea lui pasiune din copilărie – tirul. Tânărul Iosif nu contenea să viseze la o participare internaţională, în care să-şi demonstreze talentul. Şi visul avea să i se împlinească la un an după ce armele ce-au ucis milioane de oameni în cea mai mare conflagraţiei militară a secolului XX au tăcut. Balcaniada de la Sofia avea să-i aducă debutantului Iosif Sârbu un onorant loc 5, pe care un an mai târziu, la Balcaniada de la Belgrad, avea să-l transforme într-o medalie de aur. Iosif Sârbu devenea, aşadar, campion balcanic la 40 de focuri culcat, cu un total de 391 de puncte.

Campion olimpic la Helsinki

Titlul balcanic cucerit în 1947 l-a motivat peste măsură pe tânărul Iosif, care ţintea şi mai sus. Jocurile Olimpice de la Helsinki din 1952 erau pentru el o teribilă provocare. Să cucerească aurul era o supremă satisfacţie. Şi a venit şi ziua cea mare – 30 iulie 1956 –, în care a fost programată proba de tir cu armă liberă de calibru redus, 40 focuri, din poziţia culcat.

Deloc intimidat de renumele şi valoarea contracandidaţilor săi, Sîrbu s-a concentrat excelent, reuşind 400 de puncte din 400 posibile. Dar, sovieticul Boris Andrejev avea să sporească tensiunea concursului, egalând performanţa lui Sârbu. Urma, aşadar, departajarea pentru stabilirea campionului olimpic, optându-se pentru criteriul secundar, cel al „muştelor“ (ţintirea micului punct din mijlocul ţintei). Din fericire, Sârbu i-a fost superior sovieticului, realizând 33 de „muşte“, faţă de 28 ale lui Andrejev. Ardeleanul nostru devenea, aşadar, primul medaliat cu aur din istoria olimpismului românesc.

Destin frânt la 39 de ani

După marea izbândă din ţara celor 1.000 de lacuri, cariera sportivului care a văzut lumina zilei la Şibot a intrat în declin. Ochiul său drept, de altfel ochiul de tragere care-i fusese cel mai de nădejde aliat în toate concursurile, cedase. Medicii îl sfătuiau să abandoneze cariera sportivă, dar Sârbu se încăpăţâna să renunţe. Ambiţios peste măsură şi devotat sportului pe care îl iubea, campionul de la Helsinki şi-a schimbat ochiul de tragere.

N-a mai fost însă la fel. Locul 5 la Jocurile Olimpice din 1956 de la Melbourne şi locul 12, patru ani mai târziu la Roma, l-au mâhnit peste măsură. Vroia cu ardoare să creadă că încă n-a coborât din vârf de Olimp şi că mai înseamnă ceva pentru sportul pe care-l practica. Visa să se reîncoroneze rege la Tokio în 1964, deşi, în sinea lui, ştia că era imposibil. Pe 6 septembrie 1964 a vrut să moară şi nimic nu l-a mai oprit. A ridicat arma pentru ultima dată, oferindu-se drept ţintă. Avea doar 39 de ani.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1515

☐

Comentarii

☐

☐

1. vlad -- (22-December-2011)Felicitari pentru articolul dedicat acestui mare sportiv aproape uitat.A fost si un om deosebit din pacate poate prea sensibil sufleteste.Cauza sinuciderii sale cu numai doua zile naintea plecarii la Tokio unde avea inca mari sperante fiind totusi intr-o buna forma sportiva a fost mai mult ca sigur criza mariajului sau cu artista Lia Sahighian asa cum imi amintesc ca vorbeau martorii tragicului sau sfarsit.
S-a strecurat in articol si o mica eroare :30 iulie 1956 trebuie citit 1952 cand a fost Helsinki

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

din-sat-s-a-intrupat-vedeta-simion-cutov...

Din sat s-a întrupat vedeta…Simion Cuţov şi Fiţa Lovin > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDin sat s-a întrupat vedeta…Simion Cuţov şi Fiţa Lovin, doi pentru „Olimp“
Simion Cuţov, aurul olimpic, un vis neîmplinit

Emblematicul boxer al deceniului opt s-a născut în anul 1952 în comuna tulceană Smârdan Nou. Component al clubului Dinamo, Simion Cuţov şi-a trecut în palmares patru titluri de campion naţional la categoria 60 kg, trei titluri de campion european, unul la juniori în1972 şi două la seniori în anii 1973 şi 1975, precum şi o medalie de argint la Campionatele Mondiale de la Havana din 1974, dublată de o alta din acelaşi metal cucerită la Jocurile Olimpice de la Montreal din 1976.

În cel mai important meci al carierei, cel din finala categoriei 60 kg de la „Olimpiada Nadiei“, dinamovistul l-a avut ca adversar pe cubanezul Teofilo Stevenson, una dintre legendele dintotdeauna ale boxului amator.

De-a lungul prodigioasei sale cariere, Simion Cuţov a susţinut 155 de meciuri, dintre care a pierdut doar 20.

În semn de apreciere pentru rezultatele deosebite ca şi pentru contribuţia adusă la îmbogăţirea zestrei de medalii a pugilatului românesc, Cuţov a fost decorat cu „Ordinul Muncii“ clasa a II-a şi i s-a acordat titlul de Maestru emerit al sportului.

Vice-campionul olimpic de la Montreal a părăsit ringul vieţii în anul1993.

Cei doi medaliaţi olimpici îşi au obârşia în două dintre vetrele satului românesc, Smârdan Nou (Tulcea) şi Branişţea (Galaţi).

Fiţa Lovin nu este chiar o legendă, dar...

Două ture de pistă ale stadionului olimpic din Los Angeles, o cursă excelentă şi un bronz cât Statuia Libertăţii. Despre asta trebuie să le fi vorbit Fiţa Lovin celor din Branişţea, după reuşita de la Jocurile Olimpice din 1984.

Născută pe 14 ianuarie 1951, Fiţa Lovin se poate lăuda cu unul dintre cele mai lungi mandate în fruntea unei Direcţii Judeţene pentru Sport, ea fiind şefa sportului gălăţean din anul 1995.

Cetăţean de Onoare al Galaţiului, medaliata cu bronz de la Los Angeles are încă o condiţie fizică de invidiat. „Am 57 de kilograme la 1,65 metri. Le-am spus colegelor mele de generaţie că, dacă s-ar apuca acum din nou de alergat, le-ar lua ameţeala. E la fel ca şi la băutură. După o perioadă de abstinenţă, te îmbeţi de la primul pahar.“

Camelia MOISE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
2876
☐
˚ Comentarii
☐
☐

1. Toni Cufran -- (23-November-2010)Cred ca faceti o confuzie mare. Cubanezul Teofilo Stevenson evolua la categoria grea, prin urmare nu avea cum sa fi boxat cu Simion, care boxa la categoria 60 kg.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Din sat s-a întrupat vedeta…Trei pentru o coridă

Printre matadorii Stelei victorioşi în acea splendidă coridă de la Sevillia din 1986 s-au aflat şi câţiva jucători a căror poveste începe cu „m-am născut într-un sat de dincolo de Carpaţi“.

Ştefan Iovan

Fundaşul de fier al marii echipe a Stelei de la jumătatea deceniului 9 şi al naţionalei României, Ştefan Iovan s-a născut pe 23 august 1960 la Moţăţei, judeţul Dolj. Aflat la FCM Reşiţa, Iovan intră în vizorul oficialilor de atunci ai Stelei. După transferul la gruparea din Ghencea, succesul nu întârzie să apară.

În 1985, olteanul îşi trece în palmares titlul de campion naţional. Un an mai târziu trăieşte satisfacţia cuceririi Cupei Campionilor Europeni, Iovan fiind desemnat căpitanul Stelei în finala de la Sevilla, în absenţa lui Tudorel Stoica, suspendat. În 1987, Iovan trăieşte o altă mare satisfacţie, cucerind Supercupa Europei în finala jucată la Monte Carlo împotriva ucrainienilor de la Dinamo Kiev, echipa care a surclasat faimoasele cluburi ale Occidentului.

În 1990 Iovan părăseşte clubul la care s-a consacrat, transferându-se în Anglia, Brighton. Doi ani mai târziu Fane, cum îi spun apropiaţii, a revenit în campionatul intern, unde a evoluat până în 1994.

După încheierea carierei de jucător, Iovan s-a consacrat profesiei de antrenor, debutând în această nouă calitate la Centrul de Copii al Stelei.

În prezent, fostul mare apărător al roş-albaştrilor este secundul lui Victor Piţurcă la Naţionala României.

Miodrag Belodedici

Primul jucător din istoria fotbalului care a cucerit trofeul suprem cu două echipe diferite, Miodrag Belodedici s-a născut pe 20 mai 1964 în comuna Socol din judeţul Caraş-Severin. Poreclit „Căprioara“ pentru stilul său elegant, Belo a debutat la Steaua în 1983, cu care a cucerit 4 titluri între 1985-1988, Cupa României în 1985, 1987, 1988.

Este component al generaţiei de aur, cucerind CCE la Sevilla, Supercupa Europei în 1987, fiind semifinalist al Cupei Campionilor Europeni în 1988. Acesta a fost de altfel şi anul transferării la Steaua Roşie Belgrad, echipă la care a mai cucerit 2 titluri, Cupa Campionilor Europeni în 1991, precum şi Cupa Intercontinentală.

După episodul sârb al carierei, Belo pleacă în Spania, jucând pe rând la Valencia 1992-1994, Valladolid 1994-1995, Villarreal 1995, Atlante 1996-1998.

În 1998, Miodrag Belodedici revine la Steaua, cu care câştigă Cupa în 1999 şi de la care se retrage în 2001.

Victor Piţurcă

Percutantul atacant al generaţiei de aur a Stelei anilor '80 s-a născut la Orodel, judeţul Dolj, pe 8 mai 1956. În 1983 face saltul spre fotbalul mare, prin transferul la Steaua. Cu gruparea din Ghencea, doljeanul din Orodel cunoaşte cele mai mari satisfacţii ale carierei, cucerind cinci titluri de campion, în perioada 1985-1989, trei cupe ale României 1985, 1987 şi 1989 şi titlul de golgeter în 1988.

Este golgeterul Stelei în campania de succes din 1986, încununată cu câştigarea Cupei Campionilor şi apoi a Supercupei Europei.

În 1989 Piţi s-a transferat la Lens, în Franţa, pentru care a evoluat un sezon, înainte de retragere.

După încheierea carierei, Piţurcă a trecut în tagma tehnicienilor. Ca antrenor, Piţi a câştigat Cupa României cu Steaua în 1992 şi un titlu în 2002 şi a calificat naţionala de tineret la Campionatul European din 1998 şi naţionala de seniori la Campionatele Europene din 2000 şi 2008.

El pare a străbate acum o perioadă nefastă, dar nu se dă biruit. Dacă nu este antrenor federal, echipe mari din ţară şi străinătate îl aşteaptă cu braţele deschise şi bani mulţi.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
631
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

din-sat-s-a-intrupat-vedeta-tunarul-din-...

Din sat s-a întrupat vedeta... tunarul din Jibou > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDin sat s-a întrupat vedeta…tunarul din Jibou

Născut în 1948 în localitatea sălăjeană Jibou, Ştefan Birtalan a scris una dintre poveştile de aur ale handbalului românesc. Supranumit „tunarul“ pentru forţa incredibilă a aruncărilor sale, fostul inter stânga de legendă al Stelei şi a naţionalei României a cucerit de-a lungul carierei trei medalii la Jocurile Olimpice (bronz – München, 1972, argint – Montreal, 1976 şi bronz – Moscova, 1980), precum şi două titluri mondiale la ediţiile din Franţa, 1970, şi RDG, 1974. Pentru evoluţiile sale de senzaţie pe semicerc, Birtalan a primit titlul de cel mai bun sportiv al României în anii 1974, 1976 şi 1977.

Să fii cel mai bun într-o generaţie de geniali precum Gaţu, Gruia sau Licu a fost ţelul după care s-a ghidat continuu. Şi a reuşit, chiar dacă, cu modestia tipică marilor campioni, afirmă: „Am fost şi eu un fel de Mont Blanc, ceva pe acolo. Gruia era Himalaya.“

Erau vremurile când de la Bucureşti se fixa ora în handbalul masculin mondial. „Puteam să batem pe oricine, oricând. Eram cei mai buni din lume. Ca echipă, ca individualităţi“, declară „Bibi“, cum îi spun apropiaţii.

Mai iute decât moartea

Destinul colonelului plecat din Jiboul Sălajului la Steaua n-a fost urzit numai cu momente fericite. În 2001, în urma unui control de rutină, s-a relevat prezenţa în corpul uriaşului de 1,95 cm a virusului hepatic C. Şapte ani mai târziu, idolul miilor de handbalişti din întreaga lume a suportat un transplant de ficat efectuat la clinica Fundeni. De atunci, Birtalan trăieşte viaţa altfel, preţuind-o infinit. „Pentru mine, fiecare zi e splendidă. Pentru că trăiesc, pentru că mai trăiesc.“

Montreal, visul pierdut

Marele regret al fostului inter stânga al naţionalei tricolore a fost finala olimpică de la Montreal din 1976, disputată împotriva colosului din est, URSS. Deşi Birtalan et comp. erau catalogaţi ca marii favoriţi la aurul olimpic, „tezaurul“ a ajuns, spre dezamăgirea unei ţări întregi, la Moscova. „Am fost prea siguri pe noi. Nu ne-am regăsit tot meciul. N-am dormit săptămâni întregi de necaz. Şi acum mă gândesc la meciul acela“, mărturiseşte magicianul semicercului.

Pe urmele tatălui

Fiul fostului golgeter de la Campionatul Mondial din 1974 găzduit de Berlinul de Est, Ştefan Birtalan jr. este, la rându-i, handbalist, evoluând chiar pe acelaşi post pe care tatăl său a cunoscut consacrarea, cel de inter stânga. Birtalan jr. este în prezent component al echipei Steaua, club la care legendarul său tată a scris istorie.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
679

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

din-sat-s-a-intrupat-vedeta-valeria-raci...

Din sat s-a întrupat vedeta…

Valeria Răcilă van Groninghen

Destin de campion

„Canotajul m-a recreeat, m-a modelat, mi-a oferit oportunitatea unui stil de viaţă sănătos, mi-a dat un sistem de valori şi de valorizare. Pentru mine, întâlnirea cu acest sport reprezintă totul: şansă, iubire, împlinire. Fără canotaj nu aş fi cunoscut durerea şi bucuria victoriei, fără canotaj nu mi-aş fi întâlnit jumătatea – soţul meu a fost şi el canotor – şi nu aş fi trăit atâtea momente bune“ – Valeria Răcilă van Groningen.

Fiică a Stupilcanilor Sucevei, marea canotoare a deceniului nouă, campioana olimpică Valeria Răcilă are o poveste de viaţă demnă de a constitui subiectul unui best-seller.

Ascensiune rapidă

Piesă cu greutate în careul de aşi al sportului românesc, Valeria Răcilă s-a dedicat canotajului încă din perioada adolescenţei, după un rodaj pe pistele de alergări.

După doar doi ani reuşea primul rezultat important din carieră: bronz în proba de două vâsle la Mondialele de la Bled din 1979, alături de Olga Homeghi. Rezultatele excelente s-au succedat apoi cu o cadenţă de invidiat: bronz la Jocurile Olimpice de la Moscova din 1980, bronz la Mondialele de la München, argint la Mondialele de la Lucerna din 1982, aur la Jocurile Olimpice de la Los Angeles, din 1984, în proba de simplu vâsle, argint la Mondialele de la Hezenwinkel din 1985.

A rămas însă cu uriaşul regret de a nu-şi fi trecut în palmares medalia de aur la Mondialele de la Duisburg din 1983, când în finala probei schiful Valeriei s-a oprit brusc, vâsla din partea dreaptă desprinzându-se din furchet.

Batavă prin căsătorie

Pentru demna urmaşă a răzeşilor lui Ştefan cel Mare, Jocurile Olimpice de la Los Angeles din 1984 n-a însemnat, totuşi, cea mai mare bucurie a carierei prin obţinerea celei mai preţioase dintre medalii, ci şi o bornă importantă a destinului.

În „Oraşul îngerilor“ l-a întâlnit pe Steven van Groninghen, canotor în lotul olimpic al Olandei, cel care avea să-i devină soţ doi ani mai târziu. În 1986, românca avea să-şi urmeze soţul pe pământ batav. A renunţat la canotaj pentru a trăi povestea vieţii alături de soţul său, un renumit bancher, precum şi alături cei doi fii, Sijmen şi Jan Wessel. Paşii au purtat-o prin locuri precum Chicago, Moscova ori Budapesta, pentru ca acum să revină acasă.

Susţinătoare a fostelor glorii

După încheierea strălucitei cariere în canotaj, Valeria Răcilă a revenit la prima dragoste, atletismul, participând la numeroase maratoane. În egală măsură, s-a dedicat şi acţiunilor de caritate, organizând evenimente şi donaţii în sprijinul fostelor mari glorii ale sportului românesc care nu beneficiază de rentă viageră. În generosul demers, „Sportivi pentru sportivi“, şi-a atras de partea sa nume cu greutate, precum Ivan Patzaichin, Nicu Vlad,

Elisabeta Lipă, Camelia Potec, Doina Sava.
Camelia MOISE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
2557
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din sat s-a întrupat vedeta…

Ion Voiculescu, înger păzitor la curtea sportului rege

Opt decenii de iubire pentru zeul fotbal. Aşa s-ar putea descrie în vorbe neornate povestea celui pe care apropiaţii l-au numit dintotdeauna „Ţop". Faimosul portar al roş-albaştrilor a debutat în vremea inocenţei fotbalului, adică prin anii '37-'38.

De la echipa lui Mociorniţa, sub drapelul CCA-ului

După ucenicia la Olimpia, Ion Voinescu a trecut la echipa patronată de Dumitru Mociorniţa – „Carmen Bucureşti" –, după ce a mai activat şi la alte echipe. În noiembrie 1951, Voinescu a făcut pasul cel mare la CCA. Peste numai o săptămână, antrenorul de atunci al CCA-ului, Ronnay, îi dădea credit, introducându-l în primul unsprezece ce avea să dispute finala Cupei României cu faimoasa Flamura Roşie Arad. Şi instinctul lui Ronnay n-a dat greş, CCA-ul cu Voinescu între „buturi" s-a impus cu 3 -1. Era primul mare succes al carierei lui Ion Voinescu.

Toma, rival şi prieten

Deşi evoluţiile constant bune l-au propulsat rapid pe „Ţop" şi în echipa naţională, venerabilul portar din deceniul şase n-a fost tot timpul „senator de drept" la clubul din Ghencea. Transferul lui Costică Toma la CCA a generat o extraordinară rivalitate pe post, intens mediatizată de presa vremii, dar şi extrem de benefică pentru roş-albaştri. „Când a venit el la echipă, în 1952, a început concurenţa noastră. Acest lucru a dat calitate postului de portar la CCA. Au fost momente când a fost preferat el, pentru că era un portar sobru şi solid. Avea vreo 70-75 de kilograme, pe când eu aveam 56. Cred că astăzi, cu statura asta, aş fi făcut popice, nu fotbal. Toma era preferat pentru meciurile în deplasare, eu la cele de acasă. Imediat am ajuns amândoi la Naţională. Eram atunci cei mai buni portari din ţară."

Lipici la accidentări, nu şi la rentă

De-a lungul carierei, „Ţop" Voinescu a contabilizat multe accidentări, unele extrem de grave. Una dintre acestea s-a consemnat în 1955 când, la un amical al Naţionalei, portarul născut la Valea Dragului a făcut o comoţie cerebrală. „Accidentările erau dese, iar eu am fost de multe ori inconştient ca să mă expun riscurilor".

N-a fost singurul episod nefericit al carierei. Au urmat o fractură de coloană care l-a dus la un pas de paralizie, o fisură de coloană, o nouă comoţie, o fractură de claviculă şi multe altele. „Niciodată nu aşteptam să se vindece complet". Atitudinea curajoasă de la care n-a făcut nicicând rabat pe teren i-a adus nenumărate accidentări, nu însă şi o rentă la finele carierei. „N-am îndeplinit nu ştiu ce baremuri de performanţă", a sunat palida explicaţie reprodusă de marele portar al României din anii '60.

Iordache, favoritul lui „Ţop"

Din toată pleiada de portari pe care i-a avut clubul la care a cunoscut gloria, Ion Voinescu l-a apreciat cel mai mult pe Vasile Iordache. „A fost cel mai valoros“, a spus portarul de legendă al CCA-ului. „Ţop“ a avut cuvinte de laudă şi pentru eroul Stelei din finala de vis de la Sevilla, Duckadam, dar şi pentru Stângaciu, Lung sau Gherasim.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
715
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din sat s-a întrupat vedeta… Serghei Covaliov, precursorul „amiralului“

Campion mondial şi olimpic, Serghei Covaliov îşi trage seva de prin stufărişurile de la Mila 23, la fel ca şi uriaşul Patzaichin, omul căruia i-a fost inspiraţie şi model.

Anul naşterii: 1944
Locul naşterii: Mila 23, judeţul Tulcea
Palmares:

- Campion olimpic în 1968 în C2 M 1.000 m;
- Vicecampion olimpic în 1972 în C2 M 1.000 m;
- Campion mondial în 1966 şi 1970 în C 2 1.000 m;
- Vicecampion mondial în 1971 în C2 M 1.000 m;
- Medaliat cu bronz la CM din 1971 în C2 M 10.000 m.

În 1966, mapamondul fierbea: Martin Luther King conducea marşul pentru drepturi civile la Chicago, Mao Zedung lansa conceptul de „marea revoluţie proletară“, iar John Lennon, liderul trupei Beatles, comenta într-un interviu din The Evening Standard: „Suntem mai populari decât Iisus“, stârnind mânia puritanilor din SUA. Dar toate acele întâmplări ale vremii n-ajunseseră şi la Mila 23. În schimb, spre vară, se dusese vestea că doi lipoveni de-ai lor, Serghei Covaliov şi Vicol Calabiciov se acoperiseră de glorie la Mondialele de kaiac canoe din Germania. Toată suflarea se strânsese în jurul televizorului de la căminul cultural din sat. Printre ei şi adolescentul Ivan Patzaichin. „Ce mândrii erau toţi ceilalţi de ei! În acel moment mi-am dorit să fiu ca ei“, a rememorat Ivan. Doi ani mai târziu, Serghei şi Ivan erau regi peste cea mai nordică ţară din America Latină, Mexic. Aurul olimpic la C2 1.000 de metrii avea să fie dublat, patru ani mai târziu, de argintul la aceleaşi probe la Olimpiada însângerată de la München. Şi tot împreună cu “amiralul” canoei româneşti…

Satul campionilor

Serghei n-a fost singurul care a dus în lume faima micuţei aşezări din Deltă. Desigur, Ivan a fost inegalabilul îmblânzitor al pagaiei rupte la München, în celebrul episod din serii ce a făcut înconjurul lumii. Dar Mila 23 a dat lumii sportului cu padela şi pagaia şi alţi eroi, precum Afanasie Sciotnic, Agafia Orlov, Maria Nichiforov, cu toţii medaliaţi la Campionatele Europene, Mondiale şi Jocurile Olimpice. Pentru meritele lor deosebite, campionii de la Mila 23 au primit titlul de „Maestru Emerit al Sportului“.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
1204

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (15-August-2010)Suntem foarte mândri de cei doi eroi ai noştri,iar aşezarea Mila 23,(ca multe alte aşezări din Delta Dunării, cu locuitorii lor) cu locuitorii ei este foarte frumoasă şi un loc plin de farmec.

2. zabara -- (17-May-2011)Am aflat cu multa tristete ca covaliov serghei s-a stins din viata aseara , 16 mai 2011, Dumnezeu sa l odihneasca !

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Din tainele pustiurilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Din tainele pustiurilor

Pământul este o diversitate de peisaje. Unele locuri sunt pline de vegetaţie luxuriantă, pârâuri cristaline, păsări colorate în zeci de culori şi animale dintre cele mai maiestuoase.

Altele sunt locuri unde dezolarea pare să fie regină, iar viaţa plăpândă ia forma plantelor uscăţive care cerşesc în lumina orbitoare a soarelui câteva picături de apă.

Trilurile păsărilor sunt înlocuite de o tăcere profundă sau de sunetul nisipului purtat de vânt. Este drept, viaţa îşi face loc chiar şi în aceste întinderi pustiite, dar nuanţele în care aceasta este însufleţită sunt lipsite de vigoare. Aici firele aurii de nisip sunt singurele care strălucesc în lumina atât de fierbinte a soarelui.

Imaginea legendară a nomazilor pe cămile e singura care pare să însufleţească aceste locuri atât de aride, dar cei care se încumetă să străbată oceanele nesfârşite de nisip sunt foarte puţini.

Locul unde soarele face legea

Pentru mulţi dintre noi, cea mai cunoscută imagine a deşertului este o întindere nesfârşită de dune, unde vegetaţia este rară, iar animalele ce trăiesc aici, îndeosebi reptilele, sunt zărite de-abia atunci când soarele apune. Ploile sunt o binecuvântare de care acest loc vitregit se bucură doar la câţiva ani.

În rest, soarele face legea. Deşi pe timpul zilei temperatura poate atinge valori de 55 de grade, noaptea, în mod paradoxal, temperaturile scad drastic până la 0 grade.

Deşi percepţia oamenilor despre locurile aride este aceasta, cel mai des întâlnit tip de deşert este diferit şi reprezintă o întindere uriaşă de teren plat, acoperită cu pietre. Deşerturile, fie ele de nisip sau roci, au farmecul lor aparte. Aici creatori sunt vântul şi apa. Dune la fel de mari precum o clădire

Cele două forţe şlefuiesc deşertul asemeni unei nestemate, ani întregi. Dunele de nisip acoperă o cincime din deşerturile fierbinţi ale pământului.

Spre exemplu, cele de dimensiunile unui pantof pot fi purtate de vânt, pe lungimea unei piste de aterizare, preţ de doar câteva minute. Altele, de dimensiuni mai mari, pot fi purtate 18 metri, pe parcursul unui an. Uneori, dimen-siunile acestora pot egala măreţia unora dintre cele mai înalte arhitecturi făcute de om.

Apa desprinde fragmente de rocă, iar din cauza vântului pietrele suferă procese de eroziune, care le modelează în cele mai ciudate forme. Sub imperiul acestor factori naturali, imaginea deşertului este întotdeauna alta.

Deşertul de ghips

În America de Nord, pe platoul Văii Tularosa, se întinde pe o suprafaţă de aproximativ 780 km² deşertul denumit Nisipurile Albe sau deşertul de ghips. Culoarea aurie a dunelor este înlocuită de albul aproape imaculat al nisipului de ghips.

Se pare că acest loc neobişnuit a luat naştere ca urmare a eroziunii acestui mineral din structura munţilor din jurul deşertului. Rocile desprinse din munţi au fost purtate către cea mai joasă parte a bazinului Valea Tularosa.

Aici, datorită infiltrării apelor freatice subterane, rocile s-au contopit într-o masă de ghips care este permanent fragmentată în particule de nisip. Acestea sunt purtate cu multă uşurinţă către Nisipurile Albe.

Deşerturi „ glaciare“

În lume se întâlnesc şi deşerturi care nu sunt la fel de fierbinţi. Unul dintre acestea se găseşte în Asia.
Este vorba despre deşertul Gobi, un loc arid cu puţină vegetaţie, unde temperaturile sunt scăzute. Parcursul vânturilor care freamătă acest loc este unul lung. Vaporii de apă din Oceanul Indian, purtaţi dinspre sud-vest către Gobi, se transformă în picături de ploaie atunci când ajung deasupra munţilor Himalaya. După acest parcurs al lor, deasupra deşer-tului mai suflă doar vânturi reci şi lipsite de umiditate.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
758

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

din-vara-asigurarile-de-locuinte-devin-o...

Din vară, asigurările de locuinţe devin obligatorii

„Obiectivul nostru este să informăm cititorii din zonele rurale preocupaţi de agricultură şi să le oferim informaţii care să îi ajute în viaţa de zi cu zi. Asigurările reprezintă în mod cert un instrument pe care agricultorii îl pot folosi în avantajul lor. Nu este vorba doar despre asigurări agricole, ci despre toate tipurile de poliţe“, susţine Sergiu COSTACHE, preşedinte Media XPRIMM.

De mai mulţi ani, în presă se vehiculează intrarea în vigoare a unui proiect de lege privind asigurarea obligatorie a locuinţelor. Iată că acest proiect a devenit realitate şi va fi aplicabil începând cu 1 iulie 2009. Ce presupune, de fapt, o asigurare de locuinţă şi care sunt diferenţele între o asigurare obligatorie şi una opţională?

În iulie 2009, Legea asigurărilor obligatorii de locuinţe va deveni realitate, iar toţi proprietarii de imobile din România, atât din mediul rural, cât şi din cel urban vor fi nevoiţi să îşi încheie poliţa de asigurare pentru locuinţele pe care le deţin.

În primul rând, această asigurare presupune acoperirea a trei riscuri de bază: cutremur, inundaţii şi alunecări de teren şi, după cum am putut vedea, în ultimii ani România a suferit atât de pe urma inundaţiilor, cât şi a alunecărilor de teren. Riscurile care se asigură prin această poliţă sunt daunele produse construcţiilor cu destinaţia de locuinţă de către oricare dintre formele de manifestare ale dezastrelor naturale, ca efect direct sau indirect al producerii acestora. Nu intră sub incidenţa prezenţei legi anexele, dependinţele care nu sunt legate structural de clădirea în care este situată locuinţa asigurată şi nici bunurile din interiorul locuinţei.

Conform legii, suma asigurată (valoarea maximă a locuinţei ce poate fi despăgubită în caz de distrugere totală) va fi în mod obligatoriu:

• 20.000 euro pentru o construcţie cu structură de rezistenţă din beton armat, metal ori lemn sau cu pereţi exteriori din piatră, cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic (Tipul A);

• 10.000 euro pentru orice locuinţă cu pereţi externi din cărămidă nearsă sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic sau chimic (Tipul B).

În acelaşi timp, preţul poliţei de asigurare sau prima de asigurare va avea o valoare fixă şi va fi de 20 euro (echivalentul în lei) pentru construcţiile de Tip A sau de 10 euro (echivalent în lei) pentru cele de Tip B şi se achită integral, pentru o perioadă de asigurare de un an calendaristic.

De ce este necesar acest tip de asigurare?

În România, din cele peste 8,4 milioane de construcţii cu destinaţie de locuinţe, doar 8% sunt asigurate prin contract facultativ. De asemenea, potrivit unui sondaj realizat de INSOMAR la solicitarea autorităţii de supraveghere, 12,8% dintre subiecţi au răspuns că au încheiat o asigurare facultativă a locuinţei. În acelaşi timp, 60,2% dintre cei chestionaţi s-au pronunţat în favoarea obligativităţii asigurării locuinţei.

Motivul principal pentru care a fost dezvoltată această lege este acela de a oferi oamenilor o protecţie cât mai bună împotriva evenimentelor catastrofale. În condiţiile în care aceste fenomene produc, de la an la an, din ce în ce mai multe pagube, ar putea fi salvate prin transferul către sfera privată a asigurării riscurilor catastrofale. Un exemplu este reliefat şi în studiul făcut anul trecut de către Ministerul Internelor şi Reformei Administrative, din care reiese că, în urma ultimelor inundaţii din 2008 au fost afectate peste 6.200 de locuinţe.

În actul normativ se mai menţionează că cei care nu îşi vor asigura locuinţele nu vor beneficia, în cazul producerii unui dezastru natural, de nicio despăgubire de la bugetul de stat sau de la bugetul local.

Nerespectarea de către persoanele fizice şi juridice a obligaţiei de asigurare a locuinţelor constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 100 la 500 lei. Refuzul asiguratorului autorizat de a încheia la cererea unui proprietar de locuinţă contractul de asigurare obligatorie a locuinţelor se sancţionează cu amendă de la 500 la 1.000 lei.

De asemenea, locuinţele fără autorizaţie de construcţie nu pot fi preluate în asigurare în baza unei poliţe de asigurare obligatorie a locuinţelor. Beneficiarii asigurării şi asiguraţii care, după data intrării în vigoare a legii, au construit, lărgit sau modificat locuinţele fără autorizaţie de construire sau nu au respectat condiţiile acesteia, afectând astfel structura de rezistentă a locuinţelor şi favorizând expunerea la unul din riscurile asigurate obligatoriu, nu vor fi despăgubiţi în baza asigurării obligatorii, în cazul producerii unuia dintre riscurile asigurate.

Contractul de asigurare obligatorie a locuinţelor se încheie numai cu asiguratorii asociaţi în Pool-ul de Asigurare Împotriva Dezastrelor Naturale (PAID - o societate comercială de asigurare-reasigurare la care celelalte societăţi sunt acţionari) şi care sunt autorizaţi să încheie astfel de contracte, iar poliţele vor fi întocmite pe formulare tipizate, asemănătoare celor de tip RCA, la sediile sau agenţiile companiilor de asigurări sau de către persoane autorizate să încheie poliţe în numele acestora.

În caz de daună, asiguratorul are obligaţia de a constata şi de a evalua prejudiciile create, de a stabili valoarea despăgubirii şi de a plăti despăgubirile în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii de la PAID a sumelor necesare. Trebuie menţionat că evaluarea va fi făcută tot de reprezentanţii companiei la care a fost încheiată poliţa.

Cum se pot acoperi şi alte riscuri?

Principala problemă apare în momentul în care valoarea reală a locuinţei depăşeşte suma de 20.000 euro, valoarea maximă acoperită prin poliţa obligatorie. Pentru acoperirea mai multor riscuri şi pentru creşterea sumei asigurate la adevărata valoare a locuinţei există o varietate de produse de asigurare facultativă a locuinţelor, oferite de companiile de asigurări şi care pot fi contractate ca o completare a poliţei obligatorii.

Unul dintre cele mai simple modele de poliţă opţională cuprinde următoarele riscuri: incendiu, trăsnet, explozie, căderea aparatelor de zbor şi a vehiculelor spaţiale, lovirea de către vehiculele rutiere, fum, gaz, vapori, cheltuieli necesare pentru demolare, evacuare şi transport.

Suplimentar, faţă de aceste clauze se mai pot introduce inundaţiile şi aluviunile, furtuna, uraganul, vijeliile, tornada, ploaia torenţială - efectul direct, inclusiv cele cauzate de pătrunderea apei prin spărturile şi rupturile provocate acoperişului, pereţilor, uşilor şi ferestrelor prin manifestarea violentă a fenomenelor atmosferice împreună cu ploaia torenţială, grindina şi efectele sale directe, avalanşele de zăpadă, pagubele provocate de greutatea stratului de zăpadă sau de gheaţă. De asemenea, mai sunt asigurabile şi vandalismul prin efracţie sau tâlhăria, avariile accidentale ale instalaţiilor de apă, canal sau încălzire centrală sau inundarea apartamentelor de apă provenită de la vecini.

În acest caz, se va face o evaluarea a construcţiei şi, în funcţie de tipul acesteia, se stabileşte o primă de asigurare aferentă, variabilă de la caz la caz, ca procent din suma asigurată. Poliţa de asigurare complexă a locuinţei poate cuprinde: locuinţa şi bunurile din gospodărie, asiguratul şi membrii familiei acestuia pentru riscuri de invaliditate şi deces din accidente, precum şi răspunderea civilă legală pentru pagubele produse terţilor pentru riscuri produse în gospodăria asigurată. Spre exemplu, dacă are loc un incendiu în gospodăria proprie, care a provocat pagube şi proprietăţii vecinilor, acestea pot fi acoperite prin poliţa de asigurare, în limita unei anumite sume asigurate.

În orice caz, trebuie să ţinem toţi cont de faptul că asigurarea facultativă a locuinţei este singurul mod prin care agoniseala de o viaţă este protejată.

Pagini realizate cu sprijinul Media X PRIMM
www.1asig.ro
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1562

□

Comentarii

□

□

1. cristinaiuliana2006 -- (16-February-2010)stau la etj 4 din 4 ,am asig de 5 ani la apart., anul acesta am probleme la plafon (tavan)este aproape terminat si nu numai intro camera si nu prea dispun de bani ,si de asta va intreb de ce nu pot apela la asigurare ?din cauza zapezii este problema ,s-a infiltrat
2. vladutz tudor -- (9-July-2011)SA-si asigure locuintele cei care doresc, nu te poate obliga nimeni sa platesti o astfel de taxa, mi se pare absurd. Daca e sa vina un cutremur puternic cad cam toate cladirile cine te mai despagubeste? Refac ei orase intregi? :)) se vor tira in alte tari cu bani cu tot si noi ramanem cu degetul in gura.. este o idiotenie pt fraieri de a mai scoate niste bani in plus de la populatie
3. rca ieftin -- (26-March-2015)o sa imi fac si eu neaparat...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

Din viaţa înaripatelor

Chiar dacă astăzi curcanii şi partenerele lor sunt păsări crescute în ferme profesionale, odinioară acestea cutreierau câmpurile în cârduri. Curcanii au o existenţă puternic înrădăcinată în trecut, fiind domesticiţi cu aproape 2.000 de ani înainte de Hristos de către azteci.

Originea

Primele documente care le prezintă ca pe nişte înaripate domesticite datează din 1519, în Mexic. Mai târziu, în 1539, curcanii sunt aduşi şi în Spania, iar în 1541 ajung şi în Marea Britanie. Regele Henric al VIII-lea a fost primul britanic care s-a înfruptat din copanele de curcan. Curcanii fac parte din familia Meleagridae, care cuprinde două specii. Cea mai puţin cunoscută este Meleagris ocellata, care nu a fost încă domesticită. Aceşti curcani sălbatici trăiesc în cârduri nu foarte numeroase în pădurile din peninsula Yucatan. Dar se pare că zilele acestora sunt numărate, întrucât distrugerea habitatului lor natural a contribuit la scăderea semnificativă a populaţiilor.

Incredibila loialitate a albatroşilor

Albatroşii au fost pentru prima oară observaţi în secolul al XV-lea deasupra Atlanticului de Sud de către navigatorii portughezi ai acelor vremuri. Denumirea lor iniţială a fost de alcatraz, mai târziu fiind derivată de către navigatorii englezi în albatros, nume pe care îl poartă şi astăzi. Oamenii de ştiinţă spun despre aceste păsări că pot zbura 500 kilometri într-o singură zi fără să se oprească. Albatroşii trăiesc şi până la 70 de ani, în tot acest răstimp fiind loiali unui singur partener. Dar nici măcar înălţimile cerului nu i-au scăpat de mâna distructivă a omului. La sfârşitul secolului al XIX-lea, comerţul cu pene de albatros era aproape o industrie care decima în fiecare an câte 100.000 de păsări. Specia cea mai vizată a fost Diomedea Albatrus, care acum 100 de ani împânzea insulele din nordul Oceanului Pacific. Astăzi, aici trăiesc mai puţin de 3.000 de albatroşi. Cuiburile lor pot fi văzute cel mai des pe insula Torishima, însă şi aici viitorul lor este ameninţat.

Ce ştim despre corbi

Familia Corvidae este una dintre cele mai numeroase, din cadrul ei făcând parte ciorile şi corbii. Aspectul lor sobru şi negrul lucios al penajului nu le-au adus însă acestor păsări aprecierea binemeritată, puţine fiind lucrurile pe care oamenii le ştiu despre viaţa lor. Corbii, spre exemplu, sunt foarte buni zburători, lucru dovedit de faptul că îi pot întrece în viteză pe vulturii măreţi. Sunt păsări care preferă să trăiască în intimitate, rar trecând de graniţele teritoriului nostru. Au fost însă cazuri când puii de corb abandonaţi au fost adoptaţi de oameni. Surpriza vine din faptul că aceştia s-au domesticit foarte uşor, ba mai mult, au învăţat să redea unele cuvinte. Cât despre zgomotoasele ciori, acestea au un rol foarte important pentru agricultură, şi anume acela de a igieniza câmpurile, hrana lor preferată fiind paraziţii şi larvele lor.

Laura DOBRE ZMARANDA

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dincolo-de-copenhaga-agricultura-si-silv...

Dincolo de Copenhaga: Agricultura şi silvicultura sunt parte a soluţiei

Silvicultura şi agricultura sunt sectoare importante care împreună pot duce la reducerea sărăciei, la asigurarea siguranţei alimentare şi la atenuarea fenomenelor produse de schimbările climatice, însă acestea trebuie să fie abordate într-un mod integrat.

Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră şi limitarea cantităţii de carbon din atmosferă pot fi realizate de agricultură şi silvicultură care trebuie să reprezinte o componentă esenţială a oricărei strategii în scopul de a menţine încălzirea globală sub pragul de 2 grade Celsius. Atenuarea efectelor şi adaptarea la noile condiţii climatice aduc numeroase beneficii pentru dezvoltarea durabilă, inclusiv pentru conservarea biodiversităţii şi a serviciilor ecosistemice.

Important pentru comunitatea agricolă

Mesaj al agricultorilor şi silvicultorilor către comunităţi:

trebuie să acceptăm faptul că securitatea alimentară este extrem de importantă şi de aceea trebuie să existe o viziune integrată comună de cooperare pe termen, în scopul de a permite agriculturii şi silviculturii să se adapteze la noile condiţii şi să fie sprijinite pe măsura noilor provocări;

negociatorii cu privire la schimbările climatice trebuie să ajungă urgent la un acord care să includă în programul de lucru agricultura, silvicultura, precum şi utilizarea terenurilor în alte scopuri;

sistemul de contabilitate trebuie să fie favorabil agriculturii.

Comunitatea agricolă se angajează să joace un rol activ în reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, odată cu creşterea productivităţii şi durabilităţii agriculturii. Este cunoscut faptul că agricultura trebuie să dubleze producţia de alimente pentru a răspunde cerinţelor unei populaţii în creştere, care se aşteaptă să ajungă la 9 miliarde de locuitori, la mijlocul secolului, odată cu reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră din acest sector.

Comunitatea forestieră se angajează să contribuie la realizarea şi punerea în aplicare a noilor mecanisme pentru atenuarea schimbărilor climatice şi realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă odată cu gestionarea riscurilor asociate. Este recunoscut faptul că pădurile diminuează nivelul emisiilor de gaze cu efect de seră, asigurând un raport echilibrat cost-eficacitate cu o acţiune rapidă.

Poluarea produsă de autovehicule şi defrişările sunt acţiuni care provin din afara sectorului forestier.

Numai strategiile...

Există în prezent strategii atât în sectorul agricol cât şi în cel forestier, însă acestea nu sunt foarte bine apreciate de către factorii politici şi nici de publicul larg.

Importante resurse financiare şi eforturi politice vor fi necesare pentru a realiza o mai bună securitate alimentară, o defrişare mai lentă şi o degradare mai redusă a pădurilor, pentru a fi atinse obiectivele legate de reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

Transparenţa, dincolo de prejudecăţi

Investiţiile trebuie să fie transparente, însă acestea e necesar să fie suplimentate pentru a se asigura securitatea alimentară globală şi dezvoltarea rurală. Resursele trebuie să fie accesibile tuturor părţilor interesate, inclusiv cercetătorilor, societăţii civile, precum şi comunităţilor din zona rurală (din domeniul forestier, din sectorul agricol şi asociaţiile acestora). Totodată, este nevoie ca resursele să fie dedicate cercetării necesare pentru a sprijini eficacitatea şi echitatea din agricultură pentru ca acestea să se adapteze la noile schimbări.

Se impune ca măsurile legislative să fie adaptate pentru a răspunde realităţilor din teren, dorinţelor şi aspiraţiilor comunităţilor locale, asigurând astfel o bună guvernare. În special, trebuie să se întărească rolul instituţiilor locale în gestionarea durabilă a resurselor naturale, precum şi drepturile şi obligaţiile agricultorilor indigeni.

Un loc aparte îl reprezintă comunităţile locale de fermieri, în special femei şi tineri, care trebuie sprijiniţi pentru a se adapta la noile provocări mondiale.

Abordarea schimbărilor climatice este fundamentală pentru securitatea alimentară şi reducerea sărăciei. Nu poate fi asigurat un climat de securitate fără asigurarea securităţii alimentare la nivel mondial.

Agricultura este atât un sector afectat, cât şi unul care este capabil să furnizeze soluţii pentru atenuarea şi adaptarea la efectele negative produse de modificările climatice globale. Cea mai bună modalitate de a creşte capacitatea de adaptare a agriculturii la schimbările climatice şi de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră este de a investi în modernizarea sectorului.

Dezvoltarea durabilă şi reducerea sărăciei pot fi realizate numai în cazul în care agricultura este o parte din afacere. Agricultorii, la rândul lor, trebuie să fie pregătiţi să facă faţă acestor provocări.

Dr. Ing. Daniel BOTĂNOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
647
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dinozaurii-stramosii-inaripatelor-de-ast...

Dinozaurii, strămoşii înaripatelor de astăzi?

Vă puteţi închipui pentru o clipă că prin faţa ferestrei dumneavoastră trece una dintre cele mai înspăimântătoare creaturi ce a dominat odinioară pământul? Chiar dacă a fost sortit pieirii, dinozaurul, regele incontestabil al Terrei, pare să nu fi dispărut definitiv de pe pământ. În urma lui a rămas un urmaş la care puţini dintre noi se gândesc: păsările. Deşi ştiinţa nu a lămurit definitiv acest aspect, oamenii de ştiinţă cred că înaripatele ce ne bucură privirea astăzi au evoluat din dinozauri.

Origine controversată

A fost o vreme când Pământul, aproape în toată imensitatea lui, era dominat de nişte creaturi gigantice. Imaginea acestor mastodonţi ne fascinează, dar ridică şi o serie de întrebări legate de existenţa şi de descendenţii lor. Una dintre teoriile legate de acest subiect este cea potrivit căreia păsările sunt urmaşii fioroşilor dinozauri. Argumentele care vin în sprijinul acestei supoziţii au la bază nenumărate descoperiri arheologice efectuate în ultimul secol. Una dintre cele mai importante fosile care au avut menirea de a sublinia încă o dată originea păsărilor a fost descoperită în anul 1860, în Germania.

Deşi peste Archaeopteryx, un animal ce prezenta caracteristici comune atât cu pasă-rile cât şi cu dinozaurii, trecuseră deja 150 milioane de ani, acesta a fost perfect conservat. Archaeopteryx prezenta asemănări cu o şopârlă datorită dentiţiei şi a ghearelor de la fiecare aripă. Elementele care i-au făcut pe oamenii de ştiinţă să susţină că originea păsărilor se află în Jurasic, pe vremea dinozaurilor, este faptul că pe aripi existau pene, iar forma sternului era cea specifică păsărilor din zilele noastre.

În alt colţ al lumii, în China, o descoperire asemănătoare avea să întărească teoria potrivit căreia păsările sunt descendenţii dinozaurilor. În anul 1996, în provincia Liaoning, câţiva oameni au descoperit oasele unei creaturi străvechi, ciudate. Animalul fosilizat atâta amar de vreme avea aspectul unui pui cu craniul mare, cu dinţi foarte ascuţiţi şi cu o coadă de două ori mai lungă decât corpul. Asemeni fosilei descoperite în Germania, şi aceasta prezenta penaj. Astăzi, scheletul creaturii misterioase este expus în Muzeul Naţional de Geologie din Beijing.

Totuşi, care a fost mai întâi?

Şi în America, studierea dinozaurilor şi înrudirea păsărilor cu aceştia au stârnit controverse. Potrivit oamenilor de ştiinţă americani, care au examinat un exemplar de microraptor, păsările par a fi urmaşii dinozaurilor teropozi tereştri. Deşi multă vreme s-a crezut că păsările au evoluat din dinozaurii planori, se pare că acestea se înrudesc mai degrabă cu dinozaurii tereştri. Pentru a stabili, totuşi, o schiţă a evoluţiei lor, paleontologii au realizat diferite teste menite să arate caracteristicile comune ale dinozaurilor şi păsărilor. Cei care au îndoieli cu privire la evoluţia păsărilor din coloşii pământului au un argument foarte puternic, şi anume darul divin al înaripatelor de a se ridica spre văzduh.

Pentru a lămuri acest aspect, paleontologii au întreprins multe teste în urma cărora au ajuns la concluzia că, în pofida masivităţii corporale a dinozaurilor, aceştia puteau plana preţ de câteva secunde, aruncându-se dintr-un copac într-altul. Una dintre creaturile care apelau şi la această metodă de deplasare era velociraptorul. Contestatarii acestei idei sunt de părere că mai plauzibilă este teoria potrivit căreia dinozaurii ar fi evoluat din păsări prin pierderea capacităţii de a zbura şi adaptându-se unui mod de viaţă terestru.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
2245

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Dintre minunăţiile naturii!

Este vremea călătoriilor, atunci când grijile rămân undeva în urmă, iar timpul parcă nu mai este atât de duşmănos. Vă invit să ne îndreptăm împreună spre câteva dintre cele mai feerice locuri. Spre bariera munţilor străvechi, care păstrează în cremenele lor eroicele întâmplări ale neamului nostru. Spre cetăţile semeţe, care au rămas demne în faţa timpului, chiar dacă pe alocuri ploile şi vânturile au ros în piatra de râu zidită cu multă măiestrie. Fiecare loc prin care vă veţi plimba poartă în amprenta lui o filă de istorie românească în care ne putem regăsi propria identitate.

O bijuterie carstică scoasă la iveală

Un drum întins înaintea căruia se înfăţişează munţii Bihorului. La poalele lor, câmpul se dezvăluie în diferite nuanţe. În aer se simte parfumul pământului reavăn de-abia scăldat de ploi şi mireasma proaspătă a florilor. Este o armonie deplină între luncile întinse de culturi şi vârful munţilor care par să se prăvălească peste ele. Odată lăsat în urmă acest peisaj idilic, intrăm în localitatea Chişcău sau Cuptorul de jos, recunoscută aşa datorită unei topitorii de fier de prin anul 1588. Casele răsfirate de o parte şi alta a străzii sunt îngrijite, cu porţi înalte şi ferestre largi, pline de ghivece cu flori. În inima acestui sat autentic de munte se păstrează un monument al naturii aparte, foarte important pentru turismul din ţara noastră. Este vorba despre Peştera urşilor, o uriaşă săpătură în cremenele munţilor, acolo unde se pare că au pierit 144 de urşi preistorici. Cine ştie cât amar de vreme aceste animale demult dispărute s-au adăpostit în întunericul peşterii! Frumuseţea grotei a putut fi admirată abia din anul 1975, cu ocazia unei dinamitări executate la cariera de marmură din zonă. Primul om care a pătruns în inima ei a fost Traian Curta, miner pe acea vreme. Începând cu acest an, peştera situată la o altitudine de 482 m a devenit unul dintre cele mai importante obiective turistice din Munţii Bihor. Peştera Urşilor are dimensiuni impresionante, măsurând 969 de metri, dintre care doar 448 metri sunt accesibili turiştilor.

Sanctuarul animalelor preistorice

După ce ai trecut hotarele peşterii eşti străbătut de un fior. E greu de spus dacă este de la temperatura scăzută de aici sau din cauza gândului că te afli într-un tărâm necunoscut, săpat de vremuri în stânca munţilor. Odată ajuns pe coridoarele peşterii te afli în faţa unei lumi cu aură mistică, peisajele încremenite în rocă înfăţişând, după fantezia fiecăruia, diferite personaje. Este, de fapt, o diversitate de formaţiuni de stalactite şi stalacmite, formate în milioane de ani. Prima sală în care pătrunzi este Galeria Oaselor. Aici a fost conservate, în mod natural, o cantitate impresionantă de urme şi fosile ale ursului de cavernă, Ursus spelaeus, specie care a dispărut în urmă cu 15.000 de ani. Se pare că nu doar aceste animale preistorice şi-au găsit sfârşitul aici, pe lângă oasele lor fiind găsite şi fosilele altor animale. Peştera Urşilor pare să fi fost odinioară un sanctuar al vieţuitoarelor ancestrale, care veneau aici pentru a hiberna. Povestea celor 144 de cranii de urs găsite de speologi este una tragică. Animalele adăpostite în grotă au rămas blocate aici ca urmare a surpării intrării.

Înfometaţi, urşii au început să se vâneze reciproc.

Drumul prin nivelul superior al peşterii ne poartă mai apoi prin Galeria Emil Racoviţă şi Sala Lumânărilor. Aici veţi fi fascinaţi de formele în care apa a sculptat stânca, formaţiunile de stalactite şi stalagmite luând înfăţişarea unor palate fermecate, aşa cum au fost denumite, sau al unui lac presărat cu nuferi. În Sala Lumânărilor natura a creat un tablou demn de cele mai frumoase picturi. Stalagmitele par a fi nişte lumânări ce ard veşnic pentru a lumina Sfatul Bătrânilor.

Un fel de chemare a gliei străbune

La întoarcere dinspre Peştera Urşilor, în aceeaşi localitate, pe partea dreaptă a drumului este aproape imposibil să nu îţi atragă privirea o locomobilă veche, din anul 1907, purtând în arhitectura ei pecetea vechilor constructori. Este primul semn că ne aflăm lângă Muzeul de Etnografie „Horea şi Aurel Flutur“. Porţile mari, străjuite de două sculpturi din lemn înfăţişând doi ţărani, sunt larg deschise. Întemeietorul acestui loc plin de spiritualitate este un ţăran al locului, cum îi place să-şi spună. Însă credinţa potrivit căreia chemarea gliei străbune trebuie să rămână la fel de puternică şi în inima viitoarelor generaţii l-a făcut să depăşească condiţia de om de la ţară preocupat doar de pumnul de grâu ce îi pune pâinea pe masă. El a devenit un purtător al stindardului identităţii naţionale. A strâns cu patimă fiecare obiect vechi, fiecare fărâmă de istorie care ar putea să recreeze peste vremuri imaginea vieţii de odinioară. Această datorie morală, care ani la rândul l-a împins să strângă valoroasa colecţie, a făcut ca astăzi toţi cei care trec pragul muzeului să poată face o călătorie în istoria neamului românesc.

Incursiune în trecut

Aurel Flutur a început să colecţioneze lucruri vechi încă din anul 1968, primul obiect din colecţia sa fiind ghiozdanul de lemn făcut de tatăl său. Astăzi, fiecare cămăruţă a muzeului este ticsită de obiecte vechi, reprezentând unelte folosite în agricultura şi creşterea animalelor şi meşteşugărit. Pe lângă toate acestea, sunt reconstituite adevărate ateliere de dogărit, olărit, minerit, cămăruţe specifice diferitelor zone, chiar şi o sală de clasă, îmbogăţită doar de băncuţele de lemn scrijelite de vremuri. La sate, credinţa în Dumnezeu este o piatră de temelie fără de care nimic nu se poate clădi, aşa că în muzeul etnografic din Chişcău spiritualitatea are şi ea un loc aparte. Vizitatorii pot admira aici troiţe, cruci din lemn, chiar o masă de altar de prin anul 1807. Însă una dintre cele mai importante săli ale muzeului este cea dedicată familiei Flutur. Pentru a cinsti memoria străbunilor săi, domnul Flutur a adunat laolaltă poze de familie de pe vremea haiducului Ioan Gabor, unul dintre ultimii haiduci ai munţilor Bihor, după cum arată istoria.

Pasiunea lui Aurel Flutur nu a trecut neobservată, tot mai mulţi oameni vizitând muzeul pentru a se bucura de această colecţie aparte, care numără 2.500 de obiecte. Mai mult decât atât, a reuşit să stabilească o relaţie constructivă cu diferite case de cultură şi muzee, care au achiziţionat obiecte de la colecţionarul din Chişcău. Cât despre noi, cei care am trecut pragul casei-muzeu, avem speranţa că această misiune nobilă pe care Aurel Flutur şi-a asumat-o va fi continuată de urmaşii săi.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
790

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Dioxina olandeză nu a ajuns în România > REVISTA LUMEA SATULUI

Dioxina olandeză nu a ajuns în România

În urma verificărilor făcute până acum, rezultă că în România nu au intrat furaje care să conţină dioxină, a declarat Valeriu Tabără, ministrul agriculturii, în timpul unei conferinţe de presă. Ele se pare că au o provenienţă olandeză, iar aria de răspândire ar fi limitată. Mai mult, a afirmat că România nu este implicată în notificarea DG-SANCO, prin intermediul Sistemului Rapid de Alertă pentru Alimente şi Furaje şi, ca atare, ANSVSA nu poate lua măsuri restrictive.

Cazul Germaniei

„Crescătorii de porci mi-au solicitat, în timpul unei întrevederi, să blocăm importul de carne de porc din Germania, pentru a preveni pătrunderea dioxinei pe piaţa internă. I-am atenţionat pe cei care avansează asemenea propunere că România a aderat la Uniunea Europeană, care este, în principal, o uniune economică şi trebuie să respecte nişte reguli!“ – a spus Tabără.

Domnia sa a dat drept exemplu Ungaria, care a oprit iniţial importul de carne de porc din Germania. Acum nu numai că a anulat această hotărâre, dar şi-a cerut scuze. Pentru că nimeni nu poate să intervină oricum într-o astfel de chestiune!

În opinia sa, dioxina nu a putut ajunge şi în alte ţări datorită sistemul european de alarmare, care a funcţionat ireproşabil. Apoi, cazul este bine stăpânit de Germania, urmând să se stabilească exact sursa provenienţei dioxinei, sursă care, de fapt, este cunoscută.

„În urma unui raport privind măsurile întreprinse, prezentat de Ilse Aigner, ministrul federal pentru Alimentaţie, Agricultură şi Protecţia Consumatorului din Germania, membrii Consiliului de Miniştri au fost unanim de acord că măsurile sunt asiguratorii“, a precizat demnitarul.

Dintre măsurile luate, menţionăm închiderea preventivă a 4.760 de ferme, dintre care încă mai sunt nefuncţionale 677.

Nevoia unor stocuri private

Tabără a mai spus că, la Consiliul de Miniştri, la propunerea Belgiei, s-a luat în calcul crearea unor stocuri private de carne de porc. Dacă Germania are acum o problemă, nu înseamnă că trebuie să trimită toată carnea pe pieţe externe, la un anumit preţ. Stocurile vor fi susţinute de Uniunea Europeană. „Ceea ce pot să vă spun este că, la nivel european, comisarul (Dacian Cioloş - n.n.) a luat deja această hotărâre, necesitând numai validarea“ – a adăugat ministrul.

Vă reamintim că, în perioada 11 noiembrie – 16 decembrie 2010, o cantitate totală de 205,96 t de acizi graşi, contaminaţi cu dioxină, au fost livraţi unui producător de grăsimi animale, destinate furajelor din Germania. Potrivit informaţiilor disponibile, momentan nu s-au efectuat livrări de astfel de grăsimi contaminate către alte state membre sau nemembre UE. Dar de la aceste afirmaţii liniştitoare până la realitate pot apărea unele surprize nedorite.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
727

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

directia-agricola-caras-severin-lucreaza...

Direcţia agricolă Caraş-Severin lucrează la cota de avarie

• Personalul calificat, racolat de noile structuri agricole

Criza s-a instalat la Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală (DADR) Caraş-Severin, în momentul în care specialiştii au fost „racolaţi“ de noile structuri agricole, cum ar fi APIA sau APDRP. Că oamenii au preferat noile locuri de muncă nu este o nenorocire. Problema este că, în urma fiecărui transfer, postul respectiv a fost blocat şi nu a mai fost posibilă angajarea altui specialist.

Aurel Afumatu, director adjunct al DADR Caraş-Severin, ne-a spus că, în mod normal, este necesar un specialist pentru fiecare comună. La ora actuală, acel specialist are în grijă patru comune, cu aproximativ 14 sate.

Ţăranii nu au treabă cu criza de cadre

„În toamna trecută ni s-a încredinţat, de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, punerea în aplicare a Hotărârii de Guvern nr. 1153/2008 privind acordarea a 200 de lei pe hectar. Acţiunea s-a desfăşurat până la data de 15 noiembrie. Cu personalul pe care îl avem, am făcut faţă solicitărilor care au fost foarte multe. De asemenea, ne-am ocupat de aplicarea Hotărârii de Guvern nr. 8547/2008, referitoare la accizarea motorinei pentru agricultură“ – a declarat Aurel Afumatu pentru Lumea satului.

Sprijinul de 200 de lei/ha şi reducerea accizei la motorină au avut darul de a stimula proprietarii de terenuri, care au început să le lucreze. Specialişti ai direcţiei agricole susţin că, dacă în 2008 au rămas nelucrate 31.000 ha, în 2009 vor fi aproximativ 20.000 ha.

Mai mult, însămânţările de toamnă au depăşit în medie cu 10% suprafaţa anticipată. De exemplu, pentru orzoaică au fost programate 200 ha şi s-au însămânţat 400 ha, iar în cazul rapiţei s-au cultivat 1.098 ha, faţă de 580 ha planificate.

Pozitiv este faptul că, în toamnă, 90% din însămânţări s-au făcut în perioada optimă, adică 17.433 ha din 19.714 ha programate. Restul s-a lucrat până la jumătatea lunii noiembrie. Dintre culturi mai menţionăm grâu, secară şi triticale pe 14.927 ha şi orz pe 1.594 ha.

O „corvoadă“ numită încheiere de an

„Acum avem în vedere încheierea anului. Trebuie să facem bilanţul suprafeţelor însămânţate în toamnă, precum şi propuneri pentru culturile de primăvară. Lucrările le-am distribuit specialiştilor în teritoriu, pentru ca să aibă timp să discute cu reprezentanţii primăriilor, să facă planuri privind suprafeţele cultivate şi să stabilească obiective pentru 2009, precum şi inventarierea culturilor însămânţate în toamnă“, a afirmat Aurel Afumatu.

Aşadar, chiar dacă nu sunt fonduri pentru deplasări şi nici maşini de serviciu, oamenii trebuie să-şi facă treaba, să ajungă în fiecare comună şi sat. Să discute cu primarii. Să facă planuri de viitor. Să centralizeze date. Oare cum s-or descurca?

Italienii sunt peste tot

Aşa cum italienii nu scapă de români, nici bănăţenii nu au vreo şansă să scape de italieni, care sunt din ce în ce mai mulţi. La început, ei au cumpărat terenuri agricole, urmărind numai speculaţiile imobiliare. Când şi-au dat însă seama că pământul românesc rodeşte aşa cum nici nu au visat, au renunţat la vânzarea loturilor şi au început să facă agricultură. Şi le merge bine!

Pe lângă italieni, în judeţul Caraş-Severin au mai venit austrieci, danezi, belgieni şi spanioli. Aşa s-a ajuns ca, din 127.000 ha arabile, 28.000 ha (22%) să aparţină străinilor. Au adus cu ei şi tehnologii moderne, şi seminţe de calitate. Drept urmare, obţin producţii de vârf. Din produsele recoltate, o parte o vând în România, iar ceea ce rămâne trimit în ţările lor de origine. Suntem în UE şi este normal să fie aşa.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
2399

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Direcţia Silvică Vrancea vinde imobilele dărăpănate

După o perioadă de patru ani, în care vânzarea unor imobile a fost sistată, Direcţia Silvică (DS) Vrancea, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, a primit undă verde pentru a valorifica activele care nu mai sunt utile. Din aproape 300, câte mai deţine, 110 vor fi scoase la licitaţie.

„La nivelul întregii ţări, Regia a promovat valorificarea activelor aflate pe suprafeţe retrocedate, care au fost cândva administrate de Romsilva.

Anul acesta am reuşit finalizarea procedurilor şi putem relua valorificarea construcţiilor expertizate. Către sfârşitul lunii iunie vom avea prima licitaţie deschisă“, a declarat Petrică Tudose, director al DS Vrancea, în exclusivitate pentru Lumea Satului.

Domnia sa ne-a mai spus că, în Vrancea, pădurile proprietate a statului au însumat 183.000 ha. În urma retrocedărilor, au mai rămas numai 53.000 ha. Însă există în continuare solicitări din partea foştilor proprietari, pentru o suprafaţă de 11.000 ha.

Construcţii supraevaluate?

La iniţiativa lui Valerian Solovăstru, directorul general al Romsilva, ziarişti din presa centrală şi locală au fost invitaţi în Vrancea pentru a vedea la faţa locului starea exactă a câtorva imobile.

Până acum au fost expertizate peste 60 de construcţii, în valoare totală de aproape 1,5 milioane de lei. Pe listă se află foste sedii de cantoane silvice (CS), cabane de vânătoare (CV) sau spaţii de producţie care nu au mai fost întreţinute, cele mai multe fiind în paragină din cauza lipsei de fonduri.

Nici măcar terenul aferent nu este atractiv, pentru că nu se vinde, ci se concesionează cumpărătorului.

Câteva exemple

CS Marina (60,50 mp) costă 4.300 de lei. Are numai trei încăperi insalubre şi se află la vreo 17 km de cea mai apropiată localitate, cu teren de 1.000 mp. CS Muncelu (amprenta la sol 50,49 mp, P+E), aflat pe un teren de numai 437 mp, costă 12.000 de lei, dar cumpărătorul va trebui să investească mulţi bani, pentru a putea folosi clădirea.

Unul dintre cele mai scumpe imobile, evaluat la 83.400 de lei, este CS Tăbăceşti. Este mai nou şi are o poziţie bună, lângă şoseaua asfaltată Focşani-Soveja, fiind construit din cărămidă. Are o suprafaţă de 130,80 mp. „Cândva a fost pichet de grăniceri la graniţa cu Imperiul Austriac, care se afla alături, pe deal, la Tulnici. Ulterior, a devenit canton silvic. A fost refăcut pe acelaşi amplasament, cu centură şi acoperiş noi. Aici, valoarea concesiunii anuale se ridică la 3.000 de lei, pentru 1.000 mp“, a afirmat Buciuc.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
741

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

discutii-la-un-pahar-cu-lapte-sanatos_l4...

Discuţii la un pahar cu lapte sănătos

În perioada 3-5 iunie procesatorii au organizat a treia ediţie Interlacta, prilej cu care au fost dezbătute tematici şi probleme din industria prelucrării produselor lactate. Important este că o mare parte dintre problemele procesatorilor sunt în strânsă legătură cu dificultăţile pe care le întâmpină şi fermierii români, astfel că pe parcursul celor două zile de dezbateri procesatorii au dat dovadă de solidaritate faţă de fermieri prin susţinerea atât a propriilor principii, cât şi a cauzelor zootehniştilor. Motivele acestei atitudini sunt lesne de înţeles, dacă ţinem seama de faptul că prezenţa lor pe piaţă este, în mare parte, condiţionată de existenţa fermelor autohtone. Spre deosebire de anii anteriori, când procesatorilor li se alăturau şi reprezentanţi ai fermierilor şi ai Ministerului Agriculturii, anul acesta dezbaterile s-au desfăşurat în lipsa lor.

Procesatorii o duc cel mai bine

În pofida declinului economic la care au fost supuse multe dintre unităţile din ţara noastră, industria procesării laptelui este singura care a reuşit nu numai să se menţină pe linia de plutire, dar să aibă şi câştiguri însemnate. Cea mai bună dovadă a faptului că strategiile de marketing şi calculele întreprinse de procesatori au fost viabile şi adaptate conjuncturii economice actuale este faptul că, din cei 48 de membri ai APRIL, doar trei unităţi de procesare şi-au închis porţile. Secretul reuşitei de a se menţine la aceleaşi standarde productive şi economice, în condiţiile în care întreaga economie a suferit schimbări substanţiale, ţine de o strategie ingenioasă care nu a avut la bază reducerea preţurilor, ci o intensă promovare a produselor lactate sub forma unor promoţii. Strategie care şi-a dovedit eficienţa. Dovada acestui lucru sunt cifrele statistice care relevă faptul că, deşi în primele trei luni ale anului 2009 procesatorii au înregistrat scăderi ale vânzărilor cu aproape 25%, în lunile următoare aceste pierderi au fost recuperate. În prezent, aproximativ 80% din laptele din România este preluat de unităţile de procesare active în cadrul Asociaţiei Patronale a Laptelui. Pe piaţa produselor lactate, în momentul de faţă preţul laptelui variază în funcţie de negocierile dintre procesatori şi fermieri, dar este şi în corelaţie cu evoluţia preţurilor pe piaţa europeană.

Sănătatea produselor lactate

În dorinţa de a informa consumatorii despre importanţa produselor lactate, APRIL, în colaborare cu Ministerul Sănătăţii a început şi o campanie de promovare sub titulatura „Ce culoare are sănătatea?“, proiect prin care încearcă să atragă atenţia asupra faptului că produsul ambalat este o garanţie a securităţii alimentare. Şi pentru că educaţia populaţiei începe de la cei mai mici, APRIL a avut şi un proiect aparte care a presupus organizarea unor activităţi în centrul cărora s-au aflat copiii.

Marile unităţi de procesare a laptelui

Din punctul de vedere al capacităţii de producţie, primul loc în topul celor mai mari unităţi de procesare a laptelui este ocupat de compania olandeză Friesland, reprezentată în ţara noastră de Friesland Foods

România. A doua unitate în funcţie de capaci-tate de producţie este compania Danone, care, deşi nu ocupă locul fruntaş, are o cifră de afaceri mai mare decât liderul Friesland. Tot pe lista celor mai reprezentative unităţi de procesare din ţara noastră se înscriu şi companiile Albalact, Covalact şi Prodlacta.

Laura DOBRE, Dana MĂCRIŞ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
660
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dispar ajutoarele, dar se micşorează acciza

În viitoarele campanii agricole, fermierii nu vor mai beneficia de ajutoare de stat la motorină, cum era acel 1 leu/litru.

În schimb, Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR) încearcă să micşoreze acciza, la nivel european.

„Începând cu 1 ianuarie 2010, trebuie să aplicăm Regulamentul CE nr. 1857/2006, care stabileşte modul de acordare a ajutoarelor. În cazul motorinei, am întocmit un proiect de HG, care urmăreşte reducerea accizei la 21 de euro per 1.000 de litri, aşa cum este în toată Uniunea Europeană.

Măsura se aplică pe o perioadă de trei ani şi vizează combustibilul utilizat în agricultură, horticultură, îmbunătăţiri funciare, în zootehnie şi silvicultură" – a declarat Elena Tatomir, directorul Direcţiei Politici de Piaţă în Culturi de Câmp, din cadrul MAPDR, pentru Lumea satului.

Un miliard de litri, mai ieftini

Proiectul de hotărâre prevede o cantitate totală anuală de aproape un miliard de litri de motorină, utilizată drept combustibil la efectuarea lucrărilor mecanizate. Diferenţa dintre acciza standard şi cea redusă reprezintă sprijin financiar, care se acordă pe baza unor adeverinţe eliberate de centrele locale şi judeţene ale Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) sau de inspectoratele teritoriale de regim silvic.

Pentru fiecare din cei trei ani calendaristici, de aplicare a noii măsuri, valoarea în lei a sprijinului financiar se calculează anual, la cursul de schimb euro-leu, stabilit de Banca Centrală Europeană, în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent. Întreaga sumă trebuie aprobată prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Principalii beneficiari

Beneficiarii de acciză redusă sunt producătorii agricoli persoane fizice autorizate, întreprinderile individuale şi familiale, constituite conform Ordonanţei de urgenţă nr. 44/2008, privind desfăşurarea activităţilor economice şi/sau persoanele juridice care, individual sau în orice formă asociativă, utilizează motorină pentru lucrări mecanizate.

Conform HG, este vorba de persoane care exploatează suprafeţe de teren agricol, execută lucrări mecanizate în zootehnie, pe terenuri forestiere sau lucrări de îmbunătăţiri funciare. Sprijinul financiar poate fi solicitat de către beneficiar, „direct sau prin intermediul formelor asociative, legal constituite, din care fac parte, în numele membrilor lor".

Din păcate, proiectul nu menţionează câtă motorină cu acciză redusă se va acorda la hectar. Deocamdată, a fost stabilit necesarul total, la nivel naţional, care se poate achiziţiona anual. Defalcarea cantităţilor totale se va face ulterior, prin norme metodologice.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
788

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dispar terenurile arabile

Cu complicitatea autorităţilor, întinse suprafeţe de teren de cultură sunt scoase din circuitul agricol

An de an, asistăm la reducerea drastică a terenurilor de cultură agricolă. Mai mult sau mai puţin justificat sunt scoase cu „acte în regulă“ mari suprafeţe de pământ, îndeosebi în jurul marilor centre urbane, în principal al municipiului Ploieşti. Aici teritoriul agricol devine tot mai redus. Mai întâi prin aceea că, de ceva vreme, în zonă peste 1.100 ha teren de cultură rămase de izbelişte şi evidenţiate în statistici ca pământuri ale nimănui au mai fost scoase din circuitul agricol – oficial, nu mai puţin de 65 ha! Numai în 2010! Acestea fie au îngroşat rândul terenurilor necultivate, fie au devenit... vile, hale de producţie, depozite de mărfuri. Acelaşi lucru pare că se întâmplă şi la Ariceştii Rahtivani, localitate vecină cu Ploieştiul, unde numai în ultima vreme 77 ha au fost scoase din circuitul agricol! Apoi în comuna Blejoi, localitate aflată în vecinătatea imediată a Ploieştului, peste 22 ha au căpătat aceleaşi destinaţii.

În Prahova, 1.100 ha au ajuns să producă... vile, hale şi depozite de mărfuri!

Ce nu se ştie la direcţia agricolă

Fenomenul diminuării drastice a terenurilor agricole este privit aici cu o anumită detaşare şi chiar cu resemnare. Ing. Aurelia Nedelea, de la compartimentul de profil, cea care ani în şir a „lucrat cu succes, pe brazdă“, ne pune la dispoziţie o situaţie înregistrată în judeţ din ultimii cinci ani, de când, printr-un ordin comun al ministerelor Agriculturii şi Administraţiei şi Internelor, se ţine formal, mai ales, o evidenţă privitor la scoaterea din circuit a terenurilor de cultură. Raportată la suprafaţa totală arabilă a judeţului – 145.055 ha – diminuarea, statistic vorbind, fiindcă pe cea reală nu o mai ştie azi nimeni cu exactitate, de 1.100 ha teren nu pare să fie prea mare. Cu atât mai mult cu cât, potrivit datelor prezentate, scăderea s-a produs mai ales în zona intravilană – 965 hectare. Numai că cea mai mare parte din această suprafaţă – 826 ha, o reprezintă tot... terenul arabil – 600 ha, păşunile – 47 ha, fâneţele şi livezile – 27 hectare! Şi, chiar dacă în zona extravilană situaţia prezentată apare ca... roză, cu numai 135 ha scoase din circuitul agricol, realitatea este mai mult decât dureroasă. Aceasta fie şi pentru faptul că livezile defrişate, ca urmare a aprobărilor date ori nu de forurile în drept, sunt destul de mari. Ne referim aici la situaţia foarte grea din zona Măgurele – Bălţeşti unde, din mândrele livezi intensive de măr de altădată ale fostei SC POMICOLA Măgurele, n-au mai rămas azi decât pe ici, pe colo pâlcuri de pomi. Restul este în mare parte pământ pârloagă!

Nu aduce anul ce aduce ceasul...

Pare de necrezut, dar 2010 a fost anul record în diminuarea suprafeţelor de cultură agricolă din Prahova. Dacă în 2007 a fost vorba de 140 ha, în 2008 –72 ha, în 2009 – 269 ha, iar în 2010, până la 30 noiembrie – 281,54 ha! Găsim aici aproape 200 ha de terenuri fertile apte de cultură, dar şi păşuni, vii şi livezi. Şi asta cum menţionam, până la 1 decembrie trecut, fiindcă ce nu a adus anul trecut au adus ceasurile din.. 2011, când pe ici, când pe colo se şi văd semne că asaltul împotriva terenurilor arabile va fi şi mai mare!

Cristea BOCIOACĂ

LUMEA SATULUI NR.6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
927

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

disperare-si-blestem_l524.html

Disperare şi blestem > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDisperare şi blestem
Când vezi că ţara cade la pământ,
Că nu mai are-n braţe strop de vlagă,
Că a ajuns un jalnic muribund
Cu trupul numai plagă lângă plagă,
Că nu mai e stăpână pe nimic
Căci tot avutul l-au prădat tâlharii
Şi-acuma e datoare până-n gât
Şi-o jecmănesc amarnic cămătarii,
Că a venit şi criza peste ea
S-o strângă şi mai nemilos în cleşte,
Că silnica povară-i tot mai grea
Şi sărăcia creşte, creşte, creşte...
Îţi vine-aşa, să urli ca un lup
Şi să blestemi cu foc şi vorbe grele
Pe cei care făcură ţara zob,
Tot clanul lor de hoţi şi de lichele:
S-ajungă-n iad, în gheara lui Satan
Să-i ardă-n smoala neagră rânduri-rânduri,
Cenuşa să le-o pună pe-un făraş
Şi să le-o zvârle-n cele patru vânturi...!
Gelu Oproiu
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
632
□
Comentarii
□
□
1. kesarion -- (16-July-2010)De acord!
2. SALISTEAN DOMNICA -- (19-July-2010)Vai ce i-ai mai blestemat si ti-ai spus naduful d-le oproiu,asa este,de unde au aparut acesti blestemati,care vorbesc intruna,fac analize dau exemple,promit in stinga si dreapta,si nesfideaza .Dumnezeu e mare si vede.asa sa stie toti acesti guvernanti,ca am ajuns ca in 1907.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Disperare şi speranţă

Cât mă ţii, Doamne, pe faţa pământului,
Cât fir o mai fi pe mosor?
Că prea mare-i jalea în satele ţării
Şi-mi vine să mor!
Prin multe-am trecut în lunga mea viaţă,
Am fost şi pe front, în tranşeu,
Dar parcă nicicând nu trăiră ţăranii
Mai rău şi mai greu.
Primirăm pământul... dar n-am tras foloase,
Căci neavând vite de jug,
Unelte cu care să ari şi să semeni,
De unde belşug?
Mai vin tractoriştii să lucre ogorul,
Dar cer o grămadă de bani;
Cum punga ni-i goală, rămâne pârloagă,
Iar noi, mai sărmani.
Când Tu ne faci grâul cu spicul cât vrabia,
Să prindem putere un pic,
Ne-nşeală samsarii, ne iau rodul gliei
Pe preţ de nimic!
Sunt vremuri câinoase pe-aicea, prin sate:
Ca racul tot dăm înapoi
Şi ne afundăm, fără nici-o scăpare,
În griji, în nevoi...
În Tine ne punem întreaga nădejde,
Doar Tu ne mai poţi sprijini,
Căci ţara nu poate, abia mai răsuflă,
Mă tem c-o muri!
Se zice că-i criză (şi este, nici vorbă!)
Sunt mulţi cei cuprinşi de pârjol,
Dar pus-au bani albi pentru zilele negre.

La noi, sacu-i gol!
La noi, guvernanţii n-au stat santinele
Să nu intre lupii în stâni,
Ci le-au deschis poarta, iar lotrii-s acuma
Pe ţară stăpâni.
Furară ţiţeiul, furară şi aurul,
Şi codrii măreţi, seculari,
Şi bănci, şi uzine... Mai toate-ncăpură
Pe mâini de tâlhari.
„Să nu furi!“ ai zis în a opta poruncă,
Dar ei n-au urechi de-auzit;
Au pus ochii lacomi şi gheara lor lungă
Pe tot! Ne-au topit!!!
Mai e de mirare că n-avem putinţă
Să ţinem furtunilor piept?
Ce crunt ne loviră, ce mult ne-abătură
Din drumul cel drept!
Ajută-ne Tu, Dumnezeule Mare,
Că suntem prea slabi şi prea mici!
Dă-i ţării tărie, din hăul năpastei
Din nou s-o ridici!
Şi nouă, plugarilor, supuşii săi fii,
Speranţă în ziua de mâine,
Şi holde mănoase, să punem pe masă
Bucata de pâine!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
633

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dispreţul pentru rodnicia pământului

O economie sănătoasă nu poate neglija sau lăsa la voia întâmplării rodnicia pământului exprimată prin produsele agricole realizate în primul rând de culturile în arabil, urmate de produsele animaliere obţinute pe pajişti, de resursele economice şi de protecţia oferită de păduri. În toate ţările, cheia succesului, până la urmă, se află în mâna conducătorilor şi a celor care trudesc pentru agricultură şi silvicultură, depinde de atitudinea lor faţă de pământ.

Date şi fapte ce acuză

Ce facem noi în această direcţie, în ultimele două decenii, nu este greu de observat. În linii generale, se remarcă o atitudine de delăsare şi chiar dispreţ faţă de rodnicia pământului, ca în exemplele de mai jos:

- scoaterea din circuitul productiv a unei mari suprafeţe de terenuri arabile şi pajişti situate pe soluri fertile, pe care s-au construit haotic locuinţe, depozite etc., în loc ca acestea să se amplaseze pe terenuri neproductive;
- necultivarea terenurilor arabile lăsate pârloagă şi aplicarea unei agrotehnici neperformante pe mai mult de jumătate din suprafaţă. Aceasta determină şi sporirea rezervei de seminţe de buruieni din sol în proporţie alarmantă, care va crea mari probleme cel puţin următoarelor două generaţii de fermieri;
- abandonarea plantaţiilor de pomi fructiferi şi vii, a sistemelor hidroameliorative;
- distrugerea complexelor zootehnice, a serelor şi a altor construcţii care au pus în valoare rodnicia pământului, priceperea şi vrednicia agricultorilor noştri;
- abandonul pajiştilor montane după înjumătăţirea efectivelor de bovine şi ovine şi reinstalarea vegetaţiei lemnoase pe aceste suprafeţe, unele împădurite deja;
- exploatarea neraţională a pădurilor cu dezechilibrele majore produse în mediul înconjurător. Amintim doar inundaţiile catastrofale, alunecările de terenuri şi alte dezastre din ultima vreme, care stau mărturie pentru greşelile noastre şi multe altele.

Din cele prezentate rezultă că ne facem vinovaţi faţă de generaţia actuală şi cele viitoare pentru dispreţul profund pe care l-am avut şi persistăm să-l avem faţă de rodnicia pământului nostru.

Spectrul crizei alimentare

Acum, după patru decenii de la începuturile colectivizării forţate şi două decenii de tranziţie dezorganizată, ne-am întors cu spatele la rodnicia pământului strămoşesc. Ne mai mirăm de ce importăm 70-80% din alimente, care au o singură calitate, aceea de a fi cele mai scumpe din întreaga Uniune Europeană şi lucrurile nu se vor opri aici, din păcate.

Diriguitorii noştri din ultimul timp nu au sesizat pericolul imens produs de dispreţul din ultima vreme faţă de rodnicia pământului. După unele aprecieri demne de încredere, el ar putea hrăni aproape 80 milioane de oameni, în vreme ce noi acum asigurăm hrana pentru abia 4-5 milioane. În această situaţie, mai mult decât

limită, este de ajuns un singur an secetos ca la noi să bântuie foametea şi alte mari neajunsuri sociale.
Ce ne vom face când va apărea la orizont criza alimentară globală şi nu vom avea cui să ne adresăm pentru hrana cea de toate zilele? Poate atunci ne vom întoarce faţa spre rodnicia pământului pe care îl avem, unul dintre cel mai bun de pe acest continent!

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
615

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Dispută pe tema împăduririi terenurilor degradate

În şedinţa Camerei Deputaţilor s-a decis retransmiterea la comisia de specialitate a proiectului de lege privind împădurirea terenurilor degradate. În dezbaterea pe marginea acestui act normativ, deputatul PNL, Lucia Varga a anunţat sprijinul grupului parlamentar liberal pentru proiect doar în condiţiile în care va fi votat amendamentul de alocare a 10% din Fondul de mediu pentru acţiunile de împădurire a terenurilor degradate. Doamna Varga a precizat că, fără identificarea corectă şi precisă a sursei de finanţare, proiectul nu poate fi aplicat. De asemenea, aceasta a atenţionat că proiectul în dezbatere nu reprezintă decât un prim pas necesar în vederea creşterii suprafeţelor acoperite de pădure la nivel naţional, ameliorării calităţii solurilor degradate şi îmbunătăţirii calităţii aerului.

Amendamente absolut necesare

În forma adoptată, proiectul prezintă lacune semnificative, de natură să afecteze şansele de a fi cu adevărat implementat, după cum a arătat deputatul liberal: „Proiectul de lege, deşi are intenţii bune, va fi foarte greu de pus în practică. În expunerea de motive nu se precizează impactul prezentului act normativ asupra bugetului de stat. În acest sens nu există nicio prevedere referitoare la efortul bugetar pe care îl vor presupune operaţiunile de împădurire a terenurilor degradate. În schimb, proiectul de lege prevede posibilitatea demarării unor astfel de lucrări în baza sponsorizărilor şi contribuţiilor benevole, ceea ce nu reprezintă, nici pe departe, o garanţie a demarării lucrărilor de împădurire, acestea neputând fi considerate o sursă de finanţare solidă şi suficientă“, a declarat deputatul PNL.

Doamna Lucia Varga consideră, de asemenea, că proiectul de lege mai prevede operaţiunea de identificare a terenurilor degradate, fără însă a stabili un termen pentru finalizarea acestui proces. O altă problemă rezultă din art.10 care stabileşte posibilitatea donării terenurilor degradate proprietate privată către stat, fără a stabili însă nicio formă de despăgubire în astfel de cazuri. Lipsa oricărui stimul pentru persoanele fizice de a pune la dispoziţia statului terenurile degradate va face practic imposibilă aplicarea acestui articol.

Poziţia PNL a fost aceea de a condiţiona susţinerea proiectului de adoptarea unor amendamente esenţiale, pentru că, aşa cum a declarat deputatul Lucia Varga, acesta „nu reprezintă decât un prim pas în direcţia stopării degradării terenurilor, dar este departe de a asigura soluţii adecvate pentru suprafeţe întinse de teren din România, care sunt deja supuse procesului de eroziune accelerată, ca urmare a defrişărilor abuzive şi a lipsei de control. Noi avem nevoie urgentă de o politică naţională în acest domeniu care să asigure, pe de o parte, un cadru legal cuprinzător şi, pe de altă parte, termene concrete pentru realizarea diverselor etape.“

(D.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
685

Comentarii

1. zlate nicolae -- (21-May-2010)daca cei care extrag carbune de la suprafat (zona olteniei)sunt obligati prin lege sa redea terenul pentru agricultura dece n-ar fi obligati sa impadureasca terenurile.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Distincţie de mare fală pentru Parcul Naţional Apuseni

Alături de premianţii turismului

De curând am aflat cu încântare că, dincolo de aprecierile laudative ale turiştilor aflaţi pe urmele legendarului conte Dracula, frumuseţile ţării noastre au fascinat până într-acolo încât Parcului Naţional Apuseni i-a fost acordat binemeritatul statut de destinaţie turistică de excelenţă. În octombrie anul acesta, în cadrul ceremoniei de premiere a destinaţiilor turistice Eden 2009, Parcul Naţional Apuseni a fost premiat pentru frumuseţea sa. Aflat în partea central estică a Munţilor Apuseni, pe teritoriul judeţelor Bihor, Cluj şi Alba, această rezervaţie este de o semnificaţie ştiinţifică şi turistică incontestabilă, reprezentând una dintre cele mai importante zone carstice ale ţării, aici putând fi admirate aproximativ 3.500 de peşteri. Parcul Naţional Apuseni se întinde pe o suprafaţă de 75.784 ha şi este o adevărată oază de puritate, de vegetaţie şi floră luxuriante, iar cetinile codrilor sunt un adevărat adăpost pentru zecile de specii de animale sălbatice.

Rute turistice de neuitat

Traseele pe care le puteţi face în Munţii Apuseni sunt variate, fiecare oferindu-vă prilejul de a vedea ceva nou, inedit. În aproape fiecare zonă a Munţilor Apuseni puteţi admira câmpurile de lapiezuri şi de doline, platourile carstice, cheile adânci şi peşterile. Pe lângă toate aceste nestemate ale naturii, veţi porni într-o călătorie în care apa vă va arăta drumul prin masivele de calcar. Printre cele mai spectaculoase obiective turistice se numără:

- Valea Sighistelului, zona cu cele mai multe peşteri – 200 pe 10 kmp;
- Coiba Mare;
- Cetăţile Ponorului, unde puteţi vedea un portal de peşteră impresionant, de aproape 6 m;
- Poiana Ponor;
- În Avenul V5 Văişoara puteţi admira cea mai adâncă prăpastie, de 642 m;
- Izbucul Tauz, unde se află cel mai adânc sifon din ţară, de aproximativ 85 m;
- Alte atracţii turistice sunt pe Cheile Turzii, cu cele 997 de specii de plante şi 67 de specii de păsări.

Referinţe geografice

Munţii Apuseni sunt un lanţ muntos din Transilvania, parte a Carpaţilor Occidentali. Aceştia sunt formaţi în orogeneza alpino-carpato-himalayană şi sunt compuşi dintr-un mozaic de roci calcaroase. Cel mai înalt vârf al lor este Cucurbăta Mare, cunoscut şi ca Vârful Bihor, cu o altitudine de 1.849 de metri. Sunt delimitaţi la nord de râul Barcău, la sud de râul Mureş, la vest de Dealurile şi Câmpia de Vest, iar la est de Depresiunea Colinară a Transilvaniei.

De pe crestele munţilor, în măruntaiele pământului

Peştera Urşilor, despre care cu siguranţă aţi auzit, trebuie neapărat să fie unul dintre locurile pe care să le vizitaţi. Descoperită în anul 1975, peştera impresio-nează prin impozanţa ei, dar şi prin faptul că, în adâncul măruntaielor sale, se ascund fosilele foarte bine conservate ale urşilor de cavernă, animale preistorice ce au trăit acum mai bine 15.000 de ani. Se pare că peştera a fost un adevărat sanctuar al lor, pentru că aici au fost descoperite 140 de fosile. Se crede că animalele au rămas captive după ce o stâncă s-a prăvălit peste ieşirea cavernei. Peştera Urşilor are o lungime de aproape un kilometru şi jumătate şi este situată lângă satul Chişcău, în comuna Pietroasa, judeţul Bihor, la o altitudine de 482 de metri.

Un alt obiectiv turistic foarte important este Peştera Scărişoara. În adâncul ei se regăseşte cel mai mare bloc subteran de gheaţă permanentă, despre care specialiştii susţin că este o adevărată arhivă paleoclimatică, întrucât în structura sa stratigrafică au rămas înscrise toate oscilaţiile majore ale factorilor meteorologici de la exterior care s-au succedat în ultimele milenii. Se pare că originea acestui gheţar datează de acum 3.500 de ani.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
596

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

distinctie-pentru-valeriu-blidaru_s376.h...

Distincţie pentru Valeriu Blidaru

Recent, la Salonul de Carte tehnică şi ştiinţifică de la Iaşi a fost acordat „Grand Prize“ (Diploma de onoare) profesorului universitar doctor docent inginer Valeriu Blidaru pentru lucrarea în patru volume „Amenajări hidrotehnice complexe de-a lungul coridoarelor navale pan europene şi interioare pentru dezvoltarea teritorială“. Lucrarea reprezintă cea mai complexă operă de sinteză a unei activităţi ştiinţifice de peste 65 de ani a celei mai de seamă personalităţi în domeniul îmbunătăţirilor funciare şi hidrotehnice, pentru dezvoltarea complexă a teritoriului şi a spaţiului rural în special.

- Volumul I: Amenajări hidrotehnice complexe de-a lungul coridoarelor navale Pan Euro-pene. Lucra-rea are 390 pagini;
- Volumul II (520 pagini): Ame-najări hidraulicoagrare în regiunea inundabilă a Dunării;
- Volumul III (630 pagini): Amenajări hidraulicoagrare şi piscicole în Delta Dunării şi zonele limitrofe coridorului litoral, complexului de lacuri şi Podişului Dobrogean;
- Volumul IV: Amenajări complexe teritoriale de-a lungul (şi) în zonele de influenţă ale canalelor interioare cu folosinţe complexe: apă pentru dezvoltarea rurală, pentru agricultură – irigaţii, pentru navigaţie interioară, pentru hidroenergie. Volumul are 520 pagini în condiţii de editare deosebite.

(T.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
761

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare

distinctii-pentru-produse-traditionale_7...

Distincţii pentru produse tradiţionale

Maramureşenii şi-au expus produsele tradiţionale în cadrul unei competiţii organizate la Baia Mare de către WWF (World Wide Fund for Nature). Brânzeturile de Petrova, mierea cu miez de nucă şi dulceaţa de afine şi-au adjudecat cele trei premii puse la dispoziţie de către organizatori. Câştigătorii vor beneficia de un contract de furnizare cu o pensiune din Ocna Şugatag.

Organizată împreună cu Asociaţia Producătorilor de Produse Tradiţionale şi Ecologice din Maramureş, competiţia a promovat produsele locale care ajută la menţinerea peisajelor naturale din zonele rurale, prin continuarea practicilor agricole într-un mod tradiţional.

„Varietatea şi calitatea produselor locale înscrise în competiţie, precum şi modul în care acestea au fost apreciate de juriu demonstrează faptul că ele reprezintă o alternativă benefică pentru consumatori. Iar beneficiile pentru natură şi pentru peisajul tradiţional le ridică şi mai mult valoarea“, a declarat Luminiţa Tănasie, director de program WWF Dunăre-Carpaţi România.

Criterii de selecţie

Mierea, brânza de diferite soiuri, gemurile naturale, fructele uscate sau tradiţionala palincă s-au aflat pe mesele de prezentare ale concurenţilor. Criteriile pe care juriul le-a avut în vedere în evaluarea produselor au fost: proprietăţile organoleptice, modul de prezentare a produsului, valoarea adăugată a produsului pentru comunitate şi natură (sprijinirea economiei locale, menţinerea practicilor agricole tradiţionale, conservarea patrimoniului tradiţional, păstrarea peisajelor rurale), dar şi caracterul local al produsului şi atitudinea fermierului faţă de mediul înconjurător.

Deşi doar 3 dintre ele au fost desemnate câştigătoare, toate produsele au fost apreciate ca fiind importante pentru dezvoltarea economiei locale. Ele se vor afla în meniul zilnic al turiştilor găzduiţi la pensiunea Popasul din Deal, din Ocna Şugatag. „Turiştii care se cazează în pensiunea noastră vin, în primul rând, pentru relaxare, pentru aerul curat şi pentru frumuseţea locurilor, dar din ce în mai mulţi vin şi pentru produsele locale, sănătoase, obţinute prin metode tradiţionale“, a declarat Vasile Pop, proprietarul pensiunii. „Faptul că noi le putem oferi aceste produse creşte valoarea zonei noastre, în special a Drumului Verde al Maramureşului“, a continuat dl Pop.

Proiectul derulat în România de către WWF, cu sprijinul Comisiei Europene, îşi propune conştienti-zarea fermierilor asupra avantajelor economice oferite de HNV, încuraja-rea cooperării între fermierii din zonele HNV, facilitarea accesului pe piaţă a produselor locale HNV şi îmbunătăţirea viabilităţii economice a agriculturii HNV
.

Daniela POPA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:

571

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Distorsiuni în acordarea plăţilor la hectar: cauze şi efecte

La un an de la aderarea României la Uniunea Europeană, agricultura se confruntă cu probleme extrem de complexe privitoare la plăţile pe suprafaţă provenite din fondurile europene.

Suprafaţa agricolă negociată de România a fost de 8.716.370 ha, iar alocaţia financiară aferentă a fost de 440.635.000 euro.

Suprafaţa determinată ca fiind eligibilă pentru plată, după finalizarea controalelor ce au vizat supradeclarările parcelelor şi introducerea acestor date în Sistemul Integrat de Administrare şi Control (SIPA), a fost mai mare cu aproximativ 200.000 ha faţă de cea negociată. Pentru încadrarea în alocaţia financiară s-a aplicat un coeficient de reducere unic pentru toţi fermierii beneficiari de subvenţii europene.

Diferenţa de suprafaţă poate reprezenta un semnal de alarmă pentru cel care dă banul, dar şi suspiciunea că ceva nu funcţionează în complicatul mecanism de subvenţionare.

Supradeclarările parcelelor au cauze obiective, fiind generate de identificarea greşită a parcelelor în blocurile fizice. Fermierii erau obişnuiţi în anii trecuţi cu noţiunea de tarla, iar identificarea în blocurile fizice plasate pe o hartă făcută din avion sau din satelit a reprezentat ceva nemaiîntâlnit.

La controalele efectuate pe teren, măsurătorile au arătat că suprafeţele nu corespund cu cele prezentate de către fermier prin actele de proprietate. S-au depus mai multe cereri pe aceeaşi parcelă, atât de către arendator cât şi de către arendaş, ştiind faptul că numai cel care lucrează pământul primeşte subvenţie. Au existat extrem de multe litigii rezolvabile doar în instanţă care, împreună cu cele arătate mai sus, au atras sancţiuni, parcelele fiind excluse de la plată.

Ce ar trebui şi ce se poate face

Pe termen lung, există posibilitatea de eliminare a supradeclarărilor prin acţiunea de introducere a suprafeţelor de pe întreg teritoriul ţării în sistemul naţional de referinţă, de către Agenţia de Cadastru şi Publicitate Imobiliară (ANCPI). La solicitarea Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA), fermierul poate prezenta acte cu suprafeţe corect măsurate şi identificabile pe teren. În cazul unor conflicte de supradeclarare, inspectorii pot lua decizii rapide pe fiecare caz în parte, în conformitate cu reglementările comunitare.

O rată a erorii îngrijorătoare

Ca să ne facem o idee, rata de eroare la supradeclarări în România a fost de peste 15% în 2007, din totalul dosarelor de solicitare de subvenţie, faţă de 2% cât este media în statele membre ale Uniunii Europene.

Pe termen scurt, există posibilitatea conectării la reţeaua Intranet a unor camere de luat vederi cu un soft şi hard specializate, în fiecare centru local al APIA, care să citească prin expunere hărţile pe care fermierii îşi identifică parcelele. Noul pachet informatic poate identifica on-line doi fermieri aflaţi în locaţii diferite în ţară, care depun aceeaşi declaraţie pe o singură parcelă. Dosarele celor doi aflaţi în conflict de supradeclarare se pot rezolva până la sfârşitul perioadei de depunere a cererilor de subvenţie.

O minimă investiţie în soluţia prezentată mai sus ar aduce economii importante agenţiei APIA. Din aproximativ 1.240.000 de cereri de subvenţie, cât au fost depuse în 2007, s-au identificat în jur de 140.000 de blocuri fizice supradeclarate, ce au corespuns unui număr de circa 550.000 de parcele şi în care au fost implicaţi aproximativ 445.000 de fermieri.

Aceşti fermieri au fost invitaţi pentru a depune cererea de subvenţie, iar apoi rechemaţi pentru rezolvarea conflictelor de supradeclarare. În spatele acestei acţiuni au stat alte mii de ore de muncă, cheltuieli impresionante şi decalarea datelor de emitere a deciziilor de plată.

În anul 2008 supradeclarările au scăzut ca număr, dar problema a rămas nerezolvată.

Antoniu Poienaru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009

Cu fonduri SAPARD

O importantă investiţie în judeţul Vaslui

În urmă cu 17 ani, inginerul Gheorghe Safir, şef de secţie la Rulmenţi-Bârlad, s-a hotărât să revină în satul natal, Delenii Vasluiului, ca... muncitor la o veche moară pe care părinţii săi o primiseră înapoi. Şi cum nu avea ce face cu uiumul, la sugestia unui prieten, inginer zootehnist, a început să crească păsări. Începutul a fost făcut cu 250 de găini ouătoare şi 1.500 de pui. A fost, spune zâmbind inginerul Safir, începutul unei aventuri care, după ani de muncă, s-a transformat în societatea comercială SAFIR SRL de astăzi.

– Conduceţi una dintre marile unităţi economice de creştere şi industrializare a cărnii de pasăre de pe cuprinsul Moldovei...

– Aşa este. La ora actuală, SC Safir SRL înseamnă un modern abator cu capacitatea de 4.000 de capete pe oră şi cu contracte încheiate cu marile magazine. Pot spune că brand-ul „Deliciosul de Vaslui“ este cunoscut în întreaga ţară. Mai înseamnă o fermă de creştere a păsărilor cu o capacitate de 420 mii de capete pe serie, aflată acum în plină modernizare şi, ceea ce este important, am reuşit să înfiinţăm o asociaţie a crescătorilor de păsări din judeţul Vaslui.

Organizaţia pune acum la îndemâna consumatorilor 1,3 milioane de păsări pe serie. Odată cu noi au crescut şi oamenii. De la doi lucrători, în urmă cu 15 ani, colectivul numără acum 240 de oameni. În aceştia am investit, în pregătirea celor de pe fluxul de producţie cât şi a celor care ne reprezintă la târguri şi alte manifestări din ţară şi de peste hotare.

Banii europeni – o mare şansă

Am avut marea şansă să facem toate acestea cu bani europeni. Am descoperit, ca să spun aşa, Programul SAPARD, am făcut toate demersurile şi am reuşit să obţinem pentru modernizarea abatorului un proiect în valoare de 300 mii de euro. Era puţin, aveam nevoie de utilaje performante, astfel încât am reuşit să obţinem un al doilea proiect SAPARD, de data aceasta de 1,3 milioane euro. Rezultatul? O unitate de producţie printre cele mai moderne din ţară, care răspunde tuturor exigenţelor impuse de Uniunea Europeană. De altfel, din 20 ianuarie 2007 am obţinut ştampila de export, ceea ce dă posibilitatea să trimitem „Deliciosul de Vaslui“ pe toate pieţele comunităţii europene.

– Perspective?

– Fără îndoială există, chiar dacă, prin forţa lucrurilor, banii pe care îi aşteptam la sfârşitul anului 2007 au ajuns destul de târziu. Cu toate acestea, am reuşit să executăm unele modernizări şi automatizări în abator în vederea reducerii forţei de muncă.

Începem, de asemenea, construirea unei fabrici de făinuri proteice. Asta înseamnă, în primul rând, protecţia mediului şi o substanţială economie, nemaifiind să transportăm deşeurile de abator la unităţile PROTAN din diferite colţuri ale ţării.

Sigur, mai avem proiecte după succesul pe care l-am avut cu utilizarea fondurilor SAPARD şi suntem cu ochii pe fondurile structurale.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
1183

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„Doamna cu serele“ din Inand

Familia inginerului Eustaţiu din satul bihorean Inand, comuna Cefa, a început să cultive legume undeva în 1999, dar mai serios s-a apucat de treabă în 2003, când a construit cele două corpuri de seră. Demarată într-o zonă cu tradiţie cândva în legumicultură – „grădina CAP-ului“, cum i se spunea pe vremuri – afacerea a mers bine. Asta şi pentru că astăzi puţini sunt cei de prin partea locului care mai cultivă legume în spaţii protejate. Aşa se face că principalul loc de desfacere a producţiei obţinute în sera familiei Eustaţiu rămâne propriul sat. Şi pentru ca treburile să funcţioneze cât mai eficient, membrii familiei şi-au delimitat sarcinile: doamna Hajnal se ocupă de producţie, iar domnul Laurenţiu de birocraţie. De-a lungul timpului şi-au creat o marcă: „la doamna cu serele”. Aşa îi ştiu sătenii, dar şi cei veniţi de prin alte locuri în căutarea legumelor autentice, cu gust adevărat de grădină.

Dotări moderne, angajaţi puţini

Legumele sunt cultivate în două sere tip tunel de 540 mp, realizate din fonduri proprii şi dotate cu instalaţii moderne de picurare, de fertirigare şi microaspersie, toate acestea fiind controlate de un sistem de operare automatizat. O astfel de investiţie se ridică astăzi la valoarea de 12.000 de euro. În această sumă nu este inclus sistemul de încălzire, care se realizează prin cazane pe lemne de unde apa caldă circulă prin tuburi amplasate deasupra solului. În seră munceşte doar familia, înzestrată ce-i drept cu suficientă forţă de muncă: 5 copii, ajunşi la vârsta la care îşi cunosc deja bine responsabilităţile. Sarcinile lor sunt bine trasate de cea care veghează zilnic asupra culturilor, şi anume doamna Hajnal.

Din secretele legumicultorilor

Culturile de bază sunt reprezentate de fasole şi tomate. Dacă în primăvară, undeva în aprilie, ies pe piaţă cu fasolea, tomatele le cultivă toamna, undeva la sfârşit de octombrie, început de noiembrie, când ţăranii din sat termină roşiile din grădinile proprii şi preţul este mai bun. Acum, în seră sunt puse deja răsadurile de salată creaţă. Ca să câştige timp, încă de la sfârşitul lui ianuarie doamna Hajnal produce răsaduri de fasole. Pune seminţele într-un amestec pe bază de rumeguş pentru ca acestea să răsară mai repede. Aşa reuşeşte să scoată fasole pe piaţă cu cel puţin două săptămâni mai devreme decât o fac alţii. În restul anului cultivă salată, gogoşari, ardei, iar iarna, pentru a reduce consumul de energie, dar şi pentru a evita crăparea foliei, aleg salata, ceapa şi spanacul. „Sunt mereu proaspete şi nu le forţăm,“ spune doamna Hajnal.

Acesta ar fi un alt secret al afacerii familiei Eustaţiu. Dar şi preţurile pe care le ţin mereu mai jos faţă de cele practicate în magazinele alimentare din sat îi îmbie pe oameni să vină să cumpere direct de la sursă. Din acest motiv nu au avut niciodată probleme cu desfacerea producţiei. Circa 60% din producţie o valorifică direct în sat şi de trei ori pe săptămână merg în piaţă la Salonta.

Doamna Hajnal a învăţat legumicultură de la un inginer de la fostele sere din Oradea A făcut şi un curs de reconversie profesională, apoi a început să experimenteze pe propria piele. De-a lungul timpului a cultivat soiuri româneşti şi străine. A constatat însă că cel puţin la tomate, ardei şi salată face treabă mai bună cu cele din import. E mulţumită mai ales de soiul Shirley de tomate, adus din Israel, pentru că dă producţii bune şi cu gust dulce. Singurul soi românesc la care nu ar renunţa pentru nimic este Auria de Bacău, poate cel mai apreciat soi de fasole de la noi.

Profil

În timp ce doamna Hajnal se ocupă, cum am mai spus, de activitatea de producţie, soţul, domnul Eustaţiu, are în grijă partea administrativă. Domnia sa a pus la punct un proiect interesant pentru a sprijini construcţiile de sere, despre care vă vom vorbi într-unul dintre numerele viitoare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
1328

□

Comentarii

□

□

1. legumicultor -- (1-December-2010)Este foarte frumos! Dar doar 1000mp nu este foarte putin? Cat despre soiurile romanesti observ ca sunt din Israel!Interesant de cunoscut care este productia de fasole si mai ales valoarea acesteia!Cum acopera valoarea investitiei?

2. maican nelu -- (1-December-2010)Soiurile romanesti, se mai gasesc hibrizi de legume nu prea exista institul de legume vidra si celelante statiuni nu prea stiu sa le faca.Ei practic nu mai exista pe piata.E inadmisibil ca institutul sa nu participe la INDAGRA,acolo unde se vand cele mai multe seminte pentru legumicultura .Asa locul lor este luat de marile multinationale cu seminte de pe tot globul,mai bune sau mai rele.Ai nostrii nu mai exista.

3. magda -- (11-May-2011)Stiu despre aceste legume caci am cumparat deacolo si nu am fost incantata deloc rosiile nu au gust ardeii sunt jale..fasolea atoasa vinete iuti si multe altele.nu merita ..

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Doamne, cât o mai ţine deriva!?

Privită de-a lungul istoriei, România oferă imaginea unei ţări mereu în derivă. Prea i-au fost potrivnice furtunile istoriei şi, deopotrivă, n-am nicio îndoială, însăşi rânduiala sa geografică, prea i-au stat în coastă amar de geambaşi într-ale politicii – ca să nu fie iarăşi şi iarăşi în căutarea propriei identităţi.

Numai un anume dat, o fără de preţ întâmplare au făcut ca românii să rămână ceea ce sunt. Este scoborâtoarea lor sorginte din însăşi neamurile elite ale Europei şi, pe de altă parte, plămada din care au fost închipuiţi oamenii de la poalele Carpaţilor şi până hăt, la Marea cea Mare. Dar veşnicia? Priviţi, când aveţi vreme, satul românesc aşa cum sălăşluieşte el astăzi ori cum adastă veşnicia în unicate, prin construcţia lor, muzee ale satului!

Arhitectura rurală românească e unică!

În echilibrul ei nepereche adună laolaltă soluţii tehnice de invidiat. Frumosul nu aţâţă. Estetic vorbind, casa românească, de oriunde ar fi ea, cheamă precum izvorul călătorul însetat. Cu cât te apropii de tainele devenirii ei, cu atât te descoperi pe tine însuţi. Pentru că, uşor de observat, cea dintâi calitate a caselor de pe la noi, cele tradiţionale, vezi bine, este că sunt făcute să fie locuite. Să adăpostească, să ocrotească viaţa umană. Nu au nimic strident, nimic inutil.

Doar atâtea încăperi câte erau de trebuinţă locatarilor. Odăile nu sunt mari şi nici sofisticate. Sunt asemenea cuiburilor de rândunică. Ridicate din lut, din pământ bătut ori chirpici, mai rar din cărămidă, dar cel mai adesea din lemn, casele ţărăneşti respiră aerul precum cei care le locuiesc. Sunt răcoroase în miez de vară şi calde, primitoare în vreme de omăt. Au vetre ce depăşesc în frumuseţe căminele (şemineele?) moderne din mastodonţii urbani. Vatra însă e, întâi de toate, folositoare. Acolo dospeşte pâinea, pe pirostriile ce-i stabilizează echilibrul fierb sarmalele ori borşul de curcan în zilele de sărbătoare. N-au nimic impunător.

Ascultând chemarea clopotului

Spiritul credinţei este dominant în arhitectura bisericească, pereţii fiind pictaţi mai totdeauna şi în exterior, dar cu deosebire în interior. Clopotul bisericii depăşeşte statutul de obiect de cult. El cheamă deopotrivă oamenii la biserică, dar dă de veste şi la necaz ori sparge norii de grindină ucigaşă. Ziceam, casa ţărănească românească este ridicată în perspectiva peisajului pe care îl populează.

La câmpie casele sunt joase. Ele trebuie să reziste viscolului ori torentelor de vară. La munte ori deal clădirile sunt mai semeţe, mai impunătoare. Trebuie să domine împrejurimile, semn că, oricât de sărman, omul rămâne stăpân. Arhitectura rurală a beneficiat de talente ori adesea de genii pe măsură. Casele, pentru a însufleţi, trebuie să primească suflare omenească. Meşterii se zidesc în ziduri, susţin ei, cu fiecare nouă construcţie. Meşterul Manole şi-a zidit soţia în semn că nicio jertfă nu-i prea mare când e vorba de durată, de înveşnicire. Ceva, ceva tot trebuie să adăposteşti între ziduri pentru ca opera ta să ţină. Aşa era odinioară, pe alocuri, aşa mai este şi astăzi.

Coloniile stranii de la marginea satelor

Lumea nouă ne-a înstrăinat însă, petrecându-ne, cum vă mai ziceam, iarăşi şi iarăşi pe o mare în derivă. Noul în satele noastre e de sorginte venetică. Sunt adorate modelele străine. Greoaie, noduroase, fără har. Omul nu mai este locatar. Devine prizonier. Nişte colonii urbane stranii, care mai mult învrăjbesc.

Şi aşa şi este. Prizonierul banilor, adesea nemunciţi, şi rodul nesăbuinţei sale. Nu uitaţi însă. Semnul duratei, iscălitura geniului constructiv al acestui neam rămân pentru totdeauna bijuteriile acelea păstrate, graţie unor suflete încă nededulcite la harababura constructivă modernă, tezaurizată vreau să spun în muzeele satului. Ori în vreun neştiut încă de mine cătun românesc.

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
703
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

doamne-ce-saracani-am-ajuns_l117.html

Doamne, ce sărăcani am ajuns!

„Doamne, sărăcani ca anul aista, ca anul trecut şi ca de când ne ştim n-am fost parcă niciodată“, grăia bădiţa Creangă, înciudat cumva de sărăcia ce se prăvălea peste oameni odată cu necurmata curgere a vremurilor.

Privesc aşijderi bugetul României pentru 2010 şi trăiesc, sunt convins, amărăciuni precum cele ale clasicului moldovean.

Am în faţă nu un buget „de austeritate“, cum se repetă foarte adesea ci, mai degrabă, o însăilare de nevoi neostoite pentru care autorul nu vede, cum se întâmplă de ani buni, nicio sau aproape nicio soluţie.

Nevoi mari, posibilităţi puţine

Buna mea, ţărancă venită în Dobrogea din Câmpia Romanaţilor, văduvă de război cu trei fete în grija dreptei şi unei foarte cuminţi educaţii, astăzi socotite calităţi desuete şi fără noimă, deci bunica mea care îşi rostuia propriul buget întemeiat pe roadele gospodăriei n-a reuşit niciodată să-şi acopere nevoile cu recolta culeasă şi oferită pieţei.

Soluţia a fost de când se ştia una singură.

„Ruptul de la gură“. Austeritatea, va să zică!

Asta n-o speria însă pe bunica. Ba chiar o întărea în credinţa ei că Dumnezeu îi va aduce odată şi odată şi ani mai buni.

Dacă mă uit la bugetul României înţeleg că vremurile bunicii au asemănare şi astăzi.

Una zic şi alta fumează

Şi cum să împaci nevoile dacă buzunarele sunt goale?

„Rupi de la gura oamenilor“ şi – de aici judecata se îndepărtează de cea a bunicii –, faci împrumuturi.

Or, din câte ştiu eu, banii venetici nu prea rodesc în brazda românească.

Nedumeririle mele cresc şi când e vorba de treburile aleşilor neamului.

Parlamentul României are „comisii de specialitate“.

Oameni de meserie, adică pricepuţi în domeniul lor, care tâmplă lângă tâmplă pot judeca prioritatea nevoilor şi ce se cuvine întreprins degrabă pentru ca treburile ţării să intre în matca lor firească.

Numai că una zic înţelepţii şi alta votează, fac adică cei cu pâinea şi cuţitul.

Un exemplu doveditor!

La discutarea, în comisii, a bugetului pentru agricultură, s-a hotărât, în unanimitate, de către cei care cunosc nevoile făcătorilor de pâine, că pentru 2010 mai trebuie adăugat la cheltuieli în acest sector ceva mai mult de 2 miliarde de lei – şi asta fiindcă acum un an guvernul, adică cei ce conduc şi astăzi, n-au plătit fermierilor sumele cuvenite drept subvenţii pentru recoltele acestora.

Zis şi făcut spuneam.

Zis – da! Făcut însă – ba!

În plen, adică acolo unde vin domnii cu barda, hotărârea comisiei a fost respinsă.

Întreb atunci.

De ce se pierde atât amar de vreme cu despicarea firului în patru – dacă nu ştiu care responsabil politic a şi hotărât cum devine treaba?

Revin acum la nevoile satului şi agriculturii româneşti.

S-a observat, în sfârşit, că ruralul ar putea fi o soluţie pentru rezolvarea, fie şi parţială, a marasmului şi neputinţei ce domină economia românească.

Am senzaţia însă că nu s-a băgat de seamă că de unde nu pui nu ai nici ce culege.

„Rectificările bugetare“, aceste „fata morgana“ cu care diriguitorii încearcă să alimenteze speranţele românilor, nu au sorţi de izbândă.

Avem, se vede cu ochiul liber, şi ministere, şi miniştri şi gânduri fără nicio noimă.

Timpul ne-a învăţat, şi vremurile pe care le traversăm o confirmă, că doar lucrul rotund, bine făcut, are sorţi de izbândă.

O construcţie, oricât de ambiţioasă, are nevoie de o temelie pe măsură ca să reziste, să fie de folos.

Numai că, vorba lui Ţuţea săracul, din păcate, la noi, la noi la români „a te afla în treabă e un mod de lucru“.

Ceea ce se şi demonstrează şi în 2010!

„Fiindcă sărăcani ca anul aista, ca acum un an şi ca de când ne ştim n-am fost parcă niciodată“.

Actualitatea clasicilor!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
814

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Doamne-nu-ne-parasi_l655.html

Doamne, nu ne părăsi!

De-o vreme-ncoace, tot mai multe semne
Ne-arată că-Ţi iei mâna de pe noi:
Ierni lungi şi grele, cu nămeţi cât casa,
Cu ger cumplit ce face totul sloi;
Veri cu furtuni turbate, cu puhoaie
Trecând ca un năprasnic tăvălug
Şi-apoi cu soare aprig ca-n Sahara
Sub care ardem în văpăi de rug...
Te-ai supărat şi eşti mâhnit, Stăpâne,
Văzându-ne-n mocirlă, în păcat;
Tot Decalogul cu porunci divine
La-ndemnul lui satan l-am încălcat.
Ne-ai spus „Să nu ucizi!“ dar fără milă,
Orbiţi de ură şi de-un gând nebun,
L-am împuşcat pe cel din fruntea ţării
În ziua mare, sfântă, de Crăciun.
„Să nu furi!“ ne-ai mai spus, dar n-am luat seama,
Pe câmpuri nu mai vezi un aspersor,
Făcurăm jaf şi-n ferme, şi-n plantaţii,
Şi-n codrul secular, ocrotitor.
„Să nu-ţi faci chip cioplit!“ dar la alegeri
Credeam în candidaţi ca-n nişte zei
Şi i-am votat, i-am înălţat în ranguri,
Punându-ne nădejdea doar în ei.
Amarnică ne-a fost dezamăgirea:
Şi-au urmărit numai folosul lor,
Avură grijă şi de rubedenii,
Însă nicicum de-acest credul popor.
Azi nu mai e un sfanţ în vistierie,
Averile-s la ei şi la străini,
Noi nu trăim decât din împrumuturi,

Secătuiţi de lacomii rechini.
Ce vremuri grele, Doamne, ce urgie,
E ţara vraişte, ţăndări, la pământ,
Lovită de natura răzvrătită,
De-o sărăcie cum n-a fost nicicând!
E plata pentru multele păcate
Pe care-acum din plin le ispăşim;
S-o mai ivi veo rază de speranţă
Sau pasul duce către ţintirim?
Suntem ca Iov, Stăpâne, muribundul
Cu trupul ros de bube cu puroi,
Ai milă, Doamne, nu ne da pierzării,
Îndreaptă-ţi iarăşi faţa către noi!
Întoarce-ne pe Calea Ta cea dreaptă
Şi nu ne părăsi acum la greu,
La Tine-s mântuirea şi salvarea,
Prea Bunule, Prea Sfinte Dumnezeu!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
723

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 859a7
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Doamne şi domniţe

Aşezate la răscruce de drumuri, între Răsărit şi Apus, cultura noastră participând deopotrivă la rafinatul gust apusean şi la fastul curţilor bizantine, alianţele înfăptuite de voievozii noştri cu familiile domnitoare ale statelor vecine au legat istoria Principatelor române de istoria altor ţări, înrâurindu-se astfel întreaga noastră viaţă din trecut.

Alianţele maritale

Încă înainte de întemeierea Moldovei, voievodul maramureşean Bogdan de Cuhnea, înnobilat de regele Ungariei cu titlul de comite de Ugoci, se căsătoreşte cu o poloneză catolică. La rândul său, în 1419, Alexandru cel Bun se căsătoreşte cu Rimgaila, sora lui Vitold, mare cneaz al Lituaniei şi vară primară a regelui Poloniei. Catolică înfocată, ea plănuia să-l atragă pe Alexandru la confesiunea ei şi, prin el, întreg poporul. Planul nu i-a reuşit astfel că, doar doi ani mai târziu, ea înaintează Papei o petiţie de divorţ motivând, între altele, şi prin faptul că e rudă de gradul al treilea cu soţul ei.

La 13 decembrie 1421, după pronunţarea divorţului, Alexandru emitea un act prin care îi asigura cneaghinei Rimgaila, „fostei noastre soţii“, o rentă viageră de 600 de galbeni de aur ungureşti, iar pe tot timpul vieţii, târgul Siret cu satele, morile, heleşteele, vămile şi toate veniturile de orice fel. Alianţele maritale, ca să le spunem aşa, continuă: Iliaş, urmaşul lui Alexandru cel Bun, se însoară cu Marinca, cumnată a regelui Vladislav Jagello şi fiică a ducelui Andrei al Lituaniei.

Înrudiri cu despoţi şi ţari

La rândul lor, voievozii munteni îşi vor ţese înrudiri cu despoţii şi ţari ortodocşi ai popoarelor din sud. Voievodul Litovoi îşi va mărita fiica cu regele Milutin al Serbiei, iar Teodora, fiica primului Basarab, se va însoţi cu ţarul Alexandru din Vidin. Fiul ei Stracimir, moştenitorul ţaratului, o va lua în căsătorie pe Ana, fiica voievodului Nicolae Alexandru Basarab. O altă fiică a acestuia va deveni regină a Serbiei prin mariajul ei cu Ştefan Uroş, cneazul sârbesc. Cea de a treia fată a lui Nicolae Alexandru Vodă va lua de bărbat pe ducele Vladislav de Opolia, palatinul Ungariei, iar cu fiica lui Ştefan, regele Bosniei, se va însura Vladislav Voievod. Radu I va lua ca soţie pe Calinichia din neamul împăraţilor Paleologi, iar Dan I se va căsători cu domniţa lui Vuk Brancovici, regele Serbiei.

Destinul tragic al unei prinţese

Ştefan cel Mare a fost căsătorit de trei ori. Prima sa soţie, Evdochia, a fost sora cneazului Simion Olekovici din Kiev. După moartea Evdochiei, în 1467, domnitorul o ia ca soţie pe Maria de Mangop, de neam împărătesc, înrudită cu foştii stăpânitori ai Bizanţului. Familia ei stăpânea ţinutul Mangop din Crimeia. Cea de a treia soţie a marelui voievod a fost munteanca Maria, fiica lui Radu cel Frumos, surprinsă cu mama ei, la Bucureşti, în 1473, de armata moldovenească şi din acest motiv trebuind să-l însoţească pe învingătorul tatălui ei la Suceava.

Din prima căsătorie, voievodul moldovean a avut-o pe Olena, care s-a căsătorit, la 6 ianuarie 1483, la Moscova, cu Ivan, fiul marelui cneaz Ivan al III-lea, supranumit cel Groaznic. Scriitorul ieşean Ion Muscalu, printr-o documentare minuţioasă în arhivele ruseşti, a descris într-o carte viaţa nefericitei prinţese. Olena a avut un fiu, Dimitrie, care trebuia să urmeze la scaun părintelui său. Rămasă singură după moartea înainte de vreme a soţului ei, Olena a trebuit să lupte cu intrigile soacrei sale Sofia, care a vrut ca tronul să revină celui de al doilea fiu al său, Vasili. Deşi recunoscut şi proclamat în mod solemn de către Ivan al III-lea ca urmaş al său la tron, Dimitrie şi Olena nu rezistă maşinaţiunilor de la curte şi sunt închişi într-o citadelă.

Aflând de soarta lor, Ştefan, acum bătrân şi bolnav, îl întreabă pe hanul de la Crâm: „Răspunde-mi: va fi despoiat marele cneaz pe nepotul meu de marea cnejie a Moscovei şi va fi dat-o fiului său Vasili?“ La câteva luni după moartea voievodului moldovean, şi fiica sa Olena îşi sfârşeşte zilele în închisoare, iar la 14 ianuarie 1509 închide ochii şi Dimitrie. Însoţirile acestea vor continua până târziu: doamnele lui Neagoe Basarab şi a lui Petru Rareş vor fi sârboaice, fiice şi nepoate de despoţi etc, întărind astfel legăturile cu familiile domnitoare din această parte a Europei şi făurind alianţe împotriva duşmanului comun – Imperiul Otoman.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
884

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Doamnele cântecului românesc

Ştefania Rareş, Floarea Tănăsescu – două doamne ale cântecului românesc, nume ilustre ale artei interpretative, valori unanim recunoscute în lumea întreagă sunt, dincolo de scenă, modele de viaţă care au marcat şi influenţat generaţii întregi.

Ce au ele în comun?

Pentru ce le iubeşte şi le respectă lumea?

Un posibil răspuns este că au înălţat prin cântec, pentru totdeauna, satul, vatra strămoşească.

Ştefania Rareş

Când intră în scenă, în lumina reflectoarelor, este frumoasă, impunătoare ca o regină. Cântecul ei, cântecul Bucovinei, sună duios, răscolitor.

Ştefania Rareş a plecat în lume aproape desculţă, iar când priveşte spre pozele copilăriei, dar ochii i se aburesc de dragoste şi recunoştinţă pentru părinţi, fraţi şi sătenii din Dumbrăvenii Sucevei.

Cui îi păsa în vremurile acelea că un copil nu avea cu ce să se încalţe? Erau vremuri grele, după război, dar pe cât erau hambarele de goale, pe atât era de mare bogăţia sufletului!

Ştefania şi frăţiorii ei (opt copii!) au avut parte de părinţi şi bunici harnici, omenoşi şi cinstiţi. Se trezeau la ora trei, puneau de mămăligă, mai puneau în straiţă brânză, cârnaţi din untură, iar la ora patru erau la câmp, la muncă. Când dădea soarele, ei erau cu munca departe...

Săraci lipiţi pământului, dar demni

„Eu n-am văzut în casa noastră şi nici la vecini ca lumea să se văicărească fără rost. Munca, responsabilitatea pentru copii, pentru educaţia lor esenţială îi făceau fericiţi.“

A trăit într-o lume curată, în care greutăţile erau depăşite cu capul sus. A ascultat de porunca părinţilor cu sfinţenie: „Să fii cuminte, să spui mereu adevărul şi să-ţi iubeşti locul în care te-ai născut.“

Asta avea Ştefania în trăistuţă când a pornit pe drumurile şcolilor. A învăţat cu uşurinţă pentru că aşa i-a fost ei dat, cum dat i-a fost şi glasul răscolitor, unduios, unic.

Astăzi, când Ştefania Rareş este una dintre marile noastre interprete de folclor, când toate în jurul ei s-au schimbat şi s-au îmbogăţit, când sucevenii au făcut-o cetăţean de onoare al Bucovinei, spune cu mâna pe inimă că datorează totul valorilor morale ale satului natal, frumuseţii locurilor pe care, ca să le simţi cu adevărat magia, trebuie să păşeşti desculţ.

Floarea Tănăsescu

Curând vom avea în biblioteca noastră o carte în care marea interpretă a cântecului dobrogean, Floarea Tănăsescu, v-a povesti, v-a reconstitui prin documente, amintiri şi mărturii lumea satului natal, Viişoara.

Doamna Floarea Tănăsescu, un om de o rară modestie, poartă pe chip blândeţea şi bunătatea femeilor din

familia ei, care au trăit frumos şi demn, şi-au purtat numele cu aleasă eleganţă.
Numele ei, românesc şi dulce, se regăseşte în cântece alături de „Mare Neagră, Mare Albastră“, generic sub care a adunat melodii originale, de o frumuseţe fără seamăn.

Bunica, modelul ei de viaţă

Între ele, unul anume este dedicat bunicii care i-a fost suflet pereche: „Mama cu suflet de floare“.
„Este un cântec document, în care descriu viaţa bunicii mele, dobrogeancă get-beget. A avut o viaţă grea. Avea 35 de ani şi patru copii când bunicul a plecat în război. Într-o zi a venit vestea că este dat dispărut. Bunica l-a plâns şi a hotărât să nu se mai căsătorească vreodată. Toată viaţa şi-a închinat-o copiilor. Din păcate, tocmai când cel mai mare dintre ei a împlinit 20 de ani l-a pierdut. A trebuit să înveţe să trăiască şi cu această suferinţă. Cât am trăit în preajma ei am văzut-o îmbrăcată numai în negru. A fost modelul meu de viaţă, a fost dovada că o femeie, o mamă este o lume întreagă.
Cântecele mele străvechi, adevărate sunt primite ca zestre de la ea. Ele sunt ecoul sufletului de femeie care nu îşi pleacă fruntea în faţa necazului, a destinului. Cu capul sus, cu inima curată, plină de iubire, fără laudă, fără trufie, aşa se trăia atunci în Viişoara mea dragă, un sat mic în care oricât de grea era viaţa, nimeni nu cerşea, nimeni nu aştepta să îi dea cineva bani sau pâine pe degeaba.“
Vorbind despre bunica cea dragă, doamna Floarea Tănăsescu are chipul scăldat în lumină. O mare artistă, un om de o rară distincţie a adus lumii alinare şi bucurie în numele femeilor care au făcut ca satul dobrogean să dăinuiască până în ziua de astăzi.

Grupaj realizat de Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
704
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Doar un sfert din culturile agricole sunt asigurate > REVISTA LUMEA SATULUI

Doar un sfert din culturile agricole sunt asigurate

Interesul agricultorilor pentru asigurarea culturilor este în creştere în ultimii ani, pe fondul subvenţionării primelor de asigurare de către stat, dar şi al modificărilor climatice din ultima perioadă. Chiar şi aşa, suprafeţele asigurate sunt reduse, abia 20-25% din totalul culturilor, iar seceta şi îngheţul reprezintă în continuare excepţia de la regulă.

Mai mulţi bani de la Ministerul Agriculturii

În acest an, Ministerul Agriculturii are alocată suma de 42,5 milioane de lei, comparativ cu 16,8 milioane de lei anul trecut, pentru acordarea ajutorului de stat în agricultură, respectiv pentru plata primelor de asigurare. Practic, statul acordă un ajutor care reprezintă între 50% şi 70% din valoarea primei de asigurare, în funcţie de riscurile asigurate. Reprezentanţii ministerului apreciază că subvenţionarea valorii primelor de asigurare a avut drept efect creşterea interesului fermierilor pentru asigurarea culturilor agricole în ultimii ani.

Pachetele oferite de societăţile de asigurări cuprind riscuri încadrate la categoria standard (grindină, ploaie torenţială, furtună, vijelie, incendiu) sau riscuri încadrate la o categorie extinsă (grindină, ploaie torenţială, furtună, vijelie, incendiu provocat de trăsnet, alunecare, prăbuşire şi/sau surpare de terenuri cultivate). Trebuie remarcat însă că ofertele companiilor de asigurări nu includ seceta şi îngheţul, două dintre fenomenele meteo care dau bătăi de cap agricultorilor.

Ce spun asiguratorii

Chiar dacă oficial nu există date despre suprafeţele agricole totale asigurate în România, conform estimărilor din piaţă acestea ar reprezenta maximum 25% din suprafaţa cultivată cu culturi de câmp, după cum susţine Lucian Marin, director sub-scriere Non Viaţă, Groupama Asigurări, liderul pieţei locale pe acest segment. Există un interes constant al agricultorilor pentru asigurarea culturilor agricole, mai spune el. De altfel, compania pe care o reprezintă a cunoscut un trend crescător în perioada 2008 – 2011, atât în ceea ce priveşte numărul de asiguraţi cât şi suprafaţa asigurată.

Groupama Asigurări este lider de piaţă pe segmentul asigurărilor agricole din România, cu o cotă de piaţă de 37,46% şi un volum al primelor brute subscrise de 23,06 mili-oane lei, fiind lider de piaţă din punctul de vedere al suprafeţelor agricole asigurate, potrivit datelor furnizate de Groupama. Contextul este aşadar extrem de favorabil, cu un potenţial important, mai arată Lucian Marin.

Riscurile asigurate de Groupama prin poliţa de asigurare a culturilor agricole includ grindină, incendiu, furtună, ploaie torenţială – efecte directe, îngheţuri târzii de primăvară, respectiv timpurii de toamnă. Fenomenele cel mai des întâlnite sunt grindina, furtuna şi ploile torenţiale. Nu se acoperă seceta şi îngheţul de iarnă, având în vedere că producerea acestor riscuri este certă, nu doar previzibilă, afirmă Lucian Marin.

Şi Bogdan Pîrvu, director general Fata Asigurări, declară că interesul agriculturilor pentru asigurarea culturilor este în creştere, fiind susţinut de subvenţionarea primelor de asigurare. Pe de altă parte, modificările climatice din ultima perioadă, care au afectat recoltele şi planurile agricultorilor, i-au determinat pe aceştia din urmă să înţeleagă şi mai bine nevoia de asigurare. În ceea ce priveşte numărul de poliţe încheiate până în prezent în 2012, acesta se situează între 5.000 şi 6.000, cu menţiunea că trendul este unul de creştere, după cum precizează Pîrvu.

Cele mai întâlnire riscuri asigurate de FATA Asigurări sunt grindina, ploaia torenţială, furtuna şi riscul de îngheţ timpuriu şi târziu. „Riscurile catastrofale, manifestate pe areale extinse, nu pot fi susţinute de com-paniile de asigurări, în lipsa unor tratate de reasigurare adecvate“, spune Pîrvu.

FATA Asigurări, membră a Grupului Generali, a realizat în 2011 un volum de prime brute subscrise de 20,8 mil. lei (4,9 milioane de euro), cu 1,5 milioane de lei mai mult decât anul anterior. Principala linie de business a FATA Asigurări a fost reprezentată de asigurările de tip property (circa 85% din total), asigurările agricole generând mai bine de 76% din total (15,9 milioane de lei).

Şi legumicultorii se asigură

Zăpezile abundente din acest an au produs pagube însemnate legumicultorilor din Matca, judeţul Galaţi. Mare parte dintre ei nu îşi vor putea recupera pierderile pentru simplul motiv că nu au asigurat culturile. Să recunoaştem însă că nici societăţile de asigurări nu se înghesuie când vine vorba de acest sector, cu mici excepţii totuşi.

„FATA Asigurări a avut asiguraţi în acest an în localitatea Matca şi vom încheia în continuare poliţe pentru asigurarea culturilor. Interes din partea legumicultorilor pentru asigurări există în continuare şi putem spune că este chiar în creştere“, declară Bogdan Pîrvu. Acesta susţine că, în ultimii 2-3 ani, legumicultura a devenit din ce în ce mai atractivă, în special pentru românii rămaşi fără loc de muncă din cauza crizei economice, care au găsit o soluţie în cultivarea unor suprafeţe mici de teren pe care le aveau.

Legumicultura are avantajul de a implica atât o suprafaţă de teren cât şi o investiţie relativ mică, oferind însă o productivitate mare. „Cu o suprafaţă de teren restrânsă, dar care are posibilitate de udare, se pot obţine profituri din legumicultură fără investiţii semnificative şi fără nevoia unor mari dotări“, mai arată reprezentantul FATA Asigurări.

În cazul Groupama Asigurări, nu se pot încheia poliţe pentru culturile de legume pentru că aceasta ar presupune sume asigurate considerabile, concentrate pe suprafeţe relativ mici, declară Lucian Marin. De altfel, nici nu au fost încheiate asigurări pentru legumicultori din Matca.

Mai bine ploaie decât secetă

Ploile din ultima perioadă au afectat circa 16.000 ha, potrivit ministrului Agriculturii Daniel Constantin, în special culturi de grâu, floarea-soarelui şi porumb. Cele mai afectate zone au fost judeţele Vrancea, Bacău, Vaslui, Brăila şi Galaţi.

Sunt şi agricultori pe care ploile i-au făcut fericiţi. Este cazul lui Nicolae Sitaru care spune că acestea au făcut mai mult bine. „Ploile ne-au dat speranţă, acum trei săptămâni eram disperaţi cu grâul. Acum şi-a revenit, nu va fi aşa de prost cum ne-am aşteptat“, susţine Sitaru.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
611

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dr. Niculai Popandron, cercetător ştiinţific – Institutul de Cercetare Dezvoltare pentru Legumicultură şi Floricultură, Vidra

„Tot respectul pentru profesorul universitar Ion Ceauşescu. Nu pot să am decât cuvinte de apreciere pentru ceea ce a făcut pentru horticultura românească, horticultură, care în prezent este într-un declin inimaginabil. Îmi aduc aminte cu multă plăcere de cursurile de legumicultură, făcând parte din prima serie de studenţi la care a predat această frumoasă disciplină. A fost decanul de onoare al promoţiei 1974, repartizându-ne pe toţi şefi de ferme horticole, cel puţin trei ani, pentru a pune în practică cunoştinţele învăţate în cei cinci ani de studenţie.“

Dr. ing. Petre Eremia, Buzău

„Împreună cu fiul meu, administrez astăzi poate cea mai performantă livadă intensivă din România. Ea se află în judeţul Brăila, în localitatea Lacu Rezi, lângă Însurăţei. Pe profesorul Ion Ceauşescu îl cunosc încă din anul 1968, când mă aflam la conducerea agriculturii judeţului Buzău, apoi ca director al Trustului Horticol Buzău. Pe vremea aceea despre Nelu Ceauşescu se vorbea ca despre un părinte al horticulturii româneşti.

Sub conducerea sa, horticultura a cunoscut o modernizare şi o dezvoltare care au transformat România în cel mai mare exportator de legume, cultivate în sere şi solarii, din această zonă a Europei. Rămân de referinţă pentru gradul înalt de tehnologizare, serele din vestul ţării, dar şi cele din jurul Capitalei sau Craiovei. Ele reprezentau, cum s-ar spune, spuma, pentru că marea legumicultură se realiza în cele 1.000 de ferme în jurul cărora au fost constituite cele mai mari fabrici de conserve. Astăzi se vorbeşte despre acestea cu oarecare ocară. Pe vremurile acelea însă ele deţineau monopolul absolut pe piaţa tomatelor din Orientul Apropiat sau Mijlociu. Revenind la profesorul Ion Ceauşescu, am să încerc să rememorez câteva momente din conlucrarea cu domnia sa.

În anul 1973 am fost împreună în Italia, pe vremea în care deţineam funcţia de director la ILF Buzău. Am vizitat atunci expoziţia internaţională de mase plastice de la Milano, ferma de solarii a uzinei din Mantova, ferma pomicolă a lui Zanzi, institutul frigului de la Bologna, precum şi alte ferme de legume. La întoarcere am primit fonduri, materiale de la stat, informaţii privind tehnologia şi am iniţiat şi realizat 2.000 ha de livezi intensive de măr, mai precis cordonul de livezi de pe Valea Buzăului. Am mai construit şi un depozit cu frig cu o capacitate de 2.100 tone, plus trei fabrici de conserve la Rm. Sărat, Buzău şi Pârscov, de unde livram anual produse pentru export în valoare de 15 milioane dolari, din care 800 tone de suc de mere concentrat.

Tot la acea vreme a fost proiectat şi construit în România, pe 1.500 ha, tipul de solar tunel, care numai în Buzău a ocupat suprafaţa de 150 ha. Am fost sprijiniţi direct pentru înfiinţarea a două staţiuni: cea pomicolă de la Cândeşti şi cea viticolă de la Pietroasele, care alături de Staţiunea Legumicolă Buzău promovau noile soiuri şi tehnologii în ţară şi străinătate. Toate fondurile de investiţii au fost luate prin Banca Mondială şi achitate din beneficiile pe care le realizau.

Florea Paul: „La cursul de chimie din facultate i-am pus o întrebare directă profesorului nostru: ce părere are despre calităţile de cercetător ale academicianului doctor inginer Elena Ceauşescu, poreclită de noi, studenţii, şi codoi? Răspunsul a fost: «Are o echipă remarcabilă!»“

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
1468

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Doctorul în ştiinţe zootehnice Florin Pricop emite o nouă teorie în genetica fundamentală > REVISTA LUMEA SATULUI

Doctorul în ştiinţe zootehnice Florin PRICOP emite o nouă teorie în genetica fundamentală

Teoria sa nu face altceva decât să completeze opera părintelui geneticii mondiale T.H. Morgan, ale cărui cercetări fundamentale în materie de avicultură aveau să se oprească la un punct care la vremea respectivă reprezenta maximum gândirii ştiinţifice în acest domeniu. Timp de peste opt decenii, singura personalitate ştiinţifică din lume care a sesizat că lucrarea celui mai mare genetician al lumii n-a fost dusă la cap este doctorul în ştiinţe zootehnice Florin Pricop, un om de ştiinţă apreciat mai mult de savanţii străini decât de cei care sălăşluiesc sub cupola Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice a României.

Aceasta în pofida faptului că mentorii săi profesionali sunt la curent cu descoperirea fantastică a discipolului lor. Fapt este că autorul senzaţionalei descoperiri în materie de genetică avicolă are parte în ţara sa natală de un tratament profesional demn de o cauză mai bună, ca să nu spunem mai mult. Singurul genetician român a cărui operă ştiinţifică face obiectul unor dezbateri profesionale de cuprindere mondială nu numai că nu-şi găseşte loc la masa elitei academice româneşti, dar descoperirile sale au parte, cum s-ar spune, de un tratament care face din Florin Pricop un personaj cu o faţă internaţională sublimă, dar palidă în interior.

Acest om elogiat în toată lumea pentru descoperirile sale în materie de genetică fundamentală este pus în situaţia de a parafa actul de deces al uneia dintre cele mai faimoase bănci genetice în materie de avicultură. Din baza genetică avicolă a României a mai rămas doar partea galinaceelor uşoare, dată spre conservare Avicolei Bucureşti. La preluarea fondului genetic, unitatea a fost asigurată că întreaga activitate de gestionare va fi sprijinită financiar.

Promisiunea a fost împlinită doar parţial, unitatea de aici făcând eforturi materiale şi financiare extraordinare pentru supravieţuirea fermei de selecţie.

Programul de conservare, deci de menţinere în viaţă a raselor pure de găini pentru ouă se apropie de sfârşit şi, după cum decurg ostilităţile, statul ar putea opri finanţarea începând din 2010. Asta ar însemna sfârşitul-sfârşitului pentru ştiinţa avicolă românească, nu însă şi pentru Florin Pricop.

Geneticianul român, în plan personal şi material, ar putea beneficia de o avere impresionantă în urma vânzării invenţiilor sale. Florin Pricop ţinteşte însă mult mai departe. Spre marile instituţii ştiinţifice internaţionale care ar putea să-i provoace o surpriză de proporţie. Nu neapărat acum sau peste doi ani, ci în momentul în care noua sa teorie în genetica fundamentală a aviculturii va dobândi o recunoaştere universală.

Până atunci, omul cu geanta burduşită de invenţii şi cercetări în curs de omologare îşi trăieşte viaţa cotidiană alături de cei care îi recunosc şi apreciază calităţile, în primul rând cei de la Avicola Bucureşti. Satisfacţia sa deplină se află în interiorul familiei, unde împreună cu soţia sa, Magdalena, au reuşit să dea viaţă Laviniei, copilul care pare a păşi pe urmele tatălui său, cel puţin în plan profesional.

I.BANU, I. POP
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
1858
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

documentar-zootehnic_l912.html

Documentar zootehnic > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDocumentar zootehnic

La finele lunii aprilie 2010, în România se creşteau aproape 1,4 milioane de vaci şi juninci, localizate în proporţie de 60% în gospodăriile populaţiei. În ferme zootehnice, în adevăratul sens al cuvântului, se creştea mai puţin de 10% din efectivul total.

Anormalitate

• În anul 2010, la nivel naţional existau 234 unităţi de procesare a laptelui a căror capacitate de producţie este de 2,4 milioane tone anual.
• Potrivit unor studii de ultimă oră, unităţile de procesare a laptelui funcţionează cu doar 46% din capacitatea totală de producţie proiectată.
• Un număr mare dintre unităţile autorizate să prelucreze pentru schimburile intracomunitare, funcţionează doar cu 20-30% din capacitate.
• O analiză sectorială pune în evidenţă erori grave în repartizarea noilor investiţii în teritoriu. Există judeţe în care funcţionează la ora actuală peste 15 fabrici de lapte, iar în altele una sau două unităţi şi acelea inactive.
• Numărul centrelor de colectare a laptelui la nivel naţional este de 2.200, din care doar 65% sunt autorizate. Multe dintre centrele de colectare lucrează doar la jumătate din capacitate, datorită scăderii dramatice a efectivelor de vaci.

Laura DOBRE ZMARANDA Vizualizari:
868
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net

dogaraitul-intre-meserie-si-arta_s252.ht...

Dogăritul, între meserie şi artă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDogăritul, între meserie şi artă

În atelierul lor din comuna bistriţeană Rodna, situat lângă poteca ce urcă pe înălţimile Munţilor Rodnei, Viorel Căilean şi Dorel Sas, socru şi ginere, duc mai departe o îndeletnicire străveche – dogăritul. Fost miner la Exploatarea de la Valea Blaznei, Viorel Căilean a „furat“ meserie de la tatăl său de la care a învăţat să făurescă nu doar doniţe sau bârbânţe, ci şi mobilă din lemn masiv.

„D’apoi, nu-i deloc uşor să fii dogar“, zice Viorel Căilean. „Trebe mare grijă şi să ştii să-ţi alegi lemnul potrivit. Noi acuma îl uscăm la o fabrică de cherestea aici în satul vecin Annieş. Lemnul se şlefuieşte, apoi îl faci subţire cât vrei să fie doagele. Aşezi doagele una lângă alta, apoi le strângi între fălcile unei prese manuale până vezi că butoiul sau doniţa nu mai poate pierde niciun fir de apă. La bărbânţe şi la butoiaşe doagele trebuie întâi încălzite. Se pun pe un cerc de fier mai mic, apoi pe unul mai mare şi tot aşa până ajung la forma pe care o doreşti. Cercurile se strâng bine şi se bat nişte nituri pentru fixare.

Nu-i simplu, domnule, da’ ne place ce facem. Dumneata ştii că vinul ăl mai bun, varza murată ori brânza de burduf se păstrează cel mai bine în butoaie de stejar?“

Viorel GROSU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
1051
☐
˚Comentarii
☐
☐
˚1. Daraban Alexandru -- (22-July-2013)Buna seara! As vrea adresa de mail a d-lui Viorel Grosu (suntem consateni). Va mulţumesc şi doamne ajuta.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dogarii satelor

Lemnul este mai valoros decât aurul. Acesta este crezul unui om împlinit, care a descoperit cum o meserie străveche se poate îngemăna cu pasiunea. A fi dogar în anul de graţie 2010 seamănă mai mult cu munca unui artist aflat într-o confruntare internaţională. Adrian Aldea, dogar din comuna Ceptura, judeţul Prahova, a ajuns să practice această meserie din pură întâmplare. Iniţial a vrut să devină inginer proiectant, dar până la urmă a ajuns dogar. Nu unul tradiţional, ci un artist în meseria sa.

A început cu o rindea, o daltă şi un ciocan

După un an la Şcoala de Arte şi Meserii Urlaţi, când şi-a dat seama că nici nu ştia cum se desface un butoi, s-a dus la cel mai cunoscut dogar din Prahova şi l-a rugat să-l ia în ucenicie. Avea doar 14 ani. La terminarea uceniciei, s-a angajat zilier la o societate viticolă de stat, unde s-a văzut un om dărâmat în faţa butoaielor de mărimea unui vagon. Zestrea lui de început cuprindea o rindea şi o masă de tras manuală. Sculele le-a căpătat de la meşterii mai bătrâni, altele au fost moştenire de la străbunici. Pe unele chiar le-a confecţionat singur.

Începutul afacerii

Acum opt ani, a pornit afacerea pe cont propriu, ca persoană fizică autorizată. Prea mulţi bani nu câştigă, doar atât cât să se întreţină decent. Ca să se afirme, i-ar trebui un împrumut, dar la bancă este exclus, din cauza condiţiilor aspre de creditare, iar la fonduri europene nu are acces pentru că nu dispune de spaţiu suficient.

Procesul de fabricaţie

În opinia lui Adrian, cel mai bun lemn pentru butoaie este stejarul. Chiar şi whisky original se prepară în butoaie din această esenţă. Uscarea lemnului este foarte importantă. De el depinde calitatea butoiului. Buşteanul trebuie să aibă între 40-70 cm în diametru. După ce se debitează, se ţine un an şi jumătate la uscat, în aer liber, timp în care o dată sau de două ori pe săptămână se udă cu apă, indiferent de temperatura şi umiditatea din atmosferă. Foarte importantă este stivuirea, doagele trebuie să fie spaţiate, ca să se asigure aerarea.

Croirea butoaielor

Se confecţionează pe rând doagele şi, după ce butoiul se încheie, se face focul în centru, operaţiune care se numeşte focărit. Se realizează apoi finisarea, gărdinirea (confecţionarea şanţului pentru capac) şi păpurirea. Focăritul este foarte important, pentru că facilitează schimbul de tanin dintre fibra de lemn şi vin. Acest transfer se face timp de trei ani. După această perioadă, butoiul se desface şi se recondiţionează, pentru a reactiva taninul şi a facilita din nou acest schimb. După alţi trei ani, butoiul intră în perioadele de recondiţionare repetată. Aceasta este diferenţa dintre vinul ca băutură şi vinul ca aliment.

O singură icoană

Că a ridicat meseria la rang de pasiune stau mărturie şi icoanele sculptate în lemn, la care meşterul dogar migăleşte din când în când. Cereri ar avea, însă îi lipseşte timpul liber. O singură icoană a păstrat, prima pe care a sculptat-o. Nu a avut inimă să se despartă de ea, deşi i s-au oferit sume mari. Spune că, dacă ar avea nişte bani disponibili, ar planta un hectar de pădure, pentru că lemnul înseamnă sănătate. În timp ce vorbeşte, mânuieşte cu grijă butoiul. Pare că urmează un ritual, încercând să surprindă cu smerenie o fărâmă din viaţa lemnului.

Luminiţa MUŞAT

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
2305

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Doi ani ai contrastelor hidroclimatice în Bărăgan

O suită de informaţii transmise de foruri ştiinţifice internaţionale atestă că Terra se confruntă cu evidente modificări climatice, exprimate prin anomalii ale parametrilor vremii: inundaţii, furtuni puternice, precipitaţii intense şi grindină, intensificare a secetelor, manifestare a proceselor de deşertificare.

2010 şi 2011, ani atipici

În acest context global, pe teritoriul ţării noastre în ultimii ani se produc fenomene climatice şi hidrologice cu abateri considerabile de la cadrul hidroclimatic multianual.

Pentru condiţiile Bărăganului de Nord, anii agricoli 2010 şi prima parte a anului 2011 s-au caracterizat printr-o serie de însuşiri care i-au scos în evidenţă ieşirea din normalitatea multianuală şi lunară. Această stare de lucruri vine să ateste previziunile climatologilor, potrivit cărora ne îndreptăm spre modificări climatice majore:

• Anul agricol 2009-2010, cu cei 717 mm precipitaţii anuale (depăşind multianuala cu 270 mm), este unicat pentru perioada de raportare de 110 ani anteriori.

• Gerurile produse în iarna 2010 în lunile decembrie şi ianuarie (temperaturi minime în aer -17÷ -14°C) şi cele din iarna 2011 în lunile ianuarie şi februarie (temperaturi minime în aer -19 ÷ -12°C) au fost deosebit de expresive pentru ultimii ani şi au constituit fenomene stresante pentru plantele semănate în toamnă. Acoperirea majorităţii culturilor semănate în toamnă cu strat de zăpadă a evitat manifestarea unor situaţii critice în zona Brăilei, temperaturile la sol sub zăpadă fiind blânde (0÷-2°C).

• Vara foarte umedă în 2010, cu 165 mm în iunie (102 mm peste normală), lună depăşită doar în 1985 (183 mm) şi cu 88 mm în iulie (41 mm peste normală), lună la rândul ei depăşită doar în alţi 8 ani din cei 110 ani anteriori de referinţă, a ridicat mari probleme recoltării cerealelor păioase. Pe lângă aportul însemnat de apă produs în această perioadă, trebuie remarcată frecvenţa foarte ridicată a zilelor cu precipitaţii, în perioada 15 iunie-15 iulie ploile înregistrându-se aproape zilnic. În aceste condiţii s-au produs întârzieri în declanşarea recoltărilor ce au favorizat manifestarea proceselor de încolţire a boabelor în spic.

• Luna august, cu media termică lunară de 25,0°C, a fost pe locul 2 ca mărime după 1946, cu 25,8°C din perioada anterioară de 110 de ani.

• În perioada august-septembrie 2010 s-a declanşat seceta (august-19 mm aport pluviometric, septembrie-21 mm), seceta meteorologică determinând o intensă secetă pedologică ce a creat condiţii deosebit de dificile pentru pregătirea solului, semănatul şi înfiinţarea culturilor din toamna 2010.

• La fel de atipică climatic a fost luna noiembrie, deosebit de caldă (11,1°C), de două ori mai caldă decât media lunară multianuală (5,5°C). Această anomalie termică a lunii noiembrie, urmată după un octombrie umed (70 mm precipitaţii), a fost benefică realizării arăturilor şi a semănăturilor de toamnă pentru o mare parte din producătorii agricoli.

- Mai trebuie precizată atipicitatea hidrologică a Dunării în 2010: în luna iulie fluviul a prezentat nivelele cele mai ridicate, ce au depăşit nivele istorice înregistrate pe întregul tronson Hârşova-Tulcea.

Corelat cu nivelele de excepţie ale fluviului, terenu-rile agricole din zonele de luncă îndiguită au fost afectate de un intens exces de apă, datorită infiltraţiilor din fluviu.

Adaptarea cadrului tehnologic

În ultimul timp, aşa cum s-a văzut, fenomenul climatic capătă caracteristici atipice, ridicând probleme în desfăşurarea actului agricol

Se pot preciza concluzii privind derularea perioadelor climatice între 2010-2011:

- S-au manifestat tot mai frecvent situaţii climatice cu abateri de la normalitate, fenomen corelat cu modificările climatice globale.
- Se induce necesitatea că nonconformismul cadrului climatic reclamă un nonconformism al cadrului tehnologic:
  - Adaptarea structurii de culturi cadrului climatic derulat;
  - Asigurarea unui cadru tehnologic armonizat cu variabilitatea tot mai evidentă a parametrilor climatici;
  - Diminuarea efectului stresurilor termice de iarnă asupra plantelor prin:
    - realizarea culturilor într-un cadru tehnologic calitativ asigurator şi preventiv, pentru parcurgerea perioadelor cu temperaturi negative periculoase;
    - monitorizarea permanentă a cadrului termic din aer şi sol, a acoperirii cu strat de zăpadă şi a comportamentului semănăturilor în perioadele critice;
    - asigurarea unor soluţii tehnice pentru condiţiile de calamitare la stres termic (culturi descoperite de strat de zăpadă): rezerve de seminţe şi de inputuri pentru prezumtive reînsămânţări.
  - Diminuarea stresurilor termice de vară prin:
    - utilizarea soiurilor şi hibrizilor cu perioade mai scurte de vegetaţie şi cu cerinţă mai mică de apă;
    - utilizarea speciilor de plante cultivate cu rezistenţă sporită la secetă;
    - utilizarea tehnologiilor de cultură care asigură densităţi mai reduse, fertilizări corelate cu cadrul lipsei de apă, controlul eficace al buruienilor, bolilor şi dăunătorilor, soluţii pentru buna gestiune a apei solului.

Arta tehnologului agronom este de a cunoaşte (măsura) darurile şi pericolele oferite de natură, de a fi pregătit şi a-şi armoniza implicaţiile tehnice cu cerinţa acesteia.

Dr. ing. Ioan Vişinescu
Dr. ing. Marcel Bularda

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
822

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

doi-mari-sarbatoriti-la-sfarsit-de-iunie...

Doi mari sărbătoriţi la sfârşit de iunie

A doua jumătate a lui Cireşar este marcată de cel puţin două mari sărbători pentru creştinii ortodocşi: pe 24 ne amintim de Naşterea Cinstitului, Slăvitului Prooroc Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan, iar pe 29 îi pomenim pe Sfinţii Slăviţi şi întru tot lăudaţi şi mai-mari Apostoli Petru şi Pavel.

Născut pentru a-l vesti pe Iisus

Prorocul Ioan, fiul preotului Zaharia şi al Elisabetei cea stearpă, născut din făgăduinţă, a fost considerat de Hristos cel mai mare dintre toţi cei născuţi din femei. Prorocul a văzut lumina zilei în cetatea Orini, iar numele său, provenit din limba ebraică (Iohanan-Iehohanan), înseamnă „Dumnezeu s-a milostivit“.

Părinţii săi ajunseseră la bătrâneţe şi nu fuseseră binecuvântaţi cu copii. Degeaba se rugau Zaharia şi Elisabeta lui să devină părinţi. Într-o zi, în vremea împăratului Irod, pe când a intrat în templu să tămâieze, preotului Zaharia i s-a arătat îngerul Domnului. Acesta i-a spus că Dumnezeu i-a ascultat lui şi soţiei sale rugăciunile şi ei vor avea un fecior pe care trebuie să-l numească Ioan. Zaharia n-a crezut şi până în ziua în care acest lucru s-a împlinit a rămas mut.

După ce a crescut, Ioan a decis să trăiască în deşert, nu lângă părinţii lui. Aici el se hrănea cu miere sălbatică şi lăcuste, se îmbrăca cu haine din păr de cămilă şi părea ciudat oamenilor cu care intra în contact. Mai este cunoscut şi ca Înaintemergătorul, pentru că el a „pavat“ drumul lui Iisus, propovăduind şi vestind oamenilor venirea Mântuitorului. La fiecare 24 iunie ne amintim, cum ziceam, de naşterea Prorocului, Înaintemergătorului şi Botezătorului lui Iisus Hristos, Ioan.

Piatră la temelia bisericii creştine

La sfârşitul lunii, pe 29, noi, creştinii ortodocşii, îi pomenim pe Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel, doi dintre cei mai importanţi apostoli ai Mântuitorului. Ei au dus cuvântul evanghelic în toate colţurile lumii, l-au propovăduit pe Hristos şi au făcut o mulţime de fapte bune şi măreţe. Sunt sărbătoriţi în acelaşi timp, pentru că amândoi au fost martirizaţi în aceeaşi zi, 29 iunie, anul 67, dar şi pentru că amândoi sunt deopotrivă de importanţi în cadrul Bisericii Ortodoxe, fiind apreciaţi ca „prietenii lui Hristos“. Cei doi au fost nedespărţiţi de Hristos şi, implicit, martori ai minunilor pe care El le-a făcut.

Vasul ales al ortodoxiei

Sfântul Apostol Pavel era iudeu şi se numea, înainte de a se converti, Saul, adică cel dorit. Adevărul este că la început era recunoscut ca un prigonitor al creştinilor. În mod miraculos, Pavel este convertit la creştinism. Întâi, din senin, o lumină puternică l-a învăluit şi n-a mai văzut nimic. Apoi, s-a auzit o voce: „Saule, Saule, de ce mă prigoneşti?“ Speriat, el a zis: „Cine eşti Doamne?“ Şi glasul a zis: „Eu sunt Iisus pe care tu îl prigoneşti“.

În calea spre pocăinţă, Pavel a ajuns în Imperiul Roman, unde a parcurs fiecare ţară şi oraş spre a-l propăvădui pe Hristos. Pe 29 iunie, din porunca împăratului Nero, i se taie capul.

Neînţelese, am putea - sau nu - spune că sunt căile Domnului. Pavel devine din cel mai mare duşman al creştinilor, cel mai înfocat apărător al lor.

De altfel, tocmai pentru că au greşit faţă de Iisus şi au căpătat iertarea, cei doi apostoli au devenit ocrotitorii penitenciarelor din România.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
592

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Doi sfinţi de vază ai ortodoxiei

Sărbătoriţi unul după altul la sfârşitul lunii octombrie, Sfântul Dumitru Izvorâtorul de Mir şi Sfântul Dumitru cel Nou din Basarabi sunt doi mari sfinţi din calendarul ortodox. Odată cu ei, în popor se spune că de acum nu mai e cale de întoarcere spre vară. Gata, vina iarna... Aproape 350.000 de români îşi sărbătoresc acum ziua numelui. Pentru ei toţi, dar şi pentru noi, ceilalţi, să ne amintim câte ceva despre cei doi sfinţi.

Creştin cu frică de Dumnezeu

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie a fost fiul voievodului cetăţii Tesalonicului. El a fost botezat în taină şi tot în taină învăţa despre credinţa în Iisus Hristos, pentru că, în vremea aceea, era o cruntă prigoană împotriva creştinilor. Când a murit tatăl lui, Dimitrie a fost numit voievod în locul lui de către împăratul Maximian, fără să ştie însă acesta că e creştin. Când Maximian s-a întors biruitor dintr-un război, a poruncit serbări mari în cinstea zeilor care l-au ajutat. Numai Dimitrie nu a vrut să ridice ofrande zeilor, declarându-se creştin, drept care a fost ţintuit în temniţă rece şi grea.

Serbările păgâne au continuat şi un vandal de neam, Lie, cu chip înfricoşător, desfăta adunarea ucigând oameni nevinovaţi, mai ales creştini. Un cunoscut de-al sfântului Dimitrie, Nestor, n-a mai putut să rabde acel cumplit şi neîntemeiat măcel şi a vrut să-l răpună pe Lie. Aşa că a cerut permisiunea să îl viziteze pe Dimitrie şi i-a cerut binecuvântare şi sfat.

Făcându-i semnul crucii pe frunte, sfântul i-a zis: „Du-te şi pe Lie vei birui şi pe Hristos vei mărturisi!“ La momentul luptei, Nestor a strigat, cu ochii spre cer: „Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mi!“ De neînţeles pentru mulţi, Lie a căzut trântit la pământ de Nestor şi a murit pe loc. Împăratul, aflând că acest lucru a fost posibil după discuţia cu Dimitrie, a trimis ostaşi în temniţă, ca să-l ucidă pe sfânt. Lui Nestor i s-a tăiat capul şi amândoi au ajuns în împărăţia lui Dumnezeu. Dar minunile au continuat să curgă, de la moaştele sfântului Dumitru.

Obiceiuri

Se spune că Sfântul Dumitru este stăpân peste jumătatea friguroasă a anului, aşa cum Sfântul Gheorghe este stăpân peste cea călduroasă. Considerat stăpânul păstorilor, Sfântul Dumitru întoarce turmele de la stâni, pe lângă vetrele satelor. Este momentul încheierii socotelilor dintre slugi şi stăpâni, se dau ciobanilor sau văcarilor dublele de porumb şi grâu promise în primăvară, se tocmesc ciobanii sau văcarii pentru anul următor. Se fac focuri de curăţare a ogrăzilor, se împart nuci şi mere, se face colivă.

Cailor tineri li se tunde coama, în schimb oamenii nu au voie nici să se pieptene, pentru că, se spune, e pericol de lupi. De asemenea, dacă e vreme bună pe 26 octombrie, când e Sfântul Dumitru, toamna e lungă şi blândă.

Sfântul Dimitrie cel Nou din Basarabi a trăit în veacul al XIII-lea, în satul Basarabov. Sărac şi mun-citor, el s-a călugărit şi a stat într-o peşteră, unde a petrecut ani în şir în post şi rugăciune. Când a simţit că moare, s-a aşezat între două stânci, unde şi-a dat obştescul sfârşit, ca într-un sicriu. Moaştele sale au fost aduse în Ţara

Românească şi aşezate în Catedrala Mitropolitană, unde se află şi azi.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
623

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Doi tineri care au dat satului o uimitoare trezire

Horia este o localitate în apropierea Hârşovei, judeţul Constanţa, care a avut parte de oameni gospodari şi de nume bun în rândul satelor dobrogene. A avut deci, un trecut, din care a rămas doar mândria bătrânilor, atunci când îşi amintesc despre munca, bunătatea pământurilor şi gustul roadelor. Soarta comunei părea până nu demult pecetluită, nimic nu avea darul să schimbe părerea de rău a localnicilor.

Primul pas, darul de nuntă

Cel care avea să readucă speranţa, să mişte lucrurile din amorţeală, să redeştepte dorinţa de a renaşte este tânărul Dumitrel Sava, fiu al satului. În anul 2000 s-a căsătorit cu Ionela, o fată frumoasă din Constanţa, care doar terminase liceul. El era electrician calificat, putea să lucreze oriunde, pentru că această meserie este foarte căutată, dar i-a vorbit soţiei despre pasiunea lui pentru agricultură. I-a propus să se mute la Horia, în casa părintească, iar banii câştigaţi la nuntă să îi investească într-o fermă de animale.

Au cumpărat câteva vaci şi, încet-încet, le-au înmulţit. Grajdul l-au făcut în curtea părinţilor, până în anul 2006 acolo le-au crescut, iar când au ajuns la 40 de capete au trebuit să găsească o altă soluţie. Au cumpărat un teren în comună şi o hală distrusă de la fostul AGROMEC, au angajat oameni şi au continuat munca. Curând a venit vremea să vândă toate vacile româneşti pentru că nu erau rentabile: preţul laptelui era foarte scăzut şi nu acoperea cheltuielile.

Viaţa celor doi tineri curge acum frumos, pentru că munca, sacrificiul sunt noţiuni pe care şi le-au asumat din start. Au doi copii, şi-au ridicat o casă frumoasă, unde este şi sediul societăţii. Uneori pleacă toţi patru în excursie. De la fereastra copiilor se vede, în fiecare dimineaţă, câmpul. Nici nu şi-ar dori altceva. Iar Horia, satul atât de trist până nu demult, trăieşte prin voinţa şi reuşita acestor tineri o nesperată trezire.

Firma are faţă occidentală

Prin anexa Programului Fermierul M 231 au cumpărat vaci din Germania. Au urmat apoi şi alte investiţii. Trebuie spus că obiectul principal al societăţii înfiinţate de către cei doi tineri, Dumitrel şi Ionela Sava, este creşterea animalelor pentru obţinerea laptelui. Se împlinesc aproape 9 ani de când tânăra familie Sava a muncit pe rupte şi, în afară de subvenţiile care s-au dat prin programe de susţinere a tinerilor fermieri, nu au avut alt sprijin. În momentul acesta, principalul venit al societăţii vine din cultivarea terenurilor (2.000 ha) pe care le lucrează cu maşini agricole cumpărate în rate sau în leasing, fără niciun fel de subvenţii.

Deşi anul acesta a fost unul cu producţii mai mici, nu sunt datori la nimeni. Oamenii care lucrează în ferme sau la câmp îşi primesc salariile, iar ei îşi continuă cu seriozitate şi curaj munca. Cine şi-ar fi închipuit că doi tineri, aproape copii, vor reuşi în câţiva ani să devină cei mai importanţi fermieri din zonă?!

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:

2686

Comentarii

1. nicu -- (2-January-2011)nu se mai scrie ca de prin 2002 pana mai recent , si-a finantat afacerea asta rurala prin bani obtinuti din trafic cu motorina, sute de tone pe an, luata de la vapoarele ce trec pe dunare,aflata la 10 km distanta de loc. Horia, momentan are cumparate peste 700 ha, ce nu e altceva decat spalare acelor bani intr-un final

2. Tinel -- (29-August-2014)Motorina este plătită la zi,poți verifica.

3. manole -- (28-April-2015)nu e mentionat si cati ani de puscarie a facut acest patron harnic si onet.......

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a5917

Verificare

Doleanţele păstorilor

Participanţii la Sesiunea ştiinţifică cu tema „Pajiştile montane, o avuţie insuficient valorificată“, organizată de Institutul de Cercetare - Dezvoltare pentru Pajişti, Braşov la Complexul Piatra Arsă din Bucegi, au elaborat şi susţin următoarea rezoluţie cu privire la:

Cercetarea ştiinţifică

- Elaborarea unui program naţional de cercetare a pajiştilor montane pe termen scurt, mediu şi lung, cu participarea oamenilor de ştiinţă şi a tuturor specialiştilor din cercetare şi extensie pentru zona montană;
- Revenirea la sistemul centralizat al cercetărilor din domeniul pastoral sub egida ASAS, cu armonizarea componentelor tematice, stabilirea priorităţilor, promovarea interdisciplinarităţii în staţionare, cu experienţe complexe în relaţia climă – sol – plantă – animal – om – mediu;
- Dezvoltarea în instituţiile şi staţiunile de profil zootehnic cu animale ierbivore a unor experimentări cu întreţinerea animalelor pe păşunile îmbunătăţite;
- Extinderea cercetărilor privind multifuncţionalitatea pajiştilor în general şi a celor din zona montană în special;

Gospodărirea pajiştilor

- Inventarierea animalelor de pe păşunile montane şi a duratei de păşunat pentru stabilirea încărcării cu animale;
- Atribuirea spre folosinţă îndelungată tinerilor fermieri a unor suprafeţe întinse de pajişti abandonate şi a pârloagelor din terenurile arabile cu obligaţia de valorificare optimă a lor;
- Dotarea pajiştilor montane cu cele necesare unei exploatări corespunzătoare ca: drumuri de acces, alimentări cu apă, electricitate, umbrare forestiere, adăposturi pentru îngrijitori şi animale, împrejurimi pentru păşunat raţional, spaţii pentru procesarea laptelui şi multe altele;
- Proiectarea şi realizarea unor amenajamente silvopastorale cu lucrări specifice pentru îmbunătăţirea covorului ierbos prin fertilizare, amendare calcică, supraînsămânţare, reînsămânţare.

Îmbunătăţirea Codului legislativ şi organizatoric

- Necesitatea elaborării unei noi Legi a pajiştilor, care să corespundă situaţiei actuale a patrimoniului pastoral, având ca bază de plecare Legea pentru organizarea, administrarea şi exploatarea păşunilor din anul 1928, cea mai completă, apărută până acum la noi;
- Reorganizarea asociaţiilor de pajişti la nivel local, judeţean şi central cu bilanţ de venituri şi cheltuieli propriu, asemănător perioadei interbelice;
- Subvenţionarea prin diferite mijloace de către stat a creşterii animalelor pe pajiştile montane.

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:

641

Comentarii

1. kesarion -- (4-October-2010)Cereri mai mult decit rezonabile si de bun simt! Daca cineva,acolo,sus,le-ar lua in seama si mai ales,daca ar fi consultati si taranii ce folosesc aceste pajisti,ar mai fi o speranta pentru zootehnia montana.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Domnica Dologa, o floare din grădina Năsăudului

S-a născut într-o zi frumoasă de toamnă, fiind cea de-a cincea fată a familiei Dologa, formată din oameni simpli care-şi câştiga existenţa de pe urma animalelor din bătătură şi a muncii la câmp.

A venit pe lume în comuna Telciu, pe Valea Fiadului, un loc binecuvântat de Dumnezeu, o zonă de o frumuseţe aparte, unde susurul lin al unei ape de munte mângâie liniştea celor câtorva familii care mai locuiesc acolo. Nici astăzi nu este energie electrică pe valea ce duce către Munţii Ţibleşului, oamenii apelând chiar şi acum la coborâtul merindei în fântâni pentru a nu se deteriora.

– Unde a început povestea celei care este acum o interpretă de seamă a Ţării Năsăudului?

– Copil fiind, acolo pe Valea Fiadului, locul unde mă simt chiar şi acum cel mai bine, aveam „lumea mea“, ca să spun aşa. Cât era ziua de mare noi munceam în gospodărie alături de părinţi. Eram cinci fete şi eu de-abia aşteptam să fiu trimisă cu vitele la păşune ca să pot cânta. În mijlocul naturii mă simţeam şi mă exprimam cel mai bine.

Mă întreceam cu toate păsările văzduhului şi eram tare atentă la trilurile ce răsunau prin văi şi lunci. Nici nu era de mirare că am prins drag de muzică, fiindcă bunicul dinspre tata a fost moroşan din Săcelul Maramureşului şi tare îi mai plăcea să cânte. Şi din partea mamei am moştenit ceva: bunica a fost socăciţă la nunţi şi trebuia să strige la găină, cum e obiceiul la noi. O făcea cu mult drag, bunicul fiind cel care cânta la fluier alături de ea, ceteraşi nefiind pe Valea Fiadului pentru că este un loc mai izolat.

– La un moment dat s-a produs întâlnirea cu scena, după ce ani de zile visaţi să ajungeţi să cântaţi lumii...

– Da, cam prin anii '90 am avut primele apariţii pe scenă, asta după ce, desigur, am urmat cursurile de canto ale Şcolii populare de artă din Bistriţa. Am colaborat ani buni cu Ansamblul artistic „Cununa de pe Someş“ al Casei municipale de cultură din Bistriţa, cu care am efectuat nenumărate turnee atât în ţară cât şi în străinătate. Munca mea la acest ansamblu a însemnat foarte mult, doamna Elvira Botoş fiind cea care m-a propulsat enorm în cariera mea.

– Cum aţi reuşit să vă creaţi un repertoriu şi ale cui doruri le cântaţi?

– Cânt dorurile satului meu dintre munţi. Tare drag îmi este să mă duc mai ales vara la căsuţa mea de pe Valea Fiadului, unde îmi regăsesc liniştea şi unde pot să mai creez, de ce nu, versuri pentru viitoarele mele cântece. Am găsit şi cântece vechi pe care le-am mai finisat şi, cu modestie spun, cred că nu a ieşit ceva tocmai rău. Apoi, împreună cu naşul şi colegul meu Alexandru Pugna, am ales câteva dintre cântecele vechi ale regretatei Maria Peter pe care le-am înregistrat pe un material discografic. Am făcut acest lucru pentru a nu fi uitate aceste cântece şi pentru a le da... aşa un suflu nou, din dorinţa noastră de a nu rămâne undeva uitate.

– Este grea afirmarea în lumea artistică?

– Nu ştiu ce să spun. Fiecare pas este foarte important pentru un artist. Trebuie multă muncă şi seriozitate şi...

mai e necesar să nu tânjeşti neapărat spre succesul imediat fiindcă ar putea fi o mare dezamăgire dacă acest succes se va evapora la fel de uşor şi de repede precum a apărut. E loc pentru fiecare. Dumnezeu te înzestrează cu talent, însă fără muncă talentul se poate risipi foarte uşor. Eu acum sunt angajată la Ansamblul artistic profesionist „Dor românesc“ al Centrului Judeţean pentru Cultură Bistriţa-Năsăud şi avem foarte multe spectacole, turnee, e foarte plăcut ceea ce fac. Fiecare apariţie publică este foarte importantă pentru mine şi din fiecare concert încă mai învăţ. Eu tot timpul învăţ. Vreau să impresionez publicul chiar dacă sunt pe scenă doar trei minute.

– De ani buni numele dumneavoastră este asociat cu romanţa. Cum s-a produs această ,,întâlnire“?

– Mie mi-a plăcut romanţa dintotdeauna şi, ca atare, pe lângă cele trei albume de muzică populară pe care le-am editat până acum, am mai înregistrat şi un album cu romanţe. În anul 1998 am reuşit să impresionez juriul şi publicul de la Târgovişte. Atunci am obţinut trofeul festivalului „Crizantema de aur“ şi tot de atunci unde mă duc să cânt e aproape obligatoriu să interpretez şi o romanţă. Este un gen nu chiar la îndemâna oricui, e nevoie de multă sensibilitate pentru a putea interpreta o romanţă. Eu am reuşit şi reuşesc în continuare să fiu de-a dreptul îndrăgostită de romanţă. Refuz să cred că lumea nu mai vrea să asculte romanţe şi chiar văd, la unele evenimente private unde mi se cere să cânt romanţe, cum vibrează sufletul ascultătorilor.

– Ce nu aţi face niciodată dumneavoastră, ca artist?

– Of... nu accept modernismul în muzica populară, chiar dacă unii ar putea spune că sunt demodată. Îmi doresc nunţile de altădată, cu ceteraşi care cântă de joc, cu toate momentele acelea minunate ce nu lipseau de pe la noi. Vreau ca românii să spună stop obiceiurilor împrumutate şi să-şi iubească neamul din care provin.

– În încheiere, doriţi să adresaţi ceva cititorilor acestei reviste?

– Sigur că da. Să iubească tot ceea ce e frumos, satul în care s-au născut tradiţiile, obiceiurile şi cântecele noastre populare. Multă sănătate cititorilor revistei Lumea Satului şi spor în noul an 2012!

Interviu realizat de Viorel Grosu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
1223
☐
Comentarii
☐
☐
1. Viorel -- (29-February-2012)tiam citit revista si eu am crescut tot acolo pe valea fiadului si ori cum ma simt bine cind ma duc acolo dar cam rar ajung pe acolo ca am plecat de acolo cind eram un copilandru in timisoara dar ori cum nu uit meleagurile unde mam nascut te stiu de cind erai copila mica acolo pe fiad si iti ascult cintecele tale frumoase si imi plac fooarte mult te iubesc ca sunt neam tine

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Domnica Sorescu Voicu, romanţa de aur a Prahovei

Pe Domnica Sorescu Voicu am revăzut-o pe 1 octombrie, la o manifestare dedicată pensionarilor din Ploieşti. Întotdeauna răspunde invitaţiilor de acest gen. În urmă cu o lună am mers împreună la o festivitate cu accente profund emoţionale, la un aşezământ pentru vârstnicii cu handicap din Puchenii Mari. Oriunde este un eveniment caritabil, Domnica este acolo. Dăruieşte, asta face. Şi este foarte atentă, astăzi, unde anume cântă. Vorba artistei, cu nota sa de modestie: „Nu sunt nici atât de cunoscută, dar nici atât de necunoscută încât să nu-mi pese în ce fel de festivitate, emisiune sau concert merg şi ce companie am acolo.“

Sâmbătă (n.a. - 1 octombrie), la micul spectacol de suflet dedicat părinţilor şi bunicilor din Ploieşti, Domnica Sorescu Voicu avea lacrimi în ochi. Dar şi-a revenit repede, fiindcă rostul unui artist, dincolo de emoţia pe care o simte, sau tocmai de aceea, este să aducă bucurie în sufletul celor care-l ascultă. Bucurie aduce şi un dialog cu foarte îndrăgita interpretă de romanţe, cântece populare şi de petrecere din Prahova.

Un sărut pentru o carieră

– La bună regăsire, Domnica Sorescu Voicu! Nici nu ştiu bine cum să fac arc peste timp între ceea ce aţi făcut astăzi – cu vocea asta predestinată parcă să aline – şi anul 1975 sau anul 1980.

– Nu sunt anii debutului meu în cântec, dar sunt date de referinţă pentru ceea ce avea să devină cariera mea artistică. În 1975 am participat la concursul „Steaua fără nume“, un moment remarcabil mai ales pentru faptul că din acel moment am devenit cunoscută la mine acasă. Şi nu numai. Dar anul 1980 rămâne cu totul şi cu totul special pentru mine. Atunci am adus acasă, în Prahova, trofeul Festivalului naţional de romanţe „Crizantema de aur“. Cu atât mai preţios mi s-a părut cu cât preşedinta juriului era Ioana Radu. Marea Ioana Radu!

– Să spunem că era ediţia a treisprezecea. Şi-atunci aţi primit şi-o altă mare preţuire. Când v-a auzit prima dată cântând, Ioana Radu v-a oprit, a venit la dvs. şi v-a sărutat pe obraz.

– Acela a fost momentul – întregit, fireşte, de importanţa trofeului - care m-a determinat să nu mai las romanţa niciodată. Dar am abordat şi cântecul popular sau pe cel de petrecere, toate aducându-mi mari împliniri sufleteşti.

Popas la Teatrul „Constantin Tănase“

– După aceea v-a luat Teatrul „Constantin Tănase“.

– Am fost detaşată câţiva ani la Teatrul „Constantin Tănase“. Nu am vrut să-mi părăsesc serviciul şi atunci s-a găsit această soluţie. De-acolo am multe amintiri dragi, dar una mă domină şi astăzi. Nu pot să uit preţuirea pe care o avea pentru mine Puiu Călinescu, un om dificil, neiertător, dur cu cei din echipă. Odată, am avut pană la maşină şi am ajuns spre sfârşitul spectacolului.

Nici n-am avut curajul să cobor din maşină de teamă. Plângeam în continuu. Puiu Călinescu mi-a ordonat imediat să las plânsul şi să intru în scenă. Faptul că un actor atât de mare mi-a dat voie să intru pe final de spectacol a fost ceva teribil pentru mine (n.a. – pe vremuri, atunci când spectacolele, orice fel de spectacol, erau de-o calitate pe care rar o mai regăsim astăzi, cel mai bine cotat nume intra pe scenă ultimul).“

Peste 30 de ani de spectacole şi un regret

– Între spectacolele de la teatru, serviciu şi după ce nu aţi mai activat la „Constantin Tănase“ aţi mers în alte concerte, aţi apărut în emisiuni radio şi TV.

– Prima prezenţă la radio a fost într-o emisiune a Silviei Chicoş. De atunci, ţin minte doar cascada de emoţii… Aproape că nu era să le fac faţă. Pe urmă au fost nenumărate invitaţii în studiourile de radio şi TV. În peste 30 de ani de cântec am străbătut România şi Europa în lung şi-n lat, în turnee cu echipe artistice consacrate. Nu mai ştiu şirul spectacolelor. Dar am un regret: îmi pare rău că nu am acordat mai multă atenţie şi timp cântatului.

Îmi dau seama că nu am ştiut să îndrăznesc mai mult, poate nu am avut curaj, poate nu am păstrat legăturile care trebuie, însă asta este vina mea. Am ordonat priorităţile altfel, muzica urmând familiei şi serviciului (a lucrat mult timp la Casa Armatei, din Ploieşti). Este şi reproşul pe care mi l-a adus Florentina Satmari, cu prietenia cu care mă onorează.“

Mulţumirea unui artist

– Vă ştiu rigoarea cu care alegeţi totuşi în care emisiuni să mergeţi şi în care nu. Nu sunt mulţi cei care refuză prezenţa pe micul ecran…

– Pe vremuri, când în muzică era mare rigurozitate, mergeam peste tot unde eram chemată, la emisiuni sau spectacole. Astăzi, am devenit mai selectivă, fiindcă nu sunt dispusă să fac vreun compromis de la valorile în care am crezut şi pe care le-am urmat. Dar nu vreau să insist asupra acestui subiect. Spun doar că sunt foarte atentă în ce companie sunt la o emisiune sau eveniment artistic. Dar cel mai important pentru mine este că mă bucur şi acum de o reacţie frumoasă din partea celor alături de care am cântat cândva sau a celor mai mici ca vârstă, care mi-au ascultat cântecele. Te simţi iubit şi asta contează enorm, fie şi ca aducere aminte. Iar romanţa… Romanţa este, cu adevărat, cea care mă face să mă simt Cineva în lumea aceasta a muzicii!“

Gândurile unei „crizanteme de aur“

– Ştiu că aţi pus familia mai presus de cântec. Aveţi o familie frumoasă şi mai mult timp pentru a vă dedica ei. Ce face, în vremurile de astăzi, Domnica Sorescu Voicu, în afară de a cânta?

– Mi-aş fi dorit multă linişte, mai ales sufletească. Aş fi vrut să observ mai atent ceea ce este în jurul meu, să mă plimb, să-mi pun ordine în arhiva personală, să mă bucur, să trăiesc! Şi-acum constat că nu-mi mai ajunge timpul pentru aşa ceva, sunt prinsă şi eu în vâltoarea aceasta imposibilă a zilelor noastre. Trăiesc toată agitaţia din lumea asta şi nu am puterea să mă bucur aşa cum îmi propusesem înainte să ies la pensie.

– Cum aţi sintetiza timpul pe care să-l includem, astăzi, într-un remember pe sufletul cititorilor?

– Am avut o viaţă frumoasă pentru că am iubit, am fost iubită, m-am simţit ocrotită de Dumnezeu, am cunoscut maternitatea şi bucuriile pe care ţi le dăruieşte un copil, am avut darul de a cânta, am cunoscut fericirea de a fi atinsă de oameni, să vadă dacă sunt reală. Am o nepoţică-Mara, un îngeraş, şi o finuţă, Teodora Gabriela, la fel… Gabriela este născută ca mine, tot de Sf. Ilie, şi-mi moşteneşte harul, ca să zic aşa. Şi îl mai rog pe Dumnezeu să pot ajunge să-l ţin în braţe pe copilul fiului meu…

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1493

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Domnişoara cancelar de la Slătioara

- Eroul reportajului de faţă este conferenţiar universitar Valentina Pricopie, cancelar al Universităţii Ţărăneşti „Dimitrie Gusti“, Slătioara, Vâlcea.

– Unde aţi văzut lumina zilei, domnişoară Valentina Pricopie?

– La Dărmăneşti, judeţul Dâmboviţa, un sat de olari. Din păcate, acum au rămas mult prea puţini, probabil că mai există unul sau doi. La 14 ani am plecat la Ploieşti, de aici în Bucureşti, apoi în Franţa.

– Privite prin ochii unui om care a stat foarte mult în străinătate, vasele noastre de lut, olăritul, înseamnă ceva pentru străini?

– Tot ce înseamnă artă rudimentară, artă manuală reprezintă o atracţie deosebită pentru străini. Îi văd pe prietenii mei din Franţa, din Belgia, care vin cu drag în România şi-şi cumpără oale şi ulcele şi au grijă de ele prin avion. Ei apreciază foarte mult migala pe care o găsesc în arta populară românească.

Pământul străbun, atracţie ademenitoare

– Să vedem în olărit o legătură firească a omului cu pământul?

– Probabil că noi, românii, suntem mai mult legaţi de pământ decât alţii sau poate aşa ne place să spunem. Acum trebuie să spun că, de fiecare dată când mă întorceam în România după un an, un an şi jumătate, marea nevoie pe care o resimţeam era să ating pământul românesc cu tălpile. Şi nu sunt singura în această situaţie. Există o atracţie fizică, viscerală a pământului românesc. Şi probabil de aici, prin extrapolare, putem să ajungem şi la legătura olarului cu pământul pe care-l frământă.

O instituţie unică în peisajul românesc

– Cum a apărut această Universitate Ţărănească „Dimitrie Gusti“?

– Ea preia ideile fundamentale şi structura definită de Dimitrie Gusti în perioada interbelică şi se adresează, în această perioadă, elitelor rurale, instituţiilor şi conducătorilor locali, care să fie ajutaţi în promovarea zonelor rurale, în atragerea de fonduri, în dezvoltarea rurală şi aşa mai departe.

Cursurile Universităţii Ţărăneşti au început în această toamnă, însă universitatea a fost deschisă la Slătioara, în luna mai a anului trecut; au conferenţiat în jur de treizeci de persoane, mulţi practicieni, profesori universitari, academicieni, pentru că, trebuie să spunem, universitatea este organizată de Fundaţia Naţională pentru Civilizaţie Rurală „Nişte Ţărani“ şi susţinută de Academia Română şi de Academia Oamenilor de Ştiinţă.

– Care este scopul universităţii, de a pune societatea rurală sub lupă spre beneficiul elitelor sau de a influenţa cumva ruralul contemporan?

– Este evident că scopul oricărei cercetări este şi acela de a face recomandări şi de a încerca să schimbe lucrurile sau să le reaşeze pe calea cea bună. Asta în condiţiile în care ele nu sunt atât de bine aşezate cum ne-am aştepta. Dar este foarte important şi să cunoaştem starea exactă, din toate punctele de vedere, a ţăranului, fermierului român actual. Depinde cum hotărâm să-l numim. Oricum, cred că este vorba despre aceeaşi persoană, pentru că fundamental el rămâne acelaşi şi se ascunde în fiecare dintre noi, cel puţin eu aşa cred. Sigur, vom deveni fermieri europeni… Depinde cum

– Sunteţi foarte tânără, aţi văzut lumea şi studiaţi viaţa după rigorile ştiinţei, pentru că sunteţi sociolog. Tocmai de aceea vă întreb: daţi o şansă ţăranului român? Vom putea vreodată să ajungem fermieri cu drepturi egale pe mapamond?

– Oricum vom deveni, fără doar şi poate, nu există dubiu din punctul ăsta de vedere, părerea mea. Este o etapă care face parte dintr-un ciclu care se va închide într-un fel sau altul. Problema e cum vom deveni. În sens pozitiv sau negativ? Sau să nu fiu atât de dură, ar trebui să zic: „Mai bine, mai rău pentru noi?“ Din această cauză ne-am constituit într-o instituţie reprezentativă, pentru că nu ne este indiferent ce se întâmplă cu ţăranul român. Vrem să ne asigurăm că va merge pe drumul cel bun.

– Cum sunt percepuţi, în genere, românii prin Europa?

– Au fost perioade bune şi perioade proaste. Lucrurile s-au schimbat foarte mult după întâi ianuarie 2007. Eu eram în Franţa la acea dată şi imediat în februarie am plecat în Belgia. Europenii au o schimbare de percepţie foarte bizară. În momentul în care eşti în afara Uniunii Europene, aşa cum ne aflam noi, eram percepuţi în mod egal ca orice african, chinez şi aşa mai departe şi trataţi ca atare.

Adevărul este că avem prea multe orgolii

– Imaginea noastră negativă să fie rezultatul propriului nostru fel de a ne comporta în lume?

– Fiecare naţiune din lumea asta are nişte orgolii naţionale, dar se pare că în România ele sunt puţin exagerate. În Franţa, într-o oarecare măsură, lucrurile au stat rău o perioadă din cauza invaziei rromilor.

Se schimbă lucrurile acestea. Începem să ne comportăm şi noi ca ei. Îşi formau o anumită imagine despre noi pentru simplul fapt că nu ne comportam ca ei. Chiar şi pentru faptul că atunci când mergeam să vizităm Parisul nu intram la cafenea să bem cafeaua, o beam în mijlocul străzii, că era cu 50 de centime mai ieftină. Dar lucrurile se schimbă. Mă uitam la tinerii care merg acum la studii în Franţa. Sunt atât de liniştiţi şi de confortabili cu identitatea lor europeană şi sunt prieteni cu toţi studenţii din toată lumea. S-au schimbat foarte mult lucrurile şi asta mă bucură.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
974

Comentarii

1. ted -- (29-March-2012)O taranca ajunsa in Franta care cerceteaza la Slatioara. Sa fim seriosi

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Domniţa maiestoasă de la Proviţa de Jos

Aş zice, şi ca mine, dar şi ca alţii, când o privesc pe femeia înaltă şi uscăţivă care trece agale către biserica din sat, că e una cât se poate de simplă, la fel ca oamenii simpli din mijlocul cărora se trage. Dar din privirile melancolice ale femeii, din zâmbetul ei molcom, se revarsă, aproape nefiresc pentru un muritor, o nemaipomenită energie pozitivă.

Mândria portului străbun

Într-o documentare la Proviţa de Jos – o comună cu valoare simbolistică din apropiere de Câmpina – cineva mi-a pomenit de „domniţa“ maiestoasă a locurilor. „E o femeie în vârstă, mi-a spus. Dar n-au nins-o zăpezile timpului ca pe toţi semenii ei. Nu mi-a mai fost dat să văd, prin niciun sat din zona asta, o femeie care să respecte credinţa străbună cum o face ea.“ Aşa că, am pornit către casa Veronicăi ŞUŢU. La şosea, în apropiere de râul Proviţa, care se târăşte prin vipie ori ger ca un şarpe ostenit, locuinţa pare una desprinsă din poveştile copilăriei.

Veronica Şuţu trebăluieşte prin casă şi, când aude zvon de glasuri, ne iese zâmbitoare în întâmpinare. Îşi aşază mai bine, peste părul ca floarea cireşilor de mai, basmaua, când o întreb de costumul ei popular, şi răspunde cu modestia omului de la ţară: „Ei, nu ştiu cât e el de frumos, dar mie îmi e bine să-l îmbrac. Mă simt mai tânără, mai bună, mai aproape de Dumnezeu şi de rădăcini.

Mai române, dacă vreţi. Îmi explică: „Mă îmbrac aşa ori de câte ori mă duc la biserică. Aşa mi se pare mie că slujba trebuie ascultată în portul de demult al neamului nostru. Nici măcar pe vremea lui Ceauşescu eu nu mă îmbrăcam altcumva. Doar în costum popular.

La început, lumea mă privea cu scepticism şi cu amuzament. Costumul meu are însă o semnificaţie de suflet. I l-a dăruit tata mamei când m-a născut, după trei băieţi. Erau oameni simpli, români până în măduva oaselor. Un astfel de cadou, atunci, în anii de dinainte de război, însemna mult. Mamei i-a plăcut şi l-a purtat cu drag. Cu limbă de moarte, mi l-a lăsat mie. Ca să-l port, la rândul meu. Ca să-l duc generaţiilor viitoare, mai departe.“

Omul şi sfântul lui

Veronica Şuţu nu ştie dacă se trage din neamul boierilor şi domnitorilor cu acest nume. Nici dacă – întâmplarea a făcut să se numească astfel, după bărbat – prin venele soţului curgea sânge albastru ca al acestora. Tot ce ştie este că, mai presus de costumul ei popular, care înseamnă mult pentru ea, este credinţa. Crede cu tărie, cu sinceritate, cu devotament în Dumnezeu.

Ca în faţa unei veritabile domniţe de demult, îmi vine să fac, lângă Veronica Şuţu, ţăranca din Proviţa de Jos, care se duce la slujbă în costum popular, fără prejudecăţi, o reverenţă. O merită. Pentru sufletul ei curat, pentru modul în care a îmbătrânit, pentru mândria cu care îşi strigă românismul străbun, pentru simplitatea cu care poartă costumul popular.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
720

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

domnul-dacian-ciolos-despre-politica-agr...

Domnul Dacian Cioloş, despre Politica Agricolă Comună > REVISTA LUMEA SATULUI

Domnul Dacian Cioloş, despre Politica Agricolă Comună

„România trebuie să fie, în cadrul Politicii Agricole Comune (PAC), un factor de echilibru dinamic, reformist, între politica de subvenţii şi cea structurală şi de dezvoltare rurală“, a declarat Dacian Cioloş, fost ministru al Agriculturii, în cadrul simpozionului cu tema „Cum transformăm agricultura României într-unul dintre motoarele de creştere a economiei“, organizat de Mediafax şi LAPAR.

„Când vorbim de o Uniune Europeană cu 27 de state membre, cred că nu putem lăsa deoparte Politica Agricolă Comună. Aceasta este chemată să ţină cont de diversitatea agricolă şi rurală, dar şi de aşteptările cetăţenilor ei, în calitate de consumatori sau de contribuabili. În acelaşi timp este necesar să ţinem seama de ceea ce mănâncă, de peisajul rural, de biodiversitate, de nivelul de trai în mediul rural, de modul cum se face comerţ cu alimente şi cu produse agricole în lume“ –, a afirmat Cioloş. Oare ce vrem de la agricultură? Fostul ministru consideră că România poate să participe la noua construcţie a PAC dacă ştie, în primul rând, ce vrea, ca ţară, de la agricultura ei.

„Ideea că România este o ţară conservatoare faţă de PAC, pentru că vrea menţinerea subvenţiilor, mi se pare una simplistă şi lipsită de substanţă. Cum să vrei să fii conservator în calitate de stat membru recent intrat în UE, cu o politică ce a fost gândită pentru 6 state membre, apoi adaptată pentru 9, pentru 12 şi pentru 15 state membre?“ – s-a întrebat Cioloş.

Conform opiniei sale, politica agricolă europeană a viitorului nu poate fi una statică. Trebuie să se reformeze în continuare, tocmai pentru a ţine cont de diversitatea agriculturilor UE cu 27 de state membre. De asemenea, să răspundă tot mai mult cerinţelor cetăţenilor Uniunii faţă de agricultură şi de economia rurală. Astfel PAC are nevoie să anticipeze mai bine aşteptările oamenilor care contribuie la buget. Să prevadă evoluţiile mediului economic, ale mediului înconjurător. Să se construiască printr-o apropiere mai mare faţă de cei de jos, de la nivel local, care sunt principalii beneficiari. PAC nu înseamnă numai subvenţii

„Mi se pare neproductiv şi nedrept să limităm discuţia privind PAC doar asupra subvenţiilor, a nivelului acestora. Nu cred că o Politică Agricolă Comună înseamnă numai un nivel ridicat de subvenţii. Iarăşi, aceasta mi se pare o analiză simplistă. Prin politica structurală şi de dezvoltare rurală, prin mecanismele de asigurare a stabilităţii veniturilor agricultorilor şi a aprovizionării pieţelor, PAC trebuie să fie capabilă să răspundă acum, în secolul al XXI-lea, aşteptărilor unei agriculturi europene, mult mai deschisă pieţelor internaţionale decât acum câteva decenii.

Sunt aşteptări mult mai diverse decât în anii ’60. Sigur că există, în momentul actual, un decalaj privind nivelul de subvenţionare directă a agriculturii, iar acest lucru va trebui clarificat în viitor“ –, a subliniat Cioloş. Fostul ministru a ţinut să precizeze că se urmăreşte obţinerea unei agriculturi performante, cu consumatori şi contribuabili mulţumiţi, care să înţeleagă şi să accepte motivele susţinerii agriculturii şi a dezvoltării spaţiului rural din fonduri publice. Însă, în această situaţie, trebuie să se meargă cu analiza şi cu viziunea dincolo de subvenţii.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
613
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

domnul-mencinicopschi-ne-asigura-ca-oul-...

Domnul Mencinicopschi ne asigură că oul românesc este la fel de bun precum cel european > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Domnul Mencinicopschi ne asigură că oul românesc este la fel de bun precum cel european

La începutul lunii martie, reprezentanţii ANSVSA au avut o întâlnire cu prof. univ. dr. Ilie VAN, (foto stânga) preşedintele Uniunii Crescătorilor de Păsări din România, şi cu prof. univ. dr. Gheorghe Mencinicopschi (foto dreapta) pentru a soluţiona scandalul mediatic pe tema ouălor de consum produse şi comercializate în România.

La întâlnirea mediată de către preşedintele Autorităţii, Marian Zlotea, a fost prezent şi dr. Niculae Lazăr, director al Direcţiei Sănătatea şi Bunăstarea Animalelor.

Concluzia a fost că ouăle produse în fermele româneşti, indiferent de modul în care sunt crescute găinile de la care provin acestea, nu prezintă absolut niciun pericol pentru sănătatea consumatorilor atâta timp cât la comercializarea lor sunt respectate normele sanitar veterinare şi pentru siguranţa alimentelor în vigoare. De asemenea, atât domnul Ilie Van, cât şi domnul Gheorghe Mencinicopschi şi-au asumat deciza Consiliului Ştiinţific al ANSVSA cu privire la calitatea ouălor produse în fermele româneşti luată cu unanimitatea de voturi în şedinţa de luni, 1 martie 2010.

În urma discuţiilor purtate cu acest prilej, preşedintele Uniunii Crescătorilor de Păsări din România, prof. univ. dr. Ilie VAN, a anunţat că va renunţa la acţiunile începute în instanţă împotriva prof. univ. dr. Gheorghe Mencinicopschi. Ca urmare a acestei discuţii şi a deciziei Consiliului Ştiinţific al ANSVSA din care face parte inclusiv profesorul Gheorghe Mencinicopschi, divergenţele între producătorii de ouă şi dânsul vor înceta.

La rândul său, prof. univ. dr. Gheorghe Mencinicopschi a afirmat: „Oul este considerat un aliment complet, cu înaltă valoare biologică şi nutritivă, ceea ce îl face un aliment de bază. Oul trebuie să facă parte din dieta fiecărui consumator, din copilărie până la bătrâneţe, şi nu trebuie să lipsească, în special, din dieta vegetarienilor. Nu am nicio îndoială că oul românesc este de cea mai bună calitate şi poate concura cu orice produs similar comercializat pe piaţa europeană.“ Pentru perioada sărbătorilor pascale producătorii de ouă din România sunt pregătiţi cu o ofertă suficientă de ouă de o foarte bună calitate, la preţuri accesibile şi recomandă consumatorilor să se aprovizioneze cu ouă produse în România, sigure din punct de vedere alimentar şi sanitar veterinar.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
665

□

˚ Comentarii

□

□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Domnul Surupăceanu se revoltă împotriva „surupăciunii“

Invitatul meu din acest număr este un domn al cărui nume rimează parcă cu anotimpul în care am intrat, îl cheamă Mugurel Surupăceanu. Este deputat în Parlamentul României, un om deschis către problemele satului românesc, despre care spune că au stat până acum în aşteptare, fiind mereu în coada listei de priorităţi a politicienilor. Acesta este şi motivul pentru care a gândit pentru agricultori, sau pentru cei care într-un fel ori altul au legătură cu agricultura, un proiect de lege care va însemna foarte mult pentru aceştia şi pentru satul românesc. E vorba despre legea privind neimpozitarea agriculturii şi a industriei alimentare. Să recunoaştem totuşi că acest demers nu este în context cu actuala politică comunitară ci, mai cu seamă, cu a actualilor guvernanţi.

O stimulare fiscală ce pare idilică

G.V.: Aţi fost şi prefect de Dolj, sunteţi aşadar oltean şi, fără îndoială, vă preocupă realităţile şi problemele oamenilor care lucrează în agricultură, asta luând în calcul iniţiativele dumneavoastră.

M.S.: La acest lucru m-am gândit şi eu când am făcut acest proiect de lege, care pentru prima oară în 20 de ani prevede că agricultura şi industria alimentară sunt domenii esenţiale care nu trebuie fiscalizate. Genul acesta de lege a scos Bulgaria din foamete şi din criză în 1997, când poate vă aduceţi aminte de numărul mare de bulgari care stăteau la graniţa noastră cerşind sau încercând să facă un fel de troc pentru a obţine alimente. Astăzi, după mai bine de 13 ani de politică susţinută în favoarea agriculturii, Bulgaria a ajuns să ne depăşească, devenind din importator un mare exportator de produse agroalimentare. Să lăsăm iniţiativa să se dezvolte, să lăsăm oamenii să investească liber, să nu le cerem bani pentru rezultatele muncii lor o bună bucată de timp, până când vom avea o agricultură la standarde europene.

Eu am de gând să finalizez un proiect care nu a fost depus încă la Parlament, prin care toate familiile de agricultori care deţin peste 50 de hectare să primească de la stat un tractor gratuit. Există politici similare în statele europene. Cred că una dintre acestea trebuie aplicată şi în România, în special în ceea ce priveşte mecanizarea agriculturii, care reprezintă la acest moment o mare problemă.

Degeaba avem noi oameni foarte bine pregătiţi, un pământ foarte bun, dacă nu le dăm oamenilor instrumentele cu care să-l lucreze. Şi cred că genul acesta de proiecte care vin în întâmpinarea agricultorului poate să ne scoată pe noi din această criză a produselor importate. Suntem într-o zonă extrem de periculoasă. România traversează în ultimii 20 de ani cea mai mare invazie de produse agricole şi alimentare din import care sunt furnizate sub standardele noastre de alimentaţie.

Care este poziţia guvernanţilor?

G.V.: Credeţi că Ministerul Finanţelor, care acum este în goană pentru găsirea oricărei resurse care poate alimenta bugetul, ar aplauda o asemenea iniţiativă?

M.S.: Trebuie să vă spun că sunt extrem de dezamăgit de răspunsul guvernului la iniţiativa mea. La momentul la care ea a fost discutată în Senat, guvernul s-a opus, considerând că se încalcă principiul liberei concurenţe. Şansa agricultorilor însă este că Parlamentul n-a ţinut cont de acest lucru, Comisia Juridică votând în unanimitate acest proiect. Aşadar, ideea mea a trecut prin tot ceea ce putea trece până acum, cu excepţia Camerei Deputaţilor, unde urmează să intre curând.

Guvernul însă ne blochează, deşi mai degrabă ar avea ce să impoziteze după 5-6 ani, perioadă în care ar reuşi să strângă ceva şi să dezvolte. Nu au fost de acord cu propunerea ca pentru produsele de bază cota TVA-ului să fie de 0%, dar pare a fi de acord şi cu 9% până la urmă, dar nu mai mult, pentru că aceasta este şi cota plătită în multe ţări europene, inclusiv în Franţa. Intenţia mea – care a trecut de Senat, mai are un pas şi cred că va trece şi de Camera Deputaţilor – poate să însemne primul pas spre o agricultură departe de ceea ce este ea acum.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
823
□
Comentarii
□
□
1. ing. Nastase Sabinel -- (24-April-2010)Ca de obicei guvernul lui peste isi face de cap.ALO STIMABILILOR TREZITI-VA O DATA LA REALITATE. DE FAPT STIMABILE PRIM MINISTRU BOC CE DORITI DUMNEAVOASTRA DE LA POPORUL ROMAN???????? Ca de 20 de ani eu tot nu inteleg ce vreti dumneavoastra guvernantii de la acest popor????

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Domnule doctor, sunt ţăran şi mă doare inima > REVISTA LUMEA SATULUI

Domnule doctor, sunt ţăran şi mă doare inima

În timp ce tinerii absolvenţi ai facultăţilor de medicină ocolesc Sălajul atunci când vine vorba de a-şi găsi un loc de muncă, există doctori care, deşi ar fi trebuit să se pensioneze de ani buni, continuă să aibă grijă de pacienţi. Domnul Deceneu Bobina este unul dintre ei. Are 72 de ani şi refuză să stea acasă. Pentru el, pacienţii au fost şi vor rămâne cei mai importanţi. De aceea continuă să profeseze, în ciuda anilor pe care îi duce în spate.

Sălajul se confruntă în acest moment cu un deficit de medici. Potrivit informaţiilor primite de la Autoritatea de Sănătate Publică (ASP) Sălaj, ar fi nevoie de încă 146 de doctori pentru ca lucrurile să funcţioneze aşa cum trebuie. În plus, în 12 comune nu există medic de familie. Autorităţile din sănătate ridică neputincioase din umeri spunând că, în ciuda tuturor concursurilor care au fost organizate, tinerii medici preferă fie să rămână în marile centre universitare, fie aleg străinătatea. În Salaj profesează 155 de medici.

Mari probleme la centrele de sănătate şi de boli cronice

„Cele mai mari probleme pe care le avem sunt la Centrul de Sănătate din Cehu Silvaniei şi la Spitalul de Boli Cronice din Crasna. Am mai avea nevoie de 14 medici în cele două locaţii“, a declarat dr. Dana Pop, directorul ASP Sălaj. „Nu doar că sunt prea puţini medici, dar şi cei pe care îi avem au o vârstă la care ar trebui să se pensioneze“, a precizat şeful ASP, care e de părere că tinerii medicii preferă să profeseze în marile centre universitare sau chiar în străinătate.

„Am cerut sprijinul autorităţilor pentru a crea facilităţi. Am scos posturile la concurs. În zadar însă. Salariile mici, faptul că îşi găsesc un loc de muncă în oraşele în care îşi termină studiile sau primesc oferte din străinătate, unde piaţa e plină de locuri vacante, îi determină pe tinerii medici să ocolească spitalele din Sălaj. Iar faptul că vorbim despre un judeţ mic ar putea fi încă o cauză a deficitului cu care ne confruntăm“, a fost de părere directorul ASP Sălaj.

Profilul moral al omului în halat alb

Ilie Deceneu Bobina este unul dintre medicii care, în ciuda vârstei înaintate, continuă să profeseze. Are 72 de ani şi este unul dintre doctorii care au grijă de pacienţii care se internează la Spitalul de Boli Cronice din Crasna. Doctorul Bobina îşi aminteşte de fiecare caz mai special cu care s-a întâlnit de-a lungul vremii. El consideră că studiul e extrem de important când eşti medic.

„Am avut norocul să învăţ medicina de la nişte oameni deosebiţi, care mi-au spus că documentarea e foarte importantă. Nu cred că există carte de medicină pe care să nu o fi citit. În fiecare zi ai câte ceva de învăţat. Cred că fac parte dintr-o generaţie care vedea medicina într-un alt fel… Acum, tinerii nu mai stau de vorbă cu pacienţii. Nici măcar cu aparţinătorii lor. Nu au răbdare. Nu au plăcerea de a-i vedea pe bolnavi… şi nici interesul de a-i urmări după aceea. Asta e problema. Acesta este păcatul medicilor din ziua de azi. Din banii pe care îi câştigă, doctorii preferă să îşi construiască case, să îşi cumpere maşini, în loc să investească în

aparatură medicală“, e de părere dr. Bobina.
Acesta nu mai merge nici măcar în concediu, atât de mult îşi iubeşte profesia. După ce a părăsit fotoliul de director de la Cehu, a plecat la Şimleu, unde a fost şef de secţie la Centrul de Cerce-tare şi Asistenţă Medicală, apoi a ales Spitalul de Boli Cronice din Crasna, unde a şi fost director câţiva ani. Tot aici profesează şi acum, cu toate că nu stă prea bine cu sănătatea. Dar nu are de gând să se retragă. „Voi fi lângă pacienţii mei până în ultimul moment. Chiar dacă fac naveta în fiecare zi din Şimleu. Şi chiar dacă am 72 de ani.“
Ioan Vezentan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
875

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Dor de boabe dispărute

Deunăzi o întâmplare m-a pus pe gânduri. Aflat în piaţă după varii cumpărături, mi-am adus aminte că, nu cu prea multă vreme în urmă, într-o vestită carte de bucate a Sandei Marin, am citit o reţetă pe cât de simplă, pe atât de îmbietoare, reţetă a cărei esenţă erau boabele de linte.

Aşadar, iată-mă în căutarea elixirului gusturilor mele pentru ceva mai rarisim în bucătăria contemporană. Merg deci la negustorul cu pricina, prieten vechi de altfel, el însuşi producător cunoscut de fel de fel de soiuri de fasole. Pe tarabă însă nici urmă de linte. Îl întreb, aşa, într-o doară, despre scopul vizitei mele. Stă câteva clipe pe gânduri, după care zice înciudat că el însuşi nu s-a mai dedulcit la o astfel de legumă de mult, de foarte de mult. Şi asta fiindcă, după câte ştiu, linte nu se mai cultivă. Nu mă las şi-l chestionez despre bob – o altă delicateţă obişnuită în meniul ţăranilor de odinioară.

Mâncarea americănească

De data asta se vede treaba că l-am cam enervat.

– Domnule dragă, replică omul meu, de când s-au vremuit vremurile de altă dată, gata cu tradiţia. Cui ce-i pasă la ce ne înghesuiam noi altcândva? Acum se mănâncă americăneşte.

Pe fugă şi cu tocături. Fără gust! Dar vezi şi dumneata – aşa sunt timpurile. Noi, ăştia bătrâni, ne-am cam mâncat mălaiul! Şi bine înciudat pe neputinţa mea de a mă înfrupta dintr-o supă de linte, altcândva ciorba de fiecare zi a soldatului român, nu mă las totuşi şi iau la întrebări un vestit bucătar de la poate cel mai preţios local bucureştean. Aşa aveam să aflu, nu fără mirare, că lintele ori bobul au devenit legume de lux, exotice aproape, ce onorează, la propriu, distinsele dineuri ori feţe de dregători.

În căutarea produselor neaoşe

Şi interlocutorul meu mai adaugă absenţa a mai bine de 300 de alte legume ori ingrediente, neaoş româneşti, care au trecut în uitare. Cum au fost date la spate reţete româneşti de bucate, care, între cele două războaie şi chiar după făceau deliciul cârciumioarelor ori marilor restaurante? Este poate prima ruptură în care românii au sfârşit-o cu tradiţia. Cine mai ştie astăzi despre hazmaţuchi, gulioare, măcriş, agrişe, gălbenele ori de dresul ciorbelor cu zarzăre, corcoduşe etc.?

Nici măcar atât de ofertantul sortiment de cărnuri din animale domestice, păsări, pescărie, vânat nu mai intră în bucătăria românească de astăzi, mai totul încheindu-se cu meniuri monotone, fără gust şi fără „vino-ncoa“. Ei bine, de ce vă spun toate acestea aici şi acum? Pentru că lipsa de respect pentru tot ceea ce este românesc a mers până la capăt. Roşiile, vinetele, salatele, castraveţii, dovleceii, ardeii graşi, gogoşarii, varza şi continuând cu fructele şi-au pierdut identitatea românească, gustul specific, fiind înlocuite cu soiuri şi hibrizi de pripas, făloşi în aspect, serbezi şi fără conţinut în esenţă.

Pericolul e fără egal. Ceea ce este venetic, apatrid adică, induce într-o tradiţie cu excepţionale calităţi lipsa de apetit, fadul şi, nu în ultimă instanţă, bolile. Mâncăm prost, înghiţim orice şi aproape nu băgăm în seamă gusturile. Deşi, românul a zis, eşti ceea ce mănânci. Şi aşa şi suntem! Obezitatea a devenit problemă de sănătate generală. Bolile genetice fac ravagii. Aşijderi cancerele. Şi tot ca ele bolile cardiovasculare. Speranţa de viaţă mai generoasă cu generaţia vârstnică dă semne de oboseală când e vorba despre tineri.

Am devenit deja o ţară îmbătrânită. Natalitatea ne decimează speranţele, fiindcă în numai 5-10 ani vom ajunge la o populaţie de doar 16 milioane de locuitori. Medicii luptă cu rezultatele finale. Cu bolile. Mai prezente şi mai vorace acum ca de când ne ştim. Cauzele rămân însă, din păcate, lipsite de interes. Între ele însă ruptura cu felul nostru de a fi şi a ne hrăni, abandonarea tradiţiei sunt dintre cele esenţiale. Avem un trecut, o experienţă bogată. Trebuie să ne consolidăm însă viitorul.

Un mâine românesc!

G. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
611
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dor-de-copilarie_l419.html

Dor de copilărie

Anii care trec peste noi ne spulberă inocenţa şi visurile. De multe ori ne preschimbăm, peste vârste, în cu totul altceva decât ne-am fi imaginat în vârtejul reveriilor copilăreşti. Şi, mai târziu, la ora nemiloasă a bilanţului, constatăm că nu aşa am fi vrut să arate, de fapt, existenţa noastră, dar că trecerea timpului ne-a transformat, împotriva propriei voinţe, în oameni care urăsc şi care umblă mai mult încruntaţi, care se ceartă mai mult decât zâmbesc, care strigă mai mult decât şoptesc, în făpturi pline de pizmă sau invidie, în fiinţe care pun mai presus banii decât dragostea.

Dor de inocenţă

Copilăria este limanul fericit la care ne întoarcem cu gândul atunci când ni se face dor de inocenţă. Chiar dacă uneori aurim cu gândul atât de mult amintirile primilor ani, încât ajung să aibă mai degrabă parfum de basm decât de realitate, ne face bine să ne revenim, când şi când, în epoca începuturilor, a visurilor încă nevisate, încă neuzate. Să-ţi imparţi jucăriile cu fratele tău pe care îl iubeşti, să-ţi aducă bunica o cană cu lapte cald înainte de culcare, să te trezeşti în fiecare dimineaţă cu sărutul mamei pe frunte, să vină îngerii buni să-ţi vegheze odihna – sunt miracole a căror bucurie nu-ţi va mai fi dată niciodată peste ani, decât, poate, dacă la rândul tău ai devenit părinte şi bunic şi retrăieşti, prin sufletul pruncilor tăi, vârstele uitate.

Copiii refuză să ia în seamă avertizările părinţilor. Nu vor niciodată să înţeleagă la timp că vârsta inocenţei are graniţe ireversibile, că vor năvăli, odată cu vârstele, grijile întristările, dezamăgirile. Toţi copiii din lume gonesc timpul şi aşteaptă înfriguraţi maturitatea. Iar regretele târzii nu vor mai aduce niciodată puritate înapoi. Fratele tău mai mic, pe care l-ai ocrotit de toată răutatea lumii în primii ani de viaţă, s-a înstrăinat de tine peste ani sau chiar a ajuns să se judece cu tine într-un proces de moştenire.

Iar, dincolo de toate, cel mai dureros şi mai greu de îndurat vine revelaţia neîmplinirii propriului destin. Ai sperat că vei trăi o mare, o nebunească iubire care să-ţi împlinească viaţa, dar te-ai căsătorit până la urmă cu o făptură care, odată cu trecerea anilor, a început să se poarte ca şi cum te-ar urî. Şi atunci te întorc cu gândul la anii copilăriei, când visai că vei fi mare şi vei răsturna munţii, şi ţi se face dor să speri cu atâta tărie, încât să nu încapă loc de nicio ezitare, de nicio umbră de deznădejde.

Violeta Anghel

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
952

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dor de Mocăniţă

Munţii stau tăcuţi asemeni unor entităţi îngheţate. Se lasă uşor acoperiţi de fulgii mari de nea, iar imaginea crestelor sălbatice, împădurite sau dezgolite, fie de vremuri fie de mâna necugetată a omului, se transformă în basm. Liniştea este atât de pătrunzătoare, încât poţi auzi scâncetul cuibarelor frânte sub povara zăpezii. De departe, de undeva dintre stâncile migălos sculptate de timpuri, se aude un şuier apăsat.

Cu fiecare clipă devine din ce în mai clar, până când de dincolo de lespezile munţilor se arată Mocăniţa. Imaginea ei este feerică, chiar dacă merge alene, ca un bătrân fără toiag. Şi totuşi puterea ei de altădată se simte la fel de pronunţată în semnalul cu care îşi anunţă prezenţa. Rând pe rând, vagoanele ei trec lăsând în urmă „parfumul“ anului 1932.

Singura cale ferată forestieră a Europei

Istoria Mocăniţei este fascinantă, dar oamenii care o cunosc sunt foarte puţini. Motiv pentru care doamna Ioana Coman, reprezentant al turismului în cadrul Căilor Feroviare Forestiere Vişeu de Sus, ne va purta într-o incursiune în trecutul îndepărtat al trenului cu abur.

În jurul anului 1932, căratul buştenilor spre centrele de prelucrare se făcea pe apă, cu ajutorul plutelor. Erau însă şi regiuni în care realizarea acestui lucru era imposibilă. Valea Vaserului din zona Vişeului era unul dintre locurile în care firul apelor nu putea fi folosit pentru transportarea buştenilor.

Aşadar, pentru a înlesni această muncă, este construită calea ferată forestieră, perioadă în care este pusă în funcţiune şi Mocăniţa. De altfel, astăzi calea ferată de pe Valea Vaserului, datorită faptului că este încă folosită în scop industrial, dar şi turistic, este ultima de acest fel din Europa.

În dizgraţia neoreformatorilor

Mocăniţa şi-a pierdut din drepturi, şi asta pentru că rareori mai este folosită ca tren de producţie. Atunci când se întâmplă totuşi acest lucru, pleacă la drum spre pantele abrupte cu vagoanele goale, iar la întoarcere, atunci când vagoanele sunt pline, alunecă la vale sub greutatea lor.

Motivele ce au determinat scoaterea ei din circuitul economic ţin în mare parte de asediul la care au fost supuse căile forestiere ferate odată cu decăderea regimului dictatorial. Şinele au fost demontate, iar multe dintre locomotive şi vagoane au fost transformate în grămezi de fier vechi.

Unele dintre relicve sunt găzduite în pavilioanele marilor muzee străine pentru a delecta privirea occidentalilor şi pentru a prezenta copiilor lor fragmente din istoria noastră. De mâna păgână a demolatorilor a scăpat, după cum ne-a mărturisit doamna Coman, o singură Mocăniţă de utilitate economică. Cea de pe Valea Vaserului. Acolo unde, parcă neştirbită de trecerea vremurilor, îşi aşteaptă acum pasagerii.

„Măriuţa“, în pragul centenarului

Fără să fim conştienţi de asta, avem în ţara noastră unul dintre puţinele monumente tehnice şi culturale din lume. Deşi calea ferată aparţine statului, de întreţinerea ei se ocupă operatorul de transport privat RG Holz-Company.

Dacă românii nu se dovedesc foarte interesaţi de acest adevărat vestigiu al ţării noastre, străinii au intuit valoarea incomensurabilă a acestor adevărate piese de muzeu. În urmă cu patru ani, fundaţia elveţiană „Hilfe für din Wassertalbahn“ a derulat un proiect de restaurare a loco-mo-tivei istorice 764.211, denumită şi Măriuţa, Orstein &Koppel, Berlin, cu anul de fabricaţie 1910, care va împlini în curând 100 de ani. În anul următor, aceeaşi fundaţie a achiziţionat locomotiva 764.421, fabricată în Reşiţa, în 1955.

O plimbare în plină sălbăticie

Sezonul de funcţionare a Mocăniţei începe odată cu luna mai şi se termină în octombrie, dar uneori se fac şi excepţii. Cei care vor să facă o plimbare în sălbăticia munţilor impozanţi la bordul Mocăniţei trebuie să ştie că punctul de plecare este din Gara Vişeu de Sus. De aici, Mocăniţa parcurge drumul de-a lungul râului Vaser.

Pe traseu puteţi admira casele vesele ale moroşenilor, după cum ne spune doamna Coman, şi peisajele inedite asupra cărora omul nu şi-a pus amprenta. După două ore de mers, Mocăniţa se opreşte în staţia Paltin pentru a staţiona o vreme. Preţurile biletelor diferă în funcţie de sezon.

În perioada de vară, când cererea depăşeşte oferta, preţul biletului pentru adulţi este de 45 lei. Plecarea din gară se face la ora 8 dimineaţa, iar revenirea este după-amiaza, în jurul orei 14.

După o plimbare cu Mocăniţa, este aproape imposibil să nu te cuprindă nostalgia şi să nu te gândeşti la viitor. Vremurile se aştern degrabă peste noi, iar dacă până acum soarta a fost bună cu Mocăniţa, ce va fi de acum încolo nu se ştie. Un lucru este clar: ea va fascina întotdeauna turiştii, fie ei români sau străini. În asta stă de altfel şi şansa ei de supravieţuire, în dezvoltarea unei infrastructuri turistice care să promoveze tot ce a avut România de-a lungul istoriei.

Laura Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
714

☐

º Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

DOR DE VIERU...

Abia ne-a părăsit, înălţându-şi sufletul în Ceruri, acolo unde avea un loc predestinat, şi simţim că viaţa fără el este dureros de tristă. Cel puţin pentru cei care îi cunosc şi îi admiră opera.

Sărut vatra şi-al ei nume
Care veşnic ne adună,
Vatra ce-a născut pe lume
Limba noastră cea română.
Cânt a Patriei fiinţă
Şi-a ei rodnică ţărână
Ce-a născut în suferinţă
Limba noastră cea română.
Pre pământ străvechi şi magic
Numai dânsa ni-i stăpână:
Limba neamului meu dacic,
Limba noastră cea română.
În al limbilor tezaur
Pururea o să rămână
Limba doinelor de aur,
Limba noastră cea română.

„Şi din mormânt voi spune mulţimii adevărul“

Poetul Grigore Vieru s-a născut la 14 februarie 1935, în satul Pererâta de pe malul stâng al Prutului. A debutat ca scriitor în anul 1957, în timpul studenţiei, cu volumul de versuri pentru copii „Alarmă“. În 1958 termină Institutul Pedagogic „Ion Creangă“ din Chişinău, Facultatea de Filologie şi Istorie, şi se angajează redactor la revista pentru copii „Scânteia leninistă“. În 1960 se căsătoreşte cu profesoara de limbă latină şi română Raisa Nacu, cu care a avut doi copii, Tudor (iunie 1960) şi Călin (iunie 1965).

În 1973, Grigore Vieru trece pentru prima oară Prutul cu o delegaţie de scriitori sovietici pentru a lua parte la o întâlnire cu redactorii revistei „Secolul XX“ şi vizitează, la cererea sa, mănăstirile Putna, Voroneţ, Suceviţa, Văratec şi Dragomirna. La întoarcerea în Chişinău declara: „Dacă visul unora a fost ori este să ajungă în Cosmos, eu viaţa întreagă am visat să trec Prutul“. Visul poetului era unirea României cu Moldova.

A fost menţionat cu Diploma de Onoare Andersen (1988), laureat al Premiului de Stat al Republicii Moldova (1990). Membru de onoare al Academiei Române din 1990, Grigore Vieru a fost propus pentru Premiul Nobel pentru Pace. În anul 2000 a primit din partea Guvernului României Medalia „Eminescu - 150 de ani de la naştere“.

„Dacă n-ar fi iubirea, m-aş teme de viaţă“

Şi nu s-a temut de viaţă, pentru că iubirea l-a urmărit la tot pasul. Iubirea de mamă a avut ca rod nenumărate poezii, de o sensibilitate rar întâlnită. Această iubire maternă s-a transformat, cu trecerea timpului, în iubirea de patrie, în dragostea faţă de graiul matern. Poetul afirmă că „doar în limba ta/ durerea poţi s-o mângâi,/ iar bucuria/ s-o preschimbi în cânt ... Iar când nu poţi/ Nici plânge şi nici râde,/ Când nu poţi mângâia/ Şi nici cânta,/ Cu-al tău pământ,/ Cu cerul tău în faţă,/ Tu taci atunce/ Tot în limba ta“.

Preşedintele României l-a decorat post-mortem pe Grigore Vieru „în semn de recunoştinţă şi înaltă apreciere pentru dragostea şi talentul cu care a militat, de-a lungul întregii sale vieţi, prin puterea cuvântului, pentru convieţuirea oamenilor în pace şi înţelegere, rămânând în sufletul tuturor românilor ca un simbol al legăturilor dintre fraţii de aceeaşi limbă“.

A plecat absurd, nedrept.

Avem datoria să-i păstrăm, aşa cum se cuvine, o amintire luminoasă pentru tot ceea ce a făcut în promovarea limbii române şi culturii acestui popor.

Îţi vom duce veşnic dorul, Maestre!

Irina Truţescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
764
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dorul-de-casa_l480.html

Dorul de casă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDorul de casă

Invitatul acestei ediţii este un om special, cu o poveste specială. Are 46 de ani, din care 25 i-a trăit în România şi restul în Anglia, ţară pe care nu a ales-o domnia sa, ci mai degrabă invers. A ajuns aici prima oară în 1992, invitat la o conferinţă la care se discutau chestiuni ce priveau viitorul învăţământului universitar. La întoarcere a fost rechemat să lucreze în cercetare, invitaţie la care a răspuns pozitiv, fără să ştie că acolo îi va fi locul. Decizia s-a dovedit a fi uşor de luat, nu atât datorită locului şi avantajelor economice, cât a oamenilor deosebiţi. Este vorba despre conf. univ. dr. Bogdan Costea, de la Universitatea Lancaster din Anglia, Catedra de management, unde lucrează cu alţi 14 colegi, dintre care 6 de naţionalităţi diferite.

Acasă... nu e niciodată departe

– Sunt curios să aflu ce înseamnă pentru dumneavoastră acum acasă?

– Vă răspund printr-o vorbă spusă foarte frumos de Emil Cioran: „Patria e o limbă şi nimic altceva“. Atât timp cât aceasta ne acompaniază şi cât ne mai putem exprima gândurile şi trăirile în limba noastră, acasă nu e niciodată departe. Acasă pentru mine înseamnă familie, părinţi… Locurile vin, se umplu de gânduri, de amintiri, de nostalgie. Nu e niciodată departe patria, oriunde ai fi.

– Până să vă întreb de ce aţi ales străinătatea, spuneţi-mi când anume vă frământă dorul de casă?

– Legătura este încă strânsă, sunt în contact zi de zi cu cei din România. Dorul însă, interesant de spus, este animat de sunete, de peisaje pe care le vezi în altă parte şi care îţi aduc aminte de casă. Lucrurile se leagă, lumea devine mai unită într-un fel, spre deosebire de anii de dinainte de ‘89, când plecarea din ţară însemna o ruptură. Acum, plecatul nu mai presupune o renunţare definitivă.

Emigraţia, cu bunele şi relele ei

– Putem să socotim că, făcând parte din Uniunea Europeană, noţiunea de patriotism îşi schimbă un pic sensul sau nu?

– Din punct de vedere lumesc îşi schimbă sensul, într-un sens pozitiv al cuvântului. Ni se deschide o lume la care am aspirat decenii întregi, o lume de care aparţinem cultural şi care ne aşteaptă să ne manifestăm cu originalitatea specifică.

Din punct de vedere economic, aventurile româneşti sunt de toate felurile, e interesantă emigraţia română acum pentru că nu am mai trăit-o vreodată ca popor. Totuşi, ea are bunele şi relele ei. Cred că visele economice ale românilor faţă de străinătate sunt mai mult sau mai puţin realizabile. În ceea ce priveşte emigraţia culturală ea e mult mai mică, sunt mult mai puţini cei care pleacă în relaţii culturale cu Europa, în munci legate de mediul universitar, de comunicarea de idei, de expresia creativă. Probabil că economicul domină acum şi nu împlinirea profesională, care a căzut pe planul doi.

Lumea are un teren comun

– Cum vă privesc studenţii dvs., aţi simţit vreodată că fac vreo diferenţă între englezi şi cei care sunt de altă naţionalitate?
– Lucrez la toate nivelele de învăţământ universitar, ceea ce înseamnă studenţi în primii ani, masteranzi, doctoranzi. Nu există clasă la niciunul dintre aceste nivele în care să nu fie reprezentate cel puţin patru continente şi atunci vă daţi seama ce diversitate, ce mozaic cultural mă înconjoară. Lumea e una şi e foarte omogenă. Noi vorbim despre diversitate, însă ea are un teren comun în această perioadă, în secolul XXI. Aspiraţii, vise, valori comune la un nivel pe care nu cred că l-am fi anticipat vreodată. Lumea, cu cele şase miliarde de oameni, e mai unită de o dorinţă de emancipare decât oricând.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
761
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

doua-boli-importante-ale-iepurilor_l1281...

Două boli importante ale iepurilor

MIXOMATOZA

Este o boală infectocontagioasă de natură virală, cu evoluţie acută, comună iepurelui de vizuină şi iepurelui domestic.

Simptomatologie

Boala se manifestă clinic prin epiforă, blefaro-conjunctivită şi apariţia formaţiunilor cu aspect tumoral numite mixoame, în special în zona capului, pe bot, pleoape şi urechi. Tineretul şi iepurii din rasele specializate, belgiană şi angora, sunt cei mai sensibili.

Agentul etiologic al bolii este un virus specific cu rezistenţă crescută la agenţii fizici şi chimici.

Sursele de contaminare

Acestea sunt reprezentate de iepurii bolnavi sau de cei trecuţi prin boală, care elimină virusul în mediul extern contaminând apa, furajele, adăposturile şi ustensilele zootehnice, acestea constituind surse secundare de infecţie alături de cadavrele animalelor. Transmiterea virusului se face pe cale bucală odată cu furajele şi apa contaminate, dar şi prin mucoase şi piele, prin intermediul insectelor hematofage (ţânţari).

Perioada de incubaţie a virusului este de 4-10 zile, iar boala debutează prin hipertermie, abatere, congestia conjunctivei, edemul pleoapelor (blefaroconjunctivită) cu secreţii oculare, care devin mucopurulente. Apoi are loc tumefierea capului, în special a botului, acesta căpătând aspect de „cap de leu“.

În ţesutul subcutanat din diferite regiuni ale corpului, respectiv pleoape, bot, urechi, spate, abdomen şi organele genitale, apar tumorete (mixoame), care pot să ajungă până la mărimea unei nuci. Iepurii slăbesc, cu toate că apetitul se păstrează. Boala are o evoluţie rapidă şi se termină, în majoritatea cazurilor, prin moarte în 5-14 zile.

Sindromul hemoragic al iepurelui

Este o boală infecţioasă virală foarte contagioasă, cu evoluţie supraacută şi acută, caracterizată prin febră, sindrom hemoragic, morbiditate şi mortalitate ridicate.

Manifestări şi transmitere a virusului

Perioada de incubaţie este de 48-72 de ore. Boala se manifestă prin tulburări generale grave, abatere, febră, jetaj spumos hemoragic, cianoza mucoaselor, diaree, hematurie, convulsii, iar în final, căderi în decubit şi moarte în circa 24 de ore. La boală sunt receptivi iepurii de casă, mai ales cu vârste de peste 2 luni şi mai puţin cei sălbatici. Sursele de infecţie sunt repre-zen-tate de iepurii bolnavi, de cei cu forme subclinice, de cei purtători de virus, de cadavre şi de carnea congelată.

Virusul este transmis prin furaje, apă, diferite obiecte, mijloace de transport, vectori (personal, rozătoare, insecte etc.) şi pătrunde în organism pe calea bucală, pe calea cutanată sau a mucoaselor şi pe cale respiratorie. Diag-nosticul prezumtiv în ambele boli se pune pe semnele clinice şi pe baza datelor epizoo-to-lo-gice (existenţa altor îmbolnăviri la iepurii din vecinătăţi). Confirmarea diagnosticului se face prin examene de laborator.

Profilaxia şi tratamentul

Prevenirea constă în aplicarea măsurilor de biosecuritate: dezinfecţii cu DECONTAMINOL, CATIOROM, dezinsecţii cu ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE, deratizări cu: RATITOX F, RATIKILL şi BRODITOP.

Vaccinarea însă reprezintă baza profilaxiei în cele două boli specifice iepurilor.

SC ROMVAC COMPANY SA produce MIXOHEMOVIROVAC, vaccin asociat contra mixomatozei şi bolii hemoragice a iepurelui care se administrează atât la tineret (după prima lună de viaţă), cât şi la iepurii adulţi nevaccinaţi. Rapelul se face la 21-45 de zile de la prima vaccinare, apoi din 6 în 6 luni pe toată viaţa economică a iepurelui.

Dr. Viorica CHIURCIU,
Doctor în Ştiinţe medicale SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
1197

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

doua-boli-periculoase-pentru-vita-de-vie...

Două boli periculoase pentru viţa-de-vie

Pe parcursul întregii perioade de vegetaţie viţa-de-vie este afectată de un număr însemnat de boli şi dăunători, de aceea măsurile de protecţie fitosanitară ocupă un loc important în tehnologiile de cultură, acestea fiind determinante pentru obţinerea unor producţii mari şi de calitate. De departe însă bolile produc cele mai mari pagube în plantaţiile de vii, ducând uneori la compromiterea totală a producţiei. De aceea tratamentele trebuie efectuate periodic, la 10-12 zile, în funcţie de condiţiile climatice şi de produsele utilizate.

Mana

Ciuperca atacă toate organele verzi ale plantei: frunze, lăstari, inflorescenţe, boabe. Aceasta iernează pe frunzele moarte, iar primăvara, în prezenţa apei şi a unei temperaturi mai mari de 11°C, contaminează organele erbacee apropiate de sol. Frunzele sunt atacate încă de la început, dar pe măsură ce cresc şi ţesuturile îmbătrânesc ele devin mai rezistente, iar infecţiile de mană se produc mai greu. Ciuperca pătrunde în ţesuturile frunzei, pe faţa inferioară, iar după câteva zile pe faţa superioară apar pete gălbui-untdelemnii. După 1-2 zile, în funcţie de temperatura şi umiditatea atmosferică, pe partea inferioară a frunzelor în dreptul petelor apare un puf albicios reprezentând fructificaţiile ciupercii. Pe măsură ce boala avansează, ţesuturile din dreptul petelor se brunifică şi se usucă. Aceasta este faza de arsuri pe frunză. Pe boabele tinere, puful care se formează este de culoare gri; pe boabele complet dezvoltate, în urma atacului, se brunifică. În ambele cazuri boabele atacate se desprind de ciorchine şi cad.

Prevenire şi combatere

Atacul de mană trebuie prevenit, deoarece după ce s-a produs infecţia ciuperca nu mai poate fi combătută decât foarte greu. Combaterea chimică este măsura cea mai importantă de protecţie contra manei. Substanţele acuprice care acţionează asupra ciupercii patogene sunt: Captadin 0,2%, Dithane 0,2%, Folpan 0,2%. Produsul Quadris în doză de 0,75% s-a dovedit foarte eficace nu numai în combaterea manei ci şi a făinării. Pesticidele în amestec, conţinând un produs de contact şi unul sistemic, sunt superioare ca eficacitate, şi anume: Ridomil Gold MZ 68 WP 2,5 kg/ha, Curzate Super V 3kg/ha, Mikal 3 kg/ha.

Făinarea

Această boală a devenit tot mai păgubitoare, pe măsură ce s-a restrâns folosirea fungicidelor cuprice în combaterea manei. Ciuperca atacă toate organele verzi ale plantei, pe care dezvoltă un miceliu pâslos de culoare alb-gri acoperit cu o pulbere cu aspect de „făinare“. Cel mai periculos este atacul pe strugure pentru că boabele atacate imediat după legarea florilor se usucă, iar cele atacate mai târziu crapă şi se brunifică. Soiurile mai sensibile sunt cele pentru struguri de masă. Sensibilitatea maximă a strugurilor la atacul făinării se situează între stadiile reper „butoni florali separaţi“ şi stadiul „încheierea strugurilor“.

Tratamente

Pentru prevenirea făinării, foarte importante sunt lucrările care se aplică la plantă şi sol. Tăierea înlătură în bună parte sursele de infecţie şi permite dezvoltarea mai aerisită a butucului. De asemenea, plivitul şi desfrunzitul au aceleaşi efecte. Dintre pesticidele folosite în combaterea făinării, sulful deţine un loc de frunte, fiind folosit de aproape un secol şi jumătate. Primăvara devreme, înainte de pornirea în vegetaţie, se aplică un tratament cu zeamă sulfocalcică, ce are eficacitate şi asupra unor dăunători.

Când lăstarii au crescut până la 5-7 cm, se va aplica primul tratament în plantaţiile care au înregistrat atac de făinare în anul precedent. Până la înflorit şi după înflorit se aplică câte un tratament. Acesta se repetă, ultimul aplicându-se în perioada intrării în pârgă a strugurilor. Pentru combatere se recomandă: Sulf muiabil 0,4%, Kumulus 0,3%, Systhane 0,2l/ha, Topsin 0,1-0,12%, Thiovit 3 kg/ha, Karathane 0,05% , Tilt 0,2 l/ha, Rubigan 0,25 l/ha.

Camera Agricolă Locală Jariştea,
Ing. Georgeta CEPOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
3851
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

doua-decenii-de-munca-pentru-un-soi-nou-...

Două decenii de muncă pentru un soi nou de cais

- SCDP Băneasa deţine tezaurul genetic pentru cais şi piersic

Am păşit cu emoţie în livada cu caişi, mândria Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură (SCDP) Băneasa din Bucureşti. Privim cu admiraţie spre vigoarea pomilor tineri şi gazdele ne dumiresc că, pentru a ajunge în faza finală un soi nou, trebuie să treacă peste 20 de ani de muncă. Maria Dumitru, o cercetătoare tânără şi ambiţioasă, care abia numără 32 de ani, mergea de la un pom la altul şi analiza cu atenţie mugurii ieşiţi din iarnă.

Aici există tezaurul genetic pentru cais şi piersic, la a cărei colecţie şi menţinere au lucrat cunoscuţi profesori cercetători. Îi amintim doar pe Ecaterina Bumbac, Vasile Cociu şi, nu în ultimul rând, pe Viorica Bălan. Ei reprezintă trei generaţii care au studiat în echipe interdisciplinare şi au obţinut rezultate excepţionale, prin omologarea a 14 soiuri noi de cais, în perioada 1982-2006. Însă numai şase au fost brevetate: Olimp, Dacia, Excelsior, Viorica, Rareş şi Carmela, toate create de echipa condusă de Viorica Bălan.

Caisul, fala staţiunii

„Caisul este una dintre speciile de bază, studiate la Staţiunea Băneasa. Specie termofilă, caisul este des întâlnit în culturile din sudul şi vestul ţării, indiferent dacă este vorba de livezi sau curţile oamenilor. Are o valoare alimentară şi economică deosebită, dar şi de protecţie a mediului. Este foarte bine adaptat la zona noastră. Ameliorarea caisului a început în urmă cu trei generaţii de cercetători care au urmărit mărirea paletei de soiuri. Aşa s-a ajuns ca diferitele soiuri să aibă perioada de coacere a fructelor de-a lungul a trei luni – iunie, iulie şi august“ – a declarat Adela Bărbulescu, directorul SCDP Băneasa, pentru Lumea satului.

Fazele necesare unui soi nou de cais

Faza I – lucrări de ameliorare, timp de 4-5 ani.
Faza II – selecţie, 2-3 ani.
Faza III – microcultură de concurs, 2-3 ani.
Faza IV – lot demonstrativ, peste 2 ani.
Faza V – pilotare rezultate, peste 10 ani.

Principalele obiective

Strategiile de ameliorare elaborate s-au construit pe scheletul obiectivelor stabilite pe plan internaţional. Acestea se referă la rezistenţa la viroze (în spécial la Plum-pox) şi la bolile stabile ale caisului (Monilinia laxa, Stigmina carpophila, Cytospora cincta).

De asemenea, cercetătorii au urmărit lărgirea perioadei de consum, prin crearea de soiuri cu coacere extratimpurie şi tardivă, precum şi creşterea nivelului genetic productiv, însuşire deosebit de complexă, în strânsă corelaţie cu rezistenţa la ger a mugurilor floriferi, autocompatibilitatea şi compatibilitatea cu alte soiuri.

Astăzi, există în cercetare şi în curs de omologare 113 soiuri şi alte 109 rezultate în urma procesului de ameliorare. Trei dintre hibrizi, creaţi de aceeaşi Viorica Bălan, au fost preluaţi de Maria Dumitru.

„Avem trei hibrizi noi, în curs de omologare. Este vorba de Siret, Bucovina şi Atractiv. Suntem în faza de stabilire a caracteristicilor, în microcultură. Pot să vă spun că pomii au vigoare mijlocie, volumul coroanei se încadrează la un diametru de 2-3 metri, iar rodirea este precoce, adică produc fructe încă din anul al doilea de la plantare. De asemenea, pomii au rezistenţă bună la îngheţurile târzii şi la bolile specifice caisului. Fructele au greutate medie, de 50-60 de grame, şi se coc în luna iulie. Producţia este de 30-35 kg/pom“, ne-a spus Maria Dumitru.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
5042

☐

Comentarii

☐

☐

1. TOPOR ELENA -- (30-January-2010)Cu parere de rau trebuie sa va scriu ca tezaurul genetic al speciilor cais si piersic se afla la aceasta data la SCDP constanta cu sediul in comuna Valu lui Traian vezi http://cercetarepomicola-constanta.ro Cod64c62

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Două decenii de prăpăd şi jale

Va răspunde cineva pentru
ce-au lăsat în urmă
cei douăzeci de ani
care au trecut din ’89 încoace?
Două decenii de prăpăd şi jale –
Acesta este tragicul bilanţ
Al bietei ţări, prădată, dărâmată,
Ajunsă la ananghie şi-n lanţ.
Spunea Şişeşti cândva c-am fi în stare
Să mai hrănim vreo patru Românii,
Dar n-a fost chip, căci ne-au secat pizmaşii
Izvorul roditoarei noastre glii.
Pământu-i numai petic lângă petic,
Uzine de tractoare nu mai sunt,
Pe câmpuri nu mai plouă aspersorul,
Tot cheagul trudei a fost luat de vânt...
O altă lovitură de măciucă
Făcu prăpăd în codrii seculari;
Când vezi azi munţii despuiaţi şi singuri,
Crezi c-a trecut o hoardă de barbari...
Fără păduri şi fără irigaţii,
Veniră ani de secetă cumpliţi
Şi ţi-au rămas ţăranii, Românie,
Săraci lipiţi şi tare necăjiţi.
Ei nu mai pot să-ţi dea destulă pâine,
Mai toate de afară le aduci,
Şi-şi râd în barbă cei de peste graniţi
Că mi te-au pus degrabă pe butuci.
Cu lotrii de pe-aici în cârdăşie
Ne-au stors de vlagă, ne-au lăsat flămânzi,
Ne-au înglodat în datorii enorme

Şi vom trăi doar să plătim dobânzi.
Mă tot întreb: cei puşi să stea de pază
Au fost ei orbi atât amar de ani
De n-au văzut cum intră lupii-n stână
Să sfâşie şi turmă, şi ciobani?

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
876

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. alexandra mitrache -- (24-May-2013)nu prea stiu ce sa spun

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

doua-generatii-intr-o-falsa-convietuire_...

Două generaţii, într-o falsă convieţuire

„A fi sau a nu fi!"… Celebra dilemă a nu mai puţin vestitului prinţ al Danemarcei a traversat veacurile, sfidând generaţii de-a rândul, însele încercând să dezlege problema filosofică hamletiană. Un român dăruit, ca toţi românii neaoşi, cu belşug de aur cenuşiu a continuat replica, adăugând: „A fi şi după aceea a nu mai fi e mai cuminte a nu fi de la început". Dar ce m-a apucat, vă aud parcă, să desfac firul în patru acum, după atâta amar de vreme de când Will a plecat dintre noi? Vreau doar să subliniez, şi încă apăsat, clasicismul. Transpunerea în realitateFiindcă timpurile s-au scurs, dar dilema a rămas.Săptămânile din urmă m-au convins chiar că lupta acestei aparente contradicţii e mai actuală la noi, la noi la români, mai la ordinea zilei, cum se zice, decât oricând.Priviţi, ca s-o luăm pe degete, uitaţi-vă în Parlament.Contradicţia între aşa-zişii „aleşi ai neamului" e tocmai între „a fi" ori „a nu mai fi". Şi cum să nu mai fii?După atâta dat din coate, după amar de potlogării, să le zicem doar aşa, când abia ai împlinit, vorba cronicarului, „pohta ce-ai pohtit", cum să dai la spate averi şi situaţie numai ca să iei partea păcăliţilor?

A fi, deci, e musai!

Altminteri treci şi tu la coada umiliţilor şi obidiţilor soartei, care rup de la gură pentru a întreţine amar de amploaiaţi, cel mai adesea doar purtători de promisiuni deşarte, contra peşcheşuri dolofane şi numeroase.O doar trecătoare privire prin ograda guvernului duce la aceeaşi concluzie.Meseria de ministru se învaţă mai întâi la şcoala afacerilor oneroase şi se perfecţionează la universitatea politicului. Un ministru este un om care, fiindcă în fapt nu prea ştie nimic, îi învaţă pe alţii împărtăşindu-le din crema minţii sale.El, din matematică, trebuie să ştie întâi de toate tabla împărţirii.Să ia dur ca să-şi dea!Altfel, „a nu mai fi" ia locul lui „a fi" şi vai şi amar Doamne, mai cu seamă dacă numitorul comun al tău şi-al neamurilor tale a devenit huzurul.Deciziile se iau „pe picior" şi cel mai adesea fără vreo legătură cu cruda realitate.Instituţiile statului funcţionează sub comandament politic.„Ai noştri" trec la „a fi".„Ai lor" – la polul opus, aşteptând împlinirea spuselor hâtrului filosof.Ce se petrece cu ţara?Urmează axiomatic regula.Ieri – a fi! Azi…, foarte curând, a nu mai fi deloc.Cui ce-i pasă, de vreme ce „ciolaniada" e singurul gând al oricărui decident?Şi ca totul să împlinească trista istorie a omenirii, ca pe vremea fanarioţilor, după ce s-a măturat şi cenuşa din vatră se mai întinde şi o „cutie a milelor" fiindcă, nu-i aşa, cel sărac are inimă de patriot.Îşi dă şi cămaşa de pe el, ca să fie bine.Mai exact – ca să le fie bine.

Marea trădare

Ceea ce mă doare însă cel mai puternic este că îmbogăţiţii democraţiei sunt, în mare parte, fii de ţărani.Vin din vatra veşnicirii pentru a spulbera tocmai sufletul neamului din care încă mai fac parte.Agricultura, ruralul alunecă încet, încet în desuetudine.Ţara a devenit un fel de târg, de obor în care vând veneticii.Vând când şi cât o să mai aibă cui!Altminteri – e vară.A pornit secerişul, ne-au potopit arşiţa şi bivolul negru al apelor despletite haotic când şi când.O generaţie se stinge, o alta gustă sucul amar al neputinţei.„A fi sau a nu mai fi…“?Aceasta-i veşnica întrebare a lumii şi a noastră, a tuturor.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
657

□

Comentarii

□

□

1. Maneanu Varvara Magdalena -- (4-July-2010)Corect! spus. Şi.... deci se cam adeveresc cele spuse, de cel ce a spus "agenturili"...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Două lucrări de mare actualitate

Recent, la Editura Universităţii Transilvania din Braşov a apărut lucrarea „Tratat de reconstrucţie ecologică a habitatelor de pajişti şi terenuri degradate montane“, elaborată şi finanţată în cadrul Proiectului PS 6.3.4. „Evaluarea potenţialului productiv al pajiştilor montane şi stabilirea de măsuri tehnologice de creştere a producţiei de masă verde“, decembrie 2006-noiembrie 2010, din Planul Sectorial al MAPDR. Autorii tratatului, T. Maruşca, M.I. Bărbos, V.A. Blaj, V. Cardaşol, V. Mocanu, M. Rusu şi I. Secelean, au ţinut să evidenţieze rezultatul unor îndelungate şi aprofundate cercetări asupra vegetaţiei, solurilor, ecologiei şi gospodăririi pajiştilor permanente montane. În lucrare se face, pentru prima dată la noi, o sinteză a cercetărilor asupra pajiştilor degradate de Nardus stricta cu măsuri de îmbunătăţire a lor. Ca o noutate pentru ecologia pajiştilor se prezintă specii edificatoare pentru diferiţi factori de influenţă, cum sunt: altitudinea, reacţia solului, concentraţia în diferite elemente chimice, litiera şi altele, după care se trece la descrierea habitatelor de pajişti după criteriile UE, pentru a putea fi comparate şi sintetizate.

O atenţie aparte este acordată gospodăririi acestor habitate în vederea conservării biodiversităţii şi protecţiei mediului, în contextul unei agriculturi şi dezvoltări durabile a zonei montane. O importanţă deosebită se acordă gradienţilor de productivitate a pajiştilor pe altitudine, unde într-o formă explicită şi modernă sunt redaţi factorii naturali şi antropici care determină producţiile de iarbă şi cele animaliere. Lucrarea se adresează specialiştilor din cercetare şi învăţământ, dar şi tuturor celor care se ocupă sau îi preocupă activitatea economică din zona montană.

***

La aceeaşi editură a apărut şi lucrarea ,,GHID DE PRODU-CERE ECOLOGICĂ A FURAJELOR DE PAJIŞTI MONTANE“

Autorii, Teodor Maruşca, Vasile Mocanu, Ioan Hermenean, Vasile Adrian Blaj, Georgeta Oprea, Monica Alexandrina Tod, prezintă, la un nivel de înţelegere pentru cei care se ocupă de producerea şi valorificarea furajelor de pajişti, rezultatele obţinute pe o perioadă îndelungată de timp, în staţionare situate în diferite condiţii ecopedologice şi cu o amplă tematică de cercetare ştiinţifică. Soluţiile tehnice verificate în cadrul câmpurilor demonstrative şi în unităţile de producţie asigură generalizarea lor la nivelul pajiştilor montane din România. Trebuie remarcat faptul că este primul ghid de producere ecologică a furajelor de pajişti elaborate în ţara noastră care, prin soluţiile tehnice oferite, implementează noile Politici Agricole Comunitare (PAC) în România. În capitolele finale cu privire la valorificarea raţională a pajiştilor sunt prezentate soluţii şi tehnologii pentru a se obţine un randament optim de conversie a furajelor de pe pajişti în produse animaliere.

Prof. dr. ing. Gheorghe MOTCĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:

974

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Două mari sărbători, într-o singură zi

Prima jumătate a lunii iulie nu e una abundentă în sărbători religioase. În ziua a doua a acestei luni pomenim punerea cinstitului veşmânt al Preasfintei de Dumnezeu Născătoare în sfânta raclă. De asemenea, ne amintim de Dreptcredinciosul Voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt, purtătorul de biruinţă şi apărătorul creştinătăţii. Deci, două sărbători într-o singură zi.

Acoperământul Maicii Domnului

Se spune că, pe vremea împăratului Leon cel Mare, au existat doi boieri care, dacă ar trăi azi, ar fi numiţi escroci. Ei, Galvie şi Candid, fraţi buni fiind, au mers într-o zi să se închine la Ierusalim. Aşa au aflat despre o femeie evreică din Palestina, care avea în custodie cinstita haină a Născătoarei de Dumnezeu. Creştina avea grijă de haină ca de ochii din cap, o tămâia şi aprindea lângă ea multe lumânări.

Fraţii au decis să-i fure femeii preţiosul Acoperământ al Maicii Domnului. Aşa că au făcut o raclă aidoma celei în care se afla cinstitul veşmânt şi s-au întors acasă la femeia respectivă, unde au făcut schimbul de racle: au luat-o pe cea preţioasă şi au pus-o în loc pe cealaltă. Când au ajuns la Constantinopol, au pus-o într-un metoc al lor, numit Vlaherne, încercând astfel să ascundă comoara.

Dar pe locul acela era în permanenţă o lumină puternică, fapt care i-a făcut pe cei doi fraţi să se teamă şi să nu mai ascundă veşmântul. L-au anunţat pe împărat, care a ridicat o biserică şi a aşezat cinstita raclă. Ea se află şi acum acolo şi se spune că-i vindecă pe toţi cei care au probleme de sănătate.

Ştefan cel Mare şi Sfânt

Tot la această dată este pomenirea Dreptcredinciosului Voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt al Moldovei. Acesta, fiul voievodului Bogdan al II-lea, s-a născut la Borzeşti şi de mic dădea dovadă de dragoste pentru ţară şi de evlavie pentru Dumnezeu.

S-a urcat pe tron la 12 aprilie 1457 şi a fost unul dintre domnitorii cu cea mai lungă şi măreaţă domnie, aceasta încheindu-se în 1504. Ştefan cel Mare a luptat pentru apărarea creştinătăţii şi, pentru că a considerat că Dumnezeu l-a ajutat în toate biruinţele sale, a ridicat o mulţime de mănăstiri şi biserici, atât pe teritoriul Moldovei, dar şi în Muntenia, Transilvania şi la Muntele Athos.

Era credincios şi un foarte bun creştin, ţinând posturile şi făcând nenumărate fapte de milostenie. Ştefan cel Mare este îngropat la Mănăstirea Putna, al cărui ctitor a fost. La căpătâiul lui arde în permanenţă, ca o recunoaştere a faptului că a fost un mare voievod, o candelă.

Iar noi, azi, ne plecăm pentru o clipă capul, în semn de aducere aminte şi depline aprecieri.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
597

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

doua-pastile-naturale-miraculoase-ureche...

Două „pastile“ naturale miraculoase: Urechelniţa şi busuiocul

Plantele şi-au dovedit eficienţa în tratarea organismului aproape de fiecare dată. Rezultatele pe care le-a obţinut medicina naturistă concurează de multe ori cu succesele obţinute de medicina tradiţională. Chiar dacă tratamentul natural este unul cu o durată mai îndelungată, rezultatele obţinute în tratarea unor boli incurabile au fost de excepţie.

În natură pot fi găsite leacuri pentru cele mai simple afecţiuni până la probleme de sănătate grave. În cazul afecţiunilor aparatului respirator, pot fi folosite mai multe plante medicinale. Spre exemplu, în cazul infecţiilor la urechi putem folosi urechelniţa, cunoscută de către oameni şi sub denumirea de argintură, buruiana-porcului, frecuşor, iarbă-de-urechi, iarba-fumului, iarbă-grasă, varză-de-stână.

Reţete simple, la îndemâna tuturor

Din frunzele cărnoase ale urechelniţei se prepară un suc cu o valoare terapeutică deosebită. Înainte de a fi utilizat, este de preferat să se facă spălături cu o infuzie de gălbenele, sunătoare sau cu orice altă plantă antiseptică. După această infuzie se pun picături din sucul frunzelor încălzit în prealabil, apoi se pune un tampon de vată.

Operaţia se poate repeta de două, trei ori pe zi. Pentru decongestionarea şi calmarea aparatului respirator, este foarte indicat să folosim busuiocul, mai exact infuzia de busuioc. Pentru obţinerea ei este nevoie de o linguriţă din plantă, cantitate ce este fiartă într-o cană de apă. Este recomandat ca într-o zi să se consume două căni. Una dimineaţa şi alta seara. Uleiul volatil de busuioc are şi el proprietăţi antispastice antiinflamatoare, analgezice, antiinfecţioase. Cu ajutorul lui pot fi tratate afecţiuni respiratorii, amigdalitele. Pentru tratamentul intern se folosesc două-patru picături de 3 ori pe zi în miere cu apă, ceai sau pe un cub de zahăr. Durata tratamentului va fi de cel mult trei săptămâni. Un aspect foarte important de care trebui să ţinem seama este faptul că tratamentul este recomandat doar adulţilor.

Pentru rinite este recomandat uleiul volatil din cedru. Acesta reprezintă un puternic analgezic, antiinflamator şi antiseptic, fiind recomandat pentru tratarea rinitelor. Pentru administrarea internă se folosesc una-două picături pe zi, amestecate cu miere şi cu apă. Aceste picături de ulei volatil de cedru mai pot fi ingerate şi pe un cub de zahăr sau în ceai. Pentru folosirea externă se fac inhalaţii cu 10 picături, în 100 ml de apă fierbinte.

Leacuri împotriva otitei

În cazul durerilor de urechi provocate de otită este recomandat să se radă rădăcină de hrean şi să se amestece cu apă caldă. În acest conţinut se umezeşte un tampon mic de vată, care ulterior se introduce în ureche. Pentru aceeaşi afecţiune poate fi folosit şi sucul de ceapă amestecat cu puţin ulei de in. Metoda de folosire este aceeaşi ca şi în cazul rădăcinii de hrean.

Se înmoaie un tampon mic de vată care se introduce în ureche. Un alt preparat miraculos folosit pentru tratarea afecţiunilor urechilor presupune pisarea unei căpăţâni de usturoi, peste care se toarnă ulei de măsline, astfel încât usturoiul pisat să fie acoperit de el. Amestecul obţinut este fiert timp de o oră într-o baie de aburi, după care se strecoară şi se pune la răcit. Este apoi folosit sub forma a două-trei picături, care se pun în urechea bolnavă de două-trei ori pe zi, atât timp cât vor exista simptome ale bolii. După administrarea lor se introduce un tampon de vată în ureche.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
6207

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Două personalităţi care aduc cinste ştiinţei agricole: Cristian Hera şi Ion Păun Otiman > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Două personalităţi care aduc cinste ştiinţei agricole: Cristian HERA şi Ion Păun OTIMAN

Înainte de a se distinge în lumea academică din România prin creaţii de o valoare deosebită, cei doi se mândresc cu calitatea de a fi oameni de mare caracter. Au dovedit acest lucru pe tot parcursul vieţii lor, cu deosebire atunci când au luptat pentru salvarea cercetării şi progresului învăţământului românesc. Aceste calităţi umane, în spatele cărora se află o operă de excepţie, au fost cele care i-au propulsat în vârful celui mai înalt for ştiinţific: Academia Română.

Este pentru prima dată în istoria ştiinţei româneşti când în staff-ul Academiei Române se află două personalităţi provenite, cum s-ar spune, din interiorul cercetării agricole: Cristian Hera, în calitate de vicepreşedinte, iar Ion Păun Otiman ca secretar general, aflat la al doilea mandat într-un post în care a făcut dovada unor calităţi manageriale greu de exprimat într-un moment nefast pentru viaţa academică din România. Profesorul Otiman nu uită însă că obligaţia sa fundamentală este salvarea cercetării agricole.

Crezul său: sănătatea pământului şi a lumii vegetale

Acum 50 de ani, ca tânăr cercetător, Cristian Hera şi-a asumat în interiorul său uman o misiune ce părea imposibilă: aceea de a decripta tainele genomului vegetal. Laboratorul său de cercetare era o căsuţă situată în câmpurile experimentale ale celebrului Institut de la Fundulea, unde a locuit şi a studiat în cei mai fertili ani ai devenirii sale profesionale. Timp de patru decenii, cercetătorul de cel mai înalt grad al ştiinţei agricole din România a studiat interacţiunea intimă între pământ şi regnul vegetal ce aparţinea plantelor cultivate. Activitatea sa a fost remarcată şi de oficialităţile vremurilor trecute, dar şi de cele mai titrate instituţii ştiinţifice mondiale. Dovadă şi înaltele funcţii ştiinţifice şi manageriale internaţionale deţinute de profesorul Cristian Hera în ultimii 40 de ani.

În 1991, când neoreformiştii se ocupau de cercetarea fişelor de cadre ale foştilor slujitori ai regimului comunist, profesorul Hera a înţeles încotro bate vântul incompetenţei şi a ales „calea exilului“. Nu ca emigrant, ci ca director (prin concurs) al uneia dintre cele mai înalte instituţii ştiinţifice agricole din lume: Departamentul de cercetare al AIEA – Diviziunea mixtă FAO/AIEA Viena. Acolo a slujit timp de şapte ani, cutreierând lumea spre a pleda pentru sănătatea pământului. S-a reîntors în ţară într-un moment în care se întrevedeau unele şanse ale relansării ştiinţei agricole. În calitate de preşedinte al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, timp de opt ani, profesorul avea să-şi încheie mandatul cu unele realizări ce păreau imposibile, dar şi cu decepţia pe care o poate încerca doar un om de mare valoare umană şi ştiinţifică.

Academicianul Cristian Hera se află acum în postura celui mai reprezentativ om de ştiinţă pe care agricultura românească l-a avut de la Gheorghe Ionescu-Şişeşti încoace: aceea de vicepreşedinte al Academiei Române. Învestitura reprezintă o recunoaştere dreaptă a activităţii ştiinţifice a unui om de ştiinţă de valoare mondială. Ce va reuşi domnia sa să facă pentru agricultură în această înaltă postură ştiinţifică vom putea spune doar peste patru ani, când vremurile ar putea să fie mai bune.

Continuând tradiţia marilor economişti agrarieni

Ion Păun Otiman se numără printre puţinii reprezentanţi de excepţie ai şcolii de economie agrară din România. Precursorii săi celebri în ale ştiinţei economice agrare s-au format în interiorul unor şcoli aflate cumva în afara ştiinţei agricole, dar au rămas în conştiinţa neamului prin lucrări şi o gândire de invidiat. Cariera ştiinţifică a profesorului Otiman începe în 1966 la Universitatea Agricolă din Timişoara şi s-a extins în Bucureşti, unde ocupă în prezent două funcţii care îi fac mare onoare: secretar general al Academiei Române şi director general al Institutului de Economie Agrară al Academiei Române. Până să fie propulsat în aceste funcţii, Ion Otiman a făcut ucenicia, cum s-ar spune, la Universitatea Agricolă din Timişoara, unde a parcurs treptele ştiinţifice de la preparator la cea de profesor şi apoi rector.

După ştiinţa noastră, pare a fi singurul economist din ultimele decenii care a reuşit să se impună cu atâta forţă şi profesionalism în lumea academică din România. Asta în condiţiile în care comunitatea economică agrară din Bucureşti era reprezentată de un corp ştiinţific care avea şansa de a răzbi oriunde în lume, în afară de România. În drumul său spre afirmarea ştiinţifică deplină, profesorul Otiman a urmat calea omului înţelept. S-a implicat direct în tot ce înseamnă studiul economiei rurale, elaborând un număr impresionant de lucrări, dintre care cel puţin cinci sau şase de valoare ştiinţifică mondială. Operele sale sunt ancorate în realităţile de astăzi ale economiei rurale, iar soluţiile de progres propuse s-au concretizat într-o adevărată strategie de dezvoltare a agriculturii.

La elaborarea acestui studiu au participat cele mai calificate creiere ale comunităţii economice agrare din România, inclusiv unii cercetători de excepţie ai institutului pe care-l conduce. Profesorul şi colaboratorii săi mai au credinţa că va veni şi ziua în care munca lor se va împlini în decizii guvernamentale care vor scoate agricultura românească din colapsul în care se află. Departe de aceste indecizii, profesorul Ion Păun Otiman îşi urmează misiunea sa esenţială de cel mai important factor managerial al Academiei Române şi Institutului de Economie Agrară, în laboratoarele căruia se nasc idei şi măsuri practice de mare însemnătate pentru agricultura viitorului.

BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
1217
☐
Comentarii
☐
☐
1. dacian -- (1-June-2010)Domnul Hera este recunoscut ca fiind un excelent cercetator, inovator, etc. Ca manager insa este 0 (zero).

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

doua-proiecte-pentru-agricultura-romanie...

Două proiecte pentru agricultura Brăilei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDouă proiecte pentru agricultura Brăilei

Vizita premierului Emil Boc la Brăila a scos la iveală existenţa a patru proiecte pentru această zonă, care se înscriu în strategia Guvernului de dezvoltare locală. Însă numai două dintre acestea vizează agricultura, mai exact sistemele de irigaţii.

Primul, ca ordine a priorităţilor, se referă la reabilitarea vechiului sistem de irigaţii, care poate asigura udarea a 100.000 de hectare. Banca Mondială va asigura o finanţare de 30-40% din valoarea investiţiei.

Vin şi suedezii

„Printr-o proiecţie bugetară multianuală, putem asigura finanţarea integrală a proiectului, pentru că este o zonă care se încadrează în obiectivul Guvernului“, a declarat prim-ministrul.

Al doilea proiect care a primit garanţie de sprijin guvernamental stipulează realizarea unei colaborări cu Suedia, în vederea amenajării de irigaţii suplimentare, cu o valoare de 100 milioane de euro.

„Proiectul se află în analiză de foarte mulţi ani, prin birourile Guvernului. Îl voi lua de unde îl voi găsi, îl voi pune pe rol şi voi insista ca el să fie aprobat. Consider acest proiect extrem de benefic şi se încadrează în obiectivul nostru general, de a transforma agricultura într-o ramură extrem de productivă a economiei naţionale“, a afirmat Boc.

Celelalte două proiecte vizează realizarea mult-mediatizatului pod peste Dunăre, care să lege Muntenia de Dobrogea, prin judeţul Brăila, şi a unui spital regional de urgenţă, cu fonduri tot de la Banca Mondială.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
670
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

doua-secole-de-la-rapirea-basarabiei_s39...

Două secole de la răpirea Basarabiei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDouă secole de la răpirea Basarabiei

Într-o jalbă semnată de boierii divăniţi în frunte cu logofeţii Constantin Ghica, Iordache Canta şi Constantin Balş, înaintată la 2 octombrie 1812 domnitorului Moldovei, Scarlat Callimachi, aceştia se plângeau că, după ce ţara fusese vreme de şase ani „călcată de oştiri nesfârşite roşieneşti, acum […] din întregimea Moldovei lipsesc şase ţinuturi […] ce se numesc Orheiul sau Lăpuşna, cel de al doilea al Sorocii, al treilea Hotarnicenii, al patrulea Codrul, al cincilea Grecenii şi al şaselea ţinutul Iaşi, cea mai mare parte, căci acea rămasă se socoteşte întru nimic afară de ţinutul Hotinului şi al Buceagului, care deşi s-a dezlipit de la o vreme din trupul pământului Moldovei, dar întru aceiaşi stăpânire aflându-se a prea puternicii împărăţii […] într-un cuvânt […] tot trupul şi inima ţării“.

Aşadar, la doar 37 de ani de la anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic, un nou rapt avea să sfârtece trupul Moldovei. Prin pacea rusoturcă din 16 mai 1812 de la Bucureşti, ţinutul dintre Prut şi Nistru – Basarabia – străvechi pământ românesc, era ocupat de Rusia.

Ocuparea principatelor române şi transformarea lor în gubernii ruseşti a constituit o preocupare permanentă a ţarismului, în condiţiile în care pentru a pune în aplicare testamentul politic al lui Petru cel Mare, de a ajunge la strâmtori, era nevoie de controlul gurilor Dunării.

Pe de altă parte, ruşii cunoşteau de mult rodnicia pământului Basarabiei. În 1799 călătorul Sumarakov descria această parte a Moldovei ca „un pământ al făgăduinţei“. Suprafaţa era „cea mai roditoare“, iar „numeroasele păşuni ating aşa o înălţime încât turmele ascunse în ele nu se mai văd … Are o mulţime de fructe şi felurite feluri de peşti“.

Basarabia, a treia provincie?

Cum împrejurările le-au fost potrivnice şi n-au putut ocupa definitiv ţările române, ruşii au desfăşurat acţiuni diplomatice pentru a pune mâna, ca să spunem aşa, pe Basarabia uzând de un ingenios artificiu. În tratatul de la Kuciuk-Kainargi din 1774, de pildă, un articol special stipula că „Imperiul Rusiei restituie Sublimei Porţi întreaga Basarabie, adică Buceagul şi cele două principate Ţara Românească şi Moldova, ceea ce însemna că, potrivit acestui tratat, sud-estul Moldovei nu constituia parte integrantă a teritoriului acesteia, ci o altă provincie al cărei statut viitor ţinea de raporturile ruso-turce, Moldova fiind exclusă.

În 1795, într-o clauză secretă a unui tratat încheiat între Rusia şi Austria, se specifica faptul că Ţara Românească, Moldova şi Basarabia trebuiau desprinse din Imperiul Otoman şi unite într-un stat independent. Aşadar Rusia, pentru a-şi asigura controlul asupra gurilor Dunării, a inventat o nouă provincie românească alături de celelalte existente, Basarabia, pe care, aşa cum s-au desfăşurat evenimentele, o trata ca o entitate separată.

Că totul a fost o imensă maşinărie politică o demonstrează faptul că ministrul de externe rus N.R. Rumaniţev, rezumând cererile ţării sale, în cazul împărţirii Imperiului Otoman cu Franţa, a dezvăluit falsitatea pretenţiei că Basarabia ar constitui o provincie: „Dând acestui imperiu (Rusia) ca limită Dunărea ce cuprinde şi Basarabia care, de fapt, este o provincie la marginea mării şi care, în mod obişnuit se ştie ca aparţinând Moldovei.“

În toate aceste tratative, în care era în joc soarta ţărilor române şi în special a Basarabiei, au fost implicate toate puterile europene, în special Franţa, care printr-un joc duplicitar avansa în 1810 ideea ca hotarul Rusiei cu Imperiul Otoman să fie fixat pe râurile Prut sau Siret, imperiu care, potrivit tratativelor secrete dintre Imperiul ţarist, urma să fie împărţit între cele două puteri. Nu s-a ajuns însă aici pentru că, se ştie, au intervenit celelalte puteri europene, printre care Anglia.

Oricum, silit de împrejurări, ţarul Alexandru I – războiul cu Franţa era inevitabil – ordonă generalului Kutuzov, aflat în fruntea armatelor ruseşti de ocupaţie în Principate, să accepte în caz de forţă majoră drept frontieră Prutul până la vărsarea în Dunăre, ceea ce şi obţine prin tratatul de pace cu Poarta încheiat la Bucureşti. Rusia realiza astfel programul de stăpânire a gurilor Dunării, dobândind şi un teritoriu în Europa de o deosebită valoare strategică.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
599

□

Comentarii

□

□

1. W.R. din ROMANIA -- (24-July-2012)BASARABIA A FOST, ESTE SI VA FI TOTDEAUNA A ROMANILOR SI A ROMANIEI. ESTE DOAR O CHESTIUNE DE TIMP, PENTRU A SE RECUNOASTE SI PARAFA DEFINITIV ACEASTA REALITATE. DEPINDE DOAR DE TINERII ROMANI CE VOR FACE CU TOATE TERITORIILE PENTRU CARE STRAMOSII NOSTRI AU VARSAT MULT SINGE, SI-AU DAT VIETILE! SA NU UITAM, CA ROMANII SUNT TOTDEAUNA TINERI!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Drăgăneşti - Prahova, comuna care se orăşenizează

- 10.000 ha de teren lucrat de 20 de societăţi agricole.
- 5.260 de suflete pe o sută de kilometri pătraţi.
- 5 mari proiecte pentru infrastructură schimbă complet înfăţişarea aşezării ctitorite de boierii Cantacuzini.
- Sute de orăşeni descoperă farmecul Bărăganului, zidindu-şi case de piatră.

Viaţa la ţară începe să placă sătenilor şi orăşenilor. Păduri cât cuprinde, râuri cu apă sănătoasă, ba chiar şi izvoare tămăduitoare.

Apă la robinet, pubele la poartă. Şcoli şi grădiniţe noi, fabrică de termopane, firme de reciclare a deşeurilor, perimetre de ameliorare agricolă. Autobuze şi microbuze şcolare. Asfalt pretutindeni, pe oricare uliţă din cele şapte ale comunei.

Aşa da, primar!

Doar sediul primăriei, edificiu de peste o sută de ani, mai aminteşte de cum arăta satul de altădată. Biroul primarului, ticsit de zeci de dosare lucioase, cu proiecte unul şi unul. Aflat la al cincilea mandat, edilul şef, Ion Dimitrache, ne spune că pentru atât de voluminoasa documentaţie de accesare a fondurilor europene a trebuit să mai folosească şi alte spaţii.

Aceste proiecte vizează: apă la robinet pentru toţi sătenii, canalizare, sistem de colectare a reziduurilor menajere şi nu numai, aducţiunea gazului metan şi un perimetru de ameliorare agricolă. Astfel, infrastructura aduce aici mai aproape confortul urban. Câteva sute de orăşeni şi-au făcut case în sat. Apropierea autostrăzii Bucureşti-Ploieşti-Braşov îi atrage ca un veritabil magnet şi pe ploieştenii şi bucureştenii care-şi doresc liniştea şi aerul ozonat al pădurilor de câmpie.

Sătenii privesc mai mult spre oraş

Parcurgând azi la pas străzile aşezării auzi vorbe bune, dar şi rele. Peste 1.000 de localnici au serviciu, dintre care 100 la fabrica de termopane. „În târgul săptămânal însă oamenii îşi vând vacile şi caii şi îşi cumpără cartofi. Mulţi se cam lasă de agricultură şi s-au angajat la Ploieşti şi Bucureşti“, zice cu întristare primarul Ion Dumitrache.

Este mai ieftin să cumperi porumb şi grâu, mai spune el, decât să-l produci ca să-l vinzi pe preţ de batjocură. Ce folos că producţiile sunt bune!

Tot de la primărie mai aflăm că Drăgăneşti-Prahova atrage şi investitori. Unul îşi doreşte aici un parc industrial, un altul, un cartier rezidenţial, iar al treilea, un teren de golf. Cel din urmă vrea să înceapă treaba în acest an. Mai ales că autostrada începe să prindă contur. Astfel mai creşte preţul pământului oferit pentru construcţii. Însă cel pentru agricultură, încă nu trece de 100 milioane de lei vechi hectarul!

Cristea Bocioacă

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
5261

□

Comentarii

□

□

1. margarit -- (31-August-2010)de ce se minte cu nerusinare, ca avem asfalt pe toate stazile?in belciug com.draganesti nu este asfaltat dect principala!la mine la poarta sunt gropi!am incercat sa le astup si nu reusesc.as dori sa vina domnul primar sa vada si sa faca ceva!macar piatra sa puna.sa vina in colibasi la nr.133

2. Antoniu -- (23-January-2011)se minte cu nerusinare,in satul belciug nu este asfaltata decat strada principala,restul stradutelor pauza,sa vina dupa o ploaie pe strada scolii(langa gradina scolii)sa vada si dansul cum e,daca il lasa inima sa intre cu masina pe acolo,ce pot sa spun,decat RUSINE pentru articolul mincinos.

3. bibi -- (13-February-2011)minte .sa vina in satul MERI sa vada si ei ce namol e pe strazile inferioare,RUSINE,RUSINE,RUSINE.Ar fi bine sa aduca macar piatra ,poate asa mai isi spala minciunile.

4. Gigi -- (27-May-2011)Ar fi bine ca d-l Primar sa faca ceva pentru masiniile de tonaj greu care trec cu viteza prin satul MERI. Multe case noi si mai ales cele vechi sunt afectate deja,prezinta crapaturi si daca ajunge la structura de rezistenta costa enorm. Exista indicatoare rutiere dar nu sunt respectate iar in fiecare zi casele sunt ca la un cutremur.Rog pe d-l Primar sa gaseasca solutii de rezolvare si sa treaca si pe la nr.310.

5. ioana -- (17-June-2011)da sa se faca ceva cu masinile de tonaj care trec prin baraitaru

6. stan -- (19-August-2011)sintem in 19 august2011.RUSINE DOMNU PRIMAR DUMITRACHE,ATI FOST VOTA DE LOCUITORI SATULUI BELCIUG SI NU ATI ASFALTAT DECIT STR PRINCIPALA,SA TRECUT 3 VERII LA RIND PE ACEASTA SOSEA CU MASINILE MARI ALE AUTOSTRAZI,CARE AU FARIMAT ACEL ASFALT,STRAZILE NU SINT ASFALTATE,RUSINE PENTRU CA CU BANII NOSTRII ATI INCHIS SCOALA SI STR.PRINCIPALA E ASFALTATA DOAR PINA LA IESIREA DIN SAT,LEGATURA INTRE BELCIUG SI CIUPELNITA ESTE DRUCU GROPI CU PIETRE ,NAVETISTI ACESTUI SAT SE CHINUIESC CIND PLOUA PE ACEL DRUM,CU MASINA NICI NU E VORBA SA MERGI,PE BANII COMUNEI DATI PETRECERI CU NICU PALERU,ASFALTATI

7. stan -- (19-August-2011)SCUZE PENTRU GRESELI,DAR MA APUCA TOTI DRACI CIND VAD CA SE DAU BAIERAMURI CU NICU PALERU LA CORNU PE TERENUL DE FOTBAL SI IN SATUL BELCIUG NU SINT STRAZI MACAR PIETRUITE,PE STR MEA CIND PLOUA NU POT IESI PE STR CU COPILUL CA NU AM PE UNDE SINT GROPI PLINE CU APA CARE NE AU RUPT MASINI,NE INGREUNEAZA DUCEREA LA UN MAGAZIN,COPII INOATA PRIN NOROAIE ,LA FEL SI BATRANII SATULUI,DACA CINEVA VEDE ACEST MESAJ SA IL ARATE SI DOMNULUI PRIMAR,PTR CA AS DORI SI UN RASPUNS,ANGAJATII PRIMARIEI DRAGANESTI CLASEAZA DOSARELE PTR.SUPLIMENTUL LA ALOCATIE DUPA OCHII FRUMOSI,NU E NORMAL CE SE INTIMPLA

8. stan -- (19-August-2011)AM SA MERG IN AUDIENTA LA DOMNUL PRIMAR SA VAD DACA DUMNEALUI STIE CUM SE CLASEAZA ACESTE DOSARE PTR SUPLIMENT,COPILUL MEU NUMAI BENEFICIAZA DE ACEST SUPLIMENT DIN LUNA IANUARIE,DESI NORMAL AR FI FOST SA PRIMEASCA,COPILUL ESTE NASCUT PREMATUR LA 7LUNI ARE NEVOIE DE O INGRIJIRE SPECIALA SI TOT CE CONSUMA E FOARTE COSTISITOR,EU NU MA PLING CHIAR ATIT DE RAU,PTR CA AM PARINTII CARE MA AJUTA CA DIN SALARIU SOTULUI DE 9MILIOANE MUREAM SI EU SI COPILUL,DAR E DREPTUL COPILULUI SI DOAMNELE AMABILE AR TREBUI SA GINDEASCA INAINTE SA TRIEZE ACESTE DOSARE,MENTIONEZ CA AM AUZIT MULTE MAME CARE SE PLING

9. STAN -- (19-August-2011)MAME CARE LI SAU RESPINS DOSARELE,MAME CARE NU AU CU CE SA I CREASCA PE BIETII COPII CARE NU AU NICI O VINA,DOAMNELE DE LA PRIMARIE PARCA NE DA DE LA DUMNEALOR DIN BUZUNAR,AM SA ORGANIZEZ MAI MULTE MAMICI DIN SAT SI O SA NE DUCEM SA STAM LA USA PRIMARIEI CU COPII DUPA NOI SI CITEVA TELEVIZIUNI PTR CA EU UNA NU MAI SUPORT SFIDAREA ACESTOR OAMENI,LA BELCIUG SI SCOALA SA INCHIS ,DAR AM CITIT TOT PE AICI CA SE REPARA SCOLILE DIN BARAITARU,SATUL NATAL AL PRIMARULUI,SI DIN MERI UNDE PROFESEAZA SOTIA DINSULUI,SI NOI AVEM COPII,DE CE II CHINUITI SA SE TREZEASC DE LA ORA 6DIMI.UN COPIL

DE CLASA I

° 10. stan -- (19-August-2011)E STRIGATOR LA CER ,SI CHIAR DE PLINS CE SE INTIMPLA,OARE NU SI NOI SINTEM OAMENII?CUM SA STEA UN COPIL 2ORE CHIAR SI 3ORE IN DRUM SA ASTEPTE MASINA DE SCOALA,PINA TERMINA DE FACUT TOATE CURSELE DIN ALTE SATE,SI SATUL BELCIUG VINE LA ULTIMA CURSA PENTRU CA SOFERUL E DIN BELCIUG,DAR COPII ASTIA SINT SI PRIMI LA SCOALA ADICA CU 1 ORA JUMA INAINTE DE INCEPEREA CURSURILOR,BLATURI SE FAC PESTE TOT PINA SI SOFERUL DE PE MASINA SCOLI E UN OM AVUT,CHIAR FARA GRIJI ,CRED CA LA ACEST POST SE MAI GASEAU SI ALTII CANDIDATI CARE CHIAR NU AU SI SINT DORNICI DE MUNCA,SA NU VA MAI SPUN SI DE POLITIA COMUNEI

° 11. stan -- (19-August-2011)LUMEA SATULUI,TE INVIT IN SATUL MEU BELCIUG DIN COMUNA DRAGANESTI,MA POTI CONTACTA PE ADRESA DE E-MAIL DUPA CARE AM POSTAT ACESTE COMENTARII,TE INVIT SA VI IN LUMEA SATULUI CU GROPII,MULTE GROPII,UN SAT CE A RAMAS SI FARA SCOALA,UN SAT CU BATRANII NEAJUTORATI,UN SAT FARA RETEA DE APA,UN SAT CARE NU ARE NICI MACAR O CURSA DE TRANSPORT PE ZI CATRE ORAS,UN SAT CE ODATA PE LUNA DACA PLOUA SE IA LUMINA,UN SAT CARE MOARE INCET DAR SIGUR,LUMEA SATULUI NU EZITA SA VI SA VEZI CU OCHII TAI UN SAT UITAT DE LUME

° 12. DEDEI -- (7-February-2012)rusine domnule dumitrache

° 13. stefania -- (17-December-2014)Sa va fie rusine domnule primar pentru ca va baterie joc de acesti oameni cu asa strazi,parca trăim în EVUL MEDIU...renuntati domnule daca sunteti incapabil

° 14. primar -- (2-February-2015)SA LE FIE RUSINE SI IN SPECIAL DOMNULUI ION DUMITRACHE CA NE MINTE DECAND A LUAT CONDUCEREA.E POSIBIL ASA CEVA CA IN CENTRUL COMUNEI DRAGANESTI SA NU FIE ASFALTATA STARDA SI SA MINTA CU NERUSINARE. SI DE PROIECTELE ALEA DE CARE VORBESTE EL,NU SE MAI SATURA SA SI INDESE BANI IN BUZUNARE,HUOOOOO ION DUMITRACHE,HUOOOOO.

° 15. Rauch Emese -- (9-April-2015)Rusina ca la Draganesti traiesc oameni care ne-a trimis un colet cu butasi vita de vie in valoare de 50.000 de ron si am primit o marfa proasta, in loc de butasi de vita de vie niste lujeri simple, fara radacina si fara altoire. Rusine ca traiesc oameni cum ii si ea. Dumnezeu sa ai rasplateasca pentru tot. Mult succes la inselarea oamenilor......o sa va facem reclama......

° 16. Rauch Emese -- (9-April-2015)--

° 17. adriana -- (17-July-2015)Domnule Rauch sunteti un nesimtit,cat mai vroiati gratis inca 1000 butasi, sa va fie rusine ca exista un dumnezeu acolo sus.Pentru 2 milioane ai primit in valoare de 5 milioane si tot mai ai pretentii.. RUsine tie

° 18. ZEVEDEI Ana -- (22-June-2018)Buna Ziua,Si pe mine m a escrocat trimitindu mi niste trandafiri uscati si lipit cu scoci niste frunze verzi in varf,am reclamat la toate organele competente unde inteleg ca sunt sute de dosare pentru inselaciune,asteptam sa fie condamnata pentru faptele comise

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

drama-pamantului-ajuns-parloaga_l272.htm...

Drama pământului ajuns pârloagă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDrama pământului ajuns pârloagă

Anul 1990 a pus capăt activităţii mele în fruntea uneia dintre cele mai bune cooperative agricole de pe Valea Târnavelor, cea din Galda de Jos, judeţul Alba. Atât am putut să le spun oamenilor adunaţi la evenimentul destrămării cooperativei: să păstreze munca lor conştiincioasă şi să nu dea ascultare agitatorilor. Ca urmare a faptului că destrămarea unităţii s-a făcut cu repeziciune, pământul s-a divizat în parcele mici, iar livezile şi plantaţiile de vie au fost vandalizate. Azi, când trec pe acolo mi se umezesc ochii de durere.

Cum a fost îngrijit şi lucrat pământul după 1990 se vede azi, iar ce se observă nu trebuie căutat cu lumânarea. Aproape 4 milioane de hectare zac în paragină, iar în locul plantaţiilor de pomi în care intrai cu respect şi pioşenie ca într-un templu de rugăciune, acum au rămas doar strigătele lor schilodite de securi ucigaşe care sună ca o litanie, ca un murmur de durere. Iar noi cumpărăm mere din import care nu se compară la gust şi diversitate cu soiurile româneşti.

Oameni bolnavi de nemuncă

Am creat la sat o pătură de asistaţi sociali şi electorali, unii pripăşiţi în sat zicând că se poate trăi şi fără muncă şi cu mâna întinsă după ajutor, iar pământul ţării zace şi acum neînsămânţat. Cei care susţin că agricultura românească de după cooperativizare nu-şi are urcuşul ei în ierarhia valorilor agricole europene şi nu numai sunt de fapt adversarii agriculturii româneşti. Recunoscând acest lucru n-ar fi putut sfâşia pământul în milioane de parcele mici care nu pot fi lucrate după ştiinţa mileniului pe care-l trăim.

Moloz în loc de pământ

Să laşi sătenii într-un individualism amorf şi dezorganizat înseamnă că n-ai înţeles cea mai poruncitoare necesitate, aceea ca ţara să nu fie cu mâna întinsă la străini pentru a mânca pâinea durerii de pe alte meleaguri. Să laşi cel mai bun pământ din Europa pradă construcţiilor ridicate anarhic, fără nicio sistematizare, aceasta nu înseamnă un sprijin în decapitarea agriculturii?

Să desfiinţezi staţiunile de cercetare, focare de ştiinţă agricolă şi purtătoare de stindard în producţii competitive şi creatoare de soiuri româneşti valoroase, să dai patrimoniul agricol al Academiei şi institutelor agronomice pentru zone rezidenţiale nu înseamnă un strigăt la cer pentru fiecare român cu cultul muncii şi al bunului simţ? Şi aceasta nu înseamnă că în ţară domneşte triada haos, corupţie, sărăcie? Ba da! Aşa este şi aşa se explică cum pe prispa caselor vedem ţărani ce ară cerul cu plugul speranţei, strivind între gene o lacrimă; şi atunci te întrebi: „Oare în ţara noastră nu mai există niciun sentiment de patrie?“

Ing. Maria Suhov

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
729

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

drama-unui-crescator-de-animale-din-olt_...

Drama unui crescător de animale din Olt

• Lipsa furajelor, dar şi preţul exorbitant al acestora îi obligă pe oameni să-şi mute animalele în zone cu pajişti bogate. „Afacerea“ este una de supravieţuire şi nici măcar nu există garanţia unei reuşite sigure. Drama economică a fermierului Vasile Buzatu a început în 2005, atunci când a făcut actul „nesăbuit“ de a fi exemplu pentru sătenii săi. A înfiinţat o fermă de vaci model, o unitate care, pentru a prospera, avea nevoie de animale de rasă şi de hrană îndestulătoare.

Vacile de rasă le-a procurat cu bani grei, obţinuţi prin programul SAPARD. Fiind pus în faţa unei crize a cerealelor fără precedent în zootehnie, a apelat la sprijinul agricultorilor din jurul său, care nu au vrut nici în ruptul capului să-i permită să valorifice subprodusele culturilor agricole. Atunci avea să-şi vadă visul năruit, mai exact să aibă în faţă spectrul falimentului. Fapt este că el nu şi-a abandonat vacile, ci a recurs la o soluţie de-a dreptul uluitoare: le-a transmutat în ţinuturile secuimii, unde le-a „închiriat“ unui crescător de vaci. Este totuşi mulţumit că animalele nu vor muri de foame şi că acolo se vor înmulţi până când îşi va împlini visul de a reclădi cea mai frumoasă fermă zootehnică din Olt.

SAPARD-ul a fost o greşeală

Vasile Buzatu, din comuna Redea, este unul dintre fermierii care s-au văzut nevoiţi la un moment dat să închidă porţile fermelor de vaci pentru lapte din cauza lipsei furajelor. A găsit, totuşi, o soluţie de avarie pe care a adoptat-o. În 2005 a demarat un program SAPARD, în valoare de un miliard pentru a achiziţiona 25 de vaci Holstein Friza, cu o mare valoare genetică, aduse din Germania. Producţia obţinută de la un exemplar este de 50 litri la a treia lactaţie, iar printre exemplarele din ferma din Olt se găseşte nepoata campioanei Angliei. Patru dintre tăuraşii obţinuţi din fătări i-a dus la institutul de la Baloteşti, iar după un an de zile valoarea lor şi-a spus cuvântul. S-au obţinut 10.000 de doze de material seminal. Însă toate speranţele sale cu privire la dezvoltarea fermei s-au năruit, iar acum admite că accesarea SAPARD-ului a fost greşeala vieţii sale.

Riscul de a lucra pe banii altora implică foarte mult angajament. Mai cu seamă pentru că în zootehnie rentabilitatea afacerii este condiţionată de foarte mulţi factori, iar proverbul românesc „Astăzi ai, mâine nu mai ai“ se poate adeveri în orice clipă. Din nefericire, acest lucru s-a întâmplat şi în ferma din Olt.

Prea multe organizaţii şi puţină solidaritate

Ultima lovitură de graţie pe care au primit-o fermierii români este criza cerealelor. Tot mai mulţi se plâng de faptul că animalele lor vor muri de foame dacă balanţa costurilor de producţie şi a venitului nu se va echilibra. Fără să fie sprijiniţi în vreun fel de stat sau în cel mai bun caz primind subvenţii nesemnificative, fermierii au început să caute singuri soluţii pentru traversarea cu bine a acestei perioade negre. Conştient de faptul că nu mai putea asigura vitelor hrana necesară, fermierul din Olt a încercat să stabilească câteva parteneriate cu fermierii din sectorul vegetal prin care cerea posibilitatea ca după recoltarea producţiei să i se permită să adune resturile vegetale.

Răspunsurile au fost în unanimitate negative şi au subliniat o lipsă gravă de solidaritate. Nimeni nu a fost interesat de propunerea sa, chiar dacă termenii contractuali erau mulţumitori pentru ambele părţi. Potrivit domniei sale, agricultorii se gândesc doar la structura culturilor de pe urma cărora să profite imediat, fără să fie interesaţi de valoarea mare pe care o au subprodusele în sectorul de creştere a animalelor. Cu aceeaşi propunere s-a prezentat şi la înalte structuri administrative, dar fără succes. Concluzia? Nimeni nu pare să fie interesat de rezolvarea acestei probleme!

Au mai rămas doar grajdurile goale

Fără posibilitatea de a asigura hrana necesară vitelor, în septembrie anul trecut domnul Buzatu s-a văzut nevoit să renunţe la cele 50 de vaci pe care le deţinea. Astăzi, grajdurile şi depozitul de furaje sunt goale, iar durerea şi povara acestui lucru sunt greu de ascuns. Ţăran din tată-n fiu, nu se poate împăca cu gândul că şi-a înstrăinat animalele, dar recunoaşte că a fost cea mai bună soluţie. Anul trecut furajarea lor l-a costat mai bine de un miliard şi jumătate, în vreme ce preţul litrului de lapte oscilează, în funcţie de politica unităţilor de procesare, între 5 bani şi 1 leu.

Pentru a nu intra sub incidenţa legii, întrucât avea obligaţii contractuale până în martie anul acesta, şi-a trimis animalele la o fermă din Covasna. Vacile mutate din ferma din Olt sunt în continuare în proprietatea lui Vasile Buzatu, însă viţeii care rezultă din fătări îi revin atât lui, cât şi fermierului din Covasna. A convenit cu acesta să facă o analiză de producţie timp de trei luni de zile asupra nucleului său de vaci. Ulterior acestei perioade, în fiecare săptămână o parte din producţia de lapte, aproximativ 500 de litri, urma să fie adusă la unitatea de procesare din Olt. Însă, de când s-a acutizat criza cerealelor, a renunţat să mai colecteze această producţie.

O unitate de procesare mică, dar eficientă

A fost o perioadă în care perspectivele pentru microferma din Olt erau foarte bune. Mizând pe acest lucru, dar şi din dorinţa de a nu depinde de unităţile de procesare, a pus pe picioare, din resursele sale, propria fabrică de prelucrare a laptelui. Unitatea este complet automatizată şi are o capacitate de 1.000 litri de lapte în opt ore. Investiţia făcută se ridică la o valoare aproximativă de un miliard şi jumătate, bani care s-au amortizat în trei ani. Chiar dacă, din punctul de vedere al dimensiunii, unitatea nu poate concura cu brandurile din acest sector, calitatea obţinută aici se ridică la cele mai exigente standarde. Întrucât în ultimele trei luni nu a mai adus lapte din ferma de la Covasna, pentru a nu fi nevoit să închidă şi porţile fabricii de procesare colectează lapte de la fermierii din Olt care au rezistat crizei. Produsele obţinute – laptele crud ambalat în pungă, laptele sana, smântâna şi brânza – le valorifică în pieţele Agrostar, organizate o dată pe săptămână. Nu duce lipsă de clienţi, pentru că produsele reprezintă garanţia calităţii.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1642
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Drama zootehniei româneşti se va accentua în următorii ani

Conferinţa Internaţională Meat&Milk 2012, cu tema „Piaţă, Producător, Profitabilitate, în contextul provocărilor actuale“, a scos în evidenţă situaţia critică în care se află zootehnia românească. Evenimentul a avut loc recent, timp de două zile, la Poiana Braşov. Organizator a fost Agenţia infoALIMENT, cu sprijinul Asociaţiei Producătorilor de Carne de Porc din România (APCPR) şi Asociaţiei Patronale Române din Industria Laptelui (APRIL).

Celor aproape 200 de participanți, fermieri, procesatori, reprezentanți ai finanțatorilor și ai marilor rețele de magazine, precum și specialiști în industria de profil din țară și străinătate li s-au alăturat reprezentanți ai autorităților statului (MADR, APIA, ANSVSA și ai ANPC). Moderator a fost Ilie Stoian, redactor-șef al revistelor „Fabrica de lapte“ și „Fabrica de carne“.

Date statistice îngrijorătoare

În prima zi a evenimentului Daniel Botănoiu, secretar de stat în MADR, a prezentat câteva date statistice. Astfel, producția de lapte are un deficit de aproximativ 4 milioane de hectolitri. Cele 253 de fabrici de procesare lucrează la 50% din capacitate. Micile exploatații, cu numai 1-3 vaci, au o pondere de 60%, iar cele cu peste 50 de capete, numai 15%. Situația este la fel de critică și în cazul ovinelor, porcinelor și păsărilor. De exemplu, deficitul de ouă se ridică la 2 miliarde, ceea ce reprezintă 25% din consum. Tot la păsări, lipsa de carne a ajuns la 30.000 de tone. În cazul porcilor, gradul de încărcare a abatoarelor este de numai 47%. Iar pentru tot ceea ce se produce nu se adugă plusvaloare la materia primă.

Date fiind condițiile actuale, secretarul de stat s-a adresat producătorilor și procesatorilor de lapte și de carne, cărora le-a recomandat să se asocieze, pentru că va fi foarte dificil în perioada următoare. În opinia sa, doar așa se vor realiza inputuri mai mici, iar prețurile vor deveni competitive pe piață. Pe de altă parte, crescătorii de animale și procesatorii s-au plâns de taxele percepute de supermarketuri și de întârzierea mare în recuperarea TVA, de modul greoi de obținere a unor credite pentru investiții și de lipsa unei legislații care să-i sprijine.

TVA de 24% a dus la evaziune fiscală

Sorin Minea, președintele Federației Patronatelor din Industria Alimentară Romalimenta, a declarat că problema cea mai importantă cu care se confruntă procesatorii este scăderea consumului din cauza TVA. Pe de altă parte, TVA de 24% a dus la creșterea fără precedent a pieței negre, la evaziune fiscală.

„Dacă adăugăm creșterea prețurilor la materia primă și a utilităților, atunci înțelegem de ce a scăzut consumul. Aici trebuie menționat că prețul la porc a crescut foarte mult, din cauza deschiderii pieței din China. De asemenea, prețul la carnea de vită aproape că s-a dublat în ultimul an“, a afirmat Minea.

Potrivit domniei sale, la toate aceste necazuri se adaugă presiunea hypermarket-urilor, în sensul că solicită prețul cel mai mic, ceea ce înseamnă fie falimentul, fie schimbarea rețetei în rău. Din acest motiv, asistăm pentru prima oară în ultimii 22 de ani la distrugerea rețetelor consacrate, din care nu mai rămâne decât numele.

„Consumatorii trebuie să înțeleagă că se pot cumpăra produse mai ieftine decât carnea cu o singură condiţie: acele produse să conțină mai puțină carne. Așadar, cel mai ieftin produs are calitatea cea mai scăzută“, a afirmat președintele Romalimenta.

Minea le-a recomandat procesatorilor de carne să revină la rețetele din anii ’60, pentru a readuce pe piață o calitate superioară, care să permită exportul și păstrarea tradiției produselor românești. „Pentru ieșirea din impas, cred că ar fi necesară reducerea TVA. Acest lucru ar duce la scăderea evaziunii fiscale și la creșterea consumului, deci încasări mai mari la buget“, a opinat Minea.

Într-adevăr, carnea s-a scumpit

Acest fapt a fost confirmat de Stanca Tudor, director executiv al APCPR, care a spus că, la ora actuală, cererea de carne de porc este foarte mare nu numai în România, ci și pe plan mondial, ceea ce duce inevitabil la creşterea preţului.

„Consumul de carne de porc poate fi încurajat prin mai multe căi. Prima este educaţia, pentru că, deşi se face o propagandă negativă cărnii de porc, oamenii trebuie să ştie că are calităţi excelente, elemente chimice indispensabile corpului uman, pentru copii în special şi pentru tineri. Desigur, consumul de carne de porc trebuie adus în limite corelate cu starea de sănătate a celui care o consumă, dar ea nu trebuie scoasă din alimentaţie“, a menționat Tudor.

Domnia sa a adăugat că o altă cale pentru a încuraja consumul de carne de porc este preţul la raft, care este mai greu de controlat, pentru că piața se ghidează după cerere și ofertă. Stanca Tudor a mai vorbit despre sistemele de creștere a porcilor în România și necesitatea ca statul să reglementeze acest lucru, pentru a elimina acele sisteme care fac rău pieței. Astfel se consideră că industria de profil poate deveni competitivă.

Concurenţa neloială

„În ultimul timp, hypermarket-urile scot pe piață produse cu marcă proprie, ceea ce constituie o concurență neloială față de celelalte brand-uri. Fiind marcă proprie, acele produse nu au incluse în preț taxa de raft, taxa de listare la raft și nici alte costuri interne, care scumpesc celelalte produse similare“, a menţionat Dorin Cojocaru, director general al APRIL. Conform celor spuse, prețul la materia primă a început să scadă în Europa. Ca urmare, hypermarket-urile și-au mutat producerea mărcilor proprii în Ungaria, Cehia, Polonia sau Bulgaria.

„Eu mă așteptam ca acest lucru să se întâmple după 2015, odată cu desființarea cotelor de lapte. E drept, consumatorul român are de câștigat în primul moment. Dar se va ajunge la reducerea capacităților de producție în România, la pierderea multor locuri de muncă“, a afirmat Cojocaru.

El a menționat că, la sfârșitul anului viitor, expiră derogarea Uniunii Europene pentru folosirea laptelui neconform. Ca urmare, cel puțin 25% din laptele din România nu va mai putea fi procesat, iar unii dintre procesatori vor da faliment.

„Acum suntem deja la limita de supraviețuire. Dacă românii nu vor avea o putere mai mare de cumpărare, eu nu întrevăd nimic bun în următorii doi ani. Pentru evitarea falimentelor, cred că fermierii ar trebui sprijiniți financiar, astfel încât să scadă prețul de producție. Astfel și procesatorii noștri pot deveni competitivi cu cei din statele membre al UE“, ne-a precizat Cojocaru.

Teme abordate la workshop-uri

Fiecare zi a debutat cu o ședință comună în care au fost prezentate și dezbătute teme de interes general, urmată de simpozioane care au preluat denumirea celor două publicații menționate mai sus. Dintre temele discutate, menționăm „Soluții actuale în accesarea fondurilor de sprijin pentru fermieri“ (APIA), „Soluții de finanțare“ (Banca Comercială Carpatica și BRD), „Tendințele anului 2012 pe piața produselor din carne“ (Romalimenta), „Trend, perspective și oportunități pe piața laptelui“ (APRIL), „Oportunitățile oferite de noile certificări solicitate în agricultură și industria alimentară“ (Rina Simtex) și altele.

De asemenea, invitații din străinătate au avut câteva expuneri care au stârnit interesul celor prezenți. Aici amintim „Asigurarea profitabilității prin practici eficiente de creștere a animalelor“ (EBLEX-BPEX din Marea Britanie), „Procesarea laptelui prin asocierea producătorilor, profitabilitatea la îndemâna fermierilor“ (Arla Foods, Belgia), „Soluții rapide și inovatoare în microbiologie (NOACK, România).

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:

1385

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

dreptul-de-a-produce-obligatia-de-a-cump...

Dreptul de a produce. Obligaţia de a cumpăra

Întrebând odată un oficial din (pe atunci) „străinezia“ europeană cum îşi permite, politic vorbind, să-şi oblige conaţionalii să consume oarece produs transformat la un preţ triplu faţă de preţul cu care l-ar fi putut cumpăra de aiurea, am primit un răspuns absolut halucinant:

– Să se ducă să-l mânânce acolo, că la noi este garantată libera circulaţie a persoanelor.

Abia după ce, frunzărind nişte căr-ticele „evropeneşti“ despre legile pământului, l-am înţeles, am văzut o frăzuliţă aparent nesemnificativă: „Fermierii au drept de cultură; în raport cu acesta, toate structurile implicate în filiera de produs au obligaţii.“ Cum stă socoteala pe limba noastră? Dacă io vreau să cultiv cucuruz, că e dreptul meu, cineva din filiera de produs a cucuruzului cam are obligaţia să mi-l cumpere. Reflectaţi asupra valorii juridice a termenilor. Mi se recunoaşte dreptul de cultură ca inalienabil, cum am dreptul să exist, să respir, să mă rog oricărui Dumnezeu vreau. Cu alte cuvinte, dacă am pământ pot să produc, din proprie voinţă, tot ce doresc. Celălalt, care îşi asigură veniturile în baza dreptului meu de cultură, este obligat să mi-l respecte, cumpărându-mi produsul rezultat.

Dacă stau şi socotesc, această relaţie dintre producătorul de produse agricole şi primul cumpărător stă la baza PAC-ului. Filozofia acestuia derivă din relaţia drept-obligaţie, translată la nivel social. Adică, dacă proprietarul îşi exercită dreptul de a produce, societatea (înţeleasă în ansamblul ei ca sumă a consumatorilor-cumpărători) are obligaţia (înţeleasă ca necesitate) de a-i prelua produsele. Acesta este fondul. Forma relaţiei este o înţelegere comercială, un contract (social, aş zice!) încheiat în momentul activării dreptului fermierului. Dar asta este deja un truism. La ei!

De ce această pledoarie? Am auzit că în unele regiuni ale ţării nu mai există grâu pentru pâine şi comentariul, vreau să cred maliţios, era că s-a vândut la export. Noa şî! De ce se opări prepusul că se vându grâul la export? Adicătelea, dacă nu i s-a cumpărat grâul, când l-a ofertat, ce ar fi trebuit să facă fermierul? Să-l ţie în ogradă, până când cineva ar fi catadicsit să-l cumpere? N-ar fi fost oare mai nimerit ca avalul filierei (y compris exportatorii) să-i fi cumpărat grâul din momentul punerii în pământ? Nu cumva statul (statul suntem noi, nu?) ar trebui să convingă (n-am spus să oblige!) partenerii filierei să-l cumpere, din momentul în care fermierii îşi activează dreptul de cultură? Adică din momentul în care ia decizia de cultură! Cât, cu cât, în ce condiţii sunt aspecte asupra cărora partenerii trebuie să convină.

Cu alte cuvinte, să se întâlnească din timp şi, cu cărţile pe faţă, să-şi spună unul, altuia, cât îl costă pe fiecare, cât o să coste aiurea (de regulă, aiurea, se vinde doar prisosul – excedentul de consum ar zice cartea!), care sunt necesităţile, cam cât s-ar putea vinde, cui, în ce perioadă, cu cât etc. etc. Adică, să facă ceea ce face toată lumea socotită. Să încheie un acord interprofesional şi contractele aferente. Care-i menirea statului în trebuşoara asta? Unu – să agreeze acordul interprofesional anual. Doi – socotesc că, dacă nu eşti de acord cu acordul interprofesional, trebuie să te lase să faci ce te taie capul (că doar e dreptul tău!), doar că impozitul pe care-l plăteşti pentru venit/profit să fie oleacă mai mare (că doar e dreptul nostru!). Inalienabile amândouă! Se aude până la ultimul etaj? Cu cât mai mare? Dacă vreţi, socotim în alt spaţiu tipografic.

Gheorghe Socotitoru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
538
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Drumul fructelor

În urmă cu aproape şapte ani, la iniţiativa inimosului preşedinte al Consiliului Judeţean, ing. Mircea Cosma, a fost derulat un important Program dedicat pomiculturii şi, legat de acesta, a fost organizat un altul, denumit astfel DRUMUL FRUCTELOR. Situat în nordul judeţului, acesta străbate, de la nord la est, mai multe localităţi, drumul având ca principal scop facilitarea dezvoltăriii zonei, recunoscută ca fiind una consacrată culturii cu pomi fructiferi, în sistem tradiţional, dar şi intensiv.

18 localităţi cu 28 de popasuri turistice

Aşa cum a fost conceput, Drumul Fructelor leagă, între ele, optsprezece localităţi prahovene şi punctează 28 de popasuri turistice. Pe Drumul Fructelor, turistul intră în lumea comunităţilor săteşti, participă la sărbătorile şi la obicieiurile locului, ia contact cu atelierele meşteşugăreşti, unde poate învăţa câte ceva din arta acestora.

Apoi, turistul poate face aici excursii şi drumeţii, colindă dealurile şi livezile, cunoscând astfel frumuseţile unei vechi vetre de istorie românească. Oamenii pot degusta produse specifice, pot lua parte la acţiuni specifice locului – culesul fructelor, prepararea dulceţurilor, la culegerea plantelor medicinale, toate acestea însemnând şi o veritabilă invitaţie la o aventură în mijlocul naturii.

Undeva, aproape de Breaza

Începem periplul nostru din comuna Adunaţi, aşezare colinară din vecinătatea imediată a oraşului Breaza, bine cunoscută staţiune balneoclimaterică de pe Valea Prahovei. La Adunaţi, pomicultura este azi una dintre ocupaţiile importante ale localnicilor, culturile de măr şi de păr reprezentând 90% din totalul producţiei de fructe. Cadrul natural deosebit şi aerul curat oferă vizitatorilor condiţii prielnice pentru petrecerea zilelor de vacanţă sau de sfârşit de săptămână. De altfel, aici există şi unele rezervaţii naturale căutate de amatorii de aer curat şi de linişte.

După ce parcurgem oraşul Breaza, ajungem în comuna Poiana Câmpina, localitate care a luat numele de la Schitul Poiana, monument arhitectural deosebit, ridicat în anul 1688 ca cetate de apărare, împrejmuit cu ziduri şi cu tuneluri subterane, astăzi înfundate.

Toamna în livezi

După ce străbatem Câmpina ne oprim în comuna Telega. Admirăm livezile ce înconjoară cele şase sate componente. Aruncăm o privire îndelungă la Băile Minerale Telega, care s-au format în jurul lacurilor sărate apărute în vechile ocne de sare azi închise.

Drumul Fructelor trece apoi prin comuna Scorţeni, localitate bine cunoscută pentru livezile sale de măr, prun şi de alte specii pomicole, Mergem mai departe prin Brebu, cu vestigiile sale feudale, drumul şerpuişte printre dealuri către Dumbrăveşti, Vărbilău şi Aluniş, iar de aici, după un drum printre păduri de foioase, ajungem într-o altă zonă mirifică, Slănic-Prahova.

De aici drumul ne conduce, pe mai departe, înspre Valea Teleajenului. Trecem pe lângă Piatra Verde, un veritabil monument al naturii, care domină împrejurimile, spre comuna Teişani. Aici, livezile de pomi fructiferi sunt la ele acasă. Alături de măr, păr, prun şi de alte specii în zonă cresc cu deosebire nucii. Aproape peste tot, inclusiv pe drumurile de ţară, dar şi pe drumul naţional DN1 A, care duce la Vălenii de Munte, vezi la fiecare pas nuci încărcaţi de rod.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
812

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

drumul-greu-al-produselor-bio_749.html

Drumul greu al produselor bio

Brânzeturi tradiţionale purtând marca Şipote-Iaşi, produse din carne preparată după reţete străvechi la Căpâlnic-Mănăştur (Maramureş), miere bio, pâine aburindă scoasă din cuptor, chişleagul în ulcică şi chiar vestitele sărmăluţe moldoveneşti în oală de lut, iată doar câteva din mulţimea de bunătăţi „Ca la bunica“ care i-au încântat pe numeroşii vizitatori prezenţi la Târgul Naţional de Produse Tradiţionale şi Ecologice care a avut loc la Iaşi.

Manifestarea, organizată de Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă, menită să evidenţieze o şansă de supravieţuire pentru producători şi întreprinderile mici din industria alimentară de a-şi valorifica materia primă şi produsele obţinute, a reunit peste 40 de producători agricoli şi societăţi comerciale. Iată câteva opinii ale celor care, cu destule greutăţi încă, practică agricultura bio pentru o hrană mai sănătoasă, pentru un mediu mai curat.

Subvenţia, ca şi cum nu ar fi

„Obţin de câţiva ani, ne spune Claudiu Fekete, proprietarul firmei «Mama Natură» din Răducăneni Iaşi, miere ecologică şi câteva produse naturiste pe bază de miere şi plante medicinale care se bucură de mare căutare. Eu spun că marfa bună atrage clienţii, or pentru asta e nevoie de cheltuială, iar subvenţia de la stat – atunci când vine – este de 20 de lei pe familia de albine, cu condiţia – atenţie! – să predai minimum 10 kg de miere la un agent economic autorizat. Acesta oferă de regulă 6 – 7 lei/kg pentru că primeşti subvenţie. Aşa stând lucrurile, am renunţat la acest «ajutor» şi mă descurc bine, spun eu, de vreme ce obţin un preţ cu mult mai bun fără obligaţii.“

Cabernet-ul ecologic

Standul Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură şi Vinificaţie Bujoru din judeţul Galaţi a prezentat în premieră Cabernetul ecologic, un vin obţinut, susţine doamna ing. Octavia Dobrescu (foto), din struguri la care nu s-au folosit substanţe fitosanitare şi nici îngrăşăminte chimice, iar tratamentele s-au făcut numai cu substanţe agreate de Uniunea Europeană, cum ar fi sulful muiabil sau sulfatul de cupru.

Cum produsele ecologice sunt ceva mai scumpe, şi preţul acestui vin este pe măsură. „În condiţiile în care, spune doamna inginer, România este plină de vinuri de peste mări şi ţări la preţuri mai mici datorită subvenţiei pe care o primesc viticultorii de acolo, noi nu ne putem vinde marfa pentru că, se ştie, omul preferă vinul mai ieftin. Acum avem în stoc circa 25 de vagoane cu vin ecologic şi clienţii nu se înghesuiesc. Or noi avem nevoie de bani pentru întreţinerea celor 400 de hectare de vie, iar subvenţiile pe care le primim pentru vinurile DOC nu au mai venit din 2007...“

Ne lipseşte educaţia ecologică

Gelu Stamatiu – vizitator: „Cine n-ar vrea să mănânce sănătos, dar cum să te apropii, când în magazine preţurile la astfel de produse sunt mai mult decât duble?!“

Ioana Chiriac – vizitator: „Noroc că mai există astfel de târguri şi mai aflăm şi câte ceva despre produsele bio. E clar, ne lipseşte educaţia ecologică.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
613

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

drumul-prunului-si-palinca-lui-zetea_851...

Imprimati articolulDrumul Prunului şi Pălinca lui Zetea

Drumul Prunului este un program turistic transfrontalier, finanţat prin fonduri europene. El este gestionat de către vecinii noştri unguri, fiind operativ şi în zona graniţei de vest a României. Spre deosebire de Drumul Vinului din România, programul este extrem de operativ şi benefic pentru organizatori. Şi, ceea ce este mai important, locaţia oferă desfătare unor turişti adevăraţi.

La extremitatea nord-vestică a Ardealului se află celebra comună Medieşu Aurit, localitate ale cărei rădăcini au fost înfipte aici încă de pe vremea marelui Burebista. Într-un anume colţ al satului sălăşluieşte din vremuri imemoriale grădina cu prunii cei bătrâni ai familiei Zetea, din care se obţine faimoasa pălincă numită Zetea de Transilvania. Ea este apanajul bărbaţilor puternici, singurii în măsură să se înfrupte din ceea ce se spune a fi licoarea zeilor.

Un secret ancestral

Secretul fabricaţie este moştenit, cum s-ar spune, din tată în fiu şi, oricât a dorit concurenţa, inclusiv cea de dincolo de graniţa de vest, n-a reuşit să-l deslu-şească. Poate şi pentru faptul că prunii cei bătrâni reprezintă o colecţie, ale căror fructe brumării par a fi un fel de unicat.

Cea mai înaltă distincţie

În zona Sătmarului, Sălajului, Bihorului şi Maramureşului, fiecare pălincar îşi prezintă marfa ca fiind un brand de talie europeană. Dar, până acum, doar pălinca lui Zetea pare a avea această recunoaştere, cea mai înaltă distincţie internaţională fiind medalia de argint obţinută la Concursul Mondial de la Bruxelles. O a doua vine chiar din partea concurenţilor unguri, care-i fac o promovare de invidiat.

Un altfel de turism

Dacă românii au Drumul Vinului, ungurii şi-au croit un Drum al Prunului, integrat într-un circuit european care îşi are capătul de pod la Casa Zetea din Medieşul Aurit. Săptămână de săptămână sosesc aici turişti aduşi de agenţiile din ţara vecină, nu atât pentru a sorbi picăturile incandescente ale unei băuturi fără pereche, cât pentru a vedea cu ochii lor magia obţinerii unei băuturi de culoarea cristalului.

Pălinca lui Zetea fiind o raritate, are un succes de piaţă mai ales în lanţurile restauran-telor şi hotelurilor de lux din România, frecventate de o categorie de consumatori având o civilizaţie bahică aparte.

(I.Pop)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
727

☐

° Comentarii

☐

□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

drumul-semintei-in-calendarul-primaverii...

Drumul seminţei în calendarul primăverii

Legumicultura, asemenea altor sectoare din agricultură, este „curtată“ de fiecare lună din calendar. Mai cu seamă însă în această perioadă a anului, când se porneşte cu toate forţele la treabă.

Dacă avem teren propice, putem începe pregătirea patului germinativ pentru înfiinţarea culturilor din prima urgenţă.

Primul pas e mărunţirea terenului şi afânarea pământului cu grapa pe o adâncime de 5-8 cm, iar unde nu este posibil cu o freză legumicolă adaptată pentru un tractoraş V-445 sau pe un motocultor. Dacă este nevoie se trece la fertilizarea suplimentară cu îngrăşăminte chimice tip complex.

Dacă modelăm terenul în brazde înălţate cu lăţimea la coronament de 50 şi 94 cm, asigurăm o scurgere rapidă a excesului de apă, o încălzire bună a solului, ceea ce ne permite înfiinţarea culturilor mai devreme, comparativ cu terenul nemodelat. Lucrarea se poate executa mecanizat, pe suprafeţe mai mari, cu maşina de modelat solul sau manual, cu sapa şi grebla, pe suprafeţe mici, în grădini.

Primele culturi

În prima jumătate a lunii martie trecem la plantarea verzei, conopidei timpurii şi a gulioarelor. Nu uităm nici de semănatul mazărei, a cepei din arpagic şi sămânţă, a usturoiului de primăvară, a morcovului, pătrunjelului, spanacului, ridichiilor de lună, salatei şi încă altele câte mai sunt necesare.

Imediat ce se poate intra pe teren şi temperatura este de minimum 2-4°C (teoria orientându-ne în mod normal, fără alte alte oscilaţii legate de încălzirea globală, spre perioada 1-20 martie), vom înfiinţa culturile amintite anterior. La o temperatură în sol de
4-6°C se înfiinţează cultura de sfeclă roşie.

Mai târziu, când temperatura este de 8-10°C, se trece şi la culturile de tomate şi fasole, iar pentru ardei şi vinete la 10-12°C. Aşadar, acest calendar poate fi ţinut cel mai bine pe baza temperaturilor înregistrate în sol, decât după orarul biologic dat într-o oarecare măsură peste cap în acest an.

Cu gândul la legumele de vară

În a doua decadă a lunii martie (10-20 martie) se fac semănături pentru producerea răsadurilor de tomate de vară-toamnă, ardei lung şi gogoşar, vinete, castraveţi, efectuând acum lucrările de îngrijire corespunzătoare. În cursul acestei luni se acoperă solariile cu o folie de polietilenă transparentă, pentru obţinerea de legume proaspete, înaintea celor din culturile timpurii din câmp. Vom folosi folie de 0,15-0,2 mm grosime, iar lucrarea se va face cu aproximativ 10 zile înaintea înfiinţării culturii în scopul încălzirii stratului de sol în care se dezvoltă rădăcinile plantelor.

Nu uităm nici de culturile deja înfiinţate, care îşi cer drepturile, îngrijirea lor fiind foarte importantă pentru rezultatele de mai târziu.

Drd. ing. Florea Cosmin, Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Legumicultură – Buzău
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
1968

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Drumul spre laptele conform

Europa a decretat: fără lapte neconform în producţie! Drept urmare, strădania pentru obţinerea laptelui conform a început, de ceva vreme, să dea bătaie de cap şi pe plaiurile româneşti.

Ce este laptele conform?

Personaj plin de importanţă, laptele conform vizează asigurarea unui standard ridicat de calitate.

Calitatea laptelui ca materie primă este dată de componentele fizico-chimice, de încărcătura de germeni şi de numărul de celule somatice care apar din cauza igienei necorespunzătoare a mamelei, stare ce poate genera infecţii. Cu cât numărul celulelor somatice din lapte este mai mare, cu atât mai mult cresc şansele ca laptele să fie considerat neconform.

Numărul total de germeni existenţi în lapte nu trebuie să depăşească 100.000 de germeni/ml, iar numărul de celule somatice trebuie să fie sub 400.000 de celule/ml.

Mamitele: duşmanul laptelui confom!

Una dintre cauzele creşterii numărului de celule somatice şi a numărului de germeni din lapte sunt mamitele.

Mamitele sunt o stare patologică care reprezintă infecţia ugerului provocată de germeni patogeni ce penetrează sfincterul mameloanelor. Mamitele apar ca o consecinţă a contaminării cu germeni patogeni precum bacterii, virusuri, miceţi etc. din genul Streptococcus uberti, Streptoccoccus fecalis, Staphylococcus aureus, E.coli, Streptococcus agalactiae, Mycobacterium, Mycoplasma spp, Candida spp şi Ortopoxvirus. În plus, mamitele pot fi generate de starea precară de igienă a adăpostului, cât şi ca urmare a contaminării mamelonului cu germenii din materiile fecale.

În faza acută, mamitele duc la creşterea temperaturii corpului şi la diminuarea apetitului animalului. Mai mult, mamelonul este roşu, cald şi inflamat, iar laptele are aspect filant şi poate prezenta grunji.

Modul de manifestare a mamitelor nu prezintă întotdeauna semne vizibile care să trădeze starea de sănătate a animalului.

3 prieteni la răscruce: igiena mulsului, sănătatea ugerului şi calitatea laptelui!

Contaminarea ugerului se poate face înainte de muls prin intermediul materiilor fecale, a pavimentului şi a muştelor. În timpul mulsului, ugerul se poate contamina din cauza nesterilizării paharelor de muls, dar şi a lipsei igienei mâinilor mulgătorului.

Spălarea şi decontaminarea mameloanelor înainte de muls permit reducerea timpului de muls cu 10-20%, întrucât astfel se stimulează eliberarea de ocitocină şi, deci, ejecţia de lapte. Igiena riguroasă duce la eliminarea fizică a impurităţilor şi a germenilor patogeni de pe pielea mamelonului şi reduce riscul de contaminare prin intermediul paharelor de muls sau al mulgătorului.

Igiena ugerului după muls este importantă deoarece se tratează pielea mameloanelor, are loc dezinfectarea acestora şi se blochează fizic canalul mamelonului rămas deschis după muls. Această blocare extrem de necesară se face în mod eficient prin folosirea produsului VIROLAC.

Tratarea ugerului după muls vizează toate mameloanele, după toate mulsorile, la toate vacile şi la toate lactaţiile.

Astfel, o igienă a ugerului atât înainte, cât şi după muls, reduce sau poate elimina apariţia mamitelor.

Pentru tratarea mamitelor este recomandată utilizarea unguentului MIBAROM, care şi-a dovedit de nenumărate ori calitatea şi eficienţa.

Dezinfecţie, dezinsecţie şi deratizare – toate pentru laptele conform

Însă, pentru a fi cât mai siguri de reuşita în procesul de obţinere a laptelui conform, trebuie efectuate şi acţiunile de dezinfecţie, dezinsecţie şi deratizare. Astfel, pentru dezinfecţie se recomandă ca pe suprafeţele din adăposturi, după o curăţenie mecanică, să fie aplicate soluţii de Decontaminol, Catiorom sau Pursept.

Pentru combaterea insectelor, se recomandă utilizarea periodică a produselor Romparasect 5% (se utilizează o soluţie de 1% aplicată prin pulverizare), Romparasect Forte sau Scabizol.

De asemenea, pentru combaterea rozătoarelor – şoareci şi şobolani – trebuie folosite momeli rodenticide ca: Ratikill, Ratitox F, Rodexit şi Broditop.

Dr. Cătălin TUDORAN, Dr. Bogdan BĂDULESCU,
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
2139

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

drumul-vinului-o-realitate-palpabila_s28...

Drumul Vinului, o realitate palpabilă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDrumul Vinului, o realitate palpabilă

După zece ani de proiecte şi programe, de complexe acţiuni specifice pentru punerea în operă a binecunoscutului proiect Drumul Vinului, a venit, iată, timpul faptelor.

Un şirag de perle pe harta Prahovei

Pentru a pune pe deplin în valoare bogăţiile zonei, pe traseu au fost introduse în circuitul turistic, vitivinicol şi cramele de la Urlaţi şi cele de la Azuga, unde sunt oferite spre degustare şi vinuri spumante excepţionale, însoţite de meniuri câmpeneşti tradiţionale. Drumul acesta mai include şi popasuri la conacele, curţile domneşti, dar şi la bisericile-monument istoric şi la mănăstirile din aceste localităţi. „Drumul a devenit, iată, în mare parte o realitate palpabilă pentru locuitorii judeţului şi nu numai“, ne declară ing. Mircea Cosma, preşedintele Consiliului Judeţean Prahova. Dacă vă duceţi astăzi la Gura Vadului ori mergeţi până la Seciu veţi afla cel puţin 12 ferme mari specializate în cultura viţei-de-vie şi în producţia vinului din podgoria Dealul Mare, ferme care au acum toate dotările necesare, până la îmbutelierea şi exportul vinului.“

Infrastructura, al doilea obiectiv realizat

O componentă importantă a acestui proiect este punerea la punct a infrastructurii pe acest drum. Spre exemplu, la Fântânele şi la Ceptura, dar şi la Valea Călugărească se realizează canalizare şi o staţie de epurare a apelor uzate, cu treaptă biologică. Apoi, de la Gura Vadului până la Ceptura, Drumul Vinului, care trece printre vii, a fost asfaltat în întregime. În oraşul Boldeşti-Scăeni se lucrează la asfaltarea drumului şi a căilor de acces din podgorie. Apoi, pe acest traseu se reconstituie şi o serie de crame, precum şi un ansamblu mănăstiresc. Prin asocierea între CJ Prahova, ICDVV şi Primăria comunei Valea Călugărească se realizează lucrările de reamenajare la vechea Cramă Matac, care va redeveni un important punct turistic pe acest traseu.

În plus, primarul de la Valea Călugărească, Vasilică Neacşu, a mai obţinut un proiect de un milion de euro pentru a crea, în zona centrală a localităţii, acolo unde are loc Sărbătoarea vinului, Centrul de informare turistică pentru toată zona, cu puncte de degustări şi tot ce mai este necesar unui astfel de obiectiv. Se au în vedere şi modalităţi specifice de prezentare a monumentelor istorice şi de artă, precum şi organizarea unui număr mai mare de locuri de agrement, unul dintre acestea fiind pe locul fostului IAS de la Ceptura. Prahova va putea deveni, peste puţin timp, o importantă şi atractivă zonă turistică a României, graţie, desigur, şi accesării de fonduri europene.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
950
□
˚ Comentarii

☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

drumul-voievoizilor-o-cale-rutiera-insol...

Drumul voievozilor , O cale rutieră insolită

La Conacul Pană Filipescu din comuna Filipeştii de Târg a fost inaugurat un original drum turistic denumit „Drumul voievozilor“. Derulat de Consiliul Judeţean Prahova, proiectul promovează valorile cultural-istorice din zonă.

Spre deosebire de celelalte două căi turistice deja consacrate, Drumul vinului şi Drumul fructelor, care au rolul de a susţine şi dezvolta agroturismul, acest nou proiect îşi propune să se constituie într-un început al unei campanii de (re)cunoaştere a istoriei acestor ţinuturi. În cele 18 localităţi situate de-a lungul Drumului voievozilor se regăsesc importante monumente istorice şi de arhitectură veche românească, realizate cu precădere în stil brâncovenesc.

Astfel, cum remarcă prof. dr. Lia Maria Voicu, directorul general al Muzeului judeţean de Istorie şi Arheologie Prahova, localităţile integrate pe Drumul voievozilor au marele avantaj de a deţine pe teritoriul lor importante puncte de atracţie pentru iubitorii de istorie şi de artă veche şi medievală românească. Spre exemplu, rezervaţia arheologică de la Târgşoru Vechi, la 10 km de Ploieşti, se plasează, prin importanţa obiectivelor de pe raza sa, alături de marile monumente şi rezervaţii arheologice din România. Prin acest proiect se deschide, aşadar, uşa istoriei românilor, în principal prin siturile sale arheologice sau prin alte monumente arhitecturale de primă mărime, ctitorite de marii voievozi ori de boierii Cantacuzini din Ţara Românească.

Milioane pentru statui

În perioada imediat următoare, pe acest insolit drum vor mai fi reabilitate şi alte monumente de artă care au aparţinut unora dintre marii voievozi munteni şi boieri Cantacuzini din Ţara Românească. De asemenea, în fiecare comună de pe traseul Drumului voievozilor va fi ridicată şi câte o statuie a unor personalităţi reprezentative precum Neagoe Basarab, la Ariceştii Rahtivani, sau pictorul Pârvu Mutu, la Filipeştii de Pădure.

Dar proiectul Drumul voievozilor, subintitulat şi „Amintiri pentru viitorul turistic al României în spaţiul european“, reprezintă, în intenţia organizatorilor, o primă etapă de promovare a regiunii şi o destinaţie complementară a turismului practicat pe Valea Prahovei, astfel încât acesta să devină un mix de produse turistice de succes, atât pe plan local, regional cât şi naţional.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
661

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

drumurile-forestiere-si-putine-si-proast...

Drumurile forestiere, şi puţine, şi proaste

Direcţia Silvică (DS) Piteşti, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, are în administrare o reţea de drumuri auto forestiere (DAF) care însumează 1.493 km. Acestea asigură accesibilitatea la fondul forestier din cele 13 subunităţi (ocoale silvice), păduri atât ale statului, cât şi private.

„Lucrările de întreţinere şi reparaţiile curente ale drumurilor forestiere se execută, pe de o parte, în regie proprie, de către Secţia de Întreţinere şi Reparaţii Drumuri Forestiere şi Utilaje (SIRDFU) Domneşti, din cadrul Direcţiei Silvice Piteşti (49%). Pe de altă parte, sunt lucrări executate de către agenţi economici atestaţi pentru execuţia unor astfel de lucrări, în baza contractelor de prestări servicii“ – a declarat Constantin Truică, director tehnic la DS Piteşti, pentru Lumea satului.

Domnia sa a afirmat că, în prezent, sunt în execuţie 80,5 km drumuri forestiere, din care 64,5 km din fonduri bugetare, în ocoalele silvice Curtea de Argeş, Muşăteşti, Şuici şi Vidraru şi 16 km din fonduri extrabugetare în ocoalele silvice Aninoasa, Şuici şi Vidraru. Aceste drumuri vor asigura accesul pentru efectuarea lucrărilor silvice şi exploatarea unui volum de 87.730 de metri cubi pe an.

Pădurile virgine, unice în Europa

Constantin Truică ne-a mai spus că, pentru anii următori, a fost propusă şi avizată refacerea a 51,3 km de drumuri forestiere calamitate pe raza ocoalelor silvice Domneşti şi Vidraru, precum şi execuţia unui nou drum forestier, cu lungimea de 4,8 km, în cadrul Ocolului Silvic Vidraru (DAF Buda-Oticu). Noile drumuri vor asigura acces la 14.460 ha de fond forestier, din care se vor extrage anual 36.860 mc de masă lemnoasă.

Menţionăm că judeţul Argeş nu este singurul care duce lipsă de căi de acces în păduri. Conform statisticilor Romsilva, la nivel naţional ar trebui să mai construim cel puţin 20.000 km de drumuri şi căi ferate forestiere, mai ales în cele 2.269.600 ha total inaccesibile. Aceste păduri „virgine“ reprezintă aproape 35% din totalul fondului forestier naţional, în suprafaţă de 6.484.572 ha.

Un calcul elementar ne arată că în Argeş există numai
5,5 metri liniari de drum forestier la un hectar de pădure. Media în România este de 6,2 ml/ha, faţă de până la 45 ml/ha, câţi există în alte state ale Uniunii Europene. În mod normal, pentru condiţiile de relief specifice ţării noastre am avea nevoie de cel puţin 9,4 ml/ha. Cum suprafaţa totală ocupată de păduri (particulare şi ale statului) în judeţul Argeş este de 270.000 ha, înseamnă că ar fi necesari vreo 2.538 km, adică ar mai trebui construiţi încă 1.000 km. Altfel, o mare parte din masa lemnoasă nu va putea fi exploatată.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
1361

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

duminica-ii-vom-praznui-pe-Sfintii-Mihai...

Duminică îi vom prăznui pe Sfinţii Mihail şi Gavriil

Noiembrie, din mai multe puncte de vedere, este o lună cenuşie, rece şi plicti-coasă. Nici măcar sărbă-tori religioase nu sunt prea multe. În afară de Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavril, pe 8 noiem-brie, îi mai avem pe doctorii fără arginţi, Cosma şi Damian – dar aceasta este o sărbă-toare mai mică şi nu impune foarte multe oprelişti în gospodării – şi pe Sfântul Mina, găsitorul lucrurilor pierdute.

Arhanghelul Mihail este considerat în credinţa ortodoxă „căpetenia cetelor fără de trup“, adică a îngerilor, din tagma cărora a făcut, la început, parte şi Lucifer, cel decăzut. Dar şi cel care conduce către Rai, după ce a stat la picioarele sau la căpătâiul bolnavilor, sufletele celor decedaţi şi transmite lui Dumnezeu rugăciunile credincioşilor. Despre Mihail se spune că a fost însurat, când era un om simplu, cu o femeie rea, Stăncuţa, şi pentru că i-a suportat toanele, a fost făcut sfânt. Numele său este tradus din ebraică drept „Cine este ca Dumnezeu“. El a făcut multe minuni, este reprezentat ca un soldat în icoane şi s-a arătat, în timp, multor credincioşi.

Despre Arhanghelul Gavriil se spune că este mesagerul veştilor bune. El a fost cel care le-a vestit sfinţilor părinţi Ioachim şi Ana faptul că se va naşte Fecioara Maria, dar şi acesteia din urmă i-a dat vestea naşterii lui Hristos. Se spune chiar că tot el a fost îngerul care a răsturnat piatra de pe mormântul lui Iisus şi a vestit femeile mironosiţe despre Înviere. Este reprezentat cu o trompetă, din care, se spune, va anunţa a doua venire a Mântuitorului pe pământ. Numele lui înseamnă „Dumnezeu este puterea mea“. În afară de aceşti doi arhangheli, îl mai avem şi pe Rafail.

După sărbătoarea Filipilor ne pregătim de postul Crăciunului.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
583

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dumitru-balta-omul-care-prognozeaza-vrem...

Dumitru BALTĂ, omul care prognozează vremea, nu şi vremurile > REVISTA LUMEA SATULUI

Dumitru BALTĂ, omul care prognozează vremea, nu şi vremurile

De la o vreme, cercetătorul meteo Dumitru BALTĂ, se detaşează ca o vedetă naţională în prognozarea vremii, nu şi vremurilor care or să vină peste cinci, zece ani şi chiar mai mult în arealul geografic care se află în studiul său. Adică în întreaga Românie. El a ajuns în această ipostază având alături un corp de specialişti conectaţi la tot ce este mai valoros în lume în materie de meteorologie.

Meteorologul previzionist de gradul I la nivel naţional, Dumitru Baltă, este printre acei oameni de ştiinţă care condamnă, cu argumente ştiinţifice, isteria naţională ce anticipează transformarea climei României în una ce va duce la deşertificare. În opinia sa, îngrijorarea legată de intrarea atmosferei în direcţia unei schimbări climatice dificile este reală, dar nu şi fundamentală.

Poluarea civilizaţiei actuale este un adevăr incontestabil, dar nu justifică actuala nelinişte ieşită din comun legată de evoluţia dramatică a climei pe termen mediu şi lung. În opinia sa, omenirea are în faţă multe secole şi chiar milenii cu mari instabilităţi climatice care vin să convingă că nu vom ajunge la reapariţia perioadelor mezozoice sau glaciare. Datele ştiinţifice de ultimă noutate dovedesc că atmosfera Terrei are o evoluţie oarecum normală. De-a lungul istoriei ultimelor 3 sau 4 secole actualul areal geografic al României a avut parte atât de „perioade glaciare“, cât şi de o încălzire a vremii care, ce-i drept, în ultimele decenii îndeamnă la o analiză agrometeorologică profundă.

Începutul deşertificării unei zone din sudul ţării este o realitate, dar nu o noutate în evoluţia meteo a acestui ţinut. Domnul Dumitru Baltă nu pretinde răspunsuri din partea celor care prorocesc cataclismele meteo spre care ne îndreptăm. Oamenii de ştiinţă în materie de climatologie au anticipat această evoluţie ciclică dificilă şi au sugerat autorităţilor vremurilor măsuri de prevenire adecvate.

Semnalele lor nu erau unele hazardate, ei aveau în spate studii climatice şi agrotehnice venite din vremuri îndepărtate. Oricât ar fi astăzi de blamaţi comuniştii, ei au fost singurii care au ţinut seama de prognozele meteorologilor. Sub comanda lor au fost construite în sudul ţării sisteme de irigaţii care îşi propuneau să scoată de sub dependenţa naturii cel puţin 2 milioane de hectare din cel mai fertil pământ al Europei.

Meteorologul previzionist Dumitru Baltă, s-a înregimentat în rândurile celor care citesc în stele de pe poziţia unor cercetători care au la dispoziţie cea mai modernă reţea informatică. În opinia sa, cantitatea enormă de emisii de gaze ce ajung în eter este o problemă, mai ales, pentru poluanţii naţionali din zonele respective. Din acest punct de vedere, România se află undeva la mijlocul fenomenului de influenţă atmosferică, dacă avem în vedere că la noi marii poluatori au dispărut, cum s-ar spune, pe cale naturală.

Având această convingere, unul dintre cei mai mari previzionişti ai Administraţiei Naţionale de Meteorologie, dl Dumitru Baltă, adresează îndemnul de a nu se lăsa cuprinşi de isteria naţională legată de dezastrul climatologic care ameninţă România.

Fişa profesională

- S-a născut la data de 19 februarie 1947, în comuna Alexandru Odobescu, judeţul Călăraşi;
- Este absolvent al Facultăţii de Geologie şi Geografie a Universităţii Bucureşti, promoţia 1977;
- În 1978 renunţă la profesia de dascăl şi se angajează la Institutul Naţional de Meteorologie şi Hidrologie, unde activează şi în prezent în calitate de meteorolog previzionist principal gradul I.

BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
2546

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Dumitru... Sau Dimitrie

Petrecere şi veselie în casele a cel puţin 350.000 de români, care îşi sărbătoresc două zile de onomastică: sfântul Dumitru Izvorâtorul de Mir şi sfântul Dumitru cel nou din Basarabi. Probabil că petrecăreţii sunt destul de avantajaţi, cu două zile în care se pot distra cu cei dragi. Şi, ajunşi aici cu toţii, nu mai e cale de privit înapoi, spre vară. Gata, vine, de acum, iarna...

S-a dus căldura, vine frigul

Despre 26 octombrie, data la care se sărbătoreşte Sfântul Dumitru, se spune că este momentul delimitării căldurii de frig. Toţi pomii rămân despuiaţi de frunze, vin ploile şi ceaţa, năvălesc lupii spre sate. Până la Sfântul Gheorghe, când natura e luată în stăpânire de acesta, Sfântul Dumitru este suveran. Slugile şi stăpânii îşi încheie socotelile de peste an, turmele de oi se întorc în sat, se fac focuri de curăţare a ogrăzilor, se împart nuci şi mere, se face colivă. Toate au, în simbolistica populară, rolul de primenire şi de împăcare cu Sfântul Dumitru, care ia în stăpânire natura tot mai îngheţată. Şi tot în popor se spune că, dacă de ziua aceasta e bine şi frumos, aşa va fi toată toamna.

Creştinul voievod

Fiu de voievod – al Tesalonicului - Sfântul Mare Mucenic Dimitrie a fost nevoit să înveţe tainic despre Hristos şi credinţa în El. Când tatăl sfântului a murit, împăratul Maximian, un asupritor al creştinilor, l-a desemnat pe Dimitrie voievod, fără să bănuiască vreo clipă că are de-a face cu un creştin. Întors biruitor dintr-un război, împăratul a poruncit serbări mari în cinstea zeilor care l-au ajutat. Atunci Dimitrie s-a declarat creştin şi a refuzat să ridice ofrande zeilor.

Pentru nesocotinţa lui, împăratul l-a aruncat în temniţă şi a continuat serbările păgâne, în care un vandal de neam, Lie, cu chip înfricoşător, desfăta adunarea ucigând oameni nevinovaţi, mai ales creştini. Nestor, un apropiat al lui Dimitrie, a venit să-l viziteze pe acesta la închisoare, ca să se sfătuiască împreună cum să-l anihileze pe Lie. Sfântul, făcându-i cruce pe frunte, i-a zis: „Du-te şi pe Lie vei birui şi pe Hristos vei mărturisi!" Şi Nestor aşa a făcut. La momentul luptei, el a strigat, cu ochii spre cer: „Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mi!" Şi Dumnezeu l-a ajutat. Imediat l-a trântit pe Lie la pământ, care a murit pe loc. Maximian, aflând că acest lucru a fost posibil după discuţia cu Dimitrie, a trimis ostaşi în temniţă, ca să-l ucidă pe sfânt. Nici Nestor n-a scăpat de mânia lui şi a murit împreună cu Sfântul Dumitru. Credincioşii spun că moaştele acestuia fac şi azi minuni celor care au nevoie de ele.

Un sfânt model

Despre Sfântul Dimitrie cel Nou din Basarabi sunt date destul de puţine. Cronicile amintesc că a trăit în veacul al XIII-lea, în satul Basarabov. El s-a călugărit şi a stat mulţi ani într-o peşteră, postind şi rugându-se, nepicând în nicio ispită şi rămânând curat şi cinstit. A murit acolo, în peşteră, între două stânci, care l-au închistat între ele ca într-un coşciug. Moaştele sale au fost aduse în Ţara Românească şi aşezate în Catedrala Mitropolitană, unde se află şi azi.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
661
□
˚ Comentarii
□
□
˚ 1. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-October-2010)Ce frumoasă parabola cu Dumnezeul lui Dimitrie, de aceea cu atât mai mult avem sufletul încărcat de bucuria sărbătorii acestui Mare Sfânt, şi urăm cu tot dragul şi credinţă în suflet, tuturor româncelor şi românilor, care poartă acest frumos nume + 1, La mulţi ani!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dunarea-cu-frumusetile-si-petele-ei-negr...

Dunărea, cu frumuseţile şi petele ei negre > REVISTA LUMEA SATULUI

Dunărea, cu frumuseţile şi petele ei negre

La intrarea în Tulcea, vizitatorul este întâmpinat de panouri mari publicitare pe care scrie: „Terenuri de vânzare în Deltă“, dar nimic despre potenţialul turistic sau biodiversitatea zonei. Nimic despre arealul cu cea mai mică densitate demografică, de numai un locuitor la 30 de hectare. Nimic despre cel mai cosmopolit ţinut, în care trăiesc în armonie 21 de etnii şi subetnii.

Aceasta este Delta Dunării, aşa cum a fost prezentată în timpul comunicărilor ocazionate de Ziua Dunării, sărbătorită la Tulcea, şi marcată în fiecare an la data de 29 iunie. În organizarea Ministerului Mediului, au avut loc mai multe acţiuni dedicate conştientizării şi participării populaţiei la eforturile de conservare a fluviului Dunărea.

„Anul acesta, mesajul transmis de Comisia Internaţională pentru Protecţia Fluviului Dunărea tuturor statelor din bazin, sub genericul Ape transfrontaliere - responsabilităţi comune, atrage atenţia asupra importanţei cooperării statelor din bazin pentru protejarea calităţii apei, în beneficiul oamenilor care trăiesc în localităţi situate în acest mare bazin hidrografic“ – a afirmat Nicolae Nemirschi, ministrul Mediului. Apelul nu este întâmplător, dacă avem în vedere marile reziduuri pe care le transportă fluviul de la izvorul său până la vărsarea în Marea Neagră.

Manifestările dedicate acestei zile se desfăşoară în toate ţările dunărene, pentru a marca dorinţa comună a acestora de a-şi uni forţele în sprijinul protejării acestui fluviu unic în Europa.

Strategie avem, faptele lipsesc

Una dintre temele discutate a fost turismul. Am aflat că, în urma parteneriatului Administraţiei Rezervaţiei Biosferei Deltei Dunării (ARBDD) cu Consiliul Judeţean Tulcea şi Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare Delta Dunării (INCDDD), s-a dezvoltat o strategie de dezvoltare. Conform acesteia, turismul ar trebui să se desfăşoare numai în anumite zone, astfel încât să exercite o presiune cât mai mică asupra ecosistemelor naturale. Se avansează ideea ca vizitatorii să fie numai persoane avizate, informate, care vin să înţeleagă rolul naturii şi să se comporte ca atare. Strategia se află acum în procedura avizării de mediu.

„Avem probleme legate de educaţie şi comportament lipsit de responsabilitate faţă de natură. Delta Dunării este spaţiul în care locuiesc aproximativ 15.000 de oameni. Dar aici caută relaxarea peste 100.000 de turişti, câţi au fost anul trecut. Potenţialul este mult mai mare. Turismul reprezintă activitatea cea mai importantă, reprezintă vocaţia acestei zone“ – a declarat Grigore Baboianu, guvernatorul ARBDD. Corect, domnule guvernator, dar dincolo de vocaţie este nevoie de fapte. Altfel…

Romulus Ştiucă, directorul general al INCDDD, şi Mircea Staraş, director ştiinţific la aceeaşi instituţie, au continuat ideea şi au vorbit despre dezvoltarea durabilă, reconstrucţia ecologică a Deltei, conservarea biodiversităţii şi importanţa cercetării în zonă, inclusiv repopularea cu sturioni a Dunării.

Ziua Dunării s-a încheiat cu un exerciţiu de depoluare, când s-a presupus că o anumită cantitate de produse petroliere a ajuns în canalizarea oraşului şi, mai departe, în fluviu. Aţi ghicit: au învins „ai noştri“!

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
625
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dunarea-delta-2012-targ-international-pe...

Dunarea & Delta 2012 - Targ international pentru dezvoltare urbana a macro-regiunii Dunarea > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulIn perioada 28 – 30 iunie 2012, ROMEXPO, sub Patronajul Ministerului Afacerilor Externe din Romania si in colaborare cu Camerele de Comert si Industrie din Romania, organizeaza cea de-a a 2-a editie a Targului International Dunarea & Delta.

Evenimentul va reuni companii, institutii publice locale si regionale implicate in implementarea, coordonarea si aplicabilitatea programelor de cooperare regionala in toate domeniile prioritare indentificate in Strategia Dunarii: transport, energie, turism, protectia mediului, dezvoltare rurala, tehnologii informationale si de comunicatii, cultura, educatie si cercetare, dar si reprezentanti ai comunitatii de afaceri si ai mediului neguvernamental.

Dunarea & Delta 2012 – noi oportunitati de dezvoltare

De mai bine de un secol, cooperarea transfrontaliera in lungul Dunarii a neglijat beneficiile ecologice ale fluviului, in detrimentul exploatarii intensive pentru diverse ramuri economice, precum agricultura si navigatia. In prezent, Dunarea si Delta, inregistreaza numeroase zone poluate, sisteme defectuoase de canalizare, constructii ce au marit riscul inundatiilor, intreprinderi ce au agravat problemele de poluare.

In acest context, Dunarea & Delta 2012 isi propune sa devina suportul real in dezvoltarea unei platforme pentru incurajarea si inlesnirea parteneriatelor, atat intre autoritatile locale si regionale, cat si intre autoritati, mediu privat si organisme neguvernamentale, prin generarea de proiecte ecologice pentru cresterea nivelului economic al macro-regiunii Dunarea.

Printre temele prioritare aflate pe agenda evenimentului se numara:

CONSOLIDAREA RETELEI DE ORASE DIN REGIUNEA DUNARII
DEZVOLTAREA DURABILA A LOCALITATILOR DIN DELTA DUNARII
ZONELE URBANE – CHEIA DEZVOLTARII ECONOMICE SI SOCIALE

28 iunie – Invitati speciali

Liviu Mihaiu (Presedinte Asociatia „Salvati Dunarea si Delta”), Ivan Patzaichin (Asociatia Ivan Patzaichin – Mila 23), Anca Ginavar (Ministerul Dezvoltarii Regionale si Turismului), Corina Martin, (Presedinte, Asociatia Nationala a Agentiilor de Turism din Romania), Nicolae Taralunga(Director, Institute for Housing and Urban Development Studies, Romania) sunt doar cateva dintre numele ce se vor regasi pe agenda acestei zile.

Alaturi de aceste personalitati, vor sustine prezentari de proiect si reprezentanti ai:

Ministerului Dezvoltarii Regionale si Turismului, Secretariatul tehnic pentru SUERD, Ministerul Transporturilor si Infrastructurii, Ministerul Economiei, Comertului si Mediului de Afaceri, Primaria Municipiului Bucuresti, GLP Calafat, Universitatea de Arhitectura si Urbanism Ion Mincu, Consiliul Oraselor si Regiunilor Dunarii, Camera de Comert si Industrie Bucuresti, Camera de Comert Bilaterala Romania-Austria, Eurolink-Casa Europei.

29 iunie – „Ziua Dunarii”

Pe 29 iunie, 19 tari sarbatoresc, an de an, Ziua Dunarii.

Cu aceasta ocazie, ROMEXPO a ales sa marcheze acest eveniment printr-o ceremonie oficiala desfasurata in prezenta E.S., Domnul Michael Schwarzinger, Ambasadorul Austriei la Bucuresti, Domnului Andrei Marga, Ministrul Afacerilor Externe si a Doamnei Mariana Suciu, Director General ROMEXPO S.A.

Programul zilei va continua cu sesiuni de conferinte avand ca scop facilitarea schimbului de idei si interactiunii dintre organismele implicate in demersurile de protejare a Luncii Dunarii.

30 iunie – “Vacante si calatorii in Delta Dunarii”

In vederea promovarii potentialului turistic si cultural al Deltei Dunarii, organizatorii, au dedicat ultima zi de desfasurare a evenimentului companiilor de turism care vor prezenta publicului vizitator pachete speciale avand ca destinatie Delta Dunarii.

Pentru detalii suplimentare privind Targul DUNAREA & DELTA 2012, va invitam accesati: www.delta-expo.ro

Vizualizari:
524
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dunarea-delta-targ-international-pentru-...

DUNAREA &DELTA - Targ international pentru dezvoltarea macro-regiunii Dunarea 23 – 26 iunie 2011 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDUNAREA & DELTA
Targ international pentru dezvoltarea macro-regiunii Dunarea 23 – 26 IUNIE 2011
ROMEXPO - Bucuresti

Comisia Europeana a aprobat in anul 2010 strategia europeana de dezvoltare a potentialului economic pentru regiunea Dunarii, avand in vedere opt state membre UE si alte sase tari europene. Strategia Dunarii reprezinta un model de cooperare regionala la nivel european, care implementeaza un nou concept de coeziune teritoriala.

In acest context, ROMEXPO, sub patronajul Ministerului Afacerilor Externe si cu sprijinul Camerei de Comert si Industrie a Romaniei, isi propune incepand cu acest an sa lanseze pe piata locala si europeana un nou concept de manifestare in concordanta cu noua initiativa UE: DUNAREA & DELTA – Targ international pentru dezvoltarea macro-regiunii Dunarea.

DUNAREA & DELTA isi propune sa devina suportul initiativei europene prin crearea unei platforme de promovare si incurajare a parteneriatelor, atat intre autoritatile locale si regionale, cat si intre autoritati, mediu privat si organisme neguvernamentale, prin generarea de proiecte si parteneriate.

Pe perioada evenimentului DUNAREA & DELTA 2011 se vor desfasura o serie de evenimente conexe: Forumul pentru Navigabilitatea pe Dunare, conferinte, prezentari, si dezbateri, evenimente organizate in parteneriat cu institutii si organizatii direct implicate in proiecte de dezvoltare a zonei Dunarii.

Prin manifestarea expozitionala DUNAREA & DELTA, Romexpo isi propune sa realizeze o cat mai buna expunere si promovare a potentialului de dezvoltare a regiunii dunarene, a programelor operationale si a proiectelor din Planul de Actiune al Strategiei Dunarii. Astfel, evenimentul va pune fata in fata principalele parti vizate de programul stategic european: coordonatorii programelor, beneficiarii si prestatorii de servicii.

Principalele entitati invitate in cadrul evenimentului sunt institutiile publice centrale, locale si regionale direct implicate in implementarea si coordonarea programelor de cooperare regionala in toate domeniile prioritare indentificate in Strategia Dunarii: transport, energie, turism, protectia mediului, dezvoltare rurala, tehnologii informationale si de comunicatii, cultura, educatie si cercetare. De asemenea vor fi invitati si reprezentantii comunitatii de afaceri si ai mediului neguvernamental.

Mai multe detalii despre manifestarea expozitionala DUNAREA & DELTA sunt disponibile pe site-ul www.delta-expo.ro

Targ international pentru dezvoltarea macro-regiunii Dunarea
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011
Vizualizari:

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dunărea, în vremurile ei rele

Din nefericire, Dunărea are şi o altă faţă decât cea lirică descrisă de poeţi şi muzicieni. Cel puţin de două ori pe an, apele sale tulbură liniştea navigatorilor, dar mai cu seamă a celor care convieţuiesc pe malurile ei. Oamenii asistă înspăimântaţi la fenomenele naturale extreme nu de acum, ci de secole şi milenii.

Confraţii noştri dunăreni, situaţi undeva în amonte de zonele periculoase, au creat baraje de apărare cuprinse într-o strategie cu utilitate practică; la noi, singurele măsuri luate împotriva dezastrului au fost cele soldate cu acţiunile de îndiguire a luncii Dunării, lucrare de proporţii realizată în deceniile şase şi şapte. De atunci şi până acum, despre fenomenele naturale extreme ale Dunării se vorbeşte mai mult în simpozioane. Ce-i drept, în vremurile de restrişte ale viiturilor se înalţă barajele de saci plini cu nisip, despre a căror utilitate nu este bine să vorbim.

Cu mai multe zile în urmă, Institutul Naţional de Hidrologie şi Gospodărire a Apelor a readus în discuţie această problemă socotită de risc maxim pentru ţara noastră.

Trei dintre specialiştii Ministerului Mediului – Mary-Jeanne, Simona Pătruţ, Olimpia Negru – au supus atenţiei concluziile unui studiu incitant şi ca lucrare ştiinţifică, dar şi ca definiţie: „Cartografierea zonelor de risc la viituri în lunca Dunării, Danube Floodrisk“.

Un proiect cu nume neaoş „românesc“

În fapt, este vorba despre realizarea unui studiu integrat de-a lungul luncii Dunării, finanţat de Ministerul Mediului, care îşi propune să delimiteze zonele de risc prin aplicabilitatea unei metode care să asigure o estimare eficientă şi obiectivă a riscului remanent, în cazul cedării lucrărilor de protecţie. Unul dintre motivele pentru care Ministerul Mediului a susţinut realizarea acestui proiect are la bază unul dintre cele mai grave exemple ale dezastrelor hidrometeorologice. Din cauza debitelor mari de apă înregistrate în 2006, localităţile aşezate pe malul Dunării s-au confruntat cu un fenomen foarte grav care a determinat pagube materiale importante.

Trebuie spus că este o abordare care într-un fel se diferenţiază de autorii faimosului proiect, care au scos de sub ape sute de mii de hectare spre a le da o folosinţă agricolă. De aceea, socotim că ar fi necesară şi prezentarea punctelor de vedere aparţinând practicienilor din zonă. Analizând aspectele negative ale acestui caz, specialiştii în domeniu au realizat unde anume s-a greşit. În opinia lor, încorsetarea albiei râului poate determina creşterea nivelului debitului de apă. Sistemul de îndiguire adoptat pentru Lunca Dunării a determinat afectarea structurii hidrogeomorfologice şi topoclimatele regionale şi locale.

Obiectivul proiectului

Un an mai târziu de la acest eveniment grav, România a propus implementarea proiectului care viza cartografierea zonelor de risc la viituri în lunca Dunării. Prin această iniţiativă avea să se pună baza ştiinţifică a unor măsuri ecologice de protecţie contra viiturilor de-a lungul Dunării şi să se realizeze un atlas al Dunării, cu hărţile de hazard şi de risc, ce urmau să fie distribuite în zonele-pilot pentru diminuarea riscului de inundaţii.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
612

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dunărea nu va mai înghiţi pământ românesc

• ANIF a finalizat consolidarea digului în zona Olteniţa-Surlari-Dorobanţu

An după an, Dunărea a săpat adânc în malul românesc, uneori până la 300 de metri. Ea a atacat digul de apărare împotriva inundaţiilor, pe care l-a ciuruit pur şi simplu. Începând din anul 1975, malul s-a apropiat de digul construit cu 50 de ani în urmă la distanţe de 2-3 m până la 40 cm. În plus, în unele secţiuni malul a pătruns în dig, producând prăbuşirea taluzului exterior până la coronament.

Acest fenomen a apărut în aval de Olteniţa, unde fluviul are un cot, iar apa bate numai în malul românesc. Aici a intervenit Administraţia Naţională a Îmbunătăţirilor Funciare (ANIF), executând o lucrare faraonică, cum s-ar spune. Malul a fost fortificat cu 500.000 de tone de piatră – granit şi calcaroasă – aduse cu barjele, pe apă. Adică tot cam câtă piatră s-a folosit la o piramidă de mici dimensiuni!

În cinci luni, cât altădată în cinci ani!

Digul refăcut a fost recepţionat în toamna trecută. Tronsonul are o lungime de 3 km şi o lăţime de până la 30 de metri. Se află între kilometrii 422 şi 426 şi face parte din digul longitudinal, de aproximativ 30 km (km 432+000 şi 402+000), care apără împotriva inundaţiilor o suprafaţă de 15.030 de hectare.

Valoarea de investiţie s-a ridicat la 15 milioane de euro, bani proveniţi mai ales din fonduri SAPARD. Lucrarea a fost executată într-o perioadă foarte scurtă de timp, de numai cinci luni. „Această lucrare este de mare importanţă, având în vedere rolul digului în eliminarea efectelor negative, atunci când debitul mare al Dunării ameninţă inundarea terenurilor agricole şi chiar a oraşului Olteniţa“ – afirmă Nicolae Mărăcine, directorul general al Agenţiei Naţionale de Îmbunătăţiri Funciare.

Fonduri mari pentru investiţii

Investiţiile derulate de ANIF în ultimul timp s-au ridicat la 44 milioane de euro. Ele au fost realizate din fonduri europene (pentru 24 de investiţii) şi aproximativ 200 milioane de lei din bugetul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR). Dintre lucrările finalizate în 2008 amintim şi Sistemul de irigaţii Sadova-Corabia. Aici se află cea mai mare staţie de pompare din sud-vestul ţării, care asigură până la 200.000 de metri cubi pe oră de apă pentru irigaţii.

Peste un miliard, în anii următori

Planul de investiţii al ANIF, în perioada 2009-2012, anticipează cheltuieli care ajung la 1.129.514.000 de lei, din care peste 253 milioane de lei în 2009 şi 294 de milioane de lei în 2012. Una dintre lucrările mari se referă la refacerea digului ce apără Insula Mare a Brăilei. Investiţiile vizează lucrări hidroameliorative de toate categoriile. În atenţia Administraţiei se află bazinele râurilor Criş, Someş, Tisa, Mureş, Olt, Mureş sau al fluviului Dunărea. Nu sunt neglijate nici zonele critice din Dobrogea, Moldova şi Muntenia. Cele mai multe lucrări constau în reabilitarea şi modernizarea vechilor staţii de pompare.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
681

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

DUNĂREA – renaturare sau îndiguire? > REVISTA LUMEA SATULUI

DUNĂREA – renaturare sau îndiguire?

Ca şi cum nu am fi distrus aproape tot ce era mai bun în agricultura României, iată că de la o vreme grupuri ce pretind a reprezenta punctul de vedere al celor nemulţumiţi de asaltul agriculturii asupra naturii militează cu toate forţele şi pe toate canalele posibile pentru revenirea Luncii Dunării la starea de sălbăticie de altădată. Disputa între cele două grupări este aprigă şi nu garantăm că în unele zone vor câştiga cei care acţionează în numele progresului. Să sperăm totuşi că timpul şi oamenii vor lucra în favoarea binelui.

Recent, în Aula Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ Grupul de iniţiativă ecologică şi dezvoltare durabilă, împreună cu Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, Academia Română, Ministerul Mediului şi Pădurilor, Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, a organizat Forumul „Dunărea - renaturare sau îndiguire? – Soluţii optime de adoptat“, dedicat Zilei Mondiale a Apei (22 martie).

Dezbaterea a fost deschisă de prof. dr. Gheorghe SIN, membru al Academiei Române, preşedinte al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice. În cuvântul rostit cu acest prilej, domnia sa a subliniat impor-tanţa acestei manifestări pentru valorificarea superioară a Luncii Dunării. El a insistat asupra necesităţii evaluării stărilor de lucruri şi folosirii cât mai eficiente a resurselor. Pentru a-şi argumenta opiniile exprimate, el a făcut trimitere la Insula Mare a Brăilei, unde se află cea mai mare unitate agricolă de producţie din Europa.

Cei care au participat la dezba-tere au supus atenţiei probleme complexe, deosebit de însemnate, făcând o analiză amplă asupra fiecărui punct mai important al Dunării până la vărsarea în Marea Neagră.

Suportul ştiinţific al dezbaterilor a fost susţinut de referatele prezentate de: Ion Iliescu, preşedinte al României mai multe legislaturi, preşedinte al Fundaţiei GIEDD; prof. Mihai Manoliu, membru al Biroului Comitetului Economic şi Social European (CESE), preşedinte al Confederaţiei Naţionale a Patronatului Român – „Strategia pentru regiunea Dunării“; prof. dr. Valeriu Tabără, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale; prof. dr. Ion Sandu, director Administraţia Naţională de Meteorologie – „Influenţa cantităţilor de precipi-taţii asupra debitelor Dunării“; dr. ing. Ion Tecuci, Institutul Naţional de Hidrologie şi Gospodărire a Apelor; prof. dr. Marian Ianculescu, secretar general al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“; dr. ing. Cristiana Sîrbu, preşedinte executiv al Fundaţiei GIEDD; dr. ing. Dănuţ Maria, Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Îmbu-nă-tăţiri Funciare; prof. univ. dr. Alexandru Bogdan, membru corespondent al Academiei Române.

Este de precizat că în România valoarea lucrărilor complexe realizate – îndiguiri, desecări, drenaje, amenajări pentru irigaţii, construcţii agricole, împăduriri etc. – însuma în anii ’70 circa 4 miliarde dolari, azi, făcând un echivalent, fiind mult peste 5 miliarde euro.

În concluzie, se cuvine a fi redate câteva cuvinte mai semnificative rostite de unul dintre vorbitori: „Pământul şi lucrările din incintele îndiguite trebuie apărate «cu dinţii» dacă e nevoie şi reabilitate pentru ca partea românească a Dunării să nu devină, sub masca unor teorii ecologice, depozitul de gunoi al celorlalte ţări riverane marelui fluviu.“

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
923
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dupa-80-de-ani-coiful-de-aur-de-la-cotof...

După 80 de ani, Coiful de aur de la Coţofeneşti revine acasă!

În Prahova, istoria este la ea acasă. Ţinut de legendă, adesea îndrăgit de mulţi dintre voievozii de seamă ai Ţării Româneşti, este marcat şi de faimoasa descoperire arheologică din epoca bronzului: coiful de aur de la Coţofeneşti. Alături de impresionantul tezaur de la Pietroasele, acesta reprezintă, în opinia istoricilor şi a arheologilor, cea mai populară piesă de aur antică din ţara noastră. Şi asta pentru că ea ilustrează tehnica şi arta prelucrării metalelor preţioase la vechile populaţii care au vieţuit pe aceste meleaguri. Graţie unei iniţiative a Consiliului Judeţean Prahova, „această capodoperă a artei aurului nu numai din România, dar şi din vechea Europă“, expusă la Muzeul Naţional de Istorie a României şi care a fost „prezentată la loc de cinste în patru mari expoziţii organizate în străinătate - Paris, Oxford, Stockholm şi Frankfurt pe Main“, a revenit, după mai bine de 80 de ani de la descoperirea sa, acasă. La Ploieşti!

Istoria descoperirii

Într-un dialog avut recent, la Ploieşti, cu dr Ernest Oberlander-Râşnoveanu, directorul general al Muzeului Naţional de Istorie a României, reţinem faptul că, după cum declară domnia sa, „puţine descoperiri arheologice străvechi lasă o impresie atât de covârşitoare şi o fascinaţie atât de profundă asupra privitorului, indiferent că este un profesionist sau profan, asemenea coifului de aur de la Coţofeneşti“. Mulţi se întreabă şi acum, după mai bine de 80 de ani, care este locul unde a fost descoperit coiful acesta. Dr. Ernest Oberlander-Râşnoveanu precizează, în Catalogul expoziţiei de la Ploieşti, în care la loc de frunte se află coiful, că acesta a fost găsit de un grup de copii care păşteau vitele pe vârful Fundăturii, în malul unei râpe, după o ploaie.

Comoara în valoare absolută

Coiful cântăreşte doar 726,08 grame, iar „analizele efectuate în primăvara anului 2010 la Institutul Naţional de Fizică şi Inginerie Nucleară «Horia Hulubei» de la Bucureşti-Măgurele, au scos la iveală faptul că piesa este confecţio-nată dintr-un aliaj natural, fiind vorba de aur nativ nerafinat. Analiza nu ne permite însă identificarea sursei metalului - din nisipuri aurifere sau din filon...“ În finalul prezentării sale, dr. Oberlander arată că: „Istoria descoperirii, recuperării şi studierii coifului de la Coţofeneşti constituie o pagină fascinantă a arheologiei româneşti.“

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1223

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dupa-atata-frig-si-foc-viile-au-dat-prod...

După atâta „frig şi foc“, viile au dat producţii bune

După gerul din luna februarie, specialiştii anticipau pierderi importante de recoltă, în funcţie de soi, vârsta şi amplasarea plantaţiei. Chiar revista noastră a publicat o statistică realizată de ICDVV Valea Călugărească, cu soiurile care au avut cel mai mult de suferit: Fetească albă, Fetească regală şi Aligote – la Iaşi; Riesling italian, Muscat Ottonel, Cabernet Sauvignon, Afuz Ali, Tămâioasă românească şi Pinot gris – în sudul Moldovei şi la Murfatlar; Riesling italian şi Merlot – în Dealu Mare; clona Traminer roz 60 Bl şi clona Fetească regală 21 Bl – în Transilvania. Au urmat ploile abundente căzute chiar în perioada înfloritului, urmate de seceta prelungită. Viticultorii, exceptându-i pe cei din vestul şi centrul ţării, sunt de părere că lipsa apei şi temperaturile de peste 40°C au provocat tot atâta rău cât îngheţul. Câţi struguri au cules podgorenii după atâta „frig şi foc“ vom vedea în următoarele numere.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2233

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare
www.marplo.net

curs valutar

După ce a devastat un patrimoniu de 1 miliard de euro România revine în forţă pe harta orezicolă a Europei

Cultura orezului în România a redevenit o realitate şi constituie o mândrie a fermierilor. După ce conjunctura postrevoluţionară a distrus un patrimoniu imens, estimat la peste un miliard de euro, România a ştiut să reacţioneze, punând în valoare propriile resurse. Ce-i drept, tot sub asistenţă italiană, cum avea să facă în urmă cu mai bine de două secole, când s-a înfiinţat la Banloc-Timiş prima orezărie din Europa Centrală.

Suprafaţa cultivată cu orez în România a scăzut de la 49 mii ha amenajate, în 1989, la 500 ha în perioada 2001-2003. Semnele relansării au apărut în 2004. Atunci, în urma procesului de privatizare şi concesionare a terenului din patrimoniul Agenţiei Domeniilor Statului, s-a reînceput cultivarea orezului şi generarea unei filiere productive de orez din Europa. Din acel moment, suprafeţele cultivate au crescut în fiecare an.

Evoluţia suprafeţei cultivate şi a producţiei

Primul complex integrat

Creşterea suprafeţelor cultivate cu orez a fost favorizată şi de posibilitatea prelucrării şi valorificării orezului la standarde europene prin construirea unui centru agricol complex în zona tradiţională de cultivare a orezului. El funcţionează în localitatea Vlădeni, din judeţul Ialomiţa, şi deţine spaţii de depozitare cu o capacitate de 20.000 tone, instalaţii de uscare şi curăţare, precum şi o fabrică de prelucrare, cu o capacitate de lucru de circa 6 tone orez/oră.

La cultivarea orezului în terenurile nelucrate de mai bine de 15 ani au fost întâmpinate multe dificultăţi la comasarea parcelelor, precum şi la lucrările de refacere a orezăriilor. Este vorba de refacerea sistemelor de pompare a apei şi a canalelor, ale nivelării terenurilor, de distrugerea plantelor dăunătoare şi, în general, de construirea infrastructurilor specifice pentru cultivarea de orez. Toate aceste lucrări s-au efectuat cu investiţii foarte mari. Îmbucurător este faptul că acestea se regăsesc în producţiile unitare pe hectar, care sunt la nivelul marilor ţări cultivatoare de orez din Uniunea Europeană.

Producţia totală de orez obţinută în România a crescut în mod considerabil: de la câteva sute de tone în anul 2000 la circa 50.000 de tone în anul 2008 şi chiar 70.000 de tone în anul 2009. Creşterea suprafeţelor şi a producţiei de orez a fost influenţată pozitiv de subvenţiile acordate în ultimii ani acestei culturi la inputuri şi la producţia marfă.

În loc de concluzii

Creşterea suprafeţelor de orez cultivate în zonele pretabile din judeţele Brăila, Ialomiţa, Olt, Dolj, Teleorman, Bihor şi Timiş, a generat o creştere importantă a locurilor de muncă în localităţile respective. Numărul de angajaţi din sectorul producerii orezului este considerabil mai mare decât cel din sectoarele agriculturii.

Activitatea se desfăşoară în paralel în sistemele de irigaţii pentru asigurarea apei în perioadele stabilite în orezării pentru respectarea tehnologiei de producere a orezului şi în instalaţiile de uscare, depozitare şi prelucrare a orezului.

În aceste activităţi sunt angrenaţi muncitori agricoli, mecanici, transportatori, funcţionari, agenţi comerciali, ingineri, manageri şi alte categorii adiacente. Dezvoltarea acestui sector a avut impact direct şi asupra biodiversităţii prin practici agricole tradiţionale, având în vedere că aceste zone sunt amplasate de-a lungul Dunării şi destul de aproape şi de Delta Dunării.

- În concluzie, se poate afirma că în România s-au repus în circuitul agricol suprafeţele destinate cultivării orezului şi tendinţa este de a ajunge pe locul al treilea în Comunitatea Europeană, după Italia şi Spania.
- Începând cu luna august 2009, Comisia Europeană a solicitat României transmiterea preţurilor la orez, ceea ce înseamnă că România a devenit un producător important de orez.

Dr. ing. Frusina MIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
1277

□

Comentarii

□

□

1. puiu -- (19-April-2010)De ce nu se nominalizeaza in articol unitatile producatoare, suprafetele si soiurile cultivatte? Asa articol poate scrie si un profan, nu trebuie sa fii Dr. ing. Niste generalitati fara valoare!

2. Ruzie Bosnag -- (29-June-2010)Rugamintea noastra este ca Dna.Dring.Frusina Miu sa ne fie de ajutor pentru Infiintarea acestei Orezarii. Investitorul nostru este gata va mutumimsa decurga la procedurile necesare

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

După o iarnă grea, o campanie rapidă

• Fermierii mizează pe culturile de primăvară, după ce sezonul rece a provocat importante pagube, în special la rapiţă.

În Satu Mare, păioasele au ieşit slăbite din iarnă

Agricultorii din judeţul Satu Mare pornesc în primăvară cu un dezavantaj cel puţin temporar. Dacă la sfârşitul anului deficitul de apă din sol era de 160 litri/mp, în ianuarie, de 7-8 litri, iar în februarie regimul hidric se refăcuse, luna martie a adus o nouă scădere a rezervei de apă din sol, nord-vestul ţării fiind sărac în precipitaţii în această iarnă. Acestui neajuns i se adaugă şi cel al pierderilor de la cultura rapiţei de toamnă, dar într-o mai mică măsură, dat fiind faptul că fermierii au înfiinţat doar 2.500 ha, iar în jur de 70% va fi întoarsă. Dacă nu va ploua suficient, grâul şi, în general, păioasele (36.000 ha) ar putea avea probleme: au ieşit din iarnă destul de fragile şi o lipsă de apă este exact ceea ce nu şi-ar dori agricultorii.

Suprafaţa întoarsă va fi cultivată cel mai sigur cu soia şi floarea-soarelui, graţie preţului bun de valorificare a recoltei. Din acelaşi motiv, judeţul şi-a mărit cu 5 mii ha suprafaţa de porumb, ajungând la un total de 85 mii ha. Directorul executiv al DAJ, dr. ing. Ioan Cioltean, ne-a confirmat că au apărut câteva probleme la aprovizionarea cu sămânţă de porumb şi floarea-soarelui, dar şi cu îngrăşămintele chimice. Fermierii au găsit însă rezolvarea, cumpărând inclusiv la preţuri mai mici ambele inputuri din Ungaria şi Ucraina (un sac cu azotat costă, la angrosişti, 88 lei, iar unul de îngrăşământ complex – 120 lei; din afară, preţul este diminuat cu aproximativ 8-10%).

Vasile Ingea, fermier din satul Lăstuni, comuna Mihail Kogălniceanu - Tulcea, s-a repliat imediat, după ce a constatat că rapiţa, cultivată pe mai bine de 200 ha, este compromisă total. Întreaga suprafaţă va fi recultivată cu floarea-soarelui, sămânţa fiind deja achiziţionată din decembrie. Fermierul a anticipat, într-un fel, faptul că vor apărea ceva probleme în primăvară. Floarea-soarelui a fost preferată porumbului dintr-o raţiune simplă: cultura recuperează o posibilă recoltă modestă prin preţul foarte bun, pe câtă vreme porumbul, în condiţiile din Tulcea, dacă prinde o perioadă de secetă nu se mai face aproape deloc.

În Călăraşi, agricultorii contează pe culturi sigure

Din 48.880 ha cultivate cu rapiţă, nu se ştie dacă judeţul Călăraşi va rămâne cu 5.000 ha. Calamitatea este aproape de dimensiunea anticipată de agricultori încă din toamnă. Fermierii nu sunt la prima experienţă de acest gen. În anul agricol 2010-2011, din 65.000 ha au rămas în cultură 25.000 ha, dar pierderea a fost integral recuperată sau, mai degrabă, trecută pe profit, prin excepţionala producţie de porumb înregistrată în toamnă. Agricultorii nu se aventurează în experienţe de genul rapiţei de primăvară, ci contează pe culturile sigure, care le-au adus preţuri şi producţii mari la porumb şi floarea-soarelui.

La ambele au apărut probleme cu sămânţa certificată. Penuria poate fi, la un moment dat, şi pretext de scumpire a seminţelor. Unii dintre distribuitori au redus până la 30% din cota contractată, dar directorul executiv al DAJ Călăraşi, ing. Daniel Obadă, este convins că, până la urmă, marile companii vor găsi soluţia optimă. La grâu, pentru zona de sud a ţării, există percepţia că planta a avut zăpadă şi, în consecinţă, n-ar avea de suferit. Ceea ce nu se cunoaşte este că, între prima zăpadă spulberată şi a doua, depozitată în strat de până la 50 cm, temperaturile de minus 23-25°C la sol au prins grâul dezvelit, anticipându-se pierderi de 3-5% din suprafaţa totală de 133.413 ha. Inconveniente similare le au orzul şi orzoaica (37.616 ha).

Valentin Drăgănescu (Teleorman, de la SC Alex Val SRL Scurtu Mare) va înlocui întreaga suprafaţă cultivată cu rapiţă, de 215 ha, cu floarea-soarelui, pentru care şi-a asigurat deja sământa. Nu ne-a putut estima, în cifre absolute, paguba, ci doar faptul că a pierdut contravaloarea seminţei şi două lucrări mecanice, un semănat şi o lucrare de discuit. Alte probleme pentru ferma sa, dacă întoarcerea rapiţei nu reprezintă deja un minus consistent în buget, nu întrevede.

Sământa - o problemă pentru micii fermieri din Mehedinţi

În judeţul Mehedinţi, chiar şi fără să fi intervenit seceta din toamnă şi, ulterior, gerul din fereastra de iarnă, agricultorii şi-au revizuit structura culturilor, astfel că au mai cultivat doar 22.000 ha cu grâu şi 1.700 ha cu rapiţă, din totalul de 188.000 ha teren arabil. Ei s-au axat mai mult pe porumb şi floarea-soarelui, date fiind avantajele de producţie, de desfacere şi de preţ. Ca peste tot, şi în Mehedinţi rapiţa a avut de suferit şi va fi întoarsă în cea mai mare parte, însă faptul că în structura culturilor ocupă o suprafaţă mai mică e un fel de a transforma dezavantajul în avantaj. Cât despre necesarul de seminţe, dat fiind faptul că fermierii au inversat ponderea culturilor în favoarea celor de primăvară, au apărut probleme, dar nu în cazul marilor fermieri. Aceştia, aşa cum ne spunea directorul DAJ, ing. Ştefan Răceanu, s-au aprovizionat sau au comenzi certe. Dacă distribuitorii nu se vor regrupa să facă faţă solicitărilor mai mari de seminţe de porumb şi floarea-soarelui, s-ar putea să apară dificultăţi cu aprovizionarea micilor cultivatori.

În Iaşi, pierderi mari la viţa-de-vie

Temperaturile extrem de scăzute şi cantitatea uriaşă de zăpadă au produs pierderi serioase şi în agricultura judeţului Iaşi. Potrivit datelor centralizate la Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală, cultura de rapiţă a fost distrusă în proporţie de 50-80%, astfel încât la nivelul judeţului se mai poate conta pe suprafaţa de cca 10 mii ha.

La societatea comercială „Legume - Fructe“ Paşcani – singura unitate mai mare din judeţ – opt sere s-au prăbuşit sub greutatea zăpezii, iar la cele rămase au fost sparte 3.500 m.p. de sticlă şi, ceea ce este mai grav, au fost distruse în întregime răsadniţele pe o suprafaţă de 2.000 m.p. Există două soluţii: să se achiziţioneze din altă parte răsadurile necesare sau acestea să se producă în cadrul unităţii, ceea ce înseamnă o întârziere de aproximativ o lună pe piaţă, deci iarăşi însemnate pagube.

Cele mai mari pierderi au fost înregistrate însă la viţa-de-vie. Pe platouri pierderile sunt de 41-90%, iar pe suprafeţele în pantă, între 62 – 95 la sută.

În ceea ce priveşte grâul, care ocupă la nivelul judeţului o suprafaţă de 31.500 ha, domnul ing. Magneriu Jalbă, şef serviciu la DADR, crede că, având apă, după topirea zăpezilor cultura poate are toate şansele să recupereze în bună măsură pierderile estimate după seceta din toamna trecută.

În această primăvară în judeţul Iaşi se vor semăna 100 mii ha cu porumb, 28 mii ha cu floarea-soarelui, 5 mii ha cu ovăz şi 2,5 mii ha cu sfeclă de zahăr. Specialiştii cred că apa rezultată din topirea zăpezilor va asigura în bună măsură necesarul, dacă lucrările pentru menţinerea apei în sol au fost efectuate la timp şi de calitate.

Mihai Micu din Bălţaţi - Iaşi administrează în cadrul unei asociaţii 283 ha de teren. A semănat în toamnă 130 ha cu grâu şi o însemnată suprafaţă cu rapiţă. Cum aceasta a îngheţat, cultura va fi întoarsă şi întreaga suprafaţă rămasă va fi însămânţată cu floarea-soarelui şi porumb. Asta înseamnă, socoteşte fermierul, că va fi mai mult porumb în toamnă şi de aici preţuri şi mai mici oferite de cumpărători.

Deşi pe site-ul Ministerului Agriculturii apare un preţ mediu – de obicei mai mic decât cheltuielile pe care le are fermierul la înfiinţarea culturii – niciodată cumpărătorii nu oferă nici măcar acest preţ. În toamna trecută, de pildă, porumbul ar fi trebuit vândut cu 68 de bani kilogramul, însă cel mai bun preţ nu a depăşit 58 de bani şi aceasta la preluare stas. Grâul s-a vândut cu numai 62 de bani, doar preţul la floarea-soarelui a fost ceva mai bun, mai exact de pe urma acestei culturi s-a obţinut un mic profit. Mihai Micu a pierdut, raportat la suprafaţa pe care o administrează, circa 450 milioane de lei vechi, la care s-au adăugat şi penalizările de 10 la sută pentru suprafeţele declarate în plus la nivelul ţării, adică iarăşi pierderi de circa un miliard.

La Brăila, vântul suflă a pagubă

După ce nu mai puţin de 6.000 ha din cele 27.000 ha însămânţate în toamnă cu rapiţă în judeţul Brăila au fost compromise, nici campania de primăvară nu a debutat sub auspicii îmbucurătoare. De vină ar fi, potrivit directorului DADR Brăila Traian Cişmaş, „seceta şi uscăciunea atmosferică“. De asemenea, desele intensificări ale vântului au împrăştiat îngrăşămintele aplicate, îngreunând procesul de încorporare a acestora.

Pierderi „nesemnificative“ la Tulcea

La rapiţă, din 13.000 ha în cultură, s-a întors aproape jumătate din suprafaţă, adică în jur de 6.000 ha. Chiar şi aşa, situaţia nu este caracterizată în termeni panicarzi, ci dimpotrivă. „Per total, pierderile sunt nesemnificative“, spune şefa DADR Luminiţa Răileanu

În ceea ce priveşte campania de primăvară, aprovizionarea cu îngrăşăminte făcută încă din perioada toamnă – iarnă a creat premisele unor recolte bogate, potrivit directorului DADR Tulcea.

Pagini realizate de Maria BOGDAN şi Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
774

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c4ba
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

dupa-un-an-agricol-dificil-se-spera-intr...

După un an agricol dificil se speră într-unul mai bun

Ministrul Valeriu Tabără vrea aproape imposibilul:

- să reinstaureze profesionalismul;
- să asaneze climatul moral din agricultură.

Prima şi cea mai importantă dintre ambiţiile ministrului Tabără este asigurarea resurselor financiare capabile să asigure dezvoltarea normală a sectorului agroalimentar. Marea şansă stă în faptul că ministerul intră în 2011 cu cel mai bun bilanţ financiar. Dacă în 2010, mai mult de două miliarde lei au fost cheltuite pentru plata unor datorii restante din 2009, acum există şansa reală ca ministerul să pornească în noul an agricol fără datorii. Asta înseamnă că toate cele 150 milioane lei ce ar putea fi alocate prin bugetul pe 2011 se vor duce direct la producătorii agricoli pentru sprijinirea financiară a activităţii productive. Un al doilea semnal pozitiv ţine de pregătirea noului an agricol. A fost o toamnă grea din punct de vedere climatic, dar însămânţările întârziate au şansa de a fi salvate de clima nesperat de favorabilă din această toamnă. Fapt este că fermierii care au respectat regulile agrotehnice sunt în situaţia de a-şi vedea speranţele împlinite.

Spre deosebire de bugetul pe 2010, sprijinul financiar pe 2011 creşte în dimensiune, el putând atinge o cifră de 150 milioane lei, bani care acoperă aproape toate cheltuielile şi cerinţele producătorilor agricoli. La alocaţiile bugetare se adaugă cele europene, care în cazul plăţilor la hectar ar putea creşte de la 130 la 170 euro/ha.

Optimismul ministrului Valeriu Tabără este unul moderat şi el ţine de imobilismul unor structuri centrale din subordinea domniei sale. Referirile directe ale domniei sale vizează activitatea din interiorul Agenţiei Domeniilor Statului şi ale gestionării sistemului de îmbunătăţiri funciare. Dacă, pe ansamblu, celor care răspund de gestionarea fondurilor europene destinate sprijinului la hectar nu li se pot face reproşuri prea mari, altfel stau lucrurile în cazul Agenţiei de implementare a investiţiilor pentru dezvoltarea şi modernizarea sectorului agricultură.

− Domnule ministru, cum a fost anul agricol 2010 şi cum credeţi că va fi 2011?

− În 2010 am pornit greu încă din toamna 2009. S-a însămânţat într-un ogor uscat, după care, ce-i drept, au venit ploile, favorizând răsărirea. Când se credea că totul e în regulă, plantele au avut de suferit de pe urma şocurilor de temperatură, care au continuat până la sfârşitul primăverii. Plantele au rezistat, dar s-au produs pagube mai ales în plantaţiile pomicole şi viticole. La seceriş am fost bucuroşi că recolta părea suficientă, dar până la urmă am constatat că o bună parte din grâu nu era panificabil. Peste toate s-au aşternut perturbaţiile pieţei. Cei care au avut de suferit au fost fermierii, mai ales cei care au vândut grâul bun direct din lan. Până ca preţurile să revină la normal, foarte mulţi fermieri nu mai aveau ce vinde. Din păcate, aşa se întâmplă în fiecare an şi asta pentru că majoritatea agricultorilor nu sunt pregătiţi pentru piaţă.

Nevoia de asociere în organizaţii profesionale

− Când şi cum vor scăpa fermierii de această poziţie jenantă în care se află pe piaţă?

− Doar atunci când formele asociative vor deveni dominante, iar în fruntea organizaţiilor profesionale se vor afla oameni ce stăpânesc legile economiei de piaţă. Asta nu numai la nivel central, ci în fiecare zonă agricolă. Acolo jos trebuie găsite mijloace prin care oamenii să înveţe legile managementului şi marketingului performant.

− Până mai ieri dispuneam de un corp de specialişti care s-au implicat în predarea unor asemenea lecţii: de ce am renunţat la ei?

− Nici acum nu îmi dau seama dacă din prostie sau din interese meschine. În agricultura românească, dominată de gospodării unde nivelul de cunoştinţe este mediocru, calea spre agricultura adevărată obligă la o asistenţă tehnică totală şi performantă. Acum nu ne rămâne decât să reparăm ce am stricat, implicând în acest demers specialiştii care vor funcţiona în interiorul viitoarelor camere agricole.

– Domnule ministru, multă lume este conştientă că şansa ieşirii din impas stă în unire, sub diferitele ei forme: asociere, cooperativizare, arendare sau concesionare. Statistic vorbind, în anul de referinţă 2010 aceste forme de organizare, în loc să crească în dimensiune, au scăzut.

– Dacă analizăm lucrurile la nivel central sau sectorial, atunci totul pare în regulă. În România sunt prezente toate structurile europene. Nu există sector care să nu fie reprezentat de organizaţii profesionale. Puţine sunt însă cele care au reuşit să adune în jurul lor o masă suficientă de producători viabili. Marea masă a agricultorilor rămâne în afara acelor structuri eligibile îndreptăţite să beneficieze de sprijin bugetar sau european. Vorbind despre acest ajutor, precizez că regulile europene, dar şi cele naţionale sunt extrem de dure. Cei care le încalcă pot intra chiar sub incidenţa Codului Penal.

– Corect şi adevărat ce spuneţi, dar finanţiştii, cu precădere, afirmă că sectorul agroalimentar conduce în topul evazioniştilor.

– Ei trebuie să dovedească acest lucru, nu numai să acuze. Evaziune fiscală există şi, ca arie de răspândire, cuprinde majoritatea sectoarelor agricole. Dar cine se face vinovat de acest flagel, dacă nu cei care au datoria să impoziteze tot ce se mişcă pe piaţa agroalimentară? Adevărul este că actuala politică de fiscalizare se află într-o oarecare eroare, ca să nu spun mai mult. Nu poţi să-l pui pe producătorul mic în aceleaşi condiţii de fiscalizare cu unul care produce bere sau vinde mititei. În atare condiţii, este greu să găseşti o justificare a preţurilor în faţa cumpărătorului sărac. Şi, din nefericire, aceştia sunt din ce în ce mai mulţi.

Mulţi acuză scumpirea nefirească a alimentelor. Au dreptate, dar ei nu ştiu că aceasta nu vine din interiorul producătorilor de materie primă. De la fermă şi până la cumpărători preţul alimentelor adeseori se dublează şi chiar se triplează. Disputa agricultorilor cu intermediarii şi comercianţi este pe cât de dură, pe atât de neeficientă. Protocoalele semnate cu ei sunt simple hârtii fără valoare. Până să ne aliniem şi din acest punct de vedere la politica europeană, noi ne vedem obligaţi să luptăm pentru a înlătura o politică naţionalizată pusă în slujba unor grupuri de interese.

Un buget dătător de speranţă

– Proiecţia bugetară pe 2011 este de acum încheiată. Bugetul vehiculat vă satisface?

– Noi vom solicita guvernului şi parlamentului un buget agricol în valoare de 150 milioane lei. Dacă vom obţine aceşti bani, vom fi în măsură să acoperim toate cheltuielile agriculturii în anul ce vine. Distribuirea acestor sume în teritoriu se va face prin organizaţiile profesionale. Cei care şi-au făcut temele vor încasa aproape tot ce au solicitat. Ceilalţi vor critica mereu că nu au bani. Dar asta este vina lor. La execuţia bugetară pe 2011 se adaugă sprijinul european. Pot să spun că în 2011 sprijinul pentru plăţile la hectar va creşte de la 130, la 170 euro, din care 100 euro reprezintă contribuţia UE. De un sprijin important vor beneficia şi crescătorii de animale, precum şi celelalte sectoare agricole.

Marea restructurare administrativă

– Care dintre structurile actuale rămân, care se restructurează, care dispar, domnule ministru?

– De cea mai mare actualitate este înfiinţarea camerelor agricole. În jurul lor vor funcţiona toate celelalte structuri agricole din teritoriu.

– Vor fi ele în măsură să rezolve problemele agriculturii?

– Eu cred că da. La început va fi greu, dacă nu foarte greu. Dacă vom reuşi însă să atragem în interiorul acestei instituţii cele mai reprezentative valori, atunci peste trei, patru ani faţa agriculturii va fi alta.

– Vă referiţi desigur la valorile profesionale autentice…

– Dar şi la cele morale, de care se leagă instituirea climatului de cinste. Am în vedere în primul rând fermierii performanţi care să garanteze gradul de credibilitate. Mă gândesc mai ales la consultanţii care au pus umărul la pregătirea profesională a unui număr impresionant de fermieri şi ţărani simpli. Avem obligaţia profesională şi morală să-i atragem de partea noastră, pentru că ei sunt cei care stăpânesc la această dată tot ce este legat de propagarea progresului tehnic şi economic.

ADS, în pragul dizolvării

– Domnule ministru, gurile rele spun că una dintre instituţiile aflate în subordine, Agenţia Domeniilor Statului, nu aduce nici măcar un venit cât să plătească despăgubirile pe care le plăteşte în procesele pierdute în instanţă…

– Vreau să precizez din capul locului că de mai mulţi ani încoace ADS a devenit o instituţie care aduce statului doar pagube. Convingerea mea este că nimeni nu ştie care este starea de productivitate a patrimoniului financiar pe care ar trebui să-l gestioneze. De la o vreme, ea a devenit o instituţie care plăteşte penalizări, inclusiv celor care o prădează.

Nu doresc să mă exprim asupra deficienţelor şi abuzurilor comise de oamenii care au avut şi au în răspundere gestionarea patrimoniului ADS. Deocamdată, eu am decis să se facă nişte analize privind situaţia din interiorul acestei instituţii spre a stabili mai ales modul în care ar trebui să funcţioneze. Oricum, restructurarea trebuie finalizată foarte rapid, probabil începând chiar cu prima lună din 2011. Ceea ce pot să spun este că sunt decis să aduc ADS în interiorul şi subordinea directă a Ministerului. În noua formă de organizare, ADS nu va mai fi o a doua direcţie juridică a ministerului care să fie prezentă mai mult în sălile tribunalului decât pe terenurile pe care ar trebui să le gestioneze.

ANIF, în criză de management

– Afirmaţi, dle ministru, că actuala criză a ANIF nu este cauzată de lipsa banilor, ci de managementul defectuos.

– O discuţie de fond pe această temă este extrem de dificilă. Ordonatorii de fonduri bugetare susţin că bani au fost, dar nu au ajuns unde trebuie. Adevărul este undeva la mijloc şi rămâne să vedem unde s-a greşit şi mai ales ce trebuie să facem pentru a exploata suprafeţele care pot fi irigate eficient. Nu pot spune acum câţi oameni vor fi disponibilizaţi de la ANIF dar, în mod obligatoriu, cei care rămân nu vor mai fi funcţionari, ci oameni de teren. Acolo unde se irigă este nevoie de specialişti adevăraţi, care să rezolve problemele mari, de oameni care ştiu să conlucreze cu fermierii. Este inadmisibil ca în agricultura românească, care dispune de o reţea funcţională de cel puţin 1,5 milioane hectare, să se irige până în 200.000 hectare.

– Vă mulţumim, domnule ministru.

Au consemnat I. Banu, I. Pop

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
1037

˚ Comentarii

˚ 1. Angelescu Alexandru -- (4-December-2010)D-le ministru ,sant un inginer zootehnist disponibilizat in urma reducerii personalului din Directia Agricola DIN CEI APROAPE 70% ramasi pe drumuri dupa o experienta si vechime de peste 30 ani .Nu ma incadrez nici la pensie pentru ca am 59 de ani iar grupa 2 la zootehnie nu este recunoscuta .Am ramas pe drumuri fara nici o sansa am ajuns somer si mi-e rusine sa privesc in ochi copiii mei ,am fost multi ani sef de ferma in zootehnie ,va intreb noi cei dati afara in urma disponibilizarii am fost inspector teritorial,am vreo sansa sa fiu angajati la aceste camere agricole care se vor infiinta ?

˚ 2. alt disponibilizat -- (5-December-2010)Si chiar astepti un raspuns de la dl. MINISTRU? Astepti degeaba.

˚ 3. Măneanu Varvara Magdalena -- (9-December-2010)Chiar!Are dreptate cel de comentariul 2!La uşa angajării este deja format şirul nepoţilor competenţi,masteranzi,drd. sau chiar doctori deplini în ştiinţe agricole.

˚ 4. moroianu nicolae -- (20-January-2011)Draga colega Sandu Angelescu
Este neplacut ce ni se intampla insa trebuie sa ai incredere in fortele tale si pana vei primi un ajutor de la guvernanti "ajuta-te singur" si nu dispera. Pentru ca anul acesta se implinesc 30 de ani de la absolvirea facultatii de zootehnie din Bucuresti. intalnirea va avea loc in perioada 13-15 mai la Caciulata . Te rog sa iei

legatura cu mine la tel. 0744602264 moroianu n

5. moroianu n -- (24-January-2011)Va rog sa-mi comunicati adresa de mail a domnului ing. Angelescu Alexandru , cel care v-a trimis un comentariu in data de 04.12.2010. Va multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

dupont-si-pioneer-tehnologii-inovatoare-...

DuPont şi Pioneer „Tehnologii inovatoare în agricultura românească“ > REVISTA LUMEA SATULUI

DuPont şi Pioneer „Tehnologii inovatoare în agricultura românească“

La sfârşitul lunii ianuarie, la Poiana Braşov a avut loc întrevederea echipelor DuPont şi subsidiarei Pioneer Hi-Bred cu principalii distribuitori din ţară şi cei mai constanţi parteneri dintre fermieri. Compania a prezentat filozofia de dezvoltare pe termen mediu şi lung, o analiză a prezenţei pe piaţa agricolă românească şi produsele noi din oferta de substanţe pesticide şi hibrizi de porumb, floarea-soarelui şi soia. Cu această ocazie au fost decernate, în premieră, şi câteva plachete celor mai fideli şi performanţi colaboratori.

La întâlnire au participat şi vorbit celor 200 de colaboratori: Piotr Gill - director pentru Europa Centrală în cadrul Diviziei de Protecţie a Plantelor, Vasile Iosif - director general pentru România - DuPont şi Chavadar Docher - director operaţiuni Bulgaria, România şi Moldova, Maria Cârje - director tehnic şi marketing - Pioneer Hi-Bread.

Provocarea următorilor 40 de ani

În iulie 2012, DuPont împlineşte 210 ani de la înfiinţare. Piotr Gill a declarat că aniversarea va fi întâmpinată ca o mare provocare: „DuPont s-a bazat pe patru fundamente solide: siguranţă, sănătate, respect pentru mediu, respect pentru oameni.

Misiunea companiei rămâne neschimbată. DuPont creează soluţii esenţiale pentru o viaţă mai bună, mai sigură şi mai sănătoasă pentru oamenii de pretutindeni. Însă uriaşa provocare, transformată în megaconcept de dezvoltare, este reprezentată de tendinţa de creştere a populaţiei, estimată să ajungă, în 2050, la 9 miliarde de oameni. În 40 de ani trebuie să găsim soluţii să producem cu 50% mai multă hrană decât astăzi.“

DuPont se bazează, în politica viitoare de dezvoltare, pe un bilanţ angajant: 67.000 de colaboratori în 97 de ţări ale lumii şi o cifră de afaceri, în 2010, de 34,2 miliarde de dolari (2,7 miliarde - asigurate din vânzările Pioneer şi Crop Protection).

Încrederea fermierilor, pe deplin răsplătită

În România, DuPont a devenit numărul unu la inputuri agricole, iar Pioneer şi-a menţinut poziţia de lider mondial în producerea seminţelor de porumb şi soia şi este numărul unu absolut pe toate pieţele europene.

În România, asigură deja 38% din cererea de sămânţă de înaltă calitate de porumb, 49,93% – floarea-soarelui şi 27% – rapiţă. Maria Cârje, director tehnic şi marketing Pioneer, aprecia: „70% dintre cultivatorii de porumb au ales Pioneer pentru calitatea materialului livrat, pentru producţia excepţională pe care o asigură hibrizii, pentru cea mai bună echipă de vânzări şi pentru că au căpătat foarte mare încredere în companie.

Misiunea Pioneer a rămas neschimbată faţă de principiile care au fost instituite la data înfiinţării companiei: realizăm produse performante, adaptate fiecărui tip de piaţă; colaborăm în mod onest cu toţi clienţii şi partenerii noştri de afaceri; suntem alături de clienţii şi partenerii noştri, asigurându-le tot sprijinul de care au nevoie pentru a obţine profitul maxim posibil folosind produsele noastre.“

Într-o analiză independentă de piaţă, cele mai mari producţii de porumb au fost asigurate de materialul livrat de companie, iar la floarea-soarelui, din primii zece hibrizi solicitaţi, şapte sunt marca Pioneer. Anul acesta, compania vine cu o ofertă de 25 hibrizi de porumb, 11 de floarea soarelui, 12 de rapiţă şi 4 de lucernă.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
1155

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Durerea unui veterinar

Marian Giura are 48 de ani, locuieşte în Arad şi în urmă cu vreo trei decenii s-a gândit să devină medic veterinar. L-am cunoscut de curând cu ajutorul profesorului universitar doctor Constantin Falcă, fostul său dascăl de la Facultatea de Medicină Veterinară din Timişoara cu care astăzi îşi pregăteşte teza de doctorat. „Eu vin din comuna Bata, de pe Valea Mureşului. Ai mei s-au ocupat cu creşterea animalelor, iar bunicul, Ion Stepanescu, a fost unul dintre cei mai renumiţi crescători de animale de pe Valea Mureşului. Creştea numai vaci şi cai şi a făcut bani frumoşi şi pe vremea lui Ceauşescu. De la el cred că m-am ataşat de aceste suflete care, deşi nu pot să vorbească, au înţelepciune, simt nevoia de afecţiune şi dăruiesc dragoste la fel ca oamenii. Voiam să le cunosc mai bine, să le alin suferinţa, să fiu aproape de ele.“

Şcoala, atunci…

Marian Giura n-a stat mult pe gânduri. S-a pregătit pentru admitere cu toată seriozitatea pentru că, în vremurile acelea, ca să ajungi student la medicină veterinară trebuia să treci de zece tineri care concurau cu tine pe acelaşi loc. Anii de şcoală n-au fost uşori. Carte multă, profesori exigenţi şi, în final, după cinci ani de studiu, urma repartiţia în producţie.

„Am ajuns medic la o fermă de la Aradul Nou. Trebuia să tratez cinci mii de taurine. Când le vorbesc despre vremurile de atunci, tinerii de azi nici nu vor să mă creadă pentru că ei nici oi nu au câte vaci aveam eu atunci. Am mai muncit şi la alte ferme, dar am fost şi medic de comună. Aveam şaretă şi mergeam la oameni în fiecare sat.“

Grajdurile sunt tot mai goale

„Din nefericire, prin 1993-1994 s-a distrus totul. Se punea problema de eficienţă, dar nimeni nu vede că astăzi se cheltuieşte mult mai mult şi eficienţă nu există. În fiecare comună ar trebui să existe medic veterinar. Acolo te formezi şi ca profesionist, dar poţi ajuta şi omul de lângă tine. Eu n-am să uit niciodată anii petrecuţi la Şiştarovăţ. Acolo, dacă mă credeţi, am făcut şi cezariană la vaci. Animalul nu putea să nască şi trebuia ajutat. Omul avea încredere în mine, altfel animalul său ajungea la abator. I-am ajutat de fiecare dată şi munceam cu pasiune şi simţ de răspundere. Nu te puteai juca nici cu persoanele particulare şi nici cu animalele de la ferme.“

Din când în când convorbirea noastră este întreruptă de sunetul telefonului. Medicul le spune celor care îl sună să cumpere medicamentul X sau Y şi să-l dea animalului de acasă până la întoarcerea lui. Îmi dau seama că drumul de la facultate şi până la consultaţiile prin telefon nu e nici scurt şi nici uşor. Întreb de ce vrea să obţină doctoratul în medicina veterinară.

„Să-mi demonstrez mie că pot mai mult, să învăţ mai multe şi să le ofer celor care doresc să urmeze această profesie. Este crezul profesional pe care mi l-au transmis dascălii mei: să-i fac să înţeleagă că nu pot ajunge profesionişti desăvârşiţi fără să străbată lumea satului şi că funcţiile administrative sunt efemere, pe când

profesia adevărată duce spre veşnicie.“ „Pe acasă mai mergeţi, domnule doctor?“
„În fiecare săptămână. Satul e tot mai mic, grajdurile tot mai goale. Lumea se schimbă însă oamenii rămân aceiaşi.“ „Majoritatea ajungeam medici adevăraţi, nu ca astăzi, când doar vreo cinci la sută din numărul absolvenţilor mai practică cu drag şi pasiune această profesie“.
Nicolae PĂTRUŢ
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
617
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

e-coli-in-faza-de-investigatie_l1311.htm...

E. coli, în faza de investigaţie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulE. coli, în faza de investigaţie

Implicarea Autorităţii Europene pentru Siguranţa Alimentelor (EFSA) şi a Centrului European pentru Prevenirea şi Controlul Bolilor (ECDC) în cazurile de Sindrom Hemolitic Uremic înregistrate în Franţa şi Germania s-a concretizat printr-o evaluare a riscului acestei situaţii.

Rezoluţia anchetei

Concluzia a fost că germenii plantei schinduf (plantă erbacee din familia leguminoaselor, întrebuinţată ca nutreţ pentru vite sau folosită în bucătărie şi în medicină) constituie cea mai probabilă legătură dintre cele două focare de contaminare cu E. coli O104:H4. Investigaţiile au avut ca ipoteză de bază considerarea germenilor de plante ca sursă de contaminare, în special cei ai plantei schinduf, care sunt frecvent comercializaţi şi consumaţi în amestecuri de salate. În acest context se face recomandarea fermă de a nu se consuma germeni de plante sau seminţe încolţite în formă crudă, în salate, ci doar bine gătite.

Direcţii de identificare

Ancheta epidemiologică, aflată în desfăşurare, este orientată pe mai multe aspecte:

- identificarea sursei de contaminare;
- trasabilitatea alimentelor suspicionate;
- avertizarea medicilor şi recomandări pentru populaţie.

Un instrument important pentru derularea eficientă a acestui proces este Sistemul Rapid de Alertă pentru Alimente şi Furaje, utilizat pentru schimbul rapid de informaţii, viteza de reacţie în aceste situaţii fiind vitală în majoritatea cazurilor.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
647
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

E vremea să pregătim păşunile!

Pentru sporirea producţiei şi îmbunătăţirea calităţii păşunilor, precum şi pentru valorificarea superioară a multor suprafeţe de pajişti degradate, este necesară aplicarea unor măsuri corespunzătoare, prin considerarea acestei categorii de teren ca oricare altă cultură agricolă.

Pregătirea păşunii începe cu un control general al stării acesteia, în urma căruia se stabilesc şi se eşalonează lucrările cuprinse în complexul de măsuri ce au în vedere sporirea producţiei de masă verde. Acestea se referă, în primul rând, la efectuarea lucrărilor de suprafaţă, ce constau în curăţirea păşunii, grăpatul, distrugerea muşuroaielor, înlăturarea excesului sau deficitului de umiditate şi fertilizarea cu îngrăşăminte chimice. Este vorba de lucrări simple, dar de mare însemnătate practică.

Una dintre cele mai complexe şi greu de executat constă în refacerea perdelelor de protecţie distruse, care poate contribui la restabilirea regimului de umiditate prin reducerea vitezei vânturilor şi, implicit, a evaporaţiei, reţinerea zăpezii şi împiedicarea scurgerii apei de pe terenurile în pantă, cu efecte benefice nu numai pentru culturile agricole, dar şi pentru vegetaţia de pe păşuni.

Creşterea productivităţii

Supraînsămânţarea se recomandă ca o metodă eficace de refacere a păşunilor slab productive sau degradate, cu vegetaţie rărită sau compoziţie floristică nevaloroasă. După pregătirea corespunzătoare, terenul se însămânţează cu amestecuri de leguminoase şi graminee valoroase.

Pe pajiştile permanente se recomandă aplicarea îngrăşămintelor chimice, în special a celor cu azot, ce sporesc producţia de masă verde şi permit eşalonarea acesteia pe cicluri de păşunat. Dozele de îngrăşăminte azotoase sunt de 60-80 kg s.a./ha şi trebuie aplicate fracţionat, în funcţie de zonă şi tipul păşunii.

Pe luncile umede, unde vegetaţia porneşte primăvara devreme, fertilizarea se face numai după fiecare ciclu de păşunat.

În zonele de deal, jumătate din trupul de păşune ce urmează a fi păşunat se fertilizează prima dată primăvara devreme, cu o treime din cantitatea de îngrăşăminte menţionată, restul fiind împărţită pe cicluri de păşunat. În felul acesta se realizează o producţie mai timpurie de masă verde, pe jumătate fertilizată şi posibilitatea eşalonării ei, după necesităţi, pe suprafaţa rămasă.

În zona de munte, pe platourile fără pantă mare, aplicarea îngrăşămintelor cu azot se va face după topirea zăpezii, şi nu mai târziu. Datorită perioadei mai scurte de vegetaţie a plantelor de pe suprafeţele cu expoziţie nordică, cantităţile se administrează într-o singură repriză, primăvara timpuriu. Pe suprafeţele cu expoziţie sudică, ferite de curenţi reci şi vegetaţie ce durează peste 60 de zile, jumătate din cantitatea de îngrăşăminte se aplică primăvara devreme, iar cealaltă jumătate după primul ciclu de păşunat.

O problemă importantă ce trebuie rezolvată odată cu pregătirea păşunii se referă la verificarea şi repararea surselor de apă existente şi amenajarea altora noi, astfel încât animalele să aibă în permanenţă la dispoziţie cantităţi suficiente de apă potabilă, corespunzătoare din punct de vedere igienic.

Pregătirea păşunii se încheie cu întocmirea schiţei privind împărţirea suprafeţei în loturi sau parcele, în funcţie de numărul animalelor din specia ce urmează a fi întreţinută pe păşune.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
1148

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

e-word-proiect-pentru-integrarea-femeilo...

E-WORD – proiect pentru integrarea femeilor din mediul rural > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulE-WORD – proiect pentru integrarea femeilor din mediul rural

Federaţia Agrostar implementează proiectul „E-WORD (Empowering Women for Rural Development). Emanciparea Femeilor pentru Dezvoltare Rurală. Emancipare, Ocuparea Forţei de Muncă, Antreprenoriat“, proiect cofinanţat din Fondul Social European prin Programul Operaţional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane şi derulat de către Federaţia Agrostar în parteneriat cu Asociaţia Femeilor şi Familiilor din Mediul Rural din Galiţia (Spania) şi Asociaţia Femeilor şi Familiilor din Mediul Rural (România).

Obiective

Obiectivul general al proiectului este promovarea femeilor din mediul rural pe piaţa muncii şi creşterea ratei de ocupare în rândul acestor categorii de populaţie, prin asigurarea accesului la servicii specializate de formare, informare şi consiliere profesională. Până la finalul proiectului, 500 de femei vor participa la activităţile de formare, consiliere şi îndrumare ce vor fi organizate, iar 75% dintre ele vor fi calificate în meseria aleasă.

Perfecţionarea profesională

În cadrul proiectului se vor desfăşura 5 cursuri de calificare/recalificare, astfel: manichiurist/pedichiurist, îngrijitor copii, lucrător în comerţ, lucrător la fabricarea conservelor din legume şi fructe şi patiser. Regiunile de dezvoltare în care se vor dezvolta cursurile sunt Sud-Muntenia, Sud-Est, Sud-Vest Oltenia, Vest.

Domenii

În prezent, 136 de persoane beneficiază la nivel naţional de cursurile de lucrător în comerţ şi patiser, după cum urmează:

Lucrător în comerţ (cod 5220.1.1), 106 persoane distribuite astfel:
Regiunea Vest-Timiş, comuna Pişchia (15 persoane);
Regiunea Sud-Muntenia – Giurgiu, comuna Vărăşti (15 persoane); Dâmboviţa, localitatea Târgovişte (20 de persoane);
Regiunea Sud-Vest Oltenia – Olt, localitatea Strejeşti (21 de persoane)
Regiunea Sud-Est – Tulcea, localitatea Niculiţei (15 persoane); Buzău, localitatea C.A. Rosetti (20 de persoane)

Patiser (cod 7412.1.3), 30 de persoane, distribuite astfel:
Regiunea Vest – Timiş, comuna Săcălaz (15 persoane)
Regiunea Sud-Muntenia – Argeş, comuna Bârla (15 persoane)

Eventuale informaţii suplimentare puteţi obţine la numărul de telefon 021.3111686 sau email: oana.calenciuc@federatiagrostar.eu (persoană de contact: Oana Calenciuc - coordonator tehnic).

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1230

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

echipamente-de-protectie-impotriva-grind...

Echipamente de protecţie împotriva grindinei şi îngheţului > REVISTA LUMEA SATULUI

Echipamente de protecţie împotriva grindinei şi îngheţului

Sunt bine-cunoscute de către producători daunele imense produse în plantaţiile care au neşansa de a fi lovite de grindină sau unde primăvara târziu, mai ales noaptea, survin îngheţurile. Deşi peste tot în lume au apărut o multitudine de sisteme de protecţie împotriva acestor factori, care se pretează mai ales în livezi şi podgorii, în ţara noastră acestea sunt aproape necunoscute.

Dacă plasele antigrindină au reuşit să pătrundă destul de bine mai ales în livezile intensive, problema îngheţului rămâne încă fără o rezolvare modernă şi eficientă. Auzeam de curând despre o modalitate rustică, dar cu toate acestea folosită de majoritatea celor care sunt puşi în situaţia de a combate îngheţul târziu al florilor: focul. Dar când acest foc trebuie făcut pe parcursul unei nopţi întregi sau chiar mai multora, din loc în loc, într-o plantaţie de 50 ha, cu doar o mână de oameni… atunci pe cât de empirică este tehnica, pe atât de complicată!

Dispozitivul care împrăştie norii de grindină

Este vorba de un sistem mobil de protecţie împotriva grindinei despre care producătorii spun că poate proteja o suprafaţă de până la 80 ha. Datorită curenţilor de aer cald care se formează în urma arderii gazului, norii de grindină sunt practic împrăştiaţi. Invenţie a unui horticultor, ajutat de câţiva ingineri, sistemul de protecţie antigrindină Inopower se înrudeşte cu tunurile primitive utilizate încă din secolul al XIX-lea de către fermierii italieni.

Tunul a fost înlocuit de o ţeavă care nu se mai declanşează manual, ci cu ajutorul unei telecomenzi sau chiar a unui sistem GSM, şi nu prin arderea carbidului ci a gazului acetilenic. Noul sistem funcţionează pe baza unor panouri solare de 12 V, iar explozia are loc la fiecare 4 sau 5 secunde. Undele de şoc ajung repede la 15.000 m distanţă în atmosferă la -50°C, acolo unde se formează grindina. Investiţia pentru o plantaţie de 90 ha ajunge undeva la 40 de euro/ha şi se amortizează în 10 ani.

Cu Agrofrost florile nu mai îngheaţă

Un alt sistem extrem de important pentru plantaţiile de pomi şi viţă-de-vie este cel antibrumă şi antiîngheţ, un ventilator cu aer cald în fapt, care funcţionează prin arderea propanului. Este disponibil în două variante, una staţionară, care acoperă cam 0,5-0,7 hectare, şi alta mobilă, o miniremorcă cu arzătoare de fapt, care se plimbă pe interval revenind în acelaşi loc la fiecare opt minute. Realizat în colaborare cu specialiştii belgieni, dispozitivul funcţionează pe principiul reducerii energiei pe care apa o extrage din floare atunci când îngheaţă. Puternicul ventilator este tractat, în interiorul dispozitivului aflându-se un arzător de gaz care încălzeşte aerul până la 80-100° C, aer care apoi este suflat în afară acoperind o suprafaţă de circa 50 de metri în faţa maşinii. Este important ca maşina să treacă pe aceeaşi suprafaţă o dată la 10 minute.

Este ideal pentru protecţia împotriva îngheţului pe timp de noapte, pentru suprafeţe situate între 3 şi 10 ha. Protejează împotriva oricărui tip de îngheţ, chiar şi împotriva celui determinat de vânt. Preţul la hectar ajunge undeva la 2.000 de euro şi se pare că „face toţi banii“, având în vedere că ajunge acolo unde lipseşte apa sau poate proteja plantaţii care nu pot fi protejate împotriva îngheţului cu ajutorul apei. Mulţi fermieri îl utilizează chiar şi pentru a creşte gradul de fructificare. A fost special creat pentru producătorii de fructe, struguri şi legume, putând fi utilizat aşadar în sere, tunele de plastic, podgorii şi livezi de mici dimensiuni. Datorită bateriei mai puternice dar şi a posibilităţilor de deplasare, sistemul este capabil să combată îngheţul survenit noaptea în orice tip de teren şi cultură.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
3958
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ecoferma de capre de la Slănic-Prahova

În urmă cu şase ani, în Slănic-Prahova, societatea Caprolact a înfiinţat o fermă de capre, cu un efectiv de 400 de capete. Proprietarul Vasile Teodosie nu a avut înainte nicio legătură cu zootehnia. Ce l-a determinat să înfiinţeze o fermă de capre? „Peisajul din zonă e fantastic. Am văzut că terenurile accidentate şi cu mult mărăciniş nu sunt folosite. Cum mi-au plăcut dintotdeauna animalele, m-am gândit - de fapt am întrebat şi aşa am fost sfătuit - să înfiinţez o fermă de capre. Întâi am vrut ceva modern, tehnologizat, dar au venit dificultăţile financiare şi m-am rezumat la ceea ce aţi văzut.“

Trei activităţi într-una

Ulterior, ferma a intrat în programul de conversie pentru obţinerea certificatului de fermă ecologică, titulatură care a permis, în plus, şi accesarea pachetului de agromediu. Afacerea a fost închisă într-o pensiune turistică, finanţată parţial cu fonduri europene, unde reţeta casei include produsul realizat în ferma ecologică.

Caprolact s-a axat pe rasa autohtonă Carpatină. Chiar dacă producţia de lapte este mai mică, este preferată altor rase pentru rezistenţa sa la variaţiile mari de temperatură. Este adaptată pentru condiţiile zonei colinare şi de munte, acolo unde flora spontană este absolut generoasă în hrană, transmisă într-o calitate nutritivă a laptelui neegalată de capra crescută în stabulaţie. Ferma are 400 de capete, împărţite în două stâne, una pentru tineret şi sterpe, alta pentru caprele de lapte. De altfel, cunoscătorii ştiu că niciodată capra crescută tradiţional nu este ţinută în efective mai mari de 180-200 de exemplare. De la capra crescută tradiţional era aproape de la sine înţeles că următorul pas era trecerea la fermă ecologică, mai ales că aproximativ toate condiţiile sunt oferite de natură.

După ce ferma a încheiat episodul conversiei la eco, proprietarii au cumpărat în zonă 40 ha de teren, lot care este inclus în pachetul de agromediu. În afară de această suprafaţă, întreţinută în condiţii speciale (defrişat mărăcini, fertilizare organică, cosit manual etc.), ferma a închiriat în jur de 160 ha de păşune şi teren neproductiv de la proprietarii şi primăriile din zonă. Pachetul de agromediu este finanţat din fonduri europene: 124 euro/hectar pentru menţinerea pajiştilor cu înaltă valoare naturală şi 58 euro/hectar pentru menţinerea practicilor agricole tradiţionale. La aceste sume se mai adaugă subvenţia pe cap de animal de 40 lei, precum şi cea pe unitatea de suprafaţă pentru terenurile care nu sunt cuprinse în pachetul de agromediu.

În anul 2008, proprietarii fermei au decis să se îndrepte şi spre turism, prin înfiinţarea unei pensiuni, pentru ca produsul eco să fie oferit şi celor veniţi la tratament în Slănic Prahova. Investiţia a costat 1,2 milioane de euro. „Pensiunea clasificată la 4 stele este construită în parte din fonduri Sapard. A fost amplasată într-un cadru extraordinar, de aceea am şi numit-o Casa Pădurii. Unde este legătura cu ferma? În meniul sau reţeta zilei, care au preparate din carne de ied, brânză şi lapte de capră. În afară de ceea ce comandă la restaurant, turistul nostru pleacă acasă cu lapte sau telemea, produse despre care ştie că sunt proaspete. Cei care doresc merg inclusiv la femă să vadă pe viu animalul. Pensiunea este foarte căutată, n-am avut niciun week-end care să nu fie plin şi nu s-a pus vreodată problema să fim nevoiţi să închidem“, a precizat administratorul pensiunii, Florentina Ioniţă.

Mai greu e cu forţa de muncă

Produsele din fermă se regăsesc în meniul restaurantului ori sunt vândute turiştilor de la pensiune sau direct, din fermă. Nu a fost nevoie de altă strategie de comercializare. Sau, cum spunea proprietarul Vasile Teodosia, „n-am avut iezi câţi clienţi. Oamenii ne ştiu, avem o clientelă deja formată şi ei ştiu că avem un produs natural 100%“. Ferma nu a dat rezultate bune în primii ani.

Motivul? Nu se găsea forţă de muncă sau o persoană care să ştie să îngrijească de capre. „Trebuie să iubeşti ceea ce faci ca să iasă bine.“ Într-un final, proprietarul l-a găsit pe cel căruia îi spun cu toţii „baciul“ (Nicolae Croitoru), un tânăr din Slănic, care a fost făcut coproprietar la stână: „În afară că este angajat, i-am dat 15% din acţiuni, să fie interesat de bunul mers al afacerii. Stă tot timpul la fermă, el răspunde de tot. Eu merg doar la sfârşit de săptămână, să mă asigur că lucru-rile sunt în ordine.“

Condiţii pentru ferma ecologică:

spaţiu obligatoriu în adăpost: 1,5 mp/cap animal adult şi 0,35 mp pentru un ied;

spaţiu în aer liber: 2,5 mp/cap animal adult şi 3 mp/cap adult + ied;

păşune: 13,3 capete/ha;

perioada de hrănire cu lapte a iezilor: 45 de zile;

păşunea să nu fie folosită şi de animale crescute convenţional;

se interzice utilizarea în tratamentele preventive a medicamentelor de uz veterinar, alopate chimice de sinteză sau a antibioticelor, cu excepţia vaccinurilor obligatorii;

nu sunt permişi aditivii în producerea brânzeturilor;

sunt interzise îngrăşămintele chimice şi pesticidele pe suprafaţa de păşunat sau pe terenurile de unde se recoltează furajele.

Din secretele brânzei telemea

Din martie şi până în august, pentru un kilogram de telemea de capră se folosesc 6-7 litri de lapte, iar din august, când laptele este mai gras, se folosesc 5 litri lapte/kg de telemea. Laptele se strecoară, se pune într-un vas de inox, se dă cheag şi se ţine astfel 45 de minute. Cu un vas se trece în crintă, la presat, se mărunţeşte de două ori, de fiecare dată se strânge cu tifon, iar după ce s-a compactat şi s-a stors tot zerul se taie marginile şi restul brânzei se feliază în bucăţi care se pun la saramură. La urmă, brânza se depozitează spre păstrare în butoaie, evident tot în saramură.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
2702

□

° Comentarii

□

□

° 1. Croitoru -- (4-January-2012)dac-o tine in saramura e clar ca e branza ecologica...branza se umple de apa sarata si trage la cantar...vere croitoru, pune-i s-o tina in zer tata, c-asa e traditia...sa nu-mi spui ca stiai...;-)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Economie rurală în loc de agricultură

Sala de conferințe a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR) s-a dovedit neîncăpătoare față de numărul mare al celor prezenți, interesați de ceremonia de preluare a portofoliului de ministru la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale de către Stelian Fuia. Noul ministeriat rămâne sub semnul continuității și absorbției fondurilor europene.

„Este un moment de provocare maximă pentru mine să vin la acest minister și să continui munca depusă de domnul ministru Tabără până acum. Este un minister foarte greu, pe care doresc să-l transform, prin modul de a acționa, într-unul al economiei rurale. Nu putem să vorbim de dezvoltare rurală, fără economie rurală. Putem să facem investiții în mediul rural în infrastructură. Dacă nu creăm locuri de muncă, acea infrastructură dă ineficienţă", a declarat noul ministru.

În deschiderea evenimentului, fostul ministru Valeriu Tabără a salutat venirea „colegului Fuia la Ministerul Agriculturii", spunând că acesta vine din domeniu, este un foarte bun cunoscător și este capabil să continue și să rezolve problemele pe care și le-a asumat.

Accent pe absorbţia fondurilor europene

Stelian Fuia a afirmat că este foarte important să fie accelerată absorbția fondurilor europene. MADR este un minister cu multe fonduri alocate și încă multe de accesat, din care numai anul acesta între 2,4 și 2,6 miliarde de euro, ceea ce înseamnă cam 40% din angajamentele actuale.

„Este o provocare pentru toţi. Dacă facem față, mergem mai departe, dacă nu, mergem acasă!", a precizat noul ministru.

Dintre prioritățile sale, tânărul demnitar a mai menționat definitivarea camerelor agricole până în 2014 și analizarea activității MADR în vederea reorganizării și reducerii birocrației. Nu în ultimul rând, și-a propus creșterea suprafeței cultivate.

Politicul a înfrânat agricultura!

„Este un minister (MADR – n.n.) foarte greu, pivot în ansamblul eco-nomic al României. De asemenea, este important nu numai prin gradul de absorbție a fondurilor europene, ci și prin problemele pe care le are de rezolvat, de multe ori împiedicate în soluționarea lor de motive politice. Poate să fie unul dintre ministerele esențiale în compoziția prosperității noastre. Nu vreau să spun vorbe mari, dar este un minister cu un potențial de creștere fantastic și care, printr-o atentă și consistentă îndrumare, mai severă, cu o mână de fier, cu determinare, poate să facă o reformă profundă a agriculturii și, implicit, să ducă la o creștere reală a economiei rurale, în ansamblul economic al țării", a ținut să spună Mihai Răzvan Ungureanu, prezent şi el la „înscăunare".

De asemenea, premierul i-a sugerat noului ministru să păstreze dialogul cu organizaţiile profesionale și sindicale din domeniu.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
726

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editare-carte.html

Oferta promoţională
Dacă doriţi să vă editaţi o carte, editura ALT PRESS TOUR vă stă la dispoziţie.
Dispunem de soluţii grafice, tipografice deosebite astfel încât, colaborarea cu noi vă poate fi deosebit de atractivă şi avantajoasă.
În cazul cărţilor de specialitate din domeniul agriculturii, zootehniei, silviculturii, alimentaţiei vă putem oferi şi asistenţă profesională.
Dispunem de personal calificat pentru a edita cărţi din toate domeniile vieţii economice şi culturale, inclusiv beletristică, poezii, cărţi pentru copii, cărţi de colorat, basme.
Oferim cele mai avantajoase preţuri la culegere, tehnoredactare, machetare.
altpresstour @ gmail.com sau 021-311.37.11

OFERTA CARTI - Albinutele vesele - autori Ileana Cîrstea si Adina Ţucmeanu
Pret 6 lei
Apariţie editorială MNA

EDITORIAL - ADEVĂRUL? O MINCIUNĂ!

Oricât efort am încercat să fac pentru a înţelege logica decidenţilor faţă de proiectele de reorganizare, restructurare, descentralizare etc., etc., nu reuşesc să-i dau de cap. Poate pricep eu mai greu? Să vedem! Recentele declaraţii date de... cei mai puternici oameni în stat fac trimitere, printre altele, la necesitatea „subţierii“ structurilor guvernamentale la nivel de judeţ, gen agenţii, care „sufocă bietul cetăţean“. Asta, zic, nu e rău, ba chiar deloc dacă mă gândesc la câte sunt şi câte nu-şi justifică existenţa, mai cu seamă într-un stat cu probleme financiare precum România. Dar, mă întreb, de ce abia acum se gândeşte la eficienţa acestor structuri şi nu înainte de a masacra, pur şi simplu, sistemul sanitar, de pildă, atât de necesar pentru un popor predispus, din cauza şi a nivelului de trai, la a fi din ce în ce mai bolnav? N-am înţeles!

Despre reorganizare? N-aş vrea să intru în rândul atâtor... comentatori ce nu fac decât să irosească timpul celor ce-i urmăresc. Îmi permit să spun doar că demult guvernele ar fi trebuit să gândească o structură la nivel naţional şi teritorial cât mai suplă, flexibilă şi eficientă.

Mi-amintesc unele declaraţii de-acum mai mulţi ani care susţineau necesitatea înfiinţării diverselor structuri – ministere, agenţii, consilii etc., apoi modul cum se construiau organigramele astfel încât să încapă şi cine trebuie, felul în care se făceau angajările şi cum erau prinşi angajaţii în grilele de salarizare. Iată că viaţa a demonstrat cât de prost a fost guvernată ţara, cel puţin în anumite perioade. Adevărul de atunci se dovedeşte o minciună azi.

Revenind la... mai ale noastre, nu pot să nu iau în seamă problemele agricultorilor, mereu altele, parcă intenţionat create de cineva. Mai exact, după ce unele sunt eliminate, trebuie să apară altele în loc. Mă gândesc la iniţiativa unora, pe care n-aş vrea să-i calific în vreun fel - au făcut-o agricultorii înşişi cu destul de multă fermitate - de a impune instalarea de cântare la capătul a mii de parcele şi tarlale pentru a monitoriza producţia agricolă.

Noroc cu cele câteva capete luminate de la agricultură şi dintre agricultori care au... estompat din efectele acestei decizii. Spun estompat pentru că încă mai sunt indivizi din partea unor structuri care „fac legea“ în teren. De pildă, cer bon de cântar electronic pentru mijloacele de transport care ies din câmp, deşi la Bucureşti s-a hotărât altceva. Să spun iarăşi că adevărul de la capitală se dovedeşte a fi minciună în teren? Nu cred că greşesc prea tare, nu?

Şi ar mai fi şi altele, precum taxarea inversă pentru unele produse agricole, situaţie care iarăşi va crea probleme agricultorilor în recuperarea TVA-ului, mai ales în condiţiile în care cei care trebuie să verifice documente în firme sunt tot mai puţini acum, după disponibilizările de la finanţe. Şi uite aşa, problemele agricultorilor parcă nu se termină niciodată. Să sperăm în mai bine? Pentru sănătatea noastră este necesar.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
5469
□
Comentarii
□
□

1. patriot -- (16-July-2011)Domnule Banu, aveti dreptate dar totusi se intampla ceva bun, mai bun decat pana acum cand productia era vanduta la 1/2 din pretul de productie la nenumarat samasari care erau in directa legatura cu procesatorii. Eu considerr ca bolovanul a fost urnit si urmeaza sa fie rostogolit. Eu am fost unul din sustinatorii cu argumente ale taxarii inverse si ma bucur de rezultat. Pentru prima data in ultimii zece ani am reusit sa vand productia la un pret corect si cu acte. Pana acum vindeam la negru si faceam acte fictive pt. scadea din gestiune. Sa speram la mai bine.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-ai-educatie-ai-valoare_l1446.h...

EDITORIAL - Ai educaţie, ai valoare?

Un înţelept filozof chinez spunea că „natura ne aseamănă, educaţia ne deosebeşte“. Cât adevăr şi câtă profunzime în aceste cuvinte! Dacă am ţine seama de ele, atunci am înţelege că educaţia înseamnă valoare, cultură generală, rafinament, eleganţă şi nu ceea ce întâlnim în jurul nostru de la o vreme încoace, nişte pseudomodele pentru care doar banii contează.

Mă întreb, cei ce păşesc zilele acestea pragul şcolilor înţeleg de ce şi la ce le foloseşte ceea ce învaţă? Mă tem că nu, de vreme ce pentru mulţi dintre ei şcoala... le cam încurcă programul mai cu seamă la vârsta adolescenţei. Oare de ce nu i-or înţelege profesorii aştia „sărăntoci“? Că de, ei au alte priorităţi şi că a deveni un om educat nu e neapărat ţelul lor. Cam aşa cred că se întreabă, din păcate chiar şi mulţi dintre părinţi ce-şi văd odraslele victorioase în viaţă fără a fi nevoie de prea multă carte.

Iată că guvernanţii de data aceasta au luat, în fine, măsura de a face din evaluarea cunoştinţelor o acţiune de natură a scoate în evidenţă calitatea învăţământului românesc, a educaţiei tinerelor generaţii ce s-a dovedit, după cum ştim deja, precară.

De multe ori, mi-am răscolit mintea încercând să aflu cine greşeşte mai mult? Părinţii, mulţi dintre ei îmbogăţiţi peste noapte, care înţeleg să participe la educaţia copiilor lor doar prin a le oferi totul fără a le monitoriza ,,cărările“ şi, mai ales, drumul spre şcoală, sau noi fiindcă acceptăm să primim firimiturile rămase de la cei pe care îi „protejăm“?!

Dacă exigenţa la examene în acest an a fost punctul forte al decidenţilor din învăţământ, statutul şi poziţia socială a cadrelor didactice mă îngrijorează din ce în ce mai mult. Nu poţi să ceri performanţă de la profesori frustraţi şi fără o minimă motivaţie, a căror muncă în loc să fie recompensată ca atare a ajuns motiv de glume proaste. Am văzut profesori stânjeniţi de faptul că în prima zi de şcoală nu au avut de unde să îmbrace un costum nou sau care au ajuns să împrumute cravata de la vreo rudă mai pricopsită.

E aproape de necrezut cât de contorsionată e astăzi scara valorilor. Mai rău decât suntem acum, nu văd cum am putea fi. In acest peisaj, oamenii care vor să studieze sau să muncească sunt consideraţi ciudaţi sau fraieri şi sunt de cele mai multe ori marginalizaţi sau ignoraţi.

E inadmisibil să se vorbească de salarii de zeci de mii de euro pentru unii bugetari, iar un profesor să fie plătit la nivelul unui muncitor necalificat. Şi atunci cui să-i ceri exigenţă şi dăruire? Unui profesor cu grija zilei de mâine, sau care nu are cu ce-şi cumpăra o carte?

Cred că e momentul să ne întrebăm unde vrem să ajungem, iar pentru a avea o scară a valorilor reală e nevoie de echilibru şi dreptate, de răsplata echitabilă a muncii fiecăruia şi de motivaţia simplă că valoarea omului se măsoară prin educaţie şi nu prin monedă.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
5507

Comentarii

1. Valeriu -- (16-September-2011) In zilele noastre nu mai este nevoie de oameni destepti, din contra sunt la mare cautare incultii, cei lipsiti de educatie, fara prea multa carte si care te sfideaza spunandu-ti ca la ce-ti trebuie sa inveti atat ca ei ocupa posturi in institutii publice avand doar 10 clase!

2. Alexandru -- (16-September-2011) Sunt de acord cu Valeriu,am auzit din surse sigure ca la o Directie Agricola, secretara are 10 clase!!!!!!!!

3. Lucian Melut -- (16-September-2011)Buna ziua! Felicitari pentru acest numar al revistei si mai ales pentru acest profund articol. Invatati, invatati, invatati - aceasta era deviza lui Lenin si a stat la baza educatiei multor generatii, fiind un model bun de urmat. Astazi Lenin nu mai e in viata.....si nici zicala Sa dam Cezarului ce e al Cezarului, nu mai are valoare. Reciproca e ca nu avem un Cezar sa ii dam ce i se cuvine.

4. zlate nicolae -- (17-September-2011)in invantamantul romanesc trebuie sa se institue principiul:disciplina si responsabilitate. copilul de la gradinita si pana la bacalaureat sa -si desfasoare activitatea in disciplina si responsabilitate. educatoarele, invatatoriisi profesoriitrebuie sa practice acelas principiu de disciplina si responsabilitate parintii,vecinii dar si membrii comunitatii sa se manifeste in acelas fel cu copii daca vrem ca invatamantul sa fie motorul dezvoltarii societatii

5. Maneanu Varvara Magdalena -- (19-September-2011) Ierarhia valorilor este atât de contorsionată, încât o analiză temeinică trebuie efectuată pe mai multe paliere. Rezumând:îmbogăţitul peste noapte, sfidează pe bietul profesor, cu 25 % tăiaţi din salariu, sau debutantul care mai ia bani de la părinţi, iar elevul cu asemenea părinte consideră că prof. este un prost dacă nu s-a ridicat la performanţa lui mămica şi tăticul. Acesta este cercul vicios în care ne învârtim, iar idealu de existenţă şi devenire în mil. 3 este cum să câştigi bani şi să trăieşti cu uşurica.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-anif-la-rascruce-de-vanturi_l1...

EDITORIAL - ANIF, la răscruce de vânturi

Se vorbeşte tot mai mult şi mai des în ultima vreme despre protecţia mediului în general, a solului şi apei în special. Sunt admise în declaraţii ca fiind aspecte vitale, se organizează seminarii, simpozioane, dar mai toate, după cum spunea cineva, „încep cu prezentări stufoase şi se termină cu promisiuni pompoase.

“ Nimeni, sau aproape nimeni, nu a luat în calcul cu aceste prilejuri necesitatea existenţei surselor financiare pentru atingerea măcar a unuia dintre obiectivele luate în dezbatere. Şi asta se întâmplă de vreo douăzeci de ani. Niciodată n-au fost suficienţi bani pentru ce era mai important în ţară, deşi au fost destui pentru altele.

Revenind la subiect, nu pot evita să-i amintesc pe cei care aveau ca atribuţii protecţia mediului, a solului, conservarea şi punerea acestuia în valoare. Persoane cu înalte funcţii şi instituţiile pe care le reprezintă.

Administraţia Naţională de Îmbunătăţiri Funciare (ANIF) este una dintre ele. Reorganizată în mai multe rânduri în ultimii douăzeci de ani, n-a reuşit, potrivit afirmaţiilor autorităţilor din domeniu, să-şi îndeplinească obiectivele pentru care a fost înfiinţată. Motiv de acuze şi de iniţiere a unui nou proces de... reorganizare. E bine? E rău? Să vedem.

ANIF-ul ar fi trebuit să administreze sistemele de irigaţii, de desecare şi lucrările de combatere a eroziunii solului, să le întreţină şi să execute altele în zonele vulnerabile. Pentru asta, ca instituţie de interes public, ar fi trebuit să primească bani de la buget. Suficienţi pentru a putea proteja solul şi a-l pune în valoare. Dar, cum niciodată n-au fost de ajuns, şefii administraţiei s-au rezumat la a menţine în funcţie şi a asigura paza obiectivelor existente, printre care cca 2.800 de staţii de pompare, a executa limitat lucrări, neglijând unele chiar importante, şi la a presta unele servicii pentru completarea veniturilor (extrabugetare).

Toate acestea fiind realizate cu cei aproape cinci mii de angajaţi. Neputându-şi îndeplini obiectivele, este acum considerată „gaura neagră“ în care se scurg banii bugetului. Câte-or fi în România la care nimeni nu face referire?!

Anunţata reorganizare şi disponibilizare a 3.500 de angajaţi din respectivul sistem va face imposibilă administrarea şi gestionarea instituţiei în ansamblul său, după cum declara recent unul dintre membrii Consiliului de Administraţie al ANIF. Şi a continuat: „Cert este că, de va fi pusă în aplicare iniţiativa ministerului, instituţia va urma calea atâtor unităţi care au încăput pe mâna unora pe mai nimic. Dar poate asta se și vrea. Aşa că ANIF-ul se află acum la răscruce de vânturi. Azi e, mâine... cine ştie. Ca şi CAP-urile acum douăzeci de ani.“

De, ştiu şi eu? În ceea ce mă priveşte, cred în ministrul Tabără şi... tovarăşii săi de sfat. Am convingerea că, până la urmă, va lua cea mai pertinentă hotărâre în cazul de faţă. Important este să protejăm avuţia naţională şi să o valorificăm cât mai eficient.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
5221
□
Comentarii
□
□
1. ursu -- (8-December-2011)In conuna DELENI furturile iar au inceput se vede ca vin sarbatorile.Banda PIEILE ROSII actioneaza fara frica sunt protejati din interior(denumirea o au dupa pieile de oaie pe care le arunca la caini cand dau spargeri.Aceasta bnda aterorizat comuna DELENI,CETATENI STRAINI AU RAMAS FARA ROTILE DE LA MASINI IN ACESTA COMUNA BLESTEMATA
2. ursu -- (8-December-2011)In comuna DELENI de vaslui furturile nu inceteaza ,toti pazim animalele seara de seara cate trei ore ca ramanem fara nimic in aseacta saracie lucie.Doamne ajutane ca nu am gresit cu nimic suntem terminati
3. ursu -- (8-December-2011)AJUTANE LUMEA SATULUI,EU MAI AM PUTI DE TRAIT DAR RESTUL NU MERITAM SA FIM TERORIZATI
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Asta-i România care-mi place?

Fie vară fie iarnă, ne gândim şi la un strop de linişte, de relaxare, după o perioadă de activitate la locul de muncă sau la şcoală. August e cu precădere luna concediilor şi a vacanţelor, iar pentru a ni le face cât mai plăcute alegem locuri care să ne... descarce de energiile negative, să ne refacă fizic şi psihic. Pentru asta, mulţi dintre noi preferăm destinaţii externe, exotice...

M-am întrebat, de multe ori, de ce atâta exod spre alte tărâmuri?! Motivul pare să îl constituie preţurile destul de mari ce ne sunt oferite, dar şi serviciile de calitate îndoielnică cu care suntem întâmpinaţi în mai toate locurile din propria noastră ţară.

Mare păcat că nu ne putem valorifica nenumăratele peisaje minunate cu care natura ne-a hărăzit, vetrele istorice de o inestimabilă valoare, oamenii deosebiţi, tradiţiile şi obiceiurile de neuitat. Pentru a depăşi însă această stare de lucruri trebuie mai întâi ca fiecare dintre noi să devenim mai responsabili, să ne respectăm semenii şi, prin asta, pe noi înşine. Pe deasupra, cei care se ocupă cu punerea în valoare a tot ce are mai frumos ţara vor trebui să ia măsura reabilitării infrastructurii la toate nivelurile şi perfecţionării personalului implicat în activităţile de servicii către populaţie, respectiv către turişti.

De câte ori am avut ocazia să călătoresc pe alte meleaguri m-am întors acasă cu un sentiment de revoltă faţă de conaţionalii mei. Poate şi pentru că, acolo pe unde am fost, oamenii fac orice ca să te simţi bine, promovează şi pun în valoare uneori şi lucruri banale, astfel încât ajungi să crezi că ai fost un norocos că ai reuşit să le vezi.

Ce nu se înţelege despre turism, agroturism şi turism rural în ţara noastră este faptul că acestea nu înseamnă doar cazarea într-un cadru natural deosebit, ci şi prestarea unor servicii de calitate, crearea, cum spuneam, a unei infrastructuri care să-ţi permită să ajungi cât mai uşor şi în siguranţă la o anumită destinaţie şi multe altele.

Mă întreb uneori de unde ar trebui să începem să facem ceva ca să ne simţim bine la noi acasă? Oare cine ar trebui să dea tonul? Guvernanţii, autorităţile locale sau poate trebuie să fim consiliaţi de alţii, veniţi de pe aiurea?

Model ar putea fi ţările cu tradiţie în turism pe care cei mai mulţi dintre noi le-am vizitat. Am remarcat condiţiile de organizare, implicarea autorităţilor care asigură tot felul de facilităţi celor care activează în acest domeniu (credite pe termen lung, cu dobânzi mici, scutiri de impozite pe activitatea turistică, sprijin logistic, formare de cadre şi îndrumare), dar şi sancţiuni drastice pentru cei care încalcă legea.

Noi, în schimb, ne mulţumim cu statutul de ţară a tuturor posibilităţilor şi cu sintagma „avem o ţară frumoasă, păcat că-i locuită“.

Pe când vom spune „Asta-i România care-mi place“?

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
5605
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Atitudinea face diferenţa (III)

Am de ceva vreme o dilemă: ce şi de unde să-mi procur cele necesare pentru o masă sănătoasă? Cine, până la urmă, îmi poate spune ce alimente e bine să consum? Sigur, dacă eşti bine informat poţi face o alegere corectă. Dar cine în ţara asta îţi poate oferi cele mai corecte informaţii?

După atâtea... controverse nici nu mai ştii pe cine să crezi. Mi-ar fi plăcut să asist mai degrabă la dezbateri întemeiate pe argumente ştiinţifice obţinute în urma unor cercetări făcute cu profesionalism şi nu la un război între reprezentanţi ai unor ONG-uri şi cei ai organizaţiilor profesionale sau sindicale din domeniul alimentar. Lipsa de argumente clare, mai ales din partea celor care acuză, mă determină să cred că asistăm la o diversiune asemănătoare cu cea declanşată în 2005 care a dus la interzicerea cultivării unor plante modificate genetic şi care a afectat substanţial valorificarea potenţialului agricol al ţării noastre. Şi să nu credeţi că dacă nu cultivăm soia modificată genetic, de exemplu, înseamnă că nici nu o consumăm. Ei bine, importul şi utilizarea ei în produsele alimentare nu are niciun fel de restricţie.

„Nu mai putem rămâne cu braţele încrucişate. Trebuie să îi reînvăţăm pe români să se hrănească în mod corect“, afirma de curând un reprezentant al Ministerului Sănătăţii. Ar fi o iniţiativă lăudabilă dacă în spatele ei n-am simţi aceeaşi diversiune în care nu interesul pentru alimentaţia sănătoasă a românilor primează, ci mai degrabă un mod de a împovăra cu taxe o ramură a economiei care încă mai funcţionează.

Ce atitudine ar trebui să avem faţă de cei atât de lipsiţi de principii care preferă să manipuleze atâţia oameni numai să apere interesele unora?

Mă întreb dacă într-o altă ţară membră a Uniunii Europene ar putea rămâne nesancţionate astfel de acţiuni. Cu siguranţă în alte state toate instituţiile abilitate s-ar fi autosesizat, ar fi dezminţit acuzaţiile nefondate şi, spre siguranţa opiniei publice, s-ar fi iniţiat studii ştiinţifice suplimentare.

În România însă vocea cercetării e tot mai stinsă. Domenii întregi precum zootehnia, industria alimentară, sănătatea şi bunăstarea animalelor sunt aproape în totalitate neglijate, în vreme ce vocile a tot felul de diletanţi, interesaţi a sprijini diverse grupuri, se fac tot mai auzite, reuşind să ne facă tot mai neîncrezători în ce producem şi consumăm. Poate ar trebui să fim mai consecvenţi şi hotărâţi în a ne apăra propriile interese, în a ne consolida instituţiile ştiinţifice pentru a reduce astfel decalajul îngrijorător al cercetării ca nivel tehnic şi competenţă profesională în raport cu nivelurile atinse de ţările europene.

Cu alte cuvinte, să luăm atitudine. Pentru că... atitudinea face diferenţa.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
3544

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

EDITORIAL - Atitudinea face diferenţa (II) > REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL - Atitudinea face diferenţa (II)

Spusele unui specialist cu mulţi ani prestaţi în agricultură, n-a făcut decât să readucă în actualitate câteva din aspectele privind calitatea şi respectul tinerei generaţii faţă de muncă şi valorile naţiunii din care face parte. Un motiv de reflecţie pentru guvernanţi, iar pentru mine un îndemn la a-mi aşterne gândurile pe hârtie. Atitudinea românilor în perioada actuală faţă de ceea ce ar putea produce plusvaloare m-a determinat să fac o succintă trecere prin timp şi să mă întreb cum de suntem acum altfel decât eram altădată.

Ce ne lipseşte să fim la fel ca germanii, japonezii, olandezii, elveţienii?! Despre potenţial şi resurse s-a tot pomenit şi cred că ar trebui să ne bucurăm că bunul Dumnezeu ne-a hărăzit cu tot ce şi-ar putea dori o naţie. Să dăm vina pe comunism şi pe ce s-a petrecut în cei 50 de ani, socotesc ideea de acum perimată câtă vreme au trecut deja 20 de ani de când s-a schimbat regimul politic, timp în care am fi putut avea o atitudine constructivă şi creativă, şi nu să ne batem şi pentru ce nu ne aparţine, bucurându-ne doar atunci când „moare şi capra vecinului".

Într-o anumită perioadă se considerau a fi cei mai harnici doar cei care veneau primii la serviciu şi plecau ultimii, un mod de a califica încă întâlnit prin anumite instituţii. Poate doar în sectorul privat rezultatele şi calitatea muncii sunt cu adevărat apreciate şi remunerate în consecinţă. Cu toate acestea sunt puţini cei pentru care munca a devenit un mod de viaţă şi muncesc din pasiune.

Cred că ceea ce ne lipseşte este respectul faţă de semenii noştri şi de ceea ce face fiecare la locul său de muncă. Apoi calitatea şi capacitatea de a aşeza valorile personale lângă cele apreciate în toată lumea. Pentru că le avem. Ar trebui să redevenim ceea ce am fost de-a lungul istoriei, demni, puternici şi nu lipsiţi parcă de puterea de a schimba lucrurile resemnându-ne că nu putem fi la fel de ordonaţi ca germanii, de perseverenţi precum japonezii sau exacţi ca elveţienii.

E de ajuns să fim NOI, măcar aşa cum au fost înaintaşii, harnici, ordonaţi şi cu bun simţ, curaţi la suflet şi prietenoşi, cu respect faţă de valori şi cei care le-au creat, chiar dacă multe dintre aceste calităţi ne-au fost insuflate ori impuse de cei ce ne-au trecut hotarele în decursul istoriei. Atitudinea şi respectul faţă de muncă şi cei din jur se „prinde"din familie şi din comunitate şi se învaţă în şcoală, exemplul celor din jur fiind, fără îndoială, determinant în educaţia copiilor de la cele mai fragede vârste. Dar cine mai oferă asemenea modele? Părinţii îşi ocrotesc pruncii ferindu-i de muncă, uitând că ei înşişi n-ar fi ceea ce sunt dacă nu ar fi trudit, la vremea lor, şcoala nu mai e şcoală iar comunitatea este mai degrabă preocupată de starea socială şi economică în care se zbate. E adevărat că nu toate locurile de muncă sunt uşoare, că nu toate sunt în birouri luxoase, sau oferă statut de „vedetă", dar satisfacţia poate fi la fel de mare dacă din munca ta răsare o cultură, creşte un animal sau e curat în parcul de lână propria-ţi casă. Cât de important este ca părinţii să-i îndrepte pe copii spre activităţi care să le pună în valoare calităţile native, creative, iar profesorii în şcoli şi guvernanţii să regândească atitudinea faţă de muncă şi foloasele ei.

Altfel vom continua să muncim pe alte meleaguri poate mult mai greu, cu dor de casă în suflet, pentru că aici ne e ruşine sau să ne simţim umiliţi chiar şi când trebuie să desfăşurăm poate şi cele mai nobile activităţi. Dar, cum spuneam şi altădată, atitudinea face diferenţa.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
3441
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-atitudinea-face-diferenta-IV_I...

EDITORIAL - Atitudinea face diferenţa (IV)

Sunt un mare iubitor de animale, mai ales a celor de companie şi de pază. Câinele, pentru că la el vreau să fac referire de această dată, este recunoscut ca cel mai bun şi credincios prieten al omului. Dar asta nu mă convinge să accept în viaţa cotidiană, pe stradă, printre blocuri sau pe uliţele satelor, amestecul incognito al patrupedelor, mai ales când, din diverse motive, devin şi agresive. Îmi amintesc şi acum ţipetele unor copii speriaţi de câţiva câini ai nimănui, iar mai apoi, strigătul disperat al unei femei încolţită printre blocuri de o haită de patrupezi înfometaţi, gata parcă să devoreze tot ce întâlnea în cale. O stare de lucruri parcă scăpată de sub control. Dar cui îi pasă?

Gestionarea câinilor fără stăpân – ca să folosesc expresia autorităţilor – un subiect mult prea mediatizat şi discutat, se pare că a devenit ,,problemă naţională“ mai ceva decât starea de sănătate a naţiunii, şi asta pentru că nimeni din actorii implicaţi nu-şi asumă în întregime responsabilitatea rezolvării situaţiei.

Măsuri legislative pentru limitarea numărului de câini există, specialişti medici veterinari care să le aplice sunt, mai trebuie doar consecvenţă din partea autorităţilor pentru punerea lor în practică. Există deci soluţii, numai că cele oferite de cei ce se autointitulează „iubitori de animale“ ce se vor mai degrabă etalaţi pe sticlă, sunt cel puţin fanteziste şi, cu siguranţă, nu vor rezolva problema.

Mă îngrijorează însă atitudinea pasivă a autorităţilor sanitare veterinare care sunt cele mai în măsură să convingă sau să impună respectarea unei conduite care să asigure sănătatea publică şi sănătatea animalelor. Faptul că încă se consideră sterilizarea câinilor o operaţiune simplă, uşor de rezolvat cu o injecţie şi prin asta rezolvarea problemei, dovedeşte că nu există suficientă comunicare între populaţie şi autorităţi. Capturarea şi eliminarea animalelor fără stăpân este admisă în toate ţările europene în cadrul programelor guvernamentale de control al bolilor. N-am înţeles ce ne împiedică să procedăm aşijderea?! Mai ales că, dacă e să luăm doar un exemplu, ne putem „mândri“ cu cele mai multe cazuri de rabie din Europa.

Animalele la care fac referire, nevinovate sărmanele până la urmă, trăiesc printre noi fără niciun fel de protecţie, supuse unor chinuri şi suferinţe pentru că nu au hrană şi adăpost şi nici asistenţă sanitară veterinară, devenind astfel surse de boli şi paraziţi. Iubitorii lor, unii chiar de bună credinţă, încearcă să le asigure ce mai peste tot le lipseşte, cei mai mulţi însă nu-şi doresc decât obţinerea unor fonduri de la buget şi chiar europene şi-atât.

Poate n-ar fi lipsit de interes iniţierea unui program de educare a deţinătorilor de câini pentru evitarea riscurilor unor accidente, a înmulţirii lor necontrolate şi a prevenirii transmiterii unor boli şi a parazitozelor. Am putea astfel limita costurile cu tratamentele semenilor noştri agresaţi de patrupede sau intraţi în contact cu ele. Sunt lucruri uşor de realizat, mai ales dacă ne dorim intrarea în rândul ţărilor civilizate. Trebuie doar să luăm atitudine. Pentru că doar... atitudinea face diferenţa.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
2935

Comentarii

1. sabinel65 -- (1-April-2010)Cinele nu te ataca din senin;pina nu e intaritat el nici nu te baga in seama

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

EDITORIAL

Atitudinea face diferenţa

Dezbaterile politice din ultima perioadă, lipsite în mult prea multe situaţii de esenţă, acaparează haotic agenda publică, cu sprijinul celui mai puternic instrument de manipulare – la care n-aş prea vrea să fac referire –, în vreme ce adevăratele probleme cu care se confruntă ţara şi locuitorii ei sunt mascate discret de opinii, dezbateri, scandaluri mediatice şi politice ce n-au de fapt nimic comun cu interesele maselor... manipulate. Dezbaterile, uneori pătimaşe, dintre noi de la colţ de stradă, loc de muncă şi de oriunde ne vedem, ancorate în subiecte asupra cărora n-avem până la urmă nicio influenţă, dovedesc cât de tare ne-a cuprins... virusul MMM (iată, descoperirăm şi noi unul, doar e la modă, care în traducere ar putea însemna „manipularea maselor prin media“). Cât de creduli suntem sau părem a fi!

Adevărata faţă a lumii de dincolo de cortina aflată între mase şi putere, transparentă doar declarativ, este cu totul alta decât cea care se afişează. Indivizi de la Centru şi din teritoriu, aflaţi sub oblăduirea partidelor, îşi fac jocurile după bunul plac, sfidând cu obstinaţie interesele celor care i-au ales.

Atât de mult, încât au devalizat visteria ţării, acumulând unii sub masca unor investiţii „de interes public“ sau a unor acţiuni ori activităţi cel puţin bizare, în vreme ce majoritatea au primit... mici atenţii în campaniile electorale sau câte ceva drept subvenţii pentru agricultori, nu să prospere, ci să trăiască de azi pe mâine. Plătim însă cu bani grei agricultorii altora. Şi asta în vreme ce pe noi ne frământă atmosfera din partide, soarta unuia sau altuia dintre politicieni, a unei vedete ori nu ştiu ce alt scandal mediatic.

Păcat că printre cei la care mă refer sunt şi oameni dăruiţi cauzei pentru care se află acolo, cu respect şi grijă faţă de cei care le-au dat votul.

Mă întreb de multe ori, asemeni multor semeni de-ai noştri, cum e posibil ca o ţară, cu atâtea resurse şi oportunităţi, cu mulţi oameni harnici şi recunoscuţi pentru capacitatea lor intelectuală, să fie atât de repede şi tare îngenuncheată de o criză economică mai mult sau mai puţin reală, în vreme ce altele, precum Japonia, Elveţia, Olanda, Israel, ca să numesc doar câteva, care n-au nici pe departe resursele României, au o economie puternică, să nu mai vorbim de agricultură?! O diferenţă enormă, generată fără îndoială de atitudine. De atitudinea noastră faţă de noi înşine, de semenii noştri, de cei în mâna cărora se află frâiele ţării.

Trăim într-o ţară aflată parcă în degringoladă, în haos legislativ şi colaps economic. O ţară parcă neguvernată, ce-şi duce zilele cerşind străinătăţii. Un model păgubos de a guverna ce se bazează pe credite fără a avea garanţia că vor putea fi rambursate vreodată.

De câteva săptămâni se tot vorbeşte despre o anumită stabilitate ocazionată de instalarea noului guvern. Parcă am mai auzit asta şi altădată. Din păcate, până la ora la care aştern aceste rânduri pe hârtie, încă nu s-a ales cărarea pe care trebuie mers. Instituţiile publice încă n-au şefi, angajaţii n-au siguranţa că vor mai fi angajaţi, iar despre plată... va trebui să mai treacă ceva vreme până se va şti ceva.

În economia privată –, şi mai rău. Aici acţionează legea junglei, numărul de agenţi economici se ajustează artificial, fără să existe mecanisme de imunizare în faţa crizelor de tot felul, viziune şi strategii de relansare.

Cel mai mult se pare că au avut de suferit agricultura şi spaţiul rural în ansamblul său, ca urmare a elaborării unor acte normative care încă de la începutul anilor ’90 au avut drept consecinţă dezorganizarea şi decapitalizarea progresivă a agricultorilor, cu repercusiuni care abia acum, iată, se resimt: practicarea unei agriculturi de subzistenţă, abandonarea a peste trei milioane hectare de teren, o piaţă invadată de produse de oriunde, în fine, costuri ridicate a ceea ce punem pe masă. Şi cât de bine ne-ar putea fi de am învăţa câte ceva măcar de la cei la care mă refeream mai înainte. Şi ei n-au ce avem noi.

Dar, cum spuneam, atitudinea face diferenţa.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
2849

□

Comentarii

□

□

1. sabinel65 -- (31-January-2010)Oare chiar nu mai putem face chiar nimic??
Nu pot sa cred asa ceva. Cum se poate frate sa ti se vire bani pe git de la UE si tu sa nu fii instare sa-i folosesti, de ce ca nu iti intra tie spaga in buzunar? Stau si ma intreb cite o data oare pe astia(guvernanti)chiar nu-i trage nimeni la raspundere??FRATI ROMANI TREZIREA FRATILOR PINA NU-I PREA TIRZIU.

2. niculai popandron -- (2-February-2010)Oare nu se mai poate face nimic? Incep sa fiu pesimist si aceasta nu e bine.Toti suntem vinovati de dezastrul din agricultura romaneasca. Oare cand ne vom destepta?

3. anonim -- (9-February-2010)pai nu suntem ca Japonia ca nu avem ochii oblici. Nici ca elvetienii nu suntem, ca nu avem ceasuri ca aia. Ca olandezii nu avem nici o sansa, ca tocmai am interzis substantele etnobotanice, iar despre Israel,ca aia chiar ca nu as vrea sa fiu din cauza la circumcizie :d

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Bate foametea la uşă?! > REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL - Bate foametea la uşă?!

De la o vreme se tot vorbeşte despre crize: criză economică, financiară, morală, politică şi câte altele or mai fi pe pământ. Niciuna însă nu poate leza mai tare viaţa pe planetă decât... o eventuală criză alimentară la care se face referire de mai multe decenii.

La începutul anilor 70, pe când apăreau în rapoartele FAO primele semnale referitoare la acest subiect în contextul previziunilor creşterii demografice şi a degradării mediului, până şi cei mai... conservatori nu-şi făceau mari probleme. Doar cei mai grijulii faţă de viitorul naţiei lor au luat în calcul potenţialul fenomen şi au început să creioneze programe şi să demareze investiţii menite a valorifica mai bine şi mai eficient pământul, apa şi aerul. Pentru că fiecare dintre ele şi toate la un loc se pot degrada, diminua cantitativ şi calitativ şi altera dacă nu sunt raţional exploatate, folosite şi/sau conservate.

Revenind mai pe lângă propria bătătură, nu pot să dezavuez o politică ce a încercat, prin proiecte de mare anvergură, să valorifice cât mai raţional propriile resurse. Şi pentru că se tot vorbeşte de perspectiva sumbră a unei crize alimentare, adică a penuriei de produse agricole şi zootehnice, se cuvine să luăm tot mai mult, mai des şi mai agresiv în discuţie nevoia de a asigura resursele necesare, cel puţin la nivelul anilor 80, pentru a preveni, sau diminua efectele unui asemenea fenomen.

Adică la nivelul anilor în care s-au regularizat albiile râurilor, s-au construit baraje şi s-au amenajat pentru irigat peste trei milioane de hectare.Ca să mă refer doar la acestea. Nu de alta, dar după cum se vede, nevoia de apă în câmp este tot mai mare, iar apa... din ce în ce mai puţină.

Dintr-o analiză multianuală şi din prognoza meteorologilor, şapte ani din zece sunt secetoşi şi trei extrem de secetoşi, ceea ce confirmă zicala potrivit căreia... de ce te temi, de-aia nu vei scăpa. Şi cu siguranţă nu vom scăpa dacă politicienii, guvernanţii nu vor înţelege acest imperativ, nu vor realiza că investiţia în agricultură este cea mai eficientă şi cel mai rapid recuperată, dar şi cea mai importantă pentru un popor care se vrea puternic şi sănătos.

Ministrul Tabără spunea la o întâlnire cu fermierii că irigaţiile sunt cel puţin la fel de importante ca autostrăzile. Eu aş spune că nici nu suportă comparaţie. Un drum îl poţi parcurge şi fără să calci pe asfalt, dar fără să mănânci nu poţi face niciun pas.

La rându-i un mare fermier de pe meleagurile noastre, încercând să sensibilizeze în legătură cu importanţa ce trebuie acordată agriculturii, afirma cu oarece ironie că domeniul ar putea deveni important pentru guvernanţi doar dacă s-ar impune ca parcelele cultivate să fie... borduruite. Bine zis!

Aşadar, prioritatea numărul unu pentru orice popor trebuie să fie alimentaţia. Iar pentru asta trebuie depuse toate eforturile pentru a valorifica eficient resursele naturale şi umane, cuceririle ştiinţei. Altfel, ne vom trezi cum ne va bate foametea la uşă.

Ion Banu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
5093
□
Comentarii
□
□
1. Maria Serban Silivas -- (2-November-2011)Domnule Banu,
Mi-a placut modul de abordare a problemei "foametei" in Romania,o chestiune cat se poate de reala din pacate.Am niste idei pe tema asta, pe care le-am putea propune guvernantilor. M-am intors din Canada recent (unde am stat toata vara). Am vazut si cum fac ei agricultura. As putea scrie ceva,chiar daca nu platiti.Sunt gazetar la pensie. Cu stima, Maria Serban Silivas
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-biotehnologia-intre-speculatie...

EDITORIAL - Biotehnologia, între speculaţie şi adevăr

Oportunitatea cultivării plantelor transgenice în ţara noastră a devenit în ultima perioadă subiectul unor discuţii şi controverse care au atins până şi cel mai înalt nivel. Tema este, fără îndoială, de mare importanţă pentru că nu-i deloc de neglijat ce punem pe masă, aşadar ce mâncăm. Întrebarea pe care şi-o pun deopotrivă specialiştii, cultivatorii şi, nu în ultimul rând, consumatorii, este cine ţine de fapt cu naţiunea? Cine are grijă de fiecare dintre noi, de sănătatea şi de bunăstarea noastră?!

Mi se pare ridicol să-i privim pe americani ca pe nişte modele, atunci când e vorba de politică şi de anumite principii. Dar, de aici până la a-i critica pentru că alocă fonduri impresionante pentru cercetare în domeniul bioingineriei, pentru crearea şi cultivarea pe scară largă a plantelor transgenice, cunoscute de publicul larg sub denumirea de ,,plante modificate genetic'' este o mare eroare.

Denumire ce induce în mintea celor mai mulţi ideea introducerii în respectivele plante a unor substanţe dăunătoare pentru om şi animale. Eroare. Geneticienii nu fac altceva decât să ,,deturneze“ una sau mai multe gene (structuri care controlează funcţiile tuturor organismelor vii) de la funcţiile lor iniţiale spre altele, menite a induce noi însuşiri plantelor, precum rezistenţa la boli, dăunători, cădere, stres termohidric etc.

Sunt tehnici noi de laborator ce nu fac altceva decât să grăbească fenomene care de altfel se produc în natură sub influenţa factorilor de mediu poate în milioane de ani. Cum altfel am putea explica dispariţia unor specii de plante şi animale şi apariţia altora, adaptabilitatea lor la factorii de mediu în permanentă schimbare?

Mă întreb cum de nici o organizaţie nu şi-a luat ca temă de dezbatere milioanele de tone de pesticide folosite în agricultură, unele deosebit de toxice pentru mediu şi implicit pentru om şi animale? Este lesne de înţeles că până la urmă nu este vorba de grija pentru om, ci pentru acumulare de capital.

Noi nu suntem decât victimele unor intoxicări ideologice provocate de diletanţi care, deşi nu au argumente ştiinţifice, continuă propaganda deşănţată în favoarea diverselor grupuri de interese şi în defavoarea ştiinţei, până la urmă a omenirii. Asta şi pentru că Uniunea Europeană a preferat să gestioneze această problemă doar la nivel teoretic, prevalându-se de principiul precauţiei.

Oricum, progresele realizate în ultimii ani în domeniul biotehnologiilor au avut un impact puternic asupra sectorului agricol şi celui alimentar din întreaga lume. România trebuie să ţină seama de toate acestea dacă-şi doreşte progres şi bunăstare.

A nu cultiva anumite plante transgenice în condiţiile în care le importăm şi le consumăm în cantităţi mari înseamnă, în opinia mea, sinucidere economică.

E momentul să lăsăm specialiştii să-şi spună cuvântul, să informeze atât pe cei care cultivă, cât şi pe cei care consumă cât de mari ar putea fi eventualele efecte negative asupra mediului şi sănătăţii publice. Dacă sunt. Dar pentru asta e nevoie de decizie politică, de implicare, de sprijin pentru cercetarea ştiinţifică din domeniu. Î solicităm pe cei care nu au nimic de ascuns sau nu reprezintă interesele nici unei tabere să ia atitudine. Pentru că, aşa cum spuneam şi altădată, atitudinea face diferenţa.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
4929

Comentarii

1. Badiu -- (15-October-2010)Felicitări! Scurt şi la obiect, ca de obicei. 857e2

2. Nastase Sabinel -- (16-October-2010)Paradoxal,noi importam sroturi de soia modificata genetic si soia boabe dar nu putem sa cultivam soia modificata genetic;stimabilii domni ministri ai agriculturii si ai mediului se cearta la cutite pe aceasta tema.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 3f64d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

editorial-campionatul-promisiunilor_s366...

EDITORIAL - Campionatul promisiunilor

Am asistat până mai zilele trecute la un adevărat maraton politic ce se repetă la fiecare patru sau cinci ani. Numeroşii „concurenţi“ pentru locul întâi şi... galeriile lor au stat încordaţi câteva săptămâni, gata s-o ia la picior, care mai de care să ajungă primul la bucata de... ciolan. I-am urmărit cu mai mult sau mai puţin interes. Pe parcurs îşi mai dădeau câte-un cot, se împingeau, se călcau în picioare, care mai de care să ajungă primul la linia de sosire.

Pe margini galeriile strigau, îndemnau, înjurau şi se înjurau între ele. La capătul drumului primii ajunşi săreau în sus de bucurie. Acoliţii se gudurau pe lângă ei precum căţeii în preajma haitei care devorează prada gata doborâtă. Stranii scene! Dezolante imagini pentru vremurile pe care le trăim! Mă întreb, cum ar aşterne pe hârtie astfel de evenimente un Caragiale al zilelor noastre?!

De-acum îi cunoaştem pe medaliaţii „juniorilor“ politicii, adică pe aleşii locali. Impresia lăsată e că... am asistat doar la un campionat de promisiuni electorale, care de care mai fanteziste, multe dintre ele departe de nevoile concrete şi imediate ale comunităţilor. Mă întreb dacă vor continua, sau va fi pusă în operă măcar o parte din ceea ce s-a promis.

M-aş fi aşteptat ca cei mai mulţi să câştige pe baza unor strategii proprii de dezvoltare a comunităţilor pe care le reprezintă, cu obiective concrete şi termene. Nu m-amintesc să fi auzit pe cineva abordând astfel această campanie electorală. Este nefiresc să ajungi primar sau consilier doar pentru că ai dat o masă mai copioasă decât contracandidatul tău.

Mi-aş fi dorit ca pentru spaţiul rural politicienii să abordeze probleme reale ale satului, ale agriculturii, candidaţii să vină cu soluţii pentru ca fermierul român să producă mai mult, cu costuri mai mici, să ofere condiţii pentru crearea de plus-valoare în fiecare localitate. Pe de altă parte, să îndemne la păstrarea proprietăţii, la ocrotirea pământului ca pe cel mai sfânt şi valoros lucru pe care-l posedă. Vânzarea acestuia este cea mai păguboasă acţiune pentru un popor.

S-au promis şi de această dată străzi asfaltate, taxe mici, biserici multe şi locuri de distracţie. Aş zice că alegătorii au fost anesteziaţi cu o supradoză de promisiuni. Oricum, în multe locuri au fost aleşi oamenii pentru a păstorii comunităţile şi nu partidele. Speră şi ei că mintea românului cea de pe urmă le-a venit măcar în parte celor aleşi. Speră, că doar speranţa nu costă.

Sărăcia şi ignoranţa, fenomene ce încă mai persistă, din păcate, prin multe locuri, nu prea au mai putut fi folosite electoral. Cei care muncesc în agricultură şi asigură hrana cea de toate zilele, parcă au început să se bucure de mai mult respect. Sper ca atitudinea să nu se manifeste doar la vreme de alegeri. Timpul trece, dar lumea nu uită. Au simţit-o şi de această dată mulţi dintre candidaţi.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
3156
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-ce-am-avut-si-ce-n-am-pierdut_...

EDITORIAL

Ce-am avut şi... n-am pierdut

Dacă ar trebui să evidenţiem cel mai important eveniment din agricultura României din ultimii 20 de ani, unii am alege elaborarea şi aplicarea legilor fondului funciar, alţii privatizarea IAS-urilor şi apariţia societăţilor comerciale cu capital privat sau nominalizarea în 2009 a unui român în funcţia de comisar pe agricultură la nivelul Uniunii Europene.

Toate cele trei evenimente au avut şi vor avea un impact semnificativ pentru agricultura ţării noastre dar reprezintă, după părerea mea, zvâcnirile unui muribund dacă rămân doar evenimente petrecute la un moment dat.

Legile fondului funciar, stipulând dreptul de constituire şi reconstituire a proprietăţii asupra pământului, rămân indiscutabil legi fundamentale ale privatizării agriculturii, dar, din păcate, incomplete şi confuze şi cu efecte negative pe termen lung.

Proces obiectiv şi necesar, privatizarea IAS-urilor şi transformarea lor în societăţi comerciale au fost abordate de o manieră triumfalistă mai ales în plan politic, fără ca acest fenomen să fie judecat pornind de la efectele pozitive reale şi fără a lua în calcul riscuri, renunţări, costuri sociale.

Iar despre nominalizarea unui român la comisia de agricultură a Uniunii Europene fac parte dintre aceia care socotesc acest „eveniment“ ca fiind cel mai important din ultimii 20 de ani şi care, sper, va produce numai efecte pozitive asupra agriculturii şi dezvoltării rurale din ţara noastră.

O ţară care, în lipsa unor politici agricole coerente, a devenit cu preponderenţă o piaţă de desfacere pentru agricultorii din ţările Uniunii Europene şi din multe alte ţări ale lumii, în detrimentul unei mase largi de producători autohtoni condamnaţi astfel la stagnare, regres economic sau la practicarea unei agriculturi de subzistenţă.

Sper ca măcar de acum – şi poate se va întâmpla minunea sub ,,bagheta“ noului ministru al agriculturii – guvernanţii şi agricultorii să-şi dea mâna astfel încât măsurile de relansare a acestui sector economic despre care se vorbeşte de atâta amar de vreme să aibă suportul realităţii din teritoriu pentru a putea crea premisele progresului în agricultură, bunăstării agricultorilor şi, până la urmă, a întregii naţiuni.

E absolut condamnabil – ca să nu calific ca antinaţională atitudinea celor care parcă se străduiesc să menţină agricultura în starea de subdezvoltare în care se află – să dispui de un asemenea potenţial agricol şi să stai cu mâna întinsă la produsele agricole de oriunde. E un mod, subtil ce-i drept, de a face să prospere agricultorii altora. Dar pe ai noştri cui îi lăsăm? E o întrebare ce-ar trebui să dea de gândit tuturor celor cărora le mai bate-n piept o inimă de român.

Am avut atâtea ocazii să relansăm agricultura în momente în care decizia ne-a aparţinut în totalitate, dar le-am pierdut fiindcă nu au existat strategii, viziune şi voinţă din partea guvernanţilor şi nici asociere şi iniţiative din partea agricultorilor.
Dar cum pe român greu îl răpun nevoile, el speră. Şi, făcând haz de necaz, se întreabă:
Ce am avut şi... n-am pierdut? Speranţa că într-o zi agricultura va deveni motorul economiei româneşti şi că nu vom avea parte de „experimente“ în funcţie de fantezia unui regim politic sau altul.
ION BANU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
886
☐
Comentarii
☐
☐
1. MIHAI CACEAMAC -- (27-January-2010)Referitor la cele trei evenimente ale editorialului :
1.Dupa parerea mea a fost una din cele mai dezastruase legi , prin faramitarea suprafetelor si improprietarirea cetatenilor , altii decat agricultori .Intradevar dreptul de proprietate nu poate fi incalcat dar nici aici nu s-au pus conditii despre folosinta ulterioara a terenului si obligativitatea cultivarii acestuia in functie de zona si natura terenului .
2.Cat despre IAS , intradevar s-au transformat in societati comerciale , dar cat % din ele sunt in domeniul agricol ? In jur sunt fabrici de alcool , depozite etc .
3.Comisar UE - 10
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Ce mâncăm şi ce-mbrăcăm > REVISTA LUMEA SATULUI

Ce mâncăm şi ce-mbrăcăm

De câte ori „calc“ printr-o expoziţie cu produse specifice satului românesc – ocazii ce-ţi oferă posibilitatea legăturii cu istoria neamului din care faci parte – îmi vin în minte o sumedenie de lucruri legate de tradiţia şi obiceiurile acestui spaţiu, de oamenii acestor locuri şi de portul lor tradiţional fără seamăn. Port alterat de ceva vreme de modernismul exagerat uneori, importat de oriunde, desprins total sau parţial de natură şi natural. Este, trebuie să spun, un subiect ce mă frământă de mulţi ani, motivat de cel puţin două lucruri: sănătatea oferită de o hrană şi o haină sănătoase şi frumuseţea izvorâtă parcă din raiul în care fiecare dintre noi ne avem obârşia. Privesc cu aceste prilejuri la oamenii aceia, expozanţi, producători ai unor obiecte de îmbrăcăminte, artă şi alte accesorii specifice activităţilor în spaţiul rural, ce încearcă să convingă prin ofertă şi calitate asupra necesităţii revenirii la... natural. Şi n-o fac doar de dragul câştigului bănesc care mai întotdeauna se află sub nivelul valorii reale a ceea ce oferă, ci mai degrabă din dragoste şi respect pentru ceea ce este tradiţional şi sănătos: producţia naturală de lână, piei, in, cânepă şi alte asemenea, spre binele tuturor.

O pledoarie în favoarea avantajelor generate de reorientarea spre natural şi mai cu seamă spre ceea ce se naşte şi se creează în spaţiul românesc ar fi poate inutilă de vreme ce se ştie de acum câtă nevoie avem să ne repunem în mişcare valorile şi resursele naturale, de multe ori şi de multă vreme neglijate. Dar mai întâi trebuie formată o cultură a consumatorului, oferindu-i acestuia informaţiile necesare privind necesitatea, importanţa şi avantajele folosirii produselor naturale de origine vegetală şi animală. Mare păcat să ai la îndemână atâtea produse naturale ieftine, sănătoase, nepoluante şi să îmbraci atâtea... artificialităţi scumpe, nesănătoase şi poluante pe deasupra. Despre hrană, ce să mai spun? Suntem ceea ce mâncăm. După cum deja se vede. Pe stradă, la lucru sau, mai grav, prin spitale.

Revenind la portul tradiţional, nu pot să nu remarc faptul că este promovat doar la anumite târguri, serbări câmpeneşti, spectacole şi... reuniuni cu iz electoral. Până la urmă, e bine şi aşa. E bine că politicienii, chiar şi ei, n-au uitat de obârşie mai cu seamă acum, în vremurile în care suntem practic invadaţi, agresaţi chiar de producătorii şi furnizorii de „chinezisme“, cele mai multe din fire şi fibre sintetice, pentru care se cheltuieşte multă energie pentru a fi produse. Deşi pe alte meleaguri a te îmbrăca sănătos constituie o prioritate, chiar o modă, pe noi, românii, nu ne preocupă îndeajuns ca, pe lângă cele mai sănătoase alimente şi cosmetice, să ne alegem şi haine „sănătoase“, cum spuneam, produse din lână, piele, mătase, in, cânepă, bumbac.

E condamnabil că, în ultimii 20 de ani, s-a permis distrugerea industriei prelucrătoare de produse naturale (lână, in, cânepă) şi a celei producătoare de textile. Existenţa lor ar fi putut contribui la relansarea agriculturii. Nu-i puţin lucru să-ţi poţi valorifica la întregul potenţial materia primă de care dispui. Şi încă din belşug. Dar, ca să fim noi înşine sănătoşi ar trebui mereu să ne întrebăm ce mâncăm şi ce-mbrăcăm. Chiar şi când ecologiştii ne îndeamnă la... ecologizare. Blană ecologică nu înseamnă nicicum... blană naturală. Este doar o observaţie. Una dintr-o mie.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
3407

□

Comentarii

□

□

1. SALISTEAN DOMNICA -- (3-August-2010)EI DA.SI CEL MAI MIC CAP PUNEA CINEPA SI IN SUD I IN,PACAT CA DOAMELOR LE PLACE IA ROMANESCA.EU AM COSTUM POPULAR SI MA IMBRAC DUMINICA LA BISERICA,COSTUMUL NOSTRU ALB-NEGRU,DE PE VALEA SECASELOR,SA VENITI SA NE VEDETI D-LE BANU.

2. Mănenu Varvara Magdalena -- (15-August-2010)Da! da! dl.I.Banu. Aveţi perfectă dreptate. Merită să reveniţi pe aceată temă, fiind de actualitate în context. evoluţ. şi dezv. agroturismului.Să subliniaţi în continuare că cei ce se prezintă la expo. cu prod. provenite de la sat-meşteşugarii -reprezintă pentru com. românească- "patrimoniu viu" şi aceştia trebuie mult sprijiniţi pentru a perpetua meşteşul propriu-specific-olărit,ţesut,cusături art. crestături în lemn şi dif. prelucrări, prelucr. aramă,feronerie, încond. ouă,pict. pe lemn sticlă etc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

editorial-ce-ne-lipseste_l648.html

EDITORIAL - Ce ne lipseşte?

Este o întrebare pe care deseori mi-o pun după ce ascult opinii referitoare la viaţa de-acasă în comparaţie cu cea pe care cei mai mulţi tineri visează că o pot duce pe alte meleaguri. Şi-apoi, cum să nu-şi încerce măcar norocul pe altundeva de vreme ce nu-şi pot găsi locul în propria lor ţară? Pentru cei mai mulţi, majoritatea tineri cu studii superioare, principalul argument nu sunt banii, ci sistemul de recunoaştere a valorilor, a calităţilor profesionale şi a locului lor în societate. Şi, nu în ultimul rând, atitudinea oamenilor faţă de oameni.

Din păcate, oricât m-aş strădui, nu pot găsi argumentele ce m-ar putea ajuta să contrazic astfel de opinii. În pelerinajul meu prin ţările lumii, nu de puţine ori am fost impresionat de modul cum am fost tratat ca turist, apoi cum sunt trataţi pacienţii în spital sau cei care apelează la structurile administraţiilor publice. Abia acolo simţi cât de imprimat în mintea fiecăruia este sloganul „clientul nostru, stăpânul nostru“. În schimb aici, în propria noastră ţară, de cele mai multe ori oamenii se confruntă cu un sistem care pare a fi construit mai degrabă să umilească, nu să ajute.

Inexistenţa unui cadru legislativ susţinut politic şi ancorat în realităţile şi necesităţile celor mai mulţi şi, în mod deosebit, ale generaţiilor ce va să vină a generat un sistem economic şi social bolnav, ce şi-ar putea găsi leacul doar dacă locul „amploiaţilor“ ar fi luat de profesionişti, de oameni cu experienţă, ce ştiu să facă ţara să prospere prin propriile forţe, şi nu să fie scoasă la mezat cu oameni cu tot. Nu trebuie ca populaţia să mai fie doar o masă de manevră pentru grupuri mici de indivizi ce controlează cea mai mare parte din deciziile care se iau în politică, administraţie, economie, sănătate, învăţământ sau agricultură. România e a românilor. Aşadar, se impune o reformă instituţională, susţinută de soluţii, strategii şi programe care să garanteze că românii se vor simţi la ei acasă cel puţin la fel de bine ca pe alte meleaguri. Numai că aceasta, reforma, nu se poate face decât printr-o intervenţie calificată, profesională.

Apoi şi fiecare dintre noi trebuie să ne dorim şi să ne impunem, până la urmă, o schimbare de atitudine. Mi-aş dori ca toţi cei plecaţi să se întoarcă în ţară şi să creeze un curent de opinie căruia să nu-i poată rezista nicio presiune venită din partea vreunui grup de interese. Mi-aş dori, de asemenea, să se întoarcă medicii care profesează în străinătate şi să aibă aceeaşi conduită profesională ca în spitalele sau clinicile unde au lucrat. Şi mi-aş mai dori ca în sistemul de învăţământ să se producă o asemenea reformă încât să aducă procesul de educaţie măcar la nivelul celui din anii ‘80. Şi reforma în agricultură ar trebui s-o facă specialiştii cu experienţă, ancoraţi în realităţile domeniului, şi nu cei care vin, cumpără şi-apoi... reformează după cum le dictează interesele. Poate n-ar fi lipsită de interes nici experienţa celor care au lucrat pe alte meleaguri şi ştiu de-acum ce înseamnă să preţuieşti fiecare palmă de pământ şi cu câtă seriozitate şi responsabilitate priveşte statul agricultorul şi agricultura. Şi nici cea a celor care au dovedit că doar prin unire, asociere, cooperare se pot depăşi greutăţi şi învinge mentalităţi. Cu alte cuvinte, ne trebuie modele şi lideri. Oare avem? Iată, aşadar, ce ne lipseşte şi, până la urmă, ce-ar trebui să facem să ne fie bine.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
3201

Comentarii

1. zlate nicolae -- (1-September-2010)pentru agricultori ,unire asociere si cooperare este singura cale necesara ,oportuna si suficienta pe care se poate cladi drumul de urmat pentru inceperea redresarii economiei nationale. redresarea agriculturii cere masini utilaje si tehnologii ,urneste industria si asigura conditii pentru atragerea turistilor

2. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-September-2010)Întrebare f.grea.Mai bine spun cauzele:90 % dintre tineri suferă de egoism+individualism exacerbat-cronic, altă mare parte a populaţiei mai ales orăşeneşti a fost formată în perioada(inainte de 89 şi după)chiulului în producţie instituţionalizat, deci un rebut! Modele există, puţine, cele două cat. de mai sus nu le urmează.O sentinţă religioasă spune: ca să fii mândru de tine în viaţa ta, să nu jigneşti pe nimeni!Este demn de urmat, Nu !? Domnule Ion Banu. Salutări şi urări de bine şi sănătate!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

CERCETAREA – subiect de troc?

O recentă întâlnire cu câţiva cercetători dintr-un institut renumit până nu demult pentru rezultatele de nivel mondial obţinute în domeniul agricol mi-a oferit încă odată ocazia de a putea evalua, jurnalistic vorbind, trendul cercetării agricole româneşti. Iar motivul pentru care astăzi abordez acest subiect este degringolada în care a ajuns acest domeniu cu contribuţia directă a celor ce au „păstorit“ ţara în ultimii douăzeci de ani.

În perioada la care mă refer au fost elaborate cele mai complexe strategii, nu pentru consolidarea şi valorificarea a ceea ce era mai valoros, cum ar fi fost normal pentru o societate... normală, ci pentru distrugerea a ceea ce exista. Sistemul este, din păcate, şi în prezent blocat din cauza subfinanţării şi a birocratizării excesive, cercetătorii ajungând să cerşească, pur şi simplu, pentru a supravieţui în ciuda existenţei unei legi, practic nefuncţională. Sunt specialişti pe care atunci când îi întâlnesc nu-şi ridică privirea din pământ pentru a nu li se observa umilinţa şi neputinţa din ochi.

Cred că cei care ar merita să fie umiliţi şi care ar trebui să plece privirea în faţa atâtor oameni de mare valoare sunt cei vinovaţi de starea actuală în care a ajuns cercetarea românească. Şi nu doar aceasta. Până în 1990, cercetarea agricolă din România reprezenta „vitrina“ performanţelor din acest sector şi poate singurele greşeli ale perioadei respective au fost lipsa informaţiilor şi a posibilităţilor de mişcare şi comunicare cu comunităţile ştiinţifice din lume.

După ’90 am asistat la iniţierea, promovarea şi susţinerea unor acte normative care să acopere „legal“ distrugerea acesteia. E o ruşine că terenul şi activele staţiunilor şi institutelor de cercetare agricolă au ajuns subiect de troc între politicieni şi tot felul de indivizi puşi pe căpătuială sau rechini imobiliari. Materialul biologic de mare valoare creat de cercetători cu eforturi umane şi materiale deosebite pe parcursul a zeci de ani de muncă este distrus cu o inconştienţă care nu poate fi calificată. Dar, cum în zilele noastre a devenit obişnuinţă să dai cinstea pe ruşine, ce mai contează încă un astfel de episod?!

Aşa stând lucrurile, îndrăznesc să spun că, dacă structura de cercetare agricolă autohtonă nu se va încadra într-un sistem care să funcţioneze normal, permiţând deschiderea unor colaborări cu structuri europene sau mondiale deja consacrate, cu siguranţă vom asista curând la „falimentul“ acestui domeniu, oferindu-ni-se în schimb „şansa“ de a deveni o ţară dependentă de ştiinţa, tehnologiile şi investiţiile altora, capitalul intelectual, pentru care ţara a investit, urmând a deveni marfă de export.

Viitoarele provocări ale omenirii: încălzirea globală, criza alimentară şi energetică, posibile pandemii, precum şi faptul că o agricultură performantă se bazează din ce în ce mai mult pe ştiinţă şi tehnologie face necesară reevaluarea atitudinii faţă de cercetarea agricolă românească. Se impune aşadar, reformarea acesteia la toate nivelurile printr-o refacere a ierarhiilor ştiinţifice pe baza performanţelor reale, finanţare adecvată şi eliminarea tuturor piedicilor birocratice. Să sperăm că guvernanţii zilelor noastre vor înţelege şi vor percepe, măcar în al treisprezecelea ceas, ca pe o necesitate vitală cercetarea agricolă, agricultura şi agricultorii, fie ei mai mari sau mai mici. Chiar dacă este CRIZĂ, trebuie totuşi să mâncăm. Şi încă de trei ori pe zi.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
2999

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. Maneanu Varvara Magdalena -- (1-June-2010)Domnule Ion Banu, Mare dreptate, din păcate aveţi!Ceea ce spuneţi despre nenorocirea din cercetarea agricolă românească,este valabil pentru toate celelalte ramuri. Disperarea este că nici nu întrevedem o ameliorare a situaţiei din moment ce văd cum se prezintă schimbul de azi, de mâine, al cercetătorilor noştri(care cel puţin la vremea lor şi-au demonstrat competenţa): clienţi şi cliente (...) fii şi fice, cumetrii, nepoţi şi nepoate, fini şi fine, masteranzi şi doctoranzi de-a valma. Competenţi nu!?...Ce expertiză!?....

° 2. ADRIAN BANUTA -- (1-June-2010)in 89's-a gaurit drapelul,s-a decupat simbolul national care era reprezentat si prin bogatiile oferite de aceste pamanturi bogate daruite de Dumnezeu romanilor.ce a insemnat aceasta, e simplu, s-a dat o gaura mare tarii(teapa) prin instrainarea bogatiilor ce apartinea noua romanilor si nu unora dornici de a se imbogati peste noapte,cu siguranta acestia au creat genocidul de a otravi natiunea cu produse alimentare aduse de prin alte tari.care este interesul acestor inrerpusi cu firme de import-export , comisioanele,spaga,mita.acestea au cangrenat si complicat societatea romaneasca

° 3. Topor Elena -- (1-June-2010)Dle ION Banu,despre cercetarea din horticultura(pomicultura)domeniul meu de activitate pot sa spun ca este la pamant si din cauza faptului ca nu este dirijata de specialisti in domeniu. Acolo s-au aciuat tot felul de licentiati mai putin horticulturi,mult prea putin pregatiti pentru domeniul in care lucreaza,pusi in functii pe diverse criterii,cu doctorate sub semnul intrebarii despre care nu este momentul sa fac comentarii,cu acordarea gradelor stiintifice pe dosare umflate si neverificate(sau verificate in functie de pozitia sociala a candidatului,etc.)s.a.ma.d.Ar fi multe de spus !!!!

° 4. Dan -- (2-June-2010)Din păcate aveţi foarte mare dreptate, iar rezultatele se văd cu ochiul liber. Cumpărăm,în general din supermarketuri doar marfă de afară iar producătorii din ROMÂNIA îşi vând marfa care cum poate, pe unde poate şi mai grav............la ce preţ pot. Mincinoşii de sus încă mai repetă ca papagalii că depun eforturi pentru relansarea agriculturii, dar în practică... Fără cercetare temeinică cum poţi evolua?! Cum se poate face cercetare fără specilişti (nu mă refer la cei din "politică"?! Cu grija zilei de mâine în spate, se poate merge zâmbind , gândind înainte?!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

EDITORIAL

Cine şi cu cine mai munceşte?

De câte ori mi s-a ivit prilejul am spus şi susţinut, cu argumentele pe care le-am avut la îndemână, că agricultura este şi trebuie apreciată ca prioritate naţională şi, ca urmare, se impune a fi susţinută financiar pentru a-şi putea îndeplini rolul ce i se atribuie de garant al securităţii alimentare naţionale. Ba mai mult, este sectorul cel mai dinamic din care investiţiile pot fi recuperate în scurt timp, iar prin producţie şi productivitate ar putea contribui substanţial la scoaterea României din marasmul economic în care se află. Din păcate, puţini dintre decidenţii noştri au înţeles acest lucru, ceea ce a făcut ca, din multitudinea de probleme acumulate în acest domeniu în ultimii 20 de ani, puţine să fie rezolvate.

Agricultura a fost aproape întotdeauna lăsată ultima pe listă în toate programele de guvernare. Nu am auzit niciun prim-ministru sau ministru de finanţe care să-şi înceapă discursul cu problemele din acest domeniu. Probabil o vor face când se va confrunta şi România cu efectele crizei alimentare mondiale. Sau, cine ştie, poate nici atunci, dacă nu le vor fi lezate interesele.

Ba totuşi undeva s-a început cu agricultura. Atunci când a apărut ideea sau necesitatea... redimensionării aparatului administrativ. Nu vreau să spun că nu este nevoie de o reformă instituţională inclusiv în acest domeniu pentru că, trebuie să recunoasc, aparatul de stat în general este încă prea stufos, creat în timp din necesitatea satisfacerii obligaţiilor de partid sau de altă natură, ceea ce a condus la o birocratizare excesivă a întregii noastre existenţe, dar mă întreb de ce mai de fiecare dată se începe cu agricultura?

A calculat cineva impactul negativ al desfiinţării unor structuri asupra sectorului agricol şi spaţiului rural? Nu de alta, dar vorbim mai mereu de la o vreme despre dezvoltarea şi modernizarea acestui spaţiu, despre absorbţia fondurilor europene, despre programe şi proiecte şi mă întreb: cu cine vor fi toate acestea implementate în teritoriu? Ce corespondenţă mai pot avea organismele centrale, „proiectanţii“ politicilor agricole în teritoriu? Speranţa în structurile private, în organizaţiile profesionale, trebuie să recunoaştem, este încă palidă. Trebuie spus că Ministerul Agriculturii se află pe locul I la capitolul „Absorbţia fondurilor europene“, succes înregistrat graţie inclusiv a structurilor sale din teritoriu. Se va mai înregistra o asemenea performanţă? Rămâne de văzut.

Aşa-zisele Camere Agricole, pe care m-aş bucura să le văd repede funcţionând, sunt încă departe, mult prea departe de a putea îndeplini rolurile ce li s-au atribuit de către „creatorii“ lor. Poate şi pentru că au fost gândite după modele ce nu ne sunt deloc specifice. Cel puţin în condiţiile actuale. În zonele ce-au constituit sursele noastre de inspiraţie, astfel de structuri s-au creat în sute de ani din iniţiativa agricultorilor, iar la noi le vrem... puse în mişcare în câteva luni. Şi încă din iniţiative centrale. Este aberant să credem că aceste... organisme vor putea funcţiona, aşa cum se gândeşte la Bucureşti, prea curând.

Zarurile au fost însă aruncate. Poate că ar fi fost indicată o mai profundă analiză a necesităţilor domeniului şi a necesarului de personal, organizat în diverse structuri, astfel încât să poată fi asigurată activitatea normală a întregului sistem, cu oameni mai puţini şi mai eficienţi, fără sincope şi tulburări socioeconomice. Măsura pompieristică de a trimite oameni acasă după cum vine la mână cuiva nu poate avea nicicum efecte benefice. Dar ce va rămâne după... potop să sperăm că va fi mai eficient şi mai angajat în susţinerea sistemului din care face parte. Altfel ne-am putea întreba multă vreme... cine şi cu cine mai munceşte?

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
3471

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. viorica -- (19-July-2010)este o revista interesanta, cu multe informatii utile, mult succes

° 2. Varvara Magdalena Măneanu -- (20-July-2010)Deşi nu sunt de formaţie agronomică, după 90 am fost nevoită să particip la activităţi agrozootehnice.Deci nu vorbesc din auzite.Nu ai cu cine munci dar mai ales cu ce,unelte mecanizate sau semi.Eu personal de când s-au defiinţat AGROMECURILE(lovitura de maiestru dată agriculturii)muncesc cu coasa,grebla,lopata,furca,roaba,car fânul cu legătura şi toate acestea la începutul mileniului XXX,când se practică turismul spaţial sau se încercă aterizarea pe Marte.Toate domeniile au fost sabotate,din interior şi exterior . Arătaţi unul care funcţionează bine nu f. bine, înafară de căluş.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

EDITORIAL - Cine-i de vină...

Lansarea produselor unei firme din domeniul agricol, manifestare recent desfăşurată într-o locaţie parcă special amenajată, m-a dus cu gândul la un eveniment asemănător ce a avut loc cu aproape un deceniu în urmă undeva în Europa, la care am avut ocazia să particip. Am putut face atunci comparaţie între ce ni se prezenta şi ce aveam acasă în materie de produse, calitate şi diversitate.

Mă gândeam în acele momente, ca orice român ce-şi iubeşte neamul, de unde ar trebui să începem ca să-i „topim“ pe europeni cu bucatele noastre din... – dar ce mai contează? –, orice colţ de ţară, fiindcă peste tot avem produse şi meniuri cum nu prea găseşti pe oriunde în lume.

Târziu, dar am început iată şi noi să ne mişcăm, să promovăm în diverse locuri şi în multiple moduri ceea ce avem de valoare. Din păcate ne-a trebuit ceva vreme ca să realizăm că nu vom putea vinde ce producem nici măcar în propria „bătătură“ dacă nu ne promovăm. Adică, dacă nu avem un marketing bun. Or, asta nu o poate face orice producător, fie din lipsă de timp, fie din... lipsa aptitudinilor specifice unei asemenea îndeletniciri, să nu-i spun meserii.

Aşadar ne întoarcem iarăşi la fondul problemei. Adică la necesitatea organizării agricultorilor, astfel încât să-şi poată permite o promovare şi o valorificare superioară a ceea ce produc. Cine e de vină că am bătut atâta vreme pasul pe loc? Aş îndrăzni să spun sau mai degrabă să transmit prin intermediul acestor rânduri părerea celor mai mulţi producători agricoli care se întreabă: cine poartă vina? Guvernanţii din toată perioada de după ’89, fiindcă n-au catadicsit să creeze cadrul legislativ necesar stimulării formelor asociative şi să stimuleze investiţiile într-un sector din care banii se pot recupera în timp record, ori agricultorii înşişi care, de asemenea, n-au catadicsit să adere la ideea asocierii ce le-ar fi adus de mult mari beneficii. Ambele „tabere“ au adus, din păcate, mari deservicii naţiunii.

Să ne bucurăm însă că începem să avem exemple, chiar dacă ele se numesc Agrofam Feteşti, Agroindustriala Curtici, TCE 3 Brazi etc. După ei pot veni şi alţii mai mici sau mai mari. Trebuie doar să existe iniţiativă, perseverenţă şi curaj şi, pe deasupra, încredere în propria-ţi capacitate şi în semenii cu care pleci la drum. Restul vine de la sine.

Aşadar, avem exemple şi, pe deasupra, mentori printre cei care promovează şi susţin soluţiile şi modelele de succes. Nu ne rămâne decât să-i urmăm. Altfel ne vom tot decapitaliza, rămânând în continuare o pradă uşoară pentru investitorii de oriunde. Deja ne-am vândut pe bani prea puţini, căzând într-o capcană din care nu vom ieşi prea uşor şi prea curând. Dar să sperăm că „duşul rece“ prin care trec alţii ne va trezi la vreme. De nu, vom rămâne fără bani, fără avere, fără ţară, ţarină, ţărani. Pe cine vom mai judeca atunci? Doar nu... Uniunea Europeană!

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
3915

☐

Comentarii

☐

☐

1. D. D. Negranu -- (24-May-2010)tarani,tarina, mosie-mda,haraso tovarasie...!!!(NU,NU CU AIA DE FUSESERA CI CU ASTIA DE VENIRA...}.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-cine-mai-tine-seama-de-moralit...

EDITORIAL - Cine mai ţine seama de moralitate?

Mai întotdeauna mi-am propus să abordez în acest spaţiu subiecte pline de optimism ce ne-ar putea face să trecem mai uşor peste grijile cotidiene. Din păcate, acestea parcă sunt din ce în ce mai puţine, cauza fiind nu atât criza economică sau financiară, care a cuprins ca o molimă mai toată lumea, cât, mai degrabă, criza morală.

Am ajuns la concluzia că mulţi socotim moralitatea ca un principiu subordonat interesului propriu.

Probabil o parte dintre semenii noştri şi-au pierdut reperele pe care le aveau cu vreo două decenii în urmă, iar alţii sunt atât de debusolaţi încât a-şi dori obţinerea a ceva fără prea mult efort li se pare cum nu se poate mai firesc. Plagiatul, impostura, trădarea sau defăimarea au devenit pentru mulţi repere morale. Din păcate chiar în mass-media se simte acest lucru. În loc să fie ghid pentru cei ce o urmăresc, mai degrabă este instrument de amăgire şi manipulare, în funcţie de un interes sau altul.

Zilnic, prin toate mijloacele, ne sunt prezentate şi recomandate, uneori chiar obsesiv, modele de urmat. Sunt de cele mai multe ori persoane lipsite de bun simţ, dar cu multă agoniseală ilicită. Idealurile lor nu sunt decât obţinerea de bani, fie ei cât de murdari, locuinţe şi obiecte de lux, într-un cuvânt, se vor vedete cu orice preţ. Unii îşi justifică atitudinea prin faptul că „şi alţii fac la fel sau fură mai mult“. Să mai vorbim de moralitate? Cine ţine seama de ea!

Dacă cineva face imprudenţa să spună cuiva că modelul său în viaţă este învăţătorul cu care a descifrat alfabetul sau vreo personalitate din lumea ştiinţifică ori culturală, este socotit un... neadaptat la vremuri noi. Totuşi reperele noastre, ale tuturor, ar trebui să fie tradiţiile culturale şi spirituale, educaţia din şcoală şi din familie, normele de comportament stabile. Negând acestea, de fapt negăm identitatea noastră ca naţiune.

E posibil ca cineva din afară să-şi dorească asta iar, în numele globalizării, să apeleze la un fel de plafonare şi anihilare a valorilor proprii. Oricare dintre noi ar trebui să-şi dea seama că o societate fără supremaţia legii şi fără repere morale temeinice nu va ajunge prea departe. Numai în momente de criză, omul îşi descoperă propriile sale limite şi constată că întotdeauna va dăinui doar ce se obţine cu efort, răbdare şi sacrificii.

Românii au avut, dintotdeauna, un cod de legi nescrise care au constituit coloana vertebrală a acestui neam. Oare mai ţine cineva cont de ele? Poate doar românul neaoş, patriot, iubitor de glie strămoşească.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
4912

1. Eclesiastul 12 : 13,14 -- (3-September-2011)"Sa ascultam dar incheierea tuturor invataturilor: Teme-te de Dumnezeu si pazeste poruncile Lui. Aceasta este datoria oricarui om. Caci Dumnezeu va aduce orice fapta la judecata, si judecata aceasta se va face la tot ce este ascuns, fie bine, fie rau".
Nota: Consider ca toata coruptia pe care o vedem in tara este urmarea invataturii ateiste propagata anterior. Cei care studiaza Biblia si ii pun invataturile in practica, sunt motivati sa traiasca o moralitate autentica. Una este sa traiesti "in Adam" si alta este sa traiesti "in Hristos".
2. Măneanu Varvara Magdalena -- (5-September-2011)În principiu aveţi mare dreptate, dl. Ion Banu,în ceea ce priveşte codul nescris al românilor, are dreptate şi Eclesiastul de mai sus, dar numărul celor care doresc să trăiască dup codul moralităţii, cinstei, corectitudinii,în spiritul credinţei întru Hristos este cotropit de o armată nevăzută de inşi care împiedicăşi zădărnicesc acest lucru. Am simţit-o mpe pielea mea!Românul neaoş, patriot, iubitor de ţară, trece drept unul.....dus cu mintea, nedemn de luat în seamă. Din păcate!
3. M M -- (11-September-2011)Citez din articol: " Oricare dintre noi ar trebui să-şi dea seama că o societate fără supremaţia legii..."
In Romania justitia este cel mai mare pericol, mai daunatoare pentru ca este decat daca ar lipsi cu desavarsire. Tara nu este altfel decat cum se rezolva problema dreptatii in interiorul ei. Justitia este ca fundatia pentru o constructie. In Romania aceasta fundatie este namolul in care se scufunda statul pana la dezarticularea lui totala.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Colindele de azi şi de ieri

Nu-mi pot imagina zile mai pline de har şi farmec decât cele ce marchează sfârşitul unui an şi trecerea în altul. Tradiţionalele sărbători de iarnă, fără de care n-am mai fi noi, alterate acum pe alocuri de un comerţ promovat prin reclame poate prea agresive şi de obiceiuri ce n-au nimic comun cu ceea ce ne-au lăsat moştenire părinţii şi bunicii noştri, rămân, pentru mulţi dintre noi, cele mai mult aşteptate.

Mă întreb uneori, cum ar fi de pildă Crăciunul fără colinde? Sau casa fără copii, nepoţi şi rude în zilele cele mai frumoase şi pline de semnificaţie religioasă din an? Nu cred că vreun creştin şi-ar putea imagina trecerea peste an fără tradiţionalele cântece şi urări specifice acestor zile.

Oricât de puternice au fost în timp unele curente ateiste, n-au reuşit să desfiinţeze sărbătorile religioase, colindele rămânând peste ani şi veacuri cele mai bine înrădăcinate obiceiuri, mai cu seamă în lumea satului românesc.

Colindele sunt trăite cu toată fiinţa de cei care le glăsuiesc. Ascultându-le, simţi cum îţi pătrund în suflet, răscolindu-ţi amintiri din vremea copilăriei şi din anii de după aceasta. Amintiri ce-ţi oferă bucuria de a retrăi înălţătoare valori spirituale şi care te vâră într-o nostalgie de care avem uneori atâta nevoie. Doamne, câtă plăcere îţi pot oferi aceste momente în care simţi cu adevărat că sufletul nu ţi s-a golit de acele trăiri afective specifice multora dintre noi! Colindele au şi darul de a ne apropia de propria fiinţă, de a retrezi în fiecare dintre noi dorul de frumos, de locul de baştină, de oamenii printre care am crescut, în fine, de leagănul copilăriei.

Ele scot la iveală acele armonii ale sufletului, ale cântecelor dedicate celei mai aşteptate şi mai savurate dintre serile anului – seara de Crăciun – când totul este magic. Din păcate, aceste frumoase şi interesante obiceiuri nu mai sunt parcă la fel ca altădată. Ele au căpătat mai degrabă un caracter comercial şi festivist, împrumutând în timp tot mai multe elemente ce ne îndepărtează de autohton şi tradiţional. Toate acestea fac să nu se mai simtă amprenta creştină ce marchează naşterea lui Hristos, atât de natural şi poetic, în acelaşi timp, reflectate în versuri şi puse pe note de artişti ai portativului. O revenire la ritmurile de viaţă de altădată, la obiceiurile şi ritualurile moşilor şi strămoşilor noştri cu siguranţă ne-ar fi de mare folos.

Crăciunul nu trebuie să fie altfel decât îl ştim din copilărie. Şi nici Anul Nou, alături de multe alte importante sărbători ce ne oferă prilejul de a ne ura măcar cele bune. Aşa cum o fac şi eu acum. La mulţi ani, dragi cititori! Un Crăciun fericit şi un an cu sănătate, bucurii şi prosperitate.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
4700

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-December-2010)M-am gândit zilele ac. la Dv. dacă mai scoateţi un nr. al rev. până la sf. anului, ca să Vă fac cuvenitele urări , dar mi-aţi luat-o înainte. Mie nu-mi rămâne decât să Vă mulţumesc pentru urare. La rându-mi pentru Sfânta Sărbătoare a Crăciunului, Vă spun Dumneavoastră, întregii redacţii, colaboratorilor, cu bucurie Hristos s-a născut!, iar pentru cea de Anul Nou,Vă urez La mulţi ani!şi toate cele mai bune!Revista Lumea Satului, să-şi păstreze acelaşi format, ştiinţific, bogat, divers, util, să atragă interesul a cât mai mulţi cititori!

2. ing agronom Adrian Banuta -- (16-December-2010)Referitor la traditiile stramosesti, folclor, obiceiuri, mici meserii,retete culinare stravechi care se pierd in negura vremurilor datorita unor raufacatori care nu pretuiesc marile valori umane si spirituale ale neamului romanesc.cine sunt acestia? sunt cei care de 20 de ani ne conduc si ii vedem ceartandu-se fara nici o rusine, cei carora nu le mai ajung ciolanul, sunt cei ce sug pana si seva din noi, ei au distrus totul in jurul lor. lansez un S.O.S.si spun tuturor ca ceausescu era acuzat pe nedrept de distrugerea a 7000 de sate si a taranimii.in prezent cultura si taranimea este distrusa.

3. Marius -- (16-December-2010)de acord cu d-l inginer!
SARBATORI FERICITE SI LA MULTI ANI!

4. maican nelu -- (16-December-2010)Tov. ing. lasa bre ca era mai bine pe timpul lui ceasca,atunci cand conduceai copii din scoli pe tarla.Ciocu mic si la munca.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-competente-ignorate_l483.html

EDITORIAL - Competenţe ignorate > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

EDITORIAL - Competenţe ignorate

Poate părea dur titlul, dar nici nu pot aprecia altfel îndepărtarea specialiştilor din actul decizional la nivel naţional şi local. În locul lor, de douăzeci de ani şi-au făcut loc cu obrăznicie, dar şi cu sprijinul unei clase politice ce n-a avut nimic comun cu interesele României, incompetenţii, neprofesioniştii, oameni ce n-au nici cea mai vagă idee despre strategii, programe, economie, stare socială. Au ştiut însă când şi cât să plece capul în faţa celor ce i-au „uns“ şefi în diverse posturi cheie. Cum altfel s-ar putea explica absenţa unor măsuri coerente care să vizeze un drum clar şi sigur pe care trebuie să meargă ţara? Sigur, pe un drum care să asigure un trai decent pentru toţi locuitorii săi. Dar poate tocmai de lipsa acestora era nevoie pentru a crea condiţii optime de îmbogăţire a unora peste noapte şi peste măsură.

Revenind la subiect, m-am văzut în repetate rânduri nevoit să constat că de cele mai multe ori se apelează la acţiuni pompieristice, deciziile fiind luate mai întotdeauna de indivizi neavizaţi, rupţi de realităţile domeniilor pe care sunt puşi să le coordoneze şi nu de profesionişti cu experienţă şi capacitate managerială dovedită. Dar, cum politicul dictează, profesioniştii, unii de mare valoare pe care străinii i-ar cumpăra cu bani grei, au fost marginalizaţi, de multe ori înlăturaţi din funcţii doar pentru că n-au dovedit suficientă obedienţă faţă de gruparea politică venită la putere. Cu siguranţă aceştia ar fi avut capacitatea să elaboreze politici şi să ia decizii analizând şi cuantificând toate condiţiile şi consecinţele acţiunii lor.

Nu o dată am constatat, în timpul documentărilor, că la întrebările adresate uneori chiar şi înalţilor funcţionari cu responsabilităţi în agricultură şi spaţiul rural, răspunsurile făceau trimitere la legislaţia europeană care... „aşa e şi nu se poate altfel“. Sigur că e mai comod să conduci maşina dacă foloseşti pilotul automat, dar trebuie să ai şi condiţiile de drum ca să faci asta. Poate că această „legislaţie“ sub masca căreia a încăput cu uşurinţă multă incompetenţă, ar fi trebuit transpusă adaptând-o condiţiilor concrete din propria bătătură. Suntem o ţară liberă, dar suntem catalogaţi ca neprofesionişti, imaturi şi incoerenţi, după politicile pe care le-am elaborat şi în condiţiile în care nu avem strategii pe termen mediu şi lung pe care să le respectăm indiferent de succesiunea partidelor la putere.

Acum mai mult ca oricând e nevoie să ne întoarcem la specialişti, manageri profesionişti care dovedesc capacităţi de conducere, la valorile noastre pe care le-am ignorat, alegând diletantismul şi mediocritatea. E nevoie să avem „omul potrivit la locul potrivit“ pentru a putea măcar spera la normalitate economică şi socială. Aşadar, să reprofesionalizăm România. Altfel o să tot vorbim despre... ignorarea competenţei profesionale.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
2888

Comentarii

1. Maneanu Varvara Magdalena -- (4-July-2010)Într-un cuvânt competenţa are culoare politică, apartenenţă de clan şi gaşcă,iar în funcţie de acestea concursurile sunt aranjate, ca să iasă "omu nostru"- că este finu, fina, nepotul , nepoata , cumătrul , cumătra,etc. că aşa este în "capitalismul nostru de cumemetrie", cum bine la denumit cineva "măi dragă".....

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Criza de conştiinţă > REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL - Criza de conştiinţă

O recentă discuție cu un coleg de breaslă mi-a trezit un interes aparte pentru o anumită categorie de indivizi a căror atitudine față de responsabilitățile pe care le au și, mai cu seamă, față de cei cu care ar trebui să facă echipă, este mai mult decât dăunătoare. Pe deasupra, inșii la care încerc să fac referire, mai au și pornirea bolnăvicioasă de a genera tensiuni interumane ce ajung până la a altera atmosfere de lucru sau prietenii de-o viață. Porniri diabolice uneori cu consecințe grave în plan economic, administrativ și, nu în ultimul rând, organizatoric.

Revenind mai la ale noastre, adică în zona ce ne asigură existența pe pământul ăsta frământat de-atâtea rele, mă tot gândesc la câte sunt de pus în locul a ce s-a stricat, dărâmat și vândut pe mai nimic în cei douăzeci și ceva de ani.

Speranțe în măsuri guvernamentale care să repună lucrurile pe adevăratul lor făgaș nu prea există. Bani? Nu prea mai rămân și pentru agricultură. Soluția? Inițiativa agricultorilor, singurii care știu ce trebuie făcut și cu ce resurse. Sunt oameni de bună credință, mulți la număr, buni profesioniști, cu personalitate și verticalitate de neclintit, capabili să pună lucrurile în mișcare. Mai trebuie doar voință în a-și uni eforturile pentru a avea forța necesară penetrării îndărătniciei politice de a acorda atenția cuvenită sectorului cu care se laudă doar atunci când își aduce aportul la PIB-ul țării.

Am avut prilejul în timp să întâlnesc lideri ai fermierilor din multe țări ale lumii. Cel mai proaspăt exemplu pe care încă îl am în minte este cel al Asociației fermierilor din Germania. Când președintele respectivei organizații își revendică anumite drepturi în numele agricultorilor, miniștrii din țara respectivă se întreabă dacă trebuie să mai rămână în fotoliile lor calde în condițiile în care nu le pot satisface vreuna din doleanțe. La rându-mi, mă tot întreb de vreo câțiva ani, pe când o organizație puternică și în România capabilă să impună puncte de vedere? Și pe când un guvern capabil să „intre-n ton cu muzica“?

De mai mulți ani politicieni aleși „pe sprânceană“ la diferite niveluri nădușesc construind programe, strategii pentru diferite sectoare și perioade cu care partidele se laudă în campaniile electorale sau cu prilejul unor dezbateri. Nimic n-am văzut pus în practică din toate cele despre care se vorbește. Voința politică, directivele Înaltei Porți de la Bruxeles sunt invocate atunci când responsabilii trebuie să-și motiveze neîmplinirile, mascând astfel nepriceperea, neștiința... N-aș vrea să cred că poate exista și rea credință. Mai degrabă o... criză de conștiință.

Avem acum un guvern proaspăt. La propriu și la figurat. Sper să se ancoreze suficient de repede și bine în realitățile din lumea în fruntea căreia se află. Și să se „lepede de cele rele“. Altfel... soarta nu le va surâde. Asemenea altora.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
5683
☐
º Comentarii
☐
☐
º 1. chirila -- (16-February-2012)COMASAREA TERENURILOR
degeaba se incearca comasarea terenurilor nu se va reusi niciodata,aici suntem in Romania nu in germania,umbla tot felul de persoane sa adune,pana acum cand nu sa dat bani de la apia nu umblau acum ia prins pe toti febra pamantului.pamantul se munceste din dragoste,nu pentru bani,toti samsarii sau apucat de adunat.ar trebui data o lege ,daca nu ai un parc de utilaje performant nu poti arenda pamant un numar minim de tractoare si combine cu o putere mare,daca e sa facem comasare si sa nu ne batem joc de pamant ori il lucram cu utilaje(vezi agriaffairs agritehnica)
º 2. Maria Serban -- (20-February-2012)In fiecare sat exista persoane pricepute in a administra pamantul si a pune bazele unei asociatii sanatoase.Trebuie gasiti acesti oameni seriosi si invatati ce sa faca, ajutati, sprijiniti in interes colectiv nu doar pentru avantaje personale.Camera agricola, primaria, satenii isi pot da mana.Mai sunt romani cinstiti in tara asta si putem si noi face ceea ce au facut nemtii,.Ramane sa VREM
º 3. Alexander leg. aVa Macedonica -- (21-February-2012)Comasarea terenurilor este o actiune de ruinare si deposedare a micilor proprietari de teren. De catre cine ? De marii latifundiari,au ajuns sa detina terenuri de ordinul zecilor de mii de hectare,de samsari si de alti"binevoitori"In Japonia cele mai mari proprietati funciare au 30 ha si cultiva grau restul au 2-3 ha,este aceasta tara nedezvoltata?Sunt multi japonezi care isi lucreaza micile parcele...,dar concureaza marile companii!
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL

De la vorbă pân’ la faptă

Urmăresc uneori – chiar aşa, uneori, fiindcă deja m-a obosit amalgamul de vorbe destinate mai degrabă a umple spaţiile de emisie ale atâtor... posturi de radio şi televiziune decât să rezolve problemele acute ale economiei şi societăţii – urmăresc spuneam, asemeni multora dintre noi, câte sunt debitate pe unitatea de timp de cei mai mulţi politicieni care ne conduc de vreo douăzeci de ani încoace. Dacă punem în balanţă volumul declaraţiilor şi ceea ce ar fi trebuit făcut, te îngrozeşti când vezi câtă distanţă e... de la vorbă pân’ la faptă.

Ar fi inutil un bilanţ a ceea ce s-a spus şi făcut în toată această perioadă. Rezultatul ar fi dezamăgitor. Dar nici nu putem trece cu vederea minciuna pavoazată cu hainele democraţiei în spatele căreia au fost permise atâtea fărădelegi. De cele mai multe ori totul e mascat cu declaraţii menite să scoată în evidenţă „bunele intenţii“ şi „corectitudinea“ faptelor săvârşite în interesul tuturor românilor.

Dar se pare că am devenit imuni la tot ceea ce se petrece în jurul nostru, iar letargia în care am intrat urmare unei politici diversioniste nu ne mai permite să-i aducem în faţă pe cei care acolo unde se află fac mai mult decât toţi „vorbăreţii“ la un loc.

Ascultam cu ceva vreme în urmă o emisiune la radio unde interlocutorul încerca să propună câteva măsuri de relansare a agriculturii, propuneri prin care această ramură a economiei ar putea să devină salvatoarea României, cel puţin în contextul crizei economice mondiale actuale.

Mă doare sufletul când văd că soluţii venite de la oameni care fac ceva concret ce ar putea să salveze în al doisprezecelea ceas ceva de care avem absolută nevoie, rămân doar înregistrate pe bandă.

E timpul să trecem la fapte, să ne ocupăm cu toţii de viitorul nostru şi al urmaşilor noştri şi nu să aşteptăm pe alţii să ne spună ce e bine de făcut. Mai mult ca sigur o fac, în primul rând, în interesul lor.

Cred că ar trebui să înlocuim talkshow-urile cu exemple concrete de oameni care au reuşit să facă ceva cu ajutorul minţii lor. E timpul să ne gândim şi la ziua de mâine, să trecem, în fine, de la acţiuni pompieristice la strategii pe termen mediu şi lung în toate ramurile economiei.

E vremea, aşadar, să punem la treabă minţile luminate ale românilor care de cele mai multe ori au fost marginalizaţi, siliţi să ia drumul pribegiei pentru că unii dintre cei la care mă refeream mai înainte au crezut că le „ştiu“ pe toate şi nu au nevoie de cercetători şi specialişti, de pildă. Ar trebui să facem totul să reimportăm materia cenuşie risipită pe aiurea. Şi mai ales s-o folosim pe cea pe care încă o mai avem aici, acasă. Să facem astfel încât drumul de la vorbă pân’ la faptă să fie cât mai scurt.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
2381

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-de-o-suta-de-ori-lumea-satului...

EDITORIAL

De o 100 de ori Lumea Satului

Aveţi în faţă, dragi cititori, numărul 100 al revistei Lumea Satului, un număr obişnuit, aşa cum au fost toate până acum.

Un moment de bilanţ? Poate. Vreau să vă spun că nu a fost şi nu e uşor să scrii pentru şi despre cea mai fascinantă lume, lumea satului românesc. Nu e uşor, dar e minunat să aduci ori să readuci în atenţia cititorilor de oriunde ar fi ei câte ceva din obiceiurile, din modul de viaţă al celor din care ne tragem, tendinţele şi vrerile lor cotidiene specifice momentului în care trăiesc.

Revista este un concept original la care au contribuit o mână de oameni, fără reţete din import şi fără forţa unui trust de presă în spate, iar rezultatele se văd prin semnalele pe care le primim şi care ne-au încurajat să ne continuăm munca, să facem din ea ceva din ce în ce mai complet, mai complex şi divers.

Ne lăudăm cu cititori instruiţi, cu simţ critic dezvoltat, care ne oferă un feedback preţios, iar cu fiecare număr nou încercăm să îmbunătăţim câte ceva, să venim cu răspunsuri la întrebările lor şi să rămânem consecvenţi principiilor care ne-au ghidat de la început.

E poate momentul să evoc împrejurările în care a fost publicat primul număr.

Era în august 2005, atunci când România se afla în plină febră a pregătirilor pentru integrarea în Uniunea Europeană. Era, aşadar, perioada în care populaţia se afla în faţa multor necunoscute şi se simţea tot mai acut nevoia de informaţie realistă menită a creiona căile de urmat spre progres, spre performanţă. În toată această perioadă informaţiile din revistă au avut rolul de a menţine în echilibru tendinţele de sorginte europeană cu cele ale populaţiei autohtone.

Am avut de fiecare dată grijă să prezentăm adevărata faţă a lumii satului românesc sub aspect social, economic şi cultural. Să prezentăm acesteia poziţia autorităţilor faţă de interesele ei. Am scos în evidenţă succesele măsurilor luate, iniţiativele investitorilor, dar am şi criticat atunci când am considerat că putem îndrepta ceva.

Am promovat tot ce ne-a consacrat ca naţiune, oferind astfel lumii adevărata imagine a satului românesc, a României cu tot ce are mai valoros. Vom fi şi de acum cel puţin la fel de consecvenţi în crezul nostru de a construi împreună o lume mai bună, mai frumoasă, mai bogată într-o ţară la fel caracterizată.

Colectivul redacţional, fără de care n-ar fi fost posibilă construcţia acestei publicaţii – redactori, tehnoredactori, apoi compartimentele ce asigură buna funcţionare economică şi administrativă a redacţiei – specialişti inimoşi ce „clădesc“ zi de zi, săptămână de săptămână revista ce vă ajunge în mână de 24 de ori pe an, are convingerea că va reuşi să o menţină în topul publicaţiilor de specialitate prin efortul lor de a răspunde exigenţelor numeroşilor săi cititori atât din ţară cât şi din străinătate.

Aşadar, vă vom fi alături. Sunt convins că în sinea dumneavoastră ne faceţi aceeaşi promisiune. Măcar acum, când scoatem de sub tipar numărul 100.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
3132

☐

Comentarii

☐

☐

1. ionut -- (3-December-2009)La multi ani, faceti o treaba buna si... tineti-o tot asa!!!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a5917

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

EDITORIAL

Destinaţie de vacanţă

Este vară, este vacanţă şi te întrebi: unde îmi pot găsi un strop de linişte, soare, apă şi locuri pe care nu le-am mai văzut? În ţară. E minunat, e aproape, e a noastră, e frumoasă, poate mai frumoasă decât multe altele prin ce ne-a oferit natura de milenii. Dar unde?

Mai peste tot, pe lângă frumuseţile naturale sau până la ele, să ajungi este o adevărată aventură: drumuri desfundate, localităţi pe traseu de mai să crezi că sunt gropi de gunoi ori tărâmuri părăsite.

Mi-a fost dat să pot cutreiera ţara, Europa şi lumea, asemenea multor semeni de-ai mei. Dar, oricât de bine ai găsi pe unde umbli, parcă nicăieri nu-i mai bine decât acasă. Fără îndoială, nu spun o noutate. Puţini sunt cei care se rup de baştină pentru totdeauna. De ce o fac? Nu-i treaba mea. Fiecare trebuie să aibă un motiv şi, pe deasupra, puterea de a o face.

Te duci, împins de nevoi ori din dorinţa de a vedea ce mai e şi pe la alţii şi revii. La întoarcere te întrebi de unde ai plecat şi unde ai revenit. Ai plecat de-acasă, unde ţi-e cel mai drag, şi te-ai întors parcă într-o altă lume.

Recent am avut, pentru a nu ştiu câta oară, senzaţia că n-am revenit acasă. După ce vezi lume ordonată, liniştită şi curată, pământ bine şi îngrijit lucrat, e greu să te obişnuieşti cu ce găseşti în propria ţară. În afară de câmpuri pline de vegetaţie sălbatică, sate şi case cu bălăriile până-n geam, nu vezi mare lucru. Doar de ai curajul să apuci pe vreo cărăruie către vreun punct turistic să mai poţi vedea ceva, în afară de gropi.

Cam asta este imaginea României şi a turismului românesc, parcă mai pregnantă atunci când vii din altă parte. Sigur, imaginea este una generală, pentru că sunt şi locuri în care mergi cu plăcere, localităţi în care ţi-e drag să intri, cu oameni gospodari, dar mai întâi cu un edil-exemplu.

Nu sunt din cei care aşteaptă să le vină cineva „cu bani“, care să le facă treaba, aşa cum recent am întâlnit pe undeva prin nordul Maramureşului, una dintre zonele cele mai frumoase ale ţării în care, din păcate, trebuie să ai mult curaj să intri cu o maşină. Locuri cu o bogăţie naturală şi turistică uriaşă, dar insuficient valorificată, „graţie“ celor care păstoresc aceste locuri.

Doar brandul unor aşezări şi zone mai atrage vizitatorii. Cât despre aleşi…

Despre Litoral şi Deltă, alte locuri minunate altădată, ce să mai spun? Gunoaie, manele de-ţi dârdâie rărunchii, servire deplorabilă la preţuri de şapte stele şi, pe deasupra, un drum infernal.

Aşa stând lucrurile, te întrebi: ce destinaţie de vacanţă să alegi? Bulgaria, Grecia, Coasta de Azur sau multe alte locuri minunate din lume, ori România, cu riscurile de rigoare?

Eu am ales. Faceţi-o şi dumneavoastră, stimaţi cititori. Până la urmă, e frumos acolo unde îţi place. Acolo unde te simţi minunat.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
1974
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Dictatura bunului simţ

E o certitudine că în România turismul rural şi agroturismul au un potenţial uriaş despre care nu vorbeşte prea multă lume. De o vreme încoace, preferăm în schimb discuţiile pătimaşe şi de cele mai multe ori sterile despre necesitatea sau originalitatea brandului turistic. Folclorul, meşteşugurile şi bucătăria tradiţională românească reprezintă o cultură vie pe care neglijăm să o punem în valoare, dar care l-ar atrage pe orice turist dornic de a schimba aglomeraţia şi rutina din marile oraşe cu liniştea şi farmecul unui loc retras din lumea satului.

Ce ar trebui să facem fiecare dintre noi şi în special guvernanţii pentru a atrage mai mulţi turişti în spaţiul rural? E o întrebare care frământă, bănuiesc, pe mulţi dintre cei care şi-ar dori să-şi facă mai bine cunoscute ofertele specifice zonelor în care se află şi la care cred că primul răspuns ar fi să ne schimbăm mentalitatea. Să renunţăm la prezentările stereotipe şi să fim mai naturali în modul cum îl privim pe turistul care ar putea fi interesat de un loc anume.

Ne place să credem că suntem un popor ospitalier, dar se pare că există de ceva vreme o alterare a acestui caracter. Cum ne-am putea numi astfel câtă vreme unui turist îi trebuie, de pildă, prea multe abilităţi ca să nimerească într-un loc anume? Şi asta pentru că lipsesc indicatoarele şi centrele de informare turistică. Apoi, nu trebuie neglijat nici faptul că, de multe ori, calitatea serviciilor oferite lasă de dorit, singura dorinţă a celor mai mulţi fiind câştigul imediat, fără a se gândi că pe termen lung se poate pierde. Şi nu doar la nivel de individ.

Iar dacă trebuie să mă refer la grija pentru mediu şi curăţenie, la drumuri, alei şi cărări marcate, apoi cred că am găsit punctele cele mai vulnerabile care i-ar putea alunga chiar şi pe cei mai curajoşi turişti veniţi pentru prima oară în România. E greu să te simţi relaxat şi să te odihneşti când în jurul tău vezi mormane de gunoaie, cadavre de animale, case neîngrijite şi oameni ignoranţi. Este, din păcate, imaginea pe care o întâlneşti în multe sate româneşti şi e greu de înţeles cum de-am ajuns astfel. Fără îndoială, cei mai vinovaţi sunt edilii locurilor.

Dacă bunii şi străbunii noştri s-ar întoarce acum de unde au plecat spre veşnicie, cu siguranţă ar muri iarăşi. Şi încă mai repede când ar vedea cât de mult s-a schimbat atitudinea oamenilor faţă de obiceiuri, tradiţii şi mediul înconjurător. Până la urmă, faţă de ei înşişi, de straiele pe care le îmbracă, de... bătătura din faţa casei, de munca dătătoare de viaţă lungă, în fine, de tot ce leagă neamul de istorie. Încerc să cred că se impune o... dictatură a bunului simţ care să condamne orice abatere de la normalitate. Ar fi, de ce nu, cel mai nimerit brand turistic pentru satul românesc, chiar cu riscul de a nu fi original. Cine să fie „dictatorul“, vă las pe dumneavoastră să alegeţi.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
3434

Comentarii

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (23-August-2010)Desigur dictatorul să fie BUNUL SIMŢ- acela după care, sute de ani s-au ghidat comunităţile tradiţionale-satul.Şi azi câte odată mai întălneşti la sat oameni de modă veche(cum ar zice unii)care nu si-au pierdut bunul simţ, ei nu sunt drd. nici dr. nici masteranzi, sunt oameni simpli ai satului-ţărani, dar este o deosebită plăcere să stai să discuţi cu aceştia dacă muncile agricole le dau răgaz.

2. ing agronom Adrian Banuta -- (30-September-2010)Turismul- o sursa inepuizabila de venituri si un mijloc de dezvoltare durabila si de afirmare intre natiuni.

Romania poseda vaste si incomensurabile resurse din toate punctele de vedere care nu sunt valorificate la adevarata valoare.Inca ne mai putem ridica cu agricultura si turismul, trebuie sa existe o vointa de fier si o mai mare implicare si incurajare din partea statului roman.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: dce01
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - E primăvară şi e frumos > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEDITORIAL - E primăvară şi e frumos

Treceam într-una dintre zile pe uliţa unui sat, o scurtătură, spre un loc pe care doream de mult să-l văd: un fermier cu ferma lui aflată într-o zonă în care puţini ar fi cutezat să investească. Dar a făcut-o şi a reuşit. Aflasem deja asta de la cei care îmi vânduseră pontul.

Numai că, până să ajung la destinaţie, mi-a fost dat să aud ţipete, apoi să văd o altercaţie între două persoane asistate de încă vreo două-trei. Am aflat mai apoi că actorii principali erau o mamă şi fiul său care, întors supărat din satul plin de crâşme în loc de şcoală şi cămin cultural, îi reproşa ceva acesteia pe un ton cu mulţi decibeli. N-am asistat decât trecător la scenă. Un episod de care îmi aduc aminte cu tristeţe aproape de fiecare dată când mă gândesc la cei dragi: la mamă, la soţie, la copii...

Fiinţele care îţi consolidează personalitatea, te fac mai puternic, mai încrezător în viaţă, în tot ce faci. Sursă de apă vie pentru cei care cred în aproapele său. Şi cum să poţi răsturna o asemenea orânduială firească a lucrurilor? Cum, în loc de o floare şi un zâmbet, de o îmbrăţişare şi un sărut, să înjuri şi să blestemi până şi pe cea care ţi-a dat viaţă? Alterată societate! Se spune că cel care face femeia să plângă va plăti scump, pentru că Dumnezeu îi numără lacrimile.

N-aş fi vrut să aştern acum pe hârtie cuvinte care mai degrabă întristează, dar gândul la primăvara care a sosit, la primele flori din grădină, la femeia dragă de lângă noi pe care se cuvine s-o cinstim oricând şi nu doar cu o floare, mi-a readus în minte acel episod şi mă întreb cum de este posibil să se întâmple între oameni lucruri atât de urâte?!

Poate că e mai bine să zâmbim şi să fim optimişti. Pentru că viaţa poate fi frumoasă. E primăvară şi e frumos, mai cu seamă acum, după o iarnă ca-n copilăria noastră. O iarnă care i-a agresat pe unii, dar i-a bucurat pe cei care şi-au îmbrăţişat menirea de a face să avem ce pune pe masă. Şi încă de trei ori pe zi. Ce ne-am face fără ei?! N-am fi nimic! ,,Ce lucru curios e agricultura! – spunea într-una din scrierile sale G.K. Constantinescu. Rezistă mereu şi-şi reia în fiecare primăvară firul lucrului... Căci ea este profesia fundamentală a omenirii. E legată de biologia noastră însăşi, de nevoia de existenţă a societăţii; ea alimentează cea dintâi trebuinţă a organismului omenesc: ea ne hrăneşte, ea ne îmbracă...“ Cât adevăr în atât de puţine cuvinte! Şi cât de puţini vorbesc azi despre asta! Dar, cum spuneam, e primăvară. O primăvară mai frumoasă decât multe altele, care parcă prevesteşte un an agricol mai bun. Poate e un semn şi un îndemn la raţiune, la respect şi civilizaţie. Ce bine ar fi să fie mereu primăvară!

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
3862

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Egalitate şi pentru... căţei?

A fi popor mic, nu este un avantaj! Nu spun nicio noutate, nu? Şi, nu mă refer, aici, la numărul cetăţenilor unei ţări, deşi, a fost o vreme când doar asta conta, atât de mult încât şi azi reminiscenţele unei asemenea atitudini de popor mare şi tare răzbat dincolo de manifestările democraţiei declarate.

Am în vedere, însă, în cazul de faţă, un stadiu de dezvoltare de la care pleacă mândria apartenenţei la unul sau altul dintre popoarele acestei lumi. Puterea pune stăpânire pe tine atunci şi dacă această măreţie nu este susţinută de fapte reale care să te încarce cu dreptul de a te bate cu pumnul în piept, nu poţi să faci regulile comunităţii la care micul popor, vrea nu vrea, trebuie să adere că altfel nu se poate, nu poţi trăi singur într-o lume tot mai singură.

Înţelegem că subvenţiile agricultorilor europeni fac să geamă pe cei care le-au tot dat în progresie aritmetică dar, de ce să capete brusc regresie geografică când micile popoare dau semne de revigorare. Cu alte cuvinte de ce să măsurăm cu măsuri diferite sau cu sensul expresiei… „egalitate dar nu şi pentru căţei“ distanţele pe care istoria le-a amprentat? Brusc, pe cei puternici, i-a apucat grija faţă de nivelul subvenţiilor care trebuie ajustat, potolit, restrâns, criza ne dictează măsuri de criză, nu, aşa spun bancherii, tocmai când trebuia egalizat cu nivelul subvenţiilor popoarelor mici.

România abia de a ajuns, după 6 ani de aşteptare chinuitoare şi cu sacrificii nenumărate, la 130 de euro sprijin direct pe suprafaţă şi când să treacă la mai mult se pune problema restrângerii acestora, plafonare, mai degrabă, ca să păstrăm exact sensul zicerii, idee avansată de Germania încă din 2011 şi care pune semne de întrebare lângă programul agriculturii comunitare pentru perioada 2014-2020.

Ne bucurăm să aflăm, totuşi, că preşedintele Comisiei pentru agricultură din Camera Deputaţilor, Adrian Rădulescu, a ţinut să precizeze la o întâlnire cu o delegaţie a Parlamentului german că, citâm, „România nu este de acord cu plafonarea suprafeţelor pentru care se acordă subvenţii în cadrul viitoarei Politici Agricole Comune“, am încheiat citatul.

Este bine că se gândeşte un echilibru al subvenţiilor acordate tuturor agricultorilor comunitari cunoscut fiind faptul că este singura soluţie pentru a se armoniza distanţele care ţin statele europene departe unele de altele în dezvoltarea economică necesară tuturor membrilor comunităţii.

Răspunsul primit pare să ne linişteacă pe noi cei care nu credem într-o astfel de egalitate, poate unde vine direct de la parlamentarii germani care, fiind conştienţi de diferenţele profunde între plăţile directe acordate agricultorilor români şi celor germani, pe suprafaţă se pronunţă, acum, pentru egalizarea lor, fie ele pentru câini, fie ele pentru căţei! Oare?!

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:

4970

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

editorial-femeia-simbol-al-vesniciei_283...

Femeia, simbol al veşniciei

Doamne, câte aş avea de spus într-o lume nebună în care trăim. Într-o lume sufocată de nevoi, stăpânită la rându-i de… nevrednici mai mari sau mai mici cărora nu le e greu să-şi sfideze semenii, să le înşele aşteptările ori să scoată cuţitul la orice pas pentru a-şi face dreptate. Câtă nebunie! În câtă nesiguranţă trăim!

Dar o ieşire în grădina din faţa casei în care tocmai scot capul prin stratul subţire de zăpadă ghioceii plantaţi cu multă vreme înainte de femeia dragă mie, mă transpune în lumea visurilor şi mă trimite cu gândul la ce este mai gingaş şi mai frumos pe lume, la… feminismul de lângă noi, dătător de viaţă pentru viaţă.

N-aveam să fac legătura în acel moment cu zilele ce urmau, cu luna lui Mărţişor şi toate semnificaţiile zilelor sale.

Acum însă, când aştern pe hârtie aceste cuvinte ce-mi curg parcă din subconştientul meu, simt că mi se dezveleşte sufletul în care se regăsesc simţămintele mele faţă de semeni, de natură şi mai cu seamă faţă de aproapele fiecăruia dintre noi care, până la urmă, ne completează jumătatea în viaţă şi care ne face mai întregi şi încrezători în mediul în care trăim, în viitor, în familie.

Femeia - că despre ea este vorba, este jumătatea la care mă refeream ce merită mai mult decât îi putem oferi măcar pentru că „din a ei durere ne naştem“, pentru că are puterea să sfideze greutăţile, neajunsurile şi să-şi ducă mai departe pruncul în braţe, pentru că din bucata ei de pâine hrăneşte ce trebuie să-i urmeze în viaţa asta uneori nebună, nebună, nebună.

Ce ne-am face de n-ar fi aşa? Ce ne-am face de n-ar fi flori şi femeia de lângă noi? Acasă, pe stradă, la muncă, oriunde am fi. Femeia mamă, soţie, soră, fiică trebuie slăvită nu doar de ziua consacrată ei, ci în toate celelalte în care o întâlnim, o vedem…

Şi să-i sărutăm mâinile uneori bătătorite de muncă, să-i mângâiem faţa adeseori brăzdată de griji, vânt şi soare, să ne închinăm şi să facem un pas alături pentru a-i netezi calea în drumul ei spre fericirea noastră. Dar mai cu seamă să-i oferim măcar o floare nu doar pentru că… e Femeie, ci mai cu seamă că ne e alături în drumul nostru spre veşnicie.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
4070

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Feriţi-vă de diletanţi!

Asist, aş zice neputincios, la neliniştitoarea involuţie în care se află mass-media din ţara noastră, invadată tot mai mult de jurnalişti diletanţi sau care aleargă după senzaţional de dragul ratingului.

De la apariţii uneori ridicole prin neprofesionalismul de care dau dovadă cei care-şi dau cu părerea despre un domeniu sau altul, la furturi de branduri pentru care unii au muncit zeci de ani sau trusturi întregi de presă ce impun exprimarea partizană în funcţie de interesele politice sau economice, cam acesta e peisajul care reprezintă jurnalismul românesc al zilelor noastre.

Sigur veţi gândi că diletantismul se manifestă în toate domeniile vieţii sociale într-o vreme când ar trebui să se acorde importanţă specialistului şi specializării. Aşa este, însă branşa jurnaliştilor ar trebui să fie model pentru cei din jur, pentru că ei sunt formatorii de opinie pentru aproape tot ce se întâmplă în fiecare zi.

Sunt nevoit să apelez din nou la ceea ce am văzut şi auzit de la jurnaliştii din alte ţări pe care am avut prilejul să-i cunosc în deplasările mele. N-am să uit cu câtă mândrie un jurnalist ungur arăta tuturor diploma pe care o obţinuse la un curs de instruire la Facultatea de Medicină Veterinară atunci când gripa aviară bântuia prin ţările Europei, diplomă ce-i oferea dreptul să vorbească ca o persoană avizată despre activitatea serviciilor veterinare.

Instruirea jurnaliştilor pe diferite domenii, îndeosebi a celor din presa de specialitate, a devenit o necesitate. Asta deoarece se simte lipsa de profesionalism şi de documentare atunci când sunt abordate anumite domenii. Adevărul este că autorităţile publice ar trebui să condiţioneze acreditarea mass-media cu prioritate pentru cei care participă la astfel de instruiri spre a evita transmiterea unor informaţii distorsionate sau interpretate după fantezia fiecăruia.

Mă chinuie gândul că pentru omul de la ţară ceea ce citeşte în revistă, aude la radio sau vede la televizor reprezintă un fel de ghid pentru tot ce are de făcut, iar noi, jurnaliştii, îl amăgim şi manipulăm, în funcţie de un interes sau altul. În plus, mai avem şi pretenţia să fim trataţi ca nişte eroi sau mentori care, vezi doamne, facem eforturi supraomeneşti pentru a le aduce informaţii.

Sunt importante sentimentele generate la nivelul opiniei publice, mai ales în situaţii de criză, iar informaţiile transmise trebuie să menţină încrederea în autorităţi şi chiar în mass-media. Acest lucru se obţine dacă jurnaliştii se documentează, verifică şi actualizează cu seriozitate tot ce fac.

Cât priveşte colegii de breaslă din presa care se ocupă de agricultură şi de spaţiul rural în general, mărturisesc că nu mă simt confortabil alături de unii care, rupţi de realitate, se lansează în comentarii şi interpretări fanteziste ori de câte ori li se oferă ocazia, considerând că ar fi necesară o reformă pe care, dacă nu o vom iniţia noi înşine, o vor face probabil beneficiarii noştri care ştiu a cerne grâul de neghină.

Ing. Ion BANU

☐

ˆ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Gânduri pentru noul an > REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL

Gânduri pentru noul an

Noaptea numărătorii inverse a trecut. Au trecut, măcar pentru un moment, şi grijile noastre de peste an petrecând alături de cei dragi şi urându-ne „La mulţi ani".

Din păcate, sărbătorile de iarnă ale sfârşitului de an 2009 au fost oarecum „confiscate" de lumea politică şi de dezbateri care de care mai aprinse, mai toţi „vorbitorii" încercând să-şi motiveze intervenţiile prin a arăta cât de grijulii sunt cu românii şi cu soarta lor. Dezbateri, încăierări verbale, pe ici, pe acolo şi fizice, încrâncenări politice şi contradicţii ce ne-au antrenat şi transformat parcă pe toţi în oameni ce ni se pare că suntem altfel decât cei de dinaintea noastră.

În fapt, suntem la fel şi cu aceleaşi trebuinţe şi necesităţi. Adică masă, casă şi apă curată. Ce bine-ar fi de-am avea simţul măsurii! Dar asta este democraţia în România contemporană şi încerc să o accept ca atare. Mi-ar fi plăcut totuşi ca Moş Nicolae şi Moş Crăciun să fi fost aşa cum îi ştiam în copilărie, departe de politică şi aproape de acea parte a sufletului care mai crede în minuni. Mi-ar fi plăcut ca urechile magice ale Moşului să fi auzit cât de „cuminţi" am fost şi să ne răsplătească pentru asta cu ceva cadouri pe măsura sincerităţii şi loialităţii faţă de noi şi semenii noştri.

Numai că, de data aceasta n-a fost să fie doar aşa. Colindele, urăturile, sorcova şi alte obiceiuri ce reprezintă până la urmă cartea noastră de identitate, rostite ori susţinute de copii şi tineri pe uliţele satelor sau prin cartierele oraşelor au fost mai peste tot sub pecetea unor vremuri de criză, a neputinţei decidenţilor de a găsi soluţii benefice pentru toţi. Un sfârşit de an cu mai puţini brazi împodobiţi şi mai puţină lumină în casele românilor. Nefiresc pentru un popor cu dragoste pentru frumos şi datini.

Începe un nou an. Optimistul din mine crede că vom fi suficient de înţelepţi să valorificăm atâta frumuseţe şi bogăţie materială şi spirituală cu care am fost hărăziţi.

Şi mai crede ca în acest nou an – şi mulţi de aici încolo, sper– vom avea, în fine, parte de decidenţi înţelepţi care să elaboreze un program naţional de modernizare a agriculturii şi a spaţiului rural, o strategie care să vizeze o perioadă mare de timp, „bătută-n cuie", cum se spune, adică realizată prin consens politic, legiferată, fără posibilitatea celor ce vor să vină mai apoi de a-i schimba sensul şi conţinutul.

Mai exact, o strategie şi o lege care până la urmă să oblige la punerea ei în practică pe termen lung. Altfel, următoarea mare criză ce se prefigurează, criza alimentară, va putea fi greu de depăşit.

Dar să fim optimişti mai ales acum, când avem, iată, un guvern cu mai mare mobilitate, cu ceva experienţă acumulată şi un ministru la agricultură ancorat în realităţile satului românesc, o echipă care sper să fie de bun augur pentru ţară în general şi pentru agricultură în special. Pe deasupra, şi un comisar pe agricultură la Bruxelles care cu siguranţă va reuşi să ne conecteze la marea agricultură a Europei, la piaţa unică a acesteia,

unde trebuie să devenim jucători importanţi.
Sunt gânduri pentru noul an şi pentru cei ce vor urma.
I. BANU Vizualizari:
1074
□
Comentarii
□
□
1. George -- (4-January-2010)La Multi Ani! Sa speram ca anul acesta se va schimba ceva in agricultura romaneasca.
2. Ioan Balan -- (6-January-2010)La Multi Ani si sanatate din partea unui taranist de Bacau, Domnule Deputat Mihai Banu.
Ma bucura sa constat ca va preocupa viitorul satului romanesc si in mod deosebit soarta agriculturii.
Marele inaintas taranist Ion Mihalache a fost preocupat de emanciparea si ridicarea nivelului de dezvoltare si implicit de trai a taranilor romani, dar din pacate soarta i-a fost potrivnica.
Putem continua ceea ce inaintasii au inceput, mai mult se pot fructifica din plin si beneficiile rezultate ale evolutiei in domeniul tehnicii, incat agricultura sa devina o ramura rentabila.
Cu respect,
Ioan Balan
3. Ioan Balan -- (6-January-2010)Rasfoind paginile si citind mai cu atentie, mi-am dat seama ca semanati cu Mihai Banu deputat liberal de Bacau, dar sunteti de fapt alta persoana, probabil ruda caci asemanarea e prea izbitoare.
Restul continutului din comentariu ramane oricum valabil.
Scuze si numai bine,
Ioan Balan
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL

Geaba vii, geaba te duci...

Un recent comentariu de pe un post de televiziune mi-a readus în memorie celebra zicală „geaba vii, geaba te duci, geaba rupi nişte papuci!“ pe care am cuplat-o – nici nu puteam altfel – comportamentului celor mai mulţi decidenţi ce nu lasă în urma lor decât… fotolii uzate. Aşa că degeaba vin, că mai mult decât o ţară parcă din ce în ce mai săracă, mai devalizată, nu lasă după ce… se duc.

Nu sunt un critic fără temei şi nici nu mă comport, zic, ca un înregimentat politic sau doctrinal. De-odată stau, privesc, pun cap la cap idei, opinii, controverse, apoi trag linie şi concluzionez. Un singur cuvânt poate defini starea naţiunii sau condiţiile care au creat structuri… nu, nu pot să le numesc chiar ca pe cele din vârful „cizmei“ italiene, ci doar dictatoriale: trădare.

„Trădare naţională, domnule!“ – sunt cuvintele celor mai mulţi care încearcă să desluşească iţele, motivele care au condus la o Românie săracă şi români lipiţi pământului, într-o ţară cu atâtea resurse umane şi materiale. O ţară ce-ar putea fi, prin aplicarea unor politici socioeconomice sănătoase, în fruntea ţărilor civilizate şi cu un nivel de trai mai mult decât decent.

Politici spun fiindcă, din păcate, politicul conduce şi o face, de cel puţin douăzeci de ani, prost. Poate un guvern tehnocrat, cu un premier de asemenea, ar fi scos la lumină valori intelectuale pe care România le are din belşug, capabile să creeze premisele unei dezvoltări economice fără precedent. Dar cine să-l accepte? Că doar intelectualii nu cumpără şi nu se lasă vânduţi. Ei sunt verticali, demni, cu personalitate ce nu şi-o lasă terfelită în „mizeriile“ politice. Ei sunt specialişti educaţi în şcoală şi familie să fie mai întâi în slujba celor din jurul lor, a naţiunii din care fac parte. Pe când alţii...

Sloganurile şi declaraţiile politice nesusţinute de realitate, manipularea maselor prin acţiuni diversioniste au făcut din români un popor fără siguranţa zilei de mâine, lipsit de speranţa unei vieţi decente oferită de un loc de muncă sigur şi o prestaţie remunerată după calitatea sa. Clientela politică instalată în funcţii importante în stat îşi creionează propriul statut managerial, „slalomând“ printre legi, sfidând ceea ce s-ar putea numi calitatea actului de conducere prin măsuri luate împotriva firescului, a bunei funcţionări a structurilor din subordine. Oameni de ştiinţă, cercetători, specialişti de un profesionalism şi experienţă în conducere de invidiat sunt eliberaţi din funcţie, transferaţi sau detaşaţi doar pentru că sunt bănuiţi a fi simpatizat cu vreun partid sau pentru că nu joacă după melodia stăpânului, de fiecare dată alta şi altul. S-au întrerupt – şi fenomenul se repetă invariabil – măsuri, programe, acţiuni ce aveau menirea de a ordona activităţi economice, de cercetare, culturale etc. Şi asta sub oblăduirea partidelor ce se aflã la putere, a exponenţilor acestora care n-au învăţat nimic din ceea ce au văzut, au auzit pe unde au umblat.

Dacă au umblat în interes naţional... Aşa că zicala la care făceam referire are o perfectă corespondenţă în realitatea zilelor noastre. Pentru că degeaba vin unii la putere dacă n-au putere ori demnitatea de a spune ce gândesc şi degeaba pleacă dacă n-au făcut decât să-şi irosească timpul.

Dar ce prostii spun! Câte nu poţi – sau îţi poţi – face, chiar şi în numai patru ani?!

ION BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
3083

Comentarii

1. Petrisor -- (17-November-2009)Aveti perfecta dreptate si va felicit pt articol. In agricultura din Romania, exista o lipsa totala de consegventa in aplicarea strategiei de dezvoltare pe termen mediu si lung, asta generand o totala lipsa de vizibilitate si predictibilitate si implicit descurajarea investitiilor in sector.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Gogomănii politice

Recentele dezbateri pe marginea propunerilor privind noul sistem de susţinere a examenului de bacalaureat mi-au readus în minte numeroasele greşeli comise în timp în ceea ce priveşte învăţământul românesc. Dar mi-am zis că, pe lângă atâtea gogomănii politice, de ce n-ar mai încăpea una?!

Sunt un consecvent critic al sistemului, mai exact al sistemelor de învăţământ practicate sau impuse în ultimii douăzeci şi ceva de ani. Toţi miniştrii care s-au perindat pe la instituţia cu pricina în acest interval de timp – şi n-au fost puţini – au vrut să-şi lase într-un fel amprenta după propria gândire ori după cea a partidului din care făceau parte, prin încercarea, de multe ori reuşită, de a promova legi sau alte acte normative, parcă potrivnice nevoii de educaţie a noilor generaţii.

N-am să fac o analiză strictă a sistemului educaţional în general, ci am să mă refer doar la un segment al acestuia, cel menit a educa şi forma tinerii pentru adevărata piaţă a muncii. O piaţă care în acelaşi timp trebuie creată şi susţinută.

Mă întreb de multe ori cum de-au dispărut şcolile profesionale, dubla subordonare a învăţământului de specialitate, indiferent de nivel, atât la ministerul învăţământului, cât şi la cele economice? În vreme ce piaţa muncii cere meseriaşi pentru diferite domenii, miniştrii se întrec în a găsi soluţii pentru a-i face cu diplomă inclusiv pe analfabeţi. O gogomănie mai mare nici că se poate.

Poate n-ar fi lipsit de interes ca în locul acestei... iniţiative, o parte din licee, grupuri şcolare, colegii să fie transformate în şcoli profesionale, unităţi de învăţământ ce ar trebui, la rându-le, să fie dotate cu tot ce este necesar pentru o pregătire practică temeinică. O pregătire care să le dea încredere viitorilor absolvenţi în propriile forţe, să le consolideze personalitatea, în fine, să se simtă în stare să facă ceva în societatea din care fac parte şi în care trebuie să se încadreze. Altfel, generaţii la rând vor fi tot mai debusolate, de multe ori fără identitate, iar în căutarea acesteia vor fi mereu în pericol de a apuca pe cărări care-i vor dezonora. Oare asta ne dorim pentru... schimbul nostru de mâine?

A început un nou an şcolar, cu problemele specifice fiecărui început: spaţii improprii învăţământului, lipsa manualelor, a cadrelor didactice, a locurilor în grădiniţe şi şcoli şi câte altele. Mă gândesc de multe ori la imensele sume cheltuite pentru construcţii şi reabilitări de şcoli care acum se află în... conservare.

Poate că ar fi trebuit mai mult discernământ atunci când societatea – sau o parte a ei – şi-a propus construcţia unor edificii de cultură şi de... cult? Poate! M-au surprins la un moment dat spusele unui înalt prelat pe un post de televiziune care se lăuda cu numărul mare de biserici şi catedrale construite după ’90.

Fără îndoială că este nevoie şi de astfel de lăcaşuri, dar dacă de rugat o poţi face oriunde te afli – în casă, la birou, pe stradă sau pe câmp – carte nu poţi învăţa decât în locuri special amenajate şi sub o atentă îndrumare. Poate ar trebui să mai reflectăm asupra acestui lucru. Nu de alta, dar suntem creştini, iar biserica ar trebui să

aibă rolul ei în educarea neamului şi protejarea tinerei generaţii. Oare cât a făcut în acest sens? Întreb şi eu.
Ion BANU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
3440
□
˚ Comentarii
□
□
˚ 1. Teuceanu Mircea -- (17-September-2012)
Stimate Domnule Banu
MOTTO : " O tara ramane in istorie prin cultura, si progreseaza prin educatie".
Referitor la editorialul DVS., ridic doar o singura intrebare :
Cum poate fi facuta o programa scolara, daca niciun guvern post-decembrist, nu a stabilit directiile / ramurile prioritare de dezvoltare economica, respectiv domeniile / oportunitatiile Romaniei de dezvoltare pe termen mediu si lung, ca tara sa fie competitiva in era globalizarii ?
Cine stie in ce ramuri economice trebuie sa se investeasc resursele materiele si umane ?
˚ 2. ababei din LIPOVAT(VASLUI) -- (30-September-2012)AH ce frumos viitorul luminos li se arata celor idioti deci fii supus fata de cel mai sus pus nu uita ca tara te vrea prost.ma duc la oi

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL - Hrăpăreţi fără voie!?

Doar cine nu știe ce se mai face cu banii publici, prin ce... cotloane sunt „ascunși“ cu acte-n regulă sau pe unde și cum sunt „firuiți“ fără o dreaptă și logică împărțeală nu realizează cât de mult cântărește asta în traiul fiecărui contribuabil. Faptele sunt cu atât mai lezante cu cât ele se petrec într-o perioadă de profundă criză economică. Dar mai are românul timp să se gândească și la asta? Cât de repede și simplu am fost aduși în postura de... subjugați ai propriilor noastre interese și ai sistemului din care facem parte!

Se vorbește și despre o iminentă criză alimentară. Acum mai mult ca oricând. Cu toate acestea, nimeni nu pare să ia în seamă fenomenul, oricât de grav se anunță că se va manifesta.

Mi-am adus aminte, citind recent un text referitor la starea actuală a agriculturii, de așa-zisa revoluție verde despre care se vorbea în urmă cu vreo 25-30 de ani. Pusă în practică, ar fi constituit poate cea mai importantă realizare a cercetării în domeniu și a celor care ar fi putut pune în aplicare politici agricole în beneficiul omenirii. Poate că acum n-ar mai fi existat riscul penuriei de alimente. Cel puțin, nu de o asemenea amploare.

În ceea ce ne privește, altă „revoluție“ a aruncat agricultura românească în urmă cu 60-70 de ani. Este greu de găsit acum soluții pe termen mediu pentru a o aduce măcar acolo unde era cu ceva vreme în urmă. Ar presupune investiții majore în primul rând în organizarea teritoriului, apoi în irigații, infrastructură, mecanizare, tehnologii etc., măsuri față de care decidenții nu prea manifestă interes.

Se spune că cine nu investește nu are viitor.

Realizările din ultima perioadă în agricultură, puține față de cât ar fi trebuit pentru a o aduce acolo unde merită, dovedesc acest lucru. Dar care dintre guverne și guvernanți a înțeles pe deplin importanța susținerii domeniului? Poate că dacă s-ar fi prioritizat acțiunile, pe baza unor programe pe termen mediu și lung, chiar și puținele sume alocate s-ar fi regăsit în performanță și eficiență și nu în număr de voturi. Dar cum interesele sunt altele, banii nu ajung să creeze plusvaloare, ci linii directoare pentru partidele aflate la putere.

Beneficiarii lor fac din ei doar... putere. Cum altfel s-ar putea explica alocarea unor importante sume inclusiv instituțiilor neperformante economic? Cine-i întreabă pe cei care le administrează de modul cum sunt utilizați acești bani, de eficiența utilizării lor? M-aș fi așteptat ca unitățile de cercetare, în primul rând acestea, să constituie un exemplu în utilizarea eficientă a sumelor alocate, inclusiv pentru investiții și nu doar pentru acoperirea perpetuă a datoriilor. Dar dacă merge, merge. Uite așa ajung unii... hrăpăreți, cu sau fără voie! Cer sau nu, li se dă. Mă întreb însă, până când totuși?

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
5671

Comentarii

□

□

1. Amarad Claudio -- (15-January-2012)se vorbeşte de lăcomie,de prostie şi sărăcie.
Vrem ca agricultura să meargă bine.Dar cine să cumpere produsele agricole ale ţăranului şi cine să facă exportul cu aceste produse?
Uitaţi-vă câte reclame din bani publici se referă la ghiduri cu fonduri europene,ghiduri pe care ar trebui să le cumpărăm cu peste 500mii de lei, când acestea ar trebui distribuite gratis prin agenţii agricoli de la primăriile rurale.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - În cine dai cu biciul! > REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL

În cine dai cu biciul!

O ştire vehiculată în ultima vreme despre impozitul pe venitul agricol m-a dus cu gândul la anii când lucram ca specialist într-o unitate agricolă. La vremea aceea, pentru a mă deplasa între ferme eram nevoit uneori să merg cu trăsura şi astfel am observat comportamentul vizitiului faţă de cai. Eram nelămurit şi într-o zi l-am întrebat de ce dă mereu cu biciul în calul care trage.

„Pe celălalt degeaba îl bat, că se încăpăţânează, se opreşte şi nu mai vrea să tragă deloc“, mi-a spus el. Probabil aşa au gândit şi guvernanţii noştri când şi-au propus să-i impoziteze tocmai pe cei care muncesc în agricultură pentru a mări bugetul şi a reduce efectele crizei economice. Şi totuşi nedreptatea trebuie arătată cu degetul.

Dacă pentru calul leneş a-l urma pe cel mai harnic e un instinct, la om lucrurile nu stau chiar aşa. Am constatat că în satele României mai fericiţi sunt cei care nu muncesc – singura lor „strădanie“ fiind aceea de a aştepta ajutorul social de la primărie – decât cei care trudesc toată ziua pe câmp şi se roagă la Dumnezeu să-i aibă în pază.

Iată de ce mi se pare abuzivă ideea impozitării oricărei forme de venit a agricultorilor, atâta timp cât se face prea puţin pentru sprijinirea lor. Poate ar fi mai aproape de normalitate impozitarea celor ce nu cultivă cele peste trei milioane de hectare, aşteptând eventual un dezvoltator imobiliar sau vreun proiect de autostradă. Aceştia, pentru a fi „stimulaţi“, ar trebui să plătească o taxă egală sau mai mare decât nivelul subvenţiilor ce li s-ar cuveni. Ar fi poate o modalitate de a revigora bugetul. Dacă aş fi în locul guvernanţilor aş introduce şi obligaţia ca pentru fiecare hectar de pământ nelucrat deţinătorul să contribuie cu o anumită cantitate de produse agricole pe care să o procure de la cei care-l muncesc.

Şi tot lipsită de logică este acordarea de subvenţii pe animalele declarate fictiv sau care nu mai sunt în efectiv, fără ca cei vinovaţi să fie în vreun fel sancţionaţi, ba chiar unii ajung şi în fruntea unor asociaţii ale crescătorilor erijându-se în apărători ai intereselor acestora.

Mă întreb: cât vor mai fi favorizaţi cei cu putere de muncă care stau în mediul rural şi aşteaptă pomeni de la stat? Câtă vreme va mai trece până îşi vor da seama decidenţii că agricultorii sunt categoria socială cea mai discriminată?

În ultima vreme, tot aud de nemulţumirile unora sau altora privind veniturile, fiecare încercând să arate cât de importantă este munca lor, dar s-a întrebat vreodată cineva dacă agricultorii ar face grevă cine le va lua locul pentru a ne aduce pâinea pe masă? Probabil că nu, pentru că ne-am obişnuit să-i credem uşor de manipulat şi prea dăruiţi muncii lor ca să se mai gândească să-şi ceară drepturile.

Concluzia mea de azi e la fel ca aceea după discuţia cu vizitiul – cel biciuit este întotdeauna cel supus, calul care trage!

I.BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
3278

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL - Ingineria genetică între ştiinţă şi diletantism

Mă gândesc de multe ori la modul de viaţă al românilor în vremurile pe care le trăim, la comportamentul celor mai mulţi în mediul în care există, dar mai cu seamă la ce pot oferi celor în preajma cărora se află: copii, rude, prieteni. Îmi stăruie în minte o recentă dezbatere, dar mai ales reacţia reprezentanţilor unor ONG-uri şi, mai trist, ai unor instituţii publice faţă de nou, modern, faţă de ceea ce ştiinţa încearcă să ofere pentru menţinerea echilibrului biologic la nivel planetar. O încrâncenată discuţie susţinută, culmea, de jurnalişti drept moderatori. Am înţeles încă o dată câtă lipsă de informare există în rândul celor consideraţi sau apreciaţi ca formatori de opinie. În rol de „capră râioasă“ de această dată - organismele modificate genetic. Un subiect care a stârnit curiozitate, dar şi temere în rândul celor mai mulţi spectatori la lecţiile de dezinformare. Poate că şi termenii aleşi pentru a exprima succesul ingineriei genetice n-au fost cei mai nimeriţi, nespecialiştii şi cu atât mai mult cei stăpâniţi de diverse interese speculând aceasta.

„Modificare genetică“. Cu puţină stăruinţă din partea nepricepuţilor ori a rău-voitorilor, lumea înţelege a fi vorba de o intervenţie severă în biologia organismelor vii cu repercusiuni grave asupra vieţii înseşi. N-am să mă erijez în atotştiutorul fenomenului, am să spun doar că modificări în structura genetică a organismelor vii s-au produs în mod natural de milioane de ani. Aşa se explică evoluţia vieţii pe pământ, apariţia atâtor specii şi varietăţi în regnul vegetal şi animal, dispariţia altora, selecţia naturală manifestându-se permanent. Astăzi, prin biotehnologii specifice, cercetătorii nu fac altceva decât să scurteze semnificativ timpul în care pot apare noi creaţii cu însuşiri care să răspundă cerinţelor actuale privind mediul şi sănătatea. Un adevărat succes al ingineriei genetice, al biotehnologiilor ce limitează consumul excesiv, iraţional, neeconomic şi neştiinţific de pesticide.

Dar neştiinţa şi nepriceperea nu se manifestă doar în acest domeniu. Un subiect la fel de mult mediatizat este cel al câinilor fără stăpân, care a avut iarăşi parte de comentariile unor jurnalişti nedocumentaţi. Căzuţi în plasa conceptului de protecţie a animalelor, respectivii s-au rezumat doar la a susţine poziţia unor aşa-zise asociaţii de protecţie, fără a sesiza pericolul pe care îl reprezintă pentru sănătatea publică animalele care nu sunt hrănite, îngrijite şi asistate sanitar-veterinar. Se vede treaba că diletantismul se manifestă în toate domeniile vieţii sociale într-o vreme în care ar trebui să se acorde importanţă specialistului şi specializării. Iar branşa jurnaliştilor ar trebui să fie model pentru cei din jur, pentru că ei sunt formatorii de opinie pentru aproape tot ce se întâmplă în fiecare zi.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
4915

Comentarii

1. ionutz_ciprian -- (16-April-2011)omg-urile pot fi consumate fara nnici un fel de probleme si noi facem acest lucru de multi ani doar ca nu suntem informati asupra acestiu fapt. Pentru ce care sunt impotriva statul al trebui sa eticheteze special aceste produse si sa verifice respectarea etichetaii si sa ne lase noua dreptul de a alege. Peste 10 ani consumul de omg va fi ceva banal uzual si indispensabil

2. daniciuc -- (17-April-2011)veniti si la noi in comuna Deleni jud vaslui ,SA VEDETI CE SE INTAMPLA IN COMUNA NOASTRA .SUNTEM TERMINATI SE FURA TOT.NE-A MAI RAMAS O SINGURA SPERANTA VIATA SATULUI.
VA ASTEPTAM IN COMUNA DELENI JUD VASLUI PENTRU UN REPORTAJ

3. kesarion -- (16-April-2011)Ma intreb,de ce se face atita caz de OMGuri,ca si cum salvarea noastra ar depinde de ele? In agricultura romana actuala,nu se mai cultiva nici 70% din terenurile arabile. Sa ajungem noi la 90.95% si atunci sa ne punem stringent problema lor.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Întrebări fără răspuns

Îmi stăruie în minte o întrebare retorică, ca multe altele de altfel: de ce agricultura a fost şi a rămas la coada tuturor domeniilor economice din România, mai cu seamă în preocupările guvernanţilor?

Lipsa de interes şi viziune a decidenţilor pentru acest segment vital al economiei, manifestat în ultimele decenii, ne-a transformat, încet dar sigur, într-o naţiune vulnerabilă la crizele pe care, iată, le trăim.

Potenţialul agricol românesc – pământ bun, păşuni valoroase, animale, cercetare, cât mai e – despre care se vorbeşte atât şi care, după aprecierile multora, ar putea hrăni o populaţie de peste 80 de milioane, se lasă nevalorificat. Din păcate însă, cum spunea cineva, nu putem mânca potenţial. Acesta, dacă tot e, trebuie valorificat, însă raţional şi în beneficiul poporului în posesia căruia se află. Dar cum? Cum, când strategii de dezvoltare sunt doar pe hârtii şi lansate, frumos garnisite în cuvinte, în campanii electorale?

O guvernare responsabilă ar trebui să prioritizeze lucrurile astfel încât să înceapă cu ce este, nu necesar, ci vital: aerul, apa şi mâncarea. Adică toate cele care ne pot oferi potenţa de a face şi altceva pe acest pământ. Ar fi greu? Nicidecum!

Civilizaţiile au apărut, s-au stabilit şi dezvoltat acolo unde au existat resurse de apă. Este lesne de înţeles că viaţă fără apă nu este posibilă. Nu spun o noutate, dar am să repet acest lucru până voi avea convingerea că se va înţelege cât de important este să asigurăm apa acolo unde este necesar şi când este necesar. M-am bucurat să aud că pentru proaspăta conducere a Ministerului Agriculturii printre priorităţi se află... irigaţiile. Dar parcă am mai auzit asta în ultimii cel puţin 7-8 ani.

Şi dezvoltarea rurală a fost considerată prioritate, dar până acum în afară de parcuri, câte un drum pe ici pe colo sau o conductă de apă de la care nu se alimentează nimeni, mai peste tot lucrurile sunt încremenite.

Sunt puţine iniţiative care să ţină cont de specificul zonei sau care să aducă plusvaloare, locuri de muncă şi bunăstare pentru comunitatea respectivă. Mi-ar place să văd o revigorare a vieţii economice în mediul rural care să motiveze tânăra generaţie să revină în spaţiul din care fiecare dintre noi, până la urmă, ne tragem. Cu ce ar trebui început? În primul rând cu investiţii care să elimine principalii factori limitativi ai producţiei agricole.

Pentru sceptici, ori necunoscători – din păcate mulţi la timona cargoului numit România – trebuie să spun că un modern sistem de irigaţii se amortizează într-un an doar prin diferenţa de producţie ce se realizează, să nu mai vorbim de aportul adus bugetului naţional. Alte asemenea investiţii pot oferi astfel de mari avantaje nu doar investitorilor, ci şi ţării. Ar fi un minim efort pentru un venit uriaş.

Investiţia în agricultură s-a dovedit a fi cel mai uşor şi rapid de recuperat. Dar, câmpul mai întâi cere şi apoi dă. Şi nu cere mult pentru cât dă. Când se va înţelege asta? Iată încă o întrebare căreia nu-i găsesc răspuns!

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:

4182

□

Comentarii

□

□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-May-2012)Nu Agricultura este în coada tuturor domeniilor, TOATE domeniile sunt în coada preocupării tuturor guvernanţilor şi Cultura, Sănătatea, Învăţământul, etc. etc.Pe primul loc, al doilea , al treilea sunt interesele personale, prosperitatea personelă, şi a acoliţilor iar din domeniile la care ne referim îşi trag seva prosperităţii pe care o pun pe seama unei vocaţii înnăscute de buni întreprinzotori(manageri cum le place să se intituleze).

2. gheo -- (16-May-2012)Romania trebuie sa fie piata de desfacere pentru produsele din Uniunea Europeana,ce nu a-ti inteles?
primariile trebuie sa faca depozite de desfacere in fiecare judet.
taranii trebuie improprietariti cu teren

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

EDITORIAL

Învăţământul agricol în mare derapaj

Am tot sperat, de vreo douăzeci de ani încoace, că eternele greutăţi ale ţăranului român vor deveni plăcuta povară a omului şcolit, capabil să obţină resurse financiare şi materiale şi să rezolve multe din problemele agricole în ferma lui dotată şi organizată după modele europene

Din păcate, speranţele mele n-au prins nici cel mai vag contur. Asist în continuare, ca mai toţi semenii mei, la un sistem de informare şi învăţământ ce nu are nici pe departe rolul de a forma specialişti capabili să urnească economia din loc. Despre agricultură nici nu mai vorbesc. Învăţământul agricol de toate gradele, altădată capabil să furnizeze tehnicieni de mare valoare, a devenit neinteresant pentru cei mai mulţi tineri, fie ei şi din spaţiul rural. Condiţiile socio-economice nu-i mai motivează. Susţinerile financiare nu sunt de natură a-i încuraja să-şi pornească o afacere în agricultură.

Apoi, şcoala nu mai este capabilă să formeze practicieni de valoare, între teorie şi practică creându-se o prăpastie greu de surmontat. Absolvenţilor le lipseşte aplicarea informaţiei dobândită prin teorie pentru că nu beneficiază de baza materială necesară efectuării activităţilor practice în condiţii optime. Nu cu mult timp în urmă, un ministru al agriculturii îşi propusese ca temă prioritară revigorarea învăţământului de specialitate, poate şi pentru că era absolvent al unei astfel de instituţii. Bunele lui intenţii n-au avut sorţi de izbândă, cei al căror interes nu era ca şcoala agricolă să performeze reuşind să împiedice punerea în practică a acestei iniţiative.

„Nu se pune problema de a prelua unităţile de învăţământ, ci de a aduce un plus în ceea ce priveşte adaptarea specializărilor la producţie. Noi ne propunem să îmbunătăţim partea practică din învăţământul agricol şi pentru realizarea acestui obiectiv trebuie, în primul rând, să reactivăm fermele agricole didactice“ – declara respectivul ministru.

Învăţământul agricol, în actuala sa structură şi organizare, pare decuplat de politicile agricole, silvice şi de siguranţa alimentelor de la nivel naţional şi european, iar evoluţia sa din ultima perioadă nu dovedeşte a fi în măsură să asigure forţa necesară şi calificată de care sectorul agricol are atâta nevoie. Chiar dacă reprezentanţi ai liceelor agricole au afirmat că acestea trebuie să devină microuzine de specialişti, mă tem că acest deziderat e greu de atins în condiţiile în care nu se iau decizii la unison, iar parteneriatele între Ministerul Educaţiei şi Ministerul Agriculturii din 2000 şi 2003 nu s-au pus în practică.

Avem exemplul şcolii agricole de dinainte de ’89, perioadă în care acestea se aflau în dubla subordonare a celor două ministere. N-o să intru în amănunte privind modul cum funcţiona parteneriatul la care am făcut referire în acea vreme. Spun doar că rezultatele pentru economia agricolă erau de natură a aduce permanent un plus de ştiinţă şi performanţă în domeniu. Mă întreb acum, chiar nu suntem capabili să valorificăm şi din propriile experienţe? Că din altele am tot luat. Unde am ajuns, nu-i greu de văzut. Oricum, învăţământul agricol e în mare derapaj.

I.BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
2657

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Irigaţiile, un vis frumos? > REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL - Irigaţiile, un vis frumos?

Mă întreb cum ar fi să mă trezesc într-o zi auzind pe toate canalele de ştiri că România este pe primul loc în Europa la producţii agricole obţinute, că are cea mai mare suprafaţă arabilă amenajată hidroameliorativ şi că a devenit de ceva vreme cea mai căutată destinaţie a investitorilor străini în domeniul agricol.

Ce ziceţi, ar fi posibil un asemenea scenariu? Ar fi, cu siguranţă, dacă am avea guvernanţi responsabili, cu experienţă şi viziune, care să ştie cum să prioritizeze lucrurile nu doar pe hârtie, ci şi prin proiecte implementate în teritoriu.

Mai toţi românii, dar mai cu seamă cei care urmăreau imprimarea unui anumit traseu economiei naţionale, au condamnat regimul comunist pentru relele pe care le-a făcut, dar niciunul dintre cei care a luat frâiele ţării în mână n-a ştiut sau mai degrabă n-a vrut să valorifice proiectele valoroase elaborate la vremea respectivă pe care nu trebuia decât să le eficientizeze şi să le upgradeze tehnologic.

S-au preferat „tunurile“ financiare, s-a demolat şi s-a vândut, lăsând de izbelişte o economie care asigura locuri de muncă şi venituri cel puţin pentru autofinanţare. Din bruma de bani ce s-a mai scurs printre degetele „afaceriştilor de clasă nobilă“ – cum spunea cineva – într-un sac aproape gol, s-a aruncat cu „subvenţii“ doar în scop electoral în speranţa asigurării de locuri cât mai calde pe scena politică şi cu asta „tunarii“ şi-au considerat misiunea îndeplinită.

Dar vremea a trecut şi ţara parcă nu-şi găseşte calea. Luptele politice, goana după putere fac să se uite de nevoile celor cărora li s-au... cerşit voturile la alegeri.

Revenind la priorităţi, un guvern responsabil pentru administrarea ţării ar trebui, spun specialiştii neancoraţi politic, să înceapă cu infrastructura şi irigaţiile. Infrastructura – pentru a se facilita accesul în zonele de interes economic şi turistic, suficient de multe pentru a aduce plus-valoare comunităţilor, irigaţiile – pentru a exploata la maximum potenţialul agricol de care ţara dispune din belşug. Să nu mai vorbim de angrenarea economiei în ansamblu, pe orizontală şi verticală.

Mă simt obligat să reamintesc – pentru a nu ştiu câta oară – că apa este principalul factor limitativ al producţiei agricole, iar în condiţiile în care anii secetoşi se succed la intervale din ce în ce mai scurte, asigurarea acesteia pentru culturile agricole este din ce în ce mai acută.

România, din fericire, dispune de numeroase bazine hidrografice şi, ca urmare, de imense cantităţi de apă care, bine şi raţional valorificate, prin sisteme de aducţiune poate nu întotdeauna simple, ar putea rezolva problema fluctuaţiei nivelurilor de producţie, cu consecinţe benefice asupra... siguranţei naţionale până la urmă. Nu-i puţin lucru să asiguri hrana necesară propriului popor, ba chiar să poţi şi controla pieţe cu produse agroalimentare.

Pe de altă parte, asigurarea apei pe terenurile agricole, alături de perdelele forestiere de protecţie şi alte lucrări hidroameliorative, ar putea contribui substanţial la îmbunătăţirea mediului, la limitarea fenomenului de

deşertificare etc. Sunt oare greu de înţeles toate acestea sau nu există voinţă politică, după cum se tot aude când ceva nu se poate pune în practică?!
Să sperăm totuşi că raţiunea va învinge şi... irigaţiile – ca să mă refer doar la acestea – nu vor rămâne doar un vis.
Ion Banu
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
3587
□
° Comentarii
□
□
° 1. ion de la barlad -- (16-July-2012)Eu am vandut pamantul la un israelian ,ca si multi altii din comuna safaca jidanul irigatii ca are bani,multi dolari cred ca in cativa ani cumpara tot pe aici.E nevoie mare de bani
de medicamente operatii de rechizite,nu avem pe ce sa punem mana
° 2. MATEI TITU -- (24-July-2012)STIMATI SENATORI SI DEPUTATI! FINALIZATI
CANALUL SIRET-BARAGAN,DOMNILOR!
APA, IRIGATIILE, ADUC ROMANIEI SUME ENORME DE BANI!
A MAI RAMAS FOARTE PUTIN DE LUCRAT LA EL.
VA MULTUMESC DE ATENTIE.
° 3. MATEI TITU -- (24-July-2012)????????!!DACA AGRICULTURA MERGE, MERG INDUSTRIILE, COMERTUL, TURISMUL ETC. DACA AGRICULTURA MERGE RAU, NIMIC NU MERGE BINE. IN ROMANIA AGRICULTURA TREBUIE DECLARATA SI TRATATA CA PRIORITATE ZERO. CE SPUNETI DOMNILOR PARLAMENTARI?????????????!!!!!!!!!!!!
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Istoria se repetă

Vă amintiţi cu siguranţă nemuritoarele versuri ale marelui Eminescu din poezia „Doina“ – „De la Nistru pân’ la Tisa,/ Tot românul plânsu-mi-s-a/ Că nu mai poate străbate/ De-atâta străinătate…“

Sunt convins că mulţi le recitiţi şi recitaţi din când în când, încercând să le ancoraţi în realităţile momentului, ce nu se deosebesc prea mult de cele din vremurile trăite de poet şi contemporanii săi.

Starea naţiunii ne îndreptăţeşte să credem că... istoria se repetă. Vremurile şi cârmuitorii naţionali şi internaţionali ne-au adus iarăşi în starea de a nu ne mai simţi stăpâni în propria ţară. Borfaşi de toată mâna, afacerişti cu acte-n regulă ne devalizează zi de zi, în vreme ce stăpânii de drept ai pământurilor şi a tot ce-au clădit decenii în şir privesc neputincioşi cum li se fură până şi credinţa în ce le este cel mai sfânt: Dumnezeul lor.

Bancheri din toate zările, turci, arabi, italieni şi câte alte naţii îşi fac propriile legi în propria noastră ţară. Înşeală sub promisiuni deşarte – sigur, sub masca unei legislaţii prea permisive –, îşi umplu teşcherelele şi dau fuga cu ele la… ai lor. Pentru ai noştri – jug şi oişte. Câtă dreptate avea poetul!

Mi-aduc aminte povestea unui tânăr student care mi-a reaprins în minte scânteia pornirilor împotriva a ceea ce face rău semenilor mei. Se afla, sărmanul, în vizită de documentare împreună cu alţi colegi şi profesorii lor la ferma de cireşi a unui italian – pe pământ românesc, se înţelege. Hapsânul fermier peninsular, ca să folosesc expresia povestitorului, nu le-a permis învăţăceilor nici măcar să atingă îmbietoarele fructe, ameninţându-i… „io taio degetu di pune mâna“. Îngrozitoare comportare!

Vă amintiţi povestea cu boierul ce punea botniţă culegătorilor de struguri pentru a nu-i dijmui producţia. Citind romanul „Desculţ“, am avut credinţa că la mijloc se afla o născocire a marelui romancier Zaharia Stancu, dornic să intre în voia ideologilor vremii. Acum parcă am o mică îndoială.

Tare mi-aş dori să cred că relatarea studentului de la Agronomie a fost o glumă specific balcanică. Dar de nu, mă întreb, de fapt, ce căutau studenţii noştri într-o astfel de exploataţie, când printre români sunt fermieri de mare valoare şi ferme ale căror performanţe pot fi comparate cu cele mai moderne din lume?

Apoi unde sunt fermele didactice ale şcolilor şi universităţilor, aflate de regulă în imediata vecinătate a acestora şi în care elevii, studenţii îşi desăvârşeau cunoştinţele teoretice şi practice? Mai toate au dispărut sub privirile îngăduitoare sau prin complicitatea autorităţilor, trecând „legal“ în proprietatea afaceriştilor la care făceam referire; pe care nu-i interesează decât… câţi bani fac!

Dar fărădelegile nu se opresc aici. Ele au cuprins ca un flagel mai toată România. Câtă nedreptate şi umilinţă! În vreme ce ţara se zbate în nevoi, străinătatea ne impune reguli parcă pentru a desăvârşi sărăcia. Străinii aduşi drept investitori ne sug bruma de avere precum ploşniţele sângele din vertebrate.

Educaţia din familie, şcoală şi societate a dispărut ca noţiune sub masca unui libertinism greu de înţeles ce nu poate avea decât o singură cale. Spre haos. Cui folosesc toate? Cu siguranţă există beneficiari. Din păcate, nu ne aflăm printre ei.

Aşadar, greu să mai poţi străbate de atâta... străinătate.

I.BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
2243

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

editorial-la-un-an-o-data_1233.html

EDITORIAL - La un an o dată… > REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL - La un an o dată…

Sunt prea frumoase şi mult aşteptate sărbătorile de iarnă pentru a nu ne bucura din plin de ele, chiar dacă sunt precedate de comemorarea evenimentelor petrecute cu douăzeci de ani în urmă, evenimente ce au marcat până la urmă viaţa fiecăruia dintre noi. Poate chiar aceste sărbători creştine ce se doresc mai aproape de tradiţie şi de lumea satului să ne liniştească sufletele, să ne facă mai buni, mai înţelepţi, mai încrezători.

România e în criză. Artificială sau nu, ea va trece, aşa cum au trecut şi recentele alegeri prezidenţiale. Un singur lucru este sigur: ţara nu mai poate fi întoarsă din drumul pe care s-a înscris, indiferent dacă va avea o guvernare politică de stânga sau de dreapta.

Numai că, de două decenii lumea în general, lumea satului şi agricultura în special „experimentează“ noul regim politic şi economic, fără a reuşi să înscrie ţara pe un făgaş normal.

Suntem parcă o naţiune de cele mai multe ori ignorată, cu o economie lăsată să evolueze fără o strategie concretă, coerentă, cu legi şi norme elaborate pompieristic, confuze, uneori contradictorii şi, aş îndrăzni să spun, unele chiar antinaţionale. Cum aş putea califica altfel acele acte normative care au condus la abandonarea unei treimi din suprafaţa agricolă a ţării, apoi acele legi care au permis înstrăinarea celei mai de preţ avuţii naţionale – pământul?!

Neimplicarea guvernanţilor în susţinerea şi stimularea unor forme asociative în agricultură, acordul tacit al acestora pentru „restructurarea“ unor unităţi agricole sau de procesare a producţiilor numai pentru că au fost construite într-o altă epocă sunt alte tare ce atârnă greu pe umerii românilor, a agricultorilor, a celor din lumea satului.

Poate că rezolvarea mai rapidă a proprietăţii funciare, modernizarea infrastructurii deja existentă ar fi făcut din agricultura României un domeniu nu doar cu uriaş potenţial, ci unul extrem de profitabil.

Pe de altă parte, nici produsele obţinute din activităţile agricole nu au beneficiat de strategii de promovare, punere în valoare şi distribuţie, iar piaţa de desfacere nu a fost suficient reglementată.

Cât despre dezvoltarea rurală, concomitent cu conservarea arhitecturii şi a tradiţiilor satului românesc, nu pot spune decât că, în mare parte, a fost mai mult subiect de campanii electorale, rareori depăşind stadiul declarativ sau de intenţie. Ar trebui să ne trezim şi să privim acest tezaur aflat în suferinţă cronică, în care se regăseşte însăşi identitatea noastră ca neam şi să facem ca el să dăinuie.

La fel cultura românească, aflată la rându-i în suferinţă. O stare pe care o simt la rându-mi, asemeni poate multor conaţionali, mai ales acum în prag de sărbători când, mai mult ca oricând, aş dori să simt, să văd că nu ne-am rupt de rădăcini.

Dar, cum spuneam, sunt prea frumoase şi mult aşteptate sărbătorile de iarnă ca să nu sperăm, măcar la un an o dată, că poate fi mai bine, că vom fi mai sănătoşi şi mai stăpâni la noi acasă acum şi „LA MULŢI ANI!“.

Ion Banu
REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
2935
☐
Comentarii
☐
☐
1. laura -- (15-December-2009)doar suntem in romanica .... la ce sa ne asteptam bun
2. Niculai Popandron -- (18-December-2009)Este trist ca nu s-a acordat si nu se acorda atentia cuvenita celui mai important sector al economiei romanesti.La aceasta ora aflu ca ministru agriculturii va fi Orest Onofrei. Oare cine este acesta pentru ca lucrez in domeniu, dar acum aud prima data de acest nume.Ma asteptam ca destinele agriculturii sa fi fost incredintate lui Valeriu Tabara.Era cel mai potrivit dintre cei din PD-L. Ma gandesc la faptul ca era omul care ar fi putut da o mana de ajutor si cercetarii agricole romanesti care se gaseste la ora actuala in colaps.Va urez LA MULTI ANI si sa fim totusi in continuare optimisti.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-legea-ca-pe-duna_l1078.html

EDITORIAL - Legea ca pe... dună > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEDITORIAL - Legea ca pe... dună

Câtă vrere de dezordine constat că poate exista în jurul nostru! Şi totul sub umbrela sutelor de legi şi alte acte normative fluturate în vânt de decidenţi ca fiind de natură a ne... reglementa rosturile pe acest pământ. Din păcate, după douăzeci şi ceva de ani încă mai visăm la civilizaţie, ordine şi trai decent într-o democraţie pe care ne-am dorit-o autentică. Ce păcat de ţară şi de oamenii ei! O ţară parcă în derivă, ce nu-şi găseşte direcţia către liman.

Mă surprinde când aud, chiar şi prin culisele unor importante instituţii, că ,,lucrurile nu merg“. Şi nu merg. Este o realitate pe care o simţim, o vedem fără nici măcar să ne-o mai arate cineva. Multor parlamentari veniţi în forurile legislative cu speranţa că pot face mai mult de-aici pentru semenii lor le este ruşine acum cu statutul lor. Altora nici nu le pasă de alegători, ci doar de interesele lor pe care obligatoriu trebuie să şi le atingă până la sfârşitul mandatului, chiar sfidând legile, autorităţile, până la urmă pe noi toţi. Legea pentru ei este precum o barieră pe o dună pe nisip, gata să cadă fără să-i pese cuiva. Vând, cumpără şi din ce câştigă mai dau şi altora pentru a-şi asigura imunitatea. Urmându-le exemplul, cei din subordine amplifică chiar fenomenul pentru că până la vârful piramidei sunt multe buzunare de umplut. Şi uite aşa ne-am căpătat faima de ţară în care corupţia a atins cote alarmante.

Dar ce spun nu mai e o noutate. Nici pentru... unele autorităţi care au început curăţenia măcar din intenţia de a afişa ,,preocupare“ faţă de fenomenul despre care vorbim. Nu cred că asta este totuşi soluţia sau cel puţin nu este singura de natură a aşeza lucrurile pe un făgaş normal. Poate că trebuie descoperite cauzele sau, de ce nu, luate lucrurile de la cap, eliminând mai întâi răul din rădăcini. Pentru început, o legislaţie clară, simplă, bine ancorată în realitate, dată în seama unor oameni competenţi, ,,curaţi“, la rândul lor ancoraţi în realitate, care s-o pună cu fermitate şi curaj în aplicare. Apoi închise orice portiţe prin care s-ar putea produce evaziune fiscală. Concomitent, o grijă mai mare pentru educaţie, sănătate, pentru siguranţa locurilor de muncă ce pot conduce la o mai mare eficienţă a individului în societate. În fine, stabilirea priorităţilor în economie, elaborarea unor strategii pe domenii şi pe termen lung, promovate prin legi organice pentru a le asigura continuitatea. Ei, dacă toate acestea s-ar face într-o ordine cronologică, firească, cu siguranţă n-am mai vorbi de corupţie şi delincvenţă, de oameni bogaţi şi săraci ,,lipiţi pământului“, de ,,economie subterană“ de peste 60%, de datorii de zeci de miliarde de euro, de o industrie şi, mai ales, o agricultură care ,,gâfâie“ luptând să existe şi de multe altele care, cu siguranţă, nu ne fac cinste.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
6110

Comentarii

☐

☐

1. Sorin -- (16-March-2011)

Noi toti indiferent de pozitia pe care o avem in aceasta societate mizerabila trebuie sa contribuim la stoparea coruptiei la orice nivel.Orice fapta trebuie supusa atentiei organelor statului care nu sant deloc putine,pentru a lua masuri.Daca nu se intampla acest lucru trebuie mers mai departe la forurile cele mai inalte sau la cele internationale.Daca stam pasivi ca pana acum,fiind partasi cu nepasarea noastra a tuturor la disparitia industriei si agriculturii romanesti,implicit a disparitiei locurilor de munca si degradarea nivelului de trai,vom ajunge aproape toti cersetori sau delicventi

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

EDITORIAL

Legea să fie lege...

Vă mai aduceţi aminte de poveştile şi poveţele bunicilor şi părinţilor din vremea copilăriei noastre? Cu câtă dragoste ne înconjurau şi câte lucruri ce îndemnau la respect şi cuvioşenie ne spuneau! Şi mai toţi din ţinuturile noastre se întreceau în a fi... cei mai cei şi copiii lor mai ceva. Hei, ,,...ce vremi şi ce oameni mai erau prin părţile noastre...“ – ca să-l parafrazez pe marele povestitor Ion Creangă. Câte lucruri frumoase n-aş avea şi eu de povestit din vremea copilăriei?! O copilărie înconjurată de o lume încă nealterată comportamental.

Privesc acum în jur şi mă întreb dacă generaţiile de azi vor avea ce povesti peste ani?! Cu siguranţă da, numai că nu cred să aibă prea multe de spus despre educaţie, cultură, civilizaţie şi respect pentru muncă şi semeni, până la urmă, despre vremurile în care trăim.

Se spune că impresiile, amintirile din copilărie sunt cele mai durabile, ni se întipăresc în minte şi ne însoţesc toată viaţa.

Amintirile urmaşilor noştri de acum ar putea suna cam aşa: sărbătoarea nu era sărbătoare dacă nu răsuna muzica de mai să-ţi spargă timpanele. Ori, dacă iarba verde nu era presărată de peturi, pungi şi resturi de mâncare. Sau dacă străzile, aleile şi parcurile nu erau pline de mucuri de ţigară şi cutii de bere aruncate parcă de sălbatici bipezi şi de şoferi pe geamul maşinilor. În fine, dacă decorul general nu era completat şi de gesturile obscene şi de vocabularul vulgar al unor indivizi parcă veniţi din junglă, uneori aflaţi şi la volanul unor moderne făcături pe două sau patru roţi.

Cam astea sunt vremurile copilăriei nepoţilor noştri în care gunoiul şi bădărănia au cucerit România. Păcat că trăim într-o ţară atât de frumoasă. Parcă existăm pentru a ne face viaţa urâtă şi grea. Mulţi dintre noi ştim că există soluţii pentru a reveni în matca civilizaţiei specifică românilor de altădată, dar preferăm să asistăm pasivi, nepăsători, ca şi cum problema ar fi a altora, nu a fiecăruia dintre noi.

Comportamentul nostru actual este determinat de modul cum primăria, biserica, şcoala şi chiar familia înţeleg să se implice în ceea ce priveşte educaţia şi informarea oamenilor. Am trăit şi vremurile în care, deşi eram poate mai săraci şi mai puţin cunoscători ai vieţii de pe alte tărâmuri, aveam parcă mai mult respect faţă de muncă, curăţenie şi semeni. Dar mai ales faţă de lege. Pentru că toate aceste lucruri se petrec astăzi fiindcă nimeni nu impune respectarea unor norme de convieţuire.

Iniţiativele unor organizaţii şi asociaţii care îşi propun ca România să devină mai curată şi mai civilizată sunt lăudabile, numai că vor fi ca o picătură într-un ocean dacă măsurile legislative, atâtea câte există, nu sunt implementate corect şi, mai ales, respectate. E nevoie poate de o dictatură a legii, egală pentru toţi. Sigur, sună cam dur, dar se pare că este singura soluţie de a redeveni ce-am fost, oriunde ne-am afla: acasă, pe stradă, la locul de muncă... Cu ce amintiri frumoase ar putea rămâne şi nepoţii noştri...! Dar, pentru a fi aşa, cum

spuneam, legea trebuie să fie lege pentru toţi.
Ion BANU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
2542
☐
° Comentarii
☐
☐
° 1. Maneanu Varvara Magdalena -- (17-April-2010)Şi eu sunt întristată de ce este în jur.
Pănă mai ieri mergeai cu drag la sat, întălneai oameni simplii , ţăranii, care nu îl citiseră pe Kant, dar care se ghidau în tot ce făceau după bunul simţ şi adevărata credinţă. Din păcate aceştia se duc şi le iau locul mărşanii şi ţopărlanii crescuţi în scara blocului cu telecomanda în mănă şi cu gelul pe cap. Îmi păstrez totusi optimismul. Ăn rest toate cele bune şi succes.
° 2. Ionut Ciprian -- (18-April-2010)Legea nu ar schimba mare lucru, nu va fi un politist la fiecare colt de strada sa ia masuri pentru cei care injura, arunca resturi, nu vor merge cu noi la iarba verde sa ne oblige sa strangem dupa noi peturile. Chestia e de educatie, parintii de azi nu mai acorda timpul necesar educarii copiilor lor , poate din motive obiectiva , si uite asa s-a ajuns unde s-a ajuns, si avand in vedere ca timpul acordat de parinti educatiei copiilor scade trebuie sa ne asteptam la tot ce e mai rau, si sunt convins ca asa v-a fi. Si te intrebi totusi altii cum pot sa fie civilizati cand noi ne salbaticim...
° 3. sateancurat -- (18-April-2010)Educatia este unul dintre motive,dar ce parere aveti de inexistenta cosurilor de gunoi din majoritatea a comunelor, inexistenta unor containere pentru colectarea resturilor menajere organice, a materialelor plastice, a sticlelor?
° 4. zlate nicolaezlatenicolae@yahoo.com -- (4-May-2010) din orce localitate sateasca n-ar trebui sa se colecteze decat:peturile, materialele plastice care nu sunt biodegradabile, sticla si metalele.restul materialele mcare sunt biodegradabile sa fie compostate . specialistii din domeniu sa indrume locuitorii satelor sa transforme in compost toateresturile vegetale ,sa valorifice in scop personal sau spre vanzare compostul rezultat
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Lumea, tot mai numeroasă şi flămândă

O recentă călătorie într-o ţară africană a reuşit să-mi consolideze percepţia oarecum conturată în timp faţă de politicile agricole globale. N-am putut niciodată înţelege de ce există atâta ignoranţă la nivel mondial faţă de asigurarea securităţii alimentare pentru omenire despre a cărei criză se vorbeşte încă de prin anii ’70. În periplul la care făceam referire, mă întrebam de ce nu se întreprinde mai mult pentru a determina ţările africane, al căror potenţial agricol este insuficient exploatat, să aibe o politică de autosusţinere din punct de vedere alimentar? De ce sunt lăsaţi să lucreze pământul cu cele mai rudimentare mijloace şi nu se investeşte în tehnologii moderne? Există oare la mijloc interese ale unor state de a genera conflicte globale sau de a avea sub control anumite guverne?

Sunt întrebări care mă îndeamnă să militez pentru ca agricultura să devină o prioritate internaţională, iar securitatea alimentară să beneficieze cât mai urgent de o strategie globală. Existenţa ei poate îi va trezi la realitate şi pe politicienii români pentru care agricultura n-a fost niciodată prioritate naţională. Cum altfel am putea aprecia o astfel de politică ce permite să lăsăm nelucrate vreo trei milioane ha de teren arabil şi să scoatem din circuitul agricol, fără niciun discernământ, alte sute de mii pentru tot felul de proiecte fanteziste ale unora cu bani mulţi? Actuala criză economică din România e combătută prin reducerea veniturilor salariaţilor şi creşterea taxelor, determinându-i pe cei mai mulţi să apeleze la sintagma „decât să munceşti degeaba, mai bine să stai degeaba”.

Pentru criza alimentară care se prefigurează în perioada următoare oare la ce soluţii vor apela guvernanţii noştri? Probabil se va legifera să mâncăm o dată la trei zile sau cine ştie ce alte soluţii la fel de aberante se mai pot inventa... Mă încearcă un gust amar când spun asta, dar nici nu pot să accept la infinit ignoranţa perpetuă a decidenţilor faţă de agricultură şi securitatea alimentară a naţiunii. Deşi s-a demonstrat că o creştere în agricultură elimină sărăcia şi combate criza economică de două ori mai repede decât creşterile din orice alt sector, nimeni nu vine cu soluţii. Poate dacă fiecare dintre noi ar trebui să semene, să recolteze, chiar să prepare pâinea cea de toate zilele aşa cum trebuie s-o facă aproximativ 60% din populaţia Africii, am avea o altă atitudine faţă de politicile agricole naţionale şi faţă de cei care au grijă să ne asigure hrana de cel puţin trei ori pe zi. Dar actuala stare de lucruri ce continuă să chinuie milioane de oameni mă determină să-mi pun o întrebare la care încă nu-i găsesc răspuns. Oare ce va putea să facă în viitor o lume tot mai numeroasă şi mai flămândă? Poate dumneavoastră, cititorii mei, îl veţi găsi.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
5873

Comentarii

□

□

1. Măneanu Varvara Magdaleana -- (9-December-2010)Aveţi dreptate!Criza de la noi este comb.cu o strategie f.orig.prin red. venit pop., creşterea imp. şi taxelor.

Da!există grupări secrete, interesate de generarea de confl.globale şi de a avea sub contr.guverne de cozi de topor, sub contr. Mă antrenez deja de a mânca, cât mai rar, puţin şi mai ales ieftin(cu multe, multe E-uri asurtate).Negăsind altă soluţie, recomand tuturor acest lucru!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-mare-seceta-mare_614.html

EDITORIAL - Mare secetă, mare! > REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL - Mare secetă, mare!

Canicula deja instalată de câteva zile în multe zone ale ţării, seceta de mai peste tot incită iarăşi la dezbateri, ca mai întotdeauna, fără... efect. Adică fără a se face ceva concret pentru prevenirea şi combaterea respectivelor fenomene. Aşadar, am putea vorbi de secetă mare nu doar pe câmpii, ci şi în politica românească, mai ales în ce priveşte agricultura.

Ne aflăm în plină campanie electorală pentru europarlamentare numai că subiectele privind politicile agricole, deşi sunt printre priorităţile Uniunii Europene, la noi nu par să depăşească domeniul imaginii şi al promisiunilor, iar despre candidaţi, niciun partid politic nu şi-a propus măcar unul care să fie ancorat în realităţile satului şi mai ales ale agriculturii, în toată diversitatea şi complexitatea lor.

Dacă aruncăm o privire asupra modului cum sunt implementate strategiile elaborate – aşa cum sunt – se vede clar că politicul, dar şi mulţi funcţionari sunt rupţi de… fenomenul agricol. Pe politicieni îi preocupă spaţiul rural doar în perioadele electorale, când luptă, folosind diverse mijloace, pentru a obţine voturi, după care uitarea se aşterne din nou.

Încălzirea globală a determinat lumea întreagă să manifeste o mai mare grijă faţă de mediu şi dezvoltarea durabilă, în timp ce la noi – ca la români! –, deşi seceta se înteţeşte agricultura beneficiază doar de lamentări şi justificări, „criza“ devenind sperietoarea care trebuie să ne ţină departe de orice solicitare a vreunui efort financiar din partea statului.

Strategia naţională privind reducerea efectelor secetei, prevenirea şi combaterea degradării terenurilor şi deşertificării, pe termen scurt, mediu şi lung cuprinde măsuri şi chiar termene de implementare doar pe hârtie, iar de la autorităţi, în momentul de faţă, putem spera eventual doar la un act normativ care să impună schimbarea prognozei meteorologice. Asta pentru că fapta nu presupune găsirea vreunei surse de finanţare.

Politicul ar trebui să fie condiţionat de realitate, iar autorităţile şi instituţiile să vină cu soluţii adecvate fiecărui domeniu.

Fără îndoială, multe dintre măsuri implică costuri economice şi sociale ridicate, dar nu cred că pot exista impedimente în asigurarea acestora de vreme ce pentru promovarea imaginii unor personaje politice pe posturile mass-media şi pentru „pomeni electorale“ se găsesc întotdeauna fonduri.

Cu siguranţă dirijarea acestora către implementarea politicilor agricole în mod coerent ar aduce mai multe voturi decât orice promisiune electorală deşartă. Ştiţi povestea cu ciobanul pus pe farse, ce striga „lupii la oi“?! Şi apoi n-aş vrea ca singura soluţie a autorităţilor să rămână aceea de a emite o
Ordonanţă de urgenţă pentru amânarea încălzirii globale până ce vom fi şi noi pregătiţi să-i facem faţă.

Aş vrea în schimb soluţii „cap-coadă“ – cum spunea cineva, care să conducă la închiderea ciclului de măsuri pentru care se cheltuie uneori mulţi bani. Adică, să existe implicare politică, de la finanţarea producţiei până la valorificarea ei. Oare nu se poate? Poate învăţăm de la alţii cum îşi apără producătorii agricoli şi producţia autohtonă. Trebuie doar să vrem!

I. Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
2269

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL - „Mărunţeii“ din palat

De ceva vreme mă surprind mai toate ieşirile în public ale demnitarilor, declaraţiile celor mai mulţi căzând ca un trăsnet pe capul şi în mintea semenilor ce mai au încă puterea şi capacitatea de a raţiona. Spun asta pentru că cei mai mulţi cad pradă diversiunilor politice la care sunt supuşi mai în fiecare zi, aliniindu-se unuia sau altuia dintre punctele de vedere difuzate ostentativ pe posturile de radio şi televiziune ori în presa scrisă, nemaiavând vreme să „citească“ realitatea printre vorbe sau cuvinte.

Dibaci ai vorbelor, „şcoliţi“ cu multă grijă prin culisele partidelor, indivizii ies cu pieptul înainte şi umerii înapoi, învăluind în cuvinte triste realităţi pe care le afişează ca pe mari realizări ale guvernării lor. Uită inşii că se adresează totuşi unei naţii ce pricepe repede şi, dacă s-a lăsat o dată păcălită, a doua oară s-ar putea nu doar să-nchidă televizorul ori să rupă ziarul.

Ascultându-i, pe mulţi dintre ei cunoscându-i ca oameni de ispravă, mă întreb ale cui victime sunt până la urmă?! Încerc să cred într-o dictatură existentă în interiorul partidelor ce obligă la atitudini şi un vocabular ce n-au nimic comun cu obiceiurile şi educaţia neamului din care fac parte, la vulgarităţi pe care nici necuvântătoarele, de le-ar putea rosti, n-ar face-o. Dacă aş da curs zvonurilor din spatele uşilor, atunci aş da vina pe... trepăduşii ce consiliază diverse personalităţi, aşa-numiţii „mărunţeii din palat“, responsabili cu... sfaturile.

Revenind la realităţile momentului, mă întreb cum de poate cineva spune de ceva că e alb când se vede de la o poştă că e negru? Cum să spui că preţurile nu cresc, când ele au luat-o deja razna? Sau că economia „a luat-o din loc“, de vreme ce sărăcia cunoaşte o expansiune fără precedent? Ori că agricultura „merge“, când ţăranii au ajuns să se lipsească de ce aveau mai de preţ – pământul? Să nu mai amintim de păduri, despre care se vorbeşte ca fiind bogăţia cea mai de preţ, dar care, intrate pe mâna unor... jefuitori, au ajuns una cu pământul. Şi atâtea alte inepţii rostite de oameni de la care aşteptam idei, fapte, soluţii pertinente, mult mai ancorate în realitate.

Urâte demersuri, un mod de abordare ce n-are nimic comun cu realitatea, dar care maschează neputinţa de a face faţă celor care încearcă să impună reguli şi politici avantajoase doar grupurilor lor de interese, fie ele din ţară sau din străinătate. Dar să nu ne pierdem speranţa! Nădăjduiesc că semenii noştri vor avea înţelepciunea să judece cu calm lucrurile, să abandoneze orgoliile, fie ele şi de partid, pentru că, până la urmă, suntem plămada aceluiaşi neam. Să fim uniţi pentru a fi puternici. Dezbinarea ne face vulnerabili, stare ce nu foloseşte decât... celor care ne vor şi vlaga ce ne-a mai rămas.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
5590

Comentarii

1. mirela -- (1-May-2011)Vand seminte(samanta)de gladita pentru persoanele care vor sa imprejmuiasca suprafete mari de teren.Gardul din gladita este ieftin, nu vi-l fura nimeni(pentru "fier vechi",nu va taie plasele din sarma,nu intra oile, caprele , iepurii sa va strice recolta sau pomii fructiferi,este bun ca perdea de protectie impotriva vanturilor,imprejmuiri in jurul iazurilor,etc)Asteptarea e mai grea ,pana creste 1-2 ani, dupa care.... nici picior de vietate nu va calca proprietatea. 50 lei/ kg (in jur la 4600 buc de seminte ,aproximativ 200 ml) .
2. mirela -- (3-May-2011)pt d-na Maneanu Varvara.Perseverati in a planta (semana) pana apuca sa creasca ,apoi....o sa-mi multumiti.
3. daniciuc -- (4-May-2011)DOAMNE DUMNEZEULE cu ce am gresit noi ca ne-am nascut in aceasta comuna Deleni de Vaslui ,AICI NOAPTEA UMBLA LUPII CU DOUA PICIOARE,si fura tot din gospodarii,aici e TRIUNGHIUL BERMUDELOR PENTRU ORATANIILE DIN OGRAZI.Ajuta-ne Doamne ca suntem blestemati.
4. daniciuc -- (2-May-2011)in ccomunaDELENI jud VASLUI,iar au inceput furturile din gospodarii ,se fura tot si nimeni nu ne poate ajuta .Cineva din fiecare familie trebuie sa stea treaz ca se fura in draci si ramanem fara nimic ,e mai rau ca in afganistan si irak.In comuna Deleni e ca in CONGO.
5. Măneanu Varvara Magdalena -- (3-May-2011)am 3 remarci:1. m-am aflat tot timpul in tabara perdanta, ghinionul meu...(pt.Dl Banu). 2 gladita este un copac minunat(pt Dna Mirela), din ramuri de gladita s-a facut coroana lui Isus, ca durerea sa fie mai mare, dar gardul nu rezista caci puetii de glad. sunt smulsi inaite s-a prinda radacini.3 si pe aici pe la noi, Dl Daniciuc este cam ca pe la Deleni. Am fost pe acolo in tinerete la Stanilesti. (Deleni, Epureni). Va salut si Va urez Sanatate.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-ne-furam-singuri-caciula_s479....

EDITORIAL - Ne furăm singuri căciula

Aceasta este imaginea creată de evazioniştii „pricepuţi“ ai economiei româneşti, mai ales în această perioadă în care ţara se află în plină criză, aş spune mai întâi morală şi apoi economică. Un motiv în plus de a aprecia că fenomenul a devenit „sport naţional“ ce se manifestă în toate domeniile din economie.

Printre preocupările principale ale autorităţilor se află întărirea disciplinei în colectarea taxelor la bugetul de stat. O măsură lăudabilă, fără îndoială, dacă aceasta ar viza tot spectrul comercial, până la urmă tot ce mişcă în economia românească. Printre ţintele vizate sunt şi activităţile din agricultură. Aportul semnificativ adus anul trecut de acest sector în creşterea economică i-a făcut pe mulţi să susţină că reducerea evaziunii fiscale în agricultură ar rezolva multe dintre problemele financiare la nivel naţional.

Într-o oarecare măsură au dreptate. Dar să nu uităm că evaziunea fiscală n-o fac doar agricultorii, fie ei mari sau mici, ci mai degrabă comercianţii de produse agricole.

Apoi, nu ştiu ce mare evaziune fiscală poate face un producător vânzând trei legături de zarzavat la poarta casei. Poate că atenţia autorităţilor ar trebui să se îndrepte către cei care fac comerţ „intracomunitar“ cu astfel de produse, aduse de aiurea în cantităţi impresionante, „taxate“ poate doar de vameşii isteţi, dar şi de către „samsarii“ de la nivel naţional.

Fenomenul a cuprins, cum spuneam, întreaga economie şi se manifestă fără a fi stânjenit de cineva, în ciuda protestelor, ce-i drept mult prea voalate, ale contribuabililor oneşti asupra cărora presează efectele neputinţei ori indiferenţei autorităţilor de a scoate economia „gri“ la „vedere“. Fără îndoială, este mult mai comod să ai controlul asupra agenţilor economici cu evidenţă bine organizată decât să „iei la mână“ miile de falşi producători şi comercianţi care inundă pieţele cu la fel de false documente eliberate prin bunăvoinţa unor indivizi din primării în schimbul unor... mici atenţii.

Dar, asta-i România, am putea spune în faţa acestei stări de fapt în care nu putem interveni. Numai că neputinţa ori dezinteresul (sau interesul?!) autorităţilor de a (nu) face ordine în economie generează o adevărată avalanşă de taxe şi impozite pe care trebuie s-o suporte mai întâi tot cei cu respect faţă de statul căruia îi aparţin şi de semenii lor.

Până la urmă, ceea ce se întâmplă în această... economie de piaţă aflată – vrem sau nu s-o recunoaştem – într-o totală degringoladă nu face decât să genereze instabilitate economică şi, după cum s-a constatat, politică. Aşa-i când vrem să ne furăm singuri căciula. Sau nu vrem, dar tot aşa iese?!

Ing. Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
4020

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-ne-vindem-tara_s249.html

EDITORIAL - Ne vindem ţara?

Mă întreb, România mai are hotare? Cred că doar faptul că nu suntem admişi în Schengen ne mai aminteşte că totuşi există un spaţiu delimitat care ne aparţine. Dar până când oare?

Se ştie deja că suntem în topul european al vânzărilor de teren către străini chiar dacă acest lucru ar putea deveni legal abia din 2014.

Am fost cu ceva vreme în urmă într-o ţară arabă care se „vinde“ străinilor în condiţii foarte avantajoase pentru ea: am aflat că de fapt orice activitate economică pe care un străin ar dori să o demareze acolo, o poate face cu propriile resurse financiare. În plus, investitorul este obligat să „doneze“ unui cetăţean autohton 50% din acţiuni. Pare desprins dintr-un film SF nu-i aşa? Şi totuşi aşa stau lucrurile acolo unde cei aflaţi în capul trebii ştiu ce au de făcut.

Pe la noi însă toate se desfăşoară într-un stil aşa..., mai balcanic, că doar au trecut pe aceste meleaguri destui care să ne „înveţe“ arta comerţului la negru.

Profitând de mentalitatea, sau necunoaşterea de către majoritatea proprietarilor de terenuri a realităţilor vremurilor pe care le trăiesc, uneori prea săraci sau neputincioşi în a se organiza pentru a le exploata, cei cu bani mai mulţi de pe aiurea, au găsit căi de a controla importante suprafeţe arabile, iar până la a deveni proprietari cu acte în regulă n-a mai fost decât un pas.

Nu e suficient să recomandăm agricultorilor să nu-şi vândă terenurile, ar trebui înainte de toate să fie evaluate consecinţele economice, sociale, demografice şi politice ale acestor acţiuni. În lipsa acesteia, nu peste mult timp vom călca în propria ţară pe pământ străin, cu consecinţe de nebănuit asupra securităţii noastre. Deşi lucrurile conduc spre o... subtilă deznaţionalizare, decidenţii noştri rămân indiferenţi, motivând că... aşa se precizează în tratatul de aderare la Uniunea Europeană. Aşa o fi, dar cum se ştie, multe lucruri stricate pot fi şi reparate.

De multe ori mă întreb dacă mai are statul pârghiile necesare pentru a-i motiva pe români să-şi păstreze pământurile?! Sigur, soluţii ar fi, trebuie să existe doar bune intenţii şi puţină voinţă, fie ea şi politică. Sau mai ales politică.

O soluţie ar fi acordarea de sprijin financiar din partea autorităţilor române pentru realizarea cadastrului funciar, sprijin ce ar trebui să fie însoţit de condiţionarea vânzării terenurilor agricole numai către cetăţeni români, iar cel ce va vinde către un străin să nu beneficieze de acest ajutor, ba chiar să fie penalizat cu o sumă care să descurajeze un astfel de demers.

Numai că, după cum evoluează lucrurile, greu de crezut că cei care se află în capul treburilor cum spuneam, doresc să depună un minim de efort pentru a aşeza lucrurile în locul lor firesc. Şi uite-aşa, rămânem pradă investitorilor de pe oriunde care, chipurile, ne vor scoate ţara din impas.

Guvernanţii, indiferent de culoarea lor politică, ar trebui să nu uite că pământul este cel mai de preţ mijloc de producţie, este bun naţional şi reprezintă condiţia necesară de identitate a acestui neam, garanţia supravieţuirii lui. Pământul românesc trebuie gestionat de o manieră responsabilă cu efectuarea unor demersuri şi găsirea unor soluţii care să pună fermierul român pe picior de egalitate cu cel străin şi nu să-l facă sluga acestuia.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
4003
☐
° Comentarii
☐
☐

° 1. zlate nicolae -- (16-April-2012)cu ce drept actualii proprietari de teren agricol mostenit de la cei ce au luptat la marasesti, oituz...dar si de la cei care au murit pentru intregirea neamului in primul si al 2-lea razboi mondial. ajutati-isa lucreze pamantu, nu sa-l cedeze celor cu bani pe bani putini. spuneti-le care este valoarea in euro al pamantului din tarile care cumpara terenuri in romania.cred ca e rusinos sa vinzi pamant in romania pe unu sau doua salarii caetigate in tara lor

° 2. zlate nicolae -- (16-April-2012)cu ce drept actualii proprietari de teren agricol mostenit de la cei ce au luptat la marasesti, oituz...dar si de la cei care au murit pentru intregirea neamului in primul si al 2-lea razboi mondial. ajutati-isa lucreze pamantu, nu sa-l cedeze celor cu bani pe bani putini. spuneti-le care este valoarea in euro al pamantului din tarile care cumpara terenuri in romania.cred ca e rusinos sa vinzi pamant in romania pe unu sau doua salarii caetigate in tara lor

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-nu-lasati-agricultura-fara-bus...

EDITORIALNu lăsaţi agricultura... fără busolă!

Se vorbeşte tot mai mult despre potenţialul agricol al României, de rezervele uriaşe pe care încă le avem dar care nu sunt valorificate suficient. Cert este că majoritatea deţinătorilor sau administratorilor de teren au rămas la nivelul de la care doar privesc în jur şi consideră că… până aici ne-a fost.

Adică, mai mult nu se poate. Nimic mai eronat. Nu vom putea intra nicicând în competiţie cu suratele noastre din Uniunea Europeană de vom continua să gândim astfel. Mai grav este că în vreme ce uriaşe rezerve – pământ, apă, relief, păduri – rămân insuficient exploatate, devenim tot mai dependenţi de produsele agricole – inclusiv de primă necesitate – de calitate îndoielnică, venite de te miri unde, obţinute în condiţii de poluare excesivă şi pe terenuri incomparabil mai proaste decât cele pe care mama natură ni le-a pus nouă, românilor, pe tavă.

Dar de ce o asemenea stare? Încerc să trec în revistă doar câteva din cauze. I-am lăsat de izbelişte sau i-am amăgit cu diverse tipuri de subvenţii care până la urmă n-au intrat în buzunarul lor, pe producătorii agricoli şi ne-am resemnat cu eticheta de agricultură de subzistenţă.

Pământul cu care ne-a hărăzit providenţa n-a fost şi nu este valorificat la adevăratul său potenţial, iar forţa de muncă din agricultură nu este utilizată eficient. Continuăm să transformăm terenul agricol în teren pentru diferite afaceri imobiliare, motiv pentru care, cu siguranţă nu vom scăpa de condamnarea urmaşilor noştri. Am lăsat de fiecare dată agricultura în coada tuturor priorităţilor, cu consecinţe grave asupra asigurării necesarului de produse agroalimentare din producţie proprie, ceea ce ne-a obligat la importuri uneori de peste 70%.

Ne-am bătut joc de cercetarea agricolă şi am făcut aproape orice ca să o distrugem, făcând astfel loc importurilor de material genetic – importante cantităţi de seminţe, material de plantat şi material seminal fiind acum asigurate de prin alte părţi ale lumii. Apoi, dăm ajutoare sociale unor oameni apţi de muncă din mediul rural în loc să-i motivăm şi să-i orientăm către activităţi şi servicii care ar aduce ţării creştere economică şi lor venituri pentru un trai decent… la ei acasă.

Mă întreb uneori dacă toate acestea, puţine din câte sunt de fapt, care au condus la prăbuşirea celei mai importante ramuri ale economiei, au fost făcute cu bună ştiinţă, sau pur şi simplu nu au existat strategii adecvate stării economiei şi regimului politic venit la putere după 1990.

E clar că dacă ne dorim să fim egali cu partenerii noştri europeni, producătorii agricoli vor avea sarcina dificilă de a ieşi, în anii care vor urma, din regimul de subzistenţă şi a construi o agricultură modernă.

Actualul guvern afirmă prin reprezentanţii săi că doreşte să susţină creşterea producţiei agricole prin stimularea comasării voluntare a terenurilor şi exploatarea mai eficientă a acestora, precum şi prin creşterea ponderii zootehniei în agricultură. Pentru sporirea producţiei şi a calităţii acesteia, noul guvern îşi propune, printre altele, să stimuleze agricultura ecologică, dar şi sectoare precum pomicultura, legumicultura şi viticultura.

Sună bine, nu? Sper ca toate acestea să nu rămână doar la nivel declarativ şi din nou, orbiţi de crize, situaţii de urgenţă, putere sau interese personale, să lăsăm agricultura iarăşi… fără busolă.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
2869

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - O nouă primăvară, alte frământări

Grijile încep iarăşi – dacă se vor fi terminat vreodată – pentru mai toţi slujitorii pământului. Arat, pregătit şi semănat, dar şi fertilizat, combatere boli, dăunători şi buruieni, iar pentru asta de procurat sământă, îngrăşăminte, motorină, pesticide şi câte alte input-uri nu sunt necesare pentru cultivarea pământului?! De unde şi, mai cu seamă, cu ce pot fi procurate toate acestea?!

Iată cele mai grele întrebări pe care agricultorii şi le pun mai întotdeauna pentru că niciodată nu s-a reuşit menţinerea unui echilibru între costuri şi preţurile de valorificare, între eforturile agricultorilor şi cele ale procesatorilor şi, cu atât mai mult, ale comercianţilor. Iată şi principalul motiv pentru care tot mai multe suprafeţe rămân necultivate, stare de lucruri ce a generat şi bine cunoscuta zicală „mai bine stai degeaba decât să munceşti degeaba“.

Sigur, n-am să mă refer acum la agricultorii care au reuşit să performeze graţie unui management de calitate. Mă preocupă mai degrabă cealaltă categorie care ...„nici tu glie, nici simbrie, ci doar bani din primărie“ – ca să parafrazez un bun gospodar supărat pe cei care „umplu bodegile pe banii statului“. Lor li se mai adaugă, din păcate şi o alta, cei care, din neputinţă financiară sau fizică, ori şi una şi alta, îşi neglijează pământul, proprietatea şi chiar pe ei înşişi. Cu toate acestea, refuză ajutorul celor care, cu bună credinţă, îi sfătuiesc cum să procedeze ca pământul pe care-l deţin să dea roade. Am reţinut cu ceva vreme în urmă expresia unor specialişti din reţeaua de consultanţă agricolă – „noi nu dăm bani, vă învăţăm să faceţi bani“.

Un mod de a gândi ce ar putea pune în practică tehnici de comunicare menite a conduce lucrurile pe făgaşul progresului, eficienţei şi bunăstării.

Revenind la pământ şi la rosturile existenţei lui, nu pot să nu mă gândesc la cât de eficient ar fi ca toate suprafeţele să fie cultivate. Orice calcul s-ar face nu poate conduce decât la un singur rezultat: câştiguri de miliarde de euro pentru ţară şi agricultori dacă s-ar cultiva chiar şi jumătate din cele trei milioane de teren abandonate în acest moment. Dar cu ce resurse să „urnim carul“? S-ar putea pune întrebarea.

Ei bine, răspunsul ar trebui să vină atât de la autorităţi, care trebuie să promoveze acele politici menite a stimula iniţiativa în domeniu, cât şi de la agricultori, care trebuie să înţeleagă că individualismul nu poate duce la progres. Soluţia? Asocierea. Simplă, pe grupuri de interese, în cooperative, societăţi, oricum. Important este să răspundă intereselor celor mai mulţi şi, până la urmă, intereselor statului din care facem parte. Dacă există un astfel de interes. Dacă da, atunci trebuie învăţat cine nu ştie, ajutat cine nu poate, obligat cine nu vrea. Sigur, cu legea-n mână. Poate Camerele agricole, aflate încă în „chinurile facerii“, vor fi în măsură a împlini aceste ...deziderate. Poate şi acel echilibru despre care „vorbeam“ la început. Cine ştie!

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:

4848

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ffcf9

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

editorial-painea-nu-prosteste_l991.html

EDITORIAL ...Pâinea nu prosteşte > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

EDITORIAL ...Pâinea nu prosteşte

Citesc deseori lucrări ori scurte paragrafe din opera unuia dintre cei mai mari agronomi români, Gh. Ionescu Şişeşti – din care ne-am propus să inserăm, număr de număr, în spaţiul din dreapta acestei pagini – şi mă uimeşte sclipitoarea minte care parcă trăia atunci fenomenul agricol de azi. Politicienii vremurilor noastre pare a nu se deosebi cu nimic faţă de cei de-acum 70-80 de ani. Fac mult zgomot, îşi propun fapte mari, dar parcă nimic nu se leagă. Uită că „prestigiul nu trebuie să vie de la zgomotul pe care-l facem, ci de la faptele pe care le săvârşim".

Ascultându-i cum încearcă a-şi etala talentele oratoriceşti, de multe ori fără nicio idee ancorată în realităţile pe care le trăim, te întrebi în ce lume încă ne aflăm?! Să nu mai pomenim dialogurile împănate cu expresii şi vorbe de ocară, în care subiecţii se scufundă precum ce iese mai rău din om ca o necesitate în propria lui mizerie. Din fericire, printre cei la care fac referire se află şi Oameni. Prea puţini însă ca să poată urni carul doldora cu gunoaie. Sper însă ca numărul lor să crească repede, precum germenii în laptele proaspăt lăsat de izbelişte. Poate atunci lucrurile vor intra pe făgaşul lor normal.

Dar, „până va fi să vie vremea ce-o voim", să ne ocupăm de propriile noastre rosturi dacă chiar ne dorim o altfel de viaţă. A aştepta să vină ceva de sus se vede treaba că e în zadar. Programe, strategii naţionale care să jaloneze drumul spre o agricultură performantă lipsesc cu desăvârşire. „Bunele intenţii" şi ceva sprijin financiar cât să ia ochii ce privesc cu oarece invidie spre agricultorii din Vest nu sunt suficiente pentru a performa. Se impun, fără îndoială, şi măsuri care să stimuleze munca, valorificarea resurselor naturale, cultivarea pământului „din răzoară în răzoară". Propunerile guvernului privind sancţionarea celor ce nu-şi lucrează pământul sau nu aplică regulile privind bunele practici agricole nu mi se par totuşi cele mai potrivite, dar nici nu se poate accepta ca milioane de hectare să rămână neluate în cultură şi alte câteva să fie valorificate sub capacitatea lor de producţie. Poate că soluţia cea mai pertinentă ar fi stimularea celor care vor să lucreze pământul, apoi crearea ori consolidarea instituţiilor care să poată cumpăra, concentra şi exploata suprafeţele celor care nu au posibilitatea de a le lucra. Dar, până va fi să se-mplinească „voia celor mulţi", să ne unim noi forţele fizice, materiale şi intelectuale pentru a face ca pământul să rodească mai mult şi peste tot, păşunile să fie mai pline cu animale şi masa mai bogată. Şi când toate astea vor fi, cu siguranţă vom deveni mai sănătoşi, mai frumoşi şi mai deştepţi. Că doar pâinea nu prosteşte.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
5787

Comentarii

□
□
1. MăneanuVarvara Magdalena -- (1-February-2011)Pâinea nu prosteşte!Aşa este!Ea este sfântă!Pînă nu scoatem trădarea din ţară, pământul nu va fi lucrat cum trebuie şi nici de folosirea celorlalte resurse economice pe care le avem nu ne vom bucura noi , ci alţii!Păcat !!!
2. Niculai Popandron -- (6-February-2011)Romanul este un mare consumator de paine. Prostia nu vine de la consumul de paine.Poporul roman nu este un popor prost.Agricultorul nostru nu este mai prost decat agricultorii din tarile cu agricultura performanta.Atunci de ce altii pot iar noi nu putem.Cum sa putem cand noi nu avem o strategie, un program de dezvoltare a agriculturii romanesti. Cum sa facem strategii cand noi nici macar nu cunoastem cu exactitate ce si cat cultivam. Aceasta se-ntampla de peste 20 de ani si este foarte grav.Ce face Ministerul Agriculturii impreuna cu atati academicieni din cadrul Academiei Agricole.Pacat.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Pământ.... la ofertă!

E cât se poate de adevărat. În România pământul nu se vinde străinilor, se dă... gratis. Peste 12% din terenul arabil nu mai aparţine românilor ci unor companii străine care-l deţin cu acte-n regulă şi primesc subvenţii europene şi tot felul de stimulente naţionale, chiar şi dacă îl lasă în paragină. Iar când este exploatat, producţia primară pleacă din ţară pentru ca mai apoi, noi românii, să cumpărăm produsele, procesate sau nu, la un preţ înzecit.

Ar trebui ca pământul să fie declarat resursă strategică, chestiune de siguranţă naţională şi luate în acest sens măsurile necesare, elaborate acte normative care să reglementeze regimul fondului funciar în favoarea celor care-l deţin din generaţie în generaţie de veacuri. Nu pot să-mi imaginez ţăranul român, fie el astăzi fermier mai mare sau mai mic, fără ţarina lui, originea până la urmă a cuvântului ŢARĂ.

Prelungirea termenului de liberalizare a pieţei funciare se pare că nu mai are nicio şansă şi asta pentru că guvernanţii, „negociatorii“ ţării nu au manifestat interes în acest sens, nu au pus deasupra interesului personal pe cel naţional. Este însă inadmisibil să stăm cu braţele încrucişate, asistând pasivi la... înstrăinarea noastră până la urmă.

Soluţia? Statul român ar trebui să impună anumite restricţii care să descurajeze cumpărarea de terenuri de către oricine. Apoi, trebuie făcută o evaluare reală a valorii pământului, pe zone şi categorii de calitate şi să nu se permită vânzarea sub valoarea stabilită. Sunt necesare, de asemenea, politici funciare care să separe cadastrul agricol de cel imobiliar, iar politicile privind exploatarea terenurilor agricole să revină în sarcina ministerului de resort.

Se impune, de asemenea, elaborarea de politici care să creeze plusvaloare în agricultură şi industria alimentară aici, la noi acasă, să ne producem singuri ceea ce mâncăm şi nu să acceptăm cu atâta uşurinţă produsele altora, de cele mai multe ori de o calitate îndoielnică. Să nu mai vorbim de preţuri. Trebuie găsite soluţii care să încurajeze tinerii români să cumpere terenurile, inclusiv prin crearea unor facilităţi şi alocarea de resurse financiare cu această destinaţie.

Se cuvine să reamintim că pământul este cel mai important mijloc de producţie, este bun naţional şi reprezintă condiţia necesară de identitate a acestui neam, garanţia supravieţuirii lui. Iar dacă problema terenurilor agricole nu va fi gestionată de o manieră responsabilă şi nu vor fi realizate demersuri pentru găsirea unor soluţii care să pună fermierul român pe picior de egalitate cu cel străin, vom fi puşi curând în situaţia de a slugări pe moşiile străinilor în propria noastră ţară.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
3534

□

Comentarii

□

□

1. radian -- (1-July-2012)UN MARE ADEVAR!!!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

EDITORIAL - Păstorii lumii de carton

De o bună bucată de vreme, adică... de când ne-am vrut mai democraţi, dintre noi au apărut, mai întâi ici colo, apoi precum ciupercile după ploaie, tot mai mulţi inşi cu ifose de stăpâni a tot ce mişcă în jurul lor. Nu vă imaginaţi că noi, oamenii, nu ne aflăm printre cei ce... mişcă prin „ogrăzile“ indivizilor. Supuşi cum ne ştim, sigur, până începe a ne fierbe sângele prin vine, le ascultăm cu smerenie poruncile precum... o lume de carton. De ni se spune că luna-i soare, plecăm capul în semn de aprobare.

Ştiţi povestea celei mai mari tragedii din lumea animalelor? Se spune că undeva prin Alpii francezi, doi berbeci dintr-o turmă de oi, luptându-se poate pentru supremaţie printre mioare, au căzut într-o prăpastie. După ei s-a aruncat întreaga turmă.

De câte ori mi-e dat să văd liderii neamului luptându-se între ei pentru putere, până la urmă pentru obţinerea unei cât mai mari sfere de influenţă care să le ofere mai multă... legimitate, îmi vine în minte povestea cu berbecii şi turma de oi.

Se spune că puterea se obţine cu bani, deşi cred că pot fi şi alte căi pentru asta. Banii, evident, se fac sau ar trebui să se facă prin muncă. Mulţi chiar îi fac astfel, dar şi mai mulţi agonisesc pe seama muncii altora. Mai exact, furând din truda celor pe care şi-i consideră la picioare. Cu eleganţă, cu acte-n regulă – ştiţi şi povestea cu... legea ca o barieră! – nu se sfiesc să facă averi şi, pe deasupra, să mai pună şi la teşcherea atât cât să le-ajungă nu doar lor, ci multor generaţii dintre-ai lor.

Se mai spune că lumea, pentru a fi uşor de... manipulat, trebuie mai întâi s-o aduci în stare de sărăcie, să dezbini comunităţi şi să aţâţi spirite. Dictonul latin „divide et impera“ (împarte şi stăpâneşte) se dovedeşte a fi de actualitate şi azi. Politicul, din ale cărei izvoare „curg“ cei mai mulţi dintre indivizii la care fac referire, pare să susţină astfel de „întreprinzători“. O fi având vreun interes? Întreb şi eu.

Iniţiativele lansate recent privind revizuirea legii fundamentale şi reorganizarea administrativă par, spun unele voci, a face parte dintr-un alt scenariu, asemănător multor altora, menit a distrage atenţia de la problemele poate mult mai grave cu care ţara se confruntă şi care grevează asupra stării naţiunii. Trecând însă peste astfel de prejudecăţi, revizuirea poate că este necesară, nu de alta, dar mai trebuie de văzut, printre altele, cam cum se mai traduce juridic cuvântul, se pare de mult uitat, „ilicit“. De, trăim într-o ţară democrată!

Despre regionalizare numai de bine, dar dacă tot se vrea făcută, după cum se zice, pentru binele românilor, poate că ar trebui mai întâi ei întrebaţi prin care judeţ ar mai vrea să locuiască. Nu de alta, dar mai marii trebuie să priceapă că nu păstoresc o lume de carton. Românii au încă sânge de român şi mai sunt şi la ei acasă.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
5300

Comentarii

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-July-2011)Incontestabil românii mai au sânge de român,şi desigur mai sunt la ai acasă, dar mie şi cred că multor alţi concetăţeni ai mei, de multe ori ne vine să strigăm spre cer, precum Mântuitorul pe cruce, Doamne Dumnezeul meu de ce m-ai părăsit

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Pe mâna cui ne mai aflăm...?!

Sunt două decenii de când Legea fondului funciar îşi produce efectele. Cred că e singurul eveniment de amploare cu care decidenţii responsabili cu agricultura „postdecembristă“ vor rămâne în istorie. În rest, doar zvâcniri şi încercări timide de a mişca lucrurile şi... multă degringoladă.

Asistăm neputincioşi, cam din aceeaşi perioadă, la degradarea celui mai de preţ bun cu care ne-a hărăzit providenţa – pământul. Străbunii noştri au făcut multe şi mari sacrificii pentru a-l câştiga şi păstra în speranţa că urmaşii lor vor avea măcar un minim de respect pentru... cel mai de preţ bun al unei naţiuni, pentru efortul înaintaşilor lor de a oferi siguranţa proprietăţii funciare.

Din păcate, gene-raţiile din perioada pe care o trăim privesc cu atâta nepăsare rosturile pământului încât îl lasă cu prea multă uşurinţă pradă naturii sau oricui oferă pentru el câţiva bănuţi. Nu mai interesează pe nimeni cât teren arabil se risipeşte sub betoanele unor construcţii, cât se transformă în deşert sau cât ajunge în proprietatea unor indivizi de oriunde, de multe ori cumpărat doar pentru a încasa subvenţii din bani europeni şi, atenţie, din bugetul naţional. Şi toate astea doar pentru că nu suntem în stare să ne stabilim priorităţile.

Cât de greu ar fi fost ca banii pe care i-am avut la dispoziţie să-i îndreptăm spre obiective care chiar ne-ar fi adus progres şi performanţă în agricultură?

Cât de departe am fi fost dacă am fi lucrat pământul după nişte principii cuprinse într-un Cod care să nu se schimbe în funcţie de culoarea politică?

Ce producţii am fi obţinut şi câţi bani s-ar fi încasat la buget dacă am fi exploatat întreaga suprafaţă agricolă a ţării şi dacă am fi folosit tehnologiile moderne puse la dispoziţie de o cercetare funcţională la întreaga sa capacitate?

Câtă plusvaloare ar fi adus unele lucrări de protecţie şi îmbunătăţire a calităţii solului, un sistem de irigaţii bine pus la punct, modernizat şi extins pe suprafeţe mari?

Iată doar câteva dintre întrebările pe care şi le pun mulţi dintre românii de bună credinţă la care nu pot găsi răspuns.

Mă întreb, dacă vreun decident s-ar încumeta să poarte un dialog pe această temă, cum s-ar explica?

Am sperat că aderarea la Uniunea Europeană ne va scoate din haosul în care ne aflăm. Dar, n-a fost să fie aşa. Am rămas încă tributari concepţiei dezonorante „lasă că merge şi aşa!“. Şi merge, dar pentru alţii care ştiu, sub masca sprijinului financiar acordat pentru dezvoltare, să ne ia înzecit înapoi. Ne modernizăm şi nu e rău, dar parcă prea scump pentru o ţară aşa săracă.

Sper, încă sper, ca politicienii – că pe-acolo se pare că e „frâna“– , dar şi guvernanţii să reconsidere poziţia agriculturii care poate fi motorul dezvoltării economiei. Altfel, vom continua să ne întrebăm... ai cui mai suntem?! Sau, pe mâna cui ne mai aflăm?!

Ion Banu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
4592
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-politicul-sa-traiasca_672.html

Politicul să trăiască!

Mărturisesc că n-am fost niciodată un mare admirator al clasei politice, al oamenilor politici, cu unele excepţii în faţa cărora mă înclin cu respect. Şi nici un nostalgic al vremurilor de până în ’90 nu sunt, deşi o bună parte din viaţă mi-am petrecut-o în acea perioadă cu bunele şi relele ei.

Însă absenteismul la votul din 7 iunie mi-a retrezit un sentiment de… repulsie faţă de viaţa politică din România. El reprezintă un serios avertisment adresat celor care „fac jocurile“ în ţară, adică politicienilor şi partidelor din care fac parte şi indirect grupurilor de interese ce eclipsează structurile politice şi administrative din mai toate judeţele. Aceşti „jucători“ au ştirbit în timp încrederea alegătorilor în tot ce ar trebui să guverneze, în litera legii, ţara.

N-am să intru în amănunte, pentru că exemple ce ar confirma cele de mai sus sunt atât de multe încât spaţiul tipografic n-ar fi suficient pentru a le detalia. Nu pot însă trece peste… spectacolul oferit cu prilejul „selecţiei“ cadrelor pentru conducerea structurilor descentralizate din teritoriu.

Sub masca aşa-ziselor „proiecte de management“ şi a „examenelor“ susţinute sub protecţia politicului au fost instalaţi în funcţii-cheie, în instituţii cu mari responsabilităţi oameni cu meserii şi specializări ce n-au nimic comun cu domeniul pe care urmează să-l păstorească: de la administratori de cimitire la agricultură, ginecologi la horticultură, petrolişti la zootehnie, finanţişti la spitale, poliţişti în industria procesatoare şi exemplele ar putea continua.

O situaţie faţă de care mai-marii lor (tot politic instalaţi în fotolii respectabile, fie vorba între noi) n-au avut nicio reacţie. Sunt obligaţii între grupuri, pe care şi le plătesc inclusiv prin posturi-cheie din care, fie o parte, fie alta mai pot „ciupi“ câte ceva. De, mai vin campanii electorale!

Mi-amintesc, trecând întâmplător prin zona în care se susţineau „examenele“ pentru ocuparea funcţiilor la care mă refeream, cum diverse personalităţi politice şi administrative ori şefi de partide de la judeţe intrau la Comisie cu listele preferaţilor lor. Nu conta calitatea, profesia. Important e să fie omul lor ascultător.

Şi uite aşa, oameni de calitate, buni profesionişti, cu experienţă managerială şi uneori şcoliţi cu bani publici au fost înlăturaţi fiindcă „nu-s ai noştri“ şi-atât.

Rău faceţi, stimaţi oameni politici! Aşa n-o să v-atrageţi simpatia alegătorilor şi nici nu veţi face să prospere ţara. Ci mai degrabă întreţineţi haosul la nivel naţional demult instalat. O degringoladă de nu mai ştie românul de unde să înceapă şi pe ce cale s-o apuce în ţara lui, care nici măcar nu-i mai aparţine.

Eliminaţi răul, dar puneţi „omul potrivit la locul potrivit“. Ce e bun păstraţi. Aşa veţi păstra şi încrederea celor care v-au trimis, pe liste ori nu, să-i conduceţi politic sau administrativ. Să nu spuneţi că ocupaţi un fotoliu pentru că aţi trecut un examen. Ştiţi cum e cu asta – şi ştim şi noi –: la concurs participă cine vrea şi câştigă cine trebuie. Politicul să trăiască! Pentru unii.

I.BANU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
2256
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-pretul-ignorantei_l1258.html

EDITORIAL - Preţul ignoranţei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEDITORIAL - Preţul ignoranţei

Îmi exprimam până nu demult nedumerirea faţă de un anume comportament al... semenilor noştri, dacă pe unii îi putem numi astfel, faţă de ei înşişi, de locul de muncă, de cei cărora le promit ceva într-un fel sau altul. Pe măsură ce trece vremea, totul mă îndeamnă, dacă chiar nu mă obligă, să cred că „asta-i plămada din care suntem făcuţi“ - ca să parafrazez un ins supărat pentru o nedreptate ce i se făcea.

Din păcate, întâlnim tot mai des şi în tot mai multe instituţii indivizi ce nu doar par, ci chiar sunt total rupţi de realităţile din mediul în care - sau pentru care - sunt puşi să muncească. Nepriceperea, lipsa de experienţă, teama de angajare şi răspundere îi determină mai întotdeauna să ia atitudini potrivnice firii lucrurilor. Merg adesea pe ideea „mai bine nu fac dacă trebuie să mai şi răspund pentru asta“, chiar dacă uneori situaţiile impun rezolvări rapide. Alteori, incapacitatea de a veni cu argumente este înlocuită cu un ton ridicat al dialogului şi cu... bătutul cu pumnul în masă. Uită inşii sau nu ştiu că respectul se câştigă, nu se impune.

Pe de altă parte, reacţia celor mai mulţi dinte noi încurajează astfel de atitudini. Sigur, pe fondul şi al unei educaţii precare. Lipsa de cunoaştere, de informare, de ştiinţă de carte şi, în consecinţă, imposibilitatea de a răspunde unor astfel de „provocări“ printr-un dialog civilizat, logic argumentat, stimulează asemenea comportamente. Aceleaşi lipsuri fac, în acelaşi timp, tot mai multe minţi vulnerabile la manipulări de tot felul, acestea având cel mai adesea menirea de a distrage atenţia de la problemele deosebite, uneori grave, cu care se confruntă ţara şi pe care guvernanţii nu reuşesc să le gestioneze. Toate acestea, alături de multe altele, n-au făcut şi nu fac decât să altereze nivelul de trai, starea naţiunii în general.

Crizele de tot felul – economice, politice, criza gripei aviare, a organismelor modificate genetic, mai nou cea castraveţilor şi multe altele, cele mai multe create artificial din... cine mai ştie ce interese, grefate pe neştiinţă, pe lipsa de cunoaştere a realităţilor înconjurătoare – ne fac cu atât mai mult victime uşoare ale... stăpânilor Înaltelor Porţi, ale străinilor de aiurea.

După atâtea încercări prin care ne-a fost dat să trecem, sper să ne trezim, sper să avem capacitatea de a redeveni măcar ceea ce-am fost: cu şcoală bună, cercetare puternică, sistem sanitar bine organizat cu o economie şi mai cu seamă cu o agricultură în plină ascensiune. Altfel, greu preţ vom plăti pentru ignoranţa noastră faţă de noi înşine, de valorile naţionale, de tot ce ne înconjoară.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
5567
☐
˚ Comentarii
☐

1. Cosmin Popa -- (17-June-2011)Foarte corecte observatiile dumneavoastra. Ignoranta este principala problema in tara noastra...de aici apar multe urmari neplacute.

2. ion -- (19-June-2011)omuna deleni jud vaslui ...
in comuna Deleni aflata la 14 KM de Vaslui furturile continua,aici nimeni nu le mai poate opri in aceasta saracie Lucie ,CAND DESCHIZI GEAMUL ITI INTRA FOAMEA IN CASA,e rau tare
Infrastructura e la pamant drumul judetean arata ca dupa bombardament parca suntem dupa al doilea razboi mondial,trenul merge cu 30 KM pe ora ,de la BARLAD la VASLUI-BUHAIESTI e o singura linie de tren neelectrificata,
SI VREM SA VINA INVESTITORI dar ei investesc in ARAD TIMISOARA CLUJ ce sa faca aici daca nu e infrastructura,vor investi si la noi peste 100 de ani

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Prindeţi-i pe pungaşi!

Curajul unuia dintre şefii inspectoratelor judeţene de poliţie de a porni ofensiva împotriva impostorilor din zona sa de lucru mai că mă determină să cred în şansele de a se putea face ordine cu cei puşi pe căpătuială pe seama avuţiei neamului din care fac parte. Sper însă ca pornirile domniei sale să nu fie o revanşă pentru ce nu i s-a dat sau pentru că nu a fost părtaş la vreo împărţeală.

Eliminând ipoteza, socotesc iniţiativa de bun augur. Câtă nevoie este de aşa ceva într-o ţară parcă a nimănui! Într-o ţară în care aleşii neamului, sub masca imunităţii de orice fel şi sub protecţia structurilor politice şi administrative din care fac parte sau pe care le slujesc la nevoie, continuă să-şi facă de cap în cel mai obraznic mod. Împart între ei până şi ultimul sfanţ, şurub şi palmă de pământ. Legea, special stufos concepută, nu e pentru ei, ci pentru… alegătorii lor. Concesionari, arendaşi ori proprietari de mari suprafeţe de terenuri continuă să se înfrupte – legal – din banii publici şi europeni, pe deasupra şi cu prioritate, cum aveam să aflu.

Unul dintre administratorii – aflat ascuns în spatele afacerii din cauza incompatibilităţii cu funcţia publică ocupată – a peste cinci mii de hectare de teren agricol undeva în vestul ţării, a primit – cu prioritate – peste douăzeci de miliarde lei doar eliberând mânerul drept al fotoliului ministerial de mâna ce avea să semneze numirea „ofertantului“ într-o importantă funcţie publică.

Un altul mai de prin sud, cu vechi state prin Parlamentul României, sfidând proaspăta lege a cercetării, încearcă să mai fure câteva mii de hectare de la un important institut de cercetare. Fotbalişti, comercianţi, afacerişti de toată mâna pătrund pe zeci de hectare aflate în proprietatea statului, în văzul tuturor, fără a li se arăta măcar obrazul. Importante suprafeţe din domeniul public se vând la preţuri de nimic unor indivizi doar pentru că au susţinut o formaţiune politică în alegeri şi promit c-o mai fac.

Imense suprafeţe cu soluri dintre cele mai fertile pe care alţii le-ar pune sub icoană au fost sufocate de betoanele miilor de case împrăştiate pe unde au nimerit proprietarii lor de peste noapte. Şi toate astea încurajate de legi imperfecte, elaborate nu pentru a ordona lucrurile, ci pentru a-i îmbogăţi pe cei care le-au conceput, pe deasupra şi pe şefii unor importante instituţii responsabile cu averea ţării. Nu pot uita spusele unui ADS-ist „de frunte“ care susţinea desfiinţarea staţiunilor de cercetare din zonele în care „ar trebui să se dezvolte afacerile imobiliare“.

Nu ştia insul ce înseamnă laboratoare, cercetare fundamentală şi aplicativă, fond genetic, bancă de gene etc. Socotea, poate, că a muta un laborator nu este cu nimic mai greu decât a muta o… maşină de gunoi, să spunem. Câtă incapacitate, indolenţă şi neprofesionalism! Ca să nu spun hoţie şi… goană după bani. Câtă pungăşie! Fie ca vrerea şefului de poliţie la care mă refeream să se împlinească acolo şi în toată ţara. E nevoie de curăţenie. De multă curăţenie. Dar pentru asta… prindeţi-i pe pungaşi!

BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
2265
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Produsul tradiţional, la mâna negustorilor?!

Mi-am pus deseori întrebarea în ultima vreme, mai cu seamă după... dezlegarea pieţelor pentru micii producători de „delicateţuri“ tradiţionale, dacă ceea ce găsim adesea pe tarabele din târgurile special organizate pentru aceştia mai poate purta eticheta „ca la mama acasă“, aşa cum încearcă negustorii să afişeze. Parcă-i prea mare cantitatea de astfel de produse faţă de numărul „mamelor“ care le-ar putea produce şi, mai cu seamă, faţă de... ceea ce mai au acestea prin bătături. Alimentele tradiţionale sunt, fără îndoială, apreciate pentru gustul lor, care ne duce de multe ori cu gândul la tradiţiile şi locurile pitoreşti din care provin, apoi pentru că sunt produse după reţete originale, de care însă consumatorul trebuie să aibă siguranţa că sunt autentice. Adică ceea ce plăteşte şi consumă.

N-aş vrea să se creadă că minimalizez activitatea celor din spaţiul rural care încearcă să ne ofere produse cât mai „curate“, dar nici nu pot să trec cu vederea un aspect esenţial pentru astfel de activităţi: adevăraţii producători de... bucate tradiţionale, după opinia autorităţilor, sunt cei care închid circuitul în propria gospodărie sau în cadrul unui grup de gospodari din zona respectivă. Un circuit care să ofere garanţie privind caracterul tradiţional al produsului, începând cu sursa de materie primă, procesarea ei după reguli specifice şi reţete originale şi, nu în ultimul rând, comercializarea produselor după ce acestea sunt în aşa fel inscripţionate încât să ofere garanţia originii şi autenticităţii lor. Doar în acest fel pot fi excluşi de pe piaţa respectivă falsificatorii de astfel de produse, negustori şi uneori falşi producători puşi pe căpătuială prin valorificarea oportunităţii oferite adevăraţilor „creatori“ de produse tradiţionale.

Dar, pentru a rezista presiunilor negustoreşti ce fac din ce în ce mai greu drumul renumitelor produse de la... origini la tarabă, producătorii trebuie să se unească aşa cum o făceau şi strămoşii lor care se adunau, după interesele pe care le aveau, în renumitele bresle. Fiind mai bine organizaţi, îşi pot promova interesele şi pot impune reguli. Pe de altă parte, mă întreb dacă nu cumva legislaţia este prea permisivă sau dacă aceasta n-ar trebui îmbunătăţită astfel încât un produs, pentru a fi declarat tradiţional, să fie necesar a se dovedi că acesta se realizează după anumite reţete, specifice zonei din care provine, de mai multe zeci de ani. Câteva reguli de-ar fi puse în practică, cu siguranţă consumatorul n-ar mai risca să devină victima unor impostori care doar pretind că produc tradiţional, iar producătorul autentic n-ar mai fi la mâna negustorilor de aiurea.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
6138

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (17-January-2011)La demonetizarea noţiunii de produs tradişional contribuie din plin cerinţele şi normele EU.(de ambalare,linii de procesare,etc). De ex. în Bucov. se ţeseau ştergare pentru pus mămăliga.....UE nu permite asemenea mod de prezentare a mămăligii, decât dacă ea este poate în vid......

2. Grigore -- (24-January-2011)Interesant articolul

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-punct-si-de-la-capat_68.html

Punct şi de la capăt

Încerc acum, la trecerea în noul an, să conturez un scenariu pentru viitorul agriculturii, al satului, al spaţiului rural românesc în ansamblul său. Şi mă gândesc la câte s-ar putea face pentru cei peste 50% dintre populaţia ţării ce ocupă aceste spaţii dacă s-ar folosi rezervele pe care încă le mai are ţara şi care parcă aşteaptă a fi puse în valoare în interesul întregii naţiuni.

Apoi încerc să construiesc o punte imaginară între cei ce speră într-o viaţă mai bună, fără grija zilei de mâine şi politicieni, alte instituţii ale statului implicate în a găsi soluţii pentru a conduce agricultura pe un făgaş normal.

Inexistenţa unui consens politic din 1990 încoace a generat de multe ori o stare de confuzie cu consecinţe negative asupra procesului de consolidare a sectorului generator de pâine, carne şi lapte.

Agricultura trebuie să beneficieze acum poate mai mult ca oricând de susţinere financiară, trebuie să scape de birocraţie şi regulamente abuziv aplicate şi poate chiar de… oameni care, rupţi de realitate, nu ţin cont de condiţiile concrete din teritoriu.

Este nevoie de strategii pe termen mediu şi lung acceptate de întregul spectru politic din ţară şi nu de acţiuni pompieristice care nu rezolvă problemele reale.

În contextul crizelor globale – alimentară, financiară şi de mediu – precum şi a ameninţărilor pe care le reprezintă acestea, e nevoie să identificăm acţiuni prin care pot fi ajutate grupurile vulnerabile formate atât din producători, cât şi din consumatori.

Statele membre ale Uniunii Europene îşi protejează producătorul agricol în multiple forme. Ar trebui să implementăm acele modele care să conducă la o agricultură multifuncţională şi la menţinerea competitivităţii.

Orice leu investit eficient în agricultură ar reprezenta un pas înainte pentru dezvoltarea economiei ţării iar potenţialul agricol pe care îl deţinem ne-ar putea salva de efectele negative ale crizelor. E timpul să acţionăm ferm pentru absorbţia fondurilor europene şi dirijarea lor nu în funcţie de criterii politice ci pentru a valorifica la maximum potenţialul de care dispunem.

Specialiştii din domeniul cercetării ştiinţifice şi al managementului pot avea un rol deosebit în revigorarea acestui domeniu. Să-i ascultăm şi să le respectăm opiniile pentru că ştiinţa trebuie să învingă.

În lipsa unui ajutor concret pentru agricultori şi mai ales pentru micii producători, România riscă să-i fie afectată biodiversitatea şi chiar identitatea culturală, strivită sub povara importurilor de produselor alimentare şi uniformizarea de tip supermarket.

Asociaţiile, cooperativele, sindicatele, statul trebuie să protejeze producătorul agricol, în faţa agresiunilor sau a neputinţelor de tot felul.

E timpul să ne unim forţele şi să aşezăm agricultura acolo unde îi este locul pentru că în contextul global actual cine produce „mâncare“ va fi deasupra celor ce trebuie să o cumpere.

Avem în frunte o nouă echipă. Fie ea de stânga sau dreapta, trebuie să gândească în interes naţional. Să pună punct relelor şi s-o ia de la capăt. Cu fermitate dar şi cu grijă pentru cei care i-au adus acolo sus.
Să sperăm că aşa va fi. Că noul an va fi bun şi mai bogat. Iar cei ce obidesc pe câmpuri să aibă parte de sănătate şi spor în toate.
La mulţi ani!
Ing. I. BANU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
2230
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Puterea fără putere

Suntem de vreo trei ani în Noua Europă şi încă nu sunt lămurit dacă locul e tocmai potrivit pentru noi, românii. Nu sunt un nostalgic al supunerii noastre altor Înalte Porţi, dar nici nu pot trece cu vederea atâtea evenimente, pe care nu reuşesc să le înţeleg, ce se petrec în această organizare socio-economică din care, cu sau fără voia „tuturor românilor“, facem şi noi parte.

Asist de aproape un an la proteste şi manifestări ale producătorilor de lapte, ca să mă refer doar la această categorie de agricultori şi crescători de animale, generate de disperarea lor de a găsi soluţii pentru a se salva de la faliment. Se pare că, în afară de efectul mediatic destul de puternic, nu au reuşit, cel puţin până acum, mare lucru. Mă gândesc ce-o fi în mintea celor cărora le mor copiii în braţe de foame şi văd cum laptele e aruncat de oamenii care îl produc, ajunşi în pragul disperării, în vreme ce decidenţii asistă detaşaţi la acţiunile lor.

Nu pot să cred că un imperiu cum este Uniunea Europeană nu reuşeşte să scoată din criză un sector care furnizează un aliment de bază pentru toate categoriile de vârstă, în contextul în care la nivel mondial sunt sute de milioane de oameni care mor de foame. Cum să îngrădeşti nivelul producţiei de lapte prin sistemul cotelor, când omeneşte ar fi să produci cât mai mult şi chiar să stimulezi acest lucru. Firească ar fi o gândire privind reducerea costurilor de producţie, acoperirea lor prin diferite stimulente, subvenţii, găsirea de noi pieţe de desfacere în afara Uniunii Europene.

Curând va sosi momentul schimbărilor la nivelul comisarilor europeni. Sunt unul dintre susţinătorii unui „guvern“ de tehnocraţi şi nu unul de politruci fără capacitate de decizie, viziune sau strategii, până la urmă... o putere fără puterea de a decide în cunoştinţă de cauză. România are şansa de a aduce un tehnocrat la Comisia de Agricultură a Uniunii Europene. E nevoie de cineva care să cunoască adevăratele probleme ale agricultorilor, care să înţeleagă, printre altele, că munca trebuie socotită la adevărata ei valoare, să fie adeptul unei Politici Agricole Comune care să stimuleze producţia şi producătorii, şi nu distrugerea lor.

Dacă în filozofia funcţionării Uniunii Europene nu se vor regăsi idei şi principii sănătoase, creştine până la urmă, pentru construcţia unei agriculturi puternice, performante, atunci cred că e mai bine să se oprească trenul în care suntem şi să coboare toţi cei care nu vor să fie judecaţi de generaţiile viitoare pentru relele făcute.

În ceea ce priveşte România, cred că ar fi potrivită o reevaluare a posibilităţilor de stimulare a agricultorilor, o infuzie masivă de capital în sector, organizarea şi supravegherea pieţei, în fine o politică agricolă coerentă construită împreună cu cei la care se referă. Altfel guvernul va fi socotit şi de aici încolo o putere... fără putere.

I.BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
2851

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

editorial-puterea-si-asocierea_l1515.htm...

EDITORIAL - PUTEREA ŞI... ASOCIEREA > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEDITORIAL - PUTEREA ŞI... ASOCIEREA

Îmi tot vin în minte evenimentele de după ´90 când cei mai mulţi dintre truditorii ogoarelor au fost lăsaţi de izbelişte, fără mijloace de producţie, specialişti şi strategii, ci doar cu pământul „în braţe“ şi debusolaţi. Erau ca şi cum ar fi pornit la război, pe linia întâi, fără comandant. Dar vremurile au trecut, oamenii au început să înţeleagă rosturile unirii şi să se reorganizeze.

Mă tem însă că această... timidă dorinţă de asociere ar putea fi alterată de indivizi care nu urmăresc interesele grupului în fruntea căruia se află, ci pe cele personale sau, de ce nu, pe cele ale partidului la care, dintr-un motiv sau altul, au aderat. „Războiul fratricid“ la care asistăm în ultima vreme în cadrul unor asociaţii deja existente arată că mulţi dintre semenii noştri sunt încă robii unor mentalităţi păguboase. Fără îndoială că una dintre condiţiile pentru rentabilizarea unei activităţi agricole este asocierea pe domenii de interes. Atât guvernanţii cât şi agricultorii ar trebui să depăşească faza orgoliilor sau a diverselor interese şi să caute soluţii care să motiveze acest proces.

Soluţii, voinţă politică... Cât de des auzim folosindu-se aceste cuvinte! Mă gândesc, în acelaşi timp, cât de simplu şi de repede ar putea fi puse lucrurile în ordine. Fiindcă soluţii există, cea mai la îndemână şi eficientă fiind derularea formelor de sprijin prin astfel de organizaţii. Aceasta ar conduce, printre altele, la diminuarea presiunii asupra personalului instituţiilor cu atribuţii în asigurarea plăţilor, poate chiar la diminuarea numărului acestora, dar şi la creşterea responsabilităţilor în cadrul formelor asociative. Dar pentru asta trebuie să existe şi voinţă politică, o putere care să vrea binele celor pe care-i păstoreşte. Oare există? Şi, mai ales, se vrea?

Diminuarea costurilor de producţie, creşterea capacităţii de negociere atât pentru achiziţiile de inputuri, contractarea unor credite, obţinerea unor subvenţii, cât şi pentru valorificarea produselor, apoi planificarea producţiei în funcţie de cerere şi utilizarea în comun a unor utilaje şi spaţii, îmbunătăţirea comunicării atât între membri cât şi cu terţi sunt avantaje incontestabile ale funcţionării în cadrul formelor asociative. Din păcate agricultorii sunt încă într-un cerc vicios şi pentru că există degringoladă în ceea ce priveşte cadrul legal al asocierii. Deciziile, uneori incoerente ale guvernanţilor, nu fac decât să mărească neîncrederea agricultorilor. Or, incoerenţa nu poate produce decât pagubă.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
4608
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Roboţeii Înaltei Porţi

Treceam zilele trecute prin Piaţa Centrală din Ploieşti – în drumul meu spre alte locuri din ţară, şi priveam cât de îmbelşugată poate fi şi acum în miez de iarnă. Legume, fructe, struguri din producţia autohtonă, – ce ne-am face când n-or mai fi, de va fi să fie? – „garnisite“ pe ici, pe acolo şi cu fructe exotice, dar şi ceva legume din import.

Toate frumos expuse pe calităţi, aşteptând cumpărătorii. Dar nu prea mult, după cum observam. Preţurile? Rezonabile. Vânzătorii? Cei mai mulţi producătorii a ceea ce vând. Spun cei mai mulţi pentru că mai sunt şi comercianţi de diverse coloraturi, ce nu ştiu nici măcar cum arată sapa.

Dar să trecem peste acest „amănunt“. Intru în vorbă cu câţiva dintre cei ce trudesc în sere, solarii şi pe câmp pentru a obţine ceea ce vând. Aflu că preţul de vânzare n-ar acoperi cheltuielile dacă ar include şi munca lor şi a familiilor lor. Au învăţat să trudească fără să-şi cuantifice… truda. Despre managementul afacerii nu ştiu nimic. Aşteaptă consultanţii agricoli să-i înveţe.

Trec şi prin spaţiul amenajat pentru valorificarea produselor lactate. „Luaţi şi gustaţi“ – mă îmbie o vânzătoare. „E făcută de noi la stână“ – continuă femeia pe care de-o vedeai în farmacie n-o deosebeai de farmacistă. Era prea apetisant produsul să poţi rezista fără să guşti. Şi dacă o faci parcă nu-ţi vine să nu şi cumperi. În timp ce vânzătoarea cântărea produsul continuăm conversaţia. „Apăi noi, sibienii, ca şi ceilalţi crescători, ne-am născut şi crescut cu oi în curte. Nu era gospodar să nu aibă nu câteva zeci, câteva sute de oi.

Ei, acum s-au schimbat lucrurile. Dacă mai sunt 10-15 crescători. Şi asta din cauza ălora care ne impun reguli ce ne scot din firesc şi tradiţional. Aşa am învăţat să creştem animale, să mulgem şi să preparăm laptele şi n-a fost rău atâţia zeci de ani. Dar ce spun: mii de ani. Acum nu mai e bine. D-aia nu mai sunt nici oi, nici ciobani şi nici brânza ca altădată, când o vindeam şi la alţii…“

Ascultam şi nu puteam să nu fiu de acord cu ce spunea femeia de dincolo de vitrina cu diverse produse lactate prezentate ireproşabil. Şi oferite la fel. Este greu şi trist când ţi se impun lucruri de care cei ce o fac habar nu au de ele. Nu ştiu viaţa de crescător de animale, viaţa în munte, viaţa la ţară… Sunt străini până la urmă de viaţa ŢĂRANULUI, cu bunele şi relele ei, cu bucuriile şi necazurile pe care ei, ţăranii, sunt nevoiţi să le înfrunte.

Mă întrebam mai apoi, în singurătatea mea la volan, cum de putem accepta aşa de uşor reguli care ne rup de realitate, de rădăcina neamului, de istorie şi tradiţie. N-am învăţat încă nimic din consecinţele unor reguli împrumutate sau impuse de alţii care au condus la depopularea satelor de oameni, a munţilor de animale, în urmă rămânând ruine şi aproape cinci milioane hectare de pajişti nefolosite. Cinci milioane care altădată aproape că nu erau destule pentru câte animale trebuiau să păşuneze sau să asigure furajele necesare peste iarnă.

Se spune că cine nu-şi cunoaşte trecutul n-are viitor. Românii şi-l cunosc. La ce bun? Mai întâi, istoria este tălmăcită şi răstălmăcită în atâtea manuale alternative şi de istorici de ocazie. Apoi, cei ce mai ştiu câte ceva despre adevărata obârşie sunt convertiţi în marionete ale momentului, iar vâltoarea evenimentelor trăite le şterge din memorie şi bruma de cunoaştere a trecutului. Şi uite aşa devenim peste noapte… roboţeii Înaltei Porţi. Care o fi aceea?

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
2966

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - România, sub asediu fiscal?!

S-ar putea spune şi aşa, dacă luăm în seamă declaraţiile celor mai mulţi agenţi economici din economia reală. Adică acei aflaţi la vedere. Pentru că doar ei se află sub un adevărat asediu al celor mai multe instituţii de control. Nu cred că mai trebuie luat în discuţie faptul că fiecare dintre noi trebuie să ne achităm obligaţiile către stat. Numai că în România cetăţenii ei s-au împărţit în două, trei categorii: prima îşi plăteşte datoriile cu o regularitate aproape ieşită din comun, a doua face acelaşi lucru, dar după ce... mai învârte un pic hârtiile ca să mai diminueze din obligaţii, iar a treia se conformează poveştii cu bariera, socotindu-se printre cei care trec pe sub ea. Sau peste. „Păi, vezi? De-aia se impune control“ – aţi putea spune. Da, numai că el, controlul, se exercită tot asupra celor cu afacerea la vedere, neancoraţi politic, sau a celor care, din puţinul agonisit, nu-şi permit să mai dea şi altora.

Am asistat nu o dată la adevărate dezbateri de după... verificările efectuate de una sau mai multe instituţii abilitate în acest sens în firme din agricultură şi industria alimentară. În încercarea mea de a mă detaşa de subiectivismul celor controlaţi am dat de multe ori peste... subiectivismul celor care verifică. Doar din dorinţa de a scoate cu orice preţ ceva bani – şi nu puţini –, din care îşi primesc mult discutatele stimulente, cei mai mulţi inspectori cotrobăie prin toate documentele în speranţa găsirii de nereguli. Să dai zeci de mii de lei amendă unei firme săteşti, cu cinci angajaţi, doar pentru că nu a completat foaia de prezenţă ori că nu are fişa medicală la zi sau că i-a scăpat o virgulă dintr-o inscripţionare pe un produs mi se pare de-acum aberant.

Se vorbea odată despre activitatea de îndrumare şi control. De ce acum doar control şi amenzi? Cei mai mulţi invocă ideea potrivit căreia necunoaşterea legii nu absolvă de răspundere. Nimic mai adevărat, numai că legile nu întotdeauna sunt elaborate pe înţelesul tuturor ori suficient de clare, lăsând uneori intenţionat loc de interpretări. Mană cerească pentru inspectori. Iată unul dintre motivele pentru care mulţi agenţi economici îşi închid porţile, preferând trecerea în zona celor mulţi necontrolaţi şi, respectiv, nefiscalizaţi. Alţii evită să se constituie în diverse forme asociative tocmai din cauza presiunii fiscale la care sunt supuşi imediat după aceea. Poate că o legislaţie mai permisivă şi o fiscalizare relaxată ar încuraja economia care, după consolidare, ar putea deveni un mai puternic contribuabil.

Vorbeam despre activităţi necontrolate şi nefiscalizate. Nu pot să nu reamintesc faptul că, potrivit datelor unor finanţişti de marcă, circa 60% din economie se află în această zonă. Scoaterea ei ,,la lumină’’ ar aduce statului venituri cu mult peste nivelul datoriilor sale externe, potrivit aceloraşi voci. Pe când inspectorii îşi vor face drum şi prin această zonă? Cu siguranţă, astfel de acţiuni ar conduce la creştere şi consolidare economică, la eliminarea aşa-zisului... asediu fiscal invocat de cei mai mulţi. Şi nu e greu, trebuie doar să se vrea. Dar se vrea? Grea întrebare!

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
3858

Comentarii

1. Paul Sima -- (15-November-2010)Propun sa rugam pe Dumnezeu sa dea intelepciune celor ce fauresc legile, pentru ca acestea pot influenta in bine sau in rau mersul societatii, de asemenea sa se urmareasca si efectul legilor, ca in timp util sa fie imbunatatite sau schimbate, astfel ca multe abuzuri si fapte de coruptie ar fi stopate . Sunt bucuros ca am citit si de data aceasta un articol bun si folositor.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Românie, a cui mai eşti?!

Când, pe la începutul anilor ’90, un analist politic aprecia că vor trebui să treacă mai bine de 20 de ani până vom învăţa şi se va institui adevărata democraţie în România, mai tot neamul îl dezavua. Au trecut ani, iată, vreo 20 şi ceva şi, vrem-nu vrem, trebuie să-i dăm dreptate.

Ţara nu este aşa cum şi-au dorit-o românii după evenimentele din ’89; adică una cu o economie sănătoasă, un nivel de trai decent pentru membrii ei şi cu suficientă libertate de mişcare, de exprimare şi informare. Dacă de mişcat ne putem mişca, de celelalte avem încă a ne plânge.

Economia nu mai „duduie“ ca pe vremuri, spun unii, nostalgici sau nu.

Industria a ajuns maldăre de fiare vechi ori pe mâna „investitorilor“ de oriunde.

Agricultura „gâfâie“ la rându-i, negăsindu-şi resursele necesare relansării.

Ambele şi, mai cu seamă, cea de-a doua, duc lipsa unor programe, direcţii de dezvoltare menite a satisface nevoile naţiunii şi nu ale celor care cer comanda la ei.

De 20 de ani, ţara este devalizată, furată, vândută, doar pentru că ceea ce a fost creat a aparţinut „celor de dinainte“, de parcă n-am fi fost tot noi aceia. O stare de lucruri ce a generat un nivel de trai sub nivelul decenţei, migrarea forţei de muncă pentru care s-au cheltuit miliarde, apoi şomaj - alte costuri ineficiente - în fine, sărăcie.

Politicienii, guvernanţii nu ştiu, nu pot sau nu vor să aşeze lucrurile pe adevăratul lor făgaş. Se uită că pentru neştiinţă, neputinţă ori rea-credinţă există antidot. Trebuie doar administrat. Dar şi pentru asta e nevoie de... voinţă.

Ţara, ştim, este deja prinsă în „ghearele“ celor care... ordonează economia mondială. „Trebuie de-acum să ridicăm două degete şi când e nevoie să ne cerem afară“, spunea recent cineva pe un post de televiziune. Dar şi aşa, guvernanţii, cât mai au de administrat ca timp şi patrimoniu, ar trebui să iasă din spatele măştilor de unde clamează despre regulamentele europene şi neputinţa de a ieşi din canoanele lor şi să creeze premisele adaptării acestora la nevoile ţării.

Până la urmă, românii n-au nevoie decât de linişte pentru a crea şi reguli pentru o economie „curată“. Ei îşi cunosc cel mai bine nevoile şi, fără îndoială, ştiu şi cum să-şi găsească drumul spre a şi le satisface. Trebuie doar create şanse egale, cel puţin la fel de egale ca pentru toţi europenii alături de care am acceptat să aderăm. Şi mai trebuie ca ţara să-şi recapete drepturile asupra întregului său patrimoniu, indiferent cine-l exploatează. Doar aşa, poate, peste încă ceva ani, vom putea vorbi despre o democraţie reală, o economie bine consolidată, un popor sănătos, civilizat şi stabil demografic. Altfel va continua să ne chinuiască întrebarea „Românie, a cui mai eşti?“.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:

5745

Comentarii

1. CATALIN -- (8-March-2011)Se scriu si se spun multe despre cum este si cum ar trebui sa fie, pacat ca nimeni nu i-a nici o masura in acest sens.

2. Măneanu Varvara Magdalena -- (17-March-2011)Concetăţeanul Cătălin are dreptate.Si noi credem că răspunsul la întrebarea Românie a cui mai eşti?este -a nimănui - sau a unui grup restrîns de interese.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL

Românie, a cui mai eşti?!

Nu pot uita bucuria românilor prilejuită de evenimentele din ’89, manifestată după mintea şi crezul fiecăruia, şi nici promisiunile liderilor momentului, ieşiţi parcă din cutia cu surprize, rostitori de sloganuri ce aveau să sucească mintea credulilor din stradă. Şi cum să nu te bucuri, când ţi se promite lapte şi miere după acele vremuri de restrişte?!

Au trecut însă douăzeci de ani, vreme în care vorbele stufoase ale aleşilor neamului n-au încetat să ridice la rang de superdemocraţie viaţa românilor, mulţi dintre ei încorsetaţi încă de tot mai multe ,,reguli“ antidemocratice. Şomaj, sărăcie, tineri şcoliţi fără niciun rost în viaţă, canale pline de copii abandonaţi. Pe de altă parte, supermarketuri pline ochi de cumpărători-consumatori a tot ce se aduce de oriunde. O altă clasă socială, mulţi dintre membrii ei îmbogăţiţi peste noapte pe seama credulilor de care vorbeam, a credulilor acestei ţări căreia nimic nu-i mai aparţine.

Sub protecţia unor legi, antinaţionale le-aş numi, s-a vândut ori s-a concesionat mai toată economia aşa-zişilor investitori ce n-au făcut decât să demoleze munca atâtor generaţii, depusă uneori în cele mai grele condiţii. Puţini sunt cei care au clădit şi produs câte ceva în acest spaţiu, iar atunci când s-a realizat acest lucru capitalul a luat drumul baştinei investitorilor.

Agricultura n-a fost nici ea ocolită de flagelul nelegiuirilor: structuri distruse; obiective demolate ori vândute pe nimic de cei care şi-au arogat dreptul de a administra patrimonii de miliarde; pământ ajuns pe mâna oricui şi de oriunde şi câte altele.

Din bruma ce-a mai rămas ţăranilor, imense suprafeţe sunt an de an necultivate, iar de se mai produce ceva, puţinul obţinut încape pe mâna samsarilor ce câştigă întotdeauna mai mult decât cel care produce. Şi asta pentru că nu există o piaţă organizată şi nici reglementări privind „preţul minim“, cel puţin pentru principalele produse agricole. Declaraţiile autorităţilor potrivit cărora „piaţa reglează preţurile“ sunt doar vorbe menite a descuraja pe cei care solicită dreptul de a intra în competiţie loială cu semenii lor.

Toate acestea însă, inclusiv crearea resurselor necesare valorificării întregii suprafeţe agricole în condiţii de performanţă, ar fi trebuit demult să fie în atenţia şi în sarcina administratorilor ţării, inclusiv şi mai ales a celor care declară din fastuoasele fotolii că agricultura este ramura ce...

Şi poate tot ei ar fi trebuit să reglementeze activitatea băncilor pentru a nu deveni o frână în dezvoltarea economiei. Este de neînţeles cum băncile-mamă practică în ţările de origine dobânzi de 2-4%, în vreme ce „fiicele“ lor în România vând bani cu de 6-12 ori mai mult. Adică la un nivel al dobânzilor de 18-24%. Oare unde ajung profiturile?

După opinia celor mai mulţi încercaţi de nevoi în această perioadă, starea de lucruri este consecinţa unor politici

incoerente, poate iscusit ţesute spre a crea canale de scurgere a valorilor către cei interesaţi a le acumula.
Hei, multe ar fi de spus despre starea naţiunii, cauze şi efecte. O stare ce creează nesiguranţă în propriul tău ţinut şi sărăcie. Multă sărăcie şi mulţi, foarte mulţi săraci.
O stare ce te determină să întrebi: „Românie, a cui mai eşti?!“
Dar pe cine?
ION BANU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
3017
□
° Comentarii
□
□
° 1. Mihai -- (9-November-2009)Romania este a nimanui! Atat timp cat politicienii nu-i intereseaza de populatie ci numai de cum sa se imbogateasca mai mult, agricultorul roman, pe langa ca va falimenta, nu va mai avea ce sa puna pe masa! Aceasta este tara in care traim!
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-s-a-pierdut-cadenta_s533.html

EDITORIAL ...S-A PIERDUT CADENŢA > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulEDITORIAL ...S-A PIERDUT CADENŢA

De peste douăzeci de ani ne tot căutăm drumul, dar parcă cineva ne-a legat la ochi ca să nu nimerim cărarea. O minte sănătoasă însă ar fi putut-o descoperi precum „orbul Brăila“. Numai că, se vede treaba, nu prea mai există minţi care să vadă, să simtă ce trebuie de făcut şi, mai cu seamă, să se dedice semenilor în preajma cărora se află. Cei de bună credinţă, fiindcă mai sunt în neam, ori stau deoparte, ori sunt marginalizaţi şi descurajaţi.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
4126

□

Comentarii

□

□

1. Lumea Orașului -- (8-October-2012)Este pentru ultima dată când intru pe acest site. Nu este niciun site de presă agricolă care să baneze conținutul. De ce Dumnezeu mai aveți site când blocați conținutul? Păcat. Eu nu vă mai citesc.

2. Măneanu Varvara Magdalena -- (3-October-2012)O treime din populația țării și-a găsit poteca prin economia de piață(care după cum se vede nu a generat prosperitatea Occidentului după care tânjea și gemea tot românul)aici fiind incluse grosul căpușelor de toate culorile de la Oltchim,etc. Această treime, bagă pumnul în gură și terorizează economic celelalte două treimi a populației țării. Mi se spune că așa este în politică....și așa este bine că acesta este visul mei frumos...Al meu nu! Iar în 1989, nu a fost rev. a fost O CACEALMA!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare

editorial-sa-fim-mai-buni-si-sa-uitam_l1...

EDITORIAL - Să fim mai buni şi să uităm...

Pe nebăgate de seamă, a mai trecut un an. Tragem linie, așa cum se obișnuiește în astfel de momente și adunăm. Ne întristează nerealizările, dar ne bucură împlinirile. Dacă în multe domenii nu s-a reușit decât cheltuirea inutilă a unor imense sume de bani, în agricultură, grație truditorilor pământului, dar și dărniciei naturii de care încă depindem, s-a obținut cât să umplem mai toate hambarele. Ne facem cruce și ne rugăm Domnului să fie măcar la fel de milostiv și la anu'. Uităm însă că El ne dă, dar nu ne bagă și-n sac. Adică, mai trebuie să facem și noi câte ceva pentru a ne face viața mai sigură. Ce? Păi, să vedem!

Autoritățile se declară mulțumite față de aportul agriculturii la „bugetul consolidat al statului", declarând anul agricol 2011 ca fiind unul de excepție. Da, numai că excepțional nu este decât față de cei câțiva din urmă, pentru că dacă luăm în calcul nivelul producțiilor de pe alte meleaguri și, mai cu seamă, poten-țialul real de care dispune țara în acest domeniu, suntem încă departe de ceea ce ar putea însemna agricultura românească cel puțin în zona europeană.

Se vede treaba că încă obișnuim să ne îmbătăm cu apă rece și ne trezim doar când ne fierbe soarele pământul sub picioare. Se uită până atunci de necesitatea eliminării sau măcar dimi-nuarea factorilor limitativi ai nivelurilor de producție. Se uită așadar de necesitatea asigurării apei în perioadele critice de vegetație, de protecția și conservarea solului, de valorificarea tuturor categoriilor de folosință, de investiții în infrastructura agricolă etc., etc. Să sperăm că noul an va aduce-n dar guvernanților mai multă rațiune în folosirea banilor publici și mai multă dare de mână pentru agricultură. Nu de alta, dar fără pâine, carne și lapte, viața ne este imposibilă pe pământ. Oare câți înțeleg asta pentru a-i da și atenție?

Cât mi-aș dori să revăd „artezienele" pe ogoare dând răcoare și vlagă plantelor, vii și livezi cu roade bogate, oaze de arbori gata să înfrunte crivățul, câmpii fără ciulini, toamne cu hambare pline și fermieri fericiți. Pentru că atunci când ei sunt bogați, sigur și țara e bogată.

Dar, cum spuneam, se încheie un an și începe un altul. Un nou an în care mi-aș dori mai întâi să fim sănătoși pentru a fi puternici, apoi mai concilianți, cu mai multă dragoste și respect pentru noi și semenii noștri, mai civilizați în vorbă și faptă și capul mai puțin plecat în fața străinătății. Să apreciem munca, de care guvernanți de ocazie au făcut să ne fie rușine, să oferim șansa de a clădi mereu, trainic și eficient aici, acasă. Să facem ca și prețul muncii la români să ofere siguranță pentru a nu mai tânji după... căpșuneriile de aiurea pentru o bucată de pâine. Să punem temelii zdravene pentru o economie puternică și sănătoasă, după o gândire proprie, folosind resursele cu care natura ne-a hărăzit.

E prea mult? Cu siguranță astfel de măsuri ne-ar oferi mai multă independență față de Înaltele Porți în spatele cărora se ascund profitorii, nepricepuții și, de ce nu, poate și cei de rea credință. Dar, să fim mai buni să-i uităm măcar la un an odată. Cine știe, poate li se vor însănătoși gândurile. Câte nu rezolvă timpul și... timpurile!

Ion BANU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
4032
☐
Comentarii
☐
☐

1. gogude la sadagura -- (16-December-2011)Un articol fara logica; ziceti ca trebuiesc irigatii dar iertati pe cei care le-au distrus, trebuie eradicata mita dar iertati pe Adrian Nastase! ce mai impartial ca tot romanul, uitati-va la francezi ce i-au facut lui Jake Chirac!

2. Ing. Paul Sima -- (21-December-2011)Multumim pentru articol, pentru tonul optimist si conciliant. Dumnezeu sa va binecuvinteze !

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-sa-nu-uitam-cine-suntem_329.ht...

Editorial - Să nu uităm cine suntem! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEDITORIAL

Să nu uităm cine suntem!

Fără a-mi propune să pozez măcar în naţionalist, nu pot totuşi să trec peste anumite manifestări, fapte şi măsuri, uneori guvernamentale, care pun până la urmă chiar sub semnul întrebării existenţa noastră ca naţiune.

Constat de pildă, că încrederea în tot ce este românesc este pe zi ce trece diluată de tot felul de lucruri ce nu fac decât să ştirbească românilor mândria de a fi români. Uneori suntem mai noi în altă parte decât aici, acasă.

Aş aminti doar un episod, din multe altele, petrecute în cadrul unei manifestări internaţionale la care participau reprezentanţi din peste cincizeci de state. Se degustau zeci de tipuri de brânzeturi franţuzeşti şi din alte ţări.

La un moment dat cineva s-a uitat la ecusonul meu pe care scria ROMÂNIA şi a exclamat: „cea mai bună brânză pe care am degustat-o vreodată a fost telemeaua“. A urmat, desigur, un dialog în care cei din jur solicitau detalii despre produs, dar şi despre România şi români, despre obiceiuri şi bucătăria noastră tradiţională. Mă simţeam parcă vinovat că nu aveam cu mine măcar o bucată din produsul amintit pentru a convinge şi pe cei antrenaţi în discuţie de... adevărul rostit la început.

Trebuie să începem a ne cunoaşte mai întâi pe noi înşine, apoi valorile ce ne înconjoară – create şi conservate de bunii şi străbunii noştri – să le preţuim şi să le punem în valoare.

Există în ultima vreme tendinţa de a promova comercializarea şi consumul produselor româneşti. Este, cred, un început ce nu poate decât să bucure producătorii autohtoni, în special de produse agroalimentare şi pe românii... români.

Spun „un început“ pentru că aş vrea să văd şi să citesc mai peste tot despre acţiuni menite a promova autenticul, originalul, produsul sănătos făcut „ca la mama acasă“, adică aici, pe meleagurile noastre.

S-au dovedit a fi convingătoare târgurile de produse tradiţionale sau acţiunile gen ziua porţilor deschise, prilejuri cu care producătorii şi procesatorii ce folosesc materii prime autohtone îşi prezintă şi comercializează produsele. Cu siguranţă ar fi benefic pentru ambele părţi aflate faţă în faţă la tejghea ca alături să le fie specialişti din domeniu care să ofere consumatorilor informaţii despre fiecare produs.

Etichetarea ca măsură, pe marginea căreia au fost atâtea comentarii, este una dintre mijloacele de informare şi educare a consumatorului şi de responsabilizare a vânzătorului. Prin astfel de măsuri, ambele părţi sunt protejate de eventualii impostori din piaţă care, puşi pe căpătuială, pun în vânzare produse aşa-zise „autentice româneşti“.

Sigur, nu exclud din consum produsele de import, cele procesate după diferite metode şi reţete, dar consumatorul trebuie să ştie ce şi de la cine să-şi procure cele necesare, să aibă permanent informaţii despre ce trebuie să mănânce sau îmbrace. Şi mai trebuie să nu uite că este totuşi român, iar banii daţi pe produsele „de-acasă“ ajung sigur în visteria românească, nu în buzunarele afaceriştilor de oriunde. Să ne amintim tradiţionala zicală: „Cămaşa e mai aproape decât haina“.

Aşadar, să nu uităm cine şi ceea ce suntem. Mai ales atunci când suntem în faţa rafturilor din supermarket-uri, acolo unde „ai noştri“ greu îşi găsesc un loc.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
3592
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-saraca-tara-bogata_233.html

Săraca ţară bogată

Parcă am mai auzit – sau citit – undeva expresia. Când mă gândesc la ce suntem şi ce-am fi putut fi mă trece un fior ce-mi străbate trupul dintr-o extremitate-n alta. Nici nu ştiu cum să-mi exprim starea.

Aş începe cu ce „arde“: lipsa banilor, decapitalizarea celui mai important segment al economiei, dezorganizarea, ineficienţa… toate se leagă şi generează sărăcie. După aproape douăzeci de ani de… democraţie, nesiguranţa zilei de mâine, pentru cei mai mulţi, este tot mai accentuată. Cu atât mai mult în ultimele două luni când, după o perioadă de promisiuni electorale măsurile luate – pe picior, după opinia analiştilor – n-au nici pe departe menirea de a încuraja economia.

Criza economică impune măsuri „neeconomice şi antisociale“ – ca să citez aceiaşi analişti, dar menite a aşeza economia pe temelii sănătoase, după opinia guvernanţilor. Numai că ele, măsurile, au adâncit prăpastia, deja existentă încă din anii precedenţi, între putere şi diversele structuri sociale. Eforturile guvernanţilor de a intra într-un dialog constructiv cu reprezentanţii diferitelor organizaţii mai întotdeauna au fost sortite eşecului. Se pare însă că doar la agricultură părţile au ajuns, în bună măsură, la un consens. (Cel puţin până la anunţarea bugetului). Şi asta pentru că eforturile noii echipe de la ministerul de resort – continuând bunele obiceiuri ale predecesorilor – au fost de natură a oferi noi perspective agriculturii şi agricultorilor.

Fără îndoială că efectele mult mediatizatei crize vor fi resimţite şi în acest domeniu, numai că aceasta nu va fi de natură a descuraja slujitorii pământului cel puţin până în 2013. Agricultura va beneficia în această perioadă de importante resurse financiare, în primul rând pentru investiţii. Se impune însă o mobilizare exemplară pentru absorbţia lor. Apoi diversele forme de sprijin vor fi şi ele în măsură să încurajeze producţia şi piaţa.

Sigur, nu întotdeauna acestea vor satisface doleanţele agricultorilor, dar ceva câştigat este parcă mai mult decât nimic. Cel puţin într-o asemenea perioadă. Aşa stând lucrurile, poate n-ar fi lipsit de interes ca persoanele angajate în procesul de producţie agricolă să-şi regăsească vocaţia de altădată – specifică străbunilor noştri. Aceea de a-şi crea şi gospodări propriile resurse după propriul interes. Dar aceasta presupune o mai bună organizare şi eficientizare a tot ceea ce fac.

Şi-acum revin la ceea ce, cum spuneam, mă înfioară: sărăcia într-o ţară bogată. Cum putem scăpa de ea? Idei sunt, trebuie doar voinţă pentru a fi puse în practică. Voinţă politică, se spune. Sunt aspecte asupra cărora insistăm de mult, dar faţă de care cei mai mulţi dintre actorii de pe scena la care ne referim au fost şi încă sunt reticenţi. Fără îndoială se impune concentrarea mijloacelor de producţie, a resurselor umane, materiale şi financiare pentru a performa şi a face faţă unei pieţe libere în care trebuie să reziste cei mai buni şi nu cei mai „puternici“.

Aşadar, asocierea nu este doar un deziderat, ci o necesitate a vremurilor pe care le trăim. Este „arma“ cea mai eficientă în lupta cu prădătorii a ceea ce se produce în agricultură. Produceţi arma şi veţi deveni… invincibili!

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
2890

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

EDITORIAL - Şcoala şi nevoile ei

Uneori mă încearcă un sentiment ce mă determină să renunţ la a mai susţine cauze şi aborda aspecte ce vizează starea naţiunii, în general, şi a agriculturii, în special. Prea multă ignoranţă în rândul decidenţilor. În special spun, pentru că fără ea, agricultura, şi... fără ei, agricultorii, adică fără cei care fac să avem ce pune pe masă de cel puţin trei ori pe zi, nu ne-am putea simţi trăind.

Ei, tocmai asta şi, pe deasupra, legătura de suflet pe care o am cu „slujitorii ogoarelor“ îmi dau forţa necesară de a depăşi mereu această stare şi a lupta, prin metode specifice gazetarului, pentru ca aceia la care mă refer să aibă cel puţin aceleaşi drepturi şi potenţe economice precum semenii lor din ţările la care se tot face referire. Că doar ai noştri nu sunt altfel. Ba, aş îndrăzni să spun că pot fi... cei mai cei.

Dar cu ce? Cu ce şi cum să-şi pună în valoare zestrea genetică despre care ne place să vorbim la superlativ? Fiindcă, în afară de pământ, ce-i drept cel mai important şi de preţ mijloc de producţie, nu au, cu unele excepţii, mai nimic: nici educaţia de a face lucrurile cum trebuie, nici resursele financiare necesare punerii în valoare a tot ce-i înconjoară.

Educaţie! Un cuvânt des pomenit, dar tot mai puţin pus în practică de familie, şcoală, societate. Dacă în familie societatea nu poate interveni decât indirect, în şcoală îşi poate pune o puternică şi serioasă amprentă. Dar care şcoală? Pentru că mai tot sistemul educaţional este bulversat, iar despre învăţământul mediu cu profil agricol nu prea am auzit în ultima perioadă vreun ministeriabil sau politician vorbind. Agricultura duce lipsă de specialişti în general, bine pregătiţi, buni practicieni, de cadre cu studii medii, de mecanizatori. Dar cui îi pasă?

Începe şcoala. Un nou an şcolar. Este nevoie şi de ceva nou, nu ştiu dacă să-i spun strategie, program sau... măsură. Am auzit prea des pomenindu-se aceste cuvinte... magice fără însă a avea ecou în practică. Să i se zică oricum, numai să aibă ca obiectiv profesionalizarea forţei de muncă, precum şi un cadru legislativ care să permită revitalizarea învăţământului agricol, în mod deosebit al celui mediu.

Poate dacă actualul ministru al agriculturii, om cu o vastă experienţă didactică şi ştiinţifică în domeniu, ar fi fost mai devreme numit în fruntea acestei instituţii, ar fi avut vremea necesară abordării subiectului.

Ar fi fost cu adevărat „ceva nou“ pentru acest... nou început de an. Dar, dacă mai nimic nu funcţionează cum trebuie în ţara asta, de ce ar funcţiona şcoala? Câtă nevoie este de programe şcolare specifice fiecărui domeniu, de stabilirea specializărilor în funcţie de nevoile agriculturii din fiecare zonă şi sector, de... Dar de câte nu-i nevoie doar în acest domeniu pentru care nu se face cât ar merita. E bine că măcar din când în când îşi mai aduce aminte câte-un demnitar şi de agricultură şi... de nevoile ei. Din păcate doar atât. Chiar dacă se declară că „agricultura poate scoate România din marasmul economic în care se află“. E adevărat, dar cine şi ce face pentru asta?

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
3396
□
Comentarii
□
□
1. ADRIAN BANUTA -- (16-September-2010)scoala romaneasca- dezinteres, indiferenta,umilinta guvernantilor care de cca 20 de ani bilbiie si bijbaie in a lega 2 sau mai multe cuvinte.
suntem cobaii altora, terenul de experiente si exercitii al tuturor.
se spune de 20 de ani ca va fi mai bine, de luminita de la capatul tunelului, de privatizare,iar acum colac peste pupaza, serviti aceasta gogoasa care este criza.
criza este creata nu de noi cetatenii de rand, nu noi am taiat fabricile si uzinele tarii si nu vad de ce am suferii ptr.ca altii sa o duca bine fara munca.
romania este pe fagasul prapastiei, colapsul la toate nivelurile,
2. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-September-2010)Nu contestăm vasta experienţă pedagogică şi ştiinţifică, dar probabil că acestea nu ţin loc de practică, de aceea Dl .Ministru vorbeşte şi ia măsuri în afara realităţii din teren, din România mil. 3
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Secretul vacanţei ideale > REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL - Secretul vacanţei ideale

Cu siguranţă v-aţi dori ca cele câteva zile de odihnă, bine meritate după aproape un an de activitate, să le petreceţi într-un loc desprins din poveste, unde să vă relaxaţi, lipsiţi de grijile cotidiene, iar ospitalitatea, ofertele şi buna dispoziţie să completeze tabloul unei vacanţe ideale. Oare găsim aşa ceva pe meleagurile noastre?

La o asemenea întrebare cei mai mulţi dintre români ar putea spune, da! Mulţi, dar nu toţi. Ar fi un răspuns confirmat de realitate pentru că ţara asta a fost hărăzită de Cel de Sus cu peisaje mirifice, verdele cetinei de brad şi albastrul cerului fiind unice în lume. Pe deasupra, sunt locuri, obiective turistice, obiceiuri şi tradiţii ale oamenilor satelor noastre care nu pot fi egalate de nimic pe lumea asta.

Numai că la multe din acestea este o adevărată aventură ca să poţi ajunge. Şi asta pentru că responsabilii ori edilii locurilor nu întotdeauna au preocupări pentru crearea de oportunităţi care ar putea aduce plus-valoare în comunităţile pe care le păstoresc.

Drumurile – sau orice alte căi de acces –, apoi serviciile, care de multe ori lasă de dorit, te fac să te întorci de la capul drumului sau, dacă ai apucat să-l parcurgi, să-ţi juri că n-ai să mai calci pe-acolo vreodată. Ce-ar putea face ţara asta mai atractivă? Îndrăznesc să spun, pentru a nu ştiu câta oară, că prioritatea priorităţilor ar trebui să fie infrastructura şi... nu pot să nu mă gândesc la ceea ce trebuie să ofere siguranţă, securitate unei naţii – agricultura.

Fără îndoială că guvernanţii – măcar cei pricepuţi în ale economiei –, să nu mai vorbim de cei ancoraţi în activităţile agricole, ştiu că o agricultură puternică poate pune în mişcare economia ţării pe verticală şi orizontală, în aval şi amonte de ea. Dar cui îi pasă? Cine sau câţi vor ca această ţară să trăiască pe picioarele ei?

Nu ar fi nevoie de un mare efort financiar, dacă am raporta aceasta la efectele economice şi sociale pe termen mediu şi lung. Investiţiile în infrastructură, agricultură şi turism şi nu în obiective care nu aduc plus-valoare ar putea fi cheia succesului relansării economiei româneşti.

Ei, dar dacă ne-am folosi inteligenţa şi creativitatea şi dacă ar mai exista şi voinţă politică, câte nu s-ar putea face în ţara asta despre care ne place doar să spunem, o spun şi alţii, că are imense posibilităţi, dar sunt neglijate ori irosite?! Cât de bine şi eficient ne-am putea „vinde“ segmentul de turism, turismul rural, produsele noastre agricole şi cât de sănătos am putea mânca noi şi alţii ca noi de-am fi lăsaţi s-o facem?! Zic şi eu.

Turismul rural, această formă de activitate, ar putea să se dezvolte prin punerea în valoare a caracteristicilor spaţiului respectiv ca element al continuităţii obiceiurilor şi tradiţiilor populare, precum şi prin valorificarea produselor naturale obţinute în gospodăriile ţăranilor noştri. Călătorind prin diverse locuri în lumea asta, m-am tot întrebat cum pot unii să transforme urâtul în frumos, cum pot să pună în valoare lucruri banale uneori, în vreme ce noi facem uneori urât din frumos?!

Revenind la vacanţă, tare mi-aş dori să pot alege, fără prea mult efort, un loc în România unde să petrec câteva zile libere, iar singurul criteriu să fie doar faptul că încă nu am ajuns pe acolo. Acesta ar putea fi până la urmă secretul vacanţei ideale. Ce ziceţi, aderaţi la demersul meu?

Ing. Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
6305

□

Comentarii

□

□

1. ababei din LIPOVAT(VASLUI) -- (1-August-2012)Eseceta mare animalele nu mai au ce manca si noi la fel,vacanta noastra e in papucioi la cules dar nu avem ce,numai ciocane,anu asta roadem osu,poate sa ploaie si cu bani ca nu se mai face nimic,daca nici in toamna nu ploua nu putem ara,atunci mancam varza de Lipovat udata din raul Barlad.UDREA a facut numai parcuri terenuri de sport,ce se intampla daca ploua LA ANUL CAND O FATA MOTANUL ,nu era bun un sistem de irigatii,unde nu-i cap vai de picioare,parca suntem blestemati,mai schimbam borduri,mai facem o fantana arteziana si mai facem si foame

2. Laur -- (20-August-2012)"Cine sau câţi vor ca această ţară să trăiască pe picioarele ei?"
Aceasta-i intrebarea! Daca am merge cu ea la fiecare parlamentar si ministru, raspunsurile lor (negative, dar sincere!) nu ne-ar mira deloc, caci ar oglindi perfect starea economiei nationale.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

EDITORIAL - Şi totuşi, mămăliga explodează

M-a sunat un prieten ce trăieşte doar aşteptând, repet, doar aşteptând, schimbarea, de ani de zile, fără să facă mare lucru ci doar citind, scriind şi având grijă de pisicile lui multe şi mute, martore zilnice la zbaterea lui intelectuală. M-a anunţat, cu o bucurie nedisimulată în glas că, totuşi, mămăliga explodează. Ştiam la ce se referă, sufletul meu vibra pe ascuns la veştile care veneau din stradă. De ce pe ascuns? Păi, nu vă spun o noutate, mi-este frică să mă mai bucur, nu ştiţi vorba aceea, „schimbarea şefilor, bucuria nebunilor“?! La vârsta pe care o am, mă conduc după vorbele vechi care îşi arată, veac de veac, valabilitatea. Şi-apoi, m-am bucurat aşa de câteva ori în viaţă şi la ce mi-a folosit?

Nu mi-au ieşit niciodată din cap momentele acelea când a murit Gheorghiu-Dej şi deja era gata, primul din coada comuniştilor la sicriu, tânărul Ceauşescu să ne bucure cu idealurile socialismului multilateral dezvoltat. Dacă închid ochii îl şi văd pe tânărul prim secretar la televizorul acela alb-negru pe care-l cumpărase mama în rate. Ne adunasem ciopor de ţărani pe lângă câte un difuzor sau televizor şi ne bucuram de măreţia zorilor ce se arătau românilor mâncători de mămăligă.

Trec în revistă: m-au făcut pionier rapid, mare bucurie pe mine, m-au făcut utecist, a mai mare cinste a copilului de la ţară fruntaş la învăţătură şi, nu în cele din urmă, m-au făcut comunist, realizarea realizărilor! Tot timpul eram sfătuită să am răbdare. Acum avem de plătit datoriile externe, mai apoi de dezvoltat cooperativa agricolă, mai avem de ridicat ţara din ruina în care era până în comunism etc. Când am băut prima apă de la pompa din curte parcă îl apucasem pe Noroc de picior.

Şi totuşi ceva nu mergea! Când am împlinit 18 ani, mi-am făcut socoteala, nu aveam decât hainele de pe mine şi o grămadă de visuri. Vreo 2-3 s-au împlinit, în anii următori, doar pe jumătate, celelalte mi le-am ascuns în sufletu-mi rănit.

Copil de la ţară, dintr-o familie cu 9 fraţi la fel de bogaţi ca şi mine, lucru pe care l-am mai aflat o dată din jurnalul pe care mi-l ţineau cei care îmi contorizau anii – se numea dosar, în caz că aţi uitat – am descoperit, după aceea, când am devenit jurnalist, că niciodată nu voi şti adevărul adevărat şi că libertatea mea are şireturile legate de ale celorlalţi visători ca şi mine, bolnavi de bucuria de a trăi din dorinţe neîmplinite, până la urmă. Şi totuşi, în 1989 ne-am ridicat de pe jos direct din mămăliga explodată; şi din nou ne-am bucurat, uitucii dracului ce suntem… „bucuria nebunilor“, vă ziceam! Iar şi iar, profitându-se de viaţa mea, am fost sfătuită să am răbdare. M-am lepădat de socialism şi m-am întors la Dumnezeu.

M-am bucurat ce m-am bucurat, până m-am trezit iar pe jos cu şireturile legate de şireturile celor ca mine. Dumnezeu m-a uitat în purgatoriu, mă întreb?! Îmi fac din nou socoteala, am 50 şi ceva de ani, hainele de pe mine şi o grămadă de idealuri neatinse. Nu mai am nici răbdare!

Mai am câţiva ani şi mor, mai puţin din câţi am socotit eu că voi atinge şi nici nu ştiu când am trăit; am aşteptat toată viaţa, muncind disciplinat şi creator, să mă bucur de roadele muncii mele. De ce l-aş mai crede pe prietenul meu care m-a sunat să mă anunţe că, totuşi, mămăliga poate exploda? Revoluţiile nu sunt la revoluţionari, ei doar se bucură din când în când de ele până când, împiedicaţi precum caii pe islaz, se risipesc pe jos acolo unde istoria îi aşterne în calea celor care pun la cale schimbările.

Punem de mămăligă! Apa de mămăligă dă în fiert, observă românul! Punem mălaiul! Mestecăm cu făcăleţul! Răsturnăm mămăliga! Cei neatenţi se frig! A doua zi, mămăliga rece nu mai explodează!

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
5678
☐
° Comentarii
☐
☐

° 1. ababei -- (2-February-2012)A venit si la noi in comuna Lipovat,jud Vaslui un cetatean strain din danemarca a zis ca el face comasare de terenuri agricole pentru a fi lucrate,dar noi i-am spus cand om pune mana pe maciuca nu te putem prinde pana in danemarca.am auzit ca prin alte comune sa bagat si a arat terenurile fara stirea propritarilor.dar noi cand ne adunam vreo 50-60 de maciucari iese foc si fulger.paganii vor sa ne ia pamanturile

° 2. bosnea -- (1-February-2012)Mariti subventia pe hectar la minim 200 de euro,motorina sa scumpit ,ierbicidele sunt scumpe,eu jumatate din suprafata anul asta o las nelucrata,nu stiu de unde sa mai iau bani sa fac lucrarile,faceti presiuni la ministerul agriculturii

° 3. bosnea -- (1-February-2012)mariti subventia la hectar la minim 200 de euro,motorina sa scumpit ,ierbicidele sunt scumpe,anul asta las jumatate din pamanturi nelucrate ,nu stiu de unde sa iau bani.
faceti presiuni la ministrul agriculturii

° 4. nicu -- (2-February-2012)Mariti subventia pe hectar la minim 200 de euro,motorina sa scumpit,ierbicidele sunt scumpe,las nelucrate jumatate din terenuri,nu am de unde sa iau bani

° 5. ghita -- (3-February-2012)In 1964 un televizor costa echivalentul unei "plasme" azi ,separe ca parintii autorului nu erau chiar saraci!De fapt ia sa vad azi pe unul cu 9 copii sa tina la facultate unul numai lucrand pamantul!

° 6. harjui -- (4-February-2012)sute de proprietari nu au fots improprietariti in timp ce primariile se lafaie in rezerva comunei...
Directorul Oficiului de Cadastru si Publicitate Imobiliarã (OCPI) Vaslui, Daniela Chiper va avea un volum de muncã fãrã precedent, pentru cã se vor face mãsurãtori în teren, în toate comunele si orasele, pentru a se identifica suprafetele trecute în rezervã si care ar putea fi predate unor proprietari de terenuri, trecuti acum la despãgubiri. “Vrem sã identificãm toate rezervele de terenuri ale primãriilor, astfel încât persoanele care(continuare)

° 7. harjui -- (4-February-2012)(continuare)
sunt pe listele de despãgubiri sã poatã primi teren în fizic din rezerve. Dacã, sã presupunem, s-a terminat terenul în comuna Munteni de Jos, s-a putea propune proprietarului de teren sã primeascã o suprafatã de teren în Albesti, pe o suprafatã din rezerva primãriei,a explicat Daniela Chiper directorul OCPI Vaslui.
(Normal oamenii vor pamant nu vor sa fie despagubiti de stat,pretul unui hectar la valoarea reala e de 10000-15000 euro daca se ajunge la CEDO)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-slow-life-slow-food_549.html

EDITORIALSlow life... slow food...

M-am gândit de multe ori la cele două concepte, la cei care le-au lansat, la rostul lor într-o lume precum cea în care trăim şi, mai ales, la cât de repede va intra în conştiinţa fiecăruia dintre noi. Nu de alta, dar cred că merită nu doar să reflectăm asupra lor, ci chiar să le percepem ca... mod de viaţă.

Grăbeşte-te încet! Cât adevăr şi câtă profunzime există în acest proverb! În ceea ce mă priveşte, nu de puţine ori, luat de vârtejul unor treburi cu date scadente, gândul la acest proverb m-a salvat de la a lua decizii pripite.

O atitudine fără grabă nu înseamnă să faci mai puţin, nici calitate sau productivitate mai mică, ci mai degrabă perfecţiune, atenţie la detalii şi mai puţin stres. Sigur că nu e uşor să adopţi o astfel de atitudine când toţi în jurul tău se comportă de parcă ar fi pompieri şi aleargă să stingă un incediu.

Mă refer în special la guvernanţii noştri care, în mod inexplicabil, se grăbesc să emită acte normative pe care nici nu apuci să le aplici şi afli că deja trebuie revizuite ori nu pot fi implementate. Altele, în loc să clarifice o situaţie, o complică şi mai mult.

Oare n-or fi auzit şi ei de „slow life“, un concept ce promovează întoarcerea la calitatea vieţii şi calitatea umană, pentru a contracara nebunia generată de globalizare, respectiv dorinţa de a le avea pe toate în cantitate cât mai mare? În ce priveşte volumul de acte normative suntem, cred, campioni mondiali. Cât despre calitatea lor...

Am trecut recent în revistă actele normative din domeniul agriculturii elaborate în perioada postdecembristă. Mi-ar fi plăcut să aflu cât mai multe care să nu fi suferit modificări ulterioare promovării lor şi încă de natură a reglementa activitatea socio-economică a ţării. Dar n-a fost să fie aşa.

Iată de ce socotesc cele mai multe dintre mişcările sindicale ale salariaţilor justificate. Ei acuză, printre altele, tocmai această instabilitate legislativă, apoi lipsa unor strategii coerente şi a unor programe pe termen mediu şi lung.

„Slow food“, un concept de care în ultimul timp se vorbeşte tot mai mult, pentru români n-ar însemna decât o întoarcere la valorile tradiţionale, la obiceiurile trecute în care masa în familie era un eveniment important al zilei cu reguli bine stabilite.

Plăcerea bucatelor gătite de fiecare acasă, împletită cu plăcerea vorbelor, ar contribui fără îndoială la creşterea calităţii vieţii şi a randamentului fiecăruia dintre noi.

Se ştie că omul munceşte mai bine şi mai atent atunci când ştie că fapta nu îi va sufoca viaţa, că munca lui e apreciată la justa valoare, însă echilibrul e greu de găsit, iar la noi, deocamdată, nu e nici măcar căutat.

E greu să ai calitate umană când sănătatea celor care muncesc nu interesează aproape pe nimeni. E greu să vorbeşti de calitatea vieţii când nu ai timp să cheltuieşti banii pe care îi munceşti, când mulţi dintre noi, în goana după mijloacele financiare, nu au suficient timp să mănânce măcar o dată pe zi cu toată familia.

Grăbiţi-vă, dar numai pentru a fi cu cei dragi şi pentru a simţi că sunteţi fiinţe vii, nu roboţi... Slow food... slow life.

I.Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
2679

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Speranţe deşarte

Se spune că totul se repetă aproape invariabil după o anumită perioadă de timp. Ca şi în modă. Zilele trecute tocmai ce-am auzit din rândul unor manifestanţi scandându-se „Deşteaptă-te române!“, dar şi alte sloganuri şi expresii pe care, cel puţin în urmă cu douăzeci de ani, nu credeam că le voi mai auzi vreodată, adresate celor care se fac vinovaţi, în opinia majorităţii, de starea precară în care se află ţara.

Iată aşadar că au revenit vremurile ce îi îndeamnă sau îi obligă pe români să se... deştepte din nou „din somnul“ indus de politicile înşelătoare dătătoare de speranţe mai cu seamă în perioadele electorale. Se vede treaba că lucrurile merg din ce în ce mai prost, românii sărăcesc din ce în ce mai mult, iar... lupta de clasă, despre ale cărei rosturi mulţi dintre noi le ştiam doar de prin cărţi, se ascute din ce în ce mai tare. Adică lupta dintre cei bogaţi, unii mult prea bogaţi, şi cei săraci, mulţi dintre ei prea săraci ca să mai poată suporta „caznele“ impuse de domniile lor, guvernanţii noştri.

Fără îndoială ştiţi, măcar din ceea ce aţi citit în istorie, la câte „Porţi“ s-au închinat românii în decursul timpului. Iată că au venit vremurile să ne închinăm şi la Înalta Poartă de la Bruxelles. O fi ultima? Penultima? Cine ştie?! Cert este că toate ne-au luat, nune-au dat. Nici măcar cea din urmă. Aşa-zişii bani europeni – luaţi seama şi pricepeţi – sunt şi ai noştri. Ba chiar, spun specialiştii, dăm cu mult mai mult decât primim, luând în calcul cotizaţia României la Uniune şi, pe deasupra, imensele sume pe care le dăm Vestului pe diverse produse şi utilaje ale căror preţuri de vânzare sunt cu mult mai mari decât costurile de producţie. Politică comercială practicată doar pe-aici, prin estul Europei. Aşadar, banii ce ni se dau se întorc la fel de repede de unde vin prin costuri, dobânzi bancare, comisioane etc., că de, nici instituţiile bancare nu ne mai aparţin. Dar chiar şi aşa, măcar dacă banii ce ni s-au cuvenit şi dat s-ar fi folosit cu chibzuinţă, având în spate adevăratele nevoi ale ţării, probabil că n-am fi fost acum în situaţia de a ne „mândri“ cu ultimul loc dintre cele 27 de state membre în aproape toate statisticile.

Cred însă că suntem cu toţii vinovaţi de starea în care ne aflăm şi ne răzvrătim acum pentru, că ne-am lăsat manipulaţi de vorbele „mieroase“ ale tuturor guvernanţilor de 20 de ani încoace, care periodic au venit să ne convingă cât de competenţi şi bine intenţionaţi sunt. Mai cu seamă cei care trăiesc în spaţiul rural au fost păcăliţi cu tot felul de legi care i-au făcut proprietari de pământ, adică, vezi Doamne, li s-a făcut „dreptate istorică“. În fapt, au devenit „robi“ care muncesc de cele mai multe ori cu mâinile goale pentru că utilajele au fost vândute la fier vechi de „niscaiva câştigători de licitaţii cu statul“. Au fost şi, până la urmă, am fost furaţi cu acte în regulă şi nicio lege nu-i va condamna vreodată pe cei pe care noi îi ştim vinovaţi fără să fim magistraţi. Singura speranţă e poate că vor plăti pentru cele făcute la „judecata supremă“, dar cum n-am auzit de vreun pedepsit pe-acolo, se pare că speranţele noastre sunt... deşarte.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
3494

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

editorial-sperante-la-inceput-de-an_s36....

EDITORIAL - Speranţe la început de an > REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL - Speranţe la început de an

Am petrecut până mai zilele trecute cinstind cum se cuvine tradiţionalele sărbători de iarnă. Adică... româneşte. Cu rude şi prieteni, mese bogate şi multă voie bună. Şi tot ca pe la noi ne-am aşezat în jurul pomilor împodobiţi, parcă mai puţini şi mai slab luminaţi ca altădată, am urmărit şi ascultat colinde, cântece populare mai noi sau mai vechi ce ne-au trezit nostalgii, dar şi texte „zdrenţuite“ de cuvinte ce n-au nimic comun cu limba română. Dar ne-am dorit să fim fericiţi măcar pentru o zi, alături de cei dragi.

Nostalgii!

Mi-aduc aminte de sărbătorile de iarnă din vremea copilăriei. Câtă puritate şi curăţenie sufletească guverna atmosfera acelor vremuri! Trebuie să recunosc că tare mi-aş dori o revenire, măcar şi pentru cât ţin colindele într-un an, la ritmurile de viaţă de altădată, la obiceiurile şi ritualurile moşilor şi strămoşilor noştri, la porcul din bătătură, vinul „de buturugă“ şi pâinea din cuptorul cu lemne din propria gospodărie.

Dar, au trecut. Şi vremea, vremurile şi încă un an cu bunele şi relele lui. Începem un altul în care sperăm să se împlinească urările de la cumpăna dintre ani. Măcar atât. Cât despre ce ni se va oferi pentru a ne putea face viaţa mai bună, vom vedea. Până la urmă nu cred că mai trebuie aşteptat la ce ni se va da. Românii ştiu să petreacă, să facă haz de necaz, dar să şi muncească. Unii, pentru că în atâţia ani prea numeroşi au fost aceea care doar au primit fără să şi dea ceva în loc, graţie unor iresponsabili care au „şcolit“ pentru nemuncă generaţii întregi cărora greu le va fi „s-o ia de căpătâi“ când va fi să fie. Adică atunci când se-ajunge la fundul sacului. Momentul a sosit deja, ba chiar e depăşit de vreun an, aşa că... „la muncă neamule“ cum striga un ţăran cu faţa arsă de soare şi mâinile bătătorite la munca câmpului, supărat pe statornicii clienţi ai cârciumilor satului.

Începe un nou an. Un an ce se anunţă efervescent politic, nu prea roz economic şi mai cu seamă agricol. Politicienii se înverşunează în a cuceri fotolii comode pentru încă patru ani, în timp ce economia gâfâie sub povara unei pieţe neloiale şi a „storcătorilor“ de bani. Indiferenţa guvernanţilor faţă de avuţia ce ni se scurge printre degete, ne face tot mai vulnerabili la crizele ce le trăim şi la cele ce se anunţă. Cu toate acestea, optimismul ce mă caracterizează mă determină să cred că vom fi destul de raţionali în tot ce vom întreprinde încât să valorificăm măcar ce ne-a mai rămas. Şi sper că cei care sunt şi vor mai veni la cârma ţării vor fi şi cu mai mare dare de mână pentru agricultură. Nu de alta, dar câmpul mai întâi cere şi-apoi dă. Şi nu cere mult pentru cât dă.

Aşadar, să sperăm într-un an mai bun şi viaţă liniştită.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
4520

☐

Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-spovedania-unui-mecenas_s333.h...

EDITORIAL - Spovedania unui Mecenas

Într-o întâmplare din miez de mai pe care am găsit-o lipsită de plasticul fad al celor mai multe reuniuni de gen, un regăţean s-a adresat, pe un ton molcom, celor veniţi să-l celebreze: „De-a lungul timpului, n-am putut să stăm în afara vieţii sociale, culturale a oraşului şi a satelor din împrejurimi. Am fost foarte bucuros să organizăm ani la rând festivalul de folclor care a adus aici nume mari ale muzicii populare româneşti, dar şi tineri dintre care unii s-au afirmat în mod extraordinar.

Am sprijinit publicarea oricăror reviste, cărţi de specialitate, monografii ale zonei pentru că eu cred că cei care au activităţi economice au obligaţia de a-i susţine pe cei cărora Dumnezeu le-a dat harul de a pune în vârful pixului sentimente, trăiri, experienţe, sensibilitate şi care nu întotdeauna au şi acest dar în a-şi asigura capitalul propriu unei asemenea munci extraordinare“.

Pe vremuri de restrişte a umanităţii, să fii lipsit de aerele de suficienţă pe care le au unii dintre corifeii spaţiului agricol, perpetuu nemulţumiţi de ce face statul pentru ei, şi să crezi cu tărie că nu doar tu trebuie să te simţi împlinit, ci şi cei în a căror fibră pulsează creativitatea, sub variile ei forme, ei bine acest „modus vivendi“ merită toată consideraţia.

Personal, n-am ştiinţă de prea multe acte de mecenat ale celor din aristocraţia agriculturii, decât poate faţă de lăcaşe de cult, sens în care nu pot să nu mă întreb, fireşte retoric, oare de ce-o fi acest teritoriu atât de bătătorit? Mai toţi cei care s-au întâlnit cu succesul nu gândesc că acea comunitate pe arealul căreia îşi află pământurile merită ceva la schimb.

Acestora le sugerez să-şi întoarcă privirea spre Apus de unde şi-au procurat mare parte a know-how-ului lor şi să constate că acolo firmele cu potenţă financiară se declară onorate să susţină evenimentele din viaţa cetăţii.

În ce mă priveşte, apreciez smerenia şi generozitatea unui alpinist care a escaladat doar Kilimanjaro, decât trufia seacă a unuia care a atins deja Everestul.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
4771

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - ...Străin printre străini

,,Cine Dumnezeu mai sunt şi ăştia ce bat prin porţi?“ – am auzit întrebându-se o femeie, cu ceva vreme în urmă, într-un sat de prin părţile Moldovei. Curând aveam să aflu că era vorba despre... iscoadele unui italian interesat de pământul oamenilor de prin părţile locului. Oricât de mult şi dacă se poate, cât mai ieftin. Nu conta cât avea omul, important era să-l vândă, iar solii acestuia aveau grijă să-l convingă.

Unii, hârşiţi de ani şi greutăţi, cedau uşor. Alţii, mai cu dragoste de pământ şi cu încă multă forţă de a-l face să rodească, se tânguiau parcă necăjiţi că n-au luat ei iniţiativa strângerii pământului şi cultivării lui în folosul tuturor, până la urmă. Dar era cam târziu acum, asta pentru că majoritatea obişnuieşte să ia în calcul doar ziua de mâine.

Episodul la care am participat absolut întâmplător nu este singular, din păcate. În mai toată ţara imense suprafeţe s-au vândut străinilor, practic, altor state. Până la urmă nu contează cine lucrează pământul, de interes trebuie să fie al cui proprietar este. Din străbuni se ştie că patria ţi-e cea pe al cărei pământ calci. Mă întreb, peste ceva ani pe-al cui pământ vom mai călca? Iar noi, NOI, ai cui vom mai fi? Pentru că „fără pământ – spunea cineva – voi fi străin printre străini“.

Nu pot înţelege ignoranţa decidenţilor faţă de cel mai de preţ mijloc de producţie pentru care străbunii noştri şi-au dat sângele şi viaţa chiar. Fără îndoială că pământul trebuie valorificat, dar pentru a obţine producţie agricolă, şi nu vândut. Poate că ar fi fost mai de interes politici menite a stimula pe-ai noştri să concentreze suprafeţele agricole în exploataţii mari, eficiente, şi nu pe alţii de oriunde, ce n-au mai încăput prin propriile ogrăzi, să înşface palmă cu palmă din pământul ţării. Cu siguranţă azi n-am mai fi pus pe mese bucatele altora de-ar fi fost să fie cum gândim. Unii.

Din păcate, procesul la care fac referire continuă. Ţăranii, tot mai vlăguiţi de griji, săraci şi ameninţaţi parcă înadins cu amenzi pentru „nerespectarea bunelor practici agricole“, vând cu lacrimi în ochi, fredonând parcă pentru sine fragmente din textul cântecului „Casa părintească nu se vinde“. Şi vând pe mai nimic. Iar cei ce făcut-o încă speră ca statul, „tăticul“ tuturor, să ia în grijă ce ei nu pot îngriji. Ar fi, oricum, o idee mai sănătoasă decât cea practicată acum şi până acum. Pentru că „ar rămâne al nost’ ce-i al nost“, cum ar spune ardeleanul.

Să nu uităm că pământul rămâne resursa esenţială fără de care agricultorul nu-şi poate exercita meseria, iar cei din jurul lui nu-şi au asigurată existenţa. Apoi, o agricultură bine organizată poate pune în mişcare mai toată economia, cu consecinţe benefice asupra sănătăţii şi educaţiei populaţiei. Dar cui îi pasă? Mitul proprietăţii private, fondat pe ideea că pământul asigură continuitatea şi perenitatea, ar putea fi distrus prin acţiunea noastră, aş îndrăzni să spun, inconştientă.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:

6723

□

Comentarii

□

□

1. ilie -- (4-April-2011)Asa e, situatia e foarte trista si alarmanta.

Ar trebui gandite legi in interesul oamenilor, al tarii. Legi care chiar sa nationalizeze daca e nevoie. Legi care sa limiteze cel putin propritatea extrem de extinsa: sute sau mii de ha; nu asocierea sau arenda, ci proprietatea. Ar trebui aparati cei slabi sau spalati pe creieri.

Dar poate ca cei chemati sa gandeasca si sa dea aceste legi sunt niste lupi, nu pastori!

2. Florin -- (12-April-2011)Situația este alarmantă, sunt de acord cu ante-comentatorul, ceea ce nu se știe este că atunci când ”au decis” să intrăm în UE am semnat la calup un set de norme prin care nu mai avem dreptul să facem nimic din ceea ce e sugerat. Nici măcar să promovăm Românismul, sub o formă sau alta de protecție comercială împotriva invaziei de produse de larg consum din UE. Ce ne rămâne de făcut? Eu vreau, în loc să dau bani pe altceva, să cumpăr teren agricol cât o să pot. Pentru că bunicul meu avea o vorbă - „Pământul niciodată nu te trădează!”

3. daniciuc -- (14-April-2011) taranul roman.in spatele acestor asociatii se invart sute de mii de euro iar taranul roman nu are ce pune pe masa.ne-au luat pamanturile iar la noi in sat criminalitatea a crescut de 100 de ori iti fura si vaca si vitelul si gainile ,se furatot de cand sa facut aceasta A sociatie care au luat pamanturile.TOT TINERETUL DIN COMUNA DOARME ZIUA IAR SEARA IESE LA FURAT,TOATA COMUNA STA TREAZA CA SE FURA IN DRACI IN COMUNA DELENI SAT BULBOACA JUDETUL VASLUI.locuri de munca nu ati facut ,ati luat numai pamantul

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

EDITORIAL

Strategia de a fi la putere

Până mai ieri mă gândeam la ce ar avea de făcut dregătorii ţării pentru cei în slujba cărora se află, fie ei agricultori, doctori sau profesori, bugetari sau nebugetari. Şi parcă n-ar trebui chiar mare efort pentru a pune carul pe roate şi a scoate ţara din criză dacă nu „s-ar sfădi tot timpul pentru bucata de slană din tinda ţării“, asta ca să reproduc cuvintele unei bucovinence supărate că munca ei nu e răsplătită la adevărata valoare, în vreme ce…

S-a tot vehiculat ideea că agricultura ar putea fi o soluţie pentru reducerea efectelor crizei, numai că vorbele şi promisiunile au rămas în sertarele pupitrelor de la care s-au pronunţat, guvernanţii necatadicsind, cel puţin până în prezent, să-şi asume răspunderea pentru legi, norme şi strategii prin care aceasta să funcţioneze şi să furnizeze plusvaloarea de care avem atâta nevoie. Au fost altele mai „importante“, ce mai contează că grâul trebuie semănat toamna, în fiecare toamnă, şi nu la anu' şi la mulţi ani!

Am asistat, de douăzeci de ani încoace, aproape invariabil la schimbarea conducerii instituţiilor centrale şi locale ori de câte ori cineva avea vreun interes – politic sau de altă natură –, timp în care economia în general şi agricultura în special au tot bătut pasul pe loc. Aşa că mă întreb şi întreb: câţi ani ne mai trebuie să fim în pas cu lumea care nu iroseşte nicio palmă de pământ şi nicio şansă de a folosi orice noutate pentru a fi cât mai performantă?

Politica acordării subvenţiilor sau a diferitelor ajutoare pentru agricultori au avut în spate mai totdeauna un interes electoral. Să nu uităm cupoanele date fără discernământ care, mai degrabă, au manipulat electoratul din mediul rural pentru un partid sau altul. Apoi nici chiar acordarea subvenţiilor către marile exploataţii agricole nu a ţinut cont de vreo strategie a vreunui guvern dornic să schimbe agricultura din temelii, ci mai degrabă s-a dorit o sursă pentru sponsorizarea campaniilor electorale. Nici măcar vestitul Program SAPARD nu a scăpat de influenţe politicianiste. Aşa se face că ne-am trezit cu fabrici de procesare a produselor agricole, ca să dau doar un exemplu, care depăşesc cu mult capacităţile de producţie sau posibilităţile de asigurare cu materie primă.

La fel cu proiectele de infrastructură rurală aprobate doar pentru că primarul era reprezentantul partidului aflat la putere şi promitea cât mai multe voturi vreunui politician cu influenţă. Asta pentru că a existat o singură strategie: aceea de a avea putere sau de a fi la putere. Mă întreb, în această campanie electorală unde se vor duce banii destinaţi susţinerii agriculturii şi pe cine vor ajuta să-şi vadă împlinit visul de a guverna ţara? Se spune că speranţa moare ultima. Aşa că nu ne rămâne decât să aşteptăm minunea ca fondurile pentru agricultură şi dezvoltare rurală să încapă pe mâna celor care chiar vor să facă ceva pentru naţiunea din care fac parte, iar beneficiarii să nu se mai întrebe cu cine trebuie să voteze.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
3951

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-toporul-bata-l-vina_s196.html

EDITORIAL - Toporul, bată-l vina!

Am ajuns cu ceva vreme în urmă într-un sat de la poalele unui deal cândva împădurit. Ce-i drept, mai erau câțiva arbori care parcă se încăpățânau să țină piept muntelui dezgolit ce abia se zărea prin ceață. Am oprit în dreptul unei case ce părea mai îngrijită și bine așezată în spațiul pe care încerc să mi-l imaginez cu mai mulți ani în urmă. Nici acum nu arată rău, dacă te limitezi la a privi doar la câteva zeci de metri împrejur.

Intru în vorbă cu proprietarul casei. De fapt, administratorul unei modeste pensiuni, ce s-a dorit „trei margarete“, într-un spațiu feeric la vremea ridicării sale din temelii. Este și-acum la fel cotată, dar prea puțini trecători mai poposesc în locul care nu-ți mai oferă nimic în afară de ospitalitatea gazdei.

Întreb de ce atâta liniște și puțină lume acum într-un astfel de loc. Îmi explică, pe un ton care dezvăluie tristețe și dezamăgire, că pe la începutul anilor ’90, când și-a început mica afacere, zona era superbă, cu păduri seculare și pajiști de o frumusețe rară. Pârâul din preajmă, cu apă precum cristalul, dădea la rându-i o notă în plus de prospețime zonei. Totul atrăgea ca un magnet pe cei care își doreau o ieșire vara la iarbă verde sau iarna la săniuș.

Asta până prin 2000-2002, când locul turiștilor a fost luat de muncitorii forestieri și șoferii de pe mașinile care transportau zi și noapte lemne. Liniștea de până atunci, străpunsă doar de ciripitul păsărilor și uneori de glasul copiilor ce se jucau pe iarba crudă, a fost înlocuită de... trosnetul topoarelor, zumzetul drujbelor și huruitul motoarelor, toate angajate în măreața operă de devastare irațională a codrului despre care ne place să susținem că e „frate cu românul“. Român care însă n-a catadicsit să-l apere de securea rău-făcătorilor.

Așa se face că totul a devenit dezolant. Pajiștea, frământată de roțile zecilor de mașinării ce târau, parcă împotriva voinței lor, uriașii bușteni din pădure, seamănă mai degrabă a tărâm selenar. Pe vadul pârâului curge parcă lacrimile dealului dezgolit, gata la rându-i să plece la vale după aurul verde pierdut. În urmă, un tărâm jefuit, pierdut. O imagine apocaliptică ce te face mai degrabă să fugi, nu să vii. „Cum să nu fii trist și dezamăgit când știi ce-a fost și vezi ce e?!“ se întreabă omul cu pensiunea.

Am plecat de-a dreptul bulversat. Îmi treceau prin minte alte și alte asemenea păduri căzute pradă topoarelor afaceriștilor de tot neamul. „Toporul, bată-l vina!“ zice omul. Unealta cu pricina era obsesiv pomenită în context ca simbol al răului creat zonei și nu numai.

Ce pradă ușoară a devenit România! Se fură, cu acte-n regulă, cât se poate și de peste tot. În vreme ce alții își protejează mediul, pădurile, aceiași ne alterează spațiul și ne jefuiesc codrii. E tragedie!

Suntem în Luna pădurii, perioadă în care se desfășoară acțiuni de împădurire. Oare de câte decenii va fi nevoie să refacem ceea ce unii, sub oblăduirea diriguitorilor țării, au distrus în doar câțiva ani? Este, fără îndoială, o întrebare căreia nu cred că-i poate da cineva răspuns. Cel puțin acum. Mă întreb totuși, va răspunde cineva pentru tot acest jaf? La asta chiar aștept un răspuns.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
7951

Comentarii

1. zlate nicolae -- (17-March-2012)reimpadurirea trebuie sa devina obligatorie:fiecare proprietar sa fie obligat prin lege sa planteze suprafetele detinute. daca in trei ani nu planteaza pomi suprafata sa fie trecuta in patrimoniul statului care in toamna primului an de la nationalzare sa impadureasca

2. gelu -- (22-March-2012)Nu se face nici o impadurire in an electoral,pe ce lume traiti poate asa 4-5 ha in toata tara ,si cu propaganda,nu vedeti se tot incearca legea comasarii,taxa pe parloaga,perdele de protectie,indiguiri vorbe aruncate-n vant.lasa ca trece si anul asta facem la anul(cand vor zbura porcii).Asta suntem piata de desfacere si vom fi pentru multi ani de acum inainte

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-vina-generalilor_l1588.html

EDITORIAL - Vina... generalilor

Am ascultat în mai multe rânduri declaraţiile unor decidenţi, dar mai cu seamă opiniile celor vizaţi direct sau indirect de acestea, cu privire la aşa-zisul „sprijin“ al cercetării prin ştergerea datoriilor. Nu mi-am propus să judec o asemenea decizie, încerc doar să trag o concluzie, după ce, evident, am aflat mai multe puncte de vedere faţă de o asemenea măsură.

Ce-i drept, hotărârea, pusă în practică printr-un act emis de Guvern, a nu ştiu câta de acest gen în ultimii cel puţin cincisprezece ani, a constituit mai degrabă „o gură de oxigen pentru un muribund“ şi nicidecum un sprijin real pentru dezvoltare. Pe de altă parte, repetatele măsuri de acest gen au contribuit substanţial la „educarea“ unora pentru... nemuncă.

Evident, situaţia nu poate fi generalizată, pentru că la nivel naţional sunt şi unităţi de cercetare unde respectiva măsură este poate motivată.

Mă întreb însă, cum cei care fac cercetare, de exemplu la Fundulea, la Baloteşti sau la Braşov, înre-gistrează an de an rezultate remarcabile? Verzea, Grosu şi Chiru, ca directori generali, n-au beneficiat de niciun sprijin financiar pentru institutele pe care le conduc, nici măcar de posibilitatea dotării tehnice prin programele structurale, motivându-se existenţa lor ca instituţii publice. Şi totuşi... Cine ar mai putea spune că omul nu sfinţeşte locul?

La acestea s-ar mai fi putut adăuga şi altele dacă cele câteva mii de miliarde alocate până acum cercetării doar pentru a şterge datorii ar fi fost însoţite şi de acţiuni ferme menite a da valoare acestor măsuri. La drept vorbind, nu mi se pare deloc corect să dai şi să nu ceri. Cine a chemat vreodată pe cei ale căror datorii le-au fost anulate să le ceară, de pildă, programe de redresare? Ori să li se asculte măcar opiniile? Sau să li se dea, de ce nu, un ultimatum? Fără o asemenea atitudine, mă îndoiesc că această categorie de... beneficiari va manifesta vreodată suficient respect pentru ceea ce au de făcut.

Fără îndoială, trebuie luată în seamă şi atitudinea guvernelor, mai întotdeauna ostilă faţă de acest important domeniu fără de care nu se poate vorbi de progres. Îmi permit să reamintesc celor cu ,,pâinea şi cuţitul“ că progresele omenirii se datorează cercetării. Iar dacă astăzi în România asistăm la degradarea domeniului la care mă refer, vina o poartă nu doar... soldaţii, ci mai degrabă generalii.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
5245

☐

˚ Comentarii

☐

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (17-November-2011)Aveţi dreptate în principal,dacă mă gândesc la eufemismul folosit soldaţi versus generali, cred că o vină au avut-o sau o poartă generalii concreţi, care stând în expectativă, nu au impus o strategie în cercetare, in interesul naţional românesc. Aspectul este valabil pentru multe domenii de interes strategic. Nu le mai enumăr....

2. ion -- (23-November-2011)Arendasii vor plãti impozit pentru arenda primitã
IMPOZIT… Conform Codului Fiscal, orice venit obtinut trebuie impozitat, asa cã de ce nu si sacii de grâu, floarea soarelui, ori porumb primit drept arendã pentru terenurile date în lucru cãtre asociatii sau societãti agricole? Astfel a considerat Ministerul Finantelor Publice, prin Directia Generalã a Finantelor Publice (DGFP) Vaslui

3. ion -- (23-November-2011)cã ar fi modalitatea de a iesi din crizã, impozitând cu 16% venitul agricol a celora care, prea bãtrâni sau prea ocupati sã-si lucreze terenurile retrocedate dupã revolutie, le-au dat în arendã. O veste proastã si pentru arendatorii care au lucrat respectivele terenuri: vor trebui si ei sã plãteascã bani la stat, respectiv TVA-ul de 24% pentru produsele ori banii plãtiti arendasilor. Este pentru prima datã când se iau respectiv

4. ion -- (23-November-2011)ele mãsuri de impozitare, cel putin la nivel judetean, aplicabile pentru absoluti toti cei aflati în aceastã situatie, cu toate cã legea este din 2003, dar abia anul trecut li s-a pus în vedere finantistilor, de cãtre Curtea de Conturi, acest lucru.
La sfârsitul anului trecut, în urma unui control al Curtii de Conturi la DGFP Vaslui, finantistilor li s-a pus în vedere sã impoziteze orice sursã de venit, inclusiv chiriile, ori veniturile obtinute din folosinta terenurilor, conform precederilor legale, stipulate în Legea nr. 571/2003, cu modificãrile s

5. ion -- (23-November-2011)completãrile ulterioare, privind impozitul pe venituri obtinute prin cedarea bunurilor. Începând din luna august, conducerea DGFP Vaslui a pus în vedere Administratiilor Finantelor Publice sã întocmeascã situatii si sã notifice pe cei care au încheiat contracte de arendare cu societãti ori asociatii agricole pentru diverse suprafete de teren. La rândul lor, AFP-urile au trimis adrese cãtre arendatori si primãrii locale prin care le cereau situatiile contractelor de arendare, inclusiv date

6. ion -- (23-November-2011)privind întelegerile financiare între arendasi si arendatori, respectiv arenda ce urmeazã a fi primitã, în bani sau produse, de cãtre cei care au dat în lucru terenurile agricole. Arendasii au primit apoi notificãri pentru a se prezenta la Administratiile Finantelor Publice de care apartin pentru a depune declaratia 200, pe baza cãreia i se va calcula cota de impozit pe venit, pentru anul 2010, ce va trebui plãtitã. “Persoanele care au dat terenuri în arendã în anul 2010 si care au încasat bani ori cota parte

7. ion -- (23-November-2011)Domnul ION BANU am si eu o intrebare pentru dumneavoastra,ce sa intampla daca nu ma duc la finante la Vaslui,chiar o sa fiu amendat ,am o pensie de 350 de lei de agricultor. astept raspunsul dumneavoastra .
Cu stima si respect

8. ion -- (23-November-2011)acum vor fi incluse la platã absolut toti arendasii, indiferent de mãrimea suprafetei de teren agricol”, a declarat Mirela Bulgaru, purtãtor de cuvânt al DGFP Vaslui. Pânã la acest moment, doar în raza de competentã a AFP Vaslui au fost identificati peste 5800 de astfel de contribuabili, respectiv arendasi, din care au fost deja emise 2300 de notificãri. Conform spuselor purtãtorului de cuvânt al DGSP, cei care nu se vor prezenta pentru depunerea declaratiilor pe venit vor fi sanctionati cu amendã contraventionalã

9. ion -- (23-November-2011)va inchipuiti ce greu o sa fie pentru cei in varsta sa se deplaseze 40-50 de km,sa vinala finante,si sa fie si aglomerate ghiseele sa nu poata depuna in ziua respectiva si sa fie nevoiti sa faca un alt drum.vai de agricultura noastra.macar sa deconteze drumul

10. ion -- (23-November-2011)platesc impozit si la primarie ,acum si la finante,maine ce taxe or mai baga. Poate ne pune sa platim si taxa de mediu

11. ion -- (23-November-2011)am fost la magazin in sat lumea e foarte suparata,ca iar ne pune pe drumuri,iara sa platim taxe avem animale acasa pasari ,nu e asa de usor sa vii zeci de km la oras.Majoritatea au spus ca isi iau pamanturile inapoi de la ASOCIATII,pai nu ramanem cu nimic,macar luam banii de la APIA si punem lucerna pe el

12. Gabi -- (25-November-2011)Este vorba cam de 20-30 lei /ha. De ce este atat de mult? vrem numai sa luam dar de dat la stat nimic. Mi se pare normal ca toti sa platim impozit pe venitul realizat. Partea proasta este ca tot cei saraci sunt primii care platesc!

13. ion -- (25-November-2011)la 1ha se da 600kg grau:1kg grau=0,50bani
0,50*600kg=300lei,
16% din 300 lei=48 lei
48lei la ha impozit asta daca nu cumva ne calculeaza cu 0,70 de bani kg la ha la finante,atuncivine0.70*600kg=420,impozitatcu 16% vine 67 de lei la ha

14. ion -- (25-November-2011)pentru noi e mult,si 1 leu conteaza,e saracie mare poate dumneata doamna gabi arunci cu banii,si internetul e de la un baiat care a fost plecat prin strainatate,e printre putinii care are internet in zona

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Vine, vine primăvara...

După o iarnă ca-n poveste pentru unii, grea, chiar tragică pentru alții, dătătoare de speranțe într-un an bun pentru truditorii pământului, vine primăvara. Anotimpul în care natura își reia viața, iar noi, oamenii, vom intra, ca de fiecare dată, în ritmurile ei uitând de cele rele sau arătând cu degetul și așteptând ca alții să ne netezească drumurile spre o viață bună și liniștită. Nicio speranță însă la cei din capul treburilor.

Luând lucrurile la mână, cum se spune, mă văd nevoit să reamintesc că de fiecare dată când ne-am confruntat cu urgiile naturii decidenții s-au grăbit să promită măsuri care să limiteze cel puțin efectele acestora. Nu mi-a fost dat să văd până acum vreo acțiune menită a ține sub control posibilele inundații, perioade de secetă ori viscole, vijelii, tornade și alte astfel de fenomene. M-aș fi așteptat la investiții în regularizarea râurilor, înființarea perdelelor forestiere de protecție, refacerea canalelor de desecare etc. E drept că, de cele mai multe ori, cu natura nu te prea poți pune, dar să te lași doar în voia ei în secolul tehnologiei de vârf, parcă e prea de tot.

Pe de altă parte, acțiunile întreprinse pentru înlăturarea efectelor unor fenomene meteo mi se par mult prea costisitoare față de... eforturile celor angajați în așa ceva. Cred că ninsorile abundente și viscolul din urmă cu ceva vreme au picat ca o mănușă pentru unii acum, în an electoral. Că de, e nevoie de mulți bani să scoți de sub troiene sate în care, de fapt, nici măcar cu o lopată nu s-a ajuns. Grație doar unor voluntari în multe cazuri, bătrâni, familii nevoiașe au ieșit la lumina zilei. Lupii care-au strigat „uite lupul“ au rămas între oi.

Recunosc că m-am așteptat la mai multă viziune și chiar implicare din partea decidenților, dar n-am avut parte, de cele mai multe ori, decât de lamentări, confuzie sau justificări puerile.

Pentru ei noroc că vine primăvara, pentru truditorii pământului însă grijile de abia încep. Pământ pe care nu-l pot lucra, iar dacă reuşesc, recolta n-au cui o da, programe la care nu pot accede fiindcă n-au... capital ori băncile le încurcă iţele, apoi grijile pentru casă, familie și, în plus, nimeni nu le spune ce trebuie şi ce este de făcut pentru mai binele tuturor. Încercăm noi, alături de alţi câţiva confraţi, prin repetatele înşiruiri de cuvinte, să le îndreptăm credinţa spre viitor pe care, la rându-ne, îl vedem și îl dorim mai bun.

Primăvara ar trebui să ne trezească simțurile, iar așteptarea noastră să se concretizeze într-o strategie care să ne ofere siguranță, oricâte obstacole ne-ar sta în cale.

Vom avea, fără îndoială, un viitor mai bun dacă vom deveni mai ordonaţi, mai competitivi, mai curaţi în suflet, gând şi faptă, mai respectuoşi faţă de munca noastră, a semenilor, faţă de tot ce ne înconjoară. Poate că atunci şi natura va fi mai prietenoasă, iar anotimpurile îşi vor respecta rândul.

Vă doresc o primăvară plină de iubire, speranțe și împliniri!

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
7402

□

Comentarii

□

□

1. Drinceanu -- (3-March-2012)Mi-a placut izul primavaratic de speranta, desi impanat cu reale si regretabile deziluzii, inactiune sau firave intrajutorari. Decidentii nu au inca revelatia revigorarii agriculturii: ameliorarea soiurilor in pericol, refacerea irigatiilor in S-V, mecanizare facila, sponsorizari si stimulente bancare pentru investitii PE OBIECT,IN REVOLVING/ETAPE, NEIPOTECARE,de pana la 50.000 euro pe perioada lunga, CARE AR READUCE TINERII CU ECONOMIILE SI EXPERIENTA DE DINCOLO, AR REANVIA SATE SI SPERANTE, MUTAND MUNTI SI VOINTE POLITICE AMORTITE IN IMBUIBARI SI CORUPTIA NEPASATOARE. Revin cu idei.

2. Drinceanu -- (3-March-2012)1.Apicultura in zone ferite de pericolul pesticidelor-cca 70-80% din productia monadiala de miere este in pericol;
2.Refacerea plantatiilor cu soiuri de vis in locul importurilor scumpe: pergamute, Hamburg, caise Falca, etc.
3. Solarii demontabile, adaptate exceselor meteo, vechi soiuri de rosii, s.a cu puturi loco;
4.asocieri tip ferme de 30-100 ha, cu productii integrate: cereale, furaje, zootehnie;
5. colectarea, selectarea, depozitarea produselor;
6. piscicultura, culturi de iepuri, prepelite, ciupercarii;
7. case de lemn, gard de nuiele, impletituri/umbrare pt. de case vacanta

3. sabin -- (7-March-2012)vine primavara si nu avem bani sa aram terenurile,sa primim bani sa le aram,nu mai dati banii pe bazine,la asociatie la pagani straini nu il putem da,pamantul nu e al nostru ci al urmasilor urmasilor nostri.poate sa imi dea si un milion de euro ca nu il dau la pagani l-am primit din mosi stramosi.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-vom-fi-iarasi-ce-am-fost_l923....

EDITORIAL - Vom fi iarăşi ce-am fost?! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEDITORIAL - Vom fi iarăşi ce-am fost?!

Se spune că trăim cu adevărat doar cât iubim, iar când urâm murim câte puţin. Aşa se explică faptul că identitatea şi prosperitatea unor popoare au avut de suferit pentru că nu au ştiut să iubească şi să preţuiască ceea ce le-a oferit natura şi divinitatea.

În ceea ce ne priveşte, nu cred că suntem o excepţie. Am făcut mai întotdeauna un mod de viaţă din a denigra pe cei din jur, ne-am subevaluat valorile, ne-am vândut cu suflet cu tot pe doi bani sau ne-am lăsat furaţi doar ca să putem păşi în libertate. Prea costisitoare fapte pentru care deja plătim de-acum şi cine ştie câte generaţii o vor face după noi. Sunt greşeli pe care nu le recunoaştem, ba chiar parcă se persistă în ele. Cum altfel aş putea aprecia neimplicarea guvernanţilor în politici constructive, care să ofere economiei condiţii pentru relansare, apoi tuturor românilor şansa unui trai decent?

Cât de mari greşeli s-au făcut pe care încă nu avem curajul să le recunoaştem!

Am crezut poate prea mult în cei care ne-au promis libertate şi democraţie, concepte pe care n-am ştiut să le folosim. Am considerat literă de lege tot ce vine din „Vest“ fără a ţine seama de propriile precepte şi interese, am crezut că alţii ştiu mai bine ce avem de făcut, într-un cuvânt am devenit o majoritate fără un ţel şi poate fără speranţă, capabilă uneori doar de revoltă şi ură, de parcă n-am mai fi noi.

De ce trebuie să schimbăm destinul acestei naţiuni? E nevoie acum, poate mai mult ca oricând, de mai multă seriozitate, de implicare şi voluntariat, e nevoie să-i apreciem şi să-i sprijinim pe cei care ne reprezintă cu adevărat, indiferent ce culoare politică au.

Nu cred că aceia la care apelăm uneori pentru a ne promova interesele sau tot ce este autentic românesc sunt stăpâniţi de altceva în afară de mirajul banilor pe care îi pot obţine fără prea mult efort. Nu e nimic rău în faptul că ne-am dorit să încercăm lucruri noi, să preluăm modele de viaţă şi muncă de pe alte meleaguri, dar nici nu trebuie să uităm a trăi româneşte înconjuraţi de valorile perene care ne caracterizează. Nu trebuie să ne uităm rădăcinile şi să ne pierdem identitatea. Trebuie să redevenim ce-am fost, sigur, în context european.

Sunt doar câteva din gândurile care mă frământă acum, în prag de An Nou, când toate pot avea un... nou început. Sper ca măcar acum, în ceasul al doisprezecelea, să scăpăm de inerţie şi de ură şi, de ce nu, să ne aducem aminte de... zicerea unuia dintre domnitorii Moldovei: ,,Vom fi iarăşi ce-am fost, ba mai mult decât atât!“. Fie ca acest crez să se înfiripe şi-acum în mintea fiecăruia dintre noi şi să i se dea curs. Un curs care să aşeze România pe adevăratele sale temelii.

Ion BANU

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
5671

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Vrajba pământului

Nu mi-aş fi imaginat vreodată că pământul ar putea naşte atâta ură între oameni. Conţinutul ambiguu al unor acte normative, parcă astfel concepute încât să dea de lucru avocaţilor, notarilor cadastriştilor, judecătorilor şi nu să ofere o „reparaţie morală“ proprietarilor de terenuri agricole, a produs mai degrabă sământă de discordie în spaţiul rural. La imperfecţiunile legislative se mai adaugă şi superficialitatea cu care autorităţile abordează problemele fondului funciar, acestea făcând astfel loc …parului, furcii şi, în cel mai bun caz, simplului pietroi de răzor, uşor de mutat mai la stânga sau mai la dreapta. Bună treabă pentru justiţie.

Au trecut ani, iată, mai bine de douăzeci, şi lucrurile încă n-au intrat pe făgaşul lor normal. Chiar dacă proaspeţii proprietari de terenuri, fie şi doar pe hârtie, încep să înţeleagă necesitatea şi importanţa realizării unor exploataţii care să ofere performanţă, nu pot concura la aceasta din cauza ...actelor. Birocraţia excesivă, apoi taxele, onorariile, la care se mai adaugă şi ...micile atenţii oferite ca lucrurile să meargă mai repede, ajung să depăşească de cele mai multe ori valoarea terenului supus tranzacţiei. În ciuda eforturilor autorităţilor de a organiza teritoriul agricol, cele mai multe exploataţii, dacă pot fi numite astfel, au rămas la dimensiuni aproape imposibil de luat în cultură.

Ne place să spunem că avem pământ de o calitate deosebită, să recunoaştem că ne tragem din agricultori a căror obârşie se pierde în negura timpului, să aducem laudă Celui de Sus că ne-a hărăzit cu bogăţii şi frumuseţi fără seamăn. Cu ce folos, de vreme ce nu catadicsim să punem în valoare toate cele de care avem parte? Ascultam deunăzi un ins ce se dădea de ceasul morţii încercând să convingă cât de multă treabă face el şi instituţia pe care o reprezintă pentru a ordona pământurile oamenilor şi a le pune, vezi doamne, în valoare. Asemenea insului sunt şi numeroşi demnitari, politicieni care ştiu a îmbrăca idei în cele mai elevate cuvinte, dar numai atât. Faptele sunt încă departe de momentul în care ar putea fi puse în practică. Despre agricultură vorbesc rar, iar când o fac, parcă nimic nu se leagă. Încerc să cred că nici nu-şi doresc să funcţioneze ceva cum trebuie.

Iniţiativele privind organizarea teritoriului, comasarea terenurilor, realizarea unei aşa zise bănci funciare sunt salutare, dar prea departe de a putea fi puse în practică. Se invocă lipsa voinţei politice. Este, din păcate, o realitate tristă, dar adevărată. Accepţiunea de a importa ceea ce noi am putea produce din belşug, de a interzice să produci ceea ce ne trebuie, de a face parcă totul pentru prosperitatea agricultorilor de oriunde ignorând proprii tăi agricultori şi, până la urmă, propria ta ţară, este de neînţeles. O politică parcă de desnaţionalizare, împănată cu legi ce seamănă discordie şi defăimare. Nimic din ce-i al nostru nu mai e bun. Sau nu ne mai aparţine. Iată de ce, cum spuneam, încerc să cred că nu prea se doreşte ca treaba să meargă şi la noi. O fi şi aici vreun angajament? Cine mai ştie!

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
4952

Comentarii

1. un cetatean din deleni -- (2-June-2011)Comuna Deleni (jud Vaslui numarul unu la infractionalitate in zona Moldovei.
hotii din comuna deja au inceput sa sarbatoreasca se desfiinteaza politia si vor actiona in voie,aici nu ar trebui sa se desfiinteze politia in patria hotilor,suntem terminati .Sa fiti multumiti ca nu traiti pe aceste meleaguri blestemate ca nu stiti cum este.

2. virtual-expatu' -- (14-June-2011)Mai cauta cineva vreo explicatie pt starea de lucruri in domeniul fondului funciar romanesc? Fiindca sa fie clar: nu e rodul intamplarii, nici a incompetentei. E pur si simplu implinirea scopului propus: haos, nedreptate, saracirea pana la extinctie a taranului roman. Dar, avand in vedere alungarea lui Dumnezeu din viata noastra, soarta e totusi meritata.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vremuri de restrişte, vremuri de bejenie

Parcă am fi blestemaţi să trecem iarăşi, pentru a nu ştiu câta oară în istoria neamului, prin crize, războaie, secete, mişcări sociale şi alte fenomene ce ne-au întors de fiecare dată din drum, chiar de-a fost el cu povârnişuri ori mai aşezat. Se pare însă că nimic nu e întâmplător. Cineva acolo sus orânduieşte astfel lucrurile încât totul sau aproape totul ne e potrivnic. Nu încape îndoială că, aşa cum se mai spune când ne merge rău, ne-am cam făcut-o cu propria mână. Adică am fost mai puţin raţionali în momentele-cheie ale existenţei noastre. Şi, se mai spune, o minte sănătoasă ar gândi de trei ori înainte să taie o dată.

Aşa se face că nimic nu merge. Şi asta nu doar de douăzeci de ani, fiindcă mai întotdeauna parcă ne-am dorit mai mult slugi la porţile străinătăţii, cu capul plecat, decât demni, cu fruntea sus, pieptul în faţă şi umerii înapoi. Ca un adevărat român... de viţă. Poate că fac excepţie câţiva ani de dinainte de ’89. Prea puţini însă ca să fi putut deveni asemenea naţiilor pe care le elogiem atunci când trebuie să vorbim de rigurozitate, seriozitate şi, de ce nu, de patriotism. Patriotism! Ce vorbă mare pentru vremurile de azi! Pentru vremurile în care, sub masca globalizării, uităm de baştini, de neam şi chiar de cei care ne-au dat viaţă, gonind pe aiurea, slugărind printre străini.

Trăim vremuri de restrişte, vremuri în care totul devine mai scump, pentru că resursele scad, iar nevoile sunt tot mai mari. În astfel de perioade „se strânge punga“, adică se cheltuie mai puţin. Un bun gospodar însă gândeşte mereu la ziua de mâine: cheltuie mereu, dar întotdeauna cumpătat, aşa cum poate ar fi trebuit s-o facă guvernele de multă vreme. Cu siguranţă, mult mediatizata criză am fi depăşit-o mult mai repede şi mai uşor. Dar, cum spuneam, ne-am făcut-o cu mâna noastră. Sau ne-au făcut-o cu mâna lor. Cine plăteşte pentru nevredniciile inşilor? În niciun caz cei care-au ajuns bogătaşii naţiei peste noapte pe banii statului, până la urmă pe banii strânşi cu mare trudă de fiecare dintre noi.

Vremurile trec şi cine ştie câţi ani ne vor mai trebui până va fi să revenim la ceea ce-am fost şi, de ce nu, mai mult decât atât?! Câtă vreme ne va trebui până să vedem economia ţării „duduind“? Ori o agricultură performantă precum cea de prin alte părţi despre care ne place să vorbim? Sau măcar la nivelul anilor ’80, cel puţin sub aspectul suprafeţelor cultivate? Greu! Greu pentru că, sub aceeaşi mască a globalizării, mai că ajungem să nu mai călcăm pe pământ românesc, tinerii îşi părăsesc familiile, locurile de baştină, ţara, devenind sclavi pe plantaţiile străinilor. Intelectuali de mare valoare îşi caută rosturile prin alte locuri în lume, în vreme ce ţara este mai degrabă guvernată de... supraveghetori internaţionali ce n-au nicicum dorinţa de a ne fi mai bine nouă decât lor. Şi, uite-aşa, vremurilor de restrişte li se adaugă inevitabil cele de bejenie.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
5882

☐

Comentarii

☐

☐

1. ing agronom Adrian Banuta -- (16-May-2011)Istoria a fost intotdeauna modificata si falsificata de diversi infractori si tradatori ai neamului romanesc fie ei romani sau de alte nationalitati, chiar daca au avut sau nu fraiele puterii.
ce a urmat dupa privatizare(distrugere),democratie(masca sub care sa furat totul),ajungem sa platim cu varf si indesat noi contribuabilii, impozite(sub jugul asupririi democratice)bogatiile romanilor nu mai sunt ale lor ci ale strainilor, atentie la ce poate aduce criza, stim foarte bine din istorie (necazuri, convulsii sociale, etc.)
2. un cetatean din deleni -- (15-May-2011)DELENI de VASLUI prima comuna europeana ...
Daca furturile continua in 2-3 ani vom fi prima comuna fara animale,vom fi cu adevarat EUROPENI
3. un cetatean din deleni -- (15-May-2011)IN COMUNUNA DELENI DE VASLUI E CA IN SOMALIA ...
In comuna Deleni de Vaslui e mai rau ca in AFGANISTAN SI IRAK aici actioneaza PIEILE ROSII si fura tot.Se sparg case,mai urmeaza rapiri ca in Columbia

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

editorial-ziua-recoltei-prilej-de-mare-s...

EDITORIAL - Ziua Recoltei, prilej de mare sărbătoare > REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL - Ziua Recoltei, prilej de mare sărbătoare

„Printre frunzele ruginii şi razele blândului soare, îmbracă ceva adecvat şi vino la marea sărbătoare: Ziua recoltei...“

Cam aşa suna textul invitaţiei organizatorului unor astfel de evenimente. Cred că oriunde ai fi, în spaţiul rural sau urban, tentaţia de a fi prezent la o astfel de manifestare este cum nu se poate mai mare.

De fapt, ne-am obişnuit ca în luna octombrie să asistăm şi chiar să participăm cu toată fiinţa noastră la cele mai importante manifestări ale slujitorilor pământului: Zilele Recoltei. Sunt cele mai înălţătoare momente ale celor care, după un an de trudă, îşi expun roadele obţinute în faţa celor pe care şi-i doresc alături pentru a sărbători evenimentul, mulţumind Domnului pentru dărnicia Sa. Că doar Lui îi mai pot mulţumi, cârmuitorilor de ţară nicidecum.

Astfel de manifestări nu sunt doar prilej de sărbătoare, ci şi un fel de... reciclare anuală a producătorilor, procesatorilor, comercianţilor şi, nu în ultimul rând, a consumatorilor. Aici mai pot afla noutăţi despre ce şi cum trebuie să producă şi, mai cu seamă, cum să vândă, şi-apoi ce să cumpere şi să consume. În fine, cum să-şi autoevalueze propria afacere. Lucruri importante de învăţat, inclusiv pentru autorităţi, dacă ne dorim o agricultură performantă şi un popor sănătos.

În anii socialismului, acest eveniment devenise o sărbătoare naţională, desfăşurată de fiecare dată în altă zonă a ţării, cu expoziţii agricole, defilări şi manifestaţii pe stadioane.

Agricultura se afla pe-atunci în centrul atenţiei pentru că avea un aport substanţial la bugetul naţional şi cea mai mare contribuţie la achitarea obligaţiilor externe ale României.

Nu sunt un nostalgic al acelor vremuri, dar tare mi-aş dori ca guvernanţii de astăzi să manifeste cel puţin acelaşi interes pentru agricultura României.

ă nu mai spun de sat, ţarină, ţăran. Într-un limbaj mai european – spaţiul rural. Măcar acum, după douăzeci de ani în care cel puţin domeniul la care mă refer a cunoscut un declin continuu, să se facă ceva. Altfel, există toate şansele ca Zilele Recoltei româneşti să fie... împănate cu mere din Polonia, brânzeturi din Olanda, legume din Turcia sau pâine din Ungaria.

Se spune că speranţa moare ultima. Nu pot să mă alătur celor care cred că aceasta a murit deja la români. Poate criza şi restricţiile bugetare au generat un val de scepticism în rândul conaţionalilor noştri. Ea, speranţa, ne aparţine şi trebuie să avem încredere în... puterea noastră de a răzbate orice nevoi. Nu putem, n-avem voie să fim mai slabi decât străbunii noştri. Ne stă în putere să ne facem ordine în propria ogradă, să ne organizăm activitatea şi viaţa astfel încât să putem ţine piept vremurilor tulburi. Zilele Recoltei, în multitudinea şi diversitatea lor, sunt şi trebuie să rămână un mod de manifestare a dorinţei noastre de a ne face viaţa frumoasă şi îmbelşugată.

Aşadar, ne stă în putere să fim mâine mai bogaţi decât azi, mai cu seamă material. Spiritual suntem deja. Păi cum altfel am face la tot pasul haz de necaz?!

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
3565

□

Comentarii

□

□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (2-October-2010)Este şi frumos şi bine ceea ce aţi spus. Eu simt şi cred că despre Ziua Recoltei se poate vorbi despre cea dinainte de 89 şi cea de după. Înainte de 89 Ziua Recoltei era una singură pe an, lumea o aştepta cu mare nerăbdare, după, treptat ea a început să fie eclipsată de târgurile de meşteri şi produse gastronomice şi culinare cu caracter local şi naţional, care au şi ele rolul şi căutarea lor. Sunt încântată de toate aceste noi manifestări culturale care promovează tradiţia, dar trăiesc şi nostalgia Zilei Recoltei dinainte de 89.Cu bine şi sănătate.VMM

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

EDITORIAL

Zootehnia prin... ochelarii mei

Străduindu-mă să înţeleg cum şi ce gândesc cei care conduc destinele acestei ţări de totul merge... precum racul, mi-am amintit o afirmaţie a unui parlamentar, specialist în agricultură, făcută cu ceva ani în urmă.

Era vorba de „ajutorul“ acordat zootehniei de către guvernul din acea perioadă şi suna cam aşa: „Celor care nu văd acest efort financiar făcut de Guvernul României le recomand să consulte un medic oftalmolog. Cu ajutorul unor ochelari performanţi sigur vor vedea realizările…“.

În zootehnie, dacă de ea trebuie să vorbim acum, cu ochelarii pe care îi port de ceva vreme nu văd, de vreo 20 de ani încoace, decât distrugeri sistematice, lipsa unor politici şi strategii coerente şi o trecere de la o zootehnie construită pe principii ştiinţifice la una empirică, de subzistenţă.

„Prin acordurile încheiate cu Banca Mondială şi Fondul Monetar Internaţional ne-am angajat să lichidăm tot ce este nerentabil“ – aşa sunau declaraţiile politice ale tuturor guvernelor postdecembriste şi astfel am asistat în aceşti ani la lichidarea unor combinate de creştere şi îngrăşare a porcilor, ferme avicole şi ferme de creştere a taurinelor care „erau mari şi nerentabile“.

Nu mai vorbesc de cercetarea şi învăţământul de specialitate. Efectele acestor decizii şi-au pus grav amprenta asupra sectorului zootehnic, dispariţia fermelor mari a avut drept consecinţă imposibilitatea asigurării necesarului de consum al populaţiei, necesar care a fost mai apoi suplinit de importuri, însă cu o contribuţie majoră la deficitul balanţei comerciale. Aşadar, atenţie la sfaturile şi recomandările făcute de cei ce ne dau cu o mână, dar ne iau întotdeauna cu două!

Reformele din sectorul zootehnic au fost de cele mai multe ori doar începute şi lăsate undeva la jumătatea drumului, în dauna producătorilor din sectorul vegetal şi crescătorilor de animale, dar mai cu seamă a consumatorilor care au plătit preţuri mult prea mari pentru produsele aduse din altă parte, uneori de calitate îndoielnică.

Legi, norme metodologice au rămas doar scrise pe hârtie. Nicio structură nu s-a preocupat de implementarea acestora în teritoriu. Specialiştii au avut şi au drept atribuţie mai degrabă să numere, de câteva ori pe an, animalele din bătătura ţăranului şi să-l înveţe ce documente trebuie să întocmească pentru bruma de bani pe care o primeşte ca subvenţie, decât să se ocupe de politici şi strategii în domeniu.

Aţi văzut vreun program de zonare în teritoriu a speciilor, raselor şi tipurilor de animale, în funcţie de condiţiile agroecologice şi de interesele socioeconomice, ori vreo strategie de organizare şi exploatare a pajiştilor sau poate nişte reglementări privind transhumanţa ovinelor, ca formă de punere în valoare a resurselor furajere montane şi alpine?

Poate doar dacă aţi descoperit oftalmologul şi ochelarii cu care să vedeţi eforturile guvernanţilor. Mă tem că, cel puţin o perioadă de timp, vom asista la aceeaşi demagogie ajunsă în trend şi aproape nelipsită de la toate dezbaterile parlamentare, din mass-media, întâlniri de lucru, şedinţe etc.

Oricum, prin proprii mei ochelari nu văd acum decât o lipsă de coerenţă a politicilor agricole în general, o repartizare neglijentă a investiţiilor realizate cu bani europeni şi multe altele pe care spaţiul tipografic nu-mi permite să le detaliez. Văd aproape tot în culori sumbre. Poate după consultarea unui oftalmolog…

Ing. Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
2739

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Gânduri deşarte

Vorbeam deunăzi cu unul dintre fermierii importanţi de pe meleagurile noastre şi, stând aşa, la o şuetă, încercam să depistăm punctele slabe ale... politicilor agricole de după ’90. Nu cred că hârtia asta le-ar suporta pe toate câte sunt, aşa că voi încerca să punctez câteva, apreciate ca fiind dintre cele care au făcut din agricultura românească ceea ce n-ar fi trebuit să fie vreodată.

Se apreciază că pământurile noastre au un potenţial uriaş, capabil să asigure hrana pentru o populaţie de circa 80 de milioane. Poate dacă ar fi bine organizate şi exploatate, numai că tocmai asta lasă de dorit. Cu suprafaţa fărâmiţată în peste 40 milioane de parcele, cu aproape 2 milioane scoase din circuitul agricol fără niciun discernământ şi încă vreo 4 milioane slab exploatate ca urmare a decapitalizării celor mai mulţi dintre proprietari - dintr-un total iniţial de aproape 9,5 milioane hectare arabil şi încă vreo 5 alte categorii de folosinţă - greu de crezut ceea ce se zice.

Apoi, distrugerea sistemelor de irigaţii, o altă mare eroare a politicilor postdecembriste, fără a se pune nimic în loc, adică fără a se lua măsura reabilitării lor prin investiţii în tehnologii noi, eficiente, a făcut ca agricultura să rămână în continuare dependentă de natură, culmea, într-o ţară cu regim hidrografic de care puţini se pot bucura.

Să nu mai vorbim de pregătirea cadrelor care... lipseşte cu desăvârşire. Cei mai mulţi fermieri, mai cu seamă cei bine organizaţi, care produc pentru piaţă şi care se gândesc la viitorul afacerii lor şi, de ce nu, la viitorul agriculturii româneşti, semnalează o lipsă acută de specialişti pentru diferite domenii. Nici că ne puteam aştepta la altceva câtă vreme şcoala agricolă nu prea mai e... agricolă, tinerii nu mai sunt motivaţi să facă ce unora chiar le-ar place, iar statul n-are nicio preocupare în acest sens.

Şi încă un punct slab, dar nicidecum ultimul: nu s-a creat un sector zootehnic puternic, bine organizat, ca principal consumator al producţiei vegetale. „O ţară care se respectă nu vinde grâu şi porumb, ci carne şi lapte, nu vinde buşteni, ci mobilă“ – îmi spunea supărat... tovarăşul meu de şuetă. Şi continuă: „Vorbeam de pământ, dar cât oare mai e al românilor? Nicio preocupare a guvernanţilor pentru ca pământul să rămână în posesia urmaşilor celor care s-au jertfit pentru el.

În lipsa unei legislaţii protecţioniste, vin indivizi de oriunde având în spate un guvern care vrea să cumpere pământ în România, o bancă ce finanţează şi uite-aşa, fac alţii agricultură pe ogoarele noastre.“

Nu pot decât să-i dau dreptate, cel puţin la gândul că şi-ai noştri ar fi putut fi la fel de... inteligenţi.

Puncte slabe, idei, propuneri. Mă îndoiesc că cineva le va evalua şi le va lua prea repede în seamă. Aşa că gândurile noastre, cel puţin pentru o vreme, vor fi deşarte. Mare păcat pentru neamul din care ne tragem.

Ion BANU

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:

4724

Comentarii

1. Stelica Constantin -- (5-August-2011)Ce text banal

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

efectele-temperaturilor-scazute-asupra-r...

Efectele temperaturilor scăzute asupra răsadurilor

Suntem într-o perioadă extrem de fierbinte, la figurat vorbind, în ceea ce priveşte răsadurile. Din păcate însă, vremea nu ne-a fost deloc favorabilă. Zăpada şi viscolul au produs pagube, care în unele bazine legumicole au fost uriaşe. În judeţul Galaţi, la Matca, sau în judeţul Dolj, la Izbiceni, zăpada a rupt solariile. La fel în judeţele Ilfov, Giurgiu, Buzău, Bacău.

Mulţi cultivatori, pentru a salva construcţia, au tăiat folia. În judeţul Constanţa, viscolul a scos de asemenea pur şi simplu din pământ solariile. Unii nu mai au unde să care zăpada. Local, prin unele comune, pagubele au fost şi de 70-80%. Previziunile meteo sunt destul de îngrijorătoare şi în continuare, atât ca ninsori cât şi ca temperaturi joase. În aceste condiţii, este de aşteptat ca plantările, pentru tomate în special, să fie întârziate din cauza umidităţii ridicate a solului şi posibil a temperaturii încă scăzute a acestuia, sub 10°C.

Legumicultorii care au semănat tomatele mai devreme, unii chiar la sfârşitul lui decembrie începutul lui ianuarie, şi care au început sau se pregătesc să înceapă repicatul vor trebui să fie extrem de atenţi cu regimul termic. Acesta va trebui să fie mai redus cu câteva grade pentru a nu favoriza o creştere vegetativă şi mai ales pentru a limita alungirea plantelor.

Referitor la regimul termic din perioada de produs răsad de tomate, fac câteva precizări. Pentru germinaţia optimă a seminţelor se asigură o temperatură de 20-22°C. După germinare, temperatura se scade la 17-18°C, dacă lumina este favorabilă, sau la 13-15°C, dacă lumina este nefavorabilă. După repicare, din nou se creşte temperatura la 20-22°C, timp de 3-4 zile, după care se revine la temperatura de 17-18°C.

Foarte important este ca, după apariţia celei de a doua frunze adevărate, timp de 2-3 zile, temperatura să se reducă la 8-10°C, ceea ce va favoriza inducerea primei inflorescenţe mai devreme, adică după mai puţine frunze şi a unui număr mai mare de flori în prima inflorescenţă, adeseori datorită ramificării acesteia. Din păcate, acest „joc“ al temperaturilor este destul de dificil de realizat de majoritatea legumicultorilor, atât din cauza sistemului tradiţional în care se produce de regulă răsadul la noi cât şi a momentului în care se face repicatul. Momentul optim pentru repicare este cel în aşa-zisa fază „de cruciuliţă“, adică după formarea primei perechi de frunze adevărate.

Temperatura în zona sistemului radicular trebuie să fie de 18-20°C şi nu mai redusă de 12°C. În caz contrar, absorbţia unor elemente minerale va fi redusă semnificativ. Cel mai afectat element în condiţii de temperaturi scăzute este fosforul. Absorbţia acestuia se poate reduce şi cu peste 70%, conducând la deficit de fosfor, ceea ce va însemna un sistem radicular slab dezvoltat, dar mai ales o stare energetică deficitară a întregii plante. Să nu uităm că fosforul este principalul transportor de energie al plantei.

Simptomele vizibile care apar în cazul temperaturilor mai scăzute faţă de optim sunt pe frunze. Acestea capătă o culoare violacee, mai ales pe partea inferioară, semn al unei absorbţii deficitare a fosforului. Folosirea în acest caz a unor îngrăşăminte foliare complexe, bogate în acest element, cum ar fi FOLIMAX 0,3%, este foarte benefică. Fenomenul este amplificat în cazul în care amestecul nutritiv este unul clasic, pe bază de pământ de ţelină, mraniţă şi nisip. Acest amestec este de regulă mai rece.

Şi cultivatorii care au ales turba ca substrat pentru producerea răsadurilor pot avea probleme, dacă au semănat sau repicat mai devreme. Printre multiplele avantaje pe care le are acest substrat se numără şi acela că permite plantelor un ritm mai mare de creştere. Deci ar fi trebuit să semănăm mai târziu cu cca două săptămâni. Realizăm în acest fel şi o importantă economie de energie. Sau, ce am dat în plus pentru procurarea turbei recuperăm printr-un consum mai mic de energie pentru încălzit. Dar rămân celelalte avantaje, printre care lipsa agenţilor patogeni şi a seminţelor de buruieni, o bună capacitate de reţinere a apei ş.a.

Atenţie la tipul de turbă pe care îl folosim! În general, pe piaţă sunt două tipuri: pentru semănat şi pentru repicat. Cel pentru semănat are o rezervă de elemente nutritive mai mică. Asta înseamnă că, dacă prelungim momentul repicării, plantele nu vor mai avea suficientă hrană şi vor dezvolta o culoare verde gălbui.

În acest caz va trebui intervenit cu îngrăşăminte foliare complexe, cu macro şi microelemente, aminoacizi şi alte substanţe bioactive, de genul FOLIMAX 0,3-0,5%. Aceste intervenţii se vor face şi în cazul folosirii unei turbe adecvate, special pentru repicare, dacă se prelungeşte perioada de producere a răsadului cu mult peste cea optimă.

De exemplu pentru tomate, vârsta optimă este de 45-55 de zile. Ea poate să crească la 65 de zile dacă se folosesc ghivece mai mari pentru repicat şi dacă se efectuează 1-2 răriri a răsadurilor, adică o scădere a desimii plantelor pe m2, pentru a evita alungirea acestora.

Referitor la agenţii patogeni, atenţie la ciupercile de sol care sunt favorizate de temperaturile scăzute şi de umiditatea ridicată a aerului. Este vorba de Pythium debaryanum, Rhizoctonia solani şi Fusarium spp., care provoacă aşa-numita „cădere“ a plantulelor de tomate, ardei, pătlăgele vinete, castraveţi, pepeni galbeni, varză, conopidă şi salată. De aceea recomand ca, ori de câte ori condiţiile de mediu permit, să se aerisească răsadniţa sau solarul răsadniţă.

Concomitent se vor efectua tratamente preventive cu Previcur sau Proplant 0,15%, sau Previcur Energy 0,1%, sau Folpan, sau Merpan 0,15%. Prevenirea alungirii plantelor se poate face cu un produs pe bază de Cycocel, 0,1-0,15%. Tratamentul se aplică începând din faza de 2-3 perechi de frunze adevărate. Un efect retardant îl are şi aplicarea unui tratament cu zeamă bordeleză.

Atenţie la temperatura apei cu care se realizează soluţiile de tratament! Aceasta nu trebuie să fie mai mică de 15°C şi mai mare de 25°C. De asemenea, este bine ca, înainte de efectuarea tratamentelor cu 24-48 de ore, plantele să nu se ude.

Referitor la udarea răsadurilor în această perioadă, în condiţii de temperaturi mai scăzute, normele vor fi mai mici la intervale ceva mai mari, pentru a se evita excesul de umiditate. Aceşti doi parametri sunt în funcţie de componentele amestecului nutritiv, de caracteristicile hidrofizice ale acestuia.

Dr. Victor LĂCĂTUŞ, director ştiinţific, ICDLF Vidra

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
3507

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Eficienţă antiparazitară excelentă cu: ROMFENBENDAZOL 10%, antihelmintic pentru bovine, ovine şi caprine

ROMFENBENDAZOLUL 10% este un antihelmintic sub formă de suspensie, fabricat de Compania ROMVAC, conform normelor GMP. Substanţa activă a produsului este FENBENDAZOLUL, un endoparaziticid care face parte din grupa benzimidazolilor şi se află pe lista substanţelor famacologic active pentru care au fost stabilite limite maxime de reziduuri în carne, organe şi lapte (Anexa 1 la NORMA SANITAR VETERINARĂ privind măsurile de supraveghere şi control al unor substanţe şi al reziduurilor acestora la animalele vii şi la produsele lor, precum şi al reziduurilor de medicamente de uz veterinar în produsele de origine animală).

Administrarea produsului

Produsul se administrează pe cale orală, se absoarbe rapid şi difuzează în toate organele şi ţesuturile, producând liza endoparaziţilor din tubul digestiv şi aparatul respirator.

ROMFENBENDAZOLUL 10% suspensie se recomandă la bovine, ovine şi caprine pentru combaterea strongilatozelor gastrointestinale şi pulmonare produse de diferite genuri de paraziţi, precum şi a cestodozelor produse de genul Moniesia. Toxicitatea medicamentului este relativ scăzută şi nu influenţează produsul de concepţie şi de aceea nu sunt restricţii de folosire la animalele gestante şi în lactaţie, în doza recomandată.

La administrarea produsului este necesară estimarea corectă a greutăţii vii a animalului pentru a evita subdozările sau supradozările. ROMFENBENDAZOLUL 10% administrat în dozele recomandate nu produce în mod normal efecte adverse. Rareori, în infestaţii masive ale animalului pot apărea reacţii alergice ca urmare a eliberării antigenilor consecutiv distrugerii paraziţilor.

Produsul se administrează cu o mensură sau seringă fără ac, în care se introduce cantitatea necesară de suspensie, bine omogenizată în prealabil, în doză de 5 mg de substanţă activă pe kg greutate vie, respectiv 2,5 ml de suspensie ROMFENBENDAZOL 10 % pe 50 kg greutate vie, indiferent de specie. La bovinele pentru carne la care s-a diagnosticat o parazitoză cu Ostertagia tip 2, doza este de 10 ml de suspensie pe 100 kg greutate vie. Este interzis să se folosească această doză la vacile lactante.

Recomandări

Programul de deparazitare trebuie să cuprindă patru administrări anuale, respectiv înainte de ieşirea la păşunat, după intrarea la stabulaţie şi pe perioada păşunatului în lunile iulie, respectiv septembrie. Timpul de aşteptare, la animalele destinate sacrificării pentru carne, este de 7 zile, iar pentru lapte, 3 zile de la ultimul tratament.

Important şi avantajos!

Eficienţa antiparazitară crescută, toxicitatea relativ scăzută, costul redus pe animal ca urmare a dozei mici administrate impun utilizarea produsului, cu atât mai mult cu cât acesta nu constituie un factor de risc pentru sănătatea publică datorită faptului că nivelul reziduurilor în produse după perioada de aşteptare este sub cel impus de Comunitatea Europeană.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
842

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Ei, chiar şi dozatorul!

Se pare că acolo este ugerul vacii! Sunt şanse serioase ca aceasta să fie rezolvarea marelui handicap al preţurilor cu care pleacă crescătorii de lapte către procesatori şi retaileri. Pentru că am văzut dozatoare la „ţâţa“ cărora se „mulge“ vaca de către consumator, la valoarea de 2,50 până la 3,6 lei, ar părea o valoare mare, dar, dacă ţinem cont că este un lapte proaspăt, din ziua în care se achiziţionează, şi că din el nu se scoate toată bunătatea, cum ar zice mama, trebuie să recunoaştem că suntem în avantaj.

O reglementare strictă

Mai mult decât atât, este regulă a ANSVSA – Agenţia Naţională Sanitar-Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentară, prin ordinul 55 –, care obligă posesorul de dozator să ia lapte numai de la vacile proprii. Adică, el nu trebuie să folosească lapte de strânsură, cum se spune, de la alţi fermieri sau gospodari şi, prin amestec, să-l vândă la dozator.

De asemenea, pe aparat este obligatoriu să se afişeze numele fermierului. Dacă aveţi îndoieli cu privire la provenienţa laptelui puteţi suna la un telefon TelVerde – 0800826786, apel gratuit, şi să semnalaţi.

Vedeţi, dragi conaţionali, că se poate să ai o ofertă productivă sută la sută românească şi care să fie pe placul nostru, al tuturor?!

Cât de sigure sunt „actele în regulă“

Însă, umblă vorba în târg că există pe piaţa dozatoarelor alimentate cu lapte şi falşi producători care vând asemenea produs de strânsură. Domnul Constantin Savu, director la ANSVSA, ne-a asigurat că nu este aşa, că agenţia nu are ştiinţă de astfel de cazuri printre cele 40 de dozatoare înscrise, cu acte în regulă, conform Ordinului 111. Sincer, mie mi se pare cam mic numărul aparatelor înregistrate legal şi de aceea cred că ar putea exista şi neînregistrate.

Domnul Cristian Lungu, fermier, membru al Federaţiei Crescătorilor de Taurine, dl doctor Mihai Petcu, şeful SC Agroindustriala Pantelimon, cunoscut şi respectat crescător de vaci pentru lapte, dl Costel Caras, preşedinte Holstain Ro, într-o discuţie pe tema dozatoarelor de care ne facem griji acum, mi-au precizat că, dacă s-ar întâmpla să se adeverească ipoteza mea, s-ar compromite chiar ideea pentru care s-au instalat acestea.

Pe de o parte ar suferi fermierii care şi-ar vedea compromisă afacerea. Pe de altă parte, consumatorii văduviţi de lapte sănătos şi fără diverse adaosuri. Nu în cele din urmă, s-ar pune încă o dată la îndoială corectitudinea colectivităţii rurale lipsite de extinderea oportunităţilor sale, care-i permit să poată participa, împreună cu puterea, la redresarea economică a ţării.

Poate vi se pare că sunt vorbe mari ! Nu! Dar aşa-i astăzi la români. Nici nu ştii ce este bine şi ce nu. Este totuşi mare păcat să nu ai încredere în medicii veterinari, al căror jurământ de credinţă nu este scris, dar de cele mai multe ori este respectat.

Vasilica Ghiţă Ene

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
784

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Elemente vitale pentru organism > REVISTA LUMEA SATULUI

Elemente vitale pentru organism

Vitaminele şi o serie de elemente minerale sunt esenţiale pentru o dezvoltare normală a animalelor (păsări şi mamifere), precum şi pentru menţinerea stării lor de sănătate. Elementele minerale cum sunt: calciul, fosforul, sodiul, magneziul, potasiul, sulful, clorul, trebuie bine reprezentate în raţia alimentară a animalelor, în cantităţi care să asigure cerinţele organismului. Alte elemente (oligoelementele) precum manganul, zincul, seleniul, iodul, cuprul, fierul, cobaltul, molibdenul sunt necesare organismului în cantităţi extrem de mici.

Importanţa vitaminelor

Acestea sunt substanţe active în doze mici şi sunt vitale pentru animale. Deoarece unele nu pot fi sintetizate de organism, trebuie asigurate în furaje sau apă.

Deficienţele de minerale şi vitamine duc la apariţia unor boli de nutriţie, care de multe ori întrec pierderile cauzate de bolile infecţioase sau parazitare. Acestea apar, de obicei, ca urmare a unui aport exogen necorespunzător cantitativ sau calitativ, dar şi în alte condiţii. Spre exemplu, atunci când animalele sunt tratate cu medicamente cu acţiune antagonistă faţă de vitamine, când le sunt administrate nutreţuri vechi, alterate, care pot conţine compuşi antivitaminici sau în cazul unor boli infecţioase, micotice sau parazitare, când consumul de vitamină se măreşte. Apar şi atunci când organismul este supus unor factori de stres, precum şi în diferite stadii fiziologice.

Tabloul clinic

Pot să apară tulburări de vedere, afecţiuni ale pielii şi fanerelor, anemii, tulburări de locomoţie, paralizii, pierderea apetitului, întârzieri în creştere, rahitism, tulburări ale ouatului şi scăderea eclozionabilităţii la păsări, mortalitate embrionară, hemoragii, diaree, malformaţii ale cartilajelor osoase, avorturi etc.

Diagnosticul se pune prin coroborarea semnelor clinice cu cercetarea alimentaţiei sub raport calitativ şi cantitativ administrată animalelor. Diagnosticul diferenţial este foarte important şi trebuie să se facă faţă de alte boli de natură infecţioasă, micotică sau parazitară (râia), cu simptome clinice asemănătoare. De exemplu leziunile avitaminozei A se pot confunda cu candidoza, difterovariola, trichomonoza.

Măsuri de prevenţie şi tratament

În gospodăriile populaţiei există un număr mare de factori care duc la carenţe minerale şi vitaminice. Furajele nu sunt diversificate şi nu au o compoziţie constantă, valoarea lor vitaminică fiind inferioară din cauza modului de conservare. Uneori, calculul raţiilor este deficitar, neţinându-se cont de vitaminele aduse prin furaje, iar animalele sunt neomogene ca vârstă şi greutate. Existenţa agenţilor parazitari sau infecţioşi reprezintă o altă problemă.

Pentru a evita riscul apariţiei carenţelor minerale şi vitaminice, recomandăm introducerea în raţiile zilnice a următoarelor produse: VITA B COMPLEX, VITAMINA E, VITAPREMIX BIO-MOS, CAVITROM, COMPLEX

POLIVITAMINIC BUVABIL ROMVAC 3, ROMZEOFORT în cantităţile recomandate de producător pentru echilibrarea necesarului zilnic şi evitarea pierderilor economice foarte mari.

Recomandăm îmbunătăţirea condiţiilor de microclimat din adăposturi, deparazitarea internă şi externă a animalelor cu: ECVIROM la cal; ROMBENDAZOL 2.5%, ROMBENDAZOL 10%, ROMFENBENDAZOL, ROMBENDAZOL PLUS, ROMAVERMECTIN PLUS la rumegătoare; ROMOXIBENDAZOL, ROMIVERMECTIN la porc; ROMBENDAZOL F, la păsări; deparazitarea adăposturilor cu ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE, SCABIZOL, precum şi dezinfecţia periodică a acestora cu DECONTAMINOL, CATIOROM, PURSEPT.

Dr. Viorica CHIURCIU, medic veterinar
Doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
1671

Comentarii

1. MUSAT DOINA -- (14-March-2013)multumesc doamnei Dr. Viorica CHIURCIU, medic veterinar pentru materialele puse la dispozitia noastra. Eu sunt prof. de specialitate (ing zootehnist) la Liceul Tehnologic Agricol Smeeni Buzau si doresc sa intreb daca este si o carte cu toate bolile prezentate in aceasta revista. Eu nu am toata colectia, dar imi este de mare ajutor la predare. pt disciplinel;e de specialitate nu sunt manuale, iar noi le folosim pe cele de acum 20-30 de ani, dar trebuie sa ne documentam pt tratamente si nu numai. ne-ar fi de folos o carticica cu cele mai frecvente boli ale animalelor. multumesc! Musat Doina

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Elena Merişoreanu sau cum să „calci“ pe folclor cu dragoste

Elena Merişoreanu este una dintre cele mai energice şi iubite interprete de muzică populară, care a reuşit de-a lungul anilor să ajungă la urechile şi la inimile tuturor românilor. Are o căsnicie model de 38 de ani, două fiice împlinite, doi nepoţei, iar al treilea este pe drum. şi, totuşi, viaţa sa este o enigmă pentru mulţi...

„M-am călit până la 16 ani, când am venit în Bucureşti“

Într-un moment de respiro, după câteva drumuri și spectacole în țară, artista a acceptat să ne vorbească despre cele mai importante momente ale vieții sale. Când își amintește de copilărie și de primii pași pe scenă, Elena Merișoreanu își deschide sufletul rapid, iar nouă nu ne rămâne decât să ascultăm povestea. „Copilăria mea a fost extraordinar de frumoasă, cu toate că nu eram foarte înstăriți.

Ne bucuram de orice. Îmi aduc aminte de ritualul matinal. Mama scotea apă de la fântână, iar eu și sora mea ne spălam și-mi amintesc de ce spunea bunica: «Cât ar fi de ger, să vă spălați pân’ la brâu cu apă rece!» Așa m-am călit până la 16 ani, când am venit în București. Nu a fost foarte ușor să vin la acea vârstă în Capitală, printre toți interpreții de valoare. I-am respectat enorm și am avut onoarea să cânt cu cei mai valoroși dintre artiști la Ansamblul Rapsodia Română, unde am stat peste 30 de ani“.

Și totuși, de unde dragostea pentru cânt? „Copil fiind, tata mă lua cu el la vite și la oi. Cânta foarte frumos la fluier și am foarte multe cântece de la el. Atât mama, cât și sora mea cântau, pentru că la țară toată lumea cânta și la munca de la câmp și la petreceri. Există foarte mult folclor, calci pe el în locurile de baștină, timp să ai să-l culegi“, continuă artista.

„Dacă nu te măriţi cu mine, ia-l pe el, că-i băiat deştept!“

Elena Merișoreanu are o căsnicie fericită, dar, spre deosebire de alți artiști, nu și-a legat sufletul de un coleg de breaslă, ba din contră... Parafrazând titlul unei piese de teatru, iată cine a pus... cătușe... florii sau, mai exact, cine i-a cucerit inima artistei: „Soțul meu a terminat Academia de Poliție. A fost trimis în practică, pentru trei luni, în orașul aflat lângă satul meu. Mama făcea mese mari, tăia câte un vițel, să vină tot ansamblul, când ajungeam acolo, în turneu.

Odată a venit și el, l-am cunoscut și iată că suntem căsătoriți de 38 de ani. M-a sunat, mi-a trimis scrisori, dar nu i-am acordat multă atenție la acea vreme, pentru că eram prietenă cu un diplomat de la Ministerul de Externe. Odată trebuia să plec în Franța, iar sora mea a pus la cale cu actualul soț să mă oprească. Mi-a spus că mama este foarte bolnavă... Am ajuns acasă, iar el mă vizita des.

La un moment dat, ai mei făceau un parastas. A doua zi a ajuns și diplomatul în sat, dar eu eram la plimbare cu... viitorul meu soț. Era deja octombrie. Când am ajuns acasă, diplomatul era acolo. Mama a pus masa, iar ei doi vorbeau. Diplomatul voia să ne căsătorim pentru că urma să plece în străinătate, iar acest lucru nu-mi era util în carieră. L-am condus până la poartă când a plecat, iar el mi-a spus: «Dacă nu te măriți cu mine, mărită-te

cu el, că e băiat deștept!» Și noi am stabilit nunta pe 5 noiembrie, când era ziua mea...“
Aceasta este Elena Merișoreanu, iar ce ați citit mai sus nu reprezintă secretele sale, ci simbolul unei bucurii perpetue. Ca s-o înțelegeți însă... cel mai bine îi ascultați muzica...

Gabriela Niculescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
571

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

elena-roizen_l299.html

Elena Roizen

Între doamnele care au adus nobleţe şi neuitare cântecelor populare româneşti, Elena Roizen este o stea la propriu. Acum este undeva pe cer şi în nopţile clare se oglindeşte în Mare. O stea pe cer, una în Mare şi o alta, pentru totdeauna, în inima românilor. Cam aşa se cuvine să vorbim astăzi despre ilustra interpretă a cântecului dobrogean, ca să alinăm dorul.

De curând, Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Constanţa a hotărât să-i adune pe admiratorii şi prietenii Elenei Roizen să vorbească despre ea pentru a nu lăsa timpul să facă ce vrea el. O sală plină, o orchestră de muzică populară, câţiva tineri interpreţi, jurnalişti au vorbit despre Elena Roizen cu dragoste, admiraţie şi respect. Nimeni n-a rostit un cuvânt despre faptul că s-a urcat la ceruri. Cântecul a alinat lacrima, iar vorbele despre personalitatea de excepţie a artistei au adus-o în public mai frumoasă şi mai delicată ca oricând. Viaţa Elenei Roizen a început într-un sat sărman din Dobrogea. Au fost zece copii la părinţi, oameni de ispravă, iubiţi şi respectaţi de toată lumea.

Într-un sat cât o nucă, trăiau într-o deplină armonie tătari, ucraineni, armeni, greci, bulgari... Tatăl Elenei, un bărbat falnic, lucra la o carieră de piatră ca să asigure familiei traiul, să îşi vadă copiii fericiţi şi soţia mândră de soţul ei. Mama se trăgea dintr-o familie de ardeleni crescători de oi. Era o femeie harnică, veselă şi o minunată gospodină.

Cum reuşeau părinţii să rânduiască treburile în gospodărie, într-un timp în care lumea era săracă şi neştiutoare de carte, este greu de spus. În tot cazul, acolo a înflorit nobleţea Elenei Roizen care a diferenţiat-o întotdeauna de multe personalităţi trăite în familii cu pretenţii. Ce cuvinte le spuneau oare părinţii aceia harnici şi dedicaţi familiei copiilor lor?

Cu ce sfaturi, cu ce poveşti le-au împodobit copilăria, le-au modelat sufletul şi i-au pregătit pentru viaţă? Cine poate şti? Zece copii au plecat în lumea largă cu educaţie şi onoare. Din satul acela, din famila Barbu, Elena, fetiţa cea mică, s-a dovedit a fi binecuvântă de Dumnezeu. Cine a văzut-o a îndrăgit-o. Cine a cunoscut-o i-a rămas prieten pe viaţă. Cine i-a ascultat cântecul i-a rămas recunoscător pentru totdeauna.

Întrebată cândva de o jurnalistă ce amintire îi luminează sufletul în zilele lungi de iarnă, Elena Roizen a spus: „Am amintiri dragi din sat, o ţin minte pe sora mea mai mare, legată cu băsmăluţă albă, vara, la treierat, mi-amintesc de horele din sat, de învăţătorul care ne îndemna să jucăm la horă, de iernile grele şi, dincolo de toate, de chipul mamei.“ Despre sat, despre simplitatea lumii în care cea mai iubită interpretă şi creatoare de folclor din Dobrogea a trăit, s-ar putea vorbi la nesfârşit. Cert este că dintr-o astfel de lume s-a născut nobleţea în cel mai autentic sens al cuvântului.

Rodica Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:

942

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

Elveţienii le-au prezentat fermierilor din Moldova „Regina cărnii de vită“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Elveţienii le-au prezentat fermierilor din Moldova „Regina cărnii de vită“

- Vacile din rasa Angus sunt apreciate pentru calitatea cărnii şi uşurinţa cu care se cresc

Doi fermieri elveţieni specializaţi în creşterea vacilor din rasa Angus au fost recent oaspeţii proaspăt înfiinţatei asociaţii Angus-RO din Moldova. Daniel Niklaus şi Bernhardt Oetterli au venit să le prezinte fermierilor moldoveni o rasă care, în Occident şi nu numai, este cunoscută de multă vreme drept „Regina cărnii de vită“. Întâlnirea a avut loc chiar într-o fermă de vaci Angus, înfiinţată de Mihai Vlas la graniţa dintre comunele Baia şi Fântâna Mare (din judeţul Suceava), iar scopul ei a fost ca participanţii să afle amănunte despre caracteristicile rasei, despre modul de creştere a animalelor şi cum le vor putea valorifica.

„Cu cei doi fermieri – ne-a informat preşedintele Asociaţiei Angus RO, Vasile Pachiţanu – am fost şi în zona Neamţ, iar în Suceava au venit crescători din Bucovina, din Galaţi, din Neamţ şi Bacău. Noi vrem să încurajăm creşterea de vaci pentru carne, dar o carne de o calitate excepţională, care o face destul de scumpă. Piaţa din România nu este încă pregătită pentru aceasta, dar noi trebuie să pregătim terenul pentru viitor.“

Rasa Angus provine din nord-estul Scoţiei, unde a fost dezvoltată de fermieri în secolul al XIX-lea, iar acum reprezintă circa 75% din efectivele de vaci crescute pentru carne. Daniel Niklaus se ocupă de creşterea vacilor din această rasă de circa 35 de ani. Este membru al unei asociaţii a crescătorilor de vaci Angus, veche de 70 de ani, iar de circa opt ani este vicepreşedintele ei. A început cu însămânţări artificiale, cu material genetic adus din SUA. „Pe vremea aceea – spune Daniel – era interzis să se cumpere vaci din alte zone decât din Europa, dar şi preţurile erau mari.

În acest an am ajuns însă la 10.000 de vaci de rasă pură, iar ferma noastră a devenit numărul unu în zonă, deşi în Elveţia se creşte mult rasa Simmental, care a rămas însă pe locul al doilea.“ Specialiştii susţin că de la Angus obţii carne de foarte bună calitate, iar viţeii nu se pierd la fătare. Rasa este adaptabilă atât pentru zonele montane (unde nu pot fi crescute vite de greutate foarte mare), cât şi pentru zonele de şes, unde vitele pot ajunge şi la 800 de kilograme.

Angusul elveţian, diferit de cel clasic

În Elveţia există mai multe asociaţii ale crescătorilor de vaci de diferite rase, care au format şi un patronat, important pentru studiul pieţei, pentru promovarea ofertelor, pentru ameliorarea produşilor. Se caută calitatea genetică şi noi pieţe de desfacere. Asociaţia se ocupă de înregistrarea datelor despre fiecare exemplar crescut. Este foarte importantă această bază de date, pentru că se poate garanta oricărui cumpărător că va prelua un produs original, de rasă pură. „Tipul de Angus elveţian – a mai spus Daniel – este un pic deosebit de Angusul clasic scoţian sau american, în sensul că este ameliorat, prin selecţie, pentru ca animalul să aibă glanda mamară mai dezvoltată şi pentru a da mai mult lapte. Astfel, viţeii cresc mai repede, sunt mai sănătoşi. Costurile sunt mai mici şi la tineret, iar piaţa acceptă mai uşor preţul cerut.“

Profit din 30 - 50 de vaci

Fermierul Mihai Vlas a achiziţionat vaci Angus în anul 2009, animale cu pedigree, cu toate analizele făcute. „Nu ştiam nimic până atunci despre această rasă, spune fermierul. Ceea ce m-a încântat a fost calitatea cărnii, sistemul de creştere, dar şi costurile creşterii vacilor. Această rasă se comportă foarte bine. Încercăm să progresăm, să putem abatoriza în ţară această carne. Fermele cu astfel de vaci sunt încă puţine în România. Iniţial, am cumpărat 30 de juninci gestante şi un taur, iar acum am ajuns la circa 90 de capete. Încă nu am o piaţă de desfacere, pentru că efectivul meu este mic, dar am livrat tăuraşi pentru reproducţie.

Junincile au rămas pentru efectivul matcă. Vrem să mărim efectivul, pentru a putea susţine cererea de pe piaţă.“ Pe cei care vor să înceapă să crească astfel de animale, Mihai îi sfătuieşte să cumpere 30-50 de vaci, să ajungă mai rapid la câştig. Valoarea investiţiei depinde în funcţie de piaţa de unde se cumpără animalele. Se pot cumpăra vaci cu pedigree curat, din Elveţia, de exemplu, dar şi din Slovenia ori Olanda, fără pedigree. „Elveţia a avut un preţ de 2.000 de euro pe animal, plus TVA - a mai precizat Mihai. Acum preţul a crescut, pentru că nici în Elveţia nu se mai acordă crescătorilor subvenţiile de câte 700 - 800 de euro. Dar, dacă investeşti, trebuie să ştii şi unde poţi vinde. Nouă acum, în ţară, ne e greu să vindem asemenea animale, iar sistemul de abatorizare nu corespunde.“

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
1615

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Elveţienii ne îndeamnă să investim într-un nou brand: Angus de Bucovina

Experimentaţi crescători de bovine din rasa Angus, elveţienii Daniel Niklaus şi Bernhardt Oetterli i-au îndemnat, de curând, pe fermierii din zona Moldova, dar în special pe cei din Bucovina să investească bani şi timp în această rasă. Fermierii elveţieni spun că Bucovina este zona cu cele mai mari atuuri pentru a dezvolta chiar un brand propriu în domeniu, Angus de Bucovina, datorită condiţiilor naturale excelente. Brandul ar putea fi asociat foarte bine cu frumuseţile zonei şi ar rămâne uşor în conştiinţa consumatorilor de carne de calitate, dar şi a iubitorilor de turism.

Carnea de vită Angus, supranumită şi „Regina cărnii de vită“, este un brand de calitate foarte cunoscut în lume. Consumatorii au devenit foarte atenţi la ce mănâncă şi preferă tot mai mult carnea de la animalele netratate cu antibiotice şi care nu au fost crescute cu furaje concentrate. Furnizorii de carne sunt, astfel, bine monitorizaţi.

„Angus este un brand, spune Daniel Niklaus, la fel de cunoscut în lume cum sunt Coca Cola sau Apple. Angus poate deveni şi în Bucovina un brand, pentru că este o zonă propice. Consumatorii vor lega acest brand de o regiune foarte frumoasă, iar crescătorii de animale din această rasă ar avea bune oportunităţi de export în Europa, comparativ cu importurile care s-ar face din Canada sau din SUA, de exemplu.“

Prima condiţie: sistemul de monitorizare a animalelor

Cum spuneam, monitorizarea este strictă. În Canada sunt zeci de mii de animale din această rasă, dar numai 60.000 au pedigree. Acolo, pe locul al doilea se află rasa Simmental, dar numai cu 12.000 de animale cu pedigree. „Dacă România doreşte să dezvolte rasa Angus - a afirmat fermierul elveţien - trebuie să cerceteze, întâi, piaţa. Pentru început trebuie importate animale cu genetica strict controlată. Este o investiţie foarte importantă iniţial, dar cu satisfacţii mari în câţiva ani.“

Prima condiţie cerută este crearea unui sistem de înregistrare a exemplarelor, pentru a se putea proba că sunt din rasă pură. Mulţi vor să vândă astfel de animale, dar genetica strict controlată este foarte importantă. De aceea, multe ţări din Europa importă specialităţi de carne Angus tocmai din America de Sud. „Dacă în viitor se va reuşi promovarea unui brand Angus de Bucovina, cu siguranţă vom avea o piaţă bună şi preţuri foarte bune“ - a precizat Niklaus.

Cea mai populară rasă

După cum ne-am informat deja cititorii, în România au apărut primele nuclee de crescători de bovine Angus. În Moldova este cunoscută Asociaţia Angus-Ro, pe care o conduce medicul veterinar Vasile Pachiţanu. Specialistul ne-a explicat de ce carnea acestui animal este atât de căutată şi din ce apare profitul crescătorului de animale.

„Carcasa de Angus - spune Vasile Pachiţanu - are o parte oase şi cinci carne (80% carne). Nicio rasă de vite de carne din lume nu are acest randament. Cea mai bună calitate a cărnii, din cinci rase din lume, o are Angus.“

Carnea este marmorată (are culoare şi aspect, pe secţiunea muşchiului, cu fibră scurtă, cum sunt striaţiunile marmorei). Acesta este un caracter genetic, transmis şi la vitele hibride. Marmorarea înseamnă că între fibrele de muşchi sunt încastrate fibrele de grăsime. Pachetele de fibră musculară sunt la fel. Această calitate dă suculenţă cărnii, savoare, gust. În plus, carnea de Angus este cea mai bună pentru grătar.

Dintre efectivele de vite de carne, în SUA 75% sunt Angus, iar în lume circa 70%. Practic, este cea mai populară rasă de carne de pe mapamond. Calitatea vitelor de carne se socoteşte de la coadă la cap. Se urmăreşte ce calitate are carnea, ce randament dă carcasa şi ce profit obţine crescătorul.

„În general, spune Vasile Pachiţanu, prin caracterele morfoproductive pe care le are, rasa Angus este superioară.“ Între variantele Angus Roşu şi Angus Negru nu sunt diferenţe esenţiale. Selecţia pentru această rasă a început în jurul anului 1840, pentru vitele fără coarne, de culoare neagră, dar pe parcursul dezvoltării, datorită consangvinizării, a apărut o mutaţie, ca şi la rasa Holstein. Astfel, au apărut cele două variante: Black Angus şi Red Angus, certificate.

„Dacă aici se ţine foarte mult cont de animalele certificate, de rasa pură - a mai precizat medicul veterinar - este atribuţia asociaţiilor de crescători de animale de a avea trasabilitatea rasei foarte bine evidenţiată. Orice animal care ajunge în abator are nevoie de document de origine şi productivitate.“

Angus, motocositoarea naturală

Vaca Angus nu paşte selectiv şi nu smulge iarba, ci o coseşte. În spatele ei, regenerarea pajiştii se face foarte bine. Vaca se simte în elementul ei pe păşune. Dacă acolo sunt parcele cu iarbă mare, vacile Angus păşunează tot şi, dacă s-ar putea, tot timpul anului, chiar şi iarna. De aceea, ele se ţin în stabulaţie numai pentru îngrăşare.

„Noi vrem ca mulţi gospodari să se axeze pe creşterea vacilor Angus în funcţie de păşunea pe care o au, a mai spus Vasile Pachiţanu. Au nevoie de femele care să fete, după şase luni să se preia, în cadrul unei cooperative, masculii şi să fie îngrăşaţi intensiv. Tăuraşii, castraţi sau nu, se introduc, după înţărcare, în boxele din îngrăşătorii şi se furajează cu fân, siloz şi concentrate. Va fi o îngrăşare rapidă, doar cu furaje de stoc. Îngrăşarea se poate face şi pe o perioadă mai lungă, doar cu fân şi păşunat, pe vreme de vară. Este de preferat castrarea lor, la zece zile după fătare, cu inel de castrare, deoarece carnea este mai bună la bou decât la taur.“

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
861

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Eminenţa Sa Papa

Citesc deunăzi o ştire care m-a răscolit.

Aflu prin urmare că papa, papa Benedict, după un banal accident care, ca orice accident, i-a provocat suferinţă, a trebuit să meargă, firesc, la medic.

Şi..., la doctor, ca la doctor.

Pacienţi numeroşi, urgenţe, fiecare cu nevoile lui.

Ei bine, deşi a avut de aşteptat preţ de câteva ceasuri bune, Papa n-a acceptat să i se facă favoruri.

A stat adică la coadă ca orice pacient.

Pe mine întâmplarea m-a pus pe gânduri.

Mi-am zis: cum va fi fost la noi dacă nu papa, ci un dregător oarecare ar fi trecut prin aceeaşi încercare?

Fiindcă, gândiţi-vă bine!

Câţi şefi de stat, miniştri, parlamentari ori pur şi simplu oameni cu bani şi-ar fi căutat alinarea suferinţelor mai mari ori mai mici la medicii din ţară?

Dară-mi-te să mai şi aştepte frumuşel la rând, laolaltă cu prostimea.

Atitudinea Papei se constituie într-un fel de răspuns la întrebarea perpetuă: de ce la ei e cum e, iar la noi altminteri?

Civilizaţia, dincolo de comportament

Fiindcă dacă legea e una pentru toţi, atunci asta se întâmplă cu adevărat acolo unde civilizaţia e la ea acasă.

Atitudini simple, un comportament normal, la urma urmei, demonstrează că educaţia reprezintă, vrem ori nu, temelia necesarului economic şi social deopotrivă.

Privesc ca şi dumneavoastră televizorul, citesc presa şi, înfiorat, înţeleg că românii bat un drum care duce niciunde.

Şi asta în condiţiile în care cei mai mulţi dintre noi au şi înţeleg acest crud adevăr.

Marea masă a nemulţumiţilor

Fiindcă iată, un sondaj Gallup consemnează, cu argumentul celor intervievaţi, că peste trei sferturi dintre români sunt nemulţumiţi de felul în care este gospodărită ţara.

Concret, întrebaţi cum consideră că merg treburile României, 85% dintre chestionaţi au spus că sunt nemulţumiţi.

Mai apoi, 60% dintre români, conform aceluiaşi sondaj, spun că economia merge prost, iar perspectivele sunt şi mai sumbre.

În corelare directă cu cele dinainte, 57% dintre cei întrebaţi au susţinut că nivelul de trai al românilor e în perpetuă cădere, fără orizont, fără speranţă.

În pofida răspunsurilor general negative, în ce mă priveşte opinia celor 1.108 români chestionaţi nu m-a surprins.
În fapt, căderea liberă cunoscută de România a început aproape concomitent cu implementarea originalei democraţii dâmboviţene.
Spiritul de turmă, de clan, dorinţa de înavuţire prin furt, dispreţul faţă de cinste şi justiţie, faţă de nevoile celor mulţi au îngenuncheat degrabă speranţele optimiştilor, prefăcând ţara într-o feudă cârmuită pe mai toate palierele ei de analfabetism, cinism şi incultură.
Privirea îndreptată către Europa s-a dovedit mai degrabă voinţa Occidentului decât voinţa vlădicilor de ocazie.
Şi, uite aşa, „grânarul Europei“ de odinioară, micul Paris din legendă au devenit feude economice care au vândut pe nimic şi
s-au îndatorat iobăgeşte.
Importăm tot ori aproape tot ce mâncăm, cheltuim bani luaţi cu camătă şi sperăm, visăm să trăim ca ei.
Argumentul?
Suntem europeni!
Asta am vrea doar la drepturi!
Şi totuşi, ceva se schimbă!
Mai întâi trezirea românilor „din somnul cel de moarte“.
Mai apoi...
Lehamitea de politic.
Se doreşte, vădit, chiar un preşedinte neutru.
Taurul trebuie luat odată şi odată de coarne.
Fiindcă, n-am nicio îndoială, ştiţi: impostura e ca untdelemnul. Iese la vedere.
Şi oricât de „deştepţi“ s-ar crede băieţii ăştia, judecata celor mulţi este neiertătoare.
Dar vă aduceţi aminte vorba poetului:
„Să nu dea Dumnezeu cel Sfânt.“
Mi-e dor, mi-e tare dor de clasici.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
604
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Eminescu - geniul a fost şi el om > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEminescu - geniul a fost şi el om

Dincolo de opera sa de o inegalabilă valoare şi de geniul incontestabil, Eminescu a fost recunoscut de apropiaţii săi ca fiind o fire dificilă, pasională, înclinată spre visare, care nu acorda mare atenţie lumii exterioare şi condiţiilor materiale. În portretul pe care i l-a făcut poetului în studiul „Eminescu şi poeziile sale“ (1889), Titu Maiorescu accentuează trăsăturile introvertite ale marelui poet, imaginea unui visător rupt de realitate, care nu suferea din cauza condiţiilor materiale în care trăia, indiferent la ironiile şi laudele semenilor, caracteristica lui principală fiind „seninătatea abstractă“.

O analiză psihologică realistă

I.L. Caragiale a realizat una dintre cele mai realiste analize psihologice ale marelui poet. După părerea ilustrului dramaturg, trăsătura definitorie pentru Eminescu este faptul că „avea un temperament de o excesivă neegalitate“, pendulând permanent între veselie şi tristeţe, comunicare şi tăcere, blândeţe şi asprime, nepăsare şi iritabilitate.

De altfel, întreaga sa viaţă a fost o suprapunere de avânturi alimentate de visuri şi crize provocate de impactul cu realitatea. Ciclurile puteau dura de la câteva ore sau zile până la săptămâni sau luni, în funcţie de importanţa întâmplărilor, sau puteau fi chiar de mai lungă durată când erau legate de evenimentele care i-au marcat viaţa în mod semnificativ, ca legătura cu Veronica Micle, activitatea politică din timpul studenţiei, participarea la întâlnirile Junimii sau ziaristica de la Timpul.

Gelozia, ca suferinţă

De altfel, el însuşi descrie astfel accesele sale de gelozie: „Tu trebuie să ştii, Veronică, că, pe cât te iubesc, tot aşa – uneori – te urăsc; te urăsc fără cauză, fără cuvânt, numai pentru că-mi închipuiesc că râzi cu altul, pentru care râsul tău nu are preţul pe care i-l dau eu… Te urăsc uneori pentru că te ştiu stăpână pe toate farmecele cu care m-ai nebunit, te urăsc presupunând că ai putea dărui din ceea ce e averea mea, singura mea avere. Fericit pe deplin nu aş fi cu tine decât departe de lume, unde să n-am nici a te arăta nimănui şi liniştit nu aş fi decât închizându-te într-o colivie, unde numai eu să am intrarea.“ Atins de aripa inegalabilului său talent, Eminescu a reuşit să picure în sinuozităţile firii sale o fărâmă de geniu, transformându-l astfel pe omul Eminescu în poetul Eminescu, nemuritor, valoros tocmai prin esenţa operei sale.

Luminiţa Muşat

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
920
☐
° Comentarii
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Eminescu în Bărăgan

Spiritul Poetului s-a revărsat şi la Ruşeţu

O mână de iubitori de Eminescu, dascăli şi condeieri, au ajuns de ziua Poetului Naţional la Ruşeţu, Buzău. Invitaţia ne-a făcut-o cu căldură domnul Emil ŢEPELUŞ, întemeietor şi conducător al Asociaţiei Culturale PRO BASARABIA şi BUCOVINA – filiala Dimitrie Gusti, din localitate. Ne-a întâmpinat în pragul Primăriei însuşi edilul localităţii Florin SNAE, unul dintre cei care iubesc cultura, ridicând-o deasupra vremelnicelor interese politice. Greu, dar până la urmă guvernanţii noştri au acceptat propunerea Academiei Române de a proclama ziua de naştere a lui Eminescu drept Ziua Culturii Româneşti. La Ruşeţu au ajuns poetul Ion Nicolescu, scriitorul Nicolae Tudor, prof. Stelian Grigore şi alţii. Iar din localitate au venit la întâlnire prozatorul Dumitru Istrate - Ruşeţeanu şi doamnele profesoare Lucilia Rădulescu şi Anica Neamu. Un subiect care a trezit interesul a fost „Eminescu şi Basarabia“. După Războiul de independenţă, poetul şi ziaristul „nepereche“ amenda miopia Europei care dădea câştig de cauză Rusiei, considerând că „Dacă puterile europene ar sacrifica interesele României ar nesocoti interesele lor proprii.“ Din păcate, memoriul redactat de poet cu bogate argumente istorice şi geografice nu a fost prezentat de delegaţia română la Berlin şi, în consecinţă, am pierdut iarăşi Basarabia. În completare, prof. Grigore a recitat „Doina“ lui Eminescu, răspândită pe foi volante la fiecare participant. Corul şcolii din localitate şi o serie de elevi au cântat şi recitat din Eminescu.

A doua parte a întâlnirii găzduite de spaţioasa sală de consiliu a primăriei a fost dedicată scriitorului Dumitru Istrate – Ruşeţeanu, fiu al satului. Pe lângă romanul dedicat vieţii Sfântei Mariei Egipteanca, scriitorul şi-a încercat cu succes pana şi în dramaturgie, publicând volumul de teatru „Dansând pe cioburi“, dar şi în domeniul criticii şi istoriei literare prin lucrarea dedicată poetului şi eseistului buzoian Ştefan Dima. Despre volumul de teatru apreciat şi de specialiştii din breaslă au vorbit cu entuziasm prof. Lucilia Rădulescu şi prof. Anica Neamu, recunoscând în replicile textelor dramatice grave probleme ale omului contemporan aflat în pragul dezumanizării. Într-o piesă un ucigaş gândeşte cinic, sfidând Providenţa: „Neapărat, spune el, privind crucea – pe care o numeşte «mireasă» –, trebuie să ajung cu ucişii mei în Cer… să batem ca o inimă, să obligăm persoanele divine să simtă omeneşte.“ Drept răsplată a talentului său, scriitorul a primit de la primarul comunei titlul de cetă-ţean de onoare şi o diplomă din partea Aso-ciaţiei Culturale Pro Basarabia şi Bucovinei. Cum se vede, spiritul eminescian se revarsă şi aici în plin Bărăgan, ca şi în întreaga Românie. Dar ar trebui să ne mai amintim de el şi cu alte ocazii...

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1012

☐

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: da92a
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

emisiuni-noi-sub-umbrela-unui-nou-slogan...

Emisiuni noi, sub umbrela unui nou slogan

Radio România Antena Satelor şi-a lansat, la 13 septembrie 2010, noua grilă de programe, sub sloganul „Antena Satelor – Glasul ţării… de la ţară“. Dedicate celor care trăiesc în mediul rural, emisiunile postului de radio vin în întâmpinarea acestora cu informaţii, dezbateri, multă muzică populară şi sfaturi utile.

Emisiunea Calendarul Gospodarului este prima noutate pe care postul o oferă ascultătorilor. Lunea, între orele 10.00 şi 11.00, realizatorii vin cu sfaturi utile pentru grădina şi livada de lângă casă, creşterea şi îngrijirea animalelor şi tot ce ţine de mica gospodărie rurală.

Miercurea, în acelaşi interval orar, parcurgem într-o oră drumul de la ţăran la fermier, de la sfatul bătrânilor la Parlamentul European, în emisiunea Satul românesc în Europa.

Un nou radioprogram informativ pune ordine în evenimentele de peste zi: ce e nou, ce e important, ce influenţează viaţa satului românesc. Astfel, ascultătorii află Reperele Zilei de luni până vineri, de la ora 18.00 la 20.00. În cele două ore de program, ei pot intra în dialog cu invitaţii care dezbat în studio problemele cotidiene.

Odată cu noua grilă, un ciclu de emisiuni – Tradiţii şi restituiri folclorice – va fi difuzat de luni până vineri, în intervalul 16.00-17.00.

Departe de Acasă este o nouă emisiune în grila Radio România Antena Satelor difuzată vinerea, în intervalul 17:00-18:00. În ora de lume românească, emisiunea îşi propune să adune la un loc România de peste tot, iar cei plecaţi să se simtă mai aproape de rudele şi prietenii din ţară.

Sâmbăta începe cu o emisiune magazin. De la ora 9.00 la 11.30, Din vorbă-n vorbă, ascultătorilor le sunt oferite informaţii din diferite domenii, care curg alert pe ritmul cântecelor de joc din toate zonele ţării.

Radio România Antena Satelor poate fi ascultat pe frecvenţele:

- 153 khz, LW – unde lungi (pentru toată ţara);
- 531 khz, AM (Bacău, Brăila, Călăraşi, Ialomiţa, Vrancea);
- 603 khz, AM (Ilfov, Giurgiu, Prahova, Teleorman);
- 630 khz, AM (Argeş, Dâmboviţa, Dolj, Olt, Vâlcea);
- 1314 khz AM (Banat, Câmpia Aradului, Dobrogea) şi la adresa de internet:

Bijuterii folclorice şi tineri talentaţi iau cu asalt Antena Satelor

Unul dintre cele mai noi programe din grila de toamnă a Radio România Antena Satelor, „Tradiţii şi restituiri folclorice“, promovează folclorul autentic şi ajută la formarea culturii muzicale a ascultătorilor. Pentru că amprenta sonoră a postului de radio este dată de muzica populară, prin acest program ies la lumină din valorosul tezaur al cântecului popular românesc cei mai talentaţi tineri, cele mai importante ansambluri folclorice, bijuterii lăutăreşti, muzica minorităţilor, tradiţii şi obiceiuri inedite.

Emisiunea aduce, în fiecare săptămână, de luni până vineri (de la ora 16.15 la 17.00), o selecţie muzicală din toate zonele ţării, aleasă după tematici, cu genuri şi ritmuri diferite. Fiecare dintre cele cinci zile vine cu un conţinut distinct şi un repertoriu muzical specific. Luni cunoaştem tineri talentaţi, descoperiţi la festivalurile din ţară. Marţi, ansamblurile şi formaţiile vin de pe scenele folclorice direct în casele ascultătorilor. Miercuri este ziua dedicată tradiţiilor şi obiceiurilor inedite, redescoperite. Joi ascultăm muzica minorităţilor, iar vineri – muzică lăutărească tradiţională.

Selecţiile muzicale şi subiectele emisiunii sunt prezentate de Polina Gheorghe, Lorena Nechifor şi Nicolae Gagiu. Echipa porneşte şi merge pe principiul: „Radio România Antena Satelor – Glasul ţării… de la ţară este veriga prin care tot neamul, şi mai ales generaţia tânără, se poate întoarce cu sufletul la tradiţii.“

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
1532
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

encefalita-virala-west-nile_l668.html

Encefalita virală West Nile > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEncefalita virală West Nile
– o boală cu evoluţie gravă, uneori letală, la ecvine şi om,transmisă de ţânţari

Encefalita West Nile este o boală virală caracterizată printr-o inflamaţie a sistemului nervos central, cauzată de infecţia cu un flavovirus – virusul West Nile (WNV), transmis prin intermediul ţânţarilor.

În România au fost semnalate cazuri de encefalită cu virus West Nile la oameni. La ecvine nu au fost semnalate, până în prezent, cazuri de encefalită cu acest virus. Rezervorul natural al virusului îl constituie păsările sălbatice, fiind singurele animale care dezvoltă o viremie intensă şi care pot contamina ţânţarii. În ceea ce priveşte oamenii şi celelalte mamifere, aceştia prezintă niveluri prea reduse de virus, astfel că nu s-a dovedit că ar putea să-l transmită ţânţarilor.

Modalităţi de infectare

Virusul West Nile este menţinut în ciclul natural prin legătura dintre păsările infectate şi ţânţari, care se infectează în timpul hrănirii cu sângele acestora. Ţânţarii infectaţi transmit apoi, prin înţepătură, virusul oamenilor, păsărilor şi altor animale.

Simptomatologie

Perioada de incubaţie a virusului este de 5-22 zile. Infecţia cu virusul West Nile nu duce întotdeauna la semne clinice de boală la om şi alte animale. Calul reprezintă specia cea mai susceptibilă la infecţia cu virusul West Nile. Acesta provoacă o boală neurologică de gravitate diferită, fie cu forme uşoare, exprimate prin febră, prezentă doar la unii subiecţi, apatie, somnolenţă, fie cu forme grave de meningoencefalită caracterizată prin paralizia membrelor posterioare, rigiditate musculară, convulsii, decubit şi moarte.

Există şi forme subclinice care se decelează numai prin examene de laborator. La păsări, semnele clinice de boală se manifestă prin pierderea echilibrului, convulsii, paralizii, care duc la moarte. O mare parte din păsările infectate nu manifestă semne clinice de boală, fiind doar rezervor de virus care declanşează ciclul infecţios. La om, primele simptome de boală sunt asemănătoare cu cele ale unei viroze obişnuite: febră, greaţă, dureri musculare.

Diagnosticul encefalitei virale West Nile la cai se pune pe baza semnelor clinice, suspicionându-se în regiunile cu ţânţari. Boala se confirmă numai prin examene de laborator.

Prognosticul bolii la ecvine este grav şi nu există tratament specific.

Profilaxia la cai se realizează prin vaccinare, totuşi aceasta nu constituie o garanţie a protecţiei împotriva infecţiei cu virus şi nu oferă nici protecţie pentru alte animale şi oameni. De aceea, cea mai bună metodă de prevenţie pentru oameni şi animale este profilaxia nespecifică, constând în reducerea riscului de expunere la ţânţari prin măsuri de combatere a acestora cu insecticide ca ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE, SCABIZOL şi îndepărtarea surselor de umiditate din vecinătatea localităţilor, a locuinţelor şi a fermelor de cabaline.

Virusul a fost izolat şi de la unele specii de căpuşe, dar transmiterea acestuia este incidentală. Se găseşte în special în regiunile cu climă tropicală, dar a ajuns şi în cele cu climă temperată.

El infectează în special păsările, dar şi oamenii, caii, ovinele, caprinele, iepurii etc. Encefalita virală West Nile este considerată o zoonoză, fiind larg răspândită pe glob. A fost semnalată pentru prima dată la om, în Uganda, în districtul West Nile. La ecvine, primele cazuri de îmbolnăvire au fost depistate în Egipt şi Franţa. Focarele epidemice/epizootologice s-au răspândit apoi în multe ţări (din Africa, Asia, Europa, Oceania). În ultimii ani au fost înregistrate focare epidemice în Algeria, Republica Cehă, Rusia.

Dr. Viorica CHIURCIU, medic veterinar,doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1642

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Energia primăverii

În adierile fiecărei primăveri se despleteşte către noi energia unui nou început. Şi, ca la orice început de drum, inima ne dă imbolduri către speranţă şi împliniri. Amorţiţi până acum de zăpezile reci, ne trezim, asemenea ghiocelului, să primim mângâierile dulci ale Soarelui. Privim către mingea de lumină, lăsăm în urmă ceţurile existenţei şi ni se aşază pe chipuri zâmbetul. Bucuria.

Primăvara, sufletul nostru are nevoie mai mult ca oricând de speranţă şi candoare. Simpla revărsare a razelor solare devine prilej de acţiune, de mişcare. Lucruri de mult amânate şi uitate în comoditatea zilnică se cer grabnic înfăptuite. Zilele mai lungi şi lumina mai multă ne devin automat aliaţi în demararea acţiunilor îndrăzneţe. Energia primăverii, prin mecanisme încă necunoscute nouă, ne trezeşte propriile energii.

Însă, uneori, s-ar putea să păstrăm cu încăpăţânare în trup semnele iernii: frigul şi tristeţile împovărătoare. Uneori iarna încă se agaţă de noi cu ultimele sale suflări de viaţă. Energia este un simptom al primăverii, un semnal strident al nevoii de a încheia socotelile cu trecutul şi de a începe ceva nou. Energia ne invită să renunţăm la deprimare, pentru a trăi împreună cu natura întreagă fiecare clipă a renaşterii.

Energia bucuriei este energia primăverii. Dacă resimţim moliciunea şi slăbiciunea ori tristeţi fără sfârşit se învârt prin inimile noastre înseamnă că nu ne-am adaptat ritmului firesc al începutului şi, într-un fel sau altul, am rămas în urma primăverii. Prin însăşi natura existenţei noastre, suntem binecuvântaţi de Dumnezeu cu puterea de a face armonie cu Universul.

Trăim, lucrăm, simţim totul în comuniune cu natura. Împreună cu pomii, cu florile, cu vieţuitoarele, unii cu alţii, cu toate cele ce ne înconjoară, compunem tabloul existenţei şi melodia ei unică. Pentru că e primăvară nu putem fi decât senini şi încântaţi de zumzetul naturii. Pierderile de ritm pe care le trăim, astenia ori deprimarea apar ca semn al separării noastre de întreg, ca o ruptură între noi şi tot ceea ce mişună în jurul nostru. Să nu uităm că în fiecare clipă a vieţii facem parte din orchestra universului, care trebuie să sune cât mai armonios. Tocmai de aceea e necesar să rămânem conectaţi la ritmurile melodiei lumii noastre pentru a ocoli în acest an astenia de primăvară şi pentru a ne întâlni dintr-o dată cu bucuria înfloririi.

Violeta Anghel

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
842

☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

energia-verde-la-lucru_s290.html

Energia verde, la... lucru > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEnergia verde, la... lucru

- În mai toate judeţele Moldovei au fost construite parcuri eoliene

Turbinele, ce transformă energia vântului în curent electric, devin o prezenţă tot mai obişnuită în judeţele Moldovei. La Dumeşti, în judeţul Iaşi, Mitoc şi Suliţa – în judeţul Botoşani, sau Făurei, în judeţul Neamţ, societăţi comerciale româneşti sau străine investesc sume importante în edificarea unor parcuri eoliene. La Mitoc, de pildă, firma Electralfa investeşte peste 50 milioane de euro, iar investitori portughezi alocă pentru construcţia unui parc eolian la Suliţa 180 – 200 milioane de euro.

Recordul îl deţine însă investiţia de 500 milioane de euro ce se va materializa în obţinerea energiei verzi în comunele Viişoara, Coţuşca, Rădăuţi-Prut şi Păltiniş din nordul judeţului Botoşani. Inclusă în raportul guvernamental „România – tabloul investiţional regional în anii 2011-2012“, cea mai mare investiţie străină directă din România, va fi realizată de o companie multinaţională, Terra SPVONE.

După cum declară Costel Romanescu, primarul comunei Păltiniş, acţiunile pregătitoare, însumând măsurători în timp ale curenţilor de aer etc., au început încă din 2008. Proiectul prevede construirea la Păltiniş a unui parc eolian întins pe 9 ha – teren cumpărat de investitor – şi care va cuprinde 7 turbine de 3 MW ce vor furniza 500 MW.

Avantajele pentru aceste localităţi din partea de nord a ţării, lovite puternic de şomaj, sunt deosebite. La darea în folosinţă numai a primului parc eolian din Păltiniş se vor crea peste 200 de locuri de muncă, iar pentru autorizaţia de construcţie, în bugetul Primăriei, subliniază primarul, va intra o sumă echivalentă cu bugetul pe 3-4 ani. Pregătirile sunt în faza finală, astfel că lucrările de construcţie a parcului eolian vor începe cel mai târziu în luna iulie a acestui an.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
766
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Erou de romane, personaj de filme > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulErou de romane, personaj de filme

Nepot al lui Mircea cel Bătrân şi unul dintre cei patru fii legitimi ai lui Vlad Dracul, văr primar cu Ştefan cel Mare, voievodul Vlad Ţepeş, prin personalitatea şi prin faptele sale, a atras în mod deosebit atenţia contemporanilor, dar şi a istoricilor de mai târziu.

Prima „istorie“

Fiind iniţial în raporturi bune cu saşii, Vlad Ţepeş – numit astfel din cauza pedepsei capitale pe care o aplica de preferinţă, tragerea în ţeapă – află că braşovenii acordă sprijin şi îi adăpostesc pe doi dintre pretendenţii la tronul Ţării Româneşti, care îi erau fraţi, Vlad Călugărul şi Dan Voievod, motiv suficient ca domnul muntean să aplice represalii sângeroase.

La începutul anului 1459, patruzeci şi unu de negustori braşoveni aflaţi în Ţara Românească sunt traşi în ţeapă, iar alţi trei sute sunt arşi de vii.

Cavaleria domnului muntean, constituită într-un adevărat corp expediţionar, atacă ţinutul Sibiului unde sunt arse şi prădate satele Hărman, Bendorf şi Noul Săsesc. Oştenii munteni năvălesc în Ţara Bârsei, atacă suburbiile Braşovului, iar biserica, Sf. Bartolomeu cade pradă flăcărilor.

Unul dintre pretendenţi, Dan, trece munţii în Muntenia cu sprijinul braşovenilor. Este învins în martie 1460 şi Ţepeş îl pune să-şi sape singur groapa, îi face de viu slujba înmormântării şi apoi pune călăul să-i taie capul. Şi pentru că Dan venise şi cu ajutorul locuitorilor din Făgăraş şi Almaş, trimite în aceste ţinuturi un corp de oaste care, în august 1460, le jefuieşte, astfel încât unele sate, cum ar fi Şercaia, au fost nimicite în întregime şi colonizate din nou după doi ani. În 1462, în Transilvania apare broşura Povestirea despre Drăculea Voievod în care autorul, un sas, îl prezintă pe Vlad Ţepeş sub chipul unui demon, de o cruzime bestială, cartea povestind cu amănunte ceea ce au suferit saşii de pe urma voievodului muntean.

Un alt chip al domnitorului

Figura lui Vlad Ţepeş a fost cunoscută şi în Rusia, unde într-un manuscris, datat 1490, domnitorul muntean este prezentat mai aproape de realitatea istorică. Despre prădarea oraşelor transilvane „istoria“ slavă nu spune nimic, ci îl înfăţişează pe Ţepeş în primul rând ca pe un luptător împotriva turcilor care îi răsplăteşte pe cei cu răni în partea anterioară a corpului, considerându-i viteji, şi îi pedepseşte pe cei cu răni în spate, care „au dat dos“ înaintea duşmanilor.

Însuşi sultanul, se spune în manuscrisul rusesc, se temea de dânsul. Domnul muntean împărţea dreptatea „şi aşa de mult ura răul încât dacă cineva făcea un rău, ori o tâlhărie, sau vreo minciună, sau nedreptate, niciunul dintre aceştia nu rămânea viu“.

Un sfârşit tragic

Aprig luptător împotriva invaziei otomane, Vlad Ţepeş a sfârşit la fel ca şi alţi domnitori români: tragic. După o lungă captivitate la Vişegrad şi apoi cu domiciliul, cum se spune acum obligatoriu, la Pesta, domnitorul trece munţii în Ţara Românească, îl învinge pe Laiotă Basarab şi, în 11 noiembrie 1476, ocupă pentru a treia oară tronul. Cu ajutor de la turci, la o lună doar, Laiotă îl surprinde pe Ţepeş fără oaste, îi taie capul „care este trimis la Ţarigrad să-l vadă mulţimea“, cum scrie cronicarul maghiar Bonfinius. Nu i se cunoaşte nici mormântul. La mănăstirea Snagov, unde se presupune că ar fi fost înmormântat sub o lespede fără inscripţie, pe care tradiţia o atribuie domnitorului, s-au găsit doar oase de cal şi ceramică preistorică.

Portrete în timp

Dacă despre mulţi voievozi români izvoarele sunt sărace, iar chipul acestora ni-l imaginăm după unele mărturii scrise, Vlad Ţepeş, ca dovadă a faimei de care s-a bucurat încă din timpul vieţii, este unul dintre puţinii domnitori de la care s-a păstrat un portret contemporan.

La castelul din Ambros, lângă Innsbruck în Austria, se găseşte o pictură în ulei reprezentându-l pe domnitorul muntean. Vlad Ţepeş, cu o privire severă, are pe cap o căciulă ornată cu mărgăritare, iar surguciul este prins cu nestemate. O gravură germană din secolul al XV-lea îl prezintă pe domnitor la masă, în jur fiind cei traşi în ţeapă sau tăiaţi.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
645

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Eroziunea hidrică, marea problemă a solurilor din judeţul OLT

Acest articol îşi propune să vă prezinte câteva probleme legate de eroziunea solului şi a măsurilor ce se impun pentru controlul şi combaterea acestor fenomene deosebit de grave ce se dezvoltă pe teritoriul agricol din judeţul Olt precum şi pe tot teritoriul ţării noastre.

Modelarea actuală a teritoriului judeţului Olt este determinată în primul rând de activitatea intensă a apelor provenite din ploi, mai ales ploi torenţiale ce se scurg cu rapiditate pe versanţi şi în albiile torenţiale.

Zona dealurilor piemontane ce include o parte din piemonturile Olteţului şi Cotmeanei, prezintă cel mai mare potenţial de modelare actuală a reliefului din cuprinsul judeţului, impus de frecvenţa mare a versanţilor cu înclinări mari şi de existenţa rocilor friabile, puţin rezistente la eroziune. Procesele geomorfologice îşi accentuează activitatea de modelare, ajungând până la degradarea terenurilor pe suprafeţele lipsite de vegetaţie. Acestora li se adaugă ravenarea, proces deosebit de activ îndeosebi la obârşiile văilor torenţiale, unde, în timpul averselor de ploaie, contribuie la retragerea regresivă a râpelor de obârşie, ce înaintează pe podurile interfluviale cu circa 2 m anual.

În Câmpia Romanaţi procesele de eroziune sunt mult mai reduse, ele fiind localizate în cursul superior al pâraielor ce fragmentează terasele Oltului şi pe versanţii văilor Teslui, Geamartălui şi Olteţ. În lungul luncilor şi al albiilor minore ale aceloraşi văi predomină procesele de colmatare puse în evidenţă de apariţia bancurilor aluvionare ale despletirilor şi deselor schimbări de cursuri în urma viiturilor. Lunca Dunării şi Lunca Oltului Inferior sunt supuse atât proceselor de aluvionare, materialele provenind fie din eroziunea versanţilor fie din aporturile proprii ale râurilor din timpul revărsărilor, cât şi proceselor de eroziune, întâlnite îndeosebi în lungul malurilor Dunării şi Oltului.

La nivelul judeţului Olt aproximativ 97.102 ha de teren agricol sunt afectate negativ într-o măsură mai mare sau mai mică de fenomene nefavorabile: eroziune, sărăturare, alunecări de teren, exces de umiditate, eflaţie. Suprafeţele de teren afectate de eroziunea de suprafaţă ocupă aproape 15.500 ha şi se găsesc răspândite în partea nordică a judeţului Olt, în special pe versanţii care mărginesc văile principalelor cursuri de apă, iar cele afectate de eroziunea de adâncime prin eflaţie ocupă o suprafaţă de 6.200 ha, acestea aflându-se în zona nisipurilor mobile Ianca, Potelu, Ştefan cel Mare. Suprafeţele afectate de exces de umiditate sunt răspândite sporadic pe aproximativ tot cuprinsul judeţului, însumând cca. 3.550 ha.

Eroziunea solului se poate combate numai prin acoperirea solului cu vegetaţie, astfel încât să reducă energia cinetică a ploilor, apropiind-o până la valoarea de ,,0“ şi, în acelaşi timp, să reducă curgerea apei pe versanţi, obligând apa să intre în profunzimea solului pentru a se reface rezervele de apă din pânzele freatice. În funcţie de nivelul de protecţie pe care-l oferă solului după anumite modele antierozionale specifice judeţului Olt, plantele cultivate se clasifică în următoarele categorii:

- foarte bune protectoare - gramineele şi leguminoasele perene;
- bune protectoare - cereale păioase (grâu, orz, ovăz, mei, iarbă de Sudan etc.);
- mediu protectoare - leguminoase anuale (mazăre, măzăriche, soia, fasole etc.);
- slab protectoare - culturi prăşitoare (porumb, floarea-soarelui, cartofi, sfeclă de zahăr, dovlecei, viţă-de-vie etc.).

Ing. Daniel Nijloveanu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
2109

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Escrocheria Rom AG ’98, greu de probat în penal > REVISTA LUMEA SATULUI

Escrocheria Rom AG ’98, greu de probat în penal

Am toată admiraţia pentru ce face Comisia pentru Agricultură a Camerei Deputaţilor în soluţionarea unor probleme actuale ce vizează cinstea şi corectitudinea în gestionarea sectorului agroalimentar din România. Sunt impresionat de curajul preşedintelui acesteia, de profesionalismul celor care sunt de partea sa în dezvăluirea unor acte de corupţie fără asemănare în ţările agricole central europene care au făcut marele contract cu sistemul capitalist de gestionare a economiei de piaţă. În mod normal, noi trebuia să fim în fruntea reformei agrare din ţările fost comuniste. Practic, suntem autorii unor samavolnicii care, dacă nu era tenacitatea şi ştiinţa de carte a unor agronomi şi zooveterinari, ar fi adus România în stare de colaps. Părerea mea personală este că actuala Comisie pentru Agricultură a Camerei Deputaţilor vrea să ia de coarne nu un singur taur, ci pe toţi cei care au închinat cinstea ţăranului român.

Recurs în timp

Am luat cunoştinţă din comunicatele Comisiei pentru Agricultură a Camerei Deputaţilor despre audieri legate de excrocheria Rom AG. Am reţinut numele unor persoane audiate şi am realizat că printre ele nu se află niciunul al celor care au gândit „afacerea“ încă din 1992, când la conducerea sectorului implicat direct în derularea proiectului Rom AG se afla un secretar de stat care a primit drept recompensă pentru fidelitate un fel de bursă viageră în America. La vremea respectivă, respectabilul bursier avea cam 60 de ani. Citind printre rânduri, am reţinut şi numele fostului secretar de stat Gheorghe Albu, din fosta echipă de guvernare, care nu avea nicio treabă cu afacerea RAIF – TransChem.

De ce nu este audiat Ciorbea?

Este la mintea cocoşului că o afacere în care Guvernul României se obliga să garanteze rambursarea unui credit de 85 milioane dolari nu putea fi semnat nici de către cei doi miniştri direct implicaţi (ai agriculturii şi finanţelor) dacă nu aveau dispoziţie din partea premierului în funcţie pe atunci, Victor Ciorbea. Sindicalistul cu moţ în frunte a ordonat, iar agricultorul electronist a semnat precum primarul.

Ministrul Finanţelor de pe atunci spune că nici usturoi n-a mâncat şi nici gura nu-i miroase. Hai să fim serioşi! Ce om cu mintea raţională poate admite o asemenea gogoriţă financiară? Fără aprobarea dlui Dăianu, la vremea respectivă nu putea fi scutită de plata fiscală nici măcar o companie românească de gradul doi sau trei, dar una care angaja statul român la asemenea notă de plată!

Cozile de topor

Spuneam că excrocheria Rom Ag are puţine şanse de a fi probată în penal. Cei care au promovat proiectul de implementare a fermelor de tip american în România nu sunt oameni de ici-colo. La vedere, ei sunt 11 cetăţeni americani respectabili, susţinuţi la vremea respectivă de personalităţi cu mare influenţă la nivelul Guvernului Român. Pentru a accede la un asemenea contract, ei au găsit în rândul unor demnitari români, una sau mai multe cozi de topor.

Despre una dintre acestea am zis câteva vorbe. Dar nu este uşor de bănuit că nu el este creierul. El poartă un nume şi este mai sănătos decât tunul pe care l-a manevrat. Omul care deţine unele secrete răspunde la numele de Adrian Dobrescu, fost şi el secretar de stat.

Americanii de la TransChem au aprecieri elogioase şi la prestaţia lui Valentin Apostol, în calitate de director general al ANIF, cel care şi-a pus semnătura pe contractul RomAg. Domnia sa este în actuala echipă ministerială şi ar putea da mai multe relaţii decât unii dintre cei chemaţi la audieri.

Opiniile autorului exprimate în materialul de faţă nu au darul de a reprezenta probe într-un posibil proces penal pe seama afacerii RAIF-TransChem. Cele mai autorizate date şi informaţii pot fi obţinute de la Curtea de Conturi a României, inclusiv de la Corpul de Control al Ministerului Agriculturii care, la data de 20 martie 2001, a transmis Parchetului general rezultatele unui control care poate fi luat în seamă.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
672

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Eşelniţa, pariu cu turismul

Numele comunei Eşelniţa din judeţul Mehedinţi, în mod paradoxal, nu a fost legat de destinaţia turistică de excepţie de pe Defileul Dunării, Cazanele Mici, parte a Rezervaţiei naturale „Cazanele Dunării“. La fel ca peste tot în Parcul Natural „Porţile de Fier“ (delimitat aproximativ ca şi Clisura Dunării, de la Valea Nerei până la Gura Văii), peisajul este dominat de unicităţi, un fel de muzeu natural în aer liber. Eşelniţa poartă, ca mai multe localităţi din cursul Dunării, şi un alt destin, acela de fi strămutată prin anii 1968-1970, după ce comuna a fost inundată prin construirea Sistemului Hidroenergetic şi de Navigaţie Porţile de Fier I.

Comuna bănăţeană Eşelniţa, trecută prin ocupaţia otomană şi austro-ungară, este atestată documentar din 1484. Ea a fost însă configurată aşa cum arată astăzi prin strămutarea completă a satelor Eşelniţa şi Ogradena, din apropierea Dunării, după inundarea vetrelor vechi, survenită odată cu edificarea Sistemului Hidroenergetic Porţile de Fier I. Comuna are un singur sat, cu 926 de case, 3.110 de locuitori – români, rromi, cehi, nemţi, sârbi şi ruşi – şi o suprafaţă de 16.402 ha.

Întreaga comunitate rezultată după strămutare şi-a menţinut unitatea şi identitatea prin nedeile de Sf. Ilie şi Adormirea Maicii Domnului. De altfel, Eşelniţa este sigura aşezare cu două nedei, fiecare sat dislocat ţinând să-şi aducă sărbătoarea pastorală, cu nuanţe spiritual-creştine, aşa cum a pomenit-o de la înaintaşi. Foarte interesant este şi un alt aspect: la strămutare, familiile au primit câte un lot de 370-400 mp, cu lăţimea de 12 m. Oamenii nu au vrut însă să-şi construiască locuinţele altfel decât le-au avut în vatra veche, în stil bănăţean sau cărăşean, cu influenţă austro-ungară. Casele au o arhitectură repetată sau multiplicată: o intrare specifică, denumită „sub poartă“, două camere şi curtea interioară. Aşezarea copiază mai degrabă caracteristicile unei aglomerări urbane, rezolvată într-un cvartal cu 14 străzi mari şi late. Într-un fel, tot răul spre bine; infrastructura rutieră şi utilităţile (apă şi canalizare, deoarece gazeificarea nu este deocamdată posibilă) chiar au putut sau vor putea să acopere localitatea integral.

Primarul Ioan Ciucu şi viceprimarul Ioan Dulamă fac echipă la primăria Eşelniţa din anul 2000. Activitatea celor doi, sintetizată în cifre, arată în felul următor (sunt cuprinse şi proiectele 2010-2013, ca sursă de finanţare asigurată):

- buget anul 2000 - 2 miliarde de lei vechi;
- buget anul 2011 - 96 miliarde de lei vechi, inclusiv finanţările europene;
- apă –canal, proiect de 2,3 milioane de euro, executat;
- branşamente apă-canal, fonduri de mediu, 1,9 mili-oane de euro;
- asfaltare 8 km de străzi, program MDRT, 2,5 milioane de euro;
- program transfrontalier România-Bulgaria, apărare de mal, 6 milioane de euro şi pentru situaţii de urgenţă - 640.000 euro;

- proiect reabilitare uzina de apă - 600.000 de euro.

Alte proiecte aflate în lucru: sistem de încălzire cu energie regenerabilă la şcoală, grădiniţă, centrul cultural şi dispensarul uman; amenajare drumuri agricole (1 milion de euro).

De ce nu se poate trăi din agricultură

Locuitorii din comună nu trăiesc din agricultură. De ce, ne-a spus primarul comunei, ing. Ioan Ciucu: „Din totalul suprafeţei comunei, numai 235 ha se regăsesc în vatra satului. Dispunerea caselor nu le permite oamenilor să amenajeze un sector zootehnic nici măcar pentru consum propriu. De fapt, zootehnia nu este prezentă, agricultura fiind legată doar de pescuit şi ceva culturi pe suprafeţe izolate. Extravilanul înseamnă în cea mai mare parte păduri, 85% din teritoriu, iar restul reprezintă păşuni, fâneaţă şi rar arabil, ocupat cu porumb sau cartof. Eşelniţa nu a fost cooperativizată, deci nici nu s-a luat şi nici nu s-a dat teren, după 1990, proprietăţile fiind consfinţite în cartea funciară din vremea ocupaţiei austro-ungare.“

Locuitorii trăiesc din turism, pescuit (sunt 20 de pescari autorizaţi), comerţ în 21 de magazine, 80 de persoane au plecat definitiv din ţară, 100 sunt la muncă în străinătate, doar cei 660 de pensionari au totuşi un venit asigurat şi mai sunt, în afară de şomeri, şi 420 de persoane care primesc venitul minim garantat (în majoritate rromi asimilaţi perfect colectivităţii). Sunt ocupaţii insuficiente, se vede bine, pentru a asigura un trai lipsit de griji.

Turismul, singura soluţie pentru prosperitatea localităţii

În aceste împrejurări, administraţia publică şi-a concentrat întreaga atenţie înspre turism. Eşelniţa dispune de un cadru natural de o forţă excepţională. În zona de pe Clisura Dunării s-au construit 241 de case de vacanţă şi 20 de pensiuni, infrastructură care asigură, deocamdată, 319 locuri de cazare. Doar două pensiuni sunt ale unor locuitori din comună. Restul sunt investitori din Timişoara şi Craiova. Primarul Ioan Ciucu ne-a prezentat planul pe care-l are pentru a forţa dezvoltarea turistică: „Înspre Cazanele Mici, unde aţi văzut toate construcţiile noi, nu mai sunt multe terenuri. Dar am deschis frontul spre Orşova, unde anticipez că sunt posibilităţi pentru a dubla capacitatea de cazare în pensiuni. Turismul va fi legat de Dunăre, însă nu neglijăm deloc să includem programe care să ne conecteze la turismul din Mehedinţi şi Caraş-Severin.

În acest scop suntem parteneri ai Asociaţiei de dezvoltare intercomunitară «Cazanele din Mehedinţi» şi ai Grupului Local-Dunărea. Am înfiinţat apoi Centrul local de informare şi promovare turistică, iar în parteneriat cu Serbia, un centru internaţional de afaceri, care se va axa tot pe dezvoltare turistică. Avem un proiect cu MDRT, de promovare turistică, în valoare de 240.000 de euro, denumit «Clisura Dunării - Eşelniţa, obiective cu potenţial neexploatat la adevărata valoare», iar Consiliul Judeţean Mehedinţi dezvoltă un parteneriat public-privat pentru activităţi de agrement pe Dunăre.

“ Comuna îşi va pune în valoare şi câteva obiective necunoscute publicului larg: Casa Grigore, o locuinţă ţărănească unde sunt expuse diverse obiecte, un fel de mărturie a trecutului; Muzeul Parohial, operă a preotului Sever Negrescu, cu o colecţie a obiectelor de cult recuperate din zonele strămutate (uşa împărătească de la altarul fostei Mănăstiri Mraconia, cărţi şi icoane vechi de peste 250 de ani, tomuri din arhiva Protopopiatului Mehadia, 12 volume ale lui Andrei Şaguna, îmbrăcate în piele de căprioară, icoane rare în goblen, lucrate cu fir de aur etc.).

Pe de altă parte, cele două nedei, un model de multiculturalism etnic, deja cunoscute în vestul ţării, vor fi „îmbogăţite“, cât să devină la fel de faimoase ca alte serbări câmpeneşti din ţară. Eşelniţa va mai semna un progres după aderarea Serbiei la UE, clipă în care localităţile de pe cele două maluri ale Dunării vor putea dezvolta mai multe proiecte turistice comune, deja discutate cu omologii din ţara vecină.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1017

☐

Comentarii

☐

☐

1. Maneanu Varvara Magdalena -- (19-September-2011)De cum am deschis revista m-am oprit la acest artic. deaorece ştiam că este vorba despre ceva din Mh. Aşa este turismul după cum se pare este şansa relansării

econom. în zonă, iar cele două obiective muzeistice sunt două repere importante:Muz. parohial Ieşelniţa şi colecţia particulară a soţilor Grigore, o col. bine închegată, diversă, valoroasă, pusă la dispoziţia publicului într-o casă de epocă din zonă. De asemenea mai există o col particulară şi la Dubova. Zona merită să fie vizitată. Poftiţi cu încredere!

2. Mihai Popescu -- (3-March-2012)Am fost la Eselnita de multe ori, in diverse anotimpuri, insa in afara cadrului natural care este admirabil 6 luni pe an, nu prea ai ce face in zona, in afara de pescuit. Dom' primar, faceti domne ceva acolo ca sa nu se plictiseasca turistii, ca nu poti sta cu ochii zgaiti la Dunare tot timpul!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Este momentul să reconsiderăm sfecla de zahăr > REVISTA LUMEA SATULUI

Este momentul să reconsiderăm sfecla de zahăr

Nagy Iuhasz Mihai exploatează în localitatea Nădlac, judeţul Arad, 200 ha de teren, dintre care 30 ha sunt cultivate cu sfeclă de zahăr. Deşi consideră că este una dintre cele mai dificile culturi, el spune că merită, dacă e făcută profesional! După părerea sa, aceasta are toate şansele să revină în atenţia agricultorilor români mai ales că subvenţia, fără de care mai nimeni nu s-ar încumeta să cultive sfeclă, este una substanţială.

La o producţie netă de 40 tone de sfeclă costurile de producţie sunt egale cu valoarea sfeclei, iar ca profit rămâne doar subvenţia. Dar dacă la aceleaşi costuri se obţin 50-60 sau chiar 70 de tone, profitul creşte substanţial. Mai exact spus, această plantă devine cea mai profitabilă din agricultura românească. Ce lucrări trebuie avute în vedere pentru a ajunge la această performanţă ne spune însuşi producătorul din Nădlac.

De la semănat până la recoltat

Înfiinţarea culturii

Sfecla de zahăr se amplasează de preferinţă după grâu, însă o bună premergătoare poate fi şi porumbul. În toamnă, după desfiinţarea culturii, terenul se scarifică la adâncimea de 50 cm şi este arat la 30-35 cm. Arătura se face cu un plug cu antetrupiţe, în cazul porumbului resturile de coceni fiind îngropate. În lunile de iarnă, de regulă în februarie, când se poate intra în câmp, se aplică îngrăşăminte N:P:K 0-10-28, 500 kg substanţă brută.

La sfârşitul lunii martie, atunci când condiţiile pedoclimatice o permit, fermierul efectuează un erbicidat preemergent cu produsele Dual Gold - 1,5 l/ha şi Pyramin - 3 l/ha. Imediat după acest tratament are loc lucrarea cu combinatorul cu organe active tip labă de gâscă, urmat de bara nivelatoare şi de tăvălugi. De regulă acest combinator este tractat de un tractor de 185 CP.

Pentru semănat, fermierul utilizează o semănătoare Monosem de 12 rânduri tractată de un tractor Zetor de 84 CP. Fermierul seamănă în jur de 10 ha/zi la o adâncime de 2-3 cm şi pregăteşte dinainte 12-13 ha, pentru ca pământul să nu piardă apa din sol înainte de semănat.

Nagy Iuhasz cultivă soiuri de la mai multe firme cum sunt Clementina de la KWS, Merak şi Markus de la Strube, Cucurodes de la SES şi Ventura de la Danisco. Sămânţa este tratată cu insectofungicidul Force Magna şi este furnizată de regulă de fabrica de zahăr pe bază de contract. Densitatea de semănat este de 120.000 plante/ha, respectiv 45 cm între rânduri şi 19 cm între plante.

Întreţinerea

După răsărire se urmăreşte stadiul dezvoltării plantelor şi atacul răţişoarei care nu produce însă pagube însemnate deoarece ea moare când muşcă din plăntuţă. La 30-45 de zile, când se produce prima îmburuienare, se va aplica un amestec de două erbicide cum sunt Betanal Expert - 1,2 l/ha şi Pyramin - 1 l/ha. După trei săptămâni are loc a doua erbicidare cu Betanal Expert - 1 l/ha şi Goldtix - 0,7 kg/ha. Pentru combaterea pălămidei se aplică erbicidul Lontrel - 0,4 l/ha, care poate fi utilizat şi împotriva costreiului, alături de produsul Pantera - 1,5 l/ha.

Înaintea „închiderii” rândurilor de sfeclă, fermierul mai recomandă aplicarea a 200 kg/ha azotat de amoniu cantitate comercială. La sfârşitul lui iunie este indicată aplicarea unui tratament cu fungicide (Tango Super - 1 l/ha), precum şi a unui produs pe bază de bor, element cu rol important în prevenirea putrezirii şi creşterea conţinutului de zahăr, cum este Solubor 6 kg/ha. După 3-4 săptămâni este recomandat un nou tratament cu fungicidul Rias - 0,3 l/ha, iar la sfârşitul lui august început de septembrie se efectuează şi al treilea tratament cu Duet Ultra- 0,5 l/ha.

Costurile acestei culturi sunt: 1.170 lei îngrăşămintele, 700-800 lei substanţele chimice, 600-650 lei seminţele, 750 lei recoltatul şi încă 500-800 lei alte lucrări. Subvenţia la un hectar de sfeclă a fost în 2010 de 474 euro, iar pentru 2011 se pare că va fi undeva la 560 euro.

Recoltarea

Începând din 10 octombrie şi până la sfârşitul lui noiembrie are loc recoltarea. Fermierul lucrează cu combine Monroe GR4 pe 6 rânduri pentru recoltare, iar pentru a o transporta la un drum de acces are nevoie de 3 până la 9 tractoare U650M cu remorci de 7 tone. Sfecla este apoi introdusă într-un scuturător al transportatorului, încărcată în TIR-uri şi dusă la fabrica din Oradea. Costul de scuturat este de 2 lei /tonă, iar transportul se plăteşte în funcţie de procentul de impurităţi şi conţinutul de zahăr.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
3087

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Este necesară arătura în agricultura României?

Sistemele conservative de lucrare a solului ar fi avantajoase pentru fiecare ţară şi pentru fiecare fermier deoarece se reduce necesarul de maşini agricole şi de combustibil, se micşorează consumul de muncă, se scurtează timpul de execuţie, se reduce eroziunea solului şi compactarea etc.

În ţara noastră se experimentează de mai mult timp sistemul de lucrări minime şi chiar de semănat direct, fără arătură, însă acesta nu s-a putut extinde din următoarele cauze:

a) majoritatea solurilor din ţara noastră au un conţinut mai ridicat de argilă, fiind predispuse la tasare şi compactare;

b) gradul de îmburuienare a suprafeţelor agricole din România este destul de ridicat, cu surse de reînnoire în fiecare an a rezervei de seminţe, de rizomi şi alte organe de înmulţire;

c) lipsa sau insuficienţa maşinilor şi utilajelor agricole specifice pentru efectuarea acestor lucrări pe terenurile mai uşoare.

În aceste condiţii, specifice agriculturii noastre, se practică totuşi alternanţa adâncimii arăturii în cadrul asolamentului, în funcţie de cerinţele culturilor, precum şi alternanţa arăturii cu lucrarea superficială cu grapa cu discuri sau cu scarificarea.

Experimentări de lungă durată demonstrează totuşi că ARĂTURA realizează cele mai bune condiţii pentru creşterea şi dezvoltarea plantelor deoarece:

a) afânează solul şi creează un regim optim de apă, aer şi căldură favorabil activităţii microbiologice din sol şi în primul rând de nitrificare;

b) încorporează bine în sol resturile vegetale şi îngrăşămintele;

c) înmagazinează mai uşor şi mai multă apă în sol;

d) favorizează eliminarea CO_2 şi înlocuirea lui cu aer proaspăt;

e) asigură înrădăcinarea nestingherită a plantelor;

f) contribuie la distrugerea buruienilor, a bolilor şi dăunătorilor.

Concluziile specialiştilor

Asemenea concluzii se pot trage pe baza rezultatelor experimentale obţinute de unităţile de cercetare agricolă şi de universităţile agronomice din diferite zone.

Experimentările de la Institutul Fundulea scot în evidenţă că producţia de grâu este influenţată şi de momentul efectuării arăturii.

Luând ca martor arătura efectuată în octombrie, la arătura din septembrie s-a obţinut un spor de 144 kg/ha, la arătura din august sporul a fost de 528 kg/ha, la arătura din iulie s-a înregistrat un spor de 716 kg/ha, iar când s-a arat în iunie sporul a fost de 1.108 kg/ha.

Aceste rezultate se datorează cantităţilor mai mari de apă şi de azot nitric care s-au acumulat în sol.

Prof. Gheorghe Budoi (Bucureşti) demonstrează că, la analizele efectuate în luna octombrie, în stratul de sol 0-50 cm, pe parcelele arate în iunie s-au acumulat 1.300 t/ha apă şi 150 kg/ha azot nitric comparativ cu arătura din septembrie, când s-au acumulat 850 t/ha apă şi numai 27 kg/ha azot nitric. Ca urmare, producţia de grâu a fost de 4.600 kg/ha în primul caz şi de 2.900 kg/ha în al doilea caz.

Prof. Stancu Iancu (Craiova) declară că la producţia de floarea-soarelui masă verde în cultură succesivă, având ca martor producţia obţinută în discuitură, realizează un spor de 26% în arătură la 12-14 cm şi de 41% în arătură la 24-26 cm.

Prof. Aurel Lăzureanu (Timişoara) menţionează că din precipitaţiile căzute în solul arat s-au înmagazinat 21,9%, s-au infiltrat 64,5%, şi s-au evaporat 13,6 %. În solul nearat s-au înmagazinat 10,2%, s-au infiltrat 9,6% şi s-au evaporat 80,2 %

Prof. Petru Guş (Cluj-Napoca), analizând gradul de îmburuienare şi producţia de grâu în funcţie de felul lucrării solului, constată că: în arătura la 20-25 cm efectuată anual îmburuienarea a fost de 75 kg su/ha, în terenul arat la doi ani a fost de 129 kg su/ha, iar pe solul discuit timp de trei ani, de 210 kg su/ha.

În mod corespunzător producţia de grâu a fost de 100%, 80% şi 74%.

Rezultate mai recente la Fundulea scot în evidenţă că producţia de porumb a fost de 4.900 kg/ha în arătura de toamnă; 2.700 kg/ha în discuitură; 1.200 kg/ha în arătura de primăvară.

Exemplele de mai sus sperăm să fie suficiente pentru a concluziona că, cel puţin deocamdată, în condiţiile din ţara noastră, arătura este absolut necesară şi cu cât se execută mai de timpuriu, în vară, cu atât este mai bună.

Prof. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
1121

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Este perioada optimă pentru deparazitarea oilor şi caprelor cu produse injectabile

În această perioadă, când oile şi caprele sunt gestante, este recomandabil să se facă deparazitarea cu produse injectabile care sunt interzise în perioada de lactaţie. Recomandăm produsul ROMIVERMECTIN I destinat ovinelor, caprinelor şi bovinelor pentru combaterea endoparaziţilor cu formă rotundă (nematozi) şi a paraziţilor externi (râi, păduchi etc.). Pentru bovine recomandăm şi produsul ROMAVERMECTIN PLUS, care prin compoziţia sa acţionează şi împotriva fasciolozei. Cele mai frecvente boli parazitare cauzate de viermi rotunzi sunt: Strongiloidoza, Gastroenterita vierminoasă şi Dictiocauloza sau Strongiloza pulmonară.

Strongiloidoza este o parazitoză care prezintă cele mai grave forme în timpul toamnei şi iernii, fiind favorizată de condiţiile neigenice din adăposturi. Aceasta este considerată o boală de grajd, tocmai din cauza condiţiilor amintite. Viermii sunt mici şi subţiri, localizându-se în intestinul animalelor, unde elimină ouă care ajung în mediul extern odată cu fecalele.

Ouăle se transformă în larve şi infestează animalele, pătrunzând în organism pe cale orală, dar mai frecvent prin piele, mai ales în regiunea mamelelor. De aici acestea trec în circulaţia sanguină, ajungând în diferite organe interne (ficat, pulmon etc.). Aceste larve pot trece în lapte, infestând mieii în timpul alăptării.

Semnele clinice la animalele adulte sunt de cele mai multe ori inaparente sau pot să apară leziuni cutanate, prurit şi depilaţii. La mieii infestaţi cu paraziţi în timpul alăptării apar tuse, lipsa poftei de mâncare, diaree, pierderi în greutate.

Gastroenterita vierminoasă este o helmintoză cronică foarte frecventă la rumegătoare, atât la ovine cât şi la bovine, fiind cauzată de diferite specii de helminţi cu localizare gastrică sau intestinală. Parazitoza este trecută de multe ori cu vederea pentru că nu produce în general, mortalitate. Cu toate acestea, parazitarea animalelor are o deosebită influenţă asupra producţiilor animalelor respective. Semnele clinice pot să apară în infestaţii masive, debutând cu tulburări digestive. În general, animalele nu au poftă de mâncare, slăbesc, apar edeme, anemie, putând apărea şi cazuri de mortalitate.

Dictiocauloza sau Strongiloza pulmonară este o geohelmintoză cronică cu localizare pulmonară care afectează în special ovinele, caprinele, căprioarele şi bovinele. Boala este cunoscută în popor ca „mătăsică“ din cauza asemănării viermilor cu firele de mătase, formând adevărate gheme în trahee şi bronhii. Infestarea animalelor are loc la păşune, larvele migrează prin mucoasa intestinală, ajungând în ganglioni şi plămâni, determinând leziuni.

Semnele clinice sunt mai evidente la tineret şi sunt caracterizate în prima fază de diaree urât mirositoare şi sete exagerată, urmată de tuse mai accentuată dimineaţa sau când sunt schimbări bruşte de temperatură. Animalele au respiraţia accelerată, dureroasă şi prezintă jetaj caracteristic denumit de ciobani „mucărit“. Cazurile clinice cele mai evidente apar toamna şi se continuă iarna până în primăvară, ducând la slăbirea şi moartea animalelor, dacă nu se iau măsuri de combatere.

Indiferent de tipul endo sau exoparazitoză acţiunile de deparazitare trebuie să fie realizate pe întreg efectivul de animale. Pentru a se evita recontaminarea, concomitent cu deparazi-tarea animalelor se face şi deparazitarea adăposturilor cu soluţii de ROMPARASECT 5% sau SCABIZOL.

Dr. Viorica CHIURCIU, medic veterinar
Doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
12165

□

Comentarii

□

□

1. bosnea -- (1-February-2012)mariti subventia pe hectar la minim 200 de euro,motorina sa scumpit,ierbicidele sunt scumpe,altfel lasam jumatate din terenuri nelucrate ca nu avem cu ce

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Este timpul deparazitării porcilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Este timpul deparazitării porcilor

Ne mai despart câteva săptămâni până la Sărbătorile de iarnă şi, desigur, până la sacrificarea porcilor. Pentru a nu umbri aceste sărbători cu evenimente neplăcute, este momentul să vă reamintim că toţi porcii trebuie deparazitaţi cu cel puţin o lună înainte de sacrificare.

Dacă amintim doar câţiva dintre paraziţii întâlniţi la porc şi pericolul pe care-l prezintă aceştia pentru sănătatea omului cred că este suficient pentru a vă convinge de necesitatea acestei deparazitări. Astfel, la porc s-au diagnosticat multe parazitoze provocate de helminţi (viermi) care se localizează în stadiul adult în tubul digestiv (stomac, intestinul subţire, intestinul gros), aparatul respirator, musculatură. Unele dintre aceste parazitoze sunt zoonoze grave şi reprezintă un risc pentru sănătatea omului. Dintre acestea enumerăm TRICHINELOZA, CISTICERCOZA şi altele.

Trichineloza este o helmintozoonoză produsă de un viermişor invizibil cu ochiul liber (Trichinella spiralis), care îşi desfăşoară ciclul de viaţă în acelaşi organism (om sau animal), localizându-se ca adult în intestin şi ca larvă în musculatura striată.

Trichinella spiralis infestează omul, diferite animale domestice (porcul, câinele, pisica, calul, nutria) sau animale sălbatice (mistreţul, ursul, lupul, vulpea, jderul, dihorul) şi, mai ales, şobolanii şi şoarecii care întreţin parazitoza în condiţii naturale.

Contaminarea pentru toate speciile de animale se face prin consumul cărnii infestate cu larve de Trichinella spiralis. Parazitul difuzează de la o specie la alta ca urmare a relaţiilor trofice dintre acestea, rezultând un lanţ al infestaţiilor fără sfârşit. Astfel, pentru om, în ţara noastră sursa de contaminare cea mai frecventă este carnea de porc, precum şi cea de vânat (mistreţ, urs), infestată.

Porcul este infestat în principal prin consumul şobolanilor şi şoarecilor vii sau morţi, dar poate fi infestat şi prin consumul accidental al cadavrelor unor animale din gospodării (câini, pisici) sau de animale sălbatice, precum şi al resturilor de carne crudă. Unele lucrări de parazitologie semnalează faptul că infestarea se poate face şi prin consumul unor insecte sau gândaci necrofagi care pot conţine larve de Trichinella.

Cisticercoza musculară la suine este produsă de Cysticercus cellulosae, forma larvară a unui vierme lat, Taenia solium. Larvele se prezintă ca nişte vezicule de mărimea unui bob de mazăre, de culoare albă sidefie, care conţin un lichid perfect transparent şi un embrion sub forma unei pete alb-opace care va constitui viitoarea tenie în intestinul omului, în cazul în care acesta consumă muşchi de porc infestaţi. Larvele se găsesc în aproape toate grupele musculare ale porcului (limbă, muşchii maseteri, intercostali, miocard), uneori în encefal şi iris.

Contaminarea omului cu trichinele sau cisticerci se face prin consumul cărnii de porc infestată şi insuficient tratată termic.

Diagnosticul celor două parazitoze se stabileşte numai cu ocazia examenului sanitar-veterinar al carcaselor animalelor sacrificate şi de aceea este foarte importantă deparazitarea acestora cu ROMOXIBENDAZOL. Această acţiune trebuie să se facă de 3-4 ori pe an, dar obligatoriu cu o lună înaintea sacrificării pentru a respecta timpul de aşteptare a medicamentului.

Trebuie menţionat că, deşi se face deparazitarea, pentru prevenirea infestării omului este obligatoriu controlul sanitar-veterinar al cărnii (control trichineloscopic).

Dr. Viorica CHIURCIU, medic veterinar, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
2134
☐
° Comentarii
☐
☐

° 1. corina -- (27-February-2017)La cât de inuman sunt crescuți și cât de otrăviți sunt, nu este de mirare că dezvoltă tot felul de boli și parazitoze ca reacție de regenerare. Oricum, toate acele otrăvuri cu care sunt crescuți porcii, intră apoi în organismele oamenilor care îi mănâncă. În realitate, otrăvind animalele din cauza lăcomiei de a produce cât mai mulți bani, ne sinucidem.

° 2. corina -- (27-February-2017)Mă refer la porcii crescuți în regim intensiv, în fermele de producție, bineînțeles. Ai mei cresc porci pentru consum propriu și niciodată nu au fost bolnavi de ceva. Dar îi cresc doar cu iarbă, știr, grâu și porumb. Atât și nimic mai mult. Și nu au avut vreodată nevoie de vaccinuri toxice, de antibiotice otrăvitoare, de antiinflamatorii chimice sau de antiparazitare. Creșteți porcii oferindu-le spațiu vital și hrană curată și nu vor mai avea nici o boală. Și nici cei ce îi mănâncă nu vor mai mânca otrăvuri care să-i îmbolnăvească de cancere.

° 3. corina -- (27-February-2017)Oamenii au impresia că boala vine din senin. Nimic mai neadevărat. Porcii sunt animale rezistente la frig. Dacă nu sunt otrăviți cu furaje pline de pesticide, cu vaccinuri toxice, cu antibiotice otrăvitoare și cu tratanente chimice antiparazitatre, porcii nu au nici un motiv să se îmbolnăvească. Porcii se îmbolnăvesc pentru că sunt otrăviți și chinuiți din cauza lăcomiei de bani a tuturor oamenilor: a producătorilor, a vânzătorilor și a consumatorilor.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Este timpul să culegem cătină! > REVISTA LUMEA SATULUI

Este timpul să culegem cătină!

A venit toamna şi, chiar dacă multe dintre plante au început să se ofilească sub adierea vânturilor reci, încă mai găsim în natură remedii pentru suferinţele organismului.

Unul dintre aceşti arbuşti fructiferi este cătina, renumită pentru elementele nutritive care se găsesc în fructele ei.

Scurt istoric

Despre Hippophae rhamnoides, arborele cunoscut în popor sub denumirea de cătină, ştim că are în lume o răspândire foarte mare, fiind întâlnit în Siberia, Europa, Asia, Persia, chiar şi Himalaya. La noi în ţară, cătina a ajuns să aibă un statut aparte.

Dacă odinioară arbustul de cătină creştea în cultura sporadică pe povârnişurile Văii Prahovei sau pe dealurile judeţului Buzău, uneori chiar şi în Delta Dunării, astăzi cătina este obiect de studiu pentru oamenii de ştiinţă de la Institutul de Cercetări Mărăcineni. Pe lângă valoarea naturistă foarte mare pe care o prezintă acest arbust, mai are proprietatea de a fixa terenurile abrupte, degradate, prevenind astfel alunecările. Datorită acestui motiv a ajuns să fie foarte apreciat şi de silvicultori

Cidru din cătină şi tinctură

Fructele sale se culeg la începutul toamnei şi pot avea multiple întrebuinţări. Pot fi folosite fie pentru infuzii şi ceaiuri, fie pentru a se prepara dulceţuri şi marmelade.

Pentru prepararea cidrului din fructe de cătină sunt necesare 200 g de fructe uscate peste care se toarnă 5 litri de apă fiartă şi răcită. Se adaugă 1,5 kg de zahăr sau 2 kg de miere şi 20-25 g drojdie de bere. Procesul de fermentare durează 15-20 zile, iar vasul în care este ţinută compoziţia se agită uneori şi trebuie să dispună de un tub de fermentaţie.

Următorul pas în obţinerea cidrului este decantarea, iar apoi depozitarea în sticle şi păstrarea într-un loc răcoros.

Tinctura din cătină este un foarte bun cicatrizant şi se foloseşte extern, aplicându-se direct pe rană. Pentru a obţine acest preparat este nevoie de şapte linguri de praf de coajă, care se pun într-o sticlă cu 250 ml alcool alimentar de 70-80 de grade. Compoziţia se lasă la macerat 15 zile, după care se strecoară.

Crengile necojite pot fi şi ele folosite pentru a prepara un decoct. Pentru aceasta sunt necesare două mâini de ramuri mărunţite. Se introduc într-un vas cu apă unde sunt lăsate o zi întreagă, pentru ca seara să se filtreze. Maceratul obţinut se pune deoparte, iar ramurile se mărunţesc şi se fierb douăzeci de minute la foc mic. Se filtrează din nou şi se lasă la răcit. Ulterior se amestecă cele două extracte, din care se obţin aproximativ trei sferturi de litru de preparat, care se consumă pe parcursul unei zile.

Ce spun medicii?

Cătina, în special fructele sale, este considerată o resursă de vitamine naturale benefice organismului. În pulpa fructului de cătină se regăsesc elemente nutritive foarte importante, printre care: apă în procent de 85%, provitamina A, vitaminele B1, B2, C, E, F, D şi o serie de acizi necesari organismului.

În consecinţă, cătina are rolul unui stimulator al sistemului imunitar. Uleiul din cătină este folosit pentru tratarea ulcerului gastric şi duodenal, alergiilor, reumatismului, afecţiunilor neuroendocrinologice, circulatorii şi hepatice. Preparatele obţinute din cătină vindecă afecţiunile oftalmologice, coronariene, hipertensiunea arterială şi gingivitele.

Cătina are însă aporturi în medicină mult mai importante, fiind folosită pentru tratarea unor boli considerate incurabile, de exemplu leucemia sau boala Parkinson.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1745

☐

Comentarii

☐

☐

1. .laurentiu -- (16-September-2010)multumim pe aceasta cale tuturor care se straduiesc sa ne ajute cu cele mai importante anunturi prin intermediul revistei lumea satelor si a celorlalte reviste din domeniul agro-zootehnic le dorim succese ,idei noi si multa sanatate

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Este toamnă! Cum ne păstrăm frumuseţea?

Se apropie vremuri din ce în ce mai reci, iar organismul nostru este şi el supus schimbărilor climatice. În acest anotimp friguros trebuie să acordăm mai multă atenţie corpului nostru şi să ne păstrăm frumuseţea.

Doamnele trebuie să ţină seama că şi machiajul trebuie să fie potrivit cu fiecare anotimp. Astfel, pentru zilele de toamnă cel mai potrivit este să folosiţi nuanţe care să se potrivească ţinutelor mai groase şi vremii de afară. Pe lângă aspectul pe care ni-l conferă cosmeticele, în această perioadă trebuie să ne gândim şi la capacitatea lor de a ne proteja de intemperiile şi de frigul specifice toamnei.

Rujurile protectoare

Dacă vara pentru cosmetizarea buzelor este recomandat luciul de buze, pentru toamnă puteţi apela la farmecul rujurilor. Acestea trebuie să fie hidratante, emoliente şi în culori variate, de la intensul violet, bordo sau roşu până la roz pal. Acestea se încadrează în categoria celor care protejează, într-o oarecare măsură, buzele de temperaturile reci. În ceea ce priveşte fondul de ten, este recomandat să folosiţi nuanţe cât mai naturale, care imită culoarea pielii, iar pudra să fie strălucitoare, în nuanţe de roz sau lila. În cazul fardurilor pentru ochi, cele mai potrivite culori pentru anotimpurile reci sunt bej, vernil pal, roz cuarţ.

Ca şi pielea feţei, mâinile au nevoie de atenţia noastră, acestea fiind, de asemenea, supuse direct temperaturilor scăzute şi vânturilor. Cel puţin o dată pe săptămână se recomandă îndepărtarea celulelor moarte de pe mâini şi hidratarea lor cu o cremă ce prezintă proprietăţi aparte de protecţie a pielii. Pentru doamnele care vor să-şi hidrateze faţa fără a apela la produsele din comerţ, le prezentăm în rândurile următoare câteva măşti pe bază de fructe, foarte potrivite pentru această perioadă a anului.

Strugurii în loc de cremă

Toamna este anotimpul strugurilor parfumaţi. Pe lângă băuturile aromate care ies din dulceaţa lor, aceştia se dovedesc foarte buni şi în hidratarea pielii. Pentru a vă proteja pielea în perioadele mai reci, este indicată masca pe bază de struguri şi miere.

Ingredientele necesare pentru prepararea acestei măşti sunt: o linguriţă plină cu suc de lămâie, o linguriţă cu suc de struguri şi alta plină cu miere uşor încălzită sau lichidă; conţinuturile lor vor fi bine omogenizate într-un vas de ceramică. Amestecul obţinut se aplică înt-un strat subţire pe faţa bine curăţată înainte şi se păstrează timp de un sfert de oră. După această perioadă, faţa trebuie spălată cu apă din abundenţă. Masca din struguri şi miere este recomandată persoanelor cu ten gras, dar şi celor cu ten mixt.

Măşti naturale hidratante

Un alt tip de mască specială pentru hidratarea tenul pe timp de toamnă este cea pe bază de ulei de măsline, albuş de ou şi miere. Cantităţile necesare sunt o linguriţă de ulei de măsline, una cu miere şi albuşul de la un ou bine bătut.

Acestea se amestecă bine, până la omogenizare, iar înainte de folosire i se adaugă o linguriţă cu suc de lămâie. Preparatul obţinut se aplică pe faţă şi se păstrează vreme de 15 minute, după care se clăteşte din abundenţă cu apă caldă. O altă mască naturală presupune amestecarea unei linguriţe de ulei de măsline cu un sfert de banană, cu sucul obţinut dintr-o jumătate de lămâie şi cu o linguriţă de cremă nutritivă. Se aplică atât pe faţă cât şi pe gât, vreme de un sfert de oră, după care se clăteşte cu apă caldă.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
930
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Este Vasilica Ghiţă Ene poet al spaţiului rural?

Ca toate cele ale vieţii, întâlnirea cu poezia Vasilicăi Ghiţă Ene poate intra sub semnul întâmplării. Dând curs unei invitaţii, am ajuns la o lansare de carte Ghiţă Ene, Vasilica, Odaia mea din dos, Poezii, Bucureşti, Alt Press Tour, 2011, la care eram convins că totul va decurge în stilul ecomimic specific. Şi nu m-am înșelat!

Dimensiunea rurală a universului poetic a fost invocată de mai toţi vorbitorii. De la un univers nostalgic-semănătorist la cel feminin-ruralist cu accente lirice, au fost invocate toate dimensiunile posibile pe care le-ar utiliza autoarea în discursul poetic. Aşa o fi? Îmi place să cred că nu! Sigur că leitmotivele rurale sunt prezente, însă încastrarea lor în mozaicul liric are o altă semnificaţie decât cea de referenţial ideatic.

Autoarea foloseşte (ce prozaic sună!) leit-motivele universului rural şi urban ca porţi de trecere spre lumile paralele ale trăirii poetice. Cum poate fi interpretat magazinul de amintiri la mâna a doua altfel decât ca o sondă-mesager spre lumea experienţelor comune? Amintirile vândute şi cumpărate la second hand sunt amintirile noastre ancestrale repuse în circulaţie. Poeta este artizanul care dă strălucire amintirilor, în alte monturi, de unde şi teama că viaţa ei va rămâne un mister pentru virtualul cumpărător, care, fără de amintiri, va fi furat de strălucirea monturii giuvaerului, ignorând piatra preţioasă încastrată.

Dimensiunea feminin demiur-gică transpare cu zgârcenie din Chemarea la Facerea lumii. Chemându-se pe sine la asu-marea rolului demiurgic, poeta schimbă ordinea arhetipală a Facerii, dându-i cursivitatea firescului („...o Eva nouă/Şi un nou Adam, cu măru-n gând“), expresie aparent subliminală a dezacordului privind asocierea păcatului cu femeia primordială. Revolta împotriva perisabilităţii creaţiei divine din La groapa de gunoi apare ca nedumerire consolidată în Nesomn, unde cuvântului i se redă statutul biblic de element de iniţializare, eliminând astfel perisabilitatea cotidianului.

Cotidianul este considerat o luptă pierdută, în care arhetipul morţii implacabile este folosit pentru a sugera eşecul. În raport cu cuvântul, paradoxal, poetul se depersonalizează. Depersonalizarea este atât de evidentă şi profundă încât se apelează în afara universului propriu pentru a marca durerile, lacrimile de cumpărat nefiind altceva decât o prelungire a amintirilor second-hand. Eşecul cotidianului este atât de evident şi puternic încât şi drumul spre moarte pare o reparcurgere a drumului unui necunoscut (Hai(hui)ku-uri). Drumul spre moarte devine astfel un loc comun, propriu, fără particularităţi, încât garanţia trecerii în neant, înţeles ca receptacul comun, este condiţionată de aparente, banale şi insignifiante obiecte, parcă ale altuia (În papuci, spre dincolo).

Nevoia de repere într-o lume hao-tică este transcendentă, metamorfoza în apa curgătoare resorbită în pustiu fiind înţeleasă ca o imperioasă necesitate de repere interioare. Anxio-zitatea devine astfel motorul metamorfic al eului plutitor în derivă, care-şi doreşte certitudini chiar şi cu conştiinţa faptului că avatarurile revin permanent la starea de origine şi ar putea reparcurge aceleaşi drumuri (Ca un râu).

Reluând pe alt palier dimensiunea demiurgică, femeie devine o altă cale posibilă pentru evoluţia lumii, din păcate ratată, chiar şi sub ipoteza unei construcţii asemănătoare (Iisus-femeie).

Civicele se ascund în spatele unor recursuri poetice dictate de lungul exerciţiu social într-un univers restrictiv în care noncomunicarea era cuvântul de ordine. „Botniţa verbală“ autoim-pusă este considerată un legământ al tăcerii cu scop profilactic, refuzul comunicării fiind asumat ca garanţie a rezistenţei şi continuităţii.

Retragerea din social este percepută ca paradigmă specifică, iar apelul la extracția rurală a autoarei („Ţăranca din mine preferă strunga“) o modalitate citadină eufemistică de sugerare a dezacordului funciar faţă de sistemul care pare peren şi definitoriu pentru fiecare dintre noi (Istorie hăituită). Demonstraţia s-ar putea continua, dar consideră cele câteva notaţii anterioare mă îndreptăţesc să afirm „Quod erat demonstrandum!“

Stimată doamnă Vasilica Ghiţă Ene, oricât de ţărancă vă daţi (sau vă dau alţii!), filonul poetic care străbate poezia dumneavoastră este unul care desfide această etichetă. Este şi își ajunge sieşi, fără să necesite clasificări şi încadrări circumstanţiale.

A.F. Badiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
815
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

este-vremea-aplicarii-ingrasamintelor-cu...

Este vremea aplicării îngrăşămintelor cu azot

De la început precizăm faptul că fertilizarea grâului cu fosfor şi potasiu se face toamna, odată cu înfiinţarea culturii. Dozele cele mai potrivite de fosfor sunt cele destinate unei producţii de 6.000 kg/ha, adică 75 kg/ha. Potasiul se aplică numai dacă terenul indică lipsa unui element, solurile României fiind în general bine aprovizionate cu potasiu, cel puţin pentru necesarul cerealelor. Momentul aplicării acestor îngrăşăminte este toamna, înainte de semănat prin încorporare la 7-8 cm.

Aplicarea azotului toamna e pagubă curată

Nu este necesară formarea în toamnă la cerealele păioase a unei mase vegetative bogate, motiv pentru care nu este necesară aplicarea azotului în toamnă la cerealele păioase.

Aplicarea în toamnă a azotului ar conduce la formarea unei mase vegetative supradimensionate, uşor expusă dăunătorilor (aphide în special) sau gerurilor de iarnă. În plus, aşa cum s-a întâmplat în toamna foarte lungă a anului 2006, plantele au consumat total rezerva de apă a solului, iar în primăvara foarte secetoasă a anului 2007 procesul desăvârşirii distrugerii culturilor a fost total. Aşa cum spuneam deja, menţinerea unei mase vegetative reduse, dar dezvoltată fenologic, pe soluri bine ecologizate constituie o premisă pentru o dezvoltare profundă a rădăcinilor, valorificarea economică a substanţelor minerale şi pentru asigurarea recoltelor pe anul viitor.

Schema de fertilizare

După calcularea dozei de azot se pune problema eşalonării pe perioada de vegetaţie a culturii, în aşa fel încât agrodisponibilitatea azotului să fie cât mai mare, iar pierderile cât mai mici. Schema de fertilizare cu azot pe care v-o propunem pentru soiurile tip Premium este prezentată în figura următoare.

În general, cantitatea medie de azot de care au nevoie soiurile de grâu pentru a obţine eficienţă maximă este de 150-160 kg/ha, repartizată de fiecare dată în trei etape, aşa cum se vede în figură. Pentru finisarea producţiei mai pot fi aplicate şi tratamente foliare de completare, de regulă odată cu ultimele tratamente cu fungicide. Numărul acestora este de cel mult două. Prin aceste tratamente obţinem un spor de producţie de 2-5%, dar mai ales o creştere de 0,5-1,5% a conţinutului de proteină.

În concluzie

- Nu aplicăm azot grâului de toamnă tip Premium, din septembrie până în februarie.
- De la 10 martie până la 10 aprilie (Ec. 21 – Ec. 31) se aplică în medie 40 kg/ha, cu variaţii între 30-50 kg/ha, în funcţie de tipul de sol şi umiditatea lui.
- De la 10 aprilie până la 10 mai (Ec. 31 – Ec. 37) se aplică în medie 50 kg/ha, cu variaţii între 40-60 kg/ha.
- De la 10 mai până la 10 iunie (Ec. 37 – Ec. 51) se aplică în medie 70 kg/ha, cu variaţii între 60-80 kg/ha.

ATENŢIE! Îngrăşămintele foliare pot fi doar complementare fertilizării de bază cu azot efectuată în cele trei momente. În ultimul timp cercetarea a constatat că sulful are o mare importanţă în stimularea creşterii rădăcinilor grânelor de tip Premium, motiv pentru care se recomandă a se aplica până la 20 kg/ha, odată cu semănatul. Dacă acest lucru nu este posibil, recomandăm aplicarea celor 20 kg/ha sulf odată cu prima tranşă de azot.

Prof. univ. dr. Mihai BERCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
1145
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

este-vremea-cositului_l508.html

Este vremea cositului

Fânul reprezintă o sursă importantă de proteine cu valoare nutritivă ridicată de vitamine şi substanţe minerale, fiind furajul de bază în alimentaţia animalelor, mai ales a erbivore, în perioada de iarnă. Vara în timpul uscării fânului, din cauza proceselor care au loc în masa verde după cosire, dar şi a expunerii acestuia timp îndelungat la soare, au loc pierderi de substanţe nutritive şi vitamine. Depozitarea fânului în vederea păstrării este o problemă deosebit de importantă. Necesită atenţie mai ales în timpul uscării, astfel încât pierderilor mai sus amintite să nu li se adauge şi cele cauzate de alterare şi mucegăire. De aceea, înainte de transportarea fânului în vederea depozitării trebuie să ţinem seama de câteva elemente a căror respectare permite menţinerea valorii nutritive cât mai aproape de aceea pe care o au plantele în momentul recoltării.

Depozitarea

Păstrarea fânului se poate face în aer liber, în şire şi stoguri sau în şuri şi fânare. Pentru depozitarea în aer liber se aleg terenuri mai ridicate, pe care nu bălteşte apa, situate la o anumită distanţă faţă de adăposturile animalelor sau alte construcţii. Înainte de începerea acţiunii vor fi amplasate şi pichetele de intervenţie în caz de incendiu, dotate cu tot ceea ce prevăd normele în vigoare. Dacă depozitarea se face în şire trebuie să avem grijă ca latura lungă a acestora să fie paralelă cu direcţia vântului dominant.

Pe locurile unde vor fi ridicate şirele sau stogurile se va aşeza înainte un strat de paie, frunze sau crengi uscate de cca 50 cm. Este foarte important ca frontul de lucru să fie astfel calculat încât mijloacele de transport să nu staţioneze prea mult, iar şirele să nu rămână neterminate de pe o zi pe alta. În cazul unităţilor cu suprafeţe mari de fâneţe, lucrarea trebuie coordonată şi supravegheată de un specialist. În final, până la înălţimea de 2 metri, şira trebuie să aibă forma unei prisme trapezoidale, aşezate cu baza mare în sus, iar de aici şi până la vârf să reprezinte o formă triunghiulară. După terminare, şirele şi stogurile se greblează cu atenţie pe părţile laterale, pentru a permite scurgerea rapidă a apei din precipitaţii.

Conservarea

Deoarece după depozitare fânul mai elimină o parte din apă, care de obicei se condensează la vârful şirei sau stogului, este necesar ca vârfurile acestora să fie acoperite cu un strat de paie, care captează apa, evitându-se astfel mucegăirea. Din câmp se transportă nutreţuri cu umiditate mai mare decât cea permisă (17%), insuficient uscate după recoltare, sau plouate din cauza mediului defectuos în care au fost construite căpiţele. Pentru a evita alterarea fânului se impune depozitarea în amestec cu sare măcinată, folosind 5 kg de sare la 100 kg de fân sau în straturi alternative de 50-60 cm fân şi 10-20 cm paie uscate, care preiau o bună parte din umiditate. Înaintea depozitării este necesară verificarea şi repararea acoperişului, astuparea porţiunilor prin care ar putea pătrunde apa, iar timp de zece zile se vor face controale zilnice. Când în interiorul masei de furaje se constată temperaturi ce depăşesc 20°C se va desface cantitatea depozitată, iar porţiunile intrate în procesul de alterare

se vor aerisi şi usca. La reclădire, cantitatea din fiecare şiră va fi înjumătăţită şi se vor face două şiruri sau stoguri. Întrucât sarea împiedică ridicarea temperaturii şi implicit dezvoltarea procesului de dezasimilaţie, se vor adăuga cantităţile menţionate, eliminându-se treptat excesul de umiditate, fără ca fânul să se altereze.
Folosirea unui astfel de furaj în hrana animalelor ne scuteşte de administrarea sării în raţie pe alte căi.
Ing. Bogdan MACOVSCHI
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
1250
□
° Comentarii
□
□
° 1. Laszlo Zoltan -- (8-July-2010)Ce părere aveţ dvs. dacă păstrezi fânul in aer liber şi acopăr cu prelate sau folie? Este corect sau mai bine cu paie.
cu mulţumiri
Laszlo
Mi-a placut scrierea dvs.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Este vremea însămânţărilor în răsadniţe

Deoarece producerea răsadurilor se face în general prin consum ridicat de căldură, în momentul de faţă eforturile sunt îndreptate în direcţia obţinerii acestora cu folosirea a cât mai puţină energie sau chiar cu excluderea totală a acesteia atunci când este de provenienţă convenţională. Astfel, în micile gospodării, mai accesibile pentru producerea răsadurilor sunt răsadniţele şi solariile. Acestea se pot folosi când sunt încălzite din ianuarie până în aprilie şi neîncălzite, din martie până în iunie.

Semănatul

Semănatul în vederea pro-ducerii răsadu-rilor de legume se face în rânduri, la 5 cm distanţă, în cazul în care acesta se repică, şi la 8 cm în condiţiile în care nu se repică.

Adâncimea de semănat este condiţionată de dimensiunile seminţelor şi se situează între 0,5-1,5 cm.

Însămânţarea se face eşalonat, în decursul a 7-10 zile, asigurându-se astfel condiţii pentru ca repicatul şi plantatul să fie executate la momentul optim. Un răsad de calitate, destinat atât culturii în solarii, în tunele, cât şi în câmp deschis se recomandă să aibă o vârstă de 35-60 zile.

După efectuarea semănatului, sămânţa se acoperă cu un strat de 0,5-1,5 cm amestec de pământ, se udă, iar peste semănătură se întinde o folie de polietilenă, care se menţine astfel până la începutul răsăririi culturii.

Suprafaţa de semănat necesară producerii răsadurilor se determină ştiind că, în general, pentru 1 ha de cultură trebuie însămânţaţi 40-60 mp, dacă răsadul se repică, şi 120-200 mp când se seamănă rar, pentru răsaduri nerepicate.

Pentru culturile de seră, şi chiar în răsadniţe bine protejate, se practică în special semănatul direct în ghivece sau în cuburi nutritive, care prezintă avantajul eliminării repicatului. Acest mod de semănat se foloseşte de regulă la plantele care suportă greu repicatul, cum sunt castraveţii, dovleceii şi pepenii galbeni.

Repicatul

Această operaţie se face cât mai timpuriu, în faza de cotiledoane şi începutul apariţiei primei frunze adevărate, la cca 6-10 zile de la răsărire, având grijă ca stratul nutritiv sau cuburile nutritive să aibă umiditatea de 70-80% din capacitatea amestecului şi temperatura de 20-22°C. Desimea de repicare are o mare influenţă asupra calităţii răsadului cât şi asupra costului acestuia. Pentru culturile de vară, în răsadniţe sau solarii repicatul se face în strat de amestec nutritiv, după o prealabilă afânare şi nivelare a acestuia, folosind un plantator de lemn.

Data producerii răsadurilor diferă în funcţie de sistemul de cultură folosit. În cazul tomatelor, castraveţilor, dovleceilor, conopidei sau verzei, însămânţările în răsadniţe puteau fi făcute încă din a doua decadă a lunii ianuarie. Dar, în condiţiile acestei ierni, nu este prea târziu să fie făcute nici în luna februarie. Cei care dispun de solarii încălzite şi se pregătesc să producă pentru piaţă ar trebui să se grăbească, altfel nu vor face faţă concurenţei!

Pentru cultura în câmp, un răsad de calitate se obţine la tomate şi salată timpurie la sfârşitul lunii februarie şi cu două săptămâni mai devreme pentru varza timpu-rie. Răsadurile de ardei, vinete, dovlecei şi castraveţi se obţin începând cu partea a doua a lunii martie, la fel şi varza de vară. Pentru ceapa de apă şi praz se obţin în ultima decadă a lunii martie.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
5374

□

Comentarii

□

□

1. florica gheorghe -- (18-February-2010)Ete totul clar, numai ca nu am inteles cand sa seman tomatele pentru camp si cand sa seman varza de vara. In rest felicitari pentru articol.

2. Redactia -- (22-February-2010)Pentru tomate inca din decembrie puteau fi semanate iar pentru varza de vara la inceputul lui februarie

3. LILIANA -- (5-March-2010)IMI PLACE ARTICOLUL ,DAR EU VREAU SA STIU CU CE SE STROPESC ROSIILE CAND SINT REPICATE PENTRU DEZVOLTARE

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Este vremea pregătirii răsadurilor

În condiţiile actuale, când peste 97% din suprafeţele cultivate cu legume sunt în posesia producătorilor particulari, la noi în ţară mai există foarte puţine ferme specializate în producerea răsadurilor. De aceea, obţinerea materialului săditor se realizează de cele mai multe ori în gospodăriile populaţiei, de către cei mai buni grădinari. Răsadurile se pot produce în răsadniţe, solarii şi, în foarte mică măsură, în sere.

Avantaje

Înfiinţarea culturilor prin răsaduri are ca principal avantaj obţinerea unor producţii mai timpurii, mai mari, mai uniforme şi de o calitate mai bună decât a celor obţinute prin semănat. În plus, este asigurată o eşalonare mai bună a producţiei, iar speciile pretenţioase la căldură pot fi şi ele cultivate. Deşi eforturile financiare sunt mai mari, întrucât obţinerea răsadurilor implică folosirea unor spaţii corespunzătoare, un volum ridicat de forţă de muncă şi în general costuri mai mari de producere, totuşi ea vine şi cu o economie a necesarului de seminţe, a consumului de energie necesar producerii legumelor în sere, dar şi cu o întreţinere mai uşoară a plantelor în primele faze de vegetaţie.

Mare parte dintre legumele importante pentru legumicultura ţării noastre, cum sunt castraveţii, tomatele, ardeii, vinetele, vărzoasele, pepenii galbeni, salata pentru culturi timpurii, ţelina şi ceapa de apă, se cultivă prin răsaduri. Unele specii, cum sunt ardeiul şi ţelina, nici nu pot fi semănate direct datorită condiţiilor climatice întrunite la noi. Sunt însă şi plante precum morcovul şi pătrunjelul care nu suportă transplantarea şi prin urmare nu se pot înmulţi prin răsad.

Spaţii folosite în producerea răsadurilor

Folosirea intensivă a spaţiilor în care se produc răsaduri este absolut necesară în ideea rentabilizării acestui proces, având în vedere că acestea se construiesc şi se amenajează cu cheltuieli destul de mari. Astfel, raportul dintre suprafaţa pentru semănat şi cea pentru repicat trebuie să fie de 1: 5. Pentru semănăturile dese, pe 1 mp de suprafaţă amenajată se pot produce 1.200-1.500 de răsaduri ce urmează să fie replicate, iar pentru semănăturile rare acestea trebuie să aibă o desime de 500-600 fire pe mp.

Perioadele de exploatare a spaţiilor care pot fi folosite în producerea răsadurilor sunt diferite în funcţie de posibilităţile de încălzire şi destinaţia de cultură a acestora. Astfel, serele se pot folosi pentru producerea răsadurilor pentru ciclul I de cultură în perioada octombrie-februarie şi pentru ciclul II în mai-iunie. Pot fi cultivate apoi tomate, castraveţi, ardei, vinete.

Solariile încălzite cu gunoi de grajd se folosesc în perioada 20 ianuarie-10 aprilie, iar cele neîncălzite în perioada 20 martie-10 iunie, pentru obţinerea răsadurilor destinate înfiinţării culturilor de vară-toamnă. În succesiune, pot urma de asemenea tomate, ardei, vinete, fasole pitică, salată, spanac etc. Răsadniţele calde se folosesc între 20 ianuarie – 20 aprilie în vederea producerii răsadurilor timpurii destinate plantării în solarii sau câmp.

Cele semicalde se folosesc în martie-aprilie pentru obţinerea răsadurilor destinate înfiinţării culturilor de vară, iar cele reci în mai – iunie pentru culture de toamnă, după care pot fi ocupate cu tomate, ardei, castraveţi, vinete, salată, mărar etc. Pentru extinderea perioadei de utilizare a acestor spaţii se recomandă încălzirea cu gunoi de grajd a solariilor. O altă soluţie poate fi dubla protejare a răsadurilor cu tunele joase sau tocuri de răsadniţe montate sub solar, dar mai există şi alte metode ce permit obţinerea mai timpurie a răsadurilor.

După cum s-a putut vedea, toate spaţiile trebuie gospodărite cât mai raţional, astfel încât între perioadele de obţinere a răsadurilor să fie cultivate aici legume pentru consum, după un plan bine stabilit care să ţină cont în primul rând de faptul că, după răsaduri, pentru a evita transmiterea de boli şi dăunători, nu trebuie să se cultive plante din aceeaşi familie botanică.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
5086

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Estimări privind evoluţia condiţiilor agrometeorologice: 1-15 martie 2009 > REVISTA LUMEA SATULUI

Estimări privind evoluţia condiţiilor agrometeorologice în intervalul 1-15 martie 2009 şi efectele asupra culturilor de toamnă

Caracteristici termice şi hidrice

Intervalul se va caracteriza în general printr-un regim termic apropiat de cel normal pentru această perioadă, în cea mai mare parte a regiunilor agricole ale ţării. Valorile temperaturilor medii diurne vor oscila între -3...5°C în aproape toate zonele agricole. Temperaturile maxime ale aerului vor fi cuprinse între 4...12°C şi vor putea atinge 20°C în zilele cele mai calde, îndeosebi în sudul ţării.

Temperaturile minime ale aerului se vor încadra în general între -7...4°C, posibil mai scăzute, sub -10°C, în depresiunile din centrul şi nordul ţării, unde vor exista condiţii de producere a îngheţului la sol.

Precipitaţiile prognozate vor fi în general sub formă de ploaie în cea mai mare parte a ţării, dar şi mixte (ploaie, lapoviţă şi ninsoare), în special la începutul perioadei, fiind însoţite de intensificări temporare ale vântului. Local, cantităţile de apă vor putea depăşi mediile climatologice, în vestul, centrul şi nordul teritoriului agricol, iar în rest vor fi în general normale.

Starea solului

Rezerva de umiditate accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe adâncimea de sol 0-100 cm se va menţine în limite optime, apropiate de optim şi satisfăcătoare, pe aproape întreg teritoriul agricol al ţării. Izolat, în Dobrogea este posibil să se înregistreze deficite moderate de apă în sol. Pe terenurile de luncă şi cu drenaj defectuos se vor semnala băltiri de apă la suprafaţa solului.

Caracteristici fenologice

Condiţiile agrometeorologice prognozate vor permite reluarea treptată a proceselor de vegetaţie la culturile de toamnă pe aproape întreg teritoriul agricol al ţării, acestea fiind mai intense în zonele de câmpie din sudul ţării. De asemenea, în zonele depresionare nordice şi centrale se va semnala starea de repaus vegetativ, iar în zilele cele mai reci, când temperaturile minime negative se vor situa sub limitele biologice critice de rezistenţă a plantelor (-10...-7°C) va exista riscul vătămării aparatului foliar prin brunificări şi arsuri ale vârfului frunzelor, în special în culturile semănate tardiv.

În funcţie de data semănatului, cerealierele de orz şi grâu de toamnă vor parcurge diferite faze fenologice, respectiv răsărirea, formarea frunzei a treia şi înfrăţirea în majoritatea regiunilor agricole, iar în zonele de câmpie din jumătatea de sud a ţării va fi posibilă apariţia fazei de alungire a paiului. Starea de vegetaţie se va menţine bună şi medie, iar în culturile înfiinţate tardiv, uniformitatea şi vigurozitatea plantelor va fi medie şi slabă.

Recomandări de specialitate:

- Efectuarea controlului viabilităţii plantelorla culturile de toamnă;

- Aplicarea de îngrăşăminte minerale cu azot la cerealierele de toamnă semănate în perioada optimă.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
767

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 6b3d8
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Estimări privind evoluţia vremii în intervalul 1-15 august 2009

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, intervalul se va caracteriza printr-un regim termic al aerului mai ridicat decât în mod obişnuit, cu valori medii diurne cuprinse între 15...27°C. Abaterile termice pozitive vor fi între de 1 şi 4°C, în cea mai mare parte a ţării. Temperaturile maxime ale aerului vor oscila între 22 şi 33°C la nivelul întregului teritoriu agricol. În sudul şi vestul ţării acestea pot depăşi 35°C, în special în zilele cele mai calde. Minimele din aer se vor situa între 9 şi 20°C în aproape toate regiunile agricole, posibil mai scăzute în depresiunile din centrul şi nordul ţării. Sub aspect pluviometric sunt posibile ploi locale sub formă de aversă, în majoritatea zonelor de cultură, fiind însoţite de descărcări electrice, intensificări de scurtă durată ale vântului, izolat cu aspect de vijelie, precum şi de căderi de grindină. Cantităţile de precipitaţii vor fi în general normale.

Starea solului

În cultura neirigată de porumb, conţinutul de apă accesibilă plantelor pe adâncimea de sol 0-100 cm se va situa în limite satisfăcătoare până la apropiate de optim, îndeosebi în regiunile agricole sud-vestice, centrale şi nordice. Deficite ridicate de umiditate în sol se vor menţine pe arealele din sud-estul, sudul, estul şi vestul teritoriului agricol, seceta pedologică fiind moderată, puternică şi local extremă.

Caracteristici fenologice

Menţinerea regimului termic din aer şi sol mai ridicat decât în mod obişnuit, asociată cu deficitele ridicate de umiditate din sol vor determina deprecierea stării de vegetaţie la prăşitoare, în aproape toată ţara. Totodată, la cultura de porumb se vor înregistra în continuare ofilirea şi răsucirea frunzelor în orele de amiază, îngălbenirea şi uscarea prematură a celor bazale, forţări stadiale, precum şi ritmuri lente de creştere şi dezvoltare.

Starea de vegetaţie a plantelor se va prezenta pe ansamblu medie şi slabă, în special pe arealele agricole afectate de fenomenul de secetă pedologică. Starea de vegetaţie a culturilor va fi în general bună, respectiv medie şi slabă pe terenurile afectate de secetă pedologică. În funcţie de data semănatului, gradul de precocitate şi agrotehnică aplicată, la hibrizii de porumb timpurii şi extratimpurii va fi posibilă declanşarea maturităţii în ceară (10-40%) în special pe terenurile cu o bună aprovizionare în apă a solului.

Director general, dr. Ion SANDU; Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: dr. Elena MATEESCU, Maria COSCONEA, Dumitru ANGHEL, Daniel ALEXANDRU, Oana OPREA, Ana ŞERBAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
665

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

estimari-privind-evolutia-vremii-in-inte...

Estimări privind evoluţia vremii în intervalul 16-30 septembrie 2009

Caracteristici termice şi hidrice

Perioada se va caracteriza printr-o vreme normală sub aspect termic, în cea mai mare parte a regiunilor agricole şi uşor mai caldă decât în mod obişnuit.

În zonele de câmpie din sud-estul ţării temperatura medie diurnă a aerului se va încadra între 11...19°C, limite apropiate de mediile multianuale, la nivelul întregii ţări. Maximele din aer se vor situa între 16...27°C în aproape toată ţara, valori mai ridicate, de peste 30°C, fiind posibile în jumătatea de sud a teritoriului. Minimele din aer vor fi cuprinse între 5...15°C, mai scăzute (sub 0°C) în zonele depresionare din centrul şi nordul ţării.

Sunt posibile ploi locale, izolat sub formă de averse, însoţite de descărcări electrice şi intensificări de scurtă durată ale vântului. Cantităţile de precipitaţii prognozate vor fi în general normale pe majoritatea suprafeţelor agricole şi excedentare în vestul, centrul şi nordul ţării.

Starea solului

În stratul de sol 0-20 cm (ogor) conţinutul de umiditate va prezenta valori deficitare în Dobrogea, centrul, nordul şi sudul Munteniei, sudul şi estul Moldovei, centrul, sudul şi estul Olteniei, vestul şi centrul Banatului şi al Crişanei. În Transilvania, Maramureş, estul Banatului şi al Crişanei, nordul Munteniei şi al Olteniei, precum şi în nordul şi vestul Moldovei rezerva de apă din sol se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime.

Caracteristici fenologice

Procesele de coacere şi maturare la culturile prăşitoare se vor desfăşura în general normal pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului, iar în zonele agricole cu deficite de umiditate în sol ritmurile de vegetaţie vor fi stânjenite în sud-estul, sudul şi estul ţării.

Condiţiile agrometeorologice vor fi favorabile lucrărilor de însămânţare a speciilor de toamnă (orz şi grâu) în epoca optimă (15 septembrie-20 octombrie), în majoritatea regiunilor agricole, precum şi parcurgerii fazelor incipiente de vegetaţie (germinare, răsărire) la cele deja semănate.

Director general, dr. Ion SANDU; Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU

Colectiv de elaborare:
dr. Elena MATEESCU, Maria COSCONEA,
Oana OPREA, Ana ŞERBAN.

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
686

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

estimari-privind-evolutia-vremii-in-inte...

Estimări privind evoluţia vremii în intervalul 16-31 decembrie 2009 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEstimări privind evoluţia vremii în intervalul 16-31 decembrie 2009

Caracteristici termice şi hidrice

În acest interval va predomina un regim termic al aerului mai ridicat decât în mod obişnuit, cu valori medii diurne ce vor oscila între -3...8°C, abaterile termice pozitive fiind de 1...4°C în aproape toată ţara. Maximele din aer se vor încadra între 0...10°C, posibil mai ridicate în jumătatea sudică a ţării. Temperaturile minime vor fi cuprinse între
-6...5°C în majoritatea regiunilor agricole, iar în intervalele cele mai reci acestea pot coborî sub -15°C, îndeosebi în zonele depresionare, unde local se vor produce brumă şi îngheţ la sol.

Pe ansamblu, cantităţile de precipitaţii pot depăşi mediile multianuale, în cea mai mare parte a zonelor agricole ale ţării.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor pe profilul de sol 0-100 cm se va menţine la valori satisfăcătoare până la apropiate de optim, pe majoritatea suprafeţelor agricole. Pe areale extinse din Dobrogea, Muntenia şi Moldova se vor semnala în continuare deficite de apă în sol, seceta pedologică fiind moderată şi puternică.

Caracteristici fenologice

În condiţiile agrometeorologice menţionate, ritmurile vegetative ale speciilor de toamnă vor evolua pe ansamblu normal în jumătatea sudică a ţării, îndeosebi pe arealele cu o bună aprovizionare cu apă a solului. Totodată, în depresiunile nordice şi centrale, procesele de creştere şi dezvoltare se vor desfăşura mai lent, speciile intrând treptat în stadiul de repaus biologic.

La culturile înfiinţate în epoca optimă, uniformitatea şi vigurozitatea plantelor vor fi în general bune şi medii, iar la cele semănate tardiv, starea de vegetaţie va fi medie şi slabă. În perioadele cele mai reci, ca urmare a scăderii regimului termic din aer la valori apropiate de pragurile biologice critice de rezistenţă a plantelor (-10...-15...-20°C) şi în absenţa unui strat protector de zăpadă, va exista riscul deprecierii aparatului foliar prin brunificări/arsuri ale vârfului frunzelor, culturile fiind insuficient călite şi nepregătite pentru condiţiile de iernare.

În funcţie de data semănatului, orzul şi grâul de toamnă vor parcurge predominant fazele de răsărire, formarea frunzei a treia şi înfrăţire, în majoritatea regiunilor agricole ale ţării.

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
773
☐
˚ Comentarii
☐

1. Popandron Niculai -- (18-December-2009)Sper sa treaca cu bine perioada de criptovegetatie si sa avem in 2010 o productie bina de grau pentru ca avem nevoie.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

etiopia-leagan-al-umanitatii-si-tinut-al...

Etiopia - Leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (V)

Etiopia deţine unul dintre cele mai importante şepteluri din Africa: peste 49 milioane de bovine, 25 milioane de caprine, 17 milioane de ovine, cca 5 milioane de măgari, vreo 2 milioane de cămile şi peste 5 milioane familii de albine.

Nu cred că voi mai avea ocazia să văd în altă parte de lume un număr atât de mare de vite, capre, oi şi măgari câte am întâlnit în această ţară. Modul de creştere a acestora este semi-nomad, turme întregi deplasându-se dintr-un loc în altul, uneori la distanţe de sute de kilometri, în căutare de noi suprafeţe pentru păşunat. Păstori sunt de obicei copiii de vârste uneori cu mult sub 10 ani.

În tradiţia etiopiană, creşterea animalelor ocupă poate cel mai important loc, iar cea mai mare avere şi „monedă” de schimb sunt vitele. Am aflat, călătorind în diferite regiuni ale ţării, că totul se măsoară în numărul de animale pe care îl deţine cineva. În unele comunităţi, tinerii, de pildă, nu se pot căsători dacă nu deţin cel puţin 30 vite, iar principalele conflicte între diverse triburi pornesc de la animale. Am cunoscut un vânător dintr-un trib care îşi făcuse pe corp zeci de cicatrici, atâtea câţi oameni şi animale de pradă omorâse pentru a-şi apăra turmele de vite, iar un altul îşi fixase în urechi atâtea inele câte astfel de „fapte eroice“ comisese. Până şi muzica tradiţională etiopiană este dedicată în principal animalelor. Am rugat ghidul să ne traducă versurile unui cântec şi aşa am aflat că făcea referire la munca lor şi la animale, iar refrenul era ceva de genul „Vaca mea, vaca mea...“, şi nu „Mândra mea, draga mea“, cum ne-am fi aşteptat.

De necrezut că atâtea animale nu sunt suficiente totuşi pentru asigurarea hranei şi că încă există milioane de oameni care sunt dependenţi de ajutoarele venite din afară.

Nici măgari probabil nu întâlneşti nicăieri în lume mai mulţi decât pe aceste meleaguri, ei reprezentând încă principalul mijloc de transport. Din capitala Adis Abeba până în cele mai neumblate locuri am văzut sute, poate mii de măgari care transportau tot felul de mărfuri, iar amestecul printre puţinele maşini, oameni şi alte animale făcea parte din peisaj. Am văzut chiar şi un „parc de vehicule“ cu aceste animale, folosit de proprietar pentru închiriere în scopuri comerciale.

Apoi, ceva care mi-a rămas în minte este modul rudimentar în care se practică apicultura. Stupul este, practic, un tub înfundat la unul din capete, cu o lungime de circa 1 m şi diametrul de 30 cm, confecţionat dintr-o împletitură de fibre de bambus şi frunze de bananier sălbatic. Stupii sunt pur şi simplu atârnaţi de arborii de acacia, iar extragerea mierii se face manual, după ce albinele sunt îndepărtate prin fumigaţie.

Făcând o paralelă cu ceea ce se întâmplă prin părţile noastre, mă gândeam cum reuşesc crescătorii de animale şi apicultorii să se mai îngrijească şi de sănătatea a ceea ce au în îngrijire sau proprietate. Şi, medic veterinar fiind, încercam să realizez în ce măsură colegii noştri etiopieni pot face faţă unor efective atât de mari, problemelor sanitare veterinare care, fără îndoială, există şi aici. Dificil trebuie să fie, mai cu seamă că numărul lor raportat la o mie de animale, de pildă, ca să luăm aceasta ca unitate de măsură, este mult mai mic decât în Europa, de pildă.

Sunt multe lucruri pe care le-am aflat despre agricultura acestei ţări. Făcând un sumar bilanţ, îmi dau seama ce potenţial uriaş există aici. Investiţiile în infrastructură, aflate în plină desfăşurare, precum şi cele din agricultură, extinderea telefoniei mobile şi a internetului, educaţia din şcoli, toate mă determină să cred că nu peste multă vreme Etiopia îşi va recăpăta faima vechiului popor abisinian al cărei urmaş este.

Dar, despre Abisinia şi istoria aceste ţări, în numărul următor.

Dr. Teofilia BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011

GALERIE FOTO
Vizualizari:
1205
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

etiopia-leagan-al-umanitatii-si-tinut-al...

Etiopia

Leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (III)

Dacă îţi propui să scrii despre Etiopia nu trebuie să uiţi de viaţa locuitorilor ei din triburi. Ar fi ca şi cum ai vizita Salzburgul şi nu ai pomeni nimic de Mozart. Triburile sunt de-acum, pentru o bună parte din ţinuturile africane, o etichetă turistică, iar cele etiopiene sunt cu atât mai speciale cu cât fac parte din ţara unde peste 35 de milioane de oameni sunt creştini cu concepţii şi obiceiuri destul de apropiate de cei europeni. Dar tocmai aceste contraste atrag curiozitatea multor turişti, iar grupul nostru nu a făcut excepţie.

Din cele peste 80 triburi am vizitat 15, poate cele mai reprezentative, fiecare cu obiceiurile şi tradiţiile lor nealterate încă de civilizaţia modernă. Cel mai des ,,călcat“' este originalul trib Mursi, faimos prin obiceiul femeilor de a purta un disc de ceramică în buza inferioară şi chiar în lobul urechilor. După ce sunt scoşi doi dinţi din faţă de pe maxilarul inferior la o vârstă destul de fragedă şi o incizie practicată în buza inferioară cam în jurul vârstei de 15 ani, se fixează un disc a cărui mărime creşte gradual, la unele femei ajungând la dimensiuni impresionante. Cu cât discul este mai mare, cu atât femeia respectivă este mai frumoasă, mai bogată şi mai dorită de bărbaţii din trib. Acesta este purtat aproape permanent şi este dat jos doar atunci când mănâncă sau dorm. Este o nenorocire pentru cea care nu poate să-şi menţină acest disc. Am văzut o femeie într-o asemenea situaţie, era pur şi simplu marcată de nereuşita ei, pentru că asta însemna excluderea de la favorurile pe care le-ar fi obţinut dacă totul decurgea normal.

Tribul nu este prea numeros, având în jur de 10.000 de membri, dar e considerat unul dintre cele mai războinice şi mai agresive. Turiştii sunt însoţiţi permanent de un ranger (însoţitor) înarmat pe toată durata vizitei pentru a fi evitate posibilele situaţii neplăcute. Sunt seminomazi şi ca să ajungem la ei am străbătut Parcul Naţional Mago. Au colibele construite simplu din lemn, pe care atunci când se mută le iau cu ei. Acesta este motivul pentru care de multe ori nici ghizii nu ştiu cu exactitate locul unde pot fi găsiţi.

Despre tribul Dorze îmi amintesc cu multă plăcere. Deşi la origini sunt tot războinici, stilul lor de viaţă este destul de diferit faţă de al altora. Aflat pe muntele Guge to Chencha, la peste 2.800 m altitudine, Dorze este bine organizat şi pregătit pentru turişti. Sunt vestiţi pentru ţesăturile din bumbac, împleti-turi din fibre de bananier sălbatic, dar şi pentru colibele lor trainice şi înalte – unele de peste 10 metri – ale căror acoperişuri sunt asemănătoare capului de elefant, semn de respect pentru faimosul animal. Sunt construite din bambus şi acoperite cu frunze din banan, marele lor duşman fiind termitele.

Oamenii sunt harnici, ordonaţi şi buni agricultori. Am văzut culturi de cereale, tutun, varză şi chiar o livadă de meri. Bananul fals este planta pe care o utilizează în totalitate, nu numai la construcţii, dar şi ca hrană, din tulpina sa făcând un fel de injera un pic diferită de cea din teff, dar tradiţională pentru ei, pe care o consumă în mod obişnuit cu mare plăcere.

În expediţia noastră am vizitat şi tribul Hamer unde femeile au părul făcut codiţe şi vopsit cu un amestec de lut roşu, seu şi răşină, amestec pe care şi-l aplică şi cu rolul de a le proteja de soare. Îmbrăcă-mintea se rezumă la piei de capră împodobite cu mărgele pe care femeile le poartă în jurul brâului ca pe o ...sumară fustă.

Bărbaţii Hamer sunt poligami. Prima soţie este cea mai importantă şi se distinge de celelalte prin faptul că poartă la gât un colier din metal şi piele acoperit cu acelaşi amestec pe care îl folosesc şi la împodo-birea părului. Pentru o soţie, bărbatul plăteşte cam 30-50 de vite. Un ritual pe care nu am avut ocazia să-l vedem, dar care este caracteristic acestui trib se referă la săritul peste un şir de vite unse cu grăsime de către tinerii care ajung la vârsta căsătoriei, întrecere prin care aceştia îşi dovedesc maturitatea şi curajul. Femeile din familiile acestora cer să fie biciuite pentru a-i încuraja pe tinerii respectivi. Cu cât ele aveau mai multe cicatrici, cu atât erau considerate mai curajoase. Multe şi bizare obiceiuri. Privindu-le sau ascultând despre ele ai impresia că te afli într-un muzeu în aer liber, ori într-un decor creat de regizorul unui film a cărui acţiune se petrece cu ceva sute de ani în urmă. Dar despre alte obiceiuri, locuri şi peisaje întâlnite în Etiopia, în numărul următor.

Dr. Teofilia BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011

GALERIE FOTO

Vizualizari:
1857

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Etiopia - Leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (II) > REVISTA LUMEA SATULUI

Etiopia - Leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (II)

Orice creştin ar trebui să vadă măcar o dată în viaţă bisericile din Lalibela. Tocmai am petrecut sărbătorile de iarnă cu fastul şi tradiţiile specifice creştinilor europeni, iar gândul că undeva, în Africa, se află un popor care este 60% creştin, cu originile poate cele mai vechi din lume, m-a determinat să scriu despre locuri cu adevărat unice pe care le-am văzut de curând. Expediţia în Etiopia ne-a dat prilejul să vizităm un important punct turistic, oraşul Lalibela, ce adăposteşte „a opta minune a lumii”, reprezentată de un ansamblu de 11 biserici monolit, în forma de cruce, săpate în stâncă de granit, adevărate capodopere de arhitectură.

Am ales să scriu despre ele pentru că e aproape de necrezut că un oraş micuţ, cu o atmosferă aproape biblică, unde unul din zece oameni este preot, adăposteşte aceste construcţii unice, create parcă de o forţă divină. Bisericile ctitorite de regele Lalibela, considerat a fi unul dintre cei mai mari sfinţi creştini etiopieni, sunt într-un areal geografic destul de restrâns, iar în regiunea respectivă mai sunt cam 200 de astfel de lăcaşuri, unele ascunse adânc în peşteri. Fiecare dintre cele 11 biserici a fost cioplită cu minuţiozitate cu mai bine de 800 de ani în urmă, folosindu-se unelte rudimentare - ciocanul şi dalta de pildă, munca depusă părând a depăşi forţa omului. Acoperişul este la nivelul solului, iar bisericile sunt legate între ele prin galerii şi tunele cioplite de asemenea în piatră.

Cea mai frumoasă biserică monolitică este considerată Bete Giorgis (Sf. Gheorghe), care simbolizează Arca lui Noe. Aceasta are acoperişul în formă de cruce şi este sculptată cu o precizie geometrică şi fineţe ce uimeşte pe oricine. Se spune că s-a „născut“ în urma unei viziuni pe care a avut-o regele Lalibela, căruia Dumnezeu şi Sfântul Gheorghe i-au transmis toate detaliile.

Beta Maryam (Sf. Maria) păstrează o coloana din piatră pe care se vede chipul regelui Lalibela, iar la baza acesteia este inscripţionat secretul construirii acestor biserici, text pe care îl pot citi doar preoţii.

Biserica Beta Medhane Alem (Salvatorul Lumii) este locul în care se păstrează crucea regelui Lalibela. Tot aici se află trei morminte cioplite în stâncă atribuite lui Abraham, Isac şi Iacob. Specialiştii consideră construcţia ca fiind cea mai largă biserică monolitică din lume. De asemenea, se mai spune că aceasta este o copie a Bisericii Sfânta Maria de Sion din Axum ce adăposteşte biblicul Chivot al Legământului, în care se află tablele pe care sunt scrise Cele zece porunci ale lui Dumnezeu către Moise.

În fiecare biserică se intră desculţ şi eşti întâmpinat de un preot. Drumurile între biserici sunt destul de abrupte, iar efortul de a trece de la una la alta mi-a rămas şi acum în minte. Nu sunt o superstiţioasă, dar faptul că mi s-a oferit prilejul să văd acea parte de lume mă face să cred că o mână divină m-a condus către acele locuri pe care dacă le vizitezi, te simţi mai încărcat de spiritualitate decât oriunde în altă parte. Cu prea mult patos şi devoţiune religioasă se roagă oamenii acelor locuri ca să nu-i crezi pentru o clipă cei mai apropiaţi de Dumnezeu, măcar şi pentru faptul că reprezintă creştinismul într-un continent predominant musulman sau păgân. Dar despre alte obiceiuri, locuri şi peisaje întâlnite în Etiopia, în numărul următor.

Dr. Teofilia BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011

GALERIE FOTO
Vizualizari:
1360
□
° Comentarii
□
□
° 1. pristavu elena -- (10-February-2011)felicitari!foto?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

etiopia-leagan-al-umanitatii-si-tinut-al...

Etiopia, Leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (IV) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEtiopia, Leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (IV)

Odată ajunsă în Etiopia, o curiozitate profesională m-a determinat să încerc a afla şi cum este organizată agricultura în această parte de lume. Ştiam că, în bună măsură, pe continentul african predomină agricultura de subzistenţă, dar ce am văzut în această călătorie m-a convins încă o dată, dacă mai era nevoie, că mă aflu pe un tărâm al contrastelor. Nu pot să uit reacţia pe care am avut-o toţi cei din grupul nostru când am văzut pe câmp plugul de lemn tras de boi (acelaşi întâlnit şi în Muzeul Etnografic din capitala Addis Abeba, credeam atunci că e ultimul). El lucra pe mici parcele, uneori şi de dimensiunea unui covor, pe care erau cultivate atât tefful, o cereală tradiţională, dar şi grâu, sorg, porumb ş.a.

Datorită climei cu două anotimpuri, unul ploios (martie - septembrie) şi unul secetos (octombrie - februarie), aceste culturi se află în diverse stadii de vegetaţie, de la semănat până la recoltare. Interesant să vezi în acelaşi moment, grâu de pildă, într-o parcelă abia răsărit, iar în alta, din imediata apropiere, gata de recoltat. Impresionante pentru noi, cei care venim din zone în care mulţi agricultori se întrec deja în utilaje şi tehnologii dintre cele mai performante, au fost şi ...metodele rudimentare, tradiţionale utilizate de la cultivare până la recoltare, dar şi faptul că ţăranii etiopieni respectă şi folosesc pământul conştienţi de faptul că reprezintă singurul mijloc de supravieţuire pentru cei mai mulţi dintre ei.

Am văzut oameni străduindu-se să cultive pământul în condiţii aproape imposibile. Aici, „a scoate apă din piatră seacă“ părea ceva normal în unele zone unde printre pietre erau fâşii de pământ cu diferite plante, uneori amestecate pe aceeaşi parcelă. Am admirat tenacitatea cu care oamenii de aici au reuşit, cu unelte rudimentare, să amenajeze terase printre stânci de granit, pe pante uneori destul de abrupte, chiar şi la înălţimi de peste 3000 de metri. E greu să cuantifici efortul fizic pe care îl fac aceşti oameni pentru a-şi asigura traiul zilnic.

Economia Etiopiei se bazează în special pe agricultură. În această ramură lucrează circa 80 % din populaţie, iar exportul este constituit din produse agricole în procent de circa 90 %. Cel mai exportat produs agricol este cafeaua, urmată de banane, piei de animale prelucrate sau brute şi carne, apoi khatul (plantă cu efecte psihotrope) seminţe de oleaginoase şi leguminoase, fructe, legume, flori, textile, guma naturală, ceai, condimente.

Multă vreme am crezut că vom părăsi Etiopia fără a vedea măcar un tractor sau o combină, dar... surpriză: deplasându-ne dinspre capitală spre sudul ţării am cunoscut cealaltă faţă a agriculturii etio-piene, cea cu tendinţă de modernizare, ba chiar modernă pe alocuri. Am aflat astfel că tot mai multă lume investeşte în agricultura etiopiană de la arabi, chinezi, până la americani şi europeni, astfel că serele model olandez, culturile de orez, bumbac, leguminoase şi oleaginoase, plantaţiile de trestie de zahar, arbori de cafea şi bananier au devenit deja un peisaj tot mai des întâlnit pe aceste meleaguri.

Traversând practic ţara am ajuns la concluzia că sunt condiţii climatice favorabile pentru orice cultură şi trebuie să spun că am văzut multe zeci de specii din cele mai variate.

Activitatea de creştere a animalelor este iarăşi una din preocupările importante ale oamenilor acestor ţinuturi, efectivele fiind impresionante. Din oraşele mari până în cel mai îndepărtat trib ne-am „intersectat“ cu zeci de mii de bovine, oi, capre şi... Dar despre toate acestea, în numărul următor.

Dr. Teofilia BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011

GALERIE FOTO

Vizualizari:

1350

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

etiopia-leagan-al-umanitatii-si-tinut-al...

Etiopia - Leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (I) > REVISTA LUMEA SATULUI

Etiopia - Leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (I)

Mărturisesc că a fost o adevărată provocare pentru mine şansa de a vizita Etiopia, o ţară cu un statut aparte pentru că este singura de pe continentul african care n-a fost colonizată, deşi au fost multe tentative în acest sens în decursul istoriei, apoi pentru că este un ţinut al contrastelor, cu oameni săraci şi oameni bogaţi, colibe de lut alături de construcţii şi hoteluri luxoase, triburi în care se trăieşte încă după canoane şi obiceiuri ce dăinuie de mii de ani sau comori „ascunse” ale creştinismului, unice în lume.

Drumul? Un transport obişnuit de unsprezece ore cu avionul ce ne-a oferit, printre altele, imaginea superbă a unui răsărit de soare văzut de la peste 10.000 metri altitudine deasupra imensului deşert african şi sosirea în Adis Abeba, Capitala ţării, aflată la circa 2.500 m altitudine, de unde am început o expediţie de vreo 15 zile.

Etiopia oferă un peisaj unic, precum şi o bogăţie culturală şi istorică incredibilă. M-a marcat însă primul contact cu etiopienii şi cu viaţa lor grea, în care momentele de fericire sunt rare.

Mi-a rămas gândul la copiii de acolo, ale căror feţe radiau de bucurie în momentul când le ofereai ceva. De la un pix la o simplă sticlă de plastic, totul era pentru ei un dar nepreţuit. Mă simt împăcată sufleteşte că am reuşit să bucur câţiva dintre ei prin tot ce le-am dăruit. Chipurile lor îmi vin şi acum în minte, dar mai cu seamă atunci când mă confrunt pe meleagurile noastre cu agresivitatea a tot felul de cerşetori.

Mi-am propus să descriu oamenii şi obiceiurile lor pentru că aceste imagini îşi fac loc în mintea mea înainte de cele oferite de natură, istorie, religie, care sunt de asemenea impresionante şi unice. Strângerea informaţiilor, fotografiile şi filmările au fost printre principalele mele preocupări în această călătorie. M-am străduit să nu-mi scape mai nimic.

Poporul etiopian este primitor, disciplinat, dornic de a învăţa şi a cunoaşte. Se vede că îi pasă de tot ce-l înconjoară, deşi se luptă să trăiască în condiţii sensibil mai dificile decât în Europa. Însă, oricât de săraci sunt oamenii locului, există ceva ce nu le lipseşte: cafeaua - un simbol universal până la urmă, ce la origine aparţine Etiopiei.

Consumul cafelei face parte dintr-un ritual cotidian, încărcat de istorie şi mistere pentru cei veniţi din afară. Am asistat la un astfel de ceremonial ce durează aproximativ trei ore, pe care l-am tratat cu respectul cuvenit, pentru că este un episod din viaţa de zi cu zi a etiopienilor.

Mai întâi se prăjesc atâtea boabe de cafea câte sunt necesare pentru toţi cei prezenţi, apoi acestea se zdrobesc pur şi simplu într-un mojar de argilă arsă. În acelaşi timp, apa fierbe într-un ulcior pus pe un foc în care ard ramuri de eucalipt şi în care se mai adaugă din când în când anumite plante aromatice al căror miros, alături de cel al cafelei, este cum nu se poate mai ispititor. Se servesc trei cafele, care se beau una după alta. După ce se bea o cafea, se toarnă apă fierbinte peste zaţ, se bea din nou, apoi iar se toarnă apă şi se bea a treia porţie. Gustul este acrişor, asemănător lămâiei şi întotdeauna se consumă floricele de porumb sau seminţe de cereale prăjite.

Injera este elementul-cheie al bucătăriei tradiţionale, nelipsit de la masa zilnică a etiopienilor. Este obţinută din seminţele măcinate ale unei cereale numită teff. Făina este amestecată cu apă şi lăsată la fermentat timp de trei zile. Din compoziţia asemănătoare celei de clătite se toarnă pe o plită din ceramică încinsă câte o porţie ce se întinde şi, după câteva minute de copt, rezultă un fel de lipie moale şi poroasă. Are un diametru de vreo 50 cm, iar gustul este uşor acrişor şi foarte aromat. Injera are şi rol de farfurie în care se toarnă wat-ul, asemănator unei tocăniţe vegetariene sau cu carne (de capră, pui, vacă), condimentate cu un sos foarte picant numit berbera, care se mănâncă cu mâna.

Despre alte obiceiuri, locuri şi peisaje întâlnite în Etiopia, în numărul următor.

Dr. Teofilia Banu

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011

GALERIE FOTO

Vizualizari:

1309

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

etiopia-leagan-al-umanitatii-si-tinut-al...

Etiopia - Leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (VI)

Oraşul Aksum, cândva capitala primului regat etiopian, constituie o atracţie pentru turişti din lumea întreagă. Emoţia care m-a încercat păşind pe acest teritoriu încărcat de istorie şi legende a fost unică. Ne-am aflat probabil la câţiva paşi de faimosul Chivot al Legământului, considerat cea mai de preţ relicvă a creştinismului, dar nu l-am văzut, pentru că această favoare o are doar un singur călugăr special pregătit. El îşi dedică întreaga viaţă păzirii lui şi numai după moarte este înlocuit cu un altul.

Conform tradiţiei, regele Menelik I, întemeietorul Etiopiei, fiul lui Solomon şi al reginei din Saba, a adus din Ierusalim Chivotul în care se aflau Tablele Legii cu cele 10 porunci date de Dumnezeu lui Moise. În prezent se consideră că Biserica Sfânta Maria de Sion din Aksum ar adăposti originalul, însuşi patriarhul Etiopiei susţinând acest lucru. Nu ştiu cât e legendă şi cât adevăr în legătură cu acest simbol, dar sigur toţi etiopienii cred că există, că are proprietăţi divine şi ar face orice să-l apere. De altfel, pentru a fi cât mai siguri că nimeni nu ajunge la original, în fiecare biserică etiopiană există o copie a Chivotului. Se spune că originalul ar fi fost folosit ca pavăză de Regele Menelik II în bătălia de la Adwa, în anul 1896, unica din istorie în care un stat african a învins o armată invadatoare europeană, cea italiană, şi astfel etiopienii au atins... performanţa de a nu fi niciodată colonizaţi.

Perioada de glorie a Regatului Aksumit a coincis şi cu apariţia Bisericii Ortodoxe Etiopiene (Tewahedo), fiind al doilea stat din lume, după Armenia, care a adoptat creştinismul ca religie de stat. Un sirian pe nume Frumentius a fost primul episcop al bisericii creştine etiopiene care i-a convertit pe regii gemeni Sezana şi Ezana la adevărata credinţă în anul 346. Aksumul este renumit şi datorită obeliscurilor sale de granit vechi de aproape 2000 de ani, numite „stelae“. Acestea erau ridicate deasupra mormintelor regilor şi trei dintre ele sunt faimoase prin istoria lor. Unul aparţine primului rege creştin, Ezana, are 24 metri înălţime şi cântăreşte peste 100 de tone. Nici până în prezent arheologii nu au putut explora în întregime labirin-tul subteran aflat sub colosul de granit, din cauza unor capcane mortale.

Al doilea obelisc înalt de vreo 25 metri are o poveste interesantă. A fost transportat de fasciştii italieni în 1935 într-o piaţă din Roma, unde a stat până în anul 2003. În urma presiunilor interna-ţionale, italienii au fost obligaţi să returneze obeliscul care a fost reinstalat în 2009 la locul lui de odinioară. (Este o poveste întreagă referitoare la transportul acestuia de la Roma la Akum, despre care am să scriu poate altădată). Cel mai înalt obelisc - 33 metri - s-a prăbuşit şi se pare că a fost ultimul construit, fiind considerat un semn divin faptul că s-a spart în bucăţi. Palatul Reginei din Saba, mormântul regelui Kaleb, Muzeul Arheologic care adăposteşte o bogată colecţie de podoabe şi îmbrăcăminte ale regilor şi preoţilor aksumiţi, biserica modernă ridicată de faimosul împărat Haile Silassie sunt locuri pe care le-am văzut în Aksum şi care reprezintă istoria vestitului popor abisinian, singurii creştini din continentul african. Dar, despre alte obiceiuri, locuri şi peisaje întâlnite în Etiopia,

în numărul următor.
Dr. Teofilia Banu
LUMEA SATULUI NR.6, 16-31 MARTIE 2011
GALERIE FOTO
Vizualizari:
1338
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Etiopia - leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (Epilog)

Din călătoria pe Acoperişul Africii, aşa cum este supranumită Etiopia, m-am ales nu doar cu o experienţă inedită, ci şi cu imaginea unui tărâm diferit de cel în care trăim noi, un târâm al contrastelor şi legendelor, cu peisaje, locuri, istorie şi obiceiuri fascinante.

În câteva episoade am încercat să descriu ceea ce mi s-a părut că v-ar putea stârni curiozitatea de a vedea şi simţi măcar o parte din atracţiile şi faima ţinuturilor etiopiene.

Nu e poveste, ci realitate

Povestind prietenilor, cunoştinţelor despre ineditul de acolo, nu o dată am avut senzaţia că tuturor li se părea o... frumoasă poveste. Poate că m-ar fi încercat acelaşi sentiment dacă m-aş fi aflat în locul lor. Doar văzând acele meleaguri, cu oamenii şi obiceiurile lor, poţi realiza cam pe unde se află o bună parte a omenirii. O civilizaţie aparte, cu o istorie fascinantă, ce se pierde în negura timpului. O istorie ce dezvăluie lucruri de prea puţini ştiute. Un trecut ce confirmă statutul de izvor al unei civilizaţii deosebite. Vă recomand, stimaţi cititori, să încercaţi o astfel de experienţă. Sigur, nu veţi regreta.

Am fost întrebată despre ce m-a impresionat cel mai mult în această călătorie. Mărturisesc că mi-a fost greu să aleg ceva anume pentru că am văzut prea multe lucruri interesante, uneori parcă rupte din realităţile pe care le cunoaştem, fie şi din diverse documentare. În mai toate cele 20 de zile petrecute împreună cu grupul nostru într-o adevărată expediţie, uneori plină de peripeţii şi riscuri, purtată de o caravană formată din patru autoturisme de teren şi un microbuz, am avut senzaţia că mă aflu într-un uriaş muzeu în aer liber, în care exponatele nu erau aşezate după o logică anume, ci păreau să aştepte muzeografi pentru a le ordona.

Toate acestea îmi înfierbântau dorinţa de a vedea mai mult. Eram nerăbdătoare să văd ce surprize ne mai oferă în următoarea zi contactul cu acele locuri.

Cele câteva aspecte din istoria, religia, tradiţiile şi obice-iurile, fauna şi flora, viaţa economică şi socială despre care am scris în ultimele 13 numere ale revistei, precum şi imaginile foto sunt dovezi care susţin faptul că Etiopia este leagănul umanităţii, dar şi tărâm al contrastelor.

Am văzut o lume în schimbare şi mă întrebam dacă vom mai recunoaşte acele locuri după câţiva ani de vom avea ocazia să revenim. Sigur, ceea ce ţine de istorie şi religie va rămâne neschimbat, dar aspectele sociale şi economice vor suferi modificări. Am această credinţă fiindcă am văzut cât se investeşte în economie, infrastructură, învăţământ şi cultură. Poate că şi de aici am mai avea câte ceva de învăţat.

Acea parte a schimbării care va veni

Peste toate acestea totuşi, sper ca poporul etiopian să aibă înţelepciunea de a îmbina tendinţele de modernizare cu păstrarea tradiţiilor şi obiceiurilor, de a face ca impactul negativ asupra naturii să fie cât mai mic. Îmi doresc ca viaţa oamenilor pe aceste meleaguri să se îmbunătăţească, pentru că efortul lor este impresionant.

Sunt încă destule lucruri deosebite pe care nu am reuşit să le descriu, sunt altele pe care încă nu le-am văzut... Dorinţa de a reveni pe acele meleaguri ori de a încerca alte destinaţii exotice rămâne încă vie şi sper că mi-o voi îndeplini. Până atunci am să mai... povestesc şi despre alte lucruri poate la fel de inedite. Aşadar, umăriţi-ne.

Dr. Teofilia BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011

GALERIE FOTO

Vizualizari:
1126

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Etiopia - Leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (VIII)

Rememorez şi scriu despre Etiopia şi, ori de câte ori o fac, încerc să cred că a fost ceva predestinat să cunosc şi să văd la el acasă acest tărâm considerat leagănul umanităţii şi al religiei creştine.

Addis Abeba sau... „floarea nouă“ a Etiopiei

Oraşul a fost fondat în 1886 de Menelik II, învingătorul italienilor, la sugestia soţiei lui, împărăteasa Taitu. Atras de abundenţa vegetaţiei şi de clima blândă pentru o ţară africană (temperatura medie anuală fiind de 16ºC), împăratul a ales acest loc pentru o nouă capitală. Un alt împărat, Haile Selassie, a transformat oraşul într-un important centru al politicii internaţionale. În prezent, găzduieşte Uniunea Africană, succesoarea Organizaţiei Unităţii Africane, înfiinţată în 2002, care aspiră să se transforme într-o comunitate a statelor africane similară Uniunii Europene

„Floarea nouă“ - pentru că în traducere asta înseamnă Addis Abeba - este situată la poalele Muntelui Entoto, la o altitudine de circa 2.500 m – a treia capitală a lumii aflată la o asemenea altitudine după La Paz, capitala Boliviei (3.810m), şi Quito, capitala Ecuadorului (2.850m). Oraşul pare a arăta ca o metropolă europeană, dacă te limitezi la a vizita... inima urbei. Spun „pare“ pentru că şi aici contrastul dintre modern şi rusticul tribal e la el acasă poate mai evident ca oriunde. La doar câteva zeci de metri, alături de clădiri monumentale şi bule-varde largi, vezi simple colibe lipite cu lut şi acoperite cu paie, străzi pline de praf, oameni desculţi, mai ales copii alergând după turma de capre sau însoţind câte un măgăruş încărcat cu desagi. Ca mare oraş internaţional, Addis Abeba oferă o gamă largă de facilităţi hoteliere, de la cele specifice hotelurilor internaţionale de lux, la unele mai modeste. Hotelul Sheraton, de pildă, unde grupul nostru a fost cazat, oferă condiţii similare sau care chiar întrec multe din hotelurile de 4 şi 5 stele din Europa.

Legenda eucalipţilor din Adis

Menelik al II-lea, cel care a fondat oraşul, a fost la un moment dat decis să mute din nou capitala deoarece nu erau copaci, iar lemnul de foc era o mare problemă, transportul lui din munţi fiind dificil şi costisitor. Oraşul a fost salvat de un străin, se pare un francez, care i-a sugerat împăratului să planteze eucalipţi, arbori care, se ştie, cresc foarte repede. Eucaliptul a salvat oraşul, devenind astfel un simbol al ţinuturilor respective.

Strămoşii noştri, Lucy şi Ardi

Una dintre atracţiile turistice ale oraşului este Muzeul Naţional, care găzduieşte numeroase descoperiri arheologice şi istorice, dar şi cea mai veche fosilă umanoidă cunoscută sub numele de Lucy - denumirea locală „Dinknesh“, dată probabil de muzeografi, însemnând „tu eşti minunată“. Lucy, descoperită în 1974, este cea mai bine reconstituită fosilă umanoidă bipedă din lume, care a trăit acum 3,2 milioane de ani. Ardi, un schelet în vârstă de 4,4 milioane de ani, descoperit în anii '90, aparţine celui mai vechi strămoş comun al omului şi maimuţei, ce poate fi văzut tot în acest muzeu. Muzeul Etnologic aflat în campusul Universităţii din Addis Ababa păstrează în interiorul său resursele culturale şi istorice ale acestei ţări. Aici se află colecţii complete, care oferă în detaliu informaţii despre aproape toate grupurile tribale din Etiopia, prezentând astfel o vedere de ansamblu asupra istoriei, culturii şi tradiţiilor poporului etiopian. Colecţiile includ şi grupurile triburilor nomade, strămoşi ai omului cu mii de ani în urmă. Vizita la aceste muzee a fost doar o introducere în ceea ce a urmat să vedem de-a lungul călătoriei. Cu aşa o istorie nu se pot mândri prea multe popoare, iar modestia etiopienilor ar trebui să fie exemplu pentru cei care se cred în aceste vremuri stăpânii lumii. Dar despre alte locuri, obiceiuri şi peisaje întâlnite în Etiopia, în numărul următor.

Dr. Teofilia BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011

GALERIE FOTO
Vizualizari:
1138
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Etiopia, leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (VII)

Călătoria în Etiopia a fost fascinantă şi pentru faptul că am văzut şi admirat peisaje unice prin frumuseţea lor. Am avut ocazia să vedem şi să simţim contrastul dintre ţinuturile înalte umede şi cele joase, fierbinţi şi uscate. Aici, oamenii, ca de altfel şi animalele, diversele specii din flora spontană, duc o luptă continuă în încercarea lor de a se adapta climatului destul de capricios.

Cel puţin două dintre numeroasele locuri faimoase prin peisajele şi animalele endemice m-au impresionat în mod deosebit: Munţii Simien şi Lacul Chamo.

Babuinii din Munţii Simien

În Munţii Simien am văzut peisaje uluitoare, iar impresia pe care o ai când ai ajuns pe culmile lor justifică pe deplin supranumele Acoperişul Africii. Parcă vezi de-acolo întregul continent. Dintre animalele endemice pe aceste meleaguri am întâlnit babuinii gelada, care sunt numeroşi şi destul de prietenoşi. Nu s-au simţit deranjaţi când, curioşi, ne-am apropiat să-i studiem mai bine şi să-i fotografiem. Am aflat că trăiesc în zonele stâncoase şi cu tufişuri.

Au o înălţime în jur de 50 cm şi o coadă lungă de vreo 80 cm. Noaptea se retrag în peşteri sau în crăpături de stânci ori în tufişuri, de unde ies dimineaţa şi stau la soare. Se hrănesc cu iarbă, rădăcini, tuberculi, seminţe, fructe şi animale mici. Călătoresc în grupuri mari, formate din mai multe familii, putând ajunge la sute de indivizi, şi sunt conduse de masculi. Când se deplasează, puii şi femelele merg pe lângă pereţii stâncoşi, iar masculii, în calitatea lor de conducători, stau la distanţă pentru a supraveghea şi apăra grupul. Apropierea vreunui pericol este semnalată printr-un sunet specific, după care grupul se adună imediat şi se retrage în adăposturile dintre stânci.

Se spune că babuinii gelada sunt adversari puternici, putând arunca cu pietre şi răsturna bolovani împotriva celor consideraţi duşmanii lor. Femelele nasc un singur pui, iar longevitatea acestei specii este de circa 11 ani. Ca o curiozitate, puii masculi sunt purtaţi de femele în faţă, iar puii femele pe spate. Mare grijă pentru conservarea propriei specii, nu-i aşa?

Etiopia are mai multe zone climatice şi de vegetaţie, fapt datorat marii variaţii de altitu-dini. Cel mai înalt vârf este Ras Dashen, din masivul Simien, cu o înălţime de 4.620 m, şi cel mai jos este lacul Karum, din depresiunea Danakil, situat la 120 m sub nivelul mării.

Crocodili, hipopotami şi pelicani pe Lacul Chamo

În apropierea oraşului Arbaminch („40 de izvoare“), situat în sudul Etiopiei, am avut parte de o călătorie inedită cu barca pe lacul Chamo, al treilea ca mărime din Etiopia. Motivul a fost să vedem fauna acvatică şi subacvatică din această zonă, printre care Crocodile Market, locul din Africa cu cea mai mare densitate de crocodili aflaţi în libertate. E o senzaţie pe care probabil o încerci o singură dată în viaţă să vezi atâtea exemplare, unele chiar de 5-6 m lungime, defilând pe lângă tine. Deşi ne deplasam cu barca până foarte aproape de aceste imense animale, nu se simţeau deranjate, aş spune chiar că ne ignorau. Recunosc că mi se încleştaseră efectiv degetele pe aparatul de fotografiat, în timp ce ei îşi făceau siesta stând la soare cu gura larg deschisă.

Într-o totală armonie cu crocodilii erau multe specii de păsări, printre care pelicani şi marabu, o specie necunoscută prin părţile noastre. Şi de hipopotami îmi aduc aminte cu emoţie, dar nu ne-am apropiat prea mult de ei pentru că sunt mult mai periculoşi. Multe accidente se întâmplă din cauza acestora, ne spuneau ghizii, deşi sunt animale ierbivore. În cursul zilei dorm şi se odihnesc în apă sau în apropierea acesteia. Noaptea ies pe uscat pentru a se hrăni cu ierburi. În apă pot înota repede sau chiar merg pe fundul apei, deoarece pot rămâne scufundaţi chiar 5 minute. Nu le place să fie deranjaţi şi nici nu am reuşit să-i fotografiem, ci doar să-i zărim pentru câteva clipe. Se crede că atacarea bărcilor mici este un comportament de apărare în faţa prădătorilor, hipopotamii confundându-le cu crocodilii, de aceea nu ne-am apropiat prea mult de ei.

Dar despre alte obiceiuri, locuri, floră şi faună întâlnite în Etiopia, în numărul următor.

Dr. Teofilia Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011

GALERIE FOTO

Vizualizari:

1395

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Etiopia - Leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (XIII)

Paradis şi infern, natură şi aventură, culoare şi diversitate - aşa a fost contactul cu ţinutul etiopian. Nu pot să uit impresia creată de fiecare peisaj întâlnit şi de contrastul dintre vegetaţia din zonele înalte şi mai umede şi zonele joase, uscate. Pot spune că în Etiopia întâlneşti aproape toate plantele cunoscute din tratatele de botanică. Cu siguranţă însă câteva stârnesc interesul oricărui vizitator pe aceste meleaguri.

Plantele biblice

Mirtul, smirna şi tămâia, atât de cunoscute din ritualurile religioase, sunt obţinute din arbuşti pe care i-am văzut pe meleaguri etiopiene. Mi-am propus să descriu câte ceva din simbolistica şi calităţile lor pentru că am simţit că fac parte din viaţa de zi cu zi a oamenilor de pe aceste meleaguri.

Mirtul (Myrtus communis) este un arbust veşnic verde, cu frunzişul des, frumos mirositor şi cu flori mici, albe, utilizat în industria cosmetică şi farmaceutică.

Pentru creştinism este simbolul biruinţei asupra morţii. Este considerat şi simbol al frumuseţii, tinereţii şi fecioriei, fiind purtat în jerbe şi cununi de nuntaşi. În zilele de sărbătoare, israeliţii împodobeau cu frunze de mirt colibele. În Antichitate, mirtul era arbustul închinat zeiţei Afrodita.

Smirna (Commiphora myrrha) este un arbust cu frunze mici, ovale, ramuri ceruite şi spini mari. Înzestrată cu o mireasmă specială şi cu proprietăţi vindecătoare, smirna a fost unul dintre darurile pe care cei Trei Magi de la Răsărit le-au adus pruncului Iisus la naşterea Sa. Despre parfumul său se crede încă din Antichitate că îndepărtează toate ispitele şi gândurile negre, predispunând sufletul la rugăciune şi meditaţie. Smirna este în tradiţia creştină simbolul cuminţeniei şi al înţelepciunii.

Arborele de tămâie (Boswellia sacra) arbore ce depăşeşte 2 m înălţime, cu una sau mai multe tulpini. Scoarţa are textura hârtiei, iar prin mici incizii se obţine un lichid alb care se solidifică rapid, formând mici pietricele de culoarea chihlimbarului. Tămâia este întotdeauna utilizată în slujbele religioase creştine. În trecut, tămâia era folosită în ritualuri mistice de către babilonieni, perşi, asirieni, egipteni. Grecii şi romanii apelau la proprietăţile aromatice pentru a-şi parfuma locuinţele. În China este încă folosită în medicina tradiţională.

Ceaiul şi cafeaua abisiniană

Din khat şi arborele de cafea se obţin produsele aflate pe primele locuri la export în Etiopia. Sunt, de fapt, simboluri pe care le-am văzut la ele „acasă“ şi am simţit mândria etiopienilor atunci când le prezintă.

Khat-ul (Catha edulis), numit şi „drogul verde“, este un arbust asemănător arborelui de ceai. Datorită proprietăţilor stimulante (mecanismul de acţiune este asemănător) frunzele sunt mestecate sau fierte, iar consumul khat-ului depăşeşte în unele zone consumul de cafea. Snopuri de frunze sau ramuri, legate în frunze de banan, în hârtie umedă sau în plastic pentru a menţine prospeţimea, se vând şi se consuma în termen de până la 4 zile de la recoltare, deoarece frunzele uscate îşi pierd efectul.

Arborele de cafea (Coffea arabica) este un arbore cu frunziş persistent. Frunzele sunt de culoare verde închis şi au marginea ondulată. Are florile albe şi intens parfu-mate. Din aceste flori apar fructele, care sunt de mărimea şi culoarea măceşelor şi conţin două boabe de cafea. Vestita cafea etiopiană este savurată la ceremonialul specific pe aceste meleaguri, despre care am mai scris.

Cu siguranţă aş putea descrie mai mult din flora spontană şi cultivată a Etiopiei pentru că cea cee am văzut a fost unic şi fascinant. Sper că am reuşit să vă stârnesc curiozitatea şi că vă veţi dori să aflaţi şi despre alte locuri, obiceiuri şi peisaje în numărul următor.

Dr. Teofilia Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011

GALERIE FOTO

Vizualizari:
1165

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

etiopia-leaganul-umanitatii-si-taram-al-...

Etiopia - leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (XII)

Schimbările şi provocările din ultima perioadă ale sistemului educaţional şi celui sanitar din ţara noastră m-au dus iar cu mintea la călătoria în Etiopia şi la ce-am văzut acolo.

E greu de imaginat ce se întâmplă într-un teritoriu în care peste 80% din populaţie trăieşte în mediu rural, în condiţii aproape primitive şi unde grija pentru asigurarea hranei zilnice şi a apei nu mai lasă timp şi resurse pentru şcoală sau pentru asistenţă medicală. Şi, totuşi, etiopienii sunt ambiţioşi şi dornici să înveţe.

Am străbătut ţara în lung şi-n lat. Peste tot am întâlnit grupuri de sute de copii mergând la şcoală, în uniforme colorate, de fiecare dată în altă culoare, mulţi dintre ei desculţi şi uneori doar cu o singură carte şi un caiet, dar cuminţi şi ordonaţi. Am întâlnit, de asemenea copii care, deşi nu aveau nici măcar 10 ani, vorbeau engleza destul de bine.

Mă întreb cât de mult te poţi concentra să înveţi atunci când nu ai mâncat mai nimic sau când eşti aşteptat de familie să ajuţi la treburile casei? Trebuie să fie mare dorinţa de a scăpa de sărăcie dacă există totuşi atâta stăruinţă în a învăţa. Am înţeles atunci de ce se bucurau atât de tare când li se oferea un pix sau un caiet.

Sistemul de învăţământ din Etiopia cuprinde 6 ani de şcoală elementară, 2 ani de gimnaziu şi 4 ani de liceu. Cei mai mulţi copii merg la şcoală de la vârsta de 5 ani. Media de elevi într-o clasă este de 65 şi sunt asigurate destul de puţine manuale, caiete, alte rechizite. Sunt utilizate pedepsele corporale atunci când elevul se abate de la regulile şcolare. În majoritatea familiilor, educaţia băieţilor are prioritate, iar fetele merg la şcoală doar dacă sunt singurul copil al familiei sau dacă familia este cât de cât înstărită.

Asistenţa medicală, un vis pentru etiopianul de rând

Se poate spune că a fi bolnav în această ţară este aproape o condamnare la moarte. Şi asta pentru că numărul de medici este mult sub limita necesarului, iar dispensare medicale, farmacii şi spitale am văzut doar în marile oraşe.

Populaţia din mediul rural nu-şi permite şi nu beneficiază aproape deloc de servicii medicale, nu există ambulanţe şi nici posibilităţi de deplasare către locurile unde ar putea fi trataţi. De aceea, cei mai mulţi apelează la medicina tradiţională, existând aşa numiţii „vindecători“. Totuşi, numai 10% din aceşti vindecători folosesc leacuri tradiţionale cu efecte terapeutice, ceilalţi sunt falşi şi, în aceste condiţii, şansele de vindecare ale bolnavilor sunt şi mai mici.

Din surse oficiale, în Etiopia există circa 1.500 de medici pentru o populaţie de aproape 80 milioane (1 medic/50.000 de locuitori), 149 spitale, 732 centre de sănătate şi 11.500 posturi de prim ajutor, 320 farmacii şi 577 puncte farmaceutice (pentru comparaţie, numai în Bucureşti există aproape 700 de farmacii şi puncte farmaceutice).

În Etiopia există riscul îmbolnăvirilor de malarie, febră tifoidă, diaree acută, holeră, hepatită B, febră galbenă, meningoencefalită, SIDA ş.a. Turiştii sunt sfătuiţi să poarte în bagaje un minim necesar de medicamente, să facă tratament profilactic pentru malarie şi să se vaccineze pentru febra galbenă. Pe cei care nu au spirit aventurier îi sfătuiesc să nu călătorească mai ales în zona de sud, unde riscurile sunt cu atât mai mari.

Privesc în jur la ce se întâmplă pe meleagurile româneşti şi mă întreb cum s-ar descurca guvernanţii noştri dacă ar trebui să gestioneze învăţământul şi sănătatea într-o ţară ca Etiopia?!

Despre călătoria pe meleaguri etiopiene, şi în episodul următor.

Dr. Teofilia Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011

GALERIE FOTO
Vizualizari:
1107
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Etiopia - leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (XI) > REVISTA LUMEA SATULUI

Etiopia
Leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (XI)

Gondar - fostă capitală a regatului etiopian la fel ca Aksum, Lalibela sau Harar - a fost una dintre cele mai interesante destinaţii din expediţia noastră. Îmi amintesc că de pe terasa hotelului unde eram cazaţi se vedeau zidurile şi turnurile unui castel, asemănătoare multora din Europa. L-am vizitat a doua zi. A fost cu adevărat fascinant; încă un motiv ce mi-a întărit convingerea că istoria acestui popor rivalizează cu cea a celor mai cunoscute civilizaţii ale lumii. Gondar a fost întemeiat de către împăratul Fasilidas în anul 1635 şi s-a dezvoltat ca aşezare agricolă şi comercială. Situat la peste 2.100 m altitudine, este în prezent un oraş vizitat de turişti, datorită ruinelor palatelor regale şi a bisericilor.

Combinaţia Regală, Camelotul Africii

Am avut ocazia să vizităm „Combinaţia Regală“ cu mai multe castele construite în stilul arhitectural al Evului Mediu european. Influenţa europeană se datorează portughezilor, care au intervenit în războiul dintre creştini şi musulmani, dar care nu au reuşit să convertească la catolicism poporul etiopian, aşa cum şi-ar fi dorit, fiind până la urmă expulzaţi de către împăratul Fasilidas, care a impus ortodoxismul ca religie oficială. Fiecare castel are o istorie a sa şi a fost cu totul deosebit să constatăm că nivelul de civilizaţie al acestui popor nu era cu nimic mai prejos faţă de cele din Europa. Exista chiar şi un bazin de colectare a apei de pe acoperişul castelului în timpul sezonului ploios, care mai apoi era utilizată, şi o saună cu încăperi separate pentru femei şi bărbaţi. Pe pereţi castelelor erau desene în stil indian, maur şi portughez. Am văzut gravată şi „Steaua lui David” simbolul prieteniei dintre regina din Saba şi regele Solomon. Se spune că unul dintre castele a fost decorat cu fildeş, oglinzi şi picturi, iar tavanul era acoperit cu aur, dar toate acestea au fost distruse. O altă curiozitate a fost să aflăm că leii abisinieni nu erau agresivi, iar cuştile nu erau pentru a-i izola, ci pentru a le oferi un adăpost. Combinaţia Regală are o suprafaţă de peste 70.000m², cuprinde un ansamblu de şase castele din care două au aparţinut împăratului Fasilades, Cancelaria, Palatul împărătesei Mentewab şi alte clădiri ca Sala Mare sau „Casa Cântecului“, cuştile pentru lei, sauna şi baia.

Gondar, oraşul Bobotezei

Un alt punct turistic important din Gondar, pe care nu puteam să nu-l trecem în revistă, a fost Baia lui Fasilades, un castel construit în mijlocul unui lac artificial care se umple odată pe an, pe 19 ianuarie, de Timket (Bobotează). Timketul este cea mai importantă sărbătoare creştină etiopiană, iar în bazinul umplut cu apă, după ce au fost binecuvântaţi de preoţi, oamenii se aruncă, replicând scena botezării lui Isus. Două biserici din Gondar: Debre Birhan Silassie sau „Treimea de pe Muntele Schimbării la Faţă“ şi Biserica rotundă Debre Sahay Maryam sunt minuni ale arhitecturii ce merită văzute de toată lumea pentru că sunt unice.

Biserica Debre Birhan Silassie a fost construită în timpul domniei împăratului Iyasu (1682-1706) şi nu a fost niciodată distrusă. Se spune că atunci când musulmanii au încercat să-i dea foc (1881), aceştia au fost atacaţi de albine şi au fugit. Biserica este dreptunghiulară, similară cu cele ale arhitecturii antice Axumite. Zidurile din interior ale camerei din faţă sunt aco-perite cu picturi pe pânză, lipite pe pereţi. Plafonul este construit din grinzi groase şi decorat cu serafimi ce privesc în jos.

Baia lui Fasilades (Palatul Băii) este un bazin dreptunghiular, cu pereţi îngrijiţi, care este umplut cu apă o dată pe an, pentru festivităţile de Timket, popular cunoscut ca „Palatul Bobotezei/Palatul îmbăierii“.

Dar despre alte obiceiuri, istorie şi locuri,
în numărul următor.

Dr. Teofilia Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011

GALERIE FOTO

Vizualizari:
825

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Etiopia

Leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (IX)

Mercato din Addis Abeba este cel mai mare târg în aer liber din Africa. Se întinde pe o suprafaţă de circa 114 ha, are 50 de secţiuni şi este expusă spre vânzare o varietate mare de mărfuri aduse din toate colţurile ţării, ba chiar şi din alte părţi ale lumii. Cei peste 15.000 de angajaţi lucrează 6 zile pe săptămână, cu excepţia zilei de duminică. Târgul este vizitat zilnic de peste 200.000 de oameni care vin pe jos, cu autobuze, taxiuri motorizate sau trase de măgari ori cu alte mijloace de transport. Pentru turişti nu există o hartă a târgului şi fără un ghid local ai toate şansele să te rătăceşti prin mulţimea de tarabe, oameni şi mărfuri.

Se spune că n-ai văzut cu adevărat Etiopia dacă nu ai vizitat un târg. Acesta reprezintă poate cel mai nimerit loc unde poţi studia obiceiurile şi modul de viaţă al localnicilor.Cele câteva târguri prin care am colindat au fost originale tocmai prin modul haotic pentru noi, dar obişnuit pentru localnici, în care erau expuse tot felul de lucruri şi, fără să greşesc, cred că, de la animale la puştile Kalashnikov, orice era de vânzare.

Multe din târguri se desfăşoară pe locurile bătătorite de la marginea localităţilor, unde pe nişte piei de animale, folii de plastic sau pur şi simplu în colbul locului vânză-torii îşi înşiră produsele. Am aflat că localnicii vin de la distanţe destul de mari, uneori de zeci de kilometri, pe care îi parcurg în mai multe zile. Am înţeles atunci de ce mulţi dintre... târgoveţii pe care-i întâlneam purtau cu ei tradiţionalele scăunele de lemn pe care şi le puneau sub cap, asemenea crescătorilor de animale în transhumanţă, atunci când simţeau nevoia să se odihnească. În aceste locuri se vând animale, toate varietăţile posibile de condimente, cereale, cafea, tutun, fructe exotice, piei de animale, dar cele mai interesante mi s-au părut obiectele tradiţionale.

Am admirat multe dintre ele, iar dacă ar fi trebuit să mă gândesc la mijloacele rudimentare cu care erau lucrate şi la faptul că munca depusă pentru a le confecţiona nu era deloc uşoară, atunci valoarea lor o vedeam cu atât mai mare. Brăţări şi coliere făcute din metal, seminţe sau coji de ouă de struţ, vase de lut şi piei de animale împodobite cu mărgele, obiecte din metal prelucrate manual, ţesături din bumbac, obiecte de cult, picturi pe piei de animale sunt printre obiectele care m-au impresionat.

Etiopienii, atât femeile cât şi bărbaţii, au un cult pentru aceste „bijuterii“ şi fiecare le poartă cu un fel de mândrie care se citeşte pe chipul lor. Cu adevărat talent de negustori, cei care vindeau suveniruri şi obiecte tradiţionale abordau mai cu seamă turiştii în dorinţa lor de a căpăta măcar câţiva bănuţi sau altceva de trebuinţă în locul acelor lucruri de care erau dispuşi să se lipsească. Mulţi dintre vânzători erau tineri, chiar copii care, deşi păreau foarte săraci, fiind aproape dezbrăcaţi, ştiau engleză. Surprinzător să întâlneşti în acele locuri astfel de oameni cu aşa veleităţi. Văzându-i aşa, nici că puteai pleca de acolo fără să cumperi ceva.

Dincolo de obiceiurile şi tradiţiile etiopienilor, am întâlnit mai peste tot şi... renumitele de-acum produse de serie aduse din China. Sandalele de plastic şi tricourile chinezeşti concurează îmbrăcămintea tradiţională, iar cei care au de suferit sunt, evident, localnicii. Odată cu investiţiile străine, de altfel benefice pentru dezvoltarea socio-economică a ţării, au pătruns şi produsele ieftine şi nu întotdeauna de bună calitate, care nu pot avea decât un impact negativ asupra pieţei locale.

Asta îmi aminteşte de anii ’90, când şi pe meleagurile noastre au pătruns masiv tot felul de articole de îmbrăcăminte şi încălţăminte ieftine, dar frumos colorate, care până la urmă au dus la alterarea tradiţiilor şi la falimentul industriei autohtone. M-aş bucura ca din experienţa unora să înveţe şi alţii. Sper ca etiopienii să aibă înţelepciunea de a-şi croi un drum spre modernizare şi o viaţă mai bună, fără a cădea victimă unor mari grupuri de interese la nivel mondial. Au deja exemplul unor state din nordul continentului lor. Dar despre alte locuri, obiceiuri şi peisaje întâlnite în Etiopia, în numărul următor.

Dr. Teofilia Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011

GALERIE FOTO

Vizualizari:

891

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Etiopia - Leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (X)

Recentele conflicte din nord-estul Africii m-au dus cu gândul la ţara care, într-un viitor apropiat, ar putea influenţa, poate mai mult decât ne imaginăm, cursul evenimentelor din regiune. Nilul Albastru şi Lacul Tana sunt două puncte de reper ale istoriei, geografiei şi religiei din Etiopia pe care le-am vizitat şi care ar putea avea un rol important în relaţiile dintre statele din zonă.

De ce în Etiopia Nilul e albastru?

Aveam să aflu răspunsul la întrebare în drum spre una dintre cele mai spectaculoase atracţii turistice ale Etiopiei, cascada Nilului Albastru, botezată de localnici cu numele Tis Isat, „fum de foc", aflată la vreo 35 de km de oraşul Bahar Dar. Numele de „albastru" dat fluviului vine de la faptul că apa curge printre blocuri de bazalt şi granit de culoarea cărbunelui, oferind iluzia respectivei culori. Cu o înălţime de aproximativ 40 m şi o lăţime ce atinge 400 de metri în sezonul ploios, cascada oferă o privelişte deosebită.

Nilul, cel mai lung fluviu din Africa, îşi adună apele din două mari teritorii: Nilul Albastru, din Podişul Etiopiei, şi Nilul Alb, care îşi are izvoarele între munţii din jurul Lacului Victoria până la mlaştinile din sudul Sudanului. Nilul Alb regularizează apele, dar inundaţiile sunt produse de Nilul Albastru, ca urmare a cantităţilor mari de apă adunate din ploile etiopiene.

Lacul Tana, izvorul Nilului Albastru...

Multă vreme s-a susţinut că fluviul izvorăşte direct din Lacul Tana, cel mai mare lac din Etiopia. În realitate, izvorul Nilului Albastru se află la circa 150 km în amonte de lac şi este considerat în credinţa etiopiană drept un loc sfânt. De altfel, în toată această zonă se simte o puternică influenţă religioasă, insulele de pe lac adăpostind mai multe biserici. Se spune că pe una dintre aceste insule a fost adăpostit şi Chivotul Legilor înainte de a fi dus la Aksum. Aceste biserici s-au construit pe insule tocmai pentru a fi mai ascunse de ochii curioşilor şi abia în secolul al XX-lea au devenit cunoscute. Biserica Ura Kidane Mehret, pe care am vizitat-o, este una dintre cele mai importante din zona Lacului Tana, celebră pentru picturile sale din secolul al XVIII-lea.

Lacul Tana, situat în regiunea Amhara, în nord-vestul înălţimilor etiopiene, la altitudinea de 1.840 de metri, are o lungime de aproximativ 84 km şi o lăţime de 66 km, având o adâncime maximă de numai 15 m. În acest lac îşi varsă apa mai multe râuri, printre care: Lesser Abay, Reb şi Gumara.

Etiopia, între meandrele geografice şi politice ale Nilului

În fiecare an, ploile abundente din perioada martie - septembrie trimit torente de apă ce se revarsă pe malurile Nilului, producând inundaţii. Când acestea se opresc, lasă în urmă un nămol negru, fertil, propice pentru a fi cultivat. Pentru continentul african, apa Nilului este importantă, potenţialul hidrografic al acestuia pe teritoriul Etiopiei (85% din debitul total) putând constitui o monedă de schimb cu o valoare mai mare decât a oricărui metal preţios, mai ales în cazul schimbării raportului de „forţe" între ţările riverane. Dar despre alte obiceiuri, istorie şi locuri, în numărul următor.

Dr. Teofilia Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011

GALERIE FOTO

Vizualizari:
2092

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

euralis-a-lansat-conceptul-herbiseeds_s2...

Imprimati articolulEuralis a lansat conceptul HerbiSeeds

La începutul lunii martie, Euralis Seminţe a organizat la Sibiu evenimentul oficial de lansare a campaniei de primăvară 2012. Prezentarea tehnică a fost deschisă de Florin Constantin, country manager România & Bulgaria: „În primul rând ţin să vă spun că seminţele nu s-au terminat. Euralis vrea să vă vândă seminţe şi peste un an şi peste doi ani şi peste 10 ani.“

Evenimentul s-a constituit şi într-un pretext pentru a marca lansarea oficială a conceptului HerbiSeeds by Euralis conform căruia rotaţia culturilor rămâne cea mai bună soluţie agronomică pentru a avea un control optim asupra buruienilor. HerbiSeeds Concept este astfel cel mai bun program de combatere a buruienilor bazat pe hibrizi rezistenţi la erbicide pentru pârloage reintroduse recent în cultură şi pentru terenuri cu o rotaţie incertă. Aceşti hibrizi rezistenţi la erbicide recomandaţi de Euralis sunt porumbul Duo System, floarea-soarelui Clearfield şi sorgul tratat cu antidotul de tip safener Concep III.

Povestea de succes a sorgului în România a fost transpusă în imagini de către directorul tehnic al Euralis Seminţe, Dan Maftei. Astfel, rezistenţa la secetă şi arşiţă, sistemul erbicid integrat Concep III, raportul cost-producţie foarte bun, preţul de achiziţie sensibil asemănător cu cel al porumbului s-au constituit în argumente solide furrnizate fermierilor.

În finalul evenimentului, Mihai Postelnecu, director naţional de vânzări Euralis Seminţe, a prezentat întreaga echipă a firmei organizatoare.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
933

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

euralis-in-romania_l199.html

Euralis în România

● Interviu cu Florin Constantin, country manager Euralis Seminţe pentru România şi Bulgaria

Domnul Florin Constantin este cel care a preluat, în 2008, afacerile Euralis în România şi Bulgaria. A început să lucreze pentru Euralis în Franţa, fiind încă unul dintre tinerii români şcoliţi în această ţară, după cum ne-a declarat. La Lyon a obţinut licenţa în Drept, apoi un master în economie.

S-a născut în 1980, la Pogoanele, judeţul Buzău, tatăl fiind zootehnist. În opinia sa, faptul că pământul nu este exploatat la capacitate maximă, că nu avem încă randamente la nivel european nu înseamnă că vocaţia nu există. Domnia sa crede că agricultura reprezintă o şansă uriaşă pentru România în a-şi găsi un loc în economia mondială şi în a se dezvolta.

– Acum este limpede: Euralis are un început în România. De când datează el?

– Colaborări au existat chiar şi înainte de 1989, pentru cercetare şi ameliorare vegetală.

– Cei 10 ani de conlucrare oferă posibilitatea unei concluzii, mai ales în planul afacerilor. Care ar fi acesta?

– Afacerile au crescut de la an la an, prin intermediul unor importatori, Euralis fiind şi furnizor de tehnologie. Datorită rezultatelor foarte bune, în 2009 am venit în România cu o filială proprie, Euralis Seminţe, pentru a creşte cifra de afaceri şi contactul cu piaţa.

Un milion de euro investiţi în 2010

– Ce planuri de dezvoltare aveţi pentru România?

– Structura noastră comercială în România reprezintă o investiţie de un milion de euro în 2010. Avem proiecte multiple. Deocamdată vă pot spune numai că, în 2011, vom înfiinţa o staţie de cercetare şi ameliorare a porumbului.

– Pentru ce fel de culturi produceţi seminţe?

– Pe lângă porumb şi sorg pentru boabe, avem rapiţă de primăvară şi suntem lideri de piaţă la rapiţa de toamnă, unde deţinem peste 20% din suprafaţa cultivată în ţara noastră. Menţionez că suntem pionieri în lansarea culturilor alternative în România. Noi am impus rapiţa de toamnă în România. Din 2003, suprafeţele cultivate, în special cu hibrizi, au crescut de la 40.000 ha la 450.000 ha. De asemenea, avem seminţe de floarea-soarelui, unde suntem poziţionaţi pe segmentul tehnologiei cu erbicid Clearfield. Mai avem şi seminţe parentale de soia.

Creditele noastre sunt fără dobândă

– Care sunt facilităţile create pentru a face faţă concurenţei?

– Susţinem agricultorii prin diverse activităţi de marketing, de suport. De exemplu, în toamna anului 2009 le-am oferit gratuit o asigurare împotriva îngheţului din timpul iernii pentru rapiţa de toamnă. De asemenea, le oferim un fel de credit, în sensul că le livrăm seminţele în toamnă sau în primăvară, în funcţie de cultură. Însă banii îi primim abia după recoltarea şi vânzarea produselor. Nu în ultimul rând, cu toate că nu face parte din politica firmei noastre, îi ajutăm să-şi comercializeze recoltele, dacă nu se descurcă singuri.

Euralis este o cooperativă formată din fermieri. E normal să fim alături de ei oriunde.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
1995

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

euralis-recomanda-reducerea-densitatii-l...

Euralis recomandă reducerea densităţii la hibrizii de rapiţă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEuralis recomandă reducerea densităţii la hibrizii de rapiţă

Studiile efectuate în ultimii ani în Franţa au demonstrat că densitatea optimă la rapiţă este de 450.000 de plante la hectar, faţă de peste 600.000, cât se mai practică încă în România. Astfel se utilizează numai 2,5-3 kg/ha de sămânţă germinabilă, iar productivitatea creşte, au afirmat reprezentanţii Euralis, cu prilejul lansării campaniei 2011 pentru rapiţă. În cadrul acesteia, au fost prezentaţi hibrizii companiei, consideraţi printre cei mai performanţi. Rezultatele obţinute cu hibrizii Euralis, prezenţi în mai multe ţări din Europa – au confirmat în totalitate cele spuse cu această ocazie. Indiferent de condiţiile de climă, cu aceştia se pot obţine producţii de peste 4 t/ha.

Hibrizi cu rezistenţă la iernat

„Aducem hibrizi de rapiţă cu rusticitate deosebită, rezistenţi la iernat, care au fost amelioraţi şi testaţi multianual în diferite locuri din România. Au potenţial mare de producţie, în condiţii optime obţinându-se peste 5.000 kg/ha. De asemenea, au conţinut mare de ulei, de 46-50%“, a declarat Florin Constantin, Country Manager Euralis Semences Bulgaria & România.

Pe lângă rotaţia culturilor, specialistul a mai recomandat să nu se facă economie la fungicide şi insecticide, pentru că rapiţa necesită o atenţie permanentă şi tratamente mai multe decât la alte culturi.

O altă precizare importantă, făcută de directorul tehnic de această dată, este aceea că, datorită caracteristicii hibrizilor de a nu se scutura, adezivii pentru silicve nu sunt recomandaţi. Conform rezultatelor din reţeaua R/D Euralis, prin depăşirea cu până la 4-6 săptămâni a momentului optim de recoltare, diferenţa dintre experienţele tratate cu adeziv şi cele netratate a fost sub pragul economic de aplicare a produsului.

Ce înseamnă mai puţine plante?

Dan Maftei, director tehnic şi marketing la Euralis România, a prezentat portofoliul de hibrizi de rapiţă pentru această toamnă. Însă, la început, a scos în evidenţă importanţa reducerii densităţii la însămânţat.

„Din experienţa noastră, 45 de plante pe metru pătrat este mai mult decât suficient“, a declarat Maftei.

În opinia sa, prin reducerea densităţii, hibrizii au o capacitate de compensare mare, numărul de ramificaţii creşte, robusteţea la pornire în vegetaţie este mai bună decât la soiuri, iar acest lucru îmbunătăţeşte viteza de acoperire a solului toamna. Hibrizii pot să compenseze pagubele produse la frig printr-o creştere puternică şi o capacitate de ramificare mărită.

De asemenea, fertilizarea şi tratamentele sunt mai eficiente, riscul de fragmentare scade foarte mult, iar numărul de silicve creşte considerabil.

Specialistul a amintit de un experiment făcut anul acesta în Ucraina, unde s-au folosit două densităţi la acelaşi hibrid, de 40 şi respectiv, de 80 plante/mp. În primăvară, în condiţiile unei ierni aspre, lotul cu densitate redusă a supravieţuit gerului aproape în totalitate, pe când cel cu supradensitate a suferit pierderi de peste 90%.

„De asemenea, densitatea de semănare joacă un rol primordial pentru toleranţa la frig. La o densitate mai mică, plantele concurează mai puţin între ele, îşi dezvoltă mai uşor biomasa şi rădăcina principală. Rapiţa devine mai robustă înainte de sosirea iernii şi, astfel, suportă mai uşor perioadele de frig şi amplitudinile termice“, a afirmat directorul tehnic.

Densitate la semănat

- 450.000 de seminţe/hectar, pentru a obţine în primăvară o densitate de 300.000-350.000 de plante/ha;
- cel puţin 25 cm între rânduri.

Avantajele densităţii reduse

- favorizarea diametrului tulpinii;
- creşterea potenţialului de ramificare;
- diminuarea riscului de frângere prin alungire;
- îmbunătăţirea toleranţei la frig;
- economisirea de seminţe.

Profilul hibrizilor

- tip 00 restaurat citoplasmatic (0 – acid erucic, 0 – glucozinolaţi);
- toleranţă foarte bună la frig, secetă şi arşiţă;
- toleranţă optimă sau rezistenţă la principalele boli fungice: Phoma, Sclerotinia, Alternaria;
- toleranţă ameliorată la frângere şi scuturare;
- potenţial de producţie foarte ridicat;
- toleranţă excelentă la scuturare în caz de intemperii şi la recoltat;
- capacitate foarte bună de ramificare;
- stabilitate şi adaptabilitate în toate zonele;
- perioadă lungă de înflorit pentru o bună polenizare;
- cantitate foarte mare de silicve şi seminţe pe plantă.

Hibrizi prezentaţi

Cel mai nou hibrid introdus pe piaţă este ES Jason. Acesta a fost testat la SCDA Caracal, judeţul Olt. În ciuda condiţiilor austere din toamna trecută (secetă prelungită), hibridul a confirmat aşteptările în vara 2011, obţinându-se o producţie de 4.432 kg/ha, la umiditate standardizată. Este un hibrid semitimpuriu, cu un conţinut de ulei de 49% şi al cărui randament în condiţii optime este de 5,8 t/ha.

ES Alonso: maturitate – timpuriu; conţinut de ulei – 48%; randament în condiţii optime – 5,3 t/ha; randament STAS în acest an – 4.736 kg/ha, la SC Vestagrar, localitatea Marghita, judeţul Bihor. ES Centurio: maturitate – semitimpuriu; conţinut de ulei – 50%; randament în condiţii optime – 5,6 t/ha; randament STAS în acest an – 4.553 kg/ha la SC Agropopa (Grabat, judeţul Timiş). ES Danube: maturitate– semitardiv; conţinut de ulei – 49%; randament în condiţii optime – 5,5 t/ha; randament STAS în acest an – 4.647 kg/ha la SC Agrozootehnica (Mihăileşti, judeţul Teleorman). ES Mercure: maturitate – semitardiv; conţinut de ulei – 48%; randament în condiţii optime – 5,9 t/ha; randament STAS în acest an – 5.471 kg/ha la SCDA Secuieni (Secuieni, judeţul Neamţ). ES Neptune: maturitate: semitimpuriu; conţinut de ulei – 46%; randament în condiţii optime – 5,2 t/ha; randament STAS în acest an – 4.319 kg/ha la SC Ildu (Vâlcelele, judeţul Călăraşi).

Pregătirea patului germinativ, determinantă

Prezent la eveniment, Valeriu Tabără, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, a spus că pregătirea patului germinativ este determinantă la culturile de rapiţă, mai ales în condiţii de secetă. A atras atenţia că marii fermieri care au pregătit terenul imediat după recoltarea păioaselor au obţinut recolte excepţionale.

Ministrul a afirmat că acea epocă optimă de semănat, între 25 august şi 10-15 septembrie, generalizată la nivelul întregii ţări, trebuie reconsiderată, în funcţie de zonă, de venirea iernii. A dat drept exemplu toamna 2010, când în zona de câmpie s-au obţinut rezultate mai bune, în cazul depăşirii acelei perioade.

„Ca şi la floarea-soarelui, nu putem creşte suprafaţa peste o anumită valoare, care este una de siguranţă, pentru că şi rapiţa trebuie să intre în asolament. La toamnă cred că vom depăşi 600.000 ha însămânţate cu rapiţă, mai ales că se anunţă condiţii meteoclimatice foarte bune“, a declarat Tabără.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:

3454

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

europa-ar-putea-bloca-subventiile-la-tut...

Imprimati articolulEuropa ar putea bloca subvenţiile la tutun

Tutunul dăunează grav sănătăţii. Aşa ni se spune în vremea din urmă şi aşa şi este. Dar cu toate avertismentele de nocivitate, opt state din Europa continuă să cultive planta din care se produc ţigările. Italia, Bulgaria, Grecia, Franţa, Polonia, Spania, Ungaria, dar şi România cer ca subvenţiile la tutun să nu fie sistate în 2010, aşa cum a afirmat comisarul european pentru agricultură, Mariann Fischer Boel, că se va întâmpla. Respectivele state se tem că dacă nu vor mai veni subvenţiile de la Uniunea Europeană, mii de oameni care lucrează în sectorul tutunului vor rămâne fără un loc de muncă. Aşa că se cere prelungirea subvenţionării, fie şi parţiale, în acest domeniu măcar până în 2013. Ţara noastră cultivă cu tutun aproape 1.500 de hectare. Dar cel mai mare producător în acest sens este Italia, care deţine 37% din întreaga cantitate livrată în Uniunea Europeană. Anul trecut, pentru producţia de tutun din Europa s-au cheltuit aproape 325 milioane de euro.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
634

☐

˚Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

Europa e un cazan în clocot!

Umbrela Uniunii Europene abia de poate adăposti de mistuitoarele temperaturi statele cu economii mai fragede. Şi acestea sunt, e de la sine înţeles, cu deosebire ultimele sosite în marea familie. Nu-i vorbă, recesiunea ce urmează teribilei crize economice din ultimii patru ani a cam pus pe butuci şi economii ceva mai mobile – precum cele ale Greciei, Portugaliei, Spaniei şi chiar pe cea a Italiei.

O ultimă statistică marchează înţepenirea PIB-ului european după o ameninţătoare scădere în ultimul trimestru al anului trecut. Ca să înţelegem mai bine mersul treburilor vom lua cazul României. Ni se spune astfel că în primul trimestru al anului în curs salariul real a crescut cu 14 lei. Nimic mai fals. Primele luni ale oricărui an sunt marcate de noian de sărbători creştine, „marcate“ ca atare de unele recompense băneşti mai cu seamă în sectorul bugetar.

Creşterea notată ca un prim simptom al urnirii carului economiei către drumul drept e prin urmare una întâmplătoare, fără corespondent în lunile următoare. Suntem avertizaţi iarăşi că sistemul imobiliar, speranţa anilor 2004-2008, continuă să se năruie. Prin urmare, o afacere ce urma să mişte din loc sectorul investiţiilor e, se dovedeşte, şi a fost iluzorie. Preţul imobilelor e în transă, devalorizarea costurilor fiind una de luat serios în seamă. Şi totuşi, susţin statisticienii noştri, investiţiile au dat semn de viaţă, au crescut adică la începutul lui 2012.

Numai că, se adaugă de îndată, PIB-ul e în cădere liberă. Prin urmare, cheltuim neproductiv, fără noimă şi deci fără succes. Cum s-ar zice, plantăm iarbă şi panseluţă, construim piscine şi săli de sport de care nu are nevoie mai nimeni, dar nu şi întreprinderi productive, gata să ofere averii noastre plus-valoare, iar forţei de muncă motivaţie şi loc de reproducere. Ce-i de făcut? Sunt două căi evidenţiate de specialişti, dar neglijate de factorul politic. Agricultura şi infrastructura. De unde bani? Ei bine, mulţi, puţini bani există.

Uniunea Europeană a anunţat pentru proiectul politicii comunitare în domeniul agriculturii pentru perioada 2014-2020 un buget în sumă totală de 1.025 miliarde euro. Numai că ţările mari contribuitoare la bugetul Uniunii nuanţează condiţiile. Dacă până în prezent orice fermier care-şi cultiva ogorul primea 200 de euro pe hectar – ei bine, se susţine ca pe viitor marii fermieri să primească o sumă fixă de cca 200 de mii - 300 de mii euro.

În România, arată un calcul, sunt doar câteva zeci de ferme cu peste 2.000-2.500 ha. Doar acestea, susţine Dacian Cioloş, comisarul european pe agricultură, ar fi afectate de noul proiect. Sumele rămase nealocate după plafonare vor fi folosite pentru alte tipuri de instrumente de susţinere financiară, precum investiţiile, inovaţiile ori aplicarea rezultatelor cercetării în practică.

Fermele mici urmează, la rândul lor, să primească şi ele sume fixe, dar după scheme şi proceduri mult simplificate. Calculul final e foarte simplu. Cei care vor suferi vor fi în esenţă marii competitori. Adică cele cca 30 de ferme mari care ocupă în prezent aproximativ 4% din suprafaţa eligibilă pentru plăţi directe. O întrebare de

esenţă nu poate să scape.
Se urmăreşte îmbucăţirea suprafeţelor lucrate în sistemul marii performanţe.
Fiindcă, e de la sine înţeles, fermele mari vor lăsa loc celor mici ori mijlocii pentru a profita de sprijinul comunitar. Şi mai apoi! Vor ceda marii contribuitori la bugetul comunitar în favoarea ţărilor abia intrate sub marea umbrelă?
Cum zicea recent un remarcabil profesor englez de origine română Bogdan Costea, România a avut neşansa să prindă doar ultimul vagon comunitar, dar se află încă pe scara unui vehicul prea plin de egoism şi îngâmfare. Sigur politicul mai poate repara câte ceva. Numai că la noi nu s-a înţeles încă sensul adânc al vorbei „Dumnezeu îţi dă, în traistă îţi îndeşi singur".
Cum 2012 nu promite, pentru români, marea cu sarea când e vorba de anul agricol, tare mi-e teamă că vom rata încă o dată această mare şansă pentru România, care este agricultura. Minunile comunităţii, în plan economic, sunt aşteptate din partea Germaniei. Cam searbede speranţe, dacă nu se iau în calcul toate izvoarele de revigorare şi bunăstare care ar putea fi cu siguranţă decolmatate şi dezăgăzuite. Atunci poate temperatura la care trăieşte Europa ar fi mai îngăduitoare unei vieţi comune egale pentru toţi.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
658
□
˚ Comentarii
□
□
˚ 1. Măneanu Varvara Magdalena -- (18-June-2012)E adevărat că Europa este un cazan în fierbere, iar UE este o mare ţeapă pentru proşti şi snobismul politic. Pentru ce trebuia să ne urcăm pe scara unui vehicol bun de dus la casare?!..În ceea ce priveşte proverbul....Eu zic aşa: Dumnezeu îţi dă, IN TRAISTĂ ÎNDEASĂ CARE ARE MÂNA MAI LUNGĂ, iar cineva mai spune:Câinele moare de drumuri lungi, prostul de grija altuia...Noi să avem grijă să plătim dările la UE ca să poată fi ajutate ţările de categ. I-a CARE SUNT ÎN MARE DIFICULTATE. Nu le numesc.....căci s-ar putea să vă cer o lămâie.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Europa, îngrijorată de sănătatea albinelor

Comisia Europeană a anunţat că intenţionează să-şi intensifice cercetarea la laboratorul Sophia Antipolis, situat în sudul Franţei, pentru a studia mai bine sănătatea populaţiilor de albine din Uniunea Europeană. Se preconizează, în special, creşterea numărului de proiecte care studiază fenomenul de „colaps al familiilor de albine“. Anunţul a fost făcut la prezentarea Raportului DG SANCO privind sănătatea albinelor. John Dalli, comisarul european pentru Politici de Sănătate, a afirmat că rata de mortalitate a albinelor a devenit îngrijorătoare pentru Europa, iar motivele nu sunt încă bine cunoscute. În raport se consideră că pierderea biodiversităţii poate fi un element care duce la reducerea severă a coloniilor de albine peste tot în lume. De asemenea, se recunoaşte că studiile ştiinţifice nu au putut determina cauza exactă a mortalităţii.

Polenizarea, ca ameliorator

„Albinele au o importanţă deosebită pentru noi toţi. Sunt vitale pentru sectorul nostru. În mare măsură, ameliorarea plantelor, transferul polenului de la o plantă la alta se bazează pe albine. Iată de ce multe companii de ameliorare a plantelor au sprijinit mult timp acest sector sau chiar sunt active în apicultură“ –, a comentat Garlich von Essen, secretarul general al Asociaţiei Europene a Seminţelor (ESA), la prezentarea raportului. În afară de Laboratorul de referinţă pentru sănătatea albinelor al UE (EURL) şi Programul de supraveghere a sănătăţii albinei pe teritoriul statelor membre, alte iniţiative includ o revizuire a normelor UE de sănătate animală pentru albine, legislaţia produselor medicale veterinare şi criteriile de aprobare a pesticidelor.

OMG nu reprezintă un pericol

Menţionăm că DG SANCO exclude orice impact negativ al organismelor modificate genetic (OMG) asupra sănătăţii albinelor. Această opinie este susţinută şi de Garlich von Essen care a afirmat că, într-adevăr, nu există dovezi ştiinţifice sau practice care să susţină o astfel de teorie. „De ce ne facem probleme în Europa, unde culturile de OMG nu sunt întinse pe suprafeţe mari? Sperăm că cercetarea la nivel înalt va contribui la obţinerea unor date corecte privind OMG şi practicile moderne de protecţie a culturilor. Acest lucru ne-ar ajuta pe toţi să ne concentrăm mai bine eforturile asupra problemelor reale şi modalităţii de abordare a lor“, a declarat secretarul general al ESA. Referitor la culturile modificate genetic, CE a subliniat importanţa unor studii care arată că albinele care au acces la o gamă largă de polen, de la diferite specii de plante, pot fi mai sănătoase decât cele care se hrănesc numai cu un singur tip de polen. Măsurile de agromediu care sprijină biodiversitatea au generat astfel de „beneficii substanţiale de mediu“, după cum se spune în raport.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
756

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Europenii, înfricoşaţi de otrăvuri

Pesticidele periculoase vor dispărea din agricultură

Deputaţii europeni au dezbătut recent două legi noi privind reglementarea producţiei de pesticide, ameliorarea gestionării şi reducerea folosirii acestora. Actele normative interzic folosirea substanţelor toxice mutagene, cancerigene şi a celor nocive pentru reproducţie şi sistemul endocrin. Noua abordare a apărut după ce, în decembrie 2008, Parlamentul şi Consiliul Europei au ajuns la un acord privind două rapoarte.

Revizuirea unei directive din 1991

Raportul deputatei europene Hiltrud Breyer propune revizuirea unei directive din 1991 privind introducerea pe piaţă a produselor fitosanitare, în vederea consolidării protecţiei sănătăţii şi a mediului înconjurător. Raportul cere realizarea unei liste a substanţelor active (substanţele chimice din pesticide) la nivel european. Ulterior, pesticidele ar urma să fie autorizate la nivel naţional, având la bază o listă europeană.

Raportoarea cere interzicerea folosirii substanţelor toxice mutagene, cancerigene şi a celor nocive pentru reproducţie şi sistemul endocrin. În plus, raportul cere ca, în viitor, să fie garantat faptul că nu există efecte acute sau cronice inacceptabile, letale asupra albinelor. „Este remarcabil faptul că Uniunea Europeană îşi asumă rolul de lider internaţional pentru ameliorarea siguranţei“ – a afirmat raportoarea, pentru care acordul reprezintă „un punct-cheie în protejarea mediului înconjurător, a sănătăţii şi a consumatorilor“.

Pulverizarea aeriană a pesticidelor va fi interzisă

Directiva cadru referitoare la utilizarea durabilă a pesticidelor are ca scop reducerea impactului acestor substanţe şi promovarea unor alternative ne-chimice. Raportul este redactat de deputata europeană Christa Klass. Raportul propune crearea unor planuri naţionale de acţiune, menite să stabilească obiective în vederea reducerii utilizării pesticidelor şi a riscurilor asupra sănătăţii umane. Pulverizarea aeriană a pesticidelor va fi interzisă - cu anumite excepţii -, iar în câmpurile din apropierea cursurilor de apă se vor amenaja zone de protecţie, unde utilizarea şi depozitarea pesticidelor sunt interzise, în special pentru a proteja zonele de captare a apei potabile.

„Cu noul pachet legislativ, oferim mai multă siguranţă consumatorilor şi mediului înconjurător, la aceleaşi standarde înalte pe tot teritoriul Uniunii Europene“ – a spus raportoarea Christa Klass.

Câteva prevederi ale noului Regulament

- La nivelul UE, va fi întocmită o listă a substanţelor active (componentele chimice din pesticide). Apoi, pesticidele vor fi autorizate, la nivel naţional, pe baza acestei liste.
- Anumite substanţe chimice foarte toxice (mutagene, cancerigene sau toxice pentru reproducere) vor fi interzise, cu excepţia cazului în care efectul lor în practică ar fi neglijabil.
- Produsele neurotoxice, imunotoxice şi anumite substanţe perturbatoare ale sistemului endocrin vor fi interzise,

în cazul în care se consideră că reprezintă un risc major.

- Dacă o substanţă din rândul celor foarte periculoase este necesară în vederea combaterii unui risc major pentru sănătatea plantelor, aceasta nu poate fi aprobată spre a fi folosită decât o dată la cinci ani.
- Produsele care conţin anumite substanţe periculoase trebuie să fie înlocuite, după o evaluare prealabilă. Deputaţii europeni au cerut un termen mai scurt pentru înlocuirea lor, de trei ani, în loc de cinci.
- Statele membre vor avea posibilitatea de a autoriza pesticidele la nivel naţional sau prin recunoaşterea reciprocă. Uniunea Europeană va fi împărţită în trei zone – nord, centru (din care face parte şi România) şi sud. Ca regulă de bază, în aceste zone se va practica recunoaşterea reciprocă obligatorie a substanţelor licenţiate. Însă, ca urmare a intervenţiei deputaţilor europeni, statele membre vor putea interzice unilateral un anumit produs, de exemplu din cauza unor condiţii specifice, pe plan local.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
633

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

europenii-vor-fructe-pentru-copii_54.htm...

Europenii vor fructe pentru copii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEuropenii vor fructe pentru copii

• Începând cu noul an şcolar, elevii vor primi gratis fructe şi legume.

Comisia Europeană a propus stabilirea unui program la nivelul UE pentru a furniza gratis fructe şi legume elevilor din şcoli. Decizia are la bază studiile care arată că obiceiurile sănătoase de hrană se formează în copilărie.

Proiectul de regulament adoptat de Comisia Europeană prevede pentru anul şcolar 2009-2010 un buget de 90 milioane de euro pentru toate statele membre care participă la program. Deşi suma alocată a fost considerată insuficientă şi contestată, Comisia Europeană nu a fost de acord cu majorarea ei din cauza limitărilor bugetare existente.

Din spusele ministrului Dacian Cioloş, s-a ajuns la înţelegerea ca, după doi ani de la aplicare acestei scheme, să se facă o evaluare a eficienţei programului şi, dacă va fi cazul, să fie majorată această alocare. „Oricum, alături de cele 5 milioane de euro alocate României pentru acest program, noi am prevăzut şi în bugetul naţional pe 2009 o cofinanţare prin care să reuşim să dăm o cantitate de fructe cât mai mare. Important este că schema a fost aprobată şi, începând cu toamna anului viitor, ea urmează să fie aplicată“, a declarat ministrul agriculturii.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
653
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net

Evaziunea fiscală atinge un miliard de euro! > REVISTA LUMEA SATULUI

Evaziunea fiscală atinge un miliard de euro!

● Din discuţia cu domnul Aurel Popescu, preşedintele Patronatului Român din Industria de Morărit, Panificaţie şi Produse Făinoase – ROMPAN, reţinem că sectorul pe care îl gestionează este supus unor constrângeri care distorsionează grav piaţa pâinii în România. Neregulile vin atât din interiorul sectorului care nu reuşeşte să acumuleze fonduri băneşti capabile să-i asigure acumularea unor stocuri de grâu în momentul cel mai prielnic al pieţei, dar mai ales din partea comercianţilor şi cu deosebire a celor care activează în zona sectorului gri.

- Se tot vorbeşte de evaziune fiscală în morărit şi panificaţie. La cât se ridică şi ce credeţi că s-ar putea face, pentru a reduce acest fenomen păgubos?

- Cred că am ajuns la 65-70% în morărit, panificaţie şi comerţ cu cereale, ceea ce înseamnă un prejudiciu adus statului de aproximativ un miliard de euro. Noi vorbim degeaba, de parcă am fi câini care urlă la lună.

Evaziunea porneşte de la cel care vinde grâul fără acte. Mai departe, morarul produce făină, pe care o vinde brutarului tot fără acte, iar brutarul fabrică pâine sau alte produse de panificaţie, pe care le trimite fără factură la centrele de comercializare. Acest fenomen apare în unităţile mici, unde persoanele implicate sunt extrem de puţine.

Din păcate, guvernul nu face nimic pentru a reduce evaziunea, decât controale care nu dau rezultate. Ar fi fost atât de simplu să scoată pe piaţă grâu din rezerva naţională şi să reducă TVA. În felul acesta, evaziunea ar fi putut să scadă drastic, iar românul ar fi mâncat o pâine mai ieftină.

În pragul falimentului

- Cum influenţează grâul preţul pâinii, în ce proporţie?

- După spusele unor „mari specialişti“ ai ţării, nu influenţează deloc. Ca şi cum pâinea s-ar face precum cărămida, din argilă sau din altceva!

Ponderea grâului în făină este de 60%, iar a făinii în pâine, de aproximativ 50-55%. Cum preţul grâului de panificaţie a depăşit 300 de euro/t, ar fi fost normal ca şi preţul pâinii să fi crescut cu peste 40%, să fi ajuns la aproape 1 euro/kg, pentru amortizarea cheltuielilor şi a obţine măcar un profit mic.

Trebuie să menţionez că, de vreo trei luni, noi lucrăm în pierdere. Cine are numai activitate de brutărie – vă spun cu toată convingerea – va da faliment, pentru că nu ştiu dacă va rezista până la noua recoltă.

Teoretic, la vară este posibil ca preţul grâului să scadă la puţin sub 200 de euro/t, dar nu mai mult.

Dacă acum suntem pe minus, în primăvara anului trecut am avut 1,5-2% rentabilitate.

Spre deosebire de aceasta, comerciantul are un profit de cel puţin 10%, pentru că el cumpără franzela de la mine cu 0,70 lei şi o vinde cu 1,2 lei.

Pâinea are gust străin

- Care este sursa de aprovizionare cu grâu de panificaţie? Din ţară sau din import?

- Anul trecut, în vară, la recoltare stocul de grâu era zero. În mai şi iunie 2010 aşteptam cu sufletul la gură să vină camioanele cu grâu din Ungaria.

În jurul datei de 1 iulie a început recoltarea. Din păcate, mai înainte a plouat şi mult grâu a încolţit în spic. Aproape două milioane de tone au fost exportate pentru furaje. În mare măsură, calitatea grâului rămas în ţară pentru panificaţie a fost foarte slabă. Apoi, şi recolta raportată a fost mai mare decât cea reală.

Acum, puţinii producători care mai au grâu aşteaptă ca preţul să crească în continuare. Din acest motiv, am solicitat să ni se vândă sau să ni se dea cu împrumut grâu din rezerva naţională. Că de aia e rezervă de stat, să intervină pe piaţă, în caz de necesitate! Să echilibreze cererea şi oferta!

Cum nimeni nu a vrut acest lucru, am fost nevoiţi să importăm grâu, la acelaşi preţ cu cel intern, din Paraguay, Argentina sau din Serbia.

A consemnat Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
753
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

eveniment-pioneer-portofolio-farm-la-bra...

Eveniment Pioneer - Portofolio Farm, la Brăila

Seria celor 9 expoziţii în câmp organizate în luna august de compania Pioneer a debutat în data de 19, la Brăila. La manifestare au participat 450 de fermieri.

La Silistraru, în judeţul Brăila, pe o platformă aparţinând SC Agroleg, s-a derulat primul eveniment în câmp organizat în acest an de Pioneer, sub egida Portofolio Farm. Desfăşurată în colaborare cu Linzer Agro Trade România, manifestarea a generat un mare interes în rândul fermierilor din Brăila, Galaţi, Ialomiţa ori Călăraşi.

„Vă mulţumim că v-aţi făcut timp să fiţi alături de noi în această după-amiază frumoasă. Anul trecut am început un proiect nou de promovare a produselor în rândul agricultorilor români şi, în acest sens, am organizat trei mari evenimente în România. Pentru aceasta, am ales cei mai reprezentativi fermieri în ideea de a putea fi alături de colegii lor din fiecare zonă. Pioneer pune la dispoziţia fermierilor din toată lumea produse de o certă calitate“, a declarat Maria Cîrjă, director tehnic&marketing la Pioneer.

În zodia performanţei

În prima parte a evenimentului de la Brăila fermierii au vizitat cele patru sole amenajate cu hibrizi de porumb, floarea-soarelui şi soia. Cu acel prilej, specialiştii Pioneer le-au detaliat participanţilor la eveniment tehnologiile aplicate, furnizând în acest sens şi o serie de recomandări.

„La ora actuală suntem compania din piaţă cu cea mai bogată gamă de hibrizi în portofoliu. La rapiţă, de exemplu, avem o gamă completă, respectiv 4 hibrizi Maximus şi 6 hibrizi de talie normală. Aceea dintre dumneavoastră care nu pot pregăti terenul acum luaţi în calcul pentru că avem gama de hibrizi cu cea mai rapidă acumulare a zahărului în toamnă, respectiv V 14, V 29, V 2. Sunt hibrizi care, dacă sunt semănaţi între 15 şi 30 septembrie, au abilitatea genetică de a asimila foarte rapid glucidele şi a se pregăti pentru iernare“, a explicat Jean Ionescu, director regional – România Sud.

Evenimentul de la Brăila s-a încheiat cu un program artistic, urmat de un număr de dresaj cabalin.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
800

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Eveniment Quality Crops

Un mare genetician pledează pentru îmbunătăţirea procesului de ameliorare a florii-soarelui

• Aceasta a fost tema prelegerii susţinute la Brăila de către directorul executiv al Quality Crops, Nicolae Pârvu.

Sala de şedinţe a Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Brăila a găzduit miercuri, 2 martie, conferinţa unuia dintre reprezentanţii „generaţiei de aur“ a amelioratorilor de floarea-soarelui de la Institutul de Cercetări Fundulea, dr. Nicolae Pârvu.

Susţinută în faţa unor fermieri marcanţi dintr-un judeţ exponenţial pentru agricultura românească, expunerea a ieşit din tiparele clasice.

O declaraţie şocantă

Abordând teme precum evoluţia hibrizilor de floarea-soarelui cultivaţi în România în ultimii 40 de ani, doctorul în ştiinţe agronomice Nicolae Pârvu a ţinut să facă unele declaraţii de-a dreptul şocante: „Toată lumea vine şi prezintă produsele la vedere, nu şi în intimitatea lor biologică. Şi o fac, cum s-ar spune, de sus până jos. Spre deosebire de alţii, eu sunt ameliorator la bază. Nicio altă firmă nu-şi trimite amelioratorii la acest gen de evenimente ca să le vorbească fermierilor despre hibrizii de floarea-soarelui creaţi. Fermierii sunt lăsaţi pe mâna acelor agenţi de vânzări care iau catalogul şi-l învaţă cuvânt cu cuvânt, dar, dacă-i întrebi nişte chestii chiar despre hibridul respectiv, o să zică că nu ştiu sau că o să întrebe la firmă. Nimeni nu vine să le explice fermierilor adevărul adevărat”, a declarat pentru Lumea Satului specialistul de la Quality Crops.

Noile creaţii La Pampa şi Toro

Esenţa expunerii a constituit-o prezentarea celor mai noi tehnologii în domeniu vizând rezistenţa florii-soarelui la erbicide. „Am pornit de la soiuri, iar astăzi am ajuns la hibrizi, care au suferit fel de fel de modificări. Am introdus gene de lupoaie care în zona dumneavoastră este inamicul numărul unu. Din cauza ei producţiile sunt foarte mult diminuate, în special când semănăm hibrizi care n-au rezistenţă genetică.“

Miza pe noile tehnologii

Referindu-se la tehnologiile performante, directorul executiv de la Quality Crops a prezentat, in extenso, două dintre acestea: Clearfield/IMI (imidazoline) vorbind despre plusuri, minusuri, doze utilizate, obţinerea hibrizilor IMI, ca şi despre hibrizii Quality Crops pretabili tehnologiei Clearfeald/IMI: NS Primi (hibrid simplu, semitardiv) şi Goldimi (hibrid simplu, semitardiv). Acelaşi lucru l-a făcut doctorul Pârvu şi în cazul tehnologiei Sulfo (erbicide pe bază de Tribenurom metil 75), expunând aspecte vizând plusuri, minusuri, doze utilizate, obţinerea hibrizilor pretabili tehnologiei Sulfo, dificultăţi în multiplicarea hibrizilor Sulfo. El a vorbit despre efectele nedorite în urma aplicării erbicidului pe bază de Tribenuron metil 75, despre hibrizii Quality Crops pretabili tehnologiei Sulfo: Amigo (hibrid simplu mijlociu), La Pampa (hibrid simplu semitardiv) şi Toro (hibrid simplu mijlociu). Potrivit directorului executiv de la Quality Crops, hibridul La Pampa este deja înregistrat în ţări precum Rusia, Ucraina, Turcia, în timp ce hibridul Toro „face ravagii în Ungaria şi Bulgaria“.

„Îndemn“

Unul dintre cei mai energici interlocutori ai reprezentantului Quality Crops la întâlnirea de la Brăila a fost Maria Perianu (foto), de la SC Agroperiland SRL. Domnia sa administrează o suprafaţă de 1.500 ha. „Doamna de fier“, cum o caracteriza admirativ Nicolae Pârvu, s-a adaptat perfect genului de eveniment-dezbatere, neezitând să lanseze şi o recomandare: „Dumneavoastră, amelioratorii, ar trebui să insistaţi să lucraţi în genomul florii-soarelui pe rezistenţa la boli precum Phomopsis şi în special Sclerotinia. Cred că se pot găsi soluţii pentru că structura de culturi s-a redus în ultimul timp, mai ales din punct de vedere comercial”.

Ţintă atinsă

La sfârşitul dezbaterii, directorul executiv al Quality Crops, Nicolae Pârvu, s-a arătat pe deplin mulţumit de desfăşurarea în sine a evenimentului. „Sunt satisfăcut în totalitate de felul cum a decurs şedinţa. Judecând după modul cum au reacţionat fermierii, îmi dau seama că unii dintre ei sunt într-o oarecare dificultate, dar sper să le fi prins bine. Mi-am propus în acest an să fac astfel de prelegeri care ies din tiparele celor la care sunt convins că aţi mai fost. Am preferat sediul direcţiei agricole pentru că este un loc al agriculturii şi pentru agricultori.“

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
1285

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Muzeul Naţional al Agriculturii a lansat cartea „Perieţi, Slobozia – evocări Familia C. Georgescu-Fuerea“, autor Anca-Maria Georgescu-Fuerea. Ediţia este îngrijită de Răzvan CIUCĂ şi Viorica CROITORU-CAPBUN.

„Familia C. Georgescu-Fuerea, evocată în aceste pagini, îşi are începuturile în jurul anilor 1820-1830, iar perioada de vârf între 1890-1936. Originară din Perieţi, ea va iniţia, în generaţia a treia, o inspirată expansiune către Slobozia, unde îşi va da măsura vitalităţii şi forţei creatoare, înainte de a se stinge, nu sub povara Primului Război Mondial, nici a celui de-al doilea, ci a perioadei care a urmat.

Zece fraţi şi surori... În timp ce fetele, rămase în Perieţi, întemeiau – la rândul lor – alte familii, în progresie geometrică, fraţii (Basile, Luca-Dinicu, Georges, Scarlat şi Niculae Georgescu-Fuerea) se gândeau să ridice şi să modernizeze Slobozia, care la vremea aceea nu era încă oraş, ci doar o comună ceva mai răsărită.

Au cumpărat lângă calea ferată un teren pe care au ridicat o fabrică de făină, a doua ca importanţă din România, cunoscută sub numele de „Moara Ialomiţa“ sau „Moara Fuerea“. De menţionat că ea a fiinţat exact pe amplasa-mentul actualului Muzeu Naţional al Agriculturii, al Bisericii alăturate şi al Parcului ce le înconjoară. Moara a influenţat dezvoltarea întregii regiuni, aducându-i prosperitate; din păcate, a fost incendiată în timpul Primului Război Mondial. Autorii invită cititorii la o incitantă lectură a acestui preţios colaj de grafică, a amintirilor şi trăirilor din acea vreme, toate acestea fiind imortalizate pe coli de o excepţională calitate.

Cuvântul introductiv, iconografia, indicele, rezumatele şi cuprinsul sunt traduse în limbi de circulaţie internaţională (engleză, franceză, germană). Nu numai ca fiu sau fiică a localităţii Perieţi, Slobozia, dar chiar şi ca simplu trecător prin această lume, cei care gestionează treburile acestei instituţii de cultură te îndeamnă să-ţi apleci privirea spre vremurile trecute şi te vei regăsi aici, la Muzeul Naţional al Agriculturii.

Aniversare

În perioada 24-27 septembrie 2009 are loc la Szreniawa, lângă Poznan – Polonia, cea de a 45-a aniversare a Muzeului Naţional al Agriculturii şi Industriei Alimentare din Szreniawa şi cea de a 134-a aniversare de la fondarea Muzeului Industriei şi Agriculturii din Varşovia (1875). La eveniment, din partea României participă reprezentanţii Muzeului Naţional al Agriculturii (MNA), instituţie membră a Asociaţiei Internaţionale a Muzeelor de Agricultură (AIMA).

Ziua de 24 septembrie este dedicată Reuniunii Prezidiului AIMA, o etapă intermediară în 2009, care precede Congresul Asociaţiei Internaţionale a Muzeelor de Agricultură. Domnul Răzvan Ciucă, aflat în funcţia de preşedinte pe o perioadă de trei ani, susţine raportul de activitate pentru perioada septembrie 2008 – septembrie 2009 şi necesităţile/problemele organizării Congresului AIMA în România (CIMA XVI), din 2010.

Daniela POPA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:

1065

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-agriculturii-ecologice-in-roman...

Imprimati articolulEvoluţia agriculturii ecologice în România

Teoretic, agricultura ecologică pare a fi introdusă în România abia în 2000. Afirmaţia pare cel puţin nefundamentată, dacă avem în vedere că în zonele colinare necolectivizate oamenii practicau acest tip de agricultură de milenii şi secole. Doar că tipul de agricultură nu era catalogat a fi ecologic, fie şi pentru faptul că acesta a apărut destul de târziu în Europa. Fapt este că, la această dată, au fost certificate numai 17.438 ha, din care legumele ocupau 38 ha. Însă, până în 2008, suprafeţele certificate ecologic au ajuns la 220.000 ha, iar alte 68.000 ha se aflau în conversie (perioadă de 3-4 ani, necesară pământului, pentru a se curăţa de chimicale!).

Eforturile depăşesc 100 milioane de euro

„Odată cu creşterea suprafeţelor cultivate în regim ecologic, a apărut şi solicitarea produselor la export. Astfel, în anul 2007 au fost exportate aproximativ 100.000 de tone, a căror valoare a fost de vreo 80 milioane de euro. În anul 2008 s-au exportat 130.000 t, cu o valoare de 100 milioane de euro.

Importurile de produse ecologice sunt nesemnificative, ele însumând mai puţin de 7 milioane euro. Ele se rezumă la zahăr brun din trestie de zahăr, cafea, ciocolată, băuturi obţinute din soia sau sucuri din fructe“, a declarat pentru Lumea satului dr. Teodora Aldescu, expert în Compartimentul Agricultură Ecologică din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale.

Dacă la început se obţineau, de exemplu, numai 1.500-2.000 kg de grâu ecologic la hectar, acum s-a ajuns la 3.500-4.000 kg, dar există posibilitatea de a urca până la 5.000 kg.

În prezent, piaţa internă de produse ecologice este în extindere. În anul 2007, peste 38% din produsele ecologice de origine vegetală au fost destinate exportului. În sectorul animalier, 10% din produsele procesate din lapte şi 65% din producţia de miere de albine au fost exportate pe pieţele din Germania, Elveţia, Olanda şi Italia. În anul 2008, au fost destinate exportului aproximativ 48% din produsele ecologice de origine vegetală şi 6% din produsele procesate din lapte. Mierea de albine a fost exportată în procent de 68%.

Creşte numărul producătorilor

Numărul de operatori care s-au înregistrat în sectorul de agricultură ecologică în anul 2007 a fost de 3.835, număr aproape dublu faţă de 2004 şi cu 21% mai mare comparativ cu 2006. În anul 2008 au fost înregistraţi 4.190 de operatori, ceea ce reprezintă o creştere cu 10% faţă de anul 2007.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
2234

˚ Comentarii

□

□

1. otzki -- (19-October-2011)productia ecologicanu este sustenabila de sine. are nevoie de vedete care sa o consume.
Trist dar productia propusa poate sustine in viata 2/3 din populatia lumii pe cine ii vedem voluntari la moarte de foame daca trecem la poductia ECO.
prin definitie aceasta productie nu este modificata genetic rog ca realizatorii sa demonstreze biologic ca produsele nu sunt modificate genetic considerand ca innobilarea este una dintre modalitatile modificarii genetice).
cu multa consideratie si respect

2. otzki -- (19-October-2011)cum se face ca laptele conform cumparat de la magezin este 2 ori mai scump decat laptele asa zis ,,neconform" (necuprins in cota de lapte) este de 2,5 lei cu toate taxele incluse. Una dintre marile dezechilibre alimentare sunt create tocmai de reglementari CE. WTF pot eu sa produc mai ieftin decat cel sustenabil declarat de ceva personaje fara cunostinta de cauza.
raspunsul este: DA.
ce ii subventia in agricultura (in mare parte nu exclud ca nu sunt domenii nereprezentate cum ar fi CEREALELE)

3. otzki -- (19-October-2011)O a doua anomalie legislativa care injunghie cam pe toata lumea este subventia pentru producerea de tutun.
subventionam producatorii ca sa iasa la un pret mai scazut si ii impozitam pe consumatori mai puternic cu accize si asa mai departe. (cineva nu poate tine contabilitatea si ar trebui scuturata din temelii). daca sunt fumator nu imi convine sa platesc coturi care nu mi se ccuvin dar daca ,,sunt nefumator de ce sa platesc impozite pentru o activitate care dauneaza semenilor mei" acelasi legislativ ALES DEMOCRATIC

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Evoluţia efectivelor de animale din 1990 şi până în 2010 > REVISTA LUMEA SATULUI

Evoluţia efectivelor de animale din 1990 şi până în 2010

Sunt două mesaje esenţiale care se transmit opiniei publice necunoscătoare: agricultura României este la pământ; agricultura României şi-a revenit, este în creştere. Implicit zootehnia este inclusă în aceste consideraţii generale.

Zootehnia, în date comparative

Vorbind despre zootehnie, constatăm că este ramura agriculturii despre care s-a comentat cu o oarecare euforie, mai ales după consultarea datelor provizorii ale recensământului general agricol. Mai întâi de toate, să vedem evoluţia efectivelor de animale din anul 1990 şi până în anul 2010. Datele sunt colectate din statisticile INS, MADR şi din ultimul recensământ agricol.

Creşterea bovinelor, o activitate în continuu regres

Efectivul de bovine este în continuu regres. În 1990, România avea 5.381.000 de capete bovine, iar în 2010 număra 1.985.000 de exemplare. Practic, în 20 de ani, numărul de vite mari s-a diminuat cu 3,3 milioane de capete. Cea mai severă scădere a efectivelor s-a înregistrat între anii 1990 şi 1995 (minus 1,9 milioane de capete) şi după aderarea României la UE, când numărul de bovine s-a micşorat cu 749.000 capete, probabil şi din cauza stabilirii cotei de lapte pentru România la 3 milioane de tone. Vorbind însă despre anul 2010, de remarcat ar fi că majoritatea animalelor (1.815 mii capete, respectiv, 91,44%) revin exploataţiilor agricole fără personalitate juridică, adică micilor gospodării, iar cei mai mulţi crescători de bovine se găsesc în judeţul Suceava (147,6 mii capete) la mare diferenţă, în Botoşani (100 mii capete) şi Maramureş (82 mii capete).

Numărul de porcine a scăzut cu mai mult de 50%

O scădere la fel de drastică a înregistrat-o un sector zootehnic puternic altădată, creşterea şi îngrăşarea porcilor. Efectivul a fost decimat de-a dreptul. În primii 11 ani, numărul s-a diminuat cu 7,2 milioane de capete şi doar după 2007 apare o firavă revigorare, care restabileşte echilibrul abia la nivelul din 2002. Probabil că nici interesul şi nici piaţa externă nu prezintă deschidere cât să se mai ajungă vreodată la efectivul din 1990. Exploataţiile cu personalitate juridică deţin 34,03% din numărul de porcine. Judeţul Timiş este de departe cel mai mare crescător se suine, cu 634 de mii de capete, urmat la mare distanţă de Brăila, cu 316 mii capete.

Locul 3 în UE la ovine

Numărul de ovine a atins minimul în anul 2002, când efectivul s-a înjumătăţit (7,2 milioane de capete, faţă de 14 milioane, în 1990). Curios lucru – dar punem cifra pe seama erorilor de raportare din teren –, după anul 2007 se înregistrează o uşoară scădere, dar este bine totuşi că nu s-a intrat sub pragul de 8 milioane de capete. România este a treia mare crescătoare de oi din UE, însă efec-tivul este cu 40% mai mic decât în 1990. Aproape 97% din efectiv este deţinut de exploataţiile agricole fără personalitate juridică. În Timiş (579.969 capete) şi Sibiu (511.248 capete) sunt cei mai mulţi crescători de ovine. Importante efective, peste 300.000 de capete, se regăsesc în judeţele Arad, Mureş, Braşov, Alba şi Cluj.

Diminuări şi la păsări

Cu peste 42 milioane de capete au scăzut şi efectivele de păsări (de la 121,37 milioane de capete, în 1990, la 78,87 milioane de capete, în 2010). Evoluţia acestui sector o copiază pe cea generală a economiei, cu o scădere între anii 1995-2000 şi o alta între 2005 şi 2007. După aderarea la UE, efectivul a crescut, în medie, cu un milion de capete pe an, iar 38,38% dintre păsări se regăsesc în sistemul industrial. Sunt şase judeţe în care creşterea păsărilor este activitate zootehnică de bază, cu peste 3 milioane de capete fiecare: Bacău, Vaslui, Buzău, Dâmboviţa, Ialomiţa şi Dolj. În Satu Mare, Alba, Braşov şi Iaşi efectivele depăşesc 2 milioane de capete.

Un plus important la creşterea caprelor şi albinărit

Doar la caprine şi albine efectivele din 2010 le întrec pe cele din 1990. Numărul de caprine şi familii de albine a avut o evoluţie descendentă până în anul 2000, după care efectivele au crescut constant. Apicultura, este limpede, a fost încurajată de finanţările europene şi programele mai uşor de accesat, cele mai multe proiecte pentru instalarea tânărului fermier fiind din domeniul apicol. În schimb, caprinele au devenit o afacere încurajată parţial de exporturile produselor, dar mai ales de trendul acesta al calităţilor terapeutice ale laptelui şi derivatelor din laptele de capră. Judeţele care deţin cele mai mari efective de caprine sunt Dolj (88 de mii), Constanţa (81 de mii), Teleorman (68 de mii), Olt şi Tulcea (60 de mii de capete fiecare). Apicultura este ocupaţia de căpătâi din Caraş-Severin, cu 63.000 de familii de albine, şi în alte şapte judeţe (Arad, Argeş, Alba, Gorj, Mureş, Sălaj şi Vaslui), cu peste 40.000 de familii de albine fiecare.

Raportări diferite, cifre diferite

Ar mai fi de spus un lucru. România nu stă foarte bine la cifrele oficiale din statistici. Pentru aceeaşi specie de animale găsim date diferite la INS faţă de Ministerul Agriculturii şi amândouă nu corespund cu raportă-rile reţinute de ANSVSA. Cifrele n-au fost puse de acord nici cu datele consemnate în recensământul agricol din 2010, acolo unde găsim indicatori retroactivi până în anul 2000, care nu corespund nici cu evidenţele MADR şi nici cu cele ale INS.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
697

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia optimismului fermierilor

Ne-am convins demult de diferenţele enorme de mentalitate care există între fermierii români şi cei din restul Europei. Puţini sunt agricultorii noştri despre care putem spune că au păşit cu adevărat în Europa, cel puţin în ceea ce priveşte tehnologiile aplicate. Această discrepanţă se remarcă tot mai mult în comportamentul lor vizavi de fertilizare, pe care o privesc total diferit faţă de fermierii de peste hotare.

În vreme ce românii cumpără îngrăşămintele exact în perioada în care trebuie aplicate, sau nu le cumpără deloc, cei din restul Europei fac achiziţii în sezonul mort, la preţul cel mai mic, având însă grijă să fie în grafic cu toate lucrările pentru a obţine producţii ridicate şi de calitate. Dacă un fermier român are probleme financiare, prima cheltuială pe care o taie de pe listă este, fără îndoială, fertilizarea. Restul fermierilor, din Europa de Vest cel puţin, îşi amână achiziţiile, aşteptând un context mai bun, dar au grijă să nu-şi pună în pericol recoltele viitoare.

Acestea sunt concluziile la care au ajuns reprezentanţii grupului de îngrăşăminte Roullier, din Franţa, prezenţi de trei ani pe piaţă cu firma Timac Agro România. Directorul general al acesteia, domnul Adrian Drăgan, ne vorbeşte despre mentalitatea fermierilor şi despre dinamica stării lor de spirit de-a lungul anului 2008. În prima parte a anului, ianuarie-iunie, optimismul fermierilor este moderat, lucru firesc după un an dificil ca 2007.

- Se remarcă condiţiile meteo aflate în limite normale şi care prevestesc un an agricol bun.
- Culturile demarează bine, iar preţurile produselor agricole sunt şi ele destul de bune.
- Începe recoltarea rapiţei, la care se prevăd producţii record.

În cea de-a doua perioadă a anului, iulie-septembrie, optimismul fermierilor atinge cote maxime.

- Rapiţa este tranzacţionată la preţuri mari, iar fermierii câştigă un profit substanţial.
- Începe recoltarea grâului, la care, din nou, sunt estimate recolte încurajatoare.
- În anumite zone însă ploile îndelungate determină întârzieri cu recoltatul. Calitatea grâului are de suferit, dar acest aspect avea să fie descoperit mai târziu.
- Încep şi primele tranzacţii la grâu, la un preţ relativ bun, dar primele semne ale scăderii lor nu se lasă prea mult aşteptate.
- Se fac achiziţii importante de îngrăşăminte pentru rapiţă.
- Vremea secetoasă din anumite zone determină întârzierea semănatului la rapiţă.
- Fermierii sunt indecişi, alegând să semene grâu în loc de rapiţă în unele zone, deoarece perioada optimă de semănat a acesteia a fost cu mult depăşită.
- Într-un final, ploaia mult aşteptată a venit. Cei care au mizat pe rapiţă au făcut alegerea potrivită.

În perioada octombrie-decembrie, apar primele semne ale unei crize la nivel mondial. Efectele acesteia nu întârzie să apară şi în România. Atât producătorii, cât şi consumatorii sunt de-a dreptul pesimişti.

- În acest context ostil, fermierii români nu mai vor să fertilizeze, aşadar cererea de îngrăşăminte aproape că dispare. Mulţi consideră că grâul este o cultură riscantă.
- Pe fondul crizei externe, dar mai ales al dezorganizării pieţei de cereale, preţurile produselor agricole scad drastic.
- Ureea se tranzacţionează la preţuri foarte mici şi în cantităţi reduse. Preţurile materiei prime pentru produse pe bază de NPK sunt şi ele în scădere.
- În acest context, mulţi producători de îngrăşăminte decid că e mai bine să-şi închidă uzinele decât să vândă în pierdere.
- În aceste condiţii, se aşteaptă ca în primăvară fermierii să constate că grâul nu a crescut şi să se precipite să cumpere îngrăşăminte.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
921

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-april...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 aprilie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

În acest interval va predomina o vreme normală sub aspect termic, la nivelul întregii ţări. Regimul termic mediu diurn al aerului se va situa între 4...13°C, valori apropiate de mediile multianuale. Sunt prognozate precipitaţii sub formă de ploi locale, în majoritatea regiunilor agricole, local estimându-se depăşiri ale valorilor medii multianuale.

Starea solului

Rezerva de umiditate accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe profilul de sol 0-100 cm se va menţine în limite optime şi apropiate de optim în majoritatea zonelor de cultură. Local, în Dobrogea şi Bărăgan, conţinutul de apă din sol va fi satisfăcător. În stratul de sol 0-20 cm/ogor, aprovizionarea cu apă va prezenta valori optime şi apropiate de optim pe aproape întreg teritoriul agricol.

Caracteristici fenologice

În condiţiile agrometeorologice menţionate, ritmurile de vegetaţie la culturile de toamnă vor evolua pe ansamblu normal, în cea mai mare parte a regiunilor agricole, iar în depresiunile nordice şi centrale procesele de creştere şi dezvoltare ale plantelor se vor desfăşura uşor mai lent. Pe ansamblu, starea de vegetaţie a plantelor se va menţine bună şi medie în semănăturile înfiinţate în perioada optimă, respectiv medie şi slabă în culturile tardive. Sub aspect fenologic, orzul şi grâul de toamnă, în funcţie de data semănatului, îşi vor continua faza de înfrăţire (40-100%), izolat, fiind posibilă declanşarea fazei de alungire a paiului (10-15%), îndeosebi în jumătatea de sud a ţării. La cerealierele semănate în afara perioadei optime vor predomina fazele de formare a frunzei a treia şi înfrăţire, la nivelul întregii ţări.

Recomandări de specialitate:

· Efectuarea arăturilor în vederea însămânţărilor de primăvară;
· Pregătirea patului germinativ pentru declanşarea semănatului la culturile de primăvară;
· Efectuarea lucrărilor de semănat la speciile prăşitoare;
· Fertilizarea cu îngrăşăminte minerale complexe la cerealierele de toamnă.

Director general, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria COŞCONEA, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
782

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 aprilie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, perioada se va caracteriza printr-o vreme normală din punct de vedere termic, cu temperaturi medii diurne ale aerului ce vor fi cuprinse între 2...14°C, apropiate de mediile lunare climatologice în majoritatea regiunilor agricole, exceptând zonele sud-vestice, sudice, şi centrale, unde vor fi posibile valori sub mediile multianuale.

Se prognozează cantităţi de precipitaţii apropiate de normalul perioadei în sudul, sud-estul şi vestul ţării şi peste mediile lunare climatologice în centrul şi estul teritoriului. Local, valorile cantităţilor de precipitaţii vor putea depăşi mediile multianuale în sud-vestul ţării.

La adâncimea de 5 cm, regimul termic mediu diurn al solului se va încadra între 7...12°C la nivelul întregii ţări, valori favorabile însămânţărilor de primăvară (porumb) în special pe suprafeţele cu o bună aprovizionare cu apă a solului.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor pe adâncimea de sol 0-100 cm va prezenta valori satisfăcătoare în cea mai mare parte a teritoriului agricol. Pe suprafeţe extinse din jumătatea de vest a ţării, rezerva de umiditate din sol se va încadra în limite apropiate de optim şi local optime.

Caracteristici fenologice

Ca urmare, regimul hidrotermic din aer şi sol favorabil va determina o evoluţie normală a proceselor vegetative la cerealierele de toamnă în aproape toate regiunile agricole. Uniformitatea şi vigurozitatea plantelor se vor menţine medie respectiv bună în culturile înfiinţate în perioada optimă şi pe suprafeţele cu o aprovizionare satisfăcătoare cu apă a solului.

Cerealierele de toamnă (orz şi grâu) se vor afla în general în fazele de înfrunzire şi înfrăţire, precum şi local, la începutul alungirii tulpinii, îndeosebi în zonele de câmpie cu o bună aprovizionare cu apă a solului.

Director Executiv, dr. Aurora BELL;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria Coşconea, Dumitru Anghel, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1045

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-april...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 aprilie 2012

Caracteristici termice şi hidrice

În acest interval va predomina o vreme normală sub aspect termic în cea mai mare parte a ţării, cu temperaturi medii diurne ale aerului cuprinse între 3...12°C, apropiate de mediile multianuale. De asemenea, în sudul şi sud-vestul teritoriului agricol vor fi posibile valori sub normele climatologice.

Temperatura medie diurnă a solului la adâncimea de 5 cm se va situa între 6...10° C în aproape toată ţara, limite optime pregătirii patului germinativ în vederea declanşării însămânţărilor de primăvară (porumb).

Se prognozează cantităţi de precipitaţii apropiate de normalul perioadei în aproape toate regiunile agricole, iar local, în zonele din estul, centrul şi nordul ţării, acestea vor putea fi peste mediile multianuale lunare.

Starea solului

Conţinutul de apă accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe adâncimea de sol 0-100 cm se va situa la valori satisfăcătoare, apropiate de optim si optime în cea mai mare parte a zonelor de cultură. Pe unele areale agricole din sud-estul şi estul teritoriului se vor înregistra deficite moderate de umiditate în sol.

Rezerva de umiditate pe profilul de sol 0-20 cm (ogor) se va încadra în limite satisfăcătoare până la apropiate de optim şi optime în majoritatea regiunilor agricole, cu excepţia unor suprafeţe din estul şi sud-estul ţării unde se va semnala fenomenul de secetă pedologică moderată.

Caracteristici fenologice

Pe ansamblu, condiţiile agrometeorologice prognozate vor determina o evoluţie normală a proceselor de creştere şi dezvoltare la cerealierele de toamnă în aproape toate regiunile agricole, iar în depresiunile din nordul şi centrul ţării, în zilele cele mai reci, acestea vor putea fi stagnate temporar. Uniformitatea şi vigurozitatea plantelor se vor menţine bună şi medie în semănăturile înfiinţate în perioada optimă, respectiv medie şi slabă în culturile tardive.

În funcţie de data semănatului, la orzul şi grâul de toamnă se vor înregistra fazele de răsărire, formarea frunzei a treia şi înfrăţire, în majoritatea zonelor de cultură. Local, pe suprafeţele agricole de câmpie din sudul, sud-vestul şi sud-estul teritoriului va fi posibilă declanşarea fazei de alungire a paiului.

Recomandări de specialitate:

- Efectuarea arăturilor în vederea însămânţărilor de primăvară;
- Pregătirea patului germinativ pentru declanşarea semănatului la culturile de primăvară (porumb);
- Fertilizarea cerealierelor de toamnă cu îngrăşăminte minerale complexe;
- Lucrări de întreţinere pentru combaterea buruienilor (erbicidări), bolilor şi dăunătorilor (substanţe fitosanitare).

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU

Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Rodica TUDOR, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
899
☐
ª Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 1-15 august 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, în acest interval va predomina o vreme mai caldă decât în mod obişnuit în cea mai mare parte a regiunilor agricole, iar în centrul şi nordul ţării valorile termice vor fi apropiate de limitele normale. Mediile diurne ale temperaturii aerului se vor încadra în general între 17...28°C, abaterile termice pozitive fiind de 1...5°C. În general, cantităţile de precipitaţii vor fi apropiate de normele climatologice în special în zonele centrale şi nordice, iar în sudul şi sud-estul ţării se vor înregistra valori sub mediile multianuale. Sunt posibile ploi locale, cu caracter de aversă, dar şi torenţiale, însoţite de descărcări electrice şi intensificări temporare ale vântului, izolat cu aspect de vijelie. Totodată, vor fi condiţii de producere a grindinei.

Starea solului

Aprovizionarea cu apă a solului pe profilul 0-100 cm în cultura de porumb va înregistra valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, pe majoritatea suprafeţelor agricole. Izolat, pe suprafeţe restrânse din sudul teritoriului este posibil să se semnaleze deficite moderate de umiditate.

Caracteristici fenologice

Pe ansamblu, procesele vegetative ale culturilor de câmp se vor desfăşura mai intens, pe aproape întreg teritoriul agricol al ţării. De asemenea, pe fondul temperaturilor maxime ridicate din aer, situate peste limitele biologice critice de rezistenţă a plantelor (30...32°C), în zonele de câmpie, la culturile prăşitoare se vor semnala fenomene de ofilire temporară şi răsucire a aparatului foliar în orele de amiază, îngălbenirea frunzelor bazale, precum şi forţări stadiale.

În funcţie de data înfiinţării culturii şi de precocitatea hibridului, porumbul va parcurge fazele de înflorire şi mătăsire (10-100%), precum şi maturitatea în lapte (10-80%) în cea mai mare parte a regiunilor agricole. Local, în zonele de câmpie din jumătatea de sud a ţării va fi posibilă declanşarea maturităţii ceară (10-30%), îndeosebi la hibrizii extratimpurii şi timpurii. Uniformitatea şi vigurozitatea plantelor se vor prezenta bună şi medie la culturile semănate în epoca optimă, respectiv medie şi slabă la cele tardive şi pe arealele agricole afectate de seceta pedologică.

Director Executiv, dr. Cornel SOCI;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria COŞCONEA, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
817

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-augus...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 august 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, în această perioadă va predomina o vreme mai caldă decât în mod normal, în majoritatea regiunilor agricole. În centrul ţării, temperaturile medii diurne ale aerului se vor situa între 18...26°C, valori apropiate de normele climatologice.

Sunt posibile cantităţi de precipitaţii, în general sub mediile multianuale, în aproape toată ţara, cu excepţia Transilvaniei, unde local acestea se vor încadra în limite apropiate de normalul perioadei.

Starea solului

În cultura neirigată de porumb, rezerva de umiditate pe profilul de sol 0-100 cm va prezenta valori scăzute (secetă pedologică moderată) şi deosebit de scăzute (secetă pedologică puternică şi extremă), pe suprafeţe extinse din sud-estul, sudul şi vestul teritoriului agricol. În centrul, nordul şi estul ţării, aprovizionarea cu apă a solului se va situa în limite satisfăcătoare până la apropiate de optim.

Recomandări de specialitate:

- Continuarea aplicării irigaţiilor pe suprafeţele afectate de fenomenul de secetă pedologică;
- Efectuarea lucrărilor de întreţinere la prăşitoare;
- Eliberarea terenurilor de resturile vegetale.

Caracteristici fenologice

Ca urmare, procesele fiziologice ale culturilor agricole se vor desfăşura mai accelerat, îndeosebi pe terenurile cu o aprovizionare satisfăcătoare cu apă. Totodată, temperaturile maxime ridicate ale aerului, situate peste pragurile biologice critice de rezistenţă a plantelor (30...32°C), vor determina ofilirea temporară şi răsucirea frunzelor în orele de amiază, îngălbenirea şi uscarea parţială a aparatului foliar, precum şi forţări stadiale, îndeosebi pe arealele agricole afectate de seceta pedologică.

La cultura de porumb se vor semnala predominant fazele de înflorire şi mătăsire (10-100%), precum şi de maturitate în lapte (10-70%), în majoritatea zonelor de cultură. La hibrizii extratimpurii şi timpurii din vestul, sudul şi sud-estul ţării, izolat va fi posibilă declanşarea maturităţii ceară (10-40%). Starea de vegetaţie a plantelor se va prezenta în general bună şi medie, respectiv medie şi slabă la culturile tardive şi pe suprafeţele afectate de secetă pedologică.

Director General, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Anghel DUMITRU,
Oana OPREA

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
829
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-augus...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 august 2012

Caracteristici termice şi hidrice

În acest interval va predomina o vreme mai caldă decât în mod obişnuit în aproape toată ţara, cele mai ridicate valori fiind posibile în sud-estul, sudul şi sud-vestul teritoriului. Cantităţile de precipitaţii prognozate vor înregistra valori sub mediile climatologice în cea mai mare parte a regiunilor agricole, iar în nordul ţării acestea se vor situa în jurul mediilor multianuale.

Starea solului

În cultura neirigată de porumb, pe suprafeţe agricole extinse din sud-estul, sudul, estul şi vestul ţării, conţinutul de umiditate pe adâncimea de sol 0-100 cm va prezenta valori scăzute şi deosebit de scăzute, fenomenul de secetă pedologică având diferite grade de intensitate, respectiv moderată, puternică şi local extremă. Rezerva de apă din sol se va situa în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în Transilvania, Maramureş şi nord-vestul Moldovei.

Caracteristici fenologice

Pe fondul menţinerii temperaturilor maxime din aer mai ridicate decât în mod normal, asociate cu deficite ridicate de umiditate în sol, la culturile prăşitoare se va semnala deprecierea stării de vegetaţie a plantelor, în majoritatea zonelor de cultură. De asemenea, la cultura de porumb se vor înregistra în continuare ofilirea şi răsucirea temporară a frunzelor în orele de amiază, îngălbenirea şi uscarea prematură a celor bazale, precum şi forţări stadiale.

Cultura de porumb va parcurge fazele de înflorire, mătăsire, precum şi maturitatea în lapte, în majoritatea regiunilor agricole. În zonele de câmpie din jumătatea de sud a ţării va fi posibilă declanşarea maturităţii în ceară, îndeosebi la hibrizii extratimpurii şi timpurii.

Recomandări de specialitate:

- Aplicarea irigaţiilor pe suprafeţele afectate de fenomenul de secetă pedologică.
- Eliberarea terenurilor agricole de resturile vegetale.
- Efectuarea arăturilor în vederea pregătirii terenurilor pentru însămânţările de toamnă.

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Dr. Maria Coşconea, Oana OPREA, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
901

☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-decem...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 decembrie 2009

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, intervalul se va caracteriza printr-o vreme în general normală, în majoritatea regiunilor agricole. Temperatura medie diurnă a aerului se va încadra între -5…4°C, valori apropiate de normalul perioadei, în cea mai mare parte a teritoriului agricol al ţării. Temperaturile maxime din aer vor fi cuprinse între 1...7°C, posibil mai ridicate în zilele cele mai calde, îndeosebi în sudul ţării. Minimele din aer vor oscila între -1...7°C, posibil mai scăzute în depresiunile nordice şi centrale (sub-15-20C), unde local vor fi condiţii de producere a îngheţului la sol.

Se întrevăd cantităţi de precipitaţii pe ansamblu normale din punct de vedere agricol pe majoritatea suprafeţelor agricole. Precipitaţiile vor fi sub formă de ploi, dar şi mixte (ploaie, lapoviţă, ninsoare), în special în zonele deluroase, acestea fiind asociate cu intensificări temporare ale vântului.

Starea solului

Rezerva de umiditate accesibilă plantelor de grâu de toamnă în stratul de sol 0-100 cm se va încadra în limite optime, apropiate de optim şi satisfăcătoare, în cea mai mare parte a zonelor de cultură, cu excepţia unor suprafeţe agricole din sudul şi sud-estul ţării, unde se vor menţine deficite de apă în sol (secetă pedologică moderată şi local, puternică).

Caracteristici fenologice

Pe ansamblu, procesele de creştere şi dezvoltare la culturile de toamnă se vor desfăşura normal în aproape toate zonele de cultură, exceptând zonele depresionare din nordul şi centrul ţării, unde ritmurile vegetative vor fi lente sau chiar stagnate temporar, îndeosebi în zilele cele mai reci.

La cerealierele de orz şi grâu de toamnă, înfiinţate în perioada optimă, vor predomina fazele de înfrunzire şi înfrăţire în aproape toate regiunile, culturile prezentând o densitate şi uniformitate pe ansamblu medie şi bună, îndeosebi pe suprafeţele cu o bună aprovizionare cu apă a solului. În semănăturile efectuate tardiv vor predomina fazele de germinare, răsărire şi apariţia frunzei a treia, plantele fiind insuficient călite şi sensibile la temperaturile minime scăzute.

Director general, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria NISTOR, Oana OPREA, Ana ŞERBAN

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-decem...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 decembrie 2010 > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 decembrie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, în această perioadă va predomina o vreme normală din punct de vedere termic, cu valori medii diurne ale temperaturii aerului cuprinse între -5...6°C, în cea mai mare parte a ţării. În centrul şi nordul teritoriului agricol vor fi posibile valori termice mai scăzute în raport cu mediile multianuale lunare. De asemenea, izolat vor fi condiţii de producere a brumei şi îngheţului la sol. Sub aspect pluviometric, se vor înregistra cantităţi de precipitaţii normale în majoritatea regiunilor agricole, iar în vestul, centrul şi nordul ţării, acestea vor putea depăşi normele climatologice lunare.

Starea solului

Conţinutul de umiditate pe adâncimea de 0-100 cm în cultura grâului de toamnă se va situa la valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime.

Caracteristici fenologice

În condiţiile scăderii temperaturii aerului, la cerealierele de toamnă ritmurile de vegetaţie vor evolua în general mai lent, fiind posibilă chiar încetarea treptată a vegetaţiei, în special în zonele de cultură din nordul şi centrul ţării. Sub aspect fenologic, culturile de toamnă (orz şi grâu) semănate în perioada optimă vor înregistra fazele de înfrunzire şi înfrăţire (10-100%), prezentând o uniformitate şi vigurozitate pe ansamblu bună şi medie. În semănăturile înfiinţate tardiv vor predomina fazele de germinare, răsărire şi apariţia frunzei a treia (10-100%), plantele fiind insuficient călite si sensibile la temperaturile minime scăzute, starea de vegetaţie fiind în general medie şi slabă.

Director Executiv, Dr. Aurora BELL;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria COŞCONEA, Dumitru ANGHEL, Daniel ALEXANDRU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
880

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-decem...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 decembrie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

În acest interval va predomina o vreme în general normală, în majoritatea regiunilor agricole. Temperatura medie diurnă a aerului se va încadra între -5…5C, valori apropiate de nor-malul perioadei, în cea mai mare parte a ţării.

Se prognozează cantităţi normale de precipitaţii în estul şi sud-estul ţării şi peste valorile multianuale, în centrul şi nord-vestul teritoriului agricol. Pe areale restrânse din sudul şi sud-vestul ţării, cantităţile de precipitaţii se vor situa sub normele climatologice.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă pe adâncimea de sol 0-100 cm se va încadra în limite satisfăcătoare până la apropiate de optim şi optime, în majoritatea zonelor de cultură. Deficite de umiditate în sol (secetă pedologică moderată şi puternică) se vor menţine în sud-estul, local în sudul, estul şi vestul teritoriului agricol.

Caracteristici fenologice

În cea mai mare parte a regiunilor agricole, procesele vegetative ale culturilor de toamnă se vor desfăşura în general mai lent. Totodată, în depresiunile din Transilvania şi nordul Moldovei se va semnala stagnarea temporară în vegetaţie, plantele intrând treptat în stadiul de repaus biologic. În zilele cele mai reci şi pe suprafeţele agricole fără strat protector de zăpadă, ca urmare a temperaturilor minime din aer, situate sub pragurile biologice critice de rezistenţă ale plantelor (t min. ≤ -10...-15...-20C), va exista riscul deprecierii aparatului foliar prin brunificări/arsuri ale vârfului frunzelor, culturile fiind insuficient călite pentru iernare.

În funcţie de data semănatului, la cerealierele de toamnă (orz şi grâu) se vor semnala răsărirea, apariţia frunzei a treia şi înfrăţirea. Starea de vegetaţie a culturilor va fi în general medie şi bună în semănăturile efectuate în perioada optimă, respectiv medie şi slabă în cele tardive.

Recomandări de specialitate:

- Finalizarea arăturilor adânci de toamnă.
- Continuarea aplicării îngrăşămintelor minerale complexe la culturile de toamnă înfiinţate în epoca optimă.
- Verificarea sistematică a viabilităţii plantelor la speciile de toamnă.

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
990

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 februarie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, perioada se va caracteriza printr-o vreme normală, în cea mai mare parte a zonelor de cultură, cu temperaturi medii diurne ale aerului cuprinse între -5...5°C, apropiate de mediile multianuale. Maximele din aer vor putea depăşi 15°C în intervalele cele mai calde, îndeosebi în estul ţării, iar minimele din nopţile cele mai reci vor putea coborî sub -15°C, în special în depresiunile din centrul şi nordul ţării.

Cantităţile de precipitaţii prognozate vor fi normale în majoritatea zonelor agricole şi excedentare pe suprafeţele agricole din jumătatea de nord a ţării. Precipitaţiile vor fi sub formă de ploi, dar şi mixte (ploaie, lapoviţă, ninsoare) în aproape toate regiunile agricole, fiind însoţite temporar de intensificări ale vântului.

Starea solului

Rezerva de umiditate accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe adâncimea de sol 0-100 cm va prezenta în continuare valori optime şi apropiate de optim în cea mai mare parte a zonelor de cultură. Pe unele suprafeţe agricole din Dobrogea, Bărăgan şi sudul Moldovei, aprovizionarea cu apă a solului va fi satisfăcătoare.

Caracteristici fenologice

Pe fondul condiţiilor agrometeorologice menţionate, culturile de toamnă îşi vor continua repausul vegetativ în majoritatea regiunilor agricole, cu excepţia intervalelor mai calde, când vor fi posibile reluări lente ale proceselor vegetative, în special pe suprafeţe agricole din sudul, estul şi vestul ţării. De asemenea, scăderea temperaturilor minime din aer, sub pragurile biologice critice de rezistenţă a plantelor (-10...-15°C) în nopţile cele mai reci, vor putea afecta aparatul foliar, prin brunificări (arsuri) ale vârfului frunzelor, îndeosebi pe suprafeţele fără strat protector sau cu strat superficial de zăpadă.

Orzul şi grâul de toamnă, în funcţie de condiţiile pedoclimatice şi agrotehnică aplicată se vor afla în faze diferite de vegetaţie, respectiv răsărire, formare a frunzei a treia şi înfrăţire. La semănăturile efectuate în epoca optimă, uniformitatea şi vigurozitatea plantelor se va menţine bună şi medie, iar în culturile tardive, starea de vegetaţie va fi în general medie şi slabă.

Director general, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
dr. Elena MATEESCU, Maria COSCONEA,
Dumitru ANGHEL, Ana ŞERBAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1087

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-ianua...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 ianuarie 2010 > REVISTA LUMEA SATULUI

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 ianuarie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, luna ianuarie se va caracteriza printr-o vreme mai caldă decât în mod normal, în cea mai mare parte a ţării. Temperaturile medii diurne ale aerului vor fi cuprinse între -6...4°C, mai ridicate cu 1...4°C faţă de mediile multianuale. Valorile maxime din aer se vor încadra între -3...6°C, în majoritatea zonelor agricole, iar în zilele cele mai calde vor putea atinge 15°C, îndeosebi în regiunile de câmpie.

Minimele din aer se vor situa între -11...-1°C, la nivelul întregului teritoriu agricol, posibil mai scăzute (sub -20°C) în depresiunile din centrul şi nordul ţării, unde se vor semnala bruma şi îngheţul la sol. Regimul pluviometric va fi în general normal în aproape toate zonele de cultură, exceptând regiunile agricole din nordul ţării, unde cantităţile de precipitaţii vor putea depăşi normele climatologice.

Starea solului

Rezerva de umiditate accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe adâncimea de sol 0-100 cm se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în cea mai mare parte a zonelor de cultură. Deficite de apă în sol se vor menţine pe suprafeţe agricole extinse din sud-estul, sudul şi estul ţării, seceta pedologică fiind moderată şi, local, puternică.

Caracteristici fenologice

Pe ansamblu, în condiţiile agrometeorologice menţionate, cerealierele de toamnă vor parcurge starea de repaus biologic, în cea mai mare parte a regiunilor agricole. În intervalele calde vor fi posibile reluări lente ale proceselor de creştere şi dezvoltare a plantelor, în special în jumătatea de sud a ţării. De asemenea, temperaturile deosebit de scăzute din zilele cele mai reci (-15...-20°C), situate sub pragurile biologice critice de rezistenţă a plantelor, precum şi absenţa unui strat protector de zăpadă vor putea afecta parţial/total aparatul foliar, în special la culturile semănate în afara epocii optime, insuficient călite şi nepregătite pentru iernare.

În funcţie de condiţiile pedoclimatice, data semănatului şi agrotehnica aplicată, cerealierele de toamnă (orz şi grâu) vor parcurge diferite faze fenologice, respectiv răsărirea, formarea frunzei a treia şi înfrăţirea, în cea mai mare parte a zonelor de cultură. În general, starea de vegetaţie se va menţine bună şi medie în semănăturile efectuate în epoca optimă, iar în culturile înfiinţate tardiv, uniformitatea şi vigurozitatea plantelor vor fi medii şi slabe.

Director general, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria COSCONEA, Dumitru ANGHEL, Ana ŞERBAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:

969
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-ianua...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 ianuarie 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 1-15 ianuarie 2012

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, în acest interval va predomina o vreme normală sub aspect termic în cea mai mare parte a ţării. Temperaturile medii diurne ale aerului se vor încadra între - 8...1C, limite normale pentru această perioadă, la nivelul întregului teritoriu agricol. Se prognozează cantităţi de precipitaţii apropiate de normele climatologice în majoritatea regiunilor agricole, cu excepţia zonelor din sudul şi sudul-vestul ţării, unde acestea se vor putea situa sub mediile multianuale.

Starea solului

Conţinutul de apă în sol pe adâncimea de 0-100 cm, în cultura grâului de toamnă, se va situa în limite satisfăcătoare şi apropiate de optim în majoritatea regiunilor de cultură. Pe unele areale din sud-estul, sudul şi vestul teritoriului se va înregistra fenomenul de secetă pedologică moderată.

Caracteristici fenologice

Culturile de toamnă vor parcurge în general starea de repaus biologic, în cea mai mare parte a teritoriului agricol. În intervalele calde vor fi posibile reluări lente şi temporare ale proceselor de creştere şi dezvoltare ale plantelor, în special în jumătatea de sud a ţării. De asemenea, temperaturile deosebit de scăzute din zilele cele mai reci, situate sub pragurile biologice critice de rezistenţă a plantelor (-10...-15...-20C), precum şi absenţa unui strat protector de zăpadă vor putea afecta parţial/total aparatul foliar, îndeosebi la culturile semănate în afara epocii optime, insuficient călite şi nepregătite pentru iernare. În funcţie de data semănatului şi agrotehnica aplicată, orzul şi grâul de toamnă vor prezenta diferite faze de vegetaţie, respectiv răsărirea, formarea frunzei a treia şi înfrăţirea, în cea mai mare parte a zonelor de cultură.

Recomandări de specialitate:

- Verificarea viabilităţii plantelor la culturile de toamnă;
- Fertilizarea cerealierelor de toamnă cu îngrăşăminte minerale complexe;
- Efectuarea arăturilor pe suprafeţele agricole fără strat de zăpadă şi cu îngheţ superficial la sol.

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Dumitru ANGHEL, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
889
☐
˚ Comentarii
☐

1. Dr. Simion Ioan -- (2-January-2012)Distinse Doamne, Stimati Domni
Aprecierile sunt mult prea generale, nu pot fi luate in considerare de un agronom profesionist, e necesara o prognoza pe cel putin 9 zone: Transilvania,Crisana, Maramures,Moldova, Dobrogea, Muntenia,Oltenia, Banat, Timis, etc.

2. ionutz -- (3-January-2012)sunt site-uri de specialitate careau prognoze pe fiecare localitate, nu zone unde este deasemenea prea extins, starea solului e stiuta clar de agronom, fiecare are un pluviometru si isi noteaza precipitatiile, la fel si starea culturii, aici e ceva f general care vine in sprijinul amatorilor eventual.

3. florina -- (3-January-2012)e prea generala prognoza de fapt nici nu se regaseste in realitate in db nu amai plouat de 2luni nici zapada nu e ce facem cu culturile de toamna ca pamantul e negru nu mai vorbim de infratire

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-iulie...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 iulie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, în această perioadă va predomina o vreme mai caldă decât în mod normal, cu temperaturi medii diurne ale aerului cuprinse între 17...27°C, mai ridicate cu 1...4°C în raport cu mediile multianuale. Sub aspect pluviometric, vor fi posibile ploi locale, în general sub formă de aversă dar şi torenţiale, însoţite de descărcări electrice, intensificări temporare ale vântului care, izolat, vor putea lua aspect de vijelie, precum şi de căderi de grindină. Din punct de vedere cantitativ, precipitaţiile se vor încadra în limite normale în nordul şi centrul ţării, iar în restul teritoriului agricol vor putea fi deficitare.

Starea solului

Aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor neirigate de porumb pe profilul de sol 0-100 cm va prezenta valori satisfăcătoare până la apropiate de optim şi optime, în majoritatea zonelor de cultură. Deficite de umiditate în sol (secetă pedologică moderată, puternică şi local extremă) se vor înregistra îndeosebi în sudul, sud-estul şi estul teritoriului agricol al ţării.

Caracteristici fenologice

În general, condiţiile agrometeorologice menţionate vor imprima culturilor de câmp ritmuri normale de desfăşurare a proceselor de dezvoltare şi maturare, în cea mai mare parte a arealelor agricole şi chiar intensificate pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului. Totodată, în zilele călduroase, când temperaturile maxime ridicate din aer vor atinge şi depăşi pragul biologic critic de rezistenţă a plantelor (30...32°C), la speciile prăşitoare procesele vegetative vor fi stânjenite, îndeosebi pe terenurile cu deficite accentuate de apă în sol, producându-se ofilirea şi răsucirea temporară a aparatului foliar în orele amiezii, îngălbenirea şi uscarea prematură a frunzelor bazale, precum şi forţări stadiale.

Porumbul semănat în epoca optimă îşi va definitiva faza de apariţie a paniculului (80-100) şi va parcurge fazele de înflorire şi mătăsire (10-100%). În culturile întârziate va predomina apariţia paniculului(10-80%). Starea de vegetaţie a plantelor va fi pe ansamblu bună şi medie, respectiv medie şi slabă în culturile tardive şi pe arealele afectate de secetă pedologică.

Director Executiv, dr. Cornel SOCI;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria COŞCONEA, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
857

Comentarii

1. ionut -- (1-July-2010)Cu tot respectu dar Estul tarii NU cred ca la 1m apa pe suprafata solului(inundatii) se poate vorbi de deficit de apa la porumb, in gobrogea avem in sud (negru-voda) inregistrati 852 de litri pe metru patrat, starea de aprovizionare fiind foarte buna, asadar informatiile dumneavoastra sunt cel putin subiective

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-iulie...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 iulie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, în această perioadă va predomina o vreme în general normală îndeosebi în centrul ţării, unde temperaturile medii diurne ale aerului vor oscila între 16...24°C, valori apropiate de mediile lunare multianuale. În restul teritoriului agricol, regimul termic al aerului va fi mai ridicat decât în mod obişnuit.

Cantităţile de precipitaţii vor putea înregistra valori sub mediile climatologice, în cea mai mare parte a zonelor de cultură, exceptând nord-vestul ţării, unde acestea se vor încadra în limite apropiate de normalul perioadei.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, rezerva de umiditate accesibilă plantelor aflate în perioada cu cerinţe maxime faţă de apă (formarea bobului, maturitate în lapte şi ceară), pe profilul de sol 0-100 cm, va prezenta valori satisfăcătoare până la apropiate de optim şi local optime, în majoritatea zonelor de cultură. Pe suprafeţe agricole extinse din sud-estul, vestul şi local în sudul şi estul ţării se vor înregistra deficite de apă în sol (secetă pedologică moderată şi puternică).

Aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor neirigate de porumb pe adâncimea de sol 0-100 cm se va menţine în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi izolat optime în cea mai mare parte a teritoriului agricol. Fenomenul de secetă pedologică cu diferite grade de intensitate, respectiv moderată, puternică şi local chiar extremă, se va semnala în sud-estul, vestul şi local în estul şi sudul ţării.

Caracteristici fenologice

Condiţiile agrometeorologice menţionate vor imprima culturilor de câmp, în general, ritmuri normale de desfăşurare a proceselor de creştere şi dezvoltare, în majoritatea regiunilor agricole şi chiar intensificate pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului.

Totodată, în zilele cele mai călduroase, când temperaturile maxime din aer în orele amiezii se vor situa peste limita biologică critică de rezistenţă (32°C) a plantelor se vor semnala fenomenele de răsucire şi ofilire temporară a frunzelor, îngălbenirea şi uscarea prematură a frunzelor bazale, precum şi forţări stadiale. Starea de vegetaţie a plantelor se va menţine pe ansamblu bună şi medie în culturile semănate în epoca optimă, respectiv medie şi slabă în cele semănate tardiv, precum şi pe terenurile cu deficite de umiditate în sol.

În funcţie de data înfiinţării culturii, grâul de toamnă va parcurge fazele de maturitate în lapte şi ceară (10-100%) şi maturitate deplină (10-100%), precum şi recoltarea, îndeosebi în jumătatea sudică a ţării. În aproape toate zonele de cultură, la orzul de toamnă se vor continua lucrările de recoltare, iar în regiunile de câmpie din sudul, sud-estul şi vestul ţării va fi posibilă finalizarea acestora.

La cultura de porumb semănată în epoca optimă se va înregistra predominant apariţia paniculului (10-100%), în cea mai mare parte a zonelor agricole, iar la hibrizii extratimpurii şi timpurii din vestul, sudul şi estul ţării va fi posibilă declanşarea fazei de înflorire a paniculului (10-30%). În semănăturile efectuate tardiv se va înregistra în continuare dezvoltarea aparatului foliar (70-100%).

Optimism moderat

Şeful Laboratorului de ameliorare a plantelor autogame, din cadrul INCDA Fundulea, domnul Gheorghe Itu, manifestă un optimism reţinut în ce priveşte recolta de cereale păioase din acest an. Reţinerea lui este legată de faptul că luna octombrie a fost una mai răcoroasă decât de obicei, iar semănatul a fost întrerupt de ploile care au venit. În aceste condiţii, aproape jumătate din suprafeţe au fost cultivate la sfârşitul lunii octombrie şi început de noiembrie.

Perioada de călire a plantelor a fost mai scurtă, prin urmare şi rezistenţa la temperaturi scăzute a fost mai mică, dar stratul gros de zăpadă a prevenit pierderile, deşi plantele semănate mai târziu au intrat în iarnă neînfrăţite. Mai multe daune au provocat temperaturile scăzute din primăvară, care au frânat creşterile vegetative, cunoscut fiind faptul că există o corelaţie între biomasa formată şi producţia de boabe.

Stresul hidric s-a resimţit în special în luna aprilie, cu precădere în zonele din sud, dar şi în Transilvania, nordul Moldovei şi Dobrogea. Deşi în ultima vreme precipitaţiile căzute au fost abundente, ele nu au fost compacte, motiv pentru care în estul Bărăganului se înregistrează o secetă puternică.

Deşi apa este se pare suficientă şi de aici şi posibilitatea ca totul să decurgă normal, rămâne totuşi un loc de îndoială pentru că până la umplerea bobului se pot întâmpla multe.

Recomandări de specialitate:

• efectuarea lucrărilor de întreţinere a culturilor prăşitoare (combaterea bolilor şi a dăunătorilor, fertilizări faziale);
• recoltarea, transportul şi depozitarea cerealierelor de toamnă;
• combaterea buruienilor prin erbicidări şi praşile mecanice/manuale la speciile de prăşitoare;
• aplicarea normelor de udare pe terenurile cu deficite de apă în sol.

Director General, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: Daniel ALEXANDRU, Rodica TUDOR

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
926
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-iulie...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 iulie 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 iulie 2012

Caracteristici termice şi hidrice

În acest interval va predomina o vreme mai caldă decât în mod obişnuit, îndeosebi în sud-vestul, sudul şi sud-estul teritoriului agricol, iar în restul ţării temperatura medie diurnă a aerului va fi în general apropiată de mediile multianuale. Se întrevăd cantităţi de precipitaţii apropiate de valorile normale, în cea mai mare parte a regiunilor agricole, exceptând sud-vestul, sudul şi estul ţării, unde acestea vor fi deficitare comparativ cu mediile climatologice.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, rezerva de umiditate accesibilă plantelor pe adâncimea de sol 0-100 cm se va situa în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi local optime, în majoritatea zonelor de cultură. Deficite ridicate de apă (secetă pedologică moderată) şi deosebit de ridicate (secetă pedologică puternică şi local extremă) se vor înre-gistra în sud-estul, sudul şi local în vestul teritoriului agricol.

În cultura neirigată de porumb, conţinutul de umiditate pe profilul de sol 0-100 cm va prezenta valori scăzute şi deosebit de scăzute, seceta pedologică fiind moderată, puternică şi extremă, îndeosebi pe suprafeţele agricole din sudul, sud-estul şi sud-vestul ţării. În restul regiunilor, aprovizionarea cu apă a solului se va încadra în limite satisfă-cătoare, apropiate de optim şi optime.

Caracteristici fenologice

În condiţiile agrometeorologice menţionate, procesele de dezvoltare şi maturare la culturile de câmp vor fi intensificate, îndeosebi pe terenurile, cu o bună aprovizionare cu apă a solului. De asemenea, pe fondul temperaturilor maxime ridicate din aer de la amiază, situate peste limitele biologice critice de rezistenţă ale plantelor (30...32°C), la speciile prăşitoare, ritmurile vegetative vor fi stânjenite, producându-se ofilirea şi răsucirea temporară a aparatului foliar, îngălbenirea pre-matură a frunzelor bazale, precum şi forţări stadiale.

În funcţie de data semănatului, grâul de toamnă se va afla la maturitatea în lapte, ceară şi deplină. Totodată, se va declanşa recoltarea, în special la cerealierele înfiinţate în perioada optimă. La orzul de toamnă aflat la maturitatea deplină se vor continua şi chiar finaliza lucrările de recoltare, în majoritatea regiunilor agricole. Sub aspect fenologic, cultura de porumb va parcurge predominant fazele de apariţia paniculului şi înflorire. La hibrizii extratimpurii şi timpurii din jumătatea de sud a ţării va fi posibilă apariţia fazei de mătăsire.

Recomandări de specialitate:

- Recoltarea, transportul şi depozitarea cerealierelor de toamnă;
- Efectuarea lucrărilor de întreţinere a culturilor prăşitoare;
- Aplicarea irigaţiilor pe terenurile cu deficite de apă în sol.

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;

Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Dumitru ANGHEL, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
869

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-iunie...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 iunie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, în această perioadă va predomina o vreme în general normală, în majoritatea zonelor de cultură, cu temperaturi medii diurne ale aerului cuprinse între 14...22°C, valori apropiate de mediile multianuale. În general, cantităţile de precipitaţii vor fi normale, în cea mai mare parte a teritoriului agricol.

Starea solului

Rezerva de umiditate accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe adâncimea de sol 0-100 cm se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în cea mai mare parte a teritoriului agricol. Seceta pedologică moderată şi local puternică se va semnala în continuare în Dobrogea, centrul şi estul Munteniei, sudul Moldovei.

În stratul de sol 0-20 cm, aprovizionarea cu apă în cultura de porumb se va menţine la valori optime, apropiate de optim şi satisfăcătoare în majoritatea zonelor de cultură, cu excepţia unor suprafeţe agricole din sud-estul şi estul ţării.

Caracteristici fenologice

Ritmurile de creştere şi dezvoltare ale plantelor vor fi mai intense, în special pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului, starea de vegetaţie fiind în general medie şi bună. Cerealele de toamnă (orz şi grâu) înfiinţate în epoca optimă vor înregistra predominant fazele de înspicare (70-100%) şi înflorire (10-100%) în cea mai mare parte a regiunilor agricole. Local, culturile cele mai avansate fenologic se vor afla la maturitate în lapte (10-30%) pe unele suprafeţe din jumătatea de sud a ţării. Semănăturile tardive vor parcurge creşterea tulpinii (60-100%), şi apariţia fazelor de „burduf“ şi înspicare (10-40%). La cultura de porumb, în funcţie de precocitatea hibridului şi data semănatului, se vor semnala fazele de apariţie a frunzei a treia (70-100%) şi înfrunzire (10-100%), pe întreg teritoriul agricol al ţării.

Recomandări de specialitate:
- Combaterea buruienilor (erbicidări, praşile mecanice/manuale) în culturile prăşitoare;
- Administrarea tratamentelor fitosanitare la culturile de toamnă;
- Aplicarea irigaţiilor în zonele cu deficite de umezeală în sol.

Director Executiv, dr. Cornel SOCI;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria COŞCONEA, Dumitru ANGHEL, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
852

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 iunie 2012

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, în acest interval va predomina o vreme normală în majoritatea regiunilor agricole, cu excepţia zonelor din vestul şi sud-estul ţării, unde local valorile termice vor putea depăşi mediile multianuale. Pe ansamblu, cantităţile de precipitaţii vor înregistra valori apropiate de mediile climatologice în aproape toată ţara, iar în sudul, vestul, local în centrul şi nordul teritoriului acestea se pot situa sub normalul perioadei.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, rezerva de umiditate accesibilă plantelor pe adâncimea de sol 0-100 cm se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în majoritatea zonelor de cultură. Deficite de apă în sol (secetă pedologică moderată, puternică şi extremă) se vor înregistra în sud-estul, sudul şi local în estul şi vestul ţării. Aprovizionarea cu apă pe profilul de sol 0-100 cm, în cultura neirigată de porumb, va prezenta valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în cea mai mare parte a regiunilor agricole. În sudul, sud-estul, local în estul şi vestul teritoriului se va semnala fenomenul de secetă pedologică cu diferite grade de intensitate, respectiv moderată, puternică şi local chiar extremă.

Caracteristici fenologice

În condiţiile agrometeorologice menţionate, ritmurile de creştere şi dezvoltare la culturile de câmp (orz, grâu de toamnă şi porumb) vor evolua normal, în cea mai mare parte a teritoriului agricol. Totodată, procesele vegetative ale plantelor vor fi mai intense, îndeosebi pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului, starea de vegetaţie a plantelor fiind în general medie şi bună.

Cerealierele de toamnă (orz şi grâu) vor parcurge predominant fazele de înspicare şi înflorire, iar pe suprafeţele agricole din sudul, estul şi vestul ţării se va putea declanşa maturitatea în lapte. Totodată, în semănăturile întârziate fenologic se vor semnala alungirea paiului şi înspicarea. Sub aspect fenologic, la porumb se vor înregistra formarea frunzei a treia şi înfrunzirea, în cea mai mare parte a zonelor de cultură.

Recomandări de specialitate:

- Administrarea tratamentelor fitosanitare la culturile de toamnă;
- Fertilizarea cu îngrăşăminte minerale şi foliare la cultura de porumb;
- Combaterea bolilor şi dăunătorilor la culturile prăşitoare;
- Aplicarea irigaţiilor pe terenurile cu deficite de apă în sol.

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare:
Dr. Maria COŞCONEA, Oana OPREA, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
895

Comentarii

1. Dragomir Petra -- (1-June-2012)Felicitari pentru articol!
Va urmaresc cu interes.
Petruta Dragomir
Slobozia Ialomita

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-mai-2...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 mai 2010 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro

Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 1-15 mai 2010

Caracteristici termice şi hidrice

În acest interval, regimul termic al aerului va fi apropiat de normele climatologice, temperaturile medii diurne ale aerului situându-se între 10...20°C, valori apropiate de mediile multianuale, la nivelul întregului teritoriu agricol. La adâncimea de 5 cm, valorile termice medii diurne ale solului vor oscila între 13...19°C, fiind optime pentru parcurgerea fazelor incipiente de vegetaţie la culturile de porumb semănate până în prezent (germinare, răsărire şi înfrunzire), în aproape toată ţara. Se prognozează ploi locale cu caracter de aversă, însoţite de descărcări electrice şi intensificări temporare ale vântului. Cantităţile de precipitaţii se vor încadra în general în limite normale, iar izolat vor putea fi uşor excedentare comparativ cu normele climatologice.

Starea solului

Rezerva de umiditate accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe adâncimea de sol 0-100 cm, se va menţine în limite apropiate de optim şi optime în cea mai mare parte a teritoriului agricol. Pe suprafeţe extinse din sudul, sud-estul şi estul ţării, conţinutul de apă din sol va prezenta valori satisfăcătoare. În centrul şi estul Munteniei, sudul şi centrul Dobrogei, precum şi în sudul şi estul Moldovei se vor semnala deficite moderate de umiditate în sol.

Caracteristici fenologice

Pe ansamblu, condiţiile agrometeorologice prognozate vor favoriza creşterea şi dezvoltarea normală a speciilor de toamnă în cea mai mare parte a zonelor agricole. Starea de vegetaţie a culturilor însămânţate în epoca optimă se va prezenta în general medie şi bună, îndeosebi pe suprafeţele cu o bună aprovizionare cu apă în sol. În funcţie de data semănatului, orzul şi grâul de toamnă, vor parcurge fazele de înfrăţire (40...100%), alungire a paiului (10...100%), precum şi declanşarea fazei de burduf şi înspicare (10...30%). Pe suprafeţele însămânţate până la această dată, cultura de porumb va înregistra primele faze de vegetaţie, respectiv germinare, răsărire şi înfrunzire.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
935
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 mai 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Perioada se va caracteriza printr-o vreme normală sub aspect termic, în majoritatea regiunilor agricole, cu temperaturi medii diurne ale aerului ce vor fi cuprinse în general între 10...19°C, limite apropiate de mediile multianuale. În sudul şi nord-vestul ţării, valorile termice se vor putea situa sub normele climatologice. Regimul termic mediu diurn al solului la adâncimile de 5 şi 10 cm va oscila între 13...20°C la nivelul întregului teritoriu agricol, fiind îndeplinite condiţiile optime pentru parcurgerea fazelor incipiente de vegetaţie (germinare, răsărire şi înfrunzire) la cultura de porumb semănată în epoca optimă. Sub aspect pluviometric, cantităţile de apă prognozate vor fi pe ansamblu normale în cea mai mare parte a ţării, cu excepţia zonelor centrale şi sud-vestice, unde precipitaţiile se vor putea situa peste mediile lunare multianuale.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor pe adâncimea de sol 0-100 cm se va menţine în limite satisfăcătoare şi apropiate de optim în toate zonele de cultură ale ţării. Conţinutul de umiditate în stratul de sol 0-20 cm (ogor) va prezenta valori satisfăcătoare în majoritatea regiunilor agricole. Rezerva de apă din sol se va situa în limite apropiate de optim şi optime, îndeosebi în nordul, centrul şi vestul teritoriului agricol.

Caracteristici fenologice

Ca urmare, ritmurile vegetative ale plantelor vor evolua în general normal, în cea mai mare parte a zonelor de cultură. De asemenea, în depresiunile din centrul şi nordul ţării procesele de creştere şi dezvoltare ale plantelor vor fi uşor încetinite. În culturile înfiinţate în perioada optimă uniformitatea şi vigurozitatea plantelor se vor prezenta bună respectiv medie, iar în cele întârziate starea de vegetaţie va fi în general medie şi slabă. Din punct de vedere fenologic, orzul şi grâul de toamnă înfiinţate în perioada optimă se vor afla în faza de alungire a tulpinii (50-100%), iar în vestul şi sudul ţării, izolat, spre sfârşitul intervalului, va putea fi posibilă declanşarea fazei de înspicare (10-20%). Cultura de porumb semănată până la această dată va parcurge germinarea şi răsărirea (10-100%), precum şi înfrunzirea (10-60%), în special în zonele de câmpie.

Director General, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria Coşconea, Dumitru Anghel, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
991

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-mai-2...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 mai 2012

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, în acest interval va predomina o vreme normală sub aspect termic, pe aproape întreg teritoriul agricol. Local, în regiunile din sudul şi sud-estul ţării, valorile termice se vor putea situa sub mediile multianuale. Temperatura medie diurnă a solului la adâncimea de 10 cm va fi cuprinsă între 13...20°C în majoritatea zonelor de cultură, reprezentând condiţii optime pentru parcurgerea fazelor incipiente de vegetaţie (germinare, răsărire şi înfrunzire) la culturile de porumb semănate până la această dată. Cantităţile de precipitaţii prognozate se vor situa în general în limite apropiate de normalul perioadei, iar local în centrul, vestul şi nordul teritoriului acestea vor putea înregistra valori peste mediile climatologice.

Starea solului

Rezerva de umiditate accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe adâncimea de sol 0-100 cm se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în cea mai mare parte a regiunilor. În Dobrogea, estul şi sudul Munteniei, centrul şi sudul Olteniei, sudul Moldovei se va semnala seceta pedologică moderată şi local puternică. În stratul de sol 0-50 cm, în cultura de porumb, gradul de aprovizionare cu apă va prezenta valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, pe aproape întreg teritoriul agricol, cu excepţia unor suprafeţe din sud-estul şi sudul ţării, unde se vor înregistra deficite moderate de umiditate în sol.

Caracteristici fenologice

În general, ritmurile de creştere şi dezvoltare la culturile de câmp vor evolua normal în aproape toată ţara, îndeosebi pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului. La cerealierele de toamnă (orz şi grâu) semănate în epoca optimă va fi posibilă definitivarea fazei de înfrăţire, plantele aflându-se predominant la alungirea tulpinii, iar în sudul ţării, izolat, va fi posibilă declanşarea fazei de burduf şi înspicare în special spre sfârşitul intervalului. La culturile semănate tardiv se vor înregistra fazele de formare a frunzei a treia şi înfrăţire. Pe suprafeţele însămânţate în epoca optimă, cultura de porumb va înregistra primele faze de vegetaţie, respectiv germinare, răsărire şi formarea primelor frunze.

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Dr. Maria COŞCONEA, Oana OPREA, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
947

☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-marti...

Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 1-15 martie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, în această perioadă va predomina o vreme în general normală, în cea mai mare parte a teritoriului agricol şi uşor mai rece, în regiunile vestice. Temperaturile medii diurne ale aerului se vor încadra între -3...7°C, limite apropiate de normele climatologice în majoritatea zonelor agricole. Din punct de vedere pluviometric, se întrevăd cantităţi normale de precipitaţii în majoritatea regiunilor de cultură, iar în jumătatea de nord a ţării acestea pot depăşi valorile medii multianuale.

Starea solului

Rezerva de umiditate în cultura grâului de toamnă, pe adâncimea de sol 0-100 cm, va prezenta în continuare valori optime şi apropiate de optim pe aproape întreg teritoriul agricol, cu excepţia unor areale din Dobrogea şi nord-estul Munteniei, unde gradul de aprovizionare cu apă a solului va fi satisfăcător.

Caracteristici fenologice

Evoluţia condiţiilor agrometeorologice va permite reluarea lentă şi temporară a proceselor vegetative la cerealierele de toamnă, în special în zonele agricole din sudul ţării. Totodată, în depresiunile din centrul şi nordul ţării, la culturile de câmp se va semnala starea de repaus biologic. În condiţiile alternanţei îngheţ-dezgheţ a solului se va putea manifesta fenomenul de „descălţare“ a plantelor.

Sub aspect fenologic, în funcţie de data semănatului şi condiţiile pedoclimatice, orzul si grâul de toamnă se vor afla în fazele de răsărire, apariţia frunzei a treia şi înfrăţire, în majoritatea regiunilor agricole. Starea de vegetaţie a plantelor se va prezenta în general medie şi bună, respectiv medie şi slabă în semănăturile tardive.

Director Executiv, dr. Cornel SOCI; Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: dr. Elena MATEESCU, Maria COSCONEA, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
988

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-marti...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 martie 2011 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 1-15 martie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, perioada se va caracteriza printr-o vreme normală în cea mai mare parte a zonelor de cultură şi uşor mai caldă în regiunile sud-estice. Totodată, în vestul şi centrul ţării, valorile termice vor putea fi mai scăzute în raport cu mediile multianuale. Regimul termic mediu diurn se va încadra între -4...6°C, în majoritatea regiunilor agricole.

Cantităţile de precipitaţii vor depăşi mediile climatologice în vestul, centrul şi local în nordul ţării, iar în restul regiunilor agricole acestea vor fi în general normale.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor pe adâncimea de sol 0-100 cm va prezenta valori apropiate de optim şi optime în cea mai mare parte a ţării. Local, în Dobrogea şi nordul Moldovei, conţinutul de umiditate din sol se va încadra în limite satisfăcătoare.

Caracteristici fenologice

În condiţiile menţionate, cerealierele de toamnă îşi vor continua repausul vegetativ, în majoritatea regiunilor agricole. Local, regimul termic din aer, uşor mai ridicat faţă de normal din sudul şi sud-estul ţării, va determina reluări lente ale proceselor fiziologice. Totodată, în nord-vestul şi centrul ţării, pe fondul scăderii temperaturilor minime din aer şi de la suprafaţa solului, precum şi în absenţa stratului de zapadă, se vor putea produce vătămări la nivelul aparatului foliar, respectiv arsuri şi îngălbeniri ale frunzelor. De asemenea, în condiţiile alternanţei îngheţ-dezgheţ a solului, se va putea manifesta fenomenul de „descălţare“ a plantelor.

În funcţie de data semănatului şi de condiţiile pedoclimatice, orzul şi grâul de toamnă se vor afla în fazele de răsărire, apariţia frunzei a treia şi înfrăţire (40-100%) în cea mai mare parte a zonelor de cultură. În general, plantele vor prezenta o stare de vegetaţie diferenţiată în teritoriu, respectiv medie şi bună la culturile semănate în perioada optimă, precum şi medie şi slabă la cele întârziate.

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
1189

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-marti...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 martie 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 1-15 martie 2012

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, în acest interval va predomina o vreme pe ansamblu normală, pe aproape întreg teritoriul agricol. Temperaturile medii diurne ale aerului vor fi cuprinse între -3°…6°C, limite apropiate de normalul perioadei, în cea mai mare parte a ţării.

Se prognozează cantităţi de precipitaţii apropiate de normele climatologice, exceptând centrul ţării, unde local vor fi posibile valori peste mediile multianuale.

Starea solului

Aprovizionarea cu apă pe adâncimea de sol 0-100 cm va prezenta valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în toate zonele de cultură.

Caracteristici fenologice

Ca urmare, la cerealierele de toamnă se va menţine starea de repaus biologic, în majoritatea zonelor de cultură. În zilele cele mai reci, când temperaturile minime din aer se vor situa sub limitele biologice critice (Tmin.≤-7°...-10°C) de rezistenţă a plantelor va exista riscul vătămării aparatului foliar prin brunificări şi arsuri ale vârfului frunzelor. Totodată, în regiunile de câmpie va fi posibilă reluarea lentă şi temporară a proceselor vegetative la culturile agricole de toamnă, în special în perioadele calde. Local, în condiţiile alternanţei îngheţ-dezgheţ a solului se va putea semnala fenomenul de „descălţare“ a plantelor.

În funcţie de data semănatului, culturile de orz şi grâu de toamnă vor parcurge diferite faze fenologice, respectiv răsărirea, apariţia frunzei a treia şi înfrăţirea în toate regiunile agricole.

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Oana OPREA, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
1029
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-noiem...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 noiembrie 2009 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 1-15 noiembrie 2009

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, în acest interval va predomina o vreme normală sub aspect termic, în cea mai mare parte a zonelor de cultură. Valorile medii diurne ale aerului vor oscila între 2...10°C, în aproape toată ţara, posibil mai scăzute în regiunile vestice. Temperaturile maxime din aer se vor situa între 6...13°C, posibil mai ridicate în jumătatea de sud a ţării, unde în zilele cele mai calde vor putea depăşi 20°C. Minimele din aer vor fi cuprinse între -3...7°C, în majoritatea zonelor agricole, chiar mai coborâte, sub -10°C, în zonele depresionare din centrul şi nordul ţării, favorizând producerea brumelor.

Regimul pluviometric va fi în general normal la nivelul întregii ţări şi excedentar în jumătatea nordică a teritoriului agricol. Precipitaţiile vor fi sub formă de ploaie, dar şi mixte – ploaie, lapoviţă şi ninsoare.

Starea solului

În stratul de sol 0-20 cm/ogor, gradul de aprovizionare cu apă va prezenta valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în cea mai mare parte a teritoriului agricol.

Caracteristici fenologice

Evoluţia regimului hidrotermic din aer şi sol va determina în general ritmuri normale de vegetaţie la culturile de toamnă, în cea mai mare parte a suprafeţelor agricole. În depresiunile din nordul şi centrul ţării, procesele de creştere şi dezvoltare a plantelor vor fi mai lente şi chiar vor stagna temporar, îndeosebi în zilele cele mai reci.

Speciile de toamnă (orz şi grâu), în funcţie de data semănatului şi de agrotehnica aplicată, se vor afla în fazele de germinare, răsărire şi de formare a primelor frunze (10-100%), în majoritatea regiunilor agricole. Culturile din jumătatea de sud a ţării, înfiinţate în epoca optimă, se vor afla la începutul înfrăţirii (10-25%).

Director general, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
dr. Elena MATEESCU, Maria COSCONEA,
Dumitru ANGHEL, Oana OPREA, Ana ŞERBAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
763
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 noiembrie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

În acest interval va predomina o vreme în general normală sub aspect termic la nivelul întregii ţări, cu valori medii diurne ale aerului ce vor fi cuprinse între 1...11°C.

Temperatura medie diurnă a solului la adâncimile de 5 şi 10 cm se va încadra între 4...12°C, favorabilă pentru desfăşurarea fazelor de germinare, răsărire şi înfrunzire la culturile de toamnă (orz şi grâu) înfiinţate în perioada optimă.

Cantităţile de precipitaţii prognozate vor fi pe ansamblu normale în majoritatea regiunilor, exceptând estul şi centrul ţării, unde acestea pot depăşi mediile multianuale.

Starea solului

Pe adâncimea de sol 0-20 cm, gradul de aprovizionare cu apă în cultura grâului de toamnă se va situa în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în aproape toate regiunile agricole, cu excepţia unor areale din vestul şi sud-estul ţării, unde se vor înregistra în continuare deficite de umiditate în sol (secetă pedologică moderată şi, izolat, puternică).

Caracteristici fenologice

Pe fondul regimului hidrotermic din aer şi sol favorabil, procesele vegetative ale culturilor de toamnă se vor desfăşura normal pe aproape întreg teritoriul agricol al ţării, îndeosebi pe suprafeţele cu o bună aprovizionare cu apă a solului. De asemenea, în zonele depresionare, ritmurile de creştere şi dezvoltare ale plantelor vor fi încetinite şi chiar stagnate temporar, îndeosebi în zilele cele mai reci. Totodată, se vor putea finaliza însămânţările la grâul de toamnă, însă plantele nu vor fi suficient călite pentru a rezista tempera-turilor minime negative din anotimpul de iarnă, situate sub pragul minim de rezistenţă a plantelor (<0C).

În funcţie de data semănatului, condiţiile pedoclimatice şi agrotehnica aplicată, orzul şi grâul de toamnă se vor afla predominant în fazele de germinare şi răsărire, precum şi apariţia frunzei a 3-a, în majoritatea zonelor de cultură. Spre sfârşitul intervalului, în culturile însămânţate în epoca optimă din sudul şi estul ţării, local, se va putea înregistra faza de înfrăţire. Uniformitatea şi vigurozitatea plantelor se vor prezenta bună şi medie în semănăturile efectuate în perioada optimă, respectiv medie şi slabă în culturile înfiinţate tardiv.

Recomandări de specialitate:

- Urgentarea şi chiar finalizarea lucrărilor de eliberare a terenurilor de resturile vegetale şi a arăturilor adânci de toamnă, pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului;
- Administrarea îngrăşămintelor minerale complexe la speciile de toamnă semănate în perioada optimă.

Director General, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU

Colectiv de elaborare: Daniel Alexandru, Dumitru Anghel, Rodica Tudor
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
944
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-octom...

Estimări privind evoluţia vremii în intervalul 1-15 octombrie 2009

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, în acest interval va predomina un regim termic al aerului pe ansamblu normal, în majoritatea zonelor de cultură şi chiar mai ridicat în sudul şi estul ţării. Valorile medii diurne ale aerului vor oscila între 8...17°C, apropiate de mediile multianuale, în cea mai mare parte a regiunilor agricole. Temperaturile maxime din aer se vor încadra între 13...22°C în aproape toată ţara, posibil mai ridicate (>25°C) în intervalele cele mai calde.

Minimele din aer vor fi cuprinse între 3...11°C la nivelul întregii ţări, mai scăzute în depresiunile din centrul şi nordul ţării, unde local vor fi condiţii de producere a brumei. Regimul termic mediu diurn al solului la adâncimea de 5 cm se va situa între 11...17°C, fiind optim pentru desfăşurarea proceselor de germinare, răsărire şi înfrunzire la speciile de toamnă (orz şi grâu de toamnă), semănate până la această dată. Pe ansamblu, se întrevăd cantităţi de precipitaţii normale din punct de vedere agricol pe majoritatea suprafeţelor agricole şi excedentare în regiunile sudice.

Starea solului

Rezerva de apă în stratul de sol 0-20 cm/ogor se va încadra în limite satisfăcătoare până la apropiate de optim şi optime, în special pe terenurile agricole din Maramureş, Transilvania, vestul şi nordul Olteniei, jumătatea de vest a Munteniei, vestul Moldovei, estul Banatului şi al Crişanei. Deficite de umiditate în sol (secetă pedologică moderată, puternică şi extremă) se vor menţine în Dobrogea, Bărăgan, sudul şi estul Moldovei, centrul şi sudul Olteniei, vestul Banatului şi al Crişanei.

Caracteristici fenologice

Evoluţia regimului hidrotermic din aer şi sol va favoriza ritmuri de vegetaţie în general normale la culturile de toamnă, pe majoritatea suprafeţelor agricole, cu excepţia terenurilor unde se menţin deficite de umiditate în sol, precum şi în zonele depresionare, unde procesele de creştere şi dezvoltare se vor desfăşura uşor mai lent.

La porumb, hibrizii tardivi şi semitardivi se vor continua şi chiar se vor finaliza lucrările de recoltare, îndeosebi în nordul şi centrul ţării. Speciile de toamnă (orz şi grâu) înfiinţate în epoca optimă se vor afla în fazele de germinare, răsărire şi apariţia primelor frunze în cea mai mare parte a regiunilor agricole, în special pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului.

Director general, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: dr. Elena MATEESCU, Maria COSCONEA, Dumitru ANGHEL, Ana ŞERBAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
703

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-octom...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 octombrie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, în această perioadă va predomina o vreme în general normală, în cea mai mare parte a teritoriului agricol şi uşor mai caldă în jumătatea de est a ţării. Regimul termic mediu diurn al aerului va fi cuprins pe ansamblu între 7...17°C, valori apropiate mediilor multianuale, la nivelul întregii ţări.

Temperatura medie diurnă la adâncimea de 5 cm va prezenta valori cuprinse între 9...15°C, în majoritatea zonelor de cultură, favorabile însămânţărilor la speciile de toamnă (orz şi grâu) şi proceselor de germinare-răsărire-înfrunzire.

Se prognozează cantităţi de precipitaţii care se vor încadra în general în limite normale, în aproape toate regiunile agricole şi uşor excedentare, în vestul şi nordul ţării.

Starea solului

În stratul de sol 0-20 cm (ogor), aprovizionarea cu apă va prezenta în continuare valori satisfăcătoare până la apropiate de optim şi optime, în cea mai mare parte a teritoriului. Deficite de umiditate în sol (secetă pedologică moderată şi puternică) se vor menţine în sud-estul şi sudul ţării.

Caracteristici fenologice

Pe fondul condiţiilor agrometeorologice prognozate, procesele de maturare la culturile prăşitoare, precum şi cele de creştere la culturile de toamnă semănate în epoca optimă vor avea o evoluţie normală, în majoritatea regiunilor şi uşor încetinite pe arealele cu deficite hidrice în sol, precum şi în zonele depresionare.

La porumb se vor extinde lucrările de recoltare, în cea mai mare parte a regiunilor agricole.

Pe ansamblu, condiţiile hidrotermice din aer şi sol vor fi favorabile continuării însămânţării cerealelor de toamnă (orz şi grâu) în epoca optimă, precum şi a parcurgerii fazelor incipiente de vegetaţie (germinarea şi răsărirea), la cele deja înfiinţate, îndeosebi pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului.

Director Executiv, dr. Cornel SOCI;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria COŞCONEA, Oana OPREA, Daniel ALEXANDRU.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
839

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 859a7
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-octom...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 octombrie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, în această perioadă va predomina o vreme normală sub aspect termic, temperaturile medii diurne ale aerului fiind situate între 6...16°C pe aproape întreg teritoriul agricol, posibil mai ridicate în sud-estul ţării. Regimul termic mediu diurn al solului la adâncimea de 5 cm se va situa între 10...17°C, valori optime pentru desfăşurarea proceselor de germinare, răsărire şi înfrunzire la speciile de toamnă (orz şi grâu de toamnă) semănate până la această dată.

Sub aspect pluviometric, se întrevăd cantităţi normale de precipitaţii în regiunile sud-estice, iar în restul zonelor de cultură sunt posibile valori peste normele climatologice.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor pe adâncimea de sol 0-20 cm va prezenta valori satisfăcătoare până la apropiate de optim şi optime în aproape toate zonele de cultură. În Dobrogea, pe suprafeţe agricole extinse din sudul, sud-estul şi estul ţării se vor menţine deficite de apă în sol, fenomenul de secetă pedologică având diferite grade de intensitate, respectiv moderată şi puternică.

Caracteristici fenologice

Evoluţia regimului hidrotermic din aer şi sol va determina desfăşurarea normală a proceselor biologice la culturile de toamnă pe majoritatea suprafeţelor agricole, cu excepţia terenurilor unde se menţin deficite de umiditate în sol, precum şi în zonele depresionare, unde procesele de creştere şi dezvoltare se vor desfăşura uşor mai lent.

La cultura de porumb se va semnala faza de maturitate deplină (90-100%) şi totodată se vor continua şi chiar finaliza lucrările de recoltare.

La orzul şi grâul de toamnă înfiinţate în epoca optimă se vor înregistra primele faze de vegetaţie, respectiv germinare, răsărire şi apariţia primelor frunze, în special pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului.

Recomandări de specialitate:

- Continuarea lucrărilor de recoltare, transport şi depozitare a produselor agricole de sezon;
- Eliberarea terenurilor de resturile vegetale;
- Efectuarea arăturilor de toamnă;
- Pregătirea patului germinativ, însămânţarea speciilor de toamnă (orz şi grâu de toamnă) din epoca optimă, îndeosebi pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului în stratul arabil.

Director General,
dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie,

Daniel ALEXANDRU

Colectiv de elaborare:

Maria COŞCONEA, Anghel DUMITRU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1044

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-octom...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 octombrie 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 1-15 octombrie 2012
Caracteristici termice şi hidrice

În acest interval va predomina o vreme mai caldă decât în mod normal în cea mai mare parte a ţării, iar în zonele sudice, estice şi sud-estice valorile termice din aer vor putea depăşi mediile multianuale lunare. Se prognozează cantităţi de precipitaţii apropiate de normele climatologice în majoritatea regiunilor agricole, exceptând estul şi sudul ţării, unde acestea se vor putea situa sub mediile multianuale.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Dumitru ANGHEL, Oana OPREA
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2440
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-septe...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 septembrie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

În această perioadă va predomina o vreme normală sub aspect termic în cea mai mare parte a zonelor de cultură, iar în sud-estul ţării regimul termic al aerului se va putea situa peste mediile multianuale. Temperatura medie diurnă a aerului se va încadra între 12...19°C în aproape toată ţara, valori apropiate de normalul perioadei.

Cantităţile de precipitaţii prognozate vor fi pe ansamblu normale în zonele sud-estice şi local sudice, iar în restul teritoriului agricol al ţării acestea vor fi peste mediile multianuale lunare.

Starea solului

Conţinutul de umiditate în cultura de porumb pe profilul de sol 0-100 cm se va încadra în limite satisfăcătoare şi apropiate de optim în nordul, centrul şi vestul zonelor de cultură. Pe areale extinse din estul, sudul, sud-estul şi local în vestul teritoriului se va semnala fenomenul de secetă pedologică moderată, puternică şi extremă.

În regiunile agricole din vestul, sudul, sud-estul şi estul ţării, pe adâncimea 0-20 cm (ogor) se vor înregistra deficite de apă în sol, secetă pedologică având diferite grade de intensitate, respectiv extremă, puternică şi moderată. În restul suprafeţelor, rezerva de umiditate se va situa la valori satisfăcătoare până la apropiate de optim şi optime.

Caracteristici fenologice

Ca urmare, regimul hidrotermic din aer şi sol va favoriza evoluţia normală a proceselor de coacere şi maturare la culturile prăşitoare în majoritatea zonelor de cultură, exceptând terenurile agricole cu deficite de apă în sol, unde acestea vor fi în continuare stânjenite. De asemenea, pe terenurile agricole cu o aprovizionare satisfăcătoare cu apă a solului, lucrările de însămânţare la culturile de toamnă (rapiţă, orz, grâu) se vor desfăşura în general în bune condiţii.

Cultura de porumb va parcurge maturitatea în lapte (70-100%), ceară (40-100%) şi deplină (10-100%) la nivelul întregului teritoriu agricol, iar la hibrizii timpurii şi semitardivi se vor putea declanşa lucrările de recoltare.

Recomandări de specialitate:

- eliberarea terenurilor agricole de resturile vegetale;
- efectuarea lucrărilor de arat, îndeosebi pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă în stratul 0-20 cm/ogor;
- pregătirea patului germinativ şi însămânţarea speciilor de toamnã în epoca optimã (rapiţă, orz şi grâu), în special pe arealele cu o aprovizio-nare satisfăcătoare cu apă a solului;
- continuarea lucrărilor de recoltare, transport şi depozitare a produselor agricole de sezon.

Director General, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU

Colectiv de elaborare: Maria Coşconea, Rodica DUMITRU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
961

□

ª Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-1-15-septe...

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 septembrie 2012

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, în acest interval va predomina o vreme normală în majoritatea regiunilor agricole, exceptând sudul, sud-estul şi vestul ţării, unde valorile temperaturii medii ale aerului vor putea depăşi mediile climatologice.

Se prognozează cantităţi de precipitaţii apropiate de normalul perioadei pe aproape întreg teritoriul agricol, iar în sudul şi sud-estul ţării acestea se vor putea situa sub valorile medii multianuale.

Starea solului

În cultura neirigată de porumb, pe adâncimea de sol 0-100 cm se vor înregistra deficite accentuate de umiditate, seceta pedologică având diferite grade de intensitate (moderată, puternică şi extremă) în cea mai mare parte a ţării. Rezerva de apă a solului se va situa în limite satisfăcătoare local în centrul şi nordul Transilvaniei, nord-vestul Moldovei.

În stratul de sol 0-20 cm (ogor) se vor semnala deficite ridicate de apă, seceta pedologică fiind moderată, puternică şi extremă, pe aproape întreg teritoriul agricol. În centrul şi nordul Transilvaniei, estul Maramureşului şi izolat în vestul Moldovei, conţinutul de umiditate din sol va prezenta valori satisfăcătoare.

Caracteristici fenologice

În condiţiile menţinerii unui regim termic al aerului şi solului ridicat, precum şi a deficitelor mari de umiditate din sol, îndeosebi în zonele agricole din sudul şi sud-estul ţării se vor semnala în continuare forţări stadiale, plante sterile, ştiuleţi subdimensionaţi, precum şi boabe şiştave la porumb. Totodată, pe terenurile afectate de fenomenul de secetă pedologică prelungită, lucrările de arat şi pregătire a patului germinativ, precum şi efectuarea semănăturilor de toamnă (orz şi grâu) se vor desfăşura cu dificultate.

La cultura de porumb, în funcţie de data înfiinţării şi precocitatea hibridului, se vor înregistra predominant fazele de maturitate în ceară şi deplină, iar pe arealele agricole din jumătatea de sud a ţării se vor efectua lucrări de recoltare, în special la hibrizii timpurii şi semitardivi.

Recomandări de specialitate:

- Continuarea lucrărilor de recoltare, transport şi depozitare a produselor agricole de sezon;
- Eliberarea terenurilor de resturile vegetale;
- Efectuarea arăturilor şi pregătirea patului germinativ în vederea însămânţării cerealierelor de toamnă (orz şi grâu), pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului.

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Dr. Maria Coşconea, Oana OPREA, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
912
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 1-30 septembrie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Perioada se va caracteriza printr-o vreme normală sub aspect termic, în cea mai mare parte a regiunilor agricole şi uşor mai caldă, în zonele de câmpie din vestul şi sud-estul ţării. Temperatura medie diurnă a aerului se va încadra între 10...22°C, limite apropiate de mediile multianuale, la nivelul întregii ţări. Temperatura medie diurnă a solului la adâncimea de 5 cm va prezenta valori cuprinse între 15...23°C pe aproape întreg teritoriul agricol, favorabilă pentru pregătirea patului germinativ şi însămânţarea primelor culturi de toamnă. Sub aspect pluviometric, vor fi posibile ploi locale, izolat sub formă de averse, însoţite de descărcări electrice şi intensificări de scurtă durată ale vântului, în majoritatea zonelor de cultură. Cantităţile de precipitaţii prognozate, vor fi în general normale pe majoritatea suprafeţelor agricole, iar în sudul şi sud-estul ţării acestea se vor putea situa sub mediile climatologice lunare.

Starea solului

Aprovizionarea cu apă în stratul de sol 0-20 cm (ogor) va prezenta valori satisfăcătoare, apropiate de optim în cea mai mare parte a teritoriului agricol. Deficite de umiditate în sol (secetă pedologică moderată şi puternică) se vor semnala pe suprafeţe extinse din sud-estul, sudul şi local estul şi vestul ţării.

Caracteristici fenologice

Procesele vegetative ale culturilor de câmp, precum şi cele de maturare se vor desfăşura pe ansamblu normal în aproape toată ţara, îndeosebi pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului şi mai lent în zonele sudice şi sud-estice, unde se vor menţine deficite de umiditate în sol. În funcţie de data înfiinţării culturii şi precocitatea hibridului, la porumb vor predomina fazele de maturitate în lapte (70-100%), ceară şi deplină (10-100%). Local, la hibrizii extratimpurii şi timpurii din jumătatea de sud a ţării aflaţi la maturitatea tehnologică se vor declanşa lucrările de recoltare. Pe ansamblu, spre sfârşitul intervalului, condiţiile agrometeorologice vor favoriza lucrările de pregătire a terenurilor în vederea însămânţării culturilor de toamnă în epoca optimă (15 septembrie-20 octombrie), în cea mai mare parte a teritoriului agricol, iar în cele sudice şi sud-estice ale ţării, acestea se vor desfăşura cu dificultate, ca urmare a fenomenului de secetă pedologică.

Director Executiv, dr. Cornel SOCI; Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria COŞCONEA, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
962

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-28-febr...

Evoluţia vremii în intervalul 16-28 februarie 2010 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 16-28 februarie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, în acest interval regimul termic mediu diurn al aerului se va încadra în limite normale (-4...4C), în cea mai mare parte a regiunilor agricole, posibil mai scăzute în depresiuni. Se întrevăd precipitaţii normale în majoritatea zonelor de cultură, iar în vest, centru şi nord se pot depăşi local mediile multianuale.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă pe profilul de sol 0-100 cm, se va menţine în limite optime şi apropiate de optim în majoritatea regiunilor agricole, cu excepţia unor areale din sud-estul şi estul ţării, unde conţinutul de umiditate din sol va înregistra valori satisfăcătoare.

Caracteristici fenologice

În aceste condiţii, la speciile de toamnă va predomina starea de repaus biologic în cea mai mare parte a zonelor agricole ale ţării. Starea de vegetaţie a plantelor se va menţine bună şi medie, iar în semănăturile efectuate tardiv, uniformitatea şi vigurozitatea plantelor va fi medie şi slabă. La cerealierele de toamnă (orz şi grâu) semănate în perioada optimă şi bine adaptate la condiţiile de iernare se vor semnala în continuare fazele de apariţia frunzei a treia şi înfrăţire, iar culturile înfiinţate tardiv vor parcurge predominant fazele de răsărire şi formarea frunzei a treia (10-100%).

Recomandări de specialitate:

· Verificarea viabilităţii culturilor de toamnă.

Director Executiv, Dr. Cornel SOCI;
Şef Laborator Agrometeorologie, Dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria COSCONEA, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
813
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-29-febr...

Evoluţia vremii în intervalul 16-29 februarie 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 16-29 februarie 2012

Caracteristici termice şi hidrice

Perioada se va caracteriza printr-un regim termic al aerului în general normal în cea mai mare parte a ţării, cu excepţia zonelor de cultură din estul, sud-estul şi vestul teritoriului, unde temperaturile medii diurne ale aerului vor putea depăşi mediile multianuale.

Se întrevăd cantităţi de precipitaţii pe ansamblu normale în majoritatea regiunilor agricole, iar în vest, nord-vest şi centru, local acestea vor putea fi mai ridicate în raport cu mediile climatologice.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, rezerva de umiditate pe profilul de sol 0-100 cm se va menţine în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime pe aproape întreg teritoriul agricol, exceptând unele suprafeţe din estul Moldovei, unde se vor înregistra deficite de apă în sol.

Caracteristici fenologice

În condiţiile menţionate, la culturile de toamnă se va continua repausul vegetativ, în toate regiunile agricole. De asemenea, scăderea temperaturilor minime din aer sub pragurile biologice critice de rezistenţă ale plantelor (-10...-15C) vor putea afecta aparatul foliar prin brunificări şi arsuri ale vârfului frunzelor, îndeosebi pe suprafeţele fără strat protector sau cu strat superficial de zăpadă.

Cerealierele de toamnă (orz şi grâu) semănate în perioada optimă şi bine adaptate la condiţiile de iernare se vor afla în fazele de formare a frunzei a treia şi înfrăţire, iar la culturile înfiinţate tardiv se vor înregistra predominant fazele de răsărire şi formarea frunzei a treia.

Recomandări de specialitate:

- Efectuarea controlului sistematic al viabilităţii plantelor la culturile de toamnă.

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Oana OPREA, Dumitru ANGHEL Vizualizari:
1008
□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 16-30 aprilie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, în acest interval se va mentine un regim termic al aerului în general normal, în cea mai mare parte a ţării. Temperatura medie diurnă a aerului va oscila între 6...15°C, valori apropiate de normalul perioadei, în aproape toată ţara.

Regimul termic mediu diurn al solului la adâncimea de 5 cm se va situa între 9...16°C în majoritatea zonelor de cultură, optim însămânţărilor de primăvară (sfecla-de-zahăr, floarea-soarelui, cartof, porumb etc.), precum şi parcurgerii primelor faze de vegetaţie (germinare, răsărire) la cele semănate în prima urgenţă (orzoaică, mazăre, borceag, lucernă).

Sub aspect pluviometric, vor fi posibile ploi locale, izolat cu caracter de aversă, fiind însoţite de intensificări temporare ale vântului, pe aproape întreg teritoriul agricol al ţării. Local, se pot înregistra cantităţi de apă mai însemnate din punct de vedere agricol, în majoritatea regiunilor agricole.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă pe profilul de sol 0-100 cm, va prezenta în continuare valori optime şi apropiate de optim în majoritatea regiunilor agricole, cu excepţia unor areale din sud-estul şi estul ţării, unde conţinutul de umiditate din sol va înregistra valori satisfăcătoare. Rezerva de umiditate pe adâncimea de sol 0-20 cm (ogor) se va menţine în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime pe întreg teritoriul agricol al ţării.

Caracteristici fenologice

În general, potenţialul hidrotermic din aer şi sol va determina o evoluţie normală a proceselor vegetative la cerealierele de toamnă, în majoritatea zonelor agricole. De asemenea, în depresiunile nordice şi centrale se va putea semnala o încetinire a ritmurilor de creştere şi dezvoltare. Orzul şi grâul de toamnă înfiinţate în perioada optimă îşi vor continua fazele de înfrăţire (70-100%) şi alungire a tulpinii (10-100%), cu o stare de vegetaţie în general bună şi medie. În culturile tardive se vor înregistra formarea frunzei a treia şi înfrăţirea (10-100%), uniformitatea şi vigurozitatea plantelor fiind medie şi slabă.

Recomandări de specialitate:

- Pregătirea patului germinativ şi efectuarea lucrărilor de semănat la speciile prăşitoare (floarea-soarelui şi porumb);
- Administrarea îngrăşămintelor minerale complexe la cerealierele de toamnă;
- Efectuarea lucrărilor pentru combaterea buruienilor (erbicidări), bolilor şi dăunătorilor (substanţe fitosanitare).

Director Executiv, dr. Cornel SOCI;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU

Colectiv de elaborare:
Maria COŞCONEA, Dumitru ANGHEL
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
848
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

evolutia-vremii-in-intervalul-16-30-apri...

Evoluţia vremii în intervalul 16-30 aprilie 2011 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 16-30 aprilie 2011
Caracteristici termice şi hidrice
Sub aspect termic, în acest interval va predomina o vreme în general normală în cea mai mare parte a teritoriului agricol şi uşor mai rece în nord-vestul, sud-vestul şi local în sudul ţării. Regimul termic mediu diurn al aerului se va încadra pe ansamblu între 6...16°C, valori apropiate de normele climatologice în majoritatea regiunilor agricole. Temperatura medie diurnă a solului la adâncimea de 5 cm va prezenta valori de 8...13°C în aproape toată ţara, optime continuării însămânţărilor de primăvară, precum şi parcurgerii primelor faze de vegetaţie (germinare-răsărire) la cele semănate până în prezent. Cantităţile de precipitaţii vor înregistra valori situate în jurul mediilor multianuale în sudul, sud-estul şi vestul ţării, iar în restul teritoriului acestea vor putea depăşi normalul perioadei.
Starea solului
Rezerva de umiditate accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe profilul de sol 0-100 cm se va încadra în limite satisfăcătoare până la apropiate de optim, la nivelul întregului teritoriu agricol al ţării. În stratul de sol 0-20 cm (ogor), aprovizionarea cu apă va prezenta valori satisfăcătoare, în cea mai mare parte a ţării. Pe suprafeţe agricole extinse din Oltenia, nordul Moldovei, local în sudul Dobrogei şi nord-vestul Munteniei, conţinutul de umiditate din sol se va încadra în limite apropiate de optim. Izolat, în sudul Munteniei sunt posibile deficite moderate de apă în sol.
Caracteristici fenologice
În condiţiile agrometeorologice menţionate, procesele fiziologice ale culturilor de câmp se vor desfăşura pe ansamblu normal, la nivelul întregii ţări. Orzul şi grâul de toamnă, în funcţie de data semănatului şi de condiţiile pedoclimatice, vor parcurge predominant apariţia frunzei a treia (70-100%), înfrăţirea (30-100%) şi alungirea tulpinii (10-80%). Starea de vegetaţie a culturilor se va prezenta bună şi medie în culturile înfiinţate în perioada optimă, respectiv medie şi slabă în cele semănate tardiv.
Director Executiv, dr. Aurora BELL;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria Coşconea, Dumitru Anghel, Oana OPREA
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
859
☐
˚ Comentarii
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-30-apri...

Evoluţia vremii în intervalul 16-30 aprilie 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI

Evoluţia vremii în intervalul 16-30 aprilie 2012

Caracteristici termice şi hidrice

Perioada se va caracteriza printr-un regim termic al aerului în general normal, în majoritatea regiunilor agricole, şi uşor mai scăzut în sudul şi sud-vestul ţării. Temperatura medie diurnă din aer se va situa între 6...15°C, limite apropiate de normalul perioadei, în aproape toată ţara.

La adâncimea de 5 cm, temperatura medie diurnă a solului se va încadra între 8...15°C la nivelul întregii ţări, valori favorabile însămânţărilor de primăvară (porumb), în special pe suprafeţele cu o bună aprovizionare cu apă a solului.

Sub aspect pluviometric sunt posibile cantităţi de precipitaţii apropiate de mediile multianuale în cea mai mare parte a teritoriului agricol. Izolat, în centrul şi nord-estul ţării, valorile cantităţilor de precipitaţii vor putea depăşi normele climatologice.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor pe profilul de sol 0-100 cm va prezenta valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în majoritatea zonelor de cultură, cu excepţia unor areale din sud-estul şi estul ţării, unde se va semnala fenomenul de secetă pedologică moderată.

În stratul de sol de 0-20 cm (ogor), rezerva de umiditate se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în cea mai mare parte a teritoriului. Local, pe unele suprafeţe agricole din estul şi sud-estul ţării, se vor înregistra deficite moderate de umiditate în sol.

Caracteristici fenologice

Pe fondul regimului hidrotermic din aer şi sol favorabil, la cerealierele de toamnă va fi posibilă desfăşurarea normală a proceselor vegetative în aproape toate regiunile agricole. Totodată, în depresiunile din centrul şi nordul teritoriului, ritmurile de creştere şi dezvoltare ale plantelor vor fi încetinite. Starea de vegetaţie a plantelor se va prezenta medie şi bună în culturile înfiinţate în perioada optimă şi pe suprafeţele cu o bună aprovizionare cu apă a solului, respectiv medie şi slabă în cele semănate tardiv.

Sub aspect fenologic, culturile de orz şi grâu de toamnă se vor afla în fazele de înfrunzire şi înfrăţire, precum şi alungirea tulpinii, în special pe arealele cu o bună aprovizionare cu apă a solului din jumătatea de sud a ţării. În semănăturile efectuate în afara epocii optime se vor continua formarea frunzei a treia şi înfrăţirea.

Recomandări de specialitate:

- Efectuarea lucrărilor de pregătire a patului germinativ şi a însămânţărilor de primăvară;
- Fertilizarea fazială a culturilor de toamnă cu îngrăşăminte minerale (azotat de amoniu şi complexe);
- Combaterea buruienilor (erbicidări, praşile manuale şi mecanice), bolilor şi dăunătorilor (substanţe fitosanitare).

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Oana OPREA, Dumitru ANGHEL
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
905
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-30-iuni...

Evoluţia vremii în intervalul 16-30 iunie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Intervalul se va caracteriza prin menţinerea unui regim termic al aerului pe ansamblu normal, în cea mai mare parte a ţării. Temperatura medie diurnă a aerului va oscila între 15...24°C, limite apropiate de normalul perioadei. Se prognozează cantităţi de precipitaţii în general normale pe aproape întreg teritoriul agricol. Ploile vor avea caracter de aversă, dar şi torenţiale, fiind însoţite de descărcări electrice, intensificări temporare ale vântului, izolat cu aspect de vijelie, precum şi căderi de grindină.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor pe profilul de sol 0-100 cm va prezenta în continuare valori optime, apropiate de optim şi satisfăcătoare în majoritatea zonelor de cultură, cu excepţia unor suprafeţe agricole din cea mai mare parte a Dobrogei, estul şi sudul Munteniei, sudul Moldovei, unde se vor semnala deficite de umiditate în sol (secetă pedologică moderată şi local puternică).

Rezerva de umiditate în stratul de sol 0-50 cm, în cultura de porumb, se va situa în limite optime, apropiate de optim şi satisfăcătoare pe aproape întreg teritoriul. Local în sud-estul, sudul şi estul ţării se va semnala fenomenul de secetă pedologică moderată şi izolat puternică.

Caracteristici fenologice

Ca urmare, procesele de maturare ale culturilor de toamnă vor fi intensificate, iar la prăşitoare, creşterea şi dezvoltarea vegetativă se vor desfăşura în condiţii bune în cea mai mare parte a teritoriului, în special pe terenurile agricole cu o bună aprovizionare cu apă a solului. Uniformitatea şi vigurozitatea culturilor de toamnă înfiinţate în epoca optimă se vor menţine bună şi medie, respectiv medie şi slabă în semănăturile efectuate tardiv şi pe suprafeţele agricole afectate de seceta pedologică. La prăşitoare, în regiunile unde temperatura maximă din aer se va situa peste limita biologică critică de rezistenţă (32°C) a plantelor, izolat se va putea semnala fenomenul de răsucire şi ofilire temporară a frunzelor în orele de amiază. În funcţie de data semănatului şi de agrotehnica aplicată, porumbul va parcurge fazele de apariţie a frunzei a 3-a (80-100%) şi înfrunzire (10-100%) în majoritatea regiunilor, iar izolat, în extremitatea de sud a ţării va fi posibilă declanşarea apariţiei paniculului (10-40%) la hibrizii extratimpurii şi timpurii.

Recomandări de specialitate:

- Lucrări de combatere a buruienilor (erbicidări, praşile mecanice/manuale) în culturile prăşitoare;
- Continuarea aplicării irigaţiilor în zonele unde se menţin deficite de apă în sol.

Director Executiv, dr. Cornel SOCI;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Dumitru ANGHEL, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
803
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 16-30 iunie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Intervalul se va caracteriza printr-un regim termic al aerului pe ansamblu normal, în cea mai mare parte a ţării, iar în sud-estul şi vestul ţării valorile termice se pot situa peste mediile multianuale. Temperatura medie diurnă a aerului se va încadra în limite apropiate de normele climatologice, 15...24°C, în majoritatea regiunilor agricole ale ţării.

Se prognozează cantităţi de precipitaţii în general normale pe aproape întreg teritoriul agricol, iar în vestul, sud-estul şi nord-estul teritoriului cantităţile de apă se vor situa sub normele climatologice lunare. Ploile vor avea caracter de aversă, însoţite de descărcări electrice şi intensificări temporare ale vântului.

Starea solului

În stratul de sol 0-100 cm aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor de grâu de toamnă aflate în perioada cu cerinţe maxime faţă de apă (formare a bobului, maturitate lapte şi ceară) se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în cea mai mare parte a ţării. Pe unele areale agricole din Dobrogea, Muntenia, sudul Moldovei, vestul Banatului şi al Crişanei este posibil să se înregistreze fenomenul de secetă pedologică moderată şi puternică.

În cultura de porumb neirigată, pe profilul 0-100 cm, conţinutul de umiditate se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în majoritatea regiunilor agricole. Pe suprafeţe agricole extinse din sudul, sud-estul, vestul şi local în estul teritoriului se va semnala fenomenul de secetă pedologică cu diferite grade de intensitate, respectiv moderată, puternică şi chiar extremă.

Caracteristici fenologice

Ca urmare, procesele de maturare ale culturilor de toamnă vor fi intensificate, iar la prăşitoare creşterea şi dezvoltarea vegetativă se vor desfăşura în condiţii bune în special pe terenurile agricole cu o bună aprovizionare cu apă a solului. Uniformitatea şi vigurozitatea culturilor de toamnă înfiinţate în epoca optimă se vor menţine bună şi medie, respectiv medie şi slabă în semănăturile efectuate tardiv şi pe suprafeţele agricole afectate de seceta pedologică.

Orzul şi grâul de toamnă semănate în perioada optimă se vor afla predominant în fazele de înflorire, maturitate în lapte şi ceară (10-100%), pe aproape întreg teritoriul agricol, iar în sudul şi sud-estul ţării se va semnala maturitatea deplină (10-50%), declanşându-se totodată recoltarea la orzul de toamnă. Culturile întârziate fenologic vor parcurge fazele de „burduf" şi înspicare (50-100%), înflorire (10-100%) şi maturitatea în lapte (10-40%).

În funcţie de data semănatului şi agrotehnica aplicată, porumbul va parcurge fazele de apariţie a frunzei a 3-a (80-100%) şi înfrunzire (10-100%) în majoritatea regiunilor, iar izolat, în extremitatea de sud a ţării, va fi posibilă declanşarea apariţiei paniculului (10-40%) la hibrizii extratimpurii şi timpurii.

Recomandări de specialitate:

Efectuarea în continuare a tratamentelor chimice împotriva bolilor şi dăunătorilor în culturile de câmp, precum şi în plantaţiile pomiviticole; combaterea buruienilor prin erbicidări şi praşile mecanice/manuale la speciile de prăşitoare; aplicarea irigaţiilor pe suprafeţele agricole cu deficite de apă în sol.

Până acum, semnele sunt bune

Primăvara a venit târziu, dar ploile care au urmat în special în luna mai au recuperat mult din ceea ce s-a pierdut în primele zile ale lunii martie. În majoritatea zonelor ţării, starea de vegetaţie a culturilor este bună şi foarte bună acolo unde a fost aplicată o agrotehnică, să-i spunem medie. Primele zile ale lui iunie sunt tot ploioase şi, ceea ce este foarte important, ele nu au adus pagube. Dacă vor continua măcar până la mijlocul unii iunie, atunci putem spune că există semne îmbucurătoare mai ales pentru culturile păioase. Ce va urma în iulie şi august încă nu ştim, dar meteorologii nu exclud apariţia unei secete, cu toate consecinţele ei.

Director General, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: Daniel ALEXANDRU, Rodica Tudor

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
829
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 16-30 iunie 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI

Evoluţia vremii în intervalul 16-30 iunie 2012

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, această perioadă se va caracteriza prin menţinerea unui regim termic al aerului normal, în aproape toată ţara. Local, în sud-estul şi vestul ţării, temperatura medie diurnă a aerului se va putea situa peste normele climatologice.

Se prognozează cantităţi de precipitaţii în general normale în majoritatea zonelor de cultură, iar în vestul, sudul şi local în centrul şi nordul ţării acestea vor putea înregistra valori sub mediile multianuale.

Starea solului

Aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe profilul de sol 0-100 cm va prezenta valori satisfăcătoare până la apropiate de optim şi optime, pe majoritatea suprafeţelor agricole. În sud-estul, sudul şi local în estul şi vestul teritoriului se va semnala fenomenul de secetă pedologică cu diferite grade de intensitate, respectiv moderată, puternică şi izolat chiar extremă.

În cultura neirigată de porumb, rezerva de umiditate pe adâncimea de sol 0-100 cm se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în aproape toată ţara, cu excepţia unor areale agricole din Dobrogea, Muntenia, Oltenia, Moldova şi Banat, unde se vor înregistra deficite de apă în sol (secetă pedologică moderată, puternică şi extremă).

Caracteristici fenologice

Regimul hidrotermic din aer şi sol favorabil va imprima ritmuri normale, atât în desfăşurarea proceselor de coacere şi maturare la cerealierele de toamnă, cât şi în cele de creştere şi dezvoltare la speciile prăşitoare, în majoritatea regiunilor agricole. Starea de vegetaţie a plantelor va fi bună şi medie, la special în semănăturile înfiinţate în epoca optimă şi pe arealele agricole cu o aprovizionare satisfăcătoare cu apă a solului.

Fenologic, grâul de toamnă însămânţat în perioada optimă se va afla la înflorire, maturitate în lapte şi ceară, în cea mai mare parte a teritoriului. Local, pe unele suprafeţe agricole din jumătatea de sud a ţării se va semnala începutul maturităţii depline. Culturile tardive vor parcurge fazele de înspicare, înflorire şi maturitate în lapte. La orzul de toamnă se va înregistra recoltarea. La porumb, predominantă va fi faza de înfrunzire la nivelul întregii ţări, iar în zonele de câmpie izolat va fi posibilă apariţia paniculului, îndeosebi la hibrizii extratimpurii şi timpurii.

Recomandări de specialitate:

- Aplicarea tratamentelor fitosanitare la culturile de toamnă;
- Fertilizarea cu îngrăşăminte minerale şi foliare la cultura de porumb;
- Combaterea bolilor şi dăunătorilor la culturile prăşitoare;
- Aplicarea irigaţiilor pe terenurile cu deficite de apă în sol.

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;

Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Dr. Maria COŞCONEA, Oana OPREA, Dumitru ANGHEL
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
770
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-30-noie...

Imprimati articolulEvoluţia vremii În intervalul 16-30 noiembrie 2009

Caracteristici termice şi hidrice

Perioada se va caracteriza printr-un regim termic al aerului în general normal, pe aproape întreg teritoriul agricol al ţării. Temperaturile medii diurne ale aerului vor fi cuprinse în general între -1...8°C, valori apropiate de mediile multianuale. Maximele din aer vor oscila între 4...12°C, posibil mai ridicate (până la 20°C) în zonele agricole din sudul ţării. Minimele din aer se vor încadra între -5...5°C, iar în nopţile cele mai reci vor fi posibile valori mai scăzute (sub -10°C), îndeosebi în zonele depresionare din nordul şi centrul ţării, unde vor fi condiţii de producere a brumei şi îngheţului la sol.

Se prognozează precipitaţii, atât sub formă de ploaie, cât şi mixte (ploaie, lapoviţă şi ninsoare), mai ales în regiunile deluroase. Cantităţile de precipitaţii vor fi în general normale în majoritatea regiunilor şi posibil peste normele climatologice lunare în jumătatea nordică a teritoriului agricol.

Starea solului

Aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe adâncimea de sol 0-100 cm se va menţine în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în majoritatea regiunilor agricole ale ţării, cu excepţia unor areale din sud-estul, estul şi sudul teritoriului agricol, unde se vor semnala în continuare deficite de apă în sol, seceta pedologică fiind moderată şi local, puternică.

Caracteristici fenologice

Orzul şi grâul de toamnă înfiinţate în epoca optimă se vor afla predominant în fazele de înfrunzire (40-100%) şi înfrăţire (10-100%), culturile prezentând o uniformitate şi vigurozitate pe ansamblu medie şi bună. În semănăturile tardive se vor înregistra fazele de răsărire şi formarea frunzei a treia, iar starea de vegetaţie va fi în general medie şi slabă.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
779

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-30-noie...

Evoluţia vremii în intervalul 16-30 noiembrie 2010 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 16-30 noiembrie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, intervalul se va caracteriza printr-un regim termic al aerului normal pe aproape întreg teritoriul agricol şi posibil mai scăzut în Transilvania şi nordul Moldovei. Temperaturile medii diurne ale aerului vor fi cuprinse între -2...8°C, valori apropiate de normele climatologice. În zilele cele mai reci, local vor fi condiţii de producere a brumei şi îngheţului superficial la sol. Se întrevăd cantităţi de precipitaţii apropiate de mediile multianuale în cea mai mare parte a regiunilor agricole, cu excepţia zonelor din centrul, vestul şi nord-vestul ţării, unde acestea vor putea fi excedentare.

Starea solului

Rezerva de umiditate pe profilul de sol 0-50 cm, în cultura grâului de toamnă, se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în majoritatea zonelor de cultură. Local în sud-estul teritoriului agricol se vor semnala deficite de apă în sol.

Caracteristici fenologice

Pe fondul regimului hidrotermic din aer şi sol prognozat, procesele fiziologice ale culturilor de toamnă se vor desfăşura pe ansamblu normal în majoritatea regiunilor agricole, iar în depresiunile din nordul şi centrul ţării ritmurile de vegetaţie vor fi încetinite şi izolat chiar stagnate temporar. În funcţie de data semănatului, orzul şi grâul de toamnă vor parcurge fazele de germinare (80-100%), răsărire (60-100%) şi înfrunzire (40-100%). Cele mai avansate fenologic vor fi culturile semănate în epoca optimă din jumătatea de sud a ţării, care se vor afla în faza de înfrăţire (10-80%).

Director Executiv, dr. Aurora BELL;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria COŞCONEA, Dumitru ANGHEL, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
914
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-30-noie...

Evoluţia vremii în intervalul 16-30 noiembrie 2011 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 16-30 noiembrie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, perioada se va caracteriza printr-un regim termic al aerului normal în aproape toate zonele agricole, exceptând centrul, estul şi sud-vestul ţării, unde valorile temperaturii aerului se vor putea situa sub mediile multianuale.

Sub aspect pluviometric sunt posibile cantităţi de precipitaţii în general normale, în cea mai mare parte a teritoriului agricol, iar în vestul şi centrul ţării acestea vor fi mai ridicate comparativ cu normele climatologice.

Starea solului

Rezerva de umiditate pe profilul de sol 0-100 cm în cultura grâului de toamnă va prezenta valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în cea mai mare parte a ţării. Seceta pedologică moderată şi puternică se va înregistra în Dobrogea, estul Munteniei şi, local, în sudul Moldovei.

Caracteristici fenologice

Condiţiile agrometeorologice prognozate vor determina ritmuri normale de vegetaţie la speciile de toamnă, în majoritatea zonelor de cultură. În depresiunile din nordul şi centrul teritoriului agricol, procesele de creştere şi dezvoltare la culturile cerealiere de toamnă vor fi mai lente, iar uniformitatea şi vigurozitatea plantelor vor fi medie respectiv slabă.

Culturile de toamnă (orz şi grâu) semănate în epoca optimă vor parcurge fazele de înfrunzire şi înfrăţire, cu o stare de vegetaţie în general bună şi medie. În semănăturile tardive vor predomina germinarea, răsărirea şi apariţia frunzei a treia, plantele fiind insuficient călite şi sensibile la temperaturile minime scăzute de pe parcursul iernii.

Recomandări de specialitate:

- Definitivarea lucrărilor de eliberare a terenurilor agricole de resturile vegetale.
- Efectuarea arăturilor adânci de toamnă pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului.
- Aplicarea îngrăşămintelor minerale complexe (cu azot şi fosfor) la culturile de toamnă semănate în epoca optimă.

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Dumitru Anghel, Rodica Tudor

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
973

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 820cc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 16-30 septembrie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

În acest interval se va menţine un regim termic al aerului în general normal în majoritatea zonelor de cultură, cu valori medii diurne ce vor oscila între 9...20°C, apropiate de normalul perioadei. În zilele cele mai calde, temperaturile maxime din aer pot atinge şi chiar depăşi 30°C în zonele de câmpie din jumătatea sudică a ţării, iar în nopţile cele mai reci, minimele din aer pot scădea sub 5°C, în special în depresiunile nordice şi centrale.

În sol, la adâncimea de 5 cm, regimul termic mediu diurn va fi cuprins între 13...22°C în toate zonele de cultură, fiind optim pregătirii patului germinativ în vederea înfiinţării culturilor de toamnă (orz şi grâu), precum şi parcurgerii primelor faze de vegetaţie la cele semănate în perioada optimă.

Pe ansamblu, se întrevăd cantităţi de precipitaţii normale în cea mai mare parte a ţării, exceptând zonele sudice şi sud-estice, unde acestea se vor putea situa sub mediile multianuale. De asemenea, ploile vor avea izolat caracter de aversă, fiind însoţite de intensificări temporare ale vântului şi descărcări electrice.

Starea solului

Rezerva de umiditate pe adâncimea de sol 0-20 cm/ogor se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în majoritatea zonelor agricole. Pe suprafeţe agricole extinse din sud-estul, sudul şi estul ţării se va semnala în continuare fenomenul de secetă pedologică cu diferite grade de intensitate, respectiv moderată, puternică şi extremă.

Caracteristici fenologice

Datorită regimului hidrotermic din aer şi sol favorabil, procesele de coacere şi maturare ale culturilor prăşitoare (porumb şi floarea-soarelui) vor evolua în general normal în aproape toate regiunile agricole, în special pe terenurile cu o aprovizionare satisfăcătoare cu apă a solului. Pe suprafeţele agricole afectate de seceta pedologică din sudul, sud-estul şi estul ţării, ritmurile vegetative vor fi în continuare stânjenite, plantele prezentând o uniformitate şi vigurozitate pe ansamblu medie şi slabă.

Porumbul se va afla predominant la maturitatea ceară (70-100%) şi deplină (10-100%) la nivelul întregii ţări, continuându-se recoltarea la hibrizii timpurii pe majoritatea suprafeţelor agricole.

Pe terenurile agricole unde se menţin deficite ridicate de umiditate în sol, atât lucrările de pregătire a patului germinativ, cât şi parcurgerea primelor faze de vegetaţie (germinare-răsărire) ale culturilor de orz şi grâu de toamnă se vor putea desfăşura cu dificultate, fiind necesare lucrări agricole suplimentare.

Director Executiv, dr. Cornel SOCI;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: Dumitru ANGHEL, Daniel ALEXANDRU.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:

815

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-30-sept...

Evoluţia vremii în intervalul 16-30 septembrie 2011 > REVISTA LUMEA SATULUI

Evoluţia vremii în intervalul 16-30 septembrie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, intervalul se va caracteriza printr-un regim al aerului normal, cu valori medii diurne cuprinse între 12...19°C, apropiate de mediile multianuale, în majoritatea regiunilor agricole. Local, în sud-estul ţării, temperatura medie diurnă a aerului va depăşi normele climatologice, iar în centrul teritoriului valorile termice vor putea fi sub limitele normale.

La adâncimea de 5 cm, temperatura medie diurnă a solului va prezenta valori cuprinse între 15...20°C în aproape toată ţara, limite favorabile pentru pregătirea patului germinativ şi însămânţarea culturilor de toamnă (orz şi grâu) în epoca optimă.

Pe ansamblu, cantităţile de apă vor înregistra valori peste normalul perioadei în vestul şi centrul ţării, sub mediile climatologice în est şi sud-est, precum şi apropiate de mediile multianuale, în restul teritoriului.

Starea solului

Conţinutul de umiditate în stratul de sol 0-20 cm (ogor) se va încadra în limite scăzute (secetă pedologică moderată) şi deosebit de scăzute (secetă pedologică puternică şi extremă), în cea mai mare parte a teritoriului agricol. Pe suprafeţe extinse din centrul, nordul şi local în sudul şi sud-vestul ţării, aprovizionarea cu apă a solului va fi satisfăcătoare până la apropiată de optim.

Caracteristici fenologice

Condiţiile agrometeorologice menţionate vor permite ritmuri normale de evoluţie a proceselor de maturare la culturile prăşitoare, în special pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului, iar în zonele agricole cu deficite de umiditate în sol din estul şi sud-estul ţării procesele vegetative vor fi stânjenite. Regimul termic din aer şi sol va favoriza desfăşurarea fazelor incipiente de vegetaţie, respectiv germinare-răsărire, la culturile de toamnă însămânţate în epoca optimă, în special pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului.

În funcţie de data semănatului şi precocitatea hibrizilor, porumbul îşi va continua fazele de maturitate în ceară şi deplină (10-100%) în cea mai mare parte a zonelor de cultură, extinzându-se suprafeţele agricole în curs de recoltare, în special la hibrizii extratimpurii şi timpurii.

Director General, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Anghel DUMITRU Vizualizari:
880

☐
° Comentarii
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-30-sept...

Evoluţia vremii în intervalul 16-30 septembrie 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 16-30 septembrie 2012

Caracteristici termice şi hidrice

Perioada se va caracteriza printr-un regim termic al aerului normal în cea mai mare parte a teritoriului, iar în regiunile agricole din vestul, sudul şi sud-estul ţării temperaturile medii lunare ale aerului se vor putea situa peste mediile multianuale.

Sub aspect pluviometric, cantităţile de precipitaţii vor înregistra valori normale în aproape toată ţara, exceptând zonele sudice şi sud-estice, unde acestea se vor situa sub normele climatologice.

Starea solului

Rezerva de umiditate din stratul de sol 0-20 cm/ogor se va situa la valori scăzute (secetă pedologică moderată) şi deosebit de scăzute (secetă pedologică puternică şi local extremă) în cea mai mare parte a zonelor agricole. Local în centrul, vestul şi nordul ţării, gradul de aprovizionare cu apă a solului se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime.

Caracteristici fenologice

Ca urmare, procesele vegetative ale culturilor prăşitoare vor fi în continuare stânjenite, înregistrându-se uscarea parţială/totală a aparatului foliar, maturarea forţată, boabe şiştave şi ştiuleţi subdimensionaţi la porumb, cu efecte negative asupra potenţialului productiv în aproape toată ţara, îndeosebi pe arealele agricole, unde se înregistrează deficite ridicate de umiditate în sol.

Pe fondul menţinerii fenomenului de secetă pedologică, atât lucrările de arat şi de pregătire a patului germinativ cât şi parcurgerea primelor faze de vegetaţie (germinare – răsărire - apariţia primelor frunze) ale culturilor de orz şi grâu de toamnă semănate în epoca optimă se vor desfăşura cu dificultate.

Porumbul îşi va definitiva faza de maturitate în ceară, continuându-se totodată maturitatea deplină şi recoltarea, la nivelul întregului teritoriu agricol.

Recomandări de specialitate:

- Eliberarea suprafeţelor agricole de resturile vegetale;
- Continuarea lucrărilor de arat pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului în stratul 0-20 cm;
- Pregătirea patului germinativ şi semănatul cerealierelor de toamnă (orz şi grâu) în perioada optimă;
- Recoltarea, transportul şi depozitarea produselor agricole şi a fructelor de sezon.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
707
☐
˚ Comentarii
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 august 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, intervalul se va caracteriza printr-un regim termic al aerului mai ridicat decât în mod normal, în majoritatea zonelor de cultură. Valorile temperaturii medii diurne a aerului vor fi cuprinse între 15...28°C, mai ridicate cu 1...5°C faţă de mediile multianuale lunare, în aproape toată ţara. Se prognozează cantităţi de precipitaţii apropiate de normele climatologice în cea mai mare parte a teritoriului agricol şi deficitare în sud-estul ţării. Local, în zonele vestice, centrale şi nordice, cantităţile de apă pot depăşi mediile multianuale. Ploile vor avea caracter de aversă, dar vor fi şi torenţiale, fiind însoţite de descărcări electrice şi intensificări de scurtă durată ale vântului, izolat cu aspect de vijelie, precum şi căderi de grindină.

Starea solului

În cultura neirigată de porumb, rezerva de umiditate accesibilă plantelor pe adâncimea de sol 0-100 cm, se va menţine în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în majoritatea zonelor de cultură. Pe unele suprafeţe din Dobrogea, centrul şi sudul Munteniei şi al Olteniei, precum şi în sudul Moldovei se va semnala în continuare fenomenul de secetă pedologică moderată şi puternică.

Caracteristici fenologice

Pe fondul temperaturilor maxime din aer şi de la suprafaţa solului, situate frecvent peste limitele biologice critice (30...32°C) de rezistenţă a culturilor prăşitoare, asociate cu seceta pedologică, în special din sudul şi sud-estul ţării, se vor produce în continuare fenomenul de ofilire temporară şi răsucire a frunzelor în orele de amiază, uscarea parţială a acestora şi forţări stadiale, precum şi acumularea redusă a substanţei uscate în bob.

Sub aspect fenologic, porumbul, în funcţie de data semănatului şi agrotehnica aplicată, se va afla la înflorirea paniculului şi mătăsire (90-100%), maturitatea în lapte (10-100%), precum şi la maturitatea în ceară (10-80%). Local, în jumătatea de sud a ţării va fi posibilă declanşarea maturităţii depline (10-20%), îndeosebi la hibrizii extratimpurii şi timpurii. Starea de vegetaţie se va menţine în general bună, respectiv medie şi slabă pe terenurile cu deficite de apă în sol.

Director Executiv, dr. Cornel SOCI;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria COŞCONEA, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
914

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 august 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, intervalul se va caracteriza printr-un regim termic al aerului mai ridicat decât în mod obişnuit pe aproape întreg teritoriul agricol, cu excepţia regiunilor centrale, unde valorile temperaturii medii diurne vor fi apropiate de mediile multianuale.

Pe ansamblu, se prognozează cantităţi normale de precipitaţii în centrul ţării, iar în restul zonelor de cultură acestea se vor situa sub normele climatologice.

Starea solului

Aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor neirigate de porumb pe adâncimea de sol 0-100 cm se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi local optime pe aproape întreg teritoriul agricol, cu excepţia unor suprafeţe din sud-estul, sudul şi vestul ţării, unde se vor semnala deficite de umiditate în sol, seceta pedologică având diferite grade de intensitate, respectiv moderată, puternică şi izolat chiar extremă.

Caracteristici fenologice

În condiţiile agrometeorologice menţionate, procesele vegetative la culturile prăşitoare vor fi intensificate, exceptând zonele afectate de seceta pedologică, unde se va semnala deprecierea stării de vegetaţie a plantelor prin îngălbenirea/uscarea aparatului foliar, forţări stadiale, precum şi acumularea redusă a substanţei uscate în bob.

Sub aspect fenologic, porumbul, în funcţie de data semănatului, precocitatea hibridului şi agrotehnica aplicată, va înregistra înflorirea paniculului şi mătăsirea (80-100%), maturitatea în lapte (10-100%), precum şi maturitatea ceară (10-80%). Izolat, în regiunile de câmpie va fi posibilă declanşarea maturităţii depline (10-25%), îndeosebi la hibrizii extratimpurii şi timpurii.

Recomandări de specialitate:

- Lucrări de întreţinere la prăşitoare (combaterea bolilor şi dăunătorilor);
- Eliberarea terenurilor de resturile vegetale şi efectuarea arăturilor în vederea însămânţărilor de toamnă pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului.

Director General, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Anghel DUMITRU, Oana OPREA

Vremea a fost bună pentru agricultură

Deşi am semănat mai puţin în toamna trecută, acum, la vremea secerişului, vom recolta mai mult decât în 2010 şi, ceea ce este mai important, grâul are o calitate excepţională. Nici morarii şi nici brutarii nu mai au motive să declasifice grâul pe care-l cumpără de la fermieri, întrucât el întruneşte calităţi de panificaţie la nivelul celor mai

valoroase grâne aduse din import.
În actualitate se află acum culturile de toamnă. Dinte toate, cel mai bine se prezintă floarea-soarelui şi porumbul. Floarea, prin nivelul randamentelor, ar putea bate toate recordurile de până acum. Îmbucurător este că şi porumbul a depăşit perioada critică de formare a bobului, ceea ce este esenţial pentru reuşita culturii.
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
796
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-31-dece...

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 decembrie 2010 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 16-31 decembrie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Intervalul se va caracteriza printr-un regim termic al aerului în general normal în majoritatea regiunilor şi posibil mai scăzut în sudul teritoriului agricol. Temperaturile medii diurne din aer se vor situa în general între -6...4°C, valori apropiate de normele climatologice. Pe ansamblu, cantităţile de precipitaţii se vor încadra în limite normale pentru această perioadă în aproape toate zonele de cultură, iar local, în nord-vestul şi sud-vestul ţării, acestea vor putea fi sub mediile multianuale.

Starea solului

Rezerva de umiditate accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe profilul de sol 0-100 cm se va încadra în limite satisfăcătoare.

Caracteristici fenologice

Procesele de creştere şi dezvoltare la culturile de toamnă se vor desfăşura mai lent, iar local vor fi posibile stagnări temporare în evoluţia proceselor vegetative, spre sfârşitul intervalului. În depresiunile din centrul şi nordul ţării, speciile de orz şi grâu de toamnă se vor afla predominant în starea de repaus biologic. Culturile înfiinţate în perioada optimă vor prezenta o stare de vegetaţie bună şi medie, iar la cele efectuate după 20 octombrie, uniformitatea şi vigurozitatea plantelor va fi medie şi slabă. În regiunile unde temperaturile minime ale aerului vor scădea sub pragurile biologice critice de rezistenţă ale culturilor de toamnă (-10...-15C) şi în absenţa unui strat protector de zapadă, va exista riscul deprecierii aparatului foliar prin brunificări/arsuri ale vârfului frunzelor. Orzul şi grâul de toamnă vor parcurge predominant fazele de răsărire (80-100%), apariţia frunzei a treia (30-100%) şi înfrăţire (10-100%), la nivelul întregii ţări.

Director Executiv, dr. Aurora BELL;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria COŞCONEA, Dumitru ANGHEL, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
894

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-31-dece...

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 decembrie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Perioada se va caracteriza printr-un regim termic al aerului în general normal, pe aproape întreg teritoriul agricol al ţării. Mediile diurne ale temperaturii aerului vor fi cuprinse între -5...3°C, valori apropiate de normele climatologice, la scara întregii ţări.

Sub aspect pluviometric, cantităţile de precipitaţii vor fi normale în sud-estul şi estul ţării, sub valorile medii multianuale în sudul şi sud-vestul teritoriului, iar în regiunile centrale şi vestice vor putea depăşi mediile climatologice.

Starea solului

Rezerva de umiditate pe profilul de sol 0-100 cm, în cultura grâului de toamnă, va prezenta valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în cea mai mare parte a teritoriului agricol. Fenomenul de secetă pedologică moderată şi puternică se va semnala în sud-estul, estul şi local în sudul ţării.

Caracteristici fenologice

Pe ansamblu, în condiţiile agrometeorologice menţionate, ritmurile de vegetaţie la speciile de toamnă vor fi încetinite în aproape toate regiunile agricole, local fiind posibilă chiar stagnarea temporară a acestora, iar în centrul şi nordul ţării procesele de creştere şi dezvoltare ale plantelor se vor afla în starea de repaus vegetativ.

Uniformitatea şi vigurozitatea plantelor vor fi în general bună şi medie în semănăturile înfiinţate în epoca optimă, respectiv medie şi slabă în cele întârziate fenologic, precum şi pe terenurile cu deficite de umiditate în sol.

Sub aspect fenologic, orzul şi grâul de toamnă se vor afla în fazele de răsărire, formare a frunzei a treia, cele mai avansate în vegetaţie fiind culturile semănate în epoca optimă din sudul şi estul ţării aflate la înfrăţire. Pe fondul temperaturilor minime din aer şi sol scăzute sub pragurile biologice critice de rezistenţă a plantelor (t min.≤-10...-15...-20°C), pe suprafeţele agricole fără strat protector de zăpadă sau cu un strat superficial se va menţine riscul deteriorării aparatului foliar, îndeosebi la culturile semănate tardiv şi care prezintă rezistenţă redusă la iernare.

Recomandări de specialitate:

- Efectuarea controlului biologic pentru determinarea viabilităţii plantelor la speciile de toamnă (orz şi grâu);
- Aplicarea îngrăşămintelor minerale complexe la culturile de toamnă semănate în perioada optimă.

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Dumitru ANGHEL, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
794

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-31-ianu...

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 ianuarie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Regimul termic mediu diurn al aerului se va încadra în general în limite normale (- 0...2°C) pentru această perioadă în cea mai mare parte a ţării, iar local, în zonele sudice şi sud-estice, valorile termice vor putea depăşi mediile multianuale. Sub aspect pluviometric, cantităţile de precipitaţii prognozate se pot situa pe ansamblu în limite normale din punct de vedere agricol în majoritatea regiunilor agricole, exceptând vestul ţării, unde cantităţile de apă vor putea depăşi valorile normale.

Starea solului

Rezerva de umiditate accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe profilul de sol 0-100 cm se va menţine în limite optime şi apropiate de optim la nivelul întregului teritoriu agricol al ţării.

Caracteristici fenologice

În condiţiile agrometeorologice menţionate, la culturile de toamnă se va semnala în continuare stadiul de repaus biologic, pe aproape întreg teritoriul agricol al ţării. De asemenea, în zilele cele mai calde, pe fondul temperaturilor maxime ridicate din aer şi sol, izolat, la cerealierele de toamnă vor fi posibile reluări lente şi temporare ale proceselor vegetative, în special în zonele de câmpie din jumătatea de sud a ţării. Sub aspect fenologic, orzul şi grâul de toamnă, în funcţie de data semănatului, se vor afla în fazele de răsărire, formare a frunzei a treia şi înfrăţire (30-100%). Starea de vegetaţie a culturilor se va prezenta în general bună şi medie, respectiv medie şi slabă în semănăturile efectuate în afara epocii optime.

Director Executiv, dr. Aurora BELL; Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: Maria Coşconea, Dumitru ANGHEL, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1055

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-31-ianu...

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 ianuarie 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 16-31 ianuarie 2012

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, perioada se va caracteriza printr-un regim termic al aerului normal în majoritatea regiunilor agricole, cu excepţia zonelor de cultură din vestul, sudul şi sud-estul teritoriului, unde valorile medii diurne ale temperaturii aerului vor depăşi mediile climatologice.

Cantităţile de precipitaţii prognozate vor prezenta valori apropiate de mediile multianuale în aproape toate zonele agricole, iar local în vest, acestea vor fi peste normele climatologice.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, rezerva de umiditate pe profilul de sol 0-100 cm va prezenta valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în cea mai mare parte a zonelor de cultură. Deficite moderate de apă în sol se vor semnala în sud-estul şi estul teritoriului agricol al ţării.

Caracteristici fenologice

În condiţiile agrometeorologice menţionate, cerealierele de toamnă îşi vor continua repausul vegetativ în majoritatea regiunilor agricole, cu excepţia zilelor mai calde, când vor fi posibile reluări lente ale proceselor vegetative, îndeosebi pe areale agricole din sudul, estul şi vestul teritoriului. În zonele nordice şi centrale, scăderea temperaturilor minime din aer, sub limitele biologice critice de rezistenţă ale plantelor (-10...-15C), va afecta aparatul foliar al plantelor prin degerături şi arsuri ale vârfului frunzelor, îndeosebi pe suprafeţele fără strat protector sau cu strat superficial de zăpadă (sub 10 cm).

Din punct de vedere fenologic, culturile de toamnă (orz şi grâu) se vor afla în fazele de răsărire, formarea frunzei a treia şi înfrăţire, pe aproape întreg teritoriul agricol al ţării.

Recomandări de specialitate:

- Aplicarea îngrăşămintelor minerale complexe la culturile de toamnă semănate în perioada optimă;
- Continuarea verificării viabilităţii plantelor la culturile de toamnă.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
788
□
˚Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 93a95
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 iulie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Intervalul se va caracteriza, în general, printr-un regim termic al aerului mai ridicat decât în mod normal, în cea mai mare parte a teritoriului agricol. Temperaturile medii diurne ale aerului vor fi cuprinse între 18...28°C, cu 1...5°C peste mediile multianuale, pe aproape întreg teritoriul ţării. Se prognozează ploi locale, sub formă de aversă, însoţite de descărcări electrice şi intensificări de scurtă durată ale vântului, izolat cu aspect de vijelie. Local vor fi condiţii de producere a grindinei. Cantităţile de precipitaţii vor fi, în general, apropiate de mediile climatologice în centrul şi nordul ţării şi nesemnificative din punct de vedere agricol, în restul zonelor de cultură.

Starea solului

În cultura de porumb, rezerva de umiditate accesibilă plantelor pe adâncimea de sol 0-100 cm se va situa în limite optime, apropiate de optim şi satisfăcătoare, în cea mai mare parte a teritoriului agricol. În sudul, sud-estul şi estul ţării, local se va semnala fenomenul de secetă pedologică moderată şi puternică.

Caracteristici fenologice

Pe ansamblu, potenţialul hidrotermic al aerului şi solului din această perioadă va fi în general favorabil pentru evoluţia normală a proceselor vegetative la culturile prăşitoare. Ritmurile de creştere şi dezvoltare ale plantelor vor fi mai intense în zonele de câmpie din sudul, vestul şi estul ţării, în special pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului. De asemenea, în zilele în care temperaturile maxime din aer se vor situa frecvent peste limitele biologice critice (30...32°C) de rezistenţă a culturilor prăşitoare, se va produce fenomenul de ofilire temporară şi răsucire a frunzelor în orele de amiază, uscarea parţială a acestora, precum şi forţări stadiale, îndeosebi pe terenurile cu deficite de apă în sol.

Grâul de toamnă înfiinţat în perioada optimă se va afla la definitivarea maturităţii depline, continuându-se recoltarea. Totodată, pe unele suprafeţe agricole din jumătatea de sud a ţării se vor putea finaliza lucrările de recoltare. La culturile semănate tardiv se va semnala maturitatea în ceară (80-100%) şi deplină (10-60%), precum şi începutul recoltării. În funcţie de precocitatea hibridului, data semănatului şi agrotehnica aplicată, porumbul va parcurge predominant fazele de apariţie a paniculului, înflorire şi mătăsire (10-100%). De asemenea, va fi posibilă declanşarea maturităţii în lapte (10-30%) la hibrizii extratimpurii şi timpurii, îndeosebi pe suprafeţele cu o bună aprovizionare cu apă a solului. Starea de vegetaţie a culturilor se va menţine în general bună, respectiv medie şi slabă pe terenurile cu deficite de apă în sol.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
783

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-31-iuli...

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 iulie 2011 > REVISTA LUMEA SATULUI

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 iulie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Intervalul se va caracteriza printr-un regim termic al aerului mai ridicat decât în mod obişnuit în cea mai mare parte a teritoriului agricol, exceptând centrul ţării, unde temperaturile medii diurne se vor încadra între 17...26° C, limite apropiate de normalul perioadei.

Se prognozează cantităţi de precipitaţii situate sub mediile multianuale în majoritatea regiunilor agricole, iar în nord-vestul ţării acestea vor fi apropiate de normele climatologice.

Starea solului

Conţinutul de umiditate pe adâncimea de sol 0-100 cm în cultura de porumb se va încadra în limite satisfăcătoare până la apropiate de optim şi local optime, în majoritatea regiunilor agricole. Pe areale extinse din estul, sud-estul, sudul şi vestul teritoriului se vor înregistra deficite ridicate de apă în sol (secetă pedologică moderată, puternică şi extremă).

Caracteristici fenologice

Pe fondul regimului termic din aer şi sol, mai ridicat decât în mod normal, procesele vegetative la speciile de câmp se vor desfăşura mai intens, în majoritatea regiunilor agricole. De asemenea, în zonele cu deficite de umiditate în sol, în zilele cu temperaturi maxime situate peste limitele biologice critice de rezistenţă ale plantelor (30...32° C), în orele de amiază se vor produce ofilirea şi răsucirea temporară a aparatului foliar, precum şi îngălbenirea şi uscarea frunzelor bazale la porumb. Plantele vor prezenta o uniformitate şi vigurozitate, pe ansamblu, bună şi medie, respectiv medie şi slabă la cele înfiinţate în afara epocii optime.

Grâul de toamnă din nordul şi centrul ţării îşi va definitiva maturitatea în ceară, aflându-se predominant în faza de maturitate deplină (10-100%) şi recoltare. În Dobrogea, Muntenia, Oltenia, Crişana, Banat şi Moldova se vor continua şi chiar finaliza lucrările de recoltare.

Sub aspect fenologic, porumbul va parcurge înflori-rea şi mătăsirea (10-100%), în cea mai mare parte a zonelor agricole. La hibrizii timpurii din vestul, sudul şi sud-estul ţării, se va putea declanşa maturitatea în lapte (10-40%), în special în culturile semănate în epoca optimă.

Recomandări de specialitate:

- Combaterea bolilor şi a dăunătorilor la prăşitoare;
- Continuarea lucrărilor de recoltare, transport şi depozitare a cerealierelor de toamnă.

Director General, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: Maria Cosconea, Anghel Dumitru, Daniel ALEXANDRU

Un seceriş normal

Când spunem normal avem în vedere suprafeţele mari cultivate cu grâu şi orz. La acestea s-ar mai putea adăuga şi rapiţa, la care se practică tot un fel de seceriş. Din primele date statistice înţelegem că recolta este bună, chiar dacă nu atât de bogată cum se previziona acum o lună, înaintea ultimului val de ploi.

Există zone unde furtuna a doborât la pământ lanuri întregi sau a scuturat seminţele de rapiţă. Dar aşa-i la noi, una bună, alta mai puţin. Importante sunt acum previziunile meteorologilor care dau de înţeles că soarele va străluci din nou o perioadă mai îndelungată.

Dacă va fi aşa înseamnă că vom avea parte de o recoltă mai sănătoasă, care va aduce câştiguri bune fermierilor, adică acelora care cultivă şi produc pentru piaţă. Preţurile la grâu, orz şi rapiţă sunt mai mult decât satisfăcătoare, iar dacă nu vor apărea unele disfuncţionalităţi în zona comercializării, atunci totul pare că va fi în regulă.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
764

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-31-iuli...

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 iulie 2012

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, perioada se va caracteriza printr-un regim termic al aerului normal în cea mai mare parte a regiunilor agricole, exceptând zonele din sud-vestul, sudul şi sud-estul ţării, unde valorile temperaturii medii diurne vor putea depăşi mediile climatologice.

Din punct de vedere pluviometric, cantităţile de precipitaţii se vor situa sub mediile multianuale în sudul, sud-estul şi sud-vestul ţării şi vor fi apropiate de normele climatologice în restul teritoriului agricol.

Starea solului

Aprovizionarea cu apă a solului în stratul 0-100 cm, în cultura neirigată de porumb, se va încadra în limite satisfăcătoare, până la apropiate de optim şi optime, în cea mai mare parte a ţării. În sud-estul, sudul, vestul şi estul teritoriului agricol se vor înregistra deficite de umiditate în sol, seceta pedologică fiind moderată, puternică şi extremă.

Caracteristici fenologice

Ca urmare, regimul hidrotermic al aerului şi solului din acest interval va fi în general favorabil desfăşurării proceselor vegetative ale culturilor prăşitoare în aproape toată ţara, exceptând suprafeţele agricole afectate de secetă pedologică, unde ritmurile de creştere şi dezvoltare ale plantelor vor fi stânjenite, înregistrându-se totodată uscarea parţială a aparatului foliar, precum şi forţări stadiale.

În zilele cele mai calde, temperaturile maxime ridicate din aer situate peste limitele biologice critice (30...32°C) de rezistenţă a plantelor vor determina producerea fenomenului de ofilire temporară şi răsucire a frunzelor la culturile prăşitoare. La grâul de toamnă se va definitiva maturitatea deplină în aproape toate regiunile agricole, continuându-se şi chiar finalizându-se lucrările de recoltare, în special în jumătatea de sud a ţării.

Porumbul, în funcţie de precocitatea hibridului, data semănatului şi agrotehnica aplicată se va afla în fazele de înflorire şi mătăsire, precum şi declanşarea maturităţii în lapte la hibrizii extratimpurii şi timpurii, îndeosebi pe suprafeţele cu o bună aprovizionare cu apă a solului.

Recomandări de specialitate:

- Finalizarea efectuării lucrărilor de întreţinere la culturile prăşitoare;
- Aplicarea irigaţiilor pe suprafeţele afectate de fenomenul de secetă pedologică;
- Continuarea lucrărilor de recoltare, transport şi depozitare a cerealierelor de toamnă;
- Eliberarea terenurilor agricole de resturile vegetale.

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Dr. Maria Coşconea, Dumitru ANGHEL, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
716

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-31-mai-...

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 mai 2010 > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 mai 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Intervalul se va caracteriza prin menţinerea unui regim termic al aerului în general normal, în cea mai mare parte a regiunilor agricole. Temperaturile medii diurne ale aerului se vor încadra între 11...21°C, limite apropiate de normalul perioadei. Pe ansamblu, cantităţile de precipitaţii vor fi apropiate de valorile normale în aproape toată ţara, exceptând zonele vestice, centrale şi nordice, unde vor fi posibile depăşiri ale normelor climatologice. Precipitaţiile vor fi sub formă de ploi locale, de aversă, fiind însoţite de descărcări electrice şi intensificări temporare ale vântului.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor pe profilul de sol 0-100 cm va înregistra în continuare valori satisfăcătoare până la apropiate de optim şi optime în majoritatea zonelor de cultură, cu excepţia unor suprafeţe agricole extinse din sud-estul teritoriului, unde se vor semnala în continuare deficite de umiditate în sol, seceta pedologică fiind moderată şi izolat puternică. Conţinutul de umiditate în cultura de porumb, în stratul de sol 0-50 cm, se va situa în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în cea mai mare parte a ţării. Deficite de apă în sol (secetă pedologică moderată şi local puternică) se vor înregistra în sud-estul ţării.

Caracteristici fenologice

Regimul hidrotermic din aer şi sol va determina o evoluţie normală a proceselor vegetative la cerealierele de toamnă în majoritatea zonelor de cultură şi mai intensă îndeosebi în jumătatea de sud a ţării, în special pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului. Orzul şi grâul de toamnă semănate în perioada optimă îşi vor definitiva alungirea tulpinii (100%), aflându-se predominant în fazele de „burduf“ şi înspicare (10-100%) în cea mai mare parte a zonelor de cultură. În culturile semănate după 20 octombrie se vor semnala alungirea tulpinii (10-100%) şi începutul înspicării (10-50%), îndeosebi în extremitatea de sud a Câmpiei Române. În funcţie de data semănatului, agrotehnica aplicată şi condiţiile pedoclimatice, porumbul va parcurge fazele de răsărire şi înfrunzire (10-100%) la nivelul întregii ţări.

Director Executiv, dr. Cornel SOCI; Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Oana OPREA, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
699
☐
Comentarii
☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 mai 2011

Caracteristici termice şi hidrice

În acest interval va predomina un regim termic al aerului în general normal la nivelul întregii ţări. Temperatura medie diurnă a aerului se va situa între 11...21°C, valori apropiate de normalul perioadei. Valorile medii diurne ale temperaturii solului la adâncimea de 10 cm se vor încadra între 15...22°C, în cea mai mare parte a ţării, limite favorabile desfăşurării proceselor de răsărire şi înfrunzire la culturile de prăşitoare semănate în perioada optimă.

Se prognozează cantităţi de precipitaţii apropiate de mediile climatologice în majoritatea regiunilor agricole, iar local, în sudul şi vestul ţării, acestea vor putea depăşi valorile normale ale perioadei.

Starea solului

Rezerva de umiditate pe profilul de sol 0-100 cm în cultura grâului de toamnă se va încadra între valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime pe majoritatea regiunilor agricole. Aprovizionarea cu apă în sol pe adâncimea de sol 0-50 cm în cultura de porumb neirigat se va situa între limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în cea mai mare parte a teritoriului agricol. Pe unele suprafeţe din sud şi sud-est este posibil să se semnaleze fenomenul de secetă pedologică moderată.

Caracteristici fenologice

Pe ansamblu, condiţiile agrometeorologice din acest interval vor determina desfăşurarea normală a proceselor de creştere şi dezvoltare ale culturilor de câmp (orz, grâu de toamnă şi porumb) în aproape toată ţara. Cerealierele de toamnă (orz şi grâu) semănate în epoca optimă vor parcurge predominant fazele de alungire a tulpinii (70-100%) şi înspicare (10-100%), fiind posibilă totodată apariţia fazei de înflorire (10-30%), îndeosebi în zonele de câmpie din jumătatea sudică a ţării. În funcţie de data semănatului, porumbul va înregistra fazele de germinare (80-100%), răsărire (40-100%) şi înfrunzire (10-100%) la nivelul întregului teritoriu agricol al ţării, culturile prezentând o stare de vegetaţie, pe ansamblu, bună şi medie.

Director Executiv, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria Coşconea, Dumitru Anghel, Daniel ALEXANDRU.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
955

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 mai 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 mai 2012

Caracteristici termice şi hidrice

Perioada se va caracteriza printr-un regim termic al aerului în general normal în cea mai mare parte a ţării şi uşor mai scăzut decât în mod obişnuit în sudul şi sud-estul teritoriului agricol.

La adâncimea de 10 cm, temperatura medie diurnă a solului va oscila între 15...21°C la nivelul întregii ţări, limite favorabile desfăşurării fazelor de răsărire şi înfrunzire la culturile prăşitoare semănate până în prezent, îndeosebi pe arealele agricole cu o bună aprovizionare cu apă a solului. Sub aspect pluviometric sunt posibile cantităţi de precipitaţii lunare apropiate de valorile normale ale perioadei în majoritatea regiunilor agricole, iar în nordul, centrul şi vestul ţării precipitaţiile vor putea depăşi mediile multianuale.

Starea solului

La sfârşitul lunii mai 2012, aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe profilul de sol 0-100 cm va prezenta valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în cea mai mare parte a zonelor de cultură. Seceta pedologică moderată, puternică şi extremă se va semnala în sud-estul, sudul şi local în vestul ţării.

În cultura neirigată de porumb, rezerva de umiditate în stratul de sol 0-50 cm se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în cea mai mare parte a teritoriului, cu excepţia unor suprafeţe agricole din sudul, sud-estul şi vestul ţării, unde se vor înregistra deficite de apă în sol, seceta pedologică fiind moderată, puternică şi chiar extremă.

Caracteristici fenologice

Ca urmare, regimul hidrotermic din aer şi sol favorabil va determina o desfăşurare normală a proceselor vegetative la cerealierele de toamnă în aproape toată ţara, în special pe suprafeţele agricole cu o aprovizionare satisfăcătoare cu apă a solului.

La orzul şi grâul de toamnă înfiinţate în perioada optimă se va definitiva alungirea tulpinii, continuându-se totodată fazele de „burduf“ şi înspicare. De asemenea, în zonele de câmpie din jumătatea sudică a ţării va fi posibilă apariţia fazei de înflorire. În culturile tardive se vor înregistra înfrăţirea şi alungirea tulpinii. Porumbul, în funcţie de data semănatului, va parcurge fazele de germinare, răsărire şi înfrunzire în majoritatea regiunilor agricole, plantele prezentând o stare de vegetaţie pe ansamblu bună şi medie.

Recomandări de specialitate:

- Fertilizarea fazială a culturilor de toamnă cu îngrăşăminte minerale complexe;
- Combaterea bolilor şi dăună-torilor la culturile de toamnă;
- Efectuarea lucrărilor de între-ţinere la speciile de primăvară (erbicidări, praşile).

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;

Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Dr. Maria COŞCONEA, Oana OPREA, Dumitru ANGHEL
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
821

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 martie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, intervalul se va caracteriza printr-un regim termic al aerului normal, în aproape toate regiunile agricole. Valorile temperaturilor medii diurne ale aerului vor fi cuprinse între -2...10°C, în majoritatea zonelor de cultură.

Sub aspect pluviometric, sunt posibile ploi în cea mai mare parte a ţării, iar cantităţile de precipitaţii pot depăşi local valorile medii multianuale.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor pe adâncimea de sol 0-100 cm va fi apropiată de optim şi optimă în cea mai mare parte a regiunilor agricole, cu excepţia unor suprafeţe din sud-estul şi estul ţării, unde rezerva de umiditate din sol se va situa în limite satisfăcătoare.

Gradul de aprovizionare cu apă în stratul de sol 0-20 cm (ogor) va prezenta valori optime şi apropiate de optim în majoritatea zonelor agricole. Local în sud-estul şi centrul ţării, conţinutul de umiditate din sol va fi satisfăcător. De asemenea, pe terenurile joase şi cu drenaj defectuos din nordul şi centrul ţării se vor putea semnala excese de umiditate în sol, precum şi băltiri temporare de apă în culturi.

Caracteristici fenologice

Procesele de creştere şi dezvoltare ale cerealierelor de toamnă vor evolua în general în condiţii normale, pe majoritatea suprafeţelor agricole. În zonele depresionare din centrul şi nordul ţării, ritmurile vegetative se vor putea desfăşura uşor mai lent.

Orzul şi grâul de toamnă, semănate în epoca optimă, vor parcurge predominant fazele de înfrunzire şi înfrăţire, iar local în sud-vestul, sudul şi sud-estul ţării va fi posibil începutul alungirii tulpinii. În culturile înfiinţate tardiv se vor semnala răsărirea, apariţia frunzei a treia şi înfrăţirea, starea de vegetaţie fiind pe ansamblu slabă spre medie.

Recomandări de specialitate:

-·Continuarea efectuării controlului biologic pentru determinarea viabilităţii plantelor de orz şi grâu;
-·Aplicarea îngrăşămintelor pe bază de azot şi potasiu în culturile de toamnă semănate în perioada optimă;
-·Efectuarea arăturilor în vederea însămânţărilor de primăvară.

Director Executiv, dr. Cornel SOCI;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
Maria COŞCONEA, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:

888
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-31-mart...

Evoluţia vremii în intervalul 16-31martie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

În acest interval va predomina un regim termic al aerului normal în cea mai mare parte a ţării, cu excepţia zonelor nord-vestice, unde temperaturile se pot situa sub normele climatologice. Temperaturile medii diurne ale aerului vor fi cuprinse între -3 şi 10°C în cea mai mare parte a zonelor de cultură. Sub aspect pluviometric, se întrevăd cantităţi de precipitaţii apropiate de normele climatologice. Local, acestea vor putea depăşi valorile medii multianuale în centrul şi nord-vestul ţării, iar în sud-vest vor fi sub mediile lunare climatologice.

Starea solului

Rezerva de umiditate accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe profilul de sol 0-100 cm se va încadra în limite optime şi apropiate de optim în majoritatea zonelor de cultură. În sud-estul şi local în estul şi vestul teritoriului agricol, conţinutul de apă din sol va prezenta valori satisfăcătoare.

Caracteristici fenologice

Pe ansamblu, condiţiile agrometeorologice prognozate vor permite reluarea proceselor de vegetaţie la culturile de toamnă pe aproape întreg teritoriul agricol al ţării, îndeosebi spre sfârşitul intervalului. Totodată, în regiunile agricole din nord-vestul ţării, precum şi în depresiunile din estul Transilvaniei se va menţine repausul biologic. Starea de vegetaţie a plantelor va fi medie şi bună în culturile semănate în epoca optimă, respectiv medie şi slabă în cele tardive. Orzul şi grâul de toamnă semănate în epoca optimă vor înregistra predominant înfrunzirea şi înfrăţirea, iar în cele înfiinţate după 20 octombrie plantele se vor afla în fazele de răsărire, apariţie a frunzei a 3-a şi înfrăţire.

Recomandări de specialitate:

• Controlul biologic pentru determinarea viabilităţii plantelor de orz şi grâu de toamnă;
•Aplicarea îngrăşămintelor minerale cu azot la cerealierele de toamnă semănate în perioada optimă;
•Efectuarea arăturilor în vederea însămânţărilor de primăvară din prima urgenţă, în special pe terenurile agricole unde umiditatea solului permite efectuarea unor lucrări de calitate.

Starea lucrărilor

În această primăvară, conform datelor furnizate de Ministerul Agriculturii, sunt programate să fie însămânţate 5 milioane de ha. Este vorba în principal de porumb care însumează 2,6 - milioane ha, floarea soarelui - 933 de mii ha, plante de nutreţ - 429 mii ha, cartofi - 238 mii şi legume - 215 mii ha. Restul suprafeţelor vor fi însămânţate cu ovăz – 178 mii ha, soia – 68 mii ha, sfeclă de zahăr 22 mii ha, mazăre şi fasole - 43 mii şi orez 13 mii ha.

Cel puţin din punctul de vedere al fermierilor, seminţele sunt asigurate şi de bună calitate. Problema rămasă o reprezintă cele 3,5 milioane hectare care trebuie arate sau pregătite pentru semănat. Luna martie, care în general înseamnă startul lucrărilor agricole, a debutat nefavorabil pentru agricultori. Zăpada şi îngheţurile din primele 10 zile au întârziat practic pregătirea terenului în câmp. Singurele lucrări care s-au putut face acum au fost aplicările de îngrăşăminte pentru culturile însămânţate în toamnă. Probabil reprezentanţii Ministerului Agriculturii nu au luat în calcul şi pârloaga. Dacă ea se va menţine la nivelul de anul trecut, atunci desigur că volumul lucrărilor va fi mai mic decât ceea ce există în scriptele ministerului. Ar mai fi de precizat că în toamnă au fost însămânţate 2,7 mil ha, dintre care 1,9 mil ha grâu, 462 mii ha rapiţă, 192 mii ha orz şi 80 mii ha orzoaică.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
1098
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-intervalul-16-31-mart...

Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 16-31 martie 2012

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, perioada se va caracteriza printr-un regim termic al aerului normal, în cea mai mare parte a regiunilor. Valorile medii diurne ale aerului se vor situa între -2...10°C, apropiate de mediile multianuale, în majoritatea zonelor de cultură.

Din punct de vedere pluviometric, se întrevăd cantităţi normale de precipitaţii pe aproape întreg teritoriul agricol, iar în centrul ţării acestea vor putea depăşi normele climatologice.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, rezerva de umiditate accesibilă plantelor pe profilul de sol 0-100 cm se va încadra în limite satisfăcătoare până la apropiate de optim şi optime, în toate regiunile agricole.

Caracteristici fenologice

În condiţiile agrometeorologice menţionate, va fi posibilă reluarea lentă şi temporară a proceselor vegetative la cerealierele de toamnă, în special în zonele agricole din sudul ţării. Totodată, în depresiunile centrale şi nordice, la culturile de câmp se va semnala starea de repaus biologic. De asemenea, alternanţa îngheţ-dezgheţ a solului va determina producerea fenomenului de „descălţare“ a plantelor.

Sub aspect fenologic, orzul şi grâul de toamnă se vor afla în fazele de răsărire, apariţia frunzei a treia şi înfrăţire, la scara întregii ţări.

Recomandări de specialitate:

- Continuarea efectuării controlului biologic pentru determinarea viabilităţii plantelor de orz şi grâu;
- Aplicarea îngrăşămintelor pe bază de azot şi potasiu în culturile de toamnă semănate în perioada optimă;
- Efectuarea arăturilor, precum şi pregătirea terenurilor în vederea însămânţărilor de primăvară.

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Oana OPREA, Dumitru ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
973

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 octombrie 2010

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, acest interval se va caracteriza printr-un regim termic al aerului normal, în cea mai mare parte a ţării, cu excepţia zonelor agricole din sudul şi sud-estul ţării, unde vor fi posibile valori de temperatură mai ridicate decât mediile climatologice lunare. Temperaturile medii diurne ale aerului vor fi cuprinse între 6...14°C, apropiate de normalul perioadei, în cea mai mare parte a teritoriului agricol.

Sub aspect pluviometric, cantităţile de precipitaţii prognozate vor putea depăşi mediile multianuale în majoritatea regiunilor, iar în sud-estul ţării vor fi posibile valori apropiate de normele climatologice. Local, în zonele depresionare, vor fi condiţii de producere a brumei.

Starea solului

Rezerva de umiditate în cultura grâului de toamnă, pe adâncimea de sol de 0-20 cm, se va situa în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în majoritatea zonelor de cultură. În Dobrogea, cea mai mare parte a Munteniei, sud-estul Moldovei şi local în centrul Olteniei deficitele de apă vor fi ridicate, seceta pedologică fiind moderată şi, local, puternică.

Caracteristici fenologice

Evoluţia regimului hidrotermic din aer şi sol va determina în general ritmuri normale de vegetaţie la culturile de toamnă, în majoritatea regiunilor agricole, cu excepţia zonelor depresionare din centrul şi nordul ţării şi a suprafeţelor agricole cu deficite de apă în sol, unde procesele de creştere şi dezvoltare vor fi stânjenite temporar.

În funcţie de data semănatului, orzul şi grâul de toamnă se vor afla în fazele de germinare-răsărire (10-100%) şi formarea frunzei a 3-a (10-30%), în special pe suprafeţele cu o bună aprovizionare cu apă a solului. De asemenea, se vor continua lucrările de însămânţare în perioada optimă, pentru ca plantele să poată beneficia de resursele termice necesare parcurgerii integrale a proceselor de vernalizare şi călire.

Director Executiv Ştiinţific Meteorologie Operaţională, dr. Aurora BELL;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU.
Colectiv de elaborare:
Maria COŞCONEA, Dumitru ANGHEL, Oana OPREA.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
878

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 octombrie 2011 > REVISTA LUMEA SATULUI

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 octombrie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, intervalul se va caracteriza printr-un regim termic al aerului normal, în majoritatea regiunilor agricole, cu excepţia zonelor de cultură din sud-estul ţării, unde valorile termice vor putea depăşi mediile multianuale. Temperatura medie diurnă a solului la adâncimea de 5 cm se va încadra între 9...16°C, limite favorabile parcurgerii proceselor de germinare, răsărire şi înfrunzire la speciile de toamnă (orz şi grâu) semănate în epoca optimă, îndeosebi pe terenurile cu o bună aprovizionare cu apă a solului. Sunt prognozate cantităţi de precipitaţii în general normale, în cea mai mare parte a teritoriului agricol.

Starea solului

Rezerva de umiditate accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe profilul de sol 0-20 cm se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în cea mai mare parte a regiunilor agricole. Deficite de apă în sol (secetă pedologică moderată şi puternică) se vor semnala îndeosebi în sud-estul, sudul şi local în estul teritoriului agricol.

Caracteristici fenologice

În condiţiile agrometeorologice prognozate procesele biologice la culturile de toamnă vor evolua în general normal, cu excepţia suprafeţelor agricole cu deficite de apă în sol şi a zonelor depresionare, unde ritmurile vegetative ale plantelor vor fi stânjenite temporar. La porumb se vor finaliza lucrările de recoltare, la nivelul întregii ţări. Pe ansamblu, culturile de orz şi grâu de toamnă vor parcurge fazele de germinare, răsărire şi formare a frunzei a treia, în special în regiunile cu o aprovizionare satisfăcătoare cu apă a solului. De asemenea, se vor continua lucrările de însămânţare la culturile de toamnă din perioada optimă.

Recomandări de specialitate:

- Finalizarea lucrărilor de recoltare, transport şi depozitare la produsele agricole de sezon;
- Eliberarea terenurilor agricole de resturile vegetale;
- Efectuarea arăturilor pe suprafeţele cu o aprovizionarea satisfăcătoare cu apă a solului;
- Continuarea lucrărilor de pregătire a patului germinativ şi semănatul la culturile de orz şi grâu de toamnă, îndeosebi pe terenurile cu o bună aprovi-zionare cu apă a solului în stratul arabil.

Director General, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Maria COŞCONEA, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
769

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-luna-februarie-2011_l...

Evoluţia vremii în luna februarie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, intervalul se va caracteriza printr-o vreme normală sub aspect termic, cu valori medii diurne ale aerului ce vor fi cuprinse între -6....4°C, limite apropiate de normele climatologice lunare, în cea mai mare parte a teritoriului agricol. Local, în sudul şi sud-estul ţării se vor putea înregistra valori peste mediile multianuale. Regimul pluviometric se va putea încadra în limite apropiate de normalul perioadei în majoritatea regiunilor agricole, exceptând sud-vestul ţării, unde cantităţile de precipitaţii vor putea fi sub mediile multianuale.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă accesibilă plantelor pe adâncimea de sol 0-100 cm va prezenta în continuare valori apropiate de optim şi optime, în cea mai mare parte a zonelor de cultură. Local, în sud-estul şi sudul teritoriului agricol, conţinutul de umiditate din sol se va încadra în limite satisfăcătoare.

Caracteristici fenologice

Ca urmare, culturile de toamnă îşi vor continua repausul biologic în majoritatea regiunilor agricole, cu excepţia intervalelor mai calde, când vor fi posibile reluări lente şi temporare ale proceselor vegetative, îndeosebi în zonele de câmpie din jumătatea de sud a ţării. Starea de vegetaţie a plantelor se va menţine bună şi medie, iar în semănăturile efectuate tardiv uniformitatea şi vigurozitatea plantelor vor fi medie, respectiv slabă, iar densitatea redusă. În funcţie de data semănatului şi agrotehnica aplicată, la cerealierele de toamnă (grâu şi orz) se vor semnala fazele de răsărire, formare a frunzei a treia şi înfrăţire (50-100%), în cea mai mare parte a zonelor de cultură.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1362

□

Comentarii

□

□

1. George -- (1-February-2011)ce se intampla cu stupul de albine. Sunt optime aceste temperaturi?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-luna-ianuarie-2011_l9...

Evoluţia vremii în luna ianuarie 2011 > REVISTA LUMEA SATULUI

Evoluţia vremii în luna ianuarie 2011

Caracteristici termice şi hidrice

Pe parcursul lunii ianuarie 2011 va predomina o vreme în general normală sub aspect termic pe aproape întreg teritoriul agricol, exceptând zonele de câmpie din sudul ţării, unde vor fi posibile valori mai ridicate în raport cu mediile multianule. Regimul termic mediu diurn al aerului se va încadra între -8...2°C, limite apropiate de normalul perioadei, în majoritatea zonelor de cultură.

Se prognozează precipitaţii predominant sub formă de ninsoare în aproape toată ţara, fiind însoţite de intensificări temporare ale vântului, izolat cu aspect de viscol. Local, în zonele joase vor fi condiţii de producere a ceţii, asociată cu depunere de chiciură. Cantităţile de precipitaţii vor putea fi apropiate de media multianuală în cea mai mare parte a teritoriului, iar local, în vestul şi sud-estul ţării, acestea se pot situa sub normele climatologice lunare.

Starea solului

Pe adâncimea de sol 0-100 cm în cultura grâului de toamnă conţinutul de umiditate accesibilă plantelor va prezenta valori optime şi apropiate de optim în cea mai mare parte a zonelor de cultură. Pe unele suprafeţe din Dobrogea, Muntenia, Moldova şi Transilvania aprovizionarea cu apă a solului se va încadra în limite satisfăcătoare.

Caracteristici fenologice

Speciile de câmp şi pomiviticole îşi vor menţine starea de repaus vegetativ pe majoritatea suprafeţelor agricole. De asemenea, în zilele cele mai calde vor fi posibile reluări temporare ale proceselor de creştere şi dezvoltare, îndeosebi în zonele de câmpie din sudul ţării. Totodată, în condiţiile scăderii temperaturilor minime negative ale aerului sub pragurile biologice critice (-7...-10...-15°C) de rezistenţă a plantelor, pe terenurile fără strat protector de zăpadă sau cu strat superficial (sub 10 cm) va exista în continuare riscul deprecierii aparatului foliar prin brunificare şi arsuri (necroze) ale vârfului frunzelor, îndeosebi la culturile de toamnă semănate în afara epocii optime. Local, datorită fenomenului de îngheţ-dezgheţ al solului se va putea produce fenomenul de „descălţare" a plantelor la cerealierele de toamnă (orz şi grâu).

De asemenea, la varietăţile cu o bună rezistenţă la temperaturile scăzute şi bine pregătite la condiţiile din timpul iernii, starea de vegetaţie va fi bună şi medie, iar la culturile întârziate şi cu o rezistenţă mai redusă la stresul termic din anotimpul de iarnă, vigurozitatea plantelor se va menţine medie şi slabă.

La orzul şi grâul de toamnă, în funcţie de data semănatului, agrotehnica aplicată şi de precocitatea hibrizilor vor predomina fazele de răsărire şi apariţie a frunzei a treia (40-100%), precum şi înfrăţirea (20-100%), în special la culturile înfiinţate în epoca optimă.

Recomandări de specialitate:

- Efectuarea arăturilor pe suprafeţele agricole fără strat de zăpadă şi cu îngheţ superficial la sol;
- Fertilizarea cerealierelor de toamnă cu îngrăşăminte minerale complexe;
- Efectuarea controlului biologic pentru determinarea viabilităţii plantelor la speciile de toamnă.

Director Executiv, dr. Aurora BELL;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: Dumitru ANGHEL, Daniel ALEXANDRU, Oana OPREA

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1151

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evolutia-vremii-in-perioada-16-31-octomb...

Evoluţia vremii în intervalul 16-31 octombrie 2009 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvoluţia vremii în intervalul 16-31 octombrie 2009

Caracteristici termice şi hidrice

Perioada se va caracteriza printr-o vreme normală sub aspect termic, temperaturile medii diurne ale aerului fiind cuprinse între 7...16°C, la nivelul întregii ţări, posibil mai ridicate în sud-estul ţării. Maximele din aer vor oscila între 13...20°C în majoritatea regiunilor de cultură, iar în intervalele cele mai calde, vor putea atinge 25°C. Temperaturile minime din aer se vor situa între 0...10°C, chiar mai scăzute în zonele depresionare din centrul şi nordul ţării (< -8°C). Totodată, izolat vor fi condiţii de producere a brumei şi îngheţului superficial la sol. Temperatura medie diurnă a solului la adâncimea de 5 cm se va încadra între 9...14°C, limite favorabile parcurgerii fazelor de creştere (germinare, răsărire, apariţia primelor frunze) la speciile de toamnă (orz şi grâu) semănate în epoca optimă. Sunt prognozate cantităţi de precipitaţii în general normale, în cea mai mare parte a ţării, iar în estul ţării vor putea depăşi mediile multianuale.

Starea solului

Aprovizionarea cu apă în stratul de sol 0-20 cm (ogor) se va situa în limite satisfăcătoare, apropiat de optim şi optime pe majoritatea terenurilor agricole ale ţării, cu excepţia unor suprafeţe extinse din Crişana, Banat, Moldova, nord-estul şi estul Dobrogei, estul Munteniei, sud-estul Olteniei şi vestul Transilvaniei, unde se semnalează fenomenul de secetă pedologică moderată, puternică şi extremă.

Caracteristici fenologice

Pe fondul condiţiilor agrometeorologice prognozate, procesele biologice la culturile de toamnă se vor desfăşura normal în cea mai mare parte a ţării, îndeosebi pe suprafeţele cu o bună aprovizionare cu apă a solului. În zonele depresionare din centrul şi nordul ţării, precum şi pe arealele cu deficite de umiditate din estul şi sud-estul teritoiului agricol, ritmurile de vegetaţie la grâul şi orzul de toamnă vor fi stânjenite. În funcţie de data înfiinţării, culturile de orz şi grâu de toamnă vor parcurge fazele de germinare/răsărire (10-100%) şi formarea frunzei a treia (10-40%) în special în regiunile unde aprovizionarea cu apă a solului este satisfăcătoare. De asemenea, se vor continua lucrările de însămânţare pentru a favoriza procesele de vernalizare şi călire.

Director general, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
dr. Elena MATEESCU, Maria COSCONEA, Dumitru ANGHEL, Oana OPREA, Ana ŞERBAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
881

Comentarii

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară > REVISTA LUMEA SATULUI

Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară

Datele pe care le supunem atenţiei oferă unele indicii asupra evoluţiei pe termen scurt a pieţei agroalimentare, cu deosebire asupra cotaţiilor şi preţurilor la unele produse vegetale de bază. Este vorba de date certe, furnizate de cele mai serioase instituţii în materie de analiză a pieţei.

Previziuni pe termen scurt şi mediu

Piaţa mondială a grâului

Conform estimărilor, din raportul întocmit de USDA, în luna iulie 2009 producţia de grâu la nivel mondial este în scădere cu 3,79% faţă de producţia obţinută în anul anterior. În SUA, producţia de grâu este în scădere faţă de cea înregistrată în anul anterior cu 15,5%, iar la nivel european aceasta a scăzut cu 11,3%. Cele mai mari diminuări ale producţiei de grâu, la nivel european, se înregistrează în Italia, Ungaria, Spania, Anglia şi România.

- Cotaţiile grâului la Bursa din Chicago
- Preţul grâului – Bursa Chicago în zona Golfului Mexic, în FOB
- Cotaţiile grâului la Bursa din Londra

Piaţa externă a porumbului

Producţia de porumb la nivel mondial se estimează a fi în creştere cu 0,17% faţă de producţia obţinută în anul anterior de piaţă. În SUA, producţia de porumb este în creştere faţă de cea înregistrată în anul anterior cu 1,57%, iar la nivel european aceasta a scăzut cu 9,7%. Cele mai mari diminuări ale producţiei de porumb, la nivel european, se înregistrează în Ungaria – 21,3%, Italia – 13,7% şi Polonia – 12,3%. În Canada, producţia a scăzut cu 2,85% faţă de cea din anul anterior, iar în Ucraina cu 16,9%.

- Cotaţiile porumbului la Bursa din Chicago
- Preţul porumbului în zona Golfului Mexic, în condiţia de livrare FOB
- Cotaţiile porumbului – Matif

Mai puţin orz în Europa

Producţia de orz la nivel mondial este în scădere cu 7,69% faţă de producţia obţinută în anul anterior de piaţă. În SUA, producţia de orz este în scădere faţă de cea înregistrată în anul anterior cu 15,7%, iar la nivel european aceasta a scăzut cu 7,51%. Cele mai mari diminuări ale producţiei de orz, la nivel european, se înregistrează în Ungaria – 39,3%, Spania – 23,7%, şi Austria – 17,3%. În Canada, producţia a scăzut cu 20,27% faţă de cea din anul anterior, în Ucraina cu 23,37%, în Rusia cu 26,49%, iar în China cu 15,15%.

- Cotaţiile orzului FOB - FRANŢA

Piaţa externă a oleaginoaselor - Soia

Producţia de soia la nivel mondial este în creştere cu 15,7% faţă de producţia obţinută în anul anterior de piaţă.

În SUA, producţia de soia este în creştere faţă de cea înregistrată în anul anterior cu 10,17%, iar la nivel european aceasta a crescut cu 22,5%. Creşterea cea mai mare de producţie la soia, la nivel european, este notată în dreptul Italiei cu 37,7%. În China, producţia a scăzut cu 2,5% faţă de cea din anul anterior, iar în Coreea de Sud cu 1,5%.
- Cotaţiile pentru soia la Bursa din Chicago
- Preţul pentru soia în condiţia de livrare FOB/Golful Mexic
- Cotaţiile uleiului din soia la Bursa din Rotterdam

Floarea-soarelui

Producţia de floarea-soarelui la nivel mondial este în scădere cu 2,75% faţă de producţia obţinută în anul anterior de piaţă. În SUA, producţia de floarea-soarelui este în scădere faţă de cea înregistrată în anul anterior cu 19,3%, iar la nivel european aceasta a scăzut cu 6,9%.

Creşterea cea mai mare a producţiei de floarea-soarelui, la nivel european, este notată în dreptul Italiei cu 26,9%, iar scăderile cele mai însemnate în dreptul Ungariei, 15,3% şi Slovaciei, cu 12,5%. În China, producţia a crescut cu 4% faţă de cea din anul anterior, iar în Rusia şi Ucraina a scăzut cu 4,7%, respectiv 13,9%.

Argentina estimează o producţie mai mare de floarea-soarelui cu 37,9% faţă de cea din anul anterior de piaţă, la fel Uruguay, cu 46,19%, şi Moldova, cu 7,37%.

Seminţe
- Cotaţiile la floarea-soarelui – FOB - FRANŢA

Ulei
- Preţul uleiului din floarea-soarelui la Bursa din Rotterdam

Rapiţa

Conform estimărilor din raportul întocmit de USDA în luna iulie 2009, producţia de rapiţă, la nivel mondial, este în scădere cu 4,9% faţă de producţia obţinută în anul anterior de piaţă. În SUA, producţia de rapiţă este în scădere faţă de cea înregistrată în anul anterior cu 23,3%, iar la nivel european aceasta a scăzut cu 3,7%.

Scăderile cele mai însemnate sunt notate în dreptul Ungariei – 16,19%, României – 16,09% şi Marii Britanii cu 15,3%.
- Cotaţiile rapiţei – Matif

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1159

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară

Dacă aveţi grâu, păstraţi-l!

Asta cu condiţia de avea unele rezerve financiare care să vă permită să rezistaţi până la revenirea pieţei la normal. Deocamdată, la nivel mondial preţul grâului scade constant, iar presiunea ce se exercită asupra lui va fi din ce în ce mai mare ca urmare a începerii recoltării porumbului. Nu există în prezent elemente de susţinere a preţului, în condiţiile în care, cel puţin în Uniunea Europeană, se înregistrează o recoltă abundentă de grâu. Uniunea Europeană dispune de un excedent important de grâu, dar acesta este localizat la nivelul Franţei şi Germaniei. Unele disponibilităţi ar putea fi înregistrate în Anglia şi Polonia. Dincolo de graniţa celor UE-27, se află doar doi mari producători europeni: Rusia şi Ucraina. Cu cele 55 milioane tone, ruşii pretind că au asigurată pâinea cea de toate zilele, în timp ce dinspre Ucraina vin puţine raportări statistice demne de încredere.

O oarecare suspiciune există şi în cazul României, unde cifrele oficiale se bat cap în cap cu cele ale procesatorilor. Ultimii nu contestă raportările statistice, dar susţin că pot conta doar pe o parte din grâul anului 2009, din cauza slabei calităţi de panificaţie. Poate este aşa cum susţin ei, dar la preţul pe care îl oferă aceştia, de 40-60 bani pe kilogram, este greu de imaginat să poată face afaceri în România.

Soluţia importurilor, atât de dragă morarilor şi brutarilor, este pe cât de profitabilă, dar pe atât de păgubitoare ţării în care îşi desfăşoară activitatea. Grâul importat a atins în ultimele săptămâni preţul de 153-154 euro/t, ceea ce înseamnă cam de 6-8 ori mai mult decât ar plăti pe grâul autohton, fie el şi puţin declasat.

Cotaţiile grâului la Bursa din Chicago:

Producţia mondială de grâu, deşi mai mică decât în 2008, depăşeşte consumul cu aproape 40 milioane tone. Stocurile mondiale sunt estimate la 182 milioane tone, cu aproape 15 milioane mai mult decât în anul de vârf al producţiei mondiale de grâu, 2008-2009, când producţia globală a atins 682 milioane tone.

Este de aşteptat ca aceste stocuri să facă presiuni asupra preţurilor, care şi aşa se menţin la un nivel mic. Important pentru noi este că Uniunea Europeană a acumulat un stoc de 20 milioane tone de grâu, iar operatorii de piaţă susţin că el va fi valorificat în totalitate la export.

Vindem cea mai ieftină floarea-soarelui

Ultimul preţ oferit cultivatorilor români de floarea-soarelui nu depăşeşte 70 bani/kg. Adevărul este că nici în Europa acest produs nu are un preţ aproape de valoarea lui reală, dar în România este la cel mai mic nivel posibil. Am putea spune că este jenant de mic, în comparaţie cu preţul uleiului, care pe piaţa României este de 3 ori mai mare decât cotaţiile la Bursa din Rotterdam. Îngrijorător este pericolul ca unităţile de procesare, aparţinând în majoritate unor companii internaţionale, să intre, cum s-ar spune, într-o jenă financiară şi să nu fie capabile de a plăti marfa în momentul livrării. Aşa că, dacă prindeţi un preţ, cât de cât acceptabil, nu ar fi rău să vindeţi acum, până când mai sunt bani.

Este de precizat că pe piaţa externă preţul florii-soarelui s-a menţinut la acelaşi nivel cu cel înregistrat în săptămânile anterioare. Operatorii de pe piaţă nu sunt extrem de interesaţi în a achiziţiona cantităţi mari de floarea-soarelui înainte de a avea informaţiile de pe piaţa uleiurilor vegetale.

Cotaţiile seminţelor de floarea-soarelui FOB - FRANŢA:

Preţul uleiului din floarea-soarelui la Bursa din Rotterdam:

Orzul românesc, doar pentru animale

Deocamdată, orzul are un preţ acceptabil pe piaţa românească, dacă luăm în considerare că se situează undeva la nivelul grâului. Vine din urmă însă porumbul, care se pare că va fi mai ieftin şi atunci orzul va fi stricat într-adevăr pe gâşte. Dacă cumva rămâne ceva de prisos. În mod normal, adevărata nişă de piaţă a orzului ar trebui s-o reprezinte fabricile de bere.

Ele se află însă în proprietatea unor companii transnaţionale, care la ordinul stăpânilor adevăraţi folosesc numai materie primă străină. Nu ar fi o nenorocire atât de mare dacă această politică s-ar face în folosul consumatorilor români. Dar până să ajungă în fabrică, orzul occidental aproape că îşi dublează preţul în comparaţie cu cel autohton.

Asta în condiţiile în care, pe plan internaţional, piaţa orzului aproape că s-a prăbuşit. În cazul orzului pentru bere, cumpărătorii au asigurate de pe acum stocurile pentru următoarele 6 luni.

Cotaţiile orzului FOB - FRANŢA:

Omenirea, la „tulpina“ porumbului american

Cu toate că preţul cerealelor a fost în scădere pe piaţa internaţională, preţul porumbului a continuat să crească, sporind incertitudinile la nivel european. Seceta din Ungaria şi Ucraina ca şi cea instalată în Franţa au dus la scăderea nivelului producţiei estimate iniţial. Acesta reprezintă un element de susţinere a preţului porumbului, însă pe o perioadă scurtă de timp, având în vedere disponibilităţile importante de orz şi grâu din acest an.

În fapt, Europa contează foarte puţin pe piaţa mondială a porumbului. România ar trebui să se afle undeva în top, dar cei care conduc sunt francezii, care contează pe o producţie totală de 16 milioane tone. Adică mai mult decât dublul estimat de români.

Cu cele 7 milioane tone ce se vor obţine aproape sigur în acest an, România ar putea intra pe piaţa europeană cu aproximativ 2 milioane tone, ţinând seama de consumul zootehnic redus. Evident nu va fi aşa, întrucât o mare parte a porumbului va fi stocată în pătulele particularilor, care nici nu ştiu ce este exportul. Ca şi în alţi ani, piaţa mondială a porumbului va fi controlată de americani, care în dărnicia lor vând la toţi cei în stare să le plătească marfa.

Cotaţiile porumbului la Bursa din Chicago:

Producţia globală de porumb şi sorg este prognozată la aproape 850 milioane tone. În cazul porumbului, consumul va depăşi cu 12 milioane tone nivelul producţiei, aceasta şi datorită cererii venite din partea unităţilor de producere a etanolului. Oricum, piaţa nu va fi distorsionată, întrucât un eventual deficit poate fi acoperit de oferta de grâu furajer, care ar putea veni şi din partea României. Principalul exportator de porumb rămân SUA, cu o ofertă de aproape 50 milioane tone, care va fi orientată spre beneficiarii tradiţionali.

SUPLIMENT AGRO BUSINESSREVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari: 824

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

evreii-din-ploiesti-pe-cale-de-dispariti...

Evreii din Ploieşti, pe cale de dispariţie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEvreii din Ploieşti, pe cale de dispariţie

Nu ştiu de ce, la ceas de vacanţă, îmi fuge gândul la destinul evreilor ploieşteni. La surghiunul lor din şi prin istorie. La declinul pe care l-au tot resimţit ca popor. La umilinţele pe care le-au tot încasat. Poate mi-a venit acum în cap acest amalgam pentru că, zilele trecute, l-am zărit pe Iuftariu Gilu - fostul preşedinte al Comunităţii Evreilor din Ploieşti - şi mi-am amintit ce mi-a spus odată: „A te răzbuna este reversul crimei făcute de celălalt. Totuşi, de uitat nu putem uita niciodată“.

Înflorire şi decadenţă

Astăzi, istoria e scrisă. Nu putem, chiar dacă prezentăm fapte, să mai schimbăm ceva. Dar, cum ziceam, doar prezentăm, nu ne permitem să judecăm. Înainte de război, în Ploieşti au existat şase sinagogi, două cimitire evreieşti, două şcoli şi o baie publică, toate construite de această comunitate, odată numeroasă. Drama războiului, dar şi vremurile tulburi de după au făcut ca în prezent să mai existe o singură sinagogă, numită Beth Israel - Casa lui Israel. Această construcţie a fost inaugurată la 24 septembrie 1901. După mărturiile de pe pietrele funerare, existenţa evreilor în Ploieşti datează din 1650. Prima dată au fost 282 de familii. Numărul cetăţenilor evrei a crescut constant, în timp, în 1939 ajungându-se la 10.000. Până în 1939, în Ploieşti existau peste zece mii de evrei, în prezent comunitatea numără doar ceva peste 40 de membri, mai toţi pensionari.

De la teroare legionară, la toleranţă comunistă

Înainte de al doilea război, majoritatea bărbaţilor se afla în lagăr. Numai bătrânii, femeile şi adolescenţii sub 18 ani rămăseseră în Ploieşti. În afară de drumul până la sinagogă, ei ieşeau rar, numai pentru a-şi cumpăra cele trebuincioase, conştienţi de riscurile la care se expun. Şi, fără să vrea, se supun. Din lagăr, s-a întors mai târziu o parte din evrei. O alta a preferat să rămână şi să se stabilească în alte oraşe. La Ploieşti, pe de o parte, cei care s-au mai întors nu mai aveau nimic. A venit comunismul. La început a fost mai mult decât propice evreilor, care s-au bucurat de favoruri fără comparaţie în Europa. Împotriva acestor privilegii, apariţia statului evreu în 1948, i-a făcut pe mulţi evrei să plece într-acolo. Şi, pentru a fi în ton cu începutul textului, închei la fel: sec. În 1990, la Ploieşti mai erau 351 de evrei. Astăzi, mai sunt 47.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1904
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Există şansa să depăşim perioada pescuitului… sălbatic > REVISTA LUMEA SATULUI

Există şansa să depăşim perioada pescuitului… sălbatic

Despre peşte şi acvacultură în România se pot spune multe, inclusiv poveşti pescăreşti. Dar acele fapte ţin de domeniul trecutului. Începând cu anii' 70, piscicultura românească a intrat într-un proces profund de dezvoltare intensivă, prin construcţia unor amenajări piscicole care impresionau toată Europa ca dimensiune şi chiar productivitate. S-a întâmplat şi în acest sector ce s-a întâmplat în toate ramurile agriculturii şi industriei alimentare. Au fost dezafectate practic cele mai performante crescătorii, revenind la un moment dat la acea formă de pescuit sălbatic. Acum trebuie luat totul de la capăt şi avem şansa ca în acest efort să avem şi sprijinul Uniunii Europene. Despre toate aceste aspecte, dar şi despre posibilităţile de dezvoltare a sectorului am discutat cu preşedintele Patronatului Român Rompescaria, domnul Nicolae Dimulescu.

− Care este starea actuală a pisciculturii?

− Aflată în faţa unei crize greu de depăşit, ca toate celelalte sectoare, ea se confruntă cu problemele specifice contextului economic actual. Deşi avem o producţie considerabilă de peşte, consumul intern a scăzut din cauza lipsei resurselor materiale. Oricum, încasările producătorilor sunt mai mici. Dacă înainte de 1989 aveam o tradiţie a consumului de peşte, acum lucrurile s-au schimbat. Atunci aveam un consum de aproximativ 9 kg de peşte pe cap de locuitor anual, iar acum consumul este undeva la 5 kg. Asta dacă luăm în calcul şi importurile.

Cum a ajuns peştele un aliment de lux

− Peştele a fost considerat dintotdeauna mâncarea săracului. Cu foarte mulţi ani în urmă se găsea peşte la toate tarabele şi foarte ieftin. Cum vă explicaţi, totuşi, că acum a devenit un produs de lux?

−După 1989 lucrurile s-au schimbat, peştele fiind unul dintre alimentele la care românii au acces limitat din cauza preţului. Sperăm ca, printr-o promovare corespunzătoare şi prin implementarea unui cadru legislativ şi economic adecvat, la finele anului 2013 să ajungem la un consum de peşte pe cap de locuitor de aproximativ 9 kg. Adică să revenim la consumul de acum 20 de ani.

Creşterea preţului la peşte are la bază raţiuni strict economice. Crescătorii noştri sunt obligaţi să supravieţuiască pe o piaţă care nu le aparţine exclusiv şi pe care au ca principali concurenţi producătorii din Uniunea Europeană. Aceştia din urmă au un cadru legislativ şi economic care le permite dezvoltarea şi practicarea unor preţuri avantajoase. În afară de aceasta, în alte ţări membre UE piscicultura s-a bucurat de un sprijin constant. Lucru care nu s-a întâmplat şi în România, producătorii fiind lipsiţi de un mediu economic propice pentru dezvoltare.

Nu s-a distrus chiar tot, dar…

− Piscicultura s-a bucurat, totuşi, de o atenţie deosebită în perioada comunistă, când s-au construit numeroase ferme piscicole. Care este starea lor actuală?

− În acvacultură, spre exemplu, se investeau în cinci ani peste 250 milioane de dolari şi se puneau în funcţiune în jur de 14-15.000 ha de ferme piscicole. O parte sunt încă în producţie, dar există şi un procent de abandon piscicol de 20%. Sunt unele care au funcţionat continuu şi care au fost modernizate cu resurse materiale ale producătorilor piscicoli şi au ajuns să fie pe acelaşi nivel cu fermele piscicole europene. Dar acest lucru a fost posibil doar pentru că au fost specialişti care s-au privatizat şi au reuşit să ridice standardele cantitative şi calitative ale producţiei. În prezent, se discută strategii de repunere a lor în funcţiune. În opinia mea sunt şanse reale ca acest sector să fie revitalizat. Asta pentru că avem toate condiţiile necesare, terenuri, surse de apă şi posibilităţi de dezvoltare.

Piaţa neagră – o treime din piscicultură

− Care sunt petele negre ale pisciculturii româneşti şi ce ar trebui făcut pentru înlăturarea lor?

− O problemă gravă este aceea a pieţei negre a peştelui, care s-a dezvoltat foarte mult în ultima perioadă. Aproape 35% din producţie este vândută pe piaţa neagră, mare parte provenind din Delta Dunării şi Marea Neagră. Lor li se adaugă micii producători din acvacultură, care nu sunt aliniaţi la standarde profesionale înalte. Din nefericire, vânzarea ilegală a peştelui nu este un fenomen care să poată fi eradicat în totalitate, ci în cel mai bun caz trebuie adusă la un nivel minim, care să poată fi controlat şi care să nu influenţeze piaţa organizată a peştelui în România.

Pentru realizarea acestor lucruri este însă necesar să fie pus la punct sistemul de piaţă en-gros, care să dreneze atât producţia obţinută din pescuit cât şi din acvacultură. În astfel de pieţe ar trebui să se facă prima vânzare a peştelui. Realizarea trasabilităţii producţiei de la pescar la cumpărător este, de asemenea, foarte importantă, pentru că aşa putem avea control asupra calităţii şi sănătăţii peştelui. Din nefericire, acest sistem lipseşte în România. Avem câteva puncte de debarcare, cum s-ar spune, la Marea Neagră, dar nu sunt încă funcţionale. Pe viitor avem intenţia de a dezvolta trei porturi pescăreşti la Midia, Mangalia, Sulina şi puncte de debarcare în Delta Dunării şi de-a lungul Dunării, unde pescarul să predea peştele şi de acolo să ajungă în pieţele en-gros.

Deşi se discută de multă vreme despre necesitatea creării unui astfel de sistem de circulaţie a peştelui, până acum nu au fost fonduri. Acum avem însă şansa de a realiza toate aceste proiecte pentru că beneficiem din partea Uniunii Europene de nişte fonduri considerabile. Mare parte din ele vor fi destinate realizării pieţelor de en-gros, modernizării porturilor deja existente şi dezvoltării punctelor de debarcare şi vânzare.

− România avea înainte de 1989 o suprafaţă piscicolă importantă, unde se obţineau producţii considerabile. Ce luciu de apă mai avem în prezent?

− Acum mai putem conta pe 30.000 ha de ferme piscicole, din care 20.000 ha sunt destinate pescuitului recreativ. Avem în jur de 450 ferme piscicole. Înainte de 1989 aveam producţii de top, apogeul fiind atins cu o producţie de 77.000 tone de peşte obţinut din acvacultură. În acea perioadă, într-un clasament al celor mai productive ţări ocupam locul trei, după Italia şi Franţa. Acum, cu o producţie de maximum 20.000 tone, suntem undeva pe locul 15. La pescuit oceanic produceam în jur de 150.000 tone de peşte anual. Astăzi nu mai producem nimic, pentru că nu mai avem flotă de pescuit oceanic. La Marea Neagră aveam producţii de aproximativ 15.000-16.000 tone, iar acum pescuim doar 500 tone de peşte.

Important este că suntem într-un proces foarte important de investiţii cu fonduri europene tocmai pentru a dezvolta acvacultura şi pentru a da durabilitate pescuitului comercial, atât la Marea Neagră cât şi în apele interioare. Sperăm că de la 4.000 tone, cât realizam în 2005 din pescuitul intern, să ajungem în 2013 la cel puţin 6.000 tone de peşte. Înainte de 1989, din pescuit în Dunăre şi Delta Dunării se obţinea o producţie de 14-15.000 tone.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
890

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

experienta-olandeza-si-poloneza-in-admin...

Experienţa olandeză şi poloneză în administrarea cotei de lapte

La finele lunii iunie, în cadrul Proiectului PHARE de Înfrăţire instituţională RO 2007/IB/AG/02TL „Acordarea de asistenţă pentru implementarea sistemului cotei de lapte", a avut loc seminarul final pentru evaluarea rezultatelor proiectului. Acest proiect a avut o durată de 9 luni şi un buget de 236.000 euro, din care 10.000 euro contribuţia naţională.

Partener pentru realizarea proiectului a fost Ministerul Agriculturii, Mediului şi Calitatea Alimentului din Olanda, iar obiectivul general a constat în consolidarea sistemului de administrare a cotei de lapte în România, conform cerinţelor comunitare.

La lucrările seminarului au participat experţii implicaţi în sistemul de administrare şi gestionare a cotei de lapte din cadrul APIA, precum şi de la MAPDR. Partea română a evaluat impactul rezultat în urma implementării proiectului şi a menţionat necesitatea continuării acestei colaborări cu experţii din Olanda şi Polonia.

Managerul de proiect din Olanda, domnul Jan Castelein, a prezentat obiectivele proiectului, activităţile desfăşurate, precum şi rezultatele obţinute. De asemenea, domnia sa a făcut anumite recomandări, urmând ca partea română să le analizeze şi, în măsura în care este posibil, să le implementeze.

Prezentă la această întâlnire, doamna Anna Reps a prezentat modul de organizare şi funcţionare a acestui sistem în Polonia, domnia sa fiind directorul Departamentului Cotei de Lapte din Polonia, relevând „lecţiile învăţate" de Polonia în perioada cuprinsă între 1.05.2004 până în prezent. Totodată, a fost prezentat şi modul de organizare şi administrare a cotei de lapte în Olanda de către domnul Gerard Krebberts.

Experţii români au folosit şi această ocazie pentru a solicita clarificări şi răspunsuri la diverse probleme cu care s-au confruntat în primul an de cotă al României, respectiv 2007-2008. Toţi participanţii şi-au exprimat dorinţa de a continua buna colaborare realizată în cadrul proiectului.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
578

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Experiment SMITHFIELD – PIONNER

Companiile Smithfield Ferme şi Pioneer Hi-Bred Seeds - subsidiara din România a liderului mondial în cercetarea şi producţia seminţelor hibride, au iniţiat o colaborare – experiment pentru a demonstra fermierilor impactul pe care utilizarea îngrăşămintelor organice îl are asupra culturilor de porumb.

Oficiul de Studii Pedologice şi Agrochimice din Timişoara (OSPA), al treilea partener în acest proiect, cu care Smithfield Ferme colaborează deja de 3 ani, a pus la dispoziţie 58 ha de teren pentru realizarea experimentului. Acesta a constat în fertilizarea cu îngrăşăminte organice provenite de la fermele Smithfield a suprafeţelor de teren însămânţate cu porumb din soiul Pioneer.

Pentru experiment s-a folosit o doză de îngrăşăminte organice de 60 m3 la ha, cu o concentraţie de azot de 2 kg/tonă, ceea ce a însemnat un aport de substanţă activă (azot) de 20 kg/ha. Această cantitate a fost suplimentată ulterior, în funcţie de nevoile culturilor, cu aproximativ 90 kg/ha substanţă activă, provenită din utilizarea unui îngrăşământ chimic.

Efecte agrotehnice şi productive

Rezultatul a fost o producţie record de 12-13 tone porumb la hectar, „o medie greu de obţinut pe suprafeţe întinse de pământ“, conform declaraţiei lui Miki Babuşcov, director de vânzări şi marketing la Pioneer. La Jimbolia, pe loturile experimentale însămânţate cu hibrizii Pioneer s-au înregistrat producţii chiar de 15,5 şi 16 tone la ha.

„Suntem foarte mulţumiţi de ceea ce am obţinut aici şi credem că utilizarea acestor îngrăşăminte organice a dat rezultate foarte bune“, a concluzionat Babuşcov. „Acest experiment demonstrează, o dată în plus, că folosirea îngrăşămintelor organice e benefică nu numai punct de vedere ecologic, dar şi economic, putând duce la obţinerea unor recolte record, cu costuri reduse la hectar“, a declarat Bogdan Mihail, director general Smithfield Ferme.

Smirthfield Ferme fertilizează anual câteva mii de hectare cu îngrăşământ organic, aplicat prin tehnici moderne de injectare şi scarificare, după planuri şi analize care determină pentru fiecare parcelă de teren în parte cantitatea optimă de îngrăşământ necesară culturii. Aceste planuri şi analize sunt autorizate şi emise de Oficiul pentru Studii Pedologice şi Agrochimice, organ tehnic de specialitate al Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

Materialele organice fac mai mult decât să furnizeze nutrienţii organici. Acestea îmbunătăţesc structura solului şi cresc capacitatea de retenţie a apei şi a nutrienţilor. Microorganismele din sol descompun materialele organice într-o formă solubilă anorganică, asigurând astfel o eliberare a nutrienţilor pe termen mai lung.

Materialele organice reziduale care provin de la animale sunt o soluţie benefică pentru creşterea plantelor pentru că sunt o sursă bogată de elemente nutritive pentru culturi şi, în acelaşi timp, de protecţie a solului împotriva degradării.

Smithfield Ferme, în România şi în lume

Din 2004, când a intrat pe piaţa românească, Smithfield Ferme a investit în operaţiunile sale din România peste 600 milioane USD. Astăzi, compania are 35 de ferme active în judeţele Timiş şi Arad, cu un total de 37.500 de scroafe care produc 600.000 de purcei anual. Smithfield Ferme are un număr de 846 angajaţi. Cu ajutorul şi acordul comunităţilor şi autorităţilor locale, Smithfield Ferme intenţionează să îşi dezvolte activităţile economice şi în alte judeţe ale ţării.

Smithfield Ferme este parte a Smithfield Foods Inc., o companie americană cu sediul în Smithfield, Virginia. Smithfield Foods şi-a început activitatea în 1936 şi este în prezent cel mai mare producător de porcine şi procesator de carne de porc din lume, înregistrând venituri anuale de 11,4 miliarde USD şi vânzări internaţionale de peste 1 miliard USD. Smithfield are peste 58.000 de angajaţi în SUA şi în întreaga lume, inclusiv în China, Franţa, Mexic, Polonia, România, Spania şi Regatul Unit.

Producţie mare, costuri mici

Inginerul agronom Ion Arsinte, fermierul care a efectuat toate lucrările pe perioada experimentului, declară că producţiile ar fi fost mult mai mici în lipsa îngrăşământului natural, iar costurile la hectar ar fi fost mai ridicate ca urmare a nevoii de suplimentare a fertilizării terenului cu îngrăşăminte chimice. Opinie împărtăşită şi de reprezentantul Pioneer, Miki Babuşcov, care sprijină utilizarea susţinută a îngrăşămintelor organice, pentru ca efectele lor benefice să fie vizibile.

Impactul asupra mediului

Fertilizarea terenurilor cu îngrăşăminte organice puse la dispoziţie de Smithfield Ferme este o acţiune 100% ecologică. „Folosim pentru spălarea halelor substanţe 100% biodegradabile, ceea ce înseamnă că într-adevăr nu există nimic chimic în ele“, declară Ovidiu Timbota – director agricol, Smithfield Ferme. Protecţia mediului este una dintre priorităţile „zero“ ale Smithfield Ferme. Pe viitor, compania intenţionează să monteze instalaţii de recuperare a gazului metan rezultat în urma fermentaţiei efluenţilor de porc pentru a-l utiliza drept combustibil pentru încălzirea fermelor sale şi producerea de energie electrică.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1330

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

expertii-grupului-european-pentru-etica-...

Experţii Grupului European pentru Etică îndeamnă la o nouă gândire a politicii agricole > REVISTA LUMEA SATULUI

Experţii Grupului European pentru Etică îndeamnă la o nouă gândire a politicii agricole

Grupul European pentru Etică (EGE) a avut recent o întâlnire cu Mariann Fischer Boel, comisarul european pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală. Au fost prezentate principalele recomandări cuprinse în avizul EGE cu privire la implicaţiile etice ale evoluţiilor moderne ale tehnologiilor agricole.

Ca răspuns la solicitarea preşedintelui Barroso, EGE a adoptat, în luna decembrie a anului trecut, un aviz cu privire la implicaţiile etice ale evoluţiilor moderne ale tehnologiilor agricole, pentru a răspunde noilor provocări şi perspective pentru agricultura UE. Grupul a hotărât să se concentreze în special asupra tehnologiilor şi metodelor agricole pentru producţia primară a alimentelor de origine vegetală.

Nevoia unei viziuni integrate

În avizul său, EGE a recunoscut nevoia de a promova inovarea în domeniul agricol, pentru a putea răspunde cererii de alimente a populaţiei mondiale, aflate în creştere. Se admite însă că tehnologiile singure nu pot oferi soluţii finale la provocările cu care se confruntă agricultura modernă în UE şi în restul lumii.

Grupul a subliniat necesitatea unei viziuni şi a unei abordări integrate privind tehnologiile agricole, care să permită evaluarea unitară a proceselor de producţie, depozitare şi distribuţie în cazul examinării implicaţiilor etice ale oricărei noi tehnologii. De asemenea, EGE consideră obiectivele securităţii alimentare, siguranţei alimentare şi sustenabilităţii ca fiind priorităţi absolute şi principii directoare, la care orice tehnologie agricolă trebuie să adere.

Impactul noilor tehnologii

Pornind de la acest cadru etic, EGE a formulat unele recomandări privind o serie de subiecte, din care menţionăm revizuirea Politicii Agricole Comune a UE, evaluarea impactului tehnologic al tehnologiilor agricole, dreptul la alimente şi sustenabilitatea tehnologiilor agricole. De asemenea, se pune accent pe siguranţa alimentară, biodiversitatea agricolă, protecţia solului şi a apei. Nu au fost neglijaţi nici biocarburanţii, culturile modificate genetic şi cercetarea în ştiinţele agricole.

Alte recomandări se referă la elaborarea de politici privind culturile arabile, comerţul mondial cu produse agricole, sistemul drepturilor de proprietate intelectuală, dar şi la concurenţa loială şi „monopolurile verticale“ sau la preţurile alimentelor, aspectele sociale, participarea publică, responsabilitatea cetăţenilor UE, deşeurile alimentare etc. Grupul European pentru Etică este un organism independent, pluralist şi multidisciplinar, compus din 15 experţi numiţi de Comisia Europeană, pentru a oferi avize cu privire la chestiuni de natură etică.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
621

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Exploataţiile agricole pierd din cofinanţare > REVISTA LUMEA SATULUI

Exploataţiile agricole pierd din cofinanţare

Procentul fondurilor nerambursabile acordate proiectelor de investiţii prin Măsura 121 „Modernizarea exploataţilor agricole“ se va micşora de anul viitor. Acest fapt atrage după sine schimbarea condiţiilor de finanţare pentru această măsură.

Conform prevederilor Tratatului de Aderare a României la UE, procentul de cofinanţare nerambursabilă pentru Măsura 121 variază între 40% şi 65%, procente mai mari obţinând tinerii fermieri şi fermierii din zonele defavorizate, montane, Natura 2000, precum şi investiţiile noi care au drept scop protecţia apelor împotriva poluării cu nitraţi. Astfel, pentru perioada 2007-2009 România a avut posibilitatea de a porni de la un procent de 50% cofinanţare nerambursabilă, din 2010 revenindu-se la procentul de 40% stipulat în Regulament.

Majorări admise doar pentru tinerii agricultori

În perioada 2010 – 2013, valoarea maximă a fondurilor nerambursabile va fi de 800.000 euro pentru un proiect, iar valoarea maximă eligibilă a unui proiect nu va putea depăşi 2 milioane de euro. Pentru investiţiile realizate de tinerii agricultori cu vârsta sub 40 ani, la data depunerii cererii de finanţare sprijinul nerambursabil de 40% poate fi majorat cu încă 10%.

De asemenea, trebuie menţionat că, după anul 2010, nu se va putea cere majorarea sprijinului nerambursabil cu 25% pentru investiţiile noi care au drept scop protecţia apelor împotriva poluării cu nitraţi proveniţi din surse agricole. Procentul de majorare a sprijinului cu 10% pentru investiţiile realizate de agricultorii din zonele montane cu handicap natural, în zone cu handicap natural şi în arii naturale protejate, încadrate în reţeaua Natura 2000, rămâne neschimbat.

Pentru proiectele care includ şi investiţii pentru producerea şi utilizarea energiei regenerabile, valoarea maximă a cofinanţării publice poate ajunge la 1,2 milioane de euro, faţă de 1,5 milioane de euro până în 2010. Valoarea maximă eligibilă a unui astfel de proiect poate fi de 3 milioane de euro, iar sprijinul nerambursabil va fi de maximum 40%.

În cazul proiectelor care aparţin unei forme asociative şi care deservesc membrii acesteia, valoarea maximă a cofinanţării publice poate ajunge la 1,6 milioane de euro, cu o pondere a sprijinului nerambursabil de maximum 40%. Valoarea maximă eligibilă a unui astfel de proiect va fi de 4 milioane de euro.

Din nou despre laptele comunitar

Miniştrii europeni ai agriculturii au avut noi discuţii la Bruxelles pe tema preţului la lapte în Uniunea Europeană. Întâlnirea a fost una neoficială şi a avut loc pe fondul nemulţumirilor fermierilor, cauzate de preţurile pe care ei le consideră prea mici.

Întâlnirea de astăzi vine după o altă discuţie, oficială de această dată, în urmă cu aproximativ o lună, când Comisia Europeană a prezentat miniştrilor un raport în care propunea să îi sprijine pe producătorii de lapte, acordându-le ajutoare de stat, precum şi alte ajutoare prin programele de dezvoltare rurală, ca şi unele măsuri care să împiedice practicile neconcurenţiale de pe piaţa agroalimentară.

Un grup de 16 ţări însă, între care şi România, a spus atunci că măsurile sunt insuficiente pentru producătorii de lapte şi a mai cerut creşterea ajutoarelor acordate producătorilor pentru produsele exportate, creşterea temporară a preţurilor de intervenţie pe piaţă şi renunţarea la creşterea graduală a cotelor de lapte prevăzute pentru anul viitor. Comisia a respins însă aceste cereri, considerând că ele ar fi de fapt contraproductive pentru piaţa laptelui.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
757
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

explozie-de-culori-cu-floarea-de-piatra_...

Explozie de culori cu Floarea de piatră

N-aţi uitat de Portulaca grandiflora, nu? Era bine să fie însămânţată din februarie, în lădiţe, dar cum această lună a fost extrem de neprietenoasă, putem recupera pentru grădina noastră explozia de culori în martie. Floarea de piatră, pe numele ei popular, este o plantă de talie mică, de cel mult 20 cm, cu flori roşii, roz, galbene, portocalii, albe sau mov, unicolore sau pestriţe, care înfloresc din iunie şi până în octombrie. Are frunze lungi, cărnoase şi suculente, dispuse oarecum sub formă de ace de-a lungul tulpinii. Florile apar în vârful fiecărui lăstar, pot fi simple sau cu mai multe rânduri de petale, se deschid dimineaţa şi se închid în fiecare seară.

Unde şi cum semănăm

Cele trei cuvinte magice pentru Portulaca sunt: lumină, soare şi căldură. Aşadar: umpleţi lădiţa sau un vas cu gura mai largă cu un sol nisipos, amestecaţi seminţele (le puteţi cumpăra de oriunde, din magazinele de specialitate) foarte mici cu nisip, pentru o mai bună împrăştiere, şi treceţi cu o riglă pe deasupra, pentru a realiza un uşor amestec. Nu se foloseşte pământ pentru a acoperi seminţele. Se umectează foarte uşor până la răsărire. Dacă doriţi, când plăntuţele au două frunze, le puteţi replanta în pahare din plastic individuale, pentru a se dezvolta mai rapid. În aprilie le puteţi transplanta în grădină, cu tot cu pământul din pahare. Anul acesta, vă puteţi aventura să semănaţi şi direct afară.

Condiţii de temperatură şi sol

Floarea de piatră se udă rar. Dacă sunt temperaturi foarte mari, planta se umectează la 3-5 zile, la rădăcină. Umezeala multă o îmbolnăveşte. Iubeşte lumina, soarele şi căldura; ţinută la umbră, înfloreşte rar sau moare. Preferă solul uşor, nisipos; în pământ cu textură grea suferă. În grădină, planta este foarte puţin pretenţioasă, având nevoie doar de plivit şi udat, din când în când. Singurul dăunător – afidele – poate fi îndepărtat cu un insecticid uşor. În rest, lăsaţi-o doar să înflorească şi bucuraţi-vă de ea.

Unde e bine s-o creşteţi

Ideal este să o cultivaţi pe aleile pietruite, printre dale de piatră, în pete florare, în aranjamentele cu piatră din grădină, dar planta poate face spectacol cromatic şi în jardiniere sau pe terase. Însă, neapărat are nevoie de mult soare!

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
815

☐

1. PETRA DRAGOMIR -- (16-March-2012)Interesant articol!Va propun un articol cu Albitia in nr. urmator! Este superba!
Cu stima, Petra Dragomir

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Expoziţie de icoane

Patimile şi Învierea Mântuitorului

În preajma Sfintelor Sărbători de Paşti, Centrul Naţional pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale, cu sprijinul Ministerului Culturii, Cultelor şi Patrimoniului Naţional, a organizat expoziţia de icoane pe lemn şi pe sticlă şi artă naivă Patimile şi Învierea Mântuitorului în creaţia populară contemporană.

Expoziţia cu vânzare (icoane pe sticlă şi lemn, artă naivă, ouă încondeiate) a oferit publicului o selecţie dintre cele mai valoroase lucrări ale unor cunoscuţi creatori contemporani din Bucureşti şi din ţară.

Au expus icoane pe lemn şi pe sticlă: Maria Colhon (Alba), Elena Mateescu (Argeş), Cecilia Cişmaşu, Stela Costache, Oana Ducu, Lucreţia Crăciun, Maria Măciucă, Liana-Cristina Pui, Valeriu Stoica (Bucureşti), Florentina Grecu (Dâmboviţa), Ina-Diana Panamarciuc (Galaţi), Vasile Marin (Prahova), Sergiu Pârvu (Sibiu), Adina-Elena Mocanu (Teleorman) şi grupul de elevi de la Şcoala nr. 1 din Chitila (Ilfov).

Pe simeze au fost expuse, de asemenea, lucrări ale celor mai de seamă artişti naivi contemporani: Marian Mihuţ (Arad), Nicolae Pătru (Argeş), Ioan Măric, Catinca Popescu, Valentina Alexandra Porţan, Constantina Voicu (Bacău), Camelia Constantin, Gustav Ioan Hlinka, Doina Mariţa Hlinka, Mihai Vintilă (Caraş-Severin), Elena Ferdinand (Dâmboviţa), Doina Moldoveanu (Galaţi), Gheorghe Ciobanu, Lucica Ciobanu, Calistrat Robu, Costel Tănase (Iaşi), Teodor Morar (Mureş), Denisa Mihăilă (Timişoara), Costică Onuţă (Vaslui) ş.a.

În programul vernisajului s-au numărat şi „Lăzărelul“ şi „Buieniţul“ din comuna Valea Dragului (Giurgiu).

Oana Gabriela PETRICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1038

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

extractul-lichid-de-humus-de-rama-2_427....

Extractul lichid de humus de râmă (2)

Humusul de râmă produs de râma din specia Eisenia Foetida se pretează cel mai bine la producerea extractului lichid de humus de râmă. În numărul trecut al revistei arătam că extractul lichid de humus de râmă se poate aplica cu rezultate foarte bune imediat după recoltare, pentru mărirea aportului de humus în sol.

După recoltarea producţiei agricole, majoritatea resturilor vegetale rămân deasupra solului. Aceste resturi vegetale se deteriorează rapid prin expunerea la aer. Datorită activităţii plantelor care continuă şi după recoltare, se eliberează în aer şi astfel se pierd prin evaporare şi uscare nutrienţi importanţi. Folosirea extractului lichid de humus de râmă oferă excelenta oportunitate de a bloca pierderile, de a capta nutrienţii şi de a-i reîntoarce în sol, sporind aportul de humus în sol datorat resturilor vegetale de 30 de ori mai mult decât resturile vegetale netratate cu extract.

Humusul – o bogăţie fără asemănare

Se ştie că humusul este cea mai importantă componentă a solului şi că naturii îi este necesar un interval de 300 de ani pentru crearea unui singur centimetru de sol fertil.

Odată cu descoperirea calităţilor excelente ale extractului lichid de humus de râmă, fermierii au un instrument ieftin, extrem de ieftin, dacă sunt producătorii acestui humus.

Prepararea şi utilizarea

Aplicarea extractului se face prin stropire în doze de 50 litri/ha. Extractul poate fi aplicat diluat sau nu, în funcţie de randamentul şi fineţea instalaţiei de stropit. De cele mai multe ori se preferă aplicarea concomitent cu recoltarea pentru economia de carburant.

Resturile vegetale stropite cu extract suferă o degradare rapidă sub acţiunea miliardelor de microorganisme care ajung pe plantă. Foarte important pentru recolta anului viitor este că nu se mai pierde prin evaporare, iar planta, fiind încă vie o bună perioadă de timp, nu apucă să se mai usuce în mod nefolositor. Eficienţa economică a folosirii extractului este spectaculoasă, raportată la costuri care sunt cam de 10 lei la hectar.

Tehnologia – uimitor de simplă

Instalaţia care produce extractul de humus de râmă se compune dintr-un vas cu robinet la partea inferioară, pompă de aer, furtun cu microperforaţii, sac textil cu perforaţii de 0,4 mm. Mărimea acestora este strict legată de cantitatea de extract ce se doreşte a fi preparată în 24 de ore pentru o anumită suprafaţă de teren. Humusul de râmă se pune în sacul cu perforaţii, se introduce în vasul în care a fost introdusă apa în raport de 1/9 (humus/apă), se porneşte pompa care introduce aer prin furtunurile respective. După 20-24 de ore am obţinut extractul.

Principiul de obţinere a extractului este următorul: microorganismele conţinute de humusul râmei Eisenia foetida, în prezenţa oxigenului introdus prin barbotare în apă, încep să se multiplice, având îndeplinite condiţiile de temperatură, oxigen şi hrană.

Hrana acestor microorganisme este asigurată prin introducerea în vas la începutul procesului a unor mici cantităţi de făină de peşte şi melasă (zahăr). Extrem de important este faptul că, după încheierea procesului de preparare, humusul de râmă se scoate, se zvântă 20-30 zile, după care se poate prepara din nou extract, de data aceasta folosindu-se o proporţie humus/apă de 1/4. După această a doua preparare, humusul râmei Eisenia foetida se poate folosi ca fertilizant sau în prepararea unor substraturi agricole, prin amestecarea cu pământ în raport de 1/4 până la 1/6.

Extractul de humus are randament maxim dacă este aplicat la maximum 4 ore de la preparare. Aplicarea se recomandă a fi făcută dimineaţa, seara sau când este înnourat. Dacă, din diferite motive, aplicarea nu s-a putut efectua, se continuă oxigenarea în vas, adăugându-se melasă şi făină de peşte. În numărul următor vă vom explica cum se produce humusul râmei Eisenia foetida.

Ing. Lari CAZACU, telefon: 0740.575.953

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
6331
□
° Comentarii
□
□
° 1. zlate nicolae -- (9-February-2010)daca extractul de humus se aplica in primele 4 0reatunci cum poate fi livrat humusilul si isi pastreaza calitatile

° 2. Manganasu Vasile -- (19-November-2010)Humusilul este deja expirat cand ajunge la client.Toata tevatura asta de la televizor nu are nimic adevarat.Ca sa ai rezultate trebuie sa aplici 50-60 de litri pe hectar.
Mirosul neplacut al Humusilului arata ca organismele din el au murit.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9c28e
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fabrica-de-ecologice_l946.html

„Fabrica de ouă“ ecologice > REVISTA LUMEA SATULUI

„Fabrica de ouă“ ecologice

La marginea municipiului Cluj- Napoca, în zona Lombului, cum îi spun localnicii, a apărut de câţiva ani societatea comercială Popavi SRL, fermă specializată în producţia de ouă ecologice. „Am văzut în Occident interesul crescut pentru produsele bio, ne spune domnul Ion Pop, managerul general al unităţii (foto), şi ne-am hotărât să abordăm acest sector care, cu siguranţă, va avea o dezvoltare deosebită în următorii ani.“

Lucrările la noua investiţie

s-au finalizat în 2007 şi au fost posibile doar datorită creditelor bancare contractate. A încercat şi accesarea unui program Sapard, dar fără succes.

Tehnologia specifică

În cazul sistemului ecologic, fiecare pasăre dispune într-un padoc de 4 m², suprafaţă cu iarbă. Autorizarea pentru produsul ecologic durează destul de mult. Perioada de conversie a terenului convenţional într-unul ecologic este de doi ani, vreme în care lucrările vor fi făcute într-o anume succesiune, sub strictă monitorizare a organismului care certifică produsul final. Puii parcurg o perioadă de conversie de circa două luni, după care se poate spune că produsul obţinut – oul – este ecologic.

Produse sănătoase de ţară

Popavi oferă alternativă la oul de ţară, din gospodăriile bunicii, sănătos şi strict supravegheat calitativ pe fiecare verigă a tehnologiei. Deşi au devenit foarte cunoscuţi, au probleme în ceea ce priveşte intrarea în reţeaua marilor magazine Principalul motiv este acela al unei producţii relativ mici, dar şi al fondurilor insuficiente. Managerul fermei mizează însă pe interesul românilor pentru produsele bio.

Anul acesta vor da în folosinţă o nouă fermă, cu o capacitate de trei mii de găini ouătoare şi vor produce pui de o zi pentru următorul ciclu de producţie. Este însă foarte mult de muncă şi fiecare nou ciclu de producţie înseamnă alte cheltuieli. Câştigurile obţinute sunt reinvestite, iar Ion Pop se declară mulţumit că poate acoperi cheltuielile şi speră ca în opt-zece ani să aibă un profit însemnat. „Fabrica de ouă“, cum îi spun clujenii, este o afacere de familie cu trei salariaţi.

După ce s-au investit aproximativ 10 miliarde de lei vechi, astăzi ferma numără 2.500 de găini, care produc ouă ecologice în condiţiile cerute de acest sistem de creştere. Pasărea nu intră în contact cu niciun fel de substanţe chimice de sinteză în fermă. În ceea ce priveşte hrana, firma Popavi îşi asigură circa 40% din furajele necesare din resurse proprii, restul fiind achiziţionate de la producători permanent monitorizaţi de societatea care certifică produsele ecologice.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1311

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Făget, ţara slovacilor singuri

În pitoreasca localitate sălăjeană trăieşte una dintre cele mai importante comunităţi de slovaci din ţară.

Localitatea Făget, aflată pe teritoriul comunei sălăjene Plopiş şi cunoscută de veacuri, mai numără astăzi aproximativ 900 de etnici slovaci. Aproape toţi sunt oameni trecuţi de 50 de ani ce-şi duc traiul cultivând puţinul pământ arabil pe care îl au la dispoziţie. „Punem cartofi să mai putem trăi. Îi dăm la schimb pe pită, grâu sau porumb să dăm la vite şi porci“, îmi spune Zetokan Milan, care dă cu biciul pe două vite grase ce trag un car plin cu gunoi de grajd. Zetokan Milan lucrează pământul cu plugul şi săpăliga pentru că nu îşi permite un tractor, singurii din zonă care au aşa ceva fiind tăietorii de lemne.

Soţia localnicului îmi zâmbeşte, dar se întristează repede, mai ales când încearcă să-mi spună într-o română stâlcită care aduce a ruseşte că toţi tinerii din sat au plecat fie la şcoală în Şimleu Silvaniei, fie în Slovacia, unde s-au stabilit pentru a-şi continua viaţa acolo. Nu apuc bine să îi privesc pe cei doi că oamenii pornesc la drum hotărâţi să ajungă repede pe un teren unde să lase încărcătura din căruţă. Pe drumul prăfuit care duce spre Făget zăresc în scurt timp un indicator ruginit şi plin de praf care îmi amin-teşte că am intrat în satul slovacilor. Nu ajung bine la indicator că o femeie în vârstă îmi iese în cale şi începe să îmi povestească repede, într-o limbă necunoscută mie.

O tânără doamnă coboară dintr-o maşină roşie şi plină de praf şi, zâmbind, îmi dă bineţe şi se prezintă ca fiind Anna Tysson. „Dânsa este mătuşa mea şi îmi spune că se bucură să vadă şi om străin, pentru că aproape nimeni nu mai urcă aici în vârf de munte, satul fiind aproape pustiu“, spune doamna Anna.

Femeile discută între ele preţ de câteva minute şi se despart în lacrimi. Rămân lângă femeia din poartă care îmi spune cu greu în româneşte că a rămas singură de când i-a murit soţul, iar fiul său vine rar pe acasă, fiind plecat la muncă în Slovacia. Este supărată că nu mai poate munci pământul, iar cei care muncesc cu ziua în agricultură cer câte 50 de lei pe zi, bani pe care nu îşi permite să-i plătească. Aşa că trăieşte cum poate. Pensia este mică, dar o drămăluieşte ca să-i ajungă de la o lună la alta.

Departe de civilizaţie

În Făget nu este magazin şi nici dispensar medical, iar accesul este blocat de toamna devreme şi până primăvara târziu din cauza zăpezii care ajunge în zonă şi până la trei metri. Nici vara lucrurile nu stau mai bine. Uneori ploaia face ca drumul să fie desfundat şi accesibil doar pentru tractoare sau maşini de teren. Aşa se face că aproape jumătate din an localnicii din Făget sunt izolaţi. S-au obişnuit însă cu viaţa grea din vârf de munte şi spun că nu ar pleca de aici pentru nimic în lume, nici măcar în Slovacia.

De fapt, nimeni nu ştie cu exactitate cum a ajuns să trăiască în acest loc o asemenea comunitate de slovaci, oameni harnici, primitori, dar mai ales respectuoşi şi cu multă omenie. Am aflat de la un alt localnic angajat să muncească la refacerea curţii bisericii din sat că în localitate se află şi o mănăstire de măicuţe.

În apropiere zăresc pâlcuri de zăpadă rămasă netopită, ceea ce mă face să mă simt oarecum ciudat, din moment ce la numai 15 kilometri de sat căldura este toropitoare. Ceea ce mi-a atras atenţia este locul minunat în care trăiesc aceşti oameni şi faptul că îşi respectă cu sfinţenie tradiţiile, începând de la cele bisericeşti şi continuând inclusiv cu cele culinare.
I-am lăsat în urmă pe slovacii din Făget nu înainte ca un localnic să-mi strângă mâna şi să mă roage să mai urc în deal măcar să le dau bineţe, pentru că mulţi dintre ei s-au săturat de singurătate, de atâta linişte apăsătoare din vârf de munte.
Adrian LUNGU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
1118
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Familia de cultivatoare pentru mirişte syncro de la Pottinger > REVISTA LUMEA SATULUI

Familia de cultivatoare pentru mirişte syncro de la Pottinger

Firma austriacă Pottinger (www.poettinger.at), binecunoscută pe plan mondial pentru construcţia de maşini pentru recoltarea furajelor a dezvoltat în ultimii zece ani şi o gamă completă de utilaje de ultimă generaţie pentru lucrările solului.

Printre acestea se numără şi familia de cultivatoare cunoscută sub denumirea de Syncro. Acestea sunt echipamente pentru conservarea şi pregătirea solului, concepute cu scopul de a înlocui lucrarea de arat a miriştei.

Astăzi, în cultivarea pământului, economisirea de timp şi costuri este o prioritate. Cultivatoarele Synkro sunt proiectate astfel încât să fie utilizate atât pentru lucrări superficiale cât şi pentru lucrări adânci ale solului, adâncimea de lucru fiind de 5-30 cm.

Având în vedere calitatea solului şi condiţiile atmosferice din ţara noastră, folosirea cultivatorului Syncro este foarte benefică întrucât amestecul reziduurilor din recolta anterioară aproape de suprafaţă creşte fertilitatea solului, reduce evaporarea apei şi protejează solul împotriva eroziunii.

Alte beneficii obţinute ca urmare a utilizării acestui tip de cultivator sunt durabilitatea datorită construcţiei robuste, siguranţa pe drum datorită superiorităţii tehnice a şasiului şi a faptului că a fost proiectat în conformitate cu reglementările în vigoare cu privire la traficul rutier. Totodată acesta garantează prelucrarea în adâncime a solului şi amestecarea omogenă a resturilor vegetale.

Printre principalele sale caracteristici putem menţiona faptul că poate fi tractat sau purtat, având lăţimi de lucru diferite în funcţie de puterea tractorului la care este cuplat.

Durata de viaţă a utilajului este garantată de calitatea deosebită a oţelurilor folosite, de precizia de prelucrare, de concepţia şi structura utilajului şi a organelor de lucru.

Utilajele Pottinger sunt realizate pentru a asigura prelucrarea de înaltă calitate a solului.

Cultivatoarele Syncro sunt realizate în mai multe variante dimensionale, în funcţie de puterea tractorului:

- Synkro 3003, purtat, cu lăţimea de lucru de 3 m;
- Synkro 4003K, purtat, cu lăţimea de lucru de 4 m şi lăţimea de transport de 3 m;
- Syncro 5003T, tractat, cu lăţimea de lucru de 5 m, rabatabil hidraulic pentru transport, lăţimea de transport de 3 m;
- Syncro 6003T, tractat, cu lăţimea de lucru de 6 m, rabatabil hidraulic pentru transport, cu lăţimea de transport de 3 m.

Cele mai uzuale organe active folosite de cultivatoarele Syncro sunt cele în formă de daltă sau de labă de gâscă, în combinaţie cu aripi delta, montate pe 3 rânduri. Urmează un set de talere care au rolul de a amesteca resturile vegetale cu solul, pentru a mări fertilitatea solului şi a-l proteja împotriva eroziunii. Pentru mărunţirea şi

nivelarea solului cultivatoarele Syncro sunt dotate cu tăvălugi.
Cultivatoarele Synkro asigură fermierilor de azi solurile fertile de mâine.

Ion Botoc, Inginer service NHR Agropartners , Filiala Strunga-Iaşi
www.nhr.ro

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
1000
□
Comentarii
□
□

1. becali -- (19-September-2012)dupa parerea mea, acest utilajnu are nicio sansa sa fie folosit din descrierile teoretice probabil ale d-lui Ion Botoc, venite odata cu recomandarile din austria.Pt culturile de toamna , in conditii de seceta se lucreaza foarte greu si se scot bolovani, hai sa zic ca in ogor se lucreaza mai bine.Oricum noi nu avem solurile atat de usoare ca ale austriecilor, si un regim de precipitatii care sa ne permita sa lucram pana la 30 cm cu acest tip de utilaj.
Mai multumit sunt de Terradisc
;)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fantomele de la Băile Herculane

Am ajuns pentru prima dată la Herculane. Auzisem multe despre „perla“ din Caraş-Severin. Multe şi de toate, plăcute şi mai ales neplăcute, am văzut şi eu, într-un periplu care mi-a lăsat un gust amar. Cam de multe ori, în pelerinajele mele – de reporter sau călător – prin ţară, am simţit acest gust amar. Ca de fiecare dată când văd valori în ruină.

Am ajuns în staţiunea balneo-climaterică în sezon de vacanţă şi în week-end. Mă aşteptam să nu pot arunca un ac de atâţia turişti sau pensionari veniţi să-şi dreagă beteşugurile. Nu mi s-a părut că ar fi nici măcar o densitate medie spre mică de turişti. Criza, mi-am spus, în graba de a găsi o explicaţie la îndemână. Asta a fost până să ajung în centrul istoric, pe care ardeam de nerăbdare să-l vizitez. Şi am ajuns.

Nu-mi venea să-mi cred ochilor ceea ce văd! Ca nişte năluci mi s-au părut cei câţiva curioşi, ca şi mine, plutind a uluire pe străzile umezite de atâta neumblare şi printre clădiri-simbol fantomatice, scorojite şi părăsite. Părăsirea aceasta, a ceva ce este patrimoniu naţional - perimetrul a fost declarat şi rezervaţie de arhitectură – mi s-a părut de-a-ndoaselea. Peste orice logică elementară. Protejezi ruinând? Straniu mod de a conserva valorile naţionale…

Din istoricul „perlei“ imperiului

Rememorez: băile au fost construite în anul 153 de romani. Împăratul Marcus Aurelius venea special de la Roma pentru izvoarele termale, considerate încă de pe atunci adevărate minuni pentru sănătate. În 1736, Imperiul austriac începe reconstrucţia staţiunii, exact în forma de astăzi a centrului vechi. Mare parte erau reşedinţe imperiale. Împăratul Franz Josef numea Herculane „perla imperiului“. Clădirile conservă stilul baroc austriac grandios. Şi sunt, chiar şi jerpelite, de-o frumuseţe autoritară. Pe aici au trecut împărăteasa Austriei, Sissi, împăratul Franz Joseph, Alexandru I al Serbiei, regele Carol I al României, împăratul Francisc, Petöfi Sandor, Vasile Alecsandri, George Coşbuc, Lucian Blaga, Hans Christian Andersen, Bălcescu, Slavici, Iorga.

Paragină şi iar paragină

Mă uit cu neajutorare la tot acest tezaur. În cumplită paragină sunt aproape toate clădirile care formează centrul istoric al Băilor Herculane, 12 imobile şi hoteluri, construite în perioada 1700-1900. Văd sub stâncă, la ieşire din staţiune, Biserica Greco-Catolică. În sfârşit, o clădire îngrijită, îmi spun. Şi ceva din Complexul Cerna s-a recuperat. În rest, Hotelurile Ferdinand, Decebal, Apollo, pavilioanele 5,6,7, Cazinoul, băile romane sunt praf!

Epopeea unei distrugeri

Saga distrugerii e una tipic românească: o privatizare discuta-bilă, angajată de statul român, către un investitor care nu prea a fost investi-tor. Ambele părţi sunt în egală măsură vinovate de ceea ce a ajuns, astăzi, capodoper din Băile Herculane. Clădirile se vând bucată cu bucată, la creditori. Unii le vor salva, alţii nu. E ca şi cum ţi-ai vinde istoria.

Mă uit la Hercule. La statuia lui Hercule. Parcă nici el nu mai e falnic. Şi-a diluat statura impozantă între atâta ruină. S-a ghemuit, nu ştiu. Cred că s-a resemnat şi el, iar ghioaga de pe umăr la ce-i mai foloseşte?

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
738

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

Fânul, ca sănătate > REVISTA LUMEA SATULUI

Fânul, ca sănătate

Un lucru puţin ştiut este că pe lista plantelor medicinale sunt şi florile de fân. Pe lângă imaginea idilică a fânului strâns cu atâta spor în căpiţe, este bine să ştim că rolul lui în sănătatea noastră este unul foarte important. Cu siguranţă, mulţi dintre dumneavoastră se întreabă: cum putem recolta florile fânului? Ei bine, acestea pot fi culese doar prin scuturarea fânului odată ce a fost uscat. Paiele uscate acţionează precum o sită prin care se cern toate seminţele şi florile plantelor medicinale care cresc împreună cu iarba. Spectrul de acţiune a fânului folosit ca atare sau a florilor crescute alături de el este destul de mare.

Tratamente terapeutice

Pentru durerile foarte puternice de cap sunt recomandate comprese calde sau reci cu flori de fân timp de o oră. Cele calde se ţin pe ceafă cu o sticlă plină cu apă fierbinte, iar cele reci se aplică în zona frunţii şi a tâmplelor.

Durerile musculare şi parezele uşoare pot fi şi ele tratate cu băi generale din extract complet de fân. Acest tratament este recomandat de trei ori pe săptămână, timp de o jumătate de oră.

Specialiştii au stabilit că, pentru tratarea reumatismului, sunt necesare băi foarte fierbinţi, în care se adaugă extract complet din flori de fân.

Baia cu extract de fân

Este de menţionat că aceste băi nu sunt unele obişnuite şi că trebuie să avem în vedere următorul aspect: în cada cu apă fierbinte se varsă aproximativ cinci litri din extractul mai sus menţionat, iar după ce bolnavul a intrat în apă este necesar să acoperim cada cu o folie protectoare, până la nivelul capului, astfel încât aburii rezultaţi din amestec să rămână cât mai multă vreme în contact cu trupul.

Acest gen de băi au efecte benefice nu doar asupra bolilor reumatice, ci au şi un puternic efect de dezintoxicare.

Este de preferat ca acest tratament să se facă cel puţin 10 zile, cu o perioadă de pauză de două zile.

Deşi eficienţa lor este incontestabilă, băile fierbinţi cu extract complet din flori de fân nu sunt recomandate oamenilor cu probleme vasculare şi cardiace.

La fel ca şi în cazul celorlalte afecţiuni, modalitatea prin care se poate profita de efectele benefice ale fânului sunt băile. Cercetătorii au stabilit că multe dintre plantele ce cresc alături de fân au efecte detoxifiante şi anticancerigene. O altă acţiune a lor este cea bioenergetică, pacientul care a făcut o astfel de baie simţindu-se revitalizat. În cazul bolnavilor de cancer se recomandă maximum două băi pe săptămână, preţ de jumătate de oră, la o temperatură care să nu solicite foarte mult organismul.

Chiar şi tumorile…

Cancerul este o boală nemiloasă a vremurilor noastre. Deşi medicina a făcut progrese considerabile, această boală este cauza multor decese. Cei care vor să apeleze la ajutorul naturii pentru a încetini evoluţia sau pentru a ameliora cancerul trebuie să ştie că fânul este un adjuvant foarte important.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
713

☐

Comentarii

☐

☐

1. Alexandru -- (6-November-2009)Chiar nu stiam ca fanul poate avea efecte benefice asupra organismului
2. grad vasile -- (8-November-2009)Va asteptam cu drag in mijlocul naturii in Maramuresul istoric pe Valea Izei.Campul plin de flori,ape curate,aer nepoluat,peisaj de vis.www.valea-izei.ro

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ea8f1

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

fanus-frumosul-nebunatic-al-gradistei_81...

Fănuş, „frumosul nebunatic“ al Gradiştei

O ploaie rece, sâcâitoare s-a pornit a colinda câmpia, până mai ieri, de un cenuşiu crud a Bărăganului, prevestind crivăţul. După un ceas, uliţele-s deja înfundate, dar bătrânii înveşmântaţi în straie lor plumburii încă mai forfotesc domol în sus şi-n jos. Peisajul deloc spectacular al satelor înşirate de-a lungul ternei câmpii continuă până-n Grădiştea lui Fănuş, prozatorul aflat în amurg şi pentru care „acasă“ înseamnă mama şi copilăria - două icoane pierdute.

„Mi-e teamă că ţăranii autentici mai sunt cei din visele mele şi din amintire. Ţăranii s-au modernizat, iar regimul comunist i-a adus în mahalalele oraşelor, unde şi-au pierdut moralitatea“ - Fănuş Neagu

„Acum la mine-n sat, de exemplu, la 50 de km de Brăila, într-o câmpie oarbă, unde dacă găseşti un salcâm alergi cu limba scoasă după umbra lui, nu mai există oameni aplecaţi spre coasă“ - Fănuş Neagu

Un loc ce îndeamnă la închinăciune

Nu departe de miezul aşezării, privirea-ţi e desfătată de o casă veche, autentic ţărănească. Poarta din lemn petrecut de vremuri este uşor crăpată. „Vedeţi, poarta e deschisă, cum îi e şi inima“, grăieşte cu convingere profesul Negoiţă, cel căruia „frumosul nebun“ i-a încredinţat cheia casei părinteşti. „Nu-s rudă cu domnul academician, dar are încredere în mine“, continuă uşor preţios profesorul, pentru ca apoi să istorisească povestea câtorva dintre piesele ce decorează încăperile.

„Aici am băgat nişte lucruri pe care le-am găsit prin pod şi la care a lucrat şi maică-sa, cum ar fi acest darac de lână, executat de nea Vasile, tatăl scriitorului, un fost lemnar de excepţie. Tot nea Vasile a mai făcut şi masa pe care o vedeţi, florăria pentru această oglindă pe care sunt încrustate iniţialele V.D.N. adică Vasile D. Neagu, precum şi acest leagăn în care, după propriile mărturisiri, a fost legănat însuşi Fănuş. După cum se poate vedea, tot aici este şi o ladă de zestre, a mamei autorului, care-i fusese dată de mamaia Tasica“.

N-a mai trecut demult prin sat…

Mai bine de cinci ani au trecut de când marele Fănuş, care a scos localitatea brăileană Gradiştea din anonimat, n-a mai trecut pe acasă. Se întâmpla într-o sfântă zi de Cuvioasa Paraschiva. Şcoala satului, în care odinioară învăţase şi prozatorul, urma să primească numele „Emil Drăgan“, unul dintre fii reprezentativi ai satului. Profesorul Nicu Negoiţă rememorează cu emoţie acele clipe festive: „Învăţătoarele şcolii i-au cântat mulţi ani trăiască. Vizibil emoţionat, Fănuş a ridicat braţul, rostind cu glas baritonal: «N-am mamă, n-am tată, voi sunteţi părinţii mei». Apoi în cartea şcolii a scris: Astăzi, 14 octombrie, s-a dat numele şcolii Emil Drăgan, vărul meu. Îmi pare rău că pe mulţi nu i-am găsit acasă“.

Casa, viitor muzeu?

Nelocuită de doi ani, casa în care a copilărit prozatorul Fănuş Neagu nu poate intra într-un circuit muzeal, aşa cum se doreşte la nivel local. Motivul? „O nepoată a scriitorului nu vrea să cedeze partea ei, aşa cum au făcut alţi moştenitori, pretinzând o sumă mare de bani. Din câte ştiu, i s-a făcut o ofertă, pe care însă a respins-o. Tratativele cu ea continuă şi sperăm să se concretizeze. Cert este că, în ultima vreme, a crescut interesul cultural pentru locul natal al lui Fănuş. Domnul academician are în plan să ajungă la Brăila când va deveni pe deplin proprietarul casei pentru a o dona Consiliului Judeţean“, a încheiat profesorul Nicu Negoiţă.

Mama, un univers întreg

Potrivit multor grădişteni, pentru celebrul lor consătean mama Paraschiva însemna enorm. Când s-a prăpădit, ceva în interior s-a rupt, spun ei. „Eram prin preajmă, când sora Marcela i-a zis: «Lasă măi Fănuş, că era bătrână», la care domnul academician i-a răspuns repezit: «Putea să aibă şi 150 de ani, mama-i tot mamă»“, a povestit profesorul de matematică al satului.

La rândul său, spun aceeaşi localnici, mama scriitorului şi-a purtat necontenit fiul în suflet, călăuzindu-i devenirea. „Când îi povesteam ceva despre Fănuş, îi citeam un articol sau îl vedeam la televizor, spunea cu duioşie inconfundabila expresie «mânca-l-ar mămica». Chiar şi atunci când era mare“, au sunat cuvintele profesorului Negoiţă

Nică din Bărăgan

Aşa cum şi-l amintesc bătrânii satului, Fănuş era băieţandru sprinţar, veşnic pus pe şotii. Tanti Aurica, vecină, dar şi vară de-a treia cu autorul, a rememorat pentru „Lumea Satului“ una dintre isprăvile din vremea copilăriei. „Da ce nu făcea, mamă? Era deştept, dar zburdalnic tare. Într-o noapte, a luat o bicicletă de la un băiat din sat şi, împreună cu frate-miu, a umblat prin pepeni şi i-a stricat pe toţi. După aia, amândoi nebunii s-au pus să arunce în colibă. Când s-a sculat paznicul buimac, a început să zghere: «Hoţii! hoţii!» neştiind ce se întâmplă. Dar câte nu făcea, Nică al nostru din Bărăgan“, a povestit tanti Aurica.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
697
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ce8fa
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fără cercetare, pierdem competiţia spre performanţă > REVISTA LUMEA SATULUI

Fără cercetare, pierdem competiţia spre performanţă

Discutăm despre actualitatea acestor zile de vară fierbinte cu un mare specialist, care lucrează de 35 de ani în cercetare, doctor inginer Emilian Negrilă, directorul Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Agricultură Teleorman. În 1975 a sosit ca tânăr stagiar într-o unitate de cercetare din agricultură şi acum, după 35 de ani, este tot acolo.

- Cu ce speranţe intraţi dvs. în miezul verii? E un an bun?

- La ora evaluărilor de vară, încep să am convingerea că va fi un an agricol cu recolte bune, care să ajungă cât mai grabnic în depozite. Satisfacţia celui care vă vorbeşte este că a reuşit să transmită tuturor celor care se ocupă de producţia agricolă sfaturile, îndrumările noastre şi avem o mare mulţumire că ceea ce am recomandat a fost util, iar oamenii strâng acum recolta de vară, care este bună, iar actuala conjunctură de preţuri este favorabilă majorităţii producătorilor agricoli.

- Lucraţi în cercetare. Producătorii optează cu deosebire pentru soiuri româneşti?

- Agricultorii români merg pe acele creaţii, şi autohtone şi străine, care le asigură, după o anumită experienţă, stabilitate şi constanţa producţiilor. Cu certitudine, la culturile de păioase ponderea o reprezintă creaţiile autohtone, unde deţinem încă un segment mare de piaţă, undeva între 65 şi 78%. Anumite creaţii străine, în anumiţi ani, au o comportare superioară. Problema de fond este ca fiecare producător să realizeze o structură bine armonizată între creaţiile autohtone şi cele străine.

Resursa tehnică şi cea financiară

- Am admirat întotdeauna oamenii care şi-au ales ca domeniu de activitate cercetarea pentru că este vorba de vocaţie în primul rând, dar, în cazul României, la fel de bine mai înseamnă şi sacrificiu.

- Da, din păcate, pentru cei care au rămas atât timp în cercetare se poate numi şi sacrificiu. În general, cercetarea este un domeniu extrem de epuizant şi chiar riscant. Adică trebuie să recunoaştem că rezultatul experimentului poate fi foarte bun sau foarte prost. Tot experiment se numeşte. Dar noi, practic, nu am avut voie să mergem pe varianta în care rezultatul experimentului să fie prost. În unitatea în care lucrez, de la înfiinţare, din 1972, şi până în prezent, nu am realizat niciodată pierderi şi de fiecare dată a trebuit să ne autofinanţăm să găsim surse financiare atât pentru cercetare, cât şi pentru dezvoltare.

Păcat că după 1990 finanţarea activităţii noastre a întârziat să apară. Sperăm acum, cu apariţia Legii nr. 72 care modifică Legea nr. 45 privind organizarea unităţilor de cercetare şi ASAS, să se găsească resurse financiare care să stimuleze această activitate. Nu e posibil progresul agriculturii fără a avea o cercetare agricolă autohtonă. Se accesează fonduri europene şi am dori ca toţi cei care o fac să aibă un reviriment economic.

Nu s-a prea întâmplat acest lucru. Există o mare îngrijorare pentru că nu trebuie numai resursa financiară. Dacă lipseşte cea tehnică, adaptată condiţiilor din România unde zonalitatea agriculturii este pronunţată, rezultatul nu poate fi cel aşteptat. Şi tocmai de aceea am păstrat o anumită suprafaţă în care experimentăm absolut tot ceea ce poate fi legat de o tehnologie înaltă, de ultimă generaţie, performantă şi economică.

Până la urmă pierde producătorul

- Multă vreme v-aţi susţinut prin eforturi proprii. A venit un moment în care legea a fost călcată în picioare şi câteva dintre suprafeţele pe care produceaţi sământă v-au fost luate.

- Din păcate, am pierdut şi noi suprafeţe întinse, dar nu numai pe noi ne afectează acest lucru, deşi e mai greu să te finanţezi cu o suprafaţă redusă. Practic, odată cu pierderea acestor suprafeţe s-au pierdut cantităţi importante de sământă care, ajunse la producători, ar fi imprimat producţiilor acestora multă stabilitate şi constanţă. Doresc să precizez că noi de ani de zile vindem ceea ce producem la nişte preţuri accesibile tuturor producătorilor.

Există un mare motiv de mândrie datorită faptului că clienţii noştri, şi nu sunt puţini, de la cei mari până la cei cu 1-2 ha, au încredere pentru că ştiu că într-o unitate de cercetare se respectă tehnologia. Şi ceea ce cumpără este 100% adaptat condiţiilor de cultură din fiecare zonă.

Este important să lăsăm tot ce am făcut până acum şi să promovăm noile tehnologii. Nu ne mai permitem în continuare să realizăm tot 25-30% din ce putem obţine. Asta în condiţiile în care am putea să ne satisfacem cu vârf şi îndesat necesarul şi poate să şi echilibrăm balanţa de plăţi din agricultură.

Esenţial este să generăm profit

- Am auzit deseori decidenţi zicând că nu are sens să finanţăm agricultura deoarece contribuţia ei în ponderea PIB este destul de mică.

- Este exact cum vă spuneam mai devreme. S-a făcut o infuzie masivă de capital, producătorii au accesat fonduri, dar aceste investiţii nu au răspuns din punct de vedere economic. Problema de fond este următoarea: trebuie să producem mai mult cu costuri minime. Dacă stăm şi analizăm informaţiile furnizate de Ministerul Finanţelor, rămânem pur şi simplu perplecşi: la nivelul unui judeţ cum este Teleormanul, din 1.800 de exploataţii agricole doar 8% au închis cu profit.

Deci ceva nu este în regulă în tot acest mecanism şi cunoaştem şi motivele. S-au luat nişte hotărâri mult mai drastice acum, astfel încât să se fiscalizeze întreaga producţie agricolă. Dar nu numai acestea au fost motivele. Producătorii agricoli, unităţile mari nu au lucrat eficient. În momentul în care producţia agricolă a fost integrată cu o serie întreagă de alte preocupări în cadrul unor firme, lipsa de performanţă a fost mascată. Şi noi discutăm despre exploataţii care trăiesc din agricultură. Şi categoric aici vom ajunge. Fiecare latură a activităţii, chiar şi cele care sunt integrate, trebuie să fie generatoare de profit.

Este o conjunctură foarte favorabilă în ceea ce priveşte vânzarea producţiei agricole în clipa de faţă şi ar fi o mare neşansă pentru noi să nu realizăm acum producţii pe suprafeţe cât mai mari şi care să fie economice. Aici vom ajunge: alocări cu moderaţie, prag de eficienţă la fiecare cultură şi categoric un mod de a se obţine profituri cât de mici, oricum, nu numai pierderi.

Gheorghe VERMAN

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
608

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Fără prejudecăţi despre conceptul bunăstării animale > REVISTA LUMEA SATULUI

Fără prejudecăţi despre conceptul bunăstării animale

Printre atributele dezvoltării producţiei este inclusă şi bunăstarea animală. Pentru a acţiona corect în vederea promovării unei bunăstări depline a animalelor de fermă este necesar să dezvoltăm baza ştiinţifică de evaluare a statusului de bunăstare, trebuie determinată etica şi valoarea atitudinilor omului spre bunăstarea animală şi trebuie dezvoltate instrumentele pentru promovarea ei la nivelul fermei prin alte mijloace decât prin legislaţie şi politică.

Atributele bunăstării

Această noţiune poate fi definită în felul următor:

- accesul uşor la apă proaspătă şi o raţie care să menţină vigoarea şi starea deplină de sănătate;
- asigurarea unui mediu corespunzător de adăpostire şi o zonă de odihnă confortabilă;
- prevenirea sau stabilirea rapidă a diagnosticului şi efectuarea tratamentului adecvat;
- asigurarea unui spaţiu suficient, adăposturi corespunzătoare şi compania animalelor la fel;
- asigurarea condiţiilor şi a tratamentului care duce la evitarea suferinţei mintale.

Pentru o evaluare realistă a bunăstării animale trebuie efectuate măsurători cu privire la nivelul producţiei, comportament, anatomie, fiziologie, starea de sănătate şi imunitatea. Însă este nevoie să avem în vedere şi alte elemente precum:

- impactul asupra mediului (sol, apă, aer);
- starea de sănătate şi siguranţa angajaţilor şi a lucrătorilor;
- economicitatea fermei;
- percepţiile publice (inclusiv a sistemelor de producţie şi a ingredientelor utilizate, cum ar fi cele de origine animală);
- interacţiunile comunitare ale fermei (în legătură cu poluarea sau alţi factori);
- comerţul internaţional şi protecţia producţiei locale de furaje.

În corelaţie cu siguranţa alimentară

În ultimul timp a crescut preocuparea pentru bunăstarea animalelor domestice ca atribut important pentru calitatea alimentelor.

În privinţa siguranţei alimentelor se pune problema legislaţiei de evaluare a riscului sistematic în vederea susţinerii în continuare a bunăstării, datorită impactului potenţial pe care aceasta îl reprezintă.

Este necesar ca cercetările să fie orientate către înţelegerea riscului unei bunăstări reduse ca urmare a unor adăposturi necorespunzătoare ori a unui management defectuos. Programul de furajare sau manipulare a animalelor, rasa şi vârsta animalului, precum şi condiţiile de adăpostire şi echipamentele pot deveni factori de risc pentru scăderea statusului de bunăstare.

Modificările comportamentale în funcţie de confortul oferit exprimă măsura în care tehnologia aplicată corespunde cerinţelor animalului în raport cu vârsta, starea fiziologică şi nivelul productiv.

Alteraţiile de comportament ca urmare a unor factori stresanţi duc la perturbări în procesul de producţie, reproducţie, cu pierderi economice însemnate.

În Uniunea Europeană a fost finanţat un proiect Welfare Quality, în cadrul căruia s-a dezvoltat un set de măsurători pentru evaluarea şi îmbunătăţirea bunăstării animalelor.

Dr. Gheorghe VAIDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
933

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Fără prejudecăţi, despre etichetarea alimentelor > REVISTA LUMEA SATULUI

Fără prejudecăţi, despre etichetarea alimentelor

Noile norme de ambalare şi etichetare a produselor alimentare comercializate în pieţe au pus micii producători pe jar. Problema costurilor este una arzătoare, dar aceasta trebuie înţeleasă atât de producător, cât şi de consumator. Trebuie să conştientizăm că aceste norme nu urmăresc punerea de beţe în roatele producătorului şi nici în ale consumatorului, ultimul fiind nevoit să scoată mai mulţi bani din buzunar.

Trebuie să ne protejăm sănătatea, iar aceasta nu are preţ!

Domnul profesor universitar doctor Gheorghe Mencinicopschi, directorul Institutului Naţional de Cercetări Alimentare, ne ajută să înţelegem această probleme şi riscurile alimentare la care suntem expuşi.

- Domnule profesor, aveţi credinţa că alimentele existente pe piaţă prezintă siguranţa alimentară impusă de normele europene?

- Pentru a fi siguri de aceasta, în primul rând este absolut necesară ambalarea şi etichetarea alimentelor. Gândiţi-vă că singurele informaţii pe care le are la dispoziţie consumatorul sunt cele de pe eticheta alimentului. Etichetele pot fi de două feluri: cea compoziţională, care este obligatorie în momentul de faţă, în care se specifică ingredientele şi aditivii alimentari utilizaţi, descrişi în ordinea prezenţei cantitative la nivelul alimentului, şi cea nutriţională, care este obligatorie doar dacă producătorul doreşte ca alimentul să conţină şi o menţiune de sănătate.

- Micii producători din pieţe se plâng că, din cauza acestor norme, îşi vor pierde clienţii. Aceştia nu vor mai putea degusta marfa, iar preţul de comercializare va creşte.

- Cred că e o falsă problemă. Este mult prea importantă siguranţa alimentară, informarea corectă a consumatorului. În străinătate s-a găsit o rezolvare pentru această problemă.

Există posibilitatea de a prezenta eşantioane ale produsului comercializat în pieţe, iar un procesator de alimente nu ar trebui să aibă nimic de ascuns, atât timp cât foloseşte materiile prime şi aditivii alimentari de calitate corespunzătoare cerinţelor siguranţei alimentare. Neştiind ce consumăm, ne expunem unui mare risc, putând achiziţiona alimente cu un conţinut de substanţe otrăvitoare, precum dioxina sau mercurul. Nu ne putem juca cu alimentele, pentru că suntem ceea ce mâncăm.

Riscurile de astăzi n-au existat în trecut

- Omenirea s-a hrănit de-a lungul timpului cu produse care nu se încadrează în actualele norme europene privind siguranţa alimentară, iar oamenii au trăit şi trăiesc în continuare. Cum explicaţi acest fapt?

- Da, este adevărat, numai că nu au trăit cu toţii bine. Spre exemplu, durata medie de viaţă în timpul romanilor era de aproximativ 30 de ani, iar bolile infecţioase făceau ravagii. Aşadar, astfel de afirmaţii sunt făcute fie în necunoştinţă de cauză, fie din iresponsabilitate faţă de propria sănătate. Trebuie să mai ţinem cont că, în ultimii ani, agricultura şi alimentele au fost mult chimizate, iar riscurile care sunt prezente astăzi nu au fost prezente în

urmă cu 5-10 ani.
- Cine controlează starea de sănătate a alimentelor produse de industria noastră sau a celor importate?
- Aceată sarcină revine Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor, care este, de altfel, şi partenerul oficial al European Food Safety Authority.

Irina TRUŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
929

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fără prejudecăţi despre pesticide > REVISTA LUMEA SATULUI

Fără prejudecăţi despre pesticide

Un subiect ce revine constant în ultima vreme în atenţia noastră este cel legat implicaţiile alimentelor pe care le consumăm asupra sănătăţii. Din păcate, pe lângă persoanele competente, asupra acestui fapt îşi dau cu părerea „specialişti“care nu au nici cele mai vagi cunoştinţe în acest sens. Sunt incriminate, printre altele, îngrăşămintele chimice, stimulatorii de creştere şi pesticidele considerate ca foarte periculoase pentru sănătatea oamenilor.

Cultivarea aversiunii populaţiei faţă de acestea nu este însă nici justificată, nici profitabilă. Oamenii trebuie să ştie că prin utilizarea corectă a acestor produse se salvează de la distrugerea de către dăunători şi boli cantităţi imense de produse agricole. Cum altfel s-ar putea obţine recolte satisfăcătoare calitativ, cantitativ şi în condiţii de profitabilitate fără combaterea bolilor şi dăunătorilor la vie, la pomi, la legume? Cum poate fi salvată recolta de grâu în zonele cu atac puternic al ploşniţei-cerealelor? Cum ar putea fi salvate semănăturile de porumb, floarea-soarelui, sfeclă-de-zahăr în cazul unor atacuri puternice de răţişoară?

Există şi accidente, dar…

E drept, există pesticide care prin utilizare incorectă devin toxice şi pot provoca regretabile accidente. Dar poate constitui această realitate un motiv pentru a renunţa la ele? Poate cineva propune închiderea farmaciilor pentru că un nefericit, într-un moment de deznădejde, a luat un pumn de medicamente şi a murit? Desigur că niciun om raţional nu va pune problema în acest fel. Problema este ce măsuri luăm pentru ca riscurile unor asemenea accidente să fie reduse la minimum. De altfel, în decursul anilor s-a renunţat la numeroase pesticide cu toxicitate foarte ridicată sau remanenţă îndelungată (Paration, DDT, HCH etc.), precum şi la anumite forme de condiţionare poluante, cum sunt pulberile de prăfuit. S-a perfecţionat aparatura de aplicare, pentru a reduce împrăştierea produselor în mediul înconjurător şi cantităţile folosite.

În plus, înainte de a fi aprobate, pesticidele sunt supuse unor testări riguroase, mai ales din punct de vedere toxicologic. În urma acestora se elaborează instrucţiuni de utilizare, iar dacă sunt respectate, riscurile pentru cei care consumă produse agricole provenite din culturi sau plantaţii tratate se reduc la minimum. Cei mai vehemenţi adversari ai pesticidelor trebuie să ştie că, fără combaterea bolilor şi a dăunătorilor, recoltele pot fi total compromise.

Atenţie la reziduurile toxice!

În ultimă instanţă, pentru consumatori este mai puţin important dacă în ferme s-au aplicat sau nu tratamente chimice, esenţial fiind dacă ceea ce li se pune la dispoziţie conţine sau nu reziduuri toxice. Din punctul de vedere al utilizării pesticidelor, acest lucru se poate obţine prin respectarea cu stricteţe a instrucţiunilor referitoare la fiecare produs în parte, a normelor tehnice stabilite în mod ştiinţific. Starea alimentelor din acest punct de vedere poate fi atestată prin analize chimice.

În consecinţă, apreciem că, la fel ca şi în cazul altor activităţi, şi în protecţia plantelor trebuie aduse în permanenţă îmbunătăţiri. Este de dorit să se renunţe în continuare la produsele cu toxicitate foarte ridicată, să se îmbunătăţească modul de aplicare şi, foarte important, să se asigure îndrumarea tehnică şi controlul de specialitate privind respectarea de către utilizatori a tuturor normelor stabilite.

Dr. Dragomir BALAJ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
1242

□

Comentarii

□

□

1. Gheorghe C -- (16-May-2010)Nu spune nimeni care ar fi costurile acestor analize, nu se face evaluarea posibilitatilor de a contraface aceste analize si modalitatilor prin care sa se creasca increderea intrun sistem de control eficient. Urmarirea lantului de la producator, procesator, comerciant ar face mai multa lumina. Informatia ajuta pe cei corecti iar lipsa ei face un deserviciu consumatorului final.

2. Raul -- (24-May-2010)Cele mai periculoase substante care afecteaza sanatatea oamenilor din zilele noastre sunt aditivii alimentari.Pe de alta parte pesticidele aduc si ele un aport in plus de chimicale care ne slabesc metabolismul si capacitatea naturala de aparare a organismului. Logica este ca aceste substante de sinteza nu se regasesc in natura , prin urmare corpul nostru nu are cum sa aiba format un sistem de metabolizare al lor(lipsesc enzimele adecvate). Totusi organismul incearca sa interactioneze , de cele mai multe ori reducand chimic aceste substante; in acest mod se formeaza asa numitii radicali liberi.

3. Raul -- (24-May-2010)Acestia sunt responsabili de atatea si atatea boli degenerative cum este si cancerul, dar si diabetul, etc. Toate aceste substante,, straini'' pe care le ingeram ne fac rau. Problema pesticidelor si ingrasamintelor este oarecum delicata. Ingrasamintele chimice , prea mult blazate, nu au un efect clar asupra noastra; ele sunt de fapt mancare pentru plante, iar daca se respecta dozele normale nu produc acumulari in plante si in hrana noastra.Singura exceptie o face azotul nitric , care in cantitati mari provoaca methemoglobinemie.Totusi,rezidurile de metale grele din ingrasaminte pot fi toxice

4. Raul -- (24-May-2010)Pesticidele (ierbicide, fungicide, insecticide etc.)sunt o necesitate a societatii noastre, insa folosirea lor in exces poate sa aduca prejudicii sanatatii noastre.Prin respectarea timpului de pauza , conform recomandarilor pentru fiecare cultura, in plante nu se mai gaseste substanta activa a pesticidului aplicat. Acest timp de pauza difera de la cultura la cultura , in functie de metabolismul fiecarei specii. Cu toate acestea practic substanta activa este doar ,, schimbata'' chimic de enzimele plantei, dar este evacuata in vacuola celulei sub alta forma , care ne poate fi daunatoare.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fără prejudecăţi despre Revoluţia verde

„Noua Revoluţie verde nu va putea fi pusă la punct şi nu va putea fi transpusă în realitate fără a accepta plantele obţinute prin tehnici speciale“, a declarat Valeriu Tabără, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, în timpul unei recente conferinţe de presă.

Evenimentul a avut loc la numai câteva minute după ce domnia sa purtase o discuţie cu patru reprezentanţi veniţi de la patru misiuni diplomatice, respectiv SUA, Argentina, Brazilia şi Canada. Tema a fost biotehnologiile şi folosirea plantelor astfel obţinute.

Nu cultivăm, dar importăm

„Se ştie că soia este o problemă pentru România. Însă, în acelaşi timp, constituie o bază de import în Uniunea Europeană, fiind vorba de vreo 40 milioane de tone anual, din care peste 90 de procente provin din zone unde se practică ingineria genetică. Este vorba de tehnici superioare de ameliorare, pentru că nu putem aborda modificarea genetică, în sensul în care se vorbeşte în mod speculativ. Practic, este vorba de un anumit tip de ameliorare“, a afirmat ministrul.

În timpul întrevederii s-a vorbit despre unele aspecte referitoare la posibile reglementări la nivel european în domeniul organismelor modificate genetic (OMG) şi despre implicaţiile aprobării decalate a OMG asupra comerţului internaţional cu produse agroalimentare.

S-a arătat că există un studiu elaborat de către Centrul Comun de Cercetare (JRC) al Comisiei Europene conform căruia, până în 2015, vor fi aprobate la nivel mondial mai mult de 120 de produse obţinute prin biotehnologie, în timp ce în UE ritmul este foarte lent.

Astfel, cu cât numărul aprobărilor decalate dintre ţările terţe şi UE este mai mare, cu atât este mai mare şi posibilitatea identificării în transporturile de furaje şi alimente către UE a unor urme de OMG care au fost aprobate în acele ţări, dar nu şi în UE, ceea ce va duce la blocarea transporturilor respective.

Este nevoie de reglementări clare

În acest context, s-a solicitat MADR ca România să susţină la Bruxelles ideea extinderii unui regulament şi asupra alimentelor, deoarece transporturile de cereale din ţările terţe nu sunt separate pe destinaţii - alimente sau furaje - când sunt expediate către Uniune. Ca urmare, orice încercare de separare a acestora între numai alimente şi numai furaje va crea dificultăţi operatorilor economici, comerciali şi procesatori.

Menţionăm că la Bruxelles, în perioada 8-9 februarie 2011, s-a discutat „Proiectul de Regulament al Comisiei privind stabilirea metodelor de prelevare şi analiză pentru controlul oficial al furajelor în ceea ce priveşte prezenţa materialului modificat genetic, pentru care procedura de autorizare este în desfăşurare sau autorizaţia a expirat“.

Problema a fost legată de susţinerea admiterii procentului de 0,1% OMG, pentru care procedura de autorizare

este în desfăşurare la nivelul UE sau autorizaţia a expirat şi în transporturile de alimente, nu numai în cele de furaje, aşa cum prevede în prezent proiectul de Regulament.
Reamintim că Valeriu Tabără a declarat permanent că susţine introducerea biotehnologiilor în cultură, deoarece creează premisele realizării producţiilor cu costuri mai scăzute pe unitatea de suprafaţă, obţinerea unor randamente mai ridicate, îmbunătăţirea venitului fermierilor şi, nu în ultimul rând, protecţia mediului, prin reducerea chimicalelor aplicate.
Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
779
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: da92a
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fara-studiul-solului-nu-se-poate-face-ag...

„Fără studiul solului nu se poate face agricultură performantă“, declară ing. Gheorghe Maftei, directorul OSPA Iaşi

Având ca obiect de activitate analiza şi evoluţia solurilor în vederea stabilirii gradului de fertilitate, precum şi studiul circuitului substanţelor nutritive în mediul de creştere şi dezvoltare a culturilor agricole, oficiile judeţene pentru studii pedologice şi agrochimice reprezintă câteva dintre instituţiile-cheie ale dezvoltării agriculturii româneşti.

Statul nu îşi respectă obligaţiile

„Teoretic, definiţia dumneavoastră este exactă, ne spune dl ing. Gheorghe Maftei, directorul Oficiului Judeţean Iaşi, în realitate însă activitatea noastră ţine, dacă putem spune aşa, de evoluţia sau, mai exact, de involuţia agriculturii româneşti. Prin aplicarea Legii nr. 18 şi a celorlalte acte normative, pământul a fost fărâmiţat în milioane de parcele şi munca de ani de zile a celor de la OSPA nu a mai putut continua.

Înainte de 1990, toate unităţile agricole aveau obligaţia ca la patru-cinci ani să facă analiza solului din punct vedere agrochimic, iar la opt-zece ani – pedologic. Prevederile au rămas valabile, dar statul nu mai susţine financiar această acţiune, astfel încât în judeţul Iaşi ar trebui, printr-un ordin al ministrului, să se realizeze anual studii pedologice pe 38.000 ha. Or, din cauza lipsei mijloacelor financiare şi a lipsei de personal, nu se poate executa această acţiune decât pe cel mult 15% din suprafaţa stabilită prin lege“, declară directorul OSPA Iaşi.

Şi ca să vedem cum statul nu-şi respectă propriile legi, să amintim că pentru ameliorarea solurilor acide este necesar carbonatul de calciu care trebuie transportat gratuit până la marginea tarlalei, urmând ca proprietarul să-l administreze conform indicaţiilor din studiul agrochimic. Acest lucru nu s-a mai întâmplat astfel încât, dacă în 1990 prin utilizarea amendamentelor în judeţ solurile acide se redresaseră pe aproape 36 de mii ha, acum acestea ocupă o suprafaţă de aproape 62 mii ha, pentru care sunt necesare nu mai puţin de circa 167 mii tone de amendamente!

Pentru solurile salinizate lucrurile sunt şi mai complicate: pe lângă desecare, drenaj şi irigaţie cu apă dulce este necesar şi amendamentul – fosfogipsul –, iar toate acestea presupun cheltuieli. Ori veşnicul refren „nu sunt bani“ face ca în judeţul Iaşi sărăturile să ocupe o suprafaţă de circa 55 mii ha, dintre care amendabile ar fi 23 de mii ha. De remarcat este faptul că de ani buni nu s-a mai făcut nimic nici în această direcţie. „Într-un cuvânt, subliniază dl director Maftei, la nivel central nu există o strategie vizând conservarea indicilor calitativi ai solurilor, creşterii potenţialului de producţie, nu există interes pentru producţia agricolă.“

Numai străinii mai cred în analiza solului

Toate aceste lucruri se ştiu, dar pârghiile care să impună o politică de utilizare eficientă a pământului lipsesc, iar statul nu se preocupă de potenţialul de producţie, care e dat de fosforul, potasiul, humusul şi celelalte elemente care se pierd. România degeaba dispune – acestea sunt declaraţiile oficiale – de posibilităţi deosebite pentru o producţie agricolă de excepţie dacă nu se iau măsurile necesare.

Puţini sunt cei care apelează la serviciile Oficiului Judeţean de Pedologie şi Agrochimie. SC Cotnari, de pildă, a solicitat un studiu pedologic pentru înfiinţarea unei plantaţii de viţă-de-vie. Un astfel de studiu a fost realizat şi pentru plantarea unei livezi la o altă societate comercială de la Strunga. Se cuvine amintită şi societatea comercială Lunca Paşcani, care prin eforturi proprii, fără a mai aştepta ajutorul statului, a efectuat amendarea solului. De asemenea, specialiştii instituţiei ieşene execută studii pedologice şi agrochimice pentru investitorii străini care şi-au făcut apariţia în judeţ şi sunt hotărâţi să facă agricultură de performanţă.

„Din păcate, aceştia sunt puţini, spune dl ing. Maftei. Din când în când vine la noi un fermier pentru analiza unui îngrăşământ, care nu răspunde în mare parte datelor din certificatul de calitate. Asta nu înseamnă că fermierii beneficiază de serviciile noastre. Micii proprietari care deţin cea mai mare parte a terenului agricol din judeţ nu sunt încă receptivi la ceea ce le-ar oferi cunoaşterea potenţialului agricol al terenului pe care îl deţin. Lipsa banilor – pentru că toate aceste servicii trebuie plătite, unitatea noastră autofinanţându-se – şi, de ce nu, lipsa de informare sau chiar de interes, fac ca pământul să fie exploatat ca la începutul secolului trecut.

Singura soluţie care ar conduce la cunoaşterea calităţii solului şi a măsurilor care trebuie luate pentru creşterea producţiei agricole şi calităţii acesteia este asocierea sub coordonarea unui specialist. Numai aşa s-ar putea realiza studiile necesare asupra calităţii solului pentru că, să nu uităm, sănătatea solului e în pericol şi trebuie să ne gândim la cei care vin după noi.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
1787

□

° Comentarii

□

□

° 1. sabinel65 -- (17-June-2012)Stimabile,(agronom)un investitor strain are mai multa trecere la o banca din Romania ca sa-si deschida o linie de creditare deoarece el are deja de acolo de unde vine legaturi mai strinse cu banca decit un romanas amarastean,de aceea trebuie sa fie asociati mai multi deoarece banca discuta astfel cu reprezentantul unei asociatii si altfel cu o persoana fizica(scuze solitara. Capisci??????

° 2. agronom -- (16-June-2012)Ce legatura are concluzia cu restul articolului?Primul pas trebuia facut de mult, adica subventionarea,(de catre un stat responsabil de pamantul sau), costului acestor minime analize.Din pacate, pana in 1990 nu le foloseam pentru ca existau f. multe ingrasaminte siamendamete si f. ieftine, iar acum lipsesc sau sunt f. scumpe.

Strainii care solicita aceste analize sunt asociati?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

fascinatie-in-lumea-agricultorilor-virtu...

Fascinaţie în lumea agricultorilor virtuali

Ei sunt deja printre… noi. Cresc curcani, raţe, pui, vaci, oi şi capre, cultivă câteva parcele ţinând cont nu de asolament, ci de rentabilitate şi de perioada de exploatare şi îngrijesc pomi care trebuie recoltaţi zilnic, indiferent de anotimp. Cu banii câştigaţi din ce produc în fermă îşi pot mări suprafaţa, îşi ridică case ca-n poveşti pe care le decorează cu accesorii care de care mai trăsnite… Nu sunt egoişti, ci se gândesc şi la bunăstarea animalelor lor care se lăfăie în grajduri sclipitoare.

Cea mai frumoasă e partea în care banii curg… râuri, iar taxele sunt inexistente. Atunci când vecinul e plecat în vacanţă – căci da, agricultorii de care vorbim îşi mai permit şi câte o vacanţă –, ca un bun samaritean ce este, cel rămas acasă îi dă o mână de ajutor, goneşte ciorile care mănâncă seminţele, vulpile care vin să răpească găinile, fertilizează culturile şi hrăneşte animalele. E drept că nu doar spiritul civic îl îndeamnă să facă toate aceste lucruri, ci mai ales recompensa financiară şi posibilitatea de a se putea extinde şi, în final, de a prospera. Aşa-i că sună ispititor?

Dacă şi în realitate lucrurile s-ar întâmpla la fel, atunci am fi cu toţii fermieri! Din păcate însă este vorba de un simplu joc lansat anul trecut în cadrul unei platforme sociale de comunicare care a acaparat în primele două luni 11 milioane de utilizatori zilnic, cifră care a ajuns la 30 de milioane în perioada imediat următoare. Teoretic, ideea e interesantă, cu atât mai mult cu cât ferma virtuală se află într-o competiţie acerbă cu alte reţele sociale care abundă în jocuri de strategie şi război! Practic însă timpul pierdut e acelaşi, iar câştigurile nu sunt decât simpli bani fictivi! Ba mai mult, în funcţie de cât de dependent devii, poţi chiar să ajungi să cheltuieşti bani reali pentru o afacere virtuală!

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
664

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fascinaţie pomicolă pe Valea Cricovului

Ceas de bilanţ la „Intercom – Cricov“

Valea Cricovului din judeţul Prahova are, ca toate zonele din ţară, o grămadă de probleme. Spre deosebire de multe dintre acestea, are şi potenţial să le depăşească. Plantarea pomilor fructiferi şi valorificarea fructelor şi strugurilor este una dintre oportunităţi. Oamenii din cele 12 localităţi care fac parte din perimetrul Văii Cricovului au motivaţie din a-şi păstra tradiţiile şi a clădi aici o plantaţie pomicolă ademenitoare prin frumuseţe şi rodnicie.

Proiecte trecute, actuale şi viitoare

Înfiinţată în urmă cu 15 ani, prin implicarea financiară a unei fundaţii elveţiene în problemele curente ale comunităţii – învăţământ, sănătate, infrastructură, comunicaţii, informatizare – Asociaţia de Dezvoltare Regională „Intercom – Cricov“ din judeţul Prahova s-a întrunit de curând în adunare generală. Reprezentanţii acesteia au dezbătut problematica asociaţiei şi au analizat realizările şi eşecurile anului 2008. Pe ordinea de zi a adunării s-au numărat şi oportunităţile de finanţare, prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală.

Proiectele „Intercom – Cricov“ au fost şi sunt de două tipuri: unele vizând domeniul public şi altele domeniul privat. În cadrul primelor, amintim implicarea asociaţiei în mai bunul mers al procesului de învăţământ, precum şi înfiinţarea unei structuri intercomunale de colectare, depozitare şi procesare centralizată a deşeurilor.

Reconsiderarea obiectivelor

Proiectele care vizează domeniul privat se referă în special la realizarea unei alternative economice, prin reactivarea pomiculturii, ocupaţie bine împământenită în zonă, şi la dezvoltarea unui sistem asociativ agricol modern, precum şi la iniţierea unui cadru de dezvoltare continuă a competenţelor profesioanle.

Consiliul director a considerat necesară, dat fiind faptul că partenerul elveţian nu mai este în ecuaţie şi lucrurile nu merg foarte bine, reorientarea obiectivelor asociaţiei. Pe lângă proiectele începute, e necesar să fie iniţiate şi altele care se pot realiza, mai ales prin finanţarea prin programe structurale ale Uniunii Europene. Asociaţia se poate implica în proiecte din Axa III, denumite generic „Calitatea vieţii în zonele rurale şi diversificarea economiei rurale“, dar şi în „Creşterea competitivităţii sectorului agricol şi silvic“ şi „Îmbunătăţirea mediului şi a spaţiului rural“.

La sfârşitul întâlnirii au fost aleşi membrii consiliului şi reales în funcţia de preşedinte primarul Urlaţiului, Marian Măchiţescu. Scopul asocierii celor 12 localităţi de pe Valea Cricovului în această asociaţie este ca oamenii locurilor să nu se mai simtă izolaţi, să se cunoască mai bine cu vecinii din celelalte comune, să pună în practică ideea de ajutor reciprocă. Dar este luată în calcul şi cunoaşterea zonei în afara arealului ei şi obţinerea de capital investiţional.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:

727

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Fasolea de grădină

Pe lângă conţinutul în elemente nutritive care justifică pe deplin răspândirea în cultură a acestei specii, fasolea este deosebit de apreciată ca plantă premergătoare pentru alte plante legumicole, lăsând terenul neîmburuienat şi mai bogat în azot. Are o tehnologie relativ simplă, fiind cultivată prin semănat direct în câmp. Dacă în exploataţiile specializate eficienţa culturii de fasole pentru păstăi este ridicată, tehnologia fiind aproape în totalitate mecanizată, în micile gospodării aceasta se reduce considerabil.

Înfiinţarea culturii

Fasolea este pretenţioasă faţă de căldură, dar are cerinţe moderate în ceea ce priveşte lumina şi umiditatea. Având o perioadă scurtă de vegetaţie, extrage din sol cantităţi mici de substanţe nutritive, reacţionând bine mai ales la fertilizările cu fosfor şi potasiu realizate încă din toamnă. Îngrăşămintele cu azot aplicate în primele faze de vegetaţie, la înflorit şi în perioada legării lăstarilor, conduc la sporuri însemnate de producţie. Fasolea se cultivă fie în ogor propriu, fie succesiv. Cultura în ogor propriu se amplasează după legume fertilizate cu gunoi de grajd cum sunt tomatele, ardeii, vinetele, ţelina. În succesiune, cultura poate urma după salată, spanac, ceapă verde, varză şi cartofi timpurii. Semănatul în ogor propriu are loc între sfârşitul lunii aprilie şi începutul lunii mai, iar pentru cultura succesivă are loc între sfârşitul lui iunie început de iulie. Cultivarele pitice se seamănă în rânduri distanţate la 40 cm şi 5 cm între plante pe rând, în timp ce cultivarele urcătoare se seamănă în cuiburi unde se pun 2-3 seminţe la 90 de cm între rânduri şi 40 cm între cuiburi pe rând. Cantitatea de sămânţă este mai mare la cultivare pitice.

Pentru fasole, în cultură se găsesc două convarietăţi, una cu port pitic şi una cu creştere nedeterminată, unele de culoare verde, altele de culoare galbenă. Specialiştii în nutriţie susţin că păstăile de culoare verde au o valoare mai ridicată în elemente nutritive decât cele galbene. Soiurile de fasole pitică cultivate la noi sunt Minidor, Maxidor, Processor, Supernano, Gondola. În ceea ce priveşte fasolea urcătoare, cel mai apreciat la noi este soiul autohton semitârziu Aurie de Bacău. În grădinile de pe lângă casă, prelungirea perioadei de producţie se face atât prin intermediul utilizării soiurilor cu perioadă de vegetaţie diferită, cât şi prin semănatul eşalonat.

Întreţinerea şi recoltarea

Pentru distrugerea buruienilor se fac două-trei praşile, ultima având loc înainte de înflorit. La fasolea urcă-toare se face răritul, lăsând la cuib câte 2-3 plante care necesită susţi-nere. Pe suprafeţele mici, acestea se arăcesc folosind araci de 2-2,5 m. Între bolile cele mai dăunătoare se numără mozaicul galben, arsura bacteriană, antracnoza, rugina şi putregaiul cenuşiu. Pagube importante produce şi păduchele negru al sfeclei care colonizează atât frunzele, cât şi lăstarii, florile şi păstăile. Recoltarea se face manual, o dată la două-trei zile, pe măsura formării păstăilor, de regulă după 45-65 de zile de la răsărit la cultivarele pitice şi la 75-85 de zile la cele urcătoare. Ca o recomandare este bine ca această lucrare să aibă loc dimineaţa sau seara, pentru că păstăile se deshidratează uşor. Păstrarea lor se poate face timp de 12-14 zile la temperaturi de 7-10°C.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
4286

□

Comentarii

□

□

1. gospodina -- (17-April-2011)Si unele cu pastaie cilindrica(fideluta),iar altele cu pastaia lata!!!!!!Iar printre soiuri sunt unele cu nume de fete "IOANA"!!!!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fata cu visuri de cristal

Plouase toată noaptea. Spre dimineaţă se porni şi un vântuleţ îndârjit, care plesnea în geamuri cu picioarele lungi ale ploii. Diana se trezi mai devreme ca de obicei şi privi îngrijorată afară. Cerul plumburiu continua să răpăiască cu firele-i ude peste întreaga stăpânire. Fata îşi spălă în grabă ochii, trase rochia şi, luându-şi bundiţa în spate, ieşi afară. Gândurile-i zburau peste coama dealului, acolo unde, pe costişa dintre podgorii, o aşteptau nerăbdătoare roşcatele cu steluţe albe ţintite în frunte.

„Nu cumva ploaia răzbate în colţul cela dinspre nord? se întrebă ea neliniştită. Trebuia demult să repar fisura ceea din acoperiş... dacă plouă aşa toată ziua, îmi potopeşte grajdul...“ Fata porni motorul maşinii, iar gândul i se perindă prin atâtea alte treburi pe care le-a reuşit în ultima vreme, de aceea i-a şi scăpat acoperişul cela din vedere...

Peste un sfert de oră, Diana opri maşina în spatele fermei. Muncitorii se pregăteau deja pentru mulsul de dimineaţă. Chiar s-au mirat când şi-au văzut stăpâna aşa devreme în uşa grajdului. În colţul cu pricina, ploaia într-adevăr îşi făcea mendrele – prin acoperiş se prelingeau şuviţe reci şi sfidătoare. Fata dădu indicaţiile de rigoare grăjdarului superior, îşi salută cu privirea roşcatele şi se retrase în biroul său din secţia de procesare a laptelui. Aceasta-i la o azvârlitură de băţ de aici, tot în mijlocul plantaţiei de vie. Peste zi o aşteptau o sumedenie de trebi: să depună actele la organele standardizării de stat, să rezolve problema completării rezervei de baloturi de lucernă, să negocieze preţurile la porumbul pentru nutreţuri combinate...

În perioada de ananghie, care a dăinuit multă vreme în Republica Moldova, Diana s-a ciocnit cu atâtea nelegiuiri din partea organelor abilitate ale statului, că uneori îi venea să se dezică de scopul visat şi să emigreze undeva într-un mediu neîntinat de atâta corupţie şi minciună. Dar până la urmă, a rezistat ispitei – rădăcinile baştinei străbunilor s-au dovedit a fi mai puternice.

Visând la condiţia de businessman

La cei douăzeci şi şapte de ani, Diana Crudu, această frumoasă fată din Durleşti, cu zâmbet larg şi vorbă molcomă, a devenit nu demult un simbol al admiraţiei oamenilor de afaceri din localităţile rurale de prin preajma Chişinăului. Visul ei de a deveni businessman – agricultor în sensul deplin al cuvântului, nu-i dădea pace încă de pe când era studentă la Facultatea de Economie a Universităţii de Stat „A.I. Cuza“ din Iaşi.

Pe atunci unii sceptici o „sfătuiau“, cu doze de aroganţă, să-şi revizuiască domeniul de activitate, că-i va fi greu să pătrundă în miezul proble-melor săteşti şi câte şi mai câte. Dar Diana ştia una şi bună, că-şi va înfiripa o mică fermă de vaci mulgă-toare şi tot acolo va fi şi întreprinderea de procesare a laptelui. Subiectul acesta l-a desfăşurat până şi în lucrarea de licenţă, apoi şi în teza de masterat... Mulţi s-au mirat când fata a început apoi studiile de drept la Universitatea dragă. Acum face masteratul în jurisprudenţă... Mai târziu, în procesul dezvoltării businessului său, Diana şi-a dat seama că jurisprudenţa i-a fost de folos.

Compania agricolă care vine

Firma sa agricolă, ELDI Company SRL, a păşit de acum în al doilea an de prosperare. Azi gospodăria Dianei întruneşte o fermă cu patruzeci şi opt de vaci de prăsilă, o minifermă de porcine, o secţie de procesare a laptelui bine înzestrată tehnic, o podgorie de câteva hectare de viţă-de-vie de soiuri nobile.

Fata aceasta mândră, directoare a societăţii, a repurtat anul trecut şi primele realizări vizibile în domeniile-cheie de activitate. Agricultorii firmei au crescut o recoltă frumoasă de struguri. Dar accentul principal îl pune deocamdată pe sectorul zootehnic. Azi fiecare vacă mulgătoare dă în medie câte 15 litri de lapte pe zi. „E cam puţin, zice patroana“. La procesarea laptelui şi diversificarea specialităţilor lactate primul ajutor îl are, bineînţeles, de la părinţi şi, în special, de la mama, care e tehnolog-chimist, dar a însuşit bine şi tehnologia alimentară..

– Copila dumneavoastră ar fi devenit o actriţă splendidă, o ispitesc pe mama fetei, doamna Tatiana.

– Se prea poate, dar ştiu că de când era puştoaică o tentau mai mult natura, glia, animalele de acasă... După o clipă de reticenţă, mama continuă: „De fapt, talentul de actriţă se profilează mai mult la mezina noastră, Lenuţa, elevă la liceu. O descoperim mereu în roluri actoriceşti... acasă se ţine numai de şotii...“

Diana mai tăinuieşte în firea sa un vis cristalin: să-şi dureze o gospodărie de sere, unde, sub plafon de polipropilenă, să cultive legume timpurii ecologic pure. Aproape în fiecare zi dânsa stăruie asupra calculelor, analizează sondajele şi investigaţiile întreprinse mai înainte în gospodării specializate din România şi Olanda. Ea schiţează deja pe viu proiecte reale, în speranţa că în 2010 va învinge la concursurile de distribuire a granturilor şi creditelor pasabile pentru agricultura de performanţă, lansate azi de structuri europene şi americane ce activează în republică.

Proiecte care se vor împlini

Până acum firma ELDI Company a beneficiat doar de credite bancare „pipărate“, cu rate exorbitante ale dobânzilor, dar, până la urmă, domniţa s-a descurcat. Fără îndoială că aici i-au fost de bun augur perseverenţa, munca asiduă, crezul sfânt în ceea ce face şi visurile sale cristaline. La început, tânăra entuziastă construise primul edificiu al viitoarei ferme pe cotele de pământ ale părinţilor, iar în baza economiilor de acasă şi a creditelor împovărate, ea-şi procurase şi primele zeci de animale de rasă productivă. Acum fata visează la alte proiecte.

Vrea să mai achiziţioneze terenuri arabile, fie chiar şi din cele părăginite, pentru a-şi extinde gospodăria agricolă. Împreună cu specialişti din zootehnie, are de gând să pună pe făgaş practico-ştiinţific munca de selecţie a animalelor chiar aici, la fermă. E ceva firesc, doar pentru a completa sistematic efectivul cirezii cu specii de vaci productive, cumpărate de pe aiurea, ar avea mereu nevoie de o groază de bani. Aşa că s-a decis să rezolve problema într-un mod mai judicios. În acest sens un mare sprijin îl găseşte în rândul prietenilor, parteneri de afaceri şi tineri entuziaşti ca dânsa.

Andrei MOROŞANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
889
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net

fata-invizibila-a-unui-sat-european_l133...

Faţa invizibilă a unui sat european…

Comuna Apostolache din Prahova... După cum spune primarul Mihail Bratu, „mai euro-peană ca altele, dar nu europeană în totalitate“. Desigur, mai sunt multe lucruri de făcut. Criza a ajuns, ca o hidră, şi pe aici. Banii vin, când vin, pe sponci de la Guvern. Numărul locuitorilor se subţiază. Se vede asta mai ales în sălile de clasă rămase goale.

Chiliile şi locurile ciudate, ca resursă turistică

Şi, totuşi, comuna Apostolache are, ca multe alte localităţi rurale din România, potenţial. Aici există – şi este bine întreţinută – Mănăstirea Apostolache, al cărei nume vine de la unul dintre comişii lui Mihai Viteazul, Apostolache, cel care a înfiinţat-o. Ea este, în ansamblul ei – după cum se făleşte primarul – un loc care poate crea venituri. Chiliile, în care se găsesc 55 de locuri de cazare, pot fi, pentru început, punctul de plecare în dezvoltarea turismului. Primarul visează la organizarea unor tabere de copii. Au ce vedea, au ce face. De exemplu, la Cabana Ursoaia din pădure există un stejar secular. Are 460 de ani. Este amenajat locul în jurul său şi este protejat de toţi cei care ar vrea să-l distrugă.

Acolo, la stejar, s-au găsit şi nişte oase şi oale, nu se ştie exact din ce perioadă sunt, căci acum se fac cercetările. Locurile unde au fost găsite aceste relicve au nume ciudate. Mai sunt nişte gropi de nămol, unde se găseşte apă sulfuroasă. Ar putea deveni un punct de atracţie, dar deocamdată nu există posibilitate de intrare la aceste gropi. Este drumul rău până acolo. Aproape nimeni nu ştie că aici există şi o groapă comună, de pe vremea ciumei lui Caragea. De-a lungul drumului sunt ridicate mai multe cruci. Sătenii ced că au fost ridicate tot pentru acei oameni care au murit de ciumă, pe vremea lui Caragea.

Antrenorul, cetăţean de onoare!

Ca de amuzament, aşa, nu pot să nu amintesc faptul că primarul e şi jucător în echipa de fotbal a comunei, „Şoimii“, dar şi antrenor. „Când e meci, spune primarul, am un ritual: mă trezesc la 8.30, vin pe stadion, iau doi băieţi care tuşează terenul, mă îndrept către baza sportivă în toată splendoarea ei. Băieţii vin la 10.30. Suntem echipă mare, avem 22 de persoane legitimate. Când învingem, mă mai duc la câte o bere cu băieţii. Stăm în curte la mine şi se lasă aşa, cu câte o friptură. Asta e ca primă.“

Primarul de Apostolache este şi cetăţean de onoare al comunei. Singurul, de altfel... Iată ce spune: „Cetăţean de onoare sunt din 2003, când Consiliul Local a considerat că trebuie să-mi acorde acest titlu, după mutarea în sediul acesta nou. Şi pentru realizarea sediului, şi pentru alte realizări. Dar n-am beneficiat de nimic dacă sunt cetăţean de onoare. N-am fost scutit de taxe şi impozite, căci mi-am plătit tot ce trebuie plătit. M-a propus părintele Ion Alexandru, care era atunci consilier. Sunt singurul cetăţean de onoare al comunei. Mă bucur şi mă simt bine cu un astfel de titlu, mai ales că sunt unicul, n-a mai fost altcineva desemnat astfel.“

Jos, într-un colţ, observ nişte topoare. Doar nu s-o fi pregătind primarul din Apostolache de vreo răscoală... Mă lămureşte: „Pe doamna Iarnă, noi o întâmpinăm cum se cuvine. Am pus topoarele la îndemână, pentru a tăia cu ele lemne. În fiecare iarnă, pe lângă alte multe lucruri, am grijă să cumpăr câte două topoare noi, ca să avem la discreţie pentru tăiatul de lemne.“

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
812
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fauna-rara-a-argesului_347.html

Fauna rară a Argeşului

Direcţia Silvică (DS) Piteşti, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, a încheiat recent evaluarea efectivelor de vânat pentru sezonul 2008-2009. Conform ultimelor date, capra neagră s-a înmulţit bine în ultimii ani, numărând astăzi 1.008 exemplare. Cerbul comun a ajuns la 501 exemplare, iar cel lopătar, la 160.

Alte efective: căprior – 514, mistreţ – 489, iepure – 2.315, fazan – numai 230, potârniche – 630, cocoş de munte – 237, marmotă – 50, urs brun – 279, lup – 74, râs – 43, pisică sălbatică – 77. Cei mai mulţi mistreţi (150 de exemplare) se află la Complexul de Vânătoare Mozacu, care aparţine de Ocolul Silvic Costeşti.

Pentru asigurarea hranei vânatului, silvicultorii au distribuit în teren 33 t de fân, 112 t porumb, 24 t rădăcinoase şi suculente. De asemenea, sălbăticiunile au primit 42 t hrană granulată, 32 t fructe, 25 t frunzare, 18 t boască şi 10,5 t de sare.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
705

curs valutar

Făurei, oraşul secerat de visuri

Ai zice că nu e nimic, nimic de spus, când vorbeşti despre acest loc. Am ales, totuşi, să spun, în câteva cuvinte, cum e oraşul despre care pare că nu e nimic, nimic de spus...

O urbă născută din spuma socialismului

Oraşul – mă rog, e un fel de a spune, dacă priveşti obiectiv, din mai multe puncte de vedere localitatea, unul dintre ele fiind populaţia infimă pentru un oraş – din care a plecat către angoasele Stelei Bănel Nicoliţă, cel mai cunoscut localnic – e unul născut, ca de exemplu Plopeni, din spuma socialismului decedat de ceva vreme. Este, desigur, vorba despre Făurei, un important – cum zic cei de la CFR – nod de cale ferată. Sau oraşul cu doar patru mii de suflete şi câteva blocuri, rămăşiţe comuniste în Bărăganul înfierbântat.

Locul unde, până de curând, adică o lună, două – şi, da, suntem în 2010 – nu exista măcar un chioşc de ziare, de la care oamenii să cumpere vreun ziar sau vreo revistă. Ca să găsească un loc de muncă, să zicem, într-o publicaţie de anunţuri, aveau două lucruri de făcut: ori se duceau la Brăila, vreo 50-60 de kilometri, ori rugau vreun mecanic de tren sau „naş“ să aducă, desigur, contra cost, un ziar de la oraş. Condiţia era ca solicitantul să se deplaseze până pe peron, la gară... Locul unde funcţionează o croitorie, patru sau cinci alimentare – care vând mâncare mai mult pe caiet –, un magazin de piese de maşini, pentru ăia care au făcut bani prin Europa şi au venit să îi toace la Făurei, unul de chimicale, o şcoală, tot mai abandonată, tot mai uitată de copiii din oraş, un liceu, un salon de înfrumuseţare şi de făcut peruci. Locul unde nu se întâmplă mai nimic, niciodată. Mă rog, câte un furt, câte un jaf, câte o tâlhărie, cât să aibă şi poliţia din localitate de mâncat o pâine... Nu demult, i-a aţâţat şi i-a împărţit în tabere pe localnicii ştiutori de carte un italian pripăşit pe aici de câţiva ani.

Viaţa la preţuri de lux

În rest... Moţiunea de cenzură a opoziţiei? Guvernul care îşi asumă răspunderea? Criza mondială? Campionatul mondial de fotbal? (Dacă nu joacă Bănel, nu e important). Naţiunea care iese în stradă? Făureiul, sub soarele torid, pare să nu fie atins de toate astea. El e sărac dintotdeauna. El nu mai are, demult, ifose de urbe avansată. Şomerii sunt în număr mare, iar care mai lucrează pe te miri unde abia de are în perioadele bune câte cinci milioane de lei vechi pe lună. Şi viaţa, deşi nedrept, e mai scumpă aici ca în alte părţi. Numai orezul, un exemplu absolut la întâmplare, e 7 lei. Îl ia omul de la unul dintre magazinele alimentare, cu atât, sau nu îl mai ia deloc. Nu există supermarket şi, ca să se ducă la Brăila sau Buzău, pentru târguieli, e mai mare daraua decât ocaua. Aici, ca niciunde în altă parte, încă se strâng vecinii la unul, ca să se uite seara la vreo telenovelă. E unul care citeşte la filme şi înţeleg toţi despre ce e vorba. Sau la meciurile Stelei, când joacă idolul local. Atunci, da, e sărbătoare! Că Bănel e de treabă şi zice şi acum, aşa vedetă cum e, săru'mâna la doamne. Fie ele doamne orăşene, fie ţărănci simple. Aici, tot ca niciunde, se aşază, dacă pică la ora cinei, musafirii la masă fără să-i pofteşti. Pentru că, trebuie s-o spunem, foamea nu învaţă bunele maniere pe coclauri, pe unde apare.

Locul de unde, dacă ar putea, toată lumea ar dori să plece. În rest... La ce să visezi? Ce să aştepţi? Ce să speri? Oraşul e, ca multe altele, mort din multe puncte de vedere. Şi nu se preconizează nimic, dar nimic la orizont care să îl resusciteze... Noapte bună, Făurei.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
736
□
Comentarii
□
□

1. elise -- (3-August-2010)Stimata Dna
Nu cunosc orasul bine, poate ca multe lucruri sunt adevarate dar chiar credeti ca remarca asta e credibila pentru cineva:'unul care citeşte la filme şi înţeleg toţi despre ce e vorba'. Sunt sigura ca sunt atatea lucruri care lipsesc dar totusi sa scrieti un articol de dragul de a scrie nu e de ajuns.

2. Măneanu Varvara Magdalena -- (15-August-2010)Doamna N.M, fiţi liniştită în scurt timp, vor apărea pe harta ţării nenumărate aşezpri "Noul Făurei".........

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fazanul tenebros

A doua fazanerie din ţară, care are peste 12.500 de fazani, aparţine de Direcţia Silvică (DS) Drobeta-Turnu Severin, judeţul Mehedinţi. Păsările crescute aici iau drumul străinătăţii, dar ajung să repopuleze şi terenurile de vânătoare din unele zone apropiate. În Italia au plecat, în acest an, 4.400 de exemplare şi mai sunt pregătite încă 5.000 de exemplare.

„Cel ce impresionează la Crescătoria Pătulele este fazanul tenebros, în diverse variaţiuni de culoare, cum ar fi verde închis, violet închis, albastru închis şi multicolor. Acesta reprezintă 60-70% din efectivele existente. Aceşti fazani sunt foarte apreciaţi şi solicitaţi pe piaţa italiană.

Am exportat fazani şi în Franţa, dar distanţa este foarte mare şi creşte mult costul transportului, greu de suportat de importator. Menţionez că fazanii exportaţi sunt numai pentrru vânătoare, nu pentru carne“ – a declarat Constantin Popescu, şef Birou Producţie la DS Drobeta-Turnu Severin, pentru Lumea satului.

Se „duce“ şi păstrăvul românesc

Mehedinţenii se mai mândresc şi cu Păstrăvăria Ocolului Silvic Baia de Aramă, care are o capacitate de 15 tone de păstrăvi pentru consum. Principala specie este păstrăvul curcubeu (90%), preferat întrucât creşte foarte repede. Mai există şi păstrăv fântânel, în proporţie de 10%, folosit mai mult pentru repopularea apelor de munte.

Specialiştii afirmă că, în ultimul timp, folosim icre din import, pentru că peştii obţinuţi astfel cresc foarte repede. De exemplu, perioada de creştere până la 250 de grame, greutatea pe care trebuie să o atingă un exemplar bun de valorificare este de 12-13 luni. În cazul icrelor româneşti, aceeaşi perioadă pentru valorificare este de doi ani şi şase luni, adică de aproape trei ori mai mare.

Răul de lângă noi?

Anul acesta a fost cel mai sărac în fructe de pădure. În judeţul Mehedinţi s-au cules numai vreo 70 de tone, faţă de 600 tone în alţi ani. Zona este foarte bogată în mure, zmeură, coarne, măceşe şi porumbe. Însă, în 2008 s-au cules numai măceşe.

Cei care gestionează această activitate susţin că reducerea cantităţii recoltate de fructe de pădure este o consecinţă a lipsei forţei de muncă. În opinia lor, se face o mare greşeală acordându-se ajutoare sociale unor oameni sănătoşi, care nu vor să mai muncească. Şi au dreptate! O altă bogăţie naturală a zonei o reprezintă ciupercile comestibile. În trecut, se recoltau în medie 50 tone pe an. Acum, zero! Cauza este aceeaşi: ciuperci sunt câte vezi cu ochii, dar nu are cine să le culeagă!

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
2052

Comentarii

1. George -- (16-August-2010)Poate ca ar trebui sa ne uitam si la pretul oferit de intermediari , nesimtite uneori pe langa faptul ca subevalueaza marfa.Pe de alta parte si aceste ajutoare au eefctul lor negativ, insa daca producatorul ar deschide centre de colectare in tara, poate altfel ar sta lucrurile

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fecioara-Maria-preacurata_l625.html

Fecioara Maria, preacurata

În săptămâna în care lumea ortodoxă prăznuieşte sărbătoarea Sfintei Mării, suntem în legătură directă cu Iaşiul, de unde vine invitatul nostru de onoare: Înalt Prea Sfinţitul Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei.

G.V.: Faceţi-ne lumină un pic: de ce este aşa importantă această zi, mai cu seamă că avem o Sfântă Mărie în luna august pe 15, şi iată încă una pe 8 septembrie?

Înalt Prea Sfinţitul: Să fii mama lui Dumnezeu e un lucru inacceptabil pentru logica umană obişnuită, dar firesc pentru cei care se consideră fiinţe ieşite din mâna Creatorului. Nu se poate aşadar, ca un moment din viaţa acestei fiinţe considerate a fi Maica Domnului de două milenii, de către miliarde şi miliarde de suflete, să nu fie încărcat de semnificaţie. Şi dacă orice personalitate a lumii este în general comemorată de ziua plecării din această lume spre veşnicie, cu atât mai mult este important momentul în care Maica Domnului se îndreaptă către fiul şi Dumnezeul său. Conşiinţa creştină nu se poate să nu fie atinsă şi să nu sărbătorească acest moment crucial din viaţa mamei lui Dumnezeu, Sfânta Fecioară Maria, şi de ce nu, din viaţa creştinătăţii, în general. În mod special pentru creştinii ortodocşi, plecarea ei înseamnă de fapt prezenţa sa mult mai semnificativă, pentru că, aflându-se la picioarele fiului său, ea devine avocatul umanităţii pe lângă Dumnezeu.

Mesajul Bisericii, acelaşi dintotdeauna

G.V.: Aşa se explică probabil faptul că peste un milion de români au nume ce pornesc de la Sfânta Fecioară Maria, dar şi că cele mai multe biserici poartă acest hram.

ÎPS: E adevărat, deşi slavă Domnului, avem o mulţime de sfinţi în calendar şi multe biserici din Moldova şi din ţară sunt dedicate acestora. Dar, prin comparaţie, bineînţeles că cele mai multe biserici sunt aşezate sub ocrotirea Maicii Domnului. Nici nu putea fi altfel, pentru că între sfinţii lui Dumnezeu, Maica Domnului este sfântul prin excelenţă.

G.V.: Deşi trecută nemilos prin crivăţul istoriei şi vremurilor, biserica a reuşit totuşi să rămână cea mai credibilă instituţie pentru noi, creştinii. Cum explicaţi acest lucru?

ÎPS: Sunt multe răspunsurile care pot fi date: m-aş opri la două dintre ele. În primul rând, biserica este credibilă nu atât prin noi, slujitorii ei, ci prin faptul că este purtătoarea harului şi adevărului, care nu pot să nu fie credibile. Şi în al doilea rând, într-o societate în mişcare, unde de câteva zeci de ani ritmul schimbărilor devine parcă infernal, Biserica vine cu cuvântul Hristos astăzi, ieri şi în veci acelaşi. Mesajul bisericii, cu mici schimbări de formă, este aşadar acelaşi dintotdeauna. De aceea, oamenii nu pot să nu se încreadă într-o instituţie care nu se schimbă de la o zi la alta. Cred că acesta este argumentul care converge în a câştiga încrederea oamenilor.

„Îndrăzniţi şi nu vă temeţi“

G.V.:În aceste vremuri de adâncă şi cumplită criză economică, o întrebare se pune şi pentru dumneavoastră: are Biserica mijloace îndestulătoare în aşa fel încât să-i poată ajuta pe cei care sunt alături de ea?

ÎPS: În douăzeci de ani, Biserica a reuşit să-şi recupereze o mică parte din proprietăţile pe care le-a avut de-a lungul vremii, iar pe de altă parte să-şi creeze şi o infrastructură socială, zic eu, nesatisfăcătoare faţă de nevoile societăţii, dar destul de evidentă în raport cu anul 1990.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
688
□
Comentarii
□
□
1. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-September-2010)La mulţi ani! şi sănătate, belşug, prosperitate tuturor doamnelor şi diâomnişoarelor ce coartă numele Maria,
Fecioara Maria să Vă aibă în grijă!
Varvara

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Federaţia Crescătorilor de Bovine din România din nou la negocieri

Claudiu Frânc rămâne la conducerea Federaţiei Crescătorilor de Bovine din România (FCBR) după ce a fost confirmat în această funcţie de membrii federaţiei în cadrul Adunării Generale desfăşurate în 23 februarie la Târgu-Mureş. La întâlnire au fost prezente 23 de asociaţii de crescători din ţară din cele 26 membre.

Principalele obiective ale FCBR pentru 2012 sunt stabilirea cât mai repede a nivelului Plăţii Naţionale Directe Complementare (CNDP) şi atragerea unui număr cât mai mare de crescători în forme asociative. În 2011, cuantumul plăţilor naţionale directe complementare în sectorul zootehnic la specia ovine/caprine a fost stabilit la 40 lei de animal, iar la bovine la 410 lei pentru fiecare animal.

Aceleaşi întârzieri, de ani de zile

Preşedintele Federaţiei Crescătorilor de Bovine afirmă că pe lista priorităţilor în relaţia cu Ministerul Agriculturii se află în primul rând Plata Naţională Directă Complementară (CNDP) pe anul în curs, al cărei cuantum nu a fost stabilit nici până la acest moment. Nu mai vorbim de faptul că nici pentru anul trecut plăţile nu sunt la zi, iar fenomenul se tot întâmplă de ani buni. Nu în ultimul rând, controalele celor de la Curtea de Conturi afectează circa 2.000 de fermieri ameninţaţi cu falimentul din cauza încetinelii cu care se desfăşoară aceste verificări.

Frânc spune că toate aceste piedici ar putea avea ca efect desfiinţarea unui mare număr de ferme de ovine şi caprine, dar şi de bovine. El vorbeşte de un număr de circa 400.000 de exploataţii agricole (crescători de animale) care ar putea să dispară.

În ce constă forţa asociaţiilor profesionale

În luna februarie, Parlamentul european a modificat Pachetul Laptelui, în ideea necesităţii creşterii puterii asociaţiilor profesionale în relaţia cu procesatorii. „Trebuie să aducem fermierii în formele asociative pentru a obţine un preţ mai bun de la procesatori“, susţine Frânc.

Crescătorii români trebuie să fie conştienţi că, dacă fac parte din asociaţie, vor beneficia „de protecţia preţului la lapte“. Parlamentul European a votat recent noua legislație ce vizează sporirea puterii de negociere a producătorilor de lapte pentru a obține prețuri echitabile pentru laptele neprelucrat și pentru a-i ajuta să se pregătească pentru sfârșitul cotelor de lapte din 2015. Acesta va permite organizațiilor de fermieri să negocieze singure prețurile pentru laptele neprelucrat, fără a încălca Legea concurenței.

Preşedintele FCBR susţine că pe lista solicitărilor cu care membrii federaţiei se vor duce la Ministerul Agriculturii în martie se află şi cea privind etichetarea produselor la raft. Mai simplu spus, membrii federaţiei solicită să se specifice pe etichetă ţara de unde provine laptele şi ce cantitate este reconstituit. Frânc spune că legislaţia europeană permite crescătorilor români să aibă „monopol“ pe 33% din laptele de pe piaţă.

Pe lista subiectelor de discuţie cu ministrul Agriculturii Stelian Fuia se mai află subvenţiile pe suprafaţă, dar şi accizele la motorină.

Ioana GUŢE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
1352
☐
ª Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

feldru-o-comuna-cu-adevarat-europeana_s1...

Feldru, o comună cu adevărat europeană > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFeldru, o comună cu adevărat europeană

Străveche aşezare de pe Valea Someşului, comuna bistriţeană Feldru se prezintă, la început de mileniu XXI, drept una dintre cele mai impozante vetre ardelene, graţie spiritului novator al gospodarilor ei.

Agricultori şi meşteşugari

Încă din vremuri imemoriale, feldrihenii au făcut legământ sfânt cu pământul, agricultura şi creşterea vitelor devenind ocupaţii de bază. Vasile şi Măriuca Corcode sunt feldriheni din tată-n fiu. Nu concep să dea satul pe oraş în pofida greutăţilor inerente muncii în gospodărie. „Avem 3 vaci, 20 de oi, porci, 2 cai şi foarte multe păsări. Teren agricol deţinem mai mult în câmp, cum spunem noi.

Tot acolo există o casă, unde mergem vara cu toate animalele. Facem şi fânul pentru iarnă acolo, ne-am tras apă şi curent electric de la un panou solar. Muncim mult, dar nu ne plângem, suntem tineri, sănătoşi şi ne descurcăm binişor. Acum, iarna, stăm mai mult aici, în sat. Ne ocupăm şi de părinţi, că sunt bătrâni, iar nevasta, după cum vedeţi, nu are stare. Pe lângă treburile cu animalele, mai şi ţese", spune Vasile.

„Eu ţes nişte părătare, ne arată Măriuca. Am urzeală din lână neagră şi bătătura e tot din lână roşie vopsită. Se pot pune pe pat, pe perete. Să ţes am învăţat de la mama. Acum mi-i tare drag şi toate costumele astea populare eu le-am cusut cu mâna mea. E greu, nu-i uşor, dar tare îmi place, mai ales când e lucrul gata. Ţes numai iarna, că vara suntem în câmp şi avem mult de lucru, acolo n-am vreme de ţesut."

Feldru, în continuă schimbare

Gradul de dezvoltare a comunei de pe Someş este mai mult decât vizibil. S-au făcut trotuare, s-au betonat şanţurile de pe principalele străzi, s-a introdus apă potabilă şi urmează ca în scurt timp să demareze şi lucrările la un sistem de canalizare, toate cu fonduri din bugetul local. De asemenea, s-a dezvoltat un serviciu propriu de salubritate, s-a achiziţionat un utilaj de presare a deşeurilor tip PET şi fiecărei gospodării i s-a dat în mod gratuit câte o europubelă care săptămânal este golită de serviciul nou înfiinţat. De asemenea, foarte mulţi localnici şi-au construit case impunătoare, au contribuit la dezvoltarea comunei şi nu s-au dat deoparte când a fost vorba de a acorda o mână de ajutor la amenajarea unui parc ori la igienizarea malurilor Someşului Mare.

Cât priveşte satul Nepos, doar sistemul de canalizare lipseşte. În schimb, sătenii sunt beneficiarii unui cămin cultural nou, ca şi ai unui dispensar nou cu dotări de ultimă generaţie ce dispune de cabinet stomatologic, dar şi de apartamente gata mobilate pentru medici.

Grijă pentru tineri şi bătrâni

În afara problemelor administrative, primarul comunei Ştefan Sîngeorzan rezonează deopotrivă la nevoile tinerilor şi vârstnicilor. Mare iubitor de sport (el însuşi aleargă zilnic zeci de kilometri), mai-marele localităţii bistriţene a dispus construirea unei săli de sport, precum şi a unui teren de fotbal amenajat în partea de nord a localităţii, pe malul râului cu acelaşi nume, pe care-l va inaugura curând.

În ceea ce-i priveşte pe vârstnici, ei sunt omagiaţi an de an. De 10 ani administraţia comunei Feldru sărbătoreşte Ziua Bunicului, iar cei care au împlinit 50 de ani de căsnicie sunt premiaţi. De asemenea, şi cei care au depăşit respectabila vârstă de 90 de ani primesc de la primărie diverse sume de bani.

În vizită la Feldru

Cei care ajung la Feldru pot vizita împrejurimile comunei, bucurându-se de toată splendoarea naturii. Că e vară sau iarnă potecile codrilor au farmecul lor şi îţi pot oferi oricând clipe de relaxare, Feldru fiind înconjurat de dealuri şi păduri minunate.

Există şi două muzee ce se pot vizita la Feldru, amândouă purtând amprenta trecutului.

Unul dintre acestea este Muzeul lui George Nechiti de la Valea Secerului, ce include zeci de costume populare de o valoare inestimabilă, obiecte vechi folosite până odinioară în diferite activităţi casnice, vase din ceramică, dar şi o întreagă gospodărie ţărănească ce cuprinde lumea minunată a satului transilvănean: păstoritul, stupăritul ori munca la câmp.

Tot o atracţie a locului este şi noua biserică ortodoxă, o veritabilă catedrală pe Valea Someşului. Pe 25 iulie 2010, noul locaş şi-a primit credincioşii îmbrăcată în straie de sărbătoare, după 15 ani de la demararea lucrărilor.

Cu uşa larg deschisă

Recunoscuţi pentru ospitalitatea lor, feldrihenii îi omenesc pe cei cărora le trec pragul, unii veniţi de peste mări şi ţări, cu bucate alese. „La noi, în Feldru, am avut deseori şi musafiri străini, comuna fiind înfrăţită cu localităţi din Spania şi Austria. Ştim să ne omenim musafirii cu găluştele noastre în foi de varză, cu slănină, cu brânză şi cu ceapă roşie sau să vă îmbiem la o stână unde să vedeţi cum se face brânza şi, bineînţeles, să gustaţi câte un jinars şert cu săcăre ori o horincă de-aia tare de-ţi arde gura, de 60°, cum se face pe la noi din prune“, a declarat primarul Ştefan Sângeorzan.

Viorel Grosu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
798

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Felicitări, doamnă Doctor!

Corect ar fi ca acestea să le adresăm, în primul rând, celor de la care aţi moştenit un caracter uman de excepţie. Deopotrivă, ele se cuvin primului dascăl, mai exact spus învăţătoarei din Rădăuţi care a reuşit să vă „cioplească“ făptura după chipul şi asemănarea ei. Nu în ultimul rând, ele se adresează acelor oameni de excepţie care au intuit în dumneavoastră o personalitate care, la nivelul în care aţi reuşit să vă exprimaţi până acum, dovedeşte că România şi-a păstrat nealterate valorile care îi oferă şansa de reabilitare.

Adevărul este că doamna doctor Cornelia TÎLPEANU, căci despre ea este vorba, se prezintă astăzi ca o fiinţă împlinită din toate punctele de vedere. A trăit şi trăieşte într-o familie în care valorile morale sunt pe scara înaltă a perceptelor de conduită umană. A trăit şi a luptat pentru afirmarea unei profesii de mare însemnătate economică şi socială, înfruntând adesea privaţiuni care i-a erodat o parte din avântul uman. A trăit mai ales pentru ceea ce se numeşte calitatea de MAMĂ. Mărturie depun cei doi copii: Alexandra Mădălina şi Cătălin Gabriel care, acum la vremea judecăţii depline, realizează sacrificiul imens a celei care le-a dat viaţă.

Puterea de a privi cu mândrie în trecut

Doctorul Cornelia Tâlpeanu pare şi acum o fiinţă blajină, modestă şi de un ataşament ieşit din comun faţă de profesia de medic veterinar şi colegii săi. Puţini sunt cei care au intuit însă că în interiorul său fierbe un vulcan care răspândeşte în jur jăratic împotriva acelor care ne fac viaţa din ce în ce mai rea. Ea şi-a făcut drum spre o anumită ierarhie profesională nu dând din coate, ci prin puterea minţii şi a unei conduite morale de excepţie. În această ascensiune s-a raportat întotdeauna la valorile profesionale de referinţă cu care s-a confruntat într-o competiţie netrucată. Pe vremea când era elevă la Liceul Agricol din Rădăuţi a reuşit să aducă şcolii, pentru prima dată, un premiu de valoare naţională. Când a ales drumul spre medicina veterinară s-a îndreptat spre cea mai performantă instituţie naţională: Facultatea de Medicină din Bucureşti, pe care a absolvit-o cu cinste.

Clipe de nelinişte

Confruntarea cu realităţile vieţii practice a început în 1986, undeva la un complex de creştere a porcilor din judeţul Călăraşi. De atunci şi până acum, doctorul Cornelia Tîlpeanu şi-a pus viaţa profesională în slujba fiinţelor necuvântătoare. I-a fost greu înainte de Revoluţie, dar îi este şi mai greu acum, când răspunderea s-a extins de la profilaxia lumii animale la asigurarea unor condiţii de viaţă sigure pentru colaboratorii din jurul ei. Această ultimă misiune pare a fi un examen al vieţii sale profesionale. Într-un judeţ cu o forţă zootehnică extrem de modestă, viaţa medicului veterinar pare o mare incertitudine. Mai ales în condiţiile în care criza la sate afectează profund tot ce ţine de actul economic şi social.

Medicul epizootolog este conştient că, dacă va fi să fie dezastru, ea va fi ultima care va dispărea de pe statul de plată a veterinarilor din judeţul Călăraşi. Lupta sa se dă acum pentru păstrarea nucleului de specialişti fără de care zootehnia ar putea deveni un focar epidemic îngrozitor. Privind în urmă, doctoriţa Cornelia Tîlpeanu afirmă că priveşte înapoi cu mândrie. Adică cu sentimentul omului a cărui lucrare este împlinită. Ea nu se găseşte la sfârşitul unei cariere profesionale pentru a pregăti predarea muncii, ci pentru a o continua alături de cei care ne dau siguranţa că hrana pe care ne-o oferă este cea mai sănătoasă. Mai ales pentru această din urmă siguranţă doamna Cornelia Tîlpeanu şi colaboratorii săi merită toată preţuirea.

BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
2345

□

º Comentarii

□

□

º 1. vasile scutaru -- (29-June-2010)Este adevarat colega noastra CORNELIA FRANIUC(TALPEANU) trebuie sa se bucure de cel mai mare respect si pretuire din partea noastrea a colegilor de la Radauti.A fost pentru noi un model de conduita si mod de a infrunta viata.Ii doresc ca tot ceea ce a calauzit-o in viata sa insufle si celora pe care ii reprezinta .Sunt unul dintre colegii cei multi pe care doamna doctor CORNELIA TALPEANU i-a avut la RADAUTI si care totdeauna ii va purta respectul cuvenit.Va multumesc doamna doctor ca existati si va multumesc doamna doctor ca am avut ocazia sa fiu coleg si contemporan cu dumneavoastra.

º 2. trocan emil -- (30-June-2010)ma bucur foarte mult cand vad ca o colega de breasla este elogiata si precizez , pe merit, deoarece, din cele scrise nu am gasit nimic exagerat. Intradevar, portretul facut este veridic si asta o spune un coleg din alt judet, care a ajuns sa o cunoasca destul de bine as putea spune.

O colega de o modestie exemplara, gata mereu sa ajute pe cei ce ii solicita ajutorul, a demonstrat permanent multa competenta profesionala.

In situatia economica actuala, atat de efervescenta, avem nevoie de oameni care sa insufle un echilibru celor care activeaza in domeniul nostru, atat de incercat.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

femeia-care-are-in-gena-gustul-vinului_l...

Femeia care are în genă gustul vinului

Meseria de degustător poate părea la prima vedere una ce aparţine exclusiv bărbaţilor. De departe însă, ca în oricare alt domeniu, cu pasiune şi ambiţie aici au reuşit să-şi facă loc şi câteva femei deosebite care, pe lângă aceste calităţi, mai au în plus în gena lor şi gustul vinului bun. Cea mai cunoscută prezenţă feminină din lumea degustătorilor este doamna Lucia Pîrvu. Pentru dumneaei pasiunea a mers şi mai departe, în prezent ocupându-se de organizarea celui mai renumit salon românesc de vinuri, cunoscut sub denumirea de VinVest.

– Înainte de a fi un renumit degustător de vinuri, desfăşuraţi o activitate intensă în domeniul oenologiei. De fapt, care este profesia dumneavoastră de bază?

– În prezent organizez la Timişoara VinVestul, cel mai mare Salon Internaţional de Vinuri, ajuns la ediţia a VII-a, de care sunt mândră pentru că a smuls cele mai bune aprecieri. În paralel, alături de Asociaţia Degustătorilor Autorizaţi din România, din care fac parte, mă ocup şi de alte activităţi: organizarea degustărilor de vinuri româneşti şi internaţionale, promovarea evenimentelor în ţară şi străinătate, jurizarea în concursurile naţionale şi internaţionale, participarea la saloane, expoziţii şi derularea activităţii de touroperator pentru turismul viticol.

– Cum aţi ajuns în lumea vinurilor?Cum v-aţi descoperit chemarea?

– Cu siguranţă există elementul nativ, apoi vin exerciţiul, antrenamentul… Arborele genealogic probabil că şi-a pus amprenta, pentru că străbunicii aveau vie, produceau vin, iar lor le-au urmat bunicii şi părinţii mei. Dar primele lecţii de agricultură aveam să le iau la liceul de profil din Dragomireşti-Vale, unde am dat examen pentru a obţine carnet de tractorist, aşa-numitul „aviator în brazdă“. Apoi am concurat cu alţi 9 candidaţi pe un loc la Facultatea de Horticultură a Institutului Agronomic Nicolae Bălcescu. Toate acestea se întâmplau cu 27 de ani în urmă…

A fost pasiune dar poate şi curiozitate

– Când anume s-a produs saltul de la oenolog la degustător?

– În primul rând trebuie spus că meseria de oenolog îţi dă posibilitatea să deguşti direct proporţional cu o curiozitate personală şi asta o faci serios din momentul intrării în producţie. Deguşti dacă achiziţionezi un vin, dacă îl produci, dacă vrei să-l prezinţi la contractare. Noţiunile de oenolog-degustător merg aşadar împreună. Până să ajung degustător am lucrat 10 ani la Zarea, „prima dragoste“, cum s-ar spune, la prepararea vinului spumant, apoi 6 ani la Vinexport Bucureşti, loc care pentru mine a fost o adevărată „şcoală particulară“. A urmat un an în Franţa, unde m-am specializat în cunoaşte-rea şi comercializarea vinului internaţional.

Cu adevărata oenologie însă aveam să mă întâlnesc în regiunea Bourgogne, unde am prins o campanie de vinificaţie şi una de prezentare şi degustare a vinurilor. Am continuat un an la Vinexpert Bucureşti, 6 luni la Cramele Recaş şi de 6 ani sunt la VinVest Timişoara. Dar amprenta a fost pusă prin absolvirea cursului de la Institutul de Cercetări pentru Viticultură şi Vinificaţie Valea Călugărească, când am obţinut diploma de Expert

Degustător.

O lume care nu mai aparţine exclusiv bărbaţilor

– Meseria de degustător este văzută ca aparţinând bărbaţilor. Cum privesc ei pătrunderea unei femei în această lume?

– Iată că mai nou ea aparţine şi... femeilor! Bărbaţii au fost nevoiţi să se obişnuiască cu această idee, dar totodată se pot resemna că sunt majoritari! Asociaţia ADAR, de exemplu, are un procent de 75% bărbaţi şi 25% femei, în care suntem cu toţii o familie şi unde nu am simţit niciodată invidia, concurenţa. Dar, ca în orice meserie, depinde cât de bine stăpâneşti meseria. Dacă eşti profesionist, ai har, te afirmi şi nu rămâne decât să fii apreciat!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
848

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

femeia-care-isi-aseaza-familia-in-centru...

Femeia care îşi aşează familia în centrul universului

În ianuarie a împlinit 81 de ani. Cu ajutorul lui Dumnezeu, este sănătoasă şi mulţumită că, la această vârstă, are puterea să-şi ducă toate planurile până la capăt. Dacă priveşte înapoi, la anii copilăriei, apoi ai tinereţii în floare, se vede trudind de dimineaţa până după miezul nopţii. Multe şi grele au fost îndatoririle acestei femei, în ochii căreia astăzi se citeşte împlinirea unei vieţi! În căsuţa ei micuţă, curată şi plină de fotografii de familie se adună, în ceas de sărbătoare, sau pur şi simplu de dor, copiii, şapte nepoţi şi nouă strănepoţi. Este iubită, respectată, este totul pentru ei.

Destinul Eugeniei Voicu din Cogealac, judeţul Constanţa, este aidoma cu cel al unui campion olimpic. Ca să ajungă astăzi un reper moral, ca să fie o autoritate incontestabilă în viaţa familiei şi a comunităţii, tanti Jana, mamaia Jana şi-a depăşit limitele biologice, a râs de slăbiciunile omeneşti, a sfidat vârsta. Destinul ei? Destinul comun al unei generaţii de femei de la ţară, care prin efortul, sacrificiul lor tăcut, au aşezat familia în centrul universului. Din trupul ei firav, prin puterile ei, a creat o şcoală de viaţă, a aşezat valorile la locul lor.

Am ales-o pe mamaia Jana pentru reportajul de astăzi pentru că viaţa ei, aşa cum spuneam, este reprezentativă pentru o generaţie care se pregăteşte să se aşeze pe banca spectatorului.

Legile vieţii, legile firii

A crescut într-o familie de ţărani harnici, de ispravă, conduşi în tot şi toate numai de Dumnezeu. Când a venit vremea să se mărite, să plece la casa ei, Eugenia Voicu avea lecţia învăţată: „să-ţi respecţi bărbatul, să-i îngădui greşelile (dacă o fi să le facă), să nu te plângi nimănui dacă te doare sufletul, acesta să fie secretul tău cel mai bine păzit, să nu-ţi superi socrii, să ai grijă de copii ca de ochii din cap, să nu-ţi stea mâinile nicio clipă, să deretici, să împleteşti, să frământi cozonaci, să ai grijă de animale, de grădină, de sporul casei, să nu te culci niciodată până nu este totul la locul lui, până nu este toată lumea mulţumită.“

Recunoaştem în aceste reguli timpul trecut.

Pentru generaţia de astăzi, o asemenea viaţă, în care delicata alcătuire a femeii nu îşi găseşte locul, nu mai este acceptată în totalitate.

Reţeta împlinirii

Mamaia Jana a trăit numai în spiritul sacrificiului. Pare de neîngăduit o asemenea viaţă. Şi totuşi, ce a ţinut-o, ce resort tainic i-a înzecit puterile? A avut o fire blândă, veselă şi iubitoare. Gestul de a dărui i-a umplut inima de fericire. Iertarea celui care i-a pricinuit supărarea a fost mai puternică decât nedreptatea clipei.

Are un glas frumos, a cântat ca o artistă, a muncit şi a cântat, în ceas de sărbătoare le-a înveselit inimile celor care erau la masa ei... Nu s-a culcat, nu se culcă nici acum până nu închină perna pe care pune capul. Rugăciunea, recunoaşterea puterii şi bunătăţii Domnului, i-a deschis sufletul, i-a luminat mintea. O minte deşteaptă, ageră, care bate acum, la 81 de ani, tulburarea şi frământarea suratelor ei de la oraş. Este suplă, puternică, este atentă să fie de folos în orice moment...

„Sănătatea, spune mamaia Jana, atâta cât o am la vârsta asta, vine de la posturi, de la faptul că fac toate lucrurile cu grabă şi plăcere...“

Supravieţuirea în durere

Aşa cum spuneam, mamaia Jana n-a fost ocolită de necazuri. A rămas văduvă înainte de vreme, Dumnezeu i-a luat şi un fiu, în plină tinereţe, în plină forţă. Sigur că a fost lovită cumplit, că o asemenea durere nu se poate descrie, dar obiceiul de a ocroti şi a avea grijă de toţi ai ei a ajutat-o să-i uimească pe toţi. Durerea de soţie şi de mamă care a rămas pe lume ca să-i plângă şi-a ascuns-o bine în suflet.

Este chinul ei, durerea ei, vama pe care trebuie să o plătească pe acest pământ. Numai ea trebuie să ştie cât de puternic este chinul, cât de sfâşietor este dorul. Ceilalţi ce vină au? Ei trebuie să se bucure de viaţă şi, mai ales, să ştie că, în căsuţa ei, îi aşteaptă mângâierea, căldura, alinarea, şi nu deznădejdea. La 81 de ani, mamaia Jana, predă, cu înţelepciune, cea mai grea materie: supravieţuirea în caz de durere.

Cum se vede lumea de aici

De aici, din locuşorul ei, de lângă sobă, unde am găsit-o liniştită, mulţumită că totul este rânduit cum trebuie la vreme de sărbătoare, mamaia Jana crede că nimic nu mai este în regulă. Anotimpurile sunt potrivnice pământului, şi vietăţilor, în general. Viaţa oamenilor, în cea mai mare măsură, se desfăşoară sub semnul lăcomiei, al egoismului. Este umită de lipsa de credinţă şi mai ales de falsul în credinţă: „Multă lume ţine post de fală, de modă, dar trăieşte în vrajbă şi mânie“.

Mamaia Jana mai spune că tinerii sunt, parcă, fără părinţi... „Ce văd ei acasă? O ogradă nelucrată, mizerie peste tot şi datorii la magazin şi la birt...“ Din păcate, cei care sunt buni şi crescuţi de părinţi de ispravă sunt dispreţuiţi pentru că sunt de la ţară şi sunt săraci. Despre sătenii care s-au îmbogăţit peste noapte, care erau recunoscuţi de toţi că nu sunt buni la nimic, spune doar atât: „Am trăit să o văd şi pe asta!“

Ce soluţie, cum vede viitorul satului românesc mamaia Jana? „Numai şi numai cu muncă, sacrificiu şi cu legile atât de clar date de Dumnezeu.“

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
888

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Femeia, fiinţa căreia îi datorăm recunoştinţă > REVISTA LUMEA SATULUI

Femeia, fiinţa căreia îi datorăm recunoştinţă

Într-o lume în care constrângerile sociale îi refuză femeii dreptul la feminitate, semne şi certitudini vestesc înflorirea naturii ei delicate.

Paradoxul acestei situaţii vine din structura specială a sufletului femeii, din darul pe care l-a primit de la Dumnezeu în clipa naşterii. Atunci când a înţeles că nimeni şi nimic nu o poate împiedica să-şi ţină puiul în braţe, a devenit cea mai liberă făptură de pe pământ. Atât de liberă încât îşi permite luxul speranţei, chiar şi atunci când ameninţarea că mâine viaţa va fi neînchipuit de grea devine o chestiune de stat.

Nu cred să fie o dovadă de mai adâncă înţelepciune ca detaşarea de deznădejde, sărăcie, umilinţă şi implicarea cu toate puterile în susţinerea vieţii pe care a adus-o pe lume.

Lecţia de supravieţuire pe care femeile o scriu şi o rescriu în fiecare zi într-un absolut anonimat, are loc în fascinantul circuit al naturii unde teama nu îşi are rost.

Luna martie promite, contrar aparenţelor, trezirea frumuseţilor care mai dorm captive în muguri.

Într-un fermecător consens, femeile împlinesc un ritual fermecător al întâmpinării Primăverii, confiscând a opta zi pentru sărbătoarea lor.

Din fericire, Ziua femeii nu mai are de mult o conotaţie oficială…

Ea este, categoric, doar răspunsul, momentul ridicării frunţii în faţa vieţii pe care le-o rânduiesc de regulă bărbaţii, uitând că sunt născuţi din durerea femeii.

A opta zi din martie redescoperim frumuseţea femeii dincolo de aparenţele unei veselii excesive, un model uman în care fragilul şi forţa sunt delicat îngemănate.

La Cuza Vodă, acolo unde bărbaţii…

Cuza Vodă este o localitate din judeţul Constanţa, cu probleme sociale neînchipuit de mari. Peste 65% din populaţie este de etnie rromă şi cei mai mulţi sunt foarte săraci. Comuna are 4.250 de locuitori cu acte în regulă, iar restul, al căror număr nu se ştie, nu au acte de identitate. Peste starea socială precară se suprapune cea economică.

La Cuza Vodă se luptă, se implică şi se bucură atunci când pot să facă ceva pentru oameni trei doamne: Mariana Jitaru, Daniela Moraru şi Chivuţa Carmen Moraru.

Mariana Jitaru este mediator sanitar. Ea se ocupă de problemele celor săraci şi marginalizaţi, îi îndrumă să-şi rezolve problemele de stare civilă, de sănătate şi le facilitează relaţionarea în toate situaţiile cu autorităţile. Este foarte important să le cunoască limba, obiceiurile, familiile. Mariana crede că poţi să înţelegi problemele rromilor, chiar dacă nu eşti de-a lor: „Rromii sunt şi ei oameni ca toţi oamenii, dar ca să te accepte, trebuie să-i respecţi“.

Pledoaria pentru înţelegerea şi acceptarea specificului acestei etnii spune totul despre devoţiunea Marianei

Jitaru pentru o muncă atât de grea, unde rezultatele se văd uneori în ani.

Daniela Moraru. În fişa de serviciu scrie clar: asistent social, autoritate tutelară şi atribuţii de stare civilă. Altfel spus, răspunde de cazuri sociale şi de identitatea cetăţenilor comunei, un fel de staroste cu griji şi bucurii, în egală măsură.

Sub ochii doamnei Chivuţa Carmen Moraru viaţa se înfăţişează într-un ritm rapid sub toate aspectele ei. Căsătorii numeroase – a prins exact momentul când zeci de familii de rromi s-au căsătorit oficial, încurajaţi de cei 200 de euro pe care îi primeau. Apoi au venit tinerii rromi care s-au căsătorit şi ei pentru că aveau nevoie de documente la alocaţia complementară, trebuiau monitorizaţi copiii care rămâneau în grija bunicilor pentru că părinţii lor erau plecaţi în străinătate, solicitările de ajutor social erau din ce în ce mai multe...

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
950

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

femeia-mama-femeia-sotie-femeia-manager_...

Femeia mamă, femeia soţie, femeia manager > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFemeia mamă, femeia soţie, femeia manager

Este 8 martie şi ne grăbim să-i aducem toate acele recunoştinţe pe care în fapt i le datorăm în fiecare zi. Natura feminină a fascinat şi a inspirat dintotdeauna. Artiştii, de-a lungul timpurilor, au fost impresionaţi de această făptură atât de delicată, dar care degajă o forţă şi un magnetism cărora cu greu bărbaţii le pot rezista. Pictorii i-au imortalizat frumuseţea desăvârşită, poeţii i-au dedicat mii de versuri emoţionante, muzicienii au încercat să o cucerească cu cele mai meşteşugite arii. Femeia a fost şi este sursa tuturor fericirilor acestei lumi, dar şi cel mai frecvent motiv al conflictelor dintre bărbaţi. De la această gingaşă fiinţă au pornit chiar şi războaie în istoria lumii.

Femeile seamănă bine cu natura, cu norii, întotdeauna greu de anticipat. Tocmai această natură capricioasă a fiinţei feminine a făcut-o adorată, însă uneori şi de ocolit. Ea a trebuit să lupte ani de-a rândul pentru a avea acces la toate profesiile. Într-o lume condusă în principal de bărbaţi, femeia trebuie, în continuare, să ducă muncă de convingere pentru a fi considerată un partener egal.

Bărbaţii şi-au atribuit toate virtuţile minţii şi, prin aceasta, au rămas prizonierii intelectului. Inteligenţa feminină este foarte discretă, este emoţională şi, prin aceasta, naturală. Femeia este din instinct intuitivă şi de aceea mult mai apropiată de tot ceea ce se mişcă în această lume. Atenţia ei interioară ascuţită o face să-şi aplece urechea la şoapte lăuntrice, acolo unde o întreagă lume subtilă pare să-i ghideze paşii prin viaţă.

Un bărbat este logic, matematic, raţional. O femeie însă e iraţională şi misterioasă şi tocmai de aici se deschide pentru ea poarta cerurilor. Cea mai mare creaţie a tuturor vremurilor este copilul care plămădeşte în pântecele femeii în mod natural. Bărbatul se chinuieşte în zadar să egaleze acest har dăruit femeii.

Iubită ori câteodată uitată, admirată sau invidiată, femeia rămâne rezervorul vieţii, al schimbării, al transformărilor. Însă fără o femeie imprevizibilă şi capricioasă ar dispărea toată frumuseţea existenţei umane, nu-i aşa?

Rodica Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
926
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fenomene meteorologice extreme, care ne ameninţă > REVISTA LUMEA SATULUI

Fenomene meteorologice extreme, care ne ameninţă

În ultima vreme asistăm neputincioşi la schimbările climatice drastice la care este supus întreg globul pământesc. Stratul de ozon începe să dispară, iar efectul de seră se face din ce în ce mai puternic simţit. Aerul este tot mai poluat, iar pădurile menite să producă oxigenul necesar omenirii sunt iraţional defrişate. Tot mai multe specii de păsări şi animale dispar. Iată doar câteva dintre exemplele edificatoare, care au puterea de a pune în balanţă acţiunile noastre pozitive şi negative. În faţa acestor afronturi, natura ripostează prin fenomene meteorologice extreme.

Din nefericire, nici ţara noastră nu este ocolită de aceste fenomene naturale imprevizibile, care de cele mai multe ori provoacă pagube materiale considerabile, mai ales agriculturii.

Seceta care ne pustieşte recolta

Una dintre marile probleme cu care ne confruntăm sunt secetele. În sudul ţării, spre exemplu, lipsa îndelungată a ploilor aproape că au determinat în anumite regiuni deşertificarea. În regiunile montane se aplică însă reversul medaliei. Aici ploile cad din abundenţă, provocând alunecări de teren şi viituri. Cert este că ritmul accelerat pe care aceste fenomene l-au înregistrat este un subiect de studiu şi de aprofundare pentru specialiştii în domeniu.

Aceasta a fost, de altfel, una dintre temele dezbătute în cadrul conferinţei anuale a Institutului Naţional Hidrologic şi de Gospodărire a Apelor, eveniment organizat în colaborare cu Administraţia Apelor Române, Asociaţia Română de Ştiinţe Hidrologice şi Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, sub auspiciul celei din urmă. Membrii comitetului ştiinţific, din care au făcut parte şi directorul INHGA, domnul Petre Stanciu, directorul ştiinţific al institutului, doamna Marinela Simota, dr Pompiliu Miţă, preşedinte al Asociaţiei Române de Ştiinţe Hidrologice, au catalogat acest eveniment ca fiind o oportunitate de a cunoaşte modul în care aceste fenomene meteorologice extreme se desfăşoară şi soluţiile care pot fi implementate pentru prevenirea lor. De asemenea, conferinţa s-a dorit a fi un prilej de a realiza un schimb de informaţii cu alte institute în vederea stabilirii unor colaborări menite să prevină şi să ne apere în cazul unor astfel de fenomene hidrometeorologice periculoase.

Pericole iminente

Principalele subiecte abordate au vizat analizele valorilor extreme, factorii ce pot determina şi condiţiona apariţia fenomenelor naturale de amploare, modalităţile de estimare, predicţie şi prognoză a viiturilor, a secetei hidrologice, precum şi managementul aplicat în cazul apariţiei lor.

Toate aceste aspecte teoretice au fost concretizate prin prezentarea studiilor făcute în diferite regiuni ale ţării în bazine hidrografice, precum şi prin exemplificarea unor fenomene hidrometeorologice grave care s-au petrecut în ţara noastră.

Aceste cercetări sunt menite să caute similitudini ale viiturilor sau secetelor hidraulice pentru a putea stabili un tipar al morfologiei lor. Cert este că munca specialiştilor în domeniu este una laborioasă şi este dictată de capriciile vremii.

Un alt aspect primordial ce poate garanta prevenirea acestor fenomene este dotarea cu echipamente specifice performante. Ţara noastră dispune de aparatură de acest gen, însă nivelul ei de performanţă nu este unul foarte ridicat, astfel încât stabilirea unor valori corecte este supusă unui grad ridicat de incertitudine.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
1965
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fenomene-naturale-ciudate_l370.html

Fenomene naturale ciudate

Pământul este fără îndoială un colţ de rai în acest univers, însă pe cât de frumoasă este natura, pe atât este de imprevizibilă! Chipul ei blând se poate transforma într-o clipă în cele mai înspăimântătoare scene. Adierea vântului poate deveni dintr-o dată o tornadă gata să spulbere orice îi stă în cale. La rândul lor, valurile oceanelor şi mărilor se pot înălţa înfricoşător pentru a înghiţi în vâltoarea lor nisipurile plajelor.

În faţa acestor fenomene devastatoare, omul este neputincios, în timp ce natura îşi urmează cursul fără să ţină seama de tragediile pe care le lasă în urmă. Ce-i drept, uneori imaginea furibundă a forţelor naturii dezlănţuite capătă o frumuseţe sălbatică aparte, care fascinează privirile noastre. Dincolo de toate aceste aspecte, ele par a fi evenimente care pot schimba în mod inevitabil soarta planetei noastre. Prin lupa ştiinţei vom încerca şi noi să înţelegem câteva dintre cele mai bizare fenomene naturale.

Luna albastră

Unul dintre fenomenele naturale care au dat naştere multor teorii şi întrebări este cel al Lunii albastre. Imaginea acestui astru ceresc este fascinantă, chiar şi în culorile obişnuite cu care luminează cerul întunecat.

Închipuiţi-vă, totuşi, cât de misterioasă poate părea luna învăluită într-o nuanţă albăstrie. Deşi pentru cercetători acest eveniment poate căpăta definiţii mitologice sau religioase, oamenii de ştiinţă au o explicaţie foarte clară pentru fenomenul de Lună albastră.

Pentru ei lumina galbenă a lunii capătă nuanţe de albastru atunci când atmosfera este încărcată cu foarte multe particule de praf şi fum, care au proprietatea de a absorbi o parte din culorile spectrului luminii. Din cauza acestui fenomen omul de rând percepe imaginea lunii albastre.

Acest fenomen natural este destul de rar. Primele consemnări despre apariţia Lunii albastre datează din anul 1880, atunci când vulcanul Krakatoa a erupt violent, aruncând în atmosferă 25 miliarde de metri cubi de rocă. În aceea perioadă Luna albastră a putut fi admirată vreme de câţiva ani. Se pare că transformarea ei în nuanţe albăstrii are o puternică legătură cu întâmplările grave la care este supus Pământul. În anul 1950, Luna albastră a putut fi admirată şi în Suedia, atunci când o pădure seculară a fost mistuită de foc.

Văpăile focurilor Sfântului Elm

Un alt fenomen straniu prin care natura îşi manifestă forţa este cel al focurilor Sfântului Elm. Se spune că văpăile acestor focuri se văd atunci când forţele cereşti se descătuşează pe pământ sub forma unor descărcări electrice foarte puternice alb-albăstrii, ce fac aerul să vibreze. Descărcarea electrostatică luminoasă înconjoară asemeni unei aureole vârfurile muntoase, hornurile castelelor sau clopotniţele. Oamenii de ştiinţă susţin că acest fenomen este posibil doar într-o regiune puternic ionizată de prezenţa norilor de furtună, motiv pentru care focurile Sfântului Elm se pogoară cel mai adesea spre valurile mărilor şi oceanelor, atrase fiind de catargele corăbiilor.

O imagine apocaliptică se instaurează atunci când din cer încep să cadă stropi de ploaie fără transparenţă. Cei mai credincioşi dintre noi ar putea vedea în această întâmplare un semn ce prevesteşte sfârşitul Pământului, dar oamenii de ştiinţă au găsit o explicaţie şi pentru acest fenomen cu puternice conotaţii religioase. Studiile pe care specialiştii le-au făcut de-a lungul anilor au relevat faptul că ploaia îşi pierde proprietatea transparenţei ca urmare a unor particule de nisip şi praf sau a particulelor vulcanice, purtate pe distanţe foarte mari de curenţii atmosferici.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
1016

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

feriti-va-animalele-de-tetania-de-iarba-...

Feriţi-vă animalele de tetania de iarbă, o boală de primăvară

Hipomagneziemia este o boală metabolică caracterizată prin apariţia tulburărilor de excitabilitate neuromusculară, la două-trei săptămâni de la începerea păşunatului, atunci când trecerea animalelor la păşune se face brusc. Dintre animalele de interes economic, cele mai afectate sunt rumegă-toarele, care au o capacitate scăzută de valorificare a magneziului din furaje. Boala este condiţionată de o serie de factori care tulbură absorbţia de magneziu ingerat împreună cu furajele.

Principalele cauze

În faza tânără, plantele de pe păşunile fertilizate cu îngrăşăminte azotoase sau fosfatice, ca şi cele din culturile tinere de grâu şi ovăz au un conţinut bogat în proteine, dar sunt sărace în magneziu. Ca urmare a acestui fapt, frecvenţa tetaniei de iarbă este în raport cu gradul de fertilizare a păşunilor, compoziţia şi stadiul de dezvoltare a plantelor ce alcătuiesc covorul ierbos.

Fertilizarea păşunilor cu îngrăşăminte azotoase favorizează dezvoltarea gramineelor în defavoarea leguminoaselor, intensificând în acelaşi timp creşterea materiei azotoase din covorul ierbos, caracteristică esenţială a ierburilor tetanigene. Drept urmare, hrănirea cu furaje verzi bogate în proteină asimilabilă produce creşterea amoniacului în rumen, care interferează magneziul sub formă de fosfaţi de amoniu insolubili. În acelaşi timp, cantitatea prea mare de proteină produce modificări nefavorabile digestiei în prestomace şi facilitează apariţia diareei, care, asociată cu formarea amoniacului, reduce absorbţia de magneziu.

Un alt factor care înrăutăţeşte aprovizionarea cu magneziu, odată cu trecerea bruscă la păşunat, este faptul că animalele ingeră mai puţină substanţă uscată şi implicit magneziu, comparativ cu perioada furajării lor la grajd.

Cele mai multe cazuri se întâlnesc la bovine, la care, din cauza unor caractere de digestie, absorbţia magneziului este influenţată negativ. Tetania de iarbă este mai frecventă la vacile cu producţii mari de lapte şi bunăstare de întreţinere, mai ales în prima perioadă a lactaţiei. Deşi lactaţia este un factor predispozant, boala este întâlnită şi la tauri, vaci tinere nelactante sau chiar la viţei.

Simptomatologie

Cea mai frecventă formă de boală este cea acută uşoară, când se observă apetit capricios, lipsa rumegării, masticaţie greoaie, izolarea animalului de turmă, precum şi o diminuare a producţiei.

În forma acută gravă, animalul nu se mai poate ţine în poziţie patrupedă, cade, apar mişcări de pedalare a membrelor, exoftalmie şi contracţii tetanice care pot produce moartea. Măsurile terapeutice au în vedere, în primul rând, creşterea concentraţiei de magneziu din plasmă prin administrarea serurilor de magneziu. După înlăturarea terapeutică a hipomagneziemiei trebuie asigurat aportul de magneziu prin fân de trifoi administrat la grajd cel puţin o săptămână.

Modalităţi de prevenire

Pentru prevenirea tetaniei de iarbă se face trecerea la păşune treptat, se suplimentează raţia cu săruri de magneziu sub formă de brichete pentru lins, iar, unde este posibil, conţinutul plantelor se îmbunătăţeşte în magneziu prin fertilizarea solului cu îngrăşăminte.
Se reduc treptat cantităţile de furaje uscate, concomitent cu mărirea cantităţilor de furaje verzi, perioadă în care se recomandă observarea atentă a sănătăţii animalului şi a producţiilor. Pentru oile lactante, cea mai bună metodă de prevenire este începerea păşunatului pe pajişti permanente, unde creşterea plantelor nu este rapidă ca pe pajiştile însămânţate şi fertilizate. Pentru prevenirea bolii se administrează fân atât ovinelor cât şi bovinelor, pe toată perioada de risc.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
3275

□

Comentarii

□

□

1. Maneanu Varvara Magdalena -- (3-May-2010)Mulţumim pentru informaţi. Deşi nu am pregătire în domeniu cresc capre. În primăvara 2010 am avut probleme. Au murit câteva. Să fi făcut tetanie!?
Pe viitor să ne spuneţi ceva depre agalaxia la caprine şi cum se tratează.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Feriţi-vă de căpuşe! România, în aria de risc pentru ENCEFALITA transmisă de căpuşe > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Feriţi-vă de căpuşe! România, în aria de risc pentru ENCEFALITA transmisă de căpuşe

Bolile transmise de căpuşe au frecvenţă mare şi mai multe dintre ele o evoluţie foarte gravă la om şi animale. Encefalita de căpuşe şi borelioza (boala Lyme) sunt două entităţi morbide a căror incidenţă în Europa a crescut semnificativ în ultimii ani.

Transmiterea virusului

Virusul encefalitei de căpuşe este transmis prin „muşcătura“ unei căpuşe purtătoare. Virusul persistă în aşa-numitele focare naturale prin circulaţia sa între gazdele vertebrate (rozătoare, în special) şi gazdele artropode (căpuşe). Boala este semnalată în centrul şi estul Europei, Scandinavia, ţările fostei URSS şi Asia, corespunzând distribuţiei căpuşelor ixodide rezervor (Ixodes ricinus şi Ix. persulcatus). În ultimii ani, ariile de risc ale encefalitei de căpuşe s-au extins către zonele nordice şi la altitudini tot mai mari, evoluţie pusă pe seama schimbărilor climatice. Encefalita de căpuşe a fost şi rămâne o problemă de sănătate publică internaţională, mai ales ca urmare a creşterii frecvenţei călătoriilor în zonele de risc. În unele ţări precum Austria, Germania, Polonia şi Ungaria numărul cazurilor de encefalită a crescut foarte mult în ultima perioadă. România nu face excepţie de la această tendinţă, în ultimii ani fiind raportate cazuri de encefalită mai ales în nord-vestul ţării

Cum se transmite encefalita de căpuşe?

Virusul encefalitei de căpuşe este transferat gazdei prin intermediul salivei unei căpuşe infectate. Totodată, virusul prezent în ţesuturile gazdei pe care se hrăneşte căpuşa ajunge în intestinul acesteia odată cu masa de sânge în timpul hrănirii căpuşei. O căpuşă nu trebuie să se hrănească pentru mult timp ca să transmită infecţia – o scurtă hrănire de chiar 2 minute e suficientă pentru a transmite virusul.

„Muşcăturile“ larvelor, nimfelor sau adulţilor de căpuşe trec adesea neobservate, acesta fiind motivul pentru care persoanele cu encefalită nu îşi amintesc să fi fost „muşcate“. Infecţia se poate realiza şi acasă, când căpuşele infectate întâmplător au fost aduse cu buchetele de flori de câmp, pe haine. Mai mult, infecţiile cu acest virus sunt din ce în ce mai frecvent semnalate la persoane care au fost „muşcate“ în grădina proprie, chiar şi în zonele urbane.

De asemenea, infecţiile cu mai mulţi agenţi patogeni în acelaşi timp sunt un fenomen care trebuie avut în vedere deoarece a fost semnalat destul de frecvent. O altă modalitate de transmitere semnalată şi în ţara noastră este cea pe cale alimentară prin consum de lapte crud sau de brânzeturi preparate din lapte crud provenit de la animale infectate. Laptele de oaie şi capră joacă un rol important în transmiterea infecţiei. Pot fi afectaţi toţi oamenii, de la copii la bătrâni, însă incidenţa infecţiei creşte odată cu vârsta.

Evoluţia bolii la om

Encefalita de căpuşe se caracterizează printr-o evoluţie bifazică cu simptome similare gripei, urmată de o perioadă fără semne clinice şi apoi un nou episod de boală cu cel puţin una din manifestări: meningită, meningoencefalită şi meningoencefalo-mielită, care variază ca intensitate. Pacienţii pot manifesta doar una dintre aceste faze. Spitalizarea variază de la câteva zile la câteva luni. Până la 46% din pacienţi rămân cu sechele permanente care necesită mulţi ani de tratament şi reabilitare. Diagnosticul este greu de stabilit din cauza evoluţiei nespecifice. Boala poate fi diagnosticată doar prin metode de laborator. Nu există tratament specific.

Măsuri preventive

Îndepărtarea căpuşelor se face cu o pensă cu braţe foarte fine prin prinderea fermă a căpuşei cât mai aproape de piele. Nu se va zdrobi corpul căpuşei. Mâinile se protejează cu mănuşi. După scoaterea căpuşei, zona se spală cu apă şi săpun şi se dezinfectează. Dacă părţi ale căpuşei rămân în piele, ele trebuie îndepărtate cât mai curând posibil. Zona va fi observată 30-40 zile, iar dacă apare o pustulă sau alt semn la locul muşcăturii se va consulta imediat medicul. Sufocarea căpuşei prin folosirea de ulei, alcool, cremă poate induce injectarea mai multor patogeni în corp. De asemenea, nu folosiţi petrol, arderea cu chibritul, cu ţigara, lacul de unghii sau ceva asemănător.

Atenţie la muşcătura de căpuşe!

Măsurile generale de prevenire constau în evitarea pe cât posibil a zonelor de risc. Este recomandată purtarea de haine deschise la culoare pe care să se vadă uşor căpuşele, bluze cu mâneci lungi, strânse pe încheietura mâinii, pantaloni lungi şi strânşi pe gleznă şi peste care se trag şosetele, iar pantofii să acopere piciorul în totalitate. Pot fi aplicate pe pielea expusă substanţe care să îndepărteze căpuşele (repelente), dar trebuie să se ţină cont că acestea oferă protecţie doar câteva ore. Este necesară verificarea personală atunci când ne deplasăm în zone de risc pentru îndepăr-tarea cât mai rapidă a căpuşelor.

Encefalita de căpuşe poate fi preve-nită cu succes şi prin imunizare (vaccinare). Există vaccin contra acestei boli produs în Germania şi Austria, iar persoanele care locuiesc în zonele de risc, turiştii şi persoanele expuse mai frecvent la „muşcătura“ de căpuşe (pădurari, îngrijitori de animale) pot solicita vaccinarea.

Dr. Lidia CHIŢIMIA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
4007
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ferma, ca o „catedrală“

Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară Cluj-Napoca a atras, în perioada 2008-2011, fonduri structurale în valoare de 88,4 milioane de lei, iar alte 9,6 milioane de lei provin din proiecte derulate în parteneriat cu diverse instituţii. Cu un program de investiţii, modernizare, retehnologizare şi extindere susţinut, USAMV a marcat progrese remarcabile în învăţământul universitar românesc. Nu întâmplător se află pe locul cinci între universităţile româneşti şi face parte din Asociaţia Universităţilor Europene. Despre această preocupare permanentă pentru o şcoală superioară de ţinută am vorbit cu preşedintele Senatului Universităţii, prof. dr. Liviu Al. Mărghitaş.

– Domnule profesor, oricine vizitează campusul USAMV Cluj-Napoca nu se poate să nu remarce excelenta organizare, numeroasele investiţii şi dotările de ultimă generaţie, ca să spunem aşa. Cum aţi reuşit, în timp, să realizaţi toate aceste lucruri?

– N-aş vrea să spun cuvinte mari despre felul în care arată campusul în momentul de faţă, dar preocuparea noastră permanentă a fost să fim comparabili nu numai cu universităţile din ţară – din acest punct de vedere, ne situăm pe locul cinci –, ci şi cu cele din Europa, sub aspectul performanţei învăţământului. Pe de altă parte, ne-a obligat să facem lucruri bune şi de durată în baza respectului pe care fiecare dintre noi trebuie să-l purtăm celor care au pus bazele acestei instituţii şi învăţământului agricol, în urmă cu 143 de ani. Ceea ce vedeţi dvs. aici (n.n. clădirile din oraş) sunt numai spaţiile de învăţământ, însă noi am pus accent deosebit pe practica studenţilor.

– Mi-aţi anticipat cumva întrebarea. În cele mai dese cazuri, în învăţământul agricol, fie că este universitar sau liceal, nu se mai pune mare preţ – uneori şi din motive obiective (lipsa terenurilor, retrocedate după 1989) – pe latura practică a pregătirii elevilor/studenţilor.

– De fiecare dată, noi, ca profesori, ne punem în poziţia studentului şi ne întrebăm: ce-am vrea să ştim după patru ani de studiu? Care sunt cunoştinţele care m-ar ajuta, pe mine, absolvent, mai ales dacă vreau să-mi fac un viitor în agricultură? Pe de altă parte, vine angajatorul şi întreabă direct: ce ştii tu să faci? Ei bine, dacă am face doar învăţământ teoretic, mai ieftin ca suport material – câteva laboratoare dotate cu aparatură electronică performantă – n-am realizat nimic! Noi am pus foarte mare accent pe învăţământul practic.

Ce-am făcut în acest sens? După ce am rămas fără terenuri, aşa cum s-a întâmplat după retrocedări, am revitalizat ferma pe care USAMV a avut-o între cele două războaie mondiale, pe un lot la 20 km distanţă de Cluj-Napoca (Cojocna). Aici am făcut module pe fiecare specializare în parte, astfel încât ferma nu este numai bază de practică pentru studenţi, ci şi pentru fermierii care au business în agricultură şi care vor să vadă tehnologii corecte, complete şi foarte moderne de cultură (vegetal) sau de creştere a animalelor. Avem un modul pentru 200 de capete de vaci pentru lapte, cu tineretul taurin aferent efectivului, unul pentru 1.000 de capete de porci la îngrăşat, altul pentru 5.000 de găini ouătoare, încă un modul pentru 19.000 capete pui de carne, o fabrică de procesare a laptelui şi tot ceea ce ne trebuie pentru producerea furajelor.

Dispunem de cea mai performantă bază mecanică, începând cu utilajele de arat şi până la recoltat, astfel încât studentul să vadă, să ştie, să practice absolut tot. În demersul nostru ne-am sprijinit şi pe relaţiile pe care le avem cu unele firme din Germania, care ne-au sprijinit teoretic şi material, realizând ceea ce vedeţi.

Am făcut, de asemenea, şase staţii-pilot, fabrici aproape cu tot fluxul în cadrul secţiei de Tehnologia prelucrării produselor: prelucrarea laptelui, alta decât cea de la fermă, cu o capacitate de 2.000 litri/8 ore, panificaţie, carne, bere, ulei, zahăr, conserve de legume. Avem şi o şcoală doctorală excelentă, unde-i reţinem pe studenţii care vor să facă cercetare agricolă, şi chiar într-una din clădirile campusului am realizat un centru de cercetare, cu cele mai performante laboratoare care există în România şi în mare parte din Europa, fiindcă mulţi musafiri din afară spun că nici la ei acasă nu au asemenea dotări.

– Se vorbeşte deseori şi de multă vreme despre un învăţământ precar în general. Cum apreciaţi dvs. această alegaţie?

– Vedeţi, cu ce să începem mai întâi? În general, piaţa muncii, ţara noastră, poate viaţa noastră determină o astfel de plasare faţă de învăţământ. Nu? Când văd tinerii peste tot milionari de carton, cum li se spune, atunci s-ar gândi şi ei că este bine să facă milionul peste noapte. În ceea ce priveşte universitatea noastră, importanţa care se acordă agriculturii, fondurile pe care UE le pune la dispoziţie au schimbat perspectiva învăţământului agricol.

Ca titlu de curiozitate, 40% dintre studenţii noştri la unele specializări sunt fermieri. Ei au deschis o afacere în acest domeniu fiindcă le-a plăcut sau pentru că sunt mai facile oportunităţile de finanţare, vor să-şi extindă sau să-şi îmbunătăţească business-ul, însă nu au cunoştinţe suficiente şi-atunci vin la noi. Şi ei au ajuns la concluzia că nu poţi face agricultură dacă nu ştii nimic despre ea.

Noi nu îi învăţăm pe studenţi doar cum se bagă plugul în brazdă; îi învăţăm să fie manageri adevăraţi, oameni de afaceri în adevăratul sens al cuvântului, care să ştie, pe lângă ceea ce au ca activitate în fermă, cu ce să-şi pluseze, suplinească afacerea. Agricultura oferă mult, de la fructele de pădure la mierea de albine, de la plante medicinale la vita mare pentru carne etc. Eu am o vorbă: catedrala unei universităţi este biblioteca, la noi este ferma.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
770
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ferma-cartea-de-vizita-a-specialistului-...

Ferma, cartea de vizită a specialistului agricol

• Dialog cu dr. ing. Cosmin Nicolae FLOREA, director executiv al DADR Buzău

Viaţa din agricultură este indisolubil legată de ferma de producţie, structură care îşi face însă cu greu loc în cele mai multe dintre judeţele ţării, chiar şi în cele din bine-cunoscuta zonă a Bărăganului, unde gospodăria de semisubzistenţă rămâne în multe zone predominantă, cu consecinţele sale asupra producţiei şi eficienţei.

„Îmi place să cred că… sunt şi fermier, în timpul liber, desigur, la mine, acasă, la Merei, unde lucrez alături de părinţii mei, specialişti în agricultură, mai exact în horticultură, oameni care o viaţă întreagă au lucrat la Staţiunea legumicolă Buzău, la producerea de seminţe. Personal, socotesc că ferma este cartea de vizită a specialistului. Şi acţionez ca atare.“

„Faptul acesta este expresia stadiului evoluţiei noastre şi, de ce nu, a rezultatelor economice, eficienţei în acest domeniu“, ne spune interlocutorul nostru. „Cele 258.651 hectare reprezentând suprafaţa de cultură a judeţului Buzău sunt exploatate în cele 1.730 de ferme de semisubzistenţă, care deţin între un pogon şi 4-5 pogoane. Chiar şi aşa, doar jumătate dintre ele au depus proiecte de dezvoltare, dintre care o mică parte au fost declarate eligibile“, ne spune dl. Florea.

Marile exploataţii, prea puţine!

– Câte ferme adevărate există în judeţ? Ce dimensiuni au acestea?

– Acum există 85 de astfel de unităţi. O mare parte dintre ele au de la 500 ha la 2.000 ha, majoritatea fiind situate în zona sudică a judeţului. Majoritatea fermelor practică cultura mare şi zootehnia; prea puţine legumicultura şi pomicultura, iar la vii şi pomi există doar câteva, care aparţin unor investitori străini, pe suprafeţe oarecum reduse. Dacă adăugăm şi cele câteva staţiuni de cercetare şi producţie în domeniu, avem imaginea structurii de proprietate agricolă din Buzău.

– Cum se descurcă fermierii pe acest timp de criză?

– Mulţi, chiar bine. Ceea ce mă bucură este faptul că, în ultimii trei ani, cele mai multe dintre fermele noastre au realizat cca 40 de proiecte, prin care au accesat aproximativ 30 milioane de euro. În principal, pentru achiziţia de utilaje performante, animale de înaltă productivitate, realizarea de spaţii de depozitare ori de procesare a producţiei.

Buzăul, ţintă predilectă a investitorilor străini

– Am înţeles că, de ceva vreme, în judeţul Buzău au apărut numeroşi investitori străini, care se află deja în competiţie cu marii fermieri...

– Aşa este. Se pare că tot mai mulţi cetăţeni din diferite ţări europene vin la noi şi îşi organizează ferme agricole, atât în sectorul vegetal cât şi în cel zootehnic. Unii se îndreaptă şi către pomicultură. După evidenţele noastre, sunt cu mult peste 50 de fermieri străini, danezi, italieni, germani care lucrează în judeţ. La Ţinteşti, de exemplu, la conacul fostului ministru al Agriculturii, vestit pentru exportul de grâu şi de alte produse agricole, un italian a reuşit să reînvie vechea moşie.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
818
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ferma, cel mai important laborator zootehnic

Pentru a putea îmbunătăţi activitatea din cadrul fermei de taurine, primul pas de făcut este să analizăm tehnologia de creştere şi să evaluăm efectivul de animale. Volumul producţiei de lapte şi eficienţa economică sunt condiţionate în mare măsură de materialul genetic şi de tehnologia de creştere. De aceea este necesară o evaluare a animalelor şi a condiţiilor de exploatare, pentru a determina în ce măsură condiţiile de mediu asigurate permit exteriorizarea potenţialului genetic.

Selecţia şi ameliorarea

Producţia de lapte din ţara noastră se obţine atât la rasele de lapte, cât şi de la cele mixte. În prezent, fermele din ţara noastră sunt populate în general cu rase de lapte Holstein Friza, Bălţată cu negru românească şi rase mixte de tip Simmental, Bălţată românească de tip Schwyz, Brună de Maramureş, rasa Pinzgau. În fermele în care se efectuează controlul oficial al producţiei de lapte există mai multe informaţii despre efectivul de animale exploatat. Se va verifica modul în care se realizează individualizarea animalelor, proces care reprezintă practic abc-ul ameliorării. Aprecierea animalelor se face după origine, prin analiza pedigriului, a performanţelor pentru producţia de lapte pe baza datelor din controlul oficial al producţiei.

Animalele mai sunt evaluate şi în funcţie de dezvoltarea corporală, de greutate şi de măsurătorile biometrice. Aprecierea conformaţiei corporale şi a constituţiei se face prin metoda punctelor, în funcţie de rasă, vârstă, sex, tip morfoproductiv, stare fiziologică. Se va analiza modul în care se fac lucrările de selecţie şi potrivirea perechilor, ca factori majori ai modificării structurii genetice a populaţiei, metodele de ameliorare folosite. Vor fi evaluaţi taurii folosiţi la însămânţările artificiale, precum şi calitatea materialului seminal şi conservarea acestuia.

Tehnologia de reproducţie

Activitatea de reproducţie într-o fermă de vaci cu lapte se realizează lunar, trimestrial, semestrial şi anual. Ea condiţionează realizarea principalilor indicatori de producţie şi eficienţă economică. Se verifică modul în care sunt ţinute şi conduse evidenţele de reproducţie, cum ar fi:

- registrul unic pentru însămânţări artificiale;
- fişa de reproducţie;
- planul privind programarea la montă, fătare, înţărcare;
- registrul de fătări;
- registrul pentru tulburări de reproducţie şi tratament;
- evidenţa materialului seminal şi a consumului.

În baza acestor evidenţe se stabilesc indicii de reproducţie şi se analizează activitatea de reproducţie din fermă.

Gheorghe VAIDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
923
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fermă ecologică la INCDCSZ Braşov > REVISTA LUMEA SATULUI

Fermă ecologică la INCDCSZ Braşov

„Una dintre realizările noastre, cu care ne mândrim, este ferma ecologică. Astfel, la ora actuală, la institut se produce cartof ecologic, atât pentru sămânţă, cât şi pentru consum“ – a declarat dr. ing. Claudian Sorin Chiru, directorul general al Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof şi Sfeclă de Zahăr (INCDCSZ) Braşov, pentru „Lumea satului“. Ideea a prins viaţă odată cu Proiectul SCG Nr. 141559/22.04.2008, intitulat Dezvoltarea şi promovarea unui modul de producţie ecologică (cartofi, cereale, plante medicinale, plante furajere) la nivel de fermă, pe o suprafaţă de 24 ha.

Fonduri prin MAKIS

La INCDCSZ se află în derulare, până la sfârşitul acestui an, Proiectul Modernizarea Sistemului de Informare şi Cunoaştere în Agricultură (MAKIS), implementat de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi Agenţia Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor, cu fonduri de la Banca Mondială. „În cadrul MAKIS, avem proiecte pe scheme competitive de granturi, prin care facem un modul de producţie ecologică. Aici producem sămânţă ecologică de înaltă valoare biologică, pentru cartof din soiul românesc Rustic. Un alt scop al proiectului ar fi promovarea şi formarea fermierilor pe producţii ecologice, la toate culturile de câmp“ – a menţionat Chiru.

Rustic, rezistent la mană şi viroze

După cum ni s-a explicat, soiul Rustic este românesc, creat la INCDCSZ Braşov, prin selecţie clonală individuală, dintr-o populaţie hibridă. Este un soi semitârziu, cu rezistenţă sporită la mană şi viroze. Este recomandat pentru cultura ecologică a cartofului, atât în zonele rurale montane, cât şi în cele agricole tradiţionale, pentru consum toamnă-iarnă şi industrializare.

Cercetarea aplicativă

Conform celor relatate de directorul general, în cadrul Proiectului SCG se desfăşoară activităţi de cercetare aplicativă, cum ar fi studierea şi experimentarea unor variante tehnologice (rotaţii, soiuri, inputuri) ecologice, specifice culturilor din rotaţie şi elaborarea unor pachete tehnologice complete (soi, sămânţă) specifice culturilor ecologice la nivel de fermă. De asemenea, se urmăreşte determinarea parametrilor culturali la sămânţa ecologică obţinută din categorii biologice superioare la cartof sau plante medicinale (facelia), triticale şi porumb, precum şi îmbunătăţirea capacităţii ştiinţifice şi tehnice a echipei de implementare.

Specii şi soiuri cultivate
în cadrul modulului ecologic

Cartof – soiul Rustic
Facelia – soiul Balo
Lucernă

Insecticid natural

Pentru combaterea gândacului din Colorado, braşovenii utilizează substanţe insecticide naturale, cum ar fi soluţia de inocul de Beauveria bassiana, 2 litri/ha (două tratamente la interval de 48 ore), obţinută la Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecţia Plantelor Bucureşti.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
2069

□

ª Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

ferma-integrata-un-sistem-de-succes_l153...

Ferma integrată, un sistem de succes > REVISTA LUMEA SATULUI

Ferma integrată, un sistem de succes

SC Ferma Zootehnică SRL Baia Mare e o afacere ce a început în urmă cu 18 ani şi care s-a dezvoltat încet, dar sigur. De la creşterea animalelor, procesare, abatorizare, societatea cuprinde în prezent toate ramurile producerii preparatelor din carne.

Ferma integrată e un concept de care am auzit vorbindu-se tot mai des în ultima vreme, ca fiind de natură să asigure maximum de eficiență. Dacă e așa sau nu am încercat să aflăm de la cei care l-au pus deja în aplicare.

Ferma la care facem referire e o afacere de familie, ale cărei baze au fost puse în 1993. Promotori au fost Rozica și Florin Lazar care își desfășurau activitatea împreună cu alte 5 persoane astfel: 70% în domeniul creșterii animalelor și 30% în domeniul procesării preparatelor din carne. Doi ani mai târziu, s-a dorit egalizarea celor două segmente, astfel că s-a achiziționat prima linie tehnologică de producție românească pentru prelucrarea cărnii, realizându-se 1-2 tone de preparate zilnic.

„E o afacere ce s-a dezvoltat în timp. S-a început cu creșterea animalelor, apoi am început să punem accent pe activitatea de procesare. După ce aceasta a ajuns la o anumită capacitate, ne-am zis că nu ne putem baza pe achiziții de animale pentru a ne asigura necesarul de carne. Și atunci a trebuit să facem ceva pentru sectorul zootehnic. Dar ca să cumperi furajele iarăși nu era rentabil, așa că s-a pornit și prin a cultiva o anumită suprafață de teren pentru asigurarea acestora", spunea Emil Mariș, ingi-nerul tehnolog al companiei.

De la fermă la... furculiţă

Este de-acum un slogan această zicere ce se potrivește de minune în cazul de față pentru că ferma din Baia Mare are 2.000 de capete de bovine pentru carne și exploatează 1.000 ha de teren agricol, în primul rând pentru a asigura necesarul de hrană al animalelor. De câțiva ani și-au construit și un abator propriu unde se abatorizează zilnic, în medie, 400 de porci și 20 de bovine. 80% din carnea comercializată e de porc, animalele provenind de la fermele din zonă.

Bovinele sunt în mare parte din fermele proprii. „Depinde de ce carne dorim să obținem – dacă e pentru comercializare directă către marketuri folosim din sursă proprie. Pentru procesare folosim și vita din achiziții. Mai greu o putem folosi pe aceasta pentru comercializare deoarece nu are o calitate la fel de bună ca aceea de la animalele hrănite de noi", a completat Emil Mariș.

Ferma Zootehnică dispune, pe lângă secția de abatorizare, și de o unitate de tranșare. În prezent, cantitatea de fabricație/distribuție a cărnii și produselor din carne este de peste 20 tone pe zi.

Distribuția este proprie și se face cu ajutorul a 54 de mașini pentru transport care ajung în toată țara. Produsele de la Ferma Zootehnică se găsesc cu precădere în magazinele proprii și la doar doi retaileri.

Sistemul integrat dă roade

„Sistemul integrat e unul de succes deoarece pierderile sunt mult mai mici. În momentul în care cultivi teren, ai hrană pentru animale, ai reproducția asigurată, ai durabilitate, iar în momentul optim sacrifici animalele în abatorul propriu. Tranșarea se face tot de către tine, ca și distribuția. Costurile sunt destul de mari ca să întreții un asemenea sistem integrat, dar ai și venituri pe măsură pentru că vinzi în magazinele proprii. Pe deasupra, creezi și noi locuri de muncă, în cazul nostru, de la câțiva muncitori inițial, în urmă cu 18 ani, am ajuns să avem acum 400 de angajați. De aceea, cred eu, un sistem integrat e mai de succes decât dacă ai avea doar fermă sau o unitate de procesare. Puțini au însă puterea financiară să facă acest lucru“, ne-a spus în încheiere inginerul tehnolog al companiei.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1981

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

fermele-de-subzistenta-intre-deziderat-s...

Fermele de subzistenţă, între deziderat şi posibilităţi

Comisarul european pentru agricultură este aşteptat a doua oară la Sibiu spre a-şi dezvolta ideile referitoare la viziunea sa privind şansele fermelor de subzistenţă. Disertaţia sa pe această temă este aşteptată cu un interes deosebit de fermierii români şi cu deosebire de factorii decizionali, care vor trebui să implementeze acest model de convergenţă între agricultura modernă şi cea de tip familial.

Până la aceste clarificări, mulţi dintre cei care poartă răspunderea gestionării agriculturii româneşti manifestă o oarecare prudenţă faţă de ideile de restructurare ale actualului comisar european pentru agricultură. Fapt este că Dacian Cioloş, comisarul european pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală, intenţionează să orienteze mai multe fonduri comunitare către fermele de subzistenţă, în ideea dezvoltării acestora. Astfel, micii fermieri vor putea să sprijine economia şi starea socială. Mai mult, ar fi posibil ca suprafeţele de peste trei milioane de hectare nelucrate să fie cultivate.

Sprijinul este necesar, dar nu la infinit

Pe de altă parte, Miron Moldovan, director general la Direcţia Generală Buget-Finanţe şi Fonduri Europene din cadrul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, consideră că fermele de subzistenţă trebuie sprijinite, dar nu la infinit. „Cred că trebuie să facem o diferenţă între agricultură şi fermele de subzistenţă, care nu ar trebui sprijinite de MADR. Agricultura cuprinde fermierii care produc pentru piaţă, sunt rentabili şi primesc subvenţii. De pe urma lor se încasează TVA şi impozit, deci banii se întorc la bugetul de stat. Vorbim despre un sprijin acordat pentru performanţă“ – a declarat Moldovan, pentru Lumea Satului.

În opinia sa, micii fermieri sunt cei care au câteva arii, un porc, eventual o vacă şi care produc numai pentru consumul familiei. Aceştia ar trebui trataţi prin prisma asigurării unui venit minim garantat, deci să primească fonduri de la Guvern, precum toţi săracii ţării.

„Sprijinul acordat în astfel de cazuri ar avea menirea de a-i aduce pe micii fermieri la un anumit standard de viaţă. Ideal ar fi ca banii pe care-i primesc să-i stimuleze să se dezvolte, să-şi mai cumpere o vacă sau un porc, eventual să înceapă să livreze produse pentru piaţă“ – a precizat directorul general.

Un salt ce pare imposibil

Domnia sa a menţionat că ideea lui Cioloş este să-i scoată pe micii fermieri din sfera de supravieţuire şi să-i îndrepte către producţia destinată pieţei. În acest scop, este nevoie de programe speciale pentru aceştia, deoarece numărul lor este foarte mare, iar suprafeţele deţinute de ei însumează milioane de hectare, care astăzi sunt pârloagă. Lor trebuie să li se creeze condiţii să se unească, indiferent de forma de asociere. Sunt săraci, decapitalizaţi, având doar au o bojdeucă şi un grajd în care cresc un porc, o vacă sau un cal.

Din păcate, astfel de oameni nu prezintă credibilitate în faţa nimănui, nu pot lua împrumuturi bancare. Deci au nevoie şi de programe de finanţare şi garantare a unor posibile credite.

Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
1037
☐
Comentarii
☐
☐

1. Paul Sima -- (15-October-2010)Ca sa judecam drept, este necesar sa ne punem in situatia celor pe care dorim sa-i ajutam. Sunt necesari multi bani, dar si potentialul (mai mult uman), este enorm. Consider ca domnul comisar european Dacian Cilos gandeste bine si strategic.
2. zlate nicolae -- (16-October-2010)in situatia data prin existenta faramitarii exploatatiilor agricole cultivarea pamantului nu trebuie sa fie un scop in sine ci stimulareaq taranilor sa cultive pamantul, sa produca si pentru piata asigurand desfacerea prin cooperare
3. KESARION -- (16-October-2010)Problema fermelor de semisubzistenta,se refrera nu numai la aprox.4 mil.de oameni,dar si la un mod de viata traditional romanesc,chiar la o filozofie,asa ca domnul Ciolos,se dovedeste un bun roman,la fel ca si un bun european,pentru ca europa fara gospodaria taraneasca(chiar orientata spre comercial)ar avea numai de pierdut.
4. Ionescu Victor -- (23-October-2010) Problema mare a micilor fermieri este furtul de pe terenurile lucrate de ei.Furturile de produse agricole descurajeaza in mod vadit orice activitate de mici dimensiuni in zonele rurale Schimbarea legilor cu privire la furturi va schimba si perceptia taranului fata de munca.Orice forma de ajutor este inutila atit timp cit rezultatul ei nu ajunge la micul producator.Formele de ajutorare pt agricultura tarii trebuiesc impartite in 2 parti ,una pt marii producatori si alta pt cei cu ferme de subzistenta
.
5. Ionescu Victor -- (23-October-2010) (continuare)O mica parte din evaziune fiscala din domeniu ,scoasa la lumina ar putea directiona TVA-ul si impozitul pe venit al marilor producatori agricoli catre aceste ferme de subzistenta ,dar sub control ferm si clar .Majoritatea subventiilor acordate de catre stat ,(cu mare intirziere) au ajuns la circiuma pt ca ele nu au ajuns in timp util agricol , cind chiar taranul avea nevoie de ele .Prin lipsa de implicare a statului, taranul si-a pirdut orice incredere in formale asociative .Legile sunt neclare si prost factue dovedind o proasta intelegere a realitatii satului rominesc
.
6. Ionescu Victor -- (23-October-2010) (continuare) Ideea domnului Ciolos este moarta din faza de proiect deoarece pt a iesii cu produsele la piata ,taranul roman trebuei sa infrunte ,spagile interesele si intemediarii din pietele de la oras sau isi vor vinde produsele pe marginea strazilor de pe linga piata fiind amendati de catre incultii de la Politia Comunitara..Trebuie schimbat prima oara tot sistemul juridic care gestioneaza aceste sector ,al agriculturii de subzistenta,si apoi finantat altfel nu este decit o alta gaura neagra a economiei.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fermele didactice n-au murit de tot

A fost o surpriză plăcută pentru Prezidiul Acade-miei de Ştiinţe Agricole şi Silvice şi a Senatului Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară, precum şi pentru alte cadre didactice care au vizitat recent ferma didactică Moara Domnească a Universităţii. Este vorba de o unitate de excepţie pentru practică. Poate ar fi interesant de redat la început din istoricul acestei localităţi didactice.

Ferma didactică

De la şeful fermei, ing. Victor Virgil Duca, aflăm că ferma didactică are un sector vegetal de 455 ha şi un sector piscicol, o fermă modernă de palmipede de genotecă, un grajd de cabaline pentru cai de agrement şi un depozit frigorific cu atmosferă controlată pentru depozitarea legumelor şi fructelor.

În prezent este aproape de finalizare modernizarea unei clădiri unde se vor găsi laboratoarele de fitotehnie, agrochimie-pedologie, agrotehnică, mecanizare, entomologie-fitopatologie, îmbunătăţiri funciare şi protecţia mediului.

Sectorul vegetal, cu o suprafaţă de 455 ha cultură mare, cultivă prin rotaţii succesive grâu, triticale, mazăre, floarea-soarelui, rapiţă, cartofi etc. De asemenea, în acest perimetru sunt amplasate experien-ţele Catedrelor de agrotehnică-pedologie-agrochimie, fitotehnie, entomologie, păşuni şi fâneţe, mecanizare şi pomicultură, toate pe o suprafaţa de 25 hectare.

Aici studenţii, cadrele didactice, masteranzii, doctoranzii şi cercetătorii fac cunoştinţă cu cele mai eficiente şi moderne tehnologii, urmăresc programele de ameliorare, cercetare, testare de noi soiuri şi hibrizi, cu aplicaţii în practică.

Sectorul pomicol însumează 45 ha. Prof. univ. dr. Florin Stănică, prorectorul Universităţii, a prezentat oaspeţilor la faţa locului livada de anul 5, care are în componenţă: 12 ha de măr, 10 ha de piersic, 7 ha de prun, 6 ha de cais, 5 ha de cireş şi 5 ha de nuc. În fermă mai există experimental şi 0,5 ha de kiwi.

Livada de pomi este astfel structurată încât să se poată verifica, controla şi cerceta evoluţia pomilor în diferite stadii de vegetaţie. Ferma are pe toată suprafaţa instalaţii de irigare prin picurare. Pe lângă sectorul pomicol, mai există la Moara Domnească şi unul legumicol, care furnizează legume proaspete pentru cantina angajaţilor de aici.

Un loc atractiv pentru ferma de la Moara Domnească îl reprezintă bazinul piscicol, unde se organizează concursuri de pescuit sportiv cu studenţii universităţilor agronomice şi de medicină veterinară din ţară.

Cât priveşte ferma de palmipede, decanul Facultăţii de Zootehnie, prof. univ. dr. Ilie Van, a arătat că aceasta cuprinde 150 de gâşte şi 550 de raţe plus bobocii acestora, având patru rase de gâscă (Emden, Toulouse, Chineză albă, Chineză castanie) şi patru rase de raţă (Barbarie/ leşească, Pekin, Alergătoare indiană şi Cambell Khaki), un incubator şi material genetic de foarte bună calitate. Ferma de palmipede a reprezentat o investiţie nouă a USAMV, ca de altfel şi depozitul cu temperatură, umiditate şi atmosferă controlate, alături de laboratoare şi o cantină nouă.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
3796

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ea8f1

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fermierii-acuza-spolierea-samsarilor_813...

Fermierii bănăţeni acuză spolierea samsarilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulFermierii bănăţeni acuză spolierea samsarilor

„Campania de recoltare a grâului în Timiş a fost întârziată cu aproximativ 10 zile din cauza ploilor. De obicei, recoltatul începea la 1 iulie şi se încheia în două săptămâni. Producţia nu este aşa de mare, variază de la 2.000-3.500 kg la hectar“, a declarat Viorel Matei, preşedintele Asociaţiei Producătorilor de Cereale şi Plante Tehnice Timiş şi al Federaţiei Naţionale a Producătorilor Agricoli din România.

Problema este a preţului. Dacă în toamnă se vehiculau preţuri de până la 0,60 de lei kilogramul de grâu, acum abia dacă ajunge pe la 0,40 lei. Samsarii şi bişniţarii îl cumpără cu preţuri şi mai mici, de până la 0,35 lei kilogramul. Deşi previziunile susţineau că va fi secetă mare în 2009, nu a fost aşa. Luna iunie a fost ploioasă, nu numai în zona de vest a ţării, ci în întreaga ţară, iar de la începutul lunii iulie a tot plouat. Aşa că producţia de grâu pare destul de bună, dar mai puţin panificabilă.

Ţara noastră va primi, în scurt timp, aproximativ 170 milioane de euro. „Comisia Europeană a luat notă de implementarea Planului de Acţiuni pentru remedierea deficienţelor…“, se arată în scrisoarea transmisă autorităţilor române de către directorul general al Direcţiei Generale de Agricultură şi Dezvoltare Rurală din cadrul UE, Jean-Luc Demarty. În scrisoarea sa, oficialul european şi-a exprimat aprecierea pentru eforturile depuse în acest sens de către autorităţile române. Anul trecut a fost un adevărat scandal naţional în urma misiunii de audit a experţilor comunitari din iunie 2008, când s-au identificat mari deficienţe în aplicarea SAPARD. Atunci, CE a decis blocarea transferurilor de fonduri către România.

Pentru a nu sista aplicarea programului, în octombrie 2008 România a reluat pe cont propriu plăţile către beneficiarii SAPARD şi a acoperit integral contribuţia publică din bugetul naţional, sumele decontate ridicându-se, până în prezent, la 150 milioane de euro. 2009 este ultimul an în care România mai poate accesa fonduri SAPARD. Fermierii au avut 1.600 de proiecte înaintate către SAPARD, dintre care 961 de proiecte au fost eligibile, dar nu au avut finanţare de la Uniunea Europeană. Ele au fost totuşi finanţate din bugetul propriu. Acum aceste proiecte vor fi finanţate de către Uniunea Europeană.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
617

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fermierii din Franţa dau vacile pe oi

Nu am simţit nicio urmă de ezitare în răspunsul unui fermier fracez întrebat dacă activitatea de creştere a vacilor de lapte este una rentabilă pentru el. „Nu”-ul rostit a fost atât de categoric încât nu a mai lăsat loc niciunei alte întrebări pe această temă. Văzând reţinerea noastră, tot el a continuat: „În această perioadă trecem prin momente foarte dificile. Cu toţii suntem afectaţi şi nu putem face nimic pentru a schimba lucrurile acestea, care credem că se întâmplă din cauza faptului că Politica Agricolă este prea liberală.“

Cel căruia i-am adresat întrebarea este domnul Guerin, fermier din regiunea Auvergne - Franţa, membru al unei forme de asociere des întâlnită în această ţară, şi anume, Gruparea Agricolă de Exploatare în Comun sau pe scurt GAEC. Este vorba, de fapt, de patru vecini care lucrează împreună 260 ha cresc 120 de vaci de lapte şi 350 de oi.

Activitatea în comun se desfăşoară în condiţii comparabile cu cele care există în fermele cu caracter familial, în sensul că toţi membri se simt răspunzători de funcţionarea asociaţiei şi participă în măsură egală la munca de execuţie.

Laptele de oaie, mai rentabil

Au început în 2002 cu 40 de vaci pentru lapte, toate din rasa Prim Holstein, al căror număr a ajuns la 120. Pentru a-şi spori rentabilitatea, raţionamentul pe care fermierii merg la ora actuală este creşterea efectivului de animale. Producţia de lapte obţinută este în medie de 7.500 de litri pe an. Sunt şi vaci care ajung la 10.000 de litri, dar pentru moment fermierii nu urmăresc aşa ceva. Acum atenţia lor este îndreptată către cele 350 de oi de lapte din rasa Lacon.

În mod normal, vacile de lapte erau cele care susţineau activitatea fermei, ele constituind principala sursă de profit. „Astăzi, dacă ne uităm la cifre, spune domnul Guerin, ovinele au devenit mai rentabile, pentru că preţul laptelui de oaie a rămas la acelaşi nivel, în timp ce la vaci, acesta a scăzut simţitor“. În ceea ce priveşte lâna, aflăm că aceasta reprezintă doar materie primă pentru izolaţii, iar preţul la care se vinde este foarte mic.“

Statul şi Camerele Agricole, un rol esenţial

De-a lungul timpului, cei patru fermieri au angajat două credite, ambele pentru o perioadă de 15 ani, din care au achiziţionat terenul cu construcţia, au făcut modernizările şi au achiziţionat sălile de muls. Având în vedere că toţi aveau până în 40 de ani, înscriindu-se aşadar în categoria „tineri agricultori“, au beneficiat de dobândă subvenţionată, care în această situaţie este cuprinsă între 1,5% -3% din valoarea creditului.

Cei patru asociaţi au la bază studii de profil agricol, dar fiecare are altă specializare. Pe parcursul timpului au participat la tot felul de cursuri de formare profesională organizate de Camera Agricolă. Aceasta are un rol foarte important, în primul rând prin consultanţa de specialitate pe care o oferă tuturor agricultorilor contra unei taxe la hectar a cărei valoare este stabilită de Camera Agricolă.

În funcţie de condiţiile pieţei, pe lângă aspectele privind tehnologia de cultură sau de creştere a animalelor, consultantul îi sugerează agricultorului şi o direcţie sau o strategie pentru care să opteze în vederea rentabilizării activităţii pe care o întreprinde. Acesta a fost motivul principal pentru care cei patru fermieri au fost îndrumaţi de consultant către oile pentru lapte.Un alt avantaj l-a constituit faptul că în zonă exista un punct de colectare şi prelucrare care avea mare nevoie de lapte de oaie.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
3259

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fermierii-opteaza-pentru-noii-hibrizi-de...

Fermierii optează pentru noii hibrizi de floarea-soarelui

Dacă la culturile de grâu şi orz fermierii folosesc numai soiuri româneşti, la porumb şi floarea-soarelui lucrurile stau un pic altfel. Majoritatea fermierilor folosesc hibrizi străini şi asta pentru că la cei autohtoni nu s-a mai lucrat aproape deloc. În schimb, dacă ne uităm la companiile străine, majoritatea cheltuie cu cercetarea milioane de euro, lucru cu care noi, din păcate, nu ne putem lăuda, şi ca atare şi rezultatele sunt pe măsură. De la an la an tehnologia de cultivare „importată“ evoluează, apar noi verigi tehnologice care duc la obţinerea de producţii performante cu costuri din ce în ce mai mici. Pe lângă tehnologia clasică de cultură, tot mai mult teren au câştigat în ultima vreme noile sisteme „Express“ şi „Clearfield“, care constau în cultivarea unor hibrizi care manifestă rezistenţă genetică la unele erbicide.

Un fermier statornic

Popescu Nicolae cultivă 1.450 ha în comuna Albeşti, Ialomiţa. Rezultatele obţinute încă de la începutul colaborării l-au determinat să aleagă hibrizii Pioneer pentru marea majoritate a culturilor. În ceea ce priveşte floarea-soarelui, pe cele 250 ha cultivate anul trecut a folosit tehnologia ExpressSun, ce constă în cultivarea unor hibrizi toleranţi la erbicidul sulfoniureic Express 50 SG care combate buruienile cu frunză lată, inclusiv speciile de Xanthium, Cirsium şi Datura. A ales doi hibrizi din grupe diferite de timpurietate, respectiv PR64E71 – semitimpuriu şi PR64E83 – semitardiv.

La ambii hibrizi fermierul a obţinut constant producţii de peste 3.000 kg/ha. Dl. Popescu îi recomandă să fie cultivaţi în toate zonele de cultură.

Summit Agro mizează anul acesta pe hibridul performant ES Artimis ce face parte din sistemul Clearfield, dezvoltat de firma BASF. Această tehnologie îi conferă hibridului rezistenţă la substanţa activă Imazamox, suprafeţele semănate cu această varietate putând fi tratate pentru controlul unui spectru larg de buruieni dicotile cu erbicidul Pulsar.

Este un hibrid semitimpuriu, cu un calatidiu de mărime mijlocie spre mare şi cu un conţinut în ulei ce poate ajunge la 50%. Are o toleranţă bună la cădere, iar poziţia aplecată a calatidiului împiedică apa din precipitaţii să intre în contact cu sămânţa. Potenţialul de producţie este de circa 4,3 t/ha.

Datorită tehnologiei Clearfield, ES Artimis poate fi cultivat în toate zonele favorabile de cultură a florii-soarelui chiar şi în cele din sudul şi estul ţării ce prezintă o infestare puternică de Orobanche.

Quality Crops mizează pe Toro şi La Pampas

Despre hibrizii Quality Crops ne vorbeşte domnul Budică Alexandru, care lucrează pământ, dar este şi distribuitor de seminţe în jud. Teleorman. De 4 ani cultivă hibrizi Quality Crops de porumb şi de doi ani pe cei de floare, care l-au cucerit şi pe care nu i-ar schimba pentru nimic. Pentru floarea-soarelui îi recomandă în special pe Toro şi La Pampa. Sunt hibrizi semitardivi, care manifestă rezistenţă genetică la erbicidele pe bază de

Tribenuron Metyl.

„De asemenea, sunt rezistenţi la secetă, la boli şi la Lupoaie. Sunt hibrizi rustici. Au un sistem radicular foarte puternic şi se ancorează foarte bine în sol.“ Aplicând o tehnologie medie, fermierul a obţinut cu aceşti hibrizi producţii de până la 3.300 kg/ha. „Sunt cam tardivi, dar ai posibilitatea să cultivi grâu după ei dacă-i semeni la timp“, mai adaugă el.

Bădălan Dumitru cultivă în judeţul Olt, Câmpia Boianului, 4.700 de ha, din care anual 700-800 ha cu floarea-soarelui. Din această suprafaţă, 500 ha le ocupă hibrizii Limagrain, iar pe restul, ca să împartă riscurile, fermierul mai cultivă şi alţi hibrizi. A început colaborarea cu Limagrain în urmă cu patru ani şi, dintre toţi hibrizii cultivaţi, LG 56.65 i-a adus cele mai bune rezultate, motiv pentru care va miza tot pe el şi anul acesta.

„Este un hibrid semi-tardiv care s-a remarcat prin producţie bună şi s-a adaptat foarte bine la condiţiile noastre pedoclimatice, având în vedere că avem un teren mai greu şi în ultimii ani ne-am confruntat cu primăveri deosebit de secetoase“, spune fermierul. Nici verile nu sunt mai puţin secetoase, motiv pentru care fermierul s-a bucurat când a văzut că poate obţine an de an, chiar şi în aceste condiţii, producţii anuale de 3.400-3.500 kg/ha. E mulţumit şi de faptul că sistemul foliar al hibridului rămâne verde până aproape de momentul recoltării, dar şi de rezistenţa sa la boli şi la buruieni, în special la Lupoaie (rasele A-E).

„Un hibrid bine conturat!“

Ţuţuianu Gheorghe exploatează în cadrul societăţii Lux Com din loc. Ileana, jud Călăraşi, o suprafaţă de 4.400 ha. În urmă cu patru ani a intrat în contact cu genetica Caussade, iar rezultatele obţinute l-au determinat să extindă de la an la an suprafeţele cultivate cu aceste seminţe. Anul trecut de exemplu din 540 de ha de floarea-soarelui, cca 400 ha au fost cultivate cu hibrizii Caussade – unul classic, Robia CS, şi celălalt de tip Clearfield – Imeria CS. Pe acesta din urmă îl va cultiva şi anul acesta pentru că, spune el, i-a dat o producţie mai mult decât record pentru această zonă – 3.740 kg/ha. E drept, a fost un an mai bun pentru floarea-soarelui, care a prins câteva ploi la momentul potrivit. Dar fermierul a fost mulţumit şi în ani mai puţin ploioşi.

„Dacă agrofondul este bine pus la punct şi se seamănă la timp, hibridul Imeria CS are o răsărire perfectă, creştere la fel, uniformitate, înflorire, coacere rapidă şi de asemenea uniformă. Este un hibrid semitimpuriu rezistent la Plasmopara, Phomopsis şi Sclerotinia. Pot spune că acest hibrid este foarte bine conturat.“ În această zonă, ca de altfel în tot sudul ţării, marea problemă este seceta. Fermierul spune că, deşi sensibilă la acest factor, floarea-soarelui nu poate lipsi din asolament, dar cultura trebuie să fie bine întreţinută. „În acest sens, tehnologia Clearfield este foarte utilă, ne spune domnul Ţuţuianu, întrucât cu erbicidul Pulsar înlăturăm mare parte din buruieni. E suficient să mai aplicăm unul anti costrei şi problema e rezolvată.“

În judeţul Călăraşi, satul Coconi, doamna Dragu Constanţa cultivă în total cca 1.850 ha. În zonă nu sunt probleme deosebite cu buruienile, fapt ce îi permite să folosească hibrizii clasici. Din cele 480 ha de floare, cca 100 sunt ocupate de hibridul Barolo de la KWS, iar celelalte de alţi cinci hibrizi, printre care şi unii de la Pioneer. Uniformitatea, dar şi producţia care s-a ridicat anul trecut la 2.950 kg/ha sunt calităţile care au dus la detaşarea hibridului Barolo.

„Este un hibrid semitardiv, foarte stabil, care poate fi semănat aproape de sfârşitul perioadei optime, fapt care pe mine m-a avantajat, ţinând cont că sunt atâtea lucrări de efectuat în această perioadă“, spune doamna inginer. Ţine cont de densitatea care nu trebuie să depăşească 45 mii de pl/ha, dar şi de tratamente. „Dacă aplici tehnologia cum trebuie, nu are cum să nu te mulţumească acest hibrid“, mai spune doamna Dragu.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
7521

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fermierii-prefera-minisilozuri-in-ograda...

Imprimati articolulFermierii preferă minisilozuri în ogradă

Taxele mari percepute de proprietarii de silozuri au determinat diferitele forme asociative profesionale să înceapă construirea unor silozuri proprii. Însă opinia multor cultivatori de cereale este că soluţia cea mai bună o reprezintă minisilozurile amplasate la fiecare fermă în parte. Avantajul ar fi că, astfel, se elimină orice dispută referitoare la calitatea diferită a produselor depozitate, provenite de la mai mulţi fermieri.

„Din cauza lipsei spaţiilor de depozitare a produselor obţinute de membrii noştri, ne-am gândit să ne rezolvăm singuri problema. O variantă ar fi să construim pe raza cooperativei trei silozuri cu capacitatea de 10.000 de tone, în trei comune diferite, care să deservească fermele, astfel încât transportul cerealelor să se facă pe distanţe cât mai scurte. Primul va fi amplasat în Ştefăneşti, al doilea în Petrăchioaia, iar al treilea în Vidra.

O altă variantă ar fi minisilozurile de fermă. În această situaţie, capacitatea de depozitare ar fi de 1.600-1.800 de tone pe unitate. Un minisiloz costă în jur de 50.000 de euro, un preţ acceptabil. Astfel se elimină o serie de servicii necesare în cazul unui siloz mare, ceea ce înseamnă reducerea cheltuielilor“, a declarat Alexandru Porumb, membru în colectivul director al Agri Sud, pentru Lumea Satului.

Noua concepţie apărută în România (pentru că în Occident există de zeci de ani!) am aflat-o recent, la Adunarea Generală a Cooperativei Agricole Agri Sud, membră a Ligii Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România (LAPAR). Evenimentul a avut loc în comuna Afumaţi, din judeţul Ilfov. A participat şi Adrian Rădulescu, preşedintele LAPAR, care a recomandat mai multă fermitate în raporturile cu membrii cooperatori.

Principalele avantaje

Avantajul membrilor cooperativei constă, printre altele, în obţinerea de seminţe, îngrăşăminte şi pesticide la preţuri mai mici, dar şi în vânzarea cu mai mulţi bani a producţiilor obţinute.

Alexandru Porumb ne-a mai spus că membrii cooperatori cultivă grâu, orz, rapiţă şi floarea-soarelui. Dar nu porumb, pentru că ţiganii din Ilfov fură aproape toată producţia.

Această problemă i-am semnalat-o şi domnului Ilie Sârbu, ministrul agriculturii. Domnia sa a afirmat că singura soluţie ar fi paza culturilor şi a amintit de o lege veche, în baza căreia au fost condamnaţi unii oameni, pentru că au furat produse agricole. Iar această lege este şi acum în vigoare.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
1091

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fermierii români forţează ridicarea embargoului transgenic > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFermierii români forţează ridicarea embargoului transgenic

Ca membri de drept ai Uniunii Europene, fermierii români solicită un tratament care să le ofere o şansă egală în competiţia economică cu confraţii lor comunitari. Ei sunt conştienţi că au ajuns prea târziu în această comunitate, dar nu acceptă condiţia de outsideri atunci când este vorba de împărţirea binefacerilor pe care le oferă apartenenţa la cea mai puternică putere agricolă a lumii. Este posibil să-şi fi făcut prea bine temele în anticamera Uniunii, dar acest lucru nu înseamnă că trebuie să fie diminuaţi de cei care ne-au amăgit cu prosperitatea comunitară.

În cei trei ani de la aderare au acceptat plata graduală a subvenţiilor pe suprafaţă; s-au supus regulilor de siguranţă alimentară, cu riscul de a suporta concurenţa neloială a companiilor care au sufocat piaţa românească cu produse comunitare autorizate; au scos din cultură plante modificate genetic ce ne ofereau oportunităţi de export enorme.

Într-un cuvânt, au răspuns în poziţia de drepţi ori de câte ori li se cerea să abandoneze unele tehnologii şi produse neconforme. La un spor de numai o tonă la hectar, obţinut uşor în condiţiile cultivării porumbului modificat genetic, fermierii ar fi obţinut un venit suplimentar de 425 milioane de dolari. Dacă mai adăugăm şi economiile la cheltuielile cu pesticidele, calculul bate undeva spre 1 miliard dolari. Altfel spus, cât o rată mică a împrumutului FMI. Asta ca să nu luăm în calcul interdicţiile la export a produselor animaliere.

O nedreaptă discriminare

Despre aceste împărţiri nedrepte pe piaţa agricolă comunitară, dar şi de alte discriminări de care au parte fermierii români din partea autorităţilor autohtone s-a discutat zilele trecute la Slobozia, unde Liga Asociaţiilor Producătorilor Agricoli Privaţi a organizat o dezbatere care a avut ca scop fundamentarea unei liste de revendicări ce va fi înaintată autorităţilor de la Bruxelles, parlamentarilor şi europarlamentarilor români, Guvernului, Preşedinţiei şi Ministerului Agriculturii.

Pentru a avea şi o acoperire ştiinţifică a petiţiei înaintate organismelor amintite, fermierii au invitat la dezbatere cei mai titraţi specialişti în materie de genetică, constituiţi în Asociaţia Profesională AgroBioTech, precum şi pe invitatul special al FNPAR, englezul Paul Temple, preşedintele Grupului de lucru cereale şi oleaginoase din cadrul Organizaţiei Europene a Producătorilor Agricoli (COPA-COGECA).

Un interes deosebit l-a stârnit sondajul de opinie privind opiniile consumatorului asupra organismelor modificate genetic, realizat de AB Research Group.

Scoaterea din cultură a soiei, porumbului şi cartofului modificate genetic nu pare, ci este picătura care a umplut paharul nemulţumirii în masă a fermierilor. În momentul acela România cultiva 300.000 ha cu soia, care în această perioadă de criză ar putea aduce fermierilor 270 milioane de dolari.

Principalele revendicări

■ Reprezentanţii LAPAR argumentează ştiinţific, tehnic şi economic necesitatea şi eficienţa cultivării plantelor modificate genetic. În acest sens, ei solicită înfiinţarea în cadrul Ministerului Mediului şi Pădurilor a unui grup ştiinţific care să analizeze această problemă.

■ MADR şi MMP pot găsi punţi de legătură atât pentru biodiversitate cât şi pentru agricultură, LAPAR fiind un partener loial şi obiectiv.

Fermierii nu împărtăşesc acuzaţiile acelora care susţin că actuala echipă guvernamentală ar avea intenţia de a transforma România într-o imensă pârloagă, tocmai bună de vândut pe nimic străinilor, dar nici nu pot rămâne indiferenţi la acele măsuri care condamnă producţia agricolă vegetală din România la un total faliment.

■ Interesul naţional al fermierilor este să producă alimente şi mâncare pentru români, iar România să nu devină o imensă piaţă de desfacere a produselor agricole din ţările europene sau din afara spaţiului european.

„Cu convingerea că aţi înţeles gravitatea mesajului nostru şi a stării deosebite în care se găseşte agricultura României, nutrim speranţa ca măcar acum, în ceasul al doisprezecelea, instituţiile fundamentale ale statului vor face front comun pentru a apăra interesele fermierilor, acordându-le şansele de progres şi sprijinul financiar de care beneficiază toţi agricultorii din Comunitatea Europeană“, se spune în încheierea petiţiei.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
635
□
Comentarii
□
□
1. Maneanu Varvara Magdalena -- (4-July-2010)Manifest sinceră compasiune şi solidaritate cu fermierul român!,iar neplata subvenţiilor este o situaţie incalificabilă.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fermierii se dedulcesc din nou la sfecla de zahăr > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Fermierii se dedulcesc din nou la sfecla de zahăr

• Facilităţile oferite de procesatori, preţul mai bun şi desfacerea sigură sunt principalele motive

Schimbarea strategiei Fabricii de zahăr Agrana Roman în raporturile cu fermierii cultivatori de sfeclă de zahăr, anunţată încă de anul trecut, va aduce în acest an o creştere a suprafeţelor cultivate. Inginerul Gheorghe Gheorghiu, din comuna Secuieni (judeţul Neamţ), care a fost astă-toamnă gazda evenimentului de lansare a ofertei pentru acest an a fabricii din Roman, a extins cu aproape 40% suprafaţa cultivată cu sfeclă de zahăr contractată cu procesatorul. Facilităţile din contractul cu fabrica şi preţul bun şi sigur pe care îl obţine sunt principalii factori care l-au determinat să facă acest pas.

Gheorghe Gheorghiu nu se numără printre cei mai mari fermieri, dar are multă experienţă. „Am lucrat numai în zona Paşcani şi Roman – spune fermierul – şi am cultivat multă sfeclă de zahăr, pe terenurile unor foste CAP-uri, dar şi ale Staţiunii de cercetări din Secuieni. Înainte de 1990 în România cultura de sfeclă era la putere, fiind prezentă pe cca 250.000 ha. Astăzi, cam a zecea parte dacă se mai cultivă, iar din 38 de fabrici de zahăr au mai rămas doar patru“. Ferma sa, administrată de societatea Fast Agri Secuieni, este acum în curs de extindere, prin înfiinţarea unei noi societăţi şi prin preluarea, în arendă, a unor noi suprafeţe de teren. În total, fermierul lucrează circa 500 ha.

„Dintre acestea - spune Gheorghiu -, am cultivat cu sfeclă de zahăr până la 55 ha. Atât am avut şi anul trecut. Anul acesta am crescut la 70 ha, pentru că se merită“. Când spune „se merită“, fermierul are în vedere în primul rând câştigul pe care l-a obţinut în 2011: „Profitul ne-a permis să achiziţionăm un tractor de 160 CP, John Deer, nou. L-am plătit mai ales cu ce am obţinut din sfecla de zahăr, pentru că banii din această direcţie vin la sfârşitul anului încheiat şi începutul celui care abia începe. Fabrica de zahăr, pentru a stimula producătorii de sfeclă, şi-a achitat obligaţiile până la Anul Nou. Eu am luat, ca diferenţă la ce am primit iniţial, aproape 300.000 de lei. Am plătit îngrăşămintele, sământa de sfeclă şi recoltatul, cam 200.000 de lei, iar diferenţa am încasat-o cash.“

Anul trecut, pe 55 ha cultivate cu sfeclă, Fast Agri a obţinut o producţie de 3.308 tone. Adică peste 60 de tone la hectar. Producţia putea fi şi mai bună – susţine fermierul – pentru că pe lotul cultivat a avut şi ploaie şi o densitate a plantelor în limite normale, circa 80.000 la hectar. Dar a mai fost şi un atac de dăunători, în zona Secuieni, care a lăsat terenul gol în total pe două-trei hectare, din 32. Dacă în partea a doua a anului, în august-septembrie, ar fi avut precipitaţii suficiente, producţia putea ajunge la 65 de tone la hectar, pe un teren pe care altădată a făcut şi 70-80 de tone.

„Anul trecut – a precizat agricultorul – seceta, în zona noastră, nu a fost atât de puternică aşa cum s-a întâmplat în alte părţi. Noi am depăşit conţinutul de zahăr contractat, de 15,5%, şi am ajuns la aproape 16%. Dar în zonă unii au ajuns şi la 17 sau 18%. Ei au primit un preţ mai bun de la procesator. Cu fiecare procent de zahăr în plus câştigi destul de mult.“ Fermierul spune că deficitul de precipitaţii din 2011 nu a fost stins cu zăpada din această iarnă. Acum ar mai trebui 40-60 litri de apă pe metru. „Am constatat – ne-a declarat fermierul – că zăpada ne-a mai adus circa 50-60 de litri, dar deficitul, în toamnă, era cam de 120 de litri. Poate ne mai ajută ploile de acum. Dar a fost şi vânt puternic care ne-a prins chiar în perioada pregătirii terenului. Dar, la nivelul seminţei, la doi-trei centimetri în sol era apă suficientă. Sperăm să nu avem crustă.“

Contractul cu fabrica garantează preţul

Gheorghe Gheorghiu a încheiat cu fabrica contractul pentru acest an încă din decembrie. Facilităţile acordate de procesator sunt la nivelul anului trecut: se oferă sământă prin intermediul fabricii, dar şi 6.000 kg de îngrăşământ la hectar. Fermierul îşi asigură pesticidele pe altă filieră, în special de la Alcedo, cu plata la recoltare. „Aceasta ne ajută mult, recunoaşte cultivatorul. Acum, la înfiinţarea culturii, ai nevoie de trei-patru mii de lei la hectar. Dar urmează erbicidările şi tratamentele, plus motorina consumată. Încheierea unui contract cu fabrica îţi garantează un preţ, faţă de alte culturi la care fluctuaţiile de preţ sunt foarte mari. Desfacerea la sfeclă este asigurată, în timp ce la alte culturi nu există o reţea pe care să te bazezi.“

Numai în judeţul Neamţ în acest an s-a dublat suprafaţa cultivată cu sfeclă. Este, poate, un răspuns la politica procesatorului din Roman de a stimula cu preţuri mai bune cultivatorii. Dacă anul trecut au plătit 35 de euro pe tonă, în 2010 abia au dat 28 – 29 de euro.

Asociaţia Cultivatorilor de Sfeclă de Zahăr a pus problema preţului, foarte scăzut chiar faţă de alte fabrici din România. De aceea, în 2011 şi suprafaţa cultivată în zonă a fost foarte mică. Mulţi fermieri s-au retras. Cheltuielile sunt foarte mari la această cultură. „Anul acesta am făcut o simulare – spune Gheorghiu. Pentru o producţie de peste 60 tone la ha, cheltuiala se duce la 7.000 – 8.000 de lei, plus riscurile în cultură. Faţă de anul trecut, s-au scumpit motorina, pesticidele şi îngrăşămintele, cu circa 10-15%. Exact cât valoarea compensaţiei pentru acciza la motorină. Dar, dacă vrei să faci producţie, trebuie să investeşti.“

La început de aprilie în zona Roman a plouat. A fost o ploaie bună, domoală. O ploaie torenţială ar fi stricat mult, pentru că fermierii deja aveau jumătate din suprafeţe semănate. Sunt mai mulţi factori care contracarează efectul unei ploi torenţiale, dar o densitate optimă este esenţială, spune fermierul din Secuieni: „La 80-100 mii de plante la hectarul de sfeclă, numai dacă avem 10% lipsă înseamnă circa opt tone la hectar de produs final pierdut. În lei, rezultă exact suma necesară pentru recoltat. La o pierdere de 20%, paguba se dublează. Orice greşeală făcută înseamnă pierderi, care nu-ţi mai compensează cheltuielile. La o producţie de numai 40 - 50 tone la ha, cheltuiala este cam leu pe leu. De profit poţi vorbi numai de aici în sus.“

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
948
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fermierii-vand-ce-le-a-mai-ramas-din-tra...

Fermierii vând ce le-a mai rămas din tractoare şi combine > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFermierii vând ce le-a mai rămas din tractoare şi combine

Criza financiară i-a lovit năprasnic şi pe fermieri. Aceştia nu mai au bani să îşi repare utilajele agricole şi acum le vând pe Internet, pe bucăţi, pentru a mai face rost de ceva lichidităţi.

Astfel, pentru câteva sute de lei vă puteţi achiziţiona pistoane, pompe de frână, pinioane sau cabine „complecte“. Un ţăran din Călăraşi vinde un ARO 243 complet şi un IMS cu prelată, ambele cu motor, cu remorcă de 7 tone, la un preţ de 1.000 euro. Un altul din Olt vinde un autobuz Rocar de 32 locuri în stare perfectă, cu suspensie pe arcuri în foi, preţul de vânzare fiind de 2.500 euro negociabil.

Cei interesaţi să cumpere piese pentru combine şi tractoare noi şi second hand John Deere pot intra pe site-urile agricole. Aici pot găsi injectoare, pistoane, pompă alimentare, pompe de apă, pompe hidraulice, variatoare, postbătător, contrabătător sau priză de forţă. Lista oferită de vânzător cuprinde şi fulii, bucşi, şine tobă, pinioane, lanţuri racleţi complect cu şine, lanţuri cu cupe, 5 cai scuturători, ax cai, cabină complectă- cutie de viteză în 4 trepte, ambreiaj (disc ambreaj), grupuri motrice.

(Loriana VLAD)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
810
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fermierul contopit cu Padina

Viaţa la ţară, cu deosebire în câmpia nesfârşită a Bărăganului, este azi o acerbă şi continuă competiţie la care s-au înscris, deopotrivă, fermierii autohtoni şi cei veniţi aici din diferite ţări ale Europei. Din rândul primilor face parte şi agronomul Burnel Frăţilă, preşedintele-director general al CERES Padina, cea mai mare societate agricolă dintre cele şapte mai importante din comună.

Om al locului de mai bine de trei decenii, fermierul Frăţilă (foto) a parcurs toate treptele - de la şef de fermă de seminţe, la inginer-şef, iar mai apoi la director de societate. Ajutat de cei doi fii ai săi, experimentatul agronom a făcut din Ceres o unitate de top. „Societatea agricolă ce poartă numele zeiţei Ceres deţine peste un sfert din câmpurile satului, adică 2.650 ha. Viaţa la ţară este dură, dar şi frumoasă. Am multe motive să fac din unitatea mea una cu care să mă mândresc“, ne spune fermierul Frăţilă. Şi continuă. „Totul se raportează azi la reuşitele în plan economic, în nivelul de trai al sătenilor, cei câteva sute care alcătuiesc societatea.

Oamenii locului sunt, în mare parte, în vârstă. Tinerii, tot mai puţini. Din rândul lor am calificat, la locul de muncă, cum se spune, 48 de mecanizatori şi 15 zootehnişti. Asta şi pentru că azi nu mai sunt şcoli agricole care să pregătească agronomi, mecanizatori sau alte meserii atât de necesare, satului. Tot ceea ce reuşesc fac, aşadar, doar cu localnicii, deprinşi cu tehnologiile noi, cu utilajele performante, cu munca de o zi-lumină. Şi ţineţi minte: societatea are trei ferme vegetale şi una zootehnică!“

Potrivit fermierului din Padina, anul trecut producţiile înregistrate s-au cifrat la: 7.200 kg/ha la porumb, 5.400 kg/ha la orzoaică, 5.260 kg/ha, la grâu, 2.850 kg/ha la floarea-soarelui; 2.890 kg/ha la rapiţă şi câte 5.000 litri lapte de la vacă furajată. Şi toate acestea în condiţii de neirigare.

Investiţiile, cheia performanţei

Fermierul-preşedinte a înţeles că fără investiţii în utilaje, în animale de rasă, în noi spaţii de depozitare a recoltei ori de prelucrarea unora dintre produsele câmpului nu poate face faţă cu succes competiţiei în domeniu. Asta cu atât mai mult cu cât fermierii de la Padina se întrec, vrând-nevrând, cu fermieri de clasă, veniţi aici din ţări cu agricultură performantă: Germania, Italia, Danemarca şi altele.

Astfel, fermierul Frăţilă şi-a îmbunătăţit sectorul de mecanizare graţie achiziţionării mai multor tractoare şi combine, precum şi a unor seturi de maşini performante de erbicidare şi de fertilizare. Dar marea provocare a fermierului Frăţilă pentru anul 2012 o reprezintă investiţia vizând construcţia unor spaţii de depozitare cu o capacitate de 4.000 tone. Şi, cunoscându-i determinarea, nu ne îndoim că o va şi materializa.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
1159

☐

Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

FERTIFAM, partener pentru obţinerea de recolte bogate

FERTIFAM este un produs pentru toate culturile de câmp, legumicole, pomi, viţă-de-vie, pentru toate stadiile de dezvoltare a plantelor şi pentru toate condiţiile de climă şi sol. Este un îngrăşământ foliar, cu aplicare prin stropire, pulverizare pe plante. Se recomandă utilizarea sub formă de soluţie de concentraţie 1-2%, prin diluarea cu apă. La un tratament se administrează 5-6 litri/ha de îngrăşământ pentru cultura mare şi legumicultură, respectiv 8-10 litri/ha îngrăşământ în pomicultură, viticultură şi horticultură.

Datorită conţinutului armonios de elemente nutritive, gradul de eficacitate a îngrăşământului FERTIFAM este ridicat. Plantele asimilează cantitatea de elemente nutritive treptat şi în cantităţi necesare fazei de dezvoltare, obţinându-se producţii mari cantitativ şi calitativ.

Tipurile de îngrăşăminte omologate

Pentru început au fost omologare 3 tipuri (Fertifam 111, Fertifam 131 şi Ferifam 311). Pe lângă acestea, au mai fost omologate alte 3 tipuri de îngrăşământ radicular care au în compoziţie, pe lângă macroelemente, microelemente şi un stimulator de creştere Plant Power (PP). Toate aceste îngrăşăminte au fost realizare sub îndrumarea colectivului de la Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie şi Protecţia Mediului Bucureşti.

Rezultatele foarte bune ale aplicării acestor îngrăşăminte au condus la continuarea cercetărilor şi în acest moment compania din Feteşti are în curs de omologare alte 4 produse cu aplicare direct pe sol (Fertifam R 311+S, Fertifam R 311, Fertifam R 130, Fertifam R 111).

Avantajele folosirii îngrăşământului Fertifam

- Obţinerea unor sporuri de producţie, în funcţie de tipul de cultură de la 15-30%;
- corectarea rapidă a deficitului de elemente în nutriţia plantelor;
- mărirea rezistenţei de cădere a florilor şi fructelor;
- mărirea gradului de utilizare a substanţelor nutritive în sol (N, P, K, microelemente) cu 25-40%;
- asimilarea de către plante între 70-80% din complexul de vitamine în 8 ore de la aplicare;
- reducerea cu 25-30% a necesarului de îngrăşăminte chimice clasice aplicate la hectar;
- se pot aplica simultan cu erbicidele, insecticidele şi/sau fungicidele pentru combaterea buruienilor, bolilor şi/sau dăunătorilor.

Pentru relaţii suplimentare ne puteţi contacta la următoarele numere de telefon: 0243/363.368, 0243/363.697, 0243/366.063, 0721.257.204, 0788.728.238.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
1319

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

fertilizarea-cerealelor-paioase-in-toamn...

Fertilizarea cerealelor păioase în toamnă

„Utilizarea îngrăşămintelor chimice cu azot şi fosfor la cerealele păioase de toamnă se impune pe toate tipurile de sol din ţara noastră. Aplicarea lor poate duce la dublarea sau chiar la triplarea producţiei, comparativ cu terenurile care nu au fost fertilizate. În general, sporurile obţinute de pe urma aplicării unui kilogram de îngrăşământ – substanţă activă – sunt în medie de 10-15 kg de boabe, putând depăşi chiar 25 kg, în anumite condiţii“, ne-a declarat Valerian Iştoc, director de marketing la Alcedo. Iştoc le recomandă fermierilor ca, la fiecare 3-4 ani, să facă o analiză agrochimică a solului, pentru a şti mai cu exactitate care este starea de aprovizionare a solului cu substanţe nutritive.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
3270

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare

fertilizarea-cu-azot-la-soiurile-de-grau...

Fertilizarea cu azot la soiurile de grâu premium > REVISTA LUMEA SATULUI

Fertilizarea cu azot la soiurile de grâu premium

Prin management al azotului este necesar să înţelegem care sunt paşii ce trebuie făcuţi în utilizarea acestuia ca principal nutrient al culturilor, în cazul de faţă grâul. În ceea ce priveşte soiurile tip Premium, acestea se caracterizează printr-o mare plasticitate ecologică, un grad ridicat de înfrăţire, ceea ce le oferă din start un avantaj economic distinct, o calitate deosebită, care le evidenţiază în primul rând ca soiuri de panificaţie. Acestea valorifică mai bine azotul, cantitatea utilizată pe tona de produs biologic putând ajunge aproape de 20 kg s.a., în timp ce la soiurile noastre atinge 26 kg.

Rezultatele economice superioare ale soiurilor de tip Premium pot fi confirmate numai în condiţiile respectării unor reguli foarte stricte cu privire la managementul nutriţional în general şi al azotului în special.

Cantitatea şi momentul optim administrării

Pentru administrarea azotului trebuie să ţinem cont de următoarele detalii:

- Azotul este elementul de bază al nutriţiei plantelor. El trebuie deci aplicat.
- Azotul se aplică atunci când plantele au nevoie de el, şi nu atunci când dorim noi.
- Aplicat atunci când plantele nu au nevoie de el riscăm fie o risipire inutilă de azot, fie levigarea lui în profunzime, unde poate prelua pânza freatică. Atenţie: Nitraţii ajunşi în pânza freatică rămân acolo până la 400 de ani!
- Dacă solul nu absoarbe azotul odată cu apa, el poate fi transportat pe orizontală în emisarii naturali unde poate produce daune foarte grave cum ar fi intoxicările.

Asupra modului de stabilire a dozelor de azot, în general, şi a dozelor pentru soiurile Premium, în special, există numeroase dezbateri şi controverse, unele dintre ele fără suport ştiinţific.

Cele mai bune rezultate ştiinţifice în stabilirea dozelor sunt oferite de experienţele de câmp. Şi, cu toate acestea, şi ele sunt insuficiente, pentru că e imposibil să efectuăm un număr atât de mare de experienţe, astfel încât să putem acoperi întreaga gamă de mozaicuri de soluri din România.

Din aceste motive şi ţinând cont de restricţiile impuse de Uniunea Europeană, mai ales în zona utilizării azotului în agricultură, în calcularea dozelor este bine să ţinem cont de următorii parametri: gradul de aprovizionare a solului cu azot provenit din atmosferă sau din asolamentul cu plante leguminoase, cantitatea de recoltă pe care o planificăm, precum şi de cerinţele pentru azot ale culturii, date de amelioratorii soiurilor şi de experimentele în laborator şi câmp.

În general, cantitatea medie de azot de care au nevoie aceste soiuri pentru a obţine eficienţă maximă este de 150-160 kg/ha, repartizată de fiecare dată în trei etape, aşa cum se vede în figura de mai jos. Pentru finisarea producţiei mai pot fi aplicate şi tratamente foliare de completare, de regulă odată cu ultimele tratamente cu fungicide. Numărul acestora este de 1-2. Prin aceste tratamente obţinem un spor de producţie de 2-5%, dar mai ales obţinem o creştere de 0,5 – 1,5% a conţinutului de proteină.

ATENŢIE! Îngrăşămintele foliare nu pot înlocui în niciun caz fertilizarea de bază cu azot efectuată în cele trei momente. În ultimul timp, cercetarea a constatat că sulful are o mare importanţă în stimularea creşterii rădăcinilor grânelor de tip Premium, motiv pentru care se recomandă a se aplica până la 20 kg/ha, odată cu semănatul. Dacă acest lucru nu este posibil, recomandăm aplicarea celor 20 kg/ha sulf odată cu prima tranşă de azot.

După calcularea dozei de azot se pune problema eşalonării pe perioada de vegetaţie a culturii, în aşa fel încât agrodisponibilitatea azotului să fie cât mai mare, iar pierderile cât mai mici.

Sub ce formă se aplică îngrăşămintele cu azot

Industria producătoare de îngrăşăminte oferă o varietate mare de formulări ce pot fi folosite ca îngrăşăminte de bază cu azot. Pentru agricultor alegerea celei mai potrivite forme comerciale nu trebuie să fie întâmplătoare. Planta poate prelua azotul prin perişorii radiculari sau direct prin pereţii celulelor sub formă de nitrat sau amoniac, şi mai dificil sub alte forme. De aceea principalele îngrăşăminte utilizate inclusiv în România sunt azotatul de amoniu (NH_4NO_3) cu 33,5 azot şi urea.

În ceea ce priveşte utilizarea ureii, majoritatea cercetătorilor sunt de acord că aceasta ajunge mai greu la plante, în sistemul de nutriţie. Dacă este necesară o intervenţie rapidă cu azot, atunci ureea, deşi este un îngrăşământ foarte bun, nu este cea mai indicată soluţie. Ureea este un îngrăşământ conservator, cu cedare treptată a azotului.

Concluzii

- O reacţie rapidă de preluare a azotului în plantă are loc în cazul azotatului de amoniu şi de calciu, dar în acelaşi timp şi posibilitatea de levigare este mai activă.
- Ureea conservă mai mult azotatul şi îl predă în etape, consumând o parte din energia biologică pentru transferuri biochimice. Eficienţa moleculei de azot în acest caz este mai mică. Spălarea azotului în profunzime şi în lateral este mai redusă.
- În niciun caz nu se recomandă utilizarea azotului la cerealele de toamnă sau în iarnă, aşa cum recomandă unii producători de îngrăşăminte din România.
- Aplicarea azotului în variantele arătate mai sus completează circuitul azotului în zona de nutriţie, atât de necesar plantelor.

De reţinut:

- Nu aplicăm azot grâului de toamnă tip Premium, din septembrie până în februarie.
- De la 10 martie până la 10 aprilie (Ec. 21 – Ec. 31) se aplică în medie 40 kg/ha, cu variaţii între 30-50 kg/ha, în funcţie de tipul de sol şi umiditatea lui.
- De la 10 aprilie până la 10 mai (Ec. 31 – Ec. 37) se aplică în medie 50 kg/ha, cu variaţii între 40-60 kg/ha.
- De la 10 mai până la 10 iunie (Ec. 37 – Ec. 51) se aplică în medie 70 kg/ha, cu variaţii între 60-80 kg/ha.

Prof. univ. dr. Mihai BERCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
7025

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

fertilizarea-tinde-sa-devina-doar-un-mof...

Fertilizarea tinde să devină doar un moft

„Prima lege a agrochimiei este să-i dai solului cel puţin tot atât cât ai scos din el, altfel nu-i poţi nici măcar menţine fertilitatea şi în aceste condiţii nici producţiile nu au cum să fie ridicate". Aşa îşi începe pledoaria pentru redresarea solului românesc directorul ICPA, domnul dr. Mihai Dumitru, care este de părere că numai prin măsuri adecvate luate în urma unor ample studii pedologice s-ar mai putea frâna acest declin. În ţara noastră însă doar fermele mari conduse de specialişti ce-şi respectă profesia şi care conduc structuri agricole cu potenţial ţin cont de acest aspect.

Ceilalţi 4 milioane de agricultori care trăiesc în subzistenţă, chiar dacă ştiu de existenţa unor studii ale solului, fie nu-şi pot permite să fertilizeze, fie abordează neştiinţific acest aspect ori îl neglijează. Acesta este motivul pentru care la noi consumul de îngrăşăminte este atât de redus: 45 kg NPK la hectar comparativ cu 91 kg cât este media mondială, cu 270 kg care se dau la nivelul UE-15 sau cu 130 kg – media UE-27. Toţi folosesc mai multe îngrăşăminte decât noi, chiar şi bulgarii.

Un pământ secătuit dă producţii sărace...

„Producţia reprezintă oglinda fertilităţii", îl auzeam spunând la o altă discuţie pe domnul Dumitru, care mai preciza printre altele că peste jumătate din solurile româneşti au o fertilitate redusă şi foarte redusă. Nu e de mirare atunci ca dintr-un pământ aflat la limita secătuirii nivelul producţiilor obţinute să atingă abia 40% din media Comunităţii Europene. Iar atunci când producţia este mică este normal ca şi preţurile de cost să fie mai mari. E drept că în toate aceste ţări, datorită sprijinului european, fermierii îşi permit să investească mai mult pentru îngrăşăminte, spre deosebire de ai noştri care, începând de anul trecut, se lovesc de nişte preţuri de nesuportat.

Primul lucru care trebuie făcut la noi este subvenţionarea fosforului. În toate ţările dezvoltate în care s-a dus o politică de echilibrare a solului s-a realizat în primul rând o suprafosfatare pentru că rezervele erau puţine. În lipsa acestui element, în zadar irigăm sau dăm cu azot pentru că nu avem cum să obţinem producţii remarcabile.

Nu fertilizăm nici dacă e gratis

Avem 7,5 milioane ha cu conţinut mic şi foarte mic de humus şi asta pentru că noi nu mai folosim nici măcar îngrăşămintele organice. La fel, sunt 5,5 milioane de hectare cu conţinut redus de azot pe care ideal ar fi să le fertilizăm organic şi mineral. Mineral sunt scumpe, iar organic nu avem cu ce. Avem atât de puţine animale încât dacă am folosi şi ultimul gram de gunoi de grajd rezultat din zootehnia românească am putea fertiliza circa 700 mii de hectare cu 30 t/ha pentru că mai puţin este şi greu de administrat. Să nu mai vorbim de eficienţă. Dar nu se foloseşte nici cât este, mai mult de jumătate din el fiind aruncat la marginea localităţii sau la groapa de gunoi. În canalele de irigaţii, în loc să curgă apă găsim gunoi. E drept că munca cu pregătirea lui este destul

de grea, iar oamenii nu mai sunt dispuşi să facă acest lucru, oricât de benefic pentru pământ ar fi el.
„Toate acestea sunt nişte mărunţişuri la prima vedere, dar în fapt, la bază este o adevărată ştiinţă“, mai adaugă directorul ICPA. Despre ea însă „mulţi ştiu, puţini cunosc“, cum ar spune o mai veche vorbă românească.
Pentru a cunoaşte calitatea solului, pentru a-i valorifica la maximum potenţialul şi pentru a obţine producţii economice el trebuie să primească toate elementele de care planta are nevoie. Dar aceste informaţii se obţin numai în urma unor studii a căror necesitate a devenit inerentă. Aceasta va constitui însă subiectul unei viitoare discuţii cu Mihai Dumitru. Este omul care ştie cel mai bine câtă nevoie are pământul de îmbunătăţirea calităţii sale.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
885
□
° Comentarii
□
□
° 1. ionut_ciprian -- (18-February-2010)este categoric o mare problema fertilizarea, din lipsa banilor in primul rand , iar in al doilea rand din lipsa informatiilor care ajung la urechea sateanului nostru. Majoritatea au auzit doar de azitat de amoniu si eventual complex, dar cand in ce doza si la ce plante nu au nicio idee, si asa se ajunge ca putinul azotat de amoniu sa il dea din toamna la culturile de primavara si il pierd tot prin levigare, sau aplica complexe pe vegetatie, neavand timp sa se solubilizeze. in plus azotul nu e deloc suficient el poate creste productia doar pana la un anumit nivel, dupa care productia stagneaza
° 2. ionutz_ciprian@ -- (18-February-2010)sa ne imaginam ca fiecare macro si microelement din sol este reprezentat de doaga unnui butoi iar lichidul reprezinta productia noastra, apoi sa zicem ca fertilizam cu suficient NPK, dar sa zicem ca nu dam deloc sulf (la rapita de exemplu) deci doaga care reprezinta sulful va ramane mai scurta, vom putea noi oare sa umplem butoil, sa crestem productia? raspunsul e categoric NU de aceea atentia fertilizarea corecta va ramane principalul factor de crestere a productiei. Problema se mai poate rezolva cu un ingrasamant foliar cu microelemente dar oare cati isi permit sa-l administreze?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Festivalul Lubeniţei la Gottlob

Interviu cu primarul comunei timişene Gottlob, Gheorghe Nastor

– Domnule primar, când s-a împământenit la Gottlob tradiţia cultivării lubeniţei?

– De 20 de ani ne-am specializat foarte mult pe cultivarea pepenilor galbeni şi roşii. La nivelul judeţului Timiş suntem lideri incontestabili în domeniul acestei culturi. Producem în jur de 20.000 t modo groso şi cultivăm aproximativ 400 ha, cu o medie de 50 t la hectar şi cu o fluctuaţie a producţiei între 80 t şi 20 de tone.

– Deţineţi 60% din piaţa locală. Sunteţi lideri şi în ceea ce priveşte valorificarea pepenilor la nivelul judeţului Timiş?

– Pot să spun că am văzut şi în mijlocul lunii august la un supermarket din Timișoara că se comercializează lubeniţa din Grecia. Mi se pare nepotrivit, când avem aici atâta lubeniţă proaspătă şi, vă asigur, de calitate. Dar sunt o fire optimistă şi mă bucur că şi concetăţenii mei au aceeaşi atitudine şi sperăm că se va reglementa această problemă.

În altă ordine de idei, suntem la a treia ediţie a Festivalului Lubeniţei şi pot să vă spun fără teama de a greşi că până acuma a fost o reuşită extraordinară. Noi ne mândrim cu acest eveniment. E un motiv în plus de promovare a comunei noastre. Sigur că indirect aceasta implică mobilizarea tuturor cetăţenilor. Vrând nevrând trebuie să îşi facă un pic de curăţenie, iar toate coroborate dau o altă notă peisajului urbanistic din comuna noastră. Ne preocupă în mod deosebit acest eveniment. Sigur nu constituie singura prioritate a comunei noastre, dar e un mod de promovare a îndeletnicirilor şi preocupărilor localnicilor din Gottlob.

Produsele de Gottlob, pe pieţele din Vest

– În străinătate se exportă produ-sele cultivate aici, la Gottlob?

– Sigur că da. De vreo 2-3 ani, cei mai mari importatori sunt Cehia, Ungaria, Germania şi Ucraina.

– Există la nivelul Gottlobului o asociaţie de producători?

– Avem o singură asociaţie la Vizejdia, Banat Melon Wolf. Este vorba de familia Wolf, formată din tată şi cei trei copii. Cultivă în jur de 80 ha de legume, o suprafaţă foarte mare pentru o familie. Sunt cultivatori şi de lubeniţă. De asemenea, ei şi-au dezvoltat şi spaţii de înmagazinare, spaţii frigorifice etc.

– Ce alte îndeletniciri mai au localnicii din Gottlob? Ce mai cultivă în afară de pepene?

– Se cultivă foarte multe legume, ca de altfel şi la Lovrin. Şi în localitatea Vizejdia, care aparţine de comuna Gottlob, până în 1990 se cultivau aproximativ 1.000 ha de legume pentru că exista o fabrică de conserve - Fructus din Timişoara.

Îndeletnicirea de bază a locuitorilor a rămas clar cultivarea legumelor. Nu putem vorbi de creşterea animalelor pentru că fiecare gospodar îşi creşte animale pentru gospodăria proprie. Nu avem nicio fermă şi nici păşunat, Avem însă în jur de 400 de oi, dar sunt dispersate în cele două localităţi.

A consemnat Mihăiţă AFRENIE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1353

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

festivalul-national-al-pastravului_l1455...

Festivalul Naţional al Păstrăvului

Cunoscut în întreaga ţară prin casele ornate cu motive geometrice străvechi, prin farmecul pădurilor bătrâne şi al culmilor domoale care o înconjoară, dar mai ales prin ospitalitatea oamenilor de aici, comuna-muzeu Ciocăneşti a oferit şi în acest an miilor de turişti români şi străini prilejul de a se bucura de sărbătoarea devenită tradiţie - Festivalul Naţional al Păstrăvului.

Ajunsă la cea de a VIII-a ediţie, manifestarea subsumată programului Pelerin în Bucovina al Consiliului Judeţean Suceava a avut timp de trei zile un program la care şi-au adus contribuţia numeroşi locuitori ai comunei, indiferent de vârstă.

Reînviind o ocupaţie străveche – plutăritul – localnici în frumoase costume naţionale au „cârmit“, cum se spune în partea locului, plutele pline cu turişti de-a lungul Bistriţei din satul Otuş la Oiţa şi apoi la Ciocăneşti. Pescarii s-au întrecut timp de două zile la concursul de pescuit păstrăvi, iar pasionaţii de gastronomie au participat alături de vestitele gospodine de prin partea locului la un concurs de gătit păstrăvi, dar şi la unul de preparate vegetariene. Participanţii s-au delectat la expoziţia organizată aici cu cel mai mare borş de păstrăv şi cu cea mai mare mămăligă. Plutaşii au fost cinstiţi după tradiţie cu un butoi de bere, iar un juriu alcătuit ad-hoc a premiat cea mai frumoasă gospodărie tradiţională, cea mai frumoasă grădină cu flori şi cea mai frumoasă păstrăvărie.

Grija pentru mediu

Preocupaţi pentru păstrarea tradiţiilor dar, în egală măsură, pentru valorificarea resurselor zonei, numeroşi invitaţi au luat parte la simpozionul tematic care a vizat valorificarea nisipurilor aurifere prin procedee străvechi de separare şi prelucrare a metalului preţios, acţiune la care vor participa şi turişti. O atenţie deosebită se acordă salvării, spun edilii comunei, Bistriţei Aurii prin stimularea creşterii în condiţii naturale a păstrăvului, lipanului şi lostriţei – acest din urmă peşte înrudit cu somonul este regele apelor de munte din întreaga Europă şi poate depăşi la maturitate un metru lungime. Cu acest prilej, clubul ecologic „Dorna“ şi dl dr. Petru Dulgheru, un pasionat care se ocupă de creşterea acestor peşti nobili de peste trei decenii, au lansat în apele Bistriţei câteva mii de puieţi de păstrăvi fântinel.

Un muzeu unic în ţară

În fiecare an, de Lăsata Secului, înainte de Paşti, în frumoasa comună bucovineană are loc un alt festival naţional, cel al ouălor încondeiate. Ouăle premiate – adevărate opere de artă – sunt păstrate în Muzeul Naţional al Ouălor Încondeiate.

„La această dată, ne spune doamna Marilena Niculiţă, păstrăm aici peste 1.500 de ouă «închistrite», cum li se spune prin partea locului. În fiecare an creşte numărul exponatelor dar, spre satisfacţia noastră şi a încondeietoarelor, numărul lor a depăşit anul acesta 1.500. În cadrul muzeului avem un atelier şi facem

demonstraţii turiştilor.“
- În ce măsură se păstrează tradiţia?
– Cele mai multe dintre exponatele pe care le vedeţi aici sunt decorate cu motive străvechi: crucea pascală, calea rătăcită ş.a., dar fiecare încondeietoare vine cu ceva în plus.

Turismul – o şansă reală

Pe toată perioada festivalului oaspeţii au fost cazaţi în gospodăriile din sat. Câteva dintre acestea sunt înregistrate ca pensiuni agroturistice, cum este cea aparţinând doamnei Cecilia-Laurenţia Ţăran. N-a reuşit, ne spune dumneaei, să acceseze un fond european din cauza condiţiilor puse de ANTREC, astfel încât şi-a amenajat cu forţe proprii trei camere cu baie şi tot ce este necesar. Masa oferită turiştilor este alcătuită din produsele „ecologice“ din gospodărie. Nu este uşor, dar merită efortul şi doamna crede că, devenind tot mai cunoscută, comuna Ciocăneşti, dar şi mare parte din gospodari vor prospera.

Iată şi câteva impresii ale turiştilor. Hans Fresner din Germania: „Sunt pentru prima dată în Bucovina şi am rămas impresionat de frumuseţea locurilor şi de ospitalitatea localnicilor.“ Ion Pop din Oradea: „Eram în trecere, dar văzând cele întâmplate aici m-am hotărât să rămân mai multe zile. Totul e minunat, oameni, locuri, tradiţii.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
624
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

festivalul-national-al-pastravului_s454....

Festivalul Naţional al Păstrăvului

În perioada 15 - 19 august 2012, în comuna muzeu Ciocăneşti s-au desfăşurat Zilele Comunei şi cea de-a IX-a ediţie a Festivalului Naţional al Păstrăvului.

Zilele Comunei au început miercuri, 15 august, când sătenii dar şi numeroşi turişti, după ce au participat la Sfânta Liturghie prilejuită de sărbătoarea ortodoxă „Adormirea Maicii Domnului“, şi-au dat întâlnire pe platoul pensiunii „Melios“ la tradiţionalul borş de peşte şi la un spectacol folcloric cu ansambluri şi solişti din ţară, dar şi din Republica Moldova.

Oaspeţii au ajuns la pensiune în căruţe, sosirea lor transformându-se într-o paradă a costumelor tradiţionale din zonă, fiindcă localnicii folosesc fiecare prilej pentru a se îmbrăca în hainele străbunilor.

Fosta învăţătoare Olguţa Mihalciuc a fost, pentru al noulea an consecutiv, cea care s-a ocupat de borşul de păstrăv. S-au folosit peste 200 l de apă de izvor şi peste 200 de păstrăvi, la care s-au adăugat multe legume, dar şi ingrediente ştiute doar de ea pentru preparatul cel mai căutat şi la ediţia din acest an. Originară din Insula Mare a Brăilei, Olguţa Mihalciuc ne-a declarat că reţeta după care face borşul de peşte este cea folosită de pescari, numai că apa de Dunăre este înlocuită cu apă de izvor, iar crapul, cu păstrăv.

Muzică şi jocuri din Moldova şi Basarabia

După o masă copioasă, cu borş de peşte, păstrăv cu mămăliguţă, caş şi urdă proaspătă, a urmat un spectacol folcloric.

Pe lângă multă muzică populară, cei prezenţi au avut parte şi de momente umoristice prezentate de Constantin Tiron, membru al Academiei de Umor „Păstorel Teodoreanu“ din Iaşi, ultimii care au evoluat fiind fraţii Reuţ, care i-au adunat pe toţi cei prezenţi la o horă bucovineană.

Deşi la pensiunile din Ciocăneşti nu au mai fost locuri de cazare, primarul Radu Ciocan ne-a asigurat că toţi cei care au venit în comună şi au dorit să stea până duminică şi-au găsit cazare în localităţile din împrejurimi şi la Vatra Dornei, dar cei mai mulţi turişti au preferat să locuiască în gospodăriile localnicilor.

Frumuseţile Muntelui Suhard

Ziua de joi, 16 august, s-a desfăşurat sub genericul „Descoperă frumuseţile Muntelui Suhard“. Localnici, dar şi turiştii aflaţi în Ciocăneşti au desfăşurat cu sprijinul Primăriei ecologizarea şi populare cu puiet de păstrăv a pârâului Recele, au refăcut o parte din marcajele spre obiectivele turistice din Muntele Suhard şi Muntele Capra cu opriri la Mănăstirea „Sfântul Ştefan cel Mare“, Mănăstirea „Sfânta Cruce“, popasuri mai lungi la Stâna turistică „Borcutu“ şi Stâna „Şfeţărie“, unde toţi participanţii la activităţile de marcare a traseelor au fost întâmpinaţi cu mâncăruri preparate la stână.

Seara, pescarii care au participat la Concursul de pescuit la păstrăv, cei care au urcat pe munte la activităţile de ecologizare, turiştii şi localnicii s-au prins în horă, în jurul focului de tabără, împreună cu membrii Ansamblului

Folcloric „Dorna Dorului“ şi ai formaţiei „Nemuritorii“.

Plutărit pe Bistriţa Aurie

Vineri, 17 august, pe lângă Concursul de pescuit la păstrăv ale cărui manşe s-au desfăşurat atât dimineaţa cât şi după-amiaza, sub sloganul „Bucuriile Bistriţei Aurii“, la „Podul Negru“ – Botoş a avut loc un concurs de găurire a buştenilor pentru plută.

Ca şi în ceilalţi ani, plutele au fost conduse de Vasile Morari, un om trecut de 60 de ani, ajutat de câţiva ucenici. Vasile Morari construieşte plute de la 16 ani, iar de la 17 ani le şi „cârmuieşte“, meserie pe care a învăţat-o de la tatăl său. Călătoriile cu pluta au durat în fiecare zi aproape două ore, iar localnicii, îmbrăcaţi în straie populare, au aşteptat pe malurile Bistriţei trecerea plutelor, aşa cum o făceau şi în urmă cu mai bine de 40-50 de ani.

Concursul naţional de pescuit la păstrăv

Sâmbătă au continuat concursul de pescuit la păstrăv, dar şi plimbarea cu pluta pe Bistriţa Aurie. Expoziţia şi concursul gastronomic cu preparate din păstrăv după reţete tradiţionale „Păstrăvul – provocare şi bucurie pentru bucătarii iscusiţi“ au reunit pensiunile din comună, din zona Vatra Dornei, dar şi pe cei mai iscusiţi bucătari în prepararea păstrăvului.

Concursul naţional de pescuit la păstrăv a fost organizat de către Clubul Rotary – Vatra Dornei şi după două manşe şi-a desemnat câştigătorii. Asistaţi de câte un arbitru care le-a cântărit, măsurat şi fotografiat peştii prinşi, aproape toţi pescarii s-au arătat mulţumiţi nu atât de captură, cât mai ales de oportunitatea creată de a petrece câteva ore bune pe Bistriţa în căutarea păstrăvului.

Parada costumelor populare autentice

Duminică, 19 august, după oficierea Sfintei Liturghii în bisericile şi mănăstirile din Ciocăneşti şi Botoş, ciocăneştenii şi turiştii au participat la popularea cu puiet de păstrăv a râului Bistriţa Aurie, după care i-au aşteptat şi cinstit pe plutaşi. La Pensiunea „Melos“ a avut loc concursul „Originea frumosului din valea Bistriţei Aurii“, în care tineri şi vârstnici s-au întrecut în prezentarea celor mai frumoase şi mai autentice costume populare tradiţionale.

A urmat un spectacol folcloric în care au evoluat Alexandru Brădăţan, Angelica Flutur, Pamfil Roată, Ansamblul Folcloric „Bistriţa Aurie“ din Ciocăneşti, condus de Pantilimon Lupescu, directorul Casei de Cultură „Florin Gheucă“, Ansamblul Folcloric „Kozaciok“ din Bălcăuţi, cel care a dat o pată de culoare prin dansurile ucrainenilor, Ansamblul Folcloric „Plaiurile Dornelor“ al Clubului Copiilor şi Elevilor din Vatra Dornei, întors recent cu locul II de la Festivalul „Peştişorul de aur“ de la Tulcea, iar o parte dintre dansatori au reprezentat cu cinste România la Târgul Internaţional de arte şi meşteşuguri de la Ierusalim desfăşurat săptămâna trecută. Aprecierea spectatorilor au primit-o prin îndelungi aplauze şi tinerele voci Ana Maria Chiloti din Ciocăneşti, Miruna Gabriela Ţăran din Iacobeni şi Elisabeta Olexiuc din Cârlibaba.

Trofeu pentru fostul primar

Noul primar al localităţii, Radu Ciocan, i-a acordat un trofeu special fostului primar Gheorghe Tomoioagă pentru iniţierea acestui festival, dar şi pentru organizarea celor opt ediţii care au făcut un „brand din această manifestare“.

Seara, opt plăieşi cu făclii au coborât pe „Drumul Tătarilor“ pentru a aprinde focul de tabără cu gândul la Dumnezeu şi la o revedere cu bine. Primarul Radu Ciocan le-a mulţumit celor care s-au implicat în buna derulare a ediţiei de anul acesta, localnici, autorităţi, turişti, adresându-le tuturor invitaţia de a reveni la anul pentru ediţia jubiliară, cea de-a X-a.

Silviu Buculei

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
719

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fetele din case

Când merg la lucru în ţările din Uniunea Europeană, cele mai căutate locuri de muncă pentru femeile de condiţie medie din România sunt de menajere, baby-sitter, îngrijitoare de bătrâni sau, pur şi simplu, femei de serviciu. Sunt sigur plătite mult mai bine decât la patronii din ţară, pe care i-au părăsit fără regrete.

Acolo, departe de ţară, li se oferă liniştea de care nu s-au bucurat în vremurile trăite acasă. Însă, până la atingerea acestui statut, drumul a fost lung şi greu. Adică trebuiau să-şi dovedească hărnicia, priceperea, ataşamentul, să arate că sunt curate, îngrijite, că nu fac lucruri de mântuială, că ştiu să spele, să calce şi să gătească. Iar dacă unele dintre aceste îndeletniciri le erau străine, trebuiau să le înveţe foarte repede, deoarece în sistemul capitalist timpul nu are răbdare.

Nu sunt slujnicele de altădată

Aceste ocupaţii, devenite nefireşti românilor în timpul regimului comunist, erau ceva la modă în Banatul interbelic. Mai ales în casele de domni, de oameni mari, unde cucoanele care făceau parte din lumea bună nu se deranjau să-şi facă menajul. Dar, în acelaşi timp, nici nu puteau accepta pe oricine să le intre în case şi în intimitatea lor.

În zona Banatului, cele mai căutate slujnice erau de etnie cehă. Ele trăiau în satele de munte şi aveau o viaţă grea. Erau muncite până la epuizare, în schimb erau curate, pedante, gospodine, harnice şi de o moralitate desăvârşită.

„Meseria“ lor a dispărut pentru o jumătate de secol, dar, cum nimic nu este nou, ci repetabil, se pare că vremurile de ieri revin în actualitate. Pentru că, după cum spuneam, astăzi româncele au îndeletniciri asemănătoare în multe ţări din Europa şi de ceva vreme şi prin locurile natale.

Au apărut din nou oameni cu bani şi foarte ocupaţi care au nevoie de ajutor în case, iar după aproape 20 de ani de tranziţie vechile mentalităţi au început să intre în ceaţă. Fiindcă multe femei încă se simt jenate şi nimeni nu spune cu glas tare că lucrează la curăţenie în casa medicului X, a judecătorului Y sau a omului de afaceri Z.

O să mai treacă o vreme, probabil la sfârşitul acestei crize, când şi la noi această ocupaţie o să devină firească pentru că, la urma urmei, oamenii înţelepţi înţeleg că lumea se împarte în bogaţi şi săraci şi, indiferent de locul de muncă, pâinea câştigată cinstit are gust de demnitate.

Nicolae Pătruţ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
710

1. Radu Magda -- (23-August-2017)
Chiar astazi, am citit, Revista FEmeilor harnice Gospodine.
De interes!...Scoala, ne-a facut Oameni!...Am participat la revista Practic in Bucatarie si revista Ceva Bun Retete Culinare.
Fetele pentru a cucerii, trebuie sa cunoasca fluxul vietii, medicina.Daca baiatului, i-a placut turtita de paine cu sare de faina, cu apa de izvor, in Noaptea de sf.Andrei!..
Uite alta idee de Hostess-
Foi Lica,cu apa , zahar si fiola portocale, cu zahar pudra, asamblam, cu lapte cald cu blenderul crema de capsuni, cu visine, conservant si gelee,zahar pudrasi sirop Fares de portocale.Electrolux.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

FGCR – prima instituţie europeană din România

În acest număr discutăm mult despre bani, despre cum să facem rost de ei, cum să-i cheltuim cu folos şi ce am putea face cei mai mulţi dintre noi dacă am avea curaj şi am fi mai bine informaţi. Dezbatem această temă cu doamna Veronica Toncea, director general al Fondului de Garantare a Creditului Rural (FGCR).

Ruralul, în rând cu Europa

– Dacă ar fi să punem un diagnostic ruralului, satului românesc, să-l comparăm cu ce mai este prin Europa, unde ne situăm? Am evoluat, batem pasul pe loc sau chiar involuăm?

– Desigur, aş putea da un răspuns, dar îi las pe cei care se ocupă de asemenea analize şi comparaţii şi au şi puterea de decizie să facă în aşa fel încât această trecere de la ceea ce a fost la ceea ce trebuie să fie să aibă loc. Şi în acest sens trebuie amintit, în primul rând, Ministerul Agriculturii, al cărui merit este că astăzi toată agricultura beneficiază de un program al Politicii Agricole Comune, care are aceleaşi caracteristici cu cel derulat în toate ţările membre europene. În al doilea rând, trebuie subliniat faptul că, prin acest program, dar şi prin cel dedicat dezvoltării rurale – şi mă refer aici la PNDR – prin care se absorb anual sume foarte mari pentru producători agricoli, procesatori, cât şi prin celelalte IMM-uri care vor să dezvolte activităţi în domeniul rural. Pentru că, trebuie spus, s-a schimbat profund conceptul cu privire la agricultură, în sensul că nu mai trebuie să o vedem ca pe o ramură, ci să luăm în calcul mediul rural, în ansamblul său.

Eu apreciez disponibilitatea pe care o găsim la noi în sate spre îndeletniciri care în Europa fie nu mai sunt agreate, fie sunt privite cu suspiciune. Şi mă refer aici la creşterea taurinelor, a porcilor, a păsărilor. Admir faptul că oamenii noştri doresc să facă acest lucru la nivel de gospodărie pentru început şi suntem una dintre instituţiile care, prin activitatea pe care o să desfăşurăm, facem posibil ca fiecare din ei să-şi realizeze aceste vise.

Tinerii, cea mai mare speranţă

– Sunt curios dacă tinerii vă bat la uşă, pentru că satul a îmbătrânit şi are nevoie de forţă de muncă proaspătă şi mai ales de concepţii noi.

– Conform procedurilor actuale, noi nu avem contact cu beneficiarii. Aceştia se adresează băncilor şi mai departe ele intră în legătură cu noi. Dar, din documentaţiile pe care le primim, am constatat că, în ultima perioadă, foarte mulţi tineri şi-au înfiinţat societăţi comerciale pentru a realiza proiecte prin PNDR, în mod deosebit pe măsurile care permit începerea unei activităţi. Este vorba de Măsura 312, cu precădere în ceea ce priveşte înfiinţarea de microîntreprinderi şi derularea unor mici activităţi în rural, dar şi de Măsura 121 de modernizare a fermelor. Foarte mulţi tineri şi-au luat utilaje pentru a putea exploata terenul pe care părinţii îl aveau în arendă sau pentru a executa lucrări de infrastructură în sat, pentru a exploata o carieră de piatră etc. Sunt mulţi tineri, aceştia fiind sprijiniţi şi prin faptul că au beneficiat de un spor de punctaj atunci când au depus proiectele la APDRP.

Paşii către obţinerea garantării

– Presupunem că un tânăr, graţie posibilităţii de reconversie profesională, vrea să demareze o afacere în mediul rural. Cum procedează?

– Pentru a realiza aceste proiecte beneficiarul trebuie să contribuie cu o anumită sumă pentru a-şi finanţa proiectul şi să dovedească că a făcut plata chiar şi pentru componenta nerambursabilă. Într-o asemenea conlucrare, în situaţia în care beneficiarii nu au sumele necesare, apelează la bănci pentru a solicita credite. În această conjunctură intervine FGCR-ul, ca instituţie agreată de toate băncile, care poate garanta până la 80% din valoarea creditului. Pentru acest lucru nu se solicită bunuri materiale, ci un comision de garantare, acesta fiind printre cele mai mici din piaţă. Pentru Măsura 312 este ceva mai ridicat, între 1,6 şi 3,8 % din valoarea garanţiei, întrucât se adaptează ratingului clientului. În general, dacă este un start up, cum este cazul tinerilor, sigur că vorbim de comisionul de 3,8%, pentru că şi riscul pe care ni-l asumăm este mult mai mare, dat fiind faptul că nu a mai obţinut credite şi deci nu avem un istoric al său, dar nici nu are experienţă. Din acest moment el are la dispoziţie creditul şi poate trece la realizarea proiectului.

Premise de creditare optimiste

– Printre necazurile pe care le evocă fermierii întotdeauna se numără tocmai relaţia aceasta cu sistemul bancar. Din punctul dvs. de vedere, au fost probleme de nedepăşit?

– Nu, în primul rând pentru că Ministerul Agriculturii a creat această structură de garantare care preia o parte din risc şi creează siguranţă băncii în cazul în care fermierul este pus în imposibilitatea de a rambursa creditul. În situaţia dată, noi vom fi aceia care vom plăti suma datorată de fermier. Este aşadar o preluare a riscului şi o translatare din agricultură spre noi în aşa fel încât banca să fie atrasă de acest sector şi se demonstrează că în ultimul timp băncile încep să vină spre agricultură. Nu vreau să dezvălui încă, dar veţi vedea că în perioada următoare se vor crea produse dedicate acestora în contextul actual în care creditul ipotecar nu mai este o atracţie, cum nu mai este nici cel pe bază de buletin. În aceste condiţii, pentru toate băncile devine atractiv creditul pentru producţie, în special cea agricolă. Pentru că dacă statul infuzează în agricultură atâtea milioane de euro fiţi convinşi că şi băncile sunt interesate să vină cu acele surse de care producătorii au nevoie.

Dacă discutăm de accesul la credite, aici lucrurile sunt împărţite. Producătorii trebuie să ştie că orice început este greu, mai ales dacă începem cu credit. Dacă însă derulăm toată afacerea printr-un cont bancar dovedim astfel băncii o continuitate, o seriozitate şi o sursă a veniturilor atunci lucrurile se deblochează şi nu există niciun impediment şi nu se poate ca banca să nu-i acorde credit.

Parteneriatul Fond - Bancă - Fermier

– Ce sume au fost garantate de când aţi început activitatea sau cum am putea să ne dăm seama de volumul activităţilor desfăşurate?

– Avem 17 ani de activitate şi per total pot să apreciez că am depăşit un număr de 300 mii de clienţi. În anul 2010 am avut 8.000 de clienţi, iar în 2009 – 22 de mii de clienţi. Activitatea noastră a crescut exponenţial după 2005, când am început să beneficiem de fonduri europene, şi s-a investit masiv în agricultură, vârful de activitate depăşind anual pentru investiţii peste 250 mil. euro. Anul trecut, de exemplu, din volumul total de garanţii peste 70% au fost pentru investiţii, ceea ce spune foarte mult. Pentru că, revenind la exemplul nostru, cel al tinerilor fermieri, trebuie spus că ei vor avea nevoie şi de surse pentru a-şi realiza producţia. Şi în acest sens noi putem interveni pentru a garanta şi cei 80% din creditul de producţie.

Avem, aşadar, un parteneriat atât cu băncile cât şi cu fermierii care mai mereu, la început de campanie, solicită credite cu garanţia noastră, iar în momentul în care au recoltat şi au rambursat creditul încep un nou ciclu de producţie în aceleaşi condiţii.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
900

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Fierarul satului

Secolul XX a fost denumit secolul vitezei. Secolul XXI oare cum ar putea fi numit? Al robotizării? Al informatizării? Al calculatoarelor? Într-o astfel de lume grăbită, care caută soluţii rapide pentru orice, pare că nu mai avem timp pentru nimic. Deschidem laptopul sau calculatorul şi dintr-un click ne transpunem într-o altă dimensiune, care parcă are răspuns pentru toate întrebările noastre. Chiar satul românesc este supus acestei transformări şi nimeni nu mai este tentat sau nu mai are timp să înveţe şi să ducă mai departe meseriile tradiţionale.

Moştenire de familie

O astfel de meserie este şi fierăria. Mărturisesc că mi-a trebuit ceva timp să găsesc un atelier de fierărie în care modernismul să nu fi pătruns prea mult, care să-şi păstreze caracterul de unicitate şi tradiţionalism. L-am găsit în comuna Ceptura, judeţul Prahova, la Cristian Bineaţă, un fierar care a crescut cu meseria asta. Tatăl şi bunicul lui au fost tot fierari. I-ar plăcea ca şi băiatul lui cel mic, acum în vârstă de 18 ani, să-i urmeze chemarea. Se pare că moşteneşte pasiunea tatălui şi-l ajută la micul atelier atunci când se mai adună comenzile.

Inima metalului

Atelierul este unul modest, amenajat în curtea casei părinteşti. Pentru un neave-nit, pare că sculele nu sunt rânduite după o logică anume, dar meşterul le cunoaşte exact locul. Întinde mâna şi le apucă fără să le caute. Micul atelier este dominat de vatra în care focul este primordial în prelucrarea fieru-lui, aducându-l la punctul în care duritatea proverbială a metalului este învinsă. Bara de fier care urmează să fie prelucrată se pune pe foc până ce căldura pătrunde materialul. În interiorul metalului astfel încălzit aproape că zăreşti inima pulsând. Atunci am înţeles vorbele meşterului fierar: fierul are inimă. O inimă adevărată, pe care n-o vezi de la început, ci doar după ce focul pătrunde răceala metalului. Trebuie s-o simţi, să ştii că e acolo, altfel nu poţi prelucra fierul, n-ai ce căuta în meseria asta.

O meserie făcută din pasiune

De lucru are atât cât să se întreţină. Nu moare de foame, dar nici nu se poate îmbogăţi. Face meseria asta pentru că-i place şi pentru că de mic copil a crescut pe lângă atelier. Din primăvară până toamna târziu, când e de lucrat pământul, are comenzi pentru potcovit cai sau reparat pluguri, coase şi alte ustensile de metal, iar iarna confecţionează diverse unelte necesare la lucrarea câmpului. Vara, când are multe comenzi, petrece chiar şi 10 ore în atelier. Materialul şi-l procură de la magazinul din sat. Dintr-o bucată de fier de 6 mp se pot confecţiona aproape 18 potcoave. Se fac două dimensiuni de potcoave, în funcţie de mărimea cailor. Unele de 32 de cm, altele de 40.

Magia fierului

Fierul încălzit până la incandescenţă, care prindea formă sub ciocanul fierarului într-o jerbă de scântei, îmi stăruia în memorie. Am plecat din curtea meşterului cu sentimentul că există un strop de magie în meseria asta, transmis de însuşi Hefaistos, fiul şchiop al lui Zeus şi al Herei, socotit zeul focului şi al prelucrării metalelor, care uimea cu creaţiile lui extraordinare.

Luminiţa Muşat

LUMEA SATULUI NR.6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
1406
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fiind băiet păduri cutreieram

Fiind băiet păduri cutreieram

Şi mă culcam ades lângă izvor,
Iar braţul drept sub cap eu mi-l puneam
S-aud cum apa sună-ncetişor:
Un freamăt lin trecea din ram în ram
Şi un miros venea adormitor.
Astfel ades eu nopţi întregi am mas,
Blând îngânat de-al valurilor glas.
Răsare luna-mi bate drept în faţă:
Un rai din basme văd printre pleoape,
Pe câmpi un val de argintie ceaţă,
Sclipiri pe cer, văpaie peste ape,
Un bucium cântă tainic cu dulceaţă,
Sunând din ce în ce tot mai aproape...
Pe frunza-uscate sau prin naltul ierbii,
Părea c-aud venind în cete cerbii.
Alături teiul vechi mi se deschide:
Din el ieşi o tânără crăiasă,
Pluteau în lacrimi ochii-mi plini de vise,
Cu fruntea ei într-o maramă deasă,
Cu ochii mari, cu gura-abia închisă;
Ca-n somn încet-încet pe frunze pasă,
Călcând pe vârful micului picior,
Veni alături, mă privi cu dor.
Şi ah, era atâta de frumoasă,
Cum numa-n vis o dată-n viaţa ta
Un înger blând cu faţa radioasă,
Venind din cer se poate arăta;
Iar păru-i blond şi moale ca mătasa
Grumazul alb şi umerii-i vădea.
Prin hainele de tort subţire, fin,

Se vede trupul ei cel alb deplin.

Mihai Eminescu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
797

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Fiinţele nimănui

Au avut neşansa să se nască în familii sărace, fără prea multă carte, dar cu multiple şi imense datorii şi lipsuri. Nu i-a dorit şi nu i-a aşteptat nimeni să vină pe lume, nu le-a cumpărat toate cele, cum se cumpără pentru nou-născuţi, nu i-a răsfăţat, nu le-a cântat, cum spune românul, în strună nimeni. Nimeni!

Ce le vor fi sortit cele trei ursitoare venite tiptil, la căpătâiul acestor copii, e greu de spus. Cert este că ei, copiii nedoriţi, au încă de la naştere o cruce grea de dus. Unele dintre mamele care îi aduc pe lume găsesc cu cale să îi lase în grija statului, a maternităţii în care nasc, decât să-i ia acasă, lângă ele, lângă ceilalţi fraţi. Aceste mame, conform unei statistici oficiale, sunt - cele mai multe dintre ele - de etnie rromă. Nu au prea multe studii, în unele cazuri fiind chiar analfabete, sunt bolnave, au mai mulţi copii în îngrijire, provin din familii dezorganizate, au câţiva dintre cei şapte, opt copii născuţi, în plasament. Şi o duc rău, nu au salarii, nu au case, nu au nici ajutor social. Unii dintre copiii aceştia sunt, într-un fel sau altul, reintegraţi în familii. Ca atmosfera în care trăiesc să fie, astfel, una familială...

Minţind frumos

Satul Vărbila al comunei prahovene Iordăcheanu este unul sărac, mult prea sărac pentru o Românie care se mândreşte că stă la masă, ca într-o familie, cu greii Uniunii Europene. Şi cu ţigani este populată Vărbila. Cu mulţi ţigani... Ei sunt urmaşii vechilor ţigani robi, de pe vremea lui Mihai Viteazul, care s-au pripăşit la mănăstirea de aici, ca să aibă un loc al lor. Astăzi nu mai sunt robi, dar sunt la fel, dacă nu şi mai săraci, ca atunci.

De altfel, satul Vărbila nu are un dispensar, unde lumea bolnavă să vină pentru a primi cuvenitele îngrijiri medicale. Consultaţiile se acordau până nu demult în şcoală, într-un beci. Într-o vreme, consultaţiile se făceau în cancelarie, printre cataloage, ori în vreo sală de curs, pe catedră.

Apoi s-a găsit soluţia beciului. Şi, în final, Consiliul Local Iordăcheanu a decis să transforme fostul bufet din sat în dispensar. Nu-i vorbă, că mai este o cârciumă în imediata apropiere a celei care va fi transformată în dispensar, dar oferta nu mai e pe măsura cererii.

Aşa se face, date fiind toate acestea, că femeile de aici fac copii, dar preferă să nu şi-i ia acasă. Doar anul trecut, patru dintre ele au născut într-un spital din Bucureşti, unde au şi lăsat copilaşii. Ca să li se piardă urma, femeile din Vărbila n-au dat adresa aşa cum e trecută în actele lor de identitate.

Alte mămici, alţi copii

Tot anul trecut au născut şi apoi şi-au lăsat în spital copiii alte trei femei din Vărbila: Iamandeiu Cizmaru, Doina Costache, Iuliana Constantin. Fiecare şi-a aban-donat, pentru început, copilul în spital. Apoi l-a luat acasă. Acum, în sat, doar despre Iuliana Costache se mai ştie. Stă cu soţul, în Ţigănie, la Vărbila, are grijă de copilul născut anul trecut şi intenţionează să mai facă şi alţi copii.

Domiciliu necunoscut

Cizmaru ar fi plecat pe undeva, prin judeţul Buzău, dar nu se ştie prin ce localitate. A plecat după un bărbat, apoi s-a mutat la altul. Copilul abandonat la Bucureşti anul trecut şi reintegrat apoi în familia mamei ar fi fost cu ea o bună bucată de timp.

Acum se zvoneşte că nu l-ar mai avea în îngrijire, că l-ar fi dat cuiva de pe la Constanţa, dar nimeni nu ştie cu exactitate ce s-a ales de mamă şi de copil. Costache ar fi plecat pe undeva, pe la Câmpina sau Braşov. Familia nu ţine legătura cu ea. N-a vizitat-o, n-a sunat-o niciodată de aproape un an, de când a plecat din sat. Nu ştie dacă mai are copilul, dar crede că da. Deşi îl născuse cu malformaţii şi nu-l dorea. Nici ea n-a scris şi n-a trimis niciun fel de veşti familiei. „Nu ştim nici dacă mai trăieşte ea sau nu. Darmite copilul! Şi-o fi găsit şi ea pe cineva“. Aşa spun cei din familia ei.

Toate aceste femei, care şi-au abandonat, la un moment dat, copiii într-un spital din Bucureşti, sperând, poate, să li se piardă urma, sunt de etnie rromă, provin din familii dezorganizate, nu au prea multe studii. Şi copiii lor, cu sau fără ele, continuă să fie singuri pe lume.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
665

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

filmul-unei-abdicari_1035.html

Filmul unei abdicări

Rapturile teritoriale impuse statului român în vara anului 1940 au dus la agravarea extremă a crizei regimului politic al regelui Carol al II-lea (foto).

Întreaga populaţie şi mai toţi liderii politici doreau răsturnarea de pe tron a aceluia care, timp de un deceniu, sprijinit de camarilă, „şi-a bătut joc de ţară“, cum spunea fruntaşul ţărănist Ion Hudiţă.

La rândul său, istoricul Florin Constantiniu notează: „Fideli (regelui n.n.) nu-i mai rămăseseră decât Duduia şi câţiva membri ai camarilei înspăimântaţi la gândul că se apropie ceasul socotelilor.“

După miezul nopţii, pe 31 august, la Palat are loc Consiliul de Coroană. Prezent la această consfătuire, Iuliu Maniu spune că ar fi propus de faţă cu toată lumea „abdicarea lui Carol imediat şi trecerea Coroanei fiului său Mihai.“

„Insurecţia“ legionară

Pe 1 septembrie, la ora 12, în faţa statuii lui Mihai Viteazul din Capitală, are loc o mare manifestare populară. Dintr-un protest faţă de Dictatul de la Viena, ea s-a transformat repede într-o manifestare anticarlistă. În aceeaşi zi, Ion Antonescu, aflat în surghiun la Mănăstirea Bistriţa, este eliberat şi adus în audienţă la Carol. Regele i-a cerut să încerce formarea unui guvern cu partidele istorice, fără legionari, care pregăteau rezistenţa armată împotriva aplicării Dictatului de la Viena. În aceeaşi zi, legionarii răspândesc „circa 2000 de manifeste care îndemnau populaţia la revoltă şi cereau totodată monarhului să abdice.“

Pe 3 septembrie, generalul Ion Antonescu se întâlneşte cu Dinu Brătianu şi Iuliu Maniu în apartamentul proprietarului hotelului „Berbecul“ din Ploieşti. Cei trei interlocutori acceptă ca imperioasă abdicarea Regelui.

În aceeaşi zi, unul dintre conducătorii legionari, Dumitru Grozea, a pătruns în curtea Palatului Regal şi a aruncat două grenade în ferestre. Rănit la braţ, acesta scapă nearestat. „Toată noaptea, notează viitorul rege Mihai, am auzit strigăte şi focuri de armă.“

Alţi legionari pătrund în clădirea Radioului pentru a-l prelua sub control, dar nu reuşesc decât să oprească, pentru un timp, emisiunea. Astfel de acţiuni soldate cu victime omeneşti au avut loc la Braşov, Constanţa şi în alte oraşe.

Regele, disperat, încearcă din nou prelungirea mandatului, nu reuşeşte însă şi, silit, îl numeşte ca preşedinte al Consiliului de Miniştri pe Ion Antonescu. La proces, Antonescu a relatat că a fost trezit din somn la ora 4, chiar de către rege şi i-ar fi răspuns acestuia: „Maiestatea Voastră este obişnuită să piardă nopţile, eu nu le pierd, eu sunt un om normal, lucrez ziua şi noaptea dorm.“

Prin Decretul-lege nr. 3052 din 5 septembrie, Ion Antonescu este numit prim-ministru. Constituţia din 1938 este suspendată, iar generalul este învestit cu puteri depline. După depunerea jurământului, Ion Antonescu a declarat: „Pleacă regele, nu mai are acuma posibilitatea să facă nimic, a pierdut şi puterea executivă, şi puterea legislativă, şi justiţia din mână, şi armata.“

La o oră de la miezul nopţii, Mihail Manoilescu, un apropiat al regelui, este chemat de către acesta. La întrebarea lui Carol: „Ce mă sfătuieşti să fac?”, Manoilescu îi răspunde: „Nu este vorba ca Maiestatea Voastră să abdice astăzi, fiindcă Maiestatea Voastră a abdicat ieri [...] când a făcut actul abuziv al predării tuturor puterilor în mâna generalului Antonescu.“

O abdicare discutabilă

La ora 4, pe 6 septembrie 1940, generalul Ion Antonescu îi trimite regelui o scrisoare ultimativă în care se spune: „Toţi cer abdicarea Maiestăţii Tale. În faţa acestei situaţii şi a agitaţiilor pe care eu nu pot să le înec în valuri de sânge, pentru a arunca ţara într-un război civil şi a determina o ocupaţie străină, sunt dator să supun şi în scris Maiestăţii Tale glasul ţării...“

După două ore, regele va semna un comunicat către ţară în care va evita cu bună ştiinţă cuvântul abdic şi va folosi formula „trecând astăzi fiului meu, pe care ştiu cât de mult îl iubiţi, grelele misiuni de domnie.“ Situaţia juridică a Monarhiei, spune Alex. Mihai Stoenescu, amplificată de acest compromis neconstituţional, se va încurca şi mai mult în viitor. De altfel, după 23 august 1944, ex-regele Carol, intrând în negocieri cu sovieticii, va pretinde din nou tronul sub pretext că l-a părăsit vremelnic, sub ameninţarea forţei.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
618

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Filosofia profesorului Berca despre noile îngrăşăminte

Pe piaţa noastră a intrat o nouă serie de îngrăşăminte care au un impact aparte atât asupra culturilor tradiţionale, cât şi celor ecologice. Filosofia care a stat la baza asimilării acestora spune că solurile trebuie restructurate pentru a fi readuse la starea lor naturală. Iar un sol sănătos trebuie să conţină 12% râme şi 25% bacterii benefice dezvoltării plantelor.

Valenţele noilor produse

Produsele au fost prezentate recent, la un simpozion organizat de Probstdorfer Saatzucht România SRL, o firmă mixtă româno-austriacă, la sediul din satul Tonea care aparţine de Comuna Modelu (Călăraşi).

Vorbitorii au arătat că, din punctul de vedere al necesarului de substanţe nutritive pentru plante, ajutorul cel mai important îl reprezintă microorganismele, iar noile îngrăşăminte au în compoziţie stimulatori de creştere naturali, rezultaţi din bacteriile de sol, care stimulează viaţa microbiologică a solului, îmbunătăţesc calitatea de asimilare a substanţelor nutritive şi calitatea producţiilor, asigurând astfel continuu necesarul de substanţe nutritive al plantelor.

Important este, de asemenea, că bacteriile fixează azotul, fie provenit din îngrăşăminte chimice, fie din atmosferă, pe sistemul radicular. De exemplu, numai nitrogenul din aer produce aproximativ 80 kg de substanţă activă la hectar, pe an.

1 kg înlocuieşte 50 kg de gunoi

„Ca să înţelegeţi mai bine, vă spun că 1 kg de Biovin înlocuieşte 50 kg de gunoi fermentat de grajd. Astfel produsul ajută la reconstrucţia ecologică a solului. Produsele bioactive sau activatori biologici, cum îi numim noi, redau solului calităţile sale naturale“ – afirmă profesorul universitar.

Îngrăşămintele pe bază de bacterii sunt din grupa BactoFil Profesional. Se utilizează pentru toate plantele monocotiledonate şi dicotiledonate din culturile de câmp sau din sere. Pe lângă fixarea azotului, bacteriile prezente în aceste produse creează elementelor fertilizante o mai bună disponibilitate de absorbţie şi accelerează procesul de descompunere a resturilor vegetale prezente în sol.

„Îngrăşămintele obţinute de noi sunt biologice. Sunt un fel de compost concentrat. Unele sunt obţinute din microorganisme, din ciuperci, iar altele din produse organice, cum este cazul Biovin. Acesta este preparat din boască fermentată cu ciuperci. Astfel, produsul conţine mari cantităţi de microorganisme benefice, de nutrienţi şi de energie, care nu se pierd în sol şi care sunt consumate treptat de plantă, pe măsură ce se dezvoltă“ – declară dr. Mihai Berca, profesor la Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti pentru Lumea Satului.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:

987
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

final-de-campanie-scapa-de-ambalaje-2008...

Final de campanie „SCAPA de ambalaje!“ 2008 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFinal de campanie „SCAPA de ambalaje!“ 2008

Asociaţia Industriei de Protecţia Plantelor din România – AIPROM a finalizat prima campanie de colectare „SCAPA de ambalaje!“. Sistemul de Colectare al Ambalajelor de Pesticide al AIPROM-SCAPA a colectat până la finele anului 2008 o cantitate de 104,8 tone de deşeuri din material plastic, hârtie sau metal, reprezentând un procent general de colectare de 11,12% din cantitatea totală de ambalaje puse pe piaţă de către companiile participante la sistem.

SCAPA a pus la dispoziţia fermierilor, în lunile septembrie-noiembrie 2008, un număr de 69 de centre de colectare distribuite la nivel naţional şi a organizat colectări directe de la fermele mari generatoare de deşeuri de ambalaje. Costurile de inspecţie, colectare şi transport sunt suportate integral de către companiile participante la sistem, cu condiţia respectării de către utilizatori a normelor legale referitoare la utilizarea şi comercializarea Produselor de Protecţia Plantelor (PPP), şi a legislaţiei referitoare la ambalaje şi deşeuri de ambalaje.

Procentul de colectare realizat în prima campanie SCAPA se situează peste media europeană a rezultatelor înregistrate de sistemele similare de colectare în primul an de funcţionare. Începând cu anul 2009, campaniile de colectare prin Centrele SCAPA se vor desfăşura de două ori pe an, în lunile mai-iunie şi octombrie-noiembrie. La finanţarea SCAPA participă în prezent 17 companii cu activităţi în România, reprezentând prin produsele lor peste 85% din volumul total al pieţei de PPP din România.

(I.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
619
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

finalul-fara-glorie-al-unei-domnii_1076....

Finalul fără glorie al unei domnii

Astfel s-a încheiat domnia lui Carol al II-lea, personaj despre care istoricul englez H. Prost scrie: „A distrus în întregime statul pe care, în iunie 1930, fusese chemat să-l călăuzească. A înşelat pe toată lumea. Promisiunile sale, demonstraţiile sale de bunăvoinţă sau chiar de afecţiune nu inspirau nicio încredere... Românii, un popor uşor de condus, indulgent faţă de greşelile umane, ajunsese să nu aibă pentru regele lor decât dispreţ şi aversiune.“

Un hapsân precum cămătarii

Până în ultima clipă, meschin, regele s-a târguit pentru bani, astfel că noul prim-ministru Ion Antonescu i-a făgăduit o rentă lunară de 20 milioane de lei în valută, garantându-i şi averea uriaşă. Ar fi de adăugat că, în decursul domniei sale, Carol adunase miliarde numai în acţiuni la diverse societăţi, la care se adaugă pasiunea lui şi a „Duduii“, cum era numită Elena Lupescu, pentru aur. „Carol, spune Petre Pandrea, nu dădea. El lua devize şi aur, cât mai mult aur.

Devizele le depozita în străinătate.“ A transportat aur în lingouri, notează acelaşi, cu ajutorul unui iaht englezesc, pe care a depus „lădiţe ermetic închise, puse în geamantane mici, foarte grele, faţă de volumul lor. Valeţii au cărat geamantanaşele, în prezenţa augustului lor stăpân, la bordul iahtului ancorat la Sulina. Vasul a pornit apoi spre alte zări. A ajuns la destinaţie? Câte procente a luat englezul?“, se întreabă Petre Pandrea.

O hartă fără semnificaţie

Cu alt prilej, I. P. Gigurtu, om de afaceri şi membru al camarilei, a oferit regelui un pachet de acţiuni ale societăţii Mica Pui care exploata aurul în Apuseni. Pachetul valora 100 milioane de lei. Regele a primit atunci şi o hartă a României Mari din aur masiv, cu râuri sculptate, cu oraşe cizelate, cu Carpaţii în relief. Carol al II-lea, în loc să admire lucrarea, a întrebat dintr-un început pe Gigurtu cât cântăreşte. Aceeaşi pasiune pentru metalul preţios o avea şi metresa regelui. După fuga cuplului, cei care au efectuat o perche-ziţie în locuinţa Duduii, din aleea Alexandru, au privit cu uimire mormanul de cutiuţe din care fuseseră luate bijuteriile.

Fugă cu peripeţii

Vestea abdicării a aprins şi mai mult spiritele. În faţa Palatului Regal au loc manifestaţii de amploare, se strigă: „Daţi-ni-l pe rege, daţi-ni-o pe Lupescu! Nu-i lăsaţi să fugă cu banii lor!“

Evenimentele se precipită. Se emite posibilitatea plecării ex-regelui cu un avion, apoi aceea de a părăsi ţara cu iahtul regal „Luceafărul“, care aştepta sub presiune la Constanţa. Până la urmă se formează un tren special condus de un colonel, Dragomir, care îi va duce pe Carol, pe Elena Lupescu şi câţiva intimi spre graniţa de vest a ţării.

În gara Timişoara, trenul încărcat cu valori, între care şi vestita colecţie de tablouri, pe care Carol I o lăsase prin testament poporului român, este atacat de legionari. Aceştia, în două automobile rulând pe şoseaua paralelă cu calea ferată, l-au condus până la graniţă, în bubuit de grenade şi răpăit de mitralieră. Fugarii au scăpat numai prin prezenţa de spirit a mecanicului care, cu viteză maximă, a trecut fără oprire linia de frontieră cu Iugoslavia. După zece ani de frământări, domnia celui de-al treilea rege din dinastia adusă în ţară în 1866 se încheie cu o fugă ruşinoasă. Despre Carol al II-lea, Iuliu Maniu a spus: „Cauza abdicării este concepţia sa generală de domnie personală, fără ideal, fără moralitate şi fără busolă sigură, în continuă oscilaţiune oportunistă, şi care a săpat prăpastia dintre Coroană şi Ţară şi care a trebuit să ducă la falimentul şi la distrugerea politicii sale. Regele Carol s-a dovedit incapabil de a conduce Ţara şi mai ales de a o reface după dezastrul în care a împins-o."

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
593

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Finanţarea externă a agriculturii

Şi în acest an, agricultura României beneficiază de o finanţare externă, care depăşeşte cu puţin alocările bugetului de stat. Este vorba de aproximativ 8,4 miliarde de lei şi aceştia se asigură în special prin cele trei programe cu finanţare nerambursabilă: Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA) în valoare de 3,4 miliarde, Fondul European Agricol de Dezvoltare Rurală (FEADR) care însumează 4,2 miliarde şi programul PHARE.

FEGA şi FEADR sunt instrumentele financiare prin care este implementată Politica Agricolă Comună (PAC). Primul intervine pentru susţinerea pieţelor agricole, în timp ce al doilea finanţează programele de dezvoltare rurală. Pentru derularea acestor fonduri, Ministerul Agriculturii a ales o construcţie instituţională alcătuită din Agenţia de Plăţi şi Intervenţie în Agricultură, care va gestiona plăţile directe prin FEGA, şi Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit, care va gestiona şi implementa FEADR-ul. Spre ce direcţii şi sectoare se îndreaptă sprijinul financiar european?

Programul FEADR, alocare 4.292.064 mii lei

La acest articol bugetar se includ următoarele categorii de cheltuieli:

a) sumele reprezentând cofinanţare publică din fonduri de la bugetul de stat;

b) sumele necesare asigurării prefinanţării, inclusiv sumele necesare asigurării avansului pentru beneficiarii unui sprijin pentru investiţii;

c) sumele necesare finanţării cheltuielilor aferente transferului de fonduri din conturile Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale în scopul efectuării plăţilor;

d) sumele pentru acoperirea plăţii taxei pe valoarea adăugată, aferentă livrărilor de bunuri, prestărilor de servicii şi execuţiei de lucrări, finanţate integral sau parţial din contribuţia financiară a Uniunii Europene şi/sau din cofinanţarea aferentă, ai căror beneficiari sunt unităţi administrativ-teritoriale, asociaţii ale acestora legal constituite şi organisme neguvernamentale nonprofit, de utilitate publică, cu personalitate juridică;

e) sumele aferente achitării unor debite datorate bugetului Uniunii Europene, pentru nereguli, inclusiv a majorărilor de întârziere ca urmare a nerecuperării la timp de la beneficiari;

f) alte sume rezultate din derularea procesului de gestionare şi utilizare a FEADR definite prin ordin al ministului agriculturii şi dezvoltării rurale cu avizul ministrului economiei şi finanţelor.

Programul FEGA – alocare 3.409.467 mii lei

Aici sunt incluse următoarele categorii de cheltuieli:

a) sumele reprezentând cofinanţare publică din fonduri de la bugetul de stat;

b) sumele necesare asigurării prefinanţării;

c) sumele necesare finanţării cheltuielilor aferente transferului de fonduri din conturile Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale în scopul efectuării plăţilor;

d) sumele pentru acoperirea plăţii taxei pe valoarea adăugată, aferentă livrărilor de bunuri, prestărilor de servicii şi execuţiei de lucrări, finanţate integral sau parţial din contribuţia financiară a Uniunii Europene;

e) sumele aferente achitării unor debite datorate bugetului Uniunii Europene, pentru nereguli, inclusiv a majorărilor de întârziere ca urmare a nerecuperării la timp de la beneficiari;

f) alte sume rezultate din derularea procesului de gestionare şi utilizare a FEGA definite prin ordin al ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale cu avizul ministrului economiei şi finanţelor.

Programul Phare – alocare 697 mii lei

În bugetul pe anul 2009 al Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale sunt cuprinse următoarele sume aferente cofinanţării publice naţionale a opt proiecte Phare:

- Asistenţă tehnică şi instruire pentru înfiinţarea şi implementarea sistemului de informare - 109 mii lei.
- Dezvoltarea unui sistem de supervizare şi control al produselor agricole şi alimentare cu indicaţii geografice înregistrate - 69 mii lei.
- Sprijin şi instruire pentru grupurile de producători din sectorul fructe şi legume - 69 mii lei.
- Consolidarea deplină a APIA pentru implementarea eficientă a IACS – 138 mii lei
- Sprijin pentru MAPDR în adaptarea PAC - 173 mii lei
- Sprijin pentru consolidarea RICA - 69 mii lei.
- Sprijin pentru implementarea sistemului de cote de lapte - 35 mii lei.
- Consolidarea unităţilor responsabile pentru controlul ex-post al cheltuielilor realizate din secţiunea garantare FEGA cu privire la activităţile de intervenţie efectuate în conformitate cu OCP - 35 mii lei.

!!!! Vezi tabelele în revistă

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1196

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

fir-de-borangic-pe-tine-cine-te-a-destra...

Fir de borangic, pe tine cine te-a destrămat?

Mirajul seducător al transformării României într-un producător în stare să acopere toate trupurile feminine ale Europei în borangic se dezvăluie a fi un miraj ce se destramă. Cauzele acestei situaţii sunt multe şi acuză faptele unor oameni care în numele noii reforme au distrus tot ce era mai valoros.

În materie de sericicultură nu am fost precum chinezii, bunăoară, dar prin anii 1970-1980 România era pe locul şase în lume în materie de creştere a viermilor de mătase.

În 1906 se pun bazele primei Staţiuni Sericicole şi Pepiniere de Duzi Cotroceni, instituţie care de-a lungul anilor trece printr-o serie de schimbări, astfel încât acum este cunoscută sub numele de SC Sericarom SA.

Era prea frumos să dăinuie

Pentru a lămuri starea actuală a sericiculturii am stat de vorbă cu actualul director general al Sericarom, Gabriel Lenghel.

Am încercat să înţelegem care au fost motivele pentru care această îndeletnicire aproape că s-a pierdut şi ce am putea face pentru a redresa situaţia.

Declinul sericiculturii intensive a început după anul 1989, iar unul dintre motivele care a stat la baza lui a fost retrocedarea terenurilor. Astfel, s-a pierdut o mare parte din plantaţiile de duzi.

Colapsul acestui sector a apărut în momentul în care au fost desfiinţate fermele de creştere a viermilor de mătase. Pe vremea comuniştilor, în România erau aproximativ 100 astfel de centre care asigurau distribuţia ouălor. Odată cu dispariţia lor s-a pierdut practic o reţea ce asigura dezvoltarea sericiculturii. În lipsa unei strategii al cărei scop trebuie să fie refacerea acestei reţele, oamenii au fost din ce în ce mai puţin interesaţi de creşterea viermilor de mătase.

Înainte de toate, patrimoniul genetic

În ultimii 15 ani, singurele investiţii care s-au mai făcut au fost în cercetare şi în păstrarea fondului genetic a celor 72 de rase de viermi. Treptat, această îndeletnicire şi-a pierdut din valoare, fiind chiar în pericol de a dispărea. Astăzi, pe teritoriul întregii ţări mai sunt doar 17 centre sericicole. Cât despre existenţa unor ţesătorii, nici nu mai poate fi vorba.

Dacă în perioada de dinainte de 1989 ne puteam mândri cu o producţie de 1.849 de tone de gogoşi de mătase, cu 2.490 kg de ouă de viermi de mătase crudă şi cu plantaţii de duzi de peste 558 de hectare, acum lucrurile stau total diferit. Din nefericire, nu mai putem decât să evocăm acele momente pline de triumf ale sericulturii, care clasau ţara noastră pe locul doi în Europa la producţia de mătase naturală.

Şi totuşi, încă ne mai bucurăm de o anume recunoaştere

Dacă încercăm, totuşi, să vedem partea plină a paharului parcă se întrezăresc unele şanse. Pe lângă faptul că avem o climă ce favorizează cultura de dud, avem un patrimoniu genetic solid şi oameni ce vor să demonstreze că ţara noastră poate reclădi o altă sericicultură.

Am dispărut de pe piaţa economică, dar nu şi din comunitatea profesională şi ştiinţifică a sericiculturii internaţionale. Pe lângă faptul că suntem membrii fondatori ai Comisiei Sericicole Internaţionale, materialul nostru biologic este recunoscut atât în Europa, cât şi pe plan mondial. Rasele noastre de viermi au o producţie foarte bună de gogoşi la gram, calitatea întâi, iar lungimea unui fir de mătase obţinut dintr-una variază între 900-1400 de metri lungime.

Factorii restrictivi

Gabriel Lenghel a venit la conducerea societăţii Sericarom într-o perioadă în care aceasta nu mai avea aproape niciun fel de producţie, singura activitate fiind aceea de menţinere a patrimoniului genetic.

Cea mai gravă problemă pe care a întâmpinat-o acesta este numărul tot mai redus al terenurilor societăţii. În momentul de faţă, în proprietatea Sericarom mai sunt, în fapt, doar 10 hectare, în zona Calafatului, la Ciupercenii Vechi şi alte 14 hectare aflate în concesiune, unde dl Lenghel vrea să dezvolte pe viitor o pepinieră. În condiţiile acestea este foarte dificil să dezvolţi o producţie a gogoşilor de mătase de bună calitate pentru că frunza de dud trebuie adusă de la distanţe foarte mari. În lipsa unor utilaje care să o menţină la nişte parametri calitativi normali, frunza se depreciază iar rezultatul producţiilor nu mai este acelaşi. O altă problemă este de natură financiară, multe dintre terenurile societăţii fiind executate silit ca urmare a unor datorii către stat.

Va fi un nou început

Domnul Lenghel are un proiect de dezvoltare destul de ambiţios. Ce-i drept, el vine pe fondul unei crize financiare şi într-o perioadă deosebit de gravă a sericiculturii româneşti.

Directorul general doreşte să extindă sericicultura de la nivelul de cercetare la nivelul de producţie.

Este conştient de faptul că nu va fi o revenire fulminantă, dar speră că, pas cu pas, va reuşi să readucă ţara noastră pe piaţa mătăsii naturale. Domnia sa speră ca în această primăvară să aibă suficientă producţie de gogoşi de mătase pentru a pune în funcţiune, pentru prima oară în ultimii zece ani, una dintre filaturile societăţii.

Apar noile oferte

Pentru a veni în sprijinul potenţialilor crescători de viermi de mătase, Sericarom-ul oferă consultanţă în ceea ce priveşte creşterea viermilor de mătase şi a culturii de dud. Mai mult, oferă la preţuri avantajoase materialul biologic necesar pentru dezvoltarea unei astfel de afaceri. Preţul unui kilogram de ouă de viermi de mătase este de 2.400 lei, iar 10 grame de ouă, adică 20.000 de larve viabile se pot achiziţiona cu 24 de lei.

Din 20 de grame de ouă se pot obţine cel puţin 20 kg de gogoşi de mătase specia Bombyx mori. Un puiet de dud hibrid poate fi cumpărat la preţul de 2,5 lei şi 4,5 lei pentru un puiet dud.

Sericarom cumpără de la producători gogoşile de mătase la preţul de 20 lei, calitatea 1 şi 8 lei calitatea II pentru 1 kg de gogoşi crude. De altfel, subvenţia oferită de stat este de 6 euro pentru 1 kg de gogoşi de mătase.

O altă dorinţă a dlui Lenghel este de a înfiinţa Şcoala Naţională de Sericicultori şi un centru de specializare prin intermediul oficiilor judeţene de consultanţă. El speră ca prin educaţia oamenilor cu privire la sectorul de creştere al viermilor de mătase să asigure continuitatea acestei activităţi.

Pentru a reclădi acest sector este nevoie însă de multă muncă şi de investiţii serioase. Primul lucru care ar trebui rezolvat este crearea reţelei de distribuţie a ouălor, în aşa fel încât oamenii să nu considere un inconvenient procurarea lor. Un alt aspect foarte important sunt culturile de dud. În lipsa lor, sericicultura nu poate rămâne decât un deziderat, deci trebuie să avem în vedere plantarea lor.

Spunând toate acestea, noi nu putem decât să fim alături de dl Lenghel, care susţine că avem toate şansele să devenim din nou o putere sericicolă.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
4877

□

Comentarii

□

□

1. sericicultura -- (25-November-2010)Un ghid bun pentru pornirea unei ferme sericole gasiti la adresa: www.ViermiDeMatase.info

2. marcelin -- (18-March-2012)sunt dispus sa ancerc cu cresterea viermilor de matase.am deja terenul-cca.1 ha si m-ar interea pretul actualizat-2012 ptr.achizitionarea puietilor.deasemenea rog mult de tot cine-mi poate spune pretul actual-2012 la gogosii crude de matase cat si cuantumul subventiei.multumesc anticipat!
torino-17/03/2012

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

floarea-bucovinei-la-poalele-ceahlaului_...

Floarea Bucovinei, la poalele Ceahlăului

Interviu cu marea cântăreaţă Margareta Clipa

Piatra Şoimului – Neamţ, 25 octombrie 2009. O zi importantă în care localnicii, dar nu numai ei, sărbătoresc momentul cel mai important din an, cel al strângerii roadelor pământului. De la eveniment nu puteau lipsi jocul, cântecul şi voia bună susţinute de ansambluri artistice şi interpreţi de muzică populară. Printre ei, „Floarea Bucovinei" – cum a fost supranumită Margareta Clipa cu prilejul înmânării diplomei de Cetăţean de onoare al Sucevei, cu ceva timp în urmă.

Nu am putut scăpa prilejul de a-i solicita câteva cuvinte pentru revista noastră pe care, cu amabilitatea şi blândeţea specifice iubitorilor de frumos şi neam, ni le-a acordat.

– Sărut mâna, doamnă, mă bucur că vă întâlnesc şi aici. De când „la braţ" cu muzica populară şi cântul bucovinean?

– Păi, sunt bucovineancă şi nu pot decât să port în suflet şi în cânt specificul zonei sub aspectul culturii, obiceiurilor şi al dialectului. Am pornit de mică şi, pas cu pas, am ajuns acolo unde mă ştiu toţi de-acum. Sunt de 31 de ani componentă a ansamblului artistic Ciprian Porumbescu din Suceava. Azi sunt aici alături de alţi colegi şi de Radio „Antena Satelor" pentru a sărbători împreună cu nemţenii Ziua Recoltei organizată de producători şi în special de Holding-ul TCE Trei Brazi. Trebuie să vă spun că de fiecare dată când vin la Piatra-Neamţ mă simt ca acasă.

– Iar eu trebuie să spun cititorilor că Radio „Antena Satelor" sărbăto-reşte cu acest prilej 18 ani de la înfiinţare.

– Să-i dorim mulţi, mulţi ani în continuare pentru că este un post apreciat şi ascultat de românii de pretutindeni.

– Prin glasul şi cântecele dumneavoastră aduceţi de fiecare dată lumină în sufletele românilor de aici şi din toată lumea. De la cine aţi moştenit acest har?

– De la nimeni. Bunul Dumnezeu m-a binecuvântat cu acest dar şi îi mulţumesc în fiecare zi pentru asta. Cred că nu există mulţumire mai mare pentru mine decât să ştiu că pot ajunge, prin cântecele mele, în sufletele oamenilor.

– Care sunt cele mai de seamă împliniri ale dvs. în plan profesional?

– Reuşitele în acest domeniu sunt condiţionate de aprecierea oamenilor care ascultă cântecele noastre, ale artiştilor. Am credinţa că mă bucur de aprecierea şi dragostea ascultătorilor mei. În schimb, încerc de fiecare dată să le aduc zâmbetul pe buze. Dacă reuşesc asta, mă simt cu adevărat împlinită. Despre mine îmi vine greu să vorbesc, pentru că sunt un om simplu. Celor care vor să îmi cunoască viaţa îi sfătuiesc să-mi asculte repertoriul. Toate gândurile, trăirile şi speranţele mele sunt în cântece, iar cea mai mare bucurie o am atunci când simt recunoştinţa oamenilor care mi le ascultă. Este minunat să primesc aplauzele lor, să primesc în dar flori şi să ofer autografe.

– Ce proiecte aveţi pentru viitor?
– Am multe proiecte, dar cel mai important este cel de la Chişinău unde, pe 2 noiembrie, voi înregistra noi cântece alături de orchestra „Lăutarii“, condusă de maestrul Botgros. Sper ca de Sfintele Sărbători de Crăciun şi Anul Nou să intru cu ele în casele oamenilor şi să le aduc bucurie.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
690
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

floarea-de-langa-noi_723.html

Floarea de lângă noi

Au trecut Sânzienele, singura sărbătoare păgână admisă în calendarul creştin-ortodox, dată care coincide cu naşterea Prorocului Ioan Botezătorul.

Sânzienele sunt flori. Floare e un gingaş nume feminin. M-am întrebat şi eu deunăzi de ce bunicile mele se numeau Floarea? Pe mama la fel o chema Florica. Pot afirma fără să greşesc că m-am născut din „flori“ şi de aceea iubesc florile. Am multe verişoare primare care răspundeau la prenumele de Floriţa, când erau mici, Floarea la vârsta maturităţii şi Florica la o vârstă mai înaintată.

Care este explicaţia acestei abundenţe de Florici atât de răspân-dite în locurile mele natale de pe Valea Crişului Repede din Munţii Apuseni?

Răspunsul se află într-o datină străbună care constă în faptul că prima odraslă de gen feminin născută într-o familie să poarte aproape invariabil numele de Floare, exprimând parcă bucuria apariţiei pe lume a primei flori umane, comparabilă numai cu suratele ei vegetale din covorul ierbos al pajiştilor şi pădurilor.

În schimb, primele mele nepoate, după fraţi, surori şi verişori de primă spiţă, poartă cu totul alte nume; una singură a fost botezată Florentina după străvechiul obicei. Şi mă întreb nedumerit de ce acest prenume atât de frumos, cu înţelesuri atât de profunde pentru fiinţa noastră, este acum pe cale de dispariţie, fiind înlocuit de altele care nu au nimic comun cu natura sădită pentru totdeauna în sufletul pur al oamenilor de la munte.

Acest model ancestral de sorginte latină, cu sensurile lui clar exprimate, poate fi reînviat la fel ca multe alte obiceiuri care ne-au contopit cu mama natură şi au asigurat peste veacuri perenitatea dăinuirii noastre pe aceste meleaguri.

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
549

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

floarea-prosperitatii-bujorul_s312.html

Floarea prosperităţii – Bujorul > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFloarea prosperităţii – Bujorul

Plantă perenă, floare naţională în China, simbol al prosperităţii şi onoarei, bujorul (Paeonia officinalis) este originar din Europa, Asia şi America. Dezvoltă o tufă bogată, cu talie diversă, în funcţie de soi, cu rădăcini bine dezvoltate şi flori mari, bicolore sau simple, albe, roşii, roz, purpurii, care înfloresc din mai şi până în august, chiar şi mai târziu uneori, în funcţie de subspecii, varietăţi şi soi.

Soiuri

Cele mai extinse în cultură, cel puţin în România, sunt: soiuri cu flori roz - Fleur de pêcher (precoce), M-me Boulanger (tardiv), Sarah Bernhardt (tardiv), Alex Fleming (precoce), Shirley Temple (precoce), Reine Hortense (semitimpuriu), Edulis Superba (semitimpuriu); cu flori roşii - Adolphe Rousseau (semitimpuriu), General Mac Mahon (semitimpuriu); cu flori albe - Marie Lemoine (tardiv).

Condiţii de climă şi sol

Bujorul este iubitor de soare, foarte rar agreează semiumbra, preferă soluri bogate în substanţe nutritive, motiv pentru care, toamna, este bine să fie ajutat cu gunoi de grajd bine fermentat. Are nevoie de apă, pe care este bine s-o primească pe tot parcursul vegetaţiei, dar mai cu seamă în lunile iulie-august, când se formează mugurii incipienţi florali pentru anul următor.

Înmulţirea

Bujorul se înmulţeşte prin divizarea tufei: se scoate planta-mamă din pământ cu o cazma, se fragmentează cu mâna în 3-6 bucăţi, astfel încât fiecare să posede cel puţin 2-3 lăstari, de maximum 10 cm, cu rădăcini groase şi muguri bine dezvoltaţi. Scoaterea plantei-mamă şi replantarea se fac în septembrie, dar nu mai târziu, fiindcă se compromite înflorirea pe următorii doi ani. Porţiunile fragmentare se plantează la o adâncime de 5-6 cm, la 40-70 cm între plante pe rând şi la 70-100 cm între rânduri. Bujorul este extrem de sensibil la transplantare. O plantă nu trebuie supusă divizării mai des de 8-10 ani, iar după plantare se udă abundent.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
1122

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

floarea-soarelui-isi-intoarce-fata-spre-...

Floarea-soarelui îşi întoarce faţa spre Echipa de la Quality Crops Agro > REVISTA LUMEA SATULUI

Floarea-soarelui îşi întoarce faţa spre Echipa de la Quality Crops Agro

Preocupată în permanenţă de punerea la dispoziţia fermierului român a unor produse mai performante, încă de la începutul activităţii sale în România Quality Crops a început un program propriu de ameliorare a florii-soarelui. Acesta s-a dezvoltat an de an şi astăzi putem spune că deja avem în piaţă produse bine apreciate de către cei care au început să le valorifice.

Cunoscând bine condiţiile climatice locale (chiar la nivel de areale mai reduse), precum şi principalii factori ce pot diminua producţia, am orientat programul nostru spre crearea de genotipuri rezistente la factorii respectivi de stres.

Hibrizii de floarea-soarelui Quality Crops cu rezistenţă la erbicide

Obiectivele urmărite:

• crearea de hibrizi cu potenţial mare de producţie şi conţinut sporit de ulei în seminţe;

• rezistenţa la boli şi dăunători. Pentru România, problema capitală din acest punct de vedere o reprezintă rezistenţa la Orobanche cumana (lupoaie), parazit a cărui evoluţie devine din ce în ce mai periculoasă;

• crearea de hibrizi cu rezistenţă la erbicide. Este cunoscut faptul că, până nu demult, combaterea unor buruieni din cultura florii-soarelui, cum ar fi pălămida şi cornacii, se putea face numai pe cale mecanică. În prezent, prin utilizarea unor erbicide pe bază de sulfonil-uree sau imidazoline, aceste buruieni pot fi combătute, dar utilizarea lor este posibilă numai în cazul în care hibrizii de floarea-soarelui posedă caracterul genetic ce conferă rezistenţă faţă de aceste erbicide.

An de an obţinem noi hibrizi ale căror performanţe sunt urmărite în câmpurile noastre de testare şi cei mai valoroşi sunt trimişi în reţeaua oficială de testare în vederea omologării/înregistrării pentru cultura mare.

Caracteristici

LA PAMPA – primul hibrid marca Quality Crops cu rezistenţă totală la erbicide. Este un hibrid simplu, semitardiv, având o perioadă de vegetaţie de 108-112 zile. Hibridul este deosebit de performant, cu un potenţial de producţie de peste 4.500 kg/ha şi se poate cultiva cu rezultate foarte bune în toate zonele agricole destinate acestei culturi. Posedă rezistenţă totală la rasele de lupoaie A, B, C, D, E, F şi la erbicidele pe bază de sulfonil-uree (TRIBENURON METYL).

Rezistenţa hibridului la rasele de lupoaie este conferită de o genă dominantă, notată Or, şi care se găseşte în linia mamă, în stare homozigotă. În genotipul hibridului aceeaşi genă conferă rezistenţă la lupoaie; gena respectivă se găseşte în stare heterozigotă dominantă. Rezistenţa la erbicidele pe bază de TROBENURON METYL este dată tot de o genă dominantă, dar care se găseşte în genotipul liniei paterne şi este notată cu simbolul SU.

Astfel, formula hibridului se obţine încrucişând linia mamă sterilă şi rezistenţa la lupoaie cu linia tată, fertilă şi rezistentă la Tribenuron. Pe lângă rezistenţa la erbicide, linia tată prezintă multiple ramificaţii, fapt ce măreşte foarte mult perioada în care eliberează polenul necesar încrucişării, aspect deosebit de important în producerea de sământă hibridă.

Morfologic, hibridul este de talie mijlocie-înaltă, capitulul este mare (diametru de 22-24 cm), înclinat şi de grosime mică.

Forma plată a capitulului, precum şi grosimea sa conferă hibridului o toleranţă sporită faţă de atacul de Sclerotinia la capitul, patogen care până în momentul de faţă nu poate fi controlat genetic. Diminuarea atacului se poate face printr-o rotaţie adecvată a culturilor şi prin cultivarea hibrizilor ce posedă un anume grad de toleranţă.

Aplicarea tratamentelor

Pentru controlul buruienilor din cultura de floarea-soarelui cu hibridul LA PAMPA se pot aplica 30 g. Expres/ha sau 20 g. oricare TRIBENURON METYL ce se găseşte pe piaţă. Erbicidarea se poate face în stadiul de 6-8 frunze ale florii-soarelui, corespunzând cu faza de rozetă a buruienilor.

În cazul în care îmburuienarea este puternică, erbicidarea se recomandă a se face în 2 etape, şi anume:

- jumătate din doza erbicidului aplicată în faza de 2-4 frunze a florii-soarelui;
- cealaltă jumătate a dozei erbicidului, aplicată în faza de 6-8 frunze a florii-soarelui.

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
2504
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

flora-tarii-cum-valorificam-acest-tezaur...

Flora ţării: cum valorificăm acest tezaur? > REVISTA LUMEA SATULUI

Flora ţării: cum valorificăm acest tezaur?

La expoziţiile şi târgurile cu produse ecologice sau tradiţionale, un stand atrage cu deosebire atenţia vizitatorilor. Este cel al societăţii comerciale Farmacia Naturii, un loc unde, ne spune doamna dr. ing. Iuliana Barbu, redescoperim binefacerile care există în fiecare plantă.

Fermele de plante medicinale nu au dispărut încă

Înfiinţată în 2001, unitatea băcăuană are ca obiect de activitate producţia biologică de plante medicinale, aromatice, grâu şi soia biologice. La circa 40 km de Bacău, într-o zonă puţin poluată, sunt cultivate pe 40 ha zeci de plante: melisă, lavandă, isop, busuioc etc. De altfel, de doi ani Farmacia Naturii livrează Patriarhiei plante pentru Sfântul şi Marele Mir.

În cele două magazine proprii din Bacău, dar şi în farmacii din Piatra-Neamţ, Constanţa, Cluj-Napoca, Iaşi, Galaţi, precum şi prin intermediul unui magazin on-line, Farmacia Naturii pune la dispoziţia consumatorilor ceaiuri eco simple, amestecuri bio pentru diferite afecţiuni, saltele terapeutice, produse de alimentaţie naturală, suplimente nutritive pentru diverse afecţiuni care, subliniază doamna dr. Iuliana Barbu, sunt deosebit de solicitate. Un loc important în activitatea firmei îl constituie cercetarea, care vizează studiul diversităţii biologice şi ecologice a speciilor de plante perene şi reconsiderarea utilităţii lor în medicină şi alimentaţie. De asemenea, se studiază combaterea biologică a dăunătorilor din culturile agricole. Sigur, domeniile cercetării sunt diverse. Să mai subliniem că unitatea oferă consultanţă în domeniul fitoterapiei prin intermediul tuturor celor 15 specialişti biologi, chimişti, ecologi.

- Există, cel puţin în ultima vreme, o acerbă concurenţă în domeniu. Tot mai multe firme oferă produse ecologice şi naturiste.

- E adevărat, dar trebuie să subliniem faptul că tot ceea ce noi oferim consumatorilor este certificat ecologic. Aş mai aminti cititorilor că la unitatea noastră toate planele din cultura ecologică, de pildă, sunt fertilizate numai cu îngrăşăminte organice şi le tratăm împotriva dăunătorilor cu… ceaiuri, soluţii, tincturi pentru a nu vătăma substanţele active pe care le conţin.

- Cantităţile de plante culese şi valorificate astfel de aici sunt suficiente?

- Nu, şi de aceea mai recoltăm şi din flora spontană, pe un areal bine delimitat de o firmă de inspecţie în domeniu. Condiţia e ca terenul respectiv să nu fie stropit de minimum cinci ani, fapt atestat de primăriile locale şi de direcţia silvică.

Un lanţ încheiat

Farmacia Naturii colaborează cu Staţiunea de Dezvoltare şi Cercetare pentru Legumicultură Bacău, unde se află poligonul de agricultură ecologică, singurul din România. Rezultatele activi-tăţii de cercetare sunt ilustrate prin numărul mare de articole publicate în revista Farmacia Naturii, editată de firmă, şi în alte reviste de specialitate. De asemenea, dr. ing. Iuliana Barbu a primit şi un brevet de invenţie pentru perna terapeutică naturală. „Valorificarea rezultatelor de cercetare, dezvoltare, inovare într-un domeniu care este în continuă extindere, precizează doamna Iuliana Barbu, ne-a permis chiar, în condiţiile crizei pe care o traversăm, să ne menţinem pe piaţă, încheind, dacă se poate spune aşa, lanţul cercetare – producţie – valorificare şi să devenim astfel tot mai cunoscuţi în ţară şi, sperăm, nu peste multă vreme, şi peste hotare.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
838

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

florea-lupescu_l499.html

Florea Lupescu > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFlorea LUPESCU

Un om cu totul aparte: ca profesionist, ca pedagog, ca suflet. Aşa cum se arată în recomandarea dată de dr. ing. Mihail Iancu de primire a prof. Lupescu ca membru de onoare al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice Gheorghe Ionescu – Şişeşti: „De-a lungul vieţii, domnul profesor universitar Lupescu, ca om şi specialist, a fost apreciat de cei în drept cu calificative şi notaţii de excepţie – premiant, şef de promoţie, cu note maxime. La formarea sa a contribuit şi contactul permanent cu o serie de personalităţi remarcabile ale horticulturii româneşti, în apropierea cărora a avut fericitul prilej să lucreze: Teodor Bordeianu, Nicolae Constantinescu, Vasile Sonea, I.F. Radu, Ştefan Nicolae, Constantin Ioniţă, Aurel Negrilă, Ioan Miliţiu şi alţii.“

Dotat de la natură cu o inteligenţă deosebită şi cu o putere de muncă ieşită din comun, profesorul Lupescu a fost propulsat încă de la începutul carierei sale în elita horticulturii româneşti din ultima jumătate a veacului trecut şi până în prezent. S-a născut la 5 aprilie 1922 în localitatea Constantineşti, judeţul Olt. Pe parcursul a peste 50 de ani, a lucrat în învăţământul horticol superior din ţară şi din străinătate, iar în specialitatea pomicultură a desfăşurat o activitate intensă în toate sectoarele pomicole: pepinieră, livezi intensive şi superintensive, cu toate speciile pomicole, inclusiv căpşunul, zmeurul, coacăzul, agrişul, alunul.

A publicat numeroase lucrări de îndrumare tehnică, cum este Agenda horticolă – 220 pag. (1958), Înfiinţarea livezilor pentru consum local în stepă şi silvostepă şi a adus o contribuţie de bază la elaborarea Manualului inginerului agronom, vol. 11, unor manuale de specialitate pentru liceele agricole, a Istoriei horticulturii (colaborare, 120 pag.) etc. Timp de 4 ani şi jumătate (februarie 1976 – septembrie 1980) a fost în Algeria, unde a predat pomicultura generală şi specială la Institutul Naţional Agronomic El Harrach, contribuind la pregătirea cadrelor superioare. Elaborează planul de cercetare ştiinţifică pomicolă pentru întreaga Algerie şi-l pune în practică. Multe s-ar putea spune despre activitatea prof. Florea Lupescu.

- Dar acum, ce mai faceţi, domnule profesor Florea Lupescu ?

- Îmi împart timpul între Bucureşti şi Strasbourg, unde am doi copii, şi mi-e greu să fiu departe de ei, mai ales de cei 3 nepoţi. Îi duc şi îi aduc de la şcoală. Mă ocup îndeaproape de ei, ca să înveţe româneşte. Mai dau şi sfaturi vecinilor în domeniul horticulturii.

Vă doresc în continuare numai succese şi satisfacţii cât mai multe.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
1149
☐
° Comentarii
☐

1. VERONA -- (7-July-2010)AS DORI SA MA AJUTATI DVS. S-AU SA-MI RECOMANDATI PE CINEVA CONTRA COST SA-MI ALTOIESC UN TRANDAFIR JAPONEZ,
astept raspuns pe ad.e-mailVERONA.PETRESCU@YAHOO.COM
multumesc

2. V.S. -- (8-July-2010)Va dau numarul unui horticultor care ar putea sa va ajute doar ca am inteles ca nu e tocmai perioada adecvata acum. Florin Voinea il cheama, tel 0729 124 679. E destuld e ocupat, eventual va mai poate indruma

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Flori de vară

Gura-leului (Antirrhinum L)

Este o plantă vivace, originară din nordul Africii şi sudul Europei. Este rezistentă, nepretenţioasă în cultură, înfloreşte abundent, până toamna târziu, şi prezintă o varietate mare de culori, de la alb curat, până la purpuriu închis. Este floarea preferată a grădinilor săteşti, dar se foloseşte la fel de mult în parcuri şi platbande.

Antirrhinum majus L. are tulpinile ramificate de jos, cu înălţimi cuprinse între 25 şi 75 cm, iar florile, dispuse în racem sau spice dense, se deschid eşalonat. Floricultura cunoaşte mai multe grupe de plante, în funcţie de înălţimea plantelor şi mărimea florilor: A. grandiflorum sau A. maximum, cu talie înaltă (80 cm) şi flori mari, folosite şi ca plante tăiate; A. nanum grandiflorum, cu talie mijlocie, 40-50 cm, cu flori mari şi foarte mari; A. nanum compactum, cu talie semimijlocie, de 20-30 cm înălţime; A. nanum pumilum, cu talie mică, 15-25 cm.

Gura leului se înmulţeşte prin butaşi, recoltaţi vara sau la începutul toamnei, iarna ţinându-se în răsadniţe, şi prin seminţe, care au o putere de germinaţie de 4 ani. Ultimul procedeu are dezavantajul de a nu păstra însuşirile plantei şi de a da mari variaţiuni ale aceluiaşi soi. Semănatul se face în august-septembrie, afară, pe brazde, iar când răsadul este viguros se repică în răsadniţe, unde va şi ierna. Primăvara, în aprilie, răsadul se plantează la loc definitiv, într-un pământ uşor nisipos, la soare sau la semiumbră.

Gheaţa (Begonia L.)

Constituie cel mai bogat material pentru o grădină (covoare, borduri şi mozaicuri) poate pentru faptul că are o mare varietate de forme şi culori ale frunzelor şi florilor, o înflorire puternică şi de lungă durată. Cea mai răspândită specie este Begonia semperflorens, cu tulpini verzi pur până la verde – arămiu, suculente, cu înălţimea de 13-35 cm.

Frunzele sunt şi ele cărnoase, ovate, cu marginea uşor dinţată, iar florile, prinse de un peduncul roz aprins, sunt grupate câte 5-10 într-o inflorescenţă, de culoarea albă, până la roşie. Begonia se înmulţeşte prin seminţe: semănat în decembrie-februarie, în spaţii protejate, după răsărire se fac două repicări, iar plantarea la loc definitiv se face primăvara devreme, dar după ce a trecut pericolul brumelor târzii.

Nemţişor (Delphinium L.)

Este o plantă cu 150 de specii anuale sau vivace, originară din zonele temperate ale globului, rezistentă şi nepretenţioasă în cultură. Tulpina este groasă şi fistuloasă, glabră, cu înălţimi variabile, de la 40 la 110 cm. Este decorativă prin florile dispuse într-un ciochine spiciform, de-o eleganţă aparte, neregulate ca mărime, având un pinten egal de lung ca floarea.

Planta înfloreşte din iunie şi până în septembrie, iar florile îmbracă o gamă largă de culori şi tonuri, de la albastru deschis, până la albastru închis, aproape negru, roşu – în toate nuanţele, cenuşiu, cafeniu şi arămiu. Nemţişorul suportă mai greu transplantarea, de aceea semănatul se va face direct la locul rezervat în grădină, prin octombrie-noiembrie. Se poate semăna şi primăvara foarte devreme, imediat după dezgheţ. Suportă orice fel de sol, însă dacă dorim flori frumoase este de preferat să-i oferim un pământ bine lucrat şi bogat în substanţe nutritive.

Gazania

Este originară din Africa şi înfloreşte din iulie-august şi până toamna târziu. Speciile de Gazania sunt plante pitice, cu lăstari viguroşi şi frunze de culoare verde cenuşiu, cu flori mari, care se deschid numai la soare, de culoare galben-auriu. Cele mai folosite specii sunt G. longiscapa – cu tulpini târâtoare şi flori galbene, cu baza ligulelor dungate, pătată cu alb sau brun, şi G. splendens – cu flori galbene portocalii şi cu cerc negru. Semănatul se face în răsadniţe, primăvara devreme (martie), iar în mai, după un repicat, se plantează, aţi intuit, într-un loc expus la soare.

Regina-nopţii (Nicotiana L)

Regina nopţii este originară din America şi Australia şi a fost/este căutată pentru parfumul unic degajat în timpul nopţii, atunci când se şi deschide floarea, de altfel. Dacă vreţi, ea nu trebuie să lipsească din nicio grădină, mai ales din cele romantice. Înfloreşte din iunie şi până toamna târziu. Florile, altminteri numeroase, albe sau cu nuanţe de roz, foarte parfumate, dispuse în racem, formează un panicul mare la vârful tulpinii. Regina nopţii se seamănă din martie şi până în aprilie, în spaţii calde, protejate. Seminţele germinează în 15 zile, iar plăntuţele se repică şi sunt scoase la locul de plantare în luna mai.

Ochiul-boului (Callistephus L.)

Este o floare originară din China, considerată una dintre cele mai frumoase, răspândită cam pe toate meridianele globului. Florile – solitare în vârful tulpinilor, cele marginale ligulate şi divers colorate, cele centrale, de culoare galbenă –sunt dispusă în capitule mari şi frumoase, cu un colorit foarte divers, de la alb la roşu închis şi de la albastru până la violet închis.

Seamănă, în funcţie de soi, cu florile de bujor, de trandafir sau de crizantemă. Înmulţirea se realizează prin seminţe (puterea de germinaţie este de 3 ani), iar semănatul se realizează în răsadniţe, în lunile martie-aprilie, şi direct afară, în luna aprilie. Sămânţa va fi împrăştiată mai rar, pentru a rezulta plante robuste, şi se va acoperi cu un strat subţire de nisip. Când firul are 2 sau 3 frunzuliţe se repică. Plantele se mută la locul definitiv în luna mai.

Brumărele, scânteiuţe (Phlox L.)

Brumărelele provin din America, sunt nepretenţioase, cu înflorire îndelungată şi neîntreruptă, din vară şi până toamna târziu şi flori unicolore, marmorate sau striate, de un colorit variat. După felul florilor, plantele au fost împărţite în două grupe: rotundata, cu marginea florilor rotundă, şi stelaris, cu florile în formă de stele. Semănatul (puterea de germinaţie a seminţei este de 2 ani) se face în răsadniţe semicalde sau reci, în februarie-martie, se repică o dată, apoi se plantează la loc definitiv, la 20-25 cm. Operaţiunea se poate face primăvara devreme, fiindcă plăntuţele rezistă la brumele târzii. Semănatul poate avea loc şi la locul definitiv, la începutul lunii aprilie, la distanţa de 25-30 cm. Pentru a conserva culoarea, plantele se pot înmulţi şi prin butaşi plantaţi la ghivece mici, în luna septembrie, iernarea având loc în răsadniţă, în locuri luminate.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
1165

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Floriile, extazul de dinaintea agoniei

Ciclic, toate întâmplările, toate sărbătorile, toate bucuriile se repetă, într-o succesiune firească, în viaţa noastră. Vine, de mii de ani, în fiecare an, Crăciunul, vine şi Paştele, vin toate zilele sfinţilor din calendare, oprindu-ne acum doar la aspectul religios. Şi, ca în fiecare primăvară, acum e, la creştinii ortodocşi, moment de sărbătorit Floriile, când ne amintim de Mântuitor. Din fericire pentru unitatea religiei, în acest an vom sărbători Floriile şi Paştele împreună cu creştinii catolici şi reformaţi.

Şi cine n-ar vrea să afle – cine mai ştie pentru a câta oară? – câte ceva despre minunile lui Hristos, săvârşite acum două mii de ani?

Osana, osana...

De fapt noi, aici, vorbind despre Florii, nu spunem nicio noutate. Doar o poveste adevărată, pe care au spus-o, în timp, în felul lor, miliarde de oameni. Nu am inventat nici roata, nici apa caldă. Aşa cum se ştie, Floriile şi Paştele pică la diferenţă de şapte zile. Întâi, vin Floriile. Momentul, să îi zicem astfel, extazului maxim, al bucuriei, al speranţei. În calendarul ortodox, ziua de Florii poartă numele de Duminica Stâlpărilor. Când Iisus a pornit către Ierusalim, ca să scrie marea carte a creştinătăţii, lumea ştia cum îl sculase El din morţi pe Lazăr – minune fără seamăn! – şi nu a fost nimeni care să nu simtă nevoia să Îi iasă în cale cu flori şi cu ramuri de măslin.

Era plinătatea supremă: „Osana, osana, Fiul lui David! Osana, bine este cuvântat cel ce vine în numele Domnului!“. Aşa strigau mulţimile dezlănţuite. Şi, călare pe mânzul de asin pe care nu mai stătuse nimeni, Iisus primea ofranda oamenilor şi înainta în tăcere. Se gândea în acea clipă că mulţimile întotdeauna sunt schimbătoare. Azi te iubesc, mâine te urăsc...

Iisus trebuia să moară!

Dar, în vreme ce poporul se bucura, autorităţile se temeau. Lumea credea tot mai mult în Mesia, lumea era înnebunită de ce aflase despre Iisus, lumea era gata să-şi încoroneze un nou împărat. Toate astea nu puteau continua astfel. Mesia trebuia să moară. „Mai de folos ne este, spunea arhiereul Caiafa, să moară un om pentru popor, decât să piară un întreg neam.“ Dar, în duminica aceea, de dinainte de Paşti, poporul şi ucenicii erau zid în preajma lui Iisus, Îi ascultau cuvântul, Îl urmau, deci nu putea Fi omorât.

Copiii se bucurau şi ei de venirea lui Hristos şi L-au primit cu urale şi bucurie. Iar El se învârtea printre suferinzi şi le vindeca neputinţele: orbilor dădea vedere, slabilor dădea putere, şchiopilor dădea forţa de a merge normal. „Ceartă-ţi ucenicii!“ strigau membrii Sinedriului către Iisus. Iar Iisus răspundea: „Dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga!“.

În frenezia mulţimilor, s-a consumat şi episodul alungării negustorilor din templul lui Dumnezeu, ceea ce a atârnat greu pentru arhiereii şi cărturarii loviţi astfel în puterea pe care o aveau în cetate, dar şi în constanţa de a se îmbogăţi de pe urma pângăritorilor templului. Lumea se bucura, dar capii căutau cu disperare să-L piardă pe Iisus. Trebuia să moară. Trebuia să I se sfârşească epoca de glorie. Prea devenea un mare pericol. Şi povestea trebuia să se scrie aşa cum o ştim şi noi, azi...

Ramuri de salcie şi flori la icoane

Întotdeauna, de Florii, pe lângă pomii şi florile care înfloresc ca prin minune, e dezlegare la peşte. Şi toţi cei care îşi sărbătoresc numele - Florin, Mugur, Camelia, Narcisa, Viorica, Violeta, Crina, Narcisa, Iris, Margareta şi alte derivate ale acestora - pot să se bucure în voie, fără să întineze postul. Urmează apoi o săptămână grea. Cea a Patimilor.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
675

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

florile-din-glastra-in-tigaie_s338.html

Florile, din glastră în tigaie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFlorile, din glastră în tigaie
Urmând tradiţia ultimilor ani, Asociaţia Unităţilor Hoteliere şi Restaurantelor din Sfântu-Gheorghe va organiza Festivalul florilor comestibile. Preşedintele asociaţiei, Kovacs Istvan, a declarat că sunt foarte multe flori care au un rol decorativ, dar care pot fi folosite cu succes în gastronomie, pentru că dau savoare bucatelor.
Organizatorii evenimentului spun că acest tip de festival nu reprezintă neapărat o alternativă culinară pe timp de criză, ci o încercare de a atrage cât mai mulţi turişti în zonă.
La prima ediţie a Festivalului florilor comestibile, organizată în 2010, tot la Sfântu-Gheorghe, au putut fi degustate gogoşi cu trandafiri, ruladă de orez cu pepene galben şi gălbenele, budincă cu flori de muşcate şi friptură de pui cu struguri şi flori de dovleac.
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
698
☐
ˆ Comentarii
☐
☐
° 1. MăneanuVarvara Magdalena -- (18-June-2012)Este foarte interesant subiectul cu florile comestibile. Merită detaliat în ceea ce privesc reţetele de utilizare, locul de procurare a florilor comestibile. De exemplu 500 gr flori de dovleac, de unde se pot procura, la ce preţ. Muşcata nu are deloc toxicitate? Oricum... subiectul este incitant din punct de vedere culinar.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

florile-nu-se-rup-se-culeg_729.html

Florile nu se rup, se culeg > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFlorile nu se rup, se culeg

Un mesaj al Expoziţiei APA, FOCUL, PĂMÂNTUL şi SAREA - medicină populară românească

Miercuri, 24 iunie, s-a inaugurat la Slobo-zia, în organizarea Muzeului Ţăranului Român Bucureşti şi al Muzeului Naţional al Agriculturii Slobozia, Expoziţia APA, FOCUL, PĂMÂNTUL şi SAREA - medicina populară românească.

Slujba de Liturghie s-a desfăşurat în biserica „Buna Vestire“ din Slobozia cu ocazia prasnicului Naşterii Sfântului Ioan Botezătorul, inaugurând tradiţia zilei de 24 iunie cunoscută în popor sub numele de Sânzienele - Drăgaica. Sărbătoarea florilor tămăduitoare şi a leacurilor naturale a fost descrisă în mesajele de bun-venit adresate la inaugurarea expoziţiei din holul Muzeului Naţional al Agriculturii de către doamna dr. Georgeta Roşu, director muzeografie de la Muzeul Naţional al Ţăranului Român şi de domnul Răzvan Ciucă, directorul Muzeului Naţional al Agriculturii. Câteva gânduri ale domniei sale, produse cu harul caracteristic de bun orator, naşte parcă dorinţa de a trece pragul acestui muzeu ori de câte ori... trecem prin Slobozia.

„Când eram copil - povesteşte domnul Ciucă - mama mă trimitea să culeg plante medicinale: flori de tei, ciubo-ţica-cucului, pelin..., le aduceam acasă, iar mama îmi spunea «floarea nu se rupe, se culege». Atunci nu înţelegeam... Acum am sentimentul că totul trebuie să se facă cu multă iubire, încercând astfel să refacem legătura omului cu natura. Omul nesocoteşte de multe ori această relaţie soare-plantă-om, ceea ce aduce durere.“

Acesta este unul dintre mesajele expoziţiei deschise pentru 3 luni în Slobozia ce îndeamnă la a nu neglija tezaurul floral al tradiţiilor de la sate.

„Nu întâmplător, în ziua prăznuirii Naşterii Sfântului Ioan Botezătorul împlinirile tămă-duirii este iubirea, aşa cum Dumnezeu ne îndeamnă să ne aplecăm cu iubire asupra naturii. Au fost antrenate în aceste procese complexe elemente vitale precum apa, focul, pământul, sarea, dar şi mierea, buruienele de leac etc.“, a precizat domnul Ciucă.

Programul de vizitare a Muzeului Naţional al Agriculturii: martie-octombrie - 10 - 18 ; noiembrie-februarie – 9 - 17; www.muzeulagriculturii.ro

Dana POPA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
666
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e2011

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

fnpar-ingrijorata-de-starea-zootehniei_l...

FNPAR, îngrijorată de starea zootehniei > REVISTA LUMEA SATULUI

FNPAR, îngrijorată de starea zootehniei

Federaţia Naţională a Producătorilor Agricoli din România susţine acţiunile întreprinse de către Federaţia Naţională a Crescătorilor de Bovine din România şi solicită următoarele:

- elaborarea de urgenţă a ordinului privind acordarea plăţilor naţionale complementare compensatorii CNDP pentru bovine la suma notificată pentru anul 2010, respectiv 248 milioane de euro, în condiţiile anului 2009. Până la această dată Ministerul Agriculturii nu a elaborat actul normativ necesar acordării CNDP pentru specia bovină, fiind singura specie care, până la această dată, nu beneficiază de niciun ajutor de stat pentru anul 2010;
- elaborarea de urgenţă a legislaţiei privind controlul şi înregistrarea performanţelor la specia bovină, cu menţiunea că, prin lipsa acesteia la această dată, este compromisă existenţa, certificarea şi perpetuarea raselor de bovine româneşti şi a decenii de cercetare în acest domeniu;
- emiterea de acte normative care să ducă la eliminarea evaziunii fiscale în sectorul laptelui, produselor derivate din lapte şi cărnii de bovine, provenite din comerţul intracomunitar prin etichetare, accizare, TVA, constituire de stocuri de intervenţie, în conformitate cu prevederile Conferinţei europene din sectorul laptelui de la Bruxelles din 23-26 martie 2010;
- trecerea din patrimoniul ANARZ a tuturor bunurilor necesare executării serviciilor externalizate de această instituţie către asociaţiile profesionale care răspund de reproducţie, reglementarea legislaţiei privind selecţia şi reproducţia la specia bovină.

Spectrul falimentului

În situaţia în care în anul 2010 au fost eliminate toate subvenţiile din anii 2007-2009, aproximativ 500 euro pe cap animal, suma de mai sus este vitală pentru continuarea activităţii la aproximativ 250.000 de ferme în care lucrează aproximativ 600.000 de persoane, falimentul acestora punând în pericol securitatea alimentară, desfiinţarea unui sector cu tradiţie, iar personalul îngroşând rândul şomerilor. În condiţiile actuale este necesar ca instituţiile statului să ia măsuri suplimentare pentru monitorizarea producţiei de lapte, materie primă şi finită.

Federaţia Naţională a Producătorilor Agricoli din România, cu toate organizaţiile din structura sa: vegetal, zootehnie, horticultură, acvacultură etc., e hotărâtă să acţioneze cu fermitate, pentru evitarea unor măsuri restrictive în vederea susţinerii agriculturii româneşti.

Preşedinte FNPAR, Viorel MATEI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
758

□
˚ Comentarii

1. radu niculae -- (17-July-2010)am infiintat o mica ferma unde am adus 4 vaci din rasa baltata romaneasca si 60 de capre alba de banat si metisa.Ma descurc cum pot,din produsii acestor animale voi pastra pentru a le inmulti intrucat imi place desi nu am avut animale pana acum.Laptele de vaca nu merita sa-l predau la acest pret mizer de 0,60 ron/litru,mai bine muncesc mai mult.Chiar de vreau sa=l predau nu pot obtine cota de lapte decat sa cumpar.Cum pot obtine cota de lapte? La c-ta am fost dar nu am nici o sansa.Altii au cota dar nu au animale si nu este corect.Cu respect ing.Radu N

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Focul bacterian şi alte boli în livezi

În rândurile ce urmează vă vom prezenta amănunţit simptomele focului bacterian, precum şi ale câtorva boli care pot fi uşor confundate cu acesta. Măsurile de igienă fitosanitară, la care se adaugă promovarea soiurilor şi portaltoilor rezistenţi, pot diminua atacul acestor agenţi patogeni.

Atacul este total

Focul bacterian este una dintre cele mai păguboase boli care afectează plantaţiile de păr, măr şi gutui, dar şi numeroase specii ornamentale. Infecţia nu se manifestă cu aceeaşi intensitate în fiecare an, elementele climatice din primăvară fiind extrem de importante pentru apariţia bolii. Când sunt întrunite condiţiile favorabile, agentul patogen poate să atace frunze, formaţiuni fructifere, ramuri de diferite vârste şi chiar pomul în întregime. Primul simptom al bolii, întâlnit primăvara devreme, este aşa - numita „arsură sau foc“ din perioada înfloritului, având drept cauze infecţiile florilor deschise, cu polen adus de vânt, insecte sau alţi vectori de la pomii bolnavi din zonă.

Infecţia nu se opreşte doar la formaţiunea fructiferă afectată, ci poate pătrunde, prin baza acesteia, în ramura propriu-zisă. Următoarele atacate sunt frunzele, unde agentul patogen pătrunde prin înţepături de insecte, lovituri de grindină sau vânt puternic care provoacă răni. Atacul apare şi pe fructe, putând fi uşor de recunoscut şi la fel de uşor confundat cu alte boli specifice mărului şi părului. Pe fructele în creştere, infecţia bacteriană pătrunde prin răni provocate de accidente naturale (furtuni, grindină). Ţesuturile bolnave produc un bogat exudat în germeni patogeni, care nu de puţine ori se scurge pe alte ramuri sau pe trunchi cu porţiuni sănătoase, infectând alte zone ale pomului. Aceste scurgeri atrag şi o serie de insecte care le consumă, în acelaşi timp reuşind să transmită bacteria pe alte plante sănătoase. Trunchiul cu eventualele răni, punctul de altoire şi, nu în ultima instanţă, portaltoiul sunt porţi de acces al bacteriei în interiorul pomului.

Cu ce mai poate fi confundat?

Nu de puţine ori focul bacterian este confundat cu o serie de alte boli sau cu atacul unor dăunători, care prezintă simptome asemănătoare. Aşa este cazul arsurii bacteriene care seamănă cu focul bacterian mai ales la infecţiile primare de pe formaţiunile fructifere din perioada înfloritului. Boala este specifică doar părului şi nu se întâlneşte decât accidental pe lăstarii în creştere, fiind favorizată de vremea rece şi umedă.

O altă boală asemănătoare cu focul bacterian este cancerul sau uscarea ramurilor pomilor, care debutează în cursul perioadei de vegetaţie şi evoluează rapid până toamna târziu. Gândacul sfredelitor al lăstarilor induce lăstarilor tineri de păr simptome asemănătoare focului bacterian. Este întâlnit ocazional în livezile de păr, producând daune relativ minore. Adulţii atacă lăstarii erbacei, pătrunzând prin ţesuturile tinere de la baza acestora sau chiar a mugurilor.

Măsurile de combatere care se impun sunt: folosirea materialului de înmulţire sănătos, distrugerea prin ardere a întregului material infectat şi efectuarea tăierilor în perioada de repaus. În livezile contaminate, se va face obligatoriu dezinfectarea instrumentelor folosite (clorură de var 3%, formalină 4%, hipoclorit de sodiu 10%). La tratamentele chimice se folosesc zeamă bordeleză 0,5%, Champion 50 wp, Funguran 0,2-0,3%, Alcupral 50PU 0,2- 0,3 %. Distrugerea insectelor vectoare reprezintă şi o măsură importantă în prevenirea bolii.

Ing. Ana NECHITA, CLCA ŢIFEŞTI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
3669

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Focul veşnic viu al naturii măiastre (III) > REVISTA LUMEA SATULUI

FOCUL VEŞNIC VIU AL NATURII MĂIASTRE (III)

Admirat dintotdeauna de localnici şi de toţi cei care se aventurează până aici, în satul Terca, focul viu este ca un veritabil blazon al comunei. Gazele naturale ies din pământ la suprafaţă prin crăpăturile pământului şi ard cu o flacără vie, puternică, de peste un metru şi ceva înălţime şi nu se stinge niciodată! Noaptea, focul viu apare vizitatorului ca un veritabil miracol, care luminează până hăt departe.

O lucrare de referinţă

Despre toate acestea şi despre multe altele ne vorbeşte profesoara pensionară Elena Buzea Abagiu, în cartea sa „Lopătari, ţinut de legendă“, în fapt o cuprinzătoare monografie a comunei. Ea arată, cu sfială, cum au fascinat-o locurile natale „picurându-i în suflet trainice sentimente de dragoste şi preţuire a plaiurilor din care s-a ridicat“. Doamna profesoară ne mai spune – evident – în carte, ceea ce n-a fost prea greu să ne şi convingem, că oamenii locului sunt din fire paşnici, harnici şi primitori, bucuroşi de oaspeţi, dar şi cei mai renumiţi dansatori de pe Valea Slănicului. Aşa cum, de altfel, observa şi scriitorul buzoian Nicolae Peneş în prefaţa cărţii amintite, generaţii şi generaţii de copii au deprins aici cântul şi jocul bătrânesc de la mulţi dintre învăţătorii satului. Ca să nu mai vorbim şi despre meşteşugul confecţionării straielor lor, de o frumuseţe aparte, cu desene şi culori vii, venite parcă din lumea îndepărtată a dacilor.

Marele legământ

Despre viaţa de azi de aici, despre şansa dezvoltării viitoare a comunei, dar, mai ales, ce anume îi ţine aici, acum, pe cei aproape 5.000 de locuitori, să-l ascultăm pe profesorul Vasile Lefter, primarul din Lopătari: „Pe noi ne leagă totul de natură, de pădure, de izvoarele trecutului...“. Vasile Lefter ni se înfăţişează ca un om înalt, vânjos, vesel şi vorbăreţ. Este primar doar de doi ani şi ceva. Până atunci a fost, ani în şir, profesor şi director al Şcolii generale de centru. Vrea să-şi lege numele de o istorie mai nouă a comunei, dornic de a da o nouă înfăţişare acesteia. Cu facilităţi tipic europene: apă, canalizare, salubrizare, edificii noi, dar şi cu un turism dezvoltat. „Acum, în 2010, bem apă tot de la fântână, apă bună, de la numai şase metri. Mai captăm şi ceva izvoare. Dar nu ne ajunge şi pentru baie şi pentru bucătărie, deopotrivă pentru exigenţele turiştilor, care ne calcă tot mai des pragul. Avem proiecte eligibile pentru apă - canal şi salubrizare. Un proiect integrat pe cinci componente, de 2,5 milioane de euro. Nu s-a obţinut finanţarea!

Înfruntând stigmatul sărăciei

Stăm însă la rând şi tot aşteptăm. Trebuie să reuşim, să scăpăm cumva de sărăcie şi să ieşim din anonimat. Până atunci ne gospodărim bine pământul, păşunile şi, mai ales, pădurile. Avem azi în comună nu mai puţin de 60 de gatere. Se fabrică cheresteaua de brad, schimbată şi azi, în târgul comunal de duminică, la troc cu cereale şi alte produse agricole. Duminica găseşti la noi aici cam tot ce vrei, adus acasă şi la preţuri accesibile. În acele zile de duminică, populaţia comunei aproape că se dublează! Prin modernizarea unor drumuri, azi se ajunge ceva mai uşor pe la noi.“ Primarul ne mai spune că oamenii nu o duc chiar rău pe criză. Chiar dacă aproape jumătate dintre ei sunt pensionari agricoli, doar 36 de inşi primesc ajutor social. Cam toţi au multe animale în gospodărie, unii chiar şi câte o sută-două-trei de oi. În sat descoperi zeci de autoturisme. Unii au chiar şi Internet. Case noi sunt aproape un sfert din cele 1.800 de gospodării. „Avem şi câteva sute de cai de munte, tractoare – continuă primarul. În plus, există un număr mare de firme, de magazine. Nu avem aici navetişti. Cadrele didactice şi funcţionarii sunt localnici. Pentru viitorul imediat, iată, avem în derulare un proiect pe probleme sociale – un centru special pentru copiii cu probleme – de la noi şi din comunele vecine: Chiliile şi Mânzăleşti.“

Pământul şi animalele

„Bogăţiile solului şi ale subsolului sunt mai bine puse în valoare. Până atunci sporim efectivele de animale: oile vor depăşi 3.000 de exemplare, vacile vor atinge aproape 1.000. Plus boii de muncă. Acum există peste 300 de care cu boi. De altfel, acestea sunt cam singurele mijloace de transport al fânului, lemnului şi al altor produse pentru condiţiile noastre.” Iată dar că drumul la Lopătari a meritat. Merită să-l parcurgeţi şi dumneavoastră, stimaţii noştri cititori! Este un adevărat ţinut de legendă. Veniţi aici chiar şi numai pentru a vedea focul viu! Aşa cum a făcut-o Alexandru Vlahuţă! Şi eu acum.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
856

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

focul-vesnic-viu-al-naturii-maiastre-III...

Focul veşnic viu al naturii măiastre (III)

Admirat dintotdeauna de localnici şi de toţi cei care se aventurează până aici, în satul Terca, focul viu este ca un veritabil blazon al comunei. Gazele naturale ies din pământ la suprafaţă prin crăpăturile acestuia şi ard cu o flacără vie, puternică, de peste un metru şi ceva înălţime, ce nu se stinge niciodată! Noaptea, focul viu apare vizitatorului ca un veritabil miracol, care luminează până hăt departe.

O lucrare de referinţă

Despre toate acestea şi despre multe altele ne vorbeşte profesoara pensionară Elena Buzea Abagiu, în cartea sa „Lopătari, ţinut de legendă“, în fapt o cuprinzătoare monografie a comunei. Ea arată, cu sfială, cum au fascinat-o locurile natale „picurându-i în suflet trainice sentimente de dragoste şi preţuire a plaiurilor din care s-a ridicat“. Doamna profesoară ne mai spune – evident – în carte, ceea ce n-a fost prea greu să ne şi convingem, că oamenii locului sunt din fire paşnici, harnici şi primitori, bucuroşi de oaspeţi, dar şi cei mai renumiţi dansatori de pe Valea Slănicului. Aşa cum, de altfel, observa şi scriitorul buzoian Nicolae Peneş în prefaţa cărţii amintite, generaţii şi generaţii de copii au deprins aici cântul şi jocul bătrânesc de la mulţi dintre învăţătorii satului. Ca să nu mai vorbim şi despre meşteşugul confecţionării straielor lor, de o frumuseţe aparte, cu desene şi culori vii, venite parcă din lumea îndepărtată a dacilor.

Marele legământ

Despre viaţa de azi de aici, despre şansa dezvoltării viitoare a comunei, dar, mai ales, ce anume îi ţine aici, acum, pe cei aproape 5.000 de locuitori, să-l ascultăm pe profesorul Vasile Lefter, primarul din Lopătari: „Pe noi ne leagă totul de natură, de pădure, de izvoarele trecutului...“. Vasile Lefter ni se înfăţişează ca un om înalt, vânjos, vesel şi vorbăreţ. Este primar doar de doi ani şi ceva. Până atunci a fost, ani în şir, profesor şi director al Şcolii generale de centru. Vrea să-şi lege numele de o istorie mai nouă a comunei, dornic de a da o nouă înfăţişare acesteia. Cu facilităţi tipic europene: apă, canalizare, salubrizare, edificii noi, dar şi cu un turism dezvoltat. „Acum bem apă tot de la fântână, apă bună, de la numai şase metri. Mai captăm şi ceva izvoare. Dar nu ne ajunge şi pentru baie şi pentru bucătărie, deopotrivă pentru exigenţele turiştilor, care ne calcă tot mai des pragul. Avem proiecte eligibile pentru apă - canal şi salubrizare. Un proiect integrat pe cinci componente, de 2,5 milioane de euro. Nu s-a obţinut finanţarea!“

Înfruntând stigmatul sărăciei

Stăm însă la rând şi tot aşteptăm, mai spune primarul. Trebuie să reuşim, să scăpăm cumva de sărăcie şi să ieşim din anonimat. Până atunci ne gospodărim bine pământul, păşunile şi, mai ales, pădurile. Avem azi în comună nu mai puţin de 60 de gatere. Se fabrică cheresteaua de brad, schimbată şi azi, în târgul comunal de duminică, la troc cu cereale şi alte produse agricole. Duminica găseşti la noi aici cam tot ce vrei, adus acasă şi la preţuri accesibile. În acele zile de duminică, populaţia comunei aproape că se dublează! Prin modernizarea unor drumuri, azi se ajunge ceva mai uşor pe la noi.“ Tot de la acesta aflăm că oamenii nu o duc chiar rău pe criză. Chiar dacă aproape jumătate dintre ei sunt pensionari agricoli, doar 36 de inşi primesc ajutor social. Cam toţi au multe animale în gospodărie, unii chiar şi câte o sută-două-trei de oi. În sat descoperi zeci de autoturisme. Unii au chiar şi Internet. Case noi sunt aproape un sfert din cele 1.800 de gospodării. „Avem şi câteva sute de cai de munte, tractoare, continuă dl Lefter. În plus, există un număr mare de firme, de magazine. Nu avem aici navetişti. Cadrele didactice şi funcţionarii sunt localnici. Pentru viitorul imediat, iată, avem în derulare un proiect pe probleme sociale – un centru special pentru copiii cu probleme de la noi şi din comunele vecine: Chiliile şi Mânzăleşti.“

Pământul şi animalele

„Bogăţiile solului şi ale subsolului sunt mai bine puse în valoare. Până atunci sporim efectivele de animale: oile vor depăşi 3.000 de exemplare, vacile vor atinge aproape 1.000. Plus boii de muncă. Acum există peste 300 de care cu boi. De altfel, acestea sunt cam singurele mijloace de transport al fânului, lemnului şi al altor produse pentru condiţiile noastre.” Iată dar că drumul la Lopătari a meritat. Merită să-l parcurgeţi şi dumneavoastră, stimaţii noştri cititori! Este un adevărat ţinut de legendă. Veniţi aici chiar şi numai pentru a vedea focul viu! Aşa cum a făcut Alexandru Vlahuţă! Şi eu acum.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
947
□
Comentarii
□
□
1. Costel -- (31-January-2011)macar sa bage apa pe toata lungimea soselei si o mare parte a populatiei comunei,i-ar fi recunoscatoare!!!(pentru primar)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Focul veşnic viu al naturii măiastre (II)

Ţinut de legendă

Ţinem pe firul văii Slănicului. În dreapta ni se înfăţişează Muntele de Sare, care străjuieşte drumul mai bine de un kilometru, ce este ca o pavăză straşnică a naturii, dar şi o mare bogăţie, lăsată poate pentru ceva foloase în alte dăţi. Imaginea acestui munte solitar, unic în felul său, este superbă.

Vegetaţia şi fauna

Şoferul autobuzului ne spune că Lopătarii există aici cam dintotdeauna. „Munţii din preajmă, înnobilaţi de fag, ulm, stejar, de frasin, dar şi de brad, molid şi pin, ocupă o suprafaţă imensă“. La primărie faptul ni se confirmă. Pădurea măsoară peste 6.000 ha! Mai mult de jumătate din suprafaţa de peste 10.000 ha a comunei. Munţii împăduriţi înconjoară, în fapt, aproape toate cele 11 sate componente. Culmea Furu, cu vârful său de 1.414 m, Masivul Breazu – 1.239 m. Pe partea dreaptă a pârâului, ce-şi trage izvoarele de aici (cu apă dulce, ca apoi sarea să-l transforme într-o veritabilă saramură, ajunsă aşa până la afluirea cu apa Buzăului, mai în jos de Săpoca) se află un şir de munţi, culminând cu Chilmazul – 1.266 m, cu Răbojul – 1.241 m şi cu Plaiul Războiului – 1.096 m.

Fauna este pe măsură. Pe cât de diversă, pe atât de bogată: cerbul lopătar, ursul brun, mistreţul, căpriorul şi altele. Subsolul este şi el bogat în depozite de origine minerală: sare, argilă, gresii, petrol şi gaz metan, chihlimbar. Mai sunt aici şi izvoare cu ape sărate şi sulfuroase, unde altădată veneau oamenii la băi.

Să nu uităm însă de Muntele Penteleu, cu înălţimea de 1.772 m, munte la ale cărui poale se adăpostesc până în târziul toamnei zeci şi zeci de stâne, ai căror ciobani mai bătrâni îşi mai amintesc cum înaintaşi de-ai lor făceau, altădată, celebrul caşcaval de oaie, vestit în toată ţara. Acum caşcavalul este doar o amintire, cu care am fi putut cuceri pieţele de lactate ale continentului.

Priveliştele sunt captivante. Călătorul nu se mai satură de farmecul şi frumuseţile lor. Sunt aici nenumărate atracţii turistice, precum lacurile carstice, de prăbuşire: Lacul Moceanu, Lacul Limpede, Lacul Meledic, ultimul înconjurat de o mare rezervaţie naturală, cu acelaşi nume.

(Va urma)

Cristea BOCIOACĂ

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
833

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Focul veşnic viu al naturii măiastre

Într-o zi de toamnă târzie am pornit la drum înspre Munţii Buzăului. Ţinta noastră era Muntele Penteleu şi „focul viu”, aflat la poalele acestuia. La Lopătari. Păşeam astfel pe urmele unui neasemuit călător prin ţară, Alexandru Vlahuţă, care a urcat, pe dealurile Subcarpaţilor de Curbură, pe acolo unde îţi apropii norii într-un… decor de vis şi de legendă.

La Lopătari, istoricii ne asigură că există urme sigure de vieţuire de peste două mii de ani, chiar dacă atestarea sa datează de la 1579. Drumul până acolo trece neapărat prin urbea cea veche a Buzăului, pe drumul Episcopiei Buzăului şi Vrancei, ce ţine drept înspre Podul de la Mărăcineni, pe care-l parcurgem, nu fără emoţie şi sfială, ori de câte ori dăm peste apa învolburată a râului venit de departe, din Munţii Covasnei, din Ţara Românească a Transilvaniei. Lăsăm în dreapta Şoseaua naţională DN1B şi ne înscriem la stânga, pe Drumul judeţean 203K, pe pitoreasca vale a Slănicului buzoian. Trecem prin sate nenumărate, cam 20, înşirate asemenea unui şirag de perle, aşezate deasupra benzii argintii a apei al cărei nume l-a împrumutat văii. Drumul ne duce, după multe suişuri şi coborâşuri, departe, departe, la 60 de kilometri, drept în inima vie a Munţilor Buzăului. Trecem astfel prin Mărăcineni şi Potoceni, ai căror gospodari îşi arată la poartă produsele toamnei: varza albă, ceapa roşie, ardeii.

La Pleşcoi, facem cunoştinţă cu celebrii cârnaţi de oaie, cunoscuţi azi şi în pieţele Europei. La Săpoca, Cernăteşti, Aldeni şi Izvoru Dulce ni se oferă, pe la porţi, struguri arămii. La Beciu şi Arbănaşi, aflăm în apropiere despre vulcanii noroioşi, ce se întind hăt departe. Pretutindeni, admirăm sate chivernisite de munte: Cărpiniştea, Dimiana, Beceni, Fulga şi Manasia. Dealurile sunt pline cu livezi de pruni, meri şi nuci. Aproape de firul apei, o mulţime de corturi cu ţigani zlătari, care dau zor la căzănele de rachiu. Cerere este fiindcă producţia de prune este mare. Ne oprim, aşa ca să ne mai tragem sufletul, şi vizităm comuna Vintilă Vodă, aşezare mare cu mănăstire, cu grădini întinse, cu spital, cu mare animaţie pe străzi. Localitatea aminteşte de bravul voievod Vintilă, fiu al nu mai puţin cunoscutului domnitor Radu cel Mare. Vintilă Vodă a ctitorit aici o strălucitoare mănăstire. Trecem apoi prin comuna vecină, Mânzăleşti, iar în apropiere de celebra comună Bisoca, aşezată pe un platou înalt, cu două mănăstiri: Găvanu şi Poiana Mărului. De aici, drumul urcă pieptiş, greu, aproape 15 kilometri, paralel cu apa Slănicului. După un sfert de oră ajungem la Plaiul Nucului, cel dintâi sat care vesteşte punctul terminus al călătoriei: Lopătari.

(Va urma)

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
602

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

focurile-de-pasti_l252.html

Focurile de Paşti > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFocurile de Paşti

De Înviere, pe dealuri şi pe coline izbucnesc flăcări puternice: Sunt „focurile de veghe“, care în unele sate sunt aprinse şi ard în tot cursul nopţii, luminând nu numai dealurile, ci şi văile. În jurul lor stau roată oamenii, istorisind întâmplări din viaţa lui Iisus după Sfânta Scriptură a Noului Testament. Flăcăii şi băieţii sar pe deasupra focului, pentru ca vrăjitoa-rele şi fermecătoa-rele să n-aibă nicio putere asupra lor. În timp ce ard focurile, ţăranca pregăteşte blidul.

Într-un coşuleţ, ciubăraş sau castron aşază tot ce doreşte să sfinţească: pască, ouă încondeiate, o bucăţică de slănină, brânză, unt, hrean (hreanul e folosit şi ca medicament, mai ales pentru oi sau vite, el păstrându-se în pământ după ce a fost sfinţit), iarba mare (care se amestecă în hrana vitelor ca să dea mai mult lapte), usturoi (cu care se freacă trupul celor bolnavi), mac, sare, leuştean (tot pentru vitele bolnave), tămâie (folosită în caz de cumpene grele/furtuni/pentru tămâiatul bolnavilor), busuioc, carpă (căreia i se atribuie calităţi vindecătoare) cu care s-au şters ouăle roşii şi o lumânare (care e păstrată numai şapte ani şi este aprinsă împreună cu tămâia, când e ameninţat satul cu grindină).

(C.L.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
647
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Folclorul dobrogean, la graniţa dintre lumea cântecului şi cea a uitării

Era un început de toamnă frumos, cu zile încă senine animate de cântul păsărelelor ce nu găsiseră puterea de a-şi părăsi cuiburile, chiar dacă instinctul le îndemna să plece. În Muzeul Satului, locul în care aveam să-i întâlnesc pe interlocutorii mei, timpul părea să fi răsfoit paginile spre începutul poveştii satului românesc. Păşind pe aleile lui, mai neîncăpătoare decât în alte dăţi, aveai impresia că ai trecut pragul unui univers paralel cu cel în care ne petrecem viaţa de zi cu zi.

Dobrogea, parte din sufletul lor

Privind spre această întâmplare am înţeles că nu ar fi putut exista un loc mai potrivit decât acesta pentru a-i întâlni pe doi dintre interpreţii de valoare ai folclorului românesc. Emoţia stârnită de gândul de a-i cunoaşte a fost degrabă înlocuită de surprinderea de a avea în faţa mea nişte oameni simpli, încă îndrăgostiţi de viaţa la ţară, chiar dacă metropola a devenit de multă vreme căminul lor adoptiv, şi care au pus la mare rang de preţuire modestia.

Poate şi datorită acestei calităţi, atât de puţin întâlnită în zilele noastre, meritele deosebite pe care le au în cântecul popular au rămas necunoscute pentru unii dintre noi.

Victoria Vlase şi Constantin Badea fac parte dintre acei oameni pentru care uitarea satului românesc, a tradiţiilor şi datinilor străbune este o suferinţă grea a sufletului. Singura alinare atât pentru ei, dar şi pentru cei care îşi văd inima cuprinsă de pecinginea uitării este măiestria cu care aceşti interpreţi dau viaţă notelor muzicale scrise pe portativ. Prin cântecelor lor însufleţite de pasiune renasc de fiecare dată obiceiurile populare ferecate în cursa timpului, mai cu seamă cele din Dobrogea. Acea regiune despre care spun cu o emoţie vădită că este parte din sufletul lor şi pe care o reprezintă de câteva decenii pe marea scenă a cântecului popular.

Ascunşi de razele soarelui tomnatic la umbra unei case cu prispă din chirpici, am vorbit despre soarta folclorului românesc, despre nedreptatea care s-a făcut atâta amar de vreme cântecului dobrogean, dar şi despre sacrificiile şi împlinirile vieţii de interpret popular în ţara noastră.

Legământul cu muzica este pentru veşnicie

Născuţi şi crescuţi în sate autentice – doamna Vlase la Gura Ialomiţei, iar domnul Badea în Râmnicul de Jos – cei doi copii ursiţi să devină ambasadorii cântecului dobrogean au simţit muzica din prima clipă, atunci când au şi pecetluit pentru veşnicie un legământ cu această muză a pământului. Au avut şansa de a veni pe lume în sânul unor familii care au înţeles aplecarea lor spre cântec şi care i-au încurajat să păşească spre ceea ce se prefigura ca un destin luminos în muzica populară.

Viaţa şi-a urmat cursul firesc, cu încercări mai grele sau mai uşoare, însă fiecare dintre ei a reuşit să urce pe piedestalul care le fusese predestinat. Pentru Victoria Vlase anul 1972 reprezintă răscru-cea vieţii sale profesionale. Deşi cântase o perioadă însemnată de timp alături de Orchestra de Mando-line a II-a

„Metalurgica“ din sectorul 2, sub bagheta dirijorului grec Dinu Eross, nu se ivise încă şansa de a se afla pe o scenă mare. Practic, cu această dată coincide şi începutul unei cariere muzicale strălucitoare şi statornice, care s-a împlinit prin smerenia cu care s-a dedicat cânte-cului popular şi prin învăţăturile pe care le-a deprins în cei trei ani petrecuţi în Şcoala Populară de Arte din Bucureşti.

Constantin Badea era încă un adolescent pentru care universul se limita la satul său natal atunci când a apărut în faţa unei mulţimi de spectatori. Însă tinereţea lui a fost compensată de forţa cu care a dat viaţă muzicii populare, iar felul în care şi-a dus la bun sfârşit rolul pe scenă a făcut cinste marilor artişti care i-au fost atunci alături în spectacol. În timp, profesionalismul de care a dat dovadă, dar şi talentul nativ i-au asigurat un loc în rândul celor mai de seamă cântăreţi populari. Melodiile sale au început să fie difuzate la radio, iar folclorul dobrogean a început să strălucească prin repertoriul său.

Un duet ce s-a născut din speranţă

Deşi fiecare a avut calea lui aparte prin viaţă, Dumnezeu a făcut în aşa fel încât drumurile celor doi interpreţi dobrogeni să se întâlnească. Sub îndrumarea mentorului lor, Natalia Şerbănescu, recunoscută ca prima doamnă a cântecului dobrogean, Victoria Vlase şi Constantin Badea au început să pledeze prin melodiile lor pentru cântecul dobrogean, o ramură a folclorului care prea multă vreme a fost, voit sau nu, neglijată.

Astăzi i-am cunoscut ca pe o echipă, în care comunicarea, respectul şi înţelegerea sunt reguli de căpătâi şi pentru care ţelul suprem este acela de a ridica vălul uitării aşternut peste folclorul Dobrogei. Cu această speranţă se prezintă în faţa spectatorilor de 10 ani de zile.

Repertoriul, o identitate profesională

Discografie Constantin Badea

- M-a făcut mama să cânt - 1993
- Doruleţ de la Constanţa (alături de Natalia Șerbănescu) -1997
- Haideţi, dobrogeni, la joc - 2001
- Astăzi mă întorc în sat - 2004
- Măi bădiţă marinar (împreună cu Victoria Vlase) - 2006
- Cântec de la mal de mare (împreună cu Victoria Vlase) - 2008

Discografie Victoria Vlase

- Du-te dor la Somova - 1999
- Nuntă în Dobrogea - 2002
- Fata cu bănuţi pe frunte - 2004
- Bun venit, oaspeţi de seamă (album realizat în duet cu Constantin Badea) - 2004.

Cântecul dobrogean, mai presus de propria fiinţă

Sunt multe de spus despre viaţa artiştilor populari, iar paginile sunt neîncăpătoare pentru a putea exprima tot ceea ce reprezintă ei pentru cultura neamului nostru. Este important însă să ştim că munca lor este vitală pentru perpetuarea tradiţiilor, a datinilor şi a identităţii unor regiuni încărcate de istorie.

Conştienţi de rolul important pe care şi l-au asumat, cei doi cântăreţi nu au renunţat la folclor nici chiar atunci când sorţile nu au fost blânde cu el. Chiar dacă nu au fost de fiecare dată în strălucirea reflectoarelor, au înţeles că menirea lor este alta decât aceea de a se promova pe sine. Au ales să se identifice cu folclorul dobrogean prin port şi prin specificul cântecelor interpretate şi doar aşa au reuşit să deschidă uşile ferecate pentru ei.

Această perlă a muzicii populare are atât de puţini reprezentanţi şi nu s-a bucurat de suficientă promovare. Cei doi interpreţi cred că acest lucru se poate schimba prin încurajarea tinerelor talente de acum. Astfel folclorul dobrogean va prinde din nou viaţă.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
3449

Comentarii

1. Silviu -- (10-March-2012)Felicitari celor doi interpreti pentru ceea ce fac pentru cantecul dobrogean.

Felicitari LAURA DOBRE pentru felul in care sti sa aduci in atentia cititorului adevaratele valori al cantecului romanesc!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fonciirea

Ca orice român, vorba ex-premierului, am şi eu un hectar de teren. Da’ pământ, domnule, să-l ungi pe pâine. Humus, spre patru, aport freatic, unt, ce să mai vorbim! Ca tot românul plătesc un impozit pe teren, conform Codului Fiscal, care zice că impozitul se stabileşte de către consiliul local. Ca tot românul, după ce plătesc impozitul la primărie, îl las să se odihnească (să stea în repaus, cum zice Institutul Naţional de Statistică). Ca tot românul, nu cer bani de la APIA.

Usturoi n-am mâncat, gura nu-mi miroase! Ca tot românul socotit, başca predestinat prin nume, tre’ să iau de undeva banii de fonciire. După cum îmi zise fiscalul, cam neam cu mine, impozitul mă duce la 36 de lei, că-s într-o localitate cu coeficient 1 (v. Codul Fiscal art. 251, alin. 5&6).

Cum fac rost de ei! Am o sumedenie de resurse (aşa-i economiceşte să vorbim!). Pe rând.

Îl arendez, cu arendă în grâu (obiceiul locului), de 600 de kg/ha! Vând grâul cu 183 euro/tona, cât zice bursa şi Ministerul Agriculturii şi pot să iau 109 euro. Adică, la un curs de 4,347 lei/euro, 477 de lei. Plătesc fonciirea cu 7,5% din valoarea arendei.

Îl arendez şi mă duc cu grâul la obor. Îl vând cu şaptezeci şi cinci de bani chilu’ (ăl mai mic preţ înregistrat în pieţe şi oboare), că nu se face să nu pierd toată ziua! Pe 600 de chile iau 450 de lei. Dau 36 de lei la fisc şi-mi rămân 92% din arendă în buzunar. 8% fonciirea. Cam tot acolo, ca să vezi cât de branşat la economia mondială e oborul din Cucuieţi. Mai tare ca bursa cerealelor de la Chicago! Sau cel puţia aşa pretinde Ministerul Agriculturii.

Îl cultiv eu! Cu grâul n-ai multă treabă. Fertilizezi, ari, semeni, un tratament-două, o rugă la Ăl de Sus, că fără nu se poate, recoltezi şi la piaţă cu el. M-ar costa cam 700 de lei pe tonă, zice Institutul de Economie Agrară. Fac cam 5 tone, că-s pe aport freatic, dacă n-ai uitat. Le vând, evident cu 183 euro/tonă. Iau pe ele 3.900 de lei. Scad costurile, 2.800 lei. Îmi rămân curaţi 1.100 de lei. Plătesc fonciirea. Cam 3,2% din ghişeft.

Culeg bureţi! Dacă n-am noroc, îi vând la achizitori cu 2 euro/kg. Trebuie să strâng 4 kilograme, una peste alta. Mai greu cu hribii sau cu gălbiorii, că dacă dau de ghebe, umplu sacul. Dacă am noroc şi-i vând pe marginea drumului cu 15 lei/kg, că şuşeaua-i plină de comozi, am nevoie de două kile juma’. Maximum o sacoşă de gălbiori. Pierd o zi de week-end. Mă aleg cu un drum la pădure şi odihnă activă. Dacă merg cu tribul, pun şi-n blide. Opăriţi, cu usturoi, mămăligă dată’n aţe şi un spriţ de vară.

Plătesc din leafă! Cum leafa mea e „dupe buget“, vorba tizului, reiese că din cei 85 de leuţi bruţi pe zi lucrătoare pot să plătesc fonciirea. Prisoselnic. Şi dacă trage Guvernul pentru ieşirea din criză încă 25%, tot mai rămân piţule pentru duhan şi-o berică (vorba vine, una!).

Renunţ la trei pachete de ţigări! Cum trag cam unul pe zi, dacă renunţ la 60 de ţigări, din cele 7.300/an, rezultă că renunţ la 0,8% din consu-mul anual. Şi de dat, dau mai multe colegilor de suferinţă! Că de unde dai, ai! Ştiţi

voi, nefumătorii, ce înseamnă să nu ai o ţigară când îţi frige buza?
Renunţ la iubita mea, Silva Dark Strong, Pack 6 doze x 0.5 L! Preţ de două pack-uri. Din câte? Nu-ţi spun, că mă faci beţivan!
Renunţă tribul la un bax de coca-cola şi trece pe lapte! Oricum nu-l bea nimeni, aşa că nu-l mai cumpăr.
Fac blatul pe tramvai, autobuz, troleibuz de 27 de ori! La 8 drumuri/zi din cele cca 2.000 dintr-un an, riscul de amendă intră în marja de eroare (a controlorilor, fireşte).
Mai vrei resurse? Mai am! Nu prea mai am spaţiu tipografic, aşa că închei mulţumindu-i bunicului că nu se pricopsi aiurea. Dacă îmi lăsa moştenirea la franţuji? Îmi făceau ăia o valoare cadastrală agricolă pentru baza de impozitare de 1.500 de euro (asta în condiţii fericite, că sunt unii, şi nu puţini, la care valoarea cadastrală agricolă sare binişor de 2.500 de euro) şi mă puneau să plătesc minimum 20% ca impozit funciar. Adică, 300 de euro! Îmi mai dădea mâna să-mi las moştenirea să se repauzeze, când m-ar fi costat fonciirea, ţigările – un trimestru, ori abstinenţa – juma' de an?
Gheorghe Socotitorul
P.S. Mă rog la Dumnezeu să nu-i dea prin cap Ministrului de Finanţe să-şi ia consilieri franţuji. Nici ăluia de la Agricultură. Amin!
Acelaşi
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
1004
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fondul pastoral al ţării, la mâna unor primari dubioşi

Patrimoniul pastoral al României reprezintă o bogăţie de care multe ţări europene nu au parte. Exploatarea acestuia a fost deficitară şi în trecut, dar mai ales după 1989, când s-au petrecut schimbări substanţiale în modul de organizare şi exploatare a păşunilor. Dacă înainte existau unele zone în care au fost împrumutate unele elemente occidentale de exploatare, astăzi păşunile sunt lăsate de izbelişte. Mai mult, în unele locuri acestea au devenit surse de îmbogăţire pentru unii reprezentanţi ai administraţiilor locale. Nu există un program judicios de utilizare a păşunilor, iar consecinţele se regăsesc nu doar în starea de deteriorare a pajiştilor, ci şi în haosul din sistemul de acordare a suprafeţelor de păşunat diferiţilor utilizatori. Dacă în alte ţări europene aceste suprafeţe revin crescătorilor de animale, în România lucrurile se află exact pe dos.

Neputinţă sau ignoranţă?

Domnul Sandor Tănase, din Ocna Şugatag, Maramureş, este unul dintre crescătorii de animale care s-au văzut constrânşi de împrejurări să înceapă o luptă acerbă cu primăria comunei, care deţine cele aproximativ 200 ha de păşune din zonă. De aproape trei ani de zile îşi cere dreptul de a păşuna animalele pe pajiştea localităţii, lovindu-se de fiecare dată de acelaşi răspuns negativ.

În lipsa unei căi de comunicare cu autorităţile din zonă, domnul Sandor s-a văzut nevoit să prezinte cazul său chiar şi Ministerului Agriculturii. Speranţa că petiţia făcută către stat îl va ajuta s-a spulberat atunci când răspunsul primit a fost acela că nu este de competenţa ministerului să se amestece în problemele ce ţin de administrarea comunelor. Ajuns în culmea exasperării, a găsit ca ultimă soluţie prezentarea situaţiei sale în paginile revistei noastre. Toate acestea în ideea că poate aşa autorităţile abilitate vor găsi o soluţie legală prin care să dea câştig de cauză tuturor fermierilor care poartă o luptă birocratică pentru obţinerea păşunilor de drept.

Afaceri dubioase cu păşunile

Domnul Sandor este crescător de animale de multă vreme, însă abia din anul 2004 a început să dezvolte foarte serios această activitate. Are aproximativ 200 de oi, iar creşterea lor este una dintre activităţile de bază care asigură familiei sale un trai demn. Problemele au început în 2008, atunci când s-a prezentat la primărie pentru a cere dreptul de a putea păşuna animalele pe o suprafaţă a pajiştii din comună. El a fost refuzat, iar motivul neoficial al acestei atitudini ţine se pare de nişte afaceri profitabile menite să umple buzunarele celor care au de fapt alte preocupări decât creşterea animalelor. Deşi a înaintat edililor o cerere prin care îşi exprima dorinţa de a închiria o suprafaţă de 60 ha de păşune, având ca temei legal un contract prin care se obliga să suporte toate costurile de ameliorare şi întreţinere specifice pajiştilor, nici după trei ani nu a fost găsită o rezolvare pentru această situaţie. De fiecare dată a primit acelaşi răspuns: timp de 10 ani, dreptul de a păşuna animalele pe pajiştile comunei aparţine membrilor Asociaţiei Crescătorilor de Animale Ocna Şugatag. Cine-s ei? Sau dl

Sandor oare din ce „castă“ o fi făcând parte?

Nereguli ale formelor asociative

La prima vedere nimic nu pare nefiresc. Sandor Tănase ne-a adus la cunoştinţă o situaţie care schimbă substanţial enunţul problemei. Potrivit domniei sale, păşunea a fost concesionată în mod ilegal unei persoane care s-a constituit în asociaţie civilă simplă, fără personalitate juridică, şi care nu îndeplineşte multe dintre criteriile în baza cărora se întocmesc contractele de închiriere a păşunilor. Mai mult decât atât, unul dintre cele mai edificatoare aspecte care promovează ideea unor afaceri necurate cu păşunile din zonă este faptul că unii dintre membrii asociaţiei au în proprietate un număr foarte mic de animale sau chiar deloc. Cât despre starea păşunilor, acestea nu par a fi supuse vreunui proces corect de întreţinere, deşi sumele oficiale folosite în acest sens sunt de ordinul miliardelor. În condiţiile acestea, una dintre explicaţiile raţionale ar fi desfăşurarea unor acţiuni ilicite, cu scopul însuşirii unor venituri materiale rezultate din acordarea subvenţiilor pentru întreţinerea păşunilor.

Solicitarea înaintată de Sandor Tănase vine ca urmare a faptului că, în anii anteriori, a putut folosi păşunea şi a efectuat din fonduri proprii lucrări de ameliorare şi întreţinere. Mai mult decât atât, fără să anticipeze intenţia primăriei de a-i suspenda acest drept, a amenajat în imediata apropiere a păşunii un adăpost pentru animale, pe un teren proprietate personală. Cu toate acestea, în prezent nu mai poate folosi pajiştea, fiind nevoit să păşuneze animalele pe unde apucă. Grav este că acest exemplu nu este unic. În multe zone ale ţării, crescătorii de animale se plâng de faptul că sunt nevoiţi să cerşească mila primăriilor pentru a putea intra în posesia păşunilor. Un lucru este cert, eligibilitatea celor care au dreptul să concesioneze păşunea ar trebui să fie echitabilă şi să nu se stabilească în baza unor favoruri materiale sau de orice altă natură.

I.BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
922
□
Comentarii
□
□
1. mb -- (4-July-2010)Aceias situatie(chiar mai grava)/este si in localitatea Botiza care are sute de ha de pasune.Dar fiindca APIA(d/nul dir.Petrovan Anton)si asociatia simpla(d/nul Neag Vasile) se "inteleg bine" , TOTUL MERGE CA "UNS" FARA CA NIMENI SA SE SESIZEZE.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fonduri europene pentru mediul rural

Guvernul a modificat recent Hotărârea nr. 224/2008, care prevedea unele restricţii faţă de accesarea unor fonduri europene. Este vorba despre proiectele care vor putea fi finanţate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală, prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală. Potrivit actului normativ, finanţarea publică nerambursabilă a proiectelor din categoria menţionată este de 100% din totalul cheltuielilor eligibile. De noua HG se vor bucura şi investiţiile în sistemele de irigaţii, precum şi cele legate de împăduriri în mediul rural.

A fost modificată Hotărârea nr. 224/2008, care prevedea unele restricţii faţă de cei care accesau fonduri pe aceste programe. Acum, prin această Hotărâre de Guvern, cel care doreşte să acceadă la un anumit program poate să facă acest lucru prin mai multe măsuri. Aşadar, nu mai există restricţii. Se poate accesa şi în cadrul aceleiaşi măsuri, dacă s-a finalizat proiectul.Totodată s-a dat posibilitatea ca şi pe sistemele de irigaţii să poată fi accesate fonduri.

Cum se face cumulul de proiecte

Conform Articolului 3, modificat şi completat, un solicitant poate depune în acelaşi timp mai multe proiecte pentru măsuri diferite din cadrul PNDR, pentru a fi cofinanţate din FEADR. De asemenea, poate depune proiecte pentru a fi cofinanţate din FEADR şi în situaţia în care are în derulare proiecte de investiţii diferite, finanţate prin programul SAPARD.

Acelaşi articol stipulează că un beneficiar poate depune un al doilea proiect în cadrul aceleiaşi măsuri cofinanţate din FEADR, cu condiţia ca primul proiect să fie finalizat, cu excepţia beneficiarilor care aplică pentru Măsura 125 „Îmbunătăţirea şi dezvoltarea infrastructurii legate de dezvoltarea şi adaptarea agriculturii şi silviculturii“ şi pentru schema de ajutor de stat XS 13/2008. În cadrul acestei măsuri pot să se deruleze, în acelaşi timp, mai multe proiecte pentru activităţi distincte, cu condiţia ca depunerea unui nou proiect, pentru aceeaşi activitate, să se facă după finalizarea precedentului.

Alineatul (5) prevede că, pentru Măsura 125 din cadrul PNDR, Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva poate să aplice prin intermediul unităţilor şi filialelor sale din teritoriu şi poate să deruleze în acelaşi timp mai multe proiecte pentru aceeaşi activitate.

Menţionăm că proiectele solicitanţilor ai căror acţionari majoritari au în derulare alte proiecte finanţate din FEADR în cadrul aceleiaşi măsuri nu sunt eligibile, cu excepţia celor care aplică pentru schema de ajutor de stat XS 13/2008.

Bani pentru irigaţii

La Articolul 9, noul alineat (2) se arată că proiectele având ca obiect amenajări de îmbunătăţiri funciare, în înţelesul Legii nr. 138/2004 a îmbunătăţirilor funciare, realizate pe domeniul public sau privat, pentru dezvoltarea şi adaptarea agriculturii şi silviculturii, care deservesc o comunitate sau o parte a acesteia şi pentru care proprietarul sau administratorul acestora asigură accesul liber la infrastructura realizată, sunt eligibile, finanţarea publică nerambursabilă fiind de 100%.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
942
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fonduri-sapard-pe-apa-sambetei_38.html

Fonduri SAPARD pe apa sâmbetei

- Licitaţie măsluită
- O alimentare cu apă reziduală

Ca în multe localităţi ale ţării, şi comuna nemţeană Ruginoasa a beneficiat de fonduri europene. Proiectul SAPARD, în valoare de circa 28 miliarde de lei vechi, din care 23 de miliarde nerambursabile şi patru miliarde din partea Consiliului Judeţean, viza alimentarea cu apă a satului.

Fondurile au venit, constructorul – SC Dandu SRL din Piatra-Neamţ, câştigătorul licitaţiei - s-a apucat cum-necum de treabă, iar la final lucrarea a fost recepţionată cu - atenţie! – calificativul bine. La rândul lor, sătenii au aşteptat nerăbdători să beneficieze de apa care se găseşte atât de greu în zonă, dar surpriză!

Atentat la sănătatea oamenilor

Apa ajunge doar într-o parte a satului, atunci când nu ţâşneşte prin spărturile conductelor, formând bălţi spre satisfacţia orătăniilor. Din cele 93 de cişmele, constructorul a instalat doar 30, din 101 hidranţi doar ... 8, iar bazinele de colectare proiectate să aibă o capacitate de 200 mc au fost reduse la mai puţin de jumătate. Mai mult, din raţiuni care ţin de „economie“, apa care trebuia captată din punctul Pârvoaia este pompată acum – ne spune viceprimarul Gheorghe Berbecaru (foto) - din preajma unei mlaştini urât mirositoare. Amplasată într-o zonă la marginea satului care trebuia să cuprindă 20 de ari şi să fie asigurată, are în realitate doar 3-4 ari şi aici poate intra oricine.

Rezervoarele ar trebui să cuprindă şi o staţie de clorinare a apei care, ne spune acelaşi viceprimar, ar trebui să dispună de o clădire separată unde acest proces să fie supravegheat de calculator. La Ruginoasa instalaţia complexă de clorinare se rezumă la un vas de plastic amplasat în interiorul rezervorului în care cineva ar trebui să toarne respectiva substanţă pentru dezinfectarea apei, dar pe care, fireşte, nu o face nimeni.

„A verificat cineva calitatea apei?“ – l-am întrebat pe domnul Berbecaru. „Da, la început, când s-a constatat că nu e prea bună de băut, apoi nu s-a mai interesat nimeni“, a fost răspunsul.

Aşa stând lucrurile, sătenii continuă să folosească apa din fântâni. „N-am să-mi îmbolnăvesc familia luând apă de la cişmea“, mi-a spus o bătrânică a cărei gospodărie a fost inundată de nenumărate ori de unul din puţinii hidranţi, care, e adevărat, acum a rămas doar de decor.

DNA-ul a intrat pe fir: cu ce folos?

Cum a fost posibil să se cheltuiască peste 28 miliarde de lei pentru o lucrare făcută, cum se spune, în batjocură? Iată întrebarea la care am căutat şi noi un răspuns, dar iţele afacerii sunt tare încurcate.

Agenţia SAPARD Iaşi impută primăriei Ruginoasa 3 miliarde de lei pe care aceasta le-a dat firmei din Piatra-Neamţ fără a avea avizul instituţiei amintite. Curtea de Conturi şi DNA Bacău impută primăriei încă un miliard de lei.

La rândul său, primarul Nicu Chirilă a dat în judecată firma constructoare, dar, spune domnia sa, la judeţ nu prea am găsit înţelegere.

Până la verdictul final şi după acesta, sătenii din Ruginoasa vor scoate în continuare apă din fântânile adânci de zeci de metri, iar cişmelele vor dispărea rând pe rând.

O investiţie europeană care a costat 28 miliarde lei vechi se dovedeşte a fi o sursă de infecţie pentru sănătatea oamenilor

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
788
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fondurile agriculturii, la control

În domeniul agriculturii, nivelul erorilor rămâne ridicat, spun deputaţii europeni de la Comisia pentru Control Bugetar, din cadrul Parlamentului European, iar fondurile structurale prezintă încă probleme. Deşi Curtea de Conturi nu a dat o „declaraţie de asigurare“ care să certifice faptul că nivelul erorilor din gestiunea bugetară este acceptabil, Comisia pentru Control Bugetar recomandă descărcarea de gestiune a tuturor celorlalte instituţii şi agenţii europene. Printre ţările vizate se află şi România, care
s-ar putea să fie obligată să dea înapoi sume importante, pe care nu le-a folosit în timp util.

Deputaţii europeni de la Comisia pentru Control Bugetar au mai indicat o serie de ameliorări necesare, printre care accelerarea de către Comisie a exerciţiului de simplificare, deoarece o mare parte din erori au fost cauzate de cerinţele legale prea complicate sau neclare. De asemenea, s-a cerut ameliorarea sistemelor de control în statele membre ale Uniunii Europene şi o mai bună cooperare a statelor membre cu UE în privinţa cheltuirii banilor comunitari şi recuperării fondurilor cheltuite incorect.

Menţionăm că, în fiecare an, în aprilie, Parlamentul European examinează cheltuielile UE din cadrul anului financiar încheiat cu 16 luni în urmă. Rolul eurodeputaţilor este de a se asigura că banii contribuabililor au fost cheltuiţi cum trebuie şi de a propune moduri de ameliorare a procedurilor bugetare. Astfel, deputaţii europeni au discutat recent, la Strasbourg, despre descărcarea de gestiune pentru anul 2007. Decizia a fost luată prin vot. Comisia pentru Control Bugetar a votat pe 16 martie în favoarea amânării descărcării de gestiune pentru Consiliul Uniunii Europene, din cauza lipsei informaţiilor privind anumite cheltuieli din domeniul politicii externe şi de securitate comune.

De precizat că descărcarea de gestiune reprezintă procedura prin care Parlamentul European încheie un exerciţiu bugetar. Aceasta are scopul de a verifica exactitudinea cu care a fost gestionat bugetul. Parlamentul ia decizia pe baza raportului anual publicat de Curtea de Conturi şi a recomandărilor Consiliului.

Descărcarea reprezintă aspectul politic al controlului bugetului şi „eliberează“ instituţia vizată de responsabilitatea gestiunii unui exerciţiu bugetar la finalul acestuia. Sunt posibile trei variante: acordarea, amânarea sau refuzarea descărcării de gestiune.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fondurile-cinegetice-la-un-pas-de-distru...

Fondurile cinegetice, la un pas de distrugere

Administratorul fondului cinegetic naţional este Ministerul Mediului şi Pădurilor (MMP) care, în urmă cu doi ani, când ministru era László Borbély, a stabilit unele reglementări considerate incorecte. Astfel se ajunge la concurenţă neloială între asociaţii, vânătoare excesivă, practic la degradarea şi chiar distrugerea unora dintre fondurile cinegetice locale, susţin specialiştii în acest domeniu.

Unul dintre contestatarii legislaţiei actuale este Valeriu Bolgiu, directorul Asociaţiei Judeţene a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi Prahova (AJVPSP), ales, la începutul acestui an, şef al delegaţiei României la Consiliul Internaţional de Vânătoare, cu sediul la Budapesta (Ungaria). Acest Consiliu are menirea de conservare a biodiversităţii, a tot ceea ce înseamnă fauna sălbatică, la nivel mondial.

Pierderi prin licitaţie

Anul trecut, fondurile de vânătoare au fost scoase la licitaţie şi date în gestiune contra cost, în funcţie de valoarea exemplarelor prezente pe acele suprafeţe. Din cele 25 existente în judeţ, AJVPSP a preluat 19, în conformitate cu ultimele reglementări în domeniu. Practic, fondul cinegetic este considerat bun public de interes naţional, deci aparţine statului.

„În urma unor demersuri de anul trecut, continuate şi în 2012, statul a reatribuit în gestiune, pentru o perioadă de zece ani, această bogăţie naturală. Din păcate, din cauza unor reglementări incorecte, unele dintre aceste fonduri s-au pierdut, pentru că au ajuns la alţi gestionari. Unii dintre aceştia, neavând experienţă în administrare şi gestionare, au exploatat mai multe exemplare, de cinci-şase ori mai mult decât ar fi fost normal.

Din acest motiv, în următorii ani se va ajunge la rărirea excesivă sau chiar la dispariţia unor specii de vânat, precum căprior, iepure, potârniche şi fazan. Mai mult, apare o concurenţă neloială între noi şi acele asociaţii, pentru că suntem controlaţi în permanenţă, pe când la unele dintre acele asociaţii problemele grave sunt trecute cu vederea“ – a afirmat Bolgiu.

Domnia sa ne-a relatat că a semnalat acest lucru la MMP. Ca urmare, numai anul trecut a avut 14 controale, în trei luni de zile, pentru că a avut curajul să-şi spună punctul său de vedere.

Din cauza acestor situaţii s-a ajuns la judecătorii, pe rolul cărora, la nivel naţional, se află aproape 160 de dosare penale. Procesele au fost deschise de foştii administratori, în urma redistribuirii incorecte a fondurilor cinegetice, împotriva MMP şi a unor actuali gestionari care au făcut uz de acte false, pentru justificarea gestionării acelor fonduri.

În opinia sa, nu primează suma pe care o achită un gestionar, ci calitatea lui de bun administrator al vânatului.

„Nu contest dreptul altor asociaţii de a exploata terenul de vânătoare, dar acest lucru trebuie făcut corect. Noi, ca vechi gestionari, folosim fonduri numai de la membrii noştri vânători, prin cotizaţia lor anuală. Cu banii lor am plătit toate îmbunătăţirile, pentru a aduce populaţiile de vânat la un anumit nivel. Apoi ne-am trezit la un moment dat că, printr-o decizie arbitrară, unele terenuri de vânătoare au fost date altor asociaţii, pierzând astfel sume importante de bani“ – ni s-a plâns Bolgiu.

Vânătoarea costă

Bolgiu a spus că, din cotizaţia plătită de vânători la asociaţie, aproximativ 64% merge la stat, sub formă de taxe, impozite, tarife şi altele. În Prahova cotizaţia medie este în jurul a 1.000 de lei. Din cei 360 de lei care rămân, se plătesc salarii mici, scrisori de garanţie bancară şi hrana vânatului.

Ni s-a menţionat că, anul trecut, când s-a hotărât redistribuirea fondurilor de vânătoare, MMP a obligat toate asociaţiile de vânătoare să întocmească scrisori de garanţie bancară pentru fiecare fond cinegetic, pentru care se plătesc trimestrial câte 100 de euro. Practic, sunt un fel de comisioane pe care le încasează, nejustificat, băncile.

„În ciuda solicitărilor noastre, Ministerul Mediului a refuzat să ne spună clar de ce sunt necesare aceste scrisori de garanţie bancară. Ni s-a spus numai că, dacă nu plătim tarifele într-un an, scrisoarea bancară ar putea acoperi acea sumă. În această situaţie, normal ar fi fost să plătim 400 de euro/an pentru întreaga asociaţie, nu pentru fiecare fond de vânătoare, adică 7.600 de euro/an, cum este cazul nostru. Aceşti bani noi nu-i obţinem din afaceri cu vânat, pentru că suntem o asociaţie nonprofit, ci numai din cotizaţii“ – a declarat directorul AJVPS.

Conform celor relatate, pentru membri acţiunile de vânătoare sunt organizate gratuit. Excepţie fac solicitările individuale la mistreţ, cerb şi căprior, pentru care se plăteşte un tarif în funcţie de valoarea trofeului. Dacă un vânător român nu este membru al asociaţiei, acesta va plăti un tarif egal cu cel perceput pentru străini, adică mult mai mare. De exemplu, pentru o şedinţă de două zile la sitar, cu împuşcarea a două exemplare, tariful pentru străini este de 250 de euro, adică mai mult decât cotizaţia pentru un an de zile.

Ce se poate împuşca?

„Populaţiile de mistreţ domină fondurile de vânătoare prahovene. Sunt urmate, aproape în egală măsură, de fazan. Mai există iepure, căprior şi altele. Din păcate, cerbul are efective reduse, poate şi din cauza exploatărilor forestiere multiple. Din cauza acestora, locurile de boncănit, locurile tradiţionale în care existau cerbii s-au împuţinat în judeţul nostru, nu pentru că ar fi fost vânaţi, ci pentru că au plecat spre alte zone“, ne-a declarat Bolgiu.

Dintre speciile cele mai rare, care se găseau cândva pe aceste meleaguri, interlocutorul nostru a menţionat râsul, tot din cauza reducerii habitatelor naturale, dar şi a împuţinării hranei, a vânatului mic.

Populaţiile nu sunt în scădere, ci rămân constante, pentru că râsul este considerat o specie protejată, conform Convenţiei de la Berna (Elveţia). Din acest motiv, împuşcarea se face cu foarte multe restricţii.

Mistreţii distrug culturile

Interlocutorul nostru a afirmat că, în străinătate, terenurile nelucrate de fermieri, aflate la limita pădurii sau de-a lungul apelor, sunt cultivate cu plante pentru animalele sălbatice. Cum la noi nu se practică acest lucru, ne confruntăm cu atacul mistreţilor asupra culturilor agricole, în special de porumb şi cartof.

„Noi avem obligaţia să extragem cotele de recoltă stabilite de Ministerul Mediului, care de regulă sunt mai mici decât ar fi necesar, pentru că nu se face o evaluare corectă. Totodată, trebuie să asigurăm hrana complementară, astfel încât animalele să rămână în habitatul lor şi să nu atace culturile agricole. De asemenea, participăm la acţiuni comune cu proprietarii, pentru îndepărtarea mistreţilor din acele zone cultivate“, a adăugat Bolgiu.

Pe de altă parte, proprietarii loturilor agricole au şi ei obligaţii. De exemplu, trebuie să facă dovada că terenurilor lor au fost declarate şi înregistrate şi că au luat măsurile necesare de pază a culturilor. Dacă aceste condiţii au fost îndeplinite şi totuşi s-au produs pagube, atunci proprietarii sunt despăgubiţi.

I. Banu, T. Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
671

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fondurile europene: cât s-a promis, cât s-a încasat? > REVISTA LUMEA SATULUI

Fondurile europene: cât s-a promis, cât s-a încasat?

La o recentă întâlnire cu presa, ministrul agriculturii, Ilie Sârbu, a ţinut să prezinte ziariştilor gradul de absorbţie a fondurilor europene.

Sumele încasate şi principalii beneficiari

Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale a accesat de la Uniunea Europeană 1.165 milioane euro:

- 531 milioane de euro din FEGA pentru schema de plată pe suprafaţă;
- 265 milioane euro din FEADR pentru schema de plată pe suprafaţă şi măsuri din PNDR;
- 33 milioane euro măsuri de piaţă, 27 milioane euro pentru reconversie plantaţii viticole, 2 milioane euro pentru restructurarea fabricilor de zahăr, 2,2 milioane euro pentru lapte, asigurări recoltă şi pentru grupurile de producători legume-fructe, 0,7 milioane euro restituţii la export, lapte pentru şcoli, pui de o zi, etc.)
- 120 milioane euro măsuri de agromediu (pajişti cu înaltă valoare naturală, practici agricole tradiţionale, culturi verzi etc.);
- 45 milioane euro plăţi pentru zonele defavorizate (50 euro/ha pentru 220 mii fermieri);
- 171 milioane euro aferente Programului SAPARD.

În ceea ce priveşte numărul de proiecte contractate în cadrul Programului Naţional de Dezvoltare Rurală în 2009 se vor putea contracta proiecte de circa 3 miliarde euro.

Cele mai accesate măsuri:

Măsura 322 – Renovarea, dezvoltarea satelor

- Proiecte depuse: 3.039, cu o valoare publică de 7.424.254.010 euro;
- Proiecte selectate: 291, cu o valoare publică de 823.838.491 euro;
- Proiecte contractate: 284, cu o valoare publică de 778.980.618 euro.

Măsura 121 – Modernizarea exploataţiilor agricole – patru sesiuni de licitaţie şi selecţie.

- Proiecte depuse: 3.581, cu o valoare publică de 984.814.381 euro;
- Proiecte selectate: 1.308, cu o valoare publică de 393.346.094 euro;
- Proiecte contractate:1.255, cu o valoare publică de 351.537.509 euro.

Programul FERMIERUL (SAPARD-ul românesc)

Pe Măsura 121 – Modernizarea fermelor, din 1.424 proiecte depuse în lunile noiembrie-decembrie 2008 şi declarate eligibile, au fost selectate pentru finanţare 501 proiecte în valoare de 174 milioane euro.

Un număr de 923 proiecte declarate eligibile în valoare de 298 milioane euro nu au putut fi selectate.

Pentru a veni în sprijinul acestora, MADR a modificat Ordinul nr. 102/2009, care le permite acestora să contracteze credite cu o dobândă de 5% de la cele 6 bănci semnatare a convenţiei cu ministerul (CEC, BRD, Carpatica, BCR, Banc Post, Raiffeisen).

Prin modificarea acestui ordin s-au creat premisele contractării de către producătorii agricoli din sectorul zootehnic de credite cu o dobândă de 5% pentru achiziţionarea de animale cu o valoare genetică ridicată, pentru popularea fermelor la capacitatea de exploatare a acestora.

Referitor la absorbţia fondurilor din cadrul Fondului European de Pescuit, s-au luat măsuri pentru accelerarea etapelor necesare implementării Programului Operaţional de Pescuit, astfel ca în scurt timp să fie corectate toate obiecţiunile solicitate de autorităţile de audit. Urmează să se aprobe în regim de urgenţă o ordonanţă prevăzută în programul Guvernului pe această lună.

(V. Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
700
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fondurile-europene-dau-azi-mai-multa-via...

„Fondurile europene dau azi mai multă viaţă agriculturii“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul„Fondurile europene dau azi mai multă viaţă agriculturii“

- declară Georgiana PUPEZESCU, director al Centrului Regional Târgovişte al Sud-Muntenia al Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP).

– În ultimii doi ani au fost contractate 2.702 proiecte de finanţare. Sunteţi mulţumită de această situaţie?

– Categoric, da. Mulţumirea noastră vine de acolo, de la numărul mare de agricultori care au dovedit încredere în programul nostru, al APDRP. Este suficient, credem, să spunem că la sfârşitul anului 2010 erau depuse - pentru 2011 - 3.359 de proiecte, dintre care 2.345 au şi fost contractate, cu o valoare de 306 milioane euro, proiecte care se află acum în diferite faze: de selecţie, de achiziţie, de plată, unele dintre acestea fiind aproape finalizate.

– Ştim că în alţi ani au fost probleme cu deschiderea sesiunilor de proiecte, fie şi pentru modificările făcute chiar în Ghidul solicitantului. Anul acesta a mai marcat astfel de sincope?

– Nu. Am avut un calendar echilibrat, din martie până acum, care a fost respectat, ca urmare proiectele depuse pentru 2011 au fost acceptate aproape în totalitate. Remarcăm acest lucru în cazul proiectelor tinerilor fermieri pentru care a fost alocată o sută de milioane de euro, precum şi alte peste 200 milioane de euro pentru proiectele solicitate de către gospodarii din fermele de semisubzistenţă.

– Cum stau lucrurile, în fapt, în astfel de cazuri?

– Cum vă spuneam, situaţia este bună. Foarte mulţi dintre tinerii beneficiari ai proiectelor din anii anteriori au reuşit să-şi organizeze ferme de cultură mare, zootehnie, să-şi achiziţioneze utilaje perfor-mante, teren arabil şi altele. Avem o situaţie bună şi în cazul Măsurii 125 - „Drumuri de exploatare agricolă“, mai clar spus, asfaltarea căilor rutiere dintre tarlale; trei comune – Baba Ana-Prahova, Niculeşti şi Ludeşti-Dâmboviţa au finalizat, practic, lucrările la astfel de drumuri asfaltate printre tarlalele din câmp.

Se tot discută de accesarea fondurilor

– Atunci, cum se face că se tot discută că procentul de accesare a acestor fonduri europene este încă mic, că mai sunt probleme în cofinanţare şi câte altele. Vă rugăm să explicaţi...

– În cazul unor proiecte pentru alte măsuri, aşa cum ar fi construirea de sere legumicole, depozite şi altele, mai există situaţii oarecum mai dificile cu asigurarea cofinanţării. Mai bine spus, sunt solicitanţi care nu au suficiente fonduri proprii şi atunci ei trebuie să facă credite la bănci, de la care trebuie să obţină o scrisoare de confort, valabilă pentru 120 de zile. Pentru a o primi, beneficiarul de proiect trebuie să prezinte băncii un dosar foarte stufos.

O intervenţie salutară – Fondul de Garantare a Creditului Rural

– Cum veniţi în sprijinul propriu-zis al agricultorilor?

– Acum, pe acest fundal, apare, iată, un sprijin pentru agricultori din partea Fondului de Garantare a Creditului

Rural, unitate care, în schimbul unui mic comision, se constituie într-un gaj pentru bancă. Acesta apare ca un mare ajutor pentru agricultori. Prin acest mijloc băncile devin mai binevoitoare, mai flexibile, mai ales că Fondul poate acorda un avans financiar al planului de afaceri de 20-50 la sută din valoarea proiectului contractat cu noi, iar beneficiarul trebuie să vină cu o scrisoare de garanţie bancară.

Singura problemă este aceea că beneficiarul trebuie să depună 110 la sută din valoarea avansului acordat, gaj absolut necesar pentru a primi avansul de la noi. Există chiar o noutate. Omul poate începe treaba cu acest avans... Foarte importat mai este şi faptul că omul trebuie să menţioneze de la bun început că doreşte acest avans. Cine nu o face nu va putea obţine, pe parcurs, avansul respectiv pentru că noi luăm în calcul sumele solicitate spre a putea face faţă tuturor solicitărilor.

– Dacă fermierul obţine avansul respectiv, atunci mai este necesar ca el să apeleze şi la creditul bancar?

– În mod normal, nu. Comisionul fiind de 3 la sută, omul trebuie să aibă încredere şi să apeleze la Fondul de garantare. Poate doar înspre finalul proiectului s-ar mai putea apela la bancă numai pentru o sumă mică, banca neputând, totuşi, să fie scoasă, în totalitate, din calcul.

– Această măsură vine şi în sprijinul autorităţilor publice?

– Desigur.

7.500 euro pentru fermele de subzistenţă

– Ce trebuie să facă tinerii fermieri şi gospodarii din fermele de semisubzistenţă?

– Aceştia nu trebuie să apeleze la credite. Ei depun doar un plan de afaceri, în care trebuie să arate ce utilaje cumpără, dacă achiziţionează teren arabil etc. Pentru început ei primesc 60 la sută din suma alocată de 1.500 de euro, pe cei cinci ani, diferenţa de 40 la sută obţinând-o pe parcurs. Numai că ei trebuie să dovedească pe ce au cheltuit banii acordaţi ca avans.

– Ei trebuie să returneze ceva din cei 1.500 de euro?

– Nu. Doar în caz de nereguli dovedite, de fraudă.

– De unde sunt aceşti fermieri tineri?

– Cei mai mulţi sunt din Argeş, Dâmboviţa, Prahova şi Teleorman.

– Bun. Dar sunt primari şi chiar şi unii agricultori care se mai plâng că bat cam multe drumuri pe la dumneavoastră. Să zicem de la Călăraşi sau Teleorman până la Târgovişte... Ce le puteţi spune?

– Au existat şi unele cazuri cu depăşirea termenelor de finanţare pentru proiecte, dar au fost prea puţine. Noi lucrăm adesea şi sâmbăta şi chiar duminica până la prânz. Este un volum enorm de muncă. Nu se mai fac acum mai multe drumuri. Există şi situaţii când trebuie modificate, repetat, unele proiecte, poate realizate în grabă sau de unele firme care, trebuie spus, sunt pe lista neagră a APDRP, cu probleme. Oamenii trebuie să consulte site-ul nostru şi le va afla şi ocoli, să nu mai aibă probleme.

Mai sunt şi rezilieri

– Au fost şi contracte reziliate?

– Din 2008 până recent au fost 59. La acestea, probabil, se vor mai adăuga încă alte 20.

– Contestaţii?

– Au fost. Mai rar, însă. Mai avem unele probleme la contractare, prin amendarea contractelor cu acte adiţionale repetate sau cu note. Până acum există 180 de acte adiţionale ca urmare a contestaţiilor făcute. Gândiţi-vă că acestea cad doar în sarcina a cinci experţi!

– Cu ce îi mai puteţi ajuta acum pe agricultori?

– Noi mai puţin. O mai poate face şi OJCA, unitate care poate realiza proiecte gratuite pentru fermieri şi alţi gospodari de la sate.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
804

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fondurile-europene-pentru-agricultura-un...

Fondurile europene pentru agricultură, unde ne situăm şi ce aşteptăm după 2014? > REVISTA LUMEA SATULUI

Fondurile europene pentru agricultură, unde ne situăm şi ce aşteptăm după 2014?

Pe măsură ce înaintăm în timp şi ne apropiem de limita celor cinci ani de derulare a Programului Naţional de Dezvoltare Rurală (2007-2014), prin care au fost prevăzute fonduri europene alocate de Uniunea Europeană pentru agricultură, se discută tot mai mult despre volumul accesat de România. În plus, sunt aduse tot mai des în discuţii elemente ce vizează Politica Agricolă Comună după 2014, interesul fiind îndreptat mai ales către sprijinul alocat de Uniunea Europeană şi cum va fi acesta direcţionat pe sectoare. Despre toate acestea discutăm cu doamna Cornelia Mihai, director general Direcţia Generală de Dezvoltare Rurală din MADR.

– Doamna director, în ce măsură am reuşit până la acest mo-ment să atragem fondurile de la Uniunea Europeană? Care este mai exact procentul absorbţiei?

– În ceea ce priveşte stadiul absorbţiei şi fondurile atrase de la Uniunea Europeană procentul este 35%, reprezentând 3,6 miliarde euro plăţi efectuate dintr-un total de 8 miliarde de euro, bani alocaţi prin FEADR. Această alocare se cofinanţează după cum ştiţi şi cu bugetul de stat, totalul ajutorului public reprezentând 10 miliarde.

Având în vedere că suntem la jumătatea perioadei de implementare a Programului Naţional de Dezvoltare Rurală pentru anul acesta, ne-am stabilit un target de 50% din alocările acestui program care trebuie să fie efectiv plătite. Iar pentru primele luni ale acestui an avem un procent de realizare a plăţilor de 12% din targetul anului 2012, care este de 1,4 miliarde din FEADR, şi cu tot cu alocarea de la bugetul de stat 1,7 miliarde de euro plăţi efective pe programul de dezvoltare rurală incluzând investiţiile plus plăţile de pe Axa II.

– Cu ce noutăţi vine direcţia pe care o conduceţi pentru 2012? Ce măsuri au fost lansate sau relansate?

– Sunt multe noutăţi anul acesta. Poate cel mai important de spus este faptul că am modificat PNDR-ul cu un obiectiv major legat de creşterea absorbţiei, anul 2012 din acest punct de vedere pentru noi reprezentând un accelerator, ca să spun aşa. Sunt două tipuri de acţiuni majore pe care le întreprindem în acest sens: în primul rând modificările programului care să ducă la absorbţia fondurilor. Mă refer aici în special la introducerea unor facilităţi privind accesul la finanţare, şi anume creşterea procentului de cofinanţare nerambursabilă de la 70% la 85% pentru anumite măsuri din cadrul programului, cum sunt cea de turism şi cea privind desfăşurarea activităţilor nonagricole, în special pentru activitatea de producţie.

De asemenea, având în vedere că anul acesta vom lansa majoritatea măsurilor cu ultima sesiune, am modificat programul în sensul că proiectele eligibile care rămân fără finanţare în cadrul acestor sesiuni, pe măsura economiilor înregistrate (rezilieri sau achiziţii de valoare mai mică), să primească totuşi finanţare. O altă propunere care s-a materializat în anul 2012 este aceea privind realocarea fondurilor de la măsuri care nu mergeau foarte bine, cum sunt cele privind Grupurile de producători sau cea de asistenţă tehnică, înspre cele pentru care s-a manifestat un interes ridicat, cum sunt binecunoscutele Măsuri 121 - Modernizarea exploataţiilor, 312 – Sprijin pentru microîntreprinderi, a cărei alocare s-a epuizat anul trecut, precum şi 123 – Industrie alimentară.

De asemenea, un alt element al anului 2012 este faptul că în cadrul sesiunii care deja se derulează pentru Măsura 121 în perioada 17 aprilie - 31 vom mai avea alocări distincte pentru câteva sectoare prioritare din cadrul PNDR specifice domeniului de creştere a animalelor.

Esenţial este faptul că, dacă la început PNDR, cel puţin pe anumite subiecte, era criticat că nu are priorităţi, prin această modificare la Măsura 121 sunt aduse în prim-plan anumite elemente de prioritate pentru agricultura românească şi aici indiscutabil este vorba despre sectorul de creştere a animalelor, şi anume aceste standarde care este obligatoriu să fie respectate şi de fermierii noştri, cele privind calitatea laptelui şi, bineînţeles, cele legate de Directiva nitraţilor şi a nitriţilor.

O altă alocare în cadrul acestei sesiuni va fi dedicată fermelor de semisubzistenţă. Este vorba despre posibilitatea ca aceste ferme care au decizii de finanţare semnate cu APDRP-ul să poată depune în cadrul Măsurii 121, fără a se concura cu celelalte dosare, un mic proiect de dezvoltare a cărui valoare poate fi de la 5 mii până la 50 mii de euro.

– Cum se conturează politica de dezvoltare rurală în perioada imediat următoare finalizării Pro-gramului Naţional de Dezvoltare Rurală?

– Perioada de programare 2014-2020 va fi diferită din multe puncte de vedere faţă de cea actuală, Comisia Europeană propunându-şi ca aceasta să fie definită de o abordare consolidată a tuturor fondurilor europene prin crearea unui Cadru Strategic Comun, care vizează armonizarea regulilor de gestionare. În acest sens, va exista chiar şi un regulament comun care va conţine un set de principii generale, iar acest instrument trebuie folosit pentru a menţine rolul politicii de „promotor“ al unei abordări integrate în atingerea obiectivelor de dezvoltare ale Uniunii Europene. Totodată, Comisia propune o abordare strategică care presupune 11 obiective tematice definite în Cadrul Strategic Comun la nivelul Uniunii Europene, cât şi existența unui contract de parteneriat între UE şi fiecare stat membru. Acest contract va cuprinde estimarea utilizării fondurilor în vederea realizării obiectivelor stabilite în Strategia UE 2020.

În ceea ce privește politica de dezvoltare rurală, și aceasta va avea o nouă abordare. Noul Regulament FEADR vizează o politică de dezvoltare rurală care combină dimensiunea socială cu cea economică şi teritorială. Ea va fi inclusă în Cadrul Strategic Comun tuturor programelor şi va trebui să fie orientată spre un număr limitat de obiective ale strategiei UE 2020. Obiectivele strategice ale politicii de dezvoltare rurală pe termen lung sunt legate de contribuţia la competitivitatea agriculturii, la gestionarea durabilă a resurselor naturale, la combaterea schimbărilor climatice şi la dezvoltarea teritorială echilibrată.

– În ceea ce ne priveşte, care sunt elementele de noutate pe care le cunoaşteţi privind această perioadă?

– Comisia Europeană a urmărit asigurarea continuării actualei perioade de programare, dar vor exista și unele schimbări în arhitectura noului program de dezvoltare rurală. În acest sens, va fi eliminat sistemul de axe, statele membre având astfel flexibilitate în alegerea măsurilor care răs-pund cel mai bine priorităţilor naţionale în contextul obiectivelor europene. Totodată, statele membre vor avea posibilitatea de a include subprograme tematice cu rate mai mari de sprijin, pentru a răspunde nevoilor tinerilor agricultori, micilor fermieri, zonelor montane şi lanţurilor scurte de aprovizionare.

Un alt element de noutate îl reprezintă stabilirea a 3 obiective transversale tuturor măsurilor prevăzute în regulament: inovare, mediu şi schimbări climatice. În viitor se urmărește aducerea cercetării mai aproape de producție, astfel că inovarea va avea un rol important, fiind instituit un Parteneriat european de inovare (PEI) pentru „productivitate şi durabilitate agricolă“, regulamentul prevăzând premii pentru cele mai bune proiecte de inovare şi cooperare locală care implică cel puţin două entităţi situate în state membre diferite.

În ceea ce privește abordarea Leader, rolul Grupurilor de Acțiune Locală este consolidat în noua perioadă de programare. Acestea vor avea o mai mare flexibilitate în dezvoltarea unor strategii locale care să răspundă cel mai bine nevoilor locale, având posibilitatea de a finanța proiecte din mai multe programe cu finanțare europeană.

Pentru Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale pachetul legislativ propus reprezintă o oportunitate de a continua procesul de dezvoltare a spațiului rural prin implementarea unui set de măsuri atât în domeniul agricol cât și nonagricol, care să răspundă cât mai bine nevoilor de modernizare și adaptare a satului românesc din punct de vedere economic, social și de mediu.

I BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
1103

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

fondurile-posdru-din-nou-intrerupte_s159...

Fondurile POSDRU, din nou întrerupte > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFondurile POSDRU, din nou întrerupte

România se confruntă cu o nouă blocare a finanţării din fonduri europene, de astă dată prin Programul Operaţional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane (POSDRU), din cauza unor deficienţe majore de management şi control. Fondurile europene pentru POSDRU însumează 3,7 miliarde de euro, şi nu mai puţin de 700.000 de oameni beneficiază direct sau indirect de slujbe plătite prin acest proiect.

Plăţile nu se suspendă

„Neregulile au fost sesizate de Autoritatea de Audit din România, care a transmis ulterior datele și la Bruxelles. Comisia Europeană analizează, la ora actuală, impactul asupra celor constatate. Este foarte probabilă o decizie de întrerupere, dar nu de suspendare a plăţilor. Este vorba de o relație bugetară, financiară, între Autoritatea de Management și Comisia Europeană, iar decizia nu va avea niciun impact asupra plăților. Se pune numai problema rambursării sumelor către beneficiari, până când Autoritatea de Management POSDRU va corecta problemele care au fost sesizate" – a declarat Dacian Cioloş, comisarul european pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală, în cadrul unei conferințe de presă, găzduite de Reprezentanța Comisiei Europene în România.

Milioane tocate pe nimic

Este pentru a doua oară, în decurs de numai un an, când fondurile europene pentru România sunt blocate. Anul trecut, în vară, ca urmare a sesizării unor nereguli la achiziţiile publice, decontarea cheltuielilor pentru Programul Operaţional Regional (REGIO) 2007-2013 a fost sistată pentru şase luni.

Deocamdată, nu au fost comunicate punctual problemele semnalate la POSDRU. Însă, din surse neoficiale, am aflat că, printre problemele sesizate de Autoritatea de Audit şi transmise CE, se numără procedurile de selecţie a proiectelor. Una dintre cauze ar fi birocraţia excesivă şi neasigurarea transparenţei în etapele de aplicare pe proiecte.

De asemenea, se vorbește că ar exista proiecte de până la 5 milioane de euro, în care au fost şcoliţi numai 50-70 de cursanţi.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
725
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ForfeCarea dialogului social

Precizări ale Asociaţiei Române a Cărnii

Ministerul Finanţelor Publice a emis un comunicat de presă în care arată ce bun şi înţelegător este şi ce răi şi încăpăţânaţi sunt cei de la patronate, exprimându-şi speranţa că „retragerea de la discuţii a unor reprezentanţi ai patronatelor reprezintă o atitudine izolată“.

Cum se poate vorbi de atitudine izolată, odată ce reprezentanţii patronatelor s-au retras? Sau, izolat a rămas Ministerul?

Pentru informarea corectă a publicului, precizăm că, în şedinţa anterioară a Comisiei de dialog social, se conveniseră modificări ale Ordonanţei de Urgenţă, pe care ulterior Ministerul le-a dat uitării, revenind în 27 aprilie cu o variantă scandaloasă, în care este schimbată grila forfetară, impozitul devine retroactiv, iar deductibilitatea (carburanţi, TVA) este privilegiul instituţiilor bugetare.

Patronatele care au părăsit sala nu aveau cu ce să mai influenţeze atenuarea prevederilor din HG propusă, faţă de abuzurile făcute de MFP şi Guvern în ceea ce priveşte prevederile OUG 34/2009. MFP a dovedit că actul de Dialog social este unul formal, din moment ce lucruri convenite în Comisie nu se mai regăsesc în actele normative emise.

Conclavuri inutile

Se pune problema dacă mai este eficient un asemenea Dialog social. În fond, MFP, ca iniţiator legislativ, este obligat să afişeze pe site orice proiect cu efecte publice şi se poate interveni în scris la el, la Guvern, la Parlament, la Curtea Constituţională şi la Preşedinţie, evitându-se conclavuri inutile, în care MFP discută de pe poziţii de forţă cu reprezentanţii patronatelor. Afirmaţia doamnei secretar de stat Graţiela Iordache că „N-am putut să o trecem aşa cum aţi vrut dumneavoastră“ nu elimină răspunderea şi deontologia demnitarului public, care una spune şi alta face.

Poate, eventual, o Comisie parlamentară va studia documentele elaborate la Comisia care a discutat proiectul OUG 34/2009 şi va vedea la ce acorduri s-a ajuns atunci şi modul în care s-a negociat: cu certuri mari, cu reproşuri din partea doamnei Iordache şi acceptarea, în final, a redactării, cu care au fost de acord doar patronatele şi sindicatele.

Actul normativ pus în discuţie nu are nicio importanţă, din moment ce OUG a ieşit contrar celor discutate la vremea respectivă în Comisia de dialog social.

Nedeductibilitatea cheltuielilor de transport ale managerului unei firme private, a directorilor săi, a şefilor de şantiere, a secţiilor izolate care, toţi, aleargă pentru comenzi, îi discriminează faţă de funcţionarii publici, ale căror instituţii au dreptul „legal“ de a deconta câte 350 litri de benzină pe lună (a se calcula câte „plinuri“ consumă lunar domnii bugetari!) şi toate reparaţiile, intervenţiile asupra mijloacelor de transport.

Ministrul Pogea spune că nu vor creşte falimentele. Să se uite în statistici: în trimestrul I 2009, acestea au crescut cu 50% faţă de trimestrul I 2008.
Când interlocutorul, pe bună dreptate, părăseşte încăperea, dialogul devine monolog.
Sperăm, la rândul nostru, că este o situaţie izolată!

Preşedinte Sorin Minea
Director executiv MIhai Vişan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
630

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fortand-la-portile-ferecate-ale-europei_...

Forţând la porţile ferecate ale Europei

Adevărul este că industria alimentară s-a racordat cel mai bine la noile comandamente impuse de Uniunea Europeană. Există de acum un număr mare de unităţi care produc astăzi la nivelul celor mai înalţi parametri calitativi. Deosebit de important este că aceste eforturi spre modernizare sunt concretizate în afaceri profitabile. Unul dintre managerii care au anticipat potenţialul acestui sector este doamna Eliza Buzatu. De trei ani ea conduce în comuna Podari, Craiova, o societate prosperă în cadrul căreia funcţionează două unităţi de abatorizare. Prin prisma experienţei sale în gestionarea unei astfel de afaceri, domnia sa a avut un rol esenţial în clarificarea unor aspecte ce ţin de actul tehnologic şi de structura funcţională a abatoarelor din ţara noastră.

Mai întâi a fost chibzuinţa

Ideea înfiinţării unei unităţi de procesare a apărut după o vastă prospectare a pieţii produselor alimentare. Fapt este că, la vremea respectivă, instituţiile autorizate să gestioneze modernizarea acestui sector nu erau pregătite pentru un astfel de proces. Aşa se explică şi neregulile din desfăşurarea programelor de investiţii, dar mai ales în fundamentarea unor strategii care să aibă la bază analize şi calcule economice corecte.

Acesta este şi motivul pentru care, la Podari, abatorul construit în 2004 de către doamna Buzatu a funcţionat doar pentru o perioadă scurtă de timp. Ulterior, proiectul a cunoscut modificări tehnice şi tehnologice de substanţă, fiind în prezent profilat pe sacrificarea porcinelor şi ovinelor. În 2007 a deschis o a doua unitate, profilată pe sacrificarea bovinelor, unitate care deţine ştampilă ovală şi este agreată pentru comerţul intracomunitar. În prezent, societatea este în curs de implementare a Sistemului de management al calităţii şi a Sistemului de Management al Securităţii Produselor Alimentare - HACCP.

Un garant al securităţii alimentare

Normele ce trebuie îndeplinite în cadrul unităţilor de abatorizare sunt destul de exigente, iar implementarea lor necesită investiţii pe măsură. Conştientă de importanţa aspectelor tehnologice specifice acestei activităţi, dar şi de asigurarea securităţii alimentare, doamna Buzatu a ales să utileze abatoarele cu cele mai performante echipamente.

Pe lângă faptul că întreaga activitate este asistată din punct de vedere sanitar-veterinar, tehnologiile folosite sunt de ultimă generaţie, astfel că abatoarele sunt la fel de performante ca unităţile de procesare europene. Pentru tehnologia implementată atât în abatorul pentru bovine cât şi în cel pentru porc a ales să colaboreze cu o firmă italiană. Ambele unităţi au linii moderne de sacrificare, utilate cu echipamente performante, fiind dotate cu platforme pneumatice, cu aer comprimat, sterilizatoare pentru toate echipamentele şi cu alte sisteme tehnologice la fel de moderne.

Valoarea tuturor investiţiilor făcute în abatorul de bovine se ridică la aproximativ 3 milioane de euro. Despre produsele obţinute aici, doamna administrator susţine că sunt de cea mai bună calitate şi că reprezintă un garant al securităţii alimentare. În urma sacrificării se obţin carcase de porc, carcase de oaie, carcase de vită, produse care pleacă spre fabricile de procesare şi măcelării, uneori fiind trimise spre comercializare în magazinele alimentare.

După cum ne-a declarat managerul societăţii Elisiria, clienţii care apelează la serviciile celor două abatoare sunt în general nume puternice ale zootehniei româneşti. Printre aceştia se numără şi membri ai Cooperativei Muntenia. În abatorul de bovine pot fi sacrificate 150 de capete pe zi, dar animalele aduse spre abatorizare acoperă doar 15% din capacitatea unităţii. Capacitatea abatorului de porci este de 200 de capete pe zi, dar ca şi în cazul celui pentru bovine funcţionează la parametri scăzuţi faţă de capacitatea la care a fost conceput.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
673
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fortificati-va-organismul-prin-fructe-si...

Fortificaţi-vă organismul prin fructe şi legume

Natura are întotdeauna resursele necesare vindecării sau ameliorării bolilor omului. Important este doar să ştim unde să găsim aceste resurse curative.

Cura cu sfeclă roşie

Una dintre afecţiunile pentru care se foloseşte sfecla roşie este tensiunea arterială. Pentru a obţine preparatul din sfeclă aveţi nevoie de 100 g de rădăcini tuberizate, care vor fi rase şi puse la macerat în 500 ml apă. În timpul macerării, care va dura aproximativ două ore, este foarte important ca recipientul în care este pus preparatul să fie păstrat la temperatura camerei. Modul de administrare este oral şi presupune consumarea la fiecare masă a trei sferturi din preparatul obţinut.

Sfecla roşie mai are un rol important şi în tratarea unor afecţiuni ce ţin de aparatul respirator. În aceste situaţii este recomandat sucul, care se consumă zilnic, înainte de masă pe o perioadă de o lună. Doza recomandată este de 100-250 ml, cantitate ce poate fi administrată în trei reprize. Este foarte important de ştiut că sfecla roşie are în componenţă cantităţi ridicate de zaharuri, motiv pentru care nu este recomandată persoanelor care suferă de diabet.

Pătrunjelul, un medicament verde

O plantă nelipsită din bucă-tăria gospodinelor este şi pătrunjelul, care se dovedeşte a fi la fel de benefic în fitoterapie, precum şi în prepararea bucatelor.

Efectele terapeutice cele mai semnificative pe care le are pătrunjelul se manifestă în tratarea astmului bronşic şi în eliminarea crizelor specifice acestei boli.

Fiecare componentă a acestei a plante este valorificată în felul următor: seminţele şi frunzele uscate se prepară sub forma unei infuzii, vreme de aproximativ 20 de minute. Pentru o cană cu acest preparat sunt necesare două linguriţe. Se recomandă consumarea unei căni pe zi.

Rădăcinile pătrunjelului sunt şi ele folosite în tratarea aceleiaşi afecţiuni, doar că sunt recoman-date sub forma decoc-tului. Pentru obţinerea lui aveţi nevoie de 20 g de rădăcini, care sunt fierte în două sferturi de litri de apă, aproximativ 20 de minute. Întreaga cantitate obţinută se consumă într-o singură zi.

Să ne tratăm cu gutuile gustoase

Fructele şi seminţele de gutui au proprietăţi emoliente conferite de mucilagiile ozonurice. Proprietăţi benefice organismului uman au şi florile acestui pom fructifer. Ce-i drept, vremea florilor de gutui a trecut, dar încă mai puteţi folosi frunzele şi seminţele fructului, componente ce sunt recomandate în tratarea tusei convulsive. Atât în cazul frunzelor cât şi al florilor se recomandă prepararea sub forma infuziei. În acest caz, aveţi nevoie de 30 g la un litru de apă, amestec care va fi infuzat aproximativ 20 de minute.

Seminţele vor fi supuse aceluiaşi procedeu, cu menţiunea că pentru o cană este necesară doar o lingură.

Timpul de infuzare în cazul lor este de 15 minute. Pentru toate cele trei compo-nente ale gutuiului tratamentul de administrare este acelaşi şi presupune consumarea la intervale regulate a trei căni pe zi. Pentru tratarea şi ameliorarea afecţiunilor precum laringită, faringită şi amigdalită este indicată gargara cu suc sau decoct. Pentru obţinerea celui din urmă aveţi nevoie de o gutuie mare, tăiată în felii şi pusă la fiert într-un litru de apă. Se lasă la fiert până ce cantitatea iniţială va scădea la jumătate.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
624

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 405ff
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

forumul-de-afaceri-israeliano-roman_1081...

Forumul de afaceri israeliano-român > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulForumul de afaceri israeliano-român

Unul dintre eveni-mentele importante desfăşurate în cadrul Expoziţiei IndAgraFarm 2009 a fost Forumul de afaceri israeliano – român în domeniul tehnologiilor agricole, manifestare organizată de Grupul Român pentru Investiţii şi Consultanţă (RGIC) şi Depar-tamentul Economic şi Comercial al Ambasadei Israelului în România. Desfăşurat în prezenţa Excelenţei Sale dl David Oren, ambasadorul Israelului la Bucureşti, şi a domnilor Yitzhack Kiriati, director departament Agrotehnologii, Apă şi Mediu din cadrul Institu-tului Israelian pentru Export&Cooperare Internaţională din Tel Aviv, Ştefan Mantea, director general ANCA, Ciprian Alic, director general adj. APDRP, Septimiu Stoica, preşedinte Bursa Română de Mărfuri, forumul de afaceri israeliano – român a atras peste 120 de invitaţi, fermieri, oameni de afaceri din sectorul agricol, reprezentanţi ai asociaţiilor profesionale şi ai patronatelor din agricultură, precum şi ai companiilor israeliene înscrise în Programul Shavit, mass-media.

Prin prezenţa lor în număr mare la eveniment, fermierii au demonstrat că, trecând peste criza financiară pe care o traversează în prezent, sunt interesaţi să descopere soluţii şi metode pentru a-şi desfăşura activitatea. Una dintre soluţii poate fi şi colaborarea cu firme israeliene, renumite pentru experienţa şi performanţa tehnologiilor agricole pe care le au în sectoare precum sere, irigaţii şi ferme de vaci. Forumul de afaceri israeliano – român a fost urmat de o sesiune de întâlniri bilaterale prin care reprezentanţi ai zece firme din Israel au discutat cu potenţiali parteneri de afaceri din România.

În opinia doamnei Otilia Manta, preşedinte/CEO al Grupului Român pentru Investiţii şi Consultanţă (RGIC), acest forum „continuă seria de evenimente desfăşurate de Grupul Român pentru Investiţii şi Consultanţă, prin care se urmăreşte crearea unor relaţii de colaborare şi parteneriat între companii din Israel din domeniile agricultură, dezvoltare regională şi fermierii români.“

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
651
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

forumul-mondial-al-stiintei_s11.html

Forumul mondial al ştiinţei

Recent, la Budapesta a avut loc o importantă manifestare dedicată ştiinţei, la care au participat peste 300 de specialişti. Cu acest prilej au prezentat lucrări miniştri ai cercetării din diferite ţări, reprezentanţi ai instituţiilor de cercetare şi organismelor internaţionale (FAO, UNESCO, Comisii ale UE, Asociaţiile Academiilor din Europa şi Asia, Consiliul Internaţional pentru Ştiinţă, Asociaţia Americană pentru Progresul Ştiinţei).

La eveniment, ţara noastră a fost reprezen-tată de preşedintele Academiei Române, Ionel Haiduc, vicepreşedinţii Cristian Hera şi Ion Vlad, precum şi de preşedintele ASAS Gheorghe Sin. În deschiderea lucrărilor Forumului a luat cuvântul prim-ministrul Guvernului Ungariei Viktor Orbán, dezbaterile încheindu-se cu prelegerea preşedintelui Pál Schimtt.

În finalul evenimentului s-a adoptat o Declaraţie privind o Nouă Eră a Ştiinţei Globale, determinată de provocări şi oportunităţi cu implicaţii sociale şi politice, evidenţiind următoarele recomandări: necesitatea unui cod de comportament privind drepturile, libertăţile şi responsabilităţile comunităţii ştiinţifice care trebuie respectate de state prin legislaţiile lor naţionale; îmbunătăţirea dialogului cu societatea pe probleme de cercetare ştiinţifică şi inovare; promovarea colaborării ştiinţifice internaţionale axate pe provocările globale; promovarea unei politici de colaborare reciproc avantajoasă între ţările afectate de brain – drain şi cele beneficiare; conştientizarea guvernelor asupra responsabilităţii de a creşte sprijinul pentru cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea unor politici efective pentru inovaţii.

Având în vedere impactul socio-economic bine documentat al ştiinţei se cere parlamentelor naţionale şi guvernelor să-şi declare obligaţia de a lua în considerare opinia comunităţii ştiinţifice în procesul decizional, instituindu-se astfel un proces consultativ permanent. Lucrările Forumului Ştiinţei au constituit atât o analiză a situaţiei actuale a activităţii ştiinţifice cât şi de conturare a unei politici viitoare, astfel încât rezultatele acesteia să răspundă nevoilor omenirii, mobilizând resorturile societăţii şi decidenţii politici.

(Teodor Marian)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
710

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fotbalul-rege-si-peste-sat_496.html

Fotbalul, rege şi peste sat > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFotbalul, rege şi peste sat

• Din Siliştea Gumeşti, satul lui Marin Preda, şi până-n Valea Ciorii, sportul rege naşte pasiuni aprinse.

Sportul cu cei mai mulţi simpatizanţi din lume stârneşte pasiuni uriaşe şi la sat. Chiar dacă echipele sunt în categoria „Promoţie“ sau „Onoare“, jucătorii nu concep decât victoria. Iar când vorbim de două echipe ale aceleiaşi comune, adversităţile între jucători şi suporteri sunt la fel de exacerbate.

Este şi cazul celor două „grupări“ ale localităţii Siliştea Gumeşti.

În satul în care s-a născut autorul „Celui mai iubit dintre pământeni“, localnicii sunt împărţiţi în două tabere: unii o susţin pe „Sportul Siliştea Gumeşti“, formaţia preotului din comună, iar alţii pe …aţi ghicit „Morometţii“, susţinută de Primărie.

Cum a ajuns preotul să se afle în inedita postură de patron şi antrenor al alb-albaştrilor? „Am jucat şi eu fotbal cât am fost tânăr. E pasiune! Fac totul fiindcă îmi place şi ca să-i ajut pe copiii ăştia, că-s toţi din Siliştea. Şi aşa la şcoală mai mult nu fac sport decât fac. Măcar să mai alerge şi ei“, explică omul în sutană.

Din păcate, urmaşii lui Moromete nu-i pot vedea pe preot şi pe băieţii lui în acţiune. Cum terenul din Siliştea nu-i omologat, alb-albaştrii dispută meciurile de pe teren propriu la Tătărăştii de Sus. „Ar costa doar o mie de euro, dar nu interesează pe nimeni. Caut sponsori. Azi unul, pomâine altul şi aşa supravieţuim“, spune cu năduf preotul-antrenor.

Au imnul lor…

Şi la Godineşti, fotbalul îşi are adepţii săi la fel de pătimaşi. Din dragoste pentru echipa lor de suflet - Ştiinţa Godineşti, grupare din Liga de Onoare, fanii au compus un imn, pentru a nu fi cu nimic mai prejos decât cormoranii de la Liverpool, cu al lor „You’ll never walk alone“.

Şi alte echipe de la „Onoare“ ies din tipar, cele mai multe prin denumirile lor gen Ambianţa Jilavele, Viitorul Valea Ciorii, Gloria Gura Ialomiţei sau Recolta Malu Roşu.

Oricum s-ar numi echipele lor, fotbalul la sat e de multe ori departe de a fi magic, dar cu siguranţă e pătimaş. Jucătorii mai bruscuelază uneori brigada de arbitrii, iar suporterii se îmbată şi prind curaj a-i înjura cu patimă. Şi toate acestea pentru… onoare.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
679
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Frica zilei de mâine

Se spune, şi eu cred cu bună dreptate, că fiecare felie de viaţă are un numitor comun.

Ceva care o defineşte, care într-un anume fel o face unică.

Dacă e să ne referim la zilele pe care le trăim de ceva vreme, ceea ce le uneşte este frica.

Frica oamenilor de câte ori văd lumina zilei.

Şi, de aici, teama, frica ce învinge mai totdeauna speranţa.

Frica de a nu ne pierde bruma de agoniseală, teama că am putea rămâne fără lucru, frica de boală, foamete, teama de sărăcie lucie, frica de autoritate, de decidenţii de la vlădică până la ultimul funcţionar de la ghişeu.

N-a mai rămas nici măcar optimismul

Trăim aşa de ani buni, deşi, în urmă cu aproape două decenii, optimismul unor speranţe care îmbobociseră ne-a făcut să ne pierdem capul, aşa cum se spune în popor.

Aşa am dat la spate belşug de avere, numai că izvorul ei curgea cumva din epoca apusului comunism.

Am dat cu tifla la tot ceea ce ne identifica drept naţia română, îmbătaţi de spiritualele discursuri ale unor delatori de profesie.

Samsarii, la adăpostul imunităţii

CAP-uri, IAS-uri, SMA-uri, staţiuni şi institute întregi de cercetare agricolă au luat calea neantului, rotunjind veniturile unor burtă verde fără scrupule, fără credinţă de Dumnezeu.

Pentru ei, ei bine, frica n-a funcţionat. Şi nici nu are sorţi de izbândă, de vreme ce strâmbătatea unor legi întocmite pe picior pune la adăpostul imunităţii tocmai samsarii de ocazie.

Insolenţa nababilor

Agricultura, sătulă în genere, nu are bani.

De unde?

Ţara însă se joacă de-a nababii cu bani de împrumut al căror rost, a căror soartă nici măcar bancherii de profesie nu le cunosc.

Astfel, deunăzi, cel dintâi om în gospodărirea banilor naţiunii susţinea, cu puterea unor eventuale demonstraţii, cum că România poate trăi şi încă bine fără îndatoriri. Atunci?

Lungesc cumva demonstraţia şi adaug la frica noastră cea de fiecare zi care este viaţa însăşi dispreţul şi ticăloşirea celor cu pâinea şi cuţitul.

N-avem decât să ne ducem unde vom vedea cu ochii, susţin ei în derâdere pentru umilinţa pe care o trăim.

Suntem cetăţeni de mâna a doua, ni se spune, şi de aici minimele pretenţii pe care le putem avea de la viaţă.

Ce-i de făcut?

Altfel, drobul de sare din prichiciul vetrei ne poate ameninţa la nesfârşit. Şi asta în vreme ce, netrebnici cum ne

ştim, nu ne putem astâmpăra tremurul fiinţei noastre supusă unei stoice şi nemeritate dureri de sine.
Aşadar, ca în poveste, aruncaţi drobul de sare!
Eliberaţi-vă de angoase!
Daţi statut nou, readucând în matca normalului viiturile ce ne urâţesc traiul.
Fiindcă dacă e să o lăsăm pe dreapta cumpănă a vieţii atunci, vorba cântecului, dacă tot ne-om umili, de ce dracu am mai trăi?
Frica ţine de prostie, după cum sărăcia nu vine nici ea din prea multă minte.
Şi-apoi!
Are neamul nostru o vorbă: „Moartea ţine până la înviere, prostia până la moarte.“
Şi, Doamne, recunoaşteţi, dragă ne mai e viaţa.
Să nu o lăsăm pradă corbilor!
La urma urmei au şi ei, trebuie să aibă, temerile lor.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
676
□
Comentarii
□
□
1. Măneanu Varvara Magdalena -- (20-October-2010)Frica de care vorbiţi-categorie estetico-literară similară cu VINA din rom. kafkian PROCESUL..Poate sta şi FRICA în centrul unui roman al absurdului(de la începutul mil.3), alături de CIOCLII care o generează, întreţine, perpetuează şi multiplică.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Frigul, umezeala şi boala respiratorie cronică la păsările de curte

Este vremea bolilor respiratorii la păsări!

Se pare că sezonul rece se lasă greu convins să părăsească meleagurile noastre. Ca atare, acesta nu ne dă bătaie de cap numai nouă, oamenilor, ci şi animalelor şi păsărilor. Aşadar, stresul indus de frig şi umezeală, precum şi de alţi factori de microclimat sau nutriţionali, duc la apariţia bolilor respiratorii în rândul păsărilor de curte.

Boala respiratorie cronică

Una dintre aceste boli cu impact asupra sănătăţii păsărilor, dar şi a producţiei de ouă şi carne este micoplasmoza respiratorie aviară. Agentul său cauzal este Mycoplasma gallisepticum, care fie acţionează singur, fie în asociaţie cu alţi agenţi patogeni.

Cunoscută şi sub numele de boala respiratorie cronică, micoplasmoza respiratorie aviară este o boală infectocontagioasă ce afectează găinile şi curcanii din gospodăriile populaţiei.

Victimele bolii

Boala se răspândeşte numai la animalele dintr-un anumit teritoriu sau din cadrul unui grup limitat şi se caracterizează clinic prin semne respiratorii cronice, precum zgomote anormale ale respiraţiei şi tuse. Ulterior se remarcă întârzierea în dezvoltare a tineretului aviar, slăbirea progresivă a găinilor adulte, scăderea ouatului, ajungându-se uneori până la reducerea masei musculare a păsării.

La curci, boala evoluează sub formă de sinuzită periorbitară.

Răspândirea bolii

Pătrunderea bolii într-un efectiv liber de infecţie, adică sănătos clinic, se face prin introducerea de păsări cu forme cronice de boală sau cu infecţie nexprimată clinic. Transmiterea micoplasmelor se poate face pe cale respiratorie, de la găina bolnavă la cea sănătoasă. Însă cel mai frecvent, transmiterea bolii se face prin ou, puii abia eclozionaţi fiind deja infectaţi cu micoplasmă.

Cum recunoaştem o pasăre bolnavă

Incubaţia micoplasmei, în cazul contaminării pe cale respiratorie, este de 10-30 de zile. La păsările tinere se observă un apetit redus, tulburări respiratorii, urmate de întârzierea în dezvoltare.

Păsările adulte prezintă tuse, strănut, scurgeri nazale sero-mucose, greutate în respiraţie, ciocul fiind larg deschis.

Mai mult, păsările pierd în greutate, slăbind progresiv până la reducerea drastică a masei musculare şi scad producţia de ouă de la 10 până la 40%.

Tratamentul preventiv

Pentru menţinerea stării de sănătate a efectivului de păsări, se impune realizarea unui tratament preventiv, ce

constă în administrarea de antibiotice şi tonice generale. Aşadar, din gama de produse antimicrobiene, se recomandă administrarea în apa de băut a următoarelor produse : DOXYCICLINĂ, ENROFLOXAROM sau ERITROM.
În cazul unui număr mai mic de păsări, se recomandă efectuarea tratamentului individual ce constă în administrarea de comprimate pe cale orală.
AVIANPROTECT TEN este un produs ideal în acest sens, datorită combinaţiei de antibiotice ce conferă o sferă mai largă de acţiune. Tot pentru efectivele mici se va apela şi la ENROFLOXAROM comprimate.
Pentru reducerea stresului cauzat de factorii de mediu, se recomandă acţionarea în vederea creşterii rezistenţei organismului păsării la acţiunea factorilor de stres. În acest sens, se utilizează produsele BIOVIT PLUS şi COMPLEXUL POLIVITAMINIC BUVABIL, a căror compoziţie echilibrată asigură stimularea organismului şi intensificarea procesului de creştere; favorizează funcţia de reproducţie şi creşte rezistenţa organismului la factorii infecţioşi.

Dr. med. vet. Elena Dragostin
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
35784

Comentarii

1. ioan -- (27-March-2011)ma intereseaza cam totul despre gainile de oua... (rasa, hrana, medicamentatia, cusca ptr. dormit, cuibar ...)
specific zona de munte si totul in natura.
multumiri anticipat.
2. yonut -- (30-December-2014)Buna de ce fac gainile ceva galben in gat apoi mor si slabesc pentru ca nu mai pot manca ce tratament miati recomanda
3. Alex -- (26-June-2015)Ce pastile trebuie ca gainile sa nu mai mor si sa nu mai aiba infectie la plamani, ce pastile trebuie ??
4. Andreea -- (4-November-2016)Gainile au un harait slabes foarte repede si nici nu mananca si am taiat una din ele si am observant .ca plamani sunt albi si cu niste Pete pe ei un medicament antibiotic ceva .. va multumesc
5. nica -- (7-January-2017)Buna! Am o paunita in varsta de 6 ani . Casca si e racita ... Ce pot face??? Multumesc!
6. mirela -- (17-December-2017)ce tratament .ími recomandati la gaim i se zbat si mor
7. Simona Ghiță -- (25-April-2018)Ouăle de la găinile tratâtea cu Oxivit se pot fierbe și da în alimentația lor (gainilor)
8. MARCELA -- (16-June-2018)buna spunetim va rog frumos puiile curg nasul maninca foarte rau cohaiesc spunetimce sa le dau?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

fructele-izvor-de-sanatate_683.html

Fructele, izvor de sănătate! > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulFructele, izvor de sănătate !

Cât de îmbietoare este imaginea fructelor parfumate şi atât de viu colorate! Nu poţi să le priveşti fără să nu îţi doreşti să guşti din dulceaţa lor ispititoare. Fiecare dintre noi consumă fructe, dar foarte puţini ştiu că acestea pot fi adevărate medicamente natu-riste. Uneori, proprietăţile lor binefăcătoare ajută organismul atunci când nici măcar medicina nu o mai poate face.

Caisele, pe lângă parfumul minunat şi dulceaţa ispititoare, au proprietăţi terapeutice importante. Au un conţinut ridicat în vitamine, iar magneziul, fosforul şi fierul din compoziţia lor ajută la stimularea memoriei şi creşte capacitatea de muncă.

În general, curele cu caise sunt recomandate oamenilor care suferă de boli ale sistemului circulator, ale rinichilor şi de obezitate.

Printre fructele de sezon, ale căror proprietăţi terapeutice sunt recunoscute, se află şi vişinele. Datorită substanţelor anticoagulante, sunt recomandate oamenilor care au probleme cu sistemul venos sau care suferă de ateroscleroză. Pe lângă aceste proprietăţi, vişinele reduc nivelul colesterolului şi a zahărului din sânge.

Specialiştii susţin că piersicile şi nectarinele sunt adevărate fortifiante. Datorită potasiului pe care îl conţin, aceste fructe au proprietatea de a proteja celulele nervoase. Sunt foarte bogate în vitaminele B1, B2 şi A, lucru care ajută la echilibrarea sistemului nervos şi la întărirea sistemului imunitar. Aşadar, piersicile sunt indicate persoanelor convalescente, cu o stare avansată de oboseală sau depresie.

Cireşele, datorită capa-cităţilor depurative şi detoxifiante, sunt recoman-date în special oamenilor suferinzi de reumatism, litiaze renale şi biliare, gută şi celor care întâmpină probleme în funcţionarea normală a ficatului. Asemeni vişinelor, cireşele au un aport important în îmbunătăţirea stării avansate de oboseală şi anemie.

Sunt foarte bogate în potasiu şi constituie un excelent diuretic, iar datorită conţinutului bogat în provitamina A cresc acuitatea vizuală şi întreţin elasticitatea ţesuturilor.

E vremea fructelor de pădure şi a pepenilor

Fructele de pădure joacă, de asemenea, un rol foarte important în buna funcţionare a organismului nostru. Coacăzele, spre exemplu, pot asigura o curăţare profundă, aşadar pot fi folosite în cure de detoxifiere. Un alt rol este acela de a facilita digestia şi de a stimula funcţionarea ficatului, a pancreasului, a splinei şi rinichilor.

Afinele au capacitatea de a întări vasele de sânge. Fiindcă sunt considerate antihemoragice, afinele pot fi folosite sub formă de tratament de către persoanele care suferă de ulcer varicos, flebită sau infarct miocardic.

Zmeura are capacitatea de a ajuta la eliminarea toxinelor.

Murele au un conţinut semnificativ de magneziu, mangan, potasiu, calciu, vitaminele A şi C. Sunt recomandate în curele de tratare a bolilor cardiace, în afecţiuni oculare, astenii, afecţiuni însoţite de febră.

Pepenele roşu conţine licopină, o substanţă antioxidantă cu rolul de a regla sistemul imunitar. Poate fi folosit pentru detoxifierea organismului, pentru reglarea hormonală şi, datorită conţinutului ridicat de apă, se pot face şi cure pentru tratarea bolilor de rinichi.

Pepenele galben poate fi folosit în tratarea anemiilor, a tulburărilor de apetit şi în perioadele de convalescenţă. Poate, de asemenea, să ajute la păstrarea echilibrului metabolic în cazul suferinzilor de diabet. Este recunoscut ca având efect antioxidant şi revitalizant.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
2737
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

FRUIT LOGISTICA 2009

Târgul care ne introduce în lumea mirifică a legumelor şi fructelor

Berlinul a găzduit în perioada 4 - 6 februarie 2009 a 17-a ediţie a International Trade Fair for Fruit and Vegetable Marketing FRUIT LOGISTICA, considerat târgul specializat de referinţă pe plan mondial în domeniul comerţului cu fructe şi legume proaspete.

Organizat de Societatea de Târguri şi Expoziţii Messe Berlin, FRUIT LOGISTICA se adresează în principal producătorilor şi exportatorilor de fructe şi legume proaspete, dar şi comercianţilor, producătorilor de ambalaje, transportatorilor, asociaţiilor producătorilor şi organismelor guvernamentale pentru promovarea exportului.

Principalele sectoare prezente la acest târg sunt: fructe şi legume proaspete sau congelate, fructe uscate, verdeţuri, flori şi plante ornamentale, seminţe, dar şi sisteme şi echipamente tehnice pentru ambalarea, etichetarea, depozitarea, transportul mărfii, instalaţii de reciclare şi soluţii de prelucrare electronică a datelor.

FRUIT LOGISTICA reprezintă pentru participanţi o ocazie ideală de a-şi prezenta produsele şi inovaţiile, de a se întâlni cu partenerii de afaceri, de a studia actualele tendinţe ale pieţei şi de a identifica potenţiali parteneri, noi clienţi şi furnizori. La ediţia din acest an au participat 2.115 de expozanţi din 68 de ţări şi 50.430 de vizitatori de specialitate din 125 de ţări. Au fost prezenţi, ca în fiecare an, lideri mondiali ai comerţului cu fructe şi legume proaspete precum Chiquita, Cobana, Dole, Del Monte, Bonita Europe, Fruchtring.

Chile cucereşte Europa

Chile, în prezent exportatorul numărul 1 de fructe proaspete din emisfera sudică, a fost numită ţara parteneră a ediţiei din acest an. „FRUIT LOGISTICA 2009 este o oportunitate excelentă pentru Chile de a-şi consolida în continuare poziţia sa de partener strategic important al Europei pentru fructe proaspete“, a declarat Ronald Bown, preşedintele Asociaţiei Exportatorilor din Chile (ASOEX).

„FRUIT LOGISTICA este pentru Chile cel mai important târg din Europa. El reprezintă ocazia ideală pentru producători şi exportatori de a se întâlni cu partenerii-cheie într-un singur loc şi de a contacta noi importatori, angrosişti şi clienţi.“

Freschconex, o manifestare specială

Paralel cu FRUIT LOGISTICA a avut loc a doua ediţie a Freshconex, Târgul Internaţional de Comerţ pentru Produse Tăiate şi Preambalate în Stare Proaspătă (salate şi produse gata pentru consum din fructe şi legume proaspete), precum şi Congresul profesional organizat de Eurofruit Magazine în cooperare cu United Fresh Produce Association din SUA.

Bazându-se pe succesul obţinut anul trecut şi pe creşterea exponenţială a cererii pentru produsele de gama a IV-a, Freshconex a reunit expozanţi din 14 ţări şi 4.546 vizitatori de specialitate. Amintim doar doi dintre cei 62 de expozanţi: Grupul Bonduelle, lider european prezent în peste 80 de ţări care a înregistrat o creştere a vânzărilor de 19% într-un singur an (2007-2008), şi grupul Florette, care a atins o cifră de afaceri de 302 milioane de euro în doar 23 de ani de existenţă.

Marele premiu a mers în Olanda

Prestigiosul premiu FRUIT LOGISTICA Innovation Award 2009 a fost acordat firmei olandeze Enza Zaden pentru noul său produs Sweetgreen, o varietate de ardei verde dulce cu un conţinut de vitamina C şi zahăr cu 30% mai ridicat faţă de soiurile convenţionale.

„Suntem foarte mândri de acest premiu. Este un compliment deosebit pentru departamentul nostru de producere de seminţe şi pentru ţăran“, a comentat Chris Groot, marketing project manager la Enza Zaden, nominalizată pentru al doilea an consecutiv pentru acest premiu.

Corespondenţă din BERLIN de la Simona-Inès NiţeScu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
1404
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Frumoasă-i copilăria!

Freamăt dulce, emoţie pură, sinceritate şi speranţă, fermecătoare uimire, explozie de fericire şi încredere în momentul magic al zilei de 1 Iunie, iată pe scurt mesajul pe care copiii îl transmit, prin privirile lor, lumii în care părinţii i-au sortit să trăiască.

Începutul verii în care cireşele mai dorm încă, este întâmpinat cu dragoste şi recunoştinţă,de prichindeii din toată lumea în numele vieţii, al soarelui, al cântecului pur şi simplu.

Pentru ei, 1 iunie nu este o ocazie, un prilej de relaxare înregimentată, nu este o paradă sau o desfătare culinară. Bucuria lor face parte din ritualul anotimpului solar, vine din sufletul lor nedesfăcut din ghemul de lumină prin care au devenit îngeri pe pământ.

O lume întreagă se străduieşte să le aşeze sărbătoarea în calendar, să le dicteze poezii, să le compună cântece, să-i încalţe cu pantofiori noi, să-i urce pe scenă, să le dăruiască jucării.

Cuminţi şi struniţi cu promisiuni dulci, micuţii intră în convenţia închipuită de oameni în toată firea doar pentru un rol, doar pentru programul instituţional pe care, de altfel, îl iau foarte în serios. Imediat după aceasta, printr-o magică adiere, bucuria, veselia pură izbucnesc şi se contopesc într-o încântătoare simfonie a libertăţii. Coborâţi de pe scenă, copiii devin fluturi albi, fericiţi stăpâni ai florilor şi ai firului de iarbă.

1 Iunie este sărbătoarea care nu împarte lumea în bogaţi şi săraci, deşi lumea este doar bogată şi săracă. Este un ritual de întoarcere spre natura frumoasă a fiinţei umane de care ne este atât de dor.

Copiii iartă şi iubesc lumea care le ia dreptul la un parcurs firesc al vieţii. Cu nesfârşită încredere aprind speranţa şi binecuvântează în fiecare dimineaţă răsăritul soarelui, mulţumindu-se cu atât de puţin… Iar noi le luăm până şi acest puţin: le uscăm iarba, le otrăvim râurile, schimbăm soarta seminţelor, le ucidem păsările…

Rândurile acestea vinovate vin din certitudinea că am mers deja prea departe: prin fapte de neiertat, prin politici agresive şi iresponsabile, distrugem încet şi sigur haina din flori a pământului.

Revenind la bucuria de a consemna stări şi culori dăruite de copii, cred că frumuseţea zilei lor, a primei zile de vară, izvorăşte din suflet spre tribune şi nu invers. În acest caz, frumos şi drept ar fi să considerăm 1 iunie Ziua Internaţională a Renaşterii, a Iertării.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
572

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Frumoşii artizani ai Ţării Bârsei

Un bătrân croind o bituşcă, a câta oare într-o jumătate de veac? O femeie între două vârste ţesând un ştergar – al câtelea, oare? – la războiu-i vechi de când lumea. O gură de rai pe plaiuri străjuite de Munţii Bucegi şi Munţii Piatra Craiului, acolo unde autentica tradiţie românească dăinuie încă graţie unor oameni dăruiţi cu o bogăţie sufletească nealterată de vremuri.

Ultimul cojocar

Pe badea Ioan Cocan nu-l ştie doar Fundata, ci o ţară întreagă. La cei 73 de ani ai săi a rămas acelaşi destoinic şi neostoit cojocar, care cu mâinile-i dibace face bituşti, căciuli ori cojoace ciobăneşti de mai bine o jumătate de secol. „Mi-a plăcut meseria asta pe care am învăţat-o de la tata. Am lucrat mereu cu plăcere şi atât cât mă vor mai ţine puterile am să continui să o fac. Sunt însă liniştit că băiatul meu a deprins şi el această meserie. Era mare păcat să se piardă aşa o tradiţie frumoasă pe care strămoşii noştri au transmis-o din generaţie în generaţie“, a mărturisit pentru Lumea Satului bătrânul cu privirea semeaţă, ce aminteşte de aceea a lui badea Cârţan, ciobanul transilvănean ce a parcurs pe jos drumul până la Roma pentru a vedea celebra Columnă a lui Traian. Tot căciuli mai face şi Nicolae Mocanu din Fundăţica. „În cinci, şase ore căciula-i gata, dar, din păcate, doar noi, bătrânii, ce-o mai purtăm. Fac asta în timpul liber. Am şi gospodărie, am oi, am vaci. Baza-i gospodăria. Viaţa e grea aici, mai ales iarna, dar plăcerea de a lucra căciuli mai compensează din asprime“, povesteşte nea Nicu.

La război, pe „acoperişul“ ţării

Gospodăria familiei Băsea, complet izolată pe unul dintre versanţi, nu pare la prima vedere diferită de restul din vale. Ceea ce o particularizează însă este prezenţa într-una dintre odăi a unui război de ţesut, autentică piesă de etnografie lăsată dotă din generaţie în generaţie. „Ţesem ştergare în patru iţe de 30 de ani. Nu mai lucrăm în fiecare zi, că ne mai ocupăm timpul cu animalele. Tradiţia, cât om putea, o păstrăm. Am ţesut şi coverturi, dar cel mai mult ştergare. De la părinţi am învăţat, din moşi-strămoşi“, a declarat Daniela Băsea.

Plapuma versus pulover

Tot la Fundata, alte mâini vrednice duc mai departe, la rându-le, meşteşuguri cu veche tradiţie în zonă, precum confecţionatul plăpumelor ori a puloverelor de lână. Vestită pentru plăpumile pe care le face cu îndemânare, Genoviţa Voicu refuză să abandoneze pasiunea sădită de bătrâna ei încă din vremea adolescenţei, deşi nu-i mai aduce cine ştie ce profit.

„Ieri am împlinit 69 de primăveri. Fac plăpumi de 50 de ani. Avea mama o colegă care-i spunea că, dacă nu învăţ să cos, să-mi dea peste mâini. Am învăţat de frică, dar după aceea a început să-mi placă. Lucrez în fiecare zi după 11.30, când îmi termin cu închegatul laptelui. Luăm lâna de la oi, o spălăm, o albim şi apoi o ducem la darac. Într-o zi fac cam trei sferturi. Mă mândresc că plăpumile mele au căutare pe la Constanţa, la

Giurgiu, dar şi în Italia sau Grecia.“

La rândul său, Veronica Pîtea confecţionează pulovere din lână, după ce ani la rând a ţesut artizanat la Cooperativa Arta Populară Braşov. „Prima dată am ţesut artizanat la război. De la o colegă am învăţat să fac pulovere. Luăm lâna de la oi, o spălăm şi o ducem la maşina de tors din Bran. O facem caier, apoi se fac role. Din 700 grame de alb şi 300 de negru iese griul ăsta natural. Pentru un pulover trebuie 800 de grame. În două zile îl termin.“

Doi producători drept ghid

În periplul pe la casele frumoşilor făuritori de tezaure ai Fundatei ne-am aflat în compania a doi cunoscuţi producători de produse tradiţionale din zona Bran: ing. Petru Eugen Gonţea, preşedinte al Asociaţiei Crescătorilor de Ovine şi Ecvine Braşov şi Asociaţiei Crescătorilor de Taurine Bran, precum şi Ioan Florescu, vicepreşedinte al aceloraşi asociaţii. Împreună cu primarul localităţii, Marian Pâtea, cei doi s-au îngrijit ca bătrânii să ne primească în tradiţionalele straie populare. Şi ce serafică privelişte!

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
914

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Frumuseţea femeii sub arşiţa verii

Suntem în plină vară, un anotimp în care trupul nostru necesită mai multă atenţie. În ceea ce priveşte doamnele, vara este un prilej de a străluci. În următoarele rânduri avem câteva trucuri despre cum să ne păstrăm naturaleţea şi frumuseţea

Apelaţi la măştile naturale!

Machiajul este un lucru foarte important pentru noi, dar pe timpul verii este contraindicat să ne încărcăm faţa cu multe cosmetice.

Soarele puternic din această perioadă determină o creştere a activităţii glandelor sebacee, aşadar primul pas către un ten curat sunt măştile revitalizante şi purificatoare. Acestea sunt foarte sănătoase şi uşor de preparat.

Pentru o mască cu miere aveţi nevoie de un sfert de ceaşcă de argilă, două linguriţe de miere, două linguriţe de apă şi de două picături de ulei de porumb. Ingredientele se amestecă bine şi se aplică pe faţă, evitând zona ochilor. Se lasă 15 minute, apoi se clăteşte bine cu apă călduţă apoi cu apă rece. După acest tratament puteţi folosi o cremă hidratantă, dar nu foarte bogată în grăsimi.

Pentru o piele netedă şi hidratată puteţi folosi masca hidratantă din pulpă de banană. Pentru prepararea ei aveţi nevoie de jumătate de banană, o lingură de frişcă bine bătută, o linguriţă de miere uşor încălzită, două picături de ulei esenţial de muşeţel, o lingură de praf de fulgi de ovăz.

Pentru început se încălzeşte mierea şi frişca în cuptorul cu microunde timp de 15 secunde, apoi se adaugă banana bine pasată. Acestei compoziţii îi sunt adăugaţi fulgii de ovăz şi uleiul esenţial. Preparatul obţinut poate fi folosit pentru tot corpul. Pentru curăţarea fetei pot fi folosite şi loţiuni tonice sau apă termală.

Dacă apelaţi, totuşi, la machiaj...

Machiajul recomandat pentru zilele călduroase este unul cât mai natural. Nuanţele cele mai potrivite sunt cele naturale de un roz deschis. Fondul de ten trebuie înlocuit cu pudra minerală sau cu o cremă hidratantă colorată. Rujurile par mult prea pretenţioase pentru vară, aşadar puteţi să folosiţi un gloss sau un balsam de buze. Pentru că fiecare dintre noi doreşte să se bucure de valurile învolburate ale mării, dar fără să ne ştirbească din frumuseţe, este recomandat să folosiţi un rimel rezistent la apă.

Ţinuta trebuie să fie şi ea adaptată temperaturilor ridicate. Puteţi îmbrăca rochii lungi, cămăşi din materiale naturale, foarte uşoare. Acestora le puteţi asorta pălării cu boruri mari din paie şi ochelari de soare. Protejaţi-vă de soarele după-amiezii.

Este drept, fiecare dintre noi aşteaptă cu entuziasm venirea vacanţei de vară sau a concediului. Este foarte important să ţinem cont de câteva aspecte ce ne pot proteja sănătatea. Chiar dacă toată iarna am tânjit după culoarea arămie din timpul verii, trebuie să evităm expunerea excesivă la soare, mai ales între orele 11.00 şi 16.00.

Dacă alegem totuşi să facem plajă în acest interval, dar nu numai, este indicat să folosim produse de protecţie solară împotriva radiaţiilor UVB şi UVA. Loţiunea trebuie aplicată într-o cantitate suficientă, adică aproximativ 36 de grame (6 linguriţe pline) de cremă pentru protecţie solară pentru un adult. După înot sau alte activităţi sportive această cantitate trebuie aplicată din nou.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
666

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fumatul, între plăcere şi inconştienţă > REVISTA LUMEA SATULUI

Fumatul, între plăcere şi inconştienţă

Cunoaştem cu toţii mesajele inscripţionate pe pachetele de ţigări de genul „Fumatul dăunează grav sănătăţii“, „Fumatul cauzează cancer“, „Fumatul în timpul sarcinii este periculos pentru copii“. Din păcate, aceste adevăruri nu ne fac să ne gândim de două ori înainte de a extrage o ţigară din pachetul care ne însoţeşte permanent! De câte ori aţi auzit în jur replici ca: „De mâine încerc să mă las“, „Când o să fiu însărcinată renunţ de tot la ţigări“, „Am încercat, dar n-am reuşit“, „Ţigara mă ajută să mă concentrez“?!

Dacă nu v-am atras încă atenţia, vă mai spunem că dependenţa provocată de nicotină este, oarecum, comparabilă cu cea dată de heroină. Dacă doriţi să vă lăsaţi de fumat, acum este momentul!

Ştim ce inhalăm?

Au fost identificate în fumul de ţigară peste 4.000 de substanţe, cele mai periculoase fiind următoarele:

- nicotina, un alcaloid foarte toxic, stimulent şi sedativ neuroendocrin, dă dependenţă;
- gudronul este un termen general pentru mai multe particule ce rezultă din fumul de ţigară. Particulele conţin substanţe chimice, printre care oxizi de nitrogen, dioxid de carbon, monoxid de carbon, dar şi benzpiren, o hidrocarbură puternic cancerigenă;
- monoxidul de carbon interferă cu transportul şi consumul de oxigen;
- oxizi de nitrogen, cianură de hidrogen, amoniac, metale precum arsenic, cadmiu şi plumb, precum şi compuşi radioactivi, cu efecte carcinogene. Să nu uităm că aceste substanţe sunt inhalate şi de fumătorii pasivi, acestea fiind la fel de dăunătoare pentru sănătatea lor ca şi fumatul propriu-zis.

Fumatul chiar dăunează grav sănătăţii!

Fumatul este o cauză importantă a bolilor pulmonare cronice obstructive, tusea cronică, expectoraţia şi insuficienţa respiratorie fiind frecvent întâlnite la fumători. Consumul ţigărilor a fost asociat, de asemenea, cu o incidenţă crescută a infecţiilor respiratorii şi deceselor cauzate de pneumonie şi gripă. Acest obicei nesănătos este o cauză majoră a bolii coronariene, contribuind la apariţia aterosclerozei, cât şi a infarctului miocardic. Fumatul este responsabil în proporţie de 85-90% de apariţia cancerului bronho-pulmonar.

Este un factor de risc pentru instalarea timpurie a menopauzei, apariţia prematură a ridurilor faciale, a osteoporozei la femei, a disfuncţiilor sexuale la bărbaţi, scăderea imunităţii în general. Fumatul în timpul sarcinii poate afecta dezvoltarea fătului, creşte riscul de avort spontan şi de deces al fătului.

Alimentaţia sănătoasă, o palidă soluţie

Viaţa stresantă, alimentaţia deficitară, consumul mare de grăsimi saturate, sarea şi alcoolul, toate cresc riscul fumătorilor de a face boli severe. Chiar şi cu un regim alimentar sănătos, tot ce poate face un fumător este să reducă daunele, nu să le evite.

S-a dovedit că fumătorii au nevoie de o cantitate mare de vitamina C. Cea mai plauzibilă explicaţie este aceea că vitamina este folosită de organism pentru neutralizarea radicalilor liberi din fumul de tutun. Unele teste au arătat că fumătorii au cu 30% mai puţină vitamina C în sânge, în comparaţie cu nefumătorii; de aceea se recomandă fumătorilor un consum ridicat de fructe şi legume proaspete. Beta-carotenul este un element care nu trebuie să lipsească din alimentaţia fumătorilor. Îl întâlnim în legumele viu colorate, precum spanacul, roşiile, piersicile.

Citricele, strugurii, merele şi ceapa conţin bioflavonoide, substanţe care neutralizează radicalii liberi şi protejează fumătorii. Tutunul „mănâncă“ vitaminele B necesare organismului. Vitamina B12 este folosită pentru eliminarea cianurii prezente în fumul de ţigară. Se recomandă consumul de cereale integrale, carne macră şi peşte pentru a suplimenta cantitatea de vitamine din complexul B. Cercetări recente sugerează că o dietă bogată în acizi graşi omega-3, care se găsesc în peşte gras şi fructe de mare, pot reduce riscul de boli pulmonare la fumători.

Există o dietă pentru a renunţa la fumat?!

Nu există garanţii că următoarea dietă ar putea da rezultate, dar unele persoane au găsit-o utilă. În primele zile ar trebui să eliminaţi din dietă toate sursele de proteine, carnea, peştele, ouăle, alimentele care conţin cereale. Cu moderaţie puteţi consuma produse lactate, datorită conţinutului lor bogat în calciu. În acelaşi timp, trebuie consumată o cantitate mare de legume şi fructe bogate în potasiu, adică roşii, cartofi, banane, portocale, avocado, cât şi alimente cu un conţinut ridicat de magneziu, precum nuci, susan, smochine uscate.

Nu permiteţi înlocuirea fumatului cu alt viciu!

Dacă aveţi poftă de zahăr, este mai bine să mâncaţi fructe decât dulciuri. Nu este niciodată prea târziu să vă lăsaţi de fumat, fiind un câştig major pentru sănătate.

Irina Truţescu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
937

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Funcţionarii ADS-ului mai tari ca legea

Conflictul SC VITIFAM Feteşti cu ADS-ul a început în 2003 şi, în ciuda câştigului pe care aceştia l-au obţinut în instanţă, directorii ADS-ului refuză să aplice hotărârile judecătoreşti, inclusiv ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie. Pentru a-şi acoperi abuzurile, preşedintele ADS a recurs la un act pe care nici nu-l ştim să-l catalogăm, punându-l pe fostul ministru al agriculturii în situaţia de a semna un ordin care vine în contradicţie cu Legea nr. 249/2003 şi cu Hotărârile Guvernului ce reglementează modalităţile de concesionare a terenurilor agricole aparţinând statului. Este vorba de Ordinul nr. 644 emis toamna trecută.

Actul este premeditat

Ordinul încalcă spiritul art. 21 din Legea 249 /2003, precum şi sentinţele definitive şi irevocabile prin care instanţele judecătoreşti au clarificat modul de interpretare şi de aplicare de către ADS Bucureşti al textului legal menţionat anterior.

În mod concret, Ordinul nr. 644/ 2009 modifică şi completează Instrucţiunile privind stabilirea suprafeţelor de teren cu destinaţie agricolă ce se atribuie direct, prin concesionare, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr.354 /2005 aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr.804/ 2005. Prin acest Ordin, ADS-ul i-a privat pe cei de la Vitifam de posibilitatea cesionării terenurilor SC Agrozootehnica Stelnica, încălcând în mod nepermis sensul şi litera Hotărârii de Guvern nr. 354/2005. Cauza dosarului a ajuns la Secţia de contencios administrativ şi fiscal din cadrul Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie care le-a dat câştig de cauză prin decizia nr. 3.969/14.11.2006, dar domnii de la ADS refuză pur şi simplu să respecte decizia acesteia.

Totul pentru clientela adesistă

Ordinul care face obiectul acestei intervenţii publicistice lipseşte de conţinut chiar Legea nr. 249/2003 şi creează posibilitatea ca ADS Bucureşti să se transforme în liberul arbitru în privinţa atribuirii terenurilor agricole productive pentru care au fost create activele şi care reprezintă de fapt interes pentru potenţialii investitori care le-au achiziţionat.

Grav este că printr-un act normativ de valoare inferioară, respectiv „ordin ministerial“, a fost modificat un act cu valoare superioară, respectiv „lege“ şi în mod concret dispoziţiile art . 21 din Legea nr. 249/2003 ceea ce contravine ierarhiei actelor normative stabilită prin art. 4 din Legea nr. 24 /27.03.2000. Acest ordin poate fi folosit de ADS Bucureşti pentru a refuza concesionarea terenului agricol deservit de activele cumpărate în bloc de SC Agrozootehnica SA Stelnica în anul 2003. Cei lezaţi susţin că ADS Bucureşti are propriul mod de a interpreta Legea 249/2003, astfel ca potenţialii beneficiari ale acestei legi să nu poată beneficia de prevederile ei, dacă nu sunt într-un anumit cerc de interese clientelare.

Dionisie POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:

1131

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

furajarea-vacilor-pentru-lapte_l981.html

Furajarea vacilor pentru lapte

În alimentaţia vacilor cu lapte, furajele concentrate, grâul, porumbul, orzul, mazărea se administrează măcinate, amestecate cu furajele industriale (şrot, floarea-soarelui, soia, mălai furajer, tărâţă de grâu şi de porumb) şi suplimentul proteino-mineralo-vitaminic. După dozarea componentelor, acestea se omogenizează într-un malaxor, de unde se administrează în saci fiecărei grupe de vaci, în funcţie de producţia de lapte. Silozul se administrează ca atare, fiind tocat în particule de 1-2 cm. Fânul nu are nevoie de nicio preparare, el constituind cel mai important element în hrana animalelor. Este bine ca sfecla furajeră să se administreze sub formă tocată. Masa verde, mai exact lucerna, orzul, porumbul şi iarba de Sudan, se administrează tocată direct din lan. Lucerna se toacă după ce a stat 24 de ore cosită în lan pentru a pierde din apa de constituţie. Borceagul se aduce plantă întreagă pentru a nu pierde mare parte din apa de constituţie în momentul tocării şi pentru a nu se deprecia.

Modul de administrare

Furajele pot fi date animalelor în două tainuri, folosind următoarea succesiune a alimentaţiei.

În dimineţile de iarnă se administrează:
− fân lucernă (amestec);
− amestec concentrate şi sfeclă;
− siloz porumb (orz).

În după-amiezile de iarnă vacile pot fi furajate cu:
− amestec de concentrate;
− borhot de bere;
− siloz porumb (orz);
− paie.

Pe timpul verii, dimineaţa se administrează fân de lucernă, amestec de concentrate, siloz porumb (orz). După-amiaza animalele sunt hrănite cu un amestec de concentrate, borhot de bere şi masă verde în amestec cu grosiere.

Distribuirea furajelor

În timpul iernii furajele de volum se administrează în iesle. În grajdurile de tip mai vechi, unde animalele sunt dispuse crupă la crupă, furajarea se poate face cu ajutorul roabei.

În adăposturile de vaci cu dispunerea acestora cap la cap, cu alee de deservire pe mijloc, furajarea se poate face cu căruţa sau cu remorca. În acelaşi mod se face furajarea în grajdurile de tineret taurin prevăzute cu alee de furajare pe o parte a grajdului. Viţeii nou-născuţi sunt ţinuţi în boxe individuale pe aşternut de paie, timp de 10 zile, iar furajarea se face din găletuşă. La creşă, viţeii stau în boxe comune şi primesc furaje concentrate la discreţie. Acestea trebuie să fie dotate cu iesle de beton şi cu o iesle special construită cu gratii şi tavă de tablă, care să colecteze frunza care se scutură din fân.

Dr. veterinar Mihai PETCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
7683

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Furaje româneşti în stil italian

Eurofuraje SRL, cu sediul în localitatea Giulvaz, judeţul Timiş, este o societate mixtă, cu capital românesc şi străin, fondată în anul 2003. Ea este specializată în producerea şi comercializarea de nutreţ combinat pentru animale de fermă. Înfiinţată de către Michelangelo Rosso, medic veterinar, care după ce a acumulat o bogată experienţă în acest domeniu la una dintre cele mai mari firme de profil din Europa, în toamna anului 2003 decide să aducă în România cunoştinţele dobândite în cei peste 20 de ani de activitate la vârf în Italia. Prezenţă nouă pe piaţa românească şi totodată singurul producător de furaje italian în România, reuşeşte să-şi extindă foarte repede aria de prezenţă şi portofoliul de clienţi.

– Dle Michelangelo, ce ne puteţi spune despre societatea pe care o administraţi?

– Experienţa acumulată de către Eurofuraje în domeniul producţiei furajelor pentru animale, tehnologiile utilizate şi materiile prime special selectate fac ca politica noastră să fie aceea de a furniza produse la un nivel calitativ şi de siguranţă alimentară care să satisfacă cerinţele clienţilor. Considerăm aşadar că succesul societăţii pe care o conduc depinde de înţelegerea necesităţilor concrete ale clienţilor noştri şi de asigurarea în acelaşi timp a satisfacţiei maxime a acestora.

– Cum vedeţi pe viitor situaţia în acest domeniu?

– Împotriva crizei în care se află, zootehnia românească are încă multe de spus. Nevoia de a produce hrana este evidentă şi credem cu tărie că Eurofuraje se numără în continuare printre producătorii importanţi de furaje din România.

Începând cu anul 2007, societatea a implementat sistemul ISO 22.000, iar din 19 ianuarie 2008 acest sistem a fost certificat de către SGS, o societate elveţiană.

Un prim bilanţ

Dispunând de o linie tehnologică modernă şi de personal calificat, societatea produce peste 10.000 de tone de nutreţ combinat pe an, graficul producţiei pe specii arătând o majoritate pentru rumegătoare, în speţă pentru ovine. Produsele Eurofuraje se regăsesc atât pe piaţa internă, cât şi pe cea externă în Ungaria şi Italia. Din producţia totală, 60% este furaj granulat, 25% furaj sub formă măcinată, iar restul de 15% sunt CPVM-uri (concentrate proteino-vitamino-minerale).

În România, Eurofuraje este prezentă în aproape toată ţara. Ponderea o deţin clienţii din jumătatea de sud a ţării, printre aceştia numărându-se firme mari, dar şi mici crescători particulari de animale. Dacă în anii 2003-2007 avântul agriculturii româneşti a fost considerabil, începând cu 2008 se simte şi în acest sector o oarecare relaxare. Ea este, desigur, pusă pe seama prezenţei crizei globale. Cel mai afectat sector este cel al bovinelor în general, unde şeptelul a fost înjumătăţit.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
947
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Furtuna financiară s-a anunţat de mult viitura a apărut acum

Interlocutorul publicistului Gheorghe Verman este Adrian VASILESCU, consilier al guvernatorului Băncii Naţionale. El vorbeşte într-un moment în care parcă tot răul este scos la iveală căci, în credinţa lui, Dumnezeu ne pedepseşte, natura ne pedepseşte şi peste tot, iată, vin şi aceste dificultăţi economico-financiare despre care se discută mult în ultima vreme. Cu dumnealui Gheorghe Verman a încercat să poarte o discuţie mai pe înţelesul tuturor pe tema acestui subiect care ne afectează pe toţi.

Rata de producţie este zero

G.V.: Ce înseamnă de fapt recesiune, domnule Vasilescu, pentru că vorbim mult despre acest lucru, dar puţini sunt cei care ştiu adevărata ei semnificaţie.

A.V.: În fiecare an orice ţară face o pâine, care creşte mai mult sau mai puţin, dar creşte pentru că viaţa merge înainte, economia produce, societatea produce, se fac recolte, se fac strunguri, oţel, automobile. Toate acestea la un loc alcătuiesc o pâine care reprezintă Produsul Inten Brut (PIB).

Când pâinea de anul acesta e mai mică decât cea de anul trecut, ea tot a crescut dar a crescut mai puţin, şi atunci vorbim de o rată negativă de creştere. Când pâinea de anul ăsta este la fel cu cea de anul trecut spunem că avem o rată zero de producţie, iar când pâinea de anul ăsta este mai mare decât cea de anul trecut atunci rata de creştere este pozitivă.

Ei bine, anul acesta a început prost sub acest aspect, pentru că rata de creştere în trimestrele unu şi doi a fost negativă, adică pâinea a fost mai mică decât anul trecut şi acest fenomen poartă numele de recesiune.

Trei mari greşeli ale umanităţii: lăcomia, iluzia şi incultura

G.V.: Cum sau din ce cauză se declanşează asemenea fenomene? De ce pâinea despre care vorbiţi dvs. începe să se micşoreze?

A.V.:Sunt nenumărate opinii şi verdicte date de-a lungul timpului de marii economişti ai lumii. Foarte mulţi spun că această scădere, din când în când, este naturală şi că economia evoluează în cicluri, cu ritmurile lor, creşterea şi declinul. Sigur că declinul nu este obligatoriu să fie drastic, dar este imposibil să mergi într-un ritm alert tot timpul. E ca şi când ai urca un munte şi din când te opreşti să-ţi tragi sufletul. Aşa se întâmplă şi cu economia.

Dincolo de aceste întâmplări inevitabile mai intervin greşelile oamenilor şi când spun asta mă refer la ţări şi guverne care pot să facă declinul mai mic sau să-l adâncească. Eu cred că în momentul de faţă lumea traversează o fază de declin întârziat care ar fi trebuit să se întâmple prin anii ‘85. Acum este cu atât mai drastic cu cât greşelile au fost mai mari şi ele se numesc lăcomie, iluzie, incultură. Şi când spun incultură mă refer la faptul că trăim într-o lume grăbită, nu ne mai interesează ce a fost în trecut, deşi dacă învăţam bine lecţiile de istorie acum aceste greşeli nu se mai repetau.

Preţul autarhiei

G.V.: Concret, la ce fel de greşeli vă referiţi?

A.V.: Nu trebuie să mergem în America pentru a enumera greşelile la care mă refer, pentru că realitatea lor nu se suprapune cu a noastră.

Când ne referim la ţara noastră trebuie să ne gândim de fapt la trei Românii: una a marilor oraşe, Bucureşti, Iaşi, Cluj, Timişoara, Constanţa, care a făcut PIB-ul de 9%, care a făcut bani, productivitate care a încercat să iasă din trecut şi să intre într-un viitor; a doua Românie este cea a micilor oraşe, cu micile lor necazuri, cu milioane de oameni care au plecat prin lume; şi mai avem o a treia Românie, cea a satelor, care simte foarte puţin criza asta pentru că nu a simţit puternic nici şocul creşterii. Aşadar nu are cum să-l simtă nici pe cel al declinului.

Dacă nu mai sunt atâţia bani pentru a năvăli cu lăcomie la cumpărături în marile centre comerciale, satul resimte mai puţin acest lucru pentru că ţăranii iau roşiile şi porcul direct din curte. Dar ei plătesc acest preţ prin faptul că rămân în urmă pe planul civilizaţiei.

Raiul vine de la bănci

G.V.: Vorbiţi, aşadar, despre apetitul nostru din ultimii ani pentru un consum exagerat. Însă împrumuturile bancare, faptul că s-au dat bani şi cu buletinul, în ce mod au contribuit la această situaţie?

A.V.: Da, băncile au sărăcit şi acesta este unul din factorii principali care au determinat această criză. Ca să mă exprim mai pe înţelesul tuturor, am să spun că
s-a pus apă în bani şi s-a stârnit viitura financiară şi acum voi încerca să vă traduc acest lucru.

La început banii au tot circulat din punct de vedere fizic şi pe urmă lucrurile au mers mai departe şi au apărut banii scripturali, adică Banca Centrală Europeană de unde vin euro, comunică Băncii Naţionale a României şi arată ca fost făcută o emisiune de o anumită valoare care apare numai pe un calculator. În schimbul acestei sume noi dăm mărfuri şi servicii numai că, înmulţindu-se aceşti bani pe calculator, s-a ajuns la situaţii în care ei nu mai aveau acoperire. E bine de reţinut doar că au fost create nişte instrumente financiare care au înmulţit aceşti bani mai mult decât ei aveau bază economică.

Ca exemplu, oamenii au ajuns să creadă că sunt mai bogaţi pentru că, an de an, valoarea casei lor a crescut tot mai mult. Şi noi la bancă trebuia să facem avuţia naţiunii pornind de la casele oamenilor care în 2008 aveau o valoare de piaţă mult mai mare decât în 2000. Şi pentru că această ficţiune nu putea merge la nesfârşit, atunci când piaţa imobiliară a căzut totul în jur s-a prăbuşit.

Criza aceasta este una de revenire pentru că valorile au început să revină la nivelul lor real. Eu nu o pot numi declin, ci mai degrabă revenire la adevăr, care va schimba lumea obligând-o să caute un alt stil de viaţă care să nu se mai bazeze pe îndatorare. Nu e vorba de un consum fără noimă, ci de unul peste puterile noastre de acoperire.

Creditul nu va muri

G.V.: Întrebarea pe care şi-o pune fiecare este ce se va întâmpla mai departe? Piaţa va fi cea care va face ordine sau pot fi luate şi măsuri la care guvernele au acces?

A.V.: Verdictele s-au succedat în această privinţă. Primul verdict este că pieţele au greşit şi că în acest caz trebuie să ne gândim la un rol mai puternic al statului în economie. Însă imediat au apărut voci care au spus că statul a greşit şi mai mult. Cred că totuşi este nevoie de reglementări mult mai puternice, nu în România, pentru că noi aici am fost destul de prudenţi şi dacă nu eram aşa criza noastră era una dramatică. Băncile noastre sunt încă în picioare.

Dar lumea va trebui să ajungă la reglementări noi privind viaţa bancară, modul în care circulă banii şi modul în care se dau împrumuturile. Creditul nu va muri pentru că el a fost şi rămâne motorul economiei.

Din păcate nu ştim cât va dura criza, unii spun că se va încheia anul acesta, alţii că la anul, alţii că oricând am ieşi consecinţele crizei vor rămâne vizibile mulţi ani înainte.

Nu mai e loc pentru împrumuturi noi

G.V.: Totuşi oamenii se plâng, chiar şi cei din agricultură, că dobânzile la credite sunt prea mari pentru puterile lor, că banii sunt prea scumpi cu alte cuvinte.

A.V.: Banii sunt prea scumpi pentru că băncile îi cumpără scump. Aici s-a creat iarăşi o situaţie artificială şi Banca Naţională a intervenit atât cât a putut cerându-le să reducă dobânzile la depozitele pasive pentru că le remunerează prea scump şi se creează un fenomen dramatic: companiile care au văzut că pot câştiga mai bine la bancă decât dacă îşi continuau afacerea şi-au luat banii şi s-a ajuns din acest motiv la blocaj financiar. Chiar dacă oamenii câştigau un ban, ei răsturnau economia cu capul în jos.

Aşadar se impune un reglaj aici la micşorarea dobânzilor la depozit şi atunci vor scădea şi dobânzile la credite. În plus sunt aproape şapte milioane de persoane îndatorate băncilor pentru diverse credite, astfel încât la momentul de faţă nu mai e loc pentru alte împrumuturi.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
539

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Gâfâind, sub povara vremurilor

Cu mare dreptate a scris cronicarul. Cel mai adesea nu omul se află deasupra vremurilor ci, sărmanul de el, mai degrabă el gâfâie sub povara timpului.

Şi, e uşor de observat, ne-a fost dat nouă, românilor, poate cea mai împovărătoare încercare, aceea de a ne duce traiul aici, la răscruce de vânturi, de crivăţ şi arşiţă, aici unde civilizaţiile se întretaie impunând o anume conduită de viaţă.

Balanţa timpului înclină foarte adesea când spre lumea din miez de civilizaţie, când spre aiurea, năpădindu-ne cu nevoi şi dureri ce spulberă orice brumă de speranţă.

Aşa a fost de când e lumea şi aşijderi stăruie lucrurile şi astăzi.

În contrasens cu barometrul european

După luni, mai bine de un an chiar, în care nenorocul bulversa orice încredere în propriile forţe, recesiunea, criza în esenţa ei financiară, dă semne de vlăguire.

Barometrul economiei începe să arate timp senin, vreme frumoasă.

Norii se împrăştie, anevoie, dar se risipesc şi stafia ce a bântuit vestul amar de vreme piere, precum o fata morgana.

Europenii, alături de America de Nord, păşesc cu sfială dar sigur şi, esenţial, ireversibil spre rosturile lor de fiecare zi.

Bancherii răsuflă uşuraţi şi, cel puţin deocamdată, hotărâţi să nu repete dureroasele greşeli.

Ce se întâmplă cu România?

Ca de obicei!

Vârâtă până la gât în dispute politice, cu dregători secătuiţi de idei, dacă le-au avut vreodată, ţara în care trăim, România aşadar, se face că nu aude şi nu vede.

Sigur, stimulată de cererile externe, care devin din ce în ce mai evidente, economia românească pare a da semne că n-a sucombat.

E încă viabilă, dar, cel puţin deocamdată, întreţinută artificial.

Cum s-ar zice, se află încă sub zodia terapiei intensive.

Numai că oxigenul e pe sfârşite şi, tot ca la noi, ca la noi pe Dâmboviţa, nici cu leacurile n-o ducem prea roz.

O ezitare nedreaptă

Prietenii, să le zicem aşa, cei care mai de voie, mai de nevoie trebuie să ne întindă necesara mână de ajutor ezită, ezită sau se bâlbâie de-a binelea.

Cum să dai bani, zic ei, unei ţări instabilă politic, unde practic nu se mai ştie cine e stăpân?

Nu există proiect de buget, nu e planificare şi asta pe fondul unor mişcări sociale vizibile.

Aici, mai cu seamă aici, terapia trebuie să fie una de şoc.

Or, dacă n-ai nici măcar „buline“, de unde atunci un bisturiu salvator?

Românii, adică mai-marii lor, aleşii se spune, se joacă de-a guvernele.

Cine a greşit odată – şi s-o recunoaştem, a cam dat-o cu oiştea-n gard, ca la jocul de loto – vrem să mai încerce încă o dată. Doar n-o face pe banii proprii.

Nici măcar pomana...

Cândva, odată ca niciodată, se zicea că românii pot scoate bani şi din piatră seacă.

Ei bine, astăzi nu ştiu, nu mai ştiu

s-o facă nici când banii pot veni ca o pomană

Este cazul vânzării bonusurilor de aer de care România nu se poate folosi pentru simplul motiv că, neavând industrie, nu are cu ce polua.

Înţelegerile şi reglementările internaţionale îi acordă deci dreptul să vândă ceea ce-i revine din atmosfera comună, adică o cotă de poluare la care ar avea dreptul şi pe care nu are cum o folosi pe bani buni.

Aproape, reţineţi, patru miliarde de euro.

Da, negustor fără har şi neşcolit, România a pierdut deja 1,5 miliarde euro fiindcă i-a lipsit interesul. Interesul şi inteligenţa.

Împrumută la schimb bani grei cu dobânzi înrobitoare.

Cum s-ar zice, cheltuie astăzi ceea ce vor trebui să câştige copiii şi nepoţii noştri mâine ori poimâine.

Spuneţi-mi, aşadar, ce-o fi vrut să zică bădiţa Creangă atunci când a grăit: „Vai, sărmani de noi, că săraci la minte mai suntem!“

Oricum, nu v-a scăpat, sunt sigur, zicala cu „peştele de la cap...“ ştiţi dvs.

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
585

°Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a5917

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Gânduri la răspântie de ani

„E un început în tot sfârşitul“ – zice foarte adesea românul, meritând însă a adăuga „cu condiţia s-o reîncepi cu dreptul!“.

Nimic mai adevărat!

Fiindcă, iată, mă gândesc acum, la răspântie de ani, ce
ne-am face noi, românii, fără veşnica speranţă că tot păţitu-i priceput şi, fără doar şi poate, de mâine ori de poimâine viaţa ne va surâde, în sfârşit.

Privesc înapoi, mă uit adică spre anul ce s-a prelins precum apa izvorului peste stânca înmărmurită, iau seama la cele ce-au trecut peste noi şi mi se pare că iarăşi şi iarăşi am rămas repetenţi la examenul istoriei.

Fiindcă, nu vă spun nicio noutate, am irosit iar şi iar, ca de când ne cam ştim, belşugul de trăire cu care ne-a dăruit bunul Dumnezeu.

Am foarte adesea sentimentul că trăim într-o perpetuă moarte clinică şi că, în răzleţele reveniri la cele lumeşti, prăznuim doar fete morgana ca într-un continuu joc al ielelor.

Întrebări fără răspuns

Ne-a fost dat să populăm un picior de plai şi-o gură de rai râvnite-n veci de toţi oamenii cu minte, dar părăsiţi şi cel mai adesea batjocoriţi de noi înşine.

Fiindcă, spuneţi-mi vă rog, cum altfel să judeci milioanele de hectare bătătură?

Cum să nu iei în seamă cum se bejenesc pădurile carpatine, în vreme ce turmele de odinioară scoboară în amintirea celor care au avut norocul să le păstorească odinioară?

Cum să priveşti satul, acel unic loc al duratei în care tu însuţi ai văzut cândva lumina zilei şi cum să poţi suporta durerea nepereche a bătrâneţii lui neoblojite?

Nu ne-a rămas nici măcar bruma de minte

Parcă ne-a secătuit necuratul belşugul de minte cu care lumea-ntreagă ne preţuia odinioară.

La români, aici în curbura Carpaţilor şi până la Marea cea mare, hoţia era judecată precum un blestem.

Munca, deloc uşoară, era la preţ de falã şi nimic nu preţuia cât povara hambarelor ori numărul vitelor aducătoare de bunăstare şi belşug.

Cei cu dar şi har populează şi astăzi enciclopediile lumii, semn că românii puteau şi încă pot sta alături de elita intelectuală a mapamondului.

Până şi istoria este batjocorită

Dar, vă mai ziceam, privesc spre anul ce asfinţeşte şi-mi vine să repet iarăşi şi iarăşi „a fost odată ca niciodată…“

Locul respectului de sine l-a cucerit gâlceava.

Istoria e maculată de burghezimea parvenită peste noapte.
Sărbătorile istoriei naţionale, batjocorite de nu ştiu ce mitinguri electorale.
Aerul, atmosfera românească însăşi, miroase a lânced, a stătut.
Ambiţiile patriotice au lunecat în desuetudine.
Ba, mai mult!
Concetăţenii ce-şi zic „eminenţe“ repudiază însăşi noţiunea, datul de la Cel de Sus, un nepreţuit şi de suflet dar – adică nobilul titlu de român, ca să nu mai adaug îngâmfarea şi prostia fără seamăn de a judeca omul de la ţară, ţăranul, ca pe cel din urmă pământean.
N-avem puterea, nu avem discernământul de a alege grâul de neghină.
Şi totuşi…
Şi totuşi nu pot să uit că unul dintre cele mai încoronate capete ale lumii, Papa Paul
al II-lea, ne-a binecuvântat ca „tărâm al îngerilor“.
Nu pot să nu bag de seamă iarăşi că străinii veniţi la noi pleacă totdeauna cu gândul întoarcerii.
Şi nu pot iarăşi să uit spusa poetului: „Român zice, viteaz zice“.
Cred în cel de-al 12-lea ceas şi mai cu seamă cred în deceniul în care păşim.
Aşa să ne ajute Dumnezeu!
Ca în colindă: „Cele rele să se spele, cele bune să se adune!“
La mulţi ani!
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
507
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

garda-de-sus-comuna-care-accede-la-statu...

Gârda de Sus, comuna care accede la statutul de staţiune turistică > REVISTA LUMEA SATULUI

Gârda de Sus, comuna care accede la statutul de staţiune turistică

Răsfirate pe culmile abrupte ale munţilor Apuseni, cele 17 cătune ale comunei Gârda de Sus din judeţul Alba şi-au păstrat imaginea seculară neschimbată. Şi totuşi, în ultima vreme în acest peisaj rustic vezi răsărind câte o casă mai mândră sau o pensiune aleasă. Este semn că noul îşi face loc în cătunele străvechi.

Despre semnele schimbărilor în această comună de munte ne-a vorbit chiar primarul ei, domnul Marian Vîrciu. Se află la conducerea primăriei de mai bine de 14 ani şi spune că în tot acest răstimp s-a luptat ca această bijuterie a munţilor Apuseni, Gârda de Sus, să strălucească din ce în ce mai puternic în salba destinaţiilor turistice româneşti.

Moţii au rămas aceiaşi oameni mândri

Asuprit de capriciile vremii, dar harnic fără pereche, ţăranul de la munte îşi trăieşte zilele fără să se plângă vreodată de traiul greu pe care i-l impun munţii. Doar cei care au înţeles mersul lucrurilor şi care au avut o brumă de agoniseală pusă deoparte au lăsat în urmă munca la câmp şi au ales altă meserie.

Izolaţi între cremenii de nepătruns ai munţilor, oamenii şi munca lor se supun regulilor naturii. Aşa se face că astăzi tot mai mulţi săteni au înţeles cât de greu este să mai răzbată practicând o agricultură de subzistenţă. Nu sunt de condamnat, dacă ţinem seama că aici natura are ultimul cuvânt, iar sprijinul care vine din partea statului este aproape inexistent.

Preţuiesc ce le este mai scump: animalele!

În comuna Gârda de Sus animalele sunt încă la mare preţ. Conştienţi de înţelepciunea proverbului „Unde-s doi puterea creşte“, fermierii s-au reunit în Asociaţia Crescătorilor de Taurine, care, la rândul ei, face parte dintr-o cooperativă. Asociaţia reprezintă practic un avanpost al schimbărilor ce se întrevăd în organizarea acestui sector. Prin intermediul ei, fermierii au acces mai uşor la informaţii şi la obţinerea drepturilor care li se cuvin.

Primarul Vîrciu ar vrea ca agriculturii să i se dea o valoare mai mare, iar în opinia sa această datorie revine şi statului român. Îi este greu să înţeleagă cum într-o zonă în care se pot obţine producţii ecologice mari nu există niciun sprijin consecvent care să susţină dezvoltarea acestui sector. Este cu atât mai grav, susţine el, cu cât pe rafturile supermarketurilor au început să apară tot felul de produse bio. În tot acest răstimp, produsele sănătoase făcute de ţăranii români rămân nevalorificate. Este un paradox care depăşeşte nu numai înţelegerea primarului, ci şi a celor care se preocupă de soarta agriculturii româneşti.

O altă activitate importantă continuă să fie exploatarea şi prelucrarea masei lemnoase. Pe raza comunei există două ocoale silvice, unul de stat şi altul privat. În cadrul celui privat se exploatează anual aproximativ 5.000 metri^3.

„Nestematele“ comunei

Peisajele din comuna Gârda de Sus sunt splendide, iar cei care ajung aici pleacă cu un sentiment de împlinire sufletească. Obiectivele turistice sunt foarte multe. Peştera Scărişoara este o bijuterie carstică, unică în Europa. Însă puteţi vizita nenumărate alte locuri, precum rezervaţia naturală Cheile Ordâncuşi, unde veţi admira şi o moară de apă, veche de 300 de ani. Gheţarul de sub Zgurăşti şi peştera Poarta lui Ionele sunt alte destinaţii pe care primarul ni le recomandă. Acesta ne asigură că foarte curând în comună va fi înfiinţat şi un Centru de Informare Turistică, unde se vor afla toate datele referitoare la obiectivele şi traseele turistice din zonă.

Turismul va asigura bunăstarea

În ultimii nouă ani, tot mai mulţi săteni s-au îndreptat către agroturism. Au început să-şi modernizeze casele sau să clădească noi pensiuni. Faţa comunei se schimbă, iar agroturismul înlocuieşte uşor agricultura. Conştienţi de frumuseţea nativă a Gârdei de Sus şi de numărul tot mai mare de turişti care îi trec hotarele, oamenii au făcut un ţel din a-i primi cum se cuvine pe vizitatori. Aşa se face că în comună există 27 de pensiuni agrotu-ristice omologate şi foarte multe neatestate.

Avântul considerabil pe care l-a cunoscut turismul în ultima vreme l-a determinat pe primar să ceară atestarea ca destinaţie turistică pentru comuna pe care o conduce. Proiectul a fost depus în urmă cu câţiva ani, dar nu a primit încă un răspuns. A început însă noul an cu speranţa că şi acest lucru se va rezolva. Primăria s-a implicat intens în promovarea ca destinaţie turistică a Gârdei de Sus. Au fost prezenţi la târgurile de turism din ţară şi din afară, iar rezultatele nu au întârziat să apară. În perioada verii, se estimează că graniţele comunei sunt trecute de aproximativ 60.000 de turişti.

Noua faţă a cătunelor

Cele mai recente realizări privesc finalizarea unui proiect început în 2007 şi încheiat în 2009, care a vizat alimentarea cu apă a cătunelor din zona gheţarului. Marin Vîrciu spune că prin împlinirea acestui lucru i s-a luat o povară de pe inimă. Cunoştea de mult problemele cu care se confruntau oamenii din această zonă carstică, unde apele se infiltrau permanent. Dacă odinioară erau nevoiţi să îşi aducă apa potabilă de la distanţe foarte mari, acum oamenii au reţea de alimentare. O altă problemă pe care a reuşit să o rezolve a fost electrificarea câtorva cătune şi reabilitarea unor drumuri importante.

În aşteptarea pârtiei de schi

Unul dintre proiectele pentru viitor vizează alimentarea cu apă, construcţia unei reţele de canalizare şi a unei staţii de epurare.

Are în vedere şi reabilitarea a trei drumuri care duc spre obiective turistice importante ale zonei, unul dintre acestea fiind cel care duce la gheţarul Scărişoara. Pe Măsura 125 a depus un proiect privind asfaltarea a două drumuri forestiere, iar prin Măsura 133 speră să înfiinţeze un centru de informare turistică şi două refugii montane. Un alt proiect al primăriei va fi derulat în colaborare cu Ministerul Comunicaţiilor şi vizează înfiinţarea unui punct de informare, unde oamenii pot solicita date cu privire la fondurile europene şi de altă natură.

Pentru dezvoltarea potenţialului turistic au început lucrările pentru o pârtie de schi, ale căror costuri au fost estimate la aproape 1,5 milioane de euro. Agricultura nu a fost nici ea lăsată la o parte, în prezent, pe Măsura 141 fiind depuse 150 proiecte pentru finanţarea fermelor de subzistenţă. Se estimează că valoarea totală a banilor care vor intra în comună prin intermediul programelor europene este de aproximativ 1.250.000 mii de euro anual.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1023

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Garoflid, personalitate marcantă a agriculturii

La editura Editgraph din Buzău a văzut lumina tiparului o lucrare deosebită, despre una dintre cele mai de seamă personalităţi din primele patru decenii ale secolului trecut. Constantin Garoflid a fost de patru ori ministru al agriculturii, primul preşedinte al Academiei de Agricultură din România, precum şi al Sindicatelor Agricole. Viaţa şi activitatea acestei personalităţi sunt prezentate în volumul realizat cu multă pasiune de Nicoleta Gălmeanu, o autoare plină de talent.

Ţinând seama de importanţa acestei lucrări, „Cuvântul înainte“ este scris de prof. dr. Gheorghe Sin, membru corespondent al Academiei Române, preşedinte al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“. Printre invitaţii numeroşi s-au aflat nepoata Sanda Oprescu Garoflid, prof. dr. Gheorghe Sin, membru corespondent al Academiei Române, scriitorul şi criticul literar Valeriu Râpeanu, mai mulţi oameni de cultură din zonă, specialişti din agricultură.

În cuvântul lor şi al altor invitaţi – Viorel Frâncu, Aurel Ganea, prof. Constantin Stan, prof. Valeriu Nicolescu, ing. Constantin Toma – s-a subliniat personalitatea marcantă a celui evocat: în perioada interbelică a elaborat teza dezvoltării rurale româneşti printr-o economie rurală diversificată, a fost agronom şi economist, mare moşier, fost ministru al agriculturii în patru guverne interbelice, autor principal al legilor reformei agrare de după Primul Război Mondial.

Om de ştiinţă şi mare demnitar

S-a vorbit despre decenţa sa, despre aportul familiei Garoflid şi în special al lui Constantin Garoflid la viaţa politică, mai ales despre capacitatea sa inovatoare în economie, respectiv în domeniul agriculturii şi al viticulturii. S-au evidenţiat meritele şi contribuţiile sale extraordinare aduse, de-a lungul a mai bine de patru decenii, în agricultură şi viticultură.

Un studiu al scrierilor lui Constantin Garoflid arată preocuparea permanentă pe care a avut-o, de abordare a problemelor din punct de vedere tehnic, economic şi social, propunând în acelaşi timp şi căi de rezolvare, ale căror conţinut vădesc o concepţie înaintată, mai ales pentru condiţiile din epoca respectivă.

Chestiunea agrară

C. Garoflid a militat neobosit pentru creşterea eficienţei muncii în agricultură, dezvoltarea exploataţiilor pe suprafeţe mari prin comasarea acestora, introducerea cadastrului, promovarea mecanizării lucrărilor agricole, valorificarea cerealelor prin creşterea animalelor, „constituirea unui corp agronomic de stat“ pentru introducerea progresului tehnic.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
1839

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Gâsca roşie, tochitura şi mămăliga pripită > REVISTA LUMEA SATULUI

Gâsca roşie, tochitura şi mămăliga pripită

De cum am aflat că, din înaltă poruncă bruxeloază, tre' să ne împrie-tenim cu animalul, pasărea şi fluturul mă munceşte un gând, de care nu pot să scap. Cu ce argumente o convinge argatul boierului, şerbul naţional la care adastă peste noapte zburătoarea, că trebuie să-i asigure şi break-fast-ul? Nu moca, bun înţeles, că nu mai suntem în sclavagism. Am trecut în Evul Mediu timpuriu!

„Pretenarii" palmipedei primivor 171 de euro/ha. Cu 53 de euro mai mult decât ceilalţi, „prostimea", cum ar spune cronicarul. Nu oricum, că-s libere impuse. „Intimii" zburătoarei trebuie să semene grâul, orzul, orzoaica ori rapiţa până la Sfântul Cuvios Mucenic Luchian (15 Brumărel), iar porumbii, până ăl mai târziu de Sfântul Pahomie cel Mare (15 Florar).

Cum tot semănară în săptămâna Duminicii Orbului (anul ăsta), trebuie să închidă ochii şi, la recoltare, să nu vază cam 50 de ari, pe care trebuie să-i lase ca dinning room pentru aripată. Beleaua vine de abia când nu apucă să puie porumbii, că-i obligat să împrăştie la două pogoane (un ha), ca' la 7 duble de grăunţe (100 kg pentru neştiutori).

Ia să cântărim argumentele! Adică cam cât câştigă un fermier mărunt, bipogonar, cu moşia aşezată în calea de migraţiune a ălor mai mici Anseriforme, Branta ruficollis pre numele ei creştin, dacă pun pliscul la plusul de 53 de euro, care, în boabe, fac cam 20 de duble (300 de kile socotite la cursul pieţei din ultima săptămână de Făurar curent). Avantaj el. Îi rămân vreo 13 duble, pe care le poate mămăligi vârtos, vreo 200 de zile, în calitate de fermier activ de semi-subzistenţă. Nu-i rău!

Dacă lasă 50 de ari nestrânşi, dintr-o producţie de…, hai să zicem, 4.000 kg de boabe/ha (medie naţională), lasă pe loc cam 200 de chile. Pierde 100 de chile, care i-ar putea ajunge pentru mămăliguţe pripite tot cam 200 de zile.

Socotind în alt echivalent, din vocaţie şi moştenire nominală, din cei 53 de euro gheşeft, pentru postaţa de două pogoane, la cursul zilei de 4,35 lei, pălmaşul ia cam 230 lei. Cum, în oboarele zonei, scroful gras se vinde cu 9 lei chilul, poate să cumpere un groştei de 25 de kile. Bun de proţăpit, nu de tochitură. Mămăliga tre' s-o aibă din cheagul lui. Când tre' să cumpere suta de chile pentru mic-dejunul palmipedei, o să-i rămână ca' la 100 de lei. Un godăcel! Tochitura, o dată la doi ani, dacă nu schimbă grâul pe mălai şi paiele pe godac.

La procopsiţi ori la arendaşii micuţi se schimbă socoteala. Nu mai e pe muchie, ca la pogonari. Dacă pui porumbi pe, să zicem, 100 ha, nu poţi să pleci toamna fără 6 tone de grăunţe/ha, că nu-i rentabil. Cinci procente fac 300 kg, aşa că ar trebui să laşi de gustărică şi prânzişor ca' la 30 de tone. Cu 190 euro/tona, vreo 5.700 de euro. Haida de! Credeţi că se mai împrietenesc cu aripata?

Să socotim şi la nivelul celui mai performant arendaş aflat în calea migraţiei şi pe care-l preferă zburătoarea. Pe cele 7.000 ha cultivate cu porumb obţine, în medie, 9.000 de kilograme pe hectar. Ar trebui să lase pe loc 450 kg/ha, una peste alta, 3.100-3.200 de tone. Vreau să-l văd pe policy maker-ul bruxellez cum o să-l convingă să dea cu piciorul la peste 600.000 de euro? Cât 3.000 de porci. Maaamăăă! Cât’a’mai tochitura! Câţi kilometri de cârnaţi, ca să nu pun la socoteală specialitatea mitologică naţională, caltaboşii!

Gheorghe Socotitoru

P.S. N-am nimic în contra protejării palmipedei, dar mă întreb dacă n-ar fi mai eficient să protejăm specia Bimans politicus chophrophagensis L. ssp. pontica, varietăţile vlachica, transilvanica şi molda-vica, formele aurantiacis, purpurea, flavus, rubra, rosa, tricolor şi viridis? Răspândită, pe toate cele 14 milioane de hectare naţionale şi ceva în plus. Cu subvenţia de la Western Height Gate ne-am salva deficitul bugetar, că tot or să ne guvernanţeze fiscal.

Acelaşi (Gheorghe Socotitoru)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
840
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

GASTROFILOZA (GASTEROFILOZA), boală parazitară care afectează cabalinele > REVISTA LUMEA SATULUI

GASTROFILOZA (GASTEROFILOZA), boală parazitară care afectează cabalinele

Gastrofilozele sunt miaze, adică boli parazitare cauzate de larvele unor specii de insecte din genul Gasterophilus, care sunt foarte active în sezonul cald. Aceste larve produc diferite leziuni la cabaline la nivelul pielii obrajilor, cavităţii bucale, stomac, duoden, rect. Contaminarea cabalinelor – se face la păşune, când insectele adulte depun ouă din zbor, pe firele de păr din diversele regiuni corporale ale acestora. Contaminarea poate avea loc, însă, şi la grajd, deoarece insecta depune ouă pe furaje sau pe diferite obiecte. Din ouă ies larve, care produc, mai întâi, la nivelul obrajilor diferite leziuni (miaza obrajilor) apoi larvele pătrund în cavitatea bucală (miaza buco-faringiană), îşi continuă dezvoltarea şi ajung în mucoasa stomacului, intestinului (duoden) sau a rectumului.

Contaminarea

Perioada parazitară a larvelor în corpul animalului durează 9-11 luni, iar când larvele sunt complet dezvoltate sunt eliminate pe sol, prin fecalele animalului. Larvele se transformă în insecte adulte, care vor depune din nou ouă pe corpul cailor, în sezonul următor şi astfel ciclul biologic al insectei se repetă. Tabloul simptomatic al gastrofilozelor este polimorf datorită localizăriilor diverse ale larvelor, astfel apar diferite manifestări ca: animalele slăbesc, apar colici, uneori chiar obstrucţii intestinale cu larve, faringite, laringite etc.

Diagnosticarea

Pentru stabilirea diagnosticului are importanţă cunoaşterea larvelor insectei (trânji) care au corp cilindric, segmentat, de culoare galben-maronie. Diagnosticul unor forme de gastrofiloze se pune uşor, însă este dificil de pus în altele. Astfel când larvele sunt localizate în pielea obrajilor, la acest nivel se observă, în cursul verii, diferite trasee fără păr făcute de migrarea larvelor. Zona este pruriginoasă, iar animalul se scarpină provocându-şi leziuni sângerânde şi mai mari. Când larvele sunt localizate în cavitatea bucală se observă adevărate galerii roşietice provocate de acestea; ca urmare animalele prezintă dificultăţi în masticaţie sau înghiţire. În miaza gastro-duodenală boala este doar suspicionată în caz de colici sau dacă animalele slăbesc, iar miaza rectală este vizibilă, uneori, în momentul defecării animalului, când se observă larve fixate „în ciorchine“ de mucoasa rectală. Prognosticul bolii poate fi grav în infestaţii masive cu larve, la nivelul stomacului sau intestinului unde se pot produce obstrucţii sau rupturi ale pereţilor acestora, cu sfârşit mortal.

Profilaxia

Profilactic se recomandă retragerea cabalinelor de la păşune între orele 12-16, când perioada de atac a insectelor este mai intensă. Se examinează animalele pentru a nu avea ouă sau larve pe firul de păr. În cazul descoperirii acestora, animalele se spală cu apă călduţă şi insecticide (ROMPARASECT; ROPMPARASECT FORTE; SCABIZOL) şi apoi se şterg pentru îndepărtarea acestora. Aceste operaţiuni se repetă de mai multe ori vara, când există risc mare de contaminare. Ca tratament atât preventiv, cât şi curativ se recomandă deparazitarea internă a cabalinelor, trimestrial, începând de la vârsta de 6-8 săptămâni cu medicamente ca ECVIROM şi ECVIROM I. Acestea se administrează uşor la nivelul comisurii gurii, cu seringa. Au spectru terapeutic larg, acţionând şi pe alti paraziţi interni (ascarizi, oxiuri) sau externi (râie căpuşe, etc).

Dr. Viorica Chiurciu
Doctor în ştiinţe medicale SC ROMVAC COMPANY SA
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
3111
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

gaz-metan-pentru-alte-sate-prahovene_s5....

Gaz metan pentru alte sate prahovene > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulGaz metan pentru alte sate prahovene

Recent s-a făcut predarea amplasamentului pentru lucrarea „Înfiinţare reţea distribuţie de gaze naturale în comunele Şirna, Tinosu, Poienarii Burchii şi Gorgota“, obiectiv la care participă şi deţinătorii de reţele în domeniu din zonă, precum şi primăriile localităţilor implicate în acest proiect. Lucrările au fost demarate pe 20 decembrie 2011 pe tronsonul Şirna – Poienarii Burchii, iar într-o etapă ulterioară pe tronsonul Poienarii Burchii – Gorgota.

Lungimea totală a reţelei de distribuţie din cele patru comune, va fi de 31.255 metri liniari, iar debitul de gaze va fi de 10.000 metri cubi, la o presiune de 2 bari. Costul estimativ al lucrării va fi de 1.950.000 lei. De această investiţie vor beneficia aproximativ 25. 000 de locuitori ai judeţului Prahova, precum şi o serie de obiective sociale (8 şcoli, 4 grădiniţe, 4 primării, 4 cămine culturale, 10 biserici şi o mănăstire, 4 dispensare şi aproximativ 30 de societăţi comerciale). Această lucrare face parte din proiectul ,,Dezvoltare reţea gaze naturale în zona de sud a judeţului Prahova“, susţinut de Consiliul Judeţean Prahova.

(C.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
567
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Geneticianul Traian Sarca

S-a născut la 25 martie 1931, în comuna Năpradea, judeţul Sălaj. Este inginer agronom şi doctor în agronomie, având specialitatea Genetica şi ameliorarea plantelor. Cercetător ştiinţific principal gradul I la ICCPT Fundulea din anul 1990. Membru al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu–Şişeşti".

În perioada 1957-1962, la Institutul de Cercetări pentru Cultura Porumbului, în calitate de cercetător ştiinţific, s-a remarcat prin participarea la activitatea de cercetare pentru identificarea unor hibrizi străini şi crearea primilor hibrizi dubli româneşti, adaptaţi condiţiilor specifice din ţara noastră. Este coautor al primului hibrid dublu de porumb românesc creat la Fundulea - HD 405 - omologat în anul 1963 şi cultivat timp de peste 8 ani pe suprafeţe de până la 800.000 ha anual.

Creator a 80 de hibrizi

După anul 1962, în cadrul Institutului de Cercetări pentru Cereale şi Plante Tehnice se numără printre creatorii primilor 3 hibrizi de porumb româneşti brevetaţi ca invenţie, dintre care HS-301, primul hibrid simplu românesc cultivat pe suprafeţe întinse, precum şi a primilor hibrizi de porumb zaharat, pentru floricele, cu bobul semisticlos pentru fabricarea mălaiului grişat şi a fulgilor de porumb sau cu proteină de calitate superioară pentru eficienţă sporită în furajarea animalelor monogastice.

Până la sfârşitul carierei a contribuit la crearea a 80 de hibrizi de porumb, dintre care 33 brevetaţi ca invenţii. La 27 de hibrizi, din care 19 brevetaţi, are calitatea de prim autor.

Pubicaţii

A avut o activitate publicistică bogată, concretizată în 121 lucrări, reprezentând rezultatele unor cercetări originale sau sinteze; 32 ca prim autor, dintre care 6 în limbi străine şi 89 în calitate de coautor. Una dintre aceste lucrări, referitoare la crearea de hibrizi, a fost distinsă cu premiul „Ion Ionescu de la Brad" al Academiei Române pe anul 1970.

– Domnule Sarca, vă număraţi printre cei mai de seamă cercetători în genetică şi ameliorarea plantelor. Ce alte preocupări au mai contribuit la conturarea personalităţii dumneavoastră ştiinţifice?

– Importante au fost şi contactele cu numeroase personalităţi ale timpului, ocazionate de diverse deplasări în Franţa, Spania, Italia, Germania, Rusia, Bulgaria, Cuba, Austria, Grecia, Iugoslavia etc.

– Ştiu că recent aţi contribuit la apariţia unei lucrări deosebit de apreciate despre biologia porumbului...

– Într-adevăr. Sunt încă activ şi este foarte greu să renunţ la o îndeletnicire atât de dragă mie. Pe lângă lucrarea la care vă referiţi, elaborată împreună cu Mihai Cristea şi Iancu Căbulea, membrii titulari ai Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, am coordonat alte lucrări: „Porumbul – studiul monografic", „Biologia porumbului" şi „Ameliorarea porumbului". Ultima este o lucrare de referinţă care se distinge printr-o înaltă ţinută ştiinţifică. Tot ea a fost distinsă cu premiul „Nicolae Săulescu" pe anul 2004 de către Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

Se pot înşira multe lucrări realizate de Traian Sarca. Un om care merită numai felicitări şi toată preţuirea.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
1095
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Genoteca de curci de la INCDCSF Braşov > REVISTA LUMEA SATULUI

Genoteca de curci de la INCDCSF Braşov

La Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof şi Sfeclă de Zahăr Braşov există şi o fermă de ameliorare şi selecţie animală. Şi nu una oarecare. Aici găsim singurul patrimoniu genetic cu populaţii pure de curci din România. În prezent, genoteca deţine 2.000 de capete matcă din şapte populaţii, 6 de culoare albă şi una bronzată. Şef de fermă şi ameliorator este ing. Emil Neacşa.

Activitatea de cercetare pentru crearea, menţinerea şi selecţionarea unor linii şi populaţii de curci, în vederea asigurării şi multiplicării materialului biologic performant, a început acum 40 de ani. Materialul a fost adus de la staţiunile de la Ruşeţu şi Corbeanca. După 1990, au urmat ani dificili. Dar, cu sau fără ajutor de la stat – şi a fost, la un moment dat, chiar consistent – ferma s-a păstrat fiindcă Institutul a ţinut morţiş să nu se piardă acest patrimoniu genetic unic.

Conservarea resursei genetice

– Domnule inginer, oferiţine, vă rog, câteva detalii despre această activitate atât de specială, în felul ei.

– Ca urmare a lucrărilor de ameliorare desfăşurate în perioada 1972-2012, în condiţiile creşterii în circuit închis, fără aport biologic din afara unităţii, ferma noastră a dobândit şi conservat genitorii de bază din 7 populaţii de curci, considerate de mare valoare. Ele sunt grupate în trei tipuri de linii: tip greu, cu trei populaţii – Albă Mare, Diana şi Bronzata cu pieptul lat; tip mediu, ouătoare, cu trei populaţii – Albă mare, Albă de Braşov şi Albă de Ruşeţu; tip mic, cu o singură populaţie de păsări albe, ouătoare. Materialul nostru este patrimoniu genetic naţional. De aici putem pleca cu discuţia mai departe. În primul rând, scopul major şi interesul nostru este să păstrăm intactă resursa genetică, să prezervăm populaţiile deja bine definite, să le conservăm caracteristicile fenotipice şi genotipice.

Cercetare în beneficiul micilor producători

Apoi, fiindcă n-ar avea rost să ne oprim doar aici, cercetarea noastră merge în beneficiul micilor producători de carne de pasăre şi al gospodăriei populaţiei. Întotdeauna am urmărit ca, prin tehnologia de exploatare, să difuzăm un material adaptat la creşterea în sistem gospodăresc şi la o furajare cu un sortiment de produse agricole vegetale la îndemâna crescătorului.

– Cu alte cuvinte, amelioraţi populaţiile în interesul cercetării şi, concomitent, produceţi material şi pentru partenerii dvs.?

– Corect. Datoria noastră de fond este, cum spuneam, să păstrăm linia pură, în ipostază de „autori“, să înlocuim matca etc. Pentru populaţie (vânzare) nu oferim linii pure, ci doar hibrizi rezultaţi din încrucişări, în funcţie de ceea ce vrea şi mica noastră piaţă: carne, producţie de ouă, spor de greutate etc. Livrăm, aşadar, din aceste încrucişări, pui zburaţi sau pui de-o zi, iar atunci când epuizăm o matcă o sacrificăm şi o vindem carcasă. Reţineţi deci că ne adresăm doar unui anumit segment de pe piaţă. Pretenţiile din sistemul industrial (nu prea avem, în România) sunt altele. Acolo se merge doar pe criterii economice. Rasele sunt aduse din alte ţări, chiar şi cu riscul neadaptării uneori, e concurenţă acerbă, afacerea se bazează pe viteza de creştere, pe spor de greutate căpătat rapid, iar furajarea este alta. Noi facem cu totul şi cu totul altceva.

– Cum m-aţi convinge că e bine să cumpăr pui de la dvs. şi nu de la un importator/comerciant oarecare?

– Creşterea curcilor timp de peste 30 de generaţii, în condiţiile de tehnologie şi mediu asigurate de INCDCSZ, a imprimat efectivului capacitate de adaptare la condiţiile de climă din România, rezistenţă la factorii de stres tehnologici şi alimentari, abilitate de creştere în condiţii gospodăreşti şi extensive, rezistenţă mare la boli şi procente ridicate de supravieţuire în perioada de creştere şi exploatare. Carnea rezultată are o calitate deosebită: conţinut scăzut în acizi graşi, frăgezime şi suculenţă şi un gust comparabil cu cel al cărnii de curcă crescută extensiv.

Hrană

Furajele sunt preparate în fermă. Pentru pui se aplică o hrană proteică, iar pentru curcile ouătoare de reproducţie una preponderent energetică (se evită îngrăşarea). Reţeta are în componenţă porumb, ca ingredient de bază, şrot de soia, floarea-soarelui sau mazăre, grâu, triticale, premix de creştere şi vitamine. Sistemul de creştere este în hale (boxe colective), la sol, asigurându-se un spaţiu de aproximativ 0,25-0,30 mp/exemplar. Umiditatea, ventilaţia, luminozitatea şi temperatura sunt indicatori importanţi în asigurarea unui climat de creştere oportun.

De ce o sursă de gene?

Prin conservarea raselor din speciile restrânse numeric (denumite, din acest motiv, populaţii) se constituie o sursă de gene care ar putea ajuta la rezolvarea unor aspecte: asigurarea unei baze de progres continuu în creşterea productivităţii păsărilor; refacerea vitalităţii liniilor selecţionate şi a rezistenţei la boli; evitarea deteriorării efectivelor de păsări din cauza apariţiei unor gene recesive dăunătoare; posibilitatea utilizării în viitor a unor gene care la acest moment nu prezintă interes.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
1811

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Gerul a afectat în special plantaţiile viticole

Regimul termic şi hidric înregistrat în 2009 a permis ca în general plantaţiile din majoritatea arealelor viticole să intre pregătite în iarnă, cu lemnul bine maturat şi cu o rezervă relativ mică de boli şi dăunători. Cu toate acestea, gerul înregistrat în intervalul 21-26 ianuarie a dus la pierderi importante de ochi, în special în arealele viticole din regiunea Dealurilor Moldovei, unde s-au înregistrat şi temperaturile cele mai scăzute.

Astfel, dacă până la data de 23 ianuarie iarna a fost caracterizată printr-un regim termic şi hidric normal, începând din 24 ianuarie, în majoritatea arealelor viticole din ţară, acesta s-a situat sub limita de rezistenţă a viţei-de-vie. Este vorba de temperaturi minime la suprafaţa solului cuprinse între -19,0°C la Miniş-Măderat, -22,2°C la Murfatlar, - 26,1°C la Odobeşti, -28,2°C la Dealul Bujorului şi -35,0°C în podgoria Iaşi.

Aceste temperaturi foarte scăzute, care în unele areale, aşa cum este cazul podgoriei Iaşi, s-au situat în apropierea minimelor absolute înregistrate în timp, au afectat atât mugurii principali cât şi pe cei secundari din complexul mugural, diafragma şi parţial lemnul anual şi multianual.

Situaţia privind viabilitatea ochilor de iarnă în plantaţiile viticole situate în zona de influenţă a unităţilor de cercetare-dezvoltare viti-vinicole a fost centralizată de specialiştii de la ICDVV Valea Călugărească.

Viabilitatea ochilor de iarnă

Testarea viabilităţii ochilor de iarnă la soiurile reprezentative pentru fiecare podgorie scoate în evidenţă faptul că există pierderi importante de ochi, în special în arealele viticole din Regiunea viticolă a Dealurilor Moldovei.

În podgoriile din N şi NE ţării (Iaşi), viabilitatea ochilor la soiurile reprezentative a fost cuprinsă între 0% şi 50%. Pierderile cele mai mari de muguri s-au înregistrat în parcelele cu expoziţie nordică, nord-estică şi la baza versanţilor, acestea situându-se între 93% (Fetească regală) şi 100% (Fetească albă).

În podgoriile din centrul Moldovei (Odobeşti, Coteşti, Panciu), viabilitatea a fost cuprinsă între 12% la soiul Plăvaie şi 81% la soiul Fetească regală.

În podgoriile din sudul Moldovei (Nicoreşti, Iveşti, Dealul Bujorului), viabilitatea s-a situat sub 50%. Coardele pornite de la baza butucului din cepii de siguranţă au fost protejate de stratul de zăpadă.

Pierderi mari la soiurile de masă

La Murfatlar viabilitatea s-a situat între valorile de 3% şi 62%, fiind mai mică în cazul soiurilor de masă (Afuz Ali 93 Mf, Perlette, Victoria şi Muscat de Hamburg-30%) şi al soiurilor pentru struguri de vin amplasate la baza pantei (Cabernet Sauvignon, Cristina, Mamaia, Fetească neagră).

În podgoria Dealu Mare, viabilitate mai bună s-a observat în centrul viticol Valea Călugărească şi mai slabă în Tohani, Breaza-Năieni, Pietroasa, Zoreşti, în funcţie şi de amplasamentul plantaţiilor.

În podgoriile din Oltenia (centrul viticol Drăgăşani), viabilitatea este în medie de 75% la soiurile de masă şi de 85% la soiurile pentru struguri de vin.

În arealele viticole din vestul ţării (judeţele Arad, Caraş-Severin, Timiş, Bihor), viabilitatea este normală, cu excepţia unor plantaţii viticole cu soiuri sensibile (Victoria, Merlot, Syrah), precum şi a unor plantaţii viticole cu soiuri pentru struguri de vin (Mustoasă de Măderat, Pinot gris, Pinot noir) amplasate pe văi sau la baza pantei în Judeţul Timiş (Recaş), unde s-au înregistrat pierderi de ochi cuprinse între 15 şi 100%.

În podgoriile din centrul Transilvaniei (Blaj), cele mai afectate au fost plantaţiile amplasate la baza pantei.

Dr. ing. Adrian ŞERDINESCU, dr. ing. Marian ION,
ICDVV Valea Călugărească

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
990

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Gerul a afectat toate podgoriile

Cu excepţia câtorva areale din sudul Moldovei, Dobrogea şi sudul ţării, unde seceta din toamnă a avut influenţe negative, plantaţiile viticole au intrat în iarnă pregătite, cu lemnul bine maturat. Chiar şi iarna, sub aspect termic, a decurs normal până la 1 februarie. Începând cu această dată şi până pe 23 februarie 2012 s-au înregistrat temperaturi minime sub limita de rezistenţă a viţei-de-vie. Care au fost efectele gerului, la o primă analiză, şi care sunt cele mai afectate zone ne spune dr. ing. Marian Ion, director ştiinţific la ICDVV Valea Călugărească.

Temperaturi sub limita de rezistenţă în toate podgoriile

Temperaturile foarte scăzute din unele areale, cum este cazul podgoriei Iaşi, au afectat mugurii principali, cei secundari din complexul mugural, diafragma şi parţial lemnul anual. Testarea viabilităţii ochilor de iarnă la soiurile reprezentative pentru fiecare podgorie scoate în evidenţă faptul că există pierderi importante, în special în arealele din Regiunea viticolă a Dealurilor Moldovei.

Pierderi mari la Iaşi

În podgoriile din zona Iaşului, viabilitatea ochilor principali a fost cuprinsă între 3%, la soiul Fetească albă (la baza pantei), şi 59%, la soiul Muscat Ottonel (pe platou). Pierderile cele mai mari de muguri s-au înregistrat în parcelele cu expoziţie nordică, nord-estică şi la baza versanţilor, acestea situându-se între 73% (Muscat Ottonel) şi 97% (Feteasca albă). Pe terenurile în pantă, pierderile oscilează între 62% (Cabernet Sauvignon) şi 95% (Perla de Csaba), iar pe platouri – între 41% (Muscat Ottonel) şi 90% (Chardonnay). Viabilitatea ochilor secundari este cuprinsă între 34%, la Fetească albă (baza pantei), şi 84%, la Muscat Ottonel (platou). Soiurile cele mai afectate sunt Feteasca albă, Feteasca regală şi Aligote, predominante în centrul viticol Copou Iaşi.

Pagube substanţiale în sudul Moldovei şi Murfatlar

În podgoriile din sudul Moldovei (Dealul Bujorului), viabilitatea s-a situat între 32%, la Feteasca albă, şi 76%, la Chasselas doré. În Dealurile Bujorului, viabilitatea ochilor a fost foarte mică atât la Feteasca albă şi Băbeasca gri, cât şi la soiurile pentru strugurii de masă (Coarnă neagră selecţionată şi Muscat de Hamburg). Mai puţin de suferit au avut Băbeasca neagră, de la baza pantei, şi Muscat Ottonel ori Chasselas doré), din plantaţiile de pe platou.

La Murfatlar, în funcţie de amplasamentul plantaţiei, viabilitatea este mai mică la şes (40-50%) şi mai mare în pantă (70-80%). Cele mai afectate au fost soiurile Riesling italian, Muscat Ottonel şi Cabernet Sauvignon, Afuz, Tămâioasă românească, Prinot gris. Au trecut peste ger mai bine Feteasca regală, Feteasca neagră, Cristina şi Mamaia.

Dealu Mare: Soiurile de pe terase au avut mai puţin de suferit

În podgoria Dealu Mare, viabilitatea a fost diferenţiată de la un centru viticol la altul, fiind mai bună, în medie, la Valea Călugărească şi Tohani şi mai slabă la Breaza-Năieni, Pietroasa şi Zoreşti. În centrul viticol Valea

Călugărească, viabilitatea diferă în funcţie de amplasamentul plantaţiilor şi de soi: Cabernet Sauvignon - 5%, în albia superioară a râului Teleajen (Chiţorani) şi 96%, în plantaţiile amplasate pe versanţi; Merlot - 47%, la baza pantei, şi 70%, în cazul plantaţiilor amplasate pe versanţi; Riesling italian - 0% la seş (Bucov-Chiţorani şi Valea Călugărească) şi 38%, în plantaţiile amplasate pe versanţi.

În general, soiurile de pe terase cum sunt Burgund mare, Fetească regală, Chardonnay şi Sauvignon au avut mai puţin de suferit.

Blaj: Plantaţiile neprotejate prin îngropare, afectate până la 99%

În centrul Transilvaniei (Blaj), viabilitatea (bazată în proporţie de 75% pe mugurii secundari), în cazul plantaţiilor neprotejate prin îngropare, a fost diferenţiată în funcţie de soi şi de amplasamentul plantaţiilor: 1%, la clona Traminer roz 60 Bl, şi 86%, la clona Riesling italian 3 Bl. În cazul clonei Fetească regală 21 Bl, viabilitatea alternează între 33% la şes şi 41% - pe platou sau la baza pantei. La clona Riesling italian 3 Bl, viabilitatea oscilează între 13% (şes) şi 86% (mijlocul pantei). Viabilitate mai bună a mugurilor de rod avem la clonele Sauvignon 9 Bl şi Traminer roz 60 Bl.

În arealele viticole din vestul ţării (Podgoria Miniş-Măderat), pierderile nu sunt în niciun caz mai mari de 20%. (M.B.)

(La elaborarea materialului au contribuit, sub coordonarea directorului ştiinţific dr. ing. Marian Ion, cercetătorii în domeniile agrotehnică şi ecologie viticolă din cadrul ICDVV Valea Călugărească, a staţiunilor viti-vinicole Blaj, Bujoru, Drăgăşani, Iaşi, Miniş, Murfatlar, Odobeşti, INCDBH Ştefăneşti şi USAMV Bucureşti-SCDVV Pietroasa. Date privind viabilitatea au fost furnizate şi de SC Tohani SA şi SC Fine wine SRL).

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
902

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

gestionarea-fondurilor-europene-la-mana-...

Gestionarea fondurilor europene, la mâna clientelei politice?

Un agronom respectabil îmi atrăgea atenţia că, în cazul în care „cadriştii“ politici vor continua să destabilizeze structurile instituţionale din agricultură cu înverşunarea de acum, atunci foarte curând vom vedea doar portocaliu în faţa ochilor. „Şi ce e rău în asta – replic eu –, că doar şi roşii sau galbenii au procedat la fel?“ „Corect, dar nu au provocat destabilizarea de astăzi, când decapitarea cadrelor este totală. În mai puţin de doi ani a fost schimbată de două ori întreaga structură ce compunea cadrele de bază din schema administrativă internă a agriculturii. Acum se umblă şi la structurile instituţionale europene“ – vine răspunsul agronomului. „Şi care este pericolul?“, întreb eu. „Încercaţi o analiză sau o documentare pe această temă şi o să vă convingeţi“, îmi sugerează interlocutorul.

În patru ani,doar două miliarde euro

Dau ascultare sfatului agronomului şi aflu ceea ce ştiu toţi cei care au în sarcină absorbţia fondurilor europene. Cunosc acest lucru până şi reprezentanţii instituţiilor financiare internaţionale care atenţionează că România este în pericol de a pierde o bună parte din sprijinul european alocat. Apelez la raportările statistice şi aflu că, din cele opt miliarde euro alocate agriculturii româneşti până în 2013, au fost absorbite la această dată doar cu ceva mai mult de două miliarde.

Cauzele sunt obiective, dar mai ales subiective. Adevărul este că, până acum, România a atras cu precădere ajutorul european destinat plăţilor la hectar şi mai puţin pe cel ce viza modernizarea sau construcţia unor obiective agroalimentare. Se pare că am învăţat prea puţin din lucrurile bune, dar mai ales rele în derularea Programului SAPARD. Uniunea Europeană ne-a pus în faţă vagoane încărcate cu „euroi“. Destinaţia lor era una pur economică, dar guvernanţii de ieri şi de astăzi au avut proasta credinţă că îi pot dirija spre clientela politică. Mulţi dintre cei care doreau să facă investiţii în agricultură afirmă că în teritoriu s-a constituit o reţea de consultanţă care a câştigat majoritatea proiectelor scoase la licitaţie. Celor aflaţi în afara structurii li se aruncă nişte mizilicuri, ca să nu vorbim de faptul că proiectele proprii ale unor unităţi agroalimentare de excepţie au fost respinse cu o brutalitate care i-a îndepărtat pe oameni de implementarea celui mai mare program de investiţii derulat în România ultimelor două decenii.

Dovada acuzelor de până acum

Celui aflat în afara sistemului îi este aproape imposibil să intre în „intimitatea“ afacerilor necurate. De aceea, autorul rândurilor de faţă se vede obligat să facă judecăţi mai ales pe seama faptelor şi informaţiilor culese din teritoriu. Ne vom referi deci la un studiu de caz concret, şi anume la destabilizarea instituţiilor teritoriale din interiorul Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP). Asta tocmai în perioada în care ar trebui finalizat un număr impresionant de proiecte. În virtutea unor dispoziţii aflate în afara legii, directorul general al acestei instituţii decide, mai zilele trecute, demiterea conducerilor tuturor celor opt centre teritoriale,

indiferent dacă au lucrat bine sau nu. În locul unor oameni de valoare, cum este cazul directorului Sorin Radu, a fost înscăunat un consilier la Cabinetul Emil Boc, care avea o practică în structurile agricole doar de câteva luni. Pentru a-şi justifica fapta, directorul general face trimitere la starea de criză economică în care se află România, la discuţiile purtate cu premierul Boc, precum şi la unele ordine ministeriale interne a căror aplicare în teritoriu au dus la conflicte juridice câştigate în instanţă de toţi cei nedreptăţiţi. În mod sigur aşa se va întâmpla şi de data aceasta, dar pe directorul general al APDRP, Mihai Gabriel Vădan, nu-l interesează despăgubirile ce vor trebui plătite celor care au fost trataţi incorect. Obligaţia sa este să raporteze superiorilor îndeplinirea misiunii de a-i îmbrăca în uniforme portocalii pe toţi cei care vor fi numiţi la conducerea centrelor teritoriale din subordine.
În răspunsul trimis redacţiei, dl Vădan evită să facă referiri la criteriile de performanţă care au stat la baza deciziei sale. Noi ne-am interesat şi le vom face publice într-un viitor articol.
Scopul acestor rânduri nu este acela de a denigra nici măcar politica de cadre prin care profesionişti de mare valoare au fost înlocuiţi cu politruci de toate culorile. Intervenţia de faţă are doar darul de a atenţiona autorii morali ai acestei politici că, în cazul instituţiilor care răspund de gestionarea fondurilor europene, orice măsură aberantă ne poate fi fatală.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
714
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

GET.html

404 Not Found
404
Not Found
The resource requested could not be found on this server!
Proudly powered by LiteSpeed Web ServerPlease be advised that LiteSpeed Technologies Inc. is not a web hosting company and, as such, has no control over content found on this site.

gheorghe-albu-spera-la-un-mandat-plin_s3...

Gheorghe Albu speră la un mandat plin

Fermierii trebuie să-şi schimbe mentalitatea şi să se asocieze pentru a înfiinţa unităţi de procesare, pentru a nu mai depinde de cei care le achiziţionează produsele. Astfel, se pot elimina divergenţele dintre producători, procesatori şi comercianţi, declara în primul său mandat dl Gheorghe Albu, secretar de stat în Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale. După cinci ani el revine la minister cu aceleaşi gânduri, una dintre misiunile sale fiind aceea de a găsi mijloacele prin care să-i încurajeze pe fermieri să-şi încheie circuitul agricol.

– Ocupaţi pentru a doua oară funcţia de secretar de stat în Ministerul Agriculturii, printre atribuţiile dumneavoastră cea mai importantă fiind relaţia cu Parlamentul. Cu ce gânduri v-aţi reîntors?

– Vreau să spun că nu numai relaţia cu Parlamentul intră în responsabilităţile mele. Atribuţiile sunt mult mai mari prin faptul că fiecare secretar de stat face parte din echipa de conducere a Ministerului Agriculturii şi împreună lucrăm la strategiile pentru viitor. Închipuiţi-vă că, la ora actuală, România până la sfârşitul anului trebuie să-şi aducă contribuţia la construirea noii Politici Agricole Comune.

Mai mult, vrem să punem un accent deosebit pe industria alimentară, adică pe închiderea acestui traseu dintre producător şi consumator. Astfel, prin modificarea Hotărârii de Guvern nr. 325, Ministerul Agriculturii a înfiinţat o direcţie generală de industrie alimentară care să vină cu strategii în domeniu, să creeze cadrul legislativ şi să găsească resursele de finanţare pentru cei care vor să investească în acest domeniu, în aşa fel încât ciclul de la producător la consumator să fie cât mai scurt.

Prin scurtarea acestuia au de câştigat şi producătorii agricoli şi consumatorii, pentru că atunci produsele agricole ajunse pe piaţă sunt mai ieftine. Prin aceste măsuri vrem să eliminăm intermediarii de pe piaţă şi asta este marea provocare! Ministerul Agriculturii nu a avut niciodată printre obiectivele sale dezvoltarea unei astfel de direcţii, deşi cred că este rolul nostru să-i încurajăm pe fermieri să închidă circuitul de producţie prin unităţi de morărit şi panificaţie, prin unităţi de procesare lapte – carne şi prin depozite pentru legume-fructe.

– Credeţi că vor fi suficiente cele şase luni pe care le aveţi la dispoziţie pentru a face funcţională această relaţie între Ministerul Agriculturii şi Parlamentul României şi pentru a vă atinge celelalte obiective?

– Eu am încredere că echipa de la Ministerul Agriculturii va avea – în afară de cele 6 luni până la alegerile generale – un mandat plin, tocmai de aceea există posibilitatea să transpunem politici şi programe care să vină în interesul celor care lucrează în domeniul agriculturii şi în activităţile conexe. Chiar dacă mandatul este scurt, cum vă spuneam, este foarte mult de lucru. Eu mă bucur că am revenit în Ministerul Agriculturii, am găsit aici o echipă tânără care este pregătită şi cred că va face faţă atât provocărilor actuale cât şi celor viitoare.

Vă spuneam de Politica Agricolă Comună care practic trebuie reconstruită până la sfârşitul anului, iar noi trebuie să profităm de experienţa dobândită în perioada derulării Programului Naţional de Dezvoltare Rurală, care se va încheia în 2013. Sperăm ca noua construcţie a Politicii Agricole Comune să fie una numai în beneficiul României, al producătorilor agricoli şi să sprijine mai mult dezvoltarea agriculturii. Trebuie să negociem plata pe suprafaţă în aşa fel încât să nu mai existe diferenţe între ţările vechi membre ale Uniunii Europene şi cele noi, printre care şi România.

– Aţi condus pentru o perioadă Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Constanţa. Care au fost marile provocări cu care v-aţi confruntat aici, unde vă desfăşuraţi cea mai mare parte a activităţii?

– Dobrogea, în domeniul agricol, are un statut aparte, dar eu am să mă refer în special la judeţul Constanţa, unde practic mi-am desfăşurat activitatea şi unde mă voi reîntoarce când mi se va termina mandatul. Cu un areal de peste 700 mii de ha, din care teren arabil peste 480 mii de ha, Constanţa reprezintă o forţă în domeniul agricol.

Tocmai de aceea, în primul mandat am convins conducerea Ministerului şi a Guvernului să emită hotărâri de guvern pentru ca Dobrogea să beneficieze în întregime de un statut aparte. Acest areal, având în vedere potenţialul mare de producţie, are nevoie în primul rând de sisteme de irigaţii, dar şi de măsuri adiacente, care să vină să stopeze fenomenele de deşertificare. Astfel, prin cele două hotărâri de guvern au fost prevăzuţi bani pentru înfiinţarea perdelelor forestiere.

În judeţul Constanţa există acum cele mai multe suprafeţe. Numai în ultimii 3 ani prin activităţi comune cu cei de la Consiliul Judeţean au fost produşi peste 11 milioane de puieţi, material săditor care a fost distribuit gratuit producătorilor agricoli şi care au fost plantaţi. Mai mult, unele dintre ele au ajuns la stadiul de masiv, iar efectele lor sunt vizibile. Ele se reflectă în special în diferenţele de producţie – în anii secetoşi – între culturile care se găsesc în afara câmpurilor de perdele forestiere şi cele care se găsesc în interiorul acestora şi care sunt de cca 200%.

Tocmai de aceea, dacă nu reuşim să reabilităm sistemele de irigaţii, măcar să venim cu măsuri care să combată deşertificarea şi care să diminueze efectele secetei, având în vedere faptul că Dobrogea are un specific aparte din acest punct de vedere. Precipitaţiile sunt puţine şi fenomenele meteorologice sunt deosebite, predominante fiind canicula şi vântul cu intensitate mare.

– Sunteţi absolvent de studii agronomice, aţi lucrat de-a lungul timpului şi în producţie, cum vedeţi evoluţia acestui sector în ultimii ani?

– Există o diferenţă mare legată de tehnologii şi o alta legată de mentalităţi. Dacă acum treizeci şi ceva de ani, când eu am terminat facultatea, tehnologiile erau acelea pe care le cunoaştem cu toţii, mult mai înapoiate decât în prezent, astăzi avem tehnologii moderne care măresc productivitatea muncii. Mai mult, prin sporirea productivităţii muncii, dar şi prin efectuarea unor lucrări de precizie, de calitate, există şi eficienţă. Practic, aceasta este diferenţa de mentalitate faţă de perioada de atunci cu cea de acum. Dacă atunci urmăream numai cantitatea la hectar şi nu eficienţa economică, astăzi practic lucrăm numai pentru a obţine eficienţă.

Iulian Andrei

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
806

□

Comentarii

□

□

1. taran -- (8-July-2012)Cultivati soiuri adaptate la conditiile climaterice din fiecare zona, impaduriti - cum spuneti ca vreti sa faceti. Irigatiile nu sunt posibile in Romania de azi datorita pretului energiei electrice necesara pomparii apei. S-au dus vremurile in care costul cu energia nu conta. Noi nu putem fi competitivi cu producatorii din alte tari nici in conditiile in care nu irigam, daca am iriga, surplusul de productie nu ar acoperi cresterea cheltuielilor la hectar.

Acesta este adevarul.

2. Ioan Ionel ,Braila -- (2-July-2012) Aveti mare dreptate di Stroila cunosc lupta dv ce o duceti cu prostia nepriceperea si coruptia de la ANIF Galati.Dar ce parere aveti de investitura in functia de Director General al Centralei ANIF a dl Adi BARBU Tanar de 31 ani licentiat in ingineria transporturilor.Sa fii disparut specialisti de imbunatatiri funciare cu ani de experinta si cu realizari notabile in acest domeniu, cum esti si dumneata mai ales ca centrele de somaj sunt pline de asemenea ingineri.Ce parere aveti dl secretar de stat?

3. mihai stroila-galati -- (1-July-2012)Dl ministru Dobrogea,sudul tarii si nu numai plange de uscaciune.Chiar daca a plouat zilele trecute,pamantul este iasca de atata lipsa de apa.IRIGATIILE,perdelele de protectie si plantatiile antierozionale sunt o grabnica necesitate.AbrogatiOrd 82 ce a destructurat ANIF.Reorganizati SNIF,alegand calea de mijloc pt o colaborare cu ANIF si cu OUAI.Dati incredere specialistilor de IF,datile responsabilitati si punetii sa conduca structurile acestor unitat ca prea au devenit de ocara.Stam f bine la partea tehnica dar ne lipseste cine sa puna meseria in practica.Si e PACAT,mare PACAT!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Gheorghe Antochi, omul care crede, încă, în şansa agriculturii

În acest număr intrăm în legătură directă cu Bacăul. Invitatul ediţiei este dr. ing. Gheorghe Antochi, preşedintele de onoare al Agricola Internaţional Bacău, cu care începem dialogul pornind de la ban, această diabolică invenţie cu care se poate face şi desface orice în lume.

Nevoia de chibzuinţă şi prudenţă

G.V.: Iată că, de o bună bucată de vreme, toată elita profesională vorbeşte despre influenţa banului în economia mondială, despre criza care a pus şi pune probleme tuturor, evident şi economiei româneşti. De ce credeţi că s-a întâmplat acest lucru în lume, într-un moment în care speram să ieşim şi noi la liman?

G.A.: Este una dintre puternicele crize instalate, care a zguduit într-un timp scurt în primul rând bursele. Atacul a fost devastator asupra instituţiilor bancare, care acum încearcă să transleze dificultăţile mari cu care se confruntă către creditori, având în vedere că majoritatea activităţilor economice sunt finanţate din împrumuturi. Drept urmare, asistăm la dificultăţi în atragerea surselor de finanţare, precum şi la creşterea dobânzilor şi a celorlalte cheltuieli financiare. Încă ne mai aşteaptă vremuri foarte greu de previzionat. Cu siguranţă vor urma mai multe falimente şi o inflaţie mai ridicată. Din acest motiv, cei care conducem unităţi economice trebuie să manifestăm prudenţă în gestionarea costurilor de producţie.

G.V.: În ce măsură are de suferit agricultura românească?

G.A.: Criza se resimte deja în agricultura naţională pentru că, în dialogul cu finanţatorii noştri, am înţeles că vor urma, pe de o parte, creşteri ale cheltuielilor financiare, iar, pe de altă parte, se manifestă o mare prudenţă în acordarea creditelor în agricultură. Trebuie spus că acest domeniu a prezentat dintotdeauna pentru bănci un grad de risc mai ridicat decât alte activităţi din economie.

Tributul incompetenţei

G.V.: Ce se întâmplă cu produsele agricole româneşti, pentru că, bunăoară, cel puţin în ceea ce priveşte fructele şi legumele, ţara noastră trăieşte din importuri?

G.A.: Din păcate, în agricultura românească s-au instalat dezechilibre foarte mari şi din acest motiv cu siguranţă vom plăti un tribut mai mare decât statele care au tratat acest sector cu mult mai multă responsabilitate.

Sigur că aderarea României la UE în 2007 a reprezentat pe termen lung şi mediu o adevărată oportunitate pentru agricultură, dar pe termen scurt s-a demonstrat – şi trebuie să recunoaştem – că nu am fost suficient de pregătiţi, motiv pentru care suntem dependenţi de importuri.

Din păcate, pentru moment nu putem valorifica oportunităţile aduse de integrare atâta timp cât în agricultură avem peste 4 milioane de exploataţii fărâmiţate, atâta timp cât obţinem randamente foarte mici pe unitatea de suprafaţă. În plus, am făcut extrem de puţine investiţii care să dea siguranţă producţiei agricole.

Agricola Internaţional, o unitate de referinţă

G.V.: O vorbă culeasă din popor zice aşa: „Decât să-mi spui de zece ori, mai bine arată-mi o dată!“. Şi se pare că Agricola Internaţional are ce arăta.

G.A.: Eficienţa modelului nostru, implantat în urmă cu mai bine de 16 ani, a fost confirmată de timp.

Integrarea activităţilor începute cu producerea nutreţurilor concentrate, cu creşterea, îngrăşarea şi abatorizarea animalelor, procesarea cărnii şi comercializarea ei pe piaţa internă şi mai ales la export a reprezentat o filosofie ce ne-a permis să depăşim nenumăratele greutăţi ale acestei tranziţii lungi şi costisitoare.

De-a lungul acestor 16 ani, în care am investit peste 70 milioane de euro, am reuşit să consolidăm toate lanţurile acestui proces de producţie în aşa fel încât astăzi putem face faţă tuturor exigenţelor comerţului intracomunitar cu carne şi produse derivate. Noi am răspuns tuturor obligaţiilor pe care România şi le-a asumat în privinţa protecţiei mediului, a biosecurităţii, a trasabilităţii şi a celorlalte condiţii de igienă sanitar-veterinare.

Din unităţile noastre trimitem zilnic în magazine aproximativ 100 tone de carne şi produse din carne şi 250.000 de ouă.

Esenţa sistemului integrat

G.V.: Unde se situează Agricola Internaţional faţă de alţi lideri de piaţă alimentară din Europa?

G.A.: Din punctul de vedere al performanţelor productive stăm foarte bine. Combinatul nostru agroalimentar s-a consolidat în timp pe seama unor raporturi corecte de piaţă şi pe respect faţă de toţi jucătorii. În momentul de faţă ne preocupă externalizarea creşterii animalelor în unele unităţi, astfel încât efortul investiţional şi cheltuielile de asigurare a resurselor să se limiteze, stimulând valorificarea superioară a terenurilor existente în jurul nostru.

G.V.: Se spune, domnule preşedinte, că puterea exemplului molipseşte. Sigur, nu a fost uşor să obţineţi tot ce s-a realizat. Tocmai de aceea vă şi întreb care a fost piedica principală?

G.A.: Sunt atât de multe încât mi-ar fi foarte greu să le ierarhizez. Aş menţiona însă câteva care au produs foarte mari probleme activităţii pe care o desfăşurăm: în primul rând importurile de carne scutite de la plata taxelor vamale şi chiar a TVA-ului, restricţiile impuse României ca urmare a evoluării unor epizootii pe teritoriul ţării.

Important este că am găsit înţelegerea celor aproape 3.000 de salariaţi care lucrează în Agricola, a celor peste 300 de specialişti, astfel încât să găsim antidotul pentru fiecare provocare. Sunt bucuros că am reuşit şi îmi face o mare plăcere să le mulţumesc tuturor celor din interiorul grupului, dar şi celor cu care am colaborat pentru a rezista şi pentru a face cinste agriculturii şi industriei alimentare româneşti prin poziţia pe care o deţinem.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
783

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

gheorghe-verman-premiat-la-gala-superlat...

Gheorghe Verman, premiat la Gala Superlativelor VIP

Personalitate reprezentativă a mediei agricole româneşti din ultimele cinci decenii, Gheorghe Verman a primit Premiul Special la Gala Superlativelor VIP, eveniment desfăşurat pe 16 ianuarie la Opera Naţională. Distincţia i-a fost decernată de către ministrul Agriculturii Valeriu Tabără şi academicianul Cristian Hera. În Laudatio rostit cu acest prilej, vicepreşedintele Academiei Române, Cristian Hera, a vorbit despre complexa personalitate a omului de radio şi televiziune Gheorghe Verman, fondator al postului Antena Satelor şi senior editor al revistei Lumea Satului. „Nu puteaţi să faceţi o alegere mai bună decât aceasta.

Gheorghe Verman este cunoscut pentru emisiunea «Iarba verde de acasă» atât de urmărită nu doar de radioascultătorii din mediul rural, ci şi de cei din întreaga ţară, dar şi pentru emisiunea «Viaţa Satelor» pe care a condus-o la TVR peste 20 de ani. Gheorghe Verman este, deopotrivă, şi un foarte bun scriitor. Ultima sa carte, «Rătăcit printre oameni», la care am avut onoarea să scriu cuvântul de deschidere, am considerat-o un manual de terapie intensivă pentru că acolo sunt redate metode care trebuie folosite pentru ca agricultura ţării noastre să devină una prosperă“, a precizat Cristian Hera.

La rândul său, ministrul Valeriu Tabără a apreciat profesionalismul pe care Gheorghe Verman l-a imprimat în tot ceea ce a întreprins ca realizator de televiziune şi radio. „Face pentru agricultură cel puţin cât facem noi ceilalţi politicieni la un loc.“

„Vă mulţumesc pentru acest premiu. Mă bucur că revista VIP vizează veşnicia. Altfel nu s-ar fi gândit la sat“ – Gheorghe Verman, realizator Radio Antena Satelor

Ion Besoiu şi Eugen Simion, printre premianţi

Organizat de revista VIP în colaborare cu TVR 2, evenimentul a reunit 300 de personalităţi ale vieţii publice româneşti. Printre premianţii galei desfăşurate sub egida „Împreună pentru o Românie mai bună“ s-au mai numărat actorul Ion Besoiu, ministrul culturii Kelemen Hunor, dirijorul Cristian Mandeal, regizorul Radu Afrim, academicianul Eugen Simion.

Momentele artistice au fost asigurate de Corul Academic Radio, sub bagheta dirijorului Dan Mihai Goia, precum şi de Maria Radu, Cătălin Josan, Ştefan Atârgovitoae, Cornelia Tihon, Ianna, Dan Teodorescu şi, în închiderea evenimentului, Hotel FM.

Demn de menţionat este faptul că publicul a avut o contribuţie esenţială la desemnarea celor care au urcat pe scena Operei Naţionale pentru a primi trofeul Superlativelor 2011. Peste 1.500 de votanţi şi-au dat totodată girul şi pentru Premiul Publicului, care i-a revenit lui Dan Teodorescu, solistul trupei TAXI.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
2031

Comentarii

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-February-2012)Decernarea Premiul Special la Gala Superlativelor VIP Dl. Gheorghe Verman este just şi binemeritat, ca şi pentru ceilalţi distinşi menţionaţi, cărora doresc să le adresez sincere felicitări şi noi succese pe tărâmul creaţiei şi activităţii artistice.

2. Elena Hannich (Secicar) -- (1-December-2013)As dori sa iau legatura cu dl. Verman Gheorghe. Sunt Constanteanca si il cunosc de la Liceu. Are o adresa de e-mail sau de facebook?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ghereşti – Comuna andivelor şi a meşteşugarilor iscusiţi

Am ajuns în comuna Gherăeşti din judeţul Neamţ pentru o documentare privind andivele, ştiind că este singura zonă din România unde acestea se mai cultivă în momentul de faţă. M-au marcat de la bun început ordinea, drumurile bune, asfaltate, pe care forfoteau încontinuu femei… pe bicicletă. Armonia care plutea în jur era parcă nefirească pentru un început de iarnă, care de obicei scaldă satele într-un fel de amorţeală... contaminantă. Am aflat din vorbă-n vorbă că Gherăeştiul e o comună activă, cu mulţi antreprenori, cu oameni gospodari şi descurcăreţi, cu un număr mic de asistaţi social şi cu un primar apreciat. El a venit la primărie convins de oameni, dar şi de dorinţa lui de a lăsa ceva în urmă.

Un specific agricol aparte

Situată la 16 km de oraşul Roman, comuna este formată din satele Gherăeşti, Gherăeştii Noi şi Teţcani. Are o populaţie de 6.590 de locuitori, grupaţi în 2.700 de gospodării. În marea lor majoritate, oamenii se îndeletnicesc cu munca în agricultură. Lucrează fie individual, fie în cadrul asociaţiilor cele 2.100 ha teren arabil pe care le deţine comuna, puţine dintre acestea rămânând nelucrate. Şase ferme mai mari cultivă aici între 100 şi 500 ha de pământ. Majoritatea sunt profilate pe cultura mare, (cereale păioase, cartof, porumb), dar şi pe creşterea animalelor. La nivelul comunei există în jur de 300 de bovine, 2.100 de ovine şi 1.500 porcine. Produsele care le prisosesc se vând fie în târgul comunal, fie în pieţele din Roman. Cultivatorii de andive care au creat cândva renumele acestei comune pot fi număraţi acum pe degete. Tehnologia e grea, iar pentru valorificare vin în miezul iernii tocmai în pieţele din Bucureşti. Nu doar andivele sunt o cultură mai aparte a comunei, ci şi sorgul, din care cei mai mulţi confecţionează mături pentru a le vinde atât în Piatra-Neamţ, cât şi în Suceava.

În acelaşi timp, vorbim însă de o comună industrializată, cu peste 100 de agenţi economici. Multe dintre societăţi au ca activitate construcţiile şi comerţul. Sunt şi câteva unităţi profilate pe lemn, pe prestări servicii de tâmplărie. În comună sunt mulţi oameni pricepuţi, care practică vechi meserii, tradiţionale, cum sunt dulgheria, cojocăria, croitoria, cărămidăria, fierăria.

Circa 1.500 de muncitori ai comunei sunt plecaţi în străinătate, în ţări ca Spania, Italia, Irlanda. Mulţi dintre săteni lucrau înainte în Roman, dar după restrângerea activităţii marilor întreprinderi de aici au mai rămas aproximativ 500 de angajaţi din comună. Pe raza comunei se află două şcoli unde învaţă 110 elevi. Cele patru grădiniţe adăpostesc cca 200 de copii din cele trei sate. Comuna are şi o bibliotecă cu circa 700 de utilizatori activi. Un singur dispensar deserveşte toate cele trei sate, iar de bolnavi se ocupă trei medici de familie care acordă local toate serviciile medicale, exceptând cazurile speciale. Cât priveşte dispensarul veterinar, acesta s-a privatizat şi are un singur medic şi un asistent.

Specialişti în construcţii

- Domnule primar, care este specificul economic şi ce unităţi reprezentative aveţi în comună?

- Aş începe cu o balastieră, care comercializează nisip, piatră şi balast şi care are în jur de 100 de angajaţi. Ea deţine şi o staţie de betoane care produce atât pentru locuitorii comunei, cât şi pentru localităţile din judeţele învecinate.
La Gherăeşti îşi desfăşoară activitatea şi Fanna Veneto, un cunoscut producător de mori de mică capacitate. O altă unitate mai mare, care are în jur de 30 de angajaţi, este de prestări servicii în construcţii, cu tot ce înseamnă zidărie, tâmplărie, termopane. De altfel, comuna Gherăeşti este renumită pentru numărul mare de meseriaşi, în special constructori. Aceasta pentru că cei rămaşi fără loc de muncă în străinătate şi-au deschis aici propriile afaceri cu rudele, cu prietenii. S-au asociat câte cinci meseriaşi şi acum lucrează pe cont propriu.
- Cum vă descurcaţi din punct de vedere financiar şi ce proiecte derulaţi în prezent?
- Starea economică a comunei este în general bună. Anul trecut, veniturile proprii alături de fondurile guvernamentale au însumat în jur de 55 mld lei. Nu sunt bani mulţi, dar cu ajutorul proiectelor cu finanţare europeană ne descurcăm. Din venituri proprii am realizat o sală de festivităţi modernă, cu 300 de locuri, în valoare de 10 miliarde lei vechi, pe care am dat-o în folosinţă anul trecut. Am realizat această investiţie pentru că la sfârşitul lui 2008 comuna a înregistrat 14,5 mld lei realizaţi din impozite şi din economiile pe care le-am făcut.
În 2009 am accesat Măsura 322 şi am câştigat un proiect în valoare de 2,5 mil. de euro pentru apă, canalizare, reabilitarea căminului cultural şi un after-school. Acestea din urmă sunt aproape finalizate, iar acum, pe perioada de iarnă, se mai lucrează la interioare şi la instalaţiile sanitare. Foarte important pentru noi este că aceste lucrări sunt efectuate de o echipă de oameni din sat, bineînţeles angajaţi ai unei firme care a câştigat lucrările în urma unei licitaţii, pentru că sunt la mijloc fonduri europene.
Lucrările la apă şi canal sunt şi ele începute, proiectul fiind în derulare până în august 2011. A fost greu, birocraţia e atât de stufoasă, iar cu Ordonanţa 44 privind achiziţiile e anevoios. Dar acum, când treaba merge, am şi uitat de greutăţi. În decembrie 2010 primăria a depus dosarul pentru a obţine finanţare pe Măsura 125 privind drumurile de exploataţie agricolă. Este vorba despre 6 km de drumuri asfaltate în câmp, care deservesc o suprafaţă limitrofă de 600 ha. Investiţia este utilă pentru agricultura comunei, dar calea de acces va fi dispusă în aşa fel încât să poată fi utilizată şi de maşinile care vor să evite E 85, un drum foarte aglomerat.
Două confesiuni care convieţuiesc în armonie
Din punct de vedere confesional, satul Gherăeşti este locuit atât de ortodocşi, cât şi de romano-catolici. Deşi primii menţionaţi încă de la începuturile aşezării erau ortodocşii, astăzi populaţia catolică a devenit majoritară. În satul Teţcani, de exemplu, doar două familii mai sunt ortodoxe. Apartenenţa confesională nu i-a îndepărtat pe oameni unii de alţii, ba dimpotrivă, ei convieţuiesc şi muncesc în bună înţelegere, sub semnul credinţei în Dumnezeu, al respectului şi al prieteniei.
În ceea ce priveşte activităţile culturale, primarul tânjeşte după obiceiurile şi tradiţiile noastre de odinioară. De aceea încearcă să convingă câteva familii tinere să reînfiinţeze o formaţie de dansuri populare, pe modelul celor care din diferite motive au dispărut. Un singur obicei dăinuie încă în timp: an de an, de Crăciun şi de Anul Nou grupuri de tineri din sat se adună la cămin să colinde oficialităţile, dar şi consătenii, păstrând astfel vie o mică părticică din spiritul tradiţional românesc.
Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1196
☐
Comentarii
☐
☐
1. andrei -- (2-February-2011)Un material foarte frumos despre activitatea primarului cu o mica exceptie nu se aminteste nimica depre cota parte din aceasta mare hotie care se face intre primar,herciu , ilies si ciotac.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ghici-ghicitoarea-mea_s277.html

Ghici ghicitoarea mea!

Cine au furat pe rupte
Dar mai vor să se-nfrupte,
Să-nşface iar puterea,
Să-nfulece toată mierea?
Cine ne-au adus străinii
Să-şi înfigă-n noi caninii,
Să pună degrabă gheara
Şi pe ce mai are ţara?
Cine-s cei ce-au dat uitării
Glia sfântă, talpa ţării,
Şi-acum vântul suflă tare
Prin pătule, prin hambare?
Cin' s-a-mprumutat-ntruna
De-am rămas, pe totdeauna,
Robi la cămătarii lumii,
Scufundaţi în glodul humii?
Cine-s cei ce ne tăiară
Din pensie şi din lefşoară,
Ne-auzindu-ne suspinul,
Nevăzând ce greu ni-i chinul?
Cine-a-nchis, cu nepăsare,
Spitale şi dispensare,
Aruncând în braţul morţii
Pe năpăstuiţii sorţii?
Cine-a lăsat zeci de sate
Sub viscolele turbate
Şi sub munţii de nămeţi
De-au pierit atâtea vieţi?
……………………………..
De ghiciţi cine-s de vină,
Smulgeţi-i din rădăcină!

Ei vă mai momesc, vă-ndeamnă
Ca în vară şi în toamnă
Să uitaţi ce-a fost, cu totul,
Şi să le daţi tot lor votul.
Măi, române, ia aminte,
Glasul lor mieros te minte!
Nu te mai lăsa-ntr-o doară,
Prins în mreje, tras pe sfoară,
Votul tău nu-l da aiurea,
Fă-l să cadă ca securea
Peste toţi care surpară
Biata noastră ţărişoară!
În curând să ia puterea
Cei ce ne aud durerea,
Vrednici să ne-aline-amarul
Nu să-şi umfle buzunarul,
Oameni fără de prihană,
Milostivi să-i pui la rană,
Plini de sârg şi mari în faptă
Care merg pe calea dreaptă,
Care stau cu ţara-n suflet
Pân' la ultimul răsuflet,
Care vor şi pot s-o salte
Înspre culmile înalte,
S-o scape de sărăcie
Şi s-o scoată din robie!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
601

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

ghid-de-lucru-pentru-ministerul-agricult...

Ghid de lucru pentru Ministerul Agriculturii

Recent, a fost publicată lucrarea Măsuri concrete pentru redresarea agriculturii şi dezvoltarea durabilă a spaţiului rural, semnată de Alexe Lăzăroiu şi Alexandru Crişan Leviţchi

Prin erorile şi omisiunile grave ale Legii Fondului Funciar nr. 18/1991, agricultura României a fost dusă înapoi cu 70-80 de ani. Terenul agricol al ţării a fost fărâmiţat în peste 45 milioane de parcele, mijloacele mecanice de lucru nu li s-au retrocedat ţăranilor, exploataţiile agricole ale acestora cu o mărime medie în jurul a 1-3 ha sunt exploataţii de subzistenţă şi semisubzistenţă, folosesc tehnologii rudimentare, obţin producţii mici şi nu produc şi pentru piaţă. Mari suprafeţe de teren rămân nefolosite.

Baza materială a agriculturii şi cea care sprijinea agricultura (în amonte şi în aval) au dispărut, iar resursa umană cu pregătire de specialitate şi cercetarea agronomică au fost marginalizate, uitate.

România dispune de condiţii materiale de climă şi sol mai bune decât multe zone din celelalte ţări europene, de realizări remarcabile ale cercetării ştiinţifice, de un număr mare de specialişti cu studii superioare şi medii şi ar putea să reprezinte o mare putere agricolă în Europa.

Cu toate acestea, producţia agricolă medie pe hectar este de 2,47 ori mai mică decât media pe UE şi de 10-13 ori mai mică decât în Danemarca şi Olanda. Productivitatea muncii (vol. producţiei agricole pe un lucrător ocupat în agricultură) este de 9,9 ori mai mică decât media pe UE, de 15-23 de ori mai mică decât în Olanda şi Danemarca şi de 19 ori mai mică decât în Franţa.

S-a ajuns ca 65-80% din produsele alimentare necesare şi consumate de populaţie să provină din import. Această situaţie poate pune în pericol securitatea alimentară a populaţiei, dar şi siguranţa şi independenţa ţării.

Prin această lucrare se propun măsuri concrete tehnico-organizatorice, posibil de luat şi de aplicat în practică, în condiţiile economico-sociale existente astăzi în ţară, în satele româneşti.

Lucrarea este un adevărat Ghid de lucru pentru Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, pentru Guvern şi pentru politicienii care trebuie să ia hotărâri sau să aprobe legi în parlament menite să sprijine redresarea agriculturii.

Astfel, se propune restructurarea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi înfiinţarea în cadrul acestuia a Departamentului pentru Redresarea Agriculturii şi Dezvoltarea Spaţiului Rural (DRADSR) în locul actualei Direcţii a Dezvoltării Rurale.

Acest Departament ar trebui să reprezinte aceea parte a MADR care să aibă ca obiect al muncii redresarea şi dezvoltarea agriculturii, să fie răspunzător de iniţierea, organizarea şi punerea în aplicare practică a unor măsuri concrete care să ducă la redresarea agriculturii, la dezvoltarea spaţiului rural în general şi să raporteze periodic guvernului şi populaţiei ţării realizările.

Se propune reînfiinţarea Institutului Naţional de Studii şi Proiectări pentru Organizarea Integrală a Teritoriului, în

subordinea Departamentului pentru Redresarea Agriculturii şi Dezvoltarea Spaţiului Rural din MADR.
Reînfiinţarea INSPOIT (în locul fostului IGFCOT, desfiinţat printr-o gravă eroare), nu necesită nici posturi şi nici fonduri suplimentare. El se poate înfiinţa prin aducerea înapoi la Ministerul Agriculturii a unei bune părţi din Agenţia Naţională de Cadastru şi Publicitate Imobiliară. Nu au ce căuta cadastrul agricol, organizarea teritoriului şi exploataţiilor agricole la Ministerul Turismului.
Fermele (asociaţiile de agricultori) se pot grupa, de asemenea, într-o cooperativă sau un holding, care le pot rezolva multe probleme care depăşesc posibilităţile lor: organizarea de ferme zootehnice, construirea de fabrici pentru prelucrarea produselor agricole primare, aprovizionarea cu materiale, depozitarea şi livrarea produselor, dotarea tehnică cu utilaje moderne etc.
Statul, guvernul trebuie să se implice direct, aşa cum au făcut statele vest-europene după cel de-al Doilea Război Mondial şi cum o fac şi astăzi, separat, şi în cadrul UE.
Prof. dr. Tiberiu Mureşan, membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
605
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

GHIMPAŢI, după 150 de ani

- În comuna care a dat faima ţigărilor Virginia, nu mai creşte nici fir de tutun

Era într-o zi de mai când ne-am îndreptat spre comuna giurgiuveană Ghimpaţi, să vedem mai ales cum creşte tutunul pe timp de ploaie. Decepţia a fost mare, dar nu totală. Pe întinderile roditoare ale Ghimpaţilor, unde cândva era rege tutunul, nu am mai găsit nici măcar o parceluţă cultivată cu planta diavolului.

Şi asta nu din cauza reclamei prohibite a instituţiilor de sănătate, ci din motive pur economice, ca să nu le numim altcumva. În lume, bazinele de cultivare a tutunului au rămas intacte şi nicio organizaţie de interes civic nu a avut curajul să atenteze la integritatea lor.

Revenind însă cu picioarele pe pământul ghimpeţenilor de astăzi, aveam să consemnăm şi drama celor incapabili să-şi cultive micile parcele. Ei sunt atât de numeroşi, încât în unele zone ai în faţă imaginea unei părţi din marea pârloagă naţională.

La o anume distanţă de terenurile abandonate contrastul peisajului vegetal este puternic, întrucât se dezvăluie privirii imaginea fascinantă a unor culturi care ar produce şi invidia fermierilor occidentali. Acestea se află în gestiunea sau proprietatea unor agronomi de excepţie. Ce-i drept, ei sunt puţini la număr, dar deţin la un loc aproape jumătate din suprafaţa agricolă a comunei Ghimpaţi.

Câmpurile care impresionează aparţin SC Agrozootehnica, aflate în gestiunea unuia dintre marii specialişti ai României, inginerul Gheorghe Niţu. Este vorba de 3.000 ha, în care vigoarea culturilor te transpun undeva în perimetrul Cordonului agricol, situat în zona mediană a Americii de Nord. Şi, nu întâmplător, inginerul Gheorghe Niţu este un specialist perfecţionat la înalta şcoală a agriculturii americane. Aceasta se întâmpla cu aproape patru decenii în urmă. Adică în aceea perioadă atât de dezarmată de noua putere politică şi de analiştii aserviţi acesteia.

Primăria, la ora bilanţului

În pofida conjuncturii economice nefavorabile, realizările Consiliului local au reuşit să dea comunei o faţă nouă, modernă:

A asigurat locuitorilor alimentarea cu apă pe o suprafaţă de 35 km, a asfaltat 6 km de drum şi a pietruit 50 km, a asigurat iluminatul public în toată comuna.

A redat în funcţiune parcul comunei, a construit o sală de sport multifuncţională destinată atât adolescenţilor cât şi adulţilor, a modernizat şcoala din Ghimpaţi, a construit o nouă unitate de învăţământ în Naipu. Îngrijorător este faptul că numărul de elevi înscrişi la şcoală a scăzut considerabil. Dacă anul trecut frecventau şcoala 390 de elevi, anul acesta s-au înscris doar 340. O altă realizare importantă este modernizarea spaţiilor destinate cabinetelor medicale. Doctorii de aici se pot mândri cu cabinete medicale cum puţini medici din Bucureşti o pot face.

Date statistice

Suprafaţa pe care se întinde comuna Ghimpaţi este de 12.000 ha, dintre care doar 2.000 teren intravilan. În componenţa comunei intră cinci sate: Naipu, Valea Plopilor, Ghimpaţi, Crovu şi Copaciu. Zona împădurită în această comună este de 834 ha – 183 ha aparţinând sectorului privat. Păşunilor le sunt alocate 729 ha. Viile ocupă 110 ha, iar luciul de apă este de 320 ha. În ceea ce priveşte creşterea animalelor, în registrul agricol al comunei Ghimpaţi sunt înregistrate 500 de ovine, 550 de bovine, 130 de caprine, aproximativ 1.500 de porci, 20.000 de păsări şi 516 cabaline.

Cel mai iubit pământean al ghimpeţenilor

Comuna Ghimpaţi are însă o şansă imensă. Ea se numeşte primarul Constantin Cărăpănceanu. Domnia sa se află la conducerea comunităţii de 12 ani şi, sub mandatele sale, cele cinci sate ale Ghimpaţilor au renăscut precum pasărea Phoenix. Nu este vorba de o fericire idilică, ci de semnele unei renaşteri dătătoare de mari speranţe. Omul Cărăpănceanu are crezul lui politic aparte, dar în interiorul fiinţei sale sălăşluieşte un spirit de dreptate şi cinste care îl face „cel mai iubit pământean al ghimpeţenilor“.

Dacă forţa lui economică ar fi atât de mare precum calităţile manageriale şi sufleteşti, Ghimpaţiul ar putea ajunge ceea ce se va numi perimetru agricol protejat. Deocamdată, el este obligat să-şi subordoneze voinţa posibilităţilor actuale şi să spere că viitorul îi va împlini ambiţiile.

Incursiune în trecut

Primele date ale existenţei acestei localităţi sunt consemnate oficial în 1575. Venirea ghimpeţenilor pe aceste meleaguri pare a fi avut loc însă cu un veac înainte, când oamenii s-au refugiat în mijlocul unei vegetaţii de ghimpi ce făcea imposibilă pătrunderea altor fugari din zonele bântuite de molime. Ei au ieşit la lumina zile defrişând bucată cu bucată desimea zidului natural ce îi apăra, dând ţinutului o rodnicie de invidiat. Era, în fapt, lupta pentru supravieţuirea acestor proscrişi ai soartei, în comunitatea cărora s-au orânduit reguli ce expulzau lenevia sau necinstea.

Acesta este aluatul genetic ce explica până mai ieri saltul agricol al ghimpeţenilor. Din păcate, anii tranziţiei au frânt cultul pentru lucrarea pământului, iar de acest lucru se fac vinovaţi în primul rând guvernanţii şi apoi samsarii. Aceştia din urmă i-a adus pe ţăranii de aici într-o stare de robie economică mai grea decât cea din epoca medievală. Fapt este că marele bir pe care îl plătesc astăzi ghimpeţenii este chiar numele pe care îl poartă.

Este o durere când auzi din gura lor că, pe vremea comuniştilor, o duceam incomparabil mai bine şi că la începutul anilor ’90 ei ajunseseră la acumulări agrotehnice şi economice ce-i puneau în rând cu civilizaţia timpului. De atunci şi până acum s-a pierdut cam tot ce au adunat mai bun. Sătenii au îmbătrânit, iar recâştigarea proprietăţilor funciare a tulburat mintea unora dintre ei.

Despre tineri, ce să mai spui... Puţini sunt cei care au treabă în agricultura. Şi totuşi primarul Cărăpănceanu nu se dă înfrânt. El ştie că zilele bune vor reveni, iar speranţele sunt îndreptate spre investitorii care bat la porţile comunei.

Unităţi de referinţă

În prezent, pe teritoriul comunei Ghimpaţi îşi desfăşoară activitatea în sectorul agricol câteva unităţi reprezentative. În satul Naipu activează SC Agropaul, societate în proprietatea căreia se află 800 ha de teren, Holland Dairy Farm, o fermă de vaci construită de olandezi, şi fabrica de pâine.

Pe teritoriul satului Ghimpaţi îşi desfăşoară activitatea SC Bogdan, cu un teren de 700 ha, şi Agrozootehnica, cu o proprietate de 3.000 ha. Contribuţia acestor unităţi mari coroborate cu unităţile mai mici contribuie cu aproximativ 40% la sporirea bugetului local.

Iosif POP, Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
2318

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Giardioza, o parazitoză care afectează animalele tinere şi copiii > REVISTA LUMEA SATULUI

Giardioza, o parazitoză care afectează animalele tinere şi copiii

Giardioza este o flagelatoză digestivă produsă de mai multe specii din genul Giardia, care afectează mai ales tineretul unor specii precum căţei, pisici, miei, iezi, iepuri, păsări de colivie şi se manifestă prin sindrom diareic. Diferitele specii de giardii pot să treacă de la o specie la alta. Deoarece se poate transmite şi la om este considerată zoonoză. Parazitul este unicelular, iar în dezvoltarea sa trece prin două stadii: vegetativ şi chist. Formele vegetative se găsesc în organismul animal, dezvoltându-se în intestinul subţire, mai ales în duoden, jejun, dar şi în colon, iar la om în duoden şi canalele biliare.

Formele chistice reprezintă forme de rezistenţă ale parazitului în mediul extern, constituind elemente de infestare.

Sursele de contaminare sunt reprezentate de animalele bolnave sau purtătoare de giardii, inclusiv omul, care elimină oochişti în mediul extern, putând contamina apa, furajele, adăposturile. Aceştia se menţin timp îndelungat în adăposturile neigienizate.

Contaminarea animalelor se face prin ingerarea chisturilor, dar şi a formelor vegetative odată cu furajele sau apa de băut. Menţinerea şi transmiterea bolii sunt favorizate de animale vectoare ca: şoareci, şobolani sau diverse insecte. Copiii se pot infesta prin intermediul mâinilor murdare în urma contactului cu animalele infestate sau de pe terenurile de joacă.

Simptome – de obicei în giardioză, semnele clinice la animale sunt şterse, animalele slăbind progresiv, organismul lor fiind sărăcit în aminoacizi, vitamine (A, D, B12), ioni de fier şi calciu. Când se manifestă, se caracterizează prin tulburări digestive, cu diaree, deshidratare şi inapetenţă. La copii evoluţia bolii este evidentă, manifestându-se prin greaţă, vomă, balonament abdominal, diaree, dureri de cap. Simptomele nu dispar la terapia cu antibiotice, fiind un indiciu caracteristic al bolii.

Diagnosticul de certitudine în giardioză se pune prin examenul de laborator al fecalelor proaspete. Se recomandă ca aceste examene să se repete de 2-3 ori, având în vedere că eliminarea chiştilor prin fecale este periodică, fiind determinată de ciclul biologic al acestora.

Profilaxia se realizează prin măsuri generale privind respectarea condiţiilor de igienă din adăposturi şi de nutriţie. Se vor efectua periodic dezinfecţii cu DECONTAMINOL, CATIOROM; dezisecţii cu ROMPARASECT 5% şi ROMPARASECT FORTE; deratizări cu RATITOX, RODEXIT sau BRODIOTOP.

Tratamentul se face cu produse ca ROMETRONIDAZOL, ENTEROGUARD, COLUMBOVIOFORT. La câine şi pisică se recomandă şi utilizarea asociată a produselor pe bază de albendazol, praziquantel sau pyrantel precum: PARACAN, ROMBENDAZOL SUPER, TOTAL.

Terapia specifică se va asocia cu lichide rehidratante şi tonice generale – PERFUZOL, MULTIVITAROM, VITAMINA B1-B6, VITAMINA AD3E, CALCIU GLUCONIC.

Dr. Viorica CHIURCIU, Doctor în ştiinţe medical-veterinare

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1583

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

glasul-satului-l-a-majorat_l43.html

Glasul Satului la majorat

Au trecut 18 ani de când, pe calea undelor, s-a auzit pentru prima dată „aici Radio România – Antena Satelor“. Era de ziua Naşterii Domnului – 25 decembrie 1991. Un moment deosebit în care Gheorghe Verman, pe atunci director al Societăţii Române de Radiodifuziune, cu sprijinul preşedintelui de atunci al instituţiei, Eugen Preda, şi-a văzut un vis împlinit: înfiinţarea unui post de radio pentru sate, singurul de acest gen din Europa. De atunci echipa redacţională, la început puţin numeroasă dar pătrunsă de „glasul pământului românesc“, o echipă în fruntea căreia se află omul Gheorghe Ghelmez în calitate de redactor şef, a reuşit să intre în inimile românilor de oriunde se află.

Bine structurate, cu subiecte de mare interes, realizate de jurnalişti cu multă experienţă în domeniu, emisiunile postului de radio Antena Satelor au depăşit cu mult şi demult pragul exigenţelor celor mai pretenţioşi ascultători. Acesta este motivul pentru care se poate spune că, de fapt, acest post de radio a împlint vârsta maturităţii, a majoratului, mai demult. Dar cum aceasta se măsoară totuşi în timp real, ea a fost aniversată la împlinirea celor …18 ani, adică în decembrie 2009. Un prilej de bucurie pentru echipă, colaboratori şi prieteni care le-au fost alături încercând să marcheze momentul cum se cuvine.

La eveniment, alături de cei dedicaţi ideii „ţară, ţarină, ţăran“ au fost prezenţi preşedintele – director general al Societăţii Române de Radiodifuziune, dna Maria Ţoghină, preşedinţii celor două Comisii de agricultură din Parlament, prof. univ. Valeriu Tabără şi ing. Petre Daea, alţi invitaţi care, în cuvântul lor, au evidenţiat importanţa şi necesitatea unui astfel de post de radio pentru lumea satului, rolul pe care îl are în promovarea ştiinţei şi culturii în spaţiul rural, în conservarea tradiţiilor, obiceiurilor specifice fiecărei zone.

În ceea ce ne priveşte, nu ne rămâne decât să urăm colegilor noştri din Radio Antena Satelor cât mai multe emisiuni cel puţin la fel de bune ca cele de până acum pentru a avea motiv de bucurie şi la anu' şi La mulţi ani!

- Gheorghe Ghelmez – redactor şef;
- realizator coordonator – Valentin Marin;
- realizatori coordonatori: Ştefan Rancu, Vasilica Ene,
Ionel Măireanu;
- redactori de rubrică: Anton Dornianu, Mihai Hagiu, Clara Iancu, Ion Voicu
- moderator: Garofina Şologon;
- redactori: Constanţa Droncioiu, Liliana Cristea, Roxana Dumitru, Florentina Mihalache, Victoria Găianu, Polina Gheorghe, Marius Gruia, Ana-Maria Ionescu, Bogdan Ionescu, Paul Ionescu, Ion Apostol, Tatiana Mircea, Adriana Olteanu,
Amalia Velea;
- colaboratori: Ana-Maria Ghiur, Maria Doboşciuc, Mariana Stănescu;

• fondatori: Eugen Preda şi Gheorghe Verman.

Pagină realizată de I. Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
3434

☐

Comentarii

☐

☐

1. ana -- (7-January-2010)La mulŢi ani! Şi, aşa cu a spus şi d-l Banu, să realizaţi emisiuni cel puţin la fel de bune ca cele de până acum! Spor în toate!

2. sabinel65 -- (9-January-2010)La multi ani cu bine si cit mai multe emisiuni,bafta in continuare tuturor.

3. laurentiu, Constanta -- (16-February-2010)La multi ani, Antena Satelor!
Rog cat mai multa muzica din Dobrogea!
multumesc!

4. Stacu Monica -- (21-May-2010)Sunt Stancu MOnica din Tamadaul Mare jud.Calaras si as vrea ca toate melodiile de astazi sa le dedic tuturor celor cu numele de Constntin si Elena dar in special pentru socra mea Stancu Elena si matusa mea Elena Chirica si pentru Primarul comuni Chirica Constantin.Va multumesc!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

glod-dambovita-nu-i-nici-pe-departe-cel-...

Glod - Dâmboviţa nu-i nici pe departe cel prezentat în Borat

Glod, Dâmboviţa. Un sătuc al cărui destin s-o fi jucat într-o combinaţie de litere: glod - noroi şi gold - aur. Sau poate în câteva minute de glorie (glory) negativă, în pelicula Borat, un film „hazliu şi ofensator, cu doi kazahi în decorul Glodului din România, care vorbesc polona şi se salută în armeană sau ivrit".

Aşezarea apare pe hartă destul de târziu, după anul 1889, când s-a trasat drumul care face legătura dintre Bucureşti şi Sinaia, pe varianta Târgovişte. Dar cum tocmai spuneam, satul şi-a căpătat raţia de faimă prin neinspirata secvenţă de ev mediu, tolerată din naivitate sau dorinţă de câştig de vedetele de ocazie din Glod, care au acceptat în filmul american o condiţie socială cel puţin discutabilă. Vorba unei localnice, Cârstea Vasilica: „După ce că i-au păcălit şi nu i-au plătit, le-a şi «permitat» să le bage vaca-n casă, de parcă noi aşa am trăi."

Satul Glod se întinde pe o limbă de pământ, pe Valea Ialomicioarei Păduchiosului, între pădurile Parcului Natural Bucegi, de-o parte şi de alta a DN71, la 7 km de graniţa dintre judeţele Prahova şi Dâmboviţa. Nu arată nici pe departe aşa cum apare în Borat: oameni care locuiesc în bordeie, laolaltă cu animalele, care nu au ce îmbrăca, cu un nivel de trai deplorabil şi apetit scăzut pentru muncă. E drept, se simte un oarecare inconfort cauzat de faptul că locuinţele dau uneori direct în albia Ialomicioarei sau în vegetaţia tipică locurilor argiloase şi mereu umede, însă asta este tot ceea ce le-a putut oferi natura.

De la un capăt la altul al satului, aproape toate casele, mai mari sau mai mici, sunt în diverse stadii de construcţie şi doar câteva sunt finisate cu totul. Oamenii, cu excepţia a 260 de vârstnici, care primesc ajutor social, dintr-o populaţie de peste 1.200 de locuitori, muncesc ca oricare român din spaţiul montan. „Dacă suntem rromi, asta nu înseamnă că nu lucrăm. Suntem foarte muncitori şi se vede", spune Vasilica. Nu au propriu-zis un serviciu, însă principala resursă o prezintă comercializarea pietrelor pe care le scot din versanţii care mărginesc Ialomicioara, le prelucrează manual şi le transformă în lespezi folosite ca decor la garduri şi case.

Realitatea bate filmul

Aproape în faţa fiecărei locuinţe sunt materiale gata prelucrate. O altă sursă de venit o reprezintă fructele de pădure – afine, zmeură, mure şi cătină – pe care le vând în staţiunile de pe Valea Prahovei sau pensiunilor agroturistice din zonă. Desfacere asigurată au şi la ciupercile de pădure, ghebe şi mitărci, pe care le cumpără un afacerist spaniol, direct de la sursă. Iarna, bărbaţii lucrează în pădure, la lemne, iar femeile la împletitul răchitei, din care confecţionează coşuri mari şi coşuleţe pentru fructe. Nu se vând extraordinar, dar suficient cât să asigure temporar un venit pentru fiecare familie. Din toate aceste activităţi, „eroii" din Borat au strâns bani şi au avut ambiţia să-şi construiască locuinţe noi.

Casele nu s-au ridicat rapid, ci puţin câte puţin, an de an. Glodenii au şcoala lor, biserica lor, şi-au înlocuit căruţele şi caii cu maşini – nu toţi, evident –, au apă potabilă şi voinţa de a şterge imaginea de „înapoiaţi“ pe care le-a creat-o „americanul“. Drept este că doar 10% din populaţia satului s-a lăsat ademenită de succesul vremelnic, dar de tras au tras cu toţii, cel puţin după mediatizarea oarecum exagerată şi de un senzaţional fără echivalent în realitate a poveştii lor legată de controversatul film american sau de nivelul lor de trai sub orice limită.

Astăzi, totul pare o mistificare voită a adevărului. Dacă s-ar întoarce aici actorul şi coscenaristul Sacha Baron Cohen pesemne că ar fi dator să repare cumva nedreptatea şi să le ceară scuze oamenilor pentru felul în care i-a prezentat şi manipulat.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1030

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

GRĂDINA – un fel de regat al naturii şi speranţei

Grădina este o aşezare al cărei nume se potriveşte de minune cu trupul şi sufletul ei. Se află pe şoseaua Constanţa – Tulcea şi cuprinde încă două sate la fel de frumoase: Cheia şi Casian. Ca să ajungi la Grădina, treci negreşit prin zona magică a Cheilor Dobrogei, spectaculoasă formă de relief, sculptată de vremuri în calcar jurasic. Locul este cunoscut de arheologi şi călători interesaţi de vestitele peşteri „La izvor“ şi „La Adam“, care ar fi fost primele adăposturi umane.

O altfel de civilizaţie

Intrarea în comună, în civilizaţie deci, se face prin regatul naturii, de o frumuseţe care îţi taie respiraţia. Intri în sat cu o stare de uimire, recunoştinţă şi smerenie mistică. Te aştepţi ca realitatea satului românesc de astăzi să te doară, să primeşti în ochi biletul de ieşire din Rai pentru că – nu-i aşa? – la ce să te aştepţi de la o comună care, până la 1 ianuarie 2005, a aparţinut de o altă surată, localitatea Târguşor, acolo unde ajungeau toate fondurile, unde se stabileau priorităţile în privinţa dezvoltării rurale? Din fericire, administraţia Târguşor a fost zgârcită cu Grădina: n-a făcut lucrări care să schimbe fundamental chipul satului! Acest fapt este şi rău, şi bun deopotrivă. Rău este că oamenii, care s-au încăpăţânat să rămână aici, nu se bucură de beneficiile civilizaţiei moderne: apă curentă, staţie de epurare, drumuri asfaltate etc...

Rău este şi faptul că, până astăzi, nu s-a construit un dispensar funcţional, nu sunt locuri de muncă pentru tineri şi câte şi mai câte... Bun este faptul că legătura între priveliştea unică, peisajul tulburător de la Cheile Dobrogei şi comuna Grădina se face lin, nesupărător pentru iubitorii de călătorii spirituale, pentru orăşenii care caută pacea, blândeţea, curăţenia locurilor şi a oamenilor.

Grădina a rămas o aşezare arhaică, un loc unde oamenii cred că a trăi înseamnă să ai rădăcinile înfipte bine în pământ şi să nu muţi albia râurilor. „Norocul“ acesta poate fi sporit, poate fi şansa, asul din mânecă al actualei administraţii locale, care poate exploata la maximum potenţialul turistic al zonei. Iată o şansă pentru locuitorii comunei Grădina, care nu le poate fi refuzată!

Probleme mari pe capul primăriţei

Primăriţa Gabriela Iacobici, fiică a satului, aflată doar de şase luni la cârma obştii, este de acord că turismul este o variantă economică, socială şi culturală extrem de importantă pentru zonă, dar mai întâi are de rezolvat câteva probleme fără de care viaţa oamenilor ar fi din ce în ce mai grea.

În anul 2008, Primăria a reuşit să depună un proiect la Guvern pentru crearea unei baze sportive pe teritoriul comunei. S-au reabilitat şcolile, s-au făcut îmbunătăţiri evidente la Căminul Cultural, s-au amenajat locuri de joacă pentru copii, şcolile, grădiniţele au primit materiale pentru buna desfăşurare a activităţii lor. Doar în şase luni de la venirea în fruntea obştii, primăriţa a reuşit, prin accesarea fondurilor FADR, pe măsura 322, să predea un proiect pentru canalizare şi extinderea reţelei de apă în Grădina. După implementarea proiectului, atenţia se va îndrepta spre satul Cheia, unde primăria s-a ocupat deja de repararea Căminului Cultural şi a bisericii.

Sunt multe lucruri de făcut, dar pentru anul 2009 cel mai important obiectiv este refacerea, reconstruirea dispensarului uman, vechi de când lumea. Din această cauză – localul este nefuncţional – nu vin cadre medii, nici medici la Grădina. Norocul locuitorilor este medicul Nicoliţă Vladimir care, de 24 de ani, vine o dată pe săptămână de la Constanţa şi are grijă de săteni, cu o rară devoţiune. Este un om cu suflet mare, foarte competent şi responsabil. Cunoaşte fiecare familie în parte, îi tratează pe toţi şi le ascultă păsurile. Din păcate, administraţiile de până acum, autorităţile locale nu i-au oferit ceva în schimbul devoţiunii lui.

Primăriţa Gabriela Iacobici consideră că a venit vremea să se ocupe personal de dispensar, de aducerea unor cadre care să asigure asistenţă medicală permanentă. Grădina este o localitate cu oameni care trăiesc din greu, unii sub limita existenţei, oameni care au tot aşteptat, ani de-a rândul, ca cineva să facă ceva pentru ei.

Greutatea cuvântului dat

Au primt promisiuni din belşug, apoi nimeni nu s-a mai interesat de soarta lor. De data aceasta, şi-au pus mari speranţe în Gabriela Iacobici. Ei au susţinut-o, au încurajat-o să candideze la primărie. O imensă responsabilitate apasă acum pe umerii acestei doamne! Cum se va descurca, cum va răspunde încrederii celor în mijlocul cărora s-a născut, a crescut şi şi-a întemeiat o familie?

Deocamdată nu face promisiuni fără acoperire. Evaluează corect situaţia şi se sprijină pe colaboratorii ei de nădejde. Unul este domnul profesor Anghel Bardac, un distins istoric, arheolog, un dascăl luminat care s-a stabilit în comună în urmă cu 38 de ani. Recunoscut pentru devotamentul faţă de elevi şi comunitate, domnul Anghel Bardac spune că are, în sfârşit, convingerea că fosta lui elevă, primăriţa Gabriela Iacobici, va împlini visul grădinenilor. În ceea ce îl priveşte, visul lui, de a pune în valoare descoperirile arheologice, toate obiectele adunate în zeci de ani de activitate pe şantierele arheologice din zonă, are sorţi de izbândă.

Profilul turistic care se conturează

Primăria, Consiliul local au în vedere sprijinirea activităţii echipelor de arheologi care au identificat multe monumente arheologice. Se intenţionează scoaterea la licitaţie a unor terenuri pentru cetăţenii care doresc să îşi construiască locuinţe de vacanţă în apropierea Cheilor Dobrogei, să ofere, concomitent cu protecţia mediului, a monumentelor naturale, şi şansa de a dezvolta zona, de a-i contura profilul turistic.

Ce ar mai fi de spus?

Că până la împlinirea promisiunilor, a proiectelor accesate prin curajul primăriţei, locuitorii din Grădina sunt cu gândul la primăvara anului 2009 când, odată cu grijile pentru felul în care vor reuşi să-şi lucreze bucata de pământ care le asigură hrana, vine şi bucuria, speranţa că vor privi, cu aceeaşi uimire, bujorii roşii ca focul care cresc în poiana rezervaţiei naturale a Dobrogei, dar dumnezeiesc, nepreţuită sărbătoare a sufletului.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1333

□

˚Comentarii

□

□

˚1. marina -- (8-March-2011)minunat....:X

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

gradina-zmeilor-un-loc-feeric-in-tinutul...

Grădina Zmeilor, un loc feeric în ţinutul Sălajului > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulGrădina Zmeilor, un loc feeric în ţinutul Sălajului

Întrebam zilele trecute printre prieteni ce destinaţie de vacanţă mi-ar recomanda anul ăsta. Grădina Zmeilor de lângă Gâlgăul Almaşului din judeţul Sălaj, a venit la un moment dat o propunere. Mărturisesc că nu auzisem de acest loc. Nu ştiam nimic despre el. Nici cum arată, nici cum ajungi acolo.

Am aflat, vă spun şi dumneavoastră: Grădina Zmeilor este o mirifică şi paşnică locaţie, care nu are nimic de-a face cu personajele de poveste care îi dau numele. Adică nu vin zmeii în fapt de seară şi pun de-o fiertură cu carne de om, ajuns pe meleagurile lor din cine ştie ce întâmplare.

Haotica adunătură

Locul este o rezervaţie geologică, în a cărei componenţă intră nişte stânci cu forme ciudate. Explicaţia pentru bizarele pietre este că ele s-au format de-a lungul timpului prin desprinderea unor blocuri din dealul Închieturi de alături. Neoprite de nimic, bucăţile s-au rostogolit până la pârâul Dosului.

S-au măcinat între ele, le-a mai ros şi apa, a mai fost şi faptul că înseşi compoziţia lor, o gresie relativ slab cimentată, cu pietriş şi conglomerate, e una nu foarte rezistentă la fenomene naturale. Au mai fost şi vânturile şi ploile, care în timp au iţit în aceste locuri forme de coloane, stâlpi, ciuperci, metereze, poduri. Unele ajung la 12,15 metri şi, după cum spun cei care le-au vizitat, pot fi uşor escaladate.

Legende de mii de ani

Bizarele blocuri de piatră au, pe lângă explicaţia ştiinţifică, şi o legendă. Se spune că fiecare formaţiune reprezintă ceva: un pod, care a fost „conservat“ din cauza răutăţii unor oameni, o ciupercă uriaşă – pentru dimensiunile fireşti ale acesteia - pe care ar fi scăpat-o din mâini nişte vietăţi la fel de mari, chiar un chip de fată. Despre aceasta din urmă - care, după cum spun cei care ştiu, nu mai există la acest moment, fiind distrusă recent de nişte inundaţii mai serioase – legenda afirmă că ar fi întruchipat o fată pe care mama ei ar fi blestemat-o din cauză că vorbea prea mult. „Să te faci stană de piatră dacă mai trăncăni şi să taci ca piatra!“. Şi fata a tăcut... Ca stana de piatră în care s-a transformat.

Se spune că avea pe umăr cofa cu apă cu care se întorcea de la unul dintre izvoarele cu apă termală din jurul satului. Ca să-i ducă mamei care a blestemat-o, aflată la grea suferinţă de oase! Mă înfior de aşa mamă şi de aşa putere malefică a vorbelor ei.

Cum ajungem

Grădina Zmeilor se găseşte între Jibou şi Cluj, mai aproape de Jibou, şi se ajunge aici pe DN1G. La ciudăţeniile numite „zmei“ se ajunge pe un drum îngust, pe partea stângă a şoselei dinspre Cluj spre Zalău şi este doar pietruit, nu asfaltat. În incinta obiectivului turistic există poteci care te duc dintr-un capăt într-altul.

Pentru că urcuşul nu e abrupt, turiştii pot veni aici oricând, în orice anotimp. În zonă, una liniştită şi frumoasă, mai există şi două izvoare sărate, dar şi unele termale. De asemenea, se mai pot vizita şi bisericuţele vechi, din lemn, care au fost restaurate de autorităţi în vederea primirii turiştilor de pretutindeni.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
1080

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Grădinarii, în dizgraţia comercianţilor

La concurenţă cu pomicultorii, grădinarii din Dâmboviţa devin tot mai cunoscuţi pe pieţele Capitalei şi ale altor judeţe din ţară. Oferta lor o reprezintă legumele extratimpurii şi de vară, de calitate şi la preţ accesibil cumpărătorilor. Suprafaţa cultivată cu legume şi zarzavaturi în acest an a fost extinsă la cca 15.000 ha şi, în ciuda condiţiilor climatice, producţiile se anunţă bune.

„Oamenii sunt însă nemulţumiţi de modul în care se face valorificarea producţiei“, ne spune ing. Marin Eugen, directorul DADR Dâmboviţa. Şi continuă: „În legumicultură lucrează în prezent peste 20.000 de săteni. Avem tot mai multe zone consacrate: Bălenii Sărbi, Lunguleţu-Brezoaiele, Slobozia - Moară, Bâldana, Bucşani şi chiar în cartierul târgoviştean Matei Voievod. Necazul mare al gădinarilor este că accesul lor în pieţe este tot mai greu, iar în marile magazine şi mai şi.“

Buba este şi în… grădina lor

La întrebarea noastră: „Cum s-a ajuns aici?“ el ne mai spune că, deşi grădinarii produc tot mai mult pentru piaţă ei, nu au organizaţii reprezentative prin care să-şi promoveze interesele. În judeţ există, într-adevăr, şase grupuri de producători care însă nu funcţionează normal. „S-au făcut unele încercări, dar totul a rămas la nivel de discuţie. În felul acesta, faima grădinarilor dâmboviţeni se opreşte şi acum la porţile supermarketurilor din municipiul Târgovişte şi din Capitală, afirmă interlocutorul nostru.

Legislaţia nu pare a fi un prieten bun

Directorul DADR Dâmboviţa mai declară că situaţia respectivă s-ar datora şi legislaţiei în domeniu – confuză şi ambiguă – şi care nu-i stimulează suficient pe cultivatorii de legume să se organizeze în asociaţii gen grupuri de producători, dar că şi cele existente nu se bucură de sprijin din partea administraţiei locale. Şi, am adăuga noi, şi din partea Direcţiei Agricole, a celorlalte organisme în domeniu de la nivelul judeţului.

„Ne doare inima, arată interlocutorul nostru, când intrăm în marile magazine şi vedem legume aduse din alte ţări, refuzate acolo şi oferite aici la preţuri ridicate, iar oferta grădinarilor noştri este refuzată.

Cui nu-i plac tomatele, castraveţii, ardeiul, vinetele, fasolea păstăi, cartofii timpurii, salata verde, varza şi conopida noastră? Se tot vorbeşte de Codul de bune practici dintre marile magazine şi producătorii agricoli; în fapt, totul a rămas ca mai înainte. Puţinii grădinari care pătrund în supermarket se izbesc de tot felul de practici, cum ar fi plata la 60 de zile de la primirea mărfii, iar atunci li se mai returnează şi o parte din marfă pe motiv că ar fi fost refuzată. Asta după 60 de zile de la livrare!

Cât adevăr este aici este greu de ştiut. Ceea ce se ştie bine este faptul că raporturile dintre grădinari şi supermarketuri nu se leagă. Şi astfel, vrem nu vrem, în unele mari magazine ni se oferă multe produse cu reziduuri toxice, refuzate în ţările de origine. În timp ce grădinarii noştri sunt ţinuţi la poarta acestora, cu pagubă pentru toată lumea.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
687

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Grădinile, la ieşirea din iarnă

Iarna este perioada în care se munceşte cel mai puţin, dar dacă vă veţi dedica puţin din timpul pe care îl aveţi grădinii, veţi vedea că răsplata va veni din plin în lunile următoare. Atât pentru grădina de flori, cât şi pentru cea de legume acesta este momentul planificării şi al informării. Achiziţionarea de seminţe şi de produse fitosanitare, pregătirea gunoiului de grajd care constituie un bun îngrăşământ pentru mai toate speciile sunt operaţiuni care ar trebui finalizate. Atunci când condiţiile meteo permit lucrări în grădină şi terenul nu este prea umed sau îngheţat este deja posibil ca la sfârşitul lui februarie să începem semănatul legumelor rădăcinoase şi al verdeţurilor. Acum este şi momentul să plantăm noi specii de pomi, arbuşti, plante căţărătoare.

Este vremea verdeţurilor

Deosebit de apreciate pentru aportul lor de vitamine şi săruri minerale, cu o perioadă de vegetaţie scurtă, verdeţurile pot fi obţinute imediat la ieşirea din iarnă. Salata, spanacul, loboda, ceapa şi usturoiul verde se caracterizează prin rezistenţă bună faţă de temperaturile scăzute, seminţele acestora pornind în vegetaţie la temperaturi de 2-3° C. Manifestă însă cerinţe ridicate faţă de umiditate, factor ce influenţează producţia atât calitativ cât şi cantitativ. Aceste culturi sunt excelente pentru succesiune, putând fi cultivate atât înainte cât şi după culturile de bază. De la mijlocul lui februarie şi până la mijlocul lui martie pot fi semănate spanacul, loboda şi salata. Culturi timpurii de salată, usturoi şi ceapă verde pot fi obţinute prin plantarea răsadurilor imediat la începutul lui martie.

Rădăcinoasele, printre primele la semănat

Cu excepţia ţelinei, a cărei cultură se înfiinţează prin intermediul răsadului, culturile de legume rădăcinoase se înfiinţează prin semănat direct în câmp. Reuşita acestor culturi este legată şi de momentul semănatului. Morcovul, pătrunjelul, păstârnacul şi ridichile de lună trebuie semănate la sfârşitul lunii februarie - începutul lunii martie. Acestea au în general cerinţe reduse faţă de factorii de vegetaţie, mai ales faţă de temperatură. Însă umiditatea existentă în sol în perioada semănatului are o deosebită importanţă în declanşarea proceselor de germinaţie a seminţelor, în răsărirea rapidă şi uniformă a culturilor. În ceea ce priveşte schemele de cultivare, în curţile şi grădinile de pe lângă casă desimea acestora poate fi mai mare decât o prevede tehnologia adresată în general culturilor comerciale. Distanţele dintre rânduri sunt aşadar mai mici, ca urmare a faptului că toate lucrările de îngrijire se efectuează manual. În consecinţă, pe un strat cu lăţimea de 1 m se pot cultiva cinci-şase rânduri de morcov, pătrunjel, păstârnac, ridichi de lună cu o distanţă de 3-6 cm între plante pe rând.

Ce mai facem în această perioadă

- semănăm tomatele timpurii, vinetele, ardeioasele, salata, varza de vară, conopida timpurie, gulioarele în vederea obţinerii răsadurilor;
- efectuăm lucrările de întreţinere a răsadurilor existente (aerisit, repicat, udat, plivit, tratamente fitosanitare);

- pregătim solariile, spaţiile pentru producerea răsadurilor, amenajăm răsadniţele;
- procurăm seminţele şi transportăm gunoiul de grajd în platforme de preîncălzire;
- pentru îngrăşarea pământului pe straturile de sol de lângă casă se aplică gunoi de păsări, cenuşă etc.;
- controlăm cartofii şi legumele depozitate.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1319

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

gradistea-braila-s-a-inaugurat-casa-memo...

Imprimati articolulGrădiştea-Brăila - s-a inaugurat Casa Memorială „Fănuş Neagu“

Casa Memorială a „frumosului nebun“ al Brăilei, regretatul scriitor Fănuş Neagu, a fost inaugurată pe 2 iulie la Grădiştea, la doar 39 de zile după ce „îngerul l-a strigat“.

La eveniment au participat peste o sută de persoane, printre care şi academicianul Eugen Simion.

Reabilitarea imobilului, donat sistemului muzeal de excepţionalul prozator român în anul 2009, a costat 80.000 de lei, fondurile fiind alocate de Consiliului Judeţean Brăila. „Ţin să aduc mulţumiri Consiliul Judeţean pentru finalizarea acestei lucrări. Îl asigur pe domnul preşedinte Gheorghe Bunea Stancu, dar şi întreaga familie a scriitorului că această casă va intra pe mâini bune. Pot spune că din această clipă la orice oră, în orice zi, cine vrea să viziteze Casa Memorială «Fănuş Neagu» poate veni aici“, a declarat Petre Andrei, primarul comunei Grădiştea.

La propunerea Consiliului Local, Strada Scriitorului va deveni Strada Fănuş Neagu.

Casa Memorială a romancierului, dramaturgului şi cronicarului sportiv născut la Grădiştea va trece din patrimoniul Consiliului Judeţean Brăila în cel al localităţii natale.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
740

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Grandlion, un brand turistic rural

Situată în localitatea Gorneşti, punte de legătură între Târgu-Mureş şi Reghin, Grandlion are reputaţia unui brand turistic autohton.

Pensiunea privată Grandlion, proprietate a familiei Kulcsar, are o capacitate de 50 de locuri de cazare şi dispune de camere cu două paturi, televizor-satelit, încălzire centrală şi baie cu duş propriu, un apartament cu 5 locuri cu dotare completă, restaurant, bar, terasă şi sală pentru diferite întâlniri, parc, parcare cu pază.

Printre serviciile oferite de pensiunea cotată la două margarete se numără: sală de conferinţe, păstrarea obiectelor de valoare, room-service, trezirea clientului la ora solicitată, oferte de informaţii turistice, informaţii privind mijloacele de transport, precum şi posibilitate de acces la Internet.

De asemenea, la cerere, se pot organiza mese festive, cocktail-uri şi recepţii. „Tot ce vedeţi aici este rodul unei munci susţinute depuse de-a lungul mai multor ani. Prin eforturi financiare proprii am ridicat mai întâi un corp de clădire, iar ulterior un altul.

În fiecare an am reinvestit o parte din profit pentru că vrem să le oferim oaspeţilor noştri condiţii ireproşabile. Îi primim cu căldură şi ospitalitate, iar ei ne răsplătesc revenind de fiecare dată cu drag“, a precizat administratorul pensiunii, Sandor Kulcsar.

Umbra familiei Teleki la Gorneşti

Drumeţii ce fac un agreabil popas la Grandlion sunt invariabil seduşi de o altă mare atracţie a localităţii Gorneşti: castelul Teleki. Construită între 1771-1778, în vremea lui Samuel Teleki, cancelar al Transilvaniei şi fondator al Bibliotecii Teleki, clădirea este una dintre cele mai reprezentative realizări ale barocului transilvănean, fiind proiectată de arhitectul austriac Andreas Mayerhoffer.

Reşedinţă a influentei familii Teleki, impozantul castel este situat în apropierea râului Mureş, într-un impresionant parc dendrologic. Din corpul principal al clădirii se desprind, către grădină, două aripi. Castelul are 52 de camere şi 365 de ferestre, simbolizând săptămânile şi zilele anului. (Camelia MOISE)

Fascinaţia Dunării la Cazane

Prin energie, îndărătnicie şi răbdare, Dunărea a spart ziduri de piatră, despărţind Carpaţii de Balcani. După ce intră în România pe la Baziaş, Dunărea descrie unul dintre cele mai fascinante trasee din lungul celor 2.860 km, pe care îi străbate de la izvoare până la vărsarea în Marea Neagră.

Este vorba despre Defileul Dunării, care parcurge 125 km, din care 45 km reprezintă porţiunea faimoaselor Cazane. Zona este declarată monument unic al naturii în Europa (aici poate fi găsită „Laleaua cazanelor“, Apus Melba, Lăstunul de stâncă). În această zonă mirifică se află situată Pensiunea Melba, limitată de cele două cazane – Cazanele Mari, Cazanele Mici, în golful Dubova.

Mărturii pentru veşnicie

În zona cazanelor, la intrarea în golful râului Mraconia, pe un pisc de munte, se sapă în piatră un chip al lui Decebal, impresionant, iar pe malul Dunării, în apropiere, se reconstruieşte Schitul Mraconia („Mănăstirea de sub ape“). Tot aici se află înscripţia săpată în stâncă „Tabula Traiana“, care consemnează începutul drumului suspendat al lui Traian pe teritoriul Daciei (40 km).
Accesul la Pensiunea Melba se face cu vaporaşul din Orşova şi pe câteva posibile rute auto: pe E771 de la Drobeta Turnu Severin până la Orşova şi apoi pe DN57 spre Moldova Nouă, pensiunea fiind situată chiar la intrarea în localitatea Dubova; de la Reşiţa către Oraviţa şi apoi pe DN 57 prin Naidăş către Moldova Nouă spre Orşova; de la Timişoara, prin Caransebeş, Orşova, Moldova Nouă.
Pentru cei care optează pentru excursii montane, zona oferă mai multe obiective turistice, şi anume:
- Peştera Gaura Chindiei II, care este în plus şi rezervaţie arheologică, unde au fost descoperite urme de artă rupestră din paleolitic.
- Peştera Veterani, ce a avut rol de sanctuar al Zeului Zamolxis pe vremea dacilor.
- Peştera Haiducilor, unde au fost descoperite urme de cultură mezolitică.
- Cetatea Trikule, ce a fost ridicată în secolul al XV-lea pentru a opri expansiu-nea otomană spre vest, ruinele acesteia observându-se în apropierea localităţii Sviniţa.
- Cetatea Ladislau, situată chiar la ieşirea din localitatea Pescari pe o culme înaltă de 100 m, fiind foarte deteriorată comparativ cu cetatea Golubac de pe malul sârbesc ce tronează încă impozantă peste fluviul imperturbabil şi neobosit.
- Cazanele Mari şi Cazanele Mici, care pot fi bătute cu piciorul.
- Chipul cioplit în stâncă de mărime impresionantă al lui Decebal.
- Mulţimea de mănăstiri, cum ar fi Vodiţa, Sfânta Ana, Mraconia, Biserica Sfinţii Arhangheli situată chiar în localitatea Berzasca, având reputaţia de cea mai veche biserică românească din Clisura Dunării, monument de arhitectură în stil baroc, ridicată în 1836. Nu în ultimul rând, Pensiunea Melba oferă odihnă şi relaxare pe plaja amenajată pe malul bătrânului fluviu, lângă piscina cu apă limpede.
Clement LUPU
REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
633
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

grau-intr-o-prognoza-pesimista_577.html

Grâu într-o prognoză pesimistă

Producţiile agricole, în special cele de grâu, se vor reduce în următorii zece ani din cauza schimbărilor climatice pe care le-a resimţit şi România în ultima perioadă. Un raport recent, elaborat de Agenţia Europeană de Mediu (AEM), atrage atenţia asupra creşterilor de temperatură înregistrate în ţara noastră.

În raport se arată că, în prezent, clima globală se schimbă semnificativ şi într-un ritm accelerat, în principal prin creşterea temperaturii medii globale, şi că cele mai importante creşteri de valori vor fi înregistrate în sudul şi estul continentului. Sudul continentului european va fi cel mai afectat de secetă, resimţită în toate anotimpurile printr-o încălzire cu 5-7° Celsius şi o continuă scădere a precipitaţiilor cu 20-40%.

Modificările apărute la nivelul climei şi solului vor avea influenţe asupra culturilor agricole, estimându-se că pentru fiecare creştere a temperaturii cu un grad Celsius producţia de grâu va scădea cu aproximativ 10%.

Vom fi cei mai afectaţi

„Cele mai afectate regiuni din România vor fi Dobrogea, Oltenia, sudul Munteniei şi Banatul, iar în lipsa unor măsuri urgente este posibil să asistăm la deşertificarea părţii de sud a ţării, în special judeţele Dolj şi Dobrogea. Alături de Spania, Italia şi Grecia, România se află printre primele care vor fi afectate de aceste schimbări, manifestările urmând să fie vizibile încă din anii 2020-2030. Modificarea condiţiilor climatice va influenţa ecosistemele, aşezările umane şi infrastructura în toate palierele vieţii economico-sociale din România“, se arată în document.

Situaţia este îngrijorătoare, pentru că avem deja zone din Oltenia şi Mehedinţi unde pământurile au valoarea nisipurilor din cauza secetei şi a defrişărilor. Dacă situaţia s-ar extinde în întreaga Câmpie Română şi în Dobrogea, vom avea o problemă legată de securitatea alimentară. Pentru că noi deja importăm alimente, în ciuda arealului agricol mare.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
571

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

grau-mai-putin-dar-cu-pret-aproape-nesch...

Grâu mai puţin, dar cu preţ aproape neschimbat

Fermierii sunt nemulţumiţi pentru că, în pragul recoltării, preţul grâului aproape că bate pasul pe loc, chiar dacă în fermele mari şi mijlocii producţia anului 2012 va fi cu 20-30% mai mică decât anul trecut. Astfel, primele oferte de cumpărare se situează între 0,6 şi 0,8 lei/kg, faţă de 0,5-0,7 lei/kg în aceeaşi perioadă din 2011. Din acest motiv, încă nu se ştie cum va evolua piaţa în următoarele luni. Pe de o parte, agricultorii români vor mai mulţi bani. Pe de altă parte, se anunţă recolte bogate în ţările europene, inclusiv în Rusia şi Ucraina, ceea ce va duce, probabil, la o ieftinire.

Datele Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale arată că, în toamna anului trecut, grâul a fost însămânţat pe 1.818.989 ha. E drept că pierderile nu au depăşit 1,9%, dar producţiile medii la hectar vor fi inferioare, probabil chiar sub 3.000 kg/ha, din cauza secetei prelungite din toamnă şi din primăvară. Spre comparaţie, în 2011 suprafeţele cu grâu au însumat 1.975.776 ha, cu o producţie totală de 7.193.436 t şi un randament mediu de 3.640 kg/ha.

Producţii anticipate în câteva ferme

Iulian Constantinescu are o fermă prosperă în comuna Coşereni (Ialomiţa). Din păcate, pe cele 400 ha cultivate, grâul este rar şi nu crede că va obţine nici măcar 3.500 kg/ha. Întreaga cantitate a fost deja contractată de o companie care i-a asigurat inputurile. Preţul bătut în cuie este de 0,73 lei/kg.

Tot în Ialomiţa, dar în comuna Movila, se află terenurile Fermei Agrichim, administrate de Viorel Nica, un cunoscut multiplicator de seminţe. Domnia sa ne-a declarat că are 500 ha de grâu semincer şi se aşteaptă la 4.500-5.000 kg/ha, cu aproximativ 20% mai puţin decât anul trecut. Vânzarea producţiei o va face în august, dar nu ştie deocamdată ce preţuri vor fi atunci. Anul trecut, sămânţa tratată de grâu a vândut-o cu 1,4 lei/kg.

În sudul judeţului Giurgiu, în comuna Slobozia, se află ferma lui Viorel Vărzaru. Fermierul a însămânţat grâu pe 500 ha. A făcut toate tratamentele recomandate şi este posibil ca productivitatea să ajungă la 4.000-5.000 kg/ha, în funcţie de loturi, cu o foarte bună calitate a boabelor, pentru panificaţie. La ora documentării noastre, nu avea niciun contract de vânzare, iar preţul în zonă se situa la 0,7-0,8 lei/kg. Însă agricultorul nu era mulţumit şi intenţiona să depoziteze 3.000 t în spaţiile proprii.

Societatea comercială Pris din comuna Tătărani (Prahova), la care lucrează Nela Maxim ca şef de fermă, a însămânţat grâu pe 1.200 ha. Aceasta a afirmat că randamentul va fi de aproximativ 5.500 kg/ha. Societatea deţine spaţii de depozitare, motiv pentru care vânzarea va începe probabil la toamnă, pentru că preţul actual, de 0,7-0,8 lei/kg, este considerat prea mic.

Revenim în judeţul Giurgiu, dar în zona de nord, la ferma lui Ion Ioniţă, administratorul SC Ramira SRL din Roata de Jos (1.000 ha în Teleorman). Fermierul ne-a spus că a semănat grâu pe 400 ha. Se aşteaptă să recolteze cam 4.000 kg/ha, iar pe unele loturi, chiar 5.000 kg/ha. La ora actuală, încă nu ştie cât va vinde în vară, pentru că preţul de 0,7-0,8 lei/kg nu îl satisface, ţinând cont că este vorba numai de grâu pentru panificaţie. Are propriul depozit, unde poate păstra marfa timp îndelungat.

Aceleaşi preţuri se practică şi în jurul Bucureştiului. De exemplu, Mihai Bacrău, administratorul fermei cu acelaşi nume din comuna Glina (Ilfov), a afirmat că are contractată deja întreaga cantitate disponibilă de grâu, cu 0,8 lei/kg. Fermierul a însămânţat în toamnă 400 ha şi crede că va obţine peste 4.100 kg/ha, mai puţin însă decât anul trecut.

Precipitaţiile reduse din toamnă şi primăvara secetoasă din acest an au avut urmări asupra producţiilor obţinute de agricultorii din Brăila. Costică Măcelaru, preşedintele Asociaţiei Producătorilor Agricoli din Brăila, afirmă că la orz producţia este nemaipomenită, cu ghilimelele de rigoare, dat fiind contextul meteo defavorabil. El vorbeşte de o medie la hectar de circa 2.500 kg, faţă de 7.000 kg, cât s-a recoltat anul trecut, în timp ce la grâu media ajunge la 3.000-3.500 kg la hectar.

În ceea ce priveşte preţurile de achiziţie a cerealelor, preşedintele Asociaţiei Producătorilor Agricoli din Brăila susţine că la orz acestea variază în jurul a 170 de euro pe tonă, comparativ cu 120 de euro, anul trecut, majorarea datorându-se producţiilor mult mai mici din acest an.

La grâu, Măcelaru se aşteaptă la preţuri de achiziţie de circa 180 de euro tona. Spre deosebire de alţi ani, producătorii locali sunt mai reţinuţi să vândă recolta la capul locului, mai ales că mulţi au investit în spaţii de depozitare.

„Un lucru bun este faptul că au cam dispărut şi samsarii din piaţă, ca urmare a faptului că nu se mai taxează TVA la producător“, spune Măcelaru. Dacă la orz şi grâu lipsa precipitaţiilor şi-au spus cuvântul asupra nivelului recoltei, agricultorul speră să obţină producţii ceva mai bune la porumb şi floarea-soarelui, culturi care se prezintă bine în prezent.

În Tulcea, seceta a afectat producţia

Ion Bălan, preşedintele Asociaţiei Fermierilor din Tulcea, susţine că pentru culturile de orz şi grâu 2012 este unul dintre cei mai proşti ani. Toamna secetoasă, urmată de o iarnă fără zăpadă şi o primăvară în care au lipsit precipitaţiile au influenţat serios starea culturilor.

Rapiţa a fost compromisă, iar orzul nu s-a dezvoltat cum trebuie, susţine Bălan. Cele mai afectate zone au fost cele din sudul, centrul şi estul judeţului – localităţile Mahmudia, Kogălniceanu sau Baiu –, cu producţii foarte slabe. În regiunile unde au căzut precipitaţii, media la hectar este de 1.600-1.700 kg la hectar la orz, respectiv 2.000 kg la grâu - producţii destul de mici raportat la alţi ani. Spre comparaţie, în 2011 Bălan obţinea la ferma proprie 5.800 kg la hectarul de grâu şi 6.800 kg la orz. Nici pentru recolta de floarea-soarelui şi porumb din acest an preşedintele Asociaţiei Fermierilor Tulcea nu este prea optimist şi asta tot din cauza secetei.

Excepţia de la Miroşi, Argeş

Dacă în Tulcea producţiile sunt în general slabe, în Argeş lucrurile stau ceva mai bine dacă aplici tehnologia ca la carte, după cum susţine Mihai Petrina, şef la ferma din Miroşi, judeţul Argeş, deţinută de Agricover Ferme.

„Noi stăm bine spre deosebire de agricultorii din jurul nostru. Depinde şi de cum te organizezi, a fost secetă, dar am făcut tratamentele de rigoare şi a fost bine“, spune Petrina. El afirmă că orzul a fost recoltat deja, producţia fiind de 4.700-5.000 de kilograme la hectar. În ceea ce priveşte grâul, estimările se ridică la circa 5.000 kg la hectar.

La floarea-soarelui au fost ceva probleme, în sensul că în unele zone apa a băltit, dar culturile şi-au revenit după efectuarea tratamentelor. Şi porumbul se prezintă într-o stare bună la momentul actual, mai ales că în ultima vreme a plouat. Agricover Ferme exploatează la Miroşi circa 1.700 ha de teren agricol, suprafaţă cultivată cu grâu, orz, porumb, floarea-soarelui şi rapiţă, în anumiţi ani, în funcţie de starea terenului.

Ioana GUŢE şi Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
1264

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

graul-de-toamna-poate-rasari-in-iarna_s3...

Grâul de toamnă poate răsări în iarnă

În condiţiile neprielnice ale toamnei, în care suprafeţe întinse de culturi au fost compromise, se pare că situaţia nu este chiar aşa de critică, după cum reiese la prima vedere. Studiile arată că, la grâu, se poate obţine o calitate superioară dacă este însămânţat mai târziu, în a doua parte a lunii octombrie, decât în aşa-zisa epocă optimă. „În calitatea mea de tehnician, îmi pare rău că nu am recomandat fermierilor să întârzie însămânțarea grâului în această toamnă secetoasă. În unele zone, plantele sunt amenințate cu uscarea din cauza lipsei de apă. Dincolo de recomandările tehnice, este foarte importantă perioada aleasă pentru semănat, în funcție de experiența fermierului şi de factorii climatici locali", a declarat Valeriu Tabără, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

În opinia sa, grâul este o plantă deosebită. Avantajul este că poate răsări chiar și în timpul iernii, așa cum s-a întâmplat de multe ori în alți ani. Sămânța pusă acum în brazdă poate răsări fără probleme, chiar și în februarie, fapt cunoscut de marii agronomi. „O astfel de situație am întâlnit-o la Stațiunea Lovrin, în iarna 2002-2003. Semănasem câmpul, dar grâul nu apăruse. Prin decembrie, într-un loc, am dat pământul la o parte. Am găsit grâu aproape încolțit și înfrățit sub pământ, dar fără să fi apărut prima frunză la suprafață. De pe această cultură s-au obținut producții de până la 7 t/ha"– și-a amintit interlocutorul nostru.

O alternativă, rapiţa de primăvară...

În urma secetei prelungite, cea mai afectată a fost rapița. Pe suprafețe foarte mari, fermierii au arat pământul și l-au pregătit pentru a-l reînsămânța, la primăvară. „Cel mai mare risc este la rapiță, o plantă foarte importantă din punct de vedere economic. Eu cred că fermierii care vor să facă bani frumoși în anul viitor ar trebui să se orienteze către rapița de primăvară. Există soiuri și hibrizi care produc aproximativ 3 t/ha, bineînţeles cu respectarea verigilor tehnologice" – a afirmat ministrul. Conform celor spuse, condiția este să o însămânțeze cât mai timpuriu, dacă se poate, în ferestrele din februarie. Astfel pot fi parcurse toate stadiile de vegetație. De asemenea, domnia sa crede că ar trebui însămânțată și orzoaica de primăvară, pentru că are o bună căutare.
Tehnicianul Valeriu Tabără este de părere că, tot în primăvară, ar fi bine dacă s-ar extinde suprafețele de soia. Din păcate, este o cultură scumpă, care este greu să fie vândută pe piață, la concurență cu soia modificată genetic, mult mai ieftină. În urma demersurilor făcute, ministrul speră să obțină acceptul Uniunii Europene, în primele luni ale anului 2012, pentru ca România să poată cultiva plante modificate genetic, precum soia și porumb. De ce nu, chiar și cartof, pentru producția de amidon?

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
935

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Grâul românesc, 77% din suprafaţa cultivată > REVISTA LUMEA SATULUI

Grâul românesc, 77% din suprafaţa cultivată

„De 30 ani, soiurile create la Fundulea au acoperit jumătate sau chiar mai mult din totalul suprafeţelor cultivate cu grâu. Astăzi, ponderea lor este de 59%, iar dacă adăugăm şi soiurile produse de staţiuni, aceasta depăşeşte 77%", a spus dr. ing. Gheorghe Itu, şeful Laboratorului de ameliorare a plantelor autogame cu ocazia simpozionului „Ziua Grâului şi Orzului". Marea sărbătoare, care a marcat începerea campaniei de recoltare, a fost organizată de Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare Agricolă (INCDA) Fundulea, undeva la mijlocul lunii iunie.

Soiuri care au făcut istorie

Gheorghe Itu a prezentat şi un scurt istoric al culturilor de grâu în România amintind că, în anii '60, au apărut primele soiuri străine, în timp ce Dacia şi Iulia, primele soiuri româneşti, au fost create undeva în anii '70. Primele soiuri intensive, cum sunt Fundulea, Flamura sau Dropia, care de altfel se cultivă şi astăzi, au apărut la sfârşitul anilor '80.

Cu această ocazie, cercetătorul a atras atenţia că multe dintre soiurile străine de grâu nu au fost testate la condiţiile pedoclimatice din ţara noastră, motiv pentru care există riscul apariţiei unor pierderi importante în culturi. În cadrul deschiderii, numeroşi specialişti ai institutului au făcut recomandări cu privire la bolile şi dăunătorii culturilor de grâu şi orz, menţionând şi căile de combatere.

Soiul Flamura,scos de la „naftalină"

Participanţii la simpozion au avut ocazia să vadă în câmp mai multe soiuri de grâu pentru panificaţie, studiate la INCDA Fundulea. Nu mică le-a fost mirarea când au înţeles ce rezultate bune se obţin şi astăzi, cu soiuri vechi, rezistente la secetă şi arşită, dar şi la ger, cum ar fi Flamura 85. La fel de încântaţi au fost şi de soiurile mai noi, dintre care de menţionat ar fi Glosa, Boema şi Izvor. În ceea ce priveşte necesitatea creării de soiuri noi, Marian Verzea a spus că, într-o agricultură normală, capabilă să absoarbă rezultatele cercetării, un soi rezistă în producţie în jur de cinci ani, urmând ca, după această perioadă, să intre pe piaţă noi genotipuri, cu potenţial de producţie mai mare. „Viaţa unor soiuri vechi poate fi însă prelungită, în cazul în care sunt cerute de cultivatori, cum este cazul soiului Flamura. Practic, piaţa decide", a menţionat directorul general. Domnia sa a explicat că INCDA produce sămânţă numai pentru verigile superioare, adică pentru unităţile producătoare de sămânţă, care, după multiplicare, o distribuie fermelor profilate pe culturile de câmp. Cantitatea totală de sămânţă produsă în cadrul institutului se ridică la 4-5 mii de tone anual.

De-a lungul anilor, la INCDA Fundulea au fost create 30 de soiuri noi de grâu, dintre care zece se mai află şi acum în cultură şi pentru care încă se produce sămânţă. La triticale au fost obţinute în timp nouă soiuri, dintre care cinci se mai află în producţie. În prezent sunt în curs de înregistrare, la grâu, opt linii de perspectivă, iar la triticale, cinci. Grigore Oprea, şeful Laboratorului de produse de sămânţă, a afirmat că, la nivel naţional, în 2009 a fost programată obţinerea unei cantităţi de 515.500 t sămânţă de grâu. Din acestea s-au realizat însă circa 362 mii de tone, reprezentând 62% din totalul propus. Cauzele obţinerii unei cantităţi mai mici au fost în principal condiţiile climatice, urmate de atacul de ploşniţă şi încolţirea boabelor. Pentru anul agricol 2009-2010, au fost multiplicate cele mai multe soiuri de grâu, din ultimii zece ani – 150 la număr – pe o suprafaţă de 84.230 ha loturi semincere, faţă de anul 2003, cu doar 49 de soiuri.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
1214

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

greu-cu-atestarea-produselor-traditional...

Greu cu atestarea produselor tradiţionale

• 20 de produse tradiţionale din Arad au fost identificate pentru certificare europeană

Un număr de 20 produse tradiţionale din judeţul Arad au fost identificate şi urmează să fie făcute demersurile pentru a fi atestate şi protejate la nivel european ca denumire de origine. Printre acestea se numără pita pe vatră de Pecica, salamul de Nădlac, tocăniţa tradiţională de Nădlac, ciocolata de Vinga, varza de Socodor, ţuica de Chişindia, Cadarca de Miniş, Mustoasa de Măderat, ceapa de Vinga.

În acest scop, prefectul judeţului Arad, Călin Bibarţ, s-a întâlnit cu Lucia Romanescu, directorul executiv al Oficiului Naţional al Produselor Tradiţionale şi Ecologice Româneşti, discuţiile fiind axate pe identificarea şi promovarea produselor tradiţionale din judeţul Arad.

Directorul executiv al Oficiului Naţional al Produselor Tradiţionale şi Ecologice Româneşti, Lucia Romanescu, s-a arătat deosebit de încântată de această ofertă, în condiţiile în care, spune dumneaei, „în România nu există niciun produs protejat la nivel european. Suntem în faza de a obţine această atestare cu salamul de Sibiu, cârnaţii de Pleşcoi şi cu virşli.

Pentru noi este o noutate şi de aceea vom realiza parteneriate cu ţările care au experienţă în domeniu, cum sunt Franţa, Austria, care deja au sute de produse atestate“.

Prefectul judeţului a mai spus că dorinţa arădenilor este de a păstra şi promova aceste produse. Dacă pierdem produsul autentic nu avem cum să-l mai recuperăm nici peste ani de zile. Ca arădeni, avem datoria să ne luptăm pentru a promova în toată lumea produsele specifice judeţului Arad“, a spus Călin Bibarţ.

(I.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
748

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

greu-cu-fondurile-europene_646.html

Greu cu fondurile europene! > REVISTA LUMEA SATULUI

Greu cu fondurile europene!

Acordarea de asistenţă în vederea accesării fondurilor europene de către fermieri a constituit unul dintre obiectivele de cea mai mare importanţă pentru ANCA şi oficiile sale din ţară. În acest sens au avut loc acţiuni de informare şi popularizare susţinute prin care au fost identificaţi potenţialii beneficiari ai fondurilor structurale.

Speranţe deşarte

Măsura 141, reprezentând sprijinul pentru fermele de semisubzistenţă, a dat speranţă producătorilor agricoli că pot să dezvolte exploataţia proprie, fără prea multe acte, adunând fiecare bucată de pământ şi fiecare animal pentru îndeplinirea punctajului necesar. Zvonul că pot lua nişte bani a circulat repede, dovadă stând listele imense cu potenţialii beneficiari înscrişi, sutele şi miile de proiecte elaborate, dar şi preocuparea consultanţilor în vederea asigurării unui număr cât mai mare de proiecte eligibile.

La prima vedere totul părea foarte clar şi simplu. Analizând însă esenţa actelor normative, problemele au fost posibil, dar uneori imposibil de rezolvat. Concret:

- din ignoranţă sau din neştiinţă, o parte din producătorii agricoli nu au trecute, la Registrul agricol, suprafeţele aflate în proprietate, moşteniri sau arendă şi nici animalele, la medicul veterinar;
- preocupaţi de problemele lor, producătorii agricoli au uitat faptul că au nu numai drepturi, dar şi obligaţii dacă vor să valorifice produse pe piaţa liberă: obligaţia de a fi înscris la primării în vederea obţinerii certificatului de producător, precum şi calificarea profesională în meseria de agricultor;
- lipsa unor acte de proprietate asupra terenurilor, aflate deja de mulţi ani, înscrise la rolul producătorului. Cu aceeaşi situaţie se confruntă şi cei care au cumpărat terenuri cu chitanţă de mână, document care nu poate fi luat în considerare la accesarea fondurilor europene;
- apartenenţa la o formă asociativă, fie cooperativă agricolă, fie asociaţie de producători ori grup de producători, constituie criterii de selecţie care avantajează o parte din producători, dar îi defavorizează pe cei care nu au încredere în noile structuri.

Adevărul este că aceste cerinţe au fost sau nu înţelese de populaţia din mediul rural şi de aici marile greutăţi în gestionarea unei exploataţii de semisubzistenţă.

O documentaţie stufoasă

Documentaţia pentru elaborarea unui proiect pe Măsura 141 este considerată a fi stufoasă şi anevoios de realizat pentru nişte oameni simpli care nu sunt obişnuiţi cu birocraţia, iar rezultatul acestei măsuri se va putea vedea peste trei ani sau poate peste cinci ani.

În astfel de situaţii, toţi cei implicaţi în accesarea fondurilor europene trebuie să vorbească aceeaşi limbă, începând cu repre-zen-tanţii de la MAPDR, respectiv Direcţia Autorităţii de Management, până la direcţiile agricole şi la consultanţii agricoli din oficii, respectiv cei care elaborează proiecte.

Dacă pentru sesiunea din 27 februarie 2009 numărul potenţialilor beneficiari ai Măsurii 141 era de ordinul sutelor de mii, pentru următoarea sesiune din 2009, necunoscută încă, numărul beneficiarilor a scăzut drastic. Asta şi pentru că situaţia primei sesiuni nu a fost făcută încă public de MAPDR sau pentru că producătorii agricoli nu mai vor să devină fermieri moderni şi nu mai au curaj să acceseze fondurile europene de frica documentaţiei stufoase.

Ing. Ionel DRÂMBĂ, OJCA Vrancea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
708

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Greutatea mieilor la fătare

Pentru obţinerea unor miei cu o greutate bună la naştere, tehnologia de creştere a tineretului ovin trebuie aplicată din momentul fecundării şi continuată pe întreaga perioadă a dezvoltării uterine, deoarece procesul de creştere şi dezvoltare prezintă cerinţe biologice diferite. Cercetările au demonstrat că vitalitatea şi ritmul de creştere a mieilor până la înţărcare sunt cu atât mai mari cu cât greutatea la naştere este mai mare. Atunci când oilor mamă li se asigură condiţii de întreţinere şi furajare normale, greutatea mieilor la naştere variază în cadrul rasei după cum urmează: Merinos şi Karakul 3,0-5,5 kg; Ţigaie 3,0-4,5 kg; Ţurcană 2,5-3,5 kg; rase specializate pentru producţia de carne 4,0-5,5 kg.

Factori determinanţi

- În general, mieii au o creştere de 7-8% din greutatea părinţilor. S-a constatat că oile exercită asupra produşilor un efect matern, determinat de greutatea la montă şi de condiţiile asigurate pe timpul gestaţiei.
- Vârsta oilor influenţează greutatea mieilor la naştere. Astfel, primiparele − fiind în procesul de creştere − vor făta miei mai mici comparativ cu oile adulte. Această diferenţă dispare după un an dacă animalul este furajat şi întreţinut în condiţii optime.
- Berbecuţii sunt mai graşi la naştere cu 15-20% decât femelele. Acest lucru se datorează, în special, dimensiunilor placentei care este cu 10%mai mare decât la femele. Dar chiar şi la placente cu dimensiuni egale, berbecuţii sunt cu 5% mai grei decât femelele.
- Tipul de fătare, simplă sau dublă, marchează greutatea mieilor la naştere, prolificitatea variind în funcţie de gradul de ameliorare. Greutatea mieilor gemelari este cu 20% mai mică decât a celor proveniţi din fătări simple. În cazul fătărilor triple, greutatea produşilor reprezintă 77% din greutatea celor gemelari şi 60% din greutatea unui miel de la o fătare simplă. Pe parcursul dezvoltării, mieii gemelari pot egala greutatea celor rezultaţi din fătări simple. La mieii din rasa Ţigaie, în condiţiile unei hrăniri raţionale, acest lucru se poate realiza începând cu vârsta de un an şi şapte luni, iar la mieii din rasa Merinos la un an şi şase luni.

Hrănirea oilor în perioada gestaţiei

Dezvoltarea fătului depinde, în special, de furajarea oilor în a doua parte a gestaţiei, atunci când fătul înregistrează o creştere de 80%. În această perioadă cresc cerinţele nutriţionale şi datorită faptului că organismul oii are nevoie de substanţe precum proteine, calciu şi fosfor pentru susţinerea apropiatei lactaţii.

Factorii de mediu extern influenţează de asemenea greutatea mieilor la fătare. Stresul termic, care reduce apetitul mamei cumulat cu mărirea stării de veghe, afectează negativ greutatea la naştere a mieilor, mai ales vara.

Greutatea la naştere determină şi procentul de pierderi şi mortalitate în primele săptămâni de viaţă. La mieii cu o greutate sub 2 kg la naştere, pierderile pot ajunge până la 60%. La produşii care depăşesc 4,5-5 kg pierderile sunt de doar 5-6%. Greutatea trebuie stabilită imediat după fătare, întrucât după uscarea mielului aceasta scade cu aproximativ 250 g, la care se adaugă şi o pierdere de 20 g/oră ca urmare a activităţii metabolice de adaptare.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
5786

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Grija pentru sănătatea pământului

Structura solului are o caracteristică specifică, extrem de complexă, de care depinde fertilitatea.

Cauze

Cauzele degradării sunt grupate în două categorii: modificarea chimismului şi acţiunile mecanice.

Modificarea chimismului este determinată de scăderea conţinutului de humus şi prin alcalinizare sau acidifiere, ca urmare a fertilizării neechilibrate sau a irigării cu apă necorespunzătoare.

Influenţa negativă a acţiunilor mecanice este dată de lucrări excesive, executate mai ales la o stare de umiditate necorespunzătoare a solului.

Acţiuni preventive

Pentru prevenirea degradării structurii solului, regulile şi măsurile pe care trebuie să le aplice fermierul se referă la:

- utilizarea plugurilor specializate: pluguri cu lăţime de lucru variabilă, pluguri oscilante, pluguri cu brazdă în trepte;
- limitarea la strictul necesar a lucrărilor solului, a traficului pe teren şi efectuarea lor, numai la umiditate corespunzătoare;
- menţinerea în limite optime a reacţiei solului;
- structură de culturi variată, cu rotaţii de lungă durată, în care să fie incluse şi plante amelioratoare;
- favorizarea activităţii mezofaunei (râmelor).

În prevenirea degradării solului prin diferite procese fizice şi chimice, o importanţă deosebită o are modul în care se efectuează arătura. La executarea acesteia se vor respecta următoarele reguli:

- arătura va fi uniformă pe adâncime, realizându-se când solul este la starea de umiditate optimă, astfel încât brazda să se reverse în urma plugului;
- direcţia arăturii va alterna în fiecare an;
- arăturile normale se efectuează vara/toamna pentru însămânţări de toamnă/primăvară;
- arăturile adânci se efectuează toamna pe solurile grele.

În scopul protecţiei solului împotriva degradării, la efectuarea arăturii fermierul trebuie să ia în considerare şi alte măsuri practice care se referă la faptul că:

- după recoltare, se vor evita pe cât posibil arăturile adânci, vitezele mărite de lucru şi afânarea exagerată a solului prin scarificare;
- pe terenurile în pantă, arăturile trebuie să urmărească strict curbele de nivel, iar atunci când nu este posibil, cu o uşoară înclinare şi pe distanţe scurte;
- cu toate că arăturile de vară au rol important în sporirea producţiei, în zonele cu precipitaţii abundente (peste

650 mm anual) ca şi pe suprafeţele irigate este bine ca în terenul proaspăt arat să se însămânţeze o cultură cu rol de îngrăşământ verde, care în toamnă se va mărunţi şi încorpora în sol. Această cultură va prelua nitraţii din sol, transferându-i în biomasa vegetală uşor mineralizabilă, în care azotul va fi ferit de levigare. În primăvară, când temperatura solului va atinge 10°C, prin demineralizare treptată îngrăşământul verde va fi uşor asimilabil de către plantele cultivate.

Degradarea chimică a structurii solului, provocată de utilizarea greşită a îngrăşămintelor sau amendamentelor, poate fi eliminată prin respectarea planurilor de fertilizare, amendare în acord cu specificul solului şi cerinţele plantelor cultivate.

Ing. Daniela CRISTE, CLCA Valea Vinului

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
833
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Grijile cotidiene ale unui fermier

Cu un limbaj colorat, în care pinguinii sunt angajaţii din administraţie şi leuştenii sunt banii, Gheorghe Tuzu stăpâneşte foarte bine realităţile din sector, dar are şi o cultură generală de invidiat, care dă dialogului o plăcere aparte. Culturile pe care a mizat anul acesta sunt cele care i-au adus satisfacţii deosebite în 2008: rapiţa şi orzoaica pentru bere. Se teme însă că, pe fondul dezordinii din agricultură, lipsa precipitaţiilor, mai ales în judeţul Buzău, va adânci şi mai mult prăpastia în care se află ţăranul român.

Irigaţiile din statistică şi realitate

Pe raza judeţului Buzău, Gheorghe Tuzu administrează aproximativ 7.300 ha, din care peste 50% sunt culturi de toamnă, 1.000 ha cu orz de primăvară, iar restul porumb şi floarea-soarelui. Cultivă şi 40 ha de muştar pentru că a văzut că se caută, dar se teme că va avea probleme cu valorificarea, aşa cum i s-a mai întâmplat în urmă cu cinci ani.

În perioada de campanie, la SC Agro Global SA lucrează peste 150 de oameni.

Aproximativ 20% din suprafaţa exploatată este irigabilă, însă doar un procent de 3-4% din apa care intră pe canal poate fi utilizat pe tot timpul anului, deoarece în acest judeţ problema irigaţiilor este la pământ. Există un sistem de irigaţie, cel de vest, unde se circulă apa din zona Brăneşti spre Mizil, dar el nu funcţionează decât până la Mereni.

Cei din partea locului spun că au avut mare noroc de precipitaţiile căzute în această perioadă, circa 20-25 de litri pe metrul pătrat, căci la începutul lui mai sistemul nu fusese încă pornit, iar rezervele din sol mai ajungeau, din spusele fermierului, pentru cel mult o săptămână. Peste acest necaz a venit şi îngheţul din 22-23 aprilie care, pe fondul unui vânt puternic, a decimat culturile. Cele ale domnului Tuzu au scăpat nevătămate pentru că dumnealui a avut grijă să fertilizeze cum şi când a trebuit.

Unde o fi câştigul?

În momentul de faţă, fermierul nostru se declară mulţumit de cum arată culturile, cele de toamnă în special, care au fost semănate în epoca optimă, 5-20 octombrie, pentru zona Buzău. Speră că subvenţiile pe suprafaţă aferente lui 2008 vor veni curând, pentru că la înfiinţarea culturii a fost nevoit să ia un credit pe baza adeverinţei de la APIA. Însă, pentru moment, nedumerirea pe această temă e mare, căci la începutul lunii mai au intrat bani doar în conturile celor cu suprafeţe mici, de maximum 2 hectare.

De curând i-a fost aprobat un credit pe Legea nr. 150, prin care vrea să-şi asigure cofinanţarea pentru un proiect PNDR ce vizează achiziţia unor utilaje şi construirea a două silozuri. Cel mai mult îl îngrijorează suma provenită din diferenţa de curs valutar la care se adaugă ratele şi celelalte comisioane aplicate de bancă. În plus, concluziile trase chiar de dumnealui, după ce a finalizat un proiect pentru o pensiune agroturistică prin SAPARD, duc la o singură întrebare: unde o fi câştigul?

„Ai costuri cu consultanţa care nu sunt puţine, alergi să plăteşti toate taxele şi autorizaţiile şi, până să ajungi să achiţi ratele la bancă, te mai loveşti de un paradox: preţurile utilajelor sunt umflate cât se poate pentru că, vezi bine domnule, beneficiezi de SAPARD. Şi apoi, dacă tragi linie, după 5 ani de zile vezi că ţi-au rămas şi ţie 10% din bani. Dacă aveam «Ieuştenii» mei eram mult mai câştigat“, încheie Gheorghe Tuzu.

„Aici solurile sunt sărace şi cel mai rău este că seceta se instalează din jumătatea lui mai şi ţine până în septembrie. Culturile sunt afectate şi de umiditatea foarte scăzută a aerului, care în perioada de vară se află undeva la 36-38%. În aceste condiţii, plantele, în special cele cu frunza mare, nu pot face faţă.“

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
1247

□

Comentarii

□

□

1. grigore -- (20-January-2017)Gura ce este de el.
Sa spuna ce productii face ?
Cele mai proaste din judet.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Gripa care vine

Gripa este o infecţie respiratorie acută virală, care afectează căile respiratorii.

Sezonul rece favorizează îmbolnăvirile şi epidemiile de gripă, dar boala poate să apară şi în alte anotimpuri.

Numele de gripă vine de la cuvântul „grippe“, care în limba franceză - dialectul franc – înseamnă a apuca, a inhala.

Transmiterea

Gripa se transmite pe cale aeriană de la omul bolnav la cel sănătos. Toamna înlesneşte răspândirea bolii în rândul întregii populaţii, ajungându-se uneori la epidemii.

Virusul gripal trăieşte şi în afara corpului uman, iar tusea şi strănuturile sunt responsabile pentru răspândirea sa. Dacă inspirăm aerul care conţine particule din tusea sau strănutul unei persoane infectate, este foarte posibil să ne îmbolnăvim şi noi.

Infecţia începe prin inflamaţia căilor respiratorii superioare: nas şi gât. În cazurile în care virusul coboară şi ajunge la plămâni, gripa poate degenera în bronşite, pneumonii şi chiar insuficienţe respiratorii.

Simptomele specifice gripei sunt destul de diferite de semnele unei banale răceli, dar şi de simptomele altor infecţii respiratorii. De obicei, simptomele gripei apar brusc şi se dezvoltă rapid. Practic, gripa se transmite direct prin tuse şi strănut, iar indirect, prin obiecte proaspăt contaminate (batistă, prosop, veselă) cu virusul gripal.

Semnele de manifestare

Boala începe brusc, cu febră mare, frisoane, stări de slăbiciune şi oboseală, tuse uscată, nas care pare să curgă tot timpul, dureri musculare, dureri de cap, dureri oculare şi roşu în gât, răguşeală până la pierderea vocii şi lipsa poftei de mâncare.

Măsuri urgente. În caz de îmbolnăvire prin gripă, se impune luarea şi respectarea următoarelor măsuri:

- bolnavul se va izola de restul familiei într-o cameră corespunzătoare din punct de vedere igienic (luminoasă, aerisită, suficient de încălzită, 24-26 grade Celsius);
- persoanele care îngrijesc bolnavul trebuie să folosească mască;
- bolnavul va folosi batiste igienice în caz de tuse sau strănut;
- bolnavii sau suspecţii de gripă nu vor fi vizitaţi.

După vindecare, este posibil ca starea de slăbiciune, oboseală şi tusea să mai dureze până la 3 săptămâni.

Prevenire

Îmbolnăvirea prin gripă poate fi prevenită dacă:

- evitaţi aglomeraţiile şi contactul cu persoanele bolnave;
- vă acoperiţi gura şi nasul atunci când tuşiţi sau strănutaţi şi aruncaţi apoi batistele la gunoi;

- spălaţi bine mâinile cu săpun, mai ales după ce strănutaţi sau tuşiţi.

Dacă nu aveţi o batistă la îndemână, este recomandat ca atunci când tuşiţi sau strănutaţi să folosiţi manşeta hainei sau umărul acesteia, pentru că virusul se transmite mai ales prin salivă; dacă strănutăm în palme şi suntem bolnavi, în momentul în care dăm mâna cu altcineva am putea transmite infecţia.

Importanţa vaccinării

Vaccinarea anti-gripală în timp util este metoda cea mai eficientă de prevenire. Vacci-narea trebuie făcută anual, deoarece virusul gripal circulant se modi-fică de la un an la altul. Vaccinul se administrează numai sub supraveghere medicală

Vaccinul antigripal constituie cel mai eficient mod de prevenire a gripei. Medicii recomandă vaccinarea anuală atât pentru adulţi, cât şi pentru copiii ce prezintă o formă severă de astm. Cu toate că este recomandat pentru toată populaţia, există anumite categorii pentru care vaccinul antigripal este mai mult decât indicat:

- pentru copiii care au mai mult de 6 luni şi se confruntă cu un astm sever;
- pentru adolescenţii astmatici;
- pentru femeile astmatice însărcinate;
- pentru femeile astmatice care anticipează apariţia sarcinii pe durata iernii.

Persoanele care trebuie să se vaccineze sunt:

- perso-nalul medical sau infirmierii care au contact permanent cu bolnavi;
- adulţii şi copiii cu probleme cardiace sau pulmo-nare;
- adulţii şi copiii cu diabet, probleme renale, anemie sau sistem imuno-deficitar;
- femeile însărcinate cu risc crescut pe durata sarcinii;
- copiii aflaţi în tratament prelungit cu aspirină şi persoanele peste 65 de ani.

Tratamentul

Formele comune de gripă se tratează la domiciliu, în condiţii de izolare, cu repaus la pat. Odihna este foarte importantă. Bolnavilor li se vor administra antitermice, calmante ale tusei, preparate care scad secreţia şi diminuează obstrucţia nazală.

Este importantă hidratarea organismului, bolnavii vor consuma multe lichide sub formă de ceaiuri calde şi sucuri din fructe. Este indicat consumul de fructe (în special citrice) şi legume proaspete care conţin vitamina C.

Dr. Marius Pîrcioagă, director coordonator
Direcţia de Sănătate Publică Bihor

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
615

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

GRIPA PORCINĂ (Influienza suum), o boală veche revenită în actualitate

Gripa porcină este produsă de Myxovirus influenzae-A, care face parte din familia Orthomyxoviridae genul Influenzae. Este un virus ARN care se înrudeşte cu virusurile de tip A ale gripei umane şi aviare. El poate produce boala la porc singur sau în asociere cu o bacterie numită Haemophilus suis.

Boala are caracter enzootic sau epizootic şi se caracterizează clinic printr-un sindrom de febră, catar al mucoaselor oculare şi respiratorii şi, în mod obişnuit, se termină prin vindecare, dacă nu intervin complicaţii bacteriene.

La infecţia cu virusul gripei porcine este receptiv atât porcul domestic, cât şi mistreţul, indiferent de vârstă.

Infecţia se produce pe cale respiratorie, prin coabitarea animalelor sănătoase cu cele bolnave sau cu cele sănătoase, dar purtătoare şi excretoare de virus, precum şi prin intermediul furajelor, apei, aşternutului, a diferitelor ustensile contaminate cu secreţiile şi excreţiile animalelor bolnave.

De asemenea, se transmite şi prin intermediul unor vectori, ca de exemplu animalele nereceptive şi omul.

Un rezervor important de virus îl constituie Metastrongylus care parazitează în pulmonul porcului.

Apariţia gripei în efectivele de porci este favorizată de diferiţi factori care scad rezistenţa organismului, precum: temperatura scăzută, umiditatea, un microclimat necorespunzător în adăposturi, lipsa de igienă, nedeparazitarea animalelor, alimentaţia săracă în proteine, vitamine sau săruri minerale. În plus, participarea florei de asociaţie (diferite bacterii) duce la bronhopneumonie sau alte complicaţii pulmonare.

Clinic, incubaţia virusului gripei porcine este, în medie, de 2-7 zile, iar boala poate evolua sub o formă acută şi una subacută.

Forma acută, care este o formă gravă, debutează brusc, prin hipertermie (40-41,5ºC), abatere şi lipsa poftei de mâncare. Mai mult, porcii prezintă catar nazal şi ocular, iar semnul dominant este tusea şi respiraţia accelerată, sacadată de tip abdominal.

Animalele au mers nesigur, preferă poziţia şezândă pe trenul posterior, iar pielea, mai ales cea a extremităţilor, devine cianotică.

La unii porci se constată şi tulburări digestive. În formele grave purceii mor în 3-4 zile, iar porcii adulţi după 1-2 săptămâni.

Forma subacută, benignă, este cea mai des întâlnită, debutând cu febră, lipsa poftei de mâncare şi tulbutări repiratorii discrete. După 7-10 zile, starea generală a animalelor revine la normal.

Diagnosticul. Gripa se suspicionează la porcii cu semnele clinice amintite, la care se manifestă o evoluţie acută şi o contagiozitate mare, fiind necesar un diagnostic diferenţial faţă de alte boli care afectează aparatul respirator. Diagnosticul de certitudine se pune numai prin examene de laborator.

Având în vedere că, în ultima vreme, se discută tot mai mult de depăşirea de către virusurile gripale a graniţei de specie, trebuie să acordăm o atenţie deosebită profilaxiei bolii, care se realizează prin aplicarea unor măsuri nespecifice, care duc la îmbunătăţirea condiţiilor de zooigienă şi alimentaţie: dezinfecţii periodice ale adăposturilor cu DECONTAMINOL, CATIOROM, PURSEPT; dezinsecţii cu ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE şi deparazitarea internă a porcilor cu ROMOXIBENDAZOL şi ROMIVERMECTIN. Animalele trebuie să nu fie aglomerate şi să beneficieze de o hrană echilibrată sub aspectul proteino-vitamino-mineral utilizând premixurile ROMSTARTER 9+1 P, ROMZEOFORT şi VITAPREMIX BIOMOS.

Combaterea bolii constă în izolarea porcilor bolnavi la care se instituie un tratament simptomatic folosind antibiotice, sulfamide cu spectru larg pentru combaterea infecţiilor cauzate de flora de asociaţie (CEFTIOFUR 5%, AMOXYLROM, SULFADIAROM şi ENROFLOXAROM) şi tonice generale (BOROGLUCONAT DE CALCIU, CAFEINĂ NATRIUBENZOICĂ şi PERFUZOL).

Dr. Viorica Chiurciu, Doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
1723

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Grupul Şcolar Agricol Alexandria, la 105 ani

Înfiinţat în anul 1903 ca „Şcoală inferioară de Agricultură şi Comerţ“, Grupul Şcolar Alexandria – din 1990 – şi-a păstrat specificul şi tradiţia, chiar dacă în timp a funcţionat sub diverse denumiri.

Un moment emoţionant în viaţa Liceului Agricol avea să-l prilejuiască întâlnirea de zilele trecute dintre foşti profesori şi actuala generaţie de elevi. Primii au împărtăşit din amintirile vieţii de liceu, apoi din experienţa de viaţă acumulată după aceea.

Profesorul Catană Ion, directorul Grupului Şcolar, a prezentat aspecte din istoricul şcolii, evaluând fiecare etapă cu insuccesele şi succesele sale, o realizare importantă fiind inaugurarea clădirii recent reabilitată şi modernizată.

Elogiul dedicat şcolii şi elevilor s-a regăsit şi în cuvântul domnului Victor Drăguşin, primarul Municipiului Alexandria, al inspectorului şcolar general al ISJ Teleorman, al celorlalţi vorbitori.

Doamna profesor Catinca Scrioşteanu, expert la Centrul Naţional de Dezvoltare a Învăţământului Profesional şi Tehnic din cadrul MECI, vechi cadru didactic ce a păstorit ca profesor şi cadru de conducere această şcoală, a adus mesajul Ministerului Educaţiei, dar şi idei privind oportunităţi pentru dezvoltarea şi modernizarea fermelor didactice din cadrul unităţilor de învăţământ preuniversitar agricol.

Ar mai fi de subliniat faptul că liceul are în fiecare an olimpici la specialităţile industrie alimentară, agricultură, tehnician veterinar şi în agricultură. Ei participă atât la olimpiade naţionale cât şi la concursuri profesionale, faza naţională. Mulţi dintre absolvenţii Grupului Şcolar se îndreaptă spre USMV Bucureşti.

Speranţele cadrelor didactice de aici sunt legate de consolidarea fermelor mici, de crearea exploataţiilor agrozootehnice performante care să asigure cel puţin un trai decent fermierilor şi, totodată, suficiente produse alimentare pe piaţă. Dacă aceste năzuinţe vor fi împlinite, cu siguranţă că elevii de aici vor fi mai căutaţi şi motivaţi în acelaşi timp să performeze în pregătirea lor profesională.

În salutul adresat asistenţei, prof. Gina Curea, director adjunct, a ţinut să prezinte gândurile şi ambiţiile celor care gestionează astăzi această instituţie: „Doamnelor şi domnilor invitaţi, foşti şi actuali elevi ai Grupului Şcolar Agricol, ţin să vă informez că, la 105 ani de existenţă a acestei şcoli, domeniile de pregătire sunt agricultura, industria alimentară, comerţul, mecanica. Acest moment ne oferă prilejul de a sărbători o lungă şi frumoasă tradiţie în învăţământul agricol, tradiţie pe care ne străduim să o păstrăm şi să o perpetuăm.

Şcoala aceasta a creat de-a lungul generaţiilor sale caractere puternice şi personalităţi remarcabile. Nu există exemplu mai edificator ca al domniilor voastre, aflate acum în sală! Realizările de până acum nu sunt întâmplătoare. Ele sunt rodul activităţii intense a personalului şcolii.

Mulţi dintre profesorii noştri au făcut dovada fidelităţii faţă de această şcoală. Ei sunt aici de peste 20 de ani sau de o viaţă. Aceşti oameni ai şcolii nu au vrut să se rupă sufleteşte de ochii curaţi ai copiilor de la ţară. Ca să parafrazez, aş spune: «Fi-vom ce-am fost/ Şi mai mult decât atât!/ Aşa să ne ajute Dumnezeu!»“.

Luiza BANU, Dana POPA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
2317

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Grupul Şcolar Agricol din Bistriţa, după 140 de ani

Liceul este amplasat într-o zonă deosebită, ecologică, înconjurată de un parc cu arbori şi arbuşti ornamentali. El se întinde pe o suprafaţă de 1,5 hectare şi un heleşteu cu peste de 0,25 hectare, pentru practicarea pescuitului sportiv.

Printre primele şcoli din Transilvania

O şcoală cu tradiţie veche, funcţionând de peste 140 de ani. Cum s-a născut? Forumul Universităţii Săseşti din Sibiu hotărăşte, la 12 decembrie 1868, ridicarea a trei şcoli de agricultură în Transilvania, menite să instruiască tinerii agricultori saşi, după sute de ani de agricultură tradiţională, cu noile descoperiri europene în domeniul culturii plantelor şi creşterii animalelor. Hotărârea prevedea ca una dintre aceste şcoli să se înfiinţeze la Bistriţa. Aici, şcoala de agricultură s-a deschis la 15 aprilie 1870. Ridicarea noii şcoli pe zidul Rosenburg s-a datorat şi dobândirii aici a unei suprafeţe de 5.755 m2 teren, care, cu vremea, prin donaţii şi cumpărări succesive, a ajuns să măsoare peste 100 ha. Pe acest teren s-au înfiinţat sera, loturile experimentale pomicole, viticole şi horticole, dar şi o fermă zootehnică.

Un lăcaş de învăţământ pentru toţi tinerii

După 1918 şcoala şi-a pierdut caracterul etnic, fiind deschisă tuturor elevilor. Ea devine mai târziu renumita Şcoală Horti – Viticolă şi apoi Liceu Agricol, Grup Şcolar Agricol, ce dăinuie şi astăzi. Cu mare amabilitate, aflăm şi alte amănunte de la doamnele prof. Simona Maria Belea şi prof. Viorica Carmen Nagy, director şi, respectiv, director adjunct.

Grupul Şcolar Agricol – Bistriţa deserveşte întreg judeţul Bistriţa - Năsăud, oferind instruire prin cursurile liceale şi profesionale, cursuri de zi şi serale de învăţământ preuniversitar şi educaţie pentru următoarele domenii de activitate: agricultură, industrie alimentară, turism şi alimentaţie, servicii şi mecanică. Dispune de teren agricol: 20 ha păşune şi fâneţe, 1,5 ha cu pomi fructiferi şi lot legumicol. Legumele şi fructele sunt valorificate prin cantina liceului, reprezentând „materia primă“ pentru hrana elevilor.

Pregătirea pentru viaţă

Întotdeauna conducerea şcolii a fost încredinţată unor oameni destoinici, buni profesionişti şi pedagogi, care au imprimat întregului colectiv disciplină şi dragoste faţă de meseria aleasă. O instituţie de învăţământ fidelă în timp formării profesionale a elevilor în diverse domenii, preocu-pată în acelaşi timp şi de plăsmuirea unor caractere umane cu trăsături dominante, practice, integre, ambiţioase şi harnice. Doamnele directoare subliniau că, în diversele domenii de calificare pe care şcoala le oferă sau le-a oferit în lunga ei existenţă, găsim absolvenţi în agricultură, zootehnie, mecanică, economie, industrie alimentară, ecologie, dar şi chimie de laborator, turism agromontan sau coafor stilist. Ei sunt copiii noştri, cu mici şi cu mari, sunt bunul cel mai de preţ, atât în şcoală, cât şi în comunităţile locale care ni-i oferă şi către care îi redăm mai buni, mai educaţi, mai umani. Grupul Şcolar Agricol din Bistriţa are un efectiv de 1.130 elevi care învaţă la profiluri cum ar fi: protecţia mediului, industrie alimentară, servicii, mecanică şi agricultură. Buna desfăşurare a procesului instructiv-educativ este asigurată de 76 cadre didactice.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1087

□

Comentarii

□

□

1. Niculai -- (6-February-2011)Ma bucur, ca bistritean,ca mai exista pe acele meleaguri scoli cu profil agricol.Din pacate in prezent foarte putini absolventi de scoli cu profil agricol lucreaza in acest important domeniu, referindu-ma inclusiv la absolventii diferitelor facultati de profil.Am copilarit pe acele meleaguri, imi amintesc cu drag de acei legumicultori sasi care umpleau piata din Bistrita cu legume gustoase cu adevarat ecologice. Aceasta se-ntamla acun 50 de ani.Ce mult a trecut si ce rau a ajuns agricultura noastra, in special in zone ca zona Bistritei.S-au diminuat livezile si crescatorii de animale.Regret.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

grupurile-de-producatori-mai-mult-pe-har...

Grupurile de producători - mai mult pe hârtie decât... pe câmpie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulGrupurile de producători - mai mult pe hârtie decât... pe câmpie

Constituirea grupurilor de producători agricoli a fost dintotdeauna un subiect controversat, la fel ca şi punerea în practică a acestui program. În plus, reticenţa românilor pentru formele asociative a făcut ca realizarea lui să aibă loc mai degrabă pe hârtie decât în practică.

Cum înţeleg asocierea oficialii şi cum o văd fermierii?

Ministrul Agriculturii Stelian Fuia se plângea recent într-o conferință la Craiova că în România există aproape un milion de fermieri care dețin suprafețe foarte mici de teren agricol, mare parte dintre ei chiar sub 2 hectare. Iar în asemenea condiții vorbim mai mult de o agricultură de subzistență decât de o activitate performantă. „Pentru a eficientiza acest mod de producţie este nevoie de asociere. Nu putem să producem economic fără a-i asocia pe micii fermieri din două puncte de vedere: atât în ceea ce priveşte aprovizionarea, cât şi desfacerea. Dacă se întâmplă să şi exploateze împreună terenul, cu atât mai bine“, a declarat Stelian Fuia.

Rămâne de văzut însă cum va reuși Ministerul Agriculturii să-i atragă pe fermieri spre formele asociative, mai ales că programul instituției de sprijinire a înființării grupurilor de producători – inițiat în urmă cu câțiva ani – se derulează cu greutate. Teoretic, agricultorii ar trebui să fie atrași de formele asociative pentru că pot să se poziționeze mai bine pe piață și să obțină prețuri mai bune, mai ales că dispar intermediarii, dar și pentru că se reduc costurile de transport. Pe de altă parte, membrii unui grup își pierd independența și trebuie să pună totul la comun, ceea ce nu prea îi încântă pe mulți, nu mai vorbim de toate „actele“ care trebuie ținute la zi. O dovadă că programul este greu de pus în practică este grupul de producători „Paradisul Legumelor“ din bazinul Curtici-Macea (judeţul Arad). Altădată un model de succes, grupul din Arad se luptă acum pentru supraviețuire, după ce anul trecut a fost foarte aproape de faliment.

De unde vine reticenţa?

Costică Măcelaru, un fermier din judeţul Brăila, spune că programul instituit de Ministerul Agriculturii nu este viabil în primul rând din cauza reticenţei fermierilor de „a pune totul la grămadă“ sau de a realiza împreună activități precum aprovizionarea sau depozitarea. Pe de altă parte, lipsa stimulentelor financiare sau fiscale constituie un alt motiv care împiedică comasarea suprafețelor agricole, mare parte din acestea continuând să rămână și în prezent fărâmițate. Există totuși și o măsură bună, recunoaște Măcelaru, faptul că grupurile de producători au prioritate la accesarea de fonduri europene pentru construirea de depozite.

Acesta spune că pe lista avantajelor membrilor unui astfel de grup se numără și faptul că primesc un bonus de 5% în anul viitor pentru marfa vândută prin intermediul grupului, cu condiția ca aceasta să reprezinte peste 70% din producția membrilor. La nivelul județului Brăila nu se poate spune că există un interes prea mare din partea fermierilor pentru constituirea grupurilor de producători. Costică Măcelaru, care este și președinte al Asociației Producătorilor Agricoli din județul Brăila, afirmă că în această zonă s-au constituit doar câteva astfel de grupuri, prin-cipala cauză fiind faptul că agricultorii preferă să lucreze individual.

Legislaţia şi scăpările ei

Nici din partea producătorilor de mere din zona Voinești nu pare să existe un interes prea mare pentru constituirea grupurilor de producători. Florin Istrate, președintele Asociaţiei Producătorilor Agricoli „Valea Florilor“ și vicepreședinte Agrostar, susține că legislația actuală – și el a participat la comisiile de lucru – nu este deloc favorabilă pentru producători, care nu doresc să facă parte din astfel de grupuri. Iar principalul motiv pentru care aceștia se feresc este faptul că dacă devin membrii unui grup sunt impozitați de două ori, adică și pe firma proprie și pe grup. Tocmai de aceea Ministerul Agriculturii ar trebui să pună la punct toate actele normative privind grupurile pentru a pune în mișcare acest mecanism. Altfel, tot programul este sortit eșecului. Acum, de exemplu, în România funcționează doar câteva grupuri de producători, „deși scriptic există mult mai multe, chiar zeci“, susține Istrate.

Pomicultorul spune că, în ceea ce-l privește, el a constituit o coope-rativă pe Legea nr. 566, după care vrea să treacă și la faza următoare, grupul de producători. Speră să și reușească să realizeze acest proiect. „Cooperativa vrem să fie un fel de proiect-pilot, un model de succes, să vadă și alții că se poate face ceva în România. Dacă noi care lucrăm în domeniu nu facem ceva, atunci cine?“, afirmă Istrate.

Acces greu la finanţare chiar şi după asociere

Marinela Van de Waart, reprezentanta societăţii Horti Group Sadova, este și ea nemulțumită de modul în care se desfășoară programele Ministerului Agriculturii în ceea ce privește grupurile de producători. Iar proble-mele sunt de tot felul. Astfel, de exemplu, a afirmat Van de Waart, „noi care am constituit grupul, când am vrut să luăm o hotărâre în numele membrilor, am fost refuzați pentru că nu suntem persoane autorizate“. Aceasta spune că ministerul ar trebui să găsească o procedură prin care să aducă la cunoștința funcționarilor că există aceste grupuri de producători, pentru că „nu suntem recunoscuți de toată lumea“.

Un alt motiv de nemulțumire pentru Van de Waart este și accesul dificil la sursele de finanțare cu bani europeni. De exemplu, a pierdut un punctaj de 10 puncte pe Măsura 121 – Modernizarea exploatațiilor agricole la un proiect depus, pentru că „dintr-o eroare“ grupurile n-au fost incluse în ghid. Acesta este și motivul pentru care și alți membri ai grupului de producători din care face parte au renunțat să mai încerce să acceseze această măsură.

Van de Waart este nemulțumită și de faptul că băncile nu vor să ia în seamă garanția pe proiectul respectiv, în condițiile în care pentru realizarea investițiilor este nevoie de foarte mulți bani. În România, grupurile de producători din legumicultură funcționează în general pe baza membrilor fondatori, susține Van de Waart. Iar chiar dacă în general aceștia ar trebui să se ocupe cu comercializarea producției, în realitate sunt nevoiți să devină și producători, pentru că agricultorii români nu prea își respectă contractele. Același lucru se întâmplă și în cazul Marinelei Van de Waart, care cultivă și ea legume de ani buni.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012

Vizualizari:
669
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net

gurma-calului_l467.html

Gurma calului

Gurma, cunoscută în popor ca buba mânzului, este o boală infecţioasă specifică cabalinelor, caracterizată prin febră, inflamaţia purulentă a mucoasei căilor respiratorii anterioare, abcese în limfonodurile submandibulare şi retrofaringiene.

Agentul etiologic al bolii este o bacterie – Streptococcus equi, care poate trăi ca epifit al mucoasei nasofaringiene. Gurma se întâlneşte în special la cai şi mai rar la celelalte specii de solipede. Tineretul cabalin între 3 luni şi 2 ani este cel mai receptiv, boala apărând mai rar la vârste mai mari (4-5 ani sau peste această vârstă). Gurma este mai frecventă primăvara şi toamna, fiind influenţată de numeroşi factori favorizanţi: schimbări bruşte de temperatură, adăposturi neigienice, reci şi umede, alimentaţie carenţată, eforturi mari, diferite parazitoze, care duc la scăderea rezistenţei organismului.

Sursele de infecţie

Sunt din cele mai diverse, boala putând să apară ca o infecţie exogenă, transmisă pe cale respiratorie sau digestivă. În acest caz sursele bolii sunt reprezentate de caii bolnavi care elimină streptococi prin secreţiile nazale sau prin puroiul care se scurge din abcese dar şi de caii care au trecut prin boală şi au rămas purtători. S-a constatat că mânjii cu gurmă pot să transmită boala prin supt, provocând mamite purulente iepelor, iar armăsarii pot să transmită boala în timpul montei.

Furajele sau apa contaminate sunt surse secundare de infecţie. Boala poate să apară şi ca o infecţie endogenă (infecţia nu este introdusă din afară), fiind cauzată de germenii de portaj declanşaţi de factori favorizanţi.

Tablou clinic

Boala debutează, după o perioadă de incubaţie de 2-8 zile, cu febră (40-41°C), abatere, lipsa poftei de mâncare, frisoane, dificultate în înghiţire, însoţite de congestia mucoasei nazale cu scurgerea abundentă de secreţii sero-mucoase apoi mucopurulente, sensibilitate faringiană, strănut şi tuse. Limfonodurile (ganglionii) submandibulare sau retrofaringiene sunt cuprinse de procesul inflamator, devenind tumefiate, calde şi dureroase. Ca urmare, regiunea afectată este deformată, iar calul ţine capul întins pe gât. După câteva zile se formează abcese care, dacă nu se îndepărtează chirurgical, se deschid spontan, lăsând să curgă un puroi cremos, alb-gălbui.

Vindecarea poate să se producă după 2-3 săptămâni sau boala se poate complica (gurma complicată) prin extinderea proceselor supurative în laringe, jgheabul jugular, sinusuri, articulaţii, ochi, diferite organe interne (rinichi, splină, ficat), sistem nervos, cu manifestări clinice dependente de localizarea acestor abcese.

Prognosticul este favorabil în formele obişnuite de boală şi rezervat sau grav în formele complicate.

Profilaxia şi combaterea

Se realizează prin măsuri generale care constau în evitarea contactului cu animale din efective contaminate; se vor evita factorii favorizanţi care intervin în declanşarea bolii, ca urmare se vor asigura factori de microclimat corespunzători (adăposturi fără curenţi de aer, bine ventilate, curate şi uscate); în adăposturi se vor efectua dezinfecţii periodice cu: DECONTAMINOL, CATIOROM. Se vor efectua deparazitări interne ale cabalinelor cu: ECVIROM şi ECVIROM I, concomitent cu dezinsecţiile adăposturilor cu: ROMPARASECT 5% şi ROMPARASECT FORTE.

Tratament

În terapia gurmei se foloseşte un tratament general antiinfecţios cu rezultate bune dacă se aplică înainte de formarea colecţiilor purulente: AMOXYLROM, AMPICILINA asociat cu un tratament de susţinere utilizându-se VITAMINA C, VITAMINA B1 + B6, CALCIU GLUCONIC. Pentru maturarea abceselor se fac tratamente locale cu substanţe rubefiante (TINCTURA DE IOD). Abcesele se deschid chirurgical după maturare şi se fac tratamente locale cu ETER IODOFORMAT, CICATRISOL, CASTRAROM N.

În adăposturi vor fi făcute dezinfecţii de necesitate, iar animalele vor fi furajate cu fân de bună calitate, furaj verde şi suculente. Formele complicate de gurmă, cu abcese în organele interne, sunt incurabile. Diagnosticul prezumtiv se stabileşte prin examen clinic şi epidemiologic (vârsta tânără, factori favorizanţi, îmbolnăvirea mai multor mânji cu aceleaşi simptome). Diagnosticul de certitudine se pune prin examene de laborator.

Dr. CHIURCIU VIORICA, doctor în medicină, SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
11983

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Gustul laptelui la români > REVISTA LUMEA SATULUI

Gustul laptelui la români

Plângem că agricultura e în colaps, că se importă 80% din alimente din UE sau de aiurea, că se aruncă laptele la canal sau la porci, că procesatorii nu mai preiau laptele şi că preţul plătit fermierilor este sub costul real. Plânsul este justificat, dar de ce s-a ajuns aici?

Cauze greu de explicat

O să le enumăr, nu nepărat în ordinea dezastrului. Importul de lapte din Uniunea Europeană se face fără să se respecte legea Cotelor europene de lapte. Acest schimb intracomunitar se face urmărind interese care duc la eludarea legilor fiscale autohtone şi europene.

Exemplu: dacă Ungaria, Polonia etc. depăşesc cota de lapte alocată de Uniunea Europeană cu o cantitate de 100.000 de tone, sunt obligate să plătească o amendă de 0.28 euro pe fiecare litru-cotă depăşit. Aceste ţări sunt amendate câte 28.000.000 euro de către Uniunea Europeană.

Trimiţând laptele în România, prin intermediul samsarilor şi al multinaţionalelor corespondente, fără să înregistreze la departamentul cotelor de lapte al Ungariei, Poloniei etc. cantităţile transferate, aceste ţări nu plătesc amenda de 28 milioane către UE.

Ele încasează de la români contravaloarea laptelui în euro, contribuind la destabilizarea balanţei de plăţi a României. Fapt este că prin cantităţile aruncate pe piaţa noastră destabilizează preţul şi implicit producţia de lapte. De aici falimentul zootehniei româneşti şi dependenţa totală de alţii. Laptele crud, semipasteurizat, pasteurizat sau condensat adus în România depăşeşte 500.000- 600.000 tone anual.

Reziduurile lactice

- Calitatea laptelui importat este cel puţin dubioasă. Tot laptele refuzat de fabricile de procesare din ţările amintite este preluat de băieţi deştepţi (samsari) şi adus în România. Din verificările făcute de ANSVSA sub supravegherea fermierilor a rezultat că patru din cinci cisterne aduse în România nu corespund normelor impuse de Uniunea Europeană.

Mulţi procesatori autohtoni care au cumpărat lapte materie primă importat au reclamat faptul că laptele nu se poate folosi în procesul tehnologic, pentru obţinerea de preparate, pentru că nu se încheagă. Ce se întâmplă cu acest lapte? Se ambalează ca lapte proaspăt şi se livrează în programul laptele şi cornul sau pe piaţă. Incredibil, dar adevărat!

- Trasabilitatea laptelui importat (traseul laptelui de la vacă până la consumator) nu este cunoscută şi nu poate fi verificată. Cu alte cuvinte, dacă pentru laptele colectat de la fermierii români se cunoaşte atât vaca de la care provine cât şi starea ei de sănătate, despre laptele importat nu se ştie nimic.

În loc să existe obligativitatea ca laptele să fie proaspăt, produs în România, acesta se importă, este plătit în euro cu bani de la bugetul de stat. Astfel statul român ajută fermierii din Ungaria, Polonia, Slovenia etc. să treacă perioada de criză, cumpărându-le laptele în valută prin intermediul acestor samsari, în timp ce vacile fermierilor români merg la abator. Multe dintre produsele distribuite elevilor sunt făcute din lapte praf.

Atentat la sănătatea copiilor

- Programul „Laptele şi cornul“ s-a transformat dintr-un program oarecum eficient pentru alimentaţia şi sănătatea copiilor din clasele primare, într-un program de deturnare de fonduri către clienţii politici. Licitaţiile care desemnează un câştigator al programului sunt făcute după caiete de sarcini dubioase, întocmite special pentru clienţii puterii, după reguli care atentează la sănătatea copiilor noştri. Sunt foarte mulţi câştigători care importă laptele pentru program, gata ambalat sau ca materie primă.

Ce fac organele de control?

Există multe situaţii în care laptele importat este vândut ca lapte de calitate UE produs în România. Această înşelătorie duce la obţinerea ilegală de subvenţie pe calitatea laptelui de 0,3 lei/litru.

Etichetarea produselor lactate vândute pe piaţă este o altă mare înşelătorie. Astfel, pe ambalajul iaurtului scrie „ produs din lapte praf şi lapte proaspăt“. Nu veţi găsi niciodată trecut pe ambalaj procentul de lapte praf şi lapte proaspăt. Iaurtul poate fi făcut din 99% lapte praf şi 1% lapte proaspăt. Cine ştie? În alte cazuri, pe ambalaj scrie „produs tradiţional românesc obţinut din laptele produs la poalele Munţilor Ceahlău“. În realitate, produsul este un lapte praf adus în saci din Polonia şi ambalat la fabrica Rarăul.

Complicitatea înalţilor funcţionari

La insistenţele noastre privind impunerea unei etichetări cât mai explicite, astfel încât consumatorul să ştie exact ce cumpără, explicaţiile funcţionarilor de stat abilitaţi au fost următoarele:

Pentru cazul iaurturilor şi al altor produse, producătorul este obligat să treacă pe etichetă materia primă în ordine cantitativă descrescătoare, fără a indica procentul. În opinia lor, acesta este secret de fabricaţie. Culmea neruşinării! De ce să mai vorbim atunci de normele europene de siguranţă alimentară?

Lăptarii români, un fel de paria

Fermierii români nu sunt deţinători de fabrici de procesare, ci numai producători de lapte. Friesland, Hochland, Alfoldi etc., mari procesatori europeni şi mondiali, sunt proprietatea companiilor din Olanda, Germania, Ungaria. Niciodată aceste fabrici nu vor dori ca fermierii români să fie puternici. Ei trebuie să fie sclavi credincioşi în ţara lor şi să facă ce doresc fermierii din ţările de origine ale procesatorilor.

De ce nu au şi fermierii români fabrica lor? Deoarece nu suportă să lucreze în cooperativă, nu sunt ajutaţi să înţeleagă şi să dezvolte asocierile. Mai pot fi ei stăpâniţi dacă nu sunt atât de dezbinaţi?

Costel CARAS, preşedintele SCTR

SUPLIMENT AGRO BUSINESS

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1116

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

Gustul pâinii româneşti

Ştiu aceste cuvinte de la mama mea.

Le-am auzit încă de când eram o mână de om şi nu le voi uita cât voi trăi. La rândul ei, mama le-a moştenit de la părinţii ei. Şi, Doamne, cu câtă sfinţenie respecta totul!

Adesea mă aşez pe piatra de hotar a timpului: de o parte trecutul, de altă parte prezentul. Cum să nu te uiţi îndărăt, când ţi se face dor de ce-a fost?!

De rânduiala care exista în toate. Când se ştia un rost al lucrurilor. Unde începeau şi unde se terminau. Când se bucura omul de răsăritul Soarelui şi de sosirea Primăverii. Când se mulţumea omul cu două odăi în care să ierneze şi cu vatra focului în care sta fălos cuptorul sau ţestul de copt pâine din făină de grâu românesc.

Gustul pâinii româneşti!... Cum să-l uiţi, Dumnezeule, Doamne! Din grâu crescut în lanuri, unde paiul depăşea mijlocul voinicului, şi era ca „deştiul“ de gros, iar spicul era cât vrabia. Se întindea lanul de grâu până-n marginea drumului, drum îngust, cât lăţimea căruţei. Nici fir de buruiană nu exista. Când vedeai un fir de mac, era o raritate. Parcă şi păsările cerului coborau cu grijă pe pământ, ca să nu strivească plantele semănate de om.

Grâul românesc se vindea peste graniţele ţării.

Producţia depăşea nevoile. Asta, deşi se ara pământul cu plugul tras de vite, iar coarnele plugului erau ţinute cu mâinile omului. Mâini de ţăran. Aspre, dar pline de iubire pentru glie, pentru neam. Mâini sănătoase întru iubire de pământ şi de familie. Buruienile se stârpeau cu sapa şi cu prăşitoarea trasă de vite, mânuită de mâinile iubitoare ale ţăranului ce ştia rostul lucrurilor.

Doamne, ce se întâmplă cu noi, fiii Tăi? De ce ne dai drumul din mâinile Tale? Nu ştii că suntem slabi şi cădem numaidecât în ispită? Unde o fi respectul pentru pământ? De ce e nemuncit şi plin de buruieni, când se discută tot timpul că omenirea se află în secolul vitezei şi al tehnologiilor moderne? La ce bun tehnologii moderne, dacă nu se mai ştie gustul pâinii din grâu adevărat?

Ai grijă de noi, Doamne!

Ioana STUPARU

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
847

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

gutenberg-sau-marconi_l85.html

Gutenberg sau Marconi? > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Gutenberg sau Marconi?

O întrebare căreia planeta însăşi îi caută un răspuns, convinsă fiind că se află în faţa unei enigme de care ţine însăşi cultura umană.

Scoborâtoare prin secole de veşnică învăţătură, galaxia Gutenberg a împins, precum un uriaş şi miraculos buldozer, civilizaţia înainte, ştiinţa de carte condiţionând preaplinul de aur cenuşiu a sute de generaţii.

Vrem ori nu, Abecedarul a rămas cartea de căpătâi a oricărui copil pornit către meandrele lumii pe care o populează.

I-au urmat Abecedarului cartea de aritmetică, apoi cele de istorie şi geografie.

Uriaşul pas spre civilizaţie

Cei dintâi cărturari români au fost nişte autodidacţi, oameni nepereche dedulciţi cu pasiune cultului ştiinţei literelor.

Graţie lor ori cronicarilor de la curţile domneşti, o meserie pe cât de pasionantă, pe atât de însemnată pentru devenirea atâtor şi atâtor seminţii – mulţumită aşadar acestor iscoditori –, lumea ca lume a pus pas lângă pas, îndemnând iată acum spre miracolul galaxiei Marconi. Un pas uriaş către cunoaşterea unei lumi mai altfel decât cele pe care ni le-am fi putut imagina vreodată.

Fiindcă abia venit pe meridianele ori paralelele planetei albastre, omul, cu o iuţeală de neexplicat aproape, aruncă vălul ignoranţei şi pătrunde în uriaşul sistem comunicaţional ce ne apropie, dar nu o dată ne şi separă pe noi, pământenii secolului XXI.

Calculatorul şi maşinile de spus noapte bună, televizoarele adică, ne farmecă până la obsesie, cochetând cu milenara carte scrisă pe care o aşază într-un nou format, cel electronic, în rândul istoricelor descoperiri Marconi.

Şi totuşi lumea citeşte

Nobelul pentru literatură e o dovadă. Încă una după miraculoasele târguri de carte ce continuă să seducă generaţii după generaţii.

S-a schimbat ceva?

Şi da şi nu!

Şi da, pentru că lumea Internetului acum e mai mică, iar veştile circulă cu viteza luminii, având ca argument imaginea.

Şi da, pentru că, deşi în principiu exactă în esenţa ei, imaginea induce adesea în eroare.

Suntem mai aproape, teoretic vorbind, unii de alţii, deşi adesea ne consumăm emoţiile în singurătate – a-ţi căuta perechea prin intermediul calculatorului fiind acum o practică de uz curent.

De fapt, ce s-a schimbat?

S-a schimbat ceva?

Şi da şi nu, ziceam.

Şi nu, pentru că Gutenberg a rezistat în faţa asaltului draconic al galaxiei Marconi.

Scriem cu laptopul, dar ne mângâie inima rotunjirea semnelor grafice ale literelor atunci când acestea ies de sub vraja peniţei.

Şi nu, fiindcă nu am renunţat la lectură.

Cartea rămâne, în felul ei, modul, legătura de nezdruncinat dintre generaţii.

Şi nu, fiindcă nu mai plac cărţile de poveşti, ori o carte frumoasă rostind, desigur, totdeauna în minte „cinste cui te-a scris“.

Şi mai rămân ziarul şi revista!

Vă puteţi imagina o zi, măcar o singură zi, fără aceşti prieteni rămaşi credincioşi nouă?

Ei bine, vă aud şi vă şi văd cu ochiul minţii – de ce ne spui dumneata toate acestea aici şi acum?

Satul – care este câştigul lui?

Fiindcă vreau, doresc ca de bucuriile acestea să aibă parte şi satul românesc.

Acest sat, puţin timid, puţin dezorientat în devenirea lui.

Sper ca Gutenberg şi Marconi să coboare cu toate minunile lor şi în comuna, satul ori cătunul – oricare ar fi ele.

N-am nicio îndoială, la sat se citeşte puţin.

Ori mai puţin decât odinioară.

Nu sunt de vină oamenii.

Ei şi-o doresc!

Lipsesc însă mijloacele.

Şi televizorul, şi calculatorul, şi cartea, şi tipăriturile sunt scumpe.

Ar trebui însă, zic eu, renăscute, ca pasărea Phoenix tradiţionalele aşezăminte culturale.

Efortul nu este unul uriaş.

Urmările însă ar fi uriaşe.

A visa e sublim.

A preface însă visul în faptă este eroic.

Puţină înţelegere aşadar şi puţin curaj.

Şi atunci, numai atunci şi satul românesc va sălăşlui şi în secolul XXI.

Înnobilat de Gutenberg, împrospătat de Marconi.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1679

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

gutuiul_s404.html

Gutuiul

Gutuiul este una dintre cele mai vechi specii aflate în cultură, cu un trecut de 4.000 de ani, apreciat de greci şi de romani. Îşi are originea, după unele surse, în insula Creta, probabil în zona oraşului Cydon, de la care se crede că a împrumutat şi denumirea latinească, (Cydonia oblonga) sau în Caucaz, de unde s-a răspândit în Asia Mică, Grecia şi restul Europei. Anumite specii de gutui servesc şi ca plante decorative. Ca pom fructifer, este căutat pentru fructul consumat în stare proaspătă, dar mai cu seamă pentru gemul, pelteaua sau dulceaţa de gutui. Are avantajul de a avea un grad mare de gelificare şi de a nu-şi pierde aroma, aciditatea şi fermitatea după fierbere.

Arie de răspândire

Specia este răspândită aproximativ în toată lumea (Europa, Asia, America, Australia şi nordul Africii). Cele mai mari ţări cultivatoare sunt Turcia, China, Maroc, Argentina, Iran, Peru, Serbia, Uruguay, Chile. În România ocupă 2% din suprafaţa pomicolă şi se găseşte în general ca pom răzleţ. Interesul pentru plantaţii comerciale este mic. Cele mai bune condiţii climatice şi de sol le găseşte în judeţele Ilfov, Teleorman, Olt şi Dolj, apoi în Iaşi şi Vaslui, parţial în Vrancea, iar următoarea zonă de favorabilitate este reprezentată de Dobrogea şi Prahova. În Braşov, Covasna, Harghita şi Mureş nu se întrunesc deloc condiţii ecologice de creştere.

Cerinţe

Gutuiul suportă foarte bine căldurile din timpul verii, dar rezistă şi la geruri de până la -30°C. Florile însă nu tolerează temperaturi mai scăzute de – 1,5°C, iar fructele abia legate, mai jos de -2,2°C. Temperaturile critice pentru sistemul radicular sunt de -14°C. Este destul de pretenţios faţă de lumină şi căldură. Preferă terenurile plane sau uşor înclinate, luminate şi cu expoziţie la soare.

La o lumină insuficientă, gutuiul intră mai târziu pe rod, iar ramurile din interiorul coroanei se usucă. Este una dintre speciile pomicole care rezistă la o eventuală inundaţie şi vreme de 25 de zile, umiditatea atmosferică ridicată ajutând fructul să-şi păstreze aroma. Preferă solurile aluvionare, revene, fertile, calde, chiar şi atunci când substratul prezintă un grad mai mare de salinizare. Nu agreează nici nisipurile, dar nici solurile argiloase, reci şi grele.

Soiuri

Gutuiul prezintă un mare inconvenient, cel al rezistenţei scăzute faţă de focul bacterian, o boală care a creat mari probleme în România, fiind la originea distrugerii mai multor plantaţii comerciale. Cercetarea românească a avut grijă aşadar că creeze o anumită rezistenţă la această boală. Cele mai răspândite soiuri sunt Moldoveneşti, Bereczki, Aromate, De Huşi, De Moşna, Mălăieţe, Aurii şi soiul turcesc De Constantinopol. Pepiniera Sârca-Iaşi a fost (şi a rămas) unul dintre cei mai bine conturaţi producători de material săditor. Soiurile sunt autofertile, deci nu necesită polenizatori.

Înmulţire şi plantare

Înmulţirea se face prin marcotaj, butăşire şi altoire. Pentru obţinerea de pomi buni de plantat se foloseşte altoirea în ochi dormind. Plantarea se face toamna, mai rar primăvara sau în ferestrele iernii, la distanţe de 5-6 metri între rânduri şi 4-5 metri între pomi pe rând.

Coroana se formează în 4-5 ani. Ca specificitate, în primii ani, gutuiul lăstăreşte abundent şi are tendinţa de degarnisire la bază, fenomen care poate fi prevenit prin scurtarea ramurilor anuale, forţând mugurii de la bază să emită lăstari. Gutuiul rodeşte economic din al patrulea an de la plantare şi are durată de viaţă de 45-50 de ani. Netratat la timp împotriva bolilor, îşi poate pierde total producţia. Cele mai de temut boli sunt focul bacterian şi monilioza, iar ca dăunători - viermele fructelor şi păduchele de San José.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
892
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

guvernantii-corifenti-la-responsabilitat...

Guvernanţii - corigenţi la responsabilitate > REVISTA LUMEA SATULUI

Guvernanţii - corigenţi la responsabilitate

La începutul lunii august, în staţiunea Mamaia din Constanţa a avut loc Adunarea Generală Extraordinară a Asociaţiei Comunelor din România.

Consiliul Director al Asociaţiei, împreună cu primarii din principalele comune şi zone ale României, a dezbătut probleme de natură statutară şi a analizat situaţiile noi, dificile, care au intervenit în viaţa satului românesc în perioada actualei guvernări.

Preşedintele este peste tot!

Cea mai importantă parte a lucrărilor avea să fie, conform programului, întâlnirea cu miniştrii cabinetului Boc.

Dar primarii aveau să aibă parte cel puţin de două surprize: una plăcută, alta înjositoare.

Dezbaterile, în condiţiile excepţionale de la Pavilionul Expoziţional Mamaia, au debutat cu participarea unui invitat special: Preşedintele României, Traian Băsescu.

Domnia sa a ţinut să-i salute pe cei peste 200 de participanţi şi să confirme faptul că ceea ce vor hotărî în acest forum va fi esenţial pentru modul în care se va realiza autonomia administraţiei locale.

În opinia Preşedintelui României, modul în care administraţiile locale îşi pot exercita autonomia mai convingător pentru comunitate ţine de două elemente esenţiale: creşterea capacităţii administrative şi a autonomiei financiare.

Referindu-se la Legea administraţiei locale, Preşedintele Traian Băsescu este de părere că „nu are nevoie de prea multe modificări"; „poate la Legea finanţelor publice locale".

Precizând că este la curent cu „Proiectul Pactului Naţional pentru Autonomie Locală" şi „Agenda Comunelor din România", Şeful Statului a ţinut să atragă atenţia că este bine ca şi consilierii locali să fie aleşi nominal. Iar un lucru pe care îl consideră important este ca „primarul să nu conducă lucrările Consiliului Local", deoarece ar fi un pas înapoi în ceea ce priveşte democraţia: „Lăsaţi executivul executiv, legislativul local, legislativ local!"

În cea de-a doua zi a lucrărilor Adunării Generale a Asociaţiei Comunelor din România, primarii, consideraţi de Preşedintele României „cea mai puternică forţă politică a României", au readus în discuţie faptul că, deşi România este rurală în proporţie de 78%, deşi teoretic lumea satului este speranţa evoluţiei economice favorabile a ţării, se află într-un moment dramatic al existenţei.

Dintre „vocile" autorizate care s-au făcut auzite în plenul lucrărilor, ilustrând modul deschis al discuţiilor care au avut loc, o nominalizăm pe doamna Nuţi Roşu, primar al comunei Făcăieni, judeţul Ialomiţa.

„Guvernanţii au profitat de bunul simţ al primarilor. Noi nu avem sindicate, nu am ieşit în stradă să ne câştigăm demnitatea prin greve şi atunci s-a profitat.

Eu sunt şi membru în comitetul regiunilor de la Bruxelles, acolo mă întâlnesc cu primari din alte ţări ale Europei şi văd diferenţa: este enormă."

În finalul lucrărilor, preşedintele ACOR, domnul Emil Drăghici, împreună cu doamna Mariana Gâju, preşedinte ACOR – filiala Constanţa, a propus ca imediat ce Parlamentul României îşi reia lucrările, câte cinci primari, din fiecare judeţ al României, să participe la lucrări pentru a putea prezenta problemele pe care le are administraţia publică locală. Propunerea a fost acceptată.

Declaraţie publică

La încheierea lucrărilor Adunării generale în sesiune extraordinară, precum şi ale Consiliului director, în şedinţa ordinară pe semestrul II/ 2009, participanţii la lucrări îşi exprimă regretul că ADMINISTRAŢIA PUBLICĂ CENTRALĂ nu a răspuns invitaţiei la un dialog deschis cu cei 200 de primari, reprezentanţii celor 2.833 de comune ale României, constituiţi în Asociaţia Comunelor din România, asociaţie care reprezintă principalul fundament al oricărui regim democratic.

Solicitarea noastră a fost în strictă concordanţă cu prevederile constituţionale, în sensul că administraţia publică centrală veghează la buna funcţionare a autorităţilor publice.

Problemele administraţiei publice locale supuse atenţiei sunt:

- nerealizarea descentralizării financiare;
- lipsa de consultare a structurilor asociative în adoptarea legilor;
- încălcarea autonomiei locale;
- salarizarea corespunzătoare a funcţionarilor publici în revederea accesării fondurilor europene.

Din acest punct de vedere, chiar putem constata că primarii anului 2009 sunt sub demnitatea celor de dinaintea anului 1989 şi aceasta „graţie“ DEMOCRAŢIEI bazate pe principiul DESCENTRALIZĂRII!

- dreptul de a decide în structurile lor administrative interne;
- consultarea autorităţilor publice locale în planificarea şi luarea deciziilor în problemele care le privesc direct;
- modificările legislative în domeniul învăţământului preuniversitar rural şi sănătate să aibă loc numai în urma consultării Asociaţiei Comunelor din România;
- gestionarea programelor privind investiţiile de infrastructură;
- aplicarea de urgenţă a măsurilor financiare privind asigurarea de la bugetul de stat a sumelor necesare pregătirii şi cofinanţării proiectelor.

Pagini realizate de Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
562

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Guvernul groparilor ţării

Cu un pronunţat caracter germanofil, guvernul prezidat de Ion Giugurtu, chemat să salveze ţara în acele momente grele, era considerat de opinia publică ca un guvern al groparilor ţării. Lipsa de siguranţă şi oscilaţiile conducerii politice îngrijorează în cel mai înalt grad populaţia într-un moment când, spune C. Kiriţescu, „edificiul integrităţii neamului, clădit cu atâta trudă şi cimentat cu atâta sânge, e în pericol“.

Înlăturarea seniorilor

În această situaţie, fruntaşii partidelor istorice, eliminaţi de Rege din viaţa politică, între care Iuliu Maniu, Dinu Brătianu, I. Costinescu, dr. N. Lupu ş.a., s-au prezentat suveranului şi i-au declarat că se pun la dispoziţia sa pentru formarea unui guvern naţional, cu misiunea de a reface moralul ţării şi a împiedica demoralizarea armatei, cu condiţia însă de a avea depline puteri şi totală răspundere. Regele respinge propunerea, declară că s-a terminat cu bătrânii şi de aceea va guverna cu un consiliu de miniştri alcătuit din elemente tinere, „cu legături şi simpatii în masele populare“. Lichidarea României Mari devine pentru românii lucizi o realitate, mai ales după ce, pe 26 iulie 1940, Ion Giugurtu şi M. Manoilescu sunt chemaţi la Berchtesgaden pentru a avea o întrevedere cu Hitler şi von Ribbentrop, după care cei doi vor merge la Roma pentru a lua contact cu Musolini şi Ciano. Aceste deplasări, precedate de vizitele delegaţiilor bulgare şi ungare, n-au mai lăsat nicio îndoială că cedările teritoriale în Transilvania şi Dobrogea au intrat în faza finală, iar soluţia ne va fi impusă de „protectorii noştri“, cum îi denumea linguşitor Ion Giugurtu. Izolată şi părăsită, România trebuia să se întâlnească cu bulgarii şi ungurii.

Prima ciuntire – Cadrilaterul

Tratativele cu bulgarii au început pe 19 august în Palatul Prefecturii de la Craiova. Delegaţia României era condusă de Alexandru Cretzianu, iar cea a Bulgariei de fostul ministru al ţării vecine la Bucureşti, V. Pomonov. Discuţiile au fost mai mult formale pentru că, încă de la 31 iulie, ministrul Germaniei la Bucureşti, Fabricius, înmânase lui Mihail Manoilescu o notă din Berlin, prin care se comunica hotărârea guvernului german ca sudul Dobrogei să fie retrocedat integral. Încercările delegaţiei române de a păstra Silistra şi Balcicul s-au lovit de intransigenţa bulgarilor. Proble-mele care urmau să fie rezolvate în cursul tratativelor ţineau de transferul populaţiei, a recoltei şi a celorlalte bunuri.

Pentru a nu se repeta barbariile care au însoţit evacuarea Basarabiei, o comisie mixtă a împărţit teritoriul evacuat în patru fâşii paralele cu vechea frontieră, unde primirea şi predarea se făceau succesiv. Prin cele 14 puncte de frontieră amenajate ad-hoc, din Dobrogea veche au trecut în Cadrilater 64.200 de bulgari şi un număr de aproximativ 130 mii de români. Predarea şi schimbul bunurilor, între care recolta anului 1940, instalaţiile industriale, aurul în bijuterii etc. au fost evaluate în numerar, iar operaţiunile de despăgubire s-au făcut de către Banca Naţională a României. Tot atunci a fost adusă în ţară inima Reginei Maria, păstrată într-o urnă în capela palatului de la Balcic. Cedarea Cadrilaterului n-a însemnat, ca în cazul Basarabiei, o tragedie, întrucât românii considerau această regiune un teritoriu străin. Guvernul bulgar a acceptat ca, pentru tot ce s-a creat în cei 27 de ani de stăpânire românească, să acorde compensaţii.

Ultimul act al tragediei basarabene

Ca şi cum raptul uneia din cele mai bogate regiuni ale ţării nu ar fi fost de ajuns, în septembrie 1940 sovieticii au învinuit România că nu ar fi respectat condiţiile ultimatumului, distrugând poduri, instalaţii, material rulant etc., pentru care guvernul de la Moscova a cerut României o despăgubire de 3 miliarde de lei. O comisie mixtă, condusă de general-locotenent R.I. Badin, din partea sovieticilor, şi de generalul Aurel Aldea, din partea română, a cercetat reclamaţiile prezentate de ruşi. Românii nu s-au lăsat intimidaţi, mai ales că pretenţiile erau exorbitante, astfel că discuţiile s-au prelungit până pe 6 noiembrie. Pe 14 noiembrie, când lucrările comisiei trebuiau reluate, sovieticii nu s-au mai prezentat, Molotov declarând că „nu se întrevede posibilitatea ajungerii la un acord“. A fost ultimul act al tragediei pierderii Basarabiei.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
856

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

harja-festivalul-placintelor_l1625.html

Hârja - Festivalul plăcintelor

Ediţia a opta a festivalului a fost organizată, la sfârşitul lunii noiembrie, la Pensiunea Margareta. Următoarele ediţii ale evenimentului vor avea loc numai în comuna Oituz.

Eveniment de pe agenda filialei Bacău a Asociaţiei Naţionale de Turism Rural, Ecologic şi Cultural (ANTREC), Festivalul plăcintelor a avut loc la sfârşitul lunii noiembrie în satul Hârja, din comuna Oituz (judeţul Bacău). „Dorim foarte mult să păstrăm tradiţia într-un sat mic, dar pitoresc, cu un cadru natural excepţional, dar şi cu tradiţii foarte interesante, cu oameni dornici să-şi arate talentele“, ne-a declarat Beatrice Grigoraş, preşedintele filialei ANTREC Bacău. Primele ediţii ale festivalului au avut loc la Bacău, Comăneşti şi la Ghimeş-Făget.

Miere, lapte, ţuică, vin şi bere au curs pe malurile Oituzului, în satul Hârja. Le-au adus gospodine şi gospodari pricepuţi din patru judeţe, Neamţ, Vrancea, Braşov şi Bacău, participanţi la a opta ediţie a Festivalului plăcintelor. Gazda festivalului a fost Pensiunea Margareta, construită într-un colţ de rai, binecuvântat de Dumnezeu, pe unde „laptele şi mierea au curs“, se vede treaba, dintotdeauna, motiv pentru care atâtea neamuri şi-au dorit, în istorie, să pună peste faţa locului graniţe pentru totdeauna. Organizatorii au anunţat că satul Hârja va fi, de acum încolo, casa bună a festivalului.

La Hârja, pe 26 noiembrie, a fost zi de iarnă. Uscată, fără zăpadă, dar cu un vânt tăios şi rece. În salonul Pensiunii Margareta însă era cald şi bine. Şi cum să nu fie, dacă acolo erau etalate toate produsele cu care au venit participanţii la festival!? Lângă bunătăţile rumenite în cuptoare şi tigăi (plăcinte cu brânză dulce sau iute, cu smântână sau cu ciuperci, cu spanac ori cu varză, cozonaci cu nucă, cu stafide sau cu rahat) vedete au fost plăcintele făcute după reţete vechi de sute de ani, ca mălaiul, vărzările sau găluştile cu prune, dar şi după reţete surprinzătoare, „de autor“, prin care cei înscrişi în concurs au ţinut să-şi dovedească fantezia, imaginaţia şi chiar cultura gastronomică. Dar, nici în curtea pensiunii, cu tot gerul care îţi pişca parşiv urechile, nu era chiar atât de rău, lângă ceaunul în care fierbea de ore întregi gulaşul, unde vinul fiert muia scorţişoara şi unde pe grătarul încins sfârâiau de zor fleici şi pulpe de pui.

În fapt, evenimentul a fost dedicat micuţilor din casele de copii, patru dintre echipele înscrise în concursul festivalului fiind de la Pensiunea Trifoi, din Hârja, de la Casa Prejmer şi de la Asociaţia Samariteanul, din Ghimbav (judeţul Braşov). Ele au concurat serios cu gospodinele de la Cofetăria Fonoca, din Oituz, cu cele de la Pensiunea Iris, din Scăricica (Neamţ) şi de la Asociaţia Fermierul Dămuc (Neamţ), dar şi cu o originală echipă de bloggeri (softcuisine.com şi talentculinar.com).

Festivalul a fost organizat în plin Post al Crăciunului, motiv pentru care multe dintre preparate au avut acest specific, după reţete care de regulă sunt păstrate cu sfinţenie din strămoşi. Invitatele de onoare ale manifestării au fost două bătrânele din Hârja, Tanti Sica, de 85 de ani, şi Mamaia Nuţa, de 80, participante, în concurs cu plăcinte făcute după reţete originale şi vechi.

Programul festivalului a fost completat de producţiile artistice ale unor formaţii de dansatori aflaţi încă la vârsta copilăriei, dar şi de cele ale Corului veteranilor din comuna Oituz. O notă aparte a avut-o filiala ANTREC Vrancea, care a prezentat atât producţiile vitivinicole şi apicole din zonă, cât şi tradiţiile perpetuate la Şcoala Populară de Artă din Focşani de meşterii Maria Lazăr şi Ion Stanciu.

Participanţilor le-au fost acordate premii şi diplome.

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1471
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Haraci şi peşcheş

În timp ce întreaga Peninsulă Balcanică, Serbia,
o parte din Ungaria devin paşalâcuri, Ţările Române, oficial, îşi păstrează independenţa, fiinţa naţională.

În tratatul încheiat de Bogdan al II-lea cu Sublima Poartă, în 1511, se consemnează „Poarta cunoaşte pe Moldova pe pământ liber şi nesupus“, iar mai departe se spune că „turcii nu vor putea cumpăra, nici stăpâni pământuri în Moldova, nici a se aşeza în ţară, a avea sau a face geamii nici într-un chip“.

La rândul său, domnitorul Vasile Lupu încheie cu sultanul Mahomed al IV-lea un tratat în care arată că „Moldova va păstra titlul de ţară neatârnată“. Sigur, aceste acte au şi prevederi care nu au fost niciodată respectate. În tratatul amintit se spune că „turcii pe care Poarta îi va trimite cu scrisori adresate domnitorului nu vor trece Dunărea, ci se vor opri pe malul opus, dând scrisorile în mâna unui boier care le va trimite domnitorului”.

Să ne amintim că, mai târziu, ceauşii vor trece Dunărea venind la Iaşi – deci încălcând prevede-rile tratatului –, unde vor arunca pe umărul stâng al domnitorului cârpa neagră rostind cuvântul mazâl, ceea ce însemna de cele mai multe ori condamnarea la moarte a celui care era în fruntea ţării.

Tot într-unul din aceste tratate se consemnează: „Marginile Moldovei se vor păstra neatinse în toată întinderea lor“. Că aceste prevederi s-au dovedit o literă moartă o dovedeşte faptul că, pentru a-şi exercita ameninţarea militară asupra Moldovei, în 1538 cetatea Tighina devine raia, iar Buceacul – la sud de o linie ce pornea din dreptul satului Fălciu (de astăzi) şi până la Nistru – este anexat Imperiului Otoman. Motivarea este limpede: cronicarul Mustafa Ali spune: „Pentru a avea întotdeauna mâna sa (a sultanului) asupra grumazului acelei ţări (Moldova).“

Muntenii pierd, de asemenea, Brăila împreună cu o însemnată zonă înconjurătoare care devine un teritoriu supus cârmuirii tur-ceşti, adică raia. Oraşul de la Dunăre va reveni Munteniei după 300 de ani prin tratatul de la Adrianopole.

Ploaie de galbeni

Tratatele amintite stabileau de fiecare dată tributul, o sumă fixă care nu a fost niciodată respectată. Haraciul cunoaşte sporuri succesive de la 3.000 de galbeni, în 1503, la 8.000 sub Bogdan al III-lea, 10.000 în 1527, 12.000 în a doua domnie a lui Petru Rareş, 30.000 la începu-turile domniei lui Alexandru Lăpuşneanu şi 65.000 în 1593. Mai exact, în aproape două decenii1, tributul a crescut cu circa 810%.

Şi toate acestea din cauza lăcomiei turcilor, dar mai ales a setei de putere a celor care se visau la tronul Principatelor Române. La sfârşitul secolului al XVII-lea, cronicarii vorbesc de sute de pungi, adevărată ploaie de galbeni. De altfel, pe parcursul a circa 100 de ani, în Muntenia s-a succedat în medie un domn la doi ani şi jumătate, iar în Moldova la trei ani şi şapte luni, fiecare dintre aceşti pretendenţi venind la Poartă cu uriaşe sume de bani menite să îmblânzească sultanul, vizirul şi alţi înalţi funcţionari. Toate acestea pe spinarea unui popor „atât de sărac într-o ţară bogată“, cum consemna acelaşi cronicar Mustafa Ali, cuvinte atât de valabile şi astăzi.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1068
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Helminţii care parazitează la porci

La porc s-au diagnosticat multe parazitoze provocate de helminţii care se localizează în stadiul de adult în tubul digestiv (stomac, intestin subţire, intestin gros). Cei mai mulţi dintre acei viermi au dimensiuni mici, iar importanţa lor este mult neglijată.

Localizarea

La porc sunt întâlniţi cu frecvenţă mai mare următorii helminţi (viermi rotunzi):

- Strongyloides cu diferite specii se localizează în duoden şi jejun, are dimensiuni mici, de 3-8 mm lungime, şi pătrunde adânc în mucoasa intestinului.
- Oesophagostomum dentatum, cu dimensiuni mici de 10-14 mm, se localizează în intestinul gros, iar larvele pătrund adânc în peretele intestinal, formând nişte noduli albicioşi, caracteristici.
- Trichocephalus suis este un vierme foarte subţire, de 4-5 cm lungime, care se fixează în mucoasa cecumului şi colonului.
- Nematozi din familia Spirocercidae, cu dimensiuni de 10-15 mm, se localizează în stomac, provocând noduli în peretele acestuia.
- Ascaris suum (limbricul) este un vierme de dimensiuni mari, femela ajungând până la 30 cm lungime, fiind frecvent întâlnit la porci.
- Trichinella spiralis se dezvoltă ca adult în intestinul subţire, iar ca larve în musculatura striată la acelaşi individ.

Organismele parazitate

Aceşti paraziţi acţionează asupra organismului-gazdă pe cale mecanică, provocând obstruarea lumenului intestinal, traumatizarea ţesuturilor prin care migrează, generând hemoragii în intestin, stomac, ficat, pulmon, antrenând în acelaşi timp germeni microbieni.

Astfel, la tineretul porcin enteritele şi bronhopneumoniile au frecvent şi cauze parazitare. Aceşti paraziţi eliberează toxine care acţionează nociv asupra întregului organism.

De asemenea, paraziţii interni, hrănindu-se cu substanţele nutritive din organismele parazitate, perturbă metabolismul glucidelor, protidelor, sărurilor minerale şi vitaminelor.

De asemenea, trebuie să ştim că unii paraziţi de la porc se transmit la om, cea mai gravă helminto-zoonoză fiind trichineloza, cu simptomatologie gravă la om.

Evoluţia clinică a acestor parazitoze ale porcului este în general ştearsă, subclinică. Diagnosticul acestor parazitoze se pune numai prin metode de laborator, iar pentru unele parazitoze diagnosticul este pus numai după sacrificarea animalului.

Profilaxie

Prevenirea infestării se face prin:

- deparazitarea adăposturilor cu ROMPARASECT5%, ROMPARASECT FORTE, SCABIZOL,
- deratizări permanente cu RATITOX şi BRODITOP.
- deparazitarea porcilor cu ROMOXIBENDAZOL, ROMIVERMECTIN.

Deparazitarea trebuie făcută tuturor animalelor din gospodărie, mai ales câinilor, care reprezintă gazde pentru mulţi paraziţi ce pot fi transmişi la celelalte specii de animale şi accidental la om. În hrana câinilor nu trebuie să se dea carne sau organe crude.

Prevenirea infestării omului se face prin controlul sanitar-veterinar al cărnii.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în medicină veterinară SC Romvac Company SA

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
5010
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Herghelia Tuluceşti nu a fost desfiinţată

O parte a efectivului de cai de la Herghelia Tuluceşti, din Direcţia Silvică Galaţi, a fost transferată la Herghelia Cislău, din Direcţia Silvică Buzău. Ambele direcții aparțin de Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva. Este vorba de calul Ghidran, o varietate anglo-arabă, de origine ungară, cu roba exclusiv roibă.

„Secția de cal Ghidran de la Herghelia Tuluceşti nu a fost desființată. Aici mai există încă 64 de exemplare, tineretul în vârstă de 1-3 ani, caii de vânzare și armăsarii pentru montă publică. Au fost mutate numai iepele mamă și armăsarii pepinieri“, a declarat Robert Bartha, directorul Direcției de Creștere, Exploatare și Ameliorare a Raselor, din cadrul RNP, pentru Lumea Satului.

Transferarea unor rase, dintr-o secţie de creştere a cabalinelor în alta, nu presupune desfiinţarea secţiilor din punct de vedere juridic, ci doar modificarea structurilor pe rase, pe categorii sau ponderea unor activităţi specifice creşterii cabalinelor.

Transferurile calului Ghidran între diferite herghelii de stat

- 1920 – Herghelia Bonţida;
- 1920 – Herghelia Sâmbăta de Jos;
- 1922 – efectivul este transferat în două locaţii: Depozitul de armăsari Graţi şi Herghelia Rădăuţi;
- 1924 – grupele sunt reunite la Herghelia Ruşeţu;
- 1941 – Herghelia Rădăuţi;
- 1944 – Herghelia Izvin;
- 1947 – Herghelia Bonţida;
- 1948 – Herghelia Rădăuţi;
- 1998 – Herghelia Tuluceşti.

Cauzele mutării cailor

Conform Romsilva, o echipă de lucru a analizat la începutul anului trecut, în cadrul unei serii de şedinţe comune, situaţia secţiilor de creştere a cabalinelor aflate în administrarea RNP, în condiţiile economice actuale. Au participat specialişti de la Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie „Prof. dr. G.K. Constantinescu“, Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti, Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor şi Direcţia de Creştere, Exploatare şi Ameliorare din cadrul Regiei. La finalul discuțiilor, a apărut un set de propuneri privind reorganizarea hergheliilor şi a depozitelor de armăsari.

În cazul efectivului de Ghidran de la Herghelia Tuluceşti, soluţiile propuse au fost transferul temporar la Herghelia Cislău şi reorganizarea activităţii ca fermă de producţie vegetală şi producţie de furaje, pentru secţiile de cabaline cu deficit.

Între cele mai importante cauze care au determinat identificarea soluţiilor amintite mai sus, pot fi enumerate infrastructura incompletă a acestei herghelii, care a creat disfuncţionalităţi în desfăşurarea tehnologiei de creştere şi ameliorare a cabalinelor.

Herghelia Tuluceşti a fost populată în anul 1998, într-un moment în care lucrările de construcţie şi modernizare nu au fost încheiate, astfel încât să satisfacă exigenţele desfăşurării tehnologiei de creştere, exploatare şi ameliorare a cabalinelor, specifice unei ferme de elită. Herghelia nu dispune de elemente esenţiale, precum adăposturi pentru tineret în creştere, secţii separate pentru adăpostire, păşunat şi mişcare, piste amenajate pentru antrenamentul, testarea tineretului în dresaj, spaţii şi construcţii suficiente pentru depozitarea furajelor, lipsa unui sediu administrativ şi altele.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
1020
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

hibrizi-de-porumb-marca-caussade-semence...

Hibrizi de porumb marca CAUSSADE SEMENCES

CAUSSADE SEMENCES este o companie multinaţională de origine franceză care ameliorează, multiplică, procesează şi comercializează sămânţă pentru 23 de specii de cultură. Comercializarea se desfăşoară în peste 34 de ţări, de pe toate continentele lumii. Programele de ameliorare pentru culturile din portofoliu răspund nevoilor şi cerinţelor arealelor de cultură cărora se adresează şi în egală măsură filierelor de utilizare. Porumbul este una dintre principalele culturi din portofoliu, de aceea ocupă o poziţie centrală în activitatea de cercetare-dezvoltare a companiei.

În fiecare an, graţie preocupărilor pentru inovaţie şi performanţă, CAUSSADE SEMENCES experimentează mai mult de 2.300 de hibrizi de porumb, dintre care doar 3-5% sunt reţinuţi pentru înnoirea portofoliului. Aceasta arată o bază genetică de selecţie extraordinară! Pentru primăvara anului 2010, compania lansează pe piaţă hibrizi pentru boabe, pentru siloz şi agro-energie.

Progresul genetic al programelor de ameliorare CAUSSADE SEMENCES s-a materializat prin îndeplinirea unor criterii generale de ameliorare, indiferent de destinaţia hibrizilor, cum ar fi: toleranţă mai mare la temperaturi mai scăzute, ceea ce permite începerea semănatului când în sol sunt 6°C, iar vremea este în curs de încălzire, cu toate beneficiile pe care le implică un semănat timpuriu; creşterea toleranţei la stresul hidric şi arşiţa atmosferică, obiectivul numărul 1 al programelor de ameliorare; creşterea netă a gradului de rusticitate a hibrizilor în vederea unei mai bune valorificări a substanţelor nutritive şi a apei, precum şi a creşterii toleranţei la factorii limitativi (frig, deficit hidric, cădere etc.). Simultan cu aceste criterii generale de ameliorare în funcţie de utilizarea finală a culturii de porumb, se urmăresc criterii specifice de ameliorare, după cum urmează:

- La porumbul pentru boabe: creşterea tuturor componentelor de randament şi a constanţei de producţie, ajungându-se ca un hibrid din noua generaţie (REALLI CS, LABELI CS, MAGGI CS, VENICI CS etc.) să aibă 18-20 de rânduri boabe/ştiulete, 39-40 boabe/rând şi o MMB între 350-360 g; obţinerea de varietăţi timpurii cu bobul dentat pentru a creşte randamentul acestor hibrizi şi a determina o pierdere mai rapidă a apei din bob, după maturitatea fiziologică, cum este cazul hibridului CLARITI CS; pierderea rapidă a apei din bob după atingerea maturităţii fiziologice, în special la hibrizii semitardivi şi tardivi; creşterea rezistenţei tulpinilor la frângere şi cădere, pentru a evita pierderile la recoltare şi îngreunarea acestei operaţiuni; creşterea toleranţei/rezistenţei la boli şi dăunători specifici etc.

Performanţele gamei de porumb pentru boabe au fost validate de institutele oficiale din Franţa, de cele pe teritoriul cărora activează subsidiarele/filialele CAUSSADE SEMENCES şi, în egală măsură, de fermieri. Ca o dovadă a celor menţionate mai sus stă faptul că institutul de omologare a noilor varietăţi din Franţa foloseşte ca martori şi hibrizi marca CAUSSADE SEMENCES. Şi asta spune tot când vorbim de PERFORMANŢA GENETICII CAUSSADE SEMENCES!

- La porumbul pentru siloz: crearea unor concepte inovative de produse în beneficiul crescătorilor de animale, cum este conceptul DUO CS, care constă în asocierea a două varietăţi de porumb având aceeaşi precocitate şi dezvoltare vegetativă selecţionate pentru complementaritate nutritivă şi digestivă; creşterea gradului de digestibilitate a plantei întregi, ajungând la un procent de 71-74%; creşterea conţinutului în amidon şi proteină în siloz, datorită raportului de 1:1 între planta întreagă şi ştiulete; accentuarea caracterului „stay green"; creşterea toleranţei/rezistenţei hibrizilor la agenţii fitopatogeni; creşterea rezistenţei la frângerea şi căderea tulpinilor etc. Programele de cercetare pentru portofoliul porumb siloz se desfăşoară în cadrul unui departament special creat în companie, numit CAUSSADE VALORIFICARE ANIMALĂ. Conceptul DUO CS reprezintă încununarea preocupărilor pentru INOVAŢIE în materie de porumb siloz. Acest concept ne diferenţiază clar de concurenţă şi ne aduce în poziţia de cea mai inovativă companie de seminţe pe segmentul porumb pentru siloz. Aşteptările companiei au fost răsplătite de către fermierii francezi şi nu numai, astfel încât CAUSSADE SEMENCES este lider de piaţă pe segmentul porumb siloz.
- La porumbul pentru agroenergie: maximizarea randamentului în s.u./ha; un conţinut de materie uscată de 32% la recoltare; o bună rezistenţă la cădere; un stay-green foarte marcat (limitează partea ţesuturilor lignificate „non-metanizabile"); o excelentă stare sanitară (pentru evitarea încorporării de plante infectate cu fungi patogeni care pot perturba activitatea microflorei care asigură fermentaţia). Hibrizi precum SEIDDI CS, FRANKI CS, CRAZI CS, ASTERI CS sunt cei mai vânduţi în Europa, în special în Germania, pentru obţinerea de biogaz.

Departamentul de Dezvoltare din cadrul companiei CAUSSADE SEMENCES SRL testează cel puţin doi ani toţi hibrizii propuşi pentru România şi apoi, în funcţie de nivelul de performanţă şi gradul de adaptabilitate, aceştia sunt incluşi în oferta comercială.

Testarea se face în reţeaua de staţiuni de cercetare ce aparţine Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice (SCDA – Teleorman, SCDA-Albota, SCDA-Caracal, SCDA-Secuieni, SCDA-Brăila etc.), la Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară a Banatului, în Centrele proprii de testare, precum şi în loturi demonstrative de producţie.

De aceea, îi asigurăm pe toţi cei care vor decide să cultive genetica CAUSSADE SEMENCES că au făcut cea mai bună alegere, întrucât hibrizii de porumb sunt perfect adaptaţi condiţiilor pedoclimatice şi tehnologice din România, ceea ce permite obţinerea unor producţii care asigură maximizarea profitului la unitatea de suprafaţă.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
4136

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Hibrizi RAGT de floarea-soarelui, în arşiţa Dobrogei

Ziua Fermierului, desfăşurată recent la Topraisar (Constanţa), a constituit un bun prilej pentru compania franceză de a-şi prezenta oferta de hibrizi performanţi de floarea-soarelui.

Evenimentul, organizat în parte-neriat cu BriseGroup, a început cu o scurtă prezentare a Grupului RAGT, susținută de Guillaume Mourgues, „șeful cel mare din Franța“, cum șușoteau emoționate câteva tinere.

Domnia sa a făcut un scurt istoric, începând cu anul 1919, când a fost creat Sindicatul Podişului Central „Aprovizionare, colectare, credit şi asigurări agricole“. Apoi, în 1944, a luat ființă RAGT SA (societate ano-nimă), iar în 1951 a început selecția plantelor.

Astăzi, RAGT s-a extins în toată Europa și chiar peste ocean, pe continentul american. A ajuns unul dintre liderii europeni în domeniul semințelor. Gama este foarte largă și cuprinde cereale păioase, plante furajere, porumb și sorg, floarea-soarelui, rapiță sau plante proteice.

La sfârșitul alocuțiunilor, cei aproape 200 de fermieri prezenți s-au deplasat în câmp, unde au primit explicații, în principal de la Cristian Arghir, director administrativ și dezvoltare.

Despre hibrizi, pe scurt

Sikllos CL: hibrid convenţional, semitimpuriu; conţinut ridicat de ulei în seminţe de 46-47%; talie medie spre înaltă, un capitul foarte bine dezvoltat şi acoperit, cu portul la 45º.

Ollimi CL: conţinut ridicat de ulei în seminţe de 45-46%, de tip oleic, cu conţinut de 82-84% acid oleic; talie medie, un capitul bine dezvoltat şi bine acoperit; posibilitate de a fi cultivat în zonele infestate cu lupoaie.

Mooglli CL: hibrid nou, înscris în catalogul european în 2010; este cel de-al doilea hibrid Clearfield şi de tip oleic existent în portofoliul RAGT; hibrid semitimpuriu, de talie medie, cu un aparat foliar mediu dezvoltat, un capitul bine fecundat, convex şi un MMB de 45-50 g; conţinut ridicat de ulei în seminţe de 47-48% şi bun conţinut în acid oleic de 84-86%.

Nallimi CL: hibrid nou, convenţional, înscris în catalogul european în 2010; este timpuriu, de talie mică (recoltare uşoară), cu un capitul bine dezvoltat cu portul la 45º; conţinut bun de ulei în seminţe de 44-45%.

Pollka CL: hibrid nou, în catalogul euro-pean în 2010; este timpuriu-semitimpuriu, de talie medie-înaltă, cu un conţinut foarte bun de ulei în seminţe de 48-49%.

Caracteristici generale

„Toți hibrizii prezentați aici, la Topraisar, se pretează la tehnologia Clearfield, deci prezintă rezistență la erbicidul Pulsar, a cărui substanță activă este imidazolina. De asemenea, au o bună rezistenţă la secetă şi arşiţă, foarte bună toleranţă la boli, precum Phomopsis, Plasmopara, Sclerotinia, dar și la rasele de mană existente în România“, a spus Arghir.

Domnia sa a adăugat că hibrizii prezintă o bună adaptabilitate la condiţiile de mediu, stabilitate şi excepţional potenţial productiv, confirmat atât în testările oficiale, cât şi în cultura mare. În plus, au o rezistenţă foarte bună la cădere şi frângere.

Se recomandă cultivarea cu densităţi de 50.000-55.000 plante/ha în regim neirigat şi 60.000-65.000 plante/ha în condiţii de irigare.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
3939
□
˚ Comentarii
□
□
˚ 1. Geo -- (8-April-2016)Ce parere aveti despre samanta de floare ragt siklos in zona de campie.?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

hibrizii-de-rapita-pioneer-generatia-vii...

Hibrizii de rapiţă Pioneer, generaţia viitorului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulHibrizii de rapiţă Pioneer, generaţia viitorului

La începutul lunii iulie, perioadă destinată între altele şi recoltării culturilor de rapiţă, firma Pioneer, alături de grupul-mamă Du Pont, în colaborare cu Ipso Agricultura şi Linzer – îngrăşăminte a organizat o demonstraţie practică în câmp la care au participat peste 250 de fermieri.

Acţiunea, al cărei principal scop a fost prezentarea noii generaţii de hibrizi de rapiţă Pioneer, analizarea comportamentul lor în cultură şi descrierea tehnologiilor aplicate, a avut loc la ferma Agrozootehnica Adunaţii Copăceni, judeţul Giurgiu. Cu ajutorul unei combine John Deere, prevăzută cu o extensie pentru rapiţă, s-a recoltat un lot demonstrativ de unsprezece hibrizi Pioneer. Producţiile rezultate au oscilat între 4.000 şi 4.800 kg/ha.

Tehnologia a fost cea practicată de Agrozootehnica în mod obişnuit în câmpurile comerciale, la care s-au aplicat 200 kg complexe şi aceeaşi cantitate de îngrăşăminte cu azot. Culturile au beneficiat şi de o irigare, dat fiind faptul că în această zonă seceta din toamnă a fost aprigă.

Este vorba despre portofoliul de hibrizi care se vor comercializa în acest an, respectiv nouă hibrizi din care trei de tip Maximus, adică semipitici, şi şase hibrizi convenţionali. Dintre hibrizii de talie joasă, fermierior le-a fost recomandat în mod special hibridul PR 45 D03, care are rezultate excepţionale de producţie şi este în al treilea an de vânzare, iar din cei cu talie normală, hibrizii PR 46 W14, PR 46 W31 şi PR 46 W10, care în condiţii bune de cultură pot ajunge la producţii de peste 5 tone.

Avantajele hibrizilor

Anul 2009 este cel de-al patrulea în care Pioneer vine cu hibrizi inovatori de rapiţă în România, deşi experienţa lor în ameliorare este de peste 20 de ani. Reprezentanţii Pioneer au anunţat că, începând cu anul acesta, firma vinde numai sămânţă de hibrizi care, în comparaţie cu soiurile, oferă un potenţial mai mare de avansare în ceea ce priveşte performanţele productive, conţinutul ridicat în ulei, precum şi caracteristicile agrotehnice.

O gestionare mai bună a apei, utilizarea mai eficientă a substanţelor nutritive, precum şi adaptabilitatea la diversele condiţii de mediu, toate acestea sunt avantajele aduse de sistemul radicular al hibrizilor, mult mai viguros decât cel al soiurilor. Cu noua generaţie de hibrizi, Pioneer speră să ajungă leader de piaţă şi la rapiţă, cum este în prezent la porumb şi floarea-soarelui!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
2624
□
˚ Comentarii
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Hidrologii ne îndeamnă la calm

Prognoza hidrologică lunară pentru primele trei luni ale acestui an este mai mult optimistă decât îngrijorătoare, atât pe cursurile râurilor interioare, cât şi pe Dunăre.

Câteodată, râurile interioare vor curge liniştit

În luna ianuarie 2010, în condiţiile meteorologice prevăzute (prognoza elaborată de ANM pentru intervalul ianuarie-martie 2010), pe baza elementelor statistice de lungă durată şi având în vedere situaţia debitelor de la sfârşitul lunii decembrie, se estimează că regimul hidrologic se va situa peste mediile multianuale lunare pe râurile din bazinele hidrografice: Vişeu, Iza, Tur, Crasna, Barcău, Crişuri, Someş, Bega, Timiş, Bârzava, Moraviţa, Caraş, Nera, Cerna, Jiu, Argeş, Ialomiţa, Bistriţa. Sub aceste valori vor fi debitele pe celelalte râuri.

Ca urmare a cantităţilor de precipitaţii excedentare prognozate şi a variaţiilor mari de temperatură se pot produce creşteri importante de debite şi niveluri, cu posibile depăşiri ale cotelor de apărare.

Februarie şi martie, două luni… secetoase

În luna februarie, regimul hidrologic se va situa la valori cuprinse între 50-80% din normalele lunare, mai mari (80-100%) pe râurile din bazinele Vişeului, Izei, Argeşului şi Ialomiţei şi mici (30-50%) pe râurile din bazinele hidrografice: Vedea, Rm. Sărat, Bârlad şi pe cele din Dobrogea.

În luna martie, regimul hidrologic se va situa la valori cuprinse între 50-80% din normalele lunare, mai mari (80-100%) pe Vişeu, Iza Tur şi mai mici (30-50%) pe râurile din bazinele Oltului inferior, pe Vedea, Putna, Rm. Sărat, Bârlad şi pe râurile din Dobrogea. Valori peste normalele lunare se vor înregistra pe Prahova.

Vor fi şi blocaje de gheţuri

În lunile ianuarie şi februarie, formaţiunile de gheaţă vor avea intensităţi şi extinderi variabile, mai ales pe râurile din zona de munte din nordul, estul şi centrul ţării. Formaţiunile de gheaţă vor putea produce prin evoluţia lor blocaje de gheţuri pe unele sectoare de râu, cu variaţii importante de niveluri, îndeosebi pe unele râuri din următoarele bazine hidrografice: Bistriţa, Olt, Mureş, Vişeu, Iza şi Someş.

În luna martie formaţiunile de gheaţă vor fi în diminuare, restrângere şi chiar eliminare spre sfârşitul lunii. Totuşi, în unele zone ele vor determina creşteri artificiale de niveluri şi debite, chiar cu depăşirea COTELOR DE APĂRARE pe unele râuri din nordul, centrul şi estul ţării (în special pe Vişeu, Iza, pe cursurile superioare şi mijlocii ale Someşului, Mureşului, Oltului, Bistriţei şi pe unii afluenţi ai lor). De asemenea, sunt posibile creşteri mai importante de niveluri şi debite, cu depăşirea COTELOR DE INUNDAŢIE şi ATENŢIE pe unele râuri din zonele de deal şi munte ca urmare a cantităţilor de precipitaţii cu tendinţă de excedent prognozate şi cedării apei din stratul de zăpadă.

Dunărea va atinge un maxim în martie

Prognoza debitelor medii şi extreme lunare pe Dunăre la intrarea în ţară (secţiunea Baziaş) pentru lunile ianuarie, februarie şi martie 2010 indică următoarele valori:

În tabel, în coloana „m.a.“ sunt prezentate valorile medii multianuale ale debitelor corespunzătoare lunilor ianuarie, februarie şi martie 2010.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
749
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

hipertensiunea-ucigasul-tacut_350.html

Hipertensiunea, „ucigaşul tăcut“

Tensiunea arterială are două componente: tensiunea arterială sistolică - numărul mai mare, care reprezintă presiunea inimii generată pentru a pompa sângele de la inimă spre celelalte organe - şi tensiunea arterială diastolică - numărul mai mic, care ne arată presiunea vaselor sangvine în momentul în care inima se umple cu sângele venit din restul corpului.

Învăţaţi să măsuraţi!

Tensiunea arterială este considerată normală atunci când valoarea sistolică este mai mică de 140 mm col Hg, iar cea diastolică mai mică de 80 mm col Hg.

Tensiunea fundamentală e considerată a fi cea măsurată dimineaţa, înainte de a mânca şi după perioada de odihnă de peste noapte.Valorile tensiunii arteriale sunt de obicei mai scăzute dimineaţa şi mai ridicate spre seară, mai scăzute vara şi mai ridicate iarna.

De regulă, presiunea sistolică creşte odată cu vârsta. Cu toate acestea, după 60 de ani, presiunea diastolică începe să scadă lent, deoarece vasele sangvine îşi pierd din elasticitate şi devin rigide.

Măsurarea corectă a tensiunii arteriale prin metoda clasică - aparate cu mercur - sau aparate electronice trebuie să respecte câteva reguli:

- măsurarea tensiunii arteriale se face după 5 minute de repaus, şezând;
- braţul trebuie să fie la nivelul inimii;
- nu trebuie să fumaţi cu minimum 15 minute înaintea măsurătorii;
- nu consumaţi cafea în ora precedentă examinării;
- la pacienţii peste 65 de ani, diabetici sau sub tratament antihiper-tensiv, tensiunea arterială se va măsura şi în picioare, imediat după schimbarea poziţiei şi la câteva minute după.

Când inima bate a... hipertensiune

Dacă tensiunea creşte cu cel puţin 2 mm Hg peste valoarea medie, când este măsurată în condiţii de repaus şi de calm, este un semn de hipertensiune.

Aceasta implică o suprasolicitare din partea inimii, care trebuie să pompeze sângele contra unei presiuni superioare. Astfel apare îngroşarea pereţilor ventriculilor şi poate duce la insuficienţă cardiacă. Hipertensiunea poate acţiona şi asupra sistemului nervos central, declanşând dureri de cap, ajungând chiar şi la accident vascular cerebral. Valoarea acesteia creşte cu vârsta, din cauza pereţilor arteriolelor şi a vaselor mici, care îşi pierd elasticitatea şi se pot rupe, prin depozitarea de săruri de calciu.

Principalele semne ale hipertensiunii arteriale sunt: cefalee matinală în regiunea occipitală, ameţeli, insomnie, amorţirea membrelor. Se recomandă un regim alimentar bogat în minerale.

Printre cauzele producerii hipertensiunii se află: ereditatea în 60% din cazuri, obezitatea, consumul mare de sare (necesarul de 3-4 g/zi) şi stresul.

Ce este tensiunea arterială oscilantă?

Este important de ştiut că oscilaţii ale tensiunii arteriale pot să apară şi în funcţie de locul în care se desfăşoară măsurătorile. De exemplu, în cabinetul medical pacientul poate avea o tensiune crescută, dar o măsurătoare efectuată în condiţiile obişnuite de mediu ale pacientului poate arăta valori normale. Această situaţie este cunoscută sub numele de „hipertensiune de halat alb”.

Semnele afecţiunii sunt greu de identificat. Tensiunea oscilantă este destul de periculoasă pentru că, de cele mai multe ori, simptomele ei nu sunt resimţite în mod evident. Dacă există, simptomele sunt estompate: dureri de cap, ameţeli, tulburări de vedere şi auz, hemoragie nazală, senzaţie de presiune toracică. Ele devin sesizabile în momentul în care hipertensiunea s-a instalat deja. Chiar şi atunci, sunt deseori ignorate sau tratate simptomatic, fără a investiga cauza reală. Datorită caracterului ei asimptomatic, hipertensiunea a fost numită „ucigaşul tăcut”.

Ţineţi boala sub control!

Chiar dacă tensiunea arterială oscilantă nu afectează stilul de viaţă al pacientului, salturile hipertensive trebuie controlate şi prevenite. Un pacient care suferă de o astfel de afecţiune nu trebuie să renunţe la supravegherea medicală. Medicul este cel care trebuie să identifice factorii de risc, să îi măsoare tensiunea frecvent şi să îl ţină sub observaţie.

Mai mult, sunt recomandate câteva modificări ale stilului de viaţă: reducerea consumului de sare, scăderea greutăţii corporale dacă pacientul este obez sau supraponderal, întreruperea fumatului, suprimarea consumului de alcool. Toţi aceşti factori pot contribui la creşterea tensiunii arteriale şi la instalarea hipertensiunii. Dacă sunt însă corectaţi, tensiunea poate reveni la parametri normali.

Grija pentru alimentaţie este importantă

În cazul unei tensiuni arteriale oscilante, este esenţial regimul ali-men-tar fără grăsimi animale (coleste-rolul scade calitatea peretelui arterial, reducându-i elasticitatea), carne de porc, prăjeli, cafea, alcool, ţigări, sare (care reţine apa în organism şi creşte volumul sangvin), conserve.

Alcoolul nu numai că face să crească tensiunea, dar chiar produce tensiune. Se recurge la un regim naturist în care să predomine alimentele hipotensoare: usturoi, ceapă, salată, urzici, hrean, leuştean, sfeclă, mult peşte gras pentru acizii omega-3, cereale integrale.

Este recomandată evitarea efortului fizic excesiv, a tensiunii nervoase, cât şi menţinerea greutăţii în limitele normale. Sunt necesare plimbări zilnice şi chiar gimnastică medicală. O simplă alergare face să crească tensiunea, dar efortul prelungit duce la scăderea tensiunii sistolice.

Irina TRUŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
2466
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Hipodromul Ploieşti, sub pecinginea dezastrului

Trebuie să scriu despre hipodromul din Ploieşti, singurul destinat cailor de trap din România, şi mă doare cumplit inima. De fapt, ce hipodrom? Trebuie să scriu doar despre o ruină. Despre o epavă. Despre nimicul care mai e la momentul acesta în locul falnicului edificiu de odinioară. Conflicte de interese, contracte nerespectate sau întocmite prost, stoparea activităţii, greşeli şi dezinteres din partea autorităţilor, poate şi alte pricini, cum ar fi folosirea viitoare a zonei pentru construcţia unui cartier de lux, au făcut ca la intrarea în Ploieşti, dinspre Bucureşti, să se întindă în faţa privirilor curioase o privelişte dezolantă, chiar dezastruoasă.

Primăria, italienii şi procesul

Când s-a desfiinţat, după 2000, Societatea Naţională „Cai de Rasă“, din care făcea parte şi hipodromul de la Ploieşti, a trecut în administrarea Consiliului Local Ploieşti, care s-a gândit să-l scoată la licitaţie. În august 2005 este concesionat societăţii italiane Ippodromi&Citta pentru 49 de ani. Aceasta, specializată în activitatea hipică, s-a angajat prin contract să facă până în anul 2009 investiţii de peste 4,5 milioane de euro, printre obiectivele propuse şi asumate fiind şi realizarea unui nou circuit de curse, a unei piste concentrice, a unor parcări şi a unor spaţii special amenajate pentru organizarea de pariuri.

La momentul privatizării, hipodromul din Ploieşti avea peste 160 de trăpaşi, care aparţineau crescătorilor particulari de la hergheliile Ruşeţu şi Dor Mărunt şi de ei se ocupau peste 60 de salariaţi. Sigur că nu mai era ce fusese odinioară, înainte de Revoluţie, recte, când veneau mii de spectatori din toată ţara ca să vadă cursele de la Ploieşti, dar nici nu se prevestea sfârşitul care avea să vină în scurt timp.

Trăpaşii de altădată

La Ploieşti e jale, dar nici în altă parte nu stă treaba pe roze când vorbim despre cai. La ora aceasta, graţie numărului de cabaline, aproape 950.000, România se află pe locul al cincilea în lume. Dintre cei 10.000 de cai de rasă, 4.000 sunt ai statului, restul aparţinând unor proprietari particulari. Şi, deşi la noi hipismul trage să moară, alte state vin să ia cai de rasă de la noi, cu care, culmea, organizează curse...

Pursânge Englez, Pursânge Arab, Lipiţan, Trăpaş, Huţul sunt doar câteva dintre rasele de la noi. Şi când te gândeşti că, pe când la noi se organiza primul derby de trap, în 1924, alte ţări nici nu auziseră de aşa ceva. Roata istoriei... Specialiştii şi iubitorii de cai fac apel la autorităţi ca să încerce revigorarea hipismului. În alte ţări, el aduce profituri fabuloase. La noi, la momentul ăsta mor caii de foame.

Afară vopsit gardul, înăuntru... ologul

Deci italienii au devenit proprietari peste tot ce însemna hipodromul. Au adus nişte nisip, au mai văruit câte un grajd, au mai schimbat câte o uşă. Adică investiţii mărunte. Nu se ştie dacă ar fi mers în ritmul acesta cu băgatul banilor ori s-ar fi ocupat serios, pentru că, deşi făcuse singură concesionarea, Primăria Ploieşti stopează, culmea, după ce încheie toate actele, derularea contractului şi acţionează firma Ippodromi&Citta în justiţie. Oficial, s-a spus că n-au fost îndeplinite obligaţiile contractuale. De ce a fost, totuşi, contestat câştigătorul licitaţiei organizate tot de primărie? E greu de spus. Sau, poate nu.

Acuzaţii grave

Multă vreme în urbe s-a auzit că Sergio Pileri, reprezentantul societăţii italiene, ar fi fost implicat în multe scandaluri legate de mafia din Palermo şi primăria a încercat evitarea unei astfel de asocieri.

Odată declanşat litigiul, lucrurile şi lucrările preconizate spre înfăptuire la hipodrom s-au oprit. Marele dezastru a început să se întindă ca o pecingine. Totul s-a năruit şi s-a surpat sub ochii iubitorilor de cai. Italienii nu au mai permis desfăşurarea curselor pe arenă şi trăpaşii au început să fie o problemă pentru deţinătorii lor. Aceştia, organizaţi în Asociaţia Societatea Română de Trap, condusă de Marian Manea, au protestat şi au trimis memorii şi reclamaţii mai multor foruri.

Dar nimeni nu a intervenit în conflictul dintre cele două părţi. Şi, pentru că nu mai puteau să suporte cheltuielile legate de întreţinerea cailor, proprietarii i-au vândut pe câteva sute de lei unor gospodari de la ţară, care folosesc la muncile câmpului cai de rasă de la Hipodromul Ploieşti... Celor care încă mai păstrează bidivii de rasă, italienii le-au interzis să mai intre pe pistă, fie şi pentru antrenamente. Acum, în grajdurile coşcovite şi părăginite mai sunt vreo 60 de trăpaşi.

În vremurile înfloritoare ale hipodromului, aici se găseau peste 250 de exemplare, unele valorând chiar 20.000 de euro. Dacă nu mai sunt trăpaşi, şi cursele de trap sunt la noi, din păcate, pe cale de dispariţie. Şi, cu amărăciune, o spun şi eu cum au mai spus-o şi alţii: ce n-a reuşit să oprească mocirla celui de-al Doilea Război Mondial au reuşit nişte italieni şi, chiar dacă indirect, Primăria Ploieşti.

Ippodromi&Citta vrea să-şi recupereze investiţiile, autorităţile locale vor hipodromul. Tribunalul Prahova, secţia Contencios, şi mai apoi Curtea de Apel Ploieşti, în şedinţa din 22 mai 2008, i-au obligat, prin hotărâre definitivă şi irevocabilă, pe italieni să permită antrenamentele trăpaşilor şi chiar să ţină curse de trap. Numai că nimic din ce au decis instanţele nu s-a pus în practică. A fost şi un zvon cum că hipodromul ar putea trece la Romsilva. Dar ce să facă Romsilva cu epava de la Ploieşti?

Bani din hipodrom

Şi, totuşi, se zvoneşte că dezinteresul şi abrambureala de la hipodromul din Ploieşti ar fi direcţionate cu ţintă. Atent controlate. Zona ar fi, ca să n-o mai lungim, atractivă şi interesantă pentru construcţia de locuinţe. Mai precis, cele 23 ha care au mai rămas din cele 400 pe care le avea hipodromul după Revoluţie – restul a dispărut ca şi cum ar fi fost un ac sau ca şi cum a fost înghiţit de căpcăuni, nu există documente, nu sunt dovezi că a luat cineva atâtea hectare; bătaia peştelui a fost, după cum vorbeşte târgul, între primăria din Ploieşti şi cea din Bărcăneşti, localitate vecină cu Ploieştiul, care au distribuit după bunul plac terenul hipodromului – ar fi o vacă foarte bună de muls pentru constructori.

Un complex rezidenţial ar fi mină de aur pentru mulţi. Unde s-au dus banii obţinuţi din dispariţia celor 377 ha? Cine i-a luat? În ce buzunare au intrat? Organele în drept nu au făcut cercetări. De altfel, după Revoluţie s-au „topit“ şi alte lucruri, spaţiile de pariuri fiind unele dintre ele. Unde s-ar duce acum banii de pe celelalte 23 ha care mai sunt la hipodrom? Greu de spus, cert este doar faptul că vorbim despre multe zeci, poate chiar sute de milioane de euro.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
1928

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

horodistea-locul-unde-s-a-nascut-si-a-pa...

Horodiştea, locul unde s-a născut şi a păşit un sfânt

Dacă n-ai în fire dorinţa de a afla, de a cunoaşte ai trece în viteza maşinii şi prin Horodiştea, dar şi pe lângă locul unde s-a născut şi a copilărit unul dintre ultimii sfinţi ai Bisericii Ortodoxe Române, Ioan Iacob de la Neamţ, Românul sau Hozevitul. Un simplu indicator, plantat într-un sătuc de-un molcom ireal în vârtejul lumii de azi, sigur rămâne neobservat. Aşa că, aflat poate într-o călătorie unică în viaţă prin Păltinişul Botoşanilor, omul s-ar putea să rateze şansa de a păşi pe locul unde a trăit un sfânt! E mare păcat că nu se face mai mult pentru a atrage atenţia trecătorului.

Horodiştea a rămas cum a trăit şi Sf. Ioan Iacob, în mare modestie. E un sat din comuna Păltiniş, care adună la un loc vechiul Crăiniceni, acolo unde s-a născut sfântul, Horodiştea, şi Satul Nou. Aşezat pe malul Prutului, într-o zonă unde râul desenează nume-roase meandre, cătunul a îmbătrânit şi l-au lăsat bătrân şi vremurile, care n-au ajuns să toarne un milimetru de asfalt pe străzile laterale. Dar ce-i al lui e al lui: e cald, calm şi frumos, de parcă acum s-ar fi desprins din poveştile de demult.

O casă şi o biserică în miniatură

La Casa Memorială se ajunge coborând nişte trepte direct din DN26, Dorohoi-Răduţi Prut. Recompusă şi reconstruită prin grija Mitropoliei Iaşilor şi a autorităţilor botoşănene, replica în timp a casei în care s-a născut Sf. Ioan Iacob arată ca o jucărie mai mare. De fapt, nu-i cine ştie ce diferenţă între micuţa construcţie şi majoritatea locuinţelor din sat.

Probabil această statornicie şi încremenire în timp dau farmecul locului... În imediata apropiere, un localnic cu nume predestinat, Manole (Marin), ajutat de săteni, a ridicat o biserică, şi ea în miniatură, nedeschisă însă niciodată, din nişte considerente care nu au loc în această pagină. Casa memorială este vizitată rar. Dar poveştile sunt atât de vii! Fiecare are de spus câte ceva despre ruda îndepărtată, devenită sfânt.

Orfan de la 2 ani

Ilie, aşa l-au botezat părinţii, s-a născut în 1913. Mama sa a murit la şase luni de la naştere, iar tatăl şi-a găsit sfârşitul doi ani mai târziu, în război. Timp de 10 ani a fost în grija bunicii Maria, dar şi aceasta s-a stins, lăsându-l singur pe lume. Fiind un elev eminent, rudele l-au îndrumat spre Teologie, dar simţindu-se chemat la o viaţă mai înaltă, tânărul Ilie a plecat la călugărie, la Mănăstirea Neamţ, unde a primit numele de călugăr Ioan. Un dor mistuitor îl chema însă în Ţara Lui Hristos, unde a nevoit timp de 24 ani.

Nevoirea în Ţara Sfântă

Primii ani i-a petrecut aproape de Marea Moartă, în pustiul Qumran, apoi a stat într-un lagăr pe Muntele Măslinilor, a fost hirotonit preot în Biserica Sfântului Mormânt, fiind numit, ulterior, egumen la Schitul românesc Sf. Ioan Botezătorul, de pe Valea Iordanului. În 1952 intră în obştea mănăstirii Sf. Gheorghe Hozevitul, din pustiul Hozeva, iar în 1953 se retrage, pentru şapte ani, în Chilia Sfintei Ana.

A murit în 1960, la vârsta de 47 de ani, fiind îngropat în peşteră. Martorii spun că, la înmormântare, chilia s-a umplut de păsărelele pe care Sf. Ioan le îngrijise până atunci. După 20 ani, în 1980, trupul său s-a aflat întreg, semn că Dumnezeu l-a preamărit şi l-a numărat în ceata sfinţilor. Moaştele sale au fost duse, cu încuviinţarea patriarhului Benedict al Ierusalimului, la Biserica „Sf. Ştefan“, unde se află şi astăzi, fiind cinstite de toţi ortodocşii din lume. Sf. Sinod al BOR l-a trecut în rândul sfinţilor la data de 20 iunie 1992, sub numele de „Sf. Cuvios Ioan de la Neamţ – Hozevitul“, fixându-i-se prăznuire pe data de 5 august, ziua mutării la cele veşnice.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
721

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

horticultura-probleme-multe-solutii-puti...

Horticultura, probleme multe, soluţii puţine > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulHorticultura, probleme multe, soluţii puţine

În timp ce viticultura s-a mai redresat în ultimul timp, asta şi datorită susţinerii venite prin Programul de Reconversie, problemele din pomicultură şi legumicultură se acutizează pe zi ce trece. Îndemnat de această stare a lucrurilor ce impune luarea unor măsuri urgente, la mijlocul lunii ianuarie ministrul agriculturii s-a întâlnit cu reprezentanţii sectorului legume-fructe, membri ai celor două organizaţii importante de profil: Interprofesionala Legume Fructe condusă de Aurel Tănase şi Asociaţia Naţională Profesională Legume Fructe, care în prezent îl are ca vicepreşedinte pe Mircea Croitoru. Ministrul a vrut să vadă ce se poate face pentru ca aceste două sectoare să intre într-o zonă de performanţă şi mai ales de conlucrare. El le-a atras atenţia producătorilor asupra faptului că, dacă în aceşti trei ani de PNDR (Programul Naţional de Dezvoltare Rurală) rămaşi nu reuşesc să se organizeze şi să valorifice aceste scheme de sprijin care le sunt adresate, vom rămâne pentru totdeauna importatori de legume şi fructe.

Întrebări fără răspuns

Acestea au fost enumerate de însuşi ministrul Valeriu Tabără, care a dovedit că este la curent cu problemele întâmpinate, dar a vrut să afle de la reprezentanţii celor două organizaţii cum văd ei soluţionarea acestora, în condiţiile în care lor le revine rolul cel mai important, acela de a se organiza, astfel încât măsurile luate să poată fi aplicate cât mai eficient.

Esenţială, după părerea ministrului, este reţeaua de depozite şi de pieţe de gros fără de care nu se poate merge mai departe. Întrebarea la care nu a găsit însă răspunsul este: ce tip de depozite trebuie să fie asimilate?

Ce şanse mai au producătorii, în condiţiile în care comerţul cu legume în drum nu mai poate funcţiona, iar sistemul actual de pieţe nu le este favorabil este o altă necunoscută care pe scurt poartă numele de valorificare. „Trebuie purtate discuţii cu primăriile pentru că nu se poate să elimine toţi producătorii din pieţe şi să lase numai bişniţarii”, a declarat ministrul.

O altă nemulţumire a sa ţine de Programul „Fructe în şcoli” care, din spusele ministrului, a fost făcut pentru sistemul românesc nu ca să aducem fructe din import, aşa cum se întâmplă de altfel încă de la începutul derulării acestuia.

În prezent sunt alocate surse financiare substanţiale pentru susţinerea grupurilor de producători. Care sunt cauzele pentru care cele înfiinţate, puţine la număr, funcţionează greoi sau deloc?

Blocajul grupurilor de producători

Acesta a fost de altfel şi motivul pentru care Mircea Croitoru, preşedintele Grupului de Producători „Legume Fructe Matca”, a solicitat întâlnirea cu ministrul agriculturii. El a semnalat problemele întâmpinate de către grupurile de producători existente în România reclamând existenţa unora dintre acestea care sunt simple

„purtătoare de ştampilă“ şi a căror politică nu este dusă, aşa cum ar fi normal, în sprijinul dezvoltării fermelor de semisubzistenţă. Din spusele liderului, în cele mai multe din cazuri producătorii se înscriu în grup pentru că au nevoie de o adeverinţă fără de care nu pot accesa programele de finanţare. Însă, după ce o obţin, consideră că nu mai au nicio obligaţie. „Mai grav este nu faptul că nu-şi plătesc cotizaţia, ci acela că nu mai putem respecta contractele de livrare întrucât nu reuşim să adunăm marfa”, afirmă Mircea Croitoru.

Vădit deranjat de această mentalitate pur românească a producătorilor, ministrul a dat câteva exemple de bună organizare din ţară şi mai ales din străinătate şi le-a promis că le va organiza o întâlnire cu o cooperativă din sudul Bavariei care livrează legume la toate restaurantele din Germania. El i-a atenţionat pe producători că, dacă vor merge în continuare pe principiul că împreună nu se poate, vor rămâne, cum s-ar spune, …de căruţă. „Vă rog să vă asociaţi pentru că numai aşa vom putea rezolva problemele. Faceţi-vă depozite pentru că sunt bani. Altfel, în zadar ne luptăm cu supermarket-urile,” au fost cuvintele ministrului.

Marele of, irigaţiile

În vreme ce ministrul vede în organizare principala disfuncţionalitate, producătorii consideră că, oricât s-ar asocia, irigaţiile rămân marea problemă, fără de care nu se poate face legumicultură. Ei spun că, în urma sistării subvenţiilor pentru energia electrică, costul cu irigarea unui hectar de legume ajunge între 400 şi 700 de lei în funcţie de treapta de irigare. Acesta este însă cazul cel mai fericit, în care apa ajunge la utilizator.

Problema irigaţiilor loveşte şi în procesatorii de legume care, din acest motiv, sunt puşi în situaţia de a-şi aduce materia primă din Ungaria, Turcia, Moldova. Este cazul celor de la Contec Tecuci, care declară că, deşi au investit în ultimii ani 80 milioane de euro în fabrică, din lipsa materiei prime nu mai au capacitatea de a produce pentru acoperirea investiţiilor. Anul trecut, de exemplu, au încheiat contract pentru 7.000 tone de legume, dar au achiziţionat numai 1.000 de tone. Lipsa de fonduri pentru reabilitarea sistemului de aducţiune îi împiedică pe producătorii din bazinul legumicol Tecuci să practice o legumicultură modernă, în condiţii de rentabilitate şi demnă de secolul în care trăim.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1129

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Horticultura românească Prof. dr. Ioan Ceauşescu

Domnul Ioan Ceauşescu revine în actualitatea publicistică printr-o lucrare care îndeamnă la meditaţie. Fără să facă referire la neoreformatorii ultimilor 20 de ani, Ioan Ceauşescu propune spre studiu un sistem economic care a dăinuit în România timp de mai bine de trei decenii: „Strategia organizării horticulturii româneşti“. Ultimul produs al demnitarului agricol comunist, sub mandatul căruia horticultura românească avea să dobândească performanţe ce ne situau în elita europeană, este departe de a evoca epoca măreţiilor unui sistem agricol prăbuşit.

Dincolo de nostalgie

În cartea sa, domnul Ioan Ceauşescu nu face altceva decât să prezinte realizările unor oameni din interiorul unui sistem socialist care s-au înfruntat în plan profesional cu nişte profesionişti capitalişti de excepţie. Ioan Ceauşescu nu şi-a arogat niciodată calitatea de a fi cel mai mare reformator al horticulturii socialiste. El mărturiseşte că adevăratele creiere ale modelului reformator, promovat sub gestionarea sa, se află în interiorul sistemului. Calitatea lui stă în înţelepciunea de a aşeza specialiştii pe o organigramă care să le ofere posibilitatea exprimării şi materializării unor idei novatoare ce par a le fi interzise astăzi.

Un om, o viaţă, o enormă presiune

Coordonatorul lucrării lui Ioan Ceauşescu, lansate pe piaţă zilele trecute, vrea să ne inducă ideea că autorul moral al ridicării horticulturii româneşti la cotele înalte ale performanţei se substituie, în fapt „omului care este sclavul pasiunilor sale“. Niciodată el nu a făcut caz de capacitatea sa profesională. El a adus mereu în prim-plan calităţile profesionale ale colaboratorilor din jurul său. Pe aceştia îi evocă mereu, inclusiv pe acei care îl fac uitat. Coordonatorul noului produs editorial al profesorului universitar Ioan Ceauşescu, Alexandru Dida, afirmă în prefaţa lucrării că, în esenţă, omul care face confesiunile profesionale de faţă este unul ce a crezut cu putere în destinul său, călăuzit fiind de ideea performanţei şi eficienţei. Lucrarea pe care ne-o prezintă astăzi Nelu Ceauşescu are în urma sa alte 270 de studii ştiinţifice, toate având drept scop cunoaşterea şi asimilarea celor mai noi tehnologii aplicate în horticultura ţărilor dezvoltate. În cele trei decenii de activitate, nu a existat zonă horticolă în România în care să nu fie implicat Nelu Ceauşescu. Nu au existat specialişti care să nu se bucure de sprijinul său în tot ce au făcut pentru progresul horticulturii româneşti.

Noua lucrare a lui Ion Ceauşescu este structurată pe trei mari capitole. Primul abordează strategia de dezvoltare a horticulturii româneşti în perioada 1957-1989. Partea a doua şi a treia ţin de activitatea sa în plan ştiinţific. Bilanţul activităţii sale rămâne scris în documente statistice ce nu pot fi contestate. Evoluţia horticulturii româneşti se concretizează în randamentele competitive, dar mai ales într-o calitate fără egal a legumelor şi fructelor româneşti. Mai ales într-o perioadă în care fermierii occidentali recurgeau la aplicarea nesăbuită a unor substanţe chimice otrăvitoare pentru sporirea producţiilor. Retras undeva într-o casă din apropierea Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară, Ion Ceauşescu încearcă să ne reamintească că se află printre noi şi nu pretinde decât un mic respect pentru ceea ce a făcut pentru unii dintre semenii noştri şi cu deosebire pentru clădirea unei horticulturi performante, care doar cu numele era comunistă.

Iosif Pop

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1494
□
Comentarii
□
□

1. Niculai Popandron -- (6-February-2011)Multumesc fostului ministu al horticulturii, profesorului Ion Ceausescu pentru faptul ca a dorit sa ne reaminteasca la ce nivel a ajuns horticultura romaneasca pana in 1990. Sper ca cei care au condus destinele agriculturii romanesti in ultimii 20 de ani sa ne prezinte situatia in care a ajuns horticultura noastra.Se pare ca le este imposibil atata timp cat nu se cunosc datele corecte privind suprafetele si productiile realizate.Cum sa se elaboreze strategii in asemenea conditii.Am ajuns o tara mare importatoare de produse horticole.Unde ne sunt patriotii de altadata.Oare cand ne vom destepta.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Hrănirea cailor de muncă în perioada de iarnă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulHrănirea cailor de muncă în perioada de iarnă

Randamentul oricăror animale de muncă depinde de modul lor de hrănire şi îngrijire.

În alimentaţia cailor în perioada de iarnă se utilizează îndeosebi furajele voluminoase şi concentratele şi în proporţii mai reduse suculente. Din categoria fânurilor, cele mai recomandate sunt fânurile de livadă, trifoiul, lucerna şi iarba de Sudan. Otava, consumată cu plăcere de cai, are în general valoare inferioară fânului.

Din categoria nutreţurilor grosiere, se utilizează în mod obişnuit paiele şi vrejii de mazăre şi trifoi după treierat. Caii consumă cu plăcere paiele, în special pe cele de grâu şi ovăz care sunt şi cele mai hrănitoare, acestea având însă mai degrabă rolul de balast, ce contribuie în cea mai mare măsură la obţinerea senzaţiei de plenitudine a tubului digestiv, stimulând în acelaşi timp secreţia gastrică şi peristaltismul intestinal. Cocenii de porumb, din cauza conţinutului mare de celuloză şi lignină, constituie un furaj cu valoare nutritivă mică şi se folosesc doar în condiţii de penurie furajeră.

Dintre concentrate, ovăzul, sub formă de boabe, târâţe, turte, este cel mai bun pentru hrana cailor indiferent de vârstă şi categorie. Grăunţele de ovăz stimulează şi întreţine atât creşterea şi dezvoltarea corporală cât şi forţa energetică. Porumbul poate intra în raţie în cantităţi de până la 4 kg/zi. Orzul constituie un furaj aproape la fel de bun ca ovăzul, dar se administrează în raţie uruit.

Mazărea, în cantităţi de 0,5-2 kg, este indicată în raţia iepelor gestante şi a celor în lactaţie. Tărâţele de grâu bogate în albumină sunt recomandate mai ales în hrana tineretului în cantitate de 1,5 kg/zi.

Suculentele folosite iarna în raţia cailor de muncă sunt: furajul murat 8-10 kg şi sfecla furajeră în cantităţi de 10-12 kg, spălată înainte de administrare.

Tăiţeii de sfeclă uscaţi se administrează în raţia cailor de muncă în cantitate de 3 kg.

Adaosul mineral este folosit sub formă de bulgări de sare puşi în iesle la discreţia animalelor sau sub formă de amestec de cretă furajeră, făină de oase şi sare în cantitate totală de 35 g/zi, adăugat în concentratele uruite sau tărâţe. Se mai pot administra amestecuri furajere care pot fi obţinute din 60% porumb uruit, 20% ovăz boabe, 10% orz uruit şi 10% şrot de floarea-soarelui.

Raţiile furajere pentru caii de muncă se stabilesc având în vedere categoria de muncă, greutatea corporală şi sezonul. Orientativ, un model de raţie pentru caii în greutate de 500 kg ce efectuează munci mijlocii, adică timp de 6 ore pe zi, cuprinde: fân - 9 kg, paie orz - 3 kg, porumb - 3 kg, ovăz - 0,5 kg, orz - 0,5 kg, rădăcinoase sau furaj murat - 10 kg, sare sau amestec mineral - 40 g. Cantitatea de concentrate creşte la 8 kg/zi atunci când caii efectuează muncă grea, adică 9 ore/zi şi chiar la 10-12 kg la muncă foarte grea.

Raţia administrată iepelor în prima parte a perioadei de gestaţie cuprinde fânuri 7-9 kg, paie 2-3 kg, suculente 3-5 kg, concentrate 2-4 kg. În ultima parte a perioadei de gestaţie se reduc cantităţile de furaje fibroase şi suculente, se suprimă furajul murat şi se majorează cantitatea de concentrate. Raţia de hrană va conţine: fânuri

8-10 kg, morcovi 2-3 kg, concentrate 4-5 kg. Necesarul de substanţe minerale se asigură prin administrarea a 50 g de fosfat dicalcic şi 300 g de sare.

Raţia de hrană se administrează în 3 tainuri: dimineaţa, înainte de ieşirea animalelor la muncă, la prânz, în timpul pauzei de odihnă, şi seara, după înapoierea animalelor de la lucru.

Pentru realizarea proceselor de digestie, asimilaţie şi eliminarea toxinelor, organismul calului are în permanenţă nevoie de apă în cantitate 20-40 l/zi administrată de 3-4 ori/zi. Apa trebuie să fie proaspătă, curată, fără miros, cu gust plăcut şi să aibă o temperatură de 8-12°C.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
17619
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Hrănirea în fermele de păsări

În cazul fermelor avicole, un aspect deosebit pentru asigurarea confortului şi sănătăţii păsărilor este furajarea şi adăparea. Este important ca accesul la furaje să se facă uşor, iar hrana să fie administrată în cantitate suficientă. Este obligatoriu ca administrarea dietelor să se facă cu regularitate, respectându-se anumite intervale de timp.

Furajarea

În cadrul sistemului de creştere, se impun următoarele reguli:

- furajarea în sistemul de creştere liber necesită un front de furajare liniar de 10 cm/pasăre şi front de furajare circular de 4 cm/pasăre;
- cuştile neîmbunătăţite trebuie să fie dotate cu un jgheab de furajare de cel puţin 10 cm x nr. de păsări din cuşcă;
- cuştile îmbunătăţite să aibă un jgheab de furajare de cel puţin 12 cm x nr. de păsări din cuşcă.

Cerinţe privind adăparea

Sistemul de creştere liber trebuie să beneficieze de un front de adăpare liniar de 2,5 cm/pasăre şi unul de adăpare circular de 1cm/pasăre. Este, de asemenea, necesar să existe cel puţin o cupă sau pipă pentru 10 găini. Punctele de adăpare vor fi verticale şi trebuie să existe cel puţin două 2 cupe sau 2 pipe la dispoziţia fiecărei păsări.

În cazul cuştilor neîmbunătăţite este necesar un jgheab de adăpare de cel puţin 10 cm x nr. de păsări din cuşcă. Punctele de adăpare trebuie să fie verticale şi e necesar să existe cel puţin două cupe sau două pipe în fiecare cuşcă.

Pentru cuştile îmbunătăţite avem nevoie de un jgheab de adăpare de cel puţin 12 cm x nr. de păsări din cuşcă, unde punctele de adăpare să fie verticale şi cel puţin două cupe sau pipe să fie accesibile fiecărei păsări.

Reguli de păstrare a nutreţurilor

Buncărele pentru depozitarea furajelor vor fi amplasate cu respectarea normelor de biosecuritate.

În unele state membre, crescătorii folosesc în hrana găinilor ouătoare crescute în sistem alternativ la sol, scoici mărunţite livrate în saci de hârtie ambalaţi în vid.

Acestea se administrează fie în furajul combinat, fie direct pe pardoseală şi au următoarele calităţi:

- asigură necesarul de calciu pentru dezvoltarea scheletului găinilor ouătoare şi menţin concentraţia optimă de calciu de la nivelul oaselor, în special la nivelul aripilor şi sternului;
- coaja ouălor devine mai rezistentă, scăzând astfel procentul de ouă cu coaja fisurată;
- scoicile mărunţite mai au proprietatea de a asigura o digestie bună a furajului la nivelul stomacului muscular.

Dr. Aurora ALEXANDRU

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1150
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 27349
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Hrănirea mieilor pe timpul iernii

În elaborarea strategiei de alimentație a mieilor este deseori dificil de a ajunge la gradul de precizie dorit în asigurarea nutrienților necesari dezvoltării organismului. Prin urmare, este important ca stabilirea cerințelor să se bazeze pe înțelegerea corectă a fiziologiei animalului și modul în care acest lucru influențează cerințele nete de nutrienți, precum și gradul de absorbție și utilizare a substanțelor nutritive.

Programul de hrănire a mieilor stabilit de INCDBNA – Balotești, institut de elită în crearea, fabricarea și testarea nutrețurilor combinate pentru toate speciile de animale de interes zootehnic, ține cont de cerințele nutriționale, de factorii care influențează modul de utilizare a nutrienților, de disponibilul materiilor prime furajere, de costul nutrienților, dar și de modul în care anumiți nutrienți din componența hranei pot asigura exprimarea potențialului genetic. Cerințele nutriționale pot fi asigurate prin hrănirea cu o varietate de furaje care, prin valoarea lor nutrițională, asigură un bun echilibru între principii nutritivi și, ca urmare, o bună stare de sănătate.

Mieii, după naștere, sunt plăpânzi, sensibili la frig și mai ales la umiditate și curenți de aer. În primele 3-4 săptămâni hrana mieilor constă aproape exclusiv din lapte matern. În primele zile mieii sug la interval de două ore, frecvența scăzând apoi la 5-6 ori pe zi, pentru ca, în jurul vârstei de o lună, să se limiteze la 3-4 supturi pe zi.

În această perioadă ei nu pot utiliza alt nutreț din cauza stomacului alcătuit dintr-un singur compartiment dezvoltat, cheagul. Pe măsură ce se dezvoltă și celelalte compartimente ale stomacului, în special rumenul, se trece la alimentația mixtă. Începând de la vârsta de circa 2-3 săptămâni, mieii se obișnuiesc treptat cu nutrețuri ușor digestibile, nutreț combinat și fân mărunt de foarte bună calitate. Insuficiența sărurilor minerale și a vitaminelor, mai ales când sunt asociate cu cantități insuficiente de proteine, produc boli de carență.

Mieii pot fi feriți de aceste carențe dacă primesc fân de lucernă sau trifoi de foarte bună calitate, nutreț combinat optimizat nutrițional. Concentratele se adaugă la început în cantități mici (15-30 g / miel), după care se măresc treptat, ajungând la vârsta de înțărcare până la 130-150 g /cap/zi. Hrănirea cu nutrețuri combinate prezintă avantajul că oferă mieilor o hrană echilibrată, la nivelul cerințelor, ceea ce materiile furajere singure nu pot asigura. În timpul iernii și primăvara timpuriu se recomandă obișnuirea mieilor cu consumul de siloz de foarte bună calitate. Apa trebuie să fie asigurată la discreție.

Pentru crescătorii de ovine care dispun de suprafețe cultivate cu cereale, INCDBNA – Balotești recomandă pentru hrana mieilor un concentrat proteino-vitamino-mineral (CPVM 01-30) care poate fi inclus în proporție de 30% în furajul pentru miei (diferența de 70% este constituită din amestec de cereale). Pentru a veni în sprijinul celor care nu dispun de cereale, INCDBNA – Balotești propune o gama largă de formule de nutreț combinat optimizate nutrițional, eficiente economic, cu o valorificare supe-rioară a substanțelor nutritive, toate aceste produse fiind testate în Biobaza proprie. Zoofortul pentru miei (premixul vitamino – mineral) asigură necesarul

de vitamine și minerale pentru o bună stare de sănătate și are o cotă de participare în nutrețul combinat de 1%.
Dr. ing. Mihaela HĂBEANU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
987
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

hranirea-ovinelor-in-perioada-de-stabula...

Hrănirea ovinelor în perioada de stabulaţie

Hrănirea pe timp de iarnă

Deşi hrana de bază o reprezintă fânurile şi grosierele, ele pot prezenta o palatabilitate redusă datorită conţinutului ridicat de celuloză şi un grad de digestibilitate scăzut. În cazul acesta este recomandat ca, înainte de a fi administrate, să fie tocate sau măcinate. Astfel, ele pot fi cu uşurinţă amestecate cu concentrate, săruri minerale, premixuri, suculente sau cu melasă. Tocarea fibroaselor se poate face cu orice tip de tocătoare staţionară sau pentru nutreţ siloz, într-o încăpere destinată prelucrării furajelor, situată în apropierea saivanelor. Transportul spre acestea se face cu transportor cu bandă, transportor spiral sau remorcă tehnologică. Dozarea fibroaselor, zdrobirea, măcinarea şi amestecarea lor se face în mori cu ciocane şi omogenizatoare-amestecătoare, rezultând „furajul unic".

Transportul şi administrarea acestui furaj la saivan se poate face în modul anterior prezentat sau cu remorca amestecătoare ori chiar cu mijloace hipo. Administrarea furajului unic se face fie în jgheaburi de lemn sau metal, fie în alimentatoare automate. Furajul însilozat poate fi păstrat în gropi de siloz, baterii de suprafaţă sau în silozuri turn, de unde este scos cu diferite instalaţii şi utilaje, administrat ca atare sau sub formă prelucrată în masa furajului unic.

Reţete posibile

La stabilirea amestecurilor trebuie să se ţină seama de modul cum vor fi distribuite şi administrate. Un amestec echilibrat constituit din fibroase, suculente şi adaos suplimentar de concentrate poate fi administrat oilor cu lână fină, în prima parte a gestaţiei în trei tainuri, la jgeab de furajare, considerând 3,5 – 4,0 kg cap/zi.

Atunci când administrarea se face cu bandă transportoare, aceeaşi cantitate va fi administrată prin pornirea benzii în reprize, iar în cazul în care administrarea furajului se face cu ajutorul distribuitorului automat, pot apărea probleme din cauza furajării la discreţie a oilor în faza a doua de gestaţie, motiv pentru care se impune administrarea restricţionată, pe când la tineretul de reproducţie şi la cel supus îngrăşării hrănirea la discreţie cu furaje stimulative duce la intensificarea proceselor de creştere. Este obligatorie asigurarea apei proaspete în mod continuu, controlată sub aspect chimic şi microbiologic, adăpatul făcându-se la adăpători automate cu nivel constant sau cu supapă, racordate la reţeaua de apă curentă ori la unele rezervoare speciale.

Igiena în adăpost este esenţială

Evacuarea dejecţiilor din adăposturi şi padocuri se face cu mijloace mecanice, cum sunt încărcătoarele hidraulice frontale în adăposturile mari, iar în cele joase tractorul cu lamă tip buldozer. În exploataţiile de tip industrial, cu adăposturi de tip tronson şi pardosea de tip grătar, dejecţiile din fosa colectoare vor fi evacuate cu lama delta acţionată cu cablu. Şi în cazul aplicării tehnologiilor intensive de întreţinere în stabulaţie se va acorda atenţie acţiunilor sanitar-veterinare de prevenţie şi combatere.

Prof. Stelian Dărăban

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
4133

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

hranirea-porcilor-in-perioada-de-finisar...

Hrănirea porcilor în perioada de finisare

În vederea obţinerii unei rentabilităţi ridicate, porcii la îngrăşat trebuie să realizeze sporuri mari de creştere în greutate, în timp cât mai scurt, cu consum mic de hrană şi un randament ridicat la tăiere. Îngrăşarea constituie faza finală în care animalele sunt pregătite pentru a fi livrate către abator sau sacrificate în gospodăriile crescătorilor.

Raţii recomandate

Creşterea şi îngrăşarea purceilor în sistem gospodăresc intensiv are ca scop conversia superioară a cerealelor şi valorificarea resturilor menajere în amestec cu concentrate. Se are în vedere şi recondiţionarea calitativă prin îngrăşare a scroafelor reformate şi a vierilor de peste un an şi jumătate, ce nu corespund din punctul de vedere al reproducţiei. În zonele producătoare de cartofi se practică îngrăşarea porcilor pe baza acestora. În raţie pot fi introduşi în proporţie de 70%, la care se adaugă şi un supliment de concentrate. O altă variantă este îngrăşarea pe bază de sfeclă în procent de 70%, cu adaos de cartofi şi cereale uruite, sau îngrăşarea cu zer şi amestec de uruieli de cereale şi leguminoase. Cartofii se administrează fierţi şi terciuţi, de preferinţă calzi. Asta după înlăturarea apei de fierbere ce conţine solanină, o substanţă toxică pentru porci. Amestecul de concentrate uruite este alcătuit din porumb 25-30%, orz 25-30%, tărâţe de grâu 25-30%, mazăre, bob linte 15-20%, făină de leguminoase 5-10%.

Înainte de sacrificare

Perioada de îngrăşare nu trebuie redusă la mai puţin de 45 de zile şi are ca scop îmbunătăţirea calităţii cărnii şi grăsimii. Pentru a satisface apetitul crescut al porcilor în primele 30-40 de zile ale perioadei de finisare, hrănirea se face cu tărâţe, rădăcinoase sau dovleci, furaje ce asigură realizarea unui spor zilnic de 600-700 g. Cu 30-40 de zile înainte de sacrificare, ovăzul şi suculentele sunt înlocuite treptat cu orz, mazăre şi secară. Se poate administra şi lapte degresat în proporţie de 20%, pentru valorificarea eficientă a hranei şi realizarea de sporuri mari în greutate. Paralel cu creşterea cantităţii de concentrate, din raţie se reduce cu 20% sfecla şi cu 30% cartofii. În procesul de creştere şi îngrăşare, adăpatul porcinelor reprezintă un factor foarte important. Necesarul de apă se poate determina înmulţind cantitatea de furaje uscate ce urmează a fi administrate cu coeficientul 1,9.

Ing. Bogdan MACOVSKI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
5553

☐
˚ Comentarii
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

hranirea-vacilor-de-lapte_l805.html

Hrănirea vacilor de lapte

Norma de hrană reprezintă cantităţile de principii nutritive ce trebuie administrate unei vaci de lapte pentru acoperirea necesarului de întreţinere şi realizarea producţiei planificate.

Se calculează pentru următoarele componente nutritive:
– norma de substanţă uscată (kg);
– norma de energie (UN) sau de energie netă lapte (UNL);
– norma de proteină brută digestibilă (PBD) sau de proteină digestibilă (PDIN şi PDIE);
– normele de macroelemente - Ca, P, Mg, Na, etc. (g) şi de microelemente Cu, CO, I, Mn, Zn, Se (mg/kg SU);
– normele de vitamine - A,D, E (UI/kg SU);
– capacitatea de ingerare a hranei (USV);
– raportul energo-proteic (PBD/UN sau PDIE/UN);
– raportul calciu- fosfor (CA/P) etc.

La stabilirea normelor de hrană se ţine seama de cerinţele de întreţinere, producţia de lapte cantitativă şi calitativă, creştere, starea fiziologică, activitatea fizică a animalelor etc.

Normele de întreţinere pentru vacile de lapte animal/zi

Tabelul il gasiti in Revista Lumea Satului, pe baza de abonament. Contactati redactia.

Cerinţele de hrană se diferenţiază în funcţie de stadiul lactaţiei şi în special al gestaţiei.

Norme pentru vacile în gestaţie, ultimele două luni

Tabelul il gasiti in Revista Lumea Satului, pe baza de abonament. Contactati redactia.

Este de precizat că în cazul stabulaţiei libere şi la păşune normele se majorează cu 10%. La calculul UNL şi PDI se are în vedere şi un spor de greutate matern de 0,3 kg/zi la primipare, adăugându-se 5,144 UNL şi 246 g PDI pentru 1 kg spor de greutate.

Dr. vet. Mihai PETCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
1402

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Hrănirea vitelor pentru carne

În alimentaţia vitelor pentru carne se poate utiliza o mare varietate de furaje. Acestea sunt clasificate pe grupe, în funcţie de conţinutul lor în nutrienţi şi de forma fizică, după cum urmează:

- Furaje suculente reprezentate de nutreţurile verzi sau însilozate, rădăcinoase şi tuberculifere. Acest tip prezintă un conţinut ridicat de umiditate (peste 20%).
- Furaje de volum (fibroase şi grosiere).

În această categorie se încadrează fânul, paiele, pleava de cereale şi produsele deshidratate şi se caracterizează printr-un conţinut ridicat în fibre (nutreţuri uscate, care conţin peste 15% celuloză şi hemiceluloză), de obicei cu valoare energetică medie sau scăzută. Conţinutul lor în proteine este foarte variabil, în funcţie de furaj şi de stadiul de vegetaţie.

- Furaje concentrate precum porumbul, orzul, ovăzul, grâul.

Acestea au un conţinut mare în energie şi relativ scăzut în fibră (sub 15% celuloză brută), iar valoarea proteică este în general moderată.

- Oleaginoasele precum floarea-soarelui, soia, şrot de soia, turte de soia, făină de rapiţă prezintă o valoare proteică şi energetică ridicată şi au un conţinut variabil de fibre.
- În categoria mineralelor şi vitaminelor intră sărurile de calciu, sărurile de fosfor, oligoelementele şi vitaminele.

Nutreţurile verzi

Acestea se produc pe păşuni naturale sau artificiale, în culturi furajere sau culturi compromise.

Pajiştile naturale sunt reprezentate de suprafeţele de teren acoperite cu ierburi perene, care pot fi păşunate pe timpul verii (mai ales în zona montană) sau cosite pentru fân, în zonele mai joase (deal, câmpie). Pentru întreţinerea păşunilor naturale existente sunt necesare anumite măsuri de curăţare şi fertilizare.

Pentru sezonul călduros, necesarul de furaj poate fi asigurat de păşuni naturale, iarba fiind o sursă de hrană ieftină, dar complexă, cu o digestibilitate mărită (70-90%) şi cu un conţinut ridicat în vitamine. Plantele verzi conţin clorofilă, care are rolul de a mări conţinutul hemoglobinei în eritrocite şi leucocite. Întreţinerea animalelor de carne pe păşune este o metodă economică, sănătoasă pentru organismul animal, intensificând funcţia de reproducţie a animalelor adulte şi reducând cazul îmbolnăvirilor.

Pajiştile naturale sunt reprezentate de vegetaţie ierboasă, caracteristică ţării noastre, şi pot fi de origine primară (cele apărute spontan, sub influenţa factorilor pedoclimatici) sau de origine secundară (vegetaţie spontană, apărută în locurile defrişate).

Pajiştile naturale au o structură floristică cu o valoare nutritivă variabilă, în funcţie de regiune, datorită factorilor determinanţi, cum ar fi: altitudinea, nivelul precipitaţiilor, natura solului şi modul de exploatare. Acestea beneficiază de o structură floristică bogată, în care intră numeroase specii de plante anuale şi perene, cu rol important în creşterea calităţii furajelor. Relieful variat din ţara noastră poate reprezenta un atu pentru crescătorii vitelor de carne.

Ing. Gheorghe NEAŢĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
1037

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Hristos-a-Inviat_389.html

Hristos a Înviat!

„Hristos a înviat din morţi, cu moartea pre moarte călcând şi celor din mormânturi, viaţă dăruindu-le!“

De aceste cuvinte răsună acum bisericile creştine. Pentru că Iisus, împotriva oricărei logici, împotriva necredinţei şi a necredincioşilor, chiar a Înviat! Viaţa a învins moartea. Lumina a nimicit întunericul. Raiul a biruit infernul. Şi noi, bieţi păcătoşi, în vreme ce ne aşezăm la masa încărcată cu bucatele tradiţionale, cumpărate din vreme şi cu sârg din pieţe şi magazine, încercăm, cu gândul la jertfa Mântuitorului, să fim, măcar azi, mai buni, mai luminoşi, mai generoşi, mai toleranţi. Oare reuşim?

Sărbătoare veche

An de an, din cele mai vechi timpuri, adică din anul 1400 înainte de Hristos, se sărbătoreşte, cu obstinaţie, religiozitate şi fast, Paştele. E drept că, până la jertfa lui Hristos, această zi era celebrată numai de evrei, care părăsiseră Egiptul, scăpând astfel de robie, cu ajutorul lui Dumnezeu şi implicarea lui Moise.

Era, de fapt, acea trecere peste Marea Roşie, chiar trecerea într-o altă lume şi într-o altă viaţă şi evreii, după cum le spusese Însuşi Tatăl Ceresc, sacrificau în cinstea Sa un miel, cu al cărui sânge ungeau tocurile uşilor şi ferestrelor din casele lor. Se spune că, în noaptea de Paşte, Dumnezeu a trimis un înger al morţii să verifice care case au sângele mielului întins pe ramele de lemn ale uşilor şi ferestrelor. Şi, cum egiptenii nu aveau un astfel de simbol, întâii lor născuţi au murit de îndată. La evrei nu a murit nimeni, pentru că ei aveau pe lemnărie semnul prin care dădeau de înţeles că au luat în serios avertismentul lui Dumnezeu şi cred în El.

Mai apoi, adică de două mii de ani încoace, Noul Testament simbolizează prin mielul înjunghiat jertfa Mântuitorului Iisus, al Cărui sânge a curs pe cruce ca să răscumpere păcatele credincioşilor. Astfel, Dumnezeu reînnoieşte legământul făcut cu israeliţii, nu printr-un om, cum a fost în cazul lui Moise, ci prin chiar Fiul Său, Iisus Hristos, Mesia cel adevărat, despre care putem afirma că este Însuşi întemeietorul religiei creştine. Dar, de data aceasta, toate popoarele lumii primesc legământul cu Dumnezeu şi vor, prin jertfa lui Hristos, să primească iertarea păcatelor. După cum spun cărţile sfinte, în noaptea în care a fost trădat de Iuda, la Cina cea de Taină, înainte de a fi prins şi arestat de către soldaţi, Domnul Iisus a instituit, după porunca lui Dumnezeu, noua sărbătoare a Paştelui. Pentru că Divinitatea dorea ca, astfel, creştinătatea să nu uite niciodată preţul plătit pentru răscumpărarea noastră din sclavia păcatului.

Paştele în calendar

Prima uniformizare a datei la care lumea creştină serbează Paştele a fost în anul 325, la Niceea, când Sinodul I Ecumenic, din iniţiativa împăratului Constantin cel Mare, a decis că Paştele se va sărbători, în fiecare an, numai dumi-nica. Această duminică este imediat următoare lunii pline de după echinocţiul de primăvară, pentru că aşa calculau şi iudeii data Paştelui lor, de care era legată data Paştelui creştin.

Dacă 14 aprilie sau prima lună plină de după echinocţiul de primăvară pică duminica, Paştele va fi serbat duminica următoare, ca să nu fie la aceeaşi dată cu Paştele iudeilor, dar nici înaintea lui.

Sinodul de la Niceea a mai stabilit că data Paştelui va fi calculată din vreme de Patriarhia din Alexandria Egiptului, care o va comunica tuturor bisericilor creştine.

Învierea din morţi a Domnului Iisus

Lumina a învins întunericul. Viaţa a biruit moartea. Marea Taină a Învierii s-a produs. Aşa poate fi sintetizat în câteva cuvinte sensul Paştelui sărbătorit de două mii de ani încoace de către creştini.

Cea mai mare şi mai importantă sărbătoare a creştinătăţii, Paştele, este celebrarea Învierii lui Iisus Hristos din morţi. Acesta s-a născut, cum ne aducem aminte, la Betleem, a fost botezat pe când avea 30 de ani de către Ioan Botezătorul şi, vreme de trei ani, împreună cu cei 12 ucenici pe care şi I-a ales, a predicat învăţătura Sa în Galileea şi în Iudeea, neascunzând faptul că El era Mesia.

Cum era scris, s-a întors apoi în Ierusalim, în ziua de Florii, unde a fost întâi, graţie minunilor înfăptuite, primit ca un rege, cu flori şi ramuri de măslin. Apoi, pentru că mulţimile sunt schimbătoare şi uită, a fost supus mâniei fariseilor şi marilor preoţi, care nu puteau să admită că El e fiul lui Dumnezeu. Din momentul intrării sale în Ierusalim, începe Săptămâna Patimilor sau Săptămâna Mare. Este, de fapt, ultima săptămână a postului Paştelui, care ţine şapte săptămâni şi pregăteşte creştinii pentru Înviere. Cele şapte zile ale acestei săptămâni înseamnă paşii pe care omul Hristos îi face către răstignire şi apoi către Înviere, către Dumnezeire. Să ne amintim împreună ce a făcut Iisus în aceste şapte zile.

Săptămâna Mare, ieri şi azi

În ziua de luni avem, prin pomenirea lui Iosif Patriarhul, prologul iertării lui Hristos. Iosif, un om de rând, a fost bătut şi aruncat pe câmp de fraţii lui, care au vrut să ascundă fapta, crezându-l mort pe fratele lor. Dar acesta şi-a revenit şi, după o viaţă amarnică, de sclav, a ajuns prinţ al Egiptului. El şi-a iertat fraţii, a fost mereu lângă ei şi şi-a salvat, de asemenea, poporul şi familia de la foamete. Întâmplările acestea prefigurează apariţia lui Iisus care, deşi vândut pentru 30 de arginţi, arestat, chinuit, batjocorit, condamnat la moarte şi răstignit, a avut puterea să ierte şi să mântuiască omenirea.

Ziua de marţi, în care Hristos a prevestit distrugerea templu-lui din Ierusalim, odată cu propria Sa Înviere, este închinată Predicii de pe Muntele Măslinilor. Miercuri ne aducem aminte de desfrânata Maria Magdalena şi de apostolul Iuda. Cea dintâi se mântuieşte spălând cu lacrimile ei picioarele lui Iisus, iar apostolul, prin trădarea sa, se pedep-seşte. Momentul cel mai semnificativ din Săptămâna Patimilor este Cina cea de Taină, care a avut loc joi, iar ziua este numită şi Joia Mare.

Este ziua în care Iuda îl vinde pe Iisus, pornind tăvălugul evenimentelor. Hristos ştia că lucrurile vor sta astfel şi le-a oferit, simbolic, ucenicilor Săi, trupul şi sângele Lui. Ele semnifică pâinea şi vinul mântuirii, dar şi faptul că Mântuitorul s-a pregătit pentru propria moarte şi înviere. Din Joia Mare până la Înviere în biserici nu mai bate clopotul.

Dacă în fiecare seară a Săptămânii Mari sunt denii, cele mai tulburătoare slujbe sunt cele de joi şi de vineri. Joi se citesc cele 12 Evanghelii. Sunt înşiruite patimile Mântuitorului, judecata arhiereilor Ana şi Caiafa, judecata lui Pilat. În noaptea aceasta, se mai păstrează şi azi obiceiul ca, în curtea bisericii, să se aprindă un foc. El simbolizează focul la care Apostolul Petru se lepădase de Hristos.

Şi vine şi Vinerea Neagră. Tristă şi cumplită zi... Atunci Iisus Hristos a fost răstignit pe Muntele Golgota, când a fost prins, arestat şi condamnat la moarte. Cu crucea în spate, secătuit, sfârşit, oropsit, Hristos a urcat vârful Golgotei. În clipele acelea a simţit, cum simţim noi, omeneşte. Şi s-a îndoit. Şi a cerut socoteală Tatălui Ceresc. Şi a vrut să fie îndepărtat de la El paharul acela. Dar pentru Iisus Nazarineanul era pregătită biruinţa asupra morţii şi asupra răutăţii oamenilor.

El, Fiul lui Dumnezeu, fusese trimis pe pământ pentru mântuirea noastră, a păcătoşilor. Legământul la credinţă era, astfel, semnat prin moartea şi Învierea Sa. Şi destinul I s-a derulat cum îl scrisese Dumnezeu. Sus, pe Golgota, între doi tâlhari, Hristos a fost răstignit fără milă. Fără regrete. Cu patimă. Cu ură. Şi, în ziua de vineri, se cântă cu durere, în biserică Prohodul. La sfârşitul slujbei, dăm cu toţii ocol sfântului lăcaş, cu lumânările aprinse, solemni şi liniştiţi, tăcuţi şi pătrunşi de tragismul momentului în care Hristos este pus în mormânt.

Minunea dumnezeiască

Un mormânt cu piatră grea deasupra, cu ostaşi romani de veghe, cu pecete severă, atât a mai rămas atunci din viaţa, învăţătura şi faptele dumnezeieşti ale lui Hristos! Şi inscripţia batjocoritoare de pe crucea Sa: „Iisus

Nazarineanul, Regele Iudeilor“.

Sâmbăta Paştelui simbolizează „odihna“ în mormânt a trupului Mântuitorului. Seara, în biserici se aprind luminile. Începe veghea din noaptea Învierii. Şi, împotriva oricărei logici, împotriva firii, Iisus a înviat din morţi! Da, Învierea s-a produs! El s-a arătat viu ucenicilor Săi şi mamei, Fecioara Maria, buimăcită de durere şi tristeţe.

În miez de noapte, în toate bisericile se oficiază slujba Sfintelor Paşti. Numai în altar se păstrează o luminiţă mică, în rest biserica e cufundată în întuneric, şi luminiţa parcă e o promisiune de la mormântul lui Iisus. Cu ea în mână, preotul iese pe uşile împărăteşti şi cheamă lumea la el: „Veniţi de luaţi lumină!“. Şi lumea răspunde transfigurată, triumfătoare: „Hristos a înviat din morţi, cu moartea pre moarte călcând şi celor din mormânturi viaţă dăruindu-le!“

Postul de aproape şapte săptămâni a luat sfârşit. Sunt sfinţite pasca, ouăle roşii, friptura, celelalte bucate aduse în coşuri de credincioşi. Lumea ia Lumină din Lumină, se împart Sfintele Paşti – pâine stropită cu vin – se pleacă spre case cu lumânările aprinse, se spune – cum se va proceda, de altfel, vreme de 40 de zile, până la Înălţare – „Hristos a Înviat!“ şi „Adevărat a Înviat!“.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
716

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

hristos-a-inviat_l1115.html

Hristos a înviat!

Învierea Domnului este cea mai mare sărbătoare creştină. Ea depăşeşte, prin implicaţiile morale şi religioase, toate evenimentele marcante din istoria omenirii. În noaptea de Înviere, credincioşii merg la slujbă cu lumânări pentru „a lua lumină“. Lumânarea aprinsă este dusă de credincioşi acasă, iar mulţi creştini păstrează restul de lumânare din noaptea Învierii şi o aprind în cursul anului în momentele de cumpănă. Fiind mult mai mult decât un simplu obiect de decor, lumina răspândită de lumânare ne trimite cu gândul la Dumnezeu, iar ceara care se topeşte simbolizează jertfa lui Iisus pentru semenii săi şi dăruire de sine. Este bine ca, de această sărbătoare, lumânarea să fie făcută din ceară de albine, materia cea mai pură. În casa multor credincioşi, masa de Paşte nu poate fi gândită fără preparate din carne de miel. Prin chipul lui, acest animal exprimă blândeţea şi nevinovăţia. În Noul Testament este folosită des metafora mielului, care îi desemnează pe cei drepţi, cu sufletul curat.

Semnificaţia ouălor roşii

Un alt preparat care nu lipseşte sub nicio formă de pe masa de Paşte sunt ouăle roşii. În perioada pascală, creştinii ciocnesc ouă roşii, rostind unii către alţii: „Hristos a înviat!“, „Adevărat a înviat!“. Oul roşu simbolizează Învierea Domnului. Există mai multe legende care leagă ouăle roşii de Patimile şi Învierea Domnului. Una dintre ele spune că pietrele cu care l-au bătut evreii pe Hristos, lovindu-se de El, s-au transformat în ouă roşii. Pasca este un cozonac special, făcut numai o dată pe an, de Sfintele Paşti. Ea are formă rotundă sau dreptunghiulară, amintind de coroana lui Hristos sau de mormântul în care a fost aşezat. La mijloc are imprimată o cruce, iar pe margini este împodobită cu aluat împletit. Pe lângă dimensiunea religioasă a Învierii Domnului, există şi o dimensiune folclorică, strămoşească, bogată în datini care oglindesc modul în care au înţeles românii să celebreze această sărbătoare. Paştele este sărbătoarea în care ne bucurăm de familie, de cei dragi, dar ar trebui să fie şi o sărbătoare a regăsirii interioare, a reculegerii şi a smereniei.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
732

☐
Comentarii
☐
☐
1. Maneanu Varvara Magdalena -- (18-April-2011)Cred că art.se doreşte o urare cu ocazia Sf.S. de Paşte, tuturor cititorilor, colaboratorilor, astfel la rândul meu, în cal de cit. consecvent al rev.mulţumind pentru acest număr într-un fel festiv , Vă spun cu toată căldura, Adevărat a înviat! V.M.M

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Hristos-temelia-unirii-intre-Dumnezeu-si...

Hristos – temelia unirii între Dumnezeu şi oameni > REVISTA LUMEA SATULUI

Hristos – temelia unirii între Dumnezeu şi oameni

„Veniţi creştini, luaţi lumină
Cu sufletul smerit, purificat,
Veniţi flămânzi, gustaţi din cină,
E nunta fiului de Împărat“

Poate mai mult decât în orice perioadă a anului, românii se strâng laolaltă pentru a împlini tradiţiile şi pentru a se împărtăşi în dragostea Învierii din fiorul şi din bucuria marii sărbători despre care ne cuvântă Înalt Prea Sfinţitul Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei.

Harul unificator în taina Învierii

Iată-ne ajunşi, prin mila lui Dumnezeu, la Praznicul cel mare al Învierii, în care „Lumina cea fără de ani – Hristos – din mormânt cu trupul tuturor a strălucit“. Adunaţi în jurul sfintelor altare şi purtând făclii în mâini, ne simţim sufletul cuprins de lumină: este o bucurie pe care – fie că o înţelegem în profunzimea ei, fie că nu – o trăim în aceste clipe. Suntem parcă mai aproape de Dumnezeu; descoperim în inimile noastre mai multă bunătate, mai multă deschidere şi mai multă dragoste faţă de cei de lângă noi.

În această noapte de Înviere, zidurile de despărţire dintre oameni nu mai sunt atât de puternice. Punţi de legătură se stabilesc între persoane învrăjbite de multă vreme. Este un har unificator în taina Învierii şi acest adevăr oferă o strălucire aparte zilelor de Paşti.

De unde acest simţământ al unităţii dintre oameni? De unde această putere ca oameni cu păreri contrare şi preocupări felurite să fie împreună? Cine îi adună pe toţi sub aceeaşi lumină? Ce îi atrage pentru a depăşi, chiar şi numai pentru o clipă, antagonismele dintre ei? În numele cui şi pentru ce motiv milioane de oameni se strâng în faţa a zeci de mii de biserici în aceeaşi noapte? Se va răspunde, şi nu întotdeauna fără dreptate: ceea ce se petrece acum păstrează ceva din bogăţia de har şi binecuvântare pe care numai Dumnezeu o poate dărui. Se realizează, dacă nu o adevărată unire între oameni, cel puţin o icoană, un chip, o pregustare a acestei uniri în duh şi adevăr.

Dezbinarea – lupta tuturor împotriva tuturor

Imaginea care se înfăţişează ochilor noştri în noaptea de Paşti este mult diferită de ceea ce se întâmplă în viaţa de zi cu zi. Dacă Învierea Domnului este izvor de lumină, bucurie, pace şi unire între oameni, acest izvor nu este întotdeauna sesizat în viaţa obişnuită. Aici, adeseori, în multe inimi domină întunericul, ura, conflictul şi dezbinarea.

Dezbinarea este adusă, înainte de toate, de egoismul omului: lupta pentru propria imagine, pentru apărarea demnităţii, înţeleasă în sensul rău al cuvântului, pentru interesul propriu, pentru cariera, succesul sau viitorul propriu este acerbă şi face nenumărate victime. „Dezbinarea“, spune Părintele Dumitru Stăniloae, „este lupta tuturor împotriva tuturor pentru lucruri singulare şi vremelnice.“

Sfânta şi Dumnezeiasca Liturghie, împărtăşirea cu Trupul şi Sângele Domnului în duh de „frică de Dumnezeu, credinţă şi dragoste“ este calea adevărată a unirii între oameni şi a acestora cu Dumnezeu. „O, ce taină copleşitoare!“ exclamă Sfântul Nicolae Cabasila, „cugetul lui Hristos se face una cu cugetul nostru, voia Lui, una cu voia noastră, trupul şi sângele Lui, una cu trupul şi sângele nostru! Şi atunci cât de puternic trebuie să fie cugetul nostru, când e stăpânit de cugetul lui Dumnezeu, cât de dârză voinţa noastră, dacă Însuşi Domnul o mână, şi cât de înflăcărat curajul nostru, când focul însuşi se revarsă peste el!“

În această noapte de taină a Sfintelor Paşti inimile noastre se unesc pentru o clipă şi văzduhul se umple de strigarea că „Hristos a înviat!“ şi că „Adevărat a înviat Hristos!“. Avem, oare, forţa lăuntrică pentru a prelungi în casele şi la locul nostru de muncă acest duh al unităţii între noi, care, parcă, ne cuprinde în această noapte? Lumina lumânărilor care străluceşte pe chipurile noastre se va menţine şi se va prelungi în suflete? Există vreo şansă de a înţelege că iubirea zideşte unitatea dintre noi, în timp ce trufia egoistă o dărâmă? Avem noi capacitatea să acceptăm adevărul evanghelic că fericirea poate fi găsită în a fi smerit, blând, paşnic şi chiar în răbdarea necazurilor?

Inima umanităţii, forţa ei de supravieţuire n-o dau organizaţiile politice, economice, militare, nici chiar cele culturale bazate pe înţelepciunea acestei lumi. Ele sunt, în general, neputincioase în faţa suferinţei nesfârşite a oamenilor. „Singura ieşire este de a afla în noi înţelepciunea, hotărârea de a nu trăi după ideile acestei lumi, ci de a urma lui Hristos.“ „Dezlegarea“ problemelor „nu ţine nici de vreo organizare, nici de o anume purtare, ci de hotărârea de a răbda totul. Fiecare dintre noi trebuie să aibă pentru ceilalţi dragostea unei mame“, spune un duhovnic contemporan.

Să păstrăm lumina Învierii cât mai adânc în suflete

Parlamentele, guvernele, organizaţiile complexe ale statelor contem-porane cele mai avansate îşi au rolul lor în viaţa lumii. Acesta este, după spusele unui gânditor creştin din veacul al XIX-lea, nu de a transforma lumea în paradis, ci de a o împiedica să ajungă un iad. Responsabilitatea noastră, a creştinilor, este aceea de a ne strădui ca aceste organisme să aibă duh creştin, să fie conduse de oameni cu frică de Dumnezeu, cu ruşine de oameni şi cu iubire de neamul din care fac parte. În context românesc, acest lucru este extrem de important anul acesta, întrucât în perioada următoare vor fi alegeri pentru mai-marii oraşelor, satelor şi pentru Parlamentul ţării.

Având încredere în purtarea de grijă a lui Dumnezeu şi în capacitatea de discernământ, răbdare şi mărturisire a românilor, rog pe Hristos Cel Înviat să ne ocrotească pe toţi în mila iubirii Sale; să ne dăruiască duhul unităţii, unitate posibilă numai în El şi în al Său nume. Din credinţa şi iubirea noastră pentru Domnul să izvorască puterea noastră de îngăduinţă faţă de greşeala aproapelui, de răbdare în necazurile vieţii, de mărturisire curajoasă a adevărului şi, mai ales, de iertare şi iubire pentru toţi şi pentru toate.

Vă adresez îndemnul de a păstra lumina Învierii cât mai adânc în suflete, de a dărui această lumină celor din jur şi de a fi bucurie şi nădejde unii pentru alţii şi toţi pentru Dumnezeu, Biserică şi Neam. Hristos a Înviat!

Lumea Satului

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
595

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Huţulul, în patrimoniul genetic de la Lucina

În apropiere de Moldova-Suliţa, Suceava, un capăt de lume de pe raza Direcţiei Silvice Suceava, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva, se află Herghelia Lucina, singura din România unde sunt crescuţi caii huţuli. Această rasă de cai care a primit numele locuitorilor acestor meleaguri mai există doar în Slovacia, Austria, Polonia şi Ungaria. În România este centrul de formare, a afirmat ing. Mihaela Sarafeşcu, şefa hergheliei.

Scurt istoric

„Primele date despre Calul Huţul există din anul 1606 şi au fost consemnate în cartea Hipica, unde este nominalizat şi strămoşul său, calul sălbatic denumit Calul Tarpan. Huţulul este tipul calului de munte. Are picioare scurte şi cornul copitei puternic, astfel încât se poate căţăra pe povârnişuri. Este rezistent la temperaturile scăzute ale iernii şi poate duce pe spate 120 kg şi trage 800 kg, în medie“ – a declarat gazda noastră. Este singura rasă autohtonă care a rezistat peste vremuri, datorită nucleului selecţionat şi crescut la Lucina.

Încă din anul 1788, Lucina a fost întrebuinţată ca păşune alpină, fiind totodată şi secţie de creştere a tineretului cabalin.

În anul 1856, pe vremea ocupaţiei austriece, s-a înfiinţat herghelia de cai huţuli, sub comanda col. Martin Von Hermman. Aceşti cai erau apreciaţi de armata austriacă, în special de companiile de mitraliori, datorită abilităţilor excepţionale de a se strecura pe potecile de munte, pe marginea prăpăstiilor. Totodată, puteau duce o încărcătură impresionantă pe samar, nefiind pretenţioşi la condiţiile de hrănire, cu rezistenţă şi grad de adaptabilitate excepţionale, a povestit tânăra ingineră.

În semilibertate, pe păşuni

Centrul administrativ şi grajdurile pentru armăsarii pepinieri, iepele mame şi cele de agrement se află pe un platou cu înălţimea de 1.300 m. Însă herghelia se întinde pe 1.774 ha, de la cota 1.200 m până la Vârful Lucina, 1.588 m. Există opt grajduri, pentru diferite vârste ale cailor şi scopuri. Însă cele mai multe exemplare trăiesc în semilibertate, pe păşuni, indiferent de vreme.

În funcţie de perioadă, aici se află 250-300 de capete din rasa Huţul, dintre care 130 aparţin patrimoniului genetic al statului. Tot aici există şi câteva exemplare din rasele româneşti de Ponei (rezultat din încrucişarea poneiului Shetland cu iepe huţule de talie mică) şi Cal de Bucovina (semigreu cu iepe huţule de talie înaltă).

Ziua porţilor deschise

Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva, administratorul hergheliilor tradiţionale româneşti, a organizat recent acţiunea denumită „Porţi deschise“. Acest eveniment s-a desfăşurat în 14 herghelii şi depozite de armăsari, din 13 judeţe, inclusiv la Lucina.

Cu această ocazie, iubitorii de cai au putut vizita hergheliile, fiind de asemenea invitaţi la plimbări cu trăsura. Grupurilor organizate li s-au prezentat rasele de cai, istoricul, aspecte din activitatea de creştere, îngrijire şi pregătire a cailor. Vizitatorii au putut asista şi la demonstraţii de călărie şi atelaje şi au avut loc chiar şi concursuri de sărituri peste obstacole, la care au participat sportivi din categoriile copii, juniori şi tineret.
Menţionăm că la Lucina se practică agrementul ecvestru în tot timpul anului. Pe lângă vizitare, turiştii se pot bucura de o partidă de călărie sau de o plimbare cu sania (iarna), de cursuri de călărie pentru începători sau avansaţi, de demonstraţii şi prezentare ecvestră. Sau, cine vrea, poate să cumpere un cal, preţul fiind între 900 şi 3.000 de lei. Extraordinar de puţin!
„Călăria este aproape a doua natură pentru om şi, de aceea, se învaţă deosebit de uşor, în aspectele ei de bază. Primordial este respectul pentru cal, iar odată ce îl veţi descoperi, acest sentiment se va transforma în dragoste. Veţi ajunge astfel să apreciaţi ceea ce numai calul vă poate oferi, respectiv siguranţa, posibilitatea de a vedea mai departe şi de a merge acolo unde altfel nu aţi fi ajuns“ – a adăugat Mihaela Sarafeşcu.
Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
899
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

iarba-verde-de-acasa-de-la-mina-la-turis...

Iarba verde de acasă, de la mină la... turism

- De vorbă cu Ilie Botgros, primarul oraşului Aninoasa, judeţul Hunedoara

– Domnule primar, dacă faceţi un bilanţ, cum a fost anul care se încheie?

– Discutând la nivel de comunitate, a fost bun pentru că ce s-a pus în pământ a dat roade din belşug, plus că s-au mai creat câteva locuri de muncă. Aceasta a făcut ca şi Primăria Aninoasa să o ducă un pic mai bine din punct de vedere financiar faţă de anul trecut.

– Cum vă asiguraţi bugetul în perioada aceasta de criză?

– Suntem o comunitate mică, iar conjunctura a fost nefavorabilă pentru că localitatea s-a dezvoltat în jurul fostei mine Aninoasa ce s-a închis în 2006. Acest fapt ne-a creat probleme la buget, mai ales în 2009, 2010 – am pierdut 20 mld de lei vechi pe an din taxele locale şi impozite. În ultima perioadă, întreprinderile mici şi mijlocii au început să se înfiinţeze şi la noi, în vale. Avem şi clădiri şi terenuri ce pot fi puse la dispoziţia investitorilor şi putem acorda multe facilităţi pentru că ne dorim dezvoltarea localităţii.

– Cum şi-au găsit de muncă oamenii ce veneau din minerit?

– S-a făcut o slabă reconversie profesională prin AJOFM de la nivelul judeţului. Mai nou, pe programe UE sunt mai multe firme care fac recalificări. De data aceasta se sondează piaţa muncii şi acum sunt meserii pentru cei care prelucrează lemnul, la noi fiind multă pădure, confecţii metalice ş.a.

– Câţi locuitori are Aninoasa?

– Cam 4.600 de locuitori, faţă de 7.800 în 1990. Închiderea exploataţiilor miniere, şi nu numai, i-a făcut să plece în căutare de lucru.

Dar cei rămaşi, deşi pensionari, sunt încă în floarea vârstei pentru că din minerit s-a ieşit la pensie la 45 de ani. Aşa că îmbătrânirea populaţiei nu este o problemă cu care să ne confruntăm.

Administraţia locală, o provocare

– În aceste momente de criză, problemele s-au înmulţit?

– În administraţia publică locală nu ai timp să te plictiseşti din două motive: legislaţia se schimbă des şi trebuie să fii la curent, iar apoi apar idei noi de dezvoltare, probleme noi. Se împlinesc 20 de ani de când sunt primar la Aninoasa şi nu m-am plafonat deloc pentru că atunci când ai rezultatul muncii ai şi forţă să te apuci de lucrări noi. Administraţia e o provocare extraordinară dacă faci ceva.

– Sunteţi pregătiţi pentru iarnă?

– Nu avem datorii la prestatorii de servicii şi copiii noştri vor învăţa în condiţii optime. La populaţie e o problemă pentru că nu mai există sistem centralizat de încălzire, dar oamenii fie şi-au făcut sobe, fie şi-au instalat centrale de apartament.

– Având în vedere experienţa dumneavoastră de 20 de ani, Aninoasa are şanse în viitor?

– Are şanse mari. Prin amenajarea Jiului se va construi şi un baraj, o hidrocentrală la care se lucrează deja, investiţii ce vor oferi locuri de muncă.

– În ce rezidă succesul în administraţie?

– Pe cetăţean nu trebuie să-l minţi, pentru că altfel l-ai pierdut. Relaţia trebuie să fie directă şi omul trebuie servit prompt, fără tărăgănare, pentru că el vine la primărie doar când are o problemă. E păcat să stai pe scaunul de primar şi să nu-l ajuţi pe cel care are nevoie.

– Legislaţia actuală vă e favorabilă sau nu? Altfel spus, aveţi locuri mai sensibile unde simţiţi că legislaţia nu vă ajută?

– În momentul de faţă nu este în sprijinul administraţiilor publice locale. Atât timp cât nu vom fi autonomi financiar şi primarul nu va avea puteri depline asupra instituţiilor deconcentrate din localitate, lucrurile nu vor funcţiona cum trebuie. Autonomia financiară deplină ne va ajuta să scăpăm şi de migraţiile politice. Puţine localităţi sunt puternice din punct de vedere financiar. Majoritatea serviciilor în folosul populaţiei sunt suportate din buget – funcţionarea şcolii e din bugetul primăriei, o parte din asistenţa socială, întreţinerea străzilor, iluminatul public. Multe sunt unităţi mici, cu puţine impozite; de exemplu, noi nu am mărit taxele în ultimii 3 ani.

– În ce stadiu e conservarea mediului într-o zonă cu minerit abandonat?

– Derulăm un program de ecologizare a minei Aninoasa la partea de suprafaţă pentru că subteranul s-a terminat în 2006. Toate clădirile abandonate s-au demolat, betoanele, platformele s-au scos. La fosta mină Aninoasa vom înfiinţa un muzeu, primul de acest fel din ţară – se va intra în pământ pentru a se vedea cum se exploatează cărbunele. La cealaltă mină s-a terminat ecologizarea şi cele 14 ha ce aparţin acum primăriei au gazon.

Copiii, cultura şi sportul, pe lista priorităţilor

– Știu că bucuria dumneavoastră sunt copiii şi aţi încercat să dezvoltaţi procesul educaţional. De ce puneţi atât de mult suflet?

– Un primar trebuie să facă de toate, iar cultură şi sport facem cu bani puţini de la bugetul local şi suntem ajutaţi de mulţi oameni de bine. Cultura e o tradiţie în Aninoasa şi trebuie păstrată. Chiar eu am fost instructor de dansuri populare, am dansat pe scenă cu ani în urmă. De 20 de ani organizăm Festivalul judeţean de muzică uşoară „Voci de copii“. Finalistul de la noi a mers în fiecare an la „Mamaia Copiilor“ şi într-un an a luat chiar Marele premiu acolo.

– De unde sunteţi, domnule primar?

– Din comuna Vâlcele, judeţul Olt. Am plecat din '62 de acasă. Acum sunt mai momârlan (n.r. – crescător de animale, locuitor băştinaş al Văii Jiului) decât momârlanii. Mă bucur ca un copil când se vorbeşte frumos de Aninoasa.

– Psihologic vorbind, oamenii din acea zonă sunt mai aspri, având în vedere că lucrează în subte-ran şi cred că nu prea trec cu vederea erorile celor care îi conduc.

– Nu aş spune că sunt aspri, ci hotărâţi. Ei lucrează mai mulţi la un loc şi dacă unul greşeşte pot să moară toţi. Viaţa i-a făcut aşa, pentru că intră cu spectrul morţii în faţă.

– Câţi ani v-ar mai trebui ca să faceţi ca Aninoasa să fie aşa cum o visaţi?

– Având în vedere proiectele de infrastructură pornite în acest an şi care se vor continua la anul, cred că putem discuta peste 5 sau 6 ani de staţiunea Aninoasa din Valea Jiului. Lucrăm la cosmetizarea blocurilor şi locuinţelor mai vechi, derulăm un program de canalizare pe fonduri UE, extindem reţelele de apă potabilă şi de la anul vom moderniza toate străzile din oraş şi un drum judeţean.

Se vor termina muzeul şi barajul, unde sperăm să se dezvolte case de vacanţe. Se va moderniza de la anul şi drumul care leagă Aninoasa de Valea Sadului, Bumbeşti Jiu şi am convingerea că se va termina drumul de la Herculane la Voineasa cu deschidere spre Călimăneşti. Sperăm ca astfel să atragem şi mai mulţi investitori pentru care infrastructura e foarte importantă.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
741

□

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

iarba-verde-de-acasa-o-acuzatie-zguduito...

Iarba verde de acasă - o acuzaţie zguduitoare: sistemul de sănătate, mai bolnav decât noi > REVISTA LUMEA SATULUI

Iarba verde de acasă - o acuzaţie zguduitoare: sistemul de sănătate, mai bolnav decât noi

Invitat, domnul prof. univ. dr. Dorin Sarafoleanu

O urare ce implică multă îngrijorare

– Au, domnule doctor, românii o vorbă: sănătoşi să fim, că le-om duce toate. Mai suntem sănătoşi?

– Nu prea suntem, dar ne urăm să fim sănătoşi pentru că, la nivel mental, în societatea românească există spaima îmbolnăvirii. La ora actuală se cunosc suferinţele sistemului nostru de sănătate, care este, din nefericire, mai bolnav decât noi. Şi atunci, pentru că nu putem merge cu toţii să ne tratăm la Viena sau la Paris, singura posibilitate este să ne urăm sănătate unii altora. Această urare implică, după cum aţi văzut, foarte multă îngrijorare.

Spitale golite de medici şi de medicamente

– Fiul şi soţia dvs. practică aceeaşi meserie, sunteţi aşadar o familie întreagă de medici. La ora actuală, tot mai des sunt trase semnale de alarmă pentru că medicii pleacă din România. Nu v-a tentat niciodată străinătatea?

– M-a tentat, dar în măsura în care am putut să învăţ ceea ce nu puteam învăţa aici şi este un lucru notoriu că am avut câteva specializări în străinătate, dar m-a interesat să vin aici şi să le pun în practică pentru români. Eu am concepţia că, dacă într-o societate ai beneficiat de aportul tuturor ca să te formezi şi să ajungi pe o anumită treaptă profesională, eşti dator să întorci acestei societăţi ceva din priceperea pe care ai acumulat-o. De plecat se pleacă de mult din ţară, doar că acum fenomenul a căpătat cote alarmante. Avem în străinătate până acum 8.000 de medici.

Numai anul trecut au plecat peste 1.500, iar pentru anul acesta sunt depuse câteva mii de cereri la Colegiul Medicilor. Mulţi sunt în Anglia şi Franţa şi au început să se constituie în asociaţii. Este foarte grav acest lucru, pentru că spitalele noastre sunt aproape goale şi de medici, şi de medicamente şi în curând vor fi goale şi de bolnavi, pentru că nu va avea cine şi cu ce să-i trateze. Există însă şi un aspect pozitiv: faptul că şcoala de medicină românească încă mai scoate produse de calitate. Este o foame teribilă în Europa de chirurgi, de medici de familie şi mai ales de anestezişti şi radiologi. Or, şcoala noastră de anestezie şi reanimare este foarte apreciată, iar medicii noştri sunt căutaţi, luaţi imediat şi mult mai bine plătiţi decât aici. E trist să constaţi că avem, în cele patru sute de spitale din ţară, unele care trăiesc cu un doctor şi o asistentă, dar, asta nu înseamnă medicină.

Nu aş vrea să înţeleagă lumea că nu mai avem chiar nimic în ţară. Mai sunt câţiva tineri care au ajuns pe cele mai înalte trepte didactice pe propriul merit, dar dacă acestora nu le pui la dispoziţie baza materială, tehnologică pe care trebuie să o utilizeze şi nu pentru ei, ci pentru bolnavi, atunci sunt degeaba foarte bine pregătiţi. Nu conştientizăm ce aport pot aduce ei la sănătatea populaţiei din România.

În rural este jale

– Eram tentat să vă întreb despre rural, despre sat. Să o mai fac?

– Da, pentru că România nu poate exista în afara ruralului ei. Facem tot felul de statistici, arătăm că avem populaţie mare în mediul rural faţă de alte ţări, unde aşa ceva nu prea mai există. Dar în rural este jale. Gândiţi-vă că aceşti medici care au plecat, în loc să se ducă în ruralul românesc, merg în cel franţuzesc, englezesc pentru a-i îngriji pe oamenii de acolo. Şi la noi ruralul rămâne fără medici, unde la ora actuală sunt câteva mii de locuri vacante. Nu e adevărat că medicii nu vor să se ducă la ţară.

Doctorii s-ar duce, dar acolo nu găsesc nimic. Acum s-a luat o iniţiativă pe care eu o salut, pentru că de 20 de ani am militat pentru ea: să se facă case pentru doctori, ingineri, dascăli, dar să se facă la standarde pentru secolul în care trăim. Nu trebuie uitate dotările la dispensarul din sat şi atunci sigur că medicii s-ar duce.

Sunt mulţi care chiar s-ar întoarce în comunele din care provin, dar pentru că nu au condiţii atunci îşi lasă tot şi pleacă în străinătate. Cum sunt primiţi acolo şi cum sunt primiţi la noi? În Franţa, de exemplu, un medic a fost primit de primar, care a dat evenimentului o mare importanţă. L-a pus să aleagă între două locuinţe, apoi l-a dus în dispensar şi l-a întrebat ce-i mai trebuie acolo pentru a-şi face treaba. Nu mai fac şi paralela cu tratamentul din România, că nu are rost.

Scade interesul pentru medicină

– Mai bat tinerii cu acelaşi sârg la porţile facultăţilor de medicină şi, dacă o fac, ce urmăresc în primul rând?

– Nu şi vă dau un exemplu simplu: acum 25 de ani erau 18 candidaţi pe un loc la facultatea de medicină din Bucureşti. Atunci aveai de unde să alegi, pentru că tinerii aceştia se pregăteau. Unii dădeau examen chiar de două-trei ori până intrau. Unii dintre ei sunt chiar cei care au devenit cei mai buni la ora actuală, dovedind că au vocaţie, că vor să facă acest lucru cu adevărat.

Acum numărul candidaţilor a scăzut drastic. Amatorii sunt în jur de doi pe un loc, deci selecţia este mult redusă. Unii dintre ei vor să facă ceva, alţii vin să facă şi ei o facultate pentru că, ştiţi, la noi e foarte important să te lauzi că eşti purtătorul unei diplome universitare. Majoritatea dintre aceştia se mai pierd pe parcurs, pe la firme de medicamente. Din puţinul ăsta reuşim să selectăm cam 10% în care putem pune speranţă.

Ţara unde totul e anapoda

– Ascultându-vă, mă gândeam dacă noi putem vorbi de un sistem de asistenţă sanitară în România; mai avem noi un sistem?

– Există unul, haotic, ce-i drept, şi care urmează cursul general în această societate unde trebuie reformat totul, inclusiv sănătatea. Cei care îl vor reorganiza trebuie să nu uite că nu se poate face medicină numai cu vorbe, cu lozinci, cu sloganuri, pentru că medicina la ora actuală este scumpă. Întrebaţi-i pe cei care şi-au scos prostata la Viena cu 10.000 de euro. Or, noi vrem să facem acest lucru cu două milioane, lucru care nu se poate pentru că riscăm să ne batem joc de obiectul muncii noastre şi de bolnavul pe care îl îngrijim. Finanţarea medicinei nu ţine de noi, doctorii, pentru că nu noi adunăm banii. În ţările dezvoltate sunt repartizate pentru sănătate 10-13 procente din PIB, pe când la noi acest procent este cât se poate de mic. Şi ce PIB avem noi şi ce PIB au ei? Nu are cum să meargă medicina bine într-un loc unde toate merg anapoda.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
567

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Codrul nu mai este fratele bun al românilor

Interlocutorul nostru este domnul Valerian Solovăstru, director general al Regiei Naţionale a Pădurilor Romsilva. Un om care are rădăcini înfipte adânc în arealul geografic al României, acoperit de cele 6,5 milioane hectare de pădure.

- Se spune despre români că sunt fraţi cu codrul. Fondul nostru silvic mai justifică această credinţă a românilor?
- Adevărul este că, dacă ar fi să ne raportăm la ceea ce s-a întâmplat în ultimii 10-15 ani, ar părea puţin desuet să mai afirmăm că românul e frate cu codrul. Dar eu rămân la această credinţă, deşi s-au întâmplat mai multe evenimente neplăcute în relaţia aceasta dintre pădure şi oameni. În cea mai mare parte, lucrurile au început să meargă spre normalitate şi este un fapt îmbucurător acela că românii încearcă să se apropie din nou de codru. Din acest punct de vedere sunt optimist. Să nu uităm totuşi că România are un fond forestier de 6,5 milioane de hectare, din care mai bine de 4 milioane sunt încă administrate de Romsilva. Sigur că s-au întâmplat fapte regretabile şi pe suprafeţele acestea, dar în cea mai mare parte dezastrele au avut loc pe pădurile retrocedate. Din păcate, proprietatea privată nu s-a dovedit a avea acel respect, de cele mai multe ori primând interesele economice de grup.

Nici frică de Dumnezeu

- Am văzut în Bucovina un obicei al pădurarilor care, înainte să doboare un copac, îşi fac semnul crucii, cerând într-un fel iertare pentru fapta lor. Cândva, cine tăia un copac trebuia să pună 10 în loc.
- Eu vin din mijlocul acelor codri şi într-adevăr există acest respect, de a-ţi face semnul crucii înainte de a tăia în mod legal un copac. Nu ştiu dacă acei care fură îşi mai fac semnul crucii sau nu. Dar, cum spuneam, vorbim de o zonă cu totul specială, în care există respect faţă de pădure. În general, în zona de munte se plantează destul de mult, dar, de ce să nu recunoaştem, şi acolo s-au întâmplat fapte regretabile.

Drumuri forestiere care lipsesc cu desăvârşire

- Ce mă nelămureşte pe mine este că tăiem ceea ce creşte în vale şi ne este la îndemână, însă ceea ce vântul sau crivăţul pun la pământ rămâne acolo, pentru că se află în locuri mai greu accesibile.
- Aici sunt două aspecte despre care trebuie să discutăm. În general, se scoate toată masa lemnoasă, chiar dacă este mai dificil de făcut acest lucru. Din păcate însă, pădurile României suferă foarte mult de lipsa de accesibilitate. Avem o reţea de drumuri forestiere care este mult sub media europeană. Suntem undeva la 6 m liniari faţă de Franţa sau Germania, care au sute de metri liniari de drumuri la hectar. În ceea ce priveşte recoltarea produselor accidentale, cum spuneam, se face acest lucru chiar şi în condiţii greu accesibile, dar cu un preţ mult mai mare. El este plătit prin drumurile de coastă improvizate, care deschid porţile unor torenţi care dau naştere la concentrarea de ape. Pentru că, iarăşi o spun cu regret, în obiceiul nostru de a tăia pădurile a

dispărut practica utilizării funicularelor. Acum lemnul se scoate prin semitârâre cu tractorul, pe drumuri improvizate, lucru ce produce mari prejudicii asupra solului.

Reîmpădurirea, sub media europeană

- Pădurile înseamnă, fără îndoială, aur atât pentru sănătatea noastră, cât şi pentru biodiversitate. Întrunesc pădurile din România această exigenţă europeană?

- Ca suprafaţă şi ca procent de împădurire suntem sub media pe Europa, dar eu sper ca, prin definitivarea inventarului forestier naţional, care este în derulare, să ajungem măcar undeva aproape de această medie. La noi, o asemenea acţiune nu a mai avut loc şi există foarte multe formaţiuni forestiere care nu sunt înregistrate. Noi spunem la ora actuală că avem un procent de împădurire de 26-27%. În realitate, ar putea fi chiar 32, după primele date oferite de Inventarul Forestier Naţional, iar media pe Europa este undeva la 33%. Ca fond de masă lemnoasă suntem undeva în top: avem păduri productive, comparativ cu Bulgaria, care stă bine ca procent, dar calitativ o întrecem. Suntem în primele trei-patru ţări ca fond de masă lemnoasă. Ca biodiversitate, iarăşi stăm bine şi asta datorită lipsei accesibilităţii care, iată, are şi valenţe pozitive, în sensul că avem păduri foarte valoroase.

La şes, vegetaţia forestieră parcă nu ar fi

- Avem păduri, dar şi zone întinse unde acestea lipsesc. De aici şi fenomenele care au avut loc în ultimii ani. Este de vină şi lipsa pădurii acolo unde apele au dat năvală şi pământul a luat-o la vale?

- Categoric, este demonstrat ştiinţific şi eu cred că orice om cu bun simţ realizează acest lucru. Deci, acolo unde există pădure volumul de apă reţinut este mult mai mare, se încetineşte scurgerea pe versanţi şi reţinerea apelor. Ultimele fenomene ne-au demonstrat însă că şi acolo unde avem pădure trebuie să mai venim cu alt gen de lucrări de amenajare torenţială a văilor şi aşa mai departe. Dacă este să vorbim de distribuirea pădurilor, atunci în zona de munte noi avem în unele locuri cam peste 40% şi chiar 70% suprafeţe împădurite. În zona de deal, la fel, stăm peste media europeană şi zic că lucrurile sunt iarăşi în regulă. În zona de podiş şi de câmpie abia atingem 10%, ceea ce este foarte puţin. Avem judeţe precum Teleorman, Galaţi, Călăraşi, unde procentul de împădurire este de doar 3%. Este foarte puţin. Sigur că facem eforturi deosebite de a prelua terenuri degradate în administrare şi de a le împăduri. Acest lucru nu este însă întotdeauna foarte uşor. De multe ori nu se oferă spre vânzare terenuri agricole de primă calitate, accesibile şi ne sunt refuzate cu încăpăţânare terenuri degradate. Aici intervine şi gradul de conştientizare a populaţiei.

RNP produce anual 80 de milioane de puieţi, număr care ar putea fi dublat în orice an dacă situaţia ar cere-o. Există interes pentru acest lucru, problema este lipsa terenurilor!

Bogăţii nevalorificate

- Este valorificată pădurea românească în zilele noastre, ţinând seama de bogăţia pe care o adăposteşte? Şi mă refer aici la fructele de pădure, la ciuperci...

- Din păcate, răspunsul meu nu poate fi afirmativ. Există încă foarte multe resurse care nu sunt însă valorificate şi asta şi din cauză că, timp de 20 de ani, ne-am bătut joc de ele. Dacă în ceea ce priveşte valorificarea lemnului, aici lucrurile sunt oarecum puse la punct, deşi e loc de mai bine, în ceea ce priveşte fructele de pădure, valorificarea lor în ultimii 20 de ani a avut o involuţie. Observ că nu există interes pe piaţa românească pentru acestea. Noi tot ce achiziţionăm în ceea ce priveşte fructele de pădure valorificăm pe piaţa externă. O perioadă această activitate a mers foarte bine. Dacă ar fi să vorbim de ciuperci, anul acesta a fost unul extraordinar, dar şi asta este o bogăţie care pleacă afară, pentru că puţini sunt cei care valorifică pe piaţa autohtonă gălbiorii sau hribii, de exemplu, care se întorc în ţară conservaţi, uscaţi, ambalaţi, purtând etichetă străină.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
559

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

iazurile-ca-afacere_113.html

Iazurile, ca afacere > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulIazurile, ca afacere

Amenajarea luciurilor de apă din nord-estul ţării s-a dovedit o afacere rentabilă. Fie că sunt folosite pentru pescuitul sportiv sau pentru firmele de procesare, acestea aduc profit chiar din primul an de exploatare. Un exemplu îl constituie amenajarea piscicolă de la Hărmăneşti, judeţul Iaşi, un loc vizitat de tot mai mulţi ieşeni împătimiţi în ale pescuitului.

O sută de mii de euro profit

Gheorghe Norel, om de afaceri, împreună cu alţi trei asociaţi, a amenajat iazul de la Hărmăneşti din apropiere de Paşcani investind circa 500 de mii de euro. Jumătate din sumă a provenit dintr-un proiect SAPARD. Acesta a fost finalizat în 2007, iar suprafaţa de 12 ha luciu de apă a fost populată cu 17 tone de peşte.

Cu toate că lucrările de amenajare au întârziat cu jumătate de an din cauza constructorului, anul trecut s-a obţinut un profit de 100 mii de euro, asigurat în cea mai mare parte din procesarea peştelui. „Avem, spune Gheorghe Norel, contracte cu firme de prelucrare a peştelui din Iaşi, Bacău şi Neamţ şi sperăm ca anul acesta veniturile obţinute să fie mai mari ca în 2007. Şansa noastră este că am obţinut un împrumut bun, cu o dobândă de cinci la sută, în lei, aproape că nici nu simt când rambursez creditul. Sigur nu i-am uitat nici pe pescari, ei sunt bineveniţi.“

Proiecte de trei milioane de euro

Amenajarea luciului de apă s-a dovedit atractivă şi pentru alţi investitori din această parte a ţării. Potrivit reprezentanţilor Centrului Regional de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (CRPDRP), valoarea proiectelor depuse de 13 investitori din judeţele Moldovei a depăşit trei milioane de euro. Ponderea o are Suceava, cu patru proiecte în valoare de 930 mii de euro, din care contribuţia UE a fost de 464 mii de euro; urmează judeţul Iaşi cu proiecte în valoare de 642 mii euro, din care sprijinul extern s-a cifrat la 321 mii, urmând judeţele Neamţ şi Botoşani cu câte două proiecte, iar în Vaslui şi Bacău câte un proiect.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1406
□
˚Comentarii
□
□
˚1. john -- (22-October-2010)hi ce trebuie sa fac si unde trebuie sa ma adressez sa obtin un credit SAPARD nerambursabil.Am un iaz de 2h si necesita cateva lucrari dragat,diguri,populat.Ma poate Indruma cineva unde sa ma adressez sa obtin imformatiile reale?multumesc

2. redactia -- (15-November-2010)Incercati in primul rand la Camera Agricola a judetului de care apartineti, fostul Oficiu de Consultanta! De acolo veti fi indrumat mai departe si veti primi sprijin in intocmirea proiectului

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

icoana-cu-trei-maini_l9.html

Icoana cu trei mâini

Aşezată în plin centru al Ploieştiului, Biserica „Maica Precista“ uimeşte prin arhitectura deosebită, dar şi prin icoanele din interior, dăruite - bună parte dintre ele - de ţarul Rusiei, Alexandru al II-lea. Una, realizată aşa cum nu sunt multe, cu trei mâini, este, după cum afirmă credincioşii, făcătoare de minuni.

Donaţia

Parcă niciodată nu s-a îndreptat românul ca acum spre mănăstire. Parcă nicicând nu şi-a pus atâta nădejde în harul preoţilor, în icoanele făcătoare de minuni. Parcă nevoia de a crede, de a fi alături de Dumnezeu, de a-şi plimba degetele chinuite pe chipul unui sfânt, de a-şi pleca fruntea brobonită de necazuri până jos, la pământ, nu a fost atât de intensă.

Când nu mai ştii drumul spre normalitate, când, într-un cuvânt, nu mai ştii să trăieşti, să mergi mai departe, aşa cum ai făcut ani în şir, rămâne un singur refugiu, o singură speranţă: Dumnezeu. Ca viaţa să curgă în continuare prin albia deja stabilită, există în unele lăcaşuri sfinte icoane cu puteri miraculoase. Dincolo de înţelegerea omenească, ele, oricare ar fi sfântul pe care îl repre-zintă, fac minuni. O astfel de icoană, dar deosebită mult de altele, prin faptul că a fost pictată cu trei mâini, se găseşte în Biserica „Maica Precista“. Ea a fost donată de ţarul Alexandru al II-lea al Rusiei, în anul 1877, când avea loc Războiul ruso-româno-turc.

Există minuni

Legenda Icoanei Maicii Domnului cu trei mâini se pierde în negura timpului. Unii spun că a fost special realizată cu trei mâini, pentru că, la 1826, anul în care a fost făcută, oamenii o duceau rău şi nu se mai vedeau speranţe. Atunci, cel care a realizat-o s-a gândit că Măicuţa ar trebui să aibă trei mâini, ca să poată să-i ocrotească pe toţi cu puterea ei.

Aşa că i-a făcut două mâini, pentru a ţine Pruncul, dar în josul icoanei a mai făcut pe urmă una. Cea de-a treia...

O altă legendă spune că autorul icoanei ar fi avut, înainte de a se apuca de lucru, un vis: se afla pe câmpul de luptă, într-o încăierare teribilă cu turcii, şi un ienicer mai iute i-ar fi retezat mâna cu care trebuia să facă icoana. Trezit din vis, impresia era atât de puternică, încât, ca să nu rămână în realitate fără ea, a pictat o mână în plus pe fondul icoanei.

Însuşi marele Ţar

Biserica „Maica Precista“ din Ploieşti, cu hramul „Adormirea Maicii Domnului“, este unul dintre cele mai însemnate monumente religioase, istorice şi de artă din judeţul Prahova. Ea are mai bine de trei secole de existenţă. În unele documente, biserica este denumită „Maica Domnului“, în altele „Sfânta Născătoare“ sau „Adormirea Precistei“.

De-a lungul anilor, a beneficiat de mai multe reparaţii şi restaurări, actualul edificiu, conform pisaniei de deasupra uşii, fiind construit în vremea domnitorului Ioan Alexandru Şuţu, la 10 mai 1820. Aici, în biserica micuţă şi-a plecat genunchii spre rugăciune, printre multe personalităţi, „ţarul întregii Rusii“, cum se autointitula Alexandru al II-lea. Cum în perioada şederii lui aici, 25 mai - 11 iunie, s-a sărbătorit Paştele, Alexandru al II-lea, om cu multă evlavie, s-a dus la Biserica „Maica Precista“, pentru a asculta slujbele ţinute de preoţii Constantin şi Nae. A fost atât de impresionat ţarul, încât şi-a adus aici întreaga armată, pentru împărtăşanie. Alexandru al Rusiei a vrut să păstreze vie această amintire. De aceea, a hotărât să doneze bisericii icoana făcătoare de minuni.

Întâi, biserica

Se spune că icoana împlineşte dorinţele celor care se roagă cu evlavie şi cu credinţă la ea. Nimeni dintre cei care vin cu probleme şi necazuri în faţa Măicuţei cu trei mâini nu rămâne neajutat. Cert este că oamenii, după ce au primit ajutorul, rămân credincioşi icoanei şi bisericii. Vin aici iar şi iar, purtaţi parcă de o putere mai mare decât vrerea lor. Recunosc toţi că au beneficiat de mare ajutor de la icoană, dar şi de rugăciu-nile făcute de preotul Ştefan Alexandru Săvulescu, actualul paroh, despre care spun că are un har deosebit.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1080
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Icoanele-pe-sticla-o-rugaciune-plasmuita...

Icoanele pe sticlă, o rugăciune plăsmuită din creaţie

Nimic nu este mai preţios decât rugăciunea care prinde formă. Speranţele şi toate gândurile unui om se înfiripează în culoare, umbre şi artă. Din penelul fin purtat cu o grijă părintească se nasc formele cele mai sublime ale divinităţii. Alaiuri de îngeri, înfăţişaţi în fel şi chip, se desprind din imaginaţie şi dau lumină vieţii noastre. Nici nu ştii câtă linişte poate strecura în sufletul tău imaginea unei icoane senine. Este un dar să o priveşti, aşa cum este un dar să îţi poţi descătuşa imaginaţia şi să dai viaţă acestui miracol numit pictură.

Un sat autentic transilvănean

Undeva, în inima Transilvaniei, se ascunde un sătuc ce păstrează sub hotarele sale o nepreţuită comoară. Sibielul, căci despre el este vorba, este asemeni unei moşteniri lăsate de vremuri. Cei care au ajuns aici au înţeles semnificaţia noţiunii de „autentic transilvănean“. Satul însuşi pare a fi un monument cultural, un stâlp al existenţei transilvănene pe pământ românesc.

Fireşte că nu este singurul care ne defineşte identitatea naţională, dar acesta are ceva aparte. Un lăcaş în care creaţia şi spiritualitatea se contopesc pentru a dezvălui privitorilor cele mai strălucitoare plăsmuiri ale minţii. Muzeul icoanelor pe sticlă din Sibiel s-a înfiinţat din dorinţa părintelui Zosim Oancea de a da satului o lumină nouă, o conotaţie a cărei profunzime să fie înţeleasă de către toţi cei care vor trece hotarele sale. În urma strădaniilor părintelui, Sibielul avea să fie introdus în circuitul regiunilor de interes cultural şi spiritual. Nimeni nu ştia atunci că peste vremuri muzeul icoanelor pe sticlă avea să devină cea mai de seamă emblemă a satului.

Lăcaşul spiritual

Practic, temelia muzeului a fost pusă în 1969, an în care părintele Oancea a hotărât că acest lăcaş plin de sfinţenia icoanelor pictate trebuie să fie ridicat. Om cu trecere printre săteni, preotul a apelat la bunăvoinţa lor şi i-a îndemnat să doneze în acest scop o parte dintre icoanele pe care aceştia le aveau. Unele dintre cele ce aveau să ajungă pe pereţii muzeului fuseseră ascunse privirii în colţurile cele mai întunecate ale podurilor caselor. Aşa a reuşit părintele Zosim Oancea să strângă o colecţie de icoane pictate pe sticlă.

Aproape 200 de tablouri au ajuns pe pereţii muzeului, care era în fapt o veche magazie aflată în spatele bisericii unde acesta slujea. În timp, tot mai mulţi oameni au trecut pragul umilei magazii pentru a se delecta cu imaginea feerică a icoanelor. Strădaniile părintelui şi ale sătenilor de a înfiinţa acest muzeu i-au impresionat şi pe străini. În 1976, din sumele strânse de la donatori, dar şi cu ajutorul Consiliului Ecumenic al Bisericilor din Geneva a fost ridicată o a doua clădire, care şi în prezent este locul de păstrare a picturilor. Astăzi, vizitatorii muzeului pot admira peste 600 de icoane, venite din multe colţuri ale ţării, dar şi din afara ei.

Sub cupola muzeului mai este adăpostită şi o colecţie importantă de cărţi vechi. Unul dintre cele mai vechi manuscrise care se regăsesc aici este un text liturgic slavon din secolul al XVI-lea, un exemplar al Bibliei lui Şerban Cantacuzino, Noul Testament de la Bălgrad, dar şi obiecte specifice zonei, cum ar fi ţesăturile brodate cu motive populare, vasele de ceramică sau obiecte tradiţionale de uz casnic.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
557
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

icre-negre-de-vaslui_591.html

Icre negre de... Vaslui

Sintagma „icre negre“ duce imediat cu gândul la Delta Dunării, la vărsarea Nistrului în mare sau chiar la îndepărtata Volgă, locuri unde cresc peştii care produc preţiosul aliment.

Dar, iată, un investitor din Vaslui ne asigură că, nu peste multă vreme, se va vorbi şi de icrele negre de pe malul Prutului. Ne întâmpină la poarta fermei, desprinzându-se de un grup de oameni care trag un năvod. Este Dumitru Ghenciu, inginer de profesie. Ceea ce vedem acum este materializarea unei pasiuni de o viaţă. A crescut pe malul apei – „am învăţat să înot înainte de a merge“, ne spune glumind domnia sa.

Aici, la Ghermăneşti – Vaslui, a cumpărat un heleşteu, l-a modernizat şi creşte sturioni. Este vorba de o varietate numită polidon sau lopătar, obţinută de americani, care s-a adaptat la condiţiile locale; dovadă sunt exemplarele de 7-8 kilograme bucata, deocamdată trofee, care mai cad în năvoade alături de peştii autohtoni.

„E rentabilă o astfel de îndeletnicire?“ îl întreb pe omul de afaceri Ghenciu. „Este o afacere de durată – vine răspunsul. Anul trecut am obţinut 12 tone de peşte, iar în 2009 sperăm să pescuim 50 de tone şi să realizăm şi un profit. Bineînţeles, este vorba de peşte autohton şi, din când în când, de câte un morun.“

Cercetarea, ca afacere

Heleşteul de la Ghermăneşti este doar o parte a afacerii domnului Ghenciu pentru că, ceva mai departe, în satul Valea Grecului, domnia sa a ridicat o fermă pentru creşterea intensivă a sturionului, îndeosebi morun şi păstrugă, specii deosebit de preţioase.

„Am obţinut un credit SAPARD în urmă cu trei ani, ne spune inginerul Ghenciu şi am investit la Valea Grecului 400 mii de euro.

Am un contract cu Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Piscicultură Galaţi, care îmi oferă asistenţa tehnică şi puiet de peşte – alevini. Colaborăm bine, iar rezultatele se văd: morunul şi păstruga care cresc în bazinele noastre au deja 400 de grame bucata, iar dacă lucrurile merg aşa, în circa cinci ani vom obţine primele cantităţi de icre negre, un produs deosebit de solicitat de marile restaurante din întreaga lume.“

Sturionii şi calculatorul

„Adaptarea acestor specii la condiţiile specifice zonei înseamnă nu numai derularea unei afaceri, ci şi cercetare“, afirmă inginerul Ghenciu. Colaborarea cu Staţiunea de pe malul Dunării este benefică. „Specialiştii de acolo vin periodic la noi. Avem în vedere toate observaţiile pe care aceştia le fac, noi încercând să adaptăm creşterea acestor specii la cerinţele pe care le impune tehnologia modernă. Aceasta înseamnă asigurarea unor condiţii de mediu ideale – apă biologic pură, temperatură constantă şi hrană adecvată – toate acestea asistate de calculator“.

Rezultatul la care speră omul pasionat despre care am vorbit este în final obţinerea unei cantităţi de sturioni de 60 kilograme pe fiecare metru pătrat de bazin, anual. Un vis care va deveni realitate aici, pe malul Prutului, prin

munca şi dăruirea unui pasionat.
- O investiţie cu proiect SAPARD.
- Sturion american adoptat la... Ghermăneşti.
- Principalul obiectiv: 60 kg de sturioni pe mp.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
1563

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Iepurele – istoric şi legendă

Iepurele de casă (Oryctolagus cuniculus) derivă din iepurele sălbatic ale cărui ţinuturi de baştină se consi-deră a fi ţările sud-europene (Spania, Grecia, sudul Franţei), de unde s-a răspândit ulterior în Asia şi apoi în restul Europa. Strămoşul iepu-relui de casă, Lepus cumiculus (iepurele de pădure sau vizuină), se deosebeşte de iepurele de câmp, Lepus europeus, atât morfologic, cât şi prin felul său de viaţă. Iepurele de vizuină sapă galerii în pământ, unde femela fată 4-8 pui – complet goi, cu ochii închişi – într-un culcuş călduros şi moale, pregătit din păr smuls de pe abdomen. Spre deosebire de iepurele de vizuină, iepurele de câmp fată de 3-4 ori pe an câte 1-4 pui, îmbrăcaţi în păr şi cu ochii deschişi, pui care sunt părăsiţi de mama lor după 10 zile, fiind obligaţi să-şi caute singuri hrana.

În Europa, iepurele a fost domesticit mai întâi în Spania, după cucerirea ei de către romani. De aici s-a răspândit şi în alte ţări ale continentului. Multă vreme s-a crezut că iepurele de casă provine din iepurele de câmp şi nu din cel de pădure (vizuină). Cercetările ştiinţifice au infirmat această teorie, deoarece între strămoşul sălbatic al iepurelui de casă şi iepurele de câmp există o puternică repulsie sexuală.

Deşi există o serie de date privind comportamentul diferitelor specii de animale, puţine se referă la iepurele de casă. Referitor la comportamentul igienic, s-a constatat că aceste animale desfăşoară o asemenea activitate după adăpat sau furajare, una din zonele ce se bucură de o deosebită atenţie fiind salba, pe care urechiaţii o curăţă cu multă grijă. La tineret se observă un comportament igienic în doi, în sensul că atunci când un iepuraş nu ajunge să-şi cureţe o anumită zonă, de exemplu ceafa, el este ajutat de semenul său.

Prolificitatea iepurilor de casă este recunoscută, o iepuroaică fiind aptă să dea naştere câte unui rând de pui la fiecare cinci săptămâni, ceea ce ar face ca ascendenţii săi direcţi şi indirecţi să se cifreze, în decurs de 5-8 ani, la peste un milion. Acesta este unul dintre motivele pentru care iepurele de casă a devenit, de sute de ani, unul dintre cele mai căutate animale de laborator. Fiind de talie mijlocie, el este indicat nu numai pentru cercetări care privesc organismul în ansamblu, ci şi pentru studiul structurii şi al funcţiunii diferitelor organe şi ţesuturi, fiind considerat un animal ideal de laborator. Anual se publică mii de lucrări ştiinţifice drept rezultat al numeroaselor experienţe care se întreprind pe aceste animale. De aceea, ele au dreptul la şi mai multă înţelegere şi simpatie decât aceea care li se acordă în general. Ca expresie a acestei recunoştinţe, savanţii francezi din celebrul Institut Pasteur, de la Paris, i-au ridicat iepurelui de casă un monument.

Iepurele este prezent şi în legendele româneşti. Într-una din ele se spune că, după ce Dumnezeu a zidit lumea, împreună cu toate ce sunt în ea, a chemat, rând pe rând, toate vietăţile la Adam, să le pună nume şi să le întrebe cu ce se vor hrăni. Între cei codaşi vine şi urechiatul de iepure, care la întrebarea Domnului răspunde că se va hrăni cu oameni. Atunci Domnul a fost cuprins de mirare, căci numai la un astfel de răspuns nu se aştepta, omul fiind făptura cea mai aleasă pe care el însuşi a zidit-o în toată voia sa şi căreia i-a pus înainte toate bunătăţile pământului, să le stăpânească. Văzând încăpăţânarea urecheatului, care o ţinea morţiş pe a lui, Domnul îi spuse: „Atunci, gândul tău nebun să ţi se mute din cap la picioare, ca să fugi totdeauna de om şi în loc de cuminţenie să-ţi crească urechile şi mai mari.“

Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
3515

☐

Comentarii

☐

☐

1. Mănenu Varvara Magdalena -- (2-April-2012)Deşi am crescut cu iepuri (de Angora pentru lâna lor, crescuţi în perioada interbelică, apoi de casă comuni, pentru carne şi blană) nu am ştiut multe aspecte relevate despre iepure în acest simpatic articol. Frumos! mulţumim! şi Iepuraşul să aducă câte ceva frumos tuturor şi un ou roşu !

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ignoranta-sau-superficialitate_l404.html

Ignoranţă sau superficialitate? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulIgnoranţă sau superficialitate?

La această rubrică publicam în numărul trecut al revistei noastre o informaţie oficială, difuzată de Ministerul Agriculturii, care făcea cunoscut că Guvernul României a aprobat o Ordonanţă de Urgenţă potrivit căreia fermierii noştri mari şi mici vor beneficia şi în acest an de ajutoarele bugetare care să compenseze diferenţele între subvenţiile de care beneficiază în prezent agricultorii din Europa celor 15. Am făcut acest lucru împotriva unei alte informaţii a unui domn parlamentar, care ne avertiza că partidul căruia îi aparţine va iniţia o moţiune pentru demiterea actualului staff agricol, care n-a reuşit să obţină de la Comisia Europeană ceea ce au reuşit vecinii noştri bulgari în ceea ce priveşte aprobările privind ajutoarele financiare naţionale.

Informaţia publicată acum trei săptămâni avea girul Guvernului şi al Ministerului Agriculturii şi, tocmai de aceea, am considerat că este obligaţia noastră profesională s-o dăm publicităţii. Ei bine, astăzi suntem în situaţia penibilă, nu atât pentru noi, cât pentru guvernanţi, să publicăm un alt comunicat care nu face altceva decât să anuleze actul guvernamental ce dezinforma opinia publică şi, în special, agricultorii cu privire la continuarea ajutoarelor economice acordate fermierilor până în anul 2009.

Ce glăsuieşte noul comunicat ministerial

Fermierii români trebuie să-şi ia gândul, deocamdată, de la ajutoarele visate. „Eventualele negocieri cu Uniunea Europeană nu vor putea fi reluate decât după 1 ianuarie 2013, a anunţat Mihail Dumitru, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, la terminarea unei şedinţe recente a Guvernului. Atunci, se va urmări eliminarea discriminărilor la subvenţiile acordate fermierilor români, în comparaţie cu cei din restul Uniunii Europene".

„Există această diferenţă a subvenţiilor pe suprafaţă, în defavoarea celor din ţara noastră, dar s-a stabilit, la aderare, o creştere graduală şi o apropiere treptată de acest nivel, cu posibilitatea noastră, a guvernului român, de a compensa o parte din diferenţă din fondurile naţionale şi acest lucru îl facem prin plăţile naţionale complementare directe", a declarat ministrul.

Domnia sa a spus că, în Guvern, s-a acceptat un memorandum prin care se vor acorda plăţi naţionale complementare directe, tocmai pentru reducerea diferenţei între subvenţia acordată în România şi cea europeană, la cota maximă. Aceasta se ridică până la 90%, iar ajutorul la 82 euro/ha. La aceşti bani se adaugă 81 euro/ha de la Uniunea Europeană. Demnitarul a precizat că, în perioada 2013-2020, vor fi renegociate aceste subvenţii „pentru că noi avem interesul să existe un sistem echitabil de plată a subvenţiilor la nivelul Uniunii Europene".

„Am lansat această discuţie şi pregătirea poziţiei României pentru a negocia următoarea etapă este că aceste subvenţii trebuie stabilite în mod echitabil în statele membre, fără a avea diferenţe, deoarece funcţionăm toţi pe aceeaşi piaţă europeană şi trebuie să fim pe picior de egalitate, în condiţii de competiţie egală", a menţionat Mihail Dumitru. Ce se poate înţelege din această declaraţie ambiguă, numai autorii ei pot s-o decripteze.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
626

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Iliada, în variantă moldovenească

De-a lungul istoriei, nu de puţine de ori, pricina războaielor a fost o femeie. O astfel de situaţie a cunoscut-o şi Moldova sub domnia lui Bogdan al III-lea, urmaşul lui Ştefan cel Mare. După ce trupul voievodului a fost depus în locul de veşnică odihnă, la mănăstirea Putna, Bogdan-Vlad urcă pe tronul Moldovei. „Are vreo 25 de ani, scrie doctorul Matei Muriano care îl îngrijise pe Ştefan [...] – calcă pe urmele tatălui, modest ca o fată şi puternic, e amic al curajului şi al oamenilor curajoşi.“

O cerere respinsă

La mai puţin de un an de la moartea tatălui său, Bogdan „cel orb şi grozav” (îşi pierduse un ochi într-o luptă) o cere în căsătorie pe Elisabeta, sora regelui Alexandru al Poloniei. Pentru a-l câştiga pe marele său vecin, Bogdan restituie Pocuţia cu cetăţile Kolomeia, Tysmienica şi Czeczyhiesy. Fireşte, primeşte mulţumiri pentru gest, dar răspunsul pentru căsătorie este amânat. Motivul? Mama fetei se opunea din pricina deosebirii de confesiune, iar Elisabeta nu-l voia pe voievodul moldovean fiindcă acesta era „grozav la faţă şi orb de un ochi“. Voievodul moldovean reacţionează, ocupă Pocuţia şi pradă zonele învecinate. Polonii, la rândul lor, năvălesc în Moldova până la Botoşani, făcând „multă pagubă şi pieire”. Între timp, pe tronul Poloniei urcă Sigismund, fratele fostului rege şi al Elisabetei. Bogdan crede că momentul este favorabil. Cum Elisabeta se împotriveşte din nou, Bogdan trece Nistrul „arzând şi prădând ţara, scrie un cronicar polon.“ Oraşul Rohotin este ars, după care „cu mare izbândă s-au întors la scaunul său la Suceava fără nicio sminteală şi robilor ce-i adusese din ţara leşească le-au împărţit hotare în ţara sa“. Cum voievodul demobilizase oastea, trupele polone intră în Moldova, fără să întâmpine nicio rezistenţă, ard Cernăuţii, Dorohoiul, Botoşanii şi Ştefăneştii, iar cavaleria ajunge chiar până la Cotnari.

Împăcare silită

După mai bine de patru ani de conflict, părţile acceptă medierea regelui ungar Vladislav. Tratatul încheiat în ianuarie 1510 restabileşte „pacea veşnică şi înţelegerea”. Voievodul moldovean renunţă la proiectata căsătorie, se restituie reciproc prizonierii şi prăzile atâtea câte mai erau. Pentru rezolvarea diferendului privind Pocuţia, s-a creat o comisie mixtă ungaro-polono-moldovenească, fără niciun rezultat, în ciuda deselor convocări, astfel încât Bogdan pierde una dintre preţioasele moşteniri rămase de la marele Ştefan, aşa cum a pierdut în urma unui proces Cetatea de Baltă şi toate celelalte posesiuni din Transilvania. Cum încuscrirea cu regele Poloniei n-a mai avut loc, Bogdan se însoară „cu o doamnă din ţară, pe nume Nastasia, îngropată la mănăsti-rea Dobrovăţ. Cea de a doua soţie, Ruxandra, a fost fiica voievodului muntean Mihnea cel Rău. Cei care l-au urmat la tron sunt rezulta-tele unei legături cu o oarecare Stana de la care Bogdan a avut patru feciori şi trei fete. Tot nelegitimi, ca urmare a unei legături cu „Anastasia Doamna“, au fost viitorul domn Alexandru Lăpuşneanu şi

Alexandru Cornea, domn pentru puţin timp, înaintea celei de a doua domnii a lui Petru Rareş.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
701

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ilie-mare-proroc-si-mare-sfant_725.html

Ilie, mare proroc şi mare sfânt

Astăzi e bine să nu amintim, nici măcar o dată, de dracii lui Scaraoschi. Căci e ziua lui Ilie şi el, când se supără, aleargă după draci prin cer, aruncând fulgere pe pământ. Considerat ocrotitor al pământului şi aducător de ploaie, la vreme de secetă Sfântul Ilie prefigurează, după cum spune Biserica Ortodoxă, Înălţarea Domnului Iisus Hristos de mai apoi. El are puterea de a închide şi deschide cerurile, fiind unul dintre marii proroci ai Vechiului Testament.

Cine a fost Sfântul Ilie?

După cum se arată la cele sfinte, Ilie Tesviteanul, sărbătorit în fiecare an pe 20 iulie, este unul dintre cei mai importanţi proroci din Vechiul Testament, mare făcător de minuni şi aducător de ploi la vreme de secetă.

El a primit de la Dumnezeu puterea de a deschide şi închide cerurile şi era de origine din Tesvi. Se spune că marele proroc era din tribul lui Aaron şi era preot. A trăit pe vremea regelui Ahab, care persecuta, influenţat de soţia Isabela prorocii şi se închina idolilor. Ilie l-a înfruntat, ca nimeni să nu mai fie târât în idolatrie, şi o secetă cumplită s-a abătut asupra ţinutului.

Au secat apele, au murit vitele, au pierit culturile, arse de secetă, au murit, din lipsă de hrană şi apă, şi oamenii. Prorocul a vieţuit pe malul unei ape nesecate, prin voia lui Dumnezeu, şi s-a hrănit cu pâine şi carne aduse în cioc de corbi. Apoi a adăstat la bordeiul unei văduve sărace şi păgâne care n-a ezitat însă să-i ofere pâinea făcută din puţina făină şi apă pe care le mai avea. La scurt timp de la poposirea lui Ilie în casa ei, femeii i-a murit fiul. Şi sfântul, cerând ajutorul lui Dumnezeu, l-a înviat din morţi pe tânărul acela. Sfântul Proroc Ilie nu a trecut la cele veşnice, ci a fost ridicat la cer, fiind, alături de Moise şi de cei trei apostoli, demn de a vedea faţă în faţă slava Dumnezeului întrupat.

Sfârşitul lui Ilie este prezentat drept o minune care s-a petrecut cu voia şi puterea lui Dumnezeu, slujit de Ilie cu mare credinţă. Se spune că, simţind Ilie că zilele pe pământ îi sunt numărate, şi-a ales un succesor, pe Elisei, pe care Dumnezeu l-a admis şi a făcut în aşa fel încât Ilie să nu treacă, la mutarea de pe pământ, prin poarta morţii. El s-a înălţat cu trupul la cer într-o căruţă de foc trasă de patru cai. Şi aşa a rămas mai apoi să colinde cerurile.

Ilie, spaima dracilor

Mai demult, de Sfântul Ilie se dezlănţuiau dintr-o dată peste pământ hoarde teribile de tunete şi fulgere. Lumea fugea la adăpost, departe de dezmăţul naturii. Nu sub pomi, nu în biserică, nu la streaşina caselor, nu pe câmp, cu coada de sapă alături.

Căci, se spunea, Sfântul Ilie s-a supărat şi s-a pus pe alergat dracii prin cer, ca să le macine neamul şi să-i distrugă. Sfântului nu-i veneau foarte des pandaliile pe neamul lui Scaraoschi. Astăzi, dacă n-am avea explicaţia ştiinţifică a încălzirii globale, am spune că Ilie şi-a pierdut mai mult cumpătul ca odinioară şi, din te miri ce, pune de nişte tunete şi fulgere prin cer şi pe pământ.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
587

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

ilie-van-o-gena-umana-aparte_l155.html

Ilie Van, o genă umană aparte > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulIlie Van, o genă umană aparte

În acest număr, suntem alături de domnul profesor dr. Ilie Van, preşedintele Uniunii Crescătorilor de Păsări din România, cu care vom discuta despre avicultură, un sector care ne interesează în mod deosebit, în primul rând pentru că este o activitate tradiţională a românilor şi în al doilea rând pentru că oferă pieţei consumatorului produse sănătoase.

− A evoluat în ultima vreme avicultura românească comparativ cu ceea ce se întâmpla, să zicem, în urmă cu 20 de ani?

− A evoluat chiar frumos pot spune, atât în ceea ce priveşte cantităţile pe care le realizăm an de an cât şi randamentul de creştere şi mă refer în primul rând la performanţele tehnologice, adică sporul, consumul specific, procentul de mortalitate. Cred că toată lumea constată atunci când merge în magazin că puiul pe care îl cumpără astăzi arată altfel decât cel de acum 20 de ani.

Asta înseamnă că avicultorii au învăţat foarte bine lecţia tehnologică a economiei de piaţă, să zic aşa, şi ştiu să facă performanţă atât cantitativ cât şi calitativ. Toate aceste lucruri nu au evoluat dintr-o dată, ci în timp. Iar acest timp vine dintr-un trecut pe care nu avem voie să-l denigrăm. Din acest punct de vedere, anii ’90 se înscriu în cartea neagră a aviculturii moderne. Avicultura a început să revină la normalitate începând din 2000, când şi statul s-a gândit să sprijine mai mult acest sector. Rezultatul este că românii beneficiază astăzi cu toţii de produse de excepţie.

Suntem în topul european

− Concurenţa este acum cuvântul de ordine în economia modernă. Din acest punct de vedere întotdeauna trebuie, vrei nu vrei, să te uiţi şi în curtea vecinului. Dacă este să comparăm avicultura românească cu cea din ţările dezvoltate, cum stă situaţia?

− Din punctul de vedere al performanţelor de producţie suntem în topul european. Însă avem probleme în ceea ce priveşte rezultatele financiare. Un produs competitiv la nivel european trebuie să îndeplinească nişte condiţii care în mediul economic românesc nu sunt întrunite.

Mă refer la toate disfuncţionalităţile, începând cu fiscalitatea foarte ridicată cum este TVA-ul de 19%, greu de suportat comparativ cu alte ţări în care este 5-6% şi sfârşind cu piaţa neagră. Din păcate, aceste aspecte pot anula toate celelalte avantaje pe care România le are. Aş da doar două exemple. România a ajuns să importe cea mai mare cantitate de carne de pui din Olanda, ţară care nu produce cereale, importă tot. Şi, cu toate acestea, este cel mai mare producător avicol din Europa şi cel mai mare exportator de ouă.

Un altfel de marketing

− Şi iarăşi comparaţii: cum stăm din punctul de vedere nu doar al calităţii, ci şi al prezentării produselor noastre, pentru că, aşa cum se spune, reclama vinde marfa?

− Stăm destul de bine, iar acest lucru poate fi confirmat de către toţi cei care cumpără carne din magazin. Ei sunt singurii în măsură să confirme ce progrese au făcut producătorii în ceea ce priveşte calitatea produselor noastre. Adevărul este că avicultorii au învăţat să comunice cu consumatorii. Este foarte important ca tu să-i spui consumatorului ceea ce faci, dar în acelaşi timp să respecţi ceea ce spui. Asta este o chestiune de marketing verificată, iar dacă l-ai păcălit odată pe consumator este clar că a doua oară te ocoleşte.

− Dumneavoastră conduceţi un organism foarte puternic aş spune, prin care sunt rezolvate toate problemele avicultorilor în relaţia lor cu guvernul şi cu celelalte instituţii.

− Este puternic pentru că şi producătorii au vrut să fie aşa. Asociaţia naţională a avicultorilor s-a realizat prin liberul consimţământ al membrilor ei. Este o asociaţie înfiinţată în 1993 pe baza unui statut care a preluat modelul a patru ţări cu o avicultură dezvoltată: Italia, Franţa, Germania şi SUA.

Acest model are la bază promovarea la nivel naţional a acelor loturi tehnologice şi organizatorice, care s-au dovedit viabile în toate ţările dezvoltate. Suntem conştienţi că, făcând servicii producătorului şi reprezentându-l corect la nivelul instituţiilor statului, este singura soluţie să facem bine pentru toată lumea. Astfel de asociaţii trebuie sprijinite pentru că ele sunt cele care, în final, asigură implementarea obiectivelor guvernamentale în sectoarele departamentale.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1080

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ilisei-rudu-rapsodul-din-baisesti_s512.h...

Ilisei Rusu, rapsodul din Băişeşti

A început să cânte de mic copil la fluier, apoi a urcat pe marile scene din ţară şi străinătate pentru a prezenta spectacole de dansuri populare sau pentru a cânta din fluier, iar astăzi, la 78 de ani, Ilisei Rusu îi învaţă pe copiii din comuna Cornu Luncii dansurile populare. Foarte modest, vorbeşte cu drag de alţii, de dansatorii săi cu care a fost prezent în spectacole alături de nume de marcă ale muzicii populare, în care a prezentat repertoriul reprezentativ al comunei, dar vorbeşte mai puţin despre dumnealui.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Silviu Buculei

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2174

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

imaginea-satului-bucovinean-redata-pe-un...

Imaginea satului bucovinean redată pe un ou de struţ

Florin Bejinari este unul dintre cei mai cunoscuţi pictori pe ou din Bucovina. El a început să picteze în urmă cu peste 20 ani, primele sale exerciţii în arta plastică fiind lucrările în ulei. În 1991 şi-a descoperit adevărata vocaţie pentru icoanele bisericeşti pe lemn şi pe sticlă după realizarea icoanei cu Sărbătoarea tuturor sfinţilor. Concomitent cu lucrările la icoane, a deprins şi arta pictării ouălor cu teme religioase în stil bizantin, având numeroase expoziţii personale în ţară, dar şi la Paris în 2002 şi la Veneţia în 2007.

„Provenind dintr-o zonă unde încondeierea ouălor are o veche şi frumoasă tradiţie, zona Rădăuţi, mi-am îngăduit să extind tehnica picturii bizantine pe lemn la pictura cojilor de ouă de gâscă şi de struţ“, ne-a spus Florin.

Bucuria cea mare a artistului sucevean este că fiica sa cea mijlocie, Oana, este posesoarea unui talent deosebit în materie de pictură şi că deja a câştigat un premiu foarte important la Bruxelles, acordat de Parlamentul European.

Ouă pictate cu foiţă de aur în tehnica icoanelor bizantine

Timpul de lucru pentru realizarea ouălor pictate diferă în funcţie de mărimea oului şi de scena religioasă avută ca temă. Pentru un ou de găină, timpul de lucru este de o zi, iar la un ou de struţ se lucrează cel puţin zece - cincisprezece zile. În funcţie de mărimea oului, complexitatea icoanei redate pe ou şi a materialelor folosite se stabileşte şi preţul.

„Noi lucrăm ouă pictate cu foiţă de aur în aceeaşi manieră şi tehnică cu cea a icoanelor bizantine. Creaţiile noastre se află undeva la mijloc, între arta tradiţională şi cea creştină. Ouăle pictate cu foiţă de aur sunt pentru noi un mod de a trăi, sunt obiecte pe care le facem cu pasiune. Lucrăm de peste 20 de ani, iar soţia mea este ochiul critic care mă ajută în ceea ce fac“, ne-a spus Florin Bejinari.

Până la forma finală, oul suferă şi o etapă laborioasă de verificare. Maricica Bejinari ne-a spus că de multe ori Florin se supără pentru observaţiile făcute, „dar când iau ouăle la lăcuit, partea finală a lucrului, observ mici chichiţe care lui îi scapă. Poate atunci el se supără pe moment, dar după aceea îmi dă dreptate. Este ca un fel de corectură la o carte scrisă“, a spus Maricica.

Scena Învierii Domnului, pe un ou de vrabie

Florin Bejinari este cel care a pictat sub lupă şi cel mai mic ou, prezentat într-un concurs de încondeiat ouă. S-a întâmplat la Ciocăneşti în anul 2009. Este vorba despre un ou de vrabie, care a atras şi atenţia vizitatorilor de la târgul de la Augsburg - Germania. Florin Bejinari a explicat că pentru a picta scena Învierii Domnului pe cel mai mic ou pe care l-a lucrat vreodată a folosit o lupă. „Felul în care se pictează o icoană presupune o anu-mită stare sufletească“, a menţionat Bejinari, care a precizat că lucrează icoanele cu binecuvântarea unui părinte duhovnic de la Mănăstirea Bogdana.

Meşterul popular bucovinean ne-a spus că a colaborat foarte bine cu diverse hoteluri şi firme, unde a fost invitat pentru a-şi expune creaţiile şi pentru a face demonstraţii cu prilejul diferitelor evenimente. „Participăm, de asemenea, şi la diferite târguri ale meşterilor populari din ţară, unde am posibilitatea să întâlnesc oameni noi cu aceleaşi preocupări, făcând utile schimburi de experienţă", ne-a spus Florin. Acesta nu ştie numărul exact de icoane şi ouă pictate de el în anii care au trecut.

Pentru icoane foloseşte însă lemn de tei, peste care lipeşte o pânză cu textură foarte rară, apoi aplică straturi succesive ale unui amestec de praf de cretă, clei, ulei de in şi alb de titan. După uscare, urmează şlefuirea suprafeţei, desenul, aplicarea foiţei de aur şi pictura propriu-zisă în straturi succesive de la culoarea cea mai închisă până la cea mai deschisă nuanţă, iar în final lăcuirea icoanei. Pentru Florin, una dintre cele mai dragi lucrări este iconostasul paraclisului de la Cetatea lui Ştefan cel Mare din Soroca, din Republica Moldova, unde a pictat icoanele împărăteşti.

Povestea Bucovinei, pe un ou de struţ

La Festivalul Naţional al Ouălor Încondeiate, desfăşurat la sfârşitul lunii februarie la Ciocăneşti, Florin şi Maricica Bejinari au prezentat ouă de gâscă şi de struţ pictate cu foiţă de aur, cu scene diverse, începând cu Buna Vestire, Naşterea Domnului, Cina cea de taină, Învierea, pictate pe o singură faţă sau pe mai multe feţe.

„Anul acesta am venit cu o noutate pentru că dorim să ne apropiem cât mai mult de tradiţie şi am redat Povestea Bucovinei: pe cea mai înaltă culme a unei aşezări se află biserica. Apoi coborâm încet şi ajungem la casele oamenilor, care la rândul lor, fiind primăvară, fac curăţenie în jurul acestora, un copil priveşte, iar în prim-plan este o gospodină din Bucovina care are grijă de două gâşte cu bobocei.

Practic, totul reprezintă familia bucovineană. Două rândunele care se află pe o ramură, o prelungire a arborelui vieţii, înfăţişează din nou familia. Am proiectat această scenă pe oul de struţ pentru că oul în sine reprezintă un simbol al creaţiei", ne-a spus Florin Bejinari.

Activitatea artistică a lui Florin şi a Maricicăi este şi modul lor de viaţă, chiar dacă nu fac cine ştie ce averi din artă. „Totuşi, ne considerăm bogaţi prin averea spirituală pe care o strângem aici, pe pământ", a concluzionat meşterul popular Florin Bejinari.

Silviu Buculei

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
828

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

imbin-cariera-politica-cu-profesia-de-ma...

„Îmbin cariera politică cu profesia de mamă“ > REVISTA LUMEA SATULUI

„Îmbin cariera politică cu profesia de mamă“

• Interviu cu Raluca Turcan, preşedintele Comisiei pentru cultură, arte şi mijloace de informare în masă din Camera Deputaţilor

– În primul rând, cum aţi început noul an 2012?

– Simt impulsul de a face glume şi v-aş spune: mulţumesc, prost. Însă, dincolo de această glumă, trebuie să recunosc că începutul de an a fost unul dificil şi foarte provocator pentru ceea ce înseamnă viaţa profesională de om politic. Şi spun viaţă profesională pentru că realmente eu fac parte din acea categorie care şi-ar dori să facă politică nu ca un hobby, ca o dorinţă de accedere sau de ascensiune, ci ca o profesie.

– Armonizaţi viaţa politică cu cea de femeie, de mamă, de soţie. Reuşiţi să vă descurcaţi?

– Mă descurc. Probabil că ridurile şi cearcănele sunt cele care spun cât de bine mă descurc, însă aţi făcut o afirmaţie care merită să fie reflectată şi, cu îngăduinţa dumneavoastră, aş dori să o comentez puţin. Aţi spus că omenirea, în sensul ei larg, îi găseşte responsabili pe oamenii politici pentru tot ceea ce este rău. Din nefericire, este şi o vină a oamenilor politici pentru că de multe ori aud, chiar şi la colegii mei de partid, spunând că toţi oamenii politici sunt la fel. Este un lucru greşit şi dăunător. Nu toţi sunt la fel.

Există motivaţii diferite pentru oameni de a intra în politică şi există comportament diferit în acest domeniu. Şi, până la urmă, dacă nu facem diferenţa şi nu urmărim punctual carierele şi consistenţa opiniilor, riscăm să ajungem la o blamare în masă care nu duce nicăieri pentru că, dincolo de părerea pe care o au oamenii faţă de politicieni, mai există un argument pe care ar trebui să-l aibă în minte de fiecare dată când se grăbesc să pună etichete, şi anume că totuşi aceşti oameni politici responsabili îşi asumă decizii care privesc ţara. Dincolo de această responsabilitate de a decide pentru alţii există comportamentul individual care face diferenţa.

Revenind la cât de bine reuşesc să îmbin cariera politică cu profesia de mamă, pentru că şi aici e o adevărată provocare de a rămâne femeie şi de a fi soţie, aş spune că îţi trebuie foarte multă cumpătare şi înţelepciune să poţi să faci selecţia între ce este cu adevărat important şi care sunt priorităţile.

Cu Stolojan, drept mentor

– Ar trebui să existe o şcoală de politicieni, unde aceştia să dea un examen. De regulă intră cu examenul vieţii, dacă-l trec. Unde aţi învăţat politică?

– Şcoala mea politică a fost una bună pentru că am intrat în această sferă pe lângă un om care avea principii, avea reguli şi lua decizii în mod transparent. Acel om este Teodor Stolojan. Indiferent de traiectoria politică pe care a avut-o domnul Stolojan, experienţa mea politică şi şcoala mea a fost una net superioară faţă de cea pe care au avut-o alţi colegi de-ai mei. Cred realmente că politica trebuie făcută în echipă. Ideal e să fie realizată de oameni cu caracter, cu coloană vertebrală, cu principii şi într-un mod onest. Numai aşa poţi, în timp, să schimbi această percepţie negativă.

– De ce întotdeauna politicienii aşteaptă recunoştinţa celor în numele cărora acţionează sau decid? Puţini politicieni am văzut că îşi cer scuze pentru faptul că au greşit faţă de cei care i-au ales. Este un lucru foarte rar pe care l-am văzut doar în Statele Unite în cazul lui Nixon, care a pierdut totul şi şi-a cerut scuze poporului american că n-a fost la înălţimea aşteptărilor.

– Pentru că la noi nu se înţelege adevăratul rol al politicii. Principala responsabilitate o ai faţă de cei care te votează. Eu, ca politician, am ca principală responsabilitate relaţia mea cu sibienii care m-au votat. Dincolo de această responsabilitate faţă de oameni, evident că am o îndatorire faţă de partid.

Eu cred că politica se face în primul rând pe termen lung şi presupune multă anduranţă, dar şi compromisuri, care sunt acceptabile şi necesare în politică în oferirea de soluţii.

– Suntem în an electoral. Vă temeţi că s-ar putea să pierdeţi?

– Paradoxal, din momentul în care am intrat în politică întotdeauna am pus această variantă ca şi pe aceea a demisiei de onoare printre posibilităţi. Un om politic, în special când ajunge la guvernare, ar trebui să-şi spună în fiecare zi că mandatul lui s-ar putea termina a doua zi. Consider demisia ca un gest de onoare. De aceea nici n-o cer unor oameni care nu o au. Comportamentul oamenilor politici în general ar trebui să ţină cont de faptul că există viaţă şi după un mandat la guvernare, că există viaţă şi dincolo de apartenenţa la un anumit partid politic şi această viaţă se creează în primul rând cu mult caracter şi cu bun simţ. De aceea, cu oameni cu care sunt într-o totală divergenţă de opinii nu vreau să mă comport arogant sau abuziv doar pentru că la un moment dat am o anumită putere. Vreau ca tot ceea ce fac în politică să ţină cont de principii şi de legalitate.

„Mi s-au cerut lucruri nelegale şi neprincipiale“

– Înţeleg că nu vreţi succesul cu orice chip…

– Nu, dar asta nu înseamnă că nu am nemulţumiri personale, că nu apar şi frustrări pe ici pe colo, mai ales că politica este un mediu unde nu există transparenţă în accederea oamenilor pe funcţii, nu există criterii clare de evaluare. Însă, dincolo de aceste nemulţumiri, nu sunt dispusă să fac orice pentru a obţine succesul. Am fost de câteva ori în situaţia de a mi se cere lucruri nelegale sau neprincipiale şi pe care nu le-am făcut şi nu le voi face. Nu pot să arunc în aer o întreagă viaţă profesională şi personală pe care am creat-o zi de zi doar pentru că la un moment dat am o pârghie a puterii pe care aş putea s-o folosesc pentru un avantaj personal sau de grup, al unui partid.

– Sunteţi preşedinta Comisiei de Cultură. Cum apreciaţi, în acest moment, activitatea mijloacelor de comunicare publice, pentru că cele private comportă o discuţie cu totul aparte.

– Întotdeauna aş spune că e loc de mai bine. S-a creat o concepţie gău-noasă în mintea politicienilor şi anume că radioul şi televiziunea publică trebuie să fie instrumente politice şi să le foloseşti atunci când eşti la guvernare şi să te plângi atunci când eşti în opoziţie. Pentru a ieşi din această logică strâmbă eu am vrut să profesionalizez acest domeniu şi am încercat să fac o lege a radioului şi televiziunii care să diminueze influenţa politică. Însă, din nefericire, pe actualul cadru legislativ într-un mod asumat şi menţinut politic, lucru care mă doare foarte mult, este permisă influenţa politică. Şi de aici o serie de neajunsuri. De aceea am o nemulţumire legată de voinţa politică de a nu diminua influenţa şi intervenţia în radioul şi televiziunea publică.

– Uitându-vă la colegele dumneavoastră, invidia este prezentă vreodată?

– O, da, din nefericire şi e păcat pentru că fiecare femeie are frumuseţea ei. Ce este şi mai grav e că decizii politice, instituţionale privind viitorul oamenilor pot să fie uneori afectate de lipsa de simpatie a unor persoane de gen feminin.

– Rămâneţi optimistă având în vedere anul în care ne aflăm? Credeţi în victorie?

– Sunt încrezătoare în primul rând în sibieni pentru că seva mea politică vine din Sibiu. Atât timp cât am fost corectă faţă de ei şi am fost muncitoare, am încredere că aprecierea lor va veni oarecum firesc.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
626

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Îmbunătăţirile funciare pe drumul cel bun?!

- Interviu cu Gheorghe Iordache, director general al Agenţiei Naţionale de Îmbunătăţiri Funciare

Restructurare de jos în sus

– Domnule director, Administraţia Naţională de Îmbunătăţiri Funciare a suferit o serie de modificări în ultima vreme. Practic, în locul acesteia s-a înfiinţat Agenţia Naţională de Îmbunătăţiri Funciare.
Ce a presupus aceasta în contextul actual?

– Ordonanţa nr. 82/2011 prevede restructurarea întregului sector de îmbunătăţiri funciare. Practic, Administraţia s-a desfiinţat la momentul preluării patrimoniului de către Agenţie, procedură încheiată pe 29 decembrie 2011. Aceasta din urmă este instituţie publică şi funcţionează în directa subordine a Ministerului Agriculturii. Ca atribuţii principale, Agenţia conduce întregul sector de îmbunătăţiri funciare din România, şi anume prevede planurile de dezvoltare, întreţine, repară, exploatează amenajările şi derulează obiective de investiţii care au ca scop reabilitarea şi amenajarea acestora, precum şi a celor de utilitate publică.

– Reorganizarea Administraţiei a fost însoţită de o reducere semnificativă de personal. Cum vă descurcaţi cu numărul acesta de aproximativ 1.500 de angajaţi, din câte ştim?

– S-a plecat de la reorganizarea întregului sector de îmbunătăţiri funciare la nivel de ţară, în sensul asigurării pe fiecare bun din patrimoniu – staţii de pompare, construcţii hidrotehnice – a unui gestionar, mergând în sus cu structura organizatorică la nivelul fiecărei filiale judeţene şi încheind cu unitatea centrală a ANIF din Bucureşti. Dacă fosta administraţie avea în subordine 12 sucursale teritoriale, care la rândul lor aveau în componenţă unităţi de administrare la nivelul amenajărilor de IF, actuala Agenţie are înfiinţată în fiecare judeţ o filială de gradul I, II, III sau IV, în funcţie de complexitatea activităţii şi de solicitările beneficiarilor.

Pentru că, trebuie spus, noi avem amenajate perimetre de irigaţii, desecare şi CES aproape în toate judeţele, cu diferenţele de rigoare, iar tot ce înseamnă lucrare de apărare împotriva inundaţiilor (diguri, stocuri de materiale, mijloace de intervenţie şi alte lucrări de baraj) a fost predat la Administraţia Naţională Apele Române, protocolul fiind semnat chiar în luna februarie a.c. Aşadar, această activitate de importanţă naţională a trecut la Ministerul Mediului tocmai pentru a fi sub o coordonare unitară. Am rămas aşadar cu trei ramuri de activitate: irigaţii, desecări şi combaterea eroziunii solului.

Principala preocupare, constituirea OUAI-urilor

– Din toate aceste ramuri, problema esenţială pentru agricultori rămâne însă asigurarea apei pentru irigaţii. Credeţi că Organizaţiile Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii (OUAI) organizate în teritoriu vor putea coordona în aşa fel această activitate astfel încât nu doar să asigure apa pentru cei care au contractat-o, ba chiar să investească şi să extindă suprafeţele amenajate pentru irigaţii?

– Una dintre laturile pozitive pe care o scoate în evidenţă această restructurare a activităţii de îmbunătăţiri funciare este şi încercarea de a întoarce producătorii agricoli către sectorul de irigaţii. Dar ca să ajungem la explicaţie trebuie să facem mai întâi un scurt istoric: România are peste 3 milioane ha de terenuri amenajate pentru irigaţii, peste 3 milioane ha amenajate pentru desecare şi cca 1, 2 milioane ha pentru combaterea eroziunii solului.

În ceea ce priveşte irigaţiile, din aceste amenajări care au funcţionat la momentul 1990 mai sunt actualmente ţinute în funcţiune şi declarate de utilitate publică peste 1,5 milioane ha la nivel naţional, din care sunt preluate în OUAI-uri cca 850 mii ha, acestea constituind principalul nostru beneficiar. Diferenţa este exploatată de producători sau asociaţii care nu s-au constituit în OUAI-uri. De aceea principala noastră preocupare este să convingem în continuare fermierii să se asocieze în aceste tipuri de organizaţii pentru a exploata unitar şi eficient amenajările de irigaţii.

Revenind la explicaţia pe care v-o datorez, ordonanţa de reorganizare a sectorului prevede la articolul 7 că toţi beneficiarii terenurilor agricole – acolo unde există amenajări de utilitate publică – sunt obligaţi să plătească o taxă de îmbunătăţiri funciare fie pentru irigaţii, fie pentru desecări sau CES tocmai pentru a avea acces la acestea oricând. Taxa aceasta cuprinde începând cu acest an atât asigurarea integrităţii şi mentenanţa acestor ame-najări cât şi lucrările de reparaţii necesare în aşa fel încât în timpul campaniei de irigaţii orice cetăţean aflat în perimetrul declarat de utilitate publică să aibă acces la apă dacă a plătit această taxă, pe baza unui contract cu filialele noastre judeţene, urmând să mai achite doar tariful de livrare pe mia de metri cubi.

Noua taxă nu reprezintă o sperietoare

– Să înţelegem că până la urmă siguranţa sistemelor de irigaţii ale staţiilor de pompare va cădea de acum în sarcina OUAI-urilor sau a celor care le exploatează efectiv.

– Sigur. Acolo unde ei sunt deja organizaţi şi au preluat deja amenajarea au şi gestiunea sistemului. În afara perimetrului, respectiv pe domeniul de utilitate publică şi pe infrastructura principală a statului, pentru menţinerea acesteia în funcţiune s-a instituit această taxă, care trebuie spus nu este deloc o sperietoare, pe care o plătesc toţi utilizatorii din amenajare, iar contractorii organizaţiei atunci când au nevoie de apă plătesc doar tariful de livrare. Prin urmare, această ordonanţă aduce un mare beneficiu, în sensul că toţi utilizatorii dintr-o amenajare pot, la momentul la care consideră, să beneficieze de apă.

Tarif de livrare mai mic conform noii ordonanţe

– Chiar vreau să discutăm, pentru că a venit vorba de tarife, care sunt elementele de costuri care influenţează cel mai mult preţul final al apei?

– Dacă vorbim de această taxă, principalul element de cost îl reprezintă mentenanţa şi reparaţia amenajării respective şi, având în vedere că această cheltuială se împarte la toţi beneficiarii, costul este mai mic. Deci cu cât sunt mai mulţi contractanţi costul pe unitatea de suprafaţă scade, el fiind estimat la sub 10 euro/ha după calculele noastre. Această sumă ne permite să revenim la 3-5 ani în fiecare din amenajările pe care le menţinem în funcţiune.

Practic, tariful anual care se negocia cu contractorii a dispărut, toţi beneficiarii plătind această taxă egală. Singura diferenţă care se face la momentul udării este tariful de livrare care înseamnă lei pe mia de metri cubi de apă şi acesta cuprinde elementele de transport al apei, de pompare şi asigurare a apei de la sursă la priză, la punctul de livrare şi acesta practic conţine energia şi apa în funcţie de treapta la care se irigă. Principalul element de cost al livrării îl reprezintă energia electrică, care se ridică undeva la 80-85% din costul apei. Scăzând acea taxă de mentenanţă, care reprezintă 20-30% din total, tariful de livrare conform noii ordonanţe se diminuează şi în general acesta se regăseşte între 100-300 de lei pe mia de metri cubi. Pentru înălţimi ce depăşesc 70-100 de metri poate să ajungă însă şi la 500 de lei dacă sunt utilizatori puţini. Cu cât gradul de încărcare este mai mare cu atât tariful scade.

– Este şi logic să fie aşa. Speraţi ca ei să se organizeze pentru a beneficia de tarife mai mici?

– Majoritatea producătorilor au înţeles acest lucru şi, luând deja exemplu de la Organizaţiile existente, ne-am întâlnit de mai multe ori cu ei şi am discutat fiecare element care influenţează tariful, am căzut la înţelegere şi la momentul de faţă suntem în faza de implementare a programului de calcul al acestui tarif, urmând ca apoi să discutăm despre colectarea taxelor.

În ceea ce priveşte aceste tarife noi putem să-i ajutăm pe fermieri prin retehnologizare, modernizare şi alte investiţii de la bugetul de stat ce vizează înlocuirea pompelor şi motoarelor cu echipamente de mare randament care duc la scăderi mari de costuri. Al doilea lucru pe care îl putem face este reducerea pierderilor pe canale prin impermeabilizări, lucru care se realizează printr-un program etapizat pe mai mulţi ani în funcţie de bugetul alocat de către MADR.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
672

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

imm-urile-70-la-suta-din-pib_1065.html

IMM-urile, 70% din PIB

• Invitatul ediţiei, prof. dr. Ovidiu Nicolescu, preşedintele Consiliului Naţional al Întreprinderilor Private din România.

G.V.: Întotdeauna m-am întrebat ce este mai avantajos pentru o ţară. Să aibă întreprinderi mari, coloşi industriali sau să meargă pe cele cu puţini salariaţi şi care pot fi mai uşor conduse în acest mod?

O.N.: Soluţia cea mai bună este aceea de echilibru. Ideal pentru o ţară este să aibă un număr cât mai mare de IMM-uri care să creeze fundalul economic din care să apară un număr cât mai mare de întreprinderi mari. Între cele două categorii există o relaţie de complementaritate. Spre exemplu, faptul că România are numai 26 de IMM-uri la 1.000 de locuitori, faţă de media europeană de 64 de IMM-uri, se reflectă şi în aceea că avem o proporţie de aproximativ două ori şi jumătate mai mică de firme mari decât media europeană.

Motivaţie

G.V.: Domnule profesor, de ce ar fi interesat statul să aibă un număr cât mai mare de IMM-uri ?

O.N.: Statul are nevoie de un număr cât mai mare de astfel de întreprinderi pentru că ele reprezintă sursa principală de venit naţional, de valoare adăugată şi de locuri de muncă. În momentul de faţă, peste 70% din PIB şi aproape 50% din exportul României sunt produse direct şi indirect de către IMM-uri. Ele au devenit coloana vertebrală a economiei româneşti. În plus, ele valorifică oportunităţile locale, întrucât sunt foarte multe cereri pentru anumite produse, lipsuri în anumite zone, unde nu este nici economic nici fezabil să creezi o firmă mare.

Birocraţia şi multe altele

G.V.: Acum şi întrebarea inversă. Sprijină statul crearea şi mai apoi funcţionarea acestora?

O.N.: Dacă ne uităm la evoluţia fenomenului antreprenorial şi a economiei româneşti din ’90 până astăzi, putem spune că trendul a fost pozitiv. Cu toate că decalajele faţă de media europeană sunt încă mari, acest lucru s-a simţit. Statul însă nu a oferit sprijin suficient. Anchetele realizate de noi din 2002 încoace ne-au arătat că peste două treimi dintre întreprinzători apreciază mediul creat prin contribuţia factorilor politici şi administrativi din România ca defavorizant. Acest lucru arată că statul are foarte mult de făcut. Birocraţia este prima chestiune care-i înnebuneşte, apoi urmează corupţia.

Problemele mari ar fi trei

G.V.: Care este principala suferinţă pe care o au în acest moment de criză IMM-urile?

O.N.: Trei sunt marile probleme. Prima o reprezintă finanţarea, care s-a blocat, şi există deficienţe majore în obţinerea lichidităţilor pentru continuarea activităţii. A doua este cererea, care pentru numeroase produse a scăzut, atât la intern cât şi la extern. Şi culmea, în al treilea rând, multe firme au probleme din cauza statului. Firmelor care nu şi-au putut plăti la termen impozitele la bugetul statului – şi mă refer în special la cele care până la declanşarea crizei au fost bune platnice – statul le-a blocat conturile.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
800

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

imn-bahic_l596.html

Imn bahic
Iubita mea, când te privesc
Din ce în ce mai mult te plac.
Aş vrea ca să te cuceresc
Dar nu ştiu cum să-ţi vin de hac.
Când stau cu tine mă-nfior,
Uitând de şefi şi de duşmani,
Împovărat de-atâta dor
Şi, deşi văd, sunt chior de bani
Bolborosind mă bagi în draci,
Ţi-e greu ca să te laşi sedusă,
Dar află, scumpo, că îmi placi
Şi-atunci când eşti cu capsa pusă.
Ai o supleţe înnăscută,
Un gât subţire-apetisant,
Încât îmi pari a fi făcută
Să fii dorită şi-n neant.
Cu mireasma ta de fragă
Eşti ca lumina pentru orb.
Eu te iubesc, minune dragă,
Te sărut, te vreau, te sorb.
Buzele-mi înceţoşate
Ating gura ta rotundă,
Inima-mi în piept se zbate
Fericirea mă inundă.
Eşti pentru mine-un dar ceresc
Precum o zână din poveşti,
Iar când te gust, că te-ndrăgesc,
Întotdeauna m-ameţeşti.
Stau în genunchi când te servesc,
Cu mâna dreaptă mă închin,
Şi când te gust – întineresc

Licoarea mea din Bohotin.
Emoţia actuală
Doar atuncea sper să-mi treacă
Când vei sta cu mine goală...
Sticla mea de Busuioacă.

Virgil GRECU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
765

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Impactul economic al utilizării OMG > REVISTA LUMEA SATULUI

Impactul economic al utilizării OMG

„Cei care blochează cea mai mare parte a cercetărilor sau a extinderii rezultatelor acestora în producție nu suntem noi, oamenii de știință, ci cei neavizați. Mulți dintre ei, cu putere de decizie, nu au deschis nici măcar o carte pentru a se informa despre plantele transgenice“, a declarat acad. Păun Ion Otiman, secretar general al Academiei Române, la simpozionul cu tema „Biotehnologiile agricole în România“.

Domnia sa a prezentat referatul „Impactul economic al utilizării unor plante transgenice în agricultura României“, din care rezultă avantajul cultivării organismelor modificate genetic (OMG), în comparație cu plantele convenționale.

Conform celor spuse, a existat un proiect susținut de Monsanto privind cultivarea plantelor transgenice, finanțat de Banca Mondială, important din punct de vedere financiar. Studiul a fost blocat de Ministerul Mediului tocmai în momentul în care începuse să dea roade și putea fi extins în cultură, în ferme.

OMG garantează siguranţa alimentară

Academicianul a afirmat că a efectuat mai multe vizite în SUA, unde a văzut diferite stadii de cercetare asupra plantelor modificate genetic (PMG). Aici s-a interesat dacă acestea garantează siguranța alimentară a consumatorilor și dacă fermierii acceptă costurile biotehnologiei. A aflat că toate cercetările efectuate au demonstrat că nu există niciun efect negativ, că plantele transgenice nu produc nicio perturbație. În schimb, rezultatele științifice se regăsesc în foarte multe ferme în care se cultivă astfel de plante.

Creştere explozivă a suprafeţelor cu OMG

Păun Ion Otiman a arătat că, în lume, rata anuală de creștere a suprafețelor cu OMG este de 10 milioane ha/an. În perioada 1996-2010, culturile biotehnologice au evoluat spectaculos, de la aproximativ 10 milioane ha la 148 milioane ha.

În același timp, terenurile utilizate pentru plante biologice (eco) au pornit de la circa 15 milioane ha și abia au ajuns la 35,7 milioane ha, având o mărire de aproape cinci ori mai mică decât în cazul PMG.

Cheltuielile fermierilor din țările emergente pentru acces la biotehnologie sunt de 742 milioane de USD, în timp ce profitul lor din cultivarea PMG ajunge la 3.713 milioane de USD. De aici rezultă un raport cheltuieli/profit de 1 la 5.

„Europa este cea mai anchilozată structură“

„Din păcate, Europa este cea mai anchilozată structură din punct de vedere decizional. Domeniul PMG nu găsește breșa necesară din cauza unor anumite interese. Astfel s-a ajuns la blocarea unuia dintre cele mai dinamice aspecte ale cercetării științifice agronomice“, a menționat Otiman.

De exemplu, a spus domnia sa, Uniunea Europeană a avut nevoie de 99 de luni pentru a accepta rapița tolerantă la glifosat, în august 2005. De asemenea, diferite tipuri de porumb MG au fost aprobate cu chiu, cu vai, în 2010, după 62-73 de luni. Cea mai rapidă acceptare a fost pentru sfecla de zahăr Monsanto/KWS H71, „numai“ 36 de luni.

Cât a pierdut România

În România, principalele plante transgenice cultivate au fost soia și porumbul.

Potrivit datelor prezentate, interzicerea soiei MG a dus la scăderea suprafeţei cultivate de la 190.000 ha (2006) la 50.000 ha (2008), iar producția s-a prăbușit, de la 345.000 t (2006) la numai 40.000 t (2008).

Ca urmare, pierderile totale ale veniturilor fermelor s-au situat la 130.000.000 de euro. La acestea se adugă pierderea veniturilor din procesarea soiei - 150.000.000 de euro; eliminarea exportului de produse din soia - 70.000.000 de euro; importurile de soia (boabe+şroturi+ulei) - 60.000.000 de euro.

Dacă tragem o linie neagră și facem socoteala, rezultă că pierderile totale înregistrate de țara noastră se ridică la 310.000.000 de euro.

Avantajele cultivării soiei MG

Academicianul a afirmat că sporul de producţie al soiei MG este de până la 30%, iar planta asigură protecţie împotriva buruienilor problemă din zonele desecate, precum Phragmites communis şi Sorghum halepense, a căror prezenţă în asolamentul de patru ani cu soia convențională a scăzut cu 67% şi, respectiv, 89%. De asemenea, oferă protecţie totală împotriva speciei Solanum nigrum, pentru a cărei combatere nu există erbicid selectiv aplicabil în cultura de soia, această buruiană având o mare incidenţă în cultura de soia şi producând importante pierderi prin deprecierea recoltei. Ca urmare, reduce cu 85% costurile pentru combaterea buruienilor în cultura de bază şi în culturile postmergătoare.

Totodată, soia MG reduce consumul de carburanţi raportat la întregul asolament datorită posibilităţii aplicării sistemului minimum tillage.

Nu în ultimul rând, această plantă creşte rezerva de azot în sol cu 30–40 kg de substanţă activă, comparativ cu orice altă cultură, ca urmare a activităţii bacteriilor simbiotice.

În concluzie, se obțin venituri mai mari. Plusul de producţie şi calitatea boabelor fac posibilă valorificarea producției la preţuri mai mari.

Avantajele cultivării porumbului MON 810

Păun Ion Otiman a făcut referire la rezultatele obținute în Insula Mare a Brăilei (IMB), în urma cultivării porumbului MON 810. Astfel, producţia medie la hectar a sporit cu 7–9% față de porumbul convențional, datorită reducerii pierderilor provocate de dăunători.

Deşi costurile de producţie au fost mai mari cu 80 de lei/ha, din cauza preţului mai mare al seminţei, profitul a crescut cu 125–196 de lei/hectar.

S-a putut renunţa la tratamente chimice cu insecticide în faza de înflorire a porumbului, diminuându-se astfel cantitatea de pesticide aplicate pe plante şi sol şi, implicit, reducându-se poluarea. Apoi, s-au redus cheltuielile cu transportul, manipularea şi administrarea insecticidelor.

De asemenea, lipsa unor leziuni pe plante, mai cu seamă pe boabe şi ştiuleţi, a redus posibilitatea de instalare a ciupercilor generatoare de micotoxine şi, implicit, riscul prezenţei micotoxinelor în masa recoltei.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
640

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

impactul-pierderii-biodiversitatii_l533....

Impactul pierderii biodiversităţii > REVISTA LUMEA SATULUI

Impactul pierderii biodiversităţii

Biodiversitatea joacă un rol esenţial şi în îndeplinirea unor obiective strategice, în special a celor în materie de siguranţă alimentară şi de combatere a schimbărilor climatice. Este, totodată, o importantă sursă de venit în sectoare precum agricultura, pescuitul şi turismul. Pierderea biodiversităţii are consecinţe incalculabile, de la schimbări minore la colapsul unor întregi ecosisteme şi dispariţia serviciilor aferente, cum ar fi aprovizionarea cu apă şi hrană sau reglarea climei, compromiţându-ne prosperitatea şi bunăstarea viitoare.

După cum s-a subliniat şi într-un studiu recent consacrat economiei ecosistemelor şi a biodiversităţii (The Economics of Ecosystems and Biodiversity - TEEB), dispariţia mediului natural are repercusiuni economice directe, care sunt în mare parte subestimate. Biodiversitatea şi serviciile ecosistemice sunt valori naturale care joacă un rol esenţial în strategiile economice viitoare, destinate să promoveze creşterea şi prosperitatea. Din aceste motive, este absolut necesar să se definească un nou obiectiv în materie de biodiversitate pentru perioada de după 2010.

Până şi vrăbiuţa...

Practic, ignorarea mediului înconjurător ameninţă grav biodiversitatea. Rata dispariţiei speciilor a ajuns să fie de 100 până la 1.000 de ori mai mare decât rata normală. Peste o treime din cele aproximativ 1,75 milioane de specii de animale şi plante cunoscute sunt în pericol. Conform Uniunii internaţionale pentru conservarea naturii (IUCN), în 2008 au dispărut 717 specii de animale. La originea acestei situaţii critice se află activităţile umane, în special schimbarea destinaţiei terenurilor, exploatarea excesivă, practicile nesustenabile, poluarea şi introducerea unor specii invadatoare. Aceste activităţi conduc la distrugerea, fragmentarea şi degradarea habitatelor, precum şi la dispariţia speciilor care locuiesc în aceste habitate. Un alt factor este schimbarea climatică. Incredibil, dar până şi banala vrabie este ameninţată, la nivel european!

O nouă strategie

Iată de ce Uniunea Europeană va prezenta până la sfârşitul acestui an o strategie clară pentru conservarea biodiversităţii pe termen mediu. Este o iniţiativă cu atât mai potrivită cu cât Naţiunile Unite au declarat 2010 Anul internaţional al biodiversităţii. Uniunea Europeană îşi propusese iniţial ca, până în 2010, să reducă prejudiciile aduse biodiversităţii. Din păcate, nu a reuşit, pentru că nu a existat voinţă politică, iar interesele economice au fost puse în faţa vieţii.

Dintre obiectivele ambiţioase ale noii strategii menţionăm reducerea ratei de dispariţie a speciilor şi chiar stoparea totală a acestui fenomen. De asemenea, se va urmări resuscitarea unor ecosisteme dispărute şi promovarea conservării biodiversităţii pe plan internaţional. Au fost luate deja măsuri promiţătoare, printre care proiectul Natura 2000, care constituie o reţea de zone protejate, ce ocupă 17% din suprafaţa UE. Consolidarea acestui proiect ar putea, alături de alte noi proiecte, să conducă la refacerea ecosistemului întregii planete. Se estimează că 60% din serviciile ecosistemice ale Terrei s-au degradat în cursul ultimilor 50 de ani. Dacă ignoranţa umană va continua, este posibil ca oamenii să rămână singuri pe Pământ!

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
737
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

impactul-renuntarii-la-tehnologiile-conv...

Impactul renunţării la tehnologiile convenţionale de creştere a păsărilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Impactul renunţării la tehnologiile convenţionale de creştere a păsărilor

Situaţia se va agrava după 1 ianuarie 2012, când tipurile convenţionale de baterii vor fi interzise. În momentul de faţă, în România o mare cantitate de ouă se produce în această tehnologie. Sectorul industrial produce în prezent doar cca o treime din ouăle realizate înainte de 1989. Din această cauză trebuie să căutăm soluţii pentru ca românii să consume ouă româneşti, nu din import, cum se întâmplă în perioada actuală.

Sistemul nostru, unul atipic

În gospodăriile ţărăneşti se regăsesc peste 82% din totalul găinilor ouătoare din România (cca 38 mil.). Cert este că ouăle ţărăneşti nu se regăsesc în comerţul organizat, acestea fiind omise şi de reglementările UE privind clasificarea. O asemenea pondere a găinilor din gospodăriile ţărăneşti este atipică pentru avicultura Uniunii Europene. Cele cca 6,5 mil. de găini din sectorul industrial se menţin la acest nivel numai iarna, cât timp piaţa este favorabilă, în sezonul de vară efectivele scăzând semnificativ. De exemplu, la 30 iunie 2009 existau doar 4,4 milioane de găini crescute în ferme organizate, din care 3,1 milioane în marile societăţi şi 1,3 milioane în ferme de dimensiuni mici sau mijlocii.

Ce ar trebui făcut?

Ar fi de datoria autorităţilor de decizie de a acorda un punctaj superior pentru eligibilitatea proiectelor care vizează fermele de găini ouătoare, în special a celor de dimensiuni mijlocii sau mari. Acest lucru ar trebui să fie valabil şi în cazul micilor producători, aflaţi în asociaţii de crescători, şi să le permită realizarea de utilităţi comune: producerea de pui de o zi şi de furaje sau înfiinţarea de staţii de sortare autorizate, care să le permită ieşirea cu ouă pe piaţa organizată.

Credinţa mea este că, în condiţiile actuale, este greu, dacă nu imposibil, să echipăm noile capacităţi de producţie cu baterii îmbunătăţite, care satisfac toate exigenţele UE (majorarea la 750 cm pe găină a spaţiului de cazare de la 400 cm în bateriile convenţionale actuale, datorită cuştii cu cuib de ouat, loc de scurmat, stinghii de căţărat şi instalaţii pentru scurtarea ghearelor). Cel puţin până când noile tipuri de baterii vor deveni accesibile ca investiţie specifică şi economice în exploatare. Creşterea tradiţională la sol, inclusiv cu posibilitatea accesului pe spaţii înierbate în timpul verii, dar şi a creşterii în spaţii închise, pe aşternut permanent, pot constitui soluţii pe termen mai lung, chiar dacă mai puţin economice decât în baterii convenţionale.

Or, în condiţiile de criză prin care trece România, puţini, foarte puţini, vor fi acei avicultori care îşi vor permite să facă o nouă retehnologizare, după doar numai câţiva ani în care au investit în sisteme de creştere şi tehnologii care la vremea respectivă erau socotite a fi cele mai performante. Aceasta este marea problemă a avicultorilor români, iar oficialităţile noastre ar trebui să facă de pe acum demersuri la Bruxelles pentru a explica situaţia specifică a României, pentru a obţine unele derogări.

Prof. univ. dr. Ilie VAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
641

Comentarii

1. sabinel65 -- (22-July-2010)stimate domnule profesor, daca imi dati voie sa va spun citeva lucruri despre UE. Pe la inceputul acestui an am urmarit o emisiune a tvr3 redactia din timisoara era o discutie despre IMM-uri,printre altele cei care erau prezenti in studio au spus ca fiind la o intilnire de afaceri unde a participat si un primar dintr-un orasel german acesta i-a intrebat pe domnii care acum se aflau in studio de ce au distrus totul in Romania, acestia raspunzind la rindul lor"pai nu ne-ati cerut voi sa facem ca voi si astfel vom fi primiti in UE",

2. sabinel65 -- (22-July-2010)continuare....Raspuns din partea celui din Germania" si voi ati fost atit de prosti sa ascultati ce va zicem noi???" Deci stimate domnule profesor asta e UE isi bate joc de toata lumea ce viseaza noaptea se aplica a doua zi. Si inca ceva din 2011 ouale puse in vinzare indiferent de zona europeana se vor cintari la bucata. MAI VREA CINEVA SA FIE MEMBRU UE CU ASEMENEA ABERATII??? EU UNUL NU,DUMNEAVOASTRA??????????????

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Împădurirea haldelor miniere, ca o poveste fără sfârşit

„Exploaţiile miniere de suprafaţă din judeţul Gorj distrug sute de hectare de teren arabil, aducând la suprafaţă pământ steril, pe care nu mai cresc nici măcar mărăcinii. Teoretic, odată extras lignitul, terenul ar trebui readus la condiţia iniţială şi redat agriculturii. În acest scop sunt alocate sume importante de la Bugetul de Stat. Numai că banii sunt cheltuiţi după bunul plac al directorilor de mină. Cel mai adesea, în loc de pământ arabil se returnează halde de steril.

Pe raza Direcţiei Silvice Târgu-Jiu există mai multe exploataţii miniere de suprafaţă. În urma lor rămâne un teren degradat, impropriu pentru agricultură, care trebuie împădurit. Fenomenul este următorul: o anumită suprafaţă de teren este scoasă definitiv din circuitul forestier al statului; în schimb, exploataţia minieră trebuie să ofere o suprafaţă de teren în compensare. Acel teren este considerat epuizat, adică nu mai are cărbune, pentru că a fost extras.

Exploataţia minieră are obligaţia să pregătească terenul înainte de predare. Numai că solul este arid, format în cea mai mare măsură din steril. Ca să vă daţi seama, în pământ abia se dezvoltă salcâmul. Numai această specie rezistă la condiţiile solului şi vegetează oarecum normal. Am încercat să plantăm şi alte specii, dar fără folos. Menţionez că, în regim de exploatare normală, raţională, pădurea de salcâm se regenerează 100% pe cale naturală" – a declarat Adrian Ovidiu Cârstec, directorul Direcţiei Silvice Târgu-Jiu, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva, pentru Lumea satului.

Salcâmul este, totuşi, o soluţie

Astfel de terenuri degradate, peste 15.000 de hectare, au fost retrocedate şi foştilor proprietari de terenuri agricole. Oamenii au încercat să cultive plante tehnice sau furajere, nepretenţioase la sol. Însă nu a crescut nimic!

Aurel Tomescu, de la Direcţia vegetală din cadrul Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Gorj, ne-a spus că şi aceste terenuri ar trebui reîmpădurite cu salcâm, pentru că nu se poate face agricultură.

Gorjenii spun că salcâmul este supranumit „stejarul săracului" datorită calităţilor pe care le are. Arborele creşte mai repede decât stejarul şi poate fi exploatat după numai 20-30 de ani, faţă de stejar care are nevoie de 100-120 de ani pentru a fi tăiat. De asemenea, are o bună rezistenţă mecanică şi putrezeşte greu, motiv pentru care se utilizează şi în minele de adâncime, pentru susţinerea galeriilor. Ca şi cum nu ar fi fost suficiente exploataţiile miniere, care scot terenul din circuitul agricol cel puţin 4-5 ani, mai există şi sondele. Acestea ocupă acum 44 ha, terenul rămâne în extracţie 40-50 ani, iar refacerea mai durează încă vreo 20-30 de ani.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
958

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Împăduriri masive în jumătatea de sud a României

Programul de regenerare a pădurilor elaborat în anul 2009 prevede efectuarea de lucrări de regenerare a vegetaţiei forestiere pe suprafaţa de 17.666 ha, din care prin regenerări naturale pe 7.107 ha (40%) şi prin împăduriri pe 10.559 ha (60%), a declarat Valerian Solovăstru, directorul general al Romsilva, în cadrul unei recente întâlniri cu presa. În toamnă, sunt de împădurit peste 4.000 ha prin plantare de puieţi, la care se adaugă 2.000 ha prin regenerări naturale. Întreaga gamă de puieţi am avut-o asigurată din surse proprii, din pepinierele noastre.

Zonele prioritare

În această campanie, programul de împăduriri este concentrat cu precădere în 11 direcţii silvice, din sudul, sud-estul şi estul ţării: Brăila - 500 ha, Călăraşi - 176 ha, Constanţa - 169 ha, Dolj - 298 ha, Galaţi - 124 ha, Giurgiu - 110 ha, Ialomiţa -224 ha, Olt - 277 ha, Teleorman - 378 ha, Tulcea - 889 ha, Vaslui - 226 ha. Trebuie menţionat că 15 dintre direcţiile silvice care administrează păduri situate în zonele montane şi colinare au terminat programul anual de împăduriri încă din primăvară.

Program depăşit cu 117% la împăduriri

Programul de împădurire din anul 2009 şi primăvara acestui an a însumat 4.938 ha, faţă de 4.210 ha, când s-a preconizat iniţial, şi s-a realizat integral.

Au fost programate şi lucrări de regenerare a pădurilor pe suprafaţa de 9.062 ha, adică pe 51,2% din suprafaţa prevăzută în programul anual, din care 4.852 ha prin regenerări naturale (53,5% din programul campaniei). Fapt este că s-a reuşit refacerea pe 10.519 ha, reprezentând 116% faţă de programul campaniei şi 59,5% din cel anual, iar regenerările naturale s-au făcut pe 5.581 ha (115%), toate direcţiile silvice realizând planul.

Refacerea terenurilor degradate

Datele prezentate arată că, în primăvară, lucrările de împăduriri în terenurile degradate preluate, programate a se realiza pe 49 ha din şase judeţe, au totalizat 97 ha, adică 198%. S-au plantat 44 ha în judeţul Arad, 10 ha în Brăila, 4 ha în Constanţa, 22 ha în Caraş-Severin, 15 ha în Sibiu şi 2 ha în Teleorman. Numai că greul a fost lăsat pe toamnă, când trebuie refăcute 914 ha. Cele mai mari suprafeţe se găsesc la Brăila - 135 ha, Teleorman - 195 ha şi Vaslui - 107 ha.

Mii de hectare regenerate natural

Directorul general al Romsilva a spus că, în vederea realizării programului anual, pentru campania de toamnă mai sunt necesare refaceri ale pădurilor pe 6.165 ha, din care 1.864 ha pe cale naturală şi 4.301 ha prin plantări.

Neîmpliniri

„Întâmpinăm anumite dificultăţi. Deşi ne-am propus ca, în acest an, să refacem ecologic unele terenuri, mărind astfel suprafaţa fondului forestier, din cauza lipsei fondurilor, a trebuit să renunţăm. Sper ca, în anii următori, să avem suficiente surse de finanţare, încât să reluăm acele lucrări“ – a afirmat Valerian Solovăstru.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
680
□
Comentarii
□
□
1. Po Dumitru -- (18-November-2010)Bravo domnilor sivicultori, macar asa mai refacem ce s-a taiat din paduri in perioada de dupa 1990. Bravoo!!! Tineti-o tot asa .

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Împăduririle, şansa României

Primarul Roman Ioan din comuna clujeană Viişoara ne vorbeşte despre o provocare pe care o are de înfruntat la fiecare mandat, dumnealui aflându-se deja la al treilea.

Este vorba despre împăduriri sau mai bine zis despre lipsa lor, căci pe lângă Viişoara mai sunt multe alte comune cu terenuri degradate şi neproductive agricol.

„Fiecare guvern care a venit a solicitat o suprafaţă erodată de teren ce trebuie împădurit. La noi s-a făcut proiectul tehnic pentru o suprafaţă de 126 ha, dar nu s-a împădurit niciodată nimic“, spune primarul. El este de părere că, dacă în următorii 15 ani am împăduri circa 3 milioane de ha, acestea ar putea fi salvarea României. Încă din 1927, un inginer silvic spunea că dealurile din perimetrul Turda, Cluj, Zalău, Bistriţa, Alba-Iulia, Tg. Mureş sunt erodate şi că, deşi ele sunt folosite ca păşuni, ar fi bine să se împădurească!

„Peste 660 ha ar trebui împădurire în această zonă, însă nu s-au găsit niciodată bani pentru o astfel realizare“ – mai spune primarul.

Reprezentanţii Inspectoratului Silvic Cluj spun că această problemă este arhicunoscută şi că înfiinţarea pădurilor pe suprafeţe inapte folosinţelor agricole se face conform Legii nr. 18/1991 atunci când se acordă bani de la bugetul de stat, însă aceste fonduri lipsesc cu desăvârşire. „Tăiem mult, dar nu împădurim nimic şi ne mai mirăm că nu plouă“, adaugă specialiştii, reamintind un alt fapt binecunoscut, dar niciodată luat în seamă. Acela că, la adăpostul codrilor, sălăşluiesc izvoarele.

Salvarea e tot la UE

Rezolvarea acestei probleme se pare că va veni tot cu sprijinul fondurilor europene prin Măsura 221 din PNDR, destinată împăduririi.

Secretarul de stat Liviu Harbuz, a dat asigurări că se lucrează la implementarea acestei măsuri prin care fermierii beneficiază alături de prima anuală şi de o susţinere financiară de 70% din costurile de împădurire şi de 100% din cele de întreţinere, până la închiderea ciclului de masiv, adică pe o perioadă de 3 - 7 ani, în funcţie de cultura forestieră.

Teoretic, această măsură din PNDR va fi lansată în luna septembrie a acestui an. Ba mai mult, se pare că din 2010 silvicultura va mai beneficia şi de alte posibilităţi de finanţare prin acelaşi program care vizează împădurirea unei suprafeţe de două milioane de hectare în următorii 25 de ani. Obligativitatea împăduririi acestei suprafeţe este prevăzută de altfel şi în Codul Silvic.

În vreme ce, până la sfârşitul secolului al XIX–lea, pădurile acopereau 80% din întreg teritoriul României, în prezent acestea însumează circa un sfert din suprafaţa ţării. Acestea se întindeau nu numai pe suprafaţa Carpaţilor, ci cuprindeau şi dealurile şi o mare parte din câmpii.

Pe plan mondial se consideră că, pentru satisfacerea nevoilor de lemn, dar şi pentru ca pădurile să-şi realizeze funcţiile de protecţie, procentul minim de împădurire a teritoriului unei ţări nu trebuie să scadă sub 25%. Astfel, putem spune că procentul de 26,7% de suprafeţe împădurite din ţara noastră înseamnă foarte puţin peste procentul minim admisibil.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
643

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Implicarea şi dăruirea, două calităţi necesare unui agronom

Societetea Agricolă Ceres–Miroşi funcţionează din 1991 pe Legea nr. 36, adică e un fel de cooperativă care reuneşte 1.070 de asociaţi, fiecare contribuind cu o suprafaţă ce cuprinde în medie 1,70 ha. Mulţi însă au sub un hectar, lucru care te determină inevitabil să te întrebi ce s-ar fi făcut un sat întreg de oameni aflaţi la limita subzistenţei, dacă această societate nu s-ar fi înfiinţat.

În fiecare an aici are loc o adunare generală, iar la doi ani se alege un consiliu de administraţie pe care de 17 ani îl conduce inginerul Ion Mihai. S-a împământenit aici obiceiul ca toţi cei 23 de angajaţi să raporteze lunar ceea ce întreprind consiliului de administraţie, din care fac parte oameni simpli, fără pregătire de specialitate.

Din cercetare, în producţie

Ion Mihai este renumit pentru seriozitatea sa, dar şi pentru dăruirea şi implicarea fără de care nu ar fi realizat mare lucru. A lăsat CAP-ul din Miroşi, unde era inginer, pentru a-şi împlini un vis, acela de a lucra în cercetare. Nu i-a fost deloc uşor, pentru că trebuiau să-l urmeze o soţie şi doi copii, dar acum nu are niciun regret din acea perioadă atât de prielnică pentru dezvoltarea sa profesională, în care a cunoscut atâţia oameni de valoare. Pentru că, trebuie spus, a avut şansa unică de a fi cooptat în echipa marelui profesor Vrânceanu, creatorul primului hibrid de floarea-soarelui.

Până la Revoluţie a ajuns cercetător ştiinţific gradul III, dar din acel moment, simţind că vin vremuri delicate pentru cercetare, şi-a ales un alt drum. A revenit la Miroşi în ’92, când Societatea Agricolă Ceres-Miroşi era constituită deja de către două doamne cu care face şi astăzi echipă bună. Pentru că venea din cercetare, oamenii care aveau un mare respect pentru această profesie l-au primit cu încredere, alegându-l preşedinte al Consiliului de Administraţie.

O iluzie – „Să lucrăm nemţeşte, cu utilaje româneşti“

Această încredere l-a ambiţionat mult, fapt pentru care a pornit la drum cu un singur gând, acela de a face performanţă, realizare pe care nu o putea împlini fără o dotare corespunzătoare cu utilaje agricole, mai ales că relaţia cu fostele Agromecuri devenise destul de neclară.

Aşa se face că, până în ’95, în trei ani s-au dotat cu tot ce era necesar pentru exploatarea a 1.170 de hectare, care cu timpul au ajuns la aproape 1.900 ha, preluate de la foste societăţi care din diferite motive nu se puteau descurca singure. „Am cumpărat numai utilaje româneşti, dar cu gândul să lucrăm nemţeşte!“ îşi aminteşte inginerul de vremea în care nu-şi puteau permite maşinile de ultimă generaţie.

Dotarea corespunzătoare, primul pas spre performanţă

Întrucât cele 15 tractoare româneşti nu făceau faţă unei asemenea suprafeţe, în 2006 s-au gândit că a venit totuşi momentul să treacă la performanţa la care visau de fapt atunci când au pornit la drum. Au reînnoit parcul de maşini agricole cu tractoare Claas, o combină Fendt şi cu gama de utilaje aferente.

Acum, cu doar 4 mecanizatori reuşesc să efectueze la timp lucrările pe întreaga suprafaţă. „În momentul de faţă pot spune că noi, ca societate, chiar nu am fi putut rezista dacă nu făceam această modernizare!“ – afirmă Ion Mihai. Strădania e de apreciat, cu atât mai mult cu cât toate aceste investiţii au fost făcute cu eforturi proprii, prin credite. Singurul regret al inginerului este că nu a pornit mai din timp cu utilajele performante!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
884
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

impliniri-la-capataiul-credintei_1158.ht...

Împliniri la căpătâiul credinţei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎmpliniri la căpătâiul credinţei

Se aud bătăi de clopote. De peste Munţii Aninei luna se ridică mare ca un soare nefiresc. E început de noiembrie, dar un ger năprasnic acoperă satul mic ca un cuib de pasăre harnică. Suntem la Macovişte, în judeţul Caraş-Severin, un cătun în care mai trăiesc vreo 60 de suflete. Dinspre marginea localităţii apare o căruţă trasă de doi cai frumoşi în care se află PSS Lucian, episcopul Caransebeşului, şi primarul comunei Ciuchici, Ion Orbulescu.

Fanfara din centrul de comună acompaniază tropotul cailor. Înaltul ierarh a onorat invitaţia locuitorilor de aici şi a venit să sfinţească şi să binecuvânteze terminarea lucrărilor de la sfântul lăcaş de rugăciune. Lucrări de exterior şi refacerea întregii picturi. Bani mulţi s-au cheltuit pentru Casa Domnului, dar oamenii de aici au vrut să cinstească într-un mod aparte împlinirea a 120 de ani de la punerea pietrei de temelie a bisericii ortodoxe. N-au contat nici lipsurile, nici criza. Locuitorii de aici ştiu că nici strămoşii lor n-au fost mai bogaţi în vremurile când au zidit biserica. Au reuşit să o facă în patru ani de zile, un adevărat record pentru sfârşitul de secol de atunci. Începe slujba, oamenii se roagă şi nici nu simt frigul.

Rugăciunile şi cântarea bisericească dau putere, răbdare şi credinţă celor prezenţi. Imaginile vin parcă dintr-o altă lume. O lume de demult, cu farmec şi regrete. Într-un colţ îl văd pe omul care a executat lucrările. Se apropie de 60 de ani, dar arată ca unul care n-a împlinit încă o jumătate de secol. Se numeşte Mihai Bofanu, este moldovean din Piatra-Neamţ, a lucrat două decenii în minele de uraniu din apropierea Oraviţei şi de vreo zece ani pictează biserici. Aici, pe schelă, pe arşiţă sau ger, bărbatul cu priviri blânde şi-a descoperit adevărata vocaţie. A aşteptat mult până când şi-a împlinit destinul şi voia celui care i l-a dăruit. Dar nu-i pare rău. Pentru că la sfârşitul fiecărei lucrări se simte împlinit şi cunoaşte bucuria de a trăi.

Poate că e şi fericit, dar niciodată nu o spune. Ştie că fericirea trebuie ţinută doar în sufletul tău. Se ţin cuvântări, se aduc mulţumiri şi se spun cuvinte de cinstire. Cineva îşi aduce aminte de bătrânul Gheorghe Marina. Omul lipseşte. A fost cantor în această biserică vreme de şapte decenii, dar uneori bătrâneţea te învinge. Seara se încheie cu o agapă la Casa Culturală în care se întâmplă tot mai puţine evenimente de suflet şi spiritualitate. Dar, cu toate acestea, satul cărăşan, mic sau mare, continuă să trăiască şi să spere la o vreme când zâmbetul oamenilor va fi o certitudine de fiecare zi.

Nicolae Pătruţ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
707
☐
˚ Comentarii
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

importanta-cresterii-caprinelor-in-roman...

Importanţa creşterii caprinelor în România

Caprinele reprezintă o oportunitate economică datorită numărului lor şi proprietăţii de a se înmulţi repede, potenţialului productiv superior şi cheltuielilor reduse de întreţinere, furajare şi comercializare a produselor.

În unele ţări din Europa precum Franţa, Elveţia, Austria, Anglia etc. s-au elaborat şi aplicat programe eficiente de înmulţire şi ameliorare, de nutriţie, sanitar – veterinare etc., care au imprimat capriculturii o notă specială de exploatare de tip industrial, prin valorificarea capacităţii lactogene şi diversificarea şi comercializarea produselor obţinute.

În ţara noastră există două rase de caprine: Rasa Carpatina

Este rasa cea mai veche şi cea mai răspândită, în cea mai mare parte în zonele montane şi premontane ale ţării, şi reprezintă aproximativ 75-80% din efectivul total de caprine, fiind adaptată condiţiilor pedoclimatice autohtone.

Rasa Carpatina provine din rasa Prisca, o primitivă, rustică, cu rezistenţă deosebită, heterogenă din punctul de vedere al culorii, al dezvoltării corporale a producţiei de lapte şi de iezi. Caracteristicile principale sunt producţia lapte-carne; talia mică; capul mic, cu profil drept sau uşor convex, caprele sunt în majoritate ciute, iar ţapii au coarne puternice, răsucite şi cu vârful în afară; pielea de pe corp este fină, acoperită cu păr şi puf de culori variate: albă, neagră, maro, pătate cu 2 sau chiar 3 culori.

Greutatea corporală la naştere este de 2,5-4 kg, în funcţie de numărul de iezi obţinuţi.

Greutatea adulţilor este de 50-60 kg la masculi şi de 35-43 kg la femele; fecunditatea 98-100% şi prolificitatea 130-160%; producţia medie de lapte este de 250-300 kg într-o perioadă de circa 7 luni de lactaţie.

Rasa Alba de Banat

S-a format prin încrucişarea caprelor din rasa Carpatină cu ţapi de rasa Saanen şi rasa Nobila germană.

Este rezistentă şi cu vitalitate ridicată, fiind răspândită în cea mai mare parte în Banat, dar şi în zonele colinare din Bihor, Maramureş, Braşov, dar şi în zonele de câmpie din judeţele Ialomiţa şi Constanţa.

Capul este caracteristic animalelor de lapte cu capacitate mare de producţie, mic, cu aspect fin uscăţiv. Gâtul este de lungime mijlocie şi gros, are membre puternice uscăţive şi osatura dezvoltată cu aplomburi nor-male. Ugerul este bine dezvoltat, în formă de par sau globulos.

Greutatea corporală la naştere este de 4,5 kg la masculi şi de 3,5 kg la femele în cazul fătărilor simple, iar în fătările gemelare 3,5 kg la masculi şi 3,2 kg la femele; greutatea adulţilor variază între 30-58 kg; tineretul atinge maturitatea sexuală la vârsta de 7-8 luni; fecunditate 97-99%, prolificitate 180-200%. Producţia de lapte variază între 250-500 litri, media fiind de 350 litri cu 3.8-4.4% grăsime, într-o perioadă de circa 150-180 zile de lactaţie.

Ştiaţi că:

Laptele de capră este un aliment foarte benefic, considerat însă şi un medicament preventiv şi curativ, fiind recomandat pentru copii, bătrâni şi bolnavi.

Iată doar câteva beneficii ale laptelui de capră:

– datorită conţinutului de calciu şi fosfor, întăreşte oasele şi previne osteoporoza;
– echilibrează tensiunea arterială şi atenuează durerile musculare şi articulare;
– ajută la regenerarea celulelor;
– creşte imunitatea, ajutând persoanele cu probleme respiratorii, în special TBC;
– reduce cu 45%-65% riscul de cancer la sân;
– previne cancerul de colon.

Pe lângă lapte şi brânza de capră, are proprietatea de a trata afecţiuni pulmonare, cardiovasculare şi intestinale. Având un conţinut scăzut de grăsimi, brânza de capră se digeră mai uşor decât alte brânzeturi.

Carnea de capră este mai sănătoasă decât celelalte tipuri de carne.

Nivelul de calorii ajunge la procentul de 122, asemănător cu cel de pasăre, fără piele (120 de calorii), calculat pentru 100 grame.

Mai mult, carnea de capră este cu 50-65% mai săracă în grăsimi. Se distinge şi prin valoarea nutriţională mare datorată în parte nivelului ridicat de proteine, comparativ cu alte sortimente de carne roşie, dar şi a aminoacizilor esenţiali şi a sărurilor de fier şi potasiu. Are colesterol redus, un nivel de lipide de opt ori mai mic decât în cazul cărnii de vită şi cu 40% mai mic decât al cărnii de pui.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011

Dr. ing. Cristinel ŞONEA, ing. Elena HOARĂ Vizualizari:
1095

☐

Comentarii

☐

☐

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (17-November-2011)Da, creşterea caprinelor dă randament rapid, şi-ţi oferă satisfacţii sufleteşti, întrucât acest animal este foarte simpatic.Am crescut şi eu capre din 1997, dar anul acesta în vară cineva mi-a dat foc la gospodărie şi au ars toate de vii, 10 capete, le ţineam în stabulaţie, a ars şi adăpostul şi furajul. Am văzut multe incendii de gospodării cu stocuri de furaje pt. animale. Consider că acestea sunt minuţios dirijate, pentru a descuraja orice iniţiativă a micilor proprietari de a creşte animale. Apropos, în acest caz cine este de vină ostaşii sau generali?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Importanţa mineralelor şi vitaminelor în hrana porcilor

Elementele minerale, denumite şi cenuşă brută, se găsesc în nutreţuri fie sub formă de săruri libere (combinaţii de anioni şi cationi), fie ca atomi în combinaţii organice (fosfor în acizi nucleici, sulf în aminoacizi, cobalt în vitamina B12). Importanţa mineralelor în hrana porcilor a fost reconsiderată în ultimii ani ca urmare a schimbărilor majore ce au avut loc în acest sector. Înainte de orice, s-a ameliorat capacitatea de conversie a aminoacizilor şi energiei în ţesut muscular, de unde necesitatea reconsiderării cerinţelor de minerale şi vitamine.

Anumite minerale se găsesc în cantităţi mari în ingredientele furajere, în timp ce altele sunt în cantităţi mici sau chiar urme. După importanţa lor cantitativă, elementele minerale sunt separate în două grupe:

- macroelemente: se găsesc în cantităţi de peste 100 mg/ kg în nutreţuri şi în corpul animal;
- microelemente (oligoelemente): se găsesc în cantităţi foarte mici (sub 100 ppm) în furaje şi în corpul animalelor.

În organismul animal substanţele minerale pot avea rol plastic (pasiv, intrând în componenţa unor ţesuturi) şi/sau rol funcţional (activ, intervenind în metabolismul substanţelor nutritive, în menţinerea preiunii osmotice, permeabilitatea celulară, echilibrul acido-bazic, excitabilitatea neuro-musculară şi intrând în compoziţia unor enzime, hormoni, vitamine sau alţi compuşi esenţiali, de exemplu hemoglobina).

Vitaminele sunt altă clasă de nutrienţi necesari pentru funcţionarea metabolică normală a organismului. Termenul „vitamine“ descrie componenta organică distinctă faţă de aminoacizi, carbohidraţi, lipide, care este necesară în cantităţi mici pentru o creştere şi reproducţie normale. Vitaminele sunt compuşi organici cu structură chimică foarte variată, indispensabili vieţii animalelor în toate manifestările sale: creştere, întreţinere, reproducţie, menţinerea sănătăţii etc.

Spre deosebire de celelalte grupe de substanţe nutritive, vitaminele nu au un rol plastic sau energetic, ci acţionează ca biocatalizatori ai numeroaselor reacţii în metabolismul celular sau în sinteza şi acţiunea hormonilor (vitaminele liposolubile) sau ca factori în reacţiile enzimatice (vitaminele B), adică unele enzime nu pot să-şi îndeplinească rolul decât în prezenţa unei anumite vitamine. Vitaminele nu pot fi înlocuite unele de altele sau de alte substanţe asemănătoare.

Unsprezece vitamine sunt adăugate în mod normal în hrana porcilor datorită faptului că ingredientele furajere utilizate în mod obişnuit în structura reţetelor de nutreţ combinat (cerceale, şrot de soia etc.) sunt deficiente în aceste elemente. Aceste vitamine sunt împărţite în două grupe: liposolubile (A, D, E, K) şi hidrosolubile (riboflavina, niacina, acidul pantotenic, colina, biotina, vitamina B12 şi acidul folic). În organismul porcilor vitaminele B6, C şi tiamina îndeplinesc, de asemenea, o serie de funcţii.

În momentul formulării reţetelor de nutreţ combinat se are în vedere, alături de satisfacerea cerinţelor în energie şi proteine (aminoacizi), acoperirea necesarului de vitamine şi minerale, cu atât mai mult cu cât hrana în exces poate fi costisitoare, în timp ce furnizarea unor substanţe nutritive în cantităţi insuficiente poate reduce performanţele bioproductive şi, în plus, se poate instala starea de boală. La aceste aspecte se adaugă faptul că reţetele de nutreţ combinat variază considerabil în ceea ce priveşte proporţia substanţelor nutritive care sunt biodisponibile.

De exemplu, biodisponibilitatea calciului nu este la fel de importantă ca cea a fosforului în formularea reţetelor. Motivul îl constituie faptul că grăunţele de cereale şi multe alte ingrediente au un conţinut scăzut în calciu, ceea ce înseamnă că biodisponibilitatea acestuia nu poate influenţa în măsură ridicată modul de alcătuire a reţetelor, iar calciul din surse anorganice adăugat în raţii are disponibilitate mare la purcei. La tineretul porcin, biodisponibilitatea fosforului din sursele proteice vegetale variază între 45-50% în cereale şi 18-39% la şrotul de soia. Diferenţele în ceea ce priveşte biodisponibilitatea fosforului din cereale rezultă din cantităţile diferite de fosfor sub formă de acid fitic şi fitaze pe care le conţin cerealele.

Optimizarea raţiilor de hrană presupune luarea în considerare a parametrilor de calitate ai nutreţurilor şi a normelor de hrană. Necesarul de vitamine şi minerale se asigură prin încorporarea în nutreţul combinat a unui premix vitamino-mineral (zoofort) în proporţie de 1%. Se recomandă omogenizarea în prealabil a premixului şi includerea în componenţa acestuia a vitaminelor şi mineralelor la nivelul cerinţelor care sunt diferite în funcţie de vârstă şi starea fiziologică. IBNA Baloteşti este institutul pilot în producerea zooforturilor. Pentru porci, IBNA Baloteşti produce trei tipuri diferite:

P1+2 – premix vitamino – mineral pentru hrana purceilor sugari şi a tineretului porcin;
P3+4 – premix vitamino – mineral pentru hrana porcilor în creştere şi îngrăşare;
P5+6 – premix vitamino – mineral pentru hrana porcilor de reproducţie;
INGREDIENTE : VITAMINE: A, D3, E, K3, B1, B2, B3, B5, B6, B7, B9, B12, C.
MINERALE: Mn, Fe, Cu, Zn, I, Se. ANTIOXIDANT (ETOXICHIN, BHT , BHA)
TOATE INGREDIENTELE SPECIFICATE SUNT ÎNCORPORATE PE SUPORT CEREALIER.

Dr. ing. Mihaela HABEANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
3899

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Importul de material seminal, mai rentabil decât cel de animale

Crescătorii români de bovine au găsit o modalitate mai ieftină de obţinere a performanţelor, dar şi a profitului. Astfel, în loc să importe animale din rase superioare celor existente la noi, aduc material seminal și fac încrucișări repetate.

Un astfel de caz este cel de la Berindu, județul Cluj. Aici își are sediul SC Agro Plus SRL, al cărei administrator este Romulus Lăpușan, membru al Cooperativei Someș-Arieș. Ferma dispune de 130 de bovine, dintre care 70 matcă. În principal sunt animale din rasa Bălțata Românească, însă există și 40 de vaci metise, ca urmare a încrucișării cu Montbeliarde. Primele zece, care sunt gestante, reprezintă o combinație de 50% din fiecare rasă. Celelalte 30 au 75% Montbeliarde și, deocamdată, nu produc lapte, fiind foarte tinere.

Calităţile deosebite ale rasei Montbeliarde

„Am făcut încrucișarea cu Montbeliarde, pentru că o consider foarte valoroasă. Este o rasă mixtă lapte-carne din Franța, foarte productivă. Am fost în Franța de două ori, la expoziții. De asemenea, am vizitat și câteva ferme. Acolo am văzut și am aflat despre calitățile deosebite ale rasei Montbeliarde. Am apreciat calitatea ugerului și faptul că sunt animale blânde, mai domoale. Dar cea mai importantă calitate este producția mare de lapte. Astfel, cheltuielile per litru se reduc, aducând un profit mai mare“, ne-a declarat Lăpușan.

Crescătorul a mai menţionat că, prin intermediul firmei DaNutrition, a importat material seminal cu care s-a făcut inseminarea artificială a vacilor autohtone.

Montbeliarde aparține familiei Simmental și Fleckvieh, fiind membră a Federației Internaționale Simmental & Fleckvieh (WSFF) și a Federației Europene Simmental. Este o rasă mixtă, fiind considerată cea mai perfecționată rasă de lapte dintre cele mixte ce aparţin de familia Simmental și Fleckvieh.

Greutatea vacilor este de 650-800 kg, iar a taurilor, de 1.000-1.200 kg, în timp ce producția medie de lapte se ridică la peste 25 de litri/zi.

În afară de producția de lapte, în programul de ameliorare s-a urmărit atât cantitatea de proteină din lapte cât și creșterea frecvenței alelei pentru ß kappa caseina, aceasta crescând cu 14,3% în ultimii ani. Toți taurii incluși în programele de însămânțări artificiale sunt genotipizati pentru ß kappa caseina.

Nu în ultimul rând, este recunoscută longevitatea productivă a rasei Montbeliarde. În Franța, numărul de vaci reformate în timpul sau imediat după lactaţia I este de aproximativ 15%. Însă 24% ajung în lactaţia a V-a și peste 36%, în lactația a VI-a.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
1874

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Importurile - aproape jumătate din carnea de porc > REVISTA LUMEA SATULUI

Importurile - aproape jumătate din carnea de porc

Efectele crizei prin care trece o parte a zootehniei româneşti încep să se facă simţite tot mai acut. Aflate sub spectrul falimentului, tot mai multe ferme încep să-şi închidă porţile. Numai anul trecut au dat faliment aproximativ 200 de ferme specializate pe creşterea porcilor. Motivele pentru această stare de fapt sunt cunoscute: lipsa unor subvenţii corespunzătoare, care să le asigure un minim echilibru pe piaţă, preţul mare al furajelor, isteria provocată de apariţia dioxinei, dar şi diferitele modalităţi de eludare a legii TVA-ului.

Pe panta declinului

Anul 2010 a fost unul fatidic pentru sectorul de creştere a porcinelor, lucru care s-a văzut, în primul rând, în scăderea efectivelor de animale. Potrivit statisticilor, la sfârşitul anului trecut România a înregistrat o scădere de un milion de capete faţă de anul 2002. În fermele familiale, efectivul total de porcine a scăzut cu 39 mii de capete faţă de anul 2009.

La nivelul societăţilor comerciale şi al asociaţiilor, lucrurile au fost ceva mai echilibrate, în anul 2010 având loc o creştere cu 253 mii capete faţă de anul 2008 şi cu 81 mii capete faţă de anul 2009.

În ceea ce priveşte efectivul total de scroafe, statisticile arată că în anul 2010 acesta a scăzut cu 7 mii capete faţă de anul 2009. În acest sector cea mai puternică lovitură au primit-o societăţile comerciale şi asociaţiile care au înregistrat o scădere a numărului de scroafe de 10 mii capete faţă de anul 2009. Fermele familiale s-au confruntat şi ele cu o reducere a scroafelor, dar este vorba doar despre 1.000 capete faţă de anul 2008 şi de o creştere de 3 mii capete faţă de anul 2009.

Restrângerea efectivelor de reproducţie a avut ca rezultat o descreştere a numărului de purcei obţinuţi. Producţia totală în anul 2010 înregistrează scăderi faţă de anul 2008 cu 160 mii capete, iar comparativ cu 2009 s-au obţinut cu 125 mii capete mai puţin.

Piaţa cărnii de porc, pe mapamond

- Pe locul cinci în topul celor mai mari importatori de carne de porc la nivel mondial se află Rusia. Cantitatea de carne importată nu a cunoscut oscilaţii mari între 2009 şi 2010, singura diferenţă constituind-o ţările furnizoare. În anul 2010, Rusia a importat 650.000 capete porcine, faţă de 1.043 milioane în anul 2010. Autorităţile ruse speră totuşi într-o reducere a importurilor în favoarea dezvoltării industriei locale.
- Una dintre efectele crizei mondiale s-a resimţit în Coreea de Sud, unde s-a înregistrat reducerea efectivelor de porcine cu 30%. Acest lucru a atras cu sine creşterea importurilor. Pentru a suplini acest deficit, statul a aprobat la începutul anului 2011 un contingent de 100.000 tone carne de porc pentru care să nu fie achitate taxe vamale.
- Asemeni fermierilor europeni, şi crescătorii de porci din Statele Unite ale Americii se confruntă cu probleme. Preţurile mari ale furajelor au determinat pierderi în acest sector, chiar dacă anul 2010 a fost unul prolific, iar

fermierii au câştigat, în medie, 10,25$/cap porc.

În ceea ce priveşte estimările pentru 2011, acestea par a fi bune, mai ales dacă ţinem seama că în primele două luni ale acestui an preţul cărnii de porc în SUA a crescut cu peste 18%. Principalele ţări spre care este orientat exportul sunt cele din zona Pacificului şi Mexicul.

- În ţările precum Brazilia, care a adoptat o industrie integrată de creştere a porcinelor, costurile de producţie sunt în general mai mici şi implicit rentabilitatea afacerii este mai sigură.

Totuşi, abilitatea producătorilor din această ţară de a concura pe anumite pieţe este limitată, deoarece Brazilia nu este recunoscută de către alte state ca ţară indemnă de febră aftoasă. Analiştii în domeniu estimează că Brazilia îşi va extinde exportul de carne de porc către ţările din Asia, Argentina, Japonia şi Coreea de Sud.

Starea producţiei şi a consumului

Producţia totală de carne de porc realizată în anul 2010 este mai mică cu 58,60 mii tone faţă de anul 2009.

Valorificarea producţiei de carne în 2010 s-a făcut astfel (mii tone carne în viu):

- 34% a fost consum familial (faţă de 42% în 2009);
- 14% livrări direct pe piaţă (faţă de 13% în 2009);
- 52% livrări la unităţi specializate şi autorizate sanitar-veterinar (faţă de 45% în sem. I 2009).

Producţia totală de carne realizată de societăţile comerciale la sfârşitul anului 2010 a fost mai mare faţă de anii 2008 şi 2009, respectiv cu 34 mii tone şi cu 16 mii tone.

Românii consumă, în medie, 30 kg carne de porc, dintre care 13 kg provin din import.

Previziuni

Dacă este să ţinem seama de analiza specialiştilor în domeniu, efectele veniturilor reduse substanţial în anul 2011 se vor face simţite anul viitor, când este posibil ca producţia de porcine să suporte o nouă cădere. Cu toate acestea, previziunile pe termen lung sunt de bun augur şi subliniază o evoluţie a efectivelor de animale şi o creştere treptată în ceea ce priveşte consumul de carne de porc/locuitor.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
760
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Împotriva oricăror precepte religioase, la Floreşti, un arab creşte purceluşi… vietnamezi > REVISTA LUMEA SATULUI

Împotriva oricăror precepte religioase, la Floreşti, un arab creşte purceluşi… vietnamezi

Oricât am vrea noi să mai înflorim, pe ici, pe colo, prin punctele esenţiale, situaţia ţării şi, implicit, a agriculturii este departe de a fi una roz, cum s-ar spune. O serie de factori economici şi sociali, dar şi lipsurile acute cu care se confruntă fiecare segment al populaţiei au dus la starea de comă profundă a economiei naţionale şi implicit a agriculturii. Nu prea mai avem ferme de animale sau păsări. Grav este că nici alte ramuri agricole nu stau mai bine. Aşa că, toţi cei care se zbat şi fac ceva pentru a resuscita un domeniu al agriculturii, oricare ar fi el, de unde cu toţii mâncăm, merită tot respectul nostru.

Salvarea... să fie străinii?

Propun să vorbim despre fermele de porci. Mărturisesc că nu a fost uşor până am dat de astfel de fermieri. Nu sunt şi nu vreau să fiu nostalgică, dar înainte erau ferme de porci la tot pasul, la Ciorani, la Jilavele şi la Drăgăneşti. Erau vreo zece ferme pe o suprafaţă de 20 km, cât e distanţa dintre cele două localităţi prahovene şi cea ialomiţeană. Acum lucrurile s-au schimbat. Nici măcar clădirile nu mai există... În ţara noastră s-au stabilit străini care, din multe puncte de vedere, sunt mai români decât cei mai neaoşi români.

Un exemplu este cel al lui Taheri Reza, un iranian despre care ai zice că trăieşte în comuna prahoveană Floreşti de când s-a născut. În timp ce mulţi dintre localnici au renunţat uşor la a mai creşte un porc în gospodărie şi au înlocuit această îndeletnicire cu alte activităţi, acesta s-a stabilit aici în urmă cu câţiva ani şi a pus bazele unui proiect zootehnic de creştere a porcilor. Ineditul constă în faptul că în ferma domnului Reza este crescută o rasă mai puţin cunoscută în România, şi anume rasa de porci vietnamezi. Deşi a încălcat legea religiei musulmane dezvoltând o afacere cu carne de porc, delicatesă interzisă de Coran, omul a înţeles că asigurarea unei surse sigure de existenţă nu vine în contradicţie cu credinţa sa. Afacerea iranianului a început cu o pereche de porci vietnamezi pentru prăsilă, importaţi din Ungaria. De atunci, exemplarele s-au înmulţit, s-au făcut porci numai buni de tăiat şi făcut friptură şi, în scurt timp, au apărut şi clienţii. În general, lume bună de la oraş, care dă un ban, dar vrea să mănânce mai uşor. Afacerea, chiar dacă doar cu paşi înceţi, a prins viaţă.

Ce atâta vâlvă în jurul porcului vietnamez?

Diferenţele între porcii vietnamezi şi cei româneşti sunt destule. Mai întâi că primii nu ajung decât la 60-70 kg. Traşi prin inel, cum ar veni. Apoi, dacă nu cresc la fel de mult ca ai noştri, nici nu mănâncă la fel de mult. Nu sunt pretenţioşi la mâncare şi nici la fel de gălăgioşi. Au şorici şi ei, dar, spre deosebire de cel de la porcii autohtoni, este mult mai tare. Valorificarea acestei rase de porci este foarte rentabilă pentru cei care o cresc în ferme specializate.

Preţul unui exemplar în viu poate ajunge până la o mie de euro. Ba chiar, când e vremea lui, adică Crăciunul –

că e el vietnamez, dar se adaptează datinilor noastre – sare bine de suma asta. Aşa că vreau să spun: poate e un pont bun de afaceri pentru cineva. Deşi sătenii din Floreşti, oarecum invidioşi pe porcii iranianului, dar şi obişnuiţi cum sunt cu porcii noştri, de la care scot şi o vadră de untură, pe puţin, spun despre râmătorii vietnamezi: „Fugi, domn'le, cu râgoacea asta! Îi dai să mănânce tot anul şi te trezeşti de Crăciun cu un biet purceluş!“ Însă, aşa cum spuneam, lumea cu bani caută porcii fără grăsime... Şi plăteşte pentru ei cu mult mai mult decât pentru porcii cu care ne-am obişnuit.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
1778
□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Impresii de la Salonul Internaţional de Agricultură de la Paris > REVISTA LUMEA SATULUI

Impresii de la Salonul Internaţional de Agricultură de la Paris

În perioada 25 februarie – 4 martie 2012 a avut loc la Paris cel de-al 121-lea Salon Internațional de Agricultură, cu care urmașii cocoșului galic se mândresc așa cum numai ei știu să o facă. Pentru ediţia din acest an, în Centrul expozițional de pe Sena au fost ocupate 5 pavilioane imense de prezentare, și anume: 1 și 4 – Creșterea animalelor și filierele sale; 2 – Culturi și filiere vegetale; 3 – Servicii și meserii agricole; 5 – Agricultura regiunilor Franței.

Cel mai impozant stand a fost cel în care au fost prezentate rasele de ani-male și păsări, o impresie deosebită făcând bovinele de carne: Charolaise, Limousine, Blonde d'Aquitaine, Parthenaise, Gasconne, Bleu Blanche Belge. Nu au fost neglijate nici rasele mai „primitive“ de bovine pe care fiecare regiune a Franței le-a conservat de-a lungul timpului. Din această expoziție am remarcat o singură prezență românească, și anume doi porumbei din rasa Culbutant de Timișoara, ceea ce înseamnă foarte puțin pentru potențialul nostru.

Vizitatorii au rămas surprinşi la vederea numeroaselor rase de bovine pe cele două filiere principale carne și lapte, oi de carne și lână fină, capre bune de lapte, porci, cai, măgari, iepuri, câini, pisici, gâini, rațe, curci, porumbei și alte specii, în total 1.800 animale din 360 de rase ce aparțin la 1.400 crescători aleși pentru acest concurs național.

În același pavilion au fost prezentate produsele animaliere, în special brânzeturi, articole din lână, pielărie, obiecte din os, ustensile pentru creșterea animalelor, până și muzică populară, totul într-o armonie perfectă. Interesante au fost și standurile liceelor agricole din diferite regiuni ale Franței, unde elevii și-au etalat talentele de expozanți.

Standuri speciale pentru copii

Structura vizitatorilor a fost foarte heterogenă, fiind dominată de tineri și mai ales copii pentru care au fost amenajate standuri speciale tocmai pentru a prinde dragostea de necuvântătoare. În arene special construite cu tribune de sute de participanți s-au desfăşurat concursuri de diferite animale, pentru care s-au acordat premii substanțiale și onoruri deosebite crescătorilor.

Pavilionul de Culturi și filiere vegetale, natură și viață a fost al doilea ca mărime, unde au fost prezentate principalele culturi agricole și procesarea pâinii, zahărului, uleiului, berii și alte produse necesare omului, într-o formă sugestivă și totodată instructivă.

În alt pavilion au fost prezentate pro-dusele alimentare din alte ţări de pe toate continentele, printre care și Bulgaria, cu vinuri și parfumuri de trandafir. Din restul pavilioanelor s-au remarcat produsele alimentare de origine animală și vegetală într-o diversitate greu de imaginat, produse specifice din diferite regiuni ale Franței, inclusiv ale celor de peste mări, cum le denumesc ei.

Cu respect pentru vizitator

Participanții la o astfel de expoziție, de la cei mici până la oameni în toată firea, au plecat cu un sentiment de profund respect și considerație pentru nobila profesie de agricultor. Pe când și la noi o astfel de emulație și punere în evidență a eforturilor și sacrificiilor făuritorilor autentici de hrană, atâția câți au mai rămas!? Poate astfel mai mulți tineri se vor îndrepta spre practicarea agriculturii și mai mulți concetățeni de-ai noștri își vor schimba opinia actuală, acordând respectul cuvenit pentru cei care ne asigură hrana de fiecare zi.

Teodor MARUȘCA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
584
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Impresii din agricultura Mexicului

Cel mai mult din agricultura acestei ţări m-a impresionat creşterea animalelor. Pe păşunile rezultate după defrişarea junglei tropicale pasc turme nesfârşite de bovine. În zonele mai uscate se întâlnesc bovine cu cocoaşă zebu asiatice, în zone cu umiditate moderată - bovine normale din rase europene de carne, mai ales, iar în zone cu exces de umiditate se întâlnesc bivoli originari din India. Păşunile sunt împrejmuite şi în interior, fiind tarlalizate în vederea unui păşunat raţional. Peste tot este asigurată atât apa din surse de suprafaţă sau adâncime, prin pompare, cât şi umbra generată de arbori, unii giganţi, din familia ficusului.

Dominante sunt bovinele

Este de remarcat că şi în aceste exploataţii extensive bovinele ocupă primul loc, urmate de ovine şi pe ultimul loc de caprine, care ţin pe loc reinstalarea junglei. Interesant este faptul că nu am întâlnit stocuri de furaje pentru sezonul secetos sub formă de fân sau siloz. Animalele pe păşune consumă direct iarba uscată, cocenii de porumb şi paiele de cereale. În sezonul ploios este de înţeles că există o abundenţă de furaje. Animalele pentru carne se îngraşă, după care se valorifică, la un preţ foarte scăzut. Pentru îngrăşare, proprietarii de bovine mai performanţi deţin şi furaje concentrate în silozurile proprii. Porcii şi păsările sunt crescute intensiv în mari complexe zootehnice. Acestea sunt răspândite în cele mai neaşteptate locuri şi însoţesc de regulă culturile de cereale, chiar şi în zone mai aride, improprii agriculturii.

Golaşa de Transilvania

Vizitând două gospodării private în Puebla şi Yucatan, mare mi-a fost mirarea când am întâlnit găini cu gâtul golaş, asemănătoare cu rasa noastră din Transilvania. Să fi ajuns rasa de găini românească pe meleaguri mexicane? Pentru prima dată, această rasă a fost menţionată în 1875, la o expoziţie internaţională de păsări de la Viena, aduse de la Dumbrăveni – Sibiu şi vândute în Germania, unde în 1904 la Dresda s-au pus bazele unei asociaţii a crescătorilor de găini cu gât golaş de Transilvania! Un studiu asupra modului cum a ajuns această rasă din Europa în America Centrală cred că va fi interesant şi util. Dintre păsările de curte am mai întâlnit curcanul, originar pe aceste meleaguri.

Acestea ar fi câteva imagini fugare asupra agriculturii mexicane din care merită să reţinem câteva aspecte: cultivarea integrală a terenurilor arabile; eroziunea solului pe terenurile în pantă; irigarea la limita maximă a legumelor şi lucernei; valorificarea integrală şi extinderea păşunilor în detrimentul junglei tropicale; conversia ierbii în produse animaliere foarte ieftine; conversia grăunţelor de cereale în mari complexe zootehnice pentru creşterea porcilor şi păsărilor.

Teodor MARUŞCA

LUMEA SATULUI NR.6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
1632

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ffcf9

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

imprimare201200f5.html-news2012=518.htm

Delta Dunării în perspectiva viitorului buget european > REVISTA LUMEA SATULUI

Delta Dunării în perspectiva viitorului buget european

Comisarii europeni pe mediu şi agricultură, Janez Potocnik şi Dacian Cioloş, susţin dezvoltarea integrată a Deltei Dunării (est) şi consideră că rezervaţia are oportunităţi majore în perspectiva viitorului buget al Uniunii Europene (UE).

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

imprimare2012116d.html-news2012=517.htm

România, cimitirul florilor > REVISTA LUMEA SATULUI

România, cimitirul florilor

• Interviu cu doamna Ana Felicia Iliescu,
profesor la departamentul de Peisagistică Horticultură Ornamentală şi Biodiversitate din cadrul Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti

– Vorbim despre peisagistică! Sunt convins că foarte puţini sunt acei care ştiu ce înseamnă această ştiinţă şi cu ce se ocupă ea.

– Este într-adevăr o ştiinţă care în Europa şi în restul lumii fiinţează de mult, încă din secolul precedent, cu foarte multe şcoli care pregătesc specialişti în proiectarea, amenajarea şi întreţinerea spaţiului verde urban, dar şi în proiectarea teritorială a peisajului şi în general în îngrijirea mediului natural. Aici omul intervine adesea nemijlocit, stricându-l.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

EDITORIAL ...S-A PIERDUT CADENŢA > REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL ...S-A PIERDUT CADENŢA

De peste douăzeci de ani ne tot căutăm drumul, dar parcă cineva ne-a legat la ochi ca să nu nimerim cărarea. O minte sănătoasă însă ar fi putut-o descoperi precum „orbul Brăila“. Numai că, se vede treaba, nu prea mai există minţi care să vadă, să simtă ce trebuie de făcut şi, mai cu seamă, să se dedice semenilor în preajma cărora se află. Cei de bună credinţă, fiindcă mai sunt în neam, ori stau deoparte, ori sunt marginalizaţi şi descurajaţi.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

Ilisei Rusu, rapsodul din Băişeşti > REVISTA LUMEA SATULUI

Ilisei Rusu, rapsodul din Băişeşti

A început să cânte de mic copil la fluier, apoi a urcat pe marile scene din ţară şi străinătate pentru a prezenta spectacole de dansuri populare sau pentru a cânta din fluier, iar astăzi, la 78 de ani, Ilisei Rusu îi învaţă pe copiii din comuna Cornu Luncii dansurile populare. Foarte modest, vorbeşte cu drag de alţii, de dansatorii săi cu care a fost prezent în spectacole alături de nume de marcă ale muzicii populare, în care a prezentat repertoriul reprezentativ al comunei, dar vorbeşte mai puţin despre dumnealui.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Silviu Buculei

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

imprimare20121909.html-news2012=530.htm

Alegerile pentru Camerele Agricole se amână din nou > REVISTA LUMEA SATULUI

Alegerile pentru Camerele Agricole se amână din nou

Deşi întârzierea înfiinţării Camerelor Agricole a fost pusă în ultima vreme pe seama faptului că nu ar exista bani pentru susţinerea acestora, oficialii din cadrul Ministerului Agriculturii dezmint acest zvon spunând că, de fapt, motivul îl reprezintă noile nereguli descoperite în legislaţie.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

A consemnat Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

Teniile păsărilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Teniile păsărilor

Teniile sunt viermi cu corpul plat şi segmentat de culoare alb-sidefie, cu o lungime variabilă de la câţiva milimetri la câţiva centimetri. Aceşti viermi se mai numesc CESTODE, dar şi PANGLICĂ datorită formei lor. Aceste tenii aparţin mai multor genuri şi specii, iar frecvenţa apariţiei lor este destul de mare la păsările din gospodăriile populaţiei (galinacee, palmipede, porumbei).

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Dr. Viorica CHIURCIU, Medic veterinar, Doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

Fertilizarea cerealelor păioase în toamnă > REVISTA LUMEA SATULUI

Fertilizarea cerealelor păioase în toamnă

„Utilizarea îngrăşămintelor chimice cu azot şi fosfor la cerealele păioase de toamnă se impune pe toate tipurile de sol din ţara noastră. Aplicarea lor poate duce la dublarea sau chiar la triplarea producţiei, comparativ cu terenurile care nu au fost fertilizate. În general, sporurile obţinute de pe urma aplicării unui kilogram de îngrăşământ – substanţă activă – sunt în medie de 10-15 kg de boabe, putând depăşi chiar 25 kg, în anumite condiţii“, ne-a declarat Valerian Iştoc, director de marketing la Alcedo. Iştoc le recomandă fermierilor ca, la fiecare 3-4 ani, să facă o analiză agrochimică a solului, pentru a şti mai cu exactitate care este starea de aprovizionare a solului cu substanţe nutritive.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

Alunul (Corylus avellana) > REVISTA LUMEA SATULUI

Alunul

Corylus avellana este originar din Bazinul Mării Negre şi Asia Mică. Ulterior s-a extins în ţările din sudul Europei – Grecia, Italia, Franţa, Spania etc. – şi în SUA. În România, alunul de pădure creşte spontan în toată ţara, mai cu seamă în zonele de deal, dar se cultivă cu succes şi în zona de câmpie. Cel mai mare producător din lume de alune este Turcia. Suprafeţe semnificative se întâlnesc şi în Italia, Azerbaidjan şi SUA.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

imprimare20125e05.html-news2012=510.htm

O viaţă cât un veac > REVISTA LUMEA SATULUI

O viaţă cât un veac

Ne întâmpină zâmbind în poartă. Este mic de statură, vioi şi poartă barbă. „Cum ar şti lumea că eşti bătrân, dacă n-ai avea barbă“, glumeşte stăpânul casei, care în urmă cu doar câteva zile a împlinit rotunda vârstă de 100 de ani. Sărbătoarea a fost a întregului sat Glodenii Gândului din comuna ieşeană Ţibăneşti.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

Campania de semănat a demarat cu pluguri rupte şi multe cheltuieli > REVISTA LUMEA SATULUI

Campania de semănat a demarat cu pluguri rupte şi multe cheltuieli

Exceptând terenurile irigate – puţine, de altfel (258.000 ha, după evidenţele ANIF) – şi zona de vest, alături de o parte a centrului ţării – unde au mai căzut câteva precipitaţii – sudul, sud-estul şi estul ţării intră în campania agricolă de toamnă cu un deficit hidric sever. În anul agricol pe cale de a se fi încheiat, fermierii au trăit experienţa nefastă cu rapiţa (în mare parte întoarsă), dar şi cu porumbul şi floarea-soarelui, ultimele afectate de seceta considerată de meteorologi a doua – dacă nu chiar egală – după cea din anul 1946.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

imprimare20127212.html-news2012=513.htm

Comori ale satului românesc - Complexul muzeal „Paul Ţarălungă“ din Prăjeşti-Bacău > REVISTA LUMEA SATULUI

Comori ale satului românesc - Complexul muzeal „Paul Ţarălungă“ din Prăjeşti-Bacău

Adresându-se ascultătorilor la cunoscuta emisiune radiofonică „Sfaturi pe întuneric“, Nicolae Iorga consemna: „Dacă vrem să cunoaştem satul, trebuie să-l cunoaştem, şi noi şi străinii care ne vizitează ţara, la ţară, sat cu sat, în prag de biserici străvechi… sau în sălile viitoarelor muzee săteşti – temple ale naţiunilor viitoare.“

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

Livezile, în luna octombrie > REVISTA LUMEA SATULUI

Livezile, în luna octombrie

Pentru ferma noastră pomicolă de la Lacu Rezi, anul de producţie 2012 a fost unul rodnic, recoltele obţinute ridicându-se la nivelul tehnologiei aplicate: tăieri, fertilizări, irigaţii zilnice, tratamente fitosanitare. În plus, am folosit pentru prima dată difuzoare cu feromoni, unul dintre cele mai eficiente mijloace biologice de combatere a dăunătorilor, dar despre toate acestea am scris la timpul potrivit.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

Provocări şi oportunităţi în dezvoltarea rurală în perioada 2014 - 2020 > REVISTA LUMEA SATULUI

Provocări şi oportunităţi în dezvoltarea rurală în perioada 2014 - 2020

Unitatea de Sprijin a Reţelei Naţionale de Dezvoltare Rurală (USR) şi Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR) au organizat, în zilele de 12 şi 13 septembrie, la Bucureşti, Conferinţa naţională „Comunitatea Rurală: provocări şi oportunităţi în dezvoltarea rurală în România în perioada 2014 - 2020“.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

imprimare20128244.html-news2012=511.htm

Lucia Todoran, creatoarea de artă de pe Valea Sălăuţei > REVISTA LUMEA SATULUI

Lucia Todoran, creatoarea de artă de pe Valea Sălăuţei

Milioane de mărgele multicolore i-au trecut Luciei Todoran din Salva, judeţul Bistriţa-Năsăud, prin mâinile-i pricepute. Migăloasa-i muncă, deprinsă de la cea care i-a dat viaţă, va fi dusă mai departe de fiica ei, Mihaela, de profesie inginer silvic.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Viorel GROSU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

imprimare20128993.html-news2012=515.htm

Plângerea Pământului la Înalta Poartă > REVISTA LUMEA SATULUI
Plângerea Pământului la Înalta Poartă
From: Romanian land <ghe.socotitoru@eu.ro>
To: Western High Gate
<you.know@eu.ro>
Subject: Earth Complaint at the Sublime Porte

Poartă a Porţilor! Înălţime a Înălţimilor! Geniu al Geniilor! Stră-Luminato (începe întunericu' cu Mata, dar aşa vine o vorbă la noi, în Est)! Profit de ocazie că unul, pe care încă-l mai suport, are adresa ta de e-mail, să-ţi trimit o plângere. Sper să nu te superi, dar am văzut în ultima vreme pe mulţi venind cu jalbe la Mult Prea Înţelepciunea Ta şi pe care, în Prea Bunătatea Ta, i-ai ascultat, regulându-le problema. Vin la Aurita Ta Faţă să-mi asculţi jalba asupra GAEC – Bune condiţii agricole şi de mediu.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Tot io!

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012
copyright lumeasatului.ro

imprimare20129382.html-news2012=531.htm

„România trebuie să-şi stabilească o direcţie“ > REVISTA LUMEA SATULUI
„România trebuie să-şi stabilească o direcţie“
Aflat la mijlocul lunii septembrie în ţara noastră comisarul european pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Dacian Cioloş a vorbit în cadrul mai multor conferinţe de profil despre prevederile Comisiei Europene pentru perioada 2014-2020 în ce priveşte noua PAC dar şi despre măsurile ce trebuie luate pe plan intern pentru susţinerea agriculturii româneşti. Vă prezentăm în rândurile ce urmează câteva din problemele abordate pe parcursul acestor întâlniri la care a fost prezent şi ministrul Agriculturii, Daniel Constantin.
.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012
copyright lumeasatului.ro

imprimare20129f13.html-news2012=528.htm

Cum putem spori producţia agricolă fără cheltuieli suplimentare? > REVISTA LUMEA SATULUI

Cum putem spori producţia agricolă fără cheltuieli suplimentare?

Eficienţa economică a oricărei activităţi agricole este determinată, pe de o parte, de nivelul producţiilor realizate, iar pe de altă parte de cheltuielile efectuate pentru obţinerea ei. Experienţe riguroase, de lungă durată, demonstrează că se pot obţine producţii agricole superioare, fără cheltuieli suplimentare, dacă se aplică tehnologii pe baza recomandărilor din cercetarea agricolă. Vom prezenta câteva aspecte:

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

Avantajele încrucişării raselor străine de carne cu exemplare autohtone > REVISTA LUMEA SATULUI

Avantajele încrucişării raselor străine de carne cu exemplare autohtone

Zona de vest a țării – în special județele Timiş şi Arad – deține efective de ovine mai multe decât există în toată Ungaria. În Timiş sunt aproximativ 800.000 de capete, iar în Arad 600.000, în timp ce în țara vecină numărul lor este în jur de un milion de capete. În ciuda acestui fapt, crescătorii maghiari s-au adaptat mai repede la cerințele pieței şi au trecut la creşterea raselor de carne. Mai mult, acum ei comercializează berbeci uriaşi la târgurile din România.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 octombrie 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI

Evoluţia vremii în intervalul 1-15 octombrie 2012

Caracteristici termice şi hidrice

În acest interval va predomina o vreme mai caldă decât în mod normal în cea mai mare parte a ţării, iar în zonele sudice, estice şi sud-estice valorile termice din aer vor putea depăşi mediile multianuale lunare. Se prognozează cantităţi de precipitaţii apropiate de normele climatologice în majoritatea regiunilor agricole, exceptând estul şi sudul ţării, unde acestea se vor putea situa sub mediile multianuale.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Director Executiv, dr. Elena MATEESCU;
Şef Laborator Agrometeorologie, Daniel ALEXANDRU
Colectiv de elaborare: Dumitru ANGHEL, Oana OPREA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

imprimare2012d5be.html-news2012=521.htm

Sătui de cele rele > REVISTA LUMEA SATULUI

Sătui de cele rele

O întâmplare din păcate, prea demult scursă din frumoasa mea copilărie mă amuză şi acum, deopotrivă, de câte ori se întâmplă să răsfoiesc jurnalele la modă.

Crime, violuri, abandonuri familiale, hoţii, jafuri şi câte şi mai câte dintre relele fiinţei omeneşti îşi găsesc adăpost, zilnic, între paginile oferite unui public şi aşa umilit şi îngenuncheat de vremurile şi vremea care ne bântuie de ani buni.

Cum vă ziceam, bunicul meu, cititor înrăit al ziarului la mare preţuire pe atunci, Universul, s-a făcut foc şi pară pe foaia cu pricina, refuzând să mai privească la fărădelegile lumii ca lume.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

„Spectacolul dueliştilor“ > REVISTA LUMEA SATULUI

„Spectacolul dueliştilor“

Se spune deseori că „pasărea lângă pasăre trage“. Însă este demn de remarcat că unor păsări se pare că le place şi să cânte împreună, dând dovadă de un rafinament admirabil! Această interpretare în duet este atât de armonioasă încât, dacă nu-i vede nimeni pe cei doi cântăreţi, ascultătorului îi este adesea imposibil să-şi dea seama că melodia provine de la două păsări. Chiar şi oamenii de ştiinţă sunt induşi în eroare. Prin urmare, doar relativ recent s-a descoperit că interpretarea în duet reprezintă un mod de comportare a păsărilor.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Vasile ALEXANDRU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

Recomandări privind înţărcarea purceilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Recomandări privind înţărcarea purceilor

Înţărcarea este fenomenul natural sau artificial prin care purceii renunţă la laptele matern şi trec la alimentaţia caracteristică animalelor adulte. Această operaţie are o deosebită importanţă zooeconomică deoarece permite obţinerea într-un timp mai scurt şi cu un consum mai redus de furaje a unui număr mai mare de purcei.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

Acasă la Badea Cârţan

Oare la ce se gândeşte prima dată un călător, trecând prin Cârţişoara: la Badea Cârţan, la temerarul drum Transfăgărăşan sau la perla turismului de la Bâlea Lac şi Bâlea Cascadă? Nu ar fi greşită nicio alegere. Localnicii, legaţi mai mult de rural decât de modernismul din munţi, sunt mai apropiaţi de Badea Cârţan. Neamul său se păstrează şi astăzi. Dar numai nepotul Nicolae (80 de ani) şi generaţia de după – Florian (60 de ani), Sorin (43 de ani – viceprimar) şi Sorinel (17 ani) sunt Cârţani şi cu numele.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

După atâta „frig şi foc“, viile au dat producţii bune > REVISTA LUMEA SATULUI

După atâta „frig şi foc“, viile au dat producţii bune

După gerul din luna februarie, specialiştii anticipau pierderi importante de recoltă, în funcţie de soi, vârsta şi amplasarea plantaţiei. Chiar revista noastră a publicat o statistică realizată de ICDVV Valea Călugărească, cu soiurile care au avut cel mai mult de suferit: Fetească albă, Fetească regală şi Aligote – la Iaşi; Riesling italian, Muscat Ottonel, Cabernet Sauvignon, Afuz Ali, Tămâioasă românească şi Pinot gris – în sudul Moldovei şi la Murfatlar; Riesling italian şi Merlot – în Dealu Mare; clona Traminer roz 60 Bl şi clona Fetească regală 21 Bl – în Transilvania. Au urmat ploile abundente căzute chiar în perioada înfloritului, urmate de seceta prelungită. Viticultorii, exceptându-i pe cei din vestul şi centrul ţării, sunt de părere că lipsa apei şi temperaturile de peste 40°C au provocat tot atâta rău cât îngheţul. Câţi struguri au cules podgorenii după atâta „frig şi foc“ vom vedea în următoarele numere.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012

copyright lumeasatului.ro

in-5-ani-aproape-un-miliard-de-lei-pentr...

În 5 ani aproape un miliard de lei pentru irigaţii

Oficialităţile încearcă să inducă ideea că dispunem de o capacitate de irigare de 900.000 ha. Din acestea ar putea fi udate efectiv aproximativ 700.000 ha. O prognoză optimistă indică un perimetru irigabil de 1,5 milioane de hectare, care ar justifica reabilitarea infrastructurii, întrucât nu există cerere mai mare. „Noi degeaba reabilităm suprafeţe unde nu există cerere pentru irigat, iar terenurile nu se irigă. Strategia noastră este ca, până în 2013, să irigăm măcar cele 1,5 milioane ha“ – a declarat Cornel Popa, directorul general al Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare (ANIF) pentru Lumea satului.

Ambiţii incredibile

Conform strategiei, suprafaţa amenajată pentru irigaţii cu posibilităţi de funcţionare se ridică la 1,507 milioane ha, din care 717.370 ha necesită cheltuieli de funcţionare curentă, iar 789.778 ha cheltuieli de reparaţii pentru aducere la parametrii proiectaţi sau pentru reabilitare-modernizare.

Pentru anul 2009 sunt alocate peste 4 milioane de lei, apoi 152,39 de milioane de lei pentru 2010 şi alte 168,04 milioane de lei pentru 2011. Pentru 2012 au fost prevăzute 325,15 milioane de lei şi 305,2 milioane de lei pentru 2013. Ce ar fi de spus în faţa acestor cifre? Doar faptul că este aproape incredibil că într-un singur an vom asista la o creştere de aproape 40 de ori a finanţării acestui sector. Strategia cuprinde şi realizarea unor amenajări noi pentru irigaţii, cu alimentare din canalul magistral Siret-Bărăgan. Suprafaţa care urmează a se amenaja se ridică la 73.470 ha, în patru zone din Vrancea.

Conform celor spuse de Popa, costurile pentru efectuarea lucrărilor de întreţinere şi reparaţii în amenajările de îmbunătăţiri funciare, altele decât irigaţiile, cuprinse în strategie, au fost estimate la aproape 244 milioane de lei pentru cele 12 sucursale teritoriale ale ANIF. Numai pentru anul 2009 aceste lucrări reprezintă 58,7 milioane de lei.

Un parteneriat atipic

Principalele probleme identificate în sectorul de îmbunătăţiri funciare se referă la mentalitatea învechită a beneficiarilor, care consideră că statul este singurul factor responsabil cu administrarea amenajărilor de irigaţii, cu asigurarea fondurilor necesare şi cu preluarea riscurilor generate de exploatarea amenajărilor. De asemenea, strategia reflectă faptul că fărâmiţarea şi mărimea redusă a parcelelor cu folosinţă agricolă şi amplasarea necorespunzătoare a culturilor au implicaţii negative din punct de vedere tehnic şi financiar în exploatarea, întreţinerea şi repararea infrastructurii de îmbunătăţiri funciare.

Din acest motiv, dar şi pentru a preveni furturile din sistem, o bună parte din infrastructură a fost dată Organizaţiilor Utilizatorilor de apă pentru Irigaţii (OUAI). „ANIF se ocupă de reţea numai până la punctul de livrare. Mai departe, OUAI au obligaţia să facă reparaţii şi întreţinere la sistemele de irigaţii, la infrastructură şi la staţiile de punere sub presiune a apei, pe care aceste organizaţii le au în proprietate sau în administrare“ – a

menţionat Popa.
Costurile estimate până în 2013 pentru reabilitarea şi menţinerea în funcţiune a amenajărilor de irigaţii, în vederea combaterii deşertificării şi diminuării efectelor secetei, se ridică la aproape 955 milioane de lei. Suma este inclusă în Strategia Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale în domeniul irigaţiilor, pentru perioada 2009-2013. Banii vor fi folosiţi pentru reabilitarea, modernizarea şi menţinerea în funcţiune a 91 de amenajări de irigaţii.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
578
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-acest-an-mai-putin-vin-dar-de-calitat...

În acest an mai puţin vin, dar de calitate

Seceta din acest an a afectat şi viile. Producătorii nici nu-şi mai aduc aminte de când n-au mai avut un an atât de dificil: după îngheţul din iarnă, au venit temperaturile ridicate, fenomene care împreună au determinat o reducere semnificativă a producţiei faţă de anul trecut. Mai mult, strugurii s-au copt deja încă din august, prin urmare culesul a început mai devreme cu o lună. Deşi producţiile sunt mai mici decât în alţi ani în principalele zone viticole ale ţării, producătorii speră ca măcar vinul să fie de calitate, chiar dacă mai scump.

Estimări la sfârşitul lui august

Potrivit unor date provizorii furnizate de Patronatul Naţional al Viei şi Vinului (PNVV), la sfârşitul lunii august situaţia se prezenta aşadar destul de prost în mai toate arealele viticole.

În Dealu Mare era estimată o producţie cu circa 20% mai mică faţă de anul precedent, dar cu un conţinut ridicat de zaharuri, unele soiuri având un conţinut de zahăr de circa 200 g/l la mijlocul lunii august. La unii producători începuse deja culesul. Preţul mediu de valorificare era estimat la aproximativ 1,5 lei/kg struguri.

În Vrancea seceta a redus producţia de struguri cu 35-40% faţă de 2011. Aici avem două zone distincte din punctul de vedere al producţiei: în unele plantaţii erau estimate producţii de cca 5 tone/ha (este afectată în principal zona de şes din cauza secetei), în altele de aproximativ 11 tone/ha, preţul mediu de valorificare fiind de 1,6-1,7 lei/kg struguri.

Lucrurile stau mai bine în Dobrogea, unde era prognozată o producţie aproape egală cu cea din 2011, dar şi o calitate foarte bună a strugurilor, preţul mediu de producţie fiind de 1,5 lei/kg struguri.

În acelaşi timp, în Mehedinţi producţia estimată era cu circa 30% mai mică faţă de 2011, cu struguri de foarte bună calitate, la un preţ mediu de achiziţie de circa 1,6 lei/kg.

Lucrurile stau şi mai prost la Nicoreşti/Bujoru, unde, din cauza secetei, producţia de anul acesta este cu până la 50% mai mică comparativ cu 2011. Preţul mediu de achiziţie la Nicoreşti este de peste 2 lei/kg struguri, zona fiind afectată grav de secetă.

Ce spun producătorii?

La Murfatlar, pierderile cauzate de secetă afectează recolta în proporţie de 25%, afirmă Laura Muşat, PR manager la Murfatlar.

„Aşteptările noastre referitoare la vinuri sunt optimiste, deoarece mizăm pe suprafeţele replantate, unde viile tinere vor aduce plus valoare în calitate. În privinţa recoltei speranţele sunt comparative atât din punct de vedere calitativ, cât şi cantitativ cu 2011“, afirmă Laura Muşat.

Pentru 2012, la Murfatlar este estimată o producţie aproximativ similară cu cea de anul anterior (18.000 tone struguri).

În Dealu Mare, la Săhăteni, proprietarii nu sunt însă la fel de optimişti, deoarece producţia de struguri a fost

afectată de îngheţul din timpul iernii, producţia de pe partea de şes ajungând să fie diminuată şi cu 80%, după cum susţine Aurelia Vişinescu, fondatorul companiei. Ea afirmă că în zonele neafectate de îngheţ seceta este cea care a diminuat producţia, însă procentul nu depăşeşte 20%. „Oricum, toate soiurile au avut de suferit“, mai spune ea. În zonă preţul de achiziţie a strugurilor a crescut faţă de anul trecut cu 20-40%, în funcţie de soi.
„Noi vom avea o producţie de struguri diminuată ca urmare a îngheţului, dar şi a secetei pe care o vom compensa prin achiziţii de struguri de la producători persoane fizice şi juridice din zonă“, susţine Aurelia Vişinescu.

Şi la Cotnari seceta s-a făcut simţită. Reprezentanţii companiei se aşteaptă la o producţie mai mică cu 16%, ceea ce ar putea determina scumpiri între 4% şi 25%, în funcţie de produse.

Reprezentanţii producătorului de vinuri estimează o productie de aproximativ 10 milioane de kilograme de struguri şi 7 milioane de litri de vin de pe cele 1.350 ha de vie aflate pe rod.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
532

□

Comentarii

□

□

1. Dumitru Vasile -- (21-September-2012)Cine vrea sa deguste vinul poate sa vina in zilele de 28,29 si 30 septembrie la Festivalul viei si vinului de la Valea Calugareasca

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-actualitate-plantarea-stolonilor-refr...

În actualitate, Plantarea stolonilor refrigeraţi

Două întrebări pentru demnitarii noştri: de ce pleacă românii în Italia şi Spania să culeagă fructe? De ce nu cultivăm căpşuni timpurii în ţara noastră şi alegem să le consumăm pe cele din import şi fără niciun gust? Şi cum prea curând nu vom primi răspuns la aceste întrebări, ne-am gândit să aflăm cât de cunoscută este la noi tehnologia acestei culturi. Momentul este cu atât mai potrivit cu cât plantaţia se înfiinţează în lunile iulie-august, cu recoltare în primăvara anului viitor. Interlocutorul nostru, ing. Eremia Petre, specialist în pomicultură, ne asigură că avem la dispoziţie tot ce ne trebuie: stoloni refrigeraţi, tehnologie şi chiar fonduri, totul este să dorim să facem cultură anuală de căpşun!

Rep.: Domnule inginer, de ce nu cultivăm căpşun timpuriu în România?

P.E.: Deşi tehnologia este cunoscută, pentru a realiza acest lucru e nevoie de bani, dar şi de voinţă politică. Dispunem de condiţii de climă, sol, apă, forţă de muncă, soiuri valoroase de căpşuni, pepiniere moderne cu depozite pentru refrigerarea stolonilor, asistenţă de specialitate şi, cu toate acestea, anual producem numai 15.000 t căpşuni, în vreme ce în ţările Uniunii Europene se produc 1.5 milioane tone. Mai au o şansă tinerii fermieri care pot accesa Măsura 112 prin care pot beneficia de 25.000 euro, bani ce pot fi folosiţi pentru înfiinţarea unui hectar de cultură anuală de căpşuni în sistem intensiv.

Înfiinţarea culturii

Rep.: Ce trebuie să ştim legat de cultura intensivă a căpşunului?

P.E.: Cultura intensivă a căpşunului se realizează în solarii tunel, acelaşi tip recomandat pentru legume, cu lăţime 5,2 m, înălţime 2,7 m, lungime 60 m, rezultând 30-35 module/ha. Pentru cultura căpşunului în solar se parcurg etapele tehnologice specifice acestei culturi, cu plantare în vară şi recoltare în aprilie-mai anul următor, după care urmează o cultură asociată, de regulă tomate cu recoltare în iunie-iulie.

Îngrijirea culturii

Rep: Ce lucrări trebuie avute în vedere după plantare?

E.P: Se irigă zilnic, minim 30 zile după plantare şi după înflorit cu o soluţie hidroponică alcătuită din apă şi Kristalon 19 : 6 : 6 (5.000 l de apă şi 2 kg de îngrăşământ/ha), recomandată fiind utilizarea sistemului de irigare prin picurare, care va funcţiona sub folia pentru mulci. Irigând zilnic, stolonii se prind în totalitate şi formează până la venirea gerurilor o rozetă puternică care rezistă până la -14°C.

Din luna decembrie se vor pune peste grupe de câte două rânduri tunele din polietilenă înalte de 70 cm, simple sau dublate, în funcţie de cât de aspră este iarna. Acoperirea scheletului solarului se realizează începând cu data de 15 februarie, când stolonii au deja muguri de rod. După 40 zile apar florile, iar primele fructe după data de 25 martie, în funcţie de îngrijirea acordată. Se pot realiza căpşuni 40-60 t/ha, din care 75% producţie timpurie! Deoarece în cultura protejată bolile şi dăunătorii găsesc condiţii excelente de evoluţie, se va respecta strict programul de tratamente pentru a realiza fructe sănătoase. La fiecare tratament se aplică obligatoriu îngrăşăminte foliare bogate în micro-elemente. Pentru reuşita acestei culturi trebuie să avem grijă ca temperaturile ziua şi noaptea să se regleze prin aerisire zilnică: toamna, după plantare 10-12°C ziua, 8-20°C noaptea; la înflorit 14-16°C ziua, maximum 25°C noaptea; în perioada de fructificare maximum 16°C ziua, iar noaptea 25°C.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
5710

□

Comentarii

□

□

1. Rita -- (11-October-2011)D-nul ing.Soimu bate apa in piua.Subiectul era ce sunt si cum se obtin stoloni refrigerati,dar sufletu,numai despre asta nu este vorba in ceea ce spune. Lda noi sunt conditii pt.cultura in camp iar dansul vorbeste numai de cultura in sere.Astept sa fie mai la subiect.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

În actualitate, taurinele pentru carne

„Producerea de viţei destinaţi îngrăşării şi producţia de carne reprezintă mai mult decât o soluţie alternativă la cota de lapte în scopul menţinerii efectivelor de taurine şi a supravieţuirii crescătorilor.

Este de precizat că, la nivel european, producţia de carne are un deficit anual de 500.000 tone, care se măreşte de la an la an. Acest aspect, dar şi resursele naturale de producţie şi potenţialul pieţei ne orientează spre creşterea numerică a efectivelor de bovine profilate pe producţia de carne.

În ţara noastră, această orientare presupune chiar o schimbare a strategiei de creştere a taurinelor şi, ca toate soluţiile alternative, trebuie susţinută financiar.“ Aşa îşi începe directorul unităţii Semtest Târgu- Mureş, Mircea Roman, pledoaria pentru extinderea sectorului de creştere a vitelor pentru carne. În articolul de faţă, domnia sa ne prezintă starea acestui domeniu, potenţialul, dar şi perspectivele care se întrevăd în acest sens.

Condiţii avem, cum le valorificăm?

Structura de rasă, cât şi zonarea raselor ne permit schimbări tehnologice care să ne menţină pe piaţă la un moment dat. Cu 65–70% rase mixte (Bălţată, Brună, Pinzgau) şi 30–35% rase de lapte (Friză), rase bine aclimatizate şi adaptate condiţiilor de întreţinere, putem răspunde noilor cerinţe ale pieţei în condiţiile valorificării resurselor naturale disponibile.

Rasele locale, în competiţie cu cele occidentale

În principiu, orice rasă de taurine poate fi utilizată în producerea de viţei destinaţi îngrăşării, cu condiţia ca tehnologia de creştere şi îngrăşare să fie specifică combinaţiei genetice pe care o utilizăm. Pentru a putea face faţă concurenţei internaţionale de pe piaţa cărnii de taurine, avem nevoie de o infuzie puternică a materialului autohton cu material de reproducţie provenit de la cele mai valoroase rase pentru carne.

Avem nevoie de o strategie naţională a producţiei de carne în care să se valorifice structura de rasă, cu tehnologii potrivite raselor existente. Valorificarea structurii de rasă naţionale nu exclude introducerea de rase specializate, însă schimbarea cu rase de carne nu rezolvă problema producţiei de carne. Analiza structurii efectivelor la nivelul Uniunii Europene, în anul 2005, arată că 22.970 vaci sunt crescute pentru lapte (în scădere cu –1,8% faţă de anul 2004), iar 12.036 vaci sunt crescute pentru tehnologii de carne (în creştere cu 0,28% faţă de anul 2004).

Din exemplarele crescute pentru carne, 8.780 de vaci sunt crescute în ţări precum Franţa, Marea Britanie, Irlanda şi Spania. În acest context, întrebarea firească are legătură cu locul raselor noastre tradiţionale în competiţia producerii cărnii. Adevărul este că, în cazul producţiei de carne în ţara noastră, nu rasele reprezintă o problemă, ci tehnologia de îngrăşare şi în mod deosebit furajarea.

Desigur rasele mixte - Bălţată, Brună, Pinzgau - realizează producţii superioare de carne comparativ cu rasele de lapte – Holstein (pentru care se recomandă producerea de carne albă sau marmorată) şi, totodată, şi clasa comercială a carcasei este superioară.

Prudenţa este, totuşi, necesară

Cererea de carne de calitate superioară a dus la aplicarea încrucişărilor industriale, unde pot fi utilizate ca rase materne şi rasele de lapte. Mai mult, pentru a dispune de un sistem de comparaţie a fost creată şi aplicată clasificarea carcaselor – sistemul EUROP.

Aşadar, se impune întrebarea: producem viţei pentru îngrăşare crescând în continuare rasele pe care le avem sau recurgem la o strategie bazată pe rase de import specializate pentru carne?

Utilizarea intensivă a raselor tradiţionale şi aplicarea încrucişărilor industriale trebuie făcute cu prudenţă. O asemenea politică este adoptată şi de Germania, spre exemplu. Din 4,6 milioane prime însămânţări artificiale, numai 191.000 se realizează cu rase de carne. În Austria, din 1,3 milioane prime I.A. se utilizează rase de carne pentru cca 160.000 I.A.

În ceea ce priveşte folosirea altor rase, acest lucru impune o analiză atentă a factorilor administrativi (susţinerea finanţării) şi a organizaţiilor de crescători (informare – formare profesională, producerea – importul de material de reproducţie, piaţă – preţuri etc.).

În producerea cărnii de bovine, viţeii reprezintă sursa principală a efectivelor destinate îngrăşării. Variantele tehnologice de producere de viţei pentru îngrăşare sunt reprezentate de următoarele scheme:

- în fermele de lapte se continuă tehnologia producţiei de lapte, iar o parte a efectivului se însămânţează cu material seminal din rase mixte sau de carne pentru a obţine viţei pentru îngrăşare.
- aplicarea unei noi tehnologii, (a vacilor doici, vaca de carne) care presupune întreţinerea viţeilor împreună cu mamele lor, iar întreaga producţie de lapte este consumată prin supt.

Aceste două tehnologii pot funcţiona în paralel.

A consemnat Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
1210

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

În amurg, printre cântări uitate

„Tata a dat foc la casă şi noi stăm la o vecină şi nu avem bani de pită.“ Aşa mi-a spus Andreea, un ghemotoc de fată cu ochi albaştri din satul Clopodia - Timiş îmbrăcată în haine ponosite, după ce s-a apropiat de maşina noastră înnoroiată ce ne-a adus din Jamu Mare, centrul de comună. Eram acolo şi-l aşteptam pe Iosif Naghi, să bată clopotul la biserica romano-catolică.

Meseriaş renumit cu ceva ani în urmă, Ioşca făcea la fabrica din sat mobilă din lemn masiv pentru case mari. Astăzi, lucrează cu ziua şi aşteaptă probabil ajutorul social de la primărie. Cuvintele fetiţei mă descumpănesc. Îmi descriu o dramă, dar nu cerşesc milă. Îmi dau seama că fata nu mă minte. Îi întind o bancnotă, iar între timp Ioşca baci îşi termină treaba. Confirmă cele auzite, după care, ca o nălucă, fata dispare fericită spre magazinul satului, zicând cu voce tare: „Mă duc să iau pită!“

Clopotul e sfânt şi are o singură religie

Tâmplarul de mobilă ne spune că în sat trăiesc mai multe etnii: români, maghiari, nemţi şi cehi. Unii sunt mai mulţi, alţii mai puţini şi îţi dai seama de aceste adevăruri dacă priveşti starea fizică a celor cinci biserici aflate la mică distanţă una de alta. „Am bătut clopotele că a murit o femeie bătrână. A fost româncă, de religie ortodoxă, dar a vrut să batem clopotele şi noi şi ei. La noi acasă ne-am înţeles întotdeauna bine, indiferent de naţia noastră.

Uitaţi, aici a fost moara. Şi acum e funcţională, dar e lăsată în părăsire şi e mare păcat că s-a făcut făină bună şi veneau oameni ca să macine din toate satele. Mai încolo sunt castelele noastre. Unul a fost a lui Manase. Celălalt al generalului Petală, dar acum sunt vândute.“ Castelul fostului mareşal al Curţii Regale are un parc imens, îngrijit, dar care mai păstrează urmele zecilor de ani de părăsire. Nici clădirea nu arată rău. Pentru a redeveni la măreţia de altădată, edificiile de azi au nevoie de mulţi bani.

Tanti Eva este, totuşi, o nostalgică

Tanti Eva Erina, o femeie de 76 de ani, ne povesteşte de satul de altădată, de prosperitatea de ieri şi decăderea de astăzi. De convieţuirea etniilor, de amintirile sale dragi. Eva Erina este româncă, dar ştie multe cuvinte din limba cehilor şi poate purta un dialog cu aceştia. Acum mai sunt puţini. La capătul străzii îl puteţi găsi pe Pedy baci. El o fost muzicant şi cânta în vremurile trecute. „Nici la biserica reformată nu mai sunt credincioşi, aflăm de la acesta. A mai rămas unul singur şi, din câte ştiu, a trecut la ortodocşi.“

Doi căţeluşi ce latră în noapte

S-a înnoptat de-a binelea. Mergem şi la Pedy baci, Peter Korcinscki, pe numele său adevărat. Batem la geamul unei case frumoase şi aşteptăm. Francisc Draxel spune de ce am venit şi omul ne pofteşte în casă. Până când bătrânul ne deschide uşa, profesorul Draxel zice:

„Pe seară, în Cehia, nimeni nu te mai primeşte în casă la ora aceasta, mai ales dacă eşti necunoscut.“ Doi căţeluşi latră în noapte ca la apariţia unor necunoscuţi. Pedy baci îi potoleşte şi ne aşezăm la vorbă. A îmbătrânit şi el şi amintirile. Ne spune doar frânturi din vremurile tinereţii sale. Poate că nu le mai ştie sau poate că aducerile aminte îl dor. A trăit şi bune şi rele. A avut linişte, bucurii şi necazuri. Ca orice om căuta liniştea şi acordeonul a fost pentru el izvorul de vitalitate din care îşi trăgea puterea.

Peter, omul cu ochelari cenuşii, are un zâmbet trist. Spre sfârşit pare resemnat, ca orice om înţelept care a trăit frumos, a iubit arta, oamenii şi viaţa. Afară s-a înnoptat de-a binelea. Oamenii stau în spatele zidurilor, satul pare pustiu, iar pe cer, printre stele, se scurg şuviţe argintii de brumă ca într-o poveste scrisă la un răsărit de noapte.

Nicolae Pătruţ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
651
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-anul-2011-romsilva-a-impadurit-14700-...

În anul 2011 Romsilva a împădurit 14.700 ha

Potrivit directorului general al Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, Valerian Solovăstru, anul trecut a fost împădurită o suprafaţă de peste 14.700 ha, inclusiv în afara fondului forestier. Din această suprafață, 7.800 ha (53%) reprezintă regenerări naturale, iar restul, de 6.900 ha, plantat. „În toamnă au mai rămas 3.300 ha, din care am realizat 50%, până la jumătatea lunii noiembrie, din cauza condițiilor meteorologice vitrege, a secetei“, a declarat acesta pentru Lumea Satului.

Tot în anul 2011, RNP a alocat fonduri şi pentru refacerea unor plantații distruse de calamitățile naturale din anii anteriori, pentru completări, revizuiri și altele. Astfel, au fost efectuate lucrări de completare pe 3.420 ha şi de refacere a zonelor calamitate, pe 3.446 ha. În cazul lucrărilor de îngrijire, la un program de 86.000 ha, s-a realizat, în nouă luni, 75.900 ha, iar diferenţa, în toamnă.

Suprafețele cele mai mari împădurite în 2011 se află în Tulcea, Suceava, Caraș-Severin, Neamț, Botoșani, Mureș, Dolj și Brăila.

Valerian Solovăstru ne-a informat că materialul forestier săditor necesar împăduririi provine din pepinierele proprii. Romsilva produce toată gama de puieţi de care are nevoie, speciile cele mai plantate fiind molid, brad, frasin, fag şi plop. Astfel, Regia a dispus în 2011 de peste 65 milioane de bucăți, din care a utilizat în toamnă 12 milioane. Surplusul de puieți se valorifică sau sunt acordați gratuit către ONG-uri şi cei care fac acţiuni de voluntariat.

Noi perdele forestiere

„În următorii ani dorim să extindem suprafețele ocupate cu perdele forestiere de protecție. De altfel, acest lucru este prevăzut și în programele Ministerului Mediului și Pădurilor. De asemenea, urmează să împădurim cât mai multe terenuri degradate din zona de câmpie. Această zonă este deficitară în păduri, motiv pentru care sunt încurajate alocările de fonduri. Însă, orice am face, rămâne o mare diferență între munte, unde procentul de acoperire depășește 60%, și câmpie, unde abia se ajunge la 6-7%. În zona de deal există un echilibru, procentul fiind de 35-37%“ – a menționat directorul general.

În acelaşi context, Solovăstru a avansat ideea creării unor perdele forestiere de protecție de-a lungul autostrăzilor. Astfel, ar fi evitate înzăpezirile provocate de viscol, deci și cheltuielile legate de îndepărtarea zăpezii. Totodată, aerul ar deveni mai curat, cu mai puțin bioxid de carbon provenit de la motoarele autovehiculelor.

„Am făcut pași importanți în acest scop. Pe lângă drumuri, urmărim și protejarea terenurilor agricole. În acest fel se obțin avantaje atât pentru fondul forestier, cât și pentru agricultori. În anul 2012 sperăm să obținem peste 8 milioane de lei pentru exproprieri, o procedură foarte laborioasă. Avem deja proiecte pentru perdele forestiere în zona Olteniei. Pentru autostrăzi mizăm pe sprijinul Ministerului Transporturilor în vederea demarării unui program nou. Regia se poate implica în expropriere și, ulterior, în administrarea acelor suprafețe“, a adăugat interlocutorul nostru.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
501

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În Ardealul de astăzi:

Vieţi cu faţa curată ca laptele

A fost martoră la munca părinţilor, a bunicilor care au trăit în Tilişca Sibiu. Nu ştie, nu cunoaşte un altfel de mod de a trăi în afara cinstei şi a credinţei. Are siguranţa, demnitatea femeii care a condus treburile casei cu fermitate şi dragoste, deopotrivă. Este frumoasă, un etalon al ardelencei ajunse la maturitate când lucrurile sunt clare în viaţa ei. Soţul, om bun, harnic şi ocrotitor al familiei. Băieţii se ocupă de creşterea oilor, de prelucrarea laptelui, sunt căsătoriţi, au soţii cuminţi, harnice şi deştepte. Copiii lor cresc frumos, merg la şcoală, sunt sănătoşi şi fericiţi.

Maria Bratu nu ştie cum este viaţa în afara trudei. Spune asta privindu-te în ochi şi, dincolo de asta, se vede clar fericirea. Am stat de vorbă cu ea în faţa unei tarabe încărcate cu bunătăţi: brânzeturi, slană, cârnaţi. Venise la un târg al producătorilor organizat la Complexul expoziţional din Mamaia. M-am apropiat să văd de ce sunt atât de mulţi cumpărători la standul ei, iar la celelalte doi, trei...

- De ce vine lumea la dumneavoastră?
- Vedeţi, toată lumea gustă. Calitatea, asta îi convinge. Reţeta noastră de la Sibiu este bună. Cel mai important este ca totul să fie foarte curat.

Afacerea ei este supravieţuirea

- Cum se face o astfel de afacere?
- Nu este o afacere. Noi după asta trăim, nu muncim pentru îmbogăţire. Lucrăm cu băieţii şi nurorile pentru casa lor. Nouă, părinţilor, nu ne mai trebuie nimic, avem cât este necesar.
- Producătorii se plâng că uneori au probleme cu preţurile, cu taxele.
- Nu ne are nimeni grijă cu preţurile. E rău doar că în pieţe noi, producătorii, găsim foarte rar locuri, negustorii le ocupă pe toate. Dar ne mulţumim cu cât facem, mai venim la târguri, avem clienţi care ne caută, mai ales din Bucureşti, nu avem ce face. Oricum, Dumnezeu ne ajută, iar noi nu suntem învăţaţi la prea mult.
- Deşi este atât de grea această muncă, nu v-aţi gândit niciodată la alta.
- Noi aşa am învăţat să trăim. Eu aş fi vrut ca băieţii mei să meargă la şcoală, să ducă o viaţă mai uşoară, dar ei nici nu au vrut să audă. Aşa au văzut la tatăl lor, aşa au vrut să trăiască. Uneori nu avem liber nici duminica, dar când reuşim să ne terminăm treburile mergem la biserică. Îi mulţumim lui Dumnezeu că ne-a dat putere, că ne bucurăm de rodul trudei noastre.

Banii nu pică din cer

- Uneori lucrurile nu merg aşa ca la dumnea-voastră, la Tilişca Sibiului, este sărăcie, sunt mulţi oameni necăjiţi. De ce credeţi că se întâmplă asta?
- Până nu se schimbă mentalitatea de a aştepta să muncească altul pentru tine, să îţi pice banii din cer, nimic

nu va fi cum trebuie. Dacă ar munci ar avea de toate. Iată, de exemplu, dacă ai nevoie de muncitori la stână, la animale găseşti foarte greu pe cineva să lucreze, deşi e plătit pentru asta. Priviţi, toate bunătăţile acestea de pe masă sunt făcute în nopţi nedormite, cu greu...

Până şi şcoala are o altă ordine

Pe nora Mariei Bratu o rog să-mi vorbească despre copiii ei, despre generaţia care ar trebui să ducă tradiţia mai departe.

- Cum vedeţi viitorul copiilor dumneavoastră?

- Deocamdată învaţă. La şcoala din satul nostru avem un program mai special. Şcolile se închid la 15 mai sau la 21 mai. Copiii merg cu părinţii lor la oi. Toată vara stau cu noi. Văd şi deprind de mici munca noastră. Dacă vor să înveţe, au tot sprijinul. Dacă le place munca la oi sunt deja pregătiţi. Cel mai important lucru pe care l-au învăţat este că tot ce au astăzi - şi au de toate - se obţine cu sacrificiu.

Rodica Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
683

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

În aşteptare, cu arma la picior!

La câteva zile de la semnarea tratatului sovieto-german, pe 1 septembrie 1939, Germania atacă Polonia. În România, presa a informat cu promptitudine, reproducând pe pagini întregi, sub titluri mari, comunicatele provenind din statele implicate în circumstanţele începerii războiului care avea să devină curând un conflict mondial.

Logica expectativei

„Aşadar pacea e pierdută!“, îşi intitula editorialul ziarul Semnalul. „Poporul român – opina gazeta – trebuie să asculte numai de directivele guvernului, singurul în măsură să judece just situaţia şi să fixeze atitudinea românească faţă de ea.“

În ziua de 1 septembrie, guvernul nu a dat nicio declaraţie oficială, urmărind cu atenţie primele reacţii la evenimentele ce se derulau cu repeziciune. Este semnificativ însă editorialul din 1 septembrie al ziarului oficial România, care se încheia astfel: „Pentru asemenea eventualitate românii nu uită vorba din bătrâni care îi sfătuieşte să doarmă iepureşte cu flinta sub căpătâi... nicio întâmplare adusă de vânturi spre noi nu ne va găsi nepregătiţi, ci toate, după felul şi planul lor, ne vor afla în bună şi temeinică rânduială“. Rândurile acestea care încercau să liniştească opinia publică nu puteau ascunde gravele evenimente la care, fără voia ei era, implicată şi România.

Şantajul german

Pregătind agresiunea asupra Poloniei, Germania a luat în calcul şi o posibilă cooperare româno-polonă. Pentru a o preveni, Reichul a cerut guvernului ungar să mobilizeze la graniţa cu România circa 250 de mii de soldaţi, mobilizare de care Bucureştiul a luat cunoştinţă pe diverse căi. La Budapesta această cerere a fost interpretată ca un preludiu la mult aşteptata aprobare a lui Hitler pentru anexarea Transilvaniei şi pentru a pregăti terenul râvnitului rapt teritorial.

Un număr de 21 de divizii maghiare stăteau gata de atac, având asigurări că vor primi autocamioane din Germania pentru a înainta pe teritoriul nord-vestic şi central al Transilvaniei. Mai mult, fiecare regiment fusese încadrat cu un ofiţer german şi un grup de soldaţi „instructori“. La rându-i, Bulgaria a întreprins şi ea mobilizări şi concentrări de trupe la graniţa cu România.

De strajă la fruntarii

La începutul lunii septembrie, frontiera nord-vestică a României era asigurată de 11 divizii de infanterie, două de cavalerie, patru brigăzi de vânători de munte şi o brigadă de fortificaţii, însumând efective apropiate de cele prevăzute în caz de război. Frontiera sudică era încadrată, de asemenea, cu unităţile necesare, cu efective care ţineau cont de eventualitatea unui conflict.

Românii au simţit primejdia şi exemplele de înalt patriotism pe care le reflectă presa vremii s-ar putea da cu miile. După declaraţia prim-ministrului Armand Călinescu, „dacă România ar fi atacată ea s-ar apăra până la ultima limită a sforţărilor sale“, numărul celor care au răspuns chemării sub drapel a fost de trei ori mai mare decât se prevăzuse.

Aflat în acele zile de septembrie într-o gară de munte, Cezar Petrescu consemnează un dialog cu un ţăran chemat sub drapel „...Iaca ...Tata şi bunicul au murit în război. Vine rândul meu, mă duc cum s-or dus şi dânşii [...] Asta-i legea pe care nu-i nevoie s-o învăţăm de la nimeni. Este, cum s-ar spune, cu noi. Era – spune Cezar Petrescu – soldatul multiplicat în sute de mii de exemplare, cât au purces să ne apere pacea, de va fi să se ceară apărată.“ Evoluţia evenimentelor a făcut însă ca toate acestea să fie zadarnice. Părăsită de toţi, România a rămas la mâna celor care jucau soarta lumii.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
589

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

În aşteptarea mânzului care se va naşte

Durata gestaţiei la iapă este de aproximativ 11 luni şi un sfert, în funcţie de rasă, vârstă, sexul fetusului, sezonul de montă, condiţiile de creştere şi variaţiile climatice.

Măsuri pregătitoare

Pentru buna desfăşurare a fătării se impune amenajarea bazei, pregătirea iepei şi a personalului care asistă la fătare. Boxa pentru fătare, cu o suprafaţă de 9-12 m², amenajată la un capăt al grajdului, se va dezinfecta cu lapte de var. Peste suprafaţa dezinfectată se va aşterne un strat gros de paie curate, iar la intrare în adăpost se va amenaja un covor din rumeguş sau talaş, îmbibat într-o soluţie antiseptică. Cu 8-10 zile înainte de fătare, iapa se despotcoveşte şi se leagă în boxa de fătare.

Odată cu semnele premergătoare fătării, iapa se dezleagă şi se lasă liberă în boxă. Asistenţa la fătare presupune pregătirea unui dezinfectant (alcool sanitar, tinctură de iod), un foarfece, tifon, prosoape curate şi apă caldă într-un vas curat. Este foarte importantă şi igiena celui care va asista fătarea.

Stadiul de expulzare a mânzului este foarte scurt, în medie de 20-30 de minute, iar expulzarea propriu-zisă are loc în 5-10 minute. De multe ori, mânzul este expulzat în sacul amniotic, fiind vorba de aşa-numita „fătare în sac“ sau cu bucăţi de anexe fetale pe nări ce duc la asfixierea mânzului. Acest lucru necesită întotdeauna atenţie. Este foarte importantă asigurarea respiraţiei mânzului, lucru ce presupune curăţirea de mucozităţi a orificiilor nazale şi a botului cu un şervet curat.

În caz de moarte aparentă se va proceda la excitarea centrului respirator, prin iritarea uşoară a mucoasei nazale cu ajutorul unui pai. Intervenţia va fi însoţită întotdeauna de mişcări de respiraţie artificială. Cordonul ombilical se rupe de obicei spontan, dar dacă acest lucru nu se întâmplă va fi secţionat la 10 cm de la abdomen şi se va dezinfecta şi ligatura.

După aceasta, mânzul va fi adus în faţa mamei, care îl va linge şi îl va usca. Prin lingere se excită sistemul nervos şi sunt stimulate funcţiile organismului, mai ales circulaţia sanguină şi respiraţia. Dacă iapa refuză să-l lingă, nou-născutul va fi şters cu şervete curate pe toată suprafaţa, completând ştergerea cu uşoare fricţionări uscate.

Dacă nou-născutul a inspirat lichide fetale, va fi suspendat de membrele posterioare în poziţie verticală pentru ca acestea să fie eliminate.

Primul supt

După ce, în prealabil, ugerul mamei a fost spălat, iar primele jeturi de colostru au fost eliminate, mânzul este ajutat să realizeze primul supt. Colostrul este foarte important în primele 24 de ore de la fătare pentru că favorizează formarea anticorpilor necesari apărării tânărului organism până la instalarea propriului sistem de apărare. În cazul în care mânzul nu suge, iapa va fi mulsă, iar colostrul se va administra cu biberonul, la temperatura corpului.

Îngrijirea după fătare

Dacă în grajd este temperatura scăzută, iapa va fi buşumată şi acoperită cu o pătură. Aşternutul umed se înlocuieşte cu altul curat. Retenţiile placentare sunt foarte rare, dar dacă după 2-3 ore de la fătare nu a fost eliminată placenta se vor lua imediat măsuri în acest sens, deoarece consecinţele sunt mai grave decât în cazul altor specii.

Iapa va fi hrănită dintr-un terci format din apă caldă, tărâţe de grâu şi puţină sare, după care următorul tain va fi ceva mai gros. În continuare va fi hrănită cu fân de bună calitate şi uruială. Treptat se introduc în raţie grăunţele, rădăcinoasele şi grosierele. După o săptămână se începe pansajul şi se reia mişcarea cu plimbări zilnice de câte 30 de minute.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
16015

☐

Comentarii

☐

☐

1. Vulturnicoleta571@gmil.com -- (3-May-2018)Pe 4 iunie am dat iapa la armasar cind trebuie sa fete

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În Balta Ialomiţei, Agrofam Holding Feteşti dezvoltă cea mai mare fermă de caprine din Europa

Întrebat fiind de oportunitatea şi raţiunea unei investiţii zootehnice oarecum atipice pentru Bărăgan, directorul general al Holdingului din Feteşti, Ştefan POIENARU, ne răspunde că nici măcar nu bănuim ce bogăţie ar putea aduce caprinele României. Motivaţiile sale sunt, în primul rând, de ordin economic, dar managerul susţine că în spatele opţiunii sale se află argumente care, prin implicaţiile lor sociale, le depăşesc pe primele.

Multă vreme, pe nedrept, căpriţele erau socotite vaca săracă a ţăranului. În realitate, „râioasele“ din gospodăriile nevoiaşilor au fost cele care le asigurau cel mai hrănitor şi sănătos aliment. Există dovezi clare că laptele de capră a fost cel care a contribuit decisiv la eradicarea tuberculozei din casele săracilor.

Asta vorbind în planul cercetărilor naţionale, pentru că, dacă mergem cu cercetările mai departe, ajungem la constatarea că laptele de capră a fost mult timp singurul leac care a salvat de la moarte sigură până şi bolnavii de leucemie.

De fapt, aceasta este raţiunea

Revenind însă la partea tehnică şi economică a celei mai mari ferme de caprine din Europa, l-am provocat pe directorul Holdingului din Feteşti la un dialog profesional, care îndeamnă cel puţin la o meditaţie de ordin managerial. Inginerul Ştefan Poienaru ne-a mărturisit că opţiunea sa pentru creşterea caprelor are un fundament strict agrozootehnic şi economic. Să-l ascultăm.

– Domnule director general, ne-a fost dată să auzim unele opinii, aşa-zis autorizate, care critică cu vehemenţă ideea de a împânzi Bărăganul cu capre…

– Să înţeleg că opozanţii mei profesionali aduc în discuţie unele argumente ce ţin de erori în zonarea şeptelului.

– Cel puţin, asta incriminează ei.

– Îmi pare rău, dar aceşti oameni operează mai mult cu zicale din popor decât cu argumente tehnice şi economice. Cunosc aceste opinii şi nu pot decât să le răspund că nu înţeleg aproape nimic din noul mers al agriculturii. Nu înţeleg faptul fundamental că într-o economie de piaţă adevărată relaţia dintre ofertă şi cerere se rezumă în final la profit. Dacă ar fi că facem pe sentimentalii, atunci ar trebui adus în discuţie şi impactul social.

S-a întâmplat în Rusia

Se întâmpla în Rusia, undeva în apropiere de Leningrad, cu foarte mulţi ani în urmă, când unei fetiţe dintr-o familie de intelectuali i se sfârşeau ultimele celule sănătoase din sânge. Văzându-se neputincios în faţa bolii, medicul din zonă a sugerat familiei să ducă fetiţa la una dintre somităţile medicale ale vremii, aflate în surghiun tocmai în îndepărtata Siberie. Îngrozit de starea fetiţei, marele profesor i-a sfătuit pe părinţi să se întoarcă acasă şi să cumpere urgent o capră.

După o cură de lapte de trei luni, fetiţa a început să revină la viaţa adevărată. Au trecut de atunci mai bine de 60 de ani, iar fetiţa „leucemică“ este astăzi o bunică fericită. Ea a lăsat testament ca din gospodăria urmaşilor săi să nu lipsească niciodată cel puţin două capre, iar laptele şi brânzeturile acestei specii să se afle obligatoriu în meniul zilnic al familiei.

Veţi zice, poate, că naraţiunea de mai sus e o găselniţă gazetărească. Cazul prezentat comportă o dimensiune umană mult prea mare pentru a recurge la fantasmagorii ce nu-şi au locul într-o abordare atât de serioasă. Poate că într-o bună zi, atunci când ştiinţa modernă se va apleca asupra acestui subiect, capra cu iezii ei, care ne-a însoţit poveştile copilăriei, ar putea să dobândească o considerare care s-o pună în vârful piramidei alimentare.

Ce spune statistica?

– Dar să revenim la prorocirile lor legate de raţiunea extinderii acestei specii în Bărăgan.

– Nu doresc să polemizez cu ei şi de aceea îi trimit la statistică. Ce dovedeşte aceasta? Adevărul este că dintotdeauna în România cele mai numeroase efective de caprine erau localizate nu la munte, unde vor dumnealor să le trimită, ci în zonele de câmpie ale Munteniei, Dobrogei sau Moldovei. Explicaţia este şi de ordin sentimental, dar au primat considerentele economice şi sociale.

– Analiza este corectă, dar de 40 de ani de când vă ştim n-am văzut măcar o capră în curtea dvs.

– Până în 1990 creşteam în Baltă cirezi de tăuraşi şi turme de oi de o frumuseţe rară. Complexele de taurine au fost devastate, iar creşterea oilor devine tot mai nerentabilă atâta timp cât principalul produs – lâna – nu are căutare. Ce era să facem? Să renunţăm la animale? Ar fi o prostie, în condiţiile în care pe câmp resturile vegetale putrezesc pentru că n-are cine să le consume.

Impactul modernizării

– Să înţelegem că, dintre toate speciile, caprele sunt singurele care vă aduc câştig…

– Să apelăm la calculele de fundamentare economică. Pentru a hrăni şi îngriji o capră se cheltuiesc cel mult 1.500 lei/an. La o producţie minimă de lapte de 300 hl/an, prin procesarea acestuia şi valorificarea iezilor se câştigă cel puţin dublu. Aceasta acum, când suntem la început. Lucrurile se vor schimba în momentul în care vom încheia procesul de selecţie şi ameliorare. Acesta se va solda cu un salt al producţiei anuale de lapte de la 300 la 400 sau chiar 500 hectolitri pe cap de animal.

Aş dori să fac precizarea că vă aflaţi într-o fermă de tip european în care totul este mecanizat. Cine îşi imagina cu ani în urmă că acest animal zburdalnic se va duce singur la aparatul de muls şi se va întoarce la iesle într-o voiciune de nedescris? Ei bine, ferma noastră este una integrată pe verticală, produsul final plecând de aici sub formă prelucrată.

Ne propunem să producem doar telemea pe care s-o valorificăm mai ales pe piaţa externă printr-un sistem de ambalare în cutii de dimensiuni mici şi mijlocii. Instalaţia de procesare este de acum acreditată din punctul de vedere al siguranţei alimentare şi pornim în competiţia pentru câştigarea supremaţiei în Europa doar cu bulgarii, pe care în mod sigur îi vom întrece.

Ferma este una ecologică

– Pe ce se bazează această prognoză de piaţă?

– În primul rând, pe faptul că suntem singurii în zonă care pot oferi marfă în angro pentru marile lanţuri comerciale. Şi mai important este faptul că ferma noastră va dobândi foarte curând statutul de unitate ecologică. Păşunile din jurul fermei intră deja în proces de acreditare, ca de altfel şi parcelele şi culturile care produc resturi vegetale pentru hrana caprelor.

„Visez la o competiţie internă“

– Dacă nu v-am cunoaşte priceperea şi spiritul inventiv, am pleca de aici cu o oarecare reţinere în îndeplinirea acestui plan ambiţios.

– Cele spuse până acum pot fi văzute şi judecate la faţa locului. Afacerile cu caprele au început ca un fel de hobby, să-i spunem. Astăzi ele se conturează ca o oportunitate serioasă în strategia holdingului pe care-l conduc. Ceea ce am investit – şi am investit mult – se va amortiza în doar câţiva ani, dar creşterea caprelor este de acum un bun câştigat pe care îl vom ridica la cote de performanţă fără egal în zona noastră generoasă. Visul meu este să intru în competiţia pentru supremaţie cu crescătorii autohtoni de caprine, nu cu străinii. Împreună am putea cuceri piaţa europeană a brânzeturilor de caprine, aşa cum francezii o deţin în cazul brânzeturilor de vacă.

– Vă mulţumim, domnule director general, şi am fi onoraţi să ne invitaţi la inaugurarea primei fabrici de brânzeturi ecologice din Europa.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
6012

Comentarii

1. Liana Manescu -- (20-June-2010)Ne puteti impartasi si noua din experienta dumneavoastra din acest domeniu cu atat mai mult cu cat am fi interesati de dezvoltarea unei afaceri in acest domeniu?
Nu ati fi interesati de devoltarea afacerii dumneavoastra si intr-o alta zona a tarii?

2. Florin -- (13-November-2010)doresc sa cumpar iezi rasa boer

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În Bărăgan, ploile, aproape ca şi cum nu ar fi fost

• Interviu cu dr. ing. Ion Ciulinaru, director executiv al Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Călăraşi

În judeţul Călăraşi seceta cruntă a fost „perturbată“ de valul de ploi care a mai domolit setea pământului. Fapt este că din nou deficitul de apă în sol este foarte mare chiar şi în zonele în care se irigă.

Culturile înfiinţate în toamnă (grâu, orz, orzoaică de toamnă şi rapiţă) au fost afectate în procent de 10 la 80%. În plină campanie se recoltează rapiţă, orz şi grâu totodată. Specialiştii spun că lucrurile sunt dezastruoase dacă „am ajuns să recoltăm rapiţa odată cu grâul, adică grâul s-a copt înaintea rapiţei, a orzului chiar. Fapt este că producţiile sunt foarte slabe.“

Bilanţul înregistrează mai multe calamităţi decât producţii

– Cum stau lucrurile acolo unde aţi irigat?

– Diferenţa de producţie este cu 10-15-20% mai mare decât în zona unde nu am udat deloc. Am dat apă plantei, dar seceta atmosferică rămâne secetă, influenţa negativă fiind extraordinar de mare. În ceea ce priveşte culturile prăşitoare se întâmplă cam acelaşi lucru. Floarea-soarelui e deja afectată, porumbul a răsărit frumos, uniform, dar dacă mergem acum în câmp este răsucit, ofilit deja într-un grad destul de mare. Am înţeles de la Institutul de Meteorologie că vom avea în continuare temperaturi ridicate. După părerea mea, o foarte mare parte din culturi pot fi declarate calamitate, în procent de 60%.

– Ce spun fermierii despre această situaţie. V-au semnalat calamităţile?

– Până acum am centralizat peste 160 de mii de hectare. Suntem în perioada când ne vin procesele verbale şi vom şti curând care este situaţia exactă.

– Ce atitudine are Ministerul Agriculturii în această situaţie?

– Deocamdată nu am avut niciun dialog. Şi asta nu pentru că noi nu am încercat. Cred că singura explicaţie este că, aşa cum s-a aflat din presă, agricultura se desfiinţează, se mută la alte ministere şi probabil că de aceea nu ne-am putut întâlni cu ministrul. O altă cauză ar fi şi faptul că în alte judeţe din ţară nu au fost încă nominalizate cadrele de conducere din direcţii sau din alte întreprinderi care aparţin Ministerului…

Din discuţiile pe care le-am avut la telefon cu secretarul general, cu secretari de stat, cu factori de răspundere din Minister, toată lumea aşteaptă să centralizăm aceste date, să le raportăm Ministerului şi prin Instituţia Prefectului să le comunicăm Guvernului care, la rândul lui, printr-o Hotărâre de Guvern să declare judeţul calamitat într-un anumit procent.

Ajutoarele vor veni, dar să nu fie prea târziu

– Se vehiculează cifre îngrijorătoare cu privire la rectificările de buget. Mai au vreo şansă fermierii să beneficieze de ajutor din partea statului?

– Sunt convins că pentru agricultură se vor găsi bani. Se va ţine cont de calamităţi pe Legea nr. 381 şi fermierii

vor fi despăgubiţi. Acum mai rămâne de văzut în ce procent şi câţi bani vor primi pe hectar. Ştiţi cum se fac calculele: ai calamitate 70%, Guvernul îţi dă 70%, din care se scade ce ai primit de la APIA (ajutorul), după care primeşti diferenţa de bani. De regulă rămân foarte puţini. Dar, cât de puţini ar fi, tot ajută. Noi ne vom bate pentru asta, vom face multe drumuri la Minister, la Guvern cu riscul să fim demişi pentru asta.
– Care este situaţia subvenţiilor pentru fermierii din judeţul Călăraşi?
– Din discuţia pe care am avut-o cu domnul Munteanu, directorul de la APIA, se pare că judeţul nostru stă mai bine decât altele. Eu am propus într-o discuţie cu factori de decizie din Parlamentul României, cu preşedinţii Camerelor de agricultură că acolo unde lucrurile sunt clare, să rămână clare pentru totdeauna.
De exemplu: ai o exploataţie de 1.000 ha, din care numai 70 ha nu sunt în regulă. În acest caz fermierul să primească bani pentru 930 ha, la timp, să rămână în litigiu cu statul numai pentru diferenţa care nu este clară. Să vedem ce va decide Ministerul. Noi am făcut o adresă din partea Asociaţiei Cultivatorilor de Cereale şi Plante Tehnice, am înaintat-o la Ligă, iar Liga o va trimite la Minister. Dacă se rezolvă acest deziderat vom rezolva problema subvenţiei mai din timp şi se vor evita atâtea discuţii sau scandaluri între proprietari.
Rodica SIMIONESCU
REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
683
□
˄ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-baragan-scarificatul-inlocuieste-arat...

În Bărăgan, scarificatul înlocuieşte arătura > REVISTA LUMEA SATULUI

În Bărăgan, scarificatul înlocuieşte arătura

Domnul Popescu Nicolae mi-a fost prezentat drept unul dintre cei mai buni tehnologi din zona sa. Cultivă 1.400 ha în comuna Albeşti, Ialomiţa, din care mai bine de un sfert rapiţă. În această toamnă şi-a propus să semene 500 ha, dar s-a oprit la 300 din cauza secetei care a uscat prea mult pământul. Nu a mai plouat de două luni şi fermierul crede că realizarea unei culturi în asemenea condiţii implică riscuri mult prea mari.

Arătura – prea brutală pentru Bărăgan

„Semănatul ăsta în uscătură are două tăişuri“, explică fermierul: „Dacă vine o ploaie mai rapidă se face crustă şi se poate să nu mai răsară. Dar poate să vină şi o ploaie torenţială de 10 litri/mp, care să o determine să răsară prea devreme pentru ca apoi, după o perioadă în care nu mai beneficiază de apă, să se usuce. Numai dacă vine o ploaie domoală e treaba bună, atunci rapiţa răsare când trebuie.“

Din cauza acestui fapt fermierul a renunţat cu trei ani în urmă la arat în favoarea unei lucrări pe care o consideră mai potrivită pentru noile condiţii pedoclimatice: scarificatul. Anul acesta a lucrat solul imediat după recoltat şi în această situaţie a reuşit să pregătească terenul pentru a putea trece repede la semănatul rapiţei. După părerea sa, arătura este o lucrare mult prea brutală pentru Bărăgan.

Întoarcerea bolovanilor şi expunerea lor la soare determină o pierdere mult mai rapidă a apei din sol. Acesta este principalul motiv pentru care specialistul a ales scarificatul, care înseamnă în primul rând economisirea rezervei de apă. Prin această lucrare este fărâmat solul în profunzime, iar hardpanul creat de-a lungul anilor este rupt, oferind posibilitatea unei mai bune înmagazinări a apei şi eliminarea băltirilor ce apar din urma căderii unor ploi rapide. În plus, în urma acestei lucrări rădăcinile plantelor pot ajunge mai uşor în profunzime, unde vor găsi mai multă apă decât în stratul superficial.

O lucrare care se pretează la orice cultură

Şi pentru că la rapiţă aproape s-a încheiat semănatul, l-am întrebat pe fermierul ialomiţean la ce cultură se mai pretează o astfel de pregătire a solului. Aşa am aflat că scarificatul poate fi realizat înaintea însămânţării oricărei culturi, inclusiv cea de porumb. Important este ca resturile vegetale să fie bine tocate şi să mai aibă loc şi un dezmiriştit înainte. În plus, cu noile semănători prevăzute cu discuri pământul se poate lucra foarte bine şi în aceste condiţii.

„Noi am avut mari probleme în ultimii ani, mai ales cu plantele care au înrădăcinare pivotantă cum sunt rapiţa, floarea-soarelui şi chiar porumbul, ne spune Nicolae Popescu. Anul acesta chiar am testat reacţia porumbului în aceleaşi condiţii climatice şi tehnologice, dar pe terenuri pregătite diferit. Am remarcat că pe sola unde am arat şi discuit, porumbul s-a uscat cu două săptămâni mai devreme decât pe cea unde doar am scarificat, unde porumbul este încă verde, fapt pentru care deocamdată nici nu putem să intrăm la recoltat.“

Acest fapt îl determină pe fermier să afirme în final că, pentru Bărăgan, scarificatul este vital şi, în plus, este o metodă ecologică de a lucra pământul. Asta pentru că arătura distruge stratul superficial de la suprafaţa solului, unde activitatea microbiologică este cea mai intensă, pe când din urma scarificatului acest strat rămâne aproape intact.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
2942

□

Comentarii

□

□

1. Paul Sima -- (4-October-2010)Apreciez articolul,pentru ca este descoperit omul potrivit la locul potrivit, adica ing. Nicolae Popescu prin confruntarea cu probleme specifice zonei, a gasit metoda cea mai potrivita de lucrare a solului,iar in munca grea pe care o desfasoara, conform cu rezultatele, are si satisfactii. Dumnezeu sa-l binecuvinteze!
2. Ioan -- (6-October-2010) Locuiesc in SUA,Indiana de 10 ani, nu in oras ci intr-o comuna mare unde sunt si multe ferme.In acesti 10 ani, nu am vazut plug pe tarela cerealiera.Doar pluguri speciale pentru gradinarit la un singur fermier. Pamantul este usor nu argilos si se foloseste doar discuirea si semanatoarea la oricare cultura cerealiera. Porumbul ne se sapa si se lasa tot firul rasarit, desi este des. Ierbicidarea terenului ,unde este nevoie, se face inainte de discuirea pentru semanat.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În Brăila, irigaţiile par a merge bine!

Avertizaţi de prognozele alarmante în privinţa secetei, specialiştii Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare – Sucursala Teritorială Argeş - Ialomiţa - Siret, au demarat campania de irigaţii. Potrivit unor date oficiale, staţiile de punere sub presiune din Insula Mare a Brăilei au început să irige încă din 6 aprilie, în timp ce restul aducţiunilor din judeţul Brăila au fost puse în funcţiune paisprezece zile mai târziu.

„La această dată, aproximativ 80% din canalele de aducţiune asigură staţiile de punere sub presiune, pentru ca în prima jumătate a lunii mai acestea să furnizeze în totalitate apa necesară irigării culturilor.

Precizăm că, din suprafaţa contractată la nivelul judeţului Brăila de 130.000 ha, s-au irigat importante suprafeţe, culturile pe care se aplică udări fiind rapiţă, grâu şi orz, precum şi alimentarea bazinului din zona Gropeni - Tufeşti - Stăncuţa, unde cultura de orez depăşeşte 5.000 ha“, a declarat dr. ing. Dan Ionel, director regional în cadrul Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare – Sucursala Teritorială Argeş - Ialomiţa - Siret.

Ce spun producătorii agricoli?

Pentru o parte a membrilor celor 95 de OUAI-uri înfiinţate pe raza judeţului Brăila, ultima decadă a lunii aprilie a marcat un nou start în drumul dirijat al apei către culturi. Griji fireşti, dar şi ferma convingere că fără apă nu se poate vorbi de agricultură performantă. Iată ce am desprins din discuţia cu reprezentanţii a două organizaţii ale utilizatorilor de apă, purtată într-o incursiune în judeţul Brăila, alături de ing. Bîrzoi Adrian, director tehnic în cadrul ANIF.

Ing. Ionel Lepădatu, vicepreşedinte al Ligii Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii din România (LUAIR):

„La Organizaţia Unirea Traian din localitatea Silistraru, pe raza căreia sunt 5 staţii modernizate printr-un proiect cu Banca Mondială, sunt 17 societăţi comerciale. Suprafaţa deservită de Organizaţie este de 4.600 de ha, plus 450 ha aparţinând unor particulari. Comanda către furnizorul de apă ANIF am lansat-o la 8 aprilie, cu data de pornire efectivă 22 aprilie.

Culturile care se irigă sunt: spanac, ceapă, rădăcinoase, grâu şi orz. Vor urma udările la tomate, ardeioase, dar şi la porumb şi soia. În ce priveşte relaţia cu ANIF, o calific ca bună. }n general, răspund pozitiv la problemele pe care le ridicăm.“

Ing. Vrânceanu Dică, director al Organizaţiei de Apă Gropeni - Tufeşti - Stăncuţa (orezăriile Gropeni - Tufeşti - Stăncuţa):

„Am demarat campania de aprovizionare cu apă în 24 aprilie. În momentul de faţă, avem alimentate cu apă cca 1.000 ha de la Gropeni până la Polizeşti. Solicitările noastre către ANIF sunt satisfăcute şi estimez că acestea vor creşte în perioada imediat următoare.“

Nota redacţiei: Materialul prezentat pare a fi unul laudativ, dacă ne raportăm la starea generală a irigaţiilor la nivelul judeţului Brăila. În mod sigur există şi zone în care fermierii se confruntă cu mari greutăţi în desfăşurarea acestei acţiuni. Ceea ce se cuvine de subliniat este că, de-a lungul anilor, judeţul Brăila a reuşit să înregistreze rezultate acceptabile în irigarea culturilor şi este de aşteptat ca în 2009 acestea să fie şi mai bune.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
911
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În casa vinurilor din Tokaj

Despre un vin bun se pot spune multe lucruri, cu atât mai mult cu cât el provine dintr-o regiune istorică cu tradiţie în cultura viţei-de-vie, unde aceasta întâlneşte condiţiile ideale de creştere. Originea vulcanică a solului, dispunerea pe dealurile cu pantă sudică, microclimatul creat de vecinătatea cu râurile Bodrog şi Tisa sunt doar câţiva dintre factorii unei constelaţii ce i-a atras regiunii Tokaj renumele de „casă a vinurilor“. Licoarea, cunoscută drept „regele vinului, vinul regilor“, a dus în lume nu doar renumele regiunii ci al întregii ţări, putând fi considerată un adevărat brand naţional unguresc.

Simplu şi eficient

Având în vedere că motivul pentru care cei mai mulţi turişti ajung la Tokaj este strâns legat de vinuri, localnicii au profitat de acest renume la maximum. Aşa se face că, din loc în loc, oraşul este presărat cu pivniţe de diferite dimensiuni, al căror principal punct de atracţie îl reprezintă degustările.

Una dintre cele mai interesante din Tokaj, apreciată atât pentru vinurile deosebite cât şi pentru vechimea şi încărcătura istorică a locului, dată de încoronarea cu cinci secole în urmă a unui rege, este crama Rakoczi. Vinurile sunt maturate într-o vastă reţea de beciuri, sculptate în piatră, ce oferă condiţii ideale de păstrare:12°C temperatură şi umiditate de 95%. Ele sunt obţinute dintr-o plantaţie nouă, de 50 ha, înfiinţată după anii ’90, în Erdőbénye, unul dintre centrele vinicole ale regiunii Tokaj-Hegyalja.

Pentru înfiinţarea plantaţiei, investitorul, deşi străin, a beneficiat de un sprijin substanţial din partea statului maghiar, care a intervenit mult în acest sector chiar înainte de aderare. Administratorul ungur nici măcar nu-l cunoaşte pe investitor. El este cel care se ocupă de plantaţie şi de tot ce înseamnă tehnologie de vinificare. Şi pentru ca lucrările să fie efectuate cât mai corect, a găsit o metodă practică şi eficientă: a angajat cincizeci de familii care lucrează cele 50 ha. Fiecare familie are aşadar bucata ei pentru care răspunde. Acesta este şi principalul motiv pentru care plantaţia arată... ca la carte.

Mucegaiul, marele secret

Această suprafaţă de 50 ha, din punct de vedere climatic mai ales, este reprezentativă pentru întreaga podgorie, care se întinde pe 5.000 ha. Expoziţia, solul, umiditatea specifică ridicată, dată de apropierea de râul Tisa, dar şi dispunerea în pantă, unde posibilitatea de captare a energiei solare este mai mare, fac ca viţa-de-vie să întâlnească aici mediul ideal pentru un vin de calitate. Plantaţiile sunt protejate la nord şi vest de vârfurile împădurite ale munţilor. Ca rezultat, în dimineţile de toamnă deasupra lor se întinde o pătură de ceaţă care este favorabilă apariţiei mucegaiului nobil.

Aşadar, calitatea lor deosebită nu derivă doar din caracteristicile climatice, dar şi din tehnologia specială de vinificare. Strugurii sunt culeşi toamna târziu, când boabele, sunt stafidite şi atinse de mucegaiul nobil. Acesta, aşa cum îi spune şi denumirea, înnobilează boabele, extrăgând apa şi mărind concentraţia de zahăr.

Din acest motiv, specificul zonei îl reprezintă vinurile dulci şi demidulci, la baza sortimentului de Tokaj aflându-se soiul Furmint. Un alt secret al vinurilor obţinute aici îl reprezintă mucegaiul negru, care nu poate fi întâlnit în altă regiune. El se dezvoltă în interiorul sticlelor şi pe pereţii cramei şi se hrăneşte cu alcoolul evaporat. Ajutându-se de toţi aceşti factori, fiecare vinificator îşi dezvoltă propriul buchet al vinurilor, urmărind totodată şi păstrarea tradiţiilor moştenite din moşi-strămoşi.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
735

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-cautarea-omului-bun_l403.html

În căutarea... „Omului bun“

Un invitat care ne va aduce aminte, într-un anume fel, de vremurile în care muzica era muzică, pentru că pe atunci şi omenia… era omenie. Numele lui este unul celebru în folk-ul românesc, Victor Socaciu fiind astăzi sufletul festivalului „Om bun“. O manifestare devenită un fel de emblemă pentru festivalurile româneşti de muzică de calitate. Proiectul desfăşurat sub această denumire a luat fiinţă imediat după Revoluţie din ideea de a instituţionaliza mişcarea militantă, să-i spunem aşa, care era folk-ul. Şi iată că anul acesta suntem deja în faţa ediţiei cu numărul XX a festivalului, unul dintre cele mai longevive şi care nu a avut nicio sincopă de-a lungul acestor ani.

Un gen muzical „militant“

– Cum v-aţi apropiat de muzica folk?

– S-a întâmplat de mult. Eu am fost de mic copil crescut într-un mediu mai civic să-i spunem, cu o educaţie ardelenească mai rigidă care s-a calat pe ideea de a fi un om drept „în cetate“. Şi probabil că aşa am devenit un om care îşi iubeşte semenii, iar atunci când vede ceva nefiresc reacţionează. Probabil de aici vine şi atitudinea mea de militant în ceea ce fac prin muzică şi nu numai.

– Acum înţeleg sensul versurilor dumneavoastră, care nu sunt simple poezii, ci trimiteri directe către probleme pe care noi, oamenii, ni le dorim rezolvate…

– Aşa mi-am dorit dintotdeauna, să ies în faţa mulţimii, să spun şi ceea ce ne bucură, dar şi ce ne doare. Poate chiar e mai important acest din urmă lucru. Dacă nu pot să pun un pansament pe rană, măcar semnalez anumite lucruri pe care sper să le putem îndrepta.

O muzică pentru sufletul omului

– Ar fi existat Victor Socaciu aşa cum îl ştim astăzi dacă n-ar fi fost Cenaclul „Flacăra“?

– Desigur că da, dar cu siguranţă ar fi avut un alt parcurs. Nu pot să nu recunosc că m-a ajutat acest cenaclu şi poetul Adrian Păunescu, că acolo mi-am putut etala talentul şi atitudinile mele artistice, dar şi cele civice.

– Ce a luat „Om bun“ din tradiţia cenaclurilor „Flacăra“?

– În primul rând, ce avea mai bun cenaclul în materie de interpreţi şi repertoriu. Interesant este că generaţiile care au crescut odată cu Cenaclul „Flacăra“, devenind părinţi, şi-au educat copiii în spiritul acesta, iar acum sălile în timpul festivalului „Om bun“ sunt populate de tineri, de fiii marilor iubitori ai cenaclului de odinioară. Deci, undeva s-a transmis dragostea pentru acest gen de muzică care este folk-ul şi care cred că are o bază solidă şi un public meloman ce reprezintă undeva la 20% din totalul iubitorilor de muzică din România.

Politica, o alegere…

– Victor Socaciu este astăzi şi om politic, făcând parte din legislativul ţării. Pare curios pentru cei care vă cunosc şi vă admiră ca artist că vă identificaţi în această nouă postură.

– Da, dar nu mi-am schimbat năravul, domnule Verman. Sunt om în continuare, nu neapărat politic, pentru că mesajele mele au fost şi vor rămâne în continuare umaniste. Dar acest mandat pe care mi l-au încredinţat oamenii din colegiul pe care-l reprezint, Târnăveni-Iernut-Luduş, vreau să-l duc cinstit până la capăt şi să îndeplinesc promisiunile pe care le-am făcut. E adevărat că această lume politică m-a dezamăgit în mare măsură şi înainte şi acum, cu atât mai mult cu cât sunt în interior şi văd şi anumite aspecte „din culise“. Dar nu dezarmez, merg înainte şi sunt convins că putem să schimbăm acea percepţie că „politica este o femeie uşoară“. Vreau să cred că mai este loc şi pentru moralitate.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
583

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-cautarea-unui-nou-destin_l792.html

În căutarea unui nou destin > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎn căutarea unui nou destin

Ţăranii învaţă spaniola şi italiana ca să-şi câştige pâinea

Întrebări jenante

Avem, conform statisticilor, cel mai mare număr de taxe şi impozite din lume, 176, asta în vreme ce vecinii de peste Dunăre au 17... Şi suntem departe de a ne stabiliza şi la astea. Nu pare să se pună frână. De ce se miră atunci guvernanţii că oamenii de afaceri se duc la bulgari să facă bani? De ce se miră că exodul creierelor este în plină ascensiune? De ce se miră că tinerii fug mâncând pămân-tul către alte orizonturi? De ce se miră că pleacă medicii, oriunde, ca să îşi facă în mod decent meseria? De ce se miră că şi ţăranii, cu toată legătura lor cu pământul natal, se îndreaptă, determinant şi hotărât, spre alte meleaguri? De fapt, nici nu ştiu dacă ei, cei care ne conduc, se miră. Se întreabă, măcar, de ce se întâmplă astea?

Au prea multe şi prea mari griji ca să îşi recompenseze clientela politică şi să-şi umple propriile buzunare, ca să îşi pună astfel de probleme. Ele, fir-ar să fie, sunt doar pentru fraierii ca noi. Doar noi ne punem obsedant întrebări: de ce totul merge al naibii de prost? De ce în altă parte se poate ce la noi nici măcar nu mai îndrăznim să sperăm? De ce ne-am pricopsit cu deştepţii ăştia care ne conduc? De ce trebuie să plecăm noi? De ce nu se duc ei în alte părţi şi nu ne lasă pe noi liniştiţi?

Condiţia de a fi pribeag

Realitatea este, din păcate, dură. Şi, în vara asta, ca niciodată, am auzit, rostită din multe piepturi, o concluzie: „N-avem ce naiba să mai facem în ţara asta. Suntem bătaia de joc a guvernanţilor şi a preşedintelui. Ne sfidează pe faţă toţi. Cu tot! Ne-au încălecat cu nesimţirea lor. Ne-au aruncat în prăpastie. Afară se mănâncă o pâine mai bună. Putem să punem şi un ban deoparte. Singura şansă de a supravieţui, de a scăpa din infernul ăsta, de a ne salva, e să fugim cât mai departe.“

Te cutremuri, fără îndoială, de aşa lehamite, dar înţelegi că e aşa cum spun oamenii ăştia. Nu se mai vede orizontul. Linia lui, tot mai confuză o vreme, s-a pierdut de tot. Şi, am fost surprinsă - sau poate că nu mă mai surprinde nimic în ultimul timp - să constat cum oameni simpli, de la ţară, care nu s-au omorât în viaţa lor cu cartea ori plaivazul, care au, de la atâta muncă, pământ, pe sub unghiile mâinilor bătătorite, care nu fac bine acordul subiectului cu predicatul în română, să se pună cu burta pe învăţat limba spaniolă. În principal, căci şi italiana este una dintre limbile atractive. Şi asta pentru că au decis să lase tihneala obişnuită de acasă şi să plece în Spania sau Italia, ca să trăiască mai bine. Pleacă, desigur, la muncă, nu se duc în vreo vacanţă exotică.

Aşa că, mai zilele trecute Palatul Culturii din Ploieşti a fost luat cu asalt. Sunt căutaţi profesorii de spaniolă şi italiană. Desigur, nu se face analiză pe cine ştie ce text. Ţăranii se rezumă doar la a învăţa să se prezinte, să salute, să numere, să ceară anumite lucruri. Cât să se descurce pe acolo pe unde îi duce viaţa şi îi împinge guvernul, să nu moară de foame, să nu se lase păcăliţi de cine ştie ce şnapani. Că sunt de ăştia şi prin Spania ori Italia. Şi, în timp ce oamenii noştri de la ţară se şcolesc pentru a da piept cu necunoscutul, pe la noi pământul urlă de neputinţa celor care ar trebui să-l lucreze. Ruşinea lor naţională este mare, iar pârloaga se întinde ca pelagra.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
672

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

ÎN CE PUSTIU DE IAD AU PLECAT PĂDURILE?

„Românul e frate cu codrul!“

Aşa se zicea! Până mai ieri, alaltăieri.

Şi se mai adăuga chiar că ne tragem din neamul lui Frunzăverde.

Spuneam asta până acum un deceniu, două.

Fiindcă, se pare, vremuiala vremii a uscat dorul românului pentru codru.

Şi, unde dragoste nu e, nu-i aşa, nimic nu e!

Ceea ce este pătimaş se poate transforma, s-a dovedit în timp, din prea mare dragoste în ucigătoare ură.

Şi, a fost iată, în ce ne priveşte, aşijderi unui blestem.

De unde pământul românesc, cu câmpia, cu dealurile, cu munţii, cu Marea cea mare gâfâiau sub dulcea povară a clorofilei, astăzi, acelaşi rotund ce seamănă cu o pâine se chirceşte năucit de furia de dogoare ce-i biciuie trupul dezgolit, mirat de ceea ce i se întâmplă.

În ce călătorii, în ce pustiu de iad au plecat pădurile?

Unde e răcoarea ori alaiul de ciripituri cu care îmbelşuga văzduhul, dăruind nu doar dor de viaţă, ci viaţa însăşi?

Însingurarea care ne cuprinde

Încă o dată şi încă o dată omul şi-a probat nevolnicia.

Setos de înavuţire, de arginţi care să-i ostoiască pofta sălbatică de putere, omul s-a abandonat înstrăinării.

Fiindcă, ceea ce se întâmplă cu noi de o bună bucată de vreme nu e altceva decât însingurarea noastră ca indivizi dintr-o lume care avea toate şansele să fie egală pentru toţi.

Aşa că, în numele unei false şi extrem de periculoase dreptăţi nedrepte, criminalii au pus mâna pe topoare.

Aţi asistat vreodată la dureroasa cădere a unui arbore?

E ca şi cum un munte de om
s-ar prăvăli răpus de secure.

Tocmai pentru aceea tăietorii de lemne, cei care din tată-n fiu i-au stat de strajă codrului, alinându-i doar durerile, suferinţele şi neîmplinirile, tăietorii de lemne cu frica lui Dumnezeu, înainte de a reteza o uscătură, făceau semnul crucii, cerând îndurare şi iertare de la arborele răpus.

Ei bine, în zilele noastre, această ticăloasă şi înverşunată răfuială cu pădurea a înjumătăţit patrimoniul forestier, secând, cu bună ştiinţă, izvoarele de oxigen şi frumuseţe ale unei ţări mândră cândva de podoaba ei silvică.

Ba, mai mult!

Potopul viforelor de apă ce şterg din calea lor, ca un bivol negru, vieţi omeneşti, recolte ori gospodării este înăsprit, sporit de mormintele codrilor de odinioară.

Ori, altcumva, nimic nu mai împiedică, de ani buni, eczema pustiului deşertificator, care preface, cu sârgul moliilor, cernoziomul în nisipuri mişcătoare.

Înspăimântătoarea

prefacere

Toate acestea, şi încă multe altele, în dispreţul unui neam, care, vă mai ziceam parcă, era cândva frate cu pădurea.

Ce se mai poate face? e întrebarea.

Or, se mai poate face ceva?

Fără îndoială!

Trecerea programată, sârguincioasă, în numele generaţiilor ce vor să vină, la plantări masive.

E o datorie naţională ce ţinteşte securitatea noastră naţională.

Deşertificarea trebuie oprită!

Cum se cere îngenuncheată această barbară răfuială cu natura umilită şi batjocorită.

Ceea ce astăzi, pentru contemporani, nu e decât o vagă presimţire a unui viitor torid şi însetat – ei bine, realităţile o confirmă – în fapt acest mâine va fi al clorofilei ori nu va fi deloc!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
569

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

În centrul Sibiului, o şcoală agricolă europeană

Colegiul agricol „D.P. Barcianu“ din Sibiu a fost şi este o şcoală cu care, cadrele didactice - întregul colectiv care lucrează aici - se mândresc, pentru ceea ce s-a realizat aici. Şi, într-adevăr, au cu ce.

În cei 61 de ani de existenţă, Colegiul agricol „D.P. Barcianu“ din Sibiu (1948 - Grupul şcolar mediu tehnic agricol) a dat ţării un număr impresionant de tehnicieni şi ingineri care se regăsesc şi astăzi pretutindeni acolo unde se lucrează glia sau se cresc animale. Aşa cum sublinia actualul director al şcolii prof. Viorel Muguraş Popescu, „pentru bunul mers al unei şcoli este nevoie de oameni care să pună viaţă, suflet în ceea ce fac. Munca de educator cere voinţă, inteligenţă, răbdare, nobleţe sufletească. La noi întotdeauna s-a ţinut seama de aceste lucruri“.

Cu toate că şcoala se află în centrul Sibiului, aici, spre deosebire de cele mai multe şcoli agricole din ţară, titulatura şcolii din Sibiu corespunde cu ceea ce se pregăteşte aici, şi anume meserii pentru agricultură: tehnician şi lucrător în agricultură, tehnicieni veterinari, tehnicieni în achiziţii şi contractări, lucrători în agroturism etc.

Baza materială

Colegiul Agricol din Sibiu are o bază materială de invidiat: 2 laboratoare de informatică cu acces la Internet şi sistemul de predare AEL; 7 cabinete metodice şi laboratoare (agrotehnică, biologie, chimie, fizică, geografie, patologie veterinară, servicii); 32 săli de clasă, cabinet psihologic, bibliotecă cu peste 2.800 de volume; sală şi teren de sport, poligon auto; fermă didactică.

De asemenea, are numeroase programe europene, comenzi, parteneriate naţionale şi internaţionale cu instituţii de învăţământ din Franţa, Italia, Germania şi Suedia. Pentru atragerea unui număr mare de elevi de la şcolile generale, colectivul de aici ştie să popularizeze şcoala folosind diverse forme. Să prezentăm doar una – „Zilele porţilor deschise”.

Colegiul Agricol „D.P. Barcianu“ Sibiu organizează în fiecare an mai multe activităţi cuprinse în programul „Zilele porţilor deschise”. Sunt invitaţi să participe părinţi, cadre didactice şi elevi de la toate liceele şi şcolile generale din Sibiu şi din localităţile limitrofe: Răşinari, Nocrich; Boiţa etc. Cu acest prilej se prezintă şcolii şi oferta educaţională - video-proiecţie în Laboratorul de Informatică, urmată de o scurtă prezentare a parteneriatelor internaţionale ale Colegiului; târg de turism; lucrări practice de laborator - tractoare şi agregate agricole; activităţi sportive şi cultural artistice.

Elevi în Parlamentul European al Tinerilor

În acest an, Sibiul a avut şansa să reprezinte România în Parlamentul European al tinerilor cu ocazia celei de-a XXX-a SESIUNI a Model European Parlament (MEP) desfăşurate la Nicosia - Cipru. Pentru fiecare sesiune anuală sunt trimişi din fiecare ţară câte 5 elevi dintr-un judeţ. Pentru sesiunea din acest an a fost judeţul Sibiu, care a fost reprezentat în MEP de către 5 elevi: 2 elevi de la Colegiul Agricol „D.P. Barcianu“ din Sibiu şi câte unul de la Colegiul Naţional „Brukenthal“ Sibiu, Colegiu Economic „G. Bariţiu Sibiu şi Liceul de Artă Sibiu, delegaţie ce a fost însoţită şi susţi-nută organizatoric în Cipru de către prof. Octavian Dumitru Pop, de la Colegiul Naţional „Brukenthal“ Sibiu.

Cele 30 de ţări participante (27 de state membre şi 3 state candidate) au fost împărţite în două grupe A şi B. România a făcut parte din prima grupă alături de: Austria, Belgia, Cipru, Croaţia, Cehia, Estonia, Grecia, Italia, Letonia, Marea Britanie, Polonia, Portugalia, Suedia şi Ungaria. Fiecare din cei 5 reprezentanţi ai fiecărei ţări făcea parte din câte un comitet. Cele 5 comitete pentru grupa A au fost: Piaţa internă şi protecţia consumatorului, Mediul şi sănătatea publică, Dezvoltare regională şi agrară, Economie şi afaceri monetare, Afaceri sociale şi externe.

Pentru rezultatele obţinute în procesul instructiv-educativ, pentru rezultatele deosebite la Olimpiadele şcolare la nivel judeţean şi naţional, încă din 2007 Colegiul Agricol din Sibiu a primit certificatul „Şcoală europeană“ „pentru performanţele deosebite obţinute în activitatea de cooperare europeană şi contribuţiile aduse la promovarea şi dezvoltarea dimensionării europene a educaţiei“ semnat de Ministerul Învăţământului.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
771
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În complicitate cu şpăgarii ADS-ului > REVISTA LUMEA SATULUI

În complicitate cu şpăgarii ADS-ului

La un moment dat, dimensiunea financiară a acestor procese atinsese un record care depăşea de 10 ori cifra de afaceri a unei instituţii atât de pătate cum este ADS. Indivizi puşi să administreze cel mai performant sector agricol al României s-au dovedit a fi cei mai nedrepţi în aplicarea legii.

Spunând acestea, domnul ministru Ilie Sârbu s-ar putea simţi ofensat. Cu părere de rău ne vedem obligaţi să-i reamintim că, la vremea primului său mandat, nu a făcut aproape nimic pentru a stârpi abuzurile predecesorilor săi în apărarea ordinii de drept şi de fapt.

Sub gestionarea domniei sale a continuat procesul de dezmembrare a fostelor IAS-uri. Acest lucru s-a realizat prin introducerea în sistem a unor falşi latifundiari al căror scop nu era cultivarea pământului, ci câştigul fără muncă.

Este limpede că la baza abuzurilor se află interese financiare „gestionate“ de directorii generali ai ADS-ului. În cazul pe care-l supunem atenţiei, incriminatul poartă numele de Cornel Popa, un individ propulsat într-un post de asemenea anvergură de către dl ministru Sârbu.

Una dintre unităţile cărora fostul director general al ADS i-a provocat daune financiare şi materiale evaluate la peste 6 milioane de euro este SC VITIFAM – Feteşti. Fapt este că unitatea vătămată a acţionat în instanţă Ministerul Agriculturii pretinzând despăgubiri ce depăşesc 1,5 milioane de euro. Este o sumă infimă în comparaţie cu pretenţiile celorlalte societăţi agricole care se judecă cu ADS-ul.

De unde vor fi plătiţi aceşti bani? Evident, din bugetul alocat agriculturii, buget susţinut prin contribuţia financiară a majorităţii cetăţenilor români.

Capetele de acuzare:

- Încălcarea Legii nr. 268/2001 modificată prin Legea nr.249 /2003

În anul 2003, SC VITIFAM SRL Feteşti a achiziţionat toate activele care au aparţinut SC AGROZOOTEHNICA STELNICA SA, în faliment la data respectivă.

Aceste active constau în canale de desecare, sistem de irigaţii, drumuri de acces, podeţe, ateliere mecanice, sector chimizare, sedii de fermă s.a. cărora nu le putem da o utilitate decât prin exploatarea terenului agricol.

Activele au fost adjudecate cu suma de 12,5 miliarde lei ROL în urma licitaţiei organizată de lichidatorul SC AGROZOOTEHNICA STELNICA SA – în faliment şi achitate integral în termen de 7 zile de la adjudecare.

În conformitate cu art. 21¹ din Legea nr. 249/2003, investitorilor care au achiziţionat active ce implică necesitatea exploatării unui teren cu destinaţie agricolă li se va atribui direct prin concesiune terenul agricol pe care se aflau aceste active. Astfel că în data de 18.12.2003 ne-am adresat ADS Bucureşti cu cererea nr. 60 463/2003 de a ne atribui direct spre concesiune terenul agricol, cerere refuzată de această instituţie.

În aceasta situaţie am fost obligaţi să ne adresăm instanţei judecătoreşti, solicitându-i să oblige ADS

BUCURESTI la respectarea legii şi să ne concesioneze prin atribuire directă suprafaţa de teren agricol aferentă activelor cumpărate.

Tribunalul Bucureşti a admis cererea noastră şi prin sentinţa civilă nr. 7786/09.06.2004 a obligat pe ADS Bucureşti să încheie contractul de concesiune cu SC VITIFAM SRL Feteşti, pentru toată suprafaţa de 8.546 ha teren agricol care a aparţinut SC AGROZOOTEHNICA STELNICA SA – în faliment.

Deşi în cunoştinţă de conţinutul sentinţei menţionate – împotriva căreia a formulat apel – ADS Bucureşti a încheiat contractul de concesiune nr. 10/05.08.2004 cu societatea SC A&S INTERNATIONAL 2000 SRL Bucureşti, societate debitoare către această instituţie la data încheierii contractului menţionat anterior, încălcând astfel cu rea-credinţă prevederile propriei legi de funcţionare – Legea nr. 268/2001 modificată prin Legea nr. 249/2003.

- Încălcarea dreptului de proprietate al societăţii noastre

Societatea noastră a dobândit în anul 2004 prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 96/2004, construcţii şi amenajări funciare care au aparţinut SC Agrozootehnica SA Stelnica, jud. Ialomiţa.

Legalitatea încheierii contractului de vânzare-cumpărare nr. 96/2004 a fost supusă controlului judecătoresc la cererea Agenţiei Domeniilor Statului, cauza fiind obiectul dosarului nr. 359/2005 al Tribunalului Ialomiţa.

Prin sentinţa nr. 381/ F/2005 Tribunalul Ialomiţa a respins cererea ADS Bucureşti ca nefondată, sentinţă devenită irevocabilă prin decizia nr. 2330/13.06.2007 pronunţată în dosarul nr. 35.286/02/2005 de Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Secţia Comercială.

În consecinţă, dreptul nostru de proprietate asupra amenajărilor de îmbunătăţiri funciare s-a consolidat retroactiv de la data realizării acordului de voinţă al părţilor semnatare ale contractului de vânzare-cumpărare nr. 96, respectiv data de 15.03.2004.

Considerăm că ADS Bucureşti a încălcat dreptul nostru de proprietate asupra activelor dobândite prin contractul nr. 96 /2004 pentru următoarele considerente:

- Prin contractul de concesiune nr. 10/2004 au fost predate de către ADS Bucureşti amenajări funciare care ne aparţin conform contractului nr. 96/2004 către concesionarul SC A&S Internaţional 2000 SRL Bucureşti;
- Dreptul nostru de proprietate asupra amenajărilor funciare dobândit prin contractul nr. 96/2004 a fost supus controlului judecătoresc, iar instanţele judecătoreşti au constatat că acesta a fost dobândit în mod legal şi nu există un temei juridic de anulare al acestuia;
- Concesionarul SC A&S Internaţional 2000 SRL Bucureşti refuză să ne permită exercitarea dreptului nostru de proprietate asupra canalelor, podeţelor şi sistemului de irigaţii, invocând drept temei al refuzului procesul-verbal de predare al terenului agricol care este obiectul contractului de concesiune nr. 10/2004.
- Din cauza refuzului concesionarului SC A&S Internaţional 2000 SRL Bucureşti nu putem efectua cheltuielile necesare şi utile exploatării amenajărilor funciare, deşi societatea noastră a încheiat contracte de întreţinere cu societăţi specializate în domeniu.

În consecinţă, vă solicităm prin prezenta ca să obligaţi ADS Bucureşti să reintre în legalitate, să dispuneţi acestei instituţii scoaterea canalelor de desecare şi a sistemului de irigaţii din inventarul acestei instituţii, predarea acestora către unitatea noastră, precum şi să rezilieze contractul de concesiune nr. 10/2004 şi să ne atribuie direct conform dispoziţiilor art. 21^1 din Legea nr. 268/2001 modificată prin Legea nr. 249/2003 terenul în suprafaţă de 8.546 ha aferent activelor cumpărate prin contractul nr. 96/2004.

(U.T.L.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1418

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În condiţii de criză

Cum putem valorifica relicvele săteşti?

Cine cunoaşte îndeaproape localităţile din spaţiul rural nu poate să nu remarce existenţa unor spaţii construite, rămase în prezent total nefolosite, unele în diferite stadii de degradare. Ne referim, în primul rând, la grajduri pentru vite mari (bovine, cabaline), ferme pentru porci şi păsări, fânare şi alte construcţii mai mari sau mai mici.

Pentru revigorarea gospodăriilor familiale la nivelul fiecărei localităţi, considerăm că este necesar să se iniţieze urgent câteva acţiuni, din care enumerăm:

- inventarierea tuturor spaţiilor de adăpostire pentru animale pe specii şi categorii, a depozitelor pentru conservarea furajelor etc., cu starea lor actuală de întreţinere şi folosire;
- chestionarea gospodarilor dornici să crească animale şi sprijinirea lor cu fonduri pentru repararea şi modernizarea construcţiilor existente, achiziţionarea de animale, maşini şi utilaje specifice, seminţe etc.;
- revigorarea izlazurilor comunale şi asigurarea accesului la păşunat;
- asocierea gospodăriilor familiale, inclusiv în domeniul serviciilor de aprovizionare, lucrărilor mecanizate şi desfacerea produselor;
- asigurarea de către stat a cadrului organizatoric pentru realizarea unei pieţe agricole autentice;
- instruirea permanentă a celor care cresc animale în gospodărie proprie şi multe altele.

Cum s-a ajuns la această situaţie ştim cu toţii, cei care avem tangenţă cu agricultura şi satul românesc.

Revirimentul mult aşteptat după 1990, de renaştere a fostelor gospodării agricole familiale şi transformarea lor în ferme comerciale autentice, nu s-a produs în ultimele două decenii.

Cauzele sunt multiple şi ţin de o politică demolatoare a reformatorilor postdecembrişti. Pentru a fi corecţi, trebuie să luăm în considerare factorul uman care s-a dezobişnuit să facă munci grele.

O mulţime de oameni de la sate se află în stare avansată de lenevire. În loc să muncească, preferă o indemnizaţie derizorie de şomer sau îşi găsesc de lucru aiurea peste graniţă ca pălmaşi la alţii, pe câştig puţin şi viitor nesigur.

Adevărul este că mulţi dintre cei care s-au apucat serios de treabă pe parcurs au abandonat sau au ajuns la faliment din cauza lipsei de sprijin financiar şi, mai ales, al preţurilor derizorii ale produselor agricole vegetale şi animale impuse de diverşi samsari sau procesatori puşi pe căpătuială rapidă în detrimentul producătorilor agricoli.

De la începutul acestui an, şi în agricultură se resimt efectele crizei economice care ameninţă serios starea economică a oamenilor din spaţiul rural. Ce-i de făcut în aceste condiţii?

Reîntoarcerea la vechea gospodărie familială mai mică sau mai mare poate fi totuşi o soluţie. Aici îşi vor găsi de lucru o parte din şomerii actuali din ţară sau întorşi din străinătate care locuiesc la sate şi tot aici se vor reobişnui să muncească cu folos în gospodăria proprie actualii tineri fără speranţă, din care se vor alege adevăraţii fermieri de mâine.

Valorificarea integrală a spaţiilor corespunzătoare creşterii animalelor în gospodăriile populaţiei rurale poate fi o alternativă viabilă pentru realizarea unor produse animaliere ieftine în contextul crizei economice actuale.

Pentru acest demers stau mărturie gospodăriile familiale prospere vest-europene, cu care ne-am fi comparat acum dacă vicisitudinile vremurilor prezente nu ne-ar fi obligat să distrugem o tradiţie, dar mai ales să devastăm ceea ce s-a făcut cu multă trudă în spaţiul rural.

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
600
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În cultură succesivă, varza de toamnă se plantează acum!

Dacă în numărul trecut am discutat cu specialiştii din bazinul legumicol Lunguleţu despre cartoful timpuriu şi problemele pe care le ridică această cultură, nu puteam pierde ocazia de a-i iscodi pe legumicultorii de aici şi în ceea ce priveşte specia care urmează, de regulă, imediat după încheierea recoltării. Este vorba despre cultura succesivă de varză. Având o capacitate bună de păstrare, atât în stare proaspătă cât şi murată, aceasta asigură consumul o perioadă lungă de timp, din septembrie până primăvara în mai, când apar producţiile de varză timpurie.

Date agrotehnice

Perioada de semănat pentru producerea răsadului de varză de toamnă este 5-10 mai, fiind necesare 35-40 zile pentru ca răsadul să fie bun de plantat. În luna iulie aceasta se plantează după cartoful timpuriu, perioada recoltării fiind august-noiembrie când, aşa cum spuneam, se comercializează pentru consumul în stare proaspătă sau murată. Este indicat ca varza să fie cultivată după leguminoase sau alte legume care nu fac parte din familia Crucifere. La Lunguleţu se cultivă după cartoful timpuriu, dar deseori se practică şi monocultura, ceea ce nu este însă recomandat. Se plantează eşalonat, începând cu soiurile timpurii, cu perioadă mică de vegetaţie, pentru recoltarea în luna august, şi se termină cu soiurile târzii a căror recoltare începe în luna octombrie şi se termină toamna târziu.

Soiuri recomandate

Cel mai cultivat este un soi autohton, Românească, produs la Lunguleţu. Din import se cultiva însă o serie de hibrizi pentru comercializare în perioada februarie - aprilie anul următor. Este vorba despre hibrizii Bucharest, Rinda, Beltis şi De Buzău special dezvoltaţi pentru condiţiile de climă şi cerinţele pieţei româneşti.

Întreţinerea culturii

Lucrările de întreţinere a culturii încep cu pregătirea terenului, care în prealabil a fost curăţat de resturile vegetale ale culturii anterioare. La 2-3 zile după plantat se erbicidează cu produsul Sultan (se poate erbicida şi înainte de plantare, dar din raţiuni economice lucrarea se face de regulă după plantare). La circa două săptămâni se prăşeşte, se tratează pentru molia verzei, buha verzei sau limaxi numai dacă se remarcă atacul acestora pe varză şi dacă aceştia depăşesc un anumit prag. Pentru combaterea dăunătorilor se recomandă insecticide ca Talstar, Actara, Decis, Confidor, iar pentru melci este eficientă stropirea cu Mesurol.
Îngrăşămintele se aplică numai fazial, dacă este cazul. În condiţiile în care terenul a fost fertilizat primăvara cu gunoi de pasăre (8-10 t/ha), aplicarea lor nu mai este necesară.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
56093

Comentarii

1. legumicultor -- (19-July-2010)Eroare in articol.Va rog sa corectati!Soiul de varza de toamna cel mai cunoscut si raspandit este BUZOIANA.Varza de toamna De Buzau este soi autohton si nu hibrid strain.
Daca s-a erbicidat de ce mai prasiti la doua saptamani?
Fra fertilizare si irigare ma indoiesc ca obtineti ceva recolta.
In rest,sarmalute bune!
2. ungureanu nicolae -- (28-July-2010)cum se face pentru formarea verzi penrtu obtinerea ei mare si frumoasa
3. john -- (15-June-2011)mai studiati un curs de legumicultura
4. filon vasile -- (19-July-2011)soiul autohton este cel mai bun!
5. iancu petrut sabin -- (3-July-2012)cum scap de musculitza alba la varza?
6. sorin -- (29-May-2012)mar interesa si pe mine cum se seamana intre fire adica cat de deasa
7. Cultivator de varza -- (3-September-2012)Ce rost mai are prasila dupa erbicidat???sau mai bine zis ce efect are erbicidul daca la doua saptamani trebuie sa prasesti ???. Si mare grija nu lasati cultura de varza fara sa-i administrati o data sau de doua ori ingrasaminte...altfel nu veti "taia" mare lucru.
8. alexandra -- (17-September-2012)Buna. as avea si eu o intrebare: am udat varza tot la 2 zile si au crescut frunzele,insa capatana inca nu s-a format bine. ce m-ati sfatui sa fac? sa incetez udatul?multumesc anticipat pt rasp dvs.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

in-dambovita-n-a-prins-agricultura-eco_l...

În Dâmboviţa n-a prins agricultura eco

Cum de la o vreme se vorbeşte foarte mult despre agricultura ecologică – ba că e bună, ba că e necesară, ba că dă Europa bani grei pentru realizarea ei la noi în ţară – am vrut să ştiu cum stau, de pildă, din acest punct de vedere, lucrurile în judeţul Dâmboviţa. Drept pentru care am sunat la Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare de aici, ca să mă dumiresc. Deşi mă aşteptam ca dâmboviţenii – mari şi recunoscuţi producători de legume nu numai la nivel de judeţ sau regiune, ci şi în ţară – să fie destul de serios „racordaţi“ la agricultura eco, am aflat că zona e încă... virgină. Nu a prea prins pe aici chestiunea cu ecologia. Oamenii nu se omoară să cultive ecologic mai nimic, ei fac agricultură aşa cum au învăţat de când se ştiu. Sunt sceptici la acest capitol, pentru că, după cum mi s-a explicat, pe lângă faptul că e foarte greu să faci acest lucru, nu există nici piaţă de desfacere pentru produse, fie ele cereale, legume, fructe sau animale. Lumea de la noi, cu mici excepţii, preferă să cumpere, datorită preţului mai mic, tot produse clasice.

Chiar dacă sunt mai sănătoase legumele ecologice, pentru producători au câteva dezavantaje: nu se stropesc dacă apar dăunători, se folosesc doar ceaiuri, ceea ce implică şi costuri, şi muncă mai multă, producţia este mult mai mică decât cea clasică, chiar dacă operaţiunile, de orice fel ar fi, sunt mai dificile; e nevoie de un an, doi sau chiar trei pentru conversia de la un gen de agricultură la altul şi certificarea produselor obţinute drept ecologice şi, cum ziceam mai sus, e greu să-ţi vinzi produsele. Numărul fermierilor eco este departe de a umple degetele de la o mână. Doar la Crevedia se cultivă ecologic cartofi.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
572

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În decorul fascinant al begoniei > REVISTA LUMEA SATULUI

În decorul fascinant al begoniei

Begonia este una dintre cele mai apreciate plante la ghiveci. Există numeroase varietăţi care decorează prin port, prin frunze sau prin flori.

Begoniile care deco-rează prin flori au în sol un tubercul de mărime, formă şi culoare diferită în funcţie de varietate. Tulpinile suculente sunt ramificate şi colorate în verde gălbui sau roşiatice, ajungând până la înălţimi de 35-50 cm. Frunzele sunt neregulate, unele sunt păroase, altele glabre, iar culoarea lor este verde pe ambele feţe. La unele varietăţi culoarea frunzelor este roşie, roză sau galbenă pe partea inferioară.

Florile prezintă o multitudine de culori – albe, roz, portocalii, galbene, roşii – unele plante înflorind vara, altele primăvara sau iarna.

Înmulţirea

Înmulţirea begoniilor care decorează prin flori se face cu tuberculi care se plantează în ghivece în februarie. Amestecul din ghivece trebuie să fie uşor, afânat şi să se dreneze foarte bine, cel mai bun amestec fiind turba în amestec cu mraniţă.

După plantare se va uda foarte puţin pământul din ghiveci până la apariţia lăstarilor, excesul de umiditate ducând la putrezirea tuberculului.

Cerinţe

Plantele de begonie sunt deosebit de pretenţioase la regimul de iluminare. Dacă sunt expuse direct la soare, frunzele prezintă arsuri, iar florile rezistă foarte puţin pe plantă. În locuri umbrite formează boboci florali puţini care nu reuşesc să înflorească. Ghivecele cu begonii trebuie aşezate într-un loc unde lumina pătrunde toată ziua, dar filtrat, fără ca razele soarelui să cadă direct pe plantă.

Begoniile sunt plante care nu necesită udări abundente, suportă chiar 1-2 zile de uscăciune. Înainte de a uda, pământul se încearcă uşor cu mâna; dacă este suficient de umed, se amână udarea pentru ziua următoare. Excesul de umiditate duce la putrezirea tuberculului şi la pierderea plantelor. O atenţie deosebită se va acorda şi temperaturii apei de udare. Dacă apa este prea rece, se va ţine în camere 1-2 zile, până va ajunge la o temperatură corespunzătoare.

Pentru a avea o înflorire abundentă şi pentru ca florile să ajungă la dimensiunile caracteristice varietăţii, este bine ca plantele să fie îngrăşate de două ori pe lună în intervalul martie - septembrie cu îngrăşăminte complexe (NPK). Îngrăşămin-tele se pot dilua în apa pentru irigare şi se udă atunci când este nevoie.

Plantele de begonie nu suportă curenţii reci de aer, iar temperatura din camere trebuie menţinută la 15-16°C pentru ca plantele să vegeteze şi să înflorească. Iarna nu plasaţi plantele foarte aproape de calorifer, deoarece căldura excesivă provoacă arsuri pe frunze şi pierderea bobocilor florali.

Dacă sunt crescute în condiţii necorespun-zătoare, plantele de begonie pot fi atacate de făinare şi de pureci negri. În cazul în care udarea nu se face corespunzător, la suprafaţa ghiveciului pot să apară mucegaiuri.

Conf. dr. Viorica LAGUNOVSCHI-LUCHIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
791
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-decorul-fascinant-al-cupolei-de-polie...

În decorul fascinant al cupolei de polietilenă > REVISTA LUMEA SATULUI

În decorul fascinant al cupolei de polietilenă

Economist de specialitate, antrenor de dans sportiv şi arbitru internaţional, activităţi despre care vorbeşte cu aceeaşi pasiune ca despre flori.

Otto Varga a realizat în judeţul Satu Mare, localitatea Doba, un lucru pe care cu greu îl mai poţi întâlni astăzi în România. Este vorba despre o investiţie începută în 2007 şi finalizată în 2008, ale cărei costuri se ridică la 485 mii de euro. Cu aceşti bani s-a realizat un complex de sere pentru flori de 3.000 mp, îngrădit, cu bazin pentru colectarea apei pluviale, cu cameră şi maşini frigorifice, tractor cu utilaje şi în general cu absolut tot ce este necesar pentru o asfel de investiţie despre care ne vorbeşte chiar cel care a realizat-o.

Pledoarie pentru florile româneşti

– Domnule Varga, e atâta frumuseţe sub aceste cupole, încât peisajul floral te transpune într-o lume virtuală...

– Aşa cum spuneam, obiectul principal de activitate este cultura florilor tăiate, dar avem şi flori la ghiveci pentru că încercăm să cuprindem o gamă cât mai largă. Cultivăm în jur de 40 de soiuri de garoafe, 60 de crizanteme, 12 de gerbera şi acum au apărut cele 40 de soiuri de crin. În locul crinilor am încercat să punem legume pentru iarnă, pentru că au nevoie de mai puţină energie termică, doar 4-10° faţă de flori, care sunt mai sensibile şi necesită 15-20°.

Am încercat să combinăm legumele şi florile în aşa fel încât să nu trebuiască să cheltuim foarte mult cu energia pentru că aceasta are cea mai mare pondere din cheltuiala efectivă. Încercăm anul acesta într-o singură seră şi cultura de roşii ecologice, cărora nu le-am aplicat niciun fel de tratament şi nici îngrăşăminte chimice. Chiar şi în aceste condiţii, am ajuns la plante de 3,5 m înălţime cu roşii de 700 de grame.

– Fără niciun aport de îngrăşăminte?

– Chimic, absolut nimic. Doar apă şi gunoi de grajd pe care l-am adus din cele două sate învecinate, pentru că este o zonă închisă, fără legătură cu alte localităţi, unde oamenii în trecut s-au ocupat şi de creşterea animalelor, dar au renunţat neavând unde să vândă produsele. Aşa că am cumpărat la un preţ foarte bun în jur de 50 de camioane de gunoi de grajd vechi de 8-10 ani, deci deja mraniţă. Într-o seră de 500 mp s-au încorporat circa 10 tone de mraniţă, deci o cantitate foarte mare, dar roşiile au crescut neaşteptat de mult. Noi avem un teren foarte prost în această zonă, argilos şi ca urmare am folosit pentru îmbunătăţirea solului şi foarte mult nisip.

Tehnologiile, în pas cu lumea dezvoltată

– Cum asiguraţi microclimatul?

– Cu ajutorul celor două computere Siemens care reglează temperatura, în sensul că, atunci când depăşeşte 22°, automat se deschid geamurile laterale respectiv, în serele din mijloc, acoperişul în proporţie de 20%. În plus, există nişte ventilatoare care mişcă aerul în permanenţă, mai ales atunci când cuplează generatoarele de aer cald, care sunt în capăt. Iluminatul exterior la seră se realizează pe durata întregii nopţi printr-un generator eolian de 2,4 KW, amplasat aici afară. Ne mai alimentăm şi din sistemul naţional pentru că sunt foarte multe computere, pompe şi motoare.

– Văd că serele sunt destul de înalte. De ce s-a aplicat această tehnologie de construcţie, având în vedere că, până nu demult, se preferau construcţiile mici, tocmai pentru a menţine o anumită temperatură?

– În perioada de iarnă, când aerisirea nu prea este posibilă dat fiind faptul că afară se înregistrează temperaturi sub 0°, plantele consumă dioxidul de carbon şi ca urmare apare pericolul de sufocare. Acest lucru nu se întâmplă într-o seră mai mare, unde volumul este mai mai mare şi aerisirea este mai rară decât la serele cele mici.

De asemenea, în perioada de iarnă, dacă afară sunt -5° dar apare soarele, automat în seră sunt 20°, pentru că se încălzeşte volumul mare de aer şi ţine mai mult căldura, chiar dacă dispare soarele. În plus, chiar dacă pornesc generatoarele de aer cald, plantele nu mai suferă de acel stres care apare când se schimbă brusc temperatura. De aceea am optat pentru sistemul înalt, de 3,5 m la jgheab, dar pentru roşii se mai foloseşte şi cel de 4 sau 4,5 m.

– Cum valorificaţi producţia?

– Pe piaţa locală. Există un angrosist cu care colaborez foarte bine. Am avut comenzi şi pentru Ungaria, dar şi pentru comercianţii de pe piaţă, respectiv florării.

Gerbera românească şi cea olandeză, faţă în faţă

– Este cunoscut faptul că o mare parte din producţia de plante vine din alte state, mai ales din Olanda. Cum vedeţi această concurenţă?

– Din Olanda şi din Ungaria vin cele mai mari importuri. Eu vă spun un lucru şi cititorii dvs. trebuie să înţeleagă că o floare adusă din afară ajunge la angrosist la o săptămână de la recoltare, iar la cumpărătorul final după 10 zile, când o gerbera, de exemplu, are o durată de viaţă de 12-14 zile. Cum ar putea să mai trăiască mult în vază dacă ea este recoltată de atâtea zile? Florarii care cumpără de la mine se miră că au început clienţii să ceară mai mult gerbera de la ei tocmai din acest motiv.

Ea rezistă foarte bine în vază şi de aceea îi rog pe cei care cumpără de la mine să nu le lege cu sârmă, cum se întâmplă de cele mai multe ori. La fel şi trandafirii, din care am mai puţini, dar şi garoafele care pleacă de aici au o durată de viaţă mult mai mare.

– La noi cultura de flori este subvenţionată?

– Da, cu 10.000 de lei pentru cultura în seră şi 5.000 de lei pentru cea din câmp. Este foarte puţin, dar oricum este o sumă bine-venită.

Ce urmează va fi şi mai greu

– Ce planuri mai aveţi pentru viitor?

– Vrem să mai înfiinţăm 6.000 mp, printr-un proiect european în valoare de 1,1 milioane de euro. Partea noastră de cofinanţare o vom asigura din bancă cel mai probabil. Deja am cerut avans 50% din valoarea eligibilă a proiectului, iar restul, probabil de 500 de mii de euro, îi vom lua din bancă, printr-un credit angajat pe 10 ani cu perioadă de graţie de 3 ani. La investiţia actuală am avut un an şi a fost foarte greu, dar am avut noroc că banca ne înţelege şi ne eşalonează din datorii pentru că toate proiectele SAPARD care s-au făcut sunt în dificultate.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
1374

□

Comentarii

□

□

1. costica -- (16-November-2009)Doresc adresa d-luiOtto Varga sau un nr de tel sau o adresa mail. Sint benef unei finantari Sapard pt o sera de 1ha.

2. Valentina -- (12-January-2010)Buna ziua. Va trimit doua numere de telefon la care il puteti gasi pe domnul

Varga. Unul este 0744164319 iar cel de-al doilea 0749140849. Am avea rugamintea sa ne trimiteti si datele dvs de contact pt a purta o discutie legata de investitia dvs, realizari, probleme. Cu stima, Valentina Soimu, redactor Lumea satului

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 405ff
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În direct cu MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ŞI DEZVOLTĂRII RURALE

Potrivit Direcţiei Generale Buget-Finanţe şi Fonduri Europene, situaţia sumelor achitate în anul 2009, reprezentând formele de sprijin financiar acordate producătorilor agricoli aferente anului 2008, este următoarea:

Din bugetul anului 2009 pentru decontarea angajamentelor restante aferente anului 2008, reprezentând sprijinirea producătorilor agricoli din sectorul vegetal şi animalier, în baza programelor de susţinere financiară promovate de Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale în anul 2008, a fost alocată suma de 731.906.055 lei, astfel:

Alocaţiile în sectorul vegetal

• Plăţile destinate sectorului vegetal însumează 205.653.518 lei şi au fost achitate în întregime, după cum urmează:

- 75.435.124 lei, reprezentând sprijinul financiar acordat producătorilor agricoli, conform schemei „Ajutor de minimis pentru înfiinţarea culturilor agricole în toamna anului 2008“, în cuantum de 200 lei/ha pentru o suprafaţă de minimum 1 ha până la maximum 120 ha pe exploataţie, aferent deconturilor depuse de DADR-uri la minister, în perioada noiembrie - decembrie 2008 (grâu – 64.399.692 lei, rapiţă – 2.339.858 lei, orz/orzoaică – 6.127.724 lei, alte culturi – 2.567.850 lei).

Întrucât suma prevăzută în actul normativ nu acoperea toate cererile depuse de beneficiari, în anul 2009 a fost iniţiată HG nr. 7/2009, care a dat posibilitatea achitării întregii sume solicitate de producătorii agricoli, fapt ce a condus la finalizarea acestei acţiuni. Alocarea fondurilor a fost efectuată în luna februarie 2009.

- 24.646.810 lei, reprezentând sprijinul financiar pentru achiziţionarea motorinei în vederea efectuării lucrărilor agricole mecanice de înfiinţare a culturilor agricole în primăvara şi toamna anului 2008, în cuantum de 1 leu/litru, aferent deconturilor depuse de DADR-uri la minister în perioada noiembrie - 9 decembrie 2008, alocându-se pentru această acţiune finalizată întreaga sumă alocată acestei activităţi, respectiv 131.040.000 de lei. Alocarea fondurilor a fost efectuată în luna februarie 2009.
- 67.655.210 lei, reprezentând fonduri publice acordate producătorilor agricoli, conform Legii creditului agricol, însemnând bonificaţia acordată la volumul creditelor angajate şi rambursate băncilor finanţatoare, aferent deconturilor depuse de DADR-uri la minister, în perioada noiembrie - decembrie 2008. Această sumă cuprinde şi deconturile depuse de DADR-uri la minister în perioada 1 ianuarie - 2 februarie 2009. Alocarea fondurilor a fost efectuată în luna februarie 2008.

Deconturile APIA

- 26.025.075 lei, reprezentând sprijinul financiar acordat producătorilor agricoli din sectorul vegetal, în anul 2008, aferent deconturilor depuse de APIA la minister, în perioada noiembrie 2008 - ianuarie 2009, pentru următoarele activităţi:

Alocarea fondurilor a fost efectuată în luna februarie 2009.

- Despăgubirile acordate producătorilor agricoli, care au suferit pagube produse de fenomenele meteorologice nefavorabile (inundaţii) produse în perioada iulie - august 2008, pentru culturile însămânţate în toamna anului 2007 şi primăvara anului 2008, aferent deconturilor depuse de DADR-uri la minister, în perioada decembrie 2008 - ianuarie 2009 totalizează 11.891.299 lei. Alocarea fondurilor a fost efectuată în luna februarie 2009.

Sprijinul financiar pentru zootehnie

Alocaţiile totale însumează 489.132.762 lei, din care:

- 307.899.755 lei, reprezentând plăţi naţionale directe complementare în sectorul zootehnic, în anul 2008, acordate în două tranşe, diferenţial pe specii, aferente deconturilor depuse de APIA la minister în luna decembrie 2008, din care:
- 13.590.500 pentru bovine tranşa I (în cuantum de 350 lei/cap);
- 189.252.405 lei pentru bovine tranşa II (în cuantum de 145 lei/cap);
- 105.056.850 lei pentru ovine tranşa I (în cuantum de 25 lei/cap).

Pentru tranşa a II-a la specia ovine, alocarea fondurilor se va face după aprobarea modificării Hotărârii de Guvern (de la 19 lei/cap, la 18,9 lei/cap).

Alocarea fondurilor a fost efectuată în luna ianuarie 2009.

Plăţi APIA

-174.865.882 lei reprezintă sprijinul financiar acordat producătorilor agricoli din sectorul zootehnic în anul 2008, în baza OUG nr. 123/2006 şi HG nr. 3/2008, pentru deconturile depuse de APIA, după cum urmează:

Alocarea fondurilor a fost efectuată în lunile ianuarie 2009 (89.789.681 lei) şi februarie 2009 (85.076.201 lei).

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
864

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

În Europa se conturează Reţeaua Ziariştilor Agrarieni > REVISTA LUMEA SATULUI

În Europa se conturează Reţeaua Ziariştilor Agrarieni

În perioada 8-9 iunie, la Bruxelles, a avut loc o întâlnire între reprezentanţii organizaţiilor profesionale ale jurnaliştilor specializaţi în domeniul agriculturii din statele membre ale Uniunii Europene, a cărei principală temă a fost discutarea propunerii de a crea o reţea europeană a ziariştilor de profil. Ideea a fost dezbătută de reprezentanţii mass-mediei agricole împreună cu cei din echipa de comunicare a DG Agri, căreia i s-a alăturat şi Roger Waite, purtătorul de cuvânt al comisarului Cioloş. Au fost analizate aspectele pe care le implică crearea unei eventuale reţele la nivel european pe de o parte, iar pe de altă parte lansarea unei platforme virtuale de informare, dar şi de socializare a ziariştilor din domeniul agricol.

Din experienţa altor ţări

La întâlnirea de la Bruxelles au fost prezenţi reprezentanţii organizaţiilor de jurnalişti agrarieni din 15 ţări membre UE, singurele în care acestea nu există fiind România, Cipru şi Malta. Au fost şi câteva ţări care nu au putut participa, printre care Germania şi Franţa, care deţin şi ele astfel de structuri ale presei specializate.

Din statistica realizată de DG Agri, cei mai puţini membri, 30 la număr, îi are Slovenia, care de altfel este şi cea mai tânără organizaţie de acest gen, în vreme ce veterana este Marea Britanie, înfiinţată de către Ministerul Agriculturii după al Doilea Război Mondial şi care reuneşte în jur de 450 de jurnalişti. Vârsta medie a unei astfel de organizaţii este de 54 de ani, fără a fi luate în calcul structurile de acest gen care au fost recent înfiinţate. În ceea ce priveşte finanţarea acestora, cele mai multe funcţionează din cotizaţiile membrilor, aproape 60% din ele primesc sponsori-zări şi doar 17% beneficiază şi de sprijin din partea statului din care fac parte.

Fiecare dintre acestea organizează anual între 3 şi 10 evenimente, printre care se numără vizite în ferme, zile ale recoltei, dezbateri, traininguri de dezvoltare profesională, dar şi evenimente culturale şi sociale, concursuri şi decernări de premii pentru cei mai înzestraţi ziarişti. Anual au loc schimburi de experienţă între organizaţiile din state diferite, precum şi participări la evenimentele organizate de Federaţia Internaţională a Ziariştilor Agrarieni (IFAJ) la care sunt afiliate toate acestea.

O platformă bazată pe schimbul de informaţii

Urmând modelul după care se desfăşoară activitatea la nivelul fiecărei astfel de organizaţii, DG Agri a venit cu ideea de a crea reţele europene ale ziariştilor agrarieni, prin care aceştia să fie puşi în contact prin organizarea diferitelor evenimente şi vizite în diferite locaţii din UE. Scopul acestor acţiuni este nu doar acela de a cunoaşte mai bine mecanismul PAC, ci şi de a îmbunătăţi suportul informaţional în urma acestui schimb de experienţă de la nivelul reţelei. Rolul DG Agri este de a facilita şi chiar de a sponsoriza unele evenimente, însă de coordonarea reţelei se va ocupa un comitet format din câte un reprezentant al unei organizaţii din fiecare stat membru.

S-a luat în considerare organizarea unui principal eveniment anual la Bruxelles, odată cu întrunirea Consiliului

Miniştrilor, dar astfel de evenimente ar mai putea fi organizate şi în funcţie de întrunirile informale ale miniştrilor, de vizitele comisarului. A fost luată în calcul şi ideea deplasării unui grup de ziarişti cu experienţă în ţările unde este nevoie de sprijin pentru înfiinţarea organizaţiilor.

Cu acelaşi scop, DG Agri are în vedere şi lansarea unei platforme web la care să aibă acces numai ziariştii de profil şi unde aceştia pot găsi, pe lângă informaţiile oficiale furnizate de Comisie, o situaţie a agriculturii din toate ţările membre, articole de specialitate, o monitorizare a preţurilor produselor agricole din UE, precum şi o revistă a presei la care fiecare organizaţie trebuie să contribuie prin reprezentanţii săi.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
570

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

În Godineştii Bacăului se joacă „ursul ecologic“

Scămos, lăţos, prea cafeniu pentru ce ştiam că înseamnă blana ursului din pădure şi cu un cap dungat, ca de dihor, ursul pe care l-am văzut prima oară, anul trecut, printre cetele de colindători venite în Bacău, la parada de Crăciun, ieşea din context. „Măi, să fie - mi-am spus -, ăsta nu-i urs normal! Dar atunci, ce-i?“. A dat Dumnezeu şi a trecut ursul chiar pe lângă mine şi am văzut mai bine cum din blană îi zbura puf ca de păpădie. Am „focalizat“ mai atent şi am băgat de seamă că puful ieşea din măciuliile de papură, cum vezi vara, târziu, pe bălţile de pe Valea Zeletinului. Asta era! Ursul era îmbrăcat, tot, în flori de papură, prinse zdravăn, smoc, pe o pânză de sac. Ăsta-i ursul ecologic“, mi-am zis în sinea mea şi m-am luat după arătare, curios.

Bună idee, un urs ecologic, acum odată intraţi în Uniunea Europeană, cea atât de sensibilă la protecţia mediului şi a animalelor. „Salut, ursule“ - i-am spus omului băgat în sac. Mi-a întins mâna, ceva mai modestă decât o labă de urs adevărat, şi m-a încurajat să intrăm în vorbă. Am aflat că îl cheamă Gheorghiţă Parfene şi are 55 de ani. Este din Godineştii Vulturenilor, iar la Bacău a venit cu ceata sa, compusă dintr-un cerb şi patru capre, „mânate“ la oraş de un „cioban“ şi un „moşneag“, pe cântecul unui fluieraş fără seamăn. „Da’ de unde moda asta cu ursul din papură?“ – l-am întrebat pe om. Şi am aflat că sunt, poate, câteva zeci de ani, poate şi mai mult, de când oamenii din Godineşti au vrut să joace şi ei un urs, numai că n-au avut unul adevărat, să-i ia pielea. Au inventat, astfel, o blană din flori de papură, iar de atunci aşa a rămas obiceiul. „Numai eu joc ursul acesta de 30 de ani“ – mi-a spus, mândru, Gheorghiţă.

Am tras ursul din rând să-i fac o poză şi m-am trezit, lângă mine, şi cu caprele şi cerbul din ceată. Ba şi cu primarul de atunci din Vultureni, Octavian Ţăranu, şi cu viceprimarul Constantin Lucaci. Toată ceata, deci. „Joc şi eu capra“ – am aflat de la fostul primar, pe care l-am măsurat din cap până în picioare şi mai curios ca pe urs: cam tinerel şi spilcuit era fostul primar, dar mai ştii? Mi-a mai spus că la un festival de datini şi obiceiuri, la Slănic Moldova, când a ieşit cu ursul acela flocos-răpciugos, mai să intre în pământ de ruşine. „M-am gândit, domnule - spunea fostul primar -, să împrumut o piele de urs adevărat, de la unul din Dărmăneşti. Dar când am văzut că omul era, pe sub pielea ursului, numai în maieu, m-am lăsat păgubaş şi a trebuit să aduc pe scenă ursul nostru. De cum l-au văzut însă mi l-au şi cerut pentru muzeu.“

M-am dat un pas-doi înapoi să prind, într-o poză, toată ceata. Şi pe instructorul ei, profesorul Vasile Samson Ţarălungă, care la 56 de ani nu se dădea în lături să îmbrace costumul de cioban, în ceată, şi pe Remus Ţarălungă, cel care o făcea pe „moşneagul“, dar şi pe fluieraşul Ioan Gâtu, om de 64 de ani, bun cântăreţ. Prin spate, numai ce am auzit, atunci, boncălăind un cerb bătrân. Era falnic, cerbul, jucat de cel mai vârstnic membru al cetei, Constantin Popa, de 74 de ani. Iar lângă el, capre tinere, nervoase, purtate de Daniel Ţăranu, Constantin Leheduş, Florin Iacob şi Mihai Şargu.

Ei bine, abia aştept Crăciunul din acest an! Să mai văd o dată ceata ursului ecologic din Godineşti.

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1112

□

Comentarii

□

□

1. gheorghe -- (26-November-2013)daca a murit domnul TARANU se mai tine traditia?ma intereseaza ca sant tot din godinest....ar trebui sa duca traditia mai departe primarul...fiind si rude...multumesc,,daca cititi aceste randuri si astept sa va vad pe internet....

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În grija cui se află azi sănătatea apelor?

Starea ecologică a râurilor, un vis frumos

Am început discuţia pe această temă în Prahova, dat fiind faptul că aici este o mare densitate de populaţie – 14 oraşe şi 90 de comune, un turism bine reprezentat, mari unităţi industriale, între care şi 5 unităţi petrochimice, care pot duce la apariţia unor poluări accidentale.

La Sistemul de gospodărire a apelor SGA Prahova ni se spune că unitatea face mari eforturi pentru a asigura sănătatea apelor. Aceasta se realizează prin observaţii şi măsurători standardizate, spre a defini starea şi tendinţa de evoluţie a apelor curgătoare şi de adâncime. De exemplul, râul Prahova, de la izvoare şi până la confluenţa sa cu râul Doftana, la Câmpina, se încadrează în clasa a II-a de calitate, iar de aici şi până la vărsare ajunge în clasa a III-a de calitate.

Tot astfel, râul Teleajen, de la Drajna-Vălenii de Munte trece în clasa a III-a de calitate, iar în aval de Ploieşti trece în clasa a IV-a de calitate!

Analizând datele obţinute şi raportat la starea ecologică a râurilor monitorizate, se observă că 48% din lungimea acestora nu atinge obiectivul ţintă prevăzut de Directiva cadru europeană a apei, iar din punct de vedere biologic pe 28% din secţiunile monitorizate s-au depăşit limitele corespunzătoare clasei a II-a de calitate, considerată acum obiectiv de referinţă al Uniunii Europene.

40% din apă este nepotabilă

Probleme de calitate sunt însă şi în cazul apelor subterane. Forajele reţelei hidrografice atestă că în multe cazuri se semnalează valori medii anuale care depăşesc limitele admise de calitate a apei potabile. În 40% dintre foraje, amplasate în zona subcolinară şi în cea de câmpie a judeţului, preponderent în zona de sud-est, apa este nepotabilă, iar conţinutul ridicat de cloruri de amoniu, azotaţi şi de substanţe organice spune destul despre deteriorarea calităţii pânzei freatice, aceasta devenind acum improprie utilizării ca resursă de apă.

Apele uzate rămân o mare problemă

SGA Prahova are în evidenţă şi monitorizează 96 de unităţi care evacuează apele uzate în râuri. Chiar dacă cele mai multe dintre acestea dispun de staţii de epurare, puţine sunt însă eficiente. Aflăm că o mare parte dintre aceste staţii, construite cu mulţi ani în urmă, au devenit necorespunzătoare cerinţelor actuale, multe prezintă deteriorări masive, astfel că 80% dintre apele uzate ajung direct în râuri, cu consecinţe nedorite. Datele prezentate în graficele alăturate sunt, credem, edificatoare.

- Bazinul hidrografic al Prahovei are 3,738 kmp (79% din suprafaţa judeţului) şi este cuprins între Azuga şi Adâncata.
- Alături de reţeaua de râuri – Prahova (193 km) şi afluenţii săi Azuga, Doftana, Cricovul Sărat şi Teleajen – o serie de lacuri, Paltinu şi Măneciu, completează reţeaua hidrografică a judeţului.

- Industria petrolieră şi petrochimică generează probleme de gospodărire a apelor şi de poluare a pânzei freatice din zonele adiacente, aceasta devenind chiar improprie consumului.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
514

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În irigaţii Brăila este fruntea

Seceta prognozată încă de la finele anului trecut a determinat amplificarea raporturilor dintre ANIF – Sucursala Argeş – Ialomiţa – Siret şi liderii Organizaţiilor Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii şi ai societăţilor agricole de pe teritoriul judeţului Brăila, în vederea optimei derulări a campaniei propriu-zise.

Materializarea acestora s-a soldat prin crearea unui comitet de iniţiativă în vederea susţinerii programelor de reabilitare a amenajărilor de irigaţii şia pregătirii campaniei de irigaţii pentru anul 2009. „Specialiştii din ANIF duc în permanenţă o campanie de informare a agricultorilor cu privire la acţiunile pe care le întreprind şi la măsurile ce trebuie luate, astfel încât să se irige o suprafaţă de teren agricol cât mai mare“, a opinat directorul regional al ANIFRA Sucursala Argeş – Ialomiţa – Siret, dr. ing. Dan Ionel.

„Aducerea în stare de funcţionare a amenajărilor de irigaţii prin reparaţii anuale nu poate dura la nesfârşit, acest lucru fiind foarte costisitor şi nu face decât să aducă apa la plantă cu un preţ foarte ridicat prin intermediul aducţiunilor puse în funcţiune în urmă cu mai bine de 30 ani“, a mai precizat directorul regional Dan Ionel.

Proiecte realizabile

În acelaşi context, în judeţul Brăila au fost demarate programe de reabilitare a amenajărilor Terasa Viziru şi Terasa Brăilei, prin finanţare de la Banca Mondială. Această investiţie are ca rezultat reabilitarea aducţiunii apei pentru un număr de 40 de Organizaţii ale Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii, înfiinţate pe o suprafaţă de teren agricol de peste 50.000 ha.

Un alt mare proiect agreat atât de specialiştii ANIF, cât şi de liderii OUAI are în vedere implementarea studiului realizat de către un consorţiu suedez prin intermediul ISPIF, care constă în reabilitarea amenajării Terasa Ialomiţa Călmăţui şi a sudului Insulei Mari a Brăilei. Acest proiect ar determina reabilitarea irigaţiilor în Terasa Ialomiţa Călmăţui pentru un număr de 29 OUAI-uri înfiinţate pe o suprafaţă de teren agricol de 70.000 ha, iar în Insula Mare a Brăilei pentru 20.000 ha.

La Roşiori se irigă din nou după 15 ani

La 70 km de Dunăre, pe raza localităţii brăilene Roşiori, irigaţiile s-au reinventat după o lungă pauză. Odată cu înfiinţarea OUAI Roşiori, condusă de Vasile Moldoveanu, s-a demarat irigarea celor 1.500 ha pe o amenajare ce a fost distrusă la finele anului 1994. „Trebuie remarcat faptul că în tot judeţul Brăila, acolo unde s-au încheiat contracte şi s-au lansat comenzi de apă pentru irigaţii, acestea s-au şi respectat, ritmul zilnic al suprafeţelor irigate pe judeţ depăşind 2.000 ha, funcţionând un număr de 175 de staţii de pompare a apei pentru irigatii“, a declarat directorul tehnic al ANIF, Adrian Bîrzoi.

Potrivit datelor furnizate, lucrările de reparaţii ale infrastructurii de irigaţii s-au finalizat până la sfârşitul lunii martie, în timp ce apa aferentă irigaţiilor s-a asigurat încă din luna aprilie.

La jumătatea lunii iunie, în judeţul Brăila s-a efectuat udarea culturilor pe o suprafaţă de 100.000 ha din cele

130.000 ha contractate în anul 2009, s-a finalizat irigarea culturilor de orz, grâu şi rapiţă şi se continuă cu udarea porumbului, florii-soarelui, soiei, legumelor, furajelor şi a orezului.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
936

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-judetul-suceava-padurile-se-fura-cu-m...

În judeţul Suceava pădurile se fură cu munte cu tot > REVISTA LUMEA SATULUI

În judeţul Suceava pădurile se fură cu munte cu tot

În judeţul Suceava, lemnul nu se fură cu buşteanul sau remorca, ca în alte părţi ale ţării, ci cu versantul de munte, cu sutele şi chiar miile de hectare. Numai în ultimii ani, tăierile ilegale în păduri au însumat aproximativ 10.000 ha, din care cele mai multe particulare. Această veste îngrijorătoare ne-a fost dată de George Celsie, inginer silvic, cândva director tehnic al Direcţiei Silvice (DS) Suceava, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva.

Hoţii se aflau tocmai în elita silviculturii

De exemplu, la Frasin au fost tăiate la ras peste 1.000 ha, la Vatra Dornei, tot peste 1.000 ha, la Vama şi Solca câte 500 ha, iar la Fălticeni 100 ha. Mai există foarte multe suprafeţe rase, dar mai mici. Unul dintre cele mai mediatizate cazuri a fost al lui Gheorghe Nichiforel, odată director la DS Suceava şi, ulterior, director general adjunct la Romsilva. Numele lui a fost legat de cele 500 ha tăiate ilegal la Vama. „Nichiforel, pe vremea când era director al DS Suceava, parcă prin 2002, a avut întocmit un dosar penal, pe baza mai multor reclamaţii şi a unor articole apărute în presă. Toate se refereau la tăieri ilegale din pădurile statului, acoperite de acesta. Cu toate că el mă mazilise, eu l-am ajutat şi am demontat toate acuzaţiile", mărturiseşte astăzi Celsie.

Codul Silvic, un fel de cod al neputinţei

Acea suprafaţă uriaşă, de 10.000 ha, care cuprinde versanţi întregi despăduriţi de munte, ne-a fost confirmată de Marius Răguşitu, director tehnic la DS Suceava. „Pădurile situate pe versanţi de munte, unde s-au făcut tăieri ilegale la ras, aparţin numai persoanelor private, cărora li s-au retrocedat proprietăţile. Din păcate, acele suprafeţe nu au mai fost reîmpădurite. Pădurea se va reface în timp, dar nu cu specii valoroase", afirmă Răguşitu. În opinia sa, Codul Silvic prevede sancţiuni şi obligaţii. De exemplu, Romsilva trebuie să intervină acolo unde a dispărut pădurea, să facă o evaluare, să întocmească un deviz cu costurile şi să o refacă. Apoi ar urma ca proprietarul să achite acele costuri. Dacă ar refuza, ar trebui ca RNP să-l dea în judecată şi să-l execute silit.

„Am făcut astfel de acţiuni încă din anul 2005. Rezultatul este că ne-am ales cu o grămadă de dosare pe rol şi cu o pierdere la buget de câteva sute de mii de lei noi. Nu ştim când vom putea recupera aceşti bani, pentru că procesele durează la nesfârşit. În cinci ani, nu am recuperat nici măcar un leu", afirmă directorul tehnic. O altă problemă delicată este că nimeni nu ştie în ce constă executarea silită. „Dacă i s-ar confisca, să zicem, o bucată de pădure de 10 ha, situată într-o mare de proprietăţi private, noi nu suntem interesaţi, pentru că nu putem să o administrăm" – a menţionat Răguşitu.

Ilegalităţile continuă

„Tăierile ilegale continuă şi astăzi. Chiar dacă e vorba de proprietăţi particulare, putem să le numim ilegale, pentru că arborii nu se taie oricum", ni s-a plâns George Celsie. Inginerul ne-a explicat că, în conformitate cu legislaţia în vigoare, organele silvice trebuie să marcheze ceea ce se poate tăia, în baza unei solicitări a proprietarului, indiferent dacă sunt copaci atacaţi de insecte sau ajunşi la vârsta de exploatare ori doborâţi de vânt. Din păcate, atunci când pădurea este rasă nu mai rămâne nimic în urmă, fiind tăiaţi atât arborii ajunşi la maturitate, cât şi cei care încă ar mai avea de crescut.

Firmele-căpuşă

În ultimul timp, s-a vorbit despre unele cazuri de concurenţă neloială, de şefi de ocoale silvice sau pădurari care şi-ar fi înfiinţat firme care exploatează pădurea în mod abuziv. Doi şefi de ocoale silvice din zona depresiunilor intramontane au fost deja descoperiţi şi li s-a desfăcut contractul de muncă. Însă la Suceava, nu. „Noi, silvicultorii, suntem acuzaţi că am avea firme implicate în exploatarea lemnului. La noi, s-a discutat cândva că ar exista şapte pădurari care ar avea firme şi ar face concurenţă neloială. În realitate, nu a fost descoperit niciun caz şi niciun silvicultor sucevean nu a cumpărat pădure“ – a afirmat Celsie.

Adevărul este că acest aspect este greu de dovedit, pentru că firmele se află înregistrate pe numele unor membri ai familiei. Aşa că afacerea prosperă! Menţionăm că, în Suceava, suprafaţa totală a fondului forestier este 439.862 ha, din care 380.317 ha păduri ale statului administrate de DS Suceava, 38.406 ha proprietatea publică a unităţilor teritorial administrative, 2.666 ha în proprietatea privată a persoanelor juridice (forme asociative), administrate tot de DS Suceava, iar 18.473 ha în proprietatea persoanelor fizice.

Abuzurile încep să scadă

În cazul pădurilor private, care aparţin în general primăriilor sau marilor proprietari şi care au contracte de administrare şi de prestări servicii, Romsilva se ocupă de pază, reîmpădurire şi îngrijire până la stadiul de masiv. În urma exploatării, din banii obţinuţi se scade valoarea serviciilor prestate. La ora actuală, DS Suceava are în administrare şi prestări servicii aproximativ 60.000 ha. Directorul tehnic ne-a mai spus că, pe terenurile administrate de RNP, trendul tăierilor ilegale a scăzut în ultimul timp. Cele mai mari abuzuri s-au făcut în jurul anului 2000, când s-au închis minele. Atunci oamenii au căutat o sursă facilă de venit, în pădure.

În loc de epilog

Până astăzi, nu a fost condamnat niciun hoţ de lemne sau vreun proprietar care a tăiat abuziv, cu toate că au existat şi mai există încă sute de dosare penale. Multitudinea de gatere şi fierăstraie circulare, în majoritatea lor fără autorizaţie de funcţionare, deci ilegale, prelucrează lemnul în continuare, nestingherite. E drept că unele au mai dispărut, dar nu pentru că ar fi fost arestat şi condamnat proprietarul părtaş la furtul de pădure, ci pentru că a scăzut simţitor materia primă rezultată din tăierile ilegale. Iată de ce încep să cred că justiţia este într-adevăr oarbă şi surdă, pentru că nu vede probele clare din dosare şi nu aude strigătele disperate şi întemeiate ale silvicultorilor!

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
1210

□

Comentarii

□

□

1. Dumitru Cocota -- (2-December-2010)Cei care fura se imbogatesc iar proprietarii care respecta codul silvic sunt dusi spre faliment.Cum poti administra in regim silvic 522ha padure daca din aceasta 380 ha sunt paduri cu functii speciale de protectie,iar statul roman nu acorda compensatii conform Codului Silvic.Din 550mc produse principale trebuie sa taiem circa 200mc lemn numai pentru asigurarea pazei padurii.Reprezentantii ministerului nu fac nimic pentru sprijinirea efectiva aproprietarilor de paduri in gospodarirea durabila a padurilor.Cine sanctioneaza statul daca nu duce la indeplinire obligatiile financiare stabilite .

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În locul din care a plecat badea Cârţan, până şi bivolii sunt în mare suferinţă

Nu demult paşii m-au purtat pentru două zile la Sibiu. De aici am trecut, pornind spre altă zonă din ţară, prin satul lui badea Cârţan, Cârţişoara. În materialul de faţă, zic să vorbim despre bivoli. Am întâlnit câţiva la Cârţişoara şi mi-au plăcut statura lor înaltă, aproape maiestuoasă, cuminţenia, rezistenţa, puterea... Nişte animale deosebite. Dar, din păcate, pe cale de dispariţie. La Cârţişoara şi în alte părţi de ţară...

Date de referinţă

În urmă cu 30 de ani, efectivele de bubaline de la noi din ţară se ridicau la 228.000 de capete. Acum, mai avem în jur de 40.000 de exemplare. Pe când în Italia erau 37.000 de exemplare în 1965 şi acum sunt peste 350.000 de capete. Ei pot... Ei îşi dau interesul... Noi... Ca şi în cazul lui badea Cârţan, nu facem mare lucru.

Deturnare de subiect

Locul de unde badea Cârţan a plecat spre Roma, ca să îşi vadă, cu ochii lui, rădăcinile, înaintaşii, strămoşii, este o aşezare tăiată în două de râul Bâlea, cu uliţe largi şi, în ultima vreme, graţie turismului care se face în zonă, destul de înfloritoare. S-au iţit, precum ciupercile după ploaie, vilele, pensiunile, hotelurile. Ajunşi aici cerem ghidei să facă o paranteză: cum e cu bivoliţele din zonă, cine le mai creşte, sunt multe, cât lapte dau şi cât sunt de bune.

Avantaje

Afluenţa de întrebări, mirarea, curiozitatea capătă răspunsuri ferme: odată, erau mai mulţi care creşteau bivoliţe pe aici. Acum, numărul lor este, ca să zic aşa, în cădere liberă. Mai ţine câte un ţăran bătrân vreuna, două, din obişnuinţă, şi cei cu pensiunile, tot în număr mic, că mai oferă la o masă o bucată de brânză de bivoliţă sau o cană de lapte de acest gen. În rest... Pur şi simplu, oamenii nu mai cresc drigane – bivoliţe, cum le ştim noi – nu pentru un motiv anume. Nu mai e la modă, pesemne... Dacă mai e câte unul care are, două, trei prin curte, e lucru mare. Sunt probleme în creşterea lor? Nu, nu sunt. Ba, dacă ai sta să te gândeşti la avantaje, ele sunt destule, mai multe decât dezavantajele: laptele e mai gras şi mai bun precum cel de vacă, bivoliţa este rezistentă şi, dacă pui două la căruţă, ele trag mai abitir decât un tractor.

Ca să nu mai vorbim despre faptul că o bivoliţă poate fi bună de muls şi 30 de ani, compa-rativ cu vaca, pe care o foloseşti cam zece! Şi, asta, în combinaţie cu inexistenţa cotei de lapte la bivoliţe şi cu cererea însemnată de pe piaţă, reprezintă o adevărată mană cerească. Şi carnea, după cum se spune, este foarte bună la gust. Şi atunci? De ce nu mai sunt apreciate în ziua de azi, la noi, bubalinele? La noi, căci, după cum aflăm, bivolul românesc este exportat în Scoţia, Italia, Ungaria, Anglia, Irlanda, Elveţia, Germania. Ba, prin câte un sat din Ardeal se aude că vine câte un investitor străin care să se apuce de crescut bivoliţe. Pentru că vrea să pună în valoare o bogăţie pe care noi n-am ştiut, nu ştim, s-o apreciem.

Dezinteres...

Nu ştiu, cred, că noi, românii, nu suntem în stare să apreciem şi să păstrăm nici ce avem, nu mai zic să facem lucruri noi. Bivolul e al nostru, îl avem în istorie de când ne ştim. Poate că, în loc de bour, Dragoş Vodă fugărea, pe când se afla la vânătoare, chiar un bivol... În dezinteresul general al guver-nan-ţilor pentru zootehnie este oarecum firesc că în România bivolul devine un animal pe cale de dispariţie.
Nina Marcu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
670
□
º Comentarii
□
□
º 1. Sima Paul -- (19-October-2010)Acest articol, ca si un semnal de alarma, sper sa dea de gandit unor tineri din acea localitate dar si din altele unde bubalinele au traditie, sa gaseasca posibilitati de inmultire a acestor animale foarte valoroase.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În lumea fascinantă a înaripatelor de aur

Sfârşitul lunii ianuarie a fost, pentru crescătorii de păsări mari de curte, dar nu numai, unul special. Federaţia Asociaţiilor Crescătorilor de Păsări de Curte şi Animale Mici în Rasă Pură din România a organizat în oraşul prahovean Breaza Expoziţia Naţională de Păsări de Curte în puritate genetică. La eveniment au fost prezente 17 asociaţii dintre cele 21 din ţară, adică, concret, 127 crescători de păsări. Vizitatorii au putut admira aproape 1.000 de exemplare, unul mai frumos şi mai deosebit decât altul.

Din tată în fiu

Vreme de trei zile, la Breaza au fost sărbătorite găinile de rasă. Aproape 50 de persoane au decis, mai demult, să îşi îndrepte atenţia către această îndeletnicire specială. Au făcut rost de ouă sau de păsări, au început să se întreacă între ele, au iniţiat schimbul de păsări. De ce la Breaza? Pentru că această localitate se poate lăuda astăzi cu cele mai multe şi mai de elită păsări de curte. Curiosul află că aici creşterea găinilor nobile se transmite din generaţie în generaţie. Aşa se face că în oraş s-au înfiinţat două asociaţii de astfel de crescători, Breazeanca şi Agrozootehnica, în timp ele dând tonul formării la nivel de ţară a unei federaţii.

Specimene aparte

Păsările de rasă de la Breaza sunt şi nu sunt ca toate păsările din gospodăriile românilor. Le aseamănă faptul că fac parte din aceeaşi familie a înaripatelor, au tot două picioare şi un cioc, corpul le este acoperit tot cu fulgi. Numai că mărimea lor este, în general, mai aproape de curcan decât de găina simplă, penajul este deosebit şi elevat, numărul de ouă făcute de găinile nobile cu mult mai mare ca acela realizat de cele obişnuite, sunt sensibile şi ajung destul de greu, faţă de celelalte, la maturitate.

De altfel, chiar forma crestei, a ghearelor şi a ciocului este diferită de a celorlalte galinacee. Toate acestea sunt, de altfel, şi motivele pentru care o pasăre de rasă poate să ajungă, lejer, şi la 200 de euro, iar un ou să treacă binişor peste zece lei. Unele exemplare din rasele Brahma sau Cochinchina ating şi depăşesc chiar şase kilograme. Foarte apreciate sunt şi rasele Sussex, Plymouth, Combatantul Malaezian, Rhode Island, Viandot, Gât Golaş de Transilvania, Italiana, Hamburg sau rasele pitice Phoenix sau Yokohama.

O pasiune nebună

Exemplarele cele mai frumoase din întreaga ţară au ajuns zilele trecute la expoziţia naţională de la Breaza. Unul dintre organizatorii evenimentului, secretarul federaţiei, Sorin Motoroiu, ne-a relatat câte ceva despre creşterea păsărilor de rasă:

„E o pasiune nebună, fără leac. A crescut tata păsări, cresc eu, cresc şi fiii mei. Deşi sunt ofiţer de aviaţie, sunt extrem de atras de ele. Am 150 de exemplare, dar şi porumbei şi iepuri şi pot să vă asigur că nu e nici urmă de afacere în asta. Ca să creşti păsări de rasă e nevoie de tone de furaje pe an, de vaccinuri şi medicamente, de coteţe separate pe rase, de spaţii destul de întinse şi de garduri despărţitoare. De altfel, noi, care creştem păsări nobile, vaccinăm şi păsările obişnuite ale vecinilor, ca să fie întreaga zonă curată. Acum ne bucurăm că am reuşit să facem prima expoziţie naţională după mulţi ani.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
974
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-mehedinti-deruta-este-mare_269.html

În Mehedinţi deruta este mare!

Prin anii '90, când fostul preşedinte al României Ion Iliescu le-a cerut ţăranilor să se asocieze, a fost huiduit. Acum, Uniunea Europeană le cere din nou ţăranilor să se asocieze, pentru a constitui ferme mari şi puternice, care să beneficieze de fonduri comunitare şi guvernamentale. Unii au înţeles. Majoritatea, nu.

Ei confundă şi astăzi asocierea cu vechiul CAP, care le-a luat forţat toate bunurile, după modelul sovietic.

Unul dintre judeţele care se confruntă cu această mare dilemă este Mehedinţi. Aici există foarte multe gospodării atât de mici, încât nu sunt eligibile. Totodată, noţiunea de ferme cu mii de hectare este complet necunoscută, atâta timp cât doar câteva abia ajung la o sută de hectare.

Unii nu vor 200 lei/ha!

„La noi oamenii devin reticenţi când vine vorba de asociere. Încercăm, în continuare, să-i convingem să se asocieze. Le vorbim despre avantajele fermelor mari şi despre subvenţiile pe care le pot obţine dar, deocamdată, fără rost" – a declarat Ştefan Răceanu, directorul Direcţiei Agricole Mehedinţi, pentru Lumea satului.

Fapt este că, an de an, rămân necultivate mari suprafeţe de terenuri productive, cu toate că se acordă un sprijin financiar substanţial. De exemplu, în această toamnă au fost programate 64.000 ha, dar au fost însămânţate numai 51.000 ha. Interesant este că cererile pentru ajutorul de 200 lei/ha nu acoperă decât 36.124 ha, pentru că fermierii fie nu au auzit de acest ajutor, fie nu sunt interesaţi (!).

În toamnă, cea mai mare suprafaţă de teren, 46.600 ha, a fost însămânţată cu grâu şi secară. Urmează în ordine: orz – 1.920 ha, rapiţă – 1.815 ha, orzoaică – 445 ha, legume – 250 ha şi furaje – 50 ha.

Este greu de crezut că terenurile neînsămânţate – aproximativ 13.000 ha – vor fi lucrate la primăvară. Nici în anii anteriori nu s-a întâmplat acest lucru.

„Mie îmi este greu să-i înţeleg pe unii proprietari de terenuri agricole, care refuză permanent asocierea şi lasă pământul să fie năpădit de buruieni – spune cu amărăciune domnul Răceanu. Preferă să se plângă că nu au bani, aşa că nu-l cultivă. Dacă s-ar asocia, subvenţiile le-ar acoperi o bună parte din lucrările agricole, iar în final ar obţine şi profit."

În hotar cu Dunărea, dar fără irigaţii

Chiar dacă Dunărea duce cu ea cantităţi imense de apă prin sudul judeţului Mehedinţi, terenurile agricole suferă în perioadele secetoase. Directorul Ştefan Răceanu ne-a spus că a existat cândva un sistem de udare, dar localnicii l-au distrus, astfel încât nu mai poate fi folosit în acest moment. Aici nici măcar nu s-au înfiinţat organizaţii ale utilizatorilor de apă pentru irigaţii (OUAI) şi asta pentru că nu avea rost.

Ce să facă acestea? Să inventarieze dezastrul. La ce bun? Nimeni nu a cerut refacerea sistemului, cu toate că au existat fonduri SAPARD şi guvernamentale tocmai pentru acest lucru. În lipsa apei, care la rândul ei este subvenţionată, producţiile la hectar au fost şi vor fi mai mici decât în alte judeţe.

Dezinteresul pentru udarea câmpului este tot o consecinţă a fermelor fărâmiţate, care nu au forţă economică şi nu urmăresc profituri mari. Se mulţumesc cu ce dă Dumnezeu!

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
675
□
º Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-memoriam-academician-marcu-botzan_l10...

In memoriam Acad. Marcu BOTZAN

A încetat din viaţă academicianul Marcu Botzan. O mare personalitate, cu un palmares rar întâlnit, cu o activitate de învăţământ şi cercetare ştiinţifică de admirat. Puţini oameni au la activ un asemenea bilanţ. Este primul agronom care a realizat cercetări vaste de „Amelioraţii Agricole”, cu referire specială la irigaţii. În anul 1993, la şedinţa Academiei Române deschisă de eminentul om de ştiinţă Nicolae Cajal, a fost primit membru al Academiei Române, fiind recunoscut drept „creator al şcolii româneşti de cercetare în îmbunătăţiri funciare“.

S-a născut la 30 martie 1913 în Craiova. A absolvit Facultatea de Agronomie din Bucureşti, în anul 1936, primind post de asistent în „Laboratorul de Irigaţii şi Desecări“ din ICAR. Aici a promovat toate gradele de cercetător, având şi funcţia de şef de lucrări, iar în anul 1948 a devenit şeful „Laboratorului de Irigaţii şi Desecări“. La înfiinţarea „Institutului de Cercetări pentru Îmbunătăţiri Funciare şi Pedologie“, în anul 1962, dr. M. Botzan a fost numit director.

Acad. M. Botzan fost membru al Societăţii Internaţionale de Ştiinţa Solului şi al Societăţii Internaţionale de Biometrie; membru în Comitetul Naţional Român pentru Irigaţii şi Drenaje şi în Societatea Română de Ştiinţa Solului; membru de la înfiinţare al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, Comisia de Hidrologie a Academiei, Societatea de Istorie Agrară Terra Nostra, Societatea Culturală Getica.

Un număr îndelungat de ani, în cadrul Consiliului Tehnico-Ştiinţific al Ministerului Agriculturii, în cadrul consiliilor Comitetului de Stat al Apelor, Departamentului Îmbunătă-ţirilor Funciare, Institutului de Proiectări pentru Îmbunătăţiri Funciare, a luat parte la avizarea studiilor şi proiectelor de îmbunătăţiri funciare. Din 1972, a fost conducător ştiinţific de doctorate în îmbunătăţiri funciare.

Din activitatea sa de cercetare au rezultat peste 130 de lucrări originale, care se referă la: regimul de irigare, consumul de apă al plantelor, comportarea construcţiilor hidrotehnice, tehnica drenajului şi a îndiguirilor, comportarea terenurilor îndiguite, mecanizarea lucrărilor de irigaţii, cultura plantelor irigate şi multe altele.

Rămâne pildă de urmat pentru toţi care i-au cunoscut modestia, acurateţea, discernământul şi rigurozitatea ştiinţifică în munca de profesor, cercetător şi de promotor al programului tehnic în agricultură, model de om, de înţelept sfătuitor, de prieten.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
881

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

In memoriam

La mijlocul lunii ianuarie, comunitatea ştiinţifică din agricultură se desparte de doi dintre cei mai valoroşi oameni ai săi. Au plecat dintre noi prof. univ. dr. ing. Nicolae CEPOIU şi cel care a fost şi va rămâne prof. dr. doc. Vasile COCIU.

Prof. dr. doc. Vasile COCIU, un creator de soiuri pomicole

Prof. dr. doc. Vasile Cociu s-a născut la 10 februarie 1924, în comuna Hânceşti, judeţul Lăpuşna-Basarabia. A urmat studiile la Facultatea de Agronomie din Bucureşti (1945-1949) şi în paralel Facultatea de Pedagogie şi Psihologie Bucureşti (1945/49).

A efectuat specializări în domeniul geneticii şi ameliorării plantelor pomicole la INRA Bordeaux, Franţa; Instituto Sperimentale per la Frutticoltura, Roma; Universitatea Rutgers şi Universitatea Arkansas, SUA; Institutul de Pomicultură Miciurinsk, URSS.

A obţinut titlul ştiinţific de doctor în agronomie cu teza „Studiul descendenţei hibride a soiurilor autohtone de prun Tuleu gras şi Gras ameliorat“ (1973). Ca o apreciere deosebită pentru activitatea ştiinţifică, i s-a conferit titlul de Doctor Honoris Causa al USAMV Cluj-Napoca şi al Facultăţii de Horticultură din Chişinău.

De-a lungul vieţii a participat la crearea, omologarea şi introducerea în cultură a peste 60 de soiuri noi autohtone: 22 de prun, 18 de cais, 6 de piersic, 2 de vişin, 1 de migdal, 1 de nuc etc., dintre care 18 sunt brevetate.

Publică 320 de lucrări tehnico-ştiinţifice: 51 în reviste de peste hotare, inclusiv 25 de cărţi, tratate, monografii, inclusiv ca autor la vol.1, 3, 4, 5 şi 8 ale Pomologiei RSR. Pentru realizările de excepţie în cercetarea ştiinţifică agricolă, încă din 1991 a fost ales membru titular al ASAS, al Societăţii Române de Horticultură şi al unor societăţi ştiinţifice de peste hotare. Recent, a apărut în Editura Academiei Române, în 5 volume, lucrarea Horticultura României de-a lungul timpului, unde prof. Vasile Cociu este unul dintre colaboratorii principali. Testamentul pe care ni-l lasă prof. dr. doc. Vasile Cociu este cel al probităţii profesionale, al cinstei şi devotamentului nemărginit pentru cercetarea ştiinţifică. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Prof. univ. dr. ing. Nicolae CEPOIU

Nicolae CEPOIU s-a născut la 14 august 1935, în comuna Măneciu-Ungureni, judeţul Prahova. A absolvit Facultatea de Horticultură Bucureşti în 1961, fiind un student excepţional. A fost reţinut în învăţământ la Institutul Agronomic Bucureşti, Facultatea de Horticultură, Catedra de pomicultură. Diploma de doctorat a obţinut-o la Institutul Agronomic Bucureşti, cu teza: „Stabilirea unor indici biologici pentru normarea încărcăturii optime de rod la măr“. A efectuat stagii de specializare în numeroase ţări, printre care în Egipt, Italia şi Belgia. De-a lungul vieţii de dascăl a parcurs toate treptele învăţământului superior, inclusiv şef de catedră la disciplina pomicultură şi în plus a fost conducător de doctoranzi. A ocupat funcţii de conducere, printre care: secretar ştiinţific (1980-1987) şi decan la Facultatea de Horticultură (1992-2000), prorector la USAMV Bucureşti (2000-2003). A fost membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu – Şişeşti“. Profesorul dr. Nicolae Cepoiu a participat activ la toate activităţile de modernizare a pomiculturii româneşti din ultimii 30-40 de ani, acordând asistenţă tehnică în toate fazele de înfiinţare a plantaţiilor pomicole. A plecat dintre noi neaşteptat de repede, lăsându-ne îndureraţi pe toţi. Era încă în plină putere.

A fost un om deosebit, înţelept, apropiat de oameni, de prieteni şi rămâne o pildă de urmat pentru toţi cei care i-au cunoscut modestia, rigurozitatea. Dumnezeu să îl păzească în pace!

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1828

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În Munţii Dornei oamenii îşi numără cu îngrijorare animalele > REVISTA LUMEA SATULUI

În Munţii Dornei oamenii îşi numără cu îngrijorare animalele

„Unde-s doi puterea creşte“, iată un proverb plin de adevăr şi înţelepciune. Iar când vine vorba despre agricultură prinde valenţe şi mai importante.

Agricultorii români ar trebui să înţeleagă că şansa dezvoltării unei agriculturi durabile şi prospere stă în constituirea lor în asociaţii.

Îmbucurător este că unii dintre ei au înfiinţat grupuri agricole sau federaţii care să le ofere diferite facilităţi şi să le reprezinte interesele la nivel înalt. Din aceleaşi principii a luat naştere şi Federaţia Agricultorilor de Munte Dorna, al cărei director executiv este domnul Ioan Agapi. Împreună cu domnia sa am dezbătut acest subiect extrem de important pentru vitalitatea agriculturii româneşti.

Pledoarie pentru grupurile asociative

−Domnule director, vom începe cu un aspect care prezintă o mare importanţă pentru oameni atunci când vine vorba despre apartenenţa la o structură organizatorică. Care sunt beneficiile de care vor avea parte ca urmare a înscrierii într-o astfel de asociaţie?

− Sunt multe, dar ţin în mare parte de organizarea activităţii producătorilor, desfacerea produselor şi de posibilitatea de a fi reprezentat cum se cuvine în faţa autorităţilor. În ceea ce priveşte membrii federaţiei noastre, acestora le este facilitată acordarea creditelor necesare dezvoltării gospodăriei, beneficiază de atestare a produselor tradiţionale, au parte de promovare în cadrul diverselor târguri interne şi externe, organizarea de loturi demonstrative, marcarea şi omologarea traseelor turistice atragerea de turişti pentru reţeaua de case agroturistice.

Federaţia se mai ocupă, de asemenea, de organizarea diferitelor expoziţii de animale. Apartenenţa la o astfel de structură asigură membrilor formare profesională şi un schimb de experienţă.

− Ce proiecte a iniţiat federaţia şi care au fost rezultatele obţinute?

− FAMD are atrase o serie de proiecte importante pentru comunităţile locale. Ţinând seama de scăderea drastică a efectivelor de animale, unele dintre cele mai importante au drept obiectiv creşterea efectivelor de animale. Până acum, datorită acţiunilor noastre, numărul efectivelor de oi a crescut cu peste 10.000 de capete. Întrucât suntem un popor cu o tradiţie milenară în creşterea albinelor, avem şi proiecte care vizează apicultura, popularea iazurilor de peşte, împăduriri.

Am încercat să ne implicăm în cât mai multe proiecte, pentru că problemele cu care ne confruntăm sunt grave şi nu suportă amânare.

Agricultura montană, lăsată de izbelişte

−Cum se prezintă agricultura în zona montană?

−La ora actuală, agricultura montană a României este lăsată în paragina. Nu există o gândire la nivel naţional guvernamental care să fie urmată şi să aibă sorţi de izbândă în viitorul apropiat. Reprezentanţii federaţiei noastre au avut în nenumărate rânduri întâlniri cu factori de decizie la nivel de minister şi de comisie europeană, prilej cu care au prezentat planul nostru de dezvoltare rural montan. Aproape toţi miniştrii postdecembrişti de agricultură ne-au vizitat, însă nimic mai mult.

Până acum nimeni nu a dat dovadă de înţelegere pentru situaţia agricultorilor din munţi, aşadar ne-am propus să încercăm să ne rezolvăm singuri problemele. Ne-am implicat în redactarea Legii muntelui, suntem membri ai ANDRM Romontana şi Euromontana, promovăm produsele tradiţionale româneşti la nivel naţional şi internaţional şi toate acestea cu resurse materiale proprii. Îmi închipui că aceste eforturi sunt apreciate de guvernanţii noştri, dar trebuie mai mult. Avem nevoie de susţinere şi de fiecare dată când se schimbă guvernul ne punem mari speranţe.

Suferinţele ţăranilor din munţi

−Care sunt problemele principale cu care se confruntă agricultorii de la munte?

− În primul rând, infrastructura şi, aşa cum am mai subliniat, un plan naţional integrat care să cuprindă învăţământul iniţial şi continuu pentru adulţi. Esenţiale sunt acum adaptarea PNDR pentru a fi accesat de către gospodăriile mici şi izolate din munţi, precum şi subvenţionarea punctuală a progreselor făcute în acest sens. În munţi lucrurile stau altfel. Iarna vine mai repede, primăvara mai târziu, productivitatea solului este mai scăzută, terenurile sunt accidentate şi divizate, deci trebuie să avem în vedere crearea facilităţilor pentru handicapul natural existent. Acest lucru ar trebui împlinit de autorităţile responsabile, nu de locuitorii din munte care se luptă, practic, cu vitregia vieţii şi care nu au timp să se gândească la o strategie pe termen mediu şi lung.

− În ce constau şansele muntenilor să practice o agricultură de tip european?

− În prezent, decalajul între tipul de agricultură practicat de fermierii din zona montană a Austriei, spre exemplu, şi cel practicat în ţara noastră este uriaş. Asta pentru că nu avem un plan naţional de dezvoltare rural montan. În condiţiile acestea, şansele noastre de aliniere la normele agriculturii occidentale sunt aproape inexistente. Agricultura montană este total diferită de agricultura de câmpie, lucru pe care guvernanţii nu îl înţeleg. Singurii paşi importanţi făcuţi spre bunăstarea agriculturii montane este înfiinţarea structurilor, printre care şi federaţia noastră, a căror obiective principale ţin de dezvoltarea şi prosperarea ei. Cu toate eforturile noastre, agricultura din Carpaţii României este în administrarea Guvernului Român, structură care îi poate decide soarta.

Federaţia Agricultorilor de Munte Dorna este o asociaţie ţărănească nonprofit, nonguvernamentală şi apolitică, înfiinţată la iniţiativa unui grup de oameni care l-au avut în frunte pe dl profesor doctor Radu Rey. În perioada 1995-1999, FAMD a beneficiat de asistenţă tehnică şi financiară din partea guvernului german, prin Agenţia de Cooperare Tehnică a Germaniei. Din anul 1999, federaţia se autofinanţează din activităţile proprii generatoare de profit. FAMD are fonduri atrase de aproximativ 1.200.000 $ anual, sume ce merg direct fără intermediari, în dezvoltarea comunităţilor locale.

În prezent, federaţia numără peste 2.500 de membri, persoane fizice şi juridice din judeţe precum Suceava, Neamţ, Harghita, Bistriţa-Năsăud, Vrancea.

Una dintre reuşitele Federaţiei este înfiinţarea primei stâne europene din România, în judeţul Harghita, Tulgheş. Proiectul a fost întreprins la iniţiativa noastră, iar pe lângă susţinerea lui logistică am avut şi o contribuţie financiară considerabilă. Avem intenţia ca acest exemplu să nu fie unic, motiv pentru care am demarat procese de modernizare a stânelor de la Broşteni – SV, Grintieş –SV, Topliţa-HR, Vrâncioaia- VN, Cirlibaba-SV.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1178

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În numele prieteniei

Întâmplările vieţii, bune şi rele, au parte de dramatism şi adevăr. Le trăieşti, le vezi ori le asculţi şi îţi dai seama că mâna destinului e prezentă peste tot.

În urmă cu trei ani, aşa pe la sfârşit de vară, pe o şosea ce face legătura între judeţele Caraş-Severin şi Timiş a avut loc un cumplit accident de circulaţie. Doi solişti instrumentişti de marcă ai Banatului, taragotiştii timişoreni Sivu şi Cosmin Golban, tată şi fiu, şi-au pierdut viaţa şi, pentru o vreme, cântecul popular a început să plângă. Apoi, firesc, a venit uitarea.

De cei doi artişti, unul în culmea gloriei, iar celălalt la început de drum, şi-au mai adus aminte cei din familie şi doi prieteni adevăraţi. Este vorba despre interpreta de muzică populară Maria Garaş şi soţul ei Nistor, doi oameni cu suflet pentru care prietenia există şi dincolo de viaţă, nu se cumpără cu bani şi nici nu este generatoare de avantaje materiale.

Gânduri la despărţire

„A fost un şoc cumplit“, îmi spune Nistor Garaş, bărbat tânăr crescut în Munţii Cornerevei din judeţul Caraş-Severin, astăzi trăitor în capitala Banatului. „Nu-mi venea să cred, am ţinut la ei ca la fraţii mei. Ne lega prietenia şi cântecul, nu aveam obligaţii unii faţă de alţii, însă legăturile puternice devin durabile când nu sunt în joc banii şi avantajele materiale. În noaptea când stăteam la priveghi în casa lor din satul Chişoda mă gândeam ce mai pot face pentru cei doi prieteni. Erau dispăruţi, dar voiam să trăiască.

Atunci m-am gândit prima dată să organizez şi să suport financiar toate costurile unui festival naţional de muzică populară care să le poarte numele. Aşa s-a născut Festivalul de muzică populară Iosif şi Cosmin Golban.“ Nistor Garaş s-a ţinut de cuvânt. Avea reţineri, ştia că o să fie greu, dar niciodată n-a avut de gând să renunţe.

Împlinirea unui vis

Deşi nu ştia nimeni de planurile sale, fostul copil sărac din satul Cornereva din judeţul Caraş-Severin, venit la şcoală la Timişoara cu o valiză de carton, dar crescut într-o familie de oameni cinstiţi meseriaşi într-ale lemnului, a început să-şi construiască visul. N-au contat nici banii, nici eforturile şi nici timpul. „Nu poţi respecta pe cel de lângă tine şi nici nu-ţi poţi îndeplini promisiu-nile faţă de alţii dacă nu faci ce ţi-ai propus ţie însuţi. Aşa că, după ce am vorbit şi cu soţia, ne-am pus amândoi pe treabă, iar acum festivalul a ajuns la cea de a treia ediţie. Eu nu zic că este ceva extraordinar, dar prin acest act cultural vreau să arăt că prietenia este o legătură sfântă, că nu o poţi trăda şi nici vinde indiferent de ofertă şi, în plus, ca iubitor de cântec, vreau să fac tot ce este posibil să nu las cântecele să moară.

Aşa am învăţat eu în satul meu din munţi, unde copiii se nasc cu coasa în mână şi cu cântecul în gură. Acolo unde toată lumea cântă despre dor, jale, bucurie.“

Mugurii care se înalţă

Anul acesta, la cea de a treia ediţie a festivalului am fost şi noi la Chişoda. Nistor Garaş a organizat o ediţie pentru care nu prea găseşti reproşuri. Au fost concurenţi din toată România, iar câştigător la ambele secţiuni, solişti vocali şi solişti instrumentişti, a fost Loredana Streche, un ghemotoc de fată din Bucureşti. Aşa a vrut juriul, iar Nistor şi Maria Garaş n-au avut obiecţii. Pentru că oamenii aceştia ştiu ce înseamnă să faci nedreptăţi aproapelui tău. E ca şi cum ai frânge aripa unei păsări şi i-ai întrerupe zborul spre cer.

Nicolae PĂTRUŢ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
1266

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

in-organizarea-campaniei-syngenta-forumu...

În organizarea companiei Syngenta, Forumul pentru pomicultură

Aproape o sută de mari pomicultori din toată ţara au ţinut să fie prezenţi la Băile Balvanyos (Covasna), unde Syngenta a organizat a doua ediţie a Forumului OptiTech pentru pomicultură.

„Anul trecut am lansat această manifestare, iar fermierii au fost încântaţi de participare. Pentru acest an, ne-am propus să dezvoltăm conceptul şi am reuşit. Succesul forumului pentru pomicultură ne motivează să continuăm acest proiect. Avem deja o listă de subiecte interesante, pe care suntem nerăbdători să le dezbatem în 2012, împreună cu partenerii noştri“, a declarat Richard Matei, director de marketing clienţi la Syngenta. Forumul Optitech pentru pomicultură este o iniţiativă unică în România, care s-a dovedit a fi foarte utilă pentru fermieri. Discuţiile libere şi interactive au înlocuit prezentările clasice, iar producătorii au simţit din plin utilitatea dezbaterilor. Participanţii au alcătuit grupuri de lucru, unde au fost identificate problemele lor, iar experţii au oferit soluţii.

Depozitarea fructelor, un subiect fierbinte

Fermierii au aflat de la specialiştii Syngenta cum pot controla eficient insectele, în special viermele-fructelor (Cydia pomonella), molia-pieliţei fructelor (Adoxophies spp.) şi insectele minatoare, folosind soluţiile Insegar şi Match. În noutate absolută s-a discutat despre combaterea bolilor în perioada de depozitare.

„Am identificat aceste nevoi importante şi venim cu soluţia cea mai bună împotriva principalelor boli de depozit, cu produsul Switch, care răspunde standardelor privind nivelul de reziduuri cerut de supermarketuri. Prin utilizarea şi respectarea timpului de pauză indicat, reziduurile se vor regăsi sub 30% din limita maximă admisă, stabilită de Comisia Europeană“, a spus Florin Niţu, director de produse pentru culturi speciale la Syngenta. Expertul a atras atenţia asupra unei boli foarte periculoase, care apare în depozit. Este vorba de mucegaiul verde-albăstrui (Penicillium spp.), care produce micotoxine periculoase pentru consumatori. Şi în acest caz a fost recomandat Switch. Printre beneficiile menţionate în utilizarea acestui produs se numără păstrarea fructelor sănătoase pe o perioadă mai lungă de timp în depozit, precum şi păstrarea calităţii acestora prin reducerea deshidratării şi un conţinut foarte redus de reziduuri în fructe.

Recomandările unui olandez

La eveniment a fost prezent şi olandezul Jan Hoogland, în calitate de consultant pe probleme de pomicultură în ţări ca Belgia, Olanda şi Luxemburg. „În Olanda, Switch este nelipsit din schema de tratament împotriva principalelor boli de depozit, fiind produsul cel mai eficient şi cu cele mai mici reziduuri“, a afirmat specialistul. Pe lângă bolile de depozit, domnia sa a prezentat principalele elemente în construcţia unei strategii durabile de combatere a rapănului şi altor boli, prin utilizarea produselor sistemice specifice, preventive şi curative, precum Chorus şi Score, împreună cu un fungicid de contact, cu spectru larg, cum ar fi captan sau ditianon.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
1339
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-orice-conditii-asolamentul-este-oblig...

În orice condiţii asolamentul este obligatoriu

Întrebaţi fiind în ce măsură poate fi respectat asolamentul în condiţii de secetă, mai mulţi fermieri s-au pronunţat pentru o rotaţie a culturilor care să respecte cerinţele biologice ale acestora, dar şi o valorificare raţională a diferitelor tipuri de soluri. Iată două dintre răspunsurile primite.

Norma de sămânţă, mărită cu 50%

Alexandru Porumb, administrator al SC RALEX PROFARM SRL. Suprafață cultivată - 700 ha în zona Frumușani (Călărași) și Herăști (Giurgiu)

„Chiar și în condiții de secetă, asolamentul culturilor trebuie respectat. Nu poţi, de pildă, să semeni rapiță după floarea-soarelui deoarece fac parte din aceeași familie şi au boli comune. De asemenea, nu este indicat să depăşeşti perioada de trei ani consecutivi în aceeași solă pentru orz și grâu. În condiții de secetă, cererea principală pentru înființarea culturilor este pregătirea cât mai bună a patului germinativ.

Aşa că în această toamnă am semănat grâu și orz după floarea-soarelui, dar și după porumb „în disc" pentru că doar aşa am reușit să pregătesc un pat germinativ corespunzător pentru acestea.

Din păcate, ne confruntăm cu o situaţie deosebită. Din cauza secetei rapiţa a răsărit cam în proporţie de 10% din suprafaţă, cultura fiind compromisă. La orz şi grâu gradul de răsărire este de 80%.

Restul de 20% este nerăsărit, stă în pământ ca în sac. Până nu vor veni precipitații nu există nicio șansă să răsară, cu toate că terenul a fost pregătit corespunzător, iar culturile au fost semănate în perioada optimă. Din cauza condițiilor de secetă, cantitatea de sământă semănată a fost mărită chiar până la 50% față de norma optimă."

O rotaţie corectă, cheltuieli mai mici la hectar

Viorel Matei, administratorul SC MATEI SRL. Suprafaţa cultivată – 3.000 ha teren în zona Cenad (Timiş)

„Indiferent dacă este secetă sau nu, asolamentul este obligatoriu pentru cei care vor să aibă producții performante. De exemplu, floarea-soarelui nu poate fi însământată pe aceeași solă mai devreme de patru ani. În zona noastră, prin anii '70 am avut atac masiv de Phoma tocmai din această cauză. Ca urmare, vreo zece ani nu am mai cultivat respectiva specie.

La porumb nu se acceptă mai mult de doi ani în monocultură. La grâu, foarte rar se acceptă doi ani la rând, dacă nu există altă posibilitate. Normal, grâul după grâu nu poate depăși 30% din suprafața reînsă-mânțată. La rapiță, niciodată mai devreme de trei ani.

Asolamentul aduce mai multe avantaje. În primul rând, culturile pot fi însămânțate la timp.

În al doilea rând, se pot obține recolte bune, chiar dacă se fertilizează cu o cantitate mai mică de îngrășăminte chimice. Apoi, poate cel mai important aspect este evitarea bolilor și dăunătorilor. Vă rog să rețineți că agricultorii care practică asolamentele au cheltuieli la hectar cu aproximativ 10% mai mici față de ceilalți.

Eu, după floarea-soarelui pun grâu sau orz. În următorul an vin cu porumb, după care din nou cu păioase. În continuare pun fie soia, fie alte leguminoase. Dacă am fi avut voie să cultivăm soia modificată genetic în zona noastră, toți ar fi semănat-o pe 25-30% din terenuri, ceea ce ar fi ajutat la asolament și la refacerea solului.
Grâul și orzul – culturile înființate în toamnă – au răsărit bine. Să vedem cum se vor dezvolta, până vine zăpada.
În ceea ce priveşte cultura de rapiță, în ultimii ani nu am mai cultivat-o din cauza condițiilor neprielnice. Acum am însămânțat, dar a răsărit foarte prost. Încă nu știu dacă voi pune altceva."
Traian Dobre
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1471

Comentarii

1. Ing. Paul Sima -- (1-December-2011)Consider acest articol foarte necesar si bine ar fi daca s-ar si aplica. In completare, fac si o propunere tot tehnica, anume, ca fiecare fermier sa aiba un caiet,in care sa fie pentru fiecare an harta terenului din ferma, reprezentat la scara si sa elaboreze mai intai asolamentul pe harta, colorand solele ocupate cu diverse culturi, exemplu: pentru orz galben, pentru grau maro deschis, pentru porumb verde deschis, floarea soarelui negru, etc. In anii urmatori, va sti cu precizie unde au fost acestea ca sa cultive altele, fara sa suprapuna culturile. Fermierii tehnici, vor avea succes !

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-padure-se-fura-ca-n-codru_s260.html

„În pădure se fură ca-n... codru“

• Justiţia închide ochii la tăierile ilegale

În perioada 2009-2010 au fost instrumentate 7.168 de dosare penale, la nivelul parchetelor. Dintre acestea, 60% au primit NUP (neurmărire penală) din partea procurorilor, 27% au avut alte soluţii de netrimitere în judecată şi doar 13% (723 de dosare) au ajuns în instanţă. Însă numai 34 de inculpaţi au primit pedepse cu închi-soare cu executare, adică mai puţin de 0,5% dintre cei implicaţi într-un dosar penal, se arată în studiul „În pădure se fură ca-n codru. O analiză a mecanismelor de prevenire şi combatere a ilegalităţilor silvice din România“, realizat de Centrul pentru Politici Durabile Ecopolis, în parteneriat cu WWF România.

Datele au fost prezentate recent de Costel Popa (foto), președintele Eco-polis, și de Irina Pop, coordonator de cercetare. Evenimentul a avut loc la Ministerul Mediului și Pădurilor. Au fost de față Laszlo Borbely, ministrul de resort, și Valerian Solovăstru, directorul general al Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva. Analiza a luat în calcul numai zece județe (Caraș-Severin, Suceava, Hunedoara, Argeș, Vâlcea, Bacău, Harghita, Neamț, Maramureș și Gorj). Autorii au explicat că ar fi vorba de 46% din suprafața pădurilor existente în țară. Culegerea datelor s-a făcut prin... corespondență.

„În România, dacă furi o pâine rişti închisoare de 7 ani. Pentru tăieri ilegale şi furt de pădure ai 99% şanse să nu faci închisoare. În atare context, considerăm că se impun măsuri pentru ca infracţiunile silvice să fie tratate în concordanţă cu pericolul de mediu major şi cu pagubele pe care acest fenomen le aduce“ – a afirmat Costel Popa.

Studiul Ecopolis stipulează că, în anii 2009 și 2010, în cele zece județe analizate, autoritățile silvice au confiscat 41.180 mc de lemn identificat ca fiind tăiat ilegal. Din această cantitate, 33.746 mc au fost confiscați fizic, iar 7.416 mc, contravaloric (acolo unde s-a constatat lipsa de masă lemnoasă și s-a imputat pădurarilor).

Prejudicii

Conform studiului, infracţiunile constatate de către instituţiile de control au avut un prejudiciu total estimat la peste 24 milioane de lei. S-au tăiat ilegal peste 172.000 de metri cubi de masă lemnoasă, iar confiscările se ridică la mai puţin de 25% din acest volum. Diferenţa de 131.000 mc reprezintă lemn rezultat din ilegalităţi nedepistate.

Procurorii consideră că infracţiunile silvice (tăieri sau furturi de peste 5 m cubi) nu prezintă pericol social, astfel că majoritatea infractorilor scapă de trimiterea în judecată. Raportat la numărul de dosare penale întocmite de organele de control, se observă că în justiţie scapă de închisoare peste 99,5% dintre autorii de infracţiuni, iar cei care sunt totuşi condamnaţi la pedepse cu executare sunt infractori aflaţi chiar în perioada de suspendare a unei condamnări anterioare.

De asemenea, organele de control sunt îngăduitoare cu hoţii de lemn. Numărul mare de contravenţii constatate privind tăierile ilegale şi furturile din păduri (18.589 de cazuri) sugerează o posibilă încadrare a unor infracţiuni în categoria contravenţiilor, prin raportarea valorii prejudiciului sub limita legală de 5 mc, care face diferenţa între infracţiune şi contravenţie.

„Majoritatea persoanelor condamnate pentru infracţiuni silvice ajung de fapt să plătească doar cheltuielile de judecată, în sume care nu depăşesc, în medie, 500 de lei“, a menționat Irina Pop.

Unde e „pisica moartă“

În finalul prezentării, Ecopolis a recomandat Parchetului General să efectueze o investigaţie privind procentul foarte mic de rechizitorii întocmite de către procurori pentru infracţiuni silvice.

Totodată, a cerut Consiliului Superior al Magistraturii să realizeze o investigaţie privind practica instanţelor, de a reduce considerabil pedepsele pentru infracţiuni silvice în raport cu prevederile legale.

În opinia autorilor studiului, ministerele Mediului şi Pădurilor şi Public ar putea iniția o campanie pentru conştientizarea şi dezbaterea, în rândul magistraţilor, a importanţei pedepsirii infracţiunilor silvice (şi de mediu în general) şi a pericolului social pe care îl pot prezenta acestea.

Nu în ultimul rând, ar fi necesară investigarea numărului mare de plângeri privind infracţiuni silvice, înaintate parchetelor de către persoane fizice sau juridice private, pentru a identifica ariile geografice şi contextele care „scapă“ de sub lupa autorităţilor silvice responsabile cu paza şi protecţia pădurilor. Despre mafia lemnului și șpagă nu s-a notat niciun cuvânt!

Piedici puse de Ministerul Justiţiei

Laszlo Borbely a anunţat că poartă discuţii cu specialiștii Ministerului Justiţiei și cu deputaţii din Comisia de Agricultură pentru includerea în Codul Silvic a menţiunii ca tăierile ilegale de masă lemnoasă de sub 1 mc să fie încadrate penal.

„Am avut o propunere, pe care am discutat-o încă de anul trecut cu Ministerul Justiţiei, de a introduce în Codul Silvic ca penală tăierea ilegală de lemn de sub un metru cub, faţă de peste 5 mc cât este acum. Din păcate, Justiţia nu a fost de acord cu acest proiect. S-a considerat exagerat să avem infracţiuni la sub 1 mc de lemn tăiat ilegal“ – a declarat Borbely. Ministrul a adăugat că, în 2012, România va avea un inventar al fondului forestier. Domnia sa a menționat că, în ultimii doi ani, au fost efectuate la nivel naţional peste 250.000 de controale în ceea ce priveşte pădurile şi au fost aplicate 62.000 de contravenţii în valoare de 64 milioane de lei.

Există şi pădurari vinovaţi

Valerian Solovăstru a recunoscut că apar unele probleme atunci când în anumite cazuri sunt implicaţi angajaţi ai Romsilva, mulţi dintre aceştia recâştigându-şi drepturile salariale în instanţă. De asemenea, a precizat că, la nivelul anului 2010, în pădurile administrate de Romsilva (3,36 mil ha ale statului și 1,1 mil ha particulare) tăierile ilegale au însumat 88.000 mc, dintre care lemn confiscat 11.000 mc. Diferența de masă lemnoasă (77.000 mc) a fost imputată pădurarilor care fie nu au asigurat paza, fie au participat la furt.

„Din păcate, trebuie să spun că numai anul trecut am avut peste 400 de astfel de cazuri, în care fie s-au desfăcut contracte de muncă, fie s-au dat diverse sancţiuni. Şi aici avem probleme pentru că, atunci când se ajunge în instanţă, aceşti oameni câştigă pe diverse proceduri şi suntem puşi în situaţia de a-i reangaja, deşi este dovedit că au furat, plătim şi diferenţa de salariu de când au fost suspendaţi sau daţi afară şi primesc toate drepturile de care alţi angajaţi corecţi nu au beneficiat“ – a afirmat directorul general. Domnia sa a punctat încă un element, poate unic în lume. Proprietarul de pădure exploatează ilegal o anumită cantitate de masă lemnoasă. Este surprins și trimis în judecată. Numai că judecătorul nu-l poate condamna, deoarece nimeni nu se constituie parte civilă.

Solovăstru a mai spus că România este singura ţară din lume sau cel puţin din Europa unde încă se mai marchează fiecare arbore care urmează să fie tăiat. În acest caz apar mai multe probleme, pentru că, de multe ori, ciocanul de marcat este folosit ilegal, utilizându-se dispozitive false de marcat.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
630

☐

° Comentarii

☐

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

În pas de front spre o direcţie greşită

Doi oameni care au pus umărul la edificarea agriculturii româneşti în calitate de tehnicieni, producători, de manageri şi acum în calitate de membri în legislativul ţării: domnii Valeriu Tabără şi Petre Daea, preşedinţii Comisiilor pentru Agricultură din Camera Deputaţilor, respectiv din Senatul României, încearcă să desluşească, în rândurile de faţă, cauzele care stau la originea dureroaselor contradicţii din mediul rural.

G.V.: S-a încheiat secerişul, au început recoltările de toamnă şi vin şi vă întreb, ca agronomi, dar şi ca oameni care au făcut parte din conducerea Ministerului Agriculturii, care vă este opinia legat de ceea ce vedeţi când treceţi acum pe câmpuri?

P.D.: Sigur ai parte de sentimente contradictorii. Simţi mulţumire şi dragoste de meserie atunci când vezi lanurile de grâu ale unor societăţi cum sunt cele din vestul ţării ale cunoscutului Muscă, din sud, ale lui Anghel, spre est, la domnul Poienaru, dar şi în Insula Mare a Brăilei sau la domnul Porumboiu.

Acelaşi sentiment te încearcă şi atunci când vezi unităţi zootehnice de tipul celor de la Agricola Internaţional Bacău, Transavia Alba-Iulia sau combinatul condus de Neculai Apostol. Din nefericire, imaginea feerică a agriculturii performante nu durează mult. Pentru că alături te întâlneşti cu locul părăginit, unde buruiana a pus stăpânire pe teren, cu canalele de irigaţii care au rămas doar pe hârtia minţii celor care le-au construit şi în braţele unor netrebnici care au reuşit să le răstoarne.

V.T.: Nu cred să existe altă ţară în Europa unde să se întâlnească atâtea contradicţii în zona rurală, iar cu timpul acestea se accentuează. Colegul Daea a nominalizat doar câţiva dintre marii agronomi, eu aş merge mai departe şi nu aş uita de revenirea spectaculoasă a Combinatului Comtim sau de ceea ce face la Satu Mare Vasile Lucuţ. De ce importăm carne de vită din Argentina, de ce aducem legume şi fructe din afară?

Bancherii parcă n-ar trăi în România

G.V.: Nu înţeleg, totuşi, de ce atâta imobilism?

V.T.: Cealaltă durere este aceea a încorsetării în nişte norme şi moduri de a te mişca în sistem, şi mă refer aici la ceea ce înseamnă aşezarea pe principii transparente de accesibilitate a programelor şi a surselor de finanţare. Pentru că nu se poate când ai o garanţie de aproape100%, dată de pildă de FGCR pentru investiţii într-o fabrică de paste făinoase, să mergi la bancă şi să ţi se ceară garanţie de 150%. Am întâlnit atâţia oameni care au avut absolut toate aprobările şi când au ajuns la bancă au fost opriţi. Or, degeaba se gândeşte bine, pentru că aceste lucruri vor bloca în continuare agricultura. Mi-e teamă de un mare eşec în valorificarea acestor fonduri, dacă mă gândesc la ce surse financiare avem şi la cât de săraci sunt totuşi producătorii noştri.

Nu putem fi performanţi atât timp cât ne anulăm mijloacele noastre proprii, şi aici mă refer la cea mai mare durere sufletească pe care o am: jaful din cercetarea agricolă care aduce mari prejudicii ţării.

Frânarii, la puterea întâi

G.V.: Care credeţi că este capătul de la care ar trebui să pornim în rezolvarea acestor neajunsuri?

V.T.: În primul rând, noi nu am încheiat problema proprietăţii, dar vrem să facem proiecte. Or ca să demarezi un proiect, în primul rând trebuie să ai proprietatea într-un fel sau altul. Sunt probleme legate de pildă de aceste taxări formidabile pentru măsurătorile de cadastru. În plus, nepunerea în funcţiune a cadastrului aduce noi probleme legate de alte instituţii cum este APIA, căreia îi sunt îngreunate verificările din satelit. Apoi multe deficienţe apar din cauza nerelaţionării între instituţiile statului, adică demersul nu a fost făcut la timp sau răspunsul nu a venit la timp.

De exemplu, deconturile pentru irigaţii se opresc din cauza unei chichiţe şi numai bine se depăşeşte data de 25 a lunii şi ne trezim că penalităţile care vin sunt mai mari decât subvenţiile. După aceea discutăm despre ceea ce înseamnă relaţionarea producătorului agricol în interiorul meseriei sale şi părerea mea este că nu funcţionează sistemul nostru aşa cum ar trebui, cu performanţe şi cu responsabilităţi.

Nu de puţine ori ne trezim că o anumită organizaţie este mai prosperă decât membrii ei. Or, asta e o mare problemă şi îmi asum toată răspunderea pentru ceea ce spun. Sunt neajunsuri legate de relaţia dintre cel care valorifică sau comercializează şi care obţine mare parte a profitului celui care munceşte. Mai rău este faptul că ei îşi transferă subvenţiile de la producător spre un alt domeniu.

Produsele autohtone parcă ar fi ciumate

G.V.: Eu vreau să-l întreb pe domnul Daea, care provine dintr-o zonă unde înainte fructele şi legumele cădeau pe om, cum s-ar spune. Se mai produce în momentul ăsta? De ce nu vindem produsele noastre? Pentru că nu avem ce sau pentru că încercăm să ocolim internul şi vrem să trimitem bani în afară?... Având în vedere că, după opinia mea, suntem specialişti în domeniul ăsta.

P.D.: Astăzi trăim în altă lume. Dacă noi circulăm liber, tot liber trebuie să circule şi produsele, oriunde se fac. Aceasta este platforma realităţii în care trăim. Când aud de importuri mă gândesc cât de rău ne facem prin noi înşine şi să mă explic. Aud astăzi că în România se importă circa 70% din legume. Fals, pentru că populaţia de la ţară mănâncă în primul rând din ceea ce produce. Dar ne putem referi la cât reprezintă din comerţul organizat importul, şi aici poate ajunge la 70%. Şi în acest caz putem face ceea ce cred că este esenţial astăzi: convergenţa acţiunilor prin responsabilizarea instituţiilor şi stabilirea unui limbaj comun.

G.V.: Domnule Tabără, o întrebare şi o curiozitate personală totodată. Satul, care reprezintă încă peste 40% din populaţia ţării, trăieşte numai din producţia proprie?

V.T.: Din păcate nu, şi eu am mama lângă Timişoara, într-un sat cu un potenţial agricol formidabil în care cunosc oamenii de mai bine de 40 de ani. Mărturisesc că am fost uimit să descopăr că într-un magazin jumătate din produse, începând de la roşii, castraveţi, inclusiv cartofi au culoare străină. Nu ştiu ce se întâmplă cu satul românesc, pentru că undeva chiar producţia primară este în suferinţă.

Cred că ne-am molipsit de acel concept auzit de câţiva ani buni conform căruia România trebuie să producă doar cât este necesar pentru autoconsumul familial. Este cel mai grav concept legat de potenţialul românesc, pentru că nu vom putea vorbi de o agricultură performantă şi de parteneriate reale atât timp cât ne închidem într-o piaţă semicucerită de produsele noastre, pentru că e clar că nu avem cu ce. Aici trebuie găsite acele căi prin care piaţa să fie formată în proporţie de cel puţin 70% din produse obţinute în ţară. Avem la dispoziţie politicile necesare, dar nu profităm de ele.

Gândim şi acţionăm anapoda

G.V.: Domnule Daea, Parlamentul este totuşi o forţă în ţara asta. Chiar nu poate interveni spre a ne îndrepta spre normalitate?

P.D.: Din punctul meu de vedere, noi trebuie să facem trei paşi. Să ne hotărâm odată cu toţii să stabilim un program, nu sofisticat, dar exact pentru agricultura ţării noastre. Să ne stabilim exact ce putem da şi să-i dăm agricultorului român. Domnule Verman, cu bugete forfecate, tăiate, cârpite, nu se poate face agricultură. Ţăranului, agricultorului, specialistului, trebuie să îi spui din timp ce înseamnă susţinere. Pentru că promisiunea de astăzi, neonorată, se transformă în pierderea de mâine, care va fi irecuperabilă. Şi al treilea lucru pe care trebuie să îl facem este să ne stabilim clar coordonatele în cercetarea agricolă românească. Eu zic că dacă facem aceste lucruri dispar o serie din probleme.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:

610
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-pipera-nu-se-construiesc-doar-vile_71...

În Pipera nu se construiesc doar vile

Localitatea din preajma Capitalei este renumită pentru construcţiile care au invadat-o după ’90, una mai mare şi mai pompoasă decât alta, locuite, se înţelege, nu de oricine. Recent însă aici a fost construit şi un complex… nu, nu comercial, cum aţi fi tentaţi să credeţi, ci de sere, cunoscut de-acum ca Centrul de Producţie Sere Pipera, ce aparţine Organizaţiei de producători Hortifruct Bucureşti.

Construcţia sau construcţiile, cum aveam să aflu cu prilejul inaugurării lor ce a avut loc recent, au fost realizate după tehnologii de ultimă generaţie, ceea ce face din serele Pipera un centru de referinţă la nivel european. Temperatura, ventilaţia, cantitatea de îngrăşăminte sunt controlate prin intermediul calculatorului, lucrările în verde şi recoltarea fiind singurele operaţiuni executate manual.

Pentru realizarea celor 13,5 hectare de sere a fost necesară suma de 15 milioane euro. Aici urmează a se realiza o producţie de peste 7.000 t/an, capacitate ce va asigura necesarul de consum pentru Bucureşti şi zonele limitrofe. Investiţia se alătură altor 170 ha de sere aparţinând Organizaţiei de producători Hortifruct.

„La ora actuală este cea mai mare investiţie în sistemul horticol din România – spunea, printre altele, Horia Culcescu, preşedintele organizaţiei. Construcţia a fost realizată de o firmă din Olanda – Leader International – specializată în domeniu. Întreaga investiţie a fost realizată cu fonduri proprii şi credite externe. Important este că producem roşii româneşti, ecologice. Nu folosim pesticide, combaterea bolilor şi a dăunătorilor realizându-se prin metode biologice şi agrotehnice specifice.

Pentru valorificare colaborăm cu marile lanţuri de supermarketuri gen Real, Metro, Kaufland, dar ajungem şi în pieţe. Vrem pe viitor să obţinem credite, poate garantate de Guvern, pentru a ne extinde. Organizaţia Hortifruct intenţionează să construiască un complex de 40 ha pentru culturile de tomate, ardei, castraveţi, a cărui valoare este mult mai mare decât se poate acorda prin FADR. Costurile de producţie sunt destul de mari, ajungând la cca un euro pe kg. Producerea tomatelor în asemenea condiţii necesită un volum ridicat de cheltuieli. Însă nivelul producţiei şi, mai ales, calitatea acesteia justifică aceste costuri.“

„Este o investiţie unică în România şi, din câte înţeleg, şi în Europa, spunea Ilie Sârbu, ministrul agriculturii, prezent la inaugurare. Am depăşit în ceea ce priveşte tehnologia de vârf chiar şi Olanda şi cred că argumentele sunt imaginile văzute aici. Dincolo de forţa şi curajul avut de investitori, putem să constatăm că în România se realizează şi lucruri bune. Iată exemple vii care ne arată că ne putem reveni dacă există iniţiativă, curaj , suport ştiinţific necesar, dar şi bani. Rolul nostru este să-i sprijinim pe investitori şi să nu mai vedem în ei nişte infractori, aşa cum am făcut-o timp de 18 ani. Poate că acesta este cel mai important mesaj pe care l-am transmis în toate locurile pe unde am fost. Să îi ajutăm în mod efectiv, nu doar cu prilejul unor astfel de manifestări.

Sigur că acesta este un prim pas făcut în România. Sper să urmeze alţii şi mai mari pentru a se ajunge măcar la 2.000 ha. Atunci balanţa comercială s-ar echilibra şi nu ne-am mai plânge că importăm, că vin roşii infestate de aiurea şi, în plus, am avea şi locuri de muncă. Avem tradiţie în ce priveşte cultura de tomate, de legume în general în sere şi solarii şi cred că am putea să scăpăm de importul acestora destul de costisitor. Important este să existe iniţiative, curaj şi bani. Iar pe investitori să-i sprijinim, nu să-i hulim.“

- Sere Pipera – etalon pentru agricultura europeană.
- Suprafaţa – 13,5 ha.
- Valoarea investiţiei
– 15 mil. euro.
- Producţia medie evaluată de tomate – peste 500 t/ha.
- Costuri de producţie
– cca 1 euro/kg.
- Combatere biologică a bolilor şi dăunătorilor = producţie ecologică.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
918

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

in-pragul-Sfintelor-Sarbatori-de-Pasti_3...

În pragul Sfintelor Sărbători de Paşti > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎn pragul Sfintelor Sărbători de Paşti, Eminenţa Sa dr. Ioan ROBU îndeamnă la
SPOVEDANIE ŞI ÎMPĂCARE CU DUMNEZEU

Se apropie Sfintele Sărbători de Paşte. Oare ce poate fi mai mulţumitor pentru Dumnezeul nostru decât să ne oprim pentru o clipă şi să ne amintim că
ne-am născut dintr-un sacrificiu fără margini?

Despre cât de important este să învăţăm să dăruim din timpul şi din fiinţa noastră am avut deosebita onoare de a discuta cu Excelenţa Sa, Monseniorul Arhiepiscop Mitropolit de Bucureşti, Ioan Robu.

Trăirea credinţei

– Excelenţă, din cunoştinţele noastre, sunteţi unul dintre cei mai longevivi înalţi prelaţi aflaţi la conducerea Bisericii din ţara noastră. Din această postură vă rugăm să faceţi o prezentare a locului pe care îl ocupă religia în viaţa socială a României.

– Omul care îşi trăieşte credinţa are o influenţă pozitivă în societate. Biserica, atât cea romano-catolică cât şi cea ortodoxă, joacă un rol foarte important în viaţa socială a României, prin proiectele sociale pe care le dezvoltă.

Prezenţa preoţilor şi a tuturor celor care îl slujesc pe Dumnezeu în spitale şi în casele familiilor sărace aduce o rază de lumină celor împovăraţi de durerile lumeşti. Bisericile au întotdeauna de făcut ceva pentru ajutorarea oamenilor. Este o muncă neîntreruptă de mii de ani şi de care biserica nu se poate despărţi niciodată. Săracii vor fi întotdeauna cu noi şi nu trebuie să închidem ochii la nevoile lor. Fapta bună izvorăşte din trăirea credinţei.

Drumul spre lumină

– Mai este foarte puţin timp până ce romano-catolicii vor sărbători Sfintele Sărbători ale Paştelui. La scurt timp vor sărbători Paştele şi creştin-ortodocşii. Care este îndemnul Eminenţei Dumneavostră pentru credincioşi, atât cei romano-catolici cât şi creştin-ortodocşi?

– Când am început la Miercurea Cenuşie Postul cel Mare am spus că această perioadă este drumul spre lumină, un drum al rugăciunii şi pocăinţei. Trebuie să intrăm în interiorul nostru, să vedem care este relaţia noastră cu semenii noştri şi cu noi înşine. Îndemnul meu este ca oamenii să meargă să se spovedească, să scape de păcate şi să se împace astfel cu Dumnezeu şi cu semenii lor.

Iisus înviat din morţi este lumina pe care toţi o aşteptăm. Dar această lumină nu poate fi aprinsă pe pământ decât prin fapte bune. Trebuie să trăim această sărbătoare şi să înţelegem că odată intraţi în lumina lui Iisus este nevoie să schimbăm ceva în viaţa noastră pentru că doar aşa în lume va fi mai mult bine.

– Trăim într-o lume în care valorile îşi pierd uneori sensul. Înţeleg oamenii profunzimea acestei căutări a sinelui şi a lui Dumnezeu din timpul postului şi al Paştelui?

– Aşa cum văd că se întâmplă lucrurile în bisericile şi comunităţile noastre, cred că se întâmplă ceva în sufletele oamenilor. Am credinţa că în această perioadă de post şi de Paşte oamenii, cu toată simplitatea lor, împlinesc mai multe fapte bune, se roagă mai mult. Este şi neglijenţă, dar există şi această parte frumoasă a oamenilor.

Respectul pentru legile bisericeşti

– Alături de ortodocşi, romano-catolicii reprezintă cele mai puternice forţe religioase din ţara noastră. Apreciaţi că acest lucru a fost pe deplin înţeles de autorităţile ţării? În ce măsură se bucură Biserica Catolică de sprijinul moral, dar mai ales financiar al statului român ?

– Eu cred că aceştia au luat întotdeauna în considerare activităţile Bisericii, pentru că este un sector de bază al societăţii. În privinţa ajutorului financiar, în măsura în care a fost posibil, atât biserica ortodoxă cât şi cea catolică au fost ajutate. Şi mă gândesc aici la bisericile ce au fost ridicate pretutindeni în ultimul timp.

Există un acord de incluziune socială între guvern şi cele două biserici, aşa încât proiectele pe care le va dezvolta Biserica vor fi susţinute de către stat. Dar nu există încă un făgaş clar de colaborare, aşadar drumul este anevoios.

– Câţi credincioşi romano-catolici se află pe teritoriul României ?

– Sunt şase dieceze, în care sunt răspândiţi 1.300.000 de catolici, iar greco-catolici aproape 700.000. Dar faţa satului arată altfel acum, pe uliţele lui nu mai întâlneşti decât copii sau bătrâni. Cei mai mulţi tineri, din raţionamente financiare, au plecat să muncească în alte ţări.

– Trăim într-o lume frenetică, în care oamenii par să nu mai acorde atât de multă importanţă valorilor. Aşadar, cum apreciaţi prezenţa credincioşilor la slujbe ?

– În Moldova, locul de unde provin, este o frecvenţă mare a credincioşilor la sacramente şi la liturghii. Oamenii de la sat încă mai respectă legile bisericeşti.

– Au romano-catolicii din România convingerea că îşi pot exprima deschis cugetările religioase?

– Cred că da. Mai ales după 1989 nu cred că mai există probleme în a-şi exprima trăirile religioase şi în a urma nestingheriţi practicile religioase.

Unitatea este darul lui Dumnezeu

– Papa Ioan Paul al II-lea a fost un militant pentru unirea bisericilor. La fel şi Preafericitul Patriarh Teoctist. După trecerea lor la Domnul, marea unire a Bisericilor pare să fi trecut într-un colţ de umbră.

– Unitatea este darul lui Dumnezeu pe care noi îl implorăm în rugăciune. Există, la nivel mondial, un dialog între catolici şi ortodocşi. Acest fapt, nu fără dificultăţi, este dus mai departe. Dialogul ecumenist purtat între forurile bisericeşti este foarte important. Dar există şi dialogul dintre credincioşii de religii diferite care nu este impus de nimeni, care se bazează pe respect şi care menţine acest ideal al unităţii. În fiecare an, de la 18 la 25 ianuarie, în toată lumea se fac rugăciuni pentru unitate.

În gândurile Bisericii acest ideal va rămâne până la înfăptuire, pentru că Biserica trebuie să fie una.

– De ce rămâne această dorinţă a unităţii doar un ideal şi nu se concretizează în fapt ?

– Este o întrebare pe care mi-o pun şi eu. De ce dorim şi nu împlinim. Pentru că nu facem tot ce ne stă în putinţă. Se va întâmpla atunci când Dumnezeu va voi, chiar dacă poate nu vom fi pregătiţi pentru asta. Cu siguranţă se va împlini. Când nu ştiu.

– Vorbeam mai devreme despre diferenţele religioase. Care sunt relaţiile Bisericii Catolice cu celelalte culte religioase?

– Avem relaţii bune, de prietenie, de cunoaştere. Nu aş putea spune nimic deosebit despre unii sau alţii. În săptămâna în care ne rugăm pentru unitate mergem câte o seară în fiecare biserică pe rând pentru a ne ruga. Aceasta este cea mai bună dovadă că ne înţelegem, ne respectăm şi că ducem mai departe împreună idealul pe care ni l-a lăsat Evanghelia prin rugăciunea lui Iisus, ca biserica să fie una.

– Relaţia oamenilor cu divinitatea pare să fie tot mai distorsionată. Credeţi că s-a schimbat în vreun fel legătura dintre noi şi Dumnezeu?

– Nu cred că s-a schimbat. Neglijenţa şi păcatul au existat dintotdeauna. Există şi în vremea noastră, dar noi suntem înclinaţi să credem că ne-am întâlnit cu tot răul aşa cum alţii nu l-au întâlnit. Cel rău a lucrat în toate timpurile, dar trebuie să ne împotrivim şi să nu-l împlinim, chiar dacă multă lume face asta. Important este să înţelegem că există şi binele. Chiar dacă nu străluceşte întotdeauna.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
921
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-preajma-sarbataorilor-de-iarna-targul...

În preajma Sărbătorilor de iarnă, Târgul Internaţional de Vinuri GoodWine, la a III-a ediţie

La sfârşitul lunii noiembrie, a avut loc la Bucureşti cea de-a III a ediţie a Târgului Internaţional de Vinuri GoodWine, organizat de Proactive Business Communication şi dedicat segmentului HORECA, precum şi publicului pasionat de vin. Tonul acestui târg s-a dat, în 2009, numai anul acesta fiind organizate două ediţii ale evenimentul devenit un punct de referinţă pentru piaţa vinurilor. Ediţia din noiembrie a reprezentat o bună ocazie pentru expozanţi de a-şi prezenta oferta către un public bine ţintit chiar înaintea campaniilor pentru vânzările din ajunul sărbătorilor de Crăciun.

Peste 360 de sortimente

Evenimentul de la Word Trade Plaza a reunit peste 30 de producători, distribuitori şi importatori de vinuri premium din România, dar şi producători din străinatate, din ţări ca Franţa, Italia, Spania, Austria, Bulgaria, Australia, Argentina, Chile, Africa de Sud, California, SUA, Georgia. Participanţilor li s-a oferit oportunitatea de a degusta vinuri de o calitate deosebită, vinuri lansate în premieră, precum şi de a asista la spectacolele gastronomice din cadrul evenimentului. Ediţia din noiembrie a Târgului Goodwine s-a bucurat de cea mai numeroasă participare de până acum. Iubitorii de vin au putut regăsi aici peste 360 de sortimente!

Pe lângă partenerii evenimentului, Murfatlar, Bilbor (Cramele Recaş, Teliani Valley şi Domeniile Ostrov, printre participanţi s-au mai numărat S.E.R.V.E, Vinarte, Crama Oprişor, Cramele Rotenberg, Domeniile Sâmbureşti, Crama Basilescu, Domeniile Dealu Mare Urlaţi, Alcovin, Casa Panciu, Corcova, Budureasca, Vinexpert, Bodegas Vicente Gandia (Spania), Valley (Georgia), Wine Distribution - Franţa, Ritzi Consulting – Argentina, Edoardo Miroglio (Bulgaria şi Italia). Ambasada Chile a participat cu un stand de ţară şi a lansat cu această ocazie în România peste 50 de sortimente ale producătorilor chilieni.

Maratonul lansărilor, în premieră

Peste 100 de premiere au avut loc cu această ocazie. Dintre lansări amintim: conceptul de „Magazin - Crama Murfatlar“, Cramele Recaş - Cuvee Uberland 2008 şi Sole Chardonnay 2010, Vinarte - 5 noi sortimente. Crama Girboiu a prezentat Gama Bacanta, care cuprinde vinuri fermentate şi vinificate în inox, şi învechite în baricuri noi franceze.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
624

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

În preajma Sărbătorilor de Paşti, mărturii de suflet ale Înalt Prea Sfinţiei Sale Nicolae Corneanu > REVISTA LUMEA SATULUI

În preajma Sărbătorilor de Paşti, mărturii de suflet ale Înalt Prea Sfinţiei Sale Nicolae Corneanu

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică.“ (IOAN 3: 16)

Hristos a purtat crucea păcatelor lumii şi a învins moartea pentru mântuirea sufletelor noastre. Din aceea clipă istorică şi până în vremurile de azi, lumina izbăvirii a strălucit puternic în altarele bisericilor ortodoxe şi în casele tuturor credincioşilor. Acum, la miez de noapte, Înalt Prea Sfinţia Sa Nicolae Corneanu, Arhiepiscop al Timişoarei şi Mitropolit al Banatului, ne îndeamnă din nou să venim spre lumina binecuvântată a Învierii şi să rostim „Hristos a înviat!“.

Date biografice

Înalt Prea Sfinţia Sa Nicolae Corneanu s-a născut la 21 noiembrie 1923, în Caransebeş într-o familie cu mare credinţă în Dumnezeu. Îndemnat de către părinţi, dar şi de o chemarea sufletească aparte alege să meargă pe drumul nestrămutat a credinţei şi spiritualităţii şi dobândeşte o pregătire teologică desăvârşită. În anul 1960 este hirotonisit preot de către Prea Fericitul Patriarh Teoctist. Se călugăreşte la mănăstirea Cernica, din apropierea Bucureştilor, la 12 ianuarie 1961, păstrând numele de Nicolae. În acelaşi an este hirotonisit arhiereu în biserica „Sfântul Spiridon Nou“ din Bucureşti de către patriarhul Justinian şi mai apoi este numit episcop al Aradului. Doi ani mai târziu este înscăunat ca Arhiepiscop al Timişoarei şi Caransebeşului şi Mitropolit al Banatului, atunci când în faţa soborul de preoţi şi credincioşilor veniţi la ceremonia a făcut cel mai solemn jurământ.

Dumnezeu este unul şi acelaşi

— Înalt Prea Sfinţia Sa, ne adresăm dvs. ca unei personalităţi marcante a celor ce slujesc credinţa în Dumnezeu pe teritoriul României. Avem rugămintea să ne spuneţi ce rol ocupă religia în viaţa socială a ţării noastre.

— Aşa cum probabil cunoaşte toată lumea, au fost făcute unele estimări cu privire la prezenţa religiei în conştiinţa cetăţenilor României. În urma acestor studii, s-a constatat că aproape toţi locuitorii ţării noastre sunt credincioşi. Numărul ateilor sau al necredincioşilor este extrem de mic, aproape inexistent. Eu am convingerea că toţi pot fi numiţi credincioşi, chiar dacă nu aparţin aceleiaşi religii sau confensiuni. Pe teritoriul ţării noastre trăiesc şi evrei, şi musulmani, însă toţi sunt oameni ai religiei şi au credinţă în Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu este unul şi acelaşi pentru noi toţi.

— În ce misiuni pastorale şi în ce proiecte se implică Arhiepiscopia Timişoarei?

- Proiectele de ordin pastoral şi social pe care le întreprindem sunt foarte numeroase. Vremurile pe care le trăim ne obligă să ne implicăm şi în problemele sociale din dorinţa de a ne ajuta semenii. În condiţiile acestea, Eparhia Banatului şi Arhiepiscopia Timişoarei are chiar şi un consilier pe probleme de ordin social.

Binecuvântarea Învierii şi iertarea divină

— De milenii întregi, Învierea Mântuitorului nostru adună credincioşii sub cupolele bisericilor şi mănăstirilor pentru a primi lumina binecuvântată. Cum sărbătoresc enoriaşii dvs. această zi sfântă?

— Neamul românesc are rădăcini puternic împlântate în istoria ortodoxismului, iar Învierea Fiului Lui Dumnezeu trezeşte în sufletele noastre o bucurie nespusă. Având experienţa anilor trecuţi, am credinţa că şi acum locuitorii oraşului şi din împrejurimile lui vor sărbători această mare zi respectând tradiţia străbună. Şi anul acesta, indiferent de confe-siunea noastră religioasă, vom sărbători împreună Sfintele Sărbători de Paşti. Deşi datele la care religiile celebrează această sărbătoare diferă în unii ani, eu am credinţa că fiecare om, indiferent de apartenenţa religioasă, simte în Noaptea Învierii binecuvântarea şi iertarea divină. Spiritul fiecăruia dintre noi sărbătoreşte marea minune, pentru că în săptămâna de dinaintea Paştilor şi în ziua sfântă ne amintim cu toţii de patimile şi suferinţele pe care le-a îndurat Mântuitorul pentru iertarea păcatelor noastre.

— Înalt Prea Sfinţia Sa, trăim într-o lume din ce în ce mai cerebrală. Credeţi că oamenii mai privesc această sărbătoare aşa cum ar trebui sau ne-am îndepărtat de rădăcinile adevărate ale Învierii Domnului nostru?

— Inima nu mă lasă să am nici o îndoială atunci când spun că toţi credincioşii din ţara noastră şi chiar din întreaga lume cunosc în profunzime semnificaţia Învierii şi o prăznuiesc cu toată fiinţa lor. Spun aceasta ţinând seama şi de participarea lor la serviciile religioase din perioada premergătoare Sfintelor Sărbători de Paşti.

O rugăminte pentru credincioşi

— Care este sfatul dvs pentru toţi aceia care par să fi rătăcit drumul cel bun?

— Nu aş putea da un sfat, ci mai degrabă am o rugăminte pentru credincioşii din întreaga lume. Să ţină seama de acest moment cu totul deosebit, istoric. Să ţină seama că în aceste vremuri se împlinesc 2011 ani de la răstignirea Fiului lui Dumnezeu. Cred că acest lucru este mai mult decât grăitor în ce priveşte apartenenţa tuturor semenilor noştri la ceea ce numim noi religia şi credinţa în Dumnezeu.

— Cum ar trebui să Îi slujim pe Dumnezeu, pe Iisus Hristos şi pe Maica Sfântă, astfel încât smerenia noastră să fie primită?

— Există o aşa-zisă poruncă, pe care eu o consider mai degrabă un îndemn al Mântuitorului Iisus Hristos, şi anume să-l iubim pe Dumnezeu ca şi pe noi înşine. Însă la fel de puternic şi sincer trebuie să ne iubim între noi, ca şi cum am fi toţi fraţi şi surori.

Tinerii sunt cei care vor perpetua credinţa

— Tinerii sunt cei care vor trebui să ducă mai departe credinţa în bunul Dumnezeu. Pare că unele dintre preocupările lor nu sunt întotdeauna îndreptate în această direcţie. Cum îi putem motiva pentru a face acest lucru cu seninătate şi cu sufletul deschis?

— Toţi tinerii sunt credincioşi, însă se manifestă specific vârstei şi timpurilor lor. Îmi aduc aminte cu mult regret de anii comunismului, când în special elevii şi studenţii erau împiedicaţi să se manifeste religios. Dar chiar şi atunci Catedrala din Timişoara era plină de tineri. Aşa am cunoscut eu perioada comunismului. Deşi credinţa în Dumnezeu era interzisă, miile de credincioşi, tineri sau bătrâni, nu au renunţat la năzuinţele spirituale şi la închinarea în faţa lui Dumnezeu.

— Datoria morală pe care o aveţi faţă de credincioşi este una enormă. Aţi simţit vreodată povara acestui lucru?

— Nu aş rosti cuvântul povară. Sigur că este o răspundere cu totul deosebită, pentru că am fost hărăzit cu o misiune pe care o îndeplinesc cu dragoste faţă de Dumnezeu şi faţă de semenii mei.

Mesajul Învierii

— Înalt Prea Sfinţia Sa, în Noaptea Învierii enoriaşii vor asculta cu smerenie cuvântarea dvs. Avem rugămintea să adresaţi credincioşilor din întreaga ţară o parte din mesajul pe care îl veţi rosti la miezul nopţii.

— Hristos a fost răstignit pe cruce, iar moartea Lui a fost văzută şi simţită de toţi contemporanii Lui. Însă L-au văzut şi învingând moartea. Învierea Domnului nostru Iisus Hristos a fost un fapt cu totul deosebit din viaţa întregii omeniri şi care a rămas în conştiinţa noastră, a tuturor, pentru totdeauna. Trezirea dintre morţi a Mântuitorului a fost o minune adevărată, care are puterea de a ne reuni pe toţi în fiecare an. Laolaltă, tineri şi bătrâni ne adunăm pentru a lua lumina sfântă şi pentru a rosti „Hristos a înviat!“.

Laura Dobre ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:

683

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-pregatire-act-legislativ-care-incuraj...

În pregătire, un act legislativ care încurajează jaful din pădure

Proiectul de lege privind stabilirea şi sancţionarea contravenţiilor silvice a stârnit discuţii în timpul unei şedinţe recente a Comisiei de dialog social, de pe lângă Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR). Sub coordonarea lui Marian Hoinaru, secretar de stat în MAPDR şi preşedinte al Comisiei, reprezentanţii patronatelor care se ocupă de exploatarea masei lemnoase au protestat împotriva unor amenzi de 5.000 de lei până la 10.000 de lei pentru încălcarea normelor silvice.

Reprezentanţii patronatelor s-au plâns fie că ar fi vorba de dublă sancţionare, fie că vremea neprielnică ar putea duce la unele întârzieri. După văicăreli şi false argumente, Comisia a aprobat reducerea sancţiunilor de la 1.000 de lei la 3.000 de lei.

Incredibil! Adică firma X intră în pădure fără autorizaţie, defrişează un versant de munte şi se alege cu o amendă de numai 1.000 de lei dacă este prinsă în flagrant.

Din păcate, nimeni din Comisie nu a sesizat că exploatarea masei lemnoase din parchete fără autorizaţie de exploatare constituie de-a dreptul infracţiune şi ar fi trebuit să fie sancţionată cu puşcărie.

Dacă articolul de lege ar fi menţionat că este vorba de firme care au participat la o licitaţie şi au câştigat dreptul de a tăia lemnul din acele parchete, dar nu au primit încă autorizaţia, într-adevăr puteam spune că exploatarea masei lemnoase din parchete fără autorizaţie de exploatare este doar o contravenţie. Numai că legea nu face nicio menţiune, aşa că rămâne infracţiune „pedepsită“ cu amendă de 1.000 de lei!

Proiectul de lege, care va înlocui Legea nr. 31/2000, mai prevede amenzi mari, de la 5.000 de lei până la 10.000 de lei în Articolul 2, pentru schimbarea fără aprobare a categoriei de folosinţă a terenurilor din fondul forestier, pentru poluarea de orice fel a pădurilor sau pentru neredarea terenurilor forestiere în circuitul silvic, după o ocupare temporară.

Articol 15 mai sancţionează tot cu amenzi de la 5.000 de lei până la 10.000 de lei proprietarii de păduri din afara fondului forestier, care nu-i permit personalului silvic să efectueze controale.

Menţionăm că cele mai multe contravenţii au prevăzute amenzi mici, de la 1.000 de lei la 2.000 sau 3.000 de lei.

Conform expunerii de motive, noul proiect de lege „se doreşte a fi un instrument mai cuprinzător în ceea ce priveşte inventarul faptelor ce constituie contravenţii silvice şi mai clar privitor la procedura de constatare a contravenţiilor şi de aplicare a sancţiunilor“. De asemenea, trebuie să corespundă modificării semnificative a naturii proprietăţii asupra fondului forestier naţional, ca urmare a retrocedării de terenuri forestiere către foştii proprietari. Aşa că, prin aplicarea legilor fondului funciar, s-au adaptat şi reglementările silvice, inclusiv cele care stabilesc aspectele contravenţionale, rezultate prin încălcarea regimului silvic.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
596
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-premiera-absoluta-proiectul-public-de...

În premiră absolută, proiectul public de audit în zona rurală > REVISTA LUMEA SATULUI

În premiră absolută, proiectul public de audit în zona rurală

La nivelul Ministerului Finanţelor Publice, prin Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern - UCAAPI, în parteneriat cu ministerele finanţelor din Franţa şi Austria, se desfăşoară un proiect finanţat din fonduri europene, menit să contribuie la reforma administraţiei publice locale.

Acest proiect este o noutate absolută în abordarea problemelor care există la nivelul administraţiei publice locale atât în ceea ce priveşte soluţia propusă de însuşi organul de specialitate al administraţiei publice centrale, Ministerul Finanţelor Publice, cât şi în ceea ce priveşte beneficiile pe care comunele le au prin participarea la implementarea acestui proiect ambiţios, Asociaţia Comunelor din România asumându-şi un rol deosebit de important.

Proiectul de twinning, „Consolidarea capacităţii de audit intern prin dezvoltarea procesului de asociere a entităţilor publice mici şi a sistemului de atestare a auditorilor interni“, propune, după cum titlul precizează, cooperarea unui anumit număr de comune. Se ştie foarte bine că, la nivelul comunelor, în structura funcţională, nu există structura de audit intern sau nu există personal angajat acestei activităţi, fiind dificil să i se acorde atenţia care i se cuvine.

Auditul public intern dă asigurări asupra faptului că activităţile desfăşurate de o entitate publică sunt corespunzătoare şi bine implementate, acordă sprijin în cazul auditului extern, cum ar fi cel efectuat de Curtea de Conturi, contribuie la creşterea calităţii serviciilor publice, oferă expertiză-analiză şi consiliere entităţii publice auditate etc.

Un rol esenţial în implementarea acestui proiect îl au preşedinţii filialelor judeţene ale Asociaţiei Comunelor din România, cu personalitate juridică. În acest context, cele 41 de filiale judeţene pot avea calitatea de entitate organizatoare a auditului public intern pentru comunele semnatare ale ACORDULUI DE COOPERARE şi de angajator al auditorilor interni.

În prezent, preşedinţii unor filiale judeţene ale Asociaţiei Comunelor din România lucrează deja la implementarea acestui proiect, în acest scop organizându-se o serie de întâlniri de lucru împreună cu responsabilii proiectului din cadrul Unităţii Centrale de Armonizare pentru Auditul Public Intern. Finalitatea acestui proiect vizează scăderea costurilor în administraţia publică locală, cu deosebire reducerea personalului din acest domeniu.

Documentele necesare organizării şi funcţionării compartimentelor de audit public intern de la nivelul filialelor judeţene ale Asociaţiei Comunelor din România pot fi consultate şi la adresa: www.acor.ro.

Elis-Bianca ENESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
967

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În premieră absolută, România a găzduit Congresul Mondial pentru Îngrăşăminte Chimice > REVISTA LUMEA SATULUI

În premieră absolută, România a găzduit Congresul Mondial pentru Îngrăşăminte Chimice

Cinstea de a organiza cea mai înaltă dezbatere ştiinţifică pe probleme de chimizare a agriculturii se datorează şi faptului că în fruntea acestui organism se află academicianul Cristian Hera. Nominalizarea domniei sale în această înaltă funcţie are la bază recunoaşterea internaţională a unor preocupări şi studii ce se întind pe mai bine de jumătate de secol.

Munca domniei sale în plan intern pentru organizarea Congresului de la Bucureşti s-a desfăşurat cum s-ar spune în echipă, cei mai apropiaţi colaboratori fiind prof. dr. Mihail Dumitru şi dr. doc. Aurel Dorneanu, precum şi cercetătorii de la ICPA (Institutul de Cercetări pentru Pedologie şi Agrochimie) care activează în continuare pentru cea mai înaltă cauză: sănătatea pământului.

Al 15-lea Congres Mondial dedicat creşterii fertilităţii solului este apreciat a fi o reuşită deplină. Cel puţin aceasta este convingerea comitetului Centrului Ştiinţific Internaţional pentru Îngrăşăminte –CIEC – reprezentat la Bucureşti prin vicepreşedintele Ewald Schnug şi secretarul general adjunct Silvia Haneklaus, două personalităţi care se înscriu printre minţile remarcabile ale acestei instituţii mondiale, care împlineşte în acest an 77 de ani de existenţă. (I.P.)

Opt decenii dedicate creşterii fertilităţii solului

Academician Cristian HERA,
Preşedintele Centrului Ştiinţific Internaţional pentru Îngrăşăminte Chimice (CIEC)

Principalele concluzii ale congresului organizat la Bucureşti pornesc de la recapitularea rezultatelor ultimelor decenii de măsuri intensive de fertilizare. Ajuns la o epuizare periculoasă a elementelor fertilizante naturale, pământul este pe cale să nu poată susţine cererea de alimente a unei populaţii care, deşi nu creştea în progresie geometrică, la un moment dat, cu deosebire în anii imediat după al Doilea Război Mondial, era într-o cruntă suferinţă de hrană.

Salvarea de la foamete a venit din partea chimiei care, într-un răstimp foarte scurt, a pus la dispoziţia agriculturii cel mai important factor de progres: nutrienţii minerali. De fapt, expansiunea chimiei în agricultură a început cu mult înainte, prin anii ’30, când oamenii de ştiinţă au realizat apariţia primelor semne de secătuire a fertilităţii solului. După opt decenii puse în slujba contracarării foametei prin furnizarea de nutrienţi chimici pentru sol şi plante, oamenii de ştiinţă sunt astăzi în faţa unui bilanţ impresionant. El se materializează în realizarea unei abundenţe alimentare la nivelul ţărilor dezvoltate, capabile să satisfacă într-o anumită măsură şi cererea de alimente a ţărilor sărace.

O conexiune ce obligă la prudenţă

Dacă ar fi să vorbim de o istorie a chimiei în agricultură, atunci ar trebui să ne întoarcem în urmă cu un secol şi jumătate, adică la perioada de pionierat, când au început primele experimentări la staţiunile de cercetare din Marea Britanie, Franţa, Germania, SUA, Olanda, Danemarca şi Rusia. Studiile realizate de oamenii de ştiinţă de-a lungul acestor ani oferă informaţii exacte asupra evoluţiei fertilităţii solului şi a impactului diferitelor practici agricole asupra mediului. Ele indică o îmbunătăţire a fertilităţii solului concretizată în creşterea spectaculoasă a randamentelor la hectar şi îmbunătăţirea calitativă a produselor agricole.

Studiu de caz – România

În România, experimentele de lungă durată au fost conduse încă din anul 1966, la Institutul Naţional de Cercetare şi Dezvoltare Agricolă - Fundulea, şi au fost extinse în anii următori într-o reţea geografică formată din 16 staţiuni de cercetare agricolă cu diferite condiţii pedoclimatice.

Studiile au fost orientate către interacţiunile dintre îngrăşăminte, şi anume interacţiunile NPK şi separat, materia organică, şi în asociere cu îngrăşăminte chimice.

Efectul fertilizării asupra producţiilor grâului de iarnă, cultivat după porumb într-o rotaţie de 5 ani, au constat în producţii scăzute de boabe de grâu pe loturile nefertilizate, cu valori între 1,97 şi 1,25 t/ha, cu o tendinţă de scădere în timp (1967-2010).

Fertilizarea cu doze optime de 120 kg N/ha şi 80 kg P2O5/ha a crescut de 2-3 ori randamentele bobului de grâu, între 3,38 t/ha şi 4,55 t/ha, nivelul având o tendinţă de creştere în aceeaşi perioadă de timp. Acelaşi efect frapant al fertilizării optime cu NP a fost remarcat asupra producţiei de porumb, soia şi floarea-soarelui.

Efecte previzibile

Aplicarea de îngrăşăminte pe termen lung, cele chimice şi organice, a exercitat, direct şi indirect, efecte asupra indicatorilor agrochimici ai solului. Astfel,

• PH-ul solului constatat pe perioadele analizate a arătat un declin dependent de cantitatea de îngrăşământ aplicat cu N, de la 6,2 pe loturile nefertilizate la 5,8 în cazul fertilizării cu 160 kg N/ha.

• Conţinutul de humus din sol a înregistrat o creştere semnificativă liniară de la 3,4 procente în lipsa fertilizării, până la 3,63 procente, unde anual au fost aplicate 160 kg N/ha pentru 26 de ani şi la 3,79 procente unde au fost aplicate 60 t/ha de îngrăşământ natural la intervale de 4 ani, în timpul aceleiaşi perioade de timp.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
799

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În premieră naţională, Târgul vânătorilor > REVISTA LUMEA SATULUI

În premieră naţională, Târgul vânătorilor

Sibiul se dovedeşte a fi nu doar oraşul marelui muzeu Brukenthal, ci şi al multor altora care l-au ridicat la rangul de Capitală Culturală Europeană, sibienii dovedindu-se a fi cei mai receptivi atunci când vine vorba de artă, de exprimare a fenomenului cultural.

Zilele trecute, la invitaţia Regiei Naţionale a Pădurilor, am avut deosebita şansă de a participa la primul târg de vânătoare ce a avut loc vreodată în România. Exponatele pe care le-am admirat aici, deşi nu au valoarea artistică a picturilor făurite de penelul pictorilor care expun în faimosul muzeu Brukenthal, au impresionat prin frumuseţea, raritatea şi puterea lor de a trezi în fiecare om fiorul vechilor poveşti vânătoreşti sau nostalgia partidelor de vânătoare, pe care mulţi dinte noi le cunoaştem doar din scrieri.

Ce-i drept, publicitatea în jurul Târgului de Vânătoare, ai cărui actori principali au fost Regia Naţională a Pădurilor şi Direcţia Silvică Sibiu, nu s-a ridicat la nivelul valorii sale, poate şi pentru faptul că locaţia a fost retrasă. Nimic din toate astea nu a ştirbit însă farmecul acestui târg vânătoresc. Poate cel mai important lucru pe care trebuie să-l spunem despre această manifestare este că aici au fost expuse cele mai valoroase trofee vânătoreşti ale ţării noastre.

Trofee cu care ne mândrim în întreaga lume!

Printre recordurile naţionale medaliate cu aur se numără trofeul de la un Cerb comun, vânat în 2003, pentru care am obţinut 264,51 puncte pe scara valorică a vânătorii mondiale. Probabil unul dintre cele mai vechi exemplare este cel al unei Capre negre, vânată în Munţii Făgăraş în anul 1934 şi care a obţinut 141,10 puncte. Se ştie că printre crenelurile de stâncă ale Carpaţilor româneşti se adăpostesc cele mai multe exemplare de Capră neagră din lume.

Cu siguranţă, cele mai palpitante şi mai dinamice partide de vânătoare le oferă ciurdele de mistreţi, iar recordul naţional pentru trofeul de mistret a primit 144 de puncte. În acelaşi context al performanţelor se înscriu şi trofeele câştigate pentru Ursul brun. Cea mai mare blană a primit 673 de puncte şi provine de la un urs vânat în Harghita, în 1984, cel mai probabil de Nicolae Ceauşescu.

De remarcat este faptul că majoritatea trofeelor impozante au fost câştigate înainte de 1989 şi aparţin chiar lui Ceauşescu. Am putut admira aici şi dropia sau curca sălbatică, care, din nefericire, în ţara noastră este o specie pe cale de dispariţie, exemplarele din peisajul natural fiind din ce în ce mai puţine. Această stare de fapt este consecinţa nefastă a braconajului.

Pe lângă plăcerea de a admira aceste frumuseţi ale naturii, în cadrul acestui târg ne-a fost dat să vedem şi produsele celor aproximativ 30 de firme din ţară specializate în domeniul vânătorii. Cei pasionaţi de acest sport şi-au putut achiziţiona de la pălării, îmbrăcăminte adecvată partidelor de vânătoare şi suveniruri vânătoreşti, până la maşini de teren.

Să respectăm vânatul!

Printre cele mai semnificative mesaje ale acestui eveniment este unul care trebuie să-şi găsească rezonanţă în mintea oricărui vânător: să respectăm vânatul pentru că doar aşa pădurile noastre sălbatice nu-şi vor pierde preţuirea! Numai aşa România va continua să fie cea mai mare atracţie a vânătorilor din Europa!

Dacă ar fi să tragem o concluzie, acest târg s-a dovedit a fi un succes, fie şi prin prisma faptului că vizitatorii au fost încântaţi de ceea ce au văzut.

Reprezentanţii Romsilva consideră că această primă manifestare culturală a avut un început bun şi îşi doresc să facă din Târgul Naţional de Vânătoare şi Pescuit o tradiţie.

Laura Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
807

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

În premieră naţională, un nou integrator alimentar pentru copii > REVISTA LUMEA SATULUI

În premieră naţională, un nou integrator alimentar pentru copii

În spectrul preocupărilor pentru creşterea şi sănătatea copiilor, reprezentanţa unui consorţiu internaţional pe probleme de sănătate a adus, spre a fi vândut şi în România, un produs cu totul excepţional, respectiv „Vita Squares".

Acesta este rezultatul cercetărilor realizate de discipolii celui care a fost marele farmacolog şi toxicolog american Arthur Furst, inventatorul citostaticelor şi părintele chimioterapiei, dar şi inventatorul „integratorilor alimentari", care s-au dovedit, de peste cincizeci de ani, cei mai eficienţi în stoparea şi remisia multiplelor maladii cu care se confruntă sănătatea oamenilor din întreaga lume. Acest ultim aspect este recunoscut şi de Organizaţia Mondială a Sănătăţii.

Valenţele noului integrator alimentar

Cei care au conceput integratorul alimentar „Vita Squares" au ţinut seama, cu mare rigurozitate, de dezideratele ce definesc viaţa anatomo fiziologică a copilului aflat în procesul creşterii şi dezvoltării. Astfel, au avut în vedere că, zilnic, în corpul copilului se nasc peste un miliard de celule noi care intră în componenţa ţesuturilor, oaselor şi a nervilor ca şi în componenţa sângelui şi a muşchilor aflaţi într-o continuă mişcare. S-a mai avut în vedere, de asemenea, că metabolismul la copii este foarte ridicat, că activitatea fizică şi de creştere presupune o cerere enormă de energie şi că, în această perioadă, se pun bazele unei sănătăţi de durată.

Nu s-a scăpat din vedere nici faptul că mulţi copii sunt dificili la mâncare, că părinţii acestora au probleme în încercarea de a-i face să mănânce alimente sănă-toase. Din mâncarea copiilor lipsesc adesea cerealele, legumele şi fructele, în timp ce se abuzează de alimente grase şi produse zaharoase procesate.

Unicatul „Tre-en-en"

Integratorul alimentar „Vita squares" este unicat în lume, fapt conferit de elementele nutriţionale care-i intră în componenţă şi pe care nu le găsim în niciun alt produs similar. Acestea îl fac să fie mai mult decât un simplu produs multivitaminic, oferindu-i „micului om în formare" nutrienţi semiesenţiali cum ar fi colina şi unicatul „Tre-en-en", obţinut din germeni de grâu, tărâţe de orez şi boabe de soia, precum şi arome şi îndulcitori naturali, fără zahăr adăugat, fără coloranţi şi conservanţi. De asemenea, înarmează organismul copilului cu minerale esenţiale ca: zinc, crom, cupru, fier, iod şi magneziu, care acoperă un spectru antioxidant foarte larg.

Întrucât „Vita squares", ca toţi „integratorii alimentari", este rezultatul unor cercetări deosebite şi obţinut printr-o tehnologie costisitoare şi extrem de pretenţioasă (prelucrare la rece şi încapsulare în vid), firma producătoare nu concepe să-l distribuie prin farmacii, ci numai prin distribuitori autorizaţi. Să nu uităm că, oferind zilnic copilului plăcutul integrator alimentar „Vita squares" (masticabil), se va dovedi, în timp, că a fost cea mai preţioasă investiţie făcută de oricare părinte!

Informaţii suplimentare la tel.: 0724.742.253

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1464
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-romania-iepurele-o-afacere-de-familie...

În România iepurele, o afacere de familie > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎn România iepurele, o afacere de familie

Adevărul este că românul consuma carnea de iepure atunci când îl vâna. Asta până când specialiştii noştri zootehnici au realizat că am putea face afaceri bune cu iepurii dacă i-am creşte în ferme specializate. Fapt este că, în timpul regimului comunist, existau crescătorii de stat specializate în creşterea iepurilor, populate cu exemplare profilate pentru a fi crescute în sistem intensiv. În pofida gustului deosebit al cărnii de iepure, piaţa le-a fost potrivnică, producţia obţinută luând calea străinătăţii.

Astăzi nu mai putem vorbi despre creşterea iepurilor în sistem intensiv, chiar dacă în ţara noastră mai există mici crescătorii. Puterea lor economică este însă redusă şi nu poate reprezenta un imbold pentru dezvoltarea acestui sector. În condiţiile date, creşterea iepurilor pentru carne poate fi privită mai degrabă ca o pasiune decât ca o activitate de pe urma căreia avantajele materiale să fie notabile. Domnul Valerică Dascălu este crescător de iepuri, însă motivul real care a stat la baza hotărârii de a înfiinţa o crescătorie a fost dictat de pasiunea şi dragostea lui pentru aceste animale.

O muncă făcută cu pasiune

Primii paşi concreţi pentru înfiinţarea crescătoriei de la Ploieşti i-a făcut în anul 1975, atunci când a început construirea unei miniferme pentru creşterea iepurilor. Investiţiile folosite pentru conceperea crescătoriei nu au fost foarte mari şi au vizat în fapt construirea crescătoriei, achiziţionarea bateriilor şi a sistemelor de hrănire şi adăpare. În ciuda vremurilor aspre care au trecut, crescătoria domnului Dascălu încă există, chiar dacă extinderea ei nu a fost o cerinţă imperioasă.

Piaţa, ca şi cum nu ar fi

În opinia sa, rentabilitatea unei crescătorii de iepuri este condiţionată de câţiva factori foarte importanţi, unul dintre aceştia fiind şi piaţa pe care pot fi comercializate produsele obţinute într-o astfel de fermă. În ţara noastră piaţa de desfacere a cărnii de iepure este foarte puţin conturată, comercializarea ei realizându-se după vrerea şi putinţa fiecăruia. În prezent, cea mai mare parte a cărnii de iepure din supermarketuri este adusă din ţările care au dezvoltat un sistem intensiv în acest domeniu, iar preţul de comercializare a unui kilogram este de 30 lei.

Cât despre blana de iepure, care odinioară împodobea trupurile femeilor de viţă nobilă, astăzi nu mai are parte de aceeaşi preţuire. Foarte multe, dacă nu chiar toate tăbăcăriile au fost desfinţate, astfel că blana de iepure nu mai poate fi prelucrată. Din aceste considerente a ales să raporteze nivelul de dezvoltare ai crescătoriei la realităţile economice şi logistice actuale.

Preţuri pe măsura valorii genetice

În prezent, în grija domniei sale se află aproximativ 90 de iepuri din rasele grele precum Uriaşul Belgian şi Uriaşul Alb, exemplare care la maturitate pot atinge şi greutatea de 12 kilograme. Animalele din crescătoria de

la Ploieşti sunt vândute în viu atât clienţilor care le achiziţionează în vederea reproducţiei, dar şi celor care vor să se bucure de proprietăţile aparte ale cărnii de iepure. Cea mai bună perioadă a anului din punctul de vedere a vânzărilor este în lunile de primăvară, când din crescătorie pot fi comercializaţi şi 100 de iepuri.
Preţurile la care sunt comercializaţi iepurii domnului Dascălu variază în funcţie de vârstă, rasă şi pedigree. Datorită valorii genetice superioare şi a particularităţilor aparte pe care le prezintă exemplarele de aici preţurile de comercializare pot fi estimate între 150 şi 200 de euro.
Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
5302
☐
Comentarii
☐
☐
1. TURLEA OCTAVIAN -- (6-January-2010)Buna ziua,
As doridaca se poate mai multe informatii, chiar un plan maidetaliat al colaboratorului dvs. despre cresterea iepurilor si preturi(de productie,achizitie etc.).
Va multumesc mult.
Al dvs. T.O.
2. Cergan Adrian -- (2-April-2010)As dori mai multe informatii despre piata de desfacere ,preturi de vinzare per buc. ,pui sau adult,profitul il calculez eu in functie de investitie,vreau sa mai stiu rasele de iepuri standard de reproducere industriala, cu costurile de achizitie aferente,va multumesc;C.A.
3. ionel bunea -- (26-May-2010)Am achizitionat iepuri de la dl Dascalu, are exemplare de exceptie.Ii doresc multa sanatate. Ionel bunea Vaslui
4. tomina -- (22-July-2010)as dori sa ma ocup de cresterea iepurilor de angora si am cateva lucruri de clarificat cum ar fi de exemplu daca mai exista in tara noastra unitati care prelucreaza lana de angora adica mohairul si unde ar fi?, se mananca iepurele de angora?, cate animale pot creste fara sa ma declar in ferma? si multe altele, astept o adresa de email sau lasati measj aici
5. samuel -- (6-August-2010)cate animale pot creste fara sa ma declar in ferma?
6. Costi -- (21-September-2010)samuel-teoretic atata timp cat vei creste si apoi vei comercializa este obligatoriu sa-ti faci o firma care sa fie autorizata pentru a desfasura astfel de activitate. Orice venit suplimentar trebuie declarat la financiar astfel poti fi acuzat de evaziune.Poti creste cate animale vrei pentru tine dar sa nu le comercializezi, si atunci nu trebuie sa declari ferma.
7. Cocai Alexandru Stefan -- (15-September-2012)Sunt interesat in deschiderea unei microferme de crestere a iepurilor de rasa industriala pentru comercializare... faptul este ca nu am nici cea mai vaga idee depsre cum as putea sa incep si daca am vreo garantie ca pot vinde atati iepuri cati si am putea produce...
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În spatele zvoniştilor se află samsarii

Ca la noi, la nimeni! Anul trecut, când producţiile agricole au fost mari, preţul rapiţei a fost de 1,45-1,5 lei/kg. În schimb, în vara aceasta, când seceta a lovit multe zone din ţară, iar producţiile au scăzut, preţul rapiţei a luat-o la vale.

„Preţul actual al rapiţei este de 1-1,03 lei/kg. Faţă de anul trecut, pierderea la hectar este de peste 120 lei, la o producţie de 3.000 kg/ha. Normal ar fi fost ca, la o producţie mai mică, preţul să fie mai mare“ – ne-a declarat ing. Viorel Nica, directorul general al Agrichim Movila, judeţul Ialomiţa.

Conform opiniei sale, cauza ar fi generată de intermediarii care cumpără cereale. Aceştia lansează pe piaţă zvonuri, cum că preţurile ar fi în scădere de la o zi la alta, iar ei oferă un preţ din ce în ce mai mic, urmărind un profit foarte mare, prin revânzare. Aceeaşi situaţie este aşteptată şi la alte culturi, în special la grâu, ceea ce va amplifica pierderile, micii fermieri fiind ameninţaţi chiar cu falimentul. Deja grâul se vinde cu numai 101 euro/t, sumă care nu acoperă cheltuielile.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
545

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-suceava-dispare-si-cercetarea-pomicol...

În Suceava dispare şi cercetarea pomicolă

Crearea de noi soiuri şi portaltoi pentru speciile pomicole cultivate în zonă, îmbunătăţirea tehnologiilor de înfiinţare şi de exploatare a plantaţiilor, producerea materialului săditor pomicol, iată câteva dintre obiectivele care au stat la baza activităţii cercetătorilor de la Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Fălticeni.

- O activitate, intervine domnul dr. ing. Gheorghe Lazăr (foto), directorul prestigioasei instituţii, care de-a lungul anilor ne-a făcut cunoscuţi în întreaga ţară şi peste hotare. Aş aminti că aici s-au creat 12 noi soiuri de măr şi un număr mare de soiuri de păr, prun, cireş, vişin. Din păcate, toate acestea sunt de domeniul trecutului pentru că acum, din cauza greutăţilor aproape insurmontabile pe care le întâmpinăm, ca de altfel întreaga cercetare agricolă românească, ne zbatem să supravieţuim.

Din 2.000 ha au mai rămas 400

- Sigur veţi invoca lipsa fondurilor necesare...
- În primul rând, faptul că din 970 ha, cât deţinea staţiunea în 1990, am rămas doar cu 100 ha. Trec peste faptul că nu o dată în procesul firesc de retrocedare a terenurilor către proprietarii de drept, comisiile comunale au împroprietărit şi oameni care nu aveau acte legale asupra terenurilor pe care le-au solicitat. Mulţi dintre cei care au intrat în posesia suprafeţelor de livadă le-au lăsat în paragină, astfel încât acum sute de hectare, cu producţii record altădată, au fost părăsite. De altfel, din cele circa patru mii de hectare de livadă care existau în bazinul pomicol Fălticeni, mai produc trei-patru sute de hectare.
- Există siguranţa că cele 100 ha vor rămâne staţiunii?
- Până acum nu au fost revendicate de nimeni, dar cum pământul aparţine statului, totul este posibil.

Spectrul falimentului

- Revenind la bani, îmi spuneaţi, domnule director, că un oaspete străin v-a întrebat cum vă descurcaţi.

– I-am explicat că trăim înglodaţi în datorii de la un an la altul, că preţurile pe care le primim pentru fructe sunt derizorii în condiţiile în care noi, dar şi întreaga agricultură românească, trebuie să facă faţă concurenţei neloiale a produselor venite de peste mări şi ţări.

Nu spun o noutate afirmând că preţurile din amonte cresc an de an, în timp ce noi primim pentru fructe preţuri tot mai mici. Un tractoraş de care avem nevoie costă circa un miliard de lei vechi. Până în ’95, când o duceam ceva mai bine, am reuşit să achiziţionăm câteva tractoare, în rest, întreaga bază materială de care dispunem e veche de 30-40 de ani. Cârpim, cum se spune, reparăm ca să ne putem face cât-decât treaba. Nu ne încălzim iarna, plătim salarii modeste ş.a.m.d.

- Şi pentru că aminteaţi de salarii...
- Dacă în 1991-1992 aveam 300 de salariaţi, acum numărul lor s-a redus la 30. Lucram cu nouă cercetători, iar

acum am rămas doar cu trei, între care eu, care trebuia să ies la pensie. În aceeaşi situaţie se află secretarul ştiinţific, iar din urmă – ca să spun aşa – se apropie celălalt coleg al nostru. Gândindu-mă la viitorul instituţiei, în 1993 am angajat 16 absolvenţi. În timp, toţi au plecat acolo unde se câştigă mai bine. Ultimul care ne-a părăsit în urmă cu aproximativ o lună este inginerul-şef.

- Ce ar trebui făcut, domnule director, pentru a mai păstra ceea ce a mai rămas?
- Ceea ce se întâmplă la noi este comun întregii cercetări din agricultura românească. Nu există o lege a cercetării, promisă de atâţia ani, nu avem o lege a pomiculturii şi cred că acesta este cel mai grav lucru. Cei care diriguiesc treburile ţării şi-au luat mâna de pe acest extrem de important domeniu.

Este nevoie acum, în ultimul ceas, să se acorde în sfârşit un sprijin consistent cercetării pentru că, să nu uităm, intrăm în competiţie cu instituţii similare din celelalte ţări ale UE. Cum vom putea face faţă acestei provocări şi, mai ales, cum vom putea valorifica potenţialul agricol al ţării, despre care vorbim atât, dacă cercetarea abia mai răsuflă?

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
615
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În templul de la marginea Bucureştilor

„Dalai Lama văcarilor“se roagă pentru salvarea zootehniei româneşti

La auzul numelui său, bunul simţ te îndeamnă să te ridici în picioare. Doctorul veterinar Mihai Petcu este pentru văcarii români ceea ce reprezintă Dalai Lama pentru budiştii tibetani. Cu deosebirea că el nu se supune orbeşte falşilor reformatori. Această ultimă trăsătură l-a transformat într-o figură legendară în rândurile veterinarilor şi zootehniştilor de astăzi.

Dintre cei 60 de manageri care au constituit în jurul Capitalei acea formidabilă centură zootehnică pentru aprovizionarea Bucureştiului cu lapte proaspăt, a mai rămas doar el. Preţul supravieţuirii a fost enorm, atât în plan economic cât şi uman. În 1990, ferma lui Petcu din Pantelimon reprezenta un unicat nu numai în România, ci în tot sud-estul Europei. Cu un management numai de el ştiut, doctorul Petcu a reuşit să asimileze noul în materie de zootehnie şi să producă cel mai sănătos lapte din România. Din nefericire, bucureştenii şi copiii lor nu se pot înfrupta din el.

Doctorul este obligat să-şi vândă marfa pe undeva prin ţinuturile Prahovei pentru că ea nu este pe moftul procesatorilor. „Ce părere aveţi despre o asemenea politică economică? – ne întreabă doctorul. Chiar nu realizaţi că indolenţa, seceta şi multe alte nenorociri care se abat asupra agriculturii ne duc spre foamete?“

Recunoaştem că preludiul de faţă este cam lung pentru o discuţie profesională despre zootehnie, căreia trebuie să-i faci faţă dacă ai curajul de a dialoga cu doctorul Petcu. Dar să revenim la ferma din Pantelimon şi să ascultăm pledoaria.

Ultimul mohican

– Domnule doctor, se zice că aţi fi ultimul mohican al zootehniei româneşti. Ferma dvs. era cândva centura de lapte a Capitalei. Ascultându-vă până acum, am înţeles valoarea dvs. profesională. Am dori totuşi să ne împărtăşiţi din tainele reuşitei…

– Agricultura este ca şi fundaţia unei case. Pe ea poţi să clădeşti viitorul unei naţiuni, viitorul copiilor noştri. Dragostea faţă de ţara mea m-a ajutat să realizez tot ce am acum.

În mod ironic, preţuirea guvernanţilor actuali pentru noi, agricultorii, nu există. Poate şi faptul că am fost conştient de această realitate cruntă m-a ajutat să izbutesc. În România, agricultorii sunt boii care muncesc. Alţii sunt caii care mănâncă.

Cei care conduc astăzi nu reuşesc să înţeleagă că, fără agricultură, lumea nu ar mai fi, nu am mai avea ce pune pe masă. Este dureros să aud că, în vremurile noastre, copiii nu recunosc o vacă sau o găină. Ne supunem singuri unei transformări care ne transpune într-o lume ireală. Din nefericire, lumea înţelege fenomenul de-abia după ce s-a produs. În felul acesta nu vom reuşi niciodată să progresăm, ba mai mult, avem toate şansele să supunem agricultura, cu bună ştiinţă, unui dezastru de proporţii. Nimeni nu mai îndreaptă faţa

spre agricultură

Vă intuim răspunsul, dar totuşi vă întrebăm: cum consideraţi relaţiile dintre fermieri şi instituţiile guvernamentale?

Pe vremea lui Ceauşescu am fost decorat cu Meritul Agricol. Este un simbol al preţuirii unui conducător de ţară faţă de noi, agricultorii. O preţuire de care nu m-am mai bucurat de atunci. După 1989 au mai venit demnitari în vizită la ferma mea. Însă, de la o vreme, sunt foarte scumpi la vedere. Am convingerea că le place mai mult aerul de la Bruxelles decât mirosul de siloz de la Pantelimon.

Astăzi nu mai calcă niciun demnitar pe aici. Cât despre implicarea instituţiilor de stat în dezvoltarea agriculturii, este precum nuca în perete. Prin forţele proprii ale organizaţiilor profesionale am reuşit să scoatem din legislaţie nişte prevederi aberante. Un procent mare din cei care deţin ferme de vaci pentru lapte nu dispun de sisteme de muls automatizate. Ne interesează mai mult să punem gresie şi faianţă în ferme decât să asigurăm puritatea laptelui care ajunge pe mesele copiilor. La noi este ca la nimeni.

Vrem să modernizăm fermele de animale, să le dăm un aspect estetic plăcut, dar nu ţinem seama de faptul că tehnologiile de exploatare a acestor animale sunt încă rudimentare.

Un aspect grav este cel al banilor. Este inadmisibil să cerem agricultorilor să răzbească prin forţe proprii. În Franţa, spre exemplu, dobânda la bănci este de 1,2%-2 %, iar la noi de 20%. Nu sunt adeptul subvenţiilor oferite de stat şi de Uniunea Europeană. Cel mai corect ar fi să putem lua credite cu dobândă mică, precum confraţii noştri europeni. Simplul fapt că supravieţuim ne face nişte eroi.

La români, vaca a scos sărăcia din casa omului. Astăzi…

– Domnule Petcu, se mai bucură vaca de preţuirea de odinioară?

– Cel mai concret exemplu pe care vi-l pot da este cel al unui hotel din Elveţia, o ţară care este mult peste nivelul nostru de civilizaţie. În fiecare dimineaţă, în faţa unei pensiuni montane de lux este adusă de către un ţăran o balegă de vacă. Raţionamentul porneşte de la cultul pentru animale, pe care proprietarul vrea să-l impună vizitatorilor săi. Un alt exemplu grăitor este cel al Canadei, ţară care a amenajat un spaţiu special pentru ca fiecare vizitator să poată face poze vacii câştigătoare în concursul naţional. În schimb, pe noi ne interesează mai mult picanteriile din aceste concursuri. Mărturisesc că mi-a fost jenă văzându-l pe fostul ministru Flutur difuzând lumii imaginea unei viţeluşe aparţinând unei rase arhaice.

– Auzindu-vă părerile despre guvernanţii actuali, am vrea să ne spuneţi câte ceva şi despre cum vă organizaţi dvs., cei din interiorul sectorului.

– Românii nu sunt organizaţi. Doar 5% din cei care au ferme de animale ajung să se asocieze. În Ungaria, ţăranii au fost inteligenţi şi nu au distrus fostele ferme comuniste. Din această cauză media de vaci pe o gospodărie românească este de doar 1,4, în timp ce la străini atinge 30, 40 media de vaci pe ţară.

– Cum stau lucrurile în ceea ce priveşte valorificarea producţiei?

– Producţia din fermă este vândută fabricii Ecolact Ploieşti. Preţul oferit este de 15 lei pe litru, dar acum, că a venit vara, mi-au oferit 12 lei. Tandemul acesta procesator-fermier este întotdeauna defavorabil celui din urmă. Iar importurile pe care aceştia le fac este adevărată sfidare.

În fapt, producţia internă poate acoperi aproape în întregime cererea existentă pe piaţă. Şi apoi vă întreb ce lapte este acela care are termen de garanţie 3 sau chiar 6 luni? În medie, de la o vacă din ferma mea se obţin 26 litri stas pe zi. Dar avem şi aproximativ 50 de vaci de la care se pot obţine şi 50 litri pe zi. În total avem 300 de vaci şi 200 de juninci.

Vaci cu o valoare genetică de excepţie

Am înţeles că la ferma dvs. se regăsesc cele mai valoroase animale din punct de vedere genetic.

Nucleul nostru de vaci Holstein este deosebit de valoros. El a fost importat în 1973, iar pentru a-i păstra valoarea am folosit pentru reproducere taurii testaţi, amelioratorii din aproape toată lumea, am făcut selecţia vacilor după producţia din primele 100 de zile şi le-am hrănit corespunzător. Din 1973 şi până acum am vândut 2.200 de juninci gestante, iar marea mândrie este că nimeni nu s-a plâns vreodată de animalele pe care le-au cumpărat de la mine. Adevărul este că am fost forţat să vând tot ce aveam mai bun, pentru că aveam mare nevoie de bani. Acum lucrurile se schimbă. Ceea ce păstrez în ferma mea face parte, cum s-ar spune, din tezaur, adică din nucleul care produce peste 50 de litri pe zi.

La noi, unii români cu alură occidentală sunt deranjaţi de mirosul acesta şi uită că produsele cele mai sănătoase provin chiar de la coada vacii. Din nefericire, în România animalul nu poate convieţui în armonie cu omul.

Iosif POP, Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
893
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În Timiş statul rămâne fără pământ: Cine şi cum îl fură? > REVISTA LUMEA SATULUI

În Timiş statul rămâne fără pământ: Cine şi cum îl fură?

În contextul în care fostul ministru al agriculturii, Ilie Sârbu, anunţa posibilitatea desfiinţării Agenţiei Domeniilor Statului şi trecerea terenurilor acesteia la primării, se presupune că situaţia patrimoniului ADS ar fi trebuit să fie clară, să existe acte cadastrale pentru toate terenurile deţinute, iar evidenţa suprafeţelor din proprietatea publică (care nu pot fi înstrăinate) şi din proprietatea privată a statului (care pot fi înstrăinate, folosite pentru retrocedări, de exemplu) ar fi trebuit să fie de asemenea una stabilită extrem de precis. Lucrurile nu stau nicicum aşa. Din raportările oficiale a reieşit de fiecare dată că importante suprafeţe de teren din proprietatea publică şi privată a statului apar şi dispar peste noapte.

Deputatul Valeriu Tabără denunţă haosul din evidenţă

Deputatul timişean Valeriu Tabără s-a interesat în ultimii ani de situaţia exactă a patrimoniului imobiliar al Agenţiilor Domeniilor Statului în vestul ţării, cerând, pe rând, miniştrilor agriculturii care s-au succedat în ultimii doi ani o situaţie clară a suprafeţelor pe care le mai are în administrare ADS în Timiş. La ultima interpelare pe acest subiect, făcută anul trecut, se preciza că în Timiş ar mai fi în administrarea ADS aproximativ 789 ha în domeniul public al statului şi 23.000 ha în domeniul privat al statului (care ar putea fi înstrăinate pentru retrocedări).

O evidenţă cel puţin comică după opinia parlamentarului, care a solicitat o nouă evidenţă, precizând că „datele furnizate de ADS sunt false. Domnia sa susţine că în judeţul Timiş sunt două unităţi publice de cercetare, respectiv învăţământ superior agricol, care fiecare în parte au în folosinţă peste 2.000 ha (în total peste 4.000 ha) şi atunci de ce comunică ADS doar 789,33 ha ca proprietate publică? „Am serioase îndoieli şi asupra suprafeţei de 23.041 ha proprietate privată a statului în judeţul Timiş. Dacă există această suprafaţă, de ce nu au fost satisfăcute cererile reieşite din legile proprietăţii?“, se întreabă Valeriu Tabără.

Ilie Sârbu tace şi face

A urmat deci o nouă interpelare pe acest subiect, adresată altui fost ministru al agriculturii, Ilie Sârbu. Rezultatul e şi de această dată surprinzător, sute de hectare din proprietatea publică a statului şi mii din cea privată dispărând din noua evidenţă. De data aceasta, Timişul mai are, în administrarea ADS, numai 371,2 ha în proprietatea publică a statului şi 19.074 ha în proprietatea privată a statului. Ce s-a întâmplat, între timp, cu peste 300 ha din domeniul public şi 4.000 ha din proprietatea privată? „E o tâmpenie şi un fals, după părerea mea. Se repetă aceeaşi greşeală – sunt cifre pe care nu le stăpânesc. Este încă o dovadă că în evidenţele ADS-ului este un haos total“, spune Valeriu Tabără.

Legal nu, practic, da

Se mai vehiculează, în acest context, şi ipoteza scoaterii unor terenuri din patrimoniul public al statului, care nu poate fi înstrăinat, spre patrimoniul privat, unde există posibilitatea introducerii acestui teren în circuitul retrocedărilor. Valeriu Tabără afirmă că, legal, nu există această posibilitate: „Ce s-a luat, s-a luat prin hotărâri de guvern de la Staţiunea de Pajişti Timişoara, de la Staţiunea de Cercetări Lovrin, şi de la Universitatea de Ştiinţe Agricole «Banatul». Dar mai există suficient teren în proprietatea publică a statului în Timiş, cu siguranţă, mai mult decât cele 371 ha de care vorbeşte Ministerul Agriculturii.“

Cine poate crede că într-un judeţ în care au existat atâtea exproprieri absolut legale, inclusiv din categoria celor ce fac obiectul unor sancţiuni internaţionale, proprietatea publică să dispară pur şi simplu? O anchetă funciară este absolut obligatorie, iar hoţii de pământ trebuie pedepsiţi în conformitate cu legile în vigoare.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
796

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În „Ţinutul Severinului“ fagul este frate bun cu omul

„Cea mai mare resursă de fag din toată ţara se află la noi în judeţ“, ne-a declarat Viorel Mone, şef Birou Fond Forestier la Direcţia Silvică Reşiţa, judeţul Caraş-Severin.

Pentru a înţelege acest lucru, ne-a prezentat câteva date edificatoare. În pădurile Romsilva – este vorba de păduri ale statului – fagul ocupă 57% din perimetrul silvic al Severinului, a cărei suprafaţă este de 319.572 de hectare, împărţite la 17 ocoale silvice.

În zonele înalte cresc răşinoasele, care au o pondere de aproximativ 12%, mai jos diverse specii tari (carpen, paltin, frasin etc.) – 14%, stejar – 12%, diverse specii moi (tei, plop etc.) – 5%.

Paza bună poate salva pădurea

– Domnule Mone, să începem cu ce e mai rău. Care este situaţia tăierilor ilegale?

– Pe raza judeţului Caraş-Severin, în general, nu se produc tăieri ilegale, în mod abuziv, aşa cum am văzut că se întâmplă în alte zone din ţară, nici în pădurile statului, nici în cele particulare. Procentul acestor tăieri este de sub 1%.

– Cum aţi reuşit?

– Am asigurat paza pădurilor cu personal silvic şi am beneficiat de sprijinul Poliţiei. Astfel am putut să prevenim prădarea pădurilor. Ar mai fi de spus că oamenii din Banat iubesc pădurile. Ei le păstrează, nu le distrug.

Incredibil: masa lemnoasă nu prea are căutare!

Dacă hoţii nu şi-au făcut de cap în judeţul Caraş-Severin, s-a ajuns la excedent de masă lemnoasă. Aproape în fiecare an se taie mai puţin cu aproximativ 200.000 de metri cubi, pentru că nu există agenţi economici interesaţi. Ca urmare, astăzi este disponibilă o cantitate cumulată de 2,061 de milioane de metri cubi, care ar putea să intre la tăiere oricând. Chiar şi în anul 2008 au fost planificaţi 900.000 mc, dar au fost exploataţi numai 700.000 mc.

„Că arborii rămân în picioare nu este o nenorocire. Însă, dacă pădurea devine prea bătrână, se degradează, oricât de bine ar fi îngrijită! De exemplu, fagul trebuie exploatat cel mult până la 120 de ani“, a afirmat Mone.

Programul anual de plantări, de 150-180 hectare, se realizează fără mari probleme.

Un unicat în Europa

Pe lângă recordurile naţionale, judeţul Caraş-Severin deţine şi un record în Uniunea Europeană: Parcul Naţional Izvoarele Nerei, care ocupă o suprafaţă de 5.028 ha, iar pădurile au vârsta de până la 300 de ani.

Tot acest judeţ are cele mai multe parcuri naţionale şi rezervaţii din ţară. În total, sunt trei parcuri naţionale şi un parc natural, a căror suprafaţă ajunge la 175.000 ha. Rezervaţiile însumează alte 31.000 ha.

Păduri seculare, a căror vârstă se apropie de 200 de ani, mai există în rezervaţiile de la Mehadia, Teregova, Herculane, Nera sau Bozovici.

Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
674
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

in-vrancea-padurile-statului-s-au-redus-...

În Vrancea, pădurile statului s-au redus cu peste 60% > REVISTA LUMEA SATULUI

În Vrancea, pădurile statului s-au redus cu peste 60%

În urma reducerii drastice a suprafeţelor de pădure, au fost desfiinţate şase din cele zece ocoale silvice existente în 1990. În schimb, s-au înfiinţat cinci ocoale private, pentru pădurile retrocedate.

„Reducerea fondului forestier a început încă din 1990, în urma aplicării primei legislaţii privind retrocedarea pădurilor către foştii proprietari. La începutul acelui an, administram o suprafaţă de 168,8 mii ha. Alte 15,8 mii ha erau la Ocolul Silvic Experimental Vidra care aparţinea de ICAS Bucureşti.

În urma reconstituirii dreptului de proprietate în baza Legii nr. 18/1991, suprafaţa totală a scăzut la 156,1 mii ha până în anul 2000. Ulterior, au apărut Legea nr. 1/2000 și Legea nr. 247/2005. Prin aplicarea acestor acte normative, suprafața a coborât la 89,7 mii ha în 2006. La ora actuală, statul mai deține numai 53,1 mii ha, dintre care păduri 52,6 mii ha (99,1%)“ – a declarat, pentru Lumea satului, Petrică Tudosă, directorul Direcției Silvice (DS) Vrancea, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva.

Domnia sa a menţionat că pădurile, inclusiv vegetaţia forestieră din afara fondului forestier, însumează 188,6 mii ha, reprezentând 39% din suprafaţa județului. Din acest punct de vedere, cu 0,48 ha de pădure pe cap de locuitor, Vrancea se situează pe locul al 12-lea în ţară.

Pe lângă suprafeţele statului, a afirmat Tudosă, DS Vrancea mai asigură servicii silvice, inclusiv pază, pe bază de contract, pentru aproximativ 20,6 mii ha. Acestea aparţin unor persoane fizice (17,7 mii ha), unităţi de cult şi învăţământ (0,3 mii ha) sau administrativ-teritoriale (1,8 mii ha).

Exploatare raţională

„Odată cu reducerea suprafeţelor de pădure, a scăzut foarte mult şi volumul exploatat. În 1990, recoltam anual 405,4 mii de metri cubi de masă lemnoasă, din pădurile proprietate publică a statului. Anul trecut, am atins 113,6 mii mc“ – a spus directorul DS Vrancea.

Conform datelor prezentate, pentru asigurarea continuității în exploatare, silvicultorii refac anual zonele în care s-au făcut tăieri de arbori. În semestrul întâi din 2011 s-au regenerat 160 ha, dintre care 118 ha pe cale naturală și 42 ha prin împăduriri integrale. Cele mai mari suprafețe au fost în ocoalele Focșani, Panciu Valea Caregnei și Soveja.

În această toamnă urmează alte 10 ha la OS Focșani. Astfel se va ajunge la 170 ha, față de programul inițial care prevedea 155 ha.

Structura fondului forestier pe specii este: răşinoase – 21% (molid, brad, pin) şi foioase – 79% (fag, cvericinee, diverse tari, diverse moi).

Puieţi din pepiniere proprii

Pentru realizarea împăduririlor integrale şi a completărilor, s-au utilizat peste 378.000 de puieţi. Aproximativ 94% din materialul săditor este asigurat din cele 52 de pepiniere proprii, dintre care trei permanente și 49 cantonale, care însumează 5.692 de ari. La această suprafaţă, se adaugă 27 ha de plantaje (plantație de arbori ameliorați, izolată de polenul străin, inferior și îngrijită intensiv în scopul obținerii de semințe ușor recoltabile) și 563 ha cu rezervații de semințe. DS Vrancea mai dispune, pentru producerea puieților în spaţii protejate, de trei solarii care numără 300 de metri pătrați.

„Noi avem preocupări majore şi pe linia producerii puieţilor ornamentali. În acest scop, folosim o seră de 120 mp și două solarii de 380 mp. Acum dispunem pentru vânzare de 50.000 de astfel de puieți, din 28 de specii de rășinoase și foioase. Totodată, pe 17 ha, producem pomi de Crăciun“ - a mai spus Tudosă.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
560
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În zonele ocrotite ale Bucegilor viaţa revine la normalitate > REVISTA LUMEA SATULUI

În zonele ocrotite ale Bucegilor viaţa revine la normalitate

• Interviu cu Oliviu Pop, directorul Parcului Naţional Piatra Craiului

- Care ar fi, să zicem, fascinaţia Parcului Naţional Piatra Craiului?

- Nu neapărat suprafaţa sa de 14.773 de hectare, cât peisajul mirific de floră şi faună din această zonă. În primul rând, Parcul se remarcă prin creasta montană calcaroasă, spectaculoasă, cea mai lungă de acest fel din ţară. Ea se întinde pe aproximativ 25 de kilometri în lungime şi se înalţă la peste 2.000 de metri. Este marcată de la un capăt la altul de un traseu turistic, care se află chiar pe creastă.

Parcul dispune şi de alte zone foarte bine conservate, aflate la poalele masivului, cum este zona la Prăpăstii. De fapt, nişte chei. În Prăpăstii trăiesc multe plante protejate prin lege.

Fauna este reprezentată de o adevărată bogăţie de animale, printre care şi jderul. Aici îşi duc traiul 120 de specii de păsări, printre care unele de pradă sau cocoşul de munte. Decorul este împânzit de cele peste 230 de specii de fluturi şi 1.300 de specii de plante, din care 53 sunt endemice.

- Se spune că Garofiţa Pietrei Craiului este unică în lume…

- Aşa este. Garofiţa Pietrei Craiului trăieşte numai în acest areal geografic al Terrei. De aceea ea constituie şi una dintre emblemele parcului. Nu şi singura. O a doua este capra neagră.

- Apropo, câte capre trăiesc aici?

- La ultima numărătoare au ieşit aproximativ 200 de exemplare. Din anul 2000, când Administraţia Parcului a făcut o evaluare la capră neagră, până în 2008 am constatat o creştere mare a efectivului, ca urmare a interzicerii vânătorii în parcurile naţionale. Dacă aţi merge dimineaţa devreme, în zona Prăpăstii, aţi putea vedea zeci de capre negre care vin şi se adapă la râu. O astfel de privelişte este unică!

Prădătorii nu mai au faţă umană

- Există şi prădători în Parc? Mă refer nu la oameni, ci la animale: la urs şi lup, ca să-i numesc doar pe aceştia.

- Populaţia carnivorelor mari este reprezentată doar de vreo zece urşi şi 12-15 lupi. Trebuie să menţionez că aceste animale preferă zonele din afara Parcului, unde găsesc mai multă hrană. Adevărul este că nu au condiţii.

- Prădătorii cei mai periculoşi vin dinspre specia umană: cum stau lucrurile în această zonă ocrotită?

- În prezent, tăierile ilegale nu mai există în Parcul Naţional Piatra Craiului. Practic, din 2003 nu se mai taie ilegal niciun copac.

Parcă am fi în Grecia sau Austria

- Am văzut multe case noi, vile construite în zonă…

- Construcţiile de agrement, să le numim aşa, constituie o problemă dificilă pentru noi. Pentru că unele apar chiar pe teritoriul parcului! Casele au autorizaţii, pentru că există două comune în interiorul parcului care dispun de teren intravilan. Ele decid asupra gospodăririi perimetrului funciar pe care-l deţin. Problema este că se construieşte haotic. Oamenii vin cu proiecte de arhitectură care reproduc case din Grecia sau Austria şi, astfel, se distruge specificul arhitectural al locului.

- Am văzut că şi dumneavoastră aveţi o construcţie nouă, în care funcţionează administraţia.

- Parcul a apărut în urma unui proiect finanţat de Fondul Global de Mediu, prin Banca Mondială. Scopul a fost crearea a trei modele diferite de arii protejate, care să poată fi replicate la nivel naţional. Unul este Piatra Craiului, iar celelalte, Parcul Naţional Vânători Neamţ şi Parcul Naţional Bucegi. O parte a finanţării a fost alocată infrastructurii. Aşa a apărut şi această nouă construcţie, numită Centru de vizitare, care cuprinde şi birourile Administraţiei. Clădirea mai dispune de o sală de conferinţe, spaţiu pentru un viitor muzeu, spaţii de cazare şi altele.

- Să presupunem că eu sunt un turist neinformat şi vreau să vizitez Parcul Naţional Piatra Craiului. Pot afla aici ce am voie să fac şi ce pot să văd?

- Sigur că da! Oricând veţi găsi aici pe cineva care vă va oferi pliante şi sfaturi utile, inclusiv restricţiile impuse de lege şi amenzile la care vă expuneţi.

A consemnat Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
712
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Inalt-Prea-Sfintia-Sa-Iustinian-Chira_I2...

Înalt Prea Sfinţia Sa Iustinian Chira,
Episcopul Maramureşului şi Sătmarului ne reaminteşte că Rădăcinile creştinătăţii se află în ortodoxie

Este noaptea Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, clipa în care cerul şi pământul se contopesc pentru a pogorî asupra suflării omeneşti cel mai de preţ dar divin. Din sfântul altar lumina învierii pleacă spre mântuirea sufletelor noastre. În toate colţurile ţării preoţii ne îndeamnă să venim să luăm lumină. În Maramureş, în Mănăstirea Rohia, cel mai de seamă păstor al sufletelor se roagă pentru binecuvântarea oamenilor, aşa cum o face de atâta vreme. Astăzi, în acest ceas sfânt, de pe scaunul Episcopiei Maramureşului şi Sătmarului, Înalt Prea Sfinţia Sa Iustinian Chira a transmis credincioşilor din ţara noastră şi din întreaga lume cel mai ales şi mai trainic mesaj „Hristos a înviat!“

Rugă pentru îndurare şi iertare

– Înalt Prea Sfinţia Voastră, ce urări aveţi pentru poporul român în acest ceas de mare sărbătoare?

–„Hristos a înviat!“ pentru toată suflarea creştinească din ţara noastră şi din lume. Acesta este salutul cel mai temeinic. Din Mănăstirea Rohia, care este maica sufletului meu, am înălţat rugi ca Dumnezeu să ne ajute să petrecem anul acesta Sfintele Sărbători de Paşti împreună, cu îmbunătăţiri în viaţa spirituală şi economică.

– Cum sărbătoresc maramureşenii Învierea Domnului nostru?

– Respectând rânduiala creştină întocmai după datina românească. Cu toate gândurile bune, cu pasca dusă în braţe la biserică, cu ouă roşii, cu mielul sacrificat. În Maramureş se păstrează rânduiala şi tradiţiile în toată frumuseţea lor. Mai ales pentru că toate acestea vin după sfântul post, sfânta spovedanie şi împărtăşanie. Numai după ce ne-am rugat lui Dumnezeu simţim cu adevărat bucuria Paştelui, atunci când ne-am pregătit sufleteşte pentru această sărbătoare.

Suntem un popor creştin model

În Maramureş oamenii au rămas cu sufletul sănătos şi sunt sigur că în toată ţara oamenii au credinţă. Suntem un popor creştin model, avem preoţi vrednici care împlinesc datoria, avem biserici vechi şi noi de mare frumuseţe. Cele vechi sunt frumoase şi sacre, iar cele noi parcă vor să le întreacă pe primele. Biserica română pare să ţină pasul cu vremurile bune ce vor veni.

– Alături de creştinii ortodocşi din Maramureş trăiesc greco-catolici şi romano-catolici. Cum convieţuiesc aceştia?

– Toate cultele şi confesiunile cresc din rădăcina credinţei ortodoxe, reprezentând ramurile ei. Unele sunt mai frumoase, altele mai serbede, dar toate luptă să-şi facă datoria. Nu trebuie să privim cu dispreţ spre oamenii ce au ales altă cale, ci cu smerenie. Trebuie să înţelegem că tot ce avem noi ne este dat de Dumnezeu, iar valorile care ne calăuzesc paşii prin viaţă nu sunt meritul nostru, ci tot al Tatălui Ceresc.

Înaintea ultimei confesiuni

– Învierea Domnului este o sărbătoare care ar trebui să ne amintească sacrificiul enorm din care am fost plămădiţi creştineşte. Mai înţeleg oamenii acest lucru?

– Fără urmă de îndoială. Asta pentru că pe toţi ne aşteaptă un mare păcat: moartea. Fără speranţa învierii, moartea ar fi înspăimântătoare. Dar trebuie să o privim mai degrabă ca pe momentul în care ne reîntoarcem la casa Tatălui nostru ceresc, la îngeri şi la Hristos, la părinţii şi prietenii care au plecat. Toţi se vor bucura şi vor spune: „Mort a fost şi a înviat“. Aşadar, viaţa noastră trece de la moarte la viaţă.

Privind cu smerenie spre Tatăl Ceresc

–Credeţi că mai are poporul român credinţa nestrămutată de altădată?

– Noaptea Învierii Domnului este cea mai temeinică mărturie că oamenii privesc cu smerenie spre Tatăl Ceresc. În această noapte sfântă, fiecare se îndreaptă spre biserică. Păgâni şi credincioşi laolaltă. În alte zile poate oamenii nu merg atât de des pe cât ar trebui la biserică, dar în această seară fiecare suflet se deschide în faţa acestui dar dumnezeiesc, lumina sfântă care prevesteşte Învierea. Copiii, tinerii, pe care uneori îi condamnăm pentru zburdălnicia lor, şi bătrânii, toţi se grăbesc spre milostivenia şi iubirea lui Dumnezeu şi a Fiului Său. Eu aştept cu emoţie noaptea Învierii, să văd oamenii domoliţi ca nişte miei sub mângâierea blajină a păstorului lor. Este un sentiment de neînchipuită bucurie să fiu alături de ei, să înconjurăm cu smerenie biserica, iar lumânările aprinse să vestească cea mai mare minune. După această rânduială creştină, oamenii se întorc la casele lor parcă vindecaţi de durerile sufleteşti, luminaţi şi fericiţi. Paştele este sărbătoarea fericirii tuturor.

Credinţa este aceeaşi

– S-a schimbat relaţia oamenilor cu Dumnezeu?

–Toate sunt la vremea lor. La aproape 90 de ani, pot spune că nu sunt timpurile de acum altfel decât în trecut. Şi acum ca şi atunci lucrurile merg după un plan al lui Dumnezeu. El poartă grija timpurilor şi a oamenilor şi toate sunt în mâna Lui. El are grijă ca pământul să rodească şi să ne dea pâinea cea de toate zilele. Toate sunt la locul lor, aşa că să nu disperăm şi să ne întărim credinţa. Atunci când suntem vrednici de binecuvântarea Lui, Dumnezeu ne binecuvântează, când greşim ne pedepseşte. Este asemeni relaţiei unui părinte cu copilul său, pe care fie îl binecuvântează, fie îl mustră. Asta ar trebui să facă un părinte bun şi asta este Dumnezeu pentru noi.

– Cum ne putem întări credinţa în aceste vremuri împovărate de greutatea păcatelor şi a deznădejdii?

– Credinţa este un lucru foarte important, înălţător, iar pentru a o întări trebuie să împlinim faptele ei: să postim, să ne rugăm şi să fim milostivi. Acestea sunt cele trei mari puteri fără de care credinţa ar pieri.

– Ce acte de milostivenie şi caritate împlineşte Biserica Ortodoxă în perioada Sfintelor Sărbători de Paşte?

– Biserica este la datorie tot timpul şi peste tot în ţară. Fiecare suflet rătăcit, fiecare mână întinsă găseşte alinare, chiar dacă Biserica Ortodoxă este una modestă. Nu avem bogăţiile bisericilor apusene, dar avem suflet mare şi multă credinţă în Dumnezeu.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
787
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Înălţarea Domnului

Înălţarea Domnului la Cer este, ca şi Paştele, fără o dată fixă în calendar, dar ea vine la 40 de zile de la Învierea Domnului Iisus Hristos. Odată cu Înălţarea, se sărbătoreşte şi Ziua Eroilor.

Eu sunt cu voi până la sfârşitul veacurilor

Mare praznic împărătesc de Înălţarea Domnului. Şi spunem şi noi, aşa cum spun pravilele bisericeşti, povestea Înălţării. De mai multe ori, de la Sfintele Paşti, Iisus s-a arătat apostolilor săi, vorbindu-le despre adevărul Învierii Sale. Apoi, la Înălţare, i-a încredinţat că El este cu adevărat, cerându-le să verifice cu toate simţurile lor că nu văd o nălucă.

„Şi, pe când vorbeau ei acestea, El a stat în mijlocul lor şi le-a zis: «Pace vouă». Iar ei, înspăimântându-se şi înfricoşându-se, credeau că văd duh. Şi Iisus le-a zis: «De ce sunteţi tulburaţi şi pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră? Vedeţi mâinile Mele şi picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiţi-Mă şi vedeţi, că duhul nu are carne şi oase, precum Mă vedeţi pe Mine că am.»

Şi zicând acestea, le-a arătat mâinile şi picioarele Sale. Iar ei încă necrezând de bucurie şi minunându-se, El le-a zis: «Aveţi aici ceva de mâncare?» Iar ei i-au dat o bucată de peşte fript şi dintr-un fagure de miere. Şi luând, a mâncat înaintea lor. Şi le-a zis: «Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în prooroci şi în psalmi.» Atunci le-a deschis mintea ca să priceapă Scripturile.

Şi le-a spus că aşa este scris şi aşa trebuie să pătimească Hristos şi aşa să învieze din morţi a treia zi. Şi să se propovăduiască în numele Său pocăinţa spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. «Voi sunteţi martorii acestora. Şi iată, Eu trimit peste voi făgăduinţa Tatălui Meu; voi însă şedeţi în cetate, până ce vă veţi îmbrăca cu putere de sus.» Şi i-a dus afară până spre Betania şi, ridicându-Şi mâinile, i-a binecuvântat. Şi pe când îi binecuvânta, S-a despărţit de ei şi S-a înălţat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Şi erau în toată vremea în templu, lăudând şi binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.“

Mărturii

Doi îngeri au fost de faţă, care au spus că Iisus va reveni în glorie printre muritori. Şi Domnul s-a înălţat la ceruri, întinzând mâinile peste apostolii săi, aceasta fiind ca o ultimă binecuvântare. Un nor, se spune, L-a ascuns de ochii lor pe Hristos. Este norul din care a vorbit Dumnezeu lui Moise pe Muntele Sinai, acela care a învăluit pe Iisus şi pe cei trei ucenici pe Muntele Tabor; dar şi norul pe care va veni Dumnezeu pentru mărirea Sa, ca să judece viii şi morţii la sfârşitul veacurilor. Dar cuvintele lui Iisus au rămas în urechile celorlalţi: „Eu sunt cu voi până la sfârşitul veacurilor“, asta, deşi, prin Înălţarea Sa, activitatea pământească a domnului nostru Iisus Hristos se termină aici.

După Înălţare, la doar zece zile, de Rusalii, Sfântul Duh va coborî pe pământ, ca mângâietor pentru apostoli şi pentru toată lumea. Prin pogorârea acestuia peste apostoli, ei au devenit îndrăzneţi şi pricepuţi în răspândirea cuvântului Evangheliei în toată lumea. Înălţarea Domnului întăreşte credinţa că Iisus va reveni, cum au spus îngerii. Semnificaţia Înălţării este că, înviind din morţi, Hristos şi-a început etapa de dumnezeire, un nou mod de viaţă pentru mântuirea noastră.
Nina Marcu
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
903
☐
Comentarii
☐
☐
1. Maneanu Varvara Magdalena -- (12-May-2010) La cele de mai sus adăugăm şi noi că la Muzeul Regiunii Porţilor de Fier piesa lunii la secţia A.Populară este una dedicată acestei mari sărbători creştine, (pop.Ispas)- o icoană de sec. XIX, numită local prăznicar, şcoală rusă , provenită de la Balta(MH.). Aceasta are în centru scena Invierii , iar în jur alte scene importante din viaţa Mântuitorului, intre care şi o variată a scenei Înălţării. Aşa că vizitaţi muzeul nostru!Pentru mâine de Inălţare :Hristos s-a înălţat! şi tot eu răspund Adevărat s-a înălţat!
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Inaltarea-Sfintei-Cruci_889.html

Înălţarea Sfintei Cruci

Nu putem fi creştini, nici nu putem vorbi despre Învierea Mântuitorului dacă nu vorbim, în egală măsură, şi despre cruce. O zi pe an, 14 septembrie, este închinată praznicului împărătesc al Înălţării Sfintei Cruci.

Povestea Crucii

Ea, Crucea, a apărut ca simbol al creştinismului în anul 312 după Hristos, când împăratul Constantin cel Mare a văzut pe cer, din voia Domnului, acest semn. Astfel, el i-a biruit pe duşmanii săi şi s-a convertit la creştinism. Mai apoi, mama sa, Elena, a fost trimisă la Ierusalim ca să caute crucea pe care a fost răstignit Iisus. Ea a găsit toate cele trei cruci din timpul răstignirii, adică şi pe ale tâlharilor, şi a avut privilegiul să o descopere pe cea a Mântuitorului, atingând o femeie moartă cu toate trei crucile.

Crucea sfântă a făcut ca moarta să se ridice din morţi şi să umble, să vorbească, să fie sănătoasă. În faţa minunii, împărăteasa şi suita ei s-au închinat Sfintei Cruci, iar poporul a slăvit-o, după ce patriarhul Ierusalimului a ridicat-o deasupra amvonului. De atunci, la fiecare 14 septembrie este sărbătorită Înălţarea Sfintei Cruci sau, cum spune poporul, Ziua Crucii.

Rugăciune

Crucea este unul dintre primele simboluri ale creştinismului, pe cruce fiind răstignit Hristos. Creştinii îşi mărturisesc credinţa în Sfânta Treime făcând semnul crucii pe piept şi rostind, mai ales în această zi, o rugăciune spre cinstire: „Bucură-te, Cruce purtătoare de viaţă, semnul cel nebiruit al creştinătăţii, uşa raiului, întărirea credincioşilor, zidul cel dimprejurul Bisericii prin care s-a pierdut şi a încetat blestemul, s-a înghiţit puterea morţii şi ne-am înălţat de pre pământ la cele cereşti; armă nebiruită împotriva demonilor, mărirea mucenicilor, podoaba cuvioşilor cu adevărat, limanul mântuirii, ceea ce dăruieşte lumii mare milă.“

Puterea busuiocului sfinţit

Calendarul popular consemnează Ziua Crucii, când se schimbă discret anotimpurile, şi sub denumirea de Cârstovul Viilor sau Ziua Şarpelui. Este momentul în care se crede că şerpii se retrag în hăurile de sub pământ, unde stau ascunşi până pe 17 martie, de Alexii. De Ziua Crucii se adună ultimele plante de leac de pe câmpuri, mai ales mătrăgună şi năvalnic, care se duc împreună cu busuiocul la biserică şi se aşază în jurul crucii, pentru a fi sfinţite de preot.

Ele se păstrează la icoane şi, se spune, sunt vindecătoare de boli şi aducătoare de dragoste. Busuiocul sfinţit de Ziua Crucii fereşte şi animalele de boli, le face fetelor părul frumos, feresc de trăsnete dezlănţuite.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
623

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Înaripate fără... aripi

Fie că vorbim despre gingaşele colibri sau despre vulturii cutezători, cuvântul prin care putem defini vieţuitoarele pământului este acelaşi: surprinzător. Adevărul este că animalele se deosebesc unele de altele şi prin aspectul aparte sau modul de viaţă.

Casuarul, urmaşul dinozaurilor?

Spre deosebire de alte înaripate, casuarii nu au fost privilegiaţi cu arta zborului, ducându-şi viaţa pe pământ. Aripile lor au fost supuse de-a lungul timpului unui regres puternic, având mai degrabă aspectul unor cioturi. Casuarii, păsările în intimitatea cărora vom încerca să intrăm, trăiesc în Australia şi fac parte din aceeaşi familie cu păsările emu, adică de talie înaltă. Datorită aspectului aparte, aceste vieţuitoare pot fi recunoscute cu uşurinţă. Înalte de până la un metru jumătate, cu o greutate de aproape 100 kg, casuarii arată oarecum ciudat din cauza „coifului“ format din oasele nazal şi frontal, acoperite în întregime de un strat cornos.

Făcând o paralelă între teoriile potrivit cărora păsările ar fi descendenţii dinozaurilor preistorici şi privind aceste păsări ai putea fi înclinat să crezi că această pasăre vine chiar din vremurile în care pământul era dominat de aceşti coloşi. Casuarul trăieşte retras, departe de civilizaţia umană. Preferă regiunea pădurilor tropicale, acolo unde găseşte tot ce are nevoie: fructe pentru a se hrăni şi condiţii optime pentru a depune ouăle. În cuplul casuarilor, responsabil de viitorul urmaşilor, implicit de clocirea ouălor, este masculul. Deşi este o pasăre care îşi duce viaţa într-o armonie pilduitoare, atunci când simte un pericol poate deveni un adversar redutabil. Chiar dacă a fost privat de şansa zborului şi implicit de o modalitate de a scăpa de prădători, casuarul a fost înzestrat cu o armă foarte periculoasă, mai exact o ţeapă lungă şi dreaptă, crescută ca urmare a modificării degetelor interioare.

Pasărea rinocer

Departe de a fi la fel de fioroase precum animalul al cărui nume îl poartă, păsările rinocer se deosebesc de celelalte surate înaripate nu doar prin aspectul lor aparte, ci şi prin felul de viaţă şi de perpetuare. Aceste păsări sunt întâlnite în general în sudul şi centrul Africii, în sudul Asiei şi pe Insulele Malaieze. Aspectul ciudat al păsărilor rinocer este conferit de ciocul puternic care prezintă foarte multe excrescenţe osoase, având diferite forme şi mărimi. Mai mult decât atât, pasărea rinocer prezintă unul sau două cornuri deasupra ciocului.

Păsările rinocer trăiesc în grupuri de până la zece păsări, iar dintre toate acestea, un singur cuplu depune ouă. Rolul principal în ritualul împerecherii îl are femela, care pentru a atrage atenţia masculului îşi umflă penele şi îi aduce tot felul de „daruri“, precum fructe, insecte sau broaşte. Cuibul păsărilor rinocer, făcut în scorbura unui copac, are şi el o particularitate aparte, şi anume faptul că femela este practic zidită în el. Acest proces de construire a cuibului începe odată cu depunerea ouălor, atunci când masculul începe zidirea femelei. Materialul folosit este pământul uscat şi saliva, care după câteva zile practic se cimentează. Între ea şi exteriorul cuibului

este lăsată nezidită o singură porţiune prin care aceasta va fi hrănită tot timpul cât va cloci.
Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
758
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Încă nu este târziu să însămânţăm morcovul de vară > REVISTA LUMEA SATULUI

Încă nu este târziu să însămânţăm morcovul de vară

Pasionaţi de cultura legumelor, mulţi dintre români caută permanent informaţii care să-i ajute în activitatea desfăşurată, accesând pagini de Inter-net sau citind lucrări de specia-litate. Acestora şi nu numai lor le recomandăm volumul „Cultura legumelor de vară-toamnă“, autori: prof.dr. Victor Popescu şi Angela Popescu. Pentru cei care nu se vor opri aici, dar care vor, într-un fel spus, o substanţă ceva mai concentrată, vom încerca să condensăm câteva informaţii legate de cultura de vară la morcov.

Cultura de vară se practică în scopul obţinerii de rădăcini bine maturate, de calitate superioară, pretabile la păstrarea în condiţii de depozitare, pentru asigurarea consumului pe timpul iernii şi a materiei prime pentru industrializare.

Morcovul de vară se poate cultiva în fermele legumicole, dar el este recomandat mai ales micilor grădinari.

Tehnologia de cultivare este asemănătoare în mare parte tehnologiei aplicate la culturile timpurii de morcov.

Soiurile recomandate

Calendaristic, culturile se înfiinţează începând cu data de 20 mai şi până la 10 iulie. Data semănatului este stabilită în funcţie de sortimentul de morcov utilizat şi de zona de cultură.

Soiurile recomandate: Berlanda F1, Chantenay Red Core, Estival, Fontana F1, Futuro F1, Karlena, Nantes 3 Tip Top, Nantes 3 Bantop, Nogales F1, Rekord, Triumf F1.

Schemele de semănat sunt aceleaşi ca la cultura timpurie, cu menţiunea că, la cultivarele tardive, mai viguroase, distanţa dintre plante pe rând va fi de 3-4 cm.

Particularităţi agrotehnice

Particularităţile tehnologiei aplicate culturii de vară a morcovului se pot nota punctual, astfel:

– cultura de vară se pretează în sistem de cultură succesivă, după specii cu o perioadă de vegetaţie scurtă (salată, ceapă verde, spanac, ridichi de lună etc.);

– în cazul în care după desfiinţarea culturii anterioare solul este uscat, înainte de arătură se aplică o udare de aprovizionare (800 mc/ha), după care se efectuează arătura cu plugul în agregat cu grapa stelată, la adâncimea de 20 cm;

– dacă la cultura anterioară, în toamnă sau primăvară, nu s-au aplicat îngrăşăminte minerale, acestea se vor aplica în dozele specificate la cultura timpu-rie, cu următoarea menţiune:

- se recomandă ca la ultima fertilizare să se aplice azotat de potasiu şi nu azotat de amoniu, în scopul asigurării unei bune maturări şi a reducerii riscului de îmbolnăvire a plantelor.

Sfaturi practice

Cultura de vară nu se poate practica pe terenurile fără posibilitatea de a fi udate.

Date fiind temperaturile ridicate (uneori peste 30°C) înregistrate în perioada calendaristică specifică culturii de vară, se recomandă ca, până la răsărirea plantelor, să se menţină umiditatea de răsărire prin norme mici de udări (se va evita formarea crustei). După răsărire şi până în faza de 4-6 frunze adevărate, irigarea este obligatorie.

În condiţii de secetă, se vor aplica 4-6 udări cu norme de udare de 250-300 mc/ha. În regiunile bogate în precipitaţii, numărul udărilor va fi redus.

În cazul utilizării cultivarelor semitârzii şi târzii, aplicând tehnologia de cultivare corect se pot realiza producţii de 65-80 t/ha.

Pentru asigurarea consumului din toamnă, recoltarea cultivarelor semitimpurii şi semitârzii poate începe din luna septembrie.

Rădăcinile depozitate pentru consum în timpul iernii se vor recolta cât mai târziu, în funcţie de evoluţia vremii (sfârşit de octombrie-noiembrie, înainte de înregistrarea temperaturilor negative).

Ing. drd. Cosmin Florea,
Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Legumicultură Buzău

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
4812

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Încă o rasă de cai la Beclean

Noii „locatari“ ai Hergheliei de la Beclean, judeţul Bistriţa-Năsăud, sunt cei 45 de cai din rasa Furioso North Star. Aceştia au fost aduşi recent de la Slatina, după ce iniţial au plecat spre Oltenia din Bonţida, judeţul Cluj. Din dorinţa de a-i aduce cât mai aproape de locurile unde s-au format, dar şi pentru a fi într-un climat asemănător celui de la Bonţida, s-a hotărât ca la Beclean să se crească de acum trei rase de cai: Semigreul românesc, Lipiţanul şi Furioso North Star.

Rafinament şi inteligenţă

Dacă ar fi să-i caracterizez pe aceşti „noi locatari“ de la Herghelia din Beclean, atunci ar trebui spus că sunt extrem de temperamentali, echilibraţi şi, în acelaşi timp, foarte rafinaţi. Lipiţanii, mai „vechii locatari“ de la Beclean, sunt, în schimb, blânzi, graţioşi, docili, inteligenţi şi energici, cu multă personalitate şi vioiciune. Nu degeaba mai sunt denumiţi de iubitorii cailor „balerinii“.

Din rândul lipiţanilor, negri la culoare se înţelege, au plecat de la Beclean 15 exemplare spre herghelia de la Sâmbăta din judeţul Braşov, cei rămaşi aici pe meleagurile someşene fiind în continuare un nucleu din care se vor selecta efective pentru valorificarea pe piaţă.

Printre puţinele Herghelii tradiţionale din Transilvania, cea de la Beclean se poate lăuda că este unică în Europa datorită chiar acestei rase. Lipiţanii sunt, de regulă, murgi sau roibi, însă la Beclean s-a reuşit ca, prin diferite împerecheri şi încrucişări între cai, să se obţină doar lipiţani de culoare neagră.

Averea hergheliei din Beclean

În prezent, la Beclean se cresc 256 de cai din rasele Lipiţan şi Semigreul românesc, dar şi 45 din rasa Furioso North Star. Caii de aici sunt foarte valoroşi, anul trecut, spre exemplu, doi armăsari cu rezultate bune la concursuri naţionale fiind vânduţi cu 70.000 de euro.

Caii, bogăţia cea mai de preţ

Întrebat dacă aceşti cai din rasa Furioso North Star se vor adapta la condiţiile de mediu existente la Beclean, Traian Lăpuşte, şeful hergheliei, a răspuns: „De fapt, această rasă de cai s-a format în România, aproape de noi, în judeţul vecin – Cluj, la Bonţida. De aici au fost duşi la Slatina, în Oltenia, iar acum, iată, i-am adus pe câţiva la Beclean unde, zic eu, există un climat identic cu cel în care s-au format. În plus, ne bazăm foarte mult pe experienţa oamenilor noştri care cunosc temperamentul fiecărei rase de cai. Specialiştii din Beclean s-au format în ani şi ani de activitate şi pentru noi caii sunt bogăţia cea mai de preţ. Nu e deloc uşoară munca noastră, dar e tare «faină». Îndrăgim caii şi cred că animalele simt acest lucru.“

Viorel GROSU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1217

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Încă un an cu importuri masive

România a importat, în perioada 1 ianuarie – 31 octombrie 2008, produse agroalimentare, băuturi şi tutun în valoare de 11.082,141 milioane lei, dar valoarea exporturilor însumează doar 4.765,185 milioane lei. Rezultă o diferenţă negativă de 6.316,956 milioane lei, conform Institutului Naţional de Statistică (INS). Cam ruşinos pentru o ţară care se vrea a doua sau a treia putere agricolă a Europei!

La nivel naţional, în perioada menţionată exporturile totale de mărfuri au fost de 105.893,4 milioane lei, iar importurile totale au reprezentat 175.907,3 milioane lei. Ponderi importante în structura exporturilor şi importurilor sunt deţinute de următoarele grupe de produse: combustibili minerali, lubrifianţi şi materiale conexe, maşini şi echipamente de transport (35,1% la export, respectiv 35,8% la import) şi alte produse manufacturate (38,4% la export şi respectiv 30,9% la import).

Comparativ cu perioada 1 ianuarie – 31 octombrie 2007, exporturile au crescut cu 30,9% la valori exprimate în lei (18,6% la valori exprimate în euro), iar importurile au crescut cu 27,6% la valori exprimate în lei (15,5% la valori exprimate în euro). Aşadar, dinamica exporturilor de bunuri a devansat dinamica importurilor de bunuri, continuând trendul pe care s-a înscris începând din luna decembrie 2007.

Menţionăm că deficitul comercial FOB-CIF, în perioada 1 ianuarie – 31 octombrie 2008, a fost de 70.013,9 milioane lei, cu 13.009,5 milioane lei mai mare decât în aceeaşi perioadă din 2007.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
589

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865

INCDBNA a trecut Carpaţii

„Proiectul care se încheie acum a urmărit transferul tehnologic şi popularizarea produselor noastre în Euroregiunea Centru, unde eram mai puţin cunoscuţi. Grupurile ţintă au fost fermierii mici şi mijlocii, precum şi proprietarii de animale de fermă, care nu sunt de specialitate", a declarat dr. ing. Cătălin Dragomir, director ştiinţific al Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală.

Declaraţia, făcută în cadrul unei conferinţe de presă, a constituit un preambul la încheierea implementării Proiectului „Plan de promovare a produselor şi serviciilor INCDBNA", cofinanţat de Uniunea Europeană, prin Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR). Proiectul s-a înscris în Programul Operaţional Sectorial, Axa prioritară 2 - Creşterea competitivităţii economice prin cercetare-dezvoltare.

De-a lungul a nouă luni de derulare, au fost organizate şapte workshop-uri în Alba, Argeş, Sibiu, Braşov, Mureş, Covasna şi Harghita, la care au participat medici veterinari şi crescători de animale. În aceleaşi judeţe s-a făcut şi Studiul de piaţă.

Strategia de dezvoltare şi marketing

Dr. ing. Elena Ghiţă, secretar ştiinţific al INCDBNA, manager de proiect, a prezentat rezultatele proiectului. „Obiectivul nostru a fost realizarea unui plan strategic de dezvoltare, promovare şi marketing, pentru toate produsele oferite pieţei de portofoliul INCDBNA, care reprezintă rezultatul proiectelor de cercetare anterioare, în vederea penetrării pieţei interne, în zonele care nu sunt acoperite ca distribuţie". Domnia sa a mai spus că valoarea totală a lucrării a fost de 400.000 de lei.

Erată: Dintr-o eroare de comunicare, doamna Ioana Nicolae nu este directorul Institutului de Cercetări Zootehnice din Corbeanca, domnia sa îndeplinind funcţia de director al Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Creşterea Bovinelor din Baloteşti.

La sfat pentru 2014

În decorul deopotrivă rustic şi elegant al pensiunii Mogan Nicolae din Moeciu de Jos, a avut loc recent şedinţa ordinară a Adunării Generale din cadrul Federaţiei Oierilor de Munte din România (FOM). Evenimentul a reunit peste 40 delegaţi ai asociaţiilor componente a FOM, dar şi o serie de invitaţi precum dr. ing. Tiberiu Ştef, directorul AGROM - RO Mureş - Centru de instruire în agricultură, dr. ing. Alexandru Szabo, consultant în probleme de agricultură ecologică, dr. ing. Teodor Maruşca, director general al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Pajişti Braşov.

Preşedintele Federaţiei Oierilor de Munte din România, ing. Petru Eugen Gonţea, a declarat că obiectivul prioritar al şedinţei ordinare a Adunării Generale a fost acela de a-i pregăti pe membrii organizaţiei în perspectiva trecerii la Politica Agricolă Comună începând cu anul 2014.

Oieritul, meserie cu acte

Unul dintre cele mai interesante puncte de pe ordinea de zi şi care a suscitat vii dezbateri l-a constituit cel referitor la standardizarea celor patru categorii profesionale din domeniul oieritului. Acestea au fost incluse în Clasificarea Ocupaţiilor din România sub denumirea de oier montan, crescător de oi montan, baci montan şi cioban montan. Astfel, referindu-se la acest subiect, dr. ing. Teodor Maruşca a salutat, în alocuţiunea sa, strădaniile FOM orientate în această direcţie, subliniind totodată rolul structurilor asociative montane în exploatarea resurselor din zona montană.

„Publicarea în Monitorul Oficial din 12 ianuarie a.c. ridică această meserie la nivelul celei din Uniunea Europeană, înlăturând astfel şi aspectul peiorativ. A fost o adunare de o ţinută corespunzătoare, cu discuţii principiale, ce au prilejuit schimbul de idei între oierii din Argeş şi Mureş, precum şi între cei din Bistriţa şi Braşov“, a subliniat Vasile Turculeţ, secretarul general al FOM.

Un nou membru FOM

Stabilirea cuantumului cotizaţiilor pentru anul 2011 pentru cele trei categorii de asociaţii: judeţene, zonale şi locale, precum şi depunerea adeziunii de către o asociaţie locală din judeţul Argeş au precedat concluziilor desprinse pe final de către organizatori.

Potrivit reprezentanţilor FOM:

- oieritul montan are cele mai mari şanse pentru a realiza produse ecologice specifice oieritului;
- cu specia de ovine se va putea valorifica cel mai bine uriaşul potenţial floristic montan;
- reprezentând o ocupaţie emblematică pentru zona montană din România, oieritul din acest areal va contribui în mod hotărâtor la perpetuarea localităţilor de munte, propuse pentru desfiinţare în regimul comunist, cu efecte catastrofale.

Referindu-se la evenimentul desfăşurat recent la Moeciu de Jos, Petru Eugen Gonţea, preşedinte al FOM, subliniază că întrunirea a avut ca scop primordial pregătirea oierilor pentru anul 2014. „Toţi invitaţii au remarcat standardul înalt al discuţiilor. Am urmărit în principal să-i informăm pe membrii noştri ce presupune trecerea în 2014 la Politica Agricolă Comună, fapt pe care-l vom face constant de acum încolo.“

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
758
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

incep-confiscarile_778.html

Încep confiscările > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎncep confiscările

În urma discuţiilor purtate cu procesatorii, Ilie Sârbu, ministrul Agriculturii, a aflat că piaţa neagră a cerealelor ar fi ajuns la 75%, ca de altfel şi piaţa ilicită a cărnii. Din acest motiv, Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR) a propus, iar Guvernul a adoptat recent o ordonanţă de urgenţă care urmăreşte eradicarea comerţului ilegal cu cereale. Controalele au loc în apropierea loturilor de pe care se recoltează cerealele, în apropierea depozitelor şi pe oricare categorie de drumuri.

Actul normativ prevede că transportul în scop comercial al cerealelor sau al produselor de panificaţie neînsoţite de documentele prevăzute de lege, care să ateste provenienţa licită a acestora, se sancţionează cu amendă de la 3.000 la 5.000 de lei, confiscarea mărfii şi a mijlocului de transport utilizat în acest scop. Bunurile confiscate vor fi depozitate şi apoi valorificate.

„Noii ordonanţe nu i se supun numai cerealele, ci şi cafeaua şi tutunul, produsele accizate în general. Dacă nu vor avea acte în regulă, atunci se confiscă atât marfa, cât şi mijlocul de transport. Intenţia Guvernului a fost de a aplica o măsură mult mai severă. Înainte de apariţia acestei ordonanţe de urgenţă, procedurile erau însă mult prea greoaie. Până se constata fapta penală, până se ajungea în instanţă şi se judeca, se pierdea foarte mult timp, chiar ani de zile. Acum problema se rezolvă pe loc“, a declarat Ilie Sârbu.

Pândari la drumul mare

În cazul cerealelor, controlul asupra mijloacelor de transport se efectuează de către echipe mixte, alcătuite din poliţişti şi reprezentanţi ai Ministerului Finanţelor şi ai MAPDR. Aceleaşi echipe mixte vor face constatarea contravenţiilor şi vor aplica sancţiuni.

Sumele rezultate din valorificarea bunurilor confiscate şi din aplicarea sancţiunilor devin venituri la bugetul de stat, iar din acestea se reţine o cotă de 15%, care se constituie într-un fond de premiere, la dispoziţia ministrului Administraţiei şi Internelor şi ministrului Finanţelor, în cote egale.

Guvernul consideră că elaborarea acestui act normativ este determinată de faptul că, în practică, s-a constatat o amplificare a activităţilor comerciale ilicite, în care sunt implicaţi operatori economici, care se ocupă de comercializarea şi transportul unor produse accizabile, cereale şi produse procesate din cereale.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
740

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Încep să se desfacă verigile lanţului trofic

Africa este unul dintre cele mai bogate continente în frumuseţi naturale. Cu o diversitate de vieţuitoare şi plante, acest colţ de pământ nu are cum să nu te fascineze. Însă printre aceste bogăţii naturale îşi duce viaţa poate cea mai săracă civilizaţie din lume. Lipsiţi de lucruri elementare necesare unui om obişnuit, cea mai mare parte a africanilor este nevoită să poarte zi de zi o luptă cu sărăcia lucie. Împinşi de neajunsuri, au început să exploateze la maximum fiecare resursă naturală. Aşa se face că multe dintre frumuseţile exotice ale Africii au început să fie sortite dispariţiei. Încet, dar sigur circuitul vieţii în natură a început să fie întrerupt. Pentru a-şi asigura pâinea de pe o zi pe alta, oamenii de aici au fost nevoiţi să recurgă la tot felul de soluţii, unele mai mult sau mai puţin ortodoxe.

Braconajul, un fenomen greu de stopat

Una dintre cele mai grave probleme ale Africii în momentul de faţă, exceptându-le pe cele de ordin economic, este braconajul şi dezvoltarea unei pieţe la negru cu animale exotice sau carne destinată celor mai excentrici oamenii ai lumii. Acest flagel s-a dezvoltat considerabil în ultimii 20 de ani. În momentul de faţă, în Africa sunt foarte multe specii de animale pe cale de dispariţie. Printre acestea se află un număr important de specii de primate, antilope, elefanţi, porci sălbatici, hipopotami, bivoli. Lista animalelor supuse unui masiv proces de extincţie este înfricoşător de lungă, semn că din lanţul trofic al pământului se desprind tot mai multe verigi. Îngrijoraţi de evoluţia sorţii acestor animale, militanţii pentru supravieţuirea lor fac eforturi enorme pentru a le scăpa din bătaia puştii braconierilor.

O luptă inegală

Sunt atât de implicaţi încât au găsit soluţii care, la prima vedere, par absurde. Rinocerul negru, un animal masiv, impunător, de care omul ar trebui să se teamă, astăzi are nevoie să fie păzit pentru a nu fi secerat de gloanţele traficanţilor de fildeş şi carne. Lucru care se şi întâmplă atunci când resursele materiale ale organizaţiilor de protecţie a animalelor dispun de banii necesari. În pofida tuturor eforturilor, paznicii rezervaţiilor sunt cu mult în urma braconierilor. În lipsa unor mijloace corespunzătoare de pază, în această luptă cei care pierd sunt de multe ori paznicii, însă tributul înfrângerii este plătit de întreaga omenire.

Foarte grav este că fenomenul este alimentat cu banii unora dintre cei mai bogaţi oameni ai lumii. Toate aceste animale exotice dezrădăcinate de habitatul lor ajung să fie folosite pe post de animale de companie sau ajung în farfuriile gurmanzilor excentrici. Împinşi de sărăcia lucie în care trăiesc, africanii devin, practic, nişte servili ai nevoilor neobişnuite ale occidentalilor, fără să fie poate conştienţi de răul iremediabil pe care îl fac nu doar locului unde trăiesc, ci întregii planete.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:

616

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

incepe-plata-sprijinului-pentru-agricult...

Imprimati articolulÎncepe plata sprijinului pentru agricultori

În perioada 2011-2012, producătorii agricoli vor beneficia de acordarea unor ajutoare de stat în valoare totală de aproximativ 200 milioane de euro (779,359 milioane de lei), prevede o nouă hotărâre de guvern, aprobată recent de Executiv. Cea mai mare parte a banilor, 380,99 milioane de lei, va avea ca destinaţie achiziţionarea motorinei utilizate în agricultură. Crescătorii de păsări şi porcine vor primi 350 milioane de lei pentru bunăstarea şi protecţia animalelor. Pentru activităţile de ecarisaj s-a alocat suma de 5,815 milioane de lei. Sprijinul financiar include, de asemenea, ajutoare de 42,54 milioane de lei, pentru plata primelor de asigurare. Plăţile se derulează începând cu data de 16 octombrie 2011 şi până în decembrie 2012, în funcţie de categoria producătorilor agricoli beneficiari.

Tot din 16 octombrie va fi acordat şi un avans în valoare de 42 de euro/ha din banii europeni reprezentând sprijinul pe suprafaţă. Diferenţa de 130 de euro/ha (până la 172 de euro/ha) va fi achitată începând cu luna decembrie din acest an. Totalul avansului se ridică la 400 milioane de euro, iar totalul sumei care va fi plătită sub forma plăţilor directe este de 900 milioane de euro, mai mult cu 200 milioane de euro faţă de anul 2010, la care se adaugă 500 milioane de euro din fonduri naţionale. Suprafaţa pentru care se acordă aceste plăţi este de 9,4 milioane ha, urmând ca 1,08 milioane de agricultori să beneficieze de acest sprijin. Vor mai fi acordate şi unele forme de sprijin pe Axa II pentru zonele de munte, zonele defavorizate şi măsuri de agromediu în valoare de 420 milioane de euro. Din această sumă, 82% (340 milioane de euro) reprezintă fonduri europene, iar 18% (80 milioane de euro), cofinanţarea naţională.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
868

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Începutul asigurărilor agricole în România > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎnceputul asigurărilor agricole în România
Scurt istoric

Forme de asigurări agricole au existat şi înaintea instaurării regimului comunist. Acestea erau concentrate mai mult în Transilvania, urmând modelul occidental, orientându-se în mod special pe asigurarea animalelor. Existau mai multe societăţi care răspundeau intereselor unor comunităţi locale.

De asemenea, erau instituţii care funcţionau pe bază de mutualitate, dar singura societate cu adevărat importantă era ADAS (actuala ASIROM). Agricultura era structurată în două mari sectoare: agricultura cooperatistă, care deţinea cea mai mare pondere din suprafeţe, şi agricultura de stat, care avea în administrare până în 2 milioane ha.

Existau două sisteme diferite de protecţie a producătorilor agricoli. ADAS se ocupa de asigurarea CAP-urilor, percepând prime modice, dar cu condiţii de asigurare bine structurate, inspirate din Occident. Pentru întreprinderile agricole de stat nu existau asigurări. Instituţia care gestiona despăgubirile era Departamentul de Stat al Agriculturii, din subordinea Ministerului Agriculturii.

Conform legislaţiei, în fiecare an se preleva o cotă din profiturile întreprinderilor agricole de stat din care se făceau despăgubirile. Sistemul nu era echitabil şi a dus la nemulţumirea mai multor IAS-uri, din mai multe motive: nu toate IAS-urile aveau profit, dar fondurile se distribuiau tuturor şi chiar a fost propusă modificarea legislaţiei.

După 1989, ADAS s-a împărţit în trei: ASIROM, ASTRA şi CAROM, dar domeniul a fost oarecum trecut cu vederea. Prima societate cu adevărat specializată în acest domeniu a fost AGRAS, înfiinţată în septembrie 1992 cu capital obţinut de la patru foste IAS-uri: Huşi, Valea Călugărească, Jidvei şi Smârdan.

Un avantaj a fost acela că trei dintre ele proveneau din domeniul viticol. După aceasta, compania a obţinut de la Institutul Meteorologic o estimare a riscurilor pe o perioadă de 100 de ani, pentru fiecare risc în parte, care au fost completate ulterior cu statisticile Ministerului Agriculturii privind evenimentele meteorologice şi daunele suportate pe o perioadă de 25 de ani.

Primii clienţi ai asigurărilor agricole din România erau tot fostele IAS-uri, deoarece era foarte dificil de ajuns la producătorii individuali. Din păcate, şi la această oră, tot pe fondul fostelor IAS-uri, aproximativ 2 milioane ha, se încheie cea mai mare parte din asigurările agricole.

Începând cu 2002, s-a conceput un sistem care să fie foarte uşor de implementat şi de înţeles pentru producătorii individuali, care, până în 2004, a început să funcţioneze. Producătorii mai mari nu aveau încă o cultură a asigurărilor foarte dezvoltată, fapt ce a îngreunat dezvoltarea pe acest segment şi s-a ajuns la o situaţie de scădere nefondată a primelor de asigurare, cu toate că rata daunei a ajuns în prezent la peste 100%.

România, în faţa schimbărilor climatice

În ţara noastră au existat schimbări climatice în ceea ce priveşte seceta, stare care s-a acutizat în ultima perioadă, dar în ceea ce priveşte grindina situaţia s-a încadrat în limitele normale. Adică, au existat şi în trecut cazuri când peste 30 de judeţe ale ţării au fost afectate de grindină, urmate de ani fără evenimente. Se poate spune că, din punctul de vedere al riscurilor obişnuite, situaţia nu s-a schimbat semnificativ.

Popularizarea asigurărilor agricole

Există două categorii de soluţii: unele care ţin de societăţile de asigurări şi altele care depind de autorităţile de reglementare în domeniu, aici fiind vorba de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor şi de Ministerul Agriculturii. „Trebuie revizuită şi îmbunătăţită legislaţia în domeniul asigurărilor în general şi alocat un capitol special acestui segment pentru că are un caracter propriu, la care să se întocmească o subdiviziune nomenclator pentru a clarifica aspectele specifice.

Gestionarea rezervelor trebuie să ţină seama de sezonalitatea acestor asigurări. Un pas important este înfiinţarea, la iniţiativa Ministerului Agriculturii, împreună cu cei interesaţi, a unei societăţi de asigurare mutuală. Ministerul are instrumentele necesare promovării acestui tip de societate atât către producători cât şi către companiile interesate. Societatea de Asigurări Mutuale este înfiinţată pe principiile Codului Civil, fiind o societate non-profit. Conform modelului de legislaţie francez, o astfel de societate are ca rezultat un excedent, şi nu un profit. Cei care se asigură pot fi şi asiguratorii, ei controlând activitatea societăţii şi redistribuindu-şi excedentul. Toate părţile implicate au drepturi egale în adunările generale.

La societăţile pe acţiuni, acţionarul sau acţionarii majoritari îşi impun propriile politici spre a obţine profit, acest fapt fiind, la un moment dat, în detrimentul asiguraţilor. Din acest punct de vedere, societatea mutuală este ferită de astfel de pericole. Totuşi, aceste societăţi sunt obligate să aibă un fond de rezervă cu care să garanteze despăgubirile“, a explicat Maura KLASSEK, fost director General al AGRAS.

Reglementarea legislativă pentru asigurările agricole

Cadrul legal îl reprezintă Legea nr. 381 privind acordarea de despăgubiri pentru riscuri catastrofale. Legea a fost iniţiată în 1994 după modelul legislativ italian, dar a fost adoptată în 2002 într-o altă formă decât cea iniţială, dar, din păcate, nu s-a pus în aplicare mai devreme.

Acest lucru a fost în detrimentul societăţilor de asigurare, deoarece, în 2003, au existat mari întârzieri în plata despăgubirilor către producători şi alte întârzieri în decontările cu societăţile de profil pentru primele de asigurare. Procesele de producţie s-au reluat cu întârziere, fapt pentru care au fost învinuite societăţile de asigurare. În lege existau două principii de funcţionare: pentru riscuri catastrofale şi pentru riscuri obişnuite. „Cu toate acestea, există multe exprimări confuze care trebuie rectificate. De asemenea, ar trebui să fie menţinut principiul subvenţionării deoarece este o practică obişnuită în toate ţările cu un sistem de asigurări dezvoltat pentru că mulţi producători nu au posibilitatea de a plăti primele“, a subliniat Maura Klassek.

Există şi o prevedere legată de colaborarea ministerului cu Agenţia Naţională de Meteorologie şi Hidrologie care ar trebui să fie detaliată, astfel încât, pe baza monitorizării riscului, companiile de asigurare să poată practica o politică de primă corectă şi echitabilă atât pentru ele, cât şi pentru asiguraţi. Prima era subvenţionată de către Ministerul Agriculturii, dar aceste subvenţii veneau târziu, afectând bugetul societăţilor, dar în 2007 acestea nu s-au mai acordat.

De asemenea, pentru a se evita eventualele neînţelegeri ar trebui păstrată, în cadrul primăriilor, o evidenţă a pagubelor plătite, deoarece au existat situaţii când unii proprietari nu au fost despăgubiţi sau producătorii mai mari au fost favorizaţi.

Când ne referim la riscuri obişnuite, vorbim despre acele evenimente care acţionează pe arii restrânse şi care au o distribuţie aleatorie şi imprevizibilă. Pentru ca asiguraţii să fie despăgubiţi, aceştia trebuiau să demonstreze că au încheiat o poliţă la un asigurator agreat de Ministerul Agriculturii, care să cuprindă riscurile asigurate. Constatarea se făcea de către reprezentantul legal al ministerului împreună cu inspectorul de daune al societăţii la care era încheiată poliţa.

Mihai CRĂCEA, Editor, Publicaţiile XPRIMM

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
1983

Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

inceputul-nefericit-al-unei-domnii_1161....

Începutul nefericit al unei domnii

Odată cu fuga lui Carol al II-lea se încheiase o etapă din istoria atât de zbuciumată a ţării. Zilele care au premers abdicării lui Carol au pus la grea încercare siguranţa Marelui Voievod de Alba-Iulia. Se ştie, Palatul a fost asediat de manifestanţi şi ex-regele Carol notează cu emoţie în memoriile sale că l-a găsit pe tânărul Mihai cu pistolul în mână, gata să-şi apere tatăl.

Pe 6 septembrie 1940, voievodul Mihai (foto) a depus jurământul de Rege al României. Conform Constituţiei din 1923, regele trebuia să depună jurământul în faţa camerelor reunite ale Parlamentului cu următorul conţinut: „Jur a păzi Constituţia şi legile poporului român, a menţine drepturile lui naţionale şi integritatea teritorului". Dar Parlamentul nu mai exista şi ultima parte a jurământului cu „integritatea teritoriului" era un nonsens, în condiţiile în care o treime din teritoriul ţării încăpuse pe mâini străine; noul rege a depus un jurământ improvizat doar în faţa patriarhului, preşedintelui Curţii de Casaţie D.G. Lupu şi generalului Antonescu.

Pornind de la concepţia sa privind starea unui rege constituţional, care se situează deasupra partidelor şi luptelor politice, generalul Antonescu l-a ţinut pe tânărul moharh în afara frământărilor politice, nepermiţându-i niciun contact, nicio iniţiativă personală, mai exact, transformându-l într-un rege lipsit de orice putere, incapabil de orice acţiune. Acest lucru a continuat şi odată cu intrarea României în război, Antonescu asumându-şi conducerea operaţiilor, numirea comandanţilor, în condiţiile în care prin lege Regele era „capul oştirii".

Prezent la ceremonie, Mihail Manoilescu povesteşte. „Voievodul a apărut obosit, trist, cu capul plecat. A rostit formula jurământului, a sărutat crucea şi a semnat. Apoi, cu aceeaşi figură palidă, obosită şi înfiorător de tristă, mi-a dat mâna mie, generalului, miniştrilor, apoi demnitarilor Palatului şi sfârşind cu paraclisierii care însoţeau pe patriarh.

După depunerea jurământului, generalul Antonescu a spus vorbele, desigur, care vor rămâne celebre: „Dumnezeu să ajute Ţării, Majestăţii Voastre şi Mie!"

„Produs al unei lovituri de stat, la care tânărul rege nu a avut nicio contribuţie, domnia lui Mihai I, consemnează Alex Mihai Stoenescu, s-a situat sub semnul improvizaţiei şi a unei limitări vizibile chiar şi a simbolului pe care îl reprezenta Monarhia."

Prea tânăr şi prea timid

De fapt, în spatele guvernului agitat – să nu uităm se proclamase „statul legionar" – Regele Mihai, adolescent timid, era ca şi inexistent.

Ţinându-l departe de „lumea dezlănţuită", Antonescu îşi justifică această comportare spunând: „Dacă războiul se va pierde, eu, ca unul ce mi-am asumat toată răspunderea, voi suporta toate consecinţele, iar monarhia nu va avea nicio vină. Eu voi pleca de la putere şi Regele va fi liber să aleagă soluţia pe care o va socoti ca fiind cea mai puţin rea pentru ţară; sacrificiul meu va salva astfel prestigiul monarhic. Dacă războiul se va câştiga, gloria va reveni ţării şi va rămâne ataşată de istoria monarhiei, pentru că eu sunt bătrân şi nu voi lua gloria cu mine în mormânt.“

Se spune că, aflat la Sinaia, departe de pregătirile febrile pentru declanşarea „Războiului sfânt“, tânărul rege ar fi aflat de la mama sa despre celebrul ordin „Vă ordon: Treceţi Prutul!“, drept care a adresat conducătorului statului o telegramă: „...vă sunt recunoscător, domnule general, pentru că numai prin munca, tăria şi străduinţa domniei voastre neamul întreg şi cu mine trăim bucuria zilelor de glorie străbună, iar ostaşilor noştri bravi le urez sănătate şi putere ca să statornicească pentru vecie dreptele graniţe ale neamului.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
545

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Începutul sfârşitului

Vara fierbinte a anului 1939 a fost marcată de evenimente ciudate, care parcă prevesteau furtuna ce se va declanşa odată cu începutul toamnei.

La 23 iulie, planeta Marte s-a apropiat la numai 56 milioane de kilometri de Pământ, un astrolog mexican prevestea pentru 27 iulie – nici mai mult nici mai puţin – sfârşitul lumii, iar pe colinele din sudul Londrei pe 25 iulie a nins aproape o jumătate de oră! La rândul lor, bucureştenii suportau temperaturi de 41 grade la umbră şi 61 grade la soare.

În august aveau să se comemoreze 25 de ani de la izbucnirea Primului Război Mondial. Amatorii de senzaţional căutau – şi găseau – să demonstreze că această perioadă fusese în istorie „luna evenimentelor mari şi a stelelor căzătoare“. Se semnalau coincidenţele istorice ale lumii: Hanibal i-a învins pe romani, a murit Alexandru Macedon, s-a născut Napoleon, lupta lui Mihai Viteazul de la Gurăslău, cucerirea redutei Griviţei, bătăliile de la Mărăşeşti şi Oituz etc.

Sfidare sau indolenţă

În ciuda relativei acalmii, parlamentele american şi englez luaseră vacanţă, prim-ministrul englez, Chamberlain, îşi făcea concediul în Scoţia, Hitler plecase în Bavaria, regele Carol al II-lea vizita Turcia la bordul iahtului regal, iar pribeagul rege detronat al Albaniei, Ahmed Zogu, şi Geraldina petreceau incognito cinci zile la Bucureşti, plecând apoi spre Franţa într-un vagon de dormit particular având cu ei... 60 de geamantane.

Ca şi în timpul Congresului de la Viena din 1815, vacanţa estivală este dominată de... baluri. Ambasadorul american Bulitt oferă un garden-party la care participă 1.800 de invitaţi, în timp ce la serata dată de ambasadorul polonez Lukasiewicz sunt invitate peste 2.000 de persoane ş.a.m.d. Dacă lumea diplomatică înregistra o oarecare acalmie, ziarele luaseră un ton violent, caracteristic stării de război.

Singuri în faţa furtunii

În această atmosferă în care războiul nu mai era anunţat pentru „mâine“ sau „poimâne“, ci pentru săptămânile şi lunile ce vor urma, România privea cu îngrijorare viitorul. Ziaristul francez Rymond Recauly, într-un articol publicat în săptămânalul „Gringoire“, îl cita pe regele Carol al II-lea care era convins că ungurii şi bulgarii „şi-au legat într-un chip irevocabil soarta de aceea a puterilor Axei“, că ţara este izolată, iar „românii aşteaptă ca în ţările occidentale, în Franţa şi Anglia, guvernele şi opinia publică să recunoască extrema dificultate a poziţiei lor şi să se conducă în consecinţă“.

Din păcate, marile puteri n-au ţinut cont nu numai de poziţia şi interesele României ci, în general, de dificultă-ţile şi dezideratele ţărilor mici şi mijlocii.

Pe 23 august, Europa primeşte înmărmurită vestea încheierii Pactului de neagresiune sovieto-german. Veaceslav M. Molotov şi Joachim von Ribbentrop îşi puneau semnătura pe unul dintre cele mai tulburătoare documente din istoria interbelică.

Semnarea pactului Molotov-Ribbentrop l-a determinat pe Armand Călinescu să considere „situaţia foarte gravă“. La rândul său, regele Carol al II-lea nota: „Pentru noi e cât se poate de periculos, căci una dintre speranţele pe care le aveam de a avea un spate sau un flanc oarecum asigurat s-a dus.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
575
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Începutul tragediei româneşti

Anul 1940 se arăta încă de la început sub cele mai rele auspicii. Din avalanşa ştirilor care curgeau în presa cotidiană, cititorul remarca cu îngrijorare furibunda campanie antiromânească, care era „focul de artilerie“, precedând raptul teritorial ce va avea loc peste puţine luni.

În mod deosebit se remarcau atacurile postului de radio naţional maghiar care se adresa, firesc, în mod special maghiarilor din România. „În Bulgaria şi Ungaria suntem zilnic atacaţi şi insultaţi prin ziarele lor - spunea indignat ministrul Gafencu lui Ghigi, reprezentantul diplomaţiei italiene la Bucureşti. Calomniile cele mai odioase şi tot atât de ridicole sunt debitate pe seama ţării noastre, mergând până acolo (...) că răspândesc ştirile cele mai fanteziste despre pretinse dezertări ale elementelor oştirii româneşti în Ungaria.“

Indignarea unui mare literat

Indignarea opiniei româneşti faţă de lipsa de bună credinţă cu care propaganda hortistă biciuia opinia publică este greu de domolit. Făcându-se ecoul acestei indignări, Cezar Petrescu scria: „Am dori numai atât: agenţia telegrafică maghiară să dea publicităţii în «Ungaria liberă», pentru locuitorii din «Ungaria liberă», statistica ţăranilor maghiari împroprietăriţi în România cu suprafeţele respective, şcolile maghiare din România, numărul pensionarilor şi funcţionarilor maghiari din România, numărul publicaţiilor maghiare care apar în România. Atât! Lăsând cititorii maghiari din «Ungaria liberă» să mediteze.“

În convorbirea cu Gafencu, Ghigi a aflat că violenţa polemicii româno-maghiare cădea în responsabilitatea guvernului maghiar care agita problema „transilvană“ pentru a o menţine deschisă în eventualitatea declanşării unor conflicte europene, iar pentru aceasta nu au fost ocolite nici invenţiile, nici falsele acuze.

Un răspuns demn

La furibunda campanie antiromânească, presa maghiară din ţară răspunde: „Orice ar spune Radio-Budapesta, scria Gheorghe de Ferenczy, directorul revistei «Kimandom» noi, secuii şi ungurii din Ardeal, ne simţim bine în România pentru că aici suntem în plină proprietate a drepturilor omeneşti şi ale celor cetăţeneşti“.

Mai presus de toate, spunea cetăţeanul român de origine maghiară, era grija pentru soarta patriei. „Ungurii din România sunt la curent cu faptul că orice încercare de revizionism constituie sământă de război. Or, noi vrem pace!“

La rândul ei, publicaţia săptămânală Banati Hirodo, ca şi cotidianul Deli Hirlap au protestat contra proliferării injuriilor de la Radio-Budapesta, cerând postului naţional român de radio să prezinte adevărata situaţie a naţionalităţii maghiare din România. „Din cei un milion şi jumătate de unguri care trăiesc în România, preciza Banati Hirodo, nimeni nu crede că în România mor ungurii de foame şi că zilnic sunt linşaţi dintre noi cât am umple un cimitir.“

Într-o cuvântare rostită la Sopron, prim-ministrul, contele Csaky, declara, în nădejdea că va fi auzit la Berlin şi

Roma: „Să sperăm că va da roade sinceritatea cu care chiar în ultima vreme (ocuparea Ucrainei Subcarpatice) am demonstrat prietenilor că pot conta pe noi, căci preţuim solidaritatea şi onoarea naţiunii mai mult decât orice lucru şi, pentru a le salvgarda, suntem gata să luăm asupra noastră orice risc“. Enunţând intenţiile pacifiste ale Ungariei, Csaky ţinea să precizeze că „aceasta nu înseamnă că renunţăm la cel mai mic drept al nostru“.
Fără îndoială că şi poporul maghiar ştia şi el acest lucru, dar nu el hotăra conduita guvernului, politică externă promovată de oligarhia revizionistă de la Budapesta şi sprijinită de Germania hitleristă, de Italia fascistă şi, în aceeaşi măsură, de „Ţara socialismului învingător“.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
704

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Încet, dar sigur, dispar şi spitalele comunale

Spitalul din Ghimpaţi, o redută greu de dărâmat

Iată-mă la faţa locului despre care am auzit atât de multe lucruri. Ce-i drept, ele ţineau de trecut. La intrare, pe un panou mic câteva litere te anunţă că ai ajuns la destinaţie, într-o oază în care îşi îngrijeau sănătatea peste 30.000 de suflete din preajma Ghimpaţilor. Clădirile vechi care mi se înfăţişează privirii sunt locul în care funcţionează spitalul. Încă mai funcţionează dar, după cum decurg ostilităţile, această instituţie de fală în peisajul rural românesc s-ar putea să…

Dar mai bine să nu anticipăm, pentru că astfel le vom da apă la moară celor care îi vor sfârşitul. Pentru dărâmarea lui nu vor fi trimişi buldo-zerişti, ci nişte oameni cu multă carte, dar cu suflet hain. Aceştia urmăresc din umbră stoparea finanţării actului medical. Pentru a-şi desăvârşi planul, ei vor trebui să treacă mai întâi de crezul primarului din Ghimpaţi şi de strigătele de durere ale celor care doar aici îşi găsesc vindecarea.

Cu o ospitalitate aparte, dar fără a-şi ascunde surprinderea stârnită de interesul nostru pentru spitalul din Ghimpaţi, directorul Constantin Stăncescu încearcă să ne prezinte motivele ce ţin de ordin economic dar şi sanitar care duc la decăderea unei instituţii în care, de-a lungul anilor, au fost trataţi zeci poate sute de mii de oameni. Iniţiativa de a fi închis acest spital a existat, dar nu a putut fi finalizată din cauza împotrivirii oamenilor şi a medicilor. Cei din urmă au făcut ore suplimentare pentru a suplini lipsa personalului de specialitate.

Ce a fost, ce a mai rămas

Cu mai bine de 50 de ani în urmă, spitalul, ce abia fusese construit, era un motiv de mândrie pentru oamenii locului. Nici nu ar fi putut fi altfel, dacă ne gândim cât de puţini sunt ţăranii care au privilegiul de a se bucura de sfaturile unor medici specialişti chiar în satul lor. La început spitalul avea patru secţii: pediatrie, obstretică-ginecologie, chirurgie şi medicină internă. Adică tot ce trebuia pentru ca oamenii să se trateze de orice boală.

Acum, din cele patru secţii mai funcţionează doar două: medicina internă şi pediatria.

Fireşte că întrebarea care îşi caută răspuns nu poate fi decât ce a determinat acest lucru. Se pare că primordial în desfiinţarea secţiilor respective a fost lipsa medicilor. Primarul comunei, Constantin Cărăpăceanu, nu exclude ca, dincolo de aceste raţiuni, să existe interese antisociale. Acum, la spitalul din Ghimpaţi lucrează cinci medici. Asta şi pentru că tinerii absolvenţi nu găsesc muncind într-un spital comunal o răsplată pe măsura doleanţelor.

Posibilităţi puţine, dar multă voinţă

Despre dotarea spitalului, doctorul Stăncescu ne-a mărturisit că secţiile nu dispun de foarte multă aparatură medicală, dar că niciodată un pacient nu a avut de suferit din acest motiv. Tot domnia sa ne mărturiseşte că procentul oamenilor trimişi spre vindecare la oraş nu depăşeşte 10-15%. Restul pacienţilor sunt trataţi de medicii de familie din zonă şi de specialiştii spitalului.

Supravieţuirea spitalului din Ghimpaţi poate fi considerată un model de perseverenţă. În ciuda problemelor cu care se confruntă, personalul de aici este conştient de importanţa lui pentru săteni. Nu puţine au fost petiţiile făcute către autorităţi atât de dl director Stăncescu, cât şi de dl primar Cărăpănceanu.

Acestea au rămas de fiecare dată fără răspuns. Singura şansă de menţinere pe linia de plutire este dată de Casa de Asigurări Giurgiu, care în schimbul fiecărui caz rezolvat oferă o sumă, să nu zicem modică, ci acceptabilă. Bani puţini, pe care directorul îi gospodăreşte cum poate mai bine. Pentru cât timp, rămâne de văzut.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
537
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

incredibil-in-desertul-olteniei-se-fura-...

Incredibil! În deşertul Olteniei se fură pădurea cu pământ cu tot!

Povestea, aflată printre dunele din Deşertul Olteniei, poate cea mai săracă zonă a ţării, pare desprinsă din domeniul fantasticului, din ciclul „incredibil, dar adevărat". Cred că numai în România putea avea loc aşa ceva! S-a întâmplat în localitatea Desa, o comună cu vreo 5.000 de suflete, situată în sudul judeţului Dolj, pe raza Ocolului Silvic Calafat, care aparţine de Direcţia Silvică Dolj. Aici, sute de hectare de pădure au dispărut, chiar şi cu pământul de suprafaţă. Din nefericire, procesul continuă şi astăzi, iar oamenii nu conştientizează pericolul care-i pândeşte, răul pe şi-l fac cu mâna lor.

Nisipul – năvală peste oameni

Cu ani în urmă, Romsilva a împădurit suprafeţe întinse, pentru a pune stavilă nisipului care ameninţa satele şi culturile agricole. Situaţia devenise critică din cauza dunelor mânate de vânt, ajunse în gospodării. Pe atunci, pădurea a însemnat salvarea localităţii Desa.

„Această zonă mare, până mai ieri lipsită complet de vegetaţie forestieră, are aproape 40 ha. Aici a existat o pădure de salcâm şi plop euramerican. Apoi a început retrocedarea terenurilor către foştii proprietari sau urmaşii lor, în total vreo 220 ha. Unii dintre aceştia, dar în special sătenii fără drept de proprietate, nu s-au gândit la consecinţe şi au tăiat copacii" – declara ing. Dan Puiu Grosan, şeful ocolului, în exclusivitate pentru Lumea satului.

Interesant este că mulţi proprietari de drept au vrut iniţial să-şi păstreze pădurea. Însă, când au văzut cum dispar copacii, au pus mâna pe topor şi au tăiat cât au mai putut, astfel încât lemnul să nu mai ajungă pe mâna hoţilor. Astăzi, acei gospodari puşi în posesie plătesc taxe şi impozite pentru tarlale nisipoase, pe care abia dacă mai cresc buruienile.

O nouă regenerare este imposibilă

Inginerul silvic ne-a povestit că, ulterior, oamenii nu s-au mulţumit cu lemnul tăiat şi au scos cioatele şi rădăcinile. La ora actuală, pădurea a murit.

„Plopul euramerican nu se regenerează singur, fiind un metis, un hibrid între plopul canadian şi cel american, care s-a adaptat foarte bine la condiţiile pedoclimatice din zonă. Acesta este steril şi nu produce sămânţă. De asemenea, nu drajonează, precum salcâmul. Aşa că, totdeauna, plopul trebuie plantat. Nu poate fi multiplicat decât prin butaşi obţinuţi din ramuri de un an, în pepiniere. După ce se formează rădăcinile, se scot şi se replantează", ne-a precizat Grosan.

Ca şi cum nu ar fi fost suficient, sătenii şi-au adus caprele la păscut, care au distrus toţi lăstarii de salcâm, singura speranţă de refacere a pădurii pe cale naturală. Odată ce răul făcut a devenit ireme-dia-bil, au năvălit cu căruţele şi au luat sistematic pământul nisipos de suprafaţă, bogat în humus. Au nevoie de el pentru cultura legumelor. În gropile rămase localnicii îţi aruncă gunoaiele, accentuând aspectul dezolant.

„Ceea ce vedeţi aici s-a întâmplat şi în alte zone din sudul Olteniei. Suprafeţele distruse nu se mai află în proprietatea statului, dar, probabil, undeva figurează ca păduri, chiar dacă nu mai există. Din păcate, noi nu mai avem nicio competenţă. Deci nu putem să intervenim şi să refacem zona forestieră. Vedeţi, mai încolo încă există câţiva copaci din vechea pădure, care vor dispărea în viitorul apropiat“ – a spus şeful Ocolul Silvic Calafat.

Abuzurile continuă

Procesul de tăiere abuzivă continuă şi astăzi, în ciuda legislaţiei severe. Ce-i drept, furtul de material lemnos nu se mai desfăşoară la lumina zilei, iar sătenii taie cu „discreţie“ câte 2-3 copaci, pe care îi încarcă în căruţe şi îi duc în propria ogradă.

Drept dovadă, în apropiere am descoperit mai multe cioate. După culoarea lemnului şi după crengile abandonate, care aveau încă frunzele verzi, am dedus că hoţia avusese loc chiar în noaptea de dinaintea vizitei noastre.

Ne-am oprit la una dintre primele gospodării ieşite în cale, la intrarea în Desa, unde am văzut mai multe solarii care, de altfel, se regăsesc peste tot în comună. Gospodarul stătea la poartă, având pe două mese gogoşari şi ardei capia scoşi la vânzare. În curte se vedeau mai mulţi buşteni de salcâm, stivuiţi sub o copertină.

Când l-am întrebat de unde are lemnul şi de unde face rost de humus pentru legume, s-a uitat urât la noi, apoi a dat fuga în curte.

Şi am plecat, cu gustul amar că pădurile mor şi astăzi în acest loc de ţară, unde în timp nisipurile vor înghiţi case şi puţinele culturi.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
1287

□

Comentarii

□

□

1. TATARU FLORIN -- (15-October-2010)ROMANI TREZITI-VA LA REALITATE, CEEA CA STITI MAI BINE E SA FURATI SI SA DISTRUGATI CEEA CA NU ESTE AL VOSTRU , INVIDIA VA OMOARA, NU VA SIMTITI BINE PANA NU PUNETI MANA PE CEVA CE NU E AL VOSTRU, ASTA SUNTEM.

2. anonim -- (1-December-2010)cum avem primaru asa sunt si padurile

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Incursiune în livezile viitorului

Cel care a avut şansa de a pătrunde la începutul primăverii în câmpul didactico-experimental al Catedrei de horticultură şi pomicultură, situat în campusul Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară, a încercat fascinaţia omului care avea în faţă o privelişte de vis. O mare de flori, cu o diversitate ameţitoare şi sute de parfumuri. Era într-o zi frumoasă de mai când admiram acest decor şi deodată văd mai de departe doi oameni. Unul era prof. univ. dr. Florin Stănică, prorectorul universităţii, împreună cu un tânăr doctorand, căruia îi explica anumite detalii asupra conţinutului tezei. Am profitat de ocazie şi am aflat de la domnia sa amănunte despre splendidul câmp didactico-experimental.

Paşi timizi spre pomicultura integrată

- Ce-i cu această splendidă livadă, domnule profesor?

- Acest câmp didactico-experimental, alături de plantaţiile pomicole din Ferma Moara Domnească, alcătuiesc baza de cercetare a Centrului de cercetare pentru pomicultură integrată. Aici sunt testate specii pomicole noi, unele atipice, în paralel cu speciile pomicole tradiţionale.

De la kiwi, la curmal şi banana nordului

- Vă rugăm să ne vorbiţi despre speciile rare.

- Începând din anul 1993, se studiază mai multe specii de kiwi: Actinidia deliciosa, A. arguta, cu fructe mai mici şi lipsite de pubescenţă şi, mai recent, A. chinensis, cu fructe cu pulpă galbenă.

De asemenea, după 1996 au început cercetările asupra speciei de curmal chinezesc. În prezent, în colecţie se găsesc peste 10 genotipuri de curmal chinezesc, provenite din China, dar şi din Coreea. Alături de acestea se află biotipuri de curmal sălbatic identificate în Dobrogea, în zona Jurilovca şi în localitatea Ostrov, care se vor putea folosi mai ales ca portaltoi.

O altă specie nouă pentru România este Asimina sau banana nordului (Asimina triloba). Primele plante din această specie originară din America de Nord au fost introduse în ţara noastră la începutul secolului XX, în judeţul Alba, de către emigranţi români. Totuşi, prima colecţie cu soiuri de calitate a fost realizată la Catedra de pomicultură în anul 2000, în urma unui import din Italia şi, ulterior, colecţia a fost îmbogăţită. Kaki sau Hurma (Diospyros kaki) este o specie care ar putea să fie cultivată în zone cu ierni blânde din partea de sud-vest a ţării. Colecţia din câmpul didactico-experimental este alcătuită din soiuri provenite din China, Portugalia, Italia, Spania, Canada. Pentru toate speciile amintite, cercetările vizează tehnologiile de înmulţire, studierea fenologiei, a rezistenţei la ger, la boli şi dăunători, cele mai eficiente sisteme de plantare, forme de coroană, particularităţile de fructificare, caracteristicile fizice, biochimice, pomologice şi senzoriale ale fructelor etc.

Baza o reprezintă speciile autohtone

- Înţeleg totuşi că pe această suprafaţă a câmpului didactico-experimental ponderea o au speciile româneşti.

- Aşa este. Suprafaţa cea mai mare este reprezentată de plantaţiile cu toate speciile din sortimentul pomicol românesc. La fiecare specie au fost alcătuite în ultimii ani, prin finanţare din proiecte de cercetare ANCS, ale Academiei Române, ale Băncii Mondiale, colecţii cu cele mai noi soiuri româneşti şi străine, altoite pe diferiţi portaltoi. În funcţie de particularităţile speciei şi de tendinţele din pomicultura modernă, sunt realizate diferite sisteme de plantare şi forme de coroană. Activităţile de înfiinţare a plantaţiilor, formare a coroanelor şi majoritatea lucrărilor de întreţinere sunt efectuate cu studenţii, în cadrul şedinţelor de practică productivă şi cercetare studenţească.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
2016
□
Comentarii
□
□
1. Ioan -- (17-July-2010) Exisata in Romania un soi de prun cu prune asa numite:BISTRITZE. Acestea sunt un deliciu cand se consuma ca atare. Desi mai mici, gustul si arama sunt inconfundabile. Desi locuiesc in SUA, nu am aflat nimic despre acest soi in literatura de specialite comerciala. Nu rezista aici, nu este admisa aducerea acestui soi aici, este de valoare comerciala mica ?. Nici prune proaspete sau uscate nu am gasit in magazine sau la fermieri. Care este cauza ?
2. eduard ion -- (29-May-2011)Soiul la care va referiti se numeste Bistrita si este produs de scdp bistrita si in prezent. este un soi care se preteaza pentru zona nordica Romaniei unde clima este mai umeda.fructele sunt la 35-40 grame si sunt foarte dulci si parfumate folosite in general pentru dulceata, gem, magiun, uscate.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Incursiune în lumea gheţarilor

Spectacolul fermecător pe care ni-l prezintă natura este de fiecare dată altul. Fiecare anotimp pictează în nuanţe diferite peisajele din jurul nostru. Una dintre cele mai spectaculoase imaginii ale naturii dezlănţuite este cea a gheţarilor. Aceştia reprezintă de fapt una dintre cele mai puternice forţe de eroziune ale naturii. Forţa gheţarilor face ca acest proces să fie de aproape 20 de ori mai rapid decât cel al apei.

În urmă cu aproape 10.000 de ani, foarte multe regiuni erau acoperite cu gheaţă, a cărei grosime putea depăşi un kilometru.

În prezent, din cauza încălzirii globale, gheaţa a dispărut în multe zone, dar încă mai acoperă o zecime din suprafaţa pământului.

Cele mai mari întinderi de gheaţă se găsesc în Antartica şi Groenlanda. Gheţarii se formează datorită greutăţii zăpezii depuse de-a lungul timpului. Asta şi pentru că forţele de frecare nu mai acţionează normal.

Masa de zăpadă devine compactă şi începe să se depla-seze ca urmare a topirii primului strat. Forţa lor este mărită de pietrele şi de resturile pe care le acaparează în drumul lor. Drumul gheţarilor se sfârşeşte, cel mai adesea, în valurile mărilor.

Deşi marea majoritate a gheţarilor se deplasează doar câţiva centimetri pe zi, unii prind viteze considerabile, înaintând până la 24 de metri pe zi.

În nordul Groenlandei există un gheţar denumit Quarayag, care se deplasează cu această viteză.

Coloşii de argint

Fascinaţia oamenilor pentru aceştia a determinat chiar şi o clasificare a celor mai mari gheţari din lume. Supremaţia o deţine gheţarul Lambert, aflat pe teritoriul antartic-australian. El măsoară 402 km lungime şi aproape 64 km lăţime.

Dimensiunile gheţarilor sunt colosale, cel mai mic dintre ei având 85 km lungime şi 13 km lăţime. Acesta poartă denumirea de Koettlitz şi se află pe teritoriul Antartic Neozeelandez, în munţii Royal Society.

Un alt gheţar, cu dimensiuni mult mai mari, se găseşte pe acelaşi teritoriu. Este vorba despre Beardmore. Acesta măsoară 200 km lungime. Aceeaşi mărime o are şi Peterman, care se află în nordul Groenlandei. Următorul ca dimensiuni este Humboldt, aflat în nord-vestul Groenlandei. Acesta măsoară 114 kilometri lungime şi 95 km lăţime. Aceeaşi lungime are şi gheţarul Hubbard, dar care se află în Alaska, America.

În Pakistan se regăseşte Hispar-Biafo, un gheţar cu o lungime de 120 km şi 3,2 km lăţime.

În sus, pe acoperişurile lumii

Pe lista celor mai maiestuoase minuni ale lumii se află şi munţii.

Impozanţa şi peisajele splendide care se ascund pe văile lor vor naşte mereu admiraţia oamenilor. Este drept, multe din aceste frumuseţi nu sunt întotdeauna accesibile omului de rând.

În lume sunt opt vârfuri muntoase a căror înălţime pare să atingă norii.

Puţini sunt cei care ştiu că, de fapt, nu Everestul este adevăratul colos al lumii montane.

La doar la o sută de kilometri de vulcanul activ Cotopaxi se află cel mai înalt vârf din lume, Chimborazo.

Acesta este cu 2.150 m mai mare decât Everestul şi reprezintă de fapt vârful unui vulcan stins. De la nivelul mării el se înalţă la suprafaţă cu 6.627 m, dar aflat aproape de Ecuator, unde Terra este mai umflată, depăşeşte ca înălţime ceilalţi coloşi montani.

Everestul, aflat în munţii Himalaya, reprezintă cel mai înalt punct de pe Terra, măsurat de la nivelul mării, şi are o înălţime de 8.848 metri.

Măreţia lui a determinat mulţi oameni să se aventureze pe crestele lui, chiar dacă escaladarea poate fi periculoasă.

El mai are câţiva frăţiori în Himalya, care depăşesc înălţimile celorlalte vârfuri muntoase ale lumii, încercând o ierarhizare a acestora pe continente.

Următorul vârf ca dimensiuni după Everest este Aconcagua, aflat în Argentina. Acesta are o înălţime de 6.960 de metri şi este simultan cel mai înalt din ambele Americi, din emisfera sudică precum şi cel mai înalt munte din afara Asiei. McKinley, aflat în Alaska, măsoară 6.194 de metri.

Kilimanjaro, aflat în Africa, este consemnat pentru prima oară în scrierile istorice de către învăţatul grec Ptolomeu. Acesta vorbea în documentele sale despre un munte acoperit de zăpadă din Africa.

Se pare că acest munte este de origine vulcanică, iar magma se găseşte la doar 400 de metri sub fundul solidificat al craterului din vârf. Se pare că, în urmă cu aproximativ 3 milioane de ani, era activ, iar ultima erupţie ar fi avut loc acum 300.000 de ani.

Cel mai înalt munte din Europa şi din Caucaz este considerat Elbrus. Acesta are o altitudine peste nivelul mării de 5.642 metri.

În Antartica, cel mai înalt vârf muntos este în Masivul Vinson, cu o înălţime de 5.140 de metri. Acesta face parte din grupul Seven Summits, format din cei mai înalţi munţi de pe fiecare continent.

Ultimul din categoria celor mai înalte vârfuri din lume este Kosciuszko, aflat în Australia. Acesta măsoară doar 2.230 de metri.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
610

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

incursiune-in-regatul-cailor_l1360.html

Incursiune în Regatul Cailor > REVISTA LUMEA SATULUI

Incursiune în Regatul Cailor

Trebuie să recunosc că titlul de faţă este mai degrabă o invitaţie pe care o adresăm tuturor celor care iubesc animalele şi mai cu seamă caii. La mai puţin de 30 de kilometri de Capitală, departe totuşi de agitaţia acestui furnicar, ni se dezvăluie un univers care, deşi multora dintre noi ne stârneşte interesul şi pasiunea, rămâne totuşi într-un con de umbră. Departe de a fi doar un tărâm spiritual şi mistic, Regatul Cailor este locul în care forţa şi loialitatea acestor animale se îmbină cu înţelepciunea şi admiraţia oamenilor într-un „cocteil“ de spectacole ecvestre.

O bază hipică cu pretenţii occidentale

Înfiinţată acum doi ani, baza hipică Regatul Cailor a devenit în tot acest răstimp o emblemă cu care oamenii din satul Varlaam, Adunaţii Copăceni, se mândresc. La vremea când am trecut de porţile ei, lucrările de extindere şi modernizare nu erau încă finalizate. Asta pentru că, după cum ne-a mărturisit directorul unităţii, Valentin Canea, ambiţia managerilor este să clădească aici una dintre cele mai moderne baze hipice din România, cu standarde de nivel occidental.

Întreaga suprafaţă pe care se întinde baza hipică este de aproximativ şase hectare. Cei care vor avea curiozitatea să facă o incursiune în Regatul Cailor vor descoperi liniştea şi armonia de care poate aveau nevoie. Aici, în „sanctuarul“ acestor animale nobile, cuvântul respect este cel care defineşte modul de viaţă. Caii sunt priviţi ca nişte animale deosebite, puternice, dar mai ales ca nişte parteneri loiali. Cele 19 exemplare valoroase, din rase diferite, au parte de un tratament deosebit, fiind îngrijiţi de un personal specializat, atent selectat.

Planuri ambiţioase

Proiectul bazei hipice de la Adunaţii Copăceni nu a fost gândit doar ca un loc în care oamenii să vină pentru a face echitaţie, ci şi ca o modalitatea de deconectare de la ritmul alert al vieţii cotidiene. Aşadar, pentru a asigura tot confortul necesar celor care vor veni aici se va construi şi o pensiune cu 12 camere, dotată cu bar, terasă şi chiar sală de fitness şi biliard. Pentru cei care vor dori să se relaxeze în aer liber vor fi construite mai multe foişoare.

Extinderea Regatului Cailor vizează şi construirea unui nou grajd cu 50 de boxe, dar şi a celui de-al doilea manej în aer liber. Toate aceste lucrări vor fi finalizate până în primăvara anului următor. Investiţia finală făcută în baza hipică se ridică la peste două milioane de euro.

Scurtă prezentare

Baza hipică dispune de un grajd cu 34 de boxe, dotate cu sisteme de încălzire pentru a asigura o temperatură propice cailor pe vreme rece şi sisteme de ventilaţie, care asigură un flux constant de aer proaspăt. Mai mult decât atât, grajdurile sunt prevăzute cu două şelarii şi două boxe pentru duşul şi baia calului, una dintre acestea fiind echipată cu uscător cu ultraviolete. Forţa, dar şi disciplina cailor de aici sunt puse la încercare pe cele două manejuri ale baza hipice. Manejul acoperit are o suprafaţă de 1.750 m² şi dispune de o tribună special amenajată pentru spectatori. Pentru cei care vor să facă echitaţie în aer liber a fost construit un manej complet îngrădit, pentru a evita eventualele accidente.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
1088
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Incursiune într-o viaţă Scrisorile prinţesei Martha Bibescu > REVISTA LUMEA SATULUI

Incursiune într-o viaţă Scrisorile prinţesei Martha Bibescu

În epocă, spun documentele şi nu numai, era adulată, respectată şi iubită. Şi era, aşa cum îşi doresc toate femeile să fie, frumoasă foc. S-a născut dintr-un Lahovary şi o Mavrocordat. Deci o familie cu vaste implicaţii istorice din partea mamei, cu rădăcini în marea familie a Basarabilor, care a dat 14 voievozi Ţării Româneşti şi a devenit, prin căsătoria cu un nepot de domn, Bibescu. Martha devine principesă şi posesoare a două castele, unul la Mogoşoaia, celălalt la Posada, dar şi ambasador itinerant al României.

În exclusivitate, mai jos, ne permitem, prin bunăvoinţa directorului adjunct al Muzeului de Istorie şi Arheologie Prahova, Eugen Stănescu, care ne-a pus la dispoziţie suficient material documentar, să prezentăm o parte din viaţa, dar mai ales din corespondenţa Marthei Bibescu, purtată cu diverse persoane cu care şi-a intersectat, mai mult sau mai puţin, drumurile.

Rădăcini

Martha Bibescu, prinţesă, ambasador şi scriitoare - dar a avut şi i-au fost consemnate şi multe alte calităţi - s-a născut în anul 1888. Tatăl ei, Ioan Lahovary, a fost, pe rând, preşedinte al Senatului, ministru al României la Paris, ministru de externe al României, dar, trebuie precizat, provenea dintr-o familie care nu fusese mereu notabilă şi remarcabilă.

Asta, spre deosebire de mama Marthei, Smaranda Mavrocordat, care era strănepoata lui Constantin Vodă Mavrocordat, domnitor în repetate rânduri şi în Ţara Românească, şi în Moldova. Legăturile dinspre partea mamei mergeau adânc în istorie, până la Ştefan cel Mare. Dar, întorcându-ne la Martha, aceasta avea să devină, prin căsătoria cu George Valentin Bibescu, prinţesă. Castelele de la Mogoşoaia şi Posada intră astfel în posesia ei, fiind deopotrivă de apreciate ca reşedinţe în ţară.

Soţul ei, nepot al domnitorului George Bibescu, avea să moară în Bucureştiul anului 1941. Martha i-a supravieţuit până în 1973. A fost respectată, iubită, apreciată, adulată chiar. Era o femeie frumoasă, deşteaptă, inteligentă, blândă. Milita consecvent împotriva fascismului, hitlerismului, legionarilor, apărând interesele fundamentale ale ţării şi poporului din care făcea parte. Nu făcea declaraţii patetice ori pompoase, dar avea ponderea femeii care iubeşte din tot sufletul.

Era mândră că aparţine neamului românesc, nu pentru că provenea din familii însemnate, ci pentru că se considera ca făcând parte din rândurile oamenilor de rând, dârzi, generoşi, curaţi, viteji, capabili de dragoste şi sacrificii, necondiţionat. „Va veni o vreme, spunea Martha, îndurerată că România e, oarecum, într-un con de umbră, când acest popor, care n-a fost cunoscut până acum, va fi luat în seamă. Din această ţară, trecută sub tăcere, vor răsuna cântece şi muzică. Neamul acesta va renaşte...“

Scrisori de la şi către Martha

Nu ne-am propus să intrăm, cel puţin în numărul de azi, prea mult în viaţa Marthei. Cancanurile legate de numele ei au rămas şi au ajuns până azi. Dar ne-a atras atenţia corespondenţa ei, vastă, clară, edificatoare, purtată, cum zice omul din popor, „cu cine nici nu ţi-a trăsnit“, cu una dintre cele mai feroce figuri comuniste de după război. Maria Ana Pauker este una dintre persoanele cu care prinţesa Martha Bibescu a corespondat.

Şi, dacă am amintit de ea, să începem prin a o prezenta chiar pe aceasta: „Scumpă doamnă, îmi face o deosebită plăcere să vă remit alăturata gravură originală din 1681, cu portretul domnitorului Constantin Brâncoveanu, purtând titulatura de «Prinţ al Sfântului Imperiu Roman şi al Valahiei». Sunt fericită de a vă putea manifesta prin acest dar modest sentimentele de înaltă stimă ce vă port. Bucureşti, 26 iunie, 1935“. Fondul documentar epistolar lăsat de Martha cuprinde multe scrisori ale acesteia către Anton Bibescu, văr primar cu George Valentin Bibescu, căsătorit cu Elisabeth, fiica unui fruntaş liberal britanic. Iată una dintre acestea:

„Mult iubite Anton, planurile noastre sunt următoarele: trebuie să fiu la 9 septembrie la Raguza, pentru Congresul F.A.I. Dacă planul tău este de a sosi în România cu «fetele tale», precis în primele zile ale lunii septembrie, îţi propun să le trimiţi mai întâi la Comăneşti, unde Dede' le va primi cu mare pompă. El e încântat de această idee şi la fel şi Valentina. Ai putea să le conduci acolo şi să le laşi pentru vreo 15 zile. Asta ne-ar oferi timp să revii la Posada, unde vei putea să ne găseşti, sau, dacă vrei să le aduci direct de la Comăneşti la Corcova pentru culesul strugurilor. Dede' şi Valentina ar putea să ţi le aducă cu automobilul, pe rând. Dacă poţi să le faci să stea acolo două săptămâni, am putea să aranjăm să vadă Posada şi Mogoşoaia, înainte de plecarea lor, adică până la sfârşitul lui septembrie sau până la 15 octombrie. Ce crezi despre aceste proiecte? Cu tandreţe, Martha. 13 mai, 1935.“

Prietenie peste timp

Martha Bibescu avea mulţi prieteni. Cu o bună parte dintre ei a purtat în îndelungata-i existenţă o corespondenţă asiduă. Una dintre scrisorile acestea, semnată indescifrabil, mai jos: „Dragă prinţesă, ca răspuns la invitaţia pentru fiul meu Pierre şi pentru Carlo şi Gary Wassilko, fraţii nurorii mele, eu mă grăbesc să vă aduc la cunoştinţă că Pierre este în Bucovina şi că tocmai a telefonat că are mult de lucru în prezent.

De asemenea că regretă infinit că nu poate veni la dvs., pe 4. Gary rămâne la mine, dar nu ştiu răspunsul lor. Cu afecţiune, sss (indescifrabil)“. Şi o alta, semnată de Martha şi adresată unui prieten: „Dragul meu prieten, în mod sincer nu cred că articolul dvs. să poată apărea înainte ca procesul să fie complet imprimat, căci abuzul pe care l-ar semnala publicului... autorităţilor superioare nu este în mod sigur singurul care s-a înfăptuit de vreo 20 de zile.

Publicându-l s-ar zice printr-o judecată, a contrazis că restul merge de minune în faimosul nostru Dorohoi. Consider că aţi face mai bine să adresaţi articolul sub formă de plângere ministrului prin D. Ionescu. În rest, dacă ţineţi absolut să publicaţi articolul, eu nu m-aş putea opune, căci este mai ales în interesul dvs., când cred mai bună calea pe care v-am recomandat-o. Cu strângere afectuoasă de mână, a dvs. sinceră Martha“.

Documentele în posesia cărora am intrat cuprind, cum spuneam, mult mai multe epistole. Toate reprezintă o felie din viaţa prinţesei.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1514

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

indagra-food-2009-in-vreme-de-criza_580....

IndAgra Food 2009, în vreme de criză > REVISTA LUMEA SATULUI

IndAgra Food 2009, în vreme de criză

● Fără mâncare, fără băutură şi fără produse tradiţionale;

● Românii au cam pălit în faţa concurenţei străine;

● Evenimentul expoziţional a fost organizat de Romexpo, în parteneriat cu Camera de Comerţ şi Industrie a României şi camerele judeţene de comerţ. În paralel cu Indagra Food & Drink, au expus All Pack şi Interplast.

IndAgra Food & Drink a fost mai săracă anul acesta, la ediţia a II-a, comparativ cu anul trecut. Cu toate că poartă titulatura de Food & Drink (mâncare şi băutură), cu mici excepţii, au lipsit tocmai mâncarea şi băutura. Au participat mai puţine firme, iar Expo Drink, expoziţia internaţională de vinuri, băuturi alcoolice, răcoritoare, nici nu a mai avut loc, aşa cum a fost în 2008. La fel, produsele tradiţionale româneşti nu şi-au mai găsit locul la Romexpo.

Slaba prezenţă a expozanţilor autohtoni ar putea fi pusă şi pe seama crizei economice. Numărul de standuri a fost mai mic. Totuşi, calitatea şi diversitatea produselor s-a ridicat la nivelul anului trecut.

„Adevărul este că firmele expozante au prezentat o gamă largă de produse, unele noi, introduse în premieră pe piaţa românească. Apoi, s-a înregistrat un număr record al participanţilor străini, 50%, în creştere faţă de anul trecut. Din păcate, avem mai puţini participanţi din România“ – a declarat Cătălin Trifu, director comercial în cadrul Romexpo, pentru Lumea satului.

Pâine şi sare în loc de food

Tradiţional, ministrul Ilie Sârbu a fost întâmpinat cu pâine şi sare. Apoi a deschis a doua ediţie a expoziţiei internaţionale de produse şi echipamente din industria alimentară. În discursul său, a apreciat că organizarea Indagra Food & Drink vine în întâmpinarea nevoilor de promovare a industriei alimentare româneşti, chiar dacă 50% din expozanţi au fost din străinătate.

Profitând de ocazie, Sârbu a subliniat că fondurile europene au început deja să fie puse în valoare. Domnia sa afirmă că, pentru acest domeniu, în următorii doi ani de zile se va aloca un miliard de lei.

Cel mai vesel stand

Odată tăiată clasica panglică, mai scurtă anul acesta poate din cauza crizei economice, alaiul guvernamental a făcut un tur al pavilionului central. Cel mai vesel loc s-a dovedit micul stand al Slovaciei, unde o formaţie de alămuri şi o solistă costumată ca în anii interbelici cântau vechi melodii. Tot aici au fost prezenţi Excelenţa Sa doamna Dagmar Repcekova, ambasadorul Republicii Slovace la Bucureşti, şi Jurj Sestak, şeful Cancelariei ministrului slovac al Agriculturii. Au mai fost vizitate şi alte standuri, cum ar fi ale Poloniei şi Ungariei sau cele ale firmelor româneşti şi ale instituţiilor subordonate MAPDR.

Se mai întâmplă şi la case mari

În pavilionul central, am fost curioşi să vedem ce oferă firma „Ion Moş“, nu că ar fi expus ceva deosebit, dar ne-a atras numele. Directoarea, cu zâmbetul pe buze, ne-a refuzat politicos. Atunci, ne-am dus alături, la firma „Maja” (se pronunţă Maia, cum îi spuneam eu bunicii mele, când eram mic). Dracu’ ne-a pus! Aşa-zisul director din partea română era cât pe aici să ne îmbrâncească şi ne-a spus ceva mărunt printre buze, când a aflat că suntem de la presă. Probabil că cei doi nu doreau să aflăm că vând „machete de carton“ în loc de maşini şi utilaje.

Preţ fără concurenţă

Spre deosebire de „domnul“ de la „Maja“, în Pavilionul 17, unde erau expuse maşini şi utilaje pentru panificaţie, reprezentanţii firmei „Helco“ ne-au prezentat o gamă impresionantă de cuptoare medii şi mari pentru patiserie sau pâine.

„Avem cuptoare la preţuri fără concurenţă. De exemplu, un cuptor mediu, de ultimă generaţie, costă numai 3.000 de euro“ – ne-a declarat Paul Cristea.

Ne-au fost arătate cuptoare ciclotermice pe vatră „Zucchelli“ sau cuptoare cu tuburi anulare de ultimă generaţie, model LF-LFK-LFKR, care asigură o coacere uniformă. Ni s-a spus că au avantajul reducerii lente a temperaturii, ceea ce stresează mai puţin aluatul, adică dispare riscul încruzirii pâinii.

Saci pe bandă rulantă

În pavilioanele 14 şi 15 am văzut pe viu cum lucrează diferite maşini şi utilaje care produc ambalaje din carton sau plastic.

La firma „Kompress Nzomdaipari“ KFT (SRL) ni s-au arătat nişte „forme“ plate, colorate, care printr-o simplă strângere laterală se transformau în cutii de carton. Mai multe firme parcă făceau concurs –, care scoate mai repede saci şi pungi de plastic la metraj sau casolete de ambalare în vid. Am remarcat viteza mare de lucru a maşinilor, cele mai multe de ultimă generaţie.

În sectorul alimentar s-au produs în ultimii ani transformări calitative de substanţă. Sunt peste 1.400 de firme care activează în acest domeniu, care asigură peste 240.000 de locuri de muncă. Paşi importanţi au fost făcuţi şi în ce priveşte procesarea şi prezentarea produselor alimentare. Avem de acum firme româneşti care fabrică produse alimentare la nivelul firmelor europene“.

InAgra FOOD a reunit 225 de firme din 20 de ţări producătoare, importatoare sau distribuitoare de maşini, utilaje, echipamente şi produse din industria alimentară şi a băuturilor, faţă de anul trecut când au fost peste 300 de firme din 22 de ţări, dintre care peste 160 româneşti.

Au fost prezenţi reprezentanţi ai Ministerelor agriculturii din Landul german Renania, din Slovacia şi Polonia, ai Agenţiilor pentru agricultură şi produse agricole din Lituania şi Ungaria, Centrul Promovare a Exporturilor din Tunisia şi Camerele de comerţ din Bizerte (Tunisia), Girona (Spania) şi Chişinău (Moldova).

Expozanţii au fost din Belgia, Bulgaria, Cehia, Cipru, Elveţia, Franţa, Germania, Grecia, Israel, Italia, Lituania, Moldova, Olanda, Polonia, Serbia, Siria, Slovacia, Spania, Tunisia, Turcia, Ungaria şi România. Gradul de internaţionalizare – 50%. Suprafaţa ocupată a fost doar la jumătatea celei din 2008 – 12.000 mp, din care 30% ocupată de firmele străine, faţă de 22.400 mp anul trecut.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
856

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

indeletnicirea-de-a-incondeia-oua_l1111....

Îndeletnicirea de a încondeia ouă > REVISTA LUMEA SATULUI

Îndeletnicirea de a încondeia ouă

Există o legendă care spune că cerul se îngâna între lumină şi întuneric, când sângele Celui care se jertfise pentru mântuirea sufletelor noastre păgâne a înroşit ouăle din coşul Sfintei Maria, venită la Fiul răstignit. Atunci Acesta a grăit ca în fiecare an oamenii să înroşească ouă spre a ne reaminti veşnic sacrificiul fără margini care ne-a salvat sufletele. Tradiţia a fost păstrată peste milenii, iar astăzi cu aceeaşi smerenie dintotdeauna ne supunem voinţei lui. Însă vopsirea şi încondeierea ouălor a devenit în timp o artă, în care expresivitatea şi creaţia reflectă imaginea satului românesc.

O tradiţie străveche

Născută în Rogojeşti, judeţul Botoşani, într-o familie de oameni simpli, dar cu credinţă în bunul Dumnezeu, doamna Iuliana Celică Nistor avea să fie crescută, aşa cum se întâmplă cu toţi copiii din sate, cu respect pentru tradiţiile străvechi. Casa părintească, deşi lipsită de mari avuţii, a fost bogată prin lucrurile frumoase care ieşeau din mâinile mamei sale. Îşi aminteşte cu nostalgie de vremurile în care, copilă fiind, scărmăna lâna sau învăţa îndrumată de mama ei să ţească covoare şi să facă tot felul de împletituri. Toate aceste meşteşuguri îi erau dragi, dar mai cu seamă iubea să încondeieze ouă. Nu era, de altfel, femeie în sat care să nu respecte acest obicei străvechi. Însă vremurile au trecut, chipul satului s-a mai schimbat, iar oamenii au uitat parcă să mai iubească tradiţia. Astăzi, în Rogojeşti doar câteva femei mai încondeiază ouă, iar tradiţia se pierde pe zi ce trece. Bătrânele nu mai au puterea şi răbdarea de a transforma cu multă migală oul într-o operă de artă, iar tinerele au altfel de năzuinţe.

Cu gândul la urmaşii noştri

Îndemnată de o pasiune fără margini, dar şi de gândul amar că acest meşteşug se va pierde, a reuşit să adune în jurul ei un grup de copii pe care îi învaţă nu doar arta încondeierii ouălor, ci şi dragostea pentru arta populară. Are 11 învăţăcei, cu vârste cuprinse între 8 şi 12 ani, despre care vorbeşte cu mândrie, dar şi cu un strop de reţinere. Asta ne îndeamnă să credem că aproape toate speranţele acestei îndeletniciri stau în palmele lor. Oricât de simplu ar părea, încondeierea ouălor este o artă care presupune mult rafinament, răbdare şi, mai presupus de toate, o precizie aproape chirurgicală. Ca să atingi perfecţiunea îţi trebuie aproape doi ani de muncă neîntreruptă şi atenţie. Asta şi pentru că multe dintre tainele meşteşugului nu pot fi predate, ci doar „furate“, aşa cum ne-a mărturisit.

Modele arhaice

Primul pas presupune degresarea, astfel încât suprafaţa ouălor să fie netedă şi fără impurităţi. Cu ajutorul unei seringi se goleşte conţinutul, însă este nevoie de foarte multă atenţie, pentru a nu vătăma coaja, şi apoi se lasă un timp la uscat. Dar partea cea mai grea începe abia acum. Condeiul sau chişiţa, aşa cum este numit în grai popular, trebuie să se lase purtat de fantezie şi să creioneze motive ornamentale şi florale. Modelele arhaice pe care doamna Nistor le pictează sunt specifice zonei Botoşani. Cârja, Brâul Popii, Valuri, 40 de clini sau Crucea Păştii sunt doar câteva dintre modele vechi tradiţionale. Dar şi la încondeiat sunt noi tendinţe. Uneori ouăle sunt pictate într-un stil modern, însă acest lucru nu le răpeşte din frumuseţe. Cel mai bun exemplu este cel al ouălor încondeiate cu ceară în relief, care sunt pictate în combinaţii de culori vii.

Laura Dobre Zmaranda

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
794
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

index.htm

ARHIVA SITE
PERIOADA
FEBRUARIE 2006
- 1 OCTOMBRIE 2012
Începând cu 1 octombrie 2012 găsiți informațiile pe noul portal lumeasatului.ro
http://www.arhiva.lumeasatului.ro/arhiva-revista.html
ANUNTURI AGRICOLE
ARHIVA 2012
ARHIVA 2011
ARHIVA 2010
ARHIVA 2009
ARHIVA 2008
ARHIVA 2007
ARHIVA 2006
SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Seceta dă gustul toamnei, dulce pentru sfeclă, amar pentru fermieri
Timiş, Dolj şi Mehedinţi, judeţele fruntaşe la terenuri nelucrate
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară
Peste o sută de expozanţi la Târgul Naţional al Mierii
La Tohani, pe tărâmul vinului roşu
La Prisăcani – Iaşi agricultura ecologică prinde teren
Sere şi solarii profesionale 100% româneşti
Noutăţi în lumea maşinilor şi utilajelor agricole
Noi tractoare NH pe piaţa României
John Deere, seria 6M
- ARHIVA REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web

index.html

REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
AGRO-BUSINESS
www.agro-business.ro
ARHIVA SITE
ARHIVA SITE
PERIOADA
FEBRUARIE 2006
- 1 OCTOMBRIE 2012
Începând cu 1 octombrie 2012 găsiți informațiile pe noul portal lumeasatului.ro
http://www.arhiva.lumeasatului.ro/arhiva-revista.html
ANUNTURI AGRICOLE
ARHIVA 2012
ARHIVA 2011
ARHIVA 2010
ARHIVA 2009
ARHIVA 2008
ARHIVA 2007
ARHIVA 2006
SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Seceta dă gustul toamnei, dulce pentru sfeclă, amar pentru fermieri
Timiş, Dolj şi Mehedinţi, judeţele fruntaşe la terenuri nelucrate
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară
Peste o sută de expozanţi la Târgul Naţional al Mierii
La Tohani, pe tărâmul vinului roşu
La Prisăcani – Iaşi agricultura ecologică prinde teren
Sere şi solarii profesionale 100% româneşti
Noutăţi în lumea maşinilor şi utilajelor agricole
Noi tractoare NH pe piaţa României
John Deere, seria 6M
- ARHIVA REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web

indiferenta-sau-lehamite_l1291.html

Indiferenţă sau lehamite?

Iată o întrebare pe care nu poţi, n-o mai poţi evita privind peisajul social românesc.

Griul, culoarea neculoare, a cuprins în deznădejdea lui chipul, punctele cardinale şi, în cele din urmă, viaţa însăşi.

Atitudinea comună a românilor a devenit indiferenţa. Cui ce-i pasă ori ce-i mai pasă?

E ca şi cum ţi-ai privi figura în cioburile nămolite ale unei ape sleite.

Şi asta în felul de a fi al unui popor dăruit de veacuri cu perpetue – părea – speranţă şi optimism.

Răsfoieşte doar câteva file ale vechilor cronici ori manuale de istorie şi vei fi surprins de viaţa de odinioară a poporului stăpân pe atunci pe pământul de dincolo de Carpaţi şi până la Marea cea Mare.

Deceniile anilor din urmă i-au frânt, se vede treaba, mândria şi verticalitatea.

Câţi vom mai fi?

Cei cărora le mai pasă avertizează că foarte curând românii vor număra mai puţin de şaptesprezece milioane de locuitori. Românii? Câţi mai sunt prin idealurile lor români? Întreb şi vă întreb!

De ce?

Pentru că, în ceea ce mă priveşte, nu-mi pot ascunde îngrijorarea că exportăm fără noimă aur cenuşiu.

Creierele româneşti veşnicesc acum alte meleaguri.

„Stranierii“ de până mai ieri, alaltăieri, vestiţii căpşunari ori oameni buni la orice au început să-şi uite domiciliile din România.

Izvor de belşug la început, fluxul banilor trimişi acasă s-a subţiat considerabil fiindcă cei plecaţi nu vor să se mai întoarcă.

Ţara înseamnă de acum pentru ei locul unde le merge bine. Ori un pic mai bine.

Spectrul falimentului

Or România vizează, n-am nicio îndoială, falimentul.

Împrumutăm fără noimă, cheltuim fără să ne pese.

„A fura“ este de acum certificatul de bună purtare al celor aleşi.

Setea de înstărit prin metoda lui „pică pară mălăiaţă“ ne caracterizează.

Mâna de ajutor oferită României de UE, celebrele fonduri europene, n-are pentru noi nicio semnificaţie. Nu prezintă interes?

Ne preocupă până la obsesie reintroducerea „oblasturilor“, a regiunilor adică, forme administrative falimentare până şi în pustele ruseşti.

Orbecăind prin criză

Orbecăim în schimb prin bezna crizelor de tot felul, ocupând fruntea clasamentelor la lipsa de productivitate, la inflaţie, moarte infantilă şi, în esenţă, nivel de trai.

Bivolul negru al apelor dezlănţuite a luat încă o dată în coarne gospodării şi tarlale.

Seceta face ravagii în Câmpia Dăbulenilor, adică tocmai acolo unde cândva sălăşluia cel mai modern sistem de irigaţii.

Risipim banii ţării pe drumuri care nu vor fi terminate niciodată, calea ferată este prădată zilnic de hoţi cărora nu li se poate veni de hac.

Bugetul ţării e un sac căruia i se va da foarte curând de fund.

Cei chemaţi să „înţeleagă“ situaţia sunt evident cei mulţi şi obidiţi.

Marea cacialma

Indiferenţa a devenit trăsătura dominantă de caracter a românilor.

Bagă votul în urnă fără să mai ia aminte la ce şi cum va să fie.

Oricum ştiu bine de acum, cacialmaua e la noi joc politic de societate.

Şi atunci? Ce ne mai rămâne?

Să dăm din umeri recunoscându-ne neputinţa.

Aşadar – indiferenţă ori lehamite?

Au românii vorbele lor de duh.

Buturuga mică a răsturnat de multe ori carul cel mare, atotputernic.

Aşa că între lehamite şi ură nu e decât un pas.

Ura poate naşte monştri.

Nu fiţi, aşadar, indiferenţi!

Totdeauna ori dintotdeauna mâine a început chiar de azi!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
720

☐

Comentarii

☐

☐

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-July-2011)Indiferenţă, lehamite dar mai ales resemnare!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Indigestia, o pacoste care poate fi evitată > REVISTA LUMEA SATULUI

Indigestia, o pacoste care poate fi evitată

Indigestia este o problemă frecventă, studiile arătând că peste 50% dintre adulţi suferă cel puţin o dată pe lună de această afecţiune. Tulburările digestive sunt adeseori neglijate şi tratate drept neplăceri minore, dar în realitate situaţia este alta. Acestea sunt un indiciu că este necesar să ne schimbăm obiceiurile alimentare şi chiar stilul de viaţă.

Cauzele principale ale indigestiei sunt mesele copioase, mâncatul mult prea repede, mâncărurile gen fast-food sau cele care conţin foarte multe grăsimi, consumul excesiv de alcool, fumatul, mâncărurile foarte picante, traumele emoţionale, anxietatea, stresul, gastrita, medicamente precum antibioticele şi aspirina.

Când pică greu la stomac....

Într-o asemenea situaţie, dacă senzaţia de greaţă este însoţită sau nu de vărsături, puteţi lua un preparat antiemetic, spre exemplu Metoclopramid sau Emetiral. Dacă simptomele nu par să se amelioreze în primele 24 de ore sau dacă apar dureri de spate sau dureri în piept, febră, frisoane, cereţi sfatul medicului. O ceaşcă de suc de aloe vera pe stomacul gol, infuzie din rădăcină de ghimbir, ceaiuri de roiniţă, rozmarin, precum şi sucul unei lămâi diluat în jumătate de pahar de apă pot constitui un remediu naturist pentru o mai bună digestie.

Balonările şi arsurile îţi dau dureri de... stomac

De ajutor pot fi medicamentele cu efect antiacid, de exemplu Antacid, Talcid, Dicarbo-calm, care pot fi cumpărate de la orice farmacie. Aceste preparate neutralizează excesul de acid gastric şi sunt utile atât pentru combaterea durerilor de stomac, cât şi a balonării. Natura vă oferă însă alternative: ceaiul de mentă este eficient, dar numai dacă nu aveţi arsuri gastrice. Alte remedii naturiste folosite sunt: cimbri-şorul, seminţele de anason, muşeţel, compresă alcoolizată pe regiunea stomacului din 100 ml alcool şi 400 ml apă călduţă.

Apelarea la serviciul de urgenţă trebuie făcută atunci când simptomele durează mai mult de câteva zile şi când simptomele indigestiei prezintă modificări majore. De asemenea, trebuie apelat la serviciul de urgenţă atunci când simţiţi dureri abdominale severe apărute brusc, scăderi bruşte în greutate, scaun sau vomă cu sânge, îngălbenirea ochilor şi a pielii. Simptome precum durerea în piept, dureri de spate, transpiraţie abundentă, anxietate trebuie aduse în atenţia medicului.

Mai bine să preveniţi...

Dacă păstraţi măsura şi acordaţi atenţie la alimentaţie, stomacul dumneavoastră nu va fi suprasolicitat. Ţineţi seama de sfaturile de mai jos şi veţi reuşi cu siguranţă să împiedicaţi apariţia indigestiei:

- Consumaţi cel puţin doi litri de lichide pe zi, astfel rinichii vor funcţiona optim şi vor elimina toate toxinele acumu-late în timpul meselor copioase. Sunt preferabile apa plată, sucurile de fructe şi de legume, ceaiurile şi supele.
- Evitaţi combinarea mai multor tipuri de alimente la o masă, mai ales dacă acestea sunt grase, condimentate,

laborios preparate.

- Evitaţi alimentele grase sau greu digerabile precum varza, carnea de porc, ciocolata, ceapa, fasolea, nucile, preparatele cu maioneză sau cu multe ouă.
- Adăugaţi în mâncăruri condimente care îmbunătăţesc digestia: coriandru, mentă, muştar, scorţişoară, salvie, cimbru, hrean, ghimbir.
- Nu mâncaţi prea târziu seara înainte de culcare.
- Evitaţi alcoolul, cafeina, băuturile carbogazoase, cât şi fumatul

Irina TRUŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
777

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Indivizi cu acte măsluite distrug floarea cercetării pomicole din România

- Ultima victimă – Staţiunea Pomicolă de la Băneasa
- În spatele vandalilor se află „feţe“ politice şi administrative dirijate de mafia imobiliară

Persoane, chipurile necunoscute, au intrat prin efracţie, într-o noapte din decembrie, şi au tăiat 500 de meri din livada experimentală a Staţiunii de Cercetare Băneasa din Bucureşti. Pomii au fost tăiaţi cu ferăstraie silenţioase şi lăsaţi, în batjocură, lângă cioturi. Apoi prădătorii au dispărut în noapte.

„Când am mers în livadă şi am văzut merii în vârstă de zece ani culcaţi la pământ, am avut senzaţia că mi-a murit cineva din familie. Cred că nu am mai trăit acest sentiment decât atunci când a murit mama mea“, ne declara directoarea staţiunii, Adela Bărbulescu.

Aflăm de la doamna Bărbulescu că era o livadă cu soiuri deosebit de productive şi care trebuiau multiplicate. Ele au fost primite de la Institutul de Pomicultură Mărăcineni, cele mai multe fiind americane, foarte rezistente la bolile specifice mărului, cum sunt rapănul şi făinarea.

Locul din care au fost tăiaţi reprezenta o plantaţie pilot, în care se urmăreau calităţile pomilor. Acum, în iarnă, urma să înceapă altoirea, adică formarea de noi pomi.

Valoarea pagubei, conform primelor estimări, se apropie de un milion de euro.

Vandalii vin în cete

SCDP Băneasa a fost vandalizată de mai multe ori în anul 2008. Cauza pare a fi terenul care valorează cam 1.500-2.000 de euro metrul pătrat!

Prima ameninţare, cum că taie toate livezile, a venit la începutul anului 2008 din partea lui Virgil Tudorache, despre care se spune că ar fi finul lui Gigi Becali, finanţatorul echipei de fotbal Steaua Bucureşti. El a venit prima dată împreună cu un individ care ar lucra la Clubul Dinamo Bucureşti. Fără să prezinte vreun act, cei doi au demolat o poartă de intrare a staţiunii. Au fost prinşi în flagrant. Poliţia a început cercetarea penală, dar dosarul s-a „prăfuit“ pe vreun birou de la Secţia 2 Poliţie. Tudorache susţine că este proprietarul unei suprafeţe din cadrul staţiunii.

Apoi a intrat în scenă Iulian Capeti, alt „proprie-tar“ care susţine că ar deţine terenuri în interiorul SCDP. În noaptea de 25-26 ianuarie 2008, o echipă trimisă de Capeti a distrus 736 de pomi din Colecţia Naţională de Piersici. Paguba, evaluată de Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Siseşti“, s-a ridicat la 1,3 milioane de euro. Autorii au fost prinşi în flagrant.

Sub securea aceluiaşi Capeti, au fost distruşi 186 de caişi, în noaptea de 25-26 februarie 2008. Valoarea pagubei: 415.234 RON. Din nou autorii au fost prinşi.

A urmat un nou atac asupra culturilor de piersici în noaptea de 24-25 martie 2008, când au fost tăiaţi 285 de pomi. Valoarea pagubei: 621.908 RON. De data asta se zice că autorul este necunoscut.

Alţi 245 de piersici au fost tăiaţi în dimineaţa zilei de 22 aprilie 2008. Paguba: 522.399 RON. Tot autor necunoscut, dar terenul este revendicat de Virgil Tudorache.

Dr. ing. Adela Bărbulescu ne-a spus că, în timpul verii, a fost linişte. Însă, în dimineaţa zilei de 26 octombrie 2008, nişte indivizi au demolat o parte din gardul SCDP şi au montat o poartă, pe care au scris „Proprietate privată“. Au fost prinşi în flagrant, dar dosarul zace tot la Poliţie.

O altă vandalizare a avut loc în noaptea de 2-3 noiembrie 2008. Atunci au fost răpuşi „numai“ 44 de pruni tot din colecţie. Valoarea pagubei: 87.214 RON.

De fiecare dată, SCDP Băneasa a făcut plângere la Secţia 2 Poliţie şi la Parchetul de pe lângă Tribunalul Sectorului 2. Chiar dacă unii autori au fost prinşi în flagrant, până acum nu au fost nici judecaţi şi nici condamnaţi!

Scenariul hoţiei

Proprietari care vin cu securea în livada staţiunii susţin că au avut terenuri undeva prin Bucureşti. Conform legii, dacă acele terenuri sunt ocupate, primăriile pot face retrocedări în alte zone libere. Iar terenuri „libere“ şi valoroase se găsesc în Băneasa, la SCDP.

Pasul unu. Administraţia Domeniilor Statului, fără să verifice sau să întrebe, ia câteva zeci de hectare de la Staţiunea Pomicolă şi le trece la Primăria Sectorului 1, unde primar este Andrei Chiliman.

Pasul doi. Primăria Sectorului 1 pune proprietarii în posesie, cu terenurile luate pe şest de la SCDP.

Pasul trei. Terenurile sunt băgate în suveică, adică sunt vândute şi revândute de mai multe ori, astfel încât să nu se mai ştie ce şmecherii s-au făcut.

Pasul patru. Ultimii cumpărători îşi cer dreptul de a construi, iar Primăria Sectorului 1 aprobă planuri urbanistice şi avize necesare.

Pasul cinci. Vandalizarea livezilor!

„Cred că organismele abilitate ale statului ar trebui să verifice la Administraţia Domenilor Statului şi la comisiile funciare de la Primăria Municipiului Bucureşti şi Primăria Sectorului 1, pentru a vedea dacă este legal cum s-a procedat cu retrocedările, prin compensare, a unor terenuri care aparţin Staţiunii, încă din anul 1932. Atunci a fost promulgată o lege, prin Înaltul Decret Regal nr. 1.676, din 16 mai 1932, publicată în Monitorul Oficial nr. 116, partea I, la data de 21 mai 1932.

Prin acea lege era înfiinţat Institutul de Cercetări Agronomice al României, căruia i se acordau 40 de hectare pe actualul amplasament al Staţiunii de Cercetare şi Dezvoltare pentru Pomicultură Băneasa, din Bucureşti. Acel Institut a devenit, mai târziu, Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, de care aparţinem şi noi, astăzi“, a afirmat Adela Bărbulescu.

Drăgan – ADS, eminenţa rea

Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ a depus, în 2005, la Primăria Sectorului 1 un dosar cu toate actele care atestă dreptul de proprietate asupra terenurilor, pe care funcţionează Staţiunea Băneasa. Au trecut atâţia ani şi Academia nu a primit niciun răspuns de la primarul Andrei Chiliman.

Povestea legată cu aţă albă merge mai departe. Conform unor acte măsluite la Administraţia Domenilor Statului, SCDP Băneasa aproape a dispărut, pentru că nu ar mai avea decât 5,4 ha, din 61,8 ha, câte i se dăduseră în concesiune. Diferenţa, care figurează în acte ca teren liber, a ajuns la Primăria Sectorului 1, iar primarul a împărţit terenurile ca pe propria lui moşie.

Este limpede că liberalul Chiliman nu putea face acest lucru dacă nu era în concubinaj cu un alt liberal, abuziv pus la conducerea Agenţiei Domeniilor Statului, tocmai în ideea s-o distrugă din interior.

Adela Bărbulescu ne-a precizat că diferenţa de teren, de la 40 la 61,8 ha, a fost dobândită prin alipirea unor vecinătăţi, iar proprietariilor li s-au acordat terenuri, prin compensare, la Odăi, în fosta livadă a defunctului PCR.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1002

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

industriasii-preocupati-de-finantarea-fe...

Industriaşii, preocupaţi de finanţarea fermierilor

Sub deviza Tehnică agricolă pentru viitor, soluţii financiare pentru prezent, compania MYO-O a abordat la RomAgroTec o nouă strategie de marketing. Alături de noutăţile ce ţin de tehnică, dar şi de aspectul financiar, nu putea lipsi elementul care i-a adus consacrarea, combina Dropia.

Directorul executiv, Andrei Mihailov, susţine că, mai nou, MYO-O oferă finanţare proprie care înseamnă leasing pe trei ani de zile pentru combine şi rate pe un an de zile ori leasing pentru tractoare. Atât valoarea ratelor, cât şi frecvenţa lor, se negociază şi cel mai important este că se lucrează direct cu firma. Cu toate acestea, anul 2009 se conturează a fi unul dificil.

În 2008, cifra de afaceri a companiei a crescut cu 93% faţă de 2007. Numărul de combine vândute a rămas constant, dar s-au vândut mult mai bine tractoare, echipamente şi silozuri.

Mai nou, agricultorii solicită combinele cu tocător datorită normelor europene care le interzic să dea foc la mirişte, fiind puşi astfel în situaţia de a nu mai primi subvenţiile pe suprafaţă. Chiar la târg s-au semnat contracte de vânzare de silozuri cu grupuri şi asociaţii de producători.

Cererea pentru silozuri se pare că este tot mai mare însă, din spusele participanţilor, sumele vehiculate sunt mari. De aceea se preferă achiziţionarea prin FEADR, dar beneficiarii susţin că timpul de aşteptare este foarte mare şi procesul destul de greoi.

Noutatea absolută adusă de MYO-O la RomAgroTec este tractorul LS Mtron, dezvoltat de grupul sud-coreean LG. Sunt tractoare dotate cu motor Iveco Tier 3 şi care respectă în totalitate normele europene.

Foarte interesant este că varianta standard de pe piaţă oferă un control automat total al utilajului, inclusiv ridicare la terminarea brazdei. Elementul forte care va atrage mulţi cumpărători este preţul – 24.000 de euro pentru un tractor de 90 CP dotat complet cu toate sistemele de control. În plus, din câte ştim, MYO-O este singura de pe piaţă care oferă un tractor cu doi ani garanţie valabilă pentru motor şi transmisie, practic elementele esenţiale ale unui tractor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
826

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Informaţii utile despre Recensământul General Agricol > REVISTA LUMEA SATULUI

Informaţii utile despre Recensământul General Agricol

Legislaţia europeană referitoare la statistica structurilor agricole şi recomandările Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru Alimentaţie şi Agricultură (FAO) prevăd organizarea şi efectuarea de recensăminte generale agricole la intervale de 10 ani. Având în vedere calitatea de stat membru a Uniunii Europene şi acquis-ul comunitar în domeniul statisticii agricole, România şi-a asumat obligaţia de a efectua recensământul general agricol (RGA) cu an de referinţă 2010. Cadrul legislativ european este Regulamentul (CE) nr. 1166/2008 privind anchetele structurale în agricultură şi ancheta referitoare la metodele de producţie agricolă, fiind susţinut de un cadru legislativ naţional – Legea nr. 153/2008 privind efectuarea recensământului general agricol din România, aplicată prin HG nr. 1370/2009 având în vedere organizarea şi efectuarea RGA. Fondurile necesare pentru organizarea şi prelucrarea datelor statistice sunt asigurate în proporţie de cca 75% din bugetul UE.

Obiectivul

RGA 2010 se desfăşoară între 2 decembrie 2010 şi 31 ianuarie 2011. Scopul principal este culegerea datelor privind structura exploataţiilor agricole şi principalele caracteristici ale acestora (formă de conducere, mod de deţinere şi utilizare a terenului, efective de animale şi sisteme de creştere, forţă de muncă, elemente de dezvoltare rurală etc.). Concomitent se va realiza ancheta privind metodele de producţie agricolă.

Scenariu obligatoriu

Deţinători de exploataţii agricole individuale (gospodăriile de subzistenţă, de semisubzistenţă, persoanele fizice autorizate), reprezentanţi ai societăţilor comerciale sau asociaţiilor agricole, precum şi alţi utilizatori de suprafeţe agricole sau deţinători de animale vor fi intervievaţi de către recenzori la domiciliul lor sau la sediul social al firmelor, recensământul fiind efectuat prin metoda interviului faţă în faţă. Singura obligaţie a intervievaţilor este aceea de a oferi recenzorilor date corecte şi complete. Toate datele din formularul de recensământ sunt confidenţiale, iar informaţiile vor fi folosite numai în scopuri statistice.

Personalul de recensământ este selectat din rândul specialiştilor agricoli, al specialiştilor în economie, informatică, precum şi din alte domenii, buni cunoscători ai condiţiilor locale, ai datinilor şi tradiţiilor, ai specificităţii dialectele şi este format din recenzori (cca. 35.000 la nivelul întregii ţări) care vor realiza în medie 180-200 de chestionare, pentru a acoperi cele peste 4,5-5,0 milioane de entităţi recenzabile. NPrincipiul înregistrării este cel al utilizării suprafeţei agricole, ca urmare recenzarea se face la utilizator, şi nu la proprietar, cu excepţia cazului în care acesta îşi utilizează singur terenul. Dacă proprietarul şi-a dat spre utilizare suprafaţa agricolă pe care o posedă, atunci recenzarea se va face la exploataţiile agricole care o utilizează. Totodată, vor fi recenzate şi unităţile/persoanele fizice care deţin numai suprafaţa agricolă neutilizată.

Rezultatele recensământului vor permite evaluarea potenţialului agricol al României şi vor contribui esenţial la modelarea politicilor agricole naţionale în concordanţă cu politicile agricole comune post 2015, în perspectiva atingerii ţintelor strategiei Europa 2020. Fotografia agriculturii şi teritoriului rural, care se doreşte a fi Registrul General Agricol 2010, va permite evaluarea progreselor înregistrate de către acestea de la anteriorul recensământ agricol (2000) şi va fundamenta politica agricolă a României pentru următorul deceniu, în special în zona dezvoltării durabile a spaţiului rural românesc.

Dr. ing. Aurel F. BADIU
Coordonator RGA – MADR

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
1092

□

° Comentarii

□

□

° 1. agricultor -- (17-November-2010)Daca din start prognozati progrese este clar care va fi fundamentarea politicii agricole. Este evident ca au crescut suprafetele necultivate, ca agricultorii sunt tot mai decapitalizati si ca rezista numai acolitii politici care traiesc si huzuresc din subventiile acordate pe criterii politice si nu de performanta.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

infractiune-de-la-1-mc-de-lemn-furat_l15...

Infracţiune de la 1 mc de lemn furat

Laszlo Borbely, ministrul Mediului şi Pădurilor, a solicitat Parlamentului sprijinul pentru înăsprirea pedepselor împotriva tăierilor ilegale de masă lemnoasă. Astfel, furtul unui metru cub de lemn va constitui infracţiune, față de 5 mc, în prezent!

„Eu am spus că dacă furi un metru cub de lemn, care înseamnă o căruţă de lemn, trebuie să fie infracţiune. Undeva în Parlament există o iniţiativă legislativă, pe care sper să o sprijiniţi, pentru că nu putem să continuăm aşa. 75% din procesele verbale sunt pentru 4,5 şi 4,8 metri cubi. Este clar că trebuie făcut ceva“ – le-a spus Borbely colegilor parlamenatri.

Conform datelor Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, care administrează pădurile statului, în anul 2010 tăierile ilegale au însumat 49.306 mc. Din acest volum, 24.233 mc (49%) nu au fost justificaţi cu documente de personalul silvic şi i s-a imputat acestuia. Diferenţa de 25.073 mc (51%) face obiectul actelor de infracţiune, contravenţie etc.

În anul 2011, în primele 9 luni, volumul tăiat ilegal din pădurile statului a fost puțin mai mic, de 39.244 mc. Sunt peste 2.500 de cazuri în care autorităţile de mediu au cerut să se întocmească dosare penale, iar cuantumul amenzilor aplicate s-a ridicat la aproape 17 milioane de lei.

„Dacă vă uitaţi la eficienţa unor dosare, care ar trebui instrumentate, doar 0,5% din ele se duc până în faza finală, iar altele se pierd pe drum“ – a afirmat ministrul.

În opinia sa, cel mai mult se fură din pădurile nepăzite, acolo unde există mulţi proprietari mici până la 50 ha, care fie nu au putere financiară, fie nu sunt interesaţi de pădurea pe care o au în proprietate.

A crescut fondul forestier

„Anul trecut, pentru prima dată după mulţi ani, a crescut fondul de păduri în România, nu spectaculos, cu 0,3%, dar şi datorită alocărilor care au fost de şase ori mai mari în 2010 faţă de 2009. Am reuşit să alocăm, din Fondul de mediu în special, circa 180 milioane de lei, pentru împăduriri. Anul acesta oferim, prin PNDR, posibilitatea împăduririi terenurilor agricole“, a adăugat ministrul.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
654

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ingineria genetică, în câmpiile României

În America se cultivă porumb modificat genetic pe mai bine de 10 milioane de hectare din anul 1990. De asemenea, în China se cultivă porumb modificat genetic pe milioane de hectare. Oamenii consumă carne, lapte şi brânză de la animalele hrănite cu porumb modificat genetic.

Timp de 20 ani nu au murit niciun american, chinez şi nici măcar un ecologist în urma acestui consum. Americanii au murit însă în războaiele din Irak şi Afganistan!

Să începem cu începutul

Pe plan mondial s-au publicat numeroase articole ştiinţifice privind importanţa şi eficienţa economică a noilor biotehnologii. De exemplu, autorii Wels, Rasche şi Timerman au publicat în anul 1965 la Conferinţa Britanică de la Brighton un articol în care afirmă că modificarea genetică a plantelor rezistente la glyphosat sau glufosinat – 2 erbicide neselective – va permite cultivatorilor de pe cele 5 continente o mulţime de avantaje economice. De asemenea, autorii respectivi, pe baza numeroaselor experienţe riguroase, afirmă că erbicidele glyphosat şi glufosinat aplicate la porumbul modificat genetic nu prezintă niciun risc pentru mediul înconjurător şi nici pentru sănătatea animalelor (care sunt hrănite cu porumb siloz sau boabe) sau a oamenilor care consumă carne, lapte, brânză etc. Alţi autori precum Marshall 1995 şi Owen 1997 consideră că aceste realizări ştiinţifice constituie o adevărată REVOLUŢIE pe plan mondial.

Primele experimente

La Staţiunea de Cercetări Agricole de la Drăgăneşti-Teleorman s-au făcut primele cercetări cu porumbul modificat genetic, folosind hibridul Dexalb 493 de la Compania Monsanto. În experienţa respectivă s-au aplicat tratamente numai postemergent cu erbicidul Roundup Ready în diferite doze şi la diferite epoci. Terenul unde s-a amplasat experienţa era infestat cu costrei (Sorghum halepense) în proporţie de 65%, iar alte specii de buruieni ca Setaria, Echinochloa, Amaranthus, Chenopodium, Solanum şi Xanthium au fost în proporţie de 35%. Toate speciile de buruieni cântărind 39.556 kg pe ha au fost combătute în proporţie de 100% de către erbicidul Roundup Ready în doze de 3+3 litri/ha, aşa cum se vede din datele prezentate în tabelul alăturat.

Efectul agrotehnic al erbicidului Roundup Ready

Producţiile de porumb boabe sunt în strânsă corelaţie cu eficacitatea erbicidului Roundup Ready, cea mai mare producţie de boabe realizându-se la varianta tratată de două ori cu Roundup Ready în doze de 3 + 3 litri/ha. Precizăm că la hibridul românesc creat la Institutul Naţional de Cercetări Agricole de la Fundulea într-o experienţă alăturată producţia de porumb boabe a fost în medie pe 3 ani (1998-2000) de numai 6.800 kg/ha.

O primă concluzie ar fi că, dacă s-ar cultiva hibrizi de porumb modificat genetic numai pe 1 milion de hectare, România ar obţine un plus de 3 milioane tone de porumb boabe.

Prof. univ. dr. Nicolae ŞARPE

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
961

Comentarii

1. Luz -- (14-January-2011)Doamne, nu stiu ce sa spun si cum sa ma exprim ca sa poata fi luata in serios problema.Este ingrizitor, lasatii pe americani cu metodele lor de imbogatire si pe noi sa ne lase in pace si sa nu ne mituiasca nimeni sa ne inveninam pamanturile si oamenii ca destule rele au facut vanzand toata tara pe nimic.Numai natura ne-a mai ramas daca o distrugem si pe asta chiar suntem supervinovati de tot ce se va intampla cu bolile de pe urma inveninarii pamantlui.Uitati-va ce si cum mananca americanii
http://www.jurnaltv.ro/video/Food_Inc
Sper sa luati cu adevarat in serios lucrurile.Multumesc

2. teo -- (26-January-2011)Atat am de zis:
http://www.youtube.com/watch?v=DCFnx2W6CvY
sanatate la toata lumea

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ingineria-genetica-pe-campurile-romaniei...

Ingineria genetică, pe câmpurile României (III) > REVISTA LUMEA SATULUI

Ingineria genetică, pe câmpurile României (III)

Experimentul pe care îl supunem atenţiei se localizează la Agrofam Holding Feteşti şi el demonstrează superioritatea noilor tehnologii de cultivare cu lucrări minime: no-tillage. Studiul vizează soia modificată genetic, cultivată până în 2008.

Soia modificată genetic din soiul S-2254 s-a cultivat după porumb. În timpul vegetaţiei, în lunile aprilie – septembrie, au fost precipitaţii foarte abundente, totali-zând 700 l/m2, ceva neobişnuit pentru zona Bărăganului. Din aceste considerente nu s-a mai recurs la irigare.

TRATAMENTELE ŞI PRODUCŢIA DE SOIA REALIZATĂ

Erbicide aplicate

Doze –l /ha

Combaterea buruienilor

Producţia

Kg /ha

%

SISTEMUL CLASIC

Netratat (untreated)

Roundup Ready

-

-

0

97

480

3850

100

802

SISTEMUL NO – TILLAGE

Netratat

Roundup Ready

RoundupReady

Roundup Ready

-

2

3,0

3+3

0

48

71

100

490

1982

2120

3970

100

404

576

810

Din datele prezentate în tabel rezultă că soiul S-2254 a tolerat foarte bine erbicidul Roundup Ready, aplicat chiar la doze maxime (3+3 litri /ha).

O combatere de 100% a tuturor speciilor de buruieni anuale şi perene s-a realizat în varianta tratată de două ori cu Roundup Ready în doze de 3 + 3 litri /ha.

Eficienţa economică la soia

Diferenţa dintre cele două modele agrotehnice este de cinci la unu în favoarea noului sistem. Concludente în acest sens sunt şi datele din tabelul de mai jos.

COSTUL LUCRĂRILOR

SISTEMUL CLASIC

SISTEMUL NO - TILLAGE

Lucrări manuale şi mecanice

lei /ha

Lucrări mecanice

lei /ha

Arat + grăpat toamna

Discuit + grăpat primăvara

Discuit + grăpat primăvara

Lucrat cu combinatorul

Semănat cu SPC-8

Praşila I-II-III

Trei praşile manuale

Recoltat combina Claas

270

90

90

40

60

310

1080

300

____

____

Semănat cu Masey Ferguson

Aplicat erbicide Roundup Ready

_____

Recoltat combina Claas

—
—
—
—
60
80
—
—
300
TOTAL CHELTUIELI
2140
TOTAL CHELTUIELI
440

Analizând datele prezentate în tabel, constatăm că toate lucrările mecanice de la arat şi până la recoltatul soiei au costat 2.140 lei. Cheltuieli foarte mari s-au făcut cu praşilele manuale. Dacă la porumb este nevoie numai de 4-5 persoane la o praşilă manuală, la soia a fost nevoie de 10 persoane, fiindcă soia a fost semănată la 5 – 6 cm între plante pe rând, prăşitul manual făcându-se foarte greu.

La sistemul no-tillage, lucrările mecanice au costat foarte puţin, numai 440 lei /ha, ceea ce denotă că sistemul no-tillage este mult mai performant din punct de vedere economic, comparativ cu sistemul clasic.

Combaterea buruienilor

La soia modificată genetic, strategia de combaterea buruienilor este mult mai simplă în comparaţie cu soiurile clasice la care trebuie aplicate mai multe tratamente cu diverse erbicide. Nu degeaba fermierii din SUA cultivă anual peste 25.000.000 ha de soia modificată genetic. Şi în România, în anul 2005, gradul de infestare a fost foarte mare, inclusiv în lanurile cultivate cu soia modificată genetic. Aceasta este uneori puternic concurată de buruieni fiind uneori peste 1.000 sau 2.000 de buruieni pe m2.

STRATEGIA

Este recomandă pentru combaterea tuturor speciilor de buruieni anuale şi perene.

Erbicide	Doze – l/ha	Epoca de aplicare
Roundup Ready	2+2	Postemergent I + II
Roundup Ready	3	Postemergent I + II

Primul tratament cu erbicidul Roundup Ready se execută când buruienile anuale şi perene au răsărit în masă şi au înălţimi diferite de la 10 cm şi până la 20 cm, iar în cazul când este prezent şi costreiul faza optimă este de 15-20 cm înălţime.

Al doilea tratament se execută cu Roundup Ready la reinfestarea culturii de soia.

Prof. univ. dr. Nicolae Şarpe

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
690

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ingineria-genetica-pe-campurile-romaniei...

Ingineria genetică, pe câmpurile României

Soia modificată genetic la SC AGRO CHIRNOGI - Călăraşi (II)

O adevărată revoluţie tehnico-ştiinţifică în agricultură a realizat-o Compania Monsanto prin crearea unor soiuri de soia rezistente la erbicidul Roundup pe bază de glyphosate. Primele experienţe cu soiuri de soia rezistente la glyphosate au fost făcute în anul 1993 la Universitatea din Arkansas, iar în anul 1996 fermierii americani cultivau deja soia rezistentă la Roundup Ready pe suprafeţe însemnate.

În anul 2003 soia a fost cultivată pe plan mondial pe 71 milioane de hectare, din care 55% cu soiuri create prin noile tehnologii. Cel mai mare procent, peste 70%, se află în SUA.

De ce cultivă fermierii americani aceste noi soiuri?

Din două considerente pur economice:

– la soiurile de soia modificate genetic, producţia de boabe la hectar este şi mai mare decât la soiurile convenţionale;

– pot practica cu mai mult succes tehnologia fără arătură, adică notillage. În plus, la soia modificată genetic se foloseşte un singur erbicid Roundup Ready, pe când la soiurile convenţionale se folosesc 2-3 erbicide, în funcţie de specificul îmburuienării. Preţul erbicidului Roundup Ready este mai mic decât al erbicidelor care se aplică la soiurile de soia neconvenţionale

În România, soia tolerantă la gyphosate, substanţa activă a erbicidului Roundup Ready, a fost singura specie supusă noilor tehnologii cultivată în scop comercial conform prevederilor Legii nr. 214/2002.

În anul 2001 în România s-au cultivat soiuri de soia obţinute prin noile biotehnologii pe 17 mii de hectare, iar în anul 2004, peste 50 mii hectare.

Primele experienţe cu soia modificată genetic au fost executate de Negrilă şi Floarea Bodescu, la Staţiunea de Cercetare şi Dezvoltare Agricolă Teleorman, la care s-au obţinut în anul 1999 producţii de 3.950 – 4.600 kg /ha, în funcţie de dozele de Roundup Ready aplicate.

Semănatul soiei s-a făcut la 11 mai 2004, după porumb ca plantă premergătoare.

După răsăritul soiei, în perioada de vegetaţie s-au făcut 3 irigări cu norme de udare de câte 500 – 600 m3 la hectar. De asemenea, tratamentul cu Roundup Ready s-a realizat când plantele de soia aveau 15 cm înălţime, buruienile monocotile şi dicotile aveau 5- 15 cm înălţime, iar Sorghum halepense avea 10-20 cm înălţime. Al doilea tratament cu Roundup Ready s-a executat la reinfestarea cu buruieni, când plantele de soia aveau 25-30 cm înălţime.

De la răsăritul soiei şi până la recoltare s-au făcut observaţii privind selectivitatea şi eficacitatea erbicidului Roundup Ready.

Combaterea buruienilor a fost diferenţiată în funcţie de tratamentele cu erbicidul Roundup Ready.

Cea mai mare producţie de soia, de 4.590 kg/ha, s-a realizat în varianta cu două tratamente cu Roundup Ready în doză de 3+3 litri/ha, deoarece la această variantă au fost combătute 100% toate speciile de buruieni anuale şi perene. De asemenea, o producţie de 4.600 kg /ha s-a realizat şi la sistemul clasic la care s-au făcut 2 tratamente cu erbicidul Roundup Ready în doză de 3+3 litri/ha.

Prof. univ. dr. Nicolae Şarpe

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
946

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

ingrasamintele-marea-amagire_479.html

Îngrăşămintele, marea amăgire > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎngrăşămintele, marea amăgire

Domnul Marian Hoinaru, proaspătul secretar de stat în Ministerul Agriculturii, vrea să impresioneze lumea mediatică prin dezvăluiri şocante.

În cadrul unei conferinţe de presă, domnia sa informa ziariştii că „toate promisiunile guvernamentale şi cererile producătorilor din industria chimică, în ceea ce priveşte acordarea unui sprijin financiar dat agricultorilor pentru procurarea de îngrăşăminte, au căzut definitiv".

Explicaţia sa oficială ţine de faptul că „nu se poate ieşi acum din zona negocierilor cu Uniunea Europeană, schemele de sprijin pentru fermieri, după perioada de aderare a României, fiind stabilite încă din momentul discutării capitolului agricultură. Mai mult, din anul 2010 vom rămâne fără subvenţiile din bugetul naţional, în condiţiile în care sprijinul acordat pe unitatea de suprafaţă va creşte la nivelul ţărilor cele mai vechi din UE".

Domnule secretar de stat, treaba cu subvenţiile UE o ştiam din momentul încheierii Tratatului de aderare. Din câte ştim noi, fiecare ţară are dreptul la unele derogări pe care le consideră esenţiale.

În cazul României, subvenţionarea îngrăşămintelor era una esenţială. Ce a făcut Ministerul Agriculturii, ce aţi făcut dvs., domnule Hoinaru, pentru a lămuri comisarii europeni asupra acestei stări de fapt din agricultura românească?

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
773
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Îngrăşarea mieilor pe păşune

În vederea satisfacerii necesarului de carne de ovină pentru consumul intern şi a cererilor de export, precum şi pentru ridicarea rentabilităţii creşterii animalelor, este necesar ca toţi mieii disponibili pentru sacrificare să fie supuşi îngrăşării în scopul valorificării acestora la greutăţi mai mici şi la preţuri avantajoase.

Cerinţe obligatorii

Acest sistem de îngrăşare este cel mai economic şi se face pe păşunile naturale sau cultivate, în scopul obţinerii mieilor pentru carne la vârsta de 7-9 luni. Sistemul se practică în zonele de deal şi de munte, unde după înţărcare mieii sunt întreţinuţi până la valorificare pe păşuni ce produc suficiente cantităţi de iarbă. Păşunatul începe la vârsta de 3-4 luni, atunci când mieii au o greutate minimă de 18 kilograme în cazul celor din rasa Merinos, 16 kilograme la cei din rasa Ţigaie şi 14 kg la cei din rasa Ţurcană. Înaintea scoaterii pe păşune mieii se aleg şi se examinează din punct de vedere zootehnic şi sanitar veterinar, alcătuindu-se cârduri în funcţie de greutatea corporală, rasă şi uniformitatea dezvoltării. În primele zile de adaptare, păşunatul se face în jurul saivanelor, în paralel cu administrarea unui supliment de concentrate.

În funcţie de calitatea şi cantitatea nutreţului verde de pe păşune se stabileşte dacă administrarea concentratelor continuă sau nu după începerea păşunatului propriu-zis. Evaluarea producţiei se face prin analiza cantitativă şi din punctul de vedere al compoziţiei floristice a ierbii recoltate de pe câteva suprafeţe de probă luate aleatoriu. Dacă păşunea este de calitate inferioară, o perioadă de timp necesarul de hrană poate fi completat cu masă verde cultivată, tocată şi administrată la iesle.

Etape

Faza de îngrăşare propriu-zisă durează 4-5 luni, perioadă în care trebuie asigurată în medie 5 kg de masă verde pe cap pe zi la începutul perioadei şi 7 kg pe cap pe zi la sfârşitul acesteia. Este necesar ca păşunatul să se facă raţional pe parcele în reprize de 3-5 zile, în funcţie de producţia pajiştii şi de mărimea cârdului, numai pe timp răcoros, dimineaţa şi seara. Finisarea îngrăşării se face folosind păşunile naturale valoroase, mirişti sau otavă. Dacă aceste condiţii lipsesc, se administrează concentrate timp de 3-4 săptămâni.

Condiţii necesare

Apa trebuie asigurată prin amenajarea surselor naturale, evitându-se băltirile în apropierea locului de adăpare. Pentru odihna în timpul zilei sau pentru zilele foarte călduroase se vor folosi umbrarele naturale, cu o bună circulaţie a aerului, sau se construiesc pe locuri mai ridicate adăposturi de tip şopron care asigură şi adăpostirea mieilor pe timp de noapte. Se va evita ţinerea mieilor în timpul zilei între arbuştii foarte deşi, unde circulaţia aerului este foarte scăzută.

Cu o lună înainte de livrare se face tunsul, ocazie cu care se efectuează şi controlul stării de sănătate şi starea ongloanelor.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
2615

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

ingrijirea-animalelor-pe-vreme-canicular...

Îngrijirea animalelor pe vreme caniculară > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎngrijirea animalelor pe vreme caniculară

În lunile de vară temperaturile pot atinge valori extrem de ridicate, lucru care poate crea o stare de disconfort sau chiar probleme grave atât oamenilor, cât şi animalelor. Dacă pentru noi canicula este greu de suportat, pentru necuvântătoare este şi mai dificil. În consecinţă, proprietarilor de animale le revine sarcina de a respecta anumite măsuri pentru a asigura protecţia şi bunăstarea acestora şi de a evita apariţia stresului termic asociat perioadei de vară.

Pentru a veni în sprijinul crescătorilor de animale, specialiştii Autorităţii Sanitar-Veterinare fac unele recomandări care ar fi bine să fie respectate.

În atenţia fermierilor

Este necesar ca aceştia să aibă în vedere următoarele aspecte:

- asigurarea unui adăpost corespunzător pentru animale, care să poată oferi protecţie faţă de acţiunea directă a razelor ultraviolete nocive, precum şi asigurarea unor cantităţi suficiente de apă şi furaje corespunzătoare cantitativ şi calitativ;
- existenţa stocurilor de apă şi furaje;
- în caz de caniculă, animalele folosite pentru tracţiune sau alte activităţi de povară nu vor fi exploatate în intervalul de timp 12.00 - 18.00, dacă temperatura exterioară, la umbră, depăşeşte 25ºC;
- la orice modificare suspectă a stării de sănătate a animalelor, precum şi la apariţia unor modificări comportamentale este obligatoriu să fie anunţat medicul veterinar.

Transportul animalelor

Este nevoie să se verifice traseul şi alte aspecte legate de călătorie înainte ca animalele să fie încărcate în mijlocul de transport, astfel încât, după încărcarea acestora, plecarea să se facă cât mai repede pentru a micşora durata călătoriei. Înainte de a pleca la drum se verifică dacă condiţiile de microclimat oferite de mijlocul de transport sunt adecvate şi asigurate pe întreaga durată a transportului.

Pentru călătoriile de peste opt ore, sistemele de ventilaţie din vehicul trebuie să fie capabile să menţină temperatura de confort termic în compartimentul animalelor. La temperaturi crescute, densitatea de încărcare a animalelor în mijlocul de transport va fi redusă cu cel puţin 25% din capacitatea maximă de încărcare autorizată, în funcţie de specie, talie, vârstă şi stare fiziologică.

Cantitatea de apă recomandată
în funcţie de specie (vezi tabel în revista tiparită)

În cazul comercializării animalelor în târguri, padocurile trebuie să fie suficient de spaţioase pentru a asigura libertatea de mişcare minimă necesară animalelor cazate şi trebuie să fi prevăzute cu zone de adăpostire umbrite.

Apa, mai importantă decât orice

Cel mai mare risc pentru animale pe timp de caniculă este lipsa de apă, care duce la deshidratarea animalului şi chiar la moarte.

În cazul în care există numai o sursă limitată de apă potabilă trebuie avute în vedere nevoile zilnice ale unui animal în funcţie de specie, talie, rasă şi stare fiziologică.

Deosebit de important este să se acorde prioritate animalelor tinere, celor hrănite preponderent cu furaje uscate şi animalelor care alăptează.

Laura DOBRE ZMARANDA

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
675

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Îngrijirea bovinelor în sezonul cald

Cantitatea de lapte obţinută de la animale se menţine neschimbată până la temperaturi de aproximativ – 10°C ale mediului – corespondentă unor temperaturi de +5°C sau + 10°C în interiorul adăpostului – pe timp de iarnă. În timpul frigului, consumul de furaje poate scădea cu până la 50%, suculentele pot îngheţa, sunt consumate parţial şi apar tulburările digestive consecutive. De aceea, pe timpul iernii sfecla, silozul, borhotul de bere sunt introduse cu 24-48 ore înainte în camerele tampon din grajduri sau chiar în adăposturi pentru a evita îngheţul acestora.

Reacţia bovinelor la temperaturi ridicate se manifestă începând cu + 20°C, când creşte ritmul respiraţiei şi se accentuează transpiraţia. Pentru perioadele caniculare, animalele trebuie ţinute libere în padocuri prevăzute cu umbrare. S-a constat scăderea producţiei de lapte când temperatura creşte peste 25°C sau la umidităţi moderate de 50-70%. Intervenţia crescătorului este de a intensifica ventilaţia, fapt ce duce la scăderea umidităţii. Pentru aceasta este necesară suspendarea ferestrelor pe una dintre părţile adăpostului.

Umiditatea, cel mai dăunător factor

Valorile ridicate ale umidităţii absolute, măsurate în g vapori/m³, care cresc odată cu temperatura, devin factori dăunători în atmosfera adăposturilor. Sursa principală a acestui fenomen este evaporaţia cutanată şi pulmonară. Odată cu creşterea temperaturii ambiante creşte cantitativ şi umiditatea. O vacă de 550 kg, în condiţii de temperatură de +20°C, degajează pe oră 250-500 g de vapori. Deoarece umiditatea mai este influenţată şi de evaporări tehnologice, furaje umede, dejecţii, apa de spălare etc., se impune o majorare de 15% a masei de vapori calculate. Căldura sensibilă ca energie metabolică devine noxă prin supraîncălzirea adăpostului datorită faptului că depăşeşte posibilităţile de cedare prin elementele de construcţie.

Acestea se elimină prin aerul de ventilaţie, în funcţie de diferenţa de temperatură dintre interior şi exterior, de căldura specifică a aerului şi de cantitatea de căldură înmagazinată de vaporii de apă. Amoniacul şi hidrogenul sulfurat apar în adăpost ca urmare a fermentaţiei dejecţiilor. Concentraţiile limită sunt de 0,03% amoniac, adică 0,002 mg/litru şi 0,015% hidrogen, mai precis 0,01 mg/litru. Dioxidul de carbon rezultă din arderile metabolice şi se degajează pe cale respiratorie. O vacă de 550 kg, cu o producţie de 15 litri lapte pe zi, degajă 160 litri de dioxid de carbon pe oră, la care se adaugă 10% degajări din fermentaţii de dioxid de carbon şi alte noxe.

Măsuri preventive

Ventilaţia naturală organizată se realizează prin coşuri izolante de acoperiş pentru evacuarea aerului viciat şi guri de admisie sau ferestre de intrare a aerului proaspăt. Amplasarea coşurilor se face în centrul unor arii aproximativ pătrate ale adăposturilor, iar dimensionarea lor rezultă din viteza ascensorială a aerului dată de diferenţa de înălţime dintre intrare şi ieşire, precum şi de diferenţa de temperatură din interior şi exterior. Secţiunea gurilor de admisie se reduce cu 25% faţă de coşuri pentru a ţine cont de neetanşenietatea ferestelor şi uşilor. Secţiunea rezultată din calcul se fragmentează în mai multe găuri prin pereţi pentru a evita efectul de curenţi reci în contact cu animalele.

Dr. veterinar Mihai PETCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
889
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Îngrijirea căpşunilor

La momentul apariţiei acestui număr al revistei căpşunile sunt înflorite peste tot în ţara noastră, mai puţin în zonele de munte. Întrucât în această perioadă atacă numeroase boli care pot compromite total recolta, de tratamentele care se efectuează acum depind formarea şi dezvoltarea fructelor.

Atenţie la Putregaiul cenuşiu!

Boala care atacă masiv în timpul înfloritului este Putregaiul cenuşiu. Produsă de ciuperca Botrytis cinerea, aceasta este una dintre cele mai răspândite boli la căpşun şi poate cauza pierderi importante mai ales în anii cu precipitaţii bogate. Primele semne de atac apar sub forma unor pete brune care se dezvoltă destul de rapid pe organele atacate. În condiţii umede, apare un înveliş cenuşiu format din conidiofori şi conidiile ciupercii. Putregaiul atacă în special florile şi fructele, mai ales pe vreme umedă, şi poate distruge până la 80% din recoltă. Cu toate că infecţia masivă are loc în perioada înfloritului, boala produce pagube însemnate şi fructelor care, odată atacate, se brunifică, putrezesc şi, ca urmare, nu mai sunt comestibile. Diseminarea sporilor se face prin ploaie, vânt, acţiunea umană, dar ciuperca se poate transmite şi prin resturile infectate. Infecţia cu putregai are loc mai ales în perioadele umede şi cu temperaturi ridicate, cu frecvenţă mai mare în sere şi solarii!

Lucrări obligatorii

- Metodele chimice de combatere a acestei boli cuprind o paletă largă de fungicide pe bază de fenarimol, procimidon, iprodion, clorotalonil, care se aplică prin două-trei tratamente, sau chiar patru în anii ploioşi şi în cazul culturilor protejate. Producătorii din ţara noastră care au suprafeţe mai mici cultivate cu căpşuni destinate comercializării preferă un tratament la înfloritul în masă cu Rovral, Score 250 EC sau Topsin. În funcţie de vreme şi precipitaţii ei mai stropesc şi cu Teldor 500 SC, dar cu precizarea că e necesar să aibă mare grijă la perioada de pauză care trebuie să fie de minimum două zile înainte de recoltare.
- Printre metodele ce ţin de tehnologie se numără eliminarea frunzelor uscate primăvara şi a celor bolnave în timpul verii, asigurarea unei densităţi optime, aerarea corespunzătoare a serelor şi a solariilor, precum şi fertilizarea echilibrată. Un rol deosebit de important pentru sănătatea fructelor îl are mulcirea cu paie sănătoase sau cu folie de plastic negru.

Paiele sau folia se aşază sub plante sub forma unui strat continuu atunci când florile au înălţimea de 10 cm şi se detaşează de plantă. Această lucrare este necesară şi pentru ca fructele să rămână curate. O lucrare obligatorie care trebuie făcută în acest interval de o lună, de la înflorit până la coacere, este prăşitul culturii de căpşun! Irigarea căpşunăriei se face până în partea a doua a verii chiar şi după cosire, iar în caz de secetă chiar şi în timpul recoltării.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:

24920

Comentarii

1. ioana -- (21-July-2010)Va rog sa-mi spuneti cum se planteaza capsunii in camp, pe suprafata mai mare, si de unde asi putea sa procur material saditor.
Va multumesc!

2. Cristi Mitre -- (1-September-2010)Eu am adus materialul saditor de la Hida- Salaj,Iar plantarea se face de la 1 septembrie pana la 15 octombrie pt o toamna mai lunga,Iar pt o toamna mai racoroasa cum este in nordul tarii pana la 15 septembrie ca sa apuce radacinile sa isi formeze o retea radiculara in pamant.

3. Toader Alin -- (4-May-2012)As vrea sa stiu care sunt solutiile de stropire si perioadele in care se stropeste capsuni.

4. Olga -- (23-June-2012)spuneti-mi va rog dupa ce au dat capusunele roada trebuie de taiat frunzele de deasupra raminid doar radacina????

5. Gheorghe -- (30-April-2017)va rog sa mi spuneti de ce folia trebie neaparat neagra, multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Îngrijirea ovinelor în perioada de păşunat

Cu una sau două săptămâni înainte de scoaterea la păşune, oile vor fi trecute prin răscol pentru a fi examinate din punctul de vedere al stării de sănătate şi pentru a se repune crotaliile de identificare căzute. Se face toaletarea ongloanelor, iar lâna extinsă prea mult în jurul ochilor se tunde. Având în vedere că de multe ori la începutul păşunatului oile sunt scoase împreună cu mieii neînţărcaţi, trebuie să se asigure necesarul de consum pentru oi, precum şi spaţii de odihnă uscate pentru mame şi miei.

Pregătirea animalelor

Pe perioada de păşunat se execută şi lucrări de întreţinere a păşunii, cum ar fi tăierea scaieţilor şi a turiţelor, pentru a evita deprecierea lânii cu impurităţi vegetale. Înainte de tuns se va evita trecerea oilor prin apă, plimbatul pe drumuri cu praf sau culcatul pe locuri nisipoase. Toate aceste reguli trebuie respectate pentru a nu deprecia lâna cu impurităţi telurice.

În zonele cu precipitaţii mai abundente, cum este Câmpia de Vest sau zona Dobrogei, unde se cresc oi cu lână fină, este necesar ca pe timp ploios animalele să fie adăpostite în saivane, şoproane sau copertine existente pe păşuni pentru a evita spălarea lânii şi pentru a preveni bolile afrigore. În timpul tunsului, oile vor avea un program de păşunat, care să ţină seama de cerinţele impuse de programul de tuns, precum şi de operaţiunile de condiţionare a animalelor în vederea tunderii. După acest proces, oile se vor păşuna aproape de adăposturi sau şoproane şi se vor lua măsuri de combatere a scabiei.

Ideal ar fi sistemul intensiv

Are ca obiectiv integrarea sectorului ovin în sistemul agriculturii intensive. Existenţa suprafeţelor întinse de pajişti naturale în zona de deal şi montană oferă condiţii naturale favorabile de creştere a ovinelor, cu respectarea tehnologiilor de întreţinere, exploatare şi ameliorare.

În zonele de câmpie, furajarea se realizează pe baza sistemului intensiv de culturi cerealiere şi de plante furajere. Pentru creşterea intensivă a oilor la păşune, trebuie luate în considerare atât păşunile naturale ameliorate, cât şi cele cultivate din zonele de deal şi depresionare, caracterizate printr-un regim al precipitaţiilor anuale de 700-900 mm, precum şi păşunile irigate din zona de câmpie. Parcelarea pajiştilor cultivate se poate face cu ajutorul unor stâlpi şi fire de sârmă, uneori conectate la păstorul electric, elementele de parcelare fiind mobile, astfel încât ele să poată fi mutate odată cu înaintarea frontului de păşunat sau se mai poate practica parcelarea fixă cu ajutorul unor delimitatoare din lemn, piatră sau garduri de sârmă cu stâlpi de beton.

Luând în considerare o producţie medie de masă verde de 40-50 t/ha, se poate aprecia, în mod orientativ, că pentru păşunat şi fân în perioada de stabulaţie, un efectiv de 1.000 ovine are nevoie de 70-75 ha, cu o încărcătură de 13-15 oi/ha, iar dacă se asigură numai necesarul de masă verde, pentru acelaşi efectiv este nevoie de doar 40 ha, încărcătura fiind de 20 animale/hectar.

O atenţie deosebită se va acorda tratamentelor obligatorii de combatere a bolilor infecţioase şi parazitare la ovine, cât şi toaletării regulate a ongloanelor. La scoaterea pe păşune şi la intrarea în stabulaţie se aplică obligatoriu tratament antiparazitar, care se va repeta la o lună pentru a prinde parazitul în toate fazele dezvoltării sale. Este, de asemenea, foarte important ca oile să fie supuse vaccinării anticărbunoase şi antitetanice.

Prof. Dr. Stelian DĂRĂBAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
1937

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ingrijirea-pajistilor-in-timpul-verii_l6...

Îngrijirea pajiştilor în timpul verii

Folosirea raţională a păşunilor presupune executarea unor lucrări de îngrijire, atât înaintea începerii păşunatului, cât şi în timpul acestuia, astfel încât animalelor să li se asigure cantităţi suficiente de masă verde. Pe o porţiune de păşune, animalele sunt menţinute până când sunt consumate 80-85% din plantele comestibile de bună calitate şi 40-60% de pe păşunile mediocre şi slabe.

Refacerea covorului ierbos

După consumarea masei verzi, fiecărei parcele trebuie să i se lase o perioadă de refacere a vegetaţiei, durată ce diferă în funcţie de zonă şi ciclu de păşunat. Dacă în zona colinară pentru refacerea plantelor, după ciclul I şi II, sunt necesare numai 24-25 de zile, pentru ultimul ciclu sunt necesare 35 de zile. În practică se consideră că durata medie necesară refacerii covorului ierbos este de 30 de zile. Respectarea perioadei de refacere a covorului vegetal este mai importantă în zonele cu puţine precipitaţii decât în cele cu precipitaţii. În vederea menţinerii la nivel corespunzător a producţiei pajiştilor pe parcelele păşunate este necesară efectuarea unor lucrări de întreţinere, ce au ca scop îmbunătăţirea compoziţiei floristice şi refacerea mai rapidă a plantelor.

Cosirea falsă

După ce animalele au părăsit o tarla, cosirea este măsura prin care se previne înmulţirea plantelor neconsumate prin seminţe şi înierbarea păşunii. Asta şi pentru că fructele şi seminţele unor buruieni sunt toxice pentru animale, iar consumul lor depreciază calitatea producţiei obţinute. Împrăştierea dejecţiilor solide lăsate de animale pe păşune reprezintă lucrarea prin care se foloseşte efectul benefic al acestor îngrăşăminte naturale cu un conţinut bogat în substanţe fertilizante (N, P, K). Neaplicarea acestei măsuri provoacă înrăutăţirea compoziţiei floristice, paralel cu scăderea gradului de consumare a ierburilor. Acest lucru se explică prin faptul că în jurul dejecţiilor solide cresc plante precum urzica, spanacul sălbatic, păpădia care nu sunt consumate de către animale. Dar este posibil ca şi specii valoroase de plante să rămână neconsumate din cauza mirosului specific de bălegar. Ajunse la maturitate, plantele nitrofile produc seminţe şi devin focare de răspândire a buruienilor care se înmulţesc foarte mult şi iau locul gramineelor şi leguminoaselor.

Ing. Bogdan MACOVSKI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
1015

Comentarii

1. Măeanu Varvara Magdalena -- (23-August-2010)Am reţinut recomandările. Mulţumim!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Îngrijirea vacilor în perioada repausului mamar > REVISTA LUMEA SATULUI

Îngrijirea vacilor în perioada repausului mamar

Pregătirea vacilor pentru fătare începe din luna a 5-a de gestaţie prin asigurarea condiţiilor optime de adăpostire şi întreţinere, dar mai ales a unei furajări corespunzătoare.

Vacile trebuie înţărcate cu 60 de zile înainte de fătare, perioadă denumită repaus mamar. Pentru a stabili data începerii repausului mamar, cu posibilitatea urmăririi lui eficiente, este necesară existenţa unei evidenţe individuale privind producţia de lapte şi data montei fecunde, în funcţie de care se stabileşte data probabilă a fătării.

Deoarece pentru înţărcarea propriu-zisă sunt necesare 15-20 de zile, aceasta se face treptat, începând cu 75 de zile înainte de fătare. Astfel, se reduce mulsul de la trei la două mulsuri pe zi, timp de câteva zile, apoi de la două mulsuri pe zi la o singură mulsoare pe zi, continuând cu o mulsoare la două zile, până la înţărcarea completă.

Hrănirea

În paralel cu reducerea numărului de mulsori, se trece la corectarea furajării. Hrănirea corespunzătoare a vacilor gestante în această perioadă este importantă atât pentru buna dezvoltare a fătului, cât şi pentru acumularea de rezerve în organism în vederea asigurării unei producţii susţinute în primele 3-4 luni după fătare. Aceasta, deoarece se ştie că în primele 100-120 de zile de lactaţie se obţine aproape 50% din producţia realizată pe întreaga lactaţie.

Având în vedere aceste aspecte, se recomandă furajarea vacilor în repaus mamar în raport cu nivelul producţiei viitoare programate a se obţine. Raţia de hrană trebuie să conţină o cantitate importantă de proteine valorice, vitamine şi săruri minerale. Aceasta datorită faptului că, în ultimele două luni de gestaţie, fătul realizează aproximativ 65% din greutatea la naştere.

În principiu, furajele administrate trebuie să fie de cea mai bună calitate, gustoase, uşor digerabile, nu prea voluminoase şi cu acţiune uşor laxativă.

La animalele cu potenţial productiv ridicat, care în mod frecvent fac edem mamar antepartum (înainte de fătare), se scot din furajare concentratele, iar dacă edemul persistă se reduc, în parte, apa de băut şi rădăcinoasele în totalitate, cu excepţia morcovilor furajeri care asigură necesarul de vitamina A.

Raţiile furajere recomandate

Cantităţile medii zilnice de furaje ce pot fi administrate pe cap de animal în perioada repausului mamar sunt: vara – masă verde 40,0-60,0 kg – concentrate 0,5-2,0 kg; iarna – fânuri 5,0-7,0 kg – suculente 15,0-25,0 kg – concentrate 1,5-3,0 kg.

Nutreţul murat poate intra în raţie în proporţie de maximum 25% din valoarea nutritivă a acesteia, putând fi înlocuit cu rădăcinoase. Furajul murat, sfecla furajeră şi reziduurile industriale apoase (borhoturile) se scot din raţie cu 15-20 de zile înainte de fătare şi se înlocuiesc proporţional cu fân de bună calitate – suplimentul mineral trebuie să asigure 10 g de calciu, 6 g de fosfor şi 7 g sare de bucătărie/100 kg greutate vie.

Animalelor gestante trebuie să li se asigure condiţii de adăpostire din cele mai bune, în grajduri luminoase, călduroase, fără curenţi de aer, cu aşternut curat, elastic, bun izolator.

Dacă vara la păşune vacile gestante fac suficientă mişcare, nu acelaşi lucru se întâmplă în perioada de stabulaţie. Atunci când sunt asigurate condiţiile de întreţinere şi furajare, mişcarea în aer liber a vacilor aflate în repaus mamar reduce congestia ugerului înainte de fătare şi măreşte forţa uterului de expulzare a fătului şi placentei. De aceea se recomandă ca vacile gestante să parcurgă zilnic 1-2 km în mişcare liberă, fără a fi bruscate, pentru evitarea avorturilor mecanice.

Ing. Bogdan Macovschi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
4484
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Îngrijorare mare la „Planta Romanica“

Membrii Patronatului Producătorilor, Prelucrătorilor, Importatorilor, Exportatorilor şi Distribuitorilor de Plante Medicinale şi Suplimente Nutriţionale „Planta Romanica“ s-au întâlnit recent pentru a atrage atenţia asupra problemelor, deloc de neglijat, apărute în acest sector. Ei cer normalizarea relaţiilor între stat şi producători, pe de o parte, şi între producători şi lanţurile farmaceutice, pe de altă parte.

Cu farmaciştii nu prea e OK

Primul fapt semnalat a fost legat de practicile de pe piaţa farmaceutică, unde firmele membre ale patronatului livrează produsele conform contractelor încheiate, iar farmaciile întârzie cu bună ştiinţă plăţile, continuând să-şi alimenteze afacerile cu banii altora, adică aceia datoraţi de luni bune furnizorilor.

„Ne aflăm în pericolul de blocare a acestei pieţe şi a firmelor distribuitoare, care nu sunt nişte mamuţi“, afimă Dan Muraru, director general al SC Minerva, unitate importatoare de produse fitoterapeutice. „Tot timpul s-a întâmplat aşa, dar nu putem continua la fel în condiţiile actuale de criză.

Lanţurile mari de farmacii sunt primele în a nu respecta nişte clauze contractuale, îngreunând şi amânând plata produselor cât se poate. Deşi ei primesc banii pe loc la tejghea, noi, importatorii şi producătorii, suportăm tot acest lanţ farmaceutic câte 4-5 luni de zile, timp în care din banii noştri ei îşi plătesc chiriile şi salariile. Singura noastră măsură de protecţie este să nu le mai livrăm marfă şi atunci degeaba oamenii au această alternativă a produselor fitoterapeutice, dacă ele nu se vor mai găsi în farmacii şi la Plafar.“

Cât despre controlori...

A doua problemă adusă în discuţii porneşte de la amenzile primite în mod abuziv în urma controalelor efectuate pe baza unei legi ce suportă derogare până la 31 ianuarie 2010. Ei au ţinut să atragă atenţia asupra faptului că instituţiile statului nu doar că nu se implică în problemele acestui sector, dar, mai grav, dovedesc „o condamnabilă necunoaştere a reglementărilor UE şi a derogărilor acordate României“. Aşa se face că Autoritatea Naţională pentru Protecţia Consumatorului desfăşoară în unităţi farmaceutice şi de tip Plafar controale severe, deşi derogarea prevede că, până la data prevăzută, nu se pot efectua verificări ale sistemului de etichetare a produselor puse pe piaţă.

Codex Alimentarius, o absurditate

Un alt punct atins a fost controversatul Codex Alimentarius şi aprobarea sa într-o manieră considerată dictatorială, fără consultarea oamenilor de ştiinţă, a specialiştilor şi chiar a populaţiei asupra căreia ar putea avea un impact dramatic. „Codex Alimentarius este un cod de legi prin care se cere să se interzică toate vitaminele şi aminoacizii esenţiali sănătăţii omului şi acestea să fie declarate toxice, având regimul otrăvurilor.(...) Şi nutrienţii naturali vor fi interzişi! Practic, ne vom hrăni cu mâncare moartă!“, a ţinut să atenţioneze dr. farm. Ovidiu Bojor, preşedintele patronatului.

De fapt, la baza problemelor apărute pe piaţa produselor fitoterapeutice stau câteva interese majore care pornesc dinspre sfera medicinei convenţionale, aflată mereu într-o încrâncenată luptă cu cea naturistă. Pentru a pătrunde în esenţa lucrurilor trebuie însă mai întâi de toate să găsim răspuns la o întrebare simplă. Există sau nu există interes pentru aceste produse?

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
1988

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Inimă de român

• Interviu cu profesor doctor Mircea Cinteză, şef de secţie Cardiologie la Spitalul Universitar de Urgenţă Bucureşti

– Dle profesor, de ce dau românii întotdeauna vina pe inimă? Și când e vorba de bucurie și când e vorba de necaz, inima e vinovată.

– Pentru că, de secole, în inimă este poziționat sentimentul. În clipa în care ai un sentiment, fie el bun, fie rău și nu-ți simți atunci nici stomacul, nici nimic altceva, îți simți inima care bate altfel decât de obicei. Și atunci aceasta este echivalată cu sufletul, cu emoția și ea este prima la care te gândești.

– Sunt inimoși românii, cu alte cuvinte. Cum stăm cu sănătatea din acest punct de vedere?

– Prost. Suntem pe primul loc în Uniunea Europeană și pe locul al doilea sau al treilea din întreaga Europă privind bolile de inimă. Cauzele sunt complicate. Bolile de inimă apar din pricina unui dezechi-libru dintre două talere de balanță. Unul dintre talere este faptul care agresează inima. Aici sunt vreo 30, dintre care 6 importante.

Dincolo este însă puterea inimii și puterea vaselor de a se apăra de această agresiune. Această putere este dată în special de zestrea genetică și, deși genomul uman a fost descifrat acum 12 ani, degeaba știm să vedem literele a, b sau c, nu știm ce reprezintă acele litere, nu știm semnificația tuturor genelor și deci nu știm dacă cetățeanul din fața noastră sau noi înșine avem puterea de a ne apăra.

„Calmul este cel care defineşte mai bine stresul“

– Aceste agresiuni sunt un stres. De fapt, ce este stresul?

– Stresul este a lucra sau a trăi încordat de faptele din jur care ar putea avea legătură cu tine. Deci stresul și nepăsarea sunt două antonime, nepăsarea de multe ori poate fi proastă, dar nu nepăsarea, ci abordarea vieții cu calm este folositoare pentru toată lumea. Este mult mai convingător un om care îți expune cu calm punctul lui de vedere decât cel care încearcă să ți-l impună agitat. Deci, cu alte cuvinte, calmul este cel care definește mai bine stresul, în sensul că lipsa de calm înseamnă a trăi viața în stres.

– Înțeleg acum ce importantă este alegerea profesiei, pentru că, dacă practici o profesie care-ți place, lucrurile pot merge mai bine decât invers.

– Din definiția pe care am dat-o înainte lipsește un lucru. Poate să fie în aparență un om calm și tăcut, dar el să fie încordat în interior. Deci modul în care îți abordezi profesia, cu încordare sau din contră, cu relaxare, este lucrul principal, nu care este profesia. Cu alte cuvinte, meseriile cer sau nu emoție în modul în care le practici, dar felul în care tu abordezi emoțiile este cel mai important. Cred că un lucru este bine de știut sau de spus, că de obicei ești calm în momentul în care stăpânești un lucru sau o meserie.

– Domnule profesor, aveți în spate peste 40 de ani de activitate. Privind așa, în urmă, ce s-a întâmplat cu românul, a reușit să se apere sau situația lui medicală s-a înrăutățit continuu?

– S-a înrăutățit cam până prin anul 2000 din punctul de vedere al bolilor cardiovasculare, iar din 2000 încoace lucrurile au stagnat, ba chiar în statisticile Organizației Mondiale a Sănătății, care sigur, sunt preluate din statisticile naționale, a început o îmbunătățire a stării de sănătate cardiovasculară a românilor foarte discretă, sigur că nu poate fi convingătoare decât dacă va fi mai amplă și va dura mai mult timp.

Alcoolul, marele inamic

– Ce se întâmplă cu consumul de alcool și, aș adăuga, și de cafea?

– Cafeaua a fost bănuită de peste 50 de ani și s-au făcut nenumărate studii, unele chiar agresive. Niciun studiu nu a reușit să demonstreze că, pe termen mediu sau lung, cafeaua are efect prost pe vase. Aceasta are un singur efect vizibil la 5 minute după ce ai băut-o. Te agită, te trezește, eventual inima bate un pic mai repede. Dacă lucrul acesta este perceput prost de individ, de regulă el singur nu mai bea cafea. Dacă nu-l deranjează, ba din contră îl trezește și îl face om normal după o noapte scurtă de somn, cum ne cere, din păcate, viața modernă, atunci ea nu face rău. Cu alcoolul lucrurile sunt un pic mai divergente în interpretare, în sensul că alcoolul în cantități mari, ceea ce înseamnă peste 2 pahare de vin sau peste un pahar de tărie zilnic, face rău în numeroase părți, în primul rând la creier și la ficat.

– Din punctul de vedere al asistenţei, al relațiilor dintre medicii români și pacienții români, cum stau lucrurile?

– În condițiile unui sistem sărac și despre care se vorbește că e prost organizat, probabil că de foarte multe ori relațiile sunt deficitare, mai ales pentru bolnavii neglijenți, pentru că, dacă un bolnav are grijă să se ducă din vreme la medic, așa cum i se sugerează, nu cred că găsește cabinetul închis. Omul trecut de 50 de ani trebuie să ajungă la un control general o dată pe an, dacă se consideră strict sănătos.

Controlul general înseamnă analizele obișnuite de sânge, electrocardiograma și o discuție cu medicul de familie. Dacă omul respectiv are un factor de risc, nu neapărat o boală, uneori factorii de risc sunt chiar ei, bolnavii, de exemplu: dacă e hipertensiv, dacă are colesterolul mare, el trebuie să meargă mai des. Un hipertensiv trebuie să meargă de 2-3 ori pe an, în funcție de cum reușește să-și măsoare tensiunea arterială și s-o normalizeze.

– Dle profesor, avem specialiști de reputație internațională, vă numărați printre ei, sunt oameni care au la activ foarte multe reușite, vă întreb însă, mai bat astăzi la poarta medicinei tinerii și dacă vin tineri de calitate.

– Da, vin foarte mulți, dar statistici făcute publice în ultimele săptămâni au arătat că mult peste 10.000 au părăsit în ultimii 5 ani România. Vin tineri de calitate, în ciuda temerilor noastre că s-ar putea ca meseria să nu mai fie așa interesantă, însă, din cauza condițiilor despre care s-a vorbit foarte mult, jumătate din ei părăsesc România, dar unii, din fericire, revin mai târziu. Avem câteva flori cu care nu se face însă primăvară. Nu este fericire să-ți faci meseria în afară, să fii prima generație de emigrant, dar asta este o altă filosofie.

– În aceste condiţii, mai poate spera satul românesc la prezenţa medicului?

– România este potenţial un paradis. Şi nu spun o lozincă sau poate fi lozincă dar care conţine un mare adevăr. În măsura în care România se va respecta pe ea însăşi şi va oferi o viaţă decentă chiar şi mediul rural, are posibilitate să capete specialişti. Depinde şi de organizare. Există vestitul exemplu al Iugoslaviei de dinainte de '89 în care primarul venea la repartiţia medicilor şi spunea că dă salariu triplu şi casă. Acelaşi model poate fi introdus şi la noi, deşi comunităţile sunt încă sărace şi e mai greu să facă acest lucru.

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
611

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Iniţiativă eşuată

Blocul neutrilor

În consens cu politica de neutralitate pe care o promova, guvernul a lansat la 28 octombrie 1939 ideea creării Blocului neutrilor - care să reunească statele neutre şi nebeligerante din Peninsula Balcanică, dornice să rămână în afara desfăşurării conflagraţiei, să întreţină raporturi prieteneşti cu statele vecine, cu participarea şi a Ungariei şi Italiei.

În esenţă, se stipula între altele ca statele participante să menţină neutralitatea desăvârşită în cadrul actualului conflict, neagresiune între statele din acest bloc, asistenţă mutuală, iar în cazul unei agresiuni externe împotriva unuia dintre statele făcând parte din blocul neutrilor, celelalte vor păstra cel puţin neutralitatea faţă de statul atacat.

Presiuni, ameninţări şi ezitări

Iniţiativele politice ale României au întâmpinat acerba opoziţie a celui de Al III-lea Reich. În telegrama expe-diată de Joachim von Ribbentropp adresată ambasadorilor germani de la Roma şi Moscova se comunică răspunsul negativ al Germaniei în ceea ce priveşte planul guvernului român.

De asemenea, guvernul german a cerut la 1 noiembrie 1939 Italiei să respingă propunerile româneşti. Hans Georg von Mackensen, ambasadorul german la Roma, comunică la 22 noiembrie reprezentantului diplomatic român în Cetatea Eternă, Raoul Bossy, următoarele: „România face un joc foarte periculos în planurile ei de înaltă politică, tinzând la construirea unui bloc balcanic care, sub eticheta neutralităţii, ar fi îndreptat contra Germaniei. Un asemenea bloc nu se va realiza niciodată pentru că nici Italia şi încă mai puţin Ungaria şi Bulgaria nu vor adera la el [...], iar Germania îl consideră ca o acţiune ostilă ei.“

Perseverenţă

România persevereazǎ însă, iar la începutul lunii decembrie relansează principiile referitoare la crearea Blocului neutrilor. Italia a răspuns prompt în sensul de a nu se mai relua o idee cu care Berlinul nu este de acord, iar comisarul poporului pentru Afacerile Externe, Veaceslav Molotov, îi comunică ambasadorului Turciei că „guvernul sovietic nu are interese în acest proiect născut mort“.

Propunerea României a fost întâmpinată pozitiv de Turcia şi Grecia, primind şi asentimentul Angliei şi Franţei. Iugoslavia ezitantă a condiţionat adeziunea de „optimizare“ a relaţiilor româno-ungare şi româno-bulgare. La rândul său, Bulgaria a fost manevrată de Germania, iar Ungaria mizând pe soluţia revizionistă sprijinită de Axă, a manifestat o totală ostilitate faţă de proiect.

Deziluzii

Repetatele intervenţii, ameninţări şi presiuni exercitate de Germania, Italia şi Uniunea Sovietică asupra statelor balcanice, precum şi oscilaţiile acestora din urmă au dus la eşuarea iniţiativei româneşti, în condiţiile în care

România se afla în situaţia politico-strategică cea mai dificilă, declanşarea ofensivei germane pe frontul de vest şi desfăşurarea operaţiunilor militare în avantajul Wehrmacht-ului înrăutăţind-o continuu.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
644

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

INITIUM - un scandal mediatic provocat

Cine şi cu ce interes l-a provocat aproape că bănuim, dar noi, oamenii de ştiinţă, avem obligaţia de a emite judecăţi drepte şi corecte din punct de vedere profesional. Cu deosebire atunci când este vorba de atestarea şi punerea în circulaţie a unor produse ce pun în pericol sănătatea omului. Ne supunem şi noi, cercetătorii agricoli, jurământului marelui savant Hipocrat. În fapt, suntem primii apărători ai sănătăţii omului. Suntem conştienţi că în această calitate orice eroare este mai gravă decât o epidemie gripală, care vine, face victime şi pleacă.

Implicarea cercetării agricole în probleme ce ţin de sănătatea umană s-a produs în România cu mult înainte de apariţia normelor europene de siguranţă alimentară. De 10-15 ani încoace, această problemă a devenit, pentru noi, însuşi sensul existenţei noastre profesionale. Nicicând omenirea n-a fost pusă în faţa unui asemenea pericol de otrăvire chimică. Noi dispunem, la ora actuală, de întreaga „aparatură de control“ pentru a preveni acest atac chimic, de oriunde ar veni el. Spunând aceasta, socotim că este de datoria noastră să intervenim într-un scandal care doar la suprafaţă pare a fi mediatic.

Isteria numită INITIUM

De curând, o parte din mass-media a fost împinsă să atace dur calitatea biologică a unor produse agricole, printre care şi unele specii de legume. Este vorba de tomate, castraveţi şi ceapă, care au fost tratate cu un fungicid pe bază de initium şi care s-ar fi „comercializat de către micii întreprinzători“. Total fals!

De fapt, fungicidul respectiv a fost numai testat în cursul anului 2009 în cadrul Laboratorului de Testare Biologică a Produselor pentru Protecţia Culturilor de Legume şi Flori de la ICDLF Vidra, organizat şi dotat în conformitate cu normele CE şi acreditat RENAR.

Adevărul este că produsul nu a fost decât doar o mostră experimentală primită de la cunoscuta firmă BASF din Germania, lider în domeniul pesticidelor în Europa şi în lume, însoţită de Fişa Tehnică de Siguranţă, cu toate precizările legate de protecţia mediului şi a consumatorului.

Primele constatări

Cercetările privind eficacitatea biologică a produsului faţă de agenţii patogeni care produc „mana“ Phytophthora infestans la tomate, Pseudoperonospora cubensis la castraveţi şi Peronospora destructor la ceapă s-au realizat conform principiilor Bunei Practici Experimentale (BPE) şi a liniilor directoare 151 şi 181 (care stabilesc în principal modul de organizare şi efectuare a testelor în vederea obţinerii de date certe, fiabile).

În urma experimentărilor efectuate s-a constatat că produsul a avut o eficacitate foarte bună şi nu a determinat fenomene de fitotoxicitate la plantele de tomate, castraveţi şi ceapă.

Măsuri de siguranţă

Recolta obţinută de pe suprafaţa experimentală a fost depozitată, în vederea distrugerii prin degradare, în bazinul FITOBAC (cu toţi pereţii betonaţi, inclusiv planşeul) amplasat în zona câmpului experimental special destinat testării pesticidelor. Deci recolta nu a fost comercializată.

Raportul biologic

În urma experimentării, s-a întocmit un Raport Biologic privind eficacitatea produsului care s-a prezentat la Comisia de Coordonare a Cercetării şi Promovării Produselor de Protecţia Plantelor şi la Comisia Naţională de Omologare a Produselor de Protecţia Plantelor. Produsul a fost inclus, în luna septembrie 2009, pe lista produselor omologate pentru protecţia plantelor şi a fost acceptat, după ce reprezentanţii Institutului de Sănătate Publică şi ai Ministerului Mediului nu au avut obiecţiuni.

Atestarea internaţională

Pe de altă parte, firma, prin dl Ronald Ringel, şeful Proiectului de Dezvoltare Globală pentru Initium, prezintă fungicidul ca „un produs nou, inovativ, care, datorită profilului foarte favorabil faţă de mediu, a fost autorizat într-un timp record de patru ani".

Şeful Protecţiei Culturilor pentru Europa Centrală, dl Michael Hess, referindu-se la dorinţa fermierilor români de a concura cu succes pe piaţa europeană, semnalează „un mare interes al acestora faţă de tehnologiile inovative" şi menţionează că „produsele în discuţie, de protecţie a culturilor, sunt foarte eficiente şi compatibile cu mediul, ceea ce va permite cultivatorilor să obţină recolte mari şi culturi sănătoase cu minimum de rezidii, în concordanţă cu reglementările UE".

Produsele pe bază de initium urmează să fie înregistrate şi în Olanda şi Marea Britanie în prima jumătate a acestui an.

Posibile avantaje

Legat de aceasta trebuie să menţionăm faptul că România, ca ţară membră a UE, are dreptul, dacă respectă condiţiile impuse de legislaţia UE, să testeze în premieră diferite produse, care ulterior să se comercializeze în toată Europa. Ţara noastră, prin ICDLF Vidra, are această posibilitate şi sperăm ca în continuare laboratorul nostru de Testări Biologice să fie solicitat din ce în ce mai mult pentru produsele destinate protecţiei culturilor de legume din întreaga Europă!

În loc de concluzii

Referitor la faptul că există voci care, neoficial, combat „Codex Alimentarius" şi implicit folosirea produselor pe bază de initium, suspectat de a spori riscul cancerului de colon, noi nu suntem autorizaţi să ne pronunţăm. Dar apreciem că, în cazul unei oricât de mici suspiciuni oficiale, astfel de produse trebuie interzise. Produsul pe bază de initium a fost autorizat să se aplice la culturile legumicole menţionate, în concentraţie de 0,08%, mai mică de 2-3 ori decât alte fungicide. Dar nu cantitatea este importantă. Important este dacă are efecte nedorite cât persistă ca atare în fructe, în plante şi în sol.

Dacă la cele de mai sus adăugăm şi „interesele" diferitelor firme de pe piaţa de pesticide şi nu în ultimul rând, aprecierea, chiar a unor experţi străini, faţă de uriaşul potenţial agricol al României, în care legumicultura şi viticultura pot deveni un concurent puternic în Europa, lucrurile se complică şi mai mult.

Precizare

În anul 2009, produsul Initium nu s-a folosit în legumicultură, el nefiind la comercializare în acest scop şi implicit nici nu s-au introdus pe piaţă legume care să conţină o asemenea substanţă de initium.

Dr. Marcel Costache,
dr. Victor Lăcătuş, ICDLF Vidra

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
1486

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Inovaţie şi performanţă pe segmentul porumb siloz

Cultura porumbului furajer şi importanţa calităţii acestuia au constituit tema principală a simpozionului „Conceptul DUO CS – Inovaţie şi performanţă pe segmentul porumb siloz“, susţinut de dr. ing. Nina Gheorghiţă, noul director general al Caussade Semences România. Evenimentul a avut loc în cadrul Zilelor Crescătorului de Taurine, la Palatul Mogoşoaia (Ilfov). „Grupul Caussade Semences este o companie multinaţională, de origine franceză, care are ca obiect de activitate ameliorarea, multiplicarea, condiţionarea şi comercializarea seminţelor, pentru cultură mare şi plante furajere“ – a declarat Nina Gheorghiţă, la începutul prezentării.

Ce reprezintă noul concept

Conceptul DUO CS reprezintă asocierea a doi hibrizi de porumb, cu aceeaşi precocitate şi dezvoltare vegetativă, selecţionaţi pentru complementaritate nutritivă şi digestivă. Unul dintre cei doi hibrizi are o descompunere lentă a amidonului, iar celălalt una mai rapidă.

„Această asociere constituie o inovaţie în materie de nutriţie animală, întrucât permite, la nivelul rumenului animalului, un echilibru al pH-ului şi, de aici, păstrarea raportului între microflora celulozolitică, responsabilă cu descompunerea celulozei şi hemicelulozelor, şi amilolitică, care răspunde de descompunerea amidonului“ – a afirmat directorul general. În opinia sa, amidonul cu degradare lentă asigură un substrat de dezvoltare pentru flora microbiană din rumen, aceasta jucând un rol deosebit de important în digestia celulozei, hemicelulozelor şi a amidonului. Astfel se asigură necesarul de acizi graşi, volatili, care în cursul digestiei se absorb la nivelul intestinelor.

Degradare lentă sau rapidă?

Administrarea unui singur furaj cu amidon lent creează animalelor senzaţia de saţietate, ceea ce conduce la ingerarea unei cantităţi mai mici de hrană, cu repercusiuni asupra producţiei de lapte. Aici intervine rolul amidonului rapid, din conceptul DUO CS. Amidonul cu degradare rapidă începe să fie descompus încă de la nivelul cavităţii bucale, la contactul cu enzima numită amilază, responsabilă cu scindarea legăturilor glucozidice şi eliberarea moleculelor de glucoză. Acestea conferă silozului un gust dulceag, crescând pofta de mâncare a animalului.

În cazul în care se administrează numai porumb siloz care se degradează rapid, în rumen apare o acumulare de glucoză în timp scurt, glucoză care mai departe este metabolizată la acid lactic, acid propionic şi acid butiric, ceea ce se va solda cu modificarea pH. Altfel spus, se creează condiţii propice dezvoltării microflorei lactice, care devine predominantă, iar acidul lactic devine principalul produs de fermentaţie. Dezvoltarea microflorei preponderent amilolitice determină instalarea acidozei ruminale, iar în cazul în care nu se intervine la timp, pentru echilibrarea pH-ului ruminal, se instalează starea patologică de acidoză metabolică.

Avantaje ale DUO CS

- Asigură dieta de bază foarte bogată în energie şi reduce incidenţa bolilor digestive.
- Stimulează consumul de zi cu zi, prin creşterea cantităţilor de hrană, consumate pe tain.
- Maximizează producţia de lapte, prin valorificarea optimă a materiei din porumb.

Cine aruncă cel mai mult

În Europa se aruncă 89 milioane de tone, adică 80 kg pe cap de locuitor pe an, iar în SUA, puțin sub 35 milioane de tone de alimente. În concluzie, la nivel mondial, 1,3 miliarde de tone de hrană se irosesc, ceea ce este chiar de neacceptat numai dacă ne gândim la faptul că aproximativ un miliard de persoane nu au acces la resurse alimentare suficiente. Cea mai mare pierdere la nivelul gospodăriilor se produce în Marea Britanie - 110 kg pe cap de locuitor, urmată de SUA (109 kg), Italia (108 kg), Franța - (99 kg), Germania (82 kg) și Suedia (72 kg). În termeni economici, pierderea medie la nivelul unei familii americane de patru persoane este de 4,4 dolari pe zi, ceea ce ar ajunge pentru a hrăni o familie întreagă într-o țară în curs de dezvoltare.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
770

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

insamantarea-artificiala-un-garant-al-pr...

Însămânţarea artificială, un garant al progresului genetic > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎnsămânţarea artificială, un garant al progresului genetic

Însămânţarea artificială este biotehnica cu cea mai mare aplicabilitate, difuzabilitate şi eficienţă în creşterea valorii genetice a efectivelor de animale şi asta în condiţiile unui raport convenabil între preţul de cost şi calitate. La nivel mondial aceasta pare să fie resursa care asigură fermierilor progresul şi eficienţa.

Odată cu liberalizarea pieţei materialului seminal, fermierii români au avut acces la rezultatele muncii geneticienilor, lucru care a determinat în ultima perioadă salturi foarte mari în creşterea performanţelor productive ale animalelor. Emiluţ Găină se află la administraţia companiei Biagen Select de 6 ani, însă experienţa sa vastă în domeniul ameliorării genetice îl recomandă ca fiind unul dintre oamenii cei mai potriviţi pentru a ne prezenta o analiză a situaţiei însămânţărilor artificiale în ţara noastră.

Aşa cum sublinia Emiluţ Găină, în momentul de faţă piaţa materialului seminal în România este liberă, însă organizaţiile crescătorilor de animale trebuie informate corect, astfel încât genetica implementată să fie adaptată la condiţiile de exploatare din ţara noastră. El susţine că fermierii au nevoie de animale valoroase, de la care să obţină producţii bune şi că originea lor este mai puţin importantă, contracarând astfel vocile contestatare care susţin că importul de material seminal ar putea duce la dispariţia raselor autohtone.

Material seminal de la tauri de top

Principalul avantaj care propulsează Biagen în rândul celor mai selecte companii de profil sunt parteneriatele încheiate cu societăţi de renume la nivel mondial. Swissgenetics, care deţine 26,28% din Biagen, şi Vigo, cu un procent de 12,14%, sunt doar două dintre companiile care livrează material seminal congelat către ţara noastră. Ambalat deja în paiete, acesta oferă încă o garanţie a fecundităţii şi poate fi folosit atât de fermierul care creşte vaca în ciurdă, cât şi de către cel care deţine o fermă profesională de la care se aşteaptă producţii foarte mari de lapte. Societatea pune la dispoziţia crescătorilor de animale o varietate largă de material seminal importat din Elveţia şi Belgia de la tauri din rase de lapte, carne şi mixte care corespund tuturor condiţiilor de exploatare. În momentul de faţă rasele cele mai căutate sunt: Simmental, Fleckvieh, Red Holstein, Holstein Friză, Limousin, Angus, Brună, Alb Albastru Belgiană.

Programul de însămânţări pe rute

Se împlinesc zece ani de când, prin intermediul proiectului româno-elveţian Rebiat în Bistriţa-Năsăud s-a pus la punct, un program occidental de însămânţare artificială pe rute. Acesta presupune ca operatorul să se deplaseze în mai multe localităţi, conform unui program bine stabilit, el dispunând de toată aparatura necesară într-o maşină autolaborator.

De-a lungul perioadei de funcţionare avantajele programului s-au făcut simţite prin reducerea numărului de containere - de la 148 în anul 2001 la 40 în anul 2011 - şi a costurilor de aprovizionare cu azot şi material seminal. Tariful perceput pentru manopera de însămânţare artificială a scăzut, de asemenea, şi există astfel o monitorizare mai eficientă a datelor din acest sector. În prezent, la nivelul judeţului Bistriţa aproximativ 75% din montele realizate se fac prin însămânţare artificială. Biagen Select are 12 operatori care realizează fiecare în parte o medie anuală de aproximativ 3.000 de operaţiuni.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1444
□
º Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Însămânţările în zonele secetoase

Inginerul Eugen Florea din Constanţa a lucrat 36 de ani în producţie, în agricultura de stat, are 13 brevete de invenţii, medalii obţinute la saloanele de specialitate de la Iaşi, Bruxelles, Geneva şi Budapesta. Revista Lumea Satului a publicat în paginile sale câteva articole despre preocupările inginerului Eugen Florea.

Vă propunem pentru numărul de astăzi o metodă agrotehnică aparte adresată agricultorilor care lucrează pământuri în zone secetoase.

Inginerul Eugen Florea susţine că, în primăverile secetoase, răsărirea parţială şi stagnarea vegetaţiei sunt cauzate în principal de irosirea umidităţii solului, ocazionată de pregătirea deficitară a terenului pentru semănat. Sub zona mobilizată, solul are umiditate care poate fi accesată selectiv doar în jurul seminţei, prin crearea unui şănţuleţ în care să răsară şi să se înrădăcineze. În acest fel cresc şansele evitării pentru mai mult timp a stagnării vegetaţiei.

Aplicaţia tehnologică, ce se experimentează în judeţul Constanţa, constă în echiparea unor cuţite-dălţi montate în faţa secţiilor de semănat şi care formează şănţuleţul de adâncire.

Variante posibile

Încercările din anul 2008 au pus în evidenţă trei posibilităţi de reducere a pierderilor de umiditate: pregătirea normală a terenului prin două treceri, pregătirea terenului cu o singură trecere, fără pregătirea terenului.

Alegerea variantei este în funcţie de circumstanţe, având în vedere conservarea umidităţii, dar şi starea de îmburuienare prezentă şi în perspectivă.

Efectele acestei intervenţii se manifestă în două faze: prima, în care se asigură răsărirea şi înrădăcinarea, a doua, care durează după împrejurări circa 20 de zile, în care rigola rezultată acumulează apa din precipitaţii, îmbunătăţeşte nutriţia plantelor şi le protejează de excesul de căldură de la nivelul solului.

S-a constatat că aceste aspecte lipsesc la rândurile însămânţate după metoda clasică, la care acumularea apei este mai redusă, iar temperaturile de peste 30 de grade la sol, gradual, stagnează vegetaţia.

Rezultate practice

În anul 2008, la Nistoreşti, în judeţul Constanţa, s-a aplicat acest experiment. S-au semănat 40 de hectare de porumb cu SPC8 în formula 6+2 rânduri martori (fără cuţite daltă în faţa secţiilor de semănat).

Prima fază a intervenţiei, cea de răsărire şi înrădăcinare nu a fost necesară“ pentru că la semănat a fost suficientă umezeală. Faza a doua a contribuit la un spor de recoltă de 400 kilograme la hectar, faţă de rândurile martor (nivelul de producţie fiind de 3600 kilograme la hectar).

Primul rezultat al experimentării este promiţător; în anul 2009 – continuă începând cu floarea-soarelui, unde ar putea interveni protecţia la curenţi de aer rece şi în continuare avantajele citate.

Pentru informaţii suplimentare îl puteţi contacta pe domnul inginer Eugen Florea la numărul de telefon 0241.646.816. ospaconstanta@yahoo.com.

Rodica Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
762
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

insamantarile-intr-o-primavara-intarziat...

Însămânţările, într-o primăvară întârziată > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎnsămânţările, într-o primăvară întârziată

O analiză corectă asupra stadiului însămânţărilor din actuala campanie de primăvară trebuie să ţină seama de realitatea că iarna s-a prelungit până la finele lunii martie. Au urmat apoi ploile, care în majoritatea zonelor au făcut imposibilă intrarea în câmp a mijloacelor mecanice. La data la care dăm tiparului rândurile de faţă, vremea dă semne de îmbunătăţire, dar în multe locuri se lucrează, cum s-ar spune, printre ferestre.

Adevărul este că suntem într-o primăvară în care nu se poate vorbi de respectarea perioadei optime de însămânţări. Aproape de finalul acestui termen agrotehnic, la nivelul ţării era însămânţată mai puţin de o treime din suprafaţa programată de 4,7 milioane hectare. Sfecla era însămânţată doar pe 70% din suprafaţa programată, iar plantele de nutreţ pe 35%. Cartofii timpurii sunt deja în pământ, dar există mari întârzieri la cei de toamnă. Floarea-soarelui, cultura care trebuia de acum însămânţată, se află doar la jumătate. Cât despre soia şi porumb, se poate vorbi doar la timpul viitor.

Dana Măcriş
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
847
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Însemnări de la Târgul Naţional pentru Agricultură „Agralimex“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Însemnări de la Târgul Naţional pentru Agricultură „Agralimex“

O manifestare economică de referinţă

Anul acesta, Târgul Naţional pentru Agricultură „Agralimex“ a ajuns la cea de-a XIX-a ediţie. Pentru judeţ reprezintă cel mai important eveniment al anului. „În fiecare an, Camera de Comerţ, Industrie şi Agricultură Teleorman, în colaborare cu Primăria Alexandria şi, din acest an, cu DADR Teleorman, organizează acest târg. Direcţia pentru Agricultură a sprijinit evenimentul, mai ales în ceea ce priveşte atragerea agenţilor economici care activează în agricultura României. Fapt este că, an de an, târgul s-a dezvoltat, atât ca număr de expozanţi, cât şi şi ca suprafaţă ocupată. În ciuda crizei economice, în 2009 chiar a depăşit cu zece numărul de expozanţi, care a ajuns acum la 50.

Craiova schimbă avioanele pe tractoare

Aflată în dificultate economică soră cu criza, Craiova pierde unele uzine de referinţă, dar devine lider naţional în fabricarea tractoarelor. Un nou tractor românesc universal cu dublă tracţiune va intra pe piaţă în această toamnă. Este la fel de performant ca şi cele fabricate în ţările Uniunii Europene. Este proiectat şi asamblat la MAT Craiova, o firmă de care precis vom avea de scris multe lucruri bune.

Acest produs deosebit l-am văzut la Târgul Naţional pentru Agricultură „Agralimex“, desfăşurat recent în Parcul „Pădurea Vedea“ din Alexandria, judeţul Teleorman. Târgul este considerat unul dintre cele mai importante din sudul ţării şi al patrulea ca mărime, la nivel naţional, fiind vizitat de peste 20.000 de oameni.

Printre expozanţi am remarcat nume mari, cum ar fi MYO-O, Michelin, IPSO, Nexxon, MAP, Tadis Agro, Novus. Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală (DADR) Teleorman a avut un stand propriu, axat pe consultanţă. Interesant este că a participat şi Dacia, cu modelul Sandero. Nu este o prezenţă chiar atipică, dacă avem în vedere că Dacia a fost cel mai credincios aliat al agricultorilor din ultimii 30 de ani.

Cum s-a născut MAT 8100 Plus

Noul tractor românesc MAT 8100 Plus a fost conceput de proiectanţii de la MAT Craiova. „În urmă cu aproximativ un an şi jumătate, am demarat un proiect îndrăzneţ, care astăzi s-a materializat într-un tractor de aproape 80 CP, ideal pentru fermele mici şi mijlocii din România. La 1 septembrie a ieşit pe piaţă, la preţul de aproximativ 25.000 de euro plus TVA. Noi l-am gândit, în principal, pentru programul Rabla.

Faţă de produsele similare de pe piaţă, MAT 8100 Plus este mai ieftin cu 10-15%, dar calitativ se compară 100% cu cele din import“, a declarat Ovidiu Coman, director de vânzări la MAT Craiova, pentru Lumea satului.

Motorul este german, iar puntea şi transmisia sunt produse la Carraro, în Italia. În România sunt fabricate câteva componente de design şi o parte din instalaţia hidraulică, însumând cam 25% din tractor.

General Leasing, ca unic distribuitor

Dintre produsele pe care le comercializează General Leasing, se remarcă tractoarele McCormick. La origine sunt englezeşti, dar acum sunt produse în Italia.

„Noi suntem distribuitor unic al acestei mărci, pe care o promovăm de ani buni. Iar clienţii noştri au fost mulţumiţi întotdeauna. Avem tractoare de la 40 la 230 CP. O altă marcă pe care o promovăm este Kverneland, care dispune de orice produs necesar agricultorilor, de la prelucrarea terenului, la semănat şi recoltat“, ne-a spus George Păun, director de vânzări la General Leasing.

BISO România, partenerul care se impune

Când am ajuns la standul Romcontract (BISO România), filiala românească a cunoscutului producător austriac BISO, tocmai se semna un contract, în valoare de câteva zeci de mii de euro. Ca o facilitate, clientul poate plăti în rate.

„Produsele noastre se adresează fermelor medii şi mari, adică de la 150-200 ha la zeci de mii de hectare, cum este TCE 3 Brazi din Insula Mare a Brăilei. Promovăm în principal gama noastră completă de maşini şi utilaje, cum ar fi pluguri sau discuri, echipamente complete de semănat sau de recoltat. Mai avem şi remorci, de la 18 la 35 de metri cubi. De asemenea, avem o bună colaborare şi cu alţi producători austrieci“, ne-a declarat Răzvan Petcu, director de vânzări la Romcontract.

Din Est şi din Balcani

La standul companiei Estagroteh am fost impresionaţi de produsele performante, fabricate în fostul Est şi în Balcani. Firma vine în ajutorul micilor şi marilor producători agricoli cu o gamă variată de unelte şi maşini agricole. Calitatea şi productivitatea produselor sunt dovedite de numeroasele premii şi diplome obţinute de-a lungul timpului la expoziţiile din ţară şi străinătate.

„Maşinile şi utilajele pe care le comercializăm sunt fabricate, în mare măsură, în Polonia. Este vorba de tractoare, remorci şi maşini de fertilizat sau de erbicidat. Dar avem şi produse turceşti, bulgăreşti, precum şi combine din Rusia“, a afirmat Denis Berzan, director de marketing la Estagroteh. Combinele universale de recoltat cereale prezintă avantajul puterii mari şi consumului mic de combustibil. Randa-mentul minim este de 11 t de boabe pe oră.

MAT 8100 Plus, câteva date tehnice

Motor: Deutz diesel cu injecţie directă;
Putere nominală: 78,9 CP;
Consum la sarcină totală: 155,8-176 g/CPh;
Tracţiune: integrală;
Masa totală în stare de exploatare: 3.885 kg.

„MAT Craiova mai are pe linia de fabricaţie un scarificator produs 100% după concepţie şi cu com-po-nente autohtone. El va ieşi pe piaţă în aproxi-mativ o lună de zile. Constructorii de aici pregătesc însă o surpriză mare şi plăcută pentru agricultori. La IndAgra, în această toamnă, vom prezenta un alt tractor românesc, cu peste 200 CP.“

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
3268

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

insemnari-despre-legumicultura-de-altada...

Însemnări despre legumicultura de altădată

Vlădiceni, Dancu şi Cotu Morii sunt doar trei dintre localităţile ieşene unde înainte de 1989 funcţionau sute de hectare de sere care asigurau consumul intern şi însemnate cantităţi pentru export. Acum, din această uriaşă investiţie, care în ultimii 20 de ani a îmbogăţit negustorii de fier vechi şi investitorii imobiliari ce au folosit terenul pentru construcţii, au mai rămas doar... patru hectare, dintre care două neîncălzite.

Cui le sunt atât de dragi străinii?

Singura unitate, să-i spunem aşa, reprezentativă pentru producerea de legume în judeţ este SC Legume Paşcani.

Pe domnul Mihai Jitaru, administratorul societăţii, l-am găsit încărcând un camion cu legume proaspete. „E vârf de producţie şi fiecare zi contează. Ferma producea în anii trecuţi circa o mie tone de legume. În acest an, îmi spune interlocutorul, la fel ca în întreaga economie, şi noi am redus motoarele şi producem doar 30% din cantitatea de altădată. Explicaţia? Nimeni nu mai are grija celor care produc, nu există nicio preocupare la nivelul direcţiilor agricole şi a ministerului nu numai pentru noi, legumicultorii, ci aş spune pentru întreaga agricultură românească. Aşa se explică de ce rafturile magazinelor sunt pline cu morcovi din Polonia, cu ţelină din Olanda, varză din Italia etc., în timp ce eu şi ceilalţi legumicultori suntem pe cale să abandonăm această ocupaţie.

Un camion de pătlăgele, pentru o anvelopă

– Dar ajutorul de la stat?

– Primesc când şi când 50 de euro la hectar, vine răspunsul, în condiţiile în care pentru a cumpăra un cauciuc trebuie să dau un camion de tomate. În Franţa, de pildă, un producător de legume primeşte 900 de euro la unitatea de suprafaţă şi îi este subvenţionată şi motorina! Mai adăugaţi la acestea şi lipsa braţelor de muncă. Cei care se pricepeau, cât de cât, au plecat afară, iar acum lucrez cu oameni pe care îi aduc zilnic de la 30-40 km distanţă.“

Soluţii posibile

– Pentru a vă apăra interesele, asocierea ar fi o soluţie?

– Primii paşi au fost făcuţi – ne spune dl Nichita Ivanov. Ne-am constituit deja într-o asociaţie de legumicultori. Vrem să construim un depozit unde să sortăm marfa, care va pleca apoi acolo unde este nevoie.

Dl Cristi Cojocaru, patronul firmei, afirmă că la societatea Conservfruct din Bălţăteşti-Neamţ se prelucrează fructe şi legume într-o gamă diversă. Cele 70 de produse fabricate aici se găsesc pe rafturile magazinelor din ţară, dar şi în afara ei, unde sunt cunoscute sub brandul Cegusto. „Criza se face simţită în vânzările care scad lună de lună – ne spune dl Cojocaru. Acum lucrăm cu doar 30-40% din capacitate, deşi baza tehnică ultramodernă de care dispunem, realizată printr-un credit SAPARD, ne oferă posibilităţi mult mai mari.“

Stelian Ciocoiu
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1063
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Însemnări triste

Faimoasa livadă din Fălticeni

La 250-420 metri altitudine, în podişul Sucevei regăsim o zonă denumită dealurile Fălticeniului. Aici livezile de meri înconjoară Fălticeniul, un oraş mic, dar care până acum câţiva ani avea un cuvânt important de spus în pomicultura naţională. Clima în general umedă, cu ierni geroase şi veri răcoroase, cu o temperatură medie anuală de 7-8°C, 635 mm media multianuală a precipitaţiilor, la care se adaugă un sol brun argilo-iluvial molic, în diferite stadii de podzolizare creează condiţii optime pentru cultivarea pomilor fructiferi în această zonă.

Amintirea unui trecut glorios

Staţiunea de Cercetare şi Dezvoltare Pomicola Fălticeni a luat fiinţă în anul 1939 prin preluarea şi amplificarea activităţii pepinierei de stat Rădăşeni - Fălticeni. Mult timp, realizările acestei staţiuni erau apreciate la superlativ. Aici au fost create soiurile de măr Fălticeni şi Rădăşeni, soiul de vişin Bucuvina şi soiul de soc Flora. De asemenea au fost omologaţi portaltoii generativi Pătul (măr), Harbuzesc (păr), Renclod verde (prun), V.G.I. (vişin) şi a celui vegetativ V.V.I. (vişin şi cireş).

La ora actuală există trei ferme: Spătăreşti, Ţarna Mare şi Dumbrava, dar care sunt departe de gloria de altădată.

Lipsa fondurilor la ferma Dumbrava

După o documentare la ferma Dumbrava, chiar în mijlocul perioadei de culegere a mărului, realizăm că ea se află în mare criză. Fondurile insuficiente au dus la regresul fermei, punându-se în discuţie desfiinţarea ei. Dacă anul trecut producţia a fost de 1.800 de tone, în acest an ea a scăzut la 1.500 de tone. Cu toate că tratamentele sunt foarte importante, în acest an, din cauza lipsei fondurilor, s-au realizat doar 6 stropiri din 12, câte ar fi fost necesare. Am putea spune că e bine şi aşa decât deloc, dar calitatea merelor ne contrazice. Ele sunt mici, şi afectate şi bântuite de boli. Din această cauză preţul nu depăşeşte 1,5 lei/kg şi asta dacă fac parte din cele de calitatea I. Mai mult de jumătate din producţie este vândută însă cu preţul de 30 de bani/kg, acestea fiind mere pentru industrie.

Zilierii fac legea

Lipsa fondurilor a condus şi spre reducerea numărului de angajaţi. În locul lor la cules sunt preferaţi zilierii, care sunt plătiţi cu 12 lei/container umplut cu mere, dar mai există şi posibilitatea de a fi plătiţi în natură, cu mere sau cartofi. În ajutorul fermei vin elevii de la Colegiul Agricol - Fălticeni care fac practica de specialitate în livezile celor 3 ferme. Ajungem în acest caz să ne întrebăm: care sunt cauzele acestei indiferenţe din partea statului? Din ce cauză Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale nu investeşte în zone precum cea a Fălticeniului? Acestea sunt doar câteva dintre întrebările pomicultorilor de aici, până la desluşirea enigmelor legate de merele de import care stau fruntaşe pe rafturile magazinelor şi tarabelor, surclasând soiurile naţionale.

Larissa SOFRON
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
903
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

instalatie-ultramoderna-de-insolizare-la...

Instalaţie ultramodernă de însilozare, la Giurgiu

● În numai 21 de zile de funcţionare permanentă,
uscătorul Tornum recuperează integral investiţia.
● Cele mai mici consumuri energetice, asigurate
de tehnologia HR2.

„Primul siloz“ ne-a determinat să căutăm o instalaţie de însilozare, pregătită să intre în program. Aşa am ajuns în Zona liberă din Giurgiu, la firma SC Transporter SRL, unde am găsit una dintre cele mai moderne şi performante instalaţii.

„Asigurăm prestări de servicii complete, de depozitare, uscare şi tarare a cerealelor“, ne-a declarat Bogdan Udrea, director executiv al societăţii vizitate.

Un utilaj indispensabil

Alături de silozurile care sclipeau în soare, ne-a atras atenţia un uscător de cereale Tornum.

„Umiditatea şi temperatura cerealelor în siloz sunt doi parametri care trebuie controlaţi, pentru a depozita cerealele în conditii optime, pe termen lung. În acest context, uscătorul este unul dintre cele mai importante echipamente, în ceea ce priveşte stocarea şi gestionarea cerealelor, pe termen lung“ – ne-a explicat Viorel Vecerdea, director al Tornum SRL, filială a celebrei firme suedeze Tornum AB.

Tornum AB (în suedeză tornum înseamnă cuibul din turn) produce şi comercializează întreaga gamă de uscătoare, cu capacităţi de la 1 la peste 100 de tone/oră. De asemenea, Tornum proiectează soluţii optime şi oferă toate tipurile de silozuri, echipamente pentru tararea cerealelor, transportoare şi elevatoare pentru cereale, precum şi buncăre metalice, sisteme de aerare şi răcire.

HR2, ultima generaţie

Tornum este singurul producător mondial, care a lansat şi în România uscătoare de ultimă generaţie HR2, prevăzute cu un sistem de recuperare a energiei. Astfel, noua tehnologie asigură reducerea costurilor de exploatare cu 30%, rezolvă problema zgomotului şi a emisiilor de praf, care sunt mult mai scăzute faţă de tehnologia standard.

Cele mai mici consumuri

În cazul de faţă, nu vom da parametri scoşi din fişele tehnice, ci prezentăm pentru obiectivitate consumul de GPL rezultat din practică al uscătorului Tornum de la Giurgiu.

Menţionăm că acesta este standard, fără recuperare de energie (tip HR2). Poate usca 40,3 t/oră de porumb de la 19% la 14% umiditate, grâu – 50 t/oră de la 20% la 14% umiditate, rapiţă – 24,5 t/oră de la 12% la 7% umiditate şi floarea soarelui – 20 t/oră de la 13% la 9% umiditate.

Consumă: 12 litri GPL pe tona de porumb, pentru a reduce umiditatea de la 20 la 14% sau, altfel spus, 1,02

euro pe procent tonă de umiditate extras; grâu – 10,34 l/t, de la 19 la 14% sau 0,99 euro/procent; rapiţă – 12,66 l/t, de la 12 la 7% sau 1,2 euro/procent; floarea soarelui – 11,41 l/t, de la 13 la 9% sau 1,36 euro/procent.
Ciprian Pătraşcu ne-a atras atenţia că, dacă se foloseşte gaz metan la ardere, preţul scade cu 30-40%, dar se dublează în cazul motorinei, din cauza încălzirii indirecte.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
2335

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

institutul-cartofului-de-la-brasov-a-int...

Institutul cartofului de la Braşov a intrat cu dreptul în 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI

Institutul cartofului de la Braşov a intrat cu dreptul în 2012

Anul acesta, Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof şi Sfeclă de Zahăr Braşov aniversează 50 de ani de la înfiinţarea primei staţiuni de cercetări agricole din judeţ şi 45 de ani de la conferirea statutului de „institut al cartofului“. Şi tot în 2012 se împlinesc 90 de ani de la naşterea regretatului prof. dr. doc. Matei Berindei, supranumit „părintele cartofului românesc“, a cărui existenţă profesională se confundă cu cea a INDCSZ. Momentele vor fi marcate printr-o sesiune omagială, programată spre sfârşitul anului. Coincidenţă sau nu, 2012 a început bine pentru echipa de cercetători de la Braşov. Cât de favorabil, ne spune directorul general dr.ing. Sorin Claudian Chiru.

Două proiecte de 2,8 milioane de euro

– Suntem într-un program cu Banca Mondială (Modernizarea Sistemului de Informare şi Cunoaştere în Agricultură – MAKIS, implementat de către MADR şi ANSVSA, prin Unitatea de Management a Proiectului): primul proiect, finanţat cu 1,3 milioane de euro, se rezumă la modernizarea infrastructurii (clădiri) şi este în derulare; al doilea, cu începere efectivă tot din acest an, în valoare de 1,5 milioane de euro, va fi utilizat pentru construirea unui nou modul de biotehnologii pentru producerea de mini şi microtuberculi şi material clonal. Ambele antrenează sume importante şi rezolvă nişte lucruri esenţiale pentru INDCSZ. Acestea se adaugă altora pe care le desfăşurăm în mod curent în cercetare.

Un an fără datorii

– 2011 a fost unul excelent pentru toată agricultura românească. La dumneavoastră cum s-a încheiat?

– Fără datorii. Cu ceva profit, neesenţial ca valoare, dar fără datorii la bugetul de stat şi clienţi. De fapt, nu am avut niciodată probleme din acest punct de vedere. Aş vrea să reţineţi că noi ne autofinanţăm; suntem instituţie bugetară, dar toate cheltuielile de întreţinere, salarizare şi cercetare ni le asigurăm sută la sută din venituri şi proiecte, neavând, deci, cotă de subvenţie bugetară.

– Ce înseamnă, în cifre?

– Institutul are 837,94 ha (9 ha în Harghita): 180 ha cu clădiri (birouri, grajduri, depozite de cartofi), 600 ha arabil şi diferenţa - păşuni. Avem o fermă pentru ameliorarea rasei Bălţata Românească, o genotecă pentru curci, unica din ţară, loturi de cercetare şi producere sământă de înaltă calitate pentru cartof, sfeclă de zahăr şi plante medicinale, iar restul, care asigură asolamentul, este folosit pentru alte culturi. Banii îi asigurăm şi din valorificarea producţiei.

Anul trecut am produs 20.000 de minituberculi liberi de viroze, din care o parte o livrăm producătorilor de material clonal, şi în jur de 2.100 tone (70 ha/30 t la ha) cartof pentru sământă, ca material clonal şi prebază. O cantitate de aproximativ 1.000 de tone o vindem staţiunilor şi fermelor specializate şi acreditate în producerea de sământă. Din culturile noastre, doar un mic procent merge pentru consum.

Doar 800 ha pentru materialul de înaltă calitate

– Revenind la cartof... se manifestă o grijă – nu ştiu dacă şi preocupare – la nivel naţional în legătură cu limitarea suprafeţei rezervate producerii de sământă şi a culturii de cartof, în general. Cam cum stă România din acest punct de vedere?

- Ca suprafaţă pentru producerea seminţei de înaltă calitate, România a cultivat, anul trecut, 876 ha. Ca o comparaţie, în 1999 aveam aproximativ 6.400 ha, iar prin anii ’80-‘85, 40.000 ha. Cartoful pentru consum ocupa în jur de 200.000 ha în 2011 şi 240.000 ha în 2010, ceea ce face din România al treilea mare producător din Europa, după Germania şi Polonia. Ca producţie medie la hectar însă suntem pe locul şase (n.n. - în 2010, producţia medie a fost de 13.750 kg/ha. La INCDCSZ Braşov, la materialul de bază s-au obţinut 30 tone/ha, iar la cartoful pentru consum, în jur de 30-40 tone/ha). Dacă e să raportaţi suprafaţa de teren rezervată cartofului pentru consum la cea pentru producerea seminţei, evident că răspunsul pentru care aţi formulat întrebarea este cel aşteptat: da, România are o mare problemă din acest punct de vedere; nu numai că nu produce material semincer cât să acopere suprafaţa în cultură, ci s-a diminuat drastic suprafaţa.

Cercetarea – ajutată cu bani europeni

„Dincolo de grija aceasta permanentă de a ne asigura bugetul, INCDCSZ trebuie să-şi exercite funcţiunea de bază, cercetarea. În acest sector avem 52 de specialişti şi foarte multe programe: crearea de soiuri noi la cartof, menţinerea şi îmbunătăţirea patrimoniului genetic deţinut de unitatea noastră, efectuarea studiilor privind zonarea şi microzonarea cartofului şi sfeclei de zahăr, elaborarea unor tehnologii integrate de cultură şi de multiplicare a seminţei. În plus, la cartof suntem preocupaţi de extinderea în cultură a soiurilor româneşti.

Cât despre sfecla de zahăr, noi nu mai facem ameliorare, dar ne ocupăm de selecţia hibrizilor veniţi de afară, recomandăm tehnologiile, oferim sfaturi privind bunele practici agricole etc. În schimb, plantele medicinale reprezintă o soluţie pentru viitor şi cred că ne vom îndrepta atenţia în mod deosebit şi asupra acestui sector. Lucrurile se vor schimba esenţial în momentul în care vom finaliza proiectul cu Banca Mondială, despre care am vorbit, fiindcă – în afară de avantajele unor tehnologii de care nu dispuneam până acum – putem reduce timpul de ameliorare a plantelor de la 12 la 7 ani“ – Sorin Claudian Chiru.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
901

□

Comentarii

□

□

1. popandron -- (20-March-2012)Managementul face diferenta.Cu toate ca se stie, totusi nu s-au luat masuri ca in ultimii 22 de ani sa se formeze acesti manageri fara de care cercetarea agricola romaneasca a ajuns azi in aceasta situatie incredibila. Au disparut atatea unitati de cercetare si va continua acest nefericit proces. Pe dr.ing.Sorin Claudian nu pot sa nu il felicit si sa nu-mi amintesc respectuos de tatal sau.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

curs valutar

Institutul cartofului din Braşov produce şi vaci de valoare

Dacă ar fi să-l cităm pe inginerul Emil Neacşa, şeful sectorului zootehnic de la INCDCSZ Braşov, institutul a dat lovitura cu Bălţata Românească. „Suntem fermă de elită, plasată în vârful piramidei de ameliorare. După şapte ani de muncă, am ajuns în primele trei locuri în România, iar în al optulea an am venit pe locul I. Suntem în top, am reuşit să creăm o populaţie cu potenţial genetic ridicat, ceea ce înseamnă că suntem jucători pe piaţă, iar valoarea genetică a rasei noastre este recunoscută."

Ferma de vaci de la Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof şi Sfeclă de Zahăr Braşov a devenit principalul rezervor de material biologic de Bălţată Românească pentru zona Transilvaniei. Astăzi, are un efectiv matcă de 200 de bovine şi unul total de aproape 400 de capete. În urmă cu mai mulţi ani, orientându-se la cerinţele pieţei, unitatea s-a axat pe ameliorarea rasei, prin încrucişarea cu Red Holstein.

Producţie dublă de lapte, la o schimbare de aptitudini

„Am apelat la cel mai bun material seminal congelat din lume. Mergând pe tendinţa pieţei, care cerea lapte, am inversat ponderea aptitudinilor prin încrucişare, obţinând o Bălţată de lapte-carne, faţă de carne-lapte, rasa clasică. N-am ignorat partea de carne, însă am minimalizat-o. Rezultatul a fost unul spectaculos, ajungând, în 15 ani, de la 3.300 litri lapte/ vacă/perioadă de lactaţie, la o medie de 6.800 l /vacă/perioadă de lactaţie. Este un progres remarcabil, dat fiind faptul că ritmul ameliorării este greoi la o rasă cu interval între generaţii mare şi cu un produs mic la fătare. O schimbare de aptitudini se realizează în trei generaţii, intervalul între generaţii, la taurine, fiind între patru şi cinci ani", a precizat Emil Neacşa.

Avantajul unei raxe mixte, cum este Bălţata Românească, este că oricând amelioratorul se poate replia, trecând din nou la carne, ca aptitudine predominantă. În orice variantă, infuzia cu MSC se face o singură generaţie, după care are loc întoarcerea la rasa de bază, printr-o încrucişare de întoarcere (back-cross). Ameliorarea merge şi în direcţia corectării ugerului la Bălţata Românească, dar şi pentru a lucra genetic la nivelul aplombului şi al taliei animalului. Prin utilizarea metisărilor s-a obţinut un spor de 20 la sută.

Cum a dat institutul lovitura

Ferma a diseminat material genetic, creând în Ţara Bârsei microferme din animalele provenite de la INCDCSZ. „De-asta zic că am dat lovitura. Am vândut material genetic la preţ foarte bun. O junincă – adică animalul diagnosticat gestant, în 5-6 luni – însămânţată cu un taur valoros, cu o greutate medie de 500 kg, bine dezvoltată, cu stare de sănătate impecabilă, cu pedigree, certificată şi pe care o garantăm cu o medie de 5.500-6.500 litri la prima lactaţie, se vinde cu 1.600-1.800 euro bucata. Dacă adăugăm şi venitul din vânzarea laptelui şi al tăuraşilor, am făcut o treabă excelentă", ne spune specialistul.

Tributarii grajdului

Ferma are bază furajeră proprie, 400 ha, care asigură o hrană completă şi consistentă. Dar... „Am creat această populaţie, ne-am produs toată gamă de nutreţuri însă, din triada rasă-casă-masă, am rezolvat rasa şi masa, dar ne lipseşte casa. Nu am mai avut bani şi pentru această investiţie. Şi nici statul n-a investit, institutul fiind totuşi al statului. La un moment dat, a venit ministrul Ilie Sârbu, m-a întrebat cât m-ar costa un grajd nou, complet automatizat, i-am spus că 600.000 de euro la cheie, a aprobat tot planul, dar când să-l pună în aplicare a fost schimbat. Aşa am rămas cu o vacă valoroasă într-un grajd de pe timpuri!“

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
3015

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală în date ştiinţifice şi economice

Scurt istoric

IBNA are o istorie de 125 de ani şi i-a avut în fruntea sa pe Nicolae Filip ca întemeietor şi pe celebrul prof. G.K. Constantinescu. Începând din 1970, Institutul a cunoscut mai multe reorganizări până să ajungă la actuala denumire de Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologia şi Nutriţia Animalelor, în coordonarea ASAS. Ultima reorganizare s-a produs în 2009, când unitatea a căpătat denumirea de Institut Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Zootehnie – Baloteşti.

Obiectul de activitate

Are două componente fundamentale: cercetare şi dezvoltare tehnologică. Cercetarea este axată pe studiile de nutriţie şi alimentaţie animală, respectiv pe nutriţia şi fiziologia animală şi tehnologia de producere a nutreţurilor combinate. Segmentul cel mai important al cercetării îl reprezintă biologia animală, respectiv genetica, ameliorarea, reproducţia animală şi imunologia. Dezvoltarea tehnologică şi inovarea au în vedere proiectarea, producerea, testarea şi valorificarea de:

• biopreparate; • premixuri vitamino-minerale şi de intervenţie; • concentrate proteino-vitamino-minerale;
- nutreţuri combinate speciale;
- aditivi furajeri.

ORGANIZARE - Departamentul de cercetare

Laboratorul de fiziologia nutriţiei

• Fiziologie • Chimie – laborator cu dotări unice în România. În acest laborator a fost elaborat sistemul românesc modern de nutriţie a animalelor de fermă.

Laboratorul de nutriţie animală

- Nutriţia monogastricelor
- Nutriţia rumegătoarelor – orientat spre furnizarea de soluţii practice pentru fermieri, asigurând astfel transferul tehnologic în practica zootehnică al unor acumulări ştiinţifice de nivel internaţional.

Laboratorul de biologie animală

Este orientat spre priorităţi recente, cum ar fi siguranţa alimentelor, legătura între nutriţia şi sănătatea animalelor, biodiversitatea genetică, genetica moleculară, selecţia asistată de markeri genetici.

Laboratorul de biotehnologii

Abordează subiecte de actualitate în nutriţia animalelor de fermă: utilizarea de biotehnologii nepoluante pentru menţinerea stării de sănătate a animalelor şi stimularea performanţelor zootehnice.

- Departamentul de dezvoltare

Staţia pilot pentru testarea şi producerea nutreţurilor combinate

- Staţia pilot pentru testarea şi producerea de zooforturi, CPVM şi pentru asistenţă tehnică;
- Laborator de control tehnic de calitate

Biobaza experimentală agrozootehnică

- Compartimentul pentru strategie, documentare, ediţie, informatică, extensie
- Aparat administrativ

Bilanţul economic – perioada 2005-2009 –

Evoluţia principalilor indicatori economici pune în evidenţă capacitatea deosebită a managerilor aflaţi la conducerea institutului. Într-un an de criză cum a fost cel de anul trecut, profitul a cunoscut o creştere de peste patru ori, iar cifra de afaceri a atins aproape 165 milioane de lei.

Sursele de finanţare

Proiecte naţionale

- în cadrul Planului Naţional de Cercetare-Dezvoltare-Inovare;
- în cadrul programului-nucleu al ANCS;
- proiecte structurale;
- proiectul MAKIS de reformă instituţională;
- în cadrul programului sectorial al MADR.

Proiecte internaţionale

- proiecte europene FP6/FP7;
- proiecte bilaterale;
- alte tipuri de proiecte: COST, Euroka, EkoNet, RFR etc.

Contracte suplimentare

- cu firme din ţară;
- cu firme din străinătate.

Servicii

- analize chimice, microbiologice şi micotoxicologice;
- consultanţă tehnico-ştiinţifică de specialitate.

Surse proprii

- cofinanţarea proiectelor;
- cercetări proprii (în afara proiectelor de cercetare);
- valorificarea rezultatelor cercetării, conform legii.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
1494

□

° Comentarii

□

□

° 1. zlate nicolae -- (8-August-2010)care ar fi locul fainii de urzici in furajele pentru animale?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Instruirea practică, baza pregătirii în învăţământul agricol > REVISTA LUMEA SATULUI

Instruirea practică, baza pregătirii în învăţământul agricol

Încă de la începuturile învăţămân-tului agricol în România instruirea practică a constituit preocuparea de bază a cadrelor didactice. Cel mai preocupat de aceste aspecte a fost marele agronom Ion Ionescu de la Brad care, în şcoala înfiinţată de el, în 1870, la Brad (comuna Negri, judeţul Bacău) a căutat să aplice toate aceste idei privind instruirea practică a elevilor. El spunea:

„Noi suntem din şcoala aceea care reduce toată învăţătura la practică şi care de la practică se ridică la teorie şi care nu admite decât teoria ieşită din practică şi rezemată de practică.“ Pe aceeaşi temă Ion Ionescu de la Brad arăta: „Teoria răsare din practică generalizând faptele acesteia şi explicându-le, adică dând cuvântul pentru ce un lucru trebuie să se facă într-un fel şi nu într-alt fel. “ Ştiinţa nu este opusă practicii, ştiinţa nu este altceva decât explicaţia şi generalizarea multor fapte care vin din practică.

Oameni numai cu teorie şi numai cu practică nu pot să ne înveţe cu folos agricultura. Cei dintâi se amăgesc adeseori deoarece nu au practicat. Ceilalţi nu vor putea spune pentru ce fac un lucru într-un fel şi nu în altul. Unind teoria cu practica vom şti şi cum să facem şi pentru ce să facem. El punea un accent deosebit pe mecanizarea agriculturii care era deficitară în şcolile agricole şi menţiona: „Învăţământul practic suferă de lipsa de maşini şi instrumente agricole. Elevii nu vin la şcoală ca să înveţe ceea ce pot învăţa şi acasă la părinţi, ei vin ca să înveţe noul mijloc de producere cu conducerea maşinilor şi instrumentele perfecţionate din agricultură.“

„Absolventul trebuie să ştie să monteze, să demonteze şi să mânuiască bine maşinile, fiind în stare chiar să ţină locul unui maşinist.“ D. Ştefănescu, în 1903, referindu-se la învăţământul agricol menţiona: „Elevul are nevoie de un învăţământ agricol pipăit, văzut şi aplicat de el însuşi.“ În 1909, prin lege s-a stabilit ca şcolile agricole să fie dotate cu teren: 20-50 ha pentru fiecare şcoală ele-mentară agricolă; 100-200 ha pentru fiecare şcoală profesională agricolă.

Prin legea din 1929 s-au stabilit următoarele forme de învăţământ:

– învăţământ de grad I (şcoli inferioare) care efectuau practică 3-4 ore pe zi;
– învăţământ de grad II (şcoli medii), cu practică de 20 ore/săptămână.

În 1925 Gheorghe Ionescu-Şişeşti, într-o inspecţie la Şcoala Agricolă Valea Călugărească, constată că aceasta nu are vie, cramă, grajd, magazie, deci nu are condiţii pentru efectuarea practicii. Aceeaşi situaţie găseşte şi la Şcoala Generală Odobeşti. În 1933, Manolescu Strunga arată că învăţământul agricol superior din Iaşi este mai mult decât neserios pentru că în condiţiile în care se face, absolut teoretic, nu se poate chema învăţământ agricol.

Constantin Sandu Aldea, referindu-se la şcoala de la Herăstrău, arăta: „Până în 1895 nimeni din politicieni n-a ţinut seamă de faptul că învăţământul practic din această şcoală a fost practic nul. Şcoala nu are laboratoare, o hală de maşini şi o staţiune pentru încercarea acestor maşini, grajduri etc. (Cunoaşterea maşinilor este una din cele dintâi datorii ale viitorului administrator de moşie).“ După reforma învăţământului din 1948 şcolile agricole au fost mai bine dotate şi ulterior, după 1966, liceele agricole aveau în program multă practică.

Cel ce scrie aceste rânduri a fost elev la o şcoală medie tehnică agricolă care avea o fermă de 150 ha cu cultură mare, pomi, vie, legume, zootehnie, lucrată în cea mai mare parte cu elevii (1949-1953). Ulterior, după facultate, ca profesor la liceele agricole, am funcţionat tot la şcoli cu ferme de 100-200 ha, unde se făcea practică suficientă. Prin urmare, dacă se doreşte învăţământ agricol de calitate, toate şcolile agricole să fie dotate cu teren şi mai ales cu mecanizare completă, cu maşini din ultimele generaţii. Absolventul să fie într-adevăr agronom mecanizator.

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
869

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Instrumentişti celebri, magicianul şi vioara de foc

Prima dată vioara aceasta o văzu în vis. Deşi era copil, tata îl lua la petrecerile din sat. Pe tatăl lui Coliţă, badea Mitişor, cum îi ziceau sătenii, îl cunoştea o lume: nu era un altul în zona Cahulului care să mânuiască vioara cu atâta foc! În mâinile lui arcuşul plângea.

Într-o seară, lăutarul cu băieţelul se întoarse cam târziu acasă. Coliţă adormi buştean, dar pe la miez de noapte se trezi suspinând convulsiv. „Ce-ţi este, puiule?“, auzi el din întuneric vocea mamei. „L-am văzut pe tata cu vioara arzândă în braţe“. „Dormi, puiul mamei, dormi în pace... S-or trece toate cu noaptea.“

Povaţa cea dintâi

Coliţă nici nu mergea la şcoală, când, într-o zi, tata îi puse vioara în mâini, zicând: „Încearcă şi tu, copile, să câştigi bucuria oamenilor...“.

Aşa începu să se depene firul copilăriei muzicale a maestrului Nicolae Botgros. Aproape în fiecare zi tata îşi povăţuia băiatul. Faimosul lăutar Dumitru Botgros, pe vremuri un copilandru din Basarabia, împreună cu un alt băiat, Ignat Bratu (mai târziu mare muzicant al plaiului nostru), a însuşit arta muzicii la cei mai celebri profesori de la Liceul muzical din Iaşi.

Nicolae îşi aminteşte cât de repede au trecut anii de şcoală şi lecţiile tatălui în satul natal, cum zile în şir cânta la vioară – îl vrăjea vocea privighetorii de lemn. Şi iată că într-o zi băiatul se înfăţişă părintelui, zicând:

– Tată, chiar mâine voi să plec la Soroca, la şcoala ceea de muzicanţi...

Ochii lui bădiţa Mitişor se împăienjeniră de lacrimi de bucurie:

– Dumnezeu să te binecuvânteze, fiule. Am ştiut că nu-mi vei înşela aşteptările...

Profesorii de la Şcoala de iluminare culturală din Soroca îşi amintesc şi astăzi de discipolul lor cahulean. Botgros era un elev ordonat, sârguincios. Vestitul profesor de muzică Victor Postolache povesteşte că Nicolae studia cu drag instrumentele populare: naiul, ţambalul, fluierul, acordeonul, contrabasul, dar adora mai mult vioara.

În noaptea din preajma examenelor de absolvire, tânărul Botgros a avut din nou visul ciudat cu vioara pâlpâindă. Părea o aşchie de lemn, cioplită parcă din pieptul tatălui. Când se trezi, înţelese că aceasta este ursita, icoana vieţii sale.

A doua şi ultima povaţă

După vremuri dulci de revelaţie au urmat şi zile de restrişte. Tata se bucura de realizările băiatului său drag, speranţa lui cea mare. Dar, într-o zi, bădiţa Mitişor îşi chemă copiii acasă. Păşind pragul lăcaşului părintesc, Nicolae îi găsi aici grămăjoară pe toţi fraţii şi surorile: Gheorghe şi Vasile, muzicanţi împătimiţi ca tata, surorile Parascovia, Nătăliţa şi regretata Sofiicuţa, vrăjite şi ele de cântecul popular. Tata îşi chemase copiii să le audă încă o dată vorba dulce, să-şi aline suferinţa. Pe Coliţă îl chemă mai aproape:

– Tu, dragule, să-mi zici atunci la ureche ceva din strunele mele, şi-i arătă vioara în cui...

Bătrânul lăutar s-a stins repede. Vioara lui a plâns în cortegiul funerar împreună cu copiii, cu sătenii din Bădicu, cu cei patru preoţi, cu formaţia „Lăutarii“ şi cu peste 3.000 de adoratori ai talentului lăutarului.

Zilele de grea cumpănă pentru familia Botgros au trecut, iar Nicolae trăieşte azi cu focul vioarei părintelui său. Acum vechea vioară o mânuieşte nepotul bătrânului lăutar, Corneliu, membru al orchestrei „Lăutarii“.

– Îmi amintesc mereu de poveţele marelui rapsod Nicolae Sulac, mărturiseşte maestrul: „Ai grijă, băiete, de artiştii pe care i-am crescut. Numai cu ei vei cuceri culmile recunoştinţei.“

Maestrul nu-şi uită dascălii. De aceea i-a şi mers faima în toată lumea. Vioara sa a cucerit inimile multor împătimiţi de folclor de pe toate meridianele.

– N-aş însemna prea mult fără colectivul drag, recunoaşte Nicolae Botgros. Ce m-aş face fără hatârul colegilor de breaslă?

Şi colectivul „Lăutarilor“ ţine foarte mult la generozitatea conducătorului său. Violiştii Victor Mandalac, Ion Magâr, Viorel Scutaru, Vlad Tocană, Sergiu Pavlov, Andrei Nistreanu, Cornel Panainte, Vitalie Dorin, Dan Bobeică, Simeon Feraru, ţambalagiul Corneliu Moraru, contrabasistul Andrei Ciuhrii, clarinetiştii Radu Daud şi Igor Tofan, trompetiştii Simeon Târşu şi Sergiu Cojocaru, acordeonistul Oleg Antoci, naiştii Boris Rudenco şi Andrei Donţu – toţi consideră că este un noroc să profeseze sub bagheta maestrului Botgros. Colectivul de instrumentişti este întregit de vocalişti de excepţie: irepetabila Lidia Bejenaru, ilustrul Nicolae Glib, duiosul Nicolae Cibotaru, splendida Adriana Ochişanu, impresionantul Ion Paladi.

Nicolae este mândru de artiştii săi.

Ei întruchipează clasicismul folcloric şi eleganţa timpului în care trăim. Colectivul a devenit o formaţiune creativă ce comunică bine cu publicul. Aceasta se datorează şi numeroaselor turnee prin lume.

Am înţeles vorbele acestea abia când l-am văzut pe maestru dirijând concertul. El se întoarce cu faţa spre public, având în spate orchestra, iar în mâna stângă vioara. Mi-am dat seama că ţine în mână chiar vioara de foc, care conduce muzicanţii. Acum aceasta nu mai e un atribut virtual.

Discutam cu maestrul la oră târzie, în sala de repetiţii a Palatului Naţional. La despărţire, mi-a destăinuit o mare jale. Îi sângera inima pentru un prieten trecut deunăzi în eternitate. De aceea trăia profund plânsul funerar al viorii...

Am ieşit tăcut afară, unde întunericul se lupta frenetic cu lumina unui felinar stingher. Deodată, auzii că undeva în înaltul cerului o pasăre târzie parcă îşi alina puii. Mă înşelasem. Nu era o pasăre – se tânguia în noapte vioara de foc a maestrului...

Media, cel mai fidel partener

Un rol aparte în crearea imaginii colectivului l-au jucat mediile de informare în masă – TVR, TVM, sute de ziare şi reviste din Republica Moldova şi România. Ele au oglindit cu regularitate evoluările artiştilor moldoveni de la „Cerbul de Aur“ din Braşov, de la festivalurile din Mamaia etc.

Maestrul îşi destăinuieşte cu multă sinceritate relaţiile de colaborare cu colegii, muzicanţi de probă înaltă. Petre Neamţu, Ion Dascăl, Sergiu Ciuhrii, voievozi ai formaţiilor „Folclor“, „Mugurel“ şi „Fluieraş“, reputatul Vladimir Curbet de la Ansamblul „Joc“, Dumitru Blajinu, fondatorul „Folclorului“ preţuiesc mult valoarea prietenului lor şi împărtăşesc cu el experienţa de muncă, planurile de viitor.

– Avem un bogat tezaur folcloric, care pe alocuri este întinat de „opere“ stupide, se mâhneşte Nicolae Botgros. Cântecele gen „99 de cumetri“ sau „Mamei tale sănătate, că te-a făcut lat în spate“ sunt mărăcini răsădiţi în folclorul autentic.

Reflecţia în cauză o susţin şi alţi artişti. E regretabil că solişti cu voci semeţe sunt tentaţi de aventuri de prost gust.

Orchestra „Lăutarii“ se pregăteşte zilele acestea pentru un lung turneu. Muzica lor urmează a fi apreciată de melomani din România, Grecia, Franţa, Italia, Marea Britanie, Suedia. Această incursiune în spaţiul european a promotorilor artei muzicale mioritice va înrădăcina şi mai trainic imaginea moldovenilor în lume.

Nu este chiar ultimul vis

– Cel mai sacru vis pe care îl am, se dedă contemplaţiei maestrul Botgros, e să-mi văd nepotul Cristian dirijor al orchestrei „Lăutarii“. Acum el studiază vioara la Liceul „Ciprian Porumbescu“ din Chişinău, la venerabila Galina Buinovschi. Să vedeţi cum cântă!.. De l-ar auzi tata...

– Maestre, dar cum rămâne cu vioara de foc? Aţi mai văzut-o?

– Vioara de foc? Şi-a făcut sălaş în inima mea. Mă ajută pe scenă să dirijez orchestra...

Andrei MOROŞANU

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
3745

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

intaiul-domnitor_l303.html

Întâiul Domnitor

Există pe malurile unei ape un sat Boureni, denumire care aduce aminte de locul unde voievodul Dragoş din Maramureş a ucis un bour, iar apa pe malul căreia a murit, de oboseală, credincioasa sa căţea Molda se numeşte de atunci Moldova şi de aici şi numele ţării. Aşa este consemnată prima fază a întemeierii Moldovei în „Letopiseţul Ţării Moldovei până la Aron Vodă“.

Venit să lupte împotriva tătarilor, într-o expediţie condusă de regele Ungariei în 1343, Dragoş ia în stăpânire ţinutul de la est de munţii Carpaţi, cu văile Siretului şi Prutului, cu afluenţii lor. Moldova este astfel întemeiată, dar nu ca stat independent, ci depinzând, în această primă fază, de Ungaria.

Bogdan descălecătorul

Se pare că Dragoş a domnit doi ani, în 1355 a venit la domnie fiul său Sas, iar în 1359 la tron se urcă cel mai mare dintre feciorii săi, Balc. Este anul când în Moldova vine din Maramureş Bogdan (foto), adevăratul descălecător al statului moldovean, acela care i-a asigurat prin luptă independenţa faţă de statul ungar. Considerat în documente ca „fost voievod de Maramureş“ şi „infidel“, probabil pentru împotrivirea pe care o manifestase faţă de coloniştii străini aduşi de către coroana ungară în această străveche ţară românească, Bogdan va trece cu fiii, cu rudele şi cu credincioşii săi munţii în Moldova. Aici îl alungă prin luptă pe Balc, care se întoarce în Maramureş. Vrând să-l pedepsească pe Bogdan şi să-l reînscăuneze pe „credinciosul“ Balc, regele Ludovic face o serie de expediţii în ţara Moldovei, fără succes însă, aşa cum consemnează Cronica Dubnicensă: „Şi, deşi el a fost combătut adeseori de oastea regelui, totuşi, crescând numărul românilor locuitori în acea ţară, ea s-a întins şi s-a constituit ca stat.“

Impunându-se cu sabia în ţinuturile peste care avea să domnească, Bogdan I a ctitorit şi lăcaşuri de închinăciune. Cel mai important este Mănăstirea Bogdana din Rădăuţi (foto) - loc de îngropăciune a Măriei Sale şi a primilor domni ai Moldovei.

Moldova, al doilea stat românesc

De altfel, în 1365, regele Ungariei recunoaşte într-un document insuccesul încercărilor de a-l îndepărta pe Bogdan de la tronul Moldovei. În acest moment, al doilea stat românesc independent era întemeiat. Dacă descălecatul a avut loc în 1359 şi Bogdan a domnit şase ani, rezultă că întemeietorul statului moldovenesc a plecat întru Domnul în 1365.

Dar ca şi Basarab în Muntenia, Bogdan a asigurat independenţa ţării şi i-a dat o dinastie. În timpul domniei lui Bogdan, Moldova se întinde la nord până la Ceremuş - la graniţa cu Polonia - la Nistru în cursul său mijlociu între Hotin şi Tighina, iar la sud în Vrancea. Două decenii mai târziu însă, în timpul domniei lui Petru al Muşatei, hotarele Moldovei vor atinge „ţărmul mării“, aşa cum se va spune cu mândrie în titlul purtat de urmaşul său, Roman I. În amintirea marelui voievod Bogdan, Ştefan cel Mare îi împodobeşte mormântul cu o lespede de marmură purtând inscripţia: „Cu mila lui Dumnezeu Io, Ştefan Voievod, Domnul Ţării Moldovei, fiul lui Bogdan Voievod, a împodobit acest mormânt strămoşului său, bătrânului Bogdan voievod, în anul 6998 (1480), luna ianuarie 27.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
807

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

intalnire-cu-producatorii_227.html

Întâlnire cu producătorii

Ilie Sârbu, ministrul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, a avut recent, într-o singură zi, nu mai puţin de 12 întâlniri de lucru, cu diferiţi producători şi sindicate din domeniul agricol. La primele discuţii au participat reprezentanţii patronatelor şi sindicatelor din silvicultură şi din sectoarele: legume-fructe, carne de porc, industria zahărului, plante medicinale, piscicultură şi zootehnie.

Dintre temele discutate cu partenerii sociali, amintim: necesitatea găsirii unor metode eficiente de pază a pădurilor, extinderea pieţelor volante la nivelul marilor oraşe, în vederea asigurării consumului de produse proaspete şi sănătoase, provenite direct de la producătorii agricoli. De asemenea, s-a pus problema necesităţii elaborării, împreună cu partenerii sociali, a strategiilor agricole pe produs, în scopul eficientizării şi adaptării acestora la realităţile din teritoriu, precum şi susţinerea consolidării şi extinderii organizaţiilor interprofesionale.

Nu în ultimul rând, partenerii sociali au cerut adoptarea unei legislaţii europene, dublate de norme metodologice clare, în domeniul pescuitului şi acvaculturii.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
696

www.lumeasatului.ro
curs valutar

Întâlnire de suflet

Se spune că multe lucruri se pun la cale și se rezolvă la un... pahar. Și dacă astfel de întâlniri decurg în limite decente, se pot pune și bazele unor afaceri sau unor acțiuni în beneficiul părților și a multora din preajma lor. La un astfel de moment am avut prilejul să particip. Evident, nu a fost singurul, dar cel oferit de Federația Națională a Producătorilor Agricoli din România (FNPAR) la sfârșitul anului abia încheiat, l-am apreciat ca fiind de excepție, originalitatea fiind dată de scop, subiect, participare și, nu în ultimul rând, de atmosferă.

Se obișnuiește ca la ceas de bilanț să ne întâlnim pentru un remember a ceea ce s-a făcut și să ne urăm ca împlinirile viitoare să fie fără precedent. Inițiativa președintelui FNPAR, ing. Viorel MATEI, de a organiza întâlnirea la care fac referire a fost apreciată de invitați – agricultori, reprezentanți ai unor organizații profesionale din domeniu, ministerului de resort, parlamentului etc. – ca fiind de natură în primul rând de a lămuri câteva aspecte ce frământă federația, dar și de a reașeza lucrurile pe adevăratele sale temelii, de unde respectiva structură poate repre-zenta agricultorii la nivel național și internațional.

Întâlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, o întâlnire „de suflet“, ca să-l parafrazez pe Matei, oferind ocazia vorbitorilor de a-și exprima opiniile în legătură cu unele disfuncționalități ale organizației, cauzele acestora, dar și cu necesitatea reorganizării federației, consolidării ei, inclusiv prin cooptarea unor noi structuri profesionale din domeniu, dar și din altele (zootehnie, industria alimentară etc.).

În ceea ce mă privește, încă mai cred în puterea rațiunii, în capacitatea oamenilor de construi și nu de a demola, de a învinge prejudecăți și nu de a le cultiva. Sigur că e mai ușor să ruinezi decât să pui cărămidă peste cărămidă. Dar cui îi folosește?

Avem exemplul și experința anilor care s-au scurs. Socotesc că ne e de ajuns. Poate că e momentul, mai mult ca oricând, să strângem rândurile și nu să ne risipim.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
641

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Întâlnire Syngenta la lotul demonstrativ Hărman

Noi hibrizi şi tehnologii de protecţia plantelor au fost prezentate fermierilor şi distribuitorilor din România la începutul lunii iulie în judeţul Braşov, în cadrul unui eveniment găzduit de SC Hibridul Hărman SRL. La întâlnire au participat aproximativ 150 de persoane, discuţiile fiind axate pe tehnologiile a patru culturi importante: rapiţă, porumb, grâu şi cartof.

Rapiţă

Performanţa hibrizilor de rapiţă marca Syngenta a fost unanim recunoscută de către participanţii la eveniment. Vigoarea hibridului Nelson, puterea de ramificare a hibridului Toccata şi rezistenţa la stres a hibridului NK Karibik sunt principalele caracteristici remarcate în câmp.

Pe lângă portofoliul de hibrizi, echipa Syngenta şi-a prezentat cele două produse utilizate în protecţia culturii de rapiţă: Brasan şi Teridox.

S-a pus accentul încă o dată pe importanţa tratamentului cu erbicid în preemergenţă, care reprezintă baza combaterii buruienilor din cultura de rapiţă.

Specialiştii Syngenta sunt de părere că 70% din producţie este determinată de modul în care cultura intră în iarnă, o contribuţie importantă având-o şi combaterea timpurie a buruienilor cu erbicidul Brasan.

Porumb

Oferind cel mai larg portofoliu de erbicide, din preemergenţă până în postemergenţă târzie, produse cu o selectivitate excelentă pentru cultura porumbului, Syngenta este compania care-şi găseşte locul în fiecare fermă. Erbicide precum Gardoprim Plus Gold, Mistral, Callisto sunt deja consacrate, iar Lumax şi Elumis sunt ultimele noutăţi. Produse moderne, ready - mix, cu o formulare inovatoare, asigură o combatere a buruienilor printr-o singură trecere.

Tratamentul seminţei cu insecto-fungicide (Maxim XL + Cruiser) asigură protecţie culturii împotriva bolilor şi dăunătorilor din prima parte a perioadei de vegetaţie.

În ceea ce priveşte hibrizii de porumb au fost prezentaţi exponenţi ai grupelor extratimpurii şi timpurii de maturitate: Olympic, Symba, Kansas, Lucius, Cobalt, Thermo, hibrizi perfect adaptaţi zonei. Proiectul 3P: PRECOCITATE! PRODUCTIVITATE! PROFIT! îmbracă oferta Syngenta privind hibrizii timpurii de porumb şi erbicidul Elumis, cu flexibilitate în alegerea momentului de aplicare.

Grâu

Pentru cultura grâului au fost prezentate fungicidele Menara şi Amistar Xtra, cu un spectru larg de combatere a principalelor boli foliare şi ale spicului, evidenţiindu-se „green efectul“ oferit culturii de cel de-al doilea produs, aplicat înainte de înflorire. Sporul de producţie adus (în medie 150 kg/ha/zi), prin întârzierea senescenţei cu cca 5 zile, face ca produsul să fie unul deosebit de apreciat.

Cartof

Tehnologia de protecţie împotriva bolilor cartofului a avut la bază folosirea produselor Shirlan, Ridomil Gold Mz şi Revus. Aceasta s-a comportat excelent (având în vedere condiţiile favorabile de dezvoltare a bolilor (precipitaţii abundente în perioada 15 mai - 6 iunie, de peste 100 litri).

Pe lângă programul de protecţie împotriva bolilor s-a aplicat şi o tehnologie nouă de combatere a buruienilor cu perioadă lungă de protecţie şi spectru larg de acţiune. Aceasta are la bază un produs nou Syngenta pe bază de prosulfocarb.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
743

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

intalnirea-academiilor-agricole-europene...

Întâlnirea Academiilor Agricole Europene > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎntâlnirea Academiilor Agricole Europene

Recent, la Stockholm, s-au desfăşurat lucrările celei de a VII-a Adunări Generale a Uniunii Academiilor Europene pentru Ştiinţă Aplicată în Agricultură (UEAA), la care, din ţara noastră, au participat prof. univ. Gheorghe Sin, preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“, şi prof. univ. Marina Spânu de la Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară – Cluj-Napoca.

Întâlnirea a avut loc la Academia Regală Suedeză de Agricultură şi Silvicultură, instituţie înfiinţată în anul 1811 cu scopul de a promova ştiinţa şi experienţa practică în agricultură şi silvicultură. Programul manifestării a cuprins prezentarea rapoartelor referitoare la activităţile din ultimii ani ale Academiilor participante şi un simpozion cu expuneri privind organizarea activităţilor în ţările UEAA pentru a preîntâmpina provocările epizootiilor transfrontaliere, incluzând şi zoonozele.

Dezbaterile care au urmat au evidenţiat preocupările Academiilor pentru rezolvarea problemelor cu care se confruntă fermierii, precum şi măsurile întreprinse pentru limitarea şi eradicarea bolilor animalelor. A rezultat, de asemenea, necesitatea exprimării şi comunicării periodice a opiniilor UEAA, la nivelul Comisiilor UE, pe probleme specifice mediului rural şi, mai ales, de promovare a progresului în agricultură şi silvicultură.

În a doua zi a acestei manifestări ştiinţifice a avut loc o deplasare într-o zonă cu vegetaţie forestieră în care proprietarii de pădure sunt cu toţii asociaţi, fapt ce permite o gestionare durabilă a fondului forestier, printr-o întreţinere şi exploatare raţională a acestuia şi o valorificare eficientă a materialului lemnos. Nu se taie niciun copac fără a se înlocui prin plantări sau regenerare naturală. Trebuie precizat că pădurile ocupă peste 60% din suprafaţa Suediei, în timp ce culturile agricole doar 8%.

Participanţii au vizitat şi o centrală care funcţionează pe combustibil lemnos, rezultat din exploatările din zonă. Aceasta furnizează apă caldă şi energie electrică pentru trei loca-lităţi. În încheierea lucrărilor a fost ales preşedintele Uniunii pentru următorii 2 ani în persoana doamnei dr. Kerstin Niblaeus, preşedintele Academiei Regale Suedeze de Agricultură şi Silvicultură. Următoarea Adunare generală a UEAA va avea loc în 2014, la Praga, şi va avea ca principală temă de dezbatere problema organismelor modificate genetic.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
545
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Întâlnirea cu fiii satului Tangâru

„Cunoaşte-ţi şi iubeşte-ţi locul natal, iar la vremea ta adaugă-i ceva la înflorire!“

Descriind Tangâru şi oamenii săi, profesorul Mihai Bărbici spunea că „este un sat pierdut printre dealurile Giurgiului, pe malul Câlniştei, nu departe de Călugă-reni. Numele este turcesc – Tangâru, şi vine de la TANGARA, un instrument de muzică populară turcească, asemănător cu ţambalul. E un sat tare sărac, cu multe case din chirpici, cu drumuri prăfuite, pe care, de primăvara până toamna, vezi mereu copii şi bătrâni mergând încă desculţi.

Dacă vii la Tangâru, la numai 40 de km de Bucureşti, ai impresia că ai picat în alt secol, într-o lume pe care o credeai dispărută. Ce Europa?! Ce mileniul trei?! Nimeni nu vrea să facă nimic pentru acest loc şi pentru oamenii de aici. Nimeni, nimic. Şi nici nu se va schimba ceva în curând. E o lume pierdută, anonimă, uneori veselă, alteori tristă, de care mă leagă ceva, greu de spus ce.“

Evocări sentimentale

Da, trebuie să recunosc, e un sat sărac, dar pentru că acolo am văzut lumina zilei rămâne locul pe care-l port în suflet toată viaţa, oriunde m-ar duce destinul. Tangâru înseamnă pentru mine ţărâna în care mă jucam, copil fiind, înseamnă Câlniştea în care mă scăldam, Măgura, cu care ne mândrim noi, tangârenii.

Pentru mine mai înseamnă şi acasă, unde-mi regăsesc părinţii din ce în ce mai bătrâni şi mai neputincioşi, la care revin cu mare drag, de câte ori pot. Ai mei îmi spun de fiecare dată noutăţile: cine a mai murit (de născut, se nasc puţini copii în Tangâru), ce s-a mai întâmplat… Dar mie-mi place să stau de vorbă cu oamenii, să-i întreb de sănătate.

O idee care va răzbate în timp

Aşa se face că, la sfârşitul lui Făurar, domnul învăţător pensionar Aurel Mărgean mi-a propus să organizez o întâlnire cu fiii satului. Nu i-am promis, dar m-am decis să încerc.

Unul dintre primii oamenii cu care am stat de vorbă a fost domnul Emil Talianu, reporter de Giurgiu pentru Radio România Actualităţi şi Radio Antena Satelor, dascăl de profesie, care nu numai că m-a încurajat, dar m-a şi sprijinit cu sfaturi şi recomandări.

Când au apărut în sat primele semnale care vesteau această manifestare (bannere, afişe), oamenii au început să comenteze: „Foarte bine! Bravo! Să se mai întâmple ceva de bine şi în satul nostru!“.

Am mers înainte. Am contactat artiştii, am căutat sponsori… E drept că au fost puţini cei care ne-au ajutat: Consiliul Judeţean Giurgiu, Gheorghe Niţu (director al Agrozootehnica SA Mihăileşti), Direcţia pentru Cultură, Culte şi Patrimoniu Cultural Naţional Giurgiu, cărora li s-au mai adăugat câţiva colegi de generaţie, fii ai satului. Dar ceea ce s-a întâmplat la Tangâru în a doua zi de Paşti ne-a confirmat faptul că n-am fost nicio clipă singuri. Dumnezeu le-a rânduit cum a ştiut mai bine.

Tangâru, luni, 20 aprilie 2009

Afară se fac ultimele pregătiri: se decorează scena.

La ieşirea de la Sfânta Slujbă, a nopţii Învierii, oamenii sunt aşteptaţi în „tinda bisericii“ (pronaos) cu pâine, peşte şi vin. Aşa se întâmpla şi-n vremea copilăriei mele, e un obicei vechi la noi în sat, nu ştiu de când datează. Unii merg apoi să aprindă o lumânare şi să se reculeagă la cimitir, pe deal.

Oamenii încep să se adune, curioşi şi nerăbdători. Sosesc artiştii: Taraful din Naipu, Ansamblul Folcloric Muntenia al Poliţiei de Frontieră Giurgiu, Alexandru Ploeşteanu (născut în satul vecin, Stoeneşti) şi Elena Lefescu-Breazu. Când a început să se audă muzica, au început „să curgă“ oameni de pe toate uliţele satului.

Marea întâlnire

Începe „Întâlnirea cu Fiii Satului Tangâru“. După prezentarea unor pagini de istorie locală, domnul primar al comunei Stoeneşti, Alexandru Argeşeanu, ne-a dat veşti bune: „Sunt speranţe să avem o şosea mai bună şi alimentare cu apă potabilă“.

A urmat festivitatea de premiere. S-au oferit diplome veteranilor de război (din păcate, nu mai trăiesc decât patru, care sunt şi veteranii de vârstă ai satului), cadrelor didactice pensionare (tot patru), scriitorului Ion Petre Stoica, păstrătorilor de tradiţii Aurel Vladu – pentru continuarea tradiţiei Pluguşorului, Petrican Petre – fluieraşul satului, Petrican Marin – lăutarul satului, Sandu Militaru, potcovar al satului, Sandu Maria, moaşa satului, bărbierul şi frizerul satului Gogu Bricieru’, cel mai bun fost căluşar Micu Gheorghe, care a promis că va reînvia această frumoasă tradiţie.

În final ne-am prins în horă, îndemnaţi de tinerii de la Ansamblul Folcloric Muntenia al Poliţiei de Frontieră Giurgiu, condus de Clement Ilie. Ne-au mai cântat apoi fluieraşul satului, lăutarul satului, dar şi Taraful din Naipu, de care eu îmi amintesc din vremea copilăriei. Cei bătrâni stăteau pe margine şi priveau încântaţi.

Cine ar fi crezut că în satul nostru sărac, în care nu se întâmpla nimic, are loc aşa o sărbătoare? Oamenii ne îmbrăţişau, urându-ne de sănătate, iar acum în sat se fac planuri pentru ediţia următoare.

Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
3622

Comentarii

1. Ionel Ivanica -- (23-January-2010)In loc de "Intalnire cu fii satului", nu credeti ca ar fi mult mai util un program educational sau orice alt tip de actiune care sa ii ajute pe oamenii de acolo sa isi depaseasca conditia? Adica nu credeti ca e doar un balon de sapun facut pentru a avea cu ce sa va impaunati? Citind, am avut impresia ca recitesc ziarul 'Scanteia'
Cu stima,(si cu speranta ca veti citi)
Ionel Ivanica

2. GAGI -- (31-March-2011)Un prilej mascat pentru a face campanie pentru cineva.Rusine, Rusine ca a-ti confiscat si deturnat o manifestare.

3. TANGARU -- (26-April-2011) Pentru GAGI ...
Doresc A-TI comunica ca nu prea ai fost pe la orele de Lb. Romana...(cel putin...)
Gaseste un prilej ,mascat sau nu ,confisca sau ,,deturneaza" un manual de GRAMATICA si
scrie de 100 de ori ATI/A-TI ...
Dupa o asa campanie, poti scrie pe forum.
SUCCES!

4. gogu -- (5-February-2012)D-le tangaru am scris de 100 de ori ati/ a-ti. Pina sa termin am aflat ca d-l invatator pensionar Aurel Margean nu mai este printre noi si nu v-am vazut prin preajma cu toate ca poate v-a pus creionul in mina sau a-ti ciocnit un pahar impreuna.Rusine, rusine de cite ori vrei rusine.(Dumnezeu sa il odihneasca)

5. rosu -- (30-March-2017)Tangaru nu vine deloc de la tangara. Tengri in kargaza si tengaru in turca inseamna rai sau cer.

6. Verde -- (23-November-2017)@rosu: exact! Explicatia cu tangaraua e fortata rau.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Întâmplări adevărate cu urşii carpatini > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Întâmplări adevărate cu urşii carpatini

Crăciunul ne bate la fereastră. Este vremea poveştilor frumoase, a blândeţii şi a iubirii. M-am gândit multă vreme cum să vă înseninez frunţile şi am ales să depănăm împreună o poveste, care, deşi începe foarte trist, are un final frumos, liniştit, care subliniază înţelegerea, responsabilitatea şi dăruirea unor oameni deosebiţi. Personajele principale sunt nişte animale sălbatice, pline de măreţie, de impozanţă, dar care au căzut pradă răutăţii şi ignoranţei umane. Este greu de crezut, dar de multe ori regele codrilor seculari, ursul, pare să rătăcească drumul sălbatic al munţilor către cuştile pensiunilor turistice sau ale restaurantelor pentru a stârni amuzamentul turiştilor. Din fericire, pentru aceste animale speranţa s-a întruchipat într-o doamnă care de zece ani ani pledează pentru libertatea lor. Este vorba despre Cristina Lapiş, preşedinta asociaţiei Milioane de Prieteni şi fondatoarea rezervaţiei de urşi de la Zărneşti.

Ce este mai periculoasă: ferocitatea umană sau a urşilor înflămânziţi?

Firul poveştii începe în urmă cu zece ani, când Societatea Mondială de Protecţie a Animalelor din Londra avea să descopere cazurile dramatice ale unor urşi ţinuţi captivi în jurul Braşovului în condiţii greu de închipuit. Scenariul pregătit pentru aceştia era unul care îi dezgolea de orice urmă de umanitate pe „stăpânii“ lor. Schingiuiţi pentru a se supune voinţei oamenilor, imaginea exemplarelor înlănţuite era menită să determine turiştii înşelaţi de relaţia armonioasă dintre om şi ursul îmblânzit să îi răsplătească pe cei dintâi.

Situaţia lor nu a rămas fără rezonanţă, iar Societatea Mondială de Protecţie a Animalelor a găsit în doamna Lapiş un om de încredere, care prin forţe proprii avea să înceapă o luptă cruntă cu cei care au îndrăznit să răpească libertatea acestor animale.

Sprijinul a venit din partea londonezilor

În mod surprinzător, mai îngrijoraţi pentru viaţa urşilor au fost reprezentanţii WSPA care au hotărât să finanţeze proiectul de înfiinţare a unei rezervaţii unde aceştia să poată trăi în semicaptivitate până la sfârşitul zilelor. Costurile de întreţinere sunt asigurate din aceeaşi sursă londoneză. Respectul pe care aceşti oameni îl au faţă de urşi poate veni şi din faptul că în multe ţări ultimele exemplare au căzut deja răpuse de gloanţele vânătorilor. Profunda înţelegere de care englezii au dat dovadă ar trebui să fie pilduitoare pentru noi şi ar trebui să marcheze începutul unui respect cuvenit pe care îl datorăm animalelor sălbatice.

Primii paşi în acest sens au fost deja făcuţi. După o perioadă de căutări febrile, în 2005, doamna preşedintă a reuşit să găsească un teren pe care putea fi înfiinţată rezervaţia. Reprezentaţii primăriei Zărneşti au hotărât să o ajute prin a-i pune la dispoziţie 80 de hectare.

Sanctuarul urşilor

Eforturile asociaţiei Milioane de prieteni şi ale WSPA au primit aşadar o răsplată greu de bănuit.

Astfel, în România avea să fie înfiinţată prima rezervaţie, unde urma să fie adăpostiţi urşii scoşi din habitatul lor sălbatic şi folosiţi în grădini zoologice, circuri sau alte locuri total nepotrivite lor. Recuperarea din mâna aşa-zişilor stăpâni nu a fost una uşoară, a presupus multe eforturi, dar în cele din urmă a meritat efortul. Sanctuarul urşilor, aşa cum îi spune doamna Lapiş, avea să fie un loc în care ei să îşi redobândească identitatea şi în care voinţa umană să reflecte valenţe pozitive. Sprijinul financiar generos oferit de străini a fost primordial şi fără clauză de rambursare. În schimb, românii au obligaţia de a respecta un cod internaţional care presupune protejarea ursului brun.

În prezent în rezervaţie trăiesc 50 de urşi, cu vârste între doi şi 15 ani. Poveştile lor nu sunt asemeni celor care au trăit în sălbăticie, ascunşi în umbra cetinelor bogate, ci sunt triste, dar pline de învăţăminte şi speranţe pentru cei care au puterea să le înţeleagă.

Dorinţa doamnei Lapiş de a asigura o viaţă liniştită acestor animale a fost împlinită, dar la fel de important pentru domnia sa este şi ca oamenii să cunoască aceste poveşti şi să înţeleagă cât este de important să respectăm statutul urşilor din ţara noastră.

Deşi la începutul înfiinţării ei, în rezervaţie era interzis accesul turiştilor, doamna Lapiş a hotărât ca acest lucru să se schimbe. În opinia sa, viitorul acestor animale stă în palmele generaţiilor tinere, astfel că într-un regim special urşii de aici pot fi admiraţi pentru că, în ciuda torturilor care au lăsat urme vizibile, aceştia sunt încă nişte animale nobiliare. Ea speră ca astfel copiii să iubească imaginea urşilor în libertate şi să lupte pentru păstrarea ei de-a lungul vremurilor.

În decorul feeric al pădurilor de stejar

Pentru a preveni pătrunderea altor animale, cele 80 de hectare de teren pe care se întinde Sanctuarul urşilor sunt împrejmuite cu plasă.

Mediul de aici este unul foarte apropiat de cel în care urşii ar fi trebuit să trăiască toată viaţa lor. Pădurea de stejar este deja împărţită între cei 50 de urşi, fiecare dintre ei având teritoriul lui. Dacă în captivitate meniul lor se limita la un colţ de pâine aruncat de dincolo de gratii, aici urşii se pot hrăni cu zmeură, frunze de alun, ghindă, mure.

Din păcate, viaţa alături de oameni i-a făcut să uite cum este să se hrănească în sălbăticie, mulţi dintre ei neştiind alt gust decât al „delicateselor preparate“. Din aceste considerente, hrana lor este suplimentată de către îngrijitorii din rezervaţie. Pentru a le redeştepta vechile simţuri, aceştia plasează mâncare în locuri diferite, în ore diferite, astfel încât urşii să fie nevoiţi să o caute.

Din nefericire, exemplarele de aici sunt castrate, intervenţie medicală care le interzice dreptul de a se reproduce. Doamna Lapiş ne-a spus că a hotărât acest lucru pentru că nu vrea să condamne şi alţi pui de urs să trăiască după vrerea omului, chiar dacă acest lucru s-ar întâmpla într-o rezervaţie de „cinci stele“.

După cum vă spuneam, sfârşitul poveştii este plin de speranţă şi înţelepciune, chiar dacă lupta pentru salvarea urşilor ţinuţi în captivitate continuă. La finalul discuţiei pe care am avut-o cu doamna preşedintă am înţeles un lucru foarte important: pentru ca binele să triumfe este suficient ca oamenii să nu permită ca viaţa urşilor să decurgă în libertatea hărăzită de cei care le poartă grija.

Gândiţi-vă la asta data viitoare când veţi privi un urs înlănţuit!

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
2152

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Înţărcarea vacilor cu producţii mari de lapte

Înaintea începerii repausului mamar se pune adeseori problema înţărcării vacilor cu producţii ridicate de lapte. Scopul înţărcării este de a opri secreţia lactată, astfel încât involuţia completă a glandei mamare să se producă cât mai repede, ceea ce o face relativ rezistentă la infecţii.

În fiecare fermă există trei categorii de vaci în ceea ce priveşte modul de înţărcare: vaci cu producţie mică de lapte, puţine la număr, care înţarcă singure; vaci ce sunt înţărcate uşor de către îngrijitor în 6-9 zile şi o a treia categorie, vaci care înainte de înţărcare mai dau producţii ridicate de lapte (15-20l/zi) şi care se înţarcă foarte greu.

Pentru a evita îmbolnăvirea glandei mamare, înţărcarea vacilor cu producţii mari de lapte trebuie făcută forţat, după anumite reguli, întrucât înţărcarea necorespunzătoare poate compromite activitatea funcţională a ugerului şi vaca trebuie reformată.

Prima modalitate de înţărcare forţată constă în reducerea cantităţii de hrană administrată, eliminând din raţie nutreţurile cu acţiune lactogenă puternică (concentratele şi nutreţul verde - vara, suculentele conservate - iarna).

Furajarea se va face numai cu fân de bună calitate şi la discreţie. În niciun caz să nu se procedeze greşit la scoaterea fânului din raţie şi la înlocuirea lui cu paie şi coceni. Se continuă cu reducerea mulsorilor zilnice de la trei la două, apoi, timp de alte câteva zile, de la două mulsori la una singură. După aceasta, vaca se va mulge o dată la două zile, iar înţărcarea se consideră încheiată. Întreruperea bruscă a mulsului la vacile cu producţii ridicate de lapte nu se recomandă deoarece acumularea unei cantităţi de lapte în glanda mamară determină apariţia unei presiuni care împiedică menţinerea canalelor lactofore închise şi încetineşte involuţia, cu posibilitatea apariţiei unor infecţii.

Atunci când reducerea sau eliminarea concentratelor şi a suculentelor din raţie nu a fost suficientă pentru reducerea producţiei de lapte, se vor bloca adăpătorile automate, iar vacile respective vor fi adăpate la găleată de 2-3 ori pe zi cu cantităţi reduse de apă. Acest procedeu are o acţiune rapidă şi eficace.

După terminarea înţărcării, când în uger nu se mai secretă lapte, se vor introduce, treptat, în hrana vacilor cantităţile necesare de concentrate, bogate în proteină, suculentele, precum şi apa de băut la discreţie.

Este recomandat ca durata perioadei de înţărcare a acestei categorii de vaci să fie cât mai scurtă, 10-14 zile, iar eventualele urmări să fie cât mai neînsemnate asupra stării generale şi mai ales asupra stării de gestaţie pe durata repausului mamar. După înţărcare, mulgătorul va face zilnic un control al ugerului pentru a vedea dacă se mai strânge lapte, ceea ce ar favoriza instalarea unei mamite.

Este indicat ca vacile cu producţii mari de lapte, înţărcate, al căror uger se dezvoltă foarte mult, să fie ţinute în boxe individuale, spaţioase, cu un strat gros de aşternut din paie uscate şi curate şi să facă zilnic mişcare.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
6487

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

intelepciunea-marea-ei-calitate_l182.htm...

Înţelepciunea, marea ei calitate

Este martie, luna în care toate gândurile şi toate laudele se îndreaptă spre doamnele noastre dragi. Mărturisesc că mi-a fost greu să selectez o anumită doamnă de excepţie dintre cele foarte multe care trudesc din greu pentru bunăstarea noastră alimentară.

Doamna Tudor Stanca, directorul executiv al Patronatului Român al Cărnii de porc, este omul către care mulţi îşi îndreaptă paşii atunci când vine vorba despre consultanţă în materie de tehnologie alimentară şi studii de piaţă. Din postura pe care o ocupă, doamna director manageriază un domeniu care, fără tenacitatea şi organizarea de care a dat dovadă, ar fi fost dificil de controlat.

Împlinirea profesională o mare mulţumire

Pe doamna Tudor Stanca aveam să o cunosc într-unul dintre demersurile mele jurnalistice menite să lămurească marile probleme de existenţă şi viitorul porcului românesc.

Optimismul nativ, dar fără excese, al doamnei director avea să mă facă să cred atunci că domeniul de creştere a porcinelor se îndreaptă pe drumul potrivit, chiar dacă situaţia lui nu era una dintre cele mai bune. Mă aşteptam ca, dincolo de uşile închise ale biroului său, să întâlnesc una dintre femeile „de fier“ ale zootehniei româneşti. Nu mică mi-a fost surprinderea să descopăr o persoană blajină, dar mai presus de toate o profesionistă ce se bucură de mare apreciere din partea specialiştilor în domeniu.

Doamnei director nu-i place să vorbească despre ea, chiar dacă împlinirile sale profesionale ar fi un motiv de mândrie pentru oricare altă persoană. Domnia sa se mulţumeşte să ne mărturisească un singur amănunt care reflectă toată bunăvoinţa şi modestia de care poate da dovadă un om. Cea mai mare satisfacţie o trăieşte atunci când cineva se bizuie pe sprijinul ori, pe sfaturile sale. Este un fel de mulţumire în care se regăseşte toată truda anilor săi de muncă.

Paşi spre o carieră de succes

S-a născut în Curtea de Argeş, însă destinul i-a îndrumat paşii spre Capitală, acolo unde în timp avea să fie recunoscută ca unul dintre cei mai apreciaţi tehnologi din industria alimentară.

Itinerariul său profesional a început pe băncile Facultăţii de Tehnologie a Produselor Alimentare din cadrul Universităţii Galaţi. După terminarea studiilor universitare a început ucenicia în domenii care i-au pus la grea încercare mintea şi firea iscoditoare. Nu a fost uşor, după cum ne-a mărturisit, însă a fost o experienţă care a scos la iveală tăria şi dorinţa cu care îşi dorea să atingă culmile succesului în carieră.

A parcurs toate etapele profesionale – de la simplu inginer până la funcţia de director – până când meritele i-au fost recunoscute. Doamna Stanca a păstrat amintirea celor mai fructuoşi ani profesionali ca fiind cei petrecuţi în Întreprinderea de Industrializarea Cărnii Argeş. Aici desăvârşirea domniei sale ca profesionist a fost împlinită prin munca diversificată pe care a făcut-o şi prin învăţămintele pe care avea să le dobândească. A fost un moment care poate i-a hotărât destinul profesional.

O voce respectată

Astăzi doamna Stanca, în calitate de director al PRCP, are responsabilitatea de a veghea, metaforic vorbind, la existenţa porcului românesc. Lucru pe care îl face cu succes de 10 ani.

În tot acest timp a ajuns să fie vocea crescăto-rilor de porci pe care îi reprezintă în faţa autorităţilor abilitate.

Dincolo de toate aceste confidenţe profesionale, doamna director Tudor Stanca se consideră norocoasă datorită oamenilor deosebiţi pe care i-a avut alături de-a lungul activităţii sale. Nu ascunde totuşi faptul că şi-a împlinit munca într-o lume a bărbaţilor, unde femeia trebuie să lupte pentru a-şi dovedi integritatea şi potenţialul profesional.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
737
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

interes-pentru-ingrasamintele-biobacteri...

Interes pentru îngrăşămintele biobacteriene

La sfârşitul lunii ianuarie, Centrul Local de Consultanţă Agricolă din comuna Halmeu, judeţul Satu Mare, a organizat un simpozion pe probleme de cultivare a legumelor, în special a gogoşarilor, castraveţilor şi vinetelor. Simpozionul s-a desfăşurat sub patronajul Oficiului Judeţean de Consultanţă Agricolă, în colaborare cu Fabrica de conserve din Zalău, judeţul Sălaj, şi firma „AGROVA-BIO“, societate cu răspundere limitată din Ungaria. În cadrul lucrărilor, firma maghiară şi-a prezentat activitatea, oferindu-şi sprijinul şi principalul produs pe care îl comercializează. Este vorba despre „PHILAZONIT“, un îngrăşământ bio-bacterian, ecologic în acelaşi timp.

Mai ieftin şi sănătos

Departe de a face o publicitate ascunsă produsului, în decursul utilizării lui în producţia de lugume acesta s-a dovedit a fi deosebit de eficient, mai ieftin decât îngrăşămintele chimice convenţionale cunoscute, dar mai ales ecologic.

La ora actuală, în România produsul este cunoscut în câteva judeţe din nord-vestul ţării, cu deosebire în judeţul Satu Mare, zonele agricole Carei, Tăşnad, Santău, iar de-acum şi în bazinul legumicol Halmeu.

Rezultatele folosirii produsului în producţia legumicolă demonstrează că sporul de producţie la hectar este de 3-5%, iar cantitatea de humus în sol creşte cu 4-5% faţă de cantitatea obişnuită. Aproximativ acelaşi spor se obţine la culturile de grâu, porumb sau rapiţă. Utilizarea lui ar putea fi recomandată tuturor culturilor agricole, singura incompatibilitate referindu-se la interzicerea utilizării lui în combinaţie cu azotatul de amoniu lichid.

Este ieftin pentru că producerea lui nu necesită utilizarea de combustibili fosili ca în cazul îngrăşămintelor chimice, el fiind produs din trei tipuri de bio-bacterii. Aceste bacterii fixează din aer 100-120 kg azot/ha, corespunzător a 300 kg azotat de amoniu, mobilizează 15-25 kg de fosfor şi potasiu din sol şi descompune miriştea culturilor în 4-6 săptămâni de la încorporare.

Integratorii şi producătorii la aceeaşi masă

Contribuţia Fabricii de conserve din Zalău în sprijinul producătorilor din bazinul legumicol Halmeu va consta în garantarea unei pieţe sigure de valorificare a producţiei, asigurarea de soiuri de legume pentru industrializare, fără a impune un anumit soi pentru zona respectivă, asigurând în acelaşi timp un specialist care să efectueze analize de sol şi a calităţii apei pentru irigare, toate în mod gratuit.

În bazinul legumicol Halmeu se va înfiinţa, într-un concept de sistem integrat, un centru de achiziţie a producţiei legumicole, dotat cu o maşină de sortat şi calibrat, iar plata se va face „loco furnizor“. Interesul producătorilor de legume s-a manifestat prin participarea la simpozion a peste 40 de legumicultori care împreună cultivă aproximativ 80 ha de legume în câmp sau protejate, cu suprafeţe individuale cuprinse între 1 şi 7 hectare.

Ing. Ovidiu PETRAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:

1060

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Interes tot mai mare pentru curcani

În România, crescătorii de curcani în sistem industrial pot fi număraţi pe degete; cei mai cunoscuţi sunt Cătălin Muntean de la Codlea şi Aurel Vieru de la Suceava. Chiar dacă marile ferme au întârziat să apară, la nivel de gospodării individuale interesul pentru aceste păsări este în creştere. Deşi consumul este încă mic la nivel naţional, trendul este totuşi pozitiv, tot mai mulţi oameni fiind atraşi de carnea de curcan datorită conţinutului redus de colesterol.

O pasăre pretenţioasă

Adrian Maniu, un ardelean iubitor de păsări din Lancrăm - judeţul Alba, s-a apucat să crească curcani în 2011. Avea ceva experienţă în creşterea păsărilor, dar la… prepeliţe. De altfel, mai are şi acum câteva sute de exemplare, suficient cât să-i permită să trăiască din această activitate, după cum el însuşi mărturiseşte.

Cum i-a venit ideea să crească curcani? În primul rând, a contat faptul că avea o bucată destul de mare de grădină pe care nu o folosise niciodată, căreia se tot gândea să-i găsească o destinaţie. Imediat ce a luat decizia să crească curcani, şi-a construit un adăpost din stâlpi înalţi de lemn şi plăci de OSB, după care a achiziţionat păsările.

Prin aprilie, Maniu a cumpărat pui de trei săptămâni, aduşi din Ungaria la un preţ de 25 de lei fiecare. Mai greu a fost în primele două luni, pentru că curcanii sunt mai pretenţioşi faţă de celelalte păsări în ceea ce priveşte calitatea furajelor, căldura sau lumina. În acea perioadă i-a hrănit cu concentrate, după care a trecut uşor-uşor pe furaje tradiţionale. În şase luni, puii au ajuns la maturitate, adică la o greutate de 25 kg curcanii şi 16 kg curcile.

Păsările le-a vândut direct din curte la cunoştinţe sau la prieteni la un preţ de 15 lei kilogramul în viu. Şi-a făcut şi un site, unde îşi promovează oferta: „Este mai simplu, dar şi mai convenabil“, susţine Maniu, decât să stai prin pieţe. În primul an de activitate, crescătorul a reuşit să vândă vreo 30 de exemplare, lucru de care pare mulţumit. Spune chiar că, dacă ştii cum să creşti animalele şi să le asiguri hrana adecvată - la el, necesarul era de circa 12 kilograme de furaje pe zi -, atunci obţii şi profit. Acum se gândeşte să crească din nou tot cam acelaşi numărul de animale. Nu-şi permite să mărească efectivele, pentru că sunt mari costurile cu hrana. Chiar şi aşa, îşi face totuşi planuri de profit

Temeri justificate

„Curcanii sunt foarte pretenţioşi, trebuie să ai grijă de ei ca de copiii mici în primele două luni de viaţă“, povesteşte Maria Vlăsceanu, un inginer din Pogoanele, judeţul Buzău – nicidecum agronom – care a făcut în timp o mare pasiune pentru aceste păsări. „Le place să îi mângâi, sunt foarte atenţi ce faci, ba chiar au un respect pentru tine“, spune Vlăsceanu.

El cumpără în general pui de o zi de la farmaciile veterinare, pe care îi hrăneşte apoi cu concentrate procurate tot de aici, la recomandarea medicilor. „Cel mai greu este în perioada de până la 1,5-2 luni, când trebuie să fii foarte atent cu hrana, dar şi cu curăţenia“, spune el. Trecerea la furajele tradiţionale - porumb, în special - este bine să se facă după primele două luni de creştere şi să aibă loc treptat, pentru că păsările nu disting decât culoarea roşie, susţine crescătorul.

Vlăsceanu creşte curcani de vreo patru ani, dar niciodată nu a trecut de 30 de exemplare. Ca orice începător, a făcut şi greşeli - la început a cumpărat mai mulţi pui, iar mare parte dintre ei i-au murit. S-a documentat mult, iar după ce şi-a dat seama care sunt secretele acestei activităţi a avut curaj să crească în continuare păsări. Ce-i drept, mai puţine. De multe ori s-a gândit chiar că ar putea face din această pasiune un business, însă se teme de desfacere. Iar temerile sale sunt şi justificate, de altfel. Când se duce la piaţă, de exemplu, lumea vine, se uită şi în general pleacă. Puţini sunt cei care cumpără, spune femeia. În general, păsările le vinde de acasă, iar preţul este de 15 lei pe kg în viu, respectiv 20 de lei kg de pasăre tăiată.

„Dacă ai grijă de curcani şi le acorzi atenţie şi câştigurile sunt pe măsură, spune Vlăsceanu, mai ales că, spre deosebire de alte păsări, asimilează mai rapid hrana, iar carnea este mai fragedă“, povesteşte Vlăsceanu.

Consum în creştere

Românii nu au fost niciodată mari amatori de carne de curcan, cum sunt americanii, de exemplu - nu există masă de Ziua Recunoştinţei fără curcan -, însă cu toate acestea, în ultima vreme se remarcă o creştere a consumului. Dacă în prezent vorbim de o cantitate de până la un kilogram de carne pe cap de locuitor pe an, adică o piaţă locală de circa 18.000 de tone pe an, în următorii şase-şapte ani este de aşteptat ca aceasta să crească până la circa şapte kilograme, după cum susţin specialiştii din domeniu.

Carnea de curcan este una dintre cele mai bogate surse de aminoacizi din câte există în cărnuri, are un conţinut scăzut de grăsimi şi este bogată în fier, zinc şi magneziu. Cea mai slabă carne este pieptul de curcan fără piele - conţine doar 0,5 grame de grăsimi. Carnea mai este bogată şi în proteine - 100 grame de curcan conţin 25 grame de proteină.

Lucruri bine de ştiut

Înainte însă de a se apuca de treabă, cei dornici să crească curcani trebuie să ştie că aceasta nu este deloc o activitate uşoară şi că păsările sunt destul de pretenţioase. Astfel, adăpostul trebuie să fie curat, dezinfectat şi încălzit înainte de sosirea puilor, potrivit specialiştilor Agroland, cel mai mare distribuitor de furaje şi pui din vestul ţării.

De asemenea, aşternutul se pregăteşte prin aşezarea uniformă a paielor sau a talaşului de lemn într-un strat de minimum 5-7 cm. Pe aşternut se amplasează hrănitorile şi adăpătorile care se vor ridica pe măsură ce puii cresc, astfel încât ei să poată consuma apa uşor.

În ceea ce priveşte lumina, aceasta se asigură cu ajutorul unor becuri sau natural, când puii sunt mai mari. Durata luminii va fi de 23 de ore în primele 3 săptămâni, iar hrănitorile se vor amplasa sub sursa de lumină în special în această perioadă pentru a favoriza găsirea lor şi consumul hranei. După 3 săptămâni durata luminii se poate reduce la 14 ore pe zi. Trebuie ştiut şi faptul că furajarea puilor în primele şase săptămâni se va face cu nutreţ granulat pentru curcani, după care se poate trece treptat la concentrate în amestec cu cereale măcinate. Nu în ultimul rând, se asigură apă proaspătă în permanenţă. Regula de bază este ca puii să aibă mereu aer curat, temperatură optimă, nutreţ şi apă la discreţie.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
7526

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Interpelări agro-politice

Recent a văzut lumina tiparului o carte deosebit de interesantă, ce abordează o problematică multiplă a agriculturii şi a satului românesc. Autorul, Alexandru Lăpuşan, ţine să sublinieze chiar pe una dintre coperte că „Ţăranii din zone întinse se chinuiesc să crească animale, să are pământul cu tehnologii din Evul Mediu; cei care au început o mică afacere agricolă sunt complet decapitalizaţi; niciun guvern de până acum nu a avut ori nu a putut să propună un program agricol pe termen lung; ţăranul român, despre care spunem că a intrat în Europa, stă la răscruce de vremuri şi nu ştie încotro să o apuce! De răspunsul la această întrebare depinde şi viitorul.“

Cartea este alcătuită dintr-un număr de articole apărute în revista Profitul Agricol, în ultimii trei ani, fiecare dintre ele anali-zând unele aspecte cu care se confruntă agricultura în perioada respectivă. Chiar în primele însemnări apărute în 2007, sub titlul Încotro?, autorul arată ce problematică va aborda în luările de poziţie în următoarele articole la rubrica „Interpelări agro-politice”.

Simple cugetări

Partidele, arată domnia sa, care fac politicile agricole româneşti, nu au programe serioase pentru agricultură; uneori nu au programe deloc. Prea des, aceste partide adoptă politici care contravin chiar propriilor ideologii (mai ales când sunt la guvernare), în funcţie de interesul de moment.

Mediul politic românesc înregistrează un ritm al adaptărilor/reformelor/modernizărilor inferior chiar „agriculturii reale“ şi devine (nu de puţine ori) o frână în evoluţia naturală a lumii agricole. Prin această rubrică de „interpelări agro-politice”, autorul şi-a propus să analizeze evoluţia sectorului agroalimentar, legislaţia în domeniu, strategiile şi politicile partidelor politice, să facă cunoscute exemplele ce pot influenţa în bine mediul economic în ansamblul şi în special pe cel al sectorului agricol. Şi-a propus ca, împreună cu alţi parteneri din zona noastră de preocupări, să împingă în sus performanţele clasei politice. A căutat să fie obiectiv, anali-zând în primul rând texte publice, programe, reacţii, atitudini etc., acordând toată atenţia opiniilor sau recomandărilor primite dinspre cititori. Fiecare articol se citeşte cu mare interes şi conţinutul este de mare actualitate. Merită citită această carte. Autorul a avut marea şansă de a-şi publica opera într-o revistă de prestigiu, Profitul Agricol. Nu putem decât să-i felici-tăm şi să le urăm să găzduiască cât mai multe asemenea articole.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
745

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Interpreta de muzică populară – Claudia Martinică

„Nicăieri cântecul nu-i mai frumos decât acasă“

Alături de Sofia Vicoveanca, Laura Lavric, Maria Beraru şi atâţia alţii care au făcut cunoscută frumuseţea cântecului popular moldovenesc în ţară şi peste hotare, se afirmă iată o nouă generaţie de interpreţi care duc mai departe dragostea şi pasiunea pentru tradiţiile, creaţia şi melosul pământurilor din această parte de ţară. Printre aceştia, şi Claudia Martinică.

Tânăra interpretă s-a născut şi a copilărit în comuna Bălţaţi, o bogată zonă folclorică din judeţul Iaşi. Îi plăcea să cânte şi îşi aduce aminte de domnul învăţător Vasilică Rusu care a remarcat-o şi i-a încurajat pasiunea pentru cântec. Prima „apariţie“ în public a avut loc la… 7 ani la o serbare pe scena Căminului cultural. A urmat apoi o bogată activitate artistică în cadrul grupului folcloric al Liceului Agricol din Podu Iloaiei, dar adevărata consacrare a venit odată cu participarea la Concursul „Barbu Lăutarul“, unde s-a clasat pe primul loc.

Grijă pentru cântecul popular autentic

A urmat Conservatorul şi paralel a devenit solistă a ansamblului folcloric „Doina Carpaţilor“ condus de prof. Marinică Botea.

În puţinul timp liber pe care îl are, cutreieră satele din jurul comunei natale, discută cu bătrânii şi înregistrează cântece vechi şi obiceiurile locului. „E, cred, de datoria noastră, a interpreţilor de muzică populară, să salvăm şi să păstrăm cât se mai poate din această comoară a cânte-cului popular autentic – spune interpreta. S-o păstrăm şi s-o ducem mai departe în toată frumuseţea sa. Din păcate, numărul celor care pot fi «izvoare de informaţie» este tot mai mic. Şi aceasta cu atât mai mult cu cât televiziunea şi radioul pervertesc, dacă pot spune aşa, originalitatea folclorului din zonă. De aceea nu e de mirare că motive muzicale olteneşti, să zicem, se fac simţite nu o dată şi la interpreţi din această parte de ţară.“

Folclorul, tot mai apreciat de tineri

Claudia Martinică este un om foarte ocupat. Spectacolele, turneele şi activitatea de culegător de folclor se îmbină armonios cu cea de prezentator al emisiunii „Din bătrâni, din oameni buni“ de la Radio Iaşi, o activitate care a făcut-o şi mai cunoscută pentru iubitorii muzicii populare româneşti. „Această emisiune îmi dă posibilitatea, mărturiseşte tânăra interpretă, să fac, dacă pot spune aşa, o oarecare educaţie muzicală mai ales în rândul tinerilor pentru că, trebuie să vă spun, constat cu plăcere că tot mai mulţi dintre aceştia sunt interesaţi de muzica populară. Aşa stând lucrurile, cred că putem îndrepta preferinţele acestor ascultători spre muzica populară autentică.“

Cât priveşte proiectele de perspectivă? „Sunt multe, vine răspunsul. Am editat două CD-uri, Omu-n viaţă-i călător şi Aşa-i lumea pe pământ, cu acompaniamentul orchestral asigurat de „Doina Carpaţilor“, condusă de Marinică Botea, CD-uri care s-au bucurat de o bună primire.

Până în toamnă sper să le ofer iubitorilor de folclor un al treilea CD care cuprinde piese de dragoste, dor, jale, veselie, culese din satul meu, pentru că am credinţa că nicăieri cântecul nu-i mai frumos decât cel de acasă.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
1622

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Justiţia s-a implicat în chestiunea cultivării plantelor modificate genetic. Acest lucru s-ar putea să deschidă calea unei noi revoluţii verzi în Europa.

Povestea a început în anul 2008. În timp ce se aştepta reînnoirea autorizaţiei pentru porumbul MON 810 în baza Regulamentului CE 1829/2003, Guvernul Franţei a interzis cultivarea acestuia din motive de risc pentru sănătate şi mediu. Acest lucru a generat un şir de procese, în care instanţele au considerat că interzicerea culturilor modificate genetic nu se poate baza pe considerente pur politice, ci pe dovezi ştiinţifice, valabile. Astfel, ultimele hotărâri judecătoreşti, atât la nivel francez, cât şi european, au anulat această interdicţie.

Atât Curtea Europeană de Justiţie (CEJ) cât şi Consiliul de Stat, cea mai înaltă instanţă a Franţei, au constatat că Guvernul francez nu a prezentat nicio dovadă ştiinţifică cu privire la eventuale riscuri pentru sănătate sau mediu, care ar putea fi generate de aceste culturi. În conformitate cu legislaţia Uniunii Europene în ceea ce priveşte OMG, măsurile de urgenţă pot fi invocate numai în cazul existenţei unei situaţii care ar putea reprezenta „un risc evident şi grav pentru sănătatea umană, sănătatea animală sau mediu".

Avocatul Paolo Mengozzi, de la Curtea Europeană de Justiţie, a demonstrat clar faptul că riscurile invocate nu pot fi ipotetice, pentru a justifica o interdicţie.

În urma verdictelor date de cele două instanţe, Garlich von Essen, secretarul general al Asociaţiei Europene a Seminţelor, a afirmat că hotărârile nu reprezintă o surpriză.

„De peste un deceniu, culturile modificate genetic au fost cultivate la nivel planetar, pe mai mult de un miliard de hectare. Siguranţa acestora a fost evaluată de către oameni de ştiinţă din întreaga lume, iar în UE, de către EFSA, Autoritatea Europeană pentru Siguranţa Alimentară. Nici Franţa şi nicio altă ţară europeană nu a adus vreodată probe ştiinţifice contrare. Acum ar trebui să ia sfârşit astfel de acuzaţii nefondate", a spus von Essen.

Anularea acestei clauze de salvgardare face, teoretic, posibilă cultura acestui hibrid în Franţa, la însămânţările următoare. Cu toate acestea, Guvernul francez şi-a anunţat imediat intenţia de a găsi mijlocul prin care să împiedice însămânţările de MON 810 în anul 2012, ignorând hotărârile luate de CEJ şi Consiliul de Stat.

Ca urmare, Asociaţia Generală a Producătorilor de Porumb (AGPM) din Franţa a interpelat Guvernul, solicitându-i acestuia să prezinte argumentele care să justifice această luare de poziţie. Însă discuţia nu a ajuns la o finalitate nici până în momentul de faţă. Astfel, situaţia rămâne deosebit de neclară pentru agricultori, care aşteaptă ca Legea votată în 2008, care trebuia să permită libertatea alegerii consumului/producţiei cu sau fără organisme transgenice, să fie în sfârşit aplicată şi în Franţa!

CE a aprobat trei noi variante de porumb MG

Comisia Europeană (CE) a aprobat, la sfârșitul anului 2011, importul şi procesarea a trei noi variante de porumb modificat genetic (MG) produse de compania Syngenta. Acestea sunt MIR604 x GA21, Bt11 x MIR604 şi Bt11 x

MIR604 x GA21. Toate pot fi folosite atât pentru producerea de alimente, cât şi pentru hrana animalelor.
Variantele MG au primit avizul favorabil al Autorităţii Europene pentru Siguranţa Alimentară (AESA) încă din 2010, care a considerat că îndeplinesc normele de securitate solicitate.
Iniţial, statele membre nu au reuşit să ajungă la un acord privitor la utilizarea acestora, iar proiectul a fost retrimis la CE, pentru luarea unei decizii finale.
Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
595
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Întoarcerea dezrădăcinaţilor

Pavel Ţepeneu este un bărbat care se apropie de 70 de ani, originar din satul Potoc din judeţul Caraş-Severin. Este plecat de vreo patru decenii în SUA şi aproape în fiecare an vine acasă, acolo unde şi-a petrecut copilăria. L-am întâlnit recent, într-o seară de aprilie la marginea satului, la doi paşi de Ochiul Beiului. Omul nu mai are casa, ci doar locul unde a văzut lumina zilei. Mai are în preajma lui oamenii bătrâni, munţii, dealurile, fântânile şi amintirile. Nu-mi vorbeşte de dor, ci doar de copilăria cu multe lipsuri prin care a trecut. Dorul îl păstrează în sufletul său şi îl poartă cu el peste tot în lumea largă.

Amintiri care răscolesc

Nu se desparte de el nici în somn. Pentru că l-a ajutat să străbată lumea, să nu-şi piardă identitatea şi dragostea de locurile natale. „Uite, Nicule, pe aici mă căram cu sania până nu-mi mai simţeam picioarele şi îmi îngheţau ciorapii de lână în opinci.“ Facem câţiva paşi şi mai aud: „Mai încolo era Fântâna mică, iar mai jos Fântâna mare. Hai să-ţi dau o cană de apă să vezi ce bună este.“ Trecem pe lângă case şi grădini. Nimic nu mai este ca altădată. Pavel Ţepeneu îmi arată totul, zâmbind trist. „Acum văd că au cimentat fântâna. Înainte era totul din lemn.“ Primesc o cană de apă. „Vezi ce bună este?“

Reîntâlnirea

Mai zăbovim câteva clipe şi ne continuăm drumul. În faţa unei case frumoase stă o femeie bătrână. Se numeşte Elena Drăgilă, are 90 de ani şi este cel mai bătrân suflet din tot satul. „Pavele, era să nu te mai cunosc, zice femeia după ce bărbatul din SUA o salută cu dragoste. Haide în casă că nu te-am văzut de multă vreme.“ Dar omul preferă să vorbească din faţa casei, din vârful dealului. Simte nevoia să vadă toată valea şi apusul de soare. Întreabă de unul, de altul. Mulţi dintre cei amintiţi sunt în lumea umbrelor. Cândva plecăm. Soarele roşietic se prăvăleşte printre florile de prun. Miroase a primăvară şi a dor. Nu-ţi spune nimeni, dar toate se simt ca o bucurie pe care ştiu să o trăiască doar cei care nu şi-au pierdut sufletul şi rădăcinile.

N.PĂTRUŢ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
624

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Între marasm şi derizoriu

În ceea ce mă priveşte consider că cea mai pertinentă constatare sociologică o constituie rezultatul unui proaspăt sondaj printre români, conform căruia peste 80% din veniturile conaţionalilor noştri sunt cheltuite pentru hrană şi îmbrăcăminte. Afirmaţia mea are în vedere faptul că particularul se regăseşte totdeauna în general. Cu alte cuvinte, ce se întâmplă cu familia română se petrece şi cu România.

Abandonarea mijloacelor de producţie, mai întâi pe motivul uzurii lor morale, fără a pune altceva în loc a făcut ca economia românească să se decapitalizeze fulgerător şi, în consecinţă, să pulverizeze în şomaj sute de mii de oameni cu calificare medie ori superioară. Fărâmiţarea, mai apoi, a marilor asociaţii agricole, fie ele de sorginte cooperatistă ori unităţi de stat, a condus la prăbuşirea mai mult decât costisitoare a unei ramuri economice foarte receptive de altfel la investiţii chiar şi pe termen scurt.

Abandonarea, în al treilea rând, a cercetării ştiinţifice, mai cu seamă a celei agricole, în virtutea despărţirii de trecut, a aruncat producţia performantă şi dezvoltarea durabilă la coşul de gunoi al progresului economic şi social. Toate aceste greşeli cauzate de amatorismului politic şi de calificări profesionale precare au împins ţara către marasm şi derizoriu. România nu contează ori nu mai contează în concertul economiilor europene şi mondiale.

Balanţa schimburilor economice s-a dezechilibrat în evidentul folos al partenerilor venetici. România nu mai importă bunăstarea ci, profund periculos, mijloace de subzistenţă. Este, cum vă mai ziceam, ca în familiile sărace, care au fost sărăcite prin proiecte sociale criminale şi care, prin eforturi uneori supraomeneşti, abia de reuşesc să-şi ducă viaţa de azi pe mâine.

Recesiunea în care nu ostenim a ne zbate, pe fondul unei economii mondiale aflate şi ea în dificultate, acutizează situaţia. Unul dintre cei mai bogaţi magnaţi ai planetei, mexicanul Carlos Slim Helú, admonestând liderii politici ai planetei, afirmă recent: „Tot ce aţi făcut până acum este greşit!“ Micşorarea deficitelor bugetare prin abandonarea contribuabililor, prin şomaj şi renunţarea la educaţie conduce tocmai la contrariul dorinţei de prosperitate. Investiţiile în întreprinderi mici şi mijlocii, în agricultură, turism, sănătate, educaţie ar fi o posibilă soluţie de succes.

Criza economică mondială se dovedeşte a fi, înainte de toate, o criză morală. Cauza esenţială a eşecului trebuie căutată mai cu seamă în a renunţa la un principiu-axiomă verificat de viaţă, şi anume, „omul potrivit la locul potrivit“. Politizarea şi birocratizarea excesivă a societăţii au condus, era şi firesc, la o imensă mişcare browniană a economiei mondiale, haosul fiind caracteristica de bază. A dezorganiza haosul – acesta se impune a fi sensul rezolvării suferinţelor crizei. În România însă, în perspectiva unor ani electorali, ieşirea din labirint pare de domeniul fantasticului.

Averi naţionale de miliarde de euro sunt scoase la mezat la umbra ignoranţei generale, sunt date la spate legi decisive pentru întoarcerea la normalitate, turismul politic e la ordinea zilei aşa încât judecata nepărtinitoare a alegătorului să fie păcălită, miliardarii noştri – şi puţini şi săraci în comparaţie cu modelul planetar – dovedesc, în fapt, că bruma de bănet a fost furată şi toate acestea pe fondul general al lipsei de perspectivă – pentru că nimeni nu ştie să spună încotro îndemnăm. Satul trece încet, încet în istorie încât belşugul lui de bunăstare, de curăţenie, de tradiţii şi obiceiuri se mai întrevede doar în muzeele şi colecţiile consacrate, vatra veşniciei noastre devenind un loc unde cu adevărat nu se mai întâmplă nimic.

Anotimpurile înseşi, în marea lor rotire, ne schimbă brutal ritmul şi bioritmul încât ne dăm din ce în ce mai mult seama că suntem în mâna Celui de Sus precum lutul în mâna olarului. Mugurii unei economii agrare care să sfideze subzistenţa sunt încă prea cruzi în bătaia unui crivăţ neiertător şi hain. Simţul de proprietate anihilează raza de speranţă a spusei neaoşe „unde-i unul nu-i putere“. Suntem prea timizi când vine vorba de unitate şi dreptate. Doar prea plinul risipei de frumuseţe al florarului care ne mai ostoieşte durerile înăbuşite ale unei democraţii mult prea originale, mult prea câinoase ca să fie adevărată şi acest sentiment de trezire la viaţă, de nou început mă fac să nu zic asemenea poetului:

„Nu câte-au fost îmi vin în minte
Ci câte-ar fi putut să fie!“

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
534

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Între Războiul „alb“ şi Războiul de „iarnă“

La începutul anului 1940, Europa trăia sub zodia lui Marte, chiar dacă după înfrângerea Poloniei, în Vest războiul luase o formă aparte. Rareori se auzea aici câte o rafală de mitralieră, soldaţii stăteau în adăposturi, nemţii amuzându-se de giumbuşlucurile celebrilor clovni Grook şi Peter Andres, iar pe linia Maginot ţineau spectacole artişti de cabaret, şansonetişti, printre care Maurice Chevalier şi Josephine Becker.

Apelul „doamnelor neliniştite“

Numeroasele intervenţii pentru încheierea unei păci continuau însă. Regele Leopold al Belgiei şi Wilhelmina a Olandei au adresat, la sfârşitul anului 1939, telegrame ţărilor în conflict pentru a media tratative de pace. La rândul său, regele Carol al II-lea sugerase regelui Belgiei, ceva mai devreme, e drept, o atare tentativă, dar i se răspunsese că nu era oportun.

O propunere „romantică“ a aparţinut reginei Elena a Italiei care a trimis lui Mussolini – sub formă de proiect – o scrisoare pe care voia s-o adreseze principeselor suverane din toate ţările neutre care să exprime dorinţa de pace a „doamnelor neliniştite“ de războiul în curs. Apelul urma să fie înaintat reginelor şi principeselor din Belgia, Jugoslavia, Bulgaria, Danemarca, Luxemburg, Ţările de Jos şi reginei Elena a României care, deşi trăia în exil, urma să participe la această acţiune. Scrisoarea cerea mamelor, surorilor, soţiilor, fiicelor, verişoarelor şi chiar nepoatelor să intervină pentru încetarea războiului şi, eventual, să organizeze o conferinţă internaţională pentru pace. Zelul reginei Elena a fost temperat de ducele Mussolini care i-a răspuns că, în circumstanţele existente, un congres internaţional de pace nu ar fi oportun, iar Apelul „doamnelor neliniştite“ nu ar fi avut o urmare practică.

Ocuparea Basarabiei, amânată

Şi dacă în Vestul Europei „Războiul alb“ era - vorba lui Mihail Ralea – „mai mult o pierdere de vreme“, pe coasta Mării Baltice, armata finlandeză condusă de K. G. Mannerheim rezista eroic în „Războiul de iarnă“ invaziei trupelor sovietice mult mai numeroase şi mai bine înarmate. Tensiunea provocată în România de agresiunea sovietică în Finlanda a fost evocată într-o discuţie de Gerhard Stelzer, reprezentantul Legaţiei germane la Bucureşti, şi de Pavel Kukoliev, însărcinatul ad-interim cu afaceri al Uniunii Sovietice.

„Românii - preciza Stelzer - se tem pentru soarta Basarabiei, dar părerea noastră (a germanilor n.n) este că evenimentul din nordul Europei nu implică o ruptură cu măsurile Uniunii Sovietice, această ţară fiind obligată să se asigure faţă de orice eventualitate“. Nu este greu de descifrat în aceste rânduri trimise la Moscova de diplomatul sovietic Pactul Molotov - Ribbentrop care conţinea sacrificarea Finlandei şi, de asemenea, legătura pe care oficialităţile de la Bucureşti o stabileau între ţara „celor o mie de lacuri“ şi destinul viitor al României, centrul preocupărilor constituindu-l Basarabia. Într-un raport al său, Kukoliev sublinia impactul pe care îl are asupra ţării noastre agresiunea sovietică în Finlanda: „Cercurile guvernamentale se tem […] pentru soarta

Basarabiei, repetă el - informaţia fiind subliniată cu creion roşu. Ele consideră că, după Finlanda, venea rândul României.“

Şi toate aceste previziuni sumbre s-au adeverit. De altfel, plănuind înfrângerea Finlandei în câteva zile - timp în care Helsinki, capitala ţării, ar fi putut fi ocupată fără probleme – oficialităţile sovietice erau atât de sigure de victorie încât fixaseră data de 6 decembrie 1939, ziua atacării Basarabiei. Agresiunea împotriva României în acea zi a fost amânată cu jumătate de an, înfrângerile serioase în Finlanda determinând conducerea sovietică să ia o asemenea hotărâre.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
622

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Între Tisa şi Someş omul luptă cu furia naturii

Omul se zbate să domolească furia naturii. A doua mare luptă cu prăvălirea dealurilor şi năvălnicia apelor a început cu o jumătate de secol în urmă. Dar, prima împotrivire ţine de pe vremea Mariei Tereza, când au fost înălţate primele diguri trainice de-a lungul râurilor ce străbăteau cele patru judeţe, care se află astăzi sub gestiunea Sucursalei de Îmbunătăţiri Funciare Tisa – Someş.

Lucrările hidroameliorative pe acest areal geografic însumează 343.000 ha. În majoritate, ele reprezintă lucrări ce ţin de prevenirea scurgerii solurilor fertile dinspre deal la vale şi de aici în albiile râurilor care duc malul, uneori până în Dunăre şi de aici în Deltă.

Trist, foarte trist este că aici lucrările au început şi s-au sfârşit în atât de blamata epocă a Noii Revoluţii Agrare. În acest răstimp au fost efectuate lucrări de combatere a eroziunii solului pe mai bine de 300.000 ha. Alte 50.000 ha acoperite de pipirig şi plante acvatice au fost transformate în terenuri roditoare sau pajişti de o frumuseţe rară.

Cei care au clădit aceste opere hidroameliorative sunt încă în viaţă şi încep să-şi pună întrebarea: cât va mai dura munca lor?

Încă nu este totul pierdut

Doamna Maria Urcan este manager general peste una dintre cele mai complexe şi dificile zone supuse unor factori naturali mai degrabă distructivi decât favorizanţi. În răspunderea ei se află, în primul rând, conservarea lucrărilor hidroameliorative, ale căror costuri cumulate în timp însumează sute de milioane de dolari.

Ele încep undeva de pe malul românesc al Tisei, urcă spre dealurile Borşei şi de aici în ţinuturile colinare ale Apusenilor, pentru a coborî spre văile Someşului, Sălajului şi Bistriţei. Este vorba de o întindere geografică pe care un automobilist versat abia o străbate în două-trei zile de mers forţat. Ei bine, tot acest ţinut se află sub controlul oamenilor care compun echipa ce veghează la sănătatea pământului într-o zonă cu un relief atât de eterogen.

Stâncile încep să… obosească

În zona de îmbunătăţiri funciare a Sucursalei Tisa – Someş, izvoarele subterane nu au avut, până acum, forţa de a prăvăli stâncile, dar de la o vreme unele dealuri încep s-o ia la vale.

Poate că aici şi structura în profunzime a zonelor colinare este mai solidă, poate că şi precipitaţiile au avut un regim mai acceptabil. Fapt este că, la această dată, o bună parte din suprafaţa de 312.000 ha supusă în perioada 1970-1985 unor ample lucrări de prevenire a eroziunii solului este, cum s-ar spune, funcţională.

Ce-i drept, unele lucrări de consolidare nefinalizate, cum este cazul celor de la Recea – Sălaj, au început să cedeze şi nu este exclus ca alunecările de terenuri să devină în curând un fenomen periculos.

Impactul abandonului financiar

Din motive pe care le înţelegem, cei care estimează funcţionarea sistemului hidroameliorativ în arealul geografic Tisa – Someş îşi măsoară vorbele cu cumpătarea ardeleanului care ştie că orice declaraţie tranşantă ar putea fi în defavoarea instituţiei din care fac parte. Directorul regional al sucursalei, Maria Urcan, recunoaşte că până prin 2006 a fost îngrozitor de greu. Timp de 16 ani, cele patru judeţe care formează actualul sistem hidroameliorativ cuprins între Tisa şi Someş nu au primit nici măcar un leu pentru a face o investiţie majoră. Nu s-au primit bani nici pentru întreţinerea investiţiilor existente.

Destabilizarea a fost una premeditată

Specialiştii din teritoriu susţin că toate restructurările făcute în ultimii 18 ani nu au făcut altceva decât să destrame un sector hidroameliorativ care putea să funcţioneze absolut normal dacă avea o susţinere bugetară pentru continuarea investiţiilor întrerupte şi pentru întreţinerea sistemelor hidroameliorative existente.

Din considerente greu de înţeles, cel mai important segment al sectorului hidroameliorativ, cel de construcţie a lucrărilor de îmbunătăţiri şi funciare, a fost privatizat spre a fi lichidat.

La Cluj, sectorul de construcţii hidroameliorative s-a îndepărtat atât de mult de activitatea de bază încât n-a reuşit să câştige în ultimii ani nicio licitaţie pentru puţinele investiţii realizate în cele patru judeţe.

Directorul regional Maria Urcan susţine totuşi că, în urma licitaţiilor organizate, au fost selectate unităţi de construcţii ce dispun de profesionişti adevăraţi, dar are convingerea că s-a pierdut mult în plan financiar prin dezmembrarea sectorului de îmbunătăţiri funciare existent înainte de 2007.

Fiinţă oarecum nostalgică, ea încă visează la refacerea structurii de organizare care să renască acele şantiere de îmbunătăţiri funciare a căror lucrări asigură şi astăzi stabilitatea solului fertil de pe coastele dealurilor. Să asigure refacerea acelei reţele de scurgeri a apelor care a dat naştere unor câmpii încântătoare.

Ea mai visează la instaurarea unui sistem economic care să ducă mai departe tot ce s-a construit bun până acum. Noi îi dorim să-şi vadă visele împlinite!

Iosif Pop, Dana Măcriş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
597
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

intretinerea-viteilor_l1244.html

Întreţinerea viţeilor

În numărul trecut al revistei v-am prezentat o serie de aspecte tehnologice privind întreţinerea vitelor pentru carne în diferite sisteme de exploatare. Revenim cu câteva dintre cerinţele necesare în cazul opţiunii pentru sistemul de întreţinere liberă.

Cerinţele boxelor de fătare şi colective

În cazul acestui sistem este obligatorie amenajarea unei sau a mai multor boxe de fătare şi a unui dispozitiv de contenţie pentru realizarea însămânţărilor artificiale. Proiectarea şi amplasarea boxei de fătare trebuie să permită o bună supraveghere şi asistare a fătării, în special dacă este necesară intervenţia. De asemenea, boxa de fătare trebuie să asigure o bună igienă, pentru a reduce riscul de contaminare a vacii şi viţelului.

După fiecare utilizare trebuie să fie evacuată, curăţată cu apă sub presiune, dezinfectată şi adăugate paie din abundenţă. Viţelul este foarte sensibil la variaţiile de temperatură, căldură, curenţi de aer, infecţii parazitare şi microbiene.

După fătare, viţeii sunt întreţinuţi liber în boxe colective care trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:
- spaţiu suficient şi liniştit;
- izolaţie termică bună;
- ventilaţie fără producerea curenţilor de aer.

Importanţa microclimatului

Este important ca temperatura să fie menţinută cât mai constant în jurul valorii de 10-25ºC, iar volumul de aer să fie de 8-10 m³/viţel.

Ventilaţia: 1 m³ aer/oră/greutate vie. În cazul ventilaţiei naturale, schimburile de aer trebuie să se realizeze astfel:
- admisie 0,80-1,00 m² suprafaţă utilă.
- evacuare 0,40-0,50 m² suprafaţă utilă.

Luminozitate: 1,00 m² de suprafaţă translucidă pentru spaţiul corespunzător la 10 viţei. Este foarte important să protejăm viţeii de razele directe ale soarelui.

Cantitatea necesară de paie este de 1,5-2 kg/zi/viţel.

În ceea ce priveşte normele de stocare a dejecţiilor este indicat ca suprafaţa platformei de gunoi să fie de 0,80 m²/viţel, iar capacitatea fosei de purin de 0,15 m³/viţel.

Dr. ing. Gheorghe NEAŢĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
947

Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Inundaţiile au trecut! Guvernanţii nu-şi mai fac probleme cu desecările

Topirea rapidă a zăpezilor şi valul de precipitaţii din februarie şi martie readuc în actualitate repunerea în deplină stare de funcţionare a sistemelor de desecare, multe dintre ele lăsate vreme îndelungată în deplină părăsire. Ce se întâmplă acum în acele zone din Câmpia Română, unde băltirea apei pe culturile agricole a creat probleme? Ce fac în sprijinul agricultorilor lucrătorii de la Administraţia Naţională a Îmbunătăţirilor Funciare - ANIF?

Ne-am oprit la Sucursala Teritorială ANIF - Argeş-Buzău, cu sediul central în Ploieşti, unitate cu zonă de competenţă în patru judeţe: Argeş, Buzău, Dâmboviţa şi Prahova, acolo unde sistemele de desecare acoperă o suprafaţă mare: aproape 270.000 ha! Discuţiile avute cu specialişti ai unităţii susţin faptul că, în actualele condiţii climatice, sistemele de desecare ar putea face faţă unor eventuale inundaţii.

Multe amenajări sunt colmatate

Inginerul Alexandru Chelba, un reputat specialist care lucrează în domeniu de peste 35 de ani, este încredinţat că, deşi în ultimii ani la desecări nu s-au făcut prea multe lucrări de reparaţii şi modernizări, evident din lipsa aproape cronică a necesarului de fonduri financiare, acestea pot fi socotite acum a fi, totuşi, în stare de funcţionare. „Am putea conta pe aproape toate sistemele amenajate.

Ele există, ne spune acesta. În judeţul Buzău sunt amplasate cam jumătate din totalul amenajărilor: 122.000 ha. Adevărul este că unii proprietari de terenuri au depăşit limita de protecţie a canalului, chiar şi drumul de acces, astfel că au arat pământul până-n buza canalului. Şi acum pot avea probleme. Legea nr. 138/2004 spune că aceştia pot fi amendaţi, dar nu s-a acţionat în acest fel. Este, deci, o mare problemă“. Chiar şi în Prahova, unde există amenajări de desecări, sunt ceva probleme. Faptul ni-l confirmă şi şeful unităţii de administrare zonală Prahova, Ilie Colorian. El declară că ar putea să apară şi probleme, dar că oamenii săi sunt pregătiţi să repună în stare de funcţionare toate amenajările. În ce fel sunt acestea şi cum anume o vor putea face, nu ne-a mai spus însă.

Fonduri puţine şi în 2010?

„Avem repartizate valorile totale asemeni lui 2009, afirmă ing. Alexandru Chelba. Adică 80 miliarde lei vechi. Pentru toată sucursala! Pentru lucrări de investiţii şi reparaţii. Nu şi pentru modernizări, extinderi ori amenajări noi. Însă, în funcţie de urgenţe, vom aloca puţinii bani existenţi. Deocamdată, banii ne vin lunar şi în sume modeste.“

Utilajele, o mare problemă!

La întrebarea noastră, dacă există acum şi utilajele necesare realizării lucrărilor care trebuie urgentate, interlocutorul nostru ne-a declarat că acestea sunt chiar o mare problemă. „Aici este şi durerea mea. Noi nu avem utilaje! Odată cu apariţia Legii nr. 138/2004, chiar şi lucrările de întreţinere şi reparaţii trebuie făcute cu o societate specializată, desprinsă de atunci din ANIF. Adică, SNIF! Deci noi, ANIF-ul, nu avem cu ce interveni direct. Înainte intervenea SNIF-ul. Numai că acum aceasta este societate comercială şi nu prea răspunde imediat la chemarea noastră.“

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
671

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Învăţăcei la lecţia de economie capitalistă > REVISTA LUMEA SATULUI

Învăţăcei la lecţia de economie capitalistă

Un virtuos economist din lumea finanţelor de peste ocean susţinea, mai zilele trecute, şi cu dreptate cred eu, cum că cea mai teribilă armă a vremii în care trăim sunt banii.

Invenţie necesară, dar diabolică în esenţa ei – nu spun românii despre bani că sunt ochii diavolului? – banii joacă astăzi rolul celor mai de neînchipuit maşini de tortură şi, până la urmă, de nimicire în masă a naţiunii întregi.

Monstruoasa divizare

Lumea ca lume, e uşor de observat, s-a divizat în bogaţi şi săraci.

Îi poţi număra pe degete pe primii şi nu mai încape planeta puzderia de proletari de toate felurile.

O statistică recentă demonstrează cu limbajul sec al cifrelor cum că mai puţin de 20% dintre semenii noştri au în proprietate absolută peste 80% din resursele financiare ale mapamondului.

Aşadar, uşor de bănuit, banii nu mai sunt astăzi ceea ce au fost meniţi să fie, un simplu mijloc de schimb, ci, întâi de toate, puternica, invincibila armă de torturat pământenii.

Recesiunea pe care o traversăm – iată, PIB-ul României s-a contractat doar în trei luni cu 6,5% – este, realităţile o demonstrează, rezultatul firesc al unor inginerii bancare menite să pună în sensul dorit de nababi ordinea ori, poate mai degrabă, noua ordine geopolitică a lumii.

Puterea nu are scrupule

Lupta e pe viaţă şi pe moarte.

Câştigă cel mai puternic ori, mai exact, cel fără scrupule.

Nicio diferenţă între epoca lui Al Capone şi terorismul modern, deghizat cel mai adesea, în graba cu care ucigaşii financiari întind mâna celor foarte mulţi aflaţi în nevoie.

Lecţia aceasta de economie a capitalismului rebel am învăţat-o, vă mai ziceam parcă, din concluziile unor oameni dedicaţi istoriei financiare a lumii moderne.

Fiindcă iată, un concetăţean de-al nostru, americanizat de voie ori, mai degrabă, de nevoie, recent laureat al prestigiosului premiu Pulitzer, răsfoieşte pagină cu pagină cronica conflictelor belicoase din lumea secolului al XXI-lea.

Concluzia?

Izvorul atrocităţilor, dincolo de propagandistică, sunt banii.

Bani mulţi şi dobândiţi cu iuţeala fulgerului.

A trăsnetelor rachetelor ce zguduie din ţâţâni bătrâna planetă Pământ.

Precum zâmbetul lui Iuda

Dar, hai să ne întoarcem şi la noi!

Aici, la noi acasă!

Mirarea ce cuprinde propagandismul politic, cum că agricultura românească este una cu pământul, e comparabilă cu zâmbetul lui Iuda.

Fiindcă „băieţii deştepţi“ ştiu prea bine ce mină de aur zace în brazda reavănă a plugarului român.

Ştiu, dar rămân complice cu hoţii de valori de pe te miri unde.

„E mai ieftin importul!“ susţin ei, precupeţii noştri, şi vorba devine faptă.

70% din ceea ce mâncăm reprezintă osul de ros zvârlit de cei cu bani din lumea largă.

Avem soia, avem sfeclă-de-zahăr, avem legume, avem carne, avem fructe şi vinuri.

Adică, am putea avea.

Numai că, printr-o negociere genială pusă la punct, trebuie, suntem nevoiţi să importăm.

Şi ce se cumpără se plăteşte.

Astfel şi aşa puţinii bani pe care-i are, dar mai ales pe care îi împrumută România, fac degrabă cale întoarsă în visteriile celor cu bani.

Adică celor deştepţi.

Fiindcă, altă vorbă românească cu tâlc: sărăcia nu vine niciodată din prea multă minte!

Şi dacă lucrurile s-ar opri aici...

Numai că, prin iarăşi mai mult decât perfecţionate tehnici, subvenţiile europene întârzie cu anii; bugetul agriculturii este golit frecvent precum o pungă ajunsă deja goală; nu mai sunt îngrăşăminte, nu vor funcţiona irigaţiile, seminţele, ca şi ştiinţa agricolă românească, sunt vânturate în cele patru puncte cardinale.

Între timp aflăm că am pretinde Uniunii Europene un comisar cu grija agriculturii.

Stau, mă întreb şi vă întreb: a cui agricultură?

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
640

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

invatamantul-agricol-s-a-facut-de-rusine...

Învăţământul agricol s-a făcut de ruşine

Colegiile sau grupurile şcolare agricole se situează printre unităţile şcolare cu rezultate dintre cele mai slabe la examenul de bacalaureat. O evidenţă care spulberă munca de decenii a unor licee cu peste 100 de ani de tradiţie în învăţământul agricol, aşa cum este, de pildă, Liceul Horticol din Valea Călugărească, trecut din 2010 în rândul colegiilor. Sau liceele din Odobeşti, Iaşi, Geoagiu, Mărăcineni, Fundulea etc.

Cauze

De ce s-a ajuns aici? Pesemne s-a coborât, ca peste tot în învăţământ, ştacheta. Apoi, din motive prea puţin logice, liceele agricole şi-au extins aria de specializări şi formele de învăţământ (la zi, seral, fără frecvenţă), multe fără nicio tangenţă cu agricultura, dublând sau triplând numărul de locuri dintr-un an de studiu.

Un fel de a prefera cantitatea calităţii.

Pe de altă parte, învăţământul agricol a fost şi el supus experimentelor reformatoare, cu variante succesive de bacalaureat sau admitere, cu o programă şcolară inutil aglomerată, cu materie stufoasă şi arbitrar impusă, în funcţie de manualul alternativ ales. Dar cel mai curios rămâne faptul că subiectele la unele materii nu sunt diferenţiate, aceeaşi grad de dificultate fiind şi la un liceu de filologie, dacă e să ne referim la limba română, şi la un liceu, poftim, agricol!

Nu este mai puţin adevărat că exigenţele au scăzut. Că altele sunt raporturile dintre elev şi profesor, poate nu din cele mai nimerite. Sau că, efectiv, elevul nu învaţă. Sau profesorul nu mai este dedicat. Nici plătit şi nici dedicat.

Liceul de la Poartă Albă-Constanţa salvează, dacă putem spune astfel, onoarea, cu un procent al promovabili-tăţii de 91,48, fiind urmat de Grupul Şcolar Agricol din Fălticeni - Suceava, cu 43,56% procent de admişi. Fără să fim cârcotaşi – chiar am dori ca rezultatele să fie pe merit – în judeţele respective nu au fost instalate camere de suprave-ghere în sălile de examinare. Diferenţa faţă de medie este prea evidentă pentru a crede în eventualitatea unei excepţii. În tabelul alăturat am prezentat situaţia doar din câteva unităţi de învăţământ agricol, cu precizarea că nici în celelalte lucrurile nu stau mai bine.

De remarcat ar fi, în afară de cazurile în care niciun elev nu a promovat, şi notele foarte mici ale celor mai buni elevi din colegiile şi grupurile şcolare agricole. Un şef de promoţie cu media 6 sau 7 este prea puţin măgulitor şi pentru el, dar şi pentru şcoală!

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
858

Comentarii

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Învăţătura... floare rară

Ei bine, când bătrâna şi preaînţeleapta profesoară într-ale limbii române ne spunea că vorba noastră e una vie, aşişderi timpului, şi că pe măsură ce viaţa, în curgerea ei, se preface impunând alte rosturi, alte obiceiuri şi ea, limba, îşi schimbă sensurile, nici nu ştia biata de ea că degrabă va fi confirmată aici pe plaiurile mioritice.

De ce la noi?

Fiindcă, vezi bine, românii au un simţ al realităţii imediate şi al umorului ieşit din comun.

Să trecem la exemplificări.

În România democratică de astăzi, spunea o foarte recentă statistică, deja 10% dintre conaţionali nu au ştiinţă de carte. Nu ştiu adică nici a scrie şi nici a citi.

Dintre ceilalţi, mai bine de 40% buchisesc alfabetul, cititul ori pura semnătură pe o hârtie fiind corvezi greu de îndeplinit.

„Doar cine le paşte, doar acela le cunoaşte“, mai adăugau înaintaşii.

Cum ignoranţa e soră bună cu fericirea prostului şi cum prostia nu doare, cei despre care vă vorbesc, n-am îndoială, se simt ca-n sânul lui Avram.

Fiindcă, iarăşi vorbă cuminte! Cap am, minte ce-mi trebuie!

Dar cum tezaurul vorbelor de duh musteşte de observaţii axiomatice, tot românul a zis „să te ferească Dumnezeu de judecata tântului că are mintea odihnită“.

Acum, să presupunem că ai nu doar ştiinţă de carte, ci şi învăţătură adunată din belşug.

Aurul cenuşiu, vei constata deîndată, în timpurile noastre, nu e decât o grea povară.

Ai carte, ai parte!

De dispreţ, de umilinţe, de persiflări, de sărăcie, de amărăciune, de încă, şi de încă.

Cine îşi toceşte coatele pe băncile şcolii n-are vreme s-adune. Să coţcărească, să fure, să înşele, să se-nfoaie în pene.

Şcoala vieţii e una mai directă, cu noian de lecţii practice, perfecţionate acum prin mai toate locurile vestite din ceea ce numim UE.

Pentru români, învăţaţi ori nu, bătrânul continent a devenit un îmbietor Eldorado. Cei cu bani trimit odraslele la studii acolo unde e mai scump. Nu contează apetenţa pentru studiu. Important e să fii unde se află crema elitelor.

Cei care au minte, care au aplecare către studiu visează, la rându-le, un tărâm al îngerilor. Un loc unde creierul, mintea să fie preţuite.

Restul – şi mai rămân destui – pribegesc pe unde nimeresc pentru un codru de pâine.

Dacă rămâi acasă, adică aici, pe Dâmboviţa e ca şi cum ai renunţa la viaţă.

Şcoala noastră e una blamată acum mai peste tot mapamondul.

Bacalaureatul 2011 ne-a dus faima.

Bine, bine, parcă vă aud, avem amar de bogătani, ca să nu zic şi de amploaiaţi, pentru care zicala „prost să fii, noroc să ai“ vine ca o mănuşă!

Păi, excepţia zideşte regula.

Mai deunăzi, un dregător cu funcţie – nu pui nume, becher, ce mai! – afirma senin că „numărul bătrânilor ar mai trebui scăzut“. Unde şi când s-a auzit prin Europa zisa asta!

Apoi, un altul, mai deştept, afirma că cei care şi-au pierdut slujbele „n-aveau sânge în instalaţie“.

Tot aşa am aflat că „statul român a eşuat“, după cum, atenţiona un altul, „statul nu-şi mai poate asista poporul“.

Ei bine, aceste nestemate, rostite de politicieni de prim rang, demonstrează încă odată că învăţătura şi înţelepciunea sunt flori rare.

Bezna minţilor naşte monştri.

Fiindcă prostul întâi taie şi abia apoi măsoară.

Şi totuşi, un sfat! Ocoleşte-i pe proşti!

Pot fi molipsitori!

Fiindcă, întâmplare adevărată, un înalt dregător al zilei, căruia un sfetnic îi relata orbecăiala de pe şantierele autostrăzii româneşti, adăugând „rău e, Doamne, să fii prost“, a replicat, înduioşător de sincer: „Mie-mi spui?“.

Dar, vorba aceea, „de unde nu e, nici Cel de Sus nu cere“.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
832

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Un localnic din comuna Ilba, pasionat de îmbunătăţirea tehnicilor de lucru în agricultură, a brevetat recent la OSIM, sub nr. 340, o instalaţie pentru extracţia apei din râuri.

Invenţia, spune autorul, Vasile Păcurar, are rolul de a uşura munca legumicultorilor prin forţa angrenajului de a scoate apa care apoi e trimisă prin instalaţiile de irigare către plante.

„Apa poate fi ridicată din angrenaj până la o înălţime de 10 metri faţă de malul râului sau a locului de captare, ca apoi să fie dirijată prin ţevi spre grădină. Instalaţia de scoatere a apei foloseşte energie produsă de apă fără a avea nevoie de un motor electric, aşa cum se întâmplă în cazul pompelor de alimentare a marilor instalaţii de irigare. Instalaţia poate fi redimensionată în funcţie de solicitarea beneficiarului. Important e locul de unde are acces la sursa de apă şi în funcţie de acest aspect se proiectează instalaţia de extragere a apei“, a spus Vasile Păcurar.

Deşi instalaţia a trecut de stadiul experimental, inventatorul lucrează de zor împreună cu alţi colaboratori la perfecţionarea acesteia şi a consultat în ultimele luni de zile mai mulţi specialişti din domeniul agriculturii pentru a se convinge de utilitatea practică a invenţiei.

Are girul Direcţiei Agricole

Dr. ing. Ioan Chiorean, din cadrul Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltarea Rurală Maramureş, spune că inovaţia tehnică a ţăranului din comuna Ilba se potriveşte perfect plantaţiilor legumicole aşezate în apropierea cursurilor de apă, iar instalaţia de captare poate funcţiona fără oprire, doar cu o supraveghere minimă din partea proprietarului.

„Instalaţia de captare a apei întrebuinţează energia mecanică angrenată de apă odată instalată în avalul unui râu. Apa este dusă prin conductă spre locul de udare şi poate fi ridicată din râu până la o înălţime ce oscilează între 6 şi 10 metri. E funcţională şi poate fi de mare ajutor pentru udarea grădinilor, indiferent de suprafaţă, adăparea animalelor sau pentru utilităţi casnice. Totul e să fie situat destul de aproape de un râu“, spune specialistul direcţiei agricole.

Inventatorul din comuna Ilba crede că instalaţia proiectată poate suferi multiple îmbunătăţiri şi se poate adapta şi pentru mari deţinători de terenuri legumicole care au nevoie să ude culturile pe timpul sezonului estival.

Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Maramureş este dispusă să promoveze dispozitivul de extracţiei a apei din râuri conceput de Vasile Păcurar, iar inventatorul este apt să producă dispozitivul în funcţie de solicitarea beneficiarului.

Leontin CUPAR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
2192

Comentarii

1. Viorel Pacurar -- (11-September-2016)Buna ziua! As dori sa adaug o imagine articolului. Sunt inventatorul acestei masinarii si as fi foarte incantat sa apara si imaginea in sine. Multumesc anticipat.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Invenţiile agriculturii virtuale

Biocarburant din alge

În premieră mondială, prima platformă de producere a biocarburanţilor din alge. De la o vreme, cercetarea asupra biocarburanţilor de ultimă generaţie avansează cu paşi mari, iar algele par a constitui o pistă foarte interesantă. Greenfuel, o firmă de cercetare a Massachusetts Institute of Technology, a pus la punct „bioreactori“, în care algele sunt macerate într-o baie de gaz carbonic. Microalgele au un randament la hectar de 30 de ori mai mare decât al oleaginoaselor.

În Franţa, de exemplu, proiectul Shamash are drept obiectiv producerea până în 2010 a unui nou biocarburant pornind de la microalge autotrofe, care pot acumula până la 50% din greutatea lor netă în acizi graşi.

Grupul Séché Environnement a inaugurat de curând în regiunea franceză Poitou-Charentes prima platformă mondială de producere a biocarburantului pe bază de alge. Plantele sunt cultivate cu ajutorul procesului de fermentaţie a deşeurilor menajere. Algele sunt proliferate într-un bazin cu apă care măsoară 10 metri lungime şi trei metri lăţime. Ele se hrănesc timp de cinci zile cu dioxidul de carbon degajat de deşeurile menajere, iar lichidul obţinut este apoi transformat în biocarburant.

Bumbacul comestibil

Proteină pentru o jumătate de miliard de oameni. Pentru fiecare kilogram de fibră de bumbac obţinut, o plantă produce 1,65 kg de seminţe, care reprezintă o sursă bogată de proteină. Astăzi, această parte a plantei nu poate fi însă valorificată decât prin înlăturarea gossypol-ului, un element chimic toxic care protejează planta de insecte şi de microbi şi pe care nici oamenii, nici multe alte vieţuitoare nu-l pot digera.

De curând însă, un cercetător de la Universitatea din Texas a găsit un mijloc de a face bumbacul comestibil. El a dezactivat gena care produce gossypol, polifenolul toxic care face bumbacul impropriu consumului uman. Descoperirea este cu atât mai promiţătoare cu cât bumbacul este bogat în proteine şi cultivat în majoritatea ţărilor în dezvoltare.

După părerea cercetătorului, bumbacul, al cărui gust seamănă cu cel de mazăre, ar putea răspunde nevoilor de proteine ale unei jumătăţi de miliard de persoane pe an.

Cimentul depoluant

Acesta absoarbe principalii poluanţi produşi de circulaţia automobilelor şi de încălzirea locuinţelor. Rod a zece ani de cercetări, cimentul depoluant Calcia a fost lansat în 2006 pe piaţa franceză. Graţie energiei luminoase, fotocatalizatorul conţinut în ciment accelerează reacţia chimică care descompune poluanţii.

Specialiştii serviciului de inovaţii al companiei speră că acest tip de ciment va acapara în următorii ani circa 10% din piaţă. Pentru început, produsele se adresează colectivităţilor, dar Calcia are noi proiecte: finisarea faţadelor locuinţelor individuale sau vopsiri interioare care absorb poluanţii casnici, cum este de exemplu formaldehida.

Carne în eprubetă

Un studiu al FAO arată că, până în 2050, producţia mondială de carne ar trebui să se dubleze. Pentru realizarea acestui deziderat, numeroase echipe ştiinţifice au început căutarea unor noi modalităţi de producere a unui aliment esenţial pentru omenire. Una dintre acestea ar putea fi fabricarea in vitro care se bazează pe o metodă specială de inginerie genetică, o practică biomedicală prin care oamenii de ştiinţă încearcă să crească ţesuturi animale precum oasele, pielea, rinichii sau inima.

Cercetătorii pot deja să producă mici cantităţi de carne în laboratoare şi au reuşit chiar să creeze celule cardiace care pulsează în vase Petri. Crearea unor celule musculare la scară industrială este următorul pas, sunt ei de părere.

La ora actuală, o serie de companii străine promovează studierea cărnii in vitro. Teoretic, ar fi simplu. În practică însă mai este mult până la sinteza artificială a unei bucăţi întregi de friptură, dar tehnica permite producerea a ceva asemănător cărnii industriale.

Eoliana zmeu

O turbină capabilă să genereze cât echivalentul a 400 de eoliene. La sfârşitul anului 2006, capacitatea mondială a generatoarelor eoliene atingea puţin peste 1% din necesarul mondial de energie electrică. Deşi o sursă relativ minoră pentru majoritatea ţărilor, producţia energiei eoliene a atins în unele ţări ca Danemarca, Spania şi Germania o pondere semnificativă din consumul total. Folosită extensiv în ziua de astăzi, energia eoliană este sursa cu cea mai rapidă creştere în ultimii ani.

Cu toate acestea, turbinelor terestre li se reproşează adesea că au un randament slab şi că strică peisajul. Kite Wind Generator (sau Generatorul Eolian Zmeu), dezvoltat de firma italiană Sequoia, este capabil să genereze 1 GW, echivalentul a 400 de eoliene. Este vorba despre o structură cu braţe pivotante pe care sunt prinse un fel de zmee făcute din cabluri, înălţate la 800 metri altitudine, acolo unde vântul suflă de două ori mai tare decât la 100 metri şi este constant. Un kw costă 0,03 euro, de două ori mai ieftin decât cel obţinut din combustibili fosili.

Mărul antirid

Un fruct inedit, cu miez roşu şi calităţi nebănuite. Acesta va fi comercializat în viitorul apropiat de compania olandeză Next Fruit Generation. Este vorba de un sortiment de mere cu pulpă de culoare roşu-intens, cum nu există nicăieri în lume. A fost nevoie de 10.000 de încrucişări şi de 12 ani de cercetare pentru a crea acest măr revoluţionar. Nu numai că are o culoare originală, dar mai ales este foarte bogat în antioxidanţi, care previn îmbătrâ-nirea pielii şi reduc şi riscurile cardio-vasculare.

Mărul este rezultatul încrucişării unui soi mic, necomestibil din cauza gustului său amar, întâlnit în estul Germaniei, cu un alt soi foarte dulce descoperit în Europa Centrală. Cercetătorii încercau de fapt să obţină o varietate la care numărul de tratamente chimice să fie mult mai mic. Au obţinut în schimb mărul revoluţionar care, pe lângă atrăgătoarea pulpă roşu-intens, are un gust deosebit, dar şi beneficii uimitoare pentru sănătate. Este de fapt fructul la care visau de mulţi ani cercetătorii din întreaga lume.

Pentru început au fost plantaţi în Olanda şi Elveţia circa 500 de pomi, iar primele fructe cu miez roşu vor fi recoltate anul viitor.

Reprezentanţii companiei spun despre mărul „Red Flesh“ că reprezintă o adevărată revoluţie în domeniul pomiculturii şi că prin calităţile sale acesta va depăşi orice aşteptare a consumatorilor.

Pilula care dă gust bun

Responsabilă de această modificare a percepţiei este miraculina, o substanţă provenită din fructele elipsoidale de circa 2 cm diametru ale unei specii de arbust tropical, sapotierul. Este vorba de o proteină care poate transforma un aliment cu gust acru într-unul dulce. Este insolubilă în apă şi pentru păstrarea gustului dulce fructele trebuie congelate. Astfel, după consumarea unui fruct ce conţine miraculină, produsele cu gust acru sunt percepute ca având un gust dulce foarte pronunţat.

În prezent, miraculina este interzisă în Franţa şi Statele Unite. Mizând pe o viitoare aprobare a Departamentului Federal al Alimentelor, acest produs se adresează în primul rând industriei agroalimentare sau farmaceutice, în special pentru tratamentul diabeticilor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:

1235

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

investitii-care-pot-schimba-fata-pomicul...

Investiţii care pot schimba faţa pomiculturii (II)

În vestul Europei plantaţiile clasice au fost înlocuite de mai bine de 20 de ani cu cele superintensive, adevărate „fabrici de făcut fructe“, aşa cum îmi place să le numesc, în care factorii de producţie sunt dirijaţi spre calitate şi eficienţă economică. Atunci când construim o astfel de „fabrică“ începem cu pregătirea terenului, amplasarea mijloacelor de susţinere, a sistemului de fertirigare, după care urmează plantarea semimecanizată a pomilor. Pentru a cheltui economic, ideal ar fi să avem din fiecare specie minimum 5 ha, iar pentru o exploatare eficientă cu utilaje şi pentru a merita investiţia într-un depozit cu frig atunci ar trebui să înfiinţăm o livadă de minimum 25 ha în total (mai multe date în numerele anterioare).

Principiile care sunt valabile pentru speciile deja prezentate – măr, cireş, prun –, dar şi pentru cais şi piersic au fost cercetate practic şi îmbunătăţite în continuu în livada de la Lacu Rezi – Însurăţei, pe 80 ha.

Livezile superintensive de cais şi piersic

Revenind la ţările din vestul Europei, aici la cais şi piersic, în anul 4 de la plantare, se obţin producţii de 50-70 t fructe la ha. Dar, pentru a ajunge la aceste producţii, livada se va utila astfel:

- la plantare, la specia cais folosim pomi de 2 ani de tip Knip pe portaltoi Ishtara pentru soiuri cu coacere timpurie (lunile iunie-iulie), cum sunt Tom Cot, Flaver Cot, Lady Cot, şi pe portaltoi Mirobolan 29 C pentru soiuri cu coacere în august şi septembrie – soiuri tip Carmingo (Farhial, Farbali, Farfia);
- la piersic folosim pomi Knip altoiţi pe Ishtara pentru soiuri care se coc în iunie – iulie (Zee, Diamond, Rita Star) şi pe GF 677 pentru soiuri tardive, cu coacere în august – septembrie (Royal Lee, Plus Plus).

Caisele şi piersicile sunt considerate fructe de lux. de aceea este necesară această eşalonare a recoltei din 10 iunie până la 30 septembrie şi apoi prelungirea păstrării în stare proaspătă prin depozitare minimum 30 zile.

Plantarea – atât la cais, cât şi la piersic – se realizează la 4/2 m, ceea ce înseamnă un număr de 1.250 pomi/ha. Obligatoriu mijloacele de susţinere trebuie să dispună de trei sârme. Formele de coroană recomandate sunt cele verticale: cu un ax – fus subţire – sau cu trei axe – trident – care aduce un spor de producţie de 15%.

Costuri şi profit

Cheltuielile de înfiinţare în funcţie de materialul utilizat la plantat şi de dotările suplimentare (cu sau fără plasă antigrindină) pot oscila între 28.000-38.000 euro/ha, sumă la care, în primii trei ani, se adaugă minimum 1.500 euro/ha pentru întreţinere.

La o producţie de minimum 40 t/ha la cais încasăm 32.000 euro, iar la piersic la 50 t/ha obţinute putem câştiga 25.000 euro, valori care acoperă cheltuielile de investiţii care astfel se pot amortiza în 5 ani.

În plus, nu există periodicitate în rodire, de aceea, practicând o tehnologie performantă, vom recupera cu siguranţă toate cheltuielile.

Pentru realizarea şi întreţinerea unei livezi superintensive este nevoie de trei ani de pregătire, după care fermierul trebuie să consulte trimestrial un specialist, pentru că orice greşeală costă timp, producţie şi, implicit, bani.

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
2271

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

investitii-care-pot-schimba-fata-pomicul...

Investiţii care pot schimba faţa pomiculturii româneşti

Într-unul dintre numerele trecute am prezentat principiile de bază şi tehnologia de înfiinţare a unei plantaţii cu specia măr, iar în cele ce urmează ne propunem să prezentăm parametrii tehnico-economici pentru livezile de cireş şi prun, pentru a încheia cu speciile cais şi piersic.

Tehnologia recomandată număr de număr în revista Lumea Satului din 2011 la rubrica de specialitate este cea pe care noi am verificat-o efectiv în ferma de la Lacu Rezi. De-a lungul timpului am analizat atât realizările cât şi neîmplinirile, deoarece suntem în căutarea tehnologiei potrivite pentru condiţiile climatice din zona noastră. Cert este că până acum nu ne-am confruntat cu alternanţa fructificării, dimpotrivă, ne-am convins că o livadă bine întreţinută prin tăieri, răriri, fertilizări şi tratamente îţi dă înapoi înzecit. Dacă investim şi într-un depozit atunci toate aceste lucrări vor fi executate fără grija valorificării. De aceea avem convingerea că livezile superintensive de pomi sunt investiţii care pot schimba faţa pomiculturii româneşti.

Cireşul

Livada superintensivă de cireş este cea mai rentabilă dintre toate, din anul 4 fiind posibilă obţinerea unor producţii cuprinse între 15 şi 25 t/ha, cu un calibru de 28-32 mm, care se vând la preţ de 1.500-2.300 €/t, atât pe piaţa internă cât şi în Rusia, Ucraina, Germania ş.a. Este vorba aşadar de un câştig de 25.000-35.000 €/ha, profitul ridicându-se la 10.000-15.000 €/ha.

Materialul de plantat trebuie să fie altoit pe portaltoi Gisela 5, pe pomi tip Knip, cele mai indicate soiuri, în ordinea coacerii, fiind Marchant, Techlovan, Kordia şi Regina.

Susţinerea se face pe spalieri de beton de 3.5 m înălţime (4.5 m la plantaţia cu plasă), cu o grosime de 7/7 cm, plantaţi la 8 m distanţă, precomprimaţi cu 12-18 fire, cu trei sârme de 2,8 mm dispuse la 60, 120 şi 250 cm.

Sistemul de fertirigare prin picurare trebuie să fie prevăzut cu picuratoare din 50 în 50 de cm, cu un debit de 1,6 l/oră, pentru a realiza o bandă continuă de apă.

Plantarea se face la distanţa de 4 m între rânduri şi 1.5 m între pomi pe rând, adică un total de 1.666 pomi/ha. La plantare se fasonează numai rădăcinile, se rehidratează timp de 24 ore, primele îngrăşăminte urmând a fi aplicate odată cu irigatul după 15 zile. Punctul de altoire trebuie să rămână la 10 cm deasupra solului.

Tipul de coroană recomandat este fusul subţire cu ax vertical care se realizează în 2-3 ani, după care se fac tăieri pentru planificarea rodului. Se poate conduce şi pe trei axe orientate vertical (tipul trident), sporul de producţie adus fiind de 10%.

Prunul

Pentru livada superintensivă de prun investiţia este mai mică, producţia se vinde mai lent şi obligatoriu trebuie să avem în fermă condiţii de păstrare pentru 15-40 zile. Producţia se valorifică la preţuri cuprinse între 400-800 €/to, profitul anual ridicându-se la 6.000 €/ha.

Se plantează pomi tip Knip, altoiţi pe portul St. Julien. Numai aşa putem realiza în anul al treilea 20-30 t/ha, iar din anul 4 35-40 t/ha.

Soiurile recomandate pentru o eşalonare a recoltării din luna iulie până în octombrie sunt Opal, Jubileu, Victoria si President, care dau 15 fructe la un kg, apreciate la export şi bine valorificate pe piaţa internă prin intermediul supermarketurilor.

Distanţa de plantare este de 4 m între rânduri şi 1.75 m între pomi pe rând, rezultând un total de 1.250 pomi/ha. Punctul de altoire se lasă la 7 cm deasupra solului.

Sistemele de susţinere şi de fertirigare au aceiaşi parametri indicaţi la specia cireş.

Valoarea investiţiei se ridică la 19.000 €/ha, fără plasă antigrindină.

Cheltuieli de înfiinţare

Materialul de plantat 16.000 €/ha + sistem de susţinere fără plasă 9.000 €// ha (cu plasă antigrindină 20.000 €/ha) + sistemul de fertirigare 4.000 €/ha + cheltuieli cu plantarea şi întreţinerea, în anul întâi 1.500 €/ha = total 30.500 €/ha (peste 40.000 €/ha cu plasă antigrindină). Recuperarea unei asftel de investiţii realizată cu fonduri europene se face în maximum 4 ani.

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
3169

□

Comentarii

□

□

1. idu gheorghe -- (1-February-2012)Interesante articolele publicate dar ar fi bine adaugat un capitol intitulat ,,Sfaturi practice pentru incepatori" de ex. altoirea sub coaja, butasirea rasinoaselor, combaterea manei la tomate, etc

In privinta reclamelor publicate pe site, aduc la cunostinta celui cu ,,ROSII URIASE CU GUSTUL DE ODINIOARA ..." ca pretul sfideaza cel mai elementar bun simt!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Investiţiile ANIF la vremea scadenţei > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Investiţiile ANIF la vremea scadenţei

Odată cu venirea toamnei, au început să fie finalizate pe bandă rulantă lucrările executate de Administraţia Naţională a Îmbunătăţirilor Funciare.

Chiar zilele trecute (pe 15 noiembrie) a avut loc o recepţie la Staţia de pompare de desecare SPE Bălteni, pe malul drept al râului Prut, sat Bălteni, comuna Probota, judeţul Iaşi. Perioada de execuţie a fost de 24 de luni, iar valoarea totală a lucrărilor s-a ridicat la 5.478.000 lei. Astfel s-a realizat îmbunătăţirea evacuării apelor din incinta îndiguită a amenajarii de desecare Trifeşti – Sculeni, cu suprafaţa deservită de 8.130 hectare.

Desecări şi drenaje

La Sucursala Mureş-Olt Mijlociu, în septembrie, s-a făcut recepţia la obiectivul de investiţii „Amenajarea terenurilor alunecate şi eliminarea excesului de umiditate în zona localităţilor Bobaia – Boşorod, judeţul Hunedoara“. Execuţia a început în decembrie 2007, iar valoarea lucrărilor a fost de 165.997 lei. Prin construcţiile hidrotehnice executate (consolidări din gabioane) şi lucrările de scarificări şi uniformizări în planuri continue s-au stopat alunecările de teren, iar locuitorii celor două sate vor putea utiliza terenurile agricole, fără teama unor inundaţii.

Investiţia „Completarea lucrărilor de desecare şi drenaj în zona Şercaia-Mândra“, judeţul Braşov, s-a derulat în anii 2008-2009. Cele 60 ha ocupate efectiv de lucrări de desecare-drenaj au prezentat multiple degradări cauzate de excesul de umiditate produs în urma ploilor abundente. Acest fapt a produs pagube importante agricultorilor prin inundaţii considerabile şi blocarea căilor de acces. Valoarea totală a investiţiei a ajuns la 714.573,52 lei. Lucrările executate, prin natura lor, vor conduce la creşterea suprafeţelor cu folosinţă agricolă.

Completări şi reabilitări

Amenajarea Desecare Răzoare Lăpuş – Libotin a fost propusă la reabilitare de către sucursala teritorială Tisa-Someş în anul 2007. A urmărit redarea în circuitul agricol a 500 ha şi apărarea împotriva inundaţiilor a localităţilor Libotin, Lăpuş, Rogoz, Dămăcuşeni şi Răzoare.

Valoarea obiectivului de investiţie recepţionat este de l.086.058 lei, reprezentând reprofilări văi, canale de desecare, reabilitări podeţe, drenuri colectoare şi absorbante, modelări - nivelări, lucrări transversale pe canale şi ravene, plantaţii ravene şi scarificări. Prin execuţia acestor lucrări s-a eliminat excesul de umiditate din lunca râului Lăpuş, s-a asigurat o pantă uniformă a terenului, o folosire eficientă a terenurilor.

Tot în septembrie, Sucursala Teritorială Argeş – Buzău a recepţionat obiectivul „Completare şi reabilitare lucrări de amenajare torenţi Valea Nucului şi Valea Mărului – zona Lereşti“ din judeţul Argeş. Execuţia a început în august 2008 şi a costat 734.682,57 lei. Prin construcţiile hidrotehnice realizate (baraje, traverse din beton) se asigură reţinerea aluviunilor de pe versanţi şi stabilitatea lor pe văile Mărului şi Nucului, precum şi ţinerea sub control a eroziunii în adâncime.

Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
703

Comentarii

1. albu magdalena -- (17-November-2009)Ma bucur ca am aflat prin intermediul articolului dvs. despre finalizarea in acest an a lucrarilor de desecare-drenaj din zona "Sercaia-Mandra", jud. Brasov, al carei sef de proiect la toate fazele de protectare am fost. E o lucrare cu un impact de mediu pozitiv in arealul respectiv si o investitie importanta, pe care ANIF-ul a promovat-o cu succes in anul 2007, cand a avut loc elaborarea proiectului in sine.
Cu stima,
drd. ing. M. Albu
(sef proiect "Mandra-Sercaia"-Brasov)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Invierea-cea-mai-mare-dintre-toate-minun...

Învierea, cea mai mare dintre toate minunile lumii

De peste două mii de ani, de când Hristos s-a ridicat din morţi pentru noi, sărbătorim, o dată-n an, Paştele. Adică lumina. Viaţa. Binele. Împărăţia Raiului. Şi, deşi în timp s-au întâmplat minuni, multe minuni, fiecare dintre noi având în panoplia sa astfel de întâmplări, niciuna nu o poate egala în măreţie, în splendoare, în frumuseţe, în înţelesuri pe aceea a Învierii lui Iisus. Astăzi suntem din nou, cu toţii, părtaşii minunii Învierii. Astăzi luăm cu toţii lumină din lumină, ne amintim, cum n-o facem în restul anului, de jertfa Mântuitorului şi Îl aşteptăm să dăruiască viaţă celor din mormânturi.

Iisus, mult-pătimitorul

Eu ştiu toate acestea de la alţi oameni, din cărţi, din povestiri, din ecranizări de filme. Cu siguranţă unii le pot spune mai frumos decât mine. Dar pentru a mă purifica la această sărbătoare, fie-mi permis să le spun şi eu, cum mă pricep şi referindu-mă doar la Paştele legat de Mesia, când s-a produs tainica minune.

Marea, inegalabila, incomensurabila Taină a Învierii s-a produs, ajungându-se azi ca această celebrare care are loc de Paşte să fie cea mai însemnată sărbătoare a creştinătăţii. Iisus s-a născut la Betleem şi, după ce a fost botezat pe când avea 30 de ani de către Ioan Botezătorul, a predicat învăţăturile Sale în Galileea şi în Iudeea. Însoţit de cei 12 ucenici, El nu a ascuns niciodată că e Mesia. Şi dacă în ziua de Florii, când El se întoarce la Ierusalim ca să scrie cum a fost sortită pagina de credinţă, este primit ca un împărat de mulţimile nestăvilite, în scurtă vreme lucrurile se schimbă. Fariseii şi cărturarii se tem, se simt ameninţaţi, nu pot să fie de acord că Iisus este fiul lui Dumnezeu. Este momentul începerii Săptămânii Patimilor. Fiecare zi din această săptămână înseamnă paşii pe care omul Hristos îi face către Dumnezeire, către, în fapt, Răstignire şi Înviere.

Săptămâna Patimilor

În ziua de luni avem, prin pomenirea lui Iosif Patriarhul, primul semn al iertării lui Hristos, ce sta să vină. Şi, de fapt, miezul acestei întâmplări este mai adânc decât pare: se creionează deja prin aceasta toate patimile, toate umilinţele, toate batjocoririle pe care le va îndura Iisus, la care El răspunde cu iertare, cu mântuire, cu bunătate.

În ziua de marţi, Hristos a prevestit distrugerea templului din Ierusalim, dar şi Învierea Sa. Slujba preotului este închinată Predicii de pe Muntele Măslinilor.

Miercuri, desfrânata Îi spală picioarele Mântuitorului cu lacrimile ei, mântuindu-se. Joi – Joia Mare - are loc Cina cea de Taină. Este ziua în care Iuda, pentru 30 de arginţi, îl vinde pe Iisus. Acesta din urmă le oferă, simbolic - pentru că ştia ce avea să se întâmple şi pentru că deja începuse să se pregătească pentru moarte şi înviere - ucenicilor, trupul şi sângele Său. Pâinea şi vinul mântuirii... Dar îl şi sărută şi îmbrăţişează pe Iuda, spunându-i: „Du-te şi fă ce ai de făcut!“ Iuda este, astfel, parte în întregul angrenaj al evenimentelor.

Şi Iisus s-a rugat atunci cum n-a mai făcut-o niciodată: „Tată, dacă este posibil, ia de la mine acest pahar al suferinţei. Nu voia mea să se facă, ci voia Ta!“ Cerea curaj, determinare, credinţă. Atunci era om. În Vinerea

Neagră, când este arestat, Iisus este adus în faţa lui Caiafa şi a lui Pilat din Pont. Procuratorul roman înţelege că este nevinovat şi încearcă să-L cruţe, dar mulţimile, puse să aleagă viaţa sau moartea pentru Hristos şi hoţul Baraba, aleg viaţa pentru acesta din urmă, condamnându-L astfel pe Mântuitor la răstignire. Cine a greşit mai mult? Iuda sau iudeii? Iisus, numit în batjocură regele iudeilor de aceiaşi oameni care l-au întâmpinat cu flori doar cu câteva zile mai devreme, a fost răstignit pe Muntele Golgota.

Răstignirea şi Învierea

Nedrept, bicisnic, josnic a fost episodul acesta, al răstignirii, în istoria omenească, de la începuturile ei până în zilele noastre. Poate cel mai nedrept, mai bicisnic, mai josnic. Un om bun, care a făcut bine, a fost lovit, scuipat, huiduit, năpăstuit, părăsit, zdrobit, batjocorit, torturat doar pentru că a spus semenilor un adevăr: că e fiul lui Dumnezeu. Şi iarăşi mă întreb: cine a trădat mai mult, Iuda sau poporul? Cine a făcut un rău mai mare: Iuda sau iudeii? Cine l-a condamnat la răstignire pe Iisus? Care e adevăratul vinovat? Sau, poate că toate acestea trebuiau să se întâmple. Ca noi să găsim lumina, să învăţăm calea, să aflăm adevărul, să vedem viaţa. Să descoperim că Învierea ne poate salva ca naţii. Să realizăm că dumnezeirea poate fi în fiecare dintre noi. Hristos a fost răstignit cu ură şi resentimente. Şi, în loc să blesteme, să se vaite, să obidească, aşa cum, cinstiţi să fim, am face mai toţi dintre noi, El spune: „Iartă-i, Doamne, că nu ştiu ce fac!“. Vinerea Neagră ne umple, fie şi prin simpla cântare a Prohodului, inimile de durere.

Vocea îngerului

Vocea îngerului a vestit Învierea... Apoi Iisus s-a arătat viu ucenicilor şi mamei Sale, îndemnându-i să creadă. Sâmbătă noaptea, când începe slujba de Înviere la biserici, viaţa triumfă, în mod tainic, asupra morţii: „Hristos a înviat din morţi, cu moartea pre moarte călcând şi celor din mormânturi, viaţă dăruindu-le!“. Lumina biruie întunericul: „Veniţi de luaţi Lumină!“.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
695

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Invitaţie în Balta Mică a Brăilei

Perla turistică a Brăilei, Parcul Natural Balta Mică, a dobândit în luna iunie personalitate juridică. Astfel, în noul context entitatea trece din subordinea Direcţiei Silvice Brăila sub patronajul direct al Regiei Naţionale a Pădurilor „Romsilva“.

Transformarea Parcului Natural Balta Mică a Brăilei în regie autonomă va dinamiza, în opinia directorului instituţiei, Radu Moisei, activitatea turistică. „Suntem încre-dinţaţi că numărul turiştilor ce vor vizita Parcul Natural Balta Mică a Brăilei va creşte chiar şi la 25.000 anual, faţă de aproximativ 3.000 cât se înre-gistrează în prezent. Oferim plimbări cu barca. De asemenea, există puncte de observare din care se pot fotografia păsările şi mai avem în vedere şi alte facilităţi. În ceea ce priveşte conservarea zonei, avem posibilitatea să adoptăm măsurile necesare, cadrul legal actual permiţându-ne să sancţionăm orice abuzuri“, a precizat directorul Parcului Natural Balta Mică a Brăilei.

În prezent se află în plin proces de derulare proiectul Life Natura 000172, graţie căruia s-au subvenţionat amena-jarea unor trasee turistice, amplasarea de panouri informative, reconstrucţii ecologice, decolmatări, refacerea unor păduri aluviale sau construirea de stăvilare. Proiectul în valoare de 978.000 de euro are ca termen de finalizare anul 2010.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
704

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

invitatie-la-drumetie-pe-urmele-veronica...

Invitaţie la drumeţie, pe urmele Veronicăi Micle

Dacă acum, la început de toamnă, „când luna căpruie catifelează genele aurii ale frunzelor“, te afli în preajma vestitelor mănăstiri ale Neamţului, adastă o clipă la mormântul aceleia la care Nichita Stănescu spunea: „Despre Veronica nu se poate spune decât un singur cuvânt: Eminescu. Numele ei adevărat este Veronica Eminescu. Nici nu cred să fi avut alt nume decât numele de Veronica Eminescu.“

Sunt aceste versuri nu numai vibraţii ale sufletului Poetului Nepereche, dar, stimate cititorule, codrul de aramă şi pădurea de argint există în realitate.

Dăruind, în ultimii ani ai vieţii, căsuţa din Târgu-Neamţ mănăstirii Văratec, Veronica Micle a primit găzduire în incinta lăcaşului. Aici va fi vizitată de Mihai Eminescu şi împreună vor fi mers pe drumul care duce la locul numit Pădurea de argint, declarată acum arie protejată de interes naţional.

În nopţile cu lună plină, ne spune un om al pădurii, domnul Mircea Mihalache de la Ocolul Silvic Târgu-Neamţ, scoarţa mestecenilor de aici are sclipirea argintului şi poate, cititorule, îţi vor reveni în minte spusele poetului: „Acolo, lângă izvoară, iarba pare de omăt/ Flori albastre tremur ude în văzduhul tămâiet“.

În apropiere, un alt monument natural – Codrii de aramă. Rămăşiţă a nepătrunselor păduri din vechime, codrii de aramă – arie naturală protejată de interes naţional – cuprind astăzi o suprafaţă de 10 ha unde pot fi admiraţi goruni seculari, lângă care specialiştii au inventariat alte 300 specii de plante.

Să mergem pe drumul străbătut altădată de cei mai tragici îndrăgostiţi din cultura română, amintindu-ne iarăşi de spusele lui Nichita Stănescu: „Eminescu este numele acestei ţări/România este numele lui Eminescu.“

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
778

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Invitaţie la Ferma feerică de animale rare

În multe dintre iernile copilăriei mele a nins ca în poveşti. Noianele de zăpadă se aşterneau necontenit şi păreau uriaşe pentru un copil, a cărui singură grijă era să asculte poveşti la gura sobei. Dar cele mai frumoase clipe erau acelea în care, cu nasul aproape lipit de fereastră, încercam să văd dincolo de dansul fulgilor de nea un personaj pe care îl îndrăgesc chiar şi astăzi. Priveam cu atâta emoţie spre luna îngheţată şi parcă vedeam silueta trăsurii sale. Clinchetul clopoţeilor atârnaţi de gâtul renilor îmi răsuna tot mai puternic în minte şi puteam pune făgaş că Moş Crăciun se apropie. Dar, de fiecare dată, imaginea lui dragă se risipea odată cu furtunile de zăpadă.

Clipe de vis la Zoolandarad

Cred că aşa începe firul vieţii fiecărui om. Cu un strop de emoţie păstrat peste ani cu sfinţenie într-un colţ al sufletului. Chiar şi astăzi, când vremea poveştilor pare să se fi încheiat pentru noi, mai pâlpâie acea speranţă că, poate, trăsura trasă de renii lui Moş Crăciun va poposi lângă fereastra noastră. Nu ştiu dacă să fie vorba de noroc sau de faptul că au fost mai ascultători, dar copii din Cicir, un sat aflat la câţiva kilometri de Arad, se bucură de prezenţa a doi dintre renii înhămaţi la trăsura Moşului nostru drag tot timpul anului. Zoolandarad, aşa se numeşte ferma pe care Gabriel Mohaci a înfiinţat-o în urmă cu trei ani. După cum ne-a mărturisit, toată copilăria lui a fost marcată de dragostea pentru animale. A preţuit iubirea necondiţionată a necuvântătoarelor, iar acum are aproape o grădină zoologică. Întinsă pe un hectar, ferma adăposteşte animale şi înaripate dintre cele mai deosebite. Mai mult decât atât, domnul Mohaci a vrut să înfrumuseţeze ferma prin rase rare, aduse aproape din toate colţurile lumii. Astăzi, ceea ce părea un hobby s-a transformat, mai degrabă, într-un stil de viaţă aparte, în care fiecare vieţuitoare de aici joacă un rol important. Însă nu doar pentru stăpânul lor, ci şi pentru cei care au trecut de porţile fermei sale. Cuprinşi de mirajul cunoaşterii, copiii satului, dar şi de prin alte părţi ale judeţului, vin la ferma de la Cicir pentru a afla câte ceva despre viaţa animalelor şi a păsărilor exotice de aici. În timp, Mohaci Gabriel a devenit un profesor al celor mici, împărtăşindu-le de fiecare dată din dragostea, dar şi din înţelegerea şi înţelepciunea de care trebuie să dăm dovadă faţă de necuvântătoare. Ferma lui Gabriel Mohaci se dovedeşte a fi un punct de reper important nu doar pentru sat, ci pentru întregul judeţ. Cei care vor să viziteze Zoolandarad trebuie să ştie că porţile ei vor fi mereu deschise şi asta gratis. Totuşi, cei care vor să-şi înfrumuseţeze viaţa cu prezenţa animalelor sau a păsărilor exotice pot achiziţiona din exemplarele de aici. Astfel vor putea păstra o mică părticică din imaginea feerică a fermei din Cicir.

Armonia între necuvântătoarele exotice

Interesul vizitatorilor este cu atât mai mare cu cât pot admira vieţuitoare pe care nu te-ai gândi să le întâlneşti în ţara noastră. Aici trăiesc 20 de exemplare de animale deosebite, printre care vaci pitice zebu, ponei, porci vietnamezi, cerbi lopătari, reni şi lista poate continua. În timp, a reuşit să aducă în fermă aproape 300 de păsări rare. Dacă în mediul lor natural este dificil să vezi aceste înaripate în acelaşi loc, în fermă convieţuiesc în armonie lebede negre şi albe, papagali, fazani, gâşte, raţe şi multe alte specii. Nu a fost deloc uşor şi nici puţin costisitor să aducă de dincolo de graniţe aceste necuvântătoare exotice. Cu toate acestea, are mândria de a fi primul din ţară care a încântat privirile oamenilor cu specii pe care altfel le-ar fi văzut doar în documentare sau la marile grădini zoologice.

Preţul ocrotirii

Recunoaşte, totuşi, că este dificil să întreţii o astfel de fermă. Cheltuielile sunt considerabile, însă nu concepe ca porţile ei să se închidă vreodată. E drept că viaţa animalelor de aici nu este aceeaşi cu cea petrecută în libertate, dar domnul Mohaci şi familia sa se îngrijesc de soarta lor, aşa cum numai nişte oamenii pasionaţi o pot face. Le asigură tot confortul necesar, iar de sănătatea lor se ocupă un medic veterinar cu experienţă. Naturii şi climatului nu se poate împotrivi, cu toate astea spune că nu a întâmpinat probleme cu aclimatizarea animalelor şi păsărilor la condiţiile din ţara noastră. Chiar şi renii obişnuiţi cu iernile geroase par să se fi acomodat cu viaţa în Cicir. Are doar două exemplare, pe care le-a adus tocmai din Suedia. Însă, pentru copii de aici este mai mult decât suficient pentru a născoci tot felul de poveşti cu Moş Crăciun. Bucuria lor va fi desăvârşită şi de faptul că anul acesta renii vor fi prezenţi la târgul de Crăciun din Arad.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
1196
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Invitaţie la Muzeul Chihlimbarului

A trecut vremea vechilor regi. Pe coroanele princiare s-a aşternut praful, iar poveştile lor au rămas necitite în cotloanele istoriei. Dar nu toate comorile acelor perioade pline de farmec s-au pierdut în neantul clipelor trecute. Din rămăşiţele pământului mai ies din când în când la iveală nestemate vechi de mii de ani. Odinioară, bobiţele de chihlimbar împodobeau femeile de viţă nobilă şi împlineau decorul regal al castelelor. Astăzi, sunt păstrate asemeni unor lucruri socotite a fi sfinte, reîntregind o mică parte din tabloul sfărâmat al vremurilor apuse.

Nepreţuita răşină de copac

Născut din răşina arborilor şi solidificat cu substanţă amorfă, chihlimbarul este considerat o piatră preţioasă. Cea mai des întâlnită culoare este galbenul transparent, cu forme translucide, dar poate avea şi nuanţe intense de negru verzui sau maron sidefat.

Departe însă de a fi doar o bijuterie preţioasă, rămăşiţele descoperite reprezintă un document foarte important pentru studiul oamenilor de ştiinţă. Nu de puţine ori, în răşina care se prelinge pe scoarţa copacilor sunt prinse captive vieţuitoare, care datorită proprietăţilor masei răşinoase sunt conservate aproape perfect. Lucru care nu poate decât să bucure specialiştii în domeniu, care au astfel ocazia de a studia fiinţe ce au trăit cu sute sau poate chiar mii de ani în urmă. Cele mai vechi bucăţi de chihlimbar descoperite datează încă de pe vremea Egiptului antic, pe când altele au câteva secole.

Chihlimbarul nu era purtat doar de regii din vremurile foarte îndepăr-tate. Bijuteriile făcute din această piatră preţioasă erau îndrăgite şi de conducători mai apropiaţi timpurilor noastre. În anul 1932, inginerul român Dumitru Grigorescu îi oferă în dar reginei Angliei un medalion în care erau con-ser-vate diferite insecte. Chihlimbarul descoperit în România a trecut şi graniţele Federaţiei Ruse. Conducă-torul ei din acele vremuri, Stalin, a cerut realizarea unei pipe din răşina miraculoasă a arborilor.

Mina de chihlimbar de lângă noi

O zonă renumită pentru bogăţia de chihlimbar ascunsă în straturile de suprafaţă sau mai adânci ale solului este şi comuna Colţi, din judeţul Buzău. Aici se află, de altfel, singurul muzeu din ţară unde sunt păstrate colecţii superbe ale acestor pietre preţioase.

Vizita lui nu poate decât să vă poarte într-o incursiune a trecutului menită să vă prezinte faţa strălucitoare, preţioasă a lăcaşului unde sunt păstrate aceste veritabile comori.

Departe de a avea imaginea unui palat ostentativ, aşa cum ne-am aştepta, Muzeul Chihlimbarului ni se înfăţişează umil, sub forma unei căsuţe ţărăneşti dichisite. Construit în 1973 de către ţăranii locului, muzeul avea să reprezinte un punct de referinţă pentru comuna Colţi.

Un vestigiu făcut de mâna ţăranilor

În prezent, în acest muzeu se află 300 de piese prelucrate sau expuse în forma lor brută. Gata să-şi primească vizitatorii, cămăruţele lui modeste par de o bogăţie aparte datorită colecţiilor de chihlimbar, a fosilelor şi pietrelor preţioase. Alături de acestea se află şi o colecţie impresionantă de flori de mină.

Cei care vin pentru a vedea bijuteriile de aici mai pot admira şi obiecte care au aparţinut ţăranilor, precum pieptăni pentru lână, pieptăni pentru cânepă, război de ţesut, lăzi de zestre.

Sătenii trebuie să fie tare mândri de muzeul pe care l-au construit. Chihlimbarul expus sub diferite forme se alătură puţinelor colecţii de acest gen aflate în lume.

Chihlimbarul de aici nu impresionează doar prin frumuseţea lui rustică, ci şi prin rămăşiţele de trecut pe care le-a imortalizat în interiorul lui.

Printre bijuteriile care vă vor atrage cu siguranţă atenţia se regăseşte şi un cercel în care s-a conservat incredibil de bine o furnică, despre care se crede că a trăit în comuna Colţi acum mai bine 30 milioane de ani.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
753

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ea8f1

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Invitaţie la o lecţie despre inocenţă şi dăruire > REVISTA LUMEA SATULUI

Invitaţie la o lecţie despre inocenţă şi dăruire

Ansamblul, ca o familie

Ansamblul Floricica a fost înfiinţat în noiembrie 2005 de o mână de oameni care au înţeles cât de important este să promovăm cultura populară. În prezent are 80 de copii, cu vârste cuprinse între 4 şi 18 ani. Doamna profesor Adriana Bălănică este cea care se ocupă de promovarea ansamblului şi care ne-a vorbit despre viaţa şi năzuinţele micilor artişti. După cum ne-a mărturisit, îi este greu să privească acest grup ca pe o structură pur şi simplu profesională. Şi pentru ea, dar şi pentru copii, ansamblul Floricica este ca o familie în care speranţele şi emoţiile sunt împărtăşite. Fiecare îşi cunoaşte rolul şi îşi asumă cu deplină maturitate misiunea de a transforma dansurile într-un act suprem de artă. Ansamblul Floricica s-a evidenţiat de-a lungul timpului prin frumuseţea dansurilor munteneşti, dar şi prin profesionalismul de care membrii lui dau dovadă. Nu de puţine ori munca lor a fost răsplătită cu diplome şi premii. Mai mult decât atât, ansamblul Floricica a avut şansa de a depăşi graniţele ţării şi de a deveni un ambasador cultural al României.

Investiţie morală, dar şi financiară

Viitorul, dar şi trecutul neamului românesc stau în palmele copiilor noştri. Investiţiile pe care le facem în ei sunt garanţia că şi în vremurile ce vor veni vom cinsti aşa cum se cuvine amintirea străbunilor noştri. În această idee, doamna Bălănică admite că activitatea ansamblului are nevoie să fie susţinută financiar şi că formarea unui artist presupune nişte sacrificii materiale importante. Astfel încât atunci când păşeşte în faţa spectatorilor imaginea lui să fie impecabilă. Din nefericire, în afara onorurilor simbolice care li se acordă, copiii nu au parte de o remunerare care să îi motiveze foarte mult. Însă pasiunea şi dragostea pentru folclorul românesc reprezintă temelia pentru tot ceea ce vor construi în acest domeniu.

O muncă titanică

Dincolo de frumuseţea spectacolelor pe care le susţin, este o muncă titanică, care poate uneori le îngrădeşte libertatea de care se bucură alţi copii. Cu toate acestea, ropotele aplauzelor şi bucuria pe care o aduc în viaţa celor care îi privesc îi îndeamnă pe micii noştri maeştri să-şi continue munca neostoită. La final de săptămână, se adună cu mic cu mare în sala de antrenament, acolo unde fiecare dă viaţă unui strop de magie. Paşii pe ritm de dans muntenesc le sunt atent supravegheaţi de profesorii lor, Adriana Bălănică, Cristian şi Valentina Coleziu, astfel încât pe scenă spectacolul lor să fie asemenea unui basm.

Vă aşteptăm la spectacol!

Nu este greu să îţi dai seama câtă pasiune şi speranţă se ascund în dansurile artiştilor din ansamblul Floricica. Magnetismul aparte pe care horele lor îl exercită trezeşte în tine un sentiment puternic de naţionalism şi o mândrie fără margini. Dacă vreţi să trăiţi alături de ei entuziasmul suitelor munteneşti, trebuie să ştiţi că în această vară, la începutul lunii iunie, mai exact pe data de 4, ansamblul Floricica va susţine un spectacol la festivalul Crai Nou de la Braşov. În perioada 16-18 iunie, micuţii artişti vor susţine un alt spectacol în cadrul Festivalului naţional de folclor de la Drăgăşani. Iar acesta este doar începutul pentru o vară care pare să fie foarte încărcată pentru copiii din ansamblul Floricica.

Rugăminte de suflet

Doamna Adriana Bălănică şi-a asumat fără niciun regret postura de mentor şi înţelege foarte bine datoria morală pe care o are faţă de generaţiile viitoare. Simte că în fiecare zi oamenii se îndepărtează de valorile de odinioară, de tradiţiile şi obiceiurile satului românesc, iar povara acestui lucru o îndeamnă să ne adreseze fiecăruia în parte o rugăminte de suflet. Să ne îndreptăm copiii spre folclorul românesc, pentru că în cântecul şi dansul popular se reflectă toată istoria neamului nostru.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
659
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ioan, cel mai mare dintre proroci > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulIoan, cel mai mare dintre proroci

Două milioane de Ioni şi Ioane îşi sărbătoresc pe 7 ianuarie ziua numelui. Toţi cei 22 milioane de români iau cu o zi înainte apă sfinţită de la biserici.

Puterea tămăduitoare

De fiecare 6 ianuarie, în calendarul creştin e înscrisă sărbătoare mare: Boboteaza. Preoţii, din marile oraşe şi din cătunele uitate, deopotrivă, fac slujbe mari şi sfinţesc apele. Lumea se înghesuie să ia agheasmă, pe care o foloseşte pentru binele şi sporul casei. Ba chiar şi pentru o mulţime de boli este folosită agheasma. Se spune în popor că se vindecă aceia care au credinţă când beau apă sfinţită pentru vreo problemă de sănătate. Acolo unde medicina pare să nu mai aibă putere, credinţa poate să facă minuni. Cei aflaţi în suferinţă spun că stropesc cu agheasmă canaturile uşilor şi ferestrelor, pun câteva picături în mâncare, beau dimineaţa, pe nemâncate, trei guri. Puterea tămăduitoare a apei sfinţite nu întârzie să apară.

Încă se obişnuieşte, vorbind despre Bobotează, ca în apa îngheţată preotul să arunce o cruce de lemn, pe care se grăbesc să o aducă la mal cei mai curajoşi dintre feciorii aflaţi la slujbă. Şi nicio apă, se spune, nu rămâne nesfinţită.

Ioan, Botezător de Mesia

De fapt, de ce se spune azi că toate astea, din timpul de mai de mult, trebuie să se întâmple astfel? Boboteaza aminteşte de întâmplările petrecute la apa Iordanului, când Iisus, înainte să pornească din Galileea spre marele-I destin, i-a cerut lui Ioan Botezătorul să-l boteze şi pe El, ca pe lumea adunată acolo pentru a primi botezul. Se spune că Ioan, temător, i-a zis: „Eu am trebuinţă să fiu botezat de Tine şi Tu vii la mine?”. Şi Mântuitorul a răspuns că aşa se cuvine să fie, ca Botezătorul să-L boteze pe El.

Deschizător de drumuri

Boboteaza şi Sfântul Ion sunt două sărbători în strânsă legătură una cu alta. Boboteaza este o manifestare a celor trei componente ale Sfintei Treimi: Fiul este botezat în Iordan de Ioan, Spiritul Sfânt se coboară asupra lui Iisus în chip de porumbel, iar Tatăl Ceresc îl declară ca fiind Fiul Său. Rudă a lui Iisus prin Fecioara Maria, Sfântul Ioan a fost fiul preotului Zaharia şi al Elisavetei, venit la ei la bătrâneţile acestora, după ce i-a fost anunţată sosirea de către Arhanghelul Gavril.

Ioan a trăit ca un ascet şi, când a împlinit 30 de ani, a fost chemat să-şi îndeplinească menirea. Socotit cel mai mare dintre profeţi, grăia în pustie: „Gătiţi calea Domnului!” şi îndemna oamenii să se boteze: „Pocăiţi-vă, căci s-a apropiat împărăţia cerurilor!”. Lucrul acesta îi face pe cei prezenţi să creadă că Ioan este Însuşi Mesia, dar apele se limpezesc când în mulţime apare Iisus, pe care Ioan îl botează cu apă din Iordan.

Numele de Botezător, aşezat lângă prenumele de Ioan, sfântul l-a căpătat ca urmare a faptului că a botezat masele, punând astfel bazele unor reguli creştine. El este considerat puntea dintre cer şi pământ, dintre Vechiul şi Noul Testament, fiind trimis de Dumnezeu să-i netezească drumul lui Mesia şi să anunţe venirea Sa.

Nina Marcu

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
681

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ioana Luguzan Rozin, interpretă de folclor arădean

„Deşi iubesc natura, viaţa la ţară, oamenii satului, tradiţiile specifice acestui spaţiu, viaţa a făcut să-mi îndrept paşii spre oraş. Dar sufletul încă mi-a rămas în acel spaţiu mirific al satului. Este spaţiul care m-a inspirat şi de unde am moştenit harul cântecului. Mai exact, zona Tauţului, locul de baştină ale bunilor şi străbunilor mei recunoscuţi pentru harul lor în ale cântecului popular.“

- De unde sunteţi de fel?

- Chiar din Arad. Bunicii despre care vorbeam sunt de pe valea Jenovei, o zonă minunată. Însă cealaltă parte mi se trage chiar din Podgorie, din zona Şiriei, Şiria cu câmpiile şi cu viile ei roditoare.

- De unde aţi luat harul cântecului, de la cine l-aţi moştenit?

- Mi se spune adesea când merg la Tauţi: „Eşti toată străbunicul tău“. Şi spun asta pentru că, în urmă cu mulţi ani, străbunicul meu a avut şansa să dea un concurs la Opera Română de la Bucureşti, însă ţăranul simplu nu a vrut niciodată să renunţe la viaţa satului, la animalele şi pământurile sale care însemnau totul.

În sat la noi se spunea, atunci când venea bunicul cu caii prin zonă, că „se stinge lampa pentru că vine Gheorghe cu căruţa“. El mereu cânta. Şi în căruţă, şi în casă, la orice petrecere, la necaz, pentru că se ştie, în viaţă este şi ritual de nuntă, şi de înmormântare şi peste tot el era alături cu vocea sa minunată, cum spun sătenii.

- De regulă, copiii oraşelor înclină mai mult către muzica uşoară, către un alt stil de muzică decât cel popular. Cum de aţi îmbrăţişat muzica populară, fiind născută şi crescută la oraş?

- Cred că în sânul familiei mi s-a insuflat de la început dragostea pentru arta noastră populară, pentru frumos. Deşi recunosc că, în timpul liceului, Liceul de Artă, am încercat să cânt şi muzică uşoară, niciodată n-am simţit acea trăire pe scenă asemănătoare măcar cu cea de la muzica populară. Cred că n-aş fi putut să fac altceva de calitate în afară de folclor.

- Cine v-a fost mentor sau pe cine aţi urmat mai serios în muzica populară?

- Dacă ar fi să vorbesc de sfaturi, aş aminti-o aici pe profesoara mea, pe Mărioara Miclea, iar cel care-mi îndrumă şi acum paşii şi mă sprijină îndeaproape este domnul Petrică Paşca, dirijor al orchestrei „Rapsozii Zarandului“, care ne susţine şi ne ajută de fiecare dată când avem nevoie. Acum, de curând, un mare ajutor l-am primit şi de la doamna Marioara Murărescu, prin emisiunea „Moştenitorii“, realizată de câteva săptămâni aici la noi, la Arad.

- Care au fost cele mai importante realizări în viaţa de artist, de interpret de muzică populară?

- Fiecare dintre noi cred că vrem să însumăm un număr larg de activităţi, însă până acum cred că una dintre cele mai importante ar fi cea pe care am amintit-o mai devreme, „Moştenitorii“, emisiune realizată de doamna Marioara Murărescu, care mi-a dat şansa să arăt prin prisma sentimentelor mele nu doar arta vocală şi interpretativă, dar şi menirea de a duce mai departe unele obiceiuri, unele povestiri despre mai-marii folclorişti ai zonei noastre.

O altă etapă importantă din viaţa mea artistică cred c-ar putea fi Olimpiada Naţională de Folclor, unde am reuşit să obţin locul I. Această manifestare este organizată doar între liceele de muzică din toată ţara. Şi am reuşit, în clasa a XII-a, când am terminat liceul, să obţin locul I. O altă etapă frumoasă cred că e realizarea unei emisiuni la televiziunea locală, „Duminica la joc“, care-şi propune să ducă mai departe tot ceea ce este frumos şi veridic în viaţa satului românesc.

- Îndrăznesc să vă întreb: ce sunteţi de profesie?

- Sunt încă studentă în anul III la Litere, română-engleză, la Universitatea Aurel Vlaicu din Arad.

- Felicitări pentru tot ce aţi realizat şi succes în viitoarea activitate artistică şi profesională.

- Mulţumesc şi vă invit la spectacolele noastre pe dumneavoastră şi pe cititorii revistei Lumea Satului. Promit că nu o să vă pară rău.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
1360

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pe Iordan Guşatu l-am găsit în Ţara Făgăraşului, la Sâmbăta de Sus – Braşov. De felul său este din Valea Mare, Băbeni - Vâlcea, cunoscută aşezare a rudarilor, cioplitori în lemn sau lingurari din tată-n fiu. La Sâmbăta vine de patru ani. Are o rulotă drept casă temporară şi un standatelier, să-i spunem aşa, unde lucrează şi vinde obiecte din lemn, linguri de uz gospodăresc sau de ornament, găvane, tăvi, funduri, copăi etc.

A furat meserie de când era prin clasa a IV-a, de la părinţi, iar părinţii de la bunici… De altfel, e un nonsens să vorbim despre preluarea acestui meşteşug într-o comună ca Băbenii, acolo unde, dintotdeauna, fiecare familie se ocupă cu aşa ceva. De altfel, rudarilor le place să se ştie că numele lor vine de la „rudă“, care înseamnă „par, prăjină“ sau „bucată de lemn“. Li se mai spune albieri sau lingurari. Diferenţa este că unii lucrează în lemn de plop şi de salcie, alţii în fag, frasin sau cireş. De altfel, salcia este considerată, între rudari, lemn sfânt. Şi nu oricare copac din esenţele amintite este bun. Trebuie să crape într-un anumit fel, să se aleagă fibrele.

Meşteşugar şi mediator şcolar

Iordan Guşatu s-a adaptat vremurilor trecute şi prezente. A avut o meserie, pirotehnist, dar a lucrat şi lemnul, „fiindcă e-n sânge“. După ce s-a pensionat se ocupă, într-adevăr, doar de meşteşugul său. Merge la toate târgurile de exponate tradiţionale, indiferent că se organizează la capătul ţării. S-a implicat însă şi în programe de incluziune socială. Este mediator şcolar în comuna de baştină, iar acum este angajat într-un alt proiect, fiind un fel de formator în meşteşugul lemnului, în Ocna Sibiului şi Şura Mare. Altfel spus, îi învaţă meserie pe cei care doresc să cioplească în lemn o lingură ori alte obiecte gospodăreşti sau lucruri mai complicate, cum ar fi coloana infinitului şi simbolul soarelui.

Procedeu complex de confecţionare

Cum spuneam, lemnul nu se recoltează de oriunde. Este ales acela care trăieşte bine în obiectul prelucrat. „Îl porţionăm în trunchiuri şi apoi în bucăţi, cât să folosim fiecare centimetru. Lucrăm în serie. De exemplu, în cazul lingurilor, întâi eboşăm (a eboşa = a da forma obiectului) materialul, apoi lucrăm la amănunte, manual, cu sau fără sculptură, folosind cuţite speciale. După aceea le lăsăm 3-5 zile la uscat, fiindcă lucrăm în material umed, după care facem finisajul“. Lemnul de esenţă tare (frasinul) este mai elastic şi permite ca obiectul să fie mai subţire, suplu. Acesta se prelucrează doar uscat. Într-o zi, un meşter poate face în jur de cinci – şase linguri în lemnul de plop ori salcie şi una sau două, în lemnul tare.

Meşteşug lovit de criză

Dacă se mai poate trăi doar din confecţionarea obiectelor din lemn? „Nu. Acum nu. Se putea până în urmă cu cinci ani, dar acum nu mai vindem la fel de mult, nu mai au oamenii bani. Criza asta ne dă de furcă tuturor. De pildă, copăile (albia din lemn) le cumpără doar «domnii», restaurantele tradiţionale au cam terminat cu comenzile pentru tăvi, merg binişor fundurile pentru mămăliguţă şi, ca mereu, lingurile, mai mult cele mici, pentru bucătării, mai puţin cele decorative.“

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
1215

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ipoteza „U“

Paralel cu acţiunile întreprinse de oamenii politici împotriva trimiterii armatei române tot mai adânc în stepele nesfârşite ale Rusiei, comandanţii de la Marele Stat Major şi comandamentele de mari unităţi declanşează o acţiune de mare eficienţă pentru „limitarea trimiterilor de trupe pe frontul de est şi conservarea potenţialului militar în vederea eliberării părţii de nord-vest a României“.

Generalul de corp de armată Iosif Iacobici încearcă să-l determine pe mareşalul Ion Antonescu să nu trimită noi trupe pe front, argumentând că „românul nu se va bate bucuros departe de ţara sa, în acest sens participarea la o ofensivă ce duce forţele noastre departe de ţară nefiind populară“, precum şi temerea nejustificată că „tineretul ce-l voiam să-l pregătim temeinic va cădea pe plaiurile îndepărtate ale Rusiei bolşevice, lipsindu-ne foarte mult la socotelile cu Ungaria“.

Răspunsul mareşalului a fost prompt şi categoric: generalul Iacobici a fost înlocuit de la şefia Marelui Stat Major.

Noul şef al acestui important organism militar, generalul Ilie Şteflea, împărtăşeşte întru totul vederile predecesorului său de a cruţa cât mai multe vieţi româneşti şi de a-l convinge pe „conducătorul statului“ să rămânem puternici faţă de unguri. Răspunsul lui Antonescu e franc, acuzând MStM „…că provoacă defetismul făcând jocul inamicului“.

Generalul Ilie Şteflea îşi continuă însă acţiunea. Invocând necesităţi de ordin tactic, recurge la metoda „camuflărilor de organizare“, încălcând conştient ordinele date de Ion Antonescu. Printr-o activitate foarte bine organizată, Marele Stat Major a acţionat pentru amânarea trimiterii unor mari unităţi pe front şi pentru efectuarea unor reduceri masive de subunităţi, motivând aceasta prin necesitatea modernizării structurilor şi dotarea slabă a armatei.

Toate diviziile de infanterie sunt transformate în divizii uşoare, reducându-li-se numărul batalioanelor de la nouă la şase. Aşadar, s-au trimis pe front numai divizii de câte şase batalioane sub pretext că sunt mari lipsuri în dotare. Mai mult, batalioanele de marş, adică cele ce completau pierderile în luptă, nu au mai fost trimise pe front, ci au rămas în ţară. S-a reuşit astfel să se diminueze efectivele marilor unităţi angajate pe front cu aproximativ 220 mii de ostaşi.

În plus, faţă de refuzul categoric al Înaltului Comandament german de a permite revenirea în ţară a marilor unităţi române cu mari pierderi, Marele Stat major a trimis prin curieri ordine verbale tuturor comandanţilor de divizii privind evacuarea în ţară a unor efective importante trecute în situaţii la categoria „bolnavi“.

Toate aceste acţiuni şi multe altele au făcut ca la 1 mai 1943, dintr-un total general de 770.594 militari, pe front să se afle 112.232 ostaşi, iar la 1 octombrie se înregistrau circa 170 mii de oameni. În prima parte a anului 1944, sub diferite pretexte, Marele Stat Major a continuat acţiunea de diminuare a efectivelor angajate în luptă, pretextând că menţinerea în ţară a unor efective numeroase e dată de acţiunile pentru asigurarea apărării teritoriului în cazul unui atac inamic desfăşurat cu trupe aeropurtate.

Ca urmare a acestor măsuri – subliniez fără ştirea „conducătorului statului“ – la 15 iunie 1944, în condiţiile apropiatei ofensive sovietice, în „zona interioară“, adică nu pe front, se aflau aproape 61 la sută din ofiţeri, peste 70 la sută din subofiţeri şi circa 64 la sută din trupe. Sintetizând, putem spune că, la acea dată, peste 592 mii de militari puteau fi folosiţi din primul moment al declanşării Ipotezei „U“, un plan de măsuri pentru contracararea unei agresiuni hortiste asupra României. Bucureştiul ştia că la frontiera vremelnică erau masate importante efective ale armatei maghiare, iar numărul incidentelor de la începutul anului 1943, soldate cu morţi şi răniţi, erau de zece ori mai mari decât în anul 1940.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
689

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Irigaţiile, în condiţii de criză

- Fondurile insuficiente vor duce la falimentarea îmbunătăţirilor funciare şi a irigaţiilor

Criza financiară poate avea urmări dezastruoase asupra Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare (ANIF) şi, implicit, asupra sistemelor de irigaţii, desecări sau a digurilor de protecţie.

„Cu bugetul pe 2010 nu putem face îmbunătăţiri funciare şi irigaţii. Ni s-au alocat numai 138 milioane de lei, faţă de 360 milioane de lei, cât am fi avut nevoie. Trebuie să efectuăm lucrări mari, altele decât irigaţiile – cum ar fi consolidarea şi întreţinerea digurilor sau decolmatări de canale – la care se adaugă costurile cu energia de desecare, precum şi multe alte cheltuieli. Fără bani, efectele sunt dezastruoase" – a declarat Cornel Popa, director general al ANIF, pentru Lumea satului. Ne-a fost dat un exemplu recent de cheltuieli neprevă-zute, cel de la Arad. Aici a fost necesară decolmatarea pentru situaţii de urgenţă, în urma viiturilor, a unui canal care trece printr-un cartier de locuinţe. Dacă nu s-ar fi făcut lucrarea, s-ar fi inundat curţile şi casele oamenilor!

O treime din buget, pentru plăţi restante

Ca şi cum nu ar fi ajuns bugetul de criză, mai trebuie plătiţi acum, în contul anului 2009, bani restanţi la energia electrică utilizată la desecări şi irigaţii, în valoare de 57 milioane de lei. Anul trecut s-a repetat povestea, când restanţele din 2008 s-au ridicat la 47 milioane de lei. Directorul general al ANIF a spus că este un sistem care se perpetuează din cauza lipsei de fonduri. Speranţa este ca, la o viitoare rectificare de buget, ANIF să primească fonduri suplimentare. Altfel nu se mai poate vorbi de îmbunătăţiri funciare.

S-a pierdut şi sprijinul comunitar

O belea nu vine niciodată singură. Fără nicio explicaţie, ANIF a fost tăiată de pe lista întocmită pentru Măsura 125 din PNDR – Îmbunătăţirea şi dezvoltarea infrastructurii legate de dezvoltarea şi adaptarea agriculturii şi silviculturii. În cadrul acesteia, unul dintre obiectivele operaţionale este „Modernizarea şi/sau retehnologizarea sistemelor de irigaţii şi a altor lucrări de îmbunătăţiri funciare (drenaje, lucrări de apărare împotriva inundaţiilor etc.)". Astfel se pierd o mulţime de bani europeni, care sunt vitali pentru reabilitarea sistemelor de irigaţii, vechi de peste 30 de ani!

Interesant este că organizaţiile utilizatorilor de apă (OUAI) pot beneficia de Măsura 125 „Dar şi ele sunt condiţionate de obţinerea unor documente elaborate de ANIF, cum că noi investim şi reabili-tăm o anumită amenajare. Numai că, în acest moment, ANIF derulează puţine astfel de investiţii care să răspundă cerinţelor OUAI de a atrage fonduri europene. Practic, prin excluderea noastră, nici organizaţiile udătorilor nu vor mai beneficia de acei bani" – a afirmat Popa.

În opinia sa, pentru remedierea acestei anomalii Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR) trebuie să facă o nouă intervenţie pe lângă Comisia Europeană şi să obţină aprobare de noi fonduri. Din păcate, banii vor putea veni abia în 2011. Deci s-a pierdut un an, iar lucrările deja începute vor fi îngheţate, pentru că nu sunt bani. La MADR, tot ce am aflat despre această poveste este că listele aferente Măsurii 125 au fost întocmite anul trecut, pe vremea când ministru al Agriculturii era Ilie Sârbu. Atunci, probabil fără ca ministrul să ştie, un membru al comisiei care „împarte pâine“ a tăiat ANIF de pe listă. Din greşeală? Astăzi, nimeni nu mai ştie nimic.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
704
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

irigatiile-in-sudul-moldovei_l1379.html

Irigaţiile, în sudul Moldovei

Sucursala teritorială Moldova de Sud are în administrare unităţile Galaţi Sud, Galaţi Nord, Vrancea, Bacău şi Vaslui. Dacă anul trecut Sucursala Moldova Sud a ANIF a încheiat contracte de livrare a apei pentru o suprafaţă de 40.949 ha, din care s-a irigat doar un sfert, anul acesta au fost încheiate cu utilizatorii de apă contracte pentru o suprafaţă de 51.660 ha. Cele mai multe contracte, reprezentând peste 67% din total, sunt încheiate cu utilizatorii de apă din judeţul Galaţi. Cât este funcţional din sistemul ce deserveşte acest judeţ, cât s-a irigat efectiv şi care sunt proiectele care se desfăşoară în această zonă, aflăm de la domnul Aurel Zamfir, directorul Sucursalei Teritoriale Moldova Sud.

Situaţia la nivelul judeţului Galaţi

Suprafaţa totală amenajată pe sucursala Moldova Sud este de 223.306 ha, din care funcţionale sunt sistemele ce deservesc o suprafaţă de 137.137 ha. Din cele 26 de staţii de bază de la nivelul sucursalei sunt în funcţiune 14, cel mai mic număr fiind înregistrat în Vaslui (1) şi Vrancea (1).

Cea mai mare suprafaţă amenajată pentru irigaţii la nivelul Sucursalei Moldova Sud se regăseşte la nivelul judeţului Galaţi. Aici sunt amenajate pentru irigaţii 139.696 ha cuprinse în cele trei mari sisteme: Câmpia Covurlui – 118.017 mii ha, Tecuci-Nicoreşti – 16.596 ha şi Brateşul de Sus – 5.083 ha. Suprafaţa funcţională este de 112.748, iar în ceea ce priveşte staţiile, din cele 8 de bază 7 sunt în funcţiune, iar din cele 12 de repompare sunt în funcţiune 8.

La nivelul judeţului sunt constituite 48 de OUAI (Organizaţii ale Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii) care au contractat anul acesta doar de 34.818 ha.

De la o vreme se irigă… de la natură

Dacă analizăm situaţia pe ultimii trei ani, cel mai mult, adică 77. 154 ha, s-a irigat în 2009, acesta fiind şi ultimul an în care s-au mai acordat subvenţii pentru irigaţii. „Dar culmea e, ne spune domnul director, că odată cu sistarea sprijinului, ploile au căzut tot mai des.“ Aşa se face, de exemplu, că din cele 10 mii de ha irigate în 2010 cca 90% au fost cultivate cu legume şi deci nevoia de apă în plus este explicabilă. Cât priveşte anul acesta, deocamdată s-au irigat doar 5.149 ha, dintre care 3.524 au reprezentat totalul pe udarea întâi, aşadar doar 10% din suprafaţa contractată. Directorul sucursalei ne asigură că posibilităţi de irigare sunt, dar depinde şi de nevoia agricultorilor dacă suprafeţele contractate vor fi şi irigate în final.

„Dacă plouă, e posibil să nu se irige deloc“, ne spune directorul Aurel Zamfir. Acum, de când s-a instalat seceta, am repornit pentru o perioadă cea mai mare staţie din toată sucursala, SRP1-Vânători, care deserveşte o suprafaţă de 70 mii ha (cultivate cu plante tehnice, cartof şi legume rădăcinoase), dar comanda a fost pentru 300 mii mc de apă. Însă, cum a plouat un pic, au şi sistat cererea“, ne mai spune directorul sucursalei ANIF, adăugând că aici, după 2009, din cauza înălţimii mari de pompare, deci a costurilor ridicate cu energia, comenzile au fost tot mai mici.

De la domnia sa mai aflăm că printre „clienţii“ ANIF-ului se numără multe unităţi mari, dar relaţia furnizor-beneficiar nu e întotdeauna cea mai bună deoarece, chiar şi profilate pe cultura legumelor, şi care fără apă nu pot exista, „uită“ uneori să-şi plătească datoriile la ANIF, motiv pentru care au de suferit şi ceilalţi membri ai organizaţiilor, care plătesc la timp. „Culmea e că unii dintre ei plătesc cât plătesc, apoi se cramponează la sume mici“, mai spune domnul director.

Un plan de reabilitare creditat de Banca Mondială

În luna iunie a acestui an, ANIF a finalizat un proiect cu privire la reabilitarea subsistemelor din Amenajarea Hidrotehnică Complexă Câmpia Covurluiului, realizat printr-un acord cu Banca Mondială, semnat în 2004. În proiect au fost cuprinse trei staţii de pompare: cea de la Lieşti, care deserveşte 5.184 ha, de la Vameşi – 6.910 ha şi SPA Prut de la Şiviţa, care în total deserveşte 5.579 ha. În total sunt 17.673 ha amenajate pentru irigaţii, din care anul acesta au fost contractate cca 60%.

„Este vorba despre un proiect în valoare de un milion de euro care a fost alocat de Banca Mondială prin Ministerul de Finanţe şi mai departe prin cel al Agriculturii, banii urmând să fie returnaţi cu o dobândă mică, de cca 1%, şi într-o perioadă lungă de timp. Aşadar, este o creditare, dar în condiţii mai avantajoase“, ne spune domnul inginer Zamfir. Proiectul a constat în înlocuirea pompelor şi a tablourilor electrice la Lieşti şi la Vameşi, iar la Prut în reparaţia şi modernizarea pompelor existente, precum şi în refacerea canalului de aducţiune pe 10 mii de m, refacerea taluzelor.

Reabilitarea efectivă a durat 9 luni.

„Pornirea staţiilor se face prin calculator, totul fiind automatizat acum. Noile pompe achiziţionate din Germania sunt de ultimă generaţie, iar odată cu introducerea lor a crescut randamentul de la 55% la 80% pe pompă, ceea ce a însemnat o reducere a costurilor cu 25%. Dar dacă se va realiza şi impermeabilizarea canalelor acolo unde a mai rămas de făcut această lucrare, adică la Lieşti şi la Vameşi, atunci reducerea va creşte la 40%“, mai adaugă el, precizând că o cifră exactă a reducerii costurilor nu poate fi avansată deoarece ele sunt în probe şi, în plus, din cauză că a plouat, nu prea au fost puse în funcţiune.

Noi investiţii, în stand-by

Tot în planul de reabilitare realizat împreună cu Banca Mondială a fost inclus şi un proiect ce constă în reconstrucţia staţiei de pompare de la Barboşi, din sistemul Şendreni, care a fost complet distrusă de inundaţiile din 2010. Aceasta deserveşte o importantă zonă legumicolă a judeţului Galaţi, întinsă pe o suprafaţă de 3.000 ha. Finanţarea este aprobată, la fel şi proiectul, acum se mai aşteaptă banii.

În aşteptare se află şi un alt proiect întocmit şi depus în 2010 la cererea producătorilor de legume din Matca, Tecuci, Movileni şi Cudalbi.

Este vorba despre un obiectiv de investiţii ce priveşte amenajarea pentru irigaţii a unei suprafeţe de 28.049 ha. Din acest total, 16 mii de hectare sunt amenajate, dar ele trebuie suplimentate, iar împreună cele două infrastructuri trebuie să intre pe o nouă variantă de alimentare, întrucât cea actuală, care are ca sursă Dunărea, implică pierderi mari, la fel şi costuri cu energia electrică.

Soluţia propusă de cei de la ANIF prevede o nouă variantă de alimentare din râul Siret sau din acumularea de la Movileni printr-o staţie de alimentare cu două trepte de pompare. Aplicarea acestei soluţii ar avea ca efect reducerea consumului de energie, a pierderilor de apă şi, în final, un tarif de livrare mai mic, cuprins între 155-312 lei/mie mc. Proiectul a fost avizat şi de un an se aşteaptă stabilirea indicatorilor tehnicoeconomici pentru ca el să poată fi demarat.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
781

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

irigatiile-lung-prilej-de-vorbe-si-de-ip...

Irigaţiile, lung prilej de vorbe şi de ipoteze > REVISTA LUMEA SATULUI

Irigaţiile, lung prilej de vorbe şi de ipoteze

• Dialog cu ing. Gheorghe Chiru, directorul sucursalei teritoriale Argeş – Buzău a ANIF

– Dle director, până la urmă seceta a revenit şi a pus stăpânire pe câmpuri şi grădini. În mod normal toată lumea – de la Guvern, Ministerul Agriculturii şi Administraţia Naţională de Îmbunătăţiri Funciare – ar trebui să se agite. Cu programe şi proiecte, cu extinderea irigaţiilor. La dvs. în zonă ce se întâmplă acum?

– Avem multă treabă pe şantierele celor patru unităţi de exploatare ale sucursalei: Argeş, Buzău, Dâmboviţa şi Prahova. Au fost pregătite sistemele de irigaţii, iar în unele zone se efectuează udările.

– Pe ce suprafaţă aplicaţi irigaţii în acest an?

– Teoretic, pe 120.000 ha. Practic însă nu vom realiza mai mult ca în anul trecut. Adică cel mult 10% din această suprafaţă. Se poate mai mult, desigur, dar lipsesc contractele din partea agricultorilor.

– Să luăm, în acest caz, situaţia din Prahova...

– Aici lucrurile nu stau deloc bine. Situaţia suplimentării suprafeţelor posibil de irigat arată că am putea uda 4.676 ha, cea mai mare parte în sistem gravitaţional. Cu toate acestea, nu au fost încheiate contracte decât pentru 10,5 ha. Neplăcut este faptul că, deocamdată, nu poate fi onorată o eventuală cerere de apă fiindcă Apele Române lucrează încă la Barajul Nedelea, sursă de asigurare pentru Canalul Leaot, din care pot fi irigate 1.496 ha. În alte zone ale judeţului nu avem nicio cerere. O cauză ar fi şi lipsa asociaţiilor de udători.

De ce nu vor ţăranii să-şi facă asociaţii de udători?

– Este foarte greu de spus, arată interlocutorul. Noi am iniţiat şi continuăm să facem şi acum întâlniri cu ţăranii din zonele cu amenajări de irigaţii. La-am explicat că prin sistemul asociaţiilor de udători statul subvenţionează aproape 80% din cheltuielile cu irigaţiile, iar cei care nu sunt în asociaţii de udători suportă toate cheltuielile. Desigur, aceste asociaţii se fac pe perimetre mari, de până la 800-1.000 ha. Acestea au nevoie de dotări cu utilaje specifice şi oamenii nu prea au bani. Am încercat să le venim în ajutor şi să acceptăm organizarea unor asemenea asociaţii şi pe suprafeţe mai mici: de 400-500 ha. Am reuşit câteva ceva, dar nu suntem mulţumiţi. Nu dezarmăm, încă.

– Şi totuşi, care-i situaţia, la zi, cu asociaţiile de udători?

– Avem patru asociaţii în Argeş, alte patru în Buzău, una în Dâmboviţa şi niciuna în Prahova. Pot spune că cele din Argeş lucrează bine şi s-au organizat într-o federaţie de profil. De aceea, le-am predat patrimoniul şi avem asigurări că în Argeş vom putea conta pe mari suprafeţe irigate. O situaţie bună este şi la Buzău.

Ne îmbătăm cu apă rece, în loc să o dăm pe câmpiile pârjolite?

– Nu este chiar aşa, dar problemele persistă. Nu am primit încă toate fondurile anunţate. Nici în teren, oamenii nu conştienti-zează gravitatea situaţiei.

– Exemplificaţi...
– Aici situaţia este delicată. În aval de Acumularea de la Văcăreşti există două canale de aducţiune a apei, dar nu avem încă contracte. Chiar dacă apa continuă să curgă pe canale, pe lângă curţile oamenilor...

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
708

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

irigatiile-se-fac-vara-si-se-dezbat-iarn...

Irigaţiile se fac vara şi se dezbat iarna

Reprezentanţi ai Consiliului Judeţean Brăila, ANIF RA Sucursala Teritorială Argeş-Ialomiţa-Siret, Băncii Mondiale, precum şi specialişti ori reprezentanţi ai utilizatorilor de apă s-au reunit recent la Brăila pentru a dezbate spinoasa problemă a sistemului de irigaţii din zonă.

Casa Tineretului din Brăila a găzduit recent manifestarea cu tema „Irigaţiile, o prioritate în anul 2009“. Desfăşurat în organizarea Consiliului Judeţean Brăila şi a ANIF RA – Sucursala Teritorială Argeş–Ialomiţa–Siret, evenimentul a stârnit un interes aparte atât în rândul utlizatorilor de apă, cât şi al reprezentanţilor autorităţilor locale din mediul rural.

După discursul inaugural al moderatorului întâlnirii, preşedintele Consiliului Judeţean Gheorghe Bunea Stancu, a urmat expunerea realizată de directorul ANIF RA. Sucursala Teritorială Argeş-Ialomiţa-Siret, Dan Ionel. Vorbind în alocuţiunea sa despre stadiul pregătirii amenajărilor, a infrastructurii şi reţelei interioare, directorul Dan Ionel a reamintit interlocutorilor săi că „subvenţie de la stat nu primesc decât cei care sunt membrii ai organizaţiilor utilizatorilor de apă“.

Printre problemele enunţate cu acest prilej de domnia sa se numără: rezolvarea penalităţilor la energie electrică care derivă din întârzierea plăţii subvenţiei, problemă care încarcă facturile; stabilirea cuantumului subvenţiei pentru activitatea de irigaţii în anul 2009; intervenţie la nivel superior la Electrica pentru anularea orelor de vârf al prognozei energetice la activitatea de irigaţii; o mai strânsă legătură între Direcţia pentru Agricultură şi Direcţia de Finanţe privind avizarea documentaţiei; o analiză la nivelul MAPDR de acordare a subvenţiei şi pentru echipamente de irigat.

La rândul său, editorul general al revistei Lumea Satului, ing. Ion Banu, a ţinut să sublinieze câteva aspecte importante vizând tematica abordată în cadrul întâlnirii: „Aş puncta câteva lucruri: în primul rând, irigaţiile trebuie să se facă pe suprafeţe mari, pentru a avea eficienţă, iar soluţia ar fi asocierea, iar în al doilea rând intervenţia în problema perdelelor de protecţie“.

Bani puţini, legislaţie deficitară

Partea a doua a manifestării de la Brăila a fost rezervată discuţiilor, care au antrenat un număr semnificativ de agricultori, cei mai mulţi ridicând problema „amenajărilor fără stăpân“. Tot din asistenţă a venit şi „soluţia“ pentru rezolvarea acestei probleme, şi anume pactul cu agricultura.

Alte soluţii şi puncte de vedere au mai fost exprimate de:

Cornel Tuşa, reprezentant al Băncii Mondiale:

„În această zonă, irigaţiile sunt foarte necesare. Soluţia este reabilitarea amenajărilor. Noi suntem în faza de a finaliza proiectele tehnice pentru terasa Viziru şi terasa Brăilei. Au fost propuse mai multe variante pentru a se interveni în elementele critice ale sistemului.

Pentru primele două staţii de pompare din terasa Viziru vor începe lucrările în luna martie, iar pentru celelalte lucrări se va demara licitaţia abia în toamnă. Principala constrângere este lipsa fondurilor, atât în infrastructura publică, cât şi în cea a organizaţiilor“.

Prof. Gh. Marin: „Problema extinderii şi aprofundării irigaţiilor în România este de o necesitate acută. Un factor pozitiv este că în Brăila există teritoriu amenajat pentru irigaţii şi specialişti buni. Irigaţiile trebuie să se facă în continuare.

Se poate vorbi aici, pe de o parte, de dezavantaje: caracterul secetos al zonei, drenajul puternic şi evapotranspiraţia imensă, dar şi de avantaje: oamenii competenţi care ne dau certitudinea că se pot rezolva o serie de probleme şi aspecte. Şi totuşi există o problemă: nu se formează o structură care să asigure cadre care să fie competente“.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
949

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Irigaţiile şi desecările în inima Bărăganului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulIrigaţiile şi desecările în inima Bărăganului

Amplasarea teritorială

Puterea instalată pe toată sucursala teritorială echivalează cu 35% din puterea termocentralei de la Turceni sau Rovinari şi 59% din puterea termocentralei de la Deva, iar debitul pompat de staţiile de pompare este de 2.068 mc/s, echivalentul a 53% din debitul multianual al Dunării din luna septembrie. Sucursala Teritorială Argeş Ialomiţa Siret, prin cele cinci unităţi de administrare, înregistrează în medie venituri anuale de peste 70 milioane de lei, din care 23 de milioane sunt subvenţii de la stat.

Udările, în date şi cifre

Într-un an cu regim hidric deficitar, în zona de activitate a celei mai mari unităţi hidroameliorative din România udările totale însumează 392.000 ha, din care udarea întâi, care în mod normal reprezintă suprafaţa efectiv irigată, s-a făcut doar pe 178.000 ha. Pentru irigarea acestor suprafeţe a fost vehiculat un volum de apă de 284.368 mii mc, din care la beneficiari 180.570 mii mc (62%). Pe judeţe, situaţia aplicării udărilor se prezintă astfel:

Porumbul, în topul udărilor

În 2010, măcar dacă ar fi ca în 2009

În cadrul Sucursalei Argeş Ialomiţa Siret, au fost înfiinţate 159 de Organizaţii ale Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii, reprezentând 56 % din suprafaţa total amenajată prin lucrări de irigaţii şi 54% din numărul total al staţiilor de irigaţii. Suprafaţa contractată pentru irigaţii în anul 2010 este de 197.747,4 ha, adică aproape la fel ca în 2009. Repartizarea pe judeţe este următoarea: În judeţul Buzău nu s-a contractat niciun hectar, ceea ce înseamnă că aici sistemele de irigaţii au fost dezafectate în totalitate.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
721

Comentarii

1. angheluta liviu -- (19-February-2010)Sistemele de irigatii din romania sunt foarte vechi si nu dau randament ,au un cost de functionare foarte mare,in multe judete ele nici nu mai exista.Satul roman va trebui sa investeasca peste 21 de miliarde de euro,dar cum bani nu sunt acest lucru nu se va intampla niciodata.clima din tara noasta sa schimbatavem productii cu 50%mai mici fata de anii 60-70.cel mai bine ar fi sa importam grau porumb si legume din uniunea europeana,costurile pentru productie in tara noastra sunt prea mari.eu

tocmai mi-am deschis o firma si aduc mere si cartofi din polonia,afacerea merge foarte bine.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

isfrada-zece-ani-de-formare-profesionala...

ISFRADA, zece ani de formare profesională în agrobusiness > REVISTA LUMEA SATULUI

ISFRADA, zece ani de formare profesională în agrobusiness

În 2001, două instituţii de învăţământ agricol de renume – una din Franţa, cealaltă din România – şi-au dat mâna pentru a veni cu o soluţie la problema ridicată de lipsa cadrelor tinere, pregătite să pună în practică o politică agricolă al cărei principal obiectiv este acela de a respecta normele de securitate agroalimentară şi de mediu. Este vorba de Institutul Superior de Agricultură (ISA) din Lille şi Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară din Iaşi, care împreună au creat în urmă cu zece ani Institutul Superior Franco-Român Agroalimentar şi de Dezvoltare Rurală. Pe scurt, ISFRADA.

Recent, ISFRADA a sărbătorit cei 10 ani de la înfiinţare în prezenţa absolvenţilor, dar şi a angajatorilor acestora. Cu această ocazie am aflat că, până în prezent, ISFRADA a recru-tat şi format 144 de cadre, dintre care 97 pentru întreprinderile agricole din numeroase ţări din Europa şi restul de specialişti pentru agenţiile naţionale de consultanţă. Printre companiile partenere din ţara noastră care au angajat absolvenţi ai ISFRADA se numără Limagrain, Syngenta, Roullier, Caussade, Danone, Dorna, Vel Pitar, precum şi câteva importante lanţuri de hipermarketuri.

Un angajament reciproc

Programul derulat de ISFRADA se adresează atât întreprinderilor din agrobusiness, situate în Europa de Est, Orientală şi Centrală, care vor să recruteze şi să-şi formeze viitorii manageri, dar şi specialiştilor din cadrul agenţiilor naţionale de consultanţă din România Bulgaria şi Republica Moldova.

Dacă în primul caz întreprinderea este cea care finanţează această specializare, fapt ce are ca scop formarea dar şi fidelizarea angajatului până la urmă, în cel de-al doilea caz programul este cofinanţat de către ISA şi Ministerul de Externe din Franţa. Obiectivele sunt aşadar formarea de cadre locale performante pentru companiile care activează în domeniul agroalimentar, dar şi de consilieri agricoli pentru structurile aflate în subordinea Ministerului Agriculturii.

Recrutarea şi pregătirea specialiştilor

În urma procesului de selecţie, recrutare şi preangajare companiile au posibilitatea de a alege unul dintre cele trei programe pentru a-şi specializa angajaţii: dezvoltare rurală, agrobusiness şi producţie industrială agroalimentară. Specialiştii ISFRADA se deplasează în fiecare ţară pentru a realiza o selecţie a candidaţilor care trebuie să aibă minimum cinci ani de studii universitare de profil agricol şi să fie vorbitori de limbă franceză. Candidaţii aleşi vor fi propuşi întreprinderii în funcţie de profilul de post solicitat de aceasta. Urmează ciclul de formare care este evaluat permanent de către întreprindere. Acesta se desfăşoară pe o durată de 12 luni şi este alcătuit din trei module: primul se desfăşoară la Universitatea din Iaşi, al doilea la cea din Lille, iar cel de-al treilea, şi cel mai important, este stagiul de practică de şase luni care se poate desfăşura în cadrul companiei angajatoare, fie în ţară, fie în Franţa. Noile cadre formate acumulează pe parcursul anului de studiu noţiunile necesare înţelegerii mecanismelor economice ale întreprinderilor ce funcţionează într-o economie de piaţă, contribuind astfel la dezvoltarea lor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
843
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Istoria de lângă... istorie

Analizând noul context geostrategic şi situaţia României după masivele răşluiri teritoriale, generalul Ion Antonescu, şi nu numai el, era convins că refacerea integrităţii teritoriale a ţării nu se putea realiza fără sprijin german. Prin urmare, împotriva tuturor nemulţumirilor apărute la diferite niveluri ale societăţii româneşti, acesta a provocat, fără reţinere, o politică de apropiere faţă de Germania. Anticipând viitorul război, înainte chiar ca Hitler să-l informeze despre aceasta, Ion Antonescu a declarat că „va fi gata să lupte cu arma în mână împreună cu puterile Axei". Preţul acestei alianţe însemna într-un fel înfeudarea economică a României. Reichul avea nevoie de produse agricole pentru îndestularea populaţiei sale, dar mai ales de petrol.

Petrol contra armament

Prin încheierea Tratatului pentru promovarea relaţiilor economice dintre Regatul României şi Reich, de fapt România acceptă un protectorat economic german. În mai 1940, ministrul german Helmuth Wohltat semnează la Bucureşti Öl-pakt (Pactul petrolului), prin care România îşi asuma obligaţia de a livra Germaniei tot petrolul său disponibil în schimbul furnizării de armament. La 4 decembrie, acelaşi an, o delegaţie economică română a semnat la Berlin un „plan decenal" prin care România se obliga să colaboreze cu Germania în sectoarele: agricol, forestier, industrial, feroviar, monetar etc., să accepte controlul specialiştilor germani şi să exporte produsele ei în Germania, la preţuri speciale, independent de preţurile mondiale şi de crizele economice. Statul român devenea astfel parte integrantă din noua ordine economică hitleristă.

Reacţiile dure ale oamenilor politici

Prezenţa trupelor Wehrmachtului pe teritoriul României, ca şi amestecul lor direct în instruirea şi dotarea armatei române – la 26 mai 1941, Marele Stat Major a ordonat Armatei 3 ca diviziile 6, 7 şi 8 Infanterie şi Brigada 1 mixtă munte menite să facă instrucţie în comun cu diviziile 7 şi 239 germane – a provocat reacţia vehementă a oamenilor politici. Iuliu Maniu arată că se „produce ocuparea ţării nu numai de actuala oştire de instructori, dar şi de altele care vor veni făţiş cu titlul de ocupanţi. La rândul său, Dinu Brătianu, într-un mesaj adresat preşedintelui Consiliului de Miniştri, la 20 mai 1941, sublinia că „suntem sub ocupaţie germană. Nu văd cum se poate clarifica situaţia noastră în aceste timpuri când, în loc de trupe de instrucţie, avem în ţară o armată de ocupaţie care controlează şi ultimul sat din ţară, care rechiziţionează locuinţe particulare, căreia i s-a cedat cele mai importante cazărmi şi spitale, care are depozite de armament, muniţie şi de alimente în oraşele noastre, care are consilieri tehnici în ministere, care are în mână aproape toate instituţiile mari bancare şi prin alte fapte ce ar putea fi prea lungi ca să le mai înşir". Înfeudarea României devenise un fapt împlinit.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
686

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Istoria de lângă... istorie - Arbitrajul celor puternici

Resentimentele guvernanţilor unguri faţă de România au fost, sistematic, inoculate în opinia publică a ţării vecine, astfel încât ele au cuprins categorii social-politice tot mai largi. În aşteptarea zilei când steagul maghiar cu emblema Sfântului Ştefan va fâlfâi din nou peste Ardeal, Armata maghiară face pregătiri intense. La graniţa cu România au fost concentrate două armate cu un efectiv de 309.032 militari şi toată tehnica şi mijloacele de luptă pentru caz de război.

Pentru a forţa mâna României, Hitler a ordonat să fie pregătită o „forţă de şoc în Răsărit" însumând 15 divizii de infanterie, 6 divizii blindate şi 3 divizii motorizate. În sudul Guvernământului general al Poloniei, alte două divizii de tancuri aşteptau semnalul pentru a înainta rapid în România, iar pentru 1 septembrie 1940 era prevăzută deplasarea unor trupe de desant pentru ocuparea rapidă a zonei petroliere. La rândul lor, sovieticii, sub pretextul că la Prut s-au petrecut incidente de frontieră care ar putea să aibă „consecinţe grave", au masat aici importante trupe.

Tratative eşuate

Iată, aşadar, circumstanţele în care, la 16 august, au început la Turnu-Severin tratativele româno-maghiare. Delegaţia română era prezidată de Valer Pop, iar cea maghiară de Andras Hory. Conflictul dintre cele două delegaţii s-a declanşat chiar de la început, când ungurii au susţinut, cum spune C. Kiriţescu, principiul teritorial, iar românii pe cel etnic. Conform hărţii prezentate, ungurii urmau să ocupe două treimi din suprafaţa Transilvaniei cu o populaţie de peste 2,4 milioane de etnici români. Delegaţia română a respins extravagantele pretenţii ale ungurilor, iar discuţiile au continuat în mod steril în jurul celor două teze până pe 24 august, când delegaţia ungară a rupt tratativele, invocând faptul că nu s-a putut găsi un teren comun pentru ale continua.

Decizia lui Hitler

Drept urmare, Hitler preia în mod direct reglementarea pretenţiilor teritoriale ale Ungariei faţă de ţara noastră, căutând să dea o soluţie pentru a deschide, fără luptă, accesul trupelor germane spre Budapesta şi Bucureşti, creând totodată posibilitatea celor două ţări să servească deopotrivă interesele Germaniei. Dictatorul german recunoştea însă netemeinicia cererilor părţii ungare, mărturisindu-i contelui Ciano, la 28 august 1940: „Soluţionarea problemei este deosebit de complicată din cauza faptului că unei revendicări teritoriale care se bucură de extrem de multă popularitate în rândul naţiunii ungare i se opune o revendicare etnografică, cu siguranţă incontestabilă". Cu toate acestea, Hitler era hotărât să acţioneze pentru realizarea pretenţiilor maghiare.

Noua frontieră ungaro-română a fost fixată de Hitler pe 27 august. S-a avut în vedere, în primul rând, ca Germania să pună stăpânire, prin intermediul ungurilor, pe crestele Carpaţilor Răsăriteni, o poziţie strategică extrem de importantă. Totodată, noua frontieră pătrundea ca un pumnal în inima României, oprindu-se în apropierea Braşovului. De aici şi până la Valea Prahovei, unde se găsea petrolul, atât de necesar economiei de război germane, nu mai erau decât câteva zeci de kilometri. Atitudinea fermă a României în timpul negocierilor de la Turnu-Severin a produs iritare la Berlin, drept care, în seara zilei de 27 august, guvernul român a primit „invitaţia“ de a-şi trimite la Viena reprezentanţii; aceeaşi invitaţie a fost adresată şi Ungariei. Pe 29 august, la Palatul Belvedere, cele două dele-gaţii, cu M. Manoilescu şi Valer Pop din partea României, Teleki şi Csaky din partea Ungariei, s-au întâlnit cu miniştrii de externe ai Axei, Ribbentrop şi Ciano, care îşi asumaseră „arbitrarea“ aşa-numitului conflict româno-maghiar. În urma şantajului exercitat de trimişii Axei, guvernul român trebuia să dea un răspuns - care nu putea fi decât favorabil arbitrajului – până la ora 3,30 în noaptea de 29 spre 30 august.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
617

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

istoria-de-langa-istorie-cerc-de-foc-in-...

Istoria de lângă... istorie - Cerc de foc în jurul României > REVISTA LUMEA SATULUI

Istoria de lângă... istorie - Cerc de foc în jurul României

După înăbuşirea rebeliunii legionare, starea de spirit a populaţiei se ameliora prin intrarea în firesc a vieţii sociale. Mâna autoritară a generalului Antonescu, în anarhia creată după mutilarea ţării, a fost benefică. Economia ţării se echilibrase, măcar parţial, deşi eforturile disperate pentru înzestrarea armatei – acum, în ceasul al 12-lea – apăsau greu. Chiar dacă nu erau argumente suficiente pentru o notă optimistă, se simţea nevoia unei echilibrări psihice. Populaţia nu putea uita că, prin amputările teritoriale din 1940, peste 3,5 milioane de concetăţeni au fost despărţiţi prin silnicie de matca lor şi „readuşi sub dominaţii străine de unde fuseseră salvaţi prin Marea Unire“.

Tot aşa cum nu putea uita eroismul unor soldaţi români care s-au împotrivit cu arma în timpul tragediei din vara anului 1940, între aceştia maiorul erou Carp Valeriu, comandantul Batalionului 3 din Regimentul 16 Infanterie, care, în retragerea din nordul Bucovinei, la strigătul unui soldat „se vede Putna!“, a dat un ordin unic: „Din ordinul meu şi pe a mea răspundere deschideţi focul”. Organizaţi în poziţii de apărare, soldaţii au salvat astfel mormântul Măriei Sale Ştefan cel Mare de la ruşinea de a fi pângărit de soldaţi „roşii“. Maiorul Carp Valeriu a murit eroic pe câmpul de luptă lângă Paşcani, în aprilie 1944, dar fapta lui nu a fost uitată chiar dacă, din păcate, numele său nu este pomenit în manualele „alternative“ de istorie.

România şi „Planul Margareta II“

Înfrângerea Iugoslaviei, invadarea Albaniei şi ocuparea Greciei de către germani au avut un puternic ecou în politica ţării noastre. România este ispitită cu perspectiva unei împărţiri a Iugoslaviei prin care noi am fi primit zona vestică a Banatului iugoslav. Dinu Brătianu şi Iuliu Maniu l-au sfătuit pe Antonescu să nu întreprindă marea greşeală de a participa la ocuparea Iugoslaviei în cadrul „Planului Margareta II“ alături de ungurii care s-au grăbit, sub pretextul „eliberării ţinuturilor cu populaţie maghiară dezlipite de ţara-mamă prin Tratatul de la Trianon”.

De altfel, o astfel de complicitate cu ungurii nu era posibilă, cu atât mai mult cu cât „Conducătorul” mărturisea în public despre existenţa unui conflict între ţara noastră şi Ungaria. Cu prilejul ceremoniei de comemorare a soldaţilor care s-au jertfit în timpul înăbuşirii rebeliunii legionare, Antonescu a ţinut o cuvântare în care a declarat: „Nu vom accepta niciodată situaţia pe care am găsit-o. Nu va fi linişte în acest colţ al Europei cât timp nu se va face dreptate poporului românesc.“

Inamicul dinăuntru

Influenţa tot mai puternică asupra conducerii statului român şi îndrumarea lui în coordonare cu cea a Reichului se manifestă şi prin recrutarea de partizani şi colaboratori în ţară. Între aceştia, minoritatea germană din România, organizată sub forma unui Grup Etnic German, cu puteri de stat în stat, care îşi primea directivele direct de la Berlin. Grupul etnic condus de Andreas Schmidt era afiliat puternicei AO (Auslands Organization), o vastă organizaţie de spionaj, cu ramificaţii în toate ţările cu minorităţi germane. Prin acţiunea Grupului Etnic German, în timpul războiului, peste 60 de mii de tineri germani au fost recrutaţi şi încorporaţi în armata Reichului, considerat adevărata lor patrie. Mai mult, subliniază Constantin Kiriţescu, se bănuiau chiar intenţii ostile la adresa României „ca de pildă atacarea din spate a armatelor române, în cazul în care acestea ar întoarce armele împotriva Germaniei”. Dovadă, depozitele clandestine de arme şi muniţii ale acestei organizaţii descoperite, între altele, şi la Biserica Neagră.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
895

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Istoria de lângă... istorie - Ultimul Paşte în timp de pace > REVISTA LUMEA SATULUI

Istoria de lângă... istorie - Ultimul Paşte în timp de pace

Începutul anului 1940 şi lunile care urmează au amplificat temerile populaţiei privind soarta României neimplicată încă în războiul european. În rândul românilor domneşte neîncrederea în posibilitatea apărării noastre în faţa unei agresiuni, deşi regele Carol al II-lea asigură ţara că „suntem apăraţi de un zid de oţel şi beton“.

În presa românească, dar şi în afară se vorbeşte tot mai insistent de Basarabia şi fiecare din cuvântările sau articolele cu acest subiect se înfinge în inimile românilor.

O sugestie stranie

Întreţinând această stare de lucruri, Kokulov, însărcinatul cu afaceri al URSS la Bucureşti, a declarat ironic: „Rusia nu se gândeşte deloc la Basarabia, dar dacă dumneavoastră vorbiţi mereu de ea, începeţi să ne sugestionaţi să ne ocupăm de această provincie“, ceea ce s-a şi întâmplat.

La 29 martie, Molotov, comisarul pentru afaceri externe, a vorbit în cadrul unui discurs rostit în faţa Sovietului Suprem şi despre Basarabia, anunţând intenţia Rusiei de a o reîncorpora „pe căi pacifiste“ la Uniunea Sovietică. Mai mult, pentru a marca poziţia ostilă pe care o luase faţă de ţara noastră, Guvernul rus refuză să-şi trimită un reprezentant la Bucureşti şi nu primeşte pe ministrul român la Moscova.

„Din pământul ţării noastre, nicio brazdă!“

Acesta era jurământul tinerilor ofiţeri care realizau că războiul este iminent. Alături de ofiţerii absol-venţi, la unităţi, „în zonă“, cum se spunea atunci, pleacă şi tinerii T.R., avansaţi la gradul de sublocotenent.

În ţară, plecând de la experienţa trecutului război, scenariul se desfăşoară după acelaşi tipic: inter-venţie, înfrângere, invazie, ocupaţie. În vederea acestei eventualităţi se fac aprovizionări masive. Apare specula şi, odată cu aceasta, o lege a preţurilor maximale la unele articole de primă necesitate: făină de grâu şi porumb, zahăr, carne etc.

„Contravenienţii la dispoziţiile de mai sus, se spune în actul normativ, sunt pasibili de amendă, închisoare şi confiscarea mărfii“, prevedere ce nu i-a impresionat pe negustorii care fac afaceri grase.

Printr-o altă lege, producătorii şi comercianţii sunt obligaţi să declare cantităţile de grâu. Pentru a mări bugetul ţării este emisă o Lege a contribuţiei pentru apărarea naţională, de doi la sută, pentru orice cumpărătură ce depăşeşte 50 de lei şi chiar o mărire a preţurilor, iar Primăria Iaşi măreşte tarifele pentru... ornarea mormintelor.

Semn rău

Pentru ca tabloul să fie complet, cu câteva zile înainte de Paşti ţara este acoperită de nămeţi care, topindu-se, au provocat inundaţii. Numai în Iaşi apele au distrus zeci de case şi peste 400 de oameni au fost adăpostiţi în hoteluri şi şcoli.

Aşadar Paştele, care a căzut pe 18 aprilie, n-a adus împăcarea şi bucuria cu care în fiecare an românii serbau

Învierea Mântuitorului, cu atât mai mult cu cât nici vorbele celor din fruntea Bisericii nu erau liniştitoare: „Să vă sprijiniţi în nevoi şi necazuri, se spune în Pastorala de Paşte a patriarhului Nicodim, neuitând marile porunci ale ceasului de faţă de a forma un singur suflet, o singură viaţă şi o singură simţire.“

În scop propagandistic, ziarele publică şi scrisori ale celor aflaţi la fruntarii. Iată ce scrie un ofiţer: „Când scriu aceste rânduri sunt undeva «în zonă» înconjurat de ostaşi din toate colţurile ţării.

De aceea, voi cei care sunteţi în mijlocul familiei, care vă puteţi închina în faţa altarelor şi ciocni veseli ouăle roşii, opriţi-vă câteva clipe şi îndreptaţi-vă gândurile cele mai alese spre cei care păzesc adevărul realităţilor româneşti – hotarele.“

Până la începutul tragediei, care avea să rupă din trupul ţării Basara-bia şi Nordul Bucovinei, Ardealul de Nord şi Cadrilaterul, mai erau doar două luni!

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
522
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

istoria-de-langa-istorie-vremea-abuzuril...

Istoria de lângă... istorie vremea abuzurilor şi a crimei

Datele istorice arată că divergenţele se adânceau zi de zi între cele două componente ale Guvernului Antonescu. Conducătorul statului dă comunicate prin care se face apel la lupta împotriva dezordinii şi anarhiei, legionarii, pe de altă parte, continuă fărădelegile, stârnind indignarea populaţiei şi aşa greu încercate de evenimentele care s-au petrecut pe parcursul anului 1940.

Naţionalizarea legionară

Actele vremii consemnează abuzurile comise de purtătorii cămăşilor verzi, maltratări, sechestrări de persoane, violări de domiciliu, devastări, dar şi proprietăţi şi imobile achiziţionate cu forţa de către legionari. Numai în Timişoara au fost achiziţionate şase întreprinderi cu valoare de peste 110 milioane lei, pentru care s-au plătit opt milioane, sau o fabrică de postav din Lugoj care costa la cursul zilei peste 45 milioane de lei şi care a fost luată fără niciun ban.

Percheziţiile ilegale erau un fapt obişnuit. Voicu Niţescu, fost ministru, se plânge generalului Antonescu de „percheziţia neomenească“ ce i s-a făcut de către patru persoane înarmate cu pistoale „care au intrat în casă unde se găseau în acest moment numai copiii mei minori, orfani de mamă. Nu sunt «mason», nu aparţin nici unei organizaţii cu caracter antinaţional. De ce atunci această pornire împotriva mea?“ Într-un raport judiciar de la Tribunalul Constanţa este relatată legarea la „stâlpul infamiei“ – o altă inovaţie legionară – a unui cetăţean, Alex Spieghel, care a murit din cauza frigului – a stat o zi în zăpadă numai în ciorapi – şi a torturilor îndurate.

Ziua „răzbunării“

Dar spiritul de răzbunare al legionarilor atinge paroxismul în ziua în care au fost deshumate cadavrele lui Corneliu Codreanu şi ale altor legionari, asasinaţi din ordinul lui Carol al II-lea. În noaptea de 26 spre 27 noiembrie 1940, gărzi ale poliţiei legionare au masacrat cu focuri de pistol 65 de persoane deţinute la penitenciarul de la Jilava, printre care fostul prim-ministru, generalul Argeşanu, ministrul Victor Iamandi, Gavrilă Marinescu şi numeroşi foşti comandanţi de jandarmi, directori şi inspectori de poliţie etc. Aceleaşi crime s-au petrecut şi în arestul Prefecturii Poliţiei Capitalei. A doua zi, românii au aflat cu indignare şi despre asasinarea marelui savant Nicolae Iorga (foto) şi a lui Virgil Madgearu, fost ministru de finanţe şi secretar general al Partidului Naţional-Ţărănesc.

Crimele din noiembrie 1940 şi, în primul rând, asasinarea lui Nicolae Iorga au zguduit din temelie edificiul politic legionar. Traian Boeru, autorul asasinatului, a scăpat refugiindu-se în Germania, unde a murit în 1985, nu înainte de a acorda un interviu istoricului american N.M. Naagy-Talavera, justificându-şi crima sub pretextul că-l lichidase pe Iorga omul politic, iar nu pe savant, ceea i se păruse inevitabil în cadrul „revoluţiei legionare“. În nota informativă asupra asasinatelor de la închisoarea Jilava, emisă de ministrul justiţiei, au fost puşi sub urmărire penală 16 făptuitori, printre care Pavel Grimalschi, Popescu Ilarion, Orăşeanu Constantin ş.a. Dumitru

Groza, unul dintre aceştia, comandant al Corpului Muncitoresc Legionar, fugit în Germania şi revenit în ţară după război, a fost arestat şi întemniţat, eliberat în 1964 şi a trăit până în urmă cu câţiva ani.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
841

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Istoria de lângă… istorie

Pe drumuri de bejenie

Minţiţi de propaganda oficială - în luna mai 1940 Carol al II-lea declara emfatic la Chişinău: „Am încins ţara cu un stăvilar de foc, fier, beton“ -, basarabenii s-au încrezut în vorbele fără temei ale monarhului. Mai mult, din cauza „stăvilarului“ nu s-a pus la punct un plan de retragere. „Ca să nu se creeze panică“, prim-ministrul Gh. Tătărăscu nu a aprobat cererea Armatei a IV-a, din 12 iunie, de a evacua familiile ofiţerilor, funcţionarilor, clerului, averile de stat, materialele din stocuri, ca şi depozitele fabricilor din Basarabia şi Nordul Bucovinei.

Începutul dezastrului

De aceea, vestea cedării acestui străvechi pământ românesc a căzut ca un trăsnet. Evacuarea funcţiona-rilor, fruntaşilor vieţii politice şi sociale s-a făcut în grabă, sub impresia panicii. Zeci de mii de oameni din oraşe au fugit luând cu ei doar o valiză, părăsind tot avutul unei vieţi întregi. Intelectualii de marcă din Cernăuţi şi Chişinău şi-au abandonat bibliotecile, uneori foarte preţioase, cu cărţi rare, manuscrise etc. Au fost lăsate de izbelişte arhive ale instituţiilor publice şi nu de puţine ori uriaşe sume de bani şi alte valori.

Începând cu 29 iunie, pe toată lungimea Prutului mulţimea, care nu încăpea pe poduri, trecea cu bărcile şi mijloace improvizate pe malul drept în încercarea disperată de a fugi din calea bolşevicilor. Mii de căruţe înşiruite luau calea bejeniei şi, toate acestea, în condiţiile în care excesele provocate de bande care s-au dedat la crime, jafuri, maltratări, în special în perioada dintre plecarea trupelor româneşti şi sosirea celor sovietice, au transformat evacuarea într-un iad pe care supravieţuitorii nu l-au uitat toată viaţa.

Apar primii terorişti

Documentele vremii consemnează laconic această stare de lucruri: „Imediat după anunţarea ultimatumului sovietic - se consemnează într-o sinteză contrainforma-tivă a Marelui Stat Major din 4 iulie 1940 - şi înainte de intrarea Armatei Roşii, în toate oraşele basarabene şi nord-bucovinene s-au format grupuri înarmate din minoritari, în majoritate tineret de ambe sexe, care numaidecât au început acţiunea teroristă.

Au fost împuşcaţi cu predilecţie funcţionarii judecătoreşti, poliţieneşti, slujitorii altarului, precum şi funcţionarii financiari, aceştia din urmă cu ocazia devalizării casieriilor Statului, întrucât în afară de zelul revoluţionar, bandele au arătat o pronunţată tendinţă pentru adunarea de capital“.

Reconstituiri

În lunga, foarte lunga listă a nelegiuirilor comise împotriva celor care se refugiau din calea invadatorilor, iată doar câteva exemple: „În ziua de 28 iunie, la Soroca comuniştii au ocupat Poliţia şi Primăria. Comisarul Vladimir Murafa şi agentul Gabriel Eustaţiu au fost duşi în Piaţa Unirii, la statuia generalului Poetaş, unde au fost împuşcaţi de Michel Flexor.“

La Cernăuţi, „bande înarmate au devastat bisericile şi au împuşcat pe mulţi dintre capii autorităţilor, între care primarul oraşului, şeful gării şi foarte mulţi poliţişti, precum şi gardieni publici.“

„De ce atâta ură?“

Îngrozit şi terifiat, Nicolae Iorga scrie în Neamul Românesc din 6 iulie 1940 articolul De ce atâta ură? „Se adună şi cresc văzând cu ochii documentele şi materialele, actele oficiale şi declaraţiile luate sub jurământ. Înalţi magistraţi şi bravi ofiţeri care şi-au riscat viaţa ca să apere cu puterile lor retragerea şi exodul românilor au văzut cu ochii lor nenumărate acte de sălbăticie, uciderea nevinovaţilor. Toate aceste gesturi infame şi criminale au fost comise de o mulţime furioasă ale cărei valuri de ură s-au dezlănţuit ca sub o comandă nevăzută.

De ce atâta ură?... şi de nicăieri o dezavuare, o rupere vehementă şi publică de isprăvile bandelor ucigaşe de sectanţi sau sanguinari. Nebunia organizată împotriva noastră a cuprins târguri, oraşe, sate. Fraţii noştri îşi părăseau copiii bolnavi, părinţii bătrâni, averi agonisite cu trudă [...] în nenorocirea lor ar fi avut nevoie de un cuvânt bun, măcar de o fărâmă de milă [...] şi s-au servit gloanţe, au fost sfârtecaţi cu topoarele [...], li s-au luat hainele, li s-au furat ce aveau cu dânşii, ca apoi să fie supuşi tratamentului hain şi vandalic.“

Însemnări jalnice

La rândul său, Carol scrie în Însemnări zilnice: „...excese ale populaţiei minoritare care atacă şi insultă. [...] Azi (3 iulie) a fost ultima zi a evacuării şi a fost hotărâtă zi de doliu naţional. Steaguri cernite în bernă. Minoritarii şi comuniştii s-au purtat într-un mod oribil. Asasinate şi molestări... ale celor care voiau să plece...“.

În Jurnalul politic, Ioan Hudiţă notează: „Jale mare peste tot. Comitete pentru ajutorarea refugiaţilor din Basarabia şi Bucovina. Pagini întregi cu numele refugiaţilor şi locurile unde se află. Familii întregi despărţite în timpul bejeniei caută să afle unde se găsesc membrii lor [...] Listele de subscripţii continuă să adune bani pentru cei care şi-au părăsit căminele ajungând azi nişte cerşetori pe drumurile ţării“. Tragedia avea să cunoască o altă dimensiune după crearea noului stat Republica Socialistă Moldovenească.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
565

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Trei zile de groază şi durere

Întors în ţară după întrevederea cu Hitler, generalul Ion Antonescu dă prima lovitură, desfiinţarea „comisiilor de românizare“. Decretul, care apare pe 19 ianuarie 1941, provoacă mare nemulţumire şi îngrijorare pentru că legionarii îşi văd ameninţate interesele materiale. O zi mai târziu, generalul Petrovicescu este înlocuit. Pretextul? Asasinarea în plin centrul Capitalei a maiorului german Doering. Totodată, au fost înlocuiţi directorul Poliţiei, Alex Ghika, prefectul poliţiei Capitalei şi C. Maimuca, director al Siguranţei. Sunt de asemenea înlocuiţi prefecţii legionari cu ofiţeri.

Desfăşurarea rebeliunii

Toate acestea au dat semnalul izbucnirii tulburărilor. Lozincile adresate lui Roşianu, subsecretar de stat la Interne, considerat duşman al Mişcării, şi începerea luptei împotriva „masonilor“ ascundeau, în fapt, izgonirea lui Antonescu şi instalarea unui guvern pur legionar. Începând cu după-amiaza zilei de 21 ianuarie, centrul Bucureştilor se află sub stăpânirea unităţilor legionare înarmate. Legionarii ocupă prefectura Poliţiei Capitalei, Ministerul de Interne şi cazarma gardienilor publici care sunt transformate în adevărate citadele. Intersecţiile sunt baricadate cu şiruri de vagoane de tramvai şi cisterne cu benzină. Formaţiuni de tineri legionari trec în marşuri grăbite spre zonele de luptă stabilite cu precizie din vreme. În zadar guvernul face apel la ordine şi linişte. În timpul nopţii sunt devastate cartierele evreieşti, iar în pădurea Băneasa şi pe şoseaua spre Jilava se comit adevărate masacre. Întunericul este luminat de flăcările incendiilor şi de răpăiala mitralierelor.

Intervenţia în forţă

Cum generalul Antonescu ezita să intervină, continuând tratativele, legionarii văd în această atitudine o slăbiciune şi pe 23 ianuarie rebeliunea atinge paroxismul. Pe acest fond, „Conducă-torul statului“ ordonă intervenţia în forţă a armatei şi poliţiei. Într-un apel adresat românilor, generalul Antonescu spune: „Orice limită a îngăduinţei fiind trecută, am lăsat aparatul de apărare a ţării să intre automat în funcţie”. Tunurile şi tancurile îşi spun cuvântul. Instituţiile publice ocupate de legionari sunt evacuate, străzile sunt curăţate, anihilându-se acţiunile criminale „ale unor răzvrătiţi, în majoritatea lor copilandri inconştienţi“, cum îi califică Constantin Kiriţescu, martor al evenimentelor. Trupele şi-au făcut datoria cu eroism, răzbunându-se de pasivitatea în care au fost obligate să stea în faţa agresorilor care le secerau rândurile. Rebeliunea a fost lichidată, iar o proclamaţie a generalului Antonescu cere cetăţenilor care ştiu unde sunt ascunşi autorii rebeliunii, „de la Horia Sima până la ultimul borfaş“, să-i dea pe mâna autorităţilor.

Bilanţ tragic

În zilele rebeliunii, în întreaga ţară au fost asasinaţi 374 de cetăţeni, iar 380 au fost grav răniţi, la acestea adăugându-se importante pagube materiale. Luând atitudine în favoarea lui Ion Antonescu, partidul nazist a conside-rat legionarii ca o rezervă pentru situaţia în care generalul ar adopta o poziţie neconformă cu interesele celui de-al III-lea Reich. Dovadă faptul că Horia Sima a fost luat sub protecţia Gestapoului, trecut prin Bulgaria şi Banatul sârbesc în Germania, apoi prin Elveţia la Roma. În cele din urmă, Horia Sima şi alţi conducători legionari au fost internaţi, de ochii lumii, într-un lagăr la Weimar.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
702
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

italia-o-tara-cu-agricultura-adevarata_l...

Italia, o ţară cu o agricultură adevărată > REVISTA LUMEA SATULUI

ITALIA, o ţară cu o agricultură adevărată

Deşi afirmaţia din titlul de mai sus va naşte, cu siguranţă, controverse, vă pot spune că este adevărată: în Italia nu există vreun lot de pământ agricol necultivat şi chiar neirigat, acolo unde situaţia sau cultura o impun. Cu alte cuvinte, se poate spune că Italia este o ţară cu adevărat agrară, pentru că peninsularii nu se încumetă să-şi lase terenurile pârloagă, aşa cum mulţi români obişnuiesc să facă, de ceva timp încoace.

Peninsula italică este, se poate spune, o părticică din Grădina Edenului, unde măslinii şi leandrii înfloriţi îţi acompaniază plimbările. Ca trecător printre aceste minunăţii, eşti tentat să-ţi umpli plasa cu măsline, cu lămâi, portocale, smochine sau curmale care cresc şi se coc sub ochii tăi, pe marginea drumului.

Dar afli că măslinele nu sunt comestibile imediat după ce le-ai cules, ci necesită trecerea printr-un proces de conservare în saramură. Afli apoi că, în general, fructele care cresc pe marginea drumurilor nu sunt considerate comestibile de localnici, pentru că gradul de poluare a mediului în care cresc este prea mare. Mai afli că numai emigranţii săraci se dedau la culegerea lor, aşa că, dacă eşti un turist onorabil, nu-ţi umpli sacoşa cu aceste fructe, oricât de îmbietoare ţi s-ar părea.

Toamna la vremea culesului

E sfârşit de august şi porumbul e cules demult în Italia, începe culesul viilor (cu emigranţi, printre care şi foarte mulţi români), iar pe terenurile cultivate cu plante furajere baloţii cilindrici, înfăşuraţi în folie de plastic, aşteaptă să fie mutaţi în hambarele pentru fân. Lucrările în agricultură se desfăşoară firesc, fără campanii sforăitoare prin presă, aşa cum ne obişnuisem în timpul comunismului, fiecare îşi face treaba pe tarlaua lui şi nu e interesat de „capra“ din curtea vecinului.

Roma: vizavi de casa în care mă aflu, trei cactuşi uriaşi, din cei cărora la noi li se spune popular limba soacrei, îşi etalează fructele coapte, de culoare roşie, şi curiozitatea mă face să vreau să gust; sunt dezamăgit, nu e mare lucru, multe seminţe, iar gustul e de pepene verde petrecut, cum se spune la noi.

E îngrozitor de cald la Roma, umiditatea atmosferică depăşeşte, adeseori, 80 de unităţi, eşti ca într-o saună din care nu poţi ieşi, pentru că e peste tot… Iar seara, când clima devine mai „umană“, nu ştii unde să te mai ascunzi de năvala ţânţarilor, mai mici, dar mai agresivi şi mai veninoşi decât cei de pe la noi.

Italienii sunt buni şi răi

Anul trecut, timp de câteva zile, am profitat şi de soarele Mediteranei în staţiunea San Lorenzo. Aflu despre obiceiuri culinare dezgustătoare ale unor italieni de a mânca de vii anumite insecte care ies pe plajă sau de a prinde şi a mânca de vii scoicile care se adăpostesc pe sub stâncile din apropierea ţărmului… Nu mai vorbesc de vânătoarea de caracatiţe – obicei firesc pentru pensionarii care nu au uitat vremurile grele, de după război, când marea era principala sursă de hrană.

Italienii nu sunt nici mai buni, nici mai răi decât noi, numai că, luaţi de valul propagandistic privind emigranţii, devin atenţi şi susceptibili atunci când te aud vorbind româneşte. Dar cum şi noi tot „de la Râm ne tragem“, nu avem decât să ne integrăm.

Micul întreprinzător – stâlpul economiei

Revenind la agricultură, Italia este o ţară cu două anotimpuri, dintre care unul, cel de vară, este secetos. Nu vezi un strop de apă căzând din cer în această perioadă, dar sistemele de irigaţii – la ei, prin aspersiune şi picurare – duduie, adică funcţionează la parametri maximi. Şi nu este vorba de sisteme de irigaţii uriaşe, ca la noi, gen Sadova-Corabia, ci de sisteme mici, individuale, făcute după posibilităţile fiecăruia, dar care dau rezultate.

Nu ştiu dacă italienii beneficiază de programe de finanţare europene, important este însă că nu stau cu mâna întinsă să le dea statul cele de trebuinţă, se descurcă fiecare după posibilităţi şi treaba merge. Întreprinzătorul particular este temelia economiei şi fiecare dă din coate pentru a scoate beneficii din baza materială de care dispune.

Asta mi-a plăcut în această ţară, odinioară un imperiu brăzdat de apeducte: că italienii sunt în stare „să scoată apă din piatră seacă“ (de ceva vreme, şi cu ajutorul muncii românilor), să trăiască bine şi să nu fie afectaţi de criza financiară (de care acolo nu vorbeşte nimeni) şi de jocurile politice de la vârf!

Emilian MIREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1308
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Itinerar de vacanţă, valea mirifică a Doftanei

Zilele însorite ale începutului de iarnă te cheamă, te îndeamnă pe cărările ce pot fi străbătute acum ale Munţilor Bucegi. După ce părăseşti DN 1 – Bucureşti – Ploieşti – Braşov şi parcurgi încântătoarea urbe a Câmpinei, drumul înspre culmile Munţilor Baiului te duce înspre mirifica Vale a Doftanei, cu neasemuitele sale frumuseţi aparte ale naturii. Şoseaua unduieşte asemenea unui vis spre înălţimi, străbătând păduri seculare de paltini, ulmi, apoi de molid şi brad, ajungi apoi în faţa unui lac uriaş de acumulare – Paltinu, sursa de alimentare tot timpul anului a unei mari părţi a oraşelor şi satelor din judeţul Prahova.

După ce străbaţi cale de mai mulţi kilometri, ţi se deschide panorama unor mari aşezări, numite împreună Valea Doftanei. Astfel, între culmile arcuite ale Munţilor Baiului, din vest, ale Grohotişului, din est, se închide depresiunea Tesila, lată de 2-3 km şi străbătută de cursul superior al râului Doftana. Localitatea, formată din satele Tesila şi Trăisteni, este acum în faţa ta, aflată la circa 30 kilometri nord de Câmpina, la o altitudine între 600-800 m.

Fie toamnă, fie iarnă, turiştii pot ajunge aici, la Valea Doftanei, fie cu maşina personală, fie cu autobuzul sau cu autocarul, pe DN1 – Bucureşti – Ploieşti – Câmpina – 92 km; din Braşov – Câmpina – 83 km sau cu trenul pe magistrala feroviară Bucureşti – Braşov la Staţia CFR Câmpina, iar de aici, 20 km pe drumul judeţean până la Teşila şi 28 km până la Traisteni. Cei care au avut şansa de a se afla aici în luna septembrie au văzut la faţa locului celebrul „Festival al caşcavelei“, unde iau parte sute de expozanţi cu caşcavea şi alte produse specifice zonei – telemea, brânză de burduf.

Cele două sate componente sunt menţionate în acte oficiale începând cu anul 1538 şi, respectiv, 1605. Locuitorii lor se ocupau şi se ocupă şi acum cu creşterea animalelor. Aici era locul de întâlnire a turmelor de oi, „care se pregăteau pentru lungul drum al transhumanţei spre bălţile Dunării“.

Primarul comunei, Gheorghe Mosor, ne spune cu încântare că aşezarea pe care o conduce se află în topul turismului agromontan, aici fiind certificate cu 1-3 margarete un mare număr de gospodării agroturistice, mult căutate de turiştii montani. De altfel, în oricare gospodărie ţărănească ai intra, vei afla celebra caşcavea, produs reprezentativ al Prahovei.

Locuri de interes

Lacul Păltinoasa şi Barajul Paltinu

Lacul de acumulare, întins pe o lungime de peste 3 km, oferă o privelişte încântătoare, ambele sale maluri oferind în sezonul cald condiţii prielnice pentru case de vacanţă şi campinguri. Barajul Paltinu a fost terminat în 1971 şi are o înălţime maximă de 108 m şi o lungime a coronamentului de 465 m.

Cheile Doftanei

Cheile Doftanei sau ale Brebului sunt de o frumuseţe aparte, chiar şi în sezonul rece. Săpate într-un strat de conglomerate dure, puternic încreţite de mişcările tectonice, aceste minuni ale naturii sunt situate pe drumul dinspre Câmpina, la numai câţiva kilometri de Lacul Păltinoasa.

Ateliere meşteşugăreşti

În numeroase gospodării săteşti există un număr de ateliere de prelucrare a lemnului, specializate pe activităţi de tâmplărie, diferite articole din lemn, dar şi broderie, goblenuri, precum şi ateliere de tors manual.

Agrement

Din primăvară până în toamnă, din Valea Doftanei pot fi făcute multe drumeţii şi excursii pe trasee marcate, uşoare ca grad de dificultate, prin:

– Pasul Predeluş – 1.295 m altitudine la 5 km de Traisteni înspre Vârful Neamţul – 1.923 m altitudine;
– Traseul de 4-5 ore pe culmile Munţilor Baiului, prin Valea Floreiului şi Vârful Gagu Mare – 1.660 m;
– Traseul de 6-8 ore pe culmea Patru, Orgojoaia, Vârful Cazacu – 1.753 m, înspre oraşul Azuga;
– Traseu pentru biciclete pe ruta Valea Doftanei – Cornu – Câmpina, cu un mare grad de dificultate;
– Amatorii de sporturi de iarnă pot avea ocazia de a participa şi la excursii organizate în ţinuturi de o frumuseţe rară.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
2101

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Itinerarii de vacanţă

Ţara noastră a fost binecuvântată cu atât de multe frumuseţi încât în fiecare vacanţă poţi descoperi alte şi alte locuri pline de farmec şi de istorie.

Maramureşul, univers al spiritualităţii

Între toate destinaţiile turistice din România, Maramureşul se evidenţiază ca un univers spiritual, o oază de credinţă în care îţi poţi reface sufletul şi te poţi regăsi, dar şi ca un loc în care legendele trecutului prind parcă viaţă. Dincolo de toate aprecierile legate de energia pozitivă cu care reuşeşte să te încarce această regiune, trebuie să ţinem seama că frumuseţea Maramureşului este dată şi de arhitectura aflată în perfectă armonie cu natura.

Vă invităm aşadar într-o călătorie virtuală către tărâmurile maramureşene.

Cei pasionaţi de călătoriile pe munte nu vor regreta drumeţia prin munţii Rodnei. În Masivul Pietrosul pot admira o rezervaţie naturală cu numeroase urme glaciare, declarată de UNESCO rezervaţie a biosferei. O altă rezervaţie geologică este Creasta Cocoşului, situată la doar 12 km de Baia Sprie, care se înfăţişează ca un bloc masiv de andezit. Privirea călătorilor va fi încântată de nenumărate văi şi cascade, printre care Valea Izei, Marei, Puzdrele şi Cailor. Posibilităţile pentru cei pasionaţi de munte sunt nenumărate în această regiune bogată în peisaje superbe.

În Maramureş istoria îşi are locul ei aparte. Printre vestigiile istorice pe care le puteţi vizita se regăsesc Turnul lui Ştefan, Bastionul Măcelarilor din Baia Mare, Ruinele Cetăţii Chioarului de lângă Somcuta Mare, ruinele cetăţii Bogdan Vodă, clădirea Monetăriei. Toate aceste monu-mente istorice datează încă din secolul al XIV-lea.

Muzeul Satului Maramureşean este unul dintre locurile pe care trebuie să le vizitaţi. Acesta este realizat ca un sat în aer liber şi reprezintă un ansamblu de monumente arhitecturale ţărăneşti cu o valoare incomensurabilă pentru identitatea poporului nostru.

Cimitirul vesel de la Săpânţa prezintă, dacă putem spune aşa, o altă viziune asupra morţii.

Artistul popular Stan Ioan Pătraş este cel care a construit cimitirul la mijlocul anilor '30 ai secolului trecut. Aproape jumătate de veac, acesta a creat sute de cruci din lemn în stilul caracteristic vesel, tradiţie continuată chiar şi după moartea acestuia.

Maramureşul nu ar mai fi acelaşi fără mănăstirile care i-au adus faima. În „salba nepreţuită“ de lăcaşuri sfinte se evidenţiază şi Mănăstirea Bârsana de pe Valea Izei, construită pe la mijlocul veacului al XVI-lea.

Bucovina, „ţara fagilor“

Ţara de Sus a Moldovei sau „ţara fagilor“, cum mai este supranumită Bucovina, încântă prin varietatea obiectivelor turistice pe care le oferă. Plaiuri molcome unduite în obcine acoperite cu păduri, Bucovina este ţinut al mănăstirilor, al rezervaţiilor naturale şi al curţilor domneşti ori cetăţi de scaun. Zona carstică a Rarăului este importantă atât prin obiectivul principal, Pietrele Doamnei, cât şi prin alte obiective mai puţin cunoscute cum sunt dolinele de sub Vârful Rarău şi de pe Todirescu, Peştera Liliecilor, sectoarele de chei de pe Valea Caselor (Moara Dracului) şi de la Izvorul Alb (Piatra Buhei).

Pentru amatorii de turism cultural oferta este la fel de bogată şi include: Muzeul Ciprian Porumbescu din satul Stupca, colecţia etnografică Ion Ţugui şi Muzeul Arta lemnului din Câmpulung Moldovenesc, Muzeul Ştiinţelor Naturii din Vatra Dornei, mănăstirile cu fresce exterioare aflate în patrimoniul UNESCO, cetatea de scaun şi curtea domnească, monumente emblematice al Sucevei, Casa Memorială „Mihail Sadoveanu“ din Fălticeni, Casa Memorială „Nicolae Labiş“ din Mălini, Muzeul de Artă „Ion Irimescu“ din Fălticeni. Printre obiectivele demne de inclus în itinerariul de vacanţă se numără, de asemenea, codrul secular Slătioara, care cuprinde cea mai veche pădure de răşinoase din ţară, salina de la Cacica cu capela Sfânta Barbara şi herghelia de cai de la Lucina.

Raiul din Delta Dunării

Delta Dunării este un tărâm feeric, în care vegetaţia luxuriantă, animalele şi păsările îţi lasă impresia că ai pătruns într-o lume ireală. Este o destinaţie turistică excelentă pentru cei care vor să facă plimbări cu barca, să se relaxeze şi să admire ecosistemul complex al acestei regiuni. Bogăţia de atracţii turistice naturale se defineşte printr-o serie de peisaje spectaculoase.

Se poate naviga pe gârle şi canale înguste, precum Ierenciuc, Rădăcinos, Magiaru, Malafeica sau pe lacuri cu un acvatoriu întins sau cu schimb activ natural cum sunt Puiu, Fortuna, Lumina. La fel de încântătoare sunt şi lacurile acoperite cu vegetaţie plutitoare. Printre exemplele de acest fel se numără Obretinul Mic şi lacul Rădăcinos.

Formaţiunile de plaur – Cruhlic, Puiuleţ, Lumina, ostroavele şi grindurile – Caraorman şi Letea sunt locuri feerice care trebuie văzute. Pădurile de stejar în amestec, cum sunt Letea şi Caraorman, sunt renumite pentru frumuseţe, dar şi pentru caii sălbatici care trăiesc între hotarele lor.

Laura Dobre Zmaranda, Camelia Moise

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
718

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Iulian Drăcea

S-a născut la 22 mai 1923, în comuna Crainici, judeţul Mehedinţi. Pregătirea de nivel mediu agricol a parcurs-o la cunoscuta Şcoală Agricolă de la Armăseşti, judeţul Ilfov.

În anul 1956 a susţinut teza de doctorat la IANB, cu titlul „Asupra variabilităţii câtorva caractere şi însuşiri la diferite soiuri de orez sub influenţa condiţiilor de mediu", sub îndrumarea profesorului N. Giosan.

Iulian Drăcea a fost o personalitate puternică, care avea forţa şi garanţia reuşitei. Numai aşa ne explicăm cum, la vârsta de 27 ani, devine rector al Facultăţii de Agronomie Timişoara, unde activează până la 19 iunie 1976. I. Drăcea a fost un caz unic în învăţământul agronomic universitar, când a trecut de pe postul de asistent pe acela de rector. Iată de ce avem o primă justificare cu privire la includerea lui Iulian Drăcea între marii ctitori de şcoală agronomică, exprimată prin 24 ani în fruntea instituţiei.

Odată cu investirea sa în fruntea Facultăţii de Agronomie a fost avansat ca şef de lucrări la Catedra de darwinism, genetică şi selecţie, unde ocupă prin concurs postul de conferenţiar.

După o activitate de 19 ani la aceeaşi catedră, I. Drăcea devine profesor titular la specialitatea Genetică şi ameliorarea plantelor (1967), dovedind o conduită morală exemplară; a trecut cu înţelepciune prin fiecare grad didactic, fără să beneficieze de înalta sa funcţie de conducere, unde avea rezultate remarcabile.

Într-o perioadă de criză de specia-lişti în genetică pentru învăţământul agricol, I. Drăcea devine conducător ştiinţific de doctoranzi la vârsta de 43 ani (1968), fiind unul dintre cei mai tineri mentori din acele vremi.

Într-o perioadă când bibliografia de genetică parcurgea o criză acută în ţara noastră, Iulian Drăcea a fost unul dintre autorii cei mai apreciaţi, contribuind în mod deosebit la elaborarea de lucrări de cercetare şi de sinteză în acest domeniu.

La înfiinţarea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, profesorul I. Drăcea a fost membru fondator şi membru al prezidiului ASAS - preşedinte al consiliului zonal de îndrumare şi coordonare a activităţii ştiinţifice în domeniul agriculturii în partea de vest a ţării. Toate aceste funcţii au fost onorifice şi paralele cu munca sa imensă de manager şi de profesor.

Timp de 10 ani a coordonat cercetările la tema „Crearea soiurilor de grâu de toamnă de calitate superioară, rezistente la cădere, precoce şi semiprecoce, rezistente la ger, secetă şi arşiţă, rezistente la boli şi dăunători", precum şi tema „Crearea de hibrizi dubli de porumb pentru boabe de mare productivitate, de calitate superioară, rezistenţi la condiţii nefavorabile de mediu, potrivite ca maturitate pentru zona de câmpie, pretabile la cultura mecanizată" (1962-1972).

O boală neiertătoare l-a răpus în plină activitate la data de 15 aprilie 1980, aducând o pierdere imensă pentru învăţământul agricol superior românesc.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1258

Comentarii

1. Popandron Niculai -- (1-December-2009)Pacat ca astfel de oameni ne parasesc atat de devreme.Aveam nevoie inca de multi ani de asemenea oameni care se nasc rar. Aceeasi soarta nefericita a avut-o si prof.dr.Suciu Zaharia, care ne-a parasit din cauza unei boli neiertatoare.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Izbiceni, o comună în plin proces de modernizare

„Proiectele pentru modernizarea și dezvoltarea localității Izbiceni (Olt) se țin lanț“, a declarat Mircea Velica, primarul acestei comune, pentru Lumea Satului.

Într-adevăr, am văzut drumuri asfaltate sau pietruite, trotuare ca la oraș și stâlpi cu lămpi pentru iluminat public. În preajma școlii renovate conform standardelor europene au fost amplasate containere pentru colectarea selectivă a deșeurilor: metal, sticlă, hârtie și, al patrulea, pentru gunoi menajer.

Semn al prosperității sătenilor, în marea lor majoritate legumicultori iscusiți, au fost construite foarte multe case noi, unele vile somptuoase, în curtea cărora erau parcate autoturisme moderne.

În apropiere de primărie, aflată în plin proces de renovare, am descoperit o grădiniță cu creșă, așa cum nici la oraș nu există, cu spații largi, locuri de joacă dotate cu mobilier nou și mulți pitici de grădină. Obiecte folosite la joacă am regăsit și în parcul comunal.

Așa că nu e de mirare faptul că primarul, fiu al satului de multe generații, este la al treilea mandat.

„După Revoluție, până în 2000, comuna a fost condusă de doi primari, perioadă în care viața economică și socială se deteriora de la an la an. Atunci oamenii au venit la mine și mi-au propus primăria. Am acceptat, iar localitatea a început să-și revină“, și-a amintit Velica.

Proiecte noi, mai mult cu fonduri proprii

În ultimii doi ani a început refacerea bazei sportive, un proiect în valoare de 1,6 milioane de lei, din care 60% fonduri proprii de la bugetul local și restul pe OG nr. 7/2006, referitoare la programul de dezvoltare a infrastructurii din spațiul rural. Pe aceeași Ordonanță s-a realizat canalizarea de-a lungul a 16 km și stația de epurare a apei, un proiect de 4 milioane de lei.

Alte lucrări importante s-au făcut numai cu fonduri de la bugetul local. Amintim clubul elevilor (300.000 de lei), terenul sportiv cu nocturnă pentru tenis, handbal și volei (100.000 de lei) și biblioteca comunală (50.000 de lei). Modernizarea grădiniței și a creșei cu program normal și prelungit s-a făcut cu fonduri europene. La fel, și a școlii. În schimb, iluminatul stradal și trotuarele s-au făcut cu fonduri proprii.

Planurile de viitor includ extinderea canalizării cu 6 km, aducțiunea apei potabile pe 22 km, refacerea a 25 km de drumuri comunale și extinderea trotuarelor și a iluminatului public. Totodată, este luată în calcul organizarea unui târg de animale și a altuia industrial.

Casă din anul 1500

O investiție aparte, deja demarată, este Complexul muzeistic, cu două gospodării țărănești care datează din anii 1500 și, respectiv, 1800. Lucrările sunt coordonate de Paulina Popoiu, directorul Muzeului Național al Satului „Dimitrie Gusti“ din București. De asemenea, complexul mai include o Biserică din lemn și Sala „Tudor Gheorghe“, în care vor fi expuse, printre altele, prima ghitară și prima cobză a cunoscu-tului și îndrăgitului rapsod craiovean, donate chiar de el.

Sprijinirea fermierilor

Să mai spunem că primăria s-a implicat direct în elaborarea proiectelor necesare agricultorilor pentru accesarea fondurilor europene, în special pentru finanțarea fermelor de subzistență, instalarea tinerilor fermieri și modernizarea exploatațiilor agricole. Ing. Gheorghe Zăvăleanu s-a ocupat personal de întocmirea întregii documentații.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
1061

□

Comentarii

□

□

1. Cristi -- (18-May-2012)Nu ati scris cat a furat si mituit primarul mafiot PSD Velica din toate astea. Cum a ciordit centrul Coop din centrul comunei de 2 nivele subevaluat si praduit mafiot, magazine, baruri, sute si mii de hectare pamanturi cu camp si paduri, vile si masini de lux, cat a luat din ce s-a facut la scoli si gradinita, cum a facut sa il scape pe ginerisu prins cu contrabanda de tigari netimbrate, cat a furat de la fostul boier rioseanu, cum santjeaza de 12 ani de cand fura in sat pe cei carora le imprumuta bani din ce fura ca sa il voteze sa nu i se descopere hotiile s.a.m.d. LA PUSCARIE,VELICO!!!!!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

IZBICENI, o părticică de pământ românesc

Titlul, trebuie să recunosc, mi-a fost inspirat de cuprinsul unei pe cât de interesante, pe atât de complete lucrări monografice apărută sub semnătura colonelului în rezervă Lincă BELU. O carte ce cuprinde în paginile sale totul despre localitatea la care mă refer, o aşezare de oameni gospodari şi buni agricultori „cum nu prea vezi prin părţile locului“, ca să parafrazez un oltean. Istorie, tradiţie, modernitate. O triadă ce creionează viitorul prin prisma prezentului ancorat în trecut. Cam asta s-a dorit a se transmite prin lucrarea la care am făcut referire.

Revenind la Izbicenii de azi, localitate pe care am „călcat-o“ recent, cu prilejul workshop-ului organizat de revista Lumea Satului şi Radio Antena Satelor cu primarii şi specialiştii din judeţul Olt, nu pot trece la preocupările localnicilor fără a spune mai întâi câte ceva despre cel care păstoreşte aceste locuri: primarul Mircea VELICA.

Inginer agronom de profesie, dl Velica şi-a început meseria pe aceste meleaguri prin anii ’70, parcurgând în timp toate etapele profesionale şi administrative specifice structurilor agricole ale vremii. Am avut prilejul să-l cunosc, ba mai mult, să pătrund în secretele succeselor sale ca specialist, iar acum ca… edil-şef. Cum? Dându-i cuvântul şi incitându-l din când în când cu întrebări.

– Ocupaţia de bază a locuitorilor comunei – spunea printre altele domnia sa – este agricultura şi în special cultura legumelor, peste 90% din populaţie având această îndeletnicire. O importantă suprafaţă – cca 600 ha – se cultivă în spaţii protejate, unde se aplică cele mai avansate tehnologii. Am avut posibilitatea să vizitez ferme din America, Israel, Olanda, Italia, Franţa. Nu suntem cu nimic mai prejos decât ei în a face agricultură; un singur lucru ne deosebeşte: mentalitatea în ceea ce priveşte valorificarea producţiei, aspect pe care noi încă nu l-am înţeles şi pierdem foarte mult. Pierdem pentru că nu suntem organizaţi; n-am învăţat că trebuie să pornim de la piaţă către producţie.

– Aici există iniţiative privind asocierea?

– Din fericire am început acest lucru încă din 2001, cu 100 de legumicultori, iar la ora actuală sunt 500 de tineri care au absolvit cursurile de fermieri-legumicultori şi care au înţeles necesitatea asocierii. Au înţeles că fermierul trebuie să producă, iar de valorificare să se ocupe altcineva, dar nu oricine.

Există la noi mentalitatea intermediarului de a câştiga mai mult decât producătorul. În vest, 80-85% câştigă cel care produce şi numai 15-20% îi revin celui care valorifică. Au luat deja fiinţă câteva grupuri de producători, există preocupări pentru realizarea de producţie ecologică şi, evident, de calitate pentru că, dacă nu ai o astfel de producţie, nu reuşeşti să ţii pasul cu piaţa.

– Cine este primarul Mircea Velica?

- Fiu al satului – născut în Izbiceni. Absolvent al Facultăţii de Agricultură, promoţia 1974; şef de fermă până în 1977 la CAP Izbiceni; din 1977 până în 1986 inginer-şef, iar din 1986-1989 preşedinte la aceeaşi cooperativă,

care se număra printre primele 20 din ţară. Primar, din anul 2000; căsătorit, doi copii, patru nepoţi.
Izbiceni
- Aşezare situată în sudul judeţului Olt.
- Populaţie: 5.200 locuitori.
- Suprafaţă agricolă: 5.000 hectare.
- Suprafaţa irigabilă: 3.500 hectare.
- Organizaţie a Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii (OUAI) din anul 2000.

În ceea ce ne priveşte, dacă luăm în calcul potenţialul nostru agricol, dar şi uman, capacitatea organizatorică mai ales a tinerilor fermieri, cred că vom reuşi să exportăm peste 30% din producţia de legume. Al doilea obiectiv important este crearea unei pieţe de gros, în care fermierii să-şi aducă legumele, să fie sortate, ambalate, etichetate şi apoi să ia drumul pieţei interne şi externe. Al treilea obiectiv – crearea unei fabrici de prelucrare a legumelor, cu o capacitate de aproximativ 10-20 mii de tone care să preia marfa produsă de fermieri, ce nu poate fi valorificată în stare proaspătă pe piaţa internă.

– Mergând prin localitate, am văzut, pe lângă cele poate peste 300 de case construite după o linie modernă, spaţioase şi deosebit de bine dotate, un Centru Cultural ce poartă numele renumitului artist Tudor Gheorghe, o şcoală modernă, un club al elevilor, multe spaţii comerciale, ceea ce spune mult despre potenţialul economic al comunei şi alte câteva obiective care ar putea uimi orice trecător prin aceste locuri. Multe realizări pentru o comună din sudul Olteniei…

– Nu, nu sunt multe pentru nişte oameni care-şi doresc o viaţă decentă, civilizată. De ce noi, oltenii, şi românii în general n-am fi la fel ca alţii după care tânjim? Nu suntem nici mai proşti, nici mai leneşi… Ba din contră, din aurul nostru cenuşiu am mai dat şi altora. Aşa că suntem capabili să gândim, să muncim bine şi eficient şi mereu să ne dorim mai mult.

Faptul că în 2000, de exemplu, se plătea taxă la primărie pentru 800 de autovehicule, iar în 2008 pentru 2.100, că în 2000 se încasau taxe şi impozite de la cetăţeni 1 miliard de lei, iar acum aproape 10 miliarde spune, cred, mult. Acum, unui tânăr din Izbiceni, dacă i s-ar oferi 10 milioane, nu pleacă de acasă. Are business-ul lui, are treaba lui. Între timp, lucrurile au evoluat şi, la această oră, pot să spun că sunt peste 200 de tineri care au trecut la alt stadiu, de manager – se ocupă cu aprovizionarea, cu desfacerea şi coordonează activitatea de producţie, stăpâniţi de dorinţa de a face mereu mai mult, mai bine, mai eficient.

– Bine, bine, toţi vrem mai mult, dar…

– …dacă ne-ar da cineva de-a gata.

– Poate şi fac câte ceva, dar nu ating aceste performanţe. Să se fi dovedit şi aici zicala „Omul sfinţeşte locul“?

– S-ar putea spune şi aşa dar, să ştiţi, efortul nu-mi aparţine în totalitate. Primarul vine cu iniţiative, se zbate să obţină fonduri pentru implementarea unor proiecte, caută soluţii de a face bani pentru comunitate, dar fără sprijinul celor pe care îi păstoreşte, cum spuneaţi, n-ar putea face multe lucruri. Toate realizările din comună se datorează, deopotrivă, locuitorilor săi, de la cel mai mic la cel mai în vârstă. Şcoala, de pildă, apoi grădiniţa condusă de Florica ZARCU şi toate celelalte obiective pe care le-aţi amintit sunt rezultatele eforturilor comune.

– Cu ce iese în evidenţă în mod deosebit grădiniţa de la Izbiceni, ca să luăm un exemplu?

– Cu o dotare de excepţie realizată cu sprijinul Consiliului Local şi cu activităţi ce fac din copiii noştri adevărate vedete, atât ca urmare a procesului instructiv-educativ, cât şi a activităţilor culturale. Nu-i puţin lucru să obţii Premiul Special la festivaluri şi alte importante premii cu aceşti micuţi.

Apoi am reorganizat Biblioteca Comunală condusă acum de Florentina VOINEA, asigurând toate condiţiile specifice unui asemenea spaţiu: încălzire centrală şi aer condiţionat, sală de lectură unde cei interesaţi – elevi, fermieri, studenţi chiar – pot veni şi studia aici sau pot împrumuta cărţi pentru acasă.

Numărul de volume din bibliotecă este de 9.500, dintre care numai în acest an am achiziţionat 684 de cărţi. Am primit chiar şi o donaţie de 250 de cărţi de la marele actor Vladimir Găitan. Concluzia? O trageţi dumneavoastră, stimaţi cititori. În ceea ce mă priveşte, aş vrea să văd cât mai multe astfel de localităţi în România. Dar mai întâi oameni destoinici ca cei de la Izbiceni.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
2339

□

Comentarii

□

□

1. Capatina Mihaela fosta Putinelu -- (26-November-2013)As dori,daca nu este cu suparare sa fiu pusa la curent cu situatia mosteniri de drept a mostenitorilor in viata a Fam.PUTINELU VASILE SI PUTINELU ISPASA,decedati in 2012 respectiv 2010.Va multumesc anticipat .

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Izbiceni, vatră de dor oltenesc

Cu o existenţă de veacuri pe plaiuri oblăduite de regii daci Burebista şi Decebal, Izbiceniul îşi merită, cu prisosinţă, locul printre „cele mai frumoase sate din România“.

Aflat din anul 2000 la cârma obştei compuse din 5000 de olteni, primarul Mircea Velica, de profesie inginer agronom, a înţeles că nu există decât o singură şansă să scape Izbiceniul de nevoi şi anume munca. N-a ezitat să facă de la bun început un pariu cu agricultura, pe care l-a câştigat cu mult înaintea altora de pe la „centru“.

„În privinţa tehnologiilor ne batem cu comuna Matca“ anunţă, fără enfază primarul, oferind ad-hoc şi câteva argumente. „Din suprafaţa agricolă a comunei de 4500 de ha, pe 1000 se cultivă legume, din care 500 în cultură protejată“.

Şi pentru că simte că agricultura e o carte câştigătoare, destoinicul primar nu ezită să propună noi proiecte care să contribuie la bunăstarea consătenilor săi. „Am gândit un proiect ce vizează ridicarea unui complex socio-economic, care va cuprinde un depozit mare cu o capacitate de aproximativ 250.000 de tone de legume, cu 2 celule frigorifice de 50 de tone fiecare.

Complexul va dispune de 2 laboratoare, unul pentru testarea calităţii legumelor pe care le producem şi le livrăm mai departe şi celalalt va fi un laborator de pedologie şi agrochimie, care să facă cartarea agrochimică a terenurilor pe care le deţin fermierii, în aşa fel încât ei să administreze îngrăşămintele chimice exact cât şi cum trebuie. Şi tot în cadrul acestui proiect socio-economic avem prevăzut şi un centru de formare profesională a fermierilor. Complexul va avea o suprafaţă de 40.000 mp, din care jumătate va fi pentru loturi experimentale, în care se vor testa soiuri si hibrizi. Prin acest depozit se urmăreşte o valorificare superioară a ceea ce producem noi şi în acest fel, recoltele ţăranilor şi ale fermierilor să meargă direct la hypermarket şi nu să ajungă acolo prin doi, trei intermediari“.

În acelaşi registru se înscrie şi investiţia de 4 miliarde de lei vechi realizată de Consiliul Local vizând înfiinţarea unui post de transformare care va deservi o suprafaţă de 500 de ha aferente culturilor legumicole. „Vor câştiga şi legumicultorii, care vor putea să irige prin sistemul de picurare, dar vom câştiga şi noi ca şi unitate administrativ teritorială, în următorii trei – patru ani bugetul local urmând sa fie mai bogat de pe urma acestei investiţii cu 3-5 miliarde“, anticipează primarul.

Aici Radio Izbiceni

Înţelegând pe deplin rolul presei, dar mai ales importanţa informaţiei într-o societate modernă, primarul Mircea Velica a dat undă verde atât pentru lansarea în eter a postului de radio local, cât şi pentru editarea Gazetei de Izbiceni, al cărei redactor şef este George Stanca. „Colectivul redacţional al gazetei este compus din nouă tineri, dascăli, învăţători, tineri fermieri ce-şi propun să reflecte întreaga activitate a localităţii. De asemenea, Radio Izbiceni este un proiect ce mi-a fost propus de trei liceeni. La prima întâlnire cu ei m-au capacitat şi pe loc am luat decizia de a înfiinţa acest post. Am plătit toate taxele la CNA. Pentru anul viitor îmi propun obţinerea licenţei de frecvenţă“, a precizat primarul.

Din dragoste pentru tradiţii

Pe deplin încredinţaţi că tradiţiile şi obiceiurile locului nu trebuie să piară şi că sunt autentice pilde de trăire românească, la Izbiceni se va inaugura în curând un complex muzeistic, cu o inestimabilă valoare de simbol.

„Înfiinţarea unui muzeu la nivelul comunei noastre este o dorinţă a mea mai veche şi nu doar a mea, ci şi a veteranilor de război care vroiau să adunăm toate obiectele şi să le păstrăm într-un loc anume pentru a le arăta generaţiilor viitoare.

Am ajuns la concluzia că dacă nu vom ajunge să ne înţelegem şi să ne cunoaştem îndeaproape trecutul, nu vom putea să facem paşi siguri către viitor. Pornind de la această premisă, am hotărât în Consiliul Local înfiinţarea unui muzeu la nivelul comunei. În acest sens am reabilitat o clădire care cuprinde cinci săli dintre care una de etnografie, una de spiritualitate, una de istorie, una cu expoziţii temporare şi una denumită sala Tudor Gheorghe. Maestrul a hotărât să-şi doneze o parte bună din obiectele lui personale pe care le-a folosit de-a lungul timpului în arta cântului“.

Potrivit primarului localităţii, în curtea interioară a complexului se va construi, cu sprijinul specialiştilor de la Muzeul Satului „Dimitrie Gusti“ din Capitală o biserică din lemn din perioada 1500 – 1600, când este atestat documentar Izbiceniul, precum şi un bordei ţărănesc.

Până la inaugurarea acestui stabiliment, viaţa culturală a comunei va gravita în jurului modernului Centru Cultural „Tudor Gheorghe“. „Plătim din bugetul primăriei patru instructori care predau dansuri populare, instrumente de suflat între care naiul este prioritar, regie-teatru şi dans modern, precum şi acordeon şi chitară. Toţi copiii, care termină 8 clase la Izbiceni, ştiu să joace corect hora şi sârba oltenească“.

Lăsaţi fiii satului să se întoarcă acasă

Acesta este mesajul pe care primarul Velica îl transmite diriguitorilor ţării cărora le-ar avansa o propunere inedită, ce ar crea astfel cadrul revenirii la obârşii a fiilor satului după ce aceştia vor fi absolvit cursurile universitare. „Vreau să propun un proiect la asociaţia comunelor prin care absolvenţii de gimnaziu, printr-un contract semnat la notar, să fie ajutaţi de comunitatea locală pe durata studiilor universitare, sub rezerva întoarcerii lor în sat unde să li se asigure şi un serviciu corespunzător pregătirii. La ora actuală legislaţia nu-ţi permite, chiar dacă ai bani în buget“.

În prezent, la Izbiceni funcţionează o unitate de învăţământ gimnazial în care învaţă 500 elevi. Şcoala dispune de material didactic modern, sală de sport, precum şi de un club al elevilor“.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
742

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

Izolarea României

După încheierea Pactului Molotov-Ribbentrop, România - în loc de a avea vecine două forţe rivale între care, spune Constantin Kiriţescu, „ne puteam balansa“, aveam acum de-a face cu doi duşmani legaţi prin tovărăşia de arme şi de interese.

Starea de tensiune permanentă întreţinută de sovietici pe plan diplomatic şi militar, atacurile antiromâneşti la nivel înalt, să amintim discursul ţinut de Molotov la 29 martie 1940 în care, printre altele, ministrul de externe sovietic a vorbit şi despre Basarabia, anunţând intenţia ţării sale de a o reîncorpora, „pe căi pacifice“, au îngrijorat şi mai mult opinia publică românească.

Promisiuni uitate

Aşa stând lucrurile, guvernul român a vrut să ştie dacă garanţia franco-britanică oferită României, cu un an înainte, mai rămâne valabilă. Ambasadorul britanic la Bucureşti, sir Regiland Hoare, a comunicat că „guvernul Maiestăţii Sale şi-ar putea ţine angajamentele numai dacă Turcia ar sări imediat în ajutorul României, iar Italia nu s-ar opune“. Trimiterea la aceste ţări dovedea cu prisosinţă priorităţile Marii Britanii pentru interesele ei în Mediterana, iar formularea ambiguă a răspunsului făcea să reiasă dezinteresul pentru cauza României.

De altfel, putem spune că, în concepţia politicienilor englezi, soarta ţării noastre era hotărâtă. De altfel, Winston S. Churchill scrie într-un memorandum din septembrie 1939: „S-ar putea foarte bine ca Rusia să ia României Basarabia, dar aceasta nu ar aduce atingeri intereselor noastre majore şi care constau în a opri marşul german spre estul şi sud-estul României ...[România] va trebui să se considere fericită dacă va ieşi din acest conflict nepierzând decât Basarabia şi partea sudică a Dobrogei, pe care ea ar trebui să o dea Bulgariei pentru a permite formarea unui bloc balcanic.“

Sentimentul izolării

Garanţiile franco-britanice rămân astfel literă moartă, iar România cunoaşte acut sentimentul izolării. De aceea, o parte a opiniei publice cere să se caute protecţie la bunele oficii ale Reichului pentru a ieşi din izolare şi a ne apăra independenţa şi integritatea teritorială, ameninţate de alianţe ce se urzeau în jurul ţării. Şi aici România primeşte sfaturi de tipul „Ca să obţii ceva (adică pacea), trebuie să ştii să dai (adică teritorii).“

Toate acestea au făcut ca, la 19 aprilie 1940, regele să convoace un Consiliu de coroană restrâns. S-au pus în discuţie două ipoteze: prima o agresiune din partea germanilor la care s-ar alătura ungurii invadând Transilvania, iar a doua ocuparea Basarabiei de către sovietici. În ambele cazuri s-a convenit că reacţia românească nu poate fi decât rezistenţa armată.

Drept urmare, au fost mobilizaţi aproximativ 760.000 de rezervişti, efectivele marilor unităţi au fost sporite la cifra stabilită pentru război, iar pentru dotarea unităţilor s-au rechiziţionat 280 mii de cai, 45.300 de căruţe, 3.330 de autocamioane şi automobile.

Păcat că această mobilizare s-a dovedit zadarnică.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
620
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Izvorul Îngerului, locul unde apa curge doar de Rusalii

Mii de oameni au urcat, şi în acest an, muntele până la Izvorul Îngerului din apropierea localităţii Stîrciu, locul unde apa curge doar în preajma Rusaliilor, fapt considerat de localnici o adevărată minune.

Deşi pare desprins mai degrabă din poveste decât din realitate, fenomenul este unul cât se poate de real. Nimeni nu ştie de când apa izvorului situat pe dealurile care înconjoară localitatea sălăjeană Stîrciu începe să curgă cu aproximativ o săptămână înainte de Rusalii. Aşa a ajuns celebru în toată ţara, mii de oameni venind aici în perioada de dinainte şi imediat după Rusalii pentru a bea apă din izvorul ascuns la poalele unui deal.

În fiecare an, de Rusalii, la Izvorul Îngerului are loc o procesiune religioasă într-o biserică din lemn construită de localnici în apropierea locului considerat de credincioşi ca fiind unul sfânt. Povestea izvorului începe cu mai bine de 600 de ani în urmă, documente istorice atestând că prin părţile locului ar fi existat o mănăstire distrusă ulterior de năvălitori. Izvorul ar fi existat încă din vremurile de demult, potolind setea călugăriţelor, dar şi a trecătorilor. De-a lungul secolelor nimeni nu a reuşit să dezlege misterul izvorului, iar acum locul a ajuns unul de pelerinaj pentru mii de oameni.

Şi în acest an am purces la drum în sfântă zi de duminică pentru a ajunge la izvor, unde mai fusesem de câteva ori şi de fiecare dată am rămas surprins de frumuseţile şi oamenii locului. Am intrat în comuna Horoatu Crasnei după care am făcut dreapta pe drumul spre Stîrciu. În mijlocul satului, un localnic îşi ridică respectuos pălăria, făcându-mi semn că trebuie să o iau la stânga pentru a ieşi din sat şi a merge spre izvor. M-am conformat şi nu peste mult timp am părăsit satul. Am hotărât că este mai bine să las maşina pe marginea drumului, lângă zecile de automobile lăsate în aşteptare până seara târziu de către cei care mi-au luat-o deja înainte. Drumul era plin de căruţe şi tractoare cu care localnicii urcă dealul până la izvor, panta fiind prea abruptă pentru maşinile obişnuite.

Nu am apucat să fac nicio jumătate de kilometru, că cineva îmi dă bineţe şi îmi întinde o mână pentru a mă ajuta să urc într-o remorcă plină cu localnici, trasă de un vechi tractor Universal 650. Drumul până la izvor să fi tot durat o jumătate bună de oră, timp în care cei din remorcă vorbeau în şoaptă despre apa care izvorăşte an de an în aceeaşi perioadă şi dispare la fel de repede imediat după Rusalii. Ajunşi în vârf de deal, îi mulţumesc săteanului pentru amabilitatea de a mă transporta până la izvor şi mă apropii de o poiană mare şi înverzită în mijlocul căreia a fost construită o frumoasă biserică din lemn, prin contribuţia sătenilor. Cărarea era un adevărat furnicar de oameni, unii venind cu sticlele pline cu apă şi mergând spre biserică.

Punte între ştiinţă şi credinţă

Locul unde curge apa considerată ca fiind miraculoasă a fost amenajat prin contribuţia unor localnici inimoşi, astfel încât accesul să fie unul uşor. Apa este de o claritate inimaginabilă şi rece ca gheaţa. Ceea ce atrage atenţia este mirosul puternic de cărbune al apei. Nu apuc bine să beau că cineva îmi pune mâna pe umăr,

spunând:
„Ziua bună, Domnişor, şi Dumnezău să te ajute!“ Răspund la salut înainte să mă întorc. Omul care îmi vorbise este domnul Vasile Panc, un sătean care locuieşte în vârf de deal, de unde coboară numai după cele trebuincioase în gospodărie, pe care nu le poate confecţiona singur. Badea Vasile îmi spune în şoaptă că „apa asta m-o tămădit (n.r. vindecat) la mână, că tare rău m-o durut. Am avut o buiugă (n.r. umflătură) cât o prună, da' tăt am dat pă ie cu apă de la izvor şi s-o dus ca şi cum n-ar hi fostă'.
Aşe o făcut şi on om din Plesca şi s-o tămădit şi el. Apa asta începe să cură înainte cu câteva zâle de Rusalii şi sacă la o câteva zâle după. Aşe o lăsat bunu' Dumnezău... beţi domnişor, beţi că îi rece şi bună... Io aice de când ţâi minte, în vinere Rusaliilor, s-o vinit aici la apă. Până în răsărit de sore să vine' aici de pă tăte satele aieste dimprejur. Tăţi vineu aice... Da şi amu tare mulţi vin aice.“ În timp ce ne îndepărtăm, badea Vasile îmi povesteşte despre cei care susţin că s-au vindecat de diferite afecţiuni, mai ales reumatologice şi ale pielii, după ce au băut apa izvorului.

O binecuvântare de la Dumnezeu

Preotul din Stîrciu crede că izvorul nu este altceva decât o binecuvântare de la Dumnezeu. „Despre Izvorul Îngerului din Poiana Stîrciu vă pot spune că este o binecuvântare pentru că apa acestuia curge numai după Paşti, înaintea Rusaliilor, cu toate că data acestor sfinte sărbători se schimbă an de an. Ştiu că din timpuri vechi lumea se adună an de an la Rusalii la izvor pentru a bea apă şi pentru a se ruga la Dumnezeu. Apa acestui izvor este considerată vindecătoare. Sunt oameni care povestesc..., oameni care susţin că s-au vindecat de diferite afecţiuni după ce au băut din apa acestui izvor. Noi mergem an de an pentru sfinţirea izvorului, iar mii de oameni urcă muntele pentru a lua apă şi pentru a se ruga, sunt oameni care vin şi din zece, douăsprezece sate...“

Povestea unei mănăstiri

Profesorul Iosif Şimon din Horoatu Crasnei spune că istoria acestui izvor este una veche şi se întinde pe o perioadă de peste 500 de ani. Se pare că în zonă, conform precizărilor din cartea istoricului Mircea Păcurariu, profesor la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Sibiu, a existat o mănăstire, lucru precizat şi pe o hartă istorică. Încă de pe vremea acestei mănăstiri, oamenii de prin părţile locului veneau pentru a lua apă de la acest izvor. Faptul că apa izvorăşte în perioada dintre Înălţarea Domnului şi Rusalii nu a putut fi explicat niciodată din punct de vedere ştiinţific. Oamenii cred că este vorba de un miracol. „Probabil că există şi o explicaţie ştiinţifică, dar aceasta nu a fost dată până în prezent“, potrivit profesorului Iosif Şimon.

Rugăciune şi voie bună

După slujba oficiată de un sobor de preoţi în frumoasa bisericuţă din lemn, localnicii aşază pe iarba deasă de un verde curat ştergare frumos înflorate din pânză albă ca laptele, iar din straiţa cusută în război scot clisa afumată, cârnaţul afumat fiert în untură de porc, pita coaptă în cuptor, cocorada (o pâine cu umplutură din brânză de oaie amestecată cu mărar şi ceapă verde), cozonac cu nucă, ceapă verde, caş proaspăt şi pancove. Înainte de a gusta din preparatele tradiţionale se închină câte un pahar cu pălincă şi se zice „Doamne ajută!“ După masă, localnicii dea-pănă amintiri în mijlocul naturii, vorbesc despre an, despre floarea-soarelui, despre mălaiul din grădină, de miracolul pe care apa izvorului l-a făcut pentru unii.

Bătrânul Aro şi drumul de întoarcere

Nu am scăpat fără să gust o bucată de clisă afumată şi pita doamnei Veronica. Ziua era pe terminate şi mă gândeam la întoarcere, un drum greu, lung de peste 10 km până în sat. Şi de această dată salvarea mi-a venit tot de la nişte localnici care, bucuroşi, se oferă să mă ducă la poalele dealului cu un Aro vechi, dar perfect funcţional. Am urcat în maşină şi după două încercări aceasta porni la vale, pe un drum cu adevărat periculos. Automobilul şi-a făcut din plin datoria şi nu peste mult timp am coborât la intrarea în sat, unde îmi lăsasem maşina, nu înainte de a le mulţumi celor doi localnici inimoşi care m-au atenţionat că de la Izvorul Îngerului se pleacă cu inima curată şi cu gândul la Dumnezeu.

Adrian LUNGU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
1079

□

° Comentarii

☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Jaf ca în codru Pădurea Trivale, simbol al Piteştiului, ciuntită cu sprijinul Justiţiei

Soarta celebrei Păduri Trivale din Piteşti (Argeş), care se întinde pe 1.872 ha, a fost jucată la ruleta imobiliară către sfârşitul anilor ‘90, când suprafaţa de 1.187 ha de parc a fost redusă la 420 ha, rămânând numai parcelele situate de-a lungul aleii asfaltate, până la Grădina Zoologică şi înapoi, până la cartierul Găvana. „După mine, nu trebuia să se reducă această suprafaţă, deoarece nevoile celor peste 200.000 de locuitori ai municipiului sunt mult mai mari în ceea ce priveşte posibilităţile de recreere şi de purificare a aerului poluat, pe care suntem nevoiţi să-l respirăm“, a declarat Ion Dobrinoiu, directorul Direcţiei Silvice (DS) Argeş, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva, pentru Lumea satului.

Experţi mituiţi

Directorul ne-a spus că, până în 2005, solicitările de reconstituire a dreptului de proprietate, în baza Legii nr. 18/1991 şi Legii nr. 1/2000, aproape că nu au existat. E drept că unii proprietari au încercat, dar cererile lor nu au fost luate în considerare, pentru că Pădurea Trivale a aparţinut dintotdeauna statului român. În plus, constituie pădure-parc cu rol de protecţie în mod deosebit, fiind zonă-tampon în jurul municipiului. Însă, după 2005, odată cu apa-riţia Legii nr. 247/2005, solicitările de punere în posesie au luat amploare. „Asemenea solicitări s-au primit din partea unor proprietari, moştenitori, procuratori sau cetăţeni, care au cumpărat drepturile litigioase şi au câştigat în instanţele judecătoreşti, folosindu-se de expertize tehnice efectuate de către experţi mituiţi. Există şi un dosar de cercetare penală la DNA, cu această speţă“, a afirmat Dobrinoiu.

Scenariul hoţiei

Incredibil, s-au transferat supra-feţe de zeci de hectare de pădure, de pe raza altor localităţi din judeţ în Pădurea Trivale. Apoi s-au întocmit planuri de parcelare şi ridicări în plan, pe baza cărora s-au întocmit procese verbale de punere în posesie şi titluri de proprietate, pe amplasamente care nu au aparţinut niciodată acestor persoane. „Aceste proprietăţi particulare au fost dezmembrate, fragmentate în mai multe loturi, pentru a putea beneficia de aprobare de defrişare a 5% din suprafaţă, dar nu mai mult de 200 mp. S-au vândut şi revândut de câteva ori, o parte dintre proprietari defrişând suprafeţe de pădure pe care au început deja să apară vile şi case de vacanţă“, a adăugat directorul silvic.

Domnia sa ne-a mai spus că unele persoane au înfiinţat asociaţii de proprietari de pădure, care au întocmit proiecte de construire a unor cartiere de locuinţe. De exemplu, Asociaţia de proprietari de pădure Zamfireşti, care are 23 de membri şi o suprafaţă de 4,477 ha, face presiuni asupra DS Argeş să pună în aplicare Ordinul Ministrului Agriculturii nr. 361/2009 privind defrişarea arborilor de pe traseul unui drum de acces spre un cartier de vile. „Nu se cunoaşte conjunctura prin care s-a emis ordinul şi cine a fost persoana influentă, care a mijlocit acest lucru la nivel de conducere a ITRSV şi, mai departe, la MADR“, a declarat Dobrinoiu. Domnia sa a precizat că, la ora actuală, a mai apărut un proiect de defrişare a suprafeţei de 4,3 ha, din totalul de 9,7 ha care aparţin de SC PRO CIVITAS, al cărei patron este italianul Pelino Tobias (Enzo).

Complicitate la ilegalitate

În opinia directorului DS Argeş, factorii de decizie în acţiunea de retrocedare au interpretat şi aplicat, în mod eronat, dar cu bună ştiinţă, prevederile legale. Astfel, autorităţi importante ale judeţului, precum prefectura, direcţia silvică, ocoalele silvice, primari şi comisii locale de fond funciar, susţinute de magnaţi imobiliari, au reuşit ca, din Pădurea Trivale, să înstrăineze peste 300 ha. Mai grav, în unele situaţii au defrişat suprafeţe apreciabile.

„Pentru toate aspectele care au constat în nerespectarea legalităţii, în aplicarea legilor retrocedării, s-au întocmit plângeri penale, aflate pe rol la instanţele abilitate ale statului, urmărindu-se anularea tuturor documentelor întocmite ilegal, cum ar fi titluri de proprie-tate, dar şi redarea Pădurii Trivale argeşenilor, aşa cum a fost dintotdeauna“, a afirmat Dobrinoiu. Aşadar, spunem noi, mai există un dram de speranţă că pădurea va supravieţui. Însă ne îndoim că vreo instanţă va dispune demolarea construcţiilor ridicate în urma unor hoţii săvârşite la lumina zilei.

Traian DOBRE

LUMEA SATULUI NR.6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
912

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

japonezii-avertizeaza-romania-va-avea-de...

Japonezii avertizează: „România va avea de-a face cu o criză a alimentelor“

Potrivit analiştilor japonezi, România se află pe locul 12 între ţările în care există risc mare de producere a unei crize alimentare, alături de alte 24 de ţări cu populaţie mare. Chiar şi Organizaţia Naţiunilor Unite avertizează că nivelul preţurilor actuale ar putea naşte o nouă criză la nivelul alimentelor. Mulţi specialişti consideră că, odată criza financiară depăşită, ne vom confrunta cu una alimentară. România a fost situată, într-un studiu japonez, printre primele 25 de ţări în care riscul producerii unei astfel de crize este ridicat. Alături de ţara noastră au mai fost nominalizate statele cu populaţie foarte mare, China şi India, dar şi ţări vecine precum Bulgaria şi Ucraina. O eventuală criză alimentară va fi determinată de majorarea preţurilor şi, implicit, de creşterea inflaţiei. Preţurile alimentelor nu au scăzut odată cu venirea crizei financiare. Ele se situează în acest moment la acelaşi nivel cu cele din perioada 2007-2008, când criza mondială încă nu izbucnise. În plus, valoarea importurilor alimentare mondiale depăşeşte anul acesta 1.000 miliarde de dolari. În procente, asta înseamnă cu 15% mai mult decât anul trecut. Singura dată când acest lucru s-a mai întâmplat a fost în timpul crizei alimentare din 2008. Atunci, importurile au totalizat cel mai mare nivel înregistrat vreodată.

Topul foametei

Bangladesh (cheltuieli cu mâncarea – 53,8% din total); Maroc (cheltuieli cu mâncarea – 63%); Algeria (cheltuieli cu mâncarea – 53%); Nigeria (cheltuieli cu mâncarea – 73%); Liban (cheltuieli cu mâncarea – 34%); Egipt (cheltuieli cu mâncarea – 48,1%); Sri Lanka (cheltuieli cu mâncarea – 39,6% din total); Sudan (cheltuieli cu mâncarea: 52,9% din total); Hong Kong (cheltuieli cu mâncarea: 25,8%); Azerbaidjan (cheltuieli cu mâncarea – 60,2%); Angola (cheltuieli cu mâncarea – 46,1%); România (cheltuieli cu mâncarea – 49,4%). În prognoza penuriei de alimente urmează în ordine: Filipine, Kenya, Pakistan, Libia, Republica Dominicană, Tunisia, Bulgaria, Ucraina, India, China, Letonia,Vietnam şi Venezuela. Există de pe acum ţări care se confruntă deja cu criza alimentelor. În Ciad, numărul celor care nu au ce mânca depăşeşte două milioane de persoane. Nici în Niger situaţia nu este mai bună: peste 7 milioane de oameni trăiesc fără hrană. Numărul lor s-a triplat faţă de acum doi ani.

Nota redacţiei

Din capul locului precizăm că analiştii români au unele reţineri în legătură cu această prognoză alimentară. În România nu se poate vorbi totuşi de o astfel de criză. La prima vedere, pieţele oferă o abundenţă, dar în cazul multor familii aceasta este aproape prohibită. Este foarte probabil ca analiştii japonezi să se fi raportat la această realitate în analiza lor. În mod sigur ei au luat în considerare datele cu privire la dimensiunea actuală a importurilor alimentare şi a împrumuturilor masive la care au recurs autorităţile române pentru a încerca să depăşească criza economică profundă în care se află. Totodată, nu este exclus ca ei să aibă în vedere că, pe termen mediu, România ar putea intra într-o oarecare insolvabilitate financiară, ceea ce ar interzice accesul ei pe piaţa mondială agroalimentară. Singurii care pot infirma aceste previziuni sumare sunt guvernanţii noştri care…

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
992

Comentarii

1. ing agronom Adrian Banuta -- (16-December-2010)Mare pacat ca acesta populatie a tarilor slab dezvoltate nu au cu ce i-si intretine existenta, DAR PE URMELE LOR MERGEM SI NOI ROMANII,pe ei nu ii ajuta clima si nici solul nu este prielnic pentru agricultura iar pe noi nu ne lasa altii dar avem pamanturi deosebite si o bogata retea hidrografica buna ptr.irigatii.daca am produce am si vinde.este nevoie pretutindeni mai ales de alimente.unde ne sunt pietele de odinioara?, prin care se efectuau diverse shimburi comerciale(export),care stim cu totii ca duce la cresterea P.I.B.-ului.
republica populara chineza nu cunoaste criza, exemplul exista..

2. Laurentiu -- (21-December-2010)Pai da, dar cine suntem noi in comparatie cu R.P. Chineza? Ei daca se supara doar un pic, tremura bursele si cursurile valutare, pe cand noi suntem datori vanduti FMI si UE! Nu avem voie sa miscam in front. Daca astia ne zic: nu aveti dreptul sa faceti decat agricultura de subzistenta, clasa politica striga intr-un glas: "Am inteles, sa traiti!"
:(

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Jilavele - o rază a culturii la sate

Dacă în cele mai multe cămine culturale din ţară activitatea lor se reduce la lăcaşuri de dans sau întruniri săteşti, acest aşezământ ţine locul cenaclurilor literale de altădată. Aici sătenii se adună în sala bine amenajată şi îngrijită a căminului cultural, unde, aşa cum îi spune şi numele aşezământului, se face, spre deliciul privitorilor, cultură.

În comuna Jilavele se ţin spectacole artistice şi bine pregătite, pentru a cinsti naşterea sau moartea lui Eminescu, pe cea a lui Caragiale, a lui Mihai Viteazul sau Aurel Vlaicu, şi-am pomenit doar câteva nume alese pur şi simplu la întâmplare, căci orice personalitate se bucură la Jilavele de aceeaşi preţuire. Şi lumea, numai ce află că este din nou spectacol la cămin, că îşi lasă deoparte grijile, necazurile, treburile şi vine să vadă şi să asculte ce a mai pregătit de data aceasta Ansamblul „Colinda“: muzica populară, dar şi modernă, poezia, teatrul constituie, de regulă, vastul repertoriu al acestuia.

Şi bunul, şi tata, şi fiul, şi nepotul

Toţi au fost sau sunt prezenţi la cea mai veche lecţie de cultură din Câmpia Ialomiţei. Paşte, Crăciun, Înălţare şi orice nume mare de sfinţi adună sătenii din Jilavele, cu mic, cu mare în centru, la căminul cultural. Uneori, oamenii nu ştiu de la început pentru ce sărbătoare se strâng la cămin, căci în calendarele lor ortodoxe, afişate pe perete, la îndemână, nu figurează nicio cruce roşie.

Dar sunt dornici să vadă şi să asculte un program artistic menit să le meargă, ca întotdeauna, la suflete. Nici pe 15 ianuarie, când au aflat că e mare spectacol la cămin, n-au ştiut cu ce ocazie se ţine acesta. Au venit însă, ca de fiecare dată, în număr mare şi şi-au ostoit setea de cultură, auzind cum Poetul Neamului, Mihai Eminescu, tocmai s-a născut în această zi. Ai zice că te afli în cine ştie ce sală sofisticată din apropierea Parisului sau Vienei, în aşteptarea unei premiere de succes. Aici, Ansamblul „Colinda“ îşi îndeplineşte încă o dată misiunea. Practic, acesta fiinţează de 62 de ani, fără întrerupere.

Din cadrul lui au făcut parte, pe rând, generaţii după generaţii, astfel că fiecare casă din Jilavele şi-a dat de-a lungul vremii obolul către ansamblu. Măcar un membru al fiecărei familii, şi tot a trecut pe la ansamblu. În „Colinda“ activează împreună puştani de şase-şapte ani, care abia de ştiu să pronunţe bine cuvintele, elevi de liceu, cu mustaţa mijită şi cu ochii după fete, studenţi serioşi, veniţi de departe special pentru repetiţiile cu ansamblul, învăţători şi profesori din sat, care dau din prea-plinul sufletului lor copiilor de la şcoală, pensionari, a căror legătură cu viaţa se păstrează în bună parte cântând, recitând poeme, dezvăluindu-şi întregul talent interpretativ în piese de teatru. Cea mai reprezentativă pentru aceştia din urmă este de departe Victoria Dimache.

Bătând spre 80 de ani, aceasta face parte din ansamblu încă de la înfiinţarea lui, în 1948. Ea povesteşte – şi de altfel se păstrează încă şi documente în acest sens – cum atunci, în anii de început ai „Colindei“, numai taraful de lăutari era format din 37 de instrumentişti, corul avea 103 componenţi, alte şi alte persoane activând pe alte laturi ale ansamblului. Astăzi acesta are 35 de membri, care fac în cadrul său de toate. Iarăşi poate părea ciudat, dar cei din ansamblu, sub îndrumarea directorului căminului cultural, Victor Simion, ajută în mod constant şi echipa de fotbal a comunei, numită sugestiv „Ambianţa“, fostă „Înfrăţirea“.

„Zărzărică – zărzărea“

Dar „Colinda“ nu are reprezentaţii doar în comuna Jilavele. Ea participă în mod frecvent la o serie de concursuri de gen, festivaluri, întreceri. „Peste tot – spun membrii ansamblului – luăm tot ce înseamnă premiu. Nu iertăm nimic. Poate şi pentru că ne dorim cu adevărat să fim cei mai buni. Dar în mod sigur pentru că suntem foarte bine pregătiţi. Dăm cuvenita importanţă acestei pasiuni a noastră. Niciodată nu ne prezentăm la vreun spectacol fără să ne pregătim bine înainte.

De ani de zile la Festivalul «Zărzărică – Zărzărea» luăm premiul I. Repertoriul nostru este nu numai bogat, ci şi inedit. Nicăieri nu se mai întâlneşte, de exemplu, în forma de la noi, «Cântecul Miresei» şi «Cântecul nunului». Vorbim despre acestea, pentru că am prezentat la festival Nunta la Jilavele. A fost un succes. Ne mai mândrim şi cu alte cântece proprii comunei noastre.

De exemplu, «Vino, bade, de la plug,/ Că-mi arde ia pe trup,/ Poa' să-ţi ardă şi hondrocul,/ Nu vin până nu ar locul!». Dialogul acesta dintre fată şi băiat se desfăşoară pe parcursul mai multor versuri de acest gen. Şi mai este un cântec minunat, care stârneşte valuri de lacrimi peste tot unde îl prezentăm: «Eu mă duc măicuţă-n lume». Dar tânărul nu pleacă să-şi facă un rost, cum s-ar putea crede la început, ci pleacă la război.

Este vorba de Primul Război Mondial. Atunci s-a cântat prima dată şi se cântă şi astăzi cu acelaşi succes şi cu aceeaşi jale. «Foaie verde trei măsline,/ Eu mă duc măicuţă-n lume,/ Inima pe loc rămâne,/ Ia-o mamă, pune-o bine!/ Ia-o mamă şi mi-o leagă-ntr-un colţ de basma neagră./ De-oi vedea-o că pluteşte,/ Să mai tragi, mamă, nădejde./ De-oi vedea că nu şi nu,/ Să-mi sapi mamă mormântu'!» E multă durere în aceste versuri. Credeam că numai cine s-a con-frun-tat cu un astfel de eveniment neplăcut poate să înţeleagă mesajul lor, dar nu este aşa, toată lumea plânge de-i sare cămaşa în spate când îl ascultă.“

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
962

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Jina, comuna de oieri de pe acoperişul Mărginimii Sibiului

Văzându-i pe jinarii care-şi duc existenţa în satul lor, situat deasupra Mărginimii Sibiului şi a munţilor, într-o izolare pe care n-o crezi posibilă decât dacă o vezi şi o simţi, am înţeles că nu ei ar avea de învăţat de la europeni, ci invers.

La Jina, comună situată la graniţa dintre judeţele Sibiu şi Alba, se poate ajunge pe trei căi: de la Sălişte, trecând prin Galeş, Tilişca-Rod-Poiana şi Jina; de la Miercurea, prin Dobârca, din nou Poiana-Jina; dinspre Alba, prin Dobra. Acest ultim drum, reamenajat recent, face parte din „Drumul Regelui“, „Poteca Diavolului“ sau „Transalpina“, recompunând itinerarul străbătut şi de regele Carol al II-lea, la inaugurarea din 1935, când suita a coborât în gară la Tilişca şi a parcurs Transalpina pe varianta Poiana-Jina-Şugag-Valea Sebeşului-Tău-Oaşa-Obârşia Lotrului-Novaci.

Teritoriul mai are însă şi alte drumuri forestiere, greu de parcurs, care duc la stânele din munţii Cindrelului şi Sebeşului. Jina este ultimul sat din zona etnofolclorică Mărginimea Sibiului. În fiecare an este gazda vestitului festival tradiţional „Sus pe muntele din Jina“.

De unde vine numele comunei

Localitatea este atestată documentar din 1575. Aşezarea există însă mai dinainte. Poveştile spun că Sinna, stăpâna munţilor, le-a zis ciobanilor, alungaţi din vetrele lor de fel de fel de popoare cotropitoare şi ulterior de coloniştii saşi: „Vă voi duce într-un loc binecuvântat, deasupra munţilor, veţi fi păstori liberi, cu turme întinse în lumea largă...“. Aşa s-au urcat oierii la 1.000 metri altitudine, într-un gol alpin format din şapte coline, înconjurat de munţi, de păduri şi greu accesibil. În semn de recunoştinţă faţă de înţeleapta şi misterioasa sfătuitoare, locuitorii i-au dat comunei numele Jina.

Oameni liberi...

Definitorie pentru oieri a fost libertatea. Cu toate acestea, vreme de 100 de ani Jina a fost sat grăniceresc, care apăra graniţa Imperiului Austriac cu Ţara Românească. Dar mai târziu, în Primul Război Mondial, socotit pentru reîntregirea pământului şi a neamului românesc, ciobanii din Jina au luptat vitejeşte. Mărturie stă Monumentul Eroilor, unde sunt înscrise numele a 84 de jinari ucişi pe front şi a 31 de eroi răniţi, morţi şi ei pe patul de spital. De atunci încoace, ciobanii şi-au văzut de treabă, Jina devenind una dintre cele mai înstărite localităţi din România, după Poiana Sibiului, bunăstare dobândită exclusiv de pe urma creşterii oilor. Chiar şi în timpul comunismului, când se dărâmau sate şi biserici, la Jina se construia masiv.

...şi oameni vrednici

Comuna este astăzi cea mai mare ca suprafaţă din judeţul Sibiu. Se întinde pe 31.868 ha, iar vatra singurului sat-comună este de 320 ha. Este o aşezare compactă, cu case care formează fronturi continue la stradă, construite în stil săsesc, cu porţi înalte şi obloane, curţi interioare şi drumuri înguste. Gospodăriei tradiţionale de influenţă saxonă i-au fost aduse îmbunătăţiri, printre acestea făcându-şi prezenţa case cu etaj, construite din piatră, iar la Jina chiar există o competiţie între familii, pesemne în funcţie de cât de înstărit este omul, care să aibă casa mai frumoasă şi mai mare.

Comuna are o populaţie de 4.300 locuitori, 1.480 de gospodării şi 1.300 de locuinţe. Se spune că la fiecare a doua casă locuieşte un cioban şi nimeni nu are mai puţin de 1.000 de oi. Ba sunt câteva stâne (este păcat să le spunem ferme şi fermieri, la cât s-au străduit jinarii să-şi conserve ocupaţia şi obiceiurile!) cu 5.000 de oi, chiar şi astăzi, când alţi agricultori acuză cât de pacoste a devenit oaia şi mai ales lâna. Lucrurile nu stau chiar aşa, dar nu sunt nici foarte departe de adevăr.

Lecţie despre cum trebuie să arate o comunitate

Viaţa oamenilor din creierul munţilor a urmat un cod sau un calendar al ei; până şi şcoala şi-a modificat orarul, în funcţie de păstorit, cât copiii să meargă la stână, să-şi ajute părinţii, dar să nu piardă nici lecţiile. Oierii au viaţa împărţită în două, jumătate la stână, jumătate – acasă. De fapt, ordinea e alta: bacii şi feciorii merg la stână, băciţele sunt maestre în prepararea produselor din lapte, cum ar fi jintiţa, brânza de burduf, urda sau balmuşul. Toţi, fără excepţie, sunt buni şi curaţi gospodari, iar acest lucru se vede din cum arată casele, comuna şi pajiştile.

Pe fiecare colină, în fiecare colţ neîmpădurit, oriunde priveşti cu ochii, vezi colibe, cum le numesc localnicii, adică stâne şi locuri împrejmuite cu ţarcuri din lemn. Jinarii trăiesc ca o comunitate în adevăratul sens al cuvântului, fiecare cunoaşte pe fiecare, duminica lumea îşi dă întâlnire la biserică, iar la ieşire oamenii se reunesc în centrul satului, cu autorităţile locale, unde se discută ce se mai întâmplă şi ce mai trebuie făcut în localitate.

Pârtie de schi şi turme de oi?!!

Şi-ar mai fi de făcut. O fi bine, o fi rău, aici, de când cu Transalpina, au venit jinarii plecaţi sau alţii, ispitiţi de farmecul locului, cu „viloaie“ care ies din tiparul locului şi cu ideea de a face o pârtie de schi. Proiectul, denumit „Amenajarea domeniului schiabil în comuna Jina, arealul turistic Mărginimea Sibiului“, prevede o pârtie de schi de 700 m, nocturnă şi instalaţii de producere a zăpezii artificiale.

Cum se vor îmbina schiul cu turmele de oi, cine ştie, poate multe vom mai avea de învăţat! Cert este că Jina are de arătat multe, extraordinar de multe, chestiuni legate de portul popular, de obiceiuri, de păstorit, de tradiţie, de agroturism – fiindcă ce poate fi mai de lângă popor şi natură decât înnoptatul la o stână? – şi mai puţin de o viitoare staţiune montană turistică, de care totuşi România nu duce lipsă.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
2729
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Jina, o comună „la înălţime“

La limita de sud-vest a judeţului Sibiu se află una dintre comunele de referinţă pentru păstoritul românesc: Jina. Legenda spune că la originea localităţii ar fi o femeie frumoasă şi vitează pe nume Zina sau Zâna care ar fi poposit pe aceste meleaguri înconjurată de o ceată de haiduci.

Prin colonizarea saşilor în Ardeal românii ar fi fost împinşi către munte, ajungând aici către 1396. Trei secole mai târziu mulţi dintre ei aveau să treacă munţii la Vaideeni, Băbeni sau Mihăeşti Vâlcea pentru a nu fi forţaţi să treacă la religia greco-catolică. Transformaţi în grăniceri, jinarii aveau să participe la bătălia de la Arcole sub denumirea de „cătanele negre“, fiind menţionate şi de Napoleon în însemnările sale pentru vitejia de care au dat dovadă.

O comună veche, dar modernă

Aflată la o înălţime de peste 1.000 m, Jina este cea mai compactă localitate din România. Am discutat îndelung despre frumoasa aşezare sibiană cu Dumitru Prodea, secretarul primăriei, de la care am aflat că în comună sunt 4.300 de locuitori care cresc 30.000 de oi şi 1.800 de vaci. Jina e înconjurată de 32.000 ha de pădure, un sfert din acest areal aparţinând localnicilor. În prezent, Jina este racordată la reţeaua de apă curentă şi se lucrează la canalizare. Pentru cei 1.600 de locuitori ai cartierului Băiaşi s-au construit de curând o şcoală nouă şi un cămin cultural. Se lucrează la deschiderea unei pârtii de schi în lungime de 640 m.

La şapte kilometri de aici începe cea mai înaltă şosea din România, Transalpina, denumită şi „drumul regelui“, aflată la peste 2.200 m altitudine.

Paradisul de pe apa Sebeşului

Prin excelenta zonă agroturistică, Jina oferă vizitatorilor numeroase puncte de atracţie. Printre acestea se numără biserica veche construită la 1795, dotată cu un mare osuar aflat în preajma altarului. Alt obiectiv turistic este biserica nouă construită în 1937 cu sprijinul lui Carol al II-lea. Este supranumită „Catedrala Munţilor“, iar în preajma ei se află crucea eroilor neamului.

Pe raza localităţii sunt rezervaţii naturale încântătoare, precum „Masa Jidovului“ (Uriaşului), o frumoasă stâncă alcătuită din şisturi cristaline, înălţată cu aproape 5 m deasupra peretelui abrupt pe malul stâncos al Sebeşului, unde creşte spontan pinul de pădure, „Pintenii din coasta Jinei“, un important monument geologic, apoi rezervaţia „La grumaji“. Deosebit este şi circul glaciar „Gropata“ unde creşte nestingherit bujorul de munte (rododendron). Să nu uităm nici „Valea frumoasei“, făcută nemuritoare de către Mihai Sadoveanu care şi-a construit şi o cabană. Aici cresc şi plante carnivore rămase încă din Cuaternar.

Fluieraşii vechi şi noi

Străvechea vatră din inima Ardealului nu este doar punct de atracţie turistică, ci şi un puternic centru cultural. Anual, la Jina se organizează de mai bine de patru decenii festivalul folcloric „Sus pe muntele din Jina“, unde cunoscuta formaţie de fluieraşi din localitate, înfiinţată în anul 1934, încântă sutele de vizitatori. Conducătorul formaţiei de copii fluieraşi este chiar secretarul comunei, Dumitru Prodea. De asemenea, în 2006 la Jina s-a deschis, prin strădania învăţătoarei Ileana Morariu, un muzeu privat dedicat păstoritului.

Miron Ştefănescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
2469

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

johan-vinovatul_l251.html

Johan, vinovatul

Şi pentru că cineva trebuie să plătească totuşi pentru toate relele făcute, petrecăreţii au apelat la o metodă simplă de tot: localnicii au confecţionat o păpuşă din paie care primeşte diferite nume, în funcţie de sat, şi care, la sfârşitul celor trei zile de distracţie, este acuzată că a generat toate problemele şi, după o judecată în faţa satului, drept pedeapsă i se dă foc, aidoma ceremoniilor sacrificiale amintite încă din scrierile egiptenilor referitoare la indo-europenii care au fondat Ţara Mitanni. Evenimentul este de mare însemnătate şi la el participă toţi membrii comunităţii, „pentru că există credinţa că sacrificiul păpuşii de paie are rolul de a arde răul şi de a aduce prosperitate pentru sat“, după cum spune Hans Feier, unul dintre şvabii bănăţeni emigraţi în Germania, dar care se întoarce aproape în fiecare an pentru a celebra această sărbătoare din Banatul Montan.

Chetă pentru petrecere

În comuna Dognecea din Caraş-Severin a fost mare distracţie şi în acest an de Făşanc. Locuitorii s-au deghizat în diferite personaje. Apoi, tinerii au confecţionat o păpuşă din paie cu care au umblat pe la casele sătenilor, ca să organizeze o chetă. Ei le-au spus consătenilor că acela este Johan şi că are nevoie de bani, mâncare şi băutură. Nu există casă în Dognecea în care, potrivit tradiţiei, să nu fi intrat alaiul.

Acest colind cu păpuşa de paie are darul de alunga relele din sat, speriate de înfăţişarea fioroasă a păpuşii, şi de a-i pregăti pe localnici de intrarea în post, când încetează toate petrecerile până la Paşti. Sătenii contribuie la marea petrecere cu alimente, răchie, bere şi bani pentru muzicanţi. Pentru toate „ghiduşiile“ provocate de tinerii care au petrecut, a fost găsit vinovat tot Johan. Acela a fost pedepsit aspru: după ce a participat la ultimul bal de dinaintea primei zile de post, a fost declarat mort, i s-a făcut un prohod, după care sătenii i-au dat foc, aidoma ceremoniilor funerare păgâne ale vechilor germanici.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
647

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

John Deere ignoră criza > REVISTA LUMEA SATULUI

John Deere ignoră criza

Un nou eveniment marca John Deere a avut loc în luna august în Germania. La întâlnirea din localitatea Brandenburg, situată în apropierea Berlinului, au partici-pat fermieri, specialişti în domeniu şi ziarişti dornici să vadă care mai sunt noutăţile aduse la rampă de către cei supranumiţi drept „numărul unu mondial în domeniul utilajelor agricole“.

Ei sunt cei care, încă din 1837, odată cu inventarea revoluţionarului plug de oţel care se curăţă singur, au furnizat întregii lumi toate utilajele necesare lucrării solului. Şi care dintre cei care lucrează pământul nu ajung să viseze mai devreme sau mai târziu la un tractor sau la o combină marca John Deere?

În ciuda provocărilor actuale de pe piaţa maşinilor agricole aflată în continuă scădere, John Deere îşi păstrează optimismul şi continuă să investească în soluţii inteligente de cultivare a solului, extinzându-şi portofoliul cu 49 de noi utilaje. Acestea vor fi disponibile începând cu 2010 pentru a veni în sprijinul producătorilor, dar şi pentru a le oferi atât acestora cât şi distribuitorilor noi oportunităţi.

Noile linii de tractoare

Primele, şi cele mai de seamă dintre utilajele prezentate la Brandenburg, au fost noile linii de tractoare de mare putere: 8R pentru tractoare pe roţi şi 8RT, ce reuneşte tractoarele pe şenile. Ele sunt succesoare ale seriei 8030 şi au fost create pentru a da fermierilor cu suprafeţe mari şansa de a-şi mări atât productivitatea în câmp, precum şi gradul de confort al operatorului.

Cele două linii cuprind tractoare cu puteri începând de la 245CP şi până la 380CP, modelul cel mai mare care, deşi sporeşte substanţial randamentul, reuşeşte să menţină consumul de combustibil la un nivel economic. Toate modelele sunt echipate cu motoare diesel John Deere Power Tech plus de 9 litri, cu 4 valve.

Oferta pentru fermierii mijlocii

La demonstraţia din câmp au urmat noile tractoare destinate exploataţiilor de dimensiuni medii, care vor da companiei posibilitatea de a-şi intensifica prezenţa pe piaţa tractoarelor de sub 100 CP din Europa. Volumul de vânzări estimat pentru noile serii este de aproximativ 60.000 de unităţi pe an.

Este vorba despre seriile: 5M, având tractoare multifuncţionale ideale pentru fermele zootehnice, cu puteri situate între 70 şi 100 CP; 5G cu tractoare destinate fermelor mixte de mici dimensiuni şi clienţilor care cer configurări speciale; 5E, care cuprinde tractoare cu cabină deschisă, cu puteri între 55 şi 75 CP, reprezentând soluţia perfectă pentru fermierii „cu jumătate de normă“ din sectorul vegetal.

Tot fermelor de dimensiuni mijlocii li se adresează şi noile combine John Deere, 1470 şi 1570, pentru recoltat cereale, care, începând cu 2010, vor înlocui modelele 1450 şi 1550. Un număr substanţial de îmbunătăţiri ce ţin de detaliu au fost aduse odată cu noile combine de dimensiuni medii clasate într-o categorie ce reprezintă 45% din piaţa combinelor din Europa.

Soluţii inedite le sunt oferite şi antreprenorilor care vor să-şi intensifice activităţile privind biomasa cu ajutorul noilor combine de recoltat furaje, modelul 7950i, cu puteri de 812 CP, care pot fi echipate cu 4 hedere diferite pentru diversele lucrări desfăşurate pe parcursul întregului an.

Nicuşor Oprea-Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1241

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Joiţa, în drum spre civilizaţia urbană

Aşezată în nordul judeţului Giurgiu, între două cursuri de apă, Dâmboviţa şi Ciorogârla, comuna Joiţa se înfăţişează mai degrabă ca fiind un mic orăşel de ţară, complet urbanizat, în care vechile îndeletniciri agricole încep să dispară.

Departe de a se număra printre comunele în care terenurile nemuncite se întind ca o pecingine pe hectare întregi, aici pământul se bucură de mare preţuire. Dar nu pentru a rodi, ci pentru a fi ridicate case aproape de rang princiar. Aici oamenii au făcut o afacere din a vinde pământul strămoşesc astfel că, încet dar sigur, agricultura a fost sortită pieirii. Suprafaţa terenului intravilan a fost mărită la 2.000 ha, un lucru rar întâlnit în alte comune. Joiţa, după cum ne-am dat seama, împărtăşeşte soarta altor regiuni limitrofe Capitalei. Modernizarea a venit peste săteni fie că au vrut sau nu, dar un lucru este cert: oamenii de aici sunt mândri de felul în care comuna lor s-a transformat.

Un buget de 100 miliarde lei

Omul care a avut ambiţia de a crea o comună de tip european este primarul Constantin Tănase. Dânsul se află la cârma comunei de şase ani, vreme în care s-a îngrijit ca imaginea ei să se schimbe fundamental. A intuit potenţialul economic, iar principala sa preocupare a fost să aducă pe teritoriul comunei cât mai mulţi investitori. În prezent, aici îşi desfăşoară activitatea unităţi industriale de referinţă, cum ar fi parcul industrial ProLogistic, un depozit de legume-fructe pentru import-export, precum şi alte societăţi profilate pe diferite activităţi. Aşa a reuşit să obţină resurse financiare semnificative, cu care a demarat proiecte de amploare pentru bunăstarea comunei, iar la porţile ei încă mai bat investitori. În ultimii şase ani Joiţa a prosperat foarte mult, fiind recunoscută ca una dintre cele mai bogate comune ale judeţului Giurgiu, cu un buget al Consiliului local de aproape 100 miliarde de lei vechi.

„Cristalul de Arcuda“

La intrare în satul apartenent comunei, Bâcu, este imposibil ca privirile să nu îţi fie atrase de locul în care apa bucureştenilor se transformă, după cum ni s-a spus, în „cristalul de Arcuda“. Aici, în Staţia de tratare Arcuda, pe o suprafaţă de aproximativ 150 ha, apa Dâmboviţei trece prin mai multe procese de purificare, pentru ca la robinetele orăşenilor să curgă apă potabilă. Prin prisma activităţii desfăşurate, această instituţie este una de interes strategic naţional. Dincolo de brazii verzi care împrejmuiesc uzina, specialiştii veghează necontenit la buna desfăşurare a activităţii de potabilizare a apei de râu.

Până nu de mult, uzina era un loc în care munceau foarte mulţi săteni ai comunei, dar în timp staţia de tratare a fost supusă unor ample procese de modernizare, astfel încât, astăzi, întreaga muncă a oamenilor se rezumă la rolul de observator. Inginerul-şef Constantin Şchiopu ne-a prezentat starea actuală a uzinei şi ne-a explicat câteva dintre aspectele tehnologice de funcţionare a ei.

În 1882, în Joiţa încep lucrările unui complex de construcţii şi instalaţii. Ambiţia proiectanţilor a fost aceea de a clădi cea mai performantă uzină de tratare a apei din România. Proiectul avea să fie finalizat în 1889, când Staţia Arcuda avea să îşi însuşească pe deplin rolul de purificator al apei din Dâmboviţa. De atunci şi până în prezent, staţia a fost supusă mai multor procese de reabilitare al căror scop era acela de a creşte capacitatea de producţie de la 40.000 metri cubi pe zi până la 610.000 de metri cubi, cât produce astăzi. Ultima modernizare a fost făcută în anul 2006, perioadă în care staţia Arcuda a dobândit o dimensiune modernă. Ceea ce impresionează este performanţa tehnică şi tehnologică. Ar fi de precizat că aici tot procesul de purificare a apei este automatizat. Este aproape incredibil de crezut, dar toate maşinăriile gigante prin care apa este filtrată, decantată şi purificată sunt supravegheate de doar trei oameni. Cu toate acestea, actul muncii lor este unul de mare profesionalism.

Agricultura, cât a mai rămas

Deşi agricultura nu mai este la căutare, domnul primar nu a renunţat să îndemne oamenii spre muncile agricole. Recunoaşte, totuşi, că sătenii nu mai sunt motivaţi şi că reformările de după 1989 au semnat sentinţa agriculturii în Joiţa. Cu toate acestea, în cadrul comunei se află o microfermă performantă de vaci şi un cioban care încă mai practică oieritul după vechile metode. Există şi o asociaţie de producători agricoli care cultivă o suprafaţă de pământ.

Domnul Tănase s-a născut şi a crescut în satul Bâcu. Este apropiat de consătenii săi, iar uşile primăriei le sunt deschise în fiecare zi. Poate aşa se justifică înţelegerea profundă a problemelor şi nevoilor oamenilor. A înţeles că, pentru a conferi o nouă imagine comunei, este nevoie de un reformator, care să fie dedicat cauzei sale. S-a implicat în toate proiectele care vizau îmbunătăţirea vieţii oamenilor de aici şi modernizarea comunei.

Să tot ai un asemenea primar

În timpul celor două mandate, primarul din Joiţa a reuşit să aducă localitatea la un nivel cu care puţini edili se pot mândri. A asfaltat toate străzile, aproape 30 km, printr-un proiect de aproximativ 13 miliarde de lei vechi. Pentru încălzirea centralizată a caselor a fost realizat şi sistemul de distribuţie a gazelor. S-a ocupat de renovarea şcolilor, astfel încât elevii să aibă cele mai bune condiţii. Într-una dintre şcoli a demarat chiar şi proiectul unui centru de informare şi documentare modern, dotat cu calculatoare şi reţea de Internet.

Pe viitor, domnul primar nu exclude posibilitatea construirii unui liceu. Comuna dispune de două dispensare medicale, iar pentru îmbunătăţirea calităţii actului medical este în derulare un proiect prin care se doreşte ca dispensarul medical din Joiţa să fie adus în clădirea actualei primării, locaţie foarte bine întreţinută. Se doreşte astfel construirea unui centru medical permanent care să dispună de toate condiţiile necesare, să fie dotat cu aparatură modernă şi să aibă şi o salvare proprie.

Proiecte pentru tineri

Dacă tinerii nu îşi mai îndreaptă atenţia spre agricultură, în comuna Joiţa sportul este la mare preţ. Clubul sportiv a obţinut rezultate deosebite nu doar în ţară, ci şi în afara ei. Primăria le pune la dispoziţie sportivilor o locaţie care în curând va fi modernizată, dotată cu vestiare şi tot echipamentul necesar antrenamentelor. În urma unei retrospective a activităţii sale, primarul Constantin Tănase se declară mulţumit că a reuşit să realizeze aproape tot ce şi-a propus. Următorul obiectiv este acela de a realiza reţeaua de apă curentă şi canalizarea, precum şi asfaltarea trotuarelor. Cea mai mare mulţumire, după cum ne-a mărturisit, este să îi vadă pe oamenii pe care îi conduce mulţumiţi. Dincolo de aceste aprecieri, rămâne munca titanică a unui om care a avut ambiţia să transforme comuna Joiţa într-o oază de prosperitate.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
2975

□

Comentarii

□

□

1. laur -- (2-January-2012)AVEM PRIMAR DESTEPT SI NE MANDRIM CU EL,TANASE CONSTANTIN UN OM DE VALOARE,MULT SUCCES SI REALIZARI IN 2012

2. Teodor -- (26-April-2018)O mizerie de articol. Intari pe site primarie Joita sa vedeti realitatea: 0 proiecte

finalizate, nici macar apa potabila nu au deoarece proiectul este nefinalizat, iar firma care a realizat lucrarile a intrat in faliment. O alta gaura in buget.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Judeţul Timiş, scenariul prăduirii unităţilor de cercetare > REVISTA LUMEA SATULUI

Judeţul Timiş, scenariul prăduirii unităţilor de cercetare

În ultimii ani, staţiunile de cercetări agricole timişene au fost ţinta unor deposedări treptate. Cea mai afectată de acest fenomen a fost Staţiunea de Pajişti Timişoara, procesul de deposedare fiind desăvârşit în 2004, când staţiunii i s-au luat ultimele 400 ha de teren, care au fost date către primării, intrând, chipurile, în circuitul retrocedărilor. În realitate, aceste terenuri sunt, în bună parte, în posesia unor samsari de pământ.

„Poate că asta e ce se dorea de foarte mult timp, ca primăriile să-şi facă de cap cu aceste terenuri. Din acest punct de vedere, ideea descentralizării nu ştiu dacă e cea mai bună soluţie“, a declarat Nicolae Dragomir, directorul Staţiunii de Pajişti Timişoara, care spune că unitatea pe care o conducea ar fi putut fi extrem de utilă şi profitabilă pentru Ministerul Agriculturii, având în vedere că pe piaţă e o cerere în creştere de seminţe certificate de plante furajere, seminţe pe care Staţiunea de Pajişti le producea înainte de a fi deposedată de teren.

Staţiunea didactică, atât cât a mai rămas

Deşi a stârnit de-a lungul timpului uriaşe scandaluri, suscitând interesul mai multor samsari de terenuri din zonă, terenul deţinut de Universitatea de Ştiinţe Agricole „Banatul“ pare să fie încă în vizorul celor care îşi doresc să intre în posesia acestor suprafeţe. „În ultima perioadă s-au mai încercat demersuri pentru a se mai lua nişte terenuri din patrimoniul Universităţii, în zona comunei Dumbrăviţa“, confirmă prof. univ. dr. Alexandru Moisuc, rectorul universităţii.

Nici Staţiunea de Cercetări Agricole Lovrin nu a rămas neintrată în vizorul latifundiarilor. „Sunt cereri multe pentru terenurile noastre. Eu sper să nu li se mai dea curs, să nu ni se mai ia pământ fără măcar să fim întrebaţi dacă suntem de acord. Sper ca lucrurile să se schimbe odată cu apariţia Legii cercetării. Patrimoniul ar trebui să rămână intact“, afirmă Iulian Puşcă, directorul Staţiunii de Cercetare Lovrin.

Terenurile ADS, în măsurători strâmbe de opt ani

Pentru a nu da prilej speculatorilor imobiliari şi latifundiarilor să profite de o eventuală desfiinţare a Agenţiei Domeniilor Statului şi de o trecere a terenurilor acesteia la primării, Ministerul Agriculturii ar trebui să aibă în prezent măcar documentaţia corectă cu privire la faptul că deţine în administrare, prin Agenţia Domeniilor Statului, acele terenuri care sunt ale statului.

Deocamdată însă lucrurile stau destul de prost la acest capitol, din cauza unui contract încheiat în 2001 cu o firmă de proiectare, nereuşindu-se nici până în prezent întocmirea tuturor documentaţiilor cadastrale necesare.

„La această dată, din suprafaţa de teren aflată în administrarea Agenţiei Domeniilor Statului, care a suferit modificări ca urmare a aplicării legilor fondului funciar, s-au realizat măsurăto-rile pentru o suprafaţă de 418.891 ha, cu atribuirea de numere cadastrale pentru o suprafaţă de 147.597 ha, teren cu destinaţie agricolă aflat în administrarea Agenţiei Domeniilor Statului, din care 104.511 ha sunt înscrise în Cartea Funciară“, preciza fosta conducere a Ministerului Agriculturii. Potrivit ultimei situaţii a ministerului, suprafaţa deţinută la nivel naţional de către ADS este de 438.000 ha.

Diferenţa dintre această cifră şi suprafeţele pentru care s-au întocmit docu-mente cadastrale reprezintă, scriptic, pământul nimănui. Acesta, la o eventuală desfiinţare a Agenţiei Domeniilor Statului, va avea un statut incert, lucru de care ar profita, cu siguranţă, speculanţii din domeniul imobiliar. Fără acte în regulă, redistribuirea patrimoniului ADS ar da ocazia unor tranzacţii din care statul să iasă, din nou, ţepuit.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
599

☐

Comentarii

☐

☐

1. spinul -- (28-February-2010)hm. sa credeti dvs ca ADS-ul nu stie ce face! cred ca chiar ei sunt cei care concerteaza dezastrul. cu acordul ministerului. chiar credeti ca le pasa?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

jumatate-de-secol-de-cercetare-dezvoltar...

Jumătate de secol de cercetare-dezvoltare agricolă la Secuieni

La jumătatea lunii iunie, la SCDA Secuieni a avut loc un eveniment aniversar care a marcat 50 de ani de cercetare-dezvoltare agricolă. Manifestarea jubiliară s-a bucurat de participarea a numeroase personalităţi din conducerea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, specialişti de la Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Fundulea, conducerea Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară din Iaşi, împreună cu un grup de profesori şi studenţi, directori şi secretari ştiinţifici de la alte unităţi zonale de cercetare agricolă, precum şi directori ai companiilor şi firmelor partenere ale SCDA Secuieni, foşti şi actuali angajaţi ai unităţii.

Cu prilejul derulării evenimentului, Consiliul de Administraţie al SCDA Secuieni a oferit diplome de excelenţă şi medalia aniversară celor care şi-au pus întreaga pricepere în slujba agriculturii în cadrul acestei unităţi, foşti angajaţi, directori şi colaboratori, precum şi reprezentanţi mass-media.

În semn de preţuire pentru întreaga activitate depusă în slujba agriculturii autohtone şi internaţionale, SCDA Secuieni a fost distinsă cu patru diplome oferite de USAMV Iaşi, ASAS-filiala Moldova, INCDA Fundulea şi AOS Piatra-Neamţ. Pentru această manifestare ştiinţifică a fost pregătit şi un volum omagial care cuprinde întreaga activitate a unităţii, derulată de la înfiinţare. SCDA Secuieni a fost înfiinţată la 1 ianuarie 1962, prin unificarea cu staţiunea ICAR Târgu-Frumos.

O activitate laborioasă

În ultima perioadă, principalul obiectiv al conducerii unităţii, asigurată de dr. ing. Elena Trotuş, a fost redresarea şi relansarea economică a unităţii prin: dezvoltarea şi diversificarea activităţii de cercetare – dezvoltare a unităţii; promovarea şi extinderea rezultatelor obţinute din activitatea de cercetare în agricultura zonală; angajarea, formarea şi promovarea tinerilor absolvenţi în activitatea de cercetare agricolă; reorganizarea internă şi redresarea economico-financiară a unităţii.

Activitatea de cercetare se desfăşoară în cadrul a 7 laboratoare, ale căror obiective au fost derularea proiectelor de cercetare în cadrul programelor CEEX, PN-II- Parteneriate, POSCCE Axa 2-4, Plan sectorial. Anual, colectivul de la Secuieni a derulat 7-9 proiecte de cercetare, în calitate de conducători de proiecte, dar şi ca parteneri.

Anual, la SCDA Secuieni se multiplică 1.500 – 2.000 t de sămânţă, din categoria biologică bază la speciile: grâu, orz, orzoaică, ovăz, triticale, porumb, soia, fasole, cânepă monoică, floarea-soarelui, plante medicinale şi aromatice. La aceste specii procesul de multiplicare se realizează numai la soiuri şi hibrizi româneşti care valorifică cel mai bine condiţiile pedoclimatice ale zonei de influenţă a unităţii în zona centrală a Moldovei.

În acelaşi timp, SCDA Secuieni menţine şi exploatează efectivul de taurine de 360 capete din rasa Brună de Maramureş, urmărind livrarea de juninci de prăsilă. Aici se află, în menţinere şi conservare, unul dintre cele două nuclee din rasa Brună de Maramureş, care, în anul 2011, a atins producţia medie cea mai mare de lapte, de 5.885 litri/cap vacă, faţă de producţii medii cuprinse între 3.628 – 4.545 litri/cap vacă, cât s-au obţinut în cei 45 de ani de exploatare a acestei rase.

Analizând situaţia actuală a SCDA Secuieni, la Adunarea Generală a ASAS Bucureşti din data de 18 decembrie 2011, Elena Trotuş, directorul SCDA Secuieni, a primit Diploma „Meritul agricol – Gheorghe Ionescu Şişeşti pentru rezultatele obţinute în activitatea de cercetare – dezvoltare şi managementul performant“.

„În acest moment aniversar, considerăm că este meritoriu să aducem un prinos de recunoştinţă celor care au contribuit la înfiinţarea staţiunii, dar şi care au continuat şi susţinut activitatea instituţiei. Tuturor vă adresăm profunde sentimente de gratitudine, respect şi preţuire, împreună cu mulţumirile ce se cuvin pentru tot efortul pe care l-aţi depus în această perioadă de existenţă a unităţii. Este momentul să ne amintim cu pioşenie şi de cei dispăruţi dintre noi. Sunt convinsă că, de acolo de sus, ne privesc şi îi asigurăm că nu i-am uitat“ – dr. ing. Elena Trotuş, directorul SCDA Secuieni.

Ing. Margareta NAIE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
573

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

jumatate-din-fonduri-contractante_l1103....

Jumătate din fonduri, contractate > REVISTA LUMEA SATULUI

Jumătate din fonduri, contractate

De departe, birocraţia excesivă, dar şi imposibilitatea asigurării cofinanţării sunt principalele probleme pe care le întâmpină agricultorii în accesarea fondurilor europene pentru agricultură. Cu toate acestea, după fiecare sesiune de depunere, numeroase proiecte sunt declarate eligibile, dar fără finanţare. Ce se întâmplă de fapt cu fondurile dedicate agriculturii, care este gradul de accesare şi ce şanse sunt ca până în 2013 să terminăm banii alocaţi de UE, aflăm de la domnul Octavian Ciprian Alic, director general adjunct Implementare Tehnică în cadrul Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP).

– Domnule director, în ce proporţie au fost absorbite fondurile pentru agricultură şi dezvoltare rurală alocate prin APDRP?

De când a demarat Programul Naţional de Dezvoltare Rurală, din martie 2008 şi până în prezent, au fost contractate 27.737 de proiecte, cu valoarea publică (ajutorul nerambursabil) de 3,42 miliarde de euro. Aceşti bani sunt consideraţi a fi angajaţi şi reprezintă peste 50% din alocarea financiară a PNDR pentru Măsurile pe care le implementează APDRP.

În ceea ce priveşte plăţile efective către beneficiari, APDRP a rambursat suma de 951,59 milioane de euro. În acelaşi timp, APDRP a efectuat plăţi şi pentru măsurile de sprijin pe suprafaţă care sunt implementate de către Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură. Acestea se ridică la 947,86 milioane de euro. Cu alte cuvinte, APDRP a plătit efectiv 1,90 de miliarde de euro până în prezent.

– Care este situaţia actuală a accesării fondurilor pe principalele măsuri, în ce priveşte numărul de proiecte, cel de contracte, precum şi sumele efectiv alocate?

Astfel, pentru Măsura 112 – Instalarea Tinerilor fermieri au fost semnate 4.491 de contracte de finanţare, în valoare de 93,17 milioane de euro. Cu alte cuvinte, am reuşit să instalăm în mediul rural tot atâţia tineri.

Pentru Măsura 121 – Modernizarea exploataţiilor agricole a suscitat un interes major, fiind contractate 1.646 de proiecte cu valoarea de 606,73 milioane de euro.

Un număr de 455 de proiecte, în valoare de 458,77 milioane de euro au fost contractate pentru Măsura 123 – Creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi silvice. Lucru îmbucurător, numeroşi beneficiari sunt asociaţii de profil care au înţeles că pentru a obţine rezultate concrete trebuie să deţină şi posibilitatea procesării producţiei.

Nu numai agricultura a adus proiecte importante. Diversificarea activităţilor din mediul rural înseamnă 1.353 de contracte în valoare de 197,61 milioane de euro pentru Măsura 312 – Microîntreprinderi şi 576 de contracte în sumă de 101,42 milioane de euro pentru Măsura 313 – Turismul rural.

Nu în ultimul rând, pentru autorităţile locale, au fost contractate 612 proiecte pentru modernizarea satelor în valoare de 1,53 miliarde de euro (Măsura 322 – Modernizarea satelor) şi 139 de investiţii în valoare de 158,88 milioane de euro pentru infrastructura agricolă şi silvică. (Măsura 125)

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
868

Comentarii

1. cezar -- (2-April-2011)Totul merge k pe roate de asta e nevoie de 9 luni pentru a analiza 300 400 de proiecte pentru o anumita masura.. de asta angajatii apdrp platiti din buzunarul nostru trateaza fermierii ca pe niste hoti, peste tot dai de piedici acelasi proiect intrun judet are 85 de puncte in alt judet are 60. Dar eu nu renunt si o sa lupt in continuare poate cine stie o sa fim lasati sa producem si noi ceva.

2. Bosnag Ruzie -- (3-April-2011)Sint un mic fermier ,nu-mi dati statistici sint fermier tinar undetrebuie sa apelez pentru a beneficia de aceste fonduri europene,fara prea mare birocratie va rog---multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (1 din 2012) > REVISTA LUMEA SATULUI

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (1 din 2012)

Întrebare: Ce modificări au fost aduse legislaţiei referitoare la obţinerea certificatului de competenţă profesională pentru conducătorii şi însoţitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii?

Răspuns: Actul normativ în materie este Ordinul preşedintelui ANSVSA nr. 201/2007, modificat şi completat prin Ordinul nr. 45 din 30 septembrie 2011, privind Procedura de eliberare a certificatului de competenţă profesională pentru conducătorii şi însoţitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii.

Potrivit modificărilor şi completărilor aduse ordinului mai sus menţionat, tematica pentru cursurile de formare profesională are la bază prevederile Regulamentului nr. 1/2005/CE al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecţia animalelor în timpul transportului şi al operaţiunilor conexe (…).

În ordin se prevede că pentru obţinerea certificatului în cauză, la finalul cursurilor de formare profesională se organizează un examen cu durata de 40 de minute, care constă într-o probă scrisă sub forma unui test de tip grilă cu 30 de întrebări, fiecare întrebare având câte 4 răspunsuri posibile. Pentru promovarea examenului este necesar să se răspundă corect la cel puţin 22 de întrebări.

Atenţie! Certificatul de competenţă profesională este obligatoriul pentru toţi conducătorii şi însoţitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii în scop economic, pe distanţe mai mari de 65 km, este valabil pe o perioadă de 5 ani, începând cu data eliberării atestatului (…) şi este redactat în limbile română şi engleză, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1, la ordin.

Certificatul de competenţă profesională în domeniu se eliberează în baza următoarelor documente: cerere, act de identitate (original şi copie), atestat de promovare – în original şi copie – eliberat ca urmare a promovării examenului organizat la sfârşitul cursurilor de formare profesională, chitanţa care atestă achitarea taxei de eliberare a certificatului de competenţă profesională; pentru eliberarea lui se achită o taxă de 7 lei.

Întrebare: În ce situaţie tăierea animalelor este ilegală?

Răspuns: În general, tăierea ilegală a animalelor constituie infracţiuni sau contravenţii, după caz, constând în sacrificarea animalelor pentru consum în alte condiţii decât cele prevăzute de lege. Sunt ilegale, de pildă, tăierile de vaci gestante şi juninci gestante, precum şi a bovinelor, în afara abatoarelor, cu excepţia cazurilor de necesitate anume prevăzute de lege, tăierile porcinelor, ovinelor şi caprinelor la domiciliul deţinătorilor fără certificarea stării sănătăţii animalului şi alte asemenea fapte prevăzute de legislaţia în acest domeniu.

Au mai apărut

Ordinul nr. 235, din 12 octombrie 2011, privind aprobarea specificaţiilor tehnice ale produselor alimentare de bază care fac obiectul Programului guvernamental de sprijin pentru pensionari „Coşul de solidaritate“. (MO al României, Partea I, nr. 724, din 13 octombrie 2011)

Ordinul nr. 49, din 10 octombrie 2011, pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condiţiile

sanitar-veterinare pentru introducerea pe teritoriul României a animalelor de companie provenite din ţările terţe în scopul circulaţiei necomerciale şi procedura de control sanitar-veterinare al acestor animale la punctele de intrare a călătorilor. (MO al României, Partea I, nr. 725, din 14 octombrie 2011)
Hotărârea Guvernului nr. 1008, din 12 octombrie 2011, privind stabilirea pentru anul 2011 a cuantumului plăţilor directe unice pe suprafaţă şi a plăţilor separate pentru zahăr, care se acordă în agricultură în sectorul vegetal. (MO al României, Partea I, nr. 728, din 17 octombrie 2011)
Ordonanţa de urgenţă nr. 88, din 12 octombrie 2011, privind modificarea şi completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a procedurii energiei din surse regenerabile de energie. (MO al României, Partea I, nr. 736, din 19 octombrie 2011)
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
670
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 820cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (2 din 2012)

Întrebare: Ce reprezintă un cadastru funciar în ţara noastră?

Răspuns: Cadastru funciar este un sistem de evidenţă generală şi obligatorie a întregului fond funciar din ţara noastră, prin care se realizează măsurarea terenurilor, a celor ocupate, de construcţie şi întocmirea hărţilor, planurilor şi registrelor cadastrale, precum şi stabilirea destinaţiei şi înscrierea categoriei de folosinţă a terenurilor, aprecierea potenţialului de producţie al acestora şi punerea în evidenţă a tuturor resurselor funciare. De asemenea, prin acest sistem se realizează înscrierea posesorilor şi a titlului pe baza căruia le posedă, precum şi a actelor juridice privind drepturile reale constitutive asupra terenurilor sau construcţiilor, în vederea asigurării publicităţii acestora şi opozabilităţii lor faţă de terţi.

Întrebare: Ce este dreptul de servitute şi în ce situaţii poate fi invocat?

Răspuns: În temeiul acestui drept proprietarul unui imobil – fond dominant – exercită anumite prerogative asupra unui alt imobil – fond aservit – aparţinând altui proprietar. Acest drept are un caracter accesoriu al fondului, neputând fi despărţit de acesta pentru o existenţă de sine stătătoare; pe cale de consecinţă, ca drept se transmite odată cu fondul dominant, iar ca sarcină, odată cu fondul aservit. El se clasifică în:

a) servituţi naturale; b) legale.

Cele naturale sunt prevăzute de lege în considerarea situaţiei locurilor, cum sunt servituţile de scurgere a apelor, prin care proprietarul fondului aservit este obligat să suporte apele ce curg natural de pe fondul dominant, fiindu-i interzis de a ridica stăvilare pentru a opri curgerea apelor; în mod corespunzător, proprietarului fondului dominant îi este interzis să facă vreo lucrare care ar agrava situaţia fondului aservit, cum ar fi săparea de şanţuri, canale etc.; servituţile izvoarelor sunt cele prin care proprietarul unui fond pe care se află un izvor este obligat să-l folosească pe acesta, în condiţii care să nu prejudicieze dreptul dobân-dit de proprietarul unui alt fond cu privire la întreţinerea aceluiaşi izvor.

Servituţile legale sunt cele stabi-lite direct prin lege, cum sunt: de vedere, referitoare la picătura streaşinilor; de distanţă cerută de unele construcţii; de distanţă a plantaţiilor; de trecere constând în îndatorirea proprietarului unui teren de a accepta trecerea pe terenul său a proprietarului care nu are altă ieşire la calea publică, cu obligaţia de a-l despăgubi pe cel dintâi.

În dreptul nostru se întâlnesc şi servituţi stabilite prin fapta omului, prin act juridic (contract sau testament) ori prin uzucapiune sau destinaţia proprietarului. Aceste servituţi sunt, în sensul propriu al noţiunii, dezmembrăminte ale dreptului de proprietate. Ele mai pot fi continue, pozitive sau negative, aparente sau neaparente şi necontinue.

Jurist,
Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
568
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

juristul-la-dispozitia-dumneavoastra-6-d...

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (6 din 2011)

Seminţe sănătoase

Întrebare: Ce reglementări legale în vigoare există în domeniul producerii şi comercializării seminţelor şi ce facilităţi sunt prevăzute pentru micii producători referitoare la respectarea cerinţelor impuse în acest domeniu?

Răspuns: Cadrul legal în acest domeniu este legea care, printre altele, stabileşte modalităţileprivind producerea (...), comercializarea seminţelor şi a materialului săditor, precum şi testarea (…) soiurilor de plante. De regulă, această lege interzice comerciali-zarea seminţelor care nu respectă regulile şi normele în vigoare.

Derogări

Legea prevede că, pentru anumite specii, MADR, în conformitate cu prevederile Comunităţii Europene, poate aproba, pentru micii producători ale căror producţie şi comercializare sunt destinate utilizatorilor finali şi care nu sunt implicaţi profesional în producerea materialului de înmulţire, să comercializeze pe piaţa locală material care nu satisface cerinţele generale privind ambalarea, sistemul de închidere şi etichetare, fără a aduce prejudicii reglementărilor de carantină fitosanitară şi cu garantarea calităţii acestora.

O altă reglementare permisivă este şi aceea de la art. 25 din lege, care prevede că, pentru depăşirea unor dificultăţi temporare de aprovizionare generală cu sămânţă certificată sau standard, pe teritoriul Comunităţii Europene poate fi decis, pentru o perioadă determinată, să se comercializeze cantităţi necesare de sămânţă dintr-o categorie ce corespunde unor cerinţe mai puţin stricte, precum şi de seminţe din soiuri care nu sunt incluse în Catalogul comun al Comunităţii Europene, Catalogul naţional al unui stat membru, respectiv în Catalogul oficial.

Despre camerele agricole

Întrebare: Ce atribuţii au camerele agricole zonele?

Răspuns: În exercitarea atribuţiilor legale camerele agricole au ca principale obligaţii:

– avizarea scoaterii din circuitul agricol a terenurilor arondate colegiilor;
– elaborează documentaţiile pentru schimbarea categoriilor de folosinţă a terenurilor;
– elaborează documentaţia pentru înscrierea în cartea funciară a terenurilor agricole şi forestiere;
– avizează tăierile din plantaţiile din afara fondului forestier;
– sprijină fermierii înscrişi în registrul APIA în vederea absorbţiei fondurilor, din bugetul UE, cât şi din bugetul naţional;
– organizează cursuri de specializare, formare şi formare continuă a fermierilor din colegiul arondat;
– asigură asistenţă de specialitate cu privire la aplicarea tehnologiilor în fermele arondate colegiului;
– asigură asistenţă de specialitate fermierilor care doresc să îşi dezvolte programe de investiţii noi şi de modernizare;

– certifică calitatea de producător agricol.

Au mai apărut...

Ordinul nr 4, din 4 ianuarie 2011, pentru aprobarea cantităţilor de motorină aferente trimestrului III 2010 care beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare. (M.O. al României, Partea I, nr. 36, din 14 ianuarie 2011).

Ordinul nr. 6, din 11 ianuarie 2011, privind modificarea şi completarea Ordinului (...) nr. 65/2010 pentru aprobarea regulilor privind organizarea sistemului de inspecţie şi certificare (...) şi de suprave-ghere a activităţii organismelor de control. (M.O. al României, Partea I, nr. 45, din 19 ianuarie 2011).

Legea nr. 491, din 18 noiembrie 2003, privind plantele medicinale şi aromatice, precum şi produsele stupului – REPUBLICARE. (M.O. al României, Partea I, nr. 52, din 20 ianuarie 2011).

Ordinul nr. 278, din 17 decembrie 2010, privind modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii (...), al ministrului sănătăţii şi al preşedintelui ANPC nr. 510/768/319/2003 pentru aproba-rea Normelor cu privire la natura, compoziţia, fabricarea şi etichetarea sucurilor din fructe (...) destinate consumului. (M.O. al României, partea I, nr. 53, din 21 ianuarie 2011).

Hotărârea Guvernului nr. 39, din 19 ianuarie 2011, pentru modificarea HG nr. 755/2010 privind schema de ajutor specific acordat producătorilor de lapte de vacă din zonele defavorizate. (M.O. al României, Partea I, nr. 56, din 21 ianuarie 2011).

Jurist Costel Alexandru GHEORGHE

LUMEA SATULUI NR.6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
846

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (aprilie 2011)

Întrebare: În ce situaţii li se pot aplica – beneficiarilor – reduceri şi excluderi de la plată a ajutorului specific, în sectorul de agricultură ecologică?

Răspuns: Reducerea sumei de plată se aplică beneficiarilor în următoarele cazuri:

a) documentele care fac dovada folosinţei terenului atestă o suprafaţă mai mică decât suprafaţa pentru care se solicită ajutorul specific;

b) suprafaţa/numărul de animale/păsări/familii de albine pentru care organismul de inspecţie şi certificare a emis certificat de conformitate/master certificat/certificat de confirmare a conversiei este mai mică decât suprafaţa/numărul de animale/păsări/familii de albine pentru care se solicită ajutorul specific.

Excluderile de la plată se aplică în următoarele cazuri:

- depunerea cu întârziere a cererii de plată, după data-limită de depunere;
- depunerea cererilor de plată pentru exploataţiile care nu sunt în perioada de conversie la agricultura ecologică;
- nerespectarea angajamentului de menţinere în sistemul de agricultură ecologică, depus de beneficiar în conformitate cu art. 5 alin. (1) lit. h) din HG nr. 759/2010;
- în cazul în care diferenţa dintre suprafaţa determinată şi suprafaţa solicitată sau numărul de animale/păsări/ familii de albine determinat şi numărul de animale/păsări/ familii de albine solicitat este mai mare de 20%.

Întrebare: De către cine se atribuie dreptul de pescuit recreativ/sportiv şi ce entităţi emit autorizaţii de pescuit recreativ/sportiv?

Răspuns: Atribuirea dreptului de pescuit recreativ/sportiv se face de către administratorii resursei acvatice. Aceşti administratori pot conveni asupra emiterii unui singur model de permis de pescuit recreativ/sportiv, iar ANPA poate delega pe bază de protocol administrarea resurselor acvatice vii din habitatele piscicole naturale din apele de munte către administratorul pădurilor proprietate publică a statului.

Practicarea acestui tip de pescuit se face în baza permiselor emise de către administratorul resurselor acvatice vii şi eliberate de acesta sau de către asociaţiile de pescari sportivi, după caz.

Au mai apărut:

Hotărâre a Guvernului nr. 43, din 19 ianuarie 2011, pentru modificarea HG nr. 1302/2010 privind aprobarea ajutoarelor de stat care se acordă producătorilor agricoli pentru perioada 2010-2011 (...).
(MO, nr. 67, din 26 ianuarie 2011)

Hotărâre a Guvernului nr. 44, din 19 ianuarie 2011, pentru modificarea art. 1 din HG nr. 1244/2010 privind aprobarea cuantumului plăţii naţionale directe complementare în sectorul zootehnic (...), în anul 2010.
(MO, nr. 67, din 26 ianuarie 2011)

Hotărâre a Guvernului nr. 65, din 26 ianuarie 2011, privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură (...) şi pentru măsuri de piaţă în agricultură.
(MO, nr. 89, din 3 februarie 2011)
Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
720
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (august 2011 – II)

Întrebare: Terenurile agricole se includ în masa succesorală, alături de celelalte bunuri mobile, şi imobile şi în ce condiţii soţul supravieţuitor are dreptul la moştenirea averii defunctului?

Răspuns: Bunurile rămase (mobile şi imobile – deci şi tere-nurile) se includ în masa succesorală.

Potrivit dreptului comun (Codul Civil, art. 650 şi următoarele), soţul supravieţuitor are dreptul la moştenirea averii defunctului, astfel:

– când vine la succesiune cu copiii defunctului sau numai cu unii dintre ei, ori cu descendenţii lor, moşteneşte o pătrime din averea soţului decedat;

– când vine la moştenire în concurs cu tatăl şi cu mama defunctului ori numai cu unul dintre ei, împreună cu fraţii şi surorile soţului decedat şi copiii acestora sau numai cu unul dintre ei, are drept la o treime din averea defunctului;

–când vine la moştenire cu tatăl şi cu mama defunctului ori numai cu unul dintre ei sau numai cu fraţii sau surorile acestuia şi copiii acestora ori numai cu unii dintre ei, moşteneşte o doime din avere;

– când vine la moştenire cu ceilalţi ascendenţi sau colaterali, până la gradul 4 inclusiv, moşteneşte trei pătrimi din averea defunctului.

Practic, la decesul unuia dintre soţi, soţul supravieţuitor ia o doime din averea comună, iar cealaltă jumătate ce ar fi revenit defunctului se împarte între soţul supravieţuitor şi ceilalţi moştenitori.

Întrebare: Cine poate fi beneficiarul ajutorului financiar pentru depozitarea privată a cărnii de porc şi în ce temei legal?

Răspuns: Actul normativ care reglementează acest domeniu este HG nr. 226/2011 privind stabilirea valorii totale a ajutorului financiar în avans pentru depozitarea privată a cărnii de porc.

Prevederile acestei hotărâri de guvern se aplică persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale şi celor familiale constituite potrivit OUG nr. 44/2008 (…), denumite operatori, care îndeplinesc condiţiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 826/2008 al Comisiei din 20 august 2008 de stabilire a normelor comune de acordare a ajutorului financiar menţionat mai sus.

Potrivit acestui act normativ se acordă ajutor financiar operatorilor care, într-un termen de 90/120/150 de zile, retrag de pe piaţă o cantitate de carne de porc, fixată în prealabil, proaspătă sau refrigerată, pe care o congelează şi o menţin în stoc, fără schimbarea depozitului, în perioada prevăzută în contract, care poate fi de 90/120/150 de zile.

Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură – APIA – este autoritatea competentă pentru aplicarea acestei măsuri luate în baza Legii bugetului de stat pe anul 2011, nr. 286/2010.

Au mai apărut

Ordinul nr. 134, din 3 iunie 2011, privind modificarea anexei la Ordinul
nr. 397/2003 pentru aprobarea Norminalizării arealelor viticole şi încadrării localităţilor pe regiuni viticole, podgorii şi centre viticole.
(MO al României, Partea I, nr. 411, din 10 iunie 2011)
Ordinul nr. 147, din 16 iunie 2011, pentru modificarea anexei la Ordinul
nr. 17/2011 privind aprobarea reducerilor şi excluderilor aplicabile cererilor de plată a ajutorului specific pentru îmbunătăţirea calităţii produselor agricole în sectorul de agricultură ecologică.
(MO al României, Partea I, nr. 427, din 17 iunie 2011)
Ordinul nr. 148, din 20 iunie 2011, pentru modificarea şi completarea Ordinul nr. 694/2008 privind condiţiile de recunoaştere a organizaţiilor de producători şi a grupurilor de producători recunoscute preliminar în sectorul fructe şi legume, precum şi modul de accesare a sprijinului financiar de către acestea.
(MO al României, Partea I, nr. 441, din 23 iunie 2011)
Ordinul nr. 155, din 23 iunie 2011, pentru modificarea anexei la Ordinul
nr. 85/2010 privind aprobarea Specificaţiilor tehnice pentru procedurile
de atribuire a contractelor de furnizare a fructelor în şcoli.
(MO al României, Partea I, nr. 447, din 27 iunie 2011)
Ordinul nr. 160, din 27 iunie 2011, privind recunoaşterea organizaţiei interprofesionale pentru carne de pasăre, ouă şi procesate din acestea
ca organizaţie interprofesională pe filiera „carne de pasăre, ouă.“
(MO al României, Partea I, nr. 456, din 29 iunie 2011)

Jurist, Costel-Alexandru Gheorghe

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
723

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (august 2011)

Întrebare: Ce elemente pot fi avute în vedere de către părţi la stabilirea nivelului arendei, la încheierea contractului de arendare?

Răspuns: Potrivit reglementărilor stabilite prin Legea arendării nr. 16/1994 la stabilirea nivelului arendei părţile pot avea în vedere elemente referitoare la : suprafaţa terenului, potenţialul de producţie, structura parcelară, relieful şi gradul de accesibilitate a mecanizării, posibilităţile de acces, distanţa faţă de locurile de depozitare, industrializare, comercializare, starea clădirilor, amenajările de îmbunătăţiri funciare sau alte dotări. În cazul terenurilor plantate cu viţă de vie, arbuşti şi pomi fructiferi, hamei şi duzi, arenda se poate stabili ţinându-se seama şi de tipul de plantaţie, durată, soi, starea tehnică şi biologică.

Întrebare: Cum se poate proceda legal pentru ieşirea din indiviziune, în situaţia în care titlurile de proprietate asupra terenurilor ce au aparţinut aceluiaşi autor s-au emis pe numele tuturor moştenitorilor?

Răspuns: Într-adevăr, un titlul de proprietate asupra terenurilor eliberat în condiţiile
Legii fondului funciar nr 18/1991 este benefic tuturor moştenitorilor îndreptăţiţi să vină la succesiunea aceluiaşi autor (defunct).

În mod corect şi legal, după primirea titlului de proprietate asupra terenurilor – emis pe numele mai multor moştenitori, se poate proceda la ieşirea din indiviziune (partajare). Prin act autentic în faţa notarului public – când moştenitorii se înţeleg cu privire la cota de teren ce revine fiecăruia – sau prin acţiune în instanţă, dacă moştenitorii nu se înţeleg în această privinţă.

Întrebare: Dacă şi prin ce mijloace pot fi atacate actele civile prin care se dobândeşte proprietatea?

Răspuns: Cele mai uzitate moduri de dobândire a proprietăţii şi prevăzute de dreptul nostru comun sunt: prin succesiune, prin donaţie şi prin vindere (vânzare – cumpărare).

Este îndeobşte cunoscut faptul că cei interesaţi pe această temă vor să ştie dacă pot fi atacaţi în instanţă şi ce şanse există pentru anularea unor acte civile eliberate sau întocmite cu încălcare dispoziţiilor legale în domeniul reglementat.

Practica noastră judiciară dovedeşte că, în general, orice act poate fi atacat în instanţa de judecată, care este singura în măsură să hotărască cu privire la legalitatea şi temeinicia încheierii sau întocmirii lui.

Şi titlurile de proprietate asupra terenurilor pot fi atacate în instanţa de drept comun, după epuizarea căilor administrative de contestate prevăzute de Legea fondului funciar nr. 18/1991 şi de regulamentele emise în aplicarea acesteia.

Au mai apărut

Ordinul nr. 119, din 25 mai 2011, pentru aprobarea sistemului unitar de identificarea stupinelor şi stupilor.
(M.O. al României, Partea I, nr. 388, din 02 iunie 2011)

Ordinul nr. 124, din 26 mai 2011,
privind aprobarea Planului sectorial pentru cercetare – dezvoltare din domeniul agricol şi de dezvoltare rurală al M.A.D.R., pe anii 2011-2014, „Agricultură şi Dezvoltre Rurală – Orizont PAC 2020“.
(M.O. al României, Partea I, nr. 395, din 06 iunie 2011)
Ordinul 916 din 11, mai 2011, pentru aprobarea Regulamentului privind evaluarea performanţelor profesionale individuale, promovarea şi avansarea personalului contractual din aportul propriu al MADR, precum şi din cadrul unităţilor care funcţionează în subordinea acestuia.
(M.O. al României, Partea I, Nr. 398, din 7 iunie 2011)
Ordinul nr. 132, din 1 iunie 2011, privind modificarea şi completarea Ordinului ministrului sănătăţii şi familiei şi al ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor nr. 438/295/2002 pentru aprobarea normelor privind aditivii alimentari destinaţi utilizării în produsele pentru consumul uman.
(M.O. al României, Partea I, nr. 408, din 10 iunie 2011).
Hotărârea Guvernului nr. 590, din 8 iunie 2011, pentru modificarea şi completarea H.G. nr. 759/2010 privind acordarea de ajutoare specifice pentru îmbunătăţirea calităţii produselor agricole în sectorul de agricultură ecologică.
(M.O. al României, partea I, nr. 423, din 16 iunie 2011).
Jurist, Costel - Alexandru GHEORGHE
LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
684
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (decembrie 2011) > REVISTA LUMEA SATULUI

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (decembrie 2011)

Întrebare: Ce act normativ conţine reglementări referitoare la cuantumul plăţilor pentru anul 2011, care se acordă în sectorul vegetal în cadrul schemelor de plată?

Răspuns: Hotărârea de Guvern nr. 1008/12.10.2011 a stabilit cuantumul plăţilor separate pentru zahăr aferente anului 2011, care se acordă în agricultură în sectorul vegetal, ca mecanisme de susţinere a producătorilor agricoli, prin aplicarea celor două scheme: de plată unică pe suprafaţă şi de plată separată pentru zahăr.

Beneficiarii plăţilor efectuate în cadrul acestor scheme de plată sunt cei prevăzuţi în OUG nr. 125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăţi directe şi plăţi naţionale directe complementare, care se acordă începând cu anul 2007, şi pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societăţile agricole şi alte forme de asociere în agricultură, aprobată prin Legea nr. 139/2007.

Potrivit aceluiaşi act normativ, plăţile se fac în lei, la cursul de schimb de 4,3575 lei pentru un euro, stabilit de către Banca Centrală Europeană în data de 30 septembrie 2011 şi publicat în jurnalul oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 289 din 1 octombrie 2011.

Cuantumul plăţilor pentru anul 2011 este prevăzut în anexa care face parte integrantă din Hotărârea de Guvern.

Întrebare: Când se vor mai acorda ajutoare de stat producătorilor agricoli şi pentru ce perioadă?

Răspuns: Prin HG nr. 975 din 5 octombrie 2011 au fost aprobate ajutoarele de stat care se acordă producătorilor agricoli pentru perioada 2011-2012, precum şi suma totală alocată acestor ajutoare de stat, de 779.359 mii lei, ce va fi asigurată de la bugetul de stat, în limita prevederilor bugetare aprobate Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale pe anul 2012.

Conform aceluiaşi act normativ, modul de plată a ajutoarelor de stat care se acordă beneficiarilor, cu încadrarea în prevederile bugetare aprobate cu această destinaţie, se stabileşte astfel:

a) anual, pentru categoriile de ajutoare de stat prevăzute la nr. crt. 1 din anexă;
b) trimestrial, pentru categoriile de ajutoare de stat prevăzute la nr. crt. 2 şi 3 din anexă;
c) semestrial, pentru categoria de ajutor de stat prevăzute la nr. crt. 4 din anexă.

Denumirea ajutorului de stat, perioada pentru care se acordă ajutorul de stat şi suma totală alocată fiecărei perioade sunt prevăzute în anexa la HG nr. 975 din 5 octombrie 2011.

Au apărut

Ordinul nr. 45, din 30 septembrie 2011, privind modificarea şi completarea anexei la Ordinul preşedintelui ANSVSA nr. 201/2007 privind Procedura de eliberare a Certificatului de Competenţă profesională pentru conducătorii şi însoţitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii.

(MO al României, Partea I, nr. 720, din 12 octombrie 2011)

Hotărârea Guvernului nr. 975, din 5 octombrie 2011, privind aprobarea ajutoarelor de stat care se acordă

producătorilor agricoli pentru perioada 2011-2012 şi a sumei totale alocate acestor ajutoare de stat.
(MO al României, Partea I, nr. 720, din 12 octombrie 2011)
Hotărârea Guvernului nr. 976, din 5 octombrie 2011, pentru modificarea anexei la HG nr. 1370 privind organizarea şi efectuarea recensământului general agricol din România.
(MO al României, Partea I, nr. 720, din 12 octombrie 2011)
Ordinul nr. 48, din 10 octombrie 2011, pentru modificarea şi completarea anexei nr. 1 la Ordinul preşedintelui ANSVSA nr. 17/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului acţiunilor de supraveghere, prevenire, control şi eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecţia animalelor şi protecţia mediului, de identificare şi înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor şi caprinelor pentru anul 2011, precum şi a Normelor metodologice de aplicare a Programului de supraveghere şi control în domeniul siguranţei alimentelor pentru anul 2011.
(MO al României, Partea I, nr. 721, din 13 octombrie 2011)
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
634
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Imprimati articolulJuristul, la dispoziţia dumneavoastră (februarie 2012 – II)

Întrebare: Care sunt ultimele reglementări modificatoare în domeniul rentei viagere agricole?

Răspuns: Modificarea în acest domeniu s-au făcut prin OUG nr. 106 din 30 noiembrie 2011 pentru modificarea titlului XI „Renta viageră agricolă“ din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente şi pentru stabilirea unor măsuri privind plata rentei viagere agricole în anul 2011.

Potrivit acestor modificări, renta viageră agricolă se plăteşte într-o singură plată anuală, până la data 30 noiembrie a anului următor celui pentru care aceasta este datorată, iar renta viageră agricolă plătită de APIA, cu respectarea termenului prevăzut mai sus, care nu a fost încasată de beneficiari, va fi utilizată pentru reluarea procesului de plată către aceştia sau, în caz de deces, către moştenitorii acestora şi după termenul de 30 noiembrie al anului următor celui pentru care aceasta era datorată.

Mai trebuie reţinut şi faptul că, în cazul rentierului decedat, moştenitorii vor încasa renta până la data de 30 noiembrie a anului următor celui pentru care aceasta se datorează, pe baza actelor doveditoare privind calitatea de moştenitor, a certificatului de deces în original, precum şi a carnetului de rentier agricol al defunctului.

Întrebare: Ce modificări au suferit reglementările din OG nr. 41/2007 pentru comercializarea produselor de protecţie a plantelor, precum şi pentru modificarea şi abrogarea unor acte normative din domeniul fitosanitar?

Răspuns: Legea modificatoare este Legea nr. 266 din 7 decembrie 2011, potrivit căreia produsele de protecţie a plantelor pot fi comercializate numai în cadrul unităţilor fitofarmaceutice, respectiv fitofarmacii şi depozite fitofarmaceutice, ce constau în spaţii special amenajate, conform condiţiilor de organizare şi funcţionare prevăzute în anexa nr. 2.

Atenţie! În unităţile fitofarmaceutice pot fi comercializate şi produse auxiliare utilizate în agricultură, horticultură, legumicultură, amenajarea spaţiilor verzi, nutriţia plantelor biocide şi altele asemenea, cu respectarea legislaţiei specifice privind comercializarea acestora.

Au mai apărut

Legea nr. 266, din 7 decembrie 2011, privind modificarea OG nr. 41/2007 pentru comercializarea produselor de protecţie a plantelor, precum şi pentru modificarea şi abrogarea unor acte normative în domeniul fitosanitar. (MO al României, Partea I, nr. 870, din 9 decembrie 2011)

Ordinul nr. 266, din 29 noiembrie 2011, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a HG nr. 1.141/2011 privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură aferente schemelor de plăţi directe şi pentru măsuri de piaţă în agricultură. (MO al României, Partea I, nr. 880, din 13 decembrie 2011)

Ordinul nr. 267, din 29 noiembrie 2011, pentru aprobarea cantităţilor de motorină aferente trimestrului III al anului 2011, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare.
MO al României, Partea I, nr. 880, din 13 decembrie 2011)
Ordinul nr. 236, din 14 octombrie 2011, pentru aprobarea bugetelor de venituri şi cheltuieli pe anul 2011 ale institutelor de cercetare-dezvoltare, naţionale, din subordinea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.
MO al României, Partea I, nr. 882, din 13 decembrie 2011)
Legea nr. 282, din 12 decembrie 2011, pentru modificarea art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 56/2010 privind accesibilizarea fondului forestier naţional.
(MO al României, Partea I, nr. 882, din 13 decembrie 2011)
Jurist, Costel-Alexandru Gheorghe
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
1380
☐
Comentarii
☐
☐
1. Elvira Vultur -- (14-March-2012)Sunt pensionara am implinit 62 de ani am pamant dat in arenda.Eu am dreptul sa primesc renta viagera?Pamantul il am mostenire de la bunici si parinti.Elvira Vultur
2. Brincoveanu FLOAREA -- (28-May-2012)Am implinit 62 ani,pensionara,pot intocmi dosarul de renta viagera?SE mai acorda?daca nu, noi ne putem numi "discriminati"
3. hristian mitrita -- (8-August-2012)am vindut in 2005 un hectar teren extravilan si nu am stiut ca pot beneficia de renta viagera.acum pot sa ma inscriu pentru a beneficia de ea.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (februarie 2012)

Întrebare: Ce măsuri a luat Guvernul României pentru aplicarea reglementărilor comunitare, europene, privind prevenirea, descurajarea şi eliminarea pescuitului ilegal?

Răspuns: Guvernul României, prin HG nr. 1163 din 9 noiembrie 2011, a instituit sistemul naţional pentru prevenirea, descurajarea şi eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat şi nereglementat, stabilind şi regimul de certificare a capturii pentru importul/exportul în/din România al produselor pescăreşti, aşa cum se prevede în Regulamentele comunităţii europene în acest domeniu.

Potrivit hotărârii de Guvern, produsele pescăreşti importate în România sunt însoţite de un certificat de captură validat de statul de pavilion al navei/navelor de pescuit care a/au realizat capturile din care au fost obţinute produsele pescăreşti. Acest certificat de captură se utilizează pentru a atesta faptul că asemenea capturi au fost făcute în conformitate cu legile, reglementările şi măsurile internaţionale de conservare şi gestionare aplicabile.

În temeiul aceluiaşi act normativ pentru importul de produse pescăreşti provenite din pescuitul în apele maritime dintr-o ţară terţă, alta decât statul de pavilion şi care se constituie într-un singur lot, transportat în aceeaşi formă în România, importatorul este obligat să prezinte Agenţiei Naţionale pentru Pescuit şi Acvacultură documentele prevăzute de legislaţia europeană în domeniu.

Pentru importul indirect, documentele prevăzute de Regulamente pot fi înlocuite cu certificatul de reexport dacă specia în cauză se supune unui sistem de documentare a capturii ce aparţine unei organizaţii regionale de gestionare a pescuitului recunoscută potrivit prevederilor din Regulament, cu condiţia ca ţara terţă să îşi fi îndeplinit cerinţele de notificare în mod corespunzător.

Cei interesaţi trebuie să mai ştie că certificatul de captură validat, prevăzut în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1010/2009 al Comisiei din 22 octombrie 2009, se prezintă de către importator Agenţiei Naţionale pentru Pescuit şi Acvacultură cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de timpul estimat de sosire a produselor pescăreşti la locul de intrare a acestora în România.

Acest termen-limită poate fi adaptat în funcţie de tipul de produs pescăresc şi de distanţa până la locul de intrare pe teritoriul României sau de mijlocul de transport utilizat.

Întrebare: Ce se înţelege prin somaţie şi în ce situaţii se utilizează?

Răspuns: În primul rând, somaţia poate fi o comunicare scrisă, adresată direct sau prin executorul judecătoresc, prin care se cere unui debitor executarea obligaţiei ajunsă la scadenţă.

În al doilea rând, somaţia constă într-un act prin care un organ competent pune în vedere unei persoane fizice sau juridice să ia anumite măsuri prevăzute de lege, cum ar fi: desfiinţarea unei construcţii ridicate fără autorizaţie. În situaţia în care cel somat nu se conformează, se întocmesc actele de constatare a săvârşirii contravenţiei şi de aplicare a sancţiunilor prevăzute de lege.

Au mai apărut

Ordinul nr. 253, din 1 noiembrie 2011, privind stabilirea anumitor derogări pentru comercializarea amestecurilor de seminţe de plante furajere destinate a fi utilizate pentru protecţia mediului natural în România.

(MO al României, Partea I, nr. 813, din 17 noiembrie 2011)

Legea nr. 204, din 7 noiembrie 2011, pentru modificarea şi completarea Legii nr. 255/1998 privind protecţia noilor soiuri de plante şi a Legii nr. 168/2000 privind aderarea României la Convenţia internaţională pentru protecţia noilor soiuri de plante din 2 decembrie 1961 revizuită la Geneva la 10 noiembrie 1972, la 23 octombrie 1978 şi la 19 martie 1991.

(MO al României, Partea I, nr. 813, din 17 noiembrie 2011)

Hotărârea Guvernului nr. 1.141, din 16 noiembrie 2011, privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate pentru agricultură aferente schemelor de plăţi directe şi pentru măsuri de piaţă în agricultură.

(MO al României, Partea I, nr. 822, din 21 noiembrie 2011)

Hotărârea Guvernului nr. 1.136, din 9 noiembrie 2011, privind aplicarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea şi eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat şi nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2.847/93, (CE) nr. 1.936/2001 şi (CE) nr. 601/2004 şi de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1.093/94 şi (CE) nr. 1447/1999.

(MO al României, Partea I, nr. 852, din 2 decembrie 2011)

Ordinul nr. 269, din 29 noiembrie 2011, privind recunoaşterea Organizaţiei Interprofesionale Naţionale Prodcom Legume-Fructe din România ca organizaţie interprofesională pe filiera „legume şi fructe proaspete şi procesate“.

MO al României, Partea I, nr. 854, din 2 decembrie 2011)

Jurist, Costel-Alexandru Gheorghe

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
606

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

juristul-la-dispozitia-dumneavoastra-iul...

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (iulie 2011 – II) > REVISTA LUMEA SATULUI

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (iulie 2011 – II)

Întrebare: Ce categorii de beneficiari ai sprijinului comunitar acordat în cadrul programelor de restructurare/reconversie a plantaţiilor viticole pot fi sancţionate, pentru ce fapte anume şi de către cine?

Răspuns: Potrivit Normelor de aplicare a programelor de restructurare/reconversie a plantaţiilor viticole, derulate cu sprijin comunitar pentru Campaniile 2008/2009-2013/2014, modificate prin Ordinul nr. 73 din 1 aprilie 2011, nerespectarea bunelor condiţii agricole şi de mediu de către beneficiarii de sprijin va duce la sancţionarea acestora de către reprezentanţii APIA, după cum urmează:

a) beneficiarii de sprijin care au încălcat bunele condiţii agricole şi de mediu din neglijenţă se sancţionează cu „Avertisment“, cu precizarea neconformi-tăţilor constatate şi stabilirea termenelor de remediere a acestora;

b) beneficiarii de sprijin care au încălcat aceleaşi reguli şi au fost sancţionaţi anterior cu „Avertisment“ se sancţionează cu 5% din totalul sumei plătite de către APIA pentru măsura de restructurare/reconver-sie a plantaţiilor viticole.

c) beneficiarii de sprijin care au încălcat bunele condiţii agricole şi de mediu prin nerespectarea repetată se sancţionează cu 15% din totalul sumei plătite de către APIA pentru aceeaşi măsură de restructurare/reconversie a plantaţiilor viticole;

d) beneficiarii de sprijin care au încălcat bunele condiţii agricole şi de mediu prin nerespectarea deliberată se sancţionează cu 20% din totalul sumei plătite de către APIA şi vor fi excluşi de la toate regimurile de plată pentru măsurile financiare care fac obiectul organizării comune de piaţă în sectorul vitivinicol, pe durata a 5 ani calendaristici.

e) beneficiarii de sprijin care abandonează plantaţiile înfiinţate prin programe de restructurare/reconversie în primii 10 ani de la finalizarea planurilor individuale vor returna sumele plătite de APIA, precum şi dobânzile calculate conform legislaţiei în vigoare.

La aplicarea sancţiunilor se au în vedere aspectele legate de amploarea neconformităţii, responsabilitatea acesteia, precum şi de gravitatea şi persistenţa neconformităţii.

Au mai apărut

Ordinul nr. 108, din 12 mai 2011, pentru modificarea şi completarea anexei „Modul de implementare a condiţiile specifice şi criteriile de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăţi naţionale direct complementare în sectorul zootehnic la speciile ovine, caprine, în acord cu reglementările comunitare în domeniu“, la Ordinul nr. 98/2010.

(MO al României, Partea I, nr. 339, din 16 mai 2011.

Ordinul nr. 111, din 17 mai 2011, privind recunoaşterea Organizaţiei Naţionale Interprofesionale Vitivinicole ONIV, ca organizaţie interprofesională pe filiera „struguri, vin, produse de bază de vin“.

(MO al României, Partea I, nr. 345, din 18 mai 2011.
Hotărâre a Guvernului nr. 479, din 11 mai 2011, privind modificarea HG nr. 207/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice vizând modul de acordare a ajutorului de stat pentru ameliorarea raselor de animale.
(MO al României, Partea I, nr. 349, din 19 mai 2011.
Hotărâre a Guvernului nr. 480, din 11 mai 2011, privind aprobarea obiectivelor etapei a XII-a 2011 a Programului de realizare a Sistemului naţional antigrindină şi de creştere a precipitaţiilor pe perioada 2010 - 2024.
(MO al României, Partea I, nr. 349, din 19 mai 2011).
Ordinul nr. 79, din 12 aprilie 2011, privind actualizarea Listei cu substanţe active autorizate pentru utilizare în produse de protecţie a plantelor pe teritoriul României.
(MO al României, Partea I, nr. 352, din 20 mai 2011)
Jurist , Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
632
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

juristul-la-dispozitia-dumneavoastra-iul...

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (iulie 2011) > REVISTA LUMEA SATULUI

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (iulie 2011)

Întrebare: Cine poate fi beneficiar al ajutorului de stat pentru ameliorarea raselor de animale şi în ce temei legal?

Răspuns: În primul rând trebuie precizat faptul că acest tip de ajutor se acordă în vederea acoperirii costurilor legate de întocmirea şi menţinerea registrului genealogic şi de determinarea calităţii genetice a raselor de animale care sunt identificate şi înregistrate potrivit legislaţiei în vigoare.

Beneficiari ai ajutorului de stat în domeniu pot fi asociaţiile sau organizaţiile de crescători care prestează serviciile prevăzute de lege şi care îndeplinesc următoarele condiţii:

a) sunt persoane juridice conform legislaţiei în vigoare;

b) sunt acreditaţi de către Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie „Prof. Dr. G.K. Constantinescu“, în calitate de autoritate competentă (ANARZ), pentru efectuarea serviciilor prevăzute în regulamentul (CE) nr. 1857/2006;

c) efectuează serviciile prevăzute mai sus, în conformitate cu prevederile legale;

d) realizează parametrii tehnici ai programului de ameliorare a rasei pentru care solicită sprijinul financiar.

Potrivit legislaţiei comunitare, valoarea ajutorului de stat este:

a) de până la 100% din costurile eligibile pentru efectuarea serviciilor de întocmire şi menţinere a registrelor genealogice pentru femelele adulte de reproducţie aflate în exploatare, constând în înregistrarea datelor privind originea şi efectuarea descrierii liniare, cu excepţia celor pentru întocmirea şi menţinerea registrului genealogic de către proprietarul animalelor, pentru efectivele proprii, pentru care nu se acordă ajutor de stat;

b) de până la 70% din costurile eligibile pentru efectuarea serviciilor de determinare a calităţii genetice a raselor de animale: controlul cantita-tiv şi calitativ al performanţelor de producţie la animale, constituirea bazelor de date, prelucrarea datelor şi estimarea valorii de ameliorare a animalelor, cu excepţia controalelor efectuate de proprietarul animalelor (…), pentru care nu se acordă ajutor de stat.

Termenul legal în domeniu îl reprezintă OG nr. 14/2010, aprobată prin Legea nr. 74/2010 şi HG nr. 207/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice(…).

Aceste norme nu se aplică întreprinderilor care se află într-una din următoarele situaţii:

a) sunt considerate întreprinderi aflate în dificultate financiară (…), respectiv întreprinderi ce constituie subiectul procedurilor de faliment, reorganizare judiciară sau lichidare;

b) sunt întreprinderi împotriva cărora a fost emisă o decizie de recuperare a unui ajutor de stat, dacă această decizie nu a fost deja executată, potrivit legislaţiei în vigoare în acest domeniu.

Au mai apărut

Hotărâre a Guvernului nr. 424, din 20 aprilie 2011, pentru modificarea şi completarea HG nr. 224/2008 privind

stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor cofinanţate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală 2007-2013.
(MO nr. 304, din 3 mai 2011)
Ordinul nr. 96, din 26 aprilie 2011, pentru aprobarea componenţei, organizării şi funcţionării Comitetului consultativ pentru sectorul pescăresc.
(MO nr. 309, din 5 mai 2011)
Ordinul nr. 1073, din 17 marte 2011, pentru aprobarea Regulamentului de autorizare a pieţelor, târgurilor, oboarelor şi a burselor de mărfuri pentru comercializarea materialelor lemnoase.
(MO nr. 316, din 9 mai 2011)
Hotărâre a Guvernului nr. 454, din 4 mai 2011, pentru modificarea şi completarea Normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 79/2009 privind reglementarea unor măsuri pentru stimularea absorbţiei fondurilor alocate prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală pentru renovarea şi dezvoltarea spaţiului rural prin creşterea calităţii vieţii şi diversificării economiei în zonele rurale, aprobate prin HG nr. 1.262/2009..
(MO nr. 338, din 16 mai 2011)
Ordinul nr. 105, din 9 mai 2011, pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul nr. 37/2011 privind stabilirea indicatorilor pentru realizarea evaluării programului de încurajare a consumului de fructe proaspete în şcoli (…).
(MO nr. 339, din 16 mai 2011)
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
627
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

juristul-la-dispozitia-dumneavoastra-iun...

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (iunie 2011)

Întrebare: În ce condiţii înscrisurile sub semnătură privată pot fi considerate titluri de proprietate pentru terenurile dobândite prin acte de vânzare-cumpărare?

Răspuns: Până la proba contrarie, înscrisurile sub semnătură privată fac dovada cumpărării, achiziţionării terenurilor în cauză, faţă de care dobânditorii lor se poartă ca adevăraţi proprietari.

Pentru evitarea unor eventuale revendicări din partea altor persoane care se consideră îndreptăţite să solicite un drept de proprietate, dobânditorii terenurilor pot formula acţiuni în constatare, potrivit art. 111 şi art. 112 din Codul de procedură civilă, prin care pot obţine –

pe cale judecătorească – constatarea existenţei unui drept.

Hotărârea judecătorească pronunţată în astfel de cazuri ţine loc de titlu, de act de vânzare-cumpărare.

Atenţie! O astfel de hotărâre, deşi are putere de lucru judecat asupra problemelor ce au constituit obiectul judecării, nu se bucură totuşi, de efecte executorii, adică nu se poate cere executarea sa silită împotriva pârâtului. Scopul obţinerii unor astfel de hotărâri îl constituie clarificarea unor raporturi juridice, fără a se dispune nimic în privinţa drepturilor ce ar rezulta pentru reclamant, deşi dobândesc putere de lucru judecat în privinţa constatărilor pe care le fac. Ele pot servi drept bază a unei noi acţiuni în realizarea dreptului de proprietate, în cadrul căreia se poate obţine o hotărâre care să se bucure şi de efectele executorii.

Întrebare: Ce reglementări legale în vigoare sunt referitoare la efectuarea plăţilor naţionale directe pentru in şi cânepă şi cine poate beneficia de aceste plăţi?

Răspuns: Suprafeţele determinate în anul 2009 de către APIA pentru grupurile de plată in şi cânepă pentru fibră, tutun, hamei sunt considerate suprafeţe de referinţă eligibile pentru plăţile naţionale directe complementare decuplate de producţie pentru aceste culturi.

Plăţile naţionale directe complementare în sectorul vegetal (…), aferente campaniei 2010, se acordă producătorilor agricoli care depun cerere unică de plată pe suprafaţă, bifează rubricile pentru aceste plăţi şi: a) au beneficiat de aceste plăţi în anul de referinţă 2009 şi cultivă în continuare aceste culturi; sau b) solicită sprijin pentru aceste culturi începând cu anul 2010, caz în care primul an de solicitare devine an de referinţă pentru suprafeţele determinate la plată.

În situaţia prevăzută la lit. a), suprafeţele parcelelor determinate în anul 2009 sunt cele care se iau în calcul la stabilirea valorii plăţilor naţionale directe complementare decuplate de producţie începând cu anul 2010, iar în cazul prevăzut la lit. b) plăţile se acordă fermierilor în conformitate cu datele menţionate în cererea unică de plată pe suprafaţă depusă la APIA.

Cuantumul sumelor cuvenite de plată se calculează astfel: se compară suprafaţa determinată în anul în curs cu suprafaţa determinată în anul de referinţă, alegându-se valoarea minimă dintre acestea.

Au mai apărut...

Ordinul nr. 66, din 28 martie 2011, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a mecanismului de compensare de către APIA a debitelor şi creanţelor beneficiarilor Fondului european de garantare agricolă şi ai Fondului european agricol de dezvoltare rurală, precum şi ai fondurilor de la bugetul de stat.

(MO nr. 235, din 4 aprilie 2011)

Ordinul nr. 73, din 1 aprilie 2011, pentru modificarea şi completarea Normelor de aplicare a programelor de restructurare/reconversie a plantaţiilor viticole, derulate cu sprijin comunitar pentru campaniile 2008/2009 – 2013/2014, aprobate prin Ordinul nr. 247/2008.

(MO nr. 238, din 5 aprilie 2011)

Ordinul nr. 84, din 13 aprilie 2011, privind aprobarea tarifelor pentru efectuarea lucrărilor de examinare a soiurilor pentru care se solicită înscrierea în Catalogul oficial naţional al soiurilor de plante de cultură din România şi în Lista recomandată a soiurilor, precum şi pentru verificarea purităţii varietale a soiurilor multiplicare.

(MO nr. 276, din 20 aprilie 2011)

Ordinul nr. 44, din 18 februarie 2011, pentru aprobarea Normelor privind accesul la resursele acvatice vii din domeniul public al statului în vederea practicării pescuitului comercial în habitatele piscicole naturale din ariile naturale protejate.

(MO nr. 277, din 20 aprilie 2011)

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
626

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

juristul-la-dispozitia-dumneavoastra-mai...

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (mai 2011) > REVISTA LUMEA SATULUI

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră

Întrebare: Care sunt obligaţiile asociaţiilor de pescari sportivi după obţinerea autorizaţiilor de pescuit recreativ/sportiv?

Răspuns: Potrivit prevederilor art. 8 din Ordinul nr. 15, din 20 ianuarie 2011, Asociaţiile de pescari sportivi care au obţinut autorizaţiilor de pescuit sportiv/recreativ au următoarele obligaţii:

– să elibereze permisele de pescuit recreativ/sportiv către pescari, în condiţiile legii, fără perceperea de taxe suplimentare;

– să iniţieze lunar acţiuni de control;

– să elaboreze şi să actualizeze baza de date cu membrii asociaţiei şi cu numărul de permise eliberate;

– să transmită trimestrial/periodic către filialele ANPA situaţia membrilor, a permiselor eliberate şi a documentelor justificate privind plăţile către bugetul de stat reprezentând taxa de eliberare a permiselor de pescuit;

– să adopte şi să implementeze măsuri de refacere a resurselor acvatice vii, cu aprobare ANPA;

– să asigure igienizarea locurilor amenajate pentru pescuit;

– să solicite sprijinul inspectorilor piscicoli şi al ofiţerilor, agenţilor şi subofiţerilor din cadrul poliţiei şi jandarmeriei în cazul semnalării actelor de braconaj.

Întrebare: În ce condiţii şi de către cine poate fi suspendat sau retras permisul de pescuit recreativ/sportiv?

Răspuns: Articolul 10 din acelaşi Ordin nr. 15/2011 prevede că un astfel de permis emis de către ANPA poate fi suspendat sau retras, prin decizie a preşedintelui ANPA, la propunerea personalului propriu cu drept de control şi inspecţie şi a instituţiilor sau persoanelor abilitate cu drept de control, în condiţiile OUG nr. 23/2008 privind pescuitul şi acvacultura. De asemenea, ANPA poate suspenda sau retrage autorizaţia de pescuit recreativ/sportiv în cazul în care nu sunt respectate obligaţiile menţionate la art. 8 şi condiţiile care au stat la baza eliberării acesteia.

Întrebare: Ce act normativ stabileşte baza legală privind producţia, procesarea şi organizarea pieţei plantelor medicinale, aromatice şi produselor stupului şi ce entitate poate emite norme tehnice în acest domeniu?

Răspuns: În MO al României, Partea I, nr. 52, din 20 ianuarie 2011 a fost republicată Legea nr. 491/2003, care reprezintă şi stabileşte cadrul general în acest domeniu. Potrivit acestei legi, autoritatea competentă să emită norme tehnice în domeniul plantelor medicinale(…) este MADR ca autoritate a administraţiei publice centrale.

Au mai apărut...

Ordinul nr. 24, din 28 ianuarie 2011, pentru modificarea Anexei la Ordinul ministrului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale nr. 392/2009 privind aprobarea listei de cheltuieli eligibile pentru proiectele finanţate în cadrul Programului operaţional pentru pescuit 2007-2013. (MO nr. 97, din 7 februarie 2011)

Ordinul nr. 34, din 7 februarie 2011, pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea controlului de calitate şi fitosanitar la importul şi exportul seminţelor şi materialului săditor. (MO nr. 114, din 15 februarie 2011)
Ordinul nr. 20, din 26 ianuarie 2011, pentru aprobarea sistemelor de sancţiuni pentru măsurile 211 „Sprijin pentru zona montană defavorizată“, 212 „Sprijin pentru zone defavorizate, altele decât zona montană“ şi 214 „Plăţi de agro-mediu“ din PNDR 2007-2013 şi pentru completarea Ordinului nr. 723/2007 (…). (MO nr. 120, din 17 februarie 2011)
Ordinul nr. 43, din 16 februarie 2011, pentru constituirea echipelor mixte ce vor efectua controale (…) în locurile şi/sau în mediile în care se produc, se comercia-lizează, se utilizează sau se consumă substanţe şi/sau produse noi (…), dăunătoare sănătăţii, altele decât cele reglementate. (MO nr. 123, din 17 februarie 2011)
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
704
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

juristul-la-dispozitia-dumneavoastra-mar...

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (martie 2012) > REVISTA LUMEA SATULUI

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (martie 2012)

Întrebare: Ce acte normative au fost adoptate la început de an în domeniul absorbţiei fondurilor alocate pentru agricultură aferente schemelor de plăţi directe şi pentru măsurile de piaţă în agricultură?

Răspuns: Actul normativ în acest domeniu îl constituie Hotărârea Guvernului nr. 11 din 11 ianuarie 2011, prin care se alocă temporar Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, până la finele anului 2012, suma de 3.750.000 mii lei, din vărsămintele obţinute din privatizare, înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului.

Potrivit prevederilor acestui act normativ, sumele alocate MADR din vărsăminte din privatizare înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului şi utilizate vor fi rambursate Ministerului Finanţelor Publice în euro din sumele restituite cu această destinaţie de către Uniunea Europeană, până la data de 28 decembrie 2012.

Se mai prevede că, din suma mai sus menţionată, se decontează doar cheltuielile eligibile aferente măsurilor de piaţă în agricultură, exclusiv măsurile de intervenţie pe piaţă, precum şi cele aferente schemelor de plată directe pe suprafaţă implicate în derularea Fondului european de garantare agricolă (FEGA), respectiv:

a) schema de plată directă unică pe suprafaţă;

b) schema de plată separată pentru zahăr.

MADR virează într-un cont distinct, deschis la Trezoreria Statului, pe numele APIA, sumele primite în acest scop.

În finalul Hotărârii de Guvern se prevede că, în termen de 10 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, prin ordin al ministrului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, cu avizul Ministerului Finanţelor Publice, se aprobă normele metodologice de aplicare a acesteia.

Întrebare: Prin ce act normativ a fost aprobat cuantumul plăţii naţionale directe complementare în sectorul zootehnic, pentru specia bovine, în anul 2011?

Răspuns: Prin HG nr. 1.200, din 30 noiembrie 2011, a fost aprobat cuantumul plăţii naţionale directe complementare, în domeniu, pentru cererile depuse în anul 2011, denumită în continuare primă pe exploataţie, în valoare unitară de 410 lei/cap bovine, în limita sumei de 593.191.280 lei, care se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

Procedura de acordare a primei pe exploataţie este reglementată prin Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 215/2010.

Întrebare: Ce se înţelege prin daune interese?

Răspuns: Prin daune interese se înţeleg acele sume de bani pe care o persoană trebuie să le plătească altei persoane, pe baza unei hotărâri judecătoreşti, pentru acoperirea prejudiciului produs acesteia prin neexecutarea, executarea necorespunzătoare ori cu întârziere a obligaţiilor sale, în cadrul unui raport juridic de obligaţii.

Au mai apărut

Ordinul nr. 297, din 28 decembrie 2011, pentru modificarea şi completarea Ordinului nr. 15/2011 privind condiţiile de practicare a pescuitului recreativ/sportiv, regulamentul de practicare a pescuitului recreativ/sportiv, precum şi modelele permiselor de pescuit recreativ/sportiv.

(MO al României, Partea I, nr. 10, din 5 ianuarie 2012)

Ordinul nr. 298, din 29 decembrie 2011, pentru modificarea Ordinului (…) nr. 762/2007 privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Naţională „Îmbunătăţiri Funciare“ SA Bucureşti.

(MO al României, Partea I, nr. 11, din 6 ianuarie 2012)

Hotărârea Guvernului nr. 1295, din 27 decembrie 2011, pentru modificarea anexelor nr. 4 şi 5 la HG nr. 725/2010 privind reorganizarea şi funcţionarea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, precum şi a unor structuri aflate în subordinea acestuia.

(MO al României, Partea I, nr. 11, din 6 ianuarie 2012)

Ordinul nr. 295, din 28 decembrie 2011, privind desemnarea unui compartiment specializat în domeniul infrastructurilor critice naţionale/infrastructurilor critice europene, condus de un ofiţer de legătură pentru securitate.

(MO al României, Partea I, nr. 21, din 11 ianuarie 2012)

Legea nr. 3, din 6 ianuarie 2012, pentru aprobarea OUG nr. 65/2011 privind modificarea Legii îmbunătăţirilor funciare nr. 138/2004.

(MO al României, Partea I, nr. 22, din 11 ianuarie 2012)

Jurist, Costel-Alexandru Gheorghe

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
682

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

juristul-la-dispozitia-dumneavoastra-noi...

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (noiembrie 2011 – II)

Întrebare: Prin ce act normativ sunt aprobate cerinţele legale în materie de gestionare privind mediul şi identificarea şi înregistrarea animalelor în cadrul schemelor şi măsurilor de sprijin pentru agricultorii din România?

Răspuns: Cerinţele legale în materie de gestionare, în domeniu, au fost aprobate prin Ordinul ministrului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, ministrului Mediului şi Pădurilor şi preşedintelui ANSVSA nr. 187 din 5 august 2011.

Potrivit acestui ordin, cerinţele legale în materie de gestionare sunt obligatorii pentru toţi agricultorii care solicită plăţi directe pe suprafaţă, plăţi de agromediu, sprijin pentru zonele defavorizate, plăţi pentru prima împădurire a terenurilor agricole, sprijin pentru sectorul vitivinicol, precum şi alte scheme şi măsuri de sprijin financiar din fonduri europene sau din bugetul naţional pentru care se aplică normele de ecocondiţionalitate în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Cerinţele legale în materie de gestionare împreună cu bunele condiţii agricole şi de mediu constituie norme de ecocondiţionalitate în cadrul schemelor şi măsurilor de sprijin precizate mai sus şi se aplică pentru activitatea agricolă a agricultorului şi pe suprafaţa agricolă a exploataţiei.

În acelaşi ordin se mai prevede că pentru plăţile de agromediu, pe lângă obligaţiile prevăzute mai sus, constituie norme de ecocondiţionalitate şi cerinţele minime privind utilizarea îngrăşămintelor şi a produselor de protecţie a plantelor, care trebuie respectate de către agricultor pe toată suprafaţa agricolă a exploataţiei.

Acordarea plăţilor este condiţionată de respectarea de către agricultori a normelor de ecocondiţionalitate prevăzute mai sus.

La art. 5 din ordin se prevede că orice agricultor care solicită plăţi în cadrul schemelor şi măsurilor de sprijin menţionate mai sus are obligaţia să respecte cerinţele legale în materie de gestionare prevăzute în anexa la ordin, începând cu 1 ianuarie 2012.

Acelaşi articol mai prevede că APIA şi APDRP sunt responsabile de implementarea cerinţelor legale în materie de gestionare în cadrul schemelor şi măsurilor de sprijin enunţate mai sus, în raport cu domeniul de competenţă.

Au mai apărut

Ordinul nr. 187, din 5 august 2011, pentru aprobarea cerinţelor legale în materie de gestionare (SMR) privind mediul şi identificarea şi înregistrarea animalelor în cadrul schemelor şi măsurilor de sprijin pentru agricultori în România.

(MO al României, Partea I, nr. 689, din 28 septembrie 2011)

Ordinul nr. 205, din 5 septembrie 2011, pentru modificarea Procedurii privind stabilirea şi plata impozitului pe

veniturile băneşti din agricultură realizate prin valorificarea produselor vândute către unităţi specializate pentru colectare, unităţi de procesare industrială sau către alte unităţi, pentru utilizarea ca atare, aprobată prin Ordinul nr. 190/2009.
(MO al României, Partea I, nr. 690, din 29 septembrie 2011)
Ordinul nr. 180, din 21 iulie 2011, pentru stabilirea criteriilor sectoriale şi pragurilor critice aferente sectorului ICN – infrastructură critică naţională – „Alimentaţie“.
(MO al României, Partea I, nr. 691, din 29 septembrie 2011)
Hotărârea Guvernului nr. 933, din 21 septembrie 2011, pentru modificarea HG nr. 545/2010 privind organizarea, structura şi funcţionarea Agenţiei Naţionale pentru Pescuit şi Acvacultură.
(MO al României, Partea I, nr. 695, din 30 septembrie 2011)
Ordinul nr. 234, din 5 octombrie 2011, pentru modificarea şi completarea art. 2 din Ordinul nr. 380/2009 privind condiţiile de acordare a autorizaţiei speciale de pescuit în scop ştiinţific.
(MO al României, Partea I, nr. 706, din 6 octombrie 2011)
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
644

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

juristul-la-dispozitia-dumneavoastra-noi...

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (noiembrie 2011) > REVISTA LUMEA SATULUI

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (noiembrie 2011)

Întrebare: Care sunt ultimele reglementări referitoare la cuantumul plăţii naţionale directe complementare în sectorul zootehnic?

Răspuns: Prin Hotărârea de Guvern nr. 913 din 14 septembrie 2011, de modificare a celor două hotărâri din anul 2011, se aprobă cuantumul plăţii naţionale directe complementare în sectorul zootehnic la specia bovine, pentru cererile depuse în anul 2010, în valoare unitară de 410 lei/cap bovină, care se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat de MADR pe anul 2011.

Prin acelaşi act normativ a fost aprobat şi cuantumul plăţii naţionale directe complementare în sectorul zootehnie la specia ovine/caprine pentru cererile depuse în anul 2010 (…), în valoare unitară de 40 lei/cap ovine/caprine, care se asigură de la bugetul de stat (…) aprobat de MADR pe anul 2011.

Întrebare: Care este termenul-limită de depunere a cererilor pentru acordarea sprijinului financiar în vederea promovării vinurilor pe pieţele ţărilor terţe în campaniile viticole 2008/2009 – 2012/2013?

Răspuns: Termenul-limită de depunere a cererilor de plată, în acest domeniu, este data de 15 decembrie a anului calendaristic pentru care se solicită plata, iar sprijinul financiar se plăteşte în termen de 45 de zile calendaristice de la data depunerii cererilor de plată, în funcţie de creditele bugetare deschise (Ordinul nr. 207 din 6 septembrie 2011 de modificare a NM aprobate prin Ordinul nr. 218/2009).

Întrebare: Ce se înţelege prin executarea silită şi când poate avea loc o astfel de procedură?

Răspuns: Potrivit dreptului comun, prin executarea silită se înţelege un ansamblu de măsuri prin care creditorul realizează, cu ajutorul constrângerii prevăzute de lege, drepturi patrimoniale recunoscute prin hotărârea unui organ de jurisdicţie, sau prin alt titlu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte de bună voie obligaţiile. Ea constituie faza ultimă a procesului civil.

De regulă, executarea silită se aplică asupra întregului patrimoniu al debitorului, deşi legea exceptează de la urmărire unele bunuri strict necesare pentru întreţinerea sa şi a familiei sale. Debitorul care se consideră neîndreptăţit poate formula o contestaţie la executare, ceea ce reprezintă o cale de atac la îndemâna debitorului în cauză.

Au mai apărut

Ordinul nr. 207, din 6 septembrie 2011, pentru modificarea Normelor metodologice privind condiţiile de acordare a sprijinului financiar în vederea promovării vinurilor pe pieţele ţărilor terţe în campaniile viticole 2008/2009, 2012/2013, cheltuielile eligibile, modalităţile de plată, de verificare şi control, aprobate prin Ordinul nr. 218/2009. (MO al României, Partea I, nr. 640, din 7 septembrie 2011)

Hotărârea Guvernului nr. 889, din 7 septembrie 2011, privind stabilirea fructelor distribuite, a perioadei şi frecvenţei distribuţiei, a limitei valorii zilnice/elev (…), a bugetului aferent acestora (…), în cadrul programului de

încurajare a consumului de fructe în şcoli în anul şcolar 2011-2012.
(MO al României, Partea I, nr. 647, din 9 septembrie 2011)
Hotărârea Guvernului nr. 890, din 7 septembrie 2011, pentru aprobarea sprijinului financiar excepţional care se acordă în vederea compensării efectelor crizei cauzate de bacteria E-coli în sectorul legume.
(MO al României, Partea I, nr. 648, din 12 septembrie 2011)
Ordinul nr. 204, din 2 septembrie 2011, pentru modificarea şi completarea Planurilor de conturi şi a monografiilor pentru reflectarea în contabilitate a fondurilor nerambursabile destinate finanţării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare de la bugetul de stat, aprobate prin Ordinul nr. 498/2008.
(MO al României, Partea I, nr. 656, din 14 septembrie 2011)
Ordinul nr. 203, din 31 august 2011, pentru aprobarea cantităţilor de motorină aferente trimestrului II al anului 2011, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare.
(MO al României, Partea I, nr. 665, din 19 septembrie 2011)
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
570
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (octombrie 2011 – II)

Întrebare: Ce modificări au fost aduse Normelor de apreciere a bovinelor de reproducţie şi prin ce fel de act normativ?

Răspuns: Prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 188/2011 au fost modificate aceste Norme aprobate iniţial prin Ordinul nr. 19/2006 emise de ministrul agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale.

Potrivit modificărilor aduse unora dintre reglementările existente anterior, Serviciul de determinare a calităţii genetice a raselor de animale, din cadrul ANARZ „Prof. dr. G.K. Constantinescu“, cuprinde următoarele activităţi:

a) controlul cantitativ şi calitativ al performanţelor de producţie la animale;
b) constituirea bazelor de date privind controlul performanţelor şi prelucrarea lor;
c) estimarea valorii de ameliorare a animalelor.

Metodologia de lucru privind efectuarea controlului performanţelor de producţie, elaborată de organizaţiile şi asociaţiile acreditate pentru efectuarea serviciilor de determinare a calităţii genetice a raselor de animale, reglementează atribuţiile organizaţiei de control, modul de instruire a controlorilor, atribuţiile acestora şi documentele primare pe care trebuie să le completeze în exercitarea serviciului, supracontrolul, drepturile şi obligaţiile crescătorilor care solicită înscrierea vacilor în controlul performanţelor de producţie. (Art. 1, modificat).

Cu privire la unele restricţii prevăzute de art. 5, modificat, controlul oficial se efectuează de către controlorii străini de fermă, iar persoanele care lucrează în fermă, cele intere-sate financiar în fermă şi rudele pe linie ascendentă sau descendentă de gradul I nu pot fi controlori.

Întrebare: Ce este o ipotecă şi în ce constă inscripţia ipotecară?

Răspuns: O ipotecă nu este altceva decât un drept exercitat de creditor asupra unuia sau mai multor bunuri imobile (inclusiv terenurile de orice fel) ale debitorului, în scopul garantării unor obligaţii.

Ea fiind o garanţie imobiliară, conferă creditorului dreptul de a cere executarea silită prin scoaterea la vânzare a imobilului şi, implicit, dreptul la urmărire a imobilului în mâinile oricui s-ar găsi.

Inscripţia ipotecară este o formă de publicitate imobiliară – înscrierea ei în cartea funciară – în scopul de a face ipoteca opozabilă terţilor şi de a determina rangul acesteia.

Au mai apărut

Ordinul nr. 188, din 9 august 2011,
pentru modificarea Normelor de apreciere a bovinelor de reproducţie, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 19/2006.
(MO al României, Partea I, nr. 585, din 18 august 2011)

Hotărârea Guvernului nr. 822, din 10 august 2011,

pentru majorarea numărului de posturi ale Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit şi pentru modificarea anexei la HG nr. 725/2010 privind reorganizarea şi funcţionarea MADR, precum şi a unor structuri aflate în subordinea acestuia.

(MO al României, Partea I, nr. 587, din 19 august 2011)

Ordinul nr. 191, din 12 august 2011,

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 392/2009 privind aprobarea listei cu cheltuieli eligibile pentru proiecte finanţate în cadrul Programului operaţional pentru Pescuit 2007-2013.

(MO al României, Partea I, nr. 587, din 19 august 2011)

Ordinul nr. 193, din 18 august 2011,

pentru modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 96/2011 pentru aprobarea componenţei, organizării şi funcţionării Comitetului consultativ pentru sectorul pescăresc.

(MO al României, Partea I, nr. 602, din 25 august 2011)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
595

˚Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (octombrie 2011) > REVISTA LUMEA SATULUI

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (octombrie 2011)

Întrebare: Ce este forţa majoră şi în ce condiţii exonerează de răspundere partea care o invocă?

Răspuns: Potrivit reglementărilor şi uzanţelor legale în domeniu, forţa majoră este definită ca fiind o împrejurare de fapt imprevizibilă şi de neînlăturat, care pune debitorul în imposibilitate absolută de a-şi îndeplini obligaţiile sau determină o persoană să săvârşească o faptă interzisă de lege. Ea poate consta într-o calamitate a naturii (cutremur, inundaţii etc.), într-un alt fenomen natural care se răsfrânge asupra persoanei (o îmbolnăvire gravă) sau chiar în caz de război.

Forţa majoră constituie o cauză care apără de răspundere. Pentru a se produce acest efect exonerator, atât forţa majoră, cât şi imposibilitatea de a o înlătura trebuie să fie cu totul independente de orice conduită culpabilă a persoanei a cărei răspundere urmează să fie angajată.

Atenţie! Dacă înainte de a interveni forţa majoră debitorul fusese pus în întârziere (somat să-şi îndeplinească obligaţia asumată), răspunderea sa subzistă întrucât condiţiile acesteia fuseseră întrunite anterior producerii evenimentului, iar însăşi posibilitatea discutării lui ar fi fost exclusă dacă obligaţia ar fi fost stinsă prin executarea ei la timp.

De asemenea, forţa majoră nu exonerează de răspundere dacă debitorul şi-a asumat prin contract consecinţele ei.

Întrebare: Ce se înţelege prin contract de comodat?

Răspuns: Potrivit dreptului comun (Codul civil) contractul de comodat este contractul prin care o persoană (comodant) împrumută alteia (comodatar) un lucru determinat în individualitatea sa, spre a-l folosi în mod gratuit, pe o anumită perioadă.

Comodatarul este dator să îngrijească ca un bun proprietar de lucrul împrumutat, să-l folosească potrivit naturii acestuia şi clauzelor contractului şi să-l restituie la termen.

Întrebare: Ce reprezintă penalităţile şi în ce condiţii pot fi ele solicitate de partea interesată?

Răspuns: Penalităţile sunt nişte sume de bani, prevăzute de lege sau contract, pe care trebuie să le achite partea aflată în culpă în caz de neexecutare sau executare necorespunzătoare a obligaţiilor asumate (prin contract sau prevăzute de lege). Ele îndeplinesc un rol stimulativ pentru respectarea obligaţiilor contractuale de către părţi. Penalităţile au – în acelaşi timp – şi o funcţie reparatorie a prejudiciului cauzat celeilalte părţi. Dacă daunele nu sunt acoperite prin plata lor, partea prejudiciată este îndreptăţită să solicite despăgubirile.

De regulă, contractul încheiat între părţile contractante constituie instrumentul juridic în baza căruia pot fi solicitate penalităţi.

Au mai apărut

Hotărârea Guvernului nr. 761, din 27 iulie 2011, pentru modificarea anexei la HG nr. 714/2008 privind

actualizarea limitei valorii zilnice pentru produsele lactate şi de panificaţie acordate pentru elevii din clasele I-VIII din învăţământul de stat (...) şi pentru aprobarea conţinutului/specificaţiilor tehnice ale caietului de sarcini pentru procedurile de atribuire a contractelor de furnizare.
(MO al României, Partea I, nr. 548, din 2 august 2011)
Ordinul nr. 1048, din 14 iulie 2011, privind modificarea Regulamentului vizând evaluarea performanţelor profesionale individuale, promovarea şi avansarea personalului contractual din aparatul propriu al MADR, precum şi din cadrul unităţilor care funcţionează în subordinea sau sub autoritatea acestuia (...).
(MO al României, Partea I, nr. 550, din 3 august 2011)
Hotărârea Guvernului nr. 777, din 3 august 2011, pentru modificarea anexei nr. 1 la HG nr. 725/2010 privind reorganizarea şi funcţionarea MADR, precum şi a unor structuri aflate în subordinea acestuia.
(MO al României, Partea I, nr. 566, din 9 august 2011)
Hotărârea Guvernului nr. 778, din 3 august 2011, pentru modificarea art. 18 din HG nr. 442/2009 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor cofinanţate din Fondul European pentru Pescuit prin POP 2007-2013.
(MO al României, Partea I, nr. 566, din 9 august 2011)
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
606
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

juristul-la-dispozitia-dumneavoastra-sep...

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (septembrie 2011)

Întrebare: Ce act normativ reglementează Procedura de identificare a stupinelor şi stupilor în sistemul unitar şi în ce constă această procedură?

Răspuns: Temeiul legal în acest domeniu îl constituie Programul Naţional Agricol pentru perioada 2011-2013, aprobat prin HG nr. 245/2011.

În baza şi în aplicarea acestui program, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale a emis Ordinul nr. 119/2011 pentru aprobarea Sistemului unitar de identificare a stupinelor şi stupilor.

Acest sistem unitar de identificare (…) înseamnă totalitatea mijloacelor şi documentelor utilizate pentru identificarea stupinelor şi stupilor populate cu material biologic, respectiv familii de albine, mătci şi roiuri.

Cu privire la Procedura de Identificare (…), precizăm că, pentru identificarea stupilor pe teritoriul României, forma asociativă legal constituită trebuie să solicite, în scris, Agenţiei Naţionale pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie „Prof. dr. G. K. Constantinescu“ (ANARZ), prin Oficiile Judeţene în domeniu (OARZ), codul formei asociative şi numerele de ordine pentru stupi.

Forma asociativă legal constituită completează cererea de solicitare a codului formei asociative şi de acordare a numerelor de ordine ale stupilor pentru membrii săi, care se depune la OARZ judeţean. Oficiile de Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie judeţene transmit solicitările Agenţiei Naţionale pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie, care în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la înregistrare le soluţionează.

ANARZ eliberează certificatul de atestare a formei asociative, care cuprinde codul formei asociative şi numerele de ordine ce îi revin pentru identificarea stupilor.

Cererea de solicitare a codului formei asociative şi de acordare a numerelor de ordine ale stupilor trebuie să fie însoţită de următoarele documente justificative:

a) copii de pe actele de constituire;

b) centralizatorul membrilor formei asociative pentru care se solicită numerele de ordine pentru identificarea stupilor.

Anexele de ordin cuprind formularistica necesară în acest domeniu.

Întrebare: În situaţia în care nu există un contract încheiat între părţi se mai pot solicita penalităţi de către partea prejudiciată?

Răspuns: Potrivit dreptului comun, contractul încheiat constituie „legea părţilor“ şi el dă dreptul părţii contractante prejudiciate să ceară celeilalte părţi plata penalităţilor pentru executarea necorespunzătoare a clauzelor contractuale. Aceasta înseamnă că el constituie instrumentul juridic ce poate garanta plata penalităţilor de către partea care nu şi-a respectat obligaţiile asumate prin contract.

În consecinţă, se deduce cu uşurinţă că lipsa contractului încheiat conform legii nu îndreptăţeşte solicitarea penalităţilor de către partea lezată.

Au mai apărut

Ordinul nr. 170, din 11 iulie 2011, privind aprobarea Ghidului de bună practică pentru cultivarea şi recoltarea plantelor medicinale şi aromatice.

(MO al României, Partea I, nr. 527, din 26 iulie 2011)

Ordinul nr. 181, din 22 iulie 2011, privind modificarea şi completarea Ordinului nr. 65/2010 pentru aprobarea regulilor privind organizarea sistemului de inspecţie şi certificare, de aprobare a organismelor de inspecţie şi certificare şi de supraveghere a activităţii organismelor de control.

(MO al României, Partea I, nr. 534, din 28 iulie 2011)

Ordinul nr. 182, din 27 iulie 2011, privind aprobarea repartizării cotelor de producţie de zahăr din sfeclă de zahăr începând cu anul de comercia-lizare 2011-2012 pentru societăţile comerciale acreditate producătoare de zahăr.

(MO al României, Partea I, nr. 534, din 28 iulie 2011)

Hotărârea de Guvern nr. 742, din 20 iulie 2011, pentru modificarea şi completarea anexei la HG nr. 203/2011 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de alocare, acordare şi justificare a transferurilor de la bugetul de stat pentru acoperirea cheltuielilor (…) reglementate prin Legea îmbunătăţirilor funciare nr. 138/2004 (…).

(MO al României, Partea I, nr. 534, din 28 iulie 2011)

Ordinul nr. 186, din 29 iulie 2011, pentru modificarea anexei la Ordinul nr. 215/2010 (…), precum şi a anexei la Ordinul nr. 98/2010 (…) pentru aplicarea schemelor de plăţi naţionale directe, complementare în sectorul zootehnic (…), în acord cu reglementările comunitare în domeniu.

(MO al României, Partea I, nr. 544, din 1 august 2011)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
697

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră

Întrebare: Ce modificări au fost aduse reglementărilor privind Renta viageră agricolă?

Răspuns: Prin OUG nr. 17 din 3 martie 2010 pentru completarea Titlului XI „Renta viageră agricolă“ din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente, s-a stabilit că de reglementările acestei legi vor beneficia numai acele persoane care au solicitat calitatea de rentier până la data de 31 XII 2009.

Întrebare: Un proprietar de teren agricol poate fi obligat de către o persoană fizică sau juridică, fostă concesionară a terenului, să-l înstrăineze acesteia, în loc de a-i fi dat în arendă?

Răspuns: Din moment ce terenul a fost revendicat prin instanţă de către proprietar, iar contractul de concesionare încheiat anterior cu statul a încetat, proprietarul nu poate fi obligat de către fostul concesionar să i-l vândă, în loc de a-i fi dat în arendă, conform Legii arendării nr. 16/1994. În cazul în care acesta din urmă nu acceptă să i-l lase în deplină proprietate şi folosinţă şi nici să-i fie dat în arendă, proprietarul va fi nevoit să-l acţioneze în instanţă pe fostul concesionar pentru infracţiunea de „Tulburare de posesie“, faptă prevăzută şi pedepsită de art. 221 din Cod penal.

Întrebare: Ce reglementări privind pensiile agricultorilor au fost abrogate şi care mai sunt în vigoare în prezent?

Răspuns: Odată cu adoptarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public şi alte drepturi de asigurări sociale, a fost abrogată Legea nr. 80/1992 privind pensiile şi alte drepturi de asigurări asociale ale agricultorilor. Şi Legea nr. 263/2008 privind acelaşi sistem de pensii a fost abrogată prin Legea nr. 263 din 16 decembrie 2010 privind sistemul unitar de pensii, publicată în MO al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, intrată în vigoare de la data de 01.01.2011.

Această Lege a sistemului unitar de pensii conţine reglementări şi pentru pensiile şi alte drepturi ale agricultorilor, aplicabile de la 1 ianuarie 2011. De pildă, potrivit prevederilor art. 163 din lege, pentru perioadele de contribuţie realizate conform Legii nr. 80/1992, la determinarea punctajului lunar se ia în calcul venitul asigurat, la care s-a plătit contribuţia de asigurări sociale.

Au mai apărut…

Ordinul nr. 271, din 8 decembrie 2010, pentru aprobarea nivelului Comisioanelor de garantare pentru anul 2011.
(MO nr. 842, din 16 decembrie 2010)

Legea nr. 247, din 14 decembrie 2010, pentru modificarea şi completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare.
(MO nr. 844, din 16 decembrie 2010)

Ordinul nr. 244, din 29 octombrie 2010, pentru modificarea şi completarea Normelor de aplicare a OG nr.

37/2005 privind recunoaşterea şi funcţionarea grupurilor şi organizaţiilor de producători, pentru comercializarea produselor agricole şi silvice (…).
(MO nr. 861, din 22 decembrie 2010)
Ordinul nr. 286, din 29 decembrie 2010, pentru modificarea Ordinului (…) nr. 762/2007, privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Naţională „Îmbunătăţiri Funciare“ SA Bucureşti.
(MO nr. 2, din 3 ianuarie 2010)
Legea nr. 266, din 23 mai 2002, privind producerea, controlul şi certificarea calităţii, comercializarea seminţelor (...), precum şi testarea şi înregistrarea soiurilor de plante – REPUBLICARE.
(MO nr. 7, din 4 ianuarie 2010)
Jurist Costel Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
846
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

juristul-la-dispozitia-dumneavoastra_l10...

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (martie 2011)

Întrebare: Cine poate fi membru al Camerei agricole şi ce condiţii trebuie să îndeplinească?

Răspuns: Potrivit prevederilor Legii nr. 283, din 28 decembrie 2010, Camerele agricole se constituie în urma alegerilor organizate la nivelul fiecărui colegiu zonal şi vor fi organizate astfel:

a) la nivel zonal, Colegiul zonal al camerei agricole zonale;
b) la nivel judeţean, Colegiul judeţean al camerei agricole judeţene;
c) la nivel regional, Colegiul regional al camerei agricole regionale;
d) la nivel naţional, Colegiul Naţional al Camerei Agricole Naţionale (Art. 5);

Cei interesaţi trebuie să ştie că dreptul de vot şi dreptul de a fi ales sunt garantate. Dreptul de vot este conferit în mod egal, fără privilegii sau discriminări, oricărui cetăţean român ori străin al unui stat membru al UE care este rezident în România, desfăşoară activităţi cu profil agricol sau asimilat. Atenţie! Dreptul de vot se exercită numai în localitatea arondată secţiei de votare din colegiul zonal în care alegătorul îşi desfăşoară activitatea specifică (Art. 8).

Cu privire la alegerea membrilor Colegiului zonal al Camerei agricole zonale, legea prevede că ea se face prin vot într-un singur tur de scrutin pe lista Colegiului camerelor agricole zonale propusă de către:

a) asociaţii din domeniul agricol şi silvic, constituite şi înregistrate la nivel judeţean conform legii şi grupuri de producători recunoscute de MADR;
b) patronate din domeniul agricol şi conex (…)
c) sindicate din domeniul agricol
şi conex (…)
d) cooperative agricole, constituite conform legii;
e) reprezentanţi ai proprietarilor de păduri şi ai composesoratelor;
f) Colegiul medicilor veterinari;
g) instituţii de învăţământ şi cercetare agricolă;
h) fermieri înscrişi în baza de date a A.P.I.A (Art. 9)

Rezultă deci că pentru funcţia de membru al Colegiului zonal al Camerei agricole zonale poate candida orice persoană care îndeplineşte prevederile de mai sus, cu condiţia depunerii unei liste de susţinători de minimum 50 de alegători înscrişi în listele electorale (Art. 9, alin. (2)).

Au mai apărut…

Hotărârea Guvernului nr. 1356 din 23 decembrie 2010 pentru modificarea şi completarea HG nr. 442/2009 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor cofinanţate din Fondul European pentru Pescuit prin Programul Operaţional pentru Pescuit 2007-2013.

(M.O. al României, partea I, nr. 7, din 4 ianuarie 2011).
Hotărârea Guvernului nr. 5 din 5 ianuarie 2011 privind modificarea alin. (11) al art. 3 din HG nr. 563/2007 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a OG nr. 136/2000 privind măsurile de protecţie împotriva introducerii şi răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale în România.
(M.O. al României, Partea I, nr. 29, din 12 ianuarie 2011)
Hotărârea Guvernului nr. 6, din 5 ianuarie 2011, pentru modificarea şi completarea HG nr. 725/2010 privind reorganizarea şi funcţionarea MADR, precum şi a unor structuri aflate în subordinea acestuia.
(MO al României, Partea I, nr. 32, din 13 ianuarie 2011)
Jurist Costel Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
969
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (10 din 2011) > REVISTA LUMEA SATULUI

Juristul, la dispoziţia dumneavoastră

Întrebare: În ce condiţii poate fi efectuat importul de seminţe şi material săditor şi care sunt obligaţiile şi răspunderile importatorilor în domeniu?

Răspuns: Importul de seminţe şi material săditor poate fi efectuat cu avizul MADR de către operatorii economici, persoane fizice sau juridice, înregistraţi pentru comercializarea seminţelor şi materialului săditor, precum şi de beneficiarii de donaţii şi alte persoane fizice ori juridice care efectuează importul în scop umanitar sau pentru necesar propriu, fără drept de comercializare, cu respectarea condiţiilor de calitate şi fitosanitare prevăzute de lege, numai prin punctele de trecere a frontierei de stat a României în care este organizat control fitosanitar. Valabilitatea avizului de import în domeniu este de 6 luni. Importatorii de seminţe şi material săditor (operatorii economici) au următoarele obligaţii şi răspunderi:

– să respecte prevederile înscrise în avizul de import referitoare la specie, soi sau hibrid, categorie de sămânţă, destinaţie, cantitate, precum şi orice alte prevederi în vigoare în acest domeniu;

– să asigure prin exportatorul din ţara de origine existenţa documentelor de însoţire a produselor importate, solicitate conform regimului de import;

– să anunţe din timp inspectoratul pentru calitatea seminţelor şi a materialului săditor din zona respectivă sau Laboratorul Central pentru Calitatea Seminţelor şi a Materialului Săditor şi să prezinte acestora o copie de pe avizul de import, în cazul controlului efectuat la destinaţie;

– să comercializeze sau să distribuie seminţele şi materialul săditor numai după obţinerea acordului inspectoratului teritorial pentru calitatea seminţelor şi a materialului săditor sau al Laboratorului Central pentru Calitatea Seminţelor şi a Materialului Săditor, dacă îndeplinesc condiţiile legale pentru comercializare, însămânţare sau plantare;

– să comunice cantităţile de seminţe şi material săditor importate, pe specii, soiuri şi categorii, inspectoratului teritorial pentru calitatea seminţelor şi a materialului săditor din zona teritorială de destinaţie a importului şi Laboratorului Central pentru Calitatea Seminţelor şi a Materialului Săditor;

– să ţină evidenţa cantităţilor importate, pe specii, soiuri şi categorii, într-un registru de intrări şi ieşiri;

– să îl informeze în scris pe beneficiarul seminţelor asupra cerinţelor tehnologice specifice soiurilor sau hibrizilor comercializaţi, eventualelor riscuri în producţie ca urmare a neadaptării la condiţiile climatice specifice zonei de cultură sau asupra sensibilităţii la unele boli, în caz contrar importatorul va suporta daunele produse, inclusiv sancţiunile prevăzute de lege.

(Ordinul nr. 34/2011 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea controlului de calitate şi fitosanitar la importul şi exportul de seminţe (…))

Au mai apărut...

Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 27, din 17 martie 2011, privind măsuri pentru refacerea infrastructurii rutiere comunale în localităţile afectate de inundaţiile din perioada iunie-august 2010. (MO nr. 203, din 24 martie 2011)
Hotărârea Guvernului nr. 207, din 9 martie 2011, pentru aprobarea Normelor metodologice privind modul de acordare a ajutorului de stat pentru ameliorarea raselor de animale. (MO nr. 206, din 24 martie 2011)
Hotărârea Guvernului nr. 245, din 16 martie 2011, privind aprobarea Programului Naţional Apicol pentru perioada 2011-2013, a normelor de aplicare, a cuprinsului Ghidului de bune practici pentru apicultură, precum şi a valorii sprijinului financiar. (MO nr. 213, din 28 martie 2011)
Hotărârea Guvernului nr. 273, din 23 martie 2011, privind aprobarea cuantumului sumelor alocate în sectorul vegetal prin aplicarea schemei de plăţi tranzitorii pentru tomatele destinate procesării. (MO nr. 218, din 30 martie 2011)
Ordinul nr. 61, din 18 martie 2011, pentru aprobarea cantităţilor de motorină aferente trimestrului IV al anului 2010, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare. (MO nr. 219, din 30 martie 2011)
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
736
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Jurnal de secetă

Sudul României plânge de uscăciune. Chiar dacă a plouat zilele trecute, pământul e iască de atâta lipsă de apă. De fapt, e secetă mare la nivelul întregii ţări. Şi puţine speranţe că vin ploile multe, aducătoare de rod bogat... Irigaţii nu se fac, că nu mai există sistemele care permiteau să se execute un astfel de lucru. Iar unde mai există ori sunt înfundate canalele pe care venea apa, ori sunt stricate şi incomplete. Speranţele stau în paparude şi popi, cu slujbele lor care ar mai putea salva câte ceva din terenurile supuse deşertificării. Căci, trebuie s-o spunem, ne transformăm tot mai mult, tot mai sigur, mai ales zona de sud a ţării, într-o întinsă regiune aridă...

Zădărnicie şi foc

Nu era decât iunie, dar în unele locuri iarba de pe câmp părea stropită cu ierbicid. Aşa s-a uscat şi s-a ofilit... Şi pârjolul vine, după cum arată prognozele meteo – mai sunt încă două luni, chiar mai cumplite, de foc – tot mai puternic, tot mai avan. Nu iartă nimic. Au fost zile în care porumbul, unde a ieşit, „s-a sucit“, cum zice ţăranul, de atâta uscăciune, grâul a fost şiştav şi firav, orzul vai mama lui, floarea-soarelui, despre care se spune că e mai rezistentă la secetă, e şi ea anemică, prin grădini zarzavaturile neudate abia de mai pâlpâie de viaţă. Iar pământul pare că vrea să facă în burta lui tranşee adânci, unde să ascundă neputinţa – sau nepăsarea – oamenilor.

Canale ruginite de indolenţă

La mijlocul lunii iunie, bat partea de sud a Bărăganului, în zona Ialomiţei, la pas şi mă cutremur. Parcă n-a fost niciodată aşa mare secetă, aşa ariditate, aşa uscăciune ca acum. Dumnezeu dă ploaie foarte puţină, iar oamenii au lăsat de izbelişte sistemele de irigat. Şmecherii au furat ce se putea fura. Prin canalele pline în vremea copilăriei mele cu apă acum cresc bălăriile. Culmea e că, din lipsa apei, şi astea sunt ruginite de indolenţă. Cu ce să mai creşti animale prin gospodărie dacă eşti ţăran? Porumbul va fi puţin, la fel şi grâul. Ce să mănânce vaca sau godănacul din coteţe? Cu ce să ţii un animal? Să cumperi nutreţ şi mălai de mămăligă? De unde? De la cine? Că e vai mare şi în alte zone. Şi ai plătit bani buni pe lucrările agricole la porumb, la grâu, la lucernă. Te-ai lăsat de altele, ţi-ai luat de la gură, ţi-ai rupt de la alte cheltuieli, căci ai zis că nu poţi să laşi pârloagă pământul. Şi a venit seceta şi n-a permis să se facă nimic. Aşa că, nu e de mirare, după dezinteresul celor care ne conduc, că din ce în ce mai puţini ţărani mai cresc porci în bătătură. Cum nu e de mirare nici că se vând, pe capete şi pe lucru de nimic – două, trei sute de lei de cap de bovină – vacile din gospodării. Decât să moară de foame... Şi, uite aşa, trăiesc importul, chimicalele şi marile magazine. Le sprijină guvernanţii, natura, oamenii. Noi toţi!

Cu gândul la paparude

La fel e, din păcate, în tot Sudul ţării, ca să nu mă grăbesc să generalizez, deşi nu aş greşi foarte mult, la nivel de ţară. Tot secetă, tot uscăciune, tot ariditate, tot arşiţă. În Dolj, 104.600 ha de teren sunt afectate de ariditate. Că cică nu sunt păduri suficiente ca să îndepărteze efectele deşertificării. Dar din suprafaţa cultivată cu păduri, numai jumătate a rezistat. Unii copaci au fost furaţi de localnici, deşi naiba înţelege de ce au făcut-o, alţii, neudaţi, nu au rezistat. Aşa că nu se poate vorbi de împădurire decât despre aproape 7% din totalul suprafeţei agricole! Extrem de puţin.

În Prahova există pericolul să sece, ca pe vremea foametei din secolul trecut, apa din fântâni. Aruncă ţăranul găleata şi scoate mâl. Sau nisip. Apă nu! La Gâlmeia se duc cu căruţele, cu bicicletele, cu maşinile, cu ce găsesc, ca să umple butoaie, bidoane, găleţi cu apă de la un izvor. În Buzău, la fel, secetă mare. Buduroaiele fântânilor s-au cojit pe interior de atâta lipsă de apă. Cine nu are apă la robinet – şi foarte mulţi ţărani nu au – trebuie s-o recunoaştem cinstit, cumpără de la magazin pentru consumul propriu. Pentru animale se aduce cu cisterna. De altfel, tot cu cisterna se aduce şi pentru localităţile unde nu sunt alte posibilităţi. Până şi la Vulcanii Noroioşi e uscăciune teribilă. Nu mai „scuipă“ nimic nici ei. Nu mai au nimic în foale.

În Teleorman o bună parte a recoltei de orz a fost compromisă. Râurile suflă greu spre vale, aproape secate. Le treci cu piciorul, nu mai e pericol de înec. În Ialomiţa e gata să se instituie starea de urgenţă. Ţipă din rărunchi pământul, pentru că puţini nori mai plâng deasupra lui. În marginea satelor, preoţii fac sfeştanii şi cheamă ploaia. Dar ea nu vine, vine rar şi puţină. Râde bezmetic, ascunsă pe undeva.

Ţigănci tinere se încing cu salcie şi vor să fie udate, ca să dezlege, cu dansul lor de paparude, cerul. Numai în ele, în paparude şi-n slujba popilor mai stă speranţa ţăranului român. În rest...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
706
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

kalahari-un-altfel-de-paradis_l121.html

Kalahari, un altfel de paradis > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulKalahari, un altfel de paradis

Un loc în care omul este neputincios, iar privirea cade pradă fascinaţiei. Aici, puţine sunt lucrurile care se împotrivesc naturii. Totul se succede firesc, dar de fiecare dată mai feeric.

Aşa poate fi descrisă vasta întindere a platoului african Kalahari, ca o nemărginire plină de splendoare. Amprenta trecutului este puternic vizibilă. În urmă cu 65.000 milioane de ani, forţele nevăzute ale pământului s-au descătuşat într-o nemărginire de lavă, scarificând deşertul şi punându-i pecetea unui proscris. Astăzi, la atâţia ani de la eruperea vulcanilor, însemnele râurilor de lavă sunt la fel clare. Forţa cu care magma fierbinte a ros scoarţa pământului a fost atât de puternică încât pe alocuri pot fi văzute văi adânci de 8 km.

Exact ca acum 25.000 de ani

În linia orizontului, Kalahari se dezvăluie ca o mare de nisip trandafirie, ce îşi întinde graniţele peste toată suprafaţa Botswanei, întinzându-şi limbile de nisip spre vestul Namibiei şi nordul Angolei. Frumuseţea acestui loc este dată şi de sălbăticimea care îl protejează. Aici doar focul, apa, nisipul şi vântul au puterea de schimba firul lucrurilor. Animalele şi oamenii de aici trăiesc într-o armonie aproape edenică.

Viaţa pare să decurgă la fel de 25.000 de ani. Cel puţin pentru una dintre străvechile populaţii ale lumii, triburile san sau boşimanii, aşa cum mai sunt cunoscuţi. Evoluţia a stat departe de aceşti oameni care trăiesc asemeni primilor lor strămoşi. Viaţa în sălbăticie i-a învăţat cum să perceapă natura precum un prieten de nădejde, chiar dacă traiul în deşertul Kalahari este unul greu, supus vrerii forţelor pământeşti. Vizualizari:
737
□
°Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

karakul-de-botosani-ramane-fruncea_l356....

Karakulul de Botoşani rămâne… fruncea > REVISTA LUMEA SATULUI

Karakulul de Botoşani rămâne… fruncea

De ceva vreme, oierii din Botoşani şi din judeţele limitrofe – Suceava, Iaşi, Vaslui şi Neamţ – dar şi din alte ţinuturi, la sugestia preşedintelui Asociaţiei Crescătorilor de Ovine şi Caprine Moldoovis-Botoşani, Ionică Nechifor, au gândit că n-ar fi rău să-şi petreacă măcar câteva ore împreună. Să-şi mai spună părerile, să-şi împărtăşească din experienţa acumulată în timp şi, de ce nu, să pună la cale strategii care să le facă munca mai eficientă...

...Şi, dacă tot sunt laolaltă, au mai gândit că ar fi un bun prilej ca această sărbătoare să fie urmată de a V-a ediţie a Târgului expoziţional de miei şi pielicele, se înţelege din rasele de ovine Karakul şi din cele câteva rase de caprine existente sau aduse în zonă. Tot s-au adunat ei la sărbătoarea oierilor „Voie bună, ciobănaş“.

Zis şi… făcut. După o seară în care oierii şi băciţele au uitat măcar pentru câteva ore de strungă şi padoc, de oiţe şi mieluşei, a urmat ziua – duminică, 11 aprilie, anul curent – în care cele mai frumoase exemplare din rasa Karakul de Botoşani, dar şi de caprine – peste 50 de expozanţi din judeţele amintite – au fost expuse pentru cei aproximativ 1.000 de vizitatori veniţi din mai toată ţara. Şi unde ar fi putut avea loc o aşa manifestare decât la cea mai reprezentativă instituţie de profil din zonă – SCDOC Popăuţi?! Au mai fost prezentate rase de ovine şi caprine, profilate pentru producţia de carne – noua orientare a multor crescători de ovine şi caprine –, dar şi utilaje specifice domeniului, atelaje, trăsuri tractate de superbe exemplare de cai etc.

La întâlnirea oierilor, dar şi la manifestarea expoziţională au fost prezenţi reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii, ai autorităţilor locale, parlamentari, cadre didactice universitare din Iaşi şi Botoşani. Întâlnirea a constituit şi un bun prilej de a vizita expoziţia de pielicele din rasa Karakul – multitudinea de varietăţi coloristice obţinute aici, de la negru, maro, brumăriu, sur şi roz la alb –, dar şi pentru a dezbate cu autorităţile o serie de aspecte privind activitatea de ameliorare, creştere şi exploatare a celor două specii în zona Moldovei. S-a evidenţiat cu aceeaşi ocazie importanţa raselor autohtone, dar şi necesitatea creării de varietăţi şi noi rase adaptate cerinţelor pieţei, rasa Karakul fiind permanent în centrul dezbaterilor, în mod deosebit ca fond genetic important pentru ameliorare în zonă. Aşadar, Karakulul rămâne… fruncea, mai ales în Botoşani.

1984 reprezintă anul de referinţă, când începe organizarea ştiinţifică a acţiunii de aclimatizare a oii Karakul la condiţiile specifice zonei de nord şi centrului Moldovei.

Începând cu această etapă s-a trecut la importul de berbeci Karakul din URSS, Austria şi Germania pentru încrucişarea oilor locale Ţurcane. Obiectivul urmărit a fost întrunirea pe genotipurile noi a celor mai valoroase însuşiri de la berbecii Karakul din import (însuşiri specifice ale pielicelelor) şi de la rasa locală Ţurcană (rezistenţa şi adaptabilitatea). După trei generaţii de încrucişări şi o selecţie bine dirijată s-a reuşit crearea şi consolidarea genetică a noii rase de ovine româneşti pentru pielicele, omologată în anul 1988 sub denumirea Karakul de Botoşani. În prezent, se lucrează la consolidarea genetică a unor linii de ovine colorate, respectiv maro, sur, roz şi alb.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
1212

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Karakulul, într-o splendidă colecţie multicoloră

Starea generală a cercetării ştiinţifice în ţara noastră s-a alterat considerabil în ultima vreme, iar resursele necesare pentru desfăşurarea actului de cercetare sunt tot mai limitate. Fapt este că asistăm la scăderea numărului instituţiilor de profil, cu deosebire a oamenilor valoroşi din cercetare. Şi totuşi nu e totul pierdut. Staţiunea pentru Cercetarea, Dezvoltarea şi Creşterea Oilor şi Caprinelor din Popăuţi, judeţul Botoşani, rămâne una dintre puţinele instituţii de cercetare aflate în progres.

Apelând mai ales la resurse financiare proprii, specialiştii de aici au obţinut rezultate fără precedent în genetică, la nivelul celei mai valoroase unităţi de profil din Occident. Despre aceste realizări în ameliorarea rasei pentru pielicele Karakul am discutat cu directorul instituţiei, domnul Ilie Ghiorescu, şi cu dr. ing. Brădăţan Gheorghe.

Unică în România

Atât la nivelul ţării noastre, dar şi la nivel internaţional, singura unitate ce îşi desfăşoară activitatea în cercetarea ştiinţifică a oilor din rasa Karakul este cea de la Popăuţi. Pe lângă specializarea în domeniul ovinelor crescute pentru pielicele crescute în nord-estul Moldovei, unitatea mai îndeplineşte un atribut semnificativ, şi anume asigurarea necesarului de material seminal pentru ameliorarea ovinelor din zonă, în vederea producţiei de pielicele.

La înfiinţarea ei nu a avut nicio legătură cu ameliorarea rasei Karakul, preocupările ştiinţifice îndreptându-se spre creşterea şi perfecţionarea taurinelor.

Însă, din 1948 unitatea devine Staţiunea Experimentală Zootehnică şi, odată cu obţinerea noului statut, este începută şi activitatea de aclimatizare a ovinelor din rasa Karakul la condiţiile caracteristice zonei de nord şi centru a Moldovei. Acest moment reprezintă, în fapt, începutul formării Karakulului românesc.

Karakulul de Botoşani, o creaţie indigenă

Începând cu anul 1948, activităţile de cercetare şi ameliorare asupra acestor oi se intensifică, scopul principal fiind acela de a crea o rasă românească de oi pentru pielicele.

După aproape patru decenii de muncă în ameliorarea rasei, cercetătorii de la Popăuţi au reuşit să creeze o nouă rasă pentru pielicele: Karakulul de Botoşani, cu două varietăţi de culoare neagră şi brumărie. Materialul biologic matern care a stat la baza formării ei l-au constituit rasele Ţurcană neagră şi brumărie şi Karakul, cu o adaptabilitate scăzută la condiţiile din România. În 1987, anul omologării rasei noi, staţiunea deţinea un efectiv matcă de peste 12.000 capete din toate varietăţile de culoare.

Imboldul creării noii rase a ţinut nu numai de ambiţiile profesionale ale cercetătorilor de aici, cât mai ales de raţiuni economice şi biologice. La acea vreme, cererea industriei de confecţii era foarte mare, iar posibilitatea exportului de pielicele produse finite sau prelucrate reprezenta o posibilitate incitantă. În ceea ce priveşte motivele de ordin biologic, dl Ghiorescu afirmă că era necesară crearea unui genofod, bine adaptat la condiţiile zonei de creştere şi care să ajute la sporirea producţiei de pielicele.

Dacă în anul 1986, când este omologată rasa Karakul, structura rasei raportată la varietatea de culoare era reprezentată de 83% indivizi de culoare neagră, 15% indivizi de culoare brumărie şi numai 3% indivizi Karakul colorat, în anul 2000 ponderea varietăţii negre şi brumării a rasei scade la 47,4%, restul fiind reprezentat de varietatea sur 27,5%, maro 13,5%, albă 7,4% şi roză 4,2%. În perspectiva anului 2015, ponderea varietăţii negre va scădea la 33,2%, diferenţa fiind ocupată de noile varietăţi de culoare ale rasei.

Ca un curcubeu terestru

Cercetătorii de la Popăuţi au reuşit să creeze linii de oi cu caracteristici coloristice aparte: maro, sur, roz, alb, halili. Când le vezi răsfirate pe covorul verde al păşunilor, în faţă ţi se pare a avea un curcubeu terestru de o frumuseţe fără asemănare. Această colecţie multicoloră este, de fapt, cea mai recentă creaţie a cercetării din ţara noastră.

Rezultatul obţinut nu poate fi nicidecum contestat sau atribuit altcuiva deoarece pentru formarea lor nu s-au folosit reproducători din import, materialul biologic provenind de la ovinele Karakul negru şi brumăriu, heterozigote.

Această realizare extraordinară impune luarea unui complex de măsuri tehnice pentru consolidarea genetică a liniilor Karakul colorate. Cea mai grea problemă o reprezintă diversificarea nuanţelor de culoare în cadrul rasei Karakul: brumărie – argintie, perlată, sidefie, oţel, fumurie, maro – normală, închisă şi deschisă; sură – argintie, aurie, bronzată, chihlimbarie platinată, arămie, antică; roz – chihlimbarie, platinată, persicie, cărămizie, briliantie; albă – hermină, normală, cretată, untie). În fine, este necesară şi sporirea lor numerică, în vederea omologării lor: K. maro – 2010, K. sur – 2014, K. roz şi K. alb – 2018 - 2020.

Cercetarea fundamentală, fără bani?

Despre evoluţia activităţilor ştiinţifice şi a zootehniei în ţara noastră, directorul este de părere că, după 1990, toate ramurile agriculturii româneşti au suferit transformări nedorite. În cercetare, repercusiunile noilor reforme au fost şi mai grav resimţite, întrucât aplicarea programelor de ameliorare genetică a fost limitată, iar introducerea unor fluxuri tehnologice, care să faciliteze obţinerea performanţelor tehnice şi economice, este îngreunată. În ţara noastră, actul de cercetare ştiinţifică ar putea deveni teoretic, întrucât finanţarea lui este mai mult simbolică şi nu permite dezvoltarea acestui domeniu.

În contextul acesta nici staţiunea de la Popăuţi nu a fost ferită de pericolul depopulării, efectivele scăzând dramatic de la 16.000 de capete la 1.650 de capete. Până la momentul actual, staţiunea a rezistat pentru că banii necesari desfăşurări cercetării au fost din venituri proprii. Deşi în condiţiile acestea este foarte dificil să faci performanţă, rezultatele obţinute de specialiştii de la Popăuţi pot stârni invidia chiar şi celor mai de seamă cercetători europeni.

Perspective pentru Karakul

Despre viitorul acestei rase în România, dl Ghiorescu afirmă că este unul sigur, şi asta pentru că rasa Karakul este destinată să răspundă celor mai pretenţioase gusturi ale modei. Printre obiectivele staţiunii de la Popăuţi se numără ridicarea potenţialului genetic în direcţia îmbunătăţirii însuşirilor pielicelelor, consolidarea genetică, perfecţionarea liniilor deja existente, precum şi diversificarea paletei de culori şi nuanţe ale pielicelelor.

În 1989, la nivelul României existau 1.100.000 de capete de ovine crescute pentru pielicele. Din nefericire, numărul lor a scăzut dramatic, ţara noastră numărând astăzi doar 735.000 de efective.

Un factor poate chiar mai important este cel de factură economică: cercetarea fundamentală nu se poate face fără bani. Or aici, la Popăuţi, actul ştiinţific se desfăşoară la cea mai înaltă clasă profesională. În perioada postdecembristă efectivele de ovine au scăzut cu 49%, producţia de lapte cu 33%, producţia de carne cu 46%, producţia de lână cu 48%, iar producţia de pielicele cu 43%.

Spre deosebire de ţări precum Germania, Franţa, Italia, Danemarca, unde zootehnia reprezintă din totalul producţiei agricole aproape 70%, în ţara noastră în agricultură zootehnia deţine o pondere de doar 38,7%.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
920

□

° Comentarii

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Kiwi pe pământ dobrogean

Originare din China, descoperite de americani abia prin anii ’60 şi produse la scară largă în Noua Zeelandă, fructele de kiwi şi-au făcut apariţia într-un târziu şi pe piaţa românească. Adevărul este că puţini dintre cei care le-au adus în ţara noastră şi-au imaginat că planta ar putea fi aclimatizată în condiţiile din sudul României. Fiind o plantă de origine mediteraneană, un an bun pentru kiwi înseamnă apă din plin şi căldură, condiţii care la noi se întâlnesc cu precădere de-a lungul Dunării şi mai ales în Dobrogea. Oamenii de ştiinţă susţin că acolo unde se cultivă piersic se poate cultiva cu succes şi kiwi. Specia apreciată şi cunoscută de noi este Actinidia Deliciosa, dar mai există şi o altă specie care poate fi cultivată în orice zonă din ţara noastră, Actinidia Arguta, cu fructe mai mici şi mult mai aromate.

O cultură fără pretenţii

Planta nu este deloc una pretenţioasă, nu are nevoie de tratamente speciale împotriva bolilor şi dăunătorilor şi nici de fertilizări. Pare incredibil, dar kiwi rezistă bine şi la temperaturi scăzute.

Cei tentaţi să cultive kiwi în grădina de lângă casă sau chiar să înfiinţeze o plantaţie trebuie să ţină cont de câteva cerinţe agrotehnice: planta este o liană, motiv pentru care are nevoie de sistem de susţinere; este o mare iubitoare de apă, de aceea investiţia necesită şi amenajarea unui sistem de irigaţie; nu suportă curenţii puternici de aer.

Kiwi este unisexuat dioic, ceea ce înseamnă că, printre femele, din loc în loc mai trebuie amplasat şi câte un mascul cu rol de polenizator, cam în raport de 6:1. Printre soiurile apreciate se numără Hayward – femelă şi Tomuri – mascul, dar adesea în cultură pot fi întâlnite şi selecţiile Kramer, Katuscia şi AD 20.

Distanţele de plantare sunt de 5 m între rânduri şi de 3,5 între plante pe rând.

În primii ani de viaţă ai plantaţiei, pe timp de iarnă trunchiul trebuie acoperit cu paie sau coceni, dar pe parcurs se poate renunţa la această practică. Primăvara se fac câteva lucrări comune cu cele ale viţei-de-vie: tăiat, dirijat, legat pe sârmă, revizuirea sistemul de susţinere – întinderea sârmelor şi înlocuirea şpalierilor rupţi. Solul se menţine înierbat, intervalul cosit mecanic, iar între plante cosit manual.

Pe lângă sistemul de irigaţie, preferabil micro-aspersie, mai este nevoie de o perdea de protecţie care să apere plantaţia de vânt, deoarece este foarte sensibilă la acest factor.

Păstrarea fructelor nu ridică probleme deosebite

Respectând cerinţele plantei, după 7-8 ani, la condiţiile din ţara noastră, putem obţine o producţie de 20 de tone. Fructele se recoltează cât mai târziu, la sfârşitul lui octombrie de regulă, şi pot fi livrate imediat deoarece se consumă în general când sunt moi. În primii ani, când producţiile sunt mai mici, nu este nevoie de un depozit cu atmosferă controlată, fructele putând fi păstrate în acelaşi depozit cu celelalte fructe, dar în celule separate deoarece merele, de exemplu, degajă etilenă, substanţă care accelerează coacerea.

Materialul săditor este accesibil, doar cu 10-20 % mai scump decât cel de cireş.

În cadrul Facultăţii de Horticultură din Bucureşti se află o plantaţie de soiuri şi hibrizi de kiwi, Deliciosa şi Arguta, colecţia reprezentând o bază de înmulţire şi observaţie. Cei interesaţi de procurarea materialului săditor se pot adresa specialiştilor de aici.

Kiwi este fructul cel mai bogat în substanţe nutritive. Conţine aproximativ 100 mg de vitamina C la suta de grame, dintr-un fruct putând fi asigurată cantitatea zilnică necesară. Este antioxidant şi anticancerigen iar fibrele pe care le conţine contribuie la buna funcţionare a tractului digestiv. Reduce riscul apariţiei, bolilor de inimă şi protejează sistemul imunitar. În plus un fruct care nu este tratat nu conţine reziduuri chimice!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
2941

☐

Comentarii

☐

☐

1. manea mariana -- (5-October-2010)-adresa de e-mail de unde se poate cumpara planta
-cat costa 1bucata

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La Alexandru cel Bun, Aqua Park pe 6,5 ha > REVISTA LUMEA SATULUI

La Alexandru cel Bun, Aqua Park pe 6,5 ha

Lucrările complexului din comuna nemţeană Alexandru cel Bun vor fi finalizate în anul 2012. Valoarea investiţiei este de 4 milioane de euro.

Parcuri „de odihnă“ în locuri unde pădurea, cum se spune, cade peste sat, stadioane şi săli de sport amplasate în localităţi unde apa potabilă şi canalizarea sunt un vis îndepărtat şi unde tinerii rămaşi încep să fie număraţi pe degete. Nu discutăm aici utilitatea acestor investiţii, repartizate de la „centru“ după criterii de acum cunoscute, şi nici despre faptul că cei mai mulţi dintre primari acceptă pomana ce le-a căzut pe cap numai de dragul de a raporta utilizarea unor fonduri europene.

Ceea ce vrem să remarcăm astăzi este o excepţie de la regulă, adică un primar care a reuşit în comuna pe care o păstoreşte să aducă importante sume prin proiecte de maxim interes pentru comunitate.

Tot mai aproape de civilizaţia oraşului

În cei trei ani de la investirea în funcţie, domnul Ion Rotaru (foto), primarul comunei nemţene Alexandru cel Bun, poate spune că o bună parte din ceea ce şi-a propus a devenit realitate. Între acestea alimentarea localităţii cu apă prin Programul SAPARD, o nouă şcoală în satul Vaduri şi modernizarea celorlalte unităţi de învăţământ din comună, lucrări de reabilitare şi modernizare a unor drumuri şi străzi în lungime de peste cinci kilometri, un bloc de locuinţe cu 30 de apartamente pentru tineri în satul Vaduri prin investiţii ANL, lucrări de protecţie împotriva inundaţiilor etc.

Un proiect unic în România

În acelaşi timp, atragerea de investiţii străine constituie o prioritate pe agenda primului gospodar al comunei. Între proiectele care au început să prindă contur este complexul Aqua Park, un parteneriat public-privat în valoare de patru milioane de euro. Firma Park Blue Eden SA din Belgia finanţează lucrarea, iar primăria a pus la dispoziţie terenul necesar şi utilităţile.

Aqua Park va intra în funcţiune la finele anului 2012 şi va fi o construcţie modernă care va cuprinde trei bazine de tratament în care se va folosi apa tămăduitoare adusă de la staţiunile nemţene de la Oglinzi, Neguleşti şi Bălţăteşti, zece cabinete medicale şi alte servicii necesare pacienţilor. Suprafaţa viitorului obiectiv va avea 6,5 ha şi va cuprinde, de asemenea, terenuri de tenis, handbal, volei, precum şi un patinoar artificial. Nu vor lipsi bazinele de înot şi jacuzzi, saunele reci, umede şi fierbinţi, rampele de alpinism şi căţărare etc. Toate acestea vor aduce la nivelul comunei 150 de noi locuri de muncă.

Energia verde, în actualitate

În perioada următoare societatea belgiană Electra Wings va realiza o centrală electrică pe biomasă de 20 de megawaţi, iar agentul termic rezultat, ca produs rezidual, va fi folosit pentru termoficarea comunei. Discuţiile cu reprezentanţii firmei au vizat dimensionarea centralei electrice astfel încât întreaga comună să beneficieze de agent termic. Valoarea proiectului se cifrează la 66 de milioane de euro, dintre care unu la sută revine Consiliului local ca taxă de autorizare.

Primăria a câştigat, de asemenea, prin fondul de mediu (AFM), un program Casa Verde în valoare de un milion de lei pentru utilizarea panourilor solare şi a apei termale din pământ la Sanatoriul din Bisericani şi la alte obiective sociale din comună.

Investiţie italiană pentru sănătate

Şi pentru că se spune, pe bună dreptate, că frumuseţea peisajului şi calitatea aerului de aici nu au egal, primarul din Beinasco, un oraş din Italia, doreşte să facă în zona Viişoara – Bisericani un centru de sănătate cu 400 de locuri pentru locuitorii judeţului Neamţ. Investiţia în valoare de şapte milioane de euro va fi destinată persoanelor de vârsta a treia care vor veni aici pe o perioadă de două-trei săptămâni pentru relaxare şi tratament.

Toate acestea sunt, spun oamenii locului, materializarea cuvintelor „omul sfinţeşte locul“, cu atât mai mult cu cât proiectele primarului vizează, spune domnia sa, apro-pierea, dacă nu chiar depăşirea gradului de civilizaţie şi confort ale municipiului vecin, Piatra-Neamţ. „De altfel, glumeşte domnia sa, mulţi dintre prieteni – unii şi-au făcut în comună case arătoase – ne consideră ca un fel de cartier mai bogat al oraşului.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
2575

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

la-arat-si-semanat-cu-motiunea-in-mapa_5...

La arat şi semănat, cu moţiunea în mapă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro

Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulLa arat şi semănat

Cu Moţiunea în mapă

Nefiind un pătimaş din fire, încerc să-mi înec frustrarea de a nu fi primit nici de data aceasta biletul de intrare la spectacolul Moţiunii Agricole, dat sub Cupola Parlamentului.

Din cele auzite şi mai puţin arătate pe sticlă, am înţeles că schimbul de replici între actori a parcurs scenariul obişnuit unor asemenea „reprezentaţii de gală“, cu menţiunea că la urmă aplauzele le-au primit cei care au pus umărul vârtos la susţinerea balustradei care cu ani în urmă, l-a făcut celebru pe „micul Boc“. Dimpotrivă. Înţelegând mesajul celor care îi vroiau capul, premierul a ordonat o mobilizare generală a staff-ului de la agricultură pentru a raporta de „Ziua Muncii“ încheierea lucrărilor agricole.

Mai era puţin să se împlinească minunea într-o singură săptămână, lucrările au avansat, de era cât pe aici să fie însămânţate până şi fâşiile de frontieră.

Studiind operativa Ministerului, constatăm că ne aflăm hăt departe de ceea ce se realiza anul trecut în urma Moţiunii antiliberale.

Oficial, stăm bine cam la toate semănăturile. Dacă ar fi să ne referim la muştarul alimentar, atunci putem vorbi chiar de o realizare demnă de Cartea Recordurilor. Cu cânepa e un pic mai prost, poate şi de frică să nu fim înscrişi pe lista neagră a cultivatorilor de canabis.

Ar mai fi o problemă cu disputa pe tema pârloagei. De la „Centru“ se recunoaşte să s-ar întinde doar pe 1,6 milioane hectare. Cei care au venit cu Moţiunea subsoară vorbesc de până la 4 milioane hectare. Aşteptăm şi măsurătorile teledetecţioniştilor.

Ce spun ţăranii? Deocamdată ei mulţumesc bunului Dumnezeu pentru ploile pe care le revarsă asupra ţarinei secătuite!

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
588

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-avicola-focsani-criza-s-a-incheiat-in...

La Avicola Focşani, criza s-a încheiat, începe marea relansare > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLa Avicola Focşani, criza s-a încheiat, începe marea relansare

România s-a afirmat în sectorul avicol mondial prin unităţile de elită care au funcţionat mai ales în deceniile şapte şi opt. După 1990, foarte puţine dintre marile complexe avicole au scăpat de schimbările menite să dea o faţă nouă agriculturii româneşti. Avicola Focşani a fost un punct de referinţă pe harta zootehniei mondiale încă de dinainte de 1989. Surprinzător este însă că această unitate a reuşit să se menţină pe linia de plutire chiar dacă adeseori elementele perturbative au fost suficiente pentru a-şi închide porţile. Directorul unităţii, domnul Dan VICOR, ne-a prezentat starea actuală a unităţii avicole Focşani.

Salvarea a venit odată cu privatizarea

Avicola Focşani este o fostă unitate de stat, care de la înfiinţarea ei şi până în prezent a obţinut rezultate foarte bune. A funcţionat sub tutela statului până în 1998, când unitatea a fost supusă unui proces de privatizare. Directorul unităţii admite că perioada postdecembristă a fost una de grea încercare chiar şi pentru o unitate de elită, aşa cum este recunoscută ferma avicolă Focşani. După cum ne-a mărturisit domnul Vicor, după 1989 societatea a funcţionat în stare de avarie, asta presupunând o perioadă în care investiţiile au fost sistate.

Un loc unde SAPARD-ul a dat rezultate

Deşi valoarea celor două programe SAPARD nu a fost foarte ridicată, aproximativ 2 milioane de euro, investiţiile făcute au revitalizat o unitate de referinţă în avicultura românească. Procesul amplu de modernizare la care a fost supusă ferma s-a concretizat prin implementarea unor tehnologii de ultimă generaţie, adusă de dincolo de graniţele ţării.

Pe viitor, managerul fermei are în vedere şi dezvoltarea unui sector de preparate din carne. Deşi finanţarea pentru dezvoltarea unei astfel de ramuri există, se află în expectativă, cu speranţa că lucrurile se vor aşeza în mod favorabil avicultorilor.

Un complex integrat, de tip european

În prezent, unitatea are la bază o structură integrată, în sensul că există ferme de producţie şi incubaţie profilate pe producţia de carne. Strategia după care a fost concepută funcţionarea unităţii are la bază principiile circuitului închis. Sistemul de creştere a păsărilor implementat în ferma Focşani este specific unităţilor europene, motiv pentru care domnul director nu consideră că discuţiile purtate în ultima perioadă pe tema bunăstării şi sănătăţii păsărilor vor afecta în vreun fel bunul mers al activităţilor de aici.

În opinia domniei sale, diferenţele, atât de creştere cât şi tehnologice, dintre fermele avicole europene şi cele autohtone sunt foarte mici. Abatorul a fost conceput la o capacitate de 1.500 de tone de carne, însă platforma tehnologică din Focşani acoperă doar 60% din capacitatea abatorului, motiv pentru care restul de pui aduşi pentru completarea producţiei provin dintr-o fermă din Mangalia, unde sunt crescuţi aproximativ 850.000 de capete pe serie.

Un parteneriat de mare viitor

Pentru a putea folosi abatorul la capacitate maximă, Avicola Focşani a întreprins un parteneriat cu alţi doi producători avicoli, proiect din care a rezultat modernizarea unei părţi importante din fosta avicolă Mangalia. Mai mult decât atât, directorul susţine că aici se va dezvolta un complex avicol de referinţă cu o capacitate de 1.200.000 de capete pe serie.

Pe lângă puii obţinuţi din ferma de reproducţie, care numără 35.000 de găini ouătoare, fermele de creştere sunt populate şi cu pui de o zi aduşi din import, rasa Broiller Ross 308. Această rasă prezintă performanţe productive europene, din toate punctele de vedere. În afara fermelor de creştere a păsărilor şi unităţii de abatorizare, în cadrul unităţii funcţionează şi un sector agricol, care dispune de 2.000 ha, din care este asigurată aproape 60% din hrana păsărilor. În aceeaşi componenţă intră şi o fabrică de nutreţuri combinate.

Piaţa internă, în primul rând

Întreaga producţie este valorificată pe plan intern, iar organizarea strictă de care se dă dovadă în cadrul unităţii atât la nivel managerial, dar şi productiv a făcut ca societatea să fie profitabilă.

Exceptând acea perioadă economică precară, în care toate structurile economice au suferit modificări, unitatea avicolă Focşani a încheiat aproape fiecare an cu beneficii semnificative. Domnul Vicor ne-a mărturisit că are în vedere şi exportul, pe această temă fiind purtate discuţii cu diferiţi parteneri externi, însă primordială este satisfacerea cerinţelor de pe piaţa autohtonă. În afară de asta, unul dintre factorii care au înclinat balanţa către comercializarea producţiei pe piaţa internă este şi faptul că în ţările membre Uniunii Europene nu se acceptă decât comerţul intracomunitar cu piept dezosat. În opinia directorului, acest lucru ar duce la un dezechilibru al situaţiei vânzărilor pe plan intern. Cifra de afaceri anuală este estimată la aproximativ 1.000 miliarde lei vechi.

În ceea ce priveşte starea economică actuală a unităţii, în pofida economiei distorsionate din ţara noastră, unitatea se menţine pe linia de plutire, chiar dacă piaţa produselor avicole se schimbă pe zi ce trece. Oscilaţia preţurilor scăzute, dar şi presiunea importurilor nesupravegheate, ca să nu vorbim de eludarea legilor, reprezintă factori defavorizanţi, cu efecte economice extrem de periculoase. Un aspect delicat invocat de director a fost şi cel al subvenţionării în cazul avicultorilor, care deocamdată este inexistentă. Coroborate, toate aceste aspecte cumulează, în opinia sa, o situaţie destul de precară a avicultorilor, care pentru menţinerea pe piaţă şi pentru dezvoltare au nevoie de instrumente financiare şi logistice cu corespondenţă în plan real.

Incertitudinea cu care se confruntă avicultorii români lasă loc de multe întrebări privitoare la supravieţuirea lor. În lipsa unui sprijin constant oferit de stat, aceştia vor fi nevoiţi fie să apeleze la tot felul de subterfugii pentru a se menţine pe piaţă, fie în cazuri extreme, chiar să renunţe. Promisiunile potrivit cărora începând cu jumătatea acestui an avicultorii vor beneficia de o subvenţie există, însă acest aspect nu s-a concretizat deocamdată ca o certitudine. Nu este însă exclus ca ajutoarele promise să ajungă la crescătorii de păsări, facilitate care ar da un alt sens activităţii din acest sector.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
3129

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

la-berceni-corlatesti-artisti-de-nota-10...

La Berceni – Corlăteşti, artişti de nota 10

Marcela Enache a fost învăţătoare timp de 39 de ani. Primii doi ani a predat la şcoala din comuna natală, Apostolache-Prahova, iar următorii 37 i-a petrecut numai în satul Corlăteşti. Astăzi, Marcela Enache este pensionară, însă nu se poate despărţi de o activitate care i-a adus, domniei sale şi elevilor săi, atâta recunoaştere şi premii naţionale, mai ales în ultimii 15 ani. E un caz de dascăl cu aplecare, cu dedicaţie şi spre alt fel de performanţă, în afară de cea şcolară. Este un exemplu despre ce lucruri minunate pot face copiii de la o şcoală din mediul rural.

Dintotdeauna, Marcela Enache a avut pasiune pentru dans, teatru şi muzică populară. Exact asta a făcut cu copiii de la şcoală, după orele de program. Abia după 1990 însă şi-a văzut visul cu ochii, elevii săi ajungând să se impună în competiţii la nivel naţional. A creat, cum se spune, un fenomen în masă, toată Şcoala Berceni-Corlăteşti fiind cuprinsă în această activitate, elevi, învăţători, profesori şi părinţi, la un loc.

Îngeraşii

Dar e mai bine să-i dăm voie învăţătoarei Enache să vorbească despre ceea ce-i este mai drag: „În anul 1995, am înfiinţat un fel de club artistic al elevilor din şcoala noastră, la care ei au aderat cu toată plăcerea. Făceam după ore naveta la Palatul Copiilor, din Ploieşti, până când colegii de aici, cu aprobarea doamnei director Constanţa Vică, au hotărât să afilieze cumva Şcoala Generală Corlăteşi de clubul elevilor şi să vină profesorii la noi, nu invers. Probabil că suntem singura unitate de învă-ţământ din Prahova cu acest statut. Prima dată am început cu o brigadă artistică, iar în jurul acesteia am înfiinţat, din anul 2000, Grupul religios «Îngeraşii», care a ocupat prima poziţie pe ţară la un concurs de profil cu sceneta «Există, oare, Dumnezeu?» şi cu un repertoriu de cântece religioase.

Năzdrăvanii

Tot prin anii ’90, am creat o trupă de teatru (n.n. – acum sunt două, Ludic şi Năzdrăvanii, de a căror pregătire se ocupă, în afară de Marcela Enache, prof. Andreea Tănăsescu, Paula Bălan şi învăţătoarele Marinela Stănescu şi Mihaela Dumitran) cu care, de 10 ani, mergem la concursuri şi am luat numeroase locuri întâi, inclusiv la una dintre ediţiile Festivalului Teatrului pentru Copii şi Tineret Ludicus, de la Mioveni. Sau, în acest an, la concursul prilejuit de Zilele Caragiale, din Ploieşti, micuţii mei artişti au câştigat toate premiile puse în joc, începând cu marele premiu. Am avut ceva de genul «anul şi premiul». Această secţiune este sub supravegherea prof. Antoaneta Trifu, de la Palatul Copiilor, responsabilă, să spun aşa, de scenografie şi costume.

Mugurii Prahovei

Formaţia de dansuri populare, Mugurii Prahovei, de a cărei coregrafie se îngrijeşte prof. Sorin Petre, mi-a adus extraordinar de multe bucurii. Grupul de dansatori, condus de mine, este invitat la toate festivalurile din ţară şi chiar internaţionale (Antalia - 2002; urmează Italia), iar rezultatele sunt, nici nu ştiu cum să spun, ca să nu credeţi că sunt lipsită de modestie, formidabile. Avem premii încât nu le mai ştiu numărul. Să le amintesc doar pe cele mai proaspete: locul I, din 40 de formaţii, la Festivalul-concurs naţional Izvoare Covăsnene; locul I, din 30 de echipe de dansatori, la Focşani.

Din tot acest aranjament artistic, vă închipuiţi, nu putea lipsi muzica populară, unde iar avem rezultate remarcabile, cu primul loc pe podium la mai multe competiţii judeţene, regionale sau naţionale. Aici am mereu ajutorul calificat al interpreţilor Domnica Sorescu Voicu, Nicolae Vicol şi al instrumentistului Nicu Catrinescu."

Un singur lucru nu ne-a spus învăţătoarea Marcela Enache: că, după pensionare, face toate aceste lucruri benevol, doar din pasiune, activând pe lângă Căminul Cultural Corlăteşti, se înţelege, fără să fie plătită.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
951

☐

Comentarii

☐

☐

1. oprea daniela -- (11-November-2013)e marfa tare!!!:*

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-bodoc-lipitanul-si-trapasul-se-intrec...

La Bodoc, Lipiţanul şi Trăpaşul se întrec în forţă şi frumuseţe > REVISTA LUMEA SATULUI

La Bodoc, Lipiţanul şi Trăpaşul se întrec în forţă şi frumuseţe

Uitându-mă la cât de încărcate şi zgomotoase au devenit localităţile noastre, nu pot să nu mărturisesc că sunt fascinată de cât de simplă era viaţa oamenilor în epocile trecute. La oraşe, străduţele pavate răsunau de tropotul sincronizat al cailor şi de scrâşnetul roţilor de trăsură. La sate, oamenii aveau altă apreciere faţă de animale. Calul se afla în centrul universului lor, iar imaginea lui impozantă era emblema nobilităţii.

Trist este că astăzi bunii noştri prieteni sunt lăsaţi deoparte, neglijaţi, uneori chiar sacrificaţi cu brutalitate. Din fericire, dincolo de toate aceste atrocităţi mai există încă recunoştinţa şi dragostea unor oameni pentru cai.

Invitaţie la o mare sărbătoare

În comuna Bodoc, judeţul Covasna, oamenii au înţeles cât de important este să situeze calul pe o treaptă ridicată a valorilor. Înţelegerea profundă de care dau dovadă ar trebui să fie pilduitoare pentru fiecare dintre cei care desconsideră aceste animale superbe.

Cel mai important este că aprecierea lor nu a rămas doar la stadiu de teorie, ci a prins un contur real.

Astfel, perioada plină de tradiţii în care se celebrau Zilele Bodocului a devenit sărbătoarea Zilelor Ecvestre ale Bodocului.

Scopul principal al desfăşurării acestui eveniment ecvestru este menit să reclădească trecutul glorios al cailor şi să dovedească oamenilor că aceştia îşi pot găsi rolul în viaţa noastră.

De fiecare dată s-a dovedit un succes. Spaţiile special amenajate pentru spectatori au devenit neîncăpătoare. Oamenii simpli de la ţară, copii şi adulţi, specialişti în domeniu, dar şi oameni împătimiţi ai Hipismului au venit să admire exemplarele frumoase de cai şi spectacolul inedit oferit de aceştia. Gândindu-mă la acest lucru, recunosc că sunt dezamăgită de lipsa organizării unor astfel de evenimente în Capitală sau în împrejurimile ei.

Zilele Ecvestre ale Bodocului au fost organizate în perioada 11 şi 12 iulie. Pregătirea evenimentului a revenit autorităţilor locale şi Autorităţii Hipice Naţionale.

Rolul acestui instituţii a fost unul deosebit şi prin prisma faptului că a acordat asistenţă tehnică pentru organizarea şi desfăşurarea în cele mai bune condiţii a concursurilor din cadrul evenimentului.

Anul acesta a fost însă unul deosebit pentru că organizatorii au pregătit pentru spectatori o premieră. În concurs au fost înscrise 9 atelaje având înhămaţi patru cai, precum şi 26 de atelaje trase de doi cai. Niciodată după 1988, cei de la Bodoc nu au mai avut parte de o prezentare atât de numeroasă. După aproape 20 de ani, sutele de oameni veniţi aici s-au putut bucura din nou de un eveniment complex, al cărui personaj principal este calul.

Parcă ai fi pe un hipodrom

Printre probele pe care le-au avut de trecut participanţii şi care au fost atent monitorizate de componenţii juriului, au fost proba de obstacole sincron şi proba de obstacole în tandem. Cea din urmă reprezintă un sistem de atelare diferit de cele convenţionale, presupunând aşezarea cailor unul după altul. Premianţii concursului au fost recompensaţi cu diplome şi cupe, dar cel mai important este că au reuşit să creeze în jurul lor o emulaţie atât de rar întâlnită.

Cert este că şansele care se întrevăd pentru o cât mai bună promovare a cailor în România sunt din ce în ce mai concrete.

Consecvenţa oamenilor cum sunt cei de la Bodoc va întreţine pasiunea noastră pentru cai şi va culege aprecierea celor care încă nu înţeleg importanţa lor în viaţa noastră.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
716

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

la-bucov-prahova-muzeu-satesc-inchinat-l...

La Bucov-Prahova, muzeu sătesc închinat lui Constantin Stere

În parcul memorial ce poartă numele marelui patriot, scriitorul Constantin Stere, situat în imediata vecinătate a Municipiului Ploieşti, la Bucov - Prahova, o veritabilă grădină, în vechiul conac, azi renovat şi modernizat, a fost organizat recent un muzeu special, al XV-lea, din cadrul reţelei coordonate de către Muzeul Judeţean de Istorie şi Arheologie, dedicat acestuia. Este, de fapt, o investiţie pusă în funcţiune după opt ani de muncă, cu sprijinul direct al Consiliului Judeţean Prahova. Noua instituţie muzeală reuneşte – în casa în care a locuit şi a creat o parte din opera sa, în ultima parte a vieţii sale, Constantin Stere –numeroase documente de epocă, obiecte de mobilier, cărţi, reviste, precum şi alte peste o sută de exponate unicat, mare parte primite drept donaţie din partea nurorii scriitorului, doamna Suzana Stere-Paleologu, care trăieşte azi la Paris.

Un loc special dedicat reunirii românilor de pretutindeni, Muzeul sătesc de la Bucov se doreşte a fi şi un loc special unde, anual, se reunesc, într-o mare serbare românească, fii ai ţării din toate provinciile ori aflaţi în alte ţări ale lumii. În primul rând din Basarabia, provincia natală a scriitorului, un loc aşa cum şi-a dorit şi a fost aici, pe timpul vieţii lui Constantin Stere, trecut în istorie în anul 1937, în chiar conacul care-i poartă numele, înconjurat de o mare grădină de trandafiri roşii. Au fost aici, la Bucov, de-a lungul anilor, în perioada interbelică, mulţi dintre acei oameni de seamă ai ţării (semn imortalizat prin aleea statuilor din parc), care au făcut din România, din vremea Primului Război Mondial – care avea pe atunci numai... patru judeţe: Iaşi, Vaslui, Neamţ şi Bacău – România Mare, a generaţiilor trecute. Cu... 64 de judeţe!

(Cristea BOCIOACĂ)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
1459

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 48c1e

la-campulung-moldovenesc-indolenta-si-li...

La Câmpulung Moldovenesc indolenţa şi lipsa controlului au distrus sute de hectare de păşuni

- Peste 850 ha de pajişti alpine transformate în păduri.
- S-a redus numărul animalelor.
- Nu există măsuri pentru salvarea păşunilor rămase.

Din cele 4.582 ha de teren agricol aflat în proprietatea primăriei municipiului Câmpulung Moldovenesc, 1.550 ha sunt păşuni alpine, o adevărată bogăţie pentru locuitorii zonei, crescători de animale din tată-n fiu. Aflate pe teritoriul a trei comune, dintre care numai Moldova-Suliţa deţine 1.200 ha, aceste suprafeţe sunt în cea mai mare parte concesionate exploataţiilor reprezentative din zonă, unele mai mici, în special în intravilan, fiind destinate păşunatului liber.

Aşa stând lucrurile, era normal ca cei care exploatează aceste păşuni să ia toate măsurile pentru îngrijirea şi utilizarea lor raţională.

În realitate însă, lucrurile se prezintă cu totul altfel. Din cele peste 1.500 ha înscrise în registre, acum mai pot fi utilizate ca păşuni doar circa 850 ha. În zece ani au dispărut aşadar jumătate din păşuni. Explicaţia este că acestea au fost împădurite pe cale naturală cu seminţele copacilor din pădurile învecinate. Astfel au apărut pâlcuri de arbori care în mod normal trebuiau eliminate dacă se dorea o păşune corespunzătoare. Cum această acţiune nu a avut loc, copacii au ajuns la o anumită grosime şi au trecut în regim silvic, tăierea lor fiind interzisă prin lege. S-a diminuat astfel an de an suprafaţa de păşune, fără ca cei care trebuie să răspundă şi să supravegheze averea comunităţii, în speţă Primăria, să ia vreo măsură.

Obligaţii uitate

Pe Ion Piticari, preşedintele unei asociaţii a crescătorilor de animale, care numără peste 700 de membri, l-am întâlnit la coasă, în punctul Bodea. E necăjit pentru că, din toamna trecută, mistreţii au râmat întreaga suprafaţă şi seceta care continuă a redus recolta de fân la jumătate. „Nu ştiu ce vom face în iarna care vine. În anii trecuţi completam furajele cumpărând baloţi de lucernă din Botoşani, acum şi acolo seceta a pârjolit totul.“

Cât priveşte starea în care se află păşunile, domnul Piticari crede că vina pentru faptul că acestea s-au redus la jumătate o poartă primăria care concesiona suprafaţa de păşune doar pe un an. Or, în aceste condiţii, crescătorii de animale, neavând siguranţa că la anul va mai primi aceeaşi suprafaţă, refuză să mai execute lucrările de întreţinere. „Pe de altă parte, oamenii noştri au uitat ceea ce făceau dintotdeauna în fiecare primăvară – întreţinerea păşunilor. În ceea ce priveşte primăria, funcţionarii de acolo se mulţumeau să primească banii pentru concesiune, fără să facă controalele pe teren.“

O întrebare fără răspuns

La rândul său, ing. Gheorghe Lungu de la Primăria municipiului subliniază că întreţinerea păşunilor este o obligaţie a celor care exploatează păşunile, dar şi a organelor silvice. Cum niciunul dintre aceştia nu şi-a făcut datoria, suprafeţe tot mai mari au devenit cu vremea păduri. În consecinţă, au scăzut efectivele de animale şi, de asemenea, a scăzut calitatea păşunilor.

Ce se întâmplă acum? „S-au luat unele măsuri“, vine răspunsul. Începând din 2008, primăria a încheiat contracte de concesiune pe cinci ani. De asemenea, ceea ce îi încurajează pe producători este subvenţia pe teren agricol şi plăţile pe agromediu, adică păstrarea unor pajişti de înaltă calitate şi utilizarea unor practici agricole tradiţionale. „Ca urmare, responsabilii de stâne şi văcării au concesionat suprafeţe cât mai mari şi, trebuie s-o spun, au încasat sume consistente.

Sunt, de asemenea, crescători de animale care au semnat cu APIA contracte cu clauze care nu întotdeauna pot fi respectate: să nu folosească îngrăşăminte chimice, cositul să fie executat la timp etc. Dar mulţi dintre crescătorii de animale sunt în vârstă sau nu mai au numărul de animale cu care să execute, să zicem, fertilizarea prin târlire a unei suprafeţe stabilite pentru fiecare an etc.

Acum, când APIA execută controalele în teren, toţi aceştia dau din colţ în colţ, fiind nevoiţi să returneze o parte din sumele primite“, mai spune reprezentantul primăriei.

Şi ce se va întâmpla în continuare? Va putea fi păstrată măcar suprafaţa de pajişte care a mai rămas?

Răspunsul a fost doar o ridicare din umeri.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
713

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69d0f

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

la-cartofii-de-toamna-pret-bun-recolte-s...

La cartofii de toamnă preţ bun, recolte slabe

Scăderea suprafeţelor cultivate cu cartofi a fost una dintre realităţile anului agricol la nivelul judeţului Suceava. Faptul a fost confirmat de directorul executiv al Direcţiei Agricole Suceava, inginer Vasile Schipor, de la care am aflat că suprafaţa cultivată anul acesta cu cartofi în judeţ a fost de 23.992 ha. „Suntem un judeţ cu pondere în cultura cartofului pentru că solul şi relieful ne permit o producţie bună.

Anul acesta am avut parte de grindină, de secetă şi de vijelii care au diminuat mult producţia de cartofi. Noi estimăm că, pe total, 30% din producţia de cartofi este afectată din cauza condiţiilor meteorologice. Am întocmit la nivel de judeţ o statistică referitoare la calamităţile create de grindină şi de secetă. Din totalul suprafeţei cultivate, avem 1.715 ha afectate de grindină în zonele Negostina, Siret, Dorneşti, unde sunt cultivatori cu suprafeţe mai mari (din care sunt asigurate 10 hectare) şi o suprafaţă de 21.192 ha afectate în procent de peste 30% de secetă.

Producţia de cartofi pentru consum va fi cât de cât bună, pentru că am beneficiat de nişte ploi în ultima perioadă, solul a mai avut un pic de umiditate din iarnă, dar seceta din lunile iunie, iulie, august a afectat foarte mult producţia de cartof de sământă. Vom avea o întâlnire cu producătorii de cartofi pentru a analiza ce măsură vom întreprinde în acest sens“, a spus Vasile Schipor.

Faţă de 2011, când supraproducţia a determinat valorificarea la un preţ mai mic, anul acesta se preconizează o creştere a preţului cartofului, care va ajunge, potrivit estimărilor specialiştilor, la cel puţin 2 lei.

Harghita, zonă calamitată?

În ceea ce priveşte producţiile din acest an, ele se cifrează, la nivelul judeţului Suceava, în jurul valorilor de 11-12 tone la hectar, destul de bună, opinează cultivatorii, ţinând cont de condiţiile meteo din acest an. În schimb, celelalte judeţe cu tradiţie în cultura cartofului – Harghita, Covasna şi Braşovul – sunt mult mai afectate decât judeţul Suceava. „Avem o solicitare din partea judeţului Harghita pentru promovarea unei iniţiative la nivel de minister pentru declararea zonelor calamitate. Ei au mers chiar mai departe pentru a declara judeţele zone calamitate.

Nu putem să spunem că Suceava este un judeţ calamitat, pentru că producţiile sunt bune şi asta ar însemna să ne descalificăm profesional. Sunt diminuări majore de producţie, dar nu până la limita unui judeţ calamitat. Noi vom promova împreună cu colegii din judeţele cultivatoare de cartof nişte măsuri pentru a sensibiliza Guvernul în vederea acordării unor despăgubiri.

Trebuie să vedem şi dacă vor fi disponibile fondurile necesare la nivel de ţară pentru a se sprijini acest demers. În plus, din câte am înţeles, se fac toate demersurile pentru ca Ministerul Agriculturii să crească cuantumul subvenţiilor pe hectar de la 130 de euro pe hectar, până la 170-180 de euro pe hectar, în afară de plăţile complementare directe care vor veni în sprijinul producătorilor. Acestea sunt măsurile imediate care se preconizează a fi luate. La sfârşitul lunii septembrie se încheie controalele APIA pe teren, urmând ca imediat, în lunile octombrie, noiembrie, să se facă plăţile pe suprafaţă“, a spus Vasile Schipor.

Măsuri pentru sprijinirea producătorilor

De la nivel de Direcţie Agricolă a fost propusă o întâlnire între producători, bănci, distribuitori de seminţe şi mai ales firme de asigurări, pentru că cei care nu au avut încheiate anul acesta poliţe au înregistrat pierderi semnificative.

„Noi, în agricultură, beneficiem de subvenţiile care se derulează prin APIA, dar este altceva când ai încheiată o poliţă. Vine firma de asigurări, constată starea producţiei şi îţi mai acoperă din pierderi. Pierderile în acest an sunt foarte mari. Majoritatea producătorilor de cartofi îşi asigură sămânţa proprie, doar o mică parte cumpără elită sau super elită. Anul acesta nu vor avea întregul necesar din producţie proprie, iar preţul în toamnă va fi foarte mare pentru sămânţă“, a precizat directorul Direcţiei Agricole Suceava.

Silviu BUCULEI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
800

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

La câţiva paşi de agricultura Ungariei

Nu ştiu cum a fost să fie, dar de-a lungul graniţei cu Ungaria nu s-a devalizat niciuna din cooperativele care pe vremea regimului ceauşist se constituiau în adevărate oaze de performanţă agricolă. „Ceapeul“ din Săcuienii Bihorului era unul dintre acestea, dar nu neapărat cel dintâi în materie de randamente.

Ca nivel de trai, ţăranii din Săcuieni o duceau bine, poate chiar mai bine decât cei care raportau acele producţii fabuloase care ne făceau de râs în rândul ungurilor de dincolo de fâşia de graniţă. După marea reformă agrară din 1991, viaţa economică şi modul de gândire a oamenilor cu anume înclinaţii manageriale s-au schimbat. „Ceapeul“ şi-a schimbat firma în societate agricolă de tip capitalist, iar oamenii cu vocaţie antreprenorială şi-au luat viaţa economică de la capăt. Kovacs Ludovic, interlocutorul nostru, este doar unul dintre aceştia.

Turism şi viticultură

– Domnule Kovacs, uitându-mă în jurul dvs. păreţi un om împlinit. De fapt, cu ce vă ocupaţi în această localitate? Ce activităţi desfăşuraţi?

– Avem o mică pensiune turistică, unde administrez societatea, dar cel mai mult timp îl dedic viticulturii. Avem un hectar de vie care este pe rod şi o plantaţie tânără, de doi ani.

– Exploataţi doar suprafaţa aceasta de viţă-de-vie sau mai aveţi şi alte specii?

– Numai viţă-de-vie, pentru că vreau mai întâi să pun la punct acestă plantaţie.

– Când şi din ce fonduri aţi realizat pensiunea agroturistică?

– Numai cu fonduri proprii. Am pornit în 1993, avem 6 camere şi putem caza 13 turişti. Avem sală de mese cu o capacitate de 30-35 de persoane. Prin serviciile oferite cred că putem satisface cele mai exigente solicitări ale clienţilor noştri.

Consultantul, prietenul apropiat

– Colaboraţi cu Consultanţa agricolă Bihor. În ce constă aceasta?

– Anul acesta am depus un proiect, pe Măsura 141, prin care vreau să dezvolt sectorul viticol şi chiar un sector pomicol. Domnul inginer Ioan Antal, şeful centrului local de consultanţă agricolă Săcuieni, ne este de un real sprijin în demersurile noastre.

– În ce măsură, domnule inginer Antal, sprijiniţi producătorii agricoli în realizarea proiectelor?

– Venim în primul rând în sprijinul celor tineri, dar şi al celorlalte categorii de agricultori care îşi propun iniţierea unor activităţi în spaţiul rural, prin realizarea proiectelor.

– Câte localităţi aveţi în coordonare?

– 16 localităţi. Începând de la graniţa cu Oradea, până se iese din judeţ.

– Faceţi faţă?

– Destul de greu, dar ne străduim să fim cât mai mult în mijlocul oamenilor, fiindcă ştim că au nevoie de noi.

Modelul unguresc de cooperative

– Bănuiesc că în aceste localităţi sunt diverse forme asociative. Cooperative aveţi?

– Este în formare Cooperativa Cultivatorilor de Castraveţi, în Cherechiu. Este o colaborare între fermieri din Ungaria cu fermieri din România, localitatea fiind lângă graniţă. Se află în faza de înregistrare la Camera de Comerţ.

– Ce face cooperativa pentru cultivatori?

– În primul rând ajută la valorificarea produselor.

– E singurul obiectiv?

– Nu. Ei vor să apere interesele cultivatorilor.

– Dvs., domnule Kovacs, v-aţi înscris într-o formă asociativă de lucru, pe turism sau pe agricultură?

– Da. În agricultură am format o asociaţie în anul 2009. Funcţionează legal şi acum încercăm să înscriem cât mai mulţi membri.

– Care este obiectul acestei forme de asociaţie?

– Cultivarea viţei-de-vie şi vinificare.

– Câţi cultivatori de viţă-de-vie sunt în zonă?

– Circa 100, dar nu numai în localitatea noastră, ci în toată zona, începând cu Sântimbreu, Diosig, Sâniob, Sânicolau de Munte, Săcuieni până la Sălaj.

– Sunt perspective de redresare?

– Numai dacă vom şti să valorificăm fondurile care ne sunt puse la dispoziţie şi dacă se doreşte a se face ceva pentru viitor. Adică să se investească serios în acest domeniu.

I.BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
897

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

La Copălău – Botoşani, nimeni nu mai trăieşte 100% din... usturoi

Probabil că nu există în ţară mulţi agricultori care să nu ştie să pună semnul egal între comuna Copălău, din judeţul Botoşani, şi usturoi, asta chiar dacă denumirea comunei vine dintr-o cu totul altă zonă agrară, apicultura, „copălae“ însemnând capacul de lut de la stupii de demult, confecţionaţi din lemn de tei.

Chiar şi astăzi, după ce agricultura românească a căpătat alte valenţe, uneori nejustificate economic, fiecare gospodărie din Copălău are pe lângă casă o suprafaţă rezervată usturoiului. Dar numai 20% dintre familii (aproximativ 200, din 1.400 de gospodării) cultivă suprafeţe mai mari, de la 800 m.p. până la 1,5 ha, însumând aproape 300 ha, în toate cele trei sate, Cerbu, Copălău şi Cotu. Nimeni însă nu trăieşte sută la sută din producerea şi comercializarea usturoiului, nici chiar legumicultorii care au loturi mai mari de 1,5 ha.

Între usturoiul de Copălău şi Europa

Faima localnicilor, de cei mai mari cultivatori de usturoi din ţară, se păstrează probabil în virtutea inerţiei. Sau pentru că oricum n-au competitori în România, chiar dacă terenul în cultură s-a diminuat, cu timpul.

Viceprimarul localităţii, Ciprian Ivanov, aprecia că usturoiul chinezesc şi cel turcesc au stricat piaţa aceluia din Copălău, deşi, sub aspect calitativ, nu suportă comparaţii. „Agricultorii noştri, poate şi din acest motiv, că usturoiul lor nu mai este foarte căutat, fac un fel de navetă în Europa: 3-6 luni muncesc în Germania şi Italia, iar restul timpului fac agricultură în Copălău.“

Un investitor din Ţara usturoiului a lăsat baltă afacerea

Şi ca să nu credem că agricultorii autohtoni ar fi neinspiraţi, chiar un străin din Ţara usturoiului (n.n. – Spania, cea mai mare exportatoare de usturoi din lume, pe locurile următoare fiind Mexic şi China) a lăsat baltă afacerea din comună. „Am avut – ne spunea viceprimarul Ivanov – un investitor spaniol. Venise cu mari ambiţii. A plantat într-un an 6 ha cu usturoi, iar în altul – 20 ha, dar a plecat nu se ştie din ce motive. Probabil tot desfacerea mărfii l-a afectat“. Toată iarna, pe marginea Drumului European 58, care traversează localitatea, se desfăşoară tabloul specific de mic comerţ rural, fiecare casă având la poartă o tarabă cu funii de usturoi. Că oamenii nu pot agonisi sume îndestulătoare din această îndeletnicire o arată şi casele, încă modeste în comparaţie cu altele.

Brandul a rămas, festivalul nu s-a mai organizat

Copălăul a avut şi un festival denumit chiar aşa, al usturoiului. A fost, un timp, mândria comunei, căreia îi plăcea să spună că are un unicat în România şi că pe tot globul există doar 30 de astfel de festivaluri. Sărbătoarea a beneficiat de sprijinul marelui actor şi regizor Mihai Mălaimare, botoşănean de fel, în perioada când a deţinut demnitatea de parlamentar. De câţiva ani, deşi brandul a rămas al comunei, festivalul nu s-a mai organizat, din lipsă de fonduri sau pentru că banii au fost direcţionaţi spre alte investiţii mai importante.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
2158

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-costesti-iasi-un-monument-istoric-in-...

La Costeşti Iaşi, un monument istoric în pericol > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLa Costeşti Iaşi, un monument istoric în pericol

Aşezată între dealuri abrupte şi uitată parcă de cei care s-au perindat în ani la cârma judeţului, comuna ieşeană Costeşti adăposteşte vestigii care atestă locuirea neîntreruptă a omului pe aceste meleaguri. „E de ajuns să zgârii puţin pământul şi îţi umpli mâinile cu cioburi de vase lucrate de meşteri în trecute vremi“, spune un sătean.

Cel mai important obiectiv rămâne însă biserica din lemn din cimitirul satului cu hramul „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil“, construită în anul 1594. Înconjurată de un zid de piatră, bisericuţa ridicată din blăni de stejar prinse în cuie de lemn a suferit de-a lungul anilor unele modificări, dar şi acum se pot vedea decoraţiunile cu înflorituri ale grinzii şi stâlpilor ce separă naosul de pronaos. Alături de icoane din secolul al XIX-lea, locaşul adăposteşte o alta, reprezentându-l pe Iisus Mântuitorul, spun oamenii de-o vârstă cu biserica. La fel de vechi este şi iconostasul de o deosebită valoare artistică.

Pomelnic cu valoare inestimabilă

Ceea ce a atras însă atenţia puţinilor specialişti care au trecut pe aici este un pomelnic – un document unic – în care sunt scrise cu litere chirilice numele preoţilor ce au slujit la altarul bisericuţei din Costeşti, datând din anul târnosirii lăcaşului şi în care este consemnat, pentru prima dată, şi numele satului Costeşti.

Acum însă acest monument – una dintre puţinele biserici de lemn din Moldova –, care a rezistat mai bine de patru secole, este în pericol. Pe latura de nord peretele este umed şi plin de igrasie şi din această cauză pictura riscă să se degradeze rapid. De asemenea, fundaţia de piatră este înclinată pe direcţia transversală a bisericii, ceea ce pune în discuţie stabilitatea lăcaşului.

Banii, eterna scuză

Vasile Munteanu, directorul Direcţiei Judeţene pentru Cultură, Culte şi Patrimoniu Naţional, avertizează că este necesară luarea unor măsuri urgente pentru salvarea monumentului din Costeşti, ca şi includerea în ansamblu a conacului Palade Secară. Dar şi aici revine aceeaşi scuză pe care o auzim de ani buni – nu sunt bani!

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
589
☐
Comentarii
☐
☐
1. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-May-2012)Pentru Dl. Stelian Ciocoiu: este interesant materialul, bisericao comoară. Pe ce suport este scris pomelnicul,hârtie, lemn, ceramică, metal, m-ar interesa o foto a

acestuia, dacă se poate, (maneanuvarvaramagdalena@yahoo.com)- muzeograf

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-curtici-in-paradisul-legumelor_l550.h...

La Curtici, în „paradisul legumelor“

În România, părerile legate de ideea asocierii sunt împărţite. Le-aţi putut citi de altfel de-a lungul timpului în paginile revistei noastre. Cei mai mulţi sunt de părere că, decât să te asociezi în sărăcie, mai bine rămâi singur. Lucrurile nu stau însă chiar aşa. Există şi şansa reuşitei dar, ca în orice afacere, trebuie să ai curaj, încredere în ceea ce faci şi… ceva bani. Ioan Moţ, administratorul unuia dintre puţinele grupuri funcţionale din sectorul legume-fructe de la noi, Paradisul legumelor Curtici – Macea (Arad), poate fi un exemplu, şi încă unul de succes, dacă luăm în calcul investiţiile făcute, dar şi cifra de afaceri realizată până acum.

În amintirea centrelor de achiziţii de altădată…

Electronist de profesie, Ioan Moţ a fost nevoit să se reorienteze atunci când meseria sa nu mai avea căutare. Aşa a ajuns să preia de la părinţi o afacere specifică zonei, şi anume producerea legumelor. De altfel, bazinul Curtici-Macea este unul cu tradiţie în legumicultură. Aici se produce încă, atât în spaţii protejate cât şi în câmp, o gamă largă de legume, ponderea cea mai mare având-o însă tomatele. Pe vremuri, în zonă existau câteva centre de achiziţii care erau dirijate de Fruct Export Bucureşti. Un astfel de centru, cu o capacitate impresionantă, exista şi în Curtici, unde în plin sezon de vară se încărcau şi 100 de vagoane pe zi cu legume şi fructe. Practic, ideea grupului s-a născut din această amintire rămasă vie în memoria celui care, copil fiind, a crescut şi a primit o educaţie aleasă cu banii obţinuţi de părinţi din legumicultură.

Între timp, centrele au dispărut, iar producătorii, în loc să se ocupe de ce ştiau ei să facă mai bine, adică de producţie, au fost nevoiţi să deprindă tainele comerţului, să se lupte pentru un loc la piaţă şi să poarte tratative cu negustorii. Aşa se face că, în 1994, când de-abia se auzea de o lege a formării Grupurilor de Producători, în mintea câtorva legumicultori din zonă a încolţit ideea asocierii într-un scop comun, acela de a rezolva problemele dificile legate de desfacerea producţiei. În 2005 au reuşit să constituie din punct de vedere juridic grupul, să-l înregistreze, iar în 2006 au început să funcţioneze sub această formă de organizare.

Prea frumos să fie adevărat!

Momentul recunoaşterii grupului de către Ministerul Agriculturii se apropia. Paradoxal însă, deşi ideea asocierii a fost intens promovată şi mediatizată imediat după aderare, actele normative după care să funcţioneze o astfel de formă de organizare urmau să apară abia după un an de la apariţia primelor grupuri. Hotărârea de Guvern cu referire la aceasta prevedea că, începând cu 2009, grupurile de producători recunoscute preliminar beneficiază, pe o perioadă de maximum 5 ani, de sprijin financiar în vederea constituirii şi facilitării activităţilor administrative, dar şi de subvenţionarea a 75% din valoarea investiţiilor prevăzute în planul de recunoaştere, în anumite condiţii.

Abia în 2010 au primit 10% din producţia valorificată şi sprijinul pentru investiţii, 460.000 euro în total. Aşadar, aşteptarea lor nu a fost în zadar, aceasta fiind dovada cea mai clară că un astfel de grup poate funcţiona.

Grupul de la Curtici are în proprietate 280 ha, dar exploatează doar 100 ha. Aşadar, nici jumătate din suprafaţa pe care o deţine, şi asta din cauză că legumicultura presupune multă muncă manuală, dar şi investiţii în tehnologie. Din total, 20 ha sunt ocupate cu spaţii protejate şi restul culturi în câmp. În medie, un producător cultivă în jur de 3 până la 10 ha cu mai toate speciile legumicole pentru că, odată intrat într-un supermarket, trebuie să asigure aprovizionarea cu toată gama de legume, de la vinete şi ardei până la pepeni.

Probleme care dăinuie în timp

Marea durere e reprezentată de practicile supermarketurilor, văzute de producători ca un stat în stat. Unii respectă noile reglementări privind plăţile în interval de 12 zile de la preluarea mărfii, alţii nu. Cu toate acestea, grupul de la Curtici livrează în general în supermarketuri, dar şi pe pieţele din Ungaria. Au mai avut cereri şi din Germania, dar deocamdată nu au logistica necesară pentru a face faţă pretenţiilor de acolo şi nici toate certificările care permit vânzarea la export. Chiar şi aşa, cifra lor de afaceri s-a ridicat în 2009 la 250.000 de euro.

Depozitul, mândria producătorilor

Construit pe un teren aflat în proprietatea grupului, depozitul, în valoare de cca 600.000 euro, a fost realizat cu ajutorul unui credit. Acesta ocupă o suprafaţă de 1.000 mp şi este alcătuit din trei componente: două celule frig, o hală de sortare, ambalare, depozitare dotată cu sistem de climatizare şi o componentă administrativă. Capacitatea depozitului se ridică la 500 de tone, suficient pentru producţia realizată pe cele 50 ha de legume care necesită păstrarea pe timpul iernii. Uneori preiau marfa şi de la alţi producători din afara grupului. Un asemenea depozit implică însă o infrastructură adecvată, dar şi multe alte dotări: maşini de transport cu frig, containere, echipamente de sortat şi ambalat automate, inclusiv unul de şlefuit lubeniţe, investiţii pentru care ar mai putea beneficia de sprijin doar în următorii trei ani. Din 2013 însă vor mai putea investi, probabil, doar cât îi vor ţine propriile buzunare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
1847

□

Comentarii

□

□

1. zlate nicolae -- (16-July-2010)intrebare:ce perioada dintr-un an putetideservi supermarketurile din oradea arad si timisoara. daca nu puteti acoperi un an reconsiderati producerea depozitarea si aprovizionarea cu legume fiindca asfel nu faceti fata concurentei daca doriti sa faceti fata concurentei prin calitate , calitate si pret

2. Ioan -- (17-July-2010)Cei din CURTICI sunt oameni harnici. Cred ca la sortimentul legumelor sunt ceva neclaritati. Din articol se deduce ca e o munca numai in sezon si cu legume de sezon.
Numai ca anul are patru sezoane si trebuie acoperit cu produse ce se pot recolta tarziu, cand legumele proaspete isi incheie sezonul, putand fi pastrate peste iarna cum ar fi cele radacinoase si cele cu bulbi. In atare conditii consider ca depozitul nu va face fata daca se cultiva mai mult teren si mai multe sortimentei.

3. Re: Ioan -- (17-July-2010)Cat priveste depozitul cred ca e neincapator pentru sezonul de iarna-primavara in perspectiva dublarii suprafetei cultivate daca nu se doteaza cu stelaje metalice pentru a se putea folosi containere suprapuse manipulate cu electrostivuitoare.. Trebuie si recolta conservata nu doar pastrata. Ma refer la castraveciori, varza, sfecla rosie, si la prelucrarea rosiilor in bulion sau pasta si a vinetelor. Surplusul recoltei de sezon trevuie procesat, conservat si pastrat pentru la iarna ca tocana de legume, boia de ardei.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-dersca-botosani-salvati-de-capsunari_...

La Dersca – Botoşani, salvaţi de căpşunari

Chiar dacă are o resursă naturală unică (nisipuri foarte fine), şi este pe locul al doilea în ţară ca efectiv al bovinelor (peste 100.000 de capete) şi ca suprafaţă a luciului de apă (148 de iazuri, cu 3.600 ha), Botoşani este al şaptelea cel mai sărac judeţ şi printre cele mai neperformante economic nouă zone din România.

Pământ lucrat, sate părăsite

Dacă cineva se pregăteşte să dea vina pe comoditatea populaţiei rurale să ştiţi că nu se poate vorbi despre terenuri nelucrate. Poate doar că nu sunt exploatate în sistem industrial. Patrimoniul arabil (298.762 ha), situat într-un relief predominant deluros (coline cu înălţimi maxime de 300 de metri), face pesemne ca în jumătatea de nord a judeţului, cel puţin, şi nu numai, să se practice o agricultură pe fâşii, sistem care nu poate duce deloc la performanţă. Mai mult, localităţi întregi sunt aproape părăsite şi au un semn distinctiv al abandonării vremelnice - lacătul pe uşă. Locuitorii, cu excepţia vârstnicilor, sunt plecaţi la muncă în Italia, Spania, Germania, Anglia şi Danemarca.

Un caz fericit de reuşită

Şi unii chiar au plecat cu spor. Există o comună, poate o excepţie, dar excepţia întăreşte regula, care a făcut avere din munca de aiurea. În Dersca, localitate recent separată de Lozna şi Străteni, din cei 3.830 de locuitori, mai bine de 1.000 de adulţi au plecat, de 15-20 de ani, la muncă în străinătate, lucrând fie în cons-trucţii, fie în agricultură, chiar şi la cules de căpşuni în Spania.

Dar de fiecare dată, chiar dacă unii şi-au luat şi copiii cu ei (evidenţele vorbesc de 110 elevi plecaţi să înveţe în ţările de adopţie ale părinţilor), s-au întors în sat şi au investit toţi banii în case. În comună, peste 70% din cele 1.075 de locuinţe sunt nou-nouţe sau complet renovate şi extinse. Există o întrecere între familii, care înalţă o casă mai frumoasă. Vara, în luna august, au povestit gazdele noastre, familia învăţătoarei Adina şi a pilotului Ionel Bărboi, este un soi de paradă a limuzinelor de lux atunci când vin în concediu toţi cei 1.000 de inşi care muncesc în toate colţurile Europei.

Administraţia, în urma localnicilor

Din păcate, administraţia nu se ridică la înălţimea locuitorilor. În afară de drumul principal, modernizat aşa cum se cuvine, şi câteva străzi laterale, cele mai multe artere rutiere – mă rog, uliţe – sunt încă din pământ. Apoi, nu există sistem de alimentare cu apă, fiecare familie rezolvându-şi de una singură sursa de apă (pompe cu hidrofor), pe care au dus-o, spre confortul individual, în case. De gaz metan nici nu poate fi vorba, cel puţin deocamdată. Există un proiect de canalizare, dar până nu se rezolvă alimentarea cu apă, nici acesta nu este fezabil.

Legenda spune că, după ce i-a învins pe polonezii regelui Ioan I al Poloniei (Ioan Albert al Uniunii Polono-Lituaniene), în lupta din 1497, din Codrii Cosminului, Ştefan i-ar fi obligat pe prizonieri să semene ghindă în locul copacilor doborâţi în timpul luptelor. Zona a fost denumită de-atunci Dumbrava Roşie. Din arborii semănaţi a mai rămas doar unul singur, numit „Stejarul lui Ştefan cel Mare”. Alături de stejar, localnicii au înălţat o cruce pe care scrie: „Nu este a mea şi nici a voastră, dar este a nepoţilor şi strănepoţilor noştri“, cu referire la Moldova, răspândită, azi, în trei ţări... Stejarul se află la 1 km de şoseaua care străbate localitatea Valea Cosminului. De altfel, moldovenii de la graniţă, de la mic la mare, fie că au sau nu fraţi, surori ori rude dincolo, poartă un fel de neastâmpăr în suflet, vorbind despre Voloca, Adâncata sau Cernăuţi...

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
692
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La Eliseni – Harghita, o meserie care renaşte

Venit din negura veacurilor, meşteşugul confecţionării harnaşamentelor s-a bucurat de o mare preţuire până când tăvălugul civilizaţiei a înlăturat tot mai mult calul din preajma omului. După 1990, în tot mai multe târguri sau expoziţii meşteşugăreşti şi-au făcut apariţia curelarii. Între aceştia şi Bogdan Sireteanu din satul Eliseni, comuna Secuieni, judeţul Harghita. De şapte ani, tânărul a înfiinţat împreună cu un prieten o societate comercială Westernshop, având ca obiect de activitate confecţionarea de hamuri, căpestre, curele, şerpare, atât de căutate în zonă, dar mai ales şei. „Meşteşugul prelucrării pieilor îl moştenesc din familie, spune tânărul meşter. Văzând că în ultimii ani numărul cailor de călărie s-a înmulţit, ne-am gândit să confecţionăm şei.“ „Nu e prea pretenţioasă denumirea societăţii?“

Zâmbeşte: „Nu, pentru că, dacă lucrurile merg bine, mă întreb de ce şeile din satul harghitean Eliseni nu şi-ar găsi loc în magazinele de profil din străinătate.“

Tinerii meşteşugari din Eliseni nu se plâng de clienţi, şeile făurite de ei fiind solicitate, printre alţii, şi de Junii Sibiului. Confecţionarea unei astfel de piese de harnaşament nu este o muncă uşoară. Trebuie respectate reguli stricte, astfel încât călăreţul, ca de altfel şi calul, să se simtă bine. O atenţie deosebită se acordă calităţii pieii pe care tânărul meşteşugar o achiziţionează de la Odorheiu Secuiesc, astfel încât asamblarea produsului, la care munca manuală primează, durează patru-cinci zile. Şi aici apar mereu modele noi, iar meseria în sine mai are încă secrete pe care cei din Eliseni le desluşesc la puţinii meşteri mai în vârstă din Transilvania. „Doar ştiţi, meseria se fură“, glumeşte Bogdan Sireteanu. De-a lungul anilor, firma harghitenilor s-a făcut cunoscută nu numai în zonă. Sunt solicitaţi în întreaga ţară, muncesc cu plăcere şi efortul lor, spune meşterul, este materializat printr-un câştig bun. Există concurenţă? „Au început să apară meşteşugari ca noi, vine răspunsul, dar nu ne temem. Există loc pentru toată lumea şi, zic eu, apariţia noastră înseamnă, până la urmă, apropierea faţă de acest animal nobil care este calul, apropierea de natură.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
783

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La Galaţi a răsărit al doilea depozit de legume din ţară > REVISTA LUMEA SATULUI

La Galaţi a răsărit al doilea depozit de legume din ţară

Născut după un model olandez care a fost adaptat condiţiilor de la noi, depozitul de la Galaţi, din aşa-numitul bazin legumicol Bădălan, a fost ridicat din dorinţa unui legumicultor cu vechi state de producţie de a rezolva una dintre verigile cele mai importante ale activităţii sale - valorificarea. După cel de la Constanţa, depozitul societăţii Simongrig din Galaţi este al doilea din ţară construit de un producător cu scopul de a-şi depozita doar propria recoltă de legume. Fost director de IAS în vechiul regim, apoi de DADR mai târziu, inginerul Petre Grigore - sprijinit şi de mai tânărul şi entuziastul său fiu, administrator al societăţii, Costin Grigore - a revenit în ultimii ani la meseria sa de bază, cea de horticultor. A văzut cum îşi prezintă marfa legumicultorii de pe alte meleaguri şi s-a hotărât să dea şi legumelor obţinute de el o faţă mai comercială. Într-un cuvânt, să le crească valoarea.

O investiţie ce dublează veniturile

Realizat pe baza unui proiect FEADR depus în martie 2008, în valoare de 1,6 milioane de euro, depozitul a fost ridicat în iunie 2010 pe locul uneia dintre fostele ferme ale IAS-ului Agrogal. Este vorba de o investiţie modernă, cu o capacitate de depozitare de 2.500 t, unde toţi factorii sunt controlaţi electronic.

Toate echipamentele cu care a fost dotat au fost aduse din afară, din Olanda, Spania, Germania, Cehia, Polonia, Danemarca. Din valoarea totală, 50% a fost asigurată prin proiect, restul reprezentând partea de cofinanţare care, ca urmare a diferenţelor de schimb valutar, a ajuns în final la 60%. Dar nu a asta a fost problema, deşi inginerul şi-a cheltuit toate resursele şi chiar peste.

Dezamăgirea cea mare a venit din partea băncii cu care avea o relaţie comercială de mai bine de şapte ani şi care nu a vrut să-i fie parteneră în acest proiect. Pe motiv că investiţia prezintă un grad de risc ridicat, banca a refuzat creditarea care i-ar fi asigurat partea lui de cofinanţare şi acceptând doar 10% din garantarea FGCR-ului.

În ciuda acestor analize pesimiste ale băncii, din calculele inginerului o astfel de investiţie îi dublează practic veniturile şi, prin urmare, amortizarea se va face în maximum cinci ani. Deja, la doar câteva luni de la inaugurare, au reuşit cu ajutorul depozitului să recupereze pierderile din 2010, an în care mama natură nu a fost prea darnică cu legumicultorii.

Păstrarea implică şi unele riscuri

Acum, după finalizarea proiectului, inginerul a început deja să culeagă roadele. Deşi construcţia s-a încheiat abia anul trecut, depozitul a fost umplut încă din septembrie la capacitatea de 80%. A preferat să vândă restul legumelor la recoltare pentru că nu i-au ajuns ambalajele. Primul an a fost unul de familiarizare cu tehnologia, dar la următoarea recoltă va depozita legume la capacitatea lui maximă, mai exact 1.500 t de ceapă şi 1.000 tone de rădăcinoase. Condiţiile de depozitare sunt diferite. Dacă la ceapă trebuie păstrată o umiditate mai scăzută şi la fel şi temperatura, la rădăcinoase umiditatea trebuie să fie mai mare, iar temperatura undeva între 1-1,5° C.

Depozitarea este aşadar un procedeu costisitor, care trebuie stăpânit bine şi urmărit îndeaproape. Pe lângă cheltuielile cu curentul electric, oricât de sănătoase au fost legumele, mai apar şi pierderi care sunt cuprinse, pentru unele produse, între 10 şi 20%. „La ceapă, de exemplu, au loc scăderi în greutate, ne spune inginerul. Depozitezi 1.200 de kg şi după trei luni mai găseşti 1.000 kg”. Asta pentru că în depozit pot fi controlaţi doar doi factori, umiditatea şi temperatura, restul ţine de condiţiile externe. Investiţia acoperă însă pe deplin aceste pierderi, având în vedere că producătorul nu mai vinde la recoltare, ci după câteva luni, când preţurile îi convin.

Traseul legumelor este mai neted

Pe lângă cele patru hale de păstrare a legumelor, depozitul a fost dotat şi cu un echipament complex de condiţionare cu două fluxuri separate, unul pentru rădăcinoase, altul pentru ceapă. Odată recoltate, legumele ajung în buncărul de preluare, unde au loc descărcarea şi presortarea. Urmează curăţarea lor cu ajutorul unui utilaj special, după care acestea merg fie în boxuri la depozitare, fie intră pe flux pentru condiţionare: morcovul, ţelina, păstârnacul şi pătrunjelul se spală, cartofii sunt periaţi, iar la ceapă se taie codiţele şi mustăţile.

De aici legumele ajung pe masa de inspecţie, unde patru oameni urmăresc calitatea mărfii, apoi trec în sortatorul automat, unde sunt împărţite în funcţie de dimensiuni. Următoarea etapă este de cântărire şi ambalare în funcţie de comenzi. Linia achiziţionată permite ambalarea mărfii pe orice categorii de greutate, în pungi, plase, plase cu film, folie, ultima fiind varianta calitativă ce permite direct prepararea lor.

Legumele ajung pe pieţele din Bucureşti, Iaşi, Braşov şi din alte mari oraşe din ţară. Deşi ideea acestui depozit a fost să pătrundă pe lanţurile de retail, socoteala de acasă nu s-a potrivit cu cea din piaţă. „Intermediarii rămân o opţiune mai bună pentru că sunt flexibili, ajungi mai uşor la ei şi nu există riscul să-ţi returneze marfa, aşa cum se întâmplă cu supermarketurile“, susţine Petre Grigore.

Să faci producţie, dar să nu uiţi nici de calitate

Societatea Simongrig cultivă 180 ha de legume, restul până la 1.200 ha fiind ocupate cu cultură mare. „Dar 180 ha de legume, dacă ar fi să facem paritatea, înseamnă 1.800 ha de cultură mare“, spune inginerul. De la semănat până la paletizat, tehnologia a fost adaptată treptat la noile condiţii, fiind în proporţie de 90% mecanizată. Mai întâi au completat baza tehnică cu maşini de semănat, combine de recoltat, tractoare, remorci etc. Au construit şi o seră pe care o folosesc numai la producerea răsadurilor de ţelină. Apoi au căutat să aducă soiuri şi hibrizi care să reprezinte un optim între producţie, recoltarea mecanizată şi capacitatea de păstrare. Pentru depozitare, acestea trebuie să aibă un conţinut mai ridicat de substanţă uscată şi să prezinte o bună rezistenţă la bolile de depozit. Cei doi recunosc că sunt încă în faza de încercări pentru că ceea ce este bun pentru Olanda şi Polonia, ţări de unde aduc mai bine de 90% din necesarul de sămânţă, nu este neapărat potrivit şi pentru condiţiile din România. Au încercat câteva soiuri autohtone de ţelină şi ceapă, dar au constatat că nu se ridică la nivelul celor aduse din afară. „Faţă de cercetarea agricolă românească, noi producătorii, suntem cu mult în faţă“, încheie legumicultorul.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
2859

 Comentarii

 1. legumicultor -- (1-April-2011)Ultima dumneavoastra fraza s-ar putea sa fie adevarata, numai ca mi se pare ca stiinta este departe de aici. Acest proiect care a consumat 1,6 milioane de euro se refera din catea am inteles la depozitarea cepei si a radacinoaselor.specii care nu necesita conditii deosebite pentru depozitare(pentru cei care se pricep mai putin, ori ce femeie de la tara are in camara 2 funii de ceapa si in beci o cutie cu morcovi).Isprava de a pastra aceste legume nu merita mentionata. Ati cheltuit acesti bani, sa va fie de bine! Pacat pentru agricultura Romaniei!

eef64

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La Heci-Iaşi, o meserie care renaşte

Cunoscut încă dinainte de prelucrarea lutului, împletitul ramurilor de răchită a supravieţuit peste milenii. Nu există gospodărie ţărănească fără „coşărci“ pentru căratul produselor sau „păscăluţe“, coşuri folosite numai o dată pe an, în Moldova, în noaptea de Înviere.

Înainte de 1990, în toată ţara funcţionau ateliere care produceau mic mobilier pentru grădină, coşuri cu diferite destinaţii şi multe alte produse confecţionate din împletituri de răchită care se bucurau de o deosebită apreciere în Occident şi care aduceau ţării însemnate sume în valută. Acum toate acestea au dispărut şi doar ici-colo meşteri împătimiţi se încăpăţânează să ducă mai departe această meserie.

Unul dintre aceştia este Tudor Alexandru Todiraşcu (foto) din satul ieşean Heci. Are 22 de ani şi a început să lucreze alături de tatăl său de la 10 ani. „Mi-aduc aminte, istoriseşte tânărul meşter, că primele piese pe care le-am făcut au fost fundurile de la coşuri şi, ca să mă stimuleze, tatăl meu îmi dădea 50 de bani pentru fiecare lucru bine executat. Mi-a plăcut, am învăţat toate tainele meseriei şi, pentru că sunt destul de cunoscut – particip la târguri şi expoziţii în toată ţara –, cu venitul obţinut putem trăi decent.“

Muncă de un an

„Nu de puţine ori sunt întrebat, continuă meşterul, în cât timp confecţionez un anumit obiect. Cel care mă întreabă face un calcul rapid şi de aici încep discuţii privind preţul coşuleţului de pâine, să zicem, de târguieli ş.a.m.d. Nu am timp să le spun că munca pentru respectivul obiect începe primăvara devreme şi se continuă mai tot anul.“

Totul începe cu asigurarea materiei prime. Cum au fost desfiinţate plantaţiile de răchită, familia Todiraşcu şi-a înfiinţat propria plantaţie care se întinde pe circa o mie de metri pătraţi. Răchita se plantează prin butaşi în mustul zăpezii, butaşi din care va creşte o singură nuia. Urmează lucrările de întreţinere a culturii, praşila, ori de câte ori este nevoie, combaterea dăunătorilor etc., iar recoltarea se face toamna târziu pentru că împletiturile care ne încântă privirea în magazinele de artizanat „nu se fac din răchita de la marginea drumului.“ În primăvară nuielele se fierb opt ore, se cojesc şi urmează prelucrarea acestora.

Viitorii meşteri

Aşezat într-un fotoliu, bineînţeles din răchită, meşterul îşi mişcă cu rapiditate mâinile. „De ce nu aţi plecat în străinătate ca atâţia alţi tineri?“ „N-am vrut, vine răspunsul, să fiu la dispoziţia nu ştiu cui în Italia sau mai ştiu eu unde. Am o meserie şi cred că mai bine sunt stăpân la mine, chiar dacă se câştigă mai puţin, să zicem, decât al unuia care culege câteva luni pe an căpşuni sau portocale.

Am credinţa că se poate trăi şi în România, mai ales dacă prin ceea ce facem putem oferi – şi avem atâtea – alor noştri sau străinilor produse care au fost căutate şi apreciate în urmă cu ani. Să revenim la meserii şi ocupaţii care sunt numai ale noastre şi din acest punct de vedere mi s-a părut salutară iniţiativa Fundaţiei

«Izvor» din comuna Bârnova care, prin proiectul «Meşteri în vacanţă», a organizat pentru copiii între 10 şi 15 ani cursuri de iniţiere în meserii, cum ar fi olăritul sau împletitul nuielelor. Am participat şi eu ca instructor, i-am văzut lucrând cu tragere de inimă şi cu siguranţă unii dintre ei vor fi meşterii de mâine.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
752

□

Comentarii

□

□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-January-2012)Sunt impresionată de modul pozitiv de gândire al tânărului meşter. Ne-ar trebui cât mai mulţi de Tudor Alexandru Todiraşcu. Îi doresc împliniri profesionale, familiale cât mai multe şi La mulţi ani!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

la-humulesti-neamt-pasarile-de-rasa-de-l...

La Humuleşti – Neamţ, păsările de rasă, de la pasiune la afacere > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLa Humuleşti – Neamţ, păsările de rasă, de la pasiune la afacere

O curte acoperită cu o uriaşă pergolă de viţă-de-vie şi o alee mărginită de voliere din care se aude zgomotul făcut de numeroase păsări. Suntem în Humuleştii Neamţului, nu departe de Muzeul Creangă, în gospodăria celui pe care oamenii locului îl numesc „Păsărarul“. Îl cheamă Florin Anegroaie, este absolvent al Liceului agricol din Târgu-Neamţ şi a lucrat o vreme la stat – dar „nu degeaba“.

Când a rămas fără slujbă, ca atâţia alţii, s-a gândit să transforme pasiunea pe care o avea pentru creşterea păsărilor într-o afacere. „Întotdeauna mi-au plăcut păsările – mărturiseşte tânărul gospodar. Le-am crescut şi îngrijit cu dragoste şi, iată, ele mă răsplătesc.“

A început modest – era nevoie de bani –, cu prepeliţe japoneze. S-a documentat – „mi-a fost de mare ajutor televizorul“. A urmat apoi cursuri organizate de Direcţia Agricolă, „astfel mi-am putut certifica, să-i spunem aşa, ferma“. A investit în construcţiile necesare, în achiziţia de păsări de la crescători din întreaga ţară şi, mai ales, a muncit fără preget.

Acum Florin Anegroaie are în gospodărie 27 de specii: fazani, prepeliţe, găini de rasă, păuni, porumbei, dintre care cei negri jucători sunt foarte rari. La acestea se adaugă o modernă staţie de incubaţie şi instalaţia necesară pentru prepararea hranei.

Primele câştiguri au venit de la prepeliţe. Oamenii au aflat de virtuţile terapeutice ale ouălor micuţelor păsări, „astfel încât acum n-am atâtea ouă câte cereri sunt“. Fazanii pe care îi creşte – pentru carne sau pentru ornament – se bucură de mare căutare. Carnea este cerută de pensiunile din zonă, iar fazanii imperiali crescuţi aici împodobesc curţile multor vile nu numai din judeţul Neamţ. Livrează, de asemenea, ouă de fazan pentru incubaţie.

„Tot ce câştig, îmi spune tânărul fermier, investesc pentru că sunt şi alte cheltuieli: vaccinuri, medicamente, un medic veterinar, dacă este cazul, şi altele. Am noroc că îmi pot asigura hrana pentru păsări de pe pământul pe care îl am. Cu una, cu alta, am investit până acum vreo trei miliarde de lei vechi şi sigur nu mă opresc aici.“

Turism… ornitologic

În spatele casei, în livadă, şi-a propus să amenajeze un loc de campare. „Cei care vor veni au la dispoziţie locuri de parcare, apă curentă şi toate cele necesare ca să petreacă momente plăcute în compania păsărilor şi mă gândesc la copii, dar nu numai la ei. Ceea ce trebuie să mai adaug aici este o pupăză, glumeşte tânărul fermier, pentru că, nu-i aşa, suntem nu departe de casa lui Nică.

Teiul cu pricina îl am.“

De asemenea, vrea să cumpere ponei cu care să plimbe copiii în parcul oraşului şi dacă va primi sprijin din partea primăriei şi a altor crescători să amenajeze o expoziţie de păsări, „care, cu siguranţă, se va bucura de un mare succes.“

Toate păsările cresc aici „aproape în sălbăticie“ – îmi arată o volieră în care sunt pui de găină din rase exotice. „Înainte de a-i aduce aici am semănat grâu şi lucernă, iar spaţiul pe care îl au la dispoziţie îl depăşeşte cu mult pe cel cerut de normele europene privind creşterea găinilor pentru ouă ecologice. Aceasta înseamnă că nu peste multă vreme voi putea pune la dispoziţia doritorilor şi ouă de consum eco.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
906

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. sami p -- (31-August-2012)spunea tanarul fermier ca a investit pana acun 3 mil de lei vechi , dar de profit nu vb la o asa mare investitie?

˚ 2. betej stefan -- (2-October-2012)ce gaini de rasa aveti?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-iasi-targul-de-ceramica-traditionala-...

La Iaşi - Târgul de ceramică tradiţională „Cucuteni 5000“

Timp de patru zile, parcul Copou din Iaşi a găzduit cea de a XXVIII-a ediţie a Târgului de ceramică tradiţională „Cucuteni 5000“. Recunoscută a fi cea mai importantă manifestare de gen din România, ediţia din acest an a reunit peste 150 de participanţi din ţară şi Republica Moldova, reprezentând cele mai importante centre de ceramică, meşteri reprezentativi care demonstrează că acest meşteşug multimilenar merge mai departe.

Semnificaţia unor distincţii

O comisie condusă de prof. univ. dr. Ioan H. Ciubotaru a jurizat standurile amenajate la umbra Teiului lui Eminescu, acordând numeroase diplome şi premii. Premiul „Toader Nica“ pentru ceramică utilitară a fost înmânat lui Dumitru Ifrim din satul ieşean Schitu Stavnic, iar premiul „Ion Diaconu“ a fost adjudecat de familia de olari Cornelia şi Liviu Sitar din Baia Mare.

Între premianţi, şi meşteri din Horezu-Vâlcea, Cătămărăşti-Deal, Botoşani, Corund-Harghita, Nisiporeni-Republica Moldova etc. „Am constatat şi în acest an, ne-a declarat dl prof. univ. dr. Ioan H. Ciubotaru, că cei mai mulţi dintre olarii prezenţi se preocupă să găsească noi modalităţi de a-şi desăvârşi meşteşugul fie prin folosirea unei paste (angobe) cât mai adecvate, fie prin utilizarea unei glazuri ecologice care îi fereşte pe meşteri, ca şi pe cei care utilizează aceste vase, de primejdia intoxicării cu plumb şi pun în valoare angoba şi toată cromatica pe care o aştern pe vase.“

Cel mai vârstnic participant la târg, Arcadie Paşcaniuc, vine din Marginea-Suceava. Lucrează la roata olarului de mai bine de 60 de ani, preluând meşteşugul de la bunicul şi tatăl său. „E drept că frământând lutul, îmi spune dumnealui, nu se prea câştigă bani şi de aceea tinerii au împânzit lumea în nădejdea unui trai mai bun şi e păcat, pentru că ceramica de Marginea, altădată cunoscută în toată lumea, rămâne doar o amintire.“

„Mă bucur, a spus meşterul Toader Nica, că ieşenii, şi nu numai ei, apreciază munca noastră. Oalele de umplut borş, cele pentru sarmale, vazele pentru flori, oalele pentru lapte, dar şi ulcioarele de vin şi ţuică sunt cumpărate, ceea ce înseamnă că meşteşugul nostru va continua să existe.“

Standul lui Nicolae Diaconu, preşedintele Asociaţiei Creatorilor Populari din România, oferă vizitatorilor ceramică figurativă. „Statuetele pe care le vedeţi şi care reprezintă personaje din lumea satului românesc s-au bucurat de succes în expoziţiile pe care le-am avut în Canada, Statele Unite sau China şi care prezintă străinilor o părticică din frumuseţea şi originalitatea ţăranului român.“ O deosebită afluenţă şi la standurile celor şase meşteri artizanali care încearcă să valorizeze variate forme de cultură tradiţională, în alte ipostaze artistice, care nu numai că dau o pată de culoare în plus târgului, ci şi demonstrează că arta populară poate să fie în continuare o sursă de inspiraţie pentru artiştii talentaţi. Şi încă un amănunt: meşterii olari s-au adaptat condiţiilor de criză, preţurile fiind cu 10-15% mai mici decât anul trecut.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
978

Comentarii

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (15-August-2010)Când vom face târgul meşterilor populari , cu ocazia zilelor oraşului Drobeta Tr Severin, de ziua Sf. Gheorghe, ne vom inspura de la Dv în ceea ce priveşte organizarea jurizării produselor.Muzeograf M.V.M.

2. Ex libris -- (30-August-2010)Numele etnologului si profesorului universitar citat este ION H. Ciubotaru. Remediati aceasta eroare, ca va arata nivelul profesionalismului.

3. Hopa -- (30-August-2010)I-ati luat interviu si lui Toader Nica? Pai de cand a trecut el Dincolo, pasamite ca l-ati invocat pentru reportaj, cu ocazia targului...exact cand crezi ca le-ai vazut pe toate in jurnalismul romanesc!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

La început de an şcolar mai puţin entuziasm ca altădată

Din cei 86 de boboci ai Grupului Şcolar „Gh.K. Constantinescu", doar 12 au optat pentru specializarea tehnician veterinar. Aceasta este de altfel singura specializare din cadrul profilului agricol care a supravieţuit din 1990 şi până în prezent. Alte specializări cu tradiţie, precum zootehnie, horticultură, agronomie ori mecanică, au fost înlocuite în timp cu tehnician în gastronomie şi coafor stilist.

Efervescenţă şi nu prea la primele ore ale dimineţii în curtea fostului liceu agricol din Brăila, cu denumirea metamorfozată în „Gh.K. Constantinescu". O masă amorfă privind dezinteresată spre prezidiu, o alocuţiune rostită cu o tonalitate joasă, un serviciu religios de câteva minute şi... gata. Mulţimea de liceeni se urneşte spre clase şi, odată cu ea, şi profesorii. Un nou an şcolar avea să înceapă.

Una din cinci

Pentru anul şcolar 2009-2010, din cele cinci clase de a IX-a de la Grupul Şcolar „Gh.K. Constantinescu", doar una are profil de agricultură, specializarea tehnician veterinar, pentru care au optat doar 12 absolvenţi de gimnaziu. Celelalte clase au următoarea structură: clasa a IX A profil Servicii, specializarea Tehnician în activităţi economice (23 elevi); clasa a IX-a C profil Servicii, specializarea Tehnician în gastronomie (25 elevi); clasa a IX-a D profil Servicii, specializarea Tehnician în gastronomie (26 elevi) şi clasa a IX-a E profil Servicii, specia-lizarea Coafor stilist.

„Pentru anul şcolar 2009-2010 ne-am făcut planul de şcolarizare: cinci clase de a IX-a, cam 120 de elevi pe cele cinci clase, cu o medie de 24 de elevi pe clasă. Anul acesta sunt clase de liceu tehnologic. În şcoală avem 28 de clase pe zi şi pe seral, însumând aproximativ 620 de elevi, mai mulţi decât anul trecut. La înscriere sunt foarte mulţi copii din rural. Problema e că nu le putem oferi cazare anul acesta", a subliniat Luminiţa Turcu, directorul Grupului Şcolar „Gh.K. Constantinescu".

În liceu se învaţă, se construieşte...

Grupul Şcolar „Gh.K. Constantinescu" intră în categoria instituţiilor de învăţământ care nu au finalizat până la 14 septembrie lucrările de reabilitare a unor obiective precum internate, cantină, sală de sport ori corpul şcolii. Sistarea fondurilor guvernamentale aferente a împiedicat şi construcţia campusului şcolar prevăzut în proiectul iniţial.

Lucrările au demarat în noiembrie anul trecut, cu termen de finalizare 31 decembrie 2009. Din cauza situaţiei actuale, lucrările au stagnat începând cu luna iulie. Proiectul iniţial era de peste 250 milioane de lei şi includea şi un corp de şcoală nou.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
911

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-inceput-de-toamna-scoli-in-ruina-sant...

La început de toamnă, şcoli în ruină, şantiere uitate

Apropierea anului an şcolar scoate în evidenţă, din nou, gravele deficienţe cu care se confruntă cadrele didactice, elevii, părinţii şi care afectează grav procesul de învăţământ. Iată un exemplu din multele din judeţul Vaslui.

Aşezată între dealuri golaşe la circa 70 kilometri de capitala de judeţ, comuna Ghergheşti pare, vorba unui localnic, „uitată de Dumnezeu, dar şi de oameni”.

Avem multe necazuri, ne spune Mihai Stoica , primarul comunei, satele s-au golit de tineri plecaţi care-ncotro. Drumurile sunt, aşa cum le-aţi văzut, dar cea mai grea problemă, acum în preajma deschiderii noului an şcolar, rămâne starea şcolilor”. Şi spre exemplificare, primarul ne-a condus la Corodeşti unde, într-o singură clasă, învaţă cei 17 copii ai satului.

Mai rău decât într-un grajd

Şcoala, dacă o putem numi aşa, care arată ca un grajd al fostului CAP cu tavanul găurit şi ferestrele astupate cu placaj poate în orice clipă să se dărâme peste micuţi, nu mai vorbim de toalete sau apă curentă. „Ţinând cont de dinamica populaţiei şcolare, adaugă primarul, am făcut proiectul unei şcoli cu o singură clasă şi cu dotăriile aferente, încă din 2007. Am sperat că în anul şcolar 2008 – 2009, copiii vor învaţa în noul local, dar iată că ne prinde din nou toamna şi şcoala este departe de a fi gata.

Aceeaşi situaţie şi în satul Draxeni. Am făcut zeci de demersuri la judeţ, dar răspunsul a fost acelaşi „nu sunt bani”, deşi pentru a oferi condiţii civilizate copiilor din cele două sate ar mai fi nevoie de circa 700 de mii de lei”.

Părinţii copiilor sunt îngrijoraţi. „Mi-e frică să-mi las băiatul în clasa a IV-a să intre în şcoala asta, ne declară unul din locuitori, Costel Tăbăcaru. Decât să stau cu frica-n sân mai bine îl ţin acasă”.

Navetismul, ca o fărâmă de speranţă

– Şi totuşi, domnule primar, ce-i de făcut, în condiţiile în care, cu siguranţă, numeni nu va da aviz de funcţionare acestei „şcoli”?

– Soluţia ar fi ca Inspectoratul şcolar să ne repartizeze un microbuz pentru a-i duce pe cei 17 elevi la şcoala din centrul comunei. E imposibil ca un copil să meargă pe jos 6 kilometri prin ploaie sau ninsoare, dar vă mărturisesc sincer, mă îndoiesc că cererea noastră va găsi ecou, în condiţiile în care sunt colegi de-ai mei, primari – din raţiuni care îmi scapă – au primit nu unul, ci două astfel de mijloace de transport.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
633

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La începutul verii natura nu este darnică cu agricultorii

Meteorologii au anunţat, de o bună bucată de vreme, că vara acestui an va fi secetoasă, că în lunile iulie şi august culturile de câmp vor avea de suferit din cauza lipsei de apă. Cornel Popa, directorul general al Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare (ANIF), susţine că această prognoză a determinat începerea irigării terenurilor agricole mai devreme, în comparaţie
cu 2008.

„Anul acesta, am început udarea culturilor cu aproape o lună mai devreme, comparativ cu anul trecut. Concret, pe 25 aprilie am făcut prima udare, în zona Brăila. În momentul discuţiei noastre (13 mai 2009 – n. a.), sunt deja irigate 27.000 de hectare. La ultima operativă (11 mai 2009 – n.a.) erau 25.100 ha, iar pe 4 mai fuseseră numai 16.000 ha. După cum vedeţi, suprafeţele irigate cresc de la o zi la alta" – a declarat Cornel Popa pentru Lumea satului. Fără să-l supărăm pe director, trebuie să spunem că avansul este, totuşi, nesemnificativ, ca de altfel şi ritmul udărilor.

Teoretic, fonduri există

Cel puţin aşa susţine Cornel Popa. Banii au fost prevăzuţi în buget, pentru că au existat contracte multianuale. ANIF a făcut din timp solicitări, în acest sens, la Ministerul Agriculturii şi mai departe la Ministerul Finanţelor, iar banii au fost viraţi către ANIF, de unde au ajuns la constructori, pentru reparaţii şi întreţinere. Fondurile pentru irigaţii se acordă treptat, în funcţie de suprafaţa udată. Beneficiarii se adresează la direcţiile pentru agricultură şi dezvoltare rurală (DADR), care fac plăţile cu bani de la Ministerul Agriculturii. Aşa că sunt bani pentru irigaţii.

Nu este bine deloc

Specialiştii ANIF susţin că acum nu poate fi udată toată suprafaţa contractată.

Aşa că udările se fac treptat, în funcţie de cerinţe. „Cu siguranţă, suprafaţa contractată va creşte şi ea, pentru că ne aşteptăm la două luni de secetă, când vor apărea şi alţi solicitanţi de apă pentru irigaţii. Dacă cererea va creşte în următoarea perioadă, ANIF va asigura apă chiar pentru o suprafaţă de aproximativ 900.000 ha" – a adăugat directorul general al ANIF.

Pentru 2009, au fost contractate pentru irigat 559.966 ha, din care 552.984 ha cu Organizaţiile utilizatorilor de apă (OUAI). Valoarea totală a contractelor se ridică la 21.847.396 lei, pentru care contribuţia proprie a utilizatorilor este de numai 4.256.079 lei.

Ar mai fi de menţionat că 80% din costurile cu irigaţiile sunt subvenţionate, iar beneficiarii trebuie să achite 20% la semnarea contractului. La sfârşitul termenului pentru încheierea contractelor multianuale pentru irigaţii – de la 30 noiembrie 2008 la 30 aprilie 2009 – s-a înregistrat o creştere a suprafeţei contractate cu aproximativ 53.000 ha.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
604

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La lecţia de agrotehnică austriacă

Agricultura modernă nu se mai limitează doar la o arătură şi la împrăştierea de îngrăşăminte chimice, oricând şi oricum, ci apelează la tehnologii complexe, care trebuie să ajute şi solul. Aceste idei au rezultat în cadrul expunerilor susţinute la simpozionul „Ziua tehnologiilor moderne în agricultură“, ajuns la cea de-a treia ediţie. Evenimentul a fost organizat de specialiştii firmei Probstdorfer Saatzucht Austria, alături de colegii lor din România, la ferma proprie, situată pe raza comunei Brânceni din Teleorman.

Dintre soiurile de grâu de toamnă propuse de austrieci, cu capacitate ridicată de panificaţie, care îndeplinesc criteriile din categoria premium, menţionăm Capo, Midas, Philipp, Astardo, Josef şi altele. Conform celor prezentate, seminţele de calitate aduc economii. De exemplu, în cazul soiurilor de grâu recomandate, cantitatea de sămânţă scade de la 250-300 kg/ha la 150 kg/ha. Se poate reduce chiar până la 110 kg/ha, dar cu aplicarea unor tehnologii corecte.

O altă gândire în administrarea azotului

Ernst Grosslerder, specialist Probstdorfer Saatzucht Austria, a atras atenţia că azotul trebuie administrat raţional, pentru a nu polua solul. „În toamnă, nu este nevoie de mai mult de 10 kg/ha s.a., cu excepţia monoculturilor. Apoi, ţinând cont de condiţiile din anul următor, se dau îngrăşăminte chimice de două sau trei ori, în doze calculate în funcţie de capacitatea plantelor de preluare a azotului şi de apa din precipitaţii. De exemplu, pentru a obţine 6-7 tone de grâu/ha, trebuie să aplicăm 150-170 kg/ha de azot, ştiut fiind că este nevoie de 24-25 kg de azot pe tona de grâu. Acest lucru duce la obţinerea proteinei de la 15% în sus“, a menţionat expertul.

Atenţie! UE obligă la refacerea humusului

„Fiecare plantă consumă o cantitate de humus care trebuie pusă la loc în pământ. Dacă nu respectăm acest lucru, Uniunea Europeană nu va mai acorda subvenţii la hectar“, a spus dr. ing. Mihai Berca, profesor la Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti, directorul Probstdorfer Saatzucht România. Domnia sa a explicat că, în cazul cerealelor păioase, se poate reface humusul necesar, prin încorporarea în sol a resturilor vegetale tocate, cum ar fi paie şi coceni, după care se cultivă mazăre.

De asemenea, sunt necesare produse, precum Agrosol, care măresc puterea plantelor de a absorbi bioxid de carbon din atmosferă, îmbunătăţind procesul de fotosinteză. Totodată, trebuie înlocuite asolamentele mici, cu alte suprafeţe extinse ocupate cu plante amelioratoare. „De exemplu, în această fermă există 200 ha cu mazăre, care lasă în sol 40-120 kg/ha de azot pe an“, a menţionat profesorul. În funcţie de consumul de humus, se poate face bilanţul, la sfârşitul anului, pentru a şti cât trebuie compensat.

Tehnologii mai puţin cunoscute pentru cultura grâului

Prelucrarea pe verticală

La temperaturi ridicate, aproape de limita caniculei, participanţii la simpozion au ieşit în câmp, unde au văzut roadele tehnologiilor moderne: grâu sănătos şi puternic.

Aici, Mihai Berca a dezvăluit, în exclusivitate pentru Lumea satului, secretul lucrului fără plug. Motivul ar fi că soiurile de grâu, din categoria premium, au nevoie de soluri prelucrate profund, pentru a permite rădăcinilor lor puternice să se dezvolte. Din acest motiv, astfel de soiuri sunt rezistente şi la secetă. „Când am venit aici, ne-am confruntat cu unele probleme deosebite. Am constatat existenţa unui strat de harpan foarte gros. Apărea pe la 25-30 cm şi se ducea până la vreo 45 cm. Era tare ca un beton armat! Atunci ne-am gândit să refacem structura solului de jos în sus, pentru că am văzut că rădăcinile plantelor coborau până la harpan şi, apoi, se întorceau către suprafaţă, ca nişte mustăţi“, aşa a început discuţia cu domnul profesor.

Scarificator special pentru terenuri argiloase

Pentru a elimina harpanul, s-a făcut o lucrare cu un scarificator special, ce se preta la afânarea terenului cu un conţinut de 36-37% argilă. Utilajul a fost conceput într-un atelier din Viena. A fost adus la Brânceni şi a dat rezultate foarte bune, scarificând până la o adâncime de 55-60 cm. Apoi, s-a lucrat cu un fel de combinator multifuncţional, care dispune de o linie de discuri, printre care se află un fel de gheare care scot buruienile din sol. Pe utilaj mai există nişte pinteni tip labă de gâscă, iar în final, o grapă rotativă, inelară, care permite solului să rămână mobilizat, nu tasat, la suprafaţă.

„Important a fost că am folosit utilaje care nu sfărâmă solul. De asemenea, ne-am ferit să lucrăm în perioade foarte uscate sau foarte umede. După cum vedeţi, noi am renunţat la plug“, a precizat Berca. Prin astfel de lucrări, s-a urmărit prelucrarea terenului numai în plan vertical, evitându-se deplasarea pământului într-o parte sau alta, cum se întâmplă la arat. „Astfel, am obţinut 25% spaţiu pentru aer şi tot 25%, pentru apă. Rezultă înmagazinarea unei cantităţi foarte mari de apă, până la o adâncime de 3 m. Aşa că seceta prognozată nu ne afectează“, a mai spus Mihai Berca.

Asolamente propuse

Rotaţia culturilor făcută la ferma de la Brânceni, pe o perioadă de patru ani, ţine cont de calităţile plantelor premergătoare:

● grâu după mazăre = 200 ha;
● grâu după orz = 100 ha;
● grâu după rapiţă = 400 ha;
● orz după grâu = 100 ha;
● mazăre după grâu = 200 ha;
● rapiţă după grâu = 400 ha;
● rapiţă după orz = 100 ha.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
2426

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

La lecţia de economie capitalistă a lui Lucuţ > REVISTA LUMEA SATULUI

La lecţia de economie capitalistă a lui Lucuţ

Puiului de oşean din Turţul Sătmarului nu i-a fost dat să zăbovească prea mult pe lângă ograda părintească. Cum a deschis bine ochii şi a realizat viaţa mizeră a semenilor săi, el a început să viseze la o lume în care să zboare liber şi tot mai înalt, precum pasărea cerului. Doar că „zborul" lui avea să planeze pe orizontală, adică pe drumurile de asfalt sau pietruite ale „măreţelor magistrale socialiste". Vasile Lucuţ, eroul reportajului de faţă, spune că atunci n-a fost deloc rău. Cel puţin în privinţa lui.

Primul patron comunist din Turţ

Vasile Lucuţ are în el gena afaceristului american. Adică a omului care îşi măsoară rezultatele trudei prin ceea ce pune la puşculiţă. Pe vremea când s-a dat drumul mandatarilor el a fost primul patron comunist din Turţ. „Exporta" căpşuni şi pălincă cu portbagajul şi „importa" bunătăţi exotice.

În momentul în care s-a văzut stăpân pe volanul camionului de stat, în interiorul fiinţei sale s-au născut primele semne ale întreprinzătorului capitalist care avea să devină. Nu dispunea de mari cunoştinţe despre preceptele economiei de piaţă socialiste sau capitaliste, dar deţinea înţelegerea fundamentală asupra împărţelii drepte a muncii. Adică fiecăruia după muncă şi rezultate.

Adept al acestui principiu, Vasile Lucuţ a început să facă o împărţeală frăţească: o parte din câştigul net de pe camionul statului pentru întreprindere şi două pentru el. În rata de 1/2 se afla nu atât componenţa plus-valoare, cât aportul propriu la beneficiu. El provenea din afacerile personale. Aşa se face că la evenimentele din decembrie 1989 în salteaua lui Lucuţ erau burduşiţi 1,8 milioane lei, iar în pivniţă 80.000 de litri de pălincă. Era vorba de un capital imens pe care mintea iscoditoare a oşeanului din Turţ l-a multiplicat în ultimii 19 ani în mod ameţitor.

„În 1990, toţi eram la început"

Aşa zice Lucuţ şi este adevărat. Dispunând de un camion pe patru roţi duble şi o remorcă tot pe patru roţi, Vasile Lucuţ figura în anul 1990 ca al 26-lea întreprinzător în Registrul Comercial al judeţului Satu Mare. La vremea aceea el era doar un voiajor umblător prin ţară. Prima sa firmă, TransCrenguţa, are un nume cu valoare de simbol: Trans înseamnă transporturi, iar Crenguţa vine de la pălinca de pe creanga prunului.

În unicul său camion încărca în Satu Mare aragazuri şi pălincă pe care le ducea la Bucureşti. Din Capitală, TIR-ul se întorcea burduşit cu tot ce găsea bun aici. Astăzi Lucuţ pare a fi al doilea, dacă nu chiar primul pe ţară în Topul întreprinzătorilor mici şi mijlocii. Debutul marilor afaceri productive a început în 1997, când din fonduri proprii a dat în funcţiune cea mai modernă secţie de procesare a cărnii din zonă. De atunci şi până acum a clădit la marginea municipiului Satu Mare un imperiu economic care realizează lunar o cifră de afaceri de aproape 15 milioane de euro. Îl întrebăm pe Vasile Lucuţ de unde această forţă extraordinară de progres şi prosperitate.

Omul simte cam unde batem şi se rezumă să răspundă scurt: „Din muncă, domnilor! Ca să ajung unde sunt nu am pierdut niciun ceas, niciun minut fără să produc. În cele două „cincinale“ am urcat, etapă cu etapă, câte cinci locuri până să ajung în vârful piramidei.“ De la voiajorul-umblător al anilor ’90, Vasile Lucuţ conduce astăzi o firmă cu 1.900 de angajaţi, care susţin că nu-i întrece nimeni în muncă, pricepere şi seriozitate. La pupitrul de comandă se află marele Vasile din Turţul Oaşului. El nu se laudă cu prea multă şcoală, dar în creierul lui se află o minte în faţa căreia pălesc diplomele universitarilor de astăzi. De la o vreme încearcă să se înfrunte şi cu computerul, dar nu vrea să-l dovedească, pentru că are mare nevoie de el.

Cum este normal într-o familie, cei mai devotaţi îi sunt soţia şi cei doi copii pe care îi instruieşte pentru a stăpâni şi conduce combinatul alimentar. Principiile după care va fi condus acesta sunt stabilite în noua „Biblie a lui Lucuţ“. Preceptele ei sunt obligatorii şi veşnice.

Marea durere, umilinţa în faţa străinătăţii

Pentru a clădi unităţile de procesare ce formează grupul UNICARM, Lucuţ a investit în ultimii 10 ani aproximativ 80-90 milioane de euro. Sprijinul statului român în realizarea acestor investiţii se rezumă la 3 milioane de euro. Marea durere a lui Lucuţ nu este neimplicarea statului în susţinerea afacerilor sale, cât slugărnicia reprezentanţilor săi în faţa companiilor străine.

Este mai ales batjocura lor faţă de ţărani. Până mai ieri, ei le plăteau laptele cu 0,50 lei, carnea cu 1,5 lei, iar grâul cu 40 de bani. Astăzi, când văd că ţăranii se revoltă împotriva batjocurii, îşi iau tălpăşiţa şi se duc în căutarea altor fraieri. Mergând pe mâna lor, mulţi fermieri şi-au pus la bătaie toată agoniseala, ba s-au mai împrumutat şi de bani.

Sesizând această practică, Lucuţ încearcă să umple golul lăsat de străini. El se grăbeşte să pună pe picioare câteva fabrici de prelucrare a laptelui şi producere a pâinii, precum şi o modernă fabrică de îngheţată. Toate cu fonduri proprii. Retragerea străinilor oferă lui Lucuţ o nişă de piaţă de proporţii. Fapt ce ar trebui să-l facă fericit. El vede însă lucrurile altfel şi arată cu degetul spre guvernanţi, precum şi spre cei care stau în spatele acestor afacerişti.

Din acest punct de vedere, Lucuţ nu are o părere bună nici despre cei care îşi arogă calitatea de a fi moderatori de imagine ai fenomenului economic din România. Dar asta este o altă problemă. Şi nici măcar cea mai regretabilă pentru Lucuţ. El are ce are cu guvernanţii, cu politicienii „care-şi prezintă cu nesimţire averile“, fără să spună o vorbă cum le-au dobândit: prin muncă, prin speculaţii sau alte instrumente?

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1938

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-limita-supravietuirii_787.html

La limita supravieţuirii

Cu ceva timp în urmă, am văzut la ştiri o întâmplare pe cât de tristă, pe atât de reală. Căţărat pe un stâlp de înaltă electricitate, un ursuleţ Koala părea să sfideze barierele oricăror temeri şi să dea omenirii o lecţie despre preţuirea naturii. Dincolo de această imagine neobişnuită există un lucru mult mai profund decât poate transmite ochiul camerei. Este drama multor animale sălbatice a căror habitate naturale au fost distruse, parcă doar pentru a hrăni egoismul nesfârşit al oamenilor.

Cu bună ştiinţă am tăiat păduri întregi, am vânat animale pentru a le purta blana sau pentru a ne satisface gusturile culinare excentrice. În inconştienţa noastră, nu ne-am întrebat niciodată cum ar fi pământul fără frumuseţea lui exotică. Poate că, privind spre măreţia naturii aşa cum este ea, sălbăticită şi încă plină de mistere, vom înţelege cât de mult am putea pierde încercând să o transformăm într-o lume supertehnologizată.

O listă înfiorătoare

Lista animalelor a căror existenţă este ameninţată este înspăimântător de lungă, aşadar haideţi să ne folosim raţiunea pentru a îndrepta un rău deja început.

Porumbelul pasager a reprezentat una dintre speciile cele mai numeroase printre păsări şi mamifere. Deşi în 1813 existau un miliard de porumbei pasageri, un secol mai târziu aceştia au dispărut definitiv. O altă vieţuitoare care a fost supusă extincţiei este pasărea dodo. Ultimul exemplar din această specie a dispărut în jurul anului 1681. Este drept că uneori învăţăm din greşeli, fapt dovedit şi de încercările de a înmulţi în rezervaţii condorul african şi vulturul pleşuv, specii ameninţate, de asemenea, cu dispariţia.

Papagalul din colivie

Ne bucurăm de candoarea lor, fără să ştim însă cât de mult rău facem populaţiilor de papagali. Dorinţa noastră de a îngrădi papagalii în micile colivii de apartament este o încurajarea a decimării speciei lor. Ursul Panda a suferit şi el din cauza omului. Este drept că astăzi mai există în China câteva exemplare, dar lupta pentru conservarea speciei este una acerbă.

Măcelul, până sus pe Himalaya

Nici măcar în zonele friguroase ale Himalayei animalele nu sunt în siguranţă. Leopardul zăpezilor sau irbisul este vânat în mod iraţional pentru blana sa, numărul acestora fiind din ce în ce mai mic.

Înzestraţi cu impunătoarele lor coarne de fildeş, din care ulterior se fac medicamente şi afrodiziace, elefanţii sunt fără milă măcelăriţi. Pe teritoriul Africii, în 1979 trăiau aproximativ 1,3 milioane de elefanţi, iar în 1989 mai existau doar 600.000 de exemplare, fapt care face dovada unui braconaj fără limite. În aceeaşi situaţie se află şi rinocerii. Astăzi mai trăiesc doar câteva sute de exemplare.

Nici în mediul marin lucrurile nu stau mai bine. Pentru pielea şi blana lor focile inelate au fost crunt persecutate, astfel încât, de la câteva sute de mii de exemplare, numă-rul lor a scăzut drastic la doar 10.000 de foci.

Dispariţia focii călugăr, una dintre cele mai rare specii, este deja certă în unele zone.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
556

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-malu-cu-flori-semne-bune-pentru-porcu...

La Malu cu Flori semne bune pentru porcul românesc > REVISTA LUMEA SATULUI

La Malu cu Flori semne bune pentru porcul românesc

În urmă cu 10 ani, domnul Paul Popescu a pus bazele fermei de reproducţie a suinelor Malu cu Flori. Oportunitatea aceasta s-a ivit atunci când a achiziţionat adăposturile unui fost CAP, unde iniţial a încercat o afacere cu struţi, care n-a mers. Prin forţe financiare proprii şi mergând, după cum ne-a mărturisit, pe politica paşilor mărunţi, întreprinzătorul a dezvoltat o fermă de reproducţie a porcinelor, proiect mai rar întâlnit în România ultimilor ani. Pe lângă rolul de unitate productivă, ferma îndeplineşte un rol mult mai important, şi anume acela de a continua actul de cercetare ştiinţifică în domeniul porcinelor, un sector care, din nefericire, pare să fi căzut într-un con de umbră.

Începutul n-a fost promiţător

A început cu numai cinci scroafe şi un vier, fără să anticipeze că ferma va atinge dimensiunile de astăzi. Deşi unitatea este concepută la o capacitate de 400 de animale, managerul fermei are în vedere extinderea ei la o capacitate de 500 scroafe. Nucleul de reproducţie este format din 200 de scroafe aflate în producţie, patru vieri şi 200 de scrofiţe pregătite pentru montă.

Una dintre considerentele care au stat la baza înfiinţării unei ferme de reproducţie de dimensiuni mai mici ca număr de exemplare ţine de poziţionarea geografică, care nu este una propice cultivării cerealelor. În acest context, implementarea unei îngrăşătorii de dimensiuni mari s-ar fi dovedit foarte costisitoare.

Între ştiinţă şi practică

În ferma din Dâmboviţa, specialiştii geneticieni lucrează pe o rasă achiziţionată de la Compania PIC România. Rigurozitatea încrucişărilor făcute în ferma Malu cu Flori este aceeaşi ca în orice institut de cercetare. Normele pentru obţinerea unor exemplare reuşite, performante şi din punct de genetic, sunt respectate cu stricteţe, motiv pentru care domnia sa a primit numeroase aprecieri din partea clienţilor. Rezultatele obţinute ca urmare a procesului genetic se regăsesc în proprietăţile aparte ale exemplarelor. Astfel, media de înţărcare este foarte bună, sporul mediu de îngrăşare fiind de aproximativ 950 de grame pe zi. Există mame eroine care au ajuns şi la 12 fătări, scrofiţe care au fătat şi 15 purcei, recordul fermei fiind de 24 de purcei la o fătare. Domnul Popescu susţine că, deşi nu a beneficiat de sprijinul statului şi nu a dispus de fiecare dată de instrumentele financiare necesare, actul ştiinţific din ferma sa este demn de institutele de profil.

Mai mult pe cont propriu

Una dintre problemele birocratice cu care s-a confruntat a ţinut de normele de acordare a subvenţiei. Potrivit normativelor, aceasta se acorda numai pentru scrofiţele la prima fătare, lucru deloc avantajos pentru continuitatea unei ferme de reproducţii. Întreprinzătorul se declară dezamăgit de dezinteresul vădit cu care este privită cercetarea practică în România şi afirmă că efectele acestui fenomen se regăsesc în decalajul nostru faţă de cercetările efectuate peste graniţă. Rememorând perioada în care marile complexe zootehnice româneşti reprezentau un reper important pe harta agricolă mondială, domnului Popescu îi vine greu să admită faptul că România a ajuns să fie la mâna străinătăţii prin importurile de porci şi de carne, dar mai ales de material biologic pentru reproducţie.

Valorificarea, o problemă spinoasă

Îngrădirea comerţului este o problemă fundamentală în sectorul suinelor, dacă facem referire la restricţiile privind exportarea cărnii de porc, dar şi la dificultăţile de valorificare a cărnii în ţara noastră. După cum ne-a mărturisit domnul Popescu, relaţia dintre producători şi procesatori este una în care cei din urmă impun regulile, de cele mai multe nefavorabile fermierilor.

Un impediment de care s-a lovit managerul fermei a fost şi birocraţia legislativă. Aşadar, tot ce a realizat a fost posibil doar prin forţe financiare proprii, iar întreţinerea fermei se realizează din câştigurile obţinute prin vânzarea purceilor. Profitul nu este unul care să motiveze, dar domnul Popescu este de părere că acest lucru se poate schimba dacă fermierii români vor fi impulsionaţi să deschidă o afacere cu porci şi nu restricţionaţi, aşa cum se întâmplă acum. În ceea ce priveşte tehnologiile folosite în fermă trebuie să precizăm că se practică doar monta artificială, iar laboratorul unde este pregătit materialul seminal este dotat cu echipamente şi instrumentar de înaltă calitate specifice acestui proces.

Tehnologiile, aşa cum sunt

În ceea ce priveşte dotarea fermei, a achiziţionat o moară nemţească, iar furajarea se face manual. Adăparea este automată, prin intermediul unor recipiente speciale pe bază de suzetă. Deşi nu dispune de tehnologii complexe de ultimă generaţie, datorită spiritului managerial de care dă dovadă domnul Popescu, ferma Malu cu Flori este o unitate prosperă către care îşi îndreaptă privirile, dar mai ales interesul, tot mai mulţi fermieri.

În cazul în care va reuşi să-şi mărească efectivele, pe viitor are în vedere şi construirea unui abator aferent. Speră astfel să crească eficienţa economică şi să primească un preţ mai bun pentru producţia de carne.

Domnul Popescu recunoaşte că ferma pe care o gestionează nu este una foarte mare, dar afirmă că, în condiţiile în care susţinerea statului este aproape inexistentă, este obligat să-şi dimensioneze activitatea la posibilităţile proprii de dezvoltare. Mai mult decât atât, domnia sa susţine că în România crescătorii de porci trebuie să îndeplinească nişte condiţii care nu fac obiectul unei legislaţii specifice acceptate la nivel mondial de fermieri şi că acesta este încă un motiv pentru care porcul românesc nu pare să aibă o soartă prea bună.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
3447
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La Mănăstirea Maicii Domnului din Şelimbăr > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLa Mănăstirea Maicii Domnului din Şelimbăr

De câţiva ani buni merg la hramul unei mănăstiri ortodoxe de stil iulian din preajma Sibiului. Situată pe apa Sevişului, în comuna Şelimbăr, nu departe de locul celebrei bătălii a lui Mihai Viteazu, Mănăstirea Sfântul Acoperământ al Maicii Domnului s-a ridicat pe cheltuiala credincioşilor, începând cu anul 1999. În prezent funcţionează într-un Paraclis, pe măsură ce se înalţă clădirea în stil grecesc a mănăstirii.

Fiecare dintre cei 12 vieţuitori şi-a adus contribuţia la înălţarea ei alături de tânărul şi vrednicul stareţ PS Evloghie Nica. După ce a părăsit o promiţătoare carieră în fizică atomică, pe când urma să plece la masterat la Oxford, acesta s-a dedicat celor sfinte devenind călugăr. L-am găsit cu câţiva ani în urmă meşterind la repararea unui tractor şi m-am mirat: „Sunteţi egumenul mănăstirii!?“ Şi mi-a răspuns, zâmbind: „Sunt mecanicul mănăstirii.“

Cu vorba sa domoală şi înţeleaptă, dar şi cu fapta şi-a călăuzit întotdeauna păstoriţii şi aşa s-a cimentat aici un colectiv unit. Aşa s-a construit pe lângă mănăstire o seră de 400 mp şi două solarii, legumele rezultate fiind folosite pentru hrana obştii, dar şi parţial valorificate. Mănăstirea mai posedă şi ceva pământ arabil şi o fâneaţă. Carnea de porc, laptele şi brânza de oaie şi de vacă sunt de asemenea valorificate.

După hramul sărbătorit de curând şi în acest an s-a servit masa ca de obicei pentru cei câteva sute de enoriaşi participanţi în incinta serei printre tulpinile de tomate.

Am dorit să aflu de la PS Evloghie ce înseamnă monahia şi cine îi însufleţeşte pe aceşti dăruiţi ai Domnului nostru Iisus Hristos să trăiască rugându-se pentru mântuirea noastră, a tuturor. „Cei care vor să ştie, mi-a răspuns, să stea printre noi măcar o săptămână să se roage din zori şi până la miezul nopţii, să participe la Utrenie, să facă ascultare atât pe şantierul de construcţii, cât şi la lucrarea pământului, la îngrijirea animalelor şi iar să se roage continuu. Dacă vor avea tăria să o facă vor pricepe ce înseamnă să fii călugăr, căci monahii îşi propun să înlocuiască ceata îngerilor căzuţi.“

Trăind câteva zile printre monahii de la Şelimbăr am înţeles că osteneala, râvna şi smerenia sunt cele mai de preţ însuşiri ale călugărilor.

Un singur lucru şi-ar mai dori părintele stareţ: „Să ni se îngăduie să tragem curent electric, căci nu este aşa uşor să faci rugăciunea şi celelalte treburi ale mănăstirii la lumina lumânărilor sau, în cel mai fericit caz, la un generator de curent electric improvizat.“

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
5543
□
˚ Comentarii

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-maneciu-prahova-turismul-cheia-redres...

La Măneciu - Prahova, turismul, „Cheia“ redresării

Cine ajunge în comuna Măneciu (Prahova), dar mai ales în staţiunea Cheia, situată la poalele Muntelui Ciucaş, va rămâne cu amintirea unei localităţi foarte bogate în vile, aproape 800, construite numai după 1990. În general, gospodăriile lasă impresia unei bunăstări materiale cu mult peste medie. Puţini îşi imaginează însă, văzând atâta îmbulzeală imobiliară, de multe ori de lux, că localnicii – peste 10.000 de persoane – au o foarte mare problemă, cea a locurilor de muncă. La această oră, Măneciu nu este nici oraş, ca să poată trăi după reguli urbane, nici comună, fiindcă n-are agricultură şi nici ca staţiune turistică nu poate exista, neavând ceea ce se cheamă infrastructură de agrement.

Şomeri mulţi, locuri de muncă puţine

Până în 1990, satele principale, Măneciu Ungureni şi Măneciu Pământeni, aveau la dispoziţie un număr însemnat de unităţi de exploatare şi prelucrare a lemnului, care absorbeau aproape întreaga populaţie aptă de muncă din comună. Ulterior, rând pe rând, fabricile s-au desfiinţat, considerându-se netrebuincioase noii formule de organizare economică. Astăzi, mai există trei societăţi comerciale mari, care pun la dispoziţie în jur de 300-400 locuri de muncă, alte 300 de persoane lucrând în sistemul public, în mici afaceri de familie sau unităţi de alimentaţie. Restul populaţiei este format fie din şomeri, fie din asistaţi social, fie din pensionari sau din cei care caută de lucru prin localităţile învecinate sau în străinătate.

Alternativa de dezvoltare - turismul

Ce poate face totuşi o localitate mare, cu 10.600 de locuitori, pentru a ieşi din această dificultate? Dispunerea geografică şi resursele naturale (în total 23.643 ha, din care 5.269 ha (22.3%) teren agricol, 13.971 ha (59,09%) – fond forestier, 3.000 ha (12,68%) – goluri alpine şi 1.403 (5,92%%) – teren neproductiv) nu permit dezvoltarea agrară. În afara creşterii ovinelor şi, sporadic, a pisciculturii (câteva păstrăvării), nu poate fi vorba despre agricultură.

Autorităţile locale şi-au încercat norocul într-un parc industrial, proiect eşuat din cauză că terenul a intrat în proprietate privată, apoi a existat un plan pentru un minisat de vacanţă, şi acesta abandonat, şi bine că s-a întâmplat aşa, fiind dispus pe malul lacului de acumulare etc. Silvicultura ar fi o variantă, dar pesemne nu a sosit timpul relansării acestei activităţi, cât să devină suport economic pentru comună. Toate speranţele sunt legate aşadar de turism, activitate cu centrul de greutate în staţiunea Cheia, care are deja asigurată legătura rutieră de bază, fiind situată pe DN1A, Bucureşti-Cheia-Braşov.

Ce i-ar trebui staţiunii Cheia şi comunei Măneciu

Rău este că localitatea s-a dezvoltat destul de confuz. Nu poate fi încadrată nici la turism modern, nici la rural, nici la agroturism. Are câte puţin din toate. Mai exact, aşa cum aprecia şi primarul Ştefan Lupu, la Cheia se fac turism de picnic şi drumeţii, care nu aduc venituri (sau o fac insuficient) nici pentru mediul privat şi nici pentru bugetul local. Ca să poată rezolva problema dezvoltării turistice, sta-ţiunea Cheia – situată la 17 km de satul reşedinţă de comună, 132 km de Capitală şi 70 km de Ploieşti – ar trebui să vină, cel puţin în accepţiunea autorităţilor publice, cu o ofertă completă: agrement, distracţie, capacităţi hoteliere suficiente, trasee turistice etc.

Şi nu are deocamdată această infrastructură. Dispune, într-adevăr, de o bază imobiliară de invidiat (peste 700 de case de vacanţă şi în jur 30 de pensiuni şi hoteluri), de resurse naturale de excepţie (masivele Ciucaş şi Zăganu, Tigăile, Sfinxul Bratocii, Turnul lui Goliat şi „Babele la sfat“) şi obiective turistice interesante (mănăstirile Suzana şi Cheia, centrul seismologic, barajul Măneciu), dar turistul modern nu are ce face. Iarna staţiunea este aproape părăsită. Pentru a vorbi despre o industrie a turismului este nevoie de o extindere a paletei de oferte, inclusiv pentru perioada de iarnă.

Două proiecte mari, doar pe hârtie

Există, în acest sens, două mari proiecte, unul public şi altul integral privat. Primul se referă la amenajarea unei pârtii de schi în Munţii Babeş, completată cu una de săniuş şi una de snowboard, cu instalaţie de transport prin cablu, tunuri de zăpadă şi clădire administrativă, care ar presupune un efort financiar de 9 milioane de euro. Al doilea, în valoare de 20 milioane euro, se referă la construirea unui complex turistic (hoteluri, restaurante, terenuri sportive), ambientat cu un muzeu al florei din Zăganu, o păstrăvărie, poate şi o minigrădină zoologică.

Investiţia publică se află în planurile Primăriei Măneciu de peste 8 ani. Atât au durat demersurile birocratice (schimbul cu Romsilva şi scoaterea terenului din circuitul forestier) şi se pare că vor mai fi impedimente, dat fiind faptul că perimetrul gândit pentru pârtia de schi face parte din situl Natura 2000, de protejare a florei şi faunei, cu un regim special pentru orice gen de construc-ţie. Administraţia este totuşi optimistă şi are convingerea că, în toamnă, vor începe lucrările. Odată cu darea în folosinţă a acestei investiţii, autorităţile au credinţa că staţiunea va căpăta altă anvergură şi va mobiliza întreaga comună într-un nou concept de dezvoltare.

Turismul de picnic, reglementat din acest an prin lege, nu poate fi organizat la nivel de autoritate, dat fiind faptul că Primăria Măneciu nu dispune de terenuri în zona agreată de turişti (poienile de lângă Teleajenul superior). Poate nici nu este foarte rău, dat fiind faptul că, până acum, frumosul peisaj era veşnic murdar prin ceea ce reuşeau oamenii să lase în urmă: tone de gunoi, pet-uri aruncate în apa de munte, vetre de cenuşă. Plus că maşinile intrau peste tot, distrugând iarba. De altfel, nici primăria nu doreşte să intre în parteneriat public-privat pentru amenajarea unei zone de picnic; mai degrabă vrea să scape de acest tip de turist.

Resurse excepţionale, nevalorificate

Pe de altă parte, ca să poată năzui înspre statutul de staţiune de interes naţional, Măneciu şi în special Cheia trebuie să pună la dispoziţie şi infrastructura de utilităţi publice (apă şi canalizare) şi rutieră. Şi mai este mult de lucrat în acest sens. Doar Cheia veche şi o parte din Măneciu au canalizare, cât despre drumuri... da, la această oră, cele din Cheia nu arată deloc a staţiune! Cel puţin drumul înspre Muntele Roşu este complet distrus, neaccesibil autoturismelor, fapt care îi îngrădeşte turistului mai comod accesul înspre Ciucaş.

Şi-ar merita văzut, dincolo de peisajul fascinat al muntelui, cu ciudatele forme săpate în stânci, excepţionalul spectacol oferit, în perioada de înflorire (iunie-iulie), de bujorul de munte (smârdar sau trandafirul de munte - Rodedondron). Floarea este atât de densă încât lasă senzaţia că muntele ia foc... De altfel, de aici provine şi numele Muntelui Roşu. În România, smârdarul mai creşte în Munţii Rodnei şi Făgăraş, ambele masive, ca şi Ciucaşul, fiind incluse în programe de ocrotire prin lege, tocmai pentru a conserva această specie fantastică din flora spontană. Chiar dacă bujorul sălbatic nu creşte pe Muntele Babeş, s-ar putea ca pârtia de schi să nu poată fi totuşi realizată, caz în care autorităţile ar trebui să regândească întregul concept de dezvoltare turistică a comunei Măneciu.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
1864

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-marea-sarbatoare-a-cartofului_773.htm...

Eveniment - La marea sărbătoare a cartofului

Aflată la a XXXII-a ediţie, „Ziua verde a cartofului“ a prilejuit momentul unei analize lucide privind starea şi perspectivele culturii de cartof în România. Simpozionul Naţional „Ziua verde a cartofului“ a fost iniţiat de specialiştii Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare din Braşov, dar gazdele propriu-zise ale manifestării au fost autorităţile judeţului Covasna.

Aceasta şi pentru faptul că la Tg. Secuiesc funcţionează singura unitate de cercetare autentică din România în materie de cartof. După o activitate de mai multe decenii, directoarea acestei instituţii, dr. Luiza Mike, împreună cu colaboratorii săi, a reuşit să se pună ca o stavilă în calea năvălirii soiurilor străine. Au făcut acest lucru nu opunându-se progresului occidental, ci oferind alternative ştiinţifice incomparabil mai bine adaptate condiţiilor pedoclimatice şi economice zonelor de cultivare a cartofului în România.

Dovadă stau soiurile nou create aici în condiţii neimaginat de grele. De la cele câteva ghivece în care creşteau primele mlădiţe zămislite de cercetătorii din Tg. Secuiesc, soiurile româneşti ocupă astăzi 14% în structura plantaţiilor de cartofi din judeţul Covasna. Suntem abia la începutul relansării acestei culturi de mare fală în ţinuturile din depresiuni. În 2009, staţiunea din Tg. Secuiesc a brevetat patru noi soiuri româneşti, la realizarea cărora s-a lucrat aproape 15 ani.

Date statistice

- Cartoful a ajuns pe teritoriul României de astăzi la sfârşitul sec. al XVIII-lea, mai ales ca plantă furajeră.
- Maximul istoric al expansiunii acestei plante este atins în anii ’80 ai secolului trecut, când suprafaţa cultivată a atins 400.000 ha, iar producţia totală peste 8 milioane de tone.
- Consumul de cartofi în România este între 130 şi 140 kg/locuitor.
- Suprafeţele şi producţiile s-au „prăbuşit“ după 1991.
- Bazele cultivării ştiinţifice a acestei culturi au fost puse de către prof. dr. doc. Matei Berindei, care a elaborat primul program naţional de producere a seminţei de cartof.
- După 1991, România dispare de pe harta ecologică a cartofului de sămânţă.
- În ultimii 2 ani, în România s-au cultivat între 230 şi 240 mii hectare, obţinându-se o producţie anuală de 3,7 mil tone.

Două dintre acestea sunt destinate industria-lizării, semn că sectorul de procesare începe să revină la ceea ce a fost. Desigur nu neapărat în structura de producţie de dinainte, dar lucrul cel mai important este că acesta va absorbi foarte curând aproximativ 100.000 tone de cartofi.

Schimbările în bine pe care le anticipează doamna Mike au putut fi văzute pe viu de participanţii la simpozion atât în câmpurile experimentale ale staţiunii, dar şi în plantaţiile unor producători din Zăbala, Sf. Gheorghe şi la

SC Agricom-M, în timp ce la Cernat erau expuse noile utilaje pentru cultura cartofului.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
634

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-marele-bal-al-femeilor_l184.html

La marele bal al femeilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLa marele bal al femeilor

Mai întâi se cuvine să vorbim despre bal. Despre momentul în care sute de femei din România şi din alte colţuri ale lumii fac dintr-o zi oarecare o sărbătoare cu fast.

Legitimată cu peceţi, ziua femeii este un eveniment fermecător care înseninează universul monoton al vieţii în capitalismul cu un picior beteag. Asta dacă vorbim despre minunata noastră ţară!

La bal deci bucuria este autentică, este poezie, este dans, culoare şi, mai ales, veselie din tot sufletul. Dincolo de aceasta este o poveste gravă şi autentică de viaţă, în care femeia, prin însăşi prezenţa ei, ne predă, cu discreţie şi demnitate, lecţia de zbor.

Revenirea la realitate

Am trecut de la salonul în care se cântă şi se dansează fără griji la pagina de realism, nu pentru că imaginea femeii la petrecere ar fi ceva facil, ceva ce i-ar clinti locul de campioană în cursa vieţii, ci dimpotrivă, pentru a-i înrăma chipul într-un cadru de neclintit.

În fiecare început de primăvară, femeile îşi permit luxul feminităţii în mod public, altfel decât o fac obişnuit. Privesc totul de la o anumită înălţime, conştiente că îşi merită premiul de învingătoare într-o lume dură, insensibilă la faptul că proiecţia genetică a celor care fac să dăinuie lumea este delicată, fragilă.

A te preface că nu este aşa echivalează cu lipsa de respect faţă de înţelepciunea pe care femeile o au în strunirea timpului, în determinarea unui destin.

Privind cu admiraţie configuraţia vieţii femeilor din ziua de astăzi, vom vedea că, din toată zbaterea pentru echilibru în dozarea responsabilităţilor, s-a ales cu prea puţin timp pentru bucuria simplă, mătăsoasă a sufletului. În rest, nimeni şi nimic nu-i poate lua locul în galeria minunilor lumii.

Asemănarea are o nuanţă biblică

Ce putem spune acum, în ceas de frumoasă recunoaştere a asemănării între femeie şi anotimpul renaşterii? În primul rând, că prin implicarea lor în mecanismul social avem parte de o porţie sigură de cinste şi altruism. Suntem obligaţi să ţinem cont de inepuizabila lor resursă de optimism şi speranţă .

Le suntem datori pentru continua disciplină a vieţii, pentru că muncesc cu greu, dar cu bucurie. Pentru că aşază la temelia casei pacea, iar pentru pruncii lor nu sunt niciodată obosite.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
618
☐
˚ Comentarii
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La marele praznic al Adormirii Maicii Domnului

În credinţa ortodoxă, după Iisus Hristos care deţine primor-dialitatea, nu e sfânt mai mare, mai însemnat, mai pomenit, mai iubit, mai cinstit de credincioşi decât Fecioara Maria, Maica Domnului. De altfel, Născătoarea de Dumnezeu are, bine definit, un rol de o importanţă covârşitoare în tabloul definitoriu al creştinătăţii.

Născătoare de Dumnezeu şi Fecioară

Pururea Fecioara Născătoare de Dumnezeu se bucură de o cinstire excepţională, aşa cum arată şi rugăciunea care îi este închinată, fiind „mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii“. Rolul ei primordial în istoria mântuirii justifică pe deplin veneraţia universală de care se bucură. Chiar din timpul vieţii, oamenii din popor au mărit-o pe cea care i-a dat viaţă lui Iisus, prin ale cărui minuni era posibilă vindecarea oricărui necaz şi a oricărei dureri.

La peste 400 de ani de la naşterea lui Hristos, Sinodul al III-lea ecumenic de la Efes condamnă erezia susţinută de Nestorie - cel care considera că Maria a născut doar omul Hristos, neavând legătură cu natura Dumnezeiască - şi formulează esenţa doctrinei mariane a Bisericii, prin recunoaşterea celor două atribute ale Mariei: cea de „născătoare de Dumnezeu“ şi cea de pururea Fecioară. În România, peste două milioane de oameni îi poartă numele şi, deşi azi e numai Adormirea ei, găsesc prilej de veselie, mulţumire, răgaz din treburile cotidiene. Importanţa şi unicitatea Sa sunt marcate încă de la vestirea naşterii lui Mesia, atunci când Arhanghelul Gavril i se adresează, spunându-i: „Binecuvântată eşti tu între femei!“.

Maria e în toate

Cinstirea deosebită de care se bucură Maica Domnului printre credincioşi se concretizează, de altfel, şi prin cele patru zile care îi sunt închinate în calendarul creştin ortodox, şi anume: Naşterea Maicii Domnului sau Sfânta Marie mică pe 8 septembrie, Intrarea Maicii Domnului în Biserică la 21 noiembrie, Buna Vestire din 25 martie şi Adormirea Maicii Domnului sau Sfânta Marie mare din 15 august.

Sfânta Fecioară s-a născut pe 8 septembrie - dată la care se sărbătoreşte Sfânta Marie mică - fiind fiica lui Ioachim şi a Anei, nişte oameni simpli, dar deosebit de credincioşi. Aceştia o duc la Templu încă de la o vârstă fragedă, acest eveniment sărbăto-rindu-se la data de 21 noiembrie sub numele de Intrarea Maicii Domnului în Biserică. La 25 martie, este consemnată ca Buna Vestire ziua în care Arhanghelul Gavril îi spune că Iisus se va naşte din pântecele Ei. Datorită credinţei Sale neclintite, Ea nu se îndoieşte nicio clipă de puterea lui Dumnezeu, care va face din ea o fecioară purtătoare a Pruncului Sfânt.

Când fiul ei a hotărât să o mute din viaţa pământească, Maica Domnului a fost înştiinţată, ca şi în momentul când a rămas grea cu Iisus, de un înger. Arhanghelul Gavril a venit la ea şi a zis: „Acestea zice Fiul tău: vremea este a muta pe Maica Mea la Mine. Nu te teme de aceasta, ci primeşte cuvântul cu bucurie, de vreme ce vii la viaţa cea nemuritoare“. Născătoarea de Dumnezeu s-a bucurat şi s-a dus pe Muntele Măslinilor ca să se roage.

Toţi copacii s-au plecat atunci până la pământ, arătându-i astfel cinstea lor. Apoi s-a întors acasă, şi-a pregătit, în lumină de lumânări, hainele şi patul şi a chemat vecinii, cărora le-a spus de decizia Domnului. Femeile s-au pus pe plâns, dar Preacurata le-a spus că va avea grijă de ele şi de toată lumea, de acolo, din cer.

Se povesteşte în scrierile sfinte cum că, la momentul morţii ei, Apostolii erau departe, prin toată lumea, ca să propovăduiască oamenilor credinţa în Hristos. Pentru a participa la slujba de îngropăciune, ei au fost aduşi de Dumnezeu pe câte un nor, au vorbit cu Maria şi şi-au luat rămas bun de la ea, apoi au purtat patul pe care ea zăcea către satul Ghetsimani, unde au făcut înmormântarea şi unde au stat lângă mormânt. Numai Toma, prin pronie cerească, nu a participat la îngropăciune. După trei zile, când a ajuns şi el, a vrut să sărute mâinile Fecioarei şi, deci, a cerut să se deschidă mormântul. Numai că acolo nu mai era nimeni. Doar giulgiul Fecioarei Născătoare de Dumnezeu. Şi apostolii au aflat, astfel, că Maica Domnului fusese înviată de Fiul ei şi mutată în Împărăţia Cerurilor. Pe 8 septembrie, ne amintim din nou de Maria, Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
567

Comentarii

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (15-August-2010)La mulţi ani! tuturor ce poartă numele de Maria sau Marian-Mariana, şi Dv Doamna Nina Marcu, urări de bine şi sănătate şi tot ce Vă doriţi. M.V.M.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

La marginea Bucureştilor

Un mare manager trăieşte drama fermierului Român

În primii patru ani după terminarea facultăţii a vândut vapoare. Apoi, în 1976, a intrat în comerţul cu seminţe, activitate care i-a marcat întreaga viaţă. Acesta este Gheorghe Nedelcu, absolvent al Facultăţii de Comerţ Exterior, astăzi unul dintre agricultorii de seamă ai României, director general al SC ITC (International Trading Company) SRL.

Randamente prognozate: Orzoaică de toamnă – 6.100 kg/ha; Rapiţă de toamnă – 2.500 kg/ha; Grâu – 6.500 kg/ha (recoltat parţial); Orzoaică de primă-vară – 4.000 kg/ha; Muştar – 1.000 kg/ha; Floarea-soarelui – 2.500 kg/ha; Porumb – 4.500 kg/ha.

Soiuri din ultima generaţie:

- Orzoaică de toamnă Vanessa

şi orzoaică de primăvară Scarlett, ambele soiuri germane utilizate la producerea berii;

- Grâu Emerino, soi austriac aclimatizat, folosit în panificaţie.

• Investiţia prin SAPARD s-a ridicat la aproximativ 400.000 de euro, din care 50% a reprezentat contribuţia ITC.

Cel mai important punct de lucru este la Ferma Agropol, situată în Popeşti-Leordeni, undeva la periferia Capitalei. Aici am văzut grâu de la care se obţin 6.500 kg/ha pe timp de secetă şi fără irigaţii, pe sol brun-roşcat. Randamentul este unul planificat de pe vremea când aici a existat sistemul de irigaţii Berceni-Vidra-Frumuşani, care a fost distrus de localnici.

Culmea, inginerii sunt oarecum nemulţumiţi, pentru că anul trecut au recoltat 7.800 kg/ha. Tot în 2008 s-au mai obţinut randamente la hectar de 7.100 kg la orzoaica de toamnă, la rapiţa de toamnă 3.200 kg/ha, la orzoaica de primăvară 5.640 kg/ha, iar la porumb doar 6.500 kg/ha.

„În decembrie 1990 am înfiinţat SC ITC SRL, care avea ca obiect de activitate producerea şi exportul de seminţe, în principal pe piaţa vestică. Comercializăm atât seminţe străine multiplicate la noi, cât şi hibrizi româneşti. În 1998 am început valorificarea seminţelor şi pe piaţa internă“, a declarat Nedelcu pentru Lumea satului.

SC ITC este prezentă în majoritatea zonelor din ţară. Aici sunt produse seminţe, aplicând sistemul occidental. Conform acestuia, ITC încheie contracte cu diferiţi fermieri, cărora le asigură sămânţa necesară şi asistenţă tehnică, tehnologie. Iar la final le cumpără toată producţia.

ADS, mai rău decât un duşman

Iniţial am crezut că Agenţia Domeniilor Statului (ADS) vrea să distrugă numai cercetarea agricolă. Acum am aflat că ia terenuri cu japca şi de la fermele vegetale, cărora le-a dat unele suprafeţe în arendă, prin contract ferm.

„Până în 2003 ne-am desfăşurat activitatea de producţie fără probleme deosebite. Apoi, am avut ghinionul ca societatea noastră să existe aici, aproape de Bucureşti, unde interesele imobiliare sunt foarte mari, cu oameni implicaţi până la cel mai înalt nivel. La ora actuală, pur şi simplu suntem împiedicaţi sistematic să ne desfăşurăm activitatea“, ni se destăinuie Gheorghe Nedelcu.

Terenul pe care îl exploatează ITC este luat în arendă atât de la ADS, cât şi de la diferiţi proprietari. În ciuda contractului ferm, ADS a păgubit Agropol cu o mie de hectare pe care le-a retrocedat în compensare unor persoane în spatele cărora se aflau grupuri de interese profilate pe jaful imobiliar.

„Din acest motiv, am fost obligaţi să ne adresăm instanţei. Aşa am ajuns să stăm prin tribunale, în loc să ne vedem de treabă. Până şi livada este pe punctul de a ne fi luată, chiar dacă legea interzice tăierea pomilor fructiferi“, a spus directorul general al ITC.

Domnia sa crede că, prin desfiinţarea ADS şi trimiterea terenurilor statului la comune, autorităţile urmăresc să se piardă arhiva şi urmele tuturor afacerilor necurate făcute la ADS, astfel încât cei vinovaţi să scape basma curată, să nu se mai ştie de furtişaguri.

O replică la ignoranţă

Încă din 1994, ITC a înfiinţat un departament de cercetare în cadrul societăţii, unde lucrează permanent opt oameni, cărora li se adaugă mai mulţi colaboratori.

„Am făcut acest lucru când am văzut nepăsarea guvernanţilor şi a altor factori de decizie faţă de cercetare, în special faţă de cea agricolă. I-am auzit pe mulţi spunând că, dacă nu există produse româneşti, luăm de la export. Astfel de afirmaţii sunt iresponsabile. Acuzaţia este gravă, dar ea reprezintă o replică la acţiunile celor care vând pământul României pentru a cărui apărare s-au jertfit eroii neamului şi nu numai ei.

Vreau să vă spun că în activitatea mea de comerţ cu seminţe am luat contact cu mari firme agricole din Europa de Vest şi nu numai. Aşa am învăţat modul lor de lucru. Acele firme au ajuns la mari performanţe tocmai datorită cercetării“, afirmă Nedelcu.

Domnia sa ne-a informat că sumele masive investite în cercetare provin în general de la bugetul de stat, chiar dacă este vorba de firme private. Mai mult, acolo rezultatele cercetării publice sunt puse gratuit la dispoziţia fermierilor. Acest lucru, din păcate, nu se întâmplă şi în România.

În premieră naţională

Cu forţe proprii, SC ITC a obţinut soiuri noi de rapiţă foarte productive – Perla, Diana, Doina – şi Betina care asigură producţii de peste 5.000 kg/ha, în condiţii de irigare şi hrănire bună a plantei. Totodată, au fost omologaţi şase hibrizi de floarea-soarelui, dintre care menţionăm Vera, primul hibrid higholeic (cu conţinut mare de ulei) românesc. S-au mai obţinut şi două soiuri de muştar, Alex şi Petrina, primul fiind antinematodic, foarte bun premergător pentru legume.

Şefii de sectoare, cu mare experienţă

În cadrul societăţii lucrează peste 50 de oameni, printre care specialişti de marcă, sub îndrumarea inginerului Ion Flueraşu, directorul tehnic al Agropol. În subordinea sa directă lucrează inginerul Anton Terente, care se ocupă de culturile de câmp de peste 30 de ani. Domnia sa ne-a dezvăluit secretul producţiilor foarte mari: prelucrarea superioară a solului, inclusiv scarificare până la 60 cm, pentru că terenul este greu, iar la aproximativ 60 cm există un strat compact de argilă.

De asemenea, se pune în brazdă numai sămânţă de foarte bună calitate. În plus, se folosesc atât îngrăşăminte naturale, cât şi chimice.

Ing. Marius Savalaş este şeful Sectorului pomicol. Lucrează în horticultură de peste 35 ani. În condiţiile abuzurilor comise în aşa-zisa acţiune de reparare funciară, el se află în situaţia de a elabora un program de modernizare prin care suprafaţa se va reduce de la 227 ha, cât este în prezent, la 50 ha, folosind tehnologii de ultimă oră, printre care culturile superintensive.

Programul vizează introducerea tehnologiilor superintensive care vor suplini pierderile masive din livada pregătită a fi dăruită clientelei politice. Suntem în faţa unui jaf de proporţii, dar patronul Gheorghe Nedelcu nu are de gând să abdice. Pe parcursul existenţei sale el a fost pus în situaţii nu tocmai atât de dramatice, în faţa cărora a biruit şi nu dă semne că va ceda în faţa unor indivizi vremelnic puşi să decidă în numele unei naţiuni pentru care pământul şi roadele sale au însemnat sensul existenţei.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
1700

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

La Mediafax se vorbeşte despre agricultură, Un seminar al… reproşurilor

Apetenţa mare a specialiştilor din agricultură pentru discuţii şi dezbateri i-a determinat pe jurnaliştii de la Mediafax să organizeze la sfârşitul lunii iulie - în parteneriat cu revista Lumea Satului - cel de-al doilea seminar pe această temă. Evenimentul a reunit un număr semnificativ de participanţi, reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii, ai băncilor, ai societăţilor de asigurări, ai industriei bunurilor de larg consum (FMCG), precum şi ai companiilor furnizoare de inputuri pentru agricultură. În număr şi mai mare, şi mai răzvrătiţi ca oricând, s-au aflat producătorii, membri ai diferitelor organizaţii existente în toate sectoarele agricole. Deşi evenimentul s-a vrut o analiză amplă asupra modului în care România, cu ajutorul agriculturii, poate depăşi situaţia economică dificilă, el s-a transformat într-un nou şir de reproşuri, pornite din ambele tabere: de o parte fermierii acuzând statul pentru lipsa de interes şi sprijin, de cealaltă statul şi unele organizaţii profesionale, reclamând evaziunea din agricultură, de unde provin, vezi Doamne, toate neajunsurile.

Evaziunea, ca o pelagră

„Ar trebui să nu discutăm de programe cât timp nu terminăm cu evaziunea”, afirmă Mihai Lungu, preşedintele Cooperativei Muntenia. El spune că fenomenul a crescut nespus de mult şi nu poate fi stăvilit. „Degeaba am investit 800.000 de euro în ferme de porci dacă vin camioanele din Ungaria şi descarcă pe ascuns în România. Cu evaziunea se poate termina într-o lună dacă se vrea! Dacă ea nu va fi stopată, atunci toate subvenţiile vor fi inutile”, încheie Mihai Lungu. Referitor la acest subiect, Sorin Minea, preşedintele Romalimenta, susţine că la nivelul ţării sunt câteva zeci de mii de firme care trăiesc pe seama lipsei de fiscalitate. „Am sperat că odată cu intrarea în UE piaţa neagră va dispărea! Aiurea! Am preluat-o şi pe cea europeană!” afirmă preşedintele organizaţiei patronale.

Un optimism care deranjează

La unison, reprezentanţii din toate sectoarele agriculturii au acuzat ministerul ca fiind responsabil pentru situaţia dezastruoasă din agricultură din ultima perioadă. Încununarea reproşurilor a venit odată cu discursul preşedintelui FNPAR, domnul Viorel Matei. El s-a declarat surprins de nota optimistă în care ministrul şi reprezentanţii sistemului bancar au vorbit despre agricultură, despre sprijinul de care beneficiază această ramură şi despre facilităţile oferite de bănci. „Ascultând aceste discursuri ajung să cred că avem de toate, dar noi nu ştim să le folosim”, a declarat reprezentantul producătorilor. El a invocat lipsa dialogului cu ministerul şi a enumerat un şir lung, de întrebări toate avându-l în frunte pe „de ce?”. Reprezentantul fermierilor i-a întrebat pe oficiali de ce nu a fost înlocuită nici până acum Legea Asigurărilor, de ce în România, ca şi în alte state membre UE, nu sunt credite pentru agricultură cu o dobânda sub 6% şi de ce nu există la această oră o Lege a Creditului de Investiţii? „Credeţi că într-o piaţă liberă fermierul român poate rezista cu o subvenţie aproape inexistentă? Noi agricultorii vom exista şi fără minister, dar ministerul fără noi nu are cum!” afirmă Viorel Matei.

Vinovaţii… aceiaşi!

Pentru toate aceste reproşuri, ministrul a găsit o singură vină care, după părerea sa, nu aparţine în nici un caz instituţiei pe care o conduce. El spune că evaziunea fiscală practicată de fermieri este principalul motiv pentru care lucrurile stau atât de prost în agricultură şi că adesea a simţit o mare reticenţă faţă de fermierii care, decât să se înregistreze, preferă să renunţe la subvenţii.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
598
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-mintea-cocosului_3.html

La mintea cocoşului

Uite că nu pricep şi pace. Şi nu pentru că aş fi greu de cap. Or că, Doamne fereşte, nu gândesc pozitiv vizavi de toate cele câte se întâmplă în minunata şi prospera noastră ţărişoară.

Dar, să-mi explice şi mie cine poate, cum se face că, după tot tam-tamul produs de către primari, Oficiul pentru Protecţia Consumatorului, organele competente şi jandarmerie în legătură cu stârpirea comersanţilor ambulanţi de produse agroalimentare – am zis stârpire şi nu întâmplător pentru că aceşti neguţători sunt dăunători, căpuşele ţăranilor – cum se face, aşadar, că în plin centrul Bucureşcilor, de pildă, dar nu numai acolo, la numai câţiva paşi de Poliţia Capitalei aceiaşi şi aceiaşi indivizi şi individe, din primăvară şi până în iarnă, scot la vânzare, pe asfalt cum altfel, roadele pământului pe care, în mod sigur, nu-l cultivă şi nici nu-l îngrijesc.

Nu lipsesc desigur nici că se putea altfel mai ales în preajma Crăciunului şi a celorlalte sărbători carnea de porc şi preparatele aferente – cârnaţi, slană, şorici şi caltaboşi – că tot umblă zvonul cu dioxina. Şi după ce practică acest comerţ ilicit şi în totală contradicţie cu normele igienico-sanitare, te înşală cu talent şi aplicaţie şi la cântar. Başca preţurile de speculă.

Am zărit, e drept, prin zonă şi o maşină de culoare alb-albastră şi cu girofaruri, dar am mai văzut, cu proprii mei ochi, cum cei în uniformă primeau şi şpaga de rigoare. În bani şi în natură că de, famelie mare, remuneraţie după buget, mică, coane Mitică… Repet, totul se petrece la câţiva paşi de Poliţia Capitalei. Şi, din păcate, în multe alte locuri. În văzul lumii. Cu total dispreţ pentru amărâtul de cetăţean care-şi numără de zeci de ori puţinii gologani pe care îi are în pungă. Doamne fereşte, câţi or mai rămâne după ce ne va lovi nedorita, dar de neevitat criză…

Că neguţătorii ambulanţi n-au ruşine şi sunt groşi de obraz, se ştie de când lumea. Ne aşteptăm însă ca cei plătiţi din buzunarul nostru, al tuturor, să priceapă odată pentru totdeauna că nu pentru a lua peşcheşuri, nu pentru a închide ochii la speculă şi fărădelege sunt angajaţi şi remuneraţi. Pentru că, dacă lucrurile merg tot cum au mai mers, iar câinii latră şi caravana trece nu e de mirare, ba dimpotrivă e chiar la mintea cocoşului că un judecător e atacat şi bătut în plină zi, cum s-a întâmplat, că fetiţelor li se fură lănţucurile de la gât şi cerceii din ureche, cum vai se întâmplă adesea, iar pensionarilor bruma de pensie, pentru care au muncit o viaţă întreagă. De vorbe, domnilor cu epoleţi ori fără, am tot auzit şi ne-am cam săturat. Ce-ar fi să treceţi la fapte? Pe bune, nu doar de ochii lumii şi de gura presei. În rest, sănătate, mult noroc şi vin bun în boloboc.

Prim-ministru-i domnul Boc?!

Gogu Pintenogu’

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
666

Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-mintea-cocosului_70.html

La mintea cocoşului > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLa mintea cocoşului

Adevărul este că, deşi scena era de tot hazul, aceasta se putea încheia cum nu se poate mai prost. Păi, cum să nu te pufnească râsul atunci când, după ce ne fusese prezentată femeia cu cea mai înaltă funcţie din judeţ, dar care avea un nume de orătanie, şoferul nostru se recomandase şi dânsul aşa cum se chema din moşi-strămoşi familia din care se trăgea, adică masculinul respectivei păsări domestice.

La care îngerul păzitor, cu ochi albaştri, desigur, din preajma înaltei personalităţi se încruntase ameninţător crezând cu mintea-i puţină şi, desigur, pervertită în cele rele că e vorba de bătaie de joc. Noroc că fiinţa în cauză, Doamne, totuşi, deşi tovarăşa avea simţul umorului şi izbucnise în râs, spunând printre hohote: „Chiar aşa? Chiar aşa te cheamă? Înseamnă că suntem rubedenii de poiată.“

Şi totul se încheiase astfel. Totul e bine când se termină cu bine, spunea bătrânul Will, spre deplina mulţumire a tuturor celor prezenţi. De altfel, ar fi fost şi păcat, de neiertat, cum altfel, ca bunul nostru conducător auto să aibă de suferit pentru că purta numele de familie împrumutat din breviarul onomastic al păsăretului de curte. Şi aceasta întrucât cel despre care vorbesc, primul din neamul lui care renunţase la opincile satului în favoarea pantofilor de oraş, era un om de ispravă. Ţinea bine volanul în mână şi pe timp de zi, dar şi pe timp de noapte, ceaţă, viscol ori polei.

Cu toate aceste reale calităţi, cu timpul i-am descoperit şi un cusur. Într-o anume privinţă se arăta mai căpos şi mai îndărătnic decât un catâr. Când anume? Păi, atunci când era vorba de taică-su. De care nici nu voia să audă. Şi nu pentru că îl bătuse când era copil, nici că îl silise să facă o meserie care nu i-ar fi plăcut, ba dimpotrivă, ci pentru că după ce-i murise nevasta, mama şoferului nostru, aşadar, se recăsătorise cu o femeie din sat.

Uite, asta – aiasta, pronunţa dânsul – nu i-o putea ierta în ruptul capului. Şi mergea cu încăpăţânarea până într-acolo încât, atunci când drumurile îl purtau prin comuna natală nu numai că nu oprea în faţa casei părinteşti – cum, totuşi, parcă s-ar fi cuvenit – dar, din contră, apăsa pedala de acceleraţie până la fund şi mai zicea şi câte ceva de dulce prin barbă.

Asta până într-o ghinionistă noapte de iarnă, cam pe vremea asta, când împreună fiind şi repetând întocmai figura, nici nu depăşise bine, în viteză maximă, ograda tatălui său că trosc, boc şi boc maşina a înţepenit în mijlocul drumului. Şi era un frig, dragă Doamne, de îngheţau vrăbiile în copaci. Trebuia, şi încă repede, până nu ne transformam în sloiuri, trebuia făcut ceva: ori de reparat, ori de căutat un loc călduţ, prin vreo gospodărie, pentru a ne pune la adăpost.

„Eu la taică-meu nu mă duc, aşa să ştiţi“, a stropşit cu năduf fiul cel rătăcitor, ghicind propunerea pe care voiam să i-o facem.

Numai că, în cele din urmă, mai de voie, mai de nevoie, mai rugat, mai împins, ba chiar înghiontit s-a dus, adică ne-am dus cu toţii, omul ne-a primit cum ştiu să primească ţăranii gospodari de pe la noi, mai ales cei din părţile Moldovei.

Morala e la mintea cocoşului: blestemul părintesc te poate ajunge acolo unde nu crezi! Şi când nu crezi! Iar celor care ne-au dat viaţă le suntem datori pe viaţă. Dacă nu cu altceva, măcar cu puţin respect şi dragoste. Şi e trist dacă uneori uităm asta. E trist şi nici nu ne face cinste. Vorba cântecului: „Un părinte poate creşte…“

Gogu Pintenogu’

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
614

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La Moceriş, printre doine şi centenari

Un copil cu priviri senine şi curioase stă în faţa casei şi muşcă cu poftă dintr-un colţ de pită semi. E un copil frumos, merită aşezat într-o icoană, dar din cauza timidităţii se dezleagă greu la gură. Îl las să-i tihnească masa de prânz şi, puţin mai încolo, pe aceiaşi stradă, îl văd pe Andrei Van Basten Dârleanu.

Băiatul acesta a depăşit bariera celor 18 ani şi, la naşterea sa, părinţii săi, din satul situat în Valea Almăjului din judeţul Caraş-Severin, au visat că pruncul lor venit pe lume o să devină o vedetă ca fostul mare fotbalist olandez, în mare vogă în vremurile acelea. Dar n-a fost să fie. Gloria se duce unde o trimite destinul şi nu unde dorim noi. Totuşi, Van Basten de Moceriş joacă fotbal într-o echipă de promoţie din comuna Bozovici.

Atât cât ştie şi poate. Nu-l întreb dacă nu şi-ar dori ceva mai mult, pentru că răspunsurile acestea dor, mai ales când nu poţi depăşi aşteptările celor de lângă tine. Schimb câteva cuvinte cu părinţii adolescentului. Mă cheamă în grajdul în care îşi ţin văcuţa „să văd ce n-am mai văzut“. Adică un ied ce suge la vacă. „Era mic când l-am primit de la unchiul soţiei“, îmi spune Andrei, tatăl băiatului. „La început i-am dat cu biberonul, apoi când soţia mergea să mulgă vaca s-a apropiat şi a început să se alimenteze singur.“

Pe străzile satului, şi liniştea a devenit fierbinte. Rar vezi câte un suflet de om. E vremea fânului şi miroase a flori de vară.

Ciobanul secular

Întreb şi de Nicolae Busa. Omul a împlinit în primăvara aceasta 102 ani. La vremea centenarului l-am găsit pe dealuri alături de pâlcul său de oi. „Nu s-a schimbat cu nimic, îmi explică Andrei. Dacă mergem, tot cu oile îl găsim“.

M-aş fi bucurat să-l revăd. Dar nu mai mergem. Bătrânul are lumea lui pe care noi, cei din jurul său, o înţelegem foarte greu. Din fundul unei curţi răzbate o doină a lui Nicu Novac. Celebrul interpret de muzică populară tot de la Moceriş a plecat să cucerească lumea. A câştigat câteva bătălii şi a ajuns aproape de culmile gloriei. Probabil că şi preţul plătit a fost pe măsură.

Despre Moceriş poţi scrie mai multe. Nu-ţi trebuie celebrităţi ca să prezinţi viaţa unei comunităţi mici. Imaginile clare sunt ca un răsărit şi un apus de soare. Îţi intră în suflet doar dacă ai răbdare să ajungi la capătul drumului.

Nicolae PĂTRUŢ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
1496

1. simona -- (13-October-2010)Cel mai frumos sat adica MOCERIS
2. icoana jalba -- (23-December-2010)Mocerisul are fumusetile sale, prin natura care o inconjoara si riul care o stabate varsinduse in Nera.Nu acelasi lucru pot sa spun despre sateni care locuiesc pe linga riu ,aruncind gunoiul [peturi,haine,etc]pentru zgircenia de a nu plati transportul gunoiului.
3. icoana jalba -- (23-December-2010)Domnule Nicolae Patrut as dori sa regasesc intrun reportaj viitor despre introducerea apei in sat.De ce sa oprit lucrarile , cine a facut proietul ,intoducind tevile pe curul apei si acum sint afara de la ultima inundatie.multumesc Icoana Jalba Timisora
4. Tunea Petru Catalin -- (20-March-2011)Avem un sat de lume!!!
5. ianc nicoleta -- (9-April-2011)Mocerisul este cel mai frumos sat,dar l-am ruga pe domnul primar sa se ocupe putin de el,nu doar cand se aproprie votarea,pentru ca in perioada electorala sa dus la Moceris si a asfaltat strada principala dar doar pe mijlocul strazi de toata jena.Iar la canalizare si apa nici nu va ganditi prea curand
6. cucu_popescu -- (30-May-2011)Pentru Icoana Jalba - Referitor la gunoi... Nu e vorba de zgarcenia satenilor. Nu poti plati insa primaria sa-ti duca gunoiul unde il poti arunca singur fara sa platesti... Nu exista pe raza comunei o groapa de gunoi amenajata. Tu ce ai face daca ai fi in locul satenilor din Moceris ?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-multi-ani-elena-la-multi-ani-costica_...

La mulţi ani, Elena, la mulţi ani, Costică!

21 mai, zi frumoasă de sfârşit de primăvară... Şi nu pentru că au înflorit trandafirii, ci pentru că îi pomenim azi pe sfinţii, măriţii, de Dumnezeu încoronaţii şi întocmai cu apostolii, marii împăraţi Constantin şi Elena.

Cei întocmai cu apostolii

Prăznuirea Sfinţilor Constantin şi Elena e strâns legată de taina şi puterea Sfintei Cruci.

Constantin, fiul lui Constanţiu şi al Elenei, a învăţat blândeţea, mila, buna cinstire de la părinţii săi. El a devenit, după ce tatăl său a îmbătrânit, întâiul împărat al creştinilor, în insulele Britaniei. Dumnezeu, aflând de curăţenia sufletului lui, i s-a arătat mai întâi în vis, apoi i-a arătat semnul Crucii, scris pe cer, cu stele. Era semnul către biruinţă în înfruntarea cu păgânitatea.

Constantin a plecat, după acest semn divin, la Roma, unde l-a aruncat în râul Tibon pe tiranul romanilor, Maxenţiu, scăpându-i astfel pe cetăţenii Oraşului Etern de sub teroare. Apoi a vrut să zidească o cetate în Ilion, dar Dumnezeu i s-a arătat din nou şi i-a poruncit să facă o cetate în Bizanţ.

Urmând voia dumnezeiască, tânărul împărat a zidit această cetate şi a îndemnat oamenii la credinţă. El a adunat în Niceea arhierei de vază, care au propovăduit numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Cei care spuneau vorbe grele împotriva ortodoxismului, adică Arie cel Viclean şi acoliţii lui, au fost blestemaţi şi alungaţi.

Constantin, dornic de a fi şi mai aproape de Dumnezeu, a trimis-o apoi pe mama sa, Elena, la Ierusalim, ca să caute preacinstita cruce pe care a fost pironit trupul Hristos.

Sfintei Elena i-a fost dat de sus să descopere, deşi nu era la vedere, crucea pe care Hristos a fost răstignit!

După cum se spune, o parte din lemnul sfânt a rămas la Ierusalim, iar cealaltă a fost adusă de împărăteasa Elena la Constantinopol, în cetatea unde domnea fiul său. Câteva fragmente din crucea sfântă se găsesc şi la Patriarhia Română, precum şi în alte câteva biserici din România. Ea a zidit lângă Sfântul Mormânt, unde a găsit crucea, Biserica Învierii Domnului, biserica din Ghetsimani, unde este mormântul Maicii Domnului, dar şi alte optsprezece biserici.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
638

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-nivel-mondial-braconajul-depaseste-10...

La nivel mondial, braconajul depăşeşte 10 miliarde de lei > REVISTA LUMEA SATULUI

La nivel mondial, braconajul depăşeşte 10 miliarde de lei

În acest an, a intrat în vigoare un ansamblu de norme noi, mai stricte, de consolidare a sistemului de control al politicii comune a Uniunii Europene (UE) în domeniul pescuitului. Bazat pe excluderea posibilităţii tratamentului preferenţial pentru anumite ţări şi pe descurajarea oricărei tentative de fraudă, noul sistem le va permite tuturor pescarilor să îşi exercite meseria în condiţii similare, promovând astfel o cultură a respectului normelor în sectorul pescuitului.

Noul cadru este format din trei regulamente distincte, dar legate între ele: unul pentru combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat şi nereglementat (Regulamentul INN), altul privind autorizaţiile pentru activităţile de pescuit ale navelor de pescuit comunitare în afara apelor comunitare şi ultimul, de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării reglementărilor politicii comune în domeniul pescuitului (Regulament privind controlul).

Lupta cu braconieri mici şi mari

Cauzele care au dus la apariţia noului act normativ se leagă de existenţa unei minorităţi de pescari fără scrupule, care şi-au dat seama că pot, în mod repetat, interpreta legile după bunul plac sau chiar că e posibil pur şi simplu să le încalce, rămânând nepedepsiţi.

În acelaşi timp, braconajul reprezintă, la nivel global, aproximativ 10 miliarde euro pe an, ceea ce înseamnă că pescuitul ilegal, nedeclarat şi nereglementat (INN) ajunge să fie cea de a doua sursă importantă de produse pescăreşti din lume.

În România, doar amenzi

Vechea legislaţie a permis creşterea numărului de braconieri în România, pentru că sancţiunile erau deosebit de blânde, cu amenzi care nu au descurajat pescuitul ilegal.

De exemplu, pe apele interne, inclusiv pe Dunăre şi în Delta Dunării, Agenţia Naţională pentru Pescuit şi Acvacultură (ANPA), împreună cu Poliţia, a efectuat sute de controale. Numai în zona Hârşova – Giurgeni, controlul recent în 18 locaţii s-a soldat cu confiscarea a 875 kg de peşte, dintre care 303 kg de morun, 12 kg de nisetru şi 256 kg de cegă, precum şi cantităţi mari de şalău, ştiucă, crap, novac şi alte specii, dar şi 150 kg de icre, dintre care 39 kg de icre negre şi 98 kg icre de ştiucă.

De asemenea, au fost confiscate trei aparate electrice de pescuit artizanal interzise de lege, două bărci, un motor de barcă, trei lăzi frigorifice şi patru camere frigorifice de dimensiuni mari, plase monofilament, precum şi alte scule de pescuit (ohane, ave, prostovoale) interzise de lege.

În anul 2009 (11 luni), poliţiştii de frontieră au confiscat 22.673 kg de peşte, dintre care 150 kg de sturion şi peste 680 kg de icre. De asemenea, au fost reţinute 93 de ambarcaţiuni, 63.623 m de plase monofilament, 900 mp de năvoade şi 900 de alte unelte pentru pescuit.

Război cu pescarii turci
Mai amintim braconajul la calcan, practicat de pescarii turci în Marea Neagră. Este un război care nu se mai termină. Într-una dintre situaţii, poliţiştii de frontieră constănţeni au fost nevoiţi să tragă focuri de armă atât cu pistoalele-mitralieră, cât şi cu mitraliera de bord pentru reţinerea unui vas turcesc care pescuia în apele teritoriale române. Sunt sute asemenea cazuri de pescuit INN în Marea Neagră!
Iată de ce, pentru a răspunde acestor provocări, Comisia Europeană a propus o reformă radicală a sistemului de control al pescuitului în UE, precum şi introducerea unor reglementări care să stopeze pescuitul INN la nivel global.
Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1497
□
Comentarii
□
□
1. SURMELIS ARGENTINA PUSA -- (16-February-2010)BRACONAJUL SI COMERTUL ILEGAL DE PE RAZA ORASULUI HARSOVA DE CONSTANTA ESTE POSIBILA DIN DOUA MOTIVE.PRIMUL MOTIV AR CEL LEGAT DE RATA SOMAJULUI DE 70% DIN ORASUL HARSOVA SI DE CARE SE FAC RASPUNZATORI PRIMARUL SI CONSILIERII LOCALI CARE AU DOVEDIT CA SUNT INCOMPETENTI PENTRU FUNCTIILE PE CARE LE OCUPA IN PREZENT. AL DOILEA MOTV ESTE EXISTENTA IN POLITIA DE FRONTIERA A UNUI FOST PROXENET,CAMATAR ,TRAFICANT DE DROGURI NUMIT MARIUS CEZAR BOSTAN,CARE PATEAZA IMAGINEA POLITIEI ,IN GENERAL.CAND EXISTA ASA CEVA ,NUMAI EXISTA RESPECT PENTRU LEGE ,IMPLICIT POLITIE.
2. SURMELIS ARGENTINA PUSA -- (4-March-2010)Toate persoanele din orasul Harsova de Constanta, care au DOSARE PENALE ,AMENZI de platit,datorita faptului ca au fost prinse cu braconajul la pescuit trebuie sa ceara LOCURI DE MUNCA primarului,TUDOREL NADRAG si Consilierilor locali si nu in ultimul rand plata AMENZILOR si a DOSARELOR PENALE care sunt datorate INCOMPETENTEI si CORUPTIEI conducerii de la Primaria Harsova de a nu CREEA de ani de zile ,LOCURI DE MUNCA.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La Nucet – Dâmboviţa un secol de cultură

La Grupul Şcolar Agricol Nucet, judeţul Dâmboviţa, au studiat actorul George Vraca, savantul autodidact Ion Popescu din Râu' Alb şi alţii.

Fondat în 1901 de către marele om de ştiinţă Spiru Haret, Grupul Şcolar Agricol Nucet a traversat, de-a lungul existenţei sale, mai multe etape. După al Doilea Război Mondial, Şcoala medie de îmbunătăţiri funciare şi piscicultură, cum era cunoscută actuala unitate de învăţământ din Nucet, funcţiona cu 5 cadre didactice şi 33 de elevi. Din 1956 unitatea a fost transformată în Liceul agricol cu profil de zootehnie, adăugându-se de-a lungul anilor cele de piscicultură şi îmbunătăţiri funciare, agricol, iar în perioada 1978-1990 profilul industrie alimentară. În 1993 s-a introdus profilul contabilitate agrară, iar în 1996 cel de silvicultură.

În prezent, Grupul Şcolar Agricol se prezintă ca un adevărat campus şcolar, oferind elevilor o paletă diversificată de domenii precum: industrie alimentară, economic, turism şi alimentaţie, agricultură, silvicultură, cu calificările următoare: tehnician analize produse alimentare, tehnician în gastronomie, tehnician în activităţi economice, tehnician veterinar şi tehnician silvic.

„Având în vedere aceste calificări şi specializări, precum şi dotările corespunzătoare acestora, realizate în urma programului PHARE, perspectivele sunt orientate către crearea unui puternic centru zonal de pregătire a elevilor. În acest sens, liceul a încheiat parteneriate şi convenţii cu agenţi economici de profil din judeţ, lucru care facilitează integrarea elevilor în procesul de producţie, dar şi integrarea acestora pe piaţa muncii", a declarat prof. Mădălina Folea, directorul unităţii de învăţământ din Nucet.

Practică în ferma proprie

Grupul Şcolar Agricol numără în prezent 500 elevi structuraţi în 21 clase, 37 de cadre didactice, iar baza materială este formată din 26 săli de clasă, laboratoare, ateliere, pepinieră silvică, fermă didactică şi de producţie de 50 ha. Activitatea acestei ferme este de creştere, întreţinere producţie a bovinelor, ovinelor şi suinelor. Inginerii de specialitate şi maiştri asigură pregătirea teoretică şi practică a elevilor. Cele 50 ha de teren arabil sunt cultivate în fiecare an cu cereale necesare hranei animalelor din ferma scolii.

Din cauza diminuării numărului muncitorilor din fermă în ultimii ani, lucrările agricole şi de întreţinere sunt efectuate de elevi, însoţiţi de cadre didactice. Astfel, pregătirea teoretică şi cea practică se întrepătrund, iar rezultatul final este formarea unor specialişti care să facă faţă cerinţelor de pe piaţa muncii.

Pentru perioada următoare Grupul Şcolar Agricol şi-a propus dezvoltarea bazei materiale existente, formarea şi dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice în vederea realizării unui învăţământ modern, cu un grad ridicat de aplicabilitate în special în domeniul agricol şi industrie alimentară.

„Suntem conştienţi, sublinia Mădălina Folea, că misiunea şcolii este crearea unui climat de muncă stimulativ atât pentru elevi cât şi pentru cadrele didactice în vederea formării unor specialişti bine integraţi în societatea actuală, cu solide cunoştinţe teoretice, abilităţi practice şi valori morale, care să răspundă cerinţelor pieţei.“

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
789

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La orizont, nori negri

Înfrângerea rebeliunii legionare – de fapt o adevărată lovitură de stat – a avut ca efect dezagregarea aproape instantanee a mişcării, care şi-a pierdut orice credibilitate în ochii poporului român.

Al doilea guvern Antonescu

După înăbuşirea rebeliunii, generalul Antonescu încearcă din nou formarea unui guvern „de uniune naţională". Vechile partide, cunoscând angajamentele luate de general în politica externă, refuză participarea la guvernare, drept care se constituie un nou guvern, format în mare majoritate din generali.

În proclamaţia-program, Antonescu îl prezintă ca un „guvern al ordinii" care vrea să restabilească ideea de autoritate.

Plebiscitul

În lipsa sprijinului politic al unui partid, Antonescu organizează un plebiscit. El cere poporului să ratifice prin da sau nu guvernarea sa timp de şase luni. La 2 martie 1941, poporul aprobă în unanimi-tate cu 2.060.298 voturi pentru şi 2.996 contra. Sigur că unii comen-tatori au făcut observaţia că şi plebiscitul organizat de Carol al II-lea pentru Constituţia din 1938 îi dăduse o majoritate de 99 la sută în favoarea sa.

Trebuie totuşi să recunoaştem că în ţară exista un puternic sentiment de recunoştinţă pentru energia cu care România a fost salvată de evenimentele cumplite de la sfârşitul lunii ianuarie.

Pe de altă parte, puterile occidentale reacţionează la dependenţa tot mai strânsă a României faţă de Germania. Radio Londra consemnează într-un comentariu: „România a încetat să ne mai fie prietenă", iar ministrul Marii Britanii la Bucureşti anunţă că guvernul ţării sale rupe relaţiile cu România. Românii şi cu siguranţă generalul Antonescu primesc această veste cu strângere de inimă, ca la ruperea unei vechi prietenii, neştiind ce îţi aduce cea nouă.

Armata naţională română

Cu toată împotrivirea „Conducătorului statului", mai mult de 60 de mii de tineri germani bănăţeni s-au înrolat în armata hitleristă. Pentru ei s-a creat Divizia 7 SS „Prinz Eugen", comandantul acestei mari unităţi fiind Artur Filip, fost general în armata română.

O altă categorie de voluntari care au luptat în armata germană au fost etnici români, cea mai mare parte legionari fugiţi din ţară după ianuarie 1941. Aşa a luat fiinţă Armata Naţională Română care, după 23 august 1944, va continua lupta împotriva bolşevismului.

„Cel mai important lucru pe care l-am săvârşit a fost salvarea onoarei naţionale", scrie Samson Iosif, un veteran al Armatei Naţionale. Prima dintre unităţile viitoarei divizii Waffen Grenadier Divizion SS Rumanische nr. 1 a luat fiinţă la Deollersheim, în Austria.

Să consemnăm doar că în martie 1945 „Grenadier Regiment nr. 1" a fost aruncat în luptă la nord de Stettin pentru a opri ofensiva Armatei Roşii în Pomerania.

Eroismul soldaţilor români l-a făcut pe generalul Felix Steiner să exclame: „Nu sunteţi viteji, sunteţi nebuni!“. Cei peste 3.000 de voluntari români au fost concentraţi în mai 1945 pe ultima linie de apărare dinaintea Berlinului şi se poate spune că ultimele salve împotriva armatei sovietice au fost trase de români.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
815

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-orizont-saptamana-verde_945.html

Imprimati articolulLa orizont, Săptămâna Verde

România va avea un pavilion naţional la cea mai fascinantă Expoziţie Internaţională pentru industrie alimentară, agricultură şi horticultură Săptămâna Verde. Evenimentul va avea loc la Berlin, în perioada
15-24 ianuarie 2010. Organizator pentru firmele româneşti este Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale.

Fondurile necesare, de 1.083.300 de lei, au fost deja aprobate printr-o recentă Hotărâre de Guvern. Conform acesteia, închirierea standului românesc, taxa AUMA şi reclama în catalogul expozanţilor costă 194.000 de lei, iar chiria pentru mobilarea şi utilarea şi/sau administrarea şi întreţinerea standului, 720.000 de lei.

La aceşti bani se adaugă mai multe cheltuieli: 135.000 de lei pentru participarea ansamblului folcloric şi a meşterilor populari, 14.000 de lei pentru elaborarea şi tipărirea de pliante, broşuri, prospecte, materiale publicitare etc. De asemenea, mai sunt prevăzute cheltuieli de protocol – 5.300 de lei şi neprevăzute – 15.000 de lei.

Traian DOBRE

SUPLIMENT AGRO BUSINESS

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
629

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-orizont-se-contureaza-o-noua-era-ener...

La orizont se conturează o nouă eră energetică > REVISTA LUMEA SATULUI

La orizont se conturează o nouă eră energetică

Pe măsură ce pungile de petrol şi gaze din adâncuri sunt pe cale de a seca, omenirea este obligată să restabilească un nou echilibru energetic pentru a evita apocalipsa. Deocamdată, singurele soluţii certe vin dinspre regnul vegetal, care prin cantităţile imense de biomasă poate suplini deficitul de hidrocarburi cenuşii. Guvernele care au înţeles acest lucru la timpul potrivit sunt astăzi ferite de efectele crizei energetice ce ameninţă omenirea. România, care s-a aflat, până mai ieri, în afara unor asemenea preocupări strategice, este obligată acum să recupereze terenul pierdut.

Nu este intenţia mea de a nominaliza cauzele acestei expectative şi nici măcar pe cei care se fac vinovaţi de o asemenea lipsă de receptivitate la nou.

Faptul îmbucurător este că, în ultimii ani, cercetătorii, dar mai ales specialiştii practicieni, au preluat asupra lor, cum s-ar spune, dificila misiune de a restabili şi garanta în timp echilibrul energetic al României. În acest scop ei au apelat la singura soluţie ce le stă la îndemână: atragerea în circuitul economic a resurselor bioenergetice. Decizia lor are la bază argumente economice şi sociale incontestabile. În plus, are un suport ştiinţific, care din păcate se află nu în interiorul ţării, ci în afara ei. Dovada: majoritatea instalaţiilor pentru industrializarea biomasei sunt de provenienţă externă şi au fost importate de către firme şi companii cu capital privat.

În lipsa unei strategii naţionale autentice, noile capacităţi de industrializare a hidrocarburilor vegetale acţionează, într-un fel, în afara complexului naţional energetic, deşi au o contribuţie tot mai mare la acoperirea deficitului productiv al acestuia.

Cum discuţia asupra acestei probleme delicate comportă o analiză profundă, în rândurile ce urmează mă voi referi direct la implicarea personală în această temerară şi dificilă restabilire a echilibrului energetic al României prin valorificarea unei resurse naturale imense: biomasa vegetală.

Realizare de senzaţie!

• În Balta Ialomiţei se construieşte în premieră mondială o centrală bioenergetică utilizând drept combustibil anghinarea.

Ea se află deocamdată în fază de proiect, dar va intra în funcţiune cel târziu peste 6-8 luni. Construcţia ei va avea loc în Balta Ialomiţei, mai exact spus pe locul fostului sediu al IAS Stelnica, acolo unde vrem să dezvoltăm una dintre cele mai mari platforme bioenergetice din România.

Noua societate comercială Green Energy, pe care o înfiinţăm cu un grup de investitori greci, este pe cale de-a obţine din partea autorităţilor abilitate calitatea de furnizor de energie electrică, urmând ca imediat după inaugurare să fie conectată la Sistemul Energetic Naţional.

Obiectivul imediat al societăţii este de a construi tot la Stelnica prima fabrică de producere a granulelor din anghinare, plantă care ar urma să ocupe în zonă o suprafaţă totală de 10.000 hectare.

Produsul final al fabricii sunt peletele (granulele) din anghinare, care au calitatea de a înlocui cel mai valoros cărbune care se comercializează pe piaţa europeană. Încă din această toamnă vor fi puşi pe piaţă primii saci cu granule de anghinare, care pot fi utilizate la încălzirea locuinţelor sau a diferitelor puncte şi staţii de termoficare. Puterea calorică a brichetelor din anghinare este incomparabil mai mare decât cea a clasicului combustibil lichid sau solid utilizat în prezent. În comparaţie cu păcura sau cărbunele, costul unui kilowat de energie obţinut din granule de anghinare este cu 40% mai mic.

Desigur, aceste calcule de fundamentare vor căpăta o dimensiune exactă abia în momentul utilizării practice a noului combustibil. Ceea ce s-a confirmat până în prezent este că 2 kg de granule de anghinare au echivalentul caloric al unui litru de motorină, iar costul de producţie reprezintă doar 30% din preţul motorinei de pe piaţă.

Înainte de a pune capăt acestor considerente de ordin economic, ţin să precizez că opţiunea noastră pentru obţinerea acestei forme de bioenergie are la bază nu motivaţii de ordin emoţional, ci o fundamentare economică profundă.

Până să decidem asupra granulelor de anghinare, am explorat în timp şi alte resurse bioenergetice. Cercetătorii greci de la Universitatea Agricolă din VONOS ne-au convins numai după ce ne-au prezentat în câmp virtuţile noii varietăţi de anghinare ameliorată de către ei şi numai după ce au înfiinţat prima plantaţie aici, în Balta Ialomiţei, pe terenurile cele mai sărace, edificându-ne asupra comportamentului şi productivităţii acesteia.

Pentru a fi siguri de reuşită, am decis să constituim un parteneriat în cadrul căruia aportul lor să fie şi unul material, nu numai de asistenţă tehnică. Nu în ultimul rând a contat studiul pieţei, care arată clar că, la nivel european, cererea de granule este de 50 de ori mai mare decât oferta.

Despre şansa extinderii culturii de anghinare şi valenţele ei agrotehnice şi economice, în numărul viitor al revistei Lumea Satului.

Ştefan POIENARU, director general al Agrofam Holdind Feteşti

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
1544

☐

Comentarii

☐

☐

1. Dumitru Vasile -- (31-January-2010)VA ROG SA DATI MAI MULTE AMANUNTE,DACA PUTEM SA CULTIVAM ANGHINARE SI SA O VINDEM,LA CE PRET,CE PRODUCTIE/HA ARE,PERIOADA DE SEMANAT,INFLORIT,RECOLTAT PTR. CA ESTE SI O PLANTA MELIFERA SI MEDICINALA.

2. silviu -- (29-July-2010)va rog sa-mi dati mai multe detalii privind cultivarea acestei plante (o carte, un material despre cultivarea acestei plante, cumparatori si mai ales pretul acestei plante la kg)! As dori sa incep cu 10 ha, si daca aceasta planta da randament vreau sa ma extind!
Multumesc! Astept rsp dumneavoastra pe e-mail-ul meu! Multumesc!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

la-palas-constanta-acolo-unde-genetica-l...

La Palas Constanţa, acolo unde genetica luptă împotriva ignoranţei

Institutul de la Palas rămâne în istoria zootehniei moderne a României ca fiind cea mai performantă instituţie ştiinţifică în materie de progres genetic în creşterea ovinelor. Aici s-a creat celebra rasă de ovine Palas, care la vremea respectivă reprezenta o realizare ştiinţifică de excepţie în creşterea animalelor, nu numai în Europa ci şi în lume. Despre autorii acestei performanţe se vorbeşte astăzi doar în şoaptă nu numai în casta neoreformatorilor, ci şi în apropierea instituţiei. Nu că actualii managerii ai institutului nu ar recunoaşte aceste merite trecute, ci pentru simplul fapt că ei sunt astăzi într-o dezorientare ştiinţifică gestionată de către cei care, în mod voit sau nu, au interesul să ne situeze la periferia actului ştiinţific european şi mondial în materie de genetică zootehnică. Mărturisim că interviul pe care îl supunem atenţiei este unul provocat de redactorii revistei „Lumea Satului“, nu unul care ar fi venit din interiorul institutului de la Palas.

O primă mărturie zguduitoare

„În ciuda faptului că, de-a lungul timpului, cercetarea zootehnică românească a fost principalul factor de progres genetic şi tehnologic pentru animalele de fermă, indiferent de sistemul de proprietate şi de exploatare, la această dată, se află la un pas de colaps.“

Aşa a rezumat directorul general al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Creşterea Ovinelor şi Caprinelor Palas-Constanţa, domnul Radu Răducu, starea activităţii de cercetare în zootehnia românească. Prin interviul pe care l-a acordat revistei noastre domnul director nu face altceva decât să evidenţieze problemele grave cu care se confruntă acest domeniu şi să tragă un semnal de alarmă, în speranţa că cei responsabili de soarta cercetării în România vor înţelege necesitatea luării unor măsuri corespunzătoare.

– Domnule director, care este starea actuală a institutului pe care îl conduceţi?

– Noi am reuşit prin muncă şi realizări să rezistăm până în prezent. Cu toate acestea, încercăm să ne facem cunoscută prezenţa în rândul crescătorilor de ovine şi caprine, care până la urmă sunt principalii beneficiari ai activităţii noastre. Convingerea mea este că suntem mai necesari ca niciodată pentru creşterea cantităţii şi calităţii producţiilor la ovine şi caprine. Dispunem de cel mai valoros şi mai diversificat patrimoniu genetic controlat din ţară şi, în unele cazuri, din lume. Avem un colectiv de cercetători de mare competenţă profesională, cu experienţă în domeniu şi activitate ştiinţifică de necontestat. Ştiinţific, am fi în normalitate

– Vă rugăm să prezentaţi succint realizările institutului în ceea ce priveşte crearea de rase sau linii de oi de mare valoare genetică.

– Activitatea noastră este diversificată, cuprinzând domeniile genetică şi ameliorare, biotehnologii de reproducere, tehnologii de creştere şi exploatare în funcţie de direcţia de exploatare, dimensiunea exploataţiei, rasa şi zone pedoclimatice.

Printre realizările recente se numără:

- rasa de Lapte-Palas – omologată în anul 2010;
- rasa de Carne-Palas – în curs de omologare pentru anul 2010;
- rasa Prolifică-Palas – în curs de omologare pentru anul 2010;
- precursorii a trei rase noi de ovine specializate pentru carne – la ICDCOC Palas-Constanţa şi la staţiunile coordonate;
- precursorii a 4 rase noi de ovine specializate pentru lapte – la ICDCOC Palas-Constanţa şi la staţiunile din coordonare;
- precursorii a 2 rase de caprine specializate pentru lapte;
- precursorul unei rase de caprine specializată pentru carne;
- rasa Karakul de Botoşani – cu 4 noi linii de culoare.

În faţa acestor realizări de excepţie, reporterul nu poate înţelege afirmaţia directorului general potrivit căreia institutul ar fi în faţa colapsului. Şi, totuşi, un adevăr există.

Instituţional vorbind, suntem într-o situaţie extrem de dificilă, generată de o serie de factori independenţi de voinţa şi posibilităţile noastre. Din nefericire, finanţarea activităţii ICDCOC Palas-Constanţa nu este asigurată din bugetul statului, principala sursă de finanţare, cca 80% din venituri, constituind-o proiectele de cercetare adjudecate la competiţiile naţionale. Dar şi aceste proiecte au o serie de constrângeri defavorizante. Rasa de oi pentru lapte: care este şansa, care sunt factorii restrictivi?

– Revenind la cea mai recentă realizare ştiinţifică, de cât timp lucraţi la crearea noii linii pentru lapte?

– Crearea Rasei de Lapte-Palas a început în anul 1975. Fondul genetic al acesteia este 56% rasa Friză, 10% rasa Awassi şi 34% rasa Merinos de Palas.

S-au realizat mai multe generaţii de metişi, care s-au înmulţit între ei până în anul 1988, de când au evoluat izolat reproductiv. Omologarea acesteia s-a produs în anul 2010. Deci este o muncă de 35 ani.

Performanţele productive ale acestei rase în condiţii de exploatare de fermă, sunt:
- producţia totală de lapte pe lactaţie – 214,57 litri;
- producţia de lapte marfă (muls) – 111,09 litri.

Dacă se compară această producţie cu rasa maternă – Merinosul de Palas, care are o producţie totală de 119 litri, iar producţia de lapte marfă de 33,19 litri, se constată diferenţe foarte mari între cele două rase. Durata lactaţiei este de 264,42 zile la rasa de Lapte-Palas, faţă de 195 zile la rasa Merinos de Palas. De asemenea, prolificitatea rasei de Lapte-Palas este de 132% faţă de 105% la Rasa Merinos de Palas. Eficienţa economică este net superioară datorată, în special, producţiei mai mari de lapte dar şi prolificităţii sporite. Calculând la preţurile actuale, veniturile realizate pe cap de oaie din rasa de Lapte-Palas sunt: 57,6% provenite din lapte, 27,4% din valorificarea mieilor şi 15% din valorificarea lânii.

Procesul de diseminare a actului ştiinţific

–- Ce şanse există ca ea să ajungă în marea producţie şi în cât timp?

– Rasa de Lapte-Palas este în marea producţie din anul 1988, încă din momentul în care s-a început izolarea reproductivă. În această perioadă a început livrarea către crescători a masculilor din Linia de Lapte-Palas, exemplare care au fost utilizate pentru obţinerea de metişi pentru lapte.

Rezultatele obţinute şi certificate atât de către crescători, cât şi de organismele abilitate din zonele respective arată o creştere cu 60-70% a producţiei de lapte la oile metise, acestea atingând producţii de peste 160-180 litri pe lactaţie, din care lapte marfă de 90-100 litri. În unele situaţii, acolo unde s-au asigurat condiţii de furajare şi exploatare foarte bune, producţiile obţinute au depăşit producţiile de la ICDCOC Palas-Constanţa.

În loc de concluzii

– Care sunt raţiunile conceperii unei strategii care îmbină performanţele raselor pentru lapte cu performanţele raselor pentru carne?

– Trăim într-o economie de piaţă şi, ca urmare, rentabilitatea unei activităţi trebuie să primeze. Având în vedere că în ţara noastră nu se respectă o zonare a raselor sau un program de ameliorare, fiecare crescător face ce crede de cuviinţă. S-a ajuns în situaţia în care, în afara celor 4 rase mari consacrate Ţurcana, Ţigaie, Merinos şi Karakul, să existe tot felul de metişi care aduc un venit modest crescătorilor. De aceea, direcţionarea creşterii ovinelor pentru producţia de carne şi de lapte, produse de care piaţa europeană are mare nevoie, constituie pentru crescătorii români o mare oportunitate de a valorifica această nişă. Orientarea noastră pentru crearea de rase româneşti performante pentru carne şi lapte vine în întâmpinarea dorinţei crescătorilor. Dacă nu vom fi sprijiniţi, mă îndoiesc serios de transformarea activităţii de creştere şi exploatare a ovinelor dintr-o îndeletnicire, cum este la ora actuală, într-o profesie la nivel de crescători şi o adevărată industrie la nivel naţional. Cercetarea ştiinţifică agricolă ar trebui reconsiderată şi tratată la fel ca în celelalte ţări cu o economie de piaţă adevărată.

Laura DOBRE ZMARANDA
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
4652
☐
° Comentarii
☐
☐
° 1. grigoras gheorghe -- (24-August-2010)realizari deosebit ,dar nimeni nu se uita la cercetare ,activitata nefinantata de la buget.
ajungem de risul lumii ,guvernantii nu se implica in stimularea activitatii de cercetare personal valoros cercetatori cu state vechi in munca de cercetare au plecat din unitatile de cercetare cui ii pasa?
° 2. iovan -- (25-August-2011)Felicitari pentru ca existati dar mai ales pentru ca rezistati si nu oricum.Trezitiva strategi ai agriculturi . Respectati cercetarea si legiferati productia pe cunoasterea perfecta a practici.Nu este nimic imposibil,trebuie doar sa vrem si sa renuntam la interese.Si inca ceva , folositi adevarati specialisti.
° 3. Iordache Elona -- (11-April-2012)Sant din loc Lumina jud Constanta .Avem o mica gospodarie .Mar interesa daca aveti de vanzare capre din rasele care leati realizat .Multumesc .Astept raspuns daca se poate .
° 4. Nicuta -- (30-March-2013)M.ar interesa cat costa 10 oi si un berbec din rasa de carne,va multumesc, astept raspuns
° 5. Nicuta -- (30-March-2013)M.ar interesa cat costa 10 oi si un berbec din rasa de carne,va multumesc, astept raspuns
° 6. catalin -- (31-March-2013)buna ziua! sunt interesat de niste oi si berbeci de la dvs...care ar fi pretul/bucata si cate animale vreti sa vindeti?multumesc!
° 7. Paul Gheorghiu -- (26-November-2013)Si eu sunt interesat de cateva oi,care sa constituie nucleul de dezvoltare.
Le pot obtine de la institut si la ce pret?
° 8. Constantin Iordache -- (24-July-2014)M-ar interesa niste iedute de lapte .
Pot cumpara de la unitatea d-voastra ?.
Daca da am rugamintea sa-mi trimiteti un nr de contact .Va multumesc .

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

la-palas-constanta-au-mai-ramas-doar-spe...

La Palas Constanţa au mai rămas doar speranţele

• Interviu cu dr. ing. Radu RĂDUCU, director general al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Creşterea Ovinelor şi Caprinelor Palas Constanţa, membru al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice

Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Creşterea Ovinelor şi Caprinelor Palas Constanţa este cea mai veche unitate de cercetare zootehnică din România. Este o instituţie ce ţine de domeniul public, dar fără finanţare de la Bugetul de Stat.

Aproximativ 80 la sută din fondurile pentru finanţarea activităţii de cercetare provin din proiectele câştigate la competiţiile naţionale, organizate de Ministerul Educaţiei şi Cercetării pentru Centrul de Management Programe şi prin Ministerul Agriculturii (Planul Sectorial de Cercetare). Aflat în subordinea Academiei de Ştiinţe Agricole, Institutul coordonează şi activitatea a cinci staţiuni de cercetare din ţară: Botoşani, Bacău, Caransebeş, Reghin, Bilciuleşti (Dâmboviţa).

Constrângerile vin din toate părţile

Rep.: Domnule director, care este situaţia acestor unităţi, ţinând cont de faptul că nu aveţi parte de finanţare bugetară?

- Unităţile sunt incluse în planul tematic rezultat din proiectele pe care le avem în derulare şi, în pofida greutăţilor, am reuşit să menţinem şi să dezvoltăm aceste staţiuni. Din păcate, există încă tendinţa ca numărul unităţilor de cercetare zootehnică şi agricolă să se reducă. Din aproximativ 120 unităţi de cercetare, care existau în anul 2000, mai sunt 60. A fost afectat, foarte puternic, ce aveam mai valoros: patrimoniul genetic animal şi vegetal.

Rep.: Cum s-a ajuns la această situaţie? A fost un moment când cineva s-a luptat pentru salvarea lor?

- Cineva, nu se ştie de unde, avea interesul să ne distrugă. Ar mai fi şi faptul că, în general, unităţile de cercetare au fost amplasate în zone care, în ultimii ani, au devenit foarte tentante pentru agenţii imobiliari! Şi nu orice agenţi. Citindu-le numele, îţi vine să intri în pământ de frică.

Se pare că de unii am scăpat şi tare am vrea să nu vină alţii şi mai hrăpăreţi. Singurul for care s-a luptat pentru menţinerea patrimoniului a fost Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, sprijinită necondiţionat doar de noi, cei din unităţile de cercetare. În aceeaşi măsură am fost surprins de dorinţa, încăpăţânarea, în unele cazuri, a Ministerului Agriculturii, în speţă a Agenţiei Domeniilor Statului, pentru reducerea numărului de unităţi şi a patrimoniului.

Rep.: S-a considerat cumva că putem prelua rezultatele cercetărilor din alte ţări?

- Este clar că nu poţi face un transplant de tehnologie sau de realizare genetică, de exemplu, din Franţa sau Anglia... Rezultatele cercetărilor din alte ţări, cu tradiţie şi mari succese, sunt însă sursa noastră de documentare.

Merinosul de Palas, mândria naţiunii

Rep.: Suntem într-un moment de bilanţ, domnule director. Vă propunem să consemnăm anii buni ai cercetării româneşti în acest institut.

- Să începem, neapărat, cu „Merinosul de Palas“, realizat în 30 ani de cercetare. Această rasă s-a extins în toată Dobrogea şi zona de câmpie a României. Să continuăm cu noile rase româneşti, specializate după zonă şi după potenţialul genetic al animalelor pentru producţia de carne şi lapte.

Linia de lapte Palas, o linie genetică specializată, care are la bază merinosul de Palas şi Frieze din Germania. Pentru dezvoltarea producţiei de carne şi de lapte s-a creat la Institut o linie cu prolificitate ridicată, în urma încrucişării oilor din rasa Merinos cu berbeci din rasa Romanov.

Aceste realizări au fost proiectate pentru pieţele din ţări ortodoxe şi ţările arabe. Datorită faptului că în jur de 70 la sută din carnea care se consumă pe piaţa UE este importată din Australia sau Noua Zeelandă, noi, Institutul, ne-am făcut o proiecţie privitoare la dezvoltarea acestui sector, prin prisma câştigului economic al producătorului. În această situaţie, prin proiectele noastre de cercetare, am început să creăm rase noi, româneşti, specializate pentru lapte şi carne. Pentru România este acum o oportunitate să poată aproviziona pieţele UE la preţuri foarte bune.

Rep.: Cum vedeţi viitorul Institutului?

- Nevoile ţării sunt atât de mari, încât este clar că nu putem fi ignoraţi. Proiectele despre care v-am vorbit, pentru crearea de noi rase şi pentru realizarea de noi tehnologii, sunt în derulare.

Ministerul Agriculturii a declanşat un plan de reabilitare şi modernizare a unităţilor de cercetare. Avem aprobat deja proiectul de reabilitare a sediului în care ne desfăşurăm activitatea. În decembrie 2008 am fost chemat la Bucureşti să iau avizul Consiliului Tehnico-Economic din Minister, pentru un studiu de fezabilitate privind reabilitarea biobazei animale. Este vorba de adică o investiţie de circa 30 miliarde lei vechi. Dacă aceste două obiective se vor realiza, avem motive de bucurie.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
3109
☐
Comentarii
☐
☐

1. silviu -- (24-March-2010)ma intereseaza daca optine 2 fatari la oiile merinos de palas,si daca se pot monta si artificial, si daca se poate procura de la dumneavoastra
2. marian -- (11-April-2010)-ma intereseaza daca se poate cumpara tineret mascul pt.ingrasare si la ce preturi.
3. Florinfl -- (13-November-2010)vreau sa cumpar iezi rasa boer,astept raspuns
4. IOVAN -- (25-August-2011)Cu orice pret aceasta statiune trebuie sprijinita.Am ingropat destule, alte statiuni si o data cu ele efective , rasa curata ,metisi.Doar in poze mai avem rasele si metisii oilor de Australia
5. mihaela -- (27-February-2012)ma intrereseaza sa cumpar capre contactatima la nr de tel
6. Sorin -- (12-February-2014)iubesc aceasta rasa merinosul mi-am achizionat 60 bucati nu sunt suta la suta pur dar asi dori sa pot inbunatati catusi de cat !

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms

la-pantelimon-intr-o-ferma-zootehnica-de...

La Pantelimon, într-o fermă zootehnică de elită

Invitatul nostru de astăzi este un om cu totul şi cu totul special. Este fermier în adevăratul sens al cuvântului, doctor în medicină veterinară, economist şi, dincolo de tot şi de toate, este un fel de staroste al zootehniei româneşti. Alături de mine se află un domn din preajma Capitalei, din Pantelimon, acolo unde cândva funcţionau vreo 50 de ferme zootehnice şi unde astăzi a mai rămas doar una, cea a doctorului Mihai Petcu. Cu dumnealui vorbim despre motivele pentru care tânăra generaţie ocoleşte această nobilă şi frumoasă meserie.

Drama unei generaţii debusolate

– Domnule doctor, tinerii din ziua de azi nu au chemare pentru că este foarte greu sau pentru că nu sunt condiţii să ducă o viaţă civilizată?

– Sunt toţi factorii la un loc. Eu observ că niciun copil al îngrijitorilor de vaci nu îmbrăţişează meseria părinţilor, dar nici nu fac nimic altceva. Această tânără generaţie, într-un procent foarte mare, ne va da mult de lucru pentru că, în afară de buric gol şi fumat, nu face nimic. Nu auzi pe unul care să spună mulţumesc. Şi şcolile se fac prea uşor, diplomele se cumpără şi nimeni nu ia nicio măsură. Sunt profesori care au mii de studenţi pe care nu apucă să-i vadă şi nici să le pună note. Am fost la o întâlnire a crescătorilor de ani şi am cunoscut doi tineri olandezi de 20 respectiv 21 de vaci care conduc ferme zootehnice în ţara noastră. Vedeţi… e vorba de cultul muncii, au fost învăţaţi să muncească.

A fost greu, acum e dezastru

– Revin la ferma dumneavoastră. A fost complicat nu doar să o ţineţi la nivelul de plutire, ci şi să o dezvoltaţi? Pentru că aceasta a ajuns astăzi chiar un model.

– Domnule Verman, eu am muncit în condiţii foarte grele. Imaginaţi-vă un doctor veterinar care la unu noaptea se ducea să scoată un viţel şi care apoi, ca să poată intra în casă, trebuia să încălzească apă să se spele la lighean şi care avea sobă cu motorină. Aveam 20.000 de porci la îngrăşat, 1.500 de taurine, dintre care 650 vaci cu lapte şi un singur veterinar şi un însămânţător. Enorm de mult munceam. Nu ştiu o altă perioadă în care să fi dat noi aşa în brânci cu munca. În iunie fac 44 de ani de agricultură la nivel înalt, zic eu, pentru că ferma din Pantelimon a fost ani la rând, un etalon în cadrul fermelor de elită. Astăzi creştem aici 300 de vaci mulgătoare şi aproape trei sute tineret.

– V-a fost teamă vreodată că nu veţi reuşi?

– Ferma mea a fost jucată pe bani mulţi, dar incorect, pentru că a fost transferată în schimbul de proprietăţi între SIF şi Fondul Proprietăţii de Stat prin nişte schimbări nefireşti. Mâhnirea mea cea mare este că, în loc să reconstruim, am distrus tot. Ţăranii nu mai cresc animale, iar cei care o fac nu au specialişti. Faptul că s-a ajuns la sub 2 milioane de vaci din 7 milioane e un semnal de alarmă şi cred că va trebui să facem ceva. Adevărul este că noi nu avem şi n-am avut niciodată nicio strategie pentru agricultură în general.

Zootehnia, marea împlinire a agriculturii

– Ce ne împiedică astăzi să revitalizăm zootehnia despre care, mai nou, se spune că a devenit un fel de „capră râioasă a agriculturii“?

– Împlinirea agriculturii este zootehnia. O ţară care nu este atentă şi vinde grâul şi porumbul ca atare greşeşte. Trebuie să depăşim problemele ce ţin de sănătatea animalelor şi lipsa subvenţiilor. Situaţia în agricultură este disperată şi eu zic că ne va fi foarte greu dacă nu ne trezim. Cred că prioritatea numărul unu a statului este această ramură pentru că, în afară de aer şi apă, trebuie să mai şi mâncăm.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
1669

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net

La Piatra-Neamţ s-a deschis „Lada cu zestre“

Costume populare din stânga şi dreapta Prutului, ceramică de Horezu, măşti, instrumente muzicale, icoane pe sticlă şi multe altele reunite la Festivalul de Artă Populară „Lada de zestre“ de la Piatra-Neamţ.

- Şaizeci de meşteri populari din întrega ţară;
- Creatori populari şi colecţionari;
- În judeţul Neamţ reînvie meşteşugurile populare.

Ajunsă la cea de a IV-a ediţie, manifestarea a reunit peste 60 de meşteri populari şi, pentru prima dată, colecţionari de artă populară cum ar fi Nicolae Popa din Târpeşti – creator popular şi proprietarul unui muzeu cunoscut în afara hotarelor ţării - sau Veronica Tânăru din Săbăoani, deţinătoarea unei impresionante colecţii de costume populare de mare frumuseţe.

Breaza – localitatea ţesătoarelor

La un stand atrage atenţia o diplomă eliberată de Smithsonian Institute, iar alături o fotografie cu doamna Hillary Clinton, întreţinându-se cu stăpâna locului, doamna Iulia Goran. „Sunt amintiri din 1999, când am făcut parte dintr-o delegaţie de meşteri populari care au prezentat în Statele Unite arta populară şi gastronomia românească“. O întreb ce le-a oferit atunci vizitatorilor.

„Sărmăluţe în foi de viţă, la care era o coadă nesfârşită, şi ţesăturile pe care le prezint şi aici vizitatorilor nemţeni: ii din pânză de in, cămăşi de mătase, eşarfe cu motive populare, feţe de masă brodate ş.a. care s-au bucurat atunci, ca şi acum, de mare căutare.“

Aflu că în Breaza numărul celor care continuă să lucreze arta populară este deosebit de mare. Mai toate femeile din orăşelul nostru, îmi spune doamna Goran, au lucrat la o cooperativă meşteşugărească ce s-a desfiinţat după 1990 şi care continuă această activitate, astfel încât se poate spune că Breaza este un loc în care frumosul se îmbină cu tradiţia.

Se pierde tradiţia

Maria Brânzucă a scos din lada de zestre un costum popular care a aparţinut soţului ei şi câteva cuverturi şi păretare ţesute din lână vopsită în culori naturale. „Vedeţi, îmi spune, sunt obiecte care nu au moarte. Sunt atât de frumoase şi am venit să le arăt şi celor mai tinere care, din păcate, nu mai sunt interesate să continue meşteşugul ţesutului şi al lucrului de mână. Cu noi dispare şi această artă.“

Înapoi la rădăcini

Între meşterii olari, şi Eusebiu Iacinschi din Botoşani, care a prezentat aşa-numita ceramică de Kuty, cu motive specifice zonei, care aduce aminte de cahlele descoperite de arheologi în Cetatea Sucevei. Sunt căutate astfel de produse? „În mod deosebit, îmi spune dumnealui, de românii plecaţi peste hotare. Ajunşi acolo, mi-au spus mulţi dintre ei, simt la un moment dat nevoia să aibă ceva de acasă. Vin în concedii şi cumpără ulcioare, străchini pictate şi alte obiecte care le vor împodobi locuinţele şi le vor ogoi dorul de acasă.“

„Actuala ediţie a Târgului, ne-a declarat doamna Anca Afloarei, director la Direcţia Generală pentru Programe şi Dezvoltare Rurală din cadrul Consiliului Judeţean Neamţ, este, dacă vreţi, materializarea unui proiect care vizează revitalizarea meşteşugurilor tradiţionale din această frumoasă parte a Moldovei.

Pentru aceasta vom înfiinţa, începând din toamnă, cu toată criza, clase în care meşteri pricepuţi – şi aţi văzut că avem destui talentaţi – vor preda celor tineri arta cusăturilor, a ţesutului, sculpturii în lemn, cojocăritului ş.a., astfel încât toate aceste străvechi meşteşuguri să continue. De asemenea, în măsura în care va exista posibilitatea în unele comune de pe Valea Muntelui, dar şi la Săbăoani, de exemplu, vom înfiinţa puncte muzeistice care vor prezenta localnicilor şi vizitatorilor exponate reprezentative pentru arta populară din zonă.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
1031
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-pietrosani-de-Boboteaza-se-boteaza-si...

La Pietroşani, de Bobotează, se botează şi caii

Într-un sat din Prahova există pe 6 ianuarie, când creştin - ortodocşii sărbătoresc Boboteaza, de multe sute de ani, un obicei nemaiîntâlnit în alte părţi de ţară: botezul cailor.

Gătiţi şi botezaţi

Satul Pietroşani aparţine de comuna Puchenii Mari şi, dacă n-ar avea botezul cailor, ar fi unul obişnuit. Încă din ziua precedentă sărbătorii, ţăranii din Pietroşani încep, cu toată seriozitatea, să-şi ţesale şi să-şi spele caii din gospo-dărie. Ba unii îi şi hrănesc cu tărâţe şi grăunţe mai bune decât în restul anului. Căci a doua zi, pe 6 ianuarie, caii din tot satul sunt scoşi din grajduri şi duşi în centrul comunei, unde preotul, după ce sfinţeşte apele pentru oameni, botează şi caii. Practic, tot satul se mută în centru.

Toată lumea e - ca la o nuntă, când priveşte cu nesaţ mireasa şi ginerele - cu ochii pe cai: care e mai gras, care are pielea mai lucioasă, care are coada mai înfoiată ori pe spatele căruia stăpânul a aşezat o cuvertură mai frumoasă. Cel puţin la fel de gătiţi precum caii sunt şi proprietarii lor. Unii au scos de la naftalină costumele populare, vechi, de pe vremea străbunicilor, ca să dea evenimentului notorietatea dorită. Nicio autoritate din comună, aleasă sau numită, nu lipseşte de la botezul cailor. Când preotul sfârşeşte slujba pentru oameni, iese afară cu mănunchiul de busuioc şi începe să boteze şi animalele.

Să plece boala...

Tradiţia e veche şi se pierde în negura timpului. Dar oamenii ştiu aşa: „Noi trebuie să ne botezăm caii, pentru că aşa vor fi feriţi de rele, de boli, vor fi mai puternici şi vor reuşi să facă mai bine muncile câmpului, la care noi îi punem în mod frecvent. Aşa cum ne botezăm noi, oamenii, aşa e firesc să primească şi caii botezul. E drept că şi vacile şi câinii sunt tot animale de pe lângă casa omului, dar parcă ne e mai aproape calul. Şi cum ar fi să venim şi cu vacile la biserică? Pe ele le botezăm noi, acasă. Calul e un animal mai nobil". Cu certitudine, ţăranii din Pietroşani consideră că botezul fereşte caii de toate relele.

Parada celor mai falnici

După ce toţi caii primesc, cuminţi, botezul, începe parada celor mai „falnici" şi apoi concursul menit să-l desemneze pe cel mai frumos şi mai bun trăpaş. Acest lucru depinde în egală măsură şi de cal, şi de călăreţ. Calul câştigător este la sfârşitul întrecerii premiat, ba primeşte chiar şi o diplomă. Premiul constă în furaje mai bune, în cuburi de zahăr, în harnaşamente pentru a fi mânuit mai bine.

După botez şi concurs, toţi sătenii, implicit caii, pleacă pe la casele lor.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1490

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

La poale de codru des

De la bun început, vă spun sincer, mă oftică pădurea! E umbroasă, umedă, rece, plină de tufişuri şi buruieni care pişcă, agaţă, plesnesc; de goange care mişună, înţeapă, ciupesc; de păsări care scârţâie, ţiuie, cârâie; de animale care te aleargă, te muşcă, te mănâncă, ca să nu mai vorbesc de sunetele terifiante, lugubre, sinistre care-ţi îngheaţă sângele în vine, ziua în amiaza mare, ca să nu mai vorbim de nopţile fără lună, în care foşgăie ielele, stafiile şi alte jigănii nocturne. Eu nu cred că pădurea-i frate cu românul! Păi ce frate e ăla, de-ţi bagă groaza în oase şi te îmbie ba cu urs nărăvit la carne, ba cu o haită de lupi amatoare de nădragi umpluţi?

De Paştele ăsta ploios am început să socotesc la rostul pădurii pe plaiurile mioritice. Suntem produsul etnic al plaiurilor natale? Suntem! Vezi Mioriţa, „pe un picior de plai...“. Pe cale de consecinţă, nu înţeleg de ce ne băşicăm că unii consolidează fundamentul etnic al naţiei, transformând pădurile în plaiuri. Punct. Ce pădure? Care pădure? Plai, domnule! El ne defineşte ca etnie!

Zice Romsilva că avem cam la 6,5 milioane de hectare de pădure, adică cca 3.000 de m2/cap de locuitor. La o densitate de 4.000 de copaci la hectar, revin 1.200 de copaci per capita. La o medie de vârstă de 70 de ani, fiecare dintre noi beneficiază de 17 copaci/an de viaţă. Păi suntem nababi, luaţi în parte şi cu toţii la grămadă, cu atâtea lemne! De ce ne plângem? De ce trebuie să ne înscriem şi noi, ca toată lumea, în sacrosancta minimală treime de suprafaţă acoperită cu păduri? Ba, după unii, ar trebui să ne apropiem de jumătate (45%)! Ce, 27% nu ne ajunge? Ce dacă suntem în urma Bulgariei (34%) şi Slovaciei (38%). Bine că le-am luat faţa la exploatare. N-o să poată ei tăia într-un veac cât am tăiat noi în două decenii. Ca să nu mai vorbim de austrieci! Cu cele 47% pădure, rămân în urma noastră cu 200 de ani.

Ce dacă prin împăduriri şi plantări de perdele agrosilvice am putea ridica producţia agricolă? Ce mare scofală? La grâu, în anii foarte secetoşi, se obţin în plus cam 30%; la porumb nu se trece de 35%; la sfeclă, hai, 40%; la floarea-soarelui şi orz, modest, până la 25%, iar la lucernă şi borceaguri, cu mare greutate, peste 35%. Şi unde? În cel mai cel grânar, pe cel mai cel pământ, în Bărăgan. Acu', fie vorba între noi, ca să plantezi pădure îţi trebuie teren, gropi, puieţi, forţă de muncă. Pentru 100 de hectare de perdea e nevoie de 400.000 puieţi, 400.000 de gropi, 100 de cazmale, 100 de oameni.

De unde oameni? Pune costul puieţilor (salcâm 8.000 lei, stejar 32.000 lei, plop 200.000 lei). O lună de muncă 100.000, cazmale 3.000, cozile cazmalelor 2.000, lefurile şefilor şi ale şefilor-şefilor (+infinit). Cu valoarea terenului, nu-ţi intră suma pe socotitoare! Pentru ce? Pentru o mie de chile de grâu? Maximum 270 de euro! Aida de! După unii, perdelele agrosilvice stochează CO2. Cam cinci tone pe an, la 100 ha, la vârsta de 20 de ani. Ce dacă stochează? Să ne sufocăm două decenii, până când catadicseşte, ea, pădurea, să-l priponească? Ce dacă perdeaua forestieră îmi reduce consumul de combustibil la lucrările solului? Fac agricultură conservativă, seamăn în mirişte şi reduc consumul fosililor! Ce dacă reduce temperatura aerului din zonă cu

3°C? Iarna, câţi copaci ar trebui să ardem să ne încălzim?
Ce dacă opresc viscolul, o dată sau de două ori pe iarnă? Declarăm la UE suta de hectare în repaos şi ne aduce – nici mai mult, nici mai puţin – 13.000 de euro/an (la cursul zilei al subvenţiei pe suprafaţă!), suficient să plătim doi kilometri de deszăpezire la ăl mai al naibii asfaltangiu!
Ce dacă, sub coroane, radiaţia solară este mai mică cu 40%? Păi de umbră avem noi nevoie când nu mai ştim cum să îndesăm soarele-n bec? Ce dacă 25 m2 de coroană produc oxigenul necesar pentru un om/an şi ne consumă tot CO2-ul pe care-l expirăm? Nu produc nici măcar jumătate din oxigenul atmosferic (ăl mult 40%) şi populaţia e în creştere!
Ce dacă un copac fixează anual 180 de grame din noxele atmosferice (oxizii de sulf, de azot, fluor, clor, metan, etan etc.)? La cât dăm drumul în atmosferă, ne-ar trebui două planete de păduri şi de unde să le luăm? Ar mai fi întrebări, dar nu-mi mai dă editorul spaţiu. Zice de consum de hârtie şi hârtia, copac este! Ecologistu'!
Gheorghe Socotitorul
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012
P.S. Rog frumos pe domnul consilier privat al Ministrului Pădurilor să ferească articolaşul ăsta de ochii şefului. Nu de alta, dar îmi este teamă că noul ministru va anula toate autorizaţiile şi va sista eliberarea altora, de aici în două decenii, şi ce – Doamne, iartă-mă – facem cu locul I din Europa la tăieri, pe care-l deţinem cu atâta mândrie? Naţională şi interetnică, ca să zic aşa!
Acelaşi Vizualizari:
518
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La revedere, grădiniţă!

„Există întotdeauna un moment în copilăria noastră când o uşă se deschide şi lasă să intre.“
(Deepak Chopra)

Povestea noastră a început în septembrie 2006. Mi-amintesc prima zi. Cei mai mulţi dintre copii intrau pentru prima dată în grădiniţă, se despărţeau pentru prima dată de părinţi. Unii, mai îndrăzneţi, păşeau curioşi, alţii, mai timizi, nu voiau să dea drumul mamei. Obrăjori îmbujoraţi, lacrimi, rugăminţi, priviri cercetătoare...

Ce greu a trecut prima zi! Cu prezentări, cu jocuri, un cântecel, cu lacrimi şi suspine, iar printre lacrimi, aceeaşi întrebare repetată: „Când vine mama?“ Încet, lacrimile au început să se usuce pe obrăjorii fierbinţi şi a apărut primul zâmbet! Semn că va fi bine! Şi a fost bine! Am străbătut împreună un drum lung, anevoios uneori, dar încărcat de atâtea bucurii, la capătul căruia au primit calificativul „apt pentru şcoală“.

După doi ani, la începutul grupei pregătitoare, am elaborat împreună „Regulamentul nostru“, pe care l-am „semnat“ toţi. Amintesc numai două dintre reguli: „Fii bun cu cei din jur“ şi „Ajută când este nevoie!“

Au fost multe clipe frumoase! Bucuria pe care am trăit-o împreună la serbări, în excursii, vizite la Grădina Botanică, în timpul vizionării unor spectacole de teatru şi de circ, lecţii deschise, toate ne-au apropiat şi ne-a ajutat să ne cunoaştem mai bine.

E greu să-mi reţin lacrimile când scriu aceste rânduri. Când sunt întrebată cum sunt preşcolarii mei, răspunsul e invariabil: „Copiii mei sunt cei mai frumoşi şi cei mai deştepţi! Cuminţi? N-ar mai fi copii!“ M-am ataşat de fiecare serie de preşcolari pe care am avut-o, dar parcă aceştia au fost cei mai cei. Şi întotdeauna ultimii sunt cei mai buni.

Au crescut sub ochii mei! Le-am fost mereu alături, de-a lungul unei zile am fost actriţă, prietenă, soră medicală, chiar stomatolog! (am scos atâţia dinţişori…), antrenor, judecă-tor, detectiv, psiholog, păstră-tor al credinţei, al tradiţiilor, dar şi mamă, care alintă, sfătuieşte şi iubeşte!

M-am străduit să-i învăţ pe „copiii mei“ să fie buni unii cu alţii, să fie buni cu cei necăjiţi, să iubească şi să îngrijească plantele, animalele... M-am străduit, de asemenea, să le sădesc în suflet dragostea de Dumnezeu şi de ţară. I-am învăţat să se închine (pe cei care nu ştiau de-acasă) şi să spună rugăciuni, să mulţu-mească lui Dumnezeu pentru că au părinţi şi să se roage pentru ei, să se roage pentru pacea lumii.

N-a fost uşor, dar nu există bucurie mai mare decât să vezi că ce-ai aşezat cu grijă şi trudă dă roade. De la egoismul de la începutul grupei mijlocii am ajuns la spiritul de echipă manifestat în cadrul diferitelor jocuri şi concursuri, la dărnicia cu care reuşeau să impartă o ciocolată în 10-15 sau chiar în 20 de bucăţele aproape invizibile şi de bucuria de a fi de folos celorlalţi.

Repetiţia pentru serbarea „La revedere, grădiniţă!“ a fost presărată cu lacrimi. Ca şi serbarea. Pe lângă un dans sportiv cu cerculeţe şi o scenetă adecvată momentului, care a dat şi titlul serbării noastre, le-am pregătit şi o

surpriză: festivitatea de absolvire a grădiniţei! Cu robe, toci şi, bineînţeles, diplome de absolvire! A fost frumos!
Când şi-au dat seama că intrarea la şcoală înseamnă şi despărţirea de mine, s-au întristat.
Mă încercau aceleaşi emoţii. Le-am explicat că vom rămâne împreună, grădiniţa funcţionând în incinta şcolii, a Grupului Şcolar Doamna Chiajna. Vor veni, ca şi alte generaţii, să mă viziteze.
Cunoscându-i, am convingerea că vor fi nişte şcolari buni, dar şi oameni buni, mai târziu.
Educ. Ileana CÎRSTEA, Roşu - Chiajna, Ilfov
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
751
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-sate-scoala-nici-foarte-rea-nici-prea...

La sate şcoala, nici foarte rea, nici prea bună > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLa sate şcoala, nici foarte rea, nici prea bună

Oficial vorbind, satul românesc s-a bucurat în ultimii ani de creşterea numărului profesorilor calificaţi. Dacă este adevărat ceea ce evidenţiază datele statistice, atunci ponderea cadrelor didactice în învăţământul preşcolar, primar şi gimnazial este undeva la 93%, în timp ce în licee personalul calificat se apropie de 98%. Mai rău se stă în învăţământul profesional, unde există încă mulţi profesori calificaţi la locul de muncă. În anul 2001-2002, când a început monitorizarea, la ţară erau numai 83,6% dascăli calificaţi în învăţământul preşcolar (dintr-un total de 15.618 de dascăli), 86,3% în cel liceal (din 4.157) şi 71,4% în cel profesional (din 1.269), faţă de peste 90% la oraş.

Elevii, din ce în ce mai puţini

În perioada 2001-2008, populaţia şcolară s-a redus la nivel general cu aproape 216,1 mii, la toate formele de învăţământ, de la 4.538.714 la 4.322.636. O reducerea drastică s-a înregistrat la nivel gimnazial, de 398,2 mii de elevi. O uşoară creştere a avut loc în 2007-2008. Însă anul şcolar 2008-2009 s-a înscris din nou în aceeaşi tendinţă descendentă, reducerea fiind de 68.000, comparativ cu anul anterior.

Cauzele descreşterii se regăsesc în fenomenele demografice din România, cum ar fi reducerea ratei natalităţii şi creşterea ratei mortalităţii, deci diminuarea sporului natural. Cele mai afectate de tendinţele demografice negative au fost efectivele de elevi din învăţământul primar şi gimnazial. Astfel, în învăţământul primar, reducerea populaţiei şcolare a fost, în perioada de referinţă, de 169,1 mii (6,0 mii în 2008/2009, comparativ cu 2007/2008), pe ansamblul efectivelor de elevi, respectiv cu 82,4 mii în mediul urban şi cu 86,8 mii în rural.

La nivelul învăţământului liceal şi profesional, ca urmare a creşterii cererii de educaţie pentru aceste filiere de formare, precum şi ca efect al măsurii de prelungire a duratei învăţământului obligatoriu la 10 ani, efectivele de elevi au înregistrat, în general, o tendinţă ascendentă (mai puţin în ultimii ani), manifestată atât în cazul populaţiei şcolare din mediul urban, cât şi din rural.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
633
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La SCDA Secuieni s-au omologat două noi soiuri de cânepă > REVISTA LUMEA SATULUI

La SCDA Secuieni s-au omologat două noi soiuri de cânepă

Ţara noastră este recunoscută ca având tradiţie în cultura cânepei din cele mai vechi timpuri. Dacă până în anul 1989 se cultivau peste 50 mii de ha cu cânepă pentru fibre şi alte aproximativ 15 mii pentru sământă, în momentul actual utilizarea în scop textil a cânepei s-a redus foarte mult, dar s-au descoperit noi valenţe şi utilizări.

Este o plantă cu un ritm rapid de creştere şi poate acumula până la 25 t/ha materie uscată într-un timp foarte scurt (150-160 de zile). De asemenea, este o plantă ameliorativă pentru solurile grele, tasate şi fără structură, curativă pentru solurile contaminate cu metale grele ce ajută la transformarea acestora în soluri productive, ecologizate, mult mai eficient decât prin metodele fizico-chimice.

Distruge şi înăbuşă buruienile, este rezistentă la atacul bolilor şi dăunătorilor, nefiind necesare substanţe chimice pentru cultivare. Produsele din cânepă sunt folosite în diferite domenii ca: fabricarea celulozei, plăci aglomerate, materiale compozite, materiale izolante în construcţii, combustibili (brichete, gazeificare, biogaz) etc. Cât despre sămânţa de cânepă, aceasta conţine cei doi acizi graşi esenţiali, linoleic (omega 6) şi alfalinolenic (omega 3), în raportul de 2:1, considerat optim pentru organismul uman.

O problemă deosebită în menţinerea în cultură a soiurilor de cânepă monoică este degradarea genetică şi biologică a acestora în procesul de multiplicare repetată a seminţei, ceea ce a impus lucrări de identificare şi selecţie de noi linii valoroase privind exprimarea anumitor caractere cumulate în două soiuri noi de cânepă monoică.

Astfel, până în prezent la SCDA Secuieni au fost omologate şi se află în lista oficială a soiurilor cultivate soiurile Denise (1999), Zenit (2000), precum şi Diana (2001).

În decembrie 2011 a fost omologat Dacia Secuieni, soi specific pentru producţia de tulpini şi fibre. Se caracterizează prin tulpini zvelte, în cultura pentru fibre ajungând la 1,8-2,8 m, iar în cultura pentru sământă la 4,5 m. Producţia de tulpini se situează între 8,5 t – 11,8 t/ha, cu un conţinut în fibre de bună calitate de 30-31%, ce deter-mină o producţie de peste 3.200 kg/ha. Tulpinile sunt de culoare galben-verzuie, cu frunze cu 7-9 foliole late. Inflorescenţa este compactă şi asigură o producţie de 1.000-1.200 kg/ha, ceea ce menţine un coeficient de multiplicare ridicat, caracter deosebit de valoros în cultivarea cânepei pentru fibre.

Este un soi cu perioadă lungă de vegetaţie de 120-130 zile, însă mai precoce decât actualul soi Diana, aflat în cultura pentru fibră. De asemenea, este un soi rezistent la lupoaie, temperaturile scăzute din primăvară şi la unele boli.

Conţinutul în cannabinoide THC (tetrahidrocannabinol) este de 0,0134 la sută, mult mai scăzut decât maximum admis în Uniunea Europeană de 0,2 la sută.

Secuieni Jubileu, ultimul soi omologat în anul 2012, este destinat exclusiv producţiei de sământă (900-1200 kg/ha). Este cel mai precoce soi realizat la Secuieni, iar maturarea de recoltare a seminţei este între 1-10 august, când condiţiile de uscare şi condiţionare ale seminţelor sunt foarte favorabile. Talia medie a plantelor este redusă, situată între 1,5-1,8 m, ceea ce favorizează recoltarea seminţei cu combina de cereale cu hederul ridicat, direct din lan. Conţinutul uleiului în seminţe a fost determinat la 33,7%, iar conţinutul în THC de 0,0139 este mult sub nivelul de 0,2%, maximul admis de UE Secuieni-Jubileu este un soi închinat celor 50 de ani de activitate ai Staţiunii de Cercetare – Dezvoltare Agricolă Secuieni.

Cercetător, dr. ing. Constantin Găucă

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
1213
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La Schitul Stavnic - Iaşi olăritul - o meserie străveche care dispare

Învârte din nou roata cu picioarele şi iată că, parcă mângâind lutul, din mâinile iscusite ale meşterului apare un nou vas, un chiup pe care o gospodină, din nu ştiu ce sat al Moldovei, îl va umple cu borş sau în care va pune la păstrat carnea. Alături alte trei sute de oale „pentru pus laptele la prins“ aşteaptă să fie introduse în cuptor, la ars.

Suntem în gospodăria unui vestit meşter olar pe numele său Dumitru Bacinschi din satul ieşean Schitul Stavnic, unde dintotdeauna oamenii s-au îndeletnicit cu prelucrarea lutului.

Cândva, în urmă cu milenii poate, cineva a descoperit că lutul din Dealul Teiului, „unde este materie primă pentru încă trei mii de ani“, glumeşte meşterul, se poate modela după voie. Adus de acolo, lutul „stă la odihnă“, este frământat din când în când, astfel încât să devină o pastă care să nu aibă nicio bulă de aer, „altfel munceşti degeaba“.

Urmează lucrul la roată, apoi smălţuitul cu o anume substanţă care se amestecă cu pământ, totul se râşneşte şi cu compoziţia obţinută se acoperă vasele şi se dau la cuptor.

E un proces îndelungat. De la vasul ieşit de pe roată şi până când e oferit cumpărătorului trec aproape două luni. E o muncă grea pe care şi aici la Schitul Stavnic o fac doar cei mai în vârstă. Tinerii au umplut cele patru zări în nădejdea unui trai mai bun, iar bătrânilor le este tot mai greu să învârtă roata. E adevărat că unii şi-au mai mecanizat meşteşugul. Motoraşele acţionate de curent frământă acum lutul şi învârt roata, dar chiar şi aşa munca e grea şi apoi oamenii se simt atraşi de culorile strălucitoare ale vaselor de plastic uitând că, glumeşte cu amărăciune moş Dumitru, „cel mai bun chişleag (n.r. – lapte prins) se face în oala de lut“.

Altădată satul Schitu Stavnic era plin de olari. Acum doar puţine familii, între care Ifrim, Luchian şi alte câteva, duc mai departe străvechiul meşteşug, dar şi acestea nu pentru mult timp, dacă tinerii, câţi au mai rămas, nu vor fi atraşi să-şi urmeze părinţii.

O promisiune neonorată

Despre atragerea tinerilor în practicarea acestui meşteşug se vorbeşte de mult. Viceprimarul comunei, Gheorghe Irimia aminteşte de un proiect care, spune dumnealui, ar rezolva doleanţele meşterilor. Într-un canton, care a aparţinut celor de la drumuri, primăria vrea să amenajeze o „Casă a olăritului“ în care ar putea să-şi desfăşoare activitatea toţi cei care îndrăgesc acest meşteşug.

Sigur, e nevoie de oarece investiţii, primăria încearcă să găsească banii necesari, cu atât mai mult cu cât acest obiectiv ar constitui un punct de atracţie şi pentru turiştii care trec în număr mare la mănăstirile din zonă. De la vorbă la faptă e însă un drum lung. „Aud despre «casa» asta de ani buni, îşi aminteşte meşterul nostru, promisiuni au făcut şi domnii de la judeţ la târgurile la care eram prezenţi şi noi. Din păcate, ne-am ales doar cu promisiuni, în timp ce olăritul, care ne făcea vestiţi altădată în toată Moldova, dispare încetul cu încetul.“

Stelian Ciocoiu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1866
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-seini-in-cel-mai-mare-adapost-de-taur...

La Seini, în cel mai mare adăpost de taurine > REVISTA LUMEA SATULUI

La Seini, în cel mai mare adăpost de taurine

Cu doctorul veterinar Claudiu Frâncu aveam să facem cunoştinţă într-o zi ploioasă de iarnă, când în Seinul Maramureşului se simţea încă briza blândă a unui climat atipic pentru un colţ de ţară atât de nordic. Domnul Frâncu ne îndeamnă însă să privim mai mult spre peisajul vegetal, decât spre busolă.

La Seini, nu departe de marginea localităţii, doctorul Frâncu a ţinut să ridice un fel de castel zootehnic, care se dezvăluie privirii în toată splendoarea. Cel care atrage privirea este turnul de apă. El reprezintă faţada, pentru că esenţa se află în spatele său, acolo unde doctorul a ridicat cel mai mare şi sănătos adăpost pentru vite.

Reîntoarcerea la natură

În aceea zi ploioasă de decembrie, înaintea frigului care avea să vină, doctorul Frâncu ne vorbea nu atât despre măreţia construcţiei sale, cât de condiţiile normale de viaţă ale animalelor. Plastic vorbind, este vorba de reîntoarcerea la modul natural de creştere a animalelor. Desigur, condiţiile sunt altele, dar beneficiile pentru viaţa şi sănătatea animalelor sunt aceleaşi. Într-o construcţie de înălţimea Sălii Polivalente din Bucureşti, animalelor li se asigură tot ce poate fi mai bun pentru sănătatea lor. O aerisire care te duce cu gândul la o farmacie veterinară adevărată, la un mod de trai identic celor care practică joggingul. Toate dublate de o hrană pregătită după reţeta unui nutriţionist.

La capătul acestui mod de viaţă se află produsul final: laptele, pe cât de mult, pe atât de sănătos. Cele aproape 150 de vaci din rase autohtone, selectate şi ameliorate de el de-a lungul unui proces care a durat peste 20 de ani, sunt primele beneficiare ale unui confort catalogat a fi un unicat în materie de zootehnie. Pentru popularea completă a grajdului ar mai fi nevoie de 250-300 de capete. Vrea să le aducă din străinătate şi o va face în mod sigur, chiar dacă astăzi îi cam suflă vântul prin buzunare. Cum? Evident, apelând la împrumuturi. El nu aşteaptă pomană de la stat şi nici nu-şi vinde cinstea politicienilor care au început să mişune în jurul lui.

Mândria de a fi deschizător de drumuri

Ferma mondială a lui Frâncu s-a născut greu. Modelul implementat de el îmbină rigurozitatea şi tehnicitatea europenilor cu eficacitatea fermierilor americani. El este printre puţinii care au înţeles că vaca are nevoie, în primul rând, de un climat sănătos şi abia apoi de confort. În această idee, a apelat la un sistem constructiv, care are la bază tehnologii complet automatizate, începând cu reglarea ventilaţiei şi temperaturii, până la eliminarea dejecţiilor. La 10 paşi de grajd se află cel mai adânc bazin olimpic. Nu pentru înot, ci pentru colectarea dejecţiilor. Sala de muls se aseamănă mai degrabă cu un laborator de control al sănătăţii laptelui. Într-un asemenea concept tehnologic, rolul îngrijitorului este redus la cel de observator şi de a sesiza până şi cel mai mic defect posibil.

Valorificarea nu ţine cont de performanţă

Laptele care pleacă de la ferma din Seini îndeplineşte toate normele europene, dar pentru a elimina orice suspiciuni cu privire la calitatea lui, înainte de a fi livrat către procesatori este prelevată o mostră care ar putea să dovedească toate acestea. Domnul Frâncu consideră că această metodă reprezintă, în fapt, o poliţă de asigurare, că niciunul dintre procesele de modificare a calităţii laptelui plecat din fermă nu îi pot fi imputate.

În luna decembrie a anului 2008 a început declinul pieţei laptelui, iar anul trecut scăderea semnificativă a atins apogeul. Drama cea mai mare constă în faptul că foarte multe ferme şi-au închis porţile din cauza remunerării scăzute a laptelui. Acest lucru s-a simţit şi la Seini, unde relaţia producător-procesator se dovedeşte a fi la fel de dezavantajoasă.

De abia acum, când s-a confirmat trendul de creştere a laptelui în Uniunea Europeană, producătorii vor avea şansa de a renegocia preţurile oferite de procesatori. Preţul de achiziţionare a laptelui din ferma de la Seini oscilează între 1,1-1,2 lei pe litru. Nivelul calitativ al laptelui obţinut aici este superior, dar chiar şi aşa preţul litrului de lapte este mic, de-abia în luna noiembrie reuşind să se apropie de preţul de producţie.

Mai mulţi procesatori decât producători

Un aspect foarte important, adesea invocat când sunt aduse în discuţie problemele fermierilor, este acela al necesităţii construirii unei fabrici de procesare aferentă fermei. Domnul Frâncu ne-a împărtăşit motivul pentru care nu a pus şi bazele unui astfel de proiect. Statisticile relevă că în ţara noastră există deja unităţi de procesare care pot acoperi aproximativ 30% din cantitatea de lapte obţinută la nivelul Uniunii Europeană. Ţinând seama şi de contextul economic actual, investiţia în alte fabrici de procesare ar fi o irosire de bani şi de resurse umane.

Totuşi, consideră că ar fi benefic ca fermierii să deţină astfel de fabrici. În opinia sa, cel mai potrivit ar fi ca toate fabricile aflate în inactivitate datorită lipsei materiei prime şi care au fost concretizate cu banii din fondurile europene să fie evaluate şi oferite în leasing fermierilor, cu plata în zece ani de zile. Domnia sa vede asta ca pe o oportunitate nemaipomenită pentru fermieri şi o şansă de a rezolva câteva dintre problemele cu care aceştia se confruntă. În primul rând, vor fi repuse în funcţiune nişte unităţi sortite paraginii, iar fermierii îşi vor putea procesa singuri laptele, eliminând astfel nemulţumirile ce ţin de preţul de achiziţie al laptelui oferit de actualii procesatori. Investiţiile făcute în fabrici vor fi, de asemenea, mult mai restrânse. Acesta ar fi un început care poate face dovada faptului că în România lucrurile încep să fie făcute raţional.

Iosif POP

Foto reportaj: Mihaela GHIŞA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1138

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

la-statiunea-de-cercetare-dezvoltare-pen...

La Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Băneasa, furt cu complicitatea statului > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulLa Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Băneasa, furt cu complicitatea statului

• Brevete pentru unele soiuri de pomi fructiferi au fost înstrăinate ilegal, chiar dacă erau sub protecţia OSIM

Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură (SCDP) Băneasa, aflată sub coordonarea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice (ASAS) „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“, este pe punctul de a pierde toate bunurile sale, inclusiv brevetele pentru unele soiuri de pomi fructiferi. Părtaşe la aceste stări de fapt sunt mai multe administraţii locale şi instituţii ale statului.

„Staţiunea Pomicolă este deţinătoarea a numeroase soiuri brevetate de cais şi piersic, acesta fiind principalul obiect de activitate. Dintre acestea, şase – trei de cais şi tot trei de piersic – continuă să se afle sub protecţia Oficiului de Stat pentru Invenţii şi Mărci (OSIM) până în anul 2016. După acest termen, soiurile intră în circuitul public şi pot fi multiplicate, fără plata redevenţei cuvenite autorului“, a declarat Adela Bărbulescu, directoarea SCDP. În luna aprilie a acestui an, şefei SCDP i s-a adus la cunoştinţă faptul că soiurile protejate au fost preluate de SC Florom Prodimpex SRL, unitate care se ocupă de achiziţionarea şi vânzarea de bunuri imobiliare.

Când statul îşi fură căciula

Legat de această situaţie, directorul SCDP, Adela Bărbulescu, ne-a declarat că, între anii 1993-1996, Staţiunea a angajat credite la Bankcoop pentru întreţinerea livezilor experimentale. În anul 2000, banca a intrat în faliment. Apoi, Price Waterhouse Coopers (PWC), firma lichidatoare a băncii, a obligat SCDP să plătească aproximativ 1,4 miliarde de lei vechi (ROL), creditul restant, fără dobânzile şi penalităţile aferente, care ar fi ridicat datoria la peste 4 miliarde ROL. Conducerea de atunci, în urma unor discuţii, a stabilit că nu poate plăti imediat întreaga sumă. În aceste condiţii, creanţa a fost cumpărată de Florom Prodimpex, cu 5,6 miliarde ROL. Pretenţiile noului creditor au explodat. Prin indexarea cu rata inflaţiei, în mai 2005, suma s-a ridicat brusc la aproximativ 34 de miliarde ROL. De aici a apărut un interminabil şir de procese între SCDP şi firma creditoare care nici astăzi nu s-a terminat. În 2007, pentru că Staţiunea nu a avut cum să plătească suma solicitată, Florom Prodimpex a trecut la executare silită. Aşa a preluat ferma pomicolă Moara Domnească, cu suprafaţa de 201 ha, livadă şi anexe.

„Cu un an înainte pusesem ferma la punct, pentru că doream să transferăm fondul genetic acolo, din baza Băneasa, pentru că aici începuseră unele probleme litigioase cu terenurile. Astfel, intenţionam să salvăm realizările cercetării. Era vorba, în principal, de speciile cais şi piersic, dar şi cireş, măr, arbuşti fructiferi şi plante decorative. Acum ferma este în paragină, pentru că Florom Prodimpex a fost şi este interesată numai de teren“ – a afirmat interlocutoarea noastră.

Activitatea staţiunii este blocată

În 2009, instanţa a stabilit că terenul nu poate deveni proprietate a creditorului pentru că este în domeniul public al statului. Însă SCDP nu a găsit bani pentru plata executorului judecătoresc, în vederea evacuării firmei Florom Prodimpex. Lipsa fondurilor a fost generată de blocarea conturilor Staţiunii de către creditor, prin executare silită.

„Ne-au luat toţi banii, inclusiv subvenţiile naţionale şi europene. Ne-au luat şi banii de pe proiectele de cercetare, pe care le aveam în lucru. Practic, sunt fonduri deturnate! Nu ne-au dat voie nici măcar să plătim salarii, până în iunie 2011, când a apărut un ordin, conform căruia am putut să dăm salariile angajaţilor permanenţi, nu şi zilierilor. Dar activitatea a rămas blocată. Din cauza datoriilor, blocării conturilor la Trezorerie, nu am mai fost eligibili, deci nu am mai participat la licitaţii pentru a obţine proiecte de cercetare", ni s-a plâns directoarea.

Din spusele sale reiese că ferma pomicolă Moara Domnească este în paragină totală. Livada este distrusă, iar clădirile stau să cadă. Utilajele agricole nu mai sunt funcţionale sau au dispărut. „Nu ştiu de unde vom obţine bani pentru a reface ferma, întrucât costurile sunt foarte mari, de peste 20 milioane de lei noi (RON). Sperăm să obţinem această sumă de la Florom Prodimpex, pe care am acţionat-o în instanţă" – a afirmat Bărbulescu.

Eternele interese imobiliare

Deşi există o lege din 2009, Administraţia Domeniilor Statului (ADS) nu a dat la SCDP terenurile în administrare, pe motiv că Staţiunea avea o datorie la ADS, pe care, de fapt, o plătise demult.

„ADS a spus că trebuie să aşteptăm până când firma creditoare imobiliară va ridica sechestrul de pe bunurile noastre, chiar dacă acesta nu vizează astăzi terenurile care sunt în domeniul public al statului şi nu pot fi executate. Eu cred că ADS are mari interese aici, pentru că a retrocedat în compensare, fără temei legal, toată Baza Băneasa. Cum nu mai au ce să ne predea, amână la nesfârşit aplicarea legii. Mai mult, în contul acelei datorii stinse, ADS ne-a pus sechestru pe toate bunurile noastre mobile" – a declarat Bărbulescu.

Domnia sa ne-a mai spus că persoane care aveau drept de moştenire în alte colţuri din ţară au primit suprafeţele respective în compensare taman în zona de nord a Bucureştiului, unde se ştie că preţurile pe metru pătrat sunt foarte mari. Deci, vorbim de interese imobiliare! Părtaşi la furtul pământului Staţiunii au fost ADS, Primăria Municipiului Bucureşti şi Primăria Sectorului 1, Oficiul de Cadastru şi Direcţia pentru Agricultură Bucureşti. În opinia interlocutoarei noastre, toate aceste instituţii au încălcat grav legislaţia în vigoare. În 2002, Staţiunea a avut 61,78 ha. Din protocoalele puse la dispoziţie de ADS rezultă că, într-o primă tranşă, au fost retrocedate ilegal 28,6 ha.

„Din informaţiile noastre, ADS a continuat să retrocedeze, în compensare, terenurile. Există o hartă în care întreaga suprafaţă a staţiunii figurează drept retrocedată. Teoretic, noi nu mai existăm! Practic, ne mai desfăşurăm activitatea în baza Legilor nr. 45/2009 şi nr. 72/2011, ambele referitoare la funcţionarea ASAS, care prevăd o suprafaţă de 61,78 ha pentru SCDP", a precizat directoarea.

Executarea brevetelor

Cum Florom Prodimpex nu a mai putut să execute silit terenurile şi alte bunuri ale staţiunii, nu se ştie în ce mod, a executat silit brevetele de cais şi piersic, chiar dacă erau protejate de OSIM. „Pierderile noastre sunt enorme. La ora actuală, noi nu mai putem multiplica materialul săditor vizat de acele brevete, pentru că ar trebui să plătim redevenţă la Florom. Mai mult, nu mai putem obţine redevenţă de la pepinierele particulare.

Aşa că ne aşteaptă alte procese pentru redobândirea brevetelor, întrucât Florom vrea să le vândă prin licitaţie", a adăugat Adela Bărbulescu. Încurcătura cu iz penal este mare, pentru că, începând cu data de 1 iulie 2011, activitatea specifică OSIM în domeniul protecţiei soiurilor de plante a fost preluată de către Institutul de Stat pentru Testarea şi Înregistrarea Soiurilor (ISTIS). Însă ISTIS şi-a declinat competenţele şi a dat vina pe OSIM, pentru că acolo s-ar afla încă acele brevete.

Chiar în ziua vizitei noastre la SCDP venise avocatul Florom Prodimpex, care a făcut o propunere interesantă. Pentru stingerea tuturor litigiilor, SCDP ar trebui să plătească „numai" 350.000 de lei noi. Adică să dispară şi pretenţia staţiunii, de peste 20 milioane de lei, pentru daunele produse la Ferma pomicolă Moara Domnească. Bună afacere!

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:

1578

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

la-taifas-cu-patroana-pensiunii-la-taifa...

La taifas cu patroana pensiunii… „La taifas“

Mădălina Folea este o iubitoare a naturii şi a ceea ce înseamnă turism. Aceasta a şi atras-o în lumea celor care oferă servicii în acest sens.

– Cum ați ajuns la Săliște şi de unde ideea unei asemenea denumiri date pensiunii?

– Am venit pentru că îmi place să fac turism. Lucram în contabilitate și împreună cu familia am hotărât să ne mutăm în zonă pentru a construi o pensiune. „La taifas“ mi se pare un nume sugestiv pentru o pensiune într-un astfel de loc. Oamenilor, ca și mie în egală măsură, le place să povestească. În felul acesta se pot lega prietenii și atunci musafirii se simt ca la ei acasă, iar gazdele pot fi relaxate. Important e că atunci când oaspeții intră în casa mea reușesc să-i determin să revină.

– Când ați început investiția aici?

– În 2008 am venit din București, am renovat casa în care există sala de mese, recepția, bucătăria și am început construcția corpului nou în care sunt camerele de cazare – 8 la număr, toate duble, dotate cu băi proprii și tot ce le trebuie. Pensiunea e de patru stele, clasificată de Minis-terul Turismului. M-am gândit că oamenii au nevoie de confort chiar dacă vin în mediul rural. Deși Săliște e oraș, Mărginimea e o zonă rurală. Sunt mulți cei care caută confort, iar noi încercăm să fim aproape de sufletul oamenilor care intră în pensiune, să răspundem preferinţelor lor.

– Cine vă ajută în această afacere?

– Părinții mei. Este o afacere de familie, dar în momentul în care am nevoie de servicii specializate apelez la ospătari și bucătari profesioniști. Sunt mulți cei care anul trecut mă întrebau dacă sunt în Mărginime sau ce e Mărginimea? Un sat? Dar au început să afle. Ajută foarte mult și Transalpina, dar și evenimentele din Sibiu. Transalpina e un traseu frumos, pe care localnicii îl știu ca Drumul Regelui – este construit pe la 1800. Este mult mai frumos decât Transfăgărășanul, chiar mai înalt cu 140 m, aşa că merită văzut şi parcurs.

– Una peste alta, afacerea merge?

– Merge. S-a depășit punctul de plecare, s-au format deja clienţii pensiunii care revin constant. Din 2011 pot spune că a început să funcționeze la întreaga capacitate.

– Vă doresc la… cât mai mulţi musafiri.

– Mulţumesc mult.

I. Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
766

Comentarii

☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-tara-moartea-vine-mai-repede_l832.htm...

Imprimati articolulLa ţară, moartea vine mai repede

Un fapt cumplit şi dramatic – şi nu vreau să fiu deloc panicardă – pune tot mai mult stăpânire pe oamenii în vârstă de la ţară. Pe lângă pensiile impozitate, pe lângă neputinţa care îi încorsetează tot mai mult, pe lângă abdicarea medicilor de la post şi plecarea lor la oraş sau în alte ţări ale Europei, pe lângă explozia de preţuri la toate produsele, acum, din cauza datoriilor acumulate către furnizori, dar şi a faptului că multe medicamente nu se mai compensează de către Casa de Asigurări de Sănătate, se închid pe capete şi farmaciile.

De bine, de rău, şi, mai ales, în lipsa unui medic, ţăranii se mai sfătuiau cu farmacista ce să ia pentru o problemă, căci sănătatea nu ţine cont că ţara e în criză, ce să folosească şi ce i-ar face bine la alta. Din pensia de trei milioane de lei vechi, cât au de la CAP, unde au muncit o viaţă, pe soare, ploaie şi vânt, uneori plăteau medicamentele integral, alteori le mai luau pe datorie, dacă ele nu erau compensate sau gratuite. Exista o soluţie şi se înţelegea săteanul vârstnic cu farmacista cumsecade. Acum... Lucrurile nu stau deloc nici roz, nici pe roze. Farmaciile nu mai fac faţă situaţiei nefavorabile în care se află. Datoriile s-au adunat, medicamentele s-au scumpit, nu mai e de trăit. Farmaciştii nu se mai descurcă în tot haosul impus de guvernanţi. Şi, ca să scape de tot tăvălugul de probleme şi incertitudini în care se află, nu au altceva de făcut decât să închidă farmaciile.

De cumpărat, nu le cumpără nimeni. Oamenii cu bani nu investesc în farmacii sărace de ţară. Iar ţăranii... Ţăranii bătrâni, bolnavi, fără venituri, nu ştiu ce mai pot face. Mai beau ei şi ceaiuri, ca Avramescu, consilierul preşedintelui ţării, dar la problemele pe care le au nu e benefic ceaiul. Doar ceaiul... Ar mai fi varianta unui drum la oraş. Dar biletul la tren sau microbuz s-a scumpit şi el, în oraşul cel mai apropiat, unde mai sunt farmacii, nu se ajunge pe jos, nici cu căruţa. Trebuie bani... Şi oamenii nu îi au. Ce rămâne, în acest caz, de făcut? Decât, resemnaţi, îngrijoraţi, să se lase pradă bolilor şi să aştepte, mult mai devreme, sfârşitul. Ce e mai grav din tot acest sumbru tablou este faptul că – se pare – celor care ne conduc nu le pasă. De ce le-ar păsa? Ei se duc să îşi caute sănătatea pe la Viena... Şi ţăranilor nu le rămâne de făcut decât să-şi privească în faţă moartea şi să înghită şi această umilinţă.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
619

□

Comentarii

□

□

1. pascudor -- (10-February-2011)intotdeauna taranul a fost chinuit. asta se pare ca nu se va schimba

niciodata.nu are si nu va avea vreodata sanse egale cu cei de la oras.sanse la educatie, sanatate si financiar.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-trebes-a-fost-inaugurat-muzeul-satulu...

La Trebeş a fost inaugurat Muzeul Satului

Războiul de ţesut al bunicii şi lada ei de zestre, obiecte casnice folosite frecvent în gospodărie, dar şi la prelucrarea materiilor prime de pe ogor sau de la stână, covoare şi păretare cu desene mai rar întâlnite în altă parte şi, evident, piese de port popular de aproape o sută de ani vechime pot fi văzute acum în Muzeul Satului din Trebeş, comuna Mărgineni. Muzeul, amenajat cu sprijinul specialiştilor Complexului Muzeal „Iulian Antonescu“ din Bacău, care are o sală dedicată atât meşterilor populari din comună, cât şi personalităţilor fii ai locului care s-au remarcat în lumea artei şi a literaturii, a fost inaugurat luni, 4 iunie, în prezenţa autorităţilor locale, a unui numeros public local şi a jurnaliştilor.

La eveniment au fost prezenţi şi dramaturgul Viorel Savin, conf. univ. dr. Ioan Dănilă (Universitatea „Vasile Alecsandri“), Lăcrămioara-Elena Istina, directorul Complexului Muzeal „Iulian Antonescu“, pictorul Ioan Măric şi sculptorul Mihai Popa. Locul ideal pentru muzeu a fost găsit într-o veche aripă a Şcolii „Al Piru“ din comuna Mărgineni. El adăposteşte, pe lângă interesanta şi inedita expoziţie etnografică şi de artă, obiecte de ceramică, dar şi o serie de fotografii, materiale documentare, lucrări artistice şi cărţi ale personalităţilor locului (Vasile Alecsandri, Alexandru Piru, Viorel Savin, Dan Verona, pictorul Ioan Măric, sculptorul Mihai Popa etc.).

Inaugurarea acestui muzeu face parte din proiectul „Muzeul satului – zestrea strămoşilor“, iniţiat şi coordonat chiar de primarul comunei, Marcelin Şolot, proiect aplicat în parteneriat cu Şcoala „Al. Piru“ din comună – am aflat de la Camelia Ababei, profesor la Şcoala Luncani. „Este doar un început, a spus Marcelin Şolot. Muzeul va fi dotat cu alte şi alte obiecte descoperite prin gospodăriile populaţiei sau donate de unii, pentru ca şi noile generaţii să vadă ce obiceiuri aveau înaintaşii lor, ce activităţi erau specifice locuitorilor din această comună.“

Dramaturgul Viorel Savin, acum şi el fiu al locului, crede că acest loc este dăruit de Dumnezeu nu doar cu oameni harnici, dar şi cu mari personalităţi ale culturii româneşti. „Noi credem, în continuare, că Vasile Alecsandri s-a născut în comuna noastră, a spus dramaturgul. Dar şi alte personalităţi figurează în galeria de onoare a comunei: fraţii Budeanu, ziarişti şi scriitori, poetul Dan Verona, istoricul literar Alexandru Piru sau actorul Constantin Caşcaval. Odată cu acest punct muzeistic se poate înfiinţa şi un traseu turistic în zonă, pe ruta Bacău – Tescani. Iar în clădirea muzeului propun să facem chiar o bibliotecă a scriitorilor băcăuani, cu cărţi, manuscrise, CD-uri, materiale fotografice şi altele.“

Figură pitorească oriunde în lume, Bădiţa Măric, pictor naiv, a adus în muzeu multe dintre operele sale, dar un tablou l-a plasat alături de desenele unor copii, pentru că – spune el – trebuie văzut raportul dintre profesor şi elevi. „Eu, în tablourile mele – a mai spus Bădiţa –, ilustrez oamenii şi locurile unde m-am născut şi trăiesc. În lume am vizitat multe muzee dedicate unor zone şi localităţi şi mă gândeam când vom avea şi noi, în sat, unul. Iată, acum avem o astfel de instituţie. Bătrânii noştri ne-au lăsat o zestre. Rolul nostru este să o conservăm şi să o arătăm tuturor, mai departe. Acest muzeu este lada de zestre a strămoşilor noştri.“

Un umăr de nădejde la înfiinţarea muzeului l-a avut Complexul Muzeal „Iulian Antonescu“. Lăcrămioara-Elena Istina, directorul său, crede că acum şi noi suntem o societate în care bunurile, valorile etnografice încep să dispară, de aceea cele mai bune locuri în care acestea pot fi păstrate sunt colecţiile muzeale. „La Trebeş, de acum încolo, veţi putea arăta oricui va veni în vizită şi această colecţie, pe lângă celelalte obiective turistice din comună, a spus specialistul muzeolog. O instituţie muzeală înseamnă sufletul oamenilor locului. Acum, aici, avem doar o colecţie de etnografie, dar sperăm să avem şi piese din patrimoniul istoric. Muzeele săteşti sunt importante. Ele trebuie încurajate şi, unde nu sunt, trebuie înfiinţate.“

Comuna Mărgineni se poate mândri şi cu alte obiective demne de vizitat, cum sunt Biserica „Vovidenia“, construcţie realizată la 1777, pe Dealul Luncanilor, Cetăţuia - locul mai multor descoperiri arheologice, lăcaşuri de cult (biserici şi mănăstiri), satul de vacanţă Valea Budului şi altele.

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
624

˚ Comentarii

˚ 1. Măneanu Varvara Magdalena -- (18-June-2012)Felicitări celor care au deschis muz.sat la Trebeş.Deşi pare un lucru banal pemntru unii, acţiunea de a păstra vestigiile materiale şi spirituale ale unei comunităţi este singura cale de a putea mai târziu să se demonstreze că a fost cineva pe aici. Aşa că, fiind un lucru pozitiv, continuaţi!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-ucea-de-jos-in-cea-mai-mare-ferme-de-...

La Ucea de Jos, în cea mai mare fermă de taurine pentru carne > REVISTA LUMEA SATULUI

La Ucea de Jos, în cea mai mare fermă de taurine pentru carne

În ţara noastră, cererea de carne de vită este mult mai scăzută decât în cazul cărnii de porc sau pasăre. Concludente sunt statisticile care relevă doar un consum de 10% din totalul de carne destinată comercializării. Cei care pledează pentru creşterea acestor animale susţin că tehnologiile adoptate pentru acest tip de animale sunt mai puţin costisitoare, iar rentabilitatea afacerii este mult mai ridicată decât în cazul vacilor de lapte. Ce-i drept, argumentele favorabile vitelor pentru carne sunt foarte convingătoare, iar în prezenţa unei susţineri financiare şi logistice ar putea reprezenta o şansă considerabilă pentru zootehnia românească. Despre potenţialul unei astfel de afaceri am discutat cu directorul executiv al SC Carmolimp SA, domnul Paul Soneriu.

Concepută în 1993, ca o afacere familială, Societatea Carmolimp a cunoscut de-a lungul timpului o ascensiune fulminantă, fiind astăzi un jucător puternic în segmentul de abatorizare şi prelucrare a cărnii de porc şi vită. În contextul acesta s-a hotărât şi înfiinţarea unei ferme destinată vitelor pentru carne, care pare a fi cea mai mare din România.

Un început clădit pe cunoaştere

În 1997, la Ucea de Jos, judeţul Braşov, au fost puse bazele noului proiect. Este adevărat că, în prezent, numărul fermelor de creştere a vitelor pentru carne nu sunt foarte multe, dar trebuie subliniat că, în urmă cu 12 ani, şansele care erau acordate dezvoltării lor erau minime şi implicau un risc financiar serios.

La momentul în care s-a hotărât înfiinţarea fermei de bovine, Societatea Comercială Carmolimp avea în proprietate o fabrică de mezeluri, precum şi un abator conceput cu trei linii de sacrificare pentru ovine, porcine şi bovine. Baza fundamentală a construirii fermei a constituit-o necesitatea de a acoperi în întregime capacitatea abatorului şi de a asigura necesarul de producţie pentru fabrica de mezeluri.

Ameliorarea, un proces ce presupune profesionalism

Cel mai important domeniu de investiţii pentru derularea proiectului a vizat unele preocupări ce ţin de genetică. Mai exact, s-a avut în vedere ameliorarea raselor pentru obţinerea unor producţii mari şi superioare calitativ. În acest sens, s-a apelat la tehnologia de însămânţare artificială, materialul genetic folosit provenind de la rasele specializate pentru producţia de carne, Limousin şi Angus. Un alt segment ce a necesitat investiţii a fost cel al sistemelor de contenţie a animalelor.

La momentul actual, în fermă sunt crescute 2.500 capete de bovine. Structurarea activităţii de producţie vizează cele două produse obţinute de pe urma bovinelor, şi anume producerea laptelui şi a cărnii. Astfel, efectivul de vaci pentru lapte numără 1.000 de capete, iar pentru carne sunt crescute 1.500 de exemplare, metiş de Limousin cu Bălţata Românească şi Angus cu Bălţata Românească.

Un sistem cu valenţe ecologice

Modelul tehnologiei de creştere a vitelor pentru carne adoptat de gestionarii fermei este unul specific acestor rase, şi anume sistemul de creştere de tip extensiv. Acesta presupune ţinerea animalelor pe păşune tot timpul anului, rasa Angus fiind, spre exemplu, recunoscută pentru rezistenţa ei. Modelul asimilează elemente specifice sistemului ecologic de agricultură. Pentru fătările din timpul iernii şi pentru cazarea tineretului există grajduri special amenajate.

O afacere cu circuit închis

Rentabilitatea afacerii depinde, după cum ne-a spus domnul Soneriu, de mai mulţi factori.

O parte dintre aceştia sunt de natură economică. La noi, fermele specializate în creşterea vitelor pentru carne au un concurent foarte puternic. Este vorba despre gospodarii particulari, care cresc tăuraşii pentru carne şi pe care îi comercializează la preţuri destul de mici în târgurile săteşti.

Un aspect de care trebuie să ţină cont cei care vor să înfiinţeze o astfel de fermă este obligativitatea organizării unui sistem de producţie în circuit închis, pentru că rentabilitatea depinde în mare măsură şi de închiderea cercului. Dacă facem o retrospectivă a preţurilor practicate de centrele de abatorizare pe cap de animal, o să constatăm că, în lipsa unui abator aferent unităţii, eficienţa ei economică poate scădea considerabil. Aceste două elemente, coroborate cu cererea scăzută de carne de vită, nu prevestesc o dezvoltare iminentă a pieţei cărnii de bovine.

Cu toate acestea, ferma de bovine a Societăţii Carmolimp este un model de reuşită. În momentul de faţă, o parte din producţia fermei este prelucrată în abatorul propriu şi comercializată mai apoi pe piaţa internă. Exportul este o preocupare pe care managerii societăţii vor să o dezvolte. Deocamdată, doar o mică parte din tineretul mascul, ajuns la o greutate de 400-500 kg, depăşeşte graniţele ţării.

Semne încurajatoare

Domnul Soneriu se declară încrezător în ceea ce priveşte perspectivele ce se întrevăd pentru vitele de carne şi consideră că tehnologiile moderne de exploatare a lor vor fi implementate de tot mai mulţi fermieri. Potrivit domniei sale, resursele ţării noastre oferă posibilitatea de a dezvolta acest sector fără a periclita în vreun fel viitorul vacilor de lapte.

Este drept că, pentru a profita de această şansă, resursele existente trebuie valorificate în mod echitabil şi fără a exclude posibilitatea unor investiţii, care ar trebui să vizeze în principal desfăşurarea proceselor de ameliorare şi încrucişare a animalelor autohtone. În alte ţări membre ale Uniunii Europene, genetica este o prioritate. Aceasta ar trebui să fie o preocupare şi pentru o ţară precum România, unde cercetarea a căzut în derizoriu.

Sprijin financiar

Ajutorul oferit de Guvern pentru încurajarea înfiinţării fermelor destinate creşterii vitelor pentru carne este demn de luat în considerare, dar pentru a beneficia de el trebuie îndeplinite anumite condiţii. Suma alocată acestui scop este de 884.565,6 mii lei, din care:

- 685 mii lei – pentru conducerea registrelor genealogice, în cuantum de 7,5 lei/cap;
- 500 mii lei – pentru achiziţia de containere pentru conservarea materialului seminal congelat, în cuantum de 3.500 lei/buc.;
- 50 mii lei – pentru testare masculi, în cuantum de 1.000 lei/cap;
- 5.000 mii lei – pentru bovine clasificate în abatoare autorizate, în cuantum de 100 lei/carcasa;
- 120.000 mii lei – pentru lapte conform livrat la procesare, în cuantum de 0,3 lei/kg;
- 741.174 mii lei – pentru exploataţiile de bovine, în cuantum de ≈ 495 lei/cap;
- 206,6 mii lei – pentru resurse genetice, în cuantum de 1.000 – 1.100 lei/cap;
- 12.500 mii lei – pentru COP bovine, în cuantum de 64,7 – 130 lei/cap;
- 2.000 mii lei – pentru achiziţia de material seminal bovine, în cuantum de 6-7 lei/doza;
- 1.450 mii lei – pentru efectuarea analizei laptelui, în cuantum de 1 leu/analiză;
- 1.000 mii lei – pentru elaborarea sistemului informatic, în cuantum de 10 lei/cap.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
11534

Comentarii

1. Nicu -- (6-September-2010)pe mine m-ar interesa cat costa viteii de carne si cum as putea intra in posesia catorva bucati

2. Dan -- (26-January-2012)Va informam ca va putem furniza piese de schimb pentru cele mai cunoscute marci de tractoare, combine, utilaje agricole si forestiere.
Pentru un partener de incredere apelati la: >>> REFRESH SERVICE -SIBIU-

3. daniel groza -- (5-March-2012)In caz ca doriti transport de animale vii,intern si extern, va rog sa ma contactati la tel 0761 131050 Daniel Groza. multumesc

4. Dan -- (11-December-2014)Nu uitati !
Va putem furniza piese pentru utilaje agricole!

5. Dan -- (11-December-2014)Vizitati
www.piese-utilaje-agricole-sibiu.ro

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

la-unicarm-investitii-mai-ceva-ca-n-euro...

La Unicarm investiţii mai ceva ca-n Europa

Deşi a trecut mai bine de o lună de la consumarea evenimentului, nu pot trece cu vederea şi, mai ales, nu pot rezista să nu spun lumii câte ceva despre cea mai importantă investiţie realizată în nord-vestul ţării, mai exact în localitatea Vetiş – Satu Mare. O investiţie ce a costat investitorul – SC UNICARM SA – peste 30 milioane de euro, în totalitate din fonduri proprii.

Îmbucurător pentru mine, dar şi pentru cei peste două mii de invitaţi la importantul eveniment, la care a fost prezent şi prim-ministrul Emil Boc, este că investiţia a creat noi locuri de muncă într-o perioadă în care se vorbeşte tot mai mult despre disponibilizări, şomaj. Într-un cuvânt, despre criza economică cu efecte din cele mai nefaste în plan social.

La fel de îmbucurător este şi faptul că întreg capitalul grupului de firme UNICARM este autohton. Am putea spune „Fabricat în România… pentru România“, ca să parafrazăm în parte din sloganul unui partid cu prilejul unui important eveniment expoziţional.

Patru panglici dintr-o foarfecă

Dar să lăsăm amfitrionul acestui imperiu sătmărean, domnul Vasile LUCUŢ, preşedintele grupului de firme UNICARM, să detalieze câteva aspecte ce vizează noua investiţie.

– Mă aflu aici pentru a treia oară şi de fiecare dată găsesc ceva nou. Astăzi cu atât mai mult. Despre ce este vorba?

– Compania noastră inaugurează astăzi (26 septembrie a.c. – n.a.) patru fabrici procesatoare: lapte, lapte praf, cu o capacitate de procesare de 100.000 litri lapte fiecare în opt ore, pâine – o fabrică cu o capacitate de peste 30 tone pe schimb, la care se adaugă o secţie de patiserie – cofetărie şi o alta de îngheţată, de asemenea cu o capacitate de 30 tone pe zi.

Este un eveniment deosebit, la care a participat şi prim-ministrul Emil Boc, precum şi reprezentanţii principalelor instituţii judeţene. Inaugurarea unei investiţii de 32 milioane de euro nu este puţin, cu atât mai mult cu cât este realizată în totalitate din fonduri proprii. Depăşind cifra de afaceri şi un anumit număr de angajaţi, nu am avut acces la fondurile europene. Am beneficiat în drumul nostru spre ceea ce am realizat până acum doar de două programe SAPARD în valoare totală de cca. 3 milioane de euro.

UNICARM-ul a investit până acum în tehnologie de ultimă generaţie cca. 200 milioane de euro, ceea ce face ca grupul nostru de firme să se situeze în acest moment printre cele mai moderne şi performante din Europa. La acestea se adaugă investiţiile în clădiri care se întind pe circa 12 ha, precum şi în cele peste 400 mijloace de transport specializate şi în 27 de magazine proprii organizate într-o reţea de hipermarketuri ce se întind fiecare pe o suprafaţă de la 500 la 5.000 mp.

– Sunteţi un investitor de marcă la nivel naţional, de temut de acum pentru firmele multinaţionale de profil, după cum am reţinut dintr-o discuţie anterioară. Cum aţi atins această, hai să-i spunem, performanţă?

– Prin muncă, perseverenţă şi seriozitate faţă de partenerii de afaceri.

Sunt investitor sută la sută autohton, sunt asociat eu şi Dumnezeu şi am alături marea familie UNICARM, adică cei peste 2.500 de angajaţi cu care, spun eu, performăm. Nu ştiu dacă sunt de temut pentru cineva, cert este că ceea ce fac, o fac pentru mine, pentru semenii mei, pentru poporul meu.

Nu duc nimic în altă parte. Numai la bugetul de stat cotizez lunar între 1 şi 1,5 milioane de euro. Iar primarul din Vetiş cred că este cel mai fericit din zonă pentru că primeşte anual cca 20 de miliarde de lei de la UNICARM. La fel plătim şi în cele opt oraşe în care suntem prezenţi cu reţeaua de magazine. Am spus mereu şi o spun şi acum: nu cer nimic nimănui, vreau doar să fiu lăsat să-mi fac treaba.

„Guvernele n-au ţinut pasul cu iniţiativa privată.“

„Mă aflu aici din cel puţin două motive: primul ar fi acela de a vedea la faţa locului că, în vremuri de restrişte, de criză, există şi afaceri de succes în domeniul investiţiilor şi al locurilor de muncă. Aici este un exemplu de succes pentru toată ţara. Este locul unde nu se închid fabrici, nu se concediază salariaţi, ci se angajează oameni. Numai în ultima vreme, prin realizarea investiţiilor ce se inaugurează azi au fost angajate peste 400 de persoane.

M-a impresionat curajul domnului Lucuţ de a porni o afacere pe cont propriu, fără ajutoare de la stat sau de la alte instituţii şi succesul domniei sale în domeniu.

Al doilea motiv pentru care am ţinut să fiu aici este acela de a da o notă de optimism românilor în ceea ce priveşte posibilitatea asigurării din resurse proprii a necesarului de produse agroalimentare. Avem resurse, avem oameni pricepuţi, de iniţiativă, trebuie doar să vrem. Nu este posibil ca o ţară cu atâta potenţial să importe peste 70% din produsele alimentare.

Din păcate, guvernele de până acum n-au ţinut pasul cu iniţiativa privată. Rezultatul? Decapitalizarea agriculturii, agricultorilor şi, în final, descurajarea investitorilor.“

Emil Boc

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1656

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

la-usamv-cluj-napoca-viitorii-specialist...

La USAMV Cluj-Napoca - viitorii specialişti sunt „şlefuiţi cu grijă“ > REVISTA LUMEA SATULUI

La USAMV Cluj-Napoca - viitorii specialişti sunt „şlefuiţi cu grijă“

Contemporanii noştri susţin că agricultura nu mai poate fi făcută „după ureche“. Cu alte cuvinte, rolul specialistului devine tot mai important. Din interviul cu domnul profesor doctor Liviu Mărghitaş, preşedintele Universităţii de Agronomie şi Medicină Veterinară Cluj-Napoca, aflăm că în ţara noastră există şi condiţii ca aceştia să întrunească cel mai înalt nivel de pregătire, pe care apoi să îl pună în practică.

Pregătiţi pentru subzistenţă şi performanţă deopotrivă

– Ce tip de agricultură aveţi în vedere atunci când pregătiţi fiecare generaţie de specialişti?

– Nu poate fi omisă niciuna dintre variante pentru că, dacă avem în vedere realitatea existentă, eu cred că toate formele de agricultură îşi găsesc un loc sub soare astfel încât să coexiste. Ele sunt absolut necesare şi se completează reciproc. Degeaba o să ne urcăm în Munţii Apuseni şi o să vrem să practicăm o agricultură intensivă dacă acolo nu este posibil. Dar vom putea foarte bine să creştem animale şi chiar cu performanţe, însă în condiţii gospodăreşti.

Studenţii pe care îi pregătim în prezent şi care, spre marea mea satisfacţie, în ultimii ani sunt tot mai interesaţi în a înţelege tainele agriculturii, vin din toate zonele. Ei învaţă aici atât ceea ce implică o agricultură de subzistenţă, practicată de o familie, cât şi una intensivă. Cu cât sunt mai bine instruiţi cu atât vor putea satisface mai bine toate formele de agricultură existente.

De ambele părţi se vrea mai multă practică

– Câţi studenţi urmează în prezent cursurile facultăţilor Universităţii de Agronomie din Cluj-Napoca?

– În momentul de faţă sunt înscrişi la toate formele de pregătire, inclusiv masteranzi şi doctoranzi, cca 7.500 de studenţi. Fiind singura universitate de acest gen din Transilvania, studenţii provin în general din această zonă, dar sunt şi unii care vin de mai departe. Ei sunt şi din zona de câmpie, şi din cea montană, din mediul rural, dar şi foarte mulţi din mediul urban, care încep să descopere agricultura şi şi-o doresc ca meserie de viitor.

De ei se ocupă aproximativ 250 de cadre didactice, raportul dintre numărul de profesori şi studenţi fiind unul dintre cele mai favorabile. La fel este şi raportul dintre instruirea practică şi cea teoretică. Sperăm ca, în viitorul apropiat, practica să câştige în importanţă pentru că vrem ca absolvenţii să plece cu cât mai multe informaţii de acest gen. În ceea ce priveşte informaţia teoretică, aceasta se mai poate îmbunătăţi şi afla pe parcurs.

O bază materială consistentă

– Din punctul de vedere al pedagogului, al celui care vrea să insufle performanţă, USAMV Cluj are toate condiţiile pentru a scoate din studenţi ce-i mai bun?

– Categoric, pentru că nu vorbim de o universitate de câteva zile, ci de una care are mai bine de 140 de ani în urmă şi care de-a lungul timpului s-a străduit să dea ce e mai bun. Noi îi primim pe aceşti tineri, îi luăm din braţele părinţilor şi ne străduim ca după patru ani de zile să îi înapoiem mai buni decât i-am primit. Pentru ca studentului să îi fie bine trebuie mai întâi să îi creezi condiţii, or universitatea a început prin a-i crea atât condiţii de studiu, cât şi de petrecere a restului timpului.

Pentru că în momentul în care vine la universitate, el este ca o piatră nestemată pe care noi trebuie s-o şlefuim. Acest lucru nu se poate face numai cu un instrument. Tot acest procedeu are mai multe componente. Universitatea a făcut investiţii deosebite în acest sens, fie că este vorba de ferma didactică, fie de o bancă de gene, fie de biblioteca pe care o considerăm o adevărată catedrală.

Un model cu circuit închis

– Dacă am înţeles bine, aveţi o fermă model de creştere şi exploatare a animalelor şi ar fi interesant de ştiut dacă şi procesaţi laptele şi carnea.

– Tocmai pentru aceasta, în ultimii cinci ani de zile am investit într-o bază didactică şi de practică acolo unde în perioada interbelică se afla ferma model a Academiei de Înalte Studii. Pe acest amplasament, de cca 700 ha, am înfiinţat o fermă de vaci de lapte de 200 capete inclusiv tineretul aferent, iar ca să nu valorificăm laptele doar prin vânzare la procesator, lângă fermă am construit şi o fabrică pentru procesarea acestuia. Aici fac practică prin rotaţie încă din primul an de studiu atât studenţii de la Zootehnie, de la Medicină Veterinară, cât şi de la Tehnologia prelucrării produselor agricole. Ei participă aşadar la procesul de producţie începând cu pasteurizarea şi ambalarea laptelui, smântânire, producerea iaurtului, a brânzeturilor până la ambalare, livrare şi desfacerea produselor în cele două magazine ale universităţii.

Alături de ferma aceasta de vaci avem şi un modul pentru 5.000 de găini ouătoare, de asemenea cu tot procesul de producere şi ambalare şi livrare a ouălor, un alt modul pentru 12 mii de pui de carne, unul pentru 1.000 de porci la îngrăşat pe an, astfel încât, pe lângă baza materială şi mecanizarea pe care o avem acolo, ei reuşesc practic să priceapă toate verigile acestea tehnologice, astfel încât, pe măsură ce ajung în anii mai mari, sunt deja familiarizaţi şi o parte chiar îşi desăvârşesc aici lucrarea finală de diplomă pentru obţinerea titlului pe care şi l-au dorit.

Cercetarea contribuie cu fonduri importante

– Aş vrea să vă întreb şi cu ce bani faceţi toate acestea, pentru că sunt cheltuieli, şi nu puţine.

– Am avut marele noroc de-a lungul acestor ani de un sprijin din partea Ministerului Educaţiei şi Cercetării, pentru că, pe baza proiectelor pe care le-am făcut, am reuşit să-i convingem pe cei de aici de importanţa acestei Universităţi şi a dotărilor pe care le facem. De asemenea, am obţinut fonduri din activităţile conexe şi din proiectele de cercetare, acest capitol reprezentând un punct forte al universităţii noastre. Pentru că fără cercetare am vorbi de o formă de învăţământ seacă, care nu ar avea ce să spună discipolilor ei. Ei trebuie să ştie că o agricultură performantă are la bază o activitate de cercetare avansată.

Aceasta este orientată atât către creşterea animalelor, agricultura clasică, cea ecologică, dar şi spre biotehnologii, domeniu în care universitatea noastră a devenit puternică în ultimii ani. Ele sunt vârful de lance pentru agricultura care se va practica peste 10, 15, 20 de ani, când ea nu va mai semăna cu cea practicată astăzi. În acest sens, în anul care a trecut am finalizat un Institut de Ştiinţele Vieţii, în clădire aflându-se o serie de laboratoare de cercetare în acest sens, cu o dotare de vârf.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
804
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-vama-suceava-turismul-rural-sursa-de-...

La Vama-Suceava : Turismul rural, sursă de venituri importante > REVISTA LUMEA SATULUI

La Vama-Suceava : Turismul rural, sursă de venituri importante

În fiecare seară, centrul comunei Vama din judeţul Suceava devine un adevărat loc de promenadă. Sunt turiştii care, atraşi de frumuseţea locului, de binecunoscuta ospitalitate bucovineană, vin să-şi petreacă concediul sau măcar câteva zile în linişte, relaxare şi bună dispoziţie. Pentru gazde, această perioadă este de muncă încordată „pentru că, ne spune doamna Liliana Gireadă, proprietara unei pensiuni, suntem deja cunoscuţi în ţară, dar şi peste hotare şi vrem ca toţi oaspeţii noştri să plece mulţumiţi şi, fireşte, să revină“.

Pensiunea la care ne-am oprit funcţionează de mai bine de patru ani şi pune la dispoziţia turiştilor 18 locuri de cazare dotate cu toate facilităţile: opt locuri în apartamente, salon unde se serveşte masa, foişor cu grătar în aer liber, dar şi posibilităţi de agrement, cum ar fi: un miniteren de sport, drumeţii montane, călărie sau plimbări cu trăsura şi multe altele.

„Adăugaţi la acestea şi ceea ce le oferim clienţilor noştri din vestita bucătărie bucovineană: borşul ţărănesc de hribi, sărmăluţe în cuib, salata de râşcovi, plăcintele poale-n brâu, care toate fac faima bucătăriei din acest colţ de ţară. Aici, dar şi în celelalte pensiuni locurile sunt rezervate încă din primăvară. Avem oaspeţi din întreaga ţară, dar şi turişti din Franţa, Germania şi chiar din îndepărtata Japonie.“

Numărul pensiunilor, în continuă creştere

„Ceea ce aţi văzut, subliniază doamna Doina Cernat, secretarul primăriei, a devenit o obişnuinţă în comuna noastră. Harnici gospodari şi întreprinzători, ospitalieri, oamenii din Vama au realizat în timp că activitatea în turism poate fi şi este o sursă importantă de venituri. Ca urmare, în ultimii ani au apărut noi pensiuni, astfel încât numărul acestora depăşeşte acum cifra de 100, din care circa 30, de trei-patru margarete, sunt de nivel european.

În 2009 s-a constituit Aso-ciaţia de Turism Vama-Bucovina care reuneşte toţi proprietarii de pensiuni şi numărul lor e în continuă creştere pe măsură ce oamenii locului, după ce au urmat un curs de pregătire în domeniul turismului, organizat de primărie, fac demer-suri pentru accesarea de fonduri europene.“

Avantajele pe care le oferă dezvoltarea turismului, pe lângă valorificarea condiţiilor zonei, înseamnă noi locuri de muncă. La pensiunea doamnei Gireadă, de pildă, muncesc toţi cei patru membri ai familiei, dar în perioada estivală mai este nevoie de încă alţi doi-trei oameni.

Brand-ul comunei, Festivalul Hribului

Pe lângă frumuseţile locului şi faimoasa bucătărie bucovineană, comuna suceveană oferă şi alte puncte de interes, de exemplu Muzeul internaţional al ouălor încondeiate, unde meşterul tradiţional Letiţia Orşivschi-Heiser conduce o şcoală de „închistrare“, cum se spune în partea locului, a ouălor. Se poate vizita şi atelierul sculptorului popular Dragoş Olaş care, la peste 80 de ani, lucrează şi este bucuros de oaspeţi sau muzeul etnografic Nicorescu amenajat într-o casă tradiţională veche de peste un secol.

Nu trebuie uitat, de asemenea, Festivalul Hribului, manifestare ajunsă la a V-a ediţie ce se desfăşoară în ultima săptămână a lunii septembrie şi care a ajuns brand-ul comunei.

Acum Asociaţia de Turism, împreună cu Primăria caută un investitor care să asigure pentru turişti şi alte posibilităţi de petrecere a timpului. „Vrem, conchide doamna Doina Cernat, să oferim toate condiţiile pentru ca turistul să petreacă la Vama cât mai mult timp, fără să se plictisească, şi nu numai în week-end, cum se mai întâmplă.“

„Perspectiva este încurajatoare, revine doamna Cernat. Accesând fonduri europene, primăria a reuşit să introducă reţeaua de apă şi canalizare în întreaga comună, a modernizat drumuri şi căi de acces, a amenajat trasee turistice, iar toate acestea au creat condiţii pentru dezvoltarea turismului care, într-o perspectivă apropiată, tinde să devină una dintre principalele ocupaţii ale locuitorilor din Vama.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
944
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

la-vanatoare-cu-aparatul-de-fotografiat_...

La vânătoare, cu aparatul de fotografiat > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLa vânătoare, cu aparatul de fotografiat

Pentru iubitorii de natură şi de animale sălbatice, Regia Naţională a Pădurilor (RNP) Romsilva a promovat în ultimul timp o „vânătoare de imagini“. Această formă, cuplată cu cea de silvoturism, are deja numeroşi susţinători amatori. Tariful practicat de RNP este de 100 euro/zi de persoană pentru fotografiat şi 200 de euro/zi pentru filmat.

Vânătorii de imagini se pot adresa oricărei unităţi silvice din structura Romsilva. Se stabileşte un punct de întâlnire, unde turiştii sunt preluaţi de un ghid, fie el tehnician de vânătoare sau pădurar. Dacă traseul este dificil, se parcurge pe jos. Altfel, în preţul plătit de vânători, sunt incluse maşini de teren sau cai pentru deplasare.

Turiştii care vor să stea mai multe zile pot fi cazaţi în cele peste o sută de cabane ale RNP. Rezervarea se poate face online pe site-ul Romsilva (prin internet) sau la orice structură silvică.

Traian Dobre
REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
722
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Lăcaşul sfânt de la Agronomie

În urmă cu nouă ani, Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară din Bucureşti a făcut demersurile pentru înfiinţarea unui paraclis misionar în cadrul USAMV Bucureşti. Sfinţii Chiril şi Metodiu au fost aleşi ca ocrotitori ai bisericii pentru modelul lor de viaţă şi pentru propovăduirea credinţei în rândul unor popoare nu chiar păgâne, dar totuşi novice în ale creştinismului. Acestea aveau nevoie să li se aducă Evanghelia şi slujbele cât mai aproape de sufletele lor, la fel cum şi studenţii au nevoie de o predică mai adecvată vârstei lor. În aceeaşi măsură, cei doi patroni spirituali au fost intelectuali, oameni foarte studioşi ai vremii lor. Cu timpul, cel care păstoreşte acest loc încă de la începuturile sale, părintele Victor, cum îl numesc cei care îi calcă pragul, a reuşit să se înconjoare de tot mai mulţi credincioşi. Jumătate dintre ei sunt studenţi, care vin parcă cu mai multă tragere de inimă într-o biserică făcută anume pentru ei. Aici s-au împrietenit şi şi-au creat un mediu al lor care-i ajută să îşi păstreze credinţa. Cealaltă jumătate sunt cadre didactice şi locuitori ai cartierelor din jurul Agronomiei care au descoperit că aici lucrurile se desfăşoară fără grabă, fără înghesuială şi în deplină armonie.

Biserica de lemn din sufletul studenţilor

- Părinte Victor, să vorbim puţin despre momentul înfiinţării acestei biserici! Cum a fost aleasă această locaţie?
- În anul 2001, împreună cu un alt coleg student la Teologie, părintele Claudiu, am avut şansa să purtăm o discuţie cu rectorul Ion Alecu. I-am propus această idee de a construi o biserică în incinta universităţii, iar el s-a arătat foarte receptiv şi ne-a ajutat. Încă înainte de a da noi licenţa ne-a însoţit să ne arate locul unde se înalţă astăzi lăcaşul sfânt. Acesta a fost ales în aşa fel încât să fie aproape de căminele studenţeşti, dar oarecum retras, pentru a avea parte de pacea duhovnicească. Fiind construită pe structură din lemn, biserica a fost gata în aproape o lună, iar în noiembrie am fost hirotoniţi ca preoţi pentru universitate. Eu şi celălalt părinte am continuat să slujim împreună timp de şapte ani, până când el a fost chemat de comunitatea română din Italia să înfiinţeze acolo o parohie.

Din viaţa unei comunităţi luminate de credinţă

- După atâţia ani de când slujiţi aici, cum vedeţi rolul bisericii în viaţa studenţilor?
- De la început trebuie spus că, din păcate, un număr mic de studenţi caută biserica în general. Chiar dacă mulţi dintre ei vin din mediul rural puţini au aceste preocupări, această dorinţă de a se apropia de Dumnezeu. Iar, pe măsură ce o fac, se simt încălziţi sufleteşte în atmosfera aceasta. Nu vin – aşa cum s-ar crede – doar în sesiune pentru rezultate bune la examene, ci mai degrabă pentru a-şi păstra credinţa primită în copilărie şi a descoperi mai mult. Unii dintre ei vin la spovedit şi chiar postesc, deşi traiul în cămin îngreunează mult acest lucru. Pentru ei organizăm „Şcoala lui Iisus“, un curs de cunoştinţe religioase care se întinde pe o durată de 14 săptămâni. Scopul acestuia, pe lângă aprofundarea Scripturii, este ca ei să se împrietenească şi să devină mai uniţi. Am organizat mai multe pelerinaje în ţară şi chiar la locuri sfinte peste hotare. În timpul verii avem cel puţin

o tabără în care mergem în ţară în special să ajutăm alte comunităţi care au nevoie. Cel mai adesea au fost tabere organizate în jurul mănăstirilor pentru a-i ajuta pe călugări la lucrările agricole, la renovarea clădirilor, la pregătirea vreunui hram. Dar am organizat şi acţiuni în parohii mai sărace şi chiar în spitale şi aziluri de bătrâni. Ultima oară am fost într-un campus de arhitectură unde se construieşte o tabără de vară numai din pământ şi surcele. Am mers aici şi am ajutat pentru ca studenţii să se deprindă cu această tehnică milenară şi foarte ecologică a chirpiciului.

- Vă pregătiţi de un pelerinaj la San Remo, am înţeles.

- Într-adevăr, mergem la părintele Claudiu, care după doi ani de efort a reuşit să restaureze o biserică din secolul XIX, fostă catolică, închisă după al II-lea Război Mondial şi redată acum spre folosinţă comunităţii româneşti din regiune. Vrem să fim prezenţi la sfinţirea acesteia!

- Aţi reuşit să ridicaţi aici lângă biserică şi un centru comunitar!

- L-am construit în ideea de a găzdui agapele pe care iniţial le făceam în aer liber sau chiar în biserică în timpul iernii. Ideea cu mesele împreună am găsit-o la creştinii din primele secole care erau foarte solidari între ei şi am zis să încercăm şi noi ca după slujbă oamenii să aibă posibilitatea să se cunoască şi să se apropie mai mult de biserică. Centrul a fost inaugurat în anul 2007 şi de atunci, pe lângă agape, se desfăşoară în el cursurile de la Şcoala lui Iisus, conferinţe ocazional, dar şi botezuri sau parastase.

Crăciunul, o şansă de reînnoire a vieţii

- Ne apropiem de sărbătoarea Naşterii lui Iisus şi nu pot uita colindele pe care le-am auzit aici în timpul studenţiei. Ce ar trebui să însemne această sărbătoare pentru noi?

- E adevărat, în apropierea Crăciunului, în fiecare an, în ultimele două săptămâni de cursuri ale studenţilor mergem să colindăm în cămine, dar şi la profesori şi chiar în sălile de curs. Este un obicei care se pierde în vremurile noastre, dar noi sperăm să-l menţinem măcar pentru cei care ne ascultă în universitate, unde suntem primiţi cu bucurie. E minunat să vezi pe un culoar atâtea uşi deschise şi atâţia studenţi care te ascultă cu sufletul deschis. Practic, spiritul Crăciunului stă tocmai în aceste colinde care, aşa cum spuneam, se pierd. Dar foarte important e şi postul de dinainte care ne introduce într-o aşteptare a sărbătorii. El reprezintă baza pentru o mai bună concentrare spirituală, pentru rezolvarea unor conflicte fie ele interioare, fie la nivel social. Crăciunul ar trebui să însemne de fiecare dată o şansă de reînnoire a vieţii prin faptul că Hristos se naşte pentru fiecare dintre noi...

- Dacă ar fi să transmitem o urare celor care ne citesc...

- Îi îndemn pe cititorii revistei dumneavoastră să-l pună pe Dumnezeu în centrul preocupărilor lor şi să nu uite aceste datini sfinte ale Crăciunului! Să nu lase deoparte pregătirea spirituală care culminează printr-o spovedanie şi o împărtăşanie adevărată astfel încât sufletul nostru să fie luminat şi plin de bucurie! Să nu uităm, credinţa se înmulţeşte pe măsură ce oamenii vin cu sinceritate şi cu deschidere către biserică. Este ca un foc care se aprinde mult mai uşor când sunt adunate mai multe lemne împreună. Din credinţa unora care este mai puternică ajung să se împărtăşească şi cei care sunt mai îndoielnici, mai necunoscători şi slujbele au acest rol de a ne alimenta cu cele necesare pentru a înfrunta greutăţile şi a găsi un sens chiar dincolo de viaţa asta trecătoare!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
2276

Comentarii

1. credincioasa -- (7-January-2011)Felicitari Valentina. Ai ales una dintre cele mai minunate biserici. Caldura duhovniceasca din Biserica parintelui Victor este greu de exprimat in cuvinte. Trebuie sa participi la slujbe ca sa gusti din din harul acestui preot

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lacomia-si-nesatul_l169.html

Lăcomia şi nesaţul

Dacă ar fi să ne batem capul şi să luăm în discuţie viciile omeneşti, fără doar şi poate nesaţului ar trebui să-i acordăm o mare atenţie, pentru că reprezintă cea mai întâlnită meteahnă a omului.

Şi nouă, românilor, ne-a plăcut întotdeauna să mâncăm ,,sănătos“, abundenţa bucătăriei româneşti fiind vestită până dincolo de graniţe, oricât ne-am ţine să nu dăm frâu liber poftelor mai cu seamă atunci când ne serbăm ori sărbătorim.

Ghiftuiala e şi mai straşnică atunci când ne înfruptăm la liber din bucatele altuia, dar şi atunci când am cheltuit ceva parale pe cele ale gurii. Vorba ceea: ,,decât să rămână turta, mai bine să crape burta.“

Cea mai mare parte a veniturilor noastre se duce pe hrana cea de toate zilele. Până la un anumit punct nevoia de a avea ce pune pe masă e bine motivată, dar nu până acolo încât a-ţi limita existenţa la îngurgitarea fără saţ a produselor culinare.

Lăsând la o parte sfaturile cu raţionalizarea alimentelor, cred totuşi că ar trebui să fim mai cumpătaţi atunci când ne aşezăm la masă şi totodată să lăsăm prostul obicei de a da vina fie pe supărări, fie pe sărbători atunci când acul cântarului o ia razna. Noi suntem de vină atunci când uităm să ne oprim din mâncat.

Dacă n-am mai fi atât de lacomi, am trăi într-un mod mult mai sănătos şi mai frumos. Adică, aşa cum bine spun cei ajunşi la vârsta înţelepciunii ,,ce este fără măsură, repede te strică“, iar ,,cel ce urăşte lăcomia îşi lungeşte zilele“.

Ei, dar dacă lăcomia omenească s-ar opri doar la mâncatul cel fără măsură, lucrurile n-ar fi chiar aşa de speriat. Însă meteahna asta cunoaşte feţe mult mai hidoase. Lăcomia de bani şi de avere este cea mai mare patimă a sufletului omenesc. Dar despre aceste cusururi vom discuta altădată.

Vă doresc tuturor poftă bună!

Violeta ANGHEL

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
677

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lansare-sesiune-de-primire-cereri-de-fin...

Lansare sesiune de primire cereri de finanţare în cadrul Programului Operaţional pentru Pescuit > REVISTA LUMEA SATULUI

Lansare sesiune de primire cereri de finanţare în cadrul Programului Operaţional pentru Pescuit

Direcţia Generală Pescuit - Autoritatea de Management pentru POP (DGP-AMPOP) anunţă lansarea, în data de 04.04.2011, a sesiunii deschise de primire cereri de finanţare pentru măsurile din cadrul Axelor prioritare 1, 2 şi 3 pentru acordarea fondurilor nerambursabile pentru pescuit şi acvacultură conform măsurilor din cadrul Programului Operaţional pentru Pescuit.

Depunerea proiectelor se va face la sediile Compartimentelor Regionale, în intervalul 8.30-16.30, până la 30 noiembrie 2011. Solicitantul sprijinului financiar trebuie să îndeplinească cerinţele de conformitate şi eligibilitate menţionate în cadrul Ghidului Solicitantului aferent fiecărei măsuri. În cazul măsurilor ce implică evaluarea tehnică şi financiară, pentru a fi selectat pentru finanţare proiectul trebuie să obţină punctajul minim prevăzut pentru fiecare măsură, conform Ghidului Solicitantului. DGP-AMPOP va notifica în scris pe toţi solicitanţii privind rezultatul evaluărilor cererilor de finanţare depuse de către aceştia la sediile Compartimentelor Regionale.

Informaţii detaliate privind accesarea şi derularea măsurilor din cadrul Programului Operaţional pentru Pescuit sunt cuprinse în Ghidurile Solicitantului care sunt publicate pe site-urile http://www.madr.ro şi www.ampeste.ro.

Vizualizari:
761
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lansarea-noului-codex-al-pesticidelor_l1...

Lansarea noului Codex al pesticidelor

Joi, 12 mai 2011, la hotelul Prezident din Arad, a avut loc lansarea cărţii „CODEXUL PRODUSELOR DE PROTECŢIE A PLANTELOR OMOLOGATE PENTRU UTILIZARE ÎN ROMÂNIA”, lucrare apărută sub egida Societăţii de Protecţia Plantelor „Transilvania”, controlul ştiinţific fiind asigurat de regretatul Profesor universitar dr. VIOREL FLORIAN, din cadrul Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară din CLUJ-NAPOCA. Lucrarea a fost elaborată de un colectiv de specialişti din cadrul S.C. ANDAGRA SRL ARAD, sub coordonarea dr. ing. Corneliu Henegar.

La această lansare de carte au participat peste 70 de specialişti în agricultură şi protecţia plantelor din partea de vest a ţării, ocazie cu care s-au purtat discuţii extrem de aplicate, de profesionale, pe marginea acestui nou CODEX.

Lucrarea se constituie ca o modestă contribuţie a unui colectiv de oameni inimoşi, la vastul domeniu al protecţiei plantelor, după opinia unanimă a specialiştilor prezenţi la lansare, noul CODEX fiind o iniţiativă bine venită şi îndelung aşteptată de către toţi producătorii agricoli şi nu numai.

Spre deosebire de codex-urile publicate sub egida Ministerului Agriculturii, până în anul 2005, produsele de protecţie a plantelor, în funcţie de spectrul de acţiune (fungicid, insecticid, erbicid etc.), sunt prezentate pe culturi şi pe substanţe active, menţionându-se toate produsele omologate aflate în vigoare, denumirile populare şi ştiinţifice ale agenţilor de dăunare, doza sau concentraţia recomandată, inclusiv gradul de toxicitate.

În acelaşi timp, sunt prezentate: indexul produselor de protecţie a plantelor, producătorul (ii) acestora, date referitoare la certificatele de omologare şi a valabilităţii lor în timp (data expirării), un tablou al abrevierilor privind forma de condiţionare a produselor, dar şi un tablou general al distribuţiei utilizărilor omologate ale produselor, pe culturile (domeniile) pentru care sunt recomandate, cu indicarea paginilor din codex unde sunt prezentate produsele.

Totodată, în anexe sunt prezentate: indexul substanţelor active ale produselor de protecţie a plantelor, care fac obiectul codexului, apartenenţa chimică a substanţelor, modul de acţiune şi domeniul de utilizare a acestora, cât şi gruparea produselor de protecţie a plantelor, în funcţie de substanţele active componente.

Menţionăm că prezentarea produselor de protecţie a plantelor în această lucrare s-a efectuat, în funcţie de Listele produselor omologate în şedinţele Comisiei Naţionale de Omologare a Produselor de Protecţie a Plantelor, publicate pe site-ul MADR, de legislaţia în vigoare şi de normele Uniunii Europene.

Noul Codex se poate achiziționa începând din această săptămână. Informații suplimentare se găsesc pe www.prognoza-avertizare.ro.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011

Vizualizari:

1442

Comentarii

1. redactie -- (25-May-2011)
Intrati pe linkul de mai jos pentru informatii suplimentare:
http://www.andagra.ro/index.php?option=com_content&view=article&id=29&Itemid=96□=ro

2. PETRA DRAGOMIR -- (22-May-2011)De unde pot achizitiona Codexul?
Cat costa?
Astept cu nerabdare raspuns.
PETRA DRAGOMIR

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lapar-doreste-reluarea-dialogului-pe-pro...

LAPAR doreşte reluarea dialogului pe problemele din agricultură > REVISTA LUMEA SATULUI
LAPAR doreşte reluarea dialogului pe problemele din agricultură

- Principalele subiecte repuse pe tapet în cadrul Adunării Generale a Ligii, ţinută recent la Buzău, sunt subvenţiile, înstrăinarea terenurilor agricole şi refacerea sistemului naţional de irigaţii.

Membrii Ligii Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România (LAPAR) vor continuarea dialogului început în acest an cu reprezentanţii instituţiilor statului de care depinde activitatea lor şi rezolvarea problemelor acute care s-au adunat în ultima perioadă. Ei au formulat aceste probleme cu ocazia Adunării Generale a Ligii, care a avut loc recent, la Buzău. Noua conducere a Ligii, aleasă cu acest prilej, preşedintele LAPAR, Laurenţiu Baciu, şi cei 15 membri ai Consiliului Director au fost mandataţi în acest sens de membrii organizaţiei.

Discuţiile – au spus fermierii – se vor axa, ca şi la precedentele întâlniri cu miniştrii Finanţelor şi Agriculturii, din luna ianuarie, pe problema subvenţiei pe suprafaţa de teren lucrat, care a fost diminuată, anul trecut, cu 42 de euro. Consiliul Director al Ligii a considerat că nu trebuie să se renunţe la această sumă, pentru că subvenţia întreagă a fost aprobată de Comisia Europeană.

„Vom relua discuţiile – a spus Laurenţiu Baciu – pe problema subvenţiei la motorină, care nu a mai crescut, chiar dacă preţul acesteia a fost majorat, dar şi pe problema returnării TVA, foarte greoaie şi supusă chiar unor abuzuri din partea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Autorităţile au aflat deja şi că fermierii sunt tot mai îngrijoraţi de modul în care este tratată problema sistemului de irigaţii, dar şi de problema înstrăinării terenurilor agricole, prin acceptul ca străinii să poată cumpăra teren agricol în România. Autorităţile s-au arătat de acord cu fermierii faţă de aceste probleme, dar rezolvarea lor aparţine viitorului.

“Fermierii cred că politicienii susţin degeaba că agricultura poate fi un punct forte în strategia naţională de dezvoltare, dacă agricultorii nu sunt ajutaţi de stat. „Dacă noi am ajunge la producţii de 6.000 kg la grâu şi la 7.000 - 8.000 kg la porumb, posibile la potenţialul României – au spus ei –, am putea chiar exporta, după asigurarea consumului intern, 30-40 milioane tone de cereale.

Acum, nu ajungem la 20 de milioane. Pentru aceasta este nevoie de o strategie de dezvoltare a agriculturii. Până acum, statul mai mult ne-a încurcat decât ne-a ajutat. Cerealele noastre pleacă însă din ţară cu un preţ şi se întorc cu altul şi apelăm foarte des la importuri. Facem profit fermierilor din străinătate.“

Se pregăteşte Conferinţa Naţională a LAPAR

Membrii LAPAR vor relua dezbaterea unor astfel de probleme şi la Conferinţa Naţională „Zece ani de activitate a LAPAR“, din luna martie. Aceasta îşi propune să analizeze cum se corelează reformele propuse de Politicile Agricole Comune ale Uniunii Europene pentru perioada 2014 - 2020 cu strategiile proprii ale fermierilor români. Printre cei 600 - 700 de invitaţi se numără preşedintele României şi prim-ministrul, membri ai comisiilor de agricultură din Parlament, parlamentari, membri ai Guvernului, reprezentanţi ai ministerelor cu implicaţii în agricultură, reprezentanţi ai unor organizaţii profesionale şi ştiinţifice din domeniul agricol, reprezentanţi ai ambasadelor străine la Bucureşti şi ziarişti. „Vrem să demonstrăm instituţiilor statului – a precizat preşedintele LAPAR – că noi, agricultorii, suntem o forţă şi că, dacă vom ajunge la performanţe în agricultură, bugetul României se va alimenta mai mult de aici.“

Agricultorii vor şi reprezentare internaţională

De asemenea, LAPAR îşi doreşte din nou o reprezentare internaţională a agricultorilor români. Aceasta era posibilă, până acum câtva timp, prin Federaţia Naţională a Producătorilor Agricoli din România (FNPAR), din care făcea parte, dar care nu-i mai reprezintă interesele şi nici nu mai are reprezentant în organizaţia europeană a fermierilor şi structurilor cooperatiste de asociere în agricultură COPA - COGECA.

România este, de altfel, singura ţară din Europa în această situaţie. „Noi avem nevoie să ajungem acolo, a spus Laurenţiu Baciu. LAPAR ia astfel iniţiativa de a înfiinţa o confederaţie patronală agricolă care să ne reprezinte interesele şi pe plan internaţional. Am luat legătura cu cele mai active asociaţii profesionale din ţară, care ar dori o confederaţie pe scheletul FNPAR, dar fără actualul ei preşedinte. După Conferinţa Naţională a LAPAR ne vom întâlni pentru a pune bazele noii confederaţii“, a încheiat Baciu.

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
592

□

ˆ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

LAPAR face planuri din Bacău

• Interviu cu preşedintele interimar al Ligii, Laurenţiu Baciu

Liga Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România - LAPAR a făcut, la sfârşitul anului trecut, o schimbare de „macaz“ surprinzătoare la prima vedere, dar previzibilă pentru cei care cunosc mai multe despre activitatea acestei structuri. Preşedintele LAPAR, Nicolae Sitaru, şi-a prezentat demisia, conducerea interimară fiind preluată de băcăuanul Laurenţiu Baciu.

– Ce împrejurări au determinat, domnule Baciu, demisia unui preşedinte şi interimatul dumneavoastră? De ce a fost nevoie să se ajungă aici?

– Ar fi mai multe de spus aici, dar ceea ce a cântărit cel mai mult a fost insuficienta implicare în rezolvarea celei mai importante probleme a agricultorilor: subvenţia pe suprafaţă de la buget care, după cum se ştie, a ajuns de la 73 €/ha, cât era notificată la Bruxelles, la 30 €/ha. Aceasta, la care s-a adăugat opoziţia manifestată de organizaţiile profesionale de a ieşi în stradă pentru rezolvarea acestor probleme, a determinat demisia domnului Sitaru şi alegerea mea ca preşedinte pentru un interimat de 90 de zile. Şi am hotărât să rezolv problema în numai două luni.

Agricultură sau politică?

– Este vorba şi de ingerinţe politice în activitatea LAPAR? Mai exact, a fost cumva pericol de subordonare politică, la un moment dat?

– Da, pentru că vorbim aici de slăbiciunea omenească. Din start, nu ştiu cât de curat era fiecare, dar cei care au ajuns la conducerea Ligii erau prinşi, într-un fel, politic. S-a acceptat cu uşurinţă acest statut, probabil pentru mai mult confort. Sper ca eu să nu ajung într-o astfel de situaţie.

– Veţi candida pentru funcţia de preşedinte?

– Posibil. Nu sunt încă hotărât, dar nici nu spun că nu aş candida, pentru că simt că se pot face multe pentru producătorii agricoli. Întotdeauna am fost interesat de ceea ce se întâmplă în jurul meu, în ţara mea şi nu îmi doresc altceva decât să putem crea, împreună cu ceilalţi colegi, condiţii optime pentru sectorul agricol, care este unul de mare importanţă.

Se anunţă o primăvară „fierbinte“

– După interimatul dumneavoastră şi alegerea unui preşedinte va fi o perioadă agitată în viaţa LAPAR? Va fi o primăvară fierbinte, cu proteste de stradă sau cu alte acţiuni în forţă?

– Da, ar putea fi. Prin toate aceste acţiuni vom căuta să-i convingem pe cei care conduc economia naţională că suntem o forţă, dar cu bune intenţii. Vrem să arătăm că banii alocaţi pentru subvenţionarea agriculturii se pot întoarce întreit şi repede la bugetul statului. Ne-am îmbătat cu succesele din agricultura anului 2011 şi credem că aşa va fi mereu. Dar, anul 2011, din punct de vedere financiar pentru fermieri, a fost mai prost decât 2010,

când s-a realizat o producţie agricolă mai slabă.
La o medie de 4.000 kg/ha obţinută la grâu, am câştigat undeva la 4.000 de lei şi am procurat motorina cu 4,50 lei/l şi îngrăşăminte cu 1,20 lei/kg. În 2011, la o producţie medie de 6.000 kg/ha la grâu, am avut un venit de 3.600 de lei/ha, în timp ce am achiziţionat motorina cu 5,50 lei/l, îngrăşăminte cu 1,90 lei/kg, iar pesticide cu 10 - 20% mai scumpe decât în 2010. Financiar, am ieşit mai prost. De ce ne bucurăm?
– Prin urmare, aveţi de gând să vă mişcaţi, să protestaţi. Dar mai credeţi în asemenea acţiuni de protest? Au ele efectul scontat?
– Desigur. Poate nu cel scontat, dar au. Asta nu înseamnă că totul se poate obţine numai cu forţa. Dacă s-ar sta la masa negocierilor şi s-ar înţelege fenomenul poate s-ar mişca ceva. În agricultură se poate câştiga foarte bine dacă investeşti. Asta trebuie să se înţeleagă.
„Punem bazele unei mari confederaţii!“
– Am înţeles, domnule preşedinte interimar, că v-aţi propus apropierea tuturor organizaţiilor profesionale ale agricultorilor. Cum veţi reuşi acest lucru?
– Acţiunile în acest sens au fost începute de predecesorul meu, iar eu le voi continua. Am luat legătura cu o parte dintre preşedinţii altor structuri profesionale. Am contactat circa 25 de astfel de organizaţii din industria alimentară, serviciile conexe agriculturii etc., cu care urmează să avem o primă întâlnire în jurul datei de 20 ianuarie. Avem şi un nou proiect de statut şi vrem ca pe la sfârşitul lunii ianuarie să punem bazele unei mari confederaţii în România, din agricultură şi industria alimentară.
– Care este locul LAPAR între celelalte organizaţii profesionale?
– Este cea mai bine organizată structură profesională din agricultură, cu foarte mulţi membri, cu reprezentare naţională, care va creşte în continuare. Alte organizaţii sunt mai mici, dar nu lipsite de importanţă.
– Deci, este o organizaţie vizibilă...
– ... şi puternică. Noi am putea şi singuri să ne afiliem unor organizaţii internaţionale, dar parcă este mai bine să trecem prin toate etapele de coagulare a tuturor forţelor naţionale.
– Sunt voci, mai ales din sfera politicului şi, întotdeauna, din sfera puterii, care vă acuză de un anumit „sindicalism“. Chiar există o tentă sindicalistă în ceea ce faceţi?
– Sindicatele se ocupă de cu totul altceva. Să nu uite nimeni că LAPAR a fost cea care a venit cu ideea şi a susţinut taxarea inversă a cerealelor, prin care s-au adunat bani frumoşi la bugetul de stat şi s-a eliminat o parte din evaziunea fiscală din agricultură. A fost iniţiativa producătorilor agricoli. E o dovadă că ne interesează şi economia naţională, nu doar buzunarele proprii. Am venit şi cu alte idei, pe la minister deocamdată, dar vom merge şi la alte instituţii.
Chiar dacă ni se bagă în faţă că aşa a stabilit Comisia Europeană, sunt multe lucruri prin care se fac bani la noi, dar care se gestionează prost. Încă se dau milioane de euro pentru păşuni, ca să dau doar un exemplu, pe care nu se face nicio lucrare de întreţinere. În România, din suprafaţa arabilă, numai vreo şase milioane de hectare sunt declarate. Restul, până la peste nouă milioane de hectare, pentru care se primesc subvenţii, reprezintă păşuni şi pârloage.
Petru DONE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
566
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

lapar-solicita-instituirea-starii-de-nec...

LAPAR solicită instituirea stării de necesitate

Precipitaţiile abundente şi zilnice din ultimele două săptămâni, au produs pentru agricultorii din ţara noastră o situaţie dezastruoasă, întrucât au întârziat nefiresc de mult demararea campaniei de recoltare a cerealelor şi a rapiţei. În această perioadă trebuia să fim în plină campanie de recoltare, dar recoltarea orzului şi a rapiţei este mult întârziată, iar cea a grâului abia a început.

Pierderile de recoltă sunt imense şi vor fi contabilizate negativ de producătorii agricoli.

Umiditatea excesivă din atmosferă, corelată cu umiditatea din sol din ultima decadă a lunii iunie, s-a răsfrânt în umiditatea bobului pregătit, ceea ce nu face posibilă intrarea în teren a combinelor pentru recoltat.

Semnificative suprafeţe cultivate cu orz, grâu, rapiţă au fost afectate atât de ploile abundente, cât şi de vânturile puternice care au culcat aceste culturi. Băltirile, locurile unde stagnează apa determină în aceeaşi măsură întârzierea, ceea ce provoacă mari pierderi de recoltă.

Situaţia ţării este dramatică

Agricultorii, producătorii agricoli sunt lăsaţi singuri în faţa furiei dezlănţuite a naturii. Niciun om politic responsabil, din nicio parte a spectrului politic, nu vede, nu sesizează, nu intervine, nu alarmează guvernanţii noştri. Oare agricultura nu este parte componentă şi deosebit de importantă a economiei acestei ţări? Pe noi, toţi, ne priveşte soarta agriculturii româneşti. Cerem, în numele agricultorilor din zona producţiei vegetale, instituirea unei stări de urgenţă, prin care să se salveze ceea ce se mai poate salva din producţia agricolă de cereale şi rapiţă din recolta acestui an.

Apel la solidaritate

Noi, împreună, să gândim soluţii prin care să se poată recolta ceea ce se mai poate, dar şi pentru a se relua din nou ciclul de producţie. Aşteptăm din partea tuturor forţelor politice, a politicienilor membri ai Parlamentului României, a Guvernanţilor, a Administraţiei centrale, acum în ceasul al 13-lea, să-şi întoarcă faţa spre ţară, spre problemele grave şi urgente cu care se confruntă agricultura şi agricultorii României. Împreună, noi toţi, să rezolvăm cu multă chibzuială şi rapiditate necazurile care s-au abătut asupra ţării, afectând cel mai mult agricultura şi în special recoltarea cerealelor, a rapiţei din recolta acestui an.

Securitatea alimentară va fi mult afectată, pâinea ţării va fi în pericol de a nu mai fi făcută din grâu cultivat în România. Trebuie să conştientizăm că, în acest caz, situaţia economică a ţării noastre se va îngreuna şi mai mult. Solicităm Preşedinţiei, Guvernului, Parlamentului şi tuturor forţelor politice ale ţării, indiferent de ce parte a spectrului politic se găsesc, să vină cu picioarele pe pământ şi să se unească în găsirea de soluţii viabile şi urgente, prin care agricultura României şi agricultorii să fie salvaţi în aceste momente grele.

Preşedinte, Nicolae Sitaru

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:

603

Comentarii

1. paul c -- (22-July-2010)Atitudinea guvernantilor si a ,,oamenilor politici" din Romania nu mai mira pe nimeni.Agricultura facuta in cluburile de fite de ei este un dezastru.De ani de zile sustin ca agricultura are nevoie de un sistem solid de asigurari si ca strategia asigurarilor din mediul rural trebuie sa fie componenta de baza a strategiei de dezvoltare.Sistemul de asigurari agricole nu poate fi lasat la decizia citorva firme private care fac o porcarie de asigurari pentru agricultura,mai mult pentru promovarea spagii din comisioane.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lapte-mai-putin-branzeturi-mai-multe_168...

Lapte mai puţin, brânzeturi mai multe > REVISTA LUMEA SATULUI

Lapte mai puţin, brânzeturi mai multe

Ultimele date elaborate de Institutul Naţional de Statistică (INS) arată că, în luna noiembrie 2008, cantitatea de lapte de vacă colectată de la exploataţii agricole şi centre de colectare, de către unităţile procesatoare, a scăzut faţă de luna precedentă cu 10,4%, iar faţă de luna noiembrie 2007 cu 4 %.

În luna noiembrie 2008, comparativ cu luna precedentă, cantitatea colectată de lapte a scăzut cu 9.323 de tone, iar cea de lapte de consum cu 304 tone. Producţia de smântână a avut, de asemenea, o tendinţă descendentă, de la 4.332 t la 3.774 t, ceea ce înseamnă o scădere de 12,9%. Producţia de lapte acidulat (iaurt, iaurt de băut şi altele) s-a diminuat cu 1.429 t (-11,4%), iar cea de unt, cu 2 t (-0,3%). Producţia de brânzeturi a scăzut, de asemenea, cu 414 t (-7,5%).

Conform INS, în luna noiembrie 2008, comparativ cu noiembrie 2007, producţia de lapte de vacă a scăzut cu 3.371 t (-4,0%). Interesant este că producţia de lapte de consum a crescut cu 1.390 tone (+8,4%). În schimb, producţia de smântână de consum a avut o tendinţă descendentă, de 896 t (-19,2%). Creşteri au mai înregistrat producţia de lapte acidulat (iaurt, iaurt de băut şi altele), cu 450 t (+4,2%), cea de unt, cu 33 t (+4,5%) şi cea de brânzeturi, cu 146 t (+2,9%), de la 4.971 t realizate în luna noiembrie 2007, la 5.117 t în noiembrie 2008.

O analiză pe termen mai lung, respectiv perioada 1 ianuarie-30 noiembrie 2008, comparativ cu perioada corespunzătoare a anului precedent, relevă că laptele colectat a scăzut cu 24.820 tone. De asemenea, producţia de brânzeturi a înregistrat o creştere cu 1.652 tone.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
754

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lapte prin... terapie muzicală > REVISTA LUMEA SATULUI

Lapte prin... terapie muzicală

Eco-ferm din Boldeşti-Scăeni, judeţul Prahova, a renunţat, în urmă cu doi ani, la creşterea şi îngrăşarea porcilor, sector care începuse să ducă unitatea spre pierderi, pe fondul eliminării subvenţiilor. După o restructurare de personal, schimbarea managementului unităţii şi optimizarea activităţii, Eco-ferm, parte a grupului Cris-Tim, profilată acum doar pe creşterea vacilor de lapte – unde, din spusele administratorilor se practică terapia prin muzică – a trecut din nou pe profit şi curând va finaliza două investiţii majore: un grajd şi o fabrică de procesare a laptelui.

Inginerul Constantin Mirică, directorul general al unităţii, lucrează la Eco-ferm de la înfiinţare. A preluat managementul de doi ani şi este, alături de echipa sa, „autorul“ redresării firmei de după restructurare. De fapt, este şi manager şi singurul specialist din fermă, fiind ajutat de un medic-veterinar şi de câţiva tehnicieni.

De la hobby la afacere

Ferma a fost înfiinţată în anul 2002, ca un soi de hobby al patronului Cris-Tim, care a cumpărat 99 de vaci de lapte din rasa franceză mixtă carne-lapte Montbeliarde. Cu timpul însă s-au deschis perspective ca mica fermă să devină afacere în toată regula. În acest scop au fost realizate investiţii pentru modernizarea spaţiilor de producţie: sală de muls, reconfigurarea grajdurilor cât să corespundă tehnologiilor noi, automatizare etc. Ulterior, ferma s-a extins şi cu 6.000 de capete de porcine.

În clipa de faţă, ferma are 570 de capete de bovine. Încă se mai păstrează 20 din cele aproape 100 de vaci cumpărate acum un deceniu. 180 sunt în lactaţie, dintr-un total de 220 efectiv matcă. Restul reprezintă junici, tăuraşi şi viţei. Animalele sunt cazate pe grupe de vârstă şi producţie de lapte în grajduri complet automatizate. Sistemul de creştere este în stabulaţie liberă, cu linie de furajare, pat de odihnă, adăpătoare de apă, boxe pentru alimentaţia suplimentară, perie pentru masaj, grilaj şi canale de colectare a dejecţiilor etc.

Ingrediente speciale: muzica şi delicatesele

Ca ingredient special, ferma de la Boldeşti-Scăeni se numără printre puţinele din ţară, dacă nu unica, în care se face terapie prin muzică simfonică. „Este verificat de noi - ne spunea managerul general - că muzica (apropo, nu s-a oprit nicio secundă din 2003 încoace) - aduce o stare de confort suplimentar. La vacile de lapte, în plusul de producţie, muzica difuzată în surdină aduce un aport de 10-15%. Este un ingredient care, alături de micro-climat, furajare, adăpost, tratamente etc., contribuie la bunăstarea animalului, aspect esenţial într-o fermă, dacă vrei cu adevărat să ai rezultate foarte bune. Ce le face, realmente, muzica animalelor? Ceea ce face ea, de regulă: linişteşte, elimină stresul.“

La Eco-ferm nimic nu este întâmplător. În primul rând toată activitatea este computerizată. Esenţială este urmărirea caracterelor fiecărui exemplar. La vacile în lactaţie, depozitarea datelor referitoare la producţia de lapte dă posibilitatea pe de o parte la corecţiile necesare de hrană sau de genetică pentru a aduce animalul la capacitatea de producţie standard a rasei, iar pe de altă parte, oferă „premiul“ zilnic de hrană, „delicatese“ din furaje combinate, pentru o producţie bună de lapte. Suplimentul se capătă automat, în boxe speciale, prin citirea cipului; dacă animalul are o producţie foarte bună de lapte şi este astfel evidenţiat în calculator, un senzor conectat la computer îi declanşează raţia de hrană.

Îmbunătăţirea producţiei de lapte prin metisare cu Red-Holstein

Aproape 10% din cifra de afaceri a fermei este asigurată de tăuraşii îngrăşaţi şi sacrificaţi. Un exemplar poate fructifica specificitatea Montbeliarde, rasă de carne-lapte, şi ajunge la 600-650 kg în 14-16 luni. Dar nu acesta este interesul Eco-ferm. Scopul este de a îmbunătăţi sub toate aspectele producţia de lapte, prin intervenţii genetice. De câţiva ani, specialiştii fac metisări succesive între Montbeliarde şi Red Holstein. „Rasa Red Holstein vine şi corectează producţia de lapte a Montbeliardului şi diminuează dominanta de carne, dar vrem să păstrăm însuşirile calitative ale laptelui şi rezistenţa rasei franceze. Cu timpul, vizăm să obţinem un Montbeliarde de lapte-carne, în loc de carne-lapte.“ Materialul seminal este important din Franţa.

Tot prin intervenţii genetice (material seminal sexat), Eco-ferm încearcă să încline balanţa fătărilor, în sensul de a avantaja apariţia femelelor. Raportul normal aproximativ al fătărilor este de 50-50%. Prin materialul sexat (material seminal în care cromozomii X au fost separaţi de cromozomii Y), un fermier poate obţine doar femele sau doar masculi. Dezavantajul ar fi că prin folosirea materialului sexat rezultă mai puţine gestaţii, aspect care nu favorizează foarte mult o fermă profilată pe producţia de lapte.

Furajare din producţie proprie

Vacile Monbeliarde de la Eco-ferm produc, în medie, 24 litri de lapte/zi. Prin metisare se vrea mărirea producţiei la 26-27 litri/zi. Producţia depinde, însă, nu doar de însuşirile rasei, ci şi de armonizarea microclimatului şi a hranei. Iar hrana este asigurată din producţie proprie: „Suntem mai siguri de hrana produsă de noi, fiindcă ştim exact ce aport energetic aducem în reţeta de furajare. În acest moment nu mai cumpărăm deloc furaje. Cultivăm 800 ha (mare parte în arendă) cu cereale şi furaje, avem silozurile noastre, utilajele noastre, tehnologia este îmbunătăţită, surplusul merge la comercializare, deci mai obţinem venituri şi de aici.“

Afacere cu circuit închis

Anul trecut, Eco-ferm a început două investiţii: o fabrică de procesare a laptelui şi un grajd cu capacitatea de 400 de capete, deschis, protejat cu plase de vânt, unde se asigură un spaţiu mult mai bun pentru animale. „Fabrica o deschidem în acest an. În felul acesta vom păstra în fermă profitul care mergea, până acum, la un procesator extern, ştiut fiind preţul laptelui la raft şi al brânzeturilor.“ Cu aceste două investiţii, afacerea se încheie practic în circuitul intern al Eco-ferm şi al grupului Cris-Tim.

Eco-ferm

- 570 capete bovine;
- 220 efectiv matcă;
- 180 vaci cu lapte;
- 800 ha teren agricol;
- silozuri cereale;
- producţie anuală de lapte: 1,7 mil. l;
- 40 de angajaţi.

Rasa Mombeliarde

- 24 litri de lapte pe zi (cu vârfuri care duc şi la 32 litri);
- 305 zile lactaţie;
- 4,5-4,6 proteină;
- 3,4-3,6 grăsime;
- rezistenţă la temperaturi scăzute şi mamite;
- procent mare de gestaţie;
- longevitate;
- uşurinţă de fătare.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
778

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Laptele de capră, ca un fel de miracol > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Laptele de capră, ca un fel de miracol

Laptele constituie principala producţie a caprelor, având o compoziţie asemănătoare celui de vacă, cu precizarea că particulele de grăsime ale căror dimensiuni nu depăşesc 4 microni îl fac mai uşor digestibil şi îi conferă un gust specific, deosebit de plăcut.

În primul rând, valoarea nutritivă

Însuşirea cea mai importantă a laptelui de capră este aceea că, sub acţiunea sucului gastric, în special a enzimelor proteolitice, proteinele coagulează sub formă de fulgi, fiind uşor asimilate de către vilozităţile intestinale, în timp ce glucoza şi lactoza îi conferă o valoare nutritivă superioară. De asemenea, laptele de capră este mai bogat decât cel de vacă în calciu, fosfor, potasiu, magneziu, acid citric, cobalt.

Acest lapte conţine cantităţi importante de vitamine – B1, B2, C şi A – dar mai puţin colesterol decât laptele de vacă.

Este bine să fie băut când este în stare crudă, pentru valorificarea integrală a tuturor componentelor, îndeosebi a enzimelor. Având în vedere cele expuse, este lesne de înţeles faptul că laptele de capră este nu numai un aliment complet, dar şi un medicament preventiv şi curativ, ieftin şi la îndemâna tuturor, fiind recomandat pentru copii, bătrâni şi bolnavi. Consumul laptelui de capră, brânzeturilor şi produselor acidulate obţinute prin procesare creşte imunitatea organismului, înlăturând oboseala după o perioadă de efort intens, menţine nivelul hipertensiunii în limite normale şi previne îmbătrânirea.

Hrana şi igiena

Pentru obţinerea unui lapte igienic, cu însuşiri organoleptice deosebite şi cu o încărcătură microbiană redusă, trebuie respectate reguli privind igiena corporală a animalelor şi a adăpostului, precum şi igiena mulsului. La noi, cu mici excepţii, din cauza costurilor ridicate a instalaţiilor de muls, se practică mulsul manual al caprelor, ceea ce presupune, pe lângă igiena animalelor (ţesălare, periere, tăierea unghiilor, etc.), igiena vaselor de muls şi igiena mulgătorului.

Pentru obţinerea unui lapte de capră igienic trebuie avute în vedere nu numai mulsul, rasa şi vârsta animalelor, ci şi furajele pe care le administrăm, în sensul că unele dintre acestea pot influenţa negativ gustul, aroma şi culoarea laptelui. De aceea, se va evita hrănirea caprelor cu furaj murat sau cu borhoturi alterate, mucegăite sau contaminate cu bacterii. Consumul de varză, napi, muştar dă laptelui un gust aspru, amar, în timp ce usturoiul sălbatic şi genţiana dau miros şi gust specific, iar floarea-soarelui îi conferă un miros şi un gust răşinos.

În concluzie, calitatea laptelui de capră depinde în cea mai mare măsură de crescător, care trebuie să participe direct la procesul de obţinere şi valorificare a laptelui prin aplicarea tuturor măsurilor organizatorice, igienice, şi tehnologice adecvate pieţei laptelui şi a produselor obţinute din acesta.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari: 14126

Comentarii

1. madalina -- (14-December-2011)este adevarat ca laptele de capra rosie este bun ptr persoanele care au suferit de pneumonie?

2. Alsima Romania -- (9-March-2012)Vindem sapunuri naturale din apte de capra 100% ECO, facute manual fara chimicale sau parfumuri sintetice.Acest minunat sapun este recomandat pt persoanele cu probleme de psoriazis,eczema,acnee,pete,iritatii,mincarimi,etc.Informatiisuplmentare si comenzi la datele afisate pe site-ul nostru www.sapundinlaptedecapra.com

3. Angelo -- (9-March-2012)Laptele de capra este foarte sanatos si hranitor: intareste sistemul imunitar, este foarte bun pt TBC,pt cei anemici.
SAPUNUL din lapte de capra daca este facut manual prin metoda "la rece", este foarte bun pentru cei care au PSORIAZIS,ACNEE,ECZEMA,PETE,etc.Mod de folosire: va spalati de dimineata si seara, se lasa 2-3 minute spuma formata pe corp sa actioneze dupa care va limpeziti.Vezi ramane surprinsi dar rezultatele apar de la primele spalari.Eu am scapat de pete maronii pe corp folosind sapun din lapte de capra.Va doresc multa sanatate.

4. silvia -- (9-March-2012)ADEVARAT !!! Laptele de capra face minuni si noi nu am stiut pina acum.Eu am suferit 6 ani cu ACNEE pe fatasi de cind folosesc sapun din lapte de capra nu mai am urma dee acnee.Recomand cu toata increderea tuturor sa foloseasca produse din lapte de capra sunt foarte sanatoase,iar pt corp folositi numai sapun din lapte de capra este o minune ce face acest sapun. Cu drag Silvia.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Laptele în faţa standardelor internaţionale de calitate > REVISTA LUMEA SATULUI

Laptele în faţa standardelor internaţionale de calitate

Pentru a îndeplini aceste condiţii, laptele trebuie să fie mereu sub lupa medicilor veterinari. Aceşti specialişti sunt singurii în măsură să controleze starea de sănătate a acestui produs, care mai ales în cazul copiilor reprezintă principala hrană. Din acest punct de vedere importante sunt calitatea biologică, precum şi valoarea nutritivă a laptelui. Mai presus de acestea se află indicatorii ce ţin de sănătatea acestui aliment. Este vorba de gradul său de igienă, caracterizat de doi parametri esenţiali: numărul de celule somatice şi numărul total de germeni. În articolul de faţă vom aborda doar problemele ce ţin de prevenirea şi depistarea celulelor bolnave cauzate de infecţii ale ugerului.

Mamitele, marele pericol al infectării laptelui

Este suficient ca la 100 de vaci să existe un singur exemplar care să infecteze producţia de lapte cu celulele somatice determinate de infecţia ugerului. Problema se pune mai ales în cazul depistării acestei boli prin actualele instalaţii de muls mecanic. Este foarte riscant să lăsăm această operaţie doar pe mâna îngrijitorilor, pentru simplul fapt că ei nu au cum să vadă dacă laptele muls de la fiecare vacă este sănătos. Prevenirea acestui incident igienico-sanitar este astăzi posibilă în proporţie de100%, prin dotarea fermelor cu instalaţii de muls care depistează automat această infecţie încă de la prima picătură de lapte muls.

Opţiunea pentru modelele occidentale

Până să aleagă cea mai modernă şi eficientă staţie automatizată de muls, doctorul veterinar Claudiu Frâncu din Seinii Maramureşului a cutreierat toată lumea civilizată oprindu-se la un model american. Instalaţia de muls este dotată cu un sistem care permite selectarea animalelor cu probleme de sănătate şi tratarea acestora fără intervenţia directă a operatorului. Mai mult decât atât, datorită sistemului de conductibilitate electrică, poate fi determinată din timp orice formă de mamită, inclusiv forma subclinică în care nici ugerul şi nici laptele nu suferă modificări evidente.

Beneficiile economice obţinute ca urmare a implementării ei sunt incomparabil mai mari, forţa de muncă fiind considerabil redusă. Pentru un număr de 400 de animale sunt necesari doar trei îngrijitori, aşadar productivitatea muncii este foarte crescută. În ţara noastră acest tip de instalaţie a început să fie tot mai cunoscută, dovadă fiind ocuparea unui segment de piaţă de aproximativ 30-35%.

Sala de muls prezintă, de asemenea, un nivel ridicat de performanţă, care creează un complex prin care se rezolvă multe dintre problemele unei ferme de vaci pentru lapte. Este o sală de tip paralel 2 x 12 , cu posibilitate de extindere la 2 x 16 , dotată cu subsol tehnologic. Aceasta a fost prevăzută cu sistem de management integrat pentru producţie, reproducţie, status de sănătate al animalelor, poartă de sortare, sală de tratamente integrată, sistem de gestiune a datelor, prerăcitor de lapte pe bază de schimbător de căldură cu apa, care ulterior este folosită la adăpat şi antiîngheţ.

Alte avantaje pe care le implică implementarea unei astfel de instalaţii de muls sunt:

- programul de urmărire şi control al reproducţiei;
- confortul animalelor înainte, în timpul şi după muls;
- posibilitatea identificării greşelilor de exploatare.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
1116

☐

º Comentarii

☐

☐

º 1. Mihai Caceamac -- (2-March-2010)O instalatie de muls performanta , situata in sala de muls , este fara discutie un enorm avantaj din toate punctele de vedere pentru fermier , dar sa nu uitam ca este conceputa si realizata de oameni pentru a usura munca oamenilor .De aceea dragi fermieri care aveti sau va doriti o asemenea instalatie de muls performanta , nu lasati instalatia sa mulga si sa masoare singura cu toti parametrii cu care este inzestrata , ci alegeti oameni destoinici care sa stie sa foloseasca instalatia . Si ma repet , omul (mulgatorul) este dirijorul instalatiei de muls , chiar performanta .

º 2. xx -- (21-November-2011)un parvenit ,un ciocoi,nemernic asta este caceamac

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

laptele-si-animalele-la-prima-a-doua-si-...

Laptele şi animalele, la prima, a doua şi a treia mână > REVISTA LUMEA SATULUI

Laptele şi animalele, la prima, a doua şi a treia mână

Aşezată pe malul Moldovei, comuna nemţeană Tupilaţi era vestită prin hărnicia locuitorilor săi, crescători de animale din tată-n fiu. Între aceştia şi Constantin Oprişan (foto), om tânăr care, după îndelungi peregrinări pe meleaguri străine, revenit acasă s-a apucat, spune stăpânul casei cu un zâmbet, „de zootehnie“.

Acum familia Oprişan îngrijeşte 220 de oi, 60 de capre, 10 vaci, porci etc. „Îmi sunt dragi şi, pentru că în străinătate am lucrat la crescătorii de animale, am hotărât să aplic şi acasă ceea ce am văzut acolo.“

Din păcate, greutăţile în care se zbat cei care au în bătătură animale i-au cam tăiat din entuziasm. „În copilăria mea, deşi era colectiv, numărul oilor era mult mai mare decât astăzi. După 1990 a urmat o perioadă de câţiva ani în care oamenii şi-au cumpărat animale, iar acum în toată comuna mai sunt poate patru mii de oi şi numărul lor scade mereu, ca şi cel al vacilor cu lapte.

Un litru de apă minerală = 5 litri de lapte

- Care este explicaţia?

- Oamenii nu au ce face cu laptele. Dacă cu greu te lipeşti de un procesator, preţul pe care ţi-l oferă este de tot râsul – 60 de bani pe litru –, adică cinci litri de lapte pentru unul de apă minerală! Asta pentru laptele de vacă. Pentru cel de oaie, dacă vrei să-l vinzi la piaţă sub formă de caş sau telemea, e nevoie de o sumedenie de acte: un certificat sanitar-veterinar pentru animale, un carnet de sănătate pentru producător şi un carnet, de asemenea, de producător de la primărie. Direcţia Sanitar-Veterinară îţi solicită să te înregistrezi ca SRL sau PF, un certificat de înregistrare eliberat de Registrul Comerţului.

Urmează un control al unui inspector sanitar-veterinar care constată modul în care fabrici, ca să zic aşa, caşul – timp pierdut şi cheltuieli degeaba. Şi toate astea în timp ce producătorii care vând la piaţă produse vegetale au nevoie doar de un certificat de producător.

Cât priveşte mieii, aceştia sunt vânduţi unor samsari care oferă preţuri de nimic şi îi vând la rândul lor altora. La a treia mână, animalele sunt cumpărate de arabi. Închipuiţi-vă cât câştigă, aşa stând lucrurile, un crescător!

Nu mai vorbesc de lână, care de obicei este lăsată în câmp. Nimeni nu mai are nevoie de ea.

Dintr-o criză în alta

- Ce credeţi că trebuie făcut?

- În primul rând, un ajutor mai substanţial din partea statului. În străinătate, crescătorii de animale sunt stimulaţi prin subvenţii cu mult mai mari. E adevărat, în anii trecuţi am primit 440 de lei pentru fiecare vacă cu lapte şi 43 de lei pe cap de oaie. Era totuşi ceva! Anul ăsta, cu criza despre care ni se spune mereu, sunt slabe speranţe.

- Primăria nu este interesată să vă ajute?

- Primăria este interesată de cei care exploatează pietrişul din albia Moldovei. Pe teritoriul comunei funcţionează zi şi noapte opt balastiere, rupând mereu din terenul pe care altădată păşteau animalele. Ba mai mult, există pericolul să rămânem fără apă în fântâni pentru că nivelul apei freatice scade continuu.

Tot mai puţine animale în gospodărie

- Domnule Oprişan, sunteţi unul dintre oamenii cu dare de mână, cum se spune prin partea locului. Se poate trăi din creşterea animalelor?

- Din păcate, e tot mai greu. Gândiţi-vă că, timp de şase luni, oaia este hrănită degeaba şi, din lipsa imaşului, am dus vacile anul trecut la Oniceni, la marginea judeţului. Adăugaţi la acestea medicamentele, vizita medicului veterinar etc. Într-un cuvânt, cheltuielile sunt atât de mari încât pot spune că unul ca mine câştigă cât să poată trăi. Nu mai vorbesc de cei care au două-trei animale pe lângă casă şi de cele mai multe ori renunţă şi la acestea. Fapt este că, în comuna noastră, numărul animalelor scade continuu şi e păcat.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
712

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

laura-catargiu-duce-mai-departe-folcloru...

Laura Catargiu duce mai departe folclorul din Capu Codrului

Laura Catargiu are 16 ani şi este elevă în clasa a X-a a Colegiului „Alexandru cel Bun“ din Gura Humorului. Originară din satul Capu Codrului, din comuna Păltinoasa, judeţul Suceava, tânăra şi-a descoperit pasiunea pentru folclor încă din clasele primare. De atunci şi-a luat în serios rolul de artistă şi s-a perfecţionat continuu. Tânăra bucovineancă moşteneşte talentul de la bunica sa, care a cântat în corul bisericii. „Am început să cânt la vârsta de 9 ani, când talentul mi-a fost descoperit de învăţătoarea mea şi tot atunci am participat la primul meu concurs“, ne-a spus Laura. Imediat a pornit pe drumul perfecţionării continue a tehnicii vocale, dascăl fiindu-i de aproximativ cinci ani îndrăgita interpretă de muzică populară Maria Macovei. A participat la numeroase concursuri naţionale, unde şi-a reprezentat cu mândrie zona şi a obţinut premii importante.

Juna interpretă se simte foarte ataşată de plaiurile natale, iar atunci când trebuie să vorbească despre acestea emoţiile o copleşesc: „Este un loc foarte frumos, în care mă regăsesc de fiecare dată, pentru că aici am familia şi pe toţi cei dragi, iar peisajele care mă înconjoară sunt absolut minunate.“

Trei piese în repertoriu

Laura este o elevă silitoare şi are înclinaţii umaniste, materiile preferate de ea fiind limba română, engleza şi franceza. După finalizarea liceului şi-ar dori să urmeze o facultate de drept şi îşi doreşte să aibă o carieră atât în muzica populară, cât şi în avocatură. Deocamdată nu are imprimat un album cu piesele sale, dar cântă trei cântece din repertoriul propriu, compuse de profesoara sa, Maria Macovei: „Frunzuliţă şi-o crăiţă“, „Măi, bădiţă, floare aleasă“ şi „Eu la mama-s numai una“.

Cântă viaţa şi tradiţiile strămoşeşti

Este lesne de înţeles că interpreta Maria Macovei este modelul său, aceasta oferindu-i nu doar lecţii preţioase în minunata artă a folclorului, ci şi sfaturi folositoare pentru toată cariera sa. Familia Laurei are mare încredere în ea şi o susţine în tot ceea ce-şi propune pentru viaţa artistică, iar micul vlăstar nu a dezamăgit pe nimeni până acum. Drept mărturie stă pasiunea pe care o are pentru cântecul popular: „Pentru mine folclorul reprezintă cea mai mare bogăţie şi cel mai scump şi curat lucru pe care-l poate avea un român în inima lui, iar prin cântecul popular sunt reprezentate viaţa şi tradiţiile strămoşilor noştri pe care noi le ducem mai departe cu simţire.“

Laura pune mare preţ nu doar pe cântul, ci şi pe portul popular. Are câteva costume tradiţionale confecţionate chiar de către femeile care încă mai ţes. „Din păcate, această activitate este tot mai rară şi cu regret spun că se va pierde acest obicei“, ne-a mărturisit bucovineanca.

„În faţa publicului mă simt împlinită“

Chiar dacă până acum nu a făcut un duet cu artişti consacraţi, şi-ar dori să cânte împreună cu Sofia Vicoveanca pe aceeaşi scenă.

Vorbeşte despre cântecul popular şi despre spectacolele la care participă cu mult patos şi cu lumină în privire. Iubeşte această meserie şi îşi doreşte s-o ducă mai departe cât mai bine cu putinţă. „Atunci când cânt în faţa publicului mă simt împlinită şi-mi place foarte mult modul în care mă privesc şi mă ascultă“, ne-a spus Laura. Aflată la început de drum, Laura a trecut şi prin peripeţiile primelor spectacole. La un concurs a uitat o strigătură, dar a trecut imediat peste acel moment, continuând cântecul încurajată fiind de membrii juriului.

Gabriela NICULESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
887

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Laura Lavric, ca pasărea Phoenix

După o căsnicie eşuată, suceveanca născută în satul Costişa s-a reinventat aidoma păsării Phoenix. Astăzi, îndrăgita interpretă de muzică populară deţine o pensiune şi un restaurant în Iaşi şi continuă să-i încânte pe români cu vorba şi cântul neaoş bucovinene.

„Îmi este drag să vin în lumea satului, între oameni care lucrează pământul pentru că eu întotdeauna spun că sunt fată de la ţară şi mă mândresc cu asta. Am colindat lumea toată, dar în sufletul meu au rămas tot românii mei dragi şi cântecul autentic. În momentul în care părăseşti aceste idei înseamnă că nu mai eşti român“- Laura Lavric.

Am întâlnit-o pe Laura Lavric la Girov, Neamţ, la un manifestare purtând marca Pioneer. Prezentă în premieră la un eveniment de acest gen, mucalita interpretă coborâtă din zona codrilor seculari ai Bucovinei i-a încântat pe truditorii pământului din zona de sud a Moldovei şi s-a declarat la rându-i fermecată de strălucirea şi bogăţia roadelor ce împresurau scena. „Felicitări celor care lucrează în acest domeniu. Şi eu sunt fată de la ţară. Am prăşit, am cules porumbul, am săpat la cartofi, am ţesut pânză, am cusut cămăşi. Orice aţi face dumneavoastră sunteţi familia mea cea dragă, cei care m-aţi făcut ceea ce sunt, m-aţi urcat pe scenă şi mi-aţi făcut o viaţă frumoasă, ca să pot colinda lumea să câştig şi eu un bănuţ, iar dacă pot să vă răsplătesc cu cântecele mele şi cu dragostea pe care v-o port mă declar o femeie fericită“, Ii s-a adresat Laura Lavric fermierilor prezenţi la eveniment.

Nici croitoreasă, nici contabilă

Rememorând perioada începutului, Laura Lavric recunoaşte că tot ceea ce este astăzi, profesional şi personal, a fost val purtat de destin. În copilărie a crescut cu gândul că va rămâne în satul natal să lucreze bruma de pământ moştenită de părinţi de la bunii ei. Când deja îşi acceptase destinul, a venit colectivizarea, iar părinţii hotărâseră să o facă croitoreasă. N-a ajuns croitoreasă, dar se părea că va îmbrăţişa cariera de contabilă după absolvirea Liceului Economic din Rădăuţi. Timpul avea să demonstreze însă că destinul îi hărăzise altceva. „Am avut noroc că la Liceul Economic din Rădăuţi aveau un ansamblu. Am intrat pe ultima sută de metri, la 15 ani. Am participat la «Dialog la distanţă» şi am luat note de 10 la mai multe festivaluri. Apoi am fost solicitată la televiziune şi la radio. Pe vremea aceea mergeai la TV doar dacă aveai un palmares artistic.“

Dacă profesional Laura Lavric îşi găsise calea, nu acelaşi lucru se putea spune şi în ceea ce priveşte viaţa personală. Un mariaj care a durat două decenii i-a adus interpretei falimentul sufletesc şi material. Fiul, Victor, şi doinele bucovinene i-au dat însă forţa să meargă mai departe. Astăzi, Laura Lavric se declară un om împlinit. „Eu am fost mereu plină de viaţă chiar şi când am avut probleme. Prietenele mele ziceau că am luat-o razna pentru că am trecut prin divorţ şi că m-o lăsat bărbatul meu fără toată agoniseala de 20 de ani. Am reuşit însă să-mi revin cu credinţă în Dumnezeu“, a conchis Laura Lavric.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
945

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

laurentiu-varga-si-a-intemeiat-o-ferma-d...

Laurenţiu Varga şi-a întemeiat o fermă de găini ouătoare care se doreşte a fi ultraperformantă > REVISTA LUMEA SATULUI

Prin multă muncă

Laurenţiu Varga şi-a întemeiat o fermă de găini ouătoare care se doreşte a fi ultraperformantă

Firma Big Kasa, patronată de către Laurenţiu Nagy, este o societate comercială cu profil zootehnic, având ca obiect de activitate producţia de ouă de găină pentru consum. Despre activitatea fermei am stat de vorbă cu dl Laurenţiu, la sediul firmei sale din comuna Lazuri, judeţul Satu Mare. După ce a cumpărat un vechi adăpost de creştere a vacilor de lapte, pe care l-a transformat, adaptat şi modernizat, a populat noua hală cu o primă serie de 800 găini ouătoare. Inventarul halei este compus din baterii pe trei nivele, fiecare baterie având câte 3-4 găini.

Bateriile au fost populate cu pui de 15 săptămâni din rasa de găini ouătoare LOHMAN, aduşi din Grecia prin intermediul unei firme specializate din Bucureşti, firmă care îi asigură şi premixurile vitamino-minerale necesare în furajarea găinilor. Au urmat apoi serii de câte 2.000 de găini, pentru ca la ora actuală seriile să ajungă la 9.000 de găini.

Cotcodăcitul pe spanioleşte

Pentru buna desfăşurare a activităţii în fermă lucrează 7 muncitori, inclusiv patronul firmei.

La ora actuală se are în vedere modernizarea halei prin adăugarea a încă unui nivel de baterii, iar în viitorul apropiat modernizarea fermei printr-o investiţie cu o tehnologie spaniolă, cu cuşti de dimensiunea de 3 x 160 cm, în valoare de 8 euro/găină ouătoare.

Furajele se pregătesc şi se amestecă în fermă după reţetele firmei care îi asigură şi premixurile vitamino-minerale. Nivelul consumului zilnic este de 130 grame de furaj pe cap şi zi.

Având în vedere planurile de modernizare a fermei, patronul fermei are în stadiu de finalizare un proiect de accesare de fonduri comunitare în valoare de 150.000 euro care va fi depus în sesiunea din luna noiembrie.

Ouăle obţinute zilnic nu stau mai mult de maximum 2 zile în depozitul fermei, cererea pe piaţă fiind mare, iar valorificarea se face prin magazinul propriu, patiserii şi alte magazine alimentare din municipiul Satu Mare şi localităţile limitrofe.

E drept, e o întreprindere încă mică dar de succes şi, ca să-l citĂm pe dl Nagy, „totul e făcut cu ajutorul lui Dumnezeu“. Aşa să fie!

Ing. Ovidiu PETRAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
9070

Comentarii

☐
☐
° 1. eugen fenesan -- (1-February-2010)Buna ziua!Felicitari dl Nagy pentru sucesul dansului.As dori,va rog sa-mi spuneti unde ar trebui sa intreb cum sa deschid o asemenea ferma si de unde pot lua un fond nerambursabil? Va rog mult sa ma ajutati!Va multumesc!
° 2. alexandru -- (20-February-2011)ma cheama alex si am lucrat in spania la o ferma de gaini outoare si cunosc foarte bine cum se lucreaza am avut 7o ooo de gaini in 2 hale daca ai nevoie de sfaturi in domeniu te ajut fara bani sau alt profit..tel 0735815311
° 3. razvan -- (24-February-2011)buan ziua....as dori sa cumpar si eu vreo 200 gaini ouatoare si vreau sa stiu daca ma puteti ajuta...astept un raspuns urgent pe maill.va multumesc...o zi buna
° 4. Mihai Negoescu -- (9-February-2012)In sprijinul fermierilor ca dl. Nagy poate veni, pe partea de desfacere, si un automat de oua, cu ajutorul caruia nu va mai depinde de nimeni pe partea de vanzare. Recomand www.automatedeoua.ro pentru detalii sau link-ul html
[url="http://www.automatedeoua.ro/automate-de-oua/automat-de-oua/"]articol[/url]
° 5. laurentiu -- (25-February-2012)as dori cumpar 10 puicute pentru oua lohmann
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lecţia italiană despre Cydia pomonella > REVISTA LUMEA SATULUI

Lecţia italiană despre Cydia pomonella

Edison Pasqualini, profesor la Institutul de Entomologie al Universității din Bologna (Italia), a „predat“ o lecție la Forumul OptiTech pentru pomicultură, organizat recent de Syngenta la Covasna, pentru ca fermierii să înțeleagă mecanismul și necesitatea tratamentelor împotriva insectelor. A vorbit despre principalele specii dăunătoare, cu accent pe viermele-merelor (Cydia pomonella), prezent în livezile de măr, păr și nuc.

„La nivel mondial, producătorii folosesc 70% din insecticide pentru a combate Cydia pomonella. Însă, în planul de combatere trebuie incluse acele insecticide care se integrează în protecția mediului, a entomofaunei și a consumatorului“, a afirmat Pasqualini.

Domnia sa a explicat că insecta nu se deplasează pe suprafețe mari, deci este ușor de combătut. De asemenea, poate avea mai multe generații, în funcție de zona geografică. În țările din nordul Europei, unde este mai frig, apare una singură. Însă, în Italia și România pot fi două sau chiar trei generații (în verile foarte calde). În schimb, în Israel au fost sesizate până la cinci cicluri pe an.

Mortalitate naturală de 99%

Despre insectă a mai spus că prezintă mortalitate naturală de 99% de la ou la ou, că prima generație este cea mai periculoasă și trebuie combătută la momentul oportun. Pentru a ști când iese la zbor, sunt necesare capcane feromonale. De la prinderea primilor masculi adulți până la apariția femelelor trec două-trei zile. Se împerechează în amurg, când temperatura este de peste 15,7 grade Celsius, și urmează imediat depunerea ouălor.

Femela depune 90% din pontă în primele șapte-opt zile, la o distanță de cel mult 20 cm de fructe (la generațiile următoare, ouăle apar atât pe fructe, cât și pe frunze). Acum trebuie aplicat un produs ovicid, de exemplu Insegar și/sau Voliam Targo, care este ovilarvicid, pentru a preveni o invazie ulterioară. La generația întâi, larvele întârzie câteva zile intrarea în măr, dar la generațiile următoare pătrund imediat, după eclozare.

Eficienţa tratamentelor

„Un tratament este eficient atunci când, la prima generație, numărul de mere atacate este sub 1%. Reușita următoarelor tratamente implică menținerea acestui procent. Factorul de multiplicare a insectelor, deci al atacului, de la prima la a doua generație, este între 10 și 40%.

„Este foarte important ca, în fiecare săptămână, cel puțin o dată, să mergeți în livadă, să urmăriți capcanele, să evaluați vizual prezența insectei și să notați constatările, pentru a lua măsurile necesare în vederea combaterii integrate. Se pot folosi și modele matematice. Însă acestea prezintă o situație întârziată cu 3-4 zile față de ceea ce se întâmplă în livadă“ – a spus Pasqualini.

Profesorul a explicat termenul „integrat“, în sensul utilizării unor insecticide de ultimă generație, care să nu distrugă insectele prădătoare, utile pomicultorului.

Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
860

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Legământ cu natura

Între legământul său şi al celor care, cu 20 de ani în urmă, scoteau la „bătaie“ blestematul pariu cu agricultura este, cum s-ar spune, o distanţă cosmică. Abia înscăunat în fotoliul de conducere a Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare, inginerul Cornel POPA are ambiţia să facă din România a doua, dacă nu chiar prima forţă hidroameliorativă a Europei.

Conştient de riscul înfruntării cu pârjolul care ameninţă cu deşertificarea o fâşie de pământ ce se întinde din Dobrogea până dincolo de ţinutul Mehedinţiului, domnia sa pune la cale o strategie de autoapărare care să scoată de sub pârjol primele 900.000 de hectare amplasate în perimetrele irigabile ale ţării.

Marea schimbare, managementul

Inginerul Cornel Popa nu vine la conducerea sistemului hidroameliorativ pe un loc gol, cum s-ar spune. Predecesorii săi cu vocaţie în domeniu au făcut cât le-a stat în puteri pentru ca investiţiile masive ale statului în acest sector să fie trainice.

Fapt este că, în destule zone, reabilitarea sistemelor hidroameliorative deţine o componentă care, exploatată judicios, poate constitui cu adevărat o stavilă în faţa vitregiilor naturii.

Pentru a-şi argumenta convingerile, directorul general al ANIF face trimiteri la acele sisteme de irigaţii care, în condiţiile de arşiţă ale României, asigură obţinerea unor recolte de nivel mondial. Spre exemplificare, domnia sa nominalizează zonele din incinta îndiguită a Dunării, aflate în arendarea sau concesionarea unor agronomi de mare valoare profesională, precum şi perimetrele irigabile din Bărăgan şi alte zone agricole ale Câmpiei Române, unde organizaţiile utilizatorilor de apă, dar mai ales managerii societăţilor şi fermelor agricole au în frunte specialişti adevăraţi.

Desprinderea de trecut

Când aduce în discuţie această chestiune delicată, inginerul Cornel Popa vorbeşte de pe poziţia copilului care a văzut pe viu metamorfoza câmpiei din sudul Olteniei. Construcţia celui mai mare şi modern sistem de irigaţii din ţară – Sadova-Corabia – a schimbat destinul agricol şi rural al multor localităţi.

Fapt este că el vrea să rămână în istoria postdecembristă a hidroamelioraţiilor ca primul demnitar care a reuşit să pună în stare de funcţionare jumătate dintre sistemele de irigaţii ale României, adică 1,5 milioane de hectare. La data la care vorbim, sistemele de irigaţii pot asigura alimentarea cu apă a 900.000 ha. Totul depinde de interesul sau dezinteresul proprietarilor de pământ.

Garanţii sigure există în cazul celor 500.000 ha pentru care există contracte ferme cu organizaţiile utilizatorilor de apă.

La serviciu oltean, acasă ardelean

Pe cât de iute şi aprig este atunci când se află în post, la serviciu, pe atât de blând este olteanul din

Desa-Calafatului acasă, în sânul familiei. Această stare de linişte a fost întreţinută mai ales de soţia sa, Daniela, o ardeleancă din inima ţinutului hunedorean. Ea i-a fost alături în zilele de glorie profesională. Adică în anii în care au construit, la fostul IAS Moţăţei, una dintre cele mai frumoase livezi din România. Tot ea l-a încurajat să vină la Bucureşti să-şi împlinească marele vis: acela de a da câmpiilor ţării rodnicia de care nu au avut parte până acum.

I.BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
648

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Legământul cu ţarina > REVISTA LUMEA SATULUI

Legământul cu ţarina

Învăţătorul o vedea doctoriţă. Soţia învăţătorului o vedea ingineră. Părinţii care lucrau la cooperativă, bucuroşi că fiica lor Aurica Vintilă este o elevă foarte bună, o îndemnau să năzuiască spre o profesie care să nu aibă legătură cu munca la câmp.

În vremea aceasta, Aurica avea visul ei, ca orice adolescentă, suprapus pe imaginea unei femei frumoase, într-o şaretă trasă de un cal, fie roib, fie sur…Doamna care i-a fost model, care a inspirat-o şi care avea să-i „boteze“ profesia era Ioana Zestrean, agronom care lucra la GOSTAT la Stupinele – Chirnogi în judeţul Călăraşi.

În anul 1977 a absolvit Facultatea de Agronomie printre primii zece şi a fost repartizată în comuna Stupinele, pentru că aşa a cerut ea, renunţând să lucreze în cercetare la recomandarea Senatului Universităţii. În ultimul an de studii s-a căsătorit cu un coleg de an, un student eminent, care a acceptat imediat să se stabilească lângă părinţii soţiei.

Tare ca stânca

Aurica Vintilă îşi începe cariera la orezărie, o cultură cu totul specială care îi pune şi azi la încercare pe profesionişti. Acolo a demonstrat, deşi nimeni nu a pus la îndoială pregătirea ei, că a păşit cu dreptul în agricultură. Curând, abia împlinise 28 de ani, a ajuns Preşedinta CAP. Despre acest fapt, inginera Aurica Vintilă spune: „Am avut ambiţie, tenacitate şi o poftă de muncă încât nu mă oprea nimeni să rezolv ce mi-am propus. Mi-am dat seama că legătura mea cu pământul n-a fost o glumă.“ Că n-a fost o glumă spun, şi acum, după atâţia ani, oamenii din comună, cei mai importanţi specialişti din judeţul Călăraşi.

Un erou adevărat

Despre Aurica Vintilă se vorbea ca despre un campion. A fost şi a rămas toată viaţa un om de mare caracter, este o fiinţă modestă, generoasă şi extrem de serioasă.

Revoluţia, marea schimbare a vremurilor pe care o aşteptase şi ea, a găsit-o lângă oamenii ei, Erou al Muncii Socialiste. Câştigase şi Ordinul Meritul Agricol clasa I, şi avea nenumărate distincţii, obţinute la concursuri profesionale. Era acolo, în satul ei, alături de familie şi de prieteni. A condus CAP-ul până la desfiinţarea totală. Se ducea de râpă munca ei, CAP-ul fusese o forţă, avea tot ce trebuia ca sătenii să prospere. Oamenii i-au spus: „Doamnă, nu se poate să ne lăsaţi, să facem şi noi o societate…“.

Au înfiinţat-o, au numit-o Dacia, dar s-a retras la Camera Agricolă, unde era nevoie de mari specialişti pentru că trebuia aplicată corect Legea Fondului Funciar. A urmat apoi o altă provocare: Agenţia de Plăţi pentru Agricultură. Acesta a fost momentul în care Aurica Vintilă s-a apucat de studiu. A învăţat temeinic, „am făcut practic altă facultate“ – spune ea. Acum este consilier superior de gradul I. Cu alte cuvinte, marele succes constă în rapiditatea cu care s-a adaptat la o nouă etapă profesională. Aceasta este, pe scurt, povestea vieţii unei femei excepţionale, a unui desăvârşit profesionist care a muncit toată viaţa cinstit.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
577

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

legea-certificatelor-de-depozit-modifica...

Legea certificatelor de depozit, modificări necesare

Vorbim de la o vreme de iniţiativa Bursei Române de Mărfuri care încearcă să reînnoade o veche tradiţie în comerţul cu produse agricole, ce datează încă din perioada interbelică, când preţul cerealelor era format undeva la malul Dunării, în oraşe ca Brăila sau Galaţi. În prezent, eforturile acestei instituţii se concentrează pe asigurarea unor cantităţi de produse care să confere siguranţă şi lichiditate mai mare pieţei.

Este vorba de implementarea certificatelor de depozit, care au mai fost utilizate în România şi în perioada interbelică. În ultima perioadă au avut loc numeroase discuţii pe această temă între cei direct implicaţi, şi anume, factori de decizie, producători, depozitari şi procesatori. Există speranţe ca în lunile următoare să aibă loc primele tranzacţii cu aceste produse dematerializate, care să constituie garanţiile atât de necesare şi sigure din zona agricolă.

„Pot“ ar trebui schimbat cu „trebuie“

Modul cum s-a creionat la ora actuală certificatul de depozit care nu poate fi utilizat cu eficienţă a determinat necesitatea modificării legii certificatelor de depozit. În urma întâlnirilor dintre producători, depozitari, procesatori şi reprezentanţi BRM au fost citite rând pe rând toate articolele Ordonanţei, OUG 141/2002, şi fiecare şi-a spus punctul de vedere, completările şi modificările acesteia fiind înaintate Ministerului Agriculturii.

Certificatele de depozit pentru cereale şi seminţe oleaginoase pot fi tranzacţionate între deţinătorii acestora şi potenţialii cumpărători prin Bursele de Mărfuri. Ele pot servi la constituirea unei garanţii reale mobiliare asupra cerealelor sau seminţelor depozitate, în cazul solicitării unor credite. Cât priveşte Fondul de Garantare pentru Certificatele de Depozit, acesta se constituie din cotele plătite de către societăţile depozitare, câştigurile realizate la depozitele din conturile purtătoare de dobânzi, executarea poliţelor de asigurare şi executarea unor bunuri de către minister (construcţii speciale de depozitare, mijloace de transport, aparatură de cântărire şi analiză etc.). Unica utilizare a Fondului de garantare este protejarea intereselor financiare ale deponenţilor în cazul în care un depozitar nu reuşeşte să-şi îndeplinească sarcinile şi obligaţiile legale.

Opinii pro şi contra

Articolul care a stârnit cele mai mari controverse a fost legat, cum era şi de aşteptat, de obligativitatea de licenţiere a tuturor depozitelor.

Conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieţei pe filiera cerealelor şi a produselor procesate din cereale, autorizarea depozitelor este obligatorie, însă licenţierea lor este opţională. La ora actuală, articolul 3, cu noile modificări, sună cam aşa: „Operatorii economici care au în proprietate sau în administrare unul sau mai multe depozite autorizate conform Ordonanţei nr. 12/2006 pot să solicite în scris acordarea licenţei de depozit.“

Pe scurt, cei care au un depozit autorizat nu sunt obligaţi să ceară licenţierea lui, deşi aceasta este condiţia pentru a emite certificate de depozit care să fie luate în seamă de bănci. Dacă modificarea prin care „pot“ să fie înlocuit cu „trebuie“ nu va fi acceptată, situaţia va rămâne practic aceeaşi de până acum, în sensul că pe o piaţă la fel de dezorganizată fiecare depozitar va avea portiţa de ieşire folosită şi până acum.

Alte propuneri de modificare şi completare a OUG 141/2002, stabilite în urma discuţiilor de până acum:

Licenţa de depozit este emisă de ministerul de resort, la propunerea Fondului de Garantare, pe baza documentelor elaborate de organismele de audit, care atestă că, pe o perioadă determinată, depozitarul îndeplineşte condiţiile tehnice şi financiare pentru depozitare şi pentru emiterea de certificate de depozit, conform prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă.

Certificatele de depozit vor fi emise în regim electronic, conform normelor metodologice de aplicare a prevederilor ordonanţei, regimul acestora urmând a fi administrat de Fond. Depozitarul este obligat să elibereze deponentului o copie a certificatului de depozit, pe suport de hârtie, completat conform prevederilor ordonanţei.

Depozitarii eliberează deponenţilor certificate de depozit, în limita a maximum 90% din cantitatea de seminţe de consum predată spre depozitare. Participând la această dezbatere, mărturisesc că am sesizat cum depozitarii au vrut să întindă coarda şi să garanteze maximum 80% din valoarea cerealelor depozitate, diferenţa de cantitate depusă spre păstrare urmând să fie pusă la dispoziţia proprietarului, după aplicarea scăzămintelor şi perisabilităţilor pentru seminţele de consum depozitate. În apărarea producătorilor a venit, culmea, Ministerul Agriculturii, prin doamna director Elena Tatomir, şi nu reprezentanţii producătorilor, aşa cum era normal.

Un foarfece vechi şi strâmb

Inginerul Păun Vasile, preşedinte Soc Agricolă 20 Mai Ciorani, localitatea Cioranii de Sus, Prahova, acuză în termeni duri opresiunea pe care o exercită procesatorii asupra producătorilor agricoli.

Domnul Păun ne vorbeşte despre eterna problemă a valorificării. El este de părere că s-au înmulţit prea mult cei care manevrează produsele. „Noi avem nevoie de bani în anumite perioade ale anului şi, firesc, vindem la preţurile indicate de ei, nu la cele care ar fi normale. Din acest motiv suntem în pierdere. Între producători şi procesatori a apărut o discrepanţă teribilă. Practic, cei care procesează câştigă mult mai mult decât cei care produc şi paguba este a noastră, a producătorilor.“

Sprijin pentru depozite

Mocanu Adrian, fermier ce exploatează în Dumbrava, judeţul Prahova, o suprafaţă de 780 ha, avansează o soluţie care ar putea înlătura distorsiunile de pe piaţa cerealelor:

„În primul rând, este necesar să fie susţinut producătorul, iar de la o anumită suprafaţă în sus sau de la un anumit nivel de producţie ar trebui ajutat să-şi facă depozite. În plus, atunci când statul dă o subvenţie, în mod normal ar trebui să se asigure că aceasta rămâne producătorului, cel căruia îi este adresată. La grâu, de exemplu, ca urmare a preţurilor mici cu care se vinde producţia, aceşti bani merg la morari şi la procesatori.“

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
1865
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

legea-pajistilor-asteapta-normele-metodo...

Legea pajiştilor aşteaptă normele metodologice

Legea nr. 214/2011 privind organizarea, administrarea şi exploatarea pajiştilor a fost promulgată. Însă, pentru a putea fi aplicată, trebuie elaborate Normele metodologice, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR), în termen de 90 de zile de la intrarea sa în vigoare.

„Sunt supuse regimului de organizare, administrare şi exploatare următoarele categorii de pajişti:

a) pajiştile proprietate publică şi privată a statului şi pajiştile comunale şi urbane care fac parte din domeniul privat al statului şi se află în administrarea consiliilor locale respective;

b) pajiştile în indiviziune care, fie prin lege, fie prin efectul actelor de proprietate sau acordul ulterior al coproprietarilor, se folosesc în comun în cadrul asociaţiilor de păşunat constituite de către aceştia;

c) pajiştile situate pe orice fel de terenuri din zonele montane, inclusiv golurile alpine, sau cele situate în zonele inundabile ale râurilor şi în Lunca Dunării, care nu intră în categoriile prevăzute la lit. a) şi b) şi care sunt folosite numai în timpul prielnic păşunatului, aparţinând domeniului public al statului;

d) pajiştile proprietate privată a comunelor, oraşelor sau, după caz, a municipiilor, aflate în administrarea primăriilor, provenite din fostele izlazuri comunale, pajişti şi terenuri arabile, care s-au aflat în folosinţa cooperativelor agricole de producţie;

e) pajiştile comunelor, oraşelor sau, după caz, ale municipiilor, aflate în administrarea primăriilor, provenite din fostele izlazuri comunale, transmise unităţilor agricole de stat;

f) alte suprafeţe de pajişti proprietate privată, declarate de către agricultori Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură în anul 2007“ – se arată în document.

Actul normativ urmăreşte creşterea şi eficientizarea producţiei zootehnice, dar şi modalităţi prin care se poate mări gradul de absorbţie a fondurilor comunitare în sprijinul fermierilor crescători de animale. Autoritatea administraţiei publice locale are obligaţia de a organiza serviciul public pentru menţinerea, întreţinerea şi utilizarea pajiştilor aflate în domeniul public şi privat al unităţilor administrativ-teritoriale, potrivit prevederilor prezentei legi.

Legea prevede că MADR este autoritatea competentă pentru menţinerea, întreţinerea şi utilizarea pajiştilor. Strategia de organizare tehnică, îndrumare şi control a administrării şi exploatării pajiştilor se stabileşte prin norme metodologice, care sunt aprobate prin ordin comun al ministrului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi al celui al Administraţiei şi Internelor.

Pentru punerea în valoare şi folosirea optimă a pajiştilor, consiliile locale, în baza cererilor organizaţiilor şi asociaţiilor locale ale crescătorilor de animale, legal constituite, scot la licitaţie concesionarea suprafeţelor de pajişti, în conformitate cu legislaţia în vigoare, pentru o perioadă de minimum 10 ani şi o încărcătură optimă de animale pe hectar, dar nu mai mică de 0,3 UVM/ha.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
2467

Comentarii

1. Crescator Animalw -- (16-January-2012)O lege foarte proasta pentru ca nu OBLIGA foarte clar C.L. sa concesioneze suprafetele solicitate si in continuare nu stabileste pedepse penale pentru cei care refuza sa concesioneze suprafetele pentru crscatorii de anumale.

2. VICTOR -- (31-January-2012)Ca este o lege foarte proasta sunt de acord.Motivele pentru care fac aceasta afirmatie sunt foarte multe. Nu este spatiu aici pentru comentarii.
Un singur lucru vreau sa mai adaug :este buna pentru cei care nu s-au ocupat corespunzator de islazuri pana acum.Revin.

3. livia -- (2-February-2012)Doar asociatiile mai au dreptul la pasunea comunala?,persoanele fizice de ce nu?

4. Borla Iudith -- (23-February-2012)In acest an expira contractele de inchiriere ale crescatorilor de animale, persoane fizice, respectiv in luna mai.Daca nu sunt norme cum organizam licitatia.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

legenda-cu-pasarea-maiastra_l304.html

Legenda cu pasărea măiastră

Gonaşii înspumaţi alergau din răsputeri spre fâşia codrului din zare. Celor din şa li se părea că patrupezii bat pasul pe loc. În spatele lor se auzea tot mai desluşit zăngănitul zalelor bulucului de păgâni călare. Între timp, urmăriţii ajunseră în goana mare sub umbra falnicilor stejari. Mai încolo merseră de acum în voie, la trap, până ajunseră într-o poieniţă mirifică.

— Măria Ta, se adresă un călăreţ-arcaş către Domnitorul care purta pe umeri o mantie cusută cu fir de aur, se pare că turcii au rămas de noi.

— Aşa este, încuviinţă Domnitorul Vodă, aici vom rămâne peste noapte. Mâine în zori, Dumnezeu ne-a îndruma pe calea dreaptă...

Temelia dinastiei olarilor

Peste mulţi ani, băştinaşii-codreni găsiră în acele locuri straturi curate de lut galben ca untul. Această descoperire a pus la Hogineşti temelia dinastiilor de meşteri-olari. Se spune că zăcămintele de gălbenuş natural sunt zămislite din cioburile aurii risipite atunci de misterioasa pasăre măiastră. Ecoul acelei lupte cu turcii, pierdută de Ştefan Vodă, şi legenda cu pasărea mai dăinuiesc şi azi în amintirile codrenilor, povestite secole în şir din tată în fiu.

Aşa s-a prilejuit că, sute de ani, în această aşezare de codru de prin părţile Călăraşilor, Republica Moldova, fiecare al doilea sătean era olar. Chiar acum trei-patru decenii, la Hogineşti se întreceau în arta olăritului peste patru sute de meşteri, care însufleţeau cu ardoarea lor argila coaptă în cuptoare. Azi, din nefericire, această meserie este practicată doar de patru fideli ai meşteşugului tradiţional.

Ultimii mohicani

— În schimb, avem în sat un meşter care ne duce faima în lume cât o sută de olari altădată, constată cu mândrie viceprimarul comunei, Tudor Roşca. Este vorba de cel mai tânăr olar de la noi, Vasile Goncear (semnificativ e faptul că numele „goncear“ în traducere din limbile rusă şi poloneză înseamnă tot „olar“). Acest entuziast, Vasile, şi-a făcut demult nume în meşteşugul ceramicii. Deprinzând de mic iscusinţa conceperii obiectelor de argilă coaptă de la bunicul, moş Dumitru, şi taică-său, Vasile, el nu s-a gândit vreodată că va deveni promotorul dinastiei olarilor.

Hogineşti – Neapole via Moscova

După absolvirea şcolii din sat, o vreme, băiatul a mai trebăluit prin atelierul părintelui, iar în ’87 a devenit, spre mirarea multora, student la Şcoala Tehnică Superioară „Bauman“ din Moscova, unde pe vremuri puţini moscoviţi reuşeau să intre la învăţătură. În anii de studenţie în capitala Rusiei îşi găsi adepţi în atelierele de ceramică ale meşterilor de aici, unde în orele de răgaz se dedica harului său cu trup şi suflet. Destinul i-a surâs când l-a cunoscut acolo pe profesorul Universităţii de Artă Populară din Moscova, Alexandr Poverin. De la acest protagonist al culturii ruseşti în arta obiectelor de argilă, Vasile a deprins iscusinţa modelării figurinelor de lut şi porţelan.

După şcoala înaltă, moldoveanul pleacă să lucreze în calitate de inginer-electronist la o întreprindere din Kaluga, un oraş din zona centrală a Rusiei. Aici iarăşi găseşte partizani-plăsmuitori ai artei aplicate în ceramică. Vasile s-a consacrat într-atât vocaţiei, încât ruşii l-au inclus în componenţa unei delegaţii de meşteri-olari care a participat la o expoziţie internaţională de obiecte fine din ceramică, desfăşurată în ’96 în Franţa. Acolo, la expoziţie, el a fost vrăjit de arta decorativă a meşterilor italieni. Atunci s-a hotărât să plece în Italia, la fabricile de ceramică de lângă Neapole ale firmei lui Juseppe Buccacelli, unde şi-a perfecţionat şi mai bine măiestria în meşteşugul argilei.

Italienii, cei mai iscusiţi dintre latini

— De la iscusiţii latini am deprins multe lucruri bune, acolo mi-am cizelat crezul vieţii, se dedă contemplaţiei Vasile Goncear. Tot în peninsulă mi-am întâlnit şi consoarta, pe nevastă-mea Angela, o ucraineancă de la Lvov, care era maistru la una dintre fabricile patronului.

Tinerii soţi au lucrat împreună mai mulţi ani. Italienii le apreciau osârdia, dar, mai ales, ideile noi pe care le plăsmuiau în procesul de producţie. Acolo, lângă Neapole, ei şi-au „plămădit“ şi copiii dragi – pe Vasilică şi Marta.

Treisprezece ani Vasile a creat opere de artă populară şi decorativă la comanda italienilor. În scurt timp, lucrările sale au devenit cunoscute pe toate meridianele lumii – în Europa, America, Asia, Australia. Dar una dintre cele mai distinse opere concepute de mâna sa este statuia sfântului Prado Pio, pe care a modelat-o din argilă fină şi a ridicat-o la biserica catolică din comuna Dragoneea de lângă Salermo. Pe soclul sfântului de ceramică meşterul moldovean şi-a sculptat numele întru eternizarea măiestriei sale.

Întoarcerea la matcă

Dar, până la urmă, dorul de baştină s-a dovedit a fi mai puternic decât toate realizările printre străini. Odată cu declanşarea crizei economice mondiale, el a revenit la vatra străbunilor. A cumpărat de la primărie garajele ruinate ale fostei gospodării colective şi iarăşi s-a apucat de lucru. Mai întâi şi-a construit casă, apoi şi-a amenajat atelierele de creaţie. Întregul ansamblu de producţie s-a transformat foarte repede într-o minifabrică de ceramică, dotată după ultimul răcnet al tehnicii olăreşti. Şi-a adus din Italia utilaje de peste 300 mii de euro - cele mai moderne maşini de frământat şi modelat lut ale firmelor Vicentini şi Massinelli. Aici, printre maşini, am descoperit şi multe calupuri de lut de culoarea gălbenuşului frumos, decupate cu grijă de meşter din costişa de la poalele codrului.

O altfel de panoramă

În urmă cu sute de ani, pe pământul acesta, zice legenda, îşi lăsase amprenta pasărea măiastră, trimisă din ceruri întru apărarea Domnitorului Vodă. Pentru eternizarea acelor evenimente, configurate în negura anilor, Vasile, împreună cu câţiva prieteni români, meşteri populari din Râmnicu-Vâlcea, schiţează acum o panoramă cu scene de luptă a arcaşilor moldoveni, pe care o vor modela din argila de la Hogineşti. Obiectul va înfrumuseţa centrul satului, locul unde Marele Ştefan a înfruntat atunci năvala turcilor şi unde pasărea măiastră, pogorâtă din ceruri, l-a ocrotit pe domnitor de hoarda păgână în acel moment de restrişte.

Andrei MOROŞAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
1329

□

Comentarii

□

□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (17-April-2010)Ca muzeograf, etnograf mă interesează meştesugul olăritului în general. Legenda povestită este frumoasă, dar eu aş fi redenumit-o astfel Vasilică şi măinile lui fermecate. Militez pentru conservarea acestui meşteşug în judeţul Mehedinţi,sat Noapteşa, com Şişeti. Mi-ar plăcea să vizionez imagini cu creaţia lui Vailică Goncear, căruia pe această cale, lui şi colaboratorilor din Vâlcea le doresc succes la realizarea proiectului în curs.Vă urez inspiraţie, putere de muncă, Succes !Succes!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

legenda-echinoctiului-de-primavara_288.h...

Legenda echinocţiului de primăvară > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLegenda echinocţiului de primăvară

Pentru fiecare dintre noi, venirea primăverii este o bucurie, un tablou fascinant al reînvierii, ce ni se arată privirii prin razele călduţe de soare şi verdele fraged al firelor de iarbă proapăt ieşite de sub zăpadă.

Dar, pe lângă toate transformările minunate cărora este supus pământul şi sărbătorile frumoase ale lunii Martie, are loc şi echinocţiul de primăvară.

În calendarele vechi ale omenirii, echinocţiul de primăvară marca începutul unui nou an şi era sărbătorit cu mare fast. În unele zodiacuri, începutul primăverii astronomice, aşa cum mai este denumită ziua echinocţiului, era reprezentat sub forma unui stejar falnic, puternic, ale cărui rădăcini erau foarte bine înfipte în pământ.

Legat de această reprezentare este şi o legendă de origine celtică. Aceasta are ca personaje principale pe regele Stejar, despre care se spune că guvernează în jumătatea plină de lumină a anului, o vreme prielnică de altfel vindecării, iniţierii unor noi proiecte şi a evoluţiei. În schimb, despre regele Ilice legenda spune că guvernează în a doua perioadă a anului, atunci când oamenii se pot odihni sau medita.

După luptele crâncene purtate de cei doi regi pentru a-şi impune domnia, legenda spune că regele Stejar îl înfrânge pe regele Ilice şi îşi câştigă astfel dreptul de a guverna asupra jumătăţii luminoase a anului. Dar această domnie este schimbată în momentul echinocţiului de toamnă, atunci când regele Ilice ajunge să guverneze jumătatea întunecată a anului.

Odată cu echinocţiul de primăvară, ziua devine egală cu noaptea, dar după acest moment zilele devin mai lungi. În Nordul extrem, echinocţiul de primăvară coincide cu începutul zilei polare, care va dura 6 luni.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
1184
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

legenda-martisorului_235.html

Legenda mărţişorului

Dacă facem o incursiune în lumea fascinantă a istoriei, descoperim că sărbătoarea mărţişorului este un obicei specific românesc, îndrăgit chiar şi acum 2000 de ani de către strămoşii noştri, dacii şi romanii. Atunci, ca şi acum, Mărţişorul simboliza venirea primăverii şi se sărbătorea la 1 Martie.

La romani, mărţişorul era de fapt un bănuţ de aur agăţat de un şnur împletit din fire albe şi roşii. Bănuţul însemna îmbelşugarea, firele albe şi roşii simbolizau faţa albă precum crinul şi rumenă ca roza, iar ofranda făcută reginei florilor era o salutare poetică adresată primăverii.

Oamenii aveau obiceiul ca în timpul iernii să confecţioneze însemnele primăverii, care de cele mai multe ori erau nişte pietricele albe şi roşii înşirate pe o aţă. Mai târziu, mărţişoarele se făceau din două fire, unul alb şi altul roşu.

Se pare că suntem buni păstrători ai tradiţiei, pentru că obiceiul nostru de a purta aceste însemne până la înflorirea copacilor este de fapt al dacilor. Există chiar şi o legendă a Mărţişorului care vorbeşte despre un tânăr viteaz ce a dus o luptă crâncenă cu un zmeu foarte puternic care întemniţase soarele. De când fusese întemniţat soarele, mai erau trei anotimpuri, dar odată cu izbânda de a elibera astrul ceresc a venit primăvara. Tânărul care a salvat soarele a murit însă răpus de zmeu, iar sângele lui roşu s-a scurs pe zăpada din care au răsărit ghiocei, primii vestitori ai primăverii. De atunci, tinerii împletesc un fir roşu şi altul alb, culoarea roşie simbolizând iubirea, iar cea albă puritatea ghioceilor răsăriţi.

În folclorul românesc mai există o legendă care spune că frumoasa doamnă Primăvara, într-o luptă cu vrăjitoarea cea rea întruchipată de Iarnă, şi-a tăiat degetul, iar pe zăpadă au curs picăturile ei de sânge. În acel loc a crescut primul ghiocel, simbolul victoriei primăverii în lupta cu iarna.

În satele româneşti, oamenii au moduri diferite de a celebra această sărbătoare. Spre exemplu, în satele din Transilvania mărţişorul se agaţă la ferestre sau în coarnele animalelor pentru a îndepărta deochiul şi spiritele rele. În Dobrogea, era purtat până când se întorceau primele berze, apoi era aruncat înspre văzduh pentru ca şi norocul oamenilor să fie nesfârşit ca cerul.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
1161

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

legenda-viilor-de-la-murfatlar_852.html

Legenda viilor de la Murfatlar

În serile lungi şi liniştite ale vacanţelor la mare, oriunde aţi fi, pe terasa unei pensiuni sau în balconul din care admiraţi cerul şi apa deopotrivă, dacă aveţi în faţă un pahar cu vin de Murfatlar, completaţi bucuria clipei cu legenda viilor din acest ţinut, aşa cum a fost ea spusă de turcii care trăiesc din vremuri străvechi pe pământ dobrogean.

Turcul Muruvetli, înţelept şi bun

Povestea începe cu momentul în care Muruvetli, un turc venit din Asia, s-a hotărât să se stabilească aici, pentru că pământul era bogat şi roditor. S-a împrietenit repede cu oamenii din părţile locului, care l-au ajutat să ridice repede o căsuţă de chirpici. De felul lor turcii, dacă le dovedeşti loialitate şi bunătate, îţi întorc înzecit binele făcut.

Muruvetli a devenit curând cel mai bun prieten al localnicilor, cărora le deschidea întotdeauna uşa casei lui, îi ospăta cu ce avea mai bun pe masă şi, mai ales, le asculta păsurile. Întotdeauna oamenii plecau de la el cu sufletul împăcat pentru că Muruvetli le dădea poveţe înţelepte. Îi mersese vestea pentru generozitatea lui, pentru puterea de a le alunga îndoielile, aşa că l-au numit Muruvet (om generos), apoi au numit aşa şi satul.

De la Muruvet la Murfatlar

De-a lungul anilor, satul Muruvet s-a transformat în Murfatlar, după legea nescrisă a vorbelor care circulă după cum le este voia şi soarta. Ei bine, dar nici Muruvet n-a rămas cu numele ăsta! În cele din urmă i-au zis Murfat şi aşa a rămas.

Murfat cel înţelept s-a căsătorit cu o preafrumoasă româncă, ceea ce nu prea era în obiceiul turcilor pe atunci, dar asta este o altă poveste. Curând soţia i-a dăruit un fiu, pe care l-au botezat Radu, după numele bunicului din partea mamei.

După câţiva ani, părinţii lui Radu, care întotdeauna au împărţit tot ce aveau cu alţii mai nevoiaşi, au rămas săraci. Cei bogaţi au devenit din ce în ce mai hapsâni, făcându-i pe amărâţii care munceau pe moşiile lor să atingă pământul cu fruntea. Era atât de grea viaţa pentru bieţii oameni, încât nici bătrânul Murfat nu-i mai putea alina cu sfaturile sale…

De la câteva vlăstare de viţe

Aşa s-a făcut că Radu, ajuns acum flăcău în toată firea, şi o ceată de voinici au luat calea codrului. Şi-au făcut loc de popas şi ascunziş în pădurea Comorova, de lângă malul mării.

De acolo îi pândeau pe cei bogaţi, îi jefuiau şi împărţeau totul săracilor. Se dusese vestea despre vitejia şi hotărârea haiducilor de a-i salva pe cei săraci de la pieire! Într-o zi Radu a fost anunţat de nişte pescari că urma să treacă pe acolo o corabie încărcată cu bogăţii. Noaptea, la lumina lunii, voinicii au urcat pe corabie, au luat sacii care erau mari şi grei de atâta bogăţie, i-au deschis şi au rămas uimiţi de ce au găsit acolo: mii şi mii de coarde viguroase de viţă-de-vie!

Radu a luat un mănunchi şi l-a dus tatălui său, care a plantat viţele-de-vie pe dealurile însorite ale Murfatlarului. Viţa s-a prins, a crescut, a dat rod din care au făcut un vin cu o aromă şi un gust ce nu se mai pomenise până atunci în ţinutul Dobrogei. Cu trecerea anilor, haiducii s-au aşezat la casele lor. Radu s-a însurat şi a avut trei fete. Fata cea mare a luat de bărbat un fecior din Transilvania, cea mijlocie din Moldova şi cea mică din Oltenia. Toate au primit zestre câte un mănunchi de butaşi de viţă-de-vie, pentru ca soiul minunat din Murfatlar să nu se piardă în veci, să-şi găsească loc de rodit pe tot cuprinsul ţării, pentru că acolo unde se cultivă viţa-de-vie oamenii au parte şi de bogăţie, şi de veselie.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
873

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Legende ale sportului Jurilovca poleită cu aurul olimpic

Strălucit exponent al caiacului românesc, Vasile Dîba a intrat în legendă cucerind aurul olimpic la Montreal, în 1976.

Când Igor Lipalit venea în ’69 la Jurilovca să descopere noi diamante brute pentru sportul cu padela, un puşti cu părul bălai, pe jumătate copil, pe jumătate adolescent, i-a atras atenţia. Nu i-a fost greu să-l convingă să practice kaiacul, mai ales că apa era pentru viitorul erou de la Montreal un univers atât de familiar.

Tehnicianul era pe deplin încredinţat că băiatul avea un potenţial uriaş, iar instinctul nu-l înşelase. După doar un an de antrenament, tânărul Dîba câştiga două medalii de argint la Campionatele Europene de juniori de la Snagov, în probele de K2 500 m şi K4 500 m.

Patimă şi aur la Montreal

La ora 16.00, când trebuia să înceapă finala de kaiac simplu 500 m, zeii Jocurilor Olimpice de la Montreal păreau potrivnici românului din Jurilovca. Dar plasarea marginală (culoarul 9) n-avea să se dovedească în cele din urmă un impediment. „Sincer, doream să câştig neapărat o medalie la acea olimpiadă. În serii am câştigat lejer, nu m-am forţat prea tare, pentru că ştiam că va urma semifinala şi va trebui să mă calific.

Recunosc că am tras foarte tare de nu mai ştiam de mine. Iar în finală aveam să mă întâlnesc cu rivalul meu de la toate concursurile, germanul Rudiger Helm. Am reuşit să câştig finala devansându-l pe Zoltán Sztanity, iar Rudiger Helm a venit pe trei. După ce am trecut linia, am fost aşa de fericit, încât am uitat tot! Am intrat în lumea mea. Aceea a marilor campioni.“

Locul naşterii: localitatea Jurilovca, judeţul Tulcea;
Data naşterii: 24 iulie 1954;
Palmares internaţional:

- campion olimpic în 1976 în proba K1 M 500 m;
- vicecampion olimpic în 1980 în proba K4 M 1000 m;
- medaliat cu bronz la JO în 1976 în proba K1 M 1000 m;
- medaliat cu bronz la JO în 1980 în proba K1 M 500 m;
- campion mondial în 1974 în proba K1 M 500 m;
- campion mondial în 1977 în proba K1 M 1000 m;
- campion mondial în 1978 în proba K1 M 500 m;
- vicecampion mondial în 1975 în proba K1 M 500 m.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
602

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

legumele-ecologice-in-solar_1094.html

Legumele ecologice în solar

Legumele produse în sistem ecologic sunt o alternativă tot mai căutată faţă de cele produse convenţional, nu numai pentru calitatea şi gustul lor, dar mai ales pentru faptul că sunt sănătoase şi necesare pentru organismul uman.

Metoda de creştere bazată pe factorii naturali favorizează dezvoltarea şi conservarea vitaminelor existente în legumele bio, astfel încât acestea pot fi utilizate nu doar din punct de vedere alimentar, ci şi ca adevărate remedii naturale pentru diferite boli.

Protejarea legumelor cu ajutorul maselor plastice este tot mai necesară în ultimii ani, deoarece condiţiile climatice sunt în continuă schimbare. Obţinerea legumelor timpurii sau prelungirea vegetaţiei la legume în toamnă este condiţionată de utilizarea spaţiilor de sub folie.

Tipuri de solarii posibile

Există numeroase tipuri constructive de solarii şi materiale diferite din care acestea pot fi confecţionate.

O variantă constructivă ar fi:

Lăţime totală solar: 8 m, lungime: 49 m, înălţime la bara suport de cultură: 2,5 m, înălţime la vârf: 4 m, suprafaţa totală acoperită: 392 mp.

Structura metalică este confecţionată în întregime din oţel galvanizat.

Uşa solarului va fi culisantă, din oţel galvanizat, având dimensiunile de 2,3 m x 2,3 m. Fiecare unitate va fi prevăzută cu două uşi.

În mod obligatoriu, un modul va fi prevăzut cu ventilaţie manuală prin roluire pe ambele părţi.

Solarul va fi acoperit cu folie de cea mai bună calitate, având grosimea de 125 microni, garanţie 2 ani, durata de viaţă 4 ani, efect termic (asigură un plus de 2-3 grade în interiorul solarului) şi efect de răcire pe timp de vară.

Preţul estimativ al acestui solar 8 m x 49 m: 30.200 lei inclusiv TVA.

Preţ sistem irigare prin picurare: 1.700 lei inclusiv TVA.

Cerinţe agrotehnice

Pentru a reduce pericolul atacurilor de boli şi dăunători este recomandat ca în fiecare an să cultivaţi specii legumicole care să aparţină altor familii botanice.

De exemplu:

- în primul an se poate cultiva în solar solanaceae (tomate, ardei sau vinete);
- în anul al doilea - broccoli, conopidă sau varză timpurie + castraveţi de toamnă;
- în anul al treilea - fasole urcătoare.

Pentru exploatarea raţională şi eficientă a solariilor, în acestea se practică sistemul de culturi intensive, pe lângă cultura de bază cultivându-se una sau două culturi succesive şi asociate (salată, spanac, ceapă verde, ridichi de lună).

Tehnologia de cultivare

Pentru a realiza producţii bune, solarul se va fertiliza cu gunoi de grajd bine descompus în cantitate de 3,5-4 kg/mp, administrat toamna.

După plantare se vor aplica lucrări de îngrijire corespunzătoare culturilor din solar, cu precizarea că este total interzisă utilizarea produselor chimice de sinteză atât pentru combaterea buruienilor, cât şi pentru fertilizare sau tratamente fitosanitare.

Combaterea buruienilor se va executa mecanic sau manual sau se va utiliza cu rezultate foarte bune mulcirea terenului cu folie de polietilenă.

Pentru fertilizare se pot utiliza produse recomandate pentru agricultura ecologică (Bio-Mix Fyt, îngrăşământ cu microelemente în formă chelată, Bio-Calko, îngrăşământ cu calciu şi bor, Biofert, Super Lipan, Fyt etc.).

Tratamentele fitosanitare se vor face folosind zeama bordeleză pentru tratamentele împotriva manei şi sulful muiabil pentru făinare, iar pentru dăunători se utilizează preparate organice, microbiologice sau produse fitofarmaceutice extrase din plante.

Soiurile şi hibrizii recomandaţi

Cultură de tomate

Sortiment recomandat: Katerina F1, Birdie F1, Cristal F1;

Densitate: 4 plante/mp, producţii: 18-20 kg/mp, preţ/kg = 5 lei.

Cultură de vinete

Sortiment recomandat: Andra, Daniela, Felicia, densitate:
3 plante/mp, producţii: 5-6 kg/mp, preţ/kg = 6 lei.

Cultură de ardei

Sortiment: Bianca F1, Gigant F1, densitate: 6 plante/mp, producţii 4-5 kg, preţ/kg = 6 RON.

Castraveţi tip cornichon

Sortiment: Flamingo, Pasamonte, Zeina, densitate: 3 plante/mp, producţie: 4-6 kg/mp, preţ/kg = 6 lei.

Alte culturi care ar putea da rezultate bune în solarii: varză
(6-7 kg/mp) – 3-4 lei/kg broccoli
(2 kg/mp) – 8-9 lei/kg fasole urcătoare (2-2,5 kg/mp) 6-7 lei/kg.

Conf. dr. Viorica LAGUNOVSCHI-LUCHIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
10813

□

° Comentarii

□

□

° 1. Mihai -- (6-November-2009)Foarte interesant articolul.

° 2. nae -- (4-April-2010)daca as dori un tip de solar din teava galvanizata am10metri latime pe 80lungime cit mar costa in total cu folie cu tot..astet raspuns

° 3. lop -- (7-May-2010)interesant dar vinzarea in realitate?
teoria ca teoria

° 4. nicu -- (19-January-2011)daca as dori un tip de solar din teava galvanizata am 10m latime si 80m lungime cit mar costa adus acasa..

° 5. nicu -- (1-December-2011)as dori un asemenea solar 8m-pe-50m in jud galati fara montaj doar scheletu si foliea,,,,

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

legumele-ecologice-o-moda-care-prinde_l5...

Imprimati articolulLegumele ecologice, o modă care prinde

Lume cât cuprinde, ritmuri de fanfară, miros de carne friptă, fum mult, câţiva câini care se lingeau pe botişoare în apropierea unei tarabe de mici, în jur maşini şi utilaje agricole, standuri cu seminţe, îngrăşăminte, erbicide şi pesticide, puieţi de pomi fructiferi şi câteva animale, în special vaci şi cai aduşi pentru diversificarea imaginilor. Aceasta era atmosfera şi oferta la Târgul mare de primăvară organizat în comuna Răcăjdia din judeţul Caraş-Severin. Deşi, după cum am mai spus, lume era cât cuprinde, cumpărătorii nu se prea arătau. Criza financiară în lumea satului este o certitudine, iar oamenii nu au bani să investească, majoritatea dintre ei limitându-se la strictul necesar. Cu toate acestea, o sumedenie de produse s-au vândut ca pâinea caldă, în special îngrăşămintele şi substanţele ecologice de combatere a bolilor şi dăunătorilor la pomi şi legume. Şi, după cum ne spunea inginerul Pavel Nefir, directorul Camerei Agricole a judeţului Caraş-Severin, oamenii atraşi de aceste produse şi pasionaţi de cultura legumelor ecologice sunt „tineri“ pensionari plecaţi de la oraş la sat, oameni care au un anumit grad de cultură, majoritatea celor interesaţi fiind absolvenţi de liceu sau de studii superioare. Aceeaşi oameni păreau interesaţi şi de materialele de specialitate din care puteau învăţa taina acestor culturi, mai ales că foarte mulţi dintre ei n-au lucrat niciodată la pământ.

Dacă la capitolul seminţe s-a stat foarte bine, animale de prăsilă erau doar la expoziţie. Nimeni nu avea de vânzare o vacă, o capră sau o oaie. S-au căutat de toate, în special purceii, dar crescătorii de scroafe nu aveau acces în piaţă din cauza unor HG-uri aberante puse în aplicare de nişte medici veterinari care, sub nicio formă, nu înţeleg că unele legi de la Bucureşti nu pot fi puse în aplicare în mediul rural. Motiv pentru care purceii au fost vânduţi, cu frică, pe câmp, departe de târg şi de ochii autorităţilor, de parcă bietul ţăran ar fi un hoţ la drumul mare care, pentru a supravieţui, trebuie să se ascundă.

(N.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
675

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Legumele, în vizorul specialiştilor

Simpozion Syngenta în comuna Vărăşti, Ilfov

La începutul lunii iunie, compania Syngenta a organizat un simpozion în comuna Vărăşti, judeţul Giurgiu, la unul dintre cei mai reprezentativi cultivatori de legume în solarii, domnul Gigel Pantofaru. Tematica simpozionului a constituit-o controlul agenţilor patogeni şi al dăunătorilor folosind produsele acestei companii. Gigel Pantofaru este cunoscut şi respectat ca un fermier foarte bine pregătit profesional, cu multă responsabilitate în respectarea unei disciplini tehnologice. Este, de altfel, un formator de opinie în zona lui de influenţă. Aceasta a făcut ca simpozionul să se bucure de o largă participare, nelipsind atât primarul cât şi viceprimarul comunei Vărăşti, la rândul lor cultivatori de legume în solarii.

O demonstraţie elocventă

Urmând cu stricteţe programul de tratamente stabilit, în număr de nouă până la această dată, fermierul Gigel Pantofaru a demonstrat că se pot obţine rezultate remarcabile. Am văzut, împreună cu ceilalţi participanţi, două culturi de legume în solarii – tomate şi ardei gras – foarte reuşite. Deşi factorii de mediu nu au fost foarte favorabili (temperaturi nocturne scăzute şi umiditate relativă a aerului foarte ridicată), culturile arătau splendid. Nici urmă de dăunători sau de agenţi patogeni.

Mulţi producători din ţară s-au plâns în acest sezon de greutăţile pe care le-au avut în a controla pătarea cafenie a frunzelor, putregaiul cenuşiu, mana de sol şi mana fructelor, afidele, tripsul, păianjenul roşu comun, nematozii şi chiar molia tomatelor. Plantele erau curate, verzi, încărcate de fructe. Şi aceasta în condiţiile unui solar obişnuit, înalt la coamă de 4-4,5 m şi lung de 60 m, cu o suprafaţă de 1.000 m2. A avut un program de tratamente săptămânal alcătuit de firma Syngenta, dar şi un program de fertilizare zilnică prin picurare stabilit de laboratorul de Agrochimie, Biochimie şi Fiziologie din ICDLF Vidra.

Atenţie la fertilizarea cu uree!

În mod special, s-au pus unele întrebări pe marginea folosirii ureei ca sursă de azot. Sigur, ureea poate fi folosită în acest scop în legumicultură şi nu numai. Înainte de a o folosi trebuie să cunoaştem însă câteva caracteristici care o deosebesc de azotatul de amoniu, cea mai utilizată sursă de azot în ţara noastră.

Cea mai mare diferenţă o reprezintă forma sub care se găseşte azotul. În uree avem azot amidic, o formă de azot organic de sinteză, iar în azotatul de amoniu avem azot mineral, ½ azot nitric şi ½ azot amoniacal. Azotul amidic din uree trece în primă fază în azot amoniacal şi apoi în azot nitric. În această situaţie, azotul din uree va fi mai repede preluat de către plante, mai ales dacă luminozitatea este mai redusă şi cu deosebire în fazele mai tinere ale culturii. Deci, o concentraţie mai mare de azot şi o absorbţie mai puternică a plantelor pe fond de nebulozitate fac să crească riscul unor intoxicări a plantelor.

Mai ales dacă se folosesc doze excesive de uree. Ceea ce s-a şi întâmplat la unii producători nemulţumiţi de ritmul lent de creştere a fructelor şi ignorând influenţa negativă a factorilor de mediu. În acest caz plantele au avut o creştere puternică a foliajului, dar nu şi a fructelor. De asemenea, florile fie au înflorit foarte frumos după care au avortat, fie, pur şi simplu, nu s-au mai deschis.

Astfel, în loc să obţinem o creştere semnificativă a fructelor, dimpotrivă, acestea au rămas în urmă, influenţând negativ producţia timpurie. De altfel, chiar şi în condiţii de fertilizare corecte cu uree, este cunoscut faptul că cel mai adesea se produce şi o întârziere a maturării fructelor. Ar mai trebui spus că plantele pot manifesta fenomene de intoxicare şi atunci când ureea conţine o concentraţie mai mare de 1,5% biuret, un produs foarte toxic pentru plante. În cazul unor doze excesive de uree se ajunge chiar la arsuri ale frunzelor.

În concluzie, noi recomandăm ca ureea să se folosească în doze de 0,5 până la 1 kg/1.000 m2/zi, aplicată prin sistemul de irigare prin picurare. Aceste doze vor fi respectate şi în cazul în care nu se irigă zilnic, aşa cum ar trebui de fapt, sau nu se fertilizează zilnic. Stabilirea cu precizie a dozei de uree se face în funcţie de tipul de sol şi de conţinutul acestuia în materie organică. Uneori însă şi specia cultivată are importanţă. Astfel, în cazul unei culturi de ridichi vom fi foarte precauţi la aplicarea ureei deoarece aceste plante absorb preferenţial azotul din uree, crescând foarte mult riscul intoxicării.

În cazul fertilizării directe pe sol, pentru cei care nu deţin instalaţii de irigare prin picurare, cantitatea de uree aplicată odată nu va fi mai mare de 5 până la 7,5 kg/1.000 m2. Fertilizarea va fi urmată imediat de irigare, pentru a nu se pierde o parte din azot. Atenţie însă şi la cantitatea de apă aplicată! Ureea este foarte solubilă şi o cantitate prea mare de apă va duce la spălarea acesteia pe profilul de sol, ceea ce înseamnă un coeficient de utilizare mai redus, o eficienţă şi agronomică şi economică mai mică. La aceasta mai adăugăm şi creşterea riscului de poluare a apelor freatice de suprafaţă. Nu se recomandă folosirea ureei pe solurile acide.

O combatere biologică originală

Domnul Gigel Pantofaru a aplicat şi o metodă biologică foarte originală. Şi anume, înainte de plantare a introdus în solar vreo 30 de boboci de raţă care au decimat toate buruienile, distrugând astfel una dintre cele mai importante surse de infestare cu diverşi dăunători, mulţi dintre ei şi purtători de virusuri. Atenţie însă la faptul că, dacă bobocii scapă în răsadniţă, toacă şi toate răsadurile de ardei gras!

Irigarea prin picurare

Referitor la irigarea prin picurare, am sugerat o metodă empirică, foarte simplă, de apreciere a normei zilnice de udare, aceasta în situaţia lipsei unui echipament corespunzător de stabilire a normei de udare. Regula este de a se uda după cum a fost ziua de ieri. Dacă ieri a fost soare şi azi este nor, se va aplica o normă mai mare de udare, întrucât plantele au consumat o cantitate mai mare de apă. Mâine, chiar dacă este soare, se va uda cu o cantitate mai mică de apă deoarece cu o zi înainte a fost nor.

Pentru cine are posibilitatea, s-a recomandat fracţionarea normei zilnice de udare în 3-4 reprize. În acest caz, se poate interveni mai uşor în programul de irigare, prin renunţarea la una sau două reprize în cazul în care condiţiile climatice s-au schimbat pe parcursul zilei.

Sigur că s-au purtat discuţii şi cu privire la costurile tehnologiei practicate de legumicultorul Gigel Pantofaru. Deşi nu s-au dat cifre, s-a precizat însă faptul că, în condiţiile sezonului acesta, pierderile provocate de agenţii patogeni şi de dăunători ar fi fost mai mari decât cheltuielile aferente tratamentelor. Din păcate, marea masă de cultivatori de legume în solarii nu dispune, în acest moment, de posibilităţile financiare de a practica o tehnologie avansată.

Dr. Victor Lăcătuş
Director Ştiinţific ICDLF Vidra

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
5358

☐

Comentarii

☐

☐

1. legumicultor -- (6-July-2011)Intrebarea mea este:daca tomatele au fost infiintate in luna martie, inainte de infiintare presupun ca a fost cam 15 martie,nu au inghetat bobocii de rata ciugulind buruienile?

2. Paul Sima -- (8-July-2011)Fiind in solar, tomatele fiind plante termofile (iubitoare de caldura),presupun ca

temperaturile la data aceea erau pozitive,iar bobocii de rata nu puteau ingheta "ciugulind buruienile". Totodata, ratele consuma si melcii fara cochilie (limacsii)

3. legumicultor -- (11-July-2011)Multumesc, domnule Sima!Foarte tare metoda!O voi aplica si eu si pentru a nu gresi repet ce am inteles: deschid solarul, plantez termofilele(tomatele),introduc bobocii, inchid solarul si am scapat si de prasit si de melci!

4. EREMIA PETREeremia_ -- (18-August-2011)_

ureea a fost la inceput ,dar acum folosim ingrasamintele cu carbamide(coonh2) ,ingrasaminte complexein care azotul este ureic impreuna mg,mn, fe b si anhidrida fosforica= iriffert, basaplant ,codice ,hidrofert

ureea la sol o folosim la inceputdupa plantare,zilnic ,odata cu fertiirigarea cate 1,5 kg uree / ha ,timp de 15 zile, dupa care pana la recoltare irifert=111=121=113= si in paralel la toate tratamentele 3kg/ uree46 = 0,9

biuret produsa de amonil slobozia

asa nu aveti probleme

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Legumele protejate în viziune modernă

Adevărul este că dispunem de o experienţă îndelungată în producerea legumelor protejate. Ce-i drept, am pornit de la adăpostirea lor sub o folie rudimentară, ajungând în final la o reţea formidabilă de cultivare sub cupolele din sticlă care împânzesc aproape toată ţara. Aceasta reprezintă trecutul, pentru că astăzi suntem în măsură să schimbăm radical concepţia de cultivare a legumelor în spaţii protejate.

Noul tip de folie este pe cale să scoată sticla din peisajul legumelor cultivate în sistem protejat. Despre toate acestea ne vorbeşte inginerul buzoian Petre Eremia, cel care timp de patru decenii a participat la clădirea unui sistem horticol de referinţă în Europa. După 1990, alături de colegii săi, a asistat la destrămarea lucrării lor. Domnia sa revine în prim-planul reclădirii horticulturii româneşti, conştient că nu poate sta deoparte, criticându-i doar pe cei care gestionează neajunsurile acestui sector.

Din tradiţia legumicultorilor buzoieni

Rep.: Domnule inginer, sunteţi un veteran al promovării culturilor de legume protejate sub diferite forme. Ce ne puteţi spune despre schimbările de esenţă produse în actualele tehnologii?

P.E.: Realizarea de legume în „conveier“, ceea ce înseamnă un teren permanent ocupat şi care produce în toate lunile anului, este o tradiţie a legumicultorilor buzoieni care, pe lângă pricepere, folosesc pe suprafeţe mari sistemul culturilor protejate, folia perforată, folia pe tunele mici şi înalte, la care se adaugă specii şi soiuri preluate de la fermierii din vestul Europei şi, nu în ultimul rând, tehnologiile de vârf.

Cu mulţi ani în urmă, după o vizită în Italia, la o expoziţie unde s-au prezentat noutăţi în domeniul folosirii maselor plastice în legumicultură, am construit şi în Buzău noul model de solar tip tunel înalt pentru culturile cu talie mare şi am utilizat folia perforată pentru culturile de verdeţuri şi cartofi timpurii. Această tehnologie este valabilă şi astăzi, cu condiţia să fie aplicată de adevăraţi profesionişti care trebuie să ştie că legumele realizate sub plastic prezintă unele particularităţi faţă de cultura în câmp.

În climatul artificial din aceste adăposturi, există o vizibilă interdependenţă între organism şi mediu. Acestea se influenţează reciproc. Ţinând seama de cerinţele plantelor legumicole faţă de temperatură, în corelaţie cu lumina, se stabilesc principiile de construcţie a adăposturilor acoperite cu plastic, dar şi epoca de semănat şi plantat şi agrotehnica aplicată pentru a realiza culturi verzi tot timpul anului.

Cultivăm legume care se dezvoltă la 12-18 grade, altele la 18 -23 grade. Există culturi de zi scurtă, altele de zi lungă, sunt legume cu talie mică şi altele cu talie înaltă care trebuie palisate şi, în fine, ne interesează şi posibilitatea lucrării mecanizate a solului. La toate aceste cerinţe răspund bine tunelele înalte preluate din Italia, dar care sunt folosite cu succes în zilele noastre în Grecia, Spania atât pentru legume, cât şi pentru cultura căpşunului. La noi continuă să fie construite adăposturi înalte, confecţionate din lemn şi care nu răspund cerinţei de semimecanizare. Mai mult, acestea se aerisesc greu, folia se înlocuieşte anual şi, nu în ultimul rând, costă dublu ca preţ.

Un model folosit cu succes în vestul Europei

Rep.: Spuneaţi că modelul a fost preluat din experienţa fermierilor din vestul Europei. De ce la noi s-a renunţat aşa uşor la o asemenea tehnologie?

P.E.: Plecând de la ideea că putem primi bani mulţi din fonduri europene, prin SAPARD, PNDR, s-au construit sere de tip olandez acoperite cu plastic (mai nou, şi franţuzeşti) foarte scumpe - 500.000-1.000.000 €/ha, fără un studiu al condiţiilor reale din ţara noastră, ceea ce a dus la cheltuieli mari cu producţia. Acestea nu s-au recuperat deoarece, la noi, cultura de roşii de exemplu, cea mai rentabilă, apare odată cu cea produsă în câmp, în sudul Europei, şi care se vinde la preţ de dumping. La căpşuni, producţia realizată în ţara noastră în sere cu plastic apare odată cu cea realizată în Grecia, în solarii tip tunel. Acest tip de solar, despre care se spune pe nedrept că este depăşit, se foloseşte în toată lumea numai la noi nu, pentru că întotdeauna trebuie să luăm ce e mai scump.

Să nu renunţăm la solarul tip tunel!

Rep.: Pentru a vă înţelege pledoaria vă rugăm să ne explicaţi cum se construieşte acest solar tip tunel, care, după cum ne spuneaţi, prezintă multiple avantaje.

P.E.: Tipul acesta de solar se realizează din ţeavă de construcţii neagră de 25-37 mm grosime şi care se taie la 12 m lungime. Pentru a putea fi confecţionate arcele cu o deschidere de 5,20 m, din care este compus solarul, bucăţile de ţeavă se arcuiesc pe o masă special construită, un banc de lucru mai exact, cu dimensiunea de 6/3m, cu o pârghie de roluit lungă de 5 m, având la 2,7 m două role. Pârghia prinsă la mijlocul bancului de lucru se mişcă manual, iar ţevile se arcuiesc cu o deschidere de 5,2 m şi o înălţime la coamă de 2,7 m.

Un solar se construieşte din module de 2,5 m, cel mai practic fiind alcătuit din 14 arce şi 13 intervale cu o lungime totală de 33 m. Astfel că la un hectar vor intra 30 de tunele. Între solarii se lasă un spaţiu de 1-2 m pentru prins folia. Arcele se fixează în pământ prin intermediul a doi ţăruşi confecţionaţi din ţeavă de 50 mm şi se rigidizează cu trei lonjeroane, tot din ţeavă de 25-37 mm, unul pe coamă şi câte unul în dreapta şi stânga, la jumătatea distanţei coamă-sol. Înainte de a pune folia de polietilenă, care trebuie să fie groasă de 0,15-0,20 mm, se trag pe lungime 4-6 sârme de 2,5 mm.

Folia se aşază în solzi, după care se pune al doilea rând de sârmă care se leagă cu copci de primul. Este bine să se treacă o bandă de polipropilenă peste solar pentru o mai bună rigidizare, în cruciş, de la un stâlp la altul. Este bine să amplasăm solariile pe un teren ferit şi lângă o sursă permanentă de apă. În plus, cred că ar trebui să recomandăm o asociere a mai multţi cultivatori pentru amenajarea bancului de roluit arce de solarii, confecţionat şi fixat lonjeroane şi ţăruşi.

Ce şi când plantăm?

P. E.: Pentru perioada imediat următoare este suficientă următoarea grilă: Începând din luna august eşalonăm culturi de spanac, salată, ridichi de lună, verdeţuri, ceapă verde, care se seamănă de 2-3 ori, după 1 decembrie, folosind şi tunele mici, peste brazde.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
5139

□

Comentarii

□

□

1. florica gheorghe -- (9-March-2010)Perfect adevarat ceeace spuneti, domnule Eremia!Sper ca articolul sa aiba si ecou pentru ca este nevoie si de putin sprijin financiar pentru fermierii dispusi sa se inhame la "recladirea horticulturii".Protejarea productiei autohtone nu este o idee nici invechita nici anticapitalista.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Legumicultorii din Matca învaţă şi din modelul francez > REVISTA LUMEA SATULUI

Legumicultorii din Matca învaţă şi din modelul francez

La Matca, în judeţul Galaţi, a avut loc manifestarea cu tema „Organizaţii profesionale agricole şi relaţiile acestora cu instituţiile publice şi europene". Sufletul discuţiilor şi cel care a avut şi iniţiativa acestei întâlniri a fost Mircea Croitoru, preşedintele Grupului de Producători Legume Fructe Matca, un om înflăcărat, care de luni bune se zbate să obţină recunoaşterea acestei forme de organizare. Pe lângă membrii grupului, la discuţii au participat şi numeroşi legumicultori din judeţul Galaţi.

Lor li s-au adăugat europarlamentarul gălăţean Constantin Dumitru, membru în Comisia de Agricultură şi directorul executiv al FNPAR, Dan Botănoiu. Invitatul special al reuniunii a fost Jean Rozand, fermier francez ce a condus timp de cincisprezece ani o cooperativă legumicolă, în prezent colaborator FNPAR. Domnia sa a venit să le împărtăşească legumicultorilor câte ceva din experienţa sa, de peste 40 de ani, în domeniul formelor de organizare.

Eliminarea pieţei negre, o prioritate

Aflat la cea de-a treia vizită la Matca, europarlamentarul Constantin Dumitru a fost primul din seria celor care i-au sfătuit, din nou, pe producători să se asocieze şi să nu se mai lase conduşi de zicala „să moară şi capra vecinului". Dumnealui le-a mai dat asigurări că se va implica în găsirea unor resurse pentru crearea unor depozite regionale de stocare a fructelor şi legumelor, dar şi a unor silozuri pentru cereale.

Constantin Dumitru este responsabil din partea Parlamentului European în ceea ce priveşte proiectul de recunoaştere a produselor tradiţionale româneşti, dar şi cu măsurile de promovare a acestora.

Tot dumnealui este cel care a depus amendamente la programul „Legume şi fructe în şcoli", prin care se cere, acolo unde este posibil, ca acestea să fie din producţie internă. El este cel care a solicitat şi modificarea legislaţiei prin care firmele aflate în reorganizare sunt scutite de TVA, datorită căreia se face concurenţă neloială produselor româneşti, „pentru că în vestul ţării au loc importuri masive prin firme aflate în reorganizare care nu plătesc TVA, dar vând la preţuri mari", spunea europarlamentarul.

Legumicultorii cer protecţie

Discursul europarlamentarului nu i-a încălzit prea mult pe legumicultori, căci ei doreau să audă mai multe despre ce s-a făcut în ultimii ani pentru a sprijini legumicultura, în special culturile în solarii care până anul acesta nu au beneficiat de nicio subvenţie.

„La nivel de cultură mare ne cam dăm seama şi noi ce se întâmplă. Toate subvenţiile sunt făcute cu dedicaţie. E drept, noi avem suprafeţe mici, dar ele cer investiţii mari. Cu toate astea, nu am beneficiat de niciun sprijin.De aceea judecăm astăzi tot ce înseamnă guvernarea în agricultura ultimilor 20 de ani. Toţi cei care au venit la putere au dat vina pe guvernele din urmă, dar nimeni nu a făcut nimic să schimbe cu ceva situaţia", susţine Petrică Pohrib, unul dintre legumicultori.

El a cerut ca, pe viitor, să se facă mai mult lobby pentru fructele şi legumele româneşti. Găsirea unor măsuri de protecţie faţă de marfa care se aduce din afară, măcar cea din ţările non UE, cum este Turcia, este o altă doleanţă a legumicultorilor din Matca. „A ajuns la urechile noastre faptul că tiruri întregi de fructe şi legume vin din Turcia fără factură şi, în condiţiile acestea, în care nu se plăteşte nici TVA nici impozit pe profit, e normal să vândă cu 30% mai ieftin ca mine. Eu cum să mai rezist? se întreabă, pe bună dreptate, Petrică Pohrib.

De altfel, legumicultorii din Matca au declarat că tocmai această piaţă neagră nu le-a dat lor voie să se dezvolte. „Evaziunea fiscală este un factor perturbator al pieţei, pentru că un fir de tomate intră pe factură şi 20 fără. Noi nu facem altceva decât să umplem buzunarele băieţilor deştepţi“, a mai adăugat Mircea Croitoru, preşedintele grupului de producătotor.

Tot el a adus în discuţie şi problema subvenţiilor care se dau pentru producţia obţinută în sere. „Anul trecut i-am vândut unui proprietar de seră legume obţinute în solarul propriu. El le înregistra în firmele lui şi lua subvenţie la valoarea producţiei comercializate, pentru marfa mea“, a mai adăugat el.

Există dezorganizare, dar şi individualism

O intervenţie aparte a fost aceea a domnului Dan Botănoiu, director executiv al Federaţiei Naţionale a Producătorilor Agricoli din România. În deplin consens cu producătorii în ceea ce priveşte faptul că legumicultura şi pomicultura sunt defavorizate el a subliniat că pentru acestea sectoare nu există măsuri şi instrumente financiare de sprijin, similare cu cele pentru alte culturi.

Acesta ar fi unul dintre motivele pentru care produsele noastre nu pot fi competitive pe piaţa internă şi externă. „Chiar subvenţia pentru producătorii de legume este dezechilibrată, înclinând pentru producătorii în sere“, spunea directorul FNPAR.

El a ţinut însă să adauge faptul că viticultura, invocată adesea de legumicultori ca fiind domeniu favorizat, sprijinit substanţial, se bucură de aceste favoruri deoarece viticultorii sunt mult mai bine organizaţi şi puşi la punct.

Dumnealui le-a vorbit legumicultorilor şi despre calitatea îndoielnică a produselor agricole care intră în ţara noastră, susţinând faptul că graniţele ar trebui să fie atent controlate din punctul de vedere al calităţii, indiferent că este vorba de schimbul comercial dintre ţările membre UE sau de importul din celelalte ţări din Europa.

Referitor la ceea ce stă în puterea legumicultorilor să facă, domnul Botănoiu a ţinut să le atragă atenţia că se impune adoptarea unui proiect prin care fiecare comună să îşi aleagă câţiva oameni care să-i reprezinte imaginea. Asta în contextul în care individualismul predomină în rândul legumicultorilor, aceştia spunându-şi păsul de cele mai multe ori pe la colţuri, singurii avantajaţi în aceste condiţii fiind speculanţii.

Camerele agricole în Franţa şi la noi

Domnul Jean Rozand vine în România de mai bine de zece ani. Sinceră să fiu, l-am apreciat pentru compasiunea pe care o arată faţă de fermierii români şi problemele lor, dar şi pentru modul în care îi încurajează de câte ori le calcă pragul. „El vorbeşte mai mult şi mai frumos despre ţara noastră decât o fac mulţi conaţionali de-ai noştri”, ne spunea domnul Botănoiu, cel care l-a cunoscut în urmă cu mulţi ani şi care a iniţiat de altfel acest schimb de experienţă între fermierii noştri şi cei din Franţa.

La întâlnirea de la Matca, domnul Rozand şi-a început optimist istorisirea, spunându-le legumicultorilor să nu dispere, că nici în Franţa lucrurile nu au stat mai bine la început. E drept, acest început e plasat cu multe decenii în urmă, ţinem să adăugăm noi. „Agricultura la noi este bine organizată acum, pentru că s-a pornit de jos, de la fiecare fermier din fiecare comună.

Fermierii din cele 36.000 de comune existente în Franţa s-au unit pentru a crea asociaţii, al căror prim rol a fost acela de a asigura culturile agricole“, spunea domnul Rozan. Cu timpul, aceste forme de organizare au continuat pentru că şi ei aveau aceeaşi problemă ca în România cu vânzarea produselor agricole şi astfel au apărut cooperativele de comercializare.

Guvernul a susţinut mult înfiinţarea Camerelor agricole, iar acestea au în componenţa lor fiecare sector: legumicultură, cereale şi creşterea animalelor. Camerele agricole au fost create de agricultori, pentru agricultori, din dorinţa de a disemina informaţiile de jos în sus.

Ele au în prezent activităţi extrem de diverse, de exemplu proiecte individuale, colective la nivel de cooperativă, consultanţă gratuită pentru fiecare agricultor. Prin Camerele agricole agricultorii sunt acum reprezentaţi la toate nivelele posibile.

Domnul Rozan a conchis că modelul francez al Camerelor de agricultură poate fi utilizat cu succes în România. Cei prezenţi la dezbatere au împărtăşit opiniile domnului Rozan, dar au fost de părere că agricultorii noştri nu sunt pregătiţi pentru acest mod de funcţionare a lucrurilor. În sate, pe lângă individualismul specific românului care nu vrea să se asocieze, se mai întâlneşte un alt aspect: sunt oameni care nici nu ştiu să completeze o cerere.

În aceste condiţii se pare că nimeni nu s-a gândit la rolul pe care l-a avut Consultanţa Agricolă. Ba, mai mult, aceasta este o structură tot mai des criticată şi care se vrea oarecum înlăturată. E drept, iniţiativa înfiinţării Camerelor Agricole este una bună, dar ea trebuie să vină numai din partea fermierului.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
2227

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

legumicultorii-din-matca-isi-plang-soart...

Legumicultorii din Matca îşi deplâng soarta > REVISTA LUMEA SATULUI

Legumicultorii din Matca îşi deplâng soarta

Ne-am pus de multe ori întrebarea noi, producătorii agricoli, dacă România este cu adevărat în Europa. Poate părea paradoxală afirmaţia, însă ceea ce se petrece – şi ne referim aici strict la domeniul legumiculturii, care ne interesează – pare mai degrabă să infirme poziţia noastră de ţară membră a Uniunii Europene.

Încurajarea formelor asociative a fost sloganul imperativ vehiculat mult prea des în ultima vreme. Conştiinţa că numai împreună, uniţi, ne vom putea face auziţi, „presiunea“ din partea UE, promisiunea de sprijinire sunt câteva dintre motivele care ne-au determinat să ne constituim în grupuri de producători. Contrar aşteptărilor însă, noi nu mai avem timp pentru legumele noastre, ci trebuie să ne plimbăm între Ministerul Agriculturii şi cel al Finanţelor, pentru a reuşi să evităm falimentul.

Principalele impedimente

- Lipsa unei politici care să protejeze produsele agricole pe care putem să le asigurăm. În loc să fie sprijiniţi producătorii autohtoni, asigurând astfel absorţia unei mari cantităţi de forţă de muncă, aducând venituri la bugetul de stat, promovând produse de calitate şi sănătoase, sunt acordate facilităţi importurilor de legume, care fac concurenţă nejustificată produselor româneşti. Mai nou, acestea sunt scutite de la plata taxelor vamale sub pretextul că vin din Uniunea Europeană.
- Legislaţia ambiguă, stufoasă, ce favorizează proliferarea unui lanţ birocratic nejustificat şi ineficient. Or, această tracasare este o mare consumatoare de timp şi de bani. Disensiunile între Ministerul Agriculturii şi Ministerul Finanţelor nu fac decât să frâneze activitatea noastră.
- Fiscalizarea excesivă. Nu suntem adepţii ideii că nu trebuie să plătim impozite pentru că şi noi avem nevoie de spitale curate şi de şcoli bine dotate în care să înveţe copiii noştri. Însă modul în care este văzută şi practicată această impozitare este unul abuziv cel puţin în zona noastră.

Plătim atât impozit pe terenul agricol cât şi pe suprafaţa de solarii în sistem irigat, deşi singurul sprijin de care am beneficiat a fost cel de minimis acordat în 2009 pentru 2008, deşi culturile practicate în solarii de lemn nu pot fi asigurate. În condiţiile asocierii în grupuri de producători intervin alte forme de impozitare, impozitul pe profit agricol de 2% şi impozitul forfetar.

Este ilogic să acorzi o măsură de sprijin unui producător, să-l monitorizezi timp de 3 ani pentru a vedea dacă s-a dezvoltat prin reinvestirea profitului şi în acelaşi timp să-i pui în spate impozite peste impozite. Cum să fie posibilă dezvoltarea? Nu avem nici măcar posibilitatea accesării unor credite bancare cu dobânzi minime, de 3-4% aşa cum se practică în alte ţări europene.

De ce se urmăreşte doar fiscalizarea producătorilor, iar cei care cumpără şi desfac în pieţele publice nu plătesc decât taxă pe tarabă, deşi prestează o activitate de comerţ?

- Lipsa unei pieţe de desfacere. În momentul de faţă, producătorul român nu are acces în supermarket-uri din cauza condiţiilor extrem de dure impuse, dar nici în piaţa acaparată de bişniţari şi de tot soiul de intermediari. Pentru că nu beneficiem de sprijin pentru activitatea de ambalare şi etichetare, nu suntem competitivi comparativ cu importatorii şi, inevitabil, ajungem să ne vindem marfa intermediarilor, cei care dictează preţul, se îmbogăţesc rapid, prin prea puţină muncă, cei din cauza cărora statul pierde enorm de multe venituri la buget.

- Formele asocative tind să se facă cunoscute, însă nu au şanse de reuşită atâta vreme cât nu beneficiază de măsuri de sprijin autentice şi nu sunt scutite temporar de plata impozitului pe profitul reinvestit. Ele nu se situează pe poziţii de egalitate cu „coloşii agricoli“, nici din perspectiva facilităţilor financiare, nici a accesului la creditare minimă, nici a primirii de subvenţii. Culturile în solarii încălzite cu rumeguş nu beneficiază de subvenţii pentru încălzire, precum cele din serele încălzite cu gaz sau alţi combustibili, de parcă rumeguşul nu ar costa bani!

Consiliul de administraţie al Grupului de Producători „Legume-Fructe Matca“

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1128
□
Comentarii
□
□
1. perhinschi -- (28-January-2010)Un articol realist.
59b66
2. MIRELA -- (1-February-2010)aveti avizul de recunoastere ca grup?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

legumicultura-intr-o-gandire-moderna_l64...

Legumicultura, într-o gândire modernă

„Comandaţi legume direct de la producător. E simplu. Intraţi pe site, adăugaţi câte kilograme vreţi în coş, scrieţi cu atenţie adresa la care vreţi livrarea şi nu vă rămâne decât să aşteptaţi curierul. Veţi primi produsele într-un coş tradiţional de nuiele.“ Aşa sună anunţul de pe pagina de internet a unei cooperative care şi-a propus să susţină agricultura locală şi micii producări oferind consumatorilor posibilitatea de a-i cunoaşte pe cei care le produc hrana. De altfel potenţialii cumpărători pot veni direct în câmp să-şi aleagă singuri produsele. Ideea şi conceptul îi aparţin în totalitate domnului Vlad Gheorghe, un legumicultor din comuna Vidra, jud Ilfov. După cum se vede treaba avem în faţă un om cu o mentalitate modernă în materie de marketing. El este mulţumit de activitatea sa, şi asta mai ales pentru că are desfacere! Spune că, dacă produci legume competitive şi alergi, nu ai cum să nu vinzi marfa. Aşa a reuşit să pătrundă într-un supermarket, dar şi să închirieze două standuri în Piaţa de Gros din Bucureşti. Actul său managerial are la origine şi o anume inspiraţie din Israel, ţară pe care o vizitează frecvent, de ani buni, pentru a se pune la punct cu ultimele noutăţi tehnologice.

Tomatele româneşti, abia prin septembrie

Vlad Gheorghe este unul dintre producătorii importanţi de legume din Vidra. Cultivă în câmp 15 ha legume şi 5.000 m de solar. În general, în solar merge pe tomate şi ardei gras, iar în câmp pe ardei kapia, pepene şi dovleac. În fiecare an legumicultorul îşi planifică cu atenţie structura culturilor fiind de părere că tomatele, castraveţii şi vinetele nu mai răspund favorabil condiţiilor din câmp. „Adevărul este că anul acesta a plouat foarte mult, iar cei care au mers pe aceste culturi în câmp au avut mari probleme, cu mana în special, care poate apărea însă, chiar şi după o singură ploaie“ – spune fermierul. Asta nu înseamnă că legumicultorii care cultivă în solar au fost feriţi de griji. Aici, temperaturile ridicate din ultima perioadă au dus la maturarea precoce în special a tomatelor, ardeilor graşi şi castraveţilor. Fiind plantate timpuriu, acestea s-au epuizat cu 30 de zile mai devreme decât era normal, acumulând într-un timp mai scurt suma de grade necesară coacerii.

Modelul – legumicultura din Israel

În ce priveşte tehnologia de cultură, legumicultorul din Vidra şi-a pus la punct un sistem de irigaţii prin picurare. A ales să aducă apa direct din pânza freatică, prin puţurile forate pentru că este mai curată, spre deosebire de cea din râu de exemplu, care vine cu nisip şi poate înfunda instalaţia. Din calculele sale, cu ajutorul acestei instalaţii a ajuns la o economicitate de 90 %. Sistemul însă, a fost unul costisitor, valoarea amenajării celor 15 ha ajungând undeva la 10.000 euro, bani pe care îi plăteşte în două tranşe, şi asta pentru că a găsit înţelegere la firma producătoare. Trebuie spus că instalaţia provine din Israel, ţară unde legumicultorul merge ori de câte ori are ocazia, pentru a se pune la punct cu ultimele noutăţi tehnologice. Colaborarea sa cu firmele israeliene producătoare de inputuri datează de mulţi ani.

Grija cea mare – seminţele

Spre deosebire de restul producătorilor, a căror principală problemă rămâne valorificarea, Vlad Gheorghe este nemulţumit de seminţele de legume care nu se mai adaptează condiţiilor climatice şi de sol din România. „Ele provin din import, sunt aclimatizate pentru condiţiile din zona în care sunt produse. De aceea roşiile de pe piaţă nu corespund calităţilor ce ţin de aspect, dar mai ales de gust. Lipsa sprijinului a lovit puternic cercetarea autohtonă, care nu a mai fost capabilă să producă soiuri româneşti. La ora actuală noi nu avem la tomate un soi românesc adaptat pentru culturile în sere şi solarii. Soiurile aduse din afară sunt într-adevăr mai productive, au pulpa mai tare, însă consumatorul nu mai regăseşte în ele gustul la care se aşteaptă"– susţine Vlad Gheorghe.

Nu sunt ecologice, dar sunt naturale

Legumicultorul a fondat în 2007, alături de alături de alţi 12 producători, Cooperativa Agricolă Eco Legum Vidra. Împreună, membrii acesteia şi-au propus să producă legumele, cel puţin pe cele produse în câmp, cât mai aproape de natural. Tehnologia practicată este mai aparte pentru că semănatul se face direct în câmp şi nu se aplică tratamente decât în cazul atacului puternic de boli sau insecte. Produsul de bază pe care îl aplică este unul 100% natural, mineral-organic, care nu are în compoziţia sa nici un ingredient nociv. Este vorba despre un produs complex, ce conţine toată gama de substanţe nutritive necesare dezvoltării plantelor şi care este obţinut în urma prelucrării la temperaturi înalte a composturilor animaliere. În compoziţie nu se regăsesc componente vegetale, fiind evitată astfel apariţa seminţelor de buruieni. În urma folosirii acestor practici naturale, producţia este cu 10 % mai mică, dar, în compensare, legumele obţinute sunt la mare căutare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
3056

□

Comentarii

□

□

1. sabinel65 -- (2-September-2010)Stimabile domn tin sa va contrazic in privinta cercetarii romanesti in privinta semintelor de tomate. Pentru documentarea dumneavoastra va rog sa accesati aceasta adresa de internet http:www.svgenebank.ro/index.htm si o sa gasiti ce va intereseaza sau daca doriti sa trimiteti un e-mail o puteti face pe aceasta adresa genebank@suceava.astral.ro
Daca am gresit adresa va rog sa ma scuzati dar o puteti regasi la sectiunea de contact, precum si adresa de internet o puteti gasi mult mai usor tastind din google banca de gene legumicole Suceava si ve-ti fi surprins sa descoperiti ceea ce cautati.
2. SURMELIS ARGENTINA PUSA -- (10-September-2010)COOPERATIVA AGRICOLA ECO LEGUM VIDRA din jud. ILFOV ,este rugata sa-si mareasca investitiile si in orasul HARSOVA de Constanta , ce duce LIPSA TOTALA de astel de INVESTITII si dispune de forta de munca serioasa si bine pregatita profesinal , datorita GRUPULUI AGRICOL SCOLAR CARSIUM ce exista in acest ora de 32 de ani. MULTUMESC PENTRU INTELEGERE ! SURMELIS ARGENTINA PUSA , locuitoare fara LOC DE MUNCA a orasului HARSOVA de Constanta.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

lemnia-comuna-cartofului-in-care-oamenii...

Lemnia, comuna „cartofului“ în care oamenii au pentru că muncesc > REVISTA LUMEA SATULUI

Lemnia, comuna „cartofului“ în care oamenii au pentru că muncesc

Lungul interval ploios din luna mai a adus destul de multă supărare în comuna Lemnia, din judeţul Covasna. Localnicii, care trăiesc în mare parte din ceea ce produc în gospodărie, dar mai ales din cultura cartofului de toamnă, au pierdut două rebilonări, iar teama cea mai mare era să nu cumva să intre Phytophthora infestans în plante şi să scape producţia din mână. E un fel de a spune, fiindcă de scăpat au scăpat-o şi anul trecut, dar nu pentru că nu s-ar fi făcut, dimpotrivă, ci fiindcă n-au avut unde să valorifice toată recolta, aşa că s-au dus câteva zeci de tone, poate sute, la gunoi.

Localnicii din Lemnia sunt ceea ce se cheamă oameni gospodari. Dar nici măcar în sistemul lor de muncă nu se poate spune că au atins ţinta pe care şi-a propus-o România pentru mediul rural, bunăstare individuală pentru cea mai mare parte dintre familii. Dar au depăşit cumva – şi doar prin meritul fiecăruia în parte – stadiul acela pe care îl deplâng (ipocrit) îndeobşte politicienii, de „agricultură de butuci“ sau de „vai, bieţii oameni săraci“!

Credincioşi cartofului

Comuna este situată într-un loc în care resursele naturale nu sunt foarte darnice cu oamenii. Lemnia este aşezată pe DN 11 Braşov-Bacău, la poalele Muntelui Sandru-Mare: 60% din suprafaţa totală, de 9.505 ha, este ocupată cu pădure şi 40% înseamnă teren agricol. Arabil să fie în jur de 1.200 hectare. Dar e cu atât mai de preţuit faptul că fiecare colţişor de pământ este folosit şi, mai mult decât atât, că localnicii (2.200 locuitori, 916 gospodării) au ajuns la o anumită acumulare materială din atât de puţin arabil.

Dar bunăstarea nu este măsurată în vile somptuoase şi ostentative, ca prin alte spaţii rurale. Filozofia locului este cu totul şi cu totul alta: casa este cât îi trebuie omului şi nimic mai mult. Îndeletnicirea dintotdeauna, ca mai peste tot în Covasna, este cultura cartofului de toamnă. Dar, aşa cum ne spunea primarul Lukács Róbert, de o bucată de vreme, fermierii (îi numim fermieri, deşi ei nu-şi spun astfel) s-au reprofilat şi preferă sfecla de zahăr sau porumbul, culturi mai puţin costisitoare, dar mai lejer de valorificat şi mai bănoase.

Micii gospodari au rămas însă fideli cartofului, a cărui tehnologie o stăpânesc atât de bine încât, anul trecut, producţia a atins 55-60 tone/ha.

Terenul, cultivat metru cu metru

Aşadar, fermieri mari, din cei care să atingă milionul de euro profit într-un singur an, nu sunt. Dar mai fiecare localnic are pământ pe care-l valorifică extrem de judicios: pe lângă casă cultivă orice înseamnă legumă, iar în ultima vreme au apărut şi aici solariile; bovine sunt mai puţine (înainte de Revoluţie, erau cam 2 sau trei capete/gospodărie, dar după 1990 numărul s-a redus); în orice gospodărie se cresc păsări, oi şi în jur de patru porci pentru consumul propriu; calul şi carul au rămas de bază.

Ca o pată de culoare, localnicii coc şi acum acasă pâine cu cartof, ca un obicei curent. Pe terenul arabil, fiecare cultivă ce-reale pentru nutreţ şi pentru boabe, fiindcă rar se întâmplă să se folosească, la animale, altă hrană decât cea produsă în microfermă.

Cum spuneam însă, specialitatea rămâne cartoful de toamnă, pe care localnicii îl valorifică prin vânzare la piaţă sau prin intermediul unei clientele formate în timp. În acest an însă, pe fondul producţiei mari de anul trecut, mulţi au aruncat o parte din producţie, evident, cea pe care n-au folosit-o nici măcar în hrana animalelor. De asociere nu poate fi vorba, suprafaţa arabilă fiind totuşi prea mică. Dar şi aşa populaţia maghiară are un cod propriu al existenţei rurale şi al organizării comunei, bazată pe unitatea comunităţii.

Muncă – zi lumină

Volumul de muncă este unul extraordinar, cu o zi de lucru care începe când se crapă zorile şi se încheie seara târziu. Dar la Lemnia, fiindcă tot am pomenit de acel cod al traiului în comunitate, se întâlneşte ceva absolut special, o solidaritate între oameni nealterată nici de vreme şi nici de vremuri. Gospodarii se ajută între ei. Nu pentru bani, ci printr-un soi de rotaţie, fiecare când are vârf de lucrări, azi la o familie, mâine la alta şi aşa mai departe. Marele păcat este că satul a îmbătrânit. Pensiile nu sunt mari, puţine au ajuns la nivelul a 1.000 de lei, cele mai multe fiind între 300 şi 700 de lei, însă nimeni nu se vaită că nu are. Fiecare crede că a atins acel „decent“ spre care aspiră satul românesc.

Mai puţine firme mari şi mai mulţi mici fermieri

În localitate sunt câteva firme mai puternice, dacă le putem spune astfel: un abator, o societate de transport auto internaţional, două făbricuţe de procesare a laptelui colectat de la săteni, câţiva cultivatori de cartofi sau de sfeclă de zahăr cu suprafeţe mai mari de 10 ha şi câteva mici ferme zootehnice, cu cel mult 40 de capete de bovine, de exemplu.

În oraşele sau localităţile limitrofe există câteva unităţi de confecţii, care au absorbit o parte din forţa de muncă feminină, dar statisticile indică o rată a şomajului destul de ridicată, probabil şi pentru că meseria de agricultor este una independentă, necontabilizată în statistici. Una peste alta însă, ca distribuţie a veniturilor, inclusiv a celor obţinute din agricultură, există un oarecare echilibru, ceea ce este infinit mai bine decât discrepanţele din alte comunităţi rurale, cu o populaţie majoritară sărăcită şi două sau trei ferme cu peste 3.000 de hectare.

Localitatea are o populaţie majoritar maghiară. La intrare în Lemnia tronează Biserica fortificată romano-catolică „Sf. Mihail“, construită, după datele oficiale, în anul 1510, însă localnicii dau aşezământului vârsta de 1.000 de ani, înainte existând, în acel loc, o biserică medievală. Poveştile arată că sub vechile fortificaţii ar fi un tunel care leagă biserica „în trei turnuri şi două intrări“ de alte cetăţi.

Legenda spune că, pentru a afla locul unde trebuia construită această biserică, locuitorii din satele Lemnia şi Mereni (astăzi comună, desprinsă din Lemnia) au făcut schimb de câte un câine. Câinele din Lemnia dus la Mereni şi cel din Mereni dus la Lemnia au fost sloboziţi în acelaşi timp. Înţelegerea a fost că, acolo unde se vor întâlni animalele, se va ridica lăcaşul de cult. Că biserica este mai aproape de Mereni este pus pe seama faptului că oamenii de aici au hrănit atât de mult câinele din Lemnia încât acesta a fost leneş la drum.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
717

□

°Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lemnul-Domnului

Specia se numeşte Artemisia abrotanum şi este una dintre cele peste 200 de specii ale genului Artemisia, a cărui denumire vine de la zeiţa greacă Artemis, despre care se afirmă că vindecă miraculos tot felul de boli. Dintre denumirile sale populare, cea mai cunoscută este aceea de Lemnul-Domnului, cu variantele sale Lemn-Domnesc, Lemnul-lui-Dumnezeu, cea din urmă venind probabil de la obiceiul de a folosi plantele proaspete pentru împodobirea icoanelor la biserică sau a vaselor care se dădeau de pomană la Moşi.

Întâlnită spontan dar cu totul accidental, se poate spune că planta este exclusiv cultivată. Câteva plantaţii minuscule şi plantele întâlnite în gospodăriile ţărăneşti constituie actualmente întreaga rezervă autohtonă de materie primă, care nu satisface îndeajuns cererea industriei prelucrătoare de suplimente alimentare.

Cerinţe agrotehnice

Cultura este relativ simplă, dacă ai de unde să porneşti. Butaşii obţinuţi pe cale vegetativă se plantează în mod obişnuit toamna sau primăvara la distanţe de 60-100 cm între rânduri şi de 40-50 cm între plante pe rând. Aparent, spaţiul de nutriţie este mare, dar trebuie luată în considerare atât perenitatea speciei, durata optimă de exploatare între 4-7 ani, cât şi arhitec-tura plantelor. Plantele au o bună rezistenţă la secetă, dar nu trebuie să ne mire creşterile anuale de câţiva centimetri care sunt practic nerecoltabile. Când lucrurile decurg normal din acest punct de vedere, se obţin chiar şi două recolte de tije de 30-40 cm lungime. Momentul recoltării este mai greu de stabilit, în lipsa înfloririi plantelor.

Utilizări în fitoterapie

În afara uleiului volatil deja amintit, plantele mai conţin taninuri, cumarine, flavone, substanţe amare, purine, fitoncide, acizi carboxilici, umbeliferonă, scopoletin, precum şi un alcaloid toxic cristalizabil numit abrotină (în cantităţi foarte mici). Planta se foloseşte atât în stare proaspătă, cât mai ales după uscare, deopotrivă intern şi în aplicaţii externe, singură sau în diverse combinaţii.

Frunzele proaspete, uşor strivite între degete, se aplică pe răni (chiar ulcerate sau în curs de cangrenare), după care se badijonează şi se schimbă zilnic până la vindecarea acestora. Presărate în strat fin în încălţăminte, atenuează durerile de picioare şi mirosul neplăcut al acestora (bromhidroza).

Dacă făina din frunze se amestecă cu miere şi se omogeni-zează, se obţine o pastă cu care se pot trata buzele crăpate ale copiilor (plesne), iar dacă i se adaugă ceară curată de albine se obţin un fel de turtiţe care, aplicate pe ochi, atenuează durerea.

Prin fierberea plantelor timp de câteva minute se prepară un decoct util în calmarea durerilor de dinţi (o linguriţă/cană), clătirea repetată a gurii, reducerea inflamaţiei (edemelor) şi cicatrizarea rănilor ulcerate (60-80 g de plantă şi 2 linguri de sare marină la litru, spălături şi băi locale) sau a neplăcerilor cauzate de unele boli de stomac şi de ficat (colici, dischinezie, hepatită cronică – intern, o linguriţă/cană, 1-2 căni pe zi.

Decoctul se poate face şi prin fierbe-rea plantelor în vin, ceea ce se obţine fiind folosit drept comprese sau cataplasme (prin aplicaţii la tempera-tura maximă suportabilă) în caz de degerături sau pentru atenuarea durerilor articulare.
Maceratul rămâne cel mai frec-vent mod de preparare, pierderile de substanţă activă fiind în acest caz minime. Cantitatea de plantă variază în funcţie de afecţiunea tratată – 15 g/litru pentru redarea poftei de mâncare, 40 g/litru ca tonic pentru organismul anemiat, doza recomandată fiind de 2 căni pe zi postpran-dial, iar durata procesului este de 6-8 ore. Extern, maceratul obţinut din 20 g de plantă la un litru se foloseşte pentru efectuarea de fricţiuni repetate cu scopul stimulării creşterii părului.
Ing. Veronica AVRAM
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
2865
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

leontina-dorca-o-viata-inchinata-cantecu...

Leontina Dorca - o viaţă închinată cântecului şi jocului popular > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLeontina Dorca - o viaţă închinată cântecului şi jocului popular

A venit pe lume într-o zi de Duminica Tomii, prima Duminică după Paşti, în localitatea Remeţi pe Someş, un sat din judeţul Maramureş, „cel mai frumos loc din lume“, după cum spune cu ochii sclipind de bucurie. S-a născut cu har de la Dumnezeu, cu cântecul pe buze şi cu dansul pe tălpile picioarelor, cu suflet generos şi multă lumină în gând şi a reuşit să ridice folclorul codrenesc sub cupola strălucitoare a curcubeului.

Atât ca interpretă, cât şi în calitate de coregraf reuşeşte să încânte sufletul, îndeplinindu-şi misiunea de a susţine folclorul adevărat, comoara cea mai de preţ a neamului românesc.

A început prin a cânta şi a juca în satul natal, unde l-a avut ca îndrumător pe domnul Nichita Vasile, despre care vorbeşte numai la superlativ. Destinul a adus-o în judeţul Satu Mare, unde şi-a dedicat întreaga viaţa cântecului şi jocului popular din acest colţ de ţară şi nu numai. S-a perfecţionat în permanenţă în domeniul coregrafiei, ajungând astăzi să fie licenţiată în artele spectacolului (coregrafie), iar rezultatele obţinute de-a lungul vremii o dovedesc.

A înfiinţat primul ansamblu folcloric codrenesc Codruleţul din Taşnad, iar astăzi se identifică cu ansamblul folcloric Cununiţa din Satu Mare, care împlineşte în acest an 29 de ani de activitate. A ştiut să-şi adune în jur tineri mângâiaţi pe creştet de iubirea faţă de cultura tradiţională, de folclor, în mod deosebit. Cu dăruire, cu mult suflet, cu reuşite, dar şi cu privaţiuni a ajuns să încununeze folclorul sătmărean cu diadema împlinirii superlative.

Vorbeşte cu patimă despre anii copilăriei, despre felul în care a învăţat ponturile (bătăile pe picior) pe care le făceau feciorii la hora satului.

Întrebată care este prioritatea pentru ea, cântecul sau jocul, mărturiseşte că nu le poate despărţi, nu pot exista unul fără altul. Cu aceeaşi dăruire cântă un cântec de dor sau joacă ponturile din dansul codrenesc. „Dacă n-aş cânta şi n-aş juca, mi-aş pierde sufletul“, ne spune emoţionată Leontina.

A făcut un crez din a transmite tinerilor dragostea pentru cântecul şi jocul popular, dovadă stând generaţiile de copii şi tineri care alcătuiesc astăzi ansamblul folcloric CUNUNIŢA. Are şi un ansamblu de copii, Cununiţa Năzdrăvană.

Durerea cea mai mare a Leontinei Dorca este pierderea tradiţiilor şi obiceiurilor din satele noastre, fenomen valabil în toată ţara, căruia nu ne putem opune, dar putem salva valorile neamului înregistrând cântecele şi jocurile noastre, realizând filme folclorice şi documentare, capitol la care se consideră împlinită. Cea mai mare realizare pentru judeţul Satu Mare este filmul „Zestrea Românilor în Ţara Codrului“ cu 7 episoade şi „Zestrea Românilor în Ţara Oaşului“, tot cu 7 episoade, realizate împreună cu Televiziunea Română, precum şi înregistrările audio şi video pe care le-a realizat cu ansamblul folcloric Cununiţa de-a lungul anilor.

A dus solia acestui colţ de ţară atât pe plan naţional, cât şi internaţional, în toată Europa, Israel, USA şi

Canada. Urmărindu-i destinul şi văzându-i mulţumirea pentru împliniri, ajungi să te-ntrebi ce-ai făcut pe lumea asta.

Carmen SAS

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
1751

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. Minicola -- (3-March-2011)Doar de doua ori am ascultat ?! interpretat de dna DORCA la radio in urma cu multi ani,m-a impresionat f mult,tare as dori sa-l mai ascult,am sa caut pe net,poate gasesc ceva.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

liceul-agricol-din-beclean-dupa-50-de-an...

Liceul agricol din Beclean, după 50 de ani > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLiceul agricol din Beclean, după 50 de ani

Există dovezi prin care se atestă funcţio-narea Şcolii Profesionale de Mecanici Agricoli din anul 1962. De atunci şi până acum, Şcoala Agricolă din Beclean a avut parte de o serie de transformări care nu au avut ca efect un progres real. Ne referim nu atât la actul educativ, cât la diminuarea bazei de pregătire practică a elevilor.

În prezent, suprafaţa de teren de 10 ha reprezintă ferma didactică şi cuprinde 6 ha de teren agricol şi 4 ha bază de producţie, împrejmuită, care urmează a se amenaja ca bază de instruire practică. Profesorul Aurel Podaru a fost primul director al Liceului Agroindustrial Beclean. El este nelipsit de la evenimentele organizate la „Agricol Beclean“. Directorul de atunci poartă în el nostalgia ce ţine de calitatea actului educaţional, dar şi de râvna şi disciplina elevilor de odinioară. Înţelege că acele vremuri au apus, dar ştiinţă fără carte nu se face.

Confesiunile a doi dascăli

Profesorul Aurel Podaru ne-a încântat, ca întotdeauna, cu amintiri legate de împlinirea a 50 de ani de la absolvirea liceului, festivitate urmată a doua zi şi de jubileul acestei şcoli (100 de ani de la înfiinţare), prilej cu care în cuvântul rostit a declarat că „a făcut liceul în perioada lui Nero“. Afirmaţia a creat rumoare printre participanţii la aniversare. Până la urmă lucrurile s-au „clarificat“. Nero nu era altcineva decât câinele fostului director de acum 50 de ani, care îl însoţea în clasă şi care lătra dacă vreun elev se mişca în bancă. Nu a lipsit replica unei colege profesoare, cum că elevii de azi sunt contemporani cu Elodia, care este de fapt căţeaua şcolii, nelipsită de la poarta liceului.

La aniversarea jubileului s-a prezentat şi un fel de statistică din care rezultă că actualul director, prof. Ovidiu Maierean, este al zecelea director de liceu. Doamna director adjunct Margareta Medgyesi a înmânat diplome foştilor absolvenţi ai şcolii care s-au remarcat prin performanţă şi au adus prestigiu şcolii ca elevi şi mai apoi ca studenţi şi specialişti. De asemenea, a înmânat diplome elevilor participanţi la sesiunea de referate/comunicări ştiinţifice pe tema „Ştiinţa văzută altfel“.

Prof. Viorel Farcaş
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1034
☐
˚ Comentarii
☐
☐
˚ 1. victoria almas -- (31-August-2011)si eu am absolvit acest liceu in timpul domniei
Aurel podaru cu toata stima tori muresan
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

liga-asociatiilor-producatorilor-agricol...

Liga Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România şi-a ales noul preşedinte > REVISTA LUMEA SATULUI

La Iaşi, într-o organizare de excepţie,
Liga Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România şi-a ales noul preşedinte

O sală plină ochi prinsă în febra specifică... alegerilor, la care participă reprezentanţii Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din mai toată ţara. Aşa am aflat-o vineri, 26 februarie, când am intrat în locaţia ieşeană unde urma să aibă loc Adunarea Generală a LAPAR al cărei principal punct la ordinea de zi era alegerea noului preşedinte. O măsură obligatorie ce s-a impus după demisia din această funcţie a lui Adrian Rădulescu ca urmare a numirii sale în funcţia de secretar de stat în Ministerul Agriculturii.

Atmosfera, ce părea la început a degenera într-o dezbatere furtunoasă, a fost uşor detensionată de către preşedintele interimar Nicolae Sitaru şi de alţi vorbitori care au manifestat echilibru în prezentarea aspectelor ce interesau în mod deosebit pe cei mai mulţi dintre participanţi.

Cum era de aşteptat, întâlnirea a oferit prilejul multora dintre cei prezenţi de a face referire la numeroasele probleme cu care se confruntă în activitatea lor ca reprezentanţi ai fermierilor, dar şi ca fermieri. N-au lipsit nici observaţiile asupra unor prevederi ale Statutului organizaţiei din care fac parte.

Momentul cel mai important a fost, cum era firesc, dezbaterile pe marginea proiectelor celor trei candidaţi pentru funcţia de preşedinte: Marcel Cucu – Brăila, fost preşedinte interimar într-o anumită perioadă, Laurenţiu Baciu – vicepreşedinte APA Bacău, şi Nicolae Sitaru – preşedinte ACCPT Ialomiţa. După ce... competitorii au fost ,,judecaţi“, interogaţi, dar şi apreciaţi de mulţi dintre vorbitori, s-a trecut la vot.

După numărătoare s-au anunţat rezultatele: Laurenţiu Baciu – 58 de voturi; Marcel Cucu – 77 de voturi; Nicolae Sitaru – 231 de voturi. Aşadar, noul preşedinte al LAPAR a fost ales Nicolae Sitaru.

După acest moment adunarea generală a validat trecerea lui Ion Zamfir în funcţia de vicepreşedinte şi a lui Ion Mănăilă în funcţia de membru al Consiliului Director. Cu acelaşi prilej au fost supuse dezbaterilor raportul Comisiei de cenzori, unele propuneri privind modificarea statutului LAPAR şi adoptate o serie de măsuri ca priorităţi de rezolvat de noua conducere în 2010.

În partea a doua a şedinţei şi-a făcut apariţia fostul preşedinte al Ligii, Adrian Rădulescu, o prezenţă onorabilă şi necesară în acelaşi timp, un mod elegant de a preda ştafeta noii conduceri.

„În cei zece ani în care am condus Liga n-am reuşit să fac tot ce mi-am propus. Am reuşit însă consolidarea acestei organizaţii la nivel naţional. Veţi primi tot sprijinul meu pentru a face ca Liga să fie puternică şi să aibă un cuvânt greu de spus în relaţia cu organismele statului. Dar pentru a avea succes trebuie să fiţi uniţi, să colaboraţi, altfel nu veţi avea rezultate. Trebuie o implicare totală, inclusiv în realizarea şi consolidarea Camerelor Agricole din care trebuie să faceţi parte.“

O adunare generală ce s-a desfăşurat într-o atmosferă ce a radiat multă înţelepciune, responsabilitate şi maturitate ce a reunit la Iaşi, în organizarea de excepţie a preşedintelui Asociaţiei Producătorilor Agricoli de aici, domnul Dumitru Topală, pe cei mai reprezentativi agricultori ai României.

Nouă nu ne rămâne decât să urăm succes noii echipe din fruntea LAPAR şi putere, multă putere în lupta cu cei ce nu pot sau nu vor să înţeleagă valoarea celor care fac să avem ce pune pe masă.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
970
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Liga lui Rădulescu

Le place sau nu unor cârcotaşi, dar LAPAR-ul se confundă cu personalitatea lui Adrian Rădulescu. Chiar şi atunci când se afla în „condiţia de autosuspendat“, Rădulescu a pus umărul din greu la afirmarea Ligii ca un partener valabil în dialogul cu autorităţile. El s-a reîntors, cum s-ar spune, acasă, iar colaboratorii săi l-au repus imediat în drepturi. Adunarea generală LAPAR avea să-l valideze zilele trecute liderul de drept şi de fapt al producătorilor agricoli din România şi este de aşteptat ca domnia sa să fie reales în funcţia de preşedinte de către toate Adunările generale ce vor urma de acum încolo. Ne place sau nu stilul, dar Adrian Rădulescu rămâne exponentul năzuinţelor de mai bine ale fermierilor români.

Marea sfidare

Spre surprinderea celor peste 200 de delegaţi prezenţi la întâlnirea de la Agigea, în prezidiul Adunării generale şi nici în sală nu s-a aflat niciun reprezentant al Ministerului Agriculturii. Cât dinspre Guvern, nu au apărut nici măcar semne de intenţie. Să fie vorba de o conjunctură nefericită sau mai mult de o sfidare?

„Am multe lucruri de făcut împreună cu noua echipă, spunea Adrian Rădulescu, la finalul Adunării generale de la Agigea. De exemplu, este foarte important ca, până în anul 2013, să obţinem în continuare sprijin de la stat. De asemenea, sunt importante subvenţiile la motorină, la irigaţii şi la Legea nr. 150/2003, cu modificările ei ulterioare, referitoare la creditul agricol. Poate cel mai important lucru, în acest an, este să convingem Uniunea Europeană să renunţe la discriminarea agricultorilor români în ceea ce priveşte subvenţiile.“

Ambiţii

„La nivel organizatoric, ne propunem să creştem numărul organizaţiilor, de la 27 la 38-39, chiar dacă va fi vorba de judeţe cu o pondere mai mică la culturile vegetale. Totodată, vom încerca să nu-i mai lăsăm pe alţii să facă programe pentru noi. Importante sunt, de exemplu, programele de irigaţii, de împădurire şi crearea de perdele de protecţie a culturilor de câmp. În cazul irigaţiilor, trebuie regândit tot sistemul împreună cu specialiştii, pentru că acesta a fost conceput la nivelul anilor 60-70, astăzi fiind depăşit“ – a declarat Adrian Rădulescu pentru Lumea Satului.

Odată încheiate discuţiile, s-a trecut la alegerea noului Comitet Director. Buletinele au avut înscrise 16 candidaturi. Conform statutului, pe lângă preşedinte, au fost aleşi cinci vicepreşedinţi: Constantin Bazon, Ion Bălan, Nicolae Sitaru, Nicuşor Şerban, Laurenţiu Baciu. Dintre ei, unul ar fi trebuit să fie prim-vicepreşedinte, în funcţie de sufragii. Numai că primii patru au obţinut acelaşi număr de voturi (209). Aşa că „numărul 2“ din LAPAR va fi numit ulterior, de Comitetul Director. Ceilalţi membri aleşi: Ion Zamfir, Ştefan Poienaru, Traian Ghinoiu, Marcel Cucu, Dumitru Topală, Constantin Iancu, Petre Grigore.

Pagină realizată de Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:

699
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

limagrain-a-lansat-in-romania-gama-speci...

Limagrain a lansat în România gama specială de porumb siloz

Numeroşi crescători de animale au dat curs recent invitaţiei de a participa la lansarea unui nou concept: Limagrain Nutriţie Animală (LG NA), la baza căruia stă un program special de cercetare pentru hibrizii de porumb siloz, demarat în urmă cu zece ani în Franţa. Evenimentul s-a desfăşurat în Bucureşti luna trecută, printre participanţi numărându-se şi reprezentanţii companiilor partenere Limagrain specializate în nutriţie animală, care le-au vorbit fermierilor despre importanţa porumbului siloz în nutriţia bovinelor.

În prezent, mai mult de jumătate din activitatea grupului Limagrain o reprezintă producerea seminţei de porumb, mai ales cel siloz, căruia îi este dedicat un program special de cercetare. Compania este leader de piaţă la genetica de porumb siloz în multe ţări din Europa, în special în cele mari producătoare de lapte. „LG cunoaşte foarte bine problemele crescătorilor de animale. În Europa de Vest avem o piaţă bine definită a seminţelor de plante furajere. (...) Pentru noi, România a devenit un punct strategic în ceea ce priveşte creşterea vacilor având în vedere că toţi marii actori de pe piaţa laptelui sunt prezenţi aici“, spunea cu această ocazie Philippe Riedweg - CEO Limagrain Central Europe.

Digestibilitatea, principala preocupare a cercetării LG

Michele Champion, cercetătoare în cadrul diviziei LG Nutriţie Animală, ne-a explicat cu această ocazie care au fost axele principale spre care s-a îndreptat programul de cercetare şi ameliorare a calităţii porumbului siloz. Pornind de la digestibilitate, subiectul care preocupă cel mai mult pe crescătorii de vaci de lapte, cercetătoarea a explicat de unde vine energia în porumbul siloz şi ce ajută vaca să digere mai bine astfel încât 100% din ce mănâncă să se transforme în lapte şi nu în reziduuri.

„Tot ce se găseşte în interiorul celulei la porumb este în întregime digerabil. Cei care ridică probleme sunt pereţii celulari ai căror componente nu sunt digerate în totalitate şi care reprezintă 30-40% din totalul plantei. În acest sens se concentrează şi eforturile de cercetare ale grupului Limagrain“, spunea doamna Champion făcând referire în special la lignină, componenta mai greu digerabilă prezentă în tulpina porumbului. Conţinutul în lignină a fost redus prin procedeele ce ţin de genetic, aceleaşi prin care s-au găsit şi alte mijloace pentru ca planta să rămână rezistentă la rupere.

Pe lângă cercetarea specifică în abordarea calităţii şi cantităţii, LG a dezvoltat şi o strategie ce merge pe testarea animalelor. Aceasta se face atât în laboratoarele institutului cât şi în fermă, la crescătorii de animale.

De ce hibrizii LG NA?

Specialiştii în nutriţia animală consideră că cel mai mare randament la vacile de lapte se face cu furaje conservate, dintre care o mare parte o reprezintă porumbul siloz. Acesta este un amestec de energie şi fibre, amândouă fiind în egală măsură necesare pentru rumegătoare. Cele două componente importante ale energiei sunt amidonul şi fibrele, ambele găsindu-se în porumb. Porumbul furnizează aşadar cea mai mare cantitate de energie pe hectar, iar LG are tehnologia care îi ajută pe producători să depoziteze această energie şi să o folosească tot anul.

Criteriile crescătorilor de vaci de lapte, atunci când aleg un hibrid de porumb siloz, ţin în primul rând de randamentul acestuia, apoi de calitate, de digestibilitatea şi de valoarea nutritivă pe care o aduce. În prezent, faţă de ceilalţi competitori de pe piaţă LG vine în plus cu valoarea nutritivă, aceasta din urmă rezultând din degradabilitatea amidonului în rumen, dar şi din digestibilitatea mai bună a fibrelor. „Fermierul nu vrea mai mult porumb siloz, ci mai mult lapte“, spunea Bruno Pouzet - director marketing Limagrain Europa.

Dar, pe lângă plusul de lapte, un alt aspect important este cel ce ţine de sănătatea vacilor. Specialiştii arată că, folosind genetica Limagrain, costurile cu întreţinerea şi sănătatea vacilor vor fi cu mult reduse. „Cu ajutorul acestor fibre de calitate care vor face să scadă acidoza, sigur aceste cheltuieli vor fi diminuate“, afirmă reprezentantul LG.

Hibrizii cu logo-ul LG Nutriţie Animală aduc o sumă de beneficii crescătorilor de animale: un randament mai mare al energiei digestibile pe hectar; o cantitate mai mare de siloz digerat pe vacă şi pe zi; menţinerea unei sănătăţi bune a vacilor; o producţie de lapte mai bună şi mai profitabilă.

La cererea fermierilor!

În Franţa aceşti hibrizi specifici nutriţiei animale au început să fie testaţi în urmă cu 12 ani şi mai târziu în Cehia, Polonia, Olanda, Ungaria, Slovacia. „Dintotdeauna s-a considerat o centură a porumbului siloz partea ţărilor nordice a Europei, asta şi în funcţie de exporturile lor“, ne spune Stanislav Studenka, responsabil LG Nutriţie animală Europa de Est. De aceea Limagrain şi-a axat cercetarea în acele zone unde grupele FAO cele mai folosite sunt cuprinse între 200-300 foarte mulţi hibrizi încadrându-se în aceste grupe. În România, în schimb, hibrizii trebuie să se înscrie în grupe FAO de peste 350-400.

„Acum suntem pregătiţi“, vine în completare Alina Creţu, marketing manager Limagrain România, precizând că în ultimii trei ani crescătorii de vaci din România au început să ceară o genetică specializată pe porumbul furaj. „A venit momentul să răspundem acestei provocări lansate de dumneavoastră“, încheie Alina Creţu.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1179

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

limagrain-hibrizi-noi-de-porumb-si-floar...

Limagrain, hibrizi noi de porumb şi floarea-soarelui > REVISTA LUMEA SATULUI

Limagrain, hibrizi noi de porumb şi floarea-soarelui

Compania Limagrain şi-a prezentat recent, la Giurgiu, portofoliul de hibrizi pentru campania de primăvară a anului 2012, în cadrul unui eveniment la care au participat peste o sută de fermieri din zonă.

„Anul acesta aducem pe piaţa românească hibrizi noi de floarea-soarelui, rezistenţi la Orobanche cumana (Lupoaie – n.n.), rasele A-E, de tip Clearfield şi cu conţinut mare de ulei. Deocamdată, Orobanche este prezentă în Dobrogea şi, sporadic, în Teleorman, dar se răspândeşte tot mai mult. De exemplu, hibridul LG 56.65 are vechile caracteristici care l-au impus pe piaţă, dar acum este şi rezistent la Orobanche.

La porumb, cel mai nou hibrid este LG 30.290, încadrat în grupa de maturitate FAO 290. Acestuia i se adaugă LG 32.52, LG 34.90 şi Janett, recomandaţi pentru nutriţia animalelor“, a declarat Yann Derumeaux, director zonal la Limagrain România.

Despre „o altfel de companie“

În deschiderea evenimentului, Yann Derumeaux a prezentat pe scurt activitatea Limagrain, pe care a denumit-o „o altfel de companie producătoare de seminţe“, pentru că este una de tip cooperatist. Produce seminţe pentru cultura mare şi legume, dar şi produse pentru grădinărit, ingredienţi cerealieri şi produse de panificaţie. Acţionarii sunt numai fermieri din regiunea Limagne din Franţa. „Avem 600 de membri şi lucrăm cu peste 150.000 de fermieri în parteneriat, din toată lumea. Preşedintele grupului este fermier“, a spus directorul zonal.

Yann Derumeaux a adăugat că obţinerea soiurilor/hibrizilor, de la selecţie până la sămânţa finală, durează 4-6 ani, uneori chiar 10-15 ani, la care se adaugă alţi 3 ani pentru testările locale (loturi ISTIS, în cazul României).

18 hibrizi de porumb şi 11 de floarea-soarelui

Marian Badea, responsabil experimentări în cadrul companiei, a prezentat principalii hibrizi de porumb şi floarea-soarelui, menţionând însă că în portofoliu mai figurează rapiţă, cereale păioase şi mazăre.

În cazul porumbului există 18 hibrizi, din grupele de maturitate, de la 230 la 610. Potenţialul lor de producţie, în diferite zone, este de peste 11 t/ha. Campion este LG 35.62 (FAO 560) cu 14,4 t/ha, obţinute în Timiş. Acesta se caracterizează prin productivitate mare, comportament bun la secetă, rezistenţă la cădere, toleranţă crescută la boli, pierdere a apei din boabe, adaptabilitate pentru diferite soluri şi tehnologii aplicate.

În ceea ce priveşte cultura de floarea-soarelui, Limagrain aduce anul acesta 11 varietăţi

„În situaţia acestei culturi, principalul obiectiv urmărit este ameliorarea pentru rentabilitate. Avem hibrizi convenţionali, Clearfield, high-oleici, dar şi cu caracteristici duble Clearfield şi high-oleic, cum este cazul hibridului timpuriu LG 54.51“ – a spus Badea.

Alte calităţi ale acestor hibrizi sunt stabilitatea raportului ulei-productivitate, rezistenţă la mană (rase noi prin gena P16) şi la Orobanche (rase noi – OR7), toleranţă la Sclerotinia (mai ales la capitul), la Macrofomina, la Phomopsis şi la stres, în special la arşiţă. Randamentele realizate în diferite zone ale ţării se situează în jurul mediei de 4 t/ha, în timp ce conţinutul de ulei este de până la 50%.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
1283

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

limagrain-la-a-cincea-editie_903.html

Limagrain, la a cincea ediţie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLimagrain, la a cincea ediţie

Sub egida Limagrain România, la Brăila s-a desfăşurat, pe 21 august, tradiţionala manifestare denumită generic „Ziua câmpului". Ajunsă la a cincea ediţie, acţiunea a debutat cu alocuţiunea lui Tim Ream, director pe zona Europei Centrale, urmată de aceea a lui Pierre Jarreau, director comercial al subsidiarei din România, ambii reliefând proprietăţile excepţionale ale hibrizilor Limagrain de porumb şi floarea-soarelui.

Discursurile celor doi oficiali au fost urmate de o demonstraţie în culturile de porumb în care au fost folosite seminţe marca LG. Demonstraţia a fost organizată pe terenurile agricole ale SC Imagini Sport din localitatea Albina (Brăila), iar la eveniment au participat peste 150 de fermieri şi specialişti. Reprezentanţii Limagrain le-au prezentat fermierilor câteva tipuri de hibrizi de porumb şi floarea-soarelui marca LG, accentuându-se toleranţa acestora la secetă, precum şi rezistenţa la boli specifice.

Serbarea câmpenească organizată de Limagrain a fost întregită cu antrenante concursuri de paintball şi rodeo, dar şi cu o tombolă la care organizatorii au oferit premii constând în saci cu hibrizi de rapiţă.

„Avem produse imbatabile"

LG este marcă a Grupului Limagrain şi reprezintă un brand strategic dedicat seminţelor pentru cultură de câmp (porumb, floarea-soarelui şi rapiţă. Aceasta a devenit marca leader pentru porumb siloz în Franţa, dar şi în Europa. LG este, de asemenea, pe locul 3 în Europa la floarea-soarelui. Compania vinde, sub mărcile Agrigold, LG Seeds, Great Lakes, Producers, Wensmann şi Pride, seminţe de floarea-soarelui, porumb, orz, grâu, rapiţă şi mazăre, oferind şi consultanţă agricultorilor pentru eficientizarea procesului de producţie. „Este pentru a cincea oară când organizăm un astfel de eveniment.

La ediţia inaugurală am prezentat participanţilor doar câţiva hibrizi, pentru ca ulterior să ne extindem oferta. Invitaţii de astăzi, din Brăila, Constanţa, Timişoara, sunt oameni de calitate care au utilizat şi apreciat hibrizii noştri de porumb şi floarea-soarelui. Hibrizii Limagrain, mai ales cei de porumb, sunt cei mai rezistenţi la secetă. Avem nişte produse imbatabile", a precizat Pierre Jarreau, director comercial în cadrul Limagrain.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
907

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

limagrain-numarul-unu-mondial-la-graul-d...

Limagrain numărul unu mondial la grâul de sămânţă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLimagrain numărul unu mondial la grâul de sămânţă

Reprezentanţi ai filialelor Limagrain din întreaga lume s-au reunit recent în Marea Britanie pentru a celebra atingerea obiectivului pe care şi l-au propus cu aproximativ 20 de ani în urmă: locul întâi la grâu în lume. Poziţia pe care o ocupă în prezent la grâu este rodul unei decizii strategice şi a unei consecvenţe care au început în 1990 prin achiziţionarea în Europa a companiei de seminţe Nickerson. De la acel moment, LG a mai făcut şi alte achiziţii cu scopul de a-şi extinde supremaţia şi pe alte pieţe la nivel mondial.

Daniel Cheron, director general Groupe Limagrain, a declarat: „Am început prin a cumpăra mai multe societăţi în Franţa, Anglia, Spania, consolidând poziţia noastră în vestul Europei. Apoi, progresiv, am extins această activitate în est: Cehia, Slovacia, Polonia, România şi Bulgaria. România este o ţară agricolă importantă, grâul se cultivă pe suprafeţe extinse, iar Limagrain a devenit un actor important pe piaţa seminţelor de grâu. Mai nou, am început investiţiile în America de Nord, Argentina, Australia şi suntem în curs de dezvoltare în China şi India.“

Limagrain se numără printre actorii importanţi şi în domeniul biotehnologiilor. Deţine propriile laboratoare, cum este Biogema, care lucrează cu tehnologii de genul marcajelor moleculare sau transgeneză. În domeniul cerealelor păioase LG a hotărât să se implice în diverse parteneriate, cum este cel cu Arcadia, prin care s-au dezvoltat tehnologii în domeniul rezistenţei sau toleranţei crescute la secetă şi în domeniul eficientizării consumului de azot în cultura de grâu.

În viitor, Limagrain va putea oferi clienţilor săi varietăţi de grâu care vor fi mai eficiente din punctul de vedere al productivităţii, randamentului economic, mai rezistente la boli şi la insecte, mai puţin consumatoare de apă şi fertilizatori, dar şi varietăţi mult mai bine adaptate diferitelor nevoi de utilizare în procesarea alimentară.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
719
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Limagrain pregăteşte campania 2010

- Prioritate au soiurile şi hibrizii rezistenţi la secetă

Limagrain în Europa

- Locul I la grâu şi orz de toamnă cu suprafeţe în creştere;
- Locul II la porumb şi floarea-soarelui, dar obiectivul este să mai urce cu un loc;
- Locul V la rapiţă, tendinţe de creştere odată cu lansarea noilor hibrizi şi cu expansiunea în ţări ca Rusia, Ucraina, Kazahstan.

La sfârşitul lunii noiembrie, Limagrain România a organizat la Bucureşti un eveniment prilejuit de lansarea campaniei de vânzări pentru anul 2010. După o prezenţă de zece ani în România, specialiştii de la Limagrain consideră că au ajuns astăzi exact acolo unde trebuie. Apogeul l-au atins în 2008, dar şi anul agricol care s-a încheiat spun că a fost unul cu rezultate financiare bune, motiv pentru care vor continua, ca şi până acum, să investească în cercetare peste 12% din cifra de afaceri.

În ceea ce priveşte strategia pe 2010, aceasta se axează îndeosebi pe furnizarea în continuare a unor seminţe stabile, sigure şi cu un potenţial de producţie ridicat. Un plus de valoare a produselor va fi adăugat prin tratarea cu insecto-fungicide, dar şi prin inovaţie permanantă în noile tehnologii, cum este de exemplu CLEARFIELD ce vizează toleranţa la anumite erbicide.

Un sistem de testare universal

Pentru că una dintre marile probleme ale României este seceta din ultimii ani, Limagrain a creat un sistem de testare a rezistenţei la acest fenomen, cu centre în America Centrală, Franţa, Italia, Ungaria, dar şi în România, la Caracal, într-o zonă deosebit de uscată ce tinde spre deşertificare. Locaţiile au fost alese pentru ca specialiştii Limagrain să-şi poată face o idee despre comportamentul hibrizilor în condiţii extreme de stres hidric şi, împreună cu tehnologia pe care o au la dispoziţie, să ofere fermierilor cele mai bune soluţii.

Hibrizii HighTech, o nouă provocare

În 2010, specialiştii de la Limagrain îşi propun să dezvolte gama de hibrizi HighTech ale căror principale beneficii sunt stabilitatea şi producţiile de top. În plus, ei vor să-şi consolideze cota de piaţă cu ajutorul hibrizilor consacraţi. Este vorba de LG 23.06, care, deşi se vinde de mai bine de 8 ani, este încă popular printre fermieri, respectiv de LG 33.30, „starul“ Limagrain, cel mai bine vândut în Europa de Est.

Acesta din urmă este reprezentant pentru noua generaţie de hibrizi, dovedindu-şi calităţile mai ales în 2007, un an deosebit de secetos (disponibil şi în varianta Yieldgard). Noul hibrid lansat pentru următoarea campanie este LG 34.88, care oferă o profitabilitate maximă prin însuşiri precum rezistenţa ridicată la secetă, dar şi la unele din bolile prezente în România, oferind un potenţial de producţie important şi fiind un excelent stay-green.

La floarea-soarelui, marea provocare pentru campania următoare o reprezintă menţinerea poziţiei la fel de bună prin hibrizii LG 56.65 şi LG 56.35, introducerea hibridului LG 55.80 (cu versiunea sa CLEARFIELD- LG 55.43 CL) rezistent la Orobanche (rasele mai virulente decât rasa F). Compania îşi propune de asemenea expansiunea rapidă pe piaţă cu tehnologia CLEARFIELD, prin hibrizii LG 56.63 CL şi LG 56.58 CL, care alcătuiesc portofoliul de bază.

O altă preocupare o reprezintă crearea de noi hibrizi High-Oleique, în acest sens noutatea absolută adusă de Limagrain pe piaţa din România reprezentând-o noul hibrid LG 54.51 HO CL, hibrid de tip High-Oleique, care poate fi cultivat şi în zonele puternic îmburuienate şi infestate cu Orobanche.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1063
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lipitanul-simbol-al-inteligentei-si-eleg...

Lipiţanul, simbol al inteligenţei şi eleganţei > REVISTA LUMEA SATULUI

Lipiţanul, simbol al inteligenţei şi eleganţei

Undeva în sălbăticia arcului carpatic, într-o zonă de poveste cu păşuni întinse şi pârâuri cristaline se află leagănul de creştere al cailor din rasa Lipiţan.

Închipuiţi-vă cât de feerică trebuie să fie imaginea acestor animale maiestuoase galopând în inima munţilor.

Herghelia Sâmbăta de Jos este locul unde astăzi se regăseşte poate cel mai semnificativ număr de Lipiţani, 306 cai.

Această rasă atât de apreciată este rodul unei munci neîntrerupte de sute de ani. Aportul românilor la ameliorarea ei este unul neîndoielnic important şi spunem asta pentru că procesul de îmbunătăţire a calităţilor Lipiţanului şi de punere în valoare a fondului genetic s-a desfăşurat în România timp de opt decenii. Dorinţa comunităţii ştiinţifice de a crea un cal perfect există chiar şi astăzi. În momentul de faţă, rasa Lipiţană este considerată Patrimoniu Cultural European.

Scurt istoric

Lipiţanul este creaţia hergheliei regale Lippiza. Despre activitatea acesteia am aflat că a început în anul 1874 şi că s-a sfârşit în 1913, atunci când toţi caii de aici au fost mutaţi în Ungaria.

Lipiţanul a ajuns la noi în ţară în 1920, când statul român a înfiinţat Herghelia de la Sâmbăta de Jos, judeţul Braşov, una dintre cele mai renumite de la noi în ţară.

Prima oară au fost aduşi aici cinci armăsari pepinieri. În ceea ce priveşte nucleul reproducător, acesta a fost format din 22 de iepe mamă cumpărate de la crescătorii din împrejurimi sau din iepele bătrâne din vechea herghelie.

Acest efectiv a cunoscut de-a lungul timpului creşteri sau scăderi, dar materialul biologic de mare valoare a fost păstrat. De fapt, acesta este şi actualul scop al oamenilor de la herghelie. Să păstreze acest tezaur care face parte din patrimoniul genetic naţional. Un rol poate la fel de important al hergheliei este şi că produce armăsari de montă publică în vederea ameliorării cabalinelor.

Lipiţanul, un alt fel de ambasador

Chiar şi în lipsa preţuirii noastre, caii au creat României o imagine foarte bună. De fapt, Lipiţanul poate fi considerat un adevărat ambasador al ţării noastre. Inteligenţa, eleganţa şi sobrietatea lui i-au adus de fiecare dată aprecierea în ţări precum Franţa, Olanda, Anglia, Belgia, Statele Unite ale Americii, Spania, Ungaria. În anii postdecembrişti, vânzările de cabaline au cunoscut un avânt considerabil şi, cel puţin în aceea perioadă, foarte mulţi cai din rasa Lipiţan au plecat spre marile curţi regale ale Europei.

Lipiţanii şi-au dovedit de fiecare dată valoarea. În 1985, de la Sâmbăta de Jos a plecat spre o herghelie din Austria, care fusese afectată de gripa ecvină, un nucleu de iepe mamă şi câteva femele tinere.

Cât despre faptul că aceşti cai sunt de multe ori campioni la echitaţie, nu este o noutate pentru nimeni. În 1988, Asociaţia Crescătorilor de Cai Lipiţani din Germania a cumpărat din ţara noastră doi armăsari şi două iepe mamă, ai căror descendenţi au ajuns la cele mai înalte şcoli europene de echitaţie. În America, un armăsar din linia Maestoso, linie cu abilităţi deosebite pentru sport, a fost fondatorul liniei Maestoso-România.

- La şlefuirea lui se lucrează de aproape patru secole.
- Herghelia din Sâmbăta de Jos este singura din lume care deţine toate cele opt linii de sânge ale rasei.
- Lipiţanul continuă să fie preferatul curţilor regale şi a marilor herghelii occidentale.

Evoluţia rasei Lipiţan

În istoria Hergheliei de la Sâmbăta de Jos se regăsesc şi perioadele de evoluţie a Lipiţanului românesc, din 1920 şi până în prezent.

Între anii 1920 şi 1953 conformaţia corporală a Lipiţanului avea mai multe defecte, printre care talia mică, spinarea şi şalele prea lungi, pieptul strâmt închis în posterior, profilul convex, capul mare şi greoi.

Toate aceste defecte au început să fie corectate între anii 1953- 1970.

Începând cu anul 1970 şi până în 1990, mărimea taliei la armăsari era de 158 cm, iar la iepe ajungea la 155 de cm. Prin potrivirea perechilor şi selecţia progresivă, greutatea corporală a crescut, a fost corectată linia spinării şi forma capului.

Linii de sânge

În prezent, la herghelia de la Sâmbăta de Jos sunt armăsari şi iepe din cele opt linii de sânge ale rasei. Celor cinci de linii de sânge pe care le-am prezentat mai jos se adaugă: Linia Pluto, Linia Siglavy Capriola, Linia Incitato.

Armăsarii fondatori ai liniei sunt:

- 154 Conversano XIII 1910.
- 148 Maestoso XVIII 1911.
- 178 Favory XVII 1915.
- 129 Tulipan II 1919.
- 883 Neapolitano XIV 1909.

Din anul 2002, herghelia se află în subordinea Romsilva. Cei care răspund de destinul ei, în frunte cu şeful hergheliei Cosmin Drăgan şi cu domnul Nicolae Ramba, medic veterinar, au în faţă şansa unei reuşite sigure. Ar fi cea mai dreaptă răsplată a muncii unor oameni care, nu o dată în ultimii 20 de ani, au fost pătrunşi de neputinţă.

Pe lângă munca pe care aceşti oameni o fac pentru a păstra aceste animale nobile, în toamna acestui an în cadrul hergheliei se vor regăsi toate liniile de sânge ale Lipiţanului, întrucât se va activa şi cea de-a opta linie de sânge a rasei, linia Incitato.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
1654

□

Comentarii

□

□

1. Tunsoi Nicu -- (10-February-2011)Imi place foarte mult rasa este o rasa foarte frumoasa

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net

lista-neagra-a-delictelor-silvice_l1240....

Lista neagră a delictelor silvice > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLista neagră a delictelor silvice

Ministrul Mediului şi Pădurilor, László Borbély, împreună cu ministrul Administraţiei şi Internelor, Traian Igaş, au prezentat rezultatele controalelor desfăşurate în comun de către reprezentanţii celor două instituţii, în primele patru luni ale anului 2011. Acestea care au avut drept scop prevenirea şi combaterea delictelor silvice.

László Borbély a precizat că instituţia pe care o conduce acţionează cu fermitate în vederea reducerii şi opririi infracţiunilor de furt al materialului lemnos. El mulţumeşte colegilor de la interne cu care a colaborat foarte bine pe cele două planuri comune de acţiune, Scutul Pădurii 2011 şi respectiv Prevenirea şi combaterea activităţilor ilegale de export al materialului lemnos.

La rândul său, ministrul Traian Igaş a subliniat că doar în primul trimestru al anului 2011 au fost desfăşurate peste 8.850 de descinderi în teritoriu şi au fost date amenzi în cuantum de 193 milioane lei, întocmindu-se totodată 2.317 de dosare penale.

Ministrul Mediului şi Pădurilor a ţinut să precizeze că are în avizare o propunere de modificare legislativă pentru a introduce sancţiuni mult mai drastice în ceea ce priveşte furtul de material lemnos. Astfel, orice faptă de acest gen va fi considerată infracţiune şi se va pedepsi cu închisoarea.

Primele rezultate

Ca urmare a acţiunilor desfăşurate în sistem integrat de către instituţiile semnatare cu atribuţii în domeniul silvic, în primul trimestru al anului 2011 numărul infracţiunilor sesizate a crescut cu 15%, au fost cercetate un număr foarte mare de persoane faţă de aceeaşi perioadă a anului 2010, iar volumul de masă lemnoasă tăiată ilegal a scăzut cu 3%.

În ceea ce priveşte statisticile existente în primele patru luni pentru prevenirea şi combaterea activităţilor ilegale de export al materialului lemnos şi verificarea provenienţei acestuia, s-au desfăşurat 12.300 de acţiuni şi controale comune, fiind constatate 3.403 infracţiuni şi aplicate 8.780 de sancţiuni contravenţionale în valoare de 193.584.668 lei. Totodată, cantitatea de 30.889 mc de material lemnos, în valoare de 57.306.949 lei, a fost confiscată/ridicată în vederea stabilirii provenienţei.

DIRECŢIA DE COMUNICARE MMP

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
592
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

livada-de-la-dobarca-ce-n-a-mers-la-stat...

Livada de la Dobârca: ce n-a mers la stat, merge la privat

Două importante ferme pomicole se află la Miercurea Sibiului şi ambele aparţin unor oameni de afaceri străini. Prima livadă, întinsă pe 30 ha (măr superintensiv, sistem antigrindină şi de fertirigare prin picurare), este opera unui român care, ulterior, a cedat-o unui portughez. A doua, care ocupă în localitatea Dobârca 144 ha, a fost cumpărată şi modernizată de un investitor din Italia. Firma căreia îi aparţine se numeşte Pomicola Bergamelli şi este condusă de directorul general Nicolae Neamţu, cu care discutăm în rândurile ce urmează.

Livada de la Dobârca a fost înfiinţată prin anii 1987-1989 şi a aparţinut Staţiunii Pomicole de la Cisnădie. După mai mulţi ani, timp în care cercetarea s-a confruntat cu problemele deja cunoscute, ferma a fost vândută de către Direcţia Generală a Finanţelor Publice Sibiu în contul datoriilor pe care SCDP Cisnădie le înregistrase până prin anii 2000. A fost cumpărată, în 2002, de firma Pomicola Bergamelli SRL aparţinând unor investitori italieni care, în 2005, au început să replanteze livezile intrate în declin.

80 ha de plantaţii noi

„Am replantat – ne spunea directorul Nicolae Neamţu – 80 ha de livadă: 41 ha măr superintensiv, 20 ha cireş, 9 ha păr şi 10 ha cu piersic şi cais. Am avut, de la momentul în care am început modernizarea fermei, un singur proiect cu finanţare europeană, în valoare de 700.000 de euro, bani din care am cumpărat o maşină de sortare şi alte utilaje agricole. În rest, investiţia a fost în totalitate privată". Înfiinţarea unui hectar, cel puţin în cazul mărului, incluzând şi lucrările de întreţinere până la intrarea pe rod, costă în jur de 30.000 de euro. Este vorba aşadar de un efort financiar mare, de peste 2 milioane de euro în total, dar recuperabil în primii ani de la intrarea pe rod (vârful de producţie începe în al patrulea an de la plantare).

Material săditor din UE – avantaje şi dezavantaje

Tot materialul săditor şi sistemul de susţinere au fost aduse din Italia. De ce am ajuns să aducem material biologic din Uniunea Europeană? „Pentru că România, în cazul părului, de exemplu, nu ştiu dacă produce puieţi pentru plantarea a 10 ha. Pe urmă, vorbind despre măr, pentru că ai noştri insistă să scoată soiurile care nu se mai cer pe piaţă, epuizate din punct de vedere comercial, Ionathan ori Frumosul de Voineşti, ca să dau două exemple.

Consumatorul român şi-a modificat gusturile, vrea altceva, eventual ceea ce se serveşte în Europa." Pe de altă parte, fiindcă există şi un revers, aşa cum ne-a confirmat directorul general Neamţu, materialul biologic, oricât ar fi el de garantat şi certificat, în varianta neaclimatizării la condiţiile de climă şi sol de la noi, poate crea probleme. Sau s-ar putea să nu fie atât de devirusat pe cât se spune. La păr, de exemplu, au fost cazuri când atacul de Erwinia, instalat într-o plantaţie realizată cu material din UE, n-a mai putut fi controlat.

Recolta de calitate nu are cum să rămână nevândută

Pentru livada de măr, plantată în sistem superintensiv, la distanţe de 4 metri între rânduri şi un metru între pomi pe rând, asigurându-se o densitate de 2.500 pomi/ha, s-au folosit soiurile Fuji, Gala şi Golden. Producţia asigurată este de 40 tone fructe pe an. La cireş, cultivat în sistem intensiv (4m/2m, 1.250 pomi/ha), cu soiurile Regina şi Kordia, media de producţie în acest an – unul mai problematic din punct de vedere climatic – a fost de 6-7 tone/ha, iar la păr producţia s-a ridicat la 15-20 tone/ha.

La cais şi piersic, dat fiind faptul că judeţul Sibiu nu este situat tocmai în arealul potrivit pentru astfel de specii, însă italienii au dorit să facă un experiment, recolta s-a oprit la 5 tone/ha. Restul suprafeţei, de 64 ha, este plantaţie veche de măr şi prun în declin, dar la măr tot asigură un 15-18 tone/ha. Investitorul şi-a propus oricum să replanteze şi această suprafaţă.

Anual, aşadar, ies de la Pomicola Bergamelli în jur de trei mii de tone de fructe. Deşi se spune că pomicultorii români nu au unde-şi vinde marfa, acesta nu este şi cazul fermei de la Dobârca. În primul rând, unitatea a investit într-un depozit de păstrare a fructelor, cu o capacitate de 400 de tone. „N-am avut deloc probleme de valorificare a producţiei. Atâta vreme cât scoţi produse de calitate, cu aspect şi gust plăcut, nu se poate să rămâi cu marfa pe stoc. Toată recolta o vindem pe piaţa din România, în supermarketuri“, încheie Nicolae Neamţu.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
2186

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Livada europeană din inima Bărăganului

Încă de la înfiinţarea sa, livada de la Lacu Rezi din judeţul Brăila a fost considerată de unii specialişti din zonă ca fără nicio speranţă. Mai încrezători au fost olandezii, care au făcut pe riscul lor prima încercare, aducând aici o tehnică care se ridică la cel mai înalt nivel. Dovadă sunt rezultatele obţinute, care vin să contrazică toate aşteptările.

Din capul locului trebuie spus că olandezii au venit cu tehnologia şi fondurile pentru proiectul-pilot. Afacerea în sine avea s-o dezvolte familia Eremia. Ea a preluat ferma în anul 2003 şi la scurt timp a beneficiat, alături de alte două plantaţii, una din Bacău şi alta din Adunaţii Copăceni, de un proiect privind conectarea la pieţele europene, realizat pe 5 ha, cu tehnologie, specialişti şi fonduri, toate provenite din Olanda.

Petre Eremia spune că a fost simplu să ia banii de la olandezi, deşi nu este greu de înţeles că interesul ţărilor care fac astfel de proiecte este de a-şi promova tehnologia, soiurile şi utilajele, iar aceşti bani vor fi recuperaţi înzecit poate. De altfel, proprietarii livezii de lângă Însurăţei au şi angajat un tehnician olandez care vine periodic şi le spune ce mai e de făcut contra unei sume de... 500 de euro pe zi. În urma lui rămâne însă o livadă model, în care elementele tehnologice de ultimă oră, îmbinate cu sortimentul de pomi de mare productivitate aduşi din Italia şi Olanda, dau naştere la performanţă.

De la dezolant la impresionant

Vechea plantaţie a fost înfiinţată în anii ’80 şi, chiar dacă ea aparţinuse staţiunii horticole Sembra, la momentul preluării de către familia Eremia peisajul înfăţişat era dezolant.

Şansa s-a ivit odată cu participarea la concursul susţinut de Guvernul Olandei, care le-a adus 350 mii de euro, cărora li s-a mai adăugat şi un SAPARD în valoare de 100 mii de euro. Aşa au reuşit în 2005 să înfiinţeze primele hectare de livadă superintensivă pe care inginerul Eremia o vede drept singura modalitate de a transforma vechile plantaţii, cu producţii slabe şi sortimente depăşite. Astăzi, merii, perii, cireşii, caişii cultivaţi în sistem super-intensiv ocupă circa 63 ha. Restul până la de 185 ha sunt plantaţii clasice.

Pe suprafeţele cultivate în sistem superintensiv tehnologia este de vârf. Densitatea este mare, pomii beneficiază de sistem de susţinere şi de fertirigare prin picătură şi, mai nou, şi de plasă antigrindină. Din aprilie până în septembrie fiecare pom primeşte pe zi între 2 şi 4 litri de apă care provin din Dunăre, precum şi 0,1 grame de azot. De la Cristian, fiul domnului Eremia şi administratorul societăţii, aflăm că înfiinţarea unui hectar se ridică la aproximativ 30.000 de euro. Pentru că vor să mai înfiinţeze 100 ha de livadă, au depus şi un proiect PNDR în valoare de două milioane de euro care a fost declarat eligibil..., însă fără finanţare.

Depozitul, veriga de bază

Pentru inginerul Eremia, cel care în urmă cu şase ani s-a apucat de treabă aici în Lacu Rizi, colaborarea olandeză a fost doar începutul. Ulterior, printr-un proiect cu finanţare europeană a construit şi un depozit pe care îl consideră esenţial pentru orice livadă existentă. Depozitul de ultimă generaţie, cu o capacitate de 300 de tone, făcut tot de olandezi, este simplu de utilizat, întrucât are totul computerizat. Aici are loc prerăcirea fructelor, care sunt aduse din câmp la 30ºC-40ºC şi pe care le vinde doar după ce le aduce la 6ºC-7ºC.

În depozit, cireşele se pot păstra până la trei săptămâni, caisele o lună şi prunele o lună şi jumătate. „Noi recoltăm, băgăm la frig şi vindem produsul atunci când clientul ne dă cât vrem noi, nu cât vrea el. Nu vindem plantaţia cum auzim pe la alţii că se înţeleg cu clienţii şi vin să le ia toată producţia cu te mirice.“

În teorie e simplu, depozitul măreşte valoarea fructelor. Practic însă aceasta este marea diferenţă între performanţă şi amatorism: preţul, care poate fi discutat în cu totul şi cu totul alte condiţii atunci când ai în spate o asemenea investiţie. În ceea ce priveşte rentabilitatea depozitului, cifrele spun totul: un kilogram de prune la recoltare costă 50 de bani, iar peste o lună costă 2 lei, timp în care la preţul iniţial se adaugă doar curentul electric care ajunge la 15% din valoarea iniţială a fructelor, dar care oricum este subvenţionat.

Fructele de la Însurăţei iau faţa celor din Vest

Când am ajuns aici, tocmai se descărcau pomii aduşi din Italia de la o firmă care produce material săditor obţinut in vitro. Domnul Eremia spune că legătura cu pepiniera este foarte importantă, iar comenzile se fac cu doi ani înainte.

În ceea ce priveşte sortimentul, acesta este esenţial şi de aceea cumpără din afară ultimele noutăţi, plecând de la convingerea că marii comercianţi nici nu se mai uită la soiurile vechi precum Ionatan sau Florina la măr sau Negre de Bistriţa la cireş. Aşa se face că aproape jumătate din producţie merge la export, iar restul se vinde pe pieţele din Bucureşti, unde de cele mai multe ori preţul e mai mare decât în afară. Pe viitor, când plantaţiile vor atinge potenţialul maxim, vor să vândă mai mult la export

„În cadrul horticulturii, pomicultura este singura care poate să facă faţă concurenţei Vestului! Şi nu cu căpşuni, pentru că grecii le scot din februarie cu 9 euro şi noi tocmai în mai cu 1 euro. Dar la cireşe, vişine, caise şi piersici scoatem odată cu italienii şi grecii, pentru că avem aceleaşi sortimente. La multe soiuri chiar ieşim înaintea lor!

Mergem pe soiuri cu fructe mari, cireşe peste 32 mm diametru, prune unde intră 15 bucăţi la kilogram, iar la măr ne axăm pe soiurile foarte productive, unde se obţin cel puţin de 60-70 t/ha“, spune domnul Eremia, care consideră că, dintre toate, cel mai rentabil e mărul.

Piaţa este dată de calitate

Valorificarea nu mai constituie o problemă. S-a asociat de la bun început cu o firmă din Bucureşti care ia fructele gata sortate, ambalate, paletizate şi le distribuie în pieţe şi supermarketuri. Este sistemul olandez, pentru ca fructele să poată fi livrate şi către ei la export. „În loc să meargă la francezi, ei cumpără Goldenul nostru pentru că e mult mai ieftin.“

Aşa se face că, deşi pentru majoritatea producătorilor români desfacerea rămâne principala problemă, inginerul Eremia crede că nu se poate să nu ai unde să le vinzi atunci când pui accentul pe calitate. „Noi, când ne-am apucat de această livadă, am ştiut precis că avem unde să le vindem. Dacă pleci de la gândul că nu ai unde, eşti terminat! Eu mă duc cu cireşe de 32 mm pe piaţă şi nu se mai uită nimeni la alţii“, mai spune pomicultorul.

O astfel de livadă superintensivă se epuizează în 15 ani, dar câştigurile sunt pe măsură. Eforturile făcute, până acum cel puţin, nu au rămas nerăsplătite, pentru că tehnologia, densităţile şi soiurile cultivate au făcut ca în plantaţia de la Însurăţei să nu se discute de fructe pentru industrializare. „O familie cu 5 ha de măr superintensiv îţi poate asigura veniturile pentru un trai mai mult decât decent“, este de părere domnul Eremia. „Însă o livadă superintensivă înseamnă un nou stil de viaţă“, adaugă pomicultorul, a cărui dorinţă este ca în final să refacă întreaga plantaţie.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
6576

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

livada-olandeza-de-la-marginea-capitalei...

Livada olandeză de la marginea Capitalei > REVISTA LUMEA SATULUI

Livada olandeză de la marginea Capitalei

„De ce să importăm 70% din fructele de consum, când pământul nostru poate produce mai mult, mai bun şi mai ieftin? La nivelul grupului, ne-am propus să promovăm produsele româneşti, pentru că avem o ţară minunată, avem avantajul solului bogat, care ne permite să revenim pe o poziţie de top, pe care am avut-o în trecut“ – a declarat Gheorghe Răcaru, director de strategie şi dezvoltare, „creierul“ afacerii, în ziua inaugurării Fermei pomicole La Moşie, care aparţine SC Andany Trading SRL. Societatea este inclusă în grupul de companii Romstrade şi Blue Air, deţinut de omul de afaceri Nelu Iordache.

Evenimentul, la care au participat şi reprezentanţi ai MAPDR şi APIA, a fost organizat cu ocazia Zilei Fermierului şi a vizat aducerea în prim-plan a unui brand 100% românesc. Ferma se află abia în anul al patrulea de la înfiinţare, primul de rod semnificativ, şi are peste 100 de hectare în comuna Adunaţii Copăceni, la 20 km distanţă de Bucureşti. Este cea mai mare livadă din România, unde se practică o cultură superintensivă. De exemplu, în timp ce o livadă tradiţională românească numără 300 de meri/ha, în cadrul fermei sunt plantaţi 2.500 de meri/ha. Aici sunt cultivaţi meri, peri, cireşi, piersici, pruni, nectarini, gutui, vişini, nuci, dar şi zmeur, coacăz şi viţă-de-vie.

Valoarea investiţiei s-a ridicat, până acum, la aproximativ 7 milioane de euro. Ea a fost realizată fără credite bancare, numai din surse proprii.

Celebrul pilot Răcaru aterizează pe propria moşie

„Pe lângă loturile pe care cresc pomi, avem şi culturi de zmeur, coacăz şi pomi ornamentali, chiar şi plante aromatice. O suprafaţă de 4 ha a fost rezervată pentru creşterea puieţilor, destinaţi dezvoltării fermei noastre şi comercializării“ – a precizat Răcaru.

Terenul nu este luat în arendă, ci este proprietatea companiei, fiind cumpărat. Celor de până acum se adaugă 30 ha, unele achiziţionate deja, altele în curs. Pe suprafeţele noi a început pregătirea logistică.

Fructe ieftine

Când au pornit afacerea, investitorii s-au gândit să asigure populaţiei produse româneşti, de calitate superioară, similare celor aduse din import. Au acelaşi aspect, dar gustul este mult mai bun, iar preţul mai mic cu 30-40%! Nectarinele livrate de noi supermarket-urilor au fost la preţul de raft de 3,5-4 lei/kg, faţă de cele din import, care costă 6-7 lei/kg. Sau cireşele noastre, mai mari şi mai dulci decât altele, s-au vândut cu 4 lei/kg, comparativ cu cele greceşti, 8 lei/kg. Fructele ajung în toată ţara, prin reţelele marilor magazine“ – a afirmat Valentin Manolache, director de dezvoltare.

Domnia sa a menţionat că, fiind la început, producţia medie a fost de numai 30-35 t/ha. De exemplu, la cireşi s-au obţinut 15-18 t/ha, în total 100 t, iar la mere şi pere împreună, peste 600 tone.

Elemente agrotehnice de ultimă noutate

„Secretele“ agrotehnice ne-au fost dezvăluite de Adrian van der Heide, consultant olandez, cu care am stat de vorbă în mijlocul unei culturi cu meri. Aşa am aflat că pomii şi tehnologiile au fost aduse din Olanda. Că, după pregătirea terenului, s-au executat patru puţuri de mare adâncime, două bazine de 480 mc pentru stocarea şi pregătirea termică a apei, patru staţii de pompare şi dozare a soluţiei de amestec, toate necesare pentru irigare şi fertilizare, care se fac simultan. De exemplu, la meri se utilizează 3 l/zi de apă cu îngrăşământ la un pom, iar la cireşi, 10-12 l. Sistemul de irigaţii este complet automatizat.

Merii sunt plantaţi la 1 m distanţă pe rând şi 4 m între rânduri. Interesantă ni s-a părut poziţionarea punctului de altoire, la 12-14 cm deasupra nivelului solului, faţă de 2-4 cm, cât se lasă în plantaţiile tradiţionale. Adrian van der Heide a justificat acest lucru prin intrarea mai rapidă pe rod a pomilor. În acelaşi scop, coroanele sunt foarte mici. Au fix cinci ramuri/şarpante firave, fără subşarpante, orizontalizate, menţinute la lungimea de 70-80 cm şi poziţionate de la 80 cm în sus. Înălţimea pomilor nu depăşeşte 2 metri.

O altă curiozitate: rădăcinile nu sunt lăsate să se întindă în jurul pomului, pentru a nu consuma inutil substanţe nutritive şi a menţine coroana la dimensiuni reduse! Există un dispozitiv special, care taie rădăcinile, cam la 70 cm de jur-împrejur, înclinat la 45 de grade spre interior, la o adâncime de aproximativ 1 metru.

Planuri de viitor

Pentru perioada următoare, este vizată extinderea fermei pe o suprafaţă de 200 ha, urmând o investiţie în montarea de plase antigrindină. Primii pomi care vor beneficia de acest sistem vor fi cireşii şi piersicii.

„Vrem să extindem suprafaţa fermei, pentru a intra în noi sectoare, cum ar fi legumicultura. De asemenea, acum efectuăm un studiu, pentru că intenţionăm să cultivăm şi plante tehnice pentru industria farmaceutică şi cosmetică. Totodată, urmărim să procesăm produsele noastre, pentru că nu mai vrem ca noi, românii, să vindem marfă, materie primă fără plusvaloare. Nu în ultimul rând, intenţionăm să înfiinţăm un mic laborator de cercetare, care va funcţiona în viitoarea clădire de birouri. Ne gândim şi la export, dar nu acum, ci mai încolo. Deocamdată, ne interesează să acoperim piaţa internă cu produse româneşti, naturale“ – a afirmat Răcaru.

Cine este Gheorghe Răcaru?

Şi-a început activitate ca pilot. Apoi a fost director la TAROM. Ulterior, a creat şi impus pe piaţă Blue Air, prima şi cea mai profitabilă companie aeriană low-cost din România. Afacerea a crescut până când patronatul a considerat că „maurul“ şi-a făcut datoria şi că sunt necesare schimbări de fond. Aşa că Gheorge Răcaru a făcut ultima aterizare „La Moşie“.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
12048

☐

Comentarii

☐

☐

1. SORIN GAINA -- (15-December-2009)Este salutara aceasta initiativa,dar vreau sa amintesc celor interesati ca in Romania socialista au existat suprafete imtresionante de plantatii superintensive de pomi fructiferi,care au dat rezultate foarte mari,dar nu aberante de ordinul a 80 to/ha asa cum sustinea directorul sc Andany,cindva.Si mai vreau sa spun ca in urma unei expertize fitosanitare solicitata de inginerul SORIN GAINA,care a fost supus unei contestari obraznice din partea domnului director Manolache Valentin,un alt director al d-nului Iordache.Dar nu uitati stimati domni ca eu inginer Sorin Gaina,v-am salvat investitia.

2. Raul -- (21-December-2009)Imi vine greu sa cred ca o ferma asa de mare si diversa de livada superintensiva poate fi gestionata cu eficienta maxima. Modelul viabil, asa cum este si in Italia si Franta , este de ferme de 10-30 ha gestionate de fermieri bine pregatiti impreuna cu familia lor . In astfel de ferme superintensive nu poti sa faci rabat de la tehnologie , deoarece orice intarziere sau tratament nefacut te costa intreaga productie. Ori astfel de culturi necesita cunostinte vaste si o atentie f. mare in executarea lucrarilor. Acest lucru poate fi indeplinit doar de cel direct interesat , adica fermierul.

3. Raul -- (21-December-2009) In Romania ar trebui incurajati tinerii cu pregatire in domeniu sa constituie astfel de ferme si sa se uneasca in asociatii de valorificare si procesare a fructelor.Trebuie avut in vedere mai ales finantarea adecvata pentru domeniul pomicol (credite cu perioada de gratie de 3-5 ani, dobanzi adecvate,

si ajutorul statului pentru garantarea creditului). Ferme de genul celei din articol nu reprezinta solutia pentru redresarea celui mai ,,ocarat" sector al agriculturii romanesti.

4. SORIN GAINA -- (25-December-2009)Da domnule Raul sunt de acord-sa va povestesc pe scurt patamia mea cu aceasta livada-cind am venit sa vad despre ce e vorba am observat mari probleme,boli grele pe specii pomicole-Rapan pe intrega suprf. de mar-15 ha,fumagina pe par -6 ha,uscarea virfului ramurilor pe cires,si alte probleme de exploatare pe care am inceput sa le corectez in decursul a 2 sapt.,moment cind ptr a inlatura BRUIAJUL PROFESIONAL AL verilor d-nului Iordache am solicitat expertiza fitosanitara-rezultatul au iesit la suprafata si alte boli de carantina fitosanitara,retineti ei avind si statii de aclimatizare .

5. SORIN GAINA -- (25-December-2009)si cxa sa inchei-in ciuda luptei mele strict profesionbale si a indepartarii acestor probleme cu greu,al diminuarii si reluarii cresterilor plantatiei INGHETATE FIZILOLOGIC,am fost nevoit sa-mi dau demisia.Intra-devar dupa aceasta patanie nu voi mai face ptr nimeni in Romania fara un contract de management cu stabilirea clara a calendarului de lucrari si fluxurile finaciare aferente,sau daca acest guvern a inteles si acest mesaj al d-stra ca de altfel multe alte memorii ale mele,inginerii cu experienta trebuiesc sprijiniti sa creeze ferme proprii nu ptr nu stiu ce patron habarnist .

6. nela -- (26-January-2010)se pare ca am o problema destul de grava;am livada de meri[40 la nr] dar din anumite probleme care nu trebuia sa ma impedice sa fac ce trebuie am omis sa i fac livezi mele ce era mai important imbracaminte de iarna si de aceia acum suport consecintele;au intret iepuri in livada de meri nici nu vreau sa ma gandesc ca in primavara cei care au fost rosi nu vor mai merge ;credeti ca se mai pot recupera ??

7. stamate nicolae -- (12-March-2010)sunt interesat de a infiinta o livada de aproximativ 20 ha. in Ialomita in sistem Olandez superintensiv.as dorii daca se poate sa aflu date de contct despre firma Olandeza care sa inplicat in acest tip de proiect. Cu stima, Nic. Stamate

8. marius -- (16-March-2010)DL Sorin Gaina,
imi pare rau ca va dezamagesc, dar noi (astia tinerii) cand am venit in 2009 era varza livada. Nu s-a facut nimic 3 ani, toti perii erau afectati de psyla din 2008.
E primul an, dupa 4 ani de cheltuieli, cand acea livada a facut productie. Sa speram ca 2010 va fi mult mai bun.
PS: Bafta celor tineri care sunt inca acolo. :)

9. marius -- (16-March-2010)pentru D-na Nela,
Nu prea mai aveti ce face la pomii aceia, se stie ca un iepure intr-o zi de iarna cu zapada (ca sa nu aibe ce manca) roade cam 80 de pomi/zi.
Ati putea sa dati cu mastic (sau balega - daca nu gasiti mastic) pe ranile provocate de iepuri. Dar nu garanteaza nimeni ca pomii sunt salvati. Depinde de cat de mult au fost afectati de iepuri. Si chiar daca sa zicem ca unii supravietuiesc, acolo ramane tot timpul un "cale deschisa" pentru boli.

10. marius -- (16-March-2010)Pt dl. Raul,
acolo sunt 4 ingineri (fiecare se ocupa de cele 20 Ha ale sale) si un sef de ferma.
Pentru neglijenta din anii anteriori, noi am gasit in 2008-2009 livada bolnava. Astfel ca sa o aducem in 2009 la nivelul de normalitate, s-a facut tratamente fitosanitare la 10 zile, timp de 5 luni. Astfel intr-un an de zile (noi astia tinerii - impreuna cu specialistii oalndezi - de care in general cei batrani nu prea asculta) am adus 80 de Ha de livada la stadiu normal. Sa speram ca in 2010 va fi mai bine.

11. marius -- (16-March-2010)e inancceptabil ca intr-o livada superintensiva de 80 de Ha, unde ai parul plantat la 50 cm, sa ai boli. Gradul de raspandire a focarelor de infectie este mult mai rapid fata de o livada clasica. Totul se petrece in zile, daca ai scapat-o din ochi. E inacceptabil sa gasesti Ha intregi afectate de psyla, rapan, fainare, erwinia - toate pornite din 2007 - 2008. S-a stropit la 10 zile ca sa scapam de toate astea. Acum este intr-un stadiu de sanatate destul de bun, chiar foarte bun. Nu a fost NICIUN MAR, in 2009 cu un punct de rapan pe el. si toate fructele s-au vandul in real si Carefo

12. marius -- (16-March-2010)Pt dl. Stamate,
aveti aici
http://www.superintensiv.ro
pentru poze si preturi din 2009. Ca sa va faceti o idee.
si pentru firma olandeza, aveti aici datele de contact:
http://www.fruittrees-rootstocks.com/

- 13. marius -- (16-March-2010)Mult noroc in ceea ce v-ati propus sa realizati si Doamne ajuta!
- 14. Valentina S -- (17-March-2010)Buna Marius! Ma bucur ca ai gasit postarile despre care iti spuneam referitor la livada de la Adunatii Copaceni. Te rog cand ai putin timp mai scrie-mi cateva vorbe despre voi, despre starea de spirit, dar mai ales despre sansele pe care le aveti acum, si pe care nu le-ati fi avut niciodata aici, in primul rand profesional vorbind. Astept un mail pe valisoimu@yahoo.com. Urmeaza pentru editia de Pasti(sper)sa scriu si materialul despre voi pentru ca am stat foarte prost cu timpul. Multa bafta si salutari lui Gabi! Valentina S
- 15. marius -- (17-March-2010)Dl. Gaina, inteleg ca va deranjeaza postarile mele, dar daca dati un search pe google despre livada superintensiva, primele 8 pagini din search sunt cu situl meu : superintensiv.ro. asadar, stau mai bine. :)
- 16. SORIN GAINA -- (18-March-2010)Stimate coleg Marius,O singura precizare vreau sa-ti aduc-daca nu treceam eu pe acolo voi cei 5 ingineri nu mai aveati azi obiectul muncii-intreaba pe cei care m-au cunoscut si ce am facut ca sa indepartez dezastrul in care era acea investitie...
- 17. Radu -- (4-June-2010)Pentru Marius: Am incercat de nenumarate ori sa intru pe superintensiv.ro si site-ul nu functioneaza. Ce se intampla?
- 18. roandy -- (22-September-2010)inginerii din 2008,2009 2010 au adus ferma pe productie la toate culturile.au fost si sunt unii dintre cei mai buni,dar pacat pt ca altii isi iau laurii,iar ei sunt batjocoriti
- 19. ady -- (13-October-2011)livada aia eu an duso cu toate puterile si cu un director adevarat dl P, sorin gaiana bhabar nu are
- 20. ady -- (26-October-2011)sorin gaina este un inginer care nu are habar de pomicultura moderna si ii recomand sa vorbeasca despre asta cu dl. FLORIN STANICA un MARE SPECIALIST SI PROFESOR ROMAN (cel putin sa citeasca cartile dl. FLORIN STANICA).

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

livada-viitorului_l27.html

Livada viitorului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLivada viitorului

Când treci de Sibiu pe drumul spre Cluj întâlneşti pe partea dreaptă a drumului o frumuseţe de livadă de meri, tineri. O plantaţie desprinsă parcă din cartea cu poveşti, în care pomii încărcaţi de rod te îmbiau să te înfrupţi din poamele ce atârnau prea greu pe ramurile lor. Acum, astfel de livezi sunt tot mai rare şi nu e de mirare ca atunci când le întâlneşti să vezi de-a lungul gardului ce le împrejmuieşte şi câte un grup de curioşi opriţi special să admire... minunea. Căci într-adevăr, astfel de livezi, cum este cea de la Miercurea Sibiului, sunt cu adevărat o minune.

Cu ceva timp în urmă, când întâmplător mergeam cu un grup de pomicultori spre Ungaria pentru a afla care sunt tainele vecinilor noştri în ceea ce priveşte producerea merelor, ne-am oprit şi noi la Miercurea Sibiului. Deşi proveneau din zone cu tradiţie în pomicultură, cum sunt Argeşul şi Dâmboviţa, specialiştii pe care îi însoţeam în acest periplu au rămas impresionaţi la vederea rândurilor perfecte de pomi cu port pitic ce permitea cultivarea în sistem superintensiv.

Ceea ce i-a impresionat în mod deosebit a fost sistemului automatizat de irigare cu picătura şi plasa antigrindină care acoperea întreaga suprafaţă. Am aflat că investitorul, inginerul Ioan Morariu, a înfiinţat cele 25 ha de plantaţie de măr printr-un proiect SAPARD în valoare de 1,1 milioane de euro. Densitatea la care au fost plantaţi este de 3.200 de pomi/ha, în total fiind aduşi din Italia 80.000 de meri. A instalat apoi un sistem ultramodern de irigare prin picurare, complet automatizat şi a acoperit întreaga suprafaţă cu plasă antigrindină, iar ultima investiţie în curs de desfăşurare este, firesc pentru o asemenea livadă, un depozit pentru păstrarea fructelor.

A lucrat de la bun început cu o firmă de consultanţă din Italia cu care a ales soiurile şi al cărei rol era de a prelua producţia în cazul în care inginerul nu reuşea să se descurce cu desfacerea şi să găsească clienţi autohtoni. Dar dintr-o asemenea livadă, în care tehnologia şi lucrările sunt respectate cu sfinţenie, merele nu aveau cum să nu-şi găsească cumpărător care să ofere şi un preţ corect.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
2668

☐

Comentarii

☐

☐

1. Niculai Popandron -- (2-January-2010)De fiecare data cand calatoresc la Cluj-Napoca admir aceasta livada superintensiva.Am vazut multe asemenea livezi in Italia si ma intrebam:oare cand si in Romania.Traiesc cu

speranta ca astfel de livezi sa se inmulteasca in urmatorii ani.Trebuie sa apara ceva nou in locul atator livezi abandonate,distruse in ultimii 20 de ani.Felicit pe cei care au reusit aceasta performanta si le doresc sa-si mareasca suprafata cu astfel de livada.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

livezile-caras-severinului-atatea-cate-s...

Livezile Caraş-Severinului, atâtea câte sunt

Drumul european E 70, între Orşova şi Caransebeş. Gropi şi iarăşi gropi. Circulaţie în pas de melc, cu semafoare şi palete, ba pe un sens, ba pe celălalt. Şosea în reparaţie. Coloane lungi de TIR-uri şi autoturisme. Minute întregi de aşteptare. Cobor din maşină şi mă uit lung la o livadă cu meri. Pomi neîngrijiţi şi chiar uscaţi. La următorul semafor, o familie de oameni săraci încearcă să vândă trecătorilor mere şi ţuică. Îl întreb pe bărbat ce se întâmplă cu livezile, de ce nu are nimeni grijă de pomi. Mă priveşte lung, apoi – ca o scuză – îmi spune că ţăranii nu mai au ce face cu fructele, că nimeni nu le vrea. Aşa că lasă livezile în paragină şi culeg numai ce dă Dumnezeu. Ceea ce v-am prezentat, stimaţi cititori, nu este un scenariu apocaliptic, ci fapte reale, pe care le-am trăit deunăzi!

„În judeţ există, la ora actuală, 11.689 ha cu pomi pe rod, la care se mai adaugă 6.395 ha cu posibilităţi de redresare. Din păcate, 5.077 ha sunt în declin. Este vorba de livezi părăsite, în care nu s-au mai aplicat lucrări. Unii oameni au înţeles că trebuie să îngrijească pomii, alţii nu. Există şi situaţii de înfiinţare a unor livezi noi, circa 180 ha. Este un prim semn că proprietarii încep să-şi dea seama că terenul trebuie folosit, nu abandonat“ – a declarat Aurel Afumatu, director adjunct al Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Caraş-Severin, pentru Lumea satului.

Staţiunea din Caransebeş, între a fi sau a nu fi

Din nefericire, fenomenul a lovit şi Staţiunea pomicolă didactică Caransebeş. 107 ha de livadă se află pe punctul de a dispărea, pentru că pomii nu pot fi îngrijiţi din cauza unui conflict între Primăria Păltiniş şi conducerea staţiunii.

Terenul a aparţinut cândva comunei. Apoi statul l-a luat şi, prin hotărâre de guvern, l-a dat staţiunii care a înfiinţat o fermă pomicolă. În urmă cu vreo doi ani, sătenii şi-au revendicat terenul şi au interzis pomicultorilor să se mai apropie de „proprietatea“ lor. Măriuţa Băncilă, directorul Staţiunii pomicole didactice Caransebeş, care aparţine acum de Universitatea de Ştiinţe Agricole a Banatului din Timişoara, ne-a spus că au existat momente critice, când şeful de fermă a fost agresat verbal şi chiar fizic. Starea conflictuală ar putea înceta dacă Guvernul ar retroceda ţăranilor cele 107 ha. Sau dacă organele locale ar interveni în a face dreptate.

Semne încurajatoare

La 1 ianuarie 2008, cercetarea Caransebeş s-a integrat într-un departament de profil în cadrul Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară. Directoarea staţiunii, Măriuţa Băncilă, pare a fi mulţumită de această soluţie. Ea susţine că acum cercetătorii au la dispoziţie 542 ha, iar livezile arată ca la carte. Pe lângă producţia de fructe, ei s-au ocupat de introducerea mai multor soiuri noi în zonă. Tot ei au colaborat la obţinerea a trei soiuri noi de prun – Sarmatic, Renclod de Caransebeş şi Bărăgan 17 – foarte productive.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1274

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

livezile-in-luna-octombrie_s525.html

Livezile, în luna octombrie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLivezile, în luna octombrie

Pentru ferma noastră pomicolă de la Lacu Rezi, anul de producţie 2012 a fost unul rodnic, recoltele obţinute ridicându-se la nivelul tehnologiei aplicate: tăieri, fertilizări, irigaţii zilnice, tratamente fitosanitare. În plus, am folosit pentru prima dată difuzoare cu feromoni, unul dintre cele mai eficiente mijloace biologice de combatere a dăunătorilor, dar despre toate acestea am scris la timpul potrivit.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Petre EREMIA
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2910
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Livezile, în luna septembrie

Anul pomicol 2012 s-a caracterizat prin condiţii climatice extreme: perioade foarte reci, urmate de caniculă, adevărate ploi diluviale urmate de perioade cu secetă prelungită. Toate acestea au creat condiţii deosebit de favorabile pentru înmulţirea bolilor şi dăunătorilor la toate speciile pomicole.

Luna septembrie 2012 continuă aceeaşi notă cu temperaturi ridicate, lipsa precipitaţiior, cu generaţii noi de boli şi dăunători – chiar mai virulente, după unii specialişti. La speciile de măr, prun şi piersic apare generaţia a treia – şi chiar a patra – de Cydia pomonella, Cydia funebrana şi Cydia molesta. Pentru a recolta fructe sănătoase este necesar să facem săptămânal tratamente cu produse cum ar fi Dimilin şi Coragen pentru chitina ouălelor, cu Calypso, Affirm şi Laser pentru larve care pot înţepa fructele, în special cele de măr şi prun, degradându-le. Cine nu a făcut tratamente în septembrie 2011, anul acesta a avut merele, prunele şi piersicile de toamnă înţepate într-un procent mare.

Împotriva rapănului şi făinării la măr sunt indicate tratamentele cu produse precum Captan, Delan, Kumulus, iar la prun şi piersic cu Merpan, Score şi Signum pentru bolile care atacă frunzele şi fructul.

Odată terminat recoltatul, să ne amintim că vine iarna şi pomii trebuie pregătiţi pentru iernat astfel încât în primăvară să obţinem flori multe şi sănătoase. Reamintesc că celula vie are nucleu şi protoplasmă în care găsim sub diferite forme elementele de bază: azot, fosfor, potasiu, calciu, magneziu, dar şi microelemente cum ar fi bor, zinc, mangan, fier.

De aceea tratamentele foliare pentru combaterea bolilor şi dăunătorilor trebuie completate cu îngrăşăminte foliare, astfel încât să asigurăm în optim cele patru rapoarte care fac să reziste celulele la ger: raportul 3/1 între azotul proteic şi cel neproteic; raportul de 2/1 între azotul proteic şi cantitatea de amidon, raportul de 2/1 din apa totală între apa legată şi cea nelegată şi, în fine, trebuie să existe suficienţi grăunciori de lipide care să protejeze membrana celulei.

Astfel, în perioada 15 septembrie - 30 noiembrie vom face patru tratamente (câte 25% din normă la fiecare tratament) la interval de 15 zile, astfel încât să acoperim diferenţiat pe specii fiecare ha. La specia măr se vor aplica 15 kg de zeamă bordeleză, la prun 20 kg, la cireş 18 kg, la piersic 30 kg, la cais 18 kg. La primele două tratamente se aplică câte 3 kg uree, 1 kg zinc chelat, 1 kg bor chelat, iar la ultimele două tratamente la măr şi piersic câte 1,5 kg Captan şi 1,5 l Topsin. Tot la specia măr, în luna noiembrie vom face două tratamente, fiecare cu câte 50 kg uree şi 3 kg Reldan.

Atenţie! La toate tratamentele vom adăuga câte 2 kg Ovipron pentru aderenţa substanţelor. În plus, trebuie să continuăm cu irigatul, cu lucrările solului şi cu aplicarea de îngră-şăminte chimice şi organice.

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:

998
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

livezile-in-plina-iarna-buletinul-lucrar...

Livezile, în plină iarnă - buletinul lucrărilor pomicole din luna ianuarie > REVISTA LUMEA SATULUI

Livezile, în plină iarnă - buletinul lucrărilor pomicole din luna ianuarie

Lucrările efectuate în această perioadă presupun asigurarea în optim a celor cinci factori de producţie: aer, căldură, lumină, apă şi hrană. Luna ianuarie este una geroasă, cu zăpadă pe sol, dar livezile pregătite din toamnă nu vor avea pierderi, deoarece gerul nu distruge mugurii pomilor din livezile unde s-au realizat tratamentele adecvate. Este vorba în special de aplicarea îngrăşămintelor în toamnă, cum ar fi carbamide, precum şi a celor cu bor, zinc, anhidridă fosforică şi potasiu. Perioada în care alternează zilele calde şi nopţile reci, care poate prelungi repausul, este favorabilă călirii, fiecare având nevoie de un anumit număr de ore de frig.

Lucrările solului

În toate livezile se continuă aplicarea îngrăşămintelor organice, după deviza fertilizării pe 1/3 din suprafaţă în fiecare an. Dacă este posibil, se vor continua arăturile pe rând cu plugul cu palpator, precum şi săpatul în jurul pomilor. Lucrarea ajută la aerisirea solului întrucât rădăcinile lucrează şi iarna în zilele calde. Acolo unde nu s-a făcut din toamnă se aplică manual îngrăşăminte complexe.

Lucrările în coroană

În zilele cu temperaturi ridicate şi fără nopţi prea geroase se continuă lucrările de tăieri, de regenerare, de rod la speciile măr şi prun. Se respectă la tăierile de rodire principiul treimii despre care am mai vorbit într-unul din numerele trecute, care a revoluţionat acest domeniu în ultimii 10 ani: raportul între grosimea lăstarului şi ax , între ramuri de gradul doi şi unu trebuie să fie de 1/3. Tăierile se fac numai la cep. La specia măr se elimină la cep lăstarii fără formaţiuni de rod, lăsându-se nuieluşe şi mlădiţe.

Combaterea rozătoarelor

Toate speciile până la vârsta de zece ani suferă de atacul rozătoarelor, care poate fi combătut prin învelirea pomilor cu coceni de porumb şi colţare din plastic, precum şi prin badijonarea cu produse repelante. În livezile intensive, cea mai eficientă este însă montarea la fiecare 5 hectare a unui tun ce funcţionează pe baza unei butelii cu propan, care emite din 5 în 5 minute zgomote menite să alunge atât păsările, cât şi animalele sălbatice.

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
5861

1. eremia petre -- (29-January-2011)BULETINUL CARE VA APARE LUNAR ,VA PREZENTA TEHNOLOGIA ANULUI 2011,PENTRU LIVEZI CLASICE SI INTENSIVE
ESTE REZULTATUL COLABORARIDE 6 ANI A SPECIALISTILOR DELA FERMA LACUL REZI,CU PROFESORUL STANICA DELA UNIVERSITATEA BUCURESI,ERIC DELA STATIUNEA RANDWIC OLANDA SI MAURICIO DELA VITRO PLANT CESANA ITALIA.
ROMANIA MAI ARE PESTE 200000 HA CU LIVEZI IMBATRANITE BIOLOGIC DAR CARE SE POT REGENEA ,REINTINERII PENTRU PRODUCTII ,PANA LA INLOCUIREA LOR CU LVEZI SUPER INTENSIVE.
VOM PREZENTA CELE DOUA CAI DE URMAT ,SINGURELE CARE VOR REDRESA POMICULTURA.DIN 2013 ASTEPTAM RECONVERSIA
2. eremia petre -- (29-January-2011)tehnologiile moderne prevad pentru plantatiile clasice urmatoarele lucrari taieri de regenerare
refacerear rapida a coroanei pri tratamente foliare cu ingrasaminte cu carbamide((NH_2 COO)DE PREFERAT UREEA la toate stropirile 3 kg/ha
lucrarea solului pe rand
ierbicidarea repetata cu glifosat si basta
trecerea la irigarea prin picurare ,fertiirigarea zilnica cu 2-4 litri
apa si 0,2 gr NO_2
pe pom
completarea parcului cu tractoare si masini moderne pentru sol ,taiere ,rarire si recoltare
aceleasi si pentru livezi clasice tinere
super intensivele sunt in L .SAT

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Livezile în timpul iernii

Starea de repaus a pomilor fructiferi reprezintă o reacţie de adaptare a acestora la condiţiile nefavorabile din timpul iernii. În momentul îngălbenirii şi căderii frunzelor, pomii întră în perioada de repaus. Acest moment este precedat de o migraţie a rezervelor de azot, fosfor şi a compuşilor hidrocarbonaţi din frunze şi celelalte organe. La măr şi păr, în funcţie de soi, temperatură şi umiditate, pomii pot intra în repaus la sfârşitul lunii octombrie sau începutul lunii noiembrie.

Dacă în anii cu temperaturi deosebit de blânde, în cursul lunilor noiembrie şi decembrie se poate observa, la unele soiuri de măr şi la sâmburoase, o continuare vizibilă a creşterii primordiilor florale, în anii în care gerurile puternice survin în luna decembrie sau chiar noiembrie poate exista pericolul ca pomii să nu fie bine pregătiţi pentru intrarea în iarnă şi să survină îngheţarea mugurilor sau a lăstarilor anuali.

Atenţie la sensibilitatea soiurilor !

În condiţiile ţării noastre, în mod frecvent se înregistrează pierderea mugurilor de rod şi chiar dispariţia prematură a pomilor, mai ales la speciile cais şi piersic, urmate de păr, prun, cireş, măr.

La cele două specii (cais şi piersic) sensibilitatea mugurilor de rod creşte paralel cu gradul de dezvoltare şi poziţia lor în coroană. Astfel, mugurii de pe ramurile mai groase sunt mai rezistenţi decât cei de pe ramurile subţiri, iar cei situaţi la baza coroanei sunt mult mai afectaţi decât cei situaţi la vârful coroanei.

La cais, rezistenţa maximă o au mugurii floriferi, rezistând până la -14°C, perioadă ce coincide cu luna noiembrie, iar la finele acestei perioade, până la -22…-25°C, mai precis a doua parte a lunii decembrie sau începutul lunii ianuarie.

Piersicul este, de asemenea, o specie sensibilă la ger, primele vătămări ale mugurilor putând fi semnalate imediat după căderea frunzelor, mai cu seamă când survin geruri bruşte, la sfârşit de octombrie sau început de noiembrie.

Dacă gerurile survin treptat şi pomii se găsesc în repaus adânc pot rezista în funcţie de soi până la -23…-24°C.

De asemenea, mugurii situaţi în vârful ramurilor lungi de piersic prezintă o rezistenţă mărită faţă de cei de la mijloc sau decât cei de pe formaţiunile fructifere mai scurte.

La prun s-a observat o corelaţie pozitivă între rezistenţa mugurilor la gerurile de iarnă şi precocitatea căderii frunzelor. Rezistenţa mugurilor este strâns legată de intrarea şi ieşirea din repaus a soiurilor, mai târziu ieşind din starea de repaus soiurile provenite din specia Prunus domestica.

La vişin, rezistenţa la ger şi iernare a mugurilor de rod depinde de gradul lor de diferenţiere, cei aflaţi într-un grad mai înaintat de diferenţiere putând fi afectaţi de temperaturile negative de la începutul iernii, cu atât mai mult de cele survenite la sfârşit de toamnă.

Speciile de măr şi păr au ţesuturile mai adaptate la temperaturile din timpul iernii, dar s-a constatat că, în anii cu temperaturi foarte scăzute pe o perioadă mai lungă de timp, soiuri din specia păr pot fi afectate, mugurii floriferi pierind într-o proporţie apreciabilă.

Ing. Georgeta CEPOIU, OJCA Vrancea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
815

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Livezile, la sfârşit de februarie

În această perioadă continuă repausul profund la toate speciile pomicole. Orele de frig însumate în lunile decembrie şi ianuarie au fost puţine în Oltenia, Muntenia şi Moldova – unde temperaturile s-au situat între 0°C , + 7°C – şi mai numeroase în zona de vest a ţării. Dar efectul acestora a fost anulat de temperaturi de zi şi noapte de -5°C până la -14°C în luna februarie. Acum zilele sunt scurte şi reci, iar nopţile friguroase, astfel că în toate zonele este amânat repausul facultativ pentru luna martie. În straturile interne ale pomilor au loc multiple schimbări în ceea ce priveşte substanţele proteice, lipidele, hidraţii de carbon, dar sistemul enzimatic nu va fi activat nici în zilele calde. Putem considera că iarna a fost deosebit de favorabilă pentru obţinerea unor producţii bune de fructe în acest an.

În ceea ce priveşte lucrările solului, în acest interval continuă aplicarea de îngrăşăminte organice până la asigurarea fertilizării a o treime din suprafaţa plantaţiei. De asemenea, în ferestrele iernii putem efectua lucrările de mobilizare a solului pe rândul de pomi cu ajutorul veloxului şi a frezei, precum şi săpatul în jurul pomilor.

Lucrările în coroană

În zilele calde se pot face tăieri la speciile măr, păr, cireş şi cais. Pentru pomii cu vârsta cuprinsă între 1 şi 4 ani, este vorba despre tăierile de formare. La restul pomilor au loc tăierile de rodire pentru menţinerea echilibrului fiziologic, precum şi cele de corectare. La toate speciile şi vârstele se va respecta principiul treimii (despre care s-a scris în numerele trecute), astfel încât atunci când intră în vegetaţie pomii să beneficieze de mult aer, lumină, căldură şi apă, asta şi datorită echilibrului creat în urma tăierilor între coroană şi rădăcină.

La pomii în declin se fac tăierile de regenerare cunoscând principiul ciclului ontogenetic. În această categorie se pot încadra şi intervenţiile care trebuie făcute la coroane prea înalte sau atunci când ramificaţiile de la baza coroanei au tendinţa de degarnisire, dar şi când ramurile au fost afectate de ger, grindină sau roase de animale. Aplicând această tehnologie pe care o prezentăm lună de lună, în doi-trei ani se va reface producţia. Lucrările sunt valabile şi pentru pomii aflaţi la sfârşitul perioadei de rodire cu scopul de a prelungi cu câţiva ani eficienţa producţiei obţinute în plantaţie.

Lucrările de protecţie

În principal pentru combaterea bolilor şi dăunătorilor ramurile infectate şi cele uscate sunt tăiate şi arse. La soiul de măr Jonathan, la tăierea de rodire se acceptă scurtarea ramurilor pentru a elimina atacul de făinare, chiar dacă nu se observă miceliul. Se taie drajonii care sunt gazde atât pentru ouă cât şi pentru pupe, crisalide, adulţi. Rănile, cu diametrul de peste 2 cm, rezultate în urma tăierilor, se ung cu Relaco sau cu ceară de altoit.

Este posibil ca, izolat, din cauza temperaturilor ridicate, la unele specii – cais şi piersic, mai ales – să se atingă pragul biologic (suma orelor de frig). În acest caz vom fi pregătiţi să protejăm mugurii, prin stropiri cu ulei de parafină – deosebit de eficiente în acest sens fiind produsele Neviken şi Ovipron –, măsură pe care o vom recomanda şi pentru luna martie.

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1404

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Localităţi care mor > REVISTA LUMEA SATULUI

Localităţi care mor

Ideea aberantă a lui Nicolae Ceauşescu de a desfiinţa sute de sate şi de a muta trăitorii de acolo în locuri străine, înghesuiţi în blocuri, prin Legea sistematizării rurale, a stârnit atunci în întreaga Europă o indignare generală. Mass-media din marile capitale, ca şi asociaţii internaţionale înfiinţate ad-hoc cereau sistarea acestei acţiuni considerate, pe bună dreptate, aberantă. Din fericire, iniţiativa „marelui cârmaci“ nu s-a mai finalizat, dar, iată că, în mai puţin de trei decenii, fără nicio „indicaţie de sus“, multe dintre satele româneşti dispar, încetul cu încetul. Din foarte multele exemple, ne-am oprit astăzi la satul Tarniţa, din comuna ieşeană Dagâţa.

Jumătate din case, părăsite

Mergem spre Tarniţa pe un drum pe care primăria a început să pună piatră, dar cum nu mai sunt bani, lucrarea a fost sistată, iar şoferul, un cunoscător al locurilor, ne încurajează: „Avem noroc că nu a plouat, că altfel nu mai ieşeam de aici.“ În dreapta, o costişă pe care, în urmă cu douăzeci de ani, se afla o livadă de 80 ha pe rod. Acum, o pârloagă a nimănui pe care pasc câteva capre. Satul - pustiu, puţinii oameni în putere sunt la cositul şi adunatul fânului. În dreapta şi în stânga drumului, multe case părăsite (foto). „Casele sunt ca şi oamenii, ne spune moş Vasile Irimia, odată ce stăpânii nu mai sunt, dispar şi ele.“

Soarta unei „mame-eroine“

Ajungem la gospodăria familiei Lupu. Gospodina casei, Rodica, cunoscută în întreaga comună ca mamă a 16 copii, se află la războiul de ţesut (foto). „Lucrez un lăicer, ne spune stăpâna casei, pentru ca atunci când vin copiii acasă să le pot da câte ceva.“ Aflăm că toţi cei 16 copii - 8 fete şi 8 băieţi – se află la lucru în străinătate. Ultimul, de 18 ani, a plecat acum câteva săptămâni după fraţii săi. „Şi n-a vrut nimeni să rămână în sat?“ „Ba da, vine răspunsul, dar ce să faci aici? Cei care lucrau la Roman au devenit şomeri, iar cei care ar fi vrut să lucreze pământul ar fi păţit ca noi.“ „Creştem animale – porci şi viţei – dar n-avem cui le vinde, samsarii care vin rar prin sat ne dau preţuri de nimic. Nimeni nu întreabă nici de grâu, nici de porumb.“

Fără medic, fără şcoală

Aşezată într-un loc de mare frumuseţe, Tarniţa dispare cu fiecare zi. Moş Irimia îşi aduce aminte cu nostalgie de vremurile nu prea îndepărtate, când satul era plin de viaţă. „Nu mai sunt copiii care umpleau uliţele în drum spre şcoală, spune bătrânul, iar tinerii s-au dus în patru zări, lăsând satul pustiu.“

Puţinii locuitori, mai toţi în vârstă, se roagă lui Dumnezeu, cum glumea un sătean, să nu-i pălească vreo boală. Medicii, doi la număr, au cabinetul la Dagâţa, adică la 11 km. „Nici salvarea nu ajunge aici când vine vreo ploaie, continuă săteanul. Bolnavul trebuie dus cu căruţa 6 km până la satul vecin, Mănăstirea. Oricum, în sat nu am văzut până acum vreun medic şi nu pare că vom avea vreodată ocazia.“ O situaţie deosebită o are şcoala primară de aici, unde, din cauza numărului mic de copii, se învaţă în clase simultane. Ce se va întâmpla odată cu începerea anului şcolar când, în conformitate cu legislaţia în vigoare, şcoala se va comasa cu cea din satul vecin, iar copiii din clasele I-IV şi grădiniţă vor trebui să meargă prin pădure kilometri?

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
617

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Locuitorii Deltei, condamnaţi la sărăcie

„Viaţa în Deltă este foarte grea. E mizerabilă. Vă rog să veniţi la mine acasă, vă duc şi la pescarii din comună, ca să vedeţi ce condiţii de viaţă există aici. O să vă duc şi la un senator şi la construcţiile unor turişti, să vedeţi ce vile au ei. Să vedeţi maşinile şi şalupele lor. Noi, pescarii, nu avem, pentru că suntem săraci“, ni s-a confesat Mircea Gladiadi, pescar pensionar, unul dintre cei 700 de locuitori din Sf. Gheorghe (Tulcea), pe care l-am întâlnit la Dispensarul comunal.

Şi am pornit spre casa interlocutorului nostru... Pe drum am văzut într-adevăr câteva vile cochete, dar majoritatea locuinţelor sunt modeste. Am ajuns. Am intrat în curte. Multă verdeaţă şi răcoare. O casă tradiţională veche, modestă, construită de socrul lui. În ciuda sărăciei care nu se ascunde ochiului, totul era curat şi îngrijit.

„Mi-aş fi dorit să fac o casă măcar la Tulcea, unde locuiesc copiii mei. Dar nu am putut, pentru că nu am avut bani. Unul lucrează la Pompieri şi stă în gazdă. Celălalt e la Poliţia de Frontieră şi a izbutit să-şi cumpere o căsuţă“, ne-a mărturisit fostul pescar.

Surse reduse de venit

Când se iveşte ocazia, Mircea Gladiadi face cărăuşie. Aşteaptă oamenii în port şi le duce bagajele până unde au nevoie.

Pe lângă caii care îi asigură parţial existenţa şi pe care îi foloseşte inclusiv la arat, mai creşte 20 de vaci. O parte din lapte este consumat sau vândut ca atare, iar din cealaltă parte obţine brânză, pe care o consumă în familie sau, poate, o vinde.

Păşunile aparţin Consiliului Judeţean Tulcea, iar contravaloarea utilizării lor este suportată de APIA, prin subvenţii.

Înainte de 1990 a lucrat ca mecanic de utilaj terasier la un complex comercial. După ce a devenit şomer, a desfăşurat diferite activităţi în comuna natală. Practică şi pescuitul familial.

„Dacă nu creşti câteva animale şi nu pescuieşti, aici nu ai din ce trăi. Vara mai câştigăm din turism, dar nu prea mult, pentru că se face doar circa o lună şi jumătate. Cazarea şi masa la casă pescărească nu depăşeşte 70-80 de lei/zi. Dacă vin turişti la mine în această vară, o să am ceva bani pentru la iarnă. Dacă nu, trebuie să mă mulţumesc cu ce am“ – a afirmat bătrânul.

Braconajul, doar o poveste?

I-am comunicat interlocutorului nostru că presa a scris despre braconajul practicat în Deltă de localnici. M-a privit lung şi a zâmbit.

„Ce se vorbeşte de braconaj nu este adevărat. Dacă eram braconieri câştigam alţi bani, aveam case mai frumoase şi nu ne mai chinuiam. Suntem o localitate săracă. Cândva, aici erau 2.000 de oameni. Acum am ajuns la numai 700. Practic, braconajul nu este posibil din cauza controalelor permanente, efectuate de Garda Naţională de Mediu, de Jandarmerie, de Poliţie, de ecologişti şi de alte instituţii“ – a spus Gladiadi.

În opinia sa, niciunul dintre oamenii din comună nu are vilă. Noile construcţii impozante aparţin numai turiştilor care s-au îndrăgostit de aceste meleaguri. Potrivit pescarului din Sf. Gheorghe, dintre localnici vreo 200 sunt pescari cu şcoală de specialitate şi toţi au autorizaţii pentru pescuit. Cea mai mare cantitate de peşte recoltat ajunge la cherhana, prin contract. Însă unii vând o parte din surplusul de peşte către turişti cu 3 lei/kg, faţă de 1 leu/kg, cât primesc la baza de colectare.

Mai pescuiesc şi sătenii care lucrează în diferite activităţi şi pensionarii. Aceştia au permis sezonier, cu cotă mai mică de peşte.

„Or mai fi acolo doi-trei braconieri, cine ştie, dar nu contează, pentru că pescuiesc numai cantităţi foarte mici de peşte. Chiar dacă nu au posibilitatea să achite permisul de pescuit, şi ei trebuie să trăiască“ – a apreciat interlocutorul nostru.

Drepturi pierdute

Bătrânul pescar a adăugat că, după Revoluţie, guvernatorul Deltei a dat ţăranilor câte 4 ha de teren, ca să facă agricultură. De asemenea, localnicii au mai primit şi două scule profesionale, ca să pescuiască, în zone prestabilite, cu permis gratuit de la Consiliul Judeţean Tulcea.

„Puteam să prind 5-6 kilograme de peşte pe zi, în mod legal. Dacă prindeam mai mult îl vindeam la cherhana şi aveam cu ce să cumpăr pâine. Însă, în urmă cu doi ani, ni s-a luat dreptul de a mai pescui cu scule profesionale şi nu ni s-au mai dat nici permise. Ce ne facem? Murim de foame? Eu sunt pensionar şi mai sunt şi bolnav. Din ce să trăiesc? Înseamnă că trebuie să mă duc şi să fur peştele care îmi asigură existenţa“, a spus Gladiadi, parcă mai mult pentru sine.

Menţionăm că, de curând, a fost aprobată o lege care, după promulgare, permite din nou utilizarea a două unelte tradiţionale, vintirul şi setca. Acelaşi act normativ reglementează şi pescuitul comercial, care constituie sursa principală de venit pentru majoritatea localnicilor.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
560

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69d0f

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

locul-care-pastreaza-inca-un-mesaj-de-la...

Locul care păstrează încă un mesaj de la daci > REVISTA LUMEA SATULUI

Locul care păstrează încă un mesaj de la daci

Săpânţa, cu cimitirul său vesel, deosebit de alte cimitire de la noi şi din lume, a intrat în conştiinţa călătorilor, specialiştilor, doritorilor de inedit, prin poveştile dăltuite în piatră ale celor plecaţi la cele sfinte. Lumea s-a arătat interesată să le afle, să le vadă, să le ştie. Dar foarte puţini dintre noi am auzit de cimitirul de la Loman, o localitate din judeţul Alba, unde – aproape ai zice de necrezut – se păstrează încă vechile ritualuri dacice în cazul persoanelor decedate.

În cimitirul despre care vorbim astăzi există la multe morminte, în loc de cruci, stâlpi ornamentali. Sau şi o cruce şi un stâlp la un mormânt. Şi, ca să vadă asemenea minunăţii, să înţeleagă, să le desluşească misterul, au venit specialişti de departe, din Franţa şi din Spania.

Satul scoborâtor din Zamolxis

Loman... Un sat românesc de ciobani, unde jumătate din an e iarnă grea şi lupii hălăduie pe uliţe, în căutare de pradă. Unde oile sunt obiect de tranzacţie şi la căpătâiul morţilor. Unde bărbaţii zâmbesc doar arar şi femeile obişnuiesc să nu le iasă din vorbă. Unde copiii, învăţaţi de mici cu munca şi căliţi în lupta cu viaţa, se duc la şcoală doar după data de 1 octombrie, când coboară, împreună cu familiile, de la munte cu oile.

Când l-a înfiripat, cu mulţi, mulţi ani în urmă, Dumnezeu a aruncat satul ăsta sus, în Munţii Sebeşului, şi a decis ca toată lumea de aici să pască, şi după ce România intră în Uniunea Europeană, oile şi să lucreze lemnul. După cum spun cu mândrie oamenii locului, rădăcinile lor se pierd adânc, în istorie, pe vremea dacilor. De acolo vin, poate, mândria şi duritatea lor, fermitatea, legătura cu lemnul. De la Zamolxis îşi trag, cum cred, ei puterea.

Stâlpul veşniciei contra unei oi

De acolo vine, cu siguranţă, şi obiceiul ca, atunci când moare un om, în loc de cruce să i se pună la căpătâi stâlpi de lemn. Obiceiul este precreştin, după cum se fălesc cu tradiţia lor localnicii, de pe vremea dacilor. Nu toată lumea care trece dincolo este tratată de cei rămaşi la fel, desigur vorbind din punctul de vedere al monumentului funerar.

Bărbaţii neînsuraţi au la căpătâi coloane de lemn, în vârful cărora se află un porumbel şi un clopoţel. Înălţimea stâlpului de îngropăciune este dată de anii celui decedat: cu cât avea mai mulţi, cu atât era mai înalt, iar grosimea nu depăşeşete 20 de centimetri. Pasărea din vârf, reprezentată ca un porumbel, are, cel puţin după cum spun localnicii, două simbolistici: una a sufletului care zboară din trup ca un porumbel nevinovat, alta de Gaia, pasărea care mijloceşte trecerea pe tărâmul morţii, chiar moartea însăşi. Deşi meşterii fac pasărea cu aripile desfăcute, gata să-şi ia zborul, ea nu porneşte niciodată în mirajul care o deosebeşte de alte vieţuitoare. E un zbor frânt. Un zbor al neantului, înfundat în cimitirul din Loman.

Până şi marele Brâncuşi...

Când cineva a fost lovit de necaz poate să achiziţioneze, contra unei oi – atenţie, nu se plăteşte în bani o coloană mortuară – ceea ce doreşte şi îi face trebuinţă. Ca, de altfel, şi la atelierele mortuare din oraşe, de unde se procură cele necesare înmormântării la momen-tul cuvenit. Se spune că vechii daci credeau că, dacă pasărea nu este ţinută 40 de zile pe stâlp, sufletul celui mort intră într-un animal şi nu se mai ridică la cer, unde îl aştepta Zamolxis.

Femeile nu au parte de stâlpi la căpătâi. Lor li se pun cruci, pe care meşterul a încrustat motive geometrice. Cu siguranţă că, păstrate cum sunt de la daci, şi motivele respective au simbolistica lor. Specialiştii, unii aduşi de misterul îngropării morţilor de departe, din Franţa şi Spania, cred că Brâncuşi, când a realizat Coloana Infinitului, s-a inspirat din stâlpii funerari folosiţi la îngropăciune, dar fără pasărea din vârf, în zona Carpaţilor Meridionali. Mesajul dacilor a învins astfel timpul.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
786
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

locul-in-care-batranii-mai-asculta-chema...

Locul în care doar bătrânii mai ascultă
CHEMAREA PĂMÂNTULUI

O întindere nesfârşită de dealuri acoperite de zăpadă. Aşa mi s-a dezvăluit drumul spre un sat ascuns de ochiul nemilos al tehnologiei, un loc unde, după cum îmi spunea cineva, încă mai poţi vedea brazdele de pământ întoarse doar sub tăişul plugului tras de boi.

În judeţul Râmnicu-Vâlcea, comuna Roşiile, undeva între faldurile dealurilor se ascunde cel mai îndepărtat sat al comunei, Zgubea. În călătoriile mele prin ţară am ajuns şi în acest loc despre care auzisem că are puterea de a te deconecta de la ritmul alert al vieţii din metropole.

Un sat arhaic

Odată ajuns pe uliţele satului urechile îţi sunt inundate de armonia binecuvântată a liniştii, rareori auzindu-se motorul vreunei maşinii. În rest, se aud doar cântecele păsărilor şi paşii apăsaţi ai sătenilor grăbiţi spre muncile zilnice.

Imaginea satului este una curată şi păstrează în esenţa ei amprenta ţăranului truditor. Casele poartă însemnele vremurilor care au trecut peste ele, conferind satului o imagine arhaică, încărcată de tradiţie. Puţine sunt clădirile moderne ridicate aici.

De curând, primăria a hotărât să înnoiască această imagine prin asfaltarea străzii principale care traversează Zgubea. Proiectul a fost început, dar finalizarea lui se lasă aşteptată, până acum fiind asfaltaţi mai puţin de doi kilometri. Strădaniile de a da o nouă faţă satului sunt de apreciat, dar calea până la crearea unui sat de tip european este lung şi anevoios.

Asemeni altor sate, şi Zgubea are aceeaşi suferinţă.

Deşi aici trăiesc 160 de familii, uliţa este mai mult pustie. Împinşi de neajunsuri, tinerii au părăsit vatra părintească, îndreptându-se spre locuri unde banii sunt mai uşor de câştigat. În urma lor au rămas bătrânii, în inima cărora se mai simte încă chemarea pământului. Este o comunitate restrânsă, în care fiecare îşi cunoaşte menirea.

Pâinea este câştigată doar cu forţa mâinilor

Viaţa la ţară nu este una uşoară, iar oamenii de aici ştiu asta mai bine decât oricine. În Zgubea, agricultura şi creşterea animalelor sunt singurele activităţi care îţi pun pâinea pe masă. Întreaga economie se rezumă la forţa mâinilor, iar o zi de muncă începe la primul cântat al cocoşilor şi se termină seara târziu, când toate cele trebuincioase unei gospodării au fost deja făcute. Fiecare om din sat are fâşia lui de pământ pe care o munceşte cu sârguinţă, iar roadele le valorifică în propria gospodărie sau în târgurile comunale din apropiere. Este greu însă pentru oamenii apăsaţi de povara bătrâneţii să mai străbată dealurile pentru a-şi vinde produsele în alt sat, aşa că activitatea lor se desfăşoară practic într-un circuit închis. Deşi în fiecare gospodărie este

crescută cel puţin o vacă, în satul de aici nu există un centru de colectare a laptelui.
Producţia semnificativă de lapte obţinută la nivelul satului nu este valorificată în niciun fel, sătenii fiind nevoiţi să arunce bună parte din lapte. Gândindu-mă la asta, nu pot să nu semnalez vădita lipsă de interes pentru înfiinţarea unei astfel de unităţi. Cu toate acestea, sătenii nu se plâng, muncesc până la istovire şi doar atunci când forţele îi lasă se îndură să-şi vândă animalele.
Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
641
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Locul în care viaţa se întrepătrunde cu pieirea

O întindere nesfârşită de nisip şi doar o linie infinită în care pământul şi cerul se contopesc. Soarele pârjoleşte totul în jur, iar micile vieţuitoare ale deşertului se arată preţ de o clipă, pentru a reveni imediat în ascunzătorile lor răcoroase. Pentru cei rătăciţi în acest ţinut arid, salvarea pare imposibilă. Dar prin vălul de căldură ce se pogoară asupra dunelor de nisip, distorsionându-le imaginea, undeva la orizont se ridică un templu impresionant de lespezi. Departe de a reprezenta imaginea serafică a oazelor de apă din deşert, aici este un loc în care răcoarea şi lumina plăcută a soarelui se întrepătrund, colorând în nuanţe nemaiîntâlnite râurile de lavă secate.

Ultimul bastion de cremene al Saharei

În inima celui mai mare deşert din lume, Sahara, se înalţă o adevărată fortăreaţă de stâncă. Imaginea ei impozantă pare să fie o închipuire ce s-a întrupat din nisipul saharian fierbinte, dar este cât se poate de aievea. Munţii uriaşi de stâncă din inima Saharei reprezintă ultimul bastion al masivului Ahaggar, iar suprafaţa pe care se întind este aproape egală cu cea a Franţei.

Deşi dimensiunile lui sunt impresionante, prin definiţia ştiinţifică acesta nu este un lanţ muntos aşa cum este adesea numit, specialiştii în domeniu clasificându-l ca fiind un podiş granitic înalt. Între cremenele masivului peisajele se succed uşor, dând frâu liber imaginaţiei. Calcarul modelat cu migală de vremuri ni se înfăţişează sub forme neobişnuite.

Străjuit de lespezi sculptate, masivul Ahaggar se dezvăluie fie asemeni unor turnuri greu de cucerit, înalte de aproape 3.000 de metri, fie sub forma unor regiuni întinse unde granitul acoperit cu o pătură de bazalt, groasă de 180 de metri, s-a crăpat lăsând impresia unei cicatrici uriaşe a pământului.

Deşi imaginea lui este feerică, masivul Ahaggar nu este un loc în care viaţa să prindă rădăcini. Terenul ostil dominat de prezenţa rocilor vulcanice, dar mai ales de lipsa apei, nu a permis vegetaţiei să se dezvolte, puţine fiind plantele care au pulsat viaţa printre lespezile dure. Pentru cei care au scăpat teferi din cuptorul uriaş al Saharei, umbra stâncilor din Ahaggar a fost o binecuvântare divină.

Chiar şi pentru nomazii deşerturilor, obişnuiţi cu vitregia acestor tărâmuri fierbinţi, masivul reprezintă un loc de popas. Deşi ploile cad rar peste munţii de calcar de aici, atunci când acest lucru se întâmplă, apa scursă printre crevase formează adevărate oaze.

Legendele misterioşilor tuaregi

Tuaregii, o populaţie nomadă ce până în secolul al XIX-lea stăpânea aproape tot deşertul, vin aici pentru a se răcori după lunga lor călătorie prin marea de nisip fierbinte şi pentru a-şi adăpa cămilele.

Viaţa acestor oameni misterioşi este la fel de fascinantă precum templul de cremene unde adesea poposesc. Poveştile lor se întrepătrund cu cele despre tărâmul aproape ireal al masivului Ahaggar şi au dat naştere legendei despre Atlantida.

În romanul cu acelaşi nume, scriitorul Pierre Benoît povesteşte despre un castel ascuns între turnurile de calcar ale ţinutului Ahaggar, în care îşi ducea viaţa o regină pe cât de exotică pe atât de frumoasă. Potrivit scrierii, la picioarele castelanei Antinea cădeau mulţi dintre soldaţi francezi seduşi de ea. Fermecaţi de frumuseţea ei, tinerii bărbaţii îi cădeau în mreje, neştiind că astfel îşi semnau sentinţa la moarte.

Legendele legate de această femeie misterioasă au fost întărite şi de o descoperire a arheologilor, care au găsit mormântul unei femei îngropate cu onoruri demne de o regină şi de o pictură rupestră unde era reprezentată o femeie ai cărei sâni goi erau pictaţi în alb.

Dacă legenda are vreun miez de adevăr nu se ştie. Fantezia fiecăruia poate contura sau, dimpotrivă, poate şterge chipul acestei regine nemiloase a Ahaggarului.

Un vulcan în care vegetaţia a luat locul magmei

În nordul Tanzaniei, din Africa, viaţa s-a agăţat necontenit de un loc în care pământul a fost măcinat de zgura fierbinte a unui vulcan. Craterul Ngorongoro, al şaselea ca dimensiuni în lume, având aproape 18 km în diametru, poate fi asemuit prin culorile atât de vii unui paradis sălbatic, în care speranţa şi-a predat cea mai importantă lecţie. De pe buza acestui crater uriaş, privirea îţi poate juca feste. Ascuns în spatele unor văluri de ceaţă lăptoasă, craterul refuză parcă să îţi dezvăluie vederii bogăţia de vegetaţie, de floră şi faună pe care o adăposteşte. Dar, dincolo de limitele pe care vederea ochiului uman le are, se desfăşoară spectacolul incredibil al vieţii, în cele mai diferite forme.

Istoria acestui crater aflat în partea estică a Marelui Rift, ce străbate Africa din Mozambic până în Siria, este una presărată de evenimente foarte grave. Prin fâşiile de pământ supuse vreme de milioane de ani presiunilor din interiorul pământului, au ieşit limbi roşiatice de lavă amestecată cu foc. Platoul Craterelor reprezintă o regiune în care au răbufnit mai mulţi vulcani, unul dintre aceştia fiind şi Ngorongo, care a erupt ultima oară acum aproape trei milioane de ani. Nimeni nu ar fi crezut că pe acest tărâm de foc viaţa se va putea împlini. Odată cu ultima erupţie, vârful lui înalt de două ori mai mult decât acum s-a prăbuşit.

În palmele craterului vieţuiesc mii de animale

Întins pe o suprafaţă de 260 de km², fundul craterului Ngorongo reprezintă căminul a miilor de zebre şi antilope gnu. Spre cerul îndepărtat se înalţă la fel de multe stoluri roz. Sunt graţioasele păsări flamingo. Frumuseţea de basm a acestui ţinut este însă completată şi de importanţa lui pentru oamenii de ştiinţă. Acest crater reprezintă una dintre cele mai mari regiuni definite prin varietatea faunei sălbatice.

Studiile făcute aici au relevat că pe meleagurile vulcanului stins trăiesc nici mai mult nici mai puţin decât 30.000 de specii de animale, dintre care 50 de specii de mamifere şi 200 de specii de păsări. Aici pot fi admirate de la cele mai firave exemplare, cum sunt delicatele antilope gnu şi impala, până la impunătorii rinoceri, hipopotami, lei sau elefanţi. Spre deosebire de vieţuitoarele din alte zone, cele care trăiesc aici nu sunt nevoite să migreze şi asta pentru că aici nu le lipseşte aproape nimic.

Doar câteva dintre animalele mai îndrăzneţe părăsesc acest cămin primitor pentru a migra în timpul sezonului secetos. Dar, chiar şi în această perioadă în care apa se bucură de mai multă preţuire, animalele sunt ferite de pericolul însetării. Mânate de instinctul supravieţuirii, acestea se duc pentru a se adăpa la mlaştina Munge. O altă sursă de apă este şi râul Lonyokie, care alimentează lacul principal Magadi. Viaţa tihnită pe care o duc animalele de aici vă poate crea, totuşi, o imagine ireală. În acest paradis pământesc viaţa şi pieirea se întrepătrund zi de zi prin ritualurile pe care animalele le împlinesc în fiecare clipă.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
614

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Locul unde răsare Lumina

Lumina a fost dintotdeauna o localitate răsărită pe harta judeţului Constanţa! Ea răspândeşte astăzi speranţa de bunăstare şi lumină a celor care dau rodnicie ogoarelor sale. Pe hotarele localităţii trece Canalul Dunărea-Marea Neagră, apoi sunt câteva obiective economice foarte puternice, un abator, o fabrică de preparate din carne şi ,,Avicola“, un complex renumit de creştere a păsărilor…

Cert este că, în fiecare casă, fecior, tată sau nevastă au unde să plece dimineaţa, aşa cum au şi la ce să spere, pentru că speranţa pentru viitorul vieţii lor de familie se bazează pe salariu.

Am ales Lumina pentru a ilustra viaţa satului românesc de astăzi, pentru normalitatea şi evoluţia evident în timp, la răscruce de ,,epoci“. Lumina devine, pe zi ce trece, o localitate civilizată, frumoasă şi bine condusă.

Actualul primar, Chiru Dumitru, este patron agroalimentar, se ocupă de creşterea animalelor, de abatorizarea cărnii, are în arendă peste 200 de hectare, creşte animale în sistem de ferme… Este un om de afaceri prosper, care se uită cu curaj în ochii oamenilor.

A vrut să fie primar în comuna lui pentru că acum a venit timpul să întoarcă destinului, care a fost generos cu el, cuvenita recunoştinţă. Aşadar, este primar de cinci luni de zile! Primele lucruri pe care l-a făcut a fost să sape şi să racordeze la gaze 15 km de conductă, iar în această iarnă primele sute de persoane au căldură în casă. La sfârşitul anului 2009, toată localitatea va avea gaze în poartă.

Când l-am întrebat pe primarul Chiru Dumitru despre şcoli, despre posibilitatea copiilor de a avea un învăţământ competitiv, a început aşa: „Comuna Lumina şi cele două sate, Oituz şi Sibioara, au şcoli bune, confortabile. Au în mare măsură şi cadre calificate. Am avut divergenţe cu Inspectoratul Şcolar Judeţean, pentru că nu mi-a acordat sprijin ca să dau în funcţiune căminul- grădiniţă care era deja construit.

Vorbind despre faptul că în localitate, alături de români, trăiesc şi turci, tătari, germani şi rromi, doresc să aflu dacă lăcaşele de cult, bisericile corespund diversităţii cultelor. De acest capitol, primarul este foarte mândru. La Sibioara, un agent economic, domnul Comănescu, a ridicat o biserică mai falnică şi mai frumoasă decât cele din Constanţa. La Oituz este în construcţie o biserică pentru catolici, la fel de frumoasă.

În localitatea Lumina există două biserici: una nouă construită în urmă cu doi ani, alta, renovată, complet funcţională, în fosta biserică a germanilor. Pentru Geamia musulmanilor, primăria a alocat 500 milioane din bugetul local, iar primarul a găsit înţelegere la sponsori şi a mai adăugat 300 de milioane. În curând, geamia va străluci în vatra satului.

La Lumina, soarele apare şi apune din vremuri imemoriale la aceeaşi secundă şi la acelaşi minut. Ceea ce s-a schimbat este viaţa oamenilor, care se îndreaptă spre un trai la care au năzuit secole la rând.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:

780

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Locul unde s-a născut veşnicia

Ruralul, o zonă marginalizată

– Cum vede un sociolog România anului 2009 şi mai ales satul, acest loc în care spunem că s-a născut veşnicia?

– Iată, suntem deja la 20 de ani distanţă de momentul la care s-au petrecut transformările pe care le-a cunoscut societatea românească după 1989. Este o societate cu un profil care aproape ne dezvăluie o viziune pesimistă. Situaţia României aşa cum arată ea astăzi este în stare de alarmă. Sectoare întregi sunt ocolite de ceea ce mai toţi politicienii numesc reformă.

Dacă ne referim la zona rurală, unde trăiesc 47% dintre români şi unde se află cea mai importantă configuraţie a peisajului românesc care în proporţie de 90% este rural, aceasta se află, după opinia mea, la periferia legislaţiei româneşti. Constat cu uluire că este o zonă aproape complet ignorată.

De la Legea nr. 18 a Fondului Funciar, care a fost o lege cu efecte derutante şi continuând cu celelalte acte legislative, pot spune că situaţia în rural s-a înrăutăţit. Nu s-au adus deloc soluţii reale.

Politicile de răspuns la chestiunile rurale sunt politici abstracte. Se gândeşte de sus în jos, de la ţara legală către cea reală, când lucrurile ar trebui să se întâmple total invers.

Cultura, într-o decădere periculoasă

– Vă dau dreptate pentru că mi se pare că ţara legală, aşa cum o numiţi, tratează ţara reală ca pe un loc în care nu se mai întâmplă nimic. Întrezăriţi totuşi o urmă de speranţă?

– E greu de spus, pentru că o soluţie este incontestabil legată de modul în care noi reuşim să înţelegem chestiunea. Eu cred că răspunsul la problemele lumii se află în buna cunoaştere a culturii ţărăneşti şi a modului de viaţă ţărănesc, verificat printr-o desfăşurare istorică multimilenară. Şi trebuie să vă spun că noi nu am sesizat că problema rurală nu este expresia unui loc unde să zicem lucrurile sunt rămase în urmă.

Acolo, după părerea mea, se concentrează cultura unui refuz istoric de mari implicaţii şi de mari proporţii. Nu ţăranul este respins de istorie, ţăranul respinge istoria şi noi nu înţelegem lucrarea aceasta pentru că asta înseamnă că în cultura ţărănească se găseşte răspunsul la problemele cu care ne confruntăm azi.

Din punctul meu de vedere, ceea ce se întâmplă astăzi în lume este o cădere în istorie, ceea ce înseamnă că s-au produs rupturi teribile nu numai între ştiinţă şi religie, ci şi între natură şi societate.

Marea înstrăinare

– Năucit şi dezamăgit de curgerea vremurilor, mai poate fi optimismul o trăsătură de spirit a ţăranului român?

– Ţăranul român a fost mai degrabă aproape de formula sceptică, adică a fost marcat de un realism analitic, dar în acelaşi timp şi de un optimism de fond, el rămânând în continuare o fiinţă foarte credincioasă. Numai că aşa de multe lucruri s-au stricat la momentul de faţă încât ţăranul român nu e dispus să se asocieze acestora.

– Este răbdarea o trăsătură a ţăranului român? Acceptă el multă vreme să stea sub vremuri?
– Răbdarea este o trăsătură generală a omului creştin, iar ţăranul român, fiind un creştin prin excelenţă, este răbdător. De aici şi răbufnirile teribile cunoscute în istorie, acele răscoale ce vin după cicluri de răbdare extraordinară şi de smerenie a ţăranilor în faţa celor care îşi imaginează că pot să orânduiască lumea împotriva rânduielii Creaţiei.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
599

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Locul unde şi-a deschis porţile Grădina Maicii Domnului

Mă gândesc uneori cu amărăciune la cât de nepă-sător trecem prin viaţă. În ignoranţa noastră, ne secă-tuim minţile şi sufletele de orice senti-mente. În urma acestei metamorfoze îmi pare că, de cele mai multe ori, rămân nişte fiinţe dezgolite de umanitate. E lesne de văzut acest lucru, dacă ne uităm măcar o dată în ochii copiilor aruncaţi de izbelişte pe străzi. În privirile lor pierdute se oglindesc frustrările şi neputinţele lumii întregi.

Drumul faptelor bune

În satul giurgiuvean Letca Nouă am descoperit, cu surprindere şi cu emoţie totodată, un om din ale cărui griji pentru oameni s-a născut ajutorul. Edmond Nicolae Popa, preotul din acest sat, are un rol foarte important în viaţa socială a oamenilor de aici.

Pe lângă liniştea şi împlinirea spirituală pe care părintele le propovăduieşte în rândul credincioşilor, acesta, nu cu puţine eforturi, a reuşit să ridice un aşezământ unde oamenii împovăraţi de dureri să îşi găsească refugiu. Părintele spune că acest loc este rodul rugăciunii şi al dorinţei de a face bine. Poate relaţia lui deosebită cu divinitatea l-a îndemnat să urmeze acest drum al faptei bune. Drum pe care noi, de cele mai multe ori, îl ocolim.

O familie nouă pentru copiii orfani

Cu ajutorul donaţiilor de la săteni şi pelerini, în curtea Bisericii Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena a fost construit un cămin social pentru victimele violenţei în familie şi copiii orfani. În august anul trecut, aşezământul cu nume parcă predestinat, Grădina Maicii Domnului, a primit acreditarea şi şi-a deschis uşile pentru cei aflaţi în nevoie. Deşi funcţionează de doar câteva luni, aici au găsit deja liniştea şi înţele-gerea unei familii două tinere femei şi fetiţele lor de doar câţiva ani. Poveştile lor sunt triste, dar pline de învăţăminte pentru tinerele adolescente.

În aşezământ mai locuiesc şi trei băieţei, care provin dintr-o familie dezorganizată. Abandonaţi de mama lor şi rămaşi în grija tatălui alcoolic, părea că ursitoarele nu le-au prezis o soartă prea frumoasă. Lucrarea lui Dumnezeu este alta decât ne aşteptăm noi, întrucât astăzi copiii au parte de înţelegerea şi iubirea unei familii. Familia de la Letca Nouă, cum îi place părintelui să spună.

Crezul unui duhovnic

Proiectul social în care este implicat preotul din Letca Nouă are în vedere şi funcţionarea centrului maternal din cadrul aşezământului. Întrucât acţiunile caritabile de la aşezământ sunt făcute în mod voluntar, ca o dovadă a iubirii pentru aproapele nostru, va mai dura ceva timp până când acest lucru se va împlini. În momentul de faţă, copiii din aşezământul Grădina Maicii Domnului sunt în grija unui asistent maternal şi a doi îngrijitori.

Părintele Edmond Nicolae spune că are o colaborare foarte bună cu celelalte centre maternale şi că, pe viitor, se prefigurează un parteneriat cu Direcţia Generală pentru Asistenţă Socială şi Protecţia Copilului, Giurgiu. Astfel, prin intermediul asistenţilor sociali, vor cunoaşte cazurile sociale grave.

O altă componentă a aşezământului este casa Nifon Mitropolitul, locuinţă în care preotul găzduieşte o familie a cărei casă a fost distrusă de un incendiu. Părinţii şi cei nouă copii vor locui în aceasta până când vor avea propriul lor cămin.

Cele mai frumoase minuni sunt cele împlinite de oameni. Nimic nu poate fi mai îmbucurător pentru simţirile noastre decât vorbele blajine şi mângâierea unei priviri senine.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
1501

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Lostriţa, „tigrul“ apelor din Carpaţi > REVISTA LUMEA SATULUI

Lostriţa, „tigrul“ apelor din Carpaţi

De câţiva ani, la Complexul Salmonicol Brădişor Vâlcea a început o frumoasă poveste legată de creşterea unei specii pe cale de dispariţie - lostriţa. Deşi încercarea de repopulare a apelor din România cu această specie de răpitor a fost sortită eşecului, iată că la Brădişor, în inima munţilor, pe lângă producţia de păstrăvi, specialiştii au reuşit să populeze bazinul şi cu lostriţe.

Un unicat în România

„Aici avem două nuclee de lostriţă, cele mai mari din România în ceea ce priveşte creşterea salmonidelor. Suntem singurii din ţară care mai creştem lostriţe, chiar dacă se pare că mai există un lot în zona Băilor Herculane, care însă nu a dat rezultate. Noi am înregistrat rezultate deosebite, în special în primul an, în 2006, când am reprodus în captivitate această specie. Lostriţa este o salmonidă mare, specifică râurilor din Carpaţi. Această specie de peşte trăieşte, de asemenea, şi în ţări precum Cehia, Slovacia sau Ucraina. Dorinţa noastră cea mai mare este să repopulăm apele de munte cu lostriţă, în primul rând cele din judeţul Vâlcea şi apoi pe cele din ţară. Probabil, în timp, vom reuşi şi noi să ajungem la creşterea industrială de lostriţă, aşa cum în prezent fac numai cehii. Este o problemă de timp şi investiţii majore, dar eu sunt convins că acest proiect se va putea duce la îndeplinire“, ne-a declarat inginerul Ion Oprescu, directorul Direcţiei Silvice Vâlcea.

Protejată de lege

Lostriţa face parte din clasa Actinopterygii, ordinul Salmoniformes, familia Salmonidae, şi este cunoscută popular sub numele de lostriţă sau puică.

Adevărată podoabă a apelor noastre de munte, lostriţa îşi găsea odinioară bun adăpost în multe râuri din România. În zilele noastre însă este pe cale de dispariţie, întâlnindu-se destul de rar numai în bazinul Dunării, în zonele superioare ale fluviului, Bistriţa moldovenească, în Dorna, Vişeu, Ruscova, Tisa, Cerna şi în unele lacuri precum Bicaz, Vidra, Vidraru.

Pe râuri preferă zonele mai joase, chiar sub zona lipanului, intrând până în zona mrenei. Preferă zonele cu curent puternic, ascunzându-se sub cascade, buturugi, pietroaie etc. Deşi până în urmă cu câţiva ani era un peşte foarte răspândit în apele de munte şi colinare, pescuitul abuziv şi poluarea au dus această specie în pragul dispariţiei.

O rapacitate ieşită din comun

„Este cel mai mare salmonid din apele noastre, ajungând la dimensiuni impresionante. Astfel, au fost semnalate exemplare de peste 30 kg la noi în ţară şi de 52 kg în Croaţia. De obicei, lostriţa creşte în lungime peste un metru, iar ca greutate atinge 12 - 14 kg. Răpitor tipic, este înzestrat cu o gură mare, dinţi puternici şi numeroşi. Culoarea corpului este argintie, pe spate brun-verzuie, cu irizaţii roşcate, iar pe pântece galben-argintiu. Preferă să vâneze pe înserat şi noaptea, iar în primele faze ale vieţii se hrăneşte cu insecte, dar pe măsură ce creşte

atacă mrenele, clenii, neocolind nici broaştele, şoarecii şi adeseori nici păsările de apă. Când atinge vârsta de patru-cinci ani, lostriţele se adună în perechi şi urcă în amonte. Pot sări peste obstacole de peste un metru înălţime în dorinţa lor de a ajunge în ape mai sigure pentru depunerea icrelor“, ne-a mai povestit inginerul silvic. Cum spuneam, numărul lostriţelor în România a scăzut considerabil, iar arealul de viaţă este tot mai mic în fiecare an. Dacă nu se vor lua măsuri speciale de protejare a acestei specii este foarte posibil ca numai în câţiva ani lostriţa să fie pusă în galeria vieţuitoarelor dispărute din ţara noastră. Acest peşte se află pe lista privind instituirea unor măsuri de protecţie pentru unele specii de peşti cu valoare economică şi ecologică.
Monica Feher
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
6971
□
Comentarii
□
□
1. craciu bica -- (7-February-2010)felicitari sincere. ma bucura fiecare inceput al unor OAMENI cu entuziasm. va doresc din suflet un final incununat de succes.Pentru ca stiu ca se poate.
2. aurelian negruseri -- (28-February-2010)ma incanta faptul ca sunt oameni carora le pasa si de capitolul(salmonide-lostrita) acesta, si doresc ce-i mai bun pentru aceasta specie. multe succese in proiectele pe care le-ati demarat sau sunt in curs de demarare.
Cei de la PNR(parcul national rodna)vor sa incerce sa determine daca cu adevarat mai exista pe bistrita aurie aceasta specie,(sper sa o mai faca), mult succes si lor. Jos braconajul!
3. ana -- (26-May-2010)doresc sa primes si eu pe adresa de mail o poza sau un video cu pestele lostrita
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Luaţi aminte la poveţele marelui Brown! > REVISTA LUMEA SATULUI

Luaţi aminte la poveţele marelui Brown!

M-a fascinat deunăzi cuvântul ori, altfel spus, discursul de recepţie cu ocazia primirii ca membru de onoare al Academiei Române a poate celui mai lucid savant în studiul impactului planetar la nivelul secolului XXI – prof. dr. Lester Brown, preşedinte al Institutului de Politică Planetară şi întemeietor al Institutului pentru „Veghea planetară“ din Washington D.C. Ce spunea, în esenţă, distinsul savant?Omenirea se află la răscruce. Peste ea se prăvălesc cu furia unui taur negru viscolele unor realităţi, s-ar părea, de neînvins.

Planeta dă semne de oboseală cronică.

În căutarea leacului vindecător

Gâfâie adică sub povara celor peste şapte miliarde de pământeni, sleită de resurse şi putere. Se află, ca să folosesc un termen adecvat, la secţia de terapie intensivă, celor ce i-au descoperit boala lipsindu-le deocamdată leacul vindecător. Anotimpurile, observăm noi înşine, au luat-o razna, mercurul dârdâie în termometre confundând cel mai adesea valorile potrivite momentului; rezerva de apă dulce e pe sfârşite; solul, cât mai e de folos pentru agricultură, respiră aerul morbid al chimizării. Am defrişat continente, am deşertificat întinderi fertile până mai ieri, alaltăieri, am bombardat spaţiul cosmic cu mecanisme gata să ne ucidă pe noi înşine.

Recitindu-l pe Malthus

Foametea este o realitate a prezentului, genetica fiind încă timidă în a oferi soluţii. Prin 1972 – acum, luaţi aminte, aproape cincizeci de ani –, Clubul de la Roma semnala marile probleme ale supercivilizaţiei viitorului. Resursele – demonstrau încă de pe atunci savanţii – se epuizează în progresie geometrică sub securea dezvoltării industriale şi demografice, cele regenerabile fiind şi ele într-o perpetuă diminuare. De aici ideea profesorului Brown de a publica în fiecare an, începând cu 1984, un raport asupra „problemelor globale ale omenirii“. Savantul susţinea mai zilele trecute că cea mai dură criză, al cărei spectru este deja evident, va fi criza alimentară.

Preocuparea de căpătâi

Aşadar, înţeleg eu, prioritatea mondială, preocuparea de căpătâi a fiecărei ţări şi guvern ar trebui să devină de acum mediul şi, în consecinţă, agricultura. Privesc în jurul meu, ascult aceşti oameni de turuit vorbe goale, politicienii vreau să spun, şi înţeleg, înfiorându-mă, că României îi lipsesc de departe asemenea preocupări. Ceea ce oamenii de seamă numesc prioritate, urgenţă, noi numim „baliverne“. Doar aşa se explică dezinteresul total pentru un sector în care investiţiile se pot reproduce cu beneficii însemnate într-un ciclu de doar câteva anotimpuri, am numit, fireşte, agricultura.

Cât despre mediu – ceea ce se întâmplă, ceea ce ni se întâmplă de fiecare dată la vremea ploilor ori secetei – e limpede, ca lumina zilei, că problema figurează pe agenda guvernelor la „diverse“.Zilele, ca să nu zic săptămânile din urmă, au tulburat viaţa românilor, accentuând sentimentele de insecuritate alimentară şi pace, linişte socială. Criza economică, în care tocmai ne aflăm, este proba propriei noastre neputinţe de înţelegere şi gândire. Fiindcă, asociată unei crize morale fără precedent, ea a despărţit ireconciliabil socialul de economic, a reînviat chiar o altă formă a luptei de clasă, cei mulţi, cei săraci ori sărăciţi privind cu ură şi disperare către cei care au agonisit. Aşa se face că societatea românească s-a gripat. Nu mai funcţionează!De ce? Până când?Mă întorc însă la spusele de mai zilele trecute ale profesorului Lester Brown.Ceea ce se petrece nu e decât prefaţa a ceea ce urmează – foametea.

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
710
□
° Comentarii
□
□
° 1. Maneanu Varvara Magdalena -- (1-June-2010)Orăşenii cum fac rost de un bănuţ, aleargă cât pot de repede să mai construiască un viloi inutil. Nimeni nu investeşte (sau infinit de puţini)în ceva legat de agricultura ecologică sau zootehnie(o săpăligă,un tractoraş, o coasă etc....)Dn păcate de acestă boală incurabilă s-au molipsit şi cei de la sat. Cum prind un ban (din Portugalia, Spania, Italia sau de la noi): viloi, viloi- inutil, termopane, tâmplărie metalică, plasme, celulare- toate necomestibile după cum se ştie.Profesorul LESTER BROWN, avertizează, Dumneavoastră Dl. Gh.Verman, reluaţi ideea, însă, ...CARAVANA TRECE...
° 2. Mirela Margineanu -- (1-June-2010)Articolul este un punct pe i, pus intr-o maniera delicata, dar ferma. Mi-as dori, de fapt imi doresc, sa nu se intample ca doar sa treaca aceasta caravana care este viata noastra. Doresc si incerc sa aduc informatia tuturor celor care imi citesc siteul, sa fac vizibila alternativa unei vieti normale. Daca imi permiteti, as posta articolul dumneavoastra pe siteul meu.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lubenite-la-douazeci-de-bani_946.html

Lubeniţe la… douăzeci de bani! > REVISTA LUMEA SATULUI

Lubeniţe la… douăzeci de bani!

Sărăţeni, Ialomiţa... Un loc unde vântoasele Bărăganului şfichiue pământul sărăturat mai bine de jumătate de an. Oamenii locului cultivă – nu au foarte multe alternative – de ani de zile pepeni verzi. De altfel, ei sunt cunoscuţi, ca şi cei de la Dăbuleni, pentru rodul dulce-parfumat al muncii lor. Pe la jumătatea lunii august, pe marginea drumului care taie Băraganul spre mare, ţăranii de aici continuă să îmbie trecătorii cu pepeni.

Trec, cât e ziua de mare şi noaptea de lungă, turişti către mare, iar unii opresc şi cumpără câte una, două lubeniţe.

Ungaria, o piaţă ademenitoare, dar…

Poate pentru că sunt departe de oraşe sau pentru că s-au tot săturat să vândă pepeni ori fiindcă pentru ei banul are alt rost, ţăranii din Sărăţeni cer pe kilogram doar 20 de bani. Mâinile bătătorite de muncă ale cultivatorului de pepeni se întind parcă a bogdaproste. Cineva, uimit de preţ, face o sugestie: „Plecaţi cu ei în Ungaria, să-i vindeţi cu aproape un euro pe kilogram. Faceţi bani“. Dar ţăranul zâmbeşte a râs: de unde să ia el mijloc de transport ca să ducă pepenii peste graniţă? I-ar trebui un vagon sau un camion mare. Vreo firmă de transport marfă îi ia pielea de pe el. Şi cine să-i dea atâtea autorizaţii de care o fi fiind nevoie pe drum?

Pepenarul nu le are cu Internetul

S-ar mai duce cu pepenii prin satele vecine, dar în acest colţ de Ialomiţă numai cine nu vrea nu pune pepeni. Deci, nici nu cumpără... Mai departe, prin ţară, ar fi o soluţie, dar pepenarii din Bărăgan nu sunt ca acei din Oltenia, să ia oraşele la rând. Ei sunt mai sedentari, mai comozi... Nici de Internet, ca să mai vândă astfel ceva din recoltă, nu a auzit pepenarul cu pielea tăbăcită de sminteala câmpiei nesfârşite. Să ţină pasul cu el, nici nu poate fi vorba. Colea, pe marginea drumului, când nu vin samsarii să ia o tonă bătută pe muchie, ştie, cum ar veni, calea pe vale.

Se opresc maşinile, unii cumpără mai mult, alţii mai puţin. Cu zi, cu noapte, o vinde el cantitatea rămasă. Plus că, nu e nimic mai frumos decât să spargă în geana aurorei, ca pe căpăţâna de nelegiut, pepenele dulce... Aşa că, după un an întreg de muncă, 20 de bani pentru omul pământului înseamnă o avere. Şi eu nu-mi pot permite să fiu maliţioasă. Pur şi simplu atât costă kilogramul de pepene în vipia Bărăganului...

Nina MARCU

SUPLIMENT AGRO BUSINESS

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
854

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lucerna, regina plantelor furajere

Recoltarea lucernei pentru fân trebuie să se facă în faza de îmbutonare şi deplină înflorire.

Pentru a permite lucernei să-şi acumuleze substanţe de rezervă în rădăcină, condiţie indispensabilă pentru realizarea unor randamente ridicate, este necesar ca o coasă pe an să se recolteze la începutul înfloririi (10% din plantele înflorite), iar ultima coasă din toamnă să se realizeze cu cel puţin trei săptămâni înainte de venirea îngheţului.

Producerea fânului

Pentru realizarea acestui proces trebuie avute în vedere următoarele elemente:

- lucerna trebuie recoltată în stadiul de îmbobocire;
- la coasa I, tulpina lucernei este mai groasă şi ca urmare se recomandă ca în momentul tăierii maşina să zdrobească tulpina pentru a permite pierderea mai uşoară a apei de constituţie, iar brazda trebuie să fie cât mai răsfirată;
- fânul se poate obţine în vrac sau sub formă de baloţi;
- pentru a nu pierde frunzele (locul de depozitare a cantităţii celei mai mari de substanţe nutritive) este necesar ca la prepararea fânului să se facă cât mai puţine manipulări ale plantei. Manipulările nu se fac niciodată atunci când masa verde are umiditate sub 40%;
- în funcţie de modul de conservare, coeficientul de digestibilitate la fânul de lucernă este între 50 şi 77,5, cu variaţii şi mai mari pentru valoarea energetică;
- pentru evitarea pierderii frunzelor, balotatul fânului se face noaptea, în cazul în care nu a căzut rouă, sau dimineaţa după ora 8, când s-a ridicat roua, dar nu peste orele 12. Procesul de balotare se reia după orele 17-18.

Metode de conservare

Lucerna se poate conserva şi ca semifân la o umiditate scăzută de 40-50%. Aceasta este o metodă superioară, cu pierderi mici faţă de însilozarea la recoltare şi faţă de fânul recoltat şi uscat normal. În cadrul acestei metode, însilozarea lucernei sub formă de plantă întreagă asigură un furaj de o calitate deosebită. Această modalitate de conservare se poate practica şi în condiţii de forţă majoră, când lucerna nu se mai poate face fân din cauza vremii ploioase.

La însilozare se va pune deasupra un strat de lucernă cu umiditate mare (recoltat direct din lan), ca în urma tasării să se realizeze un strat mai compact pentru a împiedica pătrunderea aerului în masa vegetativă tasată. De asemenea, se face o tasare foarte bună după fiecare strat adăugat în siloz în scopul eliminării complete a aerului şi asigurării astfel a unei fermentaţii dorite.

Pătrunderea aerului în siloz se poate împiedica şi prin întinderea deasupra silozului a unei folii de polietilenă, peste care se pun baloţi de paie sau cauciucuri uzate, pentru a nu fi luată de vânt. La însilozare se folosesc şi conservanţi. Conservarea ideală a lucernei se face prin deshidratare şi granulare (granulele fiind considerate ca unele dintre cele mai valoroase constituente ale raţiilor furajere).

Fânul vitaminos

Un fân de calitate deosebită este cel vitaminos obţinut prin uscarea artificială a lucernei verzi cu ajutorul ventilatoarelor electrice cu aer rece. Astfel se obţine un fân superior calitativ, cu un conţinut în proteine cu 30-38% mai ridicat, iar cel de caroten de 4-7 ori mai mare;

Dr. vet. Mihai PETCU

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
5284
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lucia-todoran-creatoarea-de-arta-de-pe-v...

Imprimati articolulLucia Todoran, creatoarea de artă de pe Valea Sălăuţei

Milioane de mărgele multicolore i-au trecut Luciei Todoran din Salva, judeţul Bistriţa-Năsăud, prin mâinile-i pricepute. Migăloasa-i muncă, deprinsă de la cea care i-a dat viaţă, va fi dusă mai departe de fiica ei, Mihaela, de profesie inginer silvic.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Viorel GROSU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2537

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare

lucrarea-solului-in-livezile-de-mar_l670...

Lucrarea solului în livezile de măr

În rândurile ce urmează vă prezentăm unele elemente ale creşterii vegetative a pomilor tineri din zona Voineşti. În condiţii de secetă prelungită, s-a constatat că mulciul asigură o mai bună conservare a apei la nivelul rădăcinilor, ceea ce duce la o creştere vegetativă mai intensă în perioadele de stres hidric.

Date comparative

Din capul locului este de precizat că realizarea producţiei cu cheltuieli reduse impune, în primul rând, diminuarea consumurilor specifice de materiale, combustibil, energie. Reducerea consumurilor materiale exercită o influenţă directă şi nemijlocită asupra eficienţei economice, întrucât devine posibilă obţinerea cu aceleaşi cheltuieli a unor rezultate superioare.

O contribuţie însemnată la diminuarea costurilor de producţie o are dimensionarea la strictul necesar a mijloacelor circulante, mai ales în condiţiile actuale, când dobânzile la credite sunt foarte mari.

Cheltuielile mari la hectar au fost determinate, în primul rând, de tehnologia de exploatare utilizată, care se bazează pe un grad ridicat de mecanizare, combaterea bolilor şi dăunătorilor, recoltarea fructelor în boxpaleţi, cu scoaterea dintre rânduri şi încărcarea mecanizată a acestora.

Este de precizat că, în cazul lucrărilor, cele mai mari costuri, de 1.605,6 lei/ha, s-au înregistrat în variantă clasică, bazată pe un consum mare de forţă de muncă manuală.

Combaterea buruienilor

Livezile de măr din zona Voineşti sunt infestate cu o gamă bogată de buruieni. Potenţialul de seminţe de buruieni existente în sol se situează pe adâncimea de 0-10 cm, între 304 buc./dm3 în parcelele cu sol nisipolutos şi 1.087 buc./dm3 în parcelele cu solul brun lutonisipos. Din analiza cantităţii de seminţe de buruieni raportate la mp, se deduce că vor răsări peste 200 plante/mp.

În condiţiile de astăzi, combaterea acestora se face printr-o gamă largă de erbicide, iar pentru reuşita lucrării este bine să se apeleze la literatura de specialitate sau la consultanţi.

Să nu uităm de practica mulcitului!

Sub mulci, temperatura înregistrată în lunile iulie-august 2008, la orele 13 şi 15, s-a menţinut la 26,0 –27,8°C (aproape ca la ora 8, când erau 24,5°C) în zilele caniculare, faţă de 44,5 – 48,5°C, la variantele ogor lucrat şi lucrat pe rândul de pomi.

Datele înregistrate în anul 2009, în lunile iunie, iulie şi august, confirmă faptul că temperatura sub mulci la orele 13 şi 15 se menţine la valori ale temperaturii de la ora 8.

Se consideră de perspectivă varianta 4 (înţelenit pe interval şi mulcit solul pe rândul de pomi) care menţine o umiditate ridicată în zona rădăcinilor şi o temperatură cu oscilaţii minime. De asemenea, se împiedică creşterea buruienilor, fără a mai fi necesare erbicidele. Totodată, mulcii contribuie la creşterea conţinutului în materie

organică a solului, datorită descompunerii lor. Este varianta prin care se combat ecologic buruienile.
Drd ing. Ştefan POPESCU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1115
□
Comentarii
□
□
1. Ion Goran -- (24-September-2010) Solicit un sfat: ce trebuie facut cu un mar(este destul de batran - din 1957)care desi l-am tratat toata vara pt. fainare si la aceasta data este complet infectat? ce efecte va avea asupra intregii livezi - 12 meri, 5 peri, ciresi, visini, nuci, 32 pruni, cca 1800mp. - infectarea acestui mar? Multumesc, cu deosebita stima Ion Goran
2. lucian -- (21-September-2010) ce inseamna mulcit? multumesc.
3. eremia petre -- (29-January-2011)DL GORAN FAINAREA SE COMBATE PRIN TAIERI FACUTE CORECT IARNA SI IN VEGETATIE=IARNA TAIATI LASTARII CU FAINARE ,VARA RUPETI VARFURILE CU FAINARE STROPIRI ALTERNATIVE CU TEBUCONAZOL ,MICROTIOL, TOPSIN ODATA PE LUNA
LA STROPIT ADAUGATI FOLIARE CU CARBAMIDE =DE PREFERAT UREE 3 KG/HA ,MEGASOL, DUNGAL ,
I LUNA NOIEMBRIE STROPITI CAND FRUNZELE AU INCEPUT SA CADA CU 50 KG/ UREE LA 10 ZILE STROPITI SOLUL CU ALTE 50 KG/HA UREE .IN MARTIE STROPITI CU neviken 20litri/ha si apoi la urechiuse buton si apoi lunar
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lucrari-curente-in-plantatiile-viticole_...

Lucrări curente în plantaţiile viticole

Agenţii patogeni care produc mana şi făinarea, principalele pericole din plantaţii, găsesc acum condiţii prielnice ca urmare a ploilor care au căzut des şi în cantităţi mari. Din acest motiv, este necesară efectuarea unei serii de lucrări agrotehnice de primă urgenţă, dintre care plivitul lăstarilor de pe tulpină şi chiar din interiorul butucului, care sunt fără rod, cârnitul, desfrunzitul şi eliminarea buruienilor prin lucrări mecanice şi manuale sunt dintre cele mai necesare. În luna august, cele mai importante sunt cârnitul şi desfrunzitul parţial.

Cârnitul lăstarilor

Momentul optim pentru executarea cârnitului corespunde cu intrarea strugurilor în pârgă, în a doua jumătate a lunii august, la majoritatea soiurilor timpurii. Această operaţie în verde constă în suprimarea vârfurilor tuturor lăstarilor, indiferent dacă poartă sau nu rod, la intrarea strugurilor în pârgă, odată cu încetinirea creşterii lăstarilor. Se îndepărtează cu un foarfece vârfurile lăstarilor împreună cu frunzele tinere (5-7), care nu au ajuns la mărime normală şi care consumă substanţe asimilate. Prin cârnit, substanţele hrănitoare sunt redistribuite, fiind dirijate către alte organe ale plantei cu cerinţe mari în substanţe asimilate: creşterea şi maturarea strugurilor, maturarea coardelor.

În cazul în care se face cârnitul prea devreme, înainte de intrarea strugurilor în pârgă, când lăstarii sunt în plină creştere, sau mai sever, cu un număr mai mare de frunze, se formează mai mulţi copili ce consumă substanţe asimilate în detrimentul producţiei de struguri şi al maturării lemnului. Prin cârnit, în general, creşte uşor conţinu-tul în zahăr al boabelor, scade aciditatea, creşte conţinutul în substanţe colorante, obţinându-se vinuri mai intens colorate.

Desfrunzitul parţial

Prin desfrunzit se înţelege îndepărtarea frunzelor din zona strugurilor, atât la soiurile pentru struguri de masă, cât şi la cele pentru vin, cu scopul de a asigura strugurilor condiţii mai bune de iluminare, aerisire, precum şi uşurarea aplicării tratamentelor fitosanitare. La practicarea desfrunzitului parţial nu trebuie să se uite că frunzele sunt organe foarte utile plantei pentru realizarea unei producţii de bună calitate. Se recomandă îndepărtarea de pe butuc a 10-30% din frunzele situate în jurul strugurilor, îmbătrânite şi uscate. Lucrarea este indicată îndeosebi în regiunile cu toamne reci şi mai ploioase pentru a favoriza coacerea strugurilor şi a împiedica pătrunderea mucegaiului. Se recomandă în special la soiurile cu frunziş bogat, la cele cu boabe neuniform colorate, precum şi la soiurile pentru vinuri superioare, sensibile la mucegai (Sauvignon, Furmint, Grasă de Cotnari). Prin această lucrare se ameliorează microclimatul din jurul strugurilor, se intensifică aerisirea şi gradul de iluminare. Efectele pozitive asupra calităţii strugurilor sunt următoarele: colorarea uniformă a boabelor la soiurile pentru struguri de masă, sporirea conţinutului de zaharuri, micşorarea atacului de mucegai şi obţinerea unor recolte sănătoase.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
897

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Lucrări de întreţinere la cartoful de toamnă

Suntem în luna iunie. Pentru cartoful de toamnă continuă seria lucrărilor de întreţinere de care depind, în mare măsură, producţia finală realizată şi calitatea tuberculilor pentru consum. Pentru a prezenta o tehnologie completă, corectă şi ştiinţifică, aplicată din iunie şi până la recoltare, am apelat la doi dintre specialiştii INCDCSF Braşov, dr.ing. Victor Donescu şi ing. Manuela Hermeziu.

Combaterea bolilor şi dăunătorilor

Pentru combaterea bolilor şi dăunătorilor se aplică 4-8 tratamente, în funcţie de zona şi condiţiile anului. Pentru mană tratamentele se efectuează la avertizare şi se repetă, în funcţie de produsul folosit, la intervale de 7-15 zile. Se alternează produsele de contact cu cele sistemice. Pentru combaterea gândacului din Colorado se aplică minimum 2-4 tratamente, la avertizare, cu alternarea produselor în vederea preîntâmpinării apariţiei biotipurilor rezistente.

Pentru mana cartofului (Phytophthora infestans) momentul începerii tratamentelor împotriva manei este influenţat de:

– presiunea de infecţie: dacă este scăzută şi nu există riscul infecţiilor din oospori (produsul înmulţirii sexuate) se pot începe stropirile mai târziu;

– sensibilitatea soiurilor: cele sensibile sunt în general mai frecvent stropite decât cele cu un nivel mai ridicat de rezistenţă. Acest interval poate varia între 4 zile, la soiurile foarte sensibile, şi 10 zile, la cele mai rezistente;

– creşterea plantelor: soiurile cu creşterea mai rapidă necesită stropiri mai frecvente decât cele cu creştere lentă. Pentru cazurile cu creşteri rapide, de exemplu, sunt recomandate fungicidele sistemice.

Alternarioza (Alternaria solani, A. porri, A tenuis) este încurajată de vârsta plantelor şi de condiţiile de climă specifice, cum ar fi temperaturile ridicate (20-25º C), însoţite de umiditate în timpul nopţii. Alternanţa perioadelor umede şi însorite este propice pentru dezvoltarea conidiilor şi sporulare. Produsele folosite pentru controlul manei (clorotalonil, fluazinam, mancozeb) sunt recomandate şi pentru controlul alternariozei. Atenţie la aplicarea îngrăşămintelor chimice: dozele mari de fosfor sensibilizează plantele la această boală, iar azotul creşte rezistenţa.

Fertilizarea

Pentru fiecare tonă de producţie realizată (tuberculi), o cultură de cartof extrage din sol, în medie, 5 kg/ha N, 3 kg/ha P_2O_5, 8 kg/ha K_2O, 3 kg/ha CaO şi 1 kg/ha MgO. Stabilirea schemei de fertilizare şi a dozelor de îngrăşăminte se face în funcţie de fertilitatea naturală a solului, rotaţia culturilor, nivelul producţiei, condiţiile de cultură şi cerinţele speciale ale soiului cultivat.

Atenţie! Aplicarea unilaterală şi în doze mari a azotatului de amoniu duce la creşterea acidităţii solului şi la fenomene de podzolire secundară; dozele mari de clorură de potasiu (sare potasică – KCl) pot deveni fitotoxice din cauza clorului; ureea cu biuret mai mare de 1,5% poate deveni fitotoxică, reducând considerabil producţia. În perioada de vegetaţie, dacă solul şi condiţiile de climă cer doze mai mari (îngrăşăminte complexe şi azot), se pot administra şi fracţionat, astfel încât între ½ şi ¼ din cantitate să se aplice în 1-2 etape, între plantat şi ultimul rebilonat (fiind ferite frunzele), iar îngrăşământul trebuie încorporat în sol.

Cartoful reacţionează bine şi la fertilizarea foliară, care se aplică simultan cu tratamentele pentru combaterea bolilor şi dăunătorilor, din momentul apariţiei mugurilor florali, când tufele au acoperit solul, până spre sfârşitul formării tuberculilor. Volumele de soluţie recomandate sunt cuprinse între 300-500 litri, cu o concentraţie de 0,5-1,0%.

Lucrările solului

Lucrările de întreţinere au rolul de a menţine solul afânat, aerisit, fără bulgări şi buruieni, creând condiţii optime pentru creşterea şi dezvoltarea plantelor. La momentul la care vorbim, probabil că erbicidarea a fost deja realizată (ultima se putea aplica cu Sencor, în doză de 0,5-0,8 kg/ha, când plantele nu depăşiseră înălţimea de 10-15 cm). După ce efectul erbicidelor a trecut, până la încheierea rândurilor, pot fi efectuate 1-2 praşile şi rebilonări.

Irigarea

Apa este un factor puternic limitativ al producţiei, indiferent de zona de cultură, cartoful fiind foarte sensibil şi la secetă, dar şi la excesul de apă. Precipitaţiile pot satisface cca 40-70% din nevoia de apă, iar rezerva din sol, alte 5-10%. Diferenţa de 20-55% este acoperită prin irigare. Pentru a realiza producţii eficiente şi constante, umiditatea din sol nu trebuie să scadă sub valoarea plafonului minim de 70% din I.U.A. (intervalul umidităţii active) a solului în perioada de la plantare şi până la maturitatea plantelor, pe adâncimea de 40-60 cm de sol.În funcţie de sol, normele de udare vor fi de 350-450 m³/ha. În funcţie de intensitatea diferită a consumului zilnic de apă în diferite perioade şi faze de vegetaţie, udările vor fi aplicate la intervale de 10-15 zile, în perioadele de consum redus, şi la 6-8 zile, în cele cu consum intens, sau chiar la 3-5 zile, în cazul perioadelor cu temperaturi foarte ridicate.

Întreruperea vegetaţiei

Se execută pentru a preveni migrarea virusurilor din aparatul foliar în tuberculi şi în scopul maturării uniforme a tuberculilor, în vederea reducerii gradului de vătămare la recoltare şi a pierderilor în timpul păstrării. Lucrarea se execută cu maşina pentru distrus vreji MTV-4 sau cu instalaţia cu lanţuri pentru distrus vreji, în momentul în care 50-60% din plante au ajuns la maturitate. Pentru distrugerea vrejilor se mai foloseşte produsul Reglone, în doză de 4-6 l/ha, în 400-500 l de apă.

A consemnat Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
1904

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lucrări de primăvară în livezi

Pentru că, în sfârşit, a venit momentul să ne luăm rămas bun de la îndelungata iarnă şi cum primăvara este anotimpul cel mai încărcat cu lucrări în livezi, am luat legătura cu o mai veche cunoştinţă a noastră, inginerul Petre Eremia, pentru că firesc este să aflăm de la un specialist ce lucrări se efectuează în această perioadă. Dialogul a avut loc la ferma pomicolă din Lacul Rezi - Însurăţei, „o adevărată fabrică de produs fructe“, cum îi place domniei sale să o numească. Aşa am aflat că în acest moment în plantaţia pe care o administrează se continuă lucrările începute şi neterminate din toamna trecută, lucrări general valabile pentru orice livadă.

În intervalul februarie-aprilie se fac tăierile de rodire şi regenerare a pomilor în vârstă, se aplică îngrăşă-minte chimice şi organice, este urmărită cu atenţie starea de vegetaţie pentru a prinde momentul optim efectuării lucrărilor de stropit, se fac completările de goluri şi se încheie plantarea speciei cais. În plantaţia de care vorbim solul este lucrat cu veloxul şi freza cu palpator pe rândurile de pomi, iar acolo unde rezerva de buruieni este mare se face şi lucrarea de erbicidare.

Dintre toate verigile enumerate mai sus, tăierile de rodire sunt cele mai pretenţioase, întrucât ele se execută diferenţiat, în funcţie de particularităţile de creştere şi de rodire a soiurilor, de vârsta şi vigoarea pomilor.

Tăierile de rodire

Începem aşadar cu prima lucrare ca importanţă, şi anume tăierea de rodie pe care inginerul o aplică după principiile învăţate de la fermierii din Olanda şi Italia. Indiferent de tipul de livadă, când este vorba de tăieri trebuie respectate două principii.Primul principiu este cel al treimii, care spune că întotdeauna lăstarii laterali trebuie să fie de trei ori mai subţiri decât axul principal luat la bază, acolo unde este mai gros. Este vorba de respectarea valorii a trei raporturi sau mai bine zis a relaţiilor numerice care trebuie să existe între dimensiunea ramurilor de pe pom, având în vedere că există o corelaţie între grosimea trunchiului, grosimea axului şi cea a lăstarilor laterali. Prin aceste raporturi între trunchi, ax şi şarpante se urmăreşte o creştere armonioasă a pomului.

Prin tăierile de rodire aplicate la măr şi păr, de exemplu, se urmăreşte refacerea şi păstrarea echilibrului între nivelul creşterii anuale şi mărimea recoltei de frunte. Lucrarea are ca scop eliminarea semischeletului lung şi subţire, lipsit de ramuri roditoare, simplificarea şi regenerarea vetrelor de rod şi repartizarea simetrică a ramurilor de rod în coroana pomului. La pomii tineri se fac tăieri puţine, care constau în rărirea ramurilor de rod, la distanţa de 8-20 cm, în funcţie de vigoarea lor. La pomii maturi, linia de tăiere se stabileşte în funcţie de nivelul creşterii anuale şi cantitatea de rod.

Pentru încărcarea corectă cu rod se respectă cel de-al doilea principiu, şi anume cel al eliminării ramurilor preflorale. Conform acestui principiu, se lasă pe pom 50-70% din ramurile florale, eliminându-le aşadar în totalitate pe cele preflorale. La specia măr, de exemplu, rămân pe pom 50% din nuieluşe, mlădiţe şi ramurile cu ţepuşe şi se elimină smicelele şi ramurile cu pinteni. Toate tăierile se fac cu un ciot de minimum 3 cm, iar la cireş şi cais de minimum 5 cm pentru protecţia la monilioză.

Cel mai bine este ca aceste tăieri să fie executate în faza de „buton alb“, pentru că atunci se observă cel mai bine ce anume trebuie tăiat.

Ce tratamente efectuăm?

De la desprimă-vărare până la scuturarea florilor tratamentele care trebuie aplicate sunt o completare a celor făcute în toamnă prin care se urmăresc fertilizarea, combaterea bolilor şi a dăunătorilor. Este vorba de făinare şi rapăn la seminţoase, de monilioză la sâmburoase, iar dăunătorul de care trebuie să avem mare grijă este păduchele din San José.

Tratamentul de la începutul lui martie este hotărâtor, de el depinzând în proporţie de peste 90% producţia de fructe, pentru că dacă apar boli acestea sunt compro-mise atât cantitativ, cât mai ales calitativ. Desigur că se pot folosi şi alte produse, dar numărul de tratamente este obligatoriu, iar după ploi de minimum 20 l/mp se repetă tratamentul anterior.

Să folosim inteligent azotul!

Tot la recomandarea fermierilor olandezi şi italieni, domnul Petre Eremia a ales să folosească ureea 46 la tratamente, deşi ofertele de îngrăşăminte foliare sunt numeroase. A făcut această alegere pentru că azotul ajuta plantele la sinteza celor 20 de proteine care au ca element de bază forma amidică. În acest sens, ureea 46 care are azotul legat tot ca o amidă, odată ajunsă pe frunze şi lenticelele de pe ramuri, intră rapid în procesul fotosintezei şi formează clorofila, ajutând mult planta.

Se înţelege că toate acestea în cazul ureei se realizează fără efort, pe când azotatul de amoniu ajunge în proteine după consumarea de energie. La ferma din Lacul Rezi ureea 46 se foloseşte de 6 ani cu rezultate excepţionale, la fel şi îngrăşământul foliar Suprafol 30:10:10, care are azotul legat tot ca amidă.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
5037
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lucrări de sezon în legumicultură

În solarii

- se palisează şi se copilesc în mod repetat tomatele şi se udă moderat, până la legarea fructelor pe prima inflorescenţă;
- la castraveţi, ramificaţiile laterale se ciupesc la 1-2 fructe legate.

În câmp

- pe brazdele reci se seamănă varză, conopidă şi guliile de toamnă;
- se pregăteşte terenul şi se plantează răsadurile de tomate, ardei şi vinete. Ardeiul şi vinetele se plantează la adâncimea frunzelor cotiledonate, iar tomatele se plantează cât mai adânc posibil;
- se seamănă castraveţi, pepeni, fasole, dovlecel, ridichi de vară, mărar şi sfeclă roşie;
- când castraveţii au 4-5 frunze, se ciupeşte vârful pentru a stimula ramificarea;
- se seamănă dovleacul pentru copt în cuiburi la 2X2 metri, adăugând la fiecare cuib 2-3 kg de mraniţă şi 4-5 seminţe;
- se instalează spalierul, se palisează şi se copilesc tomatele timpurii;
- se face fertilizarea fazială la varza de vară când are 4-5 frunze cu 150 kg/ha azotat de amoniu, 150 kg/ha superfosfat şi 100 kg sare potasică, care se încorporează superficial prin prăşit sau se udă;
- se începe erbicidarea postemergentă a rădăcinoaselor cu Fusilade 25W – 2,0-2,5 l/ha sau Afalon 45 WP 2,0-2,5 kg/ha şi a cepei din arpagic cu Basagran -1,5-3,0 l/ha;
- se fac tratamente preventive pentru mană, septorioză, alternarioză, la tomate cu Ripost -0,2 %, Curzate Mano 0,25 %,Dithane M 45-0,2%;
- pe terenurile infestate puternic cu coropişniţe se aplică pe rândul de plante produsul Sintogrill 5G în doze de 30 kg/ha;
- dacă cartofii au atins 20-25 cm înălţime se execută rebilonatul.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
1562

Comentarii

1. florica gheorghe -- (16-June-2010)Se pare ca ati incurcat putin sezoanele. Totusi,este jumatatea lunii iunie.In solarii, tomatele se cam recolteaza, iar castravetii din ciclul 1 sunt spre desfiintare.Rubrica poate fi

deosebit de utila,daca ar anticipa lucrarile. In rest sa auzim de bine.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lucrari-de-sezon-in-plantatiile-viticole...

Lucrări de sezon în plantaţiile viticole > REVISTA LUMEA SATULUI

Lucrări de sezon în plantaţiile viticole

Condiţiile ecoclimatice din perioada repausului vegetativ al viţei-de-vie au fost foarte diferenţiate la nivelul podgoriilor României. În lunile de iarnă, cu unele mici excepţii, nu s-au înregistrat temperaturi negative sub pragul de rezistenţă la ger al mugurilor de rod.

Precipitaţiile căzute în perioada toamnă-iarnă au fost insuficiente, în majoritatea arealelor viticole existând în prezent un deficit de apă utilă în sol. Datele climatice înregistrate la staţiile meteo din cadrul ICDVV Valea Călugărească şi staţiunile de cercetare vitivinicolă au scos în evidenţă amplitudinea mare dintre temperaturile minime şi maxime din intervalul 10-30 aprilie, valorile termice ridicate din timpul zilei grăbind derularea fenofazelor vegetative.

Soluţii de refacere a butucilor

Având în vedere pagubele produse de brumele şi îngheţurile târzii de primăvară în unele centre viticole, în funcţie de momentul apariţiei şi de intensitatea acestora se vor aplica soluţii diferenţiate de refacere a butucilor:

- refacerea viţelor afectate de brume târzii de primăvară în perioada dezmuguritului se bazează pe capacitatea de lăstărire a ochilor secundari încă neporniţi în vegetaţie la survenirea brumei şi a celor dorminzi de pe cordoane.

Lăstarii fără rod se ciupesc când aceştia ajung la 5-7 frunze pentru a provoca emiterea copililor purtători de rod;

- refacerea butucilor afectaţi de brumele târzii de primăvară, după emiterea lăstarilor, se realizează prin suprimarea porţiunilor de lăstari afectate ireversibil (veştejite), refacerea vegetaţiei fiind asigurată de copilii care pornesc de la subsoara frunzelor în curs de formare.

Refacerea viilor afectate de grindină se realizează prin efectuarea de tăieri în verde prin scurtarea lăstarilor în ,,cepi erbacei“ de 2-3 ochi. Lăstarii emişi din cepii erbacei se ciupesc când ajung la 20-30 cm pentru a grăbi maturarea lemnului şi procesul de diferenţiere a mugurilor de rod. Tăierea în verde va fi precedată obligatoriu de un tratament anticriptogamic efectuat imediat după atacul de grindină.

Măsuri de menţinere a apei în sol

De asemenea, având în vedere rezerva redusă de apă din sol în majoritatea podgoriilor şi centrelor viticole din ţară, pentru perioada care urmează se impune adoptarea unor măsuri de menţinere a apei în sol:

- o atenţie deosebită se va acorda combaterii buruienilor prin praşile mecanice şi manuale pe rândurile de viţe;
- în viile cu creşteri slabe şi neuniforme se vor înlătura, pe lângă lăstarii fără rod, şi lăstarii foarte slab dezvoltaţi sau cei de prisos porniţi de pe tulpini, braţe sau baza butucului;
- în viile întreţinute prin benzi înierbate se vor cosi imediat şi se vor lăsa ca mulci la suprafaţa solului;
- în plantaţiile cu struguri de masă se vor executa în plus următoarele lucrări: imediat după terminarea înfloritului şi formarea bobiţelor se va executa normarea ciorchinilor, lăsându-se câte unul pe lăstar, însoţită la unele soiuri

(Afuz Ali, Muscat Hamburg) şi de scurtarea ciorchinilor.

În podgoriile din sudul Moldovei (Nicoreşti, Iveşti, Dealul Bujorului), dezmuguritul a început în a doua decadă a lunii aprilie, cu un avans de două săptămâni. Îngheţurile târzii survenite în luna aprilie au produs pagube la unele plantaţii viticole. Cele mai afectate au fost plantaţiile de la baza pantei, iar dintre soiuri cele mai sensibile au fost Feteasca albă şi Burgund mare.

Dr. ing. Adrian ŞERDINESCU,
director general ICDVV, Valea Călugărească Vizualizari:
1146
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lucrări de sezon în viile pe rod

Lucrările şi operaţiunile în verde cuprind un complex de măsuri de fitotehnie care se aplică viţei-de-vie în cursul perioadei de vegetaţie cu scopul de a regla procesul de creştere şi fructificare, de îmbunătăţire a fitoclimatului de la nivelul butucilor, crearea condiţiilor de mecanizare şi de ridicare a productivităţii muncii.

Lucrările şi operaţiunile în verde

Acestea se împart în:

1. lucrări obligatorii - legatul lăstarilor şi copcitul;
2. operaţiuni de bază în vederea îmbunătăţirii calităţii producţiei - plivitul, normarea numărului de ciorchini şi scurtarea acestora;
3. lucrări şi operaţiuni ocazionale - ciupitul, copilitul, cârnitul, desfrunzitul, incizia inelară, polenizarea artificială, rărirea boabelor, tratamente chimice.

Între lucrările în verde în micile plantaţii din grădina casei se disting:

- Legatul lăstarilor se face când lăstarii ajung la 40-50 cm lungime. Se leagă de mijlocul de susţinere- sârmă. Lucrarea se repetă de 3-4 ori în perioada de vegetaţie, aproximativ la mijlocul lunilor mai, iunie, iulie, eventual august;
- Copcitul este o lucrare care constă în suprimarea rădăcinilor emise din altoi sau a rădăcinilor superficiale care se formează la nivelul nodulului superior al viţelor nealtoite, hibrizilor sau portaltoilor. Copcitul se poate executa primăvara sau în luna august în plantaţiile viticole aflate în producţie;
- Fixarea numărului de ciorchini - această lucrare se impune cu necesitate, întrucât la încărcături mai mari de inflorescenţe pe butuc acestea cresc neuniform, calitatea strugurilor nu este corespunzătoare, existând struguri mici, boabe de mărime neomogenă, colorate neuniform şi eşalonat.
- Scurtarea ciorchinilor - lucrarea constă în scurtarea cu 1/3 a rahisului ciorchinelui şi a aripioarelor bazale dacă sunt prea lungi, precum şi înlăturarea în întregime a 2-3 aripioare de pe ciorchine când acestea sunt prea compacte. Momentul optim este după înflorit, la 2-3 zile când procesul de înmulţire a celulelor din epicorp este mai activ, intensificând creşterea boabelor rămase pe ciorchine.
- Copilitul constă în suprimarea parţială sau totală a copililor. Copilitul se execută odată cu legatul lăstarilor mai ales la legatul II-III. Copilitul parţial se execută la 4-5 frunze atunci când copilul are 6-7 frunze. Efectuarea acestei lucrări are caracter ocazional. Copilitul total se execută prin suprimarea lăstarului-copil în stare erbacee sub prima frunză
- Cârnitul constă în retezarea lăstarilor cu şi fără rod, la 5-7 frunze din vârf, în momentul intrării strugurilor în pârgă. Prin aplicarea cârnitului nu se obţin rezultate semnificative în ceea ce priveşte diferenţierea mugurilor sau maturarea lemnului. Această lucrare se recomandă a fi practicată numai la soiurile viguroase în anii cu

exces de precipitaţii.

Rezultate pozitive se înregistrează atunci când prin normare se lasă pe butuc:

14-16 ciorchini la soiurile a căror ciorchini ating 300- 500 g greutate. Spre exemplu: soiurile Cardinal, Regina viilor, Afuz Ali, Italia;

24- 26 ciorchini la soiurile cu struguri în greutate de 200-300 g. Spre exemplu: soiurile Muscat de Hamburg, Muscat d’ Adda, Coarnă Albă, Coarnă Neagră;

30-32 ciorchini pe butuc la soiurile cu struguri de 100-200 g. Spre exemplu: Perla de Csba, Chasslas doré.

Ing. Gavril CRĂSNEANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
1911

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lucrări de sezon la floarea-soarelui > REVISTA LUMEA SATULUI

Lucrări de sezon la floarea-soarelui

Utilizarea o perioadă îndelungată a metodei de combatere a buruienilor bazată pe aplicarea erbicidelor sintetizate, în asociere cu efectuarea lucrărilor mecanice, a condus la rezolvarea parţială a problemei combaterii buruienilor, întrucât nu erau distruse şi speciile dicotiledonate perene (Cirsium) sau anuale „rezistente“ (Xanthium, Abutilon, Datura), considerate predominante pentru cultura florii-soarelui din ţara noastră.

Obţinerea hibrizilor rezistenţi de floarea-soarelui a avut o importanţă majoră pentru condiţiile de infestare puternică cu buruieni dicotiledonate din ţara noastră datorită combaterii acestor specii (inclusiv cele problemă: Cirsium, Xanthium, Abutilon) prin aplicarea postemergentă a tratamentului cu erbicidul Express® 50 SG

Atenţie la gradul de infestare!

Astfel deosebim:

- Suprafeţe infestate puternic cu buruieni (peste 80%) şi dominanţa buruienilor dicotiledonate anuale (inclusiv Xanthium, Abutilon) şi perene (Cirsium) redusă de monocotiledonatele anuale şi perene. Pe aceste suprafeţe, după răsărirea culturii, se vor urmări apariţia şi faza de dezvoltare a buruienilor dicotiledonate predominante, astfel încât la stabilirea fazei optime de tratament pentru cultură (4-6 frunze) şi buruieni (dicotiledonate 2-4 frunze; Cirsium < 10 cm) se va aplica în vegetaţie (postemergent) tratamentul cu erbicidul Express 50® SG + Trend la doza 30 g/ha + 0,1% pentru combaterea buruienilor dicotiledonate, inclusiv cele problemă (Cirsium, Xanthium, Abutilon, Datura).
- Suprafeţe cu infestare moderată de buruieni (50-60%) şi dominanţa buruienilor dicotiledonate anuale şi perene inclusiv cele problemă (Xanthium, Abutilon, Cirsium) şi infestarea redusă de monocotiledonate anuale. Tratamentul de bază îl constituie aplicarea erbicidului Express 50 SG® + adjuvantul (Trend) la doza 30 g/ha + 0,1% cu stabilirea corectă a momentului optim de tratament atât pentru plantele de floarea-soarelui (4-6 frunze), cât şi a buruienilor dicotiledonate predominante, dar în mod deosebit pentru cele problemă (Xanthium, Abutilon, Cirsium).

Combaterea

Speciile monocotiledonate anuale (Setaria, Echinochloa, Sorghum din sămânţă) şi perene (Sorghum din rizomi, Elymus) necombătute au fost distruse prin aplicarea de erbicide specifice „antigramineice“ (avizate în condiţiile ţării noastre) la semănat (preemergent) pentru combaterea buruienilor monocotiledonate anuale sau în vegetaţie (postemergent) pentru combaterea buruienilor monocotiledonate perene (Costrei din rizomi).

În general, speciile de buruieni monocotiledonate anuale (Setaria, Echinochloa, Sorghum din sămânţă) şi perene (costrei din rizomi) prezente în cultură vor fi combătute cu erbicide „antigramineice“ specifice, aplicate preemergent (imediat după semănat), la doze avizate tipului de sol sau postemergent (în vegetaţie – floarea-soarelui 4-6 frunze) cu erbicide selective „anticostreice“ la doze corespunzătoare gradului de infestare şi fazei de dezvoltare a speciilor de buruieni monocotile anuale şi perene. Cantitatea de soluţie optimă = 250-400 l/ha, cantitatea maximă este recomandată în condiţii de secetă. Eficacitatea aplicării tratamentelor cu erbicide este asigurată de: pregătirea corectă a soluţiei şi aplicarea ei uniformă, de respectarea optimă a fazei buruienilor la tratament şi, nu în ultimul rând, de condiţiile climatice înainte şi după tratament.

Dr. Alexandrina Popescu
Institutul Naţional de Cercetare Agricolă Fundulea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
1724

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lucrări la zi în horticultură

Legumicultură

În această perioadă, lucrările din legumicultură devin tot mai numeroase, atât în câmp cât şi în spaţiile protejate. Înfiinţarea culturilor de legume în câmp în această lună se poate face prin semănat direct, dar numai în condiţiile în care solul s-a zvântat şi s-a încălzit într-o oarecare măsură. Prin semănat direct în câmp se înfiinţează culturile de mazăre, ceapă, morcov, pătrunjel, păstârnac, salată, spanac, ridiche de lună, lobodă, mărar, când temperatura solului este de 2-4°C, şi sfecla roşie, când temperatura ajunge la 4-6°C. Semănatul în câmp este bine să fie totuşi amânat până spre sfârşitul lunii sau începutul lui martie.

Tot în această perioadă se pot planta culturile de ceapă din arpagic şi cele de usturoi.

Dacă solariile sunt acoperite cu folie anuală, acum este momentul să le înveliţi pentru a asigura o încălzire corespunzătoare a solului. Din momentul acoperirii până la plantare e bine să treacă 10-12 zile. În perioada 1-10 martie se pot planta în solar culturile de varză timpurie, conopidă timpurie, gulioare, salată, iar în intervalul 20-30 martie se plantează şi tomatele. Tot la începutul lui martie se seamănă pentru producerea răsadurilor de tomate de vară-toamnă, ardei lung şi gogoşar, vinete, castraveţi.

Pomicultură

În pomicultură se continuă tratamentele fitosanitare începute în prima parte a lunii februarie pentru combaterea rapănului, făinării, moniliozelor, păienjenilor, afidelor, gărgăriţei florilor de măr, păduchilor ţestoşi etc. Dacă solul s-a zvântat, se trece la afânarea lui cu grapa cu sau cu discul pe suprafeţe mari sau manual cu sapa în grădinile mici. Se fac fertilizările cu azot după o cartare prealabilă a terenului. În livezile care au sisteme de susţinere se verifică spalierii şi se înlocuiesc cei rupţi, se întind sârmele şi se palisează. Se continuă lucrările de tăiere în plantaţiile pe rod la toate speciile, cu excepţia piersicului şi caisului, şi se continuă tăierile de formare în plantaţiile tinere.

O lucrare foarte importantă este plantarea pomilor, arbuştilor fructiferi şi căpşunului, care se va face în zilele cu temperaturi mai ridicate. În pepinierele pomicole se încheie tăiatul sălbatecului, se plantează puieţii şi marcotele în câmpul I, se seamănă în şcolile de puieţi, se înfiinţează noi marcotiere sau se completează golurile în cele existente.

Viticultură

Se dezmuşuroiesc viţele tinere şi se trece la tăierea în uscat. La viile slabe din anul al doilea, care vor fi conduse în forme joase, se taie lăsând doi cepi de câte doi ochi, iar cele viguroase se taie în verigă de rod, lăsând un cep de doi ochi şi o cordiţă de 5-6 ochi. Lucrarea nu trebuie grăbită dacă se anunţă răcirea vremii. În viile pe rod se dezgroapă viţele, manual sau mecanic, şi dacă la tăierile din ianuarie-februarie s-a lăsat rezervă la încărcătura de ochi atribuită pe butuc acum surplusul se va înlătura şi se va executa totodată şi copcitul. Se continuă tratamentele fitosanitare împotriva păduchilor ţestoşi, antracnozei, cancerului bacterian şi al făinării.

Conf. dr. Viorica LAGUNOVSCHI-LUCHIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1124

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lucrări şi tratamente la viţa-de-vie

În scopul reglării proceselor de creştere şi rodire a viţei-de-vie în cursul perioadei de vegetaţie se intervine asupra butucului prin lucrări şi operaţii aşa-numite ,,în verde“. Majoritatea acestora influenţează mai ales latura calitativă a producţiei, ceea ce face ca ele să fie folosite pe o scară mai largă în cultura soiurilor de struguri pentru consum în stare proaspătă. Ele nu sunt însă neglijate de cei care cultivă vie pentru vinuri comerciale. Lucrările şi operaţiile în verde, cunoscute şi practicate în viticultură, sunt numeroase. Doar câteva dintre ele se realizează în această perioadă, cele mai numeroase fiind însă amânate până după apariţia inflorescenţelor, pentru a nu fi afectaţi lăstarii fertili: prăşitul manual urmat de un prăşit mecanic, stropitul, în special contra manei, făinării şi cochilisului. În plantaţiile de vii debilitate se aplică îngrăşăminte foliare, iar în cele tinere are locul plivitul pentru formarea cordonului.

Legatul sau dirijarea lăstarilor

Lucrarea se execută de trei ori în timpul perioadei de vegetaţie: primul legat, înainte de înflorit, când lăstarii au lungimea de 40-60 cm, al doilea la sfârşitul lunii iunie, iar al treilea legat, înainte de intrarea strugurilor în pârgă, mai exact sfârşitul lunii iulie, începutul lunii august. Ca materiale, pentru legat se folosesc: teiul topit, rafia sintetică, deşeurile textile, fibrele de cânepă. În viile susţinute pe spalier cu sârme duble, lăstarii se dirijează cu mâna printre sârme, legatul fiind înlocuit astfel în proporţie de 70-80%. Odată cu primul legat, atunci când copilii aveau 6-7 frunze, era bine să fie realizată şi lucrarea de copilit, lăsând 4-5 frunze de la bază. Aceasta constă în suprimarea totală a lăstarilor, care se formează din mugurii de vară de la subsuoara frunzelor. Prin copilit se urmăreşte micşorarea masei vegetative, reducerea gradului de umbrire a frunzelor şi uşurarea executării tratamentelor fitosanitare. Dacă este nevoie, operaţia se repetă de 1-2 ori, pe măsură ce se formează şi cresc noi copili.

Ciupitul lăstarilor

Constă în suprimarea vârfului de creştere sau a coroniţei lăstarilor fertili, înainte de înflorit. Prin aceasta se întrerupe creşterea lăstarilor pe perioada înfloritului (8-12 zile), pentru a se putea favoriza procesul de fecundare a florilor. Operaţia este necesară mai ales la soiurile care înregistrează un procent ridicat de căderea a florilor, mai ales pentru a îmbunătăţi condiţiile de hrănire a acestora. La această intervenţie reacţionează mai ales soiurile de masă, cum sunt Coarnă Neagră, Bicane, Ceauş. Efectul ciupitului se manifestă prin creşterea procentului de boabe legate, prin mărirea greutăţii medii a unui strugure şi, în final, a producţiei.

Combaterea bolilor şi dăunătorilor

Tot pentru această perioadă trebuie avută în vedere şi necesita-tea efectuării tratamen-telor de combatere a unor boli ca mana, făinarea, putregaiul cenuşiu şi a unor dăunători cum este cochilisul. Tratamentul pentru boli este atât preventiv, cât şi curativ, iar cel pentru dăunători este curativ. Pentru combaterea bolilor menţionate se

recomandă folosirea unor amestecuri produse de protecţie a plantelor cum sunt:
Folpan 80 WDG 1,5 kg/ha + Impact 25 0,150 l/ha + Nissorun 10 WP 0,5 kg/ha sau
Shavit F 72 WDG 2,0 kg/ha + Omite 570 EW 1,0 l/ha sau
DIthane M 45 2,0 kg/ha + Systhane Plus 24 CE 0,1 l/ha + Talstar 10 EC 0,2 l/ha sau
Equation Pro 0,4 kg/ha + Topsin 70 WDG 1,0 kg/ha + Rovral 500 SC 1,0 l/ha + Milbeknock EC 0,75 l/ha

În ceea ce priveşte cochilisul, acesta poate fi combătut cu ajutorul unor insecticide ca:
Victenon 50 WP - 0,5 kg/ha, Decis 2,5 CE - 0,3 litri/ha, Fastac 10 CE - 0,75 l/ha, Karate 2,5 CE - 0,15 l/ha, Diazol 60 EC - 0,15%, Talstar 10 EC - 0,03%, Fenikill 30 EC - 0,07%, Rufast 15 EC - 0,03%, Calypso 480 SC - 0,01-0,02%.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
4956

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lucrările agricole în zona Moldovei

Dacă pentru cei mai mulţi dintre producătorii români iarna încheiată nu de mult, chiar dacă mai lungă, a creat premisele unui an agricol bun, primăvara a fost apreciată diferit în fiecare zonă şi asta ca urmare a oscilaţiilor de temperatură, dar mai ales a precipitaţiilor care, în final, s-au dovedit a fi totuşi benefice. Fapt este că mulţi dintre agricultori nu reuşiseră să intre în câmp nici la mijlocul lunii aprilie. Cei din partea Moldovei au avut însă norocul de partea lor se pare, aflându-se la această oră în grafic cu cea mai mare parte a lucrărilor.

Primăvara a venit cu bune şi rele

Domnul Aurel Placinschi, proprietarul societăţii Moldova Ţigănaşi, este unul dintre agronomii recunoscuţi ai judeţului Iaşi şi un nume consacrat în domeniul său de activitate. Cea mai mare parte a terenurilor pe care le exploatează se află în estul judeţului, pe malul Prutului. Din punctul său de vedere, iarna a fost una prielnică şi asta pentru că a reuşit să scoată cu bine în primăvară două culturi care în toamnă nu porniseră aşa cum trebuie. Este vorba de rapiţă şi orz, care, din cauza secetei de anul trecut, nu au răsărit după semănat, ci mult mai târziu.

Ele au intrat în iarnă într-o fază în care nu erau pregătite pentru a suporta gerurile destul de aprige din zona Moldovei dar, fiind acoperite cu zăpadă, au reuşit să treacă cu bine peste această perioadă. Dacă iarna a fost una favorabilă, nu acelaşi lucru se poate spune despre luna martie, când, timp de două săptămâni, temperaturile au oscilat frecvent între -10 grade C şi +10 grade C, lucru care a afectat tot culturile de rapiţă şi orz, acestea nereuşind să pornească în vegetaţie şi să recupereze întârzierile din toamnă. Ele au început să se dezvolte abia spre 1 aprilie. „Ca debut, anul este bun“, afirmă domnul Placinschi. Şi, deoarece condiţiile climatice au permis acest lucru, la mijlocul lunii aprilie a reuşit să încheie semănatul culturilor din prima epocă, şi anume mazărea şi sfecla-de-zahăr, aceasta din urmă fiind deja răsărită.

Atenţie deosebită la combaterea bolilor!

În ceea ce priveşte culturile de toamnă, anul acesta o atenţie deosebită trebuie acordată cerealelor, care vor beneficia de tratamente suplimentare împotriva bolilor, apariţia acestora fiind favorizată de cantităţile de apă, care au fost mai mari decât în anii trecuţi. În zona Moldovei, la rapiţă mai apare o problemă, aceea a creşterii suprafeţelor de rapiţă, care implicit sporeşte şi rezerva de dăunători. „În plus, avem vecini agricultori care fie nu ştiu, fie nu au posibilitatea să facă tratamentele aşa cum trebuie şi din acest motiv gradul de infestare este tot mai mare“, afirmă agronomul. Dăunătorii apar oricum şi ei ţin de altceva în afară de evoluţia vremii.

„La mijlocul lunii aprilie ne aflam la rapiţă la cel de-al treilea tratament împotriva dăunătorilor şi cred că, în final, vom ajunge la cinci stropiri. Acelaşi lucru se poate spune şi la orz şi grâu, unde, pe lângă erbicidare, am introdus şi tratamentele foliare. Iarna a fost aşa cum a fost, primăvara a venit cu destul de multă umiditate şi se impun două tratamente şi pentru bolile de la grâu şi orz“, mai spune domnul Placinschi. Pentru a avea certitudinea calităţii, cel puţin la grâu, investiţia în substanţele chimice este una substanţială, ajungând chiar cu 100 de lei în plus la hectar. Încă de acum două săptămâni s-a semnalat un atac mare de făinare şi încep deja să apară bolile specifice spicului, şi anume septorioza, fuzarioza şi ruginile.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
931

°Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lucrarile-agricole-intro-primavara-foart...

Lucrările agricole, într-o primăvară foarte scurtă > REVISTA LUMEA SATULUI

Sfatul specialistului - Lucrările agricole, într-o primăvară foarte scurtă

Ne aflăm la mijlocul lunii martie când scriem acest material şi se pare că iarna se desparte greu, cel puţin de ţinuturile de sud ale ţării. Cu toate acestea, venirea primăverii este inerentă. Starea de vegetaţie a culturilor însămânţate în toamnă este apreciată ca fiind bună şi foarte bună, aceasta fiind determinată, potrivit opiniei specialiştilor, de rezerva foarte bună de apă la nivelul solului, dar şi de stratul de zăpadă care a protejat culturile de temperaturile scăzute din timpul iernii. Despre modul cum trebuie valorificată această şansă discutăm cu doctorul în ştiinţe agronomice Emilian Negrilă (foto), directorul Staţiunii de Cercetări Agricole Drăgăneşti-Vlaşca (Teleorman).

– Domnule director, putem spune că a fost o şansă pentru agricultori această iarnă, un pic cam lungă, dar bogată în precipitaţii.

– Este adevărat, la această dată culturile sunt uniforme, viguroase şi vegetează normal. Practic, plantele au vegetat în continuu şi de aici un consum mai mare de elemente nutritive şi implicit necesitatea aplicării unei tehnologii de fertilizare care să completeze rezerva de elemente nutritive la momentele optime. Este obligatoriu ca în această primăvară, chiar dacă o facem cu întârziere, să stabilim foarte corect şi raţional dozele de îngrăşăminte care se utilizează, iar ca moment de aplicare, imediat ce se poate intra pe teren. Timpul va fi presant în această primăvară, care este întârziată din cauza precipitaţiilor.

O tehnologie care să nu afecteze calitatea

– Pe lângă fertilizare, ce recomandaţi fermierilor, cum ar trebui ei să se pregătească pentru un eventual şoc hidrotermic din vară?

– Cuvântul de ordine este moderaţie în tot ceea ce investim la această dată în agricultură. Pentru grupa culturilor de toamnă coeficientul de siguranţă este destul de ridicat, dar trebuie să ţinem cont de câteva elemente tehnologice, cum sunt combaterea buruienilor, a bolilor şi a dăunătorilor. Din acest punct de vedere anul 2010 trebuie să însemne un punct de cotitură, în sensul că fiecare producător va trebui să-şi gândească o tehnologie din care să nu lipsească nimic din ceea ce ar afecta cantitatea, dar mai ales calitatea producţiei. Din experienţa anului trecut, producţiile de grâu realizate au fost de calitate slabă, iar acest lucru se poate corecta prin aplicarea în complex a tratamentelor pentru combaterea bolilor şi dăunătorilor specifici, care afectează calitatea glutenului.

Să nu ignorăm hibrizii autohtoni!

– În ceea ce priveşte culturile de primăvară, trebuie să alegem foarte corect hibrizii: pe cei zonaţi, cunoscuţi şi care provin obligatoriu din clase diferite de timpurietate. Numai printr-o structură potrivită de specii, hibrizi şi soiuri putem evita o serie de riscuri ce pot apărea de-a lungul anului. Trebuie să ţinem cont de faptul că în primăvară vom avea nevoie de o completare a rezervei de apă.

Acolo unde nu avem posibilitatea de a iriga va trebui să compensăm printr-o tehnologie adecvată făcută la timp. Nu o să indic un anume hibrid şi soi pentru că fiecare producător, din experienţa anilor trecuţi, are formată o imagine, faţă de ceea ce-şi propune să realizeze şi de destinaţia producţiei. Bine este să se utilizeze o structură de hibrizi din care să nu lipsească cei autohtoni, care sunt bine adaptaţi condiţiilor mai puţin prielnice în momentele critice din zona de sud a ţării. Riscul ca aceste culturi să sufere de lipsă de apă nu a dispărut la culturile de primăvară.

Un număr cât mai mic de treceri

– Ce trebuie făcut în vederea conservării apei în sol?

– Referitor la sistemul de lucrare a solului în primăvară, recomandăm un număr redus de treceri şi o prelucrare superficială a acestuia numai până la adâncimea de încorporare a seminţelor. Este neeconomică şi nerecomandată lucrarea solului cu grapa cu discuri care conduce la pierderi mari de umiditate a solului în stratul de răsărire şi, având în vedere că se va însămânţa târziu, este o lucrare complet neindicată în această primăvară. Este recomandată aşadar utilizarea unor agregate de pregătire a solului care să execute la o trecere pregătirea superficială. În acest fel se conservă apa în sol şi se oferă condiţii pentru aplicarea erbicidelor preemergente, garanţia unor răsăriri uniforme, iar acolo unde este cazul, corecţii în postemergenţă pentru combaterea buruienilor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
709

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lucrările la zi în agricultură

Loturile experimentale şi comparative cultivate pe suprafeţe întinse în cadrul TCE 3 Brazi reprezintă un fel de şcoală pentru toţi cei din judeţul Neamţ. O spun chiar fermierii care au avut şansa de a folosi ceea ce au experimentat specialiştii de aici în materie de tehnologie, dar şi de soiuri şi hibrizi. Inginerul care coordonează activitatea celor patru ferme din Neamţ ale TCE 3 Brazi este Vasile Iacob, cel cu care discutăm în rândurile de mai jos despre lucrările de întreţinere a culturilor de toamnă şi despre cum pregătim campania de primăvară.

Când şi cum se aplică fertilizarea fazială

- Să vorbim mai întâi despre culturile de toamnă. Ce tip de fertilizare aplicaţi şi care este momentul optim?

- Noi am început deja fertilizatul, în primul rând la rapiţă şi apoi la cerealele păioase. Obligatoriu începem cu fertilizarea la păioasele care au fost semănate mai târziu, pentru a stimula înfrăţirea. În cazul celor care sunt bine înfrăţite, aplicăm îngrăşămintele într-o primă etapă spre sfârşitul lunii martie. În general, doza de azot pe care o dăm este de 70-100 kg de azot substanţă activă/ha, iar aplicarea are loc în două etape: prima acum în doză de circa 60 kg, iar spre sfârşitul lui aprilie mai aplicăm restul de 40 kg. Ne propunem să obţinem în urma acestei tehnologii în jur de 6.500 kg de grâu la hectar. Folosim ureea în prima etapă, cât mai timpuriu, pentru că, trebuie spus, aplicată mai târziu, când temperatura creşte, în jur de 20-25% din uree se evaporă. Pentru cea de-a doua etapă folosim nitrocalcar pe solurile care au un ph acid, azotatul de amoniu în general pe solurile neutre, iar în zonele mai sărăturate aplicăm sulfatul de amoniu, care este la un preţ mai mic şi chiar rentează. Pentru administrarea acestor îngrăşăminte utilizăm un utilaj adus din Franţa. Trebuie ţinut cont în primul rând de uniformitatea administrării acestor îngrăşăminte pentru că altfel apar acele „dâre“ date de diferenţele de înălţime ale plantelor, dar în final acest lucru se vede şi la producţii.

În luna mai, odată cu ultimul sau penultimul din cele trei tratamente efectuate împotriva bolilor foliare la păioase, aplicăm şi îngrăşăminte foliare, folosind o doză de 5 până la 10 kg/ha.

La rapiţă aplicăm o singură fertilizare, mai exact 200 kg de uree/ha acum în prima etapă şi mai intervenim în aprilie cu 10 kg de îngrăşăminte de sulf în special, element care stimulează ramificarea şi numărul de silicve pe plantă şi implicit şi producţia pe unitatea de suprafaţă.

Rezerva de apă este bună, să nu o distrugem!

- Se apropie campania însămânţărilor de primăvară. Ce v-aţi programat pentru 2011?

- În martie semănăm culturile din epoca I, mai întâi ovăz, lucernă, orzoaică de primăvară, în a doua jumătate a lunii martie sfecla de zahăr şi spre sfârşitul lunii cartoful de toamnă. Acestea sunt culturile pe care le însămânţăm în prima etapă. În aprilie începem cu soia, continuăm cu floarea-soarelui şi spre sfârşitul lunii semănăm porumbul.

În general nu intrăm pe teren decât dacă este bine zvântat. Cu cât mai puţine lucrări, cu atât mai bine. Noi avem în dotare utilaje de o complexitate mai mare şi printr-o singură trecere pregătim terenul, patul germinativ. După părerea mea, în toată zona ar trebui eliminată grapa cu discuri pentru că lucrarea cu acest utilaj determină pierderi mari de apă în substrat, apoi apar problemele cu răsărirea şi cu dezvoltarea ulterioară a plantelor. Dacă se fac două-trei discuiri cu grapa se distruge întreaga rezervă de apă şi este păcat pentru că anul acesta, de exemplu, cantitatea de apă prezentă în sol se apropie de nivelul optim şi chiar peste acest prag în cea mai mare parte a Moldovei.

- Cu ce pot înlocui grăpatul cei care nu deţin utilaje atât de complexe ca acelea despre care ne vorbeaţi?

- În locul grăpatului, noi utilizăm un combinator alcătuit din sapă, vibrocultor şi tăvălugi, dar acesta poate fi înlocuit cu o bară de nivelare cu care oprim evaporarea apei. Înainte să se treacă la semănat, este necesară însă o arătură de calitate.

Soiuri şi hibrizi recomandaţi

- Un lucru important în această perioadă este alegerea hibrizilor. Ce semănaţi şi cum vă motivaţi alegerea?

- Suntem într-o zonă de deal, colinară şi pentru a putea recolta porumbul la o umiditate optimă de 18% folosim hibrizi din diferite grupe de maturitate. Este vorba de o gamă complexă alcătuită din 30% hibrizi extratimpurii, 50% timpurii şi 20% semitimpurii pe care îi recoltăm eşalonat. Cei extratimpurii dau o producţie mai mică la hectar, în jur de 8.000 kg, faţă de cei timpurii şi semitimpurii, unde producţia poate ajunge chiar la 11.000 kg. Cele mai bune rezultate le-am obţinut anul trecut în general cu hibrizii Pioneer, în ordine PR38A79, P9025. Îşi menţine constantă producţia an de an PR39D81 pe care îl cultivăm de 5 ani şi, în fiecare an, indiferent de condiţiile atmosferice, ne-a dat în jur de 9-10 tone/ha cu 14% umiditate.

În ceea ce priveşte porumbul siloz, de doi ani de zile am introdus în cultură trei hibrizi pe aceeaşi semănătoare de 12 rânduri. 4 rânduri cu un hibrid târziu din grupa 500, 4 rânduri cu un hibrid din grupa 400 şi un hibrid din grupa 300 şi în felul acesta asigurăm şi o producţie mare din masă vegetativă din hibrizii târzii, dar şi o calitate bună a furajului prin faptul că cei timpurii ajung la maturitate mai repede şi în felul acesta obţinem o proteină de bună calitate pentru hrana animalelor.

La floarea-soarelui folosim de ceva ani soiul PR63A90, dar producţia cea mai mare am obţinut-o cu PR64F50, pe care anul trecut l-am cultivat pe 100 ha şi am realizat 4.100 kg/ha.

La soia, pentru zona colinară ar fi indicat să se aleagă 70% soiuri extratimpurii şi 30% cele târzii. Pentru că dacă e un an cu temperaturi scăzute, cu cele târzii se ajunge la recoltare în luna noiembrie, când pot apărea precipitaţii care duc la periclitarea culturii. Noi folosim în general soiul extratimpuriu PR81M10 tot de la Pioneer, dar cea mai mare producţie ne-a dat-o PR92B63. Este un soi mai târziu, dar am obţinut cu el 4.300 kg/ha la soia.

- Care este momentul optim de aplicare a îngrăşămintelor la culturile înfiinţate în primăvară?

- În general, o parte din îngrăşământ, de regulă nitrocalcar sau uree, este aplicată la pregătirea patului germinativ, iar restul la semănat. Avem maşini care, odată cu semănatul, ne permit să facem şi fertilizarea starter cu cca 150 kg de îngrăşăminte complexe. Mulţi dintre cei care nu au îngrăşăminte aplică ureea concomitent cu semănatul, lucru care este de evitat pentru că aceasta are un efect negativ asupra germinaţiei pe care o inhibă. De aceea este de preferat să nu se administreze amoniacul, care va duce la răsărirea unui număr mai mic de plante.

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
4596

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lucrările, la zi, în viticultură

Toamna, după recoltarea strugurilor, în plantaţiile de viţă-de-vie se execută o serie de lucrări importante, atât solului din plantaţii, cât şi butucilor de viţă-de-vie.

Arătura de toamnă

Este o lucrare agrotehnică de mare importanţă, deoarece se asigură acumularea apei provenite din ploi şi zăpezi, se asigură încorporarea adâncă a îngrăşămintelor organice şi chimice pe bază de fosfor şi potasiu, distrugerea unor dăunători care trăiesc în sol şi epuizează rezerva seminţelor de buruieni din sol. Această lucrare se aplică în plantaţiile de vii roditoare după căderea frunzelor şi se execută la o adâncime de 18 cm cu plugul PVC echipat cu 2-4 trupiţe şi o rariţă.

În plantaţiile de vii mecanizabile, arătura de toamnă se face cu răsturnarea brazdelor spre rândurile de viţe, rezultând astfel o bilonare pe direcţia rândurilor de viţe. În felul acesta se realizează protejarea butucilor de viţă-de-vie în arealele de cultură neprotejată a viei. De asemenea, se uşurează îngroparea sau muşuroirea viţei-de-vie în arealele protejate şi semiprotejate.

Concomitent cu arătura de toamnă, se face şi încorporarea adâncă în sol a îngrăşămintelor organice şi chimice, prin montarea pe plugul cultivator a echipamentului de fertilizare.

Subsolajul

Deoarece după un anumit număr de ani de la înfiinţarea plantaţiilor de viţă-de-vie solul din plantaţii se tasează puternic sunt necesare o serie de lucrări adânci, cu caracter periodic, prin care să se refacă starea de afânare a solului. Una dintre lucrările prin care se reafânează solul dintre rândurile de viţă-de-vie, pe adâncimea de 35-40 cm, este şi subsolajul. În plantaţiile din jurul casei subsolajul se poate realiza manual, cu unelte specifice. Lucrarea se execută alternativ din două în două intervale de rânduri, pentru a nu fi afectat sistemul radicular al viţei-de-vie. În plantaţiile cu soluri grele luto-argiloase, subsolajul se face o dată la 2 ani, cu revenirea pe acelaşi interval după 4 ani. În plantaţiile cu soluri uşoare, luto-nisipoase, subsolajul se face o dată la 3 ani, cu revenirea pe acelaşi interval după 6 ani.

Pentru această lucrare se foloseşte subsolierul purtat pentru vie SPV-45 M. Lucrarea se execută toamna, după recoltarea strugurilor şi numai atunci când solul are o umiditate de peste 60%, deoarece sub această umiditate în urma subsolajului rezultă bulgări mari şi se rup multe dintre rădăcinile viţelor. În urma subsolajului sunt afectate în jur de 10-15% din masa rădăcinilor butucilor, dar acestea se refac repede în zonele în care rădăcinile au fost secţionate. Se recomandă ca, odată cu lucrarea de subsolaj, să se aplice şi îngrăşămintele chimice pe bază de fosfor şi potasiu prin montarea pe subsolier a echipamentului de încorporare adâncă a îngrăşămintelor.

Fertilizarea plantaţiilor

Într-un an de producţie, viţa-de-vie consumă aproximativ 90-150 kg N, 20-45 kg P2O5 şi 90-120 kg K2O la hectar. Dar, în afară de aceste elemente majore, viţa-de-vie mai consumă pe parcursul unui an şi microelemente pe bază de Ca, Zn, Mg, Fe etc.

În plantaţiile viticole se folosesc îngrăşămintele organice, îngrăşămintele chimice şi amendamentele calcaroase. Această operaţiune este valabilă şi în plantaţiile micilor producători. Perioada de administrare a îngrăşămintelor este toamna şi primăvara, atunci când se execută şi lucrările agrotehnice adânci ale solului.

Cerinţe agrotehnice

Tot toamna se realizează şi fertilizarea de bază a solului, când se administrează îngrăşăminte organice şi îngrăşămintele chimice cu fosfor şi potasiu sau îngrăşămintele complexe. Aceste elemente fertilizante se regăsesc în gunoiul de grajd care este la îndemâna oricărui gospodar.

Pentru aplicarea îngrăşămintelor se folosesc mai multe metode:

– administrarea prin împrăştiere a îngrăşămintelor, prin care se administrează îngrăşămintele organice şi chimice prin împrăştierea cât mai uniformă printre rândurile de viţă-de-vie. Cele organice se împrăştie cu maşinile de împrăştiat MIGV-1, iar cele chimice cu echipamentul EIV montat pe plugul cultivator, după care îngrăşămintele sunt încorporate în sol prin arătură adâncă;

– administrarea îngrăşămintelor fosfatice şi potasice greu solubile se face concomitent cu lucrarea de reafânare adâncă;

– administrarea îngrăşămintelor în şanţuri, care se aplică plantaţiilor de vii bătrâne prin administrarea de îngrăşăminte organice (gunoi de grajd) şi chimice fosfatice şi potasice greu solubile.

Lucrarea se execută prin deschiderea unui şanţ adânc de 25-30 cm pe mijlocul intervalului dintre rânduri;

– administrarea locală a îngrăşămintelor (la butuc) se practică în plantaţiile de vii tinere în primii 3-5 ani de la plantare, când viţele au sistemul radicular slab dezvoltat.

Se deschide o copcă în jurul viţei în care se administrează îngrăşăminte organice bine descompuse (mraniţă, gunoi de păsări) sau îngrăşăminte chimice.

Descurcatul viilor

Desprinderea coardelor anuale şi a lemnului multianual de pe sistemul de susţinere se face toamna, după recoltatul strugurilor, prin tăierea legăturilor făcute în perioada de vegetaţie şi a cârceilor care s-au fixat de sârme sau de araci. Această lucrare se execută mai ales în arealele protejate sau semiprotejate în scopul de a putea executa lucrările de îngropare sau muşuroire a viţei-de-vie.

Prin această lucrare se urmăreşte să se degajeze toate sârmele pentru a permite întinderea coardelor sau a lemnului multianual la suprafaţa solului în vederea îngropatului.

Tăierile de uşurare

Odată cu desprinderea coardelor se pot executa şi tăierile de uşurare care constau în eliminarea a circa 30% din coardele anuale, prin îndepărtarea extremităţilor coardelor de 2 ani, păstrând primele 2-3 coarde de la bază.

Protejarea butucilor de viţă-de-vie

Deoarece viţa-de-vie, mai ales cea din soiurile nobile, este o plantă caracterizată printr-o slabă rezistenţă la ger, se impune protejarea ei peste iarnă prin acoperire totală (îngropat) sau parţial (muşuroire).

Zonele în care frecvenţa temperaturilor de -18°C până la -20°C este de 1-2 ani din 10, eventualele pierderi de 20-40% compensându-se prin tăieri. Acestea sunt considerate zone cu microclimat mai blând, dar acolo unde temperaturile pot ajunge la -25°C, -30 sau -32°C se impune protejarea viilor prin acoperirea totală cu pământ. În prealabil se efectuează desprinderea coardelor şi a elementelor multianuale de pe sistemul de susţinere.

Astfel, coardele şi lemnul multianual se întind pe suprafaţa solului pe direcţia rândurilor de viţă-de-vie, iar cu ajutorul sapei se trage pământul. În dreptul butucului se trage pământul, iar pe direcţia rândului, în dreapta şi stânga, se face un pat de pământ pe care se întind şi se fixează coardele care apoi sunt acoperite fie normal, fie mecanic cu ajutorul plugului cultivator pe care s-au montat cormane speciale pentru îngropat şi care aruncă pământul în lături, formând un fel de bilon de aproximativ 10 cm, înălţime care protejează butucul şi elementele de rod.

În cazul zonelor semiprotejate, se practică protejarea butucilor prin muşuroire. Muşuroirea se execută manual, cu sapa prin efectuarea unui muşuroi de pământ de 25-30 cm înălţime.

Ing. Ioana ALEXANDRU, consilier CLCA Vîrteşcoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
5567

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lucrarile-lunii-aprilie_l1089.html

Lucrările lunii aprilie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLucrările lunii aprilie

Legume

Plantarea în solarii a tomatelor, ardeilor şi vinetelor şi în câmp a cartofilor timpurii preîncolţiţi. Semănatul pentru producerea răsadurilor de ceapă de apă, praz şi ţelină.

În ultima decadă a lunii se plantează în câmp tomatele timpurii, se seamănă fasolea de grădină, castraveţii, pepenii galbeni şi verzi, sfecla roşie, dovleceii. Se recoltează eşalonat legumele verdeţuri însămânţate din toamnă şi se continuă semănatul noilor suprafeţe cu legume verdeţuri.

Au loc lucrări de îngrijire a culturilor de varză şi conopidă timpurie, gulioare şi legume verde-ţuri (praşile, fertilizări, combaterea bolilor şi dăunătorilor – musca cepei, musca verzei, puricii verzei). Se efectuează lucrări de îngrijire a răsadurilor.

Pomi

Se văruiesc trunchiurile pomilor şi se tratează rănile. Se transportă în livezi materiale pentru produs fum. În nopţile cu temperaturi scăzute, de 1-2° C, se aprind grămezile fumigene. Pentru a combate brumele şi îngheţurile, fumul trebuie să fie dens şi să persiste până dimineaţa mai târziu. Pentru o bună polenizare a florilor se aduc în livadă stupi de albine. Se fac udările necesare, precum şi tratamentele împotriva bolilor şi dăunătorilor care au apărut.

Viţa-de-vie

Se leagă coardele de sârmele spalierului şi se plantează noile viţe. La viţele plantate toamna, se sparge crusta şi se afânează solul de pe muşuroaie. Are loc combaterea făinării şi păianjenilor la viţa-de-vie.

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1135
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lume-multa-si-voie-buna-la-momentul-aniv...

Lume multă şi voie bună la momentul aniversar - „Lumea Satului – ediţia 100“

La împlinirea fragedei vârste de 4 ani şi 3 luni, revista Lumea Satului a „spart gheaţa“ evenimentelor mondene din presa scrisă agrariană, reuşind să adune în Salonul Albastru din incinta Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară, o bună parte din floarea cea vestită a agriculturii româneşti.

Ne-au onorat cu prezenţa reprezentanţii comunităţii ştiinţifice, în frunte cu noul preşedinte al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, dl Gheorghe Sin, geneticieni de renume mondial, agronomi şi veterinari care prin pricepere şi rezultate se situează pe podiumul agriculturii mondiale.

Au venit şi managerii companiilor care şi-au asumat misiunea de a aduna şi implementa în România tot ce este mai valoros în domeniul tehnicii şi tehnologiilor universale. Spre mândria noastră, am reuşit să adunăm laolaltă edilii comunităţii rurale şi pe cei care asigură în plan economic prosperitatea satului românesc.

Sărbătoarea noastră a avut parte şi de un moment artistic de cel mai bun gust, aparţinând lumii folclorice şi muzicii uşoare. Dacă timpul ne-ar fi permis, putea să existe şi o a treia parte a sărbătorii, numită Cenaclul literar rural. A existat totuşi un astfel de moment în care scriitorul Alexandru Brad a rostit în faţa asistenţei un fel de rugă pentru pământ şi truditorii acestuia.

În rest, totul a decurs conform programului prestabilit. Directorul general al revistei Lumea Satului a ţinut să prezinte nu numai realizările de până acum, dar şi planurile de viitor. Printre acestea se află o mai profundă implicare în reliefarea deciziilor ce frânează progresul. În expunerea sa, Ion Banu a anunţat în premieră realizarea, începând cu primul număr al revistei din 2010, al celui dintâi produs pur economic din presa de specialitate: agroBusiness.

Vă asigurăm că va fi interesant, iar prin contribuţia dumneavoastră, a managerilor din sectorul agroalimentar, ar putea dobândi o utilitate practică de excepţie.

Masa „înţelepţilor“ s-a dovedit a fi neîncăpătoare pentru a aduna în jurul ei marile valori ale agriculturii româneşti prezente la sărbătoarea noastră. De aceea, unii lideri s-au autodistribuit, constituind în jurul lor:

La masa agronomilor atmosfera de bun simţ şi umor a fost întreţinută de cei doi prieteni nedespărţiţi: Gheorghe Niţu şi Dincă Nache care, împreună cu Dan Bănuţă, Marian Verzea şi Dan Ionel – prieteni şi colegi în anii studenţiei cu editorul general – au dat tonul unor discuţii ce s-au constituit într-o dezbatere profesională. Masa veterinarilor şi zootehniştilor, în fruntea căreia prof. univ. Ilie Van, dr. Corneliu Ceică, ing.

Mesele oamenilor de ştiinţă „patronate“ de prof. univ. dr. Valeriu Tabără şi Ioan Oancea au atras spre ele fiinţe pe cât de luminate, pe atât de fascinante în planul creaţiilor virtuale.

La Mesele companiilor responsabile cu implementarea progresului tehnic şi tehnologic, cei prezenţi prognozează că acea parte a agriculturii dezvoltată a României se va situa curând la nivelul cel mai înalt al tehnicii mondiale.

Masa structurilor administrative rurale a reunit cei mai reprezentativi primari din comunele României, printre care Temistocle Diaconu din Pădureni - Vaslui şi Mircea Velicu din Izbiceni - Olt. De la această masă, doamna ec. Mariana Gâju, vicepreşedinte al Asociaţiei Comunelor din România a înmânat editorului general Ion Banu o Diplomă de Excelenţă şi prima Plachetă aniversară oferite unei publicaţii care se implică în mod profesional în abordarea problemelor complexe ale satului românesc.

Masa mass-media a fost dominată de reprezentanţii televiziunii şi radioului public. „Concurenţa“ pe care ne-am dorit-o alături a fost reprezentată la nivelul staff-ului de agriMedia şi Euroferma, Profitul agricol şi Sănătatea plantelor. Din păcate, persoanele cu putere de decizie de la unele publicaţii au lipsit, semn că este încă mult de lucrat pentru a realiza o strategie comună în susţinerea unor campanii de presă care să susţină corect şi profesional interesele majore ale agricultorilor.

Îmbinarea utilului cu frumosul a fost realizată printr-un spectacol artistic de toată frumuseţea. El avea să facă dovada că în spatele ecranelor de televizor se află valori incontestabil mai bune decât cele care se produc în cadrul unor spectacole folclorice de mare anvergură.

Urări de număr Aniversar
Stimată Lumea Satului,
Noi, cititorii optimişti,
(Şi pe cuvânt că sunt destui)
Îţi mulţumim fiindcă exişti.
Acum, la numărul 100,
Eşti fără de asemănare
Prin conţinut şi prin ţinută,
Prin strai superb, de sărbătoare.
Atât de elegantă eşti
(Pentru mulţi e o surpriză):
Ai vreun secret de reuşeşti
Să epatezi şi-n ani de criză?
Cei care iubim pământul
Îţi dorim viaţă lungă,
Să stai drept când bate vântul
Şi să ai „biştari“ în pungă.
Să fii deci o lucrativă
Pentru-a ridica ţăranu’
Ca să iasă din derivă,
Văzând cât contează… Banu.
Să duci iute sau agale
Până în ultimul cătun,
Purtând în paginile tale
Speranţa traiului mai bun.
Redactorii umărul pun
Săltând splendida revistă.
Nu poţi găsi ceva mai bun
Fiindcă-n ţară nu există.
Să vă ajute Dumnezeu,
Chiar de-i frig sau dacă plouă
Sănătoşi să fiţi mereu
Imuni şi la gripa nouă.
Şi-atunci când sărbătoriţi
Mia de numere, măcar,
Cei actuali prezenţi să fiţi
(Eu doar cu gândul, căci… mă car).

Redactori şi autori,
Toţi cei ce lucraţi febril,
Omagiu de la cititori
Vă spune…

GRECU Virgil

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
572

□

Comentarii

□

□

1. Niculai Popandron -- (18-December-2009)Va felicit, va doresc mult succes in continuare si sa ma invitati si pe mine la editia 1000.LA MULTI ANI

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lumea Satului 100. Cine suntem? Spre ce tindem?

Primul număr al revistei „Lumea Satului“ a văzut lumina tiparului exact cu 4 ani şi 4 luni în urmă, când un grup de ziarişti agrarieni, în frunte cu editorul general Ion Banu, a pus bazele unei publicaţii care îşi propunea să aducă o nouă abordare publicistică în presa scrisă de specialitate.

Ea se dorea a fi o tribună de dezbatere a tuturor celor care trăiesc şi convieţuiesc în cel mai întins spaţiu rural al Europei. Misiunea era dificilă, pentru că şi problemele economice şi sociale ale satului românesc sunt pe cât de complexe, pe atât de grele.

Demersul publicistic

Apărută într-un moment în care reforma se afla la capătul unei aşa-zise ajustări structurale, revista era chemată să aducă în paginile ei toate acele valori capabile să propună soluţii pentru ieşirea din colaps. Dacă am reuşit sau nu, o pot spune cititorii noştri.

În demersul nostru publicistic i-am luat ca aliaţi, în primul rând, pe acei oameni de bună credinţă care socotesc că misiunea lor fundamentală este de a da satului românesc bunăstarea la care ţăranii jinduiesc de atâta amar de vreme.

Stările de lucruri din lumea satului sunt mult prea deprimante pentru a vorbi de o reuşită deplină în atingerea obiectivului propus. Asta dacă ne referim la un bilanţ general. Pentru că o analiză sectorială pune în evidenţă apariţia şi consolidarea în lumea satului a unor unităţi economice şi centre rurale care pot defila în primul eşalon al unei posibile parade europene.

Ce-i drept, aceste valori sunt puţine, dar ele reprezintă germenii unui nou mod de agricultură şi de viaţă în spaţiul rural românesc.

Pornind de la această realitate şi de la convingerea că elita rurală este singura capabilă să determine acea emulaţie care să scoată satul românesc din sărăcia în care se află, o bună parte a mesajului nostru publicistic a fost îndreptată spre reliefarea modului în care au reuşit aceşti oameni. În acest scop, am pornit de la cele mai simple reuşite în plan economic şi social până la înfăţişarea acelor afaceri de anvergură care reprezintă adevărate puncte de referinţă pentru noile modele agricole ce se conturează.

Structura revistei

Revista Lumea Satului este o publicaţie bilunară, cu 84 de pagini, policromie. În lumea publicaţiilor agricole ea se află în competiţia pentru supremaţie cu mai multe reviste de specialitate, alături de care încearcă să prezinte... viaţa aşa cum este ea în zona la care se referă în actualele condiţii de criză economică şi depresie socială.

Cel mai important succes al revistei este acela de a fi prezentă în majoritatea localităţilor din România, iar mai recent şi în multe alte ţări din lume, prin abonamente ferme şi de durată sau/şi prin sistemul electronic.

Ţintele şi tematica publicaţiei

Ţinta este tot ce se mişcă şi se zbate în spaţiul rural românesc. Începând cu cei care activează în sectorul agroalimentar, cu reuşitele şi problemele lor şi continuând cu starea economică şi socială a ţăranului simplu. Ceea ce ne deosebeşte de celelalte publicaţii de specialitate este abordarea complexă a problematicii comunităţii rurale. În acest ultim demers îi avem aliaţi pe cei care compun actualele administraţii locale, în frunte cu primarii şi consilierii comunali.

Abordarea acestor probleme porneşte de la interesul naţional a cărui înfăţişare publicistică ţine seama de contextul spaţiului european în care suntem integraţi. Constrângerile europene sunt multiple şi nu de puţine ori greu de suportat. Dar nu trebuie uitat că Uniunea Europeană pune la dispoziţia spaţiului rural românesc peste 8 miliarde de euro, o sumă care, folosită cu chibzuinţă, poate asigura ajustarea economică şi socială a comunităţii săteşti, cu deosebire a agriculturii.

Programul SAPARD, aşa cum a fost implementat, a dus la realizarea unor obiective economice şi de infrastructură care reprezintă elemente de noutate. Fondurile europene alocate structurării şi modernizării agriculturii şi industriei alimentare, a serviciilor sunt în măsură să implementeze în România o bază tehnică aparţinând ultimei generaţii.

Misiunea noastră, a celor care realizăm revista Lumea Satului, este tocmai aceea de a desfăşura o campanie la nivel naţional pentru conştientizarea acestei şanse. Aşa se explică şi faptul că în toate abordările care privesc acele restricţii sau reglementări europene noi încercăm să desprindem.... germenul progresului.

Am fost şi vom rămâne alături de cei care plămădesc pâinea cea de toate zilele. Înţelegem starea sufletească a crescătorilor de animale şi suntem alături de cei care solicită o mai dreaptă împărţire a sprijinului financiar.

Ne implicăm direct în eliminarea distorsiunilor de pe piaţa agricolă, susţinând, în primul rând, interesele producătorilor, atât de asupriţi. Mai nou, am devenit parteneri direcţi ai celor care reprezintă administraţia locală în mediul rural, tocmai în ideea de a promova şi susţine acele acţiuni care vor schimba în mod fundamental starea economică şi nivelul de viaţă al comunităţii rurale.

Cercetarea şi marile ei probleme au găsit în paginile revistei noastre nu atât un spaţiu cuprinzător, cât o abordare profesională de excepţie, mai ales prin contribuţia oamenilor de ştiinţă.

De aproape cinci ani, redactorii revistei noastre sunt prezenţi pretutindeni unde sunt etalate tehnicile şi tehnologiile viitorului. Ce-i drept, ele aparţin în majoritate firmelor străine care acţionează în România, dar foarte curând acestea vor aparţine patrimoniului agricol autohton.

Obiective imediate

Ele nu sunt numeroase, dar unele au caracter de noutate absolută. Desigur, este vorba, în primul rând, de editarea Suplimentului AgroBusiness, care are de acum marcă înregistrată la OSIM. El se află, cum s-ar spune, în stadiu de facere şi definitivare a sumarului. Prin acest nou produs ne propunem să promovăm un alt gen publicistic în presa agricolă din România. Foarte curând el ar putea să se desprindă ca o publicaţie de sine stătătoare, al cărei conţinut va depăşi sfera informaţiilor strict agricole. La realizarea lui vor contribui condeiele cele mai autorizate din interiorul redacţiei, dar mai ales analiştii autentici a căror preocupare de bază este studiul pieţei agroalimentare.

Redacţia şi colaboratorii

Adevărul este că suntem puţini faţă de volumul de muncă pe care îl avem în faţă, dar mai ales faţă de ambiţiile profesionale de a ne menţine în vârful publicisticii agrare din România. Practic, revista este realizată de un corp redacţional şi de colaboratori permanenţi totalizând 40 de persoane, din care o parte reprezintă lumea academică agricolă. Redactorii permanenţi sunt absolvenţi ai diferitelor instituţii de învăţământ superior, fapt ce ne conferă o abordare profesională la nivel superior a problematicii complexe pe care o reprezintă lumea satului românesc.

O provocare pentru ei o reprezintă acum realizarea noului produs care vizează în exclusivitate lumea afacerilor din mediul rural şi cu deosebire evoluţiile de pe pieţele mondiale agroalimentare. Un prim bilanţ al acestui nou produs va fi posibil abia în 2010, când vom decide şi asupra oportunităţii desprinderii lui în prima revistă de afaceri din agricultura României.

Ne mândrim cu o ţinută grafică ce ne apropie de publicistica occidentală de profil. Fără îndoială, vrem mai mult. Dorim să pătrundem în lumea graficienilor care promovează valenţele înalte ale artei de tehnoredactare.

Este vorba, desigur, de proiecte care obligă echipa managerială la chibzuinţă. Mai ales acum, când totul trebuie măsurat pe un cântar în care ideile avangarde sunt subordonate unei raţiuni care pune în prim-plan eficienţa.

Structura cititorilor

- 66% fermieri, oameni de afaceri din sectorul agroalimentar, organizaţii patronale şi sindicate;
- 18% reprezentanţi ai structurilor rurale administrative;
- 5% reprezentanţi ai firmelor străine în România şi abonaţi din străinătate;
- 4% oameni de ştiinţă, specialişti din cercetarea agricolă românească, din consultanţă, cadre didactice şi studenţi;
- 7% alţi cititori.

Mândria de a ne fi colaboratori şi sprijin

Cei care decriptează „gemula“ bunăstării viitoare

Gândurile noastre se îndreaptă, în primul rând, spre colaboratorii aparţinând comunităţii ştiinţifice, spre acele personalităţi marcante care ne-au ajutat să descifrăm universul mirific al creaţiei ştiinţifice. Prin aceste valori umane de excepţie, revista Lumea Satului a reuşit să dobândească un rating profesional care îi asigură o înaltă credibilitate în rândul cititorilor.

Dincolo de valoarea ştiinţifică, intervenţiile lor în paginile revistei noastre s-au dovedit a fi şi un act dătător de speranţe şi linişte socială. Prin aceasta înţelegem garanţia lor că pentru multă vreme de acum încolo ştiinţa va furniza practicienilor acele elemente de progres capabile să asigure hrana omenirii.

Laudă mâinilor care ne fac pâinea

Dacă am avea măcar o mie ca ei, în mod sigur am fi pe podiumul agricol al Europei. Nimeni şi nimic nu poate să ne convingă că undeva în lume există practicieni agricoli mai buni decât ai noştri. Nu poate pentru că în România pâinea şi laptele se fac în condiţii inimaginabil de grele. Şi totuşi, aceşti oameni produc, cum s-ar spune, la nivel mondial. Cum? Printr-o minte şi un spirit antreprenorial de excepţie. Ei activează în toate sectoarele agriculturii româneşti şi au remarcabila ambiţie de a înlătura din calea progresului stavilele aberante ridicate tocmai de către cei care ar trebui să asigure progresul sectorului agroalimentar.

Meritul acestor oameni este, în primul rând, inteligenţa şi tenacitatea de a răzbi într-un climat economic obstrucţional, birocratic, dar mai ales putred.

Pe cei mai mulţi dintre ei i-am „vizitat“ la ei acasă şi, în acele momente de destăinuire, am înţeles cât de mult le datorăm pentru tot ceea ce fac pentru scoaterea agriculturii de la lada de gunoi a Europei.

La data care dăm tiparului aceste rânduri ce evocă realizările elitei agricole româneşti, numărul valorilor autentice este mic. Îmbucurător este faptul că în spatele lor se află tineri fermieri şi manageri care vin din urmă. Puterea lor economică este deocamdată mică, dar ambiţia şi priceperea acestora oferă garanţia că pe întinderi tot mai mari agricultura românească este pe mâini bune.

Promotorii progresului tehnic şi tehnologic

Este vorba, desigur, de cei care aduc în România tot ce este mai valoros în materie de tehnică şi tehnologie agroalimentară. În majoritatea lor, ei aparţin acelei generaţii relativ tinere care au impresionat marile companii internaţionale prin inteligenţă şi calităţi manageriale de excepţie. Cu o parte dintre aceştia aţi luat cunoştinţă la rubrica noastră „Oameni de nota… 10“. În interiorul fiecăruia se află germenii care propulsează progresul care va să vină.

Încă de la începuturile revistei noastre, mulţi dintre ei s-au dovedit a ne fi cei mai fideli susţinători din toate punctele de vedere. Le mulţumim pentru tot ce au făcut, pentru susţinerea profesională şi financiară a revistei Lumea Satului.

Redacţia

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
582

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lumea-satului-un-spatiu-pe-care-il-indra...

Lumea satului, un spaţiu pe care îl îndrăgim cu toţii

• Interviu cu ing. Ion Banu, editor general al revistei Lumea Satului

O revistă completă, complexă şi diversă

G.V.: Dintotdeauna m-am întrebat cum v-a venit ideea unei astfel de reviste, mai mult decât necesare de altfel?

I.B.: M-am gândit că în lumea satului, în acest loc minunat pe care îl îndrăgim cu toţii, pentru că până la urmă din el ne tragem fiecare dintre noi, este nevoie de multă informaţie. Şi dacă în televiziune există emisiunea „Viaţa satului“, în radio Antena Satelor, m-am gândit că e bine să fie şi o presă scrisă care să se refere la acest spaţiu.

După mai multe căutări a unui titlu adecvat, am găsit ca fiind cel mai nimerit pentru presa scrisă Lumea Satului, o revistă pe care am dorit-o de la început cât mai completă, complexă şi diversă, în aşa fel încât să cuprindem în ea atât aspecte ce ţin strict de viaţa la ţară – cultură, tradiţii, social-economic – dar şi tehnică agricolă şi zootehnică. Astfel oferim în cele 84 de pagini atât informaţii care se adresează celor care lucrează pământul sau cresc animale, pe care le găsesc în prima parte, cât şi celor care pur şi simplu vor să găsească într-o revistă de specialitate subiecte de divertisment de pildă, care se află în partea a doua.

Recent, am realizat şi un supliment pentru oameni de afaceri, Agrobusiness, care în curând va deveni o revistă de sine stătătoare. Aceasta este rezultatul unor îndelungi discuţii purtate cu mulţi agenţi economici, comercianţi de inputuri şi utilaje pentru agricultură, care şi-au manifestat interesul pentru a-şi difuza, a-şi disemina informaţiile privind activitatea în domeniu, publicul lor ţintă fiind cititorii noştri.

Modele de succes ale agriculturii româneşti

G.V.: În acest moment, agricultorii se află la o răscruce de drumuri. Au apărut primii fermieri în adevăratul sens al cuvântului, dar foarte mulţi au rămas la stadiul la care erau bunii şi străbunii lor. Doream să vă întreb dacă aţi avut un model?

I.B.: Avem, din fericire, multe modele în agricultură, le ştim de acum cu toţii. Sunt câteva exploataţii care pot da lecţii chiar şi occidentalilor, cum sunt Anghel de la Cerealcom Dolj, Muscă de la Arad, TCE 3 Brazi cu Insula Mare a Brăilei, dar şi cu cele două exploataţii, zootehnică şi vegetală de la Piatra-Neamţ, domnul Ciulinaru de la Călăraşi, Poienaru de la Ialomiţa şi exemplele pot continua, cu scuzele de rigoare pentru cei pe care nu i-am amintit.

Sunt modele demne de urmat. Alături de acestea avem şi exploataţii de 400-500 până în 1.000 de hectare care de asemenea au rezultate extraordinare, au de-acum o dotare tehnică modernă, aplică ultimele tehnologii specifice fiecărei culturi şi rezultatele sunt pe măsură.

Din păcate însă, aşa cum spuneaţi, avem şi ferme pe care nici nu le-aş numi aşa, cu suprafeţe extrem de mici, absolut ineficiente pentru domeniul la care ne referim. Acestea reprezintă motivul pentru care imediat după schimbările care au avut loc după anii ’90 am pledat pentru formele asociative sau pentru exploataţiile agricole în limita unor suprafeţe care pot dovedi eficienţă, pentru că una e să lucrezi cu un tractor performant pe 5.000 de metri şi alta pe 500 sau 1.000 de hectare.

Asocierea, drumul spre agricultura performantă

G.V.: Problema care se pune aşadar este ce facem cu cei peste 40.000 de proprietari de teren, fâşii de fapt de 1-2 hectare?

I.B.: Este inadmisibil, după opinia mea, să avem peste 3 milioane ha nevalorificate şi aş face o referire strict la această toamnă şi, mai exact la acest moment, când din datele primite de la MAPDR reiese că sunt însămânţate în jur de 55% din suprafeţele care de regulă se însămânţau anii trecuţi în această perioadă. Şi asta se întâmplă pentru că agricultorii sunt decapitalizaţi, aspect generat din cel puţin două motive: pe de o parte sprijinul financiar nu a venit la vreme încât să le permită o continuitate şi implicit obţinerea unor rezultate financiare pozitive, iar pe de altă parte este rezultatul unei pieţe dezorganizate.

Pe o piaţă unde funcţionează şi acea parte cenuşie cred că se impune ca statul să intervină la stabilirea unui preţ minim garantat cel puţin pentru principalele produse agroalimentare. Dacă s-ar pune la punct aceste lucruri, nu cred că am mai vorbi atât de acut de un buget sărac alocat agriculturii României, care este un segment în care investiţiile se recuperează relativ repede comparativ cu alte segmente ale economiei.

G.V.: Mie mi se pare că oamenii au fost şi sunt descurajaţi tocmai pentru că nu-şi pot valorifica producţia, iar ideea de asociere le displace întru totul deocamdată. Cei mai mulţi se gândesc probabil la fostele cooperative de producţie, deşi acest termen nu cred că trebuie să sperie pe nimeni, pentru că tot vestul european este plin de astfel de forme de asociere, organizate desigur pe alte baze decât cele colhoznice.

I.B.: Oamenii trebuie să înţeleagă că o cooperativă înseamnă asocierea celor care îşi unesc suprafeţele sau efectivele de animale, şi nu că îşi vor pierde dreptul de proprietate asupra bunurilor lor. Cooperativa mai înseamnă şi un mod de asociere prin care membrii ei îşi asigură aprovizionarea cu inputurile necesare, materialele necesare continuării procesului de producţie.

Şi cel mai important este faptul că aceasta se ocupă de desfacerea producţiei. Nici nu se poate concepe o agricultură performantă fără a se lucra pe suprafeţe mari şi fără să ai asigurată desfacerea producţiei obţinute. Cooperativa are şi acest rol de a organiza producţia în funcţie de cererea de pe piaţă.

Menirea gospodăriei ţărăneşti

G.V.: Aşa cum spuneaţi, există vârfuri în agricultura românească, dar am senzaţia întotdeauna când privesc satul că nu suntem prea departe de „Moromeţii“ lui Marin Preda. Cu toate astea, auzeam deunăzi un ţăran plecat din Bucureşti că e mai bine să stai la ţară, pentru că acolo, dacă eşti gospodar, nu cheltuieşti nimic, chiar dacă nu întotdeauna câştigi. De unde să înveţe oamenii ăştia?

I.B.: Au nevoie de exemple şi acestea există, dar şi MAPDR are structuri care pot să-i ajute pe ţărani, să-i înveţe ce trebuie să facă, pentru a avea performanţă sau măcar pentru a-şi asigura necesarul familial de produse agroalimentare.

Sigur că este nevoie şi de gospodărie ţărănească, după opinia mea, şi aceasta trebuie stimulată mai ales în zona de deal şi munte. Pentru că nu se poate vorbi de exploatare a terenurilor în această zonă fără mână de om, fără prezenţa ţăranului acolo. Chiar dacă sunt opinii potrivit cărora ţăranul ar trebui să fie de-acum încolo doar la muzeu... Ba mai mult, pentru această zonă trebuie programe speciale şi o altfel de abordare, diferită faţă de ceea ce se vrea a se face în câmpie, acolo unde putem vorbi de exploataţii mari, în mecanizare şi tehnologii moderne…

La munte însă trebuie să dăinuie tradiţia care trebuie valorificată, sigur, în contextul actual. Merg mult prin ţară şi văd munţii noştri tot mai părăsiţi, animale din ce în ce mai puţine, fâneţele, altădată de două ori cosite pe an, acum nu se mai cosesc, ca să nu mai vorbesc de depopularea satului... Şi iarăşi trebuie să pomenesc o politică cu totul defectuoasă, pentru că, nefiind sprijiniţi, motivaţi într-un fel, tinerii părăsesc această zonă. Sigur, aici ar trebui să intervină multe ministere, pentru că nu doar cel al agriculturii are atribuţii în spaţiul rural.

Trebuie să se intervină de aşa manieră încât să se creeze o serie de facilităţi pentru ca tinerii să rămână în zonele respective. Şi aici putem să vorbim şi despre faptul că, iată, se cheltuieşte enorm pentru pregătirea unui tânăr, unii fac chiar două-trei facultăţi şi nu au un loc de muncă şi cu atâta uşurinţă acceptăm ca ei să părăsească ţara. Atâta aur cenuşiu părăseşte ţara, în loc să fie valorificat în România şi avem slavă domnului posibilităţi să creăm locuri de muncă pentru aceşti oameni. Trebuie doar să se vrea.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
671

□

Comentarii

□

□

1. Niculai Popandron -- (18-December-2009)Cred ca nu se mai poate continua cu aceasta nepasare de a nu lucra peste 3 milioane de hectare.Nu concep asa ceva.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Luna aprilie în livezi

Aşa cum spuneam încă din numărul trecut, anul acesta desprimăvărarea va fi scurtă, motiv pentru care trebuie să fim pregătiţi din timp pentru efectuarea lucrărilor din luna aprilie.

Principalele acţiuni pe care le vom întreprinde în pomicultură în această perioadă sunt:

- plantarea pomilor, respectiv completarea golurilor în plantaţiile tinere care au suferit peste iarnă;
- fertilizarea şi lucrarea pe rând cu plug, velox şi freză pentru afânarea solului, încorporarea îngrăşămintelor, frânarea activităţii dăunătorilor (viermele cireşului, mărului, prunului etc.);
- încheierea tăierilor de reîntinerire şi de rodire;
- tot acum ramurile atacate de boli specifice sunt adunate şi arse.

Tratamentele împotriva bolilor şi dăunătorilor sunt hotărâtoare pentru sănătatea pomilor şi rodirea acestora. La umflarea mugurilor şi în continuare până la înflorit sunt necesare cel puţin trei tratamente pentru combaterea bolilor şi a dăunătorilor: la seminţoase se aplică Topsin 1,5 kg/ha, Ovipron 22,5 l/ha + Reldan 1,5 l/ha; la sâmburoase se aplică Syllit 3 kg/ha, Captan 3 kg/ha, Ovipron 15 l/ha + Reldan 1,5 l/ha şi Admiral 0,32 l/ha.

În perioada înfloritului se vor face două tratamente, cu Folicur 0,5 l/ha şi Signum 0,6 l/ha. Tot acum se vor monta capcanele cu feromoni specifici. Acolo unde avem un înflorit abundent vom aduce 3-5 cuiburi cu bondari la fiecare hectar.

Pentru că timpul ne presează e bine, dacă avem posibilitatea să efectuăm toate lucrările mecanizat.

Dotări şi utilaje specifice

La ferma de 120 ha pe care o deţinem în Lacu Rezi putem lucra întreaga suprafaţă mecanizat deoarece dispunem de următoarele utilaje: 8 tractoare de 70 CP fiecare, 2 veloxuri pentru arat, 6 atomizoare de 1.500 litri, freze, tocătoare pentru ramuri şi iarbă.

Pentru polenizare vom instala 75 de cuiburi cu bondari, iar în perioada înfloritului, pentru urmărirea curbei de zbor, capcane cu feromoni la toate speciile. La fiecare hectar cultivat cu măr şi piersic vom monta câte 500 de difuzoare cu feromoni specifici pentru dezorientarea masculilor care îşi încep zborul în luna aprilie.

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
1215

☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

luna-ciresarilor-la-hilita-asocierea-sin...

Luna cireşarilor la Hiliţa - asocierea, singura şansă!

Adevărul este că sătenii din Hiliţa Iaşiului şi-au cucerit faima prin fructele, în special cireşele care ajungeau în Italia, Germania şi în alte colţuri ale Europei. Hiliţa a cunoscut în anii din urmă, asemenea multor localităţi rurale ale ţării, un accentuat declin economic.

Iată însă că un grup de oameni inimoşi încearcă – şi rezultatele de până acum o confirmă – să renască renumele de altădată al locului. În urmă cu trei ani, a luat fiinţă o asociaţie care şi-a propus, ne-a declarat doamna vicepreşedinte Liliana Nichita (foto), să pună în valoare tradiţiile şi resursele existente. Cu sprijinul organizaţiei World Vision Romania, s-a inaugurat Centrul de prelucrare a produselor tradiţionale. Aici, după reţete ştiute din vechime, se prepară înmiresmate gemuri, dulceţuri şi compoturi, tot mai cunoscute şi apreciate de consumatori.

„Nu folosim, în afară de zahăr şi fructe, niciun fel de ingredient sau conservant, ne spune Ionuţ Ene, unul dintre asociaţi. Aşa se face că oriunde am fost la târguri în Iaşi, la expoziţii de produse tradiţionale, cum ar fi cea de la Palatul Parlamentului sau de la un mare Mall din Timişoara, n-am avut atâta marfă cât s-a cerut.“

Brandul Hiliţa

Asociaţia a pornit la drum cu 13 membri fondatori, au mai aderat încă zece gospodari şi, ni se spune, uşa rămâne deschisă şi pentru ceilalţi oameni ai satului.

Deocamdată, centrul de prelucrare îşi desfăşoară activitatea într-o clădire din curtea bisericii, iar dotarea este ca într-o gospodărie de altădată: un cuptor cu lemne, sobe şi vasele necesare.

„Acum, în perioada recoltării cireşelor, mobili-zarea este maximă, ne spune doamna vicepreşedinte. Vrem să continuăm prelucrarea şi altor fructe pe o perioadă cât mai lungă de timp, paralel cu desfacerea în pieţe a fructelor proaspete. Aşa stând lucrurile, vom putea produce în acest an doar puţin mai mult de zece mii de borcane. Dar iată, o fundaţie din Statele Unite ne-a selectat în vederea unui sprijin şi sperăm să putem achiziţiona o maşină de capsat şi o alta de etichetat.

Asta ne va permite să ne prezentăm cum se cuvine în faţa clienţilor, iar Hiliţa să devină un brand. Şi încă un fapt: cei mai mulţi dintre membrii asociaţiei beneficiază de Măsura 141, iar subvenţia primită se va folosi la reîntinerirea livezilor.“

Pasul următor

Cei care diriguiesc treburile asociaţiei au şi un plan de perspectivă. „Am făcut un studiu de piaţă, remarcă doamna vicepreşedinte. Suntem căutaţi, vrem să ne extindem şi să transformăm asociaţia într-o cooperativă, ceea ce ne-ar permite să valorificăm mai eficient fructele, ce reprezintă o adevărată bogăţie şi, ceea ce este mai important, să creăm locuri de muncă.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
651

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

luna-iulie-in-legumicultura_s385.html

Luna iulie în legumicultură

Alternanţa temperaturilor, când extrem de ridicate, când destul de coborâte pentru acest interval, a secetei atmosferice sau a umidităţii relative foarte ridicate, creează mari probleme la culturile de legume. În câmp am fost surprinşi poate de o ploaie la puţin timp după ce am efectuat un tratament, iar în solar am constatat creşterea procentului de avortare a florilor la ardei, pătlăgele vinete, precum şi la tomatele plantate mai târziu sau pe care încă nu le-am cârnit. Sigur că, atât cât se poate, vom încerca să reducem efectele negative asupra plantelor.

Sfaturi practice

În câmp vom folosi adjuvanţi care să mărească puterea de aderare a produselor pe care le aplicăm, cum ar fi Nu Film sau Silwete. Atenţie, unele produse conţin în mod intenţionat un atractant pentru dăunători, în scopul creşterii eficienţei tratamentului. Acest lucru se practică în mod obişnuit pentru atragerea de exemplu a moliei tomatelor, Tuta absoluta, care a produs ravagii în culturile legumicole din multe ţări în anii din urmă, dăunător care nu a ocolit nici ţara noastră.

În cazul solariilor, pentru a reduce intensitatea radiaţiei solare şi implicit a temperaturii din interiorul solarului, vom practica umbrirea acestora. Pentru aceasta avem la dispoziţie mai multe mijloace. Cel mai simplu ar fi să realizăm umbrirea cu o soluţie de pământ sau de cretă, de unde acţiunea mai poartă denumirea şi de cretizare. Sunt însă şi produse care pot fi folosite în acest scop, ca de exemplu Witvast. Acest tip de produs se găseşte în mai multe variante în funcţie de durata umbririi: de 2 sau de 4 luni. Inconvenientul cretizării este că, odată aplicat produsul, acesta rămâne pe o perioadă mai lungă de timp şi nu poate fi îndepărtat cu uşurinţă. Excepţie face cazul când folosim pământ care poate fi spălat de ploaie.

Pentru produsele specifice din comerţ există şi antidotul, adică un alt produs cu ajutorul căruia se poate spăla solarul. Sigur, aceasta înseamnă şi alţi bani. Şi, în plus, nu sunt sigur cât de inofensiv este produsul de spălare asupra solului. Un mijloc mult mai eficient îl reprezintă umbrirea solarului cu ajutorul unei plase de umbrire. Există o ofertă destul de bună cu reducere a luminozităţii între 10 şi 70%. Cred că, în condiţiile noastre, trebuie să folosim plase care reduc intensitatea luminoasă, în funcţie de zonă, între 30 şi 50%. Faţă de celelalte posibilităţi de umbrire, cea cu plasă este mai scumpă. Dar are cel puţin două avantaje: o putem da jos în cazul în care nebulozitatea se întinde pe o perioadă mai mare de timp şi o putem refolosi mai mulţi ani.

Lucrări de sezon

În câmp suntem în perioada de înfiinţare prin semănat direct în culturi succesive la dovlecei şi fasolea de grădină. Această lucrare se va face după erbicidarea terenului. Tot în această perioadă înfiinţăm culturile de conopidă, varză de toamnă şi de gulii. Înainte de plantare răsadurile vor fi tratate preventiv cu un insecticid, cum ar fi Confidor Energy 0,08% Confidor 20 SL 0,04%, Actara 25 WG 0,02%, Nuprid AL 200 SL 0,075% sau Affirm

0,95 SG 0,3%. Eventual se va combina şi cu un fungicid gen Previcur 607 SL 0,15%, Previcur Energy 0,1%, Merpan sau Folpan 80 WDG 0,15%.

De asemenea, se continuă întreţinerea culturilor de tomate de vară-toamnă şi pentru industrializare, ardei gras, lung şi gogoşar, pătlăgele vinete, varză de vară şi de toamnă, morcov, păstârnac şi pătrunjel, ţelină ş.a. Con-sumul de apă este mare şi, în raport cu fenofaza, cerinţele speciei, dar şi cu evoluţia temperaturii, el poate ajunge la 600 m3/ha sau 60 l/m2.

Se continuă fertilizările faziale, accentul punându-se pe azot şi potasiu. Pentru cei care nu deţin instalaţii de irigare prin picurare, situaţia este mai dificilă. Oricum, se va încerca să se aplice doze cât mai mici posibile şi cât mai des, la fiecare udare. De exemplu, se vor aplica 50 kg azotat de potasiu + 50 kg azotat de amoniu/ha/săptămână. În cazul irigării prin picurare se vor aplica câte 0,5 kg azotat de amoniu + 0,5 kg azotat de potasiu/zi/1.000 m2. Pentru culturile de ardei recomandăm ca, odată cu unele tratamente, să se aplice şi un fertilizant foliar cu calciu, cum ar fi CaFORTE.

În solarii se continuă recoltările la tomate, ardei gras, lung şi iute, pătlăgele vinete, castraveţi. Atenţie mărită la culturile pe care vrem să le trecem peste vară! O condiţie este ca acestea să fie cât mai curate din punctul de vedere al prezenţei unor agenţi patogeni şi dăunători. De aceea, în funcţie şi de evoluţia factorilor climatici, se vor efectua săptămânal sau la fiecare zece zile tratamentele corespunzătoare. Atenţie deosebită la atacul păianjenilor! Temperaturile ridicate şi seceta atmosferică sunt factori care favorizează dezvoltarea acestui tip de dăunători. În această situaţie se vor efectua 2-3 tratamente la interval de 7 zile cu unul dintre produsele: Vertimec 1,8 EC 0,1%, Envidor 24 SL 0,04%, Talstar 10 EC 0,05% sau alt acaricid.

În această perioadă, majoritatea cultivatorilor de legume în solarii încheie primul ciclu de cultură pentru tomate şi castraveţi. Se începe defrişarea acestor culturi. Atenţie mare în cazul existenţei atacului de nematozi! Plantele se vor tăia deasupra coletului şi se vor lăsa 24 de ore să se veştejească, după care se vor scoate din solar.

Rădăcinile se vor mobiliza cu furca fără colţi, după care se vor scoate din pământ cât mai întregi posibil şi se vor pune în saci pentru a fi duşi la groapa de vrejuri. În felul acesta vom limita la maximum diseminarea nematozilor în sol. În continuare avem două posibilităţi: fie să aplicăm localizat un nematocid, cum ar fi de exemplu Nemathorin 10 G sau Vydate 10 G, după care să plantăm, evident, un hibrid rezistent la nematozi, fie să facem o dezinfecţie efectivă a solului cu Basamid sau cu Methamsodiu, cunoscut înainte sub denumirea de Vapam şi, după o pauză de 2 săptămâni, să plantăm.

Înainte de plantare, răsadurile se vor trata preventiv cu un insecticid, eventual în amestec cu un fungicid. De exemplu, Confidor Energy cu Topsin sau cu Dithane M 45. Atenţie mare la asigurarea cu apă atât înainte cât şi după plantare! Uneori este bine ca după plantare să se facă un tratament la colet cu o soluţie de PrevicurEnergy 0,1%, 200-300 ml/plantă.

Dr. ing. Victor LĂCĂTUŞ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
1823

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Luna iulie în livadă

În luna iulie activităţile pomicultorilor sunt orientate în trei direcţii: recoltarea producţiei, tratamentele împotriva bolilor şi dăunătorilor şi crearea condiţiilor optime pentru producţia din anul viitor.

Cireşul, cel mai profitabil

În această lună se încheie recoltarea producţiei de cireşe. S-au realizat producţii mari şi de calitate, fructele au fost valorificate avantajos, fapt ce vine să reconfirme convingerea că cireşul este specia cea mai rentabilă. De aceea avem obligaţia să pregătim pomii pentru începerea diferenţierii rodului de anul viitor aplicând cele patru tratamente foliare, din 10 în 10 zile, cu un amestec de 10 kg uree + 3 kg Codice 20: 20: 20 + Topsin 1 l (sau Systhane) + Fastac 0,2 l.

Producţii peste aşteptări

Producţia de caise este foarte bună, chiar dacă în timpul înfloritului a plouat, a căzut şi bruma, a îngheţat şi apa. Cei care au făcut tratamente, fertilizări la sol şi foliar, deci au pregătit pomii aşa cum am arătat în buletinele anterioare, obţin o producţie mare de caise.

Acelaşi lucru se poate spune şi despre prune şi piersici, la care începem recoltatul. În ceea ce priveşte merele, producţia este peste aşteptări.

Cum pregătim producţiile viitoare?

Cei care nu realizează producţii trebuie să înceapă de pe acum pregătirile pentru recolta din 2012.

La speciile cais şi piersic în această lună facem două tratamente: primul cu un amestec de Mycoguard 2 kg/ha + Omite 1 l/ha + Proteus 0,5 l/ha + uree 3 kg/ha; al doilea tratament se face la intrarea în pârgă cu Rovral 1 kg/ha+ Calypso 0,1 l + Dungal combi 3 kg/ha. La piersic se aplică suplimentar un tratament cu Captan 2 kg/ha. După încheierea recoltării din 10 în 10 zile se aplică 10 kg uree/ha pentru că începe diferenţierea mugurilor de rod. Este indicat să păstrăm frunza pe pom până la finele lunii octombrie. De ce, vă voi spune în viitoarele buletine!

Tratamente şi lucrări importante

La specia prun cresc fructele, apare atacul de viermi şi polistigma (pătarea roşie). Acestea se combat prin trei tratamente: primul cu Topsin 1 l + Novadim 1 l + fosfit de potasiu 3 kg + uree 3 kg; al doilea cu Folicur 0,5 l/ha + Omite 1 l + Mospilan 0,2 L + Dungal 3 kg/ha; al treilea trata-ment se face cu Rovral 1 l + Sumi-Alpha 0,2 L + Delta Ca Edeta 1 kg.

La specia măr, în această lună apare generaţia a II-a de Cydia sp., de insecte minatoare, de păduchele din San José. De asemenea, în această perioadă reapare rapănul. În plus, trebuie să asigurăm hrană multă şi calciu pentru fructe, motiv pentru care vom face minimum trei tratamente: primul cu Systane 0,2 l + Antracol 2 l + Nurelle 1 l + Fosfit de potasiu 2 kg; al doilea cu Captan 80 1,5 l + Novadim 1 l + Dungal 2 l şi ultimul cu

Vondozeb 2 kg + Pyrinex 1 kg + uree 3 kg.
Pomii tineri care se află pe rod au nevoie de apă. Şi cum sistemele de irigaţii nu sunt puse în funcţiune, transportaţi apă după posibilităţi şi udaţi pomii pentru salvarea recoltei. Odată cu apa este bine să aplicaţi şi îngrăşăminte complexe solubile, asigurând minimum 5 kg de azot, 25 kg de fosfor şi 100 kg de potasiu. Pentru buruieni înalte erbicidaţi cu Basta, iar pentru buruieni neînflorite se aplică Glifosat numai pe rând, în doză de 1 l/100 l apă/ha. Pe interval buruienile trebuie cosite.
La prun şi măr se continuă lucrarea de rărit, lăsând maximum 2 mere în buchet şi prunele la 3 cm distanţă una de alta.
Petre EREMIA
REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
2104
□
° Comentarii
□
□
° 1. ruben -- (1-July-2011)Buna,
ca si incepator amator privind cultura ciresului am si eu doua intrebari referitoare la tratamente:
1. unde putem gasi uree si Codice?
2. ce reprezinta Codice 20: 20: 20?
Va multumesc.
° 2. gaina stelian -- (1-July-2011)Foarte bun articolul.
° 3. EREMIA PETRE -- (17-July-2011)ureea 46 se gaseste lamagazinele care comercializeaza pesticide sau direct la amonil slobozia 0243211227 la pretul de 2 lei/kg
codice aste un ingrasamant foliar cu N P 205 K20 SI MICREREO ELEMENTE SI O SERIE DE AMINO ACIZI , SE GASESTE LA FIRMA NATUR EVO0743111101
° 4. ionita -- (31-August-2016)cu ce tratamente protejam caisul primavara de inghet !
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Luna mai în pepiniera viticolă

Pentru obţinerea materialului săditor viticol se succed două etape importante:

- obţinerea şi forţarea butaşilor altoiţi;
- cultura viţelor altoite în şcoala de viţe.

Obţinerea şi forţarea butaşilor altoiţi

Obţinerea butaşilor altoiţi se realizează prin îmbinarea celor doi parteneri altoi/portaltoi. Altoirea începe în a doua decadă a lunii martie. Înainte de parafinare, butaşii altoiţi sunt introduşi cu porţiunea altoită într-o soluţie în care s-a adăugat un bioregulator pentru stimularea calusării (CALOVIT 1.5%. Stratificarea butaşilor altoiţi se face cu consum redus de rumeguş. Forţarea butaşilor altoiţi se realizează la temperatura de 30°C timp de 4 zile şi umiditate 90%. Apoi se menţine pe toată perioada o temperatură de 28°C şi o umiditate de 70-80%. În timpul forţării se realizează stropiri împotriva mucegaiului.

Cultura în şcoala de viţe

În luna mai, după forţare se trece la pregătirea viţelor pentru plantat în câmp, parcurgându-se succesiv etapele de călire, sortare şi fasonare, parafinare şi plantarea propriu-zisă în câmp. Călirea butaşilor stratificaţi se realizează prin aclimatizare şi are drept scop ca butaşii altoiţi să se obişnuiască cu condiţiile de temperatură, higroscopicitate pe care le vor găsi în urma plantării în şcoala de viţe. Temperatura în perioada de aclimatizare trebuie să fie de 8...10˚C pentru plantarea în câmp.

Sortarea se face înlăturând butaşii cu calusul neformat la punctul de altoire şi a celor cu altoiul căzut sau deplasat într-o parte. Sunt corespunzători pentru plantare butaşii cu calusul format la punctul de altoire, ochiul altoiului pornit în vegetaţie sau cu lăstarul în lungime de 3-5 cm. Fasonarea constă în înlăturarea eventualelor lăstari porniţi din portaltoi; reducerea prin ciupire la lungimea de 3-5 cm a lăstarilor altoi alungiţi prea mult; îndepărtarea rădăcinilor pornite din altoi, de pe nodurile intermediare şi de la baza portaltoiului. Pentru îndepărtarea filamentelor de mucegai, butaşii altoiţi se şterg uşor cu un material de rumeguşul rămas lipit de ei. Tratarea butaşilor altoiţi, cu stimulatori de creştere pentru a forţa emiterea de rădăcini şi de a spori procentajul de prindere se face după fasonare prin imersia bazei portaltoiului într-o soluţie de Radi-Stim 1,5-2 %.

Parafinarea butaşilor fasonaţi se realizează în cazul în care se recurge la plantarea fără acoperire cu pământ. Se pot utiliza mai multe tipuri de parafină, care au în compoziţia lor diferite substanţe antibotritice sau substanţe bioactive menite să îmbunătăţească calitatea lor. Temperatura de parafinare nu trebuie să depăşească 80°C pentru că la o temperatură mai mică de 70°C pelicula de parafină este groasă şi devine casantă. Operaţia de parafinare decurge astfel: butaşii fasonaţi se lasă un timp pentru zvântare, după care se introduc cu capătul superior în parafină. Durata de imersie a butaşilor în parafină trebuie să fie de ordinul fracţiunilor de secundă pentru a evita riscul distrugerii lăstarului altoi. Lungimea pe care se parafinează butaşii este de 15-20 cm, adică întreaga porţiune de butaş care rămâne neacoperită cu pământ la plantare. După parafinare se introduce partea parafinată în apă pentru scăderea bruscă a temperaturii şi pentru coagulare rapidă.

Plantarea pe bilon

Plantarea butaşilor altoiţi se face pe bilon cu intoducerea parţială în sol. Plantarea butaşilor se declanşează atunci când temperatura din sol (la adâncimea de 20 cm) se menţine constant la peste 12°C, timp de mai multe zile. Perioada optimă de plantare este cuprinsă între 28 aprilie-10 mai. Înainte de plantare se aplică folia neagră de polietilenă pe bilon. Pe direcţia rândului se întind benzi de polietilenă cu lăţimea de 75-80 cm, din care 40 cm rămân la suprafaţa solului, iar marginile se introduc în pământ pentru fixare. Butaşii parafinaţi se înfing în sol prin folia de polietilenă pe adâncimea de 12-15 cm (sub cel de-al doilea nod, numărat de la bază spre vârf). Introducerea mai adâncă a butaşilor în pământ defavorizează înrădăcinarea, ca rezultat al lipsei de căldură şi de aer la nivelul capătului inferior al butaşilor. Numărul de plante pe metru liniar variază între 20-25 plante în funcţie de tipul de folie utilizat. Prin utilizarea foliei negre la acoperirea patului de plantare se realizează la baza viţelor plantate temperaturi cu 4-6°C mai mari favorizând procesul de înrădăcinare. Imediat după plantare se face o udare cu o cantitate redusă de apă 150m3 /ha, care favorizează un contact mai bun al butaşilor cu solul.

Avantajele plantării butaşilor acoperiţi cu folie:

- Folia neagră reprezintă soluţia de optimizare a tehnologiei care duce la creşteri de randament prin reducerea pierderilor de viţe altoite;
- Prin încălzirea solului se realizează posibilitatea plantării viţelor în perioada optimă pe solurile amplasate în zone umede şi reci;
- Prin utilizarea acestui sistem de plantare se înlătură operaţia de copcit a viţelor;
- Se reduc cheltuielile de întreţinere a solului pe perioada de vegetaţie;

Drd. Ing. Donici Alina, SCDVV Bujoru

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
2441

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Luna octombrie, în livezi

În luna octombrie recoltăm soiurile de toamnă la specia măr, destinate depozitării. Dar înainte, pentru a asigura sănătatea şi fermitatea fructelor, trebuie să repetăm ultimul tratament făcut în septembrie, cu respectarea timpului de pauză al produsului: 1,5 l Topsin 500 SC + 3 kg Dungal la hectar.

Dacă în luna septembrie am aplicat tratamentele pentru ca celula vie, deci mugurii şi lăstarii să reziste vitregiilor de peste iarnă, în luna octombrie vom aplica stropiri care să protejeze viitoarele elemente de rod, de boli.

Două tratamente similare repetate

- pentru sâmburoase: la fiecare hectar cultivat cu cireş, piersic şi cais 5 kg zeamă bordeleză + 1,5 l Topsin 500 SC + 1 kg Captan 80, iar la prun adaugăm şi 10 kg Uree 46.
- pentru seminţoase: 5 kg Funguran + 1,5 kg Topsin 500 SC+ 1 kg Captan 80 + 10 kg Uree 46.

O altă lucrare ce trebuie începută şi care se finalizează primăvara la speciile cais şi cireş este cea de tăiere de fructificare care se efectuează după principiul treimii (1/3 raport de grosime între ax, şarpantă şi noile creşteri). Se taie la cep de 5 cm lăstarii crescuţi vertical şi lăstarii sterili şi se lasă netăiate creşterile mijlocii şi cele cu buchete.

În aceste plantaţii vom aplica la fiecare pom ca îngrăşământ starter câte 1 kg Uree 46 - un îngrăşământ ieftin şi eficient (1800 lei/t) - şi 1 kg/pom de Superfosfat. Odată cu lucrarea de arat pe rând aplicăm şi între 300-500 mc apă/ha.

Refacerea plantaţiilor în declin

Acum este momentul să demarăm şi această lucrare. În România sunt 159.000 ha de plantaţii cu pomi pe rod, dintre care 80% se află în declin ontogenetic. Pomul are însă capacitatea de regenerare, de reîntinerire. Caracteristic în aceste plantaţii vechi de 20-30 de ani este faptul că producţiile sunt neeconomice, au multe şarpante şi ramuri uscate, nu au mai apărut creşteri noi. Deseori chiar mulţi dintre pomi sunt uscaţi. Dar, printr-o agrotehnică adecvată, aceştia pot fi repuşi în stare normală de fructificare şi creştere, deoarece dispun de potenţial mare de vitalitate.

Ce trebuie practic să facem pentru a-i readuce la producţii bune aşa cum s-a întâmplat la ferma din Lacu Rezi? În luna octombrie trebuie să începem tăierile de regenerare. Se aplică tăierea scurtă, în lemn de 3-5 ani, se elimină tot ce este uscat, se aplică la fiecare pom 1 kg Uree 46 + 1 kg Superfosfat, se ară şi se irigă cu 500 mc de apa/ha. În primăvară, pe parcursul vegetaţiei, vom aplica cu prioritate azot proteic şi micro-elemente, apoi vom combate bolile şi dăunătorii, lucrări care v-au fost prezentate pe larg de altfel, lună de lună, în buletinele anterioare.

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:

1229

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

luna-padurii-intr-o-noua-ipostaza_l1092....

Luna Pădurii, într-o nouă ipostază

Comoara de la Snagov, mai bogată

Pentru prima dată în istoria deschiderii Lunii Plantării Arborilor (15 martie – 15 aprilie), doi miniştri au fost prezenţi în inima foştilor codri ai Vlăsiei. Vorbim despre Valeriu Tabără, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, şi, respectiv, Laszlo Borbely, ministrul Mediului şi Pădurilor. Unul dintre motive ar putea fi că 2011 este Anul Internaţional al Pădurilor.

„Este o bucurie să începem primăvara cu Luna Plantării Arborilor. Tuturor ne place să vedem cum înverzesc pădurile, cum natura se trezeşte la viaţă. Nu cred că se poate construi ceva mai durabil decât pădurea. În viitor, de ce nu am trece la culturi silvice, aşa cum se întâmplă în alte ţări europene“, a afirmat Tabără.

Evenimentul a fost organizat de Ministerul Mediului şi Pădurilor (MMP) şi Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva, pe şantierul de împăduriri situat în Pădurea Comoara, pe raza Ocolului Silvic Snagov. Pe lângă cei doi miniştri, au mai participat Cristian Apostol, secretar de stat la MMP, şi mulţi ingineri silvici.

Un program ambiţios

„Anul acesta, avem în program împădurirea a 14.700 ha, din care 6.500 ha prin plantări de puieţi şi restul prin regenerări naturale. În acest scop, vom cheltui 106 milioane de lei din surse proprii şi 28 milioane de lei de la bugetul de stat“, a declarat Valerian Solovăstru, directorul general al RNP, pentru Lumea satului.

Domnia sa a mai spus că gradul de împădurire în România a înregistrat o creştere de câteva procente în ultimii ani, dar mai mult în zonele de deal şi de munte, unde există deja pădure.

Se anunţă sancţiuni severe

Laszlo Borbely a anunţat, în premieră, înăsprirea sancţiu-nilor cu iz penal, adresate hoţiilor din păduri. „Până acum, era considerată infracţiune numai însuşirea unei cantităţi de masă lemnoasă mai mare de cinci metri cubi. Conform viitoarei legislaţii, furtul de lemn, indiferent de cantitate, va deveni infracţiune“, a afirmat ministrul Mediului şi Pădurilor.

Modificarea legislaţiei a apărut ca o necesitate, pentru a limita furturile fără sfârşit din păduri, în urma cărora, de cele mai multe ori, autorii scapă nepedepsiţi pe măsura faptei lor.

Noi, ziariştii prezenţi la faţa locului, am ridicat problema unei altfel de hoţii, mult mai grave: retroceda-rea ilegală a unor suprafeţe de către instanţele de judecată. La această chestiune, Laszlo Borbely a făcut trimitere la statul de drept şi organele statului, fără a oferi o soluţie viabilă. De ce oare această expectativă?

„Anul trecut, s-au alocat 180 milioane de lei pentru împăduriri. În 2011, avem 400 milioane de lei, în mare parte din Fondul de mediu, pentru împădurirea terenurilor degradate. De aceşti bani pot beneficia administraţiile locale, asociaţiile şi Romsilva“, a declarat Laszlo Borbely, ministrul Mediului şi Pădurilor.

În cadrul RNP – Romsilva, cele mai importante lucrări de împădurire pe terenuri degradate (Măsura 125) se realizează în această primăvară, pe raza direcţiilor silvice Botoşani - 128 ha, Timiş - 119 ha şi Teleorman - 47 ha.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
757

□

° Comentarii

□

□

° 1. DUMITRU COCOTA -- (1-April-2011)Este foarte bine sa se inaspreasca pedepsele pentru hotii din paduri.Dar cu ce se aleg proprietarii de paduri cu functii speciale de protectie(T1 sau/siT2)daca respecta regimul silvic?V-a spun cu ce se aleg:FALIMENT.Cine este vinovat?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Luna Pădurii, la final > REVISTA LUMEA SATULUI

Luna Pădurii, la final

Ultimii puieţi de molizi din campania de împăduriri a primăverii 2010 au fost sădiţi, în mod simbolic, de ziarişti agrarieni, pe raza Ocolului Silvic Curtea de Argeş.

Valerian Solovăstru, directorul general al Romsilva, afirmă că planul regiei de împăduriri pe 2010 însumează peste 14.000 de hectare.

Din acestea, 7.400 ha vor fi realizate din regenerări naturale şi 6.900 ha prin împăduriri. Fondurile necesare se ridică în acest an la 100 milioane de lei. RNP mai are în vedere 4.092 ha, pe care trebuie refăcute pădurile distruse de calamităţi în anii anteriori, la care se adaugă 2.000 ha pentru completări pe suprafeţe afectate parţial. Cele mai mari şantiere, pe care se vor realiza împăduriri, se află în judeţele Suceava (Zona de Nord-Est) - 950 ha, Tulcea (Zona de Est) - 760 ha, Brăila (Zona de Est) - 420 ha şi Dolj (Zona de Sud) - 400 ha.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
732

☐

Comentarii

☐

☐

1. Ioan -- (8-May-2010) Si nimic,nici-un plan de impadurire a zonelor predispuse DESERTIZARII din Prahova si Dolj,care sa mai racoreasca arsita din timpul zilelor caniculare,sa faca aerul mai respirabil ?. Salcamul ar vfi minunat pentru acele zone dar....dar !

2. zlate nicolae -- (11-May-2010)exploatarea carbunelui la suprafata a rascolit suprafete imense de teren. ar fi necesar ca aceste suprafete sa fie reamenajate si redate culturilor de arbusti fructiferi(catina alba ,in jurul localitatilor iar intre localitati sa fie impadurite. ce ziceti despre atragerea fondurilor europene in acest scop

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net

Luna Plantării Arborilor 2012 s-a încheiat în judeţul Bacău > REVISTA LUMEA SATULUI

Luna Plantării Arborilor 2012 s-a încheiat în judeţul Bacău

• Romsilva continuă împăduririle şi regenerările naturale pe mai mult de 14.000 ha.

• În plan se află şi crearea de noi perdele forestiere de protecţie.

Regia Naţională a Pădurilor Romsilva a marcat finalizarea manifestării tradiţionale Luna Plantării Arborilor 2012 în judeţul Bacău. Directorul general al instituţiei, Valerian Solovăstru, şi directorul economic al acesteia, Gabriela Gâţu, au fost prezenţi la vernisajul celei de a 22-a ediţii a expoziţiei de pictură, grafică şi fotografie „Împărat slăvit e codrul", organizată de Direcţia Silvică Bacău în foaierul sălii Ateneu, apoi au participat la acţiunea de sădire a arborilor pe un şantier silvic deschis în comuna Luizi Călugăra. Judeţul Bacău a fost ales pentru închiderea manifestării naţionale deoarece – a precizat directorul general al Romsilva, Direcţia Silvică Judeţeană este o verigă de bază în structura regiei şi are rezultate care o situează între primele trei-patru din ţară.

„Luna Plantării Arborilor – ne-a declarat Valerian Solovăstru – a avut loc în condiţii dificile pentru economie, în general, dar pentru Romsilva rezultatele economice şi financiare sunt destul de bune, pentru că aceasta a realizat toţi indicatorii. Ne-am dorit să împădurim mai multe terenuri degradate, dar nu le avem la dispoziţie, cele mai multe fiind în proprietatea unităţilor administrativ-teritoriale sau a Agenţiei Domeniilor Statului ori a altor structuri, care nu sunt dispuse să le cedeze. Poate în timp vom reuşi."

În acest an, Romsilva are 6.120 de hectare pentru împăduriri directe, din care 4.000 în această primăvară, şi încă 8.000 de hectare prin regenerări naturale (5.000 ha acum, restul în campania de toamnă). Pentru aceasta au fost deschise şantiere în fiecare judeţ, lucrări avansate fiind în Suceava, cu peste 900 de hectare de împădurit, Tulcea, cu peste 600, Maramureş, cu circa 300, Neamţ, cu peste 200 etc.

Perdele forestiere pe autostrăzile A1 şi A2

O preocupare prioritară este crearea de perdele forestiere. Pentru prima dată, în acest an, s-au alocat bani de la bugetul de stat, patru milioane de lei, pentru exproprierea terenurilor şi a creării perdelelor de protecţie. „Lucrurile merg destul de greu, pentru că trebuie să începem cu identificarea proprietarilor, apoi să aplicăm procedurile de expropriere, a precizat Valerian Solovăstru. Dar sunt convins că până la sfârşitul anului se pot crea 100 - 200 ha de perdele de protecţie. Avem un studiu întocmit de ICAS încă din 2002. Noi, acum, l-am reactualizat. Există un interes major în acest sens, iar principalele puncte unde vom ataca lucrările vor fi cele de-a lungul autostrăzilor A1 şi A2, dar avem în calcul şi o serie de drumuri naţionale şi nu este lipsită de interes nici crearea perdelelor de protecţie pentru terenurile agricole. Acolo unde este disponibilitate suntem dispuşi să venim în întâmpinarea solicitărilor."

Restructurare şi nu prea

Romsilva era, de asemenea, pregătită pentru un amplu proces de reorganizare, iniţiat de fostul premier Mihai

Ungureanu. Directorul general al regiei nu ştie dacă acest proces va fi continuat de următorul guvern, însă a precizat că, practic, nu va fi chiar o restructurare şi, mai ales, nu vor fi disponibilizări de personal, ci doar o separare a activităţii de producţie de cea de administrare.

„Noi am discutat şi cu ministrul mediului şi urma să constituie o comisie de lucru pe această temă, a mai spus Solovăstru. Sunt nişte idei preluate şi dintr-un studiu realizat de Banca Mondială. Se voia o mai mare transparenţă a cheltuielilor şi o urmărire mai judicioasă a lor. Cum erau împărţite lucrurile între noi, ideea noastră era să mergem spre o descentralizare a conducerii, astfel încât direcţiile silvice să aibă la latitudinea lor reorganizarea. Dar, vom vedea ce va mai fi. Oricum, mai devreme sau mai târziu va trebui luată o decizie în acest sens.“

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
537
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

luna-plantarii-arborilor-a-debutat-la-sn...

Luna plantării arborilor a debutat la Snagov

„În campania din această primăvară avem în program plantări de puieți pe 4.000 ha și regenerări naturale pe 5.000 ha. Există șantiere de regenerare a fondului forestier în toate județele. Însă cele mai mari suprafețe, de 900 ha, se află la Direcția Silvică Suceava, a doua ca mărime din țară, dar care exploatează cea mai mare cantitate de masă lemnoasă“, a declarat Valerian Solovăstru, director general al Regiei Naționale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, în exclusivitate pentru Lumea Satului.

„Generalul“, cum îi spun subalternii, a precizat că un șantier pleacă de la 0,3 ha și poate ajunge la 6-7 ha. Alte județe importante menționate sunt Maramureș, Tulcea și Neamț.

Declarația ne-a fost dată la marcarea debutului Lunii plantării arborilor. Evenimentul a avut loc la Șantierul de împădurire Gruianca, de pe raza Ocolului Silvic Snagov, din cadrul Direcției Silvice Ilfov.

În premieră, au participat membri ai Comisiei pentru Agricultură, Păduri, Industrie Alimentară şi Servicii Specifice din Camera Deputaţilor, în frunte cu președintele Adrian Rădulescu.

Din partea Ministerului Mediului și Pădurilor a fost prezent secretarul de stat Cristian Apostol.

Toată lumea la plantat

Terenul, în suprafață de 1 ha, a fost pregătit cu grijă de silvicultori. A fost arat și mărunțit. Până și gropile erau aliniate ca la paradă. Pe de altă parte, puieții așteptau cu rădăcinile mocirlite să fie plantați, cu speranța că vor deveni arbori falnici.

În frunte cu Solovăstru și alți directori ai Romsilva, toată lumea, chiar și demnitarii, au pus mâna pe lopată și au „înfipt nuielușele“ în pământ.

Unii ziariști și alți neavizați au fost îndrumați de oamenii pădurii. Astfel, au învățat cum se așază puietul în groapă, cum se acoperă rădăcinile, cum se presează pământul cu talpa piciorului și apoi cum se umple groapa complet.

George Nuță (Radio România), un veteran al relatărilor din lumea copacilor, se pare că a stabilit un record personal, plantând singur vreo zece puieți, din cei 6.700 necesari la un hectar.

Nu prea am înțeles noi bine cum este cu formula de împădurire. Inițial, ni s-a spus că tot hectarul va fi acoperit cu stejari. Când colo, ne-am trezit cu puieți din mai multe specii. Au fost plantate trei rânduri cu stejar, unul cu păr sălbatic, alte trei cu stejar, apoi unul cu păr, două cu frasin și încă unul cu păr.

Unul dintre pădurari, văzând nedumerirea noastră, ne-a explicat că stejarul este „leneș“ (crește mai greu) și trebuie „tras în sus“ de alte specii cu creștere rapidă. Tot el ne-a spus că tânăra pădure va parcurge un drum lung în viaţa ei, până când lemnul va putea fi recoltat, iar ciclul de împădurire va fi reluat. Astfel, exploatarea pădurii începe abia după 70-80 de ani şi se face în mai multe etape. Durează încă vreo 30-40 de ani, până când vor dispărea toţi arborii plantaţi astăzi.

Alte evenimente

Luna plantării arborilor s-a desfășurat între 15 martie și 15 aprilie. Cu această ocazie, pe lângă împăduriri, s-a organizat o expoziție filatelică, la sediul central al Romsilva. De asemenea, a avut loc concursul Trofeul pădurii (cros montan, orientare turistică, alpinism și concursuri de grafică și fotografie). Totodată, s-au făcut o videoproiecție și o expunere cu tema „Funcțiile de protecție ale pădurilor“ și „Pădurile cu funcție recreativă din jurul municipiului București“.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
519
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

luna-serbarilor-campenesti-pe-meleaguril...

Luna serbărilor câmpeneşti pe meleagurile Sătmarului

Mai este prima lună a anului, când, potrivit snoavelor populare, „omul se poate întinde cu burta la soare“. Tot potrivit acestor zicale, „niciodată nu se sta cu burta la soare în luna cu litera R“. Dar, semnificaţia lunii mai nu este numai începutul „prăjelilor la soare“. Mai aduce multă muncă tuturor celor care iubesc animalele, pământul şi în general natura. Totuşi, şi în asemenea situaţii, locuitorii satelor respectau tradiţia şi nu uitau să-i omagieze pe cei mai vrednici şi mai harnici gospodari. În zona de nord-vest a ţării, luna mai debutează cu două serbări câmpeneşti care, prin rezonanţa lor, au depăşit graniţele României.

Sâmbra oilor

Sâmbra oilor este o renumită manifestare folclorică ce se organizează pe DN19 Satu Mare – Sighetu Marmaţiei, la 61 kilometri de Satu Mare. Acolo există un platou şi un han cu acelaşi nume. Cu această ocazie se organizează un festival de folclor în care fiecare îşi pune în valoare portul şi cântecul din zona pe care o reprezintă. În prima duminică din luna mai sate întregi pornesc spre Dealul Huta unde, de veacuri, în fiecare primăvară se adună oşenii pentru a sărbători Sâmbra oilor, un străvechi obicei al ciobanilor, ce marchează plecarea turmelor la munte.

În această zi se poartă cele mai frumoase şi mai scumpe costume populare, asemănătoare cu îmbrăcămintea dacilor de pe Columna lui Traian, iar pe umeri se iau cei mai frumoşi desagi. Tradiţionalul masuris – mulsul oilor la strungă în cofe de lemn – este cel mai important. Măsurarea se face cu „măsura“. În funcţie de cantitatea de lapte obţinută de fiecare gospodar se fixează retribuţia în produse, taxele şi plata ciobanilor. După masuris se ocoleşte staulul şi se „împuşcă“ deasupra oilor pentru a se alunga piezele rele. Odată însambrarea terminată, serbarea continuă cu ospăţul, cântece şi voie bună.

Hora hotenarilor

O manifestare asemănătoare şi în aceeaşi perioadă a anului se desfăşoară în localitatea Hoteni, judeţul Maramureş, aflată la trei kilometri de staţiunea Ocna Şugatag. Tot în prima zi din luna mai hotenarii îl sărbă-toresc şi cinstesc pe cel mai harnic şi mai vrednic gospodar al satului. Din timp, bătrânii satului „monito-rizează“ şi verifică pe cei mai vrednici şi harnici gospodari. Este ales „omul anului“, cel care a ieşit primul la semănat, cu condiţia să fi fost şi observat, iar sămânţa pusă în pământ să dea roade. Cel sărbătorit este adus de acasă pe o trăsură cu 2 roţi, denumită „tanja“, trasă de 6 tineri. Odată ajunşi pe colina din capătul satului, sărbătoritul este spălat de către fete în pârâul din apropiere, după care primarul localităţii îl felicită pe cel mai vrednic şi harnic gospodar, dând drumul cu această ocazie la hore, cântece şi voie bună.

Ioan Vezentan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
650

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

Lungul drum al fermierului român către cooperativa capitalistă

Zilele trecute m-am convins că mulţi, parcă prea mulţi fermieri români nu au înţeles, nici până acum, necesitatea existenţei cooperativelor agricole (CA) capitaliste. Nu mă refer aici la îndărătnicii care confundă şi astăzi formele de asociere occidentale cu vechile CAP-uri din perioada comunistă, ci la oamenii care mimează acceptarea noilor CA. Marea lor hibă este că nu pricep că „unde-i unul, nu-i putere“, că munca în echipă aduce profituri mai mari, iar fiecare în parte se crede buricul pământului. Că aşa suntem noi, românii, mai cu moţ, mai fudui!

Agri Sud, ruptă în două

În februarie a avut loc o întrunire a membrilor Cooperativei Agricole Agri Sud, cea mai mare şi promiţătoare din apropierea Capitalei. Subiectul principal a fost stabilirea celor mai bune trei oferte, pentru aprovizionarea cu seminţe, îngrăşăminte chimice şi pesticide, inputuri necesare înfiinţării culturilor de primăvară. De asemenea, erau aşteptate rezultatele unei licitaţii pentru asigurarea culturilor.

Ioana Caragea, preşedinta CA, i-a informat pe cooperatori că a obţinut reduceri faţă de preţurile de catalog, de 20-25%. Acest avantaj cert s-a datorat suprafeţelor mari de teren care urmează să fie lucrate.

Incredibil, chiar dacă este vorba de o economie substanţială, aproape jumătate dintre fermierii cooperativei au refuzat oferta, pentru că încheiaseră deja contracte individuale cu alţi furnizori de inputuri, bineînţeles la preţuri mai mari.

Oare de ce s-au mai înscris în CA?

Cotizaţie, 7 lei/ha

Din păcate, atitudinea acelei jumătăţi negativiste a adus mari prejudicii fermei şi chiar proprietarilor de pământ pentru că s-au înjumătăţit contribuţiile la cheltuielile comune. Până acum, autofinanţarea era asigurată printr-un comision de 2%, perceput de CA din valoarea inputurilor obţinute la preţ redus. Normal, cei care nu şi-au făcut aprovizionarea prin CA nu au mai plătit nimic! Mai mult, unii membri au beneficiat de sprijinul cooperativei, dar au întârziat nepermis de mult achitarea acelor procente. Ca urmare, fondurile astfel obţinute abia au ajuns pentru supravieţuirea organizaţiei. Iar de investiţii comune, nici nu mai putea fi vorba!

Această situaţie critică a trenat ani de zile. Abia acum, în cadrul recentei şedinţe, s-a hotărât introducerea unei cotizaţii de 7 lei/ha, care să lege fermierul de cooperativă.

Banii înseamnă investiţii comune

Există speranţa că sumele colectate din cotizaţii vor permite, în sfârşit, realizarea unor investiţii comune, mai ales că, în acest scop, pot fi atrase şi fonduri europene. Printre cele mai importante se numără construirea unui sediu propriu şi achiziţionarea mai multor silozuri.

În timpul întrunirii, cooperatorii au hotărât înfiinţarea unor grupuri locale de producători, dar în cadrul CA.

Fiecare grup va beneficia de un depozit propriu, a cărui capacitate va fi stabilită în funcţie de suprafaţa de teren deservită, probabil între 3.000 şi 10.000 tone.

„Dorim să accesăm fonduri europene pentru construirea acestor depozite. Produsele fiind centralizate, vom putea negocia preţurile de vânzare în favoarea membrilor noştri. De asemenea, vânzând astfel cel puţin 70% din producţie, vom putea primi o premiere de 5% din valoarea mărfii de la Uniunea Europeană“, ne-a declarat Ioana Caragea, în exclusivitate.

Pentru viitor, îndrăzneaţa preşedintă s-a gândit la angajarea unor specialişti care să stabilească noi tehnologii de cultură sau care să întocmească proiecte, pentru obţinerea de fonduri comunitare. De asemenea, au fost luate în calcul mai multe variante pentru a obţine plusvaloare de pe urma producţiei agricole. O idee ar fi construirea unei fabrici de furaje. Alta se referă la servicii, cum ar fi tratarea şi condiţionarea seminţelor, mai ales că 5% din propria producţie de cereale o reprezintă tocmai seminţele.

Nu în ultimul rând, cooperativa vrea să-şi califice forţa de muncă, atât mecanizatorii, cât şi muncitorii agricultori. „Ne-ar plăcea să avem un laborator pedologic şi unul fitosanitar, dar deocamdată nu avem bani“, spune Ioana Caragea, oftând.

Pe scurt, despre Agri Sud

Cooperativa agricolă Agri Sud are sediul improvizat la Ştefăneşti, judeţul Ilfov. S-a născut în 2007, iar în 2008 s-a înregistrat, cu sprijinul Asociaţiei Producătorilor Agricoli Ilfov (APAI), membră a Ligii Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România (LAPAR).

Ioana Caragea afirmă că la început erau numai 25 de membri. Astăzi, numărul lor a ajuns la 75, dintre care 51 de societăţi comerciale şi 24 de persoane fizice autorizate (PFA). Fermierii sunt din Ilfov, Prahova, Giurgiu şi Călăraşi. Suprafaţa însumată a terenurilor se ridică la 40.000 de hectare. Interesant este că ultimii 15 membri au fost primiţi chiar în timpul ultimei şedinţe, la care am participat şi noi.

Agri Sud are în proprietate comună numai un depozit de cereale cu capacitatea de numai 1.000 de tone şi o staţie care realizează selecţia seminţelor.

Pentru anul agricol 2010-2011, s-au însămânţat deja 12.000 ha cu grâu şi triticale, 2.700 ha cu orz şi 3.800 ha cu rapiţă. În primăvară, urmează 500 ha cu orzoaică, 8.000 ha cu floarea-soarelui, 3.500 ha cu porumb, 500 ha cu porumb siloz, iar restul cu alte culturi.

În loc de concluzie

Dorim să reamintim fermierilor români crezurile care au stat la baza înfiinţării cooperativelor capitaliste, cu speranţa că vor renunţa la individualismul păgubos.

În cadrul noilor CA, proprietatea se menţine. Maşinile şi utilajele pot fi comune, pentru toţi membrii sau, frecvent, fiecare fermier şi le cumpără, folosindu-le individual. De asemenea, fiecare fermă îşi lucrează terenul individual, nu în comun. Apoi agricultorul, dacă nu-i convine cum decurg afacerile, se poate retrage oricând. Deocamdată, marele avantaj constă în reducerea input-urilor şi obţinerea unui preţ mai bun la vânzarea produselor.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
1428

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lupta pentru petrolul românesc

Imediat după instaurarea lui Hitler la putere şi renaşterea militarismului german, privirile strategilor nazişti s-au îndreptat spre România. Iată ce se consemna într-un memoriu întocmit de Comandamentul Suprem al Wehrmachtului privind posibilitatea de aprovizionare cu produse petroliere a Germaniei în caz de război: „...Obiectivul de importanţă capitală al războiului trebuie să-l constituie neapărat stăpânirea teritoriilor petrolifere cât mai apropiate de Germania. Harta lasă să se vadă clar acest obiectiv - România... Aici se află soluţia problemei, pur şi simplu unica posibilitate de rezolvare a problemei şi, prin urmare, o hotărâre necesară este aceasta: stăpânirea câmpurilor petrolifere române şi a întregului spaţiu dunărean. România trebuie să fie silită, prin mijloace mai întâi militare, să lase pe deplin, la dispoziţia Germaniei, bogăţiile solului ei.“

Planuri irealizabile

Guvernul de la Bucureşti, conştient de ponderea pe care o avea petrolul în relaţiile directe atât cu Germania cât şi cu Marea Britanie şi Franţa, a încercat să utilizeze posibilitatea de acţiune ce îi se oferea, lăsând Berlinul să înţeleagă că orice agresiune va atrage după sine distrugerea instalaţiilor petroliere.

În tratativele care au avut loc la Bucureşti cu specialişti francezi şi britanici, Guvernul român, ţinând seama de planurile aliate şi de experienţa Primului Război Mondial, a hotărât ca acţiunea să fie executată de forţele proprii. În acest scop, Marele Stat Major a trecut la elaborarea unui plan de distrugere în caz de forţă majoră, importante cantităţi de explozibil de fabricaţie britanică fiind depozitate la Târgovişte pentru a putea fi utilizate rapid.

Pentru apărarea regiunii petrolifere au fost dislocate forţe cu destinaţie specială, stabilindu-se totodată măsurile ce se impuneau a fi luate în cazul unui atac cu trupe de paraşutişti şi cu unităţi motomecanizate. Desfăşurarea ostilităţilor pe frontul occidental a împiedicat materializarea măsurilor şi a acţiunilor concepute şi pregătite la Bucureşti.

Un alt factor important care a intrat în atenţia guvernului a fost situaţia materială a armatei române. Deoarece aliaţii din Vest sistaseră exporturile de armament, România a fost nevoită să se îndrepte spre singura sursă accesibilă - piaţa germană. Presiunile germane creşteau. H. Neubacher, însărcinatul german cu probleme economice în România, scrie către gauleiter-ul din Viena. „În zilele următoare voi avea de purtat o grea luptă pentru a atrage marile rafinării anglo-franceze pentru livrarea de petrol pentru Germania... Eu trebuie să cer românilor ca, în ciuda represaliilor probabile din partea puterilor occidentale, ei să-şi ţină promisiunile politico-comerciale. Chiar şi în cazul rafinăriilor inamice.“

Reichul câştigă prima rundă

Simţind din plin presiunile şi ameninţările statelor fasciste şi revizioniste, România a fost silită să semneze la 30 septembrie 1939 cu Germania un angajament privind livrările de petrol şi un acord la 21 decembrie în acelaşi an. Totodată, Guvernul român a facilitat acţiunile de sabotare a transporturilor cu produse petroliere către Reich iniţiate de către specialiştii anglo-francezi.

Astfel, Guvernul român a vândut aliaţilor, în mai 1940, cu 153 mii tone de petrol mai mult decât în aceeaşi lună a anului 1939 şi a redus exporturile în Germania şi Italia cu 49 mii de tone. În perioada de efort maxim pe frontul de vest, exporturile de petrol ale României către Germania s-au ridicat la 53 mii de tone.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
638
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lupta pentru putere

Contradicţiile dintre Antonescu şi Mişcarea Legionară se adâncesc cu fiecare zi. Horia Sima, „comandantul Mişcării“, care era contestat de „codrenişti“, adepţii lui Corneliu Zelea Codreanu, încearcă să se impună prin măsuri care stârnesc îngrijorarea românilor. Comisiile de românizare, poliţia legionară, condusă de Ion Boian – cu pseudonimul Moisescu –, organizarea de formaţiuni „de luptă“, intoleranţa a tot ce se opune organizatoric ori ideologic legionarismului fac progrese. „Tot ce a fost“, spune Constantin Kiriţescu, a fost rău. Oamenii care au avut o cât de mică participare la conducere în cel mai bun caz erau suspecţi şi trebuie daţi deoparte, fruntaşii trebuie loviţi, nimiciţi“.

În ciuda apelurilor generalului Antonescu la ordine, legionarii acţionează cu toate forţele pentru înlăturarea conducătorului statului. Pentru a avea sprijinul unei părţi din populaţie, Horia Sima încearcă să contrapună lui Antonescu pe regele Mihai I.

„Regele primăverii româneşti“

Ocazia s-a ivit pe 8 noiembrie 1940, la Iaşi, aici unde tânărul suveran s-a hotărât să-şi serbeze ziua onomastică.

În aceeaşi zi, toate instituţiile statului, întreprinderile, şcolile şi-au încetat activitatea. „Regele coboară astăzi în rândurile Mişcării“ anunţa presa care era plină de poeme, imnuri, lozinci în onoarea suveranului şi a reginei mame.

După un Te-Deum la Mitropolie, regele, regina-mamă şi Antonescu primesc defilarea detaşamentelor legionare (foto), apoi mulţimea l-a însoţit până la palat unde, împreună cu mama sa, suveranul a binecuvântat drapelul Mişcării şi a declarat Iaşul „oraşul Mişcării Legionare“.

Până la urmă planul lui Horia Sima nu a reuşit, deşi poate tânărul rege şi-ar fi dorit să lovească în Antonescu care îi rezervase doar un rol episodic în conducerea statului. Vigilenţa lui Antonescu a dejucat această încercare.

Wehramcht-ul în România

În acest răstimp dominaţia Germaniei naziste asupra ţării noastre a îmbrăcat forme multiple, exercitându-se atât în sfera politico-diplomatică cât şi în cele economică şi militară. Departamentele şi instituţiile economice au fost împânzite cu un corp numeros de „consilieri“ şi „experţi“, legaţia germană dă „sugestii“ şi „sfaturi“ guvernului Antonescu după indicaţiile primite de la Berlin. Pentru extinderea controlului asupra statului român, Hitler a numit ca ministru la Bucureşti pe baronul Manfred von Killinger care trebuia, aşa cum scria Hitler lui Antonescu, „nu numai a fi pentru rege reprezentantul oficial al Reich-ului, dar şi de a fi pentru dumneavoastră, domnule general, un fidel şi loial ajutor [...], un sfătuitor“.

După discuţii preliminare la Bucureşti cu generalul Kurt von Tippelskirch, înaltul comandament al

Wehrmacht-ului a adoptat hotărârea de a trimite în România trupe germane având iniţial valoarea unei divizii. Acestea au ocupat centrele vitale ale ţării, preluând sub control văile Prahovei, Oltului, Capitala şi zona estică. Înfeudarea României de Germania „aliată“ a adus după sine şi înrăutăţirea stării economice a populaţiei.

Stelian Ciocoiu

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
693
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Luptători în zale de aur

Coborâţi din vajnicii voinici ce se întreceau în vechime în trânta strămoşească, campionii olimpici Nicolae Martinescu şi Vasile Martinescu compun, alături de alţi mari cinci sportivi, panteonul luptelor libere româneşti.

Nicolae Martinescu – campion olimpic la Munchen

Născut în 1940 în comuna Vişani din judeţul Brăila, Nicolae Martinescu a strâns de-a lungul carierei o impre-sionantă salbă de medalii. În plan naţional, Martinescu a contabilizat, în intervalul 1961 - 1978, nu mai puţin de optsprezece titluri de campion la categoria grea, în timp ce la competiţiile internaţionale a fost medaliat cu aur la Jocurile Olimpice de la Munchen din 1972 (categoria 100 kg) şi cu bronz la cele din 1968 găzduite de Mexic. De asemenea, brăileanul a mai obţinut două medalii de argint la Campionatele Mondiale (1963-1971) şi patru medalii de bronz la Campionatele Mondiale din 1966, 1967, 1970,1974. Impresionantu-i palmares mai conţine un titlu de campion european la Essen în 1966, precum şi două medalii de bronz la Campionatele Europene din 1972 şi 1973.

Pentru prodigioasa-i carieră, luptătorului i s-a acordat titlul de Maestru Emerit al Sportului, iar în cadrul festivităţii orgnizate cu ocazia împlinirii a 59 de ani de la înfiinţarea clubului Dinamo a primit distincţia „Glorie Olimpică“. Marea glorie dinamovistă a anilor '70 este căsătorit cu nu mai puţin celebra cântăreaţă de muzică populară, Mioara Velicu.

Vasile Puşcaşu – campion olimpic la Seul

Demn urmaş a lui Nicolae Martinescu, Vasile Puşcaşu a văzut lumina zilei în 1956 la Bârsăneşti, judeţul Bacău. La fel ca şi ilustrul său predecesor de la categoria 100 kg, Vasile Puşcaşu a obţinut mai întâi un bronz la ediţia din 1984 a Jocurilor Olimpice găzduite de Los Angeles, pentru ca, patru ani mai târziu, la Seul să cucerească aurul categoriei 100 kg. Demn de menţionat este şi locul 6 înregistrat de actualul secretar general al Federaţei Române de Lupte la Jocurile Olimpice de la Moscova, în debutul unei cariere care se anunţa fulminantă.

De-a lungul celor trei decenii de participare a luptătorilor români la competiţia supremă, Jocurile Olimpice, Vasile Puşcaşu este ultimul nume gravat cu litere de aur în istoria modernă a acestui sport. Celelalte mari glorii sunt: Dumitru Pârvulescu, Gheorghe Berceanu, Nicolae Martinescu, Ştefan Rusu, Vasile Andrei şi Ion Draica.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
766

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

lupte-fratidice-pentru-tronul-moldovei_l...

Lupte fratricide pentru tronul Moldovei

Cei 25 de ani care despart sfârşitul lui Alexandru cel Bun de începutul domniei lui Ştefan cel Mare sunt, spune istoricul Constantin Giurescu, „fără îndoială, cei mai răi din întreaga istorie a Moldovei“. Cum românii nu au avut un sistem riguros de succe-siune la tron – dreptul la progenitură din tată în fiu – moştenitorii, fraţi, nepoţi, veri, ba chiar şi fii nelegitimi care-şi puteau dovedi originea de „sământă de domn“, aspirau la tron. Ce a urmat e lesne de înţeles. Acelaşi istoric afirmă că luptele pentru domnie „ne-au făcut mai mult rău decât toţi duşmanii externi laolaltă“.

Doi domni în aceeaşi ţară

Iliaş Voievod, fiul cel mai mare al lui Alexandru, luptă pentru domnie cu fratele său, Ştefan. În timpul luptelor, Iliaş o prinde pe mama lui Ştefan – erau fraţi numai după tată – şi o ucide prin înecare. Este învins însă de Ştefan, se refugiază în Polonia, se închină regelui Vladislav şi năvăleşte în anul 1435 în Moldova. După luptele de la Dărmăneşti, Podogra şi Pipereşti cei doi fraţi se împacă şi hotărăsc să domnească amândoi în acelaşi timp. Iliaş a luat partea de miazănoapte, cu Iaşi şi Suceava, iar Ştefan pe cea de miazăzi, cu Chilia şi Cetatea Albă. Linia de despărţire trecea la nord de Vaslui, fiecare domn având cancelaria, dregătorii şi veniturile lui. Domnia comună a celor doi a durat până la sfârşitul anului 1442, când documentele emise de cancelaria domnească poartă numai semnătura lui Ştefan Voievod. Se pare că domnul rămas a răzbunat moartea năprasnică a mamei sale, orbindu-şi fratele.

Nelegiuirile continuă

După înlăturarea lui Iliaş, împotriva lui Ştefan se ridică un alt frate, Petru, care devine, spun documentele, asociat la domnie până în aprilie 1445 când – probabil – în urma unui nou conflict între fraţi, Petru părăseşte domnia şi ţara. Dar nelegiuirile continuă. Roman, fiul lui Iliaş, pătrunde cu ajutorul unor nobili poloni în Moldova, îl biruie în luptă pe Ştefan, îl prinde şi îi taie capul pe 13 iulie 1447. Trupul voievodului ucis a fost înmormântat la mănăstirea Neamţ, unde se vede şi astăzi piatra funerară aşezată de Ştefan cel Mare.

Faptele se repetă după moartea lui Ştefan, domnia Moldovei fiind împărţită între cei doi învingători: Roman, fiul lui Iliaş, şi Petru, fostul asociat la domnie. Dar cum Moldova nu putea cuprinde doi domni, conflictele reîncep. Petru primeşte ajutor de la Iancu de Hunedoara – se căsătorise cu sora acestuia de 50 de ani – şi izbuteşte să-l alunge pe Roman, care moare la 2 iulie 1448, otrăvit de boieri.

Urmează domniile fulgurante ale lui Alexăndrel, un frate mai mic al lui Roman, iar Petru nu mai joacă acum niciun rol. Între sfârşitul domniei lui Petru şi începutul celei a lui Alexăndrel, a stăpânit Moldova Ciubăr-Vodă, căruia cronicile îi dau două luni de domnie.

Alexăndrel, nevârstnic, domneşte o lună şi jumătate, fiind nevoit să părăsească ţara pentru că împotriva lui se ridicase un alt fiu nelegitim al lui Alexandru cel Bun, Bogdan. Noul pretendent câştigă bătălia de la Tămăşeni cu oastea lui Alexăndrel, ajunge la Suceava şi este uns domn al Moldovei. Peste doi ani de zile, adică până în octombrie 1451, aflat la o petrecere în sat, la Reuşeni, este ucis de Petru Aron, fratele său.

Aşadar, o perioadă în care s-a deschis drum tuturor ambiţiilor şi tuturor compromisurilor. O mare parte dintre forţele vii ale neamului irosindu-se, spune Constantin C. Giurescu „în luptele nenorocite pentru domnie“.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
810

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lupul, veterinarul pădurilor

„Plutind printre norii negrii, luna apăru în spatele crestelor zimţate ale unei înălţimi împădurite şi la lumina ei am văzut în jurul nostru un cerc de lupi cu colţi albi şi limbi roşii ce atârnau, cu labe lungi şi vânjoase, cu blana ţepoasă. Erau de o sută de ori mai înspăimântători în tăcerea cumplită care se aşternuse decât atunci când urlau.“

Iată o descriere care la prima citire ne face să credem că ne aflăm faţă în faţă cu una dintre cele mai întunecate creaturi ce se ascund în umbra pădurilor. Realitatea este însă alta, iar creatura înspăimântătoare despre care vă vorbeam este de fapt un personaj enigmatic al pădurilor: lupul

O reputaţie nedreaptă

Cunoştinţele multor oameni legate de viaţa lupilor, de organizarea lor socială şi de vânătoare se rezumă la imaginea mioarelor speriate în stâne şi la ocarele pe care ciobanii furioşi le aduc lupilor. Dar, dincolo de toate acestea se află un animal al cărui areal de existenţă se întrepătrunde tot mai mult cu teritoriul omului. De aici se nasc şi poveştile uneori fanteziste cu lupi.

În fapt, acest animal este o vieţuitoare caracterizată prin inteligenţă, adaptabilitate şi foarte multă răbdare. Arealul de existenţă al lupilor se regăseşte pe teritoriul unor întinderi precum Alaska, Rusia, Siberia, Peninsula Scandinavă, Orientul Apropiat, Canada, Europa Estică şi Centrală, Asia Centrală.

O ierarhie greu de detronat

Viaţa socială a lupilor este foarte riguroasă, iar cel care îndrăzneşte să încalce ierarhia nu poate avea decât două opţiuni: să devină liderul haitei sau să părăsească viaţa tihnită din mijlocul grupului.

Odată excluşi din haită, lupii ajung să trăiască singuri, iar distanţele pe care aceştia le parcurg în căutarea unui teritoriu propriu sunt foarte mari. Suprafaţa pe care poate vâna un lup este de aproximativ 100 km², însă lipsa unei hrane care să satisfacă cerinţele lui îl determină de multe ori să depăşească graniţele acestui teritoriu şi să îşi extindă arealul pe o suprafaţă chiar şi de zece ori mai mare.

Aceste animale au un spirit de proprietate foarte dezvoltat, dar nu vă închipuiţi că pot marca întreg teritoriul pe care trăiesc şi vânează. Doar în locurile în care haita poposeşte adesea, intruşii pot simţi avertismentul olfactiv lăsat de lupii „proprietari“.

Apetitul lupului este unul demn de luat în conside-rare, acest animal consumând aproape 10 kg de carne odată. Ce-i drept, această atitudine este lesne de înţeles dacă ne gândim că lupul poate răbda de foame zile întregi. Deşi este un vânător agil şi răbdător, urmărindu-şi prada chiar şi zeci de kilometri, partidele lor de vânătoare nu au întotdeauna sorţi de izbândă. Meniul lor nu este însă atât de bogat şi nu de puţine ori lupii se delectează cu gândaci, păsări sau broaşte. Lupul este socotit veterinarul pădurii, întrucât nu există animal rănit sau bolnav care să scape din colţii lui. Deşi este recunoscut pentru plăcerea de a consuma carne, sunt şi vremuri de restrişte când aceştia pot deveni vegetarieni şi se pot delecta cu fructe sau licheni.

Omul, cel mai de temut adversar

Poate vă gândiţi că lupii singuratici nu au parte de o viaţă lungă. În afară de om, care îl vânează pentru reputaţia lui de animal feroce, puţine sunt vieţuitoarele care îndrăznesc să stârnească furia lupului. Haitele de lupi pot avea cel mai puţin şase membri, dar uneori într-un astfel de grup pot convieţui şi 16 lupi. Cunoscut pentru forţa colţilor săi puternici, lupul devine aproape imbatabilă atunci când este ajutat de confraţii săi.

Puterea muşcăturii lui este demonstrată şi ştiinţific. Se pare că presiunea exercitată de muşcătura lupului pe un cm pătrat este de 450 kg, adică de cinci ori mai mare decât forţa muşcăturii omului.

În atacurile lor angrenează o forţă incredibilă, iar animalele care pot cădea pradă lor pot fi chiar mai mari de 500 de kilograme.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
1276

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Luxul de a fi vacă la ferma doctorului Pachiţanu

Cele cinci condiţii de bunăstare

- Asigurarea accesului la apă proaspătă şi hrană specifică.
- Asigurarea mediului corespunzător (adăpostire şi odihnă confortabilă).
- Prevenirea durerii, rănilor, diagnosticul rapid şi tratamentul bolilor.
- Eliberarea de frică şi suferinţă mentală.
- Asigurarea spaţiului, a facilităţilor şi companiei pentru exprimarea comportamentului normal.

Toate sunt esenţiale pentru bunăstarea şi protecţia animalelor dependente de om.

Lăsaţi animalele libere.

dr. V. Pachiţanu

Era într-o zi de toamnă a anului trecut, când o renumită companie producătoare de seminţe a adunat pe câmpurile TCE-3 Brazi aproape toată floarea agriculturii moldovenilor spre a le prezenta „minunea“ hibrizilor franţuzeşti. Erau acolo o mulţime de specialişti şi oameni simpli, câţi nu puteau să aducă liderii politici de frunte în campania electorală, aflată în plină desfăşurare.

„Simpozionul semincer“ s-a încheiat într-o veselie demnă de a fi respectată. Au urmat urările de rămas bun şi de apreciere la adresa firmei organizatoare. Trase undeva mai spre stânga, două autocare cu număr de Suceava dădeau semne că nu vor să plece până nu văd ferma doctorului Pachiţanu. Într-o clipită, Culiţă Tărâţă, amfitrionul manifestării firmei franţuzeşti, a constituit o mică coloană de vizitatori.

Ajunşi în primul grajd, oamenii aveau să se închine nu numai la frumuseţea animalelor, ci mai ales în faţa doctorului. Mergeau de la un grajd la altul şi nu le venea să creadă că în România de astăzi pot avea în faţă asemenea „mutanţi“ ce duc cu gândul în urmă la zimbrii Moldovei. Vacile şi taurii erau cât trei de-ale lor. Şi la înfăţişare, şi la producţie. Cât despre confort, ce să mai spunem: „unul de şapte stele“, cum spunea un hâtru bun nu de glume, ci de observaţii profesionale.

În sfârşit, oamenii au plecat şi au rămas doctorul Pachiţanu şi oamenii lui cu minunăţiile lor. Am rămas şi noi, reporterii de la Realitatea TV şi Lumea satului, încercând fiecare prin mijloacele specifice de documentare să-l supună pe doctor la un tir de întrebări. Ce am reţinut din dialogul purtat?

Ferma, un fel de citadelă a ştiinţei

Una dintre erorile de bun simţ ale doctorului Pachiţanu este aceea de nu fi solicitat atestarea ştiinţifică a complexului zootehnic de la Zăneşti.

Întrebându-l de ce, răspunsul a lăsat să se înţeleagă că osteneala ar fi birocratică şi într-un fel şi inoportună. Pentru el faptul de a-şi vedea visul de-o viaţă împlinit este deasupra tuturor medaliilor guvernamentale sau atestărilor ştiinţifice. El nu vrea nimic, nici de la preşedintele Academiei, nici de la Consiliile ştiinţifice de specialitate, nici măcar de la cei care ar trebui să-i valideze invenţiile. Suportul lui uman şi material se află în înţelepciunea şi forţa lui Culiţă, dar şi în colaboratorii săi şi mai ales în familie.

În şase sau şapte ani, doctorul Pachiţanu a reuşit să recupereze la scară mică tot ce au distrus neoreformatorii zilelor noastre în cercetarea zootehnică din România. Doctorul operează în centrul său de cercetare din Zăneşti cu tehnologii de ultimă generaţie pe plan mondial.

Bunăstarea animalelor – un fel de găselniţă europeană?

Doctorul Pachiţanu operează cu acest termen de 40 de ani şi nu i-a trecut prin minte să-l breveteze şi nici să-l facă directivă europeană. A fi astăzi vacă la ferma din Zăneşti înseamnă un lux. Ba chiar mai mult decât atât: înseamnă a depăşi condiţia de trai a celor mai favorizate surate din lume. Vaca din Zăneşti nu are parte de istovirea la care sunt supuse animalele occidentale crescute doar pentru a produce.

Climatul prietenos în care este crescută vaca la Zăneşti, acea simbioză între ea şi om, nu poate fi întâlnită astăzi nici măcar în cele mai selecte ferme zootehnice din lume. Şi aici, ca pretutindeni, funcţia fundamentală a animalului este de a produce hrană pentru oameni. Dar nu oricum şi nici pe seama deteriorării sănătăţii sau funcţiilor biologice vitale. Despre opera practică şi ştiinţifică a doctorului Vasile Pachiţanu nu se poate scrie decât luând-o şi analizând-o bucată cu bucată, cum s-ar spune. Dintre toate bucăţile, pentru reportajul de faţă am ales redescoperirea rasei Sură de stepă.

Motivaţia ştiinţifică şi socială în ameliorarea rasei Sură de stepă

Primul pas a fost făcut prin accesarea de material seminal din rasă curată, Sura de stepă. Al doilea constă în încrucişarea Surei cu tauri material seminal din rasa Gasconne. Este vorba de o rasă rustică cu performanţe valoroase crescută în zona masivului central din Franţa. S-a pornit la ameliorarea ei din mai multe considerente. Primul şi cel mai important este cel legat de dezvoltarea masei musculare a acestui animal care se aseamănă cu Sura şi dă garanţia că nu vom avea probleme la fătare, Sura fiind un animal neameliorat. Aşadar, prima hibridare va fi cu Gasconne, iar generaţia următoare care va rezulta din Gasconne şi Sură va fi hibridată cu Piemontese.

Aceasta ar fi prima parte a programului de ameliorare. Abia după ce se obţine a treia generaţie se decide cu ce rasă se va reveni pentru consolidarea caracterelor, dar cel mai probabil se va alege tot Piemontese, pentru că este o rasă de carne.

Pentru ca diferenţa între generaţii să fie foarte scurtă, se apelează la tehnologia transferului de embrioni. În acest caz este nevoie de o dotare corespunzătoare. Primul rezultat există deja: viţica obţinută din încrucişarea Surei cu Gasconne. Diferenţa faţă de Sură este evidentă: în primul rând a avut o greutate mai mare la naştere. Deci se cunoaşte că taurul şi-a imprimat caracterele de masă musculară. În al doilea rând, se poate vedea că are o viteză mare de creştere faţă de Sură, care este un animal tardiv, cu creştere lentă.

Viţica aceasta va împlini 17 luni anul acesta şi urmează să fie montată cu Piemontese. Mai durează alte 24 de luni, din care 9 gestaţia, după care se va obţine al treilea hibrid, produs cu Piemontese. Aşadar, în 2010 vom avea un rezultat cert a ceea ce înseamnă acest proces de obţinere a unui hibrid românesc de carne ce are la bază Sura de stepă.

Sura de stepă, monument al patrimoniului genetic naţional

Îl întrebăm pe doctorul Pachiţanu cât ar trebui să fie de înalt soclul pe care să fie aşezată Sura de stepă. „Cel puţin la nivelul Statuii Libertăţii, ne răspunde domnia sa. Pentru noi, cei care avem misiunea de a ocroti şi a ameliora moştenirea genetică a zootehniei naţionale, lucrarea de căpătâi este recuperarea zestrei lăsate de înaintaşii noştri.

Personal, mă închin în faţa acestui monument al naturii, rasa Sură de stepă. În anul 1981 eram director al I.A.S Dumbrava - Tg. Neamţ. Unitatea iniţiase un program de cumpărare de taurine din gospodăriile populaţiei, mai ales din zona montană a judeţului Neamţ, dar şi din zonele limitrofe.

În iarna anului 1981 a apărut în şeptelul achiziţionat un efectiv mic de taurine, vaci şi boi, de culoare vânăt plumburie, sur închis şi deschis şi chiar alb murdar cu inel uşor depigmentat în jurul botului, constituţie fină a vacilor şi robustă - puternică la boi, cu temperament vioi şi caracter blând, animale foarte sănătoase. Nucleul adunat atunci era heterogen şi, după părerea mea, aparţinea celor două rase: Sura de stepă şi Mocăniţă, şi mai mult ca sigur metişi. Am selectat şi reţinut acest mic nucleu de femele. Şansa mea a fost că Semtest Baloteşti avea în depozit material seminal congelat de la tauri Sură de stepă.

Aşa a început acţiunea de înmulţire şi selecţie a nucleului mic de vaci Sură de stepă. Odată cu înfiinţarea Staţiunii de cercetări pentru creşterea bovinelor Mărgineni - Neamţ, nucleul de bovine Sură de stepă a fost transferat „cercetătorilor“ care au reuşit ruşinoasa performanţă de a-l lichida. Câteva vite au ajuns la Staţiunea de cercetare Dancu - Iaşi. Şansa vieţii mele de ameliorator a fost să recuperez de aici o femelă şi trei masculi care au ajuns prin efort propriu la ferma de vite a TCE 3 Brazi Piatra-Neamţ. Ideea înmulţirii rapide mi-a fost sugerată de fiul meu, astăzi medic veterinar.

I. Banu, I.Pop

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
6381
☐
° Comentarii
☐
☐
° 1. catalin -- (17-June-2010)Da! felicitari si toata stima si admiratia pentru acest om,care face din profesia de medic veterinar o arta .
° 2. radu marica -- (5-September-2010)Fondul genetic al raselor primitive pentru toate animalele de ferma reprezinta bogatia vie a zilelor noastre, de o cu mult mai mare valoare decat rasele superspecializate actuale. Oamenii care lupta pentru mentinerea acestor "relicve" vii merita toata onoarea si aprecierea.
° 3. maria -- (28-October-2010)bravo........un mare specialist si un mare om , asta conteaza FELICITARI
° 4. romica -- (21-November-2010)bv domnule pachitanu
° 5. gruia dascalu -- (23-December-2010)dl.pachiteanu as dori sa achizitionez junici baltata romaneasca ma pteti ajuta ? tel 0744 639358.
° 6. Valentin Bot -- (21-February-2011)Buna ziua,felicitarile mele domnule dr.,va rog daca se poate o adresa unde va pot contacta,pentru o colaborare in viitor,multumesc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„M-am născut într-o lume specială“

Marioara Murărescu este enciclopedia vie a folclorului românesc. În emisiunea Tezaur Folcloric, pe care o realizează de 29 de ani, s-au lansat cele mai mari nume de astăzi ale cântecului popular şi au fost descoperite adevărate talente. Cariera şi viaţa personală a Marioarei Murărescu s-au clădit pe respectul şi dragostea pentru valorile satului, pe care şi le-a însuşit de la proprii părinţi. Nu s-a dat bătută în lupta cu nemilosul cancer de sân şi nu a abandonat televiziunea. Astăzi se bucură de dragostea familiei şi a publicului şi îşi doreşte să finalizeze trei proiecte.

„Cântecul îşi câştigă dreptul de a fi folclor în timp“

Marioara Murărescu s-a născut în București, în familia unui preot, dar vacanțele le-a petrecut la țară. „Am fost un copil privilegiat din multe puncte de vedere. M-am născut într-o lume specială, într-o casă de oameni care veneau de la țară și care au păstrat bunul simț al țăranului. Eu am venit pe lume la 18 ani de la căsătoria părinților mei. Părinții și bunicii erau oameni extraordinari care știau nu doar cum să-și crească copiii, dar și cum să-i ferească de griji“, spune realizatoarea.

Iarna, când gerul desena flori pe geam, copila Marioara se învelea cu plocade, păturile mițoase tradiționale. Dimineața, găsea pe colțul plocadului o crenguță cu alune lăsată de bunicul său, pe care nu apuca să-l vadă, dar știa că trecea pe la ea. Tot acolo s-a cuibărit cântecul popular în sufletul său și nu s-a mai dat dus: „Într-o casă de preot îți dai seama cât de mult este iubită muzica... Ascultam la radio piese de mare sensibilitate, artiști adevărați. Așa am căpătat admirația pentru lucrurile de valoare și, de aceea, în multe emisiuni, reiau împreună cu interpreții de azi melodii vechi. Trebuie să le dăm viață în continuare, pentru că acolo este izvorul adevărat.“

Drumul de la soprană la realizatoare TV

Îndrăgita realizatoare cântă la pian de la vârsta de 4 ani și nu doar mama sa iubea instrumentele, ci și bunicul care cânta la caval. Astfel, muzica era la loc de cinste în familia Marioarei Murărescu și s-a transmis din generație în generație. „Nu pot uita cât a umblat mama să-mi cumpere o pianină... Se găseau multe, dar erau recondiționate doar pe exterior. A mers cu un specialist să-mi ia una de calitate, acordată, pe care o păstrez și acum“, ne-a mărturisit dumneaei.

O operație la amigdale a împiedicat-o să-și urmeze visul, acela de a deveni soprană. Atunci, un doctor foarte bun a sfătuit-o să facă altceva. Nu i-a fost greu să se reorienteze, pentru că nu s-a depărtat prea mult de dragostea față de muzică. A rămas pe partea teoretică și a făcut legătura cu folclorul. A absolvit Conservatorul cu nota 10, iar prin repartiție guvernamentală a ajuns la radio. Realizând timp de cinci ani o emisiune valoroasă, i s-a făcut propunerea să facă același lucru în televiziune. „M-am bucurat, am acceptat, dar nu știam ce mă așteaptă. Să depinzi de o echipă de 50 de oameni este cu totul altceva“, și-a amintit realizatoarea de debutul său în televiziune.

„În TVR am fost ca acasă“

În anul 2009, președintele Traian Băsescu a decorat-o cu Ordinul Steaua României în grad de cavaler, dar cea mai mare satisfacție a muncii sale o reprezintă dragostea publicului, oferită nu doar când apare pe scenă, ci și când oamenii o întâlnesc pe stradă. „Zâmbetele și salutările lor calde îmi umplu sufletul“, ne-a mărturisit doamna folclorului românesc.

Succesul Marioarei Murărescu a fost apreciat și de televiziunile private din România, care nu au ezitat să o curteze, dar statornicia moștenită de la tatăl său nu a lăsat-o să părăsească TVR. „Tot ce am realizat o viață întreagă se află în videoteca TVR-ului. Nu puteam întoarce spatele unor lucruri ce înseamnă nu doar eforturi, ci și bucurii. Colegii mei au fost îngeri păzitori pentru mine. Poate de aceea mi-e dragă Televiziunea Română. Pentru că acolo am fost ca acasă și am simțit că sunt iubită.“

Nu s-a lăsat doborâtă de boală

Ultimii trei ani din viața vedetei TVR nu au fost cei mai buni de până acum, dar cum ce nu ne omoară ne-ntărește, Marioara Murărescu a dovedit că a fost tare și că a devenit un om extraordinar de puternic. Cancerul de sân a obligat-o la două operații grele și la cure cu citostatice. Cum a învins boala? „Am avut permanent sprijinul familiei și al colegilor de muncă, datorită cărora n-am înterupt activitatea. Au fost zile în care dimineața mergeam la citostatice, iar seara eram pe scenă, la spectacole. Mă bucur că am putut să trec peste momentele grele și că Dumnezeu m-a ajutat, iar ultimele analize mi-au ieșit foarte bine“, ne-a spus realizatoarea TV.

„Au fost zile în care dimineața mergeam la citostatice, iar seara eram pe scenă, la spectacole“

Nepotul moşteneşte pasiunile bunicii

Marioara Murărescu are un fiu de aceeași vârstă cu Tezaurul Folcloric, 29 de ani. Petrișor, cum îl alintă mama sa, împreună cu soția sa, Oana, i-a dăruit cel mai de preț cadou, un nepoțel acum în vârstă de 5 ani, Andrei Petre, care a moștenit pasiunea bunicii pentru obiectele vechi. După cum spune dumneaei, familia a fost cel mai bun medicament, iar Sărbătoarea Crăciunului nu o putea petrece altfel decât în preajma celor dragi: „Copiii mei au fost extraordinari și au impus să nu existe sărbătoare și să nu fim împreună.“

Trei mari planuri

Marioara Murărescu are trei planuri de îndeplinit. Și nu orice planuri: „Sper ca Dumnezeu să mă ajute să mă mobilizez și să-mi susțin lucrarea de doctorat, pentru că am făcut o pauză lungă din pricina bolii, apoi vreau să public o carte cu gânduri pe care le-am adunat despre Tezaur de la personalități și colaboratori dragi și mai am în proiect o carte despre concursurile Moștenitorii și Muguri de Tezaur. Vreau să arăt că oamenii care au făcut primii pași în aceste două concursuri ale emisiunii au ajuns undeva.“

Gabriela Niculescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2012

Vizualizari:
773
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms

Măcel ornitologic

Cu o vreme în urmă, mă aflam în Delta Dunării, la o partidă de pescuit sportiv. Spre seară, când începusem să-mi strâng undiţele, am auzit o bubuitură în apropiere, iar un stârc a căzut peste firele mele, încă întinse. Mai încolo era o barcă mare, plină cu străini zgomotoşi care împuşcau tot ce mişca pe apă sau în aer, făcând un adevărat măcel printre păsări. Şi astăzi sunt omorâte nejustificat mii de exemplare a căror carne nici măcar nu poate fi consumată. Doar de dragul de a ucide! Este o adevărată „vânătoare prin haiducie“, aşa cum bine a fost caracterizată de Nicolae Nemirschi, ministrul Mediului, aflat recent la Tulcea cu ocazia Zilei Dunării.

„Problema vănâtorii în Deltă trebuie să o discutăm cu Ilie Sârbu, ministrul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, care gestionează fondurile de vânătoare. Nu pot să spun în acest moment ce va fi în viitor, dacă această activitate va fi interzisă sau nu.

Însă pot să afirm cu certitudine că situaţia se va reglementa în sensul bun, pentru că acum se face vânătoare prin haiducie. Va exista un fel de consultant lângă vânători, care le va spune ce au voie şi ce nu au voie să împuşte. Menţionez că Rezervaţia Biosferei Delta Dunării trebuie securizată din toate punctele de vedere şi făcut curat în casă“, a declarat Nemirschi pentru Lumea Satului.

Grigore Baboianu, guvernatorul Administraţiei Rezervaţiei Biosferei Delta Dunării (ARBDD) Tulcea, ne-a spus că, la ora actuală, vânătoarea se desfăşoară conform legislaţiei în vigoare. Delta Dunării este împărţită în fonduri de vânătoare pe care le gestionează Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, prin departamentul de resort.

În baza unor evaluări anuale, se stabileşte împuşcarea unui număr limitat de păsări. Evaluarea este avizată de Academia Română şi de Ministerul Mediului. Orice acţiune de vânătoare se face numai în baza unei autorizaţii emise de ARBDD. Mai mult, vânătorii sunt supravegheaţi de agenţii ecologici, prezenţi în Deltă.

„Cine a încercat să vâneze haotic şi ilegal a fost sancţionat cu 300.000 de lei. Avem astfel de cazuri. La un moment dat, s-a pus problema de a interzice vânătoarea. Delta Dunării este o rezervaţie şi noi considerăm că ar trebui să se analizeze cu foarte mare atenţie dacă vânătoarea mai este compatibilă cu statutul de arie protejată.

Delta este zonă Ramsar şi patrimoniu UNESCO, aşa că trebuie făcută o analiză serioasă. Este vorba de conflictul existent între relaxare şi agresarea mediului“, afirmă guvernatorul.

Dacă ar fi să dăm crezare oficialităţilor, o soluţie există deja. Este vorba de vânătoarea de imagini, care se practică în Deltă. Se organizează astfel de acţiuni pentru toţi cei care vor să imortalizeze piese rare de floră şi faună. Se poate face în orice moment al anului, fără restricţie. Din păcate, rămâne şi pofta aceea de a ucide, ca un fel de relaxare.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
580

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Măcelul copacilor din Ialomiţa

Intru brusc, fără altă introducere, în subiect. E grav să mai fac „floricele“ la începutul textului. Peste patru mii de copaci au fost tăiaţi într-o pădure din judeţul Ialomiţa şi transformaţi în lemne de foc! Sau în mobilă, cine ştie... Patru mii de stejari de mai bine de o sută de ani! Adică 2.500 de metri cubi de lemn. Ca să tai atâţia copaci ai nevoie de drujbe, de mână de lucru, de mijloace de transport, de piaţă de desfacere. Nu mai zic de acord de la Romsilva. Sau măcar de la vreun pârlit de pădurar.

Se vede, se aude că se taie copaci. Muncă asiduă, de luni de zile. Figuri noi prin peisaj. Sau din cele vechi, dar prea prezente în zonă. Camioane întregi care cară stejarii doborâţi. După cum spune un inginer constructor, „ca să transporţi atâta lemn e nevoie de mai bine de o sută de camioane...“ Sau, ca s-o luăm altfel, de peste o sută de drumuri făcute de un camion. Adică vreau să spun că atrage atenţia unul de ăsta. Îl vezi azi, îl vezi mâine, nu te întrebi ca pădurar la Vangheleasca sau Luncă Deal, ca primar al comunei Axinte, ca simplu cetăţean al zonei, ce caută magaoaia aia pe drum mereu? Mereu încărcat, mereu grăbit...

Nu toată lumea are în parcare un camion. Unul poate fi închiriat de la o firmă specială ca să transporte materialul lemnos. Se putea ca lemnul celor patru mii de stejari să fie cărat şi cu căruţele. Dar de câte căruţe era nevoie, în cazul acesta? Culmea e că, după ce au fost tăiaţi copacii, cioturile au fost acoperite cu pământ şi iarbă, ca să nu fie descoperite prea uşor. Treabă premeditată şi bine pusă la punct. Şi nu hoţi de duzină au făcut-o. Ăştia, dacă puneau joagărul pe un stejar, se opreau.

Ori venea pădurarul şi-i punea pe fugă, ori se gândeau ei că le ajunge de foc pentru două ierni şi nu mai munceau în plus. Şi apoi, după cum se bănuieşte după „lucrătura curată“, se pare că transporturile de lemn au luat calea Bucureştiului. Un mahăr de la Capitală şi-a tras mobilă nouă la vreuna dintre vilele proprietate personală.

Pagubă de aproape patru miliarde de lei vechi. Şi, totuşi, nimeni nu ştie nimic. N-a văzut şi n-a auzit nimic. Credeţi? Eu nu. Doar dacă n-or fi venit, Doamne sfinte, extratereştrii şi au tăiat pentru planeta lor Marte – sau care o fi ea - niscaiva stejari de la Vangheleasca şi Luncă Deal. Le-o trebui şi lor pentru oarece mobilier unde să-şi depoziteze la ceas de seară antenele verzi... Şi cum ei nu au păduri de stejari pe acolo...

Nici poliţia nu crede în venirea marţienilor. Dovadă că are mai multe dosare în lucru, un cerc de suspecţi – mă rog... – face cercetări. În sprijinul ideii că e mână de om, vine şi faptul că au mai zburat nişte capete pe ici, pe colo. Dar vinovaţii, ca la Revoluţie, e greu de spus dacă vor fi găsiţi.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
538

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

macelul-copacilor-din-ialomita_l907.html

Măcelul copacilor din Ialomiţa

Intru brusc, fără altă introducere, în subiect. E prea grav ca să mai fac floricele la începutul textului. Peste patru mii de copaci au fost tăiaţi într-o pădure din judeţul Ialomiţa şi transformaţi în lemne de foc! Sau în mobilă, cine ştie... Patru mii de stejari de mai bine de o sută de ani! Adică 2.500 de metri cubi de lemn.

Ca să tai atâţia copaci ai nevoie de drujbe, de mână de lucru, de mijloace de transport, de piaţă de desfacere. Nu mai zic de acordul de la Romsilva. Sau măcar de la vreun pădurar.

Se aude, se vede, dar…

Se vede, se aude că se taie copaci. Muncă asiduă, de luni de zile. Figuri noi prin peisaj. Sau din cele vechi, dar prea prezente în zonă. Camioane întregi care cară stejarii doborâţi. După cum spune un inginer constructor, „ca să transporţi atâta lemn e nevoie de mai bine de o sută de camioane...“ Sau, ca s-o luăm altfel, de peste o sută de drumuri făcute de un camion. Camionul e matahala aceea, mama şi tăticul maşinilor, nu un ac. Adică vreau să spun că atrage atenţia unul de ăsta. Îl vezi azi, îl vezi mâine, nu te întrebi ca pădurar la Vangheleasca sau Luncă Deal, ca primar al comunei Axinte, ca simplu cetăţean al zonei ce caută magaoaia aia pe drum mereu? Mereu încărcat, mereu grăbit... Nu toată lumea are în parcare un camion. Unul poate fi închiriat de la o firmă specializată să transporte materialul lemnos. Se putea ca lemnul celor patru mii de stejari să fie cărat şi cu căruţele. Dar de câte căruţe era nevoie, în cazul acesta? Culmea e că, după ce au fost tăiaţi copacii, cioturile au fost acoperite cu pământ şi iarbă, ca să nu fie descoperite prea uşor.

Treabă premeditată şi bine pusă la punct. Şi nu hoţi de duzină au făcut-o. Ăştia, dacă puneau joagărul pe un stejar, se opreau. Ori venea pădurarul şi-i punea pe fugă ori se gândeau ei că le ajunge de foc pentru două ierni şi nu mai munceau în plus. Nu a fost securea, ci joagărul, după cum se bănuieşte după „lucrătura curată“, şi se pare că transporturile de lemn au luat calea Bucureştiului. Un mahăr de la Capitală şi-a tras mobilă nouă la vreuna dintre vilele proprietate personală. Pagubă de aproape patru miliarde de lei vechi. Şi, totuşi, nimeni nu ştie nimic. N-a văzut şi n-a auzit nimic. Credeţi? Eu nu.

Nici poliţia nu crede în hoţia extratereştrilor. Dovadă că are mai multe dosare în lucru, un cerc de suspecţi – mă rog... – face cercetări. În sprijinul ideii că e mână de om, vine şi faptul că au mai zburat nişte capete pe ici, pe colo. Dar vinovaţii, ca la Revoluţie, e greu de spus dacă vor fi găsiţi.

Nina Marcu

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
702

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

made-in-italy_331.html

Made in Italy > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul„Made in Italy“

Italia a fost şi de data aceasta protagonista la MONTE CARLO WINE FESTIVAL a unui eveniment dedicat profesioniştilor şi pasionaţilor lumii vinului de calitate. La cina de gală, care s-a ţinut la faimosul local „chic“ Café de Paris, de lângă Casino-ul din Monte Carlo, s-a servit şi mâncat riguros „Made in Italy“. Meniul, desigur pe bază de produse culinare italiene de înalt nivel, a fost „stropit“ cu vinuri, tot italiene, DOC şi IGT.

„Filosofia festivalului se bazează pe pasiune şi profesionalitate, din care ia naştere o bază unică ideală pentru a dezvolta raporturi de afaceri şi vânzări într-un context internaţional“, a declarat preşedintele Monte Carlo Wine Festival, Michele Florentino, care a trasat o nouă linie-ghid având ca motto: „Autenticitate“.

Julia-Sandra Vîrsta

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
668

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Magicianul şi bugetul agricol

Vă puteţi imagina cum un om, fie el şi cibernetician, poate să împartă UN LEU la 7 fermieri şi 3 bugetari? Pare incredibil, dar actualul finanţist-şef de la Ministerul Agriculturii, dl Miron MOLDOVAN, face acest lucru de cel puţin trei ani încoace – să nu mai vorbim de alţi 15-20 înainte – şi se pare că a izbutit. Cum? Dând probabil din beţişorul său magic care a reuşit să strunească şi coardele unei viori hodorogite.

Acum gata cu magia! Sacul burduşit al subvenţiilor de altădată a ajuns la fund, iar onorabilul finanţist-şef peste agricultură pare a intra într-o stare de fibrilaţie. Gurile rele spun că „micul boc-poc“ l-a dat într-atâta la pământ pe magicianul finanţist de la agricultură, încât nu mai are cum să se ridice. Alocaţiile pentru susţinerea personalului bugetar se vor epuiza în 2-3 luni şi după aceea, Dumnezeu cu mila. Degeaba manifestări sindicale în forţă, micuţul buget se epuizează, iar de prin martie se vor mai scotoci doar ultimii bănuţi fără valoare.

Ce va face respectabilul finanţist de la agricultură pentru a-i sprijini şi pe fermieri, dar şi pe bugetari, fără de care nu se poate?

În ziua când discutam cu directorul general Miron Moldovan, domnia sa pregătea mapa pentru discutarea bugetului în comisiile parlamentare pentru agricultură. Ne mărturisea că este cuprins de o emoţie de care n-a avut parte în viaţa sa. Finanţistul-şef încă mai spera să obţină măcar o suplimentare care să-i permită o execuţie bugetară normală până la vară. Se pare că el a avut câştig de cauză în faţa parlamentarilor agrarieni, nu şi susţinerea guvernului pe care-l slujeşte şi nici măcar a Parlamentului în plenul său.

În condiţiile date, rămâne întrebarea: cum va reuşi Miron Moldovan să împartă leul bugetar la 7 fermieri şi 3 funcţionari publici? În buna sa creştere ardelenească, el are convingerea că, într-un fel sau altul, colapsul financiar va fi evitat. Cum şi prin ce artificii de politică financiară, greu de spus. Cel puţin în acest moment, când în faţă totul pare în negru. Zilele fără de speranţă de acum ar putea, totuşi, să aibă un pic de soare deasupra gliei străbune şi a truditorilor acesteia.

În plan astrologic şi meteorologic, agriculturii româneşti i se întrevăd unele şanse de a ieşi la lumină din penumbra de ceaţă ce acoperă astăzi mediul rural. Cu sau fără sprijin financiar semnificativ, fermierii au conştiinţa clară că trebuie să răzbească mai ales prin forţe proprii. Oricum, banii europeni destinaţi lor vor veni şi le vor fi de mare folos.

Cum se va descurca însă dl Miron Moldovan cu funcţionarii din sectorul public, a căror singură şansă de existenţă este bugetul de stat?

El evită să răspundă la această întrebare, lăsând să se înţeleagă că noul ministru va găsi soluţia. Care soluţie? Probabil una care să-i convingă pe premierul Boc şi pe noul ministru al finanţelor că, fără sprijin financiar, agricultura, în ansamblul său, moare. Exact aşa cum s-ar întâmpla şi în ţările occidentale, dacă fermierii ar avea parte de o asemenea jenantă susţinere financiară.

Îl plasăm pe domnul Miron Moldovan în categoria magicienilor financiari. Asta şi pentru că el aparţine unei caste profesionale care operează cu date şi fapte invizibile, asemenea celor care decriptează grupul de cromozomi ce compun primele două diviziuni ale regnului vegetal şi animal.

Dincolo de acestea, domnul Moldovan este un element uman de o valoare excepţională. Această din urmă calitate este cea care ne determină să-l plasăm în rândul semenilor noştri care asudă din greu pentru fărâma de bunăstare la care aspirăm.

Miron Moldovan – date biografice

- S-a născut la 30 ianuarie 1952 în localitatea Călan, Hunedoara;
- a absolvit Facultatea de Cibernetică şi Statistică Economică din cadrul Academiei de Studii Economice Bucureşti - promoţia 1976;
- 1976-1982: cercetător - Institutul de Cercetări şi Informatică;
- 1982-1988: şef serviciu - Ministerul Comerţului Exterior - Centrul de Calcul;
- 1988-2001: şef serviciu - Ministerul Agriculturii, Alimentaţiei şi Pădurilor;
- 2001-2009: director general al Direcţiei Generale Buget Finanţe şi Fonduri Europene - Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale;
- 2009: secretar general al MAPDR;

În prezent: director general al Direcţiei Generale Buget Finanţe şi Fonduri Europene - Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale.

BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
2374

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Magiunul de Topoloveni, după un secol > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMagiunul de Topoloveni, după un secol

În luna august, la Topoloveni, în judeţul Argeş, fost inaugurată Fabrica de magiun din prune, realizată de firma Sonimpex Serv Com cu fonduri europene. Investiţia s-a ridicat la 500 mii de euro.

Deşi utilajele folosite în prezent au evoluat mult faţă de cele din 1914, anul în care a fost atestat magiunul, reţeta este aceeaşi din trecut, ceea ce face ca şi produsul să îşi păstreze calităţile care i-au adus faima. Magiunul de Topoloveni este unul dintre puţinele produse alimentare 100% naturale şi primul care a obţinut denumirea de „produs protejat la nivel naţional“. Ba mai mult, de curând a fost depusă documentaţia la Bruxelles pentru ca magiunul de Topoloveni să obţină „indicaţia geografică protejată“ la nivel european.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
639
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Magiunul magic românesc

Mult timp am neglijat să vorbesc despre magiunul cel premiat. Am zâmbit mereu la insistenţele cu care era abordat subiectul în presă. Fără să se supere doamna Bibiana Stanciulov, autoarea proiectului dulce, căreia i-am şi mărturisit dezinteresul meu de „neiertat“, am considerat subiectul amuzant, pentru că magiunul, poate, în viziunea mea, ar fi trebuit să fie scos în faţă după multe alte produse tradiţionale româneşti, mai consistente, vitale pentru viaţă şi sănătate. Ce mare lucru, îmi ziceam eu, de magiun e plină pivniţa mea, fac în fiecare an. Aşa făcea şi mama mea. Este drept, nu mai face toată lumea de la ţară, dar care este marea minune?

Mi-am amintit că niciodată, dimineaţa, nu lipsea de pe masă borcanul cu magiun. Nu vreau să spun prin asta că era dejunul săracului, fie şi pentru faptul că era sănătos. Pe la prânz, atacam ciorba, de ce era ea, fie de cartofi, fie de fasole, fie de varză, fie de nişte ingrediente verzi, obligatoriu cu borş, cel mai tare produs tradiţional din zonă. Apoi tocăniţa sau friptura de cartofi, ori varza călită cu jumări sau cu nimic, ori tocăniţa de ciuperci, ori iahnia de fasole, ori peşte de la putinică, scrumbie murată în ulei de măsline, ceapă şi lămâi. Dacă era mama acasă, obligatoriu masa se îmbogăţea cu o frumuseţe de mămăliguţă şi cu o saramură de peşte cu ardei copţi, dulci şi iuţi sau cu o plachie de crap cu multă ceapă.

După ce oboseam de cules agude (dude, de, ce-aveţi) ori caise, piersici, corcoduşe, mai ales verzi şi obligatoriu dintr-o altă curte unde erau, sigur, cele mai mari fructe din sat, sau de mers la şcoală, ne întorceam rupţi de foame seara acasă şi toată familia se aduna la masă. Cu mămăligă – tata zicea „fără mămăligă nu-i stă bine mersi“, ca să citez exact –, iar cu diverse produse de sezon şi cu permanenta bucată de brânză de la ciobanii care ne îngrijeau, în parte, oile şi caprele neamului. Cu peşte proaspăt sau uscat – făcea mama nişte chiftele de somn pe care nu le-am mai întâlnit nicăieri – cu icre, lapţi prăjite cu ouă… cu plachie de dovleac turcesc etc. Sâmbăta şi duminica tăia mama ori două găini şi o raţă ori o gâscă, ori pui de porumbei, ori folosea păsările vânate de tata, că era şi vânător. Şi uite aşa produse tradiţionale după produse tradiţionale, pe care le alegeam de multe ori în defavoarea magiunului, exilat la o margine de dulap şi pe care îl mâncam numai când nu aveam fructe proaspete. Dar şi atunci mâncam caise uscate de tataie pe jgheabul fântânii şi puse în camera de miere, acolo unde - ghiciţi, nu? - se păstrau toate bunătăţile dulci, faguri în borcane de miere, biscuiţi de casă, fructe uscate ş.a.m.d. Prindeam PUTERE de „numa-numa“, …de-aia mi s-a părut puţin derizorie treaba cu magiunul. Trebuie să recunosc însă că magiunul acreditat european este magicul semn că trebuie să ne aducem aminte de toate mâncărurile tradiţionale, să le „branduim“ şi să căpătăm PUTERE în faţa lumii. Bravo, magiunule!

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
846

˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Maglavit: Între Dumnezeu, Petrache Lupu şi oameni

Maglavitul este ca sufletul omului: un ţinut generos, dar păstrat straniu într-o lungă platitudine. Sau invers: un loc aparent sărman, încremenit în această stare, deşi senzaţia de atingere a bogăţiei pare mereu imediată; de o frumuseţe profundă, dar cu rezerve în a-şi exprima frumuseţea; pur prin definiţie şi totuşi capitulând paradoxal în faţa unor false simboluri; simplu şi deschis dumnezeirii, dar cu treziri de luciditate care muşcă tocmai din dumnezeire. Însă cu un Petrache Lupu mai mult sau mai puţin ascuns în adâncul fibrei fiinţiale.

Drumul spre Maglavit, sub soarele fierbinte de vară, prin pământurile aride ale Olteniei, poartă parcă amprenta timpurilor de mult apuse: trenurile foametei din anii 1946-1947 sau pelerinajele religioase de după 1935, când „ciobanului gângav", Petrache Lupu, i s-a arătat „Moşul". Pe şoseaua dinspre Cetate, asfaltul nou, impecabil, contrastează izbitor cu odăiţele în care încă trăiesc oamenii de la malul Dunării. Maglavitul este totuşi fascinant. Natura este darnică, aproape risipitoare de frumuseţi, neizbutit strunite de mâna omului sau poate tocmai din această cauză de un farmec aparte. Dar sigur misticismul locului sau fenomenul Petrache Lupu împrumută aura de mister şi o oarecare pioşenie. Sau pură curiozitate.

Cu şapte decenii în urmă

În 1935, dintre toate locurile, Dumnezeu a ales Maglavit să Se arate unui om simplu, „cioban inocent şi fără carte, surdomut", în trei locuri: în zona numită „la buturugi", unde se află biserica; la salcia de care Moşul s-a sprijinit şi de-atunci picură apă tămăduitoare din ea; la crucea din luncă, de lângă cei patru duzi, unde Petrache a primit poruncă, a învăţat şi a ştiut apoi să spună cuvântul lui Dumnezeu. Puhoaie de oameni au curs în acel an şi-n următorii la Maglavit, să-l asculte pe ciobanul căruia îi revenise glasul din clipa în care a împrăştiat învăţătura. Ziarele vremii fac însemnări despre vindecări miraculoase. L-a luat să-i vorbească regele Carol al II-lea, iar Mareşalul Antonescu l-a dus până la Don, să se roage pentru soldaţii români, prilej cu care Petrache Lupu i-a prezis pierderea războiului („Din steaua mare care vine de la Răsărit va curge mult sânge pe pământul ăsta").

Comuniştii l-au închis şi de atunci s-a zidit înlăuntrul său, cu tot cu mesaj de la Dumnezeu, într-un soi de a doua muţenie. Prima slobozire a fost după 1989, dar nu pentru a se descătuşa, ci pentru a grăi o sentinţă care – nu? – parcă ne urmăreşte: „Să-ţi omori conducătorii, şi încă de Crăciun, nu e bine. Va veni rău peste ţară, că e păcat mare. Rugaţivă!" Petrache Lupu s-a stins în 1994, în cămara sa săracă, acolo unde candela de la iconiţa la care s-a rugat viaţa toată a ars încontinuu. Şi tot mult mai târziu i s-a împlinit visul, acela de a se termina biserica la care începuse să zidească încă din 1935.

Memoria timpului

Fiecare a privit Maglavitul aşa cum i-a fost sau îi este sufletul: crezând şi rugându-se, necrezând dar speculând fenomenul, combătând din răsputeri cazul Petreche Lupu. Brunea Fox şi Samson Abramovici, jurnalişti cunos-cuţi în epocă, au scris pentru prima dată, în 1935, în Dimineaţa, un reportaj despre Maglavit şi „arătările lui Dumnezeu“.

Ziarul s-a vândut imediat, iar povestea a provocat vâlvă teribilă. Parohul Nicolae Bobin întrevede şi el posibilitatea stângerii unor fonduri de la pelerinii veniţi să-l asculte pe ciobanul Petrache. Dar scepticii pun semne de întrebare cu privire la starea de sănătate a lui Petrache Lupu. Lumea se mobilizează şi doctorul Gh. Marinescu este trimis să pună un diagnostic. „Nu e debil, ci un apostol“. Nicolae Iorga este primul care se ridică împotriva fenomenului de la Maglavit, scriind în Neamul Românesc: „De ce nu se deschid oare porţile tuturor caselor de nebuni din România, unde sunt atâţia oameni buni, religioşi şi care au viziuni încă mai curioase decât a «moşului»?

Nu mai avem Ortodoxie, ci doar un fals misticism, bolnav ca esenţă.“ Mai târziu, Partidul Comunist publică o broşură unde, sub semnătura prof. dr. C.I. Parhon, dr. Dem. Paulian, dr. Şt. Irimescu şi Ilie Cristea, apar însem-nări de genul: „Ciobanul Petrache Lupu, gângav, peltic şi surd, încovoiat de nevoi, maglavitean ce se strecura stingher prin viaţă printre cei din urmă ai satului.“

Biserica şi-a asumat Maglavitul

Biserica Ortodoxă a fost reticentă în a defini Maglavitul. Nu ştia cum să reacţioneze faţă de credinţa populară sau de sarcasmul intelectualilor. Primul care şi-a exprimat rezerva a fost episcopul Vartolomeu al Noului Severin: „Datoria noastră, a Bisericii, e să fim circumspecţi cu asemenea cazuri.“ Circumspecţia prelatului a fost însă retezată de chiar ÎPS Patriarhul Miron Cristea care, la 15 septembrie 1935, comentând semnificaţia morală a îndemnurilor lui Petrache Lupu, a luat lucrurile foarte în serios, aşezând fenomenul Maglavit în „contextul istorisirilor biblice şi hagiografice“.

Mai târziu, părintele Stăniloaie se pronunţă explicit de partea adepţilor lui Petrache Lupu: „În toiul discuţiilor iscate în jurul arătărilor ce declară Petrache Lupu că le-a avut, s-a auzit din partea multora afirmaţia că Dumnezeu nu Se poate arăta, deoarece în Evanghelie se spune că pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut niciodată. Mi se pare, de aceea, foarte oportun să vădesc eroarea unei asemenea păreri, încercând să schiţez şi o explicaţie a modului în care Se arată Dumnezeu oamenilor.

Dumnezeu, străbătând cu lucrarea sa sufletul lui Petrache Lupu. Nu există niciun motiv serios care să ne împiedice de-a crede că Petrache Lupu a văzut pe Dumnezeu.“ De Maglavit şi Petrache Lupu se va mai discuta. Dar important este că îi avem, dincolo de orice! Şi că sunt aici, la noi, locul unde ne reculegem şi, poate cine ştie, de unde Dumnezeu ne va mai vorbi cândva…

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1051

□

Comentarii

□

□

1. Apostolul Pavel -- (2-October-2011)1.Corinteni Cap.1: 27."Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca sa faca de rusine pe cele intelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca sa faca de rusine pe cele tari".

Nicolae Iorga a fost o somitate, cu care ne mandrim. Nu stim daca il iubea pe Dumnezeu, asa cum acel simplu cioban, intelegem ca L-a iubit. Mai stim cum a murit Nicolae Iorga, acum am aflat cum a murit si Petrache Lupu, adica in pace si cu gandul la Dumnezeu, care in bunatatea Lui, i s-a aratat, ca "Cel Imbatranit de zile" (Daniel cap. 7: 22).

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

mai-aproape-de-oameni-mai-aproape-de-pam...

Mai aproape de oameni, mai aproape de pământ

Cunoscută în această parte de ţară, Societatea Agricolă „Agroind“ din Berezeni Vaslui reprezintă o ilustrare a proverbului potrivit căruia „unirea face puterea“.

În ziua în care am ajuns aici, oamenii profitau de timpul bun, continuând lucrările specifice acestei perioade – finalizarea tăierilor la vie şi livadă, transportul în câmp al îngrăşămintelor naturale, fertilizarea cu îngrăşăminte chimice – bucuroşi că semnele arată un an bun.

Bucuros este şi preşedintele unităţii, domnul dr. ing. Toader Dima, care, aşteptând atât de necesara subvenţie la hectar, a aflat că principalul furnizor de îngrăşăminte, Combinatul Sofert de la Bacău, şi-a reluat producţia „în forţă“ şi livrează cantităţile solicitate de agricultori.

Faimosul Merinos de Suseni nu a murit

Fiu al locului, domnul Dima a revenit la Berezeni după cinci ani de la terminarea Facultăţii de Zootehnie, răstimp în care a funcţionat la fostul CAP Laza şi la IAS Vetrişoaia. Aici a lucrat cu prof. N. Pipernea şi cu marele cercetător Emil Ştefanache, cei care au creat linia de ovine Merinosul de Suseni.

Pasiunea pentru aceste animale a rămas, dovadă că teza de doctorat a domniei sale se intitulează „Performanţe productive ale populaţiei de Merinos de Suseni“, iar Agroind Berezeni este singura unitate din ţară unde se mai păstrează fondul genetic al acestei valoroase linii.

A revenit în satul natal în 1986 în calitate de preşedinte al CAP trimis, cum spune domnia sa, „în linia întâi“ pentru a reface sectorul zootehnic de aici. S-a apucat de treabă şi a obţinut rezultate bune pentru că, afirmă domnul Dima, „comuna noastră este un loc binecuvântat de Dumnezeu, ferită de calamităţi naturale, cu oameni harnici şi gospodari“. Berezeni era atunci una dintre unităţile etalon la nivelul Moldovei şi chiar al ţării. Se muncea din greu şi trebuie să vă spun că aici oamenii trăiau mai bine ca în alte părţi.

A biruit judecata dreaptă a oamenilor

- Ce s-a întâmplat după evenimentele din 1989?
- Ca peste tot, oamenii au vrut să redevină stăpânii pământului lor. Sigur, au existat şi unii care voiau să împartă averea CAP-ului, să distrugă ceea ce se făcuse cu trudă ani şi ani. Şi atunci, într-una din zilele lui martie 1990, ne-am adunat în sala Căminului cultural şi am avut curajul – deşi atmosfera era incendiară – să le propun oamenilor să nu risipim ce am adunat cu trudă, să păstrăm unitatea. Şi iată cum a apărut Agroind Berezeni.

Acum unitatea noastră deţine 4.200 ha de teren, din care 3.720 ha arabil şi irigate 1.400 ha, un sector zootehnic cu 350 taurine şi o mie de oi, o livadă de 35 ha, circa o sută hectare de vie. Prin munca oamenilor şi prin aplicarea unor tehnologii, aş zice performante, se obţin an de an producţii bune şi profitabile. În 2008, de pildă, s-au obţinut 4 t de grâu la hectar, 5 t la orz, 7 t la porumb, producţii bune la floare, la soia şi la celelalte culturi.

Răul vine de la piaţă

- Am înţeles, domnule Dima, că marea problemă rămâne valorificarea producţiei.

- Cu eforturi mai mari s-ar putea obţine recolte mai bune, dar ce faci cu producţia? E o întrebare al cărei răspuns s-a concretizat în ceea ce priveşte laptele, prin amenajarea unei fabrici de procesare.

Din păcate, cu banii primiţi pentru telemea, smântână etc. nu am acoperit nici preţul de producţie. S-a renunţat, şi acum laptele este preluat de un mare procesator. A fost doar o rezolvare, pentru că alte produse nu-şi găsesc desfacere.

În magaziile unităţii aşteaptă cumpărători peste 2.500 t de grâu pentru că preţul pe care îl oferă angrosiştii nu depăşeşte... 45 de bani pe kilogram. Ştim că există o bursă a cerealelor la Londra sau mai ştiu eu unde, la noi însă fiecare se descurcă cum poate şi totdeauna agricultorul pierde.

Fondurile europene nu mai sunt sigure

- Cum adică nu sunt sigure, atât timp cât ele sunt reglementate prin norme precise şi posibil de respectat…?

- Agroind Berezeni a beneficiat în cadrul măsurii privind dezvoltarea exploataţiilor agricole de un proiect în valoare de 400 mii euro cu care s-au achiziţionat tractoare şi utilaje agricole. În 2008, unităţii i s-a mai aprobat un proiect de 1,5 milioane euro. Din păcate însă, când am apelat pentru deschiderea finanţării am fost refuzaţi de BRD, banca cu care lucrăm de aproape 20 ani. Este clar că BRD este mai interesată acum să strângă bani decât să împrumute. Oricum, noi am trimis studii de fezabilitate la alte două bănci şi sper să rezolvăm această problemă.

Nădejdea stă în tineri

- Prima impresie este că la Berezeni predomină forţa de muncă tânără.

– O dată pe lună – şi, dacă este necesar, şi mai des – Consiliul de administraţie al unităţii, format din 13 gospodari, la care se adaugă inginerii, pune treburile la cale.

Specialiştii sunt, toţi tineri – inginerul-şef Sorin Tălmaciu a terminat facultatea de câţiva ani odată cu soţia sa sau inginerul zootehnist. De altfel, mai toţi cei o sută de salariaţi, lucrători în zootehnie, mecanizatori şi alţii sunt sub 35 de ani. Vrem să ajutăm tinerii care vor să facă agricultură. Avem deja familii de specialişti care au reînviat o ocupaţie de tradiţie altădată la Berezeni – legumicultura.

Am hotărât să subarendăm suprafeţe de teren tinerilor care vor să facă zootehnie, cu atât mai mult cu cât subvenţia pentru fermele de semisubzistenţă constituie un stimulent. Avem nevoie de tineri calificaţi. Altădată, un mecanizator era pregătit într-o şcoală profesională timp de trei ani. Acum acestea nu mai există şi, iată, am fost nevoit să dau un tractor ultramodern Valtra pe mâna unui tânăr, absolvent de 10 clase. Noroc că tractorul execută aproape singur toate operaţiile.

În încheiere, le spun celor tineri că îi aşteptăm acasă!

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
1521

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

mai-avem-nevoie-de-cercetare_s143.html

Mai avem nevoie de cercetare?

„Cenuşăreasa“ agriculturii

În ciuda progreselor înregistrate și aportului substanțial la PIB al agriculturii, cercetarea agricolă beneficiază, în continuare de fonduri puține, nestimulative. Acest lucru rezultă clar din datele prezentate recent de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Valoarea totală a proiectelor de cercetare din Planul sectorial pentru cercetare-dezvoltare din domeniul agricol şi de dezvoltare rurală „Orizont PAC 2020“, pentru perioada 2011-2014, se ridică la numai 45,4 milioane de lei. Pentru anul 2011 s-au prevăzut în buget doar 10,9 milioane de lei. Din acești puțini bani, s-au plătit restanţele pentru proiectele de cercetare cuprinse în Planul sectorial al MADR pe anii 2006-2010 în valoare de 4,4 milioane de lei, pentru proiectele de cercetare cuprinse în Planul sectorial pe 2011-2014 alte 2 milioane lei, iar suma de 4,5 milioane lei a fost destinată finanţării proiectelor de investiţii în unităţile de cercetare-dezvoltare.

Totodată, în baza OUG nr. 10/2011, unităţile de cercetare-dezvoltare din domeniul agricol au beneficiat în anul 2011 de ştergerea datoriilor înregistrate la bugetul de stat şi către ADS, în sumă de 29,258 milioane de lei.

Obiectivele cercetării agricole

- Creşterea eficienţei şi eficacităţii cheltuielilor de cercetare-dezvoltare, în paralel cu asigurarea unei finanţări corespunzătoare pentru proiectele şi programele de cercetare.
- Definitivarea restructurării sectorului de cercetare-dezvoltare şi a ASAS.
- Consolidarea strategiilor naţionale de cercetare-dezvoltare agricolă, a obiectivelor de cercetare-dezvoltare ale MADR pe termen scurt, mediu şi lung, în concordanţă cu cerinţele naţionale şi Programul de guvernare.
- Elaborarea unui program naţional de cercetare-dezvoltare, pentru proiecte de interes naţional strategic de lungă durată şi pentru conservarea şi valorificarea resurselor genetice vegetale şi animale.

Ce a mai rămas...

Reţeaua de cercetare agricolă cuprinde 57 de unităţi de cercetare-dezvoltare în subordinea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice (ASAS) „Gheorghe Ionescu Şişeşti“, din care patru institute naţionale, 13 institute de ramură şi 40 de staţiuni de cercetare-dezvoltare. Acestea acoperă domeniile, repartizate la nivelul întregii ţări, pe toate zonele de favorabilitate: cultură mare, horticultură, zootehnie, piscicultură, montanologie, pedologie, îmbunătăţiri funciare și industrie alimentară.

Conform MADR, activitatea de cercetare-dezvoltare din domeniul agricol este reglementată în baza Legii nr. 45/2009 privind organizarea şi funcţionarea ASAS şi a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii şi industriei alimentare, cu modificările şi completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200/30.03.2009.

Legea, prost întocmită, stipulează că finanţarea activităţilor şi instituţiilor de cercetare-dezvoltare de drept public

din subordinea ASAS se realizează din venituri proprii şi din subvenţii acordate de la bugetul de stat.
Sursele de finanţare ale unităţilor de cercetare-dezvoltare agricolă în anul 2011 au fost cele provenite din venituri proprii, din contracte pentru proiecte de cercetare, câştigate în sistem competiţional, cele din Planul sectorial al MADR pentru perioada 2006-2010 şi cele din Planul sectorial pentru cercetare-dezvoltare din domeniul agricol şi de dezvoltare rurală al MADR, pe anii 2011-2014, Agricultură şi Dezvoltare Rurală „Orizont PAC 2020“, pe perioada 2011-2014, finanţat prin bugetul ASAS.
Traian Dobre
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
650
□
° Comentarii
□
□
° 1. Maria -- (1-March-2012)Intr-o tara care doreste sa progreseze, cercetarea trebuie sa ocupe un loc important; din pacate la noi acest lucru nu se intampla.Am lucrat in cercetare 15 ani si ma doare sufletul ca din pacate acum nu mai lucrez in acest domeniu.In cercetare ar trebui investiti bani, multa pasiune si multa daruire pentru a vea rezultate;din pacate banii lipsesc cu desavarsire si oamenii sunt trimisi in somaj.Nu oricine poate lucra in cercetare dar cei care sunt formati deja ar trebui pastrati.Tara noastra ar progresa foarte mult luand in considerare studiile facute in cercetare si promovand cercetarea.
° 2. Dumitru -- (3-March-2012)Intro tara in care insusi ministrul agriculturii a desfiintat o institutie de cercetare de interes national, cum a fost Statiunea de cercetari pentru plante medicinale de la Fundulea jud Calarasi si care este promovat ca ministru ce sa mai mire unde vom ajunge cu cercetarea . A se umbla la toate aspectele de fond funciar pe raza orasului Fundulea si se va scoate la iveala incalcari ele legii ,cercetatori care au plecat de la Institutul de cercetari pentru cereale si plante tehnice Fundulea tocmai la Procera ,,lui,,Fulea .Oare e bine nu cumva miroase si a alceva?
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

mai-avem-si-scoli-de-industrie-alimentar...

Mai avem şi şcoli de industrie alimentară! Colegiul din Cluj, sub asistenţă olandeză

Colegiul tehnic de industrie alimentară „Raluca Ripan“ a luat fiinţă în anul 1948 şi s-a numit Şcoala Tehnică Alimentară pentru Industria Produselor Lactate. De-a lungul anilor, numele şcolii a purtat diverse denumiri. Aceste schimbări de nume n-au dus la modificarea profilului şcolii sau la coborârea ştachetei nivelului de educaţie a elevilor. Atunci, ca şi acum, şcoala pregăteşte elevi pentru meserii şi specializări oriunde şi oricând căutate: tehnician analize produse alimentare, tehnician în industria alimentară, tehnician controlul calităţii produselor agroalimentare, brutar-patiser-preparator produse făinoase, preparator produse din carne şi peşte.

Un parteneriat de referinţă

Recent s-a marcat în şcoală înfiinţarea atelierului de panificaţie-patiserie, cu oaspeţi din străinătate. Bazele înfiinţării şi amenajării atelierului şcoală de panificaţie-patiserie au fost puse în anul 2000 în urma unui proiect de parteneriat între Fundaţia olandeză „Bakkers voor bakkers”, STIOS (The Fundation for International Cooperation), Olanda şi NMCP (Netherlandes Management Cooperation Programme), promotor fiind şcoala reprezentată de către doamna directoare Maria Bena. De la aceasta aflăm că atelierul de panificaţie – patiserie urma să asigure condiţiile corespunzătoare desfăşurării instruirii practice a elevilor în această specialitate. Acţiunile şi demersurile au urmat o ordine cronologică etapizată.

Dascălii, adevărate modele

Activitatea de instruire practică în atelierul de panificaţie – patiserie, pe parcursul celor 10 ani, a fost parte integrantă a formării profesionale a sute de elevi, asigurând toate condiţiile pentru atingerea competenţelor prevăzute în curriculumul naţional şi standardelor de pregătire profesională: nivel de calificare ca lucrător în morărit şi panificaţie.

Atingerea competenţelor practice a elevilor a fost demonstrată şi regăsită în mai multe finalităţi, dintre care amintim: promovarea examenelor de certificare a competenţelor profesionale a elevilor în procent de 100% şi obţinerea diplomelor de absolvire. Este de remarcat că peste 60% din absolvenţi au urmat o formă superioară de pregătire profesională (liceu/facultate) în domeniul industriei alimentare. Acest nivel înalt de pregătire a elevilor are în spate un colectiv didactic de excepţie, ce poate reprezenta un model pentru multe alte şcoli unde s-a cam uitat de învăţătură.

Acum câteva săptămâni, Colegiul Tehnic „Raluca Ripan” din Cluj-Napoca a fost vizitat de trei specialişti ai Fundaţiei olandeze „Bakkers voor Bakkers” şi STIOS (The Fundation for International Cooperation) care au evaluat activitatea şi rezultatele obţinute în urma amenajării atelierului de panificaţie – patiserie. Aceştia au apreciat starea şi dotarea atelierului la 10 ani de la înfiinţare şi, din datele oferite de şcoală, importanţa lui în pregătirea practică a elevilor pentru obţinerea competenţelor generale şi specifice conform cu standardele de pregătire profesională în domeniu. Şi pe bună dreptate este apreciat, fiind o realizare de succes. Colectivul acestei unităţi şcolare merită toate felicitările.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
1175
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

mai-bine-asistat-social-decat-mic-produc...

Mai bine asistat social, decât mic producător?!

Cu mâinile negre de la smulsul usturoiului, picioarele goale şi pielea tăbăcită de arşiţa pe care vara o îndură şi câte 14 ore pe zi, ai zice că proprietarul Fermei „Gulia“, aşa cum îi place lui să o numească, e un simplu zilier pe o tarla. Când îl auzi însă rostind în dulcele grai moldovenesc primele cuvinte te mustră conştiinţa la gândul că te-ai şi grăbit să-l etichetezi.

Pavel Ioan vorbeşte despre legumicultură ca un profesionist şi nu-i deloc greu să-ţi dai seama că meseria cu care se îndeletniceşte nu e doar rodul experienţei moştenite din bătrâni, ci undeva în traiectoria sa el s-a întâlnit cu cărţile de specialitate. Vorbeşte despre înmulţirea vegetativă şi incubaţia dăunătorilor cu o naturaleţe ieşită din comun, convins fiind de demult că „o fi practica mama învăţăturii, dar sora ei e teoria, fără de care nu poţi să faci nici măcar un tratament elementar.“

Până să se apuce de agricultură, Pavel Ioan a lucrat ca mecanic la fostul SMA Tg. Bujor. Rămas fără lucru, nu putea să îşi irosească zilele stând în aştepta-rea pensiei, aşa că s-a apucat de legumicultură. Pentru că i-a fost teamă să arunce cu banii pe câmp înainte să capete ceva experienţă, micul producător a lucrat mai întâi într-o fermă de legume ce aparţinea de IAS Galaţi. „90 % din această meserie se fură, spune el, restul se învaţă din greşeli.“ Şi, aruncând o privire la culturile micului producător, îţi dai seama că nu e vorba de obişnuita fermă de semisubzistenţă întreţinută după ureche, ci de o treabă făcută inginereşte. Iar felul în care arată acestea spune mai mult decât o mie de cuvinte.

Tomate şi usturoi, în locul vestitelor vii ale Bujorului

În urmă cu 14 ani au început să cultive pe dealurile Bujorului ceapă şi usturoi, dar în 2003 seceta i-a gonit. Astăzi, pe malul unui râu, la ieşire din Tg. Bujor, familia Pavel deţine o jumătate de hectar de pământ: pe 1.000 de metri a ridicat trei solarii unde cultivă în special tomate, iar pe restul, în câmp, cultivă usturoi în principal, dar şi fasole. „Am putea face rost de mai mult pământ, dar în doi atâta putem să muncim“, ne spune micul întreprinzător.

Totul e ca la carte, soiurile sunt alese în aşa fel încât recoltatul să aibă loc eşalonat.

În ceea ce priveşte usturoiul, Pavel Ioan este cel mai cunoscut producător din zonă: nu are usturoi cât are comandă. A ales această cultură pentru că, deşi se întinde pe doi ani, este una comodă şi se vinde la un preţ acceptabil.

În solar, cultura de bază o reprezintă tomatele, dar pe o suprafaţă mai mică cultivă ardei gras şi castraveţi, după care urmează ardeiul iute, care se cere mai bine toamna. Toate îşi primesc porţia de apă printr-un sistem de irigaţie prin picurare făcut chiar de mâinile fostului mecanic. „Am o pompă de Rabă, o improvizaţie pe care o antrenez cu un motoraş electric“, ne spune producătorul. „Apa ajunge astfel în bazin, unde este filtrată şi lăsată să se sedimenteze, pentru că, fiind din pârâu, nu e tot timpul curată. După care îi dau drumul pe instalaţia prin picurare pe care am făcut-o tot singur şi o dirijez acolo unde trebuie.“

O oază înconjurată de pârloagă

Soţii Pavel au luat pământul de la nişte bătrâni, orientându-se după faptul că în imediata apropiere curge permanent „gârla“. Ei nu-l mai puteau munci şi era lăsat pârloagă, aşa cum de altfel se întâmplă cât vezi cu ochii de jur-împre-jurul oazei de verdeaţă a micului pro-du-cător. Asta deşi, în ţară, puţine localităţi mai sunt înconjurate de două ape curgătoare, Chineja şi Buzenchi, aşa cum se întâmplă la Tg. Bujor.

Din spusele producătorului, mulţi dintre proprietarii din jur sunt însă oameni tineri care stau cu mâna întinsă la primărie pentru ajutorul social „Pe mine mă afectează mult pârloaga din jur, dar ce să faci dacă unora nu le place munca? Aici are loc incubaţia, practic se înmulţesc cei mai mulţi dăunători, după care vin şi mănâncă la mine în grădină unde e curat şi prăşit. În afară de doi, trei care mai producem ceva, şi ne mai consultăm între noi, aici e o şleahtă de puturoşi. Cum poţi să nu-i numeşti altfel când lasă terenul de lângă apă pârloagă?“ – se întreabă producătorul.

Tot ce face e pe cont propriu, nu are cine să-l îndrume, deşi a văzut la televizor că în ultima vreme se tot bate moneda pe asociere. „E foarte bună ideea, dar eu nu prea am cu cine. M-am asociat doar cu soţia, deocamdată!“

Dar adevărul este că nici nu s-a găsit cineva care să-i organizeze. „Eu nici nu am timp pentru că trebuie să produc, ar trebui cineva de la nivelul primăriei să vină să ne îndrume, să ne coordoneze, să ne ajute să ne asociem ca să putem ieşi pe piaţă mai uşor.“ Dar nici nu vrea să se plângă pentru că, spune el, totul e să pui mâna să munceşti.

Răsplata pe măsura muncii

Pentru că ziua de muncă în zonă este foarte scumpă, şi în plus cine vine ca zilier nu pune suflet, Ioan Pavel şi soţia sa trag singuri la jug. „La legume nu e productivitate cum e la porumb, unde când te uiţi seara în urmă se vede rândul prăşit şi prin urmare merită să plăteşti un zilier“. De la sămânţă şi până încheie recoltatul cei doi au grijă de fiecare plantă ca de un copil: polenizează artificial, leagă, copilesc, aerisesc, irigă. „Planta simte că o iubeşti şi te răsplăteşte pe măsură“, ne spune doamna Pavel.

Toate lucrările se fac manual. La plantat folosesc bălegar de oaie pe care îl cară cu singura lor dotare tehnică, un tractoraş vechi. La usturoi fac două trata-mente pe an, iar la tomate doar la începutul fructificării fac 2-3 tratamente, în special cu sulfat de cupru. În rest au mare grijă la aerisirea solariilor. „ Nu vrem să otrăvim culturile, pentru că de aici mâncăm şi noi“, spunea Ioan Pavel.

În final obţin la tomate în jur de 7 kg pe plantă, dar, scăzând autoconsumul, rămân ceea 5 kg care la 1.500 de fire plantate pe cei 1.000 mp înseamnă cca 7.500 de kg, valorificate la un preţ mediu de 2 lei/kg. Domnul Pavel îşi transportă şi vinde singur producţia în târgurile comunale. Nu-şi permite să piardă timpul în pieţe, motiv pentru care preferă valorificarea en-gros. Câştigă atât cât să trăiască decent tot anul împreună cu soţia şi nu se pot plânge, având în vedere că aproape jumătate de an sunt în concediu.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1168

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Mai e puţin şi ne cuprinde pârloaga

Dr. Alecsandru Pascu – membru corespondent al Academiei de Ştiinţe Agricole
şi Silvice „Gheorghe Ionescu Şişeşti“

Mă aflam recent într-o comună călărăşeană, de vorbă cu un vechi cunoscut. La un moment dat a început să bată clopotul prelung, semn că a mai murit un om.

La auzul clopotului, interlocutorul meu îmi spune: „Să ştii, domnule inginer, că a mai apărut o pârloagă.“

Eu mă fac a nu înţelege şi întreb: „Cum aşa?“

„Păi, să ştii că s-a mai dus unul care ieşea cu sapa la câmp. Încet, încet n-o să mai aibă cine lucra pământul şi vor fi tot mai multe pârloage.“

Această întâmplare m-a pus serios pe gânduri şi, analizând apoi situaţia la rece, mi-am dat seama câtă dreptate avea cunoscutul meu.

Foarte mulţi proprietari mici de pământ au renunţat să-l mai lucreze, fie din motive de boală sau bătrâneţe, fie din lipsă de rentabilitate.

Stau şi mă gândesc ce amărât este micul proprietar, care munceşte de primăvara până toamna pe bucăţica lui de pământ şi nu se alege cu aproape nimic.

În situaţia dezastruoasă în care a ajuns agricultura, cu numeroase pârloage – sursă permanentă de boli, dăunători şi buruieni – efortul celui care încearcă să-şi întreţină culturile devine zadarnic.

Spectrul îmburuienării

Costreiul, prezent până nu demult doar în culturile prăşitoare şi în special în porumb, în acest an cu ploi la recoltarea cerealelor a devenit frecvent şi în culturile de cereale păioase, îngreunând mult recoltarea acestora.

Pe terenurile necultivate sunt în largul lor pălămida, cornuţii, ciurlanii, bunghişorul şi chiar barba-caprei. De pe aceste terenuri neglijate pleacă seminţele acestor buruieni pe solele vecine şi uneori la distanţe mari, duse de vânt şi de alţi agenţi de diseminare.

Ne plângem zi de zi de criza economică ce ne-a lovit, dar nimeni nu vrea să recunoască faptul că, dacă după Revoluţie ne-am fi ocupat serios de agricultură, puteam depăşi criza fără probleme.

Se aud sporadic voci care spun că era bine dacă am fi conservat şi întreţinut sistemele de irigaţie, dacă nu am fi defrişat fără rost păduri, perdele de protecţie şi plantaţii de pomi şi viţă-de-vie, dacă nu am fi fărâmiţat excesiv pământul şi multe alte greşeli greu de reparat.

Ce ar fi de făcut?

Indolenţa cu care am tratat pământul, această mare bogăţie a ţării, ne va costa foarte mult, nu atât pe noi, cât mai ales pe cei din generaţiile viitoare.

Aş sugera din nou câteva măsuri care ar trebui luate urgent în agricultură:

- inventarierea tuturor suprafeţelor mici sau mari de teren, nelucrate sau prost lucrate;
- cartarea buruienilor şi găsirea soluţiilor de reducere a invaziei acestora (erbicidarea miriştilor, subvenţionarea combaterii buruienilor problemă etc.);
- stimularea mai accentuată a comasării suprafeţelor mici de teren, pentru a se lucra mecanizat şi eficient.

Sperăm să găsim, noi românii, soluţii pentru agricultura noastră, până când nu vor veni alţii să ni le impună.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
787
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mai e puţin şi ne cuprinde pârloaga

Dr. Alecsandru Pascu – membru corespondent al Academiei de Ştiinţe Agricole
şi Silvice „Gheorghe Ionescu Şişeşti“

Mă aflam recent într-o comună călărăşeană, de vorbă cu un vechi cunoscut. La un moment dat a început să bată clopotul prelung, semn că a mai murit un om. La auzul clopotului, interlocutorul meu îmi spune: „Să ştii, domnule inginer, că a mai apărut o pârloagă.“ Eu mă fac a nu înţelege şi întreb: „Cum aşa?“ Păi să ştii că s-a mai dus unul care ieşea cu sapa la câmp. Încet, încet n-o să mai aibă cine lucra pământul şi vor fi tot mai multe pârloage.

Această întâmplare m-a pus serios pe gânduri şi, analizând apoi situaţia la rece, mi-am dat seama câtă dreptate avea cunoscutul meu. Foarte mulţi proprietari mici de pământ au renunţat să-l mai lucreze, fie din motive de boală sau bătrâneţe, fie din lipsă de rentabilitate. Stau şi mă gândesc ce amărât este micul proprietar, care munceşte de primăvara până toamna pe bucăţica lui de pământ şi nu se alege cu aproape nimic. În situaţia dezastruoasă în care a ajuns agricultura, cu numeroase pârloage – sursă permanentă de boli, dăunători şi buruieni – efortul celui care încearcă să-şi întreţină culturile devine zadarnic.

Spectrul îmburuienării

Costreiul, prezent până nu demult doar în culturile prăşitoare şi în special în porumb, în acest an cu ploi la recoltarea cerealelor a devenit frecvent şi în culturile de cereale păioase, îngreunând mult recoltarea acestora. Pe terenurile necultivate sunt în largul lor pălămida, cornuţii, ciurlanii, bunghişorul şi chiar barba-caprei. De pe aceste terenuri neglijate pleacă seminţele acestor buruieni pe solele vecine şi uneori la distanţe mari, duse de vânt şi de alţi agenţi de disiminare. Ne plângem zi de zi de criza economică ce ne-a lovit, dar nimeni nu vrea să recunoască faptul că, dacă după Revoluţie ne-am fi ocupat serios de agricultură, puteam depăşi criza fără probleme. Se aud sporadic voci care spun că era bine dacă am fi conservat şi întreţinut sistemele de irigaţie, dacă nu am fi defrişat fără rost păduri, perdele de protecţie şi plantaţii de pomi şi viţă-de-vie, dacă nu am fi fărâmiţat excesiv pământul şi multe alte greşeli greu de reparat.

Ce ar fi de făcut?

Indolenţa cu care am tratat pământul, această mare bogăţie a ţării, ne va costa foarte mult, nu atât pe noi, cât mai ales pe cei din generaţiile viitoare.

Aş sugera din nou câteva măsuri care ar trebui luate urgent în agricultură:
- inventarierea tuturor suprafeţelor mici sau mari de teren, nelucrate sau prost lucrate;
- cartarea buruienilor şi găsirea soluţiilor de reducere a invaziei acestora (erbicidarea miriştilor, subvenţionarea combaterii buruienilor problemă etc.);
- stimularea mai accentuată a comasării suprafeţelor mici de teren, pentru a se lucra mecanizat şi eficient.

Sperăm să găsim, noi românii, soluţii pentru agricultura noastră, până când nu vor veni alţii să ni le impună.

Două moduri de a gândi dezvoltarea pomiculturii

Gheorghe Voica se numără printre numeroşii pomicultori români care au constatat cu durere că, în condiţiile impasului în care se află, cercetarea pomicolă românească nu mai poate face mare lucru pentru ei. Din acest motiv a ales, ca mulţi alţii, să purceadă spre alte meleaguri, cum sunt Franţa, Italia, Ungaria, Polonia, pentru a vedea care mai sunt tendinţele aici, în special în ceea ce priveşte tehnologia şi soiurile cultivate.

L-am cunoscut cu ocazia unei astfel de vizite care a avut loc cu ceva timp în urmă în Ungaria. Domnia sa a organizat deplasarea, alături de Societatea Naţională a Pomicultorilor din România, condusă de dr. ing. Ilarie Isac, pentru a vedea ce fac ungurii de produc atât de mult şi de ieftin comparativ cu noi. Gheorghe Voica dorea mai ales să înţeleagă de ce ungurii pot să se dezvolte şi în condiţii de criză, în timp ce pomicultura românească are parte doar de constrângeri.

Sprijinul, un fel de ajutor social

Nu m-am putut abţine la întoarcerea din Ungaria să nu-l întreb ce părere şi-a făcut despre modul în care sunt organizaţi şi produc cei de aici. Alături de tehnologiile competitive puse la punct de unguri, domnul Voica este de părere că statul a avut un mare merit, pentru că nu a permis înstrăinarea şi nici fragmentarea suprafeţelor, dar mai ales pentru că a sprijint pomicultorii, ştiind că banii investiţi tot în Ungaria se vor întoarce.

„În România, în primul rând trebuie să găsim o modalitate de a uni pământurile. Ce să faci pe o fâşie de 3 km lungime şi 2 metri lăţime, cât are de exemplu domnul Isac în Gorj?“, se întreabă pomicultorul. Cât despre ajutorul pe care îl dă statul român sectorului, acesta este un fel de ajutor social după părerea sa.

De exemplu, subvenţia pentru materialul săditor s-a dat în limita a 800 de pomi/ha, când într-o plantaţie modernă se pun circa 3.000 de pomi/ha. În plus, sunt mulţi aşa-zişi agricultori care nu meriă să ia nici măcar puţinul care se dă. Despre minimisul pentru pomicultură spune că a fost luat de oameni care nici în următorii 100 de ani nu vor duce un kilogram de fructe la piaţă. Grav este că, pornind de la un minim de 2.500 mp, statul finanţează subzistenţa şi nicidecum performanţa, aşa cum ar fi normal. Pentru ca astfel de lucruri să nu se mai întâmple, pomicultorul crede că un criteriu obligatoriu pentru acordarea subvenţiilor este înscrierea producătorilor în organizaţii profesionale prin care să fie derulate fondurile.

Deşi deplânge politica actuală şi este dezamăgit de faptul că, spre deosebire de statul ungar, cel român nu a dat nicio atenţie pomiculturii, Gheorghe Voica nu vrea să se dea bătut. Spune că, orice s-ar întâmpla, el tot în agricultură ar investi pentru că numai din asta trăieşte.

Plantaţiile nu mai pot fi înfiinţate la întâmplare

Domnul Voica cultivă la Mărăcineni circa 27 ha, din care cea mai mare suprafaţă o ocupă mărul. Printre acestea se numără şi 2 ha de căpşun şi alte 2 ha de pepinieră. În primăvară a înfiinţat din fonduri proprii o suprafaţă de 3 ha cu măr în sistem superintensiv dotată cu sistem de irigare prin picurare. A cultivat Idared, Topaz şi alte soiuri cu rezistenţă genetică la rapăn, aduse din afară şi care se cer pe piaţă.

În general îşi vinde producţia prin intermediari şi consideră că, orice s-ar spune, cea mai mare piaţă de desfacere rămâne tot cea din România. Niciodată din ´93 nu a avut probleme cu valorificarea, dar nici nu a vândut mereu la preţul pe care l-a vrut. Este de părere însă că, pentru a merge mai departe, pomicultorii nu mai pot înfiinţa plantaţii la întâmplare, ci trebuie să urmărească tendinţele şi să investească în tehnologii moderne care să ducă la obţinerea unor producţii mari şi de calitate.

„Noi, pomicultorii, nu suntem cei mai bogaţi, dar suntem legaţi de pământ. Eu şi dacă aş câştiga din altă parte, tot în agricultură aş investi!“ Gh. Voica

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
633

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

mai-multi-bani-pentru-agricultura-ecolog...

Mai mulţi bani pentru agricultura ecologică > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Mai mulţi bani pentru agricultura ecologică

Fermierii care trec de la agricultura convenţională la cea ecologică beneficiază de plăţi suplimentare din Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA), în perioada de conversie, în urma aprobării primite din partea Comisiei Europene. Valoarea totală a ajutorului este de 3.098.000 de euro – prevede o hotărâre de guvern, adoptată recent de Executiv. Este vorba de ajutoare specifice pentru îmbunătăţirea calităţii produselor agricole în acest sector. Banii se acordă temporar de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

Beneficiarii şi schema de finanţare

Schema de sprijin urmăreşte creşterea suprafeţelor şi a numărului exploataţiilor agricole înregistrate în sistemul de agricultură ecologică, dar şi evitarea ieşirii din sistemul bio a exploataţiilor care sunt deja certificate. Beneficiarii din producţia vegetală trebuie să deţină suprafeţe de la 0,3 ha până la peste 100 ha, aflate în perioada de conversie. Aceştia pot cultiva: plante anuale, perene, păşuni şi fâneţe. De exemplu, un astfel de operator, care cultivă între 0,3 şi 5 ha, va primi 1.500 de euro pe exploataţie, iar altul care cultivă între 21-50 ha, 2.900 de euro. Crescătorii de animale (păsări, bovine, ovine, caprine) primesc bani tot în funcţie de dimensiunea exploataţiei (numărul de animale). De exemplu, cei care deţin între 21 şi 100 ovine sau caprine în conversie primesc 1.500 de euro, iar peste 100 capete, 3.500 de euro. Apicultorii care deţin până la 50 de familii de albine aflate în conversie beneficiază de 750 de euro, iar peste 100 familii de albine, 950 de euro.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
912

□

Comentarii

□

□

1. Bosnag Ruzie -- (1-September-2010)M-am saturat sa tot cultivi griu,rapita,orz Am in jur de 50 ha ale mele si ceva in arenda este un chin Sotul meu este agronom vreau sa fac o mini legumicultura ecologica cum procedez Lumea numai vrea sa consume legume fructe bombardate cu substante,daca cultivi morcovi citeva ha si fac un contract cu fabricile de ,,Delicat,supco,,oare cum va fi sint in putere si trebuie facut ceva Din griu cu preti de nimic daca iarna este f grea nu se sti rapita va degera sau nu trebuie facut ceva multumesc

2. KESARION -- (2-September-2010)Sa fim seriosi. Mai multi bani pentru clientela politica. Domnule Dobre,stiti cine beneficiaza de aceste subventii? Niste oameni,care s-au inregistrat in agricultura eco,cu o zi inaite de expirarea termenului(au fost anuntati) , iar altii,care sunt in sistem de zeci de ani poate,sunt lasati pe

dinafara. RUSINE!

º3. Damian -- (3-September-2010)Domnule Bosnag
pentru a trece la sistemul de agricultura ecologica ma puteti contacta direct pe email: abgromania@gmail.com
Va pot pune la dispozitie multa informatie specifica.
Cu stima
Damian

º4. viorica -- (8-September-2010)Doamna Ruzie, daca doriti sa faceti legume ecologice (sau orice tip de culturi ecologice)ma puteti contacta la adresa de email:vluchian@hotmail.com sau la telefonul 0745254406 va pot ajuta si in ceea ce priveste certificarea

º5. Homerillum -- (28-March-2012)
Ferma autarhica: Celula stem a societatii
http://foc-in-agora.blogspot.de/2012/03/ferma-autarhica-celula-stem-societatii.html

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mai puţine fructe româneşti pe piaţă > REVISTA LUMEA SATULUI

Mai puţine fructe româneşti pe piaţă

În toate zonele în care a fost semnalat, fenomenul meteorologic numit „freezing rain“ (ploaie îngheţată), care a avut loc în iarna trecută, a produs pagube importante, nu numai în viticultură, ci şi în pomicultură. Chiar dacă, în primăvară, mulţi muguri florali păreau viabili, ulterior s-a dovedit că au fost grav afectaţi. În plus, multe ramuri ale pomilor s-au uscat.

Am înțeles acest lucru, în timpul vizitei, pe care am făcut-o la Stațiunea de Cercetare Dezvoltare pentru Pomicultură (SCDP) Băneasa, pe care noi o considerăm un barometru pentru zona de sud a țării, în ceea ce privește producția de fructe. Aici am discutat cu dr. ing. Adela Bărbulescu, directorul instituției.

– Doamna Bărbulescu, mâncăm fructe românești, anul acesta?

– Vor exista fructe românești pe piață, dar foarte puține, comparativ cu alți ani. Gheața depusă pe ramuri a sufocat mulți muguri floriferi, chiar și ramuri întregi. Apoi a venit gerul cu temperaturi extrem de scăzute. Aici, la noi, termometrul a coborât până la -28 de grade Celsius.

Cele mai mari pierderi, la piersic

Interlocutoarea noastră ne-a spus că piersicul este specia cea mai afectată. În acest caz, pierderile au ajuns la 96%. De asemenea, la cais, cercetătorii au apreciat că 84-87% din rod este distrus, la măr până la 30%, la cireș 18-22%, iar la prun sub 20%.

„Am vorbit cu doamna director de la Dăbuleni, cu colegi de la Oradea și din alte părți ale țării. Toți mi-au spus că înregistrează aceleași pagube. Situația este mai puțin gravă la Constanța, în zona litoralului, unde vântul a adus vapori de apă sărată, protejând pomii“ – a afirmat directorul SCDP. Domnia s-a a precizat că, la cireș, soiul extratimpuriu Rivan a rezistat cel mai bine la condiițiile meteorologice severe. La acest soi, pierderile s-au situat sub 10%.

Falsă fructificare

Tot din cauza ploii înghețate și a gerului, mulți muguri florali, care nu au fost sufocați, au înflorit, dar roadele au fost compromise. Pe de o parte, florile au rămas seci – pentru că nu au putut fi polenizate – și s-au pierdut. Pe de altă parte, au apărut fructele, dar s-au îngălbenit repede și au căzut.

„În astfel de situații, în primul rând, pistilul florii a fost afectat. De aici s-a ajuns la o falsă fructificare. Pentru noi, o fructificare de numai 10-15% nu înseamnă nimic. Un fruct ici, unul colo! Nici măcar nu se poate face o recoltare organizată“ – a menționat Adela Bărbulescu. Pentru verificarea cele spuse, am intrat în livada cu caiși. La prima vedere, pomii aveau ramurile bine dezvoltate și îmbrăcate cu frunze. Însă, de aproape, într-unul dintre pomi, cu greu am găsit două fructe și am observat că multe din ramurile de rod erau uscate.

Fiecare sezon cu problemele lui

Gheața s-a topit demult, gerul iernii a fost uitat, iar puținele fructe rămase în pomi se dezvoltă bine. Însă producția este amenințată, în continuare. Nu de boli și nu de dăunători, pentru că se aplică tratamente „ca la carte“. Ci de hoți! „Când se coc fructele, în timpul nopții, vin cu zecile și controlează fiecare pom în parte. Nu mai rămâne nimic în urma lor“ – ne-a declarat directorul SCDP. Paznici există, dar sunt puțini, deoarece Stațiunea nu are bani, pentru a angaja o firmă de pază, ale cărei pretenții se ridică la aproximativ 30.000 de lei/lună.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
601

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mai semănăm grâu de toamnă sau ne oprim?

Lipsa precipitațiilor de la sfârşitul verii, pe tot parcursul lunii septembrie şi până la 4-5 octombrie a.c., a determinat instalarea unei secetei acute, atmosferică şi pedologică, cu efect direct asupra pierderii rezervei de apă din sol până la coeficientul de ofilire.

Pentru încadrarea însămânțării grâului în timpul optim, diferit pe zone geografice, în prealabil trebuiau să fie executate unele lucrări şi acțiuni în funcție de cultura premergătoare, precum şi de tehnologia adoptată, determinată de sistemul de maşini agricole din dotarea fiecărui producător agricol.

a) Tehnologia clasică:

– fertilizare;
– prelucrarea solului prin arătură sau discuire adâncă;
– pregătirea patului germinativ.

b) Minimum tillage:

– însămânțarea direct în mirişte, cu aplicarea îngrăşămintelor concomitent cu semănatul.

Din cauza secetei acute, nici lucrările de pregătire a solului, nici de însămânţare nu s-au putut executa, mai ales la tehnologia clasică.

S-a putut semăna de la începutul perioadei optime acolo unde:

– lucrările de pregătire a solului s-au executat după premergătoare de vară, imediat după recoltare;
– s-a lucrat în uscat direct în mirişte cu tractoare grele + semănători speciale;
– s-a executat o udare de aprovizionare.

După venirea ploilor, se poate efectua semănatul grâului prin orice metodă, dar trebuie evitată prelucrarea adâncă a solului, deoarece nu mai este timp pentru a aştepta tasarea naturală înainte de semănat; tăvălugii rezolvă doar parțial această problemă şi astfel vor fi repercusiuni asupra producției.

Ce putem face dacă nu am terminat de semănat în perioada optimă?

1. Să nu mai semănăm.
2. Să însămânțăm în continuare.

Consecinţe:

În primul caz:

- Nu mai avem grâu în 2012.
- Ne rămâne nefolosită baza materială asigurată: sămânța, îngrăşămintele, insectofungicidele pentru sămânță şi cultură.
- Nu mai asigurăm rotația normală a culturilor.
- Se strică echilibrul ca volum între suprafețele cultivate în toamnă față de cele semănate în primăvară, cu

consecințe directe asupra creşterii necesarului de utilaje, forța de muncă şi fonduri financiare în primăvară, pe care le poți asigura în unele situații cu costuri suplimentare, sau în alte cazuri nu le poți asigura decât parțial şi cu consecințe în depăşirea timpului optim la înființarea culturilor de primăvară.
Este ştiut faptul că, la culturile prăşitoare, costurile sunt mai mari decât la grâu.
Se produce dezechilibrul financiar al producătorilor, deoarece încasările de la vânzarea grâului din vară se mută în toamnă, după recoltarea porumbului sau altor culturi târzii.
În al doilea caz:
– Însămânțăm în continuare grâul pe toată suprafața pe care ne-am stabilit-o, dar cu mare grijă să folosim integral orice oră bună de lucru, în care timpul ne permite, pentru că s-ar putea ca în continuare ploile să ne dea de lucru, iar acolo unde este posibil în două schimburi şi noaptea, la pregătit terenul şi chiar la semănat.
– Compensăm diminuarea producției de grâu cauzată de întârzierea semănatului prin:
• lucrări de calitate;
• majorarea normei de sământă la hectar cu 10% până la 25 octombrie a.c., cu 20% după 20 până la 30 octombrie.
Dacă totuşi ne mai rămâne şi la 1 noiembrie o oarece suprafață, optez să fie semănată în câteva zile şi cu sământa majorată cu 25-30%.
În toate cazurile este util ca pe întreaga suprafață semănată în afara perioadei optime şi cu atât mai mult pe ultimele suprafețe să se execute o tăvălugire, de preferință cu tăvălugul inelar, care asigură creşterea rezistenței la îngheț cu 2-3°C. Pentru cine îşi permite, se mai pot folosi îngrăşăminte foliare şi/sau biostimulatori.
Concluzie:
Din punctul nostru de vedere, trebuie semănat în continuare tot ce este programat.
Ing. Grigore Mocanu
CONSILIER TEHNIC SC TCE 3 BRAZI SRL
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1030
□
Comentarii
□
□
1. ionutz -- (5-November-2011)din experienta aniluor trevuti productiile cela mai bune le-am avut pe solele semanate spre sfarsitul epocii optime, 1-5 noembrie, zona sudul extrem al dobrogei, toamnele sunt lungi iar inaintearea in vegetatie duce la atcul bolilor si daunatorilor si dezvoltarea buruienilor timp in care solele semanate ulterior au crescut viguros si sanatoase, bine se asuma ingheturi venit devreme si pe un sol eventual umed. in concluzie semanati in continure
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mai ţineţi minte ţara de-altădată?

Mai ţineţi minte ţara de-altădată
Cu brazi semeţi în piscuri carpatine,
Cu holde mândre-mpodobindu-i şesul,
Cu turme fără număr pe coline,
Cu munţii plini de aur în adâncuri,
Cu peşti puhoi în plase şi năvoade,
Cu miere-n stupi, în bobul din podgorii,
Cu crengi de pomi rupându-se de roade?
Ne ridicasem binişor spre soare,
Agonisisem mult, cu trudă grea,
Eram atotstăpâni la noi acasă
Şi nu făceam la nimeni temeneá.
Şi-acum ce eşti, măicuţă Românie,
După aproape douăzeci de ani?
Tărâm bătut de soartă şi năpaste,
Cu mai toţi fiii necăjiţi, sărmani!
Pădurile se prăvălesc cu geamăt
Sub lama hămesitelor securi
Şi dealurile-alunecă spre poale,
Surpate de torenţi şi viituri.
Când tot văzduhu-i numai foc şi pară
Şi plantele se ofilesc şi pier,
Nădejdea ne e doar în paparude,
În ruga lor spre milostivul cer.
Pământu-i numai petic lângă petic
Şi bobul tot mai sec şi mai sărac,
Livada năpădită de omidă
Şi via tot mai stearpă pe arac.
E-un jaf mai crunt ca-n vremi fanariote,
Pe toate-şi pune furtişagul semn,
Nu vom avea nici după ce bea apă,

Nici pentru mir un strop de untdelemn.
Vai, ce-am ajuns! O ţară prăbuşită,
Prădată, înglodată-n datorii,
Cu mulţi plecaţi să slugărească-n lume,
Lăsând în sate casele pustii.
Suntem acum o biată colonie,
Un paşalâc dând tot mai greu tribut,
Un rob încovoiat cu fruntea-n tină,
Amarnic biciuit de noul cnut!
Ne-a mai rămas o ultimă speranţă:
La Cel de Sus, la Dumnezeu cel Sfânt;
De va voi, din nou o să ne-nalţe
Ca pe Iisus din cetluit mormânt...

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
545

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Mai vrea Dumitru să fie ministru?

Cu siguranţă da, chiar dacă sunt voci care încearcă a sugera că i se pregăteşte sau chiar îşi pregăteşte debarcarea pentru a se întoarce la Bruxelles. Ideea este poate ancorată în „exemplul“ oferit de Cioloş ale cărui şanse de a ajunge Comisar au crescut după ce în CV-ul său a apărut şi funcţia de ministru al agriculturii României, îndeplinită anterior.

În ceea ce mă priveşte, nu cred că asta îşi doreşte ministrul Dumitru acum. Mai târziu, poate. Priorităţile domniei sale anunţate la începutul mandatului, ce vizau perioade medii şi lungi – cel puţin pentru patru ani –, sunt motive care mă fac să cred în… longevitatea sa în această poziţie. Problemele actualului ministru – pentru că ele, trebuie să recunoaştem, există – sunt generate de absenţa unui sprijin politic substanţial şi, mai ales, a unui aparat competent şi cu experienţă la toate nivelurile.

În teritoriu, dar şi la nivel central, situaţia este generată de imixtiunea politicului în actul de conducere instituţională care a condus la înlăturarea unor funcţionari cu înaltă pregătire profesională şi multă experienţă pentru a se face loc clientelei politice. O stare de lucruri ce se repetă, din nefericire, de douăzeci de ani, la intervale aproximativ egale. Este un adevărat dezastru şi lipsă de respect pentru naţiunea pe care o reprezinţi să insişti în a aduce, uneori în funcţii importante, oameni care n-au nici cea mai mică legătură cu domeniul pe care urmează să-l păstorească.

Pe de altă parte, bugetul mai sărac „ca ieri şi ca de când ne ştim“ face imposibilă finanţarea corespunzătoare în agricultură, ceea ce generează valuri de nemulţumiri, cu consecinţe inclusiv asupra erodării poziţiei şi personalităţii chiar şi a unui demnitar de marcă.

Dumitru are neşansa să funcţioneze într-un guvern care nu înţelege fenomenul agricol, nu pricepe că banii investiţi în agricultură, cu excepţia celor alocaţi marilor investiţii, se recuperează poate înzecit după doar câteva luni, cu urmări benefice asupra bugetului naţional, a balanţei comerciale şi, nu în ultimul rând, a populaţiei. Mă întreb de multe ori dacă nu cumva chiar s-a introdus în programul de guvernare, printre rânduri, susţinerea agricultorilor altor ţări?! Cum altfel s-ar putea explica abandonarea propriei agriculturi şi propriilor fermieri, de vreme ce pe piaţa românească arareori mai găseşti produse autohtone?

Dar poate nu doar guvernele sunt de vină pentru degradarea agriculturii, ci şi agricultorii care nu înţeleg că lucrurile mari se fac de jos şi nu de la Bucureşti. Nu înţeleg că printr-o organizare perfectă pot domina pieţe şi pot impune reguli. Privind şi altfel lucrurile, cred că se impune ca fiecare dintre noi să ne dorim mai mult din produsele alor noştri care sunt cu certitudine şi mai sănătoase. Şi apoi să nu uităm că nimeni nu ne va îmbrăţişa cu mai multă căldură decât… ai noştri. Istoria a dovedit-o.

Cât despre Dumitru, fiţi siguri, va mai rămâne ministru. Şi dacă nu are suficient sprijin politic de-acasă – cu excepţia celui din partea preşedintelui Băsescu – se bucură măcar de unul substanţial din partea comisarului european pentru agricultură. Probabil recenta vizită a acestuia nu a fost tocmai întâmplătoare.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
3209

□

Comentarii

□

□

1. craciun b -- (2-May-2010)in brambureala din agricultura, unde cate un idealist (!) mai viseaza in fiecare toamna sau primavara un nou inceput, avem nevoie de continuitate. macar 4 ani. altfel se topeste si ultima speranta la un loc cu rabdarea ce-l tine pe lucratorul pamantului in picioare.

2. cezar -- (2-May-2010)Sa inteleg k va tutuiti cu domnul ministru va cunoasteti?
Eu zic k e un baiat fin si se straduie, dar noua ne trebuie un caine rau in fata caruia sa tremure apia si sa faca rost de bani pentru a accesa fondurile europene. Remes a fost bun dar i-au traso hotii.asta este viata merge inainte. Poate o sa-si dea seama guvernantii k nu avem industrie turism etc. dar putem fi o tara agricola de top.

3. ing. Nastase Sabinel -- (3-May-2010)Alo stimabile de unde vrei dumneata sa-ti dea APIA bani daca dumneata nu-ti finantezi restul de proiect???????? E cumva APIA banca si eu nu am stiut???????? Si inca o intrebare stiti cu ce se maninca un proiect european??????? Va intreaba un consultant in domeniu.

4. cezar -- (10-May-2010)Domnule consultant sau domnule alifie, k asa de combinatori sunteti voi cu tarifele si comisioanele de prost gust ce le pretindeti. Apia da bani pt subventii, dar intarzie cam un an cu plata lor. Apdrp se ocupa de proiecte. am derulat 2 proiecte pana in prezent.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Maidanezii pământului

Tata, om socotit, îmi zice în copilăria zgubilitică: „Bă, băiete, fiece limbă străină de-o ştii, fie şi numa' a o citi, face cât o facultate“, fiind el din stirpea celor care credea că partea de-o ai în viaţă este indisolubil legată de cartea de-o ai în cap. Naivul! Aşa că, sub atentă supraveghere (a se citi – centură militară şi pălmi, din care avea inepuizabile stocuri), am început a buchisi limba frâncească, pentru care bătrânul avea o inexplicabilă aplecăciune.

Hoinărind aiurea pe net mi-a atras atenţia un articolaş din http://www.la-croix.com „L’est de l’Europe attire les jeunes agriculteurs qui ne parviennent pas à s’installer en France“ în care un june gaulois se plângea că o autoritate din ţara sa îi blocase visul de a ajunge fermier procopsit. Autoritatea se cheamă SAFER (http://www.safer.fr/). Tratat în stil balcanic (cu sictir!) de către SAFER, se sui în avion şi dădu navală la fraţii întru gintă, unde îşi materializă visul într-o antrepriză agricolă cerealieră, ca la 1.200 ha, pe care acasă n-ar fi putut-o avea nici în visele nepoţilor de strănepoţi.

Să ne înţelegem de la început! Nu am frisoane că cineva de aiurea va cumpăra pământ arabil. Nu am coşmaruri dacă îşi va exploata proprietatea în datul ei milenar, făcând agricultură. Nu am palpitaţii că persoana este de alt neam, religie, obiceiuri sexuale sau preferinţe culinare. Însă mă terorizează gândul că acel cineva cumpără pământ arabil să-l ungi pe pâine şi, dat fiind dreptul lui inalienabil de proprietar, îl transformă în AquaLand, DraculaLand, DisneyLand şi alte felurite feluri de landuri neinventate încă. Ce mă oftică este că la alţii există cineva care poate zice PAS (interjecţie pokeristică) la cumpărarea pământului.

Ce este SAFER? Este o societate anonimă, fără scop lucrativ, controlată de Stat (ai dracu' franţujii, n-au nicio apăsare pro sau antietatistă), care, prin acţiunile sale, contribuie la „amenajarea echilibrată şi durabilă a spaţiului rural“. Acţionează în serviciul public, având trei misii: menţinerea unei agriculturi durabile, susţinerea comunităţilor în politicile de dezvoltare locală, protecţia mediului şi a peisajului.

Ce face? Informează publicul despre vânzările de pământ şi de imobile din zonele rurale, consiliază cumpărătorii, facilitează plasamentele financiare, expertizează valoarea bunurilor agricole.

Cum se procedează? După ce se anunţă vânzarea în minimum 2 ziare de circulaţie, posibilii cumpărători depun o solicitare – plan de afacere, motivând cum intenţionează să exploateze proprietatea, inclusiv sursele de finanţare.

Suplicantul varsă şi o cauţiune, ca să-şi dovedească determinarea şi o primeşte înapoi dacă n-a fost să fie sau se transformă în acont dacă o fi să fie. Proiectul este analizat de către o comisie consultativă locală şi de către un comitet tehnic regional iar, odată declarat câştigător, SAFER anunţă notarul, care face actele necesare. Aici e aici! Actul de vânzare-cumpărare conţine un caiet de sarcini, cu condiţiile obligatorii de îndeplinit de către cumpărător, care trebuie să asigure menţinerea destinaţiei bunurilor achiziţionate pentru o perioadă de

minimum zece ani.
Ăsta e „clou“-ul administrativ al politrucilor gali (cuiul lu' Pepelea, cum ar veni în limba dacilor)! După ce cumpărătorul (fie de unde o fi) pune paraua (o căruţă, la preţurile din Hexagon) şi devine apropitar cu acte nu poate să facă cu moşia ce-l taie capul. Măcar 10 ani trebuie să facă agricultură. Dacă falimentează în zece ani vina e a lui, aşa că pământul, ferma, acareturile se vând iar cu doba către altul, care, la rândul lui, timp de zece ani trudeşte în brazdă. Şi uite aşa, din deceniu în deceniu pân' s-acoperă mileniul. Adică ce-a lăsat bunul Dumnezeu pentru agoniseala mâncării, cu sudoarea frunţii şi cu sângele lui Abel, Cain să nu poată să smintească!
E motiv de oftică? Zic că da! Pun o întrebare: parlamentarii care dau din pinteni să se ia cele mai bune pământuri ale Bărăganului pentru AquaLanduri şi piste de paraşute au suficient sânge în pix ca, înainte de liberalizarea vânzării pământurilor, să pună un zăvod să le păzească valoarea lor de utilizare? Or, în baza dreptului inalienabil al proprietarului, vor lăsa piaţa funciară la bunul plac al maidanezilor gudurânzi (a se citi, intermediari), la o coajă de mălai şi un os de ros!
Gheorghe Socotitoru
P.S. Articolaşul ăsta nu trebuie citit de către liderii partidelor politice parlamentare şi nici de vremelnicii lor administratori guvernamentali. Le-ar putea cauza la galava, lingurică şi trânji. Io, personal, nu crez că-i interesează să puie tălpi la vânzarea pământului. Dacă stau şi mă socotesc, nu interesează pe nimeni! De ce l-oi fi scris atunci?
Acelaşi
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
630
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

makhteschimagan-isi-serbeaza-majoratul_1...

MakhteschimAgan îşi serbează majoratul

...în România, pentru că firma-mamă cu sediul în Israel fiinţează de mult mai multă vreme.

MakhteschimAgan România SRL îşi desfăşoară activitatea aici din 1991, dar prezenţa firmei printre fermierii români datează de mai bine de 30 de ani, perioadă în care a figurat printre principalii furnizori de pesticide pentru agricultura ţării noastre.

Cum a evoluat şi, mai cu seamă, ce strategie de dezvoltare a adoptat pentru viitor, am încercat să aflu de la managerul general al firmei, domnul Elizei FRUMERMAN, care a avut amabilitatea de a răspunde la câteva întrebări în exclusivitate pentru revista noastră.

– Vă aflaţi, domnule director general, de un an aici, după o perioadă în care v-aţi ocupat de irigaţii în cadrul unui kibutz din ţara dumneavoastră de origine, apoi de afaceri în Africa. Cum vi se pare România, hai să-i spun, agricolă?

– Este o ţară minunată, cu mari rezerve, dacă ne referim la agricultură, şi cu oameni deosebiţi, capabili să se organizeze şi să muncească foarte bine în orice condiţii. Şi când spun asta mă refer la resursele financiare limitate şi la dotarea tehnică încă precară. Am lucrat mai bine de zece ani în Africa – în Tanzania şi Uganda – două ţări total diferite atât ca potenţial agricol, cât şi ca mod de a percepe mediul de afaceri. Au pământ bun, dar insuficient valorificat. Sunt fermieri care folosesc tehnologii agricole de ultimă oră, dar şi din categoria celor care se rezumă la un mod de a utiliza pământul încă rudimentar. Se întâmplă şi în România acest lucru. Încă. Ţara dumneavoastră are un potenţial agricol deosebit: pământ bun şi multă apă în numeroasele bazine hidrografice, dar, din păcate, neutilizate. E păcat în aceste condiţii să mai vezi cum mari suprafeţe cultivate suferă din cauza secetei. Nu reuşesc să înţeleg de ce nu se investeşte în irigaţii şi tehnologii, pentru că acestea aduc imediat profit, iar investiţiile se amortizează mult mai repede decât în alte domenii.

Vin dintr-o ţară în care într-un an aportul de apă din precipitaţii este de numai 220 mm, faţă de 1.200-1.800 mm şi chiar mai mult în ţările considerate a avea o agricultură puternică. Cu toate acestea, producţiile sunt cele mai mari din lume. Acolo, sub 50 t/ha la cartofi, de pildă, nu se vorbeşte; la porumb zaharat nivelul atinge 30 t/ha, la grâu peste 6.000-7.000 kg/ha, apoi producţiile din zootehnie sunt, de asemenea, la nivel mondial.

Asta în condiţiile în care nu avem suficiente resurse de apă, dar se irigă utilizând cele mai noi tehnici în domeniu, ce asigură economisirea energiei şi a apei, şi se folosesc cele mai noi soiuri, hibrizi şi tehnologii agricole. Dar toate aplicate pe suprafeţe mari, organizate în forme asociative de tip nou, unde se poate face agricultură performantă.

La noi totul este astfel organizat, încât nu se pierde pământ, apă, energie, timp. Întreaga activitate este privită prin prisma performanţei. Nu e performant, se elimină şi se vine cu idei noi, elemente noi. Astfel Israelul îşi asigură consumul intern de produse agroalimentare, dar şi exportă mari cantităţi, ceea ce conduce la o balanţă comercială pozitivă. Asta nu se întâmplă în România.

– Aşadar, se poate, trebuie doar să se şi vrea…

– Aşa este, toată lumea trebuie să ţintească acelaşi lucru, dacă se doreşte performanţă. Atât politicul, cât şi cercetarea şi profesioniştii în domeniu. Iar sprijinul sub formă de subvenţii pe suprafaţă, pe cap de animal etc. trebuie acordat la vreme, atunci când fermierii au nevoie. Este tot un fel de investiţie care poate aduce astfel mari beneficii atât fermierilor, cât şi statului.

– Revenind la obiectivele pe care vi le-aţi propus, cum apreciaţi mediul de afaceri din agricultură, mai ales relaţiile cu fermierii români, şi ce vă propuneţi acum, la 18 ani de la înfiinţare?

– În ceea ce ne priveşte, avem o bună colaborare cu fermierii, cu toţi cei care exploatează pământul. Dar trebuie să recunosc că cele mai confortabile relaţii le avem cu fermierii mari, cu cei care ştiu să facă agricultură. Fără îndoială că oferim produsele noastre tuturor celor care le solicită, mai ales că distribuim şi produse microambalate pentru fermierii cu suprafeţe mici. Avem o reţea de distribuţie bine pusă la punct în toată ţara, iar specialiştii noştri sunt permanent pregătiţi să ofere consultanţă de specialitate. Gândim de-acum să extindem această reţea, să dezvoltăm afacerea astfel încât volumul produselor valorificate să crească semnificativ. Este o promisiune pe care ne-am făcut-o acum, la 18 ani de la înfiinţare în România, cum spuneaţi.

– E o vârstă la care se serbează majoratul...

– Am putea spune şi aşa.

Criza este aproape, iar timpul nu aşteaptă

– Vorbeaţi de forme asociative în agricultură şi punctaţi câteva avantaje. Este o idee care mă preocupă şi pentru asta insist asupra ei. Care este conceptul israelianului privind exploatarea în comun a pământului?

– Nu se poate compara o situaţie cu alta. Este vorba de concepţie, de mentalitate, lucruri care sunt profunde şi cu rădăcini în istoria neamului. Fiecare ţară trebuie să găsească propriile soluţii pentru realizarea anumitor obiective, mai ales când ele sunt de interes naţional.

În ceea ce priveşte asocierea, concentrarea terenurilor este un aspect care, după opinia mea, trebuie realizat cât mai repede fiindcă timpul nu aşteaptă. Natura nu prea mai ţine cu noi, schimbările climatice impun găsirea unor soluţii de adaptare şi asta nu se poate face decât într-un concept unitar. Se prefigurează o criză alimentară la nivel global, aşa că se impun cu atât mai mult şi mai rapid astfel de măsuri. România are suprafaţă mare de pământ, de calitate foarte bună, suficiente resurse de apă, aşa că are şansa să depăşească uşor o astfel de criză. Dar…

– Înţeleg, trebuie o strategie, un program pe termen mediu şi lung care să conducă la… performanţă, cum spuneaţi.

O altă mare problemă a agricultorilor români este valorificarea producţiei, ceea ce nu face motivantă activitatea agricolă. Consideraţi rezolvabil acest aspect şi cum?

– Trăim într-o lume a competiţiei. Când se vorbeşte de preţuri trebuie să se vorbească şi de rezultate. Dacă se obţin 3 t/ha la grâu şi se cere 1,50 lei/kg pentru a se acoperi cheltuielile, acest lucru nu se va obţine şi atunci fermierii strigă: „Faliment!“. În permanenţă trebuie judecat prin prisma pieţei: ce se cere, la ce preţ, şi-atunci îţi faci un plan privind structura culturilor, costurile şi, evident, nivelul producţiilor ce se impune a fi realizat pentru a obţine profit. Dar nu se poate vorbi însă de aşa ceva pe suprafeţe mici, dispersate, ci pe exploataţii de minimum 50 ha în cultura mare, 5-6 ha în legumicultură ş.a.m.d. Când exploatezi de la astfel de suprafeţe în sus poţi vorbi de dezvoltare.

Dumnezeu a binecuvântat România cu pământ bun, cu apă, păduri şi cu oameni buni. E nevoie doar de o valorificare eficientă a acestor resurse. Dar pentru asta e necesar un management bun care trebuie asigurat de stat la nivel macro şi apoi de fiecare agent economic în parte.

I.BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
605

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a5917

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

maladia-bietului-castravete_l1251.html

Maladia bietului castravete

Trăim s-o vedem şi pe asta: cum dicotiledonata care ne-a delectat sute de ani, făcând parte din meniul nostru zilnic, a ajuns să fie subiectul unei campanii de defăimare ce depăşeşte imaginaţia omului de bun simţ. Nemţii din Hamburg îşi plâng concitadinii punând moartea câtorva dintre ei pe seama unei bacterii – Eschierichia coli – care ar fi infectat coaja castraveţilor importaţi din Spania.

Câteva zile la rând, alarma dată de ei a fost atât de mare încât a înfricoşat nu numai ţările Comunităţii, ci şi pe ceilalţi europeni. Asta până când spaniolii au întrezărit pericolul la care ar putea să fie supuşi din cauza unui embargou legumicol. Reacţia lor, cum era şi firesc, a fost una dură, mai ales că se ştiau nevinovaţi.

Argumentele lor ştiinţifice de autoapărare au fost prompte şi nu au întârziat să-şi arate efectul. În faţa probelor, nemţii cedează şi încearcă să redirecţioneze molima spre o altă filieră, de data aceasta olandezo-daneză.

Nu ştim exact ce le-or fi transmis nordicii, dar nemţii au dat înapoi făcându-se că „nici usturoi n-au mâncat, nici gura nu le miroase“. Fapt este că ei încearcă acum să facă ce trebuia de la început: să identifice focarul acestei bacterii probabil la ei acasă, scoţând legumicultura dintr-un circ patologic care îi aduce pagube imense.

Contaminarea cu bacteria semnalată de nemţi nu este o noutate. Asemenea infecţii au mai fost semnalate de-a lungul timpului. Primul mare focar s-a declanşat în SUA în 1993, ţinta reprezentând-o unele fast-food-uri, iar următorul a apărut în 2006, ca urmare a consumului de spanac dintr-un lot infectat de mistreţi. În general, culturile afectate sunt cele în care se foloseşte la fertilizare gunoi netratat înainte pentru distrugerea agenţilor patogeni sau apă pentru irigaţii provenită de la o sursă contaminată. Dar la originea infecţiei nu se ştie deocamdată ce anume a stat, întrucât nici nemţii şi nici spaniolii nu s-au pronunţat încă.

Nu numai că sursa a rămas neidentificată dar, mai nou, ultimele teste arată că legumele provenite din Spania nu sunt contaminate cu E.coli. Aceasta, după o isterie generalizată, la originea căreia s-au aflat germanii şi pe care consu-matorii, afectaţi sau nu, o vor uita cu greu. Suspiciunea că, de fapt, la mijloc sunt interese economice majore, care să pună la pământ concurenţa legumicolă spaniolă, olandeză sau daneză, se conturează tot mai mult!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
697

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

mama-si-doar-mama_l1032.html

Mama şi doar mama

Încă o primăvară însorită se aşterne peste câmpurile care se trezesc încet din dulcea amorţire a iernii. Odată cu această preschimbare a chipului naturii, parcă şi sufletele noastre sunt mai luminoase, mai deschise spre iubire. Simţim toţi, copii sau adulţi, că a venit vremea recunoştinţei, acel moment magic în care timpul parcă nu mai trece în goană. Atunci, smeriţi şi cu un dram de emoţie, ne întoarcem fiecare spre centrul universului nostru, acolo unde ne aşteaptă inepuizabila sursă de iubire şi iertare. Este fiinţa din care s-au plămădit toate speranţele, toate simţămintele noastre şi care ne aşteaptă de fiecare dată răbdătoare, duioasă şi gata să oblojească fiecare rană a sufletului.

Mama este, ca întotdeauna, senină, înţeleaptă şi împăcată cu sacrificiul din care ne-am născut. Este delicată ca atunci când, pentru prima oară, ţi-a simţit inima pulsând dincolo de pântecele ei şi a înţeles ce privilegiu divin este să fie mamă. Te priveşte la fel de blând, cu o mândrie fără margini, gata să risipească şi ultimele pâlpâiri ale propriei vieţi, doar ca să ştie că nimic nu te va răni.

Este încă acea rază de lumină care are forţa de a alunga norii întunecaţi de pe cerul vieţii tale şi, până la vremea când ultima suflare se va risipi, MAMA va fi leacul pe care îl caută sufletul tău.

Legătura dintre ea şi tine este fascinantă, mistică şi de neexplicat. Este asemeni unui foc nestins în care se topesc toate temerile şi neputinţele, lăsând loc în inima ta pentru mlădiţele speranţei şi ale încrederii de sine. Puterea legământului nescris dintre cele două făpturi desfiinţează orice raţionament logic şi te poate face să crezi că şi de te-ai pierdut în univers, printre nebuloasele cerului, lumina acelui foc magic te-ar călăuzi înapoi spre cea care ţi-a dat viaţă. Spre mama, cea în faţa căreia ne închinăm cu smerenie în această zi de 8 martie.

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
782

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

MAMA

Când pruncul pe lume abia s-a ivit,
Spre cine-şi îndreaptă privirea?
Spre chipul acelei ce şi l-a dorit
Şi-l strânge în braţe cu drag infinit,
Cu cea mai adâncă iubire.
Odrasla-i fetiţă sau este băiat?
Nu are vreun rost întrebarea.
E cel mai scump dar, fără preţ, minunat,
Pe care Prea Bunul din cer i l-a dat
Cum dă crengii tinere floarea.
Şi ea l-a primit bucuroasă nespus,
Ca zorii a soarelui rază,
Şi-l roagă fierbinte pe Tatăl de Sus,
Pe Precista Maică, pe Fiul Iisus,
Să-i ţină odorul în pază.
Să-i deie o soartă de om norocos,
Să n-aivă vreo boală, vreo rană,
S-ajungă, ca-n basme, un brav Făt-Frumos,
Cu gânduri înalte, cu braţul vânjos,
Sau mândră ca o Cosânzeană.
Aceasta e MAMA, surori, fraţii mei,
Şi ce, oare, i se cuvine
Că ne-a zămislit, ne-a pus vieţii temei,
Se roagă la Cer din tot sufletul ei
S-avem parte numai de bine?
O floare frumoasă, ca semn c-o iubim
Cu dragoste neţărmurită!
De ziua ta, MAMĂ, degrabă venim
Să-ţi spunem din inimi că toţi îţi dorim
S-adaugi ani mulţi, fericită!
Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
682

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mamita Streptococică, cea mai frecventă mamită infecţioasă a vacilor

Mamita streptococică este o boală infecţioasă cu evoluţie cronică, produsă de streptococi şi exprimată prin modificări ale laptelui şi ale parenchimului mamar. Laptele provenit de la vacile infestate prezintă pericol pentru sănătatea omului şi în special pentru nou-născuţi.

Boala duce la pierderi economice importante prin scăderea producţiei de lapte şi prin costurile tratamentului şi apare mai frecvent la vacile bune producătoare de lapte, în prima jumătate a lactaţiei.

Cauzele apariţiei bolii

Acestea sunt legate de tehnologia de exploatare a vacilor, de igiena mulsului, de sistemul de muls, dezinfecţii, dezinsecţii etc.

Sursele de infecţie sunt reprezentate de vacile cu mamite clinice sau subclinice sau cu infecţii uterine, care elimină prin lapte cantităţi mari de streptococi. Alte surse de infecţie pot fi aşternutul contaminat, mâinile mulgătorilor, aparatele de muls, prosoapele de şters, diferitele vase pentru muls etc.

Contaminarea se face pe cale ascendentă prin orificiul şi canalul papilar sau prin diferite plăgi ale tegumentului mamelonului sau ugerului. Infecţia poate să apară şi spontan pe cale descendentă la vacile aparent sănătoase din cauza stărilor de portaj (streptococii se află în organism).

Simptomatologie

Boala poate să evolueze cu forme clinice subacute sau cronice care debutează lent, fără tulburări generale, cu reducerea cantităţii şi modificarea treptată a laptelui. Acesta devine zeros cu coaguli de fibrină, uneori cu strii de sânge, iar în final cu aspect purulent.

În acelaşi timp apar modificări ale parenchimului mamar. Sferturile posterioare sunt cel mai frecvent afectate, fiind indurate, cu nodozităţi şi pot să se atrofieze dacă nu sunt tratate. Forma acută apare mai ales la primipare şi debutează cu febră, lipsa poftei de mâncare, scăderea producţiei de lapte, puls şi respiraţie accelerate, iar uneori artrite. Apoi are loc inflamaţia accentuată a sferturilor cu sensibilitate crescută. Laptele suferă modificări, având aspect cenuşiu, zeros cu coaguli.

Diagnosticul se pune în baza evoluţiei lente a bolii şi pe semnele clinice, dar se confirmă prin examen de laborator.

Profilaxia şi combaterea

Igiena ugerului, a aparatelor de muls şi a mulgătorilor este foarte importantă. Înainte şi după muls se recomandă dezinfecţia mameloanelor cu soluţii speciale. Se vor trata plăgile şi traumatismele mameloanelor şi ale ugerului, precum şi infecţiile uterine şi podale.

La mulsul manual este strict interzis să se aplice pe mameloane untură. Aceasta deshidratează tegumentul mameloanelor, ducând la apariţia unor leziuni (crăpături). Se recomandă folosirea vaselinei neutre.

Este obligatoriu ca la vacile în lactaţie să se facă controlul periodic pentru depistarea mamitelor subclinice, utilizând reactivul MASTITESTRO.

În adăposturi este necesar să se facă dezinfecţii periodice cu DECONTAMINOL; DEZIFECTANT CATIONIC.

Tratamentul trebuie instituit cât mai precoce şi se face pe cale generală cu antibiotice ca TYLAVET, AMOXILROM, PANDROM şi antiinflamatoare ca DEXAMETAROM. Concomitent se introduc în sferturile afectate, mulse complet, diferite preparate medicamentoase precum MIBAROM, MIXOCILIN, TETRADELTA etc .

Dr. Viorica Chiurciu, medic veterinar
Doctor în ştiinţe medicale
REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
76465

Comentarii

1. Bosoiu -- (17-February-2012)daca va suparati,ce rezultate are tratamentul prescris?boala aceasta are vre-un rezultat pozitiv?cum si ce e de facut?

2. veronica -- (2-March-2012)vaca e gestanta .trebuia sa fete de 15 zile si prezinta o scrgere la uger galbuie.Care sa fie problema? e mamita?

3. popa -- (21-March-2012)Daca faci acest tratament ? Vaca isi va reveni ?

4. deea -- (23-March-2012)am o vaca si ii curge sange dintr-o tata de vreo 2 saptamani !a fost veterinaru si ia facut tratament dar nusi revine! ce sfaturii imi puteti da???multumesc mult

5. adriana -- (19-March-2013)daaaaaaaaaaaaaaaaa

6. tudor -- (28-September-2013)mi-a nascut junicea si are o mamela din care nu-i curge lapte avand presupun mamita

7. Ciobanu Florin -- (6-November-2013)O junica care a fatat recent- o saptamana nu are lapte la o mamela. Mentionez ca respectiva mamela este mai mare ca celelalte 3. Va multumesc.

8. cobor erzsebet -- (5-December-2013)mia fatat juninca si laptele e cu sange are ugerul foarte umflat

9. loreas -- (18-February-2014)o juninca la prima fatare are 2 saptamani de la fatare si nu ai curge lapte dintr-o mamela si are partea aceea de uger unflata si tare ma puteti ajuta va rog ,

10. denis -- (23-March-2014)am o vaca si are impuritati in lapte

11. Tobor Erzsebet -- (1-July-2014)am o vaca cu matita de o luna nu raspunde la niciun tratament.a fost tratat cu MAMIFORT,MULTIJECT,COBAN si antibiotice injectabil ce pot sa mai fac?

12. Curceanu -- (23-August-2014)dupa tratamentul cu antibiotic si cu injectare pe canal,acum ii fac masaj cu tinctura de iod si cu alifie mobifen.sper sa dea rezultate.de o saptamana incerc cu diferite antibiotice.daca reusim sa trecem peste,am sa duc lapte la analiza la laborator.atunci as putea sti la ce antibiotic reactioneaza,nu s-ar mai intarzia luand-o pe incercate.este o boala cu urmari grave,netratata pana la reusita poate lasa tata respectiva seaca.

13. stroie paulina -- (29-September-2014)Am mari probleme cu mamita ,a reaparut si 3oara si nu stiu cesa mai fac a fost dus lapte la analiza la D E SV si na iesi nici un microb ,nu stiu ce sa mai fac sunt disperata.

14. geo -- (22-March-2015)am o vaca care e gestanta in luna a 8 si nu o cunosc la 6 luni a intarcat avea laptele rau sarat iar acum are ungerul tare de ce il are asa nustiu

15. Cristiana -- (9-May-2016)Buna ziua,am o juninca ,mi-a fatat acum 3zile !problema este ca nu da laptele deloc ,am incercat sa o mulg pt ca are ugeru impietrit si nu da deloc deloc lapte....nu stiu de ce,si ce pot face..:-(

16. adrian -- (7-June-2016)Am o vaca si acum 2 zile cand am muls-o mi-a curs in palma aproape numai sange.Inainte de asta simteam la mulgere ca parca avea o vena ingrosata.Ce tratament sa-i fac?Are mamita?Are lipsa de vitamine? Cu respect astept raspuns.

17. sarasan petru -- (19-July-2017)am o vaca si de cand a fatat de la craciun are mamita la o tita eu inca nui iam facut tratamet eu asa am cuparato de cateva luni acum e dea fatat va rog imi spuneti ce tratament trebuie sai fac astept raspuns .

18. turbuc -- (9-August-2017)mia fatat o vaca ieri 08-08-2017 si nu imi da tot laptele ear acum are ungerul tare ce este de facut in cazul asta

19. Iacob Maria -- (26-August-2017)A fătat vaca pe 2 august și a făcut mamita. Tehnicianul veterinar i-a introdus și în tata, a făcut și în. Intramuscular, intravenos dar nu cedează. Va rog din suflet sa spuneți ce medicamente sa îi mai administreze. Când îi face injecție de stagnare a laptelui se dezumfla. Nu da sânge, doar zer și în cantitate foarte mic, câțiva stropi. Va rog din suflet sa ma ajutați. Cu mult respect și mulțumiri anticipate. Nu avem doctor veterinar în comună

20. Mariana -- (1-October-2017)Abia fatata intaia data.vaca da o colastra maronie.pare cu sange.dece? Ce trbuie sa ii fac?e un holstain la prima fatare.multumesc.

21. Flori -- (26-November-2017)A si eu o vaca care are mamita iam facit o gramada de tratament si nu stiu ce sai mai fac

22. Flori -- (26-November-2017)A fatat acum o saptamana si are mamira .medicul ia introdus si in tata ia facut intravenos dar nu cedeaza .nu da sange doar zer si in cantitate mica .va rog poate ma ajutati

23. ganea -- (20-March-2018)buna seara ieri mi.a fatat vaca si azi i sa intarit ugeru si se mulge foarte putin ce pot face pentru asi reveni

24. gabriel -- (13-May-2018)Vreau si eu sa stiu se mai vindeca ca cu jnflatura la tita si dadea ceva galbui descis sii beton sfatuitama ce sa fac va rog frumos

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Mamitele vacilor – boli care cauzează pierderi economice importante > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

MAMITELE VACILOR – boli care cauzează pierderi economice importante

Mamitele (mastite) reprezintă inflamaţii ale glandei mamare provocate de numeroşi factori: agenţi fizici (traumatisme, degerături etc.), chimici (diferite substanţe chimice introduse greşit în glanda mamară). Cele mai importante mamite sunt însă cele cauzate de bacterii şi de toxinele acestora. Îmbolnăvirea ugerului poate fi cauzată de microbi banali (ambientali) care se găsesc în mediul extern (în murdăria din adăposturi, fecale, aşternut, sol, apă), dar şi de microbi contagioşi care se transmit de la vacă la vacă.

Factorii determinanţi

Aşadar, există două feluri de mamite: mamite provocate de bacterii din mediul extern (mamite ambientale). Aceste mamite apar în timpul mulsului sau între mulsori ca urmare contactului mameloanelor cu germenii din mediu (coliformi, diferite specii de streptococi sau Pseudomonas). Aceşti germeni se dezvoltă bine în adăposturi murdare, cu umezeală şi întuneric şi pătrund în canalul papilar al mameloanelor, mai ales când ugerul este plin cu lapte.

Mamitele contagioase sunt cele care se transmit de la vacă la vacă, iar bacteriile care le cauzează (Streptococcus agalactiae, Staphilococcus aureus, Micoplasma etc.) se află în uger sau în leziunile mameloanelor. Vacile bolnave elimină germeni prin lapte, iar contaminarea vacilor sănătoase se face în special în timpul mulsului, prin laptele contaminat, prin bureţi sau prosoape folosite pentru ştergerea mameloanelor, prin mâinile mulgătorilor, prin ustensilele şi vasele de muls.

Cauze

În ambele cazuri de mamite s-a constatat că au fost cauze comune care au determinat apariţia lor, fiind reprezentate, în general, de managementul necorespunzător care ţine de factorii zooigienici din adăposturi (neevacuarea dejecţiilor, adăposturi nedezinfectate), de creşterea animalelor, furajare, muls neigienic. Mulsul incorect duce, de asemenea, la mamite; astfel, în cazul mulsului manual, mastitele sunt provocate de mulsul incomplet, cauzat fie de neglijenţa mulgătorului fie de leziuni ale mameloanelor, în acest caz vaca nelăsându-se mulsă. În cazul mulsului mecanic apariţia mamitelor ţine de igiena necorespunzătoare a mamelei şi a aparatului de muls sau de mulgerea defectuoasă (muls în gol, muls prelungit).

Identificare

În funcţie de semnele clinice, mamitele pot fi depistate cu ochiul liber de către crescători. Acestea sunt mamite clinice, în care modificările ugerului şi laptelui sunt vizibile.

Astfel, pielea ugerului este roşie şi caldă, se observă umflături ale unuia sau tuturor sferturilor şi sensibilitate la palpare. Laptele se modifică, devine zeros cu coaguli de fibrină, sânge, puroi etc.

În mamitele subclinice nici ugerul şi nici laptele nu suferă modificări importante, depistarea lor făcându-se prin anumite teste ale laptelui. Cu toate acestea, trebuie să se ştie că laptele conţine mulţi microbi şi globule albe din sânge numite celule somatice care afectează calitatea laptelui. Indiferent însă de felul mamitelor, acestea aduc pagube importante crescătorilor de vaci prin scăderea producţiei de lapte şi a calităţii proaste a produselor obţinute din laptele mastitic.

Măsuri de prevenţie

Ele trebuie luate în cazul mamitelor ce ţin de igiena adăposturilor care trebuie curăţate mecanic, apoi dezinfectate pentru distrugerea microbilor cu soluţii de DECONTAMINOL sau DEZINFECTANT CATIONIC.

Combaterea muştelor se face cu insecticidele: ROMPARASECT, ROMPARASECT FORTE.

Respectarea igienei mulsului: în cazul celui manual se spală ugerul cu apă şi se şterge cu şerveţel de hârtie care se aruncă sau se foloseşte o bucată de pânză curată care este proprie fiecărei vaci. Cel mai bine este ca în locul apei să se folosească dezinfectante speciale care se aplică înainte şi după muls.

- Va urma -

Dr. Viorica CHIURCIU, medic veterinar, doctor în Ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
4768

□

Comentarii

□

□

1. bors catalin -- (21-February-2013)Buna ziua,as dori sa stiu cu ce se trateaza mamita la vaci?
2. emilia ilie -- (2-March-2013)Am o vaca care a fatat si dupa aceea doua din mameloane s-au cojit ,apoi s-au mai refacut dor tot nu isi lasa laptele din tita din fata pt ca este tare ce sa ii
fac ?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

mana-putregaiul-si-fainarea-principalele...

Mana, putregaiul şi făinarea, principalele boli ale viţei-de-vie > REVISTA LUMEA SATULUI

Mana, putregaiul şi făinarea, principalele boli ale viţei-de-vie

Cele mai periculoase boli pentru viţa-de-vie sunt mana, făinarea şi putregaiul, susţine Florin Niţu, director de produs la Syngenta în cadrul Diviziei de protecţia plantelor. Pentru combatere, sunt de preferat fungicide de ultimă generaţie. Tratamentele trebuie aplicate, în general, la intervale de 10-12 zile, acestea putând fi reduse la 7-8 zile numai în cazul unor ploi excesive. Pentru a obţine rezultate cât mai bune de la programul de protecţie împotriva acestor trei boli, trebuie făcute mai întâi lucrările de desfrunzit, dirijarea corectă a lăstarilor şi combaterea buruienilor, ca minim necesar de măsuri agrotehnice.

Primele tratamente se fac la dezmugurit (lăstar 1-3 cm), după caz şi zonă, şi când s-au deschis primele frunzuliţe, iar lăstarii au 5-7 cm. În ambele cazuri se foloseşte Thiovit Jet, împotriva făinării. Dacă avem acarieni foarte greu de combătut, precum Eriophyes vitis, acum se poate stropi suplimentar cu Vertimec, moment optim pentru combaterea acestui dăunător periculos şi greu de controlat.

Următorul tratament se aplică atunci când lăstarii sunt măricei şi au 20-25 cm, tot împotriva făinării. „Chiar dacă mulţi nu recomandă, eu consider că, la această fază, este necesar şi un tratament preventiv contra manei, cu Mancozeb sau Ridomil Gold MZ 68 WG, în funcţie de apariţia bolii şi a presiunii de infecţie, corelate cu noile descoperiri legate de biologia manei la viţa-de-vie“, menţionează specialistul.

Perioada înfloririi, critică

Înainte de înflorit, este necesar un nou tratament cheie, pentru care se recomandă Ridomil Gold MZ 68 WG şi Topas, produse sistemice, pentru că făinarea trece pe inflorescenţe şi poate compromite producţia de struguri. Tot acum, dacă temperaturile sunt mai ridicate, ar fi bine să se aplice şi un insecticid, precum Karate Zeon, împotriva moliei, acolo unde aceasta este prezentă.

„Mai departe, în plină perioadă a înfloritului, un moment considerat critic, se va face neapărat un tratament împotriva manei, care trece pe inflorescenţe şi ciorchini. De această dată, recomand Pergado F, ultima descoperire pe segmentul de mană, produs care asigură protecţie tocmai pe inflorescenţe şi ciorchini. Acesta intră în stratul superficial de ceară. Pe măsură ce ciorchinii cresc, ceara se alungeşte, nu se rupe, deci fungicidul nu se pierde“, a afirmat Niţu.

Apare mucegaiul!

După înflorit, există două opţiuni, susţine specialistul Syngenta.

Dacă mai plouă, se reia stropitul cu Pergado F, la 10-12 zile, împreună cu Topas. De asemenea, se aplică şi Chorus, împotriva putregaiului cenuşiu. Acesta este primul moment în care poate să apară această boală şi să creeze mai târziu mari probleme.

Dacă nu mai plouă şi vremea devine frumoasă, atunci se poate utiliza Universalis, iar dacă există presiune puternică de făinare se mai poate adăuga Thiovit Jet sau Topas.

Conform celor spuse, în continuare se vor aplica tratamente la 10-12 zile, urmărind combaterea principalelor boli, precum mana, făinarea şi putregaiul (vezi tabelul anexat). De asemenea, trebuie combătuţi dăunătorii, cum ar fi moliile şi acarienii.

Ultima stropire se va face cu aproximativ 14 zile înainte de cules, în funcţie de perioada recomandată de producătorul substanţelor folosite. În cazul în care culesul este eşalonat pe o perioadă mai lungă decât cea planificată, care este în general de 2-3 săptămâni, în funcţie de zonă, suprafaţă, şi apar condiţii climatice cu nebulozitate, ceaţă şi precipitaţii, atunci se poate impune necesitatea unui tratament pentru putregaiul cenuşiu cu produse ce au o perioadă scurtă de pauză până la recoltare.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
21489
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

managementul-agricol-in-stare-de-criza_l...

Managementul agricol, în stare de criză

În acest număr vom discuta, din punctul de vedere al agricultorului, despre vara de la care ne-am luat rămas bun şi despre toamna care a sosit. Invitat la acest dialog este domnul Adrian Rădulescu, secretar de stat în Ministerul Agriculturii.

Anomaliile de pe piaţa grâului

– Dincolo de faptul că vă aflaţi în conducerea Ministerului Agriculturii, sunteţi un practician de primă mână. Aţi mai văzut aşadar şi alte vremuri şi alte anotimpuri. Din punctul dvs. de vedere, cum au fost vara şi, mai ales, recolta de grâu?

– În primul rând, trebuie spus că a fost o iarnă bună cu precipitaţii şi fără îngheţ, cum de mult nu am mai avut, aş zice eu. Vara, în schimb, precipitaţiile au venit târziu şi la un moment inoportun, practic în perioada de recoltare atât la orz, la grâu cât şi la rapiţă. Deşi primele estimări ale noastre la începutul campaniei erau destul de încurajatoare, ajungând undeva la 4.500 kg/ha la orz, pe alocuri la grâu chiar mai mult, iar la rapiţă toată lumea spera la un 2.500 chiar 3.000 kg/ha, aceste ploi ne-au stricat planurile.

Ele au dijmuit recolta şi calitativ şi cantitativ, existând chiar zone unde nu s-a putut recolta. Văzând aceste producţii mici şi calitatea care nu era cea aşteptată, s-au grăbit să vândă chiar şi la un preţ de 0,35 lei/kg. Acum, datorită conjuncturii la nivel internaţional, preţurile au urcat foarte mult, ajungând acum undeva la 0,7 /kg. Şi culmea este că grâul, care a avut cea mai mare căutare, este cel care nu corespunde indicilor de panificaţie. Dar nu este prima dată când ne confruntăm cu o asemenea anomalie.

Comerţul pe piaţa agricolă

– Exportul de grâu din România este semnificativ?

– I-am auzit pe mulţi reproşând Ministerului că nu face nimic pentru a interzice aceste exporturi. Dar noi suntem în Uniunea Europeană, avem un consiliu de miniştri la Bruxelles, iar dacă ei nu interzic exporturile extracomunitare, pe cele intracomunitare nici atât, mai ales că facem comerţ intracomunitar. E ca şi cum am spune că din Prahova nu poţi să duci grâu în Dâmboviţa. Cei care se ocupă de export sunt marii traderi şi de la ei am aflat că sunt contractate pentru export undeva la 1,7 milioane de tone de grâu. După estimările făcute de noi, anul acesta producţia de grâu se ridică undeva la 6 milioane de tone.

Dacă mergem pe această cifră şi ţinem cont de cât ne mai rămâne şi de cantitatea care merge la export, din păcate, România, undeva prin februarie, va trebui să importe cca 1 milion tone de grâu.

– Ce se întâmplă cu floarea-soarelui, pentru că încărcarea bobului a picat exact pe seceta asta cumplită?

– Pe secetă e adevărat, dar mai sunt şi cazuri în care a plouat în perioada înfloritului şi floarea nu a fost fecundată. Prin urmare, boabele seci apar şi din acest motiv. Estimările sunt totuşi bune: între 1.500 şi 2.000 kg/ha. Dar probabil vom încheia tot undeva la 1.400-1.500 kg/ha. Asta înseamnă că la 800 mii ha vom avea undeva la 1,4 mil de tone. După părerea mea, cred că în ţară vor rămâne între 400-600 mii de tone, restul fiind tot export.

Să creăm ferme eficiente

– Cineva spunea că zootehnia ar putea să scoată sărăcia din ogradă, atunci când ea există şi se desfăşoară la parametrii normali.

– Aşa s-a întâmplat dintotdeauna. Dar, din păcate, am distrus ce era mai sfânt în acest popor, care dintotdeauna a iubit cel mai mult două lucruri: animalele pe care le creştea şi pământul pe care îl muncea. Această dragoste a sa nu a putut fi transmisă generaţiilor următoare, din nefericire. Dar noi trebuie să ne întoarcem înapoi la natură şi la muncă, dar nu la cea fizică. Trebuie să ne punem mintea la contribuţie, să creăm ferme mari eficiente, moderne, ca să nu mai fie nevoie să ne întoarcem la munca de jos. Am auzit de multe ori în ultimul timp teoria fermei familiale, dar la români eu consider că aceasta nu va prinde.

Noutăţi legislative

– Criticile fermierilor se îndreaptă şi spre Bruxelles…

– Practic, în afară de faptul că am reuşit să dăm sprijinul pentru motorină, altceva nu ne-a mai ieşit. Acum, în sfârşit, după îndelungate discuţii cu UE, avem pregătite opt hotărâri de Guvern care prevăd, din această toamnă, următoarele: sprijin pentru cei care îşi vor asigura culturile şi animalele; din 15 septembrie ajutor pentru bunăstarea la pasăre şi la porc; mai avem un proiect pentru oaie, capră şi vacă.

În plus, se fac eforturi să găsim o soluţie pentru a oferi anul acesta şi sprijin naţional pe suprafaţă, sprijin care până la această oră a fost imposibil de acordat. Vom încerca să renunţăm la anumite investiţii şi să aducem bani spre ceea ce înseamnă plata pe suprafaţă. Mai departe, este o chestiune care, pe mine personal, mă frământă cel mai mult: trebuie să încercăm să ajutăm producătorii şi să le facem nişte legături pentru ca ei să îşi poată vinde marfa.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
674

Comentarii

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (18-September-2010)Dl. S.deS. A.Rădulescu, dă răspunsuri documentate pe cifre şi de bun simţ, dar cel mai mult pe care îl apreciez din punctul meu de vedere, este cel de la întrebarea cu înfiinţ. de ferme eficiente, când exprimă poate fără să îşi dea seama un adevăr dureros şi ireversibil că "am distrus(UE şi globalizarea forţată) ce avea mai sfânt acest popor dragostea de pământ şi animale" şi acum...(!?)......

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

managementul-calitatii-laptelui_111.html

Managementul calităţii laptelui

Calitatea biologică, precum şi valoarea nutritivă a laptelui sunt caracterizate prin procentul de grăsime şi proteină, iar calitatea igienico-sanitară prin numărul de celule somatice (NCS) şi încărcătura microbiană (NTG, număr total de germeni).

La rasele româneşti de taurine, conţinutul mediu în grăsime este de 3,8-3,9%, cu variaţii sezoniere, legate de stadiul fiziologic, rasa, modul de hrănire etc., în timp ce conţinutul în proteină se situează între 3,25-3,3%, în funcţie de aceiaşi factori. În cadrul aceleiaşi ferme există, la un moment dat, diferenţe semnificative între indivizi în ceea ce priveşte conţinutul laptelui în grăsime şi proteină, determinată de zestrea genetică a fiecărui exemplar în cadrul rasei sau populaţiei respective. Înscrierea animalelor în controlul oficial al producţiei (COP) reprezintă un instrument foarte util în identificarea animalelor cu potenţial genetic ridicat pentru obţinerea unui lapte de calitate şi în cantităţi mulţumitoare.

Principalele distorsiuni

Indiferent de factorii menţionaţi, raportul între conţinutul în grăsime şi procentul de proteină al laptelui trebuie să fie de 1,2. Se consideră că acest raport reprezintă expresia unei furajări şi a unei întreţineri optime. Un raport mai larg (mai puţină proteină în lapte) denotă o carenţă în raţia furajeră, în timp ce un raport mai strâns este cauzat de un aport prea crescut de proteină în raţie. O raţie hiperproteică (cu un conţinut prea ridicat de proteină) nu este de dorit atât din cauza complicaţiilor metabolice pe care le poate cauza, cât şi din perspectiva costurilor crescute ale furajelor proteice (şroturi etc.).

Un alt aspect care defineşte calitatea laptelui este gradul său de igienă caracterizat, în general, prin doi parametri, şi anume numărul de celule somatice şi numărul total de germeni. Limitele maxime admise de normativele europene sunt cunoscute şi prevăd un număr maxim de 400.000 celule somatice şi 100.000 germeni pe mililitru.

În realitate se constată însă în continuare depăşiri substanţiale ale valorilor acestor parametri. Alteori, numai una dintre valori este depăşită, cealaltă încadrându-se în standardele europene, uneori chiar în categoria Premium, ceea ce generează numeroase semne de întrebare şi chiar situaţii litigioase. Cei doi parametri au în general cauze diferite, creşterea numărului de celule somatice fiind dată de infecţiile ugerului (mamite), în timp ce numărul crescut de microbi apare ca urmare a lipsei de igienă a mulsului, adăpostului şi echipamentelor, precum şi răcirii necorespunzătoare a laptelui până la livrare.

Variante posibile

În practică se pot întâlni situaţii diverse, care pot fi interpretate astfel:

- Atât NCS cât şi NTG sunt foarte scăzute. În această situaţie există o strategie clară de prevenire şi combatere a mamitelor, o igienă riguroasă a mulsului, echipamentelor de manipulare şi depozitare a laptelui, precum şi o

răcire corespunzătoare.
- NCS este crescut, peste limitele admise, iar NTG este scăzut. În această situaţie trebuie acordată o atenţie deosebită depistării cazurilor de mamite subclinice, care pot avea o incidenţă crescută. În mod deosebit trebuie verificată funcţionarea instalaţiilor de muls (intensitatea vacuumului, frecvenţa pulsaţiilor, calitatea manşoanelor, care nu trebuie să fie deformate, crăpate sau fisurate).
- NCS scăzut, iar NTG crescut reprezintă o situaţie în care fie igiena mulsului lasă de dorit, fie răcirea laptelui nu se realizează la o temperatură corespunzătoare.
- Atât NCS cât şi NTG sunt crescute mult peste limitele admise. În această situaţie, pe lângă lipsa de igienă a mulsului şi răcirea necorespunzătoare a laptelui, poate fi vorba şi de neglijenţă în depistarea mamitelor clinice (în care laptele este modificat, brânzit, urât mirositor) şi îndepărtarea acestui lapte.

Mulgerea separată a primelor jeturi de lapte, pe lângă faptul că realizează un masaj eficient în vederea mulsului, contribuie şi la depistarea în timp util a acestui tip de infecţii ale ugerului. Nedepistate şi netratate la timp, acestea pot produce pagube economice importante, ajungându-se chiar la sacrificarea animalelor respective, care reprezintă sursa de contaminare cu microbi pentru întregul efectiv. Aşadar, un număr crescut şi constant de celule somatice şi o încărcătură microbiană crescută impun depistarea şi tratarea imediată şi chiar înlăturarea din efectiv a animalelor cu grave probleme de sănătate a ugerului.

Iată, deci, cât de importantă poate fi interpretarea corectă a rezultatelor din buletinele de analiză în luarea unor decizii manageriale corecte, cum ar fi întocmirea unor raţii furajere echilibrate, prevenirea şi combaterea mamitelor şi – nu în ultimul rând – procesul de selecţie şi ameliorare genetică.

Pentru ca buletinele de analiză să reprezinte într-adevăr un instrument util în efortul de îmbunătăţire a calităţii laptelui, acestea trebuie să cuprindă date foarte precise şi să fie emise cu maximă promptitudine şi obiectivitate de către un organism neutru în relaţia dintre părţile implicate în filiera laptelui, aşa cum este Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie (ANARZ).

Dr. ing. Cristinel SONEA, director general-adjunct ANARZ
Dr. Ing. D. COLCERI, consilier superior ANARZ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
2025
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

manastirea-brancoveanu-de-la-sambata-de-...

Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus, dincolo de legendă > REVISTA LUMEA SATULUI

Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus, dincolo de legendă

Mărturisesc că şi eu sunt tulburată de soarta nenorocită pe care a avut-o unul dintre domnitorii noştri cei mai importanţi, Constantin Brâncoveanu. Lucrurile certe despre Brâncoveanu sunt omorârea sa împreună cu cei patru fii şi ginerele Ianache de către turci şi implicarea nepregetată în viaţa culturală şi spirituală a ţării. Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus este unul dintre edificiile de cult ridicate de domnitor. Poate şi de aceea, soarta mănăstirii a fost una, ca şi a domnului, schimbătoare şi impresionantă.

Prinţul de aur

Altân-bey sau Prinţul de Aur – desigur, datorită imensei averi cu care se căpătuise – astfel era poreclit. Se spunea că totalul galbenilor săi era de trei milioane, că avea conturi prin toate capitalele cu pretenţii ale Europei, că era de departe cel mai bogat om al timpului său, că averea sa a stârnit râca şi duşmănia multora. Chiar dacă, aşa cum arată unele documente, îi spiona pe osmanlâi, le încurca drumurile, îi ducea cu vorba, îi amăgea. Brâncoveanu este unul dintre domnitorii care s-a înconjurat, încă de la urcarea pe tron, de o armată de agenţi secreţi. Strămoşii SRI-ului de azi, cum ar veni...

Viclean, diplomat, abil, el punea sfetnicii cei de taină să deschidă, fără ruşine ori remuşcări, epistolele de la diferiţi prinţi ai Europei, îndreptate către alţi prinţi. În cancelaria neagră a domniei se rupeau peceţile, se citea conţinutul scrisorilor, se pritocea altă scriere şi, după ce se pecetluia scrisoarea astfel dirijată, ea lua drumul către destinaţia iniţială. Printre cele 25 de sfinte lăcaşuri ridicate în ţară şi în afara fruntariilor ei, Brâncoveanu a ctitorit, după ce a ajuns domn, şi Mănăstirea de la Sâmbăta de Sus, mănăstire care, pentru simplul fapt că a fost ridicată de el, a avut teribil de suferit.

Domnitorul era, pe lângă înclinaţia către frumos şi învăţătură, foarte credincios. În Hristosul nostru ortodox. În credinţa strămoşească. De aceea, a sprijinit din toate puterile apariţia de carte, construcţia de şcoli, învăţarea de limbi străine. Dar s-a implicat foarte mult şi în susţinerea bisericii.

Sfidarea catolicismului

Mănăstirea a murit şi ea, precum ctitorul ei, „decapitată“ de habsburgi, la scurtă vreme după ce Brâncoveanu a sfârşit răpus de sabia otomană. Istoria ei a curs zbuciumat şi, la graniţa dintre Ardeal şi Ţara Românească, ctitoria Brâncoveanului s-a încăpăţânat, prin oameni trimişi de Dumnezeu, să rămână ortodoxă.

Situată pe valea râului Sâmbăta, la poalele Munţilor Făgăraş, mănăstirea atrage în permanenţă credincioşii şi vizita-torii. Conform însemnărilor, pe la anul 1654 exista aici o bisericuţă de lemn. 30 de ani mai târziu, Brâncoveanu, ajuns domn al Ţării Româneşti, pune meşterii să zidească zid trainic de piatră şi-i dă destinaţia de mănăstire creştină.

Era perioada în care calvinii habsburgi luaseră Transilvania în stăpânire şi gestul lui Brâncoveanu de a vâri dâra de ortodoxism în marea de calvinism a fost considerat anapoda sau îndrăzneţ. Oricum ar fi fost, mănăstirea de la Sâmbăta de Sus a stopat într-o oarecare măsură atacurile la dezrădăcinarea ortodoxismului, românii de pe ambele versante ale Carpaţilor venind să se închine aici, în legea strămoşească. Dacă oamenii aceia de demult n-ar fi rezistat, probabil că azi identitatea noastră naţională ar fi fost alta.

Ţinta tunurilor habsburgice

Cert este că, în perioada aceea, peste 150 de sfinte lăcaşe au fost distruse de habsburgi. Mănăstirea Brâncoveanului a rămas o vreme în picioare. Abia după mai bine de 50 de ani de la decapitarea domnitorului, au venit tunurile vieneze şi au trântit la pământ zidurile mănăstirii. Cu furie le-au distrus. Cu mai multă patimă. Comuniştii atei puneau bisericile româneşti cu turlele în ţărână. Şi, astfel, un ultim bastion al ortodoxiei în Ardeal a căzut.

Palatul brâncovenesc de la Sâmbăta de Sus a fost locuit de neamurile domnitorului până în 1922, când, împreună cu ruinele abando-nate ale mănăstirii, a trecut în stăpâ-nirea Mitropoliei Sibiului. Patru ani mai târziu, mitropolitul dr. Nicolae Bălan a început restaurarea bisericii, sfinţirea ei având loc abia după război.

Biserica, la fel ca întreaga mănăstire, poartă hramul Sfinţilor Martiri Brâncoveni. 35 de călugări vieţuiesc la Sâmbăta de Sus, în locul ctitorit de Constantin Brâncoveanu. Pe lângă chiliile aferente, bucătăria, izvorul cu apă limpede, aici se mai găsesc o bibliotecă imensă, un muzeu cu icoane vechi, casa brâncovenească. De asemenea, „Academia Sâmbăta - spiritualitate, cultură, artă, ştiinţă“, inaugurată în 2003, este unul dintre punctele de atracţie pentru vizitatori.

Aici au loc conferinţe pe teme religioase, ştiinţifice, artistice, culturale şi, pentru dezbateri, poposesc reprezentanţi ai tuturor confesiunilor creştine, dar şi de alt gen. Camerele de cazare de aici au două sau trei paturi şi beneficiază în permanenţă de apă caldă şi toaletă proprie. Şi, din toate, noi şi vechi laolaltă, îmbinate armonios, tresaltă, ca la muzica dulce a viorii, spiritul Brâncoveanului... Îl simţiţi, dacă ajungeţi la Sfânta mănăstire.

Loc de popas şi de smerenie

Stilul brâncovenesc al bisericii, ca şi picturile vechi, care dau unicitate şi frumuseţe, au fost păstrate. Dar timpul le-a măcinat şi, în anul 1985, I.P.S. Dr. Antonie Plămădeală, arhiepiscop al Sibiului, mitropolit al Transilvaniei, Crişanei şi Maramureşului a început rezidirea din temelii a mânăstirii de la Sâmbăta de Sus. Stilul brâncovenesc a fost respectat, iar în 1992, domnitorul martir, împreună cu fiii săi şi ginerele, a fost canonizat, cinstirea lor făcându-se pe 16 august, la o zi după ce au fost ucişi în 1714.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1757

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

manastirea-brancoveanu-de-la-sambata-de-...

Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus

Vremuri tulburi şi incerte au mai trăit înaintaşii noştri... Nu că astea de azi ar fi limpezi ca ochii de fată mare în asfinţitul soarelui, când se uită după flăcăi, dar parcă tot mai rău era mai demult. Intrigi, trădări, maziliri, războaie, otrăviri, pustiiri şi câte şi mai câte...

Bunăoară, eu – şi sunt convinsă că şi alţii simt ca mine – sunt peste poate de impresionată de soarta alambicată pe care a avut-o unul dintre domnitorii noştri cei mai importanţi – Constantin Brâncoveanu. Cronicile transmit până la noi iţe încurcate, mistere elucidate doar în parte, tainiţe fără chei.

Lucrurile certe despre Brâncovean sunt omorârea sa împreună cu cei patru fii şi ginerele Ianache de către turci şi implicarea nepregetată în viaţa culturală şi spirituală a ţării. Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus este unul dintre edificiile de cult ridicate de domnitor. Poate şi de aceea soarta mănăstirii a fost ca şi a domnului, schimbătoare şi impresionantă.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
602
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

Mănăstirea Brâncoveanu, izvor de cultură

Așezată între pridvoarele de piatră ale munților Făgăraș, unde mireasma florilor face ca odihna pietrei și trecerea anilor să fie puțin observabilă, mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus este ctitoria marelui domnitor martir. De-a lungul vremurilor, sfântul locaş a trecut prin mai multe încercări. Voia lui Dumnezeu și strădaniile susținute ale unor personalități precum Mitropoliţii Nicolae Bălan şi Antonie Plămădeală au făcut ca mănăstirea să treacă printr-un proces complex de înnoire, ajungând la forma actuală de izvor de cultură, artă și spiritualitate.

Viaţa monahală la Mănăstirea Sâmbăta a fost călăuzită de prezența câtorva mari monahi, erudiți ai vremii, printre care părintele Serafim Popescu – duhovnic, părintele Arsenie Boca – mare duhovnic, pictor și întemeietor al Filocaliei româneşti, și părintele Teofil Pârâian – călugărul orb.

Pelerin la Sâmbăta

În desele mele pelerinaje prin țară am poposit şi la Mănăstirea Sâmbăta, acolo unde am reușit să stabilesc o prietenie duhovnicească cu Părintele Calinic și Părintele Arsenie. Pe primul l-am cunoscut cu câteva luni înainte de a fi hirotonit preot, în atelierul său de iconografie și pictură bisericească al mănăstirii. Dacă cu părintele Calinic ne-am pierdut vorbind despre frumuseţea şi simbolistica icoanelor, în schimb cu părintele Arsenie am vorbit despre personalitatea lui Arsenie Boca, pe care avusese şansa să-l cunoască personal.

Am aflat astfel câteva dintre învăţăturile părintelui Arsenie Boca: „Ce bine ar fi dacă şi pe la casele voastre aţi sta aşa liniștiți cum staţi aici, ați afla că există un Dumnezeu, că aveți un suflet“; „Recunoscându-vă vina și greșelile vă ușurați la trup și în suflet.“; „Necazurile, suferințele, bolile, ba chiar moartea aduc mântuire în veci“; „Nu schimbându-ți țara sau locuința sau soțul sau soția, prietenii sau anturajele, ci făcându-ți curățire în inimă, minte și suflet veţi afla mântuire în veci.“

Pentru pelerinii care se hotărăsc să vină la Sâmbăta de Sus e bine de ştiut că muzeul mănăstirii adăpostește mai multe obiecte de artă și cultură bisericească. Printre acestea amintim cele 32 de manuscrise ale Mitropolitului Antonie Plămădeală și Epitaful pictat de Părintele Arsenie Boca închinat Adormirii Maicii Domnului.

Mihai AFRENIE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
605

 Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 93a95
Verificare

manastirea-comana-un-crampei-de-istorie_...

Mănăstirea Comana, un crâmpei de istorie > REVISTA LUMEA SATULUI

Mănăstirea Comana, un crâmpei de istorie

Mănăstirea Comana este un lăcaş sfânt voievodal, menţionat pentru prima dată într-un document oficial emis de cancelaria lui Vlad Ţepeş, în anul 1461. Din dorinţa marelui voievod, la îngemănarea dintre delta Neajlovului şi pădurea seculară a fost ridicată o cetate fortificată, menită să vegheze asupra satelor din împrejurimi. Înconjurată de ape şi mlaştini de nepătruns, cetatea avea să rămână neclintită peste vremuri, chiar dacă peisajele din jurul ei s-au transformat. La vremea când am bătut la porţile ei, mănăstirea-cetate Comana stătea încă semeaţă.

Biserica din inima cetăţii

Răsfoind paginile istoriei, aflăm că Vlad Ţepeş a hotărât ca în interiorul acelei cetăţi să construiască o mănăstire pentru călugării acelor vremuri. Lăcaşul sfânt s-a înfăptuit ca o bisericuţă mică din lemn pentru patru sau cinci călugări. Deşi vremurile au sortit pieirii această bisericuţă, urmele existenţei sale au fost descoperite în anul 1970, în urma unor excavări. Destinul marelui voievod pare să fi fost legat pentru eternitate de cetatea-mănăstire al cărui ctitor a fost. Viaţa şi moartea lui s-au răsfrânt de-a lungul vremurilor asupra mănăstirii, învăluind-o într-un mister care fascinează pe oricine ajunge în interiorul zidurilor ei bătrâne. Cronicile istorice spun că Vlad Ţepeş a fost decapitat pe drumul comercial ce lega Bucureştiul de Giurgiu. Capul său a fost dus la Înalta Poartă ca o dovadă a morţii sale, iar trupul neînsufleţit se crede că a fost îngropat la cea mai apropiată mănăstire, iar cea mai apropiată era Comana.

Legende despre mormântul lui Vlad Ţepeş

Misterul înmormântării lui a dăinuit peste timpuri, oamenii locului păstrând prin viu grai locul în care se pare că odihneşte marele voievod. Între anii 1970 şi 1975 săpăturile arheologice făcute în curtea mănăstirii au scos la iveală ruinele bisericuţei ctitorite de Vlad Ţepeş, acolo unde astăzi a fost înălţată clopotniţa. Lângă pronaosul bisericii distruse de cariile timpului au fost descoperite rămăşiţele unui bărbat decapitat fără niciun însemn domnesc, despre care se crede că ar fi Vlad Ţepeş. Însă izvoarele scrise ale istoriei nu vorbesc nicicum despre înmormântarea lui în acel loc, aşadar totul rămâne doar o ipoteză. Probabil că în timp vor apărea mai multe dovezi despre acest mister.

Începutul unei noi epoci

Al doilea ctitor al mănăstirii este cel mai bogat boier din vremea lui Mihai Viteazul, născut în apropierea actualei comune Comana, într-un sat numit pe acea vreme Coiani. Radu Şerban este cel care marchează începutul unei noi epoci pentru mănăstire. Acesta moşteneşte de la mama sa pământuri în zonă, iar în 1588 clădeşte pe ruinele fostei cetăţi o mănăstire de piatră, ale cărei ziduri s-au păstrat până în zilele noastre. În anul 1609 pereţii bisericii sunt pictaţi. Şerban Cantacuzino, mare vornic din vremea lui Constantin Brâncoveanu, rectitoreşte biserica în 1700, aducând îmbunătăţiri clădirilor şi construind un paracalis şi un pridvor brâncovenesc.

Mănăstirea devine necropolă a familiei sale, în pronaus fiind descoperite mai târziu 21 de morminte ale boierilor, dregătorilor şi voievozilor acelor vremuri.

Un blestem devenit binecuvântare

Nicolae Mavrocordat este cel care hotărăşte închinarea mănăstirii în faţa Sfântului Mormânt din Ierusalim, în anul 1728. Sunt aduşi aici călugări greci, iar toate bogăţiile mănăstirii iau Calea Orientului. În scurt timp ajunge într-o stare de ruină. Aşa se face că în 1864 Alexandru Ioan Cuza hotărăşte secularizarea averilor mănăstireşti şi transformarea mănăstirii în biserică parohială. Casa domnească a lui Radu Şerban a fost transformată în şcoală pentru copiii satului, primii preoţi de aici fiind şi primii învăţători. Peste mănăstirea-cetate vremurile au trecut nepăsătoare sau aprige, până când în 1991 a redevenit mănăstire pentru călugări. În anul 2007 au început o serie de lucrări de restaurare, însă mai sunt multe de făcut pentru a-şi căpăta imaginea şi valoarea adevărată.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
933

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Mănăstirea Hadâmbu, o oază de linişte şi închinare

Pe drumuri sinuoase, până nu de mult desfundate, între dealuri, departe de oraşe şi de freamăt lumesc, se înalţă ca o cruce a firii Mănăstirea Hadâmbu, slăvit loc de închinare şi de linişte pentru miile de credincioşi ce îi trec zilnic pragul.

Din pisania dăltuită în piatră, situată deasupra uşii de la intrarea în biserică, se consemnează: „Cu voia Tatălui, cu ajutorul Fiului şi cu săvârşirea Sfântului Duh a reînnoit şi a făcut această biserică dumnealui Iani Hadâmbu în pădurea Iaşilor din Dealul Mare, unde este hramul Precistei şi Născătoarei de Dumnezeu în zilele lui Io Ghiorghe Ghica Voievod în anul 7161 (1659), septembrie 8.“

Mănăstirea Hadâmbu, după numele ctitorului, fost chelar, este un complex monastic fortificat, cu ziduri ridicate din piatră sub forma unei fortăreţe capabile să reziste frecventelor atacuri venite de la necredincioşi dar, nu de puţine ori, de la oşti creştine.

Asemeni altor monumente, Mănăstirea Hadâmbu a fost supusă vicisitudinii istoriei atât de zbuciumate a locului. Închinată Mănăstirii Galata, apoi Sfântului Mormânt de la Ierusalim, sfântul lăcaş a fost vieţuit de multe generaţii de călugări greci până în timpul domnitorului Alexandru Ioan Cuza, când, prin secularizarea averilor mănăstireşti, aceştia au fost obligaţi să părăsească mănăstirea.

Lăsată în părăsire până în 1937, mănăstirea a fost repopulată cu monahi, a cunoscut o scurtă perioadă de înflorire până în 1960, când călugării au fost alungaţi de autorităţile de atunci.

Au trecut ani şi locul a intrat în uitare, „unde niciun drum de costişă nu mai era“, după cum spune părintele stareţ Nicodim Gheorghiţă, până în 1990 când, după o nouă resfinţire, sfintele odoare au fost aşezate cu cinste în biserică, iar vechea mănăstire a devenit loc de închinare pentru credincioşi din întreaga ţară şi nu numai.

Renumele mănăstirii este dat de icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului ţinând Pruncul în partea dreaptă (stânga privitorului) şi de alte trei icoane făcătoare de minuni printre care şi cea a Sfântului Ioan Botezătorul care se află într-o mică peşteră la apus de biserica veche, străjuind paşii pelerinilor.

Pe lângă restaurarea bisericii din secolul al XVII-lea, în ultimii 15 ani, datorită sprijinului credincioşilor şi vredniciei părinţilor şi fraţilor din acest lăcaş, Mănăstirea Hadâmbu şi-a îmbogăţit zestrea cu o nouă biserică cu hramul Acoperământul Maicii Domnului, sărbătorit în fiecare an pe 1 octombrie. Noul lăcaş de închinare, spun specialiştii, este o capodoperă de arhitectură ecleziastică în stil ştefanian.

Atraşi de liniştea ce izvorăşte parcă din aceste locuri, credincioşii participă la slujbe îndelungi, privegheri de toată noaptea, liturghii îngemănate cu cerul şi dincolo de toate icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni, care toate fac din Hadâmbu o oază de rai pe pământul frământat de atâtea dureri şi necazuri.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:

605

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mănăstirea Horaiţa, oaza de linişte din mijlocul pădurii

Judeţul Neamţ dispune de numeroase mănăstiri importante din patrimoniul naţional. Străbătând „harta“ mănăstirilor, poposim într-un peisaj mirific: o poiană înconjurată de munţi, o vale de unde se aude apa curgând melodios, puţin mai sus o mănăstire care impresionează prin grandoarea sa.

Scurt istoric. Mănăstirea Horaiţa datează din anii 1822-1824, atunci când cuviosul părinte Irinarh Roseti ridică prima biserică din lemn. O contribuţie în realizarea şi înfiinţarea mănăstirii a avut-o şi Ioan Sandu Sturză şi Mihail Sturză, domnitori ai Moldovei. Cu toate că mănăstirea a luat fiinţă în anul 1822, ea apare ca fiind inclusă în rândul celor 52 de biserici de sub jurisdicţia Mănăstirii Bistriţa de către Alexandru cel Bun. Denumirea mănăstirii provine de la numele marilor proprietari de pământ în stăpânirea cărora intra comuna Crăcăoani şi împrejurimile, şi anume Goraeti. Biserica actuală a fost construită de către arhimandritul Ermoghen Buhuş, între anii 1848- 1867. La ridicarea ei au contribuit, pe lângă credincioşi, şi domnitorii din vremea aceea, Grigorie Alexandru Ghica (1849-1856) şi Alexandru Ioan Cuza (1859-1866), precum şi mitropolitul Calinic Miclescu al Moldovei. Această mănăstire este una de călugări şi are hramul „Botezul Domnului“.

Catapeteasma, unicat în Europa

Un alt lucru care exprimă unicitatea mănăstirii este catapeteasma. Despre realizarea acesteia nu putem spune lucruri certe, deoarece suntem informaţi că este efectuată fie la Viena, fie a fost realizată nu cu mult timp înaintea sfinţirii bisericii de către sculptori în lemn de prin locurile învecinate. În structura sa se regăsesc trei tipuri de lemn: tei, păr şi tuia. Catapeteasma este unicat în Europa, cel mai probabil şi în lume, în primul rând datorită aşezării amvonului, deasupra uşilor împărăteşti. În mod obişnuit, în tradiţia bisericească îşi are locul în partea de nord şi nu în est, cum se află aici. În al doilea rând, datorită dispunerii neconforme cu tradiţia ortodoxă a două registre – registrul Sfinţilor Apostoli în şase medalioane având în centru icoana Deisis, acolo unde Mântuitorul Iisus Hristos sta pe tron, iar Maica Domnului în dreapta şi Sfântul Ioan Botezătorul în stânga. Dacă aceste registre apar dispuse pe orizontală la marea majoritatea a catapetesmelor din bisericile ortodoxe, aici registrul apare dispus semicircular. Aceasta este acoperită, în cea mai mare parte, de o foiţă de aur. Toate icoanele catapetesmei sunt pictate în ulei, sunt conforme cu tradiţia ortodoxă, diferind doar dispunerea lor.

Icoana Maicii Domnului „Izbăvitoare de secetă“

De asemenea, întâlnim o icoană făcătoare de minuni, care, prin numeroasele minuni pe care „Maica Domnului de la Horaiţa“ le-a făcut în vreme de secetă, în timpul procesiunilor prin comunele sau satele afectate de lipsa apei, a devenit cunoscută şi venerată de către credincioşi. Această icoană provine din vechea biserică de lemn a mănăstirii şi a fost reali-zată în prima jumătate a secolului al XVIII-lea. Îmbrăcămintea în argint a icoanei a fost realizată în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. La mănăstirea Horaiţa rugăciunea şi munca se îmbină armonios; odată poposit aici retrăieşti parcă istoria unei vechi credinţe şi tradiţii, care este păstrată cu sfinţenie de-a lungul vremii de către părinţii mănăstirii.

Larissa Sofron

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1028

□

Comentarii

□

□

1. Ana Stinga -- (17-January-2011)Bravo Larry:X:X::X:X:X tine o tot asa ca o sa ajungi mare . Asa capeti experienta. E un articol foarte interesant si detaliat . Felicitari:*

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

manastirea-humorului-cu-cele-40-de-pensi...

Mănăstirea Humorului, cu cele 40 de pensiuni

Un ţinut al mănăstirilor pictate, al peisajelor naturale de o mare frumuseţe, al tradiţiilor, al bunei cuviinţe, al ospitalităţii, iată câteva dintre argumentele care atrag numeroşi turişti români şi străini în „Dulcea Bucovină“. Cu toată criza, ca în fiecare vară, uliţele satului Mănăstirea Humorului sunt pline de maşini cu numere româneşti şi străine.

Prima şi cea mai de falā

Poposim la pensiunea Casa Ancuţa. E ora prânzului, „aveţi soacre tari“, glumeşte stăpâna casei, doamna Elena Condrea. Cei 11 turişti sunt aşteptaţi cu ciorbă acrită cu „borş de putină şi neapărat cu leuştean, răcitură de pasăre, plăcinte poale-n brâu, toate ca în Bucovina, în afară de vin, adaugă gospodina, pe care-l aduc tot dintr-un loc binecuvântat, Huşi“.

„În 1994, îşi aminteşte doamna Lenuţa, cum o alintă cu drag turiştii, un prieten din Iaşi m-a rugat să găzduiesc câţiva medici francezi. Am acceptat, mi-a plăcut şi am început să primesc vară de vară oaspeţi, cei mai mulţi străini.“ „Cum v-aţi făcut cunoscută?“ „Din gură-n gură, cum se spune, vine răspunsul. Îndrăgostiţi de frumuseţea meleagurilor acestea şi mulţumiţi de «tratament», francezi, americani, japonezi, nemţi, ba chiar şi mexicani, au revenit la noi recomandându-ne şi prietenilor. Toţi cei care îmi calcă pragul casei îmi rămân prieteni, primesc scrisori şi, iată, câteva fotografii pe care le-am primit de la un grup de francezi pe care i-am îmbrăcat în costume naţionale şi pe care i-am învăţat «să joace» ca în Bucovina.“

Sigur, e multă muncă „dacă ţii la blazon“ şi e multă cheltuială. Mereu câte ceva de făcut: o nouă sufragerie, mobilă, băi în fiecare cameră etc. Altă-dată, îmi spune stăpâna casei, statul acorda oarece sprijin pentru dezvoltarea agroturismului, acum, ca mai peste tot, şi noi, cei care încercăm să valorificăm condiţiile pe care ni le-a dat Cel de Sus, am fost uitaţi.“

O viitoare staţiune turistică

„Pensiunea la care aţi fost, ne spune domnul Cătălin Tomaşciuc, primarul comunei, este una dintre cele peste 40 care au luat fiinţă în ultimii ani. Şi dacă la acestea mai adăugam alte patru care se construiesc cu fonduri europene, putem afirma că agroturismul tinde să devină la Mănăstirea Humorului, dacă nu o industrie, măcar un mijloc important de valorificare a condiţiilor naturale de care dispunem, de dezvoltare a localităţii.“

Aflăm că numărul celor interesaţi de practicarea agroturismului este mai mare, cu atât mai mult cu cât, situată la doar câţiva kilometri de oraşul Gura Humorului, care oferă condiţii deosebite pentru practicarea sporturilor de iarnă şi petrecerea timpului liber, comuna Mănăstirea Humorului oferă linişte şi ospitalitate.

În aşteptarea investitorilor

„Aşteptăm, ne spune primarul, şi investitori, ca să spun aşa, serioşi şi din alte părţi, aşa am valorifica şi o parte din forţa de muncă din comună. Să nu uităm că la noile pensiuni e nevoie de bucătari, cameriste etc. Până atunci ne pregătim să asigurăm condiţii şi mai bune. Am depus un proiect prin care vrem să accesăm fonduri europene pentru deschiderea unui drum spre Mănăstirea Suceviţa. Ar însemna scurtarea distanţei între obiectivele turistice din zona Humorului şi această ctitorie a Movileştilor cu 40 de kilometri şi am reda circuitului turistic satul Poiana Micului din comuna noastră, o localitate vizitată până la război de mulţi turişti străini.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
1277

□

Comentarii

□

□

1. cineva -- (26-August-2010)Păi ce , este proiectul primăriei sau al Consiliului Judeţean? Iar se laudă acest ne-primar cu munca altora?Că a mai făcut aşa.Dar ... nici Dumnezeu nu doarme!!!

2. sorin -- (2-July-2011)Acest "ne-primar" alaturi de fostul(Moldovan) au facut din comuna un loc civilizat cu drumuri, podete, diguri, asfalt, parcare,iluminat stradal cum n-am visat noi.
Ai uitat ca acum cativa ani intrai intr-un tinut uitat de timp , fara drumuri,lumina si alte utilitati elementare unui trai civilizat ?

3. cineva -- (4-October-2011)mai bine zis domnul primar Moldovan a facut toate aceste lucruri diguri ,podete iluminat etc iar domnu Tomastiuc face schii in Austria

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Mănăstirea Pissiota, locul unde credinţa face minuni

Puţini dintre muritorii de rând pot să înţeleagă de ce unii semeni de-ai lor renunţă la toate plăcerile vieţii şi se închid între zidurile unei mănăstiri, pentru totdeauna. Lasă în lumea de-afară rude, prieteni, poate iubiri neîmplinite, tot ce înseamnă sarea şi piperul vieţii, pentru a deveni călugări sau, după caz, călugăriţe. Poate că la baza acestei hotărâri stă, în unele situaţii, sărăcia, în altele cine ştie ce decepţii, dar, cel mai adesea, pentru a alege viaţa monahală este nevoie de vocaţie.

Scurt istoric

Mănăstirea Pissiota este veche şi nouă, totodată. Ea a fost ctitorită în 1928 de către inginerul aromân Nicolae Pissiota, care a văzut-o şi a realizat-o într-o manieră artistică unică. La început, din 1929 până în 1949, mănăstirea a fost una de călugări. Transformată în lăcaş pentru maici, a existat astfel până în 1962, când a fost desfiinţată. Abia în 1993 se reia activitatea la mănăstirea Pissiota.

Rugi şi muncă

Împrejmuită cu garduri înalte, Mănăstirea Pissiota din marginea comunei Poienarii Burchii străjuieşte, parcă, locurile. Mâna omului gospodar se simte peste tot: în aleea pietruită cu trudă, în exterioarele mănăstirii, în biroul stareţei, în chilie, în biserică, în sala de mese. Aici, în sfânta mănăstire, 18 măicuţe muncesc de dimineaţă până seara. Care în atelier, migălind la veşmintele preoţeşti şi cruciuliţe, care la grajduri, îngrijind de vite. În mănăstire, viaţa nu este uşoară.

Icoana făcătoare de minuni

N-am relata nimic din ceea ce înseamnă mănăstirea dacă n-am aminti de Icoana Maicii Domnului cu Pruncul, despre care se spune că este făcătoare de minuni. Aceasta se află în biserica mănăstirii, este pictată pe lemn de stejar, pe un fundal de brocatură bizantină, de către portretistul Eustaţiu Stoicescu. Într-o perioadă, după spusele stareţei Irina, icoana a plâns cu lacrimi de mir. Ciudat şi înfiorător este faptul că Maica Domnului cu Pruncul priveşte fix la vizitatori, indiferent de locul acestora în biserică. De altfel, cum ne-a povestit monaha Irina, icoana face minuni: vindecă bolile trupeşti, tămăduieşte suferinţele sufleteşti, îndeplineşte rugăciunile şi dorinţele credincioşilor. Mulţi oameni, veniţi din toată ţara la icoană, se întorc să-i mulţumească: „Nicăieri nu ne-am făcut bine - spun ei - doar icoana ne-a ajutat!”

Struţii de la mănăstire

De curând, măicuţele au primit în casa lor o donaţie mai puţin obişnuită: o pereche de struţi aduşi de o familie din localitate. La mânăstire, struţilor le merge bine. Ei s-au obişnuit cu măicuţele şi acestea cu ei. Uneori, mai dau cu ciocul în bietele femei, dar nu sunt agresivi. Iar ele sunt extrem de încântate de noii prieteni. Mai ales că, aşa cum povestesc cu mirare şi sfială unele dintre ele, „din trei ouă de ale lor ne săturăm toată mănăstirea. Sunt tare bune ouăle lor, sunt grase, pline de proteine, că ne săturăm pe toată ziua când facem câte o astfel de omletă”. Din cauză că struţii s-ar fi putut deochia dacă le făceam fotografii, am preferat să le păstrăm, împreună cu măicuţele, o anumită securitate şi nu i-am imortalizat pe film. Dar mănăstirea se poate lăuda, ca nimeni altcineva din domeniu, că este posesoarea unei frumoase perechi de struţi.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
1436
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mănăstirea Rohiita, între blestem şi binecuvântare

E cum se arată în titlu: blestem şi binecuvântare într-un singur loc. Puteţi afla despre primul şi vă puteţi bucura de a doua doar venind la Mănăstirea Rohiita.

Invitaţie la drum

Ca şi anul trecut, pe vremea asta, este vacanţă. Este - sau ar trebui să fie, dacă n-ar fi criza şi impozitările - momentul din an în care vrem să uităm de griji, să ne relaxăm, să ne încărcăm bateriile pentru un nou an de muncă. Mulţi dintre cei care s-au grăbit în primele luni ale anului să facă rezervări la preţuri reduse renunţă acum la banii daţi şi nu mai pleacă nicăieri. Bugetul zdrumicat de guvernanţi nu le mai permite nicio escapadă. Dar sunt destule mănăstiri unde măicuţele sau călugării nu percep nicio plată, sunt bucuroşi de oaspeţi în casa Domnului, îi primesc pe toţi cu braţele deschise. O astfel de locaţie este Mănăstirea Rohiita, situată la confluenţa dintre trei judeţe: Maramureş, Bistriţa-Năsăud şi Cluj. De nu ştii, biet călător, de care aparţine, aşa cum e aruncată pe dealul cu iz vechi, matriarhal.

Sus, pe deal, în rai

Am fost, cu câţiva ani în urmă, aici. La un hram, în toamnă, în octombrie. Are două şi celălalt e după Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel, în prima duminică. Aş spune că e un loc mirific. Vestea sfântului lăcaş s-a dus departe, şi peste fruntariile ţării. Dacă acum e mănăstire de sine stătătoare, în urmă cu 20 de ani era doar un schit care aparţinea Mănăstirii Rohia. Între zidurile acesteia din urmă a trăit şi a scris Nicolae Steinhardt, cunoscut deopotrivă ca scriitor şi călugăr. Iar acum 250 de ani, era... Atunci începe legenda.

Blestemul

Se spune că, pe la 1762, exista aici o mănăstire săracă. Atât de săracă, încât cei trei călugări care vieţuiau în ea nu aveau de nici unele şi au plecat în lume, ca să câştige o coajă de pâine. Când s-au întors, ei n-au mai găsit decât cenuşa. Totul fusese ars, devastat, pustiit, jefuit. Au fost vorbe că asta fusese opera generalului austriac Bukow, care, ca şi în cazul altor mănăstiri şi biserici, şi-a pus armata să nimicească lăcaşul ortodox. Ei au fost ajutaţi de sătenii din Boiereni, satul vecin. Călugării, supăraţi, au aruncat atunci un blestem nemaiauzit. Ca făptaşii, dar şi satul Boiereni, să ardă de şapte ori şi de şapte ori să fie sub ape. Să nu mai crească pui de stejar prin pădurile lor, până ce nu va fi construită, din cenuşa mănăstirii arse, alta în loc. Şi timpul a curs neostoit peste locurile astea. Blestemul sapă încă adânc în pliurile vieţii de la Boiereni. Ceea ce spun oamenii locului e cutremurător. Se întunecă dintr-o dată Valea Rohiitei şi, în locul mănăstirii arse se iţeşte o negură aducătoare de puhoaie nemiloase, care ia, când se năpusteşte peste sat, tot cu ea, animale, oameni, case. Mai sunt sate în vecinătate şi apele ar putea, liniştit, să o ia şi spre ele. Dar nu o iau niciodată. Caută cu disperare doar satul blestemat. Doar satul care a batjocorit o mănăstire. Se spune că, la un incendiu, o pală de foc a ocolit satul, până a ajuns în locul unde era ascunsă uşa sfântului lăcaş. Bilanţul de după blestem sună astfel:

satul a fost de trei ori ars şi de două ori inundat.

Binecuvântarea

Localnicii au înţeles că blestemul are mreje adânci şi loveşte pe mai departe, dacă nu fac ceva. Au trecut, ca să-şi salveze urmaşii, pe post şi rugăciune, făcute şi ţinute cu temeinicie. Apoi au hotărât că trebuie ridicată o altă mănăstire în locul celei distruse de austrieci şi, implicit, de înaintaşii lor. Construcţia unei bisericuţe de lemn a început, sub îndrumarea preotului Emil Man, în anul 1985. Ea a fost amplasată chiar pe locul celei distruse. Sătenii din satul blestemat au muncit la ridicarea bisericii, au donat terenuri, au dat ajutor cu animalele. Astfel, Mănăstirea Rohiita, după mai bine de 200 de ani, a renăscut. Are nouă călugări, o parte din ei veniţi de la Mănăstirea Rohia - mama ei, cum ar veni - care se roagă insistent ca Dumnezeu să-şi întoarcă faţa către satul Boiereni. Iar sătenii speră să fie, graţie implicării lor creştineşti, îndepărtat blestemul.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
953

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Manastirea-Samurcasesti-loc-al-izbavirii...

Mănăstirea Samurcăşeşti loc al izbăvirii sufleteşti > REVISTA LUMEA SATULUI

Mănăstirea Samurcăşeşti loc al izbăvirii sufleteşti

Se spune că apropierea de Dumnezeu te face să fii mai conştient de povara păcatelor tale. Frământată de acest gând, dar şi de promisiunea unei izbăviri sufleteşti neaşteptate, am pornit către un loc despre care auzisem că ar întruchipa însuşi raiul. Însă toate închipuirile despre ceea ce aveam să găsesc au fost inutile. Frumuseţea şi armonia pe care le-am descoperit dincolo de porţile Mănăstirii Samurcăşeşti aveau un strop de irealitate şi cu toate astea erau atât de aievea. În interiorul zidurilor înalte de piatră parcă toate grijile pământeşti se risipeau, oferind sufletului o clipă de răgaz. Acolo, nici măcar timpul nu mai este stăpânul suprem, chiar dacă ceasul se scurge la fel de firesc.

Un colţ de rai pe pământ

La vremea când am ajuns acolo, soarele abia răsărise după câte zile de ploaie, iar lumina lui cernută printre ramurile abia înfrunzite dădeau o imagine aproape paradisiacă întregului peisaj. După primii paşi pe aleea care ducea către biserica mănăstirii am simţit şi parfumul jilav al pământului proaspăt răscolit. Era semn că măicuţele au început munca în grădină. Cu multă răbdare şi cu o smerenie doar la ele întâlnită, câteva dintre călugăriţele din Mănăstirea Samurcăşeşti aranjau cu dibăcie straturile de flori. Se pare că munca de primăvară începuse de ceva vreme, pentru că toată grădina era curată şi avea un aspect rafinat şi cochet.

Arhitectură din secolul XX

Toată verdeaţa proaspătă a reînvierii şi culorile vii ale florilor primăvăratice completau armonios arhitectura elegantă a mănăstirii. Coloanele şi zidurilor ei groase păstrează încă parfumul trecutului. Fiorul lui te pătrunde ori de câte ori intri în această lume spirituală şi te incită să afli fiecare secret al istoriei ei. Clădită în anul 1808 de către vornicul Constantin Samurcaş, mănăstirea a înfruntat vitregiile vremurilor şi a rămas întotdeauna un lăcaş către care oamenii se îndreaptă ca spre un izvor nesecat de mântuire. Mănăstirea Samurcăşeşti este o perlă rară în salba mănăstirilor româneşti. Arhitectura ei păstrează însemnele începutului de secol XX şi este unică în ţara noastră datorită faptului că are trei altare. Se remarcă printr-o valoare culturală rară, dar mai ales printr-un rol spiritual important pentru societatea românească.

Rugăciunea, mai presus de toate

Am păşit în acest univers al credinţei neprihănite în dorinţa de a afla cum sărbătoresc măicuţele de aici cea mai mare sărbătoare a umanităţii, Învierea Mântuitorului nostru. Chiar dacă petrec fiecare zi cu gândul şi mintea la Creatorul pământului şi Îl slujesc cu pioşenie, sărbătoarea Paştilor este un prilej de bucurie neasemuită. Nu mică mi-a fost însă mirarea să aflu că cele 60 de măicuţe petrec Învierea ca orice credincios de rând, dar fără a se abate de la canoanele bisericeşti. Asemenea altor gospodine se pregătesc cu toate cele cuviincioase pentru masa de Paşti. Pregătesc bucate, înroşesc ouă şi îşi aranjează casele. În Noaptea Învierii, călugăriţele, dar şi credincioşii de rând se alătură soborului de preoţi care vestesc minunea cea mare, primesc lumina mântuirii şi se roagă pentru sufletele noastre, ale tuturor. Chiar şi în aceste clipe, rugăciunea este mai presus de toate.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
711

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mănăstirea Slatina, crâmpei din istoria neamului

Nu departe de Fălticeni, înaintând spre munţi, pe drumul ce duce spre mălinii lui Labiş, întâlnim Mănăstirea Slatina, o construcţie deloc impozantă, flancată de pini, veritabilă oază de linişte.

Trecut tumultuos

Ctitorită de Alexandru Lăpuşneanu la jumătatea secolului al XVI-lea, mănăstirea are o istorie pe cât de interesantă, pe atât de zbuciumată, evocată de cronicarii Ion Neculce şi Grigore Ureche. Potrivit lui Ureche, primul moment de cumpănă l-a reprezentat detro-narea lui Vodă Lăpuşneanu de către uzur-pa-torul Despot Vodă. La rându-i, domnitorul Ioan Vodă Cel Cumplit a spoliat mănăstirea de odoarele sale, folosind o parte din argintărie ca să bată monedă. Mănăstirea a rămas pustie pentru mai mulţi ani la rând, fiind devastată în secolul al XVI-lea. În anul 1823 au fost demarate lucrări de restau-rare, pentru ca între anii 1881-1932 să funcţioneze un spital în cadrul locaţiilor ce aparţineau mănăstirii.

Demn de menţionat este şi faptul că Mănăstirea Slatina este necropolă domnească, aici fiind înmormântată familia domnitorului Alexandru Lăpuşneanu.

Arhitectura bisericii

Biserica „Schimbarea la Faţă“ este construită din piatră brută cu amestec de cărămidă, îmbinând elemente de arhitectură medievală tradiţională cu elemente moderne. Interiorul bisericii este împărţit în mai multe încăperi: pridvorul închis, pronaosul, încăperea mormintelor, naosul şi altarul. Biserica are plan triconic, cu abside laterale înscrise în grosimea zidului şi cu o turlă octogonală deasupra naosului. Pictura bisericii a fost realizată în secolul al XVI-lea de către pictori din zona Moldovei, dar ulterior a fost refăcută ca urmare a luptelor din 1821 dintre eteriştii refugiaţi în mănăstire şi turci, atunci când biserica a fost incendiată.

Mănăstirea Slatina are aspectul unei fortăreţe medievale, având forma unui patrulater neregulat, fiind înconjurată de un gard masiv din piatră.

Părintele Cleopa, stareţ al mănăstirii

În anul 1949 părintele Cleopa a sosit la Mănăstirea Slatina împreună cu 30 de călugări de la Mănăstirea Sihăstria.

În cei şapte ani în care a condus viaţa monahală din cadrul mănăstirii, părintele Cleopa a orânduit canoanele bisericeşti şi a înfiinţat aici o şcoală monahală pentru fraţi. În plus, a reuşit să adune o obşte care a ajuns la peste 80 de vieţuitori.

Datorită măiestriei de care a dat dovadă, acesta a fost însărcinat să îndrume calea duhovnicească a mai multor mănăstiri, printre care: Putna, Moldoviţa, Râşca sau Sihăstria.

Hramul bisericii, prilej de mare sărbătoare

Biserica mănăstirii are hramul „Schimbarea la Faţă“, sărbătorit în fiecare an pe 6 august. Ca la fiecare sărbătoare de acest gen, creştinii vin în număr foarte mare pentru a se ruga, dar şi pentru târgul de obiecte tradiţionale ce aminteşte de iarmarocul de altădată.

De Preobrăjenie aici poposesc locuitorii din toate satele vecine, sărbătoarea fiind denumită, în mod popular „Probajnic“.

Larissa SOFRON

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
840

☐

Comentarii

☐

☐

1. cezar -- (1-September-2011)pt mine e cea mai frumoasa manastire din bucovina. Un loc linistit, superb

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

manastirea-varbila-locul-de-taina-al-rug...

Mănăstirea Vărbila, locul de taină al rugilor lui Mihai Viteazul > REVISTA LUMEA SATULUI

Mănăstirea Vărbila, locul de taină al rugilor lui Mihai Viteazul

La numai 15 kilometri de Ploieşti, într-un peisaj cu adevărat mirific se află, aproape neştiută de vizitatorii dornici să se încarce spiritualiceşte, Mănăstirea Vărbila. Una dintre cele mai vechi aşezăminte de acest fel, din întreaga ţară, acesta păstrează încă urmele trecerii lui Mihai Viteazul prin aceste locuri. Puţini sunt cei care ştiu că marele voievod, înainte de a pleca spre Ardeal, ca să-şi împlinească visul de a uni cele trei ţări româneşti sub un singur sceptru, a intrat în sfânta mănăstire din Vărbila să se roage.

Istoria - filă cu filă

Nu sunt la Vărbila nici chilii cochete, nici maici sfătoase, nici călugări hârşiţi. Doar zidurile grele şi groase, cât statul a doi bărbaţi puternici, ca nişte tauri. Şi beciurile păstrate, îndrăznesc să spun, în stare destul de bună, dacă luăm în calcul că ele au fost ridicate în 1532. Şi clopotniţa, veche deodată cu mânăstirea, a cărei scară şubredă scârţâie lugubru, când vreun pas omenesc se încumetă vitejeşte s-o urce.

Şi biserica, bătrână de secole, unde sătenii din Vărbila vin duminica şi la ceas de sărbătoare să se roage, să se închine, să aprindă de sufletul morţilor o lumânare. Patina vremii se simte deopotrivă, afară şi înăuntru. Un iz arhaic pluteşte peste fiecare colţişor din biserică. Icoane vechi, realizate pe lemn mâncat de carii şi măcinat de ani pot fi văzute aici. Pe pereţi, picturi şterse aproape de timpul nemilos rezistă de secole în micul lăcaş de cult. Din ele surâd abia perceptibil chipuri uitate de mult de lume. Aproape nimeni nu-şi mai bate azi capul cu ele. Câte n-au dus cu ei în mormânt!

Sătenii din Vărbila, obişnuiţii slujbelor ţinute în bisericuţă, în mare parte rromi, au alte preocupări şi probleme decât să se uite pe pereţi, după portrete abia vizibile. Undeva, lângă uşa de la intrare, sub nişte dale de piatră, ascunse discret privirii se găsesc două morminte. După cum arată inscripţiile descifrate cu trudă şi migală de Nicolae Iorga, în 1939, şi aşezate astăzi în faţa intrării, aici s-ar afla îngropate rudele lui Mihai Viteazul: Maria Caplea şi boierul Stanciu.

Radu Paisie Călugărul, tatăl lui Pătraşcu Vodă şi bunicul lui Mihai Viteazul, avea în zona comunei Iordăcheanu din judeţul Prahova moşii întinse şi bogate. Pe lângă acesta, pe frontispiciul mănăstirii apar ca adevăraţi ctitori marele spătar Dragomir, Toma Banul şi vistiernicul Crăcea. Toţi au avut prin ei şi familiile lor strânse legături cu Radu Paisie şi cu urmaşii lui.

Însemnările care au ajuns până la noi despre aceştia nu sunt foarte multe, dar se ştie că toţi trei au fost decapitaţi de-a lungul timpului pentru viclenie şi uneltiri mârşave. Toma Banul a avut două fiice, pe Calea şi Caplea. Fiul uneia dintre ele, Dragomir, a fost mare vornic al lui Mihai Viteazul şi s-a căsătorit cu Voica, al cărei frate, Preda, s-a însurat cu Florica, fiica voievodului.

Mihai Viteazul şi Mănăstirea Vărbila

Se spune că voievodul făcea prin preajma Mănăstirii Vărbila şi prin alte localităţi prahovene drumuri şi cu treabă şi fără. Încă din tinereţe, de la prima sa dragoste, a avut legături cu locurile acestea. Ba pe la Târgşor, ba pe la Ploieşti, pe care de altfel îl şi transformă din sat în târg, ba pe la Gherghiţa, ba pe la Băicoi. Fostul ban al Craiovei s-a legat indiscutabil de plaiurile prahovene. Poate că îl atrăgea frumuseţea lor, îmbinarea perfectă dintre câmpurile total nevălurite şi dealurile împădurite, iar ceva mai încolo muntele de piatră.

Oamenii din Vărbila spun, aşa cum au auzit şi ei de la înaintaşii lor, că aici, în apropiere de mănăstire, era un pisc de pe care, în nopţile senine de vară se vedea, fără probleme, marea. Era o privelişte ca în palmă şi se poate ca voievodul să fi ales punctul acesta din motive absolut şi strict strategice. De aici putea să urmărească armatele duşmanilor săi, care se pregăteau să-l atace. Din cele 20 de moşii pe care le avea în zona Tohani, Mihai se oprea adesea la Vărbila.

Marea credinţă în Dumnezeu

Mănăstirea nu avea, cum s-ar putea crede, alei cu crăiţe şi trandafiri, nici cuhnii mirosind a prăjituri pufoase, nici iatace parfumate pentru doamne. Dimpotrivă, totul era auster şi sobru. Era, după cum spun cei care s-au ocupat de istoria locurilor, pe măsura sufletului chinuit al domnitorului. Când venea aici, acesta urca discret în clopotniţă, unde se sfătuia cu popa Stan şi alţi prelaţi şi li se confesa. Poate le cerea ajutor pentru planurile măreţe pe care le avea. Poate simţea doar nevoia să se încarce spiritual. Se spune că, în 1599, la începutul lunii octombrie, Mihai ţinuse post.

Ţinea, de altfel, toate posturile. Înainte de bătălia de pe râul Bucovel, din apropiere de mănăstire, a intrat curios în beciurile acesteia. A privit rafturile pline cu alimente conservate, a mirosit brânzeturile, peştele sărat, carnea afumată, a gustat o ulcică plină ochi cu vin rubiniu şi le-a spus călugărilor că se va întoarce din Ardeal cât de repede poate: „Să-mi păstraţi şi mie din bunătăţile astea! Vreau să mă înfrupt alături de voi din ele“. S-a dus apoi în biserică şi, văzând că numai bunicul său este pictat pe pereţii ei, a hotărât ca, la întoarcerea sa din bătălia pentru întregirea neamului, să dea ordin să fie realizate portretele întregii familii, inclusiv al lui Mircea cel Bătrân, din care începuse să se socoată coborâtor. „În bisericuţa asta de taină - ar fi spus - trebuie să se afle tot neamul de voievozi.“

Semn rău

Mihai era însă, dincolo de toate aparenţele, îngrijorat. Trimisese solie la generalul Basta şi la comisarii imperiali, cerând ajutor. Răspunsul întârzia. Familia îi era aşteptată drept zălog la Braşov. O noapte întreagă, Mihai n-a închis un ochi. Din curtea mănăstirii ieşise discret şi se dusese printre bordeiele ţigăneşti ale robilor mănăstirii, înşirate chiar pe lângă gardul acesteia. Dimineaţa, cutele dintre sprâncene îi erau atât de adâncite, că şi călugării, care văzuseră multe la viaţa lor, s-au mirat. Toţi l-au aşteptat pe domnitor să se întoarcă şi să facă ce promisese în noaptea aceea, dar el nu s-a mai întors niciodată.

Cursul istoriei avea să se precipite. Numai capul lui, 400 de ani mai târziu, avea să poposească la Mănăstirea Vărbila. A fost singurul loc al lungului drum unde s-a ţinut o slujbă de pomenire. Pentru câteva ore, atunci, în 2001, la locul de taină al rugilor sale au adăstat 60 dintre călăreţii săi. Evenimentul a fost regizat de primarul de atunci al comunei, Ioan Poiană, profesor de istorie şi admirator al lui Mihai Viteazul, care a adus la mănăstire oameni din comună, deghizaţi în călăreţi, pentru a da amploare şi veridicitate episodului. Şi acum, prin tunelul timpului, să ne întoarcem grabnic în cea mai stringentă actualitate.

Rromii au şi credinţă, şi recunoştinţă

Ca şi primăria, o astfel de pasiune pentru Mihai Viteazul are şi preşedintele Consiliului Judeţean Prahova, Mircea Cosma. Prin grija acestuia a ajuns la Vărbila, pentru reconstituirea clopotniţei, un miliard de lei vechi. Mănăstirea Vărbila este un monument istoric de o mare importanţă pentru spiritualitatea prahoveană. Dar banii pentru restaurarea ei întârzie. Locuitorii satului, în mare parte sunt, rromi, urmaşi ai familiilor ce trăiau în vremea voievodului pe lângă mănăstire. Doar ei au contribuit, după puterile lor, pentru lucrările inerente. Fără un sprijin substanţial mănăstirea poate să dispară în scurt timp.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1589

☐

˚ Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

mandria-de-a-fi-pastorul-oii-valahe_l142...

Mândria de a fi păstorul oii Valahe > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMândria de a fi păstorul oii Valahe

Un animal cu totul deosebit, pe care rar îl mai vezi în România. Aspectul lui inedit îţi atrage privirea fără să vrei. Nu impresionează însă prin statură sau prin comportament, fiind de altfel un animal foarte docil, ci mai degrabă prin coarnele impunătoare, răsucite în formă de tirbuşon şi ascuţite. La prima vedere, pare o armă de apărare foarte puternică, însă oaia Valahă sau Raţcă, aşa cum îi spun ţăranii, îşi vede liniştită de păscut.

Prezenţa ei pe păşune este o imagine arhaică pe care poate nu o vom mai vedea mult timp. Nici soarta, dar nici oamenii nu au fost foarte prietenoşi cu această rasă. Ciobanii care au renunţat să mai crească oaia Raţcă invocă cel mai adesea productivitatea inferioară celorlalte rase. În timp, ea a fost înlocuită de Ţurcană sau cu rase care prezintă eficienţă economică ridicată. Uşor, uşor oaia sârbă a început să dispară din România.

Nu ştim exact ce soartă are în zonele sârbeşti, locuite de valahi, de unde a şi ajuns prin părţile Banatului românesc. Domnul Ion PAU este printre ultimii crescători ai oii Valahe din ţara noastră. Cândva, Raţca reprezenta mândria oierilor din Banatul românesc. Astăzi, statul face eforturi firave pentru conservarea ei. Întrebarea este: până când?

Exemplare tot mai puţine

Deşi în cele mai multe regiuni ale ţării efectivele de Raţcă au dispărut, mai există încă oameni care cresc această rasă. Unul dintre judeţele cu cele mai multe exemplare este Caraş-Severinul, unde sunt crescute aproximativ 250 de exemplare. Printre crescătorii de oi Valahe se numără şi domnul Ion Pau, din comuna Doclin. Asemeni altor fermieri ce deţin oi Valahe, domnia sa pare a fi mai mult decât un simplu crescător. El este un păstrător al acestei rase pe pământ românesc. A ales acest rol pentru că a reuşit să întrevadă dincolo de aspectul ciudat al acestei oi valoarea ei genetică şi productivă. Primele exemplare de oi Valahe şi le-a cumpărat în anul 1980. Astăzi, la 68 de ani, încă se mai ocupă de creşterea lor. El vrea să demonstreze că Raţca are viitor în România şi nu neapărat ca element de decor.

Un fenomen îngrijorător

Trecutul acestei rase în ţara noastră este puternic înrădăcinat, chiar dacă originea ei este destul de controversată. Cert este că Raţca s-a adaptat perfect la clima şi mediul din Munţii Banatului, aceasta fiind de fapt regiunea cu cea mai mare pondere a efectivelor de Raţcă din ţară. Aici, oamenii sunt mândri de animalele lor. Adevărul este că şi statul s-a dovedit a fi înţelegător cu privire la perpetuarea acestei rase în România, motiv pentru care oaia Valahă se află într-un program de conservare.

Fiecare fermier care are în proprietate astfel de oi primeşte un ajutor financiar pentru revitalizarea rasei. Pentru a beneficia de subvenţia pe cap de animal, de 100 lei, crescătorul trebuie să aibă minimum 25 de oi. Banii se acordă doar pentru oaia-mamă, nu şi pentru berbeci.

Despre tehnologiile de creştere a oilor sârbe, domnul Pau spune că sunt aceleaşi ca şi în cazul celorlalte rase de oi, acestea nefiind animale pretenţioase. De fapt, eficienţa economică a oii Valahe, exploatată pentru producţia de lapte, este dată tocmai de modalităţile de întreţinere a ei, asta pentru că, exceptând perioada fătărilor, poate fi furajată întregul an pe păşune.

Perspective sumbre

Şansele de supravieţuire a rasei Raţcă sunt însă condiţionate de noile orientări în materie de creştere a animalelor. Puţinele efective care mai sunt în prezent în România sunt dovada pasiunii unor oameni care au crescut oile pentru frumuseţea lor inedită. Dincolo de aceste considerente se află însă realitatea tristă care ne îndeamnă să credem că, odată cu pieirea bătrânilor ce mai cresc astfel de oi, va fi pecetluită şi existenţa lor. Subvenţia primită pentru conservarea rasei reprezintă doar un ajutor financiar, nu şi o garanţie că actualii crescătorii vor continua să o menţină. Aceşti oameni au nevoie de mai mult, mai precis de un cadru economic care să le răsplătească munca.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
2614

□

Comentarii

□

□

1. Andron Traian Ioan -- (1-March-2010)Si-n jud. Bistrita-Nasaud,pe Valea Ilvelor exista o varietate aparte a rasei Turcane denimita local "Creatza de Persa",care se pare ca s-ar fi format inainte de primul razboi mondial prin infuzia rasei locaLE CU NISTE RASE DE OI ENGLEZESTI CU LANA LUNGA.Cei pe care-i intereseaza subiectul pot forma : WWW. Rasunetul. ro. Dupa ce se deschide site-ul acestui ziar local, se poate intra in fereastra-(capitolul)- Economie. Acolo veti gasi patru articole despre oaia Creatza de Persa. Pt. mai multe detalii cautati-l la DADR Bistrita Nasaud pe ing zootehnist Andron Traian Ioan.
2. Rus Nicolae -- (1-March-2010)Am citit si eu articolele din ziarul Rasunetul din BN a d-lui Andron si mi se par deosebit de interesante,mai ales ca ,mama mea a fost originara din comuna Ilva Mare,eu am petrecut multe vacante acolo la bunici,si pot sa confirm ca auzisem franturi dispersate din aceea legenda pe la batranii din Ilva Mare.Din pacate eu acum lucrez ca inginer constructor in Arad si nu mai am tangenta cu domeniul,dar acel domn Andron care-am inteles c-ar fi de loc din satul Lesu este o adevarata enciclopedie locala.Mi-ar face placere sa-l cunosc personal.
3. Pop Leon Ionoca -- (3-March-2010)Din pacate Puiu Andron, fost coleg de liceu cu mine e acum sabotat de multi dintre colegii de la locul sau actual de munca si chiar de multi din propriul lui partid. Pacat,ca omul e bine mobilat in partea de sub palarie.Rau ca liderii din partidul lui, nu-l trag de urechi ori nu-i dau un sut in fund sa-l propulseze mai in fata in ierarhia profesiei lor.Promoveaza doar Yes-manii si subvalorile.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

mania-fotbalului-in-satul-sucevean_l888....

Mania fotbalului în satul sucevean

Sportul care a luat naştere acum mai bine de 2000 de ani în China îşi face simţită prezenţa mai peste tot, începând de la înfocaţii suporteri ai marilor echipe (FC Barcelona, Manchester United, FC Porto etc.) şi până la simpli oameni de la sat care, iată, încep să formeze echipe ce merită a fi înscrise în ligile naţionale.

Numele echipelor, influenţate de zonă

Ambiţii măreţe, gânduri de promovare, speranţe până în ultimul moment, aceste trăsături îi caracterizează pe jucătorii din ligile secunde ale judeţului Suceava. Întâlnim aici echipe cu tradiţie, dar şi echipe nou înfiinţate care impresionează prin capacitatea de joc. Numele echipelor sunt influenţate de zona de relief a comunei şi chiar de economie.

Întâlnim aici nume de echipe precum Foresta Mălini – comună situată la poalele munţilor şi foarte apropiată de oraşul Fălticeni, mălinarii încercând să impună respect încă de la rostirea numelui – Spicul Moara – aici este evidentă referirea făcută la cultivarea grâului – sau Florconstruct Patrăuţi, care evidenţiază ocupaţia sătenilor.

Spectatori mulţi, bani puţini

Entuziasmul spectatorilor se poate observa în tribunele fiecărui teren, unde fiecare, unul mai înfocat decât altul, îşi susţine echipa, doar-doar va promova cât mai sus.

Jucători sunt, spectatori pe măsură, dorinţă e, forţă de muncă şi mai şi, dar banii, ce ne facem fără fonduri suficiente? Aceasta este şi cauza pentru care nu toate echipele care au un joc bun se pot impune în ligile superioare, liga a V-a şi liga a IV-a. Mai sus… nu prea sunt bani.

În acelaşi impas s-au aflat şi jucătorii echipei Foresta Mălini care, la finele sezonului trecut, au câştigat meciul de baraj pentru promovarea în liga a III-a. Consiliul local şi câţiva sponsori tot din comună au încercat să strângă fonduri pentru o menţinere onorabilă a echipei. Spectatori, jucători, toată lumea a sperat la o soluţionare dar, din păcate, şi în acest an echipa evoluează tot în liga a IV-a, cu speranţa că vor promova la finele acestui sezon în eşalonul superior şi că se vor găsi bani pentru susţinerea echipei.

Larissa SOFRON

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
898

□
Comentarii
□
□
1. drujba -- (3-January-2011)hai cu drujba si cutzitu....sa facem echipa la malini :))
2. daniel -- (5-January-2011)Felicitari pentru acest articol!

º 3. Ana Stinga -- (26-January-2011)Felicitari pentru acest articol larry!pupiki:*

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

MANIFESTUL EUROPA BIO - Reprezentanţa Agrobiotech în România > REVISTA LUMEA SATULUI

MANIFESTUL EUROPA BIO - Reprezentanţa Agrobiotech în România

Motivaţia

Pe plan mondial, agricultura biotehnologică sau „biotehnologia verde“ a fost adoptata cu o viteză-record. În 2008, 13,3 milioane de fermieri din 25 de ţări cultivau culturi modificate genetic (biotech) pe o suprafaţă de 125 milioane hectare, reprezentând o creştere cu 9,4% a suprafeţelor biotehnologice pe plan global, comparativ cu 2007, demonstrând astfel faptul că fermierii din întreaga lume, în special în ţările în curs de dezvoltare, recunosc beneficiile pe care le aduce această tehnologie.

Reticenţa Europei

Cultivarea în Europa este la o scară mult mai mică, însă s-a accelerat în ultimii ani, pe măsură ce fermierii au început sa realizeze beneficiile culturilor „biotech“. Costul mai mic şi nivelul mai scăzut de micotoxine sunt principalele motive pentru culturile de porumb rezistent la atacul de insecte. În 2008 s-au cultivat 107.719 hectare de culturi biotech în şapte ţări din Uniunea Europeană. Tehnologia este sigură, iar sistemele de reglementare, dacă se aplică corect în ţările UE, garantează consumatorilor şi fermierilor posibilitatea de a alege să consume alimente modificate genetic şi, respectiv, să cultive plante modificate genetic.

Ţintele-cheie

Biotehnologia agricolă oferă oportunităţi extraordinare pentru atingerea ţintelor-cheie pentru politica publică europeană, incluzând sustenabilitatea, reducerea emisiilor de CO2, eficienţa energetică, inovaţie, educaţie, promovarea cercetării ştiinţifice, dezvoltarea, diversificare ocupaţională, sănătate şi comerţ. Biotehnologia este exploatată la un ritm accelerat de competitorii europeni. În momentul în care ar fi permisă „înflorirea“ sa în UE, s-ar îmbunătăţi sustenabilitatea mediului şi competivitatea, existând, în plus, posibilitatea de a creşte producţia de hrană, pentru a ţine pasul cu cererea în creştere.

Avantaje comparative

Beneficiile biotehnologiei verzi pentru fermieri, mediu, consumatori şi societate sunt foarte multe. Culturile biotech sunt în măsură să ofere:

- producţii mai mari cu 6-30% pe aceeaşi suprafaţă de teren agricol, evitându-se astfel nevoia de a ara pământul aflat în conservare, acesta în prezent fiind un adevărat „rău“ pentru biodiversitate;
- protecţie eficace împotriva pagubelor produse de insecte, care conduce la o reducere semnificativă a stropirilor, cu rezultat de reducere permanentă a consumului de combustibili şi emisii de CO2, dat fiind numărul mai mic de lucrări ale solului;
- producerea de alimente şi furaje mai bune, mai sigure şi mai sănătoase, inclusiv culturi cu conţinut şi compoziţie îmbunătăţită în ulei;
- producerea de alimente şi furaje cu conţinut mai redus de toxine naturale cauzatoare de cancer, cum sunt

micotoxinele;

- creşterea viabilităţii economice pentru biocombustibili prin reducerea costurilor la materiilor prime;
- reducerea impactului schimbărilor climatice prin potenţialul oferit fermierilor de a cultiva şi produce mai multe alimente în condiţii dificile de climă;
- protejarea solurilor de eroziune şi compactare prin mai puţine arături, cu o conservare simultană a umidităţii solului;
- creşterea eficienţei în folosirea apei. Experienţele de câmp au arătat creşteri de producţie cu până la 20% la culturile modificate genetic tolerante la secetă faţă de culturile convenţionale.

În 2007, prin aplicarea biotehnologiilor s-au redus emisiile globale cu 14,2 miliarde kg de CO2, echivalent a 6,3 milioane maşini mai puţin pe şosele într-un an. În 2008, 12,3 milioane de fermieri care au cultivat plante modificate genetic au fost fermieri mici, din ţări în curs de dezvoltare. În ultimii 15 ani, fer-mierii care au cultivat plante transgenice au realizat suplimentar un total de 34 miliarde de dolari, din care 44% au rezultat din sporurile substanţiale de pro-ducţie, iar 56% din reducerea costurilor de producţie.

Perspectivele biotehnologiei verzi

După 10 ani de moratoriu asupra aprobării de noi plante modificate genetic în Europa, posibilităţile pentru fermierii europeni de a beneficia de avantajul biotehnologiilor agricole continuă să lipsească, făcându-i mai puţin competitivi în context global. Comisia Europeană şi statele membre au introdus cel mai strict sistem de reglementare, bazat pe date ştiinţifice, pentru evaluarea, aprobarea şi monitorizarea produselor biotehnologiei agricole care include:Adevărul este că evaluarea siguranţei culturilor biotech, care este efectuată de o autoritate independentă (EFSA), Autoritatea Europeană pentru Siguranţa Alimentelor. Este un proces deosebit de dificil de reînnoire a autorizaţiei produsului la fiecare 10 ani. Din analiza aspectelor de mai sus, autorizarea cultivării şi folosirea produselor biotehnologice agricole suferă din cauza a numeroase obstacole. Aceste bariere contribuie la rămânerea în urmă a sectorului în Europa comparativ cu restul lumii şi constituie un impediment pentru contribuţia biotehnologiei agricole la o dezvoltare sustenabilă de lungă durată, în contextul unei game largi de politici sectoriale incluzând mediul, dezvoltarea, competitivitatea şi comerţul, pe lângă cel mai evident sector, cel al agriculturii.

Scopurile MANIFESTULUI

El îşi propune: • scoaterea în evidenţă a celor 5 domenii principale cu probleme care necesită o atenţie şi acţiuni pentru rezolvare urgentă; • indicarea soluţiilor pentru aceste probleme; • implementarea efectivă (operativă) a unui proces de autorizare a culturilor modificate genetic.

Considerente privind implementarea eficientă a procesului de autorizare a culturilor modificate genetic. În anul 2001, Comisia Europeană a publicat un raport bazat pe 81 de proiecte de cercetare desfăşurate pe o perioadă de peste 15 ani şi care au costat peste 70 milioane de euro. Raportul a constatat că OMG autorizate nu prezintă „niciun fel de risc pentru sănătatea oamenilor sau pentru mediu în comparaţie cu ameliorarea convenţională a plantelor. De fapt, folosirea unei tehnologii mai precise şi evaluarea mai atentă conduc la obţinerea de plante şi alimente mai sigure decât cele convenţionale".

Explicaţii posibile

În ciuda acestor date ştiinţifice, în 2004 Comisia Europeană a recunoscut faptul că, în ceea ce priveşte biotehnologia agricolă, există o preocupare: „Poziţia Europei este de a o declina, ca o consecinţă a inerţiei politice cauzate de dezbaterea polarizată şi în continuă fierbere dintre oponenţi şi susţinători". Ca un rezultat al acestei inerţii politice, sistemul pentru autorizarea noilor culturi biotech în UE nu funcţionează după cum era stabilit iniţial.

Procesul de aprobare se desfăşoară necorespun-zător din cauza a trei motive principale:

- Aspectele de evaluarea a siguranţei: procesul de evaluare efectuat de Panelul OMG al EFSA funcţionează foarte lent. Mai multe dosare de produs intră la EFSA decât sunt eliberate într-un an, ceea ce a făcut ca aproximativ 40 de produse sa fi fost acumulate în ultimii şase ani.
- Directoratul Comisiei Europene de Mediu, care este responsabil pentru administrarea procesului de aprobare, nu înaintează propunerile pentru decizii la Comitetele de Reglementare (statelor membre) în termenele stabilite prin regulamente.
- Reprezentanţii statelor membre la Comitetul de Reglementare şi Consiliu ignoră opiniile EFSA asupra

siguranţei produsului şi votează împotriva produsului la şedinţele de comitet. Acest aspect are consecinţe de şoc, de erodare a încrederii publice în evaluările ştiinţifice ale EFSA, precum şi în procesul de aprobare ca atare.

Omul care a declarat război distrugerii pământului

„Poluarea cu pesticide a aerului, solului şi apei duce la otrăvirea omului. Este ca şi cum omul ar fi declarat război pământului“, a afirmat Pierre Rahbi, unul dintre pionierii agriculturii ecologice în Franţa, aflat în vizită la Bucureşti. Domnia sa – agricultor, cercetător, scriitor şi cugetător – este de origine algeriană. Declaraţia a făcut-o la Conferinţa internaţională „Biodiversitate şi Agricultură Ecologică“, găzduită de aula Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Siseşti“, cu ocazia Zilei Mondiale a Mediului. Evenimentul a fost organizat de Asociaţia Operatorilor din Agricultură Ecologică - Bio România, în parteneriat cu Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR). Au fost invitaţi reprezentanţi ai Comisiei Europene, ai autorităţilor naţionale, ai comisiilor de Agricultură, Silvicultură şi Dezvoltare Rurală din cadrul Senatului României și Camerei Deputaţilor, ai organizaţiilor non-guvernamentale, ai mediului universitar, cercetători, reprezentanţi ai ambasadelor UE şi ai ţărilor candidate.

Pierdem zilnic din habitatul natural

Lucrările conferinţei au fost deschise de către Marian Cioceanu, preşedintele Bio România, care a vorbit despre necesitatea armonizării activităţii omului în raport cu natura, în general, şi cu agricultura, în special. A continuat Daniela Giurcă, director general al Direcţiei Generale Politici Agricole din cadrul MADR, care a prezentat pe scurt strategia ministerului în domeniul biodiversităţii şi agriculturii ecologice. „Prin acţiunile noastre, inclusiv prin practicarea agriculturii, pierdem zilnic câte puţin din habitatul natural, ceea ce trebuie să ne dea de gândit. (...) Este foarte important să subliniem rolul pe care îl va avea agricultura în cadrul viitoarelor obiective strategice“ – a declarat Daniela Giurcă.

O altă gândire ecologică

Mai departe, invitatul special Pierre Rahbi, un adevărat filosof în domeniu, s-a lansat într-o pledoarie pentru agricultura ecologică. „În urma experienţelor trăite la Paris, mi-am dat seama că modul de viaţă propus de societate nu era cel mai bun, pentru că eram îndepărtaţi tot mai mult de natură“, a spus Rahbi despre începutul înţelegerii agriculturii ecologice. Apoi, s-a referit la necazurile cauzate de folosirea excesivă a pesticidelor, la impactul lor asupra vieţii. Şi-a amintit cum stropea pomii într-o livadă, îmbrăcat ca un cosmonaut, pentru a se proteja de chimicale. Altfel risca să se îmbolnăvească grav, aşa cum au păţit unii colegi de fermă mai puţin precauţi. Atunci s-a gândit că, dacă agricultura înseamnă numai substanţe toxice, nu o va mai practica. Astăzi, filosoful agricultor recomandă omenirii utilizarea de humus care face ca solul să devină fertil.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
816

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

MAP se impune prin calitate şi eficienţă

Al treilea producător de maşini agricole din lume, MAP - Maşini Agricole Performante, oferă agricultorilor un pachet complet de utilaje, cuprinse între 35 şi 300 CP, care include chiar silozuri şi sisteme de irigaţii.

MAP importă toată gama de tractoare marca Same, Deutz-Fahr, Hurlimann şi Lamborghini, precum şi combinele Deutz-Fahr. Din 2005, de când a intrat pe piaţă, firma, ce se adre-sează atât micilor, cât şi marilor fermieri, a reuşit, prin calitatea şi preţurile competitive oferite, să ajungă pe primul loc în ceea ce priveşte vânzarea de tractoare din segmentul de putere 50-59 CP, mizând pe marca Same.

Finanţare fără garanţie

Noutatea lansată de curând de MAP alături de Intesa Sanpaolo Bank o reprezintă un program naţional de finanţare creat cu scopul de a detensiona situaţia existentă pe piaţa bancară la momentul de faţă. „Este un adevărat sistem la cheie, dar făcut în mod serios, în mod fezabil. Proiectele noastre prezentate anul trecut au avut o rată de reuşită de 85%“, ne spune preşedintele grupului, Mauro Frola.

Avantajele de care beneficiază clienţii MAP nu pot fi trecute uşor cu vederea. În primul rând, ei obţin gratis proiectul pentru accesarea Măsurii 121 din cadrul PNDR. Acesta este făcut în mod profesional, în sensul că specialiştii merg la client, estimează un punctaj şi îi spun acestuia din start ce şanse de reuşită are. Dacă acestea sunt de aproximativ 90%, atunci proiectul este prezentat mai departe. Astfel, clientul are o estimare clară a situaţiei chiar de la început.

În paralel, este întocmit dosarul de cofinanţare asigurată tot de firma MAP, cu o perioadă de rambursare de până la 7 ani şi cu o mare flexibilitate în ceea ce priveşte plata ratelor, care pot fi achitate trimestrial sau semestrial. Acestea sunt fixate atunci când fermierul poate plăti, cei mai mulţi alegând perioada în care valorifică producţia.

Dobânzile sunt de asemenea foarte atractive: la euro nu depăşesc 9%, iar la lei maximum 15%. „Dacă fermierul este fezabil din punct de vedere financiar, noi nu cerem nicio garanţie suplimentară, ne descurcăm noi cu fermierul. Îi dăm, aşadar, o soluţie practică de la A la Z, prin care fermierul se simte protejat şi încrezător“, mai adaugă preşedintele MAP.

Un alt factor interesant este că, în prima fază a derulării proiectului MAP, îi oferă beneficiarului finanţare de 100% pentru o perioadă de 120 de zile, în care intră şi TVA-ul. Când fermierul primeşte cofinan-ţarea de la FEADR, atunci porneşte perioada de rambursare cu o primă rată gândită atunci când are posibilitatea.

Combinele Deutz - Fahr SERIA 56
(5650H-5660HTS-5680H-5690HTS)

Reprezintă varianta îmbunătăţită a cunoscutelor combine Deutz-Fahr Topliner. Puterea, eleganţa, confortul şi economicitatea, combinate cu o tehnologie avansată, fruct al unei experienţe de un deceniu, aduc noile

combine la nivele de calitate absolute.
Caracteristici:
- cabină Commander Cab III de o ergonomicitate exemplară;
- hederul cu lăţime de până la 7,20 m, dotat cu sistem de acţionare cu planetare pentru viteze de tăiere foarte ridicate;
- reglare electrică a contrabătăto-rului, independent anterior şi posterior;
- cutie cu site contrapuse, cu suprafaţă mare de cernere totală;
- motoare Deutz, EURO II de la 169 kW/230 CP (cu sistem de răcire cu lichid) la 230 kW/313 CP;
- priză de putere a motorului pe cele două laturi;
- accesibilitate optimă pentru intervenţii de întreţinere normală şi specială.

Proiectate să lucreze atât în câmp deschis, cât şi în spaţii limitate, tractoarele marca Same concentrează toate tehnologiile specifice dezvoltării aplicaţiilor în cadrul fermelor mici şi mijlocii. Economice şi simple, aceste tractoare sunt ideale pentru culturile specializate, având o gamă largă de utilizare: în cadrul livezilor, viilor, grădinilor de legume, pe teren dificil sau în pantă.

Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
853
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Maramureşul, ca atracţie turistică

Maramureşul este o destinaţie atractivă mai ales pentru cei care vor să petreacă sărbătorile de iarnă într-un mod inedit. Atât turiştii români cât şi cei veniţi din alte ţări aleg satele maramureşene pentru petrecerea Crăciunului sau chiar a Revelionului, pentru a experimenta ceva mai tradiţional. Ce-i atrage în Maramureş? Ospitalitatea gazdelor, frumuseţea locurilor şi tradiţiile păstrate încă nealterate în unele zone ale judeţului. Şi, nu în ultimul rând, mesele bogate, cârnaţii şi alte preparate de la pomana porcului, toate stropite din plin cu pălincă „a-ntâia“. Cu atât mai mult cu cât unele gazde le oferă „tăria casei“ cât îi ţine „gâtlejul“.

În Onceşti, o mare parte din pensiuni au deja locurile rezervate. „Avem toate camerele rezervate pentru perioada sărbătorilor de iarnă. Mulţi dintre cei care au fost anii trecuţi revin pentru că le place la noi“, ne-a declarat proprietarul unei pensiuni din comuna Onceşti. El a spus că nu a majorat tarifele faţă de sezonul trecut, „dar nici nu au fost reduse, aşa cum se laudă mulţi, doar pentru a atrage clienţii“.

E adevărat, ziarele centrale au anunţat o reducere a tarifelor practicate de proprietarii pensiunilor turistice cu până la 20% faţă de anul trecut, pentru a fi siguri că nu vor rămâne cu locurile neocupate aşa cum s-a întâmplat pe ici pe colo în sezonul estival. Tariful la o pensiune din Onceşti este de 150 lei pe zi, el incluzând cazare şi două mese. Tot cu acelaşi preţ este taxată şi masa festivă de Revelion. Astfel, un sejur de cinci zile, în regim de demipensiune, cu masa de Revelion inclusă, costă 900 de lei, a mai spus interlocutorul.

Avansul este de 30-50% din preţ

Cei care doresc să fie siguri că au locurile rezervate trebuie să achite între 30% şi 50% din valoarea sejurului. La staţiunea Ocna Şugatag, care are destul de mare căutare atât vara cât şi de sărbătorile de iarnă, preţurile oscilează între 120 şi 200 de lei pe zi de persoană, în funcţie de confort, numărul de mese dorite şi de serviciile suplimentare oferite. Cei care vor dori să beneficieze de băi termale, saună, masaj şi diferite alte proceduri SPA vor scoate însă mai mulţi bani din buzunar. La fel dacă vor alege să se cazeze la unităţi de trei sau mai multe stele. Viorel Coroian, vicepreşedintele Asociaţiei de Promovare şi Dezvoltare a Turismului Maramureş, a spus că în zona Lapuş tarifele sunt între 40 şi 50 de euro pe zi de persoană. Ele includ cazarea la pensiuni de trei stele şi trei mese pe zi (pensiune completă).

Ioan VEZENTAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
587

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

maramuresul-in-noaptea-Nasterii-Domnului...

Maramureşul, în noaptea Naşterii Domnului

A răsărit şi cea dintâi stea a lumii. Lumina ei binecuvântată ne arată calea spre Mesia. Cerurile şi pământul se contopesc în colinde sfinte şi fiecare om devine pentru câteva clipe un mag aflat în căutarea celui mai iubit prunc. E semn că nu a murit credinţa. Aşa spune şi Maria Zubaşcu, o doamnă care a păstrat în sufletul ei, asemeni unui lucru nepreţuit, satul românesc şi toate datinile lui străvechi. S-a născut şi a crescut în Dragomireşti, Maramureş. Cunoaşte fiecare obicei, fiecare tradiţie specifică locului şi ne-a împărtăşit din frumuseţea datinilor maramureşene.

Ritualul pregătirii stolnicului

În Ajunul Crăciunului gospodinele din Dragomireşti deretică încă prin bucătării. Este vremea ca fecioarele şi femeile satului să se adune laolaltă pentru a pregăti stolnicul. Cu drag şi voie bună, colacul mare şi frumos împodobit, căci asta este de fapt stolnicul, este aşezat pe masa gătită în stil maramureşean. Astăzi, pita preţuită odinioară precum aurul nu lipseşte de pe masa zilnică a oamenilor. Cu toate acestea, sătenii de aici au păstrat datina străveche neîntinată de negura vremurilor care s-au scurs, iar ritualul pregătirii stolnicului are aceeaşi semnificaţie ca pe vremuri.

Astăzi, ca şi acum câteva secole în urmă, copiii aşteaptă cu nerăbdare să se înfrupte din stolnic. Cu o pioşenie aparte, întâlnită doar la oamenii crescuţi la sate, fetele şi femeile prezente încep un ceremonial deosebit. Alături de pită se pune pe masă sau sub ea fân şi mălai. Mai apoi, îmbrăcate în straie viu colorate şi atât de frumos dichisite, maramureşencele din Dragomireşti aşteaptă ca stolnicul şi cele puse alături de el să fie sfinţite de crucea preotului. Aici este obiceiul ca pastorul satului să pornească în Ajunul Crăciunului către fiecare gospodărie pentru a o sfinţi. În casele în care s-au adunat gospodinele pentru a pregăti stolnicul, preotul ţine o slujbă aparte, iar la sfârşitul ei fiecare om primeşte o bucată din pita sfinţită. Fânul se duce în grad şi se dă de mâncare vitelor, iar mălaiul este dat păsărilor curţii. Astfel oamenii şi animalele gospodăriei sunt feriţi de orice rele.

În Maramureş steaua magilor străluceşte parcă mai puternic decât oriunde. Razele ei nemuritoare îi mână pe colindători să plece de lângă vatra caldă şi să vestească tuturor minunea cea mare. Copiii şi adulţii laolaltă înfruntă gerul iernii pentru a ura sătenilor gânduri bune şi frumoase. Seara de Crăciun are ceva sublim, un farmec aparte. Colindele ce răsună pe uliţe, omătul care prinde sclipiri argintii în lumina stelelor, toate par mai frumoase.

Ursitori la miezul nopţii

O altă datină străveche se petrece în ajunul Anului Nou, atunci când fetele nemăritate umblă pe la toate gospodăriile având linguri de lemn prinse la brâu. Bătrânii spun că fetele trebuie să privească pe fereastră fără să fie descoperite de locuitori şi dacă părinţii îşi mustră copiii spunându-le să stea locului, fata care a fost la

geam nu se va mărita nici anul viitor.
Tot în ajunul Anului Nou, feciorii şi fecioarele satului pleacă la colindat până aproape de miezul de noapte. Abia atunci colindătorii se opresc la ultima gospodărie unde au urat. Doi feciori din ceată se duc la râu şi aduc în blidă apă rece. Alţi doi tineri se duc în cimitir şi aduc câteva surcele de la o cruce de lemn. Cenuşa surcelelor arse se pune într-un pahar peste care se aşază o verighetă. Rând pe rând, la miezul nopţii, fecioarele şi feciorii privesc într-o oglindă, în care bătrânii spun că-şi vor vedea ursitul sau ursita. Sărbătorile de iarnă în Dragomireştiul Maramure-şului se termină abia de Sfântul Ion, atunci când copiii se duc din nou la urat. Tot atunci, preotul pleacă la botezat, iar uneori o ceată de colindători merge înaintea lui şi le urează gospodarilor să aibă belşug în recolte, „Tiralexa-i, Doamne,/ Grâu de primăvară, şi-n pod şi-n cămară, şi-n sacriu pe talpă afară".

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
739

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

mare-atentie-la-magazinele-fitosanitare-...

Mare atenţie la magazinele fitosanitare! Mătcaşii ştiu de ce

Din păcate, producătorii din renumitul areal legumicol au neglijat acest avertisment, des auzit în ultimii ani şi care face referire nu doar la sământă, marea problemă în cazul de faţă, ci şi la input-urile pentru legumicultură în general. Neatenţia lor i-a costat scump având în vedere că, de pe mai bine de 160 ha cultivate cu tomate în solar în ciclul doi, oamenii nu au mai avut ce recolta.

Problemele în comuna Matca au apărut de acum trei ani, de când au fost trase primele semnale de alarmă cu privire la apariţia în zonă a unui virus care provine din sămânţa hibridă comercializată de o firmă locală. Acest punct de vedere este susţinut în continuare de legumicultori care afirmă că sămânţa importată de la un cunoscut producător israelian nu este neapărat infestată, dar cu siguranţă ea nu are nici rezistenţa genetică şi nici nu a fost tratată corespunzător pentru a face faţă provocărilor inerente în materie de climă, boli şi dăunători. Specialiştii fitopatologi chemaţi să facă lumină susţin că este vorba, fără nicio îndoială, de o viroză care nu se transmite prin sămânţă. Legumicultorii din Matca, dar şi cercetătorii din sectorul legumicol contestă însă această concluzie având în vedere că problemele la culturile de tomate compromise au apărut încă din faza de răsad. Chestiunea este pe cât de gravă pe atât de curioasă, spun ei. Cum pot să cadă dintr-o dată atâtea sute de hectare dintr-un singur areal?

Controversa porneşte de la sămânţă

Se pare că aceşti hibrizi pe care societatea din Matca îi importă din Israel au fost foarte buni la vremea lor, dar acum, ca urmare a temperaturilor ridicate, care au determinat apariţia unor modificări ale tulpinilor virale, ei nu mai fac faţă. „Este vorba de hibridul Shirley, în primul rând, dar şi de Lady Rosa şi Rosalia care sunt şi ei depăşiţi de situaţie“, susţine preşedintele Grupului Legume-Fructe Matca, Mircea Croitoru. După părerea sa, firma importatoare trebuia să aducă hibrizi noi, cu rezistenţă genetică, care să facă faţă provocărilor actuale în materie de boli şi dăunători.

Specialiştilor din cadrul acestei societăţi le revenea şi rolul de a verifica dacă cei care achiziţionează sămânţa fac o dezinfecţie corectă a solului şi asigură o nutriţie corespunzătoare culturii. „Oamenii nu au pierdut doar banii pe sămânţă, ci şi pe tratamentele recomandate ulterior tot de aşa-zişii specialişti ai societăţii care se laudă că au şi laborator de analiză“, afirmă legumicultorul.

Interesant este că niciunul dintre cei 64 de păgubiţi nu este membru al grupului condus de Croitoru. Acesta, în urmă cu cinci ani, sesizând anumite neplăceri, a renunţat la hibrizii în cauză, sfătuindu-i la fel şi pe ceilalţi colegi ai săi. În această situaţie el vorbeşte în calitate de preşedinte al Asociaţiei Naţionale Profesionale Legume-Fructe din România, afirmând că, dacă nu se intervenea până acum, lucrurile luau o amploare mult mai mare, existând riscul ca întreaga comună să fie afectată. „Eu atrag atenţia de mulţi ani asupra acestor magazine fitosanitare care s-au înmulţit ca ciupercile după ploaie în ultima vreme.

Nu acuz compania producătoare de origine israeliană, ai cărei hibrizi i-am folosit cu succes în anii din urmă, ci firma din Matca care îi distribuie şi se laudă că este unic importator pe România. Direcţia fitosanitară din cadrul Ministerului Agriculturii este şi ea direct responsabilă şi nu doar pentru ceea ce s-a întâmplat la Matca, ci şi pentru multe alte situaţii de acest gen întâlnite la nivelul întregii ţări“, mai spune acesta.

O situaţie cusută cu aţă albă

Printre legumicultorii păgubiţi din Matca se numără şi familia Vasilache. Doamna Domniţa ne spune că a cumpărat sămânţă, hibridul Shirley, la începutul lunii mai. Au cerut factură şi chitanţă, dar reprezentanţii societăţii i-au tot amânat o lună şi jumătate sub diferite pretexte. Într-un final au primit o factură şi un certificat de conformitate, dar pentru cu totul alte loturi decât cele achiziţionate. A avut 20 mii de plante pe o suprafaţă de 60 de arii, iar problemele au apărut şi la răsad, dar şi în cultura din solar.

Acestea s-au ofilit începând de la vârf, fructele au căpătat culoarea maronie şi s-au acoperit cu pete inelare, devenind practic improprii consumului. „Am bănuit că vinovată este sămânţa pentru că în paralel am cultivat şi alţi hibrizi din cu totul alte surse, dar la care nu a fost nicio problemă. Am luat şi tratamentele tot de la ei, dar acestea nu au avut niciun efect. Într-un final am dus toate plantele la groapa cu gunoi.

În momentul în care am cerut expertiză de la compania producătoare din Israel, cu greu am primit un răspuns care nu are nicio ştampilă sau un număr de înregistrare. Sămânţa din lotul cu pricina apare cu certificat din februarie 2010, deşi ea a fost ambalată în noiembrie 2010. Reprezentanţii societăţii nu au vrut să coopereze în niciun fel, ba mai mult, vorbesc urât cu producătorii“, ne spune Domniţa Vasilache.

Tot de la ea aflăm că nimeni din comună nu a primit bon de casă. În plus, sub pretextul organizării unei tombole cu premii, oamenilor le-au fost cerute ambalajele goale, care practic reprezentau ultima lor dovadă că sămânţa nu corespundea cu ceea ce era trecut pe ambalaj.

Specialiştii se contrazic

Producătorii au apelat atât la specialiştii din cercetarea legumicolă, cât şi la cei din cadrul organismelor autorizate din domeniul fitosanitar. Părerile acestora sunt însă împărţite, dacă nu chiar contradictorii. Doamna Elena Leaotă, director al Agenţiei Naţionale Fitosanitare, afirmă fără nicio îndoială că „de vină pentru această situaţie este virusul petelor de bronz care nu se transmite prin sămânţă“ şi aceeaşi teorie este susţinută şi de unul dintre cei mai buni virusologi pe care-i mai are România, prof. dr. Ion Pop, care a activat în cadrul Institutului de Protecţia Plantelor.

Niciunul dintre cei doi nu a vrut să audă că ar putea fi vorba de o altă ipoteză. Dar atât legumicultorii din Matca, specialiştii de la alte companii cât şi cercetătorii de la ICDLF Vidra îi contrazic, aducând însă şi argumente. Ei sunt convinşi, date fiind simptomele analizate în tot acest interval, că este vorba de mai mulţi viruşi transmişi prin sămânţă deoarece ei şi-au făcut simţită prezenţa încă din faza de răsad. La prima vedere simptomele par a fi specifice virusului mozaicului tutunului, VMT, sau mozaicului tomatelor, VMTo.

Acest fapt este suspect având în vedere că, teoretic, toţi aceşti hibrizi cultivaţi sunt rezistenţi genetic la cei doi viruşi. Domnul Victor Lăcătuş spune că în solarii, când ajungi la o asemenea situaţie, lucrurile sunt discutabile mai ales la tomate, unde există peste 300 de viruşi cu cine ştie câte tulpini virale. De altfel, în numărul viitor vom reveni cu o prezentare a posibilelor cauze care au dus la compromiterea culturilor din Matca, precum şi a modalităţilor prin care ele ar fi putut fi prevenite. Această situaţie a ajuns şi la conducerea Ministerului, dar şi la cea a Agenţiei Naţionale Fitosanitare, fără a fi urmată însă de vreun răspuns oficial până la momentul încheierii acestei ediţii.

Părerea celor afectaţi este că într-o asemenea situaţie ministerul, prin Agenţia Naţională Fitosanitară, ar fi trebuit să se sesizeze din oficiu şi să demareze o anchetă serioasă, mai ales în condiţiile în care aceleaşi simptome au apărut în ultimele săptămâni şi la alţi legumicultori din Voluntari şi Adunaţii Copăceni. Pentru modul cum a fost gestionată până la momentul de faţă această problemă, legumicultorii, care au pierdut bani grei fiind vorba de o cultură în solar, cer până una alta demiterea oficialităţilor din domeniu care se fac responsabile.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
2330

Comentarii

1. Costel Pohrib -- (17-September-2011)In sfarsit un articol mai aproape de adevarul stiintific referitor la viroza prezenta la Matca alte balivernele din articolele din alte publicatii dar din nou se vorbeste de dezastru apocaliptic de sute de ha pierdute cand este vorba de aprox 10-20 ha desfiintate raportate la circa 400 ha tomate. Stimata redactie si cititori piata este plina la refuz de rosii in Matca de o calitate exceptionala, solariile se rup de supraproductie, sute de tone fiind rulate zilnic din pacate cu un pret de mizerie de nici 1 leu/kg.

2. Costel Pohrib -- (17-September-2011)Cat priveste cercetătorii de la Vidra - de fapt cel mai mare director stiintific, inginer chimist cu doctorat in agrochimie deoarece titlul de doctor in chimie asa cum s-ar crede ca are era un standard mult prea inalt pentru dansul si imposibil de atins ar trebui sa vina cu dovezi de laborator solide cu privire la virozele diagnosticate vizual de dumnealui. La prima vedere domnul Lacatus ar trebui sa aiba deja Premiul Nobel pentru o metoda de diagnostic vizual de confirmare a unei viroze fara demonstrarea prezentei fizic a agentului patogen cu analize de laborator, dar numai la prima vedere..

3. legumicultor -- (18-September-2011)Sunteti cinic, domnule Costel!20-30ha de solarii inseamna o cheltuiala destul de mare. Cauzele cat si vinovatii ar putea fi cunoscuti pentru ca fenomenul nu este singular(vezi culturile de ardei compromise in zona Buzau, vinetele de la Cosereni si altele),dar numai sa se doreasca acest lucru. Eu cred ca se profita de ignoranta producatorilor si ca nu se implica suficient organismele platite de stat pentru a supraveghea agricultura(vezi Consultanta agricola, ftoprotectia, Comisiile de omologare a pesticidelor, etc...)

4. Costel Pohrib -- (19-September-2011)Domnule legumicultor, va dau perfecta dreptate ca 20-30 ha inseamna o cheltuiala uriasa, in presa s-au raportat sute de ha. Ce doream sa relevez este ca, asa cum poate stiti si dumneavoastra daca sunteti fermier ca o pierdere de 3-5% dintr-o cultura este o pierdere acceptabila si pe care o prevedem chiar dinainte de a infiinta o cultura. Suprafata la care fac referire este suprafata totala pierduta raportata la suprafata totala cultivata rezultand aprox 5% pierdere ca si medie. Bineinteles nimeni nu doreste sa aiba vreo pierdere insa presiunea daunatorilor, vremea, etc maresc riscurile.

5. Vasile -- (22-September-2011)Nu inteleg de ce trebuie sa se apeleze la seminte din Israel. Acolo sunt cu totul alte conditii climatice si de sol.
Am un prieten care a facut la fel si a cules praful de pe toba. In gradina alaturata, s-au folosit seminte din Ungaria si s-a obtinut productie record.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mare atenţie la reducerea pierderilor de apă din sol!

Pământul a intrat în iarnă secătuit de apă. Zăpada căzută a refăcut o parte din deficitul de apă, dar a fost insuficientă şi neuniform repartizată pe teren, mai ales din cauza viscolului.

De aceea, în această perioadă principala preocupare a agricultorilor ar trebui să fie reprezentată de întreprinderea tuturor măsurilor care să asigure reducerea pierderilor din puţina apă acumulată în sol.

Căile de pierdere a apei

Principala modalitate de pierdere a apei este evaporarea la suprafaţa solului care poate ajunge la 30-50% din precipitaţiile căzute, factorii determinanţi fiind:

- lucrarea solului cu unelte necorespunzătoare care produc răscolirea pământului şi denivelarea suprafeţei;
- lucrarea solului în afara momentului optim, când este prea umed şi scoate curele sau prea uscat şi scoate bolovani. Acesta necesită mai multe intervenţii pentru mărunţire şi nivelare, cu care ocazie din nou se pierde apă, iar în final, fiind pulverizat, la prima ploaie se formează crustă care, din nou, pierde apă;
- semănatul culturilor fără a realiza o densitate corespunzătoare şi uniform repartizată pentru a ocupa terenul duce la pierderi de apă prin evaporare. De exemplu, la porumb, cu 4 plante/mp se pierd 114 mm, iar la 7 plante/mp se pierd doar 82 mm.

Pierderile de apă au loc şi prin scurgeri la suprafaţa solului. Acest fenomen poate avea loc pe suprafeţele cu o anumită înclinaţie şi când solul, la topirea zăpezii, este îngheţat. Trebuie luate din timp măsuri ca solul să fie afânat pentru a permite infiltrarea apei şi să fie cât mai nivelat pentru a nu permite formarea de crovuri în care bălteşte apa. Pe suprafeţele în pantă lucrările solului trebuie efectuate numai paralel cu curbele de nivel.

Pierderi de apă se mai înregistrează şi prin infiltrarea în adâncime, peste 1,5-2 m, unde rădăcinile principalelor plante nu pot ajunge. Acest fenomen are loc, de regulă, pe solurile uşoare, însă prin anumite măsuri acestea se pot ameliora. Aplicarea de îngrăşăminte organice şi îmbogăţirea solului în humus determină menţinerea apei la nivelul rădăcinilor, deoarece 1 g de humus poate reţine 3-5 g de apă.

Buruienile sunt mari consumatoare de apă. Ele folosesc de 2-3 ori sau chiar de 4 ori mai multă apă decât plantele de cultură, motiv pentru care trebuie combătute imediat ce apar, când nu au apucat să consume prea multă apă. Distrugerea buruienilor se face pe cale chimică sau prin prăşit, cu menţinerea resturilor vegetale la suprafaţa solului. Acestea pot constitui un mulci care se opune la pierderea apei din sol.

În sfârşit, o mare cantitate de apă din sol este consumată de plantele de cultură în procesul de transpiraţie. Dar aceasta nu este pierdere, ci un consum productiv. Trebuie să facem în aşa fel încât cea mai mare parte a apei din sol să fie destinată acestui consum care însă poate fi şi el raţionalizat astfel încât cu mai puţină apă să realizăm recolte mai mari. Vom reveni asupra acestui aspect.

Cum reducem pierderile?

Lucrarea de prăşit superficial şi cu organe plate care nu răscolesc pământul reduce pierderile de apă prin evaporare. De exemplu, la porumbul neprăşit s-au pierdut 4,9 mm/zi, iar la cel prăşit doar 1,8 mm/zi.

Printr-o fertilizare echilibrată se pot reduce pierderile de apă deoarece o soluţie mai concentrată a solului pierde mai puţină apă.

Existenţa unor perdele forestiere de protecţie care ar domoli viteza vântului ar reduce foarte mult pierderile de apă din sol. De exemplu, vântul puternic poate provoca pierderi de apă de 10-15 ori mai mari.

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
835

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mare sărbătoare la şcoala agricolă din Focşani > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Mare sărbătoare la şcoala agricolă din Focşani

Sala de festivităţi a Inspectoratului Şcolar Judeţean Vrancea a fost arhiplină cu elevi, cadre didactice de la Grupul Şcolar Agricol Focşani cu prilejul împlinirii a 85 de ani de existenţă a şcolii. Festivitatea a marcat schimbarea denumirii şcolii în Colegiu Tehnic şi acordarea numele Acad. Valeriu D.Cotea. La eveniment au fost prezente oficialităţi de marcă ale ştiinţei româneşti, în frunte cu academicienii Eugen Simion, Maia Simionescu, Marius Sala, scriitorul D.R. Popescu.

Şcoala a meritat această onoare

În ultimii 40 de ani am trecut de mai multe ori pragul acestei şcoli agricole. Întotdeauna am întâlnit aici oameni care au imprimat acestui loc statutul unei instituţii de învăţământ cu putere de referinţă. Am întâlnit ordine şi disciplină, dascăli buni profesionişti şi tact pedagogic, un colectiv rar întâlnit în peisajul învăţământului agricol. Şcoala a avut marea şansă să fie condusă de dascăli cu calităţi deosebite, oameni de un profesionalism deosebit. Dacă ar fi să facem comparaţie, cred că e o unitate unicat în ţară. O şcoală să-şi aleagă acelaşi director timp de peste 20 de ani reprezintă o raritate în România. Aş aminti ultimii doi directori: Prof. Alex Cucereanu – director între anii 1966-1982 şi actualul director, Prof. Florin Iamandei, care are această calitate din anul 1987, deci de peste 25 de ani.

După 85 de ani de existenţă

În decursul celor 85 de ani de existenţă, în viaţa şcolii s-au produs mari transformări.

Meritoriu este devotamentul conducerii şcolii şi al cadrelor didactice, care au avut capacitatea de a renaşte şi de a transmite prin generaţii de elevi făclia încredinţată de predecesori.

O şcoală trăieşte prin absolvenţii ei. În cei 85 de ani, şcoala a pregătit mii de absolvenţi. Mulţi dintre ei lucrează astăzi, cu realizări de excepţie, ogorul ţării.

Unei asemenea şcoli este normal să i se recunoască saltul de la Grup Şcolar Agricol la Colegiu Tehnic Focşani, şi să poarte un nume de renume în ţară şi străinătate. Este o mare onoare pentru învăţământul agricol românesc ca o şcoală să poarte numele distinsului academician Valeriu D. Cotea, o personalitate puternică, de o factură şi farmec aparte, care s-a impus pe plan intern şi internaţional. Valeriu D.
Cotea este omul care prin creaţia sa originală, perseverenţa unei minţi agere şi ţinuta sa de cărturar a fost plasat definitiv în galeria savanţilor români.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
694

□

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Marea harababură

O ştim din viaţa de fiecare zi! Când te afli în criză, adică atunci când eşti bolnav te cauţi. Mergi la medic, la specialist. Ei bine, tocmai acest lucru îl refuzăm noi, românii. Criza economică ne bântuie de o bună bucată de vreme, suntem pe punctul de a sucomba dar, dintr-o mândrie cu iz balcanic, refuzăm sfatul celor mai pricepuţi. Am răsfoit deunăzi mai multe proiecte, cu analize şi propuneri concrete pentru a mări viteza ieşirii la liman şi am rămas pe gânduri, nepricepând de ce decidenţii atotştiutori ignoră vocile celor cu pregătire ştiinţifică în domeniu.

Două decenii de involuţie

Este limpede ca lumina zilei că în douăzeci de ani de „democraţie“ România a involuat. Am plecat de la datorii interne zero, de la o economie pe alocuri chiar performantă, de la un sistem funcţional de viaţă socială şi am ajuns, iată, în colaps. În pragul incapacităţii de plată, trăim din împrumuturi, bani luaţi să acopere nevoile zilei fără să investim, fără să mişcăm, cum se zice, carul din glod la drum drept. Fără economie competitivă, cu dotări externe în creştere, am dat la spate şi învăţământul, şi sănătatea, şi cultura şi... şi... şi… Între o societate îngrădită de barierele bolşevismului şi una bântuită de capitalism sălbatic ne zbatem ca peştele pe uscat aşteptând celebra „pară mălăiaţă“, deşi suntem păţiţi şi cu FMI şi cu UE şi cu mai toţi cei doldora de valută forte. Până în pragul crizei, spre exemplu, FMI nu avea niciun client. În mai puţin de un an controlează, la propriu, tot estul Europei, impunând reguli şi rânduieli economice în defavoarea evidentă a datornicilor.

Întoarcerea la procedurile fanariote

Soluţiile celor din „capul trebii“, cum zicea Marin Sorescu, sunt mai degrabă bâiguieli, fiindcă, fără să rezolvăm nimic, am aruncat ţara într-o cumplită şi nemeritată harababură.

Şomaj în creştere necontrolată, tăieri de salarii, încercări de linşaj al populaţiei vârstnice, povara unui TVA şi a unui Cod fiscal ce sfidează însăşi Constituţia României. Procedurile fanariote de a menţine barca la suprafaţă nu au niciun efect. De aici alte şi alte născociri de taxe şi impozite, dealtminteri de nesuportat de către o populaţie şi aşa vlăguită şi, drept urmare, fără nicio şansă.

Evenimentele, oricare ar fi ele, ne prind de fiecare dată pe picior greşit. Se mimează ajutorul, soluţiile, dar de fiecare dată ne întoarcem acolo de unde am plecat. Fiindcă, vorba vistiernicului ţării, „puteam să vă mai minţim câteva luni bune“. La Şendreni, în Bacău, şi ca acolo peste tot în calea potopului, prim-ministrul susţine că a dat bani pentru diguri, în vreme ce şeful statului zice să nu s-a alocat niciun leu. Pe cine să crezi? În noiembrie trecut aveam parale pentru de toate! Exagerările aparţineau presei însetate de senzaţii. În mai 2010 vizam, după spusa aceloraşi personaje, abisul, sfârşitul. În justiţie contează banii şi relaţiile. Politicul domină. Altfel cum să-ţi explici că pentru unii magistraţi e constituţional, iar pentru alţii nu. Unde-i lege nu-i tocmeală, zice românul. Pe naiba! Numai proştii se împiedică de ea.

Incompetenţa care creează haos

Şi totul, şi toate fiindcă ţara e pe mâna incompetenţei. Ca un făcut, se aleg nepricepuţii pentru funcţii cu impact. A te afla în treabă e modul de lucru al românilor. Şi, evident, sistemul statului, dacă există vreunul, nu funcţionează. Proiecţia viitorului scapă. Nu intră în preocupările celor cu pâinea şi cuţitul. În România verbele se conjugă doar la timpul trecut. Specialiştii despre care vă vorbeam vin cu soluţii. Axiome matematice. Cele mai rodnice şi sigure pariuri ar trebui, susţin ei, făcute cu agricultura şi industria uşoară, întreprinderile mici şi mijlocii. Trebuie investit. Datoriile acumulate astăzi cu atâta uşurinţă nu pot fi trecute în contul generaţiilor viitoare. România are o şansă. Ar mai avea o şansă. Resursele şi oamenii. Numai că legile fizicii sunt dominate de haotic, de mişcarea browniană. Lipseşte competenţa. Adică fiecare om la locul lui.

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
789

☐

Comentarii

☐

☐

1. zlate nicolae -- (16-July-2010)se spune ca nu-i frumos sa te uiti in curtea vecinului. asta nu inseamna ca nu avem obligatia de a nu apela la memoria istoriai. intimpul celui de al doilea razboi mondial europa peste care frontul de razboi a trecut de 2 ori a fost distrusa, fiecare taradin europa a procedat la reconstructie prin redresarea agriculturii, redresarea constructiei de locuinte, incurajarea turismuluietc . indrumate cu cap masurile au avut drept rezultat situatia economica si sociala cunoscuta din si despre tarile dezvoltate.in 1989 la noi nici nu s-a sfarsit un razboi dar cu atat nu a inceput

2. zlate nicolae -- (16-July-2010)un nou razboi . dar tara este dupa 20 de ani ca dupa un razboi dus de guverne prin nepricepere sau si in competenta ca dupa razboi. din ce se pot obtine venituri pentru familii si pentru guvern daca agricultura nu mai este, industria a fost distrusa resursele vandute

3. zlate nicolae -- (16-July-2010)prin distrugerea exploatatiilor agricolede stat si cooperatistes-a ajuns in situatia existebta in 1948. locuinte slava domnului sunt suficiente pe moment. daca exploatatiile cooperatiste nu ar fi fost desfiintate prin legi aberante azi situatia ar fi fost alta.

4. zlate nicolae -- (16-July-2010)mentinerea exploatatiilor agricole cooperatiste ar fi fost azi ca exploatatie agricola de la curtici condusa de dimitrie musca. pe scurt redresarea agriculturii trebuie sa porneasca prin incurajarea proprietarilor de terenuri sa infiinteze cooperative de exploatare a pamantuluisi valorificare rezultatelor in comun

5. zlate nicolae -- (16-July-2010)fondurile europene trebuie folosite pentru investitii in agricultura cooperatista. un proprietar cu mica ssuprafata nu poate investi cu succes in agricultura faramitata. legile trebuie sa incurajeze exploatatiile viabile si sa le ajuta sa devina performante, daca dorim sa faca faca fata concurentei pe plan european si global

6. zlate nicolae -- (16-July-2010)
refacerea sistemelor de irigatii in paralel cu incurajarea cooperarii poate avea rezultate imediate. 3 mil hectare irigate poate aduce productii medii de 7 to /ha, cereale paioase respectiv 16 -20 to /ha porumb atata timp cand o tara ca china are nevoie din ce in ce mai multa hrana, cat timp milioane de oameni mor de foame investitiile in agricultura trebuiesc facute

7. zlate nicolae -- (16-July-2010)m-a opresc aci nu inainte de va aminti ca la curtici unde cred ca s-a terminat recoltatul graului productia de grau obtinuta la ha este de cca 7 to/ha fara irigatii spre aducere aminte , celor care decid soarta ROMANIEI fiti mai intai patrioti romani si mai apoi europeni. soarta romaniei trebuie sa se hotareasca la bucuresti, si numai la bucurestl

8. SALISTEAN DOMNICA -- (19-July-2010)Stimate Gheorghe Verman,aveti..inca o data dreptate,dar noi inginerii de la comune,de la Dadr,nu avem nici o putere ,am avut incredere cind a venit D-ul Ciolos la Alba Iulia ca Ministerul va fi format din oameni competenti,care cunosc realitatea din teren si ca vor promova o strategie...de viitor viabila.Pacat ca se pierd multe valori...ingineri care vind inghetata,care pleaca in Italia,care ingrijesc copii la..Domni,avea dreptate prof .Davidescu,Bilteanu,dr Hera,d-l Cracin de la IANB...multe am invatat de la acesti profesori ,am aplicat in munca mea de inginer de 32 de ani,mult succes

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

marea-separatie-sociala_l712.html

Marea separaţie socială

Copil fiind, am tresărit emoţionat,
ca în faţa unei mari descoperiri, când domnul învăţător ne-a vorbit, la primele ore de geometrie, despre liniile paralele.

Aşa am aflat că două paralele se întâlnesc cumva, dar asta doar la infinit.

Ei bine, evocând cu ochiul minţii întâmplarea cu pricina, am înţeles mai bine că lumile paralele între care ne ducem viaţa aici, aici în România, n-au nicio şansă să se întretaie decât poate cândva, foarte târziu, adică în infinit.

Parcă vă aud, cum adică „lumi paralele“?

Dacă aţi luat cu aminte seama la acel 13 septembrie 2010, adică atunci când clopoţelul i-a chemat pe elevi la drum, puse faţă în faţă realităţile şcolilor protipendadei Bucureştilor şi cele, mai cu seamă din ruralul umilit şi obidit, se separau precum untdelemnul de apa incoloră şi inodoră.

În primul caz opulenţă, bogăţie afişată cu aroganţă de nişte puşti imberbi duşi la şcoală în automobile de lux.

La ţară şi deopotrivă în cele mai numeroase târguri, copii cu tristeţea grijilor părinţilor deja întipărită pe chipuri încercau să afle, timid şi temători, unde vor învăţa carte anul acesta – la primărie ori la căminul cultural, fiindcă şcolile, şcolile săteşti dintotdeauna, fie stau să cadă, fie au trecut în uitare de ani buni.

Nu, nu este o manipulare

Deunăzi, posturile de televiziune ne-au adus în faptul serii imagini şocante din satele Moldovei.

Familii cu patru, cinci prunci nu-i pot trimite pe drumul şcolii deodată, la vreme potrivită adică, fiindcă în sărăcia averii lor, după o viaţă de muncă, n-au putut agonisi decât o singură pereche de ghete pe care cei mici trebuie să şi le transmită dacă merg la şcoala satului.

Alteori, şcoala e la kilometri distanţă, încât dorinţa copilului pentru buchea cărţii se stinge sugrumată de oboseală şi nu arareori de inaniţie.

Cât despre cărţi, sunt sublime, gratuite, dar lipsesc cu desăvârşire. Şi când mi-amintesc, drăguliţă Doamne, vorba bădiţei Creangă, ce plăceri fantastice ne trezea primul răsfoit de abecedar.

Ce a mai rămas din învăţământul agricol?

Cât despre învăţământul agricol, despre necesara instruire practică a tânărului de la ţară, eventual viitor fermier, n-avem a ne plânge.

Şi, vorbă din neam, nu e rău că nu e bine. Adică, elevii unor astfel de şcoli, câte mai există, învaţă să altoiască ori să planteze pe tabla din clasa de curs.

Nici caiete nu sunt. Au fost promise, dar s-au uitat. Aşa că, nu vă minunaţi, în multe şcoli mai mulţi elevi se folosesc de acelaşi caiet.

Aceasta e lumea reală a şcolii româneşti în plin secol XXI.
De fapt, două lumi.
Una a celor născuţi în huzur şi o alta, cea mai populată, a nevoiaşilor.
Era să uit! Ceva grăitor!
Olimpicii români, la concursurile internaţionale şcolare, provin, izvorăsc din lumea satului.
Din acea lume paralelă, blestemată parcă să nu se intersecteze cu lumea bunăstării decât la infinit.
Adică niciodată!
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
618

Comentarii

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (2-October-2010)Exact aşa cum spuneţi, Domnule Gh.Verman!Chiar azi am avut ocazia să conduc în Secţia de Etnografie a Muzeul Regiunii Porţilor de Fier, unde lucrez, un grupuleţ de copii de la Ponoare. Mh. , pe chipul cărora se citea tristeţea grijilor părinţilor, sfioşi, atenţi, umblând cu grijă să nu cumva să deranjeze ceva, dar ei sunt cei mai plăcuţi vizitatori,care ne fac să simţim că recepţionează mesajul vorbitorului.

2. onelus -- (10-October-2010)nu am dorit noi conducatorii care au creat acest sistem social ?nu sant ei ,bogatii ,rezultatul acestui sistem corupt ?in cea mai mare parte cred ca da ...in rest ,,nu piere el Romania pentru cativa tradatori"

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Marele jaf asupra pădurilor, cu sprijinul justiţiei (II)

Jurând strâmb pe Biblie

Neamţ - Fără a-şi dovedi dreptul de proprietate, Mănăstirea Neamţ cere complexul Nemţişor, cu o suprafaţă de 4.478 ha, Mănăstirea Agapia şi Mănăstirea Văratec vor alte 11.000 ha, fără dovada dreptului de proprietate, la fel şi Mănăstirea Nechit, care solicită 140 ha, cu toată smerenia lipsei de dovezi ale dreptului de proprietate. Şi pentru ca totul să fie şi mai hilar, comuna Hangu cere la Judecătoria Bicaz 1.704 ha, tot fără dovezi. Suceava - Într-un articol anterior, am prezentat pe larg cazul celor 166.813 ha de pădure cerute şi obţinute prin judecăţi de o fundaţie a unor persoane fizice, care lucrează la Arhiepiscopia Sucevei şi Rădăuţiului, fundaţie care se vrea continuatoarea fostului Fond Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei. În acest judeţ mai sunt în instanţele de judecată solicitări fără drept pentru mai mult de 1.000 ha.

Societăţi şi deţinători de procură deocheată

Timiş - Asociaţia Societatea Anonimă Forestieră Nădrag cere 11.144 ha, deşi nu este succesoarea în drepturi a fostei societăţi comerciale. Vâlcea - La Judecătoria Brezoi, Obştea Moşnenilor Voinesari solicită 2.469 ha cu acte care dovedesc dreptul de proprietate numai pentru 406 ha. Tot la Brezoi, Obştea Moşnenilor Fraţilor Târăşti vrea 184 ha, fără a dovedi dreptul de proprietate asupra acestei suprafeţe. Obştea Moşnenilor Sălişte cere comisiei judeţene 6.156 ha, în condiţiile în care a dovedit că are drept doar pentru 3.500 ha. La Judecătoria Râmnicu Vâlcea, Obştea Moşnenilor Olăneşti vrea 4.703 ha de pădure. Şi-a dovedit drepturile doar pentru 3.600 ha! Vrancea - Prin procuratorul Măricel Cosor, numita Tatiana Cecilia Apostoleanu cere 5.549 ha, deşi nu are acte decât pentru 4.409 ha. Prin acelaşi procurator, mai sunt revendicate suprafeţe de pădure, fără acte, pentru 13.764 ha, în numele altor persoane. La Judecătoria Adjud, Denisa Ileana Cristofil, prin procuratorrul Gică Duţă, cere 1.420 ha, iar la Judecătoria Focşani procuratorul Constantin Gărboiu solicită 4.200 ha, fără a avea calitatea de a face solicitarea. La Judecătoria Panciu, Consiliul Local Răcoroasa cere în numele locuitorilor comunei, fără acte doveditoare, 135 ha. La Tribunalul Vrancea, Tinca Bobocea cere, fără a avea dovezi, 135 ha, iar la Judecătoria Focşani alte 294 ha, tot fără a avea acte. La Judecătoria Panciu, Călin Stan solicită 202 ha, şi el fără a avea acte doveditoare asupra dreptului de proprietate.

Romsilva, fără drept de apărare

Contrar tuturor legilor din lume, în cele mai multe situaţii Regiei nu i se acordă dreptul de a se apăra împotriva jefuitorilor. Cu excepţia cazurilor de la Suceava şi Giurgiu, toate celelalte direcţii silvice menţionate nu au fost parte în procesele de reconstituire a dreptului de proprietate ale diverşilor solicitanţi prin instanţele judecătoreşti. Cererile de a fi considerate parte procesuală ale direcţiilor silvice au fost respinse în instanţă, pe considerentul că acestea nu sunt proprietar, ci administrator, cu toate că există o decizie a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, prin care se recunoaşte calitatea procesuală activă a RNP. Ministerul de Finanţe, titularul dreptului de proprietate al Statului Român, a fost chemat în instanţă de către direcţiile silvice, dar – incredibil! - a invocat lipsa calităţii procesuale, iar instanţele au admis acest lucru. Instanţele, în general, au reconstituit dreptul de proprietate, deşi - prin lege - acest rol îl au comisiile judeţene şi locale. Justiţia a ţinut cont numai de declaraţiile unor aşa-zişi martori, care nu aveau proprietăţi învecinate cu solicitanţii, pe baza unor expertize extrajudiciare, fără documente de atestare a dreptului de proprietate şi a amplasamentului. În mare parte, o vină o are chiar Statul Român care nu şi-a intabulat proprietăţile şi, astfel, nu poate să-şi dovedească dreptul său de proprietate!

Ministerul Mediului şi Pădurilor confirmă dezastrul, dar…

În cadrul unei conferinţe de presă, Laszlo Borbely, ministrul Mediului şi Pădurilor, a afirmat că majoritatea pădurilor solicitate ilegal sunt suprafeţe care nu au fost revendicate iniţial prin comisiile locale şi comisiile judeţene. În opinia sa, astfel se ajunge ca unele hotărâri judecătoreşti să repare vechile abuzuri, dar creează altele, poate mai mari. „Bănuiesc că s-a lucrat la identificarea acestor proprietăţi prin arhive, prin alte locuri, iar după aceea, case de avocatură, destul de renumite, după ce au identificat aceste proprietăţi, au găsit eventualii moştenitori şi ei, mai mult sau mai puţin legali, au depus solicitări“, a declarat demnitarul. Astfel a început o sarabandă a cumpărărilor drepturilor litigioase, iar casele de avocatură s-au pus în mişcare, cu forţă şi putere de convingere în instanţă, reuşind să obţină acele suprafeţe. Culmea este că pădurile nu ajung nici pe departe la adevăraţii proprietari, ci la alţii, care stau în umbră şi care, de cele mai multe ori, nu sunt cunoscuţi. „Noi am vrut să evităm astfel de situaţii, dar o chestiune esenţială, de reţinut, este că acolo unde sunt hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile Romsilva le pune în aplicare“, a spus ministrul.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1077

□

° Comentarii

□

□

° 1. adrian banuta -- (1-February-2011)Totul in Romania s-a furat cu sprijinul justitiei si politiei / ce mai vor acesti ?,
justitia vrea ca la pensionare,valoarea ultimului salariu sa ramana pensie/politia deasemenea mariri de salarii(daca in trecut militia stia tot ce se intampla in Romania si furtul era tinut sub control,acum politia nu mai stie nimic despre toate acestea/cine a permis ca diversi cetateni care nu au absolvit cele 4 clase primare sa posede permise de conducere?, mii de tone de fier provenite din jefuirea industriei circula pe sub ochi nostrii(au acestia acte de provenienta?, de unde)...

° 2. ing agronom Adrian Banuta -- (1-February-2011)Mai nou se spune nu sunt probe,iar atunci cand acestea exista, se sterg sau se invoca alte posibilitati din cele 1000de portite deschise din lege pentru a scapa nevatamat(gen starea sanatatii nu permite regimul de detentie,cautiune, nu prezinta pericol social,etc)...as incepe prin a spune "ajunge d-lor cat a-ti furat"!,haideti sa mai facem ceva ptr.tarisoara asta, nu vedeti ca suntem de rasul tuturor,sa reinodam legaturile comerciale cu fostele piete, sa activam cel mai profitabil sector care este agricultura, turismul,industria, sa ne hranim copii sanatos si sa-i educam frumos...

° 3. adrian banuta -- (1-February-2011)Atunci cand sunt probe sunt dosite sau invocate cele 1000 de portite de scapare gen(acuzatul nu suporta regimul de detentie din cauze medicale,eliberarea pe cautiune,nu prezinta pericol ptr.societate,etc), si se lasa nepedepsiti infractorii/fratilor de aici si din cauza ca nu mai muncim se trage saracia si criza.nu avem export nu avem crestere economica/trebuiesc activate agricultura, turismul,industria.suntem de rasul lumii, nu mai producem dar in schimb ne indatoram cu miliardele de euro, dar nu avem infrastructura, scoli si spitale la standarde competitive...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

marele-jaf-asupra-padurilor-cu-sprijinul...

Marele jaf asupra pădurilor, cu sprijinul justiţiei

Jaful din păduri, generat de tăierile ilegale, începe să pălească în faţa retrocedărilor ilegale, susţinute – inexplicabil – chiar de Justiţia românească. Vorbim de aproape o jumătate de milion de hectare revendicate de diferite persoane fizice sau organizaţii, fără a se dovedi în vreun fel dreptul de proprietate.

Lupta este inegală

În faţa avalanşei de cereri, Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva se luptă cu pieptul gol pentru a apăra proprietatea statului. În sute de procese se pierd sute de mii de euro, pentru că instanţele sprijină marea prăduială, prin acceptarea cererilor pe bandă rulantă, fără discernământ, fără a studia dosarele în cauză sau, poate, „împinse de la spate“ de stimulente venite din parte solicitanţilor.

„În ultimul timp, ne confruntăm cu o agresiune nemaiîntâlnită asupra fondului forestier. Sunt vânate suprafeţe de zeci de mii de hectare, care nu au fost şi nu au putut fi retrocedate de către comisiile locale, judeţene pe cale legală. În aceste condiţii, au apărut tot felul de samsari care s-au organizat, care fac presiuni asupra instanţelor de judecată. Aceşti indivizi au cumpărat drepturi litigioase de la cine ştie ce nepoţi, rude, despre care mă întreb dacă sunt sau nu moştenitori. Pentru că, dacă erau moşte-nitori legali, puteau obţine titlul de proprietate, prin comisiile locale“, a declarat Valerian Solovăstru, directo-rul general al Romsilva, pentru Lumea Satului. Conform documentelor care ne-au fost puse la dispoziţie, rezultă că solicitările ilegale însumează peste 469.676 ha! Dar avalanşa cererilor de retrocedare continuă.

Abuzuri care aşteaptă certificarea

Caraş-Severin - La Judecătoria Caransebeş s-a depus o cerere de retrocedare pentru o suprafaţă de 745 ha. Arad - 5.119 ha au fost puse în posesie, cu toate că aşa-zisul proprietar nu a demonstrat că avea drept de proprietate.

Familia Sturza iese din arenă

Argeş - La Judecătoria Câmpulung Muscel sunt depuse cereri de retrocedare pentru o suprafaţă de 3.500 ha, iar solicitanţii nu au acte legale care să ateste dreptul de proprietate. Bacău – Un dosar aflat pe rol la Judecătoria Sf. Gheorghe, prin care Elie Vlad Sturdza cere 32.000 ha şi are toate şansele de a le primi. Acest lucru se întâmplă în condiţiile în care Direcţiei Silvice Bacău i s-a respins de către instanţă calitatea procesuală. Ca urmare, nu mai este parte în proces (!). Bihor - Episcopia greco-catolică cere 639 ha din pădurea statului, fără a avea dovezi ale dreptului său de proprietate. Botoşani - La Judecătoria Dorohoi, Liceul teoretic „Anastasie Başotă“ cere 1.808 ha, fără a putea face dovada dreptului său de proprietate, iar DS Botoşani i s-a respins calitatea procesuală.

În acelaşi judeţ, Fundaţia Epitropia Spitalului „Sfântul Spiridon“ cere 1.204 ha, fără acte de proprietate. Braşov - Fără a dovedi dreptul de proprietate, municipiul Codlea cere spre retrocedare 1.762 ha, iar comunele

Dumbrăviţa - 259 ha, Hărşeni - 134 ha, Buneşti - 421 ha şi Racoş - 215 ha. Buzău - Năstase Teodor, urmaşul pretins al Buzeştilor, şi firma SC Expres Invest SRL solicită 62.757 ha. Cu toate că pretendenţii pot dovedi cu acte doar 4 ha de pădure, Judecătoria Pătârlagele le-a dat câştig de cauză, iar DS Buzău nu a fost parte în proces.

Obştenii de ieri şi de astăzi

La aceeaşi Judecătorie Pătârlagele, Obştea Moşnenilor Sarchiojdeni cere 4.522 ha, având avizul comisiei locale, deşi DS Buzău consideră că avizul este nelegal acordat.

Tot în Buzău, Obştea Moşnenilor Pâslăreasca a cerut şi a obţinut într-o primă fază 1.361 ha, chiar dacă nu şi-a dovedit dreptul de proprietate decât pentru 400 ha. Obştea Moşnenilor Valea Nehoiului pretinde 3.703 ha, fără a fi legal constituită. Cu toate că nu şi-a dovedit dreptul de proprietate, Obştea Moşnenilor Buzoieni cere în mai multe procese alte 2.199 ha, iar cererile au fost validate în mare parte de comisia judeţeană. Caraş-Severin - Comunitatea de avere a fostului Regiment Confinari nr. 13 cere 54.534 ha de pădure. Această organizaţie nu este succesoarea în drepturi a fostei forme asociative.

Covasna - Comuna Zagon cere 3.455 ha, Roy Chowdhury Katalin vrea alte 3.865 ha, Zsuffa Levente 450 ha, iar Apor Peter 1.670 ha. Sunt patru cereri de reconstituire a dreptului de proprietate asupra pădurii, fără a se dovedi în vreun fel dreptul de proprietate. Dâmboviţa - Un cetăţean cere 1.178 ha de pădure în numele Obştii Văsească Velinaşi, fără a avea calitatea legală de reprezentare. La Judecătoria Pucioasa, cineva cere Muntele Bătrâna cu 700 ha de pădure, fără a face vreo dovadă a dreptului de proprietate. În aceeaşi manieră, se vor împroprietări, fără a dovedi că au acest drept, Teodorescu Mihai cu 750 ha, precum şi Cazan Elena şi Stoica Radu, care vor 524 ha. Galaţi - Fără a-şi dovedi dreptul de proprietate, Vasiliu Constantin Bolnavu vrea şi el 1.405 ha de pădure.

Giurgiu - Judecătoria Sibiu a dispus punerea în posesie a unei familii, Neniţescu, cu 1.522 ha, pădure care nu există. DS Giurgiu a fost obligată de instanţă să pună la dispoziţia solicitanţilor suprafaţa câştigată în proces. Toate retrocedările care au avut loc în acest judeţ s-au făcut după acelaşi tipar. Cu toate că nu a deţinut suprafeţele de păduri cerute şi câştigate în instanţă, la Judecătoria Bolintin sau la Judecătoria Giurgiu, DS Giurgiu a fost obligată să pună la dispoziţie suprafeţele de pădure în chestiune. Astfel, Dan Bolomei şi Măria Râmniceanu au câştigat 272 ha, Dan Bolomei - 1.119 ha, Măria Crissoveloni - 123 ha şi Radu Drăgan - 127 ha. Maramureş - La Judecătoria Aleşd, Composesoratul Borşa cere 17.000 ha, cu toate că şi-a dovedit calitatea de proprietar doar pentru 6.222 ha. Lipsit de dovezi, Pascu Mircea cere 4.322 ha pădure, la Judecătoria Baia Mare.

Mehedinţi - Elisaveta Varlam cere prin proces, la Judecătoria Vânju Mare, 1.531 ha, iar în alt proces mai vrea 812 ha, numai că nu face dovada dreptului de proprie-tate în niciunul dintre cazuri. Pentru 1.695 ha, Dimitrie Burileanu a făcut cerere la Judecătoria Vânju Mare, chiar dacă suprafaţa respectivă a fost ipotecată în favoarea statului şi nu a mai fost răscumpărată. Geblescu Traian a fost împroprietărit cu 198 ha prin sentinţa aceleiaşi Judecătorii Vânju Mare, deşi actele sale de dovedire a calităţii de proprietar sunt pentru 198 ha păşuni şi terenuri neproductive.

Urmaşii lui Banffy ies la rampă

Mureş - La Judecătoria Reghin, urmaşii lui Banffy cer 4.339 ha pădure, fără a-şi dovedi dreptul de proprietate. Pe aceeaşi suprafaţă, comuna Răstolniţa a depus şi ea cerere de punere în proprietate... Banffy mai solicită reconstituirea dreptului de proprietate, tot la Judecătoria Reghin, pentru alte 10.225 ha, fără acte.

(Va urma)

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari: 2114

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

maria-casandra-hausi-prin-cantec-putem-i...

Maria Casandra Hauşi - „Prin cântec putem învăţa să fim mai buni“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMaria Casandra Hauşi - „Prin cântec putem învăţa să fim mai buni“

Absolventă a Academiei de Muzică „Gheorghe Dima“, la clasa profesorului Alexandru Fărcaş, Maria Casandra Hauşi reprezintă un caz unic în lumea interpreţilor cântecului popular românesc. „În copilărie, îşi aminteşte tânăra interpretă, îmi plăcea să stau pe lângă bătrâni – de altfel mi se spunea „băbucă“ –, să le ascult poveştile şi, nu de puţine ori, să-i aud cu „trăgână o hore“. Încurajată mereu spre artă – tatăl meu, poet, fratele, grafician-sculptor – am descoperit şi am ajuns să iubesc cu adevărat muzica din Maramureş. O muzică dătătoare de viaţă, vibrantă, cutremurătoare, emoţionantă, cu un ritm trepidant.“

Am înţeles mai târziu că horitorii – adică interpreţii – cât şi rapsozii popu-lari din această parte de ţară au o personalitate interpretativă nativă. Am fost şi rămân fascinantă de modul în care reuşesc aceştia să îşi exprime sentimentele şi gândurile de bucurie, tristeţe ori revoltă prin hori (cântece), strigături, ţipurituri specifice acestui ţinut miraculos numit Maramureş, reuşind astfel să-şi „ostoaie dorurile şi dragostile“. Pentru că ei „îţi zâc o hore“…, „trăgână o hore“, nu o interpretează. Sunt convinsă că prin această muzică putem învăţa să fim mai buni, răbdători, iertători, să ne dorim dragostea, să luptăm pentru adevăr, să ne bucurăm de viaţă.“

Învăţăturile lui Piţiş

Un pas hotărâtor în cariera tinerei interprete l-a constituit întâlnirea cu rapsodul popular Nicolae Piţiş. „Niculae a lui Ion a lui Iacob din Fundătura“, cum este cunoscut în Lăpuşul românesc, nominalizat în 2009, în cadrul proiectului „Tezaure umane vii“, program iniţiat de Ministerul Culturii şi UNESCO, a îndemnat-o: „Să zâci domnişo’ră cu curaj, cu dragoste şi cu tine“. A însoţit vreme de 50 de ani cu fluerul şi cu vocea sa numeroşi interpreţi români în ţară şi în străinătate, iar Maria Casandra Hauşi i-a ascultat sfaturile cu sfinţenie. Cu toată diferenţa de vârstă, au rămas buni prieteni şi împreună prezintă spectacolul Doina-Horea lungă, care se bucură de un deosebit succes.

A debutat târziu, după absolvirea Academiei, în cadrul… balului Operei din Cluj. Succesul a fost răsunător. Artistul liric Romeo Corliuş consemna: „Mulţumesc că m-ai făcut să redescopăr doina. Întotdeauna mă simt inspirat când cântă Casandra. Vocea ei inconfundabilă, timbrul ei minunat sunt adevărate minuni ale cântului.“

Au urmat spectacole la Bucureşti, Cluj şi Iaşi, dar şi în multe alte oraşe ale ţării. Împreună cu Constantin Cotimanis, Maria Casandra Hauşi a susţinut un spectacol la Chişinău. Despre eveniment, cunoscutul actor îşi aminteşte: „…Atunci când te-au auzit pe tine au început să plângă, aducându-şi aminte de ţara de care au fost desprinşi. Momente emoţionante am trăit la viaţa mea, dar cum a fost acesta de la Chişinău mai rar. Casandra, îţi mulţumesc pentru momentele frumoase.“

Marele Premiu la „Maria Tănase“

A urmat participarea la Festivalul „Maria Tănase“, unde Casandra, cum îi spun toţi cei care o iubesc şi o admiră, şi-a adjudecat Marele Premiu şi Trofeul Festivalului. „În peisajul muzicii populare de astăzi, spunea Tudor

Gheorghe, preşedin-tele juriului, glasul şi modalitatea ei de comunicare sunt diferite.“

Împreună cu rapsodul Nicolae Piţiş, tânăra interpretă a editat un disc numit simplu Doina, un omagiu adus acestei creaţii folclorice din Maramureş, de o rară frumuseţe, „cântec ancestral în care românul veşnic smerit Cerului şi-a dobândit pacea.“ Şi dacă George Enescu ne învaţă că muzica porneşte din inimă şi se adresează inimilor, ţăranul maramureşean o grăieşte la fel de mândru: „Gura-mi râde că-i buiacă/ Inima-mi plânje de-mi sacă/ Gura râde că-i nebună/ Inima-mi plânje de-mi sună.“

Proiecte, proiecte...

După ce recent a încheiat filmările la emisiunea „O dată-n viaţă“ de la TVR, în perioada următoare Maria Casandra Hauşi va participa la Festivalul Medieval de la Hunedoara, după care va susţine un concert la Muzeul Ţăranului Român. „Sper să aduc celor prezenţi la aceste manifestări, a declarat interpreta, o picătură din frumuseţea fără seamăn a cântecului popular maramureşean.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
808
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

maria-dragomiroiu-muzica-mea-a-gasit-dru...

Maria Dragomiroiu: „Muzica mea a găsit drumul spre inima oamenilor“

„Am pus cărămidă cu cărămidă la o casă care mă reprezintă pe mine în muzica popu-lară şi, la rândul meu, am căutat să pătrund în casa sufletului publicului meu. Fiecare zi îmi dovedeşte că am reuşit sau, mai exact, muzica a găsit drumul spre inima oamenilor.“ Să mai adăugăm acestor cuvinte şi un palmares, ca statistică pură, adică peste 20 de premii şi distincţii, 17 materiale discografice, sute sau poate mii de spectacole? Mai degrabă rămâne simplu: Maria Dragomiroiu!

– Aşadar, doamna Maria Dragomiroiu, suntem prin anii ’55-65, dumneavoastră mică, în casa din Ioneştii de Vâlcea, un difuzor în perete... La ce visa copilul de atunci?

– La ce nu visează un copil! Şi ce frumoase sunt năzuinţele acelei vârste! Nicicând însă nu m-am dus cu gândul atât de departe, că o să ajung un interpret valoros şi recunoscut de muzică populară. Nici prin cap nu-mi trecea că o să fac din cântec o meserie, că o să-mi câştig din aşa ceva existenţa sau că muzica o să mă poarte atât de frumos prin viaţă.

– Nu v-aţi ferit niciodată să rememoraţi, şi aţi făcut-o şi pe scenă, nişte clipe de amărăciune, dar devenite duioase în timp, cum tânjeaţi după o pereche de încălţări.

– Tenişi, mai precis. Doream cu ardoare o pereche nouă. Copilăria mea a fost grea. Poate sunt printre puţinii oameni care nu şi-ar mai dori să fie copil. Eram, de fapt suntem trei fraţi, Iustin, Dana şi cu mine, toţi am avut o copilărie aspră, trebuia să muncim mereu şi nu înţelegeam de ce alţi copii se duceau la joacă şi noi doar la treabă. Aşa e, am mers desculţă, la mine veneau doar încălţările purtate în prima serie de fratele meu, apoi de soră şi, când ajungeau la mine, erau deja tocite. Când m-am făcut mai măricică, voiam cu ardoare o pereche de tenişi, să merg la horă. Dar chiar şi aşa, desculţă, tot ne-au sfârâit picioarele la joc, mie şi unei verişoare, cu care mă înţelegeam tare bine. Ce să zic, la horă desculţă, prin crâng desculţă, la câmp, după ce se treiera grâul, desculţă (nu pot uita înţepăturile!), am rămas cu această amintire tristă, dar care m-a călit teribil. Am înţeles de atunci că, în viaţă, nu faci nimic fără muncă.

– Deja trebuia să plecaţi într-un fel la o muncă, la şcoală.

– La 14 ani a fost, să spun aşa, proba de foc. Plecarea de lângă mama a fost o nenorocire, fiindcă eu am iubit-o foarte mult, aşa blândă, bună şi iubitoare cum a fost. Şi cânta minunat, avea un glas de o rară gingăşie. Cum să fi putut eu atunci să mă despart de ea, de amintirea serilor când adormeam toţi trei fraţii grămadă, iar ea, biata, închidea cartea cu poveşti, aţipea, că a doua zi, la cântatul cocoşului, era în picioare, să înceapă altă zi de muncă.

Mămica mea mi-a spus doar să fiu cuminte. Aşa a ştiut ea să-mi spună – era un copil când ne-a avut pe noi, la 21 de ani poţi fi socotit crud, nu?, darămite să fii năpădită de griji şi de muncă –, să fiu cuminte. Iar eu i-am urmat sfatul.

– Iar la şcoală, ca toţi cei născuţi la sat, aţi avut de recuperat şi diferenţa de pregătire faţă de colegii din oraş, care veniseră cu un bagaj de cunoştinţe căpătat pur şi simplu din avantajul şederii la oraş.
– Tata ne spunea aşa: întâi munca la animale, la câmp, în casă şi pe lângă casă şi cine vrea să înveţe să o facă după. Aşa că, în fiecare seară, la lumina lămpii, m-am pregătit şi, fără pic de meditaţie – nici vorbă de aşa ceva! – am intrat la Liceul „Nicolae Bălcescu“ din Râmnicu-Vâlcea.
– Şi acolo a fost să fie preselecţia pentru „Floarea din grădină“.
– A fost şansa vieţii mele. Ţin minte şi astăzi, e ceva ce n-am să uit niciodată, mergeau caravanele prin toată ţara pentru preselecţiile acestui valoros concurs. Eu îl aşteptam pe profesorul meu de muzică, domnul Popescu, să fie un fel de suport moral al meu şi, când am văzut că nu vine, mi-am luat inima în dinţi, am intrat la comisie, chiar când aceasta se pregă-tea să plece, şi i-am rugat doar să mă asculte şi pe mine. Eugenia Păcuraru – nu ştiu dacă mai trăieşte, am reîntâlnit-o mulţi ani mai târziu în Germania, unde s-a stabilit – a hotărât ceva de genul: „S-o ascultăm şi pe fetiţa asta“. Iar fetiţa, un firicel de om, a cântat, iar timbrul vocii mele a fost convingător astfel încât am auzit propoziţia norocoasă: „Să vii şi tu la Bucureşti“.
– Şi v-aţi dus.
– M-a luat mătuşa mea la ea, sora mai mică a mamei, tanti Nuţi, şi uite aşa mi-a schimbat ea mersul vieţii. M-am transferat la Liceul „I.L. Caragiale“...
– Aţi câştigat marele trofeu la „Floarea din grădină“... Atunci vi s-a spus că semănaţi, la chip şi voce, cu Maria Tănase.
– Am parcurs toate cele trei etape, dar mai dificil, este adevărat, fiindcă mi se spunea mereu că am voce foarte bună, semăn cu Maria Tănase, dar trebuie să-mi fac un repertoriu al meu, un profil personal. Dar la etapa a treia tot juriul m-a notat cu zece. Iar din juriu făceau parte Mărioara Murărescu şi Mihai Florea, prezentatorul concursului, un om de-o bunătate şi-o căldură sufletească aparte.
Pe parcursul preselecţiilor însă, mergând şi la alte concursuri, l-am întâlnit – altă şansă! – pe Harry Brauner, care m-a încurajat mult şi căruia îi datorez, printre altele, o imprimare în Sala de marmură a Casei Scânteii, precum şi participarea mea la Concursul „Maria Tănase“ (1973), unde am luat premiul de popularitate, care este, de fapt, recunoaşterea publicului că i-ai intrat la suflet.
– De atunci şi până astăzi aţi construit la casa pe care o numiţi Maria Dragomiroiu. Şi aş enumera: 17 materiale discografice...
– Staţi un pic. 17 materiale nu înseamnă mult. Alţi colegi au câte 40. Nu mă pot lăuda, aşadar, cu un volum mare de înregistrări, dar mi-a plăcut să am mare grijă de imaginea mea. Nu am socotit importantă cantitatea, ci valoarea artistică a imprimărilor. După 1990 a fost valul acela uriaş, când toată lumea scotea albume pe bandă rulantă. Ei bine, eu am refuzat să intru în acest joc al marilor case de discuri. Nu poţi avea şi cantitate, şi calitate. Eu am preferat-o pe ultima. În definitiv, sunt artişti care au trăit cu un cântec o viaţă şi tot valoroşi sunt şi vor rămâne. Mă declar tare mândră cu ceea ce am realizat.
– Cântărind lucrurile, aţi împlinit tot ceea ce aţi năzuit în viaţă?
– Nu ştiu. Familial da, sunt un om împlinit: am doi copii şi nepoţei, care-s sufletul meu. Artistic, m-am împlinit câte un pic. Important este că mi-am câştigat pâinea din această meserie şi sunt foarte mulţumită de asta. Vedeţi, iar îmi amintesc ce esenţial este norocul de a întâlni anumiţi oameni.
Iar acest noroc se numeşte naşa mea, Ileana Sărăroiu, o verigă extraordinară în ascensiunea mea. În primul rând, ea m-a dus să cânt în localurile de renume din Bucureşti, acolo se face adevărata călire a artistului. Aşa au cântat Maria Tănase, Ioana Radu, Maria Lătăreţu. Ea m-a prezentat apoi Florentinei Satmari care m-a adus la televiziune.
Probabil că n-am a termina să-i mulţumesc îndeajuns pentru tot ceea ce a făcut pentru mine. Televiziunea a fost aceea care m-a purtat definitiv şi degrabă în inima oamenilor. M-a inventat sau m-a reinventat, făcând din mine o altfel de apariţie, cu un profil modern, cu păr neacoperit de băsmăluţă...
Şi mulţumesc vieţii că am avut şansa să-i cunosc pe Tudor Vornicu, Dinu Săraru (m-a îndemnat să fac un prim album, în 1982), Adrian Păunescu şi mulţi alţii. La rândul meu, pot spune că sunt un interpret care a lăsat ceva în urma sa.
– Doamna Maria Dragomiroiu, cum îi găsiţi, astăzi, pe oamenii satelor?
– Mai îngânduraţi. Parcă nu mai este veselie, văd multe feţe întunecate, pline de preocupare. Trăim şi vremurile

acestea incerte, cu foarte multe probleme şi necunoscute pentru ziua de mâine. Toţi suntem aşa, orăşeni sau săteni, parcă mai grăbiţi, mai nefericiţi. Dar oamenii vin, vedeţi, la spectacole, la cele sponsorizate mai ales, în număr foarte mare, dar la un spectacol plătit, eu ştiu... Lumea e mai săracă, dar nu şi în suflet. Îi văd, îi simt. Cântecul a fost şi rămâne un balsam şi asta încerc să fac pe scenă, să dăruiesc ce am mai bun, prin cântec şi mesaj, în general. Şi eu mă încarc de energie de la public...

– Iar publicul de la dumneavoastră. Vă mulţumesc pentru interviu.

– Şi eu mulţumesc publicului. Ştiţi, de fapt, o poartă are doi stâlpi, altfel se prăbuşeşte. La mine, un stâlp este publicul, iar altul – specialiştii TV şi radio în folclor. Le mulţumesc, le datorez mult şi le promit... Nu. Să spun altfel. Când voi simţi că lumea va avea alte preocupări, iar eu nu mai ajung la sufletul oamenilor am să mă retrag. Dar până atunci mai am multe de spus.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
666

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Maria, Născătoarea Mântuitorului

Fecioara Maria şi-a căpătat definitiv locul în calendar şi în rugăciunile pe care enoriaşii le închină plini de credinţă. Pururea fecioara născătoare de Dumnezeu se bucură de o cinstire excepţională, aşa cum arată şi rugăciunea care îi este închinată, fiind „mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii".

Rolul Ei primordial în istoria mântuirii justifică pe deplin veneraţia universală de care se bucură. De altfel, Maria este celebrată în calendar şi prin cele patru zile care îi sunt închinate: naşterea Maicii Domnului sau Sfânta Marie mică pe 8 septembrie, Intrarea Maicii Domnului în Biserică la 21 noiembrie, Buna Vestire din 25 martie şi Adormirea Maicii Domnului sau Sfânta Marie mare din 15 august, sărbătoare despre care vom vorbi astăzi.

Născătoarea de Dumnezeu, înviată de Fiul ei

Popularitatea de care se bucură Fecioara Maria vine, cu siguranţă, şi din faptul că toate religiile o au inclusă în calendarul lor. Numai la noi în ţară, mai bine de două milioane de români îi poartă numele şi îl sărbătoresc, deşi e doar adormirea ei, momentul când şi-a dat obştescul sfârşit, pe 15 august. În cărţile sfinte nu au rămas date despre momentul exact al morţii ei, dar biserica îl celebrează la jumătatea lunii august. Se spune că atunci când fiul ei a hotărât să o mute din viaţa pămân-tească, Maica Domnului a fost înştiinţată, ca şi în momentul când a rămas grea cu Iisus, de un înger. Arhanghelul Gavriil a venit la ea şi a zis: „Acestea zice Fiul tău: vremea este a muta pe Maica Mea la Mine.

Nu te teme de aceasta, ci primeşte cuvântul cu bucurie, de vreme ce vii la viaţa cea nemuritoare." Născătoarea de Dumnezeu s-a bucurat şi s-a dus pe Muntele Măslinilor ca să se roage. Toţi copacii s-au plecat atunci până la pământ, arătându-i astfel cinstea lor. Apoi s-a întors acasă, şi-a pregătit, în lumină de lumânări, hainele şi patul şi a chemat vecinii, cărora le-a spus de decizia Domnului. Femeile s-au pus pe plâns, dar Preacurata le-a spus că va avea grijă de ele şi de toată lumea, de acolo, din cer. De asemenea, se povesteşte în scrierile sfinte cum că, la momentul morţii ei, Apostolii erau departe, prin toată lumea, ca să propovăduiască oamenilor credinţa în Hristos.

Pentru a participa la slujba de îngropă-ciune, ei au fost aduşi de Dumnezeu pe câte un nor, au vorbit cu Maria şi şi-au luat rămas bun de la ea, apoi au purtat patul pe care ea zăcea către satul Ghetsimani, unde au făcut înmormântarea şi unde au stat lângă mormânt. Numai Toma, prin pronie cerească, nu a participat la îngropăciune. După trei zile, când a ajuns şi el, a vrut să sărute mâinile Fecioarei şi, deci, a cerut să se deschidă mormântul. Numai că acolo nu mai era nimeni. Doar giulgiul Fecioarei Născătoare de Dumnezeu. Şi apostolii au aflat astfel că Maica Domnului fusese înviată de Fiul ei şi mutată în Împărăţia Cerurilor. Aceeaşi învăţătură ei au dus-o mai departe, chiar dacă taina aceasta nu a fost mărturisită deschis în Evanghelii.

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu

Odată cu libertatea acordată creştinătăţii, respectul adus Sfintei Fecioare este mereu în ascensiune, în ciuda ereziei lui Nestorie, care considera că Fecioara Maria a născut pe omul Hristos, fără a avea de-a face cu natura Sa dumne-zeiască, necuvenindu-i-se să fie numită Născătoare de Dumnezeu. Sinodul al III-lea ecumenic de la Efes din anul 431 d.Hr. condamnă această erezie şi formulează esenţa doctrinei mariane a Bisericii, prin recunoaşterea celor două atribute ale Mariei: cea de „născătoare de Dumnezeu“ şi pururea fecioară.

Tradiţii

Credinţa în Sfânta Fecioară Maria este mare şi praznicele sale sunt ţinute cu sfinţenie, din datinile din popor luând naştere şi o serie de superstiţii. De Sfânta Marie Mare, credincioşii pun la icoane plante de leac, care dobândesc astfel puteri tămăduitoare. În Moldova, această sărbătoare îşi pierde cu totul semnificaţia de onomastică atribuită în alte zone, fiind o zi de pomenire a morţilor. De asemenea, în unele sate aprinderea focului cu două zile înainte de Adormirea Maicii Domnului aduce după sine pericol de boală şi incendii.

Despre cei care lucrează în această zi sfântă se spune că vor avea recoltele blestemate şi gospodăria li se va destrăma. Femeile care fac colivă la biserică mai împart şi fructe şi tămâiază mormintele. În vremea din urmă, ziua aceasta a devenit prilej de bucurie, pentru că foarte multe localităţi şi-au organizat acum sărbătorile, când lumea mănâncă şi bea, fără restricţii, ca şi la bâlciurile care au loc de 15 august.

Odinioară, de Adormirea Maicii Domnului se tocmeau pândarii pentru păzit viile şi se interzicea ca tinerii să doarmă pe prispa casei. De altfel, pentru că în curând se făcea vinul în budane, se pregăteau şi nunţile la ţară. Şi deja oamenii începeau să se gândească la semănăturile de toamnă, la apa rece care nu mai permitea scăldatul, la schimbarea pălăriei bărbăteşti cu căciula.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
599

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

maria-sa-gutuiul_l1551.html

Măria sa, Gutuiul

Gutuia e ruptă din soare, zbatere în mrejele luminii, e cernere de aur vechi în sita toamnei, e regină în Republica Fructelor, e aromă şi vis, e trunchi de amintiri din grădina celor ai mei, e pace şi strigăt către raze, e bucurie şi suflet, e bunătate şi căldură, e miez şi dulceaţă, e stea pe bolta de azur, e ceas de cinstire, măreţie supremă...

SĂ IUBIM GUTUII, să-i înmulţim şi să ne bucurăm de sănătate.

Mâncare de gutui.

Ingrediente:

- 4-5 gutui;
- 6-7 bucăţi de pui sau o jumătate de kg de pipote;
- 6-7 linguri de zahăr;
- 3 linguri de făină;
- ulei; sare.

Modul de preparare: Se curăţă gutuile de seminţe (nu şi de coajă, că se înmoaie) şi se taie felii potrivite.

Se prăjesc puţin în ulei, cât să se rumenească puţin. Apoi, în acelaşi ulei prăjim bucăţile de pui sau pipotele.

Într-o cratiţă punem la topit zahărul, până când se colorează puţin. Când este gata, punem apă caldă (în funcţie de cât sos vrem să ne iasă - cca 400 ml) şi lăsăm ca zahărul să se dizolve.

Amestecăm cele 3 linguri de făină cu puţină apă, omogenizăm bine şi turnăm peste apa cu zahărul din crăticioară. Lăsăm să fiarbă câteva minute, amestecând, până începe să se lege sosul.

Punem gutuile şi carnea în sos şi lăsăm să fiarbă cca 5-10 minute. Răsturnăm totul într-o tavă (sau putem lăsa în cratiţă) şi dăm la cuptor pentru 40-50 de minute.

Poftă bună!

Ing. Vasilichia Sinescu Sica

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1007

□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

maria-vaduva-o-voce-care-a-bucurat-sufle...

Maria Văduva, o voce care a bucurat sufletul publicului o... viaţă

Maria Văduva nu mai are nevoie de prezentare. Face parte din generaţia de interpreţi pentru care sau în locul cărora vorbeşte muzica populară promovată, cântată, păstrată în arhivele folclorului românesc şi cu care se identifică deja. La o carieră artistică de o jumătate de secol, peste 200 de piese imprimate, spectacole pe toate scenele ţării şi în străinătate (cam în toată Europa, Canada şi Orientul Apropiat), să adăugăm doar faptul că familia Mariei Văduva este una de artişti: soţul, Constantin Văduva, a fost instrumentist, iar fiul, Romeo Văduva, este un cunoscut naist, cu apariţii TV de la vârsta de cinci ani, considerat la vremea respectivă „copil minune“.

Maria Văduva vine dintr-o frumoasă şi bogată în tradiţii zonă din Prahova, comuna Bertea, situată pe Valea Slănicului. Astăzi locuieşte în Ploieşti, dar din micuţa grădină şi-a recompus un loc ca în satul unde a copilărit. Vorbeşte întotdeauna cu relaxare despre timpurile de altădată şi la fel de direct şi sincer despre cele de astăzi.

- Doamna Maria Văduva, vă mai amintiţi primul moment în care aţi cântat în public?

- Cum să nu! Ca şi cum s-ar fi întâmplat ieri. Să fi avut, cred, 15 ani. Eram într-o localitate de lângă Ploieşti, acolo unde tata fusese numit un fel de şef la SMT şi ulterior primar. Am cântat la o serbare, aşa se numea, serbare, nu spectacol, într-un parc în aer liber. Tremuram toată, dar când am auzit aplauzele, gata, mi-am zis, oamenii m-au plăcut. De altfel, tata, şi el iubitor de folclor (cânta la banjo, frunză, solz de peşte), intuise că am voce bună, aşa că m-a încurajat să aleg să cânt.

Am mers la Şcoala Populară de Artă, iar la 18 ani l-am întâlnit pe soţul meu, Constantin Văduva, instrumentist de foarte mare succes în generaţia de-atunci (nai, fluier), şi trebuie să spun că a fost primul om care mi-a sprijinit cariera, care m-a determinat să nu cedez când era mai greu. Împreună am mers la Ansamblul „Brâuleţul“ din Constanţa, după un concurs, acolo începând evoluţiile profesioniste şi contactul cu marile orchestre profesioniste din ţară, marii dirijori şi artişti: Stelian Ghiocel, Dan Moisescu, Emil Gavriş, Elena Roizen, Marinică Iordache, Marica Pitu. Am rămas doi ani, s-a născut fiul nostru, Romeo, a trebuit să revenim acasă şi aşa am făcut, iar părinţii mei, Dumnezeu să mi-i odihnească, l-au crescut aproape şase ani, cu mare dragoste. Am dat concurs la Filarmonica „Paul Constantinescu“ (Ploieşti), dar curând am renunţat, eu alegând o carieră de liber profesionist, colaborând cu toate marile orchestre din ţară.

- Care a fost cântecul care v-a consacrat şi cu care, să zicem, v-aţi identificat?

- Staţi, că este o poveste aici. Ca orice debutant din acele vremuri (erau alte concepţii, altă selecţie, alte rigori), am început cu cântecele Mariei Tănase şi ale Ioanei Radu. La unul dintre concursurile TV la care am participat, se chema „Debuturi“, Ioana Radu m-a notat cu şapte, chiar dacă restul comisiei îmi acordase maximul, adică zece, pentru motivul că n-am prezentat o piesă în primă audiţie. M-a luat deoparte, mi-a cerut să nu plâng şi mi-a spus că interpretul trebuie să-şi creeze personalitate şi aceasta se obţine, pe lângă voce, şi cu un repertoriu personal. Sau personalizat. Aşa a început o lungă perioadă de pelerinaj prin sate, pentru căutarea unor cântece vechi. Prima melodie cu care multă vreme m-am identificat şi care m-a definit a fost „Floricică de pe munţi", cunoscută ulterior ca „Patru fraţi, patru surori", de fapt un fel de poveste a mea şi a familiei mele. Apoi au urmat: „Amândoi când ne iubeam", „S-a legat dorul de mine", „Ce-i cu tine, neică-al meu", „Păsărică de pe lac", „Câte doruri sunt pe lume" etc. Într-un final, ca să zic aşa, după o carieră îndelungată, am un repertoriu alcătuit din peste 200 de cântece, 80% dintre ele fiind înregistrate la Electrecord.

Contemporană cu artişti de marcă

– Aţi debutat cam în aceeaşi perioadă cu Irina Loghin, o altă prahoveancă şi un nume uriaş pentru muzica populară. Vă consideraţi un artist împlinit?

– Să spun aşa: am regretat mult că n-am cunoscut-o personal pe Maria Tănase, dar m-am bucurat de extraordinarul privilegiu de a evolua pe scene alături de, să nu folosesc cuvinte mari, titani ai muzicii populare, ca Maria Lătăreţu, Ioana Radu, Alexandru Grozuţă... Oh, ce vremuri! Apoi am cântat în sute şi sute de spectacole, în fiecare colţişor din ţară, în turnee care ţineau şi o lună. Am colaborat cu toate marile orchestre din ţară şi instituţiile culturale, începând cu „Ciocârlia", cu dirijori foarte cunoscuţi - Victor Predescu, Radu Voinescu, Paraschiv Oprea, George Sârbu, Constantin Arvinte şi m-am bucurat de compania unor nume mari din operă (Constanţa Câmpeanu, Dorin Teodorescu), actorie (Dem Rădulescu, Jean Constantin) şi muzică populară. Am fost prezentă pe scenă alături de artişti de primă mărime – Ileana Sărăroiu, Irina Loghin, Maria Ciobanu, Benone Sinulescu, Ion Dolănescu şi mulţi, foarte mulţi inter-preţi foarte cunoscuţi şi îndrăgiţi din generaţia de demult. Dacă e să judec prin faptul că am cunoscut aşa nume mari, da, mă consider un artist împlinit.

– În afară de soţul dvs., de Ioana Radu, ce alte persoane şi momente v-au influenţat cariera?

– Datorez mult radioului şi televiziunii. De altfel, pe vremea mea, lucrurile erau mult simplificate, fiindcă aveam doar o televiziune şi un radio. Dar şi selecţia era extrem de riguroasă. M-am bucurat să fiu în emisiunile unor realizatori de emisiuni de excepţie: Mărioara Murărescu, căreia îi port mare recunoştinţă, Tudor Vornicu, o adevărată legendă TV, Florentina Satmari...

– Dacă n-aţi fi ales cariera muzicală, ce-aţi fi profesat?

– Agricultura, fără discuţie! Mi-e dor să mănânc roşia aceea românească, cu gust teribil, pe care o caut acum şi n-o mai găsesc nicăieri.

– Aţi realizat, în viaţa de interpret, tot ceea ce v-aţi dorit?

– Nu. Cred că mi-aş fi dorit mult mai mult, deşi, deşi... ca să nu mânii pe Dumnezeu, vedeţi, când mă opresc oamenii pe stradă, când mă îmbrăţişează, când îmi sărută mâna, când lăcrimează de bucurie că-mi şi că le vorbesc, ce să vrei mai mult?!

– Ce nu vă place totuşi ?

– Că avem regi şi regine, celebrităţi, vedete şi o droaie de dive. Eram într-o emisiune – scria pe burtieră „celebra Maria Văduva" – şi i-am rugat să scoată acea menţiune fiindcă eu mă socotesc şi sunt un interpret cunoscut, care a reuşit să pătrundă la inima omului şi punct. Iar aceasta este satisfacţia maximă, să poţi să oferi ceva care să bucure sufletul omului.

Fiul său, felicitat de Papa Ioan Paul al II-lea

– Aveţi un episod, ştiu asta, foarte drag sufletului dvs.

– Da. Eram la Roma, de fapt la Vatican, într-un concert în care instrumentiştii şi dansatorii făceau deliciul. Venise şi fiul meu, deja cânta la nai. Sanctitatea Sa, Papa Ioan Paul al II-lea, l-a chemat şi l-a felicitat într-un fel care mi-a rămas întipărit, ca să zic aşa, pe viaţă. Romeo era răsfăţatul televiziunii, care-l numea „copil minune", şi probabil a impresionat teribil când a interpretat „Ave Maria". Cânta... dumnezeieşte, aşa a spus şi Sanctitatea Sa.

– Doamna Maria Văduva, ştiu că sunteţi foarte mândră pentru faptul de a fi o familie de artişti.

– Absolut. Soţul meu a avut mare succes ca naist, apoi a urmat fiul nostru, care a studiat vioara, pianul şi a ales... naiul. A avut un debut fulminant. Pe urmă a ales să plece în Canada, unde a locuit 12 ani (este şi cetăţean canadian). Este absolvent de Conservator, avem de la el o nepoţică, Briana Elena, însă mă tem că-l bate din nou gândul să plece din ţară, fiindcă, deh, eu ştiu, lucrurile sunt cum sunt... Acum are o formaţie, dirijează şi orchestrează melodii, dar este hotărât să repete experienţa pozitivă, ca stil de viaţă, dar şi ca succes artistic, pe care a avut-o în Canada.

– În fine, muzica populară este, astăzi, pe mâini bune?

– Da, când mă gândesc la generaţia unor solişti ca Petrică Mâţu Stoian, Constantin Enceanu, Mariana Ionescu Căpitănescu, Steliana Sima şi mulţi alţi artişti. Nu, când văd infuzia de... spuneţi dvs., de copile şi băieţi care... Mă rog, din păcate, în Prahova, ca să vorbesc de ce este acasă la mine, după Irina Loghin, după, cu voia publicului, mine, şi Domnica Sorescu oicu n-a mai venit nimic.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
2792

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Mariana Gâju, un brand garantat

Despre Mariana Gâju, primarul localităţii Cumpăna, judeţul Constanţa – se scrie foarte puţin. Cei care sunt la curent cu evoluţia acestei comune în perioada celor trei mandate ale doamnei Gâju, vor spune că exagerez. Evenimente culturale, excepţionale realizări economice, evocări spirituale, implicări în proiecte umanitare, marcarea momentelor esenţiale ale istoriei şi vieţii românilor, ale etnicilor trăitori în Dobrogea, programe pentru susţinerea elevilor premianţi sunt doar câteva dintre subiectele pe care oamenii le asociază cu numele primăriţei de la Cumpăna.

Modestia

Este firesc pentru că, în calitatea pe care o are, deschide oficial festivităţile. Atunci, la capitolul organizatori, iniţiatori ai evenimentului, îi citează pe consilierii, angajaţii primăriei, cadrele didactice, preoţii, locuitorii comunei. Primăriţa le rosteşte numele cu bucurie, cu mândrie. Ea nu este nicăieri, se aşează mereu „în ultima bancă“, pentru a se bucura în linişte de succesul echipei.

În realitate, succesul garantat al acţiunilor de la Cumpăna i se datorează aproape în întregime. Ea are iniţiativă, ea are curaj să mobilizeze echipe întregi, să le insufle starea de creaţie, de bucurie a lucrului bine făcut, ea îi învaţă pe toţi cât de dulce şi binefăcătoare este oboseala rezultată în urma unui efort nemaipomenit, la capătul căruia viaţa locuitorilor comunei are o altă faţă, o altă dimensiune.

Exigenţa

Mulţi spun că este exagerată, că nu îşi cruţă oamenii, că nu îi lasă să îşi tragă sufletul, că fiecare succes obţinut este doar începutul altui proiect, alt program, altă provocare. Într-o oarecare măsură aşa este, dar să fie clar, nici ea nu se cruţă! Nu îşi îngăduie nicio perioadă de „mers la pas“, pentru că, în concepţia ei, timpul nu trebuie irosit, oamenii aceia care au ales-o în procent de 75% au confirmat prin votul lor că îi preţuiesc devoţiunea.

Vorbeşte rar despre satisfacţiile ei, despre viaţa ei de dincolo de munca de scenă, dacă vreţi. Pentru că prin natura funcţiei este prezentă peste tot: în prezidii sau ca moderator al unor importante evenimente, la deschiderea şcolilor sau la biserică unde, alături de cumpenenii ei, se simte fiică a satului, se împlineşte sufleteşte, îşi găseşte rostul.

Acasă, târziu, este aşteptată cu dragoste şi căldură de toţi ai ei. Îi priveşte şi ştie că sunt mândri de ea, că îi poartă de grijă, că ar dori din tot sufletul să împartă oboseala pe dindouă… Dar parcă asta se poate? Familia este, desigur, arma ei secretă.

Curajul

Ziua următoare o găseşte cu o lumină pe chip. Începe, dacă vreţi, competiţia, examenul pe care îl dă la fiecare întâlnire cu sătenii care o aşteaptă cuminţi, aşezaţi pe scaune, pentru a-i aduce la cunoştinţă ceva. Îi spun pe nume, Mariana, sunt sfătoşi sau nerăbdători, deşi n-a plecat vreodată cineva din biroul ei fără o explicaţie clară.

Sunt multe de spus despre realizările echipei care lucrează împreună cu Mariana Gâju. În câteva cuvinte se poate spune doar aşa: au reuşit să răstoarne toate normele, să depăşească aşteptările, să impresioneze, să uimească, să fie campioni ai altruismului, ai curajului.

Despre Cumpăna, despre echipa doamnei Gâju se vorbeşte tot timpul, pentru că mereu este implicată în fapte excepţionale. Astăzi este cazul să facem o cuvenită precizare: Mariana Gâju este de fapt punctul de sprijin, comandamentul moral, energia benefică pe care le găsim în toate realizările. Cu alte cuvinte, este un campion al succesului.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
554
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Marile companii… în campanie Timac, Monsanto şi NaturEvo, acasă la fermieri

La sfârşitul lunii ianuarie şi începutul lui februarie 2009, firmele Timac Agro, NaturEvo şi Monsanto au organizat o serie de întâlniri cu fermierii în trei locaţii din sud-estul ţării. Firma Timac a participat, alături de Monsanto, la prezentările din Ploieşti şi din Poşta Câlnău, judeţul Buzău. Aceeaşi firmă a fost prezentă şi alături de NaturEvo la discuţiile cu fermierii purtate în comuna Cerbu din Argeş.

Timac Agro mizează în această primăvară pe unul dintre cele mai apreciate produse ale sale, Sulfammo. Pentru că cei mai mulţi fermieri nu au aplicat fosfor la culturile de toamnă, specialiştii Timac au lansat provocarea fertilizării în primăvară cu produse care să conţină şi acest element. Fiind uşor solubil, fosforul din gama Timac este mai accesibil plantei. Fermierilor care fertilizează cu 250 kg de îngrăşăminte li s-a promis un schimb de experienţă în Franţa.

Reprezentanţii Monsanto au enumerat performanţele hibrizilor de porumb şi floarea-soarelui. Au prezentat potenţialul, dar şi rezultate concrete din loturile demonstrative aflate în Prahova şi Buzău. Anul acesta ei vor avea 20 hibrizi de porumb, din care 5 se află în primul an de comercializare.

Reprezentanţii NaturEvo au ţinut să le amintească producătorilor că agricultura este cea mai complexă industrie şi, dacă sari peste o etapă a tehnologiei, poţi să pierzi totul.

„Pământul este cea mai mare subvenţie pe care o avem. Ale noastre sunt bune, dar dacă nu ştim cum să le abordăm cheltuim banii de pomană“, spunea directorul general al firmei, Ioan Enoiu.

Fermierii tatonează piaţa

În general, ianuarie şi februarie sunt luni moarte pentru agricultură. De regulă, în această perioadă fermierii tatonează piaţa inputurilor. Ei merg pe la diferite prezentări, se documentează cu tot ce apare nou, ce se mai aude despre subvenţii, apoi, la un „pahar de vorbă“, şi nu numai, schimbă între ei puncte de vedere.

Aşa s-a întâmplat şi cu ocazia prezentărilor firmelor Timac, Monsanto şi NaturEvo, unde în medie au asistat circa 30 de fermieri. Doar la Poşta Câlnău din judeţul Buzău s-au adunat peste 50 de oameni interesaţi.

Fermierii au cerut reprezentanţilor firmelor să caute posibilităţi de creditare, ei fiind dispuşi să plătească şi cu dobândă, dacă aceasta este una decentă. „Trebuie găsită o înţelegere până la recoltare. Am recoltat grâul, plătim îngrăşământul folosit. Noi plătim, că nu suntem infractori!“, spunea unul dintre fermieri.

Mulţi dintre ei, animaţi de zvonul că în primăvară s-ar da nişte cupoane pentru îngrăşăminte, stăteau în expectativă. Nu ştiau dacă să achiziţioneze din timp cele necesare sau să mai aştepte un semn de la „Înalta Poartă“, cum o numesc ei.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
783

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

marile-provocari-ale-prezentului_412.htm...

Marile provocări ale prezentului

Europarlamentarul PSD Ioan Mircea Paşcu a declarat, în plenul Parlamentului European, că Uniunea Europeană se află într-un moment crucial, succesul proiectului european depinzând de o înţelegere completă a faptului că solidaritatea este singura cale prin care se poate face faţă marilor provocări ale prezentului.

„Arhitectura internaţională politică, militară, economică şi financiară se află sub presiune din cauza actualei crize. Uniunea Europeană este chemată acum să păstreze angajamentele anterioare şi să continue integrarea, odată ce vor veni timpuri mai bune“, a declarat Ioan Mircea Paşcu, vicepreşedintele Comisiei de afaceri externe a Parlamentului European (AFET).

În viziunea europarlamentarului social-democrat, „nu este aşadar vorba de o sarcină uşoară, în special pentru actuala preşedinţie a Uniunii, dar şi pentru următoarele, care trebuie să se confrunte cu impasul instituţional continuu legat de Tratatul de la Lisabona şi tranziţia la un nou Parlament şi la o nouă Comisie, în timp ce duc lupta cu tendinţele protecţioniste, ameninţările de renaţionalizare a politicilor comune şi potenţialele crize internaţionale în vecinătatea noastră“.

„UE se află, aşadar, într-un moment crucial: poate fie să treacă cu bine de el, fie să rateze total“, a conchis Paşcu.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
614

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

marsul-triumfal-al-terorii_l652.html

Marşul triumfal al terorii

Tot ce a fost pregătit cu minuţiozitate timp de 20 de ani de către guvernanţii unguri în problema Transilvaniei iată, la 31 august 1940, se află în faza împlinirii. Euforia victoriei impuse printr-un dictat fascist era inimagina-bilă. La Budapesta, după obţinerea verdictului, conducerea Ungariei a adoptat o atitudine de învingă-toare faţă de delegaţia română ce trata în capitala ţării vecine şi, concretizată apoi, mai ales, în modul în care ungurii şi-au inaugurat stăpânirea asupra teritoriului cedat.

Neonoare militară

Joi, 5 septembrie 1940, ora 7, prima unitate ungară a trecut Tisa la Sighetul Marmaţiei. Conform planificării în această primă zi, localităţile Valea lui Mihai, Satu Mare, Sighetul Marmaţiei şi Ocna Şugatag au încăput pe mâinile ocupanţilor. Au urmat două armate cu peste 300 mii de ofiţeri şi soldaţi, la care s-au adăugat peste 3.000 de ofiţeri şi subofiţeri de poliţie, 1.307 jandarmi, precum şi alte efective.

Pe timp de pace, având la bază un „arbitraj“ al unor mari puteri, ocuparea unui teritoriu cedat ar fi necesitat o forţă armată neînsemnată. Dar, „dincolo de caracterul demonstrativ“ menit a-i încuraja pe unguri şi a-i intimida pe români, această desfăşurare de forţe a fost aceea a unei adevărate expediţii de pedeapsă. „Învingătorii“ au ocupat localităţile una după alta, introducând peste tot regimul arbitrar al unor cuceritori cărora totul le era permis.

Ocuparea Oradiei la 6 septembrie 1940 a fost pregătită cu mult fast. În fruntea trupelor, călare pe un cal alb, regentul Hothy este primit cu ovaţii de către o parte a populaţiei maghiare din localitate. La parada „învingătorilor“ asistă şi ataşaţii militari germani şi italieni împreună cu soţiile lor care primesc, ca dovadă a curteniei maghiare, coşuri cu flori. Cu acest prilej, Horthy declara cu emfază: „Prin obţinerea unei părţi din Ardeal s-a făcut un nou pas către înfăptuirea idealului propus.“

Conform prevederilor Dictatului, nord-estul Transilvaniei a fost ocupat în general până pe 13 septembrie.

„Fără milă“

Obiectivul principal pe care ocupanţii şi l-au propus a fost acela de a masacra populaţia majoritară românească. Programul pe care ocupanţii unguri aveau să-l pună în aplicare în acest scop fusese făcut public într-o broşură editată încă din 1939 sub semnătura lui Dücsö Csaba intitulată „Nincs kegyelem (Fără milă). Ea servise educării „cenderilor“ (jandarmi), jandarmilor „cu pene de cocoş“ şi membrilor formaţiunilor paramilitare „Garda zdrenţăroşilor, Garda naţională, Luptătorii din liniile de foc“ etc. „Voi suprima pe fiecare român care îmi iese în cale [...] voi aprinde satele româneşti. Voi trece prin ascuţişul sabiei întreaga populaţie. Voi otrăvi fântânile. [...] Nu voi avea nicio milă pentru nimeni [...] Răzbunare. Fără milă, cruntă răzbunare!“

Această exacerbare a sentimentelor şovine şi-a găsit materializarea şi într-un ordin al Ministrului de Interne al Ungariei, care permitea luarea de orice măsuri împotriva celor care erau bănuiţi de a fi „indezirabili“ faţă de noua ordine de stat şi îndeosebi faţă de ideea Coroanei Sfântului Ştefan. Iată că întreaga politică de barbarie şi genocid antiromânească are la bază acest pretext legal.

De aici lungul şir al atrocităţilor, crimelor, masacrelor, bătăilor, schingiurilor pe care populaţia majoritar românească le-a avut de suferit încă din primele ore ale trecerii graniţei de către trupele ungare.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
568

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Martie - Luna horticultorilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Martie - Luna horticultorilor

Pentru agricultură Mărţişor, s-ar putea numi la fel de bine şi luna horticultorilor, întrucât acum este momentul efectuării celor mai numeroase şi importante lucrări din livezi, plantaţii de viţă-de-vie, precum şi din culturi de legume şi flori. În toate activităţile horticole ar fi indicat să avem în vedere faptul că oricând în această perioadă mai pot interveni unele răbufniri ale vremii care trebuie să ne găsească pregătiţi.

Legumicultură, pregătirea culturilor timpurii şi de vară

Cultura legumelor trebuie să însemne şi producerea de răsaduri şi chiar a unor seminţe destinate apoi procesului de producţie. În această lună se face semănatul salatei, morcovilor şi a castraveţilor în răsadniţe şi solarii, iar acolo unde răsadurile de roşii au fost obţinute mai din timp, acestea se plantează în solarii.

În această perioadă are loc şi semănatul seminţelor de roşii, ardei şi vinete în răsadniţe în vederea obţinerii culturilor timpurii şi de vară. După ce răsadul s-a dezvoltat corespunzător, se trece la repicarea lui pentru a-l forma viguros şi capabil de a produce recolte mari.

Tot pentru asigurarea producţiei de legume timpurii şi de vară, în această lună se face semănatul în câmp de mazăre, morcov, pătrunjel, ţelină, sfeclă roşie, ceapă, arpagic, varză, precum şi plantatul cartofilor timpurii. La alegerea datei semănatului se au în vedere mersul vremii şi mai ales posibilităţile de protejare a culturilor sensibile la brumele de primăvară.

Pomicultură

Fiind vorba de o lună atât de încărcată pentru horticultori, este bine să amintim şi de lucrările de igienă culturală aplicate pomilor, cum sunt tăierea şi arderea ramurilor uscate, precum şi văruirea tulpinilor. În livezile de pomi se fac tăierile de rodire, se grăpează terenurile dintre pomi şi se plantează noi puieţi. Cu cât plantăm mai devreme primăvara, cu atât pomii se vor prinde mai bine şi vor avea creşteri mai viguroase.

Instrucţiuni de plantare a pomilor

În cazul plantării puieţilor cu rădăcini goale se face mocirlirea şi fasonarea rădăcinilor, înlăturându-le pe cele rupte, uscate şi tăindu-le pe celelalte, la aproximativ 15-20 cm până apare în secţiune culoarea alb-sidefiu. Pentru mocirlit se foloseşte un amestec din apă, pământ galben şi gunoi de grajd.

Se sapă o groapă de 40/40/40 cm, pe fundul căreia se adaugă pământ fertil mărunţit, apoi se aşază puietul cu rădăcina cât mai răsfirată. Se adaugă un strat de pământ urmat de 3-5 kg de mraniţă, se tasează foarte bine să nu rămână goluri de aer, se udă cu 8-10 litri de apă, după care se umple groapa cu pământ, astfel încât punctul de altoire să fie deasupra solului cu 1-2 cm. La plantarea de primăvară despre care vorbim, în funcţie de condiţiile climatice, udarea se continuă cu regularitate aproximativ două săptămâni până când planta se prinde.

Puieţii la ghiveci

Dacă alegem să plantăm puieţi la ghiveci atunci mocirlirea nu mai este necesară, iar fasonarea se înlocuieşte

cu deşţelenirea rădăcinilor formate pe fundul ghiveciului aderente la balot, în cazul în care puietul a stat în ghiveci o perioadă mai mare de timp. Groapa în care se plantează puietul trebuie să fie dublă ca dimensiune faţă de diametrul balotului.
La plantarea de primăvară nu se mai face muşuroi, aşa cum se practică toamna. După infiltrarea apei este bine să se aşeze în jurul pomului paie, pleavă, frunze sau folie de plastic, care împiedică evaporarea apei, operaţiune ce poartă numele de mulcire.
Valentina Şoimu
REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
1149
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Martirul Brâncoveanu, via Urlaţi

Ni-l amintim din cărţile de istorie: diplomat, abil, bun strateg. Dar şi martir. Poate cel mai mare martir al neamului. Dar câţi dintre noi avem ştiinţă de faptul că domnitorul Constantin Brâncoveanu, căci despre el este vorba, a avut legături cu oraşul prahovean Urlaţi? Că şi-a făcut aici reşedinţă domnească, unde a plantat podgorii întinse de vie şi că venea în începuturile de toamnă să asiste la culesul strugurilor? Cine ştie că de aici, de la Gura Urlaţilor, cum spun cronicile vremii, a urmărit cu atenţie războiul ruso-turc, cel care avea, mai apoi, să-i aducă mazilirea? Acestea, dar şi multe alte date despre Ţara Românescă şi Urlaţiul anilor 1700 au fost culese după o amplă documentare, mai jos.

„Pohtim să ne fii domn“

Născut în 1654, Constantin Brâncoveanu şi-a petrecut anii copilăriei la Mărgineni. Rămas orfan de tată, el avea să aibă parte de o educaţie aleasă din partea Cantacuzinilor, fiind înrudit cu aceştia prin legături de sânge. Aici, departe de agitaţia de la curte, a deprins buchiile, dar şi arta diplomaţiei de la bunicul său, Constantin Cantacuzino, şi mai apoi de la unchii săi, Constantin şi Mihai. Căci mama lui, Stanca, era os domnesc, o perioadă destul de lungă la cârma ţării aflându-se Cantacuzinii.

Ultimul dintre ei a fost Şerban Cantacuzino. Pe vremea acestuia, Constantin Brâncoveanu a îndeplinit funcţiile de capuchehaie pe malul Bosforului, spătar, ispravnic de scaun, logofăt. S-a căsătorit cu Marica, nepoata domnitorului Antonie Vodă din Popeşti, cu care a visat, de la început, să facă o droaie de copii. Nutrea, spun documentele vremii, gânduri de domnie, dar nu era, ca alţii, atât de ahtiat după ea.

Toamna anului 1688 îl găseşte la curtea lui Şerban Cantacuzino care, dintr-o dată, a căzut la pat. Mai multe însemnări ale vremii îl acuză pe fratele lui Şerban, Constantin Cantacuzino, de uneltiri, ba chiar de încercarea – reuşită, dacă aşa au stat lucrurile – de a-şi otrăvi fratele, în speranţa că va prelua frâiele ţării. Dar muribundul i-a dat pecetea domnească nepotului Brâncoveanu, când acesta s-a dus în iatacul lui să-l salute. Aceasta însemna, fără drept de apel, consimţământul la domnie. Se pare că lucrurile fuseseră stabilite din vreme, căci Înalta Poartă, căreia Ţara Românească îi era vasală, ştia şi-l acceptase pe Brâncoveanu ca domn.

Ahmed baş-capegiul, venit ca trimis la Palatul Cotroceni din Bucureşti, tocmai construit, a adus cu el caftanul de domn. Brâncoveanu nu era de faţă când s-a întrunit divanul şi a fost numit, în locul lui Şerban Cantacuzino, la cârma ţării. „Logofete, i-au spus boierii, noi toţi pohtim să ne fii domn!“ În prima clipă, Brâncoveanu a respins oferta, spunând: „Sunt destul de bogat ca să fiu domn în casă la mine“, dar apoi a acceptat. Aveau să înceapă cei mai frumoşi, dar şi cei mai cumpliţi ani din toată viaţa lui.

A fost mai mult decât un erudit

S-a dedicat culturii, pe care, deşi nu era un erudit, ca Dimitrie Cantemir, de pildă (domn într-o perioadă al Moldovei), a sprijinit-o cu fervoare. S-a apropiat de tipar, de învăţământ, de arte, de ştiinţe. A fost cel care a pus, dacă se poate spune aşa, la cale spionajul, căci Altân Bei, cum era cunoscut Brâncoveanu la Înalta Poartă, a avut mulţi agenţi care îi aduceau veşti de la toate curţile europene ale vremii. La rândul său, folosea cu Petru cel Mare al Rusiei, cu care coresponda, un cifru sistematic de scriere. Astfel, litera e era 6, i, 4, o, z şi tot aşa.

Şi-a deschis o manufactură de produs obiecte din sticlă. A construit, într-un stil propriu, conace, castele şi biserici, fiind, cu acestea din urmă, un adevărat concurent pentru Ştefan cel Mare, despre care s-a spus că a construit cele mai multe lăcaşuri de cult. A încurajat comerţul şi exploatarea zăcămintelor de aramă, păcură, fier, sare. Dar a sprijinit şi albinăritul şi cultivarea viţei-de-vie, fiind el însuşi recunoscut drept bun cultivator de vie şi negustor de vin. „Din podgorii şi din vinariciu, la care erau obligaţi toţi locuitorii ţării, şi-a clădit marile şi fabuloasele averi“, aşa se ştie din unele cronici despre Brâncoveanu. Aceste înclinaţii ale sale către cultivatul viţei-de-vie, dar şi apropierea prin boierii Cantacuzini de Prahova au făcut să-şi îndrepte atenţia către Gura Urlaţilor, unde, în 1697, şi-a construit un conac. Casa domnească, aşa e cunoscut şi acum locul, iar viile din apropiere sunt viile domneşti. Din păcate, foarte puţini dintre locuitorii Urlaţiului ştiu despre ce domn e vorba.

A fi sau a nu fi domn

Vremurile erau tulburi, domnia era râvnită de mulţi, unul dintre ei fiind Dimitrie Cantemir. Ca să nu mai vorbim de Constantin Cantacuzino, care poftea să-şi pună pe tron fiul. Nici în afara ţării apele nu erau liniştite. Politica de echilibru între turci şi ruşi, pe care o dusese Brâncoveanu, părea să nu-i mai fie de folos. Şi unii, şi ceilalţi îl suspectau de duplicitate. În 1711 a început războiul dintre cele două mari puteri şi domnul şi-a chemat credincioşii la discuţii la Bucureşti, la Mogoşoaia, la Gherghiţa, la Urlaţi, localizat de unii istorici drept Albeşti.

A fost prima ruptură făţişă cu Cantacuzinii, căci nu aveau aceleaşi păreri cu privire la soluţia ce se impunea. Cu sutele de care pline cu provizii, cu armata aflată pe poziţii, domnul s-a oprit pentru mai multă vreme în târgul Urlaţilor. Avea destui bani depuşi în multe conturi, plus bogăţia din ţară şi ar fi putut să-i întreţină pe toţi din familie. Doamna Marica şi toţi fiii, care îi mai rămăseseră din cei 11, i-au cerut însă să nu renunţe la domnie. Şi acolo, printre rândurile cu vie de la Urlaţi, plimbându-se uneori pe calul Smardalac, Brâncoveanu a decis să fie mai departe domn. A întrunit consiliul şi Cantacuzinii i s-au ridicat împotrivă. Aceştia propuneau războiul şi Petru cel Mare al Rusiei a fost de acord cu ei, nu cu domnul, care voia pace cu toţi. Între turci şi ruşi s-a încheiat o pace provizorie, după mai multe lupte, ratificată doi ani mai târziu.

Mazilirea

Când credea că poate răsufla uşurat, a început pentru Brâncoveanu declinul. Atunci a fost redactată aşa-zisa scrisoare din partea boierilor către Înalta Poartă, prin care se arătau nemulţumirea şi indignarea ţării pentru faptele domnului: corespondenţa cu guvernele europene, cumpărarea de moşii în Transilvania, dări mari, depunerea de bani în conturi străine. Cert e că, în aprilie 1714, a început mazilirea. Domnul şi toată familia au fost duşi la Edi Cule, închisoarea celor şapte turnuri. După ameninţări şi torturi, Brâncoveanu a fost decapitat. Dar, înaintea sa - şi sub privirile sale disperate - au fost decapitaţi cei patru fii ai săi, Matei, Ştefan, Constantin, Radu, şi unul dintre gineri, Ienache Văcărescu. Capetele tuturor au fost înfipte în vârf de suliţă şi plimbate prin oraş, apoi aruncate în mare. Istoricii afirmă că osânda a fost cauzată de refuzul său de a se lepăda de credinţa străbună. Este adevărat, dar nu otomanii sunt principalii vinovaţi ai cruzimii, ci apropiaţii sau duşmanii săi din ţară care unelteau împotriva sa.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1435

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

martisorul-simbol-vesnic-al-primaverii_l...

Mărţişorul, simbol veşnic al primăverii

Prima zi de primăvară este aşteptată cu nerăbdare de către neamul românesc, deoarece este momentul în care o tradiţie veche de pe vremea tracilor trebuie respectată, cea a mărţisorului. Şnurul de mărţişor este format din două fire colorate în alb şi roşu, care semnifică unitatea contrariilor: vară-iarnă, căldură-frig, fertilitate-sterilitate, lumină-întuneric. Culoarea roşie este atribuită vieţii şi femeii, în timp ce albul reprezintă limpezimea apelor şi înţelepciunea bărbatului. În trecut se purta legată de şnur o monedă de aur sau de argint, dar acum purtăm diferite obiecte despre care se crede că aduc noroc. De exemplu, un coşar transmite bunăstare, trifoiul noroc, iar ghiocelul exprimă gingăşia.

În majoritatea judeţelor, fetele primesc mărţişoare. Însă există şi excepţii. În unele părţi ale ţării fetele sunt cele care dăruiesc simbolul primăverii.

În zona Moldovei, spre exemplu, băieţii primesc de la mame, de la soţii sau de la fetele din sat mărţişoare unul mai frumos ca altul, aici 1 Martie devenind o zi a bărbatului. Uneori, strângerea lor devine o competiţie, învingător fiind cel care reuşeşte să adune cât mai multe. (L.Ş.)

***

În comuna Moldoviţa, judeţul Suceava, am avut bucuria de a descoperi o doamnă pentru care mărţişorul a devenit mai mult decât un simbol al primăverii. Lucica Matraş, soţie de meşter popular, a dobândit darul de a înfrumuseţa zilele de primăvară cu mărţişoarele deosebite pe care le confecţionează. Era copil pe vremea când bunica sa a învăţat-o cum să dea valoare unei fâşii de mătase. Îşi aminteşte cu nostalgie de vremurile în care, în satul său natal, confecţionarea mărţişoarelor era o tradiţie.

Astăzi puţini mai sunt oamenii care încă mai îndrăgesc această îndeletnicire, dar ea are mândria de a se număra printre aceştia. Pentru a da viaţă magiei foloseşte de fiecare dată mătase albă şi roşie, care prin multă migală ia forma trifoiului cu patru foi, frăguţelor, căpşunilor, uneori a steluţelor şi pătrăţelelor. În funcţie de modelul ales, confecţionarea poate dura între o jumătate de oră şi o oră. Doamna Matraş lucrează aproape tot anul, astfel încât la începutul lunii Martie vine în târgurile organizate pentru meşterii populari cu 1.500 de mărţişoare.

(LD)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

marturiile-ultimului-frate-II-ion-ceause...

Mărturiile ultimului frate (II) Ion Ceauşescu > REVISTA LUMEA SATULUI

Mărturiile ultimului frate (II) Ion Ceauşescu

Rândurile pe care le supunem atenţiei au doar scopul unei simple reconstituiri a vieţii ultimului frate al familiei, care mai este printre noi. El a acceptat dialogul de faţă în credinţa că unele dintre mărturisirile sale ar putea fi de folos celor care vor avea înţelepciunea să scrie adevărata istorie a agriculturii comuniste din România. Cu realizările ei economice, dar şi relele sale în plan social.

Am sărit peste anii copilăriei şi ajungem în perioada adolescenţei sale. Adică în anii în care liceanul Ion Ceauşescu termină şcoala medie electrotehnică „Iosif Rangheţ“ din Bucureşti şi este trimis de fratele mai mare să-şi desăvârşească studiile la Institutul Energetic din Moscova.

– De ce la Moscova, şi nu la Bucureşti, domnule Ion Ceauşescu?

– Pe vremea aceea nu puteai deveni cineva în România dacă nu studiai în URSS. Am încercat să ripostez, dar Nicolae şi Lenuţa s-au dovedit neînduplecaţi. Am înţeles că ei mă pregăteau pentru o carieră diplomatică şi pentru asta trebuia să fiu neapărat… inginer. Ca să mă încurajeze, îmi spuneau că acolo este un „băiat bun de-al nostru, Ionel“ care se va ocupa de mine.

– Ionel poartă şi un nume, nu numai prenume…

– Este vorba de Ion Iliescu, omul care în anii tinereţii îmi era atât de apropiat, încât copiii lui Nicolae îl considerau al 11-lea frate al familiei.

– Viaţa a dovedit că această frăţie avea să fie mai mult de faţadă…

– Se pare că Ionel, „fratele meu vitreg“, a dat dovadă de prea mult zel... contestatar în momentul în care a ajuns în vârful piramidei comuniste. Până la urmă, serviciile speciale şi, odată cu acestea, „prietenii săi“ au descoperit că această atitudine de nemulţumire faţă de tot ce se întâmpla la nivelul conducerii superioare de partid are o legătură directă cu relaţiile tot mai proaste ale Bucureştiului cu Moscova. Ce a urmat ştie toată lumea.

– Ionel v-a rămas totuşi prieten; nu aţi încercat să-l apăraţi în faţa lui Nicolae?

– Cum să-l apăr, când oamenii din jurul „tovarăşei“ au decis deja decăderea lui?

– Să revenim la anii de studii de la Moscova. De ce aţi părăsit Institutul?

– Pentru că nu-mi plăcea ideea de a fi hidroenergetician. Am luat studiile de la capăt şi m-am făcut agronom. Până la urmă şi Nicolae a înţeles că asta era vocaţia mea adevărată.

– Şi v-a ajutat s-o împliniţi?

– Ar fi nedrept să nu recunosc că ascensiunea mea a avut o legătură cu Nicolae. Eu nu am aspirat la mai mult decât a fi un inginer agronom bun şi respectat. Propulsarea spre vârful piramidei agricole se datorează unor oameni care au realizat că, punându-mă în fruntea horticulturii, ar putea beneficia de acele sume uriaşe care au transformat România în cea mai mare producătoare de legume, fructe şi struguri din interiorul CAER-ului.

– Chiar am fost atât de mari horticultori?

– Să vedem ce spun datele statistice. În anii de după 1980, în România existau 1.000 de ferme legumicole care deţineau 300.000 ha cultivate cu tomate, ardei, vinete, ceapă, castraveţi, mazăre, fasole, rădăcinoase, ca să mă refer doar la principalele sortimente. În cel mai bun an agricol, 1985, de pe această suprafaţă s-a realizat o producţie totală de legume de 5,7 milioane tone. Adică cam tot atât grâu se obţinea atunci în România. Nu ştiu să fi existat la vremea aceea o ţară în Europa să fi produs aproape 2 milioane tone de tomate, de exemplu.

– Astăzi se spune că acele producţii erau doar... poveşti.

– Este vorba de recolte normale ce nu depăşeau la hectar 20 tone de tomate, 10 tone de ardei, ceapă sau castraveţi. Acestor contestatari vreau doar să le amintesc că atunci România era cel mai mare furnizor de pastă de tomate al lumii arabe.

Iosif POP

Va urma –

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1537

☐

Comentarii

☐

☐

1. Niculai Popandron -- (17-February-2010)Domnul prof.dr.Ion Ceausescu a condus horticultura Romaniei cu multa competenta.Din pacate in prezent acest important sector se pare ca nu mai este condus.Unde sunt livezile si viile de altadata.Unde sunt numeroasele ferme legumicole din acele vremuri.Au fost inlocuite cu terenuri virane,cultivate cu buruieni.Cate legume importam atunci si cate importam acum.Nu-mi vine sa cred ca am ajuns un popor atat de neputincios.Cultura tomatelor se situa pe locul intai.Acum nu se mai stie pe ce loc se afla.Importam,cred,peste 90% din necesarul de pasta de tomate si suc de rosii.Rusine.Mare, mare rusine.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

Mărturiile ultimului frate (III) Ion Ceauşescu > REVISTA LUMEA SATULUI

Mărturiile ultimului frate (III) Ion Ceauşescu

– La un moment dat spuneaţi că nu aveaţi cum să-l apăraţi pe bunul dvs. prieten Nelu (Ion Iliescu), din momentul în care el intrase în dizgraţia tovarăşei. Avea ea o putere atât de mare încât să-l îndepărteze de familie pe unul dintre favoriţii lui Nicolae Ceauşescu?

– Ce să vă spun, oamenii din jurul Lenuţei au reuşit să mă scoată din structurile înalte ale agriculturii tocmai în momentul în care sectorul pe care îl conduceam era la apogeu.

– E uluitor ceea ce spuneţi, dar…

– Nu există niciun dar. Este un adevăr din cauza căruia, în momentul în care l-am cunoscut, am făcut primul infarct.

– Cum adică?

Relaţiile mele cu fratele Nicolae erau foarte bune. Dacă nu mă sprijinea el, nu puteam să fac ceea ce am pus la cale cu oamenii de ştiinţă şi practicienii din horticultură. Eu zic că noi am constituit o formidabilă echipă de reformişti din spaţiul agricol al fostului CAER. Ungurii, care se dau astăzi marii reformişti ai sistemului agricol comunist, la vremea respectivă contau pe piaţa agricolă europeană doar prin numărul impresionant de hibrizi americani cultivaţi.

În paranteză fie spus, omul care a reuşit să-l convingă pe Ianoş Kador să-i susţină programul de revoluţionare a agriculturii ungare era un ardelean de-al nostru, bun prieten cu Nicolae Giosan, un ardelean român, care nu ştiu din ce motive a fost „transferat“ într-o zonă politică cu puţină influenţă în susţinerea agriculturii. Am încercat, dar nu am reuşit să desluşesc cauza adevărată a acestei marginalizări. Dacă ar fi în viaţă Angelo Niculescu ar putea să lămurească acest lucru, inclusiv „izolarea agricolă“ a lui Giosan.

– Naraţiunea dvs pe această temă mă face să cred că marele Angelo nu era şi marele prieten al dumneavoastră…

– Angelo rămâne pentru mine cel mai mare ministru al agriculturii din ultimii 50 de ani, să zicem. Avea o minte sclipitoare, un spirit inovator, reuşind să-l convingă pe Nicolae Ceauşescu să-i aprobe implementarea ideilor reformiste de tip capitalist pe care le-a adus din Statele Unite, unde s-a şcolit o bună vreme de timp.

– Vă admir auzindu-vă vorbind cu atât respect de Angelo Miculescu. Se pare, totuşi, că el privea cu oarecare teamă ascensiunea dvs. în ierarhia agriculturii.

– Adevărul este că niciodată nu am dorit să mă desprind de colegii mei din horticultură, care la vremea respectivă făceau parte din spuma agricultorilor din România. Din câte ştiu, Angelo n-a fost îndepărtat de la conducerea agriculturii din motive profesionale, fratele Nicolae ţinea la el ca la un om care avea capacitatea să dea agriculturii comuniste un alt sens de organizare şi productivitate. Viaţa a făcut însă ca el să cadă sub incidenţele unei hotarâri de partid care îl face incompatibil cu poziţia de demnitar. În faţa probelor, a acceptat

demiterea. A fost însă mai puţin demn în momentul în care i-a sugerat secretarului general înlocuirea mea de la horticultură, pe motivul că n-o să mă pot înţelege cu înlocuitorul lui, Ion Teşu.
Fapt este că fratele Nicolae m-a sunat imediat şi m-a întrebat: „Ce ai cu Teşu?“. Pur şi simplu m-am blocat şi am apucat doar să-i spun că suntem prieteni buni. Teşu n-a avut ce face şi a cerut audienţă la secretarul general. Abia după aceea aveam să-mi dau seama că în jurul fratelui Nicolae există o conjuraţie condusă tocmai de soţia sa. Serviciile secrete au înregistrat convorbirea dintre secretarul general şi noul ministru al agriculturii, iar a doua zi Teşu a fost chemat la cabinetul II şi făcut praf şi pulbere.
Iosif POP - va urma -
... Alte mărturii
Am chibzuit mult până să facem cunoscute mărturisirile profesorului Ion Ceauşescu despre viaţa sa particulară şi publică din perioada în care s-a afirmat ca specialist şi demnitar în agricultura comunistă. Reţinerea nu ţinea atât de impactul asupra cititorilor, cât de reacţia celor care critică cu virulenţă un sistem economic care se dovedeşte a fi condamnat de istorie.
Iată că, după primele două „mărturisiri“, această temere pare a se risipi. Cel puţin aşa deducem din scrisorile primite din partea unor specialişti care au trudit din greu la afirmarea horticulturii româneşti în Europa. Le redăm aşa cum ne-au fost transmise de doi dintre martorii acelor vremuri.
(V.Ş.)
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
759

° Comentarii

° 1. Niculai Popandron -- (3-March-2010)Va felicit pentru aceste marturisiri pe care le-ati realizat in cele trei numere a revistei.Am fost primul care am simtit nevoia de a comenta cele scrise de D-voastra, de a-mi exprima aprecierea pentru prof. dr.Ion Ceausescu.Fiecare sistem, atat cel capitalist cat sui cel comunist are si bune si rele, nici unul nu este perfect.Incepe sa ma ingrijoreze acest tip de capitalism din Romania.Unde va ajunge agricultura Romaniei, unde va ajunge cercetarea agricola din tara noastra care se gaseste in prezent intr-o situatie incredibila.Se poate compara cu ce afost inainte de 1989. Cine se face vinovat
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mărturiile ultimului frate Ion Ceauşescu - Crăciunul, ca o zi de doliu fără sfârşit

– Domnule Ion Ceauşescu, nicicând nu v-am văzut atât de deprimat ca în zilele acestea. Şi asta tocmai în pragul în care creştinii de pretutindeni se pregătesc să sărbătorească Crăciunul care se apropie.

– Încerc să mă desprind de trecut, dar de douăzeci de ani încoace pentru mine Crăciunul este o zi de doliu fără sfârşit. În ziua marelui praznic, de câte ori închid ochii, am în faţă sângele fratelui Nicolae, împroşcat pe zidurile cazărmii din Târgovişte. Am în faţă şi ştreangul din beciul Ambasadei din Viena care i-a luat viaţa fratelui Marin. Undeva în fundal, în faţa privirii întunecate, apar şi cei care au făcut din această Zi Sfântă a Naşterii Mântuitorului una însângerată.

– Vă înţelegem durerea, dar cei care au săvârşit faptele sunt oameni care susţin că au în ei frica lui Dumnezeu…

– Care frică? Să comiţi asemenea crime în numele unei cauze strâmbe? Îl văd şi acum pe acuzator citind rechizitoriul: „Vă faceţi vinovat de moartea a 60.000 de oameni“; „Vă faceţi vinovat de furtul pe care l-aţi făcut şi de deţinerea ilegală a unor conturi în străinătate“; „Vă faceţi vinovat de înfometarea şi înfrigurarea poporului“. Câţi oameni a omorât fratele Nicolae? Conturile care i se imputau au existat, dar ele aparţineau tocmai celor care au ordonat condamnarea lui la moarte.

– Aceşti oameni poartă un nume.

– Nu unul singur, ci mai multe. O listă a lor o avea fratele Marin de la Viena care a fost spânzurat tocmai pentru că nu a vrut s-o divulge.

– Sunteţi sigur de aceste acuzaţii?

– Din ce bani s-au îmbogăţit peste noapte cei pe care poporul îi denumesc mogulii zilelor noastre? Vă spun eu: din conturile lui Ceauşescu, care de fapt erau ale lor. Ei sau urmaşii lor vor trebui să dea seamă de această imensă fraudă.

– Discuţia pe această temă pare a fi foarte delicată. După 20 de ani de libertate, oamenii încep să înţeleagă ce a fost bun sau rău în trecut şi ce este astăzi. Vă propunem deci să revenim la viaţa dumneavoastră: cum aţi petrecut primul Crăciun în libertate?

– Încarcerat într-o unitate militară. În faţa furiei poporului m-am retras, împreună cu familia, la o fermă a IAS „30 Decembrie“. Unul dintre oamenii apropiaţi nouă ne-a trădat „ascunzătoare“. Din acest moment a început calvarul existenţei noastre. Încarceraţi într-o unitate militară, în Noaptea Mântuitorului Creştinătăţii, aveam să asist la executarea fratelui meu. Eram îngrozit de gândul că va veni rândul tuturor „Ceuşeştilor“. N-a fost să fie aşa, întrucât procurorii care au „instrumentat“ cazul s-au dovedit cinstiţi şi fără prejudecăţi. Fapt este că, după şase luni de detenţie, am fost puşi în libertate.

– De atunci şi până acum…

– Îi mulţumesc Celui de Sus că nu mi-a luat minţile, salvându-mi familia din calea celor care doreau să o înjosească. Eu şi soţia am fost obligaţi să ne retragem, dar în marginalizarea noastră semnele de bucurie au venit din partea celor doi copii. Nu imediat, ci în timp. Ei sunt, cum s-ar spune, la casa lor. Nicu, care conducea ferma de unde am fost ridicaţi în noaptea Revoluţiei, s-a reprofilat pe o activitate hipică de la marginea Bucureştiului. Ioana, fiica noastră, n-a suportat marginalizarea şi s-a stabilit în Germania. Eu şi soţia, Marioara, profesori la Universitatea de Ştiinţe Agricole şi de Medicină Veterinară, continuăm să purtăm crucea deznădejdii. O facem cu demnitate şi cu iertăciune pentru toţi cei care ne-au condamnat să o purtăm până la sfârşitul vieţii. Dumnezeu este acolo sus, de unde le vede şi le judecă pe toate!

I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
939

° Comentarii

° 1. Sorin -- (16-December-2010) Tradatorii au judecat au condamnat si executat, in loc sa-si fi pus pistoalele la tample in momentul furiei poporului manipulat.Am avut conducatori patrioti pe Cuza si pe Ceausescu,in rest am fost ca o musca fara cap ce zbura din rahat in rahat asa cum o facem si acum.Ne-am intors cu 50 de ani inapoi,devenind ravnite slugi europene.
Sa ne fie rusine ca santem lasi si ne meritam soarta !

° 2. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-December-2010)Între altele,N.Ceauşescu-un reuşit exponenet al mentalităţii ţărăneşti, a fost un excelent manager general economic şi politic al României din a doua jumătate a sec.XX, conducând ţara precum un destoinic şi harnic ţăran gospodăria sa, de tip autarhic(în sensul bun al cuvântului)nelipsindu-i nimic, iar când se referea şi îndemna la indep. energetică, ec. încerca să insufle nobila demnitate a ţăranului R. Dar, n-a reuşit!

° 3. Laurentiu -- (21-December-2010)Nimeni nu moare degeaba in ziua Nasterii Domnului! Dna Varvara, Nicolae Ceausescu poate fi orice vreti, numai un reusit exponent al mentalitatii taranesti - nu! Mentalitatea taraneasca romaneasca nu doar include, ci [b]se bazeaza[/b] pe credinta crestina ortodoxa. Bine, rau - depinde de fiecare din noi - dar acesta e un fapt! Singurul care ne-a mentinut pe noi ca popor, chiar daca la "coada" Europei civilizate. Acum insa, dupa 60 de ani... pierderea credintei a dus la degradarea populatiei rurale si incet, dar sigur, ne indreptam spre depopularea tarii, daca ne referim la valori autentice.

° 4. Sorin -- (6-January-2011)Nicolae Ceausescu va ramane cel mai apreciat martir al natiei romane.Si-a dedicat viata infloririi Romaniei si i-a reusit.Nicidecum nu eram coada Europei.Acum santem in fata la blowjob.Nu se compara sacrificiile poporului de atunci cu infometarea si degradarea morala de acum a clasei de mijloc si a prostimii(nu este sensul termenului folosit de tiganimea otv-ista).Conducatorii nosti de toate nuantele au devenit obiectul prostitutiei formatiunilor masonice,evreesti,tiganesti si americane.Nu mai avem pe cine sa alegem dar avem din belsug capete ce justifica punerea multor capete in tambre.

° 5. EREMIA PETRE -- (7-January-2011)OPINIE PRIVIND CE DRUM TREBUI SA URMEZE POMICULTURA
Ministrul agriculturii are dreptate dar dar trebui sa avem ce depozita .Am lucrat in BUZAU cu sute de ferme horticole ,cu 21000to capacitate de depozitare si trei fabrici de conserve
Dupa 2003 am plantat 60 ha livada super intensiva si am construit un depozit cu frig .
UNU=sa refacem toate plantatiile existente =ontogenetic pot relua ciclul de productie =sa dam la 50 ha 300 000 e
Sa infintam livezi super intensive acordand 1600000 euro pentru cate 50 ha
IN 2=3 ANI VOM PUTEA OPRI IMPORTUL DE MERE CIRESE PRUNE CAISE

° 6. Petru -- (13-May-2011)Romania ar fi trebuit sa isi continuie drumul spre democratia de tip occidental dupa 1945 dar comunistii au fortat-o intr-o strada infundata din care abia in 1989 a apucat sa iasa! Ceausesti (N. si E) au degradat tara asta cum nu se mai putea rapindu-ne libertatea si intimitatea, sufletul si constiinta! Si au ucis nu 64000 dar zeci de romani, poate sute (mortii Timisoarei!!) din incapatinarea lor de a se mentine la putere. Au fost criminali fara Dumnezeu! Au primit, ce-au meritat.Istoria natiunii romane nu-i va ierta si-i va considera criminali, ce au fost.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mărturiile ultimului frate Ion Ceauşescu (IV) > REVISTA LUMEA SATULUI

Mărturiile ultimului frate Ion Ceauşescu (IV)

– Din câte ştiu, spre deosebire de prietenul meu Florea Ceauşescu, dumneavoastră eraţi în relaţii bune cu tovarăşa. Cum vă explicaţi insistenţa ei de a vă îndepărta de la conducerea horticulturii?

– Atunci am răbufnit, dar doar în interiorul meu. Această mocnire era să mă coste viaţa. Infarctul meu avea să-l sperie pe fratele Nicolae, care a căutat să-mi cânte în strune, oferindu-mi o funcţie ademenitoare, aceea de prim-vicepreşedinte la CSP. Am acceptat-o. Mărturisesc însă că, la vremea respectivă, nu m-a dus gândul că schimbarea mea şi a lui Angelo s-a hotărât undeva, prin nişte cancelarii ce priveau cu teamă ascensiunea agriculturii româneşti. Astăzi eu ştiu exact unde şi prin cine acţionau acestea la nivelul unor înalţi demnitari de partid din România.

– Poate ar fi bine să ştim şi noi, muritorii de rând…

– Ar fi, dar nu pot să dovedesc cu acte concrete. Ştiu doar că o parte aparţinea filierei ruseşti, alta celei evreieşti, iar unii „agenturilor străine“, după cum declara fratele Nicolae în momentele de disperare ale evenimentelor care au decis îndepărtarea sa de la conducerea ţării. Nu sunt eu încă cel mai în măsură să judec această conjuraţie în care au fost atraşi până şi oameni cu înalte funcţii în conducerea partidului şi statului.

– Să fie vorba şi de Cabinetul 2?

– Lenuţa nu putea să-l trădeze pe Nicolae. Am însă convingerea că în anturajul său se aflau oameni dubioşi cu o puternică influenţă asupra ei.

– Îmi amintesc că prietenul meu Florea avea un dinte foarte ascuţit împotriva ei; dar dumneavoastră, care eraţi în graţiile tovarăşei…

– Nu ştiu dacă într-adevăr a ţinut la mine sau eram un tolerat. Ceea ce pot spune este că ea m-a îndepărtat de la conducerea agriculturii. Ion Teşu, care este în viaţă, poate să vă confirme în parte acest lucru.

Aveam cele mai sănătoase şi ieftine produse

– Domnule Ion Ceauşescu, dumneavoastră aţi putea da un răspuns?

– În acea perioadă, agricultura românească se îndrepta spre un model de organizare şi productivitate ce nu convenea nici Moscovei, dar mai ales celor care şi-au propus să dicteze asupra pieţei agroalimentare mondiale. La vremea respectivă, exporturile agricole ale României atingeau dimensiuni exorbitante. Diferenţa de costuri făcea să oferim pieţei internaţionale cele mai ieftine produse.

– Vă propunem să ne oprim aici şi să revenim asupra subiectului aflat în discuţie.

Confirmare

– Cum a fost, dle Teşu, atunci când aţi cerut audienţă la secretarul general al partidului pentru a-l menţine pe Ion Ceauşescu la conducerea horticulturii?

– Ion Teşu: Angelo a fost unul dintre cei mai buni prieteni ai mei. Am fost alături, cum s-ar spune, o viaţă. Încă de când eram studenţi. Vă imaginaţi ce am simţit în suflet când am fost chemat să-l înlocuiesc. Aflând că, odată cu el, vor fi înlocuiţi Ion Ceauşescu şi Ion Stanciu, figurile cele mai reprezentative ale reformării modelului agricol al acelor vremuri, am cerut audienţă la Nicolae Ceauşescu. Tovarăşul era pe cale să revină asupra deciziei şi să-i repună în funcţie pe cei doi. Nu ştiu prin ce minune, exact în acel moment, în biroul lui Nicolae Ceauşescu a apărut Elena Ceauşescu, neagră la faţă.

Nici n-a apucat tovarăşul să-i explice motivul audienţei mele, că ea m-a trimis la colţ, avertizându-mă că sunt prea mic să mă implic în probleme ce ţin de hotărârile Comitetului Executiv. Asta se întâmpla cu 40 ani în urmă şi vă mărturisesc că nici astăzi nu realizez pe deplin cauza decapitării celei mai reformatoare şi performante echipe de la Ministerul Agriculturii.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
850
□
Comentarii
□
□

1. ANDREI -- (17-March-2010)Ar fii foarte bine daca ne-am intoarce la agricultura anilor 70-90,refacand fermele tip GOSTAT si conduse de agronomi,zootehnisti si horticultori scoliti in perioada anilor 60-80, iar productiile obtinute sa fie valorificate prioritar in tara iar surplusul la export.Nu-i opreste nineni si nimic pe proprietari sa ia aceasta masura.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

marturiile-ultimului-frate-ion-ceausescu...

Mărturiile ultimului frate Ion Ceauşescu (VI)

– Iată-ne cu „mărturisirile“ la episodul şase. Reacţiile au apărut încă după primul articol. Ele au venit nu numai din partea celor care au ţinut să vă omagieze activitatea în Aula Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice la a 70-a aniversare, ci mai ales de la specialiştii din producţie care s-au bucurat de sprijinul dvs. Ceea ce mă impresionează la unii dintre ei sunt nu atât elogiile aduse prof. dr. Ion Ceauşescu, cât uimirea că o revistă românească are curajul de a vă readuce în faţa opiniei publice după 20 ani de tăcere şi marginalizare. Citindu-le mesajul, gândul m-a dus la cei care se opuneau reabilitării dvs. de frica presei. „Ce va zice presa, dacă îl reprimim în Academie pe Nelu Ceauşescu?“ – se întrebau unii dintre membrii marcanţi ai acestei instituţii. Iată că presa de bună credinţă spune ce trebuie spus şi va mai continua să scrie. Aşa cum a fost: cu bune şi cu rele.

– Recunosc că nu credeam în aceşti ultimi ani atât de dramatici pentru mine în posibilitatea de a mă putea exprima public. Eu nu ştiu câte ecouri aţi primit la redacţie, dar de patru luni telefonul meu sună întruna. Am înţeles că le este greu. Mie îmi este şi mai greu.

Am înţeles că trebuie să fiu pus la index, întrucât, dincolo de lucrurile bune pe care le-am făcut, sunt, totuşi, fratele fostului dictator. Recunosc că această apartenenţă mi-a creat în trecut unele favoruri de care alţii nu au beneficiat. Dar acestea au fost strict de ordin profesional. Pe mine Revoluţia m-a găsit fără vile, fără conturi în străinătate. Averea mea era omenia pe care o manifestam şi calitatea de a asculta ceea ce propuneau colaboratorii mei. Ei au intuit acest lucru şi de aceea s-au zbătut să mă promoveze. Şi, Doamne, câte lucruri bune am putut face alături de ei!

O reţea formidabilă de depozite horticole

– Să începem cu unul dintre acele multe lucruri bune pe care le-aţi făcut.

– Era prin 1966, când m-am trezit pe o listă a Departamentului Agriculturii de Stat care trimitea în Italia câţiva specialişti să se documenteze în vederea construirii unei reţele de depozite pentru legume şi fructe. Am văzut, am notat şi, întorşi acasă, am făcut calcule: costul reţelei preconizate de noi era de 2,5 miliarde dolari.

Am tăcut şi mi-am văzut de alte treburi pentru că nu am avut curajul să solicit atâţia bani. Într-o zi sunt chemat la „tovarăşu'“: „Măi, Nelule, tu te plimbi de pomană prin străinătate, pe banii statului?“ – veni reproşul. I-am explicat că ideea cu depozitele este formidabilă, dar imposibil de realizat. „De ce?“ – vine întrebarea. „Din cauza costului imens: 2,5 miliarde dolari“ – îi răspund. „Şi dacă, totuşi, am face-o, cât am câştiga?“ – mă întreabă. Îi răspund că italienii ne-au asigurat amortizarea investiţiei în cinci ani. „Dacă este aşa, atunci vreau cel puţin câte un depozit în fiecare judeţ“, a venit porunca.

– Şi cum a fost ea îndeplinită?

– Exact aşa cum a cerut „tovarăşul“. Au fost judeţe în care am construit şi câte două depozite. Afacerile mergeau atât de bine, încât am devenit printre cei mai mari exportatori ai Europei. Mă doare sufletul când aud că aceste construcţii sunt astăzi o paragină. Dar să lăsăm ca viaţa să meargă înainte, iar istoricii de bună credinţă să o descrie pe cea trecută. Aşa cum a fost ea: cu bune şi rele.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
874

□

° Comentarii

□

□

° 1. ing. Nastase Sabinel -- (3-May-2010)Si cine va blameaza venerabile dom` profesor???? Ca in Romania a ajuns tupeul porcesc la rang de blazon peste tot in toate institutiile.Vrea cineva sa auda si sa invete ceva din experienta dumneavoastra foarte bine sa citeasca aceste rinduri publicate de aceasta revista cine nu sa-si vada de mizeria din sufletul sau si din jurul sau. Din cauza acestora care va blameaza a ajuns TARA ATA DE RIS IN EUROPA. Oare ce ar dori stimabilii sa facem toti sluj in fata lor???????? Sa avep pardon domnilor.

° 2. Maneanu Varvara Magdalena -- (5-May-2010)Aflu acum despre eminentul agronom Nelu Ceauşescu. Nu mă mir că Academia l-a renegat. Tot atât de bine ei, au uitat învăţăturile lui GH. Ionescu Şişeti şi au tăiat pădurile de salcâm şi altele şi acum să miră de dezastrul ecolocgic.Principiul ce coordonează societatea azi este unul. Tot ce s-a făcut înainte de 1989 nu e bun şi trebuie distrus şi anulat. Nici oamenii cu studii universitare dinainte de 1989 nu mai sunt buni , competenţi ci tinerii cu studii şi diplome la distanţă. Competenţa acestora constă în faptul că fură ce au făcut predecesorii revopsesc prost şi valorifică fară ruşine.

° 3. Niculai Popandron -- (6-May-2010)Este adevarat ca una din importantele realizari la care si-a adus o importanta contributie profesorul Nelu Ceausescu a fost construirea acelor depozite pentru legume si fructe.Pe data de 14 ianuarie 2009 am condus impreuna pe ultimul drum pe doi dintre marii pomicultori ai tarii:profesorii Vasile Cociu si Nicolae Cepoiu.In acea zi trista l-am intrebat pe domnul profesor cum am putut sa ne batem joc de aceste depozite care au fost atat de necesare si ar fi ajutat foarte mult si in prezent fermierii in valorificarea productiei.V-am facut depozite, au existat, unde sunt in prezent.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

marturiile-ultimului-frate-ion-ceausescu...

Mărturiile ultimului frate - Ion Ceauşescu

Mărturiile ultimului frate al familiei Ceauşescu se vor a fi simple cugetări ale unui om onest care a avut parte de multe împliniri, dar şi de decepţii de-a lungul existenţei sale umane.

El este conştient că-i datorează mult fratelui Nicolae pentru binele pe care i l-a făcut mai ales-o în anii tinereţii, dar şi mai pe urmă, însă continuă să creadă că formarea lui ca om i se trage dintr-o genă străbună, care şi-a pus amprenta şi pe caracterul şi comportamentul unora dintre fraţii săi. Între şansa preamăririi oferită de apartenenţa la clanul Ceauşescu şi cea de truditor de rând, el a ales pe ultima. Se simţea atât de atras de glia străbună, încât pentru a-şi asigura existenţa materială, a coborât la nivelul unui simplu muncitor agricol. Asta se întâmpla pe vremea când era student la Institutul Agronomic.

Aşa a fost începutul. Ce a urmat se împarte într-o perioadă îndelungată de extaz, dar şi de agonie. Omul socotit a fi printre cei mai iubiţi dintre agrarienii vremurilor comuniste se vede astăzi marginalizat şi chiar repudiat de unii care s-au ridicat pe umerii lui, cum s-ar spune. Denigrarea îl doare, dar nu l-a frânt încă definitiv. Dialogul cu domnia sa conţine şi elemente de mărturisire atât din viaţa personală, dar mai ales din cea profesională. Pe parcursul discuţiilor care vor urma vom face trimiteri ce ţin şi de intimitatea familiei Ceauşescu, dar mai ales de rolul pe care l-a jucat acest om, de rangul II, cum îi place lui să spună, în clădirea celei mai performante horticulturi din interiorul Cortinei de fier.

Au fost la tata 10 şi a rămas doar unul!

– De fapt, câţi aţi fost la casa tatălui dumneavoastră, domnule Ion Ceauşescu?

– Să-i pomenesc în ordinea venirii lor pe lume: prima a fost Niculina, apoi Marin, Nicolae Ceauşescu, Maria, Florea, Nicu (generalul de la şcoala de securitate), Ilie, Elena, Costel (care a murit la vârsta de 5 ani) şi Nelu, adică eu.

– Despre părinţi s-a scris mult, nu şi despre străbuni: de unde se trage viţa ceauşeştilor?

– Ceea ce ştiu este că ei se trag de undeva de pe alte meleaguri. Sunt un fel de venetici. Nişte oameni care la vremea lor au fost bogaţi. Bunicul dinspre tata avea 250 hectare de pământ arabil. Bunicul dinspre mama avea şi el 160 de hectare.

– Cum este posibil ca nişte oameni atât de bogaţi să aibă în interiorul lor germenele comunismului?

– Aiurea! Erau oameni gospodari şi cu credinţă în Dumnezeu. Bunicul dinspre mama era primul cântăreţ în strana bisericii din Scorniceşti, iar mama până la sfârşitul zilelor a fost o evlavioasă. Ea îşi făcea aceeaşi rugăciune de seara şi dimineaţa chiar în vila în care locuia împreună cu Nicolae.

– Cum explicaţi atunci această înstrăinare a copiilor faţă de Dumnezeu?

– Fratele Nicolae şi Elena au fost, într-adevăr, nişte atei. Molima aceasta s-a extins şi la unii dintre fraţi. Credinţa din interiorul nostru n-a pierit însă niciodată. Amintiţi-vă doar de cele întâmplate la înmormântarea mamei. A fost o slujbă religioasă cum rar se putea vedea pe acele vremuri. Ei bine, ea a fost organizată împotriva voinţei celor doi. Nu prea le-a căzut bine, dar cei care am „complotat“ ştiam că facem o faptă creştinească pe care şi astăzi o rememorez cu evlavie în clipele de singurătate, care sunt din ce în ce mai multe.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
2526

Comentarii

1. adrian dobrescu -- (1-February-2010)JOS PALARIA PENTRU DOMNUL PROFESOR NELU CEAUSESCU<
PARCA NICI NU AR FI FACUT PARTE DIN VITA CEAUSESTILOR,ASTA VA SPUNE UN MEMBRU VECHI AL P.N.L

2. marin.m -- (1-February-2010)Buna ziua,
Domnule reporter ,am mare rugaminte de ai transmite Domnului Profesor Doctor ION CEAUSESCU , CELE MAI SINCERE URARI DE SANATATE SI MORAL IL SUSTINEM.
Multumesc ,
Cu stima ,
Marin Marin.

3. niculai popandron -- (2-February-2010)Tot respectul pentru Profesorul universitar Ion Ceausescu.Nu pot sa am decat cuvinte de apreciere pentru ceea ce a facut pentru horticultura romaneasca, horticultura care in prezent este intr-un declin inimaginabil.Imi aduc aminte cu multa placere de cursurile de legumicultura,fiind prima serie de studenti la care a predat aceasta frumoasa disciplina.A fost Decanul de onoare al promotiei 1974, repartzandu-ne pe toti sefi de ferme horticole, cel putin trei ani, pentru a pune in practica cunostintele invatate in cei cinci ani de studentie.Va multumesc si va doresc multa sanatate si viata lunga.

4. florea paul -- (4-February-2010)La cursul de chimie din facultate i-am pus o intrebare directa profesorului nostru:ce parere are despre calitatile de cercetator ale academicianului doctor inginer Elena Ceausescu zisa si codoi?
Raspuns:are o echipa remarcabila.

5. niculai popandron -- (9-February-2010)Prea putin 600 caractere pentru acest mare om.Se vede ca multi l-au uitat. Un om cu dragoste pentru pamant, un om care a facut mult pentru horticultura romaneasca nu are dreptul sa fie uitat.Nu trebuie sa uitam ca socrul domniei sale a fost un mare manager in acest domeniu.Unde sunt managerii de alta data, manageri care ar trebui sa redreseze agricultura.Au disparut acele depozite de fructe si legume,depozite fara de care nu se poate dezvolta sectorul legumicol si cel pomicol.O neimplinire este si elaborarea acelor monografii a speciilor legumicole care nu cred ca se vor mai realiza vreodata.

6. Toma N -- (21-February-2011)L-am vazut ultima data la revederea de 30 de ani a promotiei1978 a Facultatii de Horticultura Bucuresti.La sedinta festiva,a luat cuvantul si a inceput cu,,dragi colegi si prieteni", apoi a zambit.Eu si colegii mei ii dorim multa sanatate.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

marul-fara-uniforma_s43.html

Mărul fără uniformă

Care măr este cel fără uniformă? Răspunsul l-aţi ghicit, desigur, este cel românesc şi – nu ştiu dacă din această cauză sau alta – nu ajunge în şcolile noastre! Aparţine unor producători care se încăpăţânează să nu moară cu afacerea lor cu tot, ba, mai mult, să ne aducă aminte, când muşcăm dintr-un măr românesc, de toate pierderile pe care le-a înregistrat agricultura, şi, odată cu ea, satul românesc aflat, cum ziceam odată, ca o corabie în derivă.

Mărul are şanse anul acesta să cucerească o piaţă pe care ţări europene – ce ne-au dat să mâncăm fructe, din acelea fără gustul şi aroma căutate şi jinduite – o lasă de izbelişte.

Rămânem cu merele, perele, nucile noastre şi nu ne pare rău. Preţurile sunt accesibile oricui, până acum, dar marii producători spun că urmează o scumpire importantă a fructelor.

Piaţa mică şi instabilă ne va pierde de muşterii după ce vom căuta fructul oprit de la vânzare, acum, ca să i se ridice valoarea. Bine pentru unii, rău pentru alţii! Şi tocmai acum când Comisia Europeană a aprobat 14 programe din 11 state membre pentru a promova legumele şi fructele, atât pe piaţa internă, cât şi în ţări din afara UE ca urmare a problemelor create în vară de bacteria E-Coli. Astfel legumele şi fructele din România, tocmai dezbrăcate de uniformă, vor aproviziona o piaţă ca cea din Rusia sau Ucraina.

Cele 14 programe care vor fi derulate timp de trei ani, cu o valoare totală de 34,1 milioane euro, sunt menite să-i aducă pe producătorii de fructe şi legume la situaţia financiară de dinaintea crizei numită E-Coli. Ce înseamnă asta pentru noi, cei care ne aşteptam să mâncăm mai multe fructe autohtone, din cele fără sau cu uniformă, nu ştiu, dar sigur, de la anul, vom căuta pieţele de fructe româneşti prin ţară şi ne vom trezi că le vom găsi prin Europa pentru a acoperi golul creat acolo. Din nou nu vom mânca fructe bune şi la preţuri accesibile! Vor fi luate de la gura românului. Sau nu este aşa? Cine mă contrazice?!

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
751

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

masa-lemnoasa-exploatata-sub-posibilitat...

Masa lemnoasă, exploatată sub posibilităţi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro

Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulMasa lemnoasă, exploatată sub posibilităţi

Pentru anul 2011, volumul de masă lemnoasă din pădurile statului, aflate în administrarea Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, poate fi de 13,5 milioane mc. Însă programul stabilit este de numai 9,806 milioane mc, din care în primele 9 luni ale anului s-au obținut 6,941 milioane mc. Până la sfârşitul anului se preconizează realizarea integrală a programului.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 46/2008 (Codul Silvic), volumul exploatat nu poate depăşi cantitatea stabilită prin amenajamentele silvice. Prin excepţie, această posibilitate anuală poate fi depăşită cu volumul de lemn nerecoltat în anii anteriori sau în cazul unor arborete puternic afectate de calamităţi naturale (doborâturi şi rupturi).

Conform datelor oferite de Romsilva, nu s-a exploatat integral în niciun an volumul maxim admis de lege, astfel încât există rezerve semnificative pentru anii următori. Cauzele acestei situaţii sunt multiple, dintre care menționăm accesibilitatea grea şi foarte grea a unor bazine forestiere, lipsa capacităţilor tehnico-economice de exploatare în unele zone, litigii privind retrocedarea unor păduri, cererea pe piaţă a diferitelor sortimente de lemn etc.

De exemplu, în 2010, volumul maxim admis a fost de 17,3 milioane mc. RNP a programat pentru recoltare 9,989 milioane mc, dintre care s-au exploatat 9,521 milioane mc. Din această cantitate, 5,138 milioane mc (54%) au fost produse principale (tăieri în păduri mature), 1,640 milioane mc (17%) produse secundare (tăieri de îngrijire a pădurilor tinere) şi 0,765 milioane mc (8%) produse de igienă (arbori uscaţi, căzuţi, atacaţi de insecte etc.).

Pentru 2012, Romsilva a programat pentru recoltare 9,9 milioane mc, în condiţiile în care volumul maxim admis de lege ar putea fi de 13 milioane mc.

Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
554
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

masina-autopropulsata-de-erbicidat_317.h...

Maşina autopropulsată de erbicidat > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMaşina autopropulsată de erbicidat HARDI ALPHA VARITRACK

Vândută în peste 100 de ţări, fabricată de Grupul HARDI INTERNATIONAL A/S, cu fabrici în Danemarca, Spania, Franţa, USA şi Australia, maşina autopropulsată de erbicidat HARDI ALPHA VariTrack a devenit, începând cu anul 2009, partenerul ideal pentru fermierii români în lupta cu bolile foliare şi nu numai, pentru culturile de păioase şi prăşitoare.

Fabricată în două variante constructive, cu rezervoare de 2.500 l (ALPHA VariTrack 2500) şi 3.000 l (ALPHA VariTrack 3000), maşina este echipată cu motoare DIESEL DEUTZ 2012 (4 cilindri la 140 CP şi 6 cilindri la 190 CP), trasmisie 4x4 cu direcţie hidrostatică pe ambele punţi, cu aliniere automată şi blocare a direcţiei spate la deplasările pe drumurile publice, suspensie şi amortizoare pe ambele punţi (spate şi faţă), motoare hidrostatice pe fiecare roată cu frânare hidraulică.

Rampele de distribuţie din aluminium, cu reglaj hidraulic pe verticală în funcţie de talia culturilor tratate, pot asigura lăţimi de lucru de la 24 m la 32 m. Suspensia rampelor asigură o stabilitate excelentă atât în condiţii de câmp cât şi la deplasările pe drumurile publice.

Reglajul pe verticală al rampelor poate fi făcut cu ajutorul dispozitivului paralelogram, dar şi prin modificarea gărzii la sol a saşiului maşinii de la 1 m la 1,12 m.

Rampele de distribuţie TWIN FORCE cu pernă de aer asigură o distribuţie uniformă şi precisă în cele mai dificile condiţii. Jetul de soluţie al duzelor trijet, protejat de curentul de aer, poate fi dirijat sub diferite unghiuri, de la postul de conducere, în funcţie de condiţiile atmosferice (de exemplu, în condiţii de vânt). Cu sistemul TWIN FORCE se asigură o distribuţie perfectă, mai ales în cazul tratamentelor împotriva bolilor foliare.

Monitorul de bord HC6500 asigură controlul tuturor funcţiilor, de la cele legate de conducerea maşinii până la cele tehnologice legate de distribuţia în câmp, cum ar fi:

- autospălarea rezervorului;
- umplerea automată a rezervorului;
- autoagitarea soluţiei din rezervorul maşinii;
- controlul automat al distribuţiei pe fiecare secţiune a rampei;
- controlul asistat al distribuţiei la capătul solei în cazul întoarcerilor maşinii.

Octavian ORITA, director regional vânzări Ialomiţa şi Călăraşi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
1335
□
˚ Comentarii
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

masuri-de-plata-in-sectorul-vegetal-in-a...

Măsuri de plată în sectorul vegetal, în anul 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMăsuri de plată în sectorul vegetal, în anul 2012

La 1 martie, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) va lansa trei măsuri din Anexa II a Programului Național de Dezvoltare Rurală, preluate de la Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit (APDRP).

Este vorba de PNDC1, măsuri finanţate prin FEADR, care nu au alocare financiară anuală. Pentru acestea este prevăzută o sumă totală, pe întreaga perioadă de programare, respectiv 2007-2013.

Cererile urmează să fie depuse în perioada 1 martie - 15 mai (fără penalități).

Măsura 211 – Sprijin pentru zona montană defavorizată are o alocare de 107 euro/ha.

Măsura 212 – Sprijin pentru zonele defavorizate, altele decât cele montane prevede 94 euro/ha pentru zone semnificativ defavorizate și 80 euro/ha pentru zone defavorizate de condiţii naturale specifice.

Măsura 214 – Plăţi de agromediu dispune de: 124 euro/ha pentru Pachetul 1 (pajiști cu înaltă valoare naturală); 58 euro/ha Pachetul 2 (practici agricole tradiţionale); 209 euro/ha – Varianta 3.1 Crex Crex și 101 euro/ha – Varianta 3.2 Lanius minor, Falco vespertinus, ambele variante din Pachetul 3 (pajişti importante pentru păsări); 130 euro/ha – Pachetul 4 (culturi verzi). În cadrul aceleiași măsuri mai există Pachetul 5 (agricultură ecologică), compus din: Varianta 5.1 (culturi agricole pe terenuri arabile, inclusiv plante de nutreţ) – 162 euro/ha, Varianta 5.2 (legume, inclusiv ciuperci și cartofi) – 335 euro/ha, Varianta 5.3 (livezi) – 393 euro/ha, Varianta 5.4 (vii) – 335 euro/ha și Varianta 5.5 (plante medi-cinale şi aromatice) – 270 euro/ha.

SAPS şi PNDC

Tot de la 1 martie până la 15 mai pot fi depuse cererile pentru schema de plată unică pe suprafață (SAPS), cu o valoare totală de 1.086.608.000 de euro și pentru schemele de plăți naţionale directe complementare (PNDC). În cadrul acestora intră plățile complementare la SAPS și cele pentru in, cânepă, tutun, hamei și sfeclă de zahăr. Cuantumurile lor sunt stabilite prin hotărâri de guvern. La aceste forme de sprijin se adaugă plățile separate pentru zahăr (6.062.000 de euro) și plăţile tran-zitorii pentru tomate destinate procesării (869.000 de euro).

Ajutoare specifice

În 2012 continuă acordarea ajutoarelor specifice, începută pe 1 septembrie 2011. S-au alocat 3.098.000 de euro pentru îmbunătățirea calității produselor agricole în sectorul de agricultură ecologică.

Plata anuală variază în funcție de dimensiunea exploatației și domeniul pentru care se acordă.

Menționăm că, la data documentării noastre, perioadele de depunere a cererilor pentru acest an nu fuseseră încă stabilite.

De asemenea, se acordă ajutor pentru motorină. În conformitate cu HG nr. 759/2010, motorina cu acciză redusă pentru agricultură are o acciză de 1,2 lei/litru. Schema este finanțată integral de la bugetul de stat, având un plafon maxim de 380.995.000 de lei.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
1900

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Măsuri PNDR deschise în 2012

Anul acesta, Programul Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR) are alocate peste 1,4 miliarde de euro, informează Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP).

Suma a fost stabilită în luna decembrie 2011, la reuniunea Comitetului de Monitorizare pentru PNDR, din care fac parte delegaţi ai ministerelor implicate, ai patronatelor şi asociaţiilor reprezentative din domeniul agriculturii şi dezvoltării rurale. Întrunirea a fost prezidată de Barna Tanczos, secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Au mai participat reprezentanţi ai APDRP, ai Agenţiei de Plăţi și Intervenție pentru Agricultură și ai Comisiei Europene.

Conform calendarului estimativ pentru anul 2012, vor fi deschise 11 măsuri cu 15 sesiuni de depunere a proiectelor. Acestea sunt: Măsura 112 - Instalarea tinerilor fermieri, Măsura 121 - Modernizarea exploataţiilor agricole, Măsura 123 - Creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi forestiere (cu Schema 123 - Stimularea microîntreprinderilor din domeniul prelucrării primare a produselor forestiere lemnoase şi nelemnoase), Măsura 141 - Încurajarea fermelor agricole de semisubzistenţă, Măsura 142 - Înfiinţarea grupurilor de producători, Măsura 221 - Prima împădurire a terenurilor agricole, Măsura 312 - Sprijin pentru crearea şi dezvoltarea de microîntreprinderi, Măsura 313 - Încurajarea activităţilor turistice, Măsura 122 - Creşterea valorii economice a pădurilor, Măsura 431 (Axa LEADER) - Funcţionarea Grupurilor de Acţiune Locală, dobândirea de competenţe şi animarea teritoriului.

În premieră, Măsura 122

În 2012 apare pentru prima dată Măsura 122 - Creşterea valorii economice a pădurilor, în cadrul PNDR. Fondurile totale nerambursabile alocate până în 2013 totalizează 135,86 milioane de euro.

Din această sumă, 20% reprezintă contribuţia Guvernului României de la bugetul de stat, iar 80% finanţarea Uniunii Europene. Prima sesiune va fi deschisă în perioada 2-30 aprilie 2012 şi are prevăzută o alocare financiară de 50 milioane de euro.

Principalele obiective ale măsurii sunt îmbunătăţirea structurii sau refacerea pădurilor slab productive degradate, sprijinirea aplicării programelor de refacere a pădurilor slab productive sau neconforme cu tipul natural fundamental de pădure, cum ar fi pădurile de răşinoase din afara arealului natural cu specii adaptate mai bine condiţiilor locale şi cu rezistenţa mai bună împotriva factorilor dăunători naturali (doborâturi de vânt, atacuri de insecte etc.).

De asemenea, se urmăreşte achiziţionarea de echipamente şi maşini de tăiere necesare pentru realizarea măsurilor tehnice şi a operaţiilor aferente până la vârsta exploatabilităţii (de exemplu, rărituri, elagaj artificial, combaterea bolilor şi dăunătorilor) şi suportul tehnic pentru executarea acestor lucrări (mâna de lucru/servicii), achiziţionarea de echipamente şi maşini necesare lucrărilor silvice de exploatare cu impact redus asupra mediului, excepţie făcând echipamentele ce realizează în acelaşi timp exploatarea şi procesarea primară a materialului lemnos, cum sunt harvesterurile, şi care sunt eligibile prin Măsura 123 din PNDR.

Alte obiective sunt producerea de puieţi forestieri de calitate pentru nevoile proprii, prin înfiinţarea de pepiniere, când sunt necesare lucrări de împădurire în proprietatea forestieră, şi creşterea numărului de proprietari de pădure care îmbunătăţesc valoarea economică a pădurii la nivel de exploataţie forestieră.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
1651
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Matca mai are o unitate de falǎ: ferma europeanǎ de vaci! > REVISTA LUMEA SATULUI

Matca mai are o unitate de falǎ: ferma europeanǎ de vaci!

La ferma din Matca, animalele par a fi decupate dintr-un manual de zoologie.

AGRIMAT este una dintre societǎţile de vârf ale agriculturii româneşti. O întreagǎ colecţie de medalii de aur, diplome şi cupe obţinute la IndAgra sau la concursurile crescǎtorilor de animale demonstreazǎ ferm cǎ ferma gǎlǎţeanǎ se aflǎ pe „covorul roşu“ al performanţei! Nu fǎrǎ efort!! Loturi semincere, microcipuri, informatizare, calculator de proces, muzicǎ polifonicǎ în grajduri, rase ameliorate genetic…

Drumul spre performanţǎ

Exploataţia zootehnicǎ de la Matca pare a fi decupatǎ din… viitor! Managerul general, ing. Gavrilǎ Tuchiluş, un specialist respectat în comunitatea crescǎtorilor de animale din România, afirmǎ;„Nu poţi face performanţǎ cu douǎ, trei vaci. Ai nevoie de loturi mari de animale, unde sǎ aplici tehnologia şi apoi sǎ urmǎreşti îmbunǎtǎţirea geneticii animalelor. Desigur, asta înseamnǎ investiţii serioase. Şi apoi, vaca nu se creşte precum grâul: semeni toamna şi recoltezi vara. O vacǎ se creşte în câţiva ani, iar pentru a schimba genetica dureazǎ douǎ şi chiar trei generaţii!”

Ferma deţine un efectiv de 780 capete, din care matcǎ – vaci şi junici – 400 capete. Diferenţa reprezintǎ tineretul taurin de diferite categorii de vârstǎ. Anul trecut, producţia de lapte pe vacǎ mulsǎ a fost de 9.300 litri! Dar sunt şi juninci care au încheiat prima şi a doua lactaţie, cu o producţie de pânǎ la 11.500 litri. Progresul genetic a fǎcut diferenţa – un plus de 400 litri pe vacǎ mulsǎ.

Geneticǎ de o jumǎtate de milion de euro

„În 1994 am implementat un program de selecţie foarte sever. Zece ani mai târziu, am demarat un program investiţional de mare anvergurǎ atunci când am „umblat şi la geneticǎ.“ Astfel, am achiziţionat de la un partener american material seminal de la cei mai buni tauri din lume. Dupǎ trei ani, am fǎcut primul transfer de embrioni. Odatǎ ce ai cumpǎrat un embrion din SUA – şi nu ieftin, chiar şi cu 1.200 dolari – este ca şi cum ai veni cu un „Mercedes“ de ultimǎ generaţie şi îl rulezi în România! Aşa am adus noi embrioni americani şi deja avem primii produşi obţinuţi, spune cu mândrie inginerul Tuchiluş.

AGRIMAT a investit cu un scop bine definit – sǎ vândǎ, alǎturi de lapte şi carne, şi material biologic de mare valoare zootehnicǎ: femele şi chiar embrioni. În ultimii ani s-au investit numai în geneticǎ peste 500 mii de euro. Dar, au fost achiziţionate şi tractoare, maşini, utilaje şi instalaţii de ultimǎ generaţie. S-a realizat în regie proprie o microfabricǎ de nutreţuri combinate. Reţetele de furajare se pregǎtesc pe computer, fiind calculate pentru o producţie zilnicǎ de 40 litri lapte. Furajarea se face cu douǎ remorci tehnologice moderne, diferenţiat, pe loturi, în funcţie de producţie şi de condiţiile specifice ale fiecǎrui animal.

Efortul investiţional nu se opreşte aici. În a doua etapǎ se urmǎreşte realizarea unui grajd de tip american, astfel încât la capǎtul adǎpostului sǎ fie şi sala de muls.

„Miss Producţie“, „Don Juan“ şi „Odă bucuriei!“

La AGRIMAT, grija pentru creşterea animalelor a atins coardele sensibile ale artei. Din difuzoarele aflate în fermă răsună muzica lui Beethoven „Odă bucuriei“! ori valsurile lui Johan Strauss… Acordurile muzicale au asupra văcuţelor un rol antistress. Acoperă alte zgomote din fundal şi creează un ambient relaxant şi liniştitor… În acest cadru am făcut cunoştinţă cu starurile de la AGRIMAT: „Miss Producţie“ – „Pamella“ – o văcuţă Holstein recordmenă, cu o medie de 70 litri/zi. Alături de ea, „Don Juan-ul“ târgurilor, expoziţiilor şi concursurilor crescătorilor de animale, „Billy Boy“, un taur pur sânge american din rasa Angus, „verişor primar“ cu starurile din spectacolele de rodeo de peste ocean.

Ofertă – masculi de rasă pentru metişi de carne

AGRIMAT s-a orientat şi spre producţia de carne în viu. Deja a fost constituit un nucleu de carne de aproape 100 taurine valoroase. Crescătorii de animale pot procura de aici masculi de rasă pentru obţinerea metişilor de carne. Un alt obiectiv vizat este scurtarea la jumătate a vârstei animalelor aflate în producţie. Cantitatea de lapte obţinută în 6 ani se poate realiza şi în 3 ani prin material genetic de calitate şi prin asigurarea condiţiilor optime de furajare şi cazare.

Marian MUŞAT

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
2244

˚Comentarii

˚1. rif adrian -- (31-December-2010)cred ca s-a facut o gresala privind banii investiti in genetica(peste 500 de mii de euro!!!)eu stiu ca domnul Tuchilus spunea la Brasov ,ca nu are animale importate in ferma ,iar la 400 capete matca sa investesti 500000 de mii euro e prea mult!!!(poti cumpara 400 juninci de import cu 500000euro)nu vreau sa fiu carcotas dar probabil s-a strecurat o gresala pe undeva!cu aceasta ocazie vreau sa-l felicit pe domnul Tuchilus pentru tot ce a realizat la Matca(nu am ajuns la dansul ,dar am auzit) un crescator din vestul tarii

˚2. Codruta Onilå Barbos -- (2-January-2011)Bravo, e poate o performantå a Romaniei dupå cåderea comunismului, dar mai aveti mult panå la atingerea a unei productii de cel putin incå o datå pe atat! Productia Suediei pe cap de vacå e in medie 20.oooL! Vå doresc succes!

˚3. gigi -- (12-January-2011)ma bucur si va doresc suces poate imi montati si mie vacile in viitor

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Materialul săditor viticol, la limită

Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, în parteneriat cu Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură şi Vinificaţie Valea Călugărească şi Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biotehnologii în Horticultură, a organizat recent, la Bucureşti, dezbaterea naţională cu tema „Redresarea, menţinerea şi dezvoltarea sectorului de producere a materialului săditor viticol“.

În cadrul seminarului, la care au luat parte specialişti în domeniu din toată ţara, dar fără a umple Aula ASAS, au fost prezentate patru teme. Noi însă am reţinut scopul acestei întâlniri, acela de a face demersuri pentru câteva modificări legislative, plecând de la ceea ce mai are astăzi cercetarea şi ce mai are România în domeniul materialului săditor viticol.

Cercetarea n-a scăpat încă de supliciul tranziţiei agrare

Cercetarea românească, se ştie, a trecut şi încă mai trece prin momente aproape imposibile pentru o ţară care, teoretic, pretinde că este interesată de acest sector - poate singurul - care ar fi capabil să asigure progresul în orice domeniu. Încă nu s-a epuizat râvna retrocedărilor (au fost retrocedate suprafeţe de şcoli de viţă, colecţii ampelografice, plantaţii de portaltoi, deşi existau peste tot alte soluţii pentru a respecta dreptul consfinţit la proprietate fără a distruge patrimoniul ştiinţific) şi nici nu a sporit în vreun fel finanţarea către cercetarea din viticultură.

Să admitem că mai degrabă termenul potrivit ar fi de... subfinanţare. Oricare ar fi exprimarea, chit că Legea nr. 72/2011 a reglementat nişte aspecte organizatorice sau de patrimoniu inclusiv cu referire la unităţile de cercetare-dezvoltare-inovare din viticultură, supliciul nu s-a terminat încă pentru institutele şi staţiunile de profil din România. Atâta vreme cât fiscul scoate la vânzare clădiri din institute...

Ce nevoi are viticultura

Revenind la una dintre temele expuse (Situaţia actuală a sectorului de producere a materialului săditor viticol - autori: dr. ing. Marian Ion, dr. ing. Adrian Şerdinescu, ing.Cristian Burlacu), discuţia pleacă de la următoarea premisă: în anul 2014 România ar trebui să ajungă la un patrimoniu viticol naţional de 220.000 ha, iar în 2025 - la 240.000 ha. În acelaşi interval, rata anuală de înlocuire a plantaţiilor este planificată la minimum 5% din totalul suprafeţei (9.500 ha/an) şi, poate cea mai mare provocare, până în 2014 trebuie defrişate şi înlocuite 30.000 ha plantate cu hibrid direct producător din prima generaţie interzisă în UE. Cel mai sigur, pentru plantaţiile noi vor fi folosite fondurile europene de restructurare/reconversie prin care sunt alocate 42,1 milioane de euro/ an. În aceste condiţii, România ar avea nevoie, pentru următoarea perioadă, de cel puţin 50 milioane de viţe altoite anual.

Unde se află astăzi sectorul pepinieristic românesc?

Probabil că nici n-aţi dori să ştiţi! În 1990 România avea, în institute şi staţiuni, 1.600 ha şcoală de viţe, cu o producţie anuală pentru necesităţile interne de 51,4 milioane bucăţi. Astăzi, mai avem doar 43 ha de şcoală de viţă, cu o producţie totală de 5,6 milioane de viţe altoite. Practic, am putea asigura doar 10% din nevoia anuală de butaşi. De altfel, se cunoaşte că reconversia din ultimii ani a folosit în proporţie covârşitoare material săditor din străinătate!

În 132 de unităţi din opt judeţe se mai produce material săditor viticol: Alba (18 unităţi), Arad (13), Argeş (2), Buzău (29), Constanţa (8), Galaţi (19), Prahova (11) şi Timiş (13). S-a pus problema – şi se pune şi astăzi – a modului în care unii dintre producătorii particulari se îngrijesc de puritatea soiului şi în ce manieră fac selecţia la recoltarea altoilor. Portaltoii se procură în general din staţiuni. De aceea, ca unităţi reprezentative, atente la detaliile de mai sus, cercetătorii au citat staţiunile de cercetare Blaj, Miniş, Pietroasele, Murfatlar, Bujoru, ICDVV Valea Călugărească, INC-DBH Ştefăneşti, SC Jidvei, SC Serve Ceptura. Dar cel mai important lucru ar fi reluarea cercetărilor privind selecţia clonală la viţa-de-vie (există dispute privind perioada de timp folosită pentru obţinerea clonelor) şi realizarea, în cadrul unităţilor de cercetare, a plantaţiilor-mamă „bază“ şi „certificat“ pentru producerea materialului săditor liber de viroze.

România viticolă, în Europa

Un alt subiect - „Evaluarea resursei de germoplasmă autohtonă în scopul extinderii în cultură a soiurilor valoroase“ (autori: dr. biolog Florentina Carmen Popescu, prof. dr. Liviu Dejeu, dr. ing. Emilia Vişoiu, dr. ing. Camelia Popa) - a relevat faptul că România nu şi-a făcut pe deplin treaba în conservarea fondului de germoplasmă viticolă. În 2002, în Europa s-a constituit un grup de lucru, cu obiectivul clar de a realiza o bază continentală de date pentru viţa-de-vie. În perioada 2003-2011 s-au desfăşurat, în acest scop, 12 proiecte de cercetare privind resursele genetice ale genului Vitis, România înscriindu-se abia de la anul într-un alt proiect, COST Action FA 1003, de inventariere, conservare şi managementul resurselor de germoplasmă viticolă din ţările europene. Cercetarea noastră şi-a propus să vină cu următoarele date: întocmirea unei liste a clonelor româneşti recomandate pentru înmulţire; identificarea varietăţilor locale şi a celor cu risc de dispariţie; efectuarea analizelor moleculare cu 9 markeri SSR în 2 laboratoare diferite din Europa; analiza completă (descriptori UPOV şi analiză moleculară) pentru un număr de 50 genotipuri.

Atenţie mare la colecţiile de germoplasmă!

În prezent, Colecţia de germoplasmă de la INCDBH Ştefăneşti, cu material iniţial de înmulţire G0, conţine 251 de genotipuri. În Catalogul European al varietăţilor de viţă-de-vie resursele genetice viticole din ţara noastră cuprind informaţii vechi referitoare la 157 de soiuri din cele 1.793 înscrise, din 10 colecţii de germoplasmă. Toate aceste informaţii trebuie însă reactualizate şi aceasta este provocarea de căpătâi a cercetătorilor, cu condiţia să fie sprijiniţi direct de MADR, printr-o politică financiară coerentă. Dar cea mai mare grijă trebuie dusă în zona resursei de germoplasmă, care trebuie refăcută, mai ales că, în ultima vreme, au fost afectate colecţiile ampelografice, ceea ce înseamnă că zeci şi zeci de ani de cercetare au fost aruncaţi pe apa sâmbetei.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
1447

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Matilda Pascal Cojocăriţa: „Jucam fotbal cu băieţii pe tăpşan“

Matilda Pascal Cojocăriţa a plecat la drum, prin viaţă, din lumea satului Negreşti, judeţul Vaslui. Copilăria a avut şi greutăţi, dar interpreta de muzică populară şi de romanţe a păstrat doar amintirile frumoase. La 17 ani a lăsat în urmă casa părintească şi a urmat liceul de chimie la Iaşi. Căsătoria cu violonistul Ştefan Cigu, coordonatorul Ansamblului Profesionist „Dor Românesc“, a adus-o pe frumoasa artistă pe plaiuri bistriţene, acolo unde au o casă deosebită, cu o grădină plină de flori.

– Cum au fost primii dumneavoastră pași în viață?

– M-am născut toamna, la Negreşti, Vaslui. Părinții mei au fost oameni simpli, care ne-au iubit pe noi, copiii – patru la număr –, dar nu ne-au răsfățat. Ne sărutau doar când dormeam și ne-au învățat de mici ce înseamnă munca. Erau săraci, le era foarte greu. Bătrânii mei părinți au fost două bijuterii de înțelepciune și frumusețe. Astăzi a rămas doar mama. Amândoi cântau când erau în puteri, iar bunicul meu din partea tatălui, de la Huși, de pe malul Prutului, fusese un rapsod cunoscut în zonă. Când am început să umblăm, ne sprijinea tălpile pe picioarele lui și dansam așa, prin casă, valsuri, tangouri, sârbe și hore.

Aceasta e una dintre primele mele amintiri, dintre cele mai luminoase ale copilăriei. De la tata am învățat primul cântec, o doină bănățeană, „Munte, munte, brad frumos“. Și de la bunicul am mai învățat câteva doine și balade. Îmi pare rău că n-am adunat mai multe de la el, până să se stingă, când eu aveam 14 ani. Bunicul era un om cât muntele, înalt și frumos, lui îi semăn, iar bunica era măruntică, dar tare se iubeau ei.

Copilăria mea a fost extraordinară, am alergat pe câmpuri, prin pădure, am făcut tot ce mi-am dorit. Am fost un copil „zblehuiet“, fără stare, jucam fotbal cu băieții pe tăpșan, nu prea-mi plăceau păpușile. La 17 ani am plecat de acasă și am terminat la Iași liceul de chimie - aveam bursă și mă descurcam cu jumătate din ea, iar jumătate o trimiteam acasă.

Am fost angajată la Combinatul de fire și fibre sintetice și acolo m-am înscris la echipa de handbal feminin, dar și la ansamblul combinatului, unde am făcut de toate, și muzică populară, și ușoară, și dansuri populare, și dansuri tematice, și brigadă artistică, știți cum era pe-atunci. În 1979 am fost aleasă Miss România la primul concurs de acest gen care s-a organizat la Costinești, sub sloganul comunist „Muncă, Tinerețe, Frumusețe“. N-a fost o mare năzbâtie, dar reprezentând Iașul la faza republicană, am făcut o figură frumoasă.

„Lumea spune că mă vede rău ca soacră“

– Cum păstrați vie flacăra iubirii, după aproape două decenii de „convieţuire“ cu domnul Ștefan Cigu?

– Când mi-e mai greu și zic „Au!“ vine cineva să mă mângâie și să-mi aducă o cană cu apă. Cum să nu-l iubești? Poți uita ce face un om pentru tine? Și noi ne mai certăm și la noi mai sar scântei, dar asta nu înseamnă că nu ne mai iubim sau că ne urâm. Eu cred că ne-a dăruit Dumnezeu unul altuia.

– Pe lângă spectacole, ați reușit să urmați Facultatea de Muzică și un masterat în domeniu, ați înființat și o casă de producție. Ce urmează?

– Nu am mai scos un material discografic de șapte, opt ani, dar am imprimat piese. Anul acesta mi-am propus să scot, până de Paște, trei CD-uri, unul de folclor, altul de petrecere și un instrumental cu vioara, al lui Horațiu Cigu.

– Având doi băieți buni de însurătoare, Alin Pascal și Horațiu Cigu, cum vă vedeți ca soacră și cum trebuie să fie nora dumneavoastră?

– Lumea din jurul meu spune că mă vede rău ca soacră, pentru că sunt perfecționistă, mi-am crescut copiii într-un anumit spirit și cred că m-ar durea dacă nu ar nimeri așa cum au învățat acasă, dar toate se învață. În general, am fost bună prietenă cu toate iubitele băieților mei și nu o să consider că sunt soacra, ci mama lor.

„Nepoţii sunt singurul lucru pe care mi-l mai doresc“

– Nepoți vă doriți sau e prematur să vorbim despre asta?

– Este singurul lucru pe care mi-l mai doresc. Nu vreau să se căsătorească copiii ca să scap de ei, ci pentru că-mi doresc un nepot sau o nepoată. Fane (n. red.: Ștefan Cigu) are o vorbă: „Dacă nu se căsătoresc copiii și nu înțeleg că ne trebuie și nouă unul mic, îl facem noi și zicem că e al lor.“ (râde) Nu am forțat niciodată lucrurile, dar ne dorim nepoți.

– Și pentru a încheia într-o notă optimistă, povestiți-mi o întâmplare comică din turnee, de pe scenă sau din culisele spectacolelor.

– Aveam o nuntă la Ploiești. Am plecat de acasă, din Bistrița, iar la Sighișoara ne-am dat seama că nu aveam husele cu haine. Eu am avut noroc, pentru că aveam, într-o geantă, o rochie neagră, care se mula bine pe corp. Dar pentru Fane a trebuit să mergem în Brașov, să-i cumpăr costum. La sfârșitul zilei ne-am amuzat de peripeție.

„Casa părintească niciodată nu se vinde“

– Ce s-a întâmplat cu casa părintească?

– Așa cum spune și poezia lui Grigore Vieru, „casa părintească niciodată nu se vinde“. Am să fac tot posibilul ca această casă să nu se îndepărteze de familie. Când mă gândesc la ea, îmi amintesc că, pe lângă preocupările mele băiețești din copilărie, îmi mai plăcea și să cos. Și acum îmi păstrează mama o față de pernuță, pe care am cusut atunci o fetiță, care culege flori într-un coșuleț. Am o trăire specială când ajung la mama și o văd.

Gabriela Niculescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
717

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

mazarea-unde-si-cum-o-cultivam_271.html

Mazărea: unde şi cum o cultivăm?

Mazărea se poate cultiva în majoritatea zonelor agricole, obţinându-se producţii relativ sigure. Are rădăcina pivotantă, care pătrunde în sol până la 100 cm, şi poate valorifica apa de la mari adâncimi.

Germinează la 1-2°C, putându-se însămânţa foarte de timpuriu, valorificând bine apa acumulată în perioada de iarnă. Plantele tinere rezistă la temperaturi scăzute (-5…-6°C) şi chiar la -12°C de scurtă durată.

Creşterea începe la temperatura de 4-5°C şi vegetează bine la temperaturile moderate de la începutul primăverii. Toate acestea demonstrează că mazărea poate asigura producţii sigure şi în anii mai dificili.

Cerinţe agrotehnice

Cere soluri mijlocii bogate în humus.

Ca premergătoare merge bine după porumb sau alte prăşitoare care lasă solul curat de buruieni.

Fertilizarea cu fosfor, 50 kg P_2O_5/ha, dă rezultate bune, deoarece contribuie la buna dezvoltare a nodozităţilor de pe rădăcini. Azotul este necesar (30-50 kg/ha) numai pe solurile foarte sărace, fiind aplicat la pregătirea patului germinativ. Foarte bune rezultate se obţin prin fertilizarea extraradiculară cu microelemente.

Sămânţa trebuie să nu prezinte galerii de la atacul de gărgăriţă, să aibă puritate mare şi germinaţia de cel puţin 80%. În ziua semănatului se tratează cu 4 doze de nitragin şi se fereşte de razele solare.

Semănatul este elementul tehnologic esenţial în reuşita culturii de mazăre. El trebuie efectuat cât mai devreme, în mustul zăpezii. În anii din urmă am semănat mazărea pe data de 19 februarie şi am obţinut peste 3.000 kg/ha. Important este ca terenul să fie bine pregătit din toamnă, arat la 22-25 cm adâncime, mărunţit şi nivelat. Acesta se zvântă uniform şi se poate trece la pregătirea patului germinativ printr-o lucrare uşoară cu combinatorul la 6-7 cm adâncime.

Imediat se trece la semănat, la distanţa de 12,5 cm între rânduri, folosind 225-300 kg/ha sămânţă în funcţie de MMB (masa a 1.000 boabe), germinaţie şi densitate.

Se recomandă o densitate de 125-130 boabe germinabile/mp, astfel încât la recoltare să rămână cel puţin 100-115 plante/mp.

Adâncimea de semănat este de 6-7 cm şi este indicat ca întreaga cantitate de sămânţă să fie bine încorporată în sol, la aceeaşi adâncime.

Întârzierea semănatului cu 10 zile duce la scăderea producţiei cu 20-30%, iar după 20 de zile producţia scade cu 50%.

Ca lucrări de îngrijire se are în vedere combaterea buruienilor şi a dăunătorului principal – gărgăriţa mazării.

O cultură bine realizată, semănată foarte timpuriu şi cu seminţele uniforme repartizate pe teren, răsare devreme, acoperă bine terenul şi înăbuşe eventualele buruieni.

Pentru combaterea gărgăriţei se aplică stropiri când 4-5% din plante au înflorit şi al doilea stropit la 10-12 zile.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
16395

Comentarii

1. muller valter -- (31-October-2010) se poate semana mazarea in noiembrie decembrie?
2. vali -- (23-January-2011)se poate;risc mediu
3. FLorin -- (20-November-2011)ce cantitate de boabe(mazare) mi-ar trebuii pentru un pogon de pamant? care ar fi investitia si care ar fi venitul??
4. Cioboata Marian -- (27-February-2012)Buna ziua, Tinand cont ca inca mai este zapada pe teren si semanarea poate am sa reusesc sa o fac pe 19 Martie, Daca o ud constant, mai am sanse sa fac 80% din productie?????
5. igor -- (29-September-2012)dar n-o incercat nimeni sa semene mazarea in sere ?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

medalii-pentru-oamenii-de-stiinta-din-ag...

Medalii pentru oamenii de ştiinţă din agricultură > REVISTA LUMEA SATULUI

Medalii pentru oamenii de ştiinţă din agricultură

În luna decembrie a anului trecut, Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ a acordat premiile pentru publicaţii ştiinţifice editate în 2007.

Ştiinţa solului, Îmbunătăţiri funciare şi Protecţia mediului

- Metodologie de utilizare a nămolului orăşenesc în agricultură

Ilie Leonard şi colaboratorii

- Dezvoltarea rurală şi regională durabilă a satului românesc

Teodor Eugen Man, Nicoleta Mateoc-Sârb

- Hidraulică teoretică şi aplicată

Simion Hâncu, Gabriela Marin

- Teorii şi practici privind lucrările de apărare împotriva inundaţiilor şi de eliminare a excesului de umiditate din lunca Dunării

Iulian Mihnea, Radu Mândru, Marian Bran

Cultura plantelor de câmp

- Tehnologia culturilor agricole în sistemele minimum tillage, no-tillage şi a buruienilor în condiţiile din România

Nicolae Şarpe, Ştefan Poienaru

- Tratat de plante medicinale cultivate şi spontane

Leon Sorin Munteanu şi colaboratorii

- Producerea seminţelor de cereale, leguminoase pentru boabe şi plante tehnice

Ion Păcurar, Marian Verzea, Valeriu Tabără şi alţii

- Ameliorarea pajiştilor erodate din Moldova

Nicolae Dumitrescu

Horticultură

- Nucul, alunul, castanul şi alte nucifere

Vasile Cociu şi colaboratorii

- Soiurile de pomi, arbuşti fructiferi şi căpşun create în România

Nicolae BraniŞte şi colaboratorii

- Cultura legumelor

Dumitru Indrea şi colaboratorii

- Floricultura specială

Doina Anton, Carmen Nicu

Medicină veterinară

- Igiena animalelor şi a mediului

Mihai DECUM

- Patologia medicală a animalelor domestice

Mircea Valerian MIRCEAN

Mecanizare

- Tehnologii şi maşini pentru mecanizarea lucrărilor solului în vederea practicării conceptului de agricultură durabilă

Gerard Jităreanu şi colaboratorii

- Mecanisme cu came pentru transmisia distribuţiei maşinilor de semănat cereale păioase

Eugen Marin

Silvicultură

- Managementul riscului la doborâturile produse de vânt

Ionel Popa

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
819

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Media căciulilor per basma

Tare mi-e dragă statistica, care-i un fel de socoteală high level, cu ştaif. Mă dau în vânt mai cu seamă după media per capita din statisticile agricole, egală cu suma a ceva, ponderată la numărul de bipezi, purtători de cap pe umere. Din raport se exclud gobăile şi candidaţii la electorale.

Mai zilele trecute, când vipia topea asfaltul, reducând numărul mediu de gropi pe drumeţ, am văzut din goana medie a unei maşini medii (fără aer condiţionat) o pereche de rurali medii, înşiraţi în lungul unor rânduri medii de porumb. La capul locului, „priza de putere“ se recupera rumegând lângă o rariţă legată'n sârme. Tehnologic vorbind, se efectua lucrarea de combatere a buruienilor. Am avut revelaţia statistică! Ăştia sunt fermierii de subzistenţă medii, angajaţi plenar (Vă place esenţa? Stejar lână'n lână!), ca fermieri activi (cf.www.western.high.gate.com), în consolidarea fermei semicomerciale medii.

Repede pe Goagăl! Subzistenţă: ceea ce serveşte la întreţinere; hrană. Statistic vorbind, coş zilnic. Adică, mâncare de cel puţin 2.800 de calorii, că nu-i cine ştie ce grea munca de rectificare a imperfecţiunilor rariţei. Nu-i săpat la sare! Ce reprezintă coşul zilnic de merinde am mai spus. În lei sunt cam 7,46/capita, conform ponderii alimentelor (60%) în coşul mediu zilnic al românilor medii, după datele medii ale INS.

Când tragem linia pentru un an, rezultă că un rural mediu are nevoie cam de 2.723, 16 lei. De unde ia banii ăştia? Din munca pământului „apropitate“, că nu toţi sunt asistaţi social. Harnicul, din porumb. La cât se vându (768,26 lei/t, valoarea medie naţională între 11 ianuarie - 4 iulie a.c., v. preţul cerealelor pe pieţele reprezentative din România), una bucată fermier mediu trebuie să plimbe sapa pe 1,1445 ha, pentru o producţie medie multianuală (1990-2010) de 3.098 kg/ha. Puturosul, din grâu, pe 1,3150 ha, pentru că, deşi mai scump în piaţa reprezentativă (808,28 lei/tonă), e mai neperfor-mant. Doar 2.562 kg/ha (medie pe 20 de ani). Avantaj fermier plus muiere adiţională! Nu mai au nevoie de mârţoagă, cotigă, rariţă şi ciocane pentru sape. Pot plivi!

După ştiinţa noastră, o familie medie este minimal formată din două persoane medii. Pentru subzistenţă au nevoie de 2,2883 ha porumb, respectiv 2,6300 ha grâu. INS-ul, după recentul recensământ, zice că pe familie/căciulă/acoperiş de gospodărie medie rurală a găsit 1,9500 ha, adică cu 15-25% mai puţin decât au nevoie sufletele de sub el pentru a-şi asigura subzistenţa statistică.

Dacă familia rurală medie este de 2,5 persoane, cum se zice că ar fi, rezultă că deficitul de proprietate pentru o fermă de subzistenţă este de 50% în raport cu referinţa INS! Socotind hrana ca 60% din coşul zilnic, rezultă că cele 2,6 ha ar trebui să fie în fapt 3,64 ha, la care trebuie să adaugi şi un minimum de 1,5 ha ca resursă necesară reluării producţiei. Adică un minim de 5 ha/gospodărie medie de subzistenţă.

Gheorghe Socotitorul

P.S. Pornind de la truismul că statistica rurală operează cu căciula şi nu cu basmaua, propun ministrului Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale să promoveze un act normativ care să formalizeze familia rurală de tip matriarhal mediu balansat. Una bucată nevastă medie, la două-trei gospodării medii. Adică, o basma la, măcar, două căciuli! Menaj à trois.

Acelaşi

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
510

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

meditand-la-zicala-romanului_1066.html

Meditând la zicala românului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMeditând la zicala românului

La urma urmei, susţine un reputat sociolog, este bine să rezolvi orice problemă economică. Ai nevoie doar de bani. Şi aşa şi este. Priviţi în ograda noastră! Cei cu aplomb – cu impertinenţă adică – au reuşit. Cine şi cum le-ar fi putut rezista? Şmecheria e veche de când lumea Politicienii, mai mari ori mai neînsemnaţi, se înfruptă, deopotrivă, din visteria ţării, folosind fel şi fel de tertipuri.

Comenzile de stat, afacerile garantate într-un fel sau altul de acesta umplu dincolo de refuz buzunarele oamenilor politici ai zilei. În fapt, acestora nu le scapă nici măcar capitalul bancar, fie el şi privat. Deşi „în criză“, orice bancher este gata să-şi pună la dispoziţie trezoreria când e vorba de potenţaţi fiindcă – nu-i aşa? – doar aceştia pot jongla cu legislaţia ţării încât, ca la noi, la români, o mână să spele pe alta. Şi, din acest punct de vedere, beizadelele României sunt un model.

Raţia de hrană, precum munca

Pe noi, pe oamenii de rând adică, ne preocupă cel mai adesea, ne obsedează chiar, cum se zice, „pâinea noastră cea de fiecare zi“. Coşul zilnic, o invenţie economică modernă dar al naibii de veche, cheltuiala cu traiul şi mălaiul în nevoie perpetuă probează, fără putinţă de tăgadă, că, în ceea ce ne priveşte, muncim precum în fabula cu racul, broasca şi o ştiucă. Fiecare trage adică în direcţia în care-l duce capul. Jocul „de-a baba oarba“ a devenit la noi sport naţional, haosul definind sintetic şi usturător politica românească. Ori, nu zice românul, unde nu-i cap, vai de picioare.

Ne lipseşte, aşadar, întâi şi înainte de toate capul, vârful de lance. De aici dezastruoasele realităţi din toate domeniile. Nu ne iese mai nimic. Că este aşa o probează şi un recent studiu, al „coşului zilnic“ aşa cum vă ziceam. Să luăm în calcul, fiindcă tot am amintit de ea, pâinea. Între alimente, s-a observat, la români consumul de pâine reprezintă grosul coşului de cumpărături zilnice. Peste 30%! Ei bine, pentru a-şi putea cumpăra 1 kg de pâine, românul trebuie să muncească 27 de minute. În Ungaria însă numai 15 minute.

În Cehia 12 minute, în Slovenia 10 minute. Uşor de constatat, de vină este, în primul rând, aşa cum vă ziceam, modul, felul în care se munceşte în fiecare dintre ţările amintite. Şi mai e ceva! În vreme ce Europa dezvoltată bagă în hambare, în ultimii ani, chiar şi opt tone de grâu de pe fiecare hectar, la noi „recordul“ nu depăşeşte 3 tone. Carul este înţepenit pe acelaşi drum strâmb Ce vreau să zic cu asta? Că, în ceea ce ne priveşte, nici după două decenii de democraţie virtuală n-am reuşit să scoatem carul la drum drept.

Politica iluzorie a unor guverne formate la întâmplare, cu programe în care agricultura e fruntea cozii, ne-a împins în colaps economic. Pariul cu poate cel mai important sector al economiei româneşti a fost pierdut, rând pe rând, în cei aproape douăzeci de ani de economie capitalistă. Şi, se înţelege, nu anotimpurile politice ori cele dăruite de bunul Dumnezeu sunt de vină ci, hai să-i zicem şi aşa, originalitatea democraţiei dâmboviţene.

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
618

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ea8f1

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

menta-fie-cum-o-fi-este-sanatoasa_91.htm...

Menta fie cum o fi, este sănătoasă

Menta bună (Mentha piperita) ocupă un loc important între plantele medicinale şi aromatice. Ea se cultivă pentru organele sale aeriene care conţin ulei volatil bogat în mentol, dând ceaiului o aromă specifică şi un gust plăcut, răcoritor. Ceaiul de mentă, utilizat în scop alimentar sau medicinal, are acţiune calmantă, stomahică, anticolică, antiasmatică, antiseptică, colagogă, coleretică şi antidiaretică.

Uleiul volatil, respectiv mentolul, se folosesc în industria alimentară la aromatizarea lichiorului, a bomboanelor, a gumei de mestecat şi în industria chimico-farmaceutică, la prepararea unor medicamente.

Menta creaţă (Mentha spicata, var. crispa), specie cu ulei volatil bogat în carvonă, se cultivă pentru organele aeriene ale plantei, utilizate sub formă de ceai, sau la extracţia uleiului volatil. Ceaiul, folosit în scop alimentar sau medicinal, are efect carminativ, spasmodic intestinal, colagog, coleretic, stomahic, antiparazitar. Uleiul volatil se utilizează în parfumerie şi pentru aromatizarea unor paste de dinţi şi gume de mestecat.

Pentru uleiul de mentă se impun câteva precauţii:

- capsulele cu ulei de mentă sunt contraindicate în timpul sarcinii şi alăptării;
- pentru folosirea externă a uleiului de mentă trebuie ca acesta să fie diluat;
- uleiul de mentă nu se foloseşte pe pielea unui copil sau a unui bebeluş;
- se testează pe o suprafaţă mică de tegument pentru a vedea dacă apar reacţii adverse.

Menta, o plantă care creşte în orice grădină, face minuni în cazul indigestiilor şi stărilor de vomă, în calmarea migrenelor şi întreţinerea sănătăţii ficatului.

Recomandări terapeutice

Menta piperita este un remediu natural deosebit pentru îmbunătăţirea digestiei şi calmarea durerilor de cap. Aroma sa şi calităţile medicinale au fost apreciate de secole. Se pare că era foarte populară la greci şi romani. În multe ţări ceaiul de mentă este băut după masă pentru îmbunătăţirea digestiei. Planta are puterea de a reduce contracţiile musculare care provoacă gaze, umflări şi balonări abdominale. Menta se poate folosi cu succes în tulburările gastrointestinale, întreţinând sănătatea ficatului, şi face minuni în cazul indigestiilor şi stărilor de vomă.

Este recomandată şi în cazul problemelor respiratorii, în răceli, în aceste situaţii terapeuţii recomandând inhalaţii. Şi în cazurile de astmă sau bronşite este folositoare, relaxând respiraţia. Uleiul de mentă calmează durerile de cap şi migrenele atunci când este aplicat la tâmple şi la ceafă.

Menta are şi efect antibacterian. Poate să prevină şi să vindece pete, puncte negre, acnee atunci când se aplică pe piele într-o formă diluată pentru a nu produce iritaţii.

Doza zilnică pentru mentă este de 15 grame plantă uscată pe zi, ceea ce înseamnă echivalentul a trei ceşti de ceai pe zi. Practica a demonstrat că depăşirea acestei cantităţi nu provoacă reacţii adverse.

Ing. Iuliana NIŢĂ, OJCA Vrancea
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1344
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Merele de Sibiu au faţă europeană şi gust românesc

A petrecut mai bine de jumătate de veac în mijlocul livezilor care i-au fost adăpost şi la bine şi la rău. Acum, la cei 74 de ani care nu au lăsat urme prea adânci pe chipul său, inginerul horticultor Ioan Anghel a ajuns să practice pomicultura ca pe un hobby, e drept unul căruia i-a închinat aproape o viaţă de om.

Nu a putut să se retragă când a fost vremea şi din ’99 a devenit consilier la SC Horticola Internaţional SRL Sibiu, societate ce aparţine unui renumit grup de firme al cărui principal obiect de activitate îl reprezintă transporturile. De altfel, proprietarul holdingului, Ilie CARABULEA, a ajuns să fie interesat de ideea livezilor mai mult la îndemnul bătrânului său consilier.

Cea mai mare livadă

În cadrul societăţii s-au dezvoltat de-a lungul timpului trei ferme pomicole, un depozit, precum şi un magazin şi un chioşc de desfacere, unde, pe lângă alte produse alimentare, se vând bineînţeles şi fructe. Suprafaţa totală a livezilor – e drept, o bună parte luată în arendă – este una foarte mare: 649 de hectare livadă cultivată în proporţie de 70% cu măr.

Pe restul suprafeţei sunt plantaţi pruni, cireşi, vişini, piersici şi peri. Conveierul varietal a fost ales în aşa fel încât producţia să fie eşalonată pe întreaga perioadă a anului, începând încă din primăvară.

Şi pentru că suprafaţa exploatată este atât de mare, problemele sunt şi ele pe măsură. Tratamentele, de departe, sunt cele care ridică cel mai mult costurile de producţie, iar ele tind să crească la preţ de la an la an. Cât priveşte subvenţiile şi alte ajutoare de la stat, „la noi acum se dau poveşti“, ne spune inginerul, deranjat în primul rând de faptul că cei cu suprafaţă mare primesc banii şi mai târziu. „Producţiile noastre sunt bune şi de calitate – spune inginerul. Dacă înainte produceam şi desfăceam mii de tone, acum am ajuns să nu mai fim în stare să valorificăm 500 de tone de mere.“ După părerea sa, principala problemă o reprezintă concurenţa fructelor venite din afară, care sunt preferate atât timp cât sunt aduse la preţuri mult mai mici faţă de cele autohtone.

Competiţia obligă la tehnologii noi

În ceea ce priveşte tehnologia practicată acum, lucrarea solului pe rândul de pomi se face cu maşini de ultimă generaţie – pluguri, freze, discuri cu palpator etc. Dacă până nu demult între rânduri solul era întreţinut prin erbicidare, începând cu anul acesta se practică tocatul resturilor vegetale şi a ramurilor de dimensiuni de până la 7 cm care rămân pe sol şi se transformă în humus.

Pe interval, solul din plantaţie este menţinut înierbat, practicându-se din când în când tocatul ierbii între rânduri. Aşa se face că acest mod de tratare a livezilor, chiar şi a celor îmbătrânite şi cu densităţi mici, a dus la obţinerea unui randament foarte bun, cu medii de 60 de tone/ha, producţie realizată în mod obişnuit în primii ani în livezile superintensive.

Idei inovatoare de vânzare

Ce le-a fost specialiştilor la îndemână să facă au făcut. Au construit un depozit pentru păstrarea fructelor şi, cum era şi firesc, s-au aprovizionat de-a lungul timpului cu toate utilajele necesare exploatării cât mai eficiente a unei asemenea suprafeţe. În ultimii ani au plantat soiuri rezistente la atacul de rapăn şi care dau producţii bune atât calitativ cât şi cantitativ. Merele care depăşesc dimensiunea de 65 cm se păstrează pentru desfacerea în stare proaspătă în cele opt celule ale depozitului ce oferă temperatură şi higroscopicitate controlată.

Cu toate acestea, an de an între 40 şi 60% din recoltă ajung la industrializare, pentru că de pe o asemenea suprafaţă e greu să culegi eşalonat. „Chiar şi aşa, în niciun an eu nu am lucrat în pierdere! În 2003 am avut un beneficiu enorm, din care numai statul la vremea aceea ne-a luat 1,8 miliarde“, spune inginerul.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1138

□

ª Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mergeţi şi admiraţii pe şvabii din Gărâna!

Gărâna este o localitate în judeţul Caraş Severin şi se află la o distanţă de 36 km de Reşiţa. Cu toate că este situată în vârful muntelui, la Gărâna se poate ajunge destul de uşor.

Localitatea a fost înfiinţată în 1828 cu numele de Wolfsberg de către coloniştii germani proveniţi din Pădurea Bavareză şi din Boemia de Sud. Satul Gărâna sau, după numele original Wolfsberg (Muntele Lupului), se găseşte la o altitudine de 1.000 m, mai exact vă putem spune că broasca de la uşa bisericii se găseşte întocmai la această altitudine. Biserica ar putea fi punctul de atracţie pentru prima plimbare în sat.

În ceea ce priveşte mâncarea, nu sunt probleme. Diversitatea de pensiuni şi preparatele excelente, în special nemţeşti, combinate cu specificul locului bănăţean (gulaş, sarmale, păstrăv la proţap, grătare, fripturi şi cârnaţi de casă), au o savoare de neuitat la pensiunile La Răscruce, Lupo şi altele. Tot aici se fac şi cazări, dar şi la săteni în case particulare. Fiind un sat de nemţi care pentru perioade lungi au fost izolaţi pe vârful muntelui, s-a dezvoltat un conserva-to-rism puternic care oferă ţinutului un specific aparte.

O oază de linişte

Alte puncte de atracţie ceva mai îndepărtate de sat, la care se poate ajunge şi pe jos, sunt Lacul Trei Ape şi localitatea Brabu Nou. Lacul are un ponton unde se pot închiria bărci şi hidrobiciclete, iar dacă doriţi mai multă intimitate puteţi coborî oriunde de pe drumul care înconjoară aproape tot lacul.

Pentru drumeţii mai lungi, este recomandată o excursie până la staţiunea Semenic. Aici, în apropierea vârfului Gozna, se poate vizita mica biserică din lemn, o oază de linişte în mijlocul naturii. În timpul iernii vă puteţi bucura de cele două pârtii amenajate cu schi-lift. La cca 12 km de Gărâna, la marginea satului Văliug, veţi fi plăcut impresionaţi de pitorescul lac Văliug, pe malul căruia s-au amenajat diverse pontoane pentru distracţii nautice. Indiferent de anotimp, în zona Gărânei cu siguranţă nu vă veţi plictisi.

Cazare bună şi ieftină

Hanul La Răscruce, clasificat la 2 margarete, are o capacitate de 33 locuri şi este situat pe trei nivele în care se găsesc 14 camere spaţioase, amenajate într-un stil rustic, simple şi confortabile. Există camere cu 2 şi 3 paturi. Mai sunt 4 camere duble cu baie proprie, 5 camere duble cu baie comună, 3 camere cu 3 paturi cu baie proprie şi 2 camere cu 3 paturi cu baie comună. Preţul unui pat pe noapte este de 30 lei pentru camerele cu baie comună şi 50 lei pentru cele cu baie proprie. Aici mai există restaurant, bar, club, saună, apă caldă, telefon, parcare şi altele.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
580

Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

merinosul-sintetic-de-palas_529.html

Merinosul „sintetic“ de Palas

Specialiştii cu o anume pricepere în creşterea ovinelor ştiu bine ce a reprezentat Merinosul de Palas în zootehnia românească. Puţini sunt însă cei care cunosc noile cercetări în domeniu.

Ovinele sunt capabile de adevărate performanţe în producţie, prin ameliorarea raselor. Acest obiect de activitate îl are Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Creşterea Ovinelor şi Caprinelor (ICDCOC) Palas (Constanţa). Rezultatele cercetării au fost prezentate la simpozionul cu tema Actualităţi în nutriţia şi biologia ovinelor şi caprinelor. Evenimentul a avut loc la Baloteşti (Ilfov), fiind organizat de Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală (INCDBNA).

Interesul în acest domeniu a crescut odată cu negocierile de aderare a ţării noastre la Uniunea Europeană, în condiţiile în care, la capitolul agricultură, printre obiectivele privind calitatea produsului carne de miel sunt prevăzute numeroase cerinţe şi reglementări. Realizarea acestora este posibilă numai prin aplicarea unor programe de ameliorare a efectivelor de ovine crescute în România, prin încrucişări cu rase specializate pentru producţia de carne, au spus specialiştii.

„ICDCOC Palas – Constanţa a avut şi are în preocupare crearea unor populaţii de ovine specializate pentru producţia de carne, testând combinabilitatea dintre rasele autohtone de ovine şi rase specializate importate, care pot constitui punctele de susţinere a unui program de ameliorare a producţiei de carne la ovine în România“ – a declarat dr. ing. Radu Răducu, directorul institutului constănţean.

Berbeci de 120-130 kg

Directorul a afirmat că s-au obţinut trei linii sintetice de ovine, specializate pe producţia de carne, adaptate la condiţiile de mediu din diferite zone geografice ale ţării – câmpie, deal/podiş şi submontan.

Cele mai mari creşteri s-au obţinut în linia pentru câmpie, unde berbecii ajung la 120-130 kg, faţă de 110-120 kg la deal şi 90-110 în zonele submontane. Aceeaşi situaţie se regăseşte şi la oile mame: 70-80 kg la câmpie, 60-70 la deal şi 50-60 în zonele submontane. Câştigul în greutate este evident şi la mieii în vârstă de 70 de zile: 28-30 kg la câmpie şi 26-28 kg la deal, în timp ce mieii din zonele submontane ajung la 30-32 kg, dar la 100 de zile.

„La baza obţinerii primelor generaţii de produşi stau rasele autohtone, cum sunt Merinos de Palas, Linia de Carne-Palas, rasa Ţigaie şi rasa Ţurcană. Pentru fiecare dintre populaţiile menţionate au fost asigurate în campania de montă 2007 câte 200 de oi care au fost încrucişate cu berbeci din rasele de carne Suffolk, Texel şi Germană cu Capul Negru, conform schemelor de ameliorare“, a menţionat Răducu.

Sporuri semnificative

Să mai spunem că, la îngrăşare, la metişi s-a realizat un spor mediu zilnic mai mare cu 17-18%, comparativ cu rasele materne.

Evaluarea dezvoltării greutăţii corporale a tineretului ovin, în anul 2007, prin determinarea coeficientului de creştere, a relevat faptul că tineretul mascul şi femel de reproducţie ajunge la vârsta de numai 18 luni la 79-95% din greutatea animalelor adulte, fiind apt pentru reproducţie.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
1916

Comentarii

1. petru -- (31-March-2013)as dori si eu o informatie sunt crescator de ovine carabasa de teleorman si as vrea sa stiu daca ar fi bine sa incrucisez merinos de palas linia carne cu carabasa ar creste mei in greutate/
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

meserii-cu-profil-agricol-la-botosani_l1...

Meserii cu profil agricol la Botoşani > REVISTA LUMEA SATULUI

Meserii cu profil agricol la Botoşani

Şcoala agricolă Botoşăneanca şi respectiv Grupul Şcolar „Petru Rareş“ se numără printre puţinele grupuri şcolare cu profil agricol, la care titulatura corespunde cu adevărat profilului agricol. Cele mai multe din ţară se numesc şcoli agricole, dar clasele cu profil agricol sunt aproape inexistente.

Am purtat o discuţie folositoare cu directorul acestei şcoli, cunoscutul dascăl profesionist şi manager de marcă Dumitru Tudosă.

– Ce ne puteţi spune despre unitatea dumneavoastră, secretul menţinerii ei printre şcolile bune?

– Grupul Şcolar „Petru Rareş“ Botoşani se prezintă comunităţii ca o instituţie de învăţământ care a educat, pe parcursul a peste o sută de ani de existenţă, zeci de generaţii de lucrători în domeniul mecanic.

În prezent, Grupul Şcolar „Petru Rareş“ Botoşani este o şcoală cu tradiţie a învăţământului botoşănean care pregăteşte specialişti în meseriile: tehnician mecanic de întreţinere şi reparaţii, tehnician ecolog şi protecţia calităţii mediului.

Grupul Şcolar „Petru Rareş“ Botoşani îşi propune să pună la dispoziţia comunităţii oportunităţi de educaţie şi instruire în domeniul serviciilor mecanice. Prin acţiuni de mare responsabilitate se urmăreşte satisfacerea nevoilor de învăţare pentru ca absolvenţii şcolii noastre să realizeze servicii performante compatibile cu cele din Uniunea Europeană.

Prin parcurgerea procesului de învăţământ asigurăm dimensiunea europeană a educaţiei şi realizarea în carieră. În perspectiva adaptării structurilor planurilor de şcolarizare la nevoile pieţei muncii, şcoala asigură pregătirea elevilor, astfel încât să posede acele competenţe care să le permită să ocupe un loc de muncă în sectoarele economice.

– Am înţeles că şcoala constituie o atracţie pentru copii.

– Într-adevăr, şcoala noastră a constituit dintotdeauna o mare atracţie pentru copiii cu înclinaţii practice, dornici să înveţe o meserie, și a reprezentat o rampă de lansare pentru cei care au dorit să urmeze cursurile unei instituţii de învăţământ superior.

Climatul educaţional al şcolii este de tip deschis şi angajant, bazat pe cooperare, respect reciproc, aprecieri sincere, calm, încredere, nivel ridicat de profesionalitate.

– Ce ne puteţi spune despre baza materială a şcolii ?

– Baza materială este diversificată, permiţând adoptarea de metode moderne de instruire teoretică şi practică. Şcoala beneficiază de 16 săli de clasă, 12 laboratoare (trei de informatică, unul de chimie, unul de biologie, unul de fizică, unul de tractoare, două de agricultură, unul de mecanică etc.) şi trei cabinete: de română, psihologic şi un cabinet media; 4 ateliere pentru instruirea practică, 15 ha de pământ, 8 tractoare, 2 autocamioane, 4 Dacii şi 1 Aro, o bibliotecă dotată atât cu cărţi de beletristică şi de specialitate, cât şi cu casete

audio-video, CD-uri, 5 calculatoare performante racordate la Internet, sală de lectură, cantină, o sală de sport, care poate prelua toate activităţile de profil.
– De ce şcoala dvs. este atât de mult apreciată?
– Aprecierea de care se bucură instituţia noastră este datorată atât calităţii procesului de instruire şi educare a elevilor, finalizat prin rezultate şi succese la concursurile pe meserii şi olimpiadele şcolare, cât şi bunei pregătiri în meserie a elevilor, mulţi dintre aceştia integrându-se rapid şi eficient în sfera producţiei sau a serviciilor.
Implicarea şcolii în Programul EU-Phare VET RO a fost benefică pentru unitate, ţinând cont de faptul că dotarea deosebită primită şi experienţa profesională şi didactică, dobândită prin implementarea noilor curriculae şi prin participarea cadrelor didactice la toate cursurile de perfecţionare şi de formare amintite, au fost şi continuă să fie utilizate şi valorificate integral şi eficient pentru toţi elevii unităţii, cu atât mai mult cu cât, în prezent, la toate nivelurile de învăţământ la care se desfăşoară activitatea în unitate, s-au elaborat şi se implementează curriculae şcolare revizuite şi noi forme de evaluare şi atestare profesională şi finală.
Investiţiile prin programul PHARE au fost realizate în scopul îmbunătăţirii şi adecvării stării igienico-sanitare a unităţilor şcolare implicate, identificării necesităţilor de comple-tare a dotărilor materiale existente şi dotării unităţilor şcolare în conformitate cu profilul de formare profesională.
Timp de doi ani, şcoala este implicată într-un proiect multilateral - proiecte de parteneriat Comenius, Viitorul energetic al oraşului meu, alături de alte trei instituţii din trei ţări diferite (Polonia, Lituania şi Turcia). Din punctul de vedere al conţinutului, proiectul multilateral este axat pe elevi şi implicarea activă a acestora în activităţi specifice tematicii comune la nivel de parteneriat. Activităţile proiectului sunt integrate în curriculum şi interdisciplinare. Pentru că sunt proiecte centrate pe elevi, aceştia sunt implicaţi în toate etapele de realizare a proiectului, de la planificarea acestuia până la evaluarea şi diseminarea rezultatelor.
De asemenea, proiectul se axează şi pe instituţie şi îmbunătăţirea managementului şcolar şi a metodelor pedagogice. Acest proiect permite echipelor de profesori şi directori de şcoli din ţările partenere să împărtăşească experienţe şi informaţii, să testeze şi să pună în practică noi abordări pedagogice şi manageriale.
Echipa managerială intenţionează să păstreze tradiţia învăţământului mecanic prin ofertarea unor meserii şi specializări atractive, prin specializarea resurselor umane şi prin flexibilizarea specializărilor în conformitate cu solicitările pieţei muncii.
Teodor MARIAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1902
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

meseriile-de-altadata_l788.html

Meseriile de altădată

Mai nou, istoria economică nu scrie despre meseriile satului românesc. Ele se pierd în negura vremurilor, ca şi când nici n-ar fi existat. Aşa se face că sunetul ciocanului izbit de fierul încins al potcovarului şi nechezatul cailor priponiţi se mai aud, uneori, doar în povestirile bătrânilor. Pâlpâirile firave ale lumânărilor ce-şi topeau ceara până la ultima picătură în atelierele meşterilor par să se fi stins păstrând în întuneric, neştiute şi ascunse de urmaşii noştri, îndeletniciri străvechi. Este totuşi bine să revenim şi să fim prezenţi la lecţia trecutului. O lecţie preţioasă, fără de care tradiţia şi cultura neamului nostru ar putea să se piardă. Domnul Dumitru Liceanu, meşter cojocar în comuna Vădastra, este cel care ne va îndruma paşii prin labirintul meşteşugurilor pe cale de dispariţie.

Atunci când învăţăcelul depăşeşte maestrul

Acum 67 de ani, când ochii săi au văzut prima oară lumina, cojocăritul era mai mult decât o artă. Era o formă de existenţă, o muncă aparte, care asigura oamenilor un trai decent. Domnul Liceanu s-a născut într-o familie în care stâlpul casei a îndrăgit această îndeletnicire. Tatăl său a fost cel care i-a insuflat dragostea pentru meseria care mai târziu avea să-i aducă recunoaşterea de cel mai priceput meşter cojocar. Povestirile lui despre cojocărit şi despre meşterii satului din vremea copilăriei sale sunt pline de melancolie. De la părintele său a deprins că trebuie să asculte chemarea sufletului şi să urmeze calea ce i-a fost ursită. A început să petreacă ore întregi în atelierul unde tatăl său i-a predat tehnica de confecţionare a cojoacelor de Vădastra. Încet-încet, din truda mâinilor sale au început să prindă formă cele mai frumoase bundiţe. Venise vremea ca învăţăcelul să ia locul maestrului.

Cojocari de stil nou

Însă cum toţi şi toate se supun vrerii vremurilor, aşa şi această meserie avea să se supună capriciilor timpurilor şi să fie înlocuită de altele. Pieptarele nelipsite din lada de zestre a fecioarelor aveau să devină tot mai rare. De aici până la a fi considerate obiecte de artă nu a mai fost decât un pas. Au început să dispară şi bătrânii cojocari, fără ca locul lor să fie revendicat de cineva. Pentru că pieptarele nu mai aveau căutare, meşterul Dumitru a lăsat undeva în colţul sufletului său meseria care avea să-i împlinească destinul. A ales o altă profesie din care să câştige bani pentru traiul de zi cu zi. Abia după câţiva ani, când oamenii au înţeles cât de preţioase sunt creaţiile sale, au venit la cunoscutul meşter pentru a le îmbogăţi viaţa şi garderoba cu frumoasele sale cojoace. A fost momentul în care pasiunea ce mocnea în spiritul său i-a cuprins sufletul fără cale de întoarcere. Începând de atunci, cojocăritul a devenit o îndeletnicire permanentă. Mulţumirea a venit de îndată ce la porţile sale au început să bată cântăreţi de muzică populară şi oameni cu faimă. Toţi pentru a se găti într-un cojoc de Vădastra. Astăzi este un partener important pentru multe instituţii culturale din ţară, dar mai mult decât atât, Dumitru Liceanu este un ambasador al tradiţiilor şi culturii româneşti dincolo de graniţele ţării, unde a fost poate chiar mai apreciat decât în propria ţară. Este printre ultimii cojocari din Vădastra, dar are credinţa că urmaşii noştri vor reînvia tradiţia cojocăritului.

Un dascăl cu o diplomă aparte

Conştient de datoria morală pe care o are faţă de generaţiile viitoare, Dumitru Liceanu a înfiinţat în urmă cu aproape 10 ani o clasă de cojocărit Vădastra în cadrul Şcolii de Artă Populară Slatina. Aici copiii desluşesc tainele meseriei uitate şi sunt prezenţi la o lecţie nepreţuită a trecutului. Despre ucenicii săi, domnul Liceanu spune că sunt copii ce cred în valorile satului românesc, însă marele lui regret este că nu au şansa de a câştiga din pasiunea lor şi altfel decât spiritual. Şi ei, ca şi cei câţiva cojocari rămaşi, au trebuit să-şi modeleze munca după posibilităţile existente.

Cojoacele de Vădastra pot fi recunoscute cu uşurinţă datorită modelelor cusute pe ele. Privindu-le, ai impresia că toată pleiada de stele a cerului şi toate florile câmpului s-au strâns în buchete colorate înfrumuseţate de razele soarelui. Sunt modele specifice, care nu lasă loc de greşeală, iar cine le vede poate să ghicească în ele cultura străveche de Vădastra.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
1731

□

Comentarii

□

□

1. adrian banuta -- (17-November-2010)Inca din cele mai vechi timpuri oamenii au pictat,zugravit,sculptat,imortalizat aspecte sau frumuseti ale naturii, pentru a avea asa zisa stare de liniste,pace si armonie cu natura.
faima renumitelor cojoace, covoarelor de cisnadie,articole de artizanat, sunt in continuare apreciate pe intreg mapamondul numai ca nu sunt promovate si pretuite atat bunurile cat si producatorii lor la adevarata valoare.
Se spune ca Dumnezeu a sarutat si binecuvantat pamantul acesta si pe buna dreptate asa este.avem o tara foarte frumoasa cu nenumerete bogatii si oameni deosebiti...

2. jocruj -- (26-January-2013)Este greu sa faci ceva care a inceput sa devina o istorie...MSERIA DE ALTA DATA..Eu am invatat meseria de la batrani meseriasi ,, ezemesteri,,timpului UNGURI si NEMTI locuitori ai zonei in ani 1960-70 din zona ARAD..meseria nu se invata de la cei ce nu cunosc trecutul...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Meşter de catapeteasmă

Gheorghe Miron s-a născut în comuna Vama din judeţul Suceava, pe 5 aprilie 1955, într-o familie de muncitori. Deşi a terminat Şcoala Profesională de Electricieni din Galaţi, ca om al satului, unde cioplitul în lemn are o veche tradiţie, Gheorghe Miron a fost fascinat încă din copilărie de sculpturile ce ieşeau din mâna meşterilor populari din acea vreme, descoperind astfel tainele cioplitului în lemn.

Continuă să-şi practice meseria de electrician, dar în timpul liber se întoarce la vechea lui pasiune. Ca orice artist pe care-l smulgi din locurile natale, Gheorghe Miron încearcă să depăşească acest moment de dezrădăcinare din satul natal, refugiindu-se în amintirile copilăriei sale şi începe să le exprime prin ceea ce a învăţat el mai bine de la „maeştrii“ săi.

Prietenii rămân uimiţi când văd ce-i iese din mână. Bineînţeles că, odată cu uimirea, încep şi comenzile: „Fă-mi şi mie o pereche de păsărele, spune unul, mie fă-mi o panoplie pentru trofeele de vânătoare, zice altul, mie un tablou în basorelief cu chipul prietenei mele, îl roagă un coleg de serviciu, uite îţi dau poza ei!“…şi uite aşa, din gură în gură, Gheorghe devine cunoscut în tot oraşul, dar şi în împrejurimi. După ’89 greutăţile vin una după alta: şomaj, copii în şcoli şi câte altele.

Se prăbuşeşte pe moment şi, în deznădejdea ce-l cuprinde, şi-aduce aminte de Dumnezeu şi strigă către EL. Gheorghe începe să caute credinţa strămoşească în locul unde se întâlnesc cele mai multe biserici din România. O! Ce binecu-vân-tare pentru el să se nască tocmai într-un asemenea loc!

Visul dumnezeiesc

Într-o noapte visează că Dumnezeu îl îndeamnă să se apuce să sculpteze o catapeteasmă. După ce s-a trezit, şi-a spus: „Iată unde m-a dus nacazul aista! Să-l cunosc mai bine pe Dumnezeu şi să-i slujesc lui, făcând cata-petesme. Poate că suferinţa aceasta era spre mântuirea mea şi a familiei mele!“ Şi cu asta a reînceput totul. S-a apucat să studieze mai mult, pentru a înţelege mai bine ceea ce înseamnă o catapeteasmă.

Prima încercare pe care a făcut-o Gheorghe Miron a fost un tablou religios în baso-relief, copie a „Cinei cea de taină“. Şi cum în România de după Revoluţie a început construcţia multor biserici, şi comenzile de catapeteasmă s-au îndesit.

Nea Gheorghe se apucă de treabă. Îşi amenajează o cameră în casa părintească de la Vama şi o transformă în atelier de creaţie. Stă şi câte 12 ore acolo. Din mână îi ies primii stâlpi sculptaţi care susţin catapeteasma, cu motive florale sau împodobiţi cu diverse ornamente, cum ar fi: ciorchini de struguri, pentru că Iisus este viaţa, sau spice de grâu.

Soţia îl ajută la lucrările de finisare, cum ar fi netezi-rea lemnului, apoi îl lăcuieşte.

Dar catapeteasma rămâne lucrarea cea mai de suflet a lui nea Gheorghe, ea reprezentând în concepţia sa un element de unire, o punte ce duce spre viaţa veşnică, şi nu unul de despărţire de viaţa pământească.

Adela EFTIMIE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
876

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

mesterii-artisti-din-grumazestii-neamtul...

Meşterii artişti din Grumăzeştii Neamţului

Siliţi să-şi agonisească cele necesare traiului altfel decât prin lucrul pământului mai puţin roditor aici, locuitorii comunei nemţene Grumăzeşti s-au făcut cunoscuţi prin hărnicia şi iscusinţa lor ca meşteşugari.

O comună de meseriaşi

Cândva, ne spune domnul prof. Constantin Mătasă, primar al localităţii din 1990, fiecare din cele şase cătune ale comunei era specializat în ceva. Unii fabricau stofa de sumane, alţii erau croitori etc., toate acestea fiind oferite celor interesaţi în iarmarocul unde, zâmbeşte domnul primar, a încercat să vândă pupăza din tei Nică al lui Ştefan al Petrei din satul vecin, Humuleşti.

Tăvălugul civilizaţiei a făcut ca mai toate acestea să dispară. Acum meşteşugarii din Grumăzeşti sunt cunoscuţi prin căciulile tradiţionale, dar şi prin cele care urmează ultima linie a modei cu care sunt prezenţi la toate târgurile de profil din ţară şi, e păcat, subliniază unul dintre meşteri, Constantin Atasiei, că nu există posibilitatea ca marfa lor să fie cunoscută peste graniţă. Cu siguranţă vor avea succes.

Formatorii de şcoală

Mai puţin ştiuţi de publicul larg, dar apreciaţi şi peste hotare, sunt sculptorii, adevăraţi artişti, care de trei generaţii împodobesc, prin truda mâinilor şi a sufletului lor, bisericile ortodoxe din ţară şi străinătate.

Începutul a fost făcut în urmă cu câteva zeci de ani de doi fraţi: Ionică şi Vasilică Răzmeriţă, care şi-au dedicat viaţa acestei îndeletniciri. Ajutaţi şi de boierul locului, celebrul etnolog Aristide Caradja, care le-a adus albume şi vederi din marile biserici ale lumii, fraţii Răzmeriţă – adevăraţi formatori de şcoală – au avut ucenici care, la rândul lor, le continuă opera; între aceştia şi Ionuţ Hanter (foto).

O parte din suflet

„M-am trezit în talaş şi rumeguş, îşi aminteşte domnul Hanter, tata fiind sculptor la celebra, altădată, fabrică de mobilă din Târgu-Neamţ."

A venit Revoluţia şi cei din familia Hanter şi-au luat soarta în propriile mâini. De mai bine de 15 ani, de la micul atelier din Grumăzeşti pleacă spre bisericile din ţară, dar şi din străinătate mobilier pentru lăcaşele de cult, adevărate opere de artă. „Am împodobit cu ceea ce lucrăm aici, povesteşte Ionuţ Hanter, multe biserici. Iconostasele sculptate de noi împodobesc acum biserici ortodoxe din Italia, Suedia, Bulgaria, Statele Unite şi nu numai." Tânărul meşter, neabătându-se de la tradiţii, pictează şi icoane. Nu sunt puţine întretăieri de drumuri care sunt vegheate de troiţele ieşite din dragostea de frumos a tânărului artist din Grumăzeşti.

Stejarul şi teiul constituie materia primă. Uscate natural – stejarul se usucă un centimetru pe an –, ajung pe bancul de lucru. Pe suprafaţa scândurii se trasează un desen, apoi, cu ajutorul unei dălţi din cele câteva sute, meşterul adânceşte desenul şi astfel, încetul cu încetul, vor apărea stâlpii sculptaţi care mărginesc uşile împărăteşti, iconostasul, toate celelalte elemente care fac din fiecare lăcaş de cult ortodox un unicat.

Aflăm că fiecare dintre aceste lucrări începe cu o vizită la respectiva biserică. Meşterii fac un proiect şi apoi începe lucrul, care poate dura două-trei luni sau un an-doi. „Cred că, subliniază tânărul sculptor, putem vorbi de un stil de Grumăzeşti care nu se abate de la legile vechi ale sculpturii bisericeşti ortodoxe.“

– Vă consideraţi un artist?

– Nu, e poate prea mult spus, dar să ştiţi că în fiecare din aceste sfinte lăcaşuri noi punem, şi nu spun o vorbă mare, o parte din sufletul nostru.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
785

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

mesterul-din-varf-de-munte_s136.html

Meşterul din vârf de munte

Mai sus de localitatea suceveană Ciumârna, la Dumbravnic, un cătun izolat pe un vârf de munte, septuagenarul Constantin Moisa confecţionează unelte tradiţionale din lemn, opinci, dar şi obiecte din piatră.

Renumit în întreaga zonă pentru destoinicia cu care plăsmuieşte, după metode tradiţională, unelte pentru câmp şi nu numai, Constantin Moisa duce mai departe o veche tradiţie a locului. A învăţat meşteşugul de la bunicul său, care făcea greble şi toporişti, cozi de topor, cozi de ţapină, chişiţe şi alte lucruri utile în gospodărie, fuse, furci, stative, chiar şi războaie de ţesut. Greblele din lemn de frasin le confecţionează pe bază de comandă pentru locuitorii din sat şi din localităţile vecine: Vatra Moldoviţei, Câmpulung Moldovenesc, Moldoviţa şi Marginea. Iarna taie frasinul care este tânăr, îl aduce acasă şi îl pune în pod, unde îl ţine cam un an de zile, ca să se usuce bine. După aceea începe să facă greble. Zona de munte fiind renumită pentru fân, oamenilor le trebuie greble care să reziste mai mult.

„O greblă din lemn ţine mulţi ani, chiar şi zece, mai ales la cei care ştiu să adune fânul“, ne-a spus moş Costache (cum îi spun localnicii). El zice că în sat a mai fost un bătrân care confecţiona greble, dar acum a rămas doar el.

Cioplitor în piatră

Constantin Moisa este şi un cunoscut cioplitor în piatră. În afară de şeminee din piatră, face temelii la case, cruci la morminte, borduri, scări de acces. „Piatra, în general granit, o iau de aici, din munte. O tai, îi dau forma, o şlefuiesc. Nimic nu pleacă de la mine până nu este perfect. Obiectele din piatră au rezistat mii de ani, ceea ce dovedeşte că pentru construcţii este un material foarte bun. Pe lângă durabilitate, piatra oferă casei, crucii, şi chiar şemineului un aspect aparte, la care se adaugă măiestria cioplitorului în piatră. Un obiect, o construcţie din piatră are suflet, are sudoare transmisă de la cel ce a mânuit uneltele pentru a da o anumită formă pietrei“, ne-a spus Constantin Moisa.

Artiştii populari caută opincile de Ciumârna

Bătrânul este căutat şi de reprezentanţii ansamblurilor folclorice de renume pentru a le confec-ţiona opinci pentru dansatori sau solişti. Moş Costache face într-o zi de iarnă patru perechi de opinci, producţia realizată în această iarnă fiind de 60 de perechi şi mai are încă multe comenzi. Meşteşugul l-a învăţat de la bunicul său, iar de la bunica păstrează costumul popular pe care aceasta i l-a făcut când a împlinit 18 ani şi pe care îl mai îmbracă la zile de sărbătoare.

„Cumpăr pielea de vacă sau de porc când e crudă, o întind pe pod, bătută la margini în cuie, să se usuce dreaptă. Când e uscată, tai postate cât opincile de late, dau părul jos. Cel mai lung procedeu este cel al dubirii pieilor, care durează şapte zile, pentru că altfel pielea nu se poate prelucra. Dacă am pregătit materialul, fac patru perechi pe zi. Cu făcutul opincilor mă ocup în timpul iernii, am timp de prelucrat pieile, de croit. Opincile sunt căutate mai ales de artişti. Eu am învăţat să fac opinci de la bunicul meu. Ţin foarte cald, au obiele de lână. Sunt toate tradiţii vechi, care trebuie păstrate şi transmise mai departe la generaţiile viitoare“, a concluzionat Constantin Moisa.

Cântă la mai multe instrumente tradiţionale

Bătrânul din satul Ciumârna este cunoscut şi pentru cântecele interpretate la mai multe instrumente tradiţionale. Îi place să stea cu copiii şi tinerii şi să îi înveţe melodii populare vechi sau să cânte la diverse instrumente. „Am învăţat singur să cânt, în tinereţe. Fiind copil, umblam cu oile. Părinţii mei ţineau 50 – 60 de oi, iar eu eram cel mai mare dintre băieţi şi mă trimiteau să le pasc. Şi, ca să nu-mi fie urât, pentru că pe vremea aceea erau lupi, bunica mea spunea să cânt din fluieraş, pentru că lupul aude şi nu se apropie de oi“. Cel mai bine cântă din fluieraş, din tilincă, dar şi din vioară, fiind un membru fără de care Grupul Folcloric „Gura Izvorului“ din Vatra Moldoviţei nu se poate lipsi. O parte dintre cei care activează în această formaţie au învăţat tainele instrumentelor populare tradiţionale tot de la moş Costache.

Silviu Buculei

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
859

☐

Comentarii

☐

☐

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (2-March-2012)Măcar să fie imortalizat în nişte filme documentare priceputul meşter din Dumbravnic, Constantin Moisa. Acesta prin ce ştie să facă reprezintă, aşa cum spunea şi Dl. Dr. Corneliu Bucur de la Sibiu, un patrimoniu viu! Nici nu ştiţi ce utilă este o greblă de fân, pentru cei care trebuie să strângă fânul.....Îi transmitem sănătate multă!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

metafora-si-culoare-la-buhalnita-iasi_l1...

Metaforă şi culoare la Buhalniţa – Iaşi

Există pe harta ţării un loc la capăt de lume, Buhalniţa, un sat frumos străjuit de o cetate dacică ce poartă numele unei preafrumoase fete, Cătălina. Aici, la şcoala din centru, se întâmplă de mai bine de 30 de ani, vorba unui confrate gazetar, „fapte de mirare“.

O lume a frumosului, a culorii în cabinetul directorului şcolii, domnul profesor Vasile Aioanei, unde pereţii sunt împodobiţi cu tablouri şi numeroase premii şi diplome pentru că elevii din Buhalniţa sunt cunoscuţi de mult peste hotarele ţării, afirmându-şi talentul pe mai toate meridianele lumii, „cu excepţia Australiei, unde nu au ajuns încă“.

„Prietenii culorilor“

„Mi-a plăcut să desenez, mărturiseşte domnul profesor Aioanei, şi am înfiinţat pentru elevii mei un cerc de artă plastică Prietenii culorilor. Asta se întâmpla în 1979 când, răspunzând invitaţiei revistei ieşene Cronica, am trimis câteva dintre desenele copiilor. A fost un început miraculos: desenele reprezentând berzele care zboară peste continente, copacii care sunt fraţi sub anotimpuri şi chiar roboţi care se aseamănă între ei au uimit şi au entuziasmat.

Am lucrat împreună cu membrii cercului – elevi între 9 şi 14 ani – şi la un moment dat am trimis desene ale copiilor la concursuri în străinătate. Bucuria câştigării primei menţiuni ne-a mobilizat şi mai mult. O lucrare de a noastră a luat premiul special al juriului în China la cel mai important festival de desene ale copiilor. A fost prima victorie în străinătate.

Acum, după 32 de ani, clubul Prietenii culorilor este cunoscut şi remarcat în întreaga lume. Peste 900 de premii naţionale şi internaţionale constituie palmaresul unic al micilor artişti din Buhalniţa.: Rusia - 17 premii (locurile I, II şi III), Taiwan - 12 premii (I, II, III şi şase trofee), Franţa - 3 (între care şi premiul UNICEF şi 2 medalii). Marele premiu în Monaco, Grecia - trei diplome de merit, Macedonia - 9 (opt premii speciale şi diploma de merit). De asemenea, lucrări ale copiilor de sub poalele dealului Cătălina sunt reproduse în manualele şcolare şi în diverse albume de artă pentru copii, cum ar fi Ikast-Jurnal din Danemarca. La un concurs internaţional din Sicuan (China) românii au câştigat patru medalii, dintre care trei (aur, argint şi bronz) sunt de la Buhalniţa. Anul acesta Prietenii culorilor vor fi prezenţi la 20 de concursuri internaţionale, în Elveţia, Germania, Bangladesh şi Singapore.

Paşaport de Buhalniţa

Concurenţa este aprigă. Fiecare concurent – şi numărul acestora depăşeşte uneori o sută de mii – participă cu un singur desen. Un juriu internaţional selectează lucrările şi acordă premiile, iar răsplata, simbolică, oferă uneori posibilitatea unor călătorii pe meleaguri îndepărtate. Zece membri ai clubului de artă din Buhalniţa au fost în Taiwan, iar alţii au fost invitaţi în Germania, Brazilia sau Monaco. „Astfel, ne spune domnul prof. Aioanei, numele satului nostru şi, de ce nu, al României este tot mai cunoscut, iar copiii rămân cu amintiri de neşters pentru întreaga viaţă.“

Înconjurat de dragostea şi admiraţia elevilor săi, profesorul Vasile Aioanei se luptă din greu să supravieţuiască cu această adevărată instituţie pe care a creat-o în urmă cu 32 de ani.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
915
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Meteorologii anticipează un an agricol bun

Vestea bună pentru agricultori este că nu vor mai avea parte de arşiţele pustiitoare ale ultimilor doi ani.

Perspectiva meteorologică pentru intervalul aprilie-august 2009 este cel puţin încurajatoare, mai ales în ce priveşte regimul precipitaţiilor, astfel:

Aprilie 2009

Regimul termic mediu al aerului va înregistra valori normale în regiunile estice, iar în restul teritoriului temperaturile se vor situa sub mediile multianuale lunare. În intervalele calde din cursul lunii, valorile maxime pot depăşi 25°C. În nopţile cele mai reci, temperaturile minime pot să scadă sub -5°C în zonele depresionare din nordul şi centrul ţării, unde vor fi condiţii de producere a brumei şi îngheţului la sol.

Cantităţile de precipitaţii vor putea depăşi valorile medii multianuale în vestul, centrul şi sudul teritoriului, iar în rest vor fi normale.

Mai 2009

Temperaturile medii lunare vor fi apropiate de valorile normale în majoritatea regiunilor ţării, cu excepţia zonelor sudice şi vestice, unde acestea vor fi mai mici decât în mod obişnuit. Cele mai mari valori de temperatură pot depăşi 30°C, iar cele mai mici se pot apropia de limita de îngheţ în depresiunile din nordul şi centrul ţării.

Cantităţile de precipitaţii vor înregistra în general valori normale în aproape toată ţara.

Iunie 2009

Temperaturile medii lunare se pot situa peste valorile medii multianuale lunare în majoritatea regiunilor ţării.

Cantităţile de precipitaţii se pot situa în limite normale în cea mai mare parte a teritoriului, exceptând zonele sud-estice, unde acestea vor fi sub normele climatologice.

Iulie 2009

Regimul termic al aerului va prezenta în general valori mai ridicate decât în mod normal în cea mai mare parte a zonelor.

Cantităţile de precipitaţii se vor situa în limite apropiate de normele climatologice lunare în zonele centrale şi nordice, iar în restul teritoriului acestea vor putea prezenta o tendinţă spre deficit.

August 2009

Regimul termic al aerului va fi normal în majoritatea regiunilor, iar în sud-estul ţării vor fi posibile valori peste normele climatologice lunare.

Cantităţile de precipitaţii se pot situa sub normele climatologice lunare în cea mai mare parte a teritoriului.

O primăvară normală pentru grâu şi porumb

Aprilie-mai

Conţinutul de umiditate în cultura grâului de toamnă, pe profilul de sol 0-100 cm, se va situa în limite

satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în cea mai mare parte a zonelor de cultură.
Local, în sud-estul teritoriului, deficitele de apă vor fi ridicate, seceta pedologică fiind moderată şi puternică.
Unele probleme vor apărea în luna iunie. În Dobrogea, cea mai mare parte a Munteniei şi estul Moldovei unele deficite de apă vor fi ridicate, seceta pedologică fiind moderată, puternică şi extremă.
Porumbul va avea parte de umiditate normală, cel puţin în lunile mai şi iunie. Excepţie fac unele zone din sud-estul teritoriului, unde deficitele de apă vor fi ridicate, seceta pedologică fiind moderată şi, izolat, puternică sau extremă.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
752

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

metode-de-conservare-a-lucernei-prin-ins...

Metode de conservare a lucernei prin însilozare > REVISTA LUMEA SATULUI

Metode de conservare a lucernei prin însilozare

Lucerna este cea mai importantă cultură furajeră, deoarece există condiţii favorabile pentru cultivarea ei în aproape toate zonele ţării. Ca plantă de nutreţ se caracterizează printr-o valoare biologică ridicată, fiind folosită în hrana tuturor speciilor de animale, inclusiv a păsărilor. Una dintre metodele cu largă aplicabilitate în ceea ce priveşte depozitarea lucernei o constituie însilozarea. Avantajul constă în faptul că pierderile de substanţe nutritive sunt minime comparativ cu depozitarea ca fân, păstrarea furajului se face un timp mai îndelungat, iar operaţiile de recoltare, transport, preparare şi utilizare pot fi complet mecanizate.

Perioada optimă a recoltării

Recoltarea în vederea însilozării se face în faza de vegetaţie optimă la începutul înfloririi, atunci când plantele au un conţinut maxim de substanţe nutritive raportat la unitatea de suprafaţă suculentă necesară dezvoltării fermentaţiei lactice pe care avem interesul să o favorizăm. Însilozarea lucernei fără reducerea umidităţii plantelor, dar şi a altor leguminoase de nutreţ se face atunci când în perioada recoltării fânului intervin ploi de lungă durată, ca soluţie pentru salvarea producţiei de masă verde de la prima coasă.

Ca şi celelalte leguminoase, lucerna face parte din categoria plantelor greu însilozabile din cauza conţinutului mic de zahăr. Drept urmare, fermentaţia lactică se dezvoltă insuficient, deoarece predomină fermentaţiile nedorite (acetică, butinică). Evitarea acestui neajuns se face prin adăugarea în masa vegetală ce se însilozează a diferitelor preparate acide sau a culturilor de bacterii lactice selecţionate. Tot în acest scop, masa verde tocată se poate amesteca cu alte furaje bogate în glucide (melasă, făinuri de cereale, glucoză). Pentru fiecare 100 kg de lucernă sunt necesare 1,5-2 kg de melasă, diluate în două părţi apă.

Condiţii pentru însilozare

Procesul de însilozare decurge normal atunci când plantele nu conţin mai mult de 60-65% apă. Însilozarea lucernei fără reducerea umidităţii plantelor se poate corecta prin adaos de ovăz, orz, iarbă de Sudan din culturile ce nu se pretează pentru administrarea ca masă verde în hrana animalelor datorită creşterii conţinutului de celuloză.

Masa tocată se însilozează în straturi de 35-40 cm grosime, apoi se presează cu tractorul prin trecerea acestuia de 2-3 ori peste fiecare strat, pentru eliminarea aerului. După umplerea vârfuită a silozului, furajul supus murării se acoperă după procedeele cunoscute. Activitatea bacteriilor dăunătoare poate fi mai uşor înlăturată dacă umiditatea plantelor scade sub 50% şi se creează condiţii perfecte de anaerosiloză.

În cazul lucernei, momentul lucernei trebuie urmărit cu multă atenţie pentru că în zilele puternic însorite, după şase ore de la cosire, plantele pot fi tocate şi transportate la siloz. Este recomandabil ca masa verde cosită şi pălită să fie însilozată în aceeaşi zi. Dacă acest lucru nu este posibil, a doua zi lucerna se ridică de pe pământ, dar numai după ce s-a scuturat de roua de peste noapte. Umplerea silozului se face vârfuită, iar masa vegetală este puternic presată după fiecare strat. Se izolează de acţiunea factorilor atmosferici (arşiţă, ploaie, vânt) prin acoperirea cu metodele cunoscute.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
6009
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

metode-de-crestere-a-gainilor-ouatoare_l...

Metode de creştere a găinilor ouătoare

Acestea pot fi clasificate în următoarele feluri:
- sistem intensiv;
- la sol;
- în baterii;
- sistem ecologic.

În funcţie de sistemul de creştere, fiecare exploataţie are un număr distinctiv, cu următoarea alcătuire:
- un număr care corespunde metodei de creştere (cifra 1 pentru sistemul extensiv, 2 pentru metoda de creştere la sol, 3 pentru metoda de creştere în baterii, 0 pentru producţia ecologică);

p un număr acordat cronologic exploataţiilor din care provin ouăle, începând cu numărul 001.

Adăposturile şi cazarea

Ca o regulă generală, proiectarea şi construirea adăposturilor trebuie să se realizeze în concordanţă şi cu regulile de protecţie şi bunăstare a animalelor. Materialele utilizate trebuie să fie rezistente, impermeabile şi să nu fie dăunătoare păsărilor. Acele părţi ale clădirilor, echipamentelor sau ustensilelor care sunt în contact cu pasărea trebuie să fie curăţate şi dezinfectate riguros şi în mod regulat, mai ales când se realizează depopularea, precum şi înaintea introducerii de noi loturi în exploataţie. În adăposturi nu trebuie să existe muchii, margini ascuţite, capete de bară, sisteme de prindere a barelor sau orice alte obiecte care pot produce rănirea păsărilor. Pardoseala trebuie să suporte adecvat ghearele fiecărui picior, să nu prezinte denivelări sau spărturi care pot provoca răni.

În cazul sistemelor de creştere alternativă:
- trebuie să existe un cuib pentru fiecare grup de şapte găini;
- dacă se folosesc cuiburile de grup, trebuie să existe cel puţin 1 m² din spaţiul de cuib pentru maximum 120 găini;
- stinghiile utilizate trebuie să nu aibă margini ascuţite, iar lungimea lor să fie de cel puţin 155 cm/pasăre. Distanţa orizontală dintre stinghii trebuie să fie de cel puţin 30 cm, iar distanţa orizontală dintre stinghie şi perete trebuie să depăşească 20 cm;
- zona de aşternut trebuie să ocupe cel puţin o treime din suprafaţa pardoselii şi să fie de cel puţin 250 cm²/pasăre.

În tabelul următor sunt prezentate cerinţele minime privind suprafaţa utilizabilă de pardoseală/arie cuşcă utilizabilă în funcţie de sistemul de creştere.

Dr. Aurora Alexandru

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:

1282

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Metode de creştere a găinilor ouătoare

În numărul trecut am prezentat unele aspecte privind metodele de creştere a găinilor ouătoare. În continuare, insistăm asupra condiţiile necesare pentru buna desfăşurare a activităţii şi asigurarea sănătăţii efectivelor de păsări.

Cerinţe tehnologice

- Înălţimea cuştilor neîmbunătăţite trebuie să fie cel de puţin 40 cm pe cel puţin 65% din cuşcă şi nu mai puţin de 35 cm în orice punct al acesteia;
- înălţimea cuştilor îmbunătăţite va fi de cel puţin 20 cm în orice punct, cu excepţia zonei utilizate;
- cuştile neîmbunătăţite şi îmbunătăţite vor fi echipate cu ustensile de tăiere a ghearelor;
- înclinaţia pardoselii cuştilor neîmbunătăţite nu poate să depăşească 14%. În cazul pardoselilor care utilizează altfel de material decât plasa rectangulară de sârmă, autoritatea centrală poate permite înclinaţii mai mari ale pardoselilor;
- cuştile trebuie să fie echipate corespunzător pentru a se preveni ieşirea necontrolată a păsărilor;
- este necesar ca nivelul zgomotelor să fie diminuat cât mai mult posibil –zgomotele constante sau bruşte vor fi evitate;
- este bine ca păsările să nu fie menţinute în permanenţă în întuneric şi nici expuse la lumina artificială fără întrerupere;
- nivelul de iluminare trebuie să permită tuturor păsărilor să se vadă una pe alta, să poată investiga vizual împrejurimile. Fantele de lumină trebuie aranjate astfel încât lumina să fie distribuită uniform în adăpost;
- este obligatoriu ca regimul de lumină să urmeze un ritm de 24 de ore, care să includă o perioadă adecvată de întuneric neîntrerupt, de aproximativ o treime din zi, astfel încât găinile să se poată odihni şi să se evite problemele precum imunodepresia sau anomaliile oculare.

Valorile orientative ale nivelului de iluminare naturală şi artificială sunt următoarele:

tabel

Echipamente mecanice sau automate

Pentru buna funcţionare şi monitorizare a echipamentelor este necesar să existe proceduri clare, simple, eficiente şi cu finalitate pentru inspecţia instalaţiilor, care trebuie efectuată cel puţin o dată pe zi. Administratorul fermei va afişa la loc vizibil datele de identificare a persoanelor responsabile cu reparaţiile şi situaţiile de urgenţă. Totodată, va afişa procedurile scrise despre modul de operare în caz de defecţiune. Atunci când sănătatea şi bunăstarea animalelor depind de un sistem de ventilaţie artificială, există un sistem de rezervă corespunzător care să garanteze reînnoirea suficientă a aerului, în eventualitatea defectării sistemul de bază. Este nevoie şi de sisteme de alarmă pentru avertizare în cazul defectării unui echipament de monitorizare a condiţiilor de microclimat. Utilajele folosite pentru igienizarea adăposturilor trebuie să fie într-o stare foarte bună de întreţinere şi igienă.

Dr. vet. Aurora ALEXANDRU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
1029
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Metode de înmulţire a familiilor de albine

Materialul pe care îl supunem atenţiei pare oarecum atemporal, însă are darul de a-i îndemna, mai ales pe apicultorii amatori, la un studiu profesional, care să le fie de mare folos în anul apicol următor.

Fiecare apicultor ştie cât este de necesar să vegheze la bunăstarea stupilor săi. În afară de această grijă zilnică, este foarte important, în cazul în care dorim să ne extindem stupina, să înmulţim familiile de albine, lucru ce poate fi realizat aplicând două metode. Una dintre acestea este roirea naturală, fenomen care se întâmplă cel mai adesea la începutul lunii mai şi în luna iulie. Ce-i drept, această metodă este mai puţin adoptată de stupari, pentru că intervenţiile umane în acest proces sunt aproape excluse.

În fapt, definiţia de roire naturală poate fi tradusă astfel: o parte dintre albine şi trântori, împreună cu matca, părăseşte stupul şi caută împrejurul stupinei un alt loc unde să se aşeze. Odată aşezat, pe ramurile unui copac să spunem, roiul poate fi scuturat direct într-un stup nou, care în mod obligatoriu trebuie să aibă în componenţă faguri artificiali. Hrana este, de asemenea, un aspect de care trebuie ţinut cont. Pentru a asigura o creştere şi o dezvoltare normală a puietului este necesar ca familiei de albine nou formate să i se asigure o hrănire corespunzătoare.

Următoarele două zile de la instalarea roiului în noul stup sunt cruciale pentru organizarea lui. În primul rând, trebuie să verificăm prezenţa mătcii, iar mai apoi, pentru a împiedica un nou fenomen de roire, trebuie să distrugem toate botcile din faguri, cu excepţia celei mai mari dintre ele. Pentru a organiza într-un mod cât mai corect şi eficient noul stup, în interiorul lui trebuie lăsaţi doar faguri ocupaţi de albine.

Să prevenim reapariţia roirii naturale

Odată cu instalarea şi organizarea familiei de albine nou formate, trebuie să evităm reapariţia fenomenului de roire artificială. Pentru a împiedica înmulţirea în mod natural a albinelor trebuie să verificăm permanent prezenţa botcilor, acestea fiind un semn clar ce anunţă roirea naturală. În vederea îndepărtării botcilor, este necesară o verificare minuţioasă, la un interval de aproximativ 10 zile, a tuturor ramelor.

Este esenţial pentru împiedicarea unei noi roiri naturale să distrugeţi toate botcile, pentru că altfel instinctul puternic al albinelor intrate în frigurile roirii va persista şi va determina în cele din urmă exodul unei părţi din familia de albine.

O metodă mai eficientă de înmulţire a albinelor este roirea artificială. Ce-i drept, procesul acesta presupune mai multă atenţie şi implicare din partea stuparului, dar este şi mai eficientă.

Una dintre cele mai aplicate metode de înmulţire a albinelor este prin divizare.

Perioada optimă pentru realizarea ei este în zilele călduroase, după terminarea culesului de salcâm.

Divizarea familiilor de albine

Primul pas care trebuie făcut atunci când aţi hotărât să formaţi o nouă familie este să aduceţi lângă un stup deja

organizat un stup nou în care vor fi mutaţi jumătate din fagurii cu albine, miere şi puiet.
Următorul pas necesar este poziţionarea stupilor la distanţă unul de celălalt, dar în aşa fel încât urdinişul familiei vechi să fie între cei doi stupi. După zborurile intense efectuate de albine, acestea se vor întoarce la stupi, divizându-se practic în două grupuri. Astfel, se formează o nouă familie de albine.
Pentru a asigura înmulţirea ei în stupul cel nou, poate fi introdusă o matcă împerecheată sau neîmperecheată ori o botcă.
Stolonarea colectivă este o metodă de roire artificială care constă în scoaterea din fiecare familie de albine a doi faguri cu puiet şi albine, a două rame cu puiet căpăcit acoperit cu albine şi a două rame cu miere şi păstură. Acestea se introduc într-un stup nou, al cărui urdiniş va fi ţinut închis pentru a împiedica zborul albinelor. La câteva ore de la această operaţiune, în stup va fi introdusă şi o matcă împerecheată, protejată de o colivie.
Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
19241
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

MEWI deţine „Mercedesul tractoarelor“

Îndreptată spre producătorii care exploatează peste 500 ha, gama de utilaje distribuite de Mewi este una completă, pornind de la tractorul Fendt, „Mercedesul tractoarelor“ cum i se mai spune, şi până la utilajele de prelucrarea solului şi semănat marca Horsh. La oara actuală acestea sunt printre cele mai performante şi eficiente pe piaţa din Europa.

Mewi comercializează şi produse second-hand, despre care managerul de vânzări Dănescu Cristian ne spune că au fost la mare căutare în anii trecuţi. În ultima vreme însă cumpărătorii se îndreaptă spre utilajele noi datorită programelor de finanţare. Din păcate, acestea sunt blocate în prezent.

Cel mai grav este faptul că problemele mari nu ţin de cererea de utilaje, ci de forma de creditare. Din acest motiv compania are blocată marfă în valoare de 10-12 milioane de euro pe stoc, ceea ce înseamnă că se află în plină criză. Sunt foarte multe proiecte contractate pe FEADR, dar nu se găseşte o posibilitate de cofinanţare din partea beneficiarilor.

Există şi posibilitatea din partea companiei de a finanţa aceste utilaje, dar FEADR nu permite acest lucru. „Noi am încercat să discutăm cu câteva bănci din România dar, din păcate, înţelegere am găsit tot la una străină, din Germania. Noi ne finanţăm stocurile cu această bancă, la o dobândă de 4-5%, iar aici, dacă obţinem această finanţare, dobânzile sunt de cel puţin 12%“, ne mai spune managerul de vânzări.

Piesele de schimb sunt cele prin care se mai câştigă ceva la ora actuală, dar presiunile sunt foarte mari din cauza concurenţei puternice din Ungaria.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
1661

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

MIAZELE ANIMALELOR boli de sezon –

Anotimpul călduros este favorabil apariţiei unor parazitoze la animale, numite MIAZE. Acestea sunt produse prin dezvoltarea larvelor unor insecte, în diferite organe, ţesuturi sau cavităţi.

ESTROZA (FALSA CĂPIALĂ) este o miază, frecventă la oaie, produsă de larvele unei insecte, Oestrus ovis, care se localizează în cavităţile nazale, sinusuri şi chiar în meninge, provocând diferite afecţiuni. Estroza este întâlnită mai rar şi la caprine, cabaline, uneori chiar la om. Insecta adultă care produce estroza la oaie trăieşte liberă în mediul extern, este de culoare negricioasă cu pete gălbui, are o lungime de 10-12 mm, corpul acoperit cu peri scurţi şi aripi transparente. Aceasta depune larve din zbor pe firele de păr din jurul nărilor, de unde pătrund în cavitatea nazală sau sinusuri.

Contaminarea

Contaminarea animalelor are loc vara, de regulă în luna iulie, în timpul păşunatului sau la ieşirea din saivan, în dimineţile cu soare, când insectele depun din zbor larvele pe animale. Larvele au formă ovală, alungită şi corpul segmentat, parcurgând mai multe stadii de dezvoltare în timpul parazitării. Dezvoltarea larvară are loc în organismul animalelor şi durează mult, 8-10 luni, astfel că semnele clinice ale estrozei apar târziu după contaminarea animalului, adică începând din toamnă-iarnă, până în sezonul cald următor, când larvele complet dezvoltate sunt expulzate în exterior, prin strănutul ovinelor. Ajunse pe sol, acestea îşi continuă dezvoltarea până la stadiul de insectă adultă, care după împerechere va depune din nou larve pe animal, în sezonul de vară următor şi astfel ciclul evolutiv al insectei se reia.

Simptomele

Simpomele bolii sunt şterse, când larvele din cavităţile nazale sunt foarte mici. Când aceste larve cresc, mai spre primăvară animalele prezintă jetaj (le curge nasul) mucos, mucopurulent sau cu strii de sânge. Ca urmare, în jurul nărilor apar cruste, în special dimineaţa. De asemenea, animalele prezintă strănut, respiraţie zgomotoasă, îşi freacă nasul de obiectele din jur sau scutură puternic din cap, încercând să se debaraseze de larve. Atunci când larvele pătrund în sinusuri sau meninge, apar tuburări nervoase, animalele prezentând mers neregulat, masticaţie în gol, encefalite, motiv pentru care ESTROZA se mai numeşte şi FALSA CĂPIALĂ.

Diagnosticul se pune pe baza semnelor clinice corelate cu sezonul îmbolnăvirilor: toamnă iarnă-primăvară. Pentru a se face diferenţa între encefalite de altă natură (cenuroza, listerioză, diferite intoxicaţii cu manifestări nervoase) diagnosticul de certitudine se pune în laborator.

Profilaxie şi tratament

Este destul de dificil să ferim oile de insectele adulte, dar în sezonul de păşunat aplicarea măsurilor de dezinsecţie în jurul saivanelor sau a târlei, în perioada de zbor a insectelor, are efect favorabil în combaterea estrozei. Se recomandă insecticide persistente ca : ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE, SCABIZOL. Dezinsecţiile trebuie făcute începând cu sezonul de iarnă pentru distrugerea eventualelor larve, astfel încât să se întrerupă ciclul biologic al insectei şi ca urmare să nu mai apară insecte mature anul următor. Foarte importantă este deparazitarea animalelor cu soluţii injectabile de ROMAVERMECTIN, ROMIVERMECTIN şi ROMAVERMECTIN.

Dr. Viorica Chiurciu , medic veterinar, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
4501

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. Măneanu Varvara Magdalena -- (23-August-2010)Avem în vedere recomandările. Mulţumim!

° 2. dan -- (25-August-2010)am doua capre care au avut rasfugul alb,cred,dopuri la mulsori. le-am facut tratament cu mastijet forte si cu oxitetraciclina si celei mai bolnave i-a trecut,iar celeilalte nu. am verificat asta prin fierberea laptelui din fiecare tata si am observat ca unul nu avea nimic,iar celalalt era ca si laptele stricat. v-as ruga mult de tot sa-mi spuneti ce sa fac. la cea sanatoasa pot sa-i fac vaccinul preventiv la 4 zile dupa tratamentul cu oxitetraciclina ? Va multumesc mult !

° 3. Cristiano -- (8-February-2017)Ii foarte normal aceasta informatie deoarece pentru mine a fost de folos .Multumesc pentru acea persoana care a scris acesta compunere sau aceasta informatie . MULTUMESC !!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Micoplasmozele păsărilor, boli declanşate de factori favorizanţi > REVISTA LUMEA SATULUI

Micoplasmozele păsărilor, boli declanşate de factori favorizanţi

Micoplasmozele păsărilor sunt boli infecţioase produse de germeni din genul Mycoplasma, care afectează în special aparatul respirator la găini şi curci, determinând micoplasmoza respiratorie aviară cunoscută şi sub denumirea de boala respiratorie cronică. Aceasta se caracterizează clinic prin semne respiratorii cronice: tuse, raluri traheale, urmate de întârzieri în creştere a tineretului aviar, slăbirea progresivă a găinilor adulte, scăderea producţiei de ouă şi prin diferite leziuni interne: aerosaculite, pericardite, perihepatite, pneumonii, salpingite etc. Boala apare cu incidenţă mai redusă la fazani, bibilici, prepeliţe, păuni, porumbei.

Principalele surse de infecţie

Păsările bolnave, convalescente şi cele cu infecţii inaparente care poartă germenii în aparatul respirator sunt cei mai importanţi vectori de răspândire ai bolii. Micoplasmele sunt eliminate în mediul exterior prin jetaj şi aerosoli care contaminează aerul din adăposturi, contribuind la îmbolnăvirea păsărilor sănătoase. Micoplasmele se transmit şi prin ouă care se contaminează în timpul formării lor în oviductul păsărilor, puii fiind astfel infectaţi încă din momentul ecloziunii. Un rol mai redus în transmiterea bolii îl au apa, furajele şi adăposturile contaminate.

Simptomatologie

Semnele clinice ale bolii se manifestă în funcţie de specie, vârstă şi de localizarea procesului inflamator. Astfel, la puii de găină până la vârsta de 3 luni predomină inflamaţia căilor respiratorii superioare. La păsările adulte predomină inflamaţiile sacilor aerieni şi a pulmonilor. Boala debutează prin abatere, apetit redus, iar ulterior prin simptome respiratorii: jetaj sero-mucos sau mucopurulent, respiraţie dispneică, zgomotoasă cu ciocul deschis (hârâit în gât).

La unele exemplare se mai observă conjunctivite, însoţite de acumularea unor secreţii, în sacii conjunctivali, care lipesc pleoapele sau deformează regiunea orbitală. Păsările bolnave slăbesc progresiv, iar la găinile adulte ouătoare scade producţia de ouă. Intervenţia altor microbi care intervin ca agenţi patogeni secundari precum: virusul bronşitei infecţioase sau mai ales al colibacililor complică boala, ducând la pierderi însemnate în efectiv.

La curci, micoplasmoza se manifestă, de regulă, ca sinuzită uni- sau bilaterală. Boala este întâlnită la păsări în vârsă de 8-12 săptămâni şi se caracterizează prin tumefierea capului din cauza destinderii puternice a sinusurilor infraorbitale şi sacilor conjunctivali prin acumulare de secreţii. Aceste leziuni pot duce la pierderea parţială sau totală a vederii. Boala debutează cu conjunctivită şi rinită, curcile scutură frecvent din cap, unele prezentând respiraţie greoaie şi zgomotoasă.

Diagnosticul prezumtiv al micoplasmozelor se pune pe semnele clinice, dar confirmarea bolii se face numai prin examene de laborator.

Prevenire şi combatere

Profilaxia micoplasmozei aviare se realizează în principal prin măsuri generale nespecifice ca: dezinfecţii periodice în adăposturi cu DECONTAMINOL, CATIOROM, PURSEPT; deparazitarea internă cu ROMBENDAZOL F; tratamentul preventiv al puilor în primele zile de viaţă cu medicamente active pentru micoplasme: AVIAN PROTECT TEN, ERITROM, OXIROM; alimentaţie echilibrată atât cantitativ cât şi calitativ; creşterea separată a tineretului de păsările adulte. În terapia micoplasmozei se folosesc medicamente ca OXITETRACICLINA, ERITROMOCINA, TYLAVET AVIAN PROTECT, LINCOSPECTROM administrate per os sau parenteral în funcţie de vârstă şi mărimea efectivului. În cazul sinuzitei infecţioase a curcilor se recomandă şi tratament local cu TYLAVET administrat intrasinusal.
Dr. Viorica Chiurciu,
medic veterinar,doctor în Ştiinţe medicale. Vizualizari:
87973
□
Comentarii
□
□
1. DANA DRAGUTESCU -- (23-June-2012)AM O CURCA PUI CARE ARE MICOPASMOZA DETERMINATA DE MINE DUPA UN STUDIU PE NET SI DUPA SIMTOME I-AM FACUT TRATAMENT CU ERITROMICINA VITAMINE SI CALCIU SI MANINACA BINE NU ARE PENE ZBURLITE ESTE VIOAIE DAR NU I SE DESUMFLA INCHIETURILE DECI NU POATE MERGE CE SA MAI FAC CA NU POT S-0 TAI CA NU POT CU CE MED.0 FAC SA MEARGA IAR multumesc
2. varvaroi ambrozie -- (7-July-2013)Doamna doctor Viorica ,va multumesc feumos pentru acest valoros articol.Este de mara ajutor in primul rand pentru gospodariile ftaranesti unde nu prea avem asistenta sanitar-veterinara.
3. Savinescumoldovan -- (19-August-2013)Am un pui de curca de aprox.trei lungi si de o saptamana a fost apatica ,I.am administrat enrofloxacina Cinci zile ,I.a trecut ,Dar azi respira foarte greu pe cioc, I.am dat din nou enrofloxacina dar are ciocul vanat ,ce poate fi ??.
4. pascu gheorghe -- (21-March-2015)As dori sami spuneti si mie pentru deparazitarea interna la pauni si fazani care se face de doua ori pe an ce medicament trebuie sa cumpar
5. ene marin ana maria -- (17-May-2015)ce medicamente se dau la puii care harcaie din gat si cufure. va multumesc. am 60 de capete si vreau sa/i tratez . unull/am gasit lat.va dau nr .meu de telefon. 0746676210
6. marian b. -- (6-July-2015)foarte frumos detaliat
7. ionescu gabriela -- (19-July-2015)Buna ziua,
Ma puteti ajuta si pe mine cu in tratament pentru prepelite, am in jur de 40 de exemplare si la 5 dintre ele li s-au unflat ochii
Multumesc
8. Alexandra -- (27-October-2016)Buna ziua am si eu o întrebare am vreo 90 de capete de pui si au început sa moara harxaie din piept cu ciocul deschis nu mai mănâncă și apoi mor am tăiat unul are splina mărită si ficatul patat va rog mult spunetim ce sa le dau m-am chinuit toată vara cu ei să-i cresc și acuma mor sunatima va rog 0755416267
9. mariana -- (24-August-2017)Buna ziua,am cumparat pui de 700 gr aprox si imi mor pe capete, nu stiu ce sa mai fac.Le am dat antibiotice de la farmacia veterinara la indicatia unui medic i am deparazitat ,am dezinfectat incaperea...scot un zgomot ciudat din gat (horcaie) ..mai am cativa si as vrea sa i salvez cu ajutorul D-voastra.Multumesc.
10. PONGRACZ GIORGETA -- (26-August-2017)Buna dimineaa am si eu 15 gaini hiriie rau pe git si din cioc curge ceva lichid va rog sami spuneti ce sa le dau . nr meu 0766596495 va multumesc .
11. Carmen -- (27-August-2017)Aceiași problema am și eu exact ca doamna mariana am 50 de puii va las adresa de email multumesc
12. Petrisor -- (2-July-2018)Buna ziua. Am o problema cu gaiinile .se inbolnavesc pe rind. Sintome: stau retrase nu maninca si in citeva zile mor. Ce tratament sa le fac . va rog
13. Elena -- (4-July-2018)Bună.Am un păun(mascul) 2ani și are o boala respiratorie de vreo

săptămână.Casca mult ciocul.Ce tratament are nevoie? Mulțumesc.

14. Ionuț -- (11-July-2018)Bună ziua sunt crescător de porumbeii îmi strănutat toată ziua vreau sa specific ca fac asa de ceva timp fără sa li se înegreasca nările, am încercat cu enrofloxacina fără nici un efect ce mi-ați recomanda. Mulțumesc

15. cotos elena -- (13-July-2018)Buna ziua. Am un paun (mascul) de 2 ani jumate aproximativ si are o boala respiratorie de vreo 2 saptamani si ceva.I-am administrat antibiotic la recomandarea doctorului veterinar din comuna amoxineovit 7 zile dar fara rezultat si ceva pt paraziti. ce trtament imi recomandaticaci medicul de la noi nu stie ca nici pauni nu a avut in zona si nu stie.

16. liliana rosca -- (20-July-2018)buna ziua. va rog din suflet sa.mi spuneți ce sa fac puilor ca îmi mor. harcaie din piept si scot pe cioc un muc sau salva.stau garboviti au slăbit ai ii gasesc morți prin curte și dimineata. va rog sa ma ajutati.

17. Iacob Adriana -- (8-September-2018)Am pui de găină dorm și gajaie mi au murit slăbesc eu cum ii văd că încep să doarmă îi separ nu mai știu ce să le dau am început și cu tratament babesc le dau usturoi ,ulei de măsline nici nu mai știu ce să le dau. Vă mulțumesc pentru răspuns.

18. Dorian -- (15-October-2018)Buna,Am o paunita de 3 ani si casca repetat ciocul (cum ar inghiti in sec),Ce tratament as putea sa i dau.Multumesc

19. Mirciulik04 -- (12-November-2018)Buna ziua!ma confrunt si eu cu o problema.am niste pasari din fam brahma,si de vreo2-3 zile au inceput sa stranute..daca pot sa ii zic asa.poate cineva sa ma ajute cumva cu vreun sfat.pasarile respira normal,mananca etc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

mieii-cresc-si-incepe-separarea-de-mama_...

Mieii cresc şi începe separarea de mamă > REVISTA LUMEA SATULUI

Mieii cresc şi începe separarea de mamă

Mieii sunt încă mici şi au mare nevoie de laptele mamei. Dar, nu peste mult timp, va veni şi vremea ca ei să se hrănească singuri, fie la iesle, fie pe păşune. Până să ajungă la această independenţă nutriţională, ei trebuie să parcurgă o perioadă grea, aceea a pregătirii înţărcării.

În unele tipuri de înţărcare, chiar dacă se separă mielul de mamă, el nu este trecut la o categorie superioară, deoarece este hrănit până la înţărcarea propriu-zisă cu înlocuitor de lapte, rămânând tot miel sugar.

Pentru a nu stresa animalele, separarea se face treptat, excepţie făcând cazul în care se ia de la mamă imediat după fătare.

De la alăptarea naturală la cea artificială

Metodele de înţărcare ultraprecoce şi precoce se deosebesc una de cealaltă prin vârsta pe care o are mielul la separarea de mamă. În cazul celei dintâi, separarea se face în prima zi după naştere, sau la sfârşitul fazei colostrale, iar la cea precoce separarea se face la vârsta de 12-20 de zile.

Stresul de înţărcare este foarte redus la înţărcarea ultraprecoce, deoarece mieii nu au consolidat pe deplin reflexul de supt. Însă această metodă se poate aplica numai în cazul tehnologiilor de exploatare intensive, când se practică alăptarea artificială a mieilor. Odată separaţi de mamă, mieii se vor transfera în saivane, unde trebuie să se asigure o umiditate relativă de 60-70%, o temperatură de 15°C şi o viteză a curenţilor de aer sub 0,20 m/s. Adăpostul trebuie să fie prevăzut cu instalaţie pentru alăptarea artificială automată sau cu găleţi prevăzute cu tetine, precum şi cu un spaţiu utilizat exclusiv pentru prepararea amestecului de lapte reconstituit.

Ce spune tradiţia

Comparativ cu primele sisteme, înţărcarea timpurie se aplică pe scară largă, efectuându-se la o vârstă de 30-35 de zile a mielului şi la o masă corporală de 12-15 kg. Masculii sunt destinaţi îngrăşătoriilor, iar femelele pentru prăsilă. Metoda prezintă ca avantaj faptul că mielul a fost alăptat toată perioada colostrală şi a supt la mamă în perioada cu energia de creştere cea mai intensă, iar separarea de mamă se face mai uşor deoarece a fost obişnuit cu nutreţ suplimentar.

Producţia de lapte este destinată atât hrănirii mieilor cât şi comercializării. Acest sistem se pretează cel mai bine în crescătoriile care produc material pentru îngrăşare. După înţărcare, mieii sunt separaţi pe sexe, turmele fiind date în primire unor ciobani experimentaţi. Oile sunt reintroduse în ciclul productiv, fiind supuse imediat mulsului pentru a combate mamitele şi a valorifica pe deplin producţia.

Înţărcarea tardivă este diferenţiată de vârsta la care se efectuează şi de rasă. Spre exemplu, la Ţigaie şi Ţurcană se face la 60 zile şi la mase corporale de 15-16 kg, iar la Merinos şi Karakul, la 90 de zile şi la mase corporale de 20-22 kg.

În perioada de alăptare se execută o serie de lucrări cu caracter tehnic, diferenţiate de rasă şi direcţia de exploatare: individualizarea şi cântărirea mieilor imediat după fătare, înscrierea mieilor în registrul de evidenţă a fătărilor; la rasele de lână fină şi la cele de carne se practică amputarea cozii la 1-3 zile de la naştere.

Avantajele metodei

Acestea constau în:

- intensivizarea reproducţiei prin reducerea anestrului postpartum şi obţinerea unui număr mai mare de produşi pe oaia matcă;
- prelungirea perioadei de lactaţie, creşterea cantităţii de lapte marfă;
- sporirea numărului de miei prin creşterea optimizată a gemenilor;
- aplicarea unei furajări constante, uniforme şi controlate pentru miei.

Prof. univ. Stelian DĂRĂBAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
1309

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Mieii de Baia, pe pieţele din Grecia şi Iordania > REVISTA LUMEA SATULUI

Mieii de Baia, pe pieţele din Grecia şi Iordania

- În anul 2010, Tolil Company, societate administrată de Gigică Apostol, a livrat la export aproximativ 200.000 de capete. Afacerea a generat un profit de 700.000 de euro.

Profilată pe exportul de tineret ovin, ferma de la Baia, judeţul Tulcea, este una dintre unităţile etalon pentru agricultura românească. Înfiinţată în anul 1998, unitatea manageriată de Gigică Apostol a preluat 40% din activele fostului complex de porci de la Baia. Cele cinci hale luate în gestiune au fost populate încă din primul an cu un efectiv de 500-600 de ovine. Un an mai târziu, societatea şi-a extins obiectul de activitate, axându-se şi pe cultivarea a 200 ha de teren agricol în scopul asigurării bazei furajere.

„Am mers pe tradiţia veche, tatăl meu ocupându-se cu oieritul de dinainte de ’89. Ştiu să fac orice, de la muls, la jupuit. Am păscut chiar şi oi“, mărturiseşte Gigică Apostol. Boom-ul economic al firmei s-a înregistrat în anul 2001, odată cu liberalizarea exportului în Comunitatea Europeană. „Atunci am început să creştem, fiind şi foarte bine organizaţi. Treptat, am extins şi suprafaţa cultivată, ajungând la 1.100 ha, din care orz - 200 ha, porumb - 100 ha, lucernă - 70 ha, iar restul floare, rapiţă şi alte culturi.“ În afara celor 5 hale preluate iniţial, în cadrul fermei de la Baia s-au mai construit şi 4 şoproane destinate creşterii şi îngrăşării mieilor în perioada sezonului cald.

Şi totuşi, se extinde

Deşi afacerea pe care o gestionează a generat profituri considerabile în 2010, Gigică Apostol a declarat că intenţionează să demareze noi investiţii. Astfel, prin intermediul unui proiect de finanţare depus luna trecută, sunt vizate construcţia unui siloz pentru cereale cu o capacitate de 10.000 de tone, precum şi a unei fabrici de nutreţuri combinate. Valoarea proiectului se ridică la 1.850.000 euro. Acesta ar fi cel de-al treilea proiect de care ar beneficia SC Tolil Company, după cele din 2006 pentru achiziţie de utilaje (valoare 300.000 de euro) şi din 2008 pentru achiziţie de utilaje şi camioane transport animale (în valoare de 1.130.000 euro).

Piaţa românească, nesemnificativă

Interesul redus pentru consumul de carne de miel pe piaţa internă a făcut ca mieii de Baia să ia drumul Balcanilor, (Grecia şi Bulgaria), dar şi al Orientului Apropiat, în special al Iordaniei. „Nu duc lipsă de cumpărători, fiindcă ne facem treaba bine şi clienţii sunt mulţumiţi. Şi avem clienţi serioşi. Pe piaţa românească nu avem cerinţă. În România nu se consumă carnea de miel decât în perioada Paştelui, deci nesemnificativ. Interesul este să exportăm. La ora asta deţinem doar un efectiv de 1.200 capete mame şi am trecut pe tineret la îngrăşat. Pe timp de vară, merg pe o capacitate de 30.000 de capete. Cum s-a îngrăşat mielul, l-am şi vândut şi venim cu alţii. Tot timpul ţinem ferma plină“, a precizat Gigică Apostol.

Frăţia machidonilor

Neafectat de recesiunea globală, fermierul în vârstă de 45 de ani ştie care e reţeta succesului: familia, dar şi ambiţia, seriozitatea şi un dram de noroc. „Toţi oamenii principali din această firmă sunt cumnaţii şi nepoţii mei. Când ai oameni de bază, lucrezi altfel”, a spus Apostol, absolvent al Liceului Agricol din Constanţa, secţia veterinară, care speră că fiul său, în vârstă de 9 ani, să-i preia peste un deceniu gestiunea afacerii. „Aşa-i la machidoni. Nu pierdem afacerea. Fetele se duc la norocul lor, iar băiatul rămâne“.

Profil societate

SC Tolil Company SRL
Punct de lucru Baia, judeţul Tulcea
Administrator: Gigică Apostol
Număr de angajaţi: 30
Cifra de afaceri în 2010: 13 milioane de euro
Profit în anul 2010: 700.000 euro

„Nu ne-a afectat criza pentru că ne-am văzut de treabă şi nu ne-am înglodat în datorii. Din punctul meu de vedere, exportul de animale vii este o afacere profitabilă dacă o faci conştiincios. Ceea ce este important de spus este faptul că nu avem credite bancare. Bănuiesc că şi ăsta e un avantaj“.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
7350

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Miercurea Sibiului, legendă, istorie şi realitate

Pe drumul naţional (DN 1) de la Sibiu spre Alba-Iulia întâlneşti legendara locali-tate Miercurea Sibiului. Mai ieri comună, iar azi oraş, aşezat în sudul Transilvaniei, la 34 km de municipiul Sibiu.

Miercurea Sibiului de astăzi pare a avea un trecut istoric care necesită studii aprofundate de cercetătorii zilelor noastre pentru a defini originea primilor locuitori. În mod fals istoricii habsburgici vorbesc de o origine slavă a primilor locuitori. Aproape sigur însă rutenii la care fac ei trimitere s-au aşezat aici nu într-un spaţiu pustiu, ci în unul locuit de o populaţie daco-romană în plină dezvoltare.

Probabil că acest lucru se petrecea undeva între secolele VI şi XI, când au fost aduşi primii secui. Mai exact spus, acele formaţiuni militare trimise să păzească graniţa Imperiului Habsburgic la hotarele cu Ţara Românească. Secuilor nu le-a fost dat să supravieţuiască prea mult în noul lor ţinut, pentru că în anul 1141, la chemarea regelui ungar Geza II, au fost implantaţi aici primii colonişti germani care au convieţuit în bună înţelegere cu băştinaşii până în zilele noastre.

Localitatea ReuBmarkt, Miercurea Sibiului de astăzi, a fost înfiinţată în anul 1220 şi ridicată la rang de târg în 1332. În secolul XIV, Miercurea, cu cei 500 de locuitori, devine reşedinţa unui scaun sârbesc, care cuprindea şi localităţile Apold, Dobarca, Garbova, Reciu, Apoldul de Jos, Ludos, Toparcea.

De la târguşorul săsesc, la orăşelul zilelor noastre

Distanţa în timp măsoară exact 419 ani. Patru secole în care viaţa în această aşezare a cunoscut o evoluţie care doar în plan social, mai exact spus al convieţuirii, poate fi catalogată ca semănând a armonie. Al Doilea Război Mondial şi anii care au urmat odată cu aşa-zisa repatriere a saşilor au însemnat şi mici convulsiuni, dar mai ales o înstrăinare.

Repatrierea celor 700 de saşi a produs o mare „falie“ în structura etnică a localnicilor. În 2009, din cei 4.200 de locuitori, 2-435 sunt români, 1.260 rromi aşezaţi aici mai ales în casele abandonate de Iaşi. În localitatea Reußmarkt de altădată mai locuiesc doar 500 de saşi. Ungurii, dacă ar fi trăit vreodată prin cele şapte sate, au dispărut, ei numărând astăzi doar 8 persoane. În majoritatea lor, locuitorii orăşelului aflat la 34 km de Sibiu sunt oameni bătrâni, care lasă moştenire copiilor lor o zestre imobiliară pe cât de falnică, pe atât de puţin viabilă.

Schimbarea este acum o certitudine

Primarul Ioan TROANCĂ este conştient de starea socială şi economică a urbei pe care o conduce, dar refuză să accepte ideea unui declin în desfăşurare. Căderea economică din ultimii ani a fost o chestiune de conjunctură, specifică majorităţii localităţilor rurale.

Încet-încet, Miercurea Sibiului începe să stârnească interesul unor firme care vor schimba faţa economică a localităţii. Ferma avicolă de la marginea localităţii a fost preluată de gigantul Transavia şi este de aşteptat ca în foarte scurt timp patronul Ioan Popa să clădească aici o fermă zootehnică de referinţă în această zonă geografică a Europei. Pe raza localităţii au apărut în ultimii ani mai multe unităţi economice industriale, printre care SC Decorame, SC Micolegniami SRL, SC CDI Company SRL, SC Desleeclama SRL, care trebuie judecate nu prin denumirea lor mai puţin inteligibilă, ci prin voinţa managerilor de a dezvolta în zonă afaceri de interes naţional.

Activitatea agricolă se desfăşoară în câteva asociaţii agricole, precum SC Kompax SRL care deţine un sector zootehnic, Asociaţia agricolă a vecinătăţilor din Apoldu de Sus, SC Agromec Miercurea Sibiului, precum şi mulţi agricultori cu ferme mici cu care discutăm permanent, aducând exemple concrete pentru a se organiza în asociaţii agricole. Turismul s-a dezvoltat mult după anul 1989, construindu-se şi modernizându-se cele trei restaurante motel: SC Lima Com SRL Miercurea Băi, SC Respold SRL, SC Petrotrans SRL.

Mihaela GHIŞA, Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1760

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

migdalul-creste-si-in-tara-noastra-cum-i...

Migdalul creşte şi în ţara noastră, cum îl cultivăm? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMigdalul creşte şi în ţara noastră, cum îl cultivăm?
În România, migdalul creşte în Banat, Oltenia, Muntenia şi Dobrogea, însă numai în anumite microzone, cu un regim al temperaturilor mai ridicat, o durată mai mare de strălucire a soarelui şi pe un substrat bogat în calcar. Suprafaţa de cultură se suprapune cu cea a viţei-de-vie. În Muntenia, migdalul a găsit condiţii propice de dezvoltare în Subcarpaţii de Curbură, mai precis într-un areal cuprins între Gura Vadului, Tohani, Năeni, Săhăteni şi Pietroasele. Având în vedere aria restrânsă de răspândire, migdalii nu se găsesc în plantaţii comerciale în România, ci doar izolat, ca pomi răzleţi. Singura plantaţie, defrişată între timp, a existat la Săhăteni. Despre migdal şi tehnologia de cultură ne-a vorbit ing. Petre Grivu, directorul Pepinierei Istriţa din cadrul Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară Bucureşti.
Atenţie la polenizare!
De la domnia sa am aflat că, fiind o specie termofilă, migdalul se cultivă în pantele cu expoziţie sudică sau sud-vestică, în zone ferite de vânturi reci şi ceaţă de primăvară. Atenţie! Majoritatea soiurilor de migdal sunt autosterile, de aceea este obligatoriu să se cultive în combinaţie cu puţi-nele soiuri polenizatoare prezente în cultură. Creşte sub formă de pom cu înălţimea de 6-12 metri şi are o mare capacitate de ramificare. Durata de exploatare este de 70-80 de ani în cazul pomilor solitari şi de 30-40 de ani în plantaţie. Migdalul este şi un excelent portaltoi pentru piersic şi, mai rar, pentru cais.
Materialul săditor
Epoca optimă de plantare este toamna devreme, pentru a permite pomilor să înrădăcineze până la venirea frigului. Dacă nu se poate efectua în acest interval, este mai bine ca ea se amâne pentru primăvară. Un amănunt foarte important: scoaterea materialului din pepinieră se face în ziua sau preziua plantării, fiindcă rădăcinile se refac extrem de greu. Este şi motivul pentru care unii seamănă sâmburii direct în livadă, urmând ca altoirea (cu ramură, de obicei în despicătură) să se facă aici. În cazul în care se foloseşte material săditor din pepinieră, pregătirea solului şi plantarea urmează tehnologia de la oricare altă specie pomicolă. De reţinut că la Istriţa se produc maximum 200 de pomi anual, fiindcă migdalul nu este o specie extinsă în cultură şi deci nu există solicitări, iar în restul ţării sunt unul sau doi producători autorizaţi.
Plantarea şi lucrările de îngrijire
Se fasonează, aşadar, rădăcinile materialului săditor, eliminându-se porţiunile rănite, mucegăite, uscate, urmează mocirlirea (amestec de balegă proaspătă şi pământ galben) pentru stimularea înrădăcinării şi împotriva eventualei deshidratări. Se recomandă fertilizarea cu 10-30 kg gunoi de grajd bine fermentat, 200-300 g superfosfat şi 100-150 g sare potasică, îngrăşăminte care se aşază sub formă de muşuroi pe fundul gropii (50/50/50 cm), acestea fiind acoperite cu pământ fertil rezultat din săpare.
Pomul este aranjat cu rădăcinile răsfirate pe movila din pământ, astfel încât punctul de altoire să fie cu 3-4 cm

deasupra nivelului solului. Se trage pământ reavăn, se calcă apăsat de la exterior înspre centru, se udă cu 10-20 litri de apă, dacă e nevoie, apoi se umple groapa cu pământ şi se face un muşuroi de 40-50 cm înălţime, pentru protecţie împotriva îngheţului.

Pomul se protejează şi împotriva iepurilor, prin învelire cu hârtie, pânză de sac, coceni, paie etc. Distanţa de plantare este de 6-7 m între rânduri şi de 5-6 m între plante pe rând. Pomii se scurtează primăvara, la 60-80 cm înălţime. Formele de coroană folosite trebuie să asigure o bună iluminare a pomilor, migdalul fiind foarte pretenţios la lumină. Intrarea pe rod este precoce. Primele fructe apar în anii 2-3 de la plantare, cu un maximum de producţie în anii 8-10. Potenţialul productiv este mic: 1.200-4.500 kg de fructe în coajă la hectar sau 900-1.250 kg miez/ha.

Migdalul (Amygdalus communis L) este originar din Turcia, Iran, Pakistan, Siria şi ţările din bazinul mediteranean. A fost extins în cultură şi în SUA (California), ţară care a devenit cea mai mare cultivatoare din lume. Se cultivă pentru miezul său (fructul este o drupă) care se consumă, în cazul migdalului dulce, în stare proaspătă, ori se utilizează în cofetărie, la prepararea prăjiturilor şi bomboanelor. Din fructele verzi se obţine o dulceaţă foarte gustoasă. Din migdalele amare se extrage un ulei foarte valoros pentru industria farmaceutică şi a cosmeticelor.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
54007

□

° Comentarii

□

□

° 1. lazargavrila -- (22-January-2017)locuiesc pe malul sting al muresului linga alba iulia. se preteaza o microlivada de migdali,de la ora 8 dimineata pina la apus soarele incalzeste terenul unde vreau sa plantez migdali.ar rezista

° 2. constantin -- (22-November-2017)in Bucuresti se poate cultiva migdalul

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

mijloace-biologice-de-combatere-a-daunat...

Mijloace biologice de combatere a dăunătorilor

În anul 2011 atacul de dăunători în pomicultură a fost deosebit de virulent, fapt ce a obligat pomicultorii români să aplice tratamente suplimentare care însă nu în toate cazurile au fost eficiente. Spre deosebire de aceştia, specialiştii din Italia au trecut de mulţi ani la folosirea de mijloace biologice, care, împreună cu tratamentele chimice reduse ca număr, stăpânesc atacul de dăunători cu cheltuieli mai mici la hectar dar cu producţii mari, calitative şi lipsite de reziduuri nocive.

Gestionarea integrată

Dintre mijloacele biologice folosite enumerăm numai câteva, printre care folosirea preparatelor bacteriene pe bază de thuringin – unul dintre produsele eficiente este Dipel WP – şi a insectelor zoofage care reprezintă duşmanii naturali ce limitează înmulţirea dăunătorilor, acestea din urmă fiind însă utilizate limitat. Cea mai eficientă metodă este însă folosirea difuzoarelor cu feromoni care creează confuzia sexuală. Acesta reprezintă instrumentul ideal pentru gestionarea integrată a dăunătorilor şi care de-a lungul timpului ajută la reducerea numărului de tratamente cu insecticide şi limitează reziduurile de substanţă activă pe lotul de fructe. Difuzoarele dispuse în livadă oferă o eliberare continuă şi treptată a unei concentraţii minime de feromoni în mediul înconjurător. Acest lucru este suficient pentru a dezorienta masculii care, aflaţi în imposibilitatea de a localiza pe traseu feromonii emişi de femele, nu sunt în măsură să se împerecheze şi apoi să se reproducă. Ca urmare, infestarea poate fi evitată sau redusă în mod semnificativ.

Difuzoarele cu feromoni se prezintă sub forma unor mici tuburi în care sunt introduşi feromonii pentru o specie, două sau chiar trei specii de dăunători. Ele trebuie dispuse în livadă după o anumită schemă astfel încât să acopere bine întreaga suprafaţă a plantaţiei. Se montează în perioada înfloritului, folosindu-se 1.000 de difuzoare la hectar sau 1 difuzor la 10 metri pătraţi. Se agaţă în pomi la 2-2,5 metri în funcţie de înălţimea pomului.

La ferma de la Lacu Rezi folosim în acest an:

- pentru specia măr Isomate C, care conţine feromoni pentru dezorientarea masculilor de Cydia pomonella (viermele merelor), Adoxophyes orana (molia pieliţei fructelor), Phyllonoricter blancardella (minierul marmorat).
- la speciile prun şi piersic folosim Isomate A/OFM cu feromoni pentru dezorientarea sexuală a adulţilor de Grapholyta molesta (molia orientală a fructelor), Cydia funebra (viermele prunelor) şi Anarsia lineatella (molia vărgată a piersicului).

Pentru monitorizare în livadă dispunem la fiecare 5 ha, atât central în zona cu difuzoare cât şi în afara acesteia – pentru comparaţii – capca-nele cu feromoni (noi le preferăm pe cele produse de Institutul de chimie din Cluj).

Cheltuiala pentru un hectar cu procurarea şi montarea difuzoarelor este mică, ridicându-se undeva la 260-300 euro/ha. Folosirea an de an a feromonilor va duce la reducerea tratamentelor la specia măr de la 17 la 12, iar la speciile prun şi piersic la cel mult 8 tratamente pe an.

Avantajele confuziei sexuale a dăunătorilor sunt:

- reducerea numărului de tratamente cu insecticide la fiecare generaţie;
- protecţia de generaţii care se suprapun prin zbor;
- prevenirea apariţiei insectelor rezistente la substanţele chimice utilizate în strategiile integrate;
- grad de acoperire totală în livezi;
- evitarea oricărei defecţiuni sau de-ficienţe a mijloacelor folosite în tratamentele tradiţionale;
- respectul pentru insectele benefice.

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
1614

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

milioane-de-oamnei-milioane-de-copaci_21...

Milioane de oameni, milioane de copaci

Peste 3.900 de arbori (tei, salcâmi şi plopi) au fost plantaţi prin voluntariat în această perioadă de către angajaţii companiei Smithfield Ferme în jurul a 11 ferme din localităţile timişene Boldur, Ciacova, Igriş, Niţchidorf, Peciu Nou, Periam şi Stamora. Campania „Milioane de oameni, milioane de copaci“ va continua şi în această primăvară sub umbrela Mişcării Naţionale de Plantări iniţiată de Fundaţia PRAIS, fiind realizată în parteneriat cu Ministerul Mediului şi Garda Naţională de Mediu.

„Încă de la debutul acestui proiect, compania noastră a fost un susţinător activ al mişcării naţionale de plantări. Protejarea şi regenerarea mediului fac parte din obiectivele majore ale companiei noastre şi reprezintă valori comune pe care Smithfield Ferme, alături de comunităţile locale în care ne desfăşurăm activitatea, le concretizează prin astfel de acţiuni“, a declarat Bogdan Mihail, director general Smithfield Ferme. În primele două ediţii ale Mişcării Naţionale de Plantări s-au înscris peste 400 de companii, instituţii, organizaţii guvernamentale şi nonguvernamentale, care au plantat 11.399.917 de arbori şi 4.336.114 de arbuşti şi plante prin acţiunile a 33.617 de voluntari şi a 21.051 de angajaţi.

(I.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
677

ministerul-agriculturii-se-reorganizeaza...

Ministerul Agriculturii se reorganizează de sus şi până jos > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMinisterul Agriculturii se reorganizează de sus şi până jos
• Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR) a elaborat un Proiect privind organizarea administraţiei agricole
Noua organigramă îşi propune îmbunătăţirea funcţionării ministerului şi a instituţiilor din subordine, în conformitate cu schemele existente în majoritatea statelor membre ale Uniunii Europene. Documentul porneşte de la resursele materiale şi financiare existente, în baza cărora se stabilesc obiectivele şi priorităţile pe termen mediu şi scurt. Totodată, se au în vedere provocările care stau în faţa sectorului agroalimentar din România, cu deosebire cele ce privesc alinierea la tehnica şi tehnologiile care vor da o nouă dimensiune activităţii din acest sector.
Conştientă de aceste mutaţii de esenţă, conducerea MADR are în vedere realizarea unei structuri administrative care să răspundă, în primul rând, la întărirea capacităţii organizaţionale, prin implementarea unei structuri la nivel central şi teritorial, capabilă să ducă la îmbunătăţirea actului de conducere. Viitoarea formă de organizare prevede ca administraţia agricolă să cuprindă 10.947 de posturi finanţate integral de la bugetul de stat şi încă 2.421 finanţate din venituri proprii şi de la buget, categorie în care intră şi ASAS. În cadrul planificării activităţilor pe termen lung (2011-2013), proiectul ia în calcul organizarea serviciilor agricole adresate beneficiarilor din teritoriu într-o locaţie unică, dar şi revizuirea cadrului organizatoric al agenţiilor de plăţi.
(T.D.)
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
1321
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

ministerul-agriculturii-se-reorganizeaza...

Ministerul Agriculturii se reorganizează prin descentralizare > REVISTA LUMEA SATULUI

Ministerul Agriculturii se reorganizează prin descentralizare

La ora când dăm tiparului aceste rânduri, echipele de specialişti au întocmit o primă variantă de reorganizare şi descentralizare a Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale şi a instituţiilor subordonate acestuia.

În urma descentralizării, MAPDR va îndeplini funcţiile de elaborare a strategiilor şi politicilor sectoriale şi de reglementare, cele de control şi inspecţii tehnice, precum şi funcţia de plată pentru fondurile comunitare; în timp ce structurile locale vor îndeplini funcţiile de administrare a patrimoniului şi servicii, cele de formare profesională şi informare a fermierilor şi cea de plată pentru fondurile din bugetul de stat.

Descentralizarea vizează înfiinţarea Camerelor Agricole la nivel local/judeţean/naţional, transferul derulării plăţilor naţionale de la nivel central la nivel judeţean/local, precum şi gruparea structurilor teritoriale în jurul Inspecţiei Publice în Agricultură.

În mod concret, instituţiile aflate în subordinea MAPDR, în urma descentralizării, vor avea următoarea structură şi funcţionalitate:

APIA

- Plăţile reprezentând sprijinul comunitar se realizează de la nivel central direct în contul beneficiarului, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) 1290/2005;
- Plăţile reprezentând ajutoarele naţionale se transferă la centrele judeţene APIA, pentru a fi plătite direct în contul beneficiarilor.

ANCA

- Structurile instituţionale vor fi preluate de către Camerele Agricole, ca aparat tehnic opţional pentru a răspunde cât mai bine nevoilor de asistenţă şi informare ale fermierilor.
- Personalul din cadrul instituţiei va fi preluat de Camerele Agricole.

ADS

- Se desfiinţează, în urma transferului :
- • atribuţiilor privind gestionarea rentei viagere în cadrul DADR;
- • atribuţiilor patrimoniului (terenuri şi acţiuni) în cadrul administraţiei publice locale (Consilii Judeţene/Consilii Locale, care au atribuţii în administrarea, concesionarea şi închirierea terenurilor de utilitate publică), cu excepţia terenurilor agricole îndiguite rezultate din desecări;
- • terenurile îndiguite vor fi alocate structurilor teritoriale ale ANIF.

ANARZ

Se reorganizează în Oficiul Naţional pentru Identificarea, Înregistrarea, Reproducţia şi Selecţia Animalelor şi Cota de Lapte.

- Instituţie publică în subordinea directă a Ministerului Agriculturii;

- Cu 42 de oficii judeţene cu personalitate juridică;
- Cu atribuţii:

- Identificarea, înregistrarea şi administrarea la nivel naţional a bazei de date SNIIA pentru toate speciile de animale;
- Gestionarea cotelor de lapte;
- Activitatea de reproducţie, selecţie şi ameliorare.

ANIF

Se reorganizează prin transferul atribuţiilor privind:

- Lucrările din amenajările interioare de irigaţii inclusiv staţiile de punere sub presiune se predau către Organizaţiile Utilizatorilor de Apă.
- Administrarea, întreţinerea şi repararea barajelor şi a digurilor de apărare împotriva inundaţiilor de pe râurile interioare vor fi transferate către Administraţia Naţională Apele Române.
- Atribuţiile privind întreţinerea şi repararea infrastructurii de irigaţii de interes naţional rămân în cadrul ANIF datorită reglementărilor stabilite prin acord cu Banca Mondială.
- Atribuţiile privind întreţinerea şi repararea digurilor de la Dunăre rămân în administrarea ANIF datorită faptului că în cadrul acestor diguri există staţii de pompare care alimentează infrastructura de irigaţii de interes naţional.
- Preia de la ADS suprafeţele îndiguite prin desecări

Inspecţia Publică în Agricultură

Se reorganizează în subordinea directă a MAPDR din Direcţiile Agricole Judeţene şi celelalte structuri deconcentrate.

Va cuprinde:

- Inspecţiile Tehnice pentru sectorul vegetal şi animal;
- Compartimente de raportare şi statistică;
- Unităţile fitosanitare;
- Oficiile judeţele de studii pedologice şi agrochimice;

Camerele Agricole – structuri instituţionale nou-înfiinţate în sprijinul fermierilor

- Organizaţii neguvernamentale de utilitate publică, autonome, create în scopul de a reprezenta şi promova interesele socio-economice ale populaţiei care derulează activităţi în domeniile agriculturii şi conexe;
- Au două componente: aparatul tehnic (specialişti, consultanţi etc.) şi corpul aleşilor (reprezentanţi ai fermierilor);
- Sunt organizate la nivel: local, judeţean şi naţional;
- Finanţarea mixtă: buget naţional, local, venituri proprii.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
1587

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Minţi bolnave au fost şi vor fi

Întâmplarea face să fi scoborât în această lume dintr-un sat dobrogean.

O aşezare tocmită între umerii de calcar ai Văii Carasu, acolo unde cândva, nu prea demult, stăpâniseră armatele lui Baiazid Bei.

Satele, în mugurii copilăriei mele, aveau chiar nume de botez ghiaure.

Timpul însă a rânduit treburile şi, în spiritul dreptului adevăr, Dobrogea s-a întors la ea acasă.

Fără mânii deşarte, fără supărare, fără ură întru cei puţini şi cei mai numeroşi, adică românii.

Seminţii mai mândre în sufletul lor au ales calea bejaniei ori au revenit în propria ogradă, aşa cum s-a întâmplat cu bulgarii, de pildă.

Dacia Felix

Oricum, respectul de sine s-a impus şi căsătoriile mixte, ca să amintim doar un episod, au continuat, Dobrogea devenind cu adevărat Dacia Felix.

Satele s-au rebotezat, în cultul neamului, cât frunza, cât iarba.

Astăzi vorbim despre Basarabi, Valea Seacă, Vălu lui Traian, Negru Vodă etc., etc.

Şcolar fiind, am deprins deopotrivă cu colegii mei turci, tătari, bulgari, lipoveni, greci, armeni, am buchisit aceleaşi litere, în aceeaşi limbă curat românească.

Nu i-a trecut nimănui prin cap să sucească realităţile şi să istorisească despre Tomis, Calatis, Histria, Adamclisi în limba pe care ocazional o mai păstrăm doar pentru uzul familiei.

Şi uite aşa, cătinel, cătinel am devenit oameni mari, dregătoriile locale ori chiar cele de mai sus fiind ocupate după intelectul, aptitudinile, priceperea ori respectul celor mulţi.

Primarul Medgidiei, ca să evoc doar o întâmplare, era tătar. Asta nu l-a împiedicat să ridice primul liceu românesc, în pofida greutăţilor cunoscute în toate timpurile.

Ardeal, Ardeal...

Ei bine, plecat din Dobrogea natală, m-am îndrăgostit mai apoi de Ardeal.

De oamenii lui, mai degrabă!

Oameni cumpătaţi, harnici, cu sufletul „ca pâinea caldă“.

Nu mică mi-a fost uimirea să constat însă că seninul pământului din căuşul Carpaţilor e străbătut deseori de fulgere, prăvălite peste fraţi de către chiar cei care se bucură de omenia românească.

Ură, dispreţ, îngâmfare, infatuare – şi peste tot, şi peste toate prostie.

Am prieteni numeroşi în Ardeal.

Am prieteni şi în Ungaria, şi în Ucraina, şi în Slovacia şi, mai pretutindeni, în Europa „unită“.

Scriu „unită“ şi sufletu-mi tresară.

Se poartă de la o vreme dubla cetăţenie.
Sunt adică şi alb şi negru.
Nu ştiu dacă e bine ori nu.
Ceea ce înţeleg încă la acest început de secol XXI este că minţi bolnave cultivă încă ura.
Românilor, îi cunosc bine, n-au cum să le-o sădească.
Ei înşişi simt că sufletul le e plin de fiere.
De ce? Mă întreb şi întreb.
Când se întâmplă, precum în încercata Japonie, câte o catastrofă înfricoşătoare, şi cei mai nepricopsiţi oameni tocmesc semnul crucii.
Oamenii-oameni nu urăsc
Frica de Cel de Sus îi îndeamnă.
Se întorc apoi toţi la ale lor.
Şi-atunci simt că mă doare Ardealul.
Lecţia Dobrogei mele natale îmi dă însă curaj.
Oamenii-oameni nu urăsc!
Fiindcă, luaţi aminte, unde dragoste nu e, nimic nu e.
Or, dacă dragostea e un sacrificiu prea mare, atunci măcar un dram de respect!
La noi, la români, se mai zice şi un pic de obraz!
Gh. VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
777
□
Comentarii
□
□
1. Nicolae ROMANUL -- (1-April-2011)Frumos si elegant spus, dar oare cei care seamana ura o sa inceteze acest lucru ?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

Minunata icoană de la Ghighiu

Povestea Mănăstirii Ghighiu este, poate, uşor altcumva decât cele ale altor sfinte lăcaşuri de cult de pe la noi. Zbuciumată i-a mai fost soarta, multe au mai fost loviturile care au plesnit-o, multe şi caznele la care a fost supusă. Foc, cutremur, bombardament... Şi, totuşi, mai ceva ca pasărea Phoenix, azi mănăstirea e în picioare. De fapt, se spune că ea fiinţează pe locul pe care l-a arătat pentru construirea ei, păşind discret, chiar Maica Domnului, care i s-a arătat logofătului Coresi. Şi, ca să întregim tabloul, la Ghighiu există o icoană făcătoare de minuni. Ea o reprezintă pe Maica Domnului Sirianca, având şi Pruncul în braţe.

Maica Domnului Sirianca

Mănăstirea Ghighiu pare, indiferent de anotimp, raiul pe pământ. Parcă nu pătrunde dincolo de zidurile ei nimic din zbaterea lumii înconjurătoare, nimic din necazurile oamenilor care vin aici să găsească alinare, nimic din cotidianul copleşitor.

Mereu e atât de multă lume aici... Numerele maşinilor din parcarea întinsă pe vreun kilometru trădează credincioşi din toată ţara, fără deosebire. Te uiţi la curtea mănăstirii, la chilii, la biserică, te uiţi la toate. Nimic, dar absolut nimic nu e altfel decât la alte mănăstiri. Tot puhoiul ăsta a venit pentru icoană. Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului. Ai senzaţia că Măicuţa Domnului te-a descoperit printre credincioşi şi, într-un fel aparte, îţi zâmbeşte. Privirile Fecioarei par să stea agăţate de tine. Când ajungi mai aproape de icoană, descoperi că pictura e total diferită de toate picturile ortodoxe, care o reprezintă pe Maica Domnului. Obrazul nu-i e, ca în celelalte, alb, diafan, aproape pal, ci întunecat, închis spre negru, pălit de vântoasele Siriei, dar şi de şiroaiele grele de lacrimi. Pentru că icoana făcătoare de minuni de la Ghighiu a fost adusă, cu ani în urmă, din Siria.

Apa de sub paşii Fecioarei

De fapt, nu întâmplător a ajuns icoana lângă Ploieşti, la Ghighiu. Ea singură, după cum spun măicuţele, a cerut special din Siria să vină în acest loc. A fost adusă în 1958 de către episcopul Vasilios Samaha, care, după ce a dăruit-o mănăstirii, a început să plângă şi să-şi ceară iertare Măicuţei Domnului că a trebuit s-o ia din biserica în care se afla şi s-o aducă aici. Dar Preasfânta Născătoare de Dumnezeu nu mai suportase necredinţa şi răutatea oamenilor de acolo şi s-a arătat în vis episcopului, cerând să fie scoasă şi dăruită măicuţelor de la Ghighiu. Vă amintesc despre apariţia Maicii Domnului aici, în urmă cu mai bine de patru secole. Se spune că mănăstirea veche luase foc. Lumea fusese copleşită de întâmplare. Şi, într-o zi, pe locul bisericii, s-a ivit Maica Domnului şi l-a îndemnat pe logofătul Coresi să ridice acolo un sfânt lăcaş. Lucru pe care acesta l-a şi făcut. Se mai povesteşte că, unde a călcat Fecioara, a ţâşnit un izvor cu apă rece şi bună, cea mai bună din toată Ţara Românească. Este şi motivul pentru care la Ghighiu există şi hramul Izvorul Tămăduirii. Dar mănăstirea aceea n-a rezistat prin timp. Au venit pe rând cutremure, incendii, bombardamente şi ea a căzut, pradă intemperiilor de tot felul. Însă, iar şi iar, a fost refăcută.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
1055

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Minunea de la Oniceni

Aşezată la hotar cu judeţele Bacău şi Vaslui, comuna nemţeană Oniceni, un loc unde nu se întâmpla mai nimic, tinde să devină un nume pe piaţa constructorilor de... avioane.

În urmă cu câţiva ani, revenea în comuna natală un onicean, pe numele său Vasile Pricopie. Atras de mirajul zborului, tânărul a plecat să-şi împlinească visul. A lucrat în industria de profil la Bucureşti, Sibiu, Bacău, iar după 1990 în Germania.

Între timp şi-a completat studiile, a devenit inginer şi, în urmă cu câţiva ani, şi-a convins asociatul, un neamţ, că şi la Oniceni, un punct necunoscut pe harta ţării, se pot construi avioane.

Sediul – să-i spunem – fabricii se află într-un fost grajd al CAP-ului, amenajat acum după toate exigenţele unei astfel de industrii.

La intrare, străjuită de un avion „adevărat“, cum îmi spune un puşti, o firmă pe care scrie „Societatea comercială Aer Tech Impex SRL Construcţii Avioane Uşoare“ şi mai jos, „Light Aircraft Company“. Înăuntru mese, la care lucrează câţiva tineri, şi avioane în diferite stadii de execuţie.

„Fabricăm, îmi spune domnul inginer Vasile Pricopie, avioane ultrauşoare pentru zboruri de agrement cu unul sau două locuri, într-un spaţiu pe care l-am preluat în ruină. Am creat condiţiile necesare, am calificat, ca să spun aşa, câţiva tineri absolvenţi ai şcolii de arte şi meserii din localitate şi rezultatele se văd“.

Cum a fost începutul? Domnul Pricopie zâmbeşte unor aduceri aminte. „Am fost privit cu ironie şi neîncredere, dar când primul avion a fost gata, aici a venit, cum spune poetul «mulţime de norod», ca să vadă minunea. Acum s-au obişnuit“.

În zbor pe cerul Europei

Procesul de fabricaţie este unul deosebit de complex. Motoarele sunt aduse din Australia sau Austria, ca şi bordul sau staţia radio. Tabla utilizată pentru avion este specială, din aluminiu, magneziu, siliciu sau titan pentru anumite piese.

Se lucrează cu minuţiozitate şi migală. La fiecare aparat sunt utilizate circa 20 de mii de nituri. Fiecare avion este supus la probe, astfel încâtl să corespundă standardelor internaţionale.

Acum cele 13 avioane fabricate la Oniceni zboară pe cerul Germaniei, Italiei, Franţei, Cehiei şi chiar în Africa.

Aparatele „de Oniceni“ zboară la o altitudine de 3.500 – 4.000 metri, au o autonomie de zbor de şase ore şi o viteză de croazieră de 170 la oră, iar carburantul folosit este benzină obişnuită.

Un vis împlinit, o afacere prosperă

Domnul inginer Vasile Pricopie este optimist. Visează să-şi dezvolte afacerea şi să atragă tinerii în această meserie cu totul neobişnuită pe aceste meleaguri. Începutul a fost făcut, dar vrea ca una dintre clasele Şcolii de Arte şi Meserii să aibă ca profil de activitate construcţia de avioane.

De altfel, o parte din elevi fac aici practica de producţie şi, nu peste multă vreme, inginerul vrea să înfiinţeze la Oniceni un club de aeromodelism. „E primul pas, spune domnia sa, în tainele meserie, cu atât mai mult cu cât sprijinul vine şi din partea celor care diriguiesc treburile comunei“.

Viitoare destinaţie turistică

Recent, Consiliul local a aprobat amenajarea unui aeroport pentru care s-au afectat 12 hectare de teren. „Imediat ce timpul ne va permite, declară domnul Ioan Duminică, primarul comunei, vom trece la nivelatul terenului, îl vom supraînsămânţa cu un gazon special şi vom construi utilităţi necesare, astfel că, în cel mai scurt timp, avioanele fabricate la Oniceni să decoleze de aici cu destinaţia Europa“.

Mai mult, primarul vede în perspectivă organizarea unor zboruri de agrement şi deci atragerea turiştilor care să se bucure, pe lângă senzaţia spre înălţimi, şi de frumuseţea unor locuri, aşa cum spunea un localnic, binecuvântate de Dumnezeu.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
1395

□

°Comentarii

□

□

°1. manolache -- (1-March-2010)Da cunosc despre ce este vorba si il felicit pe domnul Pricopie Vasile pentru curajul lui.De asemenea tote laudele din
lume pentru Dl.primar care incearca sa faca cat mai multe lucruri inca de prin
anii1985 felicitari Domnilor datii tot asa ininte ca faceti o treaba nemaivazuta pe aceste meleaguri
Va urez la cat mai multe realizari mult
succes si sa va mandriti cu ceia ce faceti Dumnevoastra in acesta localitate
unde nu prea poti gasi de lucru asa de
usor

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mioarele, în dizgraţia comisarilor europeni

Prima subvenţie pentru producţia de carne de ovine a fost acordată abia în anul 1975 şi aplicată după 1980, după intrarea Angliei şi Irlandei în UE. Fapt este că oaia n-a avut parte de susţinerea financiară acordată celorlalte specii.

Aceasta a provocat nemulţumire marilor crescători de ovine aflaţi astăzi în situaţia de a reduce drastic efectivele în urma subvenţionării cu aproximativ 50% din bugetul UE. Însă nu a crescut şi competitivitatea pe plan internaţional. Trebuiau subvenţionate şi exporturile.

Ca rezultat, asistăm astăzi la revizuirea PAC, a sistemului de subvenţionare, care vizează tocmai creşterea competitivităţii economiei agricole europene. Noua politică prevede acordarea subvenţiei pe fermă, în funcţie şi de numărul de oi, nu pe produs, ca înainte.

Ca rezultat, ea reduce la 50-100%, în funcţie de ţară, subvenţia ce se acorda înainte sectorului ovin. Acest fapt poate afecta negativ producţia ovinelor, existând pericolul abandonării sau reducerii activităţii în domeniul creşterii oilor“ – a declarat prof. univ. dr. Codrea Drăgănescu.

Reglementarea Consiliului (EC) nr. 1698 b/2005 privind subvenţionarea dezvoltării rurale prevede, în anumite condiţii, o subvenţie de 200 euro pe fermă crescătoare de rase locale, în pericol de dispariţie. Se pare că sistemul nu a fost sesizat de multe ţări, inclusiv de România.

Integrarea verticală

– Domnule profesor, asigurarea pieţei cu produse lactate şi chiar cu carne de miel presupune un triplu lanţ: producător, procesator, comerţ. Procesatorul şi negustorul tind să ia tot beneficul, lăsând producătorul în pagubă. Există soluţii pentru susţinerea producătorului?

– După părerea mea, da, prin integrarea verticală. Adică prin menţinerea la nivelul păstorilor a procesării şi vânzării produselor. O idee ar fi apariţia unor fabrici mici de prelucrare a laptelui, în cadrul unor asociaţii locale ale oierilor. Adică lăptării asociative, la care să participe mai multe stâne. În cadrul acelor asociaţii ar trebui să funcţioneze şi abatoare. Iată cum câştigul din procesare şi vânzare ar rămâne la producător, fiind astfel stimulat.

Ciobanul trebuie să aibă libertate de mişcare, pentru a-şi vinde produsele acolo unde vrea. Veterinarii trebuie să înţeleagă că limitarea transhumanţei şi a vânzării de produse va duce la distrugerea oieritului. Drept dovadă, nici în Franţa nu se aplică peste tot legislaţia europeană restrictivă.

– Ce facem cu normele de igienă şi cu înfiinţarea stânelor europene?

– Obligarea ciobanilor să vândă numai brânză ambalată nu poate fi pusă în practică. Apoi, cum o să mulgi oile mecanic în acele stâne europene din vârf de munte, unde nu există curent electric, apă şi nici canalizare? În zona de şes este posibil orice, dar nu sus, la munte.

Ca să fiu rău, vă spun că nici măcar toate staţiunile experimentale din România nu au muls mecanic! Iată de ce avem nevoie de o viziune realistă, care să împace şi normele sanitar-veterinare, şi supravieţuirea oierilor. Altfel, există riscul ca sectorul ovin să cadă şi, odată cu el, o mare parte din veterinari! Acestea ar fi idei pentru sprijinirea sectorului, nu pentru distrugerea lui.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
676

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Mioarele mai mult coboară decât urcă

Undeva, între brazii seculari ai muntelui, se aud pierdute tălăngile. Privirea mea caută involuntar să găsească acest izvor de melodie nefirească. Încet-încet mi se arată cea mai fascinantă imagine. Din muntele brun, nevăzut de ochiul nemilos al tehnologiei, încep să se arate una câte una mioarele. Asemeni unor făpturi străvezii mai degrabă, parcă alunecă pe povârnişurile retezate de ploi şi vânturi.

Ca o pleiadă de lumină, turma prea sfântă a sărmanului cioban îşi poartă calea lungă către stână. Acum ca de fiecare dată, dar fără să ştie că eu, o simplă necunoscătoare, am să port ca pe un lucru fără asemănare imaginea feerică a turmelor de oi ce împânzesc păşunile montane.

Nu aş fi putut găsi un început mai potrivit pentru a arăta cât de important este să preţuim tradiţia şi oamenii care o duc în viitor. Asta sentimental vorbind, pentru că în realitate viaţa ciobanilor care îşi păzesc turmele este plină de primejdii ce vin nu numai de la sălbăticiuni, ci şi de la semenii lor. În special din partea celor care ar trebui să vegheze la bunăstarea lor. Cel puţin asta este concluzia preşedintelui Federaţiei Oierilor din România.

Turmele fără păstor

– Suntem într-o situaţie atât de grea cu oieritul, domnule Câmpeanu?

– În lipsa unor acţiuni care să denote interesul pentru zootehnie şi implicit pentru oierit, ciobanii nu au depus armele, după cum ar spune Ioan Câmpeanu, şi astfel în 2006 a luat naştere FederaţiA Oierilor din România, o societate profesională care avea să fie vocea crescătorilor de ovine. Deşi au trecut doar trei ani de la înfiinţarea ei, astăzi îi sunt alăturate 23 de judeţe, iar asta este dovada eficienţei acţiunilor sale.

Primul lucru pe care îl reţin din discuţia cu acesta este că în zootehnie lucrurile merg mai mult rău decât bine. În spatele discursurilor politice despre ce ar trebui sau cum ar trebui să facem pentru a revigora agricultura, fermierii sunt de fapt cei care suportă greşelile unor oameni care ar trebui să le reprezinte interesele.

Adevărul este că şi sectorul de creştere a ovinelor se află într-o stare critică. Dacă judecăm bine lucrurile, oieritul a devenit mai mult o poveste decât o realitate.

Poate cea mai gravă problemă cu care se confruntă acest domeniu este îndepărtarea oamenilor. În lipsa tinerilor care să poarte mai departe tradiţia de creştere a oilor, această îndeletnicire va rămâne pe umerii gârboviţi ai ciobanilor ce au trăit în munţi toată viaţa. Pentru câtă vreme, doar Dumnezeu ştie!

Dacă ne gândim cât de mult trudesc şi cât de puţin primesc în schimb ciobanii, nici nu ar trebui să ne mai mirăm de ceea ce se întâmplă. Este firesc ca tinerii să îşi îndrepte atenţia spre meserii mai profitabile, cum ar fi agroturismul. Cei care au puterea să schimbe asta ar trebui să o facă degrabă. Singura şansă pentru a îndrepta această stare de fapt ar fi să dăm oierilor cel puţin o răsplată pecuniară demnă.

Să nu batjocorim tradiţia!

– Domnule Câmpeanu, spre munţii şi oile româneşti bate totuşi un vânt dinspre Occident… Numai că acest vânt seamănă mai mult a furtună şi viscol.

– Una dintre hibele gestiunii acestui sector este copierea unor norme din legislaţia altor ţări, dar care nu coincid cu posibilităţile oierilor din România.

– Să ne referim la adaptarea normelor europene privind siguranţa alimentară.

– Aceste norme par să fie impuse de persoane care nu cunosc nimic despre nevoile ciobanilor şi tradiţia lor. Este cu atât mai greu de înţeles în baza cărui raţionament a fost hotărâtă interzicerea acestora pe piaţă dacă nu sunt persoane fizice autorizate sau societăţi comerciale, în timp ce mai bine de 93% din fermieri sunt producători individuali.

Medici de renume din România afirmă că nimeni nu s-a plâns vreodată că, din cauza produselor cumpărate de la oieri, s-ar fi îmbolnăvit, nici nu ar fi posibil dacă ne gândim ce iarbă sănătoasă au păşunile montane şi în ce condiţii igienice se prepară brânzeturile de oaie. Oricum, oierii sunt deschişi spre orice noutate. Un exemplu sunt cele câteva stâne europene. Ele sunt dovada că oierilor nu le repugnă ideea de modernitate, atât timp cât beneficiază de sprijin pe plan logistic şi financiar.

Să învăţăm ce-i bine şi ce-i rău

– Să înţelegem că integrarea nu ne-a adus ce aşteptaţi?

– Pentru ciobani, integrarea în Uniunea Europeană este un lucru bun şi ei ştiu că sunt foarte multe lucruri pe care le pot învăţa din practica altor ţări. Din păcate pentru autorităţi, această reuşită este doar un paravan al propriei neputinţe. În lipsa unei raportări raţionale a resurselor noastre la cerinţele Uniunii, lucrurile vor sta din ce în ce mai rău.

Dacă în vremurile când psihoza modernismului nu ne cuprinsese minţile, iar transhumanţa respecta doar legea muntelui, acum, conform ultimelor norme, lucrurile stau altfel. Pe vremuri, la sfârşitul lunii ciobanii urcau alături de turme sus în munţi, cu desagele pe măgari şi având ca singur păzitor câinele. Acolo îşi petreceau întreaga vară, doar vremea potrivnică aducându-i înapoi acasă. Acum transhumanţa se va face mai rar, prin nişte culoare stabilite dinainte, iar ciobanii, în destule cazuri, vor fi nevoiţi să-şi transporte oile cu camioanele.

Toamna târziu şi iarna mulţi dintre ei se aşezau cu turmele în Lunca Dunării sau în câmpii. Se descurcau greu, dar munca grea era răsplătită. Să fie ăsta oare sfârşitul peisajelor superbe ale munţilor călcaţi de mioare? Vom trăi şi vom vedea.

Suntem totuşi printre fruntaşi în Europa

– Dacă ne raportăm la Europa, cum stăm cu oieritul?

– Avem totuşi şi motive de mândrie. Prin forţe proprii, crescătorii de oi au reuşit să aducă România pe locul 4 în Uniunea Europeană din punctul de vedere al efectivelor. În momentul de faţă avem aproximativ 8-10 milioane de oi.

Ce-i drept, efectivele au scăzut, dar chiar şi aşa producţia de carne internă reuşeşte să acopere întreaga cerere de pe piaţă. Aşa că putem să ţintim spre piaţa europeană. Însă, atâta timp cât autorităţile nu oferă sprijin crescătoriilor de oi, comerţul intracomunitar rămâne un deziderat.

Dacă până nu demult Ţurcana, o rasă crescută îndeosebi pentru lână, era pionul principal al acestui domeniu, acum lucrurile stau puţin altfel. Din nefericire, în Europa cererea de lână este foarte mică, aproape nesemnificativă.

Cea mai bună strategie pentru a ajuta la dezvoltarea producţiilor s-a dovedit a fi investiţia în cercetare. Prin monta cu berbeci de carne se doreşte ca

Ţurcana să devină rentabilă atât din punctul de vedere al producţiei de carne, cât şi al laptelui. Sunt într-adevăr lăudabile aceste acţiuni, dacă ne gândim că cele mai bune investiţii cu efecte pe termen lung şi care pot asigura continuitatea creşterii ovinelor este în ameliorarea raselor. Trebuie să recunoaştem că şi statul are o implicare financiară însemnată, în sensul că pentru materialul biologic fermierii pot contracta un credit cu doar 5% dobândă, iar la finalul perioadei de creditare le este înapoiată jumătate din sumă.

Ţara noastră are toate condiţiile pentru a creşte oi. Avem munţi cu pajişti bogate, ape cristaline şi oameni care au un cult pentru ovine. Este nevoie doar de mai mult interes şi, bineînţeles, de investiţii. Mai greu însă decât a înfrunta un regim politic sau altul este să te lupţi cu natura.

Nimeni nu ştie mai bine decât un cioban cum este să stai în ploile reci de munte sau cât de greu este să te lupţi cu animalele sălbatice pentru a-ţi salva mioarele. Dar nu ne-a fost încă dat să auzim vreun cioban care să se plângă pentru că, la urma-urmei, asta este viaţa lui.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
844

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Mircea Maliţa: „Niciun titlu sau funcţie nu trezeşte în mine vreo tresărire specială“

– Am dori să începem dialogul nostru cu amintiri din copilăria dvs. Aţi avut ori nu o copilărie fericită şi, cumva legat de aceasta, ce a însemnat pentru dvs., ca român transilvan, anul 1940, când Oradea natală, alături de o mare parte a Transilvaniei, a trecut într-o altă ţară, într-o altă lume?

– Să începem, deci, cu pagini din viaţa mea. M-am născut acum 85 de ani la Oradea. Părinţii mei, bihoreni de pe Crişul Repede, au fost prima generaţie care a tranzitat de la sat la oraş. Bunicul şi alţi premergători au fost preoţi. Intelectualitatea satelor, deci, care citea publicaţiile Astrei, un adevărat astru pentru sentimentele lor naţionaliste.

Ştiind că n-am şansa unei genealogii nobiliare, am cercetat, totuşi, alte surse strămoşeşti. Şi am găsit pe la 1700 păstori în Apuseni cu acest nume. Cortina pribegiei s-a lăsat în 1940. La cedarea Ardealului, un unchi a venit cu un camion de la Făgăraş să mă ia la el. Am plecat la miezul nopţii. Ne-am oprit în Cluj, dimineaţa, deprimaţi de tunurile care păzeau fronturile noastre apusene ce se retrăgeau în şir nesfârşit pe şosea.

La Făgăraş aveam un adăpost în casa unchiului meu. Dar la şcoală am fost persecutat din cauza vederilor sale antifasciste. Era în 1940. Când s-a transmis la radio ştirea asasinării lui Iorga, unchiul meu a plâns. Nu era genul lui. Când a murit tatăl lui şi bunicul meu nu plânsese. Au urmat trei ani la Liceul „Samuil Vulcan“ din Beiuş. Toate liceele mele, patru la număr, aveau pecetea luminilor, a căror filozofie de emancipare prin cultură fusese îmbrăţişată de ardeleni.

– Ce anume vă mai amintiţi despre cum aţi ajuns pe atunci în Bucureşti? Cum aţi ajuns la universitate? Cum aţi descoperit atracţia dvs. către lumea politică a vremii?

– Dacă refugiul din 1940 a durat o noapte, cel din 1944 a durat o săptămână. L-am parcurs cu bicicleta, cu carul, cu piciorul, cu camionul şi cu trenul. Altă lume în Bucureşti. Atât la Liceul „Gheorghe Lazăr“, primitor de altfel, dar şi în zarva postbelică, mişcarea agitată a mulţimilor, pancarte peste tot: Stalin, Roosevelt şi Churchill. Mă fascinau partidele politice, apărute ca ciupercile după ploaie, şi mergeam la întrunirile şi dezbaterile lor publice. Ideile de stânga m-au atras mai mult decât cele de dreapta. Înclinaţiile mele politice au fost fructul unui liber consimţământ şi al unei alegeri personale. În mod normal, m-am înscris la Facultatea de Ştiinţă a Universităţii din Bucureşti (Matematici), dar şi la Facultatea de Filosofie şi Litere (Filosofii), sub influenţa lecturilor.

– Se spune că pe atunci căutaţi să-l întâlniţi pe scriitorul Gala Galaction. Este adevărat că acesta era unul dintre scriitorii vremii care era atras şi de politică? Aşa este?

– Pe Gala Galaction l-am ascultat la una dintre reuniunile politice din 1944-1945 la care am asistat. Voia să întemeieze un partid creştin-democrat, dar a renunţat. Apoi, l-am cunoscut când îl vizita pe prietenul său Barbu Lăzăreanu, la Biblioteca Academiei. Nu pot să uit acest personaj tolstoian, cu barbă mare, albă şi cu cizme

negre, fermecător la scris, cu orizont vast în dialog. Se afla însă în amurg. Vremea sa trecuse, deşi memoria îi rămăsese vie.
– Ce a însemnat pentru dvs. savantul Grigore Moisil?
– Grigore Moisil mi-a fost profesor şi mentor. El mi-a sugerat şi m-a ghidat în scrierea primei mele comunicări matematice. După aceea, la întoarcerea mea din postul de diplomat de la New York, în 1960, m-a încurajat la cursurile pe care le ţineam: cercetări operaţionale şi informatică. Pe urmă, m-a antrenat în scrierea de modele matematice pentru istorie şi relaţii internaţionale. În fine, m-a luat ca partener secund la realizarea visului său: o vastă campanie neoficială şi neformală de informatizare a României, care a prins şi a lăsat urme.
– Cum aţi trecut de la Ministerul Învăţământului la cel de Externe? Vă atrăgea mai mult diplomaţia decât lumea şcolii? Spuneaţi undeva că la 16 ani iubeaţi mai mult matematica, la 36 diplomaţia, la 66 independenţa. Spuneţi-ne, vă rugăm, cum aţi ajuns director al Bibliotecii Române din New York? Dar director al Bibliotecii Academiei Române? Eraţi pe atunci mai mult matematician!
– Am fost numit director al Bibliotecii Academiei în anul următor, 1950. Director general era bătrânul Barbu Lăzăreanu. Lui Sadoveanu nu-i plăceau intervenţiile în destinele altora. Dar lansa câte un nume pe care şi-l reamintea, întrebând ce face, iar întrebarea trecea drept indicaţie pentru că autoritatea lui era considerabilă. Numeroşi politicieni ai puterii se fereau cu grijă să nu-l indispună. Probabil că a întrebat ce fac eu. Şi i s-a răspuns prompt: tocmai căutam un post liber la Academie. Dar a mai fost un moment când a întrebat de mine. Atunci când fusesem scos de la Bibliotecă. M-a luat pur şi simplu asistentul lui la Comitetul pentru Pace prezidat de el.
Din 1962 am lucrat strâns cu preşedintele: publicaţii, invitaţi de marcă, întrunirile Comitetului care cuprindeau toate numele mari ale literaturii şi artei. Aveam şansa unor conversaţii cu Camil Petrescu sau cu doamna Bulandra. Pe Zaharia Stancu îl cunoşteam din delegaţia de la Congresul păcii din Sala Pleyel (1949).
În 1964 am fost rechemat cu scuze la Academie şi după Conferinţa UNESCO din Montevideo, unde fusesem trimis ca să nu păstrez resentimente faţă de brutala îndepărtare din 1962, am fost chemat în diplomaţie. Academicianul Athanase Joja fusese numit primul ambasador al României (1956) admisă în ONU la sfârşitul anului 1955. M-a luat cu el drept consilier. Şi iată-mă ucenic în ştiinţa şi arta diplomaţiei, curs neoficial şi pur experimental, urmat cinci ani la rând la ONU.
– I-aţi cunoscut şi pe Gheorghiu-Dej şi pe Nicolae Ceauşescu. Ce ne puteţi spune despre ei?
– I-am cunoscut bine pe Dej şi pe Ceauşescu. Fiecare dintre ei mi-a arătat încredere, încredinţându-mi câte o misiune de neuitat. Dej a avut de transmis, prin mine, un mesaj nescris şi confidenţial privind dorinţa de a stabili relaţii şi chiar o cooperare cu SUA. Mi-a lăsat multă libertate de mişcare, dar mi-a descris, cu precizie, obiectivul. Am plecat, am negociat, am raportat (1963). Nu spun decât că în lunile următoare au putut fi înregistrate şi chiar culese fructe ale înţelegerii privind relaţiile speciale cu SUA.
Nu ne mai tratau laolaltă cu ceilalţi membri ai blocului estic. Ne scoseseră din coş. Respectau gradul de independenţă pe care-l manifestam, cu limitele sale inerente. Zece ani mai târziu, Ceauşescu m-a trimis într-o misiune în lumea arabă: transmitea şefilor de state un mesaj personal, tot nescris. Şi el îmi dădea, în mod neaşteptat, libertatea de a proceda cum cred de cuviinţă, dar să obţin un rezultat. La proxima lor sesiune deja convocată a ONU, aceste state să nu voteze boicotul de petrol cerut de unii, ca sancţionare a relaţiilor noastre cu Israelul! Zis şi făcut. 14 ţări, 14 regi, emiri şi preşedinţi, nu erau două mesaje la fel şi culmea nu aminteam de boicot dacă conversaţia se orienta spre relaţiile bilaterale şi spre întărirea lor (1973).
– Aţi cunoscut la vremea dvs. mari scriitori ai vremii. Vă rugăm să ne relataţi ceva nume.
– Am descris pe larg în eseuri pe Tudor Arghezi, pe care l-am cunoscut de aproape. Pe Blaga, la fel, la Biblioteca Academiei, în perioada când conducea secţia de la Cluj. El a devenit pentru mine o sursă inestimabilă pentru istoria şi filozofia culturii şi l-am luat ghid principal în scrierea volumului „Cuminţenia pământului. Strategii de supravieţuire în istoria poporului român".
Marin Preda mi-a primit amical cartea „Zidul şi iedera", pe care a publicat-o în două ediţii la Cartea Românească, editură pe care o conducea. Cu Păunescu am fost prieten apropiat, până la punctul în care drumurile ni s-au despărţit. Pe George Călinescu l-am cunoscut în anii Bibliotecii. I-am sorbit scrierile, i-am trăit toanele şi l-am admirat.
– Ce amintiri aveţi din lumea diplomatică? De la ONU, din SUA, din Elveţia sau din ţările arabe?

– Amintirile din perioada cât am fost ambasador în SUA, sub preşedinţia lui Ronald Reagan, sunt rezervate pentru o evocare ulterioară. Şederea mea la Washington s-a oprit brusc prin îndepărtarea mea din Externe, în 1984.

Mai tristă decât soarta mea de exilat intern de cinci ani a fost încheierea necugetată a relaţiilor favorizante cu SUA, la un deceniu după ce fusesem martor la naşterea lor în întâlnirea cu Harriman. Despre Elveţia, pe care am îndrăgit-o la Geneva şi am cunoscut-o mai bine la Berna, întreţin (şi am adunat fişe relevante) speranţa unui volum aparte. Iată de ce pot să spun că niciun titlu sau funcţie nu trezeşte în mine vreo tresărire specială! Din toate deduc obligaţiile şi răspunderea de a munci mai mult şi, dacă se poate, cu speranţa durabilităţii unor iniţiative.

Sorin BOCIOACĂ

(Din volumul NELINIŞTI ÎN AGORA)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
804
□
Comentarii
□
□
1. Măneanu Varvara Magdalena -- (2-July-2012)O parte a stadiului şcolar l-am petrecut Dl. Mircea Maliţa fiind ministru al Învăţământului. Deşi eram copil, şi nu înţelegeam mare lucru, îmi amintesc că era peceput ca o capacitate, o personalitate deosebită, care a adus un suflu nou în învăţământ, stabilitate, modernizare....

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

miros-de-painw-rumena-in-baragan_l612.ht...

Miros de pâine rumenă în Bărăgan > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMiros de pâine rumenă în Bărăgan

Era într-o zi a sfârşitului de iulie. Una dintre puţinele ce ne aminteau de căldurile doborâtoare specifice secerişului. La marginea şoselei ce leagă Călăraşiul de Slobozia, într-o solă imensă ne apare silueta unui om ce păşea în urma unor combine-gigant care despicau brazde uriaşe de grâu, imagine ce părea a fi decupată dintr-un manual de agrofitotehnie. Ne convingem de acest lucru imediat ce privim spre bogăţia spicelor aflate încă „în picioare“. Pare incredibil, dar după o lună întreagă în care au stat sub bătaia ploilor, sunt încă pline de boabe sănătoase. Niciun fir de grâu culcat la pământ, niciun bob stricat, cum trâmbiţează pe sticla televizorului cei care au „misiunea de a decreta“ eşecul unui nou seceriş în România.

Un agronom pentru viitor

După ce facem cunoştinţă cu autorul acestei opere agricole, realizăm că ne aflăm totuşi în faţa unuia dintre marii agronomi ai zilelor noastre. Numele său este Ion CIULINARU. Un produs al şcolii româneşti de agronomie care şi-a început activitatea pe tarlaua unui „ceapeu“ din Bărăgan. Adică nu departe de locul întâlnirii noastre, acolo unde era cândva şi satul său natal. Doar că astăzi inginerul Ciulinaru practică aici altfel de agricultură, una de tip occidental. În inima Bărăganului, el conduce trei societăţi agricole cu profil vegetal care te transpun în ceea ce ar trebui să reprezinte agricultura viitorului în România. O face nu numai de pe poziţia agronomului practician, ci şi a specialistului ce se află în legătură directă cu tot ce realizează astăzi ştiinţa agronomică mondială. Cum era şi normal, primii pe care avea să-i atragă de partea lui în afacerea de familie au fost cei doi copii. Fiecare având nu atât calitatea de a fi copilul lui tata, ci şi răspunderea directă pentru gestiunea unităţii pe care o conduce. În calitate de cadru didactic universitar, Ion Ciulinaru şi-a mai asumat o răspundere: aceea de a da studenţilor săi o meserie sigură de agronomi practicieni. Adică de a pregăti acei tineri capabili să devină fermierii de mâine ai Bărăganului.

Strategia, dincolo de teorie

Produs al unei şcoli agrotehnice de excepţie, inginerul Ion Ciulinaru avea să înţeleagă că următoarea sa obligaţie profesională stă în însuşirea unor cunoştinţe economice, fără de care munca sa pe ogorul Bărăganului nu poate avea finalitate practică. Respectând regulile fundamentale de organizare a asolamentelor, el a fost obligat să se adapteze noilor cerinţe ale pieţei. Aşa se face că aproape jumătate din cele 2.400 ha le cultivă cu grâu, pentru care are nu numai desfacere asigurată, ci şi finanţare pe întreaga perioadă de realizare a producţiei. Ea se realizează în cadrul unui parteneriat cu un investitor strategic datorită căruia grâul ajunge adesea pe masa unor mari bogătaşi străini. Nu este exclus să se întâmple şi în 2010, dacă unităţile noastre de panificaţie vor face cumva mofturi la calitate.

Respectul pentru ţărani

Principalii parteneri ai inginerului Ciulinaru rămân însă proprietarii de pământ de la care a arendat 1.800

hectare. Regulile de conducere sunt simple şi îi favorizează pe cei cu suprafeţe mai mari, care, fără să lucreze sau să cheltuiască un leu, primesc până la 1.000 kg la hectarul dat în arendă. În noua structură, floarea-soarelui a devenit a doua cultură după grâu. Porumbul se află la limita marginalizării. Asta tocmai în Bărăgan, unde în condiţiile acestui an se pot obţine peste 12.000-13.000 kg/ha. Cauza: decăderea zootehniei. Într-un an de criză, cum este 2010, inginerul Ciulinaru estimează o cifră de afaceri de 65 miliarde lei vechi. O parte din profit va fi orientată spre construirea unor depozite cu o capacitate totală de 7.000 tone. Gândurile sale zboară însă în viitor, cu deosebire spre acele investiţii bioenergetice care ar putea da o nouă dimensiune activităţii sale. Până atunci, însă, el rămâne credincios profesiei de agronom, dovedind că Bărăganul rodeşte îmbelşugat în anii de restrişte. În 2010 producţia medie la grâu a atins 5.000 kg/ha, iar la floarea-soarelui estimează 4.000 kg.

BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
734

☐

Comentarii

☐

☐

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (23-August-2010)Aşteptăm să vedem rezultatele în muncă a cât mai mulţi ingineri agronomi practicieni, iar domnului ing.Ciulinaru cât mai mulţi discipoli devotaţi Bărăganului şi recolte cât mai mari!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Misterele fascinante ale civilizaţiilor apuse

Deşi vremurile poate au încercat să şteargă din memoria temporală existenţa unor civilizaţii măreţe, poveştile lor încă mai răsună în cotloanele istoriei. Astfel, din paginile cărţilor vechi se întrupează personaje enigmatice, pline de mistere, ce te îndeamnă să savurezi fiecare rând scris despre viaţa lor.

Olmecii, primii stăpâni ai Americii

America, tărâmul fermecat al tuturor posibilităţilor, are un trecut înfloritor şi plin de fervoare. Potrivit istoricilor, pământul american a fost călcat pentru prima oară de oameni în urmă cu aproape 40.000 de ani.

Una dintre cele mai vechi civilizaţii americane este cea olmecă, popor ce a trăit în Mexicul de Est. Istoria civilizaţiei olmece este fascinantă nu doar prin vechimea ei, ci şi prin modul de viaţă a oamenilor din acele vremuri. Departe de a se bucura de progresul ştiinţific al vremurilor noastre, olmecii au reuşit să impresioneze prin măreţia centrelor de cult pe care le-au construit. Munca lor este cu atât mai măreaţă cu cât regiunea în care olmecii şi-au stabilit teritoriul era, în fapt, o zonă de pădure tropicală mlăştinoasă.

În uriaşele temple de cult, construite din lemn, îşi puteau duce viaţa câteva sute de preoţi şi slugi ale lor, cărora li se alăturau alte câteva milioane de oameni veniţi pentru a se închina zeilor. Deşi rămăşiţele acestor temple nu au rezistat până în zilele noastre, urmele civilizaţiei olmece nu au fost şterse cu desăvârşire de timp. Istoricii au descoperit monumente olmece simbolizând fiinţe având trăsături umane, dar şi trăsături specifice rechinilor, tigrilor sau acvilelor.

Dimensiunile acestor sculpturi sunt uriaşe şi au fost făcute din piatră, jad sau din roci de natură vulcanică, precum bazaldul şi obsidianul.

Deşi a fost o civilizaţie înfloritoare, după 400 de ani a decăzut, lăsând în urmă doar o moştenire arheologică preţioasă.

Cititorii în stele

Mayaşii sunt o civilizaţie învăluită în misticism.

Poporul Maya este reprezentat în cărţi ca un simbol al perfecţiunii şi al înţelepciunii. Asemeni olmecilor, mayaşii şi-a găsit căminul în inima pădurilor tropicale, pe peninsula Yucatan, unde au ridicat temple şi monumente impresionante, chiar dacă uneltele de care dispuneau erau rudimentare. Aici s-a născut şi a pierit una dintre cele mai înfloritoare civilizaţii. Leitmotivul studiilor laborioase pe care mayaşii le făceau era timpul. Datorită cunoştinţelor avansate de matematică şi astronomie au reuşit să întocmească calendare complexe pe milenii întregi.

Se pare că, urmărind poziţia stelelor şi a planetelor, mayaşii au prevestit un sfârşit sumbru al pământului.

Deşi istoria ne prezintă poporul Maya ca o civilizaţie puternică, şansele de a rezista în faţa cuceririi spaniolilor s-au risipit în secolul XVI-lea, când decăderea a fost împlinită.

Un popor însetat de sânge

Istoria este de multe ori pătată de sânge. Atunci când vine vorba despre civilizaţia aztecă, gândul ne poartă inevitabil la sacrificiile umane înfiorătoare făcute pe acele vremuri. Zeul căruia se închinau aztecii era Soarele. După credinţa lor, astrul ceresc trebuia să lupte cu Noaptea, iar victoria zeului lor nu putea fi sigură decât dacă erau oamenii jertfiţi pe altarul înalţilor preoţi.

Din aceste motive, aztecii comiteau adevărate genocide, o singură dată putând fi omorâţi mii de oameni. Tirania pe care civilizaţia aztecă a reuşit să o instaureze a creat însă, dintr-un imperiu puternic, un imperiu vulnerabil care şi-a pecetluit pieirea.

Laura Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1174

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

misteriosul-callatis-si-fortul-sau-milit...

Misteriosul Callatis şi fortul său militar de la Albeşti

Poate că nu trebuie neapărat să fim împătimiţi de istorie ca să vrem să ne cunoaştem trecutul. Înaintaşii. Poveştile de demult care ne dau, că vrem sau nu vrem, propria identitate. Aşa cum nu au alte popoare din Europa şi din lume. Poate că, în marea de naţii ale lumii, e bine să ştim ce-am fost, cine, de unde venim, cum am ajuns aici. Hai să vedem, aşa într-o doară, ce e cu Callatisul „furat“ mai bine de un sfert de ape şi cu fortul grecesc de la Albeşti, din apropiere...

Cea mai frumoasă cetate

Dacă ajungeţi în zona litoralului românesc şi, fie plouă de rupe, fie nu vă place apa mării, puteţi descoperi, dacă daţi o fuguţă până la Mangalia, măcar o pagină de istorie din multele care s-au scris în timp pe aici. Cetatea Callatis…

După unele cronici, ea ar însemna „Cea mai frumoasă“, după altele ar fi numele unui râu din Asia Mică. Se spune, de asemenea, că a fost înfiinţată, în urmă cu peste 25 de secole, la porunca unui oracol, de către heracleoţi.

Pe locul sorocit se afla o aşezare getică, dar grecii, pentru că li se poruncise ca noua colonie să fie aşezată între mare şi lac, au început, cu simţ de răspundere, să construiască chiar aici. Şi viaţa economică, socială, politică a început să curgă şi să cunoască, deşi nimeni nu se aştepta la început, o deosebită dezvoltare. Se construiesc palate, temple, monumente, pieţe, portul, ziduri de apărare. Callatis a fost singura colonie doriană unde s-a practicat agricultura şi un sistem de conducere oligarhic, puterea fiind deţinută de câteva familii.

Mărturii

Descoperirile arheologice au scos la iveală un fapt aproape de neînţeles pentru timpurile noastre, când se construieşte azi şi se crapă mâine: structura zidurilor, groase de până la 1,25 metri, s-a păstrat aproape intactă. Truda meşterilor greci se vede şi azi, dacă vizitaţi Mangalia. După ce a început, încet, în secole întregi să decadă, desigur, din cauza asediilor multe şi repetate, fiind cucerită de romani, cetatea Callatis a fost refăcută de aceştia, care au respectat construcţiile şi calculele grecilor, neintervenind să facă modificări.

Zidurile din incintă au fost construite din blocuri mari de piatră de calcar, iar interiorul a fost umplut cu pietre necioplite amestecate cu pământ, care au făcut legătura între blocurile de piatră. Ciudat sau poate nu, zidurile romane se suprapun perfect peste cele greceşti, lucru care nu e valabil la alte cetăţi.

De ce au respectat romanii vechile edificii? Poate pentru că ele erau cum nu se poate mai bine construite. Poate că laturile cetăţii erau trasate mai mult decât perfect, pentru interesul economic şi militar. Sau pentru că oraşul „trătăluia“ cu Roma şi chiar a ajutat-o pe aceasta cu bani. Ori pentru că împăratul Diocleţian şi-a legat numele de creştinismul timpuriu.

Poate că toate poveştile Callatisului trebuiau să curgă în aceeaşi locaţie. Cetatea Callatisului a fost abandonată, după ce a fost distrusă de avari şi slavi, prin anii 600, după Hristos. Ea se întindea pe mai bine de 80 ha şi era o importantă poartă de deschidere spre lume, spre civilizaţie, spre frumos.

Oraşul ascuns

Din păcate, oraşul Mangalia s-a dezvoltat chiar deasupra a ceea ce a fost odată cetatea, astupând astfel vestigiile nescoase încă la iveală. Iar o altă parte, destul de însemnată, mai bine de un sfert, se află acum sub apa mării. În aceeaşi situaţie este şi portul antic. Arheologii au scos la iveală o basilică, un complex funerar de mari dimensiuni, ziduri din epoca romană, elemente arhitectonice deosebite, obiecte rare chiar şi pentru epoca elenistică.

Pe lângă podoabe, unelte, arme, aici s-au descoperit şi tanagrale, adică nişte statuete modelate în lut, care reprezintă bărbaţi şi femei deopotrivă, colorate în culori vii, şi, de asemenea, un mormânt cu un papirus, care, după toate probabilităţile, a fost ridicat pentru o personalitate a vremii.

Şantierul din zonă se împarte în două: cel de uscat şi cel de sub mare, unde s-a descoperit şi o navă scufundată, încărcată cu marmură din Grecia. De altfel, săpăturile efectuate până acum n-au scos la iveală decât puţin peste 2% din întreaga suprafaţă a cetăţii! Toate descoperirile pot fi văzute la Muzeul de Arheologie Callatis.

Cazarma cu oşteni

Mai e timp şi pentru fortul grecesc de la Albeşti, da? Nu, nu se compară cu Callatisul, nu se compară, de altfel, cu niciuna dintre marile cetăţi de la malul Pontului Euxin. Nici ca mărime, nici prin descoperirile făcute aici. Dar arheologii cred că este un punct strategic foarte important pentru zona mării şi nu numai.

Era în apropierea Callatisului şi, după cum cred ei, în strânsă legătură cu acesta, cu viaţa economică şi politică de aici, fără să atragă însă cu obstinaţie atenţia. Cazarmă militară, adăpostind soldaţi ai vremii, care, se prea poate să fi vegheat la liniştea oraşului Callatis, cetatea era compartimentată pe dormitoare şi beneficia de un turn de control, de unde se vedea întreaga zonă. La mai bine de 2.000 de ani de la construcţie, zidurile se păstrează în stare bună.

De altfel, la grosimea pe care o aveau, mai mare ca zidurile din Callatis, era destul de greu să fie lovite şi de cele mai cumplite intemperii.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1018

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Miţuitul mieilor

În campania de recoltare a lânii, pe lângă oile adulte şi berbeci, pot face obiectul tunsului şi mieii în primul an de viaţă, a căror lână nu şi-a încheiat ciclul complet de creştere (12 luni). Operaţiunea este cunoscută sub numele de miţuit, denumire ce provine de la cuvântul „miţe“ care se dă şuviţelor de lână incomplet formate.

Miţuitul se face în mod obişnuit la mieii în vârstă de 4-6 luni, din rasele cu lână lungă, dar şi la cei aparţinând raselor cu lână fină şi semifină obţinuţi din fătările de iarnă. În funcţie de condiţiile climatice ale ţării noastre, mieii se miţuiesc în a doua parte a lunii iunie şi începutul lunii iulie. Deoarece fibrele trebuie să aibă lungimea minimă de 4 cm pentru a putea fi valorificate corespunzător şi utilizate în industria textilă, tunsul se va face când lungimea lânii a depăşit 5 cm.

Cantitatea de miţe ce se obţine variază între 0,5 şi 1,5 kg de la fiecare miel, în funcţie de rasă, vârstă, evoluţia creşterii şi dezvoltării animalelor până la miţuit. Lâna recoltată se livrează la preţul corespunzător clasei a II-a, iar depozitarea până la predare se face în magazie sau camere uscate, aerisite, pe rafturi distanţate la 0,5 m de perete.

Măsuri preventive

În cadrul unităţilor de îngrăşare, miţuitul precede totdeauna cu 2-3 săptămâni faza de finisare a mieilor. În general, miţuitul influenţează pozitiv creşterea şi dezvoltarea mieilor, precum şi producţia de lână în anii următori. Tunsul mieilor se face numai în zilele însorite, o vreme rece şi ploioasă favorizând în special îmbolnăvirile aparatului respirator. Pe lângă aceasta, tunderea mieilor uzi este contraindicată, deoarece umiditatea ridicată provoacă alterarea rapidă a lânii, prin încingere.

Din motivele expuse, este necesară pregătirea unor adăposturi în apropierea păşunii, unde mieii tunşi să poată fi adăpostiţi pe timp nefavorabil. Aceste adăposturi sau umbrare improvizate vor folosi în primele 5-7 zile după tundere şi pentru odihna mieilor la umbră, în orele când, din cauza expunerii la razele puternice ale soarelui, pot să apară fotodermatoze (leziuni ale pielii), care debutează prin semne generale ca prurit (mâncărime), nelinişte, febră, anorexie (lipsa poftei de mâncare), constipaţie sau diaree. Miţuitul executat mai târziu, în lunile august-septembrie, nu este indicat. Deşi se obţine o cantitate mai mare de lână, mieii intră în iarnă cu lâna prea scurtă, ceea ce afectează dezvoltarea lor ulterioară.

Desigur, miţuitul nu mai prezintă un interes economic, pentru simplul motiv că în România lâna nu mai are căutare. Cum tunsul oilor, înainte de toate, reprezintă o necesitate biologică, oierii sunt în situaţia de a căuta debuşee situate în afara industriei textile: de exemplu, construcţiile şi termoizolaţiile. Această oportunitate rămâne, totuşi, un deziderat. Deocamdată, crescătorii de oi încearcă să se echilibreze financiar pe seama brânzeturilor, a căror preţ depăşeşte cu mult puterea de cumpărare a omului de rând.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
1276

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mitul legumiculturii performante > REVISTA LUMEA SATULUI

Mitul legumiculturii performante

La Matca-i vremea apusului de soare. Chiar şi aşa, piaţa de gros e încă un furnicar. Sute de saci cu castraveţi, vinete ori ardei zac stivuite pe caldarâm ori prin căruţe şi remorci. „Bursa“ pare să fi mers bine: cincizeci de bani pe castraveţi şi optzeci pe vinete. „Oho, e bine. Dacă veneaţi săptămâna trecută luaţi roşia cu douăzeci de bani“, a grăit cu năduf un mătcaş ce aşteaptă cu obstinaţie un ultim client.

Extrapolând, ajungem la un calcul de-a dreptul stupid: ca să-şi cumpere din piaţă un litru de apă plată, ţăranul este obligat să dea în schimb pe puţin 40 de pătlăgele. Altcineva extrăsese însă lozul câştigător al zilei, de vreme ce un tir era doldora de saci cu castraveţi gata să ia drumul ţării lui Jan Sobieski.

„E supraproducţie. Din punctul de vedere al producţiei e un an bun, dar preţurile sunt proaste. Se simte efectul crizei şi la noi. Anul trecut, pe timpul ăsta castravetele era undeva la optsprezece mii kilogramul, iar acum… Mulţi se plâng că nici investiţiile nu le ies“, a punctat Mircea Croitoru, preşedintele Asociaţiei Legume Fructe Matca.

Vina este şi a producătorilor

Ca şi în anii precedenţi, pentru majoritatea cultivatorilor de legume din Matca, ale căror solarii se întind pe o suprafaţă de 1.500 ha, principala problemă o reprezintă desfacerea producţiei. Excepţie fac, potrivit liderului Asociaţiei Legume Fructe Matca, Mircea Croitoru, cei care au realizat beneficiile asocierii. „La nivelul Asociaţiei Legume Fructe Matca, desfacerea producţiei nu mai este o problemă.

Am încheiat multe contracte cu hypermarketurile româneşti şi nu numai. Chiar în acest moment sunt în piaţă cinci tiruri de Polonia care încarcă castraveţi de la noi. Restul se plâng că nu le merge desfacerea. Munca lor umflă profiturile altor persoane. Ei dau produsul cu 50 de bani şi ultimul care-l vinde îl dă cu 2 sau chiar 3 lei.“

Asociaţia Legume Fructe Matca numără 213 membri, dintre care 35 sunt în grupul de producători ce deţine o suprafaţa de 31 hectare.

Nu sunt chiar ecologice, dar sunt sănătoase

Deşi curentul de opinie potrivit căruia substanţele administrate în procesul de înfiinţare şi îngrijire a culturilor legumicole din Matca sunt toxice are mulţi partizani, Mircea Croitoru se apară, respingând ideea generalizării. „La nivelul Asociaţiei pot să dovedesc ce substanţe folosesc. Mergem doar pe cele ecologice, lucru care se poate verifica. Eu nu folosesc complexul, azotatul de amoniu. Nici nu discut. Folosesc doar gunoiul de grajd ori orgevitul. Sigur, mai sunt şi alţii, ce nu fac parte din Asociaţie, şi care folosesc substanţele după ureche. Nu putem vorbi însă de un procent foarte mare.“

Preţuri legume Matca (fluctuante de la o zi/săptămână la alta):

- Castraveţi: 40-50 bani/60-80 bani.
- Vinete: 60 bani -1 leu.

- Varză: 40-60 bani.

„Eu, ca producător, nu am loc în pieţe, unde sunt numai samsari şi coloraţi“, afirmă Mircea Croitoru, Asociaţia Legume Fructe Matca.

Camelia MOISE

SUPLIMENT AGRO BUSINESS

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1122
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mituri şi ritualuri zoologice

- În Normandia, un vechi obicei era ca vaca să fie lovită de trei ori cu o nuia de alun, spre a da lapte.
- Laponii jertfesc în fiecare an un bou zeului vegetaţiei, prilej cu care pun lângă altar un arbore cu rădăcinile în aer şi coroana pe pământ.
- La indienii din America de Nord auşelul are un simbol identic cu al ciocârliei din folclorul european. Deşi e o pasăre mică şi cea mai neputincioasă dintre zburătoare, în zori, auşelul cântă mai tare decât toate înaripatele. Indienii spun că este o pasăre râzătoare, o „preafericită păsăruică“.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009
(Arnold HELMAN) Vizualizari:
744

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

mixomatoza-si-sindromul-hemoragic-al-iep...

Mixomatoza şi sindromul hemoragic al iepurelui > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMixomatoza şi sindromul hemoragic al IEPURELUI

Victimele din linia întâi: tineretul şi iepurii din rasele belgiană şi angora

MIXOMATOZA este o boală infectocontagioasă de natură virală, cu evoluţie acută, comună iepurelui de vizuină şi iepurelui domestic.

Boala se manifestă clinic prin epiforă, blefaro-conjunctivită şi apariţia de formaţiuni cu aspect tumoral numite mixoame, în special în zona capului, pe bot, pleoape şi urechi. Tineretul şi iepurii din rasele specializate, belgiană şi angora, sunt cei mai sensibili.

Contaminarea iepurilor

Agentul etiologic al bolii este un virus specific cu rezistenţă crescută la agenţii fizici şi chimici (dezinfectantele îl distrug după un timp mai îndelungat de acţiune).

Sursele de contaminare sunt reprezentate de iepurii bolnavi sau de cei trecuţi prin boală care elimină virusul în mediul extern contaminând apa, furajele, adăposturile şi ustensilele zootehnice, acestea constituind surse secundare de infecţie alături de cadavrele animalelor. Transmiterea virusului se face pe cale bucală odată cu furajele şi apa contaminate, dar şi prin mucoase şi piele, prin intermediul insectelor hematofage.

Iepurele cu „cap de leu“!

Perioada de incubaţie a virusului este de 4-10 zile, iar boala debutează prin hipertermie, abatere, congestia conjunctivei, edemul pleoapelor (blefaroconjunctivită) cu secreţii oculare care devin mucopurulente. Apoi are loc tumefierea capului, în special a botului, acesta căpătând aspect de „cap de leu“.

În ţesutul subcutanat din diferite regiuni ale corpului, respectiv pleoape, bot, urechi, spate, abdomen şi organele genitale, apar tumorete (mixoame), care pot să ajungă până la mărimea unei nuci. Iepurii slăbesc, cu toate că apetitul se păstrează. Boala are o evoluţie rapidă şi se termină, în majoritatea cazurilor, prin moarte în 5-14 zile
.

SINDROMUL HEMORAGIC AL IEPURELUI (boala hemoragică virală a iepurilor) este o boală infecţioasă virală foarte contagioasă, cu evoluţie supraacută şi acută, caracterizată prin febră, sindrom hemoragic, morbiditate şi mortalitate ridicate.

Semnele bolii

Perioada de incubaţie este de 48-72 de ore. Boala se manifestă prin tulburări generale grave, abatere, febră, jetaj spumos hemoragic, cianoza mucoaselor, diaree, hematurie, convulsii, iar în final, căderi în decubit şi moarte în circa 24 de ore. La boală sunt receptivi iepurii de casă, mai ales cu vârste de peste 2 luni şi mai puţin cei sălbatici.

Sursele de infecţie sunt reprezentate de iepurii bolnavi, de cei cu forme subclinice, de cei purtători de virus, de cadavre şi de carnea congelată. Virusul este transmis prin furaje, apă, diferite obiecte, mijloace de transport, vectori (personal, rozătoare, insecte etc.) şi pătrunde în organism pe cale bucală, pe calea cutanată sau a mucoaselor şi pe cale respiratorie.

Diagnosticul prezumtiv în ambele boli se pune pe semnele clinice şi pe baza datelor epizootologice (existenţa altor îmbolnăviri la iepurii din vecinătăţi). Confirmarea diagnosticului se face prin examene de laborator.

Profilaxia ambelor boli constă în aplicarea măsurilor de biosecuritate: dezinfecţii cu DECONTAMINOL, CATIOROM, dezinsecţii cu ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE, deratizări cu: RATITOX F, RODEXIT B, RATIKILL şi BRODITOP.

Vaccinarea însă reprezintă baza profilaxiei în cele două boli specifice iepurilor.

SC ROMVAC COMPANY SA produce MIXOHEMOVIROVAC, vaccin asociat contra mixomatozei şi bolii hemoragice a iepurelui care se administrează atât la tineret (după prima lună de viaţă), cât şi la iepurii adulţi nevaccinaţi. Rapelul se face la 21-45 de zile de la prima vaccinare, apoi din 6 în 6 luni pe toată viaţa economică a iepurelui.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale

SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
30043

□

Comentarii

□

□

1. marian -- (15-February-2010)ce tratament preventiv se poate face la iepuri pt mixomatoza sau in general pt toate bolile.cn stie si are iepuri poate sa intre pe id meu marinik_barosanu2009

2. delia -- (23-April-2010)In urma cu 15 zile iepurele meu a fost diagnosticat cu mixomatoza exact la 5 zile dupa vaccinare impotriva acestei boli. Timp de 10 zile i-am facut injectii subcutanat deasupra membrelor anterioare cate 3 injectii pe zi si s-a vindecat . Dimineata 2ml de ROBORANTE CALIER si 8 ml DUPHALYTE comlex de vitamine B ,electroliti ,aminoacizi,dextroza , la amiaza si seara cate 10 ml DUPHALYTE.Azi iepurasul meu este sanatos si plin de viata .Succes si voua in tratarea iepurasilor. Ca tratament preventiv exista vaccinul impotriva mixomatozei care se face din 6 in 6 luni.

3. madalinaanca -- (6-July-2010)delia vreau si eu id-ul tau.. iepurasul meu a fost diagnosticat azi-dimineata cu aceasta boala urata si sunt disperata... ms

4. ionescu nicolae -- (11-July-2010)as vrea sa stiu cat costa vaccinarea unui iepure cu MIXOHEMOVIROVAC

5. radu -- (12-July-2010)La mine au facut boala dar sunt in perioada de recuperare,au trecut 10 zile

6. catalin -- (16-August-2010)de unde pot achizitiona acest vaccin si cit costa?

7. t.t. -- (21-August-2010)iepurii aflati in faza incipienta a bolii se pot sacrifica?

8. nicoleta -- (26-August-2010)delia in ce faza era boala cand ai inceput tratamentul? iepurasul meu a fost diagnosticat cu mixomatoza azi.prima data s-a imbolnavit acum 2 luni.i-a aparut un abces cam cat o nuca,s-a spart i l-a curatat medicul si a spus ca se vindeca.dupa aprox 3sapt a recidivat s-a spart din nou, iar un alt medic a pus diagnosticul de mixomatoza.vreau sa stiu dc mai poate fi tratat si vaccinul mai poate avea rezultate?

9. Alexandru Mutu -- (30-August-2010)Nu doresc să fiu socotit, că m-aş fi purtat cu cruzime faţă de epuri, mi-s foarte dragi, dar în caz de mixomatoză leacul lor e cuţitul.

10. marian -- (30-August-2010)buna.doresc sa ma alatur celor care au pierdut un iepuras datorita mixomatozei!...si noi tocmai l-am pierdut pe molly,dupa 4zile de lupta neintrerupta!am incercat cu antibiotice,perfuzii cu vitamine,mancare fortata,...si nimic nu a functionat!e crud ca pt.asa o boala nenorocita nu exista inca cure!....sunt prietenii nostri,care daca sunt cu 4picioruse,...si prezenta loro ne face sa ne intoarcem mereu copii!....noua,...molly,ne-a lasat un gust amar!

11. sorina -- (15-September-2010)La un cabinet veterinar vaccinul contra mixomatoxei si bolii hemoragige costa 30-35 lei. Iepurii se vaccineaza cu mixohemovirovac -este un singur vaccin, din 6 in 6 luni, la inceput pt a capata imunitate rapel la 21-45 zile. Sorina din Galati

12. cristian -- (15-September-2010)se pot vindeca incercati tratament de durata oxitetraciclina 1ml vitamine

injectabile si albastru de metil sau alte dezinfectante pe rani

° 13. Alexandra -- (19-September-2010)Va rog sa ma ajutati si pe mine.. prin ce se manifesta aceasta boala? pt ca am obs la iepurasul meu ca are inflamatii la ochi si i s-a umflat nasul ..

° 14. stefan -- (3-October-2010)si eu am avut boala asta cruda la iepuras si a primit vaccinul si tratament de o saptamana dar iau ramas niste bube in urechi si pe capul adica pe nas si langa gura cu c epot face sa dispara aceste bube ub tratament va rog sa imi spuneti

° 15. stefan -- (3-October-2010)adresa mea este stenczel_stefan@yahoo.com
v arog daca puteti sa ma ajutati sa isi revina ca f rau cine poate s aimi dea un raspuns

° 16. florin -- (7-October-2010)vaccinul ajuta doar iepuri cu imunitate mare nu la toti este bun din pacate,am testat

° 17. george -- (28-February-2011)buna ziua ma numesc george si am o problema cu un iepuras belgian ajuns la maturitate are un fel de bosolca cam cat un pumn si o mica zgarietura num pot da seama daca este mixomatoza sau o simpla infectie ?? va rog imi raspunde cineva ?????????

° 18. ionutk -- (6-July-2011)Salut!pt cine nu stie,vaccinul pt mixomatoza costa 25 RON si are 10 doze.Iar ca tratament preventiv pt orice fel de boala se poate face Enrofloxacina.Multa sanatate urechiatilor!

° 19. Eugenia -- (22-March-2012)Dacă am întîrziat cu vaccina, adică în limitele 25-45 zile, ce pot să fac?? vă rog să-mi spuneți.

° 20. hulck -- (19-July-2013)respectiva,se arde cusca sau se opareste si se stropeste cu var ! Asta pentru distrugerea microbilor...Apoi se cumpara albastru de metill se pune pe vata si tamponati bubitele la ochisori urechi labute etc..Se face acest lucru de 2 ori pe zi...in 2 3 5 zile maxim se vor vindeca apoape complect,apoi mai dati cateva zile cu tinctura de iod! |Si vor scapa toti iepurasii...daca-i tratati din
https://www.facebook.com/iancu.florin.35

° 21. lavy -- (13-August-2013)Iepurasul copiilor mei a facut mixomatoza. Este mascota casei. Toata vara a stat liber prin gradina si a mancat tot ce a vrut, inclusiv flori, craite, gura leului,etc. Este posibil sa fi capatat boala de la o intepatura de tantar sau paianjen pentru ca si-a facut o galerie printre niste braduti. Am citit ca boala este mortala, dar noi l-am lasat liber si doar i-am uns bubitele cu canamicina de cel puti 2 ori pe zi. Au trecut 3 saptamani, bubele nu mai sunt inflamate, par ca se usuca. Ma bucur ca a scapat cu viata si este din nou vioi Nu ma mai supar cand imi mananca florile. Noroc tuturor!

° 22. 14 -- (5-February-2015)iepuriiei sunt infectati si iei cu mixamotaza

° 23. florin -- (4-July-2015)un alt medicament bun este oxitetraciclina pana sa aflu de pestorin mormix sau mixohemovirovac.oxitetraciclina se gaseste la farmacii veterinare sub forma unui praf galben care se ameste ca in furaj dupa indicatiile prospectului eu sincer le-am dat substanta dizolvata in apa cca 1-2 ml administrat pe gura cu o seringa dar fara ac . de asemenea se pune si in apa de baut dar reinnoita de fiecare data cant se da ratia de mancare. Acum ca am aflat de vaccinuri m-am si documentat si le voi face primul se recomanda a fi pestorin mormix care se administreaza injectabil sub piele de la ceafa 1 ml

° 24. Focsa Daniela -- (24-February-2018)Iepurasu a fost înțepat în ochi de pisica și I sa albit ochiul, ce trebuie sa fac?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

mladite-pentru-viitoarele-paduri-de-la-p...

Mlădiţe pentru viitoarele păduri de la Pojorâta

Ocolul Silvic (OS) Pojorâta aparţine de Direcţia Silvică Suceava, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva. Este situat la confluenţa obcinilor Bucovinei, Mestecăniş şi Feredeu cu munţii Rarău şi Giumalău, pe de o parte, şi cursul mijlociu-superior al râului Moldova, pe de altă parte.

„Anul acesta, avem de plantat 126 ha, dintre care 20 ha reprezintă completări în golurile rămase din anii anteriori şi 106 ha împăduriri integrale, la care se adaugă 300 ha cu regenerări naturale“, a declarat Florin Irimescu, şeful ocolului, pentru Lumea satului.

Cum la un hectar se plantează cam 400 de puieţi, numărul lor total, în 2011, se ridică la peste 500.000.

Domnia sa ne-a spus că OS Pojorâta deţine cinci unităţi forestiere de producţie, care sunt denumite după principalele vârfuri montane, localităţi sau cursuri de apă care le străbat: Rarău, Giumalău, Valea Putnei, Fundu Moldovei şi Sadova. De asemenea, mai are o păstrăvărie (Valea Putnei) şi un centru de colectare a fructelor de pădure (Sadova).

Dimensiunea fondului forestier

Trupurile de pădure sunt fie mari, compacte în partea centrală, de nord, de sud şi de sud-vest, fie mai mult sau mai puţin fragmentate, din cauza presiunilor exercitate, în decursul timpului, de către fenomenul antropic (acţiuni ale omului, cu urmări asupra reliefului, vegetaţiei şi climei), în partea estică, vestică şi central-nordică.

Altitudinea medie a culmilor principale este de aproximativ 1.200 m, scăzând pe direcţia vest-est, de la 1.300-1.400 m (Obcina Mestecănişului), la 1.000-1.100 m (Obcina Mare). Valorile relativ reduse ale energiei medii şi ale densităţii fragmentării reliefului explică aspectul majorităţii culmilor, de „spinări largi“. Primul amenajament unitar s-a întocmit în anul 1969. Fondul forestier administrat însumează 20.314 ha, dintre care păduri 19.358 ha. Principalele specii sunt de răşinoase (88% molid, 11% brad, 1% altele) şi ocupă 18.413 ha. Însă există şi foioase pe 945 ha (84% fag, 32% diverse specii tari şi 4% diverse specii moi).

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
995

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

modeland-in-lut-basmele-lui-creanga_850....

Modelând în lut basmele lui Creangă

„Nu ştiu cum sunt alţii, dar eu când mă gândesc la locul naşterii mele, la casa părintească din Humuleşti, la stâlpul hornului, unde lega mama o şfară cu motocei la capăt, de crăpau mâţele jucându-se cu ei, la prihiciul vetrei cel humulit, de care mă ţineam când începusem a merge copăcel, la cuptiorul pe care mă ascundeam, când ne jucam noi, băieţii, de-a mijoarca şi la alte jocuri şi jucării pline de hazul şi farmecul copilăresc, parcă-mi saltă şi acum inima de bucurie.“

Mai ţineţi minte aceste rânduri pline de haz şi entuziasm? Sunt doar câteva dintre cele cu care scriitorul Ion Creangă ne-a luminat copilăria.

De mult nu m-am mai bucurat aşa citind o carte. Şi totul pare atât de aievea.

Din colbul paginilor învechite de timp personajele se întrupează, iar satul unde parcă eu însămi am copilărit se deschide ca o poartă spre fantezie, ca o intrare în lumea celor mai frumoase „Amintiri din copilărie“.

Recitindu-le după atâţia ani cu ochii critici ai raţiunii, îmi dau seama ce copil fericit am fost. De-abia acum înţeleg că amintirile lui au devenit amintirile mele, ale noastre, ale tuturor.

Aflându-mă atât de departe de locurile minunate în care s-a născut scriitorul nostru drag, nu am crezut că mă voi bucura vreodată de o fărâmiţă din poveştile lui.

De la şugubăţul Păcală, la Moş Ion Roată

Dar iată că am primit un dar dintre cele mai frumoase. Modelate din lut, două dintre personajele îndrăgite ale povestirilor lui îmi zâmbesc şăgalnic: moş Chiorpec şi mătuşa Mărioara. Bucuria pe care mi-au adus-o aceste figurine m-a îndemnat să găsesc şi omul care le-a modelat.

Astfel am ajuns să cunosc creatorul lumii lui Ion Creangă în personaje, o doamnă remarcabilă, care prin pasiunea ei pentru artă aduce un strop de poveste în casele oamenilor. Ionela Lungu a ajuns să trăiască în Humuleşti după ce s-a căsătorit cu Costin Lungu.

De la zâmbetele şăgalnice, la eroii neamului

Prin ochii săi am văzut şi noi cât de frumos este acest loc, cu păduri răcoroase şi ape cristaline, cu Ozana în care se scălda neastâmpăratul Nică şi în care se oglindeşte atât de fidel Cetatea Neamţului.

Despre oamenii de aici doamna Lungu spune că sunt deosebiţi, cu un simţ al umorului foarte dezvoltat, puşi mereu pe glume, dar foarte evlavioşi şi cu rădăcini puternic prinse în tradiţii. Trăind alături de ei, a descoperit o lume fascinantă a satului, o parte a lui pe care nu o cunoştea.

De aici s-a născut şi dorinţa de a modela chipuri specifice Humuleştiului. Privind din afară această îndeletnicire, este greu de închipuit cum lutul ia forma celor mai comice personaje, dar doamna Lungu consideră modelarea humei un prilej de odihnă mentală, o modalitate de a sincroniza faptele cu gândurile. Aşa se întrupează dintr-un pumn de lut Păcală, Dănilă Prepeleac, Ivan Turbincă, Stan Păţitul, Moş Ion Roată.

O răsplată dreaptă

Departe de a fi început modelajul în ideea de a fi răsplătită pecuniar, doamna Lungu se bucură astăzi de aprecierea multor oameni care îi cumpără creaţiile şi care, în timp, au devenit colecţionari. Aceasta este, de fapt, cea mai de preţ răsplată pe care o poate primi pentru munca ei.

Consecvenţa şi încrederea în sine i-au adus în cele din urmă recunoaşterea talentului, atunci când a fost invitată pentru prima oară de către doamna Lia Cozma, directoarea Muzeului Satului Dimitrie Gusti la un Târg al Meşterilor Populari.

Cu paşi înceţi, dar siguri, lumea lui Ion Creangă în personaje a început să cunoască gustul dulce al aprecierilor, iar creatoarea lor să se bucure de atenţia cuvenită. Astăzi are propriul său atelier de creaţie, un loc unde munca mâinilor mânjite de lut se întrepătrunde cu povestea, cu emoţia şi devotamentul.

Gândindu-mă la toate astea mă încearcă un sentiment de bucurie amestecată cu amără-ciune. Bucurie pentru că valorile satului sunt încă respectate şi tristeţe pentru că oamenii care mai fac acest lucru sunt din ce în ce mai puţini.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
994

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Modelele care au pervertit societatea românească

Interviu cu Raluca Turcan, preşedintele Comisiei de Cultură, Mijloace de Comunicare în Masă şi Culte de la Camera Deputaţilor

Mirajul sticlei luminoase

– E nevoie de modele în socie-tatea în care trăim pe care, din păcate, tinerii şi le iau ori din lumea show bizului, ori din lumea televiziunii care e ca un miraj. Puţini sunt cei care privesc către femeia om politic, către oamenii de ştiinţă sau scriitori. Cum facem să schimbăm puţin lucrurile?

– Cu această întrebare pot spune că răscoliţi cuţitul în rană din două puncte de vedere. În primul rând, în calitate de preşedinte al Comisiei pentru Cultură, am încercat să port nenumărate discuţii cu reprezentanţii radio şi tv despre cum să facem să promovăm cultura astfel încât, chiar dacă sunt posturi private, să aibă şi audienţă, pentru că asta caută ele în permanenţă. Publicul cere lucruri uşoare, uneori frivole, difuzorii oferă aşa ceva şi la un moment dat ajungem la un cerc vicios în care se dă ce se cere şi se cere ceea ce educi oamenii să ceară. Încă nu am găsit un răspuns şi dacă ar fi să-l mai caut cred că aş ajunge la familie şi la rolul acesteia.

În societatea de astăzi foarte mulţi oameni uită să mai fie părinţi, să-şi asculte şi să-şi înţeleagă copiii, să le arate diferenţa dintre modelele reale şi cele superficiale promovate la televizor şi care ne invadează zilnic viaţa. Din această lipsă de preocupare părinţii ajung să-şi mutileze comportamental copiii. Familia este dominantă şi mă bucur că a trecut această lege a educaţiei în care se pune mai mult accent pe colaborarea între părinte şi profesor tocmai pentru a creşte rolul familiei în educaţia şcolară a copilului. Programa se stabileşte de către aceştia de comun acord, copiii sunt evaluaţi permanent nu pentru a li se da note, ci pentru a vedea unde sunt vulnerabili şi pentru ca părintele să-şi susţină copilul.

Politicianul - raţional sau panglicar?

– Societatea noastră e bolnavă, ea trebuie cumva vindecată. Vedeţi, dacă şi în activitatea politică corectitudinea ar fi linia de căpătâi eu cred că lucrurile ar sta altfel. Dar când un tânăr alegător vede că un deputat, un om politic are cătuşele la mâini, din momentul acela în el cred că se scufundă o lume. Vedeţi acum câţi tineri părăsesc ţara pentru că nu se regăsesc şi nu au niciun sprijin în societatea în care trăiesc.

– E greu pentru oamenii politici să reuşească şi nici nu poţi să pui în cârca lor toate problemele societăţii a cărei oglindă sunt chiar ei. Să nu uităm că foarte mulţi oameni care nu ştiu să citească sau care stau de dimineaţă în birt şi aşteaptă banii de la stat se duc şi votează. Mie mi-e greu să cred că unii oameni, care sunt dispuşi să primească un ajutor social de nevăzător, dar au permis de conducere, vor pune ştampila pe un om raţional şi serios în detrimentul unui panglicar. În politică există foarte mulţi oameni care au ajuns doar să se căpătuiască. Oamenii politici reflectă şi ei societatea care îi propulsează acolo şi de aceea este o schimbare care trebuie să meargă umăr la umăr. Societatea trebuie să crească, iar odată cu ea, şi valoarea oamenilor politici. Aici aş vrea să mai fac un comentariu legat de modul în care oamenii decid să intre în politică. Există persoane care au decis să facă acest lucru pentru că au văzut că deputatul X a intrat sărac şi brusc a ajuns să deţină zece terenuri şi patru vile, pentru că au văzut că există o supapă care nu se închide niciodată, aceea a banilor publici şi, dacă te comporţi bine, ai acces la această comoară. Şi atunci oameni dintre aceştia, care au astfel de modele, pervertesc întreaga clasă politică şi anulează dorinţa celor care au ales să intre pentru a face bine.

Instituţie românească, staroste străin

– Am vorbit mai devreme despre radioul şi televiziunea publică şi revin la acest subiect pentru că se pune la cale o nouă lege care le priveşte şi care a şi trecut tacit de unele bariere din Parlament. Aceasta ne-a trezit interesul, dar mai ales nelămurirea atunci când am auzit că se caută conducere străină.

– Eu cred, aşa cum am mai spus, că politica se face pe proiecte. Unul dintre proiectele pe care mi le-am asumat în politică a fost să schimbăm o lege veche în baza căreia funcţionează atât radioul cât şi televiziunea. Dar să o schimbăm astfel încât aceste două instituţii să se apropie de oameni, să funcţioneze mai flexibil, să devină eficiente din punct de vedere financiar, dar în primul rând să-şi respecte misiunea pe care o au în societate. Am încercat în acest sens să elaborăm o nouă lege, dar nu am reuşit pentru că am aflat că politicienii, indiferent unde se află, preferă ca aceste instituţii să funcţioneze greoi tocmai pentru a le folosi când au nevoie.

Această lege care a trecut de Camera Deputaţilor, cu toate că noi la Comisie am respins-o, a fost făcută pe picior, ca să nu o cataloghez altfel. Un coleg din Parlament s-a gândit că dacă vine cineva din afară să ne conducă am rezolvat pro-blema. Sper ca acest proiect să fie respins şi să nu ajungem să aducem pe cineva din afară pentru că de fapt trebuie redesenat întregul mod de funcţionare a acestora şi să corectăm hibele. Dar în primul rând trebuie redefinit rolul lor în societatea românească.

Biserica trebuie să-şi redescopere menirea

– Ce alte acţiuni mai derulaţi de pe acest post pe care îl ocupaţi?

– Un alt proiect la care ţin foarte mult şi care aş dori să mă definească ca om politic este acela al parteneriatului între stat şi culte, în ideea de a oferi asistenţă socială şi a îndemna cultele să se apropie de oameni, mai mult prin misiunea lor socială, deşi cea spirituală este şi ea la fel de importantă. Dar de multe ori cultele uită să vină şi cu această a doua menire pe care o au, aceea de a ajuta oamenii. Noi, de exemplu, suntem căutaţi adesea de mulţi reprezentanţi ai cultelor care ne solicită bani pentru biserici, fundaţii etc. şi de fiecare dată îi întreb dacă derulează vreun proiect social pentru comunitatea respectivă.

Dacă banii ajung la biserica respectivă ei se regăsesc cumva şi într-o formă de ajutorare socială. De multe ori răspunsul a fost negativ şi atunci am încercat să corectez acest lucru şi să-l impun printr-o lege. Dacă creăm biserici, să creăm în jurul lor şi centre de asistenţă socială, centre de zi pentru copii, centre în care oamenii să-şi regăsească echilibrul, alinarea. Biserica trebuie să devină un refugiu unde oamenii primesc sprijin spiritual şi social. Mi-aş dori ca lumea să se solidarizeze şi să înţeleagă că într-o perioadă în care ţării îi este greu trebuie să găsim toate pârghiile prin care instituţiile de bază pot să se alăture oamenilor.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
679

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

modelele-trebuie-adaptate_372.html

Modelele trebuie adaptate…

O nouă echipă, o nouă strategie menită, după voia declarată a proaspetei echipe de la agricultură, să relanseze domeniul. Or vrea unii sau nu, aceasta, agricultura adică, va trebui s-o ia din loc. Altfel ne vom afla sfârşitul mai repede decât îl prevăd… programele de guvernare. Cam asta am înţeles din spusele domnului Marian Hoinaru, „uns“, nu de prea multă vreme, secretar de stat în Ministerul Agriculturii, cu prilejul unui interviu acordat în exclusivitate revistei noastre.

– Domnule Hoinaru, mai întâi câteva cuvinte despre dumneavoastră. Cine sunteţi, de unde veniţi, ce aţi făcut până când aţi fost promovat în funcţia de secretar de stat la Ministerul Agriculturii?

– Sunt absolvent al Facultăţii de Îmbunătăţiri Funciare şi Dezvoltare a Mediului din cadrul USAMV Bucureşti, promoţia ’92, iar din 2008 sunt şi doctor în Dezvoltare rurală. Este un concept mai nou, care se impune a fi aplicat cu maximă responsabilitate şi în România. De loc sunt din Slobozia. În perioada 2004-2008 am fost deputat în Parlamentul României, membru în Comisia pentru Agricultură, o poziţie care mi-a oferit prilejul unui contact mai serios cu partea legislativă, căpătând astfel o mai mare experienţă în ceea ce priveşte proiectarea şi promovarea unei legi, a unor programe şi strategii politice, economice şi sociale.

– Aveţi, printre altele, atribuţii privind dialogul social. Ce strategii v-aţi propus în acest sens?

– Aici avem ceva de lucru. Trebuie să corectăm o anumită atitudine din trecut a Ministerului Agriculturii. Considerăm că trebuie să fim parteneri, şi nu pe poziţii diametral opuse. După primele întâlniri cu reprezentanţii principalelor structuri agricole – asociaţii, federaţii etc. – am constatat că toţi partenerii sociali au fost foarte deschişi în a-şi prezenta problemele, chiar dacă unele sunt fără rezolvare prin Ministerul Agriculturii, dar au dorit să le facă cunoscute. La unele dintre probleme am dat curs, iar pentru altele suntem în procedură acum de a ne forma un punct de vedere.

Reapare zona montană

– S-a înfiinţat, mai corect, s-a reînfiinţat Agenţia Naţională a Zonei Montane. În ce măsură credeţi că aceasta va reuşi să rezolve problemele muntelui, sub toate aspectele sale: sociale, economice, culturale?

– Zona montană cuprinde circa 30% din suprafaţa ţării, respectiv 27 de judeţe. Nu este puţin, cum nici problemele nu sunt puţine, spre deosebire de celelalte zone. Trebuie însă de văzut modul în care se va implica această agenţie şi în ce măsură va reuşi să rezolve multitudinea de probleme de aici.

În ceea ce priveşte sprijinul acordat de minister, şi nu numai, pentru zona montană, acesta a fost timid. Trebuie să fie mai multă cantitate, mai multă substanţă în această atitudine faţă de zona montană. Consider că legislaţia trebuie completată.

– Ce anume vizaţi când vorbiţi de completarea legislaţiei?

– În primul rând trebuie stabilit clar dacă zona montană se poate dezvolta, din punctul de vedere al mediului de afaceri, pe o axă pe care să o putem finanţa prin măsuri din planul naţional de dezvoltare rurală şi să fie pe termen lung – turismul, agroturismul, agricultura, creşterea animalelor, meşteşugurile, valorificând astfel tradiţionalul spaţiului rural montan.

– Poate că aveţi în vedere, atunci când promovaţi acte normative în completarea celui care a determinat înfiinţarea agenţiei, şi valorificarea resurselor naturale din zona de munte...

– …Nu numai valorificarea resurselor naturale, dar trebuie să recunoaştem că aici tradiţiile sunt conservate mult mai bine decât în zona de şes. Acestea trebuie, la rândul lor, să fie promovate, susţinute, valorificate. Dar pentru aceasta trebuie anumite programe, strategii la care să fie parte nu doar Ministerul Agriculturii, ci toţi cei cu atribuţii în acest spaţiu.

Stavilă în calea dezastrelor

– Se vorbeşte tot mai mult, în contextul fenomenelor extreme care se manifestă din ce în ce mai intens şi mai sever, despre sisteme de protecţie a culturilor, a localităţilor, a populaţiei. Ce strategii vă propuneţi în acest sens?

– Recent, a fost elaborat un proiect de Hotărâre de Guvern, care acum se află în faza de avizare, pentru aprobarea etapei a zecea din programul de realizare a Sistemului naţional antigrindină. El, prin procedură, nu are de ce să întârzie. Avem banii alocaţi pentru acest proiect de extindere în celelalte zone, aceasta contribuind la definirea întregii zone de protecţie. Din punctul meu de vedere, consider că acţiunea trebuie continuată. Este un program finanţat în totalitate din bugetul Ministerului Agriculturii, ca de altfel şi alte programe menite a proteja culturile de anumiţi factori de risc.

La nivelul resurselor, ANCA şi-a făcut datoria

– Aveţi în coordonare şi Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă. Cum apreciaţi activitatea acestei instituţii şi cum vedeţi reorganizarea acesteia în contextul înfiinţării Camerelor Agricole?

– Nu pot spune că a fost o activitate slabă de consultanţă. A fost, cred, la nivelul la care au fost asigurate şi fondurile dar şi personalul necesar unei asemenea activităţi la nivel naţional. La nivelul resurselor avute de ANCA, aceasta şi-a făcut datoria. Nu este însă de ajuns. Cred că un segment de consultanţă agricolă, care să beneficieze parţial de sprijin de la bugetul de stat, ar trebui să rămână la nivel de Cameră Agricolă. Probabil vom organiza aceste Camere pe structura ANCA. La nivel de producător, Camera Agricolă va reprezenta cel mai important partener de dialog.

Rolul Camerelor Agricole

– Cum va fi organizată Camera Agricolă la nivel de judeţ şi la nivel local?

– În mare, prin Hotărâre de Guvern se vor înfiinţa comitete de iniţiativă la nivel naţional şi, respectiv, judeţean. Acestea vor fi compuse dintr-un număr de membri – reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii, ai Ministerului Administraţiei şi Internelor, un reprezentant al Finanţelor Publice, 4 reprezentanţi ai formelor asociative judeţene din agricultură…

– Am senzaţia că vorbiţi despre un proiect de anul trecut al Ministerului Agriculturii.

– Da, această temă este mai veche. Acest program nici nu se poate concepe altfel, mai ales că avem la îndemână modelul francez care, bineînţeles, trebuie adaptat condiţiilor din România. Acest model impune alegeri la nivel local, judeţean şi naţional, astfel încât să existe reprezentare la nivel naţional şi reprezentativitate la nivel teritorial.

Ce se întâmplă cu Direcţiile agricole?

– În acest context, ce se întâmplă cu Direcţiile agricole din teritoriu?

– Acestea vor deveni Inspectorate Publice Agricole care vor cuprinde Inspecţiile Tehnice pentru sectorul vegetal şi animal, Compartimentele de raportare statistică, Unităţile fitosanitare şi Oficiile judeţene de studii pedologice şi agrochimice. Sigur, ceea ce vă spun acum este o propunere; va suferi, poate, unele modificări dar urmează ca ea să fie concretizată într-un act normativ. Prin această reorganizare – descentralizare se urmăreşte de fapt ca autoritatea centrală, respectiv ministerul, să rămână cu strategia şi reglementarea, controlul şi inspecţiile tehnice şi plată pentru fondurile comunitare, iar autorităţile şi structurile locale să meargă pe plată din fondurile de la bugetul de stat.

– Nu la fel s-a întâmplat şi până acum.

– Nu, tocmai de aceea, din momentul de faţă aceşti bani vor pleca direct către beneficiari. Aş mai vrea să spun că şi APDRP-ul va suferi unele modificări structurale. De asemenea, ANIF-ul, ANCA, ANARZ-ul se vor reorganiza, iar ADS-ul se va desfiinţa, atribuţiile acestuia transferându-se către alte instituţii, inclusiv cele publice judeţene şi locale. Este vorba de modificări structurale absolut necesare cel puţin în contextul în care ne dorim cu toţii o diminuare a birocraţiei, eficientizarea activităţilor, fluidizarea informaţiei şi economisirea banului public.

Sunt aspecte care multă vreme au rămas doar la nivel declarativ. Dacă nu le punem în practică, întrevăd un viitor sumbru agriculturii, agricultorilor şi nouă, tuturor.

Sumbru l-aş vedea şi eu. O fi venit oare vremea să ne luăm de treabă? Oricum, exemplul trebuie dat de… căpetenii. „Primul sabia o ridică/ Întâiul cap ce îmbrăcă/ O haină de-împărat…“ (Din literatura populară. Câte avem de învăţat de istoria şi tradiţia neamului!)

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
642
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

modelul-britanic-de-asociere-in-zootehni...

Modelul britanic de asociere în zootehnie > REVISTA LUMEA SATULUI

Modelul britanic de asociere în zootehnie

În Marea Britanie (UK), ca şi în alte ţări vest-europene funcţionează o formă de organizare, inexistentă în România, dar care poate deveni un bun model pentru noi. Fermierii şi procesatorii de carne s-au asociat şi plătesc o cotizaţie pentru susţinerea organizaţiei. Marele avantaj este că ei, împreună, pot controla piaţa. Acest lucru l-am aflat la Conferinţa Internaţională Meat&Milk 2012, cu tema „Piaţă, Producător, Profitabilitate, în contextul provocărilor actuale“, desfăşurată recent la Poiana Braşov. Organizator a fost Agenţia infoALIMENT, cu sprijinul Asociaţiei Producătorilor de Carne de Porc din România (APCPR) şi Asociaţiei Patronale Române din Industria Laptelui (APRIL).

Unul dintre subiectele abordate cu această ocazie s-a intitulat „Asigurarea profitabilității prin practici eficiente de creștere a animalelor din punctul UK de vedere“ și a fost prezentat de Jean-Pierre Garnier, un englez de origine franceză, care ocupă funcția de şef al Departamentului de Export pentru EBLEX și BPEX, cele două forme asociative din sectoarele de creştere a vacilor şi oilor. Are o vastă experienţă internaţională, pe întregul lanţ al industriei cărnii.

A lucrat în trecut în cadrul unor organizaţii pentru reproducerea animalelor (de exemplu PIC), organizaţii producătoare şi procesatoare (Valls, Unilever şi Socopa), precum şi pentru mari retaileri. A ocupat postul de consultant pentru Ministerul Agriculturii din Marea Britanie (UK) pe teme de cercetare şi norme economice pentru sectorul cărnii, în mod particular pe timpul crizei BSE. Pentru început, expertul britanic a prezentat, pe scurt, principalele sectoare producătoare de carne.

Sectorul porcine

Din spusele specialistului, Marea Britanie este lider mondial în genetica porcină. Sectorul este mic, comparativ cu alte state. Există 425.000 de scroafe care își aduc aportul pentru o producție de 700.000 t de carne de porc. Cele mai multe ferme sunt mari, iar 800 dintre ele produc 80% din carnea de porc. Însă consumul intern este acoperit numai în proporție de 50%, iar exporturile reprezintă 18% din producţie.

Interesant este că aproximativ 40% din scroafe sunt ţinute în aer liber. În schimb, 97% din porcii care urmează să fie sacrificați sunt crescuți și îngrășați în spații protejate (grajduri). „Costul producţiei este mai mare față de Danemarca sau Belgia, pentru că noi punem mare accent pe bunăstarea porcilor, deci pe calitate“, a menționat Garnier.

Producţia de carne de porc a început acum să crească din nou. S-au luat măsuri de creştere a productivităţii, prin îmbunătăţirea sănătăţii și bunăstării animalelor. De asemenea, a avut loc o campanie de marketing, axată pe creşterea exporturilor către ţări terţe.

Sectorul bovine

Expertul britanic a adăugat că în Marea Britanie există aproximativ 10 milioane de bovine care produc 900.000

tone de carne de vită, cantitate stabilă de la an la an. Majoritatea fermelor sunt mari, iar animalele sunt hrănite cu iarbă, pe pășuni.

Producţia de carne de vită provine 50% de la fermele cu vaci de lapte și 50% de la bovine specializate pe carne. Sectorul acoperă aproximativ 85% din consumul intern, iar restul se asigură prin importuri tradi-ţionale din Irlanda. Exporturile reprezintă 18% din producţie. Garnier a subliniat că deficitul de carne de vită există la nivel planetar. Și în cazul acestui sector, costul producţiei este mai ridicat decât în alte țări, dar se consideră că produsele sunt de înaltă calitate.

Sectorul cărnii de vită a implementat programul „Profit mai bun“, care a fost acceptat de majoritatea fermierilor producători de carne de vită. În acest scop, s-au făcut studii de mediu, care au urmărit importanța rolului productivității şi a principiului win-win (câștig reciproc). S-a pus accent pe calitatea produselor și creșterea exportului.

Sectorul ovine

Garnier a spus că Marea Britanie are aproximativ 31 milioane de oi care produc 300.000 tone de carne de miel şi de oaie. Cele mai multe ferme sunt mari şi profitabile. Animalele sunt crescute pe pajiști. Producția depășește consumul intern, ajungând la circa 105%. Exporturile reprezintă 35% din producţie.

Același proiect „Profit mai bun“ a fost implementat și pentru producătorii de ovine. Exportul s-a concentrat pe ţări terţe. Totodată, a fost dezvoltată o viziune strategică, pentru a sprijini consumul de carne de miel. Ca urmare, producţia este în creştere: 5% în 2011 și încă 3% în 2012.

Despre EBLEX-BPEX

EBLEX-BPEX este reprezentanta industriei cărnii a Departamentului de Agricultură şi Horticultură din Marea Britanie, succesoarea organizaţiei Comisiei Cărnii şi Creşterii Animalelor. Însă funcţionează independent de Guvern. Are o singură funcţie: asigurarea profitabilității şi durabilității sectoarelor respective, în special prin dezvoltare tehnică şi marketing (intern şi export). Finanţarea este asigurată prin plata unei taxe legale, în funcție de animalele sacrificate sau de cele vii exportate.

EBLEX este o formă asociativă reprezentativă pentru sectorul cărnii de vită şi de oaie/miel. „Noi existăm pentru a spori profitabilitatea şi durabilitatea în producerea cărnii de vită şi de oaie.

Fără implicarea EBLEX, este puţin probabil ca întreprinderile individuale să aibă resursele necesare pentru a investi în domenii precum cercetare şi marketing, în detrimentul industriei“, a precizat Garnier EBLEX ajută ca lanţul de aprovizionare să devină mai eficient și să adauge plusvaloare la carnea de vită şi de oaie, prin industrializare. BPEX oferă producătorilor şi procesatorilor de carne de porc informaţii, produse şi servicii care să-i ajute la reducerea costurilor de producţie şi obţinerea unui randament mai bun pe piaţă. Are atribuții asemănătoare cu EBLEX.

Ambele forme asociative dispun de câte un departament de cercetare şi dezvoltare, care are drept scop promovarea eficienţei pe tot parcursul lanţului de aprovizionare cu carne. Acest departament furnizează noi cunoştinţe, produse, procese şi tehnologii care pot crea un avantaj competitiv pentru industrie. Programul de cercetare şi dezvoltare include, de asemenea, activitatea de selecție a raselor, ceea ce ajută producătorii să obţină descendenţi superiori pentru piaţă.

Nu în ultimul rând, organizațiile se ocupă cu îmbunătăţirea sănătăţii şi bunăstării animalelor, pentru creșterea competitivităţii industriei cărnii. De asemenea, gestionează fondurile din domeniul sănătăţii, pentru a ajuta producătorii să identifice problemele şi să controleze riscul la boli, atât în fermă, cât și în industrie.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
730

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

MOLDEXPO - o istorie în inima Chişinăului > REVISTA LUMEA SATULUI

MOLDEXPO - o istorie în inima Chişinăului

Dacă cineva doreşte să descopere (redescopere) Republica Moldova ori să-şi extindă afacerile în această ţară, îi sugerăm să aleagă expoziţiile şi târgurile organizate la Centrul Internaţional de Expoziţii Moldexpo.

Moldexpo înseamnă mai mult decât o simplă expoziţie. Acest complex reprezintă un ansamblu peisagistic inedit, de valoare naţională, şi o filă relevantă în istoria ţării.

Să depănăm firul acestei istorii...

Este prezentă toată „floarea“ economiei

Programul Moldexpo include expoziţii care acoperă, practic, toate domeniile sociale şi economice:

sectorul agroindustrial; industria alimentară şi de băuturi;
medicina şi sănătatea publică;
industria frumuseţii şi cea uşoară, textilă, construcţii şi energetică;
industria mobilei şi a ambalajelor;
industria agrementului şi ospitalităţii;
„Forumul Întreprinderilor Mici şi Mijlocii“;
arta şi meşteşugurile; sectorul alimentaţiei publice etc.

În perioada 1993 – 2008, CIE Moldexpo a organizat circa 300 de expoziţii, întrunind sub aceeaşi cupolă în jur de 22.800 agenţi economici, dintre care circa 17.200 autohtoni şi 5.600 de peste hotare, expozanţi cărora le-au trecut pragul 1,5 milioane de vizitatori.

Actualmente, Moldexpo organizează anual mai mult de 20 de expoziţii proprii şi găzduieşte peste 30 de evenimente expoziţionale şi de alt gen ale partenerilor locali şi străini.

Promovarea externă, ca ţintă

Moldexpo este operatorul căruia Guvernul îi încredinţează în exclusivitate prezentarea ţării la expoziţiile mondiale.

Bussines to bussines

Toate expoziţiile Moldexpo sunt specializate şi destinate afacerilor. Câteva avantaje pentru cei care decid să-şi extindă business-ul în Republica Moldova:

- cota zero la taxa pe venitul reinvestit;
- poziţionarea geografică reuşită – la frontiera între ţările UE şi CSI;
- regim de comerţ liber cu ţările CSIŞ;
- regim de comerţ preferenţial cu ţările UE.

Perfect şi pentru relaxare

Celor care nu cunosc Moldova, ţinem să le spunem că oraşul Chişinău, capitala ţării, se distinge printr-un aspect urbanistic original: spaţiile arhitecturale şi-au „aflat“ locul printre numeroasele fâşii forestiere care împânzesc oraşul, îngrijite şi transformate în grădini publice.

Peisajul inedit şi infrastructura dezvoltată predispun la o armonie perfectă între două contrarii, aparent diametral opuse: afacerile şi relaxările.

Chiar pe teritoriul complexului se află unul dintre cele mai prestigioase restaurante-vinoteci din oraş, Casa Vinului, care oferă un spaţiu ideal pentru negocieri, dar şi pentru un moment de respiro, după o zi de muncă activă în standuri. În plus, aici Moldova este reprezentată relevant şi din alte aspecte, prin bucatele şi băuturile sale naţionale, vederile pitoreşti, ospitalitatea localnicilor.

Dacă v-am convins să alegeţi Moldexpo pentru promovarea afacerilor sau pentru o vizită de neuitat, nu vă rămâne decât să accesaţi site-ul pentru informaţii suplimentare sau contactaţi-ne la: telefon: +373 22/ 810-401, 810-414, 810-462;
e-mail: info@moldexpo.md

Lidia StaraŞciuc, Chişinău, Republica Moldova

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
847
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Moldova, năpăstuită de inundaţii

„Atenţiune, atenţiune! Nu intraţi în panică, luaţi-vă actele şi obiectele strict necesare şi îndreptaţi-vă spre camioane!“ Chemarea, lansată din megafoanele Apărării Civile, Jandarmeriei şi Poliţiei, a răsunat, în aceste zile de groază şi deznădejde, în zeci şi zeci de localităţi situate pe malurile Moldovei, Siretului, Prutului şi Jijiei.

Dar furia apelor a lovit fără cruţare, a distrus întreaga agoniseală şi a curmat vieţi omeneşti. Aşa cum s-a întâmplat la Dorohoi, unde Buhaiul a îngenuncheat, se poate spune, un oraş. La ora la care scriu aceste rânduri, cifrele indică sec amploarea dezastrului: 23 de morţi şi o persoană dispărută, peste 12.500 de persoane evacuate, 4.700 de locuinţe inundate şi 246 distruse. Au fost, de asemenea, afectaţi 109 kilometri de drumuri judeţene, 1.239 km de drumuri comunale şi peste 10 km de drumuri naţionale. Au fost avariate sau distruse de revărsarea apelor 260 de poduri, sute de podeţe şi punţi, inundate peste 25.000 de hectare cu culturi şi mai mult de 14.000 de fântâni.

Potop după potop

În unele zone, oamenii au început să revină la casele lor după trecerea puhoiului, dar mulţi spun că nu au puterea s-o mai ia de la capăt. În localita-tea Milişăuţi - Suceava, sute de case au fost inundate. De altfel, conform datelor de la Prefectură, aproape jumătate din judeţul Suceava este sub ape.

Grav lovit de furia apelor a fost şi judeţul Neamţ. Prefectul Mihai Archip a dispus evacuarea a peste 11.000 de persoane.

Ajutoarele de la stat - slabă nădejde

Din nou în lupta cu stihiile naturii, oamenii au nevoie, mai mult ca oricând, de ajutor. Deplasat în zonele sinistrate, premierul Emil Boc a anunţat că familiile care au persoane decedate vor primi câte cinci mii de lei şi că, „de la caz la caz, vor fi alocate fonduri şi altor familii. Din puţinul pe care îl avem, vom aloca fonduri“, a spus premierul. Preşedintele Traian Băsescu, prezent în zona calamitată – de data aceasta fără succesul reputat în „băile de mulţime“ – a fost mai concis: nu a promis, ba mai mult, adresându-se sătenilor din Săuceşti, a spus „aţi cerut mereu salarii, pensii şi ajutoare mai mari, acum la inundaţii cereţi diguri“. Să fie oare aceasta faţa adevărată a preşedintelui?

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
605

1. zlate nicolae -- (16-July-2010)la intrebaqrea despre presedintelui raspunsul meste afirmativ. este un om carcotas si rau intentionat. aceasta este dovedita prin comportamentul sau in guvernele din care a facut parteca ministru, ca primar general al capitalei darsi ca presedinte in cei 5,5ani de mandat

2. zlate nicolae -- (16-July-2010)unui om caruia i-a fost inundata casa l-a intrebat de ce ti-ai facut casa tot acolo unde ai mai fost inundat.oare statul roman a incasat de la acea persoana impozit pe cladire.dece nu i-a spus de la tine nu incasez impozit decat daca vei aveacasa intr-un loc nu vei finundat

3. zlate nicolae -- (16-July-2010)daca guvernantii din olanda ar fi gandit ca presedintele romaniei olanda n-ar fi astazi o tara din europa prospera. guvernul are obligatia sa investeasca in amenajari de protectie intocmite si actualizate pe baza studiilor actualizate. intrebare efortul materia este mai mic daca mutam satele sau se fac diguri de protectie. daca se muta sateleinundabile ce se intampla cu exploatatiile agricole

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

moldovenilor-nu-le-mai-place-sfecla-de-z...

Moldovenilor nu le mai place sfecla de zahăr

Printre culturile care trebuie semănate, cum spune săteanul, în mustul zăpezii, se numără şi sfecla de zahăr. Normal ar fi ca, odată cu venirea primăverii, cultivatorii să iasă la treabă. În realitate însă, ne spune domnul ing. Vasile Balcan, preşedintele Asociaţiei Cultivatorilor de Sfeclă din judeţele Moldovei, până acum situaţia este total neclară.

Cel puţin din punctul lui de vedere. Să nu uităm că sfecla de zahăr este o cultură cu multe pretenţii, cu lucrări care nu pot fi făcute la repezeală, de la o lună la alta. Pregătirea terenului trebuie făcută toamna, administrate îngrăşăminte ş.a.m.d., astfel încât pot spune că o astfel de cultură se întinde pe doi ani de producţie, or la această dată nu s-au încheiat nici măcar contractele. Niciun producător nu ştie cât va cultiva.

Se zice că vina ar fi la procesatori

- Care este explicaţia?

- Producţia de sfeclă de zahăr depinde de procesator care, în cazul nostru, este Agrana-Roman, o unitate cu care nu ne putem înţelege în ceea ce priveşte preţul la tona de sfeclă. Dacă pentru toate celelalte produse agricole, considerate materie primă, preţurile au fost în ultima perioadă într-o continuă creştere, la sfecla de zahăr preţul pe tonă a scăzut de la 30 la 26 de euro, cât este acum. Normal, în această perioadă a crescut şi valoarea inputurilor, astfel încât niciun producător nu-şi poate propune înfiinţarea unei astfel de culturi în condiţiile în care, după calculele noastre, cheltuielile la hectar se cifrează în jurul sumei de 60 milioane de lei vechi.

- Oficialităţile susţin că sprijinul financiar a crescut…

- A existat într-adevăr o subvenţie de 30 lei la fiecare tonă de sfeclă, sumă care acoperea în bună măsură cheltuielile. În 2009 însă ajutorul acesta a dispărut. Acum statul acordă o subvenţie totală de 474,78 euro la hectarul cultivat cu sfeclă de zahăr, ceea ce înseamnă circa 20 milioane lei vechi la hectar. Iată de ce discuţiile pe care le avem cu conducerea fabricii prelucrătoare sunt deosebit de importante atât pentru noi, producătorii, cât şi pentru procesator.

Aş remarca încă un fapt. În timp ce preţul la tona de sfeclă a scăzut, preţul zahărului a cunoscut o creştere exponenţială, într-un singur an, de la 450 de euro la aproape 700 pe tonă. Aşa stând lucrurile, noi credem că preţul pe care l-am propus, de 34 de euro la tona de sfeclă, este rezonabil. El ar asigura acoperirea cheltuielilor la unitatea de suprafaţă şi un profit minim care să permită cel puţin înfiinţarea culturii de sfeclă. Dacă nu va exista acest interes din partea fermierilor, există pericolul ca, nemaiavând materie primă, fabrica Agrana să-şi închidă porţile, aşa cum s-a întâmplat în 2004.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:

1040
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Moment de bilanţ şi speranţă în templul ştiinţei agricole

De curând, a avut loc în Aula Magna a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ Adunarea Generală a acestui for ştiinţific. Două au fost punctele de mare atracţie ale acestei adunări: bilanţul mandatului care s-a încheiat şi alegerea noii conduceri a Academiei Agricole.

Bilanţul înfăptuirilor şi dificultăţilor

Cu această ocazie, acad. Cristian Hera, ales în noua structură preşedinte de onoare al ASAS, a prezentat o informare asupra activităţii prezidiului instituţiei pentru perioada 2005-2009. Au fost scoase în evidenţă reuşitele celor patru ani de mandat, dar şi numeroase greutăţi care nu şi-au găsit încă rezolvarea, acestea urmând să fie preluate de noua conducere. Aşa cum a subliniat vorbitorul, preocuparea principală din această perioadă a urmărit reconstrucţia sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniul agricol, care a trenat prea mult, cu toate eforturile susţinute de promovare a unei legislaţii adecvate.

Fosta conducere s-a implicat încă de la începutul mandatului în elaborarea legii de organizare şi funcţionare a ASAS şi a unităţilor sale, act care a fost promulgat la 30 martie 2009. Prevederile Legii nr. 45/2009 sunt favorabile pentru sistemul de cercetare-dezvoltare, dar necesită completări pentru eliminarea unor ambiguităţi, astfel că propunerile respective se găsesc în prezent la Parlament, aşteptând avizul comun al Comisiei de Agricultură şi Comisiei de Învăţământ ale Camerei Deputaţilor. Numărul unităţilor de cercetare-dezvoltare consemnate în Legea nr. 45/2009 este de 62, din care 6 institute naţionale, 12 institute de cercetare-dezvoltare şi 44 staţiuni de cercetare-dezvoltare.

Informarea s-a referit şi la alte probleme importante: resurse umane de cercetare, finanţarea activităţii de cercetare-dezvoltare, activitatea celor 6 filiale ale ASAS organizate în centrele universitare Braşov, Bucureşti, Cluj-Napoca, Craiova, Iaşi şi Timişoara, dezvoltarea relaţiilor internaţionale etc. Pe marginea informării prezentate de acad. Cristian Hera, preşedintele ASAS, s-au purtat discuţii şi s-au făcut propuneri concrete de îmbunătăţire a activităţii de cercetare.

Gheorghe Sin, noul preşedinte ASAS

La ultimul punct de pe ordinea de zi a Adunării Generale s-a trecut la alegerea structurii de conducere a ASAS. În urma propunerilor făcute de Secţiile specialitate din cadrul ASAS, Prezidiul ASAS a decis introducerea pe buletinul de vot din Adunarea Generală a următorilor candidaţi:

- pentru funcţia de Preşedinte ASAS: prof. dr. Gheorghe Sin;
- vicepreşedinţi retribuiţi ASAS (2 posturi): prof. dr. Dumitru Simionescu, prof.dr. Mihai Nicolescu, prof. dr. Ion Nicolaescu, prof. dr. Nicolai Pomohaci;
- vicepreşedinţi neretribuiţi ASAS (2 posturi): prof. dr. Valeriu Tabără, prof. dr. Ioan Niculae Alecu, prof. dr. Mihail Dumitru;

- secretar general ASAS: prof. dr. Marian Ianculescu, prof. dr. Dumitru Militaru, prof. dr. Ioan Jelev;
- Preşedinte de Onoare ASAS: acad. Cristian Hera, prof.dr. Tiberiu Mureşan, prof.dr. Alexandru Vrânceanu.

În urma votului exprimat de membrii Academiei a fost aleasă următoarea conducere: preşedinte ASAS – Gheorghe Sin, vicepreşedinţi retribuiţi - Mihai Nicolescu şi Dumitru Simionescu, vicepreşedinţi neretribuiţi - Valeriu Tabără şi Ioan Nicolae Alecu, Secretar General - Marian Ianculescu şi Preşedinte de Onoare - Cristian Hera.

În încheiere, noul preşedinte, a prezentat programul ASAS pentru următorul mandat şi a mulţumit participanţilor pentru încrederea acordată, dându-le acestora asigurări că, prin măsurile care se vor lua, cercetarea ştiinţifică agricolă românească va reveni la normalitate şi va contribui la dezvoltarea şi modernizarea agriculturii româneşti.

Teodor Marian
Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1599

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. florin -- (2-January-2010)

Regret enorm de ceea ce se intampla in aceste centre de cercetare de modul cum sunt ele gestionate in mod special cele de cresterea ovinelor si taurinelor unde daca vrei sa vezi consecintele unei tehnologi ne adegvate VIZITEZA UNA DINTRE ACESTE STATIUNI DE CERCETARE MERGETI LA STATIUNE DANCU, POPAUTI, BACAU ETC. PACAT! PACAT! PACAT!

˚ 2. Niculai Popandron -- (3-January-2010)Lucrez in cercetarea agricola de peste 30 de ani.La Adunarea Generala ASAS din 10.12.2009 am observat o disponibilizare redusa pentru receptionarea problemelor cercetarii agricole romanesti.Nu am vazut reprezentantii MA,MEC,M.Mediului,producatorilor agricoli,nu am vazut televiziuni, am vazut prea putini reprezentanti ai presei.As fi dorit sa se prezinte activitatea din ultimii patru ani de catre un manager si nu de un presedinte.Am dorit prezentarea activitatii in cifre pentru a se putea trage concluzia trista ca cercetarea agricola romaneasca a intrat in colaps.

˚ 3. elena -- (4-January-2010)Unitati de cercetare de elita au fost lasate in ultimii ani de izbeliste fara a se interveni corespunzator impotriva mafiei politice ce a pus stapanire pe terenuri, cladiri, etc iar conducerea ASAS nu a intervenit in nici un fel, ba mai mult a numit directori incompetenti in fruntea acestora pe criterii politice si care au ajutat si ei la jaful de poportii.Presa a prezentat in spatii ample toate neregulile din acest domeniu ,dar conducerea ASAS nu a intervenit pentru ca posturile din aceasta institutie sunt comode si caldute mai ales intr-o perioada de criza.

˚ 4. sabinel65 -- (9-January-2010)pentru domnul Niculai Popandron Stimabile cit ati mediatizat acest eveniment despre care nu s-a auzit absolut nimic nici pe posturi de televiziune, radio ca sa nu mai zic de internet???? La toate porcariile se face o publicitate desantata dar la un asemenea eveniment mai putin,oare de ce??
Cumva s-au facut magarii in numiri?? Cu deosebit respect penru cercetarea romaneasca.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms

monsanto-locul-unde-s-a-nascut-porumbul-...

Monsanto - locul unde s-a născut porumbul transgenic

În legătură cu această descoperire care avea să revoluţioneze progresul agriculturii mondiale s-a născut şi o legendă. La originea ei se află tocmai savantul care ar putea fi socotit părintele organismelor modificate genetic. De atunci şi până acum au trecut mai puţin de două decenii, răstimp în care plantele modificate genetic au fost extinse pe 130 milioane hectare, iar pe „lista neagră“ a cultivatorilor se află 25 de ţări. Fenomenul a ajuns şi în continentul asiatic, acolo unde cererea de alimente este extraordinară.

Daţi-i Cezarului ce i se cuvine

Revenind însă la parada transgenică de la Lovrin, vom începe a spune că reprezentanţa Monsanto în România a expus atât hibrizi de porumb transgenic ce sunt cultivaţi pe teritoriul Uniunii Europene, cât şi hibrizi aflaţi în testare în România.

Hibrizii de porumb transgenic autorizaţi pentru cultivare comercială în UE (vânduţi de producător sub denumirea Yieldgard) prezintă rezistenţă la sfredelitorul european al tulpinilor de porumb (Ostrinia Nubilalis) şi au fost introduşi în ţara noastră din anul 2007, moment în care România a devenit membră a Uniunii.

Ostrinia cea care ne ostracizează

Ostrinia Nubilalis este considerat principalul dăunător al culturii de porumb din Europa, Asia, Africa de Nord şi America. Insecta este răspândită în toate zonele de cultură a porumbului din ţara noastră, atacuri puternice înregistrându-se în Banat, Transilvania, nordul Moldovei.

Ei fac parte din portofoliul virtual

În cadrul platformei de la Lovrin au fost prezenţi toţi hibrizii din gama MON 810.

Tot Monsanto a adus şi produse noi, hibrizi de porumb transgenic cu diferite tipuri de toleranţă şi rezistenţă la diferiţi dăunători, aflaţi încă în testare. Astfel:

- Porumbul Roundup Ready - NK603 ce conferă toleranţă la glifosat (N-fosfonometil-glicină), ingre-dientul activ al erbicidului Roundup, neselectiv, postemergent, cu spectrul larg şi aplicare foliară. Din anul 2001, NK603 este cultivat în scop comercial în SUA şi Canada, iar din 2004 - în Argentina şi în Filipine, iar în Honduras începând cu 2005. Uniunea Europeană a autorizat importul, procesarea şi consumul uman şi furajer începând cu anul 2005. Autoritatea Europeană pentru Siguranţa Alimentelor a dat aviz pozitiv pentru cultivarea acestui porumb şi pe teritoriul Uniunii Europene.

Celebrul porumb YieldGard

- Porumbul YieldGard cu toleranţă la Roundup Ready - NK603 MON 810 este o combinaţie obţinută prin încrucişare tradiţională între două linii parentale consangvinizate, derivate din evenimentele de transformare NK603 şi, respectiv, MON 810, care conferă toleranţă la glifosat (N-fosfonometil-glicină), ingredientul activ al erbicidului Roundup şi rezistenţă la dăunătorul Ostrinia Nubilalis.

- Porumbul YieldGard VT Diabrotica virgifera virgifera cu toleranţă la Roundup Ready - MON 88017 controlează un spectru larg de buruieni, are o excelentă protecţie a culturii, flexibilitate şi compatibilitate cu sistemul de lucrări minime ale solului prin utilizarea erbicidului Roundup Ready şi deţine o protecţie superioară împotriva pagubelor produse rădăcinilor de porumb de către Viermele vestic al rădăcinilor de porumb (Diabrotica virgifera virgifera Le Conte). În UE a fost aprobat pentru import începând cu anul 2009.
- Porumbul YieldGard VT Triple Pro - MON 89034 × MON 88017 este o com-bina-ţie obţinută prin metode tradiţionale între două linii parentale consangvinizate modificate genetic derivate din MON 89034 şi din MON 88017.
- Porumbul YieldGard VT PRO - MON 89034 × NK603 este o combinaţie obţinută prin ameliorare convenţională, a două linii parentale consangvinizate modificate genetic derivate din MON 89034 şi NK603. Prin această combinaţie, porumbul astfel obţinut oferă protecţie faţă de daunele produse prin hrănire de Sfredelitorul european al tulpinilor (Ostrinia nubilalis) şi de alte insecte lepidoptere dăunătoare, cât şi toleranţă la glifosat. A fost aprobat pentru import în UE începând cu vara acestui an.

Mihaela Vasile, Clement Lupu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
1549
□
Comentarii
□
□
1. kesarion -- (4-October-2010)De ce nu spuneti nimic si despre costurile imense pe care le au cultivatorii,dupa trei -patru ani? Sau despre suspiciunile privind nocivitatea?
2. Xx -- (22-March-2011)cel mai productiv si rezistent ramane tot KWS

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

monsanto-si-basf-la-braila_759.html

Monsanto şi BASF la Brăila > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Monsanto şi BASF la Brăila

Monsanto Farm Progress Show şi-a derulat recent în judeţul Brăila un nou episod. Pentru al doilea an consecutiv, teatrul relevării noilor produse şi tehnologii în materie de hibrizi ale reputatei companii a fost ferma Petrosu, al cărei administrator, ing. Mihai Petrosu, s-a dovedit un bun amfitrion.

Desfăşurat pe arealul unei sole de rapiţă, evenimentul a debutat cu prezentarea tehnologiilor Monsato utilizate pentru înfiinţarea acestei culturi. „Ca plantă premergătoare am avut aici o cultură de legume, după care s-a făcut o fertilizare cu un îngrăşământ complex 16480 în cantitate de 300 kg la hectar. S-a aplicat semănatul cu un agregat complex. Ca normă de semănat au fost 3 kg la ha. Este cantitatea de sământă pe care Monsanto o recomandă pentru hibrizii Monsanto. După semănat, până la partea de intrare în iarnă nu s-a făcut nicio lucrare. În primăvară, în martie, s-a făcut o fertilizare cu azotat de amoniu cu 150 kg la ha. Distanţa între rânduri este de 25 cm. S-a făcut primul tratament în martie cu Karate zeon şi cu un îngrăşământ foliar pe bază de microelemente în special cu bor. În aprilie s-a mai aplicat un tratament, plus îngrăşământ foliar pe bază de bor. S-a făcut încă un tratament cu Faster 0,1 litri la ha plus un îngrăşământ foliar de la BASF, iar pe 30 aprilie s-a făcut tratamentul cu Pictor. Cam asta e ce s-a făcut aici“, a punctat Gabriel Ghiţă, reprezentant al departamentului tehnic al Monsanto.

Excelenţă în agricultură

Cu un interes similar a fost receptată şi expunerea realizată tot cu acelaşi prilej de Daniel Tabacu, director tehnic BASF. „Dacă colegii noştrii de la Monsanto au venit cu concepte din America, noi venim cu concepte pe care le lansăm mai întâi în România şi apoi le exportăm în lume. Este legat de noile produse pe care noi le aducem fermierilor români.

Sunt produse pe care cu mândrie spunem că au fost mai întâi înregistrate în România şi apoi în Europa. Le lansăm sub umbrela unui concept care se numeşte excelence, deci un fel de excelenţă în agricultură în care vor intra aceste produse destinate în principal culturilor de porumb şi floarea-soarelui.“ La evenimentul găzduit de ferma Petrosu au participat fermieri din România, dar şi din Bulgaria a căror prezenţă a fost salutată cu căldură de către organizatori.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
1538

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

monte-carlo-wine-festival_332.html

MONTE CARLO WINE FESTIVAL

Revista Lumea Satului, partener media

Prezentă la cea de a doua ediţie a Wine Festival ce s-a desfăşurat la Monte Carlo, Monaco, în perioada 7-9 martie, Daniela Popa, director de marketing al revistei noastre, ne oferă câteva repere româneşti la mii de km de casă. Mai întâi îşi prezintă „omul de legătură“ Luana-Béatrice Lazăr, o româncă din Braşov stabilită pe aceste meleaguri, care a fost „mâna dreaptă“ a domnului Michele Florentino, preşedintele festivalului. Dorinţa sa cea mai mare – România să fie prezentă pe Coasta de Azur cu renumitele sale vinuri. O dorinţă neîmpărtăşită, din păcate, şi de vestiţii noştri producători.

Nr. expozanţi: peste 40.
Ţări: Italia, Franţa, Spania, Canada.
Vizitatori: 1.600.

Premii acordate în cadrul MCWF 2009

Premiul Păcii şi Solidarităţii MCWF 2009: Comenius se întâlneşte cu Michelangelo - „Distillato îngerului Păcii al lui Comenius“. În acest an a fost premiat distilatul produs din struguri proveniţi din via Comenius (filozof din Moravia secolului al XVII-lea şi precursor al ideologiei echităţii şi egalităţii sociale) ambalat într-o sticlă ergonomică cu inserţiuni din marmură de Carrara din Cariera Michelangelo din Carrara.

Premiul a fost decernat ambasadorului Vattani, preşedinte al Institutului de Comerţ Exterior - ICE şi doctorului Caprioli, consilier al Ministerului Dezvoltării Economice.

Un moment onorant pentru reprezentantul nostru a fost întâlnirea cu doamna Angela Foster - consul onorific al României în Monaco – o doamnă ancorată cu toată fiinţa sa în valorile şi simbolurile româneşti.

La Consulat, unde a fost primită, totul pare a reprezenta profilul românului în timp, o istorie de la origini până la elemente moderne. O identitate românească pusă în valoare aici de mari corifei ai culturii universale – Mihai Eminescu, George Enescu, Brâncuşi, ca să enumerăm doar câteva dintre personalităţile româneşti care vor rămâne eterne.

O onoare pentru colectivul nostru este şi mesajul doamnei Foster pe albumul L’hotel de Behague – la résidence de la Roumanie en France, prin care ne transmite cele mai sincere urări de succes în realizarea proiectelor revistei Lumea Satului.

(M.S.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
608

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

monumente-ale-istoriei-monumente-ale-nep...

Monumente ale istoriei, monumente ale nepăsării

„Acestea sunt monumentele noastre istorice, atât de multe de la început şi până la 1850, atât de pline de valoare materială şi de sens istoric cu înconjurimile lor devastate, cu cuprinsul lor pustiit, cu patina veacurilor aşternută pe fiecare, atât de variate şi de originale în ceea ce priveşte tipurile lor. Unde le veţi vedea să le recunoaşteţi, să le respectaţi şi să le ridicaţi din uitarea şi părăsirea lor“. Mi-am adus aminte de vorbele-îndemn ale marelui savant Nicolae Iorga după discuţia cu Adrian Alui Gheorghe, directorul Direcţiei de Cultură, Culte şi Patrimoniu Naţional Neamţ, care mi-a relatat cu amărăciune starea în care se află unul dintre cele mai importante monumente ale epocii ştefaniene – Mănăstirea Tazlău (foto).

Zidit în 1497, lăcaşul a cunoscut de-a lungul timpului jafuri, incendii şi, în sfârşit, presiunea timpului, care şi-a pus amprenta asupra zidirilor din incinta lui. Dacă pentru mănăstirile Neamţ, Agapia, Văratec, ca să nu mai vorbim de Cetatea Neamţului, ne-a spus domnul Adrian Alui Gheorghe, s-au găsit fonduri pentru restaurare, biserica din Tazlău, această bijuterie arhitectonică, a fost uitată. Lăcaşul are fisuri mari, există chiar riscul să se surpe o parte din zidurile care împrejmuiesc incinta de 5-6 m înălţime, ridicate odată cu mănăstirea. Într-o stare şi mai proastă se află Casa domnească (foto), datând din aceeaşi perioadă, monument unic în ţară prin vechimea sa.

În anii optzeci s-a început o restaurare, oprită între timp, astfel încât au putrezit şi schelele.

Ne-am întrebat, vizitând mănăstirea, unde vieţuiesc patru călugări, dacă cei aflaţi la conducerea judeţului ştiu starea în care se află sfântul lăcaş şi dacă ştiu de ce nu s-a luat nicio măsură? Sigur, se invocă lipsa fondurilor necesare, dar, privind în perspectivă, le-am aminti că restaurarea şi integrarea în circuitul turistic a unora dintre cele mai importante şi frumoase zidiri ştefaniene ar aduce vizitatori şi astfel s-ar valorifica uriaşul potenţial turistic de care dispune zona.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
597
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

monumentul-cepei-unic-in-lume_503.html

Monumentul cepei, unic în lume

Deşi e una dintre cele mai vechi legume de cultură din lume, deşi e folosită de mii de ani pentru prepararea mâncărurilor, dar şi ca plantă medicinală, deşi nu e casă astăzi din care să lipsească, doamna ceapă nu a avut până acum doi ani, niciunde pe pământ, un monument al ei, dedicat ei, în mod expres, de către cetăţenii unei localităţi.

Dar cum într-un sat din vestul României ea reprezenta, de sute de ani, un mod de viaţă, adică mult mai mult decât reprezintă pentru oricare altă zonă, i s-a ridicat, cu fast şi seriozitate, chiar în curtea şcolii, ca să ştie şi generaţiile viitoare despre ce este vorba, un monument. La Pericei din judeţul Sălaj ceapa se află, ca niciunde în lume, la loc de cinste.

Locul care face ceapa dulce

Când cumpărăm ceapă – şi orice altceva – de la supermarket aproape că nu ne întrebăm niciodată de unde provine. Aşa că rămânem mai săraci, pentru că nu aflăm cât de gustoasă, sănătoasă şi bună este ceapa de la Pericei. De mai bine de 800 de ani, sătenii de aici – din cei 4.000 de locuitori, mai mult de jumătate sunt maghiari – cultivă şi se fălesc că e cea mai bună ceapă. Ba, mai mult, mănâncă pâinea cea de toate zilele, îşi ridică locuinţe şi îşi fac rosturi de pe urma cepei.

De-a lungul timpului, ceapa lor a trecut de Europa, ajungând până în America. Întâi, purtată cu căruţa, cu sacul, cu papornıţa. Apoi, beneficiind de tehnica modernă, ea se vinde pe pieţele străinătăţii.

După cum spun oamenii locului, „Pământul nostru are ceva în el, de face ceapa dulce. Nu e alta la fel în lume. Aşa am pomenit din bătrâni, să cultivăm pe pământul nostru ceapă. Căci, să ştiţi, ceapa de Pericei e deosebită şi o cumpără lumea prin pieţe cu drag, chiar dacă se aduce acum în marile magazine ceapă de pe cine ştie ce tărâmuri, în care au băgat chimicale cu ghiotura“, afirmă primarul comunei, Boncidai Csaba.

Un secret de opt secole

Ceapa cere, ca orice cultură, de altfel, îndemânare, dedicare, trudă, suflet. Primăvara, oamenii locului seamănă sămânţă de ceapă, apoi, prin aprilie, scot răsadul şi-l plantează pe sutele de hectare din marginea localităţii. În treacăt fie spus, pământurile din Pericei au fost, înainte vreme, proprietatea familiei Bathory. Aici cultivau legumele nobilii, de aici îşi umpleau mesele cu bunătăţi. Cultivarea cepei apare pomenită în cronici prima dată în anul 1258 şi, se spune că, de-a lungul timpului, marile bucătării din Viena consumau doar ceapă de la Pericei.

Dar, să ne întoarcem la plantatul ei în zilele noastre. După sădire, agricultorii se pregătesc, mai ales, de udatul cepei.

Cere multă apă ceapa de la Pericei. De aceea, localnicii o şi numesc ceapă de apă. Apoi, în vară, o scot la vânzare. Până în vara viitoare se duc gospodarii cu ceapa lor prin ţară. Numai cu ceapă. Niciodată cu sămânţă de ceapă. Se spune că, din vechime, există un legământ al celor de aici ca să nu dea nimănui, nici contra unor sume importante de bani, sămânţă de ceapă de la ei.

Monumentul neuitării

Pe lângă sărbătoarea dedicată cepei, sătenii din Pericei mai au şi alte chestiuni legate de cultivarea acesteia. Ei eu pus mână lângă mână şi au împletit cea mai lungă funie de ceapă din lume, fapt care i-a făcut să intre, cum n-a visat neam de neamul lor, în Guiness Book. Lunga cunună realizată avea 4.518 metri.

Dar parcă nimic nu se compară cu hotărârea de a-i ridica, în curtea şcolii, cepei un monument. Iniţiativa realizării acestui monument i-a aparţinut lui Alexandru Tătar, cunoscut sub numele de Sandu de la Pericei, dar şi-au adus contribuţia la realizarea sa primarul localităţii, Boncsidai Csaba, artistul Cornel Durgeu, totodată decanul Facultăţii de Arte Vizuale Oradea, care a făcut proiectul, ajutat de Horia Sabău, Călin Durgheu şi Sorin Lăzău, Ioan Mintaş, prim-vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Întreprinderilor Mici şi Mijlocii din România, care a executat lucrarea.

Monumentul are o înălţime de aproape şase metri, a costat aproape 200 milioane de lei vechi şi este realizat din tablă de cupru bătută. Sandu de la Pericei a adus, la temelia monumentului cepei, pământ sfinţit din cimitirul din Sighetul Marmaţiei, unde a fost îngropat Iuliu Maniu.

Unic în lume, monumentul cepei de la Pericei şi-a propus, prin oamenii care l-au ridicat, să continue să dăinuiască şi să ducă peste ani mesajul culturii cu ceapa cea mai gustoasă din lume.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
1823
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Morcovul, în hrana de zi cu zi

Cultivat pentru textura sa de rădăcină cărnoasă, mâncat ca o legumă crudă sau gătit în mai multe feluri de bucate, morcovul se numără printre cele mai sănătoase alimente. Morcovii pot fi copţi, gătiţi soté, muraţi sau serviţi în diferite mâncăruri cu sau fără carne: grătare, supe, rulade sau mâncăruri picante sau chiar produse de cofetărie.

Morcovii prăjiţi pot fi serviţi ca înlocuitori de cafea. Consumul de suc de morcovi este benefic. Cel mai sănătos este morcovul folosit în stare crudă. Englezii l-au folosit chiar şi pentru a face vin din el. Uleiul volatil obţinut din morcov este utilizat pentru a aroma lichioruri şi parfumuri. Uleiul din sămânţa de morcovi, amestecat cu uleiul de cedru, emană un miros de stânjenel (iris).

Medicina populară

Seminţele sunt aromatice, carminative, diuretice şi stimulente şi sunt folosite pentru dropică, dizenterie cronică, maladii renale şi viermi. De asemenea, este un afrodiziac, un nervin tonic şi pentru dureri uterine. Rădăcinile refrigerate sunt folosite în infuzii pentru trichină.

Diuretic şi folosit pentru eliminarea acidului uric, morcovul este caracteristic în dieta persoanelor predispuse la gută. Este un stimulent local pentru bolnavii de ulcer. Celelalte componente ale morcovului sunt benefice pentru nivelul scăzut de zahăr în sânge; prin urmare, morcovul ar putea fi un avantaj în prevenirea cancerului, diabe-tului, dispepsiei şi a gutei, eventual a bolilor de inimă. În alte părţi rădăcina, preparată în diverse maniere, este folosită pentru tumori, ulcere canceroase, plăgi canceroase, tumori de testicule, cancer mamar şi cel de piele.

Sucul din rădăcină de morcov este benefic pentru ulcerul carcinomatous al gâtului şi uterului, cancerul de stomac şi cel de intestine. Rădăcinile fragmentate (tăiate) sunt folosite pentru a stimula vindecarea ulceraţiilor atone. Temătorii de cancer pot fi interesaţi de faptul că morcovul este bogat în fibră, retinoid (ca substanţă) şi, de asemenea, seminţele conţin ß-sitosterol, care a demonstrat activitate în Ca, LL şi sistemul timoros de WA. De asemenea, s-a confirmat din diferite surse că seminţele morcovului sălbatic au fost folosite pentru contracepţie.

Experimentat hipoglicemic, un ceai produs de către Queen Anne’s Lace se presupunea că ajută la menţinerea nivelului scăzut de zahăr din sângele omului. Ceaiul de morcov sălbatic a fost recomandat pentru vezică urinară şi rinichi, hidropizie, gută, pietre la rinichi; seminţele sunt recomandate pentru această din urmă afecţiune, pentru intestine, hidropizie, icter, scorbut. Morcovii, de o formă sau alta, s-au servit o dată la fiecare masă pentru durerile de ficat. Există însă opinii că abundenţa sa în alimentaţie poate supăra ficatul.

Sunt atât de multe variante, atât de multe sfaturi în privinţa folosirii morcovului, încât oricine poate găsi cu uşurinţă o destinaţie simpaticei şi gustoasei modalităţi de tratare. Nu este costisitoare, nu îngraşă, nu are contraindicaţii, avem doar beneficii de pe urma acestei minuni a naturii. Mai trebuie doar să învăţăm să o preţuim, iar cei care au posibilitatea ar fi bine să cultive cu drag această plantă.

Ing. drd. Cosmin FLOREA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
3101
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

moroieni-localitate-turistica-fara-inter...

Moroieni, localitate turistică „fără interes turistic naţional“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMoroieni, localitate turistică „fără interes turistic naţional“

Comuna Moroieni este cea mai mare, ca întindere, din judeţul Dâmboviţa, având o suprafaţă de 28.739 ha, mai mult de jumătate din teritoriu (16.334 ha) fiind inclus în Parcul Natural Bucegi. Potenţialul natural şi perspectivele dezvoltării turistice sunt excepţionale. Pesemne însă că localitatea mai zăboveşte deocamdată între disputele mediatice purtate peste capul sau vrerea localnicilor legate de proiectele care ar pune Moroienii în echilibru cu Valea Prahovei şi Poiana Braşov, ceea ce ar fi perfect, într-o viziune logică.

Localitatea, formată din satele Moroieni, Lunca, Glod, Pucheni, Dobreşti şi Muscel, are puţin peste 5.200 de locuitori. Este dispusă, în mare parte, de-o parte şi de alta a DN71, pe Valea Ialomiţei, la 24,4 km distanţă de Sinaia şi 40,9 km de Târgovişte. Vine din spate cu o istorie asumată: cu un sătuc – Muscel – fără şcoală, biserică şi medic, propus pentru dezafectare, dar care se ambiţionează să reziste; a doua cea mai veche hidrocentrală din România, construită în anul 1936, la Dobreşti; 36 de locuinţe declarate monumente de arhitectură; o carieră de calcar, exploatată un pic rudimentar, ceea ce face, potrivit martorilor, disconfort pădurilor, dar aduce beneficii economice aşezării; o cale ferată de transport al calcarului, un soi de mocăniţă industrială; trei tabere şcolare (Căprioara, Cerbul şi Vânătorul) încă în funcţionare. Ce găsim astăzi? O localitate bine situată şi un decor natural de o rară frumuseţe.

În registrul agricol al Primăriei Moroieni, din 2.053 de gospodării, jumătate reprezintă construcţii realizate de proprietari veniţi din afară, ceea ce explică aglomerarea de imobile şi arhitectură de ţinută, peste standardul mediu din spaţiul rural. Sunt înscrişi în documente 124 de agenţi economici, peste 20 însemnând structuri turistice, fie că este vorba despre agroturism sau turism montan.

Cum şi din ce trăiesc localnicii? Datele oficiale vorbesc despre: 100 persoane – în turismul pentru odihnă şi tratament, 280 – la Sanatoriul Moroieni, 90 – la cele trei hidrocentrale (Scropoasa, Dobreşti şi Gâlma), 420 – la cariera Romcal Fieni, 300 – în instituţiile publice, comerţ şi servicii. Alte 290 de persoane sunt asistate social, iar restul, în care sunt incluşi şi pensionarii, trăiesc din activităţi agricole (zootehnie, pomicultură), silvice (exploatarea lemnului şi întreţinerea fondului forestier) şi exploatarea materialelor de construcţii.

Primarul mai are trei dorinţe

Constantin Iordan este primar din 1990. A luat comuna de la un buget de 3 miliarde de lei vechi şi a ajuns la 35 miliarde de lei vechi, plus 15 miliarde din sumele defalcate de la Consiliul Judeţean Dâmboviţa, pentru echilibrarea bugetelor locale. Moroieni este a şasea comună, ca putere economică, din Dâmboviţa. Deşi a absolvit două facultăţi, Agronomie şi Administraţie Publică, primarul Iordan se recomandă întotdeauna „de formaţie învăţător“. N-a ţinut cu tot dinadinsul să fie şef al administraţiei locale.

În 1990 a acceptat interimatul la insistenţele directorului său de la şcoală, iar în 1996 a candidat după mari intervenţii, omul Iordan fiind, cum ne-a mărturisit, dezamăgit şi contrariat de disputele pe care le generează orice investiţie publică gestionată de Primăria Moroieni. Şi nu numai. Pe parcursul acestor 21 de ani a dus la bun sfârşit investiţiile necesare: a racordat localitatea la sistemul de alimentare cu gaze şi apă potabilă, a dus curentul electric în satul Muscel, îngrijindu-se şi de infrastructura şcolară şi de sănătate (şcoli, grădiniţe, dispensare), de curăţenie (sistemul de colectare a deşeurilor fiind introdus din anii 90), de asfaltarea drumurilor laterale, construirea unui sediu nou al primăriei etc.

La anul, chiar dacă până acum nu a avut probleme la alegeri, obţinând lejer votul din primul tur, nu va mai candida. Este deranjat de faptul că DN71 este într-o stare deplorabilă (şoseaua este în responsabilitatea CNADR), că nu poate interveni să facă de-a lungul drumului măcar un trotuar. Dar până în 2012 mai vrea să pună la punct trei lucruri: să amenajeze în întregime drumul până la Muscel (7 km pe un traseu dificil), să mute administraţia în noul sediu al Primăriei Moroieni şi să depună documentaţia pentru a declara localitatea „de interes turistic naţional“.

Trei mari investiţii în desfăşurare

Straniu că Moroieni nu a căpătat acest statut până acum! Jumătate din localitate înseamnă bijuterii ale naturii şi implicit destinaţii turistice: Cheile Tătarului, Padina - Peştera, Turbăria Läptici, Peştera Cocora (inclusiv Cheile Urşilor), Lacul Bolboci, Canionul Horoabei, Orzea - Zănoaga, Zănoaga - Lucăcilă, Rezervaţia Plaiul Domnesc, Peştera Răteiului, Poiana Crucii, Rezervaţia Plaiul Hoţilor, Clăile din Lespezi, Peştera Răţei etc., toate fiind incluse în Parcul Natural Bucegi.

Cele mai mari investiţii turistice sunt sau vor fi derulate fie de Consiliul Judeţean Dâmboviţa, fie de la nivel central, prin Ministerul Dezvoltării Rurale şi Turismului. Cel mai interesant proiect, început în urmă cu 12 ani şi aprobat abia în 2011, vizează infrastructura turistică de la Padina - Peştera, un program care ar presupune în jur de 200 de milioane de euro.

Viitoarea staţiune turistică va avea 5.000 de locuri de cazare în hoteluri, vile şi pensiuni, mai multe pârtii de schi, piscine, ştranduri, capacităţi de transport pe cablu, 2.000 de locuri de parcare, un helioport, o sală de sport cu 200 de locuri, un Centru Naţional de Pregătire Olimpică, trambuline de schi, instalaţii complete pentru biatlon şi schi fond, terenuri de sport în aer liber etc. Au fost începute alte două investiţii premergătoare: reabilitarea şi asfaltarea DJ 713 Sinaia (DN 71) – Cabana Cuibul Dorului – Şaua Dichiului – Cabana Babele, sector DN 71 – intersecţie Cabana Piatra Arsă, investiţie apro-ximată la 56 milioane de lei, desfăşurată în parteneriat cu Prahova, şi asfaltarea DJ 714 Moroieni - Bolboci - Peştera Ialomicioarei (finanţare asigurată din fonduri europene - 1,5 milioane de euro şi de la MDRT restul).

Cele două drumuri ar urma să fie unificate, iar DJ 714 este în plan să străpungă munţii, până la Bran - Moeciu.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1933

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

mostenire-grea-in-silvicultura_757.html

„Moştenire grea“ în silvicultură > REVISTA LUMEA SATULUI

Stadiul realizării principalilor indicatori ai Programului de activitate a Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva a fost prezentat de Florian Munteanu, directorul general al Romsilva, în cadrul unei conferinţe de presă susţinute cu ocazia Zilei Silvicultorului.

Domnia sa şi-a început alocuţiunea cu câteva date alarmante, înregistrate la 31 decembrie 2008. „Cauza a fost managementul defectuos din ultimii ani, la nivel central şi local. Am să vă dau doar câteva exemple mai mult decât elocvente“ – spunea directorul general.

Se zice că lucrurile încep să se îndrepte

Această situaţie, considerată fără precedent, a fost analizată cu maximă responsabilitate atât în şedinţa Consiliului de Administraţie din luna mai, cât şi în recenta şedinţă de analiză cu noile echipe manageriale, la care a participat şi conducerea Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale. Au fost stabilite măsuri clare şi ferme pentru redresarea situaţiei economico-financiare.

Iar lucrurile merg mai bine deja. În primele cinci luni ale anului 2009, principalii indicatori au fost în creştere. De exemplu, regenerarea pădurilor a depăşit programul cu 25% (9.907 ha, în loc de 7.924 ha programate), iar cifra de afaceri a atins 398.315.000 lei, cu depăşire de 1,1%.

Criza lemnului

Au urmat discuţii cu presa. Noi i-am cerut lămuriri lui Florian Munteanu despre faptul că, în fiecare an, cantitatea de masă lemnoasă neexploatată creşte şi că agenţii economici implicaţi nu participă la licitaţii.

„Cunosc acest fenomen, pentru că m-a preocupat piaţa lemnului. Această piaţă nu s-a suprapus crizei economice mondiale. În acest domeniu cererea a început să scadă încă din anul 2007. Aveam foarte multe contracte cu diferiţi beneficiari din mai multe ţări, care în septembrie 2007 au venit şi au redus cantităţile contractate, iar unii chiar au reziliat contractele, pentru că s-a redus cererea de produse lemnoase.“ Gheorghe Nichiforel, director general adjunct al Romsilva, a adăugat că a scăzut şi cererea la lemnul mărunt, pentru că în România au dispărut combinatele de prelucrare a celulozei.

- Profitul brut, la 31 decembrie 2008, a reprezentat 36,4% din valoarea realizată la aceeaşi dată în anul 2007.
- La finele anului trecut, un număr de 15 direcţii silvice au înregistrat pierderi, în sumă totală de circa 30 milioane de lei.
- Cheltuielile totale înregistrate de RNP – Romsilva, la 31 decembrie 2008, au reprezentat 108%, comparativ cu valoarea acestora la finalul anului 2007.
- Valoarea totală a stocurilor, la aceeaşi dată, a înregistrat o creştere de 14% faţă de anul 2007.
- Sumele neîncasate de la clienţi, la 31 decembrie 2008, au reprezentat 116% faţă de anul 2007, în timp ce

sumele neachitate faţă de furnizori au înregistrat o creştere de 130%.

- Cheltuielile totale pentru 1.000 de lei venituri, la 31 decembrie 2008, s-au ridicat la 980 lei, faţă de 944 de lei în anul 2007“, a declarat Munteanu.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
556

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

mostenirea-familiei-sutu_194.html

Moştenirea familiei Şuţu > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMoştenirea familiei Şuţu

Urmând drumul Şuţeştilor, am purces a vedea ce s-a ales din ceea ce prinţul Costache Gregore Şuţu, în fapt întemeietorul aşezării, a ridicat din nimic: un castel pe care bătrânii locului îl numeau în vechime în mod preţios „palat“, precum şi biserica a cărei frumuseţe îţi taie respiraţia. O istorie pierdută într-un prezent zugrăvit în note de un derizoriu sfâşietor…

Conacul, asemenea unei aristocrate octogenare

Într-o margine de Bărăgan, aproape de o fostă albie a râului Buzău, stă deloc semeaţă o clădire. Are aerul unei aristocrate octogenare pedante de o frumuseţe încă răpitoare, sedusă însă şi abandonată. Cândva i-au trecut pragul capete încoronate, prinţi şi oameni de vază ai încercatului secol XIX. Cu toţii, amfitrioni şi oaspeţi, obişnuiau să se piardă în interesante partide de vânătoare ori în nesfârşite jocuri de cărţi. „Străbunica, care locuia în apropiere, îmi spunea că din curtea palatului ieşeau călări fete frumoase. Le privea printre scândurile de la gard, prin ochii de copil“, ne-a istorisit un localnic. Astăzi, conacul ori „palatul“, ridicat de postelnicul Costache Şuţu pe la 1830, nu mai stârneşte admiraţie nici măcar copiilor din localitatea ce poartă numele întemeietorului ei.

Plăsmuitor de legende

La aproape două veacuri de când a fost construit, legendele despre conacul din Şuţeştii de azi sunt încă vii printre localnici. Ghidul de ocazie – „omul“ actualului proprietar – ne-a istorisit câteva dintre ele. „Aici a fost un beci în care erau aruncaţi ţăranii dimpreună cu şerpii, începe el grav, arătând spre o deschizătură în zidul lateral al clădirii. Lumea vorbea că ar fi existat un tunel care ducea la biserică. Dom’ doctor mă tot roagă să spargem zidu’ din dreapta să vedem, dar eu i-am spus: «Dom’ doctor, io de unu’ singur nu pot. Dacă sunt mai mulţi, da…»“, a spus dintr-o răsuflare omul aflat între două vârste.

Biserica, splendoare vie

În vădit contrat cu castelul, biserica păstrează încă destul de pregnant parfumul epocii, chiar dacă timpul şi-a pus amprenta pe zidurile sale exterioare. Ctitorie a aceluiaşi Costache Grigore Şuţu, Biserica parohială Sfinţii „Constantin şi Elena“ şi Şuţeşti a fost construită în anul 1842, fiind una dintre cele mai mari lăcaşe de cult de pe întreg arealul judeţului Brăila. Textul pisaniei, scris în limba română, cu alfabet slavon, are următorul conţinut: „Mare al credinţii logofăt, fiul lui Grigorie Şuţul Costake cu soţia sa Rocsandra prea iubită fiică a lui Dimitrie Vornicul Racoviţă, satul Şuţeşti înfiinţându-l ăst sfînt lăcaş clădit-au spre vecinica a moşi părinţilor lor tot pomenire şi acelor din cei coborîţi în veacul de vecie, la una mie sute opt şi patruzeci doi leatul, îngrijitor aflându-să kir Ioan Radiki“.

Cu nimic mai prejos decât vestitele mănăstiri, impresionează încă de la intrare prin măreţie. Potrivit lucrării „Monumentele judeţului Brăila“, scrisă de Florian Anastasiu şi Ana Maria Vicol, „biserica are plan dreptunghiular cu axa longitudinală subliniată de cele două turle octogonale, aşezate pe soclu pătrat, ce încununează naosul şi pronaosul. Biserica are funcţie de necropolă a familiei, aici fiind înmormântaţi ctitorul Costache Gregore Şuţu, fiul său Gregore C. Şuţu şi fiica Irina Gregore Şuţu".

Inimă de grec

Originar din Epirul grecesc, Costache Şuţu a avut o viaţă aventuroasă. Fiu al lui Grigore Bezaidea Şuţu, caimacam al Munteniei în 1812 şi al Saftei Dudescu, Costache Şuţu a fost o figură reprezentativă a vremii, îndeplinind diferite funcţii în Moldova. S-a căsătorit la 17 ani cu Roxandra, fiica marelui vornic Racoviţă, cu care a avut cinci copii: patru fete şi un băiat, Grigore. După moartea soţiei, în 1866, Costache devine nesocotit de cheltuitor, motiv pentru care fiul său, Grigore, îi limitează accesul la propria avere. La moartea bătrânului ctitor al bisericii din Şuţeşti, în 1875, întreaga avere din ţară şi străinătate revine lui Grigore Şuţu.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
4821

□

Comentarii

□

□

1. daniela -- (7-January-2010)stiu sutesti este un oras foarte frumos aici stau si io si daca sar ingriji mai mult de cladiri ar arata mult mai bine eu cred ca ijn sutesti ar trebuii facut un muzee defapt comuna aceasta este un muzeeu care este nepretuit foarte frmuoasa comuna va recomand sa o vizitati >:D:D

2. adriana -- (7-January-2010)exista mai multe legende despre aceasta comuna care are un farmec aparte.acele legende ds.tunelele care duc tocmai la biserica st adevarate..shu pt k putin mai departe de casa mea este shi akum palatul printului sutzu

3. adriana -- (7-January-2010)iar aproape de castel sunt dif.bekiuri,shi tunele kre ku timpul s'au surpat

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

motoare-ieftine-perkins-mercedes-john-de...

Motoare ieftine Perkins, Mercedes, John Deere > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMotoare ieftine Perkins, Mercedes, John Deere

Un alt întreprinzător din Oradea are de vânzare motoare Perkins, Mercedes, John Deere, Deutz Fahr, Fiat, Ford, Iveco, Hatz, toate la „preţuri acceptabile“. Tot aici un motor tractor Ieut D115 RK 2008, în stare bună, costă 2000 RON. Pentru câteva sute de lei vă puteţi cumpăra de pe Internet piese pentru ARO, precum butuci pentru roată, cuplaje 4x4, pivoţi, cutie de viteze, pinioni. Nici posesorii de Dacia Logan nu sunt uitaţi. Pentru a mai face rost de ceva „mărunţiş“, un şofer din Constanţa vinde piese auto originale sau „after market“ din stoc sau comandă pentru Dacia Logan, elemente de caroserie, motor, electrice, direcţie, ambreiaj, distribuţie. Cei interesaţi trebuie să depună cerere de preţ pe un site menţionat.

Dacă vă trebuie un motor Mercedes Benz îl puteţi găsi cu 3.000 euro negociabil, vânzătorul, din Satu Mare, susţine că acesta este în stare foarte bună de funcţionare. Cei care vor să îşi cumpere un autoturism şi vor să fenteze statul roman pot opta pentru un automobil înmatriculat în Bulgaria. O societate specializată în intermedieri anunţă că execută înmatriculări pentru orice tip de automobil în Bulgaria.

„Autoturismul rămâne în proprietatea cetăţeanului român, cu drept de folosinţă pe orice durată şi de vânzare în orice moment. În 48 ore aveţi maşina înmatriculată, cu asigurare europeană şi carte verde. Preţul este de 1.000 euro. Deoarece nu toţi românii îşi permit achiziţionarea unui autoturism nou, dar nici unul second hand la un raport preţ calitate acceptabil, datorită taxelor de prima înmatriculare prohibitive practicate de România, şi având în vedere că noi operăm deja pe piaţa bulgară, am introdus şi serviciul de Înmatriculări auto în Bulgaria“, explică firma menţionată.

Loriana VLAD
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
2853
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

mozart-pentru-porcii-din-vorniceni_s321....

Mozart pentru porcii din Vorniceni

La doar 15 km de municipiul Suceava, la Vornicenii Mici, Gheorghe Şcheuleac a înfiinţat o fermă de porci de carne. Afacerea a fost pusă pe picioare în anul 2008, costurile totale ridicându-se la 900.000 de euro, din care Uniunea Europeană a asigurat circa 300.000 de euro. Convins că-şi poate maximiza profitul, afaceristul a înfiinţat o fermă similară şi la Filipeşti în judeţul Bacău, tot cu un efectiv de 2.000 de capete.

Pe o suprafaţă de 1,5 hectare de teren, investitorul a construit toate facilităţile necesare funcţionării unei ferme moderne: un FNC, două silozuri, instalaţii prin intermediul cărora sunt livrate furajele, un puţ forat care asigură alimentarea cu apă, precum şi două hale dotate cu tunuri de aer ce asigură o temperatură constantă, în funcţie de greutatea porcilor aceasta fiind cuprinsă între 25ºC în prima perioadă de creştere şi 18ºC la maturitate.

Rasă, casă, masă şi... muzică

Sunt trei condiţii de bază, ne spune Gheorghe Şcheuleac, administratorul fermei, ce se impun a fi respectate în creşterea porcilor: rasă, casă, masă. „Dacă rasa de porc şi condiţiile de creştere sunt bune şi dacă îi dai mâncare corespunzătoare, atunci sigur ai şi rezultate, în sensul că animalul pune un kilogram de carne la trei kilograme de furaj şi ciclul de producţie se încheie după trei luni.“

Aşadar, la fiecare trei luni pe porţile fermelor administrate de Gheorghe Şcheuleac ies în jur de 2.000 de porci, fiecare cu o greutate de 100-120 kg. „Procentul de grăsime este foarte mic, sunt porci de carne, nu au grăsime, nu au colesterol. Un porc de 110 kg are în jur de 5 kg de grăsime, ceea ce înseamnă un randament foarte bun. Aceştia sunt duşi la abatoare specializate, iar apoi ajung la consumatori. Este un ciclu de producţie care se repetă de trei ori pe an, pentru că este nevoie şi de perioade în care halele unde au crescut porcii să fie dezinfectate“, a punctat Gheorghe Şcheuleac.

Pe lângă condiţiile de care au parte animalele, în spaţii cu multă lumină naturală, curăţenie, cu pardoseli formate din grătare care sunt tot timpul uscate şi foarte curate, fermierul creează şi un ambient plăcut, halele fiind dotate cu instalaţii audio în care se difuzează muzică. „M-am documentat în presa de specialitate şi am văzut că unii au pus muzică la vaci. M-am gândit să le punem şi noi muzică la porci, pentru relaxare. În general, muzică clasică, şi nu alt gen, ca să nu se sperie. Am observat că porcii sunt mult mai liniştiţi, mănâncă şi dorm mai bine.“

Purceii sunt aduşi din import

Deoarece în România fermele de reproducţie a raselor de porci pentru carne sunt din ce în ce mai puţine, fermierul sucevean s-a orientat către import. Porcii, în greutate de 20-25 kg, sunt aduşi din ţări precum Germania, Danemarca, Olanda, Ungaria.

Deopotrivă cu grija pentru importurile unor rase care prezintă la maturitate până la 5% grăsime, investitorul a acordat atenţie şi informatizării fluxului de producţie, toate operaţiunile fiind asistate de calculator. Furajarea şi adăparea animalelor se realizează printr-un sistem automat, iar dejecţiile se scurg prin nişte grătare, fără să fie nevoie de intervenţia omului. „Creierul afacerii este calculatorul. Îl pornim şi dăm drumul la moară care trage automat din fiecare celulă cantitatea necesară de porumb, orz, şrot de soia şi şrot de floarea-soarelui. Ingredientele formează reţeta după anumite procente, pentru că trebuie să avem proteină, energie ca să echilibrăm bine o reţetă. Tehnologia este modernă, făcând posibilă creşterea a 2.000 de porci cu doar doi oameni", a spus Gheorghe Şcheuleac.

Cerealele şi furajul de soia, esenţiale

Deşi comercializează carnea de porc în viu la doar 5,96 lei/kg, întreprinzătorul sucevean consideră că afacerea este una rentabilă. „Este un preţ mic, dar avem norocul că primim o subvenţie de aproximativ 160 de lei pentru fiecare porc şi atunci, la 8,50 lei/kg, afacerea devine rentabilă. A fost o investiţie foarte serioasă în care am crezut mult. Perioada de amortizare era calculată la cinci ani, dar sper ca la sfârşitul acestui an, după patru ani de funcţionare, să ajungem pe zero.

Mai avem de plătit la bănci, dar ne convine să achităm creditul la termen pentru că este luat prin Programul Fermierul, cu o dobândă mică. Chiar dacă începutul a fost mai dificil, cred că nu am greşit investind în această fermă. De altfel, anul trecut am mai cumpărat o fermă similară la Filipeşti - Bacău, gata făcută, şi acolo lucrurile merg la fel de bine, motiv pentru care intenţionez să mai deschid o a treia în cursul acestui an.

Am un proiect în lucru - o fermă de reproducţie, pentru a ne asigura purceii astfel încât să putem renunţa la import, pentru că este destul de scump", a dezvăluit Gheorghe Şcheuleac. Astăzi, pentru el, procesul prin care purceii de 20 kg ajung în doar trei luni la o greutate de cinci ori mai mare nu mai are nicio necunoscută. „Omul de la ţară nu-i dă şrot de soia sau de floarea-soarelui. El îi dă iarbă, cartofi în aşa fel încât să nu moară de foame. De aceea ciclul de îngrăşare a unui porc crescut în gospodărie individuală durează 8-9 luni, pe când noi îl creştem în trei luni. Baza este furajul de soia, foarte indicat în creşterea porcilor pentru că are un conţinut de proteină mare", a precizat fermierul.

Silviu BUCULEI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
1056
□
Comentarii
□
□
1. Maria -- (13-November-2013)Buna seara!..Imi puteti lasa un numar de telefon pe E-mail ca ma intereseaza sa cumpar un purcel. Multumesc o seara placuta!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

mozzorella-de-botiza_88.html

Mozzarella de Botiza > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMozzarella de Botiza

În localitatea maramureşeană Botiza, economistul german Volker Bullita şi românul Vasile Trifoi au decis, după serioase prospecţii în zona brânzeturilor ecologice, să înfiinţeze o fermă de bivoli. Din laptele şi smântâna de bivoliţă, mai grase şi mai hrănitoare decât cele de vacă, ei intenţionează să facă mozzarella şi s-o lanseze pe pieţele din Franţa şi Germania, ţări mari consumatoare de astfel de brânzeturi.

Deşi mozzarella de la Botiza va fi ecologică sută la sută, producătorii nu se gândesc, pentru desfacere, şi la piaţa românească. Pentru simplul fapt că românii apreciază valoarea alimentară şi terapeutică a acestui tip de brânză. În zonă există resurse mari pentru materia primă. La Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Maramureş figurează, în gospodăriile ţăranilor, aproape 6.000 de bivoli.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
701
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mucarerul mare şi alte peşcheşuri

Cucerirea Daciei a avut drept consecinţă îmbunătăţirea situaţiei financiare a Imperiului Roman prin construirea de fortificaţii, apeducte, teatre etc., iar pentru cetăţenii de rând scutirea de impozit pe anul 106, ba mai mult, fiecare contribuabil a primit de la împărat câte 650 de dinari. Serbările în cinstea victoriei au durat fără întrerupere 123 de zile, cu participarea a 10 mii de gladiatori.

Toate acestea s-au realizat cu prada fabuloasă luată de romani – producţia de aur şi argint estimată pe 30 de ani – turme de vite, arme, prizonieri. A fost începutul unui jaf care a culminat cu „eliberarea“ din august 1944, prin exploatarea sălbatică a resurselor naturale pentru plata datoriilor de război şi apoi prin „colaborarea frăţească“ cu ajutorul sovromurilor şi a CAER-ului.

Astăzi vă propun un scurt popas în secolul al XVII-lea, o epocă numită de istorici „de înnoiri în spirit european“, acestea paralel cu spolierea de către „Stambul“ a Ţărilor Române, aşezate, cum frumos spunea cronicarul Grigore Ureche, „în calea răutăţilor“.

La urcarea pe tron, pretendentul trebuia să achite o obligaţie sub formă de pişkeş. Astfel, Alexandru Iliaş plăteşte în 1620, la obţinerea tronului Moldovei, 10 milioane de aspri (83.333 de galbeni), iar Radu Mihnea trimite la preluarea tronului Ţării Româneşti şase milioane de aspri (circa 50 mii de galbeni). Aceşti bani erau oferiţi în afara haraciului (tributului) care, începând din anul 1615, trebuia plătit cu anticipaţie.

Ţara Românească avea stabilit ca tribut 40 de mii de galbeni, iar Moldova, între 35-40 de mii. Haraciul a rămas oarecum stabil până la urcarea pe tron a lui Matei Basarab şi Vasile Lupu, când a cunoscut o majorare cu 30%. La sfârşitul domniei lui Constantin Brâncoveanu, haraciul muntean se ridica la 92 mii de galbeni.

„Cursul de schimb“

Plata tributului se făcea prin intermediul reprezentantului fiecărui principat la Poartă. Aceştia au surpriza să afle că, începând din mai 1620, vor trebui să mai achite un impozit pentru „monedele ciuntite şi slabe ale tributului“, impozit care a ajuns pentru moldoveni la 900 de mii şi pentru munteni la un milion de aspri.

Mai mult, ca urmare a devalorizării monedei turceşti – asprul – visteria otomană reţinea o sumă compensatorie. Se mai plăteau apoi taxa oilor, dar şi o alta destinată acoperirii pagubelor casapilor ienicerilor din „Stambul“, taxă care ajunge pe timpul lui Ştefan Tomşa al II-lea al Moldovei la circa 27 mii de taleri mari. Se mai adaugă apoi peşcheşul anual de Bayram, câte 20 de pungi pentru fiecare principat, precum şi cel prilejuit de urcarea pe tron a unui nou sultan. La încoronarea lui Murad al IV-lea, domnul Moldovei a plătit aproape 135 mii de aspri.

La jumătatea secolului, obligaţiile domnilor români se agravează prin instituirea mucarerului mare şi mic, adică darea de confirmare trienală şi anuală a domniei.

Pentru mucarerul mare, ambele ţări române dădeau sultanului 150 de pungi, pentru validé (mama sultanului) se trimiteau 50 de pungi, iar pentru şeful haremului împărătesc, 10 pungi. Toate acestea întreceau uneori valoarea

haraciului, care pe timpul domniei lui Dimitrie Cantemir valora 65 mii de taleri, iar peşcheşurile circa 95 mii.
Acest cortegiu de dări suplimentare oficiale, la care se adaugă şi ruşfetul (mita), au înăsprit sarcinile fiscale ale Ţărilor Române.
În 1603, domnul Moldovei Ieremia Movilă se plângea că tătarii i-au jefuit peşcheşurile aflate în drum spre capitala imperiului: patru legături (cuprinzând fiecare 40 de bucăţi de blănuri de samur), patru „dinţi de peşte“ (colţi de morsă), 16 cai şi 8.600 de galbeni.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
2094
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

mugurii-de-brad-ajuta-la-pastrarea-sanat...

Mugurii de brad ajută la păstrarea sănătăţii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMugurii de brad ajută la păstrarea sănătăţii

Fiecare dintre noi a simţit magia bradului împodobit de Crăciun. Puţini sunt însă cei care ştiu că, dincolo de farmecul pe care acesta îl emană în perioada sărbăto-rilor de iarnă, bradul poate fi benefic organismului. În tratamentul naturist pe bază de brad sunt recomandaţi mugurii. Deşi puterea lor de acţiune în cazul bolilor este vastă, aceştia sunt recunoscuţi pentru proprietatea de a ajuta la fixarea calciului în oase şi dinţi. Un rol de asemenea foarte important este acela că preparatele obţinute din aceşti muguri constituie un bun stimulator pentru întărirea sistemului imunitar

Printre bolile mai grave asupra cărora pot acţiona mugurii de brad se numără rahitismul, tulburările de creştere întâlnite în perioada copilăriei din cauza inapetenţei, osteoporoza, boala Scheurman, infecţiile acute şi cronice ORL. Maceratul din muguri de brad poate fi folosit şi în stimularea formării sistemului osos. Datorită proprietăţilor lor aparte, mugurii ajută la consolidarea fracturilor.

Obţinerea maceratului din muguri de brad

Mugurii trebuie culeşi când au lungimea de 3-4 cm şi culoarea verde. Se curăţă codiţele şi se spală cu apă rece. Se pun într-o oală, în care volumul apei să fie dublu faţă de cel al mugurilor, spre exemplu la 1 kg muguri se pun 2 l apă. Se pun la fiert aproximativ o oră, până când se înmoaie bine.

După fierbere, mugurii vor fi păstraţi în acelaşi conţinut la rece timp de 48 ore, sau 24 ore în cazul în care este vreme călduroasă. După această perioadă, mugurii trebuie presaţi în aşa fel încât tot sucul lor să se scurgă. Pentru a-l strecura aveţi nevoie de tifon dublu. La un litru de suc, se vor pune două kilograme de zahăr. Se administrează oral, în cantităţi specifice fiecărei afecţiuni.

(Laura Dobre)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
871
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Multe ferme nu au îmbunătăţit viaţa găinilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Multe ferme nu au îmbunătăţit viaţa găinilor

Johanna Stadler, director de programe la Vier Pfoten Internaţional, ne-a semnalat că multe ferme din România nu sunt pregătite să închidă bateriile, cuşti neîmbunătăţite pentru găini ouătoare. Astfel, acele ferme intenţionează să nu respecte condiţiile de bunăstare a animalelor, stabilite printr-o decizie a Comisiei Europene, care interzice utilizarea unor spaţii mici şi neiluminate natural, începând cu 1 ianuarie 2012.

„Decizia de interzicere datează din anul 1999, fiind transpusă în legislația românească în anul 2003. Așadar, fermierii au avut opt ani la dispoziție să se pregătească și să îmbunătățească sistemele de producție. Cu toate acestea, unele ferme românești au cheltuit în anul 2006 chiar și fonduri europene, prin programul SAPARD, pentru a dota halele cu baterii neîmbunătățite“, a afirmat Stadler.

Conform Directivei Europene 74/EC/1999, a spus directorul de programe, toate statele membre trebuiau să raporteze repartiția producției de ouă pe tipuri de sisteme utilizate până la 1 aprilie 2011. România figurează că avea 1.739.452 de găini ouătoare în baterii neîmbunătățite la acea dată și că, până la sfârșitul anului, 700.000 de păsări vor produce, în continuare, ouă în astfel de spații mici. De exemplu, o mare parte din aceste păsări vor fi ținute într-o fermă din Plopu, județul Brăila, care a cheltuit în anul 2006 fonduri europene pentru a dota trei hale cu baterii neîmbunătățite. Din acest motiv, țara noastră riscă sancțiuni severe din partea Comisiei Europene.

„Am cerut o opinie legală și este clar acum pentru noi că Uniunea Europeană impune, fără excepție, ca toate fermele dotate cu baterii neîmbunătățite să fie închise până la sfârșitul acestui an. Acțiunea noastră constituie o atenționare la adresa autorităților române și un semnal de alarmă pentru Comisia Europeană“, a adăugat Johanna Stadler.

Menționăm că Vier Pfoten a transmis scrisori tuturor guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene pentru a afla care este stadiul pregătirilor în vederea iminentei interziceri. Cele mai multe au răspuns deja. Astfel, patru au interzis cuștile neîmbunătățite de mai mulți ani, iar 13 sunt pregătite să le închidă, totodată fiind extrem de îngrijorate de posibila competiție neloială din partea țărilor care nu se vor conforma.

„Este păcat că România a intrat pe lista neagră a țărilor care nu se conformează. Mai mult, Comisia ar trebui să instituie o interdicție intracomunitară, în așa fel încât statele care nu respectă Directiva Europeană 74/EC/1999 să nu mai poată vinde ouăle peste graniță. Autorităţile române trebuie să întețească controalele, iar supermarketurile să refuze să vândă ouă care provin de la găini ținute în cuști neîmbunătățite“, a conchis Stadler.

Domnia sa a explicat că acele cuști neîmbunătățite, cunoscute sub denumirea de baterii, vor înceta să mai fie utilizate deoarece sunt sisteme care restricționează găinile ouătoare să aibă un comportament normal și le cauzează suferință. Spațiul restrâns, lipsa luminii naturale și a accesoriilor conduc adesea la rănirea și decesul

găinilor.
Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
694
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

muntele-si-spatiul-romanesc_l349.html

MUNTELE ŞI SPAŢIUL RURAL ROMÂNESC

Regiunea montană prezintă pe teritoriul ţării o întindere considerabilă şi condiţii pedogenetice foarte variate. Marea majoritate a solurilor montane aparţin unor tipuri întâlnite şi în regiunile de câmpie, deal şi podiş, faţă de care prezintă însă caractere specifice de soluri montane. Ca urmare a condiţiilor extrem de diferite, învelişul de sol al arealului montan din ţara noastră este variat. Agricultura montană are anumite caracteristici şi suferă unele constrângeri inerente cauzate de izolarea geografică, de condiţiile meteorologice dificile şi de ecosisteme fragile ce îngreunează dezvoltarea.

Constrângeri

Agricultura şi silvicultura reprezintă ocupaţii tradiţionale în zonele rural montane, care au modificat peisajul zonelor şi care constituie unele dintre cele mai importante elemente ale tradiţiilor cultural spirituale. Prin variaţia condiţiilor climaterice şi a diferenţei de altitudine, zona montană este diferită prin învelişul vegetal şi prin etajarea formaţiilor vegetale.

Vegetaţia şi fauna

Pajiştile alpine alternează pajiştilor subalpine formate pe terenuri despădurite, acoperite în principal cu iarbă sau cu plante ierboase, habitatele reprezentate de pajişti având cea mai largă varietate de specii şi ecosisteme. Fâneţele reprezintă cea mai remarcabilă caracteristică a zonelor montane, cu o mare bogăţie de specii şi plante, făcând parte din biodiversitatea biologică şi bogăţia peisagistică a acestor zone.

Vegetaţia montană mai este reprezentată prin păduri de molid, în care predomină molidişurile, iar în locurile mai joase întâlnindu-se bradul şi pinul, păduri amestecate de fag cu răşinoase, fag cu gorun, păduri de stejar în amestec cu alte esenţe lemnoase. Fauna. Datorită poziţiei geografice şi a diversităţii condiţiilor naturale, aceasta este bogată şi diversificată, întâlnindu-se capra neagră, vulturul bărbos, cinteza alpină, şopârla de munte, iar în zona pădurilor găsim o faună bogată de cerbi, urşi, râşi, jderi, veveriţe, mistreţi, lupi, precum şi cinteza, sitarul şi cucul.

Peisajul rural

Zonele de munte au o mare bogăţie de biodiversitate şi peisaje, acest fapt datorându-se în parte izolării şi dezvoltării lor limitate prin comparaţie cu alte zone. Diversitatea peisagistică cuprinde multitudinea peisajelor din zonele rural montane, recunoscute ca fiind de-o bogăţie şi frumuseţe remarcabile.

Turismul.

Peisajul rural extrem de variat, viaţa tradiţională şi monahală, potenţialul agricol şi silvic al României, arhitectura specifică mediului rural sunt factori ce favorizează turismul şi agroturismul. Acesta din urmă, prin specificul de consum agroalimentar intern unde s-au produs alimentele, are funcţia de potenţare economică a capacităţii gospodăriilor ţărăneşti.

Prin faptul că majoritatea alimentelor consumate în activitatea de agroturism provin din producţia proprie, rentabilitatea activităţii de agroturism este ridicată, preţurile serviciilor fiind sub nivelul celorlalte forme de turism.
Extinderea agroturismului are şi o importantă componentă educativă: cunoaşterea tradiţiilor culturale specifice zonei, a valorilor peisagistice şi istorice ale spaţiului rural.
Dezvoltarea agroturismului montan este un proces ce ţine seama de nevoile prezente şi viitoare ale turiştilor şi comunităţilor-gazdă, precum şi ale crescătorilor de animale ce asigură hrana, aducându-le beneficii pe plan financiar. Toate acestea generează oportunităţi de angajare pentru comunităţile locale, ajută la reducerea impactului asupra moştenirii naturale şi culturale, poate sprijini tradiţiile şi datinile populare, promovând produsele tradiţionale locale. Dezvoltarea rurală durabilă în plan ecologic se realizează în concordanţă cu dezvoltarea în plan economic şi social.
Succesul unei dezvoltări rurale depinde, în primul rând, de practicarea unei agriculturi durabile care are ca scop menţinerea unei corelaţii optime între cantitatea şi calitatea alimentelor şi conservarea calităţii mediului înconjurător, peisajul, datinile populare, tradiţiile jucând un rol important în păstrarea şi transmiterea acestora viitoarelor generaţii.

Dr. ing. Gina-Maria Gheorghe
Academia Română – Institutul Naţional de Cercetări Economice

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
1358

□
˚Comentarii
□
□
˚1. Ioan -- (8-May-2010) Exista la nivel de minister al agriculturii vre-un proiect economic, pentru dezvoltarea acestor zone ?. Nu vorbesc de minerit si turism ci de amenajari sociale,comunitare,economice, care sa vina in ajutorul locuitorilor din zona ca drunuri de acces, masini specifice muncii acestor oameni,electricitate, sisteme de telefonie ,sistem de valorificare/achizitie a produselor acestora, aprovizionarea acestora cu hrana on/animae, sistem de colectarea laptelui sau mini-branzarii.Oamenii acestor locuri sunt HARNICI dar tebuiesc sprijiniti sa i-i patrunda cultura si modernitate in nviata lor.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Munţii, doar ca o frumuseţe naturală > REVISTA LUMEA SATULUI

Munţii, doar ca o frumuseţe naturală

Materialul pe care îl supunem atenţiei se constituie, în fapt, într-un set de propuneri ce au ca scop salvgardarea comunităţilor rurale din zona montană. Ele au fost adoptate de către reprezentanţii Forumului Montan din România şi înaintate spre analiză organismelor şi factorilor decidenţi la nivel guvernamental.

Demersul porneşte de la realitatea că evoluţia situaţiei agriculturii montane după 2004 a generat o creştere accentuată a gradului de sărăcie şi lipsă de perspectivă pentru fermierii montani.

În 2008 se înregistrează o stare de exod masiv a tineretului satelor de munte, fără precedent istoric, cu abandon agricol definitiv, spre oraşe sau străinătate.

Populaţia satelor de munte este îmbătrânită, efectivele de animale, bovine şi ovine, s-au redus alarmant, scade volumul de îngrăşăminte organice şi, în consecinţă, se degradează constant structura furajeră a fâneţelor şi păşunilor naturale – cca. 2 milioane ha – o bogăţie a Carpaţilor creată de om în peste 2000 de ani de păstorit.

Cauze:

- Absenţa unei politici montane protecţioniste, preventive, la nivel de stat (existentă în ţările UE cu munţi);
- Lipsa unui cadru instituţional specializat, competent, la nivel central şi teritorial;
- Preţurile derizorii practicate de procesatori;
- Monopolul instalat de „transformatori“ în zona montană;
- Absenţa unei politici de protecţie prin preţuri „de referinţă“ – mai ales la lapte şi carne;
- Subvenţii mult insuficiente (din partea statului şi a UE) pentru a se determina stoparea exodului uman şi redresarea în primul rând a zootehniei montane.

Propuneri

Pentru redresarea efectivelor de animale sunt necesare:

- Prime speciale – pentru animalele crescute şi exploatate în condiţii extensive şi ecologice, după cum urmează:

1. Redresarea şi ameliorarea florei furajere a pajiştilor montane prin aplicarea unui amplu program de fertilizare naturală a păşunilor;
2. Sprijin pentru dotarea tehnică, specifică zonei montane;
3. Credite cu dobândă subvenţionată pentru modernizarea gospodăriilor montane;
4. Pentru ameliorarea efectivelor de bovine se solicită introducerea sistemului de montă naturală în localităţile (satele, cătunele) mai izolate, cu reproducători autorizaţi, de calitate, din rase montane (Brună, Pinzgau, Bălţată Românească);
5. Facilităţi pentru înfiinţarea stânelor montane de tip asociativ;
6. Acordarea sprijinului promis pentru stabilirea tineretului în localităţile montane;
7. Introducerea sistemului preţurilor „de referinţă“ pentru laptele şi carnea, în viu, materii prime – prin care să se

asigure protejarea producătorilor.
(R.R.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
565

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Murele altoite de lângă casă

De regulă, când avem poftă de mure şi stăm aproape de pădure mergem chiar aici, cu familia ori prietenii, să le culegem. Dacă mirajul pădurii este departe, le căutăm la piaţă, pe la ţăranii veniţi cu de toate de prin diferite colţuri de ţară. Puţini, foarte puţini oameni aleg, pentru propriul consum, dar şi pentru al altora, să cultive murele în propria gospodărie. Şi, totuşi, nu e nici greu, nici costisitor să ne ocupăm de aşa ceva. Doar - ca în foarte multe domenii de pe la noi – piaţa de desfacere lipseşte într-o mare măsură.

Butaşii-minune

Acum vreo doi ani, scriam chiar aici, în revistă, despre Vasile Muraru Ion, un cultivator de mure din judeţul Prahova, şi despre această îndeletnicire a sa. Mai mulţi cititori s-au interesat despre cultura de mure şi, în câteva cuvinte, încercăm să vorbim despre ea. Omul numit mai sus s-a apucat, mai mult în joacă, să planteze în grădină zece butaşi de mur altoit. Nu credea nicio clipă că va face, în scurtă vreme, o plantaţie pe cinste, cum nu sunt multe în România. Şi nici nu ştia nimic despre cultura asta, a murelor.

Fac murii fructe negre şi bune, pe care, se zice din popor, e bine să le foloseşti în gută, în afecţiunile stomacale, în cele bucale. Mai mult, însă... Dar butaşii i-au dat singuri toate răspunsurile căutate: se înmulţesc foarte repede, fără să intervină el, nu au nevoie să fie stropiţi şi stimulaţi chimic, nu le trebuie îngrăşăminte, nu sunt pretenţioşi la frig, umezeală sau căldură, se muncesc precum viţa-de-vie, dau rod cam două, poate trei luni pe an şi murele, odată culese, aduc bani buni în portofelul stăpânului.

O astfel de cultură durează în jur de 15-20 ani. Deci, cultivatul murelor, pe lângă, să zic aşa, casa omului, are multe, multe avantaje. Mai greu este cu piaţa de desfacere. Deşi aceste fructe au nenumărate proprietăţi curative, ca să nu mai vorbim despre efectul deosebit produs asupra papilelor gustative, şi ar putea fi folosite cu succes în industria alimentară, farmaceutică sau cosmetică, nu prea se întâmplă astfel.

Producătorii de gemuri ori medicamente şi produse cosmetice preferă să achiziţioneze murele de la vânzătorii ambulanţi, care le strâng de prin pădure, fără să se implice serios în nişte contracte care trebuie onorate de ambele părţi. Vasile Muraru, cultivatorul despre care vorbeam, poate fi găsit în comuna Cosminele, satul Poiana Trestiei.

Estetic...

În chip oarecum bizar, murul este solicitat destul de mult în ultima vreme pentru amenajarea gardurilor vii. Poate pentru că un astfel de gard este şi ecologic, şi decorativ, şi rezistent, şi... gustos. Şi nu toate tipurile de mur înţeapă, aşa că nu constituie un pericol pentru copii sau animalele mici. Murul nu cere apă multă, nici temperaturi neapărat ridicate, putând fi cultivat în toate regiunile ţării. El mai poate fi folosit foarte bine şi la decorarea unui perete exterior, gard de beton, fier sau alt tip de copac, uscat în mare parte. În plus, un butaş de mur costă numai cca 10 lei.

Nina Marcu
REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
38681

Comentarii

1. grecu doru -- (16-February-2011)va rugam a ne transmite o adresa de unde putem cumpara butasi de mur fara tepi(altoit), precum si instructiuni privind plantarea acestora. Cu stima Doru Grecu

2. alex -- (16-February-2011)Mitica Druga - Falticeni, are de asemenea o mica ferma....mic cultivator de mure, de mai bine de 7-8 ani.
Iar despre rezistenta la ger...se poate discuta mai mult...in zonele nordice din tara noastra, gerurile de -20 grade Celcius produc destule pagube murului fara tepi (altoit.

3. Raul -- (17-February-2011)Am observat ca in presa de specialitate din Romania exista cateva subiecte ciudat argumentate. Un astfel de subiect este cultura arbustilor fructiferi care peste tot ,,e simpla si nu necesita atentie deosebita". Adevarul ca aceste culturi (mur, afin, zmeur etc.)sunt deosebit de pretentioase din pc. de v. al cerintelor fata de clima, sol si tehnologie. Exista in lume centre de cercetare genetica si tehnologica care de zeci de ani se ocupa doar de caeste specii, dar la noi ,, merg oricum"? Altii fac 1 mld.$ export in lume din soft fruits(ca de ex. Chile) , iar la noi cresc singure.

4. Nelu -- (21-February-2011)Nu am auzit pana acum de mur altoit. Stiam ca murul se inmulteste prin drajoni, prin marcotaj de varf si foarte rar prin butasi. La unele soiuri se practica inmultirea prin meristeme cu un numar mic de subculturi. Nu riscati cu murul fara ghimpi fiindca la -18 grade ingheata. Sunt soiuri cu ghimpi foarte putini, cum este Gazda, dar care rezista si la frig. Daca aveti soiuri rezistente la ger, fara ghimpi, sunati-ma la 0723260107. Cumpar. Cultura simpla mi se pare o gluma. Daca faci tehnologie ai si productii. Pretul de 10 ron mi se pare mare.

5. claudiu -- (18-April-2012)am deja o plantatie de muri fara spini, in jur de 2500-3000 metri patrati.anul asta o sa am ceva productie, sa vedem daca o vrea cineva, la anu o sa vand si butasi, nu o sa cer mai mult de 5 lei pe planta inradacinata.asta pt eventuali doritori, murele mele sunt de la institutul maracineni arges, soi nou, rezistent si productiv. poate mai multi producatori de fructe padure ne facem o asociatie. bafta

6. Adrian Vescan -- (13-September-2012)Comercializez la preturi de producator soiurile de mur fara spini Loch Ness si Smoothstem. Plantele sunt la ghivece de dimensiuni diferite - se pot planta oricand. Stocul este limitat pentru aceasta toamna dar pot produce pe comanda cantitati mari pentru anul viitor. Comercializez si coacaz negru, zmeur, catina si afin de cultura. Ma puteti contacta la adrianvescan@yahoo.com, 0755826736

7. stoica cosmin -- (17-April-2013)eu am mure altoite fara tepi si sant o minunatie de fructe. sant bune de facut e toate din ele: dulceata , compot, murata, sirop, inclusiv tuica. eu sant din pitesti dar murele le am la tara la aproximativ 60 de km de pitesti. daca cineva vrea am de vanzare si mure din vara iar din toamna o sa am si butasi de vanzare. sant o afacere profitabila si foarte sigura. cine este interesat ma gaseste la 0729033476

8. Nicolaescu -- (17-September-2013)Vind butasi de mur fara spini inradacinati de un an sau mai mult prefer sa ii scot in prezenta cumparatorului
Soiul este foarte productiv rezistent la boli si ingheata foarte rar
Piatra Neamt

9. Marius -- (30-September-2013)Detin o plantatie de muri fara spini, pe o suprafata destul mare.
Cultiv doua soiuri aclimatizate conditiilor din tara noastra. Rezistente la ger si cu o productivitate foarte mare.
1. ThornFree; Productivitate - 13 - 15 tone / HA
2. Thornless Evergreen; Productivitate - 12 - 14 tone / HA
Anual am posibilitatea de a pregati MUR INRADACINAT, cantitati destul de mari de ordinul miilor, cu PRINDERE GARANTATA 100 %.
Pentru orice alte detalii va rog sa ma contactati la verdeoc@yahoo.com sau 0766.321.753

10. sasa -- (14-November-2013)Vand butasi de mur din soiurile americane Thornfree si Smoothstem,productive(3-5 kg planta potential) aclimatizati in tara noastra, mai am disponibili 50 de butasi

0762555818

11. Paxi -- (5-March-2014)Sunt interesat ptr infintarea unei culturi de fructe de padure de cca 0.5 h ..Cine imi poate da un sfat corect ce sa cultiv in jona de campie Islaz Teleorman

12. adriana -- (18-March-2014)Sunt din rodauti sv ce soi de mure si zmeur ar reziste la temp si de '-25grade

13. catalin -- (3-July-2014)buna ziua si eu detin o plantatie de mure In judetul timis dar caut piata de desfacere cine ma pote ajuta va rog sunatima la numarul 0769668410 multumesc

14. albu cristinel -- (17-August-2014)Detin mur OREST soi produs la Falticeni,soi cu tepi,nu necesita sustinere, foarte aromat si dulce.detalii la 0742020885

15. albu cristinel -- (17-August-2014)o precizare,soiul rezista la -30 grade,cu toate ca nici la minima termica din Falticeni-SV -33grade nu a avut nimic

16. adrian -- (2-September-2014)Dom. Nicolaescu as dori sa cumpar si eu butasi de mure dar nu ati lasat nici un numar de teljoteljon sau fax va multumesc la revedere

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Muştarul: cum îl cultivăm şi cu ce folos?

„A fost o simplă întâmplare când am început să cultiv muştar. A venit la Cooperativa Agri Sud, din care fac şi eu fac parte, o firmă care a făcut o ofertă pentru vreo 800 ha, iar producţia urma să plece în Germania. Nu mai cultivasem niciodată aşa ceva. Din sola de 105 ha, am însămânţat iniţial numai 30 ha. Apoi m-am răzgândit şi am pus muştar pe toată suprafaţa. Firma a oferit sămânţa din soiul Mikado de la Signal şi tehnologia“ – ne-a povestit Ilie DAN, administratorul Fermei Agrodan, cu sediul în comuna Vărăşti, judeţul Giurgiu.

Arătura să fie de toamnă, dar…

Conform tehnologiei adoptate, prima operaţiune este arătura, care se poate face toamna, iar dacă nu este posibil, primăvara devreme. Adâncimea optimă este de 25-28 cm. Urmează discuirea, spre sfârşit de februarie sau început de martie.

„Primăvara devreme am aplicat 200 kg de azot la hectar. Încorporarea îngrăşămintelor am făcut-o pe 15 martie, odată cu însămânţarea, pentru că semănătoarea este prevăzută cu freză. Cantitatea optimă de seminţe este de 9 kg/ha“ – a afirmat fermierul.

Numai că tehnologia recomandă utilizarea de complexe la început, iar în vegetaţie, azot. „Nu am avut bani. A fost pentru prima oară, în activitatea din domeniul privat, când nu am utilizat NPK la nicio cultură, din cauza preţului mare de achiziţie. Cantitatea ar fi fost de 150-200 kg/ha. Însă, la 4,5 lei/kg, însemna o cheltuială suplimentară de aproximativ 800 lei/ha, care nu merita“ – a spus Dan. Pentru a înţelege, ne-a dat un exemplu. În cazul grâului, valoarea îngrăşămintelor s-ar fi ridicat la echivalentul a 2,5 t vândute. Numai că surplusul de producţie asigurat de complexe era mult mai mic. Aşa s-a văzut obligat să renunţe, pentru a nu pierde bani. N-a fost decizia agrotehnică cea bună, dar...

Trei tratamente

Potrivit opiniei interlocutorului nostru, în perioada de vegetaţie sunt necesare, până la recoltare, trei tratamente, două împotriva dăunătorilor şi unul contra bolilor foliare, dar numai la semnal, nu preventiv. Cu această ocazie, se administrează şi îngrăşăminte foliare, care conţin azot, fosfor şi sulf. Acestea costă 5 lei/kg şi sunt suficiente 4 kg/ha. Înseamnă o investiţie de numai 20 lei/ha, faţă de 800 lei/ha în cazul utilizării de complexe. Iar randamentul este aproape acelaşi! În cazul acestei tehnologii, producţia de muştar la hectar poate ajunge la 1.500-2.000 kg. Însă, în condiţiile unei primăveri secetoase, cum a fost în 2009, s-au obţinut numai 850 kg/ha. În schimb, preţul de vânzare a fost bun, de 0,55 euro/kg.

Importanţa sulfului

Sulful şi azotul acţionează împreună în plantă. Cantitatea de sulf necesară plantelor, pentru o dezvoltare optimă, este aproximativ egală cu cea de fosfor. Sulful contribuie la dezvoltarea a doi aminoacizi vitali – cisteina şi metionina – care duc la albumine. Mai mult, legăturile sulfului pot activa anumite enzime responsabile pentru respiraţia celulară sau pentru procesele de dezvoltare din plantă. Din cauza lipsei sulfului, plantele sunt slăbite, sunt mai sensibile la bolile cauzate de micoze, deoarece mecanismul natural de apărare nu mai funcţionează în mod corespunzător.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
2978

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Muzeu al satului la... Capul Satului

- Ioan Grămadă găzduieşte în propria casă un veritabil muzeu al satului

Ioan Grămadă este proprietarul uneia dintre cele mai interesante colecţii etnografice din Moldova, care numără peste şapte mii de piese. Colecţia este găzduită la domiciliul colecţionarului, într-o casă ţărănească veche de aproape două secole, dar şi în anexe, multe dintre acestea construite în ultimii ani, în care sunt prezentate îndeletniciri tradiţionale din zonă, cum ar fi creşterea animalelor, oieritul, cio-plitul lemnului etc.

Clădirea principală a ansamblului muzeal Casa Muzeu „Ioan Grămadă“ Câmpulung Moldovenesc a fost inclusă în Parcul Naţional al Monumentelor de Arhitectură în iunie 1955 şi reprezintă o construcţie tipică pentru începutul secolului al XIX-lea. Este o casă de tip orăşenesc, ridicată de familia Constantin Grămadă, una dintre cele mai bogate familii ale Ocolului câmpulungean, care dispunea de pământuri la Câmpulung, Sadova şi Fundu Moldovei, fiind în acelaşi timp proprietari de mori, vaduri de moară şi ai unui număr mare de animale. Casa a fost construită în 1817, din lemn cioplit, cu tindă şi două încăperi în faţă şi bucătărie în spate, împrejmuită de o prispă din bârne cioplite, cu streaşina largă susţinută de stâlpi crestaţi, fiind o locuinţă reprezentativă pentru o familie de gospodari.

Pelerin şi colecţionar

Obişnuiţi să-l întâlnim pe Ioan Grămadă peste tot unde sunt evenimente culturale în judeţ, într-o duminică, după-amiaza, l-am găsit la Colecţia Etnografică din Câmpulung Moldovenesc Est sau Capul Satului. De fapt, nu este vorba doar de o colecţie etnografică, ci de un muzeu al colecţiilor. Proprietarul lor ne-a mărturisit că nu el a dat această denumire actuală, de Muzeu etnografic, ci cei mai mulţi dintre vizitatori, care au constatat că cele peste 7.000 de exponate, organizate în 18 săli, nu mai pot fi o simplă colecţie, ci un adevărat muzeu etnografic. „Poate nu întâmplător, există şi o coincidenţă. Pe baza unor documente istorice, cartierul în care se află colecţia, Capul Satului, pe vremuri a fost capăt de sat, şi atunci, legat de această denumire istorică, doresc să realizez, într-o perspectivă apropiată, un muzeu al satului la... capătul satului“, a spus Ioan Grămadă. Sunt păstrate cu sfinţenie documente foarte vechi care arată că în drum spre Ardeal au trecut prin Câmpulung Moldovenesc „luceafărul“ poeziei româneşti Mihai Eminescu şi istoricul Nicolae Iorga.

O bisericuţă va întregi muzeul

Ioan Grămadă a spus că dintr-un sat în miniatură nu poate lipsi o bisericuţă – chiar un schit – cu multe icoane pe care deja le are în muzeu şi care ar putea împodobi pereţii acesteia. Are deja conturat proiectul bisericii din lemn, dar lipsesc deocamdată resursele financiare pentru procurarea materialelor necesare ridicării lăcaşului de cult. Până la construirea acestuia colecţionarul câmpulungean a realizat la un meşter din localitate o troiţă mare, ca un semn de mulţumire pentru tot ce a realizat până acum şi ca o rugă pentru tot ceea ce îşi propune să facă mai departe.

Ioan Grămadă a mărturisit că şi-ar dori ca cele peste 7.000 de exponate să fie cât mai bine păstrate, conservate şi puse în valoare. O altă preocupare este construirea unui gard tradiţional din bârne şi acoperit cu solzi şi a unei porţi ţărăneşti. Sunt multe lucruri pe care şi le doreşte nu pentru el, ci pentru vizitatori, şi speră în ajutorul Consiliului Local şi al celor care doresc să se alăture eforturilor sale.

Multe exponate au valoare sentimentală

Din acest mic tezaur inestimabil al tradiţiei pentru generaţiile viitoare, în care portul bucovinean este reprezentat de peste o sută de costume populare, ştergare, lăzi de zestre vechi de peste 200 de ani, sumane, măşti populare, nu lipsesc nici obiec-tele de tehnică populară – stative, maşini de răsucit, vârtelniţe şi tot ce mai este de trebuinţă unei gospodării ţărăneşti sau icoanele vechi, obiectele de cult, cărţile religioase, mobilierul rustic, instrumentele muzicale.

De mare preţ este o icoană, copie a celei originale aflate în Muzeul Naţional din Varşovia, care o repre-zintă pe Maica Domnului ţinându-l în braţe pe pruncul Iisus Hristos. Pentru ilustrarea ocupaţiei principale a locuitorilor din zonă, Ioan Grămadă a reconstituit coliba stânei, cu principalele dotări, şi atelierul de prelucrat lemnul cu toate sculele necesare.

Sunt multe lucruri de care Ioan Grămadă este legat sufleteşte. De exemplu, cămaşa pe care a purtat-o mama sa, primul ştergar cu motive populare pe care i l-a dăruit bunica sau lucruri pe care i le-a făcut cadou tata sau bunicul. Pe lângă obiectele „de suflet“ sunt şi obiecte pentru care, ca să le aducă în colecţie, colecţio-narul de la poalele Rarăului a trecut prin multe peripeţii, o parte dintre acestea fiind redate în a doua carte pe care a publicat-o, „Întâmplări ce nu puteau fi uitate“.

Colecţionar şi scriitor

Ioan Grămadă este un păstrător al tradiţiilor şi obiceiurilor populare din zona Câmpulung şi prin cărţile sale. Nu îşi propusese şi nici nu se gândise, cu puţin timp în urmă, să scrie. Dar mulţi vizitatori, care au apreciat modul în care Ioan Grămadă vorbeşte despre tot ce există în muzeu, maniera în care prezintă exponatele, dar şi lucruri legate de istoria şi tradiţia acestor locuri, l-au îndemnat insistent să pună pe hârtie tot ce le-a prezentat lor. Nu şi-a propus un termen, dar în fiecare an a reuşit să editeze câte o carte. Prima se numeşte „Întâmplări din viaţa unui colecţionar“, a doua, „Întâmplări ce nu puteau fi uitate“, iar a treia, „Pelerini prin zestrea trecutului“, reflectă foarte multe aspecte din istoria acestor locuri, tradiţii, oameni, folclor, pentru că are câteva culegeri de folclor vechi, dar foarte valoroase, şi alte întâmplări pe care nu a reuşit să le cuprindă în primele două cărţi.

„Doresc să integrez în muzeul nostru şi o sală a oamenilor de seamă din Câmpulung, pentru că noi, aici, am avut şi avem oameni de valoare, care merită să fie cunoscuţi, iar activitatea lor şi tot ce au făcut pentru oraş să fie prezentate publicului“, a spus Ioan Grămadă.

Invitaţie cu anticipaţie

„Dacă Domnul va voi şi mă va sprijini va apărea acest Muzeu al Satului de la... Capătul Satului, pe care, cu anticipaţie, vă invit să-l vizitaţi şi unde vă aştept cu cea mai mare plăcere“, a spus autorul colecţiilor. Alături de Ioan Grămadă este tovarăşa sa de viaţă, Didina Grămadă. Ea i-a fost alături atât la găsirea exponatelor, la aranjarea lor, cât şi la conservarea obiectelor. Pentru turiştii aflaţi în trecere, în gospodărie este înfiinţat şi un punct de informare şi documentare, unde se găsesc peste 2.000 de pliante, albume şi diverse alte suveniruri.

Silviu Buculei

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
701

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Muzeul Naţional al Agriculturii - Slobozia

Incursiune în lumea fascinantă a satului românesc

Dacă eşti un spectator al vieţii şi încerci să priveşti o activitate comună, cotidiană, uzuală dintr-un unghi diferit de vedere poţi avea o adevărată revelaţie. Nu multă lume poate face acest lucru. Dar cei înzestraţi să o facă vor reuşi la rândul lor să îmbogăţească fondul spiritual al comunităţii.

În Slobozia, la câteva sute de metri de gară te închini în faţa bisericii vechi din lemn. Acesta e semnul că ai ajuns în faţa unui loc binecuvântat de Dumnezeu: Muzeul Naţional al Agriculturii.

Un loc menit să te facă să redescoperi o lume într-o dimensiune aparte, originală şi spectaculoasă. Aici nu o să găseşti ceva la care te aştepţi într-un muzeu teoretic tehnicizat, ci dimpotrivă intri într-o galerie de artă. Numai că exponatele nu au rame, ci poartă coroane de lemn şi fier, iar soclurile, în loc de forme estetizate conştient de artist, duc „povara“ pietrelor folosite la morărit, a plugurilor sau a altor minunăţii de lucrat pamântul. Până şi depozitul e un laborator. Şi totul se reconfigurează din timp în timp.

Reconstituirea unei vieţi adevărate

E un loc viu (evit să-l numesc „muzeu“). Fiecare zonă de aici e compusă după o temă: „Unealtă şi Artă“, „Fire şi Timp“, „Viaţa în Ramă“, „Chipuri de ţărani“ etc.

În acest loc nu te duci ca într-un muzeu tehnic clasic, unde accentul cade pe prezentarea rece şi impersonală a pieselor, dimpotrivă vei descoperi poveşti despre viaţă, înţelesuri profunde ale muncii pământului şi fenomenului numit agricultură.

Relaţiile dintre elemente, fie că e vorba de un vechi tractor Lanz-Bulldog ori de un locomobil Huco de la începutul secolului XX sau o batoză alături de o colecţie de unelte manuale vechi, sunt metafore vizuale asamblate de fiecare dată în ipostaze surprinzătoare. Orice piesă dezvăluie tradiţia complexă şi potenţialul ei epic. E de ajuns să asculţi povestea ţestului ca să conştientizezi resursele conceptuale pe care o astfel de idee le poate genera.

Acest muzeu este de fapt un suflet, viu, real, profund, enigmatic pe care câţiva oameni inimoşi şi credincioşi îl oferă timpului şi vremurilor pentru înţelegere, apreciere şi continuă rememorare. Ei se numesc Răzvan, Viorica, Adrian, Maria, Mariana, Magdalena, Andreea, George şi lista continuă...

P.S: Ceea ce vedeţi în aceste fotografii sunt filtre, mai mult conceptuale decât optice, prezente în calendarul 2009 al Muzeului Agriculturii.

Ciprian PALEOLOGU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
805

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

muzeul-national-al-agriculturii-solicita...

Muzeul Naţional al Agriculturii solicită o mică donaţie > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulMuzeul Naţional al Agriculturii solicită o mică donaţie

Stimate Domnule Ministru Mihail DUMITRU,

Muzeul Naţional al Agriculturii este o instituţie de anvergură naţională şi internaţională. Prin directorul Muzeului, deţinem preşedinţia Asociaţiei Internaţionale a Muzeelor de Agricultură (ICOM/ UNESCO). În anul 2011, septembrie, vom organiza în România al XVI-lea Congres Internaţional al Muzeelor de Agricultură.

În multe ţări ale lumii (Ungaria, Polonia, Cehia, Slovacia, Germania etc.) s-au păstrat în cadre instituţionalizate sau în colecţii particulare mărturii ale diverselor epoci (inclusiv cea socialistă).

Pentru Istorie însă noi, ţăranii români, nu am păstrat mai nimic (tractoare, semănători, batoze etc.) din maşinile fabricate în ultimii 50 de ani chiar la noi, în România.

Situaţie concretă şi paradoxală: din întreaga gamă de tractoare UTB, în muzeul nostru nu există decât un singur tractor U-650, în timp ce, la Budapesta, Muzeul Agriculturii Ungare păstrează două tractoare: U-650 şi UTOS-45.

Trist este că până şi fotografiile epocii (1945 – 1989) au fost aruncate. Acum se vor casa ultimele tractoare, semănători, combine. Ne adresăm dumneavoastră cu rugămintea să ne ajutaţi să primim prin donaţie măcar câteva utilaje din gama UTB sau Semănătoarea.

Vă rugăm să găsiţi o soluţie pentru a păstra doar câţiva martori dintr-o Istorie care nu trebuie casată complet.

Vă mulţumim pentru înţelegere şi avem speranţa că ne veţi ajuta într-un fel sau altul.

Cu sinceră consideraţie, Răzvan Ciucă
preşedintele Asociaţiei Internaţionale a Muzeelor de Agricultură

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
936

□

Comentarii

□

□

1. spinul -- (28-February-2010)AM O PROPUNERE.SUGERATI DLUI MINISTRU CA PENTRU CEI CARE BENEFICIAZA DE SUBVENTII PENTRU UTILAJE NOI SA ACORDE UN BONUS DACA DEPUN LA DVS UN UTILAJ DIN GENERATIILE VECHI. AM SI EU VREO CATEVA.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

muzeul-viticulturii-si-pomiculturii-de-l...

La 70 de ani de la înfiinţare

Muzeul Viticulturii şi Pomiculturii de la Goleşti, un edificiu... regesc

La ceas de seară târzie, când în viile şi livezile ţării reînvie, păşim cu sfială în pitoreasca aşezare a Goleştilor, acolo unde, la conac şi în parcul domeniului feudal de altădată, zeci de istorici şi de etnografi pun la cale planuri de mărire a celor două muzee şi se pregătesc să ofere publicului exponate unice, într-o concepţie originală în plan european.

- 1640 - este ctitorit ansamblul feudal al Goleştilor, singurul edificiu fortificat din Ţara Românească, format din conac, baie turcească, foişor.
- 1939 - regele Carol al II-lea înfiinţează Muzeul Dinicu Golescu, dezvoltat de-a lungul anilor cu noi expoziţii de bază, care reflectă istoria familiei, a culturii şi civilizaţiei tradiţionale argeşene.
- 1966 – se înfiinţează secţia Muzeului Viticulturii şi Pomiculturii din România, care înfăţişează civilizaţia ţărănească din principalele zone de profil din ţară.

Elemente de civilizaţie ţărăneşti

Directorul instituţiei, Filofteia Pally, este bucuroasă să ne fie ghid în spaţiul vast de 14 ha al celor două muzee în care sunt amplasate 166 monumente istorice şi de arhitectură tradiţională şi care cuprind un număr impresionant (50.000) de obiecte muzeale cu o valoare istorică „memorială, artistică şi documentară de excepţie“.

– Doamnă Pally, cum arată astăzi Muzeul Viticulturii şi Pomiculturii?

– Acesta înfăţişează elemente ale civilizaţiei ţărăneşti de la mijlocul secolului al XIX-lea din principalele zone ale ţării, proiectate iniţial să cuprindă 34 de gospodării viticole şi pomicole din Muntenia, Moldova, Oltenia, Transilvania şi Dobrogea, muzeul având, de asemenea, gospodării tradiţionale cu case şi acareturi – construcţii anexe, un sector de teascuri pentru băuturi – vin şi ţuică, precum şi un han.

– Despre ce fel de han este vorba?

– Acesta va fi construit anul acesta, când marcăm 70 de ani de existenţă a muzeului de la Goleşti. Este un obiectiv ambiţios, de importanţă europeană. Construcţia, inspirată din stilul arhitecturii brâncoveneşti, dar şi a celei ţărăneşti va oferi cu siguranţă spaţii de cazare cu interioare tradiţionale, o bucătărie cu specific ţărănesc, ateliere de meşteşuguri.

Programe ambiţioase

– Ce alte proiecte mai aveţi acum?

– Alături de cele prezentate, ne propunem ca, în curând, să începem lucrările de restaurare ale Conacului Goleştilor, a turnurilor de apărare, construcţiile medievale impunând periodic intervenţii de specialitate, ca o garanţie a sănătăţii durabile a mărturiilor de civilizaţie naţională.

Prin specificul său tematic, muzeul atrage azi vizitatori de toate vârstele. În acelaşi timp, ne propunem şi o gamă diversă de activităţi, între care sesiuni de comunicări ştiinţifice, tabere de meşteşugari cu premii, întâlniri de genul „Fii Argeşului“.

Muzeul nostru este, astfel, unul dintre cele mai vii muzee, care oferă publicului său exponate unice, într-o concepţie expoziţională originală în plan european, piesele expuse fiind autentice, reprezentative şi semnificative în plan cultural.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
714
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

muzica-zestrea-de-suflet-a-floarei-calot...

Muzica, zestrea de suflet a Floarei Calotă > REVISTA LUMEA SATULUI

Muzica, zestrea de suflet a Floarei Calotă

Ce am putea spune despre această doamnă a muzicii româneşti, în afară de faptul că are o voce de aur, că vine dintr-o zonă folclorică încărcată din belşug cu nestemate şi că a dus mai departe cântecul aşa cum l-a primit?

O altfel de şansă

Rep.: Veniţi, din câte ştiu, din Teleorman şi spuneam mai devreme că poate nicio zonă a ţării nu este atât de încărcată de muzică autentică, ce se potriveşte mai ales atmosferei zilelor de sărbătoare...

F.C.: Este, într-adevăr, o zonă foarte bogată şi una dintre şansele pe care le-am avut eu şi regretatul Liviu Vasilică a fost să căutăm în memoria celor care au păstrat aceste cântece. Folcloriştii au ocolit această zonă, considerând-o una de câmpie despre care au gândit că poate tradiţiile nu au atâta culoare şi spontaneitate ca în Ardeal sau Moldova. Aşa se face că ele au rămas cumva intacte acolo, în sufletele oamenilor.

Dar eu vreau să vă asigur că omul acesta de la câmpie, pe care vara îl bate soarele în creştetul capului şi îl trudeşte să scoată din pământ ce poate el mai bun, care iarna se luptă cu nămeţii, a gândit şi şi-a păstrat cântecele. Dar foarte mult datorăm şi lăutarilor acestor câmpii, pentru că ei au fost cei care ne-au luminat clipele atunci când am botezat, am cununat sau am avut bucurii de tot felul.

Ei au păstrat cântecul autentic românesc aşa cum l-au cerut însă ţăranii.

Tot prin acest cântec aş vrea să las şi eu urmă pe pământ, pentru că Dumnezeu a fost extrem de generos şi mi-a dăruit un glas cu care să pot transmite bucuria că exist, că trăiesc şi eu printre ei.

Mirajul vieţii la ţară

Rep.: Eu sunt convins că, dacă Floarea Calotă n-ar fi venit din satul de unde se trage, n-ar fi fost Floarea Calotă.

F.C.: Categoric, pentru că nu aş fi avut această zestre de suflet cu care m-am trezit aşa cum am văzut lumina zilei, cum i-am văzut pe mama, pe tatăl şi pe bunicii mei. La fel am simţit şi cântecul şi tradiţia cu toate încrengăturile ei. Au venit spre mine toate aceste minuni ale lumii într-un mod cât se poate de firesc şi de natural.

Cel care astăzi se apucă să cânte şi vrea să simtă ce-a simţit şi simte ţăranul, dacă are foarte multă pricepere şi multă aplecare şi vrea sau este dispus să facă un efort deosebit, până la urmă reuşeşte. Dar tinerii care s-au născut la oraş şi au pus piciorușul nu pe iarbă şi pe pământ, ci pe asfalt şi în ghetuţă... nu vor simţi niciodată ce a simţit copilaşul acela de la ţară când îi cânta în gutuiul de la fereastră o vrăbiuţă, care ieşea afară – poate fără să bage de seamă mama lui – desculţ, care simţea viforul imediat ce ajungea pe prispă. Copilul de la oraş a beneficiat întotdeauna de o protecţie poate exagerată din partea părinţilor, dar nu întotdeauna favorabilă dezvoltării lui.

Cântecul nu piere

Rep.: Mă gândeam că satul s-a mai schimbat de când îl ştiu eu, se va mai schimba poate, însă nu mi-aş dori să se întâmple un singur lucru: oamenii să renunţe la tradiţii, la obiceiuri şi la cântecele lor.

F.C.: Eu cred că oamenii nu vor renunţa pentru că, vedeţi dumneavoastră, a fost un adevărat exod al ţăranilor către oraş într-o anumită perioadă, dar acum observăm cumva reversul acestui fenomen. Chiar dacă nu are loc în aceeaşi măsură, oamenii se întorc la ţară, îşi construiesc case, iar cei care n-au avut niciodată o casă sau un bunic la ţară descoperă bucuria de a trăi undeva într-un mediu liniştit şi curat. Lucrul ăsta este extraordinar, eu cred în el şi prin el în revigorarea satului şi a obiceiurilor lui.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
655

□

Comentarii

□

□

1. adriana -- (15-March-2010)floarea calota este o perla a cantecului teleormanean alaturi de liviu vasilica mi-au incantat copilaria si tineretea s-o tina d-zeu sanatoasa!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Năduf de fermier pentru atunci când vor citi şi guvernanţii

O vreme, prinsesem noi, românii, a visa cu ochii deschişi. Cai verzi pe pereţi, cum spune poporul, când vrea să denote oarece fabulaţii. Unii dintre noi vedeam deja, ca pe o certitudine certă – ori, dacă îmi e permis să mă exprim în felul acesta, partea plină a paharului, chiar dacă ea se vădea a fi tulbure şi agitată – viaţa, la începutul de mileniu şi secol, aproape roz, dacă nu roz de-a binelea. Ne închipuiam, bieţi români, că, parte a Uniunii Europene fiind, nu mai sunt pericole să ne întoarcem în timp, să ne tragă în urmă trecutul nedrept calificat astăzi de neoreformatori. Ne aşteaptă, ne imaginam, doar prosperitatea, civilizaţia, liniştea socială. Şi ce dacă brăzdam câmpurile cu plugul tras de bietul cal? Şi ce dacă n-aveam canalizare în sate? Şi ce dacă încă mai căram apa de la zece kilometri distanţă? Şi ce dacă n-aveam atâtea?... Trecutul s-a estompat precum curcubeul la zenit. Privim cu încredere spre viitor. Şi unele planuri se îndeplinesc mai repede, altele mai târziu. Numai că, din păcate, sunt visuri – şi vise – care nu se împlinesc niciodată. Se pare că şi acelea ale fermierilor români sunt tot cam pe acolo...

Of şi aoleu...!

Când l-am întrebat, ca să nu o mai lungesc, pe un crescător de vaci din judeţul Călăraşi, nici prea-prea, nici foarte-foarte – ca extindere a afacerii, vreau să spun – cum îi merg treburile, m-a repezit din prima: „Lasă-mă, doamnă, în pace! Că merge treaba cum aleargă melcul! Arde cămaşa pe mine că nu mai ştiu ce să mă fac cu animalele. Iau laptele de la ele şi îl dau pe lucru de nimic! Statul nu ne dă subvenţiile, aşa cum a promis, nu ne sprijină cu nimic, parcă vrea să murim cu toţii. Şi vita trebuie furajată ca să dea lapte, tratată, dacă apar probleme de sănătate... Şi pământul... Pământul duduie de nepăsare... Cu ce îl lucrezi, dacă nu ai utilaje, care merg cu motorină? Şi sămânţăria? Sămânţa, oare, n-o cumperi pe bani grei?“

Plătesc prostia conducătorilor

„Fără afurisitele de subvenţii nu ne descurcăm, nu putem face producţie. Uniunea Europeană dă ce este scris în legislaţia sa, dar statul român ce face? Nu că ar acoperi subvenţiile astea prea mult din cheltuielile cu vacile, dar e ceva, acolo. M-am înglotat în datorii ca prostul, că am zis că pot să fac şi eu cum fac fermierii prin Europa, ca să îmi scot pâinea cea de toate zilele. Am fost la franţuji acum vreo patru ani, că suntem înfrăţiţi, comuna noastră cu a lor. Păi acolo să vezi agricultură! Statul se implică, îşi dă interesul... Eu m-am împrumutat de nebun. Iar banca îmi ia şi pielea de pe mine, ca dobândă, că am vreo patru credite. Nu mă descurcam să cumpăr câteva zeci de bovine şi să încerc să fac treabă à la Europa fără bani de la bancă. Plus că am girat cu casa şi ferma şi, dacă nu pot restitui împrumutul, rămân fără locuinţă şi fără nimic! Ca să nu mai spun că am fost nevoit să renunţ la acei câţiva oameni pe care îi foloseam la muncile fermei.“

Cu ştreangul agăţat de gât

„Merg al naibii de bine treburile! Avem ştreangul agăţat de gât şi doar o secundă ne desparte de datul duhului.“

Pe omul costeliv, cu faţa şi mâinile arse de soare, l-am înţeles din prima. I-am simţit ca pe al meu, deşi eu nu cresc vite, oful. I-am văzut îndurerarea, i-am auzit zbuciumul. Am dat să plec, întristată la rându-mi, şi m-a strigat: „Păi... Să mă iertaţi. Mi-am vărsat ca văcarul năduful pe sat. Trăiesc cea mai umilitoare înjosire în momentele astea. Am visat, când m-am împrumutat la bancă, şi am pornit afacerea cu văcuţe. Dar cred că, în loc de vis, voi vorbi în curând despre coşmar. O să-i distrug pe toţi ai mei dacă nu plătim împrumutul şi ne lasă banca fără casă."

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
638

□

Comentarii

□

□

1. kesarion -- (16-July-2010)Multi am facut prostia sa credem in promisiunile celor de la putere si ne-am dorit ceva mai bun,pentru noi si pentru agricultura romaneasca,vai de ea,iar din toate visurile noastre,cistiga acum bancile si o mina de oameni"destepti"Politici agricole,prin minister,nu,deh,domnii fac plimbari prin strainatate,de fapt,acum,de acolo ne vine si cea mai mare parte din mincare,cu bani buni,bineinteles,iar noi,astia visatorii,ne blestemam zilele cind ne-am hotarit sa ne transformam din daci liberi,in fermieri europeni!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Nămăieşti – tărâm de legendă, poezie şi istorie

Mănăstirea rupestră

La doar 7 km de Câmpulung Muscel, pe drumul spre Braşov, se află satul Nămăieşti, localitate atestată documentar încă din secolul al XVI-lea. Călătorul este atras aici mai ales de sfânta mănăstire cu acelaşi nume săpată în stâncă.

Legenda spune că însuşi Sf. Ap. Andrei ar fi lăsat o icoană a Maicii Domnului între stânci în apropierea unui templu păgân. Privind prin firida stâncilor, Sfântul ar fi exclamat: „Nima est“, de unde şi denumirea mănăstirii ca şi a satului. Lăcaşul de cult ar fi fost construit de trei ciobani care au visat concomitent icoana şi apoi au descoperit-o. Ea există şi astăzi în biserică, fiind legată în aur şi bătută în pietre scumpe pe cheltuiala unui renumit om de afaceri.

Peisajul înconjurător, zidurile de cetate şi stânca în care este încastrată mănăstirea solicită curiozitatea călătorului. Despre istoria locului şi mai ales a mănăstiri mi-a vorbit maica stareţă Lucia. Sfinţia sa are însă şi o supărare: de curând o parte din trapeză şi câteva chilii au fost atinse de un incendiu.

Casa memorială Topârceanu

Coborând dealul mănăstirii se ajunge la şoseaua care merge către Braşov. Nu departe, pe stânga, se află casa memorială George Topârceanu. Am reuşit să vizitez muzeul prin amabilitatea doamnei Mioara Boteanu, care este de 38 de ani ghidul muzeului şi nu refuză pe nimeni, indiferent de ora la care ajunge aici. Cunoaşte ca nimeni alta genealogia familiei Topârceanu. Aşa am aflat că mama poetului era o talentată ţesătoare de obiecte mănăstireşti, fiind remarcată la vremea respectivă chiar şi de istoricul Nicolae Iorga pentru talentul său. Poetul a locuit împreună cu familia mai întâi în comuna învecinată Văleni, apoi la Nămăieşti, unde şi-a făcut casă, petrecându-şi copilăria şi tinereţea în aceste locuri minunate, care apoi l-au inspirat. Monumentală apare ima-ginea călugăriţelor în versurile:

„Răsar de prin chilii/călugăriţe negre, fantome solitare,/cu haine lungi, cernite, purtând, în mâini, făclii./Biserica înaltă începe să răsune;/curg note tânguioase în linişte adâncă/şi, lin plutind în noapte, cântări de rugăciune,/se-ntorc şi se repetă lovite-n zid de stâncă…“

Dorinţa sa era să-şi doarmă somnul de veci sub o cruce pe aceste meleaguri: „…Albă cruce să vă spuie/ Tot acolo nemişcată:/Acesta care doarme-n groapă/S-a plimbat p’aici odată…“.

Nu departe de aceste locuri se află râul Topolog care i-a inspirat poetului Balada morţii, considerată una dintre bijuteriile literaturii româneşti. Şi tot aici a fost izvodită celebra Balada popii din Rudeni.

La Nămăieşti a trăit poetul emoţiile primei iubiri pentru soţia sa Victoria şi bucuria naşterii unicului fiu, care a lucrat ani de zile ca profesor de muzică la Câmpulung-Muscel.

Mausoleul de la Mateiaş

La câteva sute de metri de Nămăieşti, pe un deal în preajma unei păduri seculare pe drumul spre Braşov, se află grandiosul Mausoleu de la Mateiaşi. Aici şi-au dat viaţa sute de ostaşi români în luptele crâncene de la Muscel în prima parte a celui Dintâi Război Mondial, când armata română slab echipată şi pregătită a rezistat eroic asaltului armatelor germane.

De tot acest buchet de frumuseţi se poate bucura cel care vizitează minunatul colţ de rai Nămăieşti, situat la intersecţia drumurilor dinspre Târgovişte, Câmpulung Muscel şi Braşov.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
1056

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 63c1b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nămeţii nu topesc teama de secetă

Ninsorile abundente din luna februarie nu sunt în măsură să topească temerea fermierilor băcăuani că anul agricol 2012 va fi unul afectat de secetă. Judeţul nu are sisteme de irigaţii funcţionale, iar speranţa că primăvara şi vara vor aduce ploile necesare rămâne îndepărtată. Specialiştii susţin însă că fenomenele meteo potrivnice pot fi combătute prin măsuri agrotehnice adecvate. „În 35 de ani de activitate – spune inginerul Gheorghe Pricopie, administratorul societăţii Geno-L, din Bereşti Bistriţa – nu am dat niciodată vina, la producţii mai mici, pe fenomenele meteo. Omul, specialistul, este decisiv.“

Înmagazinarea apei, esenţială

În lunca Siretului, la Tamaşi, dr. ing. Viorel Alistar, administratorul societăţii Agroleg, lucrează 150 ha de teren: 125 ha sunt deja cultivate, din care 80 cu grâu. În primăvară, va semăna cinci hectare cu ceapă, trei cu cartofi şi restul cu porumb. Deşi la câteva sute de metri de albia râului, culturile nu sunt irigate. Instalaţiile vechi au fost distruse şi furate. Cum procedează, atunci, Viorel Alistar?

„Apa, atunci când este, se poate pierde prin scurgere la suprafaţa solului, prin infiltraţii în straturile pro-funde sau prin evaporare. Combaterea se face prin lucrări de întreţinere şi de pregătire a solului. Cea mai importantă lucrare este aratul. Sunt arături de toamnă şi de vară, care contribuie la înmagazinarea apei, dar împiedică şi pierderea apei existente în sol prin evapotranspiraţie.

Orice arătură de iarnă sau de primăvară este net inferioară celor din toamnă sau din vară din acest motiv. Pregătirea solului este la fel de importantă. Aici intră nivelarea terenului, care reduce pierderea prin evaporaţie şi duce la o distribuire mai uniformă a apei de la suprafaţa solului, prin eliminarea pantelor sau făgaşelor şi grăparea efectuată în special cu grapa cu colţi, pentru distrugerea capilarelor şi menţinerea rezervei de apă din sol.

După semănat, dar şi înainte, la unele culturi trebuie făcută tasarea sau tăvălugirea cu tăvălug neted, inelar sau cross chill. Tasarea măreşte porozitatea capilară în detrimentul celei necapilare, favorizând urcarea apei în sol către suprafaţa lucrată, a patului germinativ, unde sunt seminţele. Este o lucrare foarte importantă mai ales în zonele secetoase, de stepă. La seminţele mici, de ceapă, de lucernă, este bine ca terenul să fie tăvălugit imediat, înainte şi chiar după semănat.

Importantă este combaterea buruienilor, care sunt mari consumatoare de apă. Aceasta se poate face fie chimic, fie prin praşilă (mecanic) şi astfel se înlătură concurenţa între consumatorii de apă.

La semănat, respectarea epocii optime, dar şi a metodei de semănat, a adâncimii în sol duce la folosirea judicioasă a apei. Dacă semeni la o adâncime mult prea mare (de obicei se face la o adâncime de zece ori mai mare decât diametrul seminţei) nu e bine. La seminţele mici se merge la unu-doi centimetri, iar la cele mari (floarea-soarelui, porumb etc.), la 7-8 centimetri.

Fertilizarea reglează consu-mul de apă, pentru că aplicarea corectă a îngrăşămintelor asigură, pe lângă hrana necesară plantei, şi reducerea consumului specific. Planta, având suficiente îngrăşăminte, are un consum mai mic de apă. Rezerva de apă fiind şi ea mică, un consum în astfel de condiţii şi limite este aproape suficient pentru plantă.

În acest an este o lipsă de cel puţin 600-700 de milimetri în sol faţă de capacitatea de reţinere a solului. Ninsorile care au fost, deşi abundente, sunt total insuficiente pentru refacerea necesarului de apă în sol. Dar, dacă topirea zăpezii se va face treptat, se va asigura necesarul de apă cel puţin la culturile deja înfiinţate, în speranţa că, ulterior, vor urma şi ploi. Dar, dacă va fi o topire bruscă, terenul fiind îngheţat, apa se va pierde prin scurgere la suprafaţă.

Dacă tratamentul plantelor este făcut la timp, iar planta este sănătoasă, sistemul reticular se dezvoltă în mod normal şi are capacitatea de a extrage apa din sol. Şi soiurile sunt importante. Există soiuri de plante rezistente la secetă, adaptate la zonele noastre, dar şi hibrizi care au capacitate mai mare de extragere a apei sau o rezistenţă mai mare la secetă şi arşiţă.“

Cum împiedicăm băltirea?

Inginerul Gheorghe Pricopie are în cultură 500 ha de teren, dintre care 60 cu rapiţă şi 140 cu grâu. Alte 70 vor fi ocupate cu floarea-soarelui, iar diferenţa, circa 230 ha, cu porumb. Fermierul este cu ochii pe zăpada căzută recent. „Trebuie înmagazinate precipitaţiile provenite din zăpada căzută recent.

Acest lucru se realizează prin îndiguiri, drenări, regularizări de albii care s-au format natural, pentru a împiedica pierderea apei prin scurgere. S-a acumulat o cantitate mare de zăpadă, iar pe terenurile plane, prin topirea bruscă a zăpezii, s-ar putea ca o parte din apă să rămână la suprafaţă, să băltească. De aceea este nevoie de drenaj, să fie dusă apa de la suprafaţă mai în profunzimea solului, la 1-2 metri, iar atunci când e nevoie de apă la plante, cea din profunzime să meargă prin capilare până la suprafaţa solului.

Dar sunt şi măsuri agrotehnice care privesc pregătirea patului germinativ, în primăvară. Trebuie făcută o grăpare a terenului, ori cu grapa cu discuri ori cu un cuplu de grape, care să întrerupă capilaritatea solului la suprafaţă şi să se împiedice evaporarea apei din sol.

La rapiţă, mai ales, dar şi la grâul de toamnă, la orz, orzoaică de toamnă trebuie făcută fertilizarea cu îngrăşăminte pe bază de azot imediat după deszăpezire, dar înainte sau chiar imediat după ce plantele au reluat vegetaţia, pentru ca, în contact cu apa, azotul să fie asimilat de plantă şi, implicit, o parte din apa din sol să fie asimilată. Nu în ultimul rând, când situaţia o impune, foarte bune sunt irigaţiile, dar sistemele de irigaţii sunt distruse, iar pentru altele noi trebuie foarte mulţi bani.

Ca soiuri folosite, eu cred că orice hibrid despre care se spune că este rezistent la secetă tot are nevoie de apă, mai ales în perioada înfloritului. Există hibrizi de porumb din gama KWS sau Pioneer care sunt mai toleranţi la secetă, dar în perioada fructificării, a înfloritului, când necesarul de apă al plantelor este maxim, atunci este nevoie de apă în sol.

În toamna trecută, mulţi dintre colegii noştri se văitau de secetă prelungită, dar eu am spus că e mai bine să aşteptăm lunile ianuarie martie, care vor fi hotărâtoare pentru producţia anului 2012. Iată că a venit suficientă zăpadă. Trebuie numai să înmagazinăm apa în sol. Astfel, vom avea cu ce să pornească plantele în vegetaţie, să avem o răsărire uniformă, iar de aici încolo depinde de noi.“

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
648

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

namolul-de-epurare-ingrasamant-in-agricu...

Nămolul de epurare, îngrăşământ în agricultură

Utilizarea în agricultură a nămolurilor de epurare reprezintă una dintre metodele de degajare a reziduurilor menajere şi o formă de punere în valoare a conţinutului lor de materie organică şi elemente nutritive, fiind bogate în fosfor şi azot. În urma cercetărilor privind folosirea acestora, s-au putut aprecia comportarea solurilor şi producţia de plante, se arată într-un studiu realizat de Institutul de Studii şi Proiectări Energetice (ISPE) Bucureşti, intitulat „Analiza situaţiei actuale a efectelor utilizării nămolurilor de la staţiile de epurare“.

Cum se obţine nămolul?

Studiul relevă că majoritatea staţiilor de epurare ape uzate din România sunt prevăzute cu treaptă mecanică şi treaptă biologică. Cea mecanică este compusă din grătare rare şi dese, deznisipator, staţie de pompare și decantoare primare. Cealaltă este formată din bazine de aerare, decantoare secundare, staţie de pompare nămol recirculat şi nămol în exces.

Din păcate, notează specialiștii ISPE, linia nămolului funcţionează deficitar sau este scoasă din funcţiune. Aceasta este alcătuită din îngroşătoare gravitaţionale, rezervoare de fermentare şi platforme de uscare. De cele mai multe ori, nămolul brut rezultat din procesul de epurare este depozitat direct pe platformele de uscare, singura tratare constând în deshidratarea naturală.

Pentru tratarea şi eliminarea nămolurilor care nu îndeplinesc cerinţele de utilizare în agricultură se folosesc incinerarea și depozitarea în incinta staţiei de epurare sau la rampa ecologizată pentru depozitarea deşeurilor menajere.

Pentru a diminua efectul poluant şi a valorifica elementele nutritive pe care le conţine, nămolul trebuie să fie tratat în mod corespunzător, să se aplice numai pe soluri pretabile, în dozele şi epocile stabilite, la un anumit sortiment de culturi recomandate, şi să se asigure un control adecvat al calităţii factorilor de mediu.

„Mediul“ cere sprijinul „Agriculturii“

„Nămolurile rezultate în urma epurării apelor uzate sunt evaluate de experţii tehnicieni prin Politica naţională de epurare a nămolurilor“, a declarat László Borbély, ministrul Mediului şi Pădurilor, care a prezidat recent Conferinţa Naţională în cadrul proiectului Elaborarea politicii naţionale de gestionare a nămolurilor de epurare, cofinanţat din Fondul European de Dezvoltare Regională POS Mediu.

Noua politică va fi elaborată pe baza cercetărilor privind cantităţile de nămol ce trebuie tratate și depozitate în prezent, precum şi a celor care vor fi produse în viitor, ţinând cont şi de utilizarea acestora.

În cadrul şedinţei, Borbély a solicitat sprijinul tuturor instituţiilor participante, mai ales al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, pentru soluţionarea rapidă a acestei teme.

Necesitatea elaborării unei astfel de strategii este justificată de faptul că producţia de nămol va creşte semnificativ, odată cu construcţia noilor stații de epurare a apelor uzate, iar posibilităţile de depozitare în incintele operatorilor sau în depozitele ecologice de deşeuri sunt limitate.

Nămolurile de epurare pot fi folosite în agricultură (ameliorarea terenurilor, plantaţii forestiere noi), arderea în cuptoare de ciment sau în incineratoare speciale.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1853

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nasterea-Domnului-minunea-care-a-schimba...

Naşterea Domnului, minunea care a schimbat lumea

Ştim cu toţii că pe 25 decembrie S-a născut Iisus Hristos, Mesia cel prorocit şi aşteptat. Se găsesc şi unii care, în tot amalgamul de informaţii care au ajuns până la noi, neagă – zic ei pe baza unor cercetări – Dumnezeirea şi, implicit, Naşterea, Moartea, Învierea Mântuitorului. Îl transformă, şi pe baza unei imaginaţii asidue, nu neapărat dovezi ştiinţifice, pe Hristos într-un om simplu, fără puteri, fără implicări divine.

Profeţie împlinită

Demult, şi mult timp, profeţii vesteau oamenilor din vechime venirea lui Mesia pe pământ. Lumea de rând aştepta cu bucurie şi încredere ca o astfel de proorocire să se înfăptuiască, dar tiranii şi fariseii se temeau de aşa miracol. În vremea în care S-a născut Iisus, apele sociale erau tulburi şi pline de mâl. Şi, cu toată prorocirea ştiută şi aşteptată, mulţi nu L-au întâmpinat pe Hristos ca pe Mesia. Dar, aşa cum a ajuns până în zilele noastre, cei trei crai de la Răsărit, Gaspar, Melchior şi Balthazar, astrologi şi savanţi, au citit în stele şi în semne că Mântuitorul urma să Se nască pe 25 decembrie. Era lucru sigur. Şi, cu greutăţi, cu piedici, cu poticneli, au plecat către Iudeea. O stea luminoasă li s-a ivit pe cer şi, aproape fără să înţeleagă nici ei pe deplin ce e, a început să le călăuzească paşii. Astfel, magii au ajuns la Irod, cel care stăpânea atunci peste tărâmul Iudeii, şi i-au vorbit despre naşterea lui Mesia. Tiranul s-a înspăimântat de aşa profeţie şi, ca ea să nu se împlinească niciodată, a poruncit să fie tăiaţi toţi pruncii de parte bărbătească, a căror vârstă ajunge până la doi ani. A fost motivul pentru care Fecioara Maria, împreună cu Iosif, a plecat, după ce le-a dat de ştire un înger despre grozăvia care se pregătea, cu pruncul lor către Egipt. Ca să-L salveze. Ca El să vină şi apoi să ne mântuiască, aşa cum a fost sortit.

Dar, până în momentul acela, în grajdul sărăcăcios al lui Crăciun, unde Iisus Hristos a venit pe lume, cei trei magi de la Răsărit au fost primii care I s-au închinat. Ei au venit, după cum amintesc azi chiar şi colindele populare, cu aur, smirnă şi tămâie. Acestea constituiau acum mai bine de două milenii semn de regalitate, sacrificiu, spiritualitate. Se spune, de asemenea, că la capul pruncului Hristos a coborât chiar Sfântul Duh, ca să vegheze asupra Sa. Toate acestea nu sunt, oare, semne de Dumnezeire? Iisus Hristos, aşa cum se spune în cărţile sfinte, S-a născut în ziua sfântă de 25 decembrie în ieslea unui gospodar din Bethleem. Lângă Maria, în momentul naşterii, nu a fost decât Iosif. Şi, în ceruri, Dumnezeu, care şi-a trimis Fiul-om pe pământ ca să ne mântuiască, Dumnezeu fiind mai apoi. De atunci, noaptea de 25 decembrie a devenit sfântă şi magică. Astăzi şi peste alte două mii de ani este şi va fi aidoma.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
1223

Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nasterea-Maicii-Domnului-prilej-de-bucur...

Naşterea Maicii Domnului, prilej de bucurie şi de rugăciune

Astăzi, 8 septembrie, noi, ortodocşii, suntem în mare sărbătoare. Este ziua în care s-a născut, aşa cum spun scrierile vechi bisericeşti, Maica Domnului. Practic, naşterea Maicii Domnului, celebrată la această dată, este prima mare sărbătoare a anului bisericesc, început la 1 septembrie.

Maria, născută din rugăciune

Sfânta Fecioară s-a născut pe 8 septembrie – dată la care se sărbătoreşte Sfânta Marie Mică – fiind fiica lui Ioachim şi a Anei, nişte oameni simpli, dar deosebit de credincioşi. Pentru că multă vreme – mai bine de cincizeci de ani de la căsătorie – nu au putut avea copii, Ioachim şi Ana s-au confruntat cu ironiile şi batjocura oamenilor, chiar şi a marelui preot al templului, fiind blestemaţi din cauza lipsei urmaşilor.Dar ei au continuat să creadă în Dumnezeu şi să-şi vadă de viaţa liniştită pe care o duceau în mod obişnuit.

Cu post şi rugăciune, când părea imposibil să mai aibă moştenitori, mai ales din cauza vârstei înaintate, Ioachim şi Ana au fost anunţaţi de îngerul Gavriil, care li s-a arătat în vis, că rugăciunea lor nu a fost trecută cu vederea şi că Dumnezeu le va trimite binecuvântarea Sa. Ba, mai mult, pruncul care stă să vină se va umple de Duh Sfânt încă din pântecele mamei sale şi va fi un ales al lui Dumnezeu. Şi prorocirea, cum era de aşteptat, s-a împlinit.

Maria, copilul născut din rugăciunea unor părinţi credincioşi şi virtuoşi, avea să devină Maica Mântuitorului şi, prin extensie, a tuturor oamenilor de pe pământ, de ea legându-se nenumărate evenimente. Ioachim şi Ana, părinţii bătrâni şi multă vreme consideraţi blestemaţi, o duc pe Maria la Templu încă de la o vârstă fragedă, acest fapt sărbătorindu-se la data de 21 noiembrie sub numele de Intrarea Maicii Domnului în Biserică. Alte sărbători legate de Fecioara Preacurată sunt la 25 martie, de Buna Vestire, când Arhanghelul Gavriil îi spune că Iisus se va naşte din pântecele Ei, şi pe 15 august, când Sfânta Născătoare de Dumnezeu trece la cele sfinte.

Maria, începutul marilor lucrări

Naşterea Maicii Domnului este, cum spun bătrânii, şi hotarul astronomic dintre vara grăbită şi toamna nerăbdătoare. Cică, de Naşterea Maicii Domnului se pun rândunelele pe zburat în ţările calde, gâzele se cuibăresc prin pământ, pălăria de pe cap a bărbaţilor este înlocuită, discret, cu căciula. Încep nunţile la sate şi târgurile şi bâlciurile sunt în toi. De asemenea, este momentul în care se strâng de pe câmpuri toate cele: strugurii, porumbul şi alte cereale întârziate, nucile, măceşele, alte plante medicinale.

De ziua Sfintei Maria Mică, oamenii merg la biserică unde înalţă rugăciuni Fecioarei, fetele de măritat pentru un „ursit“ bun, femeile pentru temeiul gospodăriei, bărbaţii pentru recolte bogate. De asemenea, există şi o expresie, care pare să-şi aibă originea într-o întâmplare legată de Sfânta Fecioară. Se spune că Ana, mama Mariei, a rămas „grea“ mirosind o floare. De atunci ar proveni şi vorba: „copil din flori“.

La noi, Fecioara Maria este, de departe, cea mai îndrăgită divinitate feminină. Icoana ei nu lipseşte din nicio casă, aşa cum numele ei este nelipsit din toate rugăciunile. Maica Domnului este binele, puterea, forţa, este minunea care a călăuzit credinţa de-a lungul veacurilor. Fără ea, nimic din motorul vieţii nu s-ar fi pus în funcţiune. Să o cinstim şi noi, la ceas aniversar, după cuviinţă.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
660

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Natura 2000 nu înseamnă doar restricţii

„Conceptul Natura 2000 este prezent de mulți ani în Europa și, de mai puțin timp, în România. Pentru a-l înţelege, trebuie să pornim de la premisa că avem nevoie de dezvoltare durabilă. Păstrăm ceea ce avem și ne dezvoltăm, dar cu anumite reguli impuse, care sunt foarte bune. Trebuie să avem un echilibru între dezvoltarea economică şi ceea ce am moștenit de la natură“ – a declarat Cristian Apostol, secretar de stat la Ministerul Mediului și Pădurilor (MMP).

Declarația a fost făcută recent, cu ocazia lansării unui proiect de anvergură, Info Natura 2000 „Campanie naţională de conştientizare privind importanţa conservării Biodiversităţii prin Reţeaua Natura 2000 în România“.

Proiectul este implementat de Fundaţia Centrul Naţional pentru Dezvoltare Durabilă (CNDD), în parteneriat cu Direcţia Biodiver-sităţii din cadrul MMP, termenul limită fiind 14 martie 2013.

Proiectul contribuie la implementarea reţelei Natura 2000 în Romă-nia atât prin creşterea gradului de conştientizare a autorităţilor centrale, locale şi a publicului larg, cât şi prin întărirea capacităţii instituţionale, necesare implementării legislaţiei comunitare în domeniul protecţiei naturii.

Bugetul total este de 14.036.402 lei, dintre care 11.543.466 lei finanţare nerambursabilă din Fondul European de Dezvoltare Regională (80%) şi bugetul de stat (20%), contribuţia CNDD, în calitate de beneficiar, fiind de 2.492.936 de lei.

România, la pas

„Vom lua România la pas, îi vom ajuta pe oameni să înţeleagă de ce Reţeaua Natura 2000 a fost un program vizionar şi de ce este în avantajul nostru să-l sprijinim în continuare. Capitalul natural este fundamentul pe care dorim să se realizeze un nou model de dezvoltare socio-economică sustenabilă, iar conservarea biodiversităţii încă nu se află în topul priorităţilor de pe agenda publică din România“ – a afirmat Radu Vădineanu, manager de proiect.

Domnia sa a adăugat că, prin acest proiect, se dorește schimbarea percepţiei negative pe care oamenii o au despre efectele măsurilor de conservare a biodiversităţii şi să se arate că Reţeaua Natura 2000 poate constitui unul dintre puţinele elemente concrete pentru un viitor mai bun.

Câteva componente ale proiectului

Vădineanu a spus că, în prezent, se desfăşoară filmările pentru serialul documentar Natura 2000 și că a fost lansată o secţiune web de informare asupra siturilor. De asemenea, a început pregătirea materialelor necesare pentru sesiunile de instruire şi evenimentele de conştientizare programate pentru anul viitor.

Sesiunile de instruire a personalului agenţiilor de protecţie a Mediului (ANPM, ARPM, APM) vor fi organizate în fiecare dintre cele opt regiuni de dezvoltare.

Totodată, vor fi elaborate materiale de instruire şi informare.

Despre Natura 2000

Natura 2000 este reţeaua de arii de conservare a naturii la nivelul Uniunii Europene, creată pentru a asigura supravieţuirea celor mai valoroase specii şi habitate din Europa. Nu este limitată la rezervaţiile naturale, ci se bazează pe un principiu mult mai larg de conservare şi utilizare sustenabilă, conform căruia oamenii şi natura pot trăi împreună în armonie.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
605
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Natura, singura speranţă pentru sătenii din Secăria

Un drum misterios, tăiat în munte, aproape paralel cu drumul „mocăniţei“ de altădată şi sălbăticia Bucegilor, te duce din Comarnic la Secăria. Până să ajungi aici ai de mers cale de şase kilometri, urcuş continuu pe serpentine situate la 1.000 de metri altitudine. Secăria, sat cu o mie de suflete, începe să devină un punct de răscruce al marilor trasee turistice din zonă.

Fie şi numai că din vârful Neamţu, ce domină aşezarea, se vede toată panorama de vis a Văii Prahovei. La intrare, o pancartă pe care, alături de salutul de „Bine aţi venit la Secăria“, te întâmpină urarea „Dumnezeu să vă binecuvânteze!“.

La Secăria, aşa cum o arată şi numele, doar natura este bogată. Cât poţi cuprinde cu privirea vezi limpede cetatea celor şapte munţi, împodobiţi cu pajişti, cu păduri de fag şi brad, punctată de câteva cariere de piatră. Singurele făpturi sunt caii, care pasc liber pe povârnişuri. Nici urmă de vreo unitate agroindustrială. Sărăcia este aici la ea acasă. Vrerea neîmplinită a unora dintre săteni de a-şi dura gospodării agroturistice îi ispiteşte acum pe diferiţi investitori de a zidi, pe Gârbova, o staţiune montană în toată regula.

Un sat de vacanţă de 20 milioane euro

Era la începutul toamnei trecute, când cutreieram împreună cu primarul Iulian Popa poienile şi pădurile din împrejurimi. Parcurgeam unul după altul locurile creionate de proiectant, unde urmează să prindă contur Satul de vacanţă. Investiţia se doreşte a constitui inima viitoarei staţiuni montane de la Secăria, a cincea de pe Valea Superioară a Prahovei! Chiar dacă acum sunt zile de iarnă, utilaje grele mai scormonesc pământul. „Aici vor fi ridicate 150 de vile, plus alte construcţii specifice“, ne explică primarul Iulian Popa.

Aflăm astfel că vor fi ridicate un hotel de mare capacitate, un motel, dar şi o bisericuţă din lemn, vor fi amenajate terenuri de fotbal şi tenis, un patinoar, teren de joacă pentru copii... Şi o parcare. Utilităţile există deja: captare de apă şi reţea electrică. Şi în perspectivă, o aducţiune de gaz metan. Valoarea investiţiei: 20 milioane de euro.

Avantajele pentru comună vor fi foarte mari. Mai întâi, venituri consistente la bugetul local (care acum nu depăşeşte 30 miliarde lei vechi), dar mai ales peste 100 noi locuri de muncă. „Vedeţi dumneavoastră că natura salvează satul, îl scoate din sărăcie“, spune ca pentru sine primarul.

Până în toamna lui 2009 va prinde contur şi satul cel nou, de vacanţă. Mai mult, va fi reinstalată şi „mocăniţa“, o linie ferată îngustă, aşa cum a fost până acum o jumătate de secol. Tot de acolo va fi construită şi o telegondolă. Până atunci însă administraţia locală a început o veritabilă ofensivă edilitară.

Fondurile europene întineresc comuna

Primăria s-a implicat serios. Proiecte ambiţioase prind contur: drumuri asfaltate, canalizare, edificii noi, şcoală generală, grădiniţă cu dotări moderne, chiar şi cu aer condiţionat, o sală de festivităţi şi un nou local de primărie.

La toate acestea, cu fonduri europene, mai mulţi localnici îşi vor deschide gospodării agroturistice. Materialele de construcţie sunt la îndemână: lemnul din pădurea comunală, piatra din cele două cariere. Toate acestea scot, în sfârşit, din izolare comuna Secăria, ale cărei frumuseţi naturale vor putea fi cunoscute şi preţuite.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1539
□
º Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Navetiste în Edenul dintre ape

„O singură dată m-am speriat, când eram într-o şalupă veche. Şi ştiţi de ce? Pentru că eram într-un spaţiu închis. Era furtună. Valurile erau atât de mari încât au acoperit parbrizul. Nu se ştia unde se mergea. Puteam să şi cad în Dunăre, nu era problemă. Câte trânte n-am luat eu pe Dunărea îngheţată... Mare lucru! Mie îmi place şi iarna să trec Dunărea. Nu suntem ca ăia cu drobul de sare. Dacă ţi-e scris să mori înecat, mori şi cu o cană de apă“ – Monica Tudor

„Pentru ceea ce facem probabil că cineva acolo sus ne iubeşte şi are grijă de noi“ – Angelica Pestrea

Pojghiţa azurie a fluviului stă să se despice sub povara celor două năluci din noapte. O angoasă irepresibilă le sugrumă cadenţa paşilor. „Nu mai râde! Mergi mai departe, altfel se crapă gheaţa şi cădem în Dunăre“, vociferează iritată una dintre ele. Instinctiv, raţiunea mână spre mal resorturile aproape inerte ale celeilalte. După un sfert de ceas suspendat între două lumi, cele două calcă izbăvitoarea limbă de pământ. „Suntem cura-joase“, decretează mângâindu-şi vanitatea prima. „Ba nu, replică tăios cea de-a doua, suntem doar inconştiente…“

Jimbo, lotca şi directoarea

Sufla băltăreţul când vechea lotcă arsă a lui Jimbo „ancora“ pe malul Dunării, la Frecăţei, în judeţul Brăila. Cu aerul său de vagabond simpatic, bărbatul între două vârste dăduse cu greu gata cursa cu-n singur client la „bord“. Bine afumat, dar c-un admirabil simţ al snoavei, omul bălţii îşi ademenea cei trei privitori de pe malul jilav c-o „teleportare dus-întors“. Angelica Pestrea, directoarea şcolii din Frecăţei, îl priveşte distrată. Ştie că Jimbo îi va fi curând „comandor“, cum îi place lui să-şi spună, dar nu se teme. De fapt, n-o mai sperie nimic din ceea ce ar însemna pentru mulţi prozaica şi ingrata traversare a bătrânului fluviu.

De cinci lei andrenalină

Scena crud veridică a traversării Dunării cu barca între Frecăţei (judeţul Brăila) şi Peceneaga (judeţul Tulcea) are ca protagoniste două cadre didactice dintr-o Românie a secolului XXI: Angelica Pestrea şi Monica Tudor. Zilnic, cele două trec Dunărea fie cu barca pe la Titcov fie, mai rar, cu bacul pe la Ostrov contra sumei de 5 lei. Drumul de acasă, din Pece-neaga, până la şcoala din Frecăţei, durează 40 de minute, traversarea nefiind lipsită de pericole, mai ales iarna.

„Când e pod de gheaţă, soţul meu merge cu mine la Dunăre şi mă petrece cu privirea până ajung pe celălalt mal, la Frecăţei. Îmi spune că el n-ar face asta pentru nimic în lume, dar mie nu mi se pare ceva neobişnuit. Şi să ştiţi că şi fiicei mele îi place să treacă Dunărea cu barca. Mă moşteneşte“, mărturiseşte cu o stranie jovialitate Angelica Pestrea, profe-soară de limba română, aflată de 11 ani „pe ape“, dintre care 9 către şcoala Titcov şi 2 către cea „de centru“, din Frecăţei, unde deţine în prezent funcţia de director.

Colega ei de… aventură cotidiană, Monica Tudor, are 56 de ani, între care 27 de navetă între Peceneaga şi

Frecăţei. Venită prin repartiţie în Insula Mare a Brăilei în anul 1978, după absolvirea Facultăţii de Geografie-Geologie din cadrul Universităţii Bucureşti, Monica Tudor vede în trecerea cu barca injecţia zilnică de adrenalină. „De loc sunt din Maramureş, iar când am venit prima dată în Insulă era ca-n vestul sălbatic şi nu visam decât să plec după ce-mi luam definitivatul. S-a întâmplat să mă mărit, iar bărbatul meu, de fel din Peceneaga, mi-a spus că el nu pleacă de la Dunăre. Acum ar vrea el, dar nu mai plec eu. E o vorbă că cine bea apă din Dunăre, la Dunăre rămâne“, a punctat cu savoare profesoara de geografie a şcolii din Frecăţei.

Legământul cu Frecăţei

Deşi ambele au avut ori încă au şansa de a se transfera la şcoala din Peceneaga şi de a scăpa astfel de repetabila navetă, o forţă mai puternică le împinge invariabil spre Frecăţei. „Ne-au şi rugat să mergem la Peceneaga. De fapt, Catedra de geografie este liberă şi acum, dar n-are niciun farmec să mă transfer“, a precizat Monica Tudor. La fel ca şi colega sa, directoarea Angelica Pestrea vrea, nici mai mult nici mai puţin, să se pensioneze din postura de cadru didactic al şcolii din Frecăţei.

„Fiind titulară, îmi era nece-sar doar un simplu dosar de transfer. Acum 2 ani s-a eliberat la şcoala din Peceneaga un post, dar am ales să rămân aici. Îmi place colectivul, îmi place şcoala, îmi plac copiii. Am foarte multe motive să rămân aici şi, cinstit, cred că aparţin locului. Nu e vorba de sporul de zonă, care aici e de doar 20%, iar la Peceneaga de 12 %. Nici salariul nu este motivant“.

Şcoala, ca o familie

Şcoala cu Clasele I-VIII din Frecăţei are 150 de elevi, alţi 50 studiind la cele două structuri cu clasele I-IV de la Titcov şi Agaua. Cu un colectiv didactic care se apleacă cu migală profesorală asupra unor copii văduviţi de multe dintre binefacerile lumii civilizate, şcoala se laudă cu un procent de promovabilitate de 100% la examenul de capacitate de anul acesta. „Ne chinuim să creăm o lume asemănătoare celei de la oraş, să nu fie impactul prea mare când ajung în acel mediu. Anul acesta, de 1 iunie, am mers două zile la mare, la 2 Mai. Nu vă spun cum s-au comportat! Erau copii care nu ştiau să tragă apa sau care au făcut 4-5 duşuri pe zi pentru că li se părea nu ştiu cum“, s-a confesat Angelica Pestrea.

Post-scriptum

În ziua descinderii noastre în mirabila Insulă a Brăilei l-am surprins pe primarul Ioan Popa acţionând cu satisfacţie pompa cişmelei din faţa şcolii din Frecăţei. La o oră distanţă, când la Titcov avea să se inaugureze un mic parc de joacă în prezenţa unui ditamai activ de partid, aveam să înţeleg şi raţiunea acelui gest: doar de două zile frecăţenii aveau apă „pe ţeavă“.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
911

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

ne-a-parasit-un-bun-coleg-si-prieten_l11...

Ne-a mai părăsit un bun coleg şi prieten

Sâmbătă, 9 aprilie, a fost condus pe poarta veşniciei cel care a fost Victor Surdu - agronomul Victor Surdu, politicianul Victor Surdu şi omul Victor Surdu. Născut la 11 iulie 1947, la Iaşi, Victor Surdu a terminat ca şef de promoţie în anul 1970 Facultatea de Horticultură a Institutului Agronomic „Ion Ionescu de la Brad“ din Iaşi. Temeinica lui pregătire profesională şi experienţa dobândită în perioada în care a lucrat în producţie au condus la promovarea dr. ing. Victor Surdu mai întâi pe funcţia de director general adjunct la Direcţia Generală pentru Agricultură şi Industrie Alimentară şi apoi ca secretar cu probleme agrare pe judeţul Iaşi. Din această postură, ca şi din toate cele pe care le-a ocupat ulterior, inclusiv cea de preşedinte al Partidului Democrat Agrar din România sau de parlamentar, Victor Surdu s-a aflat în slujba agricultorilor până la sfârşitul vieţii. Spunea Victor Surdu: „Agricultura este cât ţara şi de aceea nu trebuie să ne amintim de agricultură şi de agri-cul-tori numai în campaniile electorale.“

Dar Victor Surdu nu a iubit doar agricultura şi nu a fost îndrăgit doar de agricultori! A fost, deopotrivă, bun prieten cu mulţi slujitori ai şcolii româneşti, cu medici, cu reprezentanţi ai culturii şi cultelor, cu politicieni din toate formaţiunile politice. Îmi spunea bunul meu prieten Victor Surdu la una dintre ultimele noastre întâlniri că îşi doreşte foarte mult să fie iertat de către toţi cei cărora le-a greşit şi că în toată viaţa lui, chiar dacă nu a reuşit să facă bine cât şi-a dorit, nu a vrut să facă nimănui niciun rău.

Cu vocea puternic marcată de boală, Victor Surdu s-a interesat până în ultimele sale zile de acţiunile întreprinse pentru aplicarea Legii camerelor agricole, a Legii cercetării ştiinţifice în agricultură, de mersul lucrărilor în campania agricolă de primăvară. Din păcate, chiar în acest început de primăvară, când în toată viaţa lui Victor Surdu ieşea la câmp, a plecat dintre noi pentru totdeauna! Suntem alături de întreaga familie Surdu în momentele grele pricinuite de despărţirea de soţul, tatăl şi bunicul Victor! Să ne rugăm lui Dumnezeu să-i fie ţărâna uşoară!

Deputat Gheorghe Antochi

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2011 Vizualizari:
860

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Necazurile vin călare şi pleacă pe jos

Pentru mulţi dintre cei care trăiesc în mediul rural, animalele reprezintă o sursă de hrană, de bani şi chiar un ajutor în gospodărie. Făcând pare din viaţa omului, chiar şi acestea sunt supuse ricurilor vieţii. Totuşi, putem să le protejăm...

Viaţa oamenilor a stat întotdeauna sub semnul celor mai imprevizibile fenomene şi întâmplări pe care le rezervă natura. În timp, această influenţă directă s-a extins şi asupra activităţilor pe care oamenii le desfăşoară sau asupra bunurilor pe care le posedă. Oricât de mult ne-am dori să evităm problemele sau să ne protejăm bunurile personale, riscurile există în viaţă şi ele aduc pierderi materiale şi financiare în momentul când ne aşteptăm mai puţin.

O asigurare de bunuri poate acoperi pagube care, în mod obişnuit, sunt greu de recuperat. Cei din mediul rural conştientizează ce înseamnă pentru propriul buget animalele din gospodărie, fie că sunt folosite pentru hrană sau pentru muncă. Cei care lucrează în agricultură şi, mai ales în zootehnie, sunt strâns legaţi de animalele pe care le cresc, acestea reprezentând principala lor sursă de venit. Astfel, printre metodele pe care aceştia le au la dispoziţie pentru a se proteja împotriva repercusiunilor negative se regăsesc contractele de asigurare.

Astfel, poliţele de asigurare a animalelor devin o oportunitate tot mai atractivă pentru fermieri, pentru a-şi proteja sursa de venit. În continuare vom prezenta câteva dintre elementele unei astfel de poliţe de asigurare şi care sunt principalele clauze ale acesteia.

La încheierea poliţei, după o inspecţie din partea reprezentantului companiei de asigurări, animalele vor fi menţionate într-o cerere-chestionar, pe categorii constituite prin cumularea următoarelor criterii: specie, vârstă, calitate, condiţii şi destinaţii, astfel:

– grupe de specii: bovine şi bubaline având vârsta cuprinsă între 6 luni şi 8 ani inclusiv; cabaline având vârsta cuprinsă între 1-15 ani inclusiv; ovine şi caprine având vârsta cuprinsă între 6 luni şi 5 ani inclusiv; porcine la îngrăşat peste 30 kg şi maximum 140 kg sau de reproducţie cu vârsta cuprinsă între 6 luni şi 3 ani inclusiv;

– clase de calitate: animale comune sau animale de rasă (cu condiţia să existe documente de atestare sau inventariere);

– condiţii de exploatare: speciale (crescătorii, îngrăşătorii, herghelii, saivane etc.) sau uzuale (curţi, grajduri, locuri amenajate pentru staţionare, furajare, îngrijire, montă, control şi tratament veterinar, la păşunat sau în transhumanţă, în timpul deplasării supravegheate pe drumurile publice, în timpul folosirii la diferite lucrări pentru care sunt destinate);

– destinaţii: producţie/reproducţie; tracţiune/povară; sacrificare/livrare; specială (cercetări/experimentări ştiinţifice, târguri şi expoziţii);

De asemenea, prin poliţa de bază sunt acoperite cheltuielile efectuate cu scopul de a limita daunele acoperite prin asigurare şi de a evita extinderea acestor riscuri, precum şi cele necesare scoaterii animalelor din unitatea respectivă în cazul contaminării acestora cu boli infecţioase, cu scopul de a preveni extinderea maladiei.

De asemenea, animalele care, în perioada asigurată, depăşesc vârsta maximă stabilită pentru fiecare grupă de specii, rămân în continuare asigurate până la expirarea contractului.

Totuşi, nu pot fi asigurate animalele care se află în adăposturi necorespunzătoare în care nu se respectă normele legale/tehnologice/zoo-igienice/sanitar veterinare. De asemenea, nu pot intra în asigurare cele care sunt bolnave, oarbe, schiloade, cu sechele grave din accidente sau boli anterioare, aflate în carantină (excepţie: speciile care sunt imune la boala pentru care s-a declarat carantină), au înregistrare pozitivă la examinarea pentru tuberculoză, bruceloză, encefalopatie spongiformă bovină, leucoză, precum şi porcinele cu trichineloză. Mai mult decât atât, nu pot fi asigurate animalele situate în Delta Dunării, care aparţin nomazilor sau care sunt folosite în scop militar.

RISCURI ACOPERITE

La fel ca şi la majoritatea poliţelor de asigurare de bunuri, în primul rând sunt acoperite riscurile standard, acestea fiind: incendiu, trăsnet, explozie, căderea de corpuri (aparate de zbor etc.), cutremur, furtună, uragan, grindină, inundaţii, prăbuşire/alunecare de teren; vandalism, terorism, greve şi tulburări civile.

Este acoperită şi lovirea animalelor de către vehicule (altele decât cele deţinute de asigurat), precum şi spargerea conductelor aferente instalaţiilor clădirilor.

La riscurile standard pot fi adăugate şi alte riscuri, printre care şi:

- Accidente:
  – loviri, răniri, căderea animalelor sau căderea pe animale a unor corpuri, acţiunea curentului electric, insolaţie, asfixie, înec, leziuni interne provocate de înghiţirea unor obiecte, naştere grea;
  – urmările castrării/operaţiilor şi tratamentelor efectuate de veterinari autorizaţi/calificaţi;
  – atacul animalelor/păsărilor sălbatice, muşcătura şerpilor, înţepătura insectelor veninoase;
  – intoxicaţiile cu medicamente prescrise administrate în scop profilactic sau curativ ca urmare a stabilirii diagnosticului de către medicul veterinar sau de un laborator autorizat;
- Boli interne;
- Furt prin efracţie.

EXCLUDERI

Nu sunt acoperite evenimentele asigurate cauzate direct sau indirect de:

– război, acţiuni ale unui duşman extern;
– confiscare, rechiziţionare, sechestrare, expropriere, naţionalizare;
– poluare sau contaminare de orice natură şi din orice cauză, inclusiv precipitaţii atmosferice cu încărcătură chimică;
– explozie atomică, radiaţii sau infestări radioactive;
– acţiunea directă a presiunii generate de spargerea zidului sonic de către avioane;
– folosirea animalelor în alt scop decât cel menţionat în contractul de asigurare;
– acţiunile rău-voitoare sau săvârşite cu intenţie de asigurat sau de cei care gospodăresc cu acesta;
– boli parazitare şi infecto-contagioase;
– sacrificarea de necesitate decât ca urmarea a unui risc asigurat;
– folosirea unor tehnologii neadecvate de creştere şi exploatare, inclusiv lipsa vaccinărilor necesare;
– alimentaţia necorespunzătoare (insuficientă sau de proastă calitate);
– condiţii de adăpostire inadecvate care favorizează îmbolnăvirea;

De asemenea, nu sunt acoperite:

– pierderea sau rătăcirea animalelor;
– moartea animalelor de bătrâneţe sau din cauza unor tratamente;
– evenimentele asigurate, consecinţe ale producerii incendiului din cauza folosirii surselor de foc (inclusiv fumatul);
– evenimentele asigurate produse în timpul transportului cu orice mijloace de transport.

Suma asigurată se stabileşte în lei sau în valută şi se calculează în funcţie de preţul animalelor pe piaţa locală sau în funcţie de preţul de factură pentru animalele provenite din import. De asemenea, suma asigurată poate fi calculată individual, pe cap de animal sau pe o categorie omogenă (specie, vârstă clasă de calitate, destinaţie). În acest caz, dacă unul sau mai multe animale vor fi despăgubite, sumele individuale aferente vor fi calculate împărţind suma totală la numărul de indivizi.

În acest fel, companiile de asigurări vin în sprijinul crescătorilor de animale, oferind diverse poliţe care, pe lângă cele pentru locuinţă, bunurile matriale şi autovehicule, pot asigura şi protecţia animalelor din gospodărie. Totul este ca fiecare să îşi aleagă produsul pe care şi-l doreşte şi i se potriveste cel mai bine.

Pagini realizate cu sprijinul www.1asig.ro

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
645
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nectarul-marea-atractie-a-vietuitoarelor...

Nectarul – marea atracţie a vieţuitoarelor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNectarul – marea atracţie a vieţuitoarelor

Biologii, preocupaţi de problemele mediului, găsesc material bogat în interacţiunile ce există între plantă, sol, vreme şi insectele polenizatoare, care contribuie la obţinerea de fructe.

Nectarul are la origine seva elaborată a plantei, sevă care conţine substanţe specifice, rezultate prin asimilaţia clorofiliană şi a căror sinteză este dirijată de codul genetic al speciei. Fiecare familie, fiecare gen şi specie de plantă se caracterizează prin anumite particularităţi de compoziţie a sevei elaborate şi a nectarului secretat.

Prin metabolismul glandelor nectarifere (nectariile), seva elaborată este transformată în nectar. Nectarul este eliminat în afară şi astfel este accesibil diferiţilor polenizatori.

O metamorfoză naturală

Există o corelaţie între secreţia nectariferă şi polenizare: începutul, desfăşurarea şi sfârşitul sunt simultane cu deschiderea anterelor şi eliberarea polenului. În acest fel, atractivitatea nectarului are rol în polenizarea şi fecundarea plantelor entomofile.

Însăşi vârsta florii, chiar în absenţa fecundării, este un factor de reglare a intensităţii secreţiei de nectar, care încetează odată cu consumarea perioadei de înflorire.

Se constată la nectar o concentrare, aproape unic direcţionată spre substanţele glucidice cu moleculă mică (dizaharide şi monozaharide), deci a substanţelor cu gust dulce: zaharurile tip di-oligo se reduc sau dispar, în timp ce monozaharidele (glucoza şi fructoza) coexistă cu zaharoza sau o domină.

Atractivitatea nectarului faţă de insectele polenizatoare este suplinită de cantitatea de zahăr în miligrame, secretată de o floare în 24 de ore.

Această caracteristică a nectarului se numeşte „indice glucidic“ şi relevă conţinutul real în glucide, conţinut definitoriu pentru fiecare specie de plante.

Exemplificăm cu valori ale „indicelui glucidic“ (în mg zahăr) la câteva specii de pomi fructiferi: cireş - 0,48 mg.; măr - 0,95 mg.; cais - 0,31 mg.; piersic - 0,62 mg.

Polenizarea entomofilă este asigurată de întreg complexul floral, atât prin calitatea şi cantitatea nectarului, cât şi a polenului cu caracteristicile sale.

Ing. Maria IORDACHE, cercetător ştiinţific

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1252
□
˚ Comentarii
□
□

1. dany -- (30-May-2014)nu imi da ce caut! Eu caut plante care contin nectar si aici nu gasesc iar eu nu am site eu trebuie sa imi fac

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nedeia-muntilor-targ-de-doua-tari_l1331....

Nedeia Munţilor, „târg de două ţări“

Pentru trei zile, la Fundata, judeţul Braşov, românii de pe ambii versanţi ai Carpaţilor au asistat la un autentic spectacol pastoral prilejuit de cea de-a 43-a ediţie a Nedeiei Munţilor.

Lumea Satului a descoperit cel mai vârstnic spectator la evenimentul organizat de Primăria Fundata şi Ministerul Turismului şi Dezvoltării Regionale: Maria Voicu, nimeni alta decât mama fostului ambasador al României la Bangkok, profesorul Ioan Voicu.

„Nedeia Munţilor este o sărbătoare atestată documentar în anul 1373. Este importantă conservarea tradiţiilor pentru a nu ne pierde rădăcinile. Acesta este unul dintre aspecte, iar celălalt este de natură comercială, de care beneficiază localnicii prin vânzarea de produse tradiţionale sau meşteşugăreşti“, Marian Pâtea, primar comuna Fundata, judeţul Braşov.

Platoul „Pe Muchie“, splendidul cadru natural ales pentru a găzdui, în premieră, tradiţionala sărbătoare pastorală a Fundatei, Nedeia Munţilor, a fremătat la mijloc de Cuptor la auzul baladelor cu iz istoric, a vibrat la vederea reînvierii jocurilor pastorale tradiţionale precum buduna, ţurca ori şorecarul şi a tresăltat la demonstraţiile meşterilor populari ori ale ciobanilor de la stâna improvizată ad - hoc.

Încă de la parada festivalului Nedeia Munţilor, când feciori şi fete îmbrăcaţi în straie populare au coborât triumfal din munte, conduşi de starostele Fundatei, Marian Pâtea, locul a fost atins de magie.

După spectacolul de dansuri şi cântece populare ale unor formaţii precum Ansamblul „Plaiurile Dumbrăviţei“ din Dumbrăviţa, Ansamblul „Mărginimea“ din Jina, Ansamblul „Sub cetina bradului“ din Fundata, Ansamblul „Muguraşii Râşnovului“ din Râşnov, Ansamblul „Poarta Dorului“ din Bran, au urmat reprezentaţiile Corinei Dragomir, Marianei Anghel şi Vetei Biriş. Concomitent au avut loc demonstraţii ale meşterilor populari, jocuri pastorale tradiţionale, cursuri de dansuri populare, „târgul de două ţări“, dar şi acţiunea „Să fii cioban pentru o zi“. Nu au lipsit nici standurile de prezentare a localităţilor invitate.

Duminică, spectacolul folcloric i-a avut ca protagonişti pe Cristian Pomohaci, Cristina Turcu Preda, Valeria Arnăutu, Daniela Cernea, Ansamblul „Oraţia“ din Podul Dâmboviţei, Ansamblul „Somnitorii Runcului“, din Runcu, Ansamblul „Mugurelu“, Ansamblul „Flori de măr“, din Poiana Mărului.

În programul sărbătorii Nedeia Munţilor 2011 au mai fost incluse simpozionul „Fundata. Istorie şi Tradiţie“, vizionarea unui film documentar despre tradiţiile pastorale româneşti şi hora satului.

Măicuţă bătrână, cu dor de feciorul diplomat

Una dintre imaginile cu valoare de simbol care au întregit tabloul din acest an al Nedeiei a fost aceea care a întruchipat o bătrână stând într-o cerească cuminţenie în faţa unei case vechi, situată în valea ce străjuieşte platoul „Pe Muchie“ privind la scena aflată hăt, în zare. Bătrâna, Maria Voicu, are aproape 90 de ani, iar casa din lemn, mai tânără cu zece ani, este „zestre de la mama“. Cu lacrimi în ochi, privea şi se minuna.

„Nu m-am mai putut duce la Nedeia, pe podul Giuvelei, unde se ţinea până anu' trecut, de vreo 3 - 4 ani. M-au lăsat puterile. Şi acum a venit Nedeia la noi“, a grăit bătrâna, cu mintea încă foarte ageră. De la ea am aflat că în perioada interbelică sărbătoarea se organiza de Ziua Eroilor la „vamă“, acolo unde se află monumentul ridicat în memoria colonelului Gheorghe Poienaru Borda, primul ofiţer român ucis de armata austro-ungară, prilej cu care se cântau melodii dedicate ostaşilor români morţi în războiul de reîntregire, dar şi că, pe timpul comuniştilor, a luat numele de Nedeia, la manifestare participând reprezentanţi din două judeţe, Argeş şi Braşov.

Marele jar din inima bătrânei nu era însă amarul vieţii din munţi, ci dorul de băiatul cel mare, Ioan Voicu, fost ambasador al României la Bangkok. „Nu l-am mai văzut de doi ani. L-am dat de tânăr la stat, la comunişti, că era deştept şi nu-l puteam ţine la şcoală. A învăţat cinci ani la Moscova, apoi a plecat la Geneva. Acu' e în Thailanda, profesor“, a mărturisit, printre lacrimi, bătrâna.

„Viaţă de ocnaş“

Raiul dăruit de natură localităţii situate la mijlocul distanţei între Bran şi Rucăr, la o altitudine de 1.304 m, a fost totodată şi calvar pentru cei care s-au încumetat să trăiască acolo, între Bucegi şi Piatra Craiului. „O viaţă ca de ocnaşi. Aduceam apă cu spinarea, tocmai de la Fundăţica, vreo 2-3 km. A fost o viaţă chinuită la noi între munţii ăştia, viaţă ca de pustnici. Suntem căliţi cu necazurile, cu frigul, cu toate“, zice nonagenara, care are o pensie de urmaş de nici 400 lei, dintre care 150 de veteran (soţul, decedat în urmă cu 8 ani, la vârsta de 93 de ani, a fost decorat cu Ordinul Bărbăţie şi Credinţă).

Camelia MOISE

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
1315
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nemărginire Mica Atlantidă de la Plăieţu

Apă. Multă şi adâncă. Tăcută, netulburată decât arar, foarte arar, de monstrul metalic, care se încumetă să o traverseze. Şi muntele… Solitar în nemărginire. Culmi, care parcă ating cerul. Şi coame stinghere, nedumerite. Undeva, în deschizătura îngustă a unei porţi, cât lama unui cuţit de îngustă, apare o bătrână. Parcă a coborât din înalturi. Parcă s-a ridicat din apă. Dacă n-aş şti că imaginile acestea sunt rupte dintr-o lume reală, aş crede că ele sunt desprinse, furate chiar, dintr-un Eden nepalpabil şi inexistent. Atât sunt de bizare şi frumoase în egală măsură.

De-o parte, piscurile de munte: sălbatice, înalte, semeţe, pe culmile cărora zăpada râde încă alb, zglobiu, vesel, ca un copil ghiduş şi neastâmpărat. De alta, lacul, cu apele lui verzi-albăstrui, liniştite, adânci, străbătute de cercuri concentrice. Cele două se întretaie, se pierd una într-alta, se pliază una după cealaltă şi amândouă după linia orizontului, care, în tot acest ambient, pare - e stranie afirmaţia, dar adevărată - relativă. Vecinătatea muntelui cu apa este definitivă şi, aş zice eu, cel puţin deocamdată, totală. Nimic nu o strică, nici nu o schimbă, nici nu o alterează. Doar din când în când, arar, foarte arar, uneori numai de câteva ori pe an, o tulbură un balaur cu inimă de fier, care taie apele potolite, către piscurile singuratice din apropiere. El înghite, sistematic şi eficient, metru după metru, val după val, adânc după adânc. Dincolo de nemărginirea apei, cu bucurie, cu atenţie, cu răbdare, cu speranţe, aşteaptă cineva.

Pustiu

Drumul urcă şi coboară, când galeş, când zbuciumat, ca un suflet posedat. Copaci îl străjuiesc pe laturi. Case părăsite, dar încă în picioare, cu pereţi şi acoperiş, dar fără ferestre şi uşi, parcă te cheamă de pe de lături. Sunt mulţi ani de când nimeni nu le-a mai trecut pragul. Şi fundaţiile lor, solide, de piatră, din piatra muntelui, tânjesc după un stăpân. O fântână taie, la un moment dat, peretele masivului. Câteva icoane, o cruce de lemn, cununi de flori uscate, toate se văd pe marginile fântânii şi în spatele ei. Un căţel şi o pisică ce dau târcoale e un semn că aici stă cineva. O femeie în vârstă, care trebăluieşte prin curticică, se dă aproape, când aude pas de om şi zvon de glasuri.

Strămutarea

Pe aceste plaiuri uitate de timp şi de lume, aici, unde muntele e vecin cu apa ca nicăieri în altă parte, locuiesc, aproape neştiute de semeni, dar şi de autorităţi, şapte suflete. Unul mai năpăstuit decât altul, unul mai însingurat decât altul. Este satul Plăieţu din Prahova. Sau ce-a mai rămas din el, după ce pe locul lui s-a făcut barajul de acumulare de la Măneciu. În anii ‘80, cei peste 500 de locuitori ai satului au fost strămutaţi în comună, unde, prin grija partidului, se construiseră câteva blocuri de locuinţe. Betonul i-a speriat pe mulţi şi unii au refuzat apartamentele făcute de autorităţi, şi-au cumpărat terenuri, apoi cu ajutor de la CEC şi bancă, şi-au făcut câte o cămăruţă. Alţii s-au mutat la rude şi, în timp, au început construirea unor locuinţe proprii.

Mai rău decât dezrădăcinaţii

Dar a existat şi o a treia categorie: cea a oamenilor care n-au vrut să fie dezrădăcinaţi, care au plâns după terenurile lor molcome şi vălurite odinioară de lanuri de porumb şi livezi cu fructe, care au spus sus şi tare că ei nu pleacă de pe aceste locuri, fie ce-o fi! Ei vor să moară pe locurile unde au trăit. Şi n-au plecat. Doar când apele barajului au acoperit totul, şi-au mutat casele mai sus, pe munte, cu câţiva metri şi au continuat să-şi ducă viaţa acolo. Fără apă potabilă, fără gaze, fără telefon, fără curent electric.

Au găsit însă o rezolvare pentru toate: se încălzesc cu lemne, mâncarea o fac pe pirostrii, apă de spălat iau din lac şi de băut de la singura fântână rămasă în picioare în sat, după ce lacul le-a cuprins pe toate celelalte. Astfel, cea mai mare problemă a celor care locuiesc încă la Plăieţu nu e intrarea în NATO, în UE, nici alegerile locale şi parlamentare, care au fost şi care vor mai fi, nici sfârşitul lumii din 2012, nici încălzirea globală, nici norul de cenuşă venit la noi din Islanda, ci doar achiziţionarea de lumânări, sticle de lampă şi petrol. Despre telefon, nici nu poate fi vorba. Doar unii l-au văzut în viaţa lor. Cum casele, atâtea câte mai sunt locuite, căci multe au fost părăsite, sunt destul de departe unele de altele, cei şapte „magnifici“ statornici nu au, în serile lungi şi pustii, nici cu cine schimba o vorbă.

Ţesătoarea

Ca să-i mai treacă timpul, dar şi pentru a câştiga un bănuţ, bătrâna din poarta despre care vorbeam mai sus, Niculina Ştefan, în vârstă de 83 de ani (de fapt, aveam să aflu, mai toţi din Plăieţu, în afară de o copilă de nouă, zece ani, se situează în jurul vârstei de 80 de ani), ţese în război covoare şi carpete pentru cei care au nevoie de ele. Cea mai mare parte a muncii ei este destinată sătenilor de la Măneciu, cu care ia legătura ducându-se până acolo.

Mica Atlantidă

Sub luciul apei, liniştite şi reci, zace, ascunsă privirilor omeneşti, Mica Atlantidă de la Plăieţu. Deşi satul nu mai figurează pe nicio hartă geografică, dacă cineva ar străpunge adâncurile în căutarea lui ar descoperi uliţele de odinioară, biserica, şcoala, cărămizile aşezate simetric la temelia caselor, drumul de fier, străbătut de „mocăniţă“, într-un colţ, stinghere, câteva morminte, multe rădăcini de copaci, rămase înţelenite în pământul transformat în beton, din care, uluitor, dau alte vlăstare, căutând lumina. Nici timpul, nici apa, aşa cum nici inginerii şi nici buldozeriştii nu au reuşit să distrugă în totalitate Plăieţu. Satul, peste care s-au scurs deopotrivă istoria, suferinţa, lacrimile, împotriva oricăror legi şi teorii ale firii, dăinuie.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
737
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nemtii-ne-indeamna-sa-refacem-ce-am-dist...

Nemţii ne îndeamnă să refacem ce am distrus > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNemţii ne îndeamnă să refacem ce am distrus

Doamna Ilse Aigner, ministrul federal pentru Alimentaţie, Agricultură şi Protecţia Consumatorului din Germania, s-a aflat recent, într-o vizită oficială, în România, acceptând invitaţia ministrului român Valeriu Tabără. Cei doi demnitari au discutat despre procesul de deşertificare din sudul României, importanţa sistemelor de irigaţii, necesitatea încheierii unui protocol de colaborare în domeniul cercetării sau despre soarta organismelor modificate genetic (OMG). Un alt subiect s-a referit la fermele din regiunile montane, despre care Dacian Cioloş, comisarul european pentru agricultură, a spus că trebuie să li se acorde sprijin, pentru specificitatea lor, dar şi pentru că în astfel de ferme se pot realiza diferite produse specifice.

Modelul german

Ilse Aigner a declarat în faţa presei, după întâlnirea cu Valeriu Tabără, că Germania doreşte să ajute fermierii români prin constituirea unor staţii de maşini, după modelul german, furnizând cunoştinţele necesare în acest sens. „Am arătat faptul că noi suntem dispuşi să furnizăm know-how-ul necesar. Am oferit posibilitatea de a-i ajuta pe agricultorii români, în sensul constituirii unor staţii de maşini, aşa cum le avem şi noi în Germania. Asta înseamnă că un agricultor îşi cumpără o maşină agricolă, pe care apoi o pune la dispoziţie şi celorlalţi, sub formă de prestări servicii, pentru că un agricultor foarte mic cu greu îşi poate permite să-şi cumpere un astfel de utilaj“, a precizat ministrul federat.

Arenda, într-o nouă gândire

Valeriu Tabără consideră că, pentru agricultură, unul dintre elementele cele mai importante este stabilizarea fermierilor pentru a nu-i pierde şi menţinerea de ferme active, care să se orienteze către piaţă. Ministrul român a apreciat ceea ce s-a întâmplat în unele landuri germane, pentru concentrarea şi formarea exploataţiilor agricole performante. Conform explicaţiilor date, acolo a fost modificat Codul civil, pentru a stimula arendarea. La noi, MADR ia în calcul stimularea financiară a arendării terenurilor, pentru ca planul de afaceri al unei exploataţii agricole să nu fie făcut pe 1-2 ani, ci să ducă efectiv la o afacere care să meargă chiar până la 50 de ani. Sprijinul acordat proprietarilor de terenuri, pentru a-i convinge să accepte arendarea, ar putea pleca de la 25 de euro pe hectar, pentru 5 ani, până la 150 de euro, pentru 50 de ani.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
779
☐
˚ Comentarii
☐
☐

1. ion -- (1-December-2010)Din pacate sistemul de colaborare in domeniul mecanizarii care merge bine in Germania ,nu se poate aplica in Romania datorita unui individualism romanaesc .Plantele modificate genetic trebuiesc intoduse ,stiinta merge inainte.Este incorect dnumirea plante modificate genetic .In general toate soiurile noi sunt modificate genetic prin metode traditionale de ameliorare ,OMG.sunt facute prin inginerie genetica.Tebuie stimulata arendarea

2. D.Drinceanu -- (2-December-2010)Nu poate fi realizat nimic fara masuri urgente si premergatoare, in ordinea de prioritati: refacerea irigatiilor, inclusiv prin sistemul puturilor in strat freatic in zonele joase; masuri stimulative pentru producerea si vanzarea DIRECTA de catre producatori a produselor indigene; masuri stimulative legislative pentru refacerea fondului funciar faramitat prin legea 5/90; arendarea in sistem occidental; debarasarea de mentalitati fanariote si bizantine in finantari inter/europene si acordarea de prioritati achizitiilor interne-NU IMPORTURILOR, etc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nerecunoscătorii de noi…

Să vezi şi să nu crezi! Aflu din presa zilei cum că decidenţii noştri sunt foarte dezolaţi. Dezamă-giţi chiar! Se simt, spun ei, frustraţi, umiliţi. După tot binele cu care fericesc poporul român de ani buni, răsplata cuvenită se vede a fi arzătoarea dorinţă a naţiei de a-i îndepărta de osul de ros.

Puşi paznici la stână, politicienii noştri au dat, cum se ştie, iama prin turmă.

Acum, cu pielea bietelor vieţuitoare în băţ, se vaită, cât îi ţine gura, că n-au parte de recunoştinţa cuvenită.

Hazul - de necaz, vezi bine – ni-l provoacă promisiunile legate de mărirea salariilor.

Ori de o probabilă reducere a CAS-ului.

Haida, de! Câtă generozitate!

În urmă cu exact doi ani, dintr-o trăsătură de condei, simbriile a sute de mii de oameni au fost retezate cu 25%.

Scurt şi fără comentarii!

200.000 de funcţionari ori, mai corect spus, de simbriaşi ai statului au fost apoi aruncaţi în stradă.

Pensiile şi-aşa ciuntite cu un hocus-pocus parlamentar au fost îngheţate.

Ce lege, care lege!

De altminteri, ni se explică încă o dată că nu sunt bani. Nu mai sunt bani!

Pensionarii, oamenii ăştia umiliţi şi obidiţi cu adevărat, sunt prea cheltuitori.

Şi vieţuiesc şi prea mult.

Soluţia! Subţiem la limită lista cu medicamente compensate, anulăm în chip ilar ajutoarele de boală, închidem spitalele şi, gata!

Ce vă zic acum nu e glumă!

România se află astăzi în fruntea ţărilor ameninţate de boli cardiovasculare şi de câte alte necazuri, dar şi, în coada cozilor când vine vorba de prevenţii.

Nu mai există nici măcar morfină!

Cât despre traiul de fiecare zi, n-am a vă spune noutăţi.

Românii muncesc pentru hrană.

Doar pentru costul „coşului zilnic“ care înseamnă, în medie, cam 60% din câştig.

Curentul electric, gazele au devenit consumuri de lux.

La sat problemele sunt şi mai numeroase şi mai dificile.

A-ţi lucra bucata de pământ e un vis frumos tulburat foarte adesea de coşmarul realităţilor.

În aceste condiţii media recoltei de grâu ori porumb e la noi de 2-3 tone la hectar.

Vecinii noştri, europeni ca şi noi, adună în hambare 6-8 tone, în medie, pe hectar.

Competiţia pe piaţa liberă e una şi incorectă şi neloială.

Vesticii oferă produse subvenţionate.
Românii – doar rodul unui efort, de foarte multe ori supraomenesc.
Foarte căutate, produsele româneşti net superioare prin gust şi calitate celor de pe aiurea lipsesc cel mai adesea de pe tarabele marketurilor şi pieţelor gâfâind de contrafacere.
Deşi o soluţie viabilă pentru ieşirea României din marasmul în care se află, agricultura e tratată precum o capră râioasă a economiei.
Ori, altfel spus, doar precum o vacă bună de muls.
Între timp, tânăra generaţie îşi face mâna cozoroc şi caută către cele patru puncte cardinale.
Pustiul dimprejur se preface în disperarea din suflete.
Abia 2% dintre tinerii satelor mai acced la şcolile superioare.
După absolvire, drumul celor norocoşi o coteşte tot către promisiunile străinătăţii.
Ei bine, cu atâtea „realizări“ nu e de uimire că lipsa de recunoştinţă „umileşte“ eforturile decidenţilor noştri.
Descumpăniţi de situaţie, cei mai mulţi ne promit că se retrag...
...în palatele lor de la Snagov, Miami, Coasta de Azur şi pe unde mai încap.
Aşa să le ajute Dumnezeu!
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
573
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nervi de primăvară

Dintotdeauna, adică de când mă ştiu, marea trecere de la anotimpul alb la cel al florilor trezea şi în mine, ca în tot ceea ce înseamnă viaţă, optimism şi, de ce nu, speranţa că belşugul ne surâde. De la o vreme, bag însă de seamă, graniţa dintre anotimpuri s-a cam şters, necazurilor de peste iarnă alipindu-se nevoii unor primăveri împovărate de griji.

Rătăcind printre oameni

Şi totuşi, după ce rătăcind printre oameni am luat seama la comportamentul colectiv, mi-a fost lesne să constat că de vină nu suntem noi, nemuritorii obişnuiţi, ci decidenţii noştri, de la amploaiaţi până la vlădică. Adică, vorba lui Fănuş Neagu, aceşti nebuni, deloc frumoşi, care ne hotărăsc în numele eternităţii soarta şi traiul de fiecare zi. Fiindcă politica a devenit în zilele noastre cea mai profitabilă slujbă pentru burtăverzime. Cu alte cuvinte, amatorismul politic pe care a fost altoit – culmea!, prin voinţă populară –, un guvern de piraţi pământeni, al căror scop nu este altul decât perpetuarea neputinţei şi prostiei ridicate la rang de politică de stat.

Reapar canalele de opresiune

Fiindcă, odată compromise serviciile sociale, abisul dintre stat şi guvernanţii lui devine ireconciliabil. Prin urmare, discreditând justiţia, împotmolind pentru vecie învăţământul şi sănătatea, totul pe fondul unei sforăitoare propagande în numele reformei, opera de demolare a voinţei şi speranţei populare a fost desăvârşită. Sunt la modă, iarăşi la modă, canale de intimidare şi opresiune, cetăţeanul devenind un asistat, un umil trecător printr-o viaţă croită în temeiul globalizării şi deznaţionalizării.

O economie în ritmul racului

Economia, vector sensibil şi el la deciziile politice, avansează pe cunoscutul principiu un pas înainte şi doi înapoi. Şi ceea ce rotunjeşte opera de spoliere şi proletarizare generală este tocmai virulentul atac împotriva locului unde până nu demult se credea că s-a instalat veşnicia – adică a satului şi agriculturii româneşti.

O indiferenţă periculoasă

Este cu totul de neînţeles cum, în pofida prorocirilor ONU în ceea ce priveşte rotirea anotimpurilor, România să nu aibă un program de dezvoltare durabilă, care să ia în calcul previziunile sumbre ale futurologilor. Aşa se face că noi importăm constant mai bine de 60% din necesarul de alimente de pe te miri unde – urmare fiind scumpirile în lanţ – cu, nota bene, 24,7% la cartofi şi, în medie, cu peste 10% la zahăr, fructe şi legume proaspete, inducând, în pofida optimismului prognosticurilor guvernamentale, o inflaţie de 8,01%. Între timp, 3-3,5 milioane ha rămân an de an pârloagă. Cu producţia de cereale obţinută, dacă acestea ar fi fost cultivate, ar fi putut fi crescute, după calculul unor specialişti, peste 7 milioane de porcine. Or, anul trecut România a importat peste trei milioane capete porci în viu, la care se adaugă carnea în carcasă.

Evaziunea, ca problemă naţională

Gaura neagră a evaziunii fiscale pune economia românească în dificultate. Se importă fără taxe, se prelucrează fără taxe, se comercializează fără taxe. Este afirmaţia în clar a reprezentanţilor Romalimenta sugrumaţi deja de concurenţa neloială practicată fie pe calea nefiscalizării, fie prin importul de produse subvenţionate de două ori în ţara de origine. Primăvara 2011 pune probleme noi. Nevoile agriculturii sunt şi numeroase şi, în mare parte, neglijate de decidenţi. Nervii de primăvară ai românilor stau însă gata să explodeze. Şi asta nu mai este doar o simplă iluzie. Fiindcă, până la urmă, totul are un preţ. De acum, fără îndoială, nenegociabil.

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
667
□
Comentarii
□
□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (3-May-2011)implementarea, oficializarea concurenţei neloiale, sabotarea producătorului intern, prin neac. subv.la timp şi suficiente, sau deloc sub dif. pretexte, scoaterea de pe piaţă,neprotejarea sec. culturilor infiinţ. de el(sau a şeptelului) împotriva devastării şi jafului practicat de bande organizate, toate acestea peste capul unei f. de muncă îmbătrânite şi decepţionate -aceasta este agricultura noastră (vorbesc din practică, nu din văzute sau auzite)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nervozitatea şi pripeala nu fac bine

Omeneşte vorbind, îi înţelegem graba domnului Ilie Sârbu de a înlătura rapid neregulile găsite la revenirea în Minister. Ele sunt reale şi dăunătoare. Tot atât de adevărat este că unele dăinuie de multă vreme. Unele se manifestau inclusiv pe vremea mandatului domniei sale. Îmi amintesc că, exact acum patru ani, dl Flutur le înfiera cu o răutate demnă de o cauză mai bună.

Domnul Ilie Sârbu are însă o altă stofă umană şi o pricepere incomparabil mai bună decât cel care i-a pus la zid pe toţi cei preluaţi de la guvernarea pesedistă. De aceea, agricultorii aşteaptă de la el un alt comportament, un alt mod de a gestiona treburile. Gurile rele spun că unele declaraţii ale domniei sale lasă însă impresia că acum este mai nervos şi chiar mai pripit decât la începutul primului său mandat la agricultură.

În ceea ce ne priveşte, credem că experienţa din primul mandat de ministru, de senator şi preşedinte de Senat îi conferă o altă viziune despre ce trebuie să facă pentru ca domeniul pe care îl păstoreşte (din nou) să capete alte valenţe. Să începem cu ceea ce pentru unii pare mai de neînţeles. Adică cu lista neagră a cadrelor şi instituţiilor. În fruntea ei se află cele trei mari agenţii: APIA, APDRP şi ANCA, adică tocmai instituţiile care au dat semne de revigorare în ultimii doi ani.

„Pentru edificare i-aş sugera domnului Sârbu să compare calitatea profesională a actualului manager de la APDRP cu cea a acelui care conducea Agenţia SAPARD cu ceva ani în urmă“ – spunea unul dintre liderii unei importante structuri asociative din agricultura României. „La APIA – continua liderul – nu putem invoca criterii de comparaţii, dar îmi este greu să cred că în acest moment se poate găsi o altă persoană mai capabilă decât aceea care este acum la post. Treburile Agenţiei de Consultanţă au fost perturbate nu în ultimii patru ani, ci cu cinci-şase ani în urmă, când soarta unor profesionişti de excepţie a fost lăsată pe mâna unor «aprozi» dubioşi.“

Scopul pentru care redăm cele de faţă nu este acela de a pleda în favoarea menţinerii pe post a unora dintre managerii actuali. Pentru că printre ei se află şi... reziduuri umane – ca să folosim expresia aceluiaşi lider pe care îl ascultam, trebuie să recunosc, cu oarece interes. Este normal ca aceia să fie înlăturaţi.

Dar de aici şi până a abandona, de pildă, gestionarea la nivel central a patrimoniului funciar al statului, lăsând un asemenea capital pe mâna oricui, pare a nu fi o treabă tocmai ortodoxă. Domnule ministru, ce se va întâmpla cu aceste terenuri ajunse la mâna autorităţilor locale? Ne permitem să vă întrebăm pentru că noi nu am intrat în posesia strategiei de gestionare a acestui sector. Ceea ce putem spune este că la foştii noştri aliaţi estici, statul nu şi-a abandonat bunurile de niciun fel. Dimpotrivă. El a fost sprijinit, iar rezultatele se regăsesc într-un progres incontestabil.

Dar pentru că este riscant să ne pripim şi noi cu considerente bazate doar pe declaraţii de intenţii, credem că este bine să aşteptăm faptele concrete. Nervozitatea şi pripeala nu trebuie să-şi facă loc în actul de conducere. Nu fac bine.

Iosif POP
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
592
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nestemata din Câmpia Soarelui

Comuna Ciorani-Prahova, străveche aşezare geto-dacică din Bărăganul prahovean, cu urme de locuire din neoliticul târziu, atestată din vremea lui Alexandru cel Rău şi a lui Mihai Vodă Viteazul, devine, pe zi ce trece, un important punct de atracţie pentru noi investitori.

Faptul apare evident străbătând acum cei şase kilometri, cât măsoară aşezarea de la un capăt la altul. „Sunt aici – ne spune primarul Marin Voicu, care păstoreşte comuna de unsprezece ani – peste o sută de firme comerciale, fie cu profil agricol, fie de construcţie. Alături de acestea există o fabrică de ulei de floarea-soarelui şi o alta unde se realizează filtre pentru pompe de injecţie destinate marii firme Bosch, în care lucrează peste 600 de săteni, în principal femei. Şi, tot aici, pe Calea Mării, în Câmpia Soarelui, mai există numeroase case şi edificii noi, ultramoderne, şi, nu în ultimul rând, mii de hectare, de câmpuri întinse, lucrate ca la carte. În fapt, nu-i palmă de teren care să nu fie cultivată cu cea mai mare grijă. Chiar şi acum, pe secetă!“

Şapte ferme mari se întrec pentru performanţă

Aşezarea cu cei peste 7.200 de locuitori deţine fix 7.200 ha, lucrate, în principal, de şapte mari ferme agricole. Lupta se dă între 20 Mai, din satul de Sus, şi Înfrăţirea, din satul de Jos. Alături de acestea se mai află şi ferma lui Nea Nicolae Alexe, unul dintre acei ciorăneni care, încheindu-şi socotelile cu oraşul, şi-au vândut apartamentele ca să-şi cumpere tractoare şi combine. Reveniţi, nu de mult, din Ploieşti, aceştia şi-au făurit societăţi agricole adhoc împreună cu familiile şi cu vecinii de pe stradă sau de prin sat.

„A fost un an bun pentru noi, ne-a ajutat Dumnezeu şi ne-am bucurat să avem recolte foarte bune. Asta fiindcă avem numai tarlale mari şi toată gama de utilaje performante. Facem tehnologie... agricolă. Suntem mulţumiţi că avem din ce trăi. Chiar şi mai bine“, ne spune fostul muncitor, azi agricultor de frunte în satul său.

Nu l-am putut reîntâlni şi pe inginerul Vasile Păun, preşedintele Societăţiii agricole 20 Mai, aflat tot timpul pe câmpurile nesfârşite ale satului său, câmpuri care arată acum cum le stă bine în acest anotimp. El se distinge prin marile loturi semincere cu care de ani mulţi face cinste comunei, mai ales prin colaborările cu mari firme internaţionale de profil, împreună cu care obţine seminţe de înaltă productivitate.

Păşind mai departe în sat, încercăm bucuria să vedem cum acolo unde era un teren viran se ridică o fabrică de ulei de floarea-soarelui, unde se procesează o mare cantitate de sământă produsă aici, pe Câmpia Soarelui. Undeva, prin apropiere, întâlnim o şcoală modernă – Grupul şcolar Ciorani –, unde învaţă numeroşi fii de ţărani de aici şi de prin satele vecine.

Păcat însă că această unitate şcolară nu-i profilată şi pe... agricultură, care şi aici duce mare lipsă de tractorişti şi de combineri, şcoliţi spre a face faţă sofisticatelor de acum utilaje agricole, meserie care nu se mai învaţă cam nicăieri prin toată zona, de la Ploieşti şi până la Mizil... Aşa că pe astfel de utliaje trebuie să lucreze mai ales ingineri sau, uneori, chiar şi unii dintre acei localnici mai isteţi, calificaţi... la locul de muncă, cum nu se prea întâmpla altădată pe la Ciorani, de unde se cam trăgeau cei mai mulţi tractorişti şi combineri ai judeţului Prahova.

Întrebat ce se mai întâmplă cu terenurile pe care altădată se cultiva orez sau plante medicinale, primarul Marin Voicu a afirmat că, în locul fostelor orezării, devenite între timp păşuni comunale, se ridică azi, pe 200 ha, un mare Parc industrial, care dispune de toate utilităţile necesare şi unde sunt aşteptaţi noi investitori. Iar, pe locurile unde cândva se cultivau plante tămăduitoare, pe mai bine de trei hectare, se ridică acum două noi... cartiere de locuinţe pentru tinerii satului. „Sunt aici cel puţin 40 de case noi, ridicate de tinerele familii ale comunei, case care au acces la mai toate facilităţile, inclusiv, cablu TV şi Internet.“

Dromihete, patronul spiritual al comunei

În chiar centrul comunei dai ochii cu însuşi vestitul rege geto-dac, Dromihete. O statuie a acestuia tronează chiar în faţa impunătorului Centru cultural, unitate dată în funcţiune în primăvara acestui an şi care-i poartă numele. Acest edificiu ultramodern este o mândrie a comu-nei, dispunând de toate dotările necesare: sală de festivităţi şi un punct muzeistic, care aminteşte azi localnicilor, dar şi trecătorilor despre acest viteaz conducător şi unificator al triburilor geto-dace din Câmpia Bărăganului şi până la sud de Dunăre, originar, se pare, chiar de prin această zonă.

Se ştiu puţine lucruri despre acest mare rege, binecunoscut ca învingător al marelui general macedonean Lisimah, de ale cărui fapte de glorie ne vorbeşte însuşi marele scriitor grec Diodor din Sicilia, când el pomeneşte despre acel Regat Helis – Cetatea Soarelui al lui Dromihete, acelaşi care a redobândit pacea şi pământurile răpite de macedonenii lui Alexandru cel Mare. Este vorba, aşadar, despre acelaşi Dromihete pe care şi-l revendică azi oamenii locului, închinându-i şi acest încântător lăcaş de cultură.

Nu întâmplător se vorbeşte azi despre Ciorani-Prahova ca despre o veritabilă nestemată din Câmpia Soarelui.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
666

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nevruzul-sarbatoarea-musulmanilor_l256.h...

NEVRUZUL, sărbătoarea musulmanilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNEVRUZUL, sărbătoarea musulmanilor

Cartea profesorului universitar dr. Ibram Nuredin, „Tradiţii şi obiceiuri ale turcilor din România“, aşază Nevruzul în rândul sărbătorilor care aduc, în fiecare primăvară, dragostea, prietenia, pacea şi solidaritatea.

Se sărbătoreşte la sfârşitul lunii martie şi, la fel ca la creştini, de Sfintele Paşti, de Nevruz se ciocnesc ouă vopsite în coajă de ceapă. Cojile se aruncă pe pământ, semnificând momen-tul lepădării de urât, de anotimpul rece, de greu-tăţi şi lipsuri. De aici şi zicala: „Până ce coaja oului nu va cădea, primăvara nu va sosi.“ În zilele Nevruzului, oamenii au casele curate, aranjate, pretutindeni plutind o atmosferă de sărbătoare. Toţi membrii familiei se îmbracă frumos, iar pentru a alunga bolile şi a intra sănătoşi în primăvară ard vechiturile şi sar peste flăcările ce se înalţă din focul aprins în cântece şi veselie. În Dobrogea, turcii, tătarii folosesc pentru Nevruz cuvântul Navrez, iar ca vestitori ai primăverii sunt ghioceii, narcisele, zambilele.

Ziua împăcării

Grupuri de patru, opt băieţi sau tineri, cu buchete de flori în mâini, umblă pe la case şi vestesc venirea primăverii cântând un cântec specific: Navrez Cirri. Grupurile sunt însoţite de muzicanţi, interpreţi la tobe şi trompete. În primăverile timpurii, tinerii agaţă în ramuri înflorite de cireşi, corcoduşi, caişi cadouri primite de la casele pe unde au fost în vizită: batiste dantelate, marame, batiste brodate. Dacă primesc fructe, rahat, bomboane le strâng pe toate în coşuri, apoi dansează. De sărbătoarea Nevruzului se curăţă mormintele, se aşază pietre funerare mormintelor noi, se plantează flori, iarbă, se rostesc rugăciuni. Săracilor li se împart fructe, bani şi mâncare.

Nevruzul este ziua împăcării, a bunei dispoziţii şi a bucuriei. Se organizează lupte între cocoşi, bivoli, întreceri hipice. Profesorul doctor Ibram Nuredin afirmă că: „Nevruzul este o sărbătoare universală, a întregii umanităţi, din punctul de vedere al religiilor monoteiste (mozaism, creştinism, islam). Aceste religii, ale „ popoarelor Cărţii“ (Talmud, Biblia, Coranul), sunt deopotrivă religii ale păcii, unităţii, frăţiei şi iubirii de oameni.“

Rodica Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
1532
□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ni-se-pierd-ciobanii-dar-avem-pensiuni_l...

Ni se pierd ciobanii dar avem pensiuni... > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNi se pierd ciobanii dar avem pensiuni...

Uniunea Europeană îşi impune la noi propriile-i norme şi în materie de brânzeturi. De aceea, ciobanii de pe Culoarul Rucăr-Bran se căznesc să ducă pe mai departe modul lor obişnuit, din moşi-strămoşi, de a prepara caşcavalul şi brânza. În acest demers, ei par a fi singuri, statul nu îi sprijină şi nu îi ajută, iar legile impuse de UE sunt, după opinia bacilor, absurde şi incorecte.

Degeaba încearcă să-şi promoveze produsele, inclusiv în galantarele occidentale, dacă nu întrunesc anumite criterii e de prisos. Tradiţia noastră veche se pierde şi, ca să supravieţuiască, ciobanii spun că nici nu-şi vor mai bate multă vreme capul să găsească soluţii salvatoare.

E mai la îndemână să facă pensiuni cât de mici sau case de odihnă pentru afluenţa de turişti care vin, fie iarnă, fie vară, în zonă. Spre deosebire de brânzeturi, agroturismul chiar pare să fie o reţetă de succes. Aşa că nu se miră nimeni dacă numărul pensiunilor se măreşte simţitor de la o zi la alta.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
617
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

nicio-casa-fara-ceapa_l225.html

Nicio casă fără ceapă!

Dacă vreţi cu adevărat să trăiţi mult şi bine, atunci mâncaţi şi vă trataţi măcar cu o ceapă pe zi. Cam aşa sună sloganul lansat zilele trecute pe „undele Internetului“ de către nişte oameni specialişti în fabricarea unor „armaghedonuri“ herţiene.

Cum vă puteţi apăra de boli? Incredibil de simplu: cumpăraţi câteva cepe şi puneţi-le în boluri în fiecare cameră din casă sau prin birourile unde lucraţi şi nu mai aveţi treabă nici cu gripa porcină.

Condiţia este ca ceapa să fie tăiată la ambele capete.Minunea este că această legumă, luată adesea în derâdere, va atrage ca un magnet virtual toate virusurile sau toxinele din încăperea respectivă. Cât o fi adevăr, cât o fi imaginaţie sau intoxicare gen publicistică este greu de spus. Ceea ce se poate spune exact este că ceapa reprezintă un aliment sănătos. În plus, pentru cultivatori ea reprezintă un câştig economic cert.

De preferat, ar trebui să consumăm ceapa în stare crudă, şi nu fiartă, ca să ne încărcăm cu toate proprietăţile sale curative.

De ce e bună ceapa?

Revenind cu picioarele în lumea reală a zilelor noastre, trebuie spus că ceapa este o legumă cu multe calităţi nutritive şi curative. De când este lumea, ţărăncile noastre o foloseau ca tratament împotriva răcelii, căderii părului, durerilor de cap sau reumatice, la detoxifierea organismului, reducerea colesterolului, îmbunătăţirea memoriei, la degerături, la prevenirea infarctului, la buna funcţionare a colonului.

Sucul de ceapă este recomandat în toate afecţiunile numite mai sus, dar şi în altele, la fel de majore şi importante. El este un diuretic eficient, are proprietăţi antiinfecţioase, oxigenează sângele şi calmează sistemul nervos, combate stresul, depresia şi oboseala, alungă insomnia, fiind considerat, alături de usturoi, un antibiotic natural, mult mai eficient decât cele din farmacii. Sucul este recomandat şi în cazurile de prostată, dar şi în eliminarea viermilor intestinali, întăreşte oasele, îndepărtează grăsimea din artere, întreţine muşchii.

Nu ştiu dacă v-am convins, înşirând atâtea lucruri bune despre ceapă. Medicii şi cercetătorii din toate ţările ştiu, cu siguranţă, mai multe despre ea şi, dacă i-aţi întreba, v-ar răspunde. Dar poate că merită încercată o astfel de terapie. Bătrânii spun că nu trebuie să treacă nicio zi fără să consumăm măcar două-trei cepe în stare proaspătă. Pe vremea tinereţii lor, spărgeau ceapa cu pumnul, o mâncau cu mămăligă şi considerau că este o adevărată bunătate.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
936

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

nicio-gradina-fara-sfecla-rosie_l64.html

Nicio grădină fără sfeclă roşie!

Sfecla roşie se cultivă relativ uşor şi pe câţiva metri pătraţi de pământ se poate asigura completarea cămării de iarnă. Ce-i care au posibilitatea de a face o afacere foarte bună din cultivarea acestei plante trebuie să ştie că cererea pe piaţă este mare, iar preţul este bun.

Această plantă este cultivată pentru consumul rădăcinilor, care se folosesc preparate sau marinate. Rădăcina conţine şi o gamă largă de substanţe minerale. Culoarea roşie este dată de un glicozid-betanina, care are valoare alimentară şi constituie un colorant natural în industria alimentară.

Cerinţe agrotehnice

Temperatura optimă de creştere este de 15-20°C, iar cea de germinaţie 4-5°C, în care caz răsare în 22 de zile, la temperatura de 20°C răsare în 5-6 zile. Plantele suportă îngheţurile între -5 şi -8°C, dar în faza de fructe cotiledonale sunt mai sensibile (-2°C). După ce începe acumularea substanţelor, plantele devin sensibile la temperaturi de 5-10°C şi pot vernaliza prematur, formând tulpini florale în primul an de cultură.

Sfecla roşie este o plantă de zi lungă. Plantele au cerinţe moderate faţă de umiditate, dar în cursul germinaţiei şi îngroşării rădăcinilor umiditatea trebuie să fie mai ridicată. Solurile mijlocii spre compacte, lutoase luto-nisipoase, luto-argiloase, bogate în humus, bine aprovizionate cu potasiu sunt cele mai favorabile.

Fertilizarea: atenţie la potasiu!

La începutul creşterii, nevoia de azot şi fosfor este mai mare, stimulând dezvoltarea aparatului foliar şi a rădăcinilor, apoi cresc cerinţele faţă de potasiu, necesar sintezei şi depunerii glucidelor, ca şi pentru colorarea rădăcinilor. Excesul de azot (amoniacal) şi insuficienţa de potasiu pot determina o slabă coloraţie şi depre-cierea calitativă a rădăcinilor, dar şi acumularea unor cantităţi mai mari de azot mineral.

Fertilizarea se face cu 20-30 t/ha gunoi de grajd, bine descompus, la care se adaugă 50-60 kg P_2O_5 şi 60-90 kg K_2O la hectar. Aplicarea unei treimi din doza de potasiu în cursul vegetaţiei sub formă de sare potasică, ca şi a unei doze de 60-120 kg N la pregătirea patului germinativ şi în cursul îngroşării rădăcinii sporeşte producţia cu 40%. O fertilizare cu borax 20 kg/ha sau o aplicare foliară de borax 0,2% previne apariţia carenţei de bor.

Asolamentul

Sfecla se introduce în sola rădăcinoaselor. Se poate cultiva succesiv după salată, ceapă verde, mazăre verde, dar nu după spanac, faţă de care prezintă incompatibilitate. Terenul se pregăteşte printr-o afânare repetată, erbicidare şi modelare în straturi ridicate.

Semănatul

Sfecla roşie se seamănă în lunile martie-aprilie, după ce în sol se realizează 5-8°C, dar soiurile timpurii şi semitimpurii se pot semăna până la mijlocul lunii iulie, la distanţa de 76+37+37 cm, pe teren modelat, şi la 70+40+40 cm pe teren nemodelat, folosind 12-14 kg/ha de sămânţă.

Se răreşte la 12-14 cm între plante pe rând. Pentru culturi pe suprafeţe mici se poate semăna în rânduri echidistante la 25/10 cm cu 18-20 kg sământă la ha şi 400-600 mii de plante/ha.

Îngrijirea culturii constă în praşile repetate (3-4). La praşila a doua se face răritul plantelor. Sfecla roşie se irigă de 3-5 ori. Combaterea cercosporiozei se face cu Dithane M-45, 0,2% sau Turdacupral 0,4%, iar a afidelor cu Sinoratox 0,1% sau Carbetox 0,4%.

Recoltarea are loc toamna, după primele brume, dar înainte de îngheţ. Soiurile cu rădăcină sferică se smulg uşor cu mâna sau se dislocă, după care se adună, se curăţă de frunze, se sortează şi se ambalează în lăzi tip P sau box-paleţi.

Păstrarea se face în silozuri, pivniţe sau depozite specializate, la temperatura de 0-1°C şi umiditatea de 80-90%.

Ing. Daniela CRISTE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
6340
□
Comentarii
□
□
1. preda stefan -- (15-June-2012)imi puteti spune unde pot distribuii recolta de sfecla rosiie am fosate mult

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nicio-granita-nu-e-vesnica-spune-mos-ion...

„Nicio graniţă nu e veşnică“, spune moş Ion Efrem din Basarabia > REVISTA LUMEA SATULUI

„Nicio graniţă nu e veşnică“, spune moş Ion Efrem din Basarabia

L-am întâlnit în preajma Muzeului Unirii. Cineva îi oferise un scaun şi el se odihnea înainte de a pleca spre casă. Îl cheamă Ion Efrem (foto), are 90 de ani şi este din satul basarabean Măgurele.

Din 1990 vine în fiecare an la hramul Cuvioasei Parascheva. N-a avut bani pentru autobuz – „am o pensie de mi-e ruşine să vorbesc“, dar oameni cu suflet l-au luat şi a ajuns din nou la Iaşi. „Sunt bucuros că m-am putut închina la Sfânta care îi ocroteşte pe toţi moldovenii şi nu ţine cont de graniţă.“

Vorbeşte într-o frumoasă limbă românească, are o memorie de invidiat şi este o adevărată cronică vie a vieţii românilor din stânga Prutului. A făcut doi ani de front în Regimentul 7 Antiaeriană, iar 23 august l-a prins apărând aeroportul Otopeni. Asemenea multor soldaţi originari din Basarabia, a fost preluat de sovietici. A izbutit să fugă, a ajuns în satul lui şi primul lucru pe care l-a văzut a fost biserica veche din lemn arzând mocnit şi icoanele pângărite de „eliberatori“.

Aflând că e pe lista celor care urmau să fie deportaţi în Siberia, s-a înrolat în armata sovietică, a ajuns în preajma Berlinului şi s-a întors în satul natal în 1946. Era, îşi aminteşte moş Ion, în timpul secetei. Oamenii, dar mai ales copiii şi bătrânii, mureau pe capete. A intrat în colhoz înscriindu-se cu cinci hectare de teren din cele 12 pe care le moştenise. Celelalte au fost preluate ca şi cum ar fi fost ale nimănui. Cum „nacialnicii“ (activiştii) ruşi erau peste tot, iar cei fără căpătâi din sat le erau ajutoare, oamenii se fereau să vorbească. Deportarea în ţinuturile îngheţate ale Siberiei îi pândea pe toţi cei care ar fi îndrăznit să deschidă gura.

Cu mâna tremurândă scoate din sacoşa de plastic foi de hârtie în care sunt înscrise 64 de nume, multe ale neamurilor interlocutorului meu. Sunt familii, unele cu 5-6 copii, trimise într-o noapte în necunoscut. Câţi au ajuns acolo în Siberia, câţi au supravieţuit nu se ştie. Doar şase familii au revenit după 1960 în „Republica Sovietică Socialistă Moldovenească“.

După 1989, cei înmormântaţi în pământul îngheţat din regiunea Tomsk, ca şi cei puţini reîntorşi au fost reabilitaţi prin hotărâri judecătoreşti pentru vina de a fi „culaci“ (chiaburi). Şi moş Ion îşi aminteşte de o familie de bătrâni pe care îi chema Ciubuc, care erau „culaci“, pentru că aveau 40 de oi.

Martor peste timp

Viaţa a continuat şi Ion Efrem a fost martor şi participant la toate evenimentele care s-au succedat începând cu lupta pentru independenţă. A fost în Piaţa Marii Adunări Naţionale, a plâns când a îmbrăţişat românii la Podul de Flori şi zice: „Am crezut că mă nasc din nou când am putut călca pe malul drept al Prutului.“

A reuşit să construiască o biserică nouă după ani de nevoinţă şi acum vrea să ridice un monument în memoria celor căzuţi în războaie, dar şi a celor care şi-au pierdut viaţa în gulagurile staliniste pentru că, zice moş Ion, şi ei merită aceeaşi cinstire.

Urmăreşte atent şi participă la viaţa politică. „Numai aşa îi putem alunga pe comunişti şi pe Voronin. Din păcate, cei care ar trebui să fie ca degetele de la o mână se ceartă între ei şi nu e bine. Politica antiromânească a avut efect, de aceea de fiecare dată când stau de vorbă cu cei tineri le spun mereu: noi şi românii suntem acelaşi neam, avem aceeaşi limbă, aceeaşi credinţă, aceeaşi istorie. Ne desparte doar graniţa, care nu e veşnică.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
502
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nicio păşune fără sare!

Odată cu ieşirea la păşune, necesarul de sare (NaCl) al animalelor se măreşte datorită creşterii producţiei de lapte şi eliminării unor cantităţi însemnate prin acest produs, dar şi prin transpiraţie. Având în vedere acest aspect, la păşune principala sursă atât pentru Na, cât şi pentru Cl este sarea obişnuită, ea fiind necesară tuturor animalelor, dar în special erbivorelor. Aceasta, deoarece Cl împreună cu Na au un rol fundamental în menţinerea balanţei hidrice a organismului, intervenind, de asemenea, în reglarea echilibrului acidobazic, precum şi a excitabilităţii neuromusculare.

Raţia zilnică

Se consideră că pentru o vacă de 500 kg este necesară o cantitate de 25 g NaCl pentru întreţinerea funcţiilor vitale şi 2 g pentru un litru de lapte produs. S-a demonstrat că asigurarea unei raţii zilnice de 60 g NaCl este suficientă în cazul unei producţii anuale de peste 6.000 litri de lapte. În general, necesarul de NaCl diferă ca valori medii şi se exprimă în grame pe cap şi zi, variind pe specii şi vârste astfel: bovine – 10-95 g; ovine – 2-10 g; porcine 3-10 g; cabaline 10-80 g.

Pentru păsări şi iepuri, normele de sare se exprimă în procente din structura nutreţului combinat, ele fiind următoarele: păsări 0,15-0,30%; iepuri 0,20%.

Sarea este cel mai ieftin ingredient alimentar, cercetările demonstrând că un nivel de 0,5% din raţie este adecvat pentru orice nivel al producţiei de lapte, dacă nevoile energetice au fost pe deplin acoperite.

Pentru animalele întreţinute la păşune, în special vaci de lapte şi ovine, protecţia împotriva deficienţei de sare poate fi asigurată prin administrarea la discreţie, sub formă de bulgări pentru lins. Aceştia se pun în iesle, atunci când există amenajate tabere de vară, sau direct pe păşune, pe suporturi speciale, astfel încât să fie tot timpul la dispoziţia animalelor.

Impactul biologic şi economic

Raţiile cu un nivel scăzut de NaCl, sub 0,25%, au redus sporul în greutate corporală şi au micşorat apa totală din organism. Carenţa primară în NaCl apare mai frecvent la animalele în lactaţie, din cauza pierderii elementelor respective prin lapte. Dar sindromul carenţei cloruro-sodice poate apărea şi secundar la animalele cu diaree, vomă sau la cele cu nefrite. La bovine, neasigurarea sării se manifestă prin inapetenţă, ochi fără luciu, privire ştearsă, păr aspru, pierderi în greutate şi scăderea producţiei de lapte.

În deficienţele mai puţin severe, primul semn este dorinţa pentru sare, manifestată prin lingerea asiduă a pietrelor, pereţilor sau a transpiraţiei altor animale. În fazele avansate apar tremurături continue, mers nesigur şi, în final, moartea. Neglijarea surselor de sare şi apă creează oilor la păşune stări de nelinişte, stresul acesta reducând consumul de masă verde şi implicit producţia.

Atenţie la îngrăşăminte!

Când se aplică fertilizări intense cu potasiu sau azotaţi, trebuie asigurate mijloace suplimentare de creştere a ingestiei de sare de către animale, deoarece un exces de K în hrană atrage după sine şi o eliminare crescută de Na pe cale urinară.

În concluzie, aprovizionarea regulată cu suplimente de sare este o condiţie obligatorie în creşterea animalelor atât în perioada de stabulaţie, dar mai ales în timpul menţinerii lor la păşune.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
3724

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nicolae-alexandru-primul-organizator-al-...

Nicolae Alexandru, primul organizator al Bisericii muntene > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNicolae Alexandru, primul organizator al Bisericii muntene

După Basarab cel Mare, întemeietorul statului independent şi al dinastiei, la tronul Munteniei se urcă Nicolae Alexandru, fiu al marelui voievod şi al doamnei Marghita. Vrednic urmaş al tatălui său, a gospodărit cu pricepere ţara, a păstrat o atitudine demnă faţă de regele ungar, pe care „refuzase să-l recunoască drept suzeran“, dar mai ales rămâne în istorie prin instituirea, cu aprobarea Patriarhiei de la Constantinopol, a Mitropoliei muntene.

Ce spun izvoarele istorice

Este evident că o anumită ierarhie bisericească exista în ţinuturile noastre şi înainte de întemeierea statului muntean. Scrisori, cum este cea a Papei Grigore al IX-lea, în care se vorbeşte de un popor Walati (valahi) care nu primeşte „tainele bisericeşti de la venerabilul nostru frate, episcopul cumanilor, ci de la oricari falşi (pseudo) episcopi care ţin de ritul grecilor“, arată fără îndoială că, încă din secolul al XIII-lea, în teritoriile viitoarelor state, Ţara Românească şi Moldova, existau episcopi, preoţi şi biserici ortodoxe pentru trebuinţele sufleteşti ale credincioşilor români din aceste părţi.

Cei mai vechi slujitori ai credinţei

Prin satele româneşti, aşezate în văi adăpostite sau la munte, spune Mircea Păcurariu, existau bisericuţe cu câte un preot care, cu puţina lui ştiinţă de carte, dar cu evlavie adâncă şi cu dragoste arzătoare faţă de păstoriţii lui, a ştiut să-şi ţină credincioşii strâns legaţi de Biserica Ortodoxă.

Primul mare arhiereu al Ungrovlahiei

Nu exista însă o ierarhie recunoscută faţă de Patriarhia de la Constantinopol, autoritatea supremă în cele bisericeşti din Răsăritul Europei. Această lipsă o împlineşte domnitorul Nicolae Alexandru în 1359, când primeşte de la patriarh o scrisoare adresată „celui de foarte bun neam, marele voievod şi domn a toată Ungrovlahia“ prin care i se aduce la cunoştinţă că Sfântul Sinod a hotărât ca „Iachint, preasfinţitul mitropolit al Vicinei – o localitate dispărută astăzi din Dobrogea – să fie trimis ca păstor şi arhiereu legiuit a toată Ungrovlahia“. Prin actul din 1359, statul muntean capătă şi o ierarhie bisericească oficială, recunoscută de forul suprem al Patriarhiei de la Constantinopol. Se împlinea astfel o latură esenţială a organizaţiei de stat feudală, care acum era completă. Adresându-se Patriarhiei de la Constantinopol, Nicolae Alexandru a stăvilit propaganda catolică susţinută de Clara, cea de a doua soţie a sa, cu sprijinul statului catolic maghiar.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
1197
☐
Comentarii
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nicolae-florea_l1264.html

Nicolae FLOREA

În Aula Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice s-a sărbătorit o mare personalitate, prof. dr. Nicolae Florea, cu ocazia împlinirii unei vârste frumoase, 90 de ani. Profesorul este o personalitate de excepţie. Calitatea prestaţiei didactice s-a reflectat în buna pregătire a studenţilor, precum şi în elaborarea şi tipărirea unor cursuri originale de excelent conţinut.

Totodată, prin capacitatea şi efortul său de investigaţie ştiinţifică, a publicat în 50 de ani peste 450 de lucrări şi articole, majoritatea lor fiind în domeniul ştiinţei solului, pedogeografiei şi hidrogeologiei.

Nu se cunoaşte un alt caz între oamenii noştri de seamă din oricare domeniu al ştiinţei ca, între 70 şi 80 de ani, să publice 120 de titluri bibliografice, lucrări de cercetare şi articole în specialitatea sa şi să participe la elaborarea unor lucrări de sinteză, care se ridică la nivel de monografie.

Şi acum, la 90 de ani, profesorul pare neschimbat. El afirmă că activitatea este un „drog“. La această vârstă el a realizat lucrări ştiinţifice de referinţă, mai ales în domeniul pedologiei. Domnia sa colaborează la elaborarea unor lucrări ştiinţifice, printre care amintim „Studiul influenţei factorilor naturali şi antropici asupra învelişului din sol din zone cu restricţii ecologice în vederea valorificării optime a terenurilor şi protecţiei agrosistemelor.“

Ar mai fi de adăugat şi colaborarea la Atlasul Geografic al României (la Institutul de Geografie). Răsplata muncii sale se află în distincţii în domeniul geografiei fizice, prin acordarea Premiului „Gh. Munteanu-Murgoci“ al Societăţii Naţionale Române de Ştiinţa Solului pentru lucrarea „Geografia solurilor României“ şi a Premiului „Ion Ionescu de la Brad“ al Academiei Române pentru „Harta pedologică a României“, iar în mai 2001 Universitatea de Vest Timişoara, Facultatea de Chimie, Biologie şi Geografie i-a acordat titlul „Doctor Honoris Causa“.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
910

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nicolae-labis-cea-mai-mandra-floare-de-m...

Nicolae Labiş, cea mai mândră „floare de mălin“

„N-am mai trecut de mult prin sat şi-mi spune
Un om ce de pe-acasa a venit
Cum c-a-nflorit la noi mălinul“.

Anul 1935 a fost unul important pentru istoria comunei Mălini. În acest an avea să vină pe lume cel care a conferit, prin intermediul condeiului, fălnicia unei localităţi care a dat lumii o artă fără pereche.

Un destin prezis

Nicolae Labiş, supranumit de criticul Eugen Simion „buzduganul“ generaţiei şaizeciste, a lăsat în urma sa o operă literară desăvârşită în scurta sa viaţă. Fiu de învăţători, acesta îşi începe studiile sub îndrumarea atentă a mamei, iar debutul publicistic are loc în „Ziarul noi“ pe când avea numai 15 ani. În 1954 vede lumina tiparului opera „Moartea căprioarei“, cea mai cunoscută creaţie a autorului, ce a fost publicată în revista „Viaţa românească“. Anul 1956 este numit în creaţia artistică a poetului „neverosimil de productiv“. Labiş scrie mult, publică şi se lansează în numeroase proiecte. Paradoxal însă, acest an bogat în reuşite este şi anul morţii prea timpurii a tânărului poet.

Casa memorială

Casa în care a trăit şi creat tânărul poet a devenit muzeu încă din anul 1975, suferind pe parcurs mai multe lucrări de restaurare. Din anul 2004, casa memorială se află pe Lista Monumentelor Istorice. În cele cinci încăperi se pot admira numeroase obiecte de valoare cum ar fi: caiete, cărţi, obiecte de vestimentaţie, un clopoţel cu “sunet argintiu“, o galenă cu care poetul păstra contactul cu zvonurile lumii, documente, fotografii, afişe, fiecare dintre ele îndemnându-ne parcă la un exerciţiu de gândire şi anume acela de a-i afla povestea. În curtea casei poate fi admirat un bust al poetului, dovadă de respect, dar şi de recunoştinţă celui care aduce o suflare nouă în creaţia literară a vremurilor. Anual se organizează Concursul Naţional de Poezie „Nicolae Labiş“, care menţine vie importanţa creaţiei poetului care s-a dovedit a fi, de departe, cea mai mândră „floare de mălin“ din satul al cărui nume provine de la denumirea florilor albe frumos mirositoare.

Larissa SOFRON

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
838

☐

Comentarii

☐

☐

1. corina -- (16-November-2010)cati din tinerii nostri stiu macar un vers din minunatele scrueri ale unuia din cei

mai sensibili poeti ai nostri? cati dintre noi am fost in casa lui muzeu si am respirat mireasma timpului si a malinului?

2. Roxana -- (26-November-2010)Domnisoara/ doamna Sofron, Nicolae Labis si scriitura sa merita un spatiu si o aplecare mult mai profunda, nicidecum o prezentare banala de scoala primara sau de site internet dedicat celor care plagiaza. Va rog sa nu mai aveti astfel de interventii puerile.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nistoreşti, file de legendă

O gură de rai în care autenticele tradiţii şi obiceiuri populare ale obştilor de altădată au fost conservate cu sfinţenie. Acesta este Nistoreştiul, ţinut pe care, spune legenda, Ştefan cel Mare l-ar fi dăruit lui Nistor, unul dintre cei şapte feciori ai babei Vrâncioaia, ca semn de răsplată pentru ajutorul dat în bătălia de la Războieni contra turcilor.

Înşirat de-a lungul râului Năruja, ţinutul Nistoreştiului este întruchiparea unei imense pânze imaginare a lui Grigorescu. Într-un colţ de tablou, maestrul pare să fi aşezat un car tras de boi, în altul i-a întruchipat pe doi bătrâni ce zoresc să termine de dres şindrila pentru biserica din Vetreşti-Herăstrău, în timp ce restul capodo-perei a umplut-o cu alte două figuri atinse parcă de dumnezeire: o măicuţă gârbovită culegând flori sălbatice în curtea unei mănăstiri şi un moşneag îmbrăcat în veşminte populare cântând o doină la cimpoi.

Comuna Nistoreşti – judeţul Vrancea. Primar: Ion Gogoriţă. Sate componente: Nistoreşti, Bîtcari, Făgetu, Româneşti, Ungureni, Vetreşti-Herăstrău, Podul Şchiopului, Brădetu, Valea Neagră. Suprafaţă: 25.060 de ha, din care 19.500 teren cu vegetaţie forestieră. Număr de locuitori: 2.430.

Moş Hanu, un Roată modern

Spirit volubil şi savuros deopotrivă, Mihai Hanu este unul dintre personajele pitoreşti ale Nistoreştiului de astăzi. La cei 88 de ani ai săi, moş Mihai, cum îi spun localnicii, este un ţăran neaoş, mândru de obârşia lui. Mare iubitor de frumos, bătrânul şi-a dedicat întreaga viaţă confecţionării obiectelor din lemn, costumelor populare specifice zonei Carpaţilor de curbură, instru-mentelor muzicale tradiţionale şi încondeierii ouălor. Aşa stând lucrurile, decizia nistoreanului de a-şi transforma propria gospodărie într-un inedit muzeu al satului n-a surprins pe nimeni. Astfel, gospodăria adăposteşte o colecţie de obiecte ţărăneşti de uz casnic, piese de port popular şi ţesături, ceramică, unelte gospodăreşti de lemn şi fier, monede, bancnote vechi şi instrumente populare. „Am vrut să rămână ceva în urmă“, a mărtu-risit cu nerv moş Mihai, care a lăsat ca testament de suflet urmaşilor săi să fie îmbrăcat în straie populare când va fi să treacă la cele veşnice. „Aşa m-am trezit de mic copil, cu oameni purtând costume naţionale, fie că mergeau la stână, pe câmp la muncă sau în pădure la munte“, a sunat justificarea lui moş Mihai.

Cimpoierii, mândria nistorenilor

Mari iubitori de tradiţii populare, nistorenii se mândresc şi astăzi cu formaţia de cimpoieri a comunei, care a participat cu succes la numeroase concursuri naţionale şi internaţionale. Deşi media de vârstă a membrilor formaţiei a crescut simţitor, primarul Ion Gogoriţă se declară optimist în privinţa conservării acestei străvechi tradiţii locale. „Formaţia de cimpoieri este îmbătrânită, cel mai tânăr având 60 de ani. Cred însă cu tărie că această tradiţie a noastră nu se va pierde. Sunt învăţător la bază şi de când mă ştiu am fost alături de formaţiile artistice, de copii, de bătrânii satului, de cei care sunt pricepuţi în ale meşteşugurilor“, a declarat primatul comunei Nistoreşti. Ansamblul folcloric al comunei mai cuprinde şi alte formaţii artistice, precum cea de fluieraşi, solişti vocali şi instrumentişti.

Şase maici şi-o mănăstire

Aşezată într-un decor ce-ţi desfată privirea, mănăstirea Valea Neagră este unul dintre punctele de reper ale comunei Nistoreşti. Ansamblul schitului cu obşte de maici a fost ctitorit în 1757, având în componenţă biserica din lemn şi turnul clopotniţă, cu cele trei etaje din lemn, ambele fiind incluse pe lista monumentelor istorice. Biserica mănăstirii, purtând hramurile Adormirea Maicii Domnului şi Pogorârea Sfântului Duh, este o construcţie din lemn pe fundaţie din bolovani de piatră. În prezent, în aşezământul de la Valea Neagră mai vieţuiesc doar şase maici, conduse de maica stareţă Melania Gândac. „Ne rugăm în fiecare seară să fim mai multe, pentru că mai toate suntem trecute de 60 de ani“, s-a destăinuit maica Aurelia, timp în care la doar zece metri de ea o măicuţă tânără trecea sacadat grebla din lemn peste gazonul de un verde criant de lângă clopotniţă, iar o alta, ajunsă la vârsta senectuţii, culegea cu smerenie paradisiace flori de munte. Ca particularitate, mănăstirea Valea Neagră a fost construită de obşte, nefiind o ctitorie a vreunui domnitor.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
1357

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

noaptea-Invierii-in-humulestiul-lui-nica...

Noaptea Învierii în Humuleştiul lui Nică

E vremea cinstirii Domnului nostru Iisus Hristos. Satele, gătite cu multă înţelepciune de către gospodari, sunt acum parcă mai înfloritoare. Dar undeva în inima munţilor, un sat vechi, răzeş, despre care marele nostru scriitor Ion Creangă povestea cu atâta emoţie, freamătă parcă sub paşii grăbiţi ai sătenilor care merg spre biserică.

Glasurile copiilor, frumos gătiţi în costumele lor înflorate, sunt ca nişte clinchete de clopoţei ce trezesc la viaţă amintirile deosebite pe care acest sat le poartă în istoria lui. Humuleştiul este la fel de frumos ca şi pe vremurile când băiatul cu părul bălai se strecura neştiut din casa părintească pentru a se scălda în Ozana. Dar astăzi parcă este şi mai luminos! În Humuleştiul lui Nică, Învierea Domnului este aşteptată cu mult drag şi pioşenie. Sătenii poartă o grijă deosebită acestei sărbători de primăvară, lucru evident dacă privim spre faţa primenită a satului. Ogradele şi toate gospodăriile sunt anume curăţate, astfel încât ziua Paştelui să găsească satul curat.

Superstiţii străbune

Răzeşii au şi ei tradiţiile lor aparte. Spre exemplu, în Săptămâna Albă, deşi gospodinele deretică pentru a potrivi rânduiala casei, în încăperile ei nu se scutură nimic. Bătrânii satului spun că astfel brânza ori laptele puse la păstrare nu se vor strica. O altă superstiţie străbună spune că nici fuiorul de tors lâna sau cânepa nu se mai răsuceşte vrednic, asta ca nu cumva puii ce vor ieşi de sub cloşcă în vară să aibă picioarele sucite. Este, de asemenea, o vreme în care oamenii îşi amintesc de cei dragi plecaţi dintre cele lumeşti. În Săptămâna Mare, cimitirul este supus practic unei curăţenii generale. Fiecare familie vine la morminte pentru a curăţa ierburile şi pentru a înnoi candela unde se va aprinde lumina Învierii.

În Joia Mare gospodinele se întrec în pregătirea a tot felul de bucate gustoase. Aici, ca aproape peste tot în ţara noastră, pasca este deosebit de importantă, mai ales pentru că a doua zi de Paşti sătenii se adună pentru a se înfrupta din ea. O altă regulă urmată cu stricteţe de gospodinele din Humuleşti este că în Vinerea Patimilor niciun cuptor nu se mai aprinde pentru a mai găti ceva. Toate bunătăţile pentru sărbătorirea Paştelui se pregătesc dinainte, astfel încât vinerea singura treabă a humuleştencelor să fie înroşirea ouălor.

Ziua în care se deschide Raiul

În ceea ce priveşte rânduiala bisericească, în Vinerea Mare sătenii se adună cu mic cu mare şi se îndreaptă spre biserică pentru a asculta Prohodul şi pentru a trece pe sub o pânză pictată cu înmormân-tarea Domnului nostru Iisus Hristos. Sătenii cred că toţi cei care vor face asta vor fi feriţi de durerile de cap sau şale.

Sâmbăta de dinaintea Paştelui are şi ea o semnificaţie aparte în tradiţiile humuleştene. Bătrânii spun că în această zi Raiul îşi deschide porţile pentru a primi sufletele căzute în ghena Iadului. În noaptea Învierii fiecare pleacă spre casele lor purtând cu grijă lumina sfântă de la preot cu care se aprinde candela din casă.

Lumâ-narea este păstrată tot timpul anului şi se zice că are puterea de a ne păzi de multe primejdii. În ziua

Paştelui, sătenii se spală cu apă proaspătă pe faţă, apă în care s-au pus un ou roş şi un ban. Astfel vor fi veseli şi rumeni tot anul.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
769

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noi demnitari de la Agricultură

Anul nou a găsit Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR) cu noi demnitari.

În fruntea lor se află Ilie Sârbu, care revine în forţă la conducerea Ministerului Agriculturii, după ce timp de cinci ani s-a implicat în politică, la nivelul cel mai înalt posibil pentru domnia sa. Este de precizat că alegerile din toamnă l-au găsit în funcţia de preşedinte al Senatului, timp de o lună fiind în fapt al doilea om în stat după preşedintele ţării.

Misiunea domnului Ilie Sârbu la conducerea agriculturii este grea, dar nu atât de dificilă ca în perioada în care a gestionat treburile acestui sector.

Imediat după preluarea postului, dl Sârbu şi-a făcut cunoscute obiectivele imediate, solicitând colaboratorilor săi o angajare totală la un nivel profesional ridicat.

Iniţial, ministrul Ilie Sârbu s-a gândit la cinci secretari de stat. Însă noua structură prevede numai trei secretari de stat şi un subsecretar de stat, aşa cum au fost şi pe vremea lui Dacian Cioloş.

„Vom păstra actuala structură a ministerului, cu trei secretari de stat şi un subsecretar de stat, pentru că nu ne dă voie să mai facem schimbări“ – a spus Sârbu.

Una dintre surprize a fost desemnarea domnului dr. Liviu Harbuz, preşedintele Colegiului Medicilor Veterinari, ca secretar de stat, cu sarcini în coordonarea Direcţiei de Afaceri Europene şi Relaţii Internaţionale, având în subordine mai multe agenţii, între care şi cele de plăţi.

„A fost o surpriză şi pentru mine. Mă aşteptam să ajung preşedinte al Autorităţii Naţionale Sanitar-Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor. Însă noua funcţie mă onorează şi mă obligă, în acelaşi timp“ – a declarat Harbuz pentru „Lumea satului“.

Menţionăm că dr. Liviu Harbuz a mai fost secretar de stat în MAPDR şi preşedinte al Autorităţii Naţionale Sanitar-Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor în perioada 2000-2004, pe vremea Guvernului Năstase..

„Liviu Harbuz are experienţă în relaţia cu Uniunea Europeană. A negociat un capitol greu, cel de siguranţă alimentară“ – a afirmat Sârbu.

A doua funcţie de secretar de stat o ocupă Aurelian Cătălin Roşculete, până acum director general al Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare în Agricultură din Caracal.

„Roşculete ocupă postul de secretar de stat pe Politici Agricole, în locul lui Gheorghe Albu. Se va ocupa de implementarea PAC“ – a precizat ministrul Agricuturii.

Aurelian Cătălin Roşculete este un bun specialist şi autor al unor lucrări de referinţă. Menţionăm numai „Reconstrucţia ecologică a haldelor de steril de la Husnicioara – Mehedinţi“, lucrare semnată alături de alţi cercetători.

„Al treilea secretar de stat, numit de PD-L, are în sarcină relaţia cu Parlamentul, iar subsecretarul de stat are în subordine pădurile“ – a precizat Ilie Sârbu.

Pe lângă relaţia cu Parlamentul, acest secretar de stat va mai răspunde şi de alte instituţii aflate în subordinea MAPDR.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
896

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

NOI DEMNITARI

- Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi Siguranţa Alimentelor

Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor are o nouă echipă managerială. Noul preşedinte, cu rang de secretar de stat, este domnul Marian ZLOTEA. Din staff-ul autorităţii mai fac parte Csutak Nagy Laszlo, vicepreşedinte şi subsecretar de stat, şi Caramitru Stelian, în funcţia de secretar general. Din informaţiile pe care le deţinem, Zlotea vine, cum s-ar spune, din afara sistemului sanitar-veterinar, dar are în schimb o solidă pregătire economică. Această din urmă calitate ar fi motivaţia numirii domniei sale la conducerea unui sector care se confruntă şi cu probleme financiare dificile.

- Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură

După demisia lui Dan Gherghelaş din funcţia de conducere a Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA), interimatul va fi asigurat de Mariana DRĂGHICI, fostă directoare adjunctă, reînvestită de curând pe postul de director general interimar. Domnul Nicolae Sterghiu, fost director general, va ocupa funcţia de director general adjunct interimar.

- Administraţia Naţională de Îmbunătăţiri Funciare?

Doar două zile a durat mandatul doljeanului Constantin IANCU, membru al Partidului Democrat-Liberal, la conducerea Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare (ANIF). A treia zi omul s-a văzut obligat să demisioneze la presiunea celor care-i contestau probitatea morală. Acuzaţiile „detractorilor“ sunt grave şi ele produc consternare în rândul celor care se ocupă cu politica de cadre a partidului din care face parte şi a ministerului.

- Agenţia Naţională pentru Pescuit şi Acvacultură

Zilele trecute a fost numit noul preşedinte al Agenţiei Naţionale pentru Pescuit şi Acvacultură (ANPA), în urma unui concurs. Este vorba despre Valentin BUKSZ, membru al Partidului Democrat-Liberal, fost şef al Companiei Naţionale de Administrare a Fondului Piscicol. Dl Buksz prezintă garanţia că va conduce cu eficienţă un sector care are nevoie de serioase îmbunătăţiri.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
900

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

noi-prostii-i-am-crezut_393.html

Noi, proştii, i-am crezut...

Noi, proştii, i-am crezut când ne spuneau
Că ţara-ncepe să se întremeze,
Că-i duduie motoarele din plin,
Iar ei veghează sus, pe metereze,
Să nu pătrundă Criza în cetate,
Spre alte zări vântoasa ei va bate...
Şi i-am votat, i-am înălţat în rang,
Tot aşteptând să facă o scofală,
Dar vorbele s-au risipit în vânt
Şi, iată, Criza dă şi-aici năvală...
Strivit de euro şi de dolar,
Pe zi ce trece leul se prăvale,
Ce cumperi azi e mâine şi mai scump,
Iar pensia şi salariul sunt de jale!
Mulţimi de oameni intră în şomaj,
Pe multe mese nu mai sunt bucate,
Cuţitul sărăciei pân'la os
Se-mplântă prin oraşe şi prin sate!
Aleşii noştri dau din colţ în colţ
Fiind prea nevolnici Criza s-o înfrunte,
Iar nava ţării prinsă-n uragan
Se clatină şi dă să se scufunde...
Nădăjduind să iasă la liman,
Se-mprumutară de la bănci străine,
Dar nu eram şi-aşa datori vânduţi,
Cum vom putea alt sac pe umeri ţine?
Plătind întruna rate şi dobânzi,
Ne vom speti, vom pierde toată vlaga
Şi vom ajunge neam de sărăntoci
Mergând din poartă-n poartă cu miloaga...
Ce nenoroc pe-al nostru biet popor

Să n-aibă-n frunte, ca odinioară,
La vremuri grele bravi cârmuitori
Cu grijă fără margini pentru ţară!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
618

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

noi-reglementari-privind-cotele-de-zahar...

Noi reglementări privind cotele de zahăr

ORDINUL nr. 182, din 27.07.2011, privind aprobarea repartizării cotelor de producţie de zahăr din sfeclă de zahăr începând cu anul de comercializare 2011- 2012 pentru societăţile comerciale acreditate producătoare de zahăr

Văzând Referatul de aprobare nr. 71.966/18.07.2011 al Direcţiei Generale Politici în sectorul vegetal,

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (2) din Ordonanţa Guvernului nr. 41/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 97/2006, cu modificările şi completările ulterioare, în baza prevederilor art. 56 alin. (2) din Regulamentul (CE.) nr. 1.234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a pieţelor agricole şi privind dispoziţii specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP"), ale Regulamentului (CE) nr. 513/2010 al Comisiei din 15 iunie 2010 de modificare a anexei VI la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce priveşte ajustarea cotelor în sectorul zahărului începând cu anul de comercializare 2010/2011, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, precum şi a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările şi completările ulterioare, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art.1 – Se aprobă repartizarea cotelor de producţie de zahăr din sfeclă de zahăr începând cu anul de comercializare 2011-2012 pentru societăţile comerciale acreditate producătoare de zahăr, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art.2 – Cota anuală de zahăr alb din sfeclă de zahăr alocată României este de 104.688,8 tone, în conformitate cu Regulamentul (C.E.) nr. 513/2010 de modificare a anexei VI la Regulamentul (C.E.) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce priveşte ajustarea cotelor în sectorul zahărului începând cu anul de comercializare 2010-2011.

Art.3 – Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534, din 28 iulie 2011.)

Au mai apărut

Ordinul nr. 169, din 1 iulie 2011, pentru modificarea Ordinului nr. 762/2007 privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Naţională „Îmbunătăţiri Funciare" – SA Bucureşti.

(Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481, 7 iulie 2011)

Legea nr. 143, din 5 iulie 2011, pentru aprobarea OUG nr. 20/2011 privind finanţarea unor activităţi de îmbunătăţiri funciare.

(Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482, 7 iulie 2011)

Legea nr. 147, din 5 iulie 2011, privind aprobarea OUG nr. 25/2011 pentru modificarea unor acte normative

privind reglemen-tarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli şi gestionarea fondurilor comunitare.
(Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482, 7 iulie 2011)
Ordinul nr. 165, din 1 iulie 2011, pentru modificarea anexei la Ordinul nr. 215/2010 privind stabilirea modului de implementare, a condiţiilor specifice, a criteriilor de eligibilitate şi a termenilor de referinţă pentru aplicarea schemelor de plăţi naţionale directe complementare în sectorul zootehnic la specia bovine, în acord cu reglementările comunitare în domeniu.
(Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486, 8 iulie 2011)
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
671
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noi reglementări privind împrumuturile

Guvernul a aprobat, în cursul lunii noiembrie, o Ordonanţă de Urgenţă pentru modificarea şi completarea unor acte normative privind protecţia consumatorilor de servicii bancare, în care se stabilesc, pentru băncile care prestează servicii financiare, următoarele obligaţii:

- să ofere consumatorilor contractele de credit încă din faza precontractuală, împreună cu o simulare de costuri;
- să prezinte costurile totale ale creditului, în orice formă de publicitate;
- să menţioneze în contract toate comisioanele percepute, aferente produsului financiar;
- să nu majoreze comisioanele pe perioada derulării contractului de credit;
- să prezinte, în cazul dobânzii variabile, indicii în funcţie de care variază aceasta, precum şi formula de calcul;
- să nu modifice clauzele contractuale fără încheierea unui act adiţional, acceptat de consumator;
- să notifice consumatorii cu 30 de zile înainte de a decide modificarea unilaterală a clauzelor contractuale referitoare la costuri;
- să închidă contul curent, aferent contractului de credit/depozit, odată cu finalizarea contractului.

Actul normativ urmăreşte să asigure un grad înalt de protecţie a consumatorului de servicii financiare, astfel încât să sporească încrederea consumatorilor în contractele pe care le încheie cu furnizorii de servicii financiare bancare şi nebancare.

Comercializarea produselor alimentare

În ceea ce priveşte vânzarea produselor alimentare, principalele măsuri reglementate sunt următoarele:

- producătorul trebuie să informeze despre denumirea produsului, denumirea şi/sau marca producătorului, cantitatea, termenul de valabilitate, data de minimă durabilitate pentru produsele nealimentare sau data limită de consum pentru produsele alimentare, data durabilităţii minimale stabilite de producător, durata medie de utilizare, principalele caracteristici tehnice şi calitative, compoziţia, aditivii folosiţi, modul de utilizare, transport, depozitare, conservare sau păstrare, contraindicaţii;
- produsele se comercializează numai în cadrul termenului de valabilitate şi este interzisă modificarea termenelor de valabilitate înscrise pe produs, pe etichetă, pe ambalaj sau în documentele însoţitoare;
- consumatorii au dreptul de a pretinde vânzătorilor sau prestatorilor de servicii remedierea sau înlocuirea gratuită a produselor şi serviciilor obţinute, precum şi despăgubiri pentru pierderile suferite, ca urmare a deficienţelor constatate în cadrul termenului de garanţie sau de valabilitate. Vânzătorul sau prestatorul de servicii suportă toate cheltuielile legate de aceste deficienţe, situaţie care nu îl exonerează de răspundere pe producător în relaţia cu aceştia;
- producătorii să folosească în activitatea de producţie şi depozitare spaţii corespunzătoare;
- producătorii să oprească livrările, respectiv să retragă de pe piaţă şi/sau de la consumatori produsele care nu

îndeplinesc caracteristicile prescrise şi care ar putea afecta viaţa, sănătatea, securitatea ori interesul consumatorilor.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
709

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

noi-reguli-de-vanzare-a-laptelui-de-la-a...

Noi reguli de vânzare a laptelui de la automate > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNoi reguli de vânzare a laptelui de la automate

În urma controalelor efectuate în luna ianuarie de specialiştii DSVSA Sibiu având ca scop verificarea modului în care laptele crud este produs, transportat, depozitat şi comercializat prin intermediul automatelor, au fost identificate unele abateri de la normele specifice. Printre acestea se numără întreţinerea necorespunzătoare a igienei corporale la animale, lipsa, la unele exploataţii, a tancului de răcire a laptelui după muls, precum şi transportul laptelui de la fermă la automat cu mijloace de transport neautorizate.

În aceste condiţii s-a stabilit ca operatorul care deţine exploataţia de animale şi intenţionează să desfăşoare activităţi de vânzare directă a laptelui crud prin intermediul automatelor să depună la DSVSA un dosar care trebuie să cuprindă următoarele documente:

- cererea proprietarului exploataţiei de animale producătoare de lapte prin care solicită „vânzarea directă a laptelui crud prin intermediul automatelor“;
- copia documentului de înregistrare sanitară veterinară pentru exploataţia de animale producătoare de lapte;
- documentul care să ateste faptul că laptele provine de la animale sănătoase şi este obţinut în condiţii de securitate alimentară;
- buletine de analiză emise de laboratorul din cadrul DSVSA care să ateste faptul că laptele corespunde parametrilor de calitate;
- copia autorizaţiei sanitare veterinare a mijloacelor de transport cu care se transportă laptele.

De asemenea, proprietarul automatului de vânzare lapte are obligaţia să afişeze vizibil:

- documentul de înregistrare sanitară veterinară eliberat de DSVSA Sibiu;
- denumirea exploataţiei de origine a laptelui crud şi data mulgerii;
- data la care a fost alimentat automatul;
- data expirării valabilităţi laptelui;
- să aibă inscripţionată menţiunea: „LAPTE CRUD - se va fierbe“.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
862
□
˚Comentarii
□
□
°1. pepe -- (1-March-2012)probabil trebuie si documentul de cintarire a animalului si ce a mincat acest animal cit sa balegat acest animal ,din ce zodie e acest animal etc etc
Si toate acestea sub stricta observare a DSVSA Sibiu

2. Vasile -- (2-March-2012)Si toate astea insotite de o taxa suculenta platita la casieria DSVSA...
Plina Romania de hoti.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noii profesionişti din lumea satului

În ziua de 29 august am participat, la invitaţia Departamen-tului de Consultanţă pentru Fonduri Europene al Asociaţiei Comunelor din România (ACoR), la primul program de specializare organizat împreună cu Asociaţia pentru Formare Profesională a Adulţilor, în comuna Golgota, judeţul Prahova.

A fi formator la sate

O calificare nouă, cea de formator, este finalitatea acestui curs, care a reunit 10 dintre profesioniştii prezentaţi de primăria comunei Golgota

Irena Leibovici, iniţiatorul proiectului ca director al Departamentului de Consultanţă din cadrul ACoR, ne-a precizat scopul acestui curs de formator în mediul rural: participarea activă a cetăţenilor comunei, ca formatori atestaţi, la implementările proiectelor finanţate prin fondurile europene din cadrul POS DRU, dedicate evaluării, certificării şi calificării sau recalificării în meserii de tip nonagricol şi adresate comunităţilor din mediul rural.

***

Proiectele legate de sănătatea publică, de educaţia prin învăţământ diferenţiat pentru depistarea talentelor locale, de managementul de proiecte publice şi private etc. continuă să fie depuse. Primarii doresc să le câştige şi pe acestea şi să poată angaja şi plăti în perioada următoare proprii lor cetăţeni, absolvenţi ai cursurilor de formatori.

Enumerăm doar câteva dintre viitoarele obiective la care am aflat deja că aceşti formatori vor putea fi antrenaţi să participe:

a) formarea de competenţe manageriale şi antreprenoriale pentru tinerii dornici să conducă sau să deschidă o afacere proprie, mai ales în domeniul de mare cerinţă al sistemelor informatice şi de telecomunicaţii, al turismului, comerţului;
b) susţinerea certificării meşteşugarilor – ca profesie adaptată secolului XXI;
c) formarea îngrijitorilor de persoane vârstnice sau cu dizabilităţi, bolnavi cronici – meserie cerută atât în ţară cât şi în străinătate etc.;
d) formarea de specialişti dedicaţi construcţiilor, restaurărilor de construcţii etc.

Lista nu se termină aici.

AFPFA, prin preşedintele Constantin Popoiu, ne-a explicat prin ce atrage acest curs participarea locuitorilor din mediul rural: „Noi oferim acest curs de formator chiar în locaţia pusă la dispoziţie de comunitatea locală; este un curs diferit de cel obişnuit în care profesorul merge la şcoală, stă la catedră şi elevul ascultă. Este vorba de o acţiune dinamică, prin care se pune în valoare experienţa şi cultura fiecărui cursant, capacitatea de empatie şi de transmitere a pregătirii într-un cadru accesibil şi pentru cei care locuiesc aici în comunitate. Am avut această deschidere din partea doamnei primar Veronica Ioniţă, care doreşte să pună în valoare cea mai de preţ comoară - Omul.“

Daniela POPA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
1099

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

noile-ajutoare-pentru-zonele-defavorizat...

Noile ajutoare pentru zonele defavorizate

Este posibil ca, din anul 2014, fermierii care au terenuri aride sau practică agricultura pe nisipurile din sudul Olteniei (Mehedinţi, Dolj şi Olt) să beneficieze de ajutoare de la Uniunea Europeană; Comisia Europeană a adoptat recent o comunicare care pregăteşte terenul pentru o nouă clasificare a zonelor agricole cu handicapuri naturale.

Există în prezent, la nivel comunitar, peste 100 de criterii naţionale, foarte diferite, pentru a aprecia dacă o zonă poate primi plăţile destinate zonelor defavorizate. Această diversitate a fost semnalată de Curtea Europeană de Conturi ca o posibilă sursă de tratament inechitabil.

Cu ajutorul specialiştilor, Comisia a identificat opt criterii pedoclimatice, care ar urma să stea la baza unei clasificări clare şi obiective a acestor zone. Cele opt criterii sunt: temperatura scăzută, stresul provocat de căldură, drenajul solului, textura şi caracterul pietros al solului, adâncimea de pătrundere a rădăcinilor în sol, proprietăţile chimice ale solului, regimul de umiditate a solului şi înclinaţia.

Noul sistem de clasificare ar urma să fie introdus din 2014. Până atunci rămâne în vigoare actualul sistem.

Revizuirea nu afectează nici zonele montane, deja clasificate pe baza unor criterii obiective comune, şi nici zonele cu handicapuri specifice – de exemplu, insulele sau zonele costiere – clasificate în funcţie de acestea.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
672
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

noile-livezi-superintensive-III_l110.htm...

Noile livezi superintensive (III)

Tipul de coroană şi spaţiul vital

Am realizat o livadă în mijlocul Bărăganului, dar cu apă asigurată şi forţă de muncă pe care am calificat-o noi, reuşind să stârnim uimirea consultanţilor noştri din Olanda şi Italia.

Acum, ajunşi în al cincilea an de producţie, realizăm cantităţi de 60 t/ha de mere, 12 t/ha la cireşe şi peste 20 t/ha de prune. Maximul de productivitate îl vom atinge însă în cel de-al şaptelea an. Toate fructele obţinute în livada de la Lacu Rezi sunt calitate extra, destinate consumului în stare proaspătă, pentru că la o asemenea investiţie nu ne permitem să producem pentru industrie.

Un pom „echilibrat“

Pentru livezile superintensive de măr, cireş, prun, cais şi piersic, cea mai potrivită formă de coroană este fusul subţire, care se caracterizează prin următorii parametri:

- înălţimea punctului de altoire deasupra solului este la 10 cm pentru prun, 15 cm pentru cireş, cais şi piersic şi 20 cm pentru măr, reprezentând o condiţie importantă pentru vigoarea viitorului pom şi asigurarea creşterii uniforme şi la aceeaşi înălţime a axului;
- înălţimea trunchiului este de 40 cm, urmează un trunchi întinerit pe lungimea de 20 cm,

continuat cu 6-8 lăstari anticipaţi care formează viitorul schelet, care este rotund sau dispus în direcţia rândului de pomi;

- de jos în sus, grosimea şi lungimea ramurilor de schelet scad: sunt minimum 5 jos, apoi, repartizate uniform, descresc ca lungime, luând forma de triunghi isoscel.

Pomul are aşadar o mărime mai umană. Este tipul de pom echilibrat atât interior, fiziologic, dar armonios şi în exterior datorită dimensiunii mici. Sistemul este accesibil ochiului. Lăstarii lungi jos, scurţi la mijloc şi sus se răspândesc echilibrat atât în adâncime cât şi în înălţime. Eventualele nereguli în formarea coroanei se corectează anual, prin tăieri extrem de limitate.

Formarea şi întreţinerea acestui tip de pom este determinată în cea mai mare măsură de folosirea la plantare numai a pomilor de tip Knip – cu trunchi înnoit obligatoriu pentru toate speciile – şi, fără a fi o regulă, de pomi tip Branched – de un an cu ramuri anticipate.

Spaţiul vital de nutriţie

Următorul lucru la care trebuie să ne gândim este acela de a-i asigura un spaţiu vital de nutriţie care va fi acelaşi pentru toate soiurile şi diferit numai între specii. Cercetările din ultimii 2-3 ani recomandă spaţiul vital şi distanţele de plantare cele mai economice, astfel:

- pentru specia măr, distanţa între rânduri trebuie să fie de 3,25 m şi un metru pe rând, deci un spaţiu vital de 3,25 mp sau 3.100 pomi la hectar;

- pentru prun, distanţele sunt de 4 m/1,75 m, adică un număr de 1.450 de pomi la hectar;
- pentru cireş, spaţiul vital trebuie să măsoare 6 mp şi se asigură prin distanţele de 4 m între rânduri şi de 1,5 între pomi pe rând, ceea ce înseamnă un număr de 1.666 pomi/hectar;
- pentru piersic, în condiţiile tehnologiei actuale vom planta tot 1.666 pomi/ha, deci la distanţe de 4/1,5 m, cu asigurarea unui spaţiu vital de 6 mp;
- la cais, în funcţie de actualii portaltoi, se asigură un spaţiu vital de 8 mp, iar pomii se plantează la 4/2 m, cu o densitate de 1.250 pomi/hectar.

Dacă în următorii cinci ani am reuşi să plantăm la nivel naţional măcar 10.000 ha în acest sistem, atunci concurenţa ar putea fi scoasă de pe piaţa noastră. Pentru că în aceste livezi există siguranţa necondiţionată a producţiei şi nu socotim greşit dacă vom cheltui pentru înfiinţarea unui hectar de livadă între 10.000 şi 30.000 €, iar anual, pentru întreţinere, între 5.000 şi 10.000 €. Toate cheltuielile vor fi repede recuperate, iar livada va produce mult şi economic minimum 15 ani.

Dar ca să se întâmple acest lucru trebuie să urmărim cu atenţie îndeplinirea mai multor condiţii. Pentru început alegem, aşa cum am stabilit încă din numărul trecut, portaltoi de vigoare mică, cu punctul de altoire realizat cât mai sus.

În numărul viitor vom continua cu precizări privind plantarea, mijloacele de susţinere şi irigatul.

Dr. ing. Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
17445

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. pop ion -- (1-February-2010)sint din Alba Iulia si tare mult as vrea sa am o asemenea livada desi am ceva experimental pe vreo 20 de ari dar pomi clasici de statura mijlocie ,.De unde pot procura documentatia si material saditor pnt.05ha va multumesc

° 2. viorel bolchis -- (10-February-2010)Buna ,sint din maramures,am studiat multe carti de specialitate din domeniul pomiculturii ,sistemul superintensiv este cel mai rentabil,merita incercat .din toamna am pregatit 1ha.de teren pt.plantare in primavara. problema este ca nu gasesc producatori de material saditor certificat ,si de buna calitate asa cum remarcati dvs. in articolul de mai sus ,am trimis mai multe cereri de oferte dar nu am primit nici un raspuns.V-a rog sa-mi trimiteti adrese de producatori de material saditor din tara sau din afara .AGRICULTURA ROMANIEI 0 SA-SI REVINA DACA APLICAM TEHNOLOGII NOI (si schimbam cipul) .

° 3. Alexandru Fira -- (21-March-2010)SCDP Cluj vinde pomi si arbusti fructiferi:
www.scdpcluj.ro
Sectorul nostru inmulteste si comercializeaza arbusti fructiferi si trandafiri pe radacini proprii:
http://sites.google.com/site/vitroscdpcluj/produsele-noastre
Inmultim la comanda si plante mici:
http://sites.google.com/site/vitroscdpcluj/plante-aclimatizate-la-caserola

° 4. marius -- (15-August-2010)Exista in Romania firme care ofera puieti de mar cu plata in rate. Vreau sa plantez 1 Ha. raspund la imail lupan.marius@yahoo.it

° 5. Nunu Doru -- (7-October-2010)Pepiniera pomicola autorizata din Cosmesti, judetul Galati produce material saditor de mar altoit pe port de M9 pentru livada superintensiva, pe port de M106 dar si par,gutui,cires,visin,piersic,cais,prun,nectarin..Persoana de contact: Nunu Doru.Telefon: 0722607503.Oferim consultanta realizare livada.

° 6. eremia petre -- (29-January-2011)pentru material din italia =firma SEMPERFLORENS
0722641795PROFESOR STANICA
PENTRU MATERIAL DIN OLANDA ERIC 0031616508773

° 7. Eduard Ion -- (27-June-2011)Pentru cei care doresc sa achizitioneze pomi fructiferi din categoria certificati va sfatuiesc sa va adresati Institutului de cercetare dezvoltare Maracineni jud. Arges, SCDP Voineti jud. Dambovita, SCDP Bistrita Nasaud, SCDP Ramnicu Valcea, SCDP Baneasa, SCDP Constanta, Pomicola Iasi.

Personal recomand Institutul Maracineni intrucat am infiintat o plantatie cu material saditor produs acolo si este deosebit, liber de virusi!
NU RECOMAND material saditor din import, chiar daca este mai ieftin, intrucat nu este aclimatizat si o cantitate foarte mare nu se prinde.(riscati enorm)

8. Eduard Ion -- (27-June-2011)Atentie, pentru cei care infiintati plantatii de mar Institutul Maracineni si SCDP Voinest-DB au produs soiuri noi de pomi care sunt imuni la rapan, fainare nemaifiind nevoie de tratamente costisitore pentru eradicarea acestor boli.
Pentru a va convinge de calitatea pomilor produsi la Institutul Maracineni si SCDP Voinesti-DB vizualizati www.LivadaBioGaesteanca.sunphoto.ro unde veti gasi 2 albume cu poze.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noile livezi superintensive (III)

Pregătiri pentru înfiinţarea plantaţiei

Înfiinţarea de livezi superintensive în ferme particulare pretinde pregătiri deosebit de minuţioase şi temeinice. Pentru că investiţiile în astfel de plantaţii pot fi de ordinul a sute de mii de euro nu ne putem permite să nu respectăm unele aspecte ce ţin de densitatea pomilor, irigaţii, mijloace de susţinere, utilaje, tehnologie şi o valorificare superioară a producţiei astfel încât, în funcţie de specie, să putem amortiza investiţia în 4-8 ani. Putem să afirmăm cu curaj că livezile superintensive sunt o adevărată fabrică de făcut bani, dar ele cer şi sacrificii din partea celor care se hotărăsc să le înfiinţeze şi care, indiferent de mărimea fermei, sunt nevoiţi să-şi schimbe stilul de viaţă. Ce pom cerem pepinierei? Doresc să detaliez puţin acest aspect, deoarece el reprezintă prima condiţie pentru reuşita plantaţiei.

Tipul de pom folosit pentru specia măr este cel de tip Knipp, cu trunchiul înnoit. Acesta reprezintă o îmbinare a avantajelor pomilor de un an şi a celor de doi ani. Trunchiul este de doi ani, iar treimea superioară a lui de un an şi se realizează în pepinieră în anul al doilea. Pe ax avem coroana foarte bine dezvoltată, formată din 4-6 lăstari anticipaţi purtători de muguri de rod din primul an după plantare. La aceşti pomi rădăcina este în vârstă de trei ani, raportul de dezvoltare coroană-rădăcină înclinând uşor în favoarea celei din urmă. Acest tip de pom este uşor de plantat, cu un procent de prindere de 100% şi nu necesită niciun fel de tăieri în primul an. Condiţia esenţială este ca el să fie irigat şi fertilizat zilnic, practic hrănit în sistem hidroponic cu 2-8 l apă şi 0,12 grame N zi/pom de la data plantării până în luna octombrie.

Pentru cireş, prun, cais şi piersic cel mai folosit pom este cel de tip Branched. Este un pom de un an cu ramuri anticipate, a cărui coroană se formează tot în pepinieră prin păstrarea lăstarilor ce se formează la peste 40 cm. Când pomul este realizat, partea de portaltoi a trunchiului şi sistemul radicular au vârsta de 3 ani, iar cea „nobilă“, de deasupra locului de altoire, este de un an. Pomii de un an cu coroana bine ramificată, garnisită cu ramuri de ordinul doi şi încărcate cu formaţiuni de rod produc deja în anul plantării. De mai bine de 20 ani s-a trecut la producerea pomilor in vitro, unde se realizează acelaşi tip de pom, dar liber de boli şi dăunători, foarte uniformi ca tulpină. Livrarea lor se face în anul următor altoirii, dar şi în acelaşi an, în ghivece.

Aspecte esenţiale înainte de plantare

Înainte de a prezenta tehnologiile de înfiinţare aplicate la ferma de la Lacu Rezi – Însurăţei, trebuie făcute câteva precizări comune celor cinci specii prezentate până acum, măr ,cais, prun, piersic şi cireş. Alegerea terenului nu este restrictivă, solul fiind doar suportul pomului. Plantarea se poate face în gropi mici de 30/30/30 cm, dar şi la suprafaţa solului, caz în care, după plantare, pomii se muşuroiesc. Terenul se ară la 30 cm, se nivelează, având grijă ca apa să nu băltească. Înainte de plantare are loc pichetatul. O condiţie obligatorie este asigurarea sursei de apă şi de aceea recomand să nu vă aventuraţi dacă nu aveţi asigurată fertirigarea. Nu insistăm asupra lucrărilor de desfundat, scarificat sau asupra aplicării îngrăşămintelor de bază pentru că nu este cazul.

Grija principală trebuie să o constituie alegerea soiurilor, plantarea, dar mai ales tehnologia de după plantare, care diferă complet de cea aplicată în livezile clasice. Aceasta urmăreşte realizarea spaţiului vital pentru fiecare specie, fapt ce va permite mecanizarea totală a lucrărilor solului – de stropit, fertirigat – şi în proporţie sporită a celor care se fac la coroană, precum şi a recoltatului. Plantarea se face numai primăvara deoarece pomii au rădăcini superficiale, cele pe port vegetativ fiind sensibile la ger şi care în condiţiile ţării noastre pot degera. În primul an rădăcinile cresc cel mai mult şi până vine iarna sunt pregătite şi pentru clima noastră.

Dr. ing. Petre Eremia

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
3791

☐

Comentarii

☐

☐

1. mircea -- (1-March-2010)super-tare felicitari.
2. tiberiu j -- (27-January-2014)sunt pasionat de pomicultura si as dori sa vad o asemenea livada se poate?(sunt buzoian)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Noile livezi superintensive în România (II)

Portaltoi şi soiuri pentru măr, cireş, prun, cais, piersic

Dacă până în urmă cu cinci ani se vorbea de livezi superintensive numai la specia măr, acum există material săditor şi tehnologie pentru toate speciile pomicole valoroase. Datorită acestui material, fructele obţinute în livezile noastre concurează de la egal la egal cu cele din Grecia, Turcia, Italia, Spania, Chile şi China atât ca moment de apariţie şi calitate cât şi ca posibilităţi de valorificare.

După cum se ştie, portaltoii determină dimensiunile tulpinilor, coletului, trunchiului, coroanei şi rădăcinii, precum şi sistemul de ramificaţie, capacitatea de rodire şi momentul intrării pe rod, rezistenţa la boli şi dăunători, mărimea şi calitatea fructului. În ultimii ani
s-au realizat pentru fiecare specie clone care transmit calităţile enumerate.

Măr

La specia măr portaltoiul M9 este de departe singurul recomandat, acesta fiind înlocuit mai nou doar de clona M9 T337, realizată în Olanda, şi care s-a extins în toată Europa. De aceea nu trebuie să acceptaţi un material altoit pe alt port pentru că numai aşa puteţi obţine încă din al doilea an peste 20 tone de fructe extra la hectar.

La specia măr, cele mai căutate soiuri sunt cele din grupa Gala de la care recoltăm în luna august 45 -55 t/ha, soiurile Pinova, Golden Delicios Reiders, de la care recoltăm în partea a doua a lunii octombrie numai fructe de consum, mari, de 270-250 grame, şi obţinem o producţie de 50-80 t/ha; la soiurile Fuji şi Idared recoltăm în luna noiembrie 70-100 t/ha. Desigur, mai sunt şi alte soiuri valoroase precum Ionagored, Elshof, Braeburn, Elstar foarte apreciate calitativ, dar cu probleme în ceea ce priveşte tratamentele şi periodicitatea.

Cireş

Pentru specia cireş, cel mai valoros portaltoi este GISELA 5, selecţionat în Germania. Acesta se află sub protecţie şi se vinde numai cu licenţă. Dar nu mai puţin valoroase şi mult mai răspândite sunt şi P HL C , MAXMA 14 SI 60 CAB 6 SI 11.

Dacă portaltoiul imprimă pomului o alură mai puţin viguroasă, soiurile în schimb sunt viguroase, dau producţii mari şi fructe cu diametrul de 28-32 mm. Printre soiurile cu recoltare timpurie apreciate sunt B. Burlat, Marchant, iar cu recoltare la mijlocul lunii iunie Kordia şi Techlovan. Cel mai valoros este soiul Regina, cu recoltare târzie.

Prun, cais şi piersic

Portaltoii pentru speciile prun, cais şi piersic au evoluat în ultimul timp în sensul micşorării vigorii spre sub mijlociu. La ora actuală, cele mai bune sunt ST. JULIEN, MIROBOLAN 29C, ISHTARA SI GF 677. Unele dintre ele sunt sub licenţă, dar pot fi găsite în toate pepinierele consacrate, mai puţin în ţara noastră.

Cele mai valoroase soiuri de prun sunt Jubileu, Opal, Victoria şi Prezident. La specia cais cele mai apreciate sunt cele create în Franţa, grupele Carmingo şi Tom. La piersic soiuri valoroase găsim în Italia şi Franţa, creaţii cu care ne delectăm ca fructe de import în lunile iulie-septembrie.

Deşi este foarte greu să dăm reţete, v-am recomandat numai soiuri de ultimă generaţie şi am încercat să vă convingem că am făcut cea mai bună alegere, lucru dovedit de producţiile obţinute în livada noastră de la Lacu Rezi.

O problemă esenţială rămâne însă alegerea soiurilor şi gruparea lor în parcele pe fiecare specie în parte. La specia măr, de exemplu, soiul Golden asigură polenul pentru soiurile auto sterile, dar putem veni în completare şi cu introducerea în cultură a unor meri decorativi pentru soiurile Gala şi Pinova. La specia prun soiurile alese se polenizează între ele, iar caisul şi piersicul sunt specii autofertile. Probleme avem la specia cireş, polenul fiind asigurat între soiuri cu înflorire simultană, motiv pentru care suntem obligaţi să ţinem permanent legătura cu pepinierele, de la altoit şi până la livrarea pomilor.

Dr. ing. Eremia PETRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
19896
□
˚ Comentarii
□
□
˚ 1. petre -- (22-November-2010)domnule dr ing cu practica cum stai?
daca e prun stii de astea?
cacanska lepotica,empress,SILVIA iti spun ceva???
˚ 2. nu conteaza -- (28-September-2010)articol scris dupa ureche...de fapt compilat dintr-revista straina ....soiurile respective nu au fost testate la statiunile pomicole din Romania, ca sa mai spunem ca se preteaza la culturi intensive...ciresii regina sau techlovan nu exista in fondul national(apropo,kordia, soi ceh da rezultate mai slabe ca rubin, soi romanesc...in aceleasi conditii).... prunul..president nu e prezident...si apropo...se coace in octombrie, daca mai apuca...golden reinders si pinova sunt cultivate in germania si as mai putea continua!
ps. ce da rezultate in germania sau ungaria nu-i musai si la noi la fel!
˚ 3. laurentiu -- (22-November-2010)va contrazic anuntulaterior deoarece merii golden delicios reiders si pinova cultiv si eu este un soi super cu rezultate excelente dar sa te ocupi de ei nu de gagici
˚ 4. eremia petre -- (29-January-2011)Livada dela lacul rezi are 80 ha super intensia.
Speciile si soiurile au fost alese impreuna cu specialisti olandezi=UNIVERSITATEA WAGENINGEN SI PROFESOR STANICA UNIVERSITATEA BUCURESTI
TEHNOLOGIA NU ESTE COMPILATA ,ESTE REZULTATUL COLABORARII NOASTRE CU OLANDEZI SI ITALIENI
CALITATEA FRUCTELOR ESTE INFLUENTATA DE LOCUL UNDE ESTE POMUL PLANTAT
AVEM O CANTITATE SI CALITATE DE EXCEPTIE
SUNTEM IN UE SI SOIURILE SUNT ACCEPTATE IN ROMANIA
VIZITATI-NE SI VA CONVINGETI
˚ 5. IULIAN -- (3-February-2011)1.Am 2 ha teren arabil la drum national la 20 km de Harsova.
2.Vreau sa plantez:cais , cires,prun,mar,
piersic cite 4000mp fiecare.
perioada de coacere 1 iulie - august.
3. Trebuie sa forez un put la adincime mare ?
4. Cit ma costa plantarea livezii si care e tehnologia de plantare ?
multumesc
˚ 6. eremia petre -- (4-February-2011)dl. iulian
vizitati livada dala LACU REZI INSURATEI si alegeti speciile si soiurile dorie
pentru livada super intensiva recomand sa luati material de plantat pe port vegetativ ,un ha fara plasa anti grindina; cires 25000E, MAR SI CAIS, PIERSIC 20000 e, prun 15000 E
cititi articolele di

SATULUI2010 pentru documentare

7. petre -- (8-March-2011)Olandezi si italieni nu sunt mari specialisti in pomicultura domnule doctor.Aveam soiuri de pomi fructiferi(romanesti)prin toate pepinierele lumii.Soiuri de prun bune au Sua,fosta Yugoslavia si Romania.Defrisati institutele de cercetare ca o sa luam trompete de pomi din Italia.

8. nicu -- (17-July-2011)as ori sa plantez pomi fructiferi in dobrogea. pot sa imi spuna cineva ce fel de pomi sa plantez pentru a obtine cel mai bun profit

9. berbecar septimiu -- (9-January-2012)as dorii sa infintez o plantatie de meri su perintensiv pe o suprafata de 22 deari detern,va rog sa imi spuneti in zona ZALAULUI unde as putea gasi pomii si ma intereseaza soiul Goldan delios care am in-teles ca are o productivitate de 50-80 t ha

10. ciprian -- (10-January-2012)atentie la soiurile de cais din franta si italia!!!!au cel mai scurt repaos biologic,si infloresc primii.Ii recomand din suflet celor care cultiva caisii pentru frunze(ca pomi ornamentali)

11. petre -- (15-January-2012)In dobrogea planteaza cais,ai si institut de cercetare la constanta,du-te la ei si discuta>Spor la treaba!

12. petre -- (15-January-2012)Pentru Septimiu-pomi gasesti in ciumbrud jud Alba,sunt multe pepiniere si gasesti orice vrei,iar soiul il alegi dupa PIATA,nu dupa productie.Uita-te cat e un kg de mere Granny smith si cat e un kg de golden.Oricum trebuie sa pui mai multe soiuri pentru polenizare

13. ciprian -- (10-February-2012)doresc sa fac o mica livada an timis rog sfaturi si ce fel de soiuri merg an zona de vest

14. levy -- (17-January-2013)daca vrei mar pe intesiv m9 m106 m26 m07 p60 suna la nr 0722886196

15. emil -- (20-April-2013)va rog daca poate cineva sa imi dea citeva sfaturi ,sunt din buzau cimpie; ce merge cel mai bine intre; cires, piersic, cais, mar ? unde pot gasi o statiune de cercetare mai aproape ? unde sunt pepiniere mai aproape de mine ? sau daca cineva in domeniu e interesat dispun de 15 ha teren arabil comasat + alte 12 ha va multumesc .

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noile livezi superintensive (VI) > REVISTA LUMEA SATULUI

Noile livezi superintensive (VI)

Fertirigarea, o condiţie obligatorie

În livezile superintensive irigarea este obligatorie deoarece pomii au nevoie de un consum permanent de apă şi de substanţe hrănitoare. O condiţie obligatorie este, aşadar, asigurarea sursei de apă, fără de care nu vă recomand să înfiinţaţi o plantaţie superintensivă. Consumul de apă trebuie să fie uniform, zilnic, repartizat chiar pe ore, lucru care se poate realiza numai cu sistemul de irigaţii prin picurare. Cu ajutorul acestuia, vom putea asigura fiecărui pom între 2 şi 8 litri de apă/zi, în două reprize – dimineaţa şi seara.

Ce trebuie să cerem proiectantului?

Un alt lucru de care trebuie să ţinem seama este acela că sistemul radicular se dezvoltă orizontal pe direcţia coroanei, zona activă fiind de până la 20 cm. Din acest motiv, umezirea solului trebuie să se realizeze într-o bandă continuă, lată de 40 cm. Distanţa dintre picurătoare va trebui să fie de 40 cm, iar debitul fiecărui picurător de minimum 1,5 litri pe oră, indiferent de numărul de pomi la hectar. Prin dimensionarea lărgimii furtunului (de preferat 15-20 m) avem în vedere că trebuie să putem iriga rândul de pomi lung de 200 m, folosind 1-2 hidranţi la fiecare parcelă în funcţie de suprafaţa proiectată.

Argumente economice

Aşa cum arătam în articolele anterioare, folosind irigarea prin picurare consumul de apă este mic. Un simplu calcul ne poate convinge de acest lucru. Mărul, care este cel mai mare consumator de apă, având un consum ridicat timp de 150 de zile, utilizează maximum 1.800 mc apă (3.000 de pomi x 150 de zile x 4 litri pe zi). Cireşul, în schimb, consumă numai 800 de mc de apă pe toată această perioadă. Din calculele noastre reiese faptul că putem asigura uşor aprovizionarea cu apă din sursele existente în toate fermele, pentru că un puţ forat care asigură 1 litru pe secundă poate iriga 5 ha de măr sau 10 ha de prun sau cais.

Irigarea se face dintr-un bazin tampon care este umplut zilnic sau la 5 zile, în funcţie de capacitate, având alături staţia de fertirigaţie cu pompe, filtre şi bazin pentru îngrăşăminte, iar pe teren hidranţi pentru dirijarea apei pe rânduri. Într-o irigare modernă nu lipseşte calculatorul pentru programare.

Soluţia nutritivă

Pentru a asigura dezvoltarea biofiziologică a pomilor, aceştia trebuie să primească zilnic o soluţie hidroponică. În acest sens, dăm fiecărui pom, o dată sau de două ori pe zi, îngrăşăminte chimice. Azotul este cel mai important dintre elementele pe care pomul nu le poate asigura direct din atmosferă. Acesta este motivul pentru care trebuie să trecem de la teoria irigării primăvara-vara-toamna cu 2.000-3.000 de mc de apă/ha, la asigurarea apei din aprilie până în octombrie, printr-o fertirigare zilnică, asigurând o soluţie de 1,12 grame azot pur în 2 până la 8 litri de apă: 2 litri zilnic în luna aprilie, 4 în mai, 6 în iunie, 8 în iulie şi august şi 4 litri în septembrie. Ce trebuie reţinut este că vom fertiriga şi la intrarea fructelor în pârgă, acţiune care, bineînţeles, trebuie corelată cu tratamente speciale şi cu aplicarea îngrăşămintelor foliare cu calciu.

Dr. ing. Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
3898

Comentarii

1. ciucu sorin -- (26-February-2014)Bună ziua. Pentru o livadă de 700de plante (7randuri x100pomi) ce tip de pompă e necesara pentru a avea presiune pentru a ajunge apa la toate plantele. Ce înseamnă dimensionarea largimii furtunului (15/20m) cum ați făcut referire mai sus. Mulțumesc mult.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noile livezi superintensive (V)

Aşa cum am mai spus încă din numerele trecute, pe lângă asigurarea sursei de apă, obligatoriu într-o livadă super intensivă este sistemul de susţinere, deoarece pomii se plantează superficial, iar rădăcinile vor fi situate într-o zonă în care pământul se usucă în câteva ore. Aşadar, înainte de a vă prezenta tehnologia de cultură pentru fiecare an şi specie, este necesar să vedem cum se realizează sistemul de susţinere şi cel de fertirigare.

Ca şi sistemul de irigaţie prin picurare, asigurarea cu mijloace de susţinere se realizează înainte de plantarea pomilor. Un sistem de susţinere bine realizat durează şi 100 de ani! Speciile se pot schimba la 15-20 de ani o dată, replantarea fiind dictată de scăderea producţiei ca şi de schimbările din piaţă, dar sistemul de susţinere rămâne pe loc. Acesta diferă în funcţie de necesitatea de dotare a livezii cu plasă antigrindină.

Sistemul de susţinere a pomilor

Pentru început ne vom referi la sistemul fără plasă. Acesta trebuie realizat cu spalieri din beton, pe toate rândurile! Lungimea cea mai indicată pentru un rând este de 200 m şi corespunde unui sistem de fertirigare eficient în exploatare, dar şi unui randament ridicat al utilajelor de stropit şi de lucrat solul, iar între rânduri oferă o productivitate sporită la recoltat şi evacuat producţia. Nu se recomandă rânduri mai mici de 100 m, care dublează unele cheltuieli cu lucrările mecanice şi le cresc pe cele cu fertirigarea.

La capătul rândurilor se pun stâlpi de 9 cm grosime şi de 3,7 m lungime, iar pe rând, din 8 în 8 m, stâlpi cu profil de 7 cm, lungi de 3,5 m. Aceştia sunt realizaţi prin precomprimare şi prezintă 12 sârme ca armătură. Stâlpul de capăt se îngroapă aplecat, la 1 m adâncime, iar cei intermediari la 70 cm adâncime în poziţie perfect verticală. Cei de la capete se prind cu ancore speciale fixate la 1 m adâncime, cu şufă şi bridă specială pe stâlp. Brida va fi la 2,5 m înălţime.

Plantarea stâlpilor este precedată de pichetare, respectând distanţele recomandate fiecărei specii. La specia măr, cunoscând modul de fructificare pe vârfurile mlădiţelor şi ale nuieluşelor, obligatoriu se pune, la fiecare pom un pilon din bamus cu diametrul de 24-26 mm şi lung de 3 m, astfel încât să fie prins 20-30 cm de sârma de sus. Pomul va fi fixat de bambus cu 2-5 legături, iar furtunul pentru fertirigare se pune la înălţime.

La specia măr putem rămâne numai cu o singură sârmă care se pune la înălţimea de 40 cm dacă nu vrem ca furtunul de fertirigare să fie pe sol, pentru a putea lucra mecanizat pe rânduri. Pentru cireş, prun, cais şi piersic nu se pune bambus, dar se vor pune trei sârme prima la 40 cm, a doua la 120 cm şi a treia pentru rigidizare la 2.5 m.

De prima sârmă se fixează pomul, iar pe a doua şi a treia se dirijează lăstarii, lucrare care se face în primul an, diferit în funcţie de specie. Sârmele sunt prinse de stâlpii intermediari cu bride speciale din sârmă de 25 mm, iar pomii se leagă numai cu furtun din plastic gros de 4-6 mm. Este interzis să se lege cu altfel de material, deoarece legătura rămâne cât vegetează pomul. Cu tot cu manoperă, mijloacele de susţinere costă circa 6.500

€/ ha.

O investiţie necesară

Dacă dorim să punem şi plasă antigrindină stâlpii vor fi mai lungi şi mai groşi, cei de la capete de 12 cm, cei de mijloc de 9 cm cu lungimea de 4,7 m, respectiv 4,5 m, cu introducerea lor 1 m în sol. Plasa are un montaj special, iarna se rulează pe lungimea rândului şi primăvara se trage pe interval după ce 80% din flori s-au polenizat, dar nu mai devreme, pentru a permite albinelor să polenizeze. În acest caz, preţul investiţiei ajunge la circa 12.000 €/ha.

Am prezentat un sistem modern, singurul folosit în fermele din Olanda şi Italia la ora actuală. La noi, pentru început putem folosi stâlpi de lemn, de preferat pin, stejar, salcâm, lemn care trebuie să fie curăţat şi ars pe 1,5 m şi care se montează după acelaşi sistem arătat mai sus. Preţul nu va scădea mult, dar vom da de lucru muncitorilor din fermă în perioada de iarnă.

Dr. ing. Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
4092

□

Comentarii

□

□

1. ing agronom Adrian Banuta -- (19-March-2010)va rugam daca se poate sa ne precizati de unde se poate achizitiona materialul saditor pentru astfel de plantatii?astept raspunsul dumneavoastra stimati colegi. va multumesc

2. Nelu Orlaie -- (21-March-2010)Pt. ing. Adrian Banuta. Va putem oferii meri altoiti pe portaltoiul vegetativ M9, la pretul de 9-10 lei/pom. Tel. 0723260107

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

noile-livezi-superintensive_l37.html

Noile livezi superintensive

Cu sprijinul Guvernului Olandei, familia inginerului Petre Eremia realiza în anul 2005, la Lacu Rezi, lângă Însurăţei, primele 5 ha de livadă în sistem super intensiv. În 2009, livada avea să se extindă la 70 ha. În contractul prin care beneficiarul a primit fondurile, nerambursabile, erau trecute două clauze: acesta trebuia să implementeze în România tehnologia olandeză şi să pregătească şi alte unităţi pentru înfiinţarea unor livezi super intensive moderne.

Astăzi, după cinci ani de la acel moment, inginerul Eremia afirmă cu toată convingerea că înfinţarea de noi livezi trebuie să urmeze şi în România calea pe care au pornit pomicultorii din Vestul Europei, aceea a livezilor super-intensive. Dumnealui şi-a propus ca, printr-o suită de articole, să prezinte în revista noastră etapele de realizare a acestui tip de livadă şi tehnologia aplicată. Este vorba de prezentarea unor noutăţi tehnologice pe care pomicultorii noştri nici nu le bănuiau până mai ieri. Specialistul se obligă să răspundă tuturor întrebărilor şi nelămuririlor celor care vor să realizeze o livadă de tip european.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
3783

□

Comentarii

□

□

1. ing agronom Adrian Banuta -- (8-January-2010)din punct de vedere economic desigur este ok, productivitatea este foarte mare,cheltuielile de intretinere sunt mai mici in comparatie cu celelalte plantatii aflate pe rod din Romania dar aceste fructe nu se pot compara cu fructele romanesti ca gust, aroma, etc

2. geambazu -- (28-April-2010)-mar interesa nr.de tel.al Dn. ing. EREMIA ptr.detali in privinta plantatiilor de mar

3. EREMIA PETRE -- (29-January-2011)telefon 0744157698
e/eremia_petre01@yahoo.com

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noile structuri: trei direcţii generale, o singură agenţie de plăţi

Daniel Constantin susţine că pentru funcţionarea eficientă a ministerului se impune aprobarea unui proiect de hotărâre prin care se înfiinţează câteva direcţii importante. În primul rând, este vorba de Direcţia Generală de Industrie Alimentară, care exista la nivel de serviciu. În opinia sa, acest sector trebuie să beneficieze de o atenţie ceva mai sporită din partea ministerului.

„Prioritatea noastră este ca, pe fiecare sector, de la produs la raft, să avem un control, pe două direcţii. Pe de o parte, să ştim ce înseamnă calitatea produsului care ajunge la raft. Pe de altă parte, să putem combate evaziunea fiscală. Aceste două priorităţi vor fi urmărite pe toate ramurile industriei“, a spus Constantin. A doua nouă structură vizată este Direcţia Generală de Politici Agricole. Aceasta va rezulta prin comasarea Direcţiei de Zootehnie cu Direcţia Vegetală.

De asemenea, va fi creat un serviciu care se va ocupa de relaţia cu asiguratorii din România. „Din păcate, am fost şi suntem deficitari la acest capitol şi cred că putem, prin politici constructive, să venim în sprijinul fermierilor care vor să apeleze la această formă de protecţia împotriva calamităţilor şi dezastrelor naturale“ – a precizat ministrul. Ministrul a hotărât să înfiinţeze şi Direcţia Generală Control şi Antifraudă. Aceasta va reuni toate structurile de control din cadrul MADR.

Daniel Constantin a adăugat că Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) şi Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP) vor fi comasate, rezultând o singură agenţie de plăţi. În opinia sa, mai sunt foarte multe lucruri care trebuie corectate în activitatea instituţiilor aflate în subordinea MADR, chiar dacă s-au făcut progrese semnificative în activitatea APIA şi APDRP. „Am un obiectiv politic în această perioadă, să începem procesul de unificare a celor două agenţii. Dacă vom reuşi să începem acest lucru, sunt anumite servicii care pot fi unificate, fără să implice reacreditarea acestor agenţii. Vreau să organizăm cele două agenţii într-una singură, pe principiul regional, pentru că, mai devreme sau mai târziu, ne vom îndrepta către acest aspect“, a menţionat ministrul.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
879

Comentarii

1. Pop Leon -- (6-June-2012)Cititi pe www.timponline.ro despre modul in care se opune directorul Directiei Agricole B.N. accesarii de catre fermieri a proiectelor -(fondurilor)-europene. Cand va reactiona conducerea

Ministerului Agriculturii?? Dupa trecerea sesiunii de depunere pt masura 141??? Asteptam mai multa fermitate de la dl. ministru Daniel Constantin??Ce asteapta ministerul? Sa votam din nou cu PD-L-ul care l-a pus pe dl Mititean director????
2. mihai stroila-galati -- (3-June-2012)Destructuturarea activitatii de imbunatatiri funciare in general si a irigatiilor in mod special prin ordonanta la o lege organica s-a facut nu din prea multa minte.Asa ca se inpune si aici un proces de unificare a ANIF si SNIF.De asemenea se inpune si reorganizarea Directiei de IF pentru ca trosneste viata in noi de prea multe dezechilibre.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Norocu-i după cum şi-l face omul

Deşi protecţia casei şi a bunurilor agonisite de-a lungul timpului ar trebui să reprezinte o prioritate pentru toţi, acest lucru nu se întâmplă încă din diverse motive: lipsa de cunoaştere, lipsa banilor şi, de ce nu, ignoranţa. „Nu mi se poate întâmpla mie“ este sintagma cea mai des întâlnită în rândul oamenilor.

Cu toate acestea, istoria recentă ne-a arătat contrariul prin evenimentele ce au avut loc în ultimii ani: inundaţii, alunecări de teren, explozii în blocuri de locuinţe etc. Am prezentat într-unul din articolele anterioare ce înseamnă o asigurare de locuinţă, în forma în care aceasta va deveni o realitate prin Legea asigurării obligatorii a locuinţelor.

Aşadar, acea lege presupune acoperirea a trei mari riscuri catastrofale: cutremur, inundaţii şi alunecări de teren. Utilitatea acelei asigurări este mai mult sau mai puţin de înţeles de unii oameni. Aşa cum locuitorii din Bucureşti sau din alte oraşe mari nu vor înţelege de ce au ei nevoie de o asigurare pentru alunecări de teren şi inundaţii, când singurul lor risc major la care sunt supuşi este cutremurul, la fel cei din mediul rural nu au nevoie de asigurare pentru cutremur, în schimb, unii dintre ei sunt ameninţaţi de celelalte riscuri.

Există oameni care nu sunt supuşi la niciunul din acele riscuri, acea asigurare obligatorie fiind inutilă pentru ei. Cu toate acestea, lucrurile trebuie privite din alt unghi. Banii folosiţi de către Statul român pentru a-i despăgubi pe sinistraţi sunt, de fapt, banii contribuabililor.

Astfel, prin asigurările obligatorii, Statul transferă responsabilitatea în sarcina sectorului privat, în special către companiile de asigurări. Se poate spune că acest proiect este unul de solidaritate socială, astfel încât populaţia, împreună cu asiguratorii, participă la protejarea celor care suferă de pe urma unor evenimente catastrofale.

Cum ne putem proteja mai bine?

Ce se întâmplă când avem o pagubă care nu este provocată de cele trei riscuri menţionate mai sus? Să presupunem că gospodăria a luat foc şi a fost distrusă aproape total. Prin asigurarea obligatorie nu se acoperă şi riscul de incendiu, iar cei care sunt păgubiţi nu vor primi nicio indemnizaţie.

Totuşi, există posibilitatea încheierii unei asigurări facultative care acoperă o gamă mai largă de riscuri. În continuare vom detalia o astfel de poliţă de asigurare care poate fi oferită de majoritatea companiilor de pe piaţa din România.

Cele mai multe companii de asigurări oferă poliţe ce cuprind trei secţiuni: locuinţă, asigurarea integrităţii corporale a asiguratului sau a altor persoane şi răspunderea civilă a asiguratului faţă de terţe persoane. În continuare vom descrie riscurile acoperite, precum şi excluderile aferente. În continuare vom enumera clauzele aferente fiecărei secţiuni:

1. Asigurarea locuinţei:

Riscuri asigurate:

- incendiu, trăsnet, explozie, căderea aparatelor de zbor, a unor părţi ale acestora sau a obiectelor transportate, precum şi impactul cu acestea;
- lovirea de către vehicule;
- distrugeri produse de animale;
- efectul undelor de şoc generat de aparate de zbor supersonice;
- cutremur, inclusiv pagubele produse de incendiu sau explozie provocate ca urmare a acestuia;
- inundaţie/viitură/aluviuni provenind din revărsarea apelor de suprafaţă (curgătoare sau stătătoare) sau din topirea zăpezii ori a gheţii, furtună, uragan, tornade, grindină, ploaie torenţială, prăbuşiri, alunecări de teren, avalanşe de zăpadă, greutatea zăpezii sau a gheţii;
- vandalism;
- greve/revolte/tulburări civile/terorism, confirmate de organele în drept într-o anumită limită;
- îngheţarea apei în conducte/rezervoare/vase etc. ca urmare a unei avarii accidentale la centrală/instalaţia de încălzire;
- inundare provenind/ca urmare a:

– de la apartamentele vecine;
– spargerii accidentale a conductelor de apă sau a rezervoarelor;
– deversării apei de canalizare/pluviale ca urmare a spargerii accidentale a tubulaturii;
– furtul bunurilor din locuinţă, precum şi pagubele provocate clădirii (uşi, ferestre, pereţi) ca urmare a intrării prin efracţie;
– distrugerea bunurilor ca urmare a unui risc asigurat (explozie, incendiu, cutremur etc.)

2. Asigurarea de accidente de persoane

Riscuri asigurate:

- invaliditate permanentă;
- deces.

Aceste riscuri sunt acoperite, cu condiţia ca acestea să apară la maximum un an de la producerea accidentului respectiv. Exemple de astfel de accidente cuprinse în asigurare sunt următoarele: insolaţii, degerări, asfixiere, arsuri, înec, lovire, cădere, alunecare, înţepare, tăiere, explozii, prăbuşiri/alunecări de teren, acţiunea fulgerului, acţiunea curentului electric, atacul din partea altei persoane/unui animal.

3. Asigurarea de răspundere civilă

Riscuri asigurate:

- vătămări corporale: deces, invaliditate permanentă, incapacitate temporară de muncă;
- pagube materiale: deteriorarea/distrugerea bunurilor.

Beneficiarul este în cazul acesta o terţă persoană care a suferit o pagubă din culpa asiguratului sau a bunurilor sau animalelor aflate în proprietatea acestuia. Cu alte cuvinte, dacă are loc un incendiu în gospodăria asiguratului şi se extinde şi la casele vecine, compania de asigurări va acorda o despăgubire într-o anumită limită. Totuşi, orice poliţă de asigurare are şi anumite excluderi de la despăgubire:

Astfel, nu sunt acoperite daunele ca urmare a:

- actelor/faptelor comise cu intenţie de către asigurat;
- război (declarat sau nu), invazie, acţiuni ale unui duşman extern;
- tulburări civile, acte de terorism;
- confiscare, expropriere, naţionalizare, sechestrare, rechiziţionare, distrugere sau avariere din ordinul unui guvern de drept sau de fapt sau din partea oricărei autorităţi publice;
- explozie atomică sau radiaţii;
- poluare sau contaminare de orice natură şi din orice cauză.

Având în vedere cele menţionate mai sus, asigurarea aduce nu numai certitudinea unei despăgubiri, dar şi un confort psihologic pentru nişte riscuri care nu sunt deloc de neglijat. Cu toate acestea, trebuie analizate cu atenţie condiţiile de asigurare, deoarece acestea pot fi uşor diferite, în funcţie de compania de asigurări.

Pagini realizate cu sprijinul www.1asig.ro

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
2631

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

noua-aparitie-la-editura-academiei-roman...

Nouă apariţie la Editura Academiei Române > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNouă apariţie la Editura Academiei Române

Recent a văzut lumina tiparului la Editura Academiei Române o lucrare deosebit de actuală: Schimbările climatice şi resursele genetice vegetale, a doctorului inginer Mihai Cristea.

Aşa cum arată, autorul lucrării, părintele Băncii de Gene, „emisiile de gaze cu efect de seră, dacă nu se vor diminua, vor face ca temperatura la suprafaţa solului să crească cu 1 până la 4 grade Celsius, creştere ce va fi suficientă să genereze serioase dezechilibre naturale, aducând în unele regiuni secete, iar în altele inundaţii.“

Capitolele: Consideraţii generale asupra climei, Clima României (scurtă prezentare), Schimbările climatice şi încălzirea globală, Fenomene meteorologice extreme implicate în schimbările climatice prezintă un interes deosebit nu numai pentru specialişti, ci şi pentru oricare cititor, de a lua la cunoştinţă problemele legate de schimbările climatice şi situaţia prin care mapamondul traversează o nouă provocare, având la origine activitatea omului, care ameninţă viaţa în general, şi a sa în special.

Schimbările climatice sunt generate de încălzirea globală, determinată de folosirea ca sursă de energie a cărbunelui fosil extras din petrol şi cărbune, prin a cărui ardere se eliberează în atmosferă gazele cu „efect de seră“.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
621
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

noua-directiva-a-scos-din-buzunarul-agri...

Noua directivă a scos din buzunarul Agricola trei milioane de euro > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNoua directivă a scos din buzunarul Agricola trei milioane de euro

Aplicarea, de la 1 ianuarie, a normei Uniunii Europe prin care nu mai pot fi comercializate pe piaţă ouăle provenite de la găini crescute în bateriile vechi ale întreprinderilor avicole a scos din buzunarul Grupului Agricola Bacău nu mai puţin de trei milioane de euro. Banii – spune preşedintele companiei, Grigore Horoi – au fost necesari pentru investiţia în modernizarea fermei Lumina din Constanţa, pe care Agricola a preluat-o cu câţiva ani în urmă, astfel încât găinile ouătoare să crească şi să ouă în condiţii de trai mai bune, „nestresate“ de înghesuiala în care îşi duceau viaţa până acum.

Pentru că – susţin nutriţioniştii – un ou de la o găină stresată este toxic. „În ultimii doi ani – a precizat Grigore Horoi – am renunţat la astfel de instalaţii în jumătate din bateriile de creştere a găinilor, iar pe cele din cealaltă jumătate a fermei avicole le-am închis, până când vom avea bani de noi investiţii. Bani aruncaţi de pomană, pentru că teoria stresului la găinile care n-au cunoscut înainte alt mod de viaţă, mai bun, urmat de condiţii mai grele, nu se susţine. De unde stres?“

România a adoptat legislaţia UE privind bunăstarea păsărilor, iar pe piaţă ouăle trebuie să apară la raft obligatoriu ştampilate. În ceea ce priveşte cifra 3 care apare în ştampila de pe ouă, de la începutul anului în presă se fac însă unele comentarii pe care Grigore Horoi a ţinut să le contrazică. „A reieşit, eronat, probabil printr-o preluare greşită a unor informaţii, că ouăle cu cifra trei nu trebuie consumate, fiind de la găini stresate – a precizat preşedintele Grupului Agricola. Nu este adevărat! Cifra trei arată că ouăle provin de la găni crescute în baterii avicole, dar care acum sunt, cum spuneam, modernizate, unde găinile au tot confortul. Bateriile vechi au fost desfiinţate.“

(P.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
619
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noua echipă de la ANARZ face eforturi supraomeneşti pentru a salva tezaurul genetic al zootehniei româneşti

− Domnule director, în ultimele luni, Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie s-a aflat într-un proces de reorganizare pe cât de dur, pe atât de nedrept. De fapt, care sunt schimbările şi ce efecte vor avea acestea?

− Ca om care are şi o răspundere umană faţă de cei care şi-au legat viaţa de această instituţie, nu pot să nu deplâng faptul că a trebuit să disponibilizez trei sferturi din salariaţi. Au rămas pe post doar ceva mai mult de 300 de oameni din cei peste 900 care erau înainte. Asta a fost dispoziţia venită de sus şi am fost obligaţi să o aplicăm. Regret că printre cei disponibilizaţi au fost valori profesionale care îşi găseau loc în orice schemă zootehnică din Europa. Menirea instituţiei pe care o conduc este aceea de a asigura progresul ameliorării genetice a tuturor speciilor de animale care trăiesc în România. Şi nu oricum, ci prin desfăşurarea unor acţiuni rapide care să permită recuperarea decalajului ştiinţific ce ne desparte de ţările dezvoltate. Nu exagerez când spun că România dispune de un fond genetic care rar poate fi întâlnit.

O parte din acest „tezaur“ este în pericol, iar pierderea unor exemplare ar fi dramatică. Puţini, câţi am rămas, suntem obligaţi să ducem la capăt programul genetic la care ne-am angajat. În această idee, astăzi în fruntea Agenţiei Naţionale de Ameliorare şi Reproducţie se află o echipă tânără, care şi-a stabilit drept principii supravegherea, autorizarea şi acreditarea procesului genetic. Recent au apărut actele normative prin care ANARZ-ului îi revine rolul de a omologa hibrizii, rasele şi liniile de animale. Dacă până în 1990 de omologarea noilor creaţii biologice se ocupa o comisie formată la nivel de minister, astăzi această atribuţie revine specialiştilor din cadrul instituţiei ANARZ.

Apar primele raze de speranţă

− Care sunt cele mai recente realizări ale agenţiei?

– Anul trecut, la ovine am omologat o linie a rasei Karakul, precum şi oaia cu cap negru de Teleorman şi linia de lapte Palace. Urmează să fie omologată şi linia pentru carne. A început procesul de colectare a datelor pentru omologarea unei serii de varietăţi a rasei Ţurcană din diferite zone. Tot anul trecut a fost omologată şi Albina Românească, precum şi o linie pentru deal-munte Horezu 15.

− Dacă ne referim la taurine, se poate vorbi despre un program viabil de cercetare?

− Eu mă refer doar la preocupările în planul ameliorării. Nu am ajuns acolo unde ar trebui, dar s-a făcut destul de mult în această direcţie. În ţara noastră există animale mixte, pentru lapte-carne. În consecinţă, desfăşurăm programe de ameliorare pentru ambele categorii. Ca urmare a cererii mari de carne de vită, fermierii se orientează către acest sector, dar să nu uităm că laptele este produsul zootehnic care a asigurat sănătatea acestui naţiuni.

− Mai există ferme de elită?

− Avem certitudinea că ele există, însă în documentele oficiale nu sunt atestate ca ferme de elită. Atunci când Controlul Oficial al Producţiei era subvenţionat, ANARZ-ul, ca autoritate competentă în acest domeniu, elabora la sfârşit de an un buletin oficial prin care fermele erau ierarhizate ca nivel de producţie, iar cele mai bune animale erau catalogate în funcţie de performanţe. Anul trecut, acest control nu a mai fost subvenţionat, motiv pentru care doar 19 judeţe au mai realizat controlul oficial al producţiei pe un număr restrâns de animale. Avem în proiect realizarea unui program informatic modern, ştiinţific, care să ne permită valorificarea rezultatelor obţinute ca urmare a COP şi să determinăm astfel valoarea genetică a animalelor.

Ce am avut mai deosebit au valorificat străinii

− Există unele temeri legate de comerţul cu material seminal. Care este realitatea?

− România are o istorie milenară în creşterea unor animale cu o constituţie genetică aparte. Nu am avut însă simţul aprecierii, motiv pentru care, într-un mod sau altul, străinii şi-au însuşit ceea ce ne aparţine. De acum, este primordial să veghem asupra a ceea ce mai avem şi să încercăm să stopăm cumva fenomenul importurilor. În ţara noastră, din nefericire, există o piaţă neagră a materialului seminal foarte dezvoltată. În mod paradoxal, România exportă animale de foarte bună calitate, care nu au putut fi omologate aici, dar care sunt omologate în alte ţări europene. Rezultatul este că munca specialiştilor români ajunge să poarte o marcă străină.

− Ce se face, totuşi, pentru conservarea patrimoniului genetic?

Programul de resurse genice şi conservare a animalelor are un rol foarte important pentru păstrarea pe pământ românesc a unor specii şi rase aflate acum într-un prag de vulnerabilitate. Un fenomen foarte grav şi care va avea repercusiuni nefaste în viitor este posibila dispariţie a unor rase de animale, poate chiar a unor specii. Un exemplu elocvent este cel al sericiculturii. Deşi deţinem una dintre cele mai valoroase bănci de ouă de viermi de mătase din Europa, ea riscă să fie aruncată la lada de gunoi. Foarte multe rase au fost neglijate până într-acolo încât în viitorul apropiat riscăm să le vedem doar în cărţile de specialitate. Instituţia va depune însă toate eforturile necesare pentru a ocroti şi a readuce în actualitate aceste rase. În prezent, în programul de conservare sunt cuprinse rase din domeniul taurinelor şi bubalinelor, ecvine, ovine, caprine, porci şi păsări. Aceste specii sunt împărţite în mai multe categorii, în funcţie de numărul de exemplare existente. Conservarea, promovarea şi dezvoltarea unui şeptel de animale valoros este o alternativă mult mai bună decât importurile la care apelăm în prezent şi care au numeroase dezavantaje.

− Care este colaborarea dvs. cu asociaţiile crescătorilor de animale?

− Parteneriatul cu asociaţiile profesionale s-a îmbunătăţit în ultima vreme. Avem un dialog civilizat, deschis, în urma căruia putem trage concluzii benefice pentru ambele părţi. Dorinţa noastră este să asigurăm un mod de conlucrare,încât acţiunile noastre şi ale fermierilor să se concretizeze într-o mai bună eficientizare a muncii întreprinse.

- Misiunea fundamentală a actualei echipe manageriale de la ANARZ este de a salva ceea ce a mai rămas din tezaurul genetic al zootehniei româneşti. La capitolul bovine, România se află astăzi în starea critică de a recupera puţinele exemplare ce au mai rămas din cea mai reprezentativă rasă de taurine - Sura de Stepă. Exemplarele valoroase din Roşia Dobrogeană sau Mocăniţa din Delta Dunării se pot număra pe degetele de la ambele mâini. Despre rasele create pentru zona montană, în special cele din zona Dornei, se vorbeşte astăzi mai mult la simpozioanele ştiinţifice. Şi toate acestea în condiţiile în care vecinii noştri, ungurii, fac o mare fală din realizările lor genetice pe rasa pur românească, Sura de Stepă.
- În categoria raselor incluse în programul de conservare se află şi ceea ce a mai rămas din munca de o viaţă a cercetătorilor, care au adus şi ameliorat exemplare de animale care, până nu demult, reprezentau fala zootehnică a României. Printre acestea se află porcul de Basna sau Ruşeţu, oaia Raţca, ca să nu mai vorbim despre baza genetică a aviculturii, aflată în pericolul de a fi dată la lada de gunoi.
- Din ceea ce însemnau altădată fermele zootehnice de elită, scriptic nu a rămas nimic. Practic, în locul lor s-au clădit în ultimii ani câteva unităţi productive, în care se încearcă substituirea centrelor de cercetare zootehnice.
- Distorsiunile mari în restructurarea zootehnică postdecembristă se concretizează prin scăderea efectivelor de animale, care la unele specii sunt sub nivelul anilor 1935-1938. Aceasta în condiţiile în care în anii grei ai comunismului se creşteau peste 6 milioane de bovine, aproape 15 milioane de porcine şi 17 milioane de ovine.

În structura pe specii, la bovine predominante erau Bălţata Românească şi Bruna de Maramureş, iar la ovine Ţurcana, Ţigaie, Merinosul şi Spanca. În cazul tuturor speciilor, rasele din import reprezentau un procent cuprins între 0,3 şi 7,7%.

Iosif POP, Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1448

☐

Comentarii

☐

☐

1. Andron Traian Ionan -- (2-February-2011)Ma numesc Andron Traian Ioan si sunt ing. Zootehnist in cadrul D.A. Bistrita-nasaud. Pe Valea Ilvelor in jud B.N. mai exista inca un ecotip aparte al rasei Turcana denumit Creata de Perscha sau Perschana.Cei interesati pot gasi detalii pe site-ul WWW. Rasunetul.ro.daca cauta seria de articole intitulate S.O.S. Creata de Persa. Sau formati pe google S.O.S. Creata de Persa, ori numai Creata de Persa.Ma ofer sa contribui cu toata priceperea mea profesionala la salvarea acestei varietati distincte de Turcana. Cei interesati sa ma contacteze.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Noua Ordine Mondială (II)

Ce este şi ce ascunde?

Vă supunem judecata la o nouă meditaţie asupra provocărilor pe care ni le propun cluburile care reunesc creierele ce se socotesc a reprezenta elita mondială. Dacă ar fi să le identificăm, atunci am intra în conflict cu cele mai elevate creiere mondiale, care ţin să avertizeze că de acum omenirea este la picioarele lor.

Cel puţin aşa susţin autorii studiului care în episodul ce urmează încearcă să ne introducă în intimitatea sistemului care ar avea ca obiectiv prelungirea actualei crize până la limita epuizării economiei mondiale.

Caracatiţa care ne cuprinde

Lipsa opoziţiei substanţiale în interiorul sistemului dovedeşte prezenţa unei reţele de colaboratori benevoli care au infiltrat sistemul şi prestează „munca murdară“ pentru aşa-zisa elită mondială. Deseori este greu de crezut că elitele au reuşit să-şi extindă puterea peste atât de multe posturi de control, peste spectrul combinat al economicului, politicului şi vieţii sociale.

Aici îşi au originile scepticismul şi sintagma „teoria“ conspiraţiei. Din nefericire, faptul că toate schimbările se îndreaptă într-o singură direcţie exclude posibilitatea unei coincidenţe. Oportunismul şi conformismul sunt larg răspândite într-o societate care continuă să se elibereze de orice restricţie, inclusiv de valorile morale.

Noua Ordine Mondială nu mai este astăzi un concept vag formulat. În plină criză economică, Noua Ordine Mondială devine sub ochii noştri o realitate care, treptat, prinde contur.

Un anacronism

Criza financiară vine din marile centre comerciale – New York, Londra, Paris, Tokyo, Hong Kong.

„În prezent, succesele şi eşecurile globalizării sunt şi cele mai afectate din punctul de vedere al falimentelor şi al şomajului din industria financiară.

În marile centre urbane se află epicentrul crizei actuale. În faza a doua a crizei, pe măsură ce aceasta se extinde către industrii, criza va atinge şi marile centre industriale.

Fondul Monetar: „Vreţi bani? Vom tipări mai mulţi“

În curând, Fondul Monetar Internaţional ar putea ajunge la fundul sacului de bani, în condiţiile în care numărul ţărilor care solicită fonduri de ajutor este tot mai mare.

Astfel de cereri vin din toate colţurile lumii, de la Europa de Est până la America Latină, Africa şi Asia.

Brad Setser, expert la faimoasa organizaţie francmasonică Council for Foreign Relations (CFR), declara că nevoia de finanţare externă a tuturor ţărilor vizate de FMI ajunge la 5.000-6.000 miliarde de dolari şi atenţionează că „suma ar scufunda complet Fondul Monetar“.

Pentru a obţine lichidităţi, Fondul poate emite obligaţiuni în nume propriu, pe pieţele financiare. Instituţia nu a apelat însă niciodată la această opţiune. A preferat să solicite depozite din partea celor 185 de state membre.

Opţiunea de forţă majoră este de a tipări bani, prin emisiuni tip Special Drawing Rights, instrument financiar preferat şi deja folosit de FMI şi de Banca Mondială. Asta nu e altceva decât o invitaţie „fără perdea“ pentru ca inflaţia să crească şi mai mult. În curând, nicio monedă financiară nu va mai valora nimic, fie că se numeşte dolar, euro şi yen.

- va urma -

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
648
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noua Ordine Mondială (III)

Ce este şi ce ascunde?

Chiar, ce ascunde? Analiştii care încearcă decriptarea cauzelor ce stau la originea actualei crize economice emit acuzaţii grave la adresa elitei mondiale ce îşi arogă calitatea de a stabili o nouă ordine de supravieţuire a Terrei. Este posibil ca autorii studiului să aparţină, la rândul lor, unei alte elite, interesată şi ea de a conduce omenirea după reguli pe care, deocamdată, nu le enunţă.

Dacă publicăm, totuşi, opiniile lor este pentru că suntem în faţa unor dezvăluiri şocante, care au o legătură cu realitatea zilelor noastre. Spectrul prăbuşirii a apărut parcă din senin, tocmai într-o etapă a dezvoltării în care totul părea OK.

Dictatura financiară, soluţia miracol?

Puţini sunt analiştii economici care împărtăşesc această idee. Şi totuşi, prim-ministrul Marii Britanii, preşedintele Franţei şi înalţi oficiali internaţionali cer instaurarea unei dictaturi financiare pentru a rezolva actuala criză economică. De data aceasta, şi cei mai sceptici vor trebui să recunoască evidenţa: actuala criză financiară este folosită de cei care urmăresc să conducă această planetă, pentru a instaura Noua Ordine Mondială.

Soluţia de creare a unei autorităţi financiar-bancare unice, la care s-a ajuns chipurile după mai multe întâlniri ale liderilor mondiali, a fost de fapt decisă la întâlnirea Bilderberg din iunie 2008.

Scenariul prin care s-a ajuns aici nu este nici pe departe unul nou: el a mai fost utilizat în anii 1815, 1907, 1929, 1944 şi 1971 sub acelaşi pretext: asigurarea stabilităţii şi creşterii economice. De fiecare dată a urmat însă o nouă criză, mai amplă şi mai gravă, care a mărit tot mai mult puterea guvernării financiare din umbră.

La întâlnirea Bilderberg de anul acesta au participat foarte multe persoane-cheie din sistemul bancar şi financiar: Timothy Geithner (preşedintele Băncii Federale din New York), Ben Bernanke (preşedintele Federal Reserve), Henry Paulson (secretarul Trezoreriei SUA), Jean-Claude Trichet (preşedintele Băncii Centrale Europene), Robert Zoellick (preşedintele Băncii Mondiale).

Unii autori care au avut curajul să facă dezvăluiri despre conspiraţia mondială au avertizat că scopul întâlnirii Bilderberg de anul acesta este discutarea modalităţii de implementare a guvernului unic mondial utilizând o criză financiară.

Sistemul băncilor centrale sau naţionale a fost însă creat tot de cei care acum vor (numai aparent) să îl distrugă (dar în realitate, vor să-l extindă). Prima din această serie a fost Federal Reserve din SUA.

Ceea ce susţine Jeffrey Garten este de fapt o dictatură financiară globală. Şi nu este doar o teorie, ci un plan care începe să fie pus în aplicare. Concret, la 13 octombrie 2008, Gordon Brown, prim-ministru al Marii Britanii, cere „o nouă arhitectură financiară mondială pentru o eră globală“.

„Uneori este nevoie de o criză pentru ca oamenii să accepte că stările erau de mult evidente şi nu mai pot fi amânate acum“, spune Gordon Brown într-un discurs.

Convingerea lui este că trebuie creată o nouă arhitectură financiară internaţională pentru o nouă eră globală.“

va urma –

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
736
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

noua-ordine-mondiala-ce-este-si-ce-ascun...

Noua Ordine Mondială - ce este şi ce ascunde? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNoua Ordine Mondială
Ce este şi ce ascunde?

Studiul pe care îl supunem atenţiei este accesibil unei categorii restrânse dintre semenii noştri. Întrucât opiniile exprimate de autori prezintă un grad de credibilitate prin implicarea unor personalităţi politice reale şi de prim rang, considerăm că este bine ca punctele lor de vedere să fie cunoscute, fie şi ca o simplă literatură economică. După cum o să vă convingeţi însă, aici nu e vorba de literatură, ci de probleme de o gravitate deosebită şi care, din nenorocire, au fost vehiculate în preajma marilor crize şi conflicte mondiale ce au zguduit omenirea în decursul istoriei.

Începem prin a prezenta o primă parte a studiului care, în fapt, vizează pe autorii actualei crize, precum şi crezul acestora.

Criza financiară a fost declanşată la ordin Noua Ordine Mondială se pare că se ţine tare. Cea mai sigură şi rapidă cale de a o instaura este o criză financiară. Sună familiar? Congressmanul american Ron Paul dezvăluie planul „Elitei“ de a provoca o criză economică globală.

Ron Paul, congressman şi candidat la preşedinţia SUA, a avertizat încă din 2007 că, în curând, dolarul va valora puţin, lucru ce va duce la prăbuşirea economiei mondiale, accelerarea inflaţiei şi creşterea preţului petrolului.

În cadrul unei emisiuni moderate de cunoscutul jurnalist de investigaţii Alex Jones, Ron Paul a declarat: „Odată ce şi-au dat seama că poporul american a realizat jocul înşelător pe care îl fac, cei care conduc sistemul bancar şi monetar nu au cum să fie prea încântaţi. Dacă Bush era suficient de absurd încât să declanşeze un atac asupra Iranului, acesta ar fi putut genera o asemenea criză încât barilul de petrol să ajungă la 200 USD. Pasul următor în această criză va fi ca elitele să pozeze în salvatori, oferind populaţiei, chipurile pentru a-i proteja siguranţa, soluţii care de fapt o vor înrobi şi mai tare, adică control, forţe de poliţie mai numeroase etc. Acelaşi lucru s-a petrecut şi la ultima criză economică din anii ’20. Populaţia a intrat în panică, în loc să îşi dea seama că Federal Reserve este responsabilă de crearea unei himere.“

Aceste declaraţii zguduitoare au fost trecute sub tăcere de mass-media, aşa cum era de aşteptat.

Americanii sunt înglodaţi în datorii: 10.000 miliarde de dolari

La New York există un contor electronic care îi avertizează pe americani asupra gradului de îndatorare a ţării lor. Datoria naţională SUA a depăşit, în octombrie 2008, 10.000 miliarde de dolari.

Datoria naţională reprezintă suma de bani pe care un stat (adică cetăţenii lui) o datorează faţă de creditorii săi (care pot fi persoane private, companii sau bănci – de exemplu Banca Mondială).

Conducătorii lumii încearcă să convingă întreaga umanitate că singura soluţie în stabilirea şi menţinerea „păcii mondiale“ este crearea Noii Ordini Mondiale, prin unificarea tuturor superputerilor lumii. În realitate, Noua

Ordine Mondială înseamnă planuri masive de reducere a populaţiei, sfârşitul democraţiei şi distrugerea suveranităţii naţiunilor.

Spectrul prăbuşirii

Dacă aceste schimbări ar fi anunţate deschis, ar genera aproape sigur proteste masive şi violenţe la scară mondială. De aceea, planurile conducătorilor din umbră sunt păstrate secrete şi implementate gradat. Populaţia este masiv dezinformată prin mass-media. Utilizarea puternicelor grupuri de presiune şi a avantajelor financiare pentru coruperea politicienilor, folosirea unei reţele de activişti poziţionaţi strategic şi utilizarea mijloacelor de informare corporatiste pentru muşamalizarea adevărului şi răspândirea propagandei dovedesc că pregătirile pentru întreaga operaţiune au necesitat mult timp şi planificare.

Va urma –

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
745

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noua Ordine Mondială (IV)

Ce este şi ce ascunde?

În disperare de cauză, la ultima întâlnire care a avut loc pe 15 octombrie la Bruxelles cu liderii ţărilor membre UE, Nicolas Sarkozy a vorbit de o structură financiară universală: „Propun ca, la finalul acestui Consiliu, să venim cu un mesaj unitar. În acest spirit am propus un summit internaţional până la finalul acestui an, de preferinţă la New York, acolo unde a început totul, pentru refondarea sistemului financiar internaţional. Doresc ca, în ceea ce priveşte acest subiect, noi, europenii, să fim deplin uniţi. Criza actuală este criza prea-multului.“ Trebuie să refondăm sistemul, iar această refundamentare trebuie să fie globală.

Cele trei variante franceze

Principalul consilier economic al preşedintelui Sarkozy, François Perol, a explicat presei că „pentru a răspunde crizei financiare trebuie să lucrăm în trei direcţii. Acest nou acord va implica în primul rând un sistem de reglementare financiară bazat pe controlul tuturor agenţilor financiari, al fondurilor de protecţie împotriva riscurilor (hedge fonds), al agenţiilor de rating şi al băncilor“. Acelaşi lucru îl spunea şi Jeffrey Garten!

Al doilea punct propus de Franţa este „crearea unui guvern economic (cu adevărat) mondial, care să nu fie redus la G8, pentru că din aceasta nu fac parte două dintre ţările cele mai populate din lume, China şi India, şi nici Brazilia, Mexic sau vreo ţară africană.“

Până aici, nicio noutate.

Şi al treilea punct: „Instituirea unui sistem de cooperare monetară între marile state, pentru că unul dintre motivele actualei crize îl constituie dereglările monetare din anii ’90 şi de la începutul anilor 2000, care au determinat Statele Unite, China şi Europa, fiecare pentru sine, să elaboreze o politică diferită.“ Adică toată lumea să „joace“ după regulile lor. Fără excepţii.

La Noua Ordine prin haos

Concluzia acestei mascarade? În urma summit-ului de la Bruxelles, liderii UE au făcut presiuni asupra Washington-ului pentru ca acesta să reformeze rapid şi în profunzime sistemul financiar actual. Iar Washington-ul a fost extrem de mulţumit să subscrie planului care fusese lansat chiar de el, ca instrument docil al Bilderberg.

Istoria se repetă sub acelaşi slogan: „Ordo ab chao“ (la ordine prin haos).

Toate cele de mai sus nu sunt altceva decât repetarea pas cu pas a unei vechi strategii, care a mai fost utilizată de câteva ori de-a lungul istoriei, cu aceleaşi consecinţe dezastruoase pentru omenire. De fiecare dată scenariul a fost identic: s-a creat o situaţie de criză, s-a oferit o soluţie (chipurile, pentru a menţine stabilitatea) şi apoi au fost implementate măsuri care au creat un şi mai mare control din partea aşa-zisei elite mondiale. Conspiraţioniştii numesc această strategie „dialectica hegeliană a tezei, antitezei şi sintezei“. Masonii o numesc

„Ordo ab chao“ (la ordine prin haos sau, mai bine spus, la Noua Ordine Mondială prin haos).
Puţină istorie ne face mai deştepţi: Rothschild, Morgan, Rockefeller au reuşit să-şi impună controlul asupra econo-miei europene exact prin metodele provocate astăzi de către cei care se erijează a fi noua elită.
- Va urma –
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
671
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noua Ordine Mondială (V)

Ce este şi ce ascunde?

Poate că aceste dezvăluiri financiare de ultim moment vi se par exagerate. Adevărul este că elita care îşi arogă calitatea de a se constitui în actualul guvern mondial ne-a obişnuit să lăsăm chestiunile economice şi financiare, atât de complicate, pe seama „experţilor“ (care sunt instruiţi să gândească şi să acţioneze numai în interesul „elitei“ mondiale, fiind nişte instrumente ale guvernului din umbră).

Pentru cei pe care detaliile îi ostenesc (şi mai ales pentru a-i convinge de importanţa acestora) merită să citiţi cu atenţie următoarea poveste care rezumă ce este greşit cu actuala criză financiară, cum a fost ea creată de guvernul din umbră şi cum singurii care au de pierdut de pe urma ei nu sunt nici instituţiile financiare aflate în aşa-zis faliment, nici Banca Mondială, nici preşedinţii şi miniştrii care fac jocurile lor, ci fiecare dintre noi.

Mărturii cutremurătoare

În memoriile sale date publicităţii, David Rockefeller recunoaşte că face parte din conspiraţia care a pus la cale globalizarea. El a condus multă vreme Banca Chase Manhattan, este membru al societăţii secrete Illuminati şi al „Aristocraţiei Negre“ planetare. Împreună cu Zbigniew Brzezinski, a pus bazele Comisiei Trilaterale şi este unul dintre cei mai importanţi reprezentanţi ai aşa-zisei „Elite mondiale“ care a pus la cale planurile globalizării mondiale.

În octombrie 2002, David Rockefeller şi-a publicat memoriile, în care povesteşte, printre altele, cum a activat în serviciile secrete militare în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, dezvoltându-şi „abilitatea de a construi o reţea de surse de informare şi de influenţă.“

Însă pasajul cel mai interesant din aceste „Memorii“ se găseşte la pagina 405. Rockefeller admite aici că face parte dintr-o conspiraţie secretă internaţională, care are ca scop globalizarea.

Magnatul care pledează „vinovat“

„Timp de mai bine de un secol, extremiştii ideologi aparţinând întregului spectru politic s-au folosit de ocazia unor incidente mediatizate pentru a ataca familia Rockefeller şi a pretinde că aceasta are o exagerată influenţă asupra instituţiilor politice şi economice americane.

Unii dintre ei cred chiar că facem parte dintr-o conspiraţie secretă care lucrează împotriva intereselor Americii. Ne caracterizează pe mine şi familia mea ca fiind «internaţionalişti» care conspiră la crearea unei structuri politice şi economice unice globale, o nouă lume, dacă vreţi. Dacă aceasta este acuzaţia, pledez VINOVAT şi sunt mândru de asta.“

În loc de concluzii

Prezentând studiul autorilor care emit judecăţi privind Noua Ordine Mondială, nu înseamnă neapărat că ne însuşim în totalitate punctele de vedere exprimate de aceştia. Dovadă şi faptul că am evitat să prezentăm unele pasaje în care analiza conţinea unele aprecieri cu vădit caracter subiectiv, ca să nu spunem neadevărate. Dacă, totuşi, ne-am asumat riscul să prezentăm o sinteză a studiului, am făcut-o în ideea că el poate prezenta un material strict documentar într-o problemă ce ţine de un anume dictat a celor care îşi arogă calitatea de a impune comunităţii mondiale o ordine economică pusă la cale de forţe şi grupuri de interese transnaţionale. Nu credem că este adevărat tot ceea ce susţin autorii în studiul lansat pe piaţă, dar dacă numai 30-40% din exemplificările lor sunt reale, atunci înseamnă că omenirea se află în faţa unui pericol care dăinuie de decenii, ca să nu spunem de secole. În fapt, la originea ultimelor două conflagraţii mondiale s-a aflat interesul acerb de dominaţie economică a celor mai dezvoltate zone ale lumii. În acest scop s-a apelat la puterea militară. Grupurile de interese de astăzi impun o forţă mult mai distrugătoare: dominaţia economică şi cu deosebire cea financiară. Această ultimă apreciere justifică publicarea în paginile revistei a studiului de faţă.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
683

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noua PAC prevede modificări în sectorul zootehnic > REVISTA LUMEA SATULUI

Noua PAC prevede modificări în sectorul zootehnic

În discuţiile purtate cu crescătorii de animale şi procesatorii, prilejuite de Conferinţa Internaţională Meat&Milk 2012, Achim Irimescu, secretar de stat în Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, a abordat problema noii Politici Agricole Comune, considerând că, prin prisma modificărilor care vor fi aduse, anul acesta va fi unul deosebit de important pentru sectorul zootehnic.

Noi măsuri de sprijin cuplat pentru crescători

Secretarul de stat a precizat că, în perioada 2014-2020, se mențin în mare parte schemele actuale de sprijin pentru producători și procesatori. Pe scurt, este vorba de subvențiile pentru animale, pe suprafață, pentru investiții în domeniul agroalimentar, în general.

„Din păcate, după 2013, Uniunea Europeană s-a angajat să renunțe la restituirile de la export. Însă vestea bună este că, pentru producătorii primari, adică pentru crescătorii de animale, se vor introduce noi măsuri de sprijin cuplat“, a afirmat Irimescu.

Potrivit explicațiilor date, PAC și-a propus să decupleze toate subvențiile de producție. În cazul unor specii de animale, România nu a beneficiat de sprijin european și în aceste condiţii subvenţiile pentru bovine, ovine și păsări au fost plătite numai cu bani de la buget.

În schimb, plățile directe vor crește de la 13,5 miliarde de euro în această perioadă la 21 de miliarde de euro în anii 2014-2020. Negocierile continuă însă, pentru că pentru acest sector România dorește să convertească plățile pe suprafață în plăți pe fermă, adică să se acorde sprijin european și pentru creșterea animalelor.

Secretarul de stat a spus că, deocamdată, nu sunt cunoscute sumele de care va beneficia țara noastră pentru dezvoltare rurală. Există o valoare discutată, dar sunt presiuni mari din partea unor state membre, cum ar fi Germania și Franța, care nu sunt mulțumite, pentru că li se vor tăia din subvenții pentru ca banii să fie redistribuiţi în alte ţări. Suma cunoscută în acest moment pentru PNDR este de 5,5 miliarde de euro pe pilonul I și puțin peste 8 miliarde de euro pe pilonul II. În concluzie, noua PAC va aduce mai mulți bani în România.

Domnia sa a mai vorbit despre lipsa organizării unor filiere de la producător la procesator și piață, pentru care MADR urmează să întocmească unele acte normative noi. De asemenea, a menționat că, în urma reformei PAC, subvențiile se vor acorda, prin intermediul formelor asociative, grupurilor de producători, așa cum se întâmplă acum în sectorul legume/ fructe.

„Intenția noastră nu este să-i omorâm pe micii producători, ci să-i orientăm către piață“ – a precizat Irimescu.

Secretarul de stat a readus în discuție cu această ocazie şi înregistrarea produselor tradiționale, din rândul cărora numai magiunul de Topoloveni a primit girul UE. Spre comparație, Italia are peste 1.400 de astfel de produse protejate la nivel european. Cuvântarea sa a pornit de la acest aspect, pentru a scoate în evidență necesitatea obținerii unor produse de calitate, indiferent care ar fi ele, cu care să fim competitivi pe piață.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
905

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Noul certificat de producător, o cheie de control al pieţei

- Interviu cu Daniel Botănoiu, secretar de stat în Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale

Un nou act normativ privind procedura de eliberare, verificare şi control al certificatului de producător este pregătit de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR). Documentul este menit să faciliteze accesul în piaţă al micilor producători şi chiar să-i stimuleze să se asocieze. Pe de altă parte, prin această procedură se urmăreşte ordonarea produselor de pe piaţă şi asigurarea trasabilităţii acestora. Sunt vizate numai persoanele fizice, nu şi societăţile comerciale.

Rolul asociaţiilor conform noilor reglementări

- Ce aduce nou acest act normativ?

- În primul rând, este vorba de o viză care trebuie dată de o asociaţie profesională. Adică, atunci când vrea să aducă un produs la piaţă, producătorul este obligat să obţină certificatul de producător.

Prima dată bate la uşa asociaţiei din localitatea sau zona de domiciliu. Aici se verifică dacă într-adevăr el îşi desfăşoară acea activitate, dacă este producător, dacă dispune de terenul sau de animalele menţionate şi dacă produce acele produse pe care le declară. I se dă viza.

Mai departe, se duce la primărie, de unde se certifică verificările făcute de asociaţie, cu datele înscrise în Registrul agricol, cu proprietăţi, cu datorii etc. Apoi, i se eliberează certificatul de producător. Astfel de evaluări au dat rezultate foarte bune în statele occidentale.

- De ce s-a introdus obligativitatea vizei de la asociaţia profesională?

- Pentru că este o cheie de control, în cadrul unui lanţ organizatoric. Este foarte important ca asociaţia profesională să recunoască activitatea de producător, pe segmentul respectiv. La rândul ei, asociaţia locală sau zonală trebuie să fie afiliată la o organizaţie reprezentativă la nivel naţional.

Astfel, Ministerul Agriculturii poate încheia protocoale de colaborare cu formele asociative naţionale, pentru a le transfera fonduri, dar şi pentru a obţine toate informaţiile necesare, din teritoriu, legate de produsele şi cantităţile puse pe piaţă. Mai departe, pot fi elaborate strategii pentru fiecare sector agricol şi o legislaţie adecvată. Acum ne limităm numai la datele transmise de direcţiile agricole, care sunt incomplete.

- Odată cu noul certificat de producător, credeţi că fermierul va fi stimulat să devină membru al unei asociaţii profesionale?

- Producătorul este doar o piesă dintr-un ansamblu. Dacă va găsi sprijin, informaţii care să-l intereseze, inputuri mai mici, posibilitatea de a vinde produsele la un preţ mai bun, el se va înscrie în acea asociaţie. Nu este condiţionat să intre în acea asociaţie însă, dacă este membru, nu plăteşte nimic pentru procesul de obţinere a vizei. În caz contrar, achită către asociaţie o taxă, pentru serviciul care i se face. Astfel, un membru al asociaţiei se deplasează la faţa locului şi verifică toate cele declarate de producător.

- Cât timp este valabil certificatul?

- Un an. Documentul se eliberează pe serii corespunzătoare unui an de piaţă, care începe la 1 iulie şi se termină pe 30 iunie anul următor.

- Am înţeles importanţa noului certificat de producător. Însă ajută acest lucru la dezvoltarea asociaţiilor profesionale?

- Ne dorim ca asociaţiile la nivel naţional să se dezvolte, să devină puternice, să poată controla piaţa şi, mai important, să participe la discuţiile, negocierile care au loc la Bruxelles. În acest scop, trebuie să le creăm instrumentele necesare ca să se întărească, prin atragerea de noi membri, implicit de cotizaţii. Altfel, producătorii noştri nu vor putea fi prezenţi niciodată lângă ceilalţi din Europa.

La nivelul organizatoric următor, camerele agricole vor rămâne numai cu rol tehnic, juridic, de consultanţă. În schimb, organizaţiile interprofesionale vor avea, în principal, un rol economic, legat de producţie şi consum pe filieră, iar cele profesionale, patronale şi sindicale, de reprezentare.

Sancţiuni înăsprite

- Cu ce mă ajută pe mine, consumator, certificarea producătorului?

- Când mergem în pieţe, să facem inspecţii tehnice, împreună cu reprezentanţii asociaţiilor profesionale, solicităm certificatul de producător. Aşa aflăm dacă este vorba de un producător dintr-o anumită zonă şi dacă produsele de pe tarabă corespund cu aprobările. Dacă există vreo greşeală, putem trage la răspundere asociaţia locală şi corecta ceea ce nu corespunde.

Pentru că este posibil să apară unele abuzuri. De exemplu, producătorul plăteşte şi un reprezentant al asociaţiei locale îi acordă viză fără să facă verificări, iar acel producător, de fapt, cumpără produse de la vecini, pe care le vinde la piaţă. Astfel se poate ajunge la anularea certificatului de producător, pentru că persoana în cauză este intermediar, nu producător.

- Ce faceţi în cazul falsificării acestui document sau acordării acestuia pe criterii arbitrare?

- E greu de falsificat. Certificatul de producător prezintă un sistem de securizare şi conţine un sistem de codificare, pentru identificarea producătorului, corelat cu certificatul. În plus, am înăsprit sancţiunile în cazul încălcării legislaţiei, iar marfa va fi confiscată. De exemplu, dacă primarul acordă certificatul fără viza asociaţiei profesionale şi a procesului-verbal de verificare, va fi sancţionat cu amendă de la 10.000 la 20.000 de lei. Apoi, în cazul în care administratorul pieţei nu îndepărtează persoanele care nu au certificat de producător, va fi amendat cu până la 10.000 de lei.

- Adică dispar intermediarii?

- Nu avem nimic împotriva intermediarilor. Numai că aceştia au alt regim, de comerţ cu produse agricole, nu de producător. Vrem să se termine cu falşii producători care spun că vând roşii de Izbiceni, când în realitate sunt importate din Turcia.

A consemnat Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
2321

□

Comentarii

□

□

1. dorel -- (20-July-2012)ce faceti fratilor ii faceti cu fundul mare pe cei de la asociatii?sa vedeti spaga atunci,cum se intimpla acum ca sa acesezi vreo masura!treziti-va ca sunt metode mult mai bune:amenzi putrnice echipe mixte de verificare cu plecarea direct din piete,avize de la apia -detine in orice moment suprafata si cultura-,etc.

2. mogos iulian -- (28-July-2012)nu s-ar putea institui un sistem informatic, stiu ca este momentan o utopie, in genul retetelor medicale, asigurari de sanatate, cam asa ceva...., adica intre piata, producator,asociatii de producatori si ceilalti, garada finaciara, ANAF, OPC... Adica verificare, nu chiar imediat, scapa odata, de doua ori intermediarul, dar la urma e eliminat...?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noul director general al ANIF îşi doreşte sisteme funcţionale de management > REVISTA LUMEA SATULUI

Noul director general al ANIF îşi doreşte sisteme funcţionale de management

● Interviu cu Vilmos Lukacs, director general al Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare

- Ce v-aţi propus, odată cu venirea la ANIF?

- Vreau să creez sisteme care să funcţioneze, pentru că nu sunt adeptul conducerii manuale. Ideea este că astfel de sisteme trebuie să fie viabile, chiar şi fără piesele conducătoare, bineînţeles o perioadă limitată de timp. În lipsa coordonării, activitatea se blochează, se strică, pentru că piesele din angrenaj încep să lucreze independent şi nu mai respectă regula jocului.

- Legislaţia actuală vă permite acest lucru?

- Noile sisteme trebuie să fie foarte bine puse la punct, prin proceduri şi regulamente, pe baza legislaţiei actuale.

Odată puse la punct, ar fi necesară şi modificarea Legii nr. 138/2004, privind îmbunătăţirile funciare, care nu mai este potrivită zilelor noastre. Nu numai că este depăşită, dar nu a fost foarte bună nici la momentul elaborării ei. Este o lege care nu a ajutat sectorul, conţinând anumite idei de dezbinare. A fost gândită mai mult prin prisma irigaţiilor, ceea ce acum este total greşit. Nu poate fi tratată o ramură întreagă, care are sarcini mult mai importante pentru apărarea împotriva inundaţiilor, decât pentru irigare. În acest context, legea nu poate fi îmbunătăţită, ci schimbată.

Agricultura, numai un punct din activitatea ANIF

- Aşa o fi, dar agricultura este un sector strategic.

- Sprijinirea agriculturii este un punct important în activitatea noastră, dar rămâne numai un punct, iar acest lucru trebuie să-l înţeleagă toată lumea. Să nu uităm că, în atribuţiile noastre, intră apărarea localităţilor prin evacuarea apelor, apărarea contra inundaţiilor prin diguri de-a lungul Dunării şi râurilor interne. Iată de ce finanţarea activităţii trebuie privită din această perspectivă.

O nouă organigramă

- Ce nu a funcţionat bine în îmbunătăţirile funciare?

- Am constatat că această ramură este în derivă, mergând spre autodesfiinţare, ceea ce nu se poate admite. ANIF are o importanţă deosebită, naţională. Ca urmare, activitatea trebuie reorganizată, reaşezată şi pusă pe linia de plutire.

- Adică, să fie mai aproape de Agricultură?

- Până acum, s-a considerat că Administraţia este o parte din infrastructura Agriculturii, ceea ce nu este chiar aşa. La ora actuală, ANIF administrează majoritatea digurilor de apărare împotriva inundaţiilor, lucrările de desecare atât gravitaţionale, cât şi prin pompare. De asemenea, administrează lucrările de combatere a eroziunii solului. Or aceste lucrări nu sunt legate neapărat de agricultură.

- Ce măsuri veţi lua pentru îmbunătăţirea activităţii?

- În primul rând, este necesară o nouă organigramă care să ajute comunicarea între diferitele niveluri existente, de sus până la unitatea administrativă teritorială, pentru că, la ora actuală, este defectuoasă, nefiind suficient de operativă.

- Care va fi soarta sucursalelor?

- Organizarea pe sucursale, după anumite criterii, nu cred că este ideală. Din păcate, deocamdată nu ne putem atinge de acestea, deoarece actuala legislaţie nu ne permite.

ANIF va prelua administrarea tuturor digurilor de apărare

- Aţi vorbit mai înainte de digurile de apărare. Ştiu că şi Ministerul Mediului şi Pădurilor administrează astfel de diguri.

- Până acum, ANIF şi-a făcut bine treaba în administrarea digurilor, dintre care unele au în jur de 40 de ani. În schimb, întreţinerea şi reabilitarea lor necesită foarte mulţi bani care, în momentul de faţă, nu există în bugetul statului. Din acest motiv, trebuie să găsim o altă soluţie.

- Anume ...

- În concepţia mea, ideal ar fi ca ANIF să preia toate digurile de apărare, inclusiv cele ale Companiei Naţionale „Apele române“, aflate în subordinea Ministerului Mediului şi Pădurilor. Astfel se poate realiza o viziune unitară asupra protecţiei permanente împotriva inundaţiilor, atât pe apele interne, cât şi pe graniţă.

Irigaţiile, separate de alte activităţi

- Concret, ce înseamnă noua organizare?

- Practic, noua organizare trebuie să aibă în atenţie profesionalismul şi interesul naţional. Astfel, vrem să separăm activitatea de irigaţii, o activitate pur comercială, de cele care vizează mediul înconjurător, cum ar fi digurile de apărare, combaterea eroziunii solului, drenaje şi desecări. Cele două activităţi trebuie să aibă coordonări separate. De asemenea, intervenţiile în cazul inundaţiilor ar trebui să constituie o structură aparte, fiind prioritară.

- Ce avantaje ar avea o astfel de împărţire a atribuţiilor?

- Cel mai important este că pot fi accesate fonduri europene pe partea de Mediu, domeniu pentru care există programe diferite faţă de Agricultură.

Suprafeţe irigate mai mari (?)

- În urma noii organizări, credeţi că irigaţiile vor putea ajunge, din nou, să acopere peste 3 milioane ha, cum era odată?

- Dacă ţinem cont de condiţiile actuale, nu cred că se mai poate ajunge la 3 milioane ha. Însă suprafaţa udată în ultimii ani poate fi mărită.

O soluţie ar fi realizarea de parteneriate public-private. Instalaţiile necesare există. În Legea nr. 138/2004 este stipulată darea în folosinţă gratuită a infrastructurii către organizaţiile utilizatorilor de apă pentru irigaţii. Acest lucru nu a dat rezultatele scontate, pentru că nu s-a asigurat o întreţinere corespunzătoare. Însă, dacă se realizează acele perteneriate, responsabilizarea părţilor este deplină.

Energie la preț de producție pentru irigații (?)

- Mulţi fermieri, în special cei mici, au renunţat la udări, pentru că apa este prea scumpă. Ce s-ar putea face pentru a scădea acest preţ?

- Există mai mulţi factori care intră în formarea preţului apei pentru irigaţii, inclusiv pierderile. Însă cea mai mare pondere o deţine energia electrică, utilizată pentru pompare, energie care este destul de scumpă. Aşadar, aici ar trebui umblat. De exemplu, energia folosită la irigaţii ar trebui livrată fermierilor la preţul de producţie, fără alte adaosuri, fără nicio taxă.

- Vă mulţumesc!

Cine este noul director general

Vilmos Lukacs s-a născut pe 19 august 1960. Este absolvent al Institutului Politehnic „Traian Vuia“ din Timişoara, Facultatea de Construcţii, specializarea Îmbunătăţiri funciare, şi al Universităţii de Ştiinţe Agricole Godollo din Ungaria. De asemenea, a obţinut o diplomă de studii postuniversitare în domeniul economic, specializarea management.

A lucrat în mai multe firme harghitene, cum ar fi ca inginer la Întreprinderea de Execuţie şi Exploatare a

Lucrărilor de Îmbunătăţiri Funciare Harghita, urcând până la funcţia de director la SC Agricola SA Miercurea Ciuc şi director general la Compania Naţională de Investiţii (CNI) SA Bucureşti.
A consemnat Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
2755
□
Comentarii
□
□
1. incze zoltan mocan ioan popa cornel -- (12-July-2011)AI realizat din ceea ce ti-ai propus villy UN DRAC!!!!!ai angajat bozgori cu nemiluita,ai luat materiale la preturi BUNE!!!! ai distrus un sector IN CARE NU AI LUCRAT!!!!si asta ca ESTI VARZA!!!!!CONCLUZIE :PLEACA !!!!!ANIF-ul este o palaririe MULT PREA MARE PENTRU UNGURI ce drk aveti voi in HG :nimic!!!!lucrarile sunt varza si voi GULAS!!!!!
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noul Recensământ General Agricol

În perioada 2 decembrie 2010 - 31 ianuarie 2011 va avea loc un nou Recensământ General Agricol. El se va efectua pe întreg teritoriul ţării, atât în mediul rural cât şi în cel urban. Recensământul are ca scop reactualizarea datelor privind suprafeţele agricole existente, efectivele de animale, sistemele de irigaţii, numărul producătorilor agricoli şi nivelul de dotare a fermelor. În urma acestei acţiuni de amploare se vor obţine date statistice, care vor fi comparate.

La Recensământul General Agricol se vor înregistra toate unităţile cu activitate agricolă, indiferent de tipul de proprietate şi forma de organizare. Fac obiectul recensământului exploataţiile agricole individuale, societăţile comerciale, asociaţiile agricole, precum şi alţi utilizatori de suprafeţe agricole sau deţinători de animale, care – în urma activităţii desfăşurate – obţin produse agricole sau păstrează suprafeţele agricole în bune condiţii de mediu.

Conform Institutului Naţional de Statistică, nu este vorba doar de date, Recensământul General Agricol va ajuta la fundamentarea măsurilor pentru elaborarea Planului Naţional de Dezvoltare şi a altor programe care vizează, în principal, agricultura şi dezvoltarea rurală. De asemenea, va duce la consolidarea sistemului statistic agricol, prin obţinerea de noi date şi informaţii privind exploataţiile agricole şi caracteristicile structurale ale acestora, precum şi la actualizarea Registrului Statistic al Exploataţiilor Agricole, baza de eşantionare necesară realizării celorlalte anchete statistice în agricultură.

Totodată, va furniza date şi informaţii necesare dezvoltării Reţelei de Informaţii Contabile Agricole şi a Sistemului Integrat de Administrare şi Control şi va asigura date comparabile privind activităţile agricole, la nivel geografic, care trebuie să acopere întreaga Comunitate, conform cerinţelor legislaţiei europene. În plus, va servi la stabilirea tipologiei şi dimensiunii economice a exploataţiilor agricole, o clasificare unitară a acestora la nivelul Uniunii Europene.

Menţionăm că România, ca stat membru al Uniunii Europene, trebuie să respecte legislaţia comunitară în domeniul statistic, precum şi recomandările Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru Agricultură şi Alimentaţie – FAO. Conform acestora, fiecare stat membru trebuie să efectueze un recensământ general agricol, o dată la 10 ani. Ultimul Recensământ General Agricol a avut loc în 2002, fără a fi coroborat cu recensământul la nivel european.

(T.D., L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
840

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Noutăţi de ultimă oră în stropirea livezilor

Chiar dacă are numai 27 de ani, Florin Niţu este deja director de produs pentru culturi speciale - pomi, legume şi viţă-de-vie. A publicat deja prima sa carte de specialitate, intitulată „Soluţii pentru protecţia legumelor“ şi are în pregătire altele, legate de tratamentele la pomi şi viţă-de-vie. Inginer agronom la bază, s-a specializat încă din facultate, în Anglia, unde a lucrat la ferma Rook Row, fiind singurul responsabil cu tratamentele. Apoi, timp de aproape doi ani a acumulat experienţă printre japonezii de la Summit Agro. Din 2008 este director de produs la Syngenta, în cadrul Diviziei de Protecţia plantelor. De la el am aflat şi
ultimele noutăţi privind tratamentele aplicate de-a lungul anului în livezile de pomi. În rândurile ce urmează ne vom referi doar la cele ce ar trebui efectuate în această perioadă.

Ureea previne rapănul la măr

Pe lângă lucrările agrotehnice care se aplică pe tot parcursul anului în Europa, o practică tot mai des folosită este stropirea pomilor cu uree, începând cu jumătatea lunii octombrie, pentru prevenirea şi reducerea presiunii de infecţie a rapănului la măr din anul următor. Recomandată este stropirea cu uree în concentraţie de 5%, adică 5 kg de cristale dizolvate în 100 l de apă. Acest lucru se face înainte de prima stropire de iarnă, când frunzele merilor încep să îşi schimbe culoarea din verde în galben. Dacă nu s-a făcut acest tratament la timp, se poate şi ulterior, prin stropirea frunzelor căzute pe sol. În felul acesta se diminuează considerabil rezerva de boală din anul următor, deoarece ureea grăbeşte descompunerea frunzelor şi devitalizează formele de rezistenţă ale rapănului prezente pe acestea.

Prima stropire albastră

La toţi pomii, primul tratament de iarnă se face cu substanţe cuprice, când frunzele încep să cadă. Acest lucru se întâmplă, de regulă, în noiembrie sau chiar mai devreme, în funcţie de zonă. Specialistul de la Syngenta recomandă pentru stropirea albastră sulfatul de cupru, adică piatră vânătă neutralizată sau zeamă bordeleză care este bine, în general, să se aplice singură, fără a se amesteca cu alte produse. A doua stropire albastră are loc în primăvară, la dezmugurit. În această fază se poate folosi hidroxid de cupru, care se regăseşte în produse ca Funguran 50 WP sau Champion, în doze de 0,2-0,3% prefloral şi 0,04% postfloral. Florin Niţu recomandă însă oxiclorura de cupru (Alcupral - 0,3% pentru rapăn), care este mai puţin agresivă cu bolile, dar reduce riscul apariţiei fenomenului de fitotoxicitate.

Stropiri până la sfârşitul toamnei

După recoltarea fructelor, unii horticultori consideră că pomii mai trebuie stropiţi o dată sau de două ori, după care tratamentele pot înceta. Însă Florin Niţu recomandă tratamente de întreţinere efectuate la 2-3 trei săptămâni, până către sfârşitul toamnei. Scopul este de a menţine pomii sănătoşi. Produsele din noua generaţie se găsesc la farmaciile fitosanitare, dar şi la unităţile producătoare care distribuie prin magazinele

proprii.
Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
19188
□
Comentarii
□
□

1. Paul Sima -- (15-November-2010)Nu cunosc pe domnul ing. Florin Nitu, dar din articolul prezentat inteleg ca este unul din acei tineri care si-au dorit sa invete si in strainatate si fiind serios si iubitor de tara a venit cu noi cunostinte pe care bine face ca le difuzeaza prin acele carti la care lucreaza. In pomicultura fermierul nu trebuie sa abuzeze nici cu tratamentele, ci sa aiba o strategie de a le folosi cat mai putin si cat mai eficient. Sunt acum soiuri rezistente la boli si vin cu propunerea de a fi plantate intr-un procent cat mai mare. Sunt de acord cu tratamentele de iarna, dar dupa efectuarea taierilor.

2. eremia petre -- (7-January-2011)Folosesc de 6 ani ureea cu 1% buret la ferma lacul rezi cu rezultate f. bune UREEA46 este cel mai ieftin ingrasamant cu CARBAMIDE cele mai folosite in vest ,la toate stropirile , deoarece NH2 este azot proteic si se asimileaza direct prin somate si lenticele .Tratamentul din noiembrie sporeste azotul proteic-NH2=fata de cel ne proteic=NO3 NH4 =asigurand cresterarezistentei la ger;este necesar ca odata cu b.bordelaise sa dam si borsi zn ,mg ptr. metabolismul amidonului ; sa dam P205si K20 pentru a creste apa legata si grasimile.ASA PREGATIM NOI POMII PTR IERNAT

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

noutati-in-apicultura_l1157.html

Noutăţi în apicultură

România se situează printre ţările cu o apicultură bine dezvoltată, cu efective însemnate de familii de albine, cu importante cantităţi de miere obţinute şi o diversificare a producţiei apicole şi a rezultatelor activităţilor de cercetare ştiinţifică, precum şi de pregătire a specialiştilor.

În noul context european s-a pus un accent deosebit pe competitivitatea şi schimbarea mentalităţilor care să conducă la creşterea cantitativă şi calitativă a produselor apicole şi la menţinerea pieţei. Pentru a veni în sprijinul apicultorilor, pentru perioada 2011-2013 s-a aprobat, prin Hotărârea nr. 245, Programul Naţional Apicol şi normele de aplicare a cuprinsului Ghidului de bune practici pentru apicultură, precum şi a valorii sprijinului financiar. ANARZ, pe lângă rolul de a autoriza stupinele de multiplicare, are atribuţia de a identifica stupii conform Sistemului unitar de identificare a stupinelor şi stupilor, prin intermediul formelor asociative de profil legal constituite.

Cerinţe tehnice

Panoul de identificare a stupinelor trebuie să îndeplinească următoarele norme:

- să fie confecţionat din material rezistent de culoare deschisă;
- să fie amplasat într-un loc în care este uşor vizibil de la distanţă, orientat spre calea de acces exterioară a stupinei, respectiv către drumul de acces;
- să aibă dimensiuni de minimum 100 cm lungime şi 50 cm lăţime;
- în partea superioară să conţină date referitoare la numele apicultorului, în centru numărul de înregistrare/autorizare sanitar-veterinară eliberat de direcţia judeţeană sanitar-veterinară şi pentru siguranţa alimentară, pe raza căreia se află vatra permanentă. În partea inferioară trebuie trecut numărul de stupi, urmat de adresa vetrei permanente. Caracterele literelor şi cifrelor trebuie să fie de minimum 10 cm şi de culoare închisă;
- confecţionarea panoului de identificare a stupinelor se realizează prin grija apicultorului, conform cerinţelor stabilite anterior.

Plăcuţa de identificare a stupilor

Aceasta trebuie să fie confecţionată din material inoxidabil, cu dimensiuni de 20 cm lungime şi 5 cm lăţime. Trebuie aplicată într-un loc unde este vizibilă de la distanţă, pe partea de jos a cutiei stupului. Pentru a nu putea fi îndepărtat pentru o perioadă de cel puţin cinci ani de la aplicarea plăcuţei, codul unic de identificare trebuie să fie imprimat prin gravare sau ardere cu laser cu o serie unică şi sistem de securizare. Acesta trebuie dispus pe un rând şi este format din maximum 13 caractere, cu o înălţime de 3 cm. Codul unic de identificare cuprinde codul ţării şi al judeţului – respectiv de la 01 la 42 – codul formei asociative – de la 01 la 999 –, după care urmează numărul de ordine al stupului, respectiv de la 01 la 999999.

Procedura de recunoaştere

Pentru identificarea stupilor pe teritoriul României, forma asociativă legal constituită trebuie să solicite în scris, la ANARZ, prin oficiile judeţene, codul formei asociative şi numerele de ordine pentru stupi. În acest sens se completează o cerere la care se ataşează copii legalizate de pe actele de constituire a formei legale, respectiv: statut, CF, certificat de înscriere în registrul asociaţiilor şi fundaţiilor şi eliberat de către judecătorie. Oficiile judeţene pentru ameliorare şi reproducţie în zootehnie transmit solicitările ANARZ, care soluţionează cererile în 15 zile lucrătoare de la înregistrarea acestora. Codul formei asociative se acordă în ordinea înregistrării acestuia la Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie. După primirea Certificatului de atestare, organizaţia procură, în baza atestării emise, plăcuţele de identificare a stupilor care vor fi repartizate în maximum 30 de zile.

Obligaţiile apicultorului

Este necesar ca organizaţia să consemneze într-un registru de înregistrare fiecare membru al acesteia şi numerele de ordine aferente stupilor. Apicultorul este obligat să completeze în Carnetul stupinei, la pagina FIŞA FAMILIEI DE ALBINE, numărul de ordine al stupului acordat de forma asociativă. În cazul înstrăinării/vânzării/deteriorării stupului, apicultorul trebuie să anunţe în termen de 5 zile lucrătoare reprezentantul formei asociative, pentru a modifica în registrul de înregistrare numărul de ordine al stupului. Numerele de ordine eliminate din stupina unui apicultor nu se mai atribuie niciodată de către forma asociativă. Apicultorul care cumpără stupi noi sau vechi este obligat să anunţe în 5 zile lucrătoare reprezentantul formei asociative pentru a primi plăcuţe de identificare pentru stupii achiziţionaţi.

Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie, prin intermediul oficiilor pentru ameliorare şi reproducţie în zootehnie judeţene, verifică respectarea prezentului ordin şi, în caz de nerespectare, obiectivului apicol i se va retrage codul de identificare şi îi vor fi aplicate sancţiuni conform legii. Verificarea modului de identificare a stupinelor şi stupilor beneficiari ai ajutoarelor de stat se face de către o comisie constituită din reprezentanţi ai ANARZ, APIA, APDRP şi ai asociaţiei din care face parte.

Dr. ing. Cristinel ŞONEA, dr. ing. Ion ROŞU, ing. Andreea KLEIN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
2501

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Noutăţi privind organizarea şi funcţionarea reţelei de cercetare agricolă

În luna decembrie, Aula Magna a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti" a găzduit Adunarea Generală a acestui for ştiinţific. Pe ordinea de zi s-au aflat informarea prezentată de preşedintele Academiei, aprobarea proiectului de buget, alegerea de noi membri, precum şi acordarea de premii pentru lucrări ştiinţifice redactate în anul anterior şi distincţii pentru preşedinţii unor secţii. Punctul de mare interes al acestei adunări a fost reprezentat însă de Hotărârile de Guvern la care se lucrează în prezent şi care vizează reorganizarea reţelei de cercetare agricolă.

Context auster

Evenimentul s-a desfăşurat în contextul nefavorabil cercetării agricole din cauza austerităţii impuse în ultima perioadă, care s-a manifestat printr-o finanţare insuficientă sau chiar inexistentă în unele cazuri, dublată de reducerea drastică a resurselor proprii. În informarea prezentată în deschidere de către Gheorghe Sin, preşedintele Academiei, s-a menţionat că, pe lângă lipsa resurselor financiare, în unităţile de cercetare se manifestă şi o acută criză de personal.

„Nu mai avem acoperire pentru toate domeniile şi acolo unde avem posibilitatea să angajăm tineri cercetători nu mai există cei de la care să înveţe." Unităţile de cercetare s-au confruntat, de asemenea, cu o agresiune continuă asupra patrimoniului funciar care însumează astăzi cca 30 mii ha, în prezent existând pe rol cca 80 de procese prin care sunt acuzate în principal retrocedările ilegale de pământ.

Discuţii aprinse cu Ministerul Finanţelor

În ceea ce priveşte activitatea prezidiului Academiei, aceasta s-a axat în ultima perioadă pe punerea în practică a prevederilor Legii nr. 72 din iunie 2011, care modifică Legea nr. 45 apărută în 2009 şi aduce o serie de precizări cu privire la organizarea şi funcţionarea reţelei de cercetare a ASAS. Referitor la structura organizatorică, Academia mai deţine la momentul de faţă 5 institute naţionale, 18 institute de ramură şi 40 de staţiuni de cercetare. Dintre acestea, 10 unităţi sunt prevăzute a fi preluate de către universităţile de ştiinţe agricole, iar 14 urmează să fie desfiinţate sau reorganizate ca societăţi comerciale.

Punerea în aplicare a ultimei legi presupune elaborarea şi promovarea unor Hotărâri de Guvern pentru fiecare dintre unităţile de cercetare care să stabilească patrimoniul pe care îl are, modul de funcţionare, sursa de finanţare. Academia a început să întocmească aceste proiecte de Hotărâri care de aici iau calea ministerelor avizatoare. Am întâmpinat dificultăţi în finalizarea promovării acestor Hotărâri de Guvern întrucât ele sunt stopate de către Ministerul Finanţelor.

Acesta are pretenţia ca unităţile de cercetare să aibă cadastru şi intabularea făcută pentru suprafeţele administrate, deşi nu s-a primit niciun leu de la bugetul statului şi nu există fondurile necesare pentru efectuarea acestor operaţiuni. Astfel că, în momentul de faţă, este blocată promovarea noilor hotărâri, fapt ce afectează funcţionarea întregii activităţi de cercetare“, a declarat preşedintele ASAS.

Cu acelaşi prilej, academicianul Gheorghe Sin a mai precizat că, deşi legea apărută în luna iunie prevedea o finanţare de la bugetul de stat care să acopere cheltuielile curente, în primul rând salariile cercetătorilor, până în momentul de faţă nu s-a primit niciun ban, iar previziunile pentru acest an nu sunt deloc îmbucurătoare.

Tot în 2011, în luna august s-a dat o ordonanţă a Guvernului prin care s-au alocat fonduri destinate stingerii arieratelor, problema fiind în curs de desfăşurare. „Şi aici am avut un dialog cu Ministerul Finanţelor întrucât nu este rezolvată situaţia datoriilor acumulate de unităţile de cercetare care, potrivit legii, urmează să fie preluate de universităţi. Este o poziţie pe care o consider absurdă“, a încheiat Gheorghe Sin.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
632

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

nr10_16-31_mai-1.html

LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2010

- EDITORIAL - Cine-i de vină...- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 mai 2010- Preţul prostiei şi lăcomiei- O nouă moţiune? Motivaţia- Ignoranţă sau superficialitate?- În căutarea... „Omului bun“- Specialiştii de la DuPont recomandă noile substanţe de combatere a buruienilor- Despre sorgul pentru boabe numai la simpozioane?- Dăunătorii şi bolile asaltează lanurile de cartof- Fără prejudecăţi despre pesticide- Echipamente de protecţie împotriva grindinei şi îngheţului- BISO oferă în premieră mecanismul superperformant pentru rapiţă- Metode de conservare a lucernei prin însilozare- La Avicola Focşani, criza s-a încheiat, începe marea relansare- La Malu cu Flori semne bune pentru porcul românesc- Primăvara, un anotimp favorabil infestaţiilor cu căpuşe- Aspecte tehnologice în creşterea puilor de carne- Dispută pe tema împăduririi terenurilor degradate- Banatul, în fruntea devastării sistemelor de irigaţii- Apă pentru viaţă- Îngrijirea căpşunilor- Câinele, dincolo de a fi cel mai credincios animal- Joiţa, în drum spre civilizaţia urbană- Breviar juridic (10 din 2010)- Curier juridic (10 din 2010)- Secretul longevităţii stă ascuns la ţară- Omagiu slujitorilor agriculturii româneşti- Agricultura, un aliat împotriva încălzirii globale- Sărbătoarea liliacului- Un proiect ademenitor- Luna serbărilor câmpeneşti pe meleagurile Sătmarului- Frumoşii artizani ai Ţării Bârsei- Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena, cei întocmai cu apostolii- Rusaliile, momentul în care pogoară Duhul Sfânt pe pământ- S-a rupt blestemul sârmei ghimpate de pe Prut- Istoria de lângă… istorie- Cetatea scufundată Ada Kaleh mister, istorie, romantism, dragoste, legendă, frumuseţe, pace, suferinţe.- Ştiaţi că…? (10)- Fenomene naturale ciudate SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Dacă va fi să fie adevărat acciza la motorină scade de 10 ori
Pe agenda de lucru a deputaţilor, reformarea Politicii Agricole
Viitorul PAC, după 2013
Producătorii, în război disproporţionat cu samsarii
Un expert contabil susţine că statul încurajează evaziunea în agricultură!
Piaţa cerealelor, evenimente şi evoluţie
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (10 din 2010)
Pieţele rămân deschise pentru micii producători
Scenariul prăbuşirii zootehniei
O nouă perspectivă pentru Semina?
Agrofam Grup clădeşte la Feteşti cel mai original combinat agroalimentar
Creşterea animalelor, o povară tot mai grea
Cooperarea transfrontalieră cu Serbia
Forumul de Afaceri israeliano-român
Reluarea exportului la carnea de bovine şi ovine în Regatul Haşemit al Iordaniei

AGRARIA, o manifestare emblematică pentru Transilvania
Inovaţii în erbicidare cu noile echipamente marca Hardi
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nr10_16-31_mai-2.html

LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2011

- Lansarea noului Codex al pesticidelor- DUNAREA &DELTA - Targ international pentru dezvoltarea macro-regiunii Dunarea 23 – 26 iunie 2011- EDITORIAL - Vremuri de restrişte, vremuri de bejenie- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 mai 2011- Plouă în mai: oare va fi mălai?- O nouă celebritate în familia Muscă- Comisarul Dacian Cioloş vorbeşte despre orientările reformei PAC- Luna mai în pepiniera viticolă- Tratamente la zi, în livezi (II)- Succesul, în gândirea unui agronom adevărat- Dâmboviţa - argumente pentru extinderea suprafeţelor de legume- Sisteme moderne pentru creşterea vitelor de carne- Opţiunea pentru rasele de carne- Borelioza (boala de Lyme), o boală infecţioasă gravă- Europa, îngrijorată de sănătatea albinelor- Chinchilla îşi „mută“ casa în Moldova- Un secol şi jumătate de medicină veterinară- 200 milioane de euro, pentru prevenirea inundaţiilor- Solariile silvicultorilor- Suceava, cea mai mare forţă silvică a României- Despre biotehnologii- Păpădia, mai mult decât o floare de decor- Amestecurile de flori, o soluţie economică şi durabilă- USAMV: „Ion Ionescu de la Brad“ Iaşi, un centru de extensie şi consultanţă- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (10 din 2011)- Prisăcani, comuna între două râuri- Etiopia - Leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (X)- Magiunul magic românesc- Pentru împlinirea unui vis- Un posibil îndrumar pentru ieşirea din crizăSUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Politica Agricolă Comună după 2013 cu privire la ovine şi caprine
AGROSTAR doreşte un cadastru real
Ministrul Tabără, la ora primului bilanţ
Aplicaţii IPA-Online
Activităţile nonagricole
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (10 din 2011)
Preţul mărfurilor la nivel mondial în luna martie
Creşte exportul de produse agroalimentare
Trei măsuri PNDR, în luna mai
APA Brăila – un punct de vedere autorizat
Agricultura, în Ţara măslinilor
AGRARIA, la a 17-a ediţie
MAT Craiova investeşte peste 10 milioane de euro pentru modernizare
Staţiunea de Cercetare şi Dezvoltare Blaj OFERĂ:
SCDVV BUJORU COMERCIALIZEAZĂ:PREŢ 5,0 LEI (TVA INCLUS)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2008

- EDITORIAL - „Priviţi în jur şi judecaţi!"- Noi cu cine votăm?- Oameni de nota... 10 - Valerian SOLOVĂSTRU- Ministerul Mediului lansează în premieră Programul RABLA pentru tractoare- Stupăritul, între tradiţionalism şi ştiinţă- Uniunea Europeană, în date şi cifre (II)- Agricultorii forţează mâna premierului: cu ce folos?- Şi ce furaj era cândva borceagul!- O realizare de senzaţie: cireşul... de octombrie- Podgoriile Vrancei, lăsate la mâna naturii- Calendarul lucrărilor agricole în luna mai- La Agricola – performanţe de nivel european- Ameliorarea raselor de animale, într-o nouă gândire- Parazitismul cu acarieni şi insecte la păsări (Arachnoentomoze) (IX)- Bubalinele mai trăiesc, şi încă binişor- Păşunatul îşi are regulile lui- Ilfov: Proiect româno-belgian- Concursul naţional de tuns oi- Mureş: Expoziţie de ovine şi caprine- Irigaţiile în inima Bărăganului- RomAgroTec Bucureşti - tehnici agricole mondiale- „Putem fi o prezenţă activă în agricultura UE"- Cea mai veche şcoală de horticultură- Programul de „ajutorare minimis"- Aproape 4 miliarde de euro pentru mediu- Călătorie în… Lumea Nouă: Brazilia (II)- CARE VA FI NOUL PREŢ AL GRÂULUI?- Breviar juridic- Curier juridic- O „cărăruie" spre civilizaţie- Vinurile casnice încep să se caseze- Lucrări în grădină- Cătina, „o farmacie într-un arbust"- Şcoala, muzeu al satului în miniatură- VIS- Lacrimi de dragoste în luna mai- Obştea din Drăcşani, la CEDO!- Dimensiunea etnică a Dobrogei- Premieră industrială- Ce mai faceţi, domnule… Victor Neagu?- Oameni care au făcut istorie - Nicoale I. CERNESCU- Petrică Mâţu STOIAN, un artist „răgicat" prin muncă- Penticostarul – sărbătoarea biruinţei împotriva păcatului- Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena- OGRADA CU „SEMNE" CASA (III)- Alături de aliaţi doar pe câmpul de luptă- Mariana Târcă, comuna Mândra, judeţul Braşov- Reţetă de primăvară- Credinţa şi copiii- Horoscop indian - APA- La mintea...

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009

- Editorial - Slow life... slow food...- Ţăranul şi satul în „penelul suferinţei"- Gheorghe Antochi, omul care crede, încă, în şansa agriculturii- De la Horia şi Iancu, la moţii de astăzi- Omagiu adus Pământului- Noua Ordine Mondială (III)- ForfeCarea dialogului social- Şezători pe teme agricole- Familia de cultivatoare pentru mirişte syncro de la Pottinger- Suspiciunea nemţească- La arat şi semănat, cu moţiunea în mapă- În Brăila, irigaţiile par a merge bine!- Odată cu viţa-de-vie, „cresc" şi bolile: cum le combatem?- Grijile cotidiene ale unui fermier- Ce a fost şi ce a mai rămas din patrimoniul pastoral naţional- Ce vor crescătorii de taurine din Moldoviţa?- Demers pentru creativitate în zootehnie- Un studiu care îndeamnă la meditaţie- Cererile pentru plăţile la animale- GRIPA PORCINĂ, o boală veche revenită în actualitate- Merinosul „sintetic" de Palas- Prima stână europeană din România- Consultanţii, în „Caravana Ministerului"- Păzea, există şi controlul prin teledetecţie!- Roşiile, tot mai scumpe- România nu va abandona agricultura bio- Începutul asigurărilor agricole în România- AGRARIA o manifestare de nivel European- Statul, coautor la jaful cercetării- Averea lor, dragostea faţă de agricultură- Smithfield Ferme cel mai mare investitor în agricultura din România- Noile ajutoare pentru zonele defavorizate- Bogaţii lumii, îngrijoraţi de preţul mondial al alimentelor- Deputaţii europeni acuză comercianţii- Danemarca produselor bio- Biodiversitatea în declin- Grupul Şcolar Agricol Alexandria, la 105 ani- Geneticianul Traian Sarca- Breviar juridic (10)- Curier juridic (10)- Sfaturi practice pentru legumicultori- Să dregem un pic busuiocul!- Pericolul fructelor şi legumelor „făţoase"- Ce greu e să fii comună tânără în România!- Întâlnirea cu fiii satului Tangâru- Monumentul cepei, unic în lume- Urme ale civilizaţiei preistorice- Locul unde şi-a deschis porţile Grădina Maicii Domnului- O misiune ratată- Valeria Peter Predescu, „Cântarea de pe urmă"- La mulţi ani, Elena, la mulţi ani, Costică!- Rugă la Înălţare- Fotbalul, rege şi peste sat- Arhitecţii de lângă noi- Agro-mondo- Târguri şi expoziţii internaţionale

LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2012

- EDITORIAL - Întrebări fără răspuns- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 mai 2012- Daniel Constantin, cel mai tânăr ministru al Agriculturii- Achim Irimescu, primul secretar de stat la MADR- „Timpul nu se măsoară cu ora, ci cu faptele“- Pariul pe prostia omenească- Planuri ambiţioase „pentru binele fermierilor şi satului românesc“- Combaterea buruienilor, bolilor şi dăunătorilor în culturile de floarea-soarelui şi porumb- Costreiul, buruiana-problemă- Plantaţia de portaltoi de la ICDVV Valea Călugărească, decimată de retrocedări- Pomicultorii cer reorganizarea din temelii a sectorului- România ar putea fi principalul furnizor de carne de vită din Europa- Elveţienii le-au prezentat fermierilor din Moldova „Regina cărnii de vită“- Creşterea puilor broiler alternativă la puiul din supermarket- Energia verde, la... lucru- „Ogorul meu e folclorul românesc“- Luna Plantării Arborilor 2012 s-a încheiat în judeţul Bacău- Banca de Resurse Genetice Suceava repune în circulaţie soiuri uitate- USAMV Iaşi – Zootehnia modernă, factor al dezvoltării durabile- Cultura protejată, o alternativă reală pentru legumicultură- Fermierul contopit cu Padina- „De neamul“… Cătunenilor- Umbra saşilor la Becicherecu Mic- Drumul Vinului, o realitate palpabilă- Bogdan Toma:Îmi doresc să păstrez tradiţiile şi cântecele Ţinutului Pădurenilor- La Eliseni – Harghita, o meserie care renaşte- La Costeşti Iaşi, un monument istoric în pericol- Ghici ghicitoarea mea! SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
UE recomandă fermierilor evitarea monoculturii la porumb
Riscurile care influenţează producţia agricolă
Achiziţia de terenuri, investiţie profitabilă sau o nouă formă de colonialism?
La ţară, jumătate dintre tineri, sub pragul sărăciei
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (10 din 2012)
Balanţa mondială a porumbului
Cartoful de Lunguleţu între tradiţie şi modernizare
Se poate trăi doar din căpşuni?!
Centru regional Claas la Afumaţi
Agraria la majorat
Demonstraţii de tractoare „inteligente“ la AgriPlanta

nr10_2007.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007

- EDITORIAL - Veterinarii... Din căruţă-n teleguţă?- Moment critic- Cresc şi-n România oameni- Oameni care au făcut istorie- Seceta pustieşte câmpia- Doina Dascălu Işfănoni, „gazdă de şezătoare“- Ce mai faceţi, domnule... prof. univ. dr. ing. Nicolai POMOHACI?- Provocări pentru noile Politici Agricole Comune (V)- Dezvoltare prin turism durabil- Cum putem economisi apa din sol- S-au unit, dar necazurile persistă...- Între dezamăgire şi speranţă- Foloasele prăşitului- Cultura cartofului în România (II)- Piedici în calea laptelui- Specialiştii ialomiţeni alături de producători- Atentat la vigoarea naţiunii- Cum se pot produce loturi de purcei mulţi şi uniformi (III)- Cibernetica în fermele de vaci (II)- Fortifierea pâinii - opinii pro şi contra- Târgurile şi expoziţiile naţionale prezintă tehnica şi tehnologiile viitorului- Exemplu de tenacitate- Grâu fără preţ- Breviar juridic- Curier juridic- Fagul creşte falnic în Bucovina- Efectul de seră asupra pajiştilor- Pajiştile, mult prea departe de Europa- Infrastructura tehnico-edilitară azi, la sate (V)- Învăţământul preuniversitar agricol în impas- Domnul Frunză- Sângeru – veche vatră românească- Matca, o cupolă uriaşă de sticlă- Pedro Bernardo, blestemul frumuseţii- Plante de apartament- Giardioza, un pericol general- MIEREA (IV)- Meiul Panicum miliaceum (Fam. Poaceae)- O asociaţie prestigioasă a românilor din Covasna- Alexandru Ploieşteanu- Muzeul Satului e în sărbătoare- Înălţarea Domnului- Moartea unui poet- Horoscop - Diamantul- Reţete- Luaţi aminte, pedagogi!- Obârşia unor cuvinte

LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2010

- EDITORIAL - CERCETAREA - subiect de troc?- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 iunie 2010- Luaţi aminte la poveţele marelui Brown!- Două personalităţi care aduc cinste ştiinţei agricole: Cristian Hera şi Ion Păun Otiman- Cercetarea agricolă, atât cât a mai rămas- Lucrări de sezon la floarea-soarelui- Bolile la tomate, multe şi periculoase!- Trei boli periculoase ale cartofului în primele faze de vegetaţie- Combaterea integrată a dăunătorilor la sfecla de zahăr- Focul bacterian şi alte boli în livezi- Raţiunea investiţiilor în pomicultură- Bilanţ silvic în Argeş, în date şi cifre- Rasele de Carne, un nou curent printre oieri- Români, a apărut laptele la dozator!- Crescătorii de bovine acuză marginalizarea- Puii de carne: cum îi creştem, cum îi hrănim?- Borelioza - o boală transmisă prin căpuşe- Un cioban care visează la... o stână europeană- O nouă instituţie în zona montană- Timişorenii aşteaptă mâncarea sănătoasă- Ar fi prea frumos să fie adevărat- Varza timpurie şi dăunătorii ei- Tratamente naturiste- Breviar juridic (11 din 2010)- Curier juridic (11 din 2010)- Ce mai faceţi, domnule... Nicolae Săulescu?- Păstrăvul ECO- O zi de neuitat în paradisul copiilor de la marginea Capitalei- 1 IUNIE 2010 în loc de bucurie, lacrimi şi durere- Dor de copilărie- DEGEABA NE-AŢI URAT...- Deportaţi în câmpia disperării- O nouă punte între fraţi- Doamne şi domniţe- Teroarea roşie- Monumente ale istoriei, monumente ale nepăsării- Comoara din munţi- Atletismul a fost destinul meu- Ştiaţi că…(11)- Paradisul dintre nisipuri SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Scad veniturile agricultorilor din Uniunea Europeană
Austeritatea nu va aduce economii la bugetul agricol
Ce este şi cum se calculează UDE?
Bugetul UE pentru anul 2010, pregătiri pentru redresarea economică
Gospodăria ţărănească, tot mai săracă şi atipică pentru Europa
Piaţa mondială a produselor strategice
Investiţie de 3,5 milioane USD finalizată la Comtim
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (11 din 2010)
Misiune de evaluare a Băncii Mondiale
Viitorul PAC, în dezbatere la MADR
Reuniune pe teme de pescuit
În disperare de cauză, LAPAR se adresează preşedintelui Traian BĂSESCU
Veşti triste, guvernul omoară subvenţiile pentru agricultură
Un agronom şi două ferme vegetale
John Deere – 50 de ani de la primele tractoare verzi cu galben
Minighid de ieşire din criza personală

Simpozion internaţional privind zootehnia
Incredibil: Austria exportă de 6 ori mai mult vin decât România!
Tractoarele Massey Ferguson, dotate cu transmisii Dyna
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2011

- AGRIPLANTA 2011 - expozitie cu loturi demonstrative pentru principalele culturi agricole si demonstratii comentate cu masini agricole- EDITORIAL - Vrajba pământului- Săracă ţară bogată- Delta Dunării, ca a treia rezervaţie naturală a lumii- Performanţă la APIA, datorită managementului- Cartoful. De ce boli suferă? Cum le vindecăm?- Ultimele tratamente la rapiţă- Atenţie la acarienii eriofizi ai viţei-de-vie!- Sătmărenii, cei mai mari căpşunari- Buletin pomicol, luna iunie- Bivolul, o specie pe nedrept marginalizată- Romvac, o companie pentru micii şi marii fermieri- Creaţa de Perşă, o rasă de oi pe cale de dispariţie- Sprijin pentru crescătorii de ovine şi caprine- Pe stema comunei - o albină- Mlădiţe pentru viitoarele păduri de la Pojorâta- Canalul Siret-Bărăgan revine în actualitate- Strategie pentru stoparea pierderilor de biodiversitate- Şimleul Silvaniei, o emblemă a învăţământului agricol- Cinstire valorilor horticulturii- Sărbătoare pentru zootehnia românească- Obiecte simple la îndemâna oricărui gospodar: Bancă de grădină- Nistoreşti, file de legendă- Etiopia - leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (XI)- Convorbire cu scriitorul Valeriu MATEI despre viaţa la ţară în Basarabia- Satul, ca o corabie-n derivă- Călătorie spre universul magic al copilăriei- Invitaţie la o lecţie despre inocenţă şi dăruireSUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Cartea verde a Taxei pe Valoarea Adăugată
Demers pentru revenirea cadastrului la AGRICULTURĂ
A cincea modificare a PNDR, urmează a şasea
Raţiunea aplicaţiei IPA-online
Piaţa porumbului devine tot mai tensionată
Legea vânătorii şi pielea ursului din pădure
Bani pe apa sâmbetei
Potenţialul agricol al României poate fi atins în 20 de ani
Investiţii de mediu la sate
MASCHIO GASPARDO, pe piaţa românească
Sartorom, lider în testarea calităţii cerealelor şi seminţelor
O nouă fabrică de uleiuri vegetale, la Lehliu
Proiectul AGRI scumpeşte din nou îngrăşămintele
DuPont România – Divizia Protecţia Plantelor angajează

curs valutar

nr11_1-15_iunie-3.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2008

- EDITORIAL - Diversiunea, arma impostorilor- Deprimanta realitate- Oameni de nota... 10- OMG-urile, în dezbaterea oamenilor de ştiinţă- Satul – aceeaşi vatră a veşniciei- Impactul genetic în agricultură- Aproape totul despre biotehnologii- Lucrări în viticultură- Combaterea buruienilor în plantaţii- Concurs de vinuri- Dăunătorii grădinilor: cum îi stârpim?- Uniunea Europeană, în date şi cifre (III)- Prescripţie pentru fondurile europene- Agricultura şi priorităţile ei- Parazitozele suinelor - un risc pentru sănătatea omului (X)- Cine are interesul să compromită Programul „Laptele şi Cornul“- Consultanţă spaniolă pe teme de cooperaţie- Pâinea de Salonta- Codrii Bucovinei, sub securea...- Asigurarea – mijloc de protejare a producţiei agricole- Un Ghid – impus cu de-a sila- Delta Dunării dispare ca spaţiu economic!- Animalele domestice, bogăţia de altădată- Rachetele antigrindină nu pot sparge norii...- Scutul... antigrindină în Moldova- Ce a mai rămas din şcoala agricolă românească?- Evoluţii pe piaţa maşinilor agricole- Chişinăul avansează ideea societăţilor mixte- Alexandru Buia- In memoriam, Dr. ec. ing. Petru SĂBĂDEANU- Breviar juridic- Curier juridic- Nemeritata ocară- Bucură-te de apiterapie- Cătina, „o farmacie într-un arbust“- Recomandari- Brădeni, mândria de altădată a saşilor- Bucovul, un reper turistic pentru viitor- Muzeul Cinegetic al Carpaţilor- Românii din Nordul Bucovinei- Muguri din „Cununiţa“- 1 Iunie, sărbătoarea inocenţei- Sfinţii Cireşarului- În zilele de restrişte, un prieten- Dorinel Ionel Munteanu, Neamţul din Banat- Cum să ne ferim de arsurile solare- Sfaturi naturiste- Horoscop indian - Perla- La mintea cocoşului

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009

- EDITORIAL - Mare secetă, mare!- Învăţăcei la lecţia de economie capitalistă- Unde şi cum se informează ministrul agriculturii?- Din nefericire pentru români, peştele a devenit mâncarea bogatului- Satul românesc, prezent şi viitor- Un primar pentru Europa- Cine se joacă cu fondurile europene?- Noua Ordine Mondială (IV)- Dezvăluiri şocante- Zootehniştii acuză pulverizarea fondurilor europene- Alimentele eco, în hăţişul fiscalităţii- Starea de vegetaţie a culturilor- Seceta se înteţeşte: cum păstrăm apa din sol?- Dispreţul pentru rodnicia pământului- La începutul verii natura nu este darnică cu agricultorii- Un echilibru agricol de care avem nevoie- O rază de speranţă pentru vinul românesc- În grija cui se află azi sănătatea apelor?- ZIMBRUL revine în Carpaţi ca element de decor- Programul principalelor acţiuni profilactico-curative efectuate în adăposturile de porumbei- Ţurcana, la loc de mare cinste în Mureş- Braconierii, în plasă ca peştii- Aproape totul despre bacteriile lactice (II)- Icre negre de... Vaslui- Acvacultura, la nivel planetar- Apă există peste cerinţele agriculturii- Cum şi cu ce tratăm culturile agrotehnice- Pământul, marea comoară a Dobrogei, în mare suferinţă- Cum obţinem o pensie decentă? (I)- Fondurile agriculturii, la control- GHIMPAŢI, după 150 de ani- În pregătire, un act legislativ care încurajează jaful din pădure- Securea rea din noapte- Codrul – al doilea plămân al Argeşului- IndAgra Food 2009, în vreme de criză- Laptele şi animalele, la prima, a doua şi a treia mână- Trocul, monedă europeană rurală- Grâu într-o prognoză pesimistă- „Vraja“ din Maramureş- Un liceu demn de numele academicianului „Valeriu D. Cotea“- Ce mai faceţi, domnule.. Prof. univ. dr. Gheorghe Budoi- Oameni care au făcut istorie - NICHIFOR CEAPOIU- Breviar juridic (11)- Curier juridic (11)- TENSIUNEA, LA CONTROL!- VARROZA, o boală ce poate decima familiile de albine- Casa noastră de la ţară- Turismul în zonele mirifice ale Caraşului- Colonia din Ciudanoviţa a fost clădită ca să dispară- Mai ţineţi minte ţara de-altădată?- Coincidenţă fatală- Frumoasă-i copilăria!- Copiii, îngeraşii noştri dragi- Prima şcoală rurală de balet- Cea mai frumoasă zi: 1 Iunie- „Câte flori pe Iza-n sus“- Creatorul popular Nicolae Popa la 90 de ani- Rusaliile, mare sărbătoare creştină- „Dezonoarea“ de a-şi apăra ţara- Fetele din case- Zăganul a reapărut în România- Simina merge mai departe- Vogel& Noot, în varianta rusească- MAP se impune prin calitate şi eficienţă- Bultrex LTD Bulgaria mizează pe preţul atractiv

LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2012

- Zilele campului LG 2012- Tinteste profitul !- Dunarea & Delta 2012 - Targ international pentru dezvoltare urbana a macro-regiunii Dunarea- TIMAGRALIM 2012- - EDITORIAL - Spovedania unui Mecenas- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 iunie 2012- Schimbări masive la Ministerul Agriculturii- Noile structuri: trei direcţii generale, o singură agenţie de plăţi- Teoria catastrofelor- Reabilitarea sistemelor de irigaţii, blocată de statul român- Tehnologia de cultură a grâului „à la Buzdugan“- Cu cartofii la marginea drumului- Combaterea manei în plantaţiile de viţă-de-vie- Mai puţine fructe româneşti pe piaţă- Colaborare româno-franceză în creşterea oilor de carne- Zilele Crescătorului de Taurine, la Mogoşoaia- Mozart pentru porcii din Vorniceni- Crescătorii de bovine vor o confederaţie naţională- Conferinţa Internaţională infoALIMENT 2012- Zilele Horticulturii, la a IX-a ediţie- Agricultura României a fost întotdeauna primitivă- Codul silvic se modifică din nou- La Pristol, repararea sistemului de irigaţii, un supliciu- Conferinţa CASEE la Cluj- Migdalul creşte şi în ţara noastră, cum îl cultivăm?- Floarea prosperităţii – Bujorul- Socoteli pe marginea paginii... web!- Performanţa a salvat Spitalul de Recuperare Brădet- La Dersca – Botoşani, salvaţi de căpşunari- Chiojdeanca, satul cu doi preşedinţi ai Academiei Române- Maria Văduva, o voce care a bucurat sufletul publicului o... viaţă- Un veac între război şi pace- De 1 iunie SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Criza alimentară şi accesul la hrană
„Filetul de securitate“: un mecanism la modă?!
Provocările noii PAC pentru România
Premise favorabile pentru afacerile mondiale cu echipamente agricole
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară
Agrofam Grup, excelenţă la cota 20
Cercetătorul de la Hida
Cât câştigă un tânăr crescător de animale dintr-o zonă defavorizată?
Cupă pentru biomasă de la New Holland
RomAgroTec 2012, sub semnul bogăţiei

LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2010

- EDITORIAL - Competenţe ignorate- Evoluţia vremii în intervalul 16-30 iunie 2010- De la criza morală la cea alimentară- Dorul de casă- Care strategii?- Felicitări, doamnă Doctor!- Scrisoare către profesori şi colegi- Fermierii români forţează ridicarea embargoului transgenic- Cine atentează la biosecuritatea României?- Nu vă lăsaţi amăgiţi de fascinaţia lanurilor şi livezilor- Tratamente de sezon la floarea-soarelui- Două boli periculoase pentru viţa-de-vie- Shagya Arabă, pe pământ românesc- Forţând la porţile ferecate ale Europei- Cum asigurăm confortul vacilor de lapte- Discuţii la un pahar cu lapte sănătos- Gurma calului- Apă curată pentru o lume sănătoasă- Dacă vor veni inundaţiile, va fi prăpăd- Combaterea bolilor la castraveţi- Lucrări de sezon în legumicultură- Sănătatea, fără bisturiu- Ajutorul pentru motorină - cui şi în ce condiţii se aprobă?- Apariţii editoriale- Nu vă jucaţi cu focul, guvernanţi!- Din colecţia mugurilor folclorului românesc, Dana Maria Huja- Scrisori de la cititori- Tismana, locul în care oamenii îşi găsesc liniştea şi alinarea- Petru şi Pavel, doi mari apostoli ai lui Iisus- La Bucov-Prahova, muzeu sătesc închinat lui Constantin Stere- Polonia – vecina neloială- Un Katin românesc- Campionatul Naţional de oină pentru juniori - Antena Satelor- Ştiaţi că…? (12)- Înaripate fără... aripi SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Impozitarea produselor energetice în spaţiul comunitar
Gogoriţe şi fumigene oficiale
APA – clopoţelul care continuă să sune alarmă
Sucul natural de mere o afacere de viitor
Insula Mare a Brăilei, adevărată şcoală superioară de agricultură
Piaţa laptelui în Uniunea Europeană
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (12 din 2010)
Micii fermieri nu vor supravieţui fără asociere
Plopi hibrizi pentru energie termică şi electrică
Pierderea biodiversităţii, estimată la 7% din PIB
Investiţii în terenuri degradate
Greu cu accesarea fondurilor europene!
Sprijin financiar pentru speciile vulnerabile
Subvenţiile pentru oieri
Topul subvenţionaţilor
Evaziunea fiscală în discursurile oficiale
O nouă generaţie de combine NEW HOLLAND: SERIA CSX 7000
Combina Case IH 9120, acum şi în România

Tractorul „Zimbru“ românesc crestează brazdă adâncă în ogorul ţării nr12_16-30_iunie-2.html

LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2011

- EDITORIAL - Preţul ignoranţei- Evoluţia vremii în intervalul 16-30 iunie 2011- Stafia foametei bântuie Terra- Confesiunile unui om de ştiinţă- Sfecla - cea mai rentabilă cultură- Cartoful pentru sămânţă. Cât a mai rămas? Ce şanse are?- Podgoria Huşi îşi revendică faima- Maladia bietului castravete- ANSVSA ne îndeamnă să nu ne panicăm- Cultura anuală a căpşunului, o alternativă rentabilă, dar … (II)- Rozătoarele în depozite: cum le stârpim?- Agricola Bacău vizează exportul de carne- Căpuşele, vector al babesiozelor- Apune era taurinelor autohtone?- Întreţinerea viţeilor- Ultima baricadă a legumiculturii transilvănene - staţiunea agricolă din Iernut- Şcoala agricolă din Salonta, în căutarea identităţii de altădată- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (iunie 2011)- Lista neagră a delictelor silvice- Direcţia Silvică Vrancea vinde imobilele dărăpănate- Ingineria genetică, pe câmpurile României- Primarul Vasile Sava vrea să facă din Albeştii de Argeş cea mai curată comună- Alunul a prins rădăcini la Nistoreşti- Cum ne furăm singuri căciula- Izbiceni, o comună în plin proces de modernizare- Etiopia - leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (XII)- Citiţi această carte! „Vechi soiuri româneşti de viţă-de-vie“- Ţarina şi ţăranul, în opera poetului Gelu Oproiu- La orizont, nori negri- Povestea măştilor populare- Curiozităţi din lumea plantelorSUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Miza agricolă a României
FNPAR emite o prognoză pesimistă
Plăţile APIA au depăşit 3,24 miliarde de euro
Puncte de vedere – taxarea inversă, între DA şi NU
Revin fermele de tip american
Previziuni pe piaţa porumbului
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (12 din 2011)
TCE 3 Brazi, în competiţia cu giganţii agricoli ai lumii
Consultanţă gratuită pentru Fermele agricole de semisubzistenţă
Dezvoltarea antreprenorială la sate
Studenţii, în amfiteatrul companiilor internaţionale
Combinatoarele de pregătire a patului germinativ KOMPAKTOMAT
„In campo“ 2011 Maschio Gaspardo şi Tehnodiesel
RomAgroTec, la a VIII-a ediţie – suntem departe de lumea dezvoltată
Legumicultorii, în economia de piaţă
Trei mari programe turistice din Prahova
Fabrica de conserve din Tecuci îşi recapătă strălucirea de altădată

nr12_16-30_iunie-3.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-31 IUNIE 2008

- EDITORIAL - Falsa criză- Precum durerea copacului răpus de secure- Oameni de nota... 10- Plăţi în avans pentru fonduri europene- O emisiune ce ne poartă-n veşnicie- Dacă vreţi şi puteţi, daţi 2% pentru GREENPEACE!- Banca de Gene Suceava- DuPont - cel mai mare partener agricol al României- Consultanţa, tot mai aproape de agricultură- Bătălia pentru apă- Fântâni infestate- Criza alimentară este reală şi de durată- În premieră la Romexpo - IndAgra Food- Amazone - emblemă a tehnicii moderne- Parazitozele suinelor - un risc pentru sănătatea omului (XI)- Oameni de suflet şi cai de rasă- Insula Mare a Brăilei- Fermele agricole sunt o raritate- Sătmărenii aspiră la supremaţia vinurilor ardeleneşti- Acasă la creatorii spicului de grâu- Imposibila renaturare- AGRARIA tinde spre un profil transilvănean- Uniunea Europeană, în date şi cifre- Jucăm cum ne cântă Europa- Preţurile care ne stresează- Feriţi-vă de samsari!- Agricultura care ar putea salva economia- Horticultorii îşi evaluează şansele- Avem nevoie de specialişti- Ce mai faceţi, domnule...Florin Munteanu?- Oameni care au făcut istorie - În acest număr, Nicoale GH. BĂLAN- Breviar juridic- Curier juridic- Buruienile care ne liniştesc inima- Adonis - o plantă tămăduitoare- Sohodol, locul de unde moţii iau calea pribegiei- Mănăstirea Zamfira: chemarea la credinţă a marelui pictor Nicolae Grigorescu- Elena LEFESCU BREAZU, cea care duce mai departe cântecul Mariei Lătăreţu- Nedemni de Istrati- Ziua cea mai lungă- Vara în sat- Braconajul distruge simţitor fauna!- Atentat la marile valori ale neamului- Sărbătoarea Voroneţului- Din sat s-a întrupat vedeta... Maria Cioncan- Pagina femeii- Horoscop indian - CORABIA- Primăvara căpşunilor

nr12_16-30_iunie-4.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009

- Editorial - Politicul să trăiască!- SATUL, pe undele hertziene- Agricultura, ca profesiune de credinţă- Omul care configurează o nouă ordine vegetală a României- Traian Băsescu are curajul să coboare în fascinanta grădină a Europei Insula Mare a Brăilei- Comunitatea ştiinţifică priveşte cu neputinţă spre secetă- Amintiri din epoca... comunistă- Agrofarm Holding Feteşti- Nu subestimaţi praşila!- APEL- Biohumusul – asul din mâneca fermierului- Rapănul, o boală periculoasă!- Lucrări de sezon în plantaţiile viticole- Pledoarie pentru meseria de horticultor- O brutărie ce închide circuitul- Lipiţanul, simbol al inteligenţei şi eleganţei- Îngrijirea vacilor în perioada repausului mamar- Alternative şi perspective în apicultura românească- Struţului african nu-i prieşte nisipul românesc- Drumul spre laptele conform- Un profesionist de… Crevedia- Cotă de lapte din rezerva naţională- Ajutaţi-ne să vă ajutăm!- Cum obţinem o pensie decentă? (II)- „Ziua Câmpului“ în Insula Mare a Brăilei- Greu cu fondurile europene!- Pilonul pentru politică externă şi de securitate comună- Romsilva cumpără terenuri- Pădurile se nasc greu- Piaţa internaţională a cafelei- Zonele ocrotite, în date şi cifre- Şcoala agricolă, în dizgraţie- Acad. Marcu Botzan, o mare personalitate a ştiinţei agricole româneşti- Breviar juridic (12)- Curier juridic (12)- Cârtiţa face mai mult rău decât bine- Cum scăpăm de coropişniţe- Indigestia, o pacoste care poate fi evitată- Încet, dar sigur, dispar şi spitalele comunale- Alimente pentru săracii satelor- Sate cu copii fără părinţi- Dezmăţ şi indolenţă- Secetă- Apă românească pentru unguri- Certeze, un sat prea „făţos“- Turism de Bărăgan - Lacu Sărat, aur învelit în coceni- Consiliul Europei a premiat Parcul Naţional Retezat- Un primar cu multă carte- Copil sărac fiind…- Prietenul la nevoie...- Se împlinesc 120 de ani de când Luceafărul poeziei s-a stins..- Răsplata muncii şi a hărniciei- Doi mari sărbătoriţi la sfârşit de iunie- Covaci, un nou miracol- Mariana Gâju, un brand garantat- Usturoiul, şi gustos şi sănătos- De râsul lumii: contrabandă cu usturoi!

LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2012

- EDITORIAL - Campionatul promisiunilor- Evoluţia vremii în intervalul 16-30 iunie 2012- Ploile din mai, pagubă pentru unii, belşug pentru alţii- „Fără studiul solului nu se poate face agricultură performantă“- Tratamentele eficiente pot salva recoltele din câmp- Lucrări de întreţinere la cartoful de toamnă- Pomicultura în luna iunie- Subvenţiile nu au dus la creşterea efectivelor de animale- Câteva rase de oi sub lupa lui Gheorghe Neaţă- Ce lucrări recomandă Vasile Pachiţanu în vederea îmbunătăţirii păşunilor?- Preambul la Meat & Milk 2012- Inovaţie şi performanţă pe segmentul porumb siloz- Europa e un cazan în clocot!- Proprietarii de păduri şi păşuni, reuniţi la Călimăneşti- Creşterea cailor, un viitor incert- Controlul integrat al poluării cu nutrienţi- „Verde“ la biomasă pe Valea Ilvelor- Simpozion Ştiinţific Internaţional „Horticultura – ştiinţă, calitate, diversitate şi armonie“- Întâlnirea Academiilor Agricole Europene- Tehnologia de cultură a căpşunului plantat în vară- La poale de codru des- Centru special de asistenţă socială la Baba Ana- La Măneciu - Prahova, turismul, „Cheia“ redresării- Sângeru, reperul esenţial- La Berceni – Corlăteşti, artişti de nota 10- Izvorul Îngerului, locul unde apa curge doar de Rusalii- La Trebeş a fost inaugurat Muzeul Satului- Sănătoase, frumoase şi delicioase!- Florile, din glastră în tigaie SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Volatilitatea preţurilor şi Revoluţia Verde
Ţăranul sărac vrea troc
FAO: Peste un miliard de tone de alimente aruncate în fiecare an
Patru zile la polul excelenţei
Consumul de vin scade în Europa, dar creşte în China şi SUA
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară
Balanţa porumbului
Carnea de curcan, la mare căutare
Fermier, în coasta gigantului
AgriPlanta a atras mai mulţi expozanţi decât anul trecut
Ziua Porţilor Deschise Claas
Noutăţile Maschio Gaspardo la a II-a ediţie „In Campo“

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007

- EDITORIAL - Dans haotic pe piaţa grânelor- Seceta din iunie- Sorescu despre Sorescu- Ce mai faceţi, domnule... ing. Ioan GIOSAN?- Vipia pârjoleşte Moldova!- Consultanţii agricoli îşi redefinesc priorităţile- O aniversare cu semnificaţie deosebită 80 de ani: ICAR – ASAS- Consultanţii agricoli, alături de fermieri- Lucrarea solului în condiţii de secetă - dezmiriştitul- Elita agricultorilor la Bucureşti- Sărbătoarea căpşunului în bazinul pomicol Mărăcineni – Bogaţi, Argeş- Agricover, o afacere unicat în România- AECTRA – Tehnologiile profitului- Birocraţia lasă zootehnia fără subvenţii- Înţărcarea şi diminuarea pierderilor de purcei la înţărcare (I)- Tehnologia creşterii vacilor cu lapte- Doleanţele crescătorilor de taurine- AGRIROMEX la 10 ani- Retehnologizarea agriculturii, ca o fata morgana- Ziua grâului şi a orzului – 2007- Dinspre lanuri se revarsă aromă de pâine nouă- Balanţa neagră a comerţului agricol- Colecţie de medalii pentru vinurile de Cotnari- Impactul integrării în piaţa vinului- Mustoasă de Măderat revine pe piaţă- DuPont anunţă vânzări triple la EXPRESS®50 SG- În judeţul Bacău, bătălia pentru păduri continuă- 24 mai, Ziua Europeană a Parcurilor (ariilor protejate)- Transhumanţă cu vaci de lapte şi agroturism în Elveţia- Locul unde pământul se vinde nu la metru, ci la kilogram- Breviar juridic- Curier juridic- Specializări pentru nevoile zonei- Farmecul culorilor- BRANUL – între agroturism şi istorie- Tomşani – teatru de război cu sărăcia- Espot, un sat redescoperit- Plantele medicinale şi aromatice- Ciuboţica-cucului (Primula veris sin. P. officinalis şi P. elatior Fam Primulaceae)- Mănăstirea Peştera Ialomiţei- Drumul regăsirii de sine- Elena Dincă, o interpretă în plină maturitate artistică- Satul, dragostea pătimaşă a lui Eminescu- „Cetatea“ Bucureşti- Horoscop indian - ŞARPELE- Legumele şi secretele lor- La mintea cocoşului- Cocoşul de Horezu, integrat în Europa

nr13_1-15_iulie-1.html

LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2010

- EDITORIAL - Speranţe deşarte- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 iulie 2010- Două generaţii, într-o falsă convieţuire- Dimitrie Muscă şi succesele care-i încununează efortul- Cu sau fără Europa plantele transgenice cunosc o extindere extraordinară- Grâul românesc, 77% din suprafaţa cultivată- Cartoful de Lunguleţu şi bolile neprofesionalismului- Un proiect ademenitor Antreprenor Rural European- Boli de sezon la sfecla de zahăr- În actualitate, Plantarea stolonilor refrigeraţi- Este vremea cositului- Fondul pastoral al ţării, la mâna unor primari dubioşi- Colecţia de aur a Lipiţanilor şi Semigreilor- Îngrijirea bovinelor în sezonul cald- VITAMINELE ŞI MINERALELE, elemente vitale pentru organism- Oaia pentru carne ar putea scoate ciobanii din impas- Scrisoare deschisă adresată ministrului Borbély- S-au înjumătăţit şi fondurile pentru parcurile naţionale- Oameni de nota... 10 - Omul responsabil cu progresul genetic- Florea Lupescu- Sănătatea, fără bisturiu- Atenţie la ce consumăm în sezonul cald!- Lucrări şi tratamente la viţa-de-vie- Cânta pe vale o cinteză...- Pecica, oraşul rural- Breviar juridic (13 din 2010)- Curier juridic (13 din 2010)- Ţărane! „Nu uita că guvernanţii te vor prost şi sărac...!“- Palatul Mogoşoaia, bijuteria care uimea o Europă- Dătători de legi şi datini, Mircea, „mare voievod şi domn“- Guvernul groparilor ţării- Scrisori de la cititori- O echipă sătească, în prima divizie de fotbal- Încep să se desfacă verigile lanţului trofic- O fiinţă enigmatică - INOROGUL MĂRILOR SUPLIMENT AGRO-BUSINESS

Soluţii de finanţare pentru beneficiarii fondurilor PNDR
Suprafeţele agricole utilizate în ţările comunitare
Proiectul de buget 2011 al UE: viitorul, dincolo de criză
Evazioniştii fac casă bună cu finanţiştii
În disperare de cauză agricultorii au constituit Comitetul de Criză
Grâul, batjocorit în spic
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (13 din 2010)
Regal triumfal al BASF în agricultura României
Primul Campionat Naţional al Fermierilor
Demonstraţie de forţă în câmpiile Moldovei
Agrostar propune o strategie pentru relansarea agriculturii
Rapiţă şi cereale păioase de la Caussade Semences
Challengerul, într-o demonstraţie de forţă şi inteligenţă
Timagralim, la cea de-a VIII-a ediţie

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2011

- EDITORIAL - Păstorii lumii de carton- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 iulie 2011- Indiferenţă sau lehamite?- Aproape totul despre ştiinţa translaţiei- Agrostar îşi caută aliaţi- Ziua grâului şi a orzului la Fundulea- Oferta de seminţe Limagrain- În Europa se conturează Reţeaua Ziariştilor Agrarieni- Legumele, în vizorul specialiştilor- Luna iulie în livadă- Reorganizarea ANARZ se apropie de final- Bilanţ- Două boli importante ale iepurilor- Huţulul, în patrimoniul genetic de la Lucina- Hrănirea vitelor pentru carne- Caii semisălbăticiţi în Deltă- Contribuţia sistemelor Roundup Ready în Agricultura Durabilă- Absolvent de Horticultură, caut direcţia...- Ziua silvicultorului- Perdele forestiere- Puncte de vedere privind starea Luncii Dunării Inferioare pe sectorul românesc- Un nou brand - dulceaţa de trandafiri din Ucea- Luna cireşarilor la Hiliţa - asocierea, singura şansă!- „Pajiştile miros a bani!“- La vânătoare, cu aparatul de fotografiat- Ruşeţu - după o jumătate de mileniu- Valea Sebeşului, unicat în inima Transilvaniei- Etiopia - Leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (XIII)- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (iulie 2011)- Nicolae FLOREA- Garoflid, personalitate marcantă a agriculturii- Un hoinar, domn al Moldovei- Zile grele pentru românii din Ucraina- Salina Cacica, un loc binecuvântat- O instituţie unică în ţară - Muzeul Viei şi Vinului din MoldovaSUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Nimic nu poate fi mai tare decât legea
Delia, de la APIA
Exigenţe noi pentru sănătatea cărnii
La APIA Prahova a fost ordonat un control de fond
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (13 din 2011)
Legumele din România sunt sigure pentru consumatori
Deschiderea primei sesiuni de depunere a dosarelor de candidatură pentru participarea la selecţia Grupurilor Locale de Acţiune pentru Pescuit
Dacian Cioloş, despre criza din sectorul legumicol
MAP vine pe piaţă cu noi produse şi soluţii de finanţare
Loturi demonstrative ale BASF, pe suprafeţe mari
TIMAGRALIM 2011 – un pas înainte!
Călăraşi: Primele cooperative înfiinţate de Camera Agricolă
AgriPlanta 2011, o expoziţie în stil nemţesc
Oferta Bayer AgroArena – pachete tehnologice pentru diferite culturi
Târgul de la Răcăşdia

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2008

- EDITORIAL - „Nu distrugeţi ţărănimea!“- Morometţii zilelor noastre- Oameni de nota... 10- Pe tine, firicel de pătlăgea, cine te-a creat?- Consensul se amână- iTEC Pro prezintă un nou sistem de ghidare a tractoarelor- Ce n-au putut unii, încearcă Consiliul Concurenţei- Noi finanţări pentru industria alimentară şi forestieră- Dispută pe tema plăţilor directe- Punctul de vedere oficial- Criza alimentară, discutată la OIM- Dăunătorii viţei-de-vie- RETAILERI-PRODUCĂTORI: o „simbioză“ aproape imposibilă- România nu poate ignora progresul ştiinţific în agricultură- Cercetătorii dau Bălţatei o altă configuraţie morfologică- Zootehnia emite semnale încurajatoare- KarAkulul – o raritate- În actualitate, pregătirea fânului- ASCARIDOZA LA PORC, sursă pentru larva migrans la om- „Viitorul zootehniei, ferma medie şi cea mare“- Chinchilla este, totuşi, o afacere bună- Pădurea se rupe-n două!- Consultanţii, acasă la fermieri, francezii ne aduc noi tehnologii viticole- Expoziţie de cabaline- Fascinaţia pomicolă- Tinerii, atraşi de mirajul ecologic- Parteneriat OJCA, Fundaţia World Vision- Mirajul din Balta Ialomiţei- România solicită egalizarea ajutoarelor agricole- „Sărbătoarea pălincii“ la Călineşti–Oaş 2008- Uniunea Europeană, în date şi cifre- Agricultura, într-o prognoză optimistă- FNPAR recomandă agricultorilor prudenţă la valorificarea cerealelor- Breviar juridic- Curier juridic- Ce mai faceţi, domnule… Condrea Drăgănescu?- Oameni care au făcut istorie- Autostrada face răni adânci în pădurile prahovene- Ingredienţi naturali folosiţi în grădina de lângă casă- Raiul din sălbăticie- Cu bacul spre Mireşul Mare- Sub cireş- Din zestrea folclorului românesc- Limba lui Voronin- Cuza şi „monstruoasa coaliţie“- Ograda cu semne- Din sat s-a întrupat vedeta - Nicolae Linca- ...Şi voi, caii!- Femeia, la răscruce de vremuri şi vremi- Yoghinul- La mintea...

nr13_1-15_iulie-4.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009

- EDITORIAL - Învăţământul agricol în mare derapaj- Trei Românii în una singură- Prea ne încovoiem în faţa comisarilor- Cu omul de ştiinţă Ilarie Isac despre drama fructului strivit- Sindicatele din Agricultură de fapt, ce vor?- Noua Ordine Mondială (V)- Jurnal de secetă- Dezmiriştirea şi arătura de vară rămân valabile- Seminar RICA- În Pipera nu se construiesc doar vile- Viticultura, până în 2012- Vrancea: Proiecte Phare pentru mediatizare- Furaje româneşti în stil italian- Blestemata de „Limbă albastră“- Nicio păşune fără sare!- Miţuitul mieilor- În templul de la marginea Bucureştilor- Bivolul, ce animal ciudat!- Criza economică a lovit şi vânătoarea- Parazitismul cu păduchi la mamifere şi păsări- Afacere înfloritoare cu prepeliţe- IZBICENI, o părticică de pământ românesc- DESPRE ASIGURĂRILE AUTO- Descentralizarea, la loc comanda!- Împăduririle, şansa României- Ziua Silvicultorului- Piaţa vinului în Federaţia Rusă- Grădinarii, în dizgraţia comercianţilor- Paradoxurile tranziţiei în învăţământul agricol- Reconversia începe cu... leuştean- La revedere, grădiniţă!- Basmul adevărat al MICII PRINŢESE- Breviar juridic (13)- Curier juridic (13)- Ursitoarele i-au hărăzit lui Florentin CÂRPANU să fie şef pe viaţă- Încă nu este târziu să însămânţăm morcovul de vară- Lucrări de sezon în viile pe rod- Fructele, izvor de sănătate!- Să ne protejăm eficient culturile- Ungaria - atât de aproape şi totuşi... atât de departe- CE GREU TRIBUT PLĂTIM NESĂBUINŢEI!- Trei prieteni în hăţişul vieţii- Începutul sfârşitului- Două mari sărbători, într-o singură zi- Cu credinţă în Dumnezeu şi dragoste de oameni- Despre sat, cu dragoste şi amărăciune- Binecuvântat fie spicul de grâu!- Poarta de vest spre Occident

LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2012

- EDITORIAL - Pământ.... la ofertă!- Rădulescu îşi pune mari speranţe în Noua lege a camerelor agricole- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 iulie 2012- Categoric, anul acesta nu a fost unul al rapiţei- Opinii - Preţul grâului, repetabila poveste- Gheorghe Albu speră la un mandat plin- Doar un sfert din culturile agricole sunt asigurate- La Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Băneasa, furt cu complicitatea statului- Utilizarea sub formă de amendament a coardelor de viţă-de-vie- Luna iulie în legumicultură- Drama zootehniei româneşti se va accentua în următorii ani- Elveţienii ne îndeamnă să investim într-un nou brand: Angus de Bucovina- Şi în perioada de păşunat trebuie respectat termenul de însămânţare a vacilor şi viţelelor- Blestemul pământului- Vânătorii români iau faţa lumii...- Proiect pilot pentru parcurile din Carpaţi- Pentru anul şcolar 2012 – 2013 - Ofertă educaţională bogată la „Viaceslav Harnaj“- Conferinţa Comisiei Sericicole Internaţionale, la USAMV- Distincţie pentru Valeriu Blidaru- Nucul de pe lângă casă- Trei flori, multe culori şi un parfum puternic- Competitivitatea barabulei- Mircea Maliţa: „Niciun titlu sau funcţie nu trezeşte în mine vreo tresărire specială“- Lemnia, comuna „cartofului“ în care oamenii au pentru că muncesc- Maria Dragomiroiu: „Muzica mea a găsit drumul spre inima oamenilor“- Horodiştea, locul unde s-a născut şi a păşit un sfânt- Olăritul, între tradiţie şi mijloc de existenţă- Păsările, pescarii cei mai iscusiţi SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Noutăţi prezentate la AgriPlanta
Tehnofavorit înseamnă calitate la preţuri decente
Tractoare şi utilaje pentru gospodării şi micii fermieri
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară
Vânzarea terenurilor agricole, între speculă şi investiţii
Utilizarea durabilă şi în siguranţă a produselor de protecţia plantelor
Reuniunea anuală a Grupului Caussade Semences
Oportunităţi de pescuit pentru 2013
UE şi China accelerează cooperarea în domeniul agriculturii

LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2010

- EDITORIAL - Cine şi cu cine mai munceşte?- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 iulie 2010- Marea harababură- Se pregăteşte terenul pentru porumbul transgenic tolerant la secetă- LAPAR solicită instituirea stării de necesitate- Cu amărăciune, despre legume şi flori- Avertismente fitosanitare- La lecţia de agrotehnică austriacă- La Curtici, în „paradisul legumelor“- În cultură succesivă, varza de toamnă se plantează acum!- Impactul renunţării la tehnologiile convenţionale de creştere a păsărilor- Există şansa să depăşim perioada pescuitului… sălbatic- FNPAR, îngrijorată de starea zootehniei- Scade laptele, cresc sacrificările- Diareile aviare, afecţiuni cu cauze multiple- Împotriva oricăror precepte religioase, la Floreşti, un arab creşte purceluşi… vietnamezi- Moldova, năpăstuită de inundaţii- Când Dumnezeu plânge… nu sta deoparte!- Străinii ne învaţă cum să distrugem pădurile- Incursiune în livezile viitorului- Reglementări în domeniul sanitar-veterinar- Breviar juridic (14 din 2010)- Curier juridic (14 din 2010)- Sănătatea fără bisturiu- Brichetele din paie, ca sursă energetică- Impactul pierderii biodiversităţii- Pericol în legumicultură- Legumele ecologice, o modă care prinde- Buzăul iese în Europa cu cinci produse tradiţionale- Năduf de fermier pentru atunci când vor citi şi guvernanţii- Localităţi care mor- Poveste despre supravieţuire- Singurătate şi destin- Întoarcerea dezrădăcinaţilor- Disperare şi blestem- Alexandru Pugna, vocea care duce spre perfecţiune cântecul năsăudean- O punte între Occident şi Orient- Preludiul unei tragedii- Sfântul Ilie, la ceas de sărbătoare- Sport SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Uniunea Europeană, principala sursă de finanţare a agriculturii
Politica Agricol Comună, după 2013
Totul despre produsele protejate
Românii, neinteresaţi de viitorul agriculturii europene
Scenariul falimentării producţiei de zahăr
Evoluţii pe piaţa laptelui – cotele care au stabilizat preţurile nominale
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (14 din 2010)
Porcul românesc guiţă a pagubă
Ciupercărie pentru zile negre
Revin în actualitate depozitele de fructe
NaturEVO şi Biocrop – o simbioză între genetică şi tehnologia performantă
EURALIS dă o nouă dimensiune rapiţei româneşti
Programul RABLA derulat de MAP

www.lumeasatului.ro
curs valutar

LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011

- RENEXPO® SOUTH-EAST EUROPE - pentru un viitor puternic - EDITORIAL - ADEVĂRUL? O MINCIUNĂ!- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 iulie 2011- Şi, totuşi, Malthus...- Performanţa, în viziunea unui specialist care a fost şi ministru- Secretarul de stat Adrian Rădulescu pare mulţumit de noile preţuri- Rapiţa, vedeta Zilei Câmpului la Agrichim Feteşti- Saaten Union, în topul marilor producători de sămânţă- Putregaiul negru, cel mai mare pericol pentru viticultori- Pomicultorii dâmboviţeni speră într-un an bun!- Producţia de caise, sub aşteptări- Importurile - aproape jumătate din carnea de porc- SINGAMOZA - o parazitoză gravă a păsărilor- Veninul de viperă, mai preţios decât aurul- Cum producem fânul de lucernă- E. coli, în faza de investigaţie- Îngrăşarea mieilor pe păşune- Ingineria genetică, pe câmpurile României (III)- Sucevenii obţin mari profituri din exploatarea pădurilor- Puncte de vedere - Starea Luncii Dunării Inferioare pe sectorul românesc (II)- Dăunătorii legumelor: cum îi stârpim?- Învăţământul agricol s-a făcut de ruşine- Bio pentru toată lumea- Adunaţii Copăceni, ca o grădină în viitoarea zonă metropolitană- Bucate din Carpaţi- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (iulie 2011 – II)- Etiopia - leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (Epilog)- Meşterii artişti din Grumăzeştii Neamţului- Omagiindu-l pe academicianul Valeriu D. Cotea- Academia de Agricultură a Franţei, după 250 de ani- Armata română, în pragul războiului- Grădiştea-Brăila - s-a inaugurat Casa Memorială „Fănuş Neagu“- Comoara de lângă noiSUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Susţinerea agricultorilor, în viziunea reformatorilor europeni
Împlinirile şi neîmplinirile ministrului Tabără
S-a încheiat programul de informare privind finanţările PNDR
Se majorează plăţile complementare
Evaluări APIA
Bani pentru refacerea infrastructurii rutiere
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (14 din 2011)
Taxarea inversă. Există promisiunea că fermierii vor recupera TVA în 30 de zile
La Bârgăoani Neamţ tineri specialişti redau viaţă pământului
Bir greu pe micii fermieri
Cum poţi trăi din florărit
John Deere, un salt spre marea performanţă
Primul tractor ecologic din România

nr14_16-31_iulie-3.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2008

- EDITORIAL - Crizele omenirii- Marea deziluzie- Oameni de nota... 10- Minciuna alimentelor- Plăţile la hectar, la ora bilanţului- Vinurile pe timp de vară- Lucrări urgente în viticultură- Semnale îngrijorătoare! Pomii mor în picioare!- Cum apărăm tomatele de mană- Deşertificarea bate la porţile Dobrogei- Ambiţii mari la ANIF- Ploile care ajută irigaţiile- Pentru sănătatea apei- Îngrijirea albinelor în timpul verii- Principalele parazitoze ale rumegătoarelor- Îndreptar de analiză a reproducţiei în fermele zootehnice- Supravieţuirea în deşertul egiptean- Slujbaş la şcoala pământului- Uniunii Europene „i s-a pus pata“ pe chimicale- Păşunile urbariale şi composesorale- Preţul biruinţei- Rememorând vicisitudinea şcolilor de odinioară- Uniunea Europeană, în date şi cifre..- Melcul bio, o afacere europeană de viitor- Importuri fără taxe la cereale- Preţul alimentelor, povara grea a românilor- Breviar juridic- Curier juridic- Ce mai faceţi, domnule… Gheorghe Fierbinţeanu?- Oameni care au făcut istorie - David Davidescu- Musafir la ceas de seară- Ţara ca o pradă- Nicio grădină fără alun!- Caragiale, Caragiale, dacă nu erai matale, rămâneam tot Haimanale!- La Stăncuţa, pe locul faimoaselor orezării de altădată- Din zestrea folclorului românesc- Chemarea pământului- Fascinaţia alchimiei vegetale- Cu drag... de ziua Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel- Marele Profet şi Sfânt Ilie- Veşmintele Cuvioasei Parascheva, pentru totdeauna la Mănăstirea Pissiota- Spun ce-mi dictează inima- Ograda cu semne - Casa (V)- Amor regal, între tandreţe şi deziluzii- Din sat s-a întrupat vedeta - Gheorghe Mureşan- Poveste cu flori de viţă şi muzică de Wagner- Cu pomana în… obor- La mintea cocoşului

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009

- EDITORIAL - Istoria se repetă- ÎN CE PUSTIU DE IAD AU PLECAT PĂDURILE?- A luat fiinţă Comisia prezidenţială pentru salvarea agriculturii- Simple nedumeriri- Furtuna financiară s-a anunţat de mult viitura a apărut acum- Demnitatea de a fi OM- TERRA, ca un cazan care dă în fierbere- Încep confiscările- Scepticism în masă- Cartea verde a pescuitului- Revin în actualitate certificatele de depozit- Experienţa olandeză şi poloneză în administrarea cotei de lapte- La marea sărbătoare a cartofului- În 5 ani aproape un miliard de lei pentru irigaţii- În irigaţii Brăila este fruntea- Tratamente, la zi, în livezi- Riscăm să pierdem germoplasma viticolă- Biohumusul - asul din mâneca fermierului (2)- Arta de a cultiva furaje- Suntem în pom cu zootehnia- Westfalia Surge vrea mai mult lapte în România- Păunul, ce pasăre încântătoare!- Durerea unui veterinar- Colibaciloza la puii şi tineretul aviar- Porcul românesc guiţă în limbi străine- Hibrizii de rapiţă Pioneer, generaţia viitorului- Monsanto şi BASF la Brăila- Văcarii şi lăptarii, de o parte şi de alta a baricadei- „Moştenire grea“ în silvicultură- Drumurile forestiere, şi puţine, şi proaste- Apel la unitate- În spatele zvoniştilor se află samsarii- Pieţele, ca în Occident- Vinurile de aur ale României- Profil de manager- Specialităţi din Ţara Moţilor- Drumul greu al produselor bio- Cu balmoşul prin Europa- Cu popii în frunte la culesul roşiilor- Ce mai faceţi, domnule... Viorel Iulian PEŞTEAN?- Breviar juridic (14)- Curier juridic (14)- Cum îngrijim ardeiul?- Morcovul, în hrana de zi cu zi- Salvia, plantă medicinală sau drog?- RUŞEŢU, o floare rară a câmpiei buzoiene- Un sfert din ţară, o Sahară- Se caută pârâtori de braconieri- Dunărea, cu frumuseţile şi petele ei negre- Invitaţie în Balta Mică a Brăilei- Plantele şi enigmele lor afrodiziace- Cu ochii pe moruni- Copiii de rromi, atraşi spre învăţătură- Parc pentru copiii satului- Oameni fără Dumnezeu: CUMPĂRAŢI UN COPIL!- Tradiţiile se pierd pe drumul Europei- Florile nu se rup, se culeg- La Moceriş, printre doine şi centenari- „Actul de brigandaj al secolului“- La Piatra-Neamţ s-a deschis „Lada cu zestre“- Ilie, mare proroc şi mare sfânt- Sanda Toma - Ţarina invincibilă- Floarea de lângă noi- Animalele, dincolo de limita supravieţuirii- Distincţii pentru produse tradiţionale

LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2012

- EDITORIAL - Irigaţiile, un vis frumos?- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 iulie 2012- Grâu mai puţin, dar cu preţ aproape neschimbat- Noul certificat de producător, o cheie de control al pieţei - Recoltatul a început devreme la ferma lui Ion Ciulinaru- Agrichim, în zodia roadelor bogate- Avortarea florilor de legume în mediu protejat- Noua PAC prevede modificări în sectorul zootehnic- Oaia şi nucul fac casă bună la Staţiunea Pomicolă Iaşi- Supliment alimentar, în sprijinul crescătorilor de bovine- Din industria grea, la fermă prosperă de vaci- Reforma învăţământului, o utopie- „Vom avea acces la finanţarea instituţională de bază şi complementară“- Numai 100 km de autostradă protejată de perdele forestiere!?- Jumătate de secol de cercetare-dezvoltare agricolă la Secuieni- USAMV Ştiinţe „Ion Ionescu de la Brad“ Iaşi, omagiu Alma Mater- Gutuiul- Despre gradini- Câştigători în lupta pentru existenţă- Făget, ţara slovacilor singuri- La Vama-Suceava : Turismul rural, sursă de venituri importante- Adrian Stanca: „Mândru mi-s că-s bănăţan“- Două secole de la răpirea Basarabiei- Badea Anton face potcoave pentru cai şi... limuzine- Realizare suedeză în domeniul fotosintezei artificiale- Potopul chimicalelor SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Performanţa s-a născut la Hărman
Producţii superioare cu DuPont
Vinuri mai competitive cu ajutorul fondurilor europene
Ce a fost şi ce a mai rămas din industria zahărului
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară
Când grindina distruge jumătate din cultură…
Târguri de referinţă în Germania
O nouă combină JD
Noul ARION în gama de tractoare CLAAS
Cooperare în cadrul grupului BRICS

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007

- EDITORIAL - Nevoia de a coborî în realitate- Noul limbaj de lemn- Cresc şi-n România oameni- Oameni care au făcut istorie- Prognoză agrometeorologică- Cererile SAPARD se depun la judeţ- Galaţi: deşertificarea se întinde ca o pelagră- Master Plan pentru Deltă- Bărăganul, ca un cazan în plină fierbere- Ce mai faceţi, domnule... ing. Mihai MACICI?- Noi apariţii editoriale - Sincopele tranziţiei în agricultură- Seceta - în contextul schimbărilor climatice globale- Târguri şi expoziţii agricole- Ameninţări pentru agricultură- Valenţele azotului natural- Nu renunţaţi la arătura de vară!- Atenţie! Atac masiv de insecte în pomicultură- Cum îngrijim ardeiul gras?- Aroma mărului ecologic- Tehnologii moderne pentru prepararea furajelor combinate (I)- Înţărcarea şi diminuarea pierderilor de purcei la înţărcare (III)- Performanţe de nivel mondial la gigantul avicol Transavia- Bălţata românească defilează pe podiumurile din Covasna- Hidrologii susţin că sunt suficiente rezerve de apă- Pledoarie pentru soiurilor româneşti de grâu- Quality Crops în faţa marii provocări ştiinţifice- Cinci argumente pentru rapiţă- Producătorii la mâna negustorilor- Preţul legumelor, din grădină până la tarabă- Sprijin pentru finanţarea fermierilor- Breviar juridic- Curier juridic- După un deceniu de jaf ca-n codru- Fondul silvic în pericol!- Ciudăţenii prahovene- Omul, în ferma cu vaci- O şcoală cu mare încărcătură istorică- Telega - între legendă şi turism balnear- La margine de ţară, Lenauheim- Zdiar, un sat de tradiţii- Transpiraţia- Tratamentul parazitozelor intestinale cu extracte din plante- Casa mea, grădina mea- Reînvierea tradiţiilor populare la Bogdăneşti- „Vara pe uliţă“, la Muzeul Satului- Mănăstirea Sfânta Ana de la Orşova- Sf. Prooroc Ilie Tesviteanul- Pedeapsa trădării- Horoscop indian - CÂINELE- Sfaturi practice în bucătărie- La mintea cocoşului- Canină- Vinuri şi vinuri

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2010

- EDITORIAL - Ce mâncăm şi ce-mbrăcăm- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 august 2010- Sub blestemul politicului- Radio România, neîmpliniri şi deziluzia unei despărţiri- Roşia moţată! Calităţi şi... defecte- Biotehnologii români fac lobby la Bruxelles- Ziua verde a cartofului- Atenţie la remanenţa erbicidelor!- Bolile, la fel de multe ca ploile- Omul care impune în România GENETICA NUTRIŢIONISTĂ- Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală în date ştiinţifice şi economice- Nu este prea devreme să vorbim despre însilozarea porumbului- Săptămâna Europeană a Veterinarilor- DICTIOCAULOZA, o boală favorizată de timpul ploios- APDRP, între realizări şi incertitudine!- Rachete antigrindină în Prahova- Un nou forum montan- Bani europeni pentru refacerea satelor inundate- Salcia şi plopul, principala zestre silvică a brăilenilor- Lucrări curente în plantaţiile viticole- Feriţi-vă de căpuşe! România, în aria de risc pentru ENCEFALITA transmisă de căpuşe- Alegeţi cartofii pentru consum?- Agricultura bio dă semne de regres- În Dâmboviţa n-a prins agricultura eco- Danezii şi olandezii fac ce nu facem noi: cereale ecologice- Satul unde poştaşul nu mai bate la nicio poartă- Călăreţul de pe coama dealului- Păuleşti, comuna cu 150 de firme- Făurei, oraşul secerat de visuri- Criză şi în iarmaroc!- La Iaşi - Târgul de ceramică tradiţională „Cucuteni 5000"- Dătători de legi şi datini - Alexandru cel Bun, iscusit diplomat, bun gospodar- Istoria de lângă... istorie - Arbitrajul celor puternici- La marele praznic al Adormirii Maicii Domnului- Minunata icoană de la Ghighiu- Din sat s-a întrupat vedeta… Serghei Covaliov, precursorul „amiralului"- Ciudăţeniile din lanţul trofic SUPLIMENT
AGRO-BUSINESS
Parlamentul European, preocupat de agricultura românească
Viitorul PAC în România, încă nedefinit oficial
Uniunea Europeană – Principala sursă de finanţare a agriculturii (II)
Printre tehnologiile viitorului, la John Deere
Aproape totul despre mafia zahărului
Grâul sănătos şi preţul bun
Preţul pâinii, de la poarta fermei până în rafturile magazinelor
În Vest, piaţa prăbuşită de unguri
Piaţa cerealelor în vreme de seceriş
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (15 din 2010)
Starea agriculturii româneşti în viziunea ministrului Mihail Dumitru
Preţurile şi impozitele în Uniunea Europeană
Europa se îndreaptă spre energia inteligentă
Oferta Companiei MAP (Maşini Agricole Performante) Tractorul Iron3 DRP: pură tracţiune

Observatorul de piaţă VIDEANU
IBNA Baloteşti anunţă începerea proiectului PLAN DE PROMOVARE A PRODUSELOR ŞI SERVICIILOR INCDBNA
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nr15_1-15_august-2.html

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011

- EDITORIAL - Gânduri deşarte- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 august 2011- A fost odată ca niciodată...- Fără cercetare, pierdem competiţia spre performanţă- Vremea ploioasă a trecut, urmează arşiţa. Vom reuşi să irigăm cât ne-am propus?- SCDA Caracal, printre elitele unităţilor de profil- Syngenta îşi prezintă în România Noua generaţie de hibrizi- Tutun vom avea: unde îl vom procesa?- Pomicultura, în luna august- Bruna, pe meleagurile Maramureşului istoric- Cât de periculoasă este înţepătura muştelor- Lucerna, regina plantelor furajere- Îngrijirea animalelor pe vreme caniculară- În aşteptarea mânzului care se va naşte- Alimentaţia pe timp de vară- Cultivarea organismelor transgenice, în creştere- Clădirile seculare ale pădurarilor- Puncte de vedere. Starea Luncii Dunării Inferioare pe sectorul românesc (III)- Studenţii, în amfiteatrul marilor companii (II)- Privighetoarea îşi mută cântul din falnicele livezi ale Fălticeniului- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (august 2011)- Profesor convertit în zmeurar- Şcoala, pe coji de nucă- Tezaur în paragină- Nedeia Munţilor, „târg de două ţări"- Acasă la Mioara Velicu şi Nicolae Martinescu- Popas la Râşca- „Am cucerit Ardealul cu sabia"- Târgul de ceramică tradiţională „Cucuteni 5000" SUPLIMENT AGRO-BUSINESS

Negocierile UE-Mercosur produc frisoane
Finanţiştii şi transportatorii impun măsuri aberante
Cadastrul agricol, ideal pe hârtie, dezastruos în teren
Băncile funciare în Europa. Pe când şi în România?
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (15 din 2011)
Derută pe ringurile bursiere
Recolta de grâu este bună, dar nu excepţională
Deziderate agricultorilor europeni
Agricultura, în intravilanul Ploieştilor
Cireşele de Cucuteni, pe piaţa din Sankt Petersburg
Confesiunile unui centenar. La 100 de ani visează la noi proiecte
Subvenţii discriminatorii
România, un beneficiar al bugetului PAC
Toepfer atacă piaţa din vest
Tinerii agrarieni solicită sprijin pentru Cioloş

curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2008

- EDITORIAL - Ignoranţa naşte ignoranţi- Reflectând asupra unei pilde- Oameni de nota... 10- În dezbatere, Proiectul Camerelor Agricole- Reformatorii susţin că înfiinţarea Camerelor agricole înseamnă - Sfârşitul tranziţiei în agricultură- Ziua florii-soarelui- Livezile trebuie şi îngrijite, nu numai culese!- Terenurilor viticole: ce le prisoseşte, ce le lipseşte?- Programul Rabla nu poate înlocui... rablele- Oile şi caprele, la control!- Cum prevenim toxiinfecţiile alimentare?- O ambiţie bizară- Zootehnia performantă exclude rebuturile- 307 milioane de euro pentru pescuit- La Brăila, cel mai modern sediu DSVSA- Asigurarea profesională pentru medicii veterinari- Agricultura ecologică, dincolo de prejudecăţi- În sistemul Sadova-Corabia se irigă din nou: până când?- Perdelele forestiere, un deziderat care se amână- Agricultorii semnalează: Drumul lung al proiectelor cu finanţare europeană- Cine a câştigat, cine a pierdut?- Susţinerea financiară a viticultorilor- Uniunea Europeană, în date şi cifre- Piaţa legumelor şi fructelor bate spre 1 miliard de euro- Breviar juridic (15)- Curier juridic (15)- Fântânile, „comorile“ rare ale prahovenilor- Dalia, floarea care dă măreţie grădinilor- Hipotensiunea este bine să nu fie nici prea mare, nici prea mică- BAŞPUNAR – satul care aşteaptă învierea- Ce mai faceţi, domnule … Nicolae Tabacu?- Oameni care au făcut istorie- Maria, cea mai sfântă între femei- Cucuteni 5000- Tradiţie şi artă populară la Smeeni- Ambasadoarea sufletului românesc- Ecaterina Szabó, zeiţa de la Los Angeles- Gustul amar al vieţii de cercetător- Prahoveanul care a văzut lumea cealaltă- Satul cu un singur locuitor- La mintea...

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2009

- EDITORIAL - Prindeţi-i pe pungaşi!- Să începem cu dezorganizarea haosului- Estimări privind evoluţia vremii în intervalul 1-15 august 2009- Demnitatea de a fi medic- Deviza unui luptător- Politica Agricolă Comună şi interesul naţional- În casa vinurilor din Tokaj- Romalimenta invită jurnaliştii la un dialog profesional cinstit- Producţiile la rapiţă ajung la 4.500 kg/ha- În Bărăgan, ploile, aproape ca şi cum nu ar fi fost- Vipia pândeşte la hotarele Moldovei- Sistemele hidroameliorative, în ancheta Parlamentului- Ziua florii-soarelui la Fundulea- Vocea fermierului- Dăunătorii polifagi Agriotis spp. Elateridae – Coleoptera- Cireaşa păcatului din Paradisul Înflorit- S-a dus şi colecţia de cireşi...- Boli pulmonare cauzate de paraziţi la oi, capre şi viţei- Hipodromul Ploieşti, sub pecinginea dezastrului- Silozul rămâne ceea ce a fost- Programul „Primul siloz“- Bilanţ agricol 2009- Karakulul, într-o splendidă colecţie multicoloră- VACANŢĂ... asigurată!- Fermierii bănăţeni acuză spolierea samsarilor- Se zice că Romsilva nu este în criză economică- Îngrijorare mare la „Planta Romanica“- La marginea Bucureştilor- Piaţa fructelor şi legumelor în Marea Britanie- Piaţa produselor ecologice- Calitatea grâului, motiv de discordie- Ce mai faceţi, domnule... Ion TEŞU?- Şcoală la Valu lui Traian- Breviar juridic (15)- Curier juridic (15)- Cum obţinem portaltoi de trandafiri- Strugurii păstrează sănătatea- Păducelul, arbustul inimii- Protejez, deci exist- Cum obţinem produse ecologice?- Rugă pentru ţărani- Stuful sufocă Delta- Scobinţi, o comună europeană- Cetatea Delenilor, în drum spre gropniţa istoriei- O profesionistă denunţă amatorismul- Şcoala de artă a primăriţei- Sirma Granzulea, glasul profund al aromânilor- Schimbarea la Faţă- Maria, Născătoarea Mântuitorului- În aşteptare, cu arma la picior!- La limita supravieţuirii- Luptători în zale de aur

nr15_1-15_august.html

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2012

- Participare record a firmelor străine la târgul AGROMALIM 2012- Consiliul Judetean Iasi co-organizator al Targul Regional AGRALIM 2012- EDITORIAL - Secretul vacanţei ideale- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 august 2012- Avem grâu mai puţin, dar de calitate- Priorităţile mediului rural din România- Ziua florii-soarelui Quality Crops- De ce trebuie lucrat solul imediat după recoltare?- Din nou probleme la cartof!- Studii recente în viticultură- Culturile de legume în luna august- Un israelian la Gorgota- Modelul britanic de asociere în zootehnie- Sălajul va avea prima fermă de sturioni- Barca învăţământului, în derivă- Conferinţa Ramsar, la Bucureşti- Cei mai buni fasonatori mecanici s-au întrecut în judeţul Bacău- Seniorii horticultorii, omagiaţi- SCDA – Podu Iloaiei, o unitate care îşi aşteaptă sfârşitul- Flori de vară- „A murit mama care făcea ciobani buni şi căţeaua care făcea căţei faini de stână!“- Cristian Hera - De la copilăria printre bombe, la Academia Timireazev- Prisăcani – Iaşi, o comună la margine de ţară- Cu canoea pe Someş- Ana Strâmturean: Un nume, o voce, o artistă- Cucuteni 5000 - Sărbătoarea ceramicii româneşti- Un nou stăpân, aceeaşi soartă- Pericolul zgomotului din mări şi oceane!- Cugetări SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
La Balta Doamnei se obţine mraniţă din resturile vegetale
Nucul, o afacere la îndemână
Vânzările Alcedo au crescut cu 34% în prima jumătate a acestui an
Creditul Rădăcini, produsul anului în 2011
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară
Producţii mai mici la nivel european în 2012
EUFIC: Mănâncă europenii destule fructe?
România ar putea fi unul dintre principalii producători de orez din Uniunea Europeană
Tractorul anului 2012 este John Deere 7280R
Expo Arad a început pregătirile pentru Agromalim 2012
Bomford, lider în controlul vegetaţiei
Stimaţi parteneri Kwizda Agro România

LUMEA SATULUI, NR.16-17, 16 AUGUST - 15 SEPTEMBRIE 2012

- Trichomonoza porumbeilor- EDITORIAL - Ne furăm singuri căciula- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 septembrie 2012- Urmările secetei, prin ochii fermierilor- Agricultorii au partid- „Putem să ajutăm oamenii Deltei să găsească o modalitate de trai“- Prevenirea atacului la seminţe începe din depozit- Pregătirea terenului pentru înfiinţarea culturilor de grâu şi orz- Sfaturi pentru cultivatorii de rapiţă- Este necesară arătura în agricultura României?- Întâlnire Syngenta la lotul demonstrativ Hărman- Aşteptând hibrizii AQUAmax de la Pioneer- Portofoliu vast pentru recolte bogate- Ziua Câmpului Saaten Union- An greu pentru producătorii de legume, dar şi pentru procesatori- Declinul Bivolului de Carpaţi ar putea lua sfârşit- Importul de material seminal, mai rentabil decât cel de animale- La Humuleşti – Neamţ, păsările de rasă, de la pasiune la afacere- Creşterea şi înţărcarea mânjilor sugari- Recolte bogate în abis- Ferma, ca o „catedrală“- Când un cercetător face „recurs la tradiţia satului“- Maidanezii pământului- Smochinul (Ficus carica)- Dalia (Dahlia)- Izbiceni, vatră de dor oltenesc- Festivalul Naţional al Păstrăvului- Sărbătoarea pepenilor la Vâlcelele- Satul, cufărul cu „nestemate“- Pericolul deznaţionalizării şi rusificării în Basarabia- Spectacolul unic al păsărilor Terrei

SUPLIMENT AGRO-BUSINESS

Plantele medicinale, o afacere sută la sută rentabilă
A riscat şi a câştigat
Programul de combatere a grindinei, bani aruncaţi în… aer
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (17 din 2012)
Fermierii americani, mai bine subvenţionaţi decât europenii
Analiza ajutoarelor şi efectul acestora
Performanţă cu combina John Deere din seria S
ARION 640 – Best-seller în gama de tractoare CLAAS

LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011

- - EDITORIAL - Asta-i România care-mi place?- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 august 2011- Pământul, sub paşii celor 9 miliarde de locuitori- Să ne bucurăm că satul românesc încă mai există- Producţia agricolă, în date şi cifre- Irigaţiile, în sudul Moldovei- „Agricultura primeşte cât merită“- Pentru micii proprietari tot mai bine-i la asociaţie...- Strugurii, sub arsurile solare!- Ţăranii buzoieni se întorc cu faţa către legumicultură- În actualitate, taurinele pentru carne- Elemente vitale pentru organism- Sindicatele acuză guvernanţii- De ce este importantă densitatea laptelui- Tehnologia producerii silozului- Premieră pe hipodromul hergheliei Rădăuţi- Derogare pentru laptele crud de vacă- Reţeaua de Arii Protejate, nefinanţată- Romsilva… a recoltat 3 698 mii mc de lemn- Zona umedă Ciopârciu o gură de rai creată de om- Un nou concept: Agricultura conservativă- Concurenţă nesperată la Agronomie- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (august 2011 – II)- Casa Viorel, Moeciu de Jos- Incursiune în Regatul Cailor- Broderia, o artă care va dăinui peste vremuri- Itinerarii de vacanţă- Sate de poveste din Europa- Slănic Prahova SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Ce sunt şi cum funcţionează fondurile de nivelare
Convenţie APIA-bănci
Reforma PAC dezvăluie noi priorităţi
Noi reguli pentru produsele alimentare
OMG, la mâna Consiliului Europei
Preţul gigacaloriei provoacă adevărata criză financiară a poporului român
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (16 din 2011)
Producţia de cereale la nivel european
Tranzacţiile cu porumb
Carte verde pentru promovarea produselor agricole
Occidentalii rămân la aceeaşi raţie de carne
Camerele agricole, în viziunea producătorilor agricoli
Vorbe înţelepte despre agricultură
Cultivatorul cu brăzdare TRIOLENT
Primă pe exploataţia de bovine

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2008

- EDITORIAL - Mila în cizme de cauciuc- Previziuni sumbre- Oameni de nota... 10- Un om cu un nume predestinat ştiinţei horticole- Un statut nedemn pentru cartoful românesc- Perdelele forestiere, un deziderat care se amână (II)- Dâmboviţa: Producţia de fructe, la o treime- Breviar Juridic- Curier juridic- Rachetele antigrindină, deocamdată, doar fâsâie- Semnal îmbucurător: România declanşează în forţă Programul de ameliorare a şeptelului- Cestodozele (teniile) la erbivore- Trilaterala sibiană- BayerAgroArena la Cluj- Ungurii îşi prezintă noile soiuri de grâu- Comisia Europeană lansează:- Uniunea Europeană, în date şi cifre- Vacanţa de vară- Istoria de lângă... istorie- ACASĂ- Carnea clonată: pro şi contra- Este vremea vitaminelor vegetale- Universitatea Populară „Nicolae Iorga“, la 100 de ani- Internet la sate pentru calculatoarele care nu există- Depănând din amintirile copilăriei- Autorităţile din Prahova şi Dâmboviţa, între deturnare de fonduri şi nepăsare- Vigilenţă la Direcţia Sanitar-Veterinară Ialomiţa- Arendaşul şpăguitor- Ghid pentru ciobani- Dispare laptele din pieţe- Biserica lui Bulete- Cu nostalgie despre sărbătorile de altădată- Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan- Două ansambluri folclorice în comuna fără niciun cămin cultural- Locul unde s-a născut Periniţa- File din bucătăria albaneză- Caleidoscop- Urşii coboară mai la vale- Sporturi extreme- Duhovnicul antrenor- Formula 1 pe pista montană- La mintea cocoşului- Romul Havana Club

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2009

- EDITORIAL - Destinaţie de vacanţă- Redescoperindu-l pe Malthus- Să ascultăm când încă se mai poate- Omul care şi-a clădit viaţa pe cinste şi professionalism- Cine are interesul să desfiinţeze ADS- Pledoarie pentru supravieţuirea TERREI- OMG-urile şi sănătatea plantelor- Irigaţiile, lung prilej de vorbe şi de ipoteze- Stadiul accesării fondurilor europene- Seceriş 2009 în Timiş- Brazilia, superputerea agricolă care vine din urmă- Cartoful este totuşi a doua pâine- Soia este în mare dificultate, dar îşi va reveni- Biohumusul - asul din mâneca fermierului (3)- Apă proaspătă pentru pământurile secătuite- Tadis Agro se dezlănţuie- Se destramă fuiorul cu lâna de aur- Nu, nu este prea devreme, să pregătim stupinele- La Bodoc, Lipiţanul şi Trăpaşul se întrec în forţă şi frumuseţe- Coccidioza (eimerioza) iepurilor- Câmpiile din sudul ţării intră într-un climat arid- A schimbat microfonul pe bolizii agricoli- Breviar juridic (16 din 2009)- Curier juridic (16 din 2009)- Certificatele de depozit, în ocara fermierilor- Războiul cu supermarket-urile, în vacanţa politică- Poveşti pentru zile de răgaz- Povestea fetei care a plâns până a făcut Lacul Roşu- Grădina Zmeilor, un loc feeric în ţinutul Sălajului- Grandlion, un brand turistic rural- „Şi cu asta, ce-am făcut?“- Călătorie de voie bună pe Drumul vinului- Legenda viilor de la Murfatlar- Drumul Prunului şi Pălinca lui Zetea- Modelând în lut basmele lui Creangă- Poveste despre un lingurar- Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul- Să bucătărim oarece...- Frumuseţea femeii sub arşiţa verii- Din minunăţiile naturii- Bijuteria din adâncul pământului- Incursiune în lumea gheţarilor- Aproape totul despre lacurile lumii- Din tainele pustiurilor- Cafting între nimfe- Sporturi la care îţi stă inima în loc

nr16_16-31_august.html

LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2010

- EDITORIAL - Dictatura bunului simţ- Urgiile naturii, ca o pedeapsă- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 august 2010- Radioul, sub un nou mandat- Singur împotriva mafiei- Rapiţa, o cultură ce vine puternic din urmă- Miros de pâine rumenă în Bărăgan- La Palas Constanţa, acolo unde genetica luptă împotriva ignoranţei- Oile de pe păşunile colinare şi montane- MIAZELE ANIMALELOR - boli de sezon- Îngrijirea pajiştilor în timpul verii- Satul românesc – prezent şi viitor Bănăţenii vor fapte, nu vorbe!- Nemărginire Mica Atlantidă de la Plăieţu- Bărăganul, locul unde ciulinii cresc falnic- Mănăstirea Humorului, cu cele 40 de pensiuni- Un mare punct de atracţie în Munţii Carpaţi: PARCUL NATURAL BUCEGI- Dintre minunăţiile naturii!- Aţi auzit de aceste fructe exotice?- Praziliada de Iulian Florea- Răbufnirile naturii- Bârfe la un ţoi de zărzărică- Vara, între parapantă şi scufundări- Imn bahic SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Ştiinţa genetică, dincolo de prejudecăţi
Îndemn la raţiune
Renasc speranţele la Bruxelles
Plantele transgenice, cea mai mare realizare a ştiinţei agricole
Impactul interdicţiei cultivării soiei modificate genetic
Fermierii români forţează la porţile Europei
Cartea Albă a OMG din Cehia
Trei zile în lumea biotehnologiilor româneşti
Culturile modificate genetic – Studiu de caz Insula Mare a Brăilei
Pledoarie pentru porumbul modificat genetic
Fermierii europeni şi biotehnologiile
Biotehnologia verde şi schimbările climatice
Din declaraţia Reţelei de Biotehnologie a Fermierilor (RBF)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007

- Blestemul Pământului- Iadul climatic care ne cotropeşte- Nelu Bălăşoiu, Fermierul- Moldova: ce n-a pustiit seceta, au distrus apele- Pentru prima dată pesta porcină atacă marile complexe- La ţară, hoţia se întinde ca râia- Bilanţul negru al agriculturii- Plantele - adevărate uzine vii- Programul Naţional de Dezvoltare Rurală are undă verde- Reînnoirea cartofului pentru sămânţă- Legumicultura intensivă, doar un deziderat!- Opinii ale micilor şi marilor producători- Preţurile la legume ating recorduri absolute- Programul de ameliorare genetică a porcinelor- Ergonomia în ferma cu vaci (I)- În judeţele Moldovei - afaceri cu cotele de lapte- Cum organizăm o fermă zootehnică- Călăraşi: Simpozion consacrat combaterii secetei- Buzău: Agroturismul, tendinţe şi perspective- Ziua caisului şi piersicului- Cercetătorii dau murului o nouă dimensiune economică- Distincţii ştiinţifice- Dezbateri pe teme silvice- În atenţia fermierilor - vindem maşini şi utilaje agricole- Apicultura – o profesie frumoasă, dar cu multe riscuri- A deţine un Challenger înseamnă a controla viitorul- O zi naţională pentru floarea-soarelui- Ce ne apropie, ce ne desparte de Europa (II)- Începe derularea marilor fonduri europene- Afacerile cu soia, o şansă ratată- Angrosiştii nu se grăbesc cu achiziţiile de cereale- Brand românesc la exigenţele Uniunii Europene- Breviar juridic- Curier juridic- Primar de Teleorman- Calculoză biliară- Programul european în domeniul Sănătăţii Publice- Cum pregătim viitoarea grădină de flori- Fărăşeşti, lumea unui artist- Ce mai faceţi, domnule...prof. univ. dr. Ing. Constantin I. Pintilie- Oameni care au făcut istorie- Gheorghe Ciobanu, zugravul rugăciunii- L-am iubit...- Trei întâmplări cu Patriarhul- PF Părinte Patriarh Teoctist - repere biografice- Calendar 16-31 august- Întru slava eroilor neamului- Ce minuni „fac“ resturile vegetale- Reţete culinare- HOROSCOP INDIAN - URSUL- La mintea cocoşului

LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011

- EDITORIAL - Cine mai ţine seama de moralitate?- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 septembrie 2011- Povara istoriei- La USAMV Cluj-Napoca - viitorii specialişti sunt „şlefuiţi cu grijă“- Limagrain numărul unu mondial la grâul de sămânţă- Eveniment Pioneer - Portofolio Farm, la Brăila- Euralis recomandă reducerea densităţii la hibrizii de rapiţă- Rapiţa, o oportunitate pentru România- Se întrevede un an viticol bun- Mai bine asistat social, decât mic producător?!- Buletin pomicol pentru luna septembrie- Raţii de hrană pentru vacile de lapte- Cât de important este să vaccinăm câinii- Reorientarea către bovina de carne, calea succesului cu genetică ANGUS de top- Tehnologii în apicultura modernă- Aşteptându-i pe italieni- România, exclusă de pe piaţa certificatelor de emisii CO2?- Reţete pentru sănătate, mierea, gustoasă şi sănătoasă- Peste 2000 de sate, în beznă- Blejoi, comuna cu 400 de firme- Constantin Vânătoru, între vocaţie şi pasiune- Fantomele de la Băile Herculane- Castrul roman de la Drajna, 3,6 ha de iarbă!- Scobinţi, tradiţie şi actualitate- Noi reglementări privind cotele de zahăr- Arendarea, o soluţie pentru ţărani?- S-adună iar nori negri...- Mănăstirea Slatina, crâmpei din istoria neamului- Bătălia pentru Odessa- Diana Şovăială, o mlădiţă a folclorului românesc- Ceramica neagră de Marginea, pe cale de dispariţie- Curiozităţi din lumea înaripatelor SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Uniunea Europeană, mai tolerantă la transgenice
Criza din Grecia, prin ochii unui fost ambasador
Comisia Europeană cofinanţează acţiunile de informare
Rectificarea bugetului agricol
Despăgubiri pentru producătorii de legume
Demers AGROSTAR
Balanţa porumbului în luna august 2011
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (17 din 2011)
UE, într-o nouă confruntare cu Mercosur
APDRP a finalizat 2.000 de proiecte
Proiectele tinerilor fermieri
Scheme voluntare privind durabilitatea biocarburanţilor
CARNEXPO 2011, evenimentul anului în industria cărnii
Paradă de bucate celebre la BIO ALIMENTA BUCOVINA
Târg de agricultură la Alexandria
CLAAS, mai aproape de nevoile clienţilor
Grapa cu discuri inovatoare Diskomat prelucrează solul până la o adâncime de 18 cm

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2008

- Aceleaşi jurăminte false- Previziuni sumbre (II)- Oameni de nota... 10- Omul care şi-a legat „căruţa de-o stea“- Lapte mai mult, carne mai puţină- Dobrogea, sub arşiţă- Bărăganul - în pericol de a fi cultivat cu iarbă de Sudan!- Ogorul negru, stare de normalitate- Începe toamna astronomică- Legumele sunt suficiente, fructele vor fi puţine- Câinele, gazdă de paraziţi care se transmit la om şi animale- Dialog cu un cioban- Etichetarea alimentelor, la fel de schimbătoare ca vremea- Prima stână europeană- Ministrul Attila Korodi acuză dezinteresul „noilor aleşi“- Chimicalele - otrăvurile virtuale- Preţul petrolului şi agricultura- Renaturarea - un joc prea periculos- Statuia unui mare agronom străjuieşte şcoala din Podul Iloaiei- Profesorii se întorc la sate- Învăţământul agricol, un pas mare spre Europa- Uniunea Europeană, în date şi cifre- Cui nu-i place cartoful românesc?- Electrocasnicele şi electronicele devin şi ele „rablă“- Nu-i de joacă cu familia regală!- Breviar juridic- Curier juridic- Nostalgie- Apuseni - revenirea la origini- Vacanţele începutului de toamnă- Satul Cheia îşi rescrie istoria prin Keia- Muntele Găina, între admiraţie şi dezamăgire- Cântecul de lebădă al romanţei- Înălţarea Sfintei Cruci- Jocul de-a ţara, jocul de-a tronul- Munca, marea vocaţie a maramureşencelor- Din sat s-a întrupat vedeta - Paula Ivan- La mintea cocoşului

nr17_1-15_septembrie-3.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009

- EDITORIAL - Feriţi-vă de diletanţi!- Eminenţa Sa Papa- Locul unde s-a născut veşnicia- Cinstea de a fi în elita mondială- Fondurile europene: cât s-a promis, cât s-a încasat?- Pledoarie pentru supravieţuirea Terrei (II)- Agricultura renunţă doar la 10 agenţii- În complicitate cu şpăgarii ADS-ului- Biocombustibilii, ca şansă- Sprijinul pentru lucrările de toamnă- Filosofia profesorului Berca despre noile îngrăşăminte- Biohumusul, asul din mâneca fermierului (IV)- Accidentele de muncă în amenajările funciare- Instalaţie ultramodernă de însilozare, la Giurgiu- Două proiecte pentru agricultura Brăilei- Avicola Bucureşti, locul unde munca se face după ştiinţă, după carte- Oieritul, spre o direcţie greşită- Mioarele, în dizgraţia comisarilor europeni- Mixomatoza şi sindromul hemoragic al iepurelui- Tendinţe noi în creşterea taurinelor- Măcel ornitologic- Suspiciuni de fraude cu bani de la APIA- Viitorul în @sigurări!- La Unicarm investiţii mai ceva ca-n Europa- Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară- Pieţele ţărăneşti, la noi şi la sârbi- De la laptele ecologic, la cel din supermarket- Agricultura se face şi cu sufletul- Syngenta Seeds Event, seminţe de viaţă bună!- Ce mai faceţi, domnule... Victor Giurgiu?- La început de toamnă, şcoli în ruină, şantiere uitate- Volum omagial- Breviar juridic (17 din 2009)- Curier juridic (17 din 2009)- Limagrain, la a cincea ediţie- Agricultura BIO deocamdată doar promite- Bunul gospodar se vede de la poartă- Satul cu o singură casă şi lupi câţi cuprinde- Guvernanţii - corigenţi la responsabilitate- Cum puteţi deveni horticultor- Blestemul pădurii- Deşi a îmbătrânit, poetului nu-i trebuie toiag- Voichiţa Suba şi minunatele cântări de pe Crişul Alb- Dimineaţa, la lecţia de cultură- Misteriosul Callatis şi fortul său militar de la Albeşti- 4 miliarde euro pentru meşteşugarii rurali- Sacrificii pentru unii, câştiguri fabuloase pentru alţii- Naşterea Maicii Domnului, prilej de bucurie şi de rugăciune- Înălţarea Sfintei Cruci- Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus- Păsări venite din legendă- Start perfect, start ezitant- Magiunul de Topoloveni, după un secol

nr17_1-15_septembrie.html

LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010

- EDITORIAL - Ce ne lipseşte?- Evoluţia vremii în intervalul 1-30 septembrie 2010- Democraţie nouă – politică falimentară- Plătim şi falsurile străinilor- Rapiţa, o cultură ce vine puternic din urmă (II)- Se apropie toamna, cum pregătim legumele viitoare?- Fermă ecologică la INCDCSZ Braşov- Mai mulţi bani pentru agricultura ecologică- Legumicultura, într-o gândire modernă- Sfaturi practice - Cum hrănim găinile?- Borhotul de bere, în hrana animalelor- GASTROFILOZA (GASTEROFILOZA), boală parazitară care afectează cabalinele- Semigreul trage din greu în Bărăgan- Demers aberant - Verzii vopsiţi în cap şi pe creier cer autorităţilor reinundarea Luncii Dunării- MANIFESTUL EUROPA BIO - Reprezentanţa Agrobiotech în România- Pajiştile pe mâna... „traducătorilor“- Să auzi şi să nu crezi: Romsilva, bună de plată ca poluator!- La Mediafax se vorbeşte despre agricultură, un seminar al... reproşurilor- Breviar juridic (17 din 2010)- Curier juridic (17 din 2010)- Satul dintre două râuri- Basarabia îşi schimbă înfăţişarea- Mănăstirea Rohiita, între blestem şi binecuvântare- Fecioara Maria, preacurata- Un tezaur al satului românesc- Transilvania, o individualitate distinctă- Consiliile trădării naţionale- Evreii din Ploieşti, pe cale de dispariţie- Ştiaţi că...?- Predicţie demenţială - Sfârşitul lumii în 2012

SUPLIMENT AGRO-BUSINESS

Şansa agricolă după 2013
Proiecte LIFE+
Invitaţie la lecţia americană de business
Un europarlamentar agricol: Cătălin Ivan
Viitorul PAC în România, încă nedefinit oficial
CEC Bank, pe piaţa agricolă
Sprijin financiar pentru crescătorii de vaci cu lapte din zonele defavorizate
Comerţul ilegal de pesticide, o afacere de un miliard de euro pe an
Şapte recomandări pentru produsele lactate din Uniunea Europeană
Perspectivele porcului european
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (17 din 2010)
Pădurile, atâtea câte au mai rămas
Europa se îndreaptă spre energia inteligentă (II)
Starea agricolă a ţărilor europene
România, pe harta viticolă a lumii
Agromalim, un târg internaţional
Printre tehnologiile viitorului la John Deere

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007

- EDITORIAL - Preţul ploconirii- Bruma de speranţă a celor umiliţi- Oameni de nota... 10- Prognoză agrometeorologică- O fărâmă din minţile strălucitoare ale Olteniei- Cine are interesul să denigreze legumele româneşti?- Piaţa legumelor, între intenţii şi haos- Parastasul ca performanţă- Chemare la normalitate- Alegerea plantelor premergătoare pentru grâul de toamnă- Tractoare cu roţi Challenger- Agricultorii prahoveni, cu gândul la noua recoltă- Rotaţia culturilor este, totuşi, o chestiune de ştiinţă- Precizările ANSVSA privind pesta porcină- Brăila: Micii crescători de bovine, o raritate- Recomandări privind igiena în adăpsturile de porcine (I)- Manifestări şi acţiuni sprijinite de consultanţi- Baza genetică pomicolă, în pericol!- Decade şi învăţământul superior silvic?- Pădurea la mâna falşilor moştenitori şi a samsarilor- Cartea silvică rolul ei în formarea conştiinţei forestiere- Consideraţii despre bio-diesel- Sistemele de irigaţii devin enclave deşertice- Programul SAPARD rămâne o reuşită în România- Ce ne apropie, ce ne desparte de Europa (III)- Cât de simplu se poate construi o fermă europeană- Pentru prima dată românii vor plăti scump pâinea- Importăm grâu în plină vară- Breviar juridic- Curier juridic- Anemia (I)- Blejoi – comuna care întâlneşte oraşul- Turismul kitsch-ului- Septembrie este luna culesului- Ce mai faceţi, domnule...dr. ing. Coman BASAMAC?- Oameni care au făcut istorie- Universitatea de Vară „Nicolae Iorga“ a împlinit 99 de ani- Sărbătoarea Războienilor – 2007- Drumul regăsirii de sine- Elena Cozîltea- Istoria de lângă... istorie Să ni-i reamintim!- Calendar 1-15 septembrie 2007- Mâna din mănuşă- Reţete culinare- HOROSCOP - Fecioara- La mintea cocoşului

LUMEA SATULUI, NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010

- EDITORIAL - Şcoala şi nevoile ei- Evoluţia vremii în intervalul 16-30 septembrie 2010- Cotrobăind în labirint printre contemporani- Managementul agricol, în stare de criză- Parteneriatul cu Oscar Downstream aduce mari beneficii agricultorilor- Biotehnologia, o ştiinţă care aparţine marilor valori umane- Şansa ştiinţei horticole, într-o discuţie optimistă- Însemnări despre legumicultura de altădată- Syngenta, compania care răspunde de sănătatea plantelor- Lucrarea solului în livezile de măr- Struguri mai puţini şi nu prea dulci- Encefalita virală West Nile- Cât mai multă lumină în adăposturi- Cel mai mare jaf din istoria silviculturii- Este timpul să culegem cătină!- Verdeţuri pentru primăvară- Puncte de vedere - agricultura, ca după război- Breviar juridic (18 din 2010)- Sus, în Munţii Dornei, la o stână seculară- Ţăranii din Balta Doamnei nu aşteaptă mila guvernanţilor- Brăviceni, satul de oameni bravi- Ceahlăul – legendă şi istorie*- Invitaţie la drumeţie, pe urmele Veronicăi Micle- Doamne, nu ne părăsi!- Şapte săptămâni de ucenicie în fascinanta tabără de creaţie de la Muzeul Satului- Erou de romane, personaj de filme- Marşul triumfal al terorii- Biserica Mănăstirii Suceviţa- Sportul la sate- Ştiaţi că...? (18 din 2010) SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Reforma PAC, sub impactul taberelor conservatoare şi reformiste
Specula pe piaţa produselor agricole
Zootehnia românească: ce a fost, ce a mai rămas?
Îngrăşămintele, tot mai scumpe!
Agricover optează pentru sistemul IT de Gestionare a pieţei cerealelor
Agro Advice, în câmpul experimental de la Scânteia
Câţi bani au împrumutat fermierii de la bănci?
Cinci forme de ajutor pentru fermieri
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (18 din 2010)
„În agricultură, câştigă doar cine pune suflet“
IKB Leasing facilitează accesul la tehnologie în agricultură
Bogăţia toamnei, la Târgul APULUM AGRARIA 2010
Expo Agro Bihor, la a doua ediţie
Gigantul Monsanto în România
Limagrain, în era tehnologiilor inovatoare
Franţa – cea mai mare forţă agricolă a Europei
Tehnologii de ultimă generaţie la CLAAS

LUMEA SATULUI, NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011

- Specialisti din domeniu discuta perspectivele dezvoltarii sectorului agricol la Romanian Agribusiness Conference- EDITORIAL - Ai educaţie, ai valoare?- Evoluţia vremii în intervalul 16-30 septembrie 2011- An bun pentru floarea-soarelui- „Statul român a eşuat!“- Performanţele acestui an agricol se datorează şi cercetării- Din experienţa unui mare fan al rapiţei- Hibrizi RAGT de floarea-soarelui, în arşiţa Dobrogei- Mare atenţie la magazinele fitosanitare! Mătcaşii ştiu de ce- Rolul asolamentului în agricultură- Pasiunea pentru ameliorare, transpusă în munca de testare a soiurilor- Specificul alimentaţiei ovinelor- Sisteme moderne de creştere a oilor- Boli infecţioase grave, comune omului şi animalelor- România pierde şansa de a fi lider în creşterea sturionilor- Cum obţinem un furaj murat de calitate (II)- O nouă sesiune pentru „Prima împădurire“- O viaţă închinată viticulturii- Sărbătoarea centenarului la Şcoala Agricolă din Dragomireşti Vale- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (septembrie 2011)- România rurală fără dinţi- Eşelniţa, pariu cu turismul- Sărbătoarea Tămâioasei... fără Tămâioasă- Festivalul Lubeniţei la Gottlob- Ultimul dogar din Slon- Târgu-Neamţ, o monografie de suflet şi istorie- Mucarerul mare şi alte peşcheşuri- Laura Lavric, ca pasărea Phoenix- Curiozităţi din lumea necuvântătoarelor- Reţete tradiţionale Ciorbă pescărească SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Agricultura comunitară, afacerea tuturor europenilor!
Contribuţia UE ar putea creşte din 2011
Comasarea terenurilor, stimulată financiar
Paradoxul românesc: producţii bune, preţuri mari
Vinul, mai tare decât aurul
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (18 din 2011)
Cătina, ignorată în ţară, preţuită în Germania!
Un brand de succes fabrica de conserve Leader Internaţional – Caracal
Cea mai importantă cultură agricolă: cultura riscului
CARNEXPO este ocupat în proporţie de 98%
Pioneer – performanţă la puterea a patra

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2008

- EDITORIAL - Fala pentru... anormalitate- Ţăranul, gârbovit sub sărăcie- Oameni de nota... 10- Zootehnia – marea deziluzie- Revine în discuţie Canalul Dunăre-Bucureşti- SNIF-ul rămâne cum a fost- Avicultorii zic că vor dubla exportul- Asolamentele – mereu necesare- Sămânţă există, banii lipsesc- Plăţile la hectar se apropie de sfârşit- Vin mai mult şi mai bun- Legumele de pe tarabele vechi şi noi - Pescarii vor deschide două „burse“- Latifundiarii României- Semnal îmbucurător- Scabia (râia) la ovine, caprine şi bovine- Pajiştile naturale, izvor de sănătate- În judeţele Moldovei, Agricultura ecologică câştigă teren- Israelienii prospectează piaţa românească- Pădurile au nevoie de 20.000 km de drumuri forestiere- Noul director general al Romsilva declară război jefuitorilor de pădure- Proviţa de Jos, în căutarea unui nou destin- SAPARD-ul: de ce ne-a fost frică n-am scăpat- Renaturarea – un joc prea periculos (II)- Pericolul îl reprezintă treimea din amonte- Uniunea Europeană, în date şi cifre- Preţurile la cereale ruinează fermierii- La Fălticeni, o şcoală de referinţă- Îndemn- Breviar juridic (18) - Curier juridic (18)- Ce mai faceţi, domnule… Constantin Vasilică?- Oameni care au făcut istorie- Pledoarie pentru soiurile rezistente de viţă-de-vie- Cumpăna – localitatea cu 100 de voluntare- Povestea răsăritului de soare în Bărăgan- „Tradiţia impune lucrul bine făcut“- Voci tinere pe scena de la Mamaia- Mănăstirea Jercălăi, locul unde Dumnezeu ar trebui să se supere pe oameni- Sfânta Mănăstire Găvanu, la trei secole de existenţă- Sfârşitul unei aventuri regale- Văcarii din Prahova vor în UE- Ţărăncile trăiesc sub „dictatura“ bărbatului- Din sat s-a întrupat vedeta…- La mintea cocoşului..

nr18_16-30_septembrie-4.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009

SUPLIMENT AGRO BUSINES

- Produsele agricole, la preţuri de batjocoră- Un an de excepţie pentru viticultori- Mitul legumiculturii performante- Lubeniţe la… douăzeci de bani!- La orizont, Săptămâna Verde- Gustul laptelui la români- Codul „relelor“ practici- Preţurile produselor lactate în pieţe şi târguri- Piaţa produselor ecologice româneşti- Pieţele ţărăneşti în Moldova- Vinurile de Cotnari, pe trei continente- Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentarăREVISTA LUMEA SATULUI

- EDITORIAL - În cine dai cu biciul!- TOYOTA- Estimări privind evoluţia vremii în intervalul 16-30 septembrie 2009- Ca un dar divin- Resemnarea, marele pericol al naţiunii- Societatea Română a Horticultorilor a elaborat Strategia dezvoltării legumiculturii- Pledoarie pentru supravieţuirea Terrei (III)- Patroana serelor patronează jaful- Cea mai modernă piersicărie din România- Scrutând viitorul florii-soarelui cu echipa de cercetători de la Quality Crops- Suplimentare de buget la ANIF- Cartoful, mai mult decât a doua pâine a României- Toamnă ideală pentru însămânţări- Subvenţia pe animale fictive şi sprijinul pe suprafaţa închipuită- Cântecul din urmă al fazanului- Avicultura în relansare spectaculoasă- SALMONELOZELE PĂSĂRILOR – unele cu risc pentru sănătatea omului- Agricultură modernă la Perişor- Breviar juridic (18 din 2009)- Curier juridic (18 din 2009)- Ce mai faceţi, domnule… Costel Eremia?- Caruz înfruntă Garda de Mediu- Revista Lumea Satului la întâlnirea primarilor gălăţeni- Primar în Civilizaţia Cucuteni- Şcoala agricolă în Banatul istoric- Banca Mondială desfăşoară în România cel mai mare proiect pentru învăţământul rural- Două „pastile“ naturale miraculoase: Urechelniţa şi busuiocul- Drumul fructelor- Atracţii turistice- Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus, dincolo de legendă- Biserica de lemn „Sf. Nicolae“ Bilbor, leagăn al ortodoxiei- Două decenii de prăpăd şi jale- Cu ochii pe bogăţiile României- Roata ultimului olar- Evocări- Universul, prin lupa ştiinţei- Corespondenţă din Italia de la Iulia-Sandra Virsta- Legământul cu ţarina- Din sat s-a întrupat vedeta…Doina Ignat- John Deere ignoră criza- Scarificatorul KF9 - 400 de la Alpego- Însemnări de la Târgul Naţional pentru Agricultură „Agralimex“

nr18_16-30_septembrie.html

LUMEA SATULUI, NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012

- EDITORIAL - Gogomănii politice- Evoluţia vremii în intervalul 16-30 septembrie 2012- Seceta nu i-a ocolit nici pe marii agricultori- Ziua Porumbului la Ciochina – Orezu- Structura solului, factor important în creşterea fertilităţii- La cartofii de toamnă preţ bun, recolte slabe- Livada de la Dobârca: ce n-a mers la stat, merge la privat- Livezile, în luna septembrie- În acest an mai puţin vin, dar de calitate- Vin vremuri grele pentru crescătorii de animale- Vine toamna, este timpul să deparazităm animalele din gospodării- La Câmpulung Moldovenesc indolenţa şi lipsa controlului au distrus sute de hectare de păşuni- Pregătirea campaniei de montă la ovine- Anotimpul deziluziilor- Fondurile cinegetice, la un pas de distrugere- O reglementare mai sigură a produselor biocide- Program pentru protecţia plantelor finanţat de UE- Un veac de la înfiinţarea Societăţii Inginerilor Agronomi- Unde ne sunt mecanizatorii?- Crizantema, regina grădinii, toamna- Media căciulilor per basma- Sud-estul României, tot mai vulnerabil la secetă- Locuitorii Deltei, condamnaţi la sărăcie- Jina, comuna de oieri de pe acoperişul Mărginimii Sibiului- Laura Catargiu duce mai departe folclorul din Capu Codrului- Iordan Guşatu, lingurarul din Băbeni- Mănăstirea Hadâmbu, o oază de linişte şi închinare- Pulberea fină - Polenul

SUPLIMENT AGRO-BUSINESS

Inedit, doi fraţi, la conducerea a două Direcţii Agricole
Farm Progress 2012, sub semnul unui veac de Dekalb
Fermierul şi teoria cincinalului
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (18 din 2012)
Balanţa porumbului în luna septembrie
Balanţa comercială cu produse agricole rămâne negativă
Noul CEMOS Automatic, vedetă la Siofok
Agromalim, cel mai important eveniment arădean al toamnei

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007

- EDITORIAL - Săru' mâna, domn' ţăran!- De-a „Baba oarba“ la nivel naţional- Oameni de nota... 10- Satul românesc, în căutarea identităţii pierdute- Cum s-a ruinat Crevedia- Bogată ţară, vai de rânduială!- Pregătirea şi reglarea utilajelor pentru semănat- Noile soiuri deţin cea mai înaltă atestare ştiinţifică- Prepararea şi păstrarea casnică a mustului- El Zorab, într-o legendă… adevărată- Ergonomia în ferma cu vaci (II)- Recomandări privind igiena în adăposturile de porcine (II)- Zmeurul, un arbust fascinant cu proprietăţi nebănuite- Mecanic agricol – o profesie în derivă- Manifestări şi acţiuni sprijinite de consultanţi- Trei mari companii germane prezintă în premieră oferta de maşini şi utilaje agricole- AGROMALIM, un târg în ascensiune- Uniunea Europeană în date şi cifre- De rupi din codru-o rămurea…- Programul Naţional de Dezvoltare Rurală în variantă autohtonă- Implementarea SAPARD în teritoriu- Arta de a răzbi- PRAHOVA - Un nou proiect-tip pentru ferme mixte- Se prefigurează o creştere explozivă a comerţului cu porumb- Breviar juridic- Curier juridic- Cercetările monografice, argument pentru dezvoltarea satelor- Plantări de toamnă- Anemia (II)- Comuna Oancea, la graniţa dintre „două Românii“- Torgny, un sat cu o altfel de modernitate- Ce mai faceţi, domnule...dr. ing. Nicolae BRIA?- Oameni care au făcut istorie - În acest număr, Karl W. Knechtel- „Presăraţi pe-ale lor morminte...“- Bocet- Fascinaţia dantelelor lucrate cu suveica- Pământul României, binecuvântat cu sfinţi- Săptămâna Ecumenică de la Sibiu- Istoria de lângă... istorie - trădarea aliaţilor- Calendar- Cum să avem un ten frumos- Reţete tradiţionale- Horoscop indian - PANA- La mintea... cocoşului

LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011

- EDITORIAL - Bate foametea la uşă?!- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 octombrie 2011- An bun şi pentru porumb- Învăţătura... floare rară- O reuşită care trebuie să ne dea de gândit- Trifeşti – Iaşi, un Bărăgan moldovenesc- Ziua Cartofului la Tifeşti- Aurel Anghel: Atenţie la sănătatea pământului!- Virozele fac ravagii în solariile din Matca (II)- Luna octombrie, în livezi- Oierii, la taifas în „Salonul Ardealului“- Broditop Pastă şi Broditop Extrudat, calitate italiană pentru deratizări profesionale- O păstrăvărie cu încărcătură istorică- Multe ferme nu au îmbunătăţit viaţa găinilor- Avantajele însămânţărilor artificiale la animale- Şefii Monsanto, alături de fermierii români- Eroziunea hidrică, marea problemă a solurilor din judeţul Olt- Povestea unui tânăr care vrea să trăiască din legumicultură- Crizanteme la ghiveci- Spre o agricultură performantă- Ştiinţa, de la experienţă la practica agricolă- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (octombrie 2011)- O poveste de la sate- Glod - Dâmboviţa nu-i nici pe departe cel prezentat în Borat- Bisoca, între legendă şi actualitate- Festivalul Naţional al Păstrăvului- Maglavit: Între Dumnezeu, Petrache Lupu şi oameni- Ce tip de agricultură abordăm?- „Azi-noapte la Prut...“- La Schitul Stavnic - Iaşi olăritul - o meserie străveche care dispare- Ultimii cimpoieri- Caleidoscop- Reţete tradiţionale: Piept de gâscă umplut cu garnitură de pilaf cu stafide SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Provocările dezvoltării durabile
Marea dilemă: biocarburanţi sau producţie agricolă?
Belgienii, interesaţi de investiţii în sectorul agroindustrial
Agrana, start în campania de recoltare
Preţuri bune pentru floarea-soarelui
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (19 din 2011)
Balanţa porumbului, septembrie 2011
Firme admise pentru Rabla tractoare
Secretul succesului, adaptarea finanţării la posibilităţile clientului
Investiţiile în sectorul Vitivinicol
Vremea culesului, la Cotnari
AGROMALIM,la cea de a XXII-a ediţie
Carnexpo, cel mai mare târg dedicat industriei cărnii

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009

- EDITORIAL - Puterea fără putere- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 octombrie 2009- Dor de boabe dispărute- Dacian Cioloş, un român pentru viitor- Preşedintele Traian Băsescu prefigurează- Escrocheria Rom AG ’98, greu de probat în penal- La câţiva paşi de agricultura Ungariei- Aveţi încredere în soiurile şi hibrizii româneşti!- Ce soiuri cultivăm- Amplasarea culturii- Floarea-soarelui îşi întoarce faţa spre Echipa de la Quality Crops Agro- Ziua Biotehnologiilor agricole- Biohumusul, asul din mâneca fermierului (V)- De la agricultura ecologică se aşteaptă mult, dar...- Livada europeană din inima Bărăganului- Bayer Crop Science, sub un nou management- Apicultori, păziţi-vă stupina de... Loca americană- Pledoarie pentru carnea de bovine- STREPTOCOCIA viţeilor şi mieilor- De la oul industrial, la cel ecologic- Breviar juridic (19 din 2009)- Curier juridic (19 din 2009)- Virtuţile integratorilor alimentary- Să ne pregătim grădinile pentru toamnă!- Un nume de mare rezonanţă pentru Grupul Şcolar Valea Călugărească- La început de an şcolar mai puţin entuziasm ca altădată- O viaţă închinată horticulturii- Ce mai faceţi, domnule… Petru Mărculescu?- Viaţa în împărăţia bradului alb- Mergeţi şi admiraţii pe şvabii din Gărâna!- Decriptând în intimitatea genetică a plantelor- Locul care păstrează încă un mesaj de la daci- Sărbătorile religioase din octombrie- Ioana Luguzan Rozin, interpretă de folclor arădean- Vremea asasinatelor politice- O lume dispărută, la picioarele noastre- Este toamnă! Cum ne păstrăm frumuseţea?- Biruinţa Gherăieşti, campioană la oină- Calul înaripat al mărilor- Orient Express, din nou la Sinaia SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Piaţa pământului, în vreme de criză
În Dâmboviţa şi Prahova ţăranii aşteaptă cumpărători care nu vin
Cantoane silvice, la preţuri de batjocoră
100 milioane de euro pentru Romsilva
Banii pentru împăduriri, la autorităţile locale
Comerţul cu animale vii
Un incitant studiu despre dezvoltarea afacerilor la sate
Vindem cea mai scumpă carne din Europa
Smithfield prod lansează un nou website
Raportul Mondial privind corporaţiile transnaţionale
Agromalim 2009 a adunat toată tehnica vestită a Europei
Expopastoralis, o sărbătoare cu iz câmpenesc
Claas-ul s-ar fi vrut mai mult în România
Piaţa rapiţei
Tranzacţiile cu floarea-soarelui sunt neconcludente

Piaţa soiei ne interesează doar ca importatori
Orzul se vinde greu
Porumbul, abia urmează
Nimic nou pe piaţa grâului
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010

- EDITORIAL - Ziua Recoltei, prilej de mare sărbătoare- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 octombrie 2010- Marea separaţie socială- Emisiuni noi, sub umbrela unui nou slogan- Prahovenii, la vremea însămânţărilor- În Bărăgan, scarificatul înlocuieşte arătura- În premieră absolută, România a găzduit Congresul Mondial pentru Îngrăşăminte Chimice- Dăunători din toate speciile bântuie cercetarea legumicolă- Agricultura, o activitate rentabilă. Condiţia, să investeşti- Sub umbrela „agricolă“ a Cotrocenilor- Doleanţele păstorilor- Cercetarea zootehnică, în hăţişul restructurărilor- Micoplasmozele păsărilor, boli declanşate de factori favorizanţi- Păstoritul în Munţii Stânişoarei- Pe mâna cui sunt banii europeni?- Completări necesare la strategia împotriva inundaţiilor- Platforma biotehnologică de la Lovrin- Monsanto - locul unde s-a născut porumbul transgenic- Simpozion internaţional - Impactul biotehnologiilor agricole- Iarba verde de acasă - o acuzaţie zguduitoare: sistemul de sănătate, mai bolnav decât noi- Un nou an şcolar, cu racile vechi- Spanacul în câmp se însămânţează şi toamna- O viaţă închinată albinăritului- Breviar juridic (19 din 2010)- Curier juridic (19 din 2010)- Satul şi puterea. Omul potrivit la locul potrivit- Renasc speranţele în satele româneşti din Ucraina- Bijuterii nepieritoare- O inscripţie milenară- Pedeapsa ucigaşului de frate- Teroarea după Dictat- Cuvioasa Maica noastră Parascheva - „Acolo unde cerul întâlneşte pământul“- Scrisori de la cititori (19)- Ştiaţi că...? (19 din 2010) SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Politica agricolă după 2013
50 milioane euro pentru împădurirea terenurilor agricole
Paza bună trece primejdia rea
Ofertă de pomi şi arbuşti fructiferi
Importăm şi în prostie
Se promite un buget mai mare pentru agricultură
Legumicultorii acuză taxele mari la intabulări
Satul românesc a pierdut 1,5 milioane de muncitori
Independenţa energetică, marea provocare a agriculturii
Biocarburanţii, jumătate din combustibilul agriculturii
Piaţa cerealelor, preţuri ridicate şi foarte volatile
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (19 din 2010)
Agromalim forţează intrarea în Europa
MAP derulează în România cel mai ademenitor program de dotare tehnică a agriculturii
Cu puţin noroc, porumbul a avut un an bun
Mai bine ţuică decât prune uscate!

Franţa – cea mai mare forţă agricolă a Europei
Familia de cultivatoare pentru mirişte SYNCRO
Sortarea optică a seminţelor
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2008

- EDITORIAL - Medicul veterinar, garantul sănătăţii noastre- Osia carului s-a ros rău- Oameni de nota... 10- S-a făcut prea puţin pentru o agricultură de la care se aşteaptă foarte mult- Plasa antigrindină, o noutate şi pentru sălăjeni- Limagrain România, faţă în faţă cu elita mondială a producătorilor de seminţe- Cum pregătim noul an agricol- Condiţii optime pentru germinarea seminţelor- Pârloaga se întinde pe 3 milioane de hectare, cum o desţelenim?- Căderea fructelor este fiziologică- Bilanţ agricol- Sprijinul financiar pentru viticultură- Pledoarie pentru sănătatea laptelui- Strongilidozele cabalinelor- Vorba proverbului „Nu mor caii când vor câinii“!- Agricultura, ca o fărâmă în Raportul Guvernului- Încep promisiunile electorale- Eco-Ferm Boldeşti-Scăieni în Europa- Târgul de la Arad capătă alură occidentală- Procesul decizional în fermă- Facilităţi pentru producătorii de fructe şi legume- Instituţiile Uniunii Europene Mediatorul European (Ombudsman)- Gâlceavă pe seama calităţii grâului- Evoluţii pe pieţele bursiere- Preţul grâului, la voia samsarilor- Breviar juridic (19)- Curier juridic (19)- În judeţul Iaşi- Ce mai faceţi, domnule… Petru Gr. MAGAZIN?- Oameni care au făcut istorie- Încă nu este târziu- Plante depoluante pentru o locuinţă sănătoasă- Noutăţi de ultimă oră în tratarea cancerului!- Satul, ca un şantier naţional- Vama, poartă a sufletului bucovinean- Directorul executiv al DADR Brăila în „Who is who“- Indolenţa care naşte ruină- Pustiu, acasă la „Roată“!- Loc de reculegere la Mănăstirea Curtea de Argeş- În pelerinaj la moaştele Sfintei Parascheva- Istoria de lângă... istorie- Din tradiţia musulmană- Reţete pentru cămara de iarnă- Din sat s-a întrupat vedeta... Constică Dafinoiu- La mintea cocoşului (19)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007

- EDITORIAL - Investiţi în ţărani… - Despre un anume sacrificiu- Oameni de nota... 10- Prognoză agrometeorologică- Teama de Alzheimer- 2007- an de referinţă pentru consumatorii de vin- Ruşinea de a importa alimente- Remeş promite un viitor roz pentru agricultura românească- Atenţie la comisioanele consultanţilor!- Semănatul grâului de toamnă- Erbicidarea miriştilor, o lucrare de mare eficienţă- Maşini de erbicidat- Ergonomia în ferma cu vaci (III)- Recomandări privind igiena în adăposturile de porcine (III)- An apicol dificil- Veterinarii în faţa unor noi provocări- „Fii câştigător: alege Agricover"- La orizont, o nouă instituţie- Soiurile de grâu recomandate de cercetare- În Ţara Făgăraşului, o şcoală agricolă de mare fală- Conversia spre agricultură- Ziua consultantului călărăşean- Fermieri austrieci în vizită la Prejmer- Sprijin acordat utilizatorilor de apă pentru irigaţii- Bilanţ bun pentru consultanţii clujeni- Horticultura gălăţeană optează pentru modelul olandez- Se anunţă un an agricol şi mai dificil- În dezbatere, noul Cod silvic- Seminţele – cea mai profitabilă afacere- Bani pentru infrastructură- Breviar juridic- Curier juridic- Prima zi de grădiniţă- HIPOTIROIDIA- Cotnari, pământ binecuvântat- Peyrac-de-Mer, între istorie şi modernitate- Ce mai faceţi, domnule...prof. univ. dr. Gheorghe Georgescu?- Oameni care au făcut istorie- Muzeul Satului are o nouă casă veche- Expoziţie de obiecte şi podoabe de cult- Floarea credinţei din Munţii Ursoaia- Patriarhul de care avem nevoie- Istoria de lângă... istorie- Aromoterapia- HOROSCOP INDIAN - RÂNDUNICA- La mintea cocoşului

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010

- EDITORIAL - Gânduri pentru noul an- Doamne, cât o mai ţine deriva!?- Agricola Internaţional Bacău, ca o excepţie de la regulă- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 ianuarie 2010- Glasul Satului la majorat- Scrutător în lumea virtuală a zootehniei- Moment de bilanţ şi speranţă în templul ştiinţei agricole- Biotehnologiile agricole, de la mit la realitate (II)- Muştarul: cum îl cultivăm şi cu ce folos?- Biohumusul - asul din mâneca fermierului (7)- Noile livezi superintensive- Condiţionări de ordin agrotehnic- Abandon funciar- Visez la livezi în floare...- Premiaţi pentru Europa- Să ne pregătim pentru viitorul CRĂCIUN- În România iepurele, o afacere de familie- Pentru o alimentaţie naturală a animalelor domestice- Hrănirea ovinelor în perioada de stabulaţie- Miercurea Sibiului, legendă, istorie şi realitate- Livada viitorului- Breviar juridic (1 din 2010)- Curier juridic (1 din 2010)- În centrul Sibiului, o şcoală agricolă europeană- A fost cândva o pasăre numită Dropia- Ocrotirea vânatului pe timpul iernii- Pădurea de lângă Bolintin- Tratamente de iarnă aplicate în pomicultură- Satele româneşti, în luptă cu molimele vremurilor- Mugurii de brad ajută la păstrarea sănătăţii- Acasă la cel mai mare complex agroecoturistic- Prin tainele iubirilor de altădată- Pluguşorul, datină străveche- De la Cucorăni la Eminescu- În amurg, printre cântări uitate- Cântecul, zestrea pentru eternitate a Stanei Stepanescu- Apele lui Ioan- La Pietroşani, de Bobotează, se botează şi caii- Icoana cu trei mâini- Lupta pentru petrolul românesc- În Ardealul de astăzi:- Oină - Noi tehnicieni pentru sportul naţional- Un ziarist francez cultivă roşii şi vinete la Dor Mărunt- Să auzi şi să nu crezi! Grevă bahică- Priviţi-l şi minunaţi-vă!- Ca să fim în ton cu Uniunea Europeană, ciobanii români trebuie să-şi pardosească stânele cu gresie- Ţăranul şi Internetul SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Starea agriculturii in conditii de criza
Zootehnia, intr-un an dificil
Fata nevazuta a horticulturii
Agricultura, in date statistice
Balanta comerciala agricola
Ajutoarele de stat promise in anul 2010
Productia mondiala depaseste consumul de grâu
Evolutii pe piata mondiala agroalimentara (1)
Germania, piata de lansare a vinurilor
Certificari internationale pentru Smithfield Ferme
Daca doriti sa infiintati o ciupercarie
La Comarna, in judetul Iasi, intr-o moderna „fabrica“ de proteina vegetala
Rabla devine tot mai pretentioasa
Puieti ieftini si de calitate

nr1_1-15_ianuarie-2.html

LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2011

- EDITORIAL - Vom fi iarăşi ce-am fost?!- Evoluţia vremii în luna ianuarie 2011- Până şi însemnele Drapelului Naţional...- Criza alimentară, o provocare?- Pârloaga se extinde ameninţător peste Prahova- Şi viile încep să sufere de cancer- Cercetătorii de la Secuieni, model pentru... moldoveni- Serele din România, într-o altă gândire- Avicola Mangalia renaşte pentru a doua oară- Animalele au nevoie de mişcare şi pe timp de iarnă- Matca mai are o unitate de fală: ferma europeană de vaci!- Documentar zootehnic- Helminţii care parazitează la porci- Hrănirea în fermele de păsări- Ingineria genetică, în câmpiile României- Perdelele forestiere din Desertul Olteniei- Măcelul copacilor din Ialomiţa- Apa la sate: ambiţii mari, realizări modeste- Avem potenţial solar, nu şi pricepere- Traista-ciobanului- Breviar juridic (1 din 2011)- Curier juridic (1 din 2011)- Ei, chiar şi dozatorul!- O şcoală occidentală la ţară- Compasiune şi grijă pentru bătrânii satului- Ce ne-o mai aduce anul care-ncepe?- Buciumaşii din Rarău- Etiopia - Leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (I)- Focul veşnic viu al naturii măiastre (II)- Cinste celor care mai fac acte de mare caritate!- Ioan, cel mai mare dintre proroci- Personalităţi române în Transilvania medievală- Lupta pentru putere- Ştefan, eroul unui roman fascinant- Soiurile de viţă-de-vie cu rezistenţă biologică- Mania fotbalului în satul sucevean SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Bugetul agriculturii în date şi cifre - 2011
Cinci sunt domeniile de interes ale Băncii Mondiale în agricultura românească
Cât am recoltat, cât am însămânţat în toamnă
Susţinerea financiară APIA în 2010
Siguranţa alimentelor
Rezervele alimentare, utile sau inutile?
Pieţele agricole în anul 2011. Oferta de grâu, îndestulătoare şi constantă
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (1 din 2011)
Aberaţii în alocarea banilor publici sau fiţele din agricultură
A existat cândva un loc piscicol renumit: Lacul Brateş
Biomasa energetică, în date şi cifre
Microfinanţarea, ca variantă la creditele bancare
Agricultura durabilă – actualitate şi perspectivă
LG Tecny Sales, un nou concept de vânzare marca Limagrain
TimacAgro la momentul evaluării perspectivelor
Agriplanta 2011, un nou concept pentru România
Grupul InterAgro lansează în premieră gama de vinuri Cramele Voievodului
Oamenii care au reinventat batoza

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2008

- EDITORIAL - Speranţa într-un an agricol mai bun- Foametea care ne ameninţă- Oameni de nota... 10 - agronomul manager- Dezbatere organizată de Guvernul României, MADR şi revista „Lumea Satului“- Un ambasador al culturii- Proiecte, proiecte, dar bani ioc!- Seceta, împăduririle şi agricultura- Obsedanta (re)naturare- 8 miliarde de euro pentru dezvoltarea satului românesc- Italienii vin să ne refacă orezăriile- Şofrănelul – o alternativă la floarea-soarelui- Ţăranii despre starea pomiculturii- Calvarul unui cioban- O boală pleacă, alta vine- Nutriţia porcinelor, aspecte fundamentale (VI)- Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (I)- Consultanţa Agricolă, în date şi cifre- Revin în actualitate perdelele forestiere- Fabrici de biodiesel în Moldova- Ce putem prelua din modelul japonez de agricultură? (II)- Simple reflecţii- A deţine un Challenger înseamnă a controla viitorul- Finanţarea investiţiilor private- Cinci decenii de cercetare agricolă la Fundulea- Piaţa grâului se apropie de 1 miliard euro- Piaţa îngrăşămintelor- În dezbatere, proiectul Camerelor Agricole- Punct de vedere- Breviar juridic- Curier juridic- Însemnări dintr-o altă Românie- Alternativa agriculturii- Cu resursele zonei, fabrici noi- De la ferme de bovine la... lipitori- Spaţiul culorii(I)- Bun venit, 2008!- Ce mai faceţi, domnule...ing. Emil PETRACHE?- Oameni care au făcut istorie - În acest număr, Constantin BAICOIANU- Vatra focului- Însemnări din mansardă- Nostalgia morilor de apă- Cu faţa spre monumentele istorice ale satelor- Polenul recoltat de albine (IV)- Ceaiurile naturale în meniul zilnic (II)- Citiţi că aveţi ce învăţa!- Eminescu la Floreşti- Derventul, „loc de trecere“ între prezent şi trecut- Sfinţii şi sărbătorile Gerarului- În România, peste 1.700.000 de persoane poartă numele Sfântului Ioan.- Sărbători încurcate- Începutul eliberării Basarabiei- Cum păstrăm produsele din bucătărie peste iarnă- Reţete tradiţionale- Horoscop indian - Leul- La mintea cocoşului

nr1_1-15_ianuarie-4.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009

- Editorial - Punct şi de la capăt- Şi dacă va fi să facă ţăranii grevă?- Prognoza agrometeorologică în perioada ianuarie-februarie 2009- Promisiunile noilor guvernanţi- Temistocle Diaconu, primarul pe viaţă al „pădurenilor“- De data aceasta, dioxina a fost prea puţină ca să ne omoare- Crezul unui mare horticultor- Braşovul dă tractorul românesc pe cel chinezesc- Bugetul agricol 2009 într-un an de recesiune economică- Indivizi cu acte măsluite distrug floarea cercetării pomicole din România- Apel al organizaţiilor Profesionale- Reziduurile chimice- Noi reglementări privind împrumuturile- Semănăturile în timpul iernii- Europenii vor fructe pentru copii- APIA va plăti şi laptele şcolarilor- Direcţia agricolă Caraş-Severin lucrează la cota de avarie- Viticultura vrânceană, în prag de faliment?- Aplicaţii ale biotehnologiei moderne în agricultură- Deşertificarea bate la hotarele Mehedinţiului- Paza bună trece primejdia rea…- Grija pentru sănătatea pământului- În „Ţinutul Severinului“ fagul este frate bun cu omul- Parazitismul produs de insecte- Bilanţ APIA- Plăţile APDRP în 2008, peste jumătate de miliard de euro- Agricultura României, între posibilităţi şi realitate- Consultanţă Transfrontalieră România-Bulgaria- Uniunea Economică şi Monetară şi Zona Euro- Ţăranii nu se înghesuiesc la Renta Viageră- Fonduri SAPARD pe apa sâmbetei- Cooperativa Muntenia – varianta autohtonă a modelului occidental- Încă un an cu importuri masive- Salcia, o sursă regenerabilă ignorată- Piaţa agricolă – la noi şi în lume- În Suceava dispare şi cercetarea pomicolă- Mare sărbătoare la şcoala agricolă din Focşani- Breviar juridic (1)- Curier juridic (1) - Viaţa „hibernală“ a albinelor- Nectarul – marea atracţie a vieţuitoarelor- Kiwi pe pământ dobrogean- Pasărea kiwi- Livezile în timpul iernii- Despre sărbătoarea şi necazurile ţuicii- Oameni care au făcut istorie ,Nicolae Giosan, un vizionar al ştiinţei- Cetatea de sare de la Slănic Prahova- Bucegii – tainiţă fără chei- În premieră naţională, Târgul vânătorilor- Balcic, visul unei regine- Locul unde răsare Lumina- Domniţa maiestoasă de la Proviţa de Jos- Vinurile strămoşeşti poartă în ele cultură şi tradiţie- Săniile zburau necontenit...- Teamă şi speranţă- Din înţelepciunea... înţelepţilor- O carte în cinstea unui savant- Ultimele sărbători de iarnă- Apar „Estadio Comunale“- Femeia care îşi aşează familia în centrul universului- Puţină ciocolată nu strică…- „Vaca tonomat“- Ştiaţi că…- Fazanul tenebros- Şi şobolanii gândesc…- La mintea cocoşului- Cerealele încep să aibă preţ- Animale şi păsări de vânzare pe Internet

LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2012

- EDITORIAL - Speranţe la început de an- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 ianuarie 2012- Vindem pământ, mult şi ieftin- Cedări de teren străinilor - România în top 10- An nou, datorii vechi- Romsilva a salvat 150.000 ha de pădure de retrocedările ilegale- Grâul de toamnă poate răsări în iarnă- Sectorul semincer va avea departament pentru protecţia intelectuală a soiurilor- Tratamente la legume, de la răsad la recoltare- Un nou insecticid pe piaţa românească- Materialul săditor viticol, la limită- Ecoferma de capre de la Slănic-Prahova- Preţ uriaş pentru eradicarea pestei- Evoluţia efectivelor de animale din 1990 şi până în 2010- Programe de vaccinare contra paramixovirozei la porumbei (II)- Ce vor văcarii din Asociaţia Holstein-Ro?- Bivolii, pe cale de dispariţie- Probleme la cel mai mare abator de ovine din Transilvania- Veterinarul vă răspunde- „Cercetarea ştiinţifică din agricultură este decapitalizată“- Plantele transgenice, în plină expansiune- Pădurile virgine, scăpate de la dispariţie?- Cioloş, partizanul reformei învăţământului- Proiect POSDRU „Reţea de colaborare universitară online“- Sesiune ştiinţifică, Implicaţii ale PAC asupra securităţii alimentare- Forumul mondial al ştiinţei- Terenurile agricole nefolosite şi scumpirea alimentelor- Străin în ţara mea- Trataţi naturist dereglările digestive!- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (1 din 2012)- Apă la sate- Gaz metan pentru alte sate prahovene- Prin Ţara chihlimbarului şi a locuinţelor rupestre- Drumul voievozilor , o cale rutieră insolită- O ctitorie uitată în timp, Mănăstirea Bârnova- „M-am născut într-o lume specială“ SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Forţa agricultorilor europeni este dată şi de funcţionarea cooperativelor
Deficitul de alimente, o realitate pentru cei mai mulţi
O politică agricolă mai flexibilă şi mai productivă
Aproape 7 miliarde de euro, atrase de agricultură
Piaţa cărnii, în expansiune
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (1 din 2012)
Patru agricultori în top 100 afaceri de succes
Salvate de la dispariţie Vinurile de Avereşti, din nou pe piaţă
Un viitor asigurat din legumicultură
Dulgher convertit în crescător de prepeliţe
Tnuva renunţă la producţia de lactate în România
Prodlacta Braşov, în insolvenţă
Propuneri de modificare a Programului Rabla pentru tractoare
Privire de ansamblu asupra noutăţilor Claas 2012 (II)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007

- EDITORIAL - Bucuria de a fi european - Comentariul ediţiei - HOBBY- Iarba verde de acasă - un sibian pe scena lumii- Ce mai faceţi, domnule... prof. univ. dr. doc. Teodosie PERJU?- Temerile integrării - banii de la UE, cadou sau provocare?- În sfârşit, avem ministru!- Învăţăm să facem ţuică- Afară-i vopsit gardul...- Apa şi agricultura- Să chibzuim bine ce vom însămânţa în această primăvară- Tratamente chimice în spaţiile de depozitare- Încolţirea cartofilor pentru sămânţă- Gestaţia oilor şi a caprelor - Carnea de porc - carne dietetică!- Agricola Bacău - un brand românesc cu renume internaţional- Brânza de burduf- Legea şi … pădurea- Pădurea şi efectele benefice ale funcţiilor sale de protecţie (I)- Ce am realizat cu majoritatea doctoranzilor mei (II) - Prigor, un sat din „Ţara Almăjului“- Cum a intrat Ioan Mătieş în Uniunea Europeană- Din istoricul mecanizării agriculturii - Bilanţ mehedinţean- O şcoală la nivel european - Muzeul din apartament- Casa mea, grădina mea- Iarna în grădina noastră- Ianuarie – luna răsadurilor- Breviar juridic- Curier juridic - Soiurile de grâu din recolta 2006- Consultaţii de fitoterapie- File din tradiţia şi istoria neamului românesc - Satul lui Eminescu- Popas de suflet - Mănăstirea Tismana- Drumul regăsirii de sine - Botezul Domnului - Sate din Europa - Hesperange, un sat cosmopolit- Mihail Kogălniceanu şi...
„cestiunea
ţărănească“- Istoria de lângă istorie - soluţie rusească- Grădina magică - Chiparosu - Scrisoarea lu' Gheorghe - Mult stimate dom Şef!

LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2011

- EDITORIAL - PUTEREA ŞI... ASOCIEREA- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 octombrie 2011- Bilanţ, după un an de la „înscăunare“- 2011-2012, un nou an agricol bun?- Începe plata sprijinului pentru agricultori- Pentru a culege trebuie să semeni- Modelele care au pervertit societatea românească- Anchetă Lumea Satului „Îngrăşăminte chimice... după ureche“- „Avem nevoie de porumb...“- Ce mai poate face cercetarea pentru legumicultură?- Problemele de la Matca, din perspectiva comercianţilor de sămânţă- Tot mai multe vii nemuncite la Valea Călugărească- O nouă fermă de vaci la standarde europene- Deparazitarea animalelor din gospodării- Comerţ intracomunitar cu miei din România- Semne bune pentru apicultură- Tulcea – Relansarea apiculturii cu sprijinul fondurilor europene şi Guvernului României- Relansarea zootehniei, un deziderat- În Vrancea, pădurile statului s-au redus cu peste 60%- Paradoxul OMG: Europa interzice culturile transgenice, dar le foloseşte în hrană!- Biotehnolgia agricolă: tehnologie pentru secolul 21- ANIF, în zodia divizării- Protest împotriva desfiinţării- Afecţiunile toamnei : asteniile şi ulcerul gastroduodenal- De la moldoveanul Hu Qiufeng, cu dragoste...- Navetiste în Edenul dintre ape- La Alexandru cel Bun, Aqua Park pe 6,5 ha- Vasilica Ghiţă Ene: Odaia mea din dos- Unde-i satul de-altădată?- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (octombrie 2011 – II)- Apusul butnarilor din Boghicea- Folclorul dobrogean, la graniţa dintre lumea cântecului şi cea a uitării- Parepa sau destinul „fecioarei“- „Pohta ce-am pohtit…“- La taifas cu patroana pensiunii… „La taifas“ SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Relansarea producţiei prin stimularea consumului
Recomandările Curţii de Conturi europene
De la agricultură la responsabilitate socială
Banca Carpatica, Finanţator şi partener de afaceri în agricultură
Sfeclă de calitate în acest an
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (20 din 2011)
Investiţii libaneze de peste 100 milioane de euro în agricultura României
Murfatlar investeşte în vinurile premium
O nouă combină de la John Deere
O nouă realizare a firmei Maschio-Gaspardo – grapa cu discuri PRESTO
Industria vinului se adună la primul Salon Naţional de Vinuri al României – Vintest
La Iaşi – Agroalim 2011 – actualitate şi tradiţie
Aditivii alimentari: necesitate şi siguranţă

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2008

- EDITORIAL - Profil de politician- În bătaia crivăţului electoral- Oameni de nota... 10 - prof. univ. dr. Vasile COZMA- Satul se schimbă odată cu lumea- Agenţia Domeniilor Statului este acuzată- Francezii ne propun o nouă tehnologie pomicolă- Impactul climatic asupra agriculturii- Tehnică de nivel mondial de la NHR Agropartners SRL- Renasc orezăriile de la Stăncuţa- Toamna buzoiană- Viitorul PAC, discutat la Annency- Tendinţe în cercetarea şi creşterea porcinelor- Grajd modular pentru bovine- Pledoarie pentru sănătatea laptelui (II)- Scabia psoroptică şi oxiuroza la cabaline - diagnostic diferenţial - Parada zootehnică de la Vaslui- Cooperativele, temelia succesului agricultorilor francezi- Profil de manager - puterea destinului- Consultanţa agricolă, tot mai aproape de fermieri- Din istoricul camerelor agricole- O Zi a Recoltei cum nu s-a mai văzut- Târgul de la Brăila, departe de fala de altădată- Comerţul cu material lemnos, în gestionarea Romsilva- Organismele financiare ale Uniunii Europene Banca Centrală Europeană- Vinurile de Murfatlar, pe piaţa internaţională- Regrupări pe piaţa vinului- Piaţa lactatelor în UE- Breviar juridic (20) - Curier juridic (20)- Trăind clipa- „Fănuş Neagu: Povestea viei, cântecul vinului“, la Junimea- Sus paharul!- Ce mai faceţi, domnule.. profesor Nicolae Ghena- Oameni care au făcut istorie - În acest număr, Grigore ELIESCU- Sprijin pentru energia alternativă- Aproape totul despre ciupercile medicinale- Bamele, în dizgraţie nemeritată- Cosmeşti, locul unde speranţa dăinuie- Conacul Bellu din Urlaţi, între legendă şi adevăr- Acad. Răzvan Theodorescu: „Romanitate şi românitate“- Prin „Vama Cucului“- Sfântul Dumitru, dintre noi- Un sport ce se vrea o emblemă a satelor- Mama Floarea, sufletul satului din Bărăgan- La mintea cocoşului

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009

SUPLIMENT AGRO-BUSINESS

- Fără sprijin de la stat, agricultura moare
- BCR şi starea economică a agriculturii
- Codul discordiei dintre agricultori şi negustori
- Apicultorii susţin că au avut un an bun
- Piaţa funciară lucrează pentru cumpărători
- IndAgra Farm, ca o oglindă a stării agriculturii
- Cu ochii pe angrosişti
- Prognoze de piaţă pentru produsele vegetale
- Piaţa mondială a porumbului
- Un combustibil revoluţionar, brichetele din resturi vegetale
- Parada coloşilor de la Semtest
- „Utilajul-minune“ Combi-Disc de la MA/AG
- Belarus – Tractorul recoltelor bogate, performanţă în perioada de criză

REVISTA LUMEA SATULUI

- EDITORIAL - Strategia de a fi la putere- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 octombrie 2009- Meditând la zicala românului- IMM-urile, 70% din PIB- Confesiunile unui răzeş- Domnul Dacian Cioloş, despre Politica Agricolă Comună- Agricultura şi noile condiţionări eco- Zelul ploconirii- Premierului BOC chiar nu-i plac poamele Feleacului?- Cultivaţi cu încredere soiurile şi hibrizii româneşti!- Ziua Biotehnologiilor Agricole (II)- Caussade semces prezenţă activă în România!- Mai e puţin şi ne cuprinde pârloaga- Revendicările din toamnă ale sindicaliştilor- La Ucea de Jos, în cea mai mare fermă de taurine pentru carne- STAFILOCOCIA – una dintre bolile păsărilor întreţinute necorespunzător- Cum deosebim o vacă bună de lapte?- Calul şi stăpânul rău- Exploataţiile agricole pierd din cofinanţare- Gripa care vine- În decorul fascinant al begoniei- Breviar juridic (20 din 2009)- Curier juridic (20 din 2009)- Pădurile în Lunca Dunării, atâtea câte au mai rămas- Problemele satului, dincolo de intenţii- Noii profesionişti din lumea satului- „Şcoală europeană“- Ce mai faceţi, domnule... NICOLAE VASILESCU?- Distincţie de mare fală pentru Parcul Naţional Apuseni- Sfârşit de toamnă- Comuna Olari, în căutarea unei noi identităţi- Valeria şi Traian Ilea- Doi sfinţi de vază ai ortodoxiei- Filmul unei abdicări- Cupa Surdila Greci, în vitrina Luceafărului- Pasărea colibri, simbol al iubirii şi al purităţii

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

nr20_16-31_octombrie.html

LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010

- EDITORIAL - Biotehnologia, între speculaţie şi adevăr- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 octombrie 2010- Frica zilei de mâine- Fermele de subzistenţă, între deziderat şi posibilităţi- Animalele vor scoate din nou sărăcia din case- Crezul ei stă în izbânda ştiinţei şi în cinste- Un scenariu clasic de prăduire- Avem legi şi promisiuni, dar...nu mai avem pomicultură- Boli periculoase în pomicultură- Strigătul de durere al crescătorilor de animale- Al IX-lea Simpozion Internaţional de Biologie şi Nutriţie Animală- Cercetarea zootehnică în România, fără bani, fără specialişti- Anotimpul rece, favorabil Pasteurelozei Aviare- Pentru sănătatea şi confortul animalelor- Viiturile Dunării capătă conotaţii catastrofale- Incredibil! În deşertul Olteniei se fură pădurea cu pământ cu tot!- Plantele transgenice, în reglementările internaţionale- Trei leacuri pentru un ficat obosit- Breviar juridic (20 din 2010)- Curier juridic (20 din 2010)- Cursuri internaţionale la Colegiul Agricol din Buzău- Satul şi puterea. Să dă cinstea pe ruşine- Satul, ca model- Padina - comună de hotar a Bărăganului...- În locul din care a plecat badea Cârţan, până şi bivolii sunt în mare suferinţă- O comemorare de suflet- O carte de referinţă- Lupte fratricide pentru tronul Moldovei- Tragedia continuă- Dumitru... Sau Dimitrie- Din sat s-a întrupat vedeta... tunarul din Jibou- Scrisori de la cititori- Ştiaţi că...? (20 din 2010) SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Contribuţii aduse Politicii Agricole Comune după 2013
Cazna stânelor europene
Demers pentru autorizarea fabricilor de alimente
Petiţie internaţională a euromontanologilor
Reglementări privind comercializarea materialelor forestiere de reproducere
Mături şi rogojini pentru Uniunea Europeană
ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 88 din 29 septembrie 2010
Independenţa energetică, marea provocare a agriculturii (II)
Calitate şi eficienţă
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (20 din 2010)
Distorsiuni pe piaţa strugurilor
La cules în Ţara viei şi a vinului
Moşia pomicolă de la marginea Capitalei
Agricultura germană, o forţă mondială care vine din urmă
Un târg pentru viitor
Agroturismul, ca afacere
Printre tehnologiile viitorului, la John Deere
Tinerele combine 1470 şi 1570, impresionante

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007

- EDITORIAL - „Afurisiţii“ comisari ne fac şicane- Blestemata povară- Oameni de nota... 10 oameni- Nevoia de cercetare agricolă- Academia Română dă undă verde Organismelor Modificate Genetic- Mita: caltaboşi fără cârnaţi- Darul samurailor se duce pe apa Prutului- Dr. ing. Nicolae Pârvu: „Hibrizii de floarea-soarelui marca NS au trecut testul şi în 2007“- Aşteptând cartoful ecologic- Cartarea agrochimică, la periferia agriculturii-Consultanţa agricolă, în faţa unei mari provocări- Este timpul arăturilor de toamnă- Ai carte, ai… tractor-Combine- Bubalinele, în dizgraţie nemeritată- Târgul lăptarilor, o sărbătoare a muncii, a hărniciei în Bucovina-Nutriţia porcinelor – aspecte fundamentale (I)- Tulcea: Asociaţiile, un sfert din suprafaţa arabilă- În şcolile agricole începe să sune clopoţelul Europei- Alimentele, prea scumpe pentru români- Sărbătoarea porumbului şi a sorgului- În dezbatere, noul Cod Silvic - Pădurea, în pericol!- Pentru sănătatea pământului şi a apei-Porumbul, ca o posibilă alternativă bioenergetică- Drumul laptelui spre Europa- Totul despre fondurile europene- Vizită profesională în Ţara Bascilor- Breviar juridic- Curier juridic- Crizantemele, florile de aur ale toamnelor târzii- Păpălăul pentru grădină- Floreşti-Prahova, o viitoare aşezare turistică- Vaca- E toamnă…- În Niculiţelul cenuşiu- Thon-Samson, frumuseţe şi prosperitate- Laptele... de post- Însemnări din mansardă „Pasiunea mea – zootehnia“- Ce mai faceţi, domnule...ing. Dan ŞERBU?- Oameni care au făcut istorie-DESCHIDEŢI DRUMUL BANILOR DIN VEST!- „Am învăţat să croşetez înainte de a coase“- Ecumenismul între da şi nu- Apărători ai credinţei- Pacea tâlhărească de la Bucureşti- Cromoterapia- ZODIAC - Balanţa- La mintea...- Ceva în plus despre cafea

LUMEA SATULUI, NR. 21, 1-15 NOIEMBRIE 2011

- EDITORIAL - Pe mâna cui ne mai aflăm...?!- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 noiembrie 2011- Reforma PAC, oportunităţi şi provocări- Recoltă bună, fermier... în pagubă- Omul care nu poate să nu-i înţeleagă pe agricultori- Terenul arabil al României, cât este lucrat, neutilizat sau în repaus- Mai semănăm grâu de toamnă sau ne oprim?- Ferma, cartea de vizită a specialistului agricol- Pomicultura, în luna noiembrie- Producţie mică de mere la Voineşti- Prima crescătorie intensivă de crap- Cum ne protejăm animalele...- Ferma integrată, un sistem de succes- Broditop Pastă şi Broditop Extrudat calitate italiană pentru deratizări profesionale- Veşti bune pentru crescătorii de animale, mai mult lapte, viţei mai sănătoşi, pui mai mari- Însămânţarea artificială, un garant al progresului genetic- Albinăritul, între pasiune şi sursă de câştig- Un perimetru unde agricultura este la ea acasă- Agricultură modernă în Portugalia, şi cu OMG- Strategia pentru regiunea Dunării, prezent şi viitor- Din ciclul: „Jaful codrilor continuă, sub ochii autorităţilor!“ - Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (noiembrie 2011)- ISFRADA, zece ani de formare profesională în agrobusiness- Apiterapia previne şi tratează orice afecţiune- Binefacerile fructelor de sezon- Satul românesc, la răspântie de timpuri- Jina, o comună „la înălţime“- Domnica Sorescu Voicu, romanţa de aur a Prahovei- La Mănăstirea Maicii Domnului din Şelimbăr- Operaţiunea Barbarossa se apropie- O piesă de muzeu încă funcţională- Este Vasilica Ghiţă Ene poet al spaţiului rural?- Ochiul stăpânului îngraşă vita- Premiile oferite de Lumea Satului şi-au găsit câştigătorii SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Reforma PAC – un risc asumat
Se relansează Piaţa de Gros
Thailandezii se joacă cu preţul orezului
Porumbul, lider mondial
Un fermier împlinit
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (21 din 2011)
Alchimex a inaugurat prima fabrică de erbicide granulate pentru cereale păioase din România
Piaţa motoutilajelor, în creştere
Agroleasing, o nouă formă de finanţare pentru fermieri
Prin alinierea rapidă la cerinţele pieţei, ROSA C – Legume-Fructe Buzău redevine ceea ce a fost
Un an excepţional pentru viticultorii din Recaş
Maschio Gaspardo a inaugurat o hală de producţie
Târgul Apulum Agraria 2O, cu adevărat o ediţie jubiliară
IndAgra 2011, o ediţie a recordurilor
Cea mai mare pâine din lume

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

nr21_1-15_noiembrie-1.php.htm

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009

- EDITORIAL - RomÃ¢nie, a cui mai eÅ□ti?!- EvoluÅ£ia vremii Ã®n intervalul 1-15 noiembrie 2009- Regimul hidrologic Ã®n noiembrie Å□i decembrie- Un optimist nÄ□uc- Un prefect pentru viitor- Satul romÃ¢nesc Ã®n doctrina stÃ¢ngii- USAMV Cluj-Napoca la 140 ani- Dezastru Å□i pe pÄ□mÃ¢nturile de peste Prut- Agricultura Å□i noile condiÅ£ionÄ□ri eco (II)- Ce putem prelua din modelul francez de producere a seminÅ£elor- Fenomene meteorologice extreme, care ne ameninÅ£Ä□- TORO, hibridul cu rezistenÅ£Ä□ totalÄ□ la TRIBENURON METYL- Triticale - regina solurilor sÄ□race- Legumele ecologice Ã®n solar- Pomicultorii din ArgeÅ□ nici nu mor, nici nu se pricopsesc- Mai e puÅ£in Å□i ne cuprinde pÃ¢rloaga- Biohumusul, asul din mÃ¢neca fermierului (6)- Ã□n decorul fascinant al cupolei de polietilenÄ□- LaurenÅ£iu Varga Å□i-a Ã®ntemeiat o fermÄ□ de gÄ□ini ouÄ□toare care se doreÅ□te a fi ultraperformantÄ□- Metode de Ã®nmulÅ£ire a familiilor de albine- Rahitismul, o boalÄ□ gravÄ□ de nutriÅ£ie- CiobÄ□nescul de Bucovina, o creaÅ£ie pur romÃ¢neascÄ□- Breviar juridic (21 din 2009)- Curier juridic (21 din 2009)- Fermele didactice n-au murit de tot- Vselovod V. Topor- Forumul de afaceri israeliano-romÃ¢n- Suntem ceea ce mÃ¢ncÄ□m, de aceea trebuie sÄ□ mÃ¢ncÄ□m sÄ□nÄ□tos!- FÃ¢nul, ca sÄ□nÄ□tate- Cetatea Saschiz, mÄ□cinatÄ□ de vremuri Å□i nepÄ□sare- Primarii ieÅ□eni acuzÄ□ practicile discreÅ£ionare- Finalul fÄ□rÄ□ glorie al unei domnii- O voce care te predispune la visare- StrigÄ□tul credinÅ£ei strÄ□bune- DuminicÄ□ Ã®i vom prÄ□znui pe SfinÅ£ii Mihail Å□i Gavriil- Zile de neuitat la pensiunea Å£Ä□rÄ□neascÄ□ de pe Valea Izei- â□□Vulturiiâ□□ au cÃ¢Å□tigat Cupa Satelor- â□□PoveÅ□chile luâ□□ bace Toghiereâ□□- VieÅ£uitoare mai puÅ£in graÅ£ioase SUPLIMENT AGRO-BUSINESS

Marea dislocare funciara a Banatului istoric
Negustorilor nu le place cartoful romanesc
Acasa la cei care produc cei mai buni virsli din lume
Evolutii pe piata lactatelor
Smithfield Ferme revolutioneaza teoria dejectiilor porcine
Un italian care si-a gasit împlinirea pe meleagurile Satmarului
Cotatii bursiere
IndAgra Farm, în dizgratia guvernantilor
Zootehnia, ca si cum nu ar fi fost
Apimar îsi redefineste strategia
Constructorii de masini si fermierii – Letcani-Iasi
IPSO Agricultura, într-o casa noua
Centru de afaceri transfrontalier

Darul japonezilor - o statie de procesare a semintelor
Ziua Porumbului la Statiunea Livada Satu Mare
Ratia românului: doua pahare cu vin pe zi
N-o sa va vina sa credeti: SEROMGAL a scapat de faliment!
Ungaria, o piata de vis pentru gradinarii din Cherechiu
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

LUMEA SATULUI, NR. 21, 1-15 NOIEMBRIE 2011

- EDITORIAL - Pe mâna cui ne mai aflăm...?!- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 noiembrie 2011- Reforma PAC, oportunităţi şi provocări- Recoltă bună, fermier... în pagubă- Omul care nu poate să nu-i înţeleagă pe agricultori- Terenul arabil al României, cât este lucrat, neutilizat sau în repaus- Mai semănăm grâu de toamnă sau ne oprim?- Ferma, cartea de vizită a specialistului agricol- Pomicultura, în luna noiembrie- Producţie mică de mere la Voineşti- Prima crescătorie intensivă de crap- Cum ne protejăm animalele...- Ferma integrată, un sistem de succes- Broditop Pastă şi Broditop Extrudat calitate italiană pentru deratizări profesionale- Veşti bune pentru crescătorii de animale, mai mult lapte, viţei mai sănătoşi, pui mai mari- Însămânţarea artificială, un garant al progresului genetic- Albinăritul, între pasiune şi sursă de câştig- Un perimetru unde agricultura este la ea acasă- Agricultură modernă în Portugalia, şi cu OMG- Strategia pentru regiunea Dunării, prezent şi viitor- Din ciclul: „Jaful codrilor continuă, sub ochii autorităţilor!" - Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (noiembrie 2011)- ISFRADA, zece ani de formare profesională în agrobusiness- Apiterapia previne şi tratează orice afecţiune- Binefacerile fructelor de sezon- Satul românesc, la răspântie de timpuri- Jina, o comună „la înălţime"- Domnica Sorescu Voicu, romanţa de aur a Prahovei- La Mănăstirea Maicii Domnului din Şelimbăr- Operaţiunea Barbarossa se apropie- O piesă de muzeu încă funcţională- Este Vasilica Ghiţă Ene poet al spaţiului rural?- Ochiul stăpânului îngraşă vita- Premiile oferite de Lumea Satului şi-au găsit câştigătorii SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Reforma PAC – un risc asumat
Se relansează Piaţa de Gros
Thailandezii se joacă cu preţul orezului
Porumbul, lider mondial
Un fermier împlinit
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (21 din 2011)
Alchimex a inaugurat prima fabrică de erbicide granulate pentru cereale păioase din România
Piaţa motoutilajelor, în creştere
Agroleasing, o nouă formă de finanţare pentru fermieri
Prin alinierea rapidă la cerinţele pieţei, ROSA C – Legume-Fructe Buzău redevine ceea ce a fost
Un an excepţional pentru viticultorii din Recaş
Maschio Gaspardo a inaugurat o hală de producţie
Târgul Apulum Agraria 2O, cu adevărat o ediţie jubiliară
IndAgra 2011, o ediţie a recordurilor
Cea mai mare pâine din lume

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2008

- EDITORIAL - Pădurea şi… uscăturile din preajma ei- Luaţi aminte la a optsprezecea toamnă românească- Oameni de nota... 10 - Doctorul Vasile Pachiţanu- RNDR a fost lansată oficial- Alexandru Mica, autorul unei inegalabile antologii folclorice- Şansele agriculturii româneşti, în viziunea analiştilor BCR- Viitor incert pentru cercetarea viticolă- Laudă mâinilor care modelează pământul- Totul despre programul Fermierul- Pregătirea vinăriilor- Licoarea vinurilor dobrogene- Însemnări de la „răvăşitul oilor“- Complexul bolilor respiratorii (CBR) la tineretul taurin- Protejarea producătorului agricol prin ASIGURARE- Finlanda - o ţară conectată la tehnica agricolă mondială- Dâmboviţa, judeţ-pilot în certificarea competenţelor- Franţa - model de urmat- Comisia Europeană, îngrijorată de despăduririle masive- Mai mulţi bani pentru viticultori- Organismele financiare ale Uniunii Europene - Banca Europeană de Investiţii- Evoluţii pe pieţele bursiere- Porumbul european, în criză- Laptele comunitar nu va mai curge pe şanţuri- Impactul restricţiei folosirii chimicalelor- Breviar juridic (21)- Curier juridic (21)- Ce mai faceţi, domnule...Costică Bărbulescu?- Oameni care au făcut istorie - Nicolae Zamfirescu- Ia aminte bine cui dai votul!- Apariţii editoriale - acasă, tot acasă- Învăţământul la distanţă, dincolo de prejudecăţi- Bani frumoşi din plantaţiile de cătină- Din tainele terapeutice ale Ginkgo biloba L.- La VIZIRU - până şi speranţa pare pe sfârşite- Pădureni - „un loc din palma lui Dumnezeu“- Mănăstirea Pissiota, locul unde credinţa face minuni- Sfinţii de brumar- O revoluţie de... două zile- Cupa Satelor a luat drumul Chişcanilor- Discriminări pe piaţa muncii- Veşti bune pentru mamele de la ţară- Reţete de sezon- La mintea...(21)- Târguri de toamnă în Capitală

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007

- EDITORIAL - Camerele agricole, vis sau oportunitate?- Lumea Satului 50 - Cine suntem?- Sfânta familie- Oameni de nota... 10- Prognoză agrometeorologică- Culegem roadele unor acţiuni nesăbuite- Psihoza clauzei- Influenţa utilajelor asupra tasării solului- Arta de a învinge seceta- Bran, leagăn de tradiţii şi civilizaţie rurală- Fără prejudecăţi, despre Organismele Modificate Genetic- Problemele de agromediu, în atenţia consultanţilor- Binecuvântarea ploii- Veterinarii şi siguranţa alimentelor- Nutriţia porcinelor, aspecte fundamentale (II)- O şcoală agricolă de renume în centrul Sibiului- Securitatea alimentară, la mâna importatorilor- Reflecţii pe teme agricole- Cine face preţul pâinii?- Munca şi dăruirea sunt cheia succesului- În dezbatere noul Cod silvic- De acum, Cefin România şi în lumea agricultorilor- Totul despre fondurile europene- Târgul de la Brăila riscă să intre în anonimat- Miracolul agricol olandez- Breviar juridic- Curier juridic- MOROMETE MURIND…- În „galeriile“ celui mai mare muzeu de artă sătesc- La Valea Călugărească Apa şi aerul curat se dau cu raţia- Festivalul viei şi vinului- La Norcia, turismul a fost salvator- Florile pe timpul iernii- Amsterdam, capitala horticulturii mondiale- Polenul recoltat de albine (I)- Însemnări din mansardă- Ce mai faceţi, domnule...prof. dr. ing. Darie PARASCAN?- Oameni care au făcut istorie- Polina, copilul de suflet al Mariei Lătăreţu- Timpul cuvintelor- Filipii şi Martinii de Toamnă- Lăsatul secului- Darul necondiţionat- Lumea nevăzută- Veşmintele Cuvioasei Parascheva, la Cumpăna- Se apropie clipa!- Masajul terapeutic- HOROSCOP INDIAN - ULIUL- La mintea cocoşului- Animale pe cale de dispariţie

nr22_16-30_noiembrie-1.html

LUMEA SATULUI, NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2011

- Cum poate o vacă de lapte să îi ofere unui fermier 657 de RON în plus? - EDITORIAL - Vina... generalilor- Evoluţia vremii în intervalul 16-30 noiembrie 2011- Agricultura ecologică şi importanţa ei- O tradiţie conservată: producerea materialului săditor viticol- Ţară de-mprumut- „Fondurile europene dau azi mai multă viaţă agriculturii“- Cercetarea din domeniul orezului, la Brăila- Cartoful, doar 3,2% din suprafaţa cultivată a României- Diabrotica, inamicul lanurilor de porumb- Camelina, planta viitorului- Olandezii vin cu noutăţi ...- Soiuri şi hibrizi noi creaţi la ICDLF Vidra- Veterinarul Petrişor Olteanu, un Ioviştean care şi-a găsit „posada“ în Răcăciuni- Importanţa creşterii caprinelor în România- Este timpul deparazitării porcilor- Cât lapte se mai procesează în România- Afecţiunile perioadei de toamnă - iarnă la animale- Bolile la albine (1)- Vaci mai sănătoase, lapte mai mult şi mai gras- Zootehnia-i ca o boală- Infracţiune de la 1 mc de lemn furat- Masa lemnoasă, exploatată sub posibilităţi- „Părintele“ Băncii de Resurse Genetice Vegetale- Schimbările climatice, o problemă foarte gravă- Cocteiluri pentru sănătate- Binefacerile fructelor de sezon- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (noiembrie 2011 – II)- Meserii cu profil agricol la Botoşani- Moroieni, localitate turistică „fără interes turistic naţional“- Valorificarea potenţialului turistic al Schitului Vovidenia- Primul festival internaţional Provino Iaşi – capitala vinului- Metaforă şi culoare la Buhalniţa – Iaşi- Elena Merişoreanu sau cum să „calci“ pe folclor cu dragoste- „Nicio graniţă nu e veşnică“, spune moş Ion Efrem din Basarabia- A murit în scaunul domnesc- Canada, văzută... nu doar din autocar (I)- ŞTIAŢI CĂ...- Măria sa, Gutuiul- Curiozităţi despre rozătoare SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Politica Agricolă Comună după 2014 – Plăţile directe
Problemele agriculturii, în dezbatere publică
Materiile prime agricole, sursă de energie
România, al doilea mare producător de porumb din UE
Agricultorii români redescoperă orzul
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (22 din 2011)
Costel Caraş, reticent faţă de proiectele europene
Fermă de top la Gârbova de Sebeş
Problemele sectorului legume-fructe, la Braşov
Râureni, o marcă renăscută din propria cenuşă
Ferme occidentale lucrează pentru Sem-Luca
Modernizarea Hipodromului Ploieşti
KWS şi-a triplat vânzările în zona Moldova
După La Moşie, urmează Chiaburul

Vintest a adus cele mai bune vinuri în Capitală

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2008

- EDITORIAL - De-am fi altfel- „La rânduieli noi, tot noi“- Oameni de nota... 10- Smithfield Ferme - o prezenţă notabilă pe piaţa românească- Mircea Albulescu, actorul, profesorul, poetul- Petiţie agricolă- Schimbările climei şi implicaţiile pentru agricultură- Agricultura României până în 2013- Călirea grâului de toamnă- Recomandări pentru micii fermieri- Târgul cercetătorilor silvici- Fondurile europene pentru realizarea hărţilor de risc la inundaţii în Lunca Dunării- Fertilizarea – marea provocare a specialiştilor- Noi investiţii pentru mediu- Hibrizii Pioneer se prezintă- Bachus 2008, prilej de enumerare a unor perspective sumbre- Noi investiţii date în folosinţă în reţeaua sanitar veterinară- Rujetul (Brânca)- Valtec aduce în România combinele Sampo Rosenlew- Într-o zi de vineri, la Vinerea- IndAgra-Farm, după marea schismă- Semne îngrijorătoare dinspre horticultură- Un plus pentru imaginea externă- Subvenţii jenante- Fascinaţia preparatelor casnice- Un pui de stejar pentru Codrii României- Uniunea Europeană, în date şi cifre- În aşteptarea panourilor solare- Pământ batjocorit- Vine iarna- Breviar juridic (22)- Curier juridic (22)- Ce mai faceţi, domnule…Mihai Iancu?- Oameni care au făcut istorie - Amilcar Vasiliu- Doamne, ce frumos este la alţii!- Plante cu efect laxativ şi purgativ- Dovleacul, sănătate curată- Păstrarea cartofilor în gospodării- În sfârşit, oamenii şi-au găsit primarul!- Parcul balnear Nord-Vest - investiţiile din fonduri europene- Puterea şi opoziţia se adună, şi se scade, la Vălenii de Munte- Andrei, întâiul dintre apostoli- Neamul lui Hristos- File din cronica Marii Uniri- Din sat s-a întrupat vedeta… Simina Custură - o altfel de Nadia- Ziua Mondială a Femeii de la sate- La mintea cocoşului- Combine şi tractoare second-hand de vânzare pe Internet- Ferme agricole scoase la vânzare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009

- EDITORIAL - Geaba vii, geaba te duci...- Evoluţia vremii în intervalul 16-30 noiembrie 2009- Aşteptând belşugul care nu mai vine- Profilul unui mare agronom autohton- În pas de front spre o direcţie greşită- Agricultura şi noile condiţionări eco (III)- A venit momentul să restabilim relaţiile cu fraţii noştri din România- Quality Crops lansează hibridul sârbesc Anabella- Ziua Recoltei la Neamţ , cea mai mare manifestare agricolă a României- Spre bucuria sătenilor oina revine pe gazonul de baştină- Serele şi solariile, într-o nouă concepţie- Ciobanii avansează şi ideea pribegiei- Cu paşi mărunţi ajungi departe…- Animalele pentru blană, ca o poveste tristă- Cum şi cu ce hrănim vacile de lapte- Fermierii din Franţa dau vacile pe oi- Un proiect pentru viitorii zootehnişti- Deparazitarea animalelor din gospodării!- Pădurile Prahovei, sub presiunea hoţilor de lemne!- Dunărea, în vremurile ei rele- Fonduri europene pentru mediul rural- Investiţiile ANIF la vremea scadenţei- Pod nou peste râul Crasna- Acad. Cristian HERA, „Doctor Honoris Causa“ al Academiei Bulgare de Ştiinţe Agricole- Raul Victor Surdu – Soreanu- „Summit-ul“ elitei agricole- Şcoala agricolă din Podu Iloaiei îşi aşteaptă elevii- Plantele medicinale în sezonul de iarnă- Breviar juridic (22 din 2009)- Curier juridic (22 din 2009)- Urbanizarea, conceptul care trebuie să dăinuie în România- Comuna cetăţilor, locul unde istoria este la ea acasă- Baraganul sufletul meu- De douăzeci de ani, agricultura...- Iniţiativă eşuată- În numele prieteniei- Floarea Bucovinei, la poalele Ceahlăului- Biserica mai este în obiceiurile unor săteni- Praznicele, la bănăţeni- Suntem în Postul Crăciunului- Sub presiunea Comisiei Europene se extind ariile faunistice- Bace Toghiere şi Hicler- Lupul, veterinarul pădurilor- Romul, scurtă istorie SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Industria română a cărnii de porc
Porcii mari se vând greu în târguri şi oboare
Şansa porumbului în Europa
Diabrotica, mai rea ca ciuma
Agricultura, sub amprenta lucrurilor bine făcute
Subvenţiile agricole unde se duc şi cu ce folos?
Pătlăgeaua născută în pustiuri
În judeţul Buzău se mai găsesc terenuri ieftine
Primul siloz, prin CEC
Vinurile româneşti, acolo unde au fost dintotdeauna
Acum, în toamnă târziu, vinului bun îşi dezvăluie taina
Piaţa mondială agroalimentară
MOLDAGROTECH la a XVII-a ediţie
Tractorul românesc a murit, trăiască Hoyo-ul chinezesc!

Energia verde, o alternativă pentru Ungaria
Turbinele eoliene încep să-şi învârtă elicele deasupra Moldovei
Pasiune devenită afacere
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2010

- EDITORIAL - România, sub asediu fiscal?!- Evoluţia vremii în intervalul 16-30 noiembrie 2010- Poştaşul, la rang de sociolog naţional- Gestionarea fondurilor europene, la mâna clientelei politice?- Semănatul, toamna târziu- Sămânţa bună, la vremea răsăririi- Dacă mai este nevoie să dovedim- Sfecla de zahăr a fost şi rămâne cea mai profitabilă cultură- Noutăţi de ultimă oră în stropirea livezilor- Însemnări triste- Odobeşti, locul divin al vinului- Informaţii utile despre Recensământul General Agricol- Ciobanii din Deltă- Avicultorii înfiinţează primul institut de cercetări privat- TUBERCULOZA – o boală infecţioasă care se poate transmite de la animale la om şi invers- Hrănirea vacilor de lapte- Strategia împotriva inundaţiilor- OMG-urile şi... ciubucarii ecologişti- Cartoful transgenic: pe când şi în România?- Pădurile Prahovei, distruse de hoţi- Împăduriri masive în jumătatea de sud a României- Proprietăţile terapeutice ale fructelor şi legumelor- Curier Juridic (22 din 2010)- Breviar juridic (22 din 2010)- Pe cărările vieţii mele...- Un primar pentru viitor- Comana, în căutarea unui nou destin- Cea mai adâncă salină turistică din Europa îşi pregăteşte sfârşitul- În căutarea unui nou destin- Nicolae Labiş, cea mai mândră „floare de mălin“- Adrian Păunescu, la vremea despărţirii- Conacul Bellu, un crâmpei din istoria neamului- Meseriile de altădată- Mănăstirea Pissiota, locul unde credinţa face minuni- Cel dintâi apostol- Caleidoscop- Pârtia de schi Pojorâta, o noua destinaţie turistică SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Şansa agriculturii Uniunii Europene
Summitul Dunării
Principalele provocări ale agriculturii europene
Impactul subvenţiilor agricole de până acum
Şefii de la APIA, bogaţi... în şedinţe
Casa Zetea vă invită la lecţia de marketing agroturistic
Iniţiativa şi curajul, temelia afacerii
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (22 din 2010)
IndAgra 2010, o faţă palidă a fastului de altădată
Agromec Ştefăneşti, un nou concept de sere
Recompensă internaţională pentru DuPont
Cargill gigantul agroalimentar al României
Invitaţie la RENEXPO
Simpozion Internaţional. Economie agrară şi dezvoltare rurală
DigiTerra Explorer, în sprijinul agricultorilor
Maşini noi, destinate culturilor de cartof
Trei grape Catros

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007

- EDITORIAL - Anormalitatea la rang de… normalitate- Distanţa ce ne separă- Însemnări din viaţa unui mare agronom- Cercetarea genetică exclude amatorismul- Şlefuitorul de cânt şi grai- SAPARD-ul face treabă bună în Brăila- Ce vrea „Ţăranul Sărac“ de la Câmpineanca- Gunoiul de grajd, cel mai sănătos îngrăşământ- Seceta se poate combate numai prin irigaţii?- Agricultura în cea mai mare grădină a Europei- Pledoarie pentru extinderea formelor asociative- Grăbiţi-vă să înregistraţi produsele tradiţionale!- Un jubileu lipsit de aureolă- Prima şcoală agricolă din România- Creşterea iepurilor de casă, o afacere profitabilă- Târgul apicultorului buzoian- Nutriţia porcinelor, aspecte fundamentale (III)- Crescătorii de capre au pus de… un sfat- Siguranţa alimentelor marea provocare- Viitorul grânar se apropie de 2 milioane hectare- A doua pâine a ţării este prea scumpă- Preţul laptelui, între deziderat şi realitate- Fagul şi molidul se înalţă falnic în codrii Bihorului- Avem o lege a vânatului- Piatra-Neamţ, capitala montanologiei europene- Totul despre fondurile europene (III)- IndAgra parcă n-a mai strălucit ca altădată- Camerele agricole – o opţiune guvernamentală riscantă- Breviar juridic- Curier juridic- Primul muzeu aromân din România- Padina - floare nepereche a câmpiei buzoiene- Carennac, spaţiul contradicţiilor- Pensiunile agroturistice, o afacere de viitor- Polenul recoltat de albine (II)- Cum trec anii…- Pasiunea ştiinţifică – zootehnia- Ce mai faceţi, domnule... dr. ing. Marin Capisizu?- Oameni care au făcut istorie- Ofelia Florica Harangus- „Mioara năzdrăvană“- Spaţiul minunilor- Boieri olteni – Craioveştii- Istoria de lângă... istorie- Calendar- Cât vor mai trăi meşteşugurile satului?- Sfaturi în bucătărie- Reţete tradiţionale- Horoscop indian - MAIMUŢA- La mintea cocoşului- Obârşia unor cuvinte- Câteva specii de animale rare din Africa

nr23_1-15_decembrie-1.html

LUMEA SATULUI, NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2011

- Să-l aducem pe Moş Crăciun... acolo unde n-a ajuns niciodată!- EDITORIAL - ANIF, la răscruce de vânturi- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 decembrie 2011- Românii mănâncă mai puţină pâine ?!- Speranţa, sufocată de prostie!- Ce perspective au tinerii agricultori?- În orice condiţii asolamentul este obligatoriu- Secetă şi în Banat- Producătorul care a dat la pace cu retailerii- Se încheie un an greu pentru pomicultori- Preţul laptelui aruncă în aer zootehnia- Tabără, rezervat în faţa „partiturii“ văcarilor- Profilaxia şi combaterea bolilor la porumbei în timpul iernii- Importanţa mineralelor şi vitaminelor în hrana porcilor- Atingerea cerinţelor privind calitatea laptelui, amânată- DEL-CA-MAG - Spor semnificativ de creştere la puii de carne- Conservarea şi folosirea în hrana animalelor a tăiţeilor de sfeclă- Bolile la albine (II)- Iarba verde de acasă, de la mină la... turism- Cea mai mare pădure de stejar, la Bolintin- Natura 2000 nu înseamnă doar restricţii- Nămolul de epurare, îngrăşământ în agricultură- Recaş, renumit oraş vitivinicol- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (decembrie 2011)- Sărăcia te face mai înţelept- Surani, viaţa simplă a unui sat de munte- Petrică Moise, patru decenii de activitate- Aninoasa, capitală cultural-sportivă pentru cinci zile- Biserica dintr-o Piatră- Cum verificăm calitatea icoanelor?- Din dragoste pentru tradiţiile populare- Canada, văzută... nu doar din autocar (II)- Rodica Popescu Bitănescu: „Poveştile ţărăncilor m-au fascinat întotdeauna“ SUPLIMENT AGRO-BUSINESS

Legumele şi fructele româneşti, promovate în Rusia şi Ucraina
Cinci miliarde de euro absorbiţi
Noua legislaţie comunitară privind utilizarea aditivilor
Franţa şi Germania, principalii producători agricoli ai UE
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (23 din 2011)
O fermă, trei domenii de activitate
Producţia europeană de biogaz în plină creştere
Fabrică de panificaţie congelată la Câmpia Turzii
Energie verde marca Bergenbier la Ploieşti
BASF salută elita fermierilor din România cu un solemn „Ave, Cezar!“
Asociaţia Distribuitorilor şi Importatorilor de Pesticide, la aniversare
2012 – Anul Internaţional al Cooperativelor
JOHN DEERE, la cota 500
Noutăţi Väderstad, lansate la Hanovra
Participarea în Comisia de agricultură a Parlamentului European şi temele discutate

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2009

- EDITORIAL - De o 100 de ori Lumea Satului- Lumea Satului 100. Cine suntem? Spre ce tindem?- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 decembrie 2009- Gâfâind, sub povara vremurilor- Ştiinţa agricolă românească, între a fi şi a nu fi- Radioul public în viaţa de zi cu zi a românilor- MakhteschimAgan îşi serbează majoratul- Ca o stâncă vie în faţa urgiilor- Dispar ajutoarele, dar se micşorează acciza- Am întâlnit şi fermieri mulţumiţi- Soluţii tehnologice în creşterea porcinelor- Căpuşele, vectori ai unor boli majore- Chinurile refacerii zootehniei- Romvac Company SA, de 35 de ani în slujba medicinei veterinare- Coccidioza rumegătoarelor (Diareea roşie)- Pantera Carpaţilor, nu mai amuşină praful de puşcă- Breviar juridic (23 din 2009)- Curier juridic (23 din 2009)- Iulian Drăcea- În premieră naţională, un nou integrator alimentar pentru copii- Fortificaţi-vă organismul prin fructe şi legume- Lucrările, la zi, în viticultură- Oameni care nu vor să renunţe la speranţă- Doi tineri care au dat satului o uimitoare trezire- Ungureni, locul unde până şi uliul este singuratic- Viaţa în ţinutul zimbrului- Maramureşul, ca atracţie turistică- Avem şi un festival al papricaşului- Invitaţie la Muzeul Chihlimbarului- Biblionet scontează pe 5 milioane de „internauţi"- Un străvechi meşteşug, în criza de fiecare zi- Polina Gheorghe, o „teleargeşeancă" cu satu-n suflet- Începutul nefericit al unei domnii- Comemorare de suflet la Gerăuşa- Sfântul Nicolae, făcătorul de minuni- Împliniri la căpătâiul credinţei- Bucurie la vreme de toamnă- Veturia Suciu, maica satului românesc- Porumbeii, dincolo de simbolul prieteniei- Locul în care viaţa se întrepătrunde cu pieirea- Bace Toghiere la piaţ'- Biatlon - Eva Tofalvi, vis de mărire la Vancouver SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Noul buget agricol European
În 2010, grâu mai puţin
Românilor le place vinul… românesc
Porumbul, în economia lumii
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (6)
AGRITEHNICA 2009 – Hanovra – oraş al expoziţiilor
Bun venit, în numele familiei Claas
Ofertă ademenitoare – maşini agricole prin Deutsche Leasing
Exportul de carne de porc, o mare deziluzie
Energia verde care ne va scoate din criză

curs valutar

nr23_1-15_decembrie.html

REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro

Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2010

- EDITORIAL - Lumea, tot mai numeroasă şi flămândă- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 decembrie 2010- Viaţa în ţara nimănui- După un an agricol dificil se speră într-unul mai bun- Nemţii ne îndeamnă să refacem ce am distrus- Viile, în declin biologic- SCDA Turda - locul unde s-au născut faimoasele grâne transilvane- Dacă mai este nevoie să dovedim valenţele fertilizării organice- „Doamna cu serele“ din Inand- Bayer se mută „la înălţime“- Crescătorii de animale din Borcea de Jos se reunesc într-o cooperativă agricolă- Hrănirea porcilor în perioada de finisare- Metode de creştere a găinilor ouătoare- Bolile bacteriene ale porumbeilor- Crescătorii de capre aspiră la un nou statut- Demers pentru un mediu curat- Culturi modificate genetic- Iarba verde de acasă- În judeţul Suceava pădurile se fură cu munte cu tot- Breviar juridic (23 din 2010)- Curier juridic (23 din 2010)- Mai avem şi şcoli de industrie alimentară! Colegiul din Cluj, sub asistenţă olandeză- Viaţa la munte – grea, dar frumoasă- Copiii nimănui- Ni se pierd ciobanii dar avem pensiuni...- La ţară, moartea vine mai repede- Focul veşnic viu al naturii măiastre- Adrian Păunescu, despre ţărani- Satul, văzut prin ochii unui pictor- Dogarii satelor- Cetină din măgură- ...Dătători de legi şi datini - Războaie între fraţi- Istoria de lângă... istorie vremea abuzurilor şi a crimei- Sfântul Nicolae, Moş Nicolae...- Din amintirile unui primar de cursă lungă- Din enciclopedia naturii- Dialog cu cititorii SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Politica Agricolă Comună, în viziunea comisarului Dacian Cioloş
IndAgra 2010, până la urmă… un succes
Programul Shavit România
APIA Satu Mare, tot mai aproape de exigenţele europene
Agromec Ştefăneşti SA propune în România un nou concept de sere
Danone investeşte în siguranţa alimentară
Agrofam Holding Feteşti lansează un proiect social unic în România
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (23 din 2010)
Mai puţin vin
Miliardarul Bernhard Term*hlen investeşte mult în agricultura românească
Două noi rezervaţii ştiinţifice în Delta Dunării
O ciupercărie care creşte precum… ciupercile
Sistemul de încălzire Global, o inovaţie olandeză pe piaţa echipamentelor avicole
Resursele energetice, câte au fost, câte au mai rămas
În mirifica agricultură a Olandei
S-a dus în lume să ia lecţii de la căpşunari
Mozzarella de Botiza

Noutăţi pentru 2011 lansate de MAP la IndAgra
Agrocomerţ Holding, generos cu clienţii
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nr23_1-15_decembrie.php.htm

REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2008

- Editorial - „Nu dau explicaţii…“- Lumea de acum- Oameni de nota... 10- Veşti îmbucurătoare de la Bruxelles- Medicina nu se traduce în „yes“ ori „no“- „Suntem ceea ce mâncăm“- Mitul pământurilor româneşti nu mai există!- Prima plantaţie exotică moare înainte de a se naşte- Agricultura României, în viziunea analiştilor- Arăturile de toamnă, dincolo de prejudecăţi- Fertilizarea cu azot a grâului de toamnă- La orizont, industria de producere a îngrăşămintelor naturale- Liber la legumele… strâmbe- Porcul românesc- La PROTAN put... nu numai cadavrele- Comisia Europeană propune noi tehnici pentru asomarea animalelor- Miazele animalelor- Sfaturi practice- Modelul cooperatist japonez- Marea amăgire- Reuniunea internaţională a morarilor- O realizare demnă de „Cartea Recordurilor“- Primele subvenţii pentru împăduriri- Uniunea Europeană, în date şi cifre- Cică Europa ne-ar da bani, dar nu avem proiecte- Sprijin pentru culturile deficitare- Producătorii de grâu, în bătaia vântului- Hrana sănătoasă, un deziderat îndepărtat- Breviar juridic (23)- Curier juridic (23)- Şcoala agricolă din Huşi, la 100 de ani- Ce mai faceţi, domnule…Mihai SÎMPETRU?- Oameni care au făcut istorie- Întrebări post-electorale- Cum punem boala pe fugă- Gutuile, „merele de aur“ ale toamnei- Tratamente de iarnă în pomicultură- Muzeul cinegetic, mândria Romsilva- Casa cărţilor de la Brădetu- Meserii dispărute- Păcatul de a te îndepărta de biserică- Nicolae, prea-minunat- La Bălţăteşti – Neamţ, renaşte o veche îndeletnicire- Tricolorul, „stindardul libertăţii“- Reţete ca la bulgari...- ...de sezon Galbena gutuie...- A dispărut registrul de fond funciar- Popa din Plopeni a căzut de pe schelă- La orizont, hypermarketurile rurale

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007

- EDITORIAL - De, mă întreb şi eu!- Malnutriţia şi genetica- Oameni de nota... 10- Prognoză agrometeorologică- Dumitru Rucăreanu, între muzică şi teatru- Planul de afaceri? O iluzie- Marea şansă a culturilor energetice- Apel la raţiune- Cartoful, în dizgraţia procesatorilor- Dacă doriţi să cultivaţi andive- Tehnologia de cultivare a meiului- Agricultura în Lunca Dunării- Drumul anevoios al brânzeturilor ecologice- Nutriţia porcinelor, aspecte fundamentale (IV)- Oierii pe piaţa alimentară- Medicamentele veterinare româneşti, „cernute“ la intrarea în Uniunea Europeană- Cât de rentabile pot fi cerealele de toamnă?- Macaralele îşi reîntorc faţa spre ţărm- Agricultura, fără şcoală?- 67 milioane de puieţi pentru revigorarea pădurilor- Combinele Challenger la performanţe incredibile- Totul despre fondurile europene (IV)- Bugetul UE pentru 2008- 40 de ani de cercetare pomicolă la Mărăcineni- Un act ambiguu şi derutant- În dezbatere, proiectul Legii Camerelor Agricole- Breviar juridic- Curier juridic- Ing. Ioan BĂLAN: „Vor rezista doar procesatorii care fac progrese“- Iernarea plantelor- Bogăţia unui „târg“: Iveşti- Utilizarea actuală a polenului- Calităţile nebănuite ale sâmburilor de struguri- Ai grijă, ţară, de ţăranii tăi!- Proiect transfrontalier pentru renaşterea tradiţiilor- Ce putem prelua din modelul japonez de agricultură?- Însemnări din mansardă- Ce mai faceţi, domnule...prof. univ. dr. Aurel Rusu?- Oameni care au făcut istorie- Uite, domnule, se cântă Anton Pann!- Sfântul Ierarh Nicolae- Generozitate sau egoism?- Postul Crăciunului la români- Vin sărbătorile!- Sfârşitul „Spărgătorului de fronturi“- Calendar 1-15 decembrie 2007- Sfaturi în bucătărie- Reţete tradiţionale- Horoscop indian - Delfinul- La mintea cocoşului- Obârşia unor cuvinte

nr24_16-31_decembrie-1.html

LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2011

- EDITORIAL - Să fim mai buni şi să uităm...- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 decembrie 2011- Un an de excepţie, aşa cum se întâlneşte la o jumătate de veac- Cât mai ţine agonia acestei lumi nebune?- O teză de doctorat de nivel academic- Bugetul Agriculturii, sub semnul prudenţei şi austerităţii- An bogat, an sărac- Limagrain a lansat în România gama specială de porumb siloz- Porcul - istorie şi legendă- Sacrificarea tradiţională a porcilor, la liber- Vaci irlandeze, pentru săracii din Râşca- Trasabilitatea, un concept pentru siguranţa noastră- Strategii de vaccinare contra paramixovirozei porumbeilor (I)- Sorgul boabe, o alternativă la porumbul sau orzul utilizat în nutreţurile concentrate din hrana rumegătoarelor- Încă o rasă de cai la Beclean- Bolile la albine (III)- Vinul bun, îmbinarea perfectă între ştiinţă şi artă- Şi s-a numit Ghiţă!- Crăciunul în Maramureş- Belciugarii de la Ilva Mare- Obiceiuri sălăjene de Crăciun şi Anul Nou- Datini din Muntenia de Nord- În Godineştii Bacăului se joacă „ursul ecologic“- Sărbătorile de iarnă, în Bucovina- Tradiţiile de altădată, la margine de ţară- Hârja - Festivalul plăcintelor- Pluguşorul reporterilor- Colindul LUMII SATULUI SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Comerţul cu produse agricole
Provocările dezvoltării durabile
2011 în legumicultură – producţii bune, E. coli şi bani puţini
Fructele sălăjenilor, transformate în suc natural
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (24 din 2011)
Balanţa porumbului în luna decembrie 2011
Garduri vii şi tuia de Călugăreni
Produse tradiţionale, „la înălţime“
Grupul japonez Sumitomo a cumpărat Alcedo
Ameropa a preluat Azomureş
Privire de ansamblu asupra noutăţilor Claas 2012

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2008

- Editorial - De Crăciun, ca la mama acasă- Fereşte-ne, Doamne, de cancerul recesiunii!- Prognoză agrometeorologică- Agricultura în Parlamentul României: 9 senatori şi 22 de deputaţi- 2008 - un an agricol bun. Cum va fi 2009?- Cei mai buni dintre cei foarte buni- Izolaţia modernă a clădirilor cu spumă PUR- Cristian Pomohaci, păstorul Domnului în biserică, pe scenă şi la stână- Bilanţ agricol 2008- Elita horticulturii româneşti- Cei mai mari producători, cele mai bune vinuri- Topul crescătorilor de porci- „Săptămâna Veterinară Europeană“- Liber la alimentele comunitare- Mană cerească- Trichineloza, o boală care nu iartă- Noi orientări în Politica Agricolă Comună- Importuri personale scutite de taxele vamale- Sărbătorile de iarnă la români- Începutul sărbătorilor la români- Bradul de Crăciun- Hai la masă!- Colindători prin Ţara Oaşului- Cu gândul la colinde şi Irozi- Bucovina, în vremuri de sărbătoare- Dobrogenii duc dorul sărbătorilor de altădată- Sărbătorile de iarnă la musulmani- Acasă la lipoveni- Dobrogenii...- Sărbătorile de iarnă la armeni...- Povestea silvică a pomului de Crăciun- Ştefan, cununa lui Hristos- Vasile, părintele credinţei noastre- Scrisoare către Moş Crăciun- Vinul bun, încununarea unei mese reuşite- Gânduri între ani- Anul Nou, la moldoveni- Cum îl întâmpinăm pe 2009- 4.000 de moşi pentru copiii bucureşteni- Ştiaţi că avem cele mai fărâmiţate exploataţii?- ...roadele pământului în timp şi spaţiu- Ştiaţi că…

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2009

- EDITORIAL - La un an o dată…- Estimări privind evoluţia vremii în intervalul 16-31 decembrie 2009- Lume multă şi voie bună la momentul aniversar - „Lumea Satului – ediţia 100“- Triumful lui Cioloş- Gânduri la răspântie de ani- Lumea satului, un spaţiu pe care îl îndrăgim cu toţii- Precum polenul florilor cărora le dă viaţă- Biotehnologiile agricole, de la mit la realitate- Demers pentru: o lege a exploatării terenurilor- Apel pentru sănătatea pământului- Gustul pâinii româneşti- Qualyti crops locul în care floarea-soarelui îşi întoarce faţa spre oamenii care o înnobilează- Limagrain pregăteşte campania 2010- Prunii din Ţara Oaşului- Livada olandeză de la marginea Capitalei- Toamnă binecuvântată pe câmpiile buzoiene- Păsările din Zorleni cotcodăcesc la înaltele porţi ale Europei- Giardioza, o parazitoză care afectează animalele tinere şi copiii- Tehnologii de creştere a tineretului porcin- Implicarea şi dăruirea, două calităţi necesare unui agronom- Dor de Mocăniţă- Descântec de gripă nouă - Un an de restrişte- Întâmplări adevărate cu urşii carpatini- Instrumentişti celebri, magicianul şi vioara de foc- Să ne gătim casa în straie de sărbătoare- Cinste mâinilor care aduc în casă fascinaţia Bradului de Crăciun- De Crăciun: Unde este mai bine?- Itinerar de vacanţă, valea mirifică a Doftanei- Sărbătorile de iarnă în Bucovina, e noaptea Sfântului Ajun!- Obiceiuri vechi de Crăciun şi Anul Nou- Urare de Crăciun- Colindele la români- Astăzi s-a născut Hristos, Mesia chip luminos...- Ştefan, ultimul mare sfânt din an- 1 ianuarie, ziua Sfântului Vasile- Nu e pasăre ca porcul şi nici… peşte precum curcanul- Invenţiile agriculturii virtuale- Poveşti de Crăciun...- ..şi, totuşi, există Moş Crăciun SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (7)
An bun pentru viticultorii din DEALUL MARE
Brandul Vinia, pe patru continente
Ritualul vinului
Ziua mecanizatorului, din nou în actualitate
BASF vrea struguri buni, pentru a face vinuri şi mai bune
Agricultura în partea sărăcită a Serbiei

nr24_16-31_decembrie.html

LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2010

- EDITORIAL - Colindele de azi şi de ieri- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 decembrie 2010- Deciziile vinovate nu pot fi prescrise- Am ales o direcţie greşită- Bugetul agriculturii, într-un an de criză economică- Japonezii avertizează: „România va avea de-a face cu o criză a alimentelor“- Ce este şi cum poate fi combătut putregaiul negru al viţei-de-vie- Pomicultura Dobrogei, ieri şi astăzi- APIA a plătit 700 mii de fermieri- Avem material sãditor autohton bun, să-l păstrăm şi să-l îmbunătăţim- APIA, al patrulea an în slujba agricultorilor- Strategia Danone, în zootehnie- Bolile bacteriene ale porumbeilor (II)- Metode de creştere a gãinilor ouătoare- Nu-i legumă precum porcul- Mărturiile ultimului frate Ion Ceauşescu - Crăciunul, ca o zi de doliu fără sfârşit- Invitaţie la Ferma feerică de animale rare- Paradisul de la marginea Capitalei- Cufărul sacru al datinilor româneşti- Datini şi obiceiuri din nordul Moldovei- Maramureşul, în noaptea Naşterii Domnului- Naşterea Domnului, minunea care a schimbat lumea- Ştefan, cel dintâi martir al creştinătăţii- Părintele monahismului ortodox- Lăcaşul sfânt de la Agronomie- Concursul „Strugurele de Aur“- În preajma Sărbătorilor de iarnă, Târgul Internaţional de Vinuri GoodWine, la a III-a ediţie- Andivele autohtone apar abia acum pe piaţă- Pelincile Domnului- Reţete pentru sărbătorile de iarnă SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Politica Agricolă Comună de ieri şi de azi
Bani „cu ţârâita“ pentru cercetare
Cota de lapte, ca un măr al discordiei
Derularea Programului Operaţional pentru Pescuit
Bilanţ zootehnic
Bilanţ APIA
ANSVSA, în sprijinul crescătorilor de porci
Syngenta – România, 10 ani de succes
Pioneer la înălţime
Dezbaterea naţională – Agricultura României – prezent şi viitor
Cercetătorii agrarieni îşi expun proiectele ştiinţifice
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (24 din 2010)
Preţul grâului în 2010
Ferme mixte cu bani europeni
RENEXPO South-East Europe, la a treia ediţie
Petrolul e pe sfârşite. Cu ce îl vom înlocui?
Noul tractor Deutz Fahr Agrotrac 150 4WD, o gamă amplă de aplicaţii
Ofertă de folie dublă

DuPont România – Divizia Protecţia Plantelor angajează reprezentant de vânzări
Ofertă ademenitoare

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2007

- EDITORIAL - Drumul spre obârşie- Leru-i Doamne, Ler!- 2008, poate un an mai bun- Trubadurul de la miezul nopţii- 2007 – Cel mai slab bilanţ agricol- Cum să ne apărăm de trichineloză- Atenţie la pastilele suferinţei!- Ceaiurile în meniul de sărbători- Calităţile nebănuite ale sâmburilor de struguri (II)- Revine gripa aviară la Murighiol- Dispute pe tema privatizării SNIF- Mălâncrav – o fărâmă a Coroanei britanice- Cel mai mare muzeu etnografic şcolar- Oferta de brazi a Romsilva- Cum să ne împodobim casa- Dor de mama plecată în pribegie- Poinsetia sau Steaua Crăciunului- Obiceiuri de Crăciun în zona Bihorului- „Chipăruşul“- Colinda, comoara de suflet a ciocilenilor- Colindele, pe scena Ateneului Român- Crăciunul în Europa- Simple zvonuri- Dedicaţii- Datini şi obiceiuri de Anul Nou- Naşterea Mântuitorului – între tradiţie şi autenticitate- Povestea Ignatului- Sf. Ignatie Teoforul- Sfântul Apostol şi Arhidiacon Ştefan- Pluguşor 2008- Calendar 16 - 31 decembrie 2007- Horoscop indian - Turnul- La mintea cocoşului

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010

- EDITORIAL - Ce-am avut Å□i... n-am pierdut- Gutenberg sau Marconi?- Staff-ul agriculturii: un ministru Å□i trei secretari de stat- â□□Agricultura, pe mÃ¢ini buneâ□□- Un miracol numit apiterapie- Magicianul Å□i bugetul agricol- Dincolo de Copenhaga: Agricultura Å□i silvicultura sunt parte a soluÅ£iei- Hidrologii ne Ã®ndeamnÄ□ la calm- DacÄ□ doriÅ£i sÄ□ vÄ□ construiÅ£i un sistem de irigare prin picurare- Noile livezi superintensive Ã®n RomÃ¢nia (II)- Legumicultorii din Matca Ã®Å□i deplÃ¢ng soarta- Tehnologia Ã®ngrÄ□Å□Ä□rii ovinelor- Romfenbendazol 10%, distrugÄ□torul paraziÅ£ilor interni!- O operÄ□ hidroameliorativÄ□ fÄ□rÄ□ egal este Ã®n pericol- Cele mai mari lucrÄ□ri de combatere a eroziunii solului- PÄ□durarii sunt Ã®ncÄ□ optimiÅ□ti- Breviar juridic (2 din 2010)- Ce mai faceÅ£i, domnule... Dumitru Moianu- SÄ□ Ã®nvÄ□Å£Ä□m Å□i din ce spun elevii!- De ce fug tinerii de agriculturÄ□?- Comuna care Å□i-a ratat Å□ansa- Bine de Å□tiut la coaste rupte- Nicio grÄ□dinÄ□ fÄ□rÄ□ sfeclÄ□ roÅ□ie!- Zona montanÄ□, dincolo de fascinaÅ£ia turisticÄ□- Locul Ã®n care doar bÄ□trÃ¢nii mai ascultÄ□ chemarea pÄ□mÃ¢ntului- PÄ□durea, prÄ□duitÄ□ Å□i cu sprijinul JustiÅ£iei- VÃ¢nÄ□toreascÄ□- Italia, o Å£arÄ□ cu o agriculturÄ□ adevÄ□ratÄ□- RenaÅ□te vechea cetate de scaun din CÃ¢mpia GherghiÅ£ei- Ã□nceputul tragediei romÃ¢neÅ□ti- Datini dobrogene- Pictura muralÄ□ a lui Sabin BÄ□laÅ□a- CrÄ□ciun fÄ□rÄ□ tata- O paginÄ□ de istorie uitatÄ□- Vasile, Grigore Å□i Ioan- Pe viaÅ£Ä□, mamÄ□- BrÄ□neÅ□ti, campioanÄ□ de toamnÄ□- Misterele fascinante ale civilizaÅ£iilor apuse- Campionul columbofililor SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Ignoranta care ne caracterizeaza
Ajutoarele de stat, in 2010 pentru crescatorii de animale
Pretul alinierii la fermierii occidentali
Productia de alimente si criza financiara
Izbanda intr-o afacere pornita de la zero
Exilul merelor romanesti
Evolutii pe piata mondiala agroalimentara (2 din 2010)
Franta, puterea agricola a Europei
Sa nu renuntam la soia!
La Odoreu - Satu Mare, Wawi a inaugurat o fabrica de ciocolata
Comisia Europeana, preocupata de stabilizarea pietei lactatelor
Denunt public al laptarilor
Cheia succesului - Tehnofavorit, transferul tehnologic din Vest
Stiati ca...

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2011

- EDITORIAL - Produsul tradiţional, la mâna negustorilor?!- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 ianuarie 2011- Care viitor?- Combinatul Agroindustrial de la Curtici- De vorbă cu autorităţile trei întrebări, trei răspunsuri- Livezile, în plină iarnă - buletinul lucrărilor pomicole din luna ianuarie- Tratamentele la legume- Cu gândul la depozitele horticole ce vor fi sau nu- Cultura freziilor, mai rentabilă decât a roşiilor- Un argeşean aduce în România PORCUL DANEZ- Raţii de hrană pentru vacile de lapte- Declin alarmant al populaţiei de albine- O nouă varietate în apicultură linia de albine Horezu 15- TRICHOMONOZA ŞI HEXAMITIAZA, boli care pot provoca pierderi semnificative în crescătoriile de porumbei- „Fabrica de ouă“ ecologice- Breviar juridic (2 din 2011)- Curier Juridic (2 din 2011)- Marele jaf asupra pădurilor, cu sprijinul justiţiei- Comisia Europeană admite un prag de toleranţă pentru OMG- Cine se ocupă totuşi de OMG-uri?...- Colegiul „Emil Negruţiu“ din Turda- Flora ţării: cum valorificăm acest tezaur?- E-WORD – proiect pentru integrarea femeilor din mediul rural- Focul veşnic viu al naturii măiastre (III)- Ghereşti – Comuna andivelor şi a meşteşugarilor iscusiţi- Etiopia - Leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (II)- După 80 de ani, Coiful de aur de la Coţofeneşti revine acasă!- O bijuterie silvică- Eminescu - geniul a fost şi el om- Fiind băiet păduri cutreieram- Mănăstirea Horaiţa, oaza de linişte din mijlocul pădurii- ...Dătători de legi şi datini „învăţăturile“ domnitorului- Istoria de lângă... istorie- Un studiu zootehnic de excepţie tehnologii de creştere a taurinelor- Nu mă da de suflet, mamă ţară!- Viaţa şi năravurile acestor fiinţe- Cătina albă, o soluţie pentru pământurile sărace SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Reflecţii asupra viitorului agriculturii şi alimentaţiei
Cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentaţie, resurse naturale şi teritorii
Bugetul agriculturii, în date şi cifre (II)
Secvenţe din scenariul falimentării cercetării agricole
Consiliul Concurenţei acuză: proasta organizare a pieţei laptelui
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (2 din 2011)
Aberaţii în alocarea banilor publici sau „fiţele“ din agricultură (II)
O decizie tardivă. Firmele de consultanţă vor fi acreditate
De la betonieră la vatra de pâine
O ciupercărie ratată
Bioetanolul şi biodiselul, cele două mari resurse energetice regenerabile
În Dobrogea se înalţă cel mai mare parc eolian din Europa
Pâinea românească, prea scumpă şi proastă
Program expoziţional ROMEXPO ianuarie – iunie 2011

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2008

- EDITORIAL - „Semne bune anul are“- Apa şi aerul curat – problema vitală a omenirii- Oameni de nota... 10- Apiterapia, o alternativă a medicinei- În aşteptarea fondurilor structurale- Cel mai mare buget din istoria agriculturii- Evaluând şansele agriculturii biologice- Ce putem prelua din modelul japonez de agricultură (III)- Tehnologia de cultivare a năutului- Câteva date practice privind cultura faceliei (I)- Pământul, mult prea bolnav- În Dâmboviţa zootehnia îşi continuă declinul- Nutriţia porcinelor, aspecte fundamentale (VII)- Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (II)- Peştele, în eprubeta cercetătorilor- Impactul alimentaţiei moderne- Silvicultura, sub impactul jocurilor politice- Agricultura în zona montană- Tractoare cu roţi Challenger- Totul despre fondurile europene- 40 de ani de cercetare pomicolă la Mărăcineni- Preţul uleiului urcă vertiginos- Olanda este tare şi-n ceapă!- În dezbatere, proiectul Camerelor Agricole- Nu este tocmai momentul oportun- Breviar juridic- Curier juridic- Liceul din Huşi, o fală a învăţământului agricol- Ce trist record!- Iarnă de vis în satele din zona Branului- Tărâm de istorie şi credinţă- Casa-muzeu Vasile Gaman- Hotelul care se va topi- Spaţiul culorii (II)- Ceaiurile naturale în meniul zilnic (III)- Ce mai faceţi, domnule... prof. univ. dr. Nicolae D. BELLI?- Oameni care au făcut istorie- Citiţi, că aveţi ce învăţa!- Un colţ de rai în Câmpia Prahovei- Chemările Ortodoxiei- OGRADA CU „SEMNE“- Moş Ion Roată şi… integrarea europeană- Împlinirea Marii Uniri- Oina în varianta modernă- Horoscop indian - Pustnicul- Producţia mondială de miere- Crâmpeie de piscicultură- Clonarea animalelor şi alimentaţia- Incredibil, kibuţurile se privatizează!- Câinii detectează cancerul- La mintea cocoşului

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009

- Editorial - Nu lăsaţi agricultura... fără busolă!- Boala ca boală, dar foametea?- Vremea în intervalul 16-31 ianuarie 2009- Noi demnitari de la Agricultură- Privatizarea SNIF, la o nouă strigare- Nervozitatea şi pripeala nu fac bine- Comisiile pentru agricultură- Alba-Iulia, capitala de suflet a neamului românesc- La lecţia de economie capitalistă a lui Lucuţ- Finanţarea externă a agriculturii- Astăzi, despre problemele primarilor din judeţul Constanţa- Final de campanie „SCAPA de ambalaje!“ 2008- Zăpada: cum o gospodărim?- Trai mai scump pentru agricultori!- Un nou start în bătălia antigrindină!- Agricultura în deşertul Olteniei- Livezile Caraş-Severinului, atâtea câte sunt- Calendarul lucrărilor agricole- Experiment Smithfield – Pionner- Timac Agro România, o simbioză între ştiinţă şi practică- Din vară, asigurările de locuinţe devin obligatorii- Fascinaţie pomicolă pe Valea Cricovului- Iazurile, ca afacere- Un ţăran, o tarabă- Managementul calităţii laptelui- Pădurile gorjene, ca nişte fâşii fără sfârşit- Promisiuni uitate- Dacă doriţi să reclamaţi…- Colosul chimic de la Craiova- Agricultura - marea povară a bătrâneţii- Sprijin pentru cartofi şi puieţi- Sprijin financiar pentru in şi cânepă- Apicultura în stand-by- Ce putem prelua din modelul Camerelor Agricole din Austria- Bugetul Uniunii Europene- Piaţa agricolă - la noi şi în lume- Cultivatorii de porumb nu au motive de linişte- La Palas Constanţa au mai rămas doar speranţele- Prima şcoală de grădinărit- Patrimoniul protejat al Uniunii Europene- În zonele ocrotite ale Bucegilor viaţa revine la normalitate- Măcelul copacilor din Ialomiţa- Breviar juridic (2)- Curier juridic (2)- Menta fie cum o fi, este sănătoasă- Cancerul poate fi, totuşi, învins!- Europa ar putea bloca subvenţiile la tutun- Mozzarella de Botiza- Dacă doriţi să produceţi răsaduri- Natura, singura speranţă pentru sătenii din Secăria- Călător pe urmele dacilor şi romanilor- Ce mai faceţi, domnule… Gheorghe Bernaz?- Un act de voinţă naţională- Unirea „cea mică“ de la 1859- Fănuş, „frumosul nebunatic“ al Gradiştei- Medalii pentru oamenii de ştiinţă din agricultură- Premiile de excelenţă ale Academiei Române- Din înţelepciunea... înţelepţilor - Diogene din butoi (II)- Sfinţii Trei Ierarhi- Bunica, mama cea bună- Din sat s-a întrupat vedeta… Georgeta Andrunache- Ştiaţi că…- Din pilot de reactoare, la pilot de… tractoare- Planta devoratoare de insecte- Mituri şi ritualuri zoologice- La mintea cocoşului- România, la târguri şi expoziţii internaţionale

LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012

- EDITORIAL - Hrăpăreţi fără voie!?- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 ianuarie 2012- Măsuri PNDR deschise în 2012- România, parteneră la „Săptămâna Verde“ din Berlin- Întâlnire de suflet- Trăim cum votăm!- RICA, instrument pentru Politica Agricolă Comună- Rapiţa de primăvară, poate fi un eşec- Interzicerea OMG, lipsită de dovezi ştiinţifice- LAPAR face planuri din Bacău- Tratamente de sezon la pomi- Lapte prin... terapie muzicală- Ouăle provenite de la găini stresate, interzise pe piaţă- Noua directivă a scos din buzunarul Agricola trei milioane de euro- Avantajul nutritiv al porumbului boabe-umed- Legea pajiştilor aşteaptă normele metodologice- Program sanitar-veterinar profilactic pentru capre şi oi- Nutreţuri folosite în hrănirea vacilor de lapte pe perioada de iarnă- Hrănirea cailor de muncă în perioada de iarnă- Capra neagră, tot mai rară- Ghid de lucru pentru Ministerul Agriculturii- Criza alimentară va afecta şi România!!- Impactul economic al utilizării OMG- Plante transgenice. Obţinere, testare, cultivare- Noutăţi privind organizarea şi funcţionarea reţelei de cercetare agricolă- Tezaurul horticol din Aiud- În anul 2011 Romsilva a împădurit 14.700 ha- Revista pădurilor, la 125 de ani- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (2 din 2012)- Mărul fără uniformă- Nestemata din Câmpia Soarelui- Va mai redeveni Gherghiţa ceea ce a fost odată?- Mănăstirea Brâncoveanu, izvor de cultură- Domnica Dologa, o floare din grădina Năsăudului- La Heci-Iaşi, o meserie care renaşte- „Să păstrăm cu grijă comoara lăsată de străbuni!“ SUPLIMENT AGRO-BUSINESS

Fondurile absorbite în perioada 2007-2011
Evaluări APDRP finalizate la început de an
Producţia animală în UE (Eurostat)
Liber pentru carnea de porc în UE. Dar avem ce exporta?
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (2 din 2012)
Record la exporturile franceze de seminţe de porumb
Pepiniera din Letea Veche, radiografia unui succes
La APL Vlădeni-Iaşi, un cerc care se închide producerea legumelor şi procesarea lor
În Bistriţa, agricultura ecologică, în ascensiune
Lupta pentru brandurile româneşti
Pălinca de Sălaj, un brand naţional interzis
Prea puţine produse tradiţionale înregistrate
Lista firmelor româneşti participante la Săptămâna Verde din Berlin 2012

nr2_2007.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007

- EDITORIAL - „Suntem de-acum europeni...?!“- Comentariul ediţiei - pervertirea tradiţiei- Cresc şi-n România oameni- Oameni care au făcut istorie- Iarba verde de acasă- Ce mai faceţi, domnule...prof. univ. dr. Vasile N. Taftă?- „Căile“ banilor europeni (I)- Opinia publică în Uniunea Europeană- Creditele fără dobândă, o soluţie pentru dezvoltarea pomiculturii- Apicultorii români în Uniunea Europeană- Recomandări tehnice- Asolamentul eficient - culturile de primăvară- Acumularea apei în sol- Dăunătorii legumelor din sere (I)- Calitatea cărnii de porc - factorii de influenţă- Suzy, premianta, n-are unde să pască- Bunele Condiţii Agricole şi de Mediu- Sistematica geofizică (Locul Pământului în Univers)- Sănătatea viţei-de-vie- Zmeurul- Să iubim pădurea...!- Iernarea sigură pentru fauna Prahovei- Pădurea şi efectele benefice ale funcţiilor sale de protecţie (II)- Unirea „cea mică“- Ruginoasa, reşedinţă domnească- Avantajul naturaleţei laptelui românesc- Cartoful, o cultură de suflet- Un act de justiţie care se lasă aşteptat!- Fermieri italieni şi germani la Iaşi- Dezbatere publică a Planului Naţional Strategic pentru Dezvoltare Rurală- Învăţământul preuniversitar agricol în impas- Doi viţei cu stea în frunte- Oamenii satelor- un Popa Tanda moldav- Cu sănătatea în mâna primăriilor- Învăţământ ca în Evul Mediu- Fiecare încăpere cu planta ei- Capriciile vremii- Generalul... pomicultor- Locuinţa veşniciei- O legătură de suflet- O nouă publicaţie sătească- Breviar juridic- Curier juridic- Degerăturile (II)- Consultaţii de fitoterapie- Propolisul- Satul românesc în literatură - Marin Sorescu, poezie cât o viaţă de om- Un punct luminos pe harta turistică a ţării- Drumul regăsirii de sine- Mănăstirea Vodiţa, leagănul monahismului românesc- Elena Cuculici, o tânără speranţă a cântecului popular- Sate din Europa - Kovacheviţa, tragedia modernizării- Scrisoarea lu’ Gheorghe- Un corp sănătos, un corp frumos (I)- Horoscop indian - Toporişca- Felurite- La mintea cocoşului

nr3_1-15_februarie-1.html

LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010

- EDITORIAL - Atitudinea face diferenţa- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 februarie 2010- Doamne, ce sărăcani am ajuns!- Muzica, zestrea de suflet a Floarei Calotă- Dumitru BALTĂ, omul care prognozează vremea, nu şi vremurile- Mărturiile ultimului frate - Ion Ceauşescu- Argumente pentru drepturile agricultorilor- Solul, flora şi fauna în agricultura eco- Tehnologia de cultură a triticalelor- Noile livezi superintensive (III)- Merele de Sibiu au faţă europeană şi gust românesc- În Munţii Dornei oamenii îşi numără cu îngrijorare animalele- Cum se îngraşă un miel în 100 de zile?- Colibacilozele păsărilor, boli infecţioase condiţionat patogene- Laptele de capră, ca un fel de miracol- Ce mai faceţi, domnule... Mircea BOTEZ?- Structura şi competenţele ANARZ- Semnal de alarmă la sate, rata abandonului şcolar s-a dublat în ultimii ani- Virtuţile silvoterapiei- Este vremea pregătirii răsadurilor- Satul lui Moise Filosoful- În premiră absolută, proiectul public de audit în zona rurală- Reportaj din Insula Mare a Brăilei - splendoare în noroi- Apa la sate, doar în promisiunile electorale- Lostriţa, „tigrul“ apelor din Carpaţi- La nivel mondial, braconajul depăşeşte 10 miliarde de lei- Ruinele medievale de pe „Drumul Voievozilor“- Tabletă de cronicar - Sufletul, o mare enigmă- Ultimii nomenclaturişti ai vechilor… meserii- O pagină din istoria tezaurului de la Moscova- Dialog - Scrisori de la cititori- Ştiaţi că...- Pădurea care adună toate duhurile pământului SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Bugetul României, în date şi cifre
Ţuica rubinie a lui ZETEA detronează celebrul Scotch Whisky
O teorie atipică: taxarea inversă a TVA
DuPont România ajută Institutul Clinic de Boli Digestive şi Transplant Hepatic Fundeni
Reglementări noi privind garantarea creditelor agricole
Preţurile pe filierele agroalimentare
Cresc spectaculos firmele agricole
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (3 din 2010)
Cartoful, la noi şi în lume
Există o criză a laptelui?
A fi fermier în România
Cât de bine trăiesc românii?
Ştiaţi că doar jumătate din potenţialul agricol mondial este valorificat?

curs valutar

LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2011

- EDITORIAL ...Pâinea nu prosteşte- Evoluţia vremii în luna februarie 2011- Planeta albastră gâfâie rău- Să nu mai tratăm agricultura ca pe Cenuşăreasa economiei !- Avem o lege a camerelor agricole- Viziunea strategică LAPAR- Cadastrul funciar, învăluit în mistere şi „secrete de serviciu“- Câmpul, în februarie- Nu ezitaţi să procuraţi!- Noua echipă de la ANARZ face eforturi supraomeneşti pentru a salva tezaurul genetic al zootehniei româneşti- Furajarea vacilor pentru lapte- Coccidioza (Eimerioza) porumbeilor, o boală condiţionat patogenă - Greutatea mieilor la fătare- Marele jaf asupra pădurilor, cu sprijinul justiţiei (II)- Organizaţiile profesionale cer cu insistenţă introducerea plantelor modificate genetic- Zone rurale cu risc natural mărit- Plante uitate Negrilica(Nigella sativa), aurul negru al fitoterapiei- Grădinile, la ieşirea din iarnă- Să pregătim florile de lângă casă- Breviar juridic (3 din 2011)- Curier juridic (3 din 2011)- Grupul Şcolar Agricol din Bistriţa, după 140 de ani- Etiopia, leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (III)- Focul veşnic viu al naturii măiastre (III)- Mănăstirea Comana, un crâmpei de istorie- Iliada, în variantă moldovenească- Istoria de lângă... istorie (3)- Eminescu în Bărăgan- Horticultura românească Prof. dr. Ioan Ceauşescu- Din istoria... vegetală- Animale pe cale de dispariţie SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Raportul Comisiei Europene către Înaltele Oficialităţi ale UE (II)
Dacian Cioloş înfruntă ameninţările Germaniei şi Franţei
Preţurile alimentelor cresc îngrijorător
În atenţia crescătorilor de bovine
România – o ţară agricolă, dar cu agricultură neperformantă
Măsuri PNDR lansate în 2011
Sprijin pentru pescari
Investiţii piscicole cu bani europeni
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (3 din 2011)
Aberaţii în alocarea banilor publici sau „fiţele“ din agricultură (III)
Taxare inversă, mult zgomot pentru… puţin
Fănică din Cudalbi şi-a făcut o fermă europeană
Ieri şomer, astăzi fermier de succes
Expoziţia Internaţională „Săptămâna Verde“, Berlin
Lumea, în căutare de soluţii, biogazul, importantă resursă energetică a viitorului

www.lumeasatului.ro
curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2008

- EDITORIAL - Să dăm Cezarului ce-i al Cezarului- Încotro ne îndreptăm?- Oameni de nota... 10 - Neculai Apostol- Prognoză agrometeorologică - vremea în intervalul 1-15 februarie 2008- Invitaţie la lecţia de politică monetară- Se putea şi altfel- Cartoful românesc, în mare suferinţă- Tăierile la arbuştii fructiferi- Câteva date practice privind cultura faceliei (II)- Tehnologia de cultivare a muştarului- Dâmboviţa, judeţul cu 100.000 de pomicultori- La Cârcea - O investiţie de rang european- Buzoienii pot conta pe sămânţă bună- Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (III)- Cum înfiinţăm o microfermă de bubaline?- Preşedintele Traian Băsescu vrea o nouă Strategie Naţională pentru Dezvoltare Durabilă- Gripa aviară s-a dus, dar ameninţă să revină- Pesta, ca un blestem- Programul SAPARD în România, 1,8 miliarde euro- A deţine un Challenger înseamnă a controla viitorul- 116 ani de şcoală agricolă la Geoagiu- Pământul, la limita secătuirii- Ce vor silvicultorii Branului?- Feriţi-vă de mirajul îndulcitorilor!- O combinaţie periculoasă- Orientări noi în Politica Agricolă Comună- Totul despre fondurile europene- Preţul cărnii, de la furcă la furculiţă- Studiu de piaţă- În dezbatere, proiectul Legii Camerelor Agricole- Dacă-i musai, atunci...- Breviar juridic- Curier legislativ- Un lămâi pentru fiecare casă- Un ansamblu al etniilor - Toxinele care ne macină sănătatea- Ca mâine vine primăvara- Ce mai faceţi, domnule… Ion BOLD?- Sfinţii şi sărbătorile Făurarului- Întâmpinarea Domnului- OGRADA CU „SEMNE“- Istoria de lângă... istorie- Din sat s-a întrupat vedeta... Ivan Patzaichin - Mila 23 - Horoscop indian - Scoica- La mintea... cocoşului- Molidul şi foloasele lui

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009

- Editorial - Roboţeii Înaltei Porţi- Prietenii mei, doctorii- Prognoza agrometeorologică în intervalul 1-15 februarie 2009- Domnişoara cancelar de la Slătioara- Omul care deţine reţetele secrete ale „gostatiştilor“- Trebuie să ne temem de criză?- Ambiţiile Monsanto pe mapamond- Evoluţia optimismului fermierilor- Luxul de a fi vacă la ferma doctorului Pachiţanu- Cum folosim „păşunea de iarnă“- Deratizarea- Păsările, în zbor spre marea performanţă- Lapte mai puţin, brânzeturi mai multe- Starea de sănătate a albinelor- Împădurirea haldelor miniere, ca o poveste fără sfârşit- Cum să ne încheiem o poliţă de asigurare- Sprijin financiar pentru zootehnie- Plata la hectar pe 2008, cel târziu în martie- Pământul, în mare suferinţă- Biocombustibilul, o resursă de 3 milioane tone- Calul bun şi omul rău- Uniunea Europeană, în date şi cifre - conceptul de piaţă unică- Piaţa agricolă - la noi şi în lume- Bursa Română de Mărfuri vrea să ordoneze piaţa cerealelor- Preţ neatractiv oferit de APIA- Degustătorii de vinuri, o castă cu un har aparte- Şcoala agricolă din Râmnicu Sărat - Tradiţie, prezent şi viitor- Bilanţ agricol- In memoriam- Breviar juridic (3)- Curier juridic (3)- Coada-şoricelului vindecă 100 de boli- Atenţie, virusul gripal se extinde!- GRĂDINA – un fel de regat al naturii şi speranţei- Tătăroaicele din Cobadin- Incursiune într-o viaţă Scrisorile prinţesei Martha Bibescu- Plugul- Se apropie vremea însămânţării rădăcinoaselor- Abia inaugurat, Muzeul Satului de la Gârboavele este în „conservare“- Arhimede – dincolo de legendă- Mănăstirea Vărbila, locul de taină al rugilor lui Mihai Viteazul- DOR DE VIERU...- Din sat s-a întrupat vedeta… Iosif Sârbu- Producătorii, nemulţumiţi de preţul mic al grâului- Vinul românesc se lasă aşteptat pe Coasta de Azur

LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012

- EDITORIAL - Şi totuşi, mămăliga explodează- Măsuri de plată în sectorul vegetal, în anul 2012- Agricultorii, cu jalba la ministere- Corabie fără căpitan?- Rapiţa de primăvară, o alternativă? Avantaje şi dezavantaje- Fertilizarea cu azot la soiurile de grâu premium- Investiţii care pot schimba faţa pomiculturii româneşti- Controale fără exces de zel- O nouă strategie pentru bunăstarea animalelor- Crescătorii de porci din Covasna şi Braşov şi-au făcut cooperativă- Este perioada optimă pentru deparazitarea oilor şi caprelor cu produse injectabile- Interes tot mai mare pentru curcani- Hrănirea mieilor pe timpul iernii- Ovinele scot zootehnia sălăjeană din impas- Gheorghe Verman, premiat la Gala Superlativelor VIP- Avicultura, printre puţinele ramuri competitive- Prunul transgenic rezistent la virusul Plum pox- La Nucet – Dâmboviţa un secol de cultură- Bogaţii, drujbarii pădurilor?- Revin în actualitate perdelele forestiere de protecţie- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (februarie 2012)- Poftiţi la un lapte acru din bărbânţă!- Cetatea de lumină- A treia cale turistică prahoveană, Drumul fructelor- Spovedania lui Gheorghe Roşoga: „Mi-am pus sufletul în glas“- O casă memorială la margine de lume- Pictorul naiv Ioan Măric - „Lada mea de zestre e satul...“- Ipoteza „U“- Presa agricolă, de-a lungul timpului SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Programul Preşedinţiei daneze pentru agricultură
Marea provocare PAC: stabilizarea pieţei agricole
În 2011, venituri mai mari pentru agricultori
Perspectivele sectorului cărnii
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (3 din 2012)
Balanţa porumbului
Bătălia pe cereale
Adrian Mocanu, în topul fermierilor din Prahova
„Săptămâna Verde“ (Grune Woche) – Berlin 2012 văzută de Lumea Satului
România a avut cândva mecanizare proprie pentru agricultură
KOMPAKTOMAT, combinator de pregătire a patului germinativ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007

- EDITORIAL - Ţăranul român şi Europa- Comentariul ediţiei - Truda nobilă a ţăranului- Cresc şi-n România oameni - În acest număr, Dr. ing. Vasile SURĂIANU- Oameni care au făcut istorie- Instituţia familiei este foarte importantă- Ce mai faceţi, domnule...ing. Octavian M. COSMIN?- „Căile“ banilor europeni (II)- VALTRA – o istorie pentru viitor- Integrarea în viziunea lui...Valentin-Mihai Bohatereţ- Mai întâi teoria...- Dăunătorii legumelor din sere (II)- Măsuri pentru conservarea apei în sol- Să grăbim executarea lucrărilor solului în perioada de iarnă- Rolul tăierilor în pomicultură- „Planete“ şi „sateliţi“ în agricultura ieşeană- Plugul-minune- Calitatea cărnii de porc (II) - factorii de influenţă- Din categoria „frumoşii nebuni ai agriculturii“- Sistematica astronomică, zoologică, geofizică şi sociologică în care se află specia bovină - Civilizaţia pastorală carpatică în context european şi actualitatea ei- Pădurea şi efectele benefice ale funcţiilor sale de protecţie (III)- Scrisoare deschisă către Parlamentul României- Modificări în sectorul legume-fructe- Apariţie editorială - Pentru cei care iubesc pădurea- O aşezare voievodală în străvechii codri ai Iaşului- Inversiunea valorilor din spaţiul rural- Brânza în coajă de brad- La SC Solfarm SRL – Sfântu Gheorghe- Învăţământul agricol preuniversitar în impas- Cu UE pe... masă- Bozieni, satul cu un singur locuitor- Stimată redacţie- Bonsaii- Irigarea prin picurare- Renta viageră, încă o necunoscută- Curier juridic- Breviar juridic- Plante din flora spontană - urzica- „Natura şi sănătatea“- Apariţie editorială - În sprijinul mecanizatorilor- File din tradiţia şi istoria neamului românesc- IL Caragiale - un scriitor bolnav de adevăr- „Privighetoarea...“- Drumul regăsirii de sine- Popas de suflet - loc de închinare la Întâmpinarea Domnului- Sate din Europa - Kefalas- Istoria de lângă... istorie - cei treisprezece- Pe urmele bunicilor- Un corp sănătos, un corp frumos (II)- Sfaturi în bucătărie- Caracterizare- La mintea cocoşului

LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011

- EDITORIAL - O nouă primăvară, alte frământări- Românii, sub terapie FMI- Pledoarie pentru alimentaţia ştiinţifică- Serviciile veterinare, avangarda sănătăţii populaţiei- Scandal LAPAR-FNPAR- Livezile, la sfârşit de februarie- Horticultura, probleme multe, soluţii puţine- Este momentul să reconsiderăm sfecla de zahăr- Crescătorii de porci acuză concurenţa neloială- Dioxina olandeză nu a ajuns în România- Salvarea miraculoasă a Karakulului- Mamitele vacilor – boli care cauzează pierderi economice importante- Un an întreg pentru celebrarea profesiei de veterinar- Românii şi americanii, Parteneri în demersul pentru aprobarea OMG în UE- Fără prejudecăţi despre Revoluţia verde- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră- Plante uitate, Negrilica, aurul negru al fitoterapiei (II)- Murele altoite de lângă casă- Viitorii manageri din agroturism- Gârda de Sus, comuna care accede la statutul de staţiune turistică- Etiopia, Leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (IV)- Ultimii mohicani ai meşteşugurilor săteşti- ...Dătători de legi şi datini, un pretendent... turc la domnie- Din istoria... vegetală- Cât de repede cresc unele plante SUPLIMENT AGRO-BUSINESS

Raportul Comisiei Europene către Înaltele Oficialităţi ale UE (III)
Sulina, în conflict cu CE
România a înregistrat o creştere a plăţilor în agricultură
Sprijin pentru zootehnie
Conlucrare între APDRP şi beneficiari
Produse de ultimă oră în agricultura românească
Pentru sănătatea produselor lactate
Laptele, produs de pomană
Cresc preţurile produselor de bază
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (4 din 2011)
Piaţa produselor agricole, în viziunea LAPAR
Există şanse să reluăm exportul cărnii de porc
Summit Agro îşi propune... să facă pământul mai roditor
Lumea, în căutare de soluţii, biogazul..., resursă a viitorului
Sănătatea plantelor pe mâini bune
Euralis Seminţe lansează campania de primăvară 2011

curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2009

- Editorial - Săraca ţară bogată- Sărăcia nu vine din prea multă minte- Condiţiile agrometeorologice în intervalul 16-28 februarie 2009- Nu întotdeauna hrana este o binefacere- Viaţa unui mare agronom între împliniri şi dezamăgiri- Bugetul agricol, ca şi cum n-ar fi!- Întâlnire cu producătorii- Cod Roşu în lanurile de rapiţă- Liga lui Rădulescu- Nu neglijaţi arăturile din ferestrele iernii!- Să nu uităm de sola amelioratoare!- Lucrări la zi în horticultură- Viticultura: cât a mai rămas,ce şanse are- Cu paşi mărunţi, spre energia verde- Sprijin pentru fermierii din unităţile de semisubzistenţă- Abia înfiinţate în România fermele de melci dispar rând pe rând- Eficienţă antiparazitară excelentă cu: ROMFENBENDAZOL- Europenii, înfricoşaţi de otrăvuri- Noul Recensământ General Agricol- Dunărea nu va mai înghiţi pământ românesc- Un viitor mai sigur cu ajutorul asigurărilor de viaţă- Urmează a doua mare împădurire- Agricultorii vor pierde aproape toate formele de sprijin financiar- Milioane de oameni, milioane de copaci- Boc şi demagogia agricolă- Vaca nu mai este bogăţia ţăranului- Uniunea Europeană, în date şi cifre- Experţii Grupului European pentru Etică îndeamnă la o nouă gândire a politicii agricole- Sulfina Barbu vrea… pământ- Vrea să ordoneze piaţa cerealelor (II)- Cânepa ar putea să aducă un miliard de euro- Dascăl de ţară- Ce mai faceţi, domnule… Mihai Dumitrescu- Oameni care au făcut istorie - Ioan Puia- Breviar juridic (4)- Curier juridic (4)- Castanul, sursă de sănătate- Fumatul, între plăcere şi inconştienţă- Tunelul secret al nemţilor- Moştenirea familiei Şuţu- O aşezare voievodală în străvechii codri ai Iaşului- Martirul Brâncoveanu, via Urlaţi- Disperare şi speranţă- Tezaurul de la Moscova şi... serviciile secrete- O nouă stea a Sătmarului: Lavinia Goste- Se mai ctitoresc lăcaşuri, ca în vechime- Slujitor în casa Domnului- Sâmbăta morţilor, puntea viilor cu morţii- Arhimede - dincolo de legendă (II) - Pâinea cea de toate zilele- Din sat s-a întrupat vedeta- Fermierii vând ce le-a mai rămas din tractoare şi combine- Motoare ieftine Perkins, Mercedes, John Deere

LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2010

- EDITORIAL - Atitudinea face diferenţa (II)- Aşteptând odihna veşnică...- Evoluţia vremii în intervalul 16-28 februarie 2010- Ilie Van, o genă umană aparte- De veghe la măreţia Codrilor Bucovinei- Mărturiile ultimului frate (II) Ion Ceauşescu- În Timiş statul rămâne fără pământ: Cine şi cum îl fură?- Funcţionarii ADS-ului mai tari ca legea- Fertilizarea tinde să devină doar un moft- Pentru o agricultură mai „curată“- Semrom Muntenia SA- Noile livezi superintensive (III)- Irigaţiile şi desecările în inima Bărăganului- La Seini, în cel mai mare adăpost de taurine- Tehnologia de îngrăşare a ovinelor adulte- Avortul salmonelic al oilor- Mândria de a fi păstorul oii Valahe- Ordonanţă privind măsurile financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010- Ce mai faceţi, domnule... Gheorghe Câmpeanu?- La sate şcoala, nici foarte rea, nici prea bună- Domnule doctor, sunt ţăran şi mă doare inima- Este vremea însămânţărilor în răsadniţe- Taxa pe alimente – un bir greu pentru români!- Dacă doriţi să deveniţi auditor comunal- Primarul cu suflet de dascăl- Faţa invizibilă a unui sat european…- Casa Karol, un vis pentru orice turist- Scrisori de la cititori- Între Războiul „alb“ şi Războiul de „iarnă“- Scrisoare către cei înstrăinaţi- Solidaritatea creştină- Postul mare la creştini- Reţete- Fata cu visuri de cristal- Dascăl în pustiu- În lumea fascinantă a înaripatelor de aur- Ştiaţi că...(IV)- Kalahari, un altfel de paradis- Preţuirea unei picături de apă SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Europa Agricolă Comunitară după 2013
Legumele, între statistica oficială şi realitate
Estimări sumbre pe piaţa autohtonă a legumelor
Cât costă creditul în România?
Camerele Agricole, contestate înainte de a fi înfiinţate
Mai puţini urşi în bătaia puştii
Ciumbrudul, pe harta pepinierelor horticole ale Europei
Fermierii, între modelul românesc şi cel european de subvenţionare
Neavând altceva mai bun România îşi vinde…aerul sănătos
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (4 din 2010)
Scad veniturile muncitorilor agricoli
Casa de Pensii a Agricultorilor mai are de aşteptat
Viaţa şi starea economică a românilor
O fabrică de conserve născută din ruine
Drama fermierului ajuns la mâna bancherului
Ştiaţi că…Uniunea Europeană este cel mai important exportator de lapte din lume?
Noutăţi de la Amazone

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2008

- EDITORIAL -Vânătorii de greşeli- Neamul lui „Frunză verde“- Oameni de nota... 10 - Nicolae MĂRĂCINE- Nu numai omul poartă vina încălzirii globale- Moştenitorii dezamăgirii- Braşovenii contează pe un an agricol bun- Solul are multă apă: cum o păstrăm?- Facilităţi pentru fermieri- Agroindcom Boldu, un reper al agriculturii asociative- Bugetul agricol în date şi cifre -
subventionarea sectorului vegetal- Scrisoare adresată ministrului agriculturii DACIAN CIOLOŞ- Porcul românesc guiţă spre Europa- Se înmulţesc turbările- Judeţul Satu Mare, liber de pesta porcină!- Costurile refacerii- FATA Asigurări, principalul jucător pe piaţa asigurărilor agricole din România- Un maramureşean prefigurează viitorul agriculturii - Feciorul lui Ion a’ lu’ Grigoria al Ionu’ Tomii din Remeţ- O posibilă strategie de eficientizare a agriculturii- Dezbatere organizată de Asociaţia „Lumea Satului“ -
„finanţări şi cofinanţări în agricultură“- În 2008, un miliard de euro pentru dezvoltare rurală- Totul despre fondurile europene -finanţarea zonelor defavorabile- Orientări noi în Politica Agricolă Comună- Ce ne desparte de modelul japonez de agricultură (IV)- Atac la piaţa alimentară! Ministrul Vosganian se încruntă la procesatori- Comerţul intracomunitar cu bovine- Breviar juridic- Curier juridic- Un lămâi pentru fiecare casă (II)- Şendreni, iad sau paradis?- Vremuri de singurătate pentru Conacul de la Mânjina- Chiar ştim când să ne bem ceaiurile?- Mărţişor- Ce mai faceţi, domnule… Vasile POPESCU?- Oameni care au făcut istorie - Mihail ŞERBAN- Nunta de aur- Vremea mărturisirii- Ograda cu semne- In memoriam- Lucian Bute şi Steluţa Luca, verii-minune din Pechea- Horoscop indian - Metalul- La mintea...

LUMEA SATULUI, NR.4, 16-29 FEBRUARIE 2012

- EDITORIAL - Criza de conştiinţă- Evoluţia vremii în intervalul 16-29 februarie 2012- Aflăm de la MADR: Evoluţia culturilor în pas cu vremea- Bună ţară, rea tocmeală- DuPont şi Pioneer „Tehnologii inovatoare în agricultura românească“- Limagrain, hibrizi noi de porumb şi floarea-soarelui- Rapool, prima filială în România- Tehnologii de cultură în condiţii de secetă- Inventatorul care aduce apa în grădină- Starea culturilor după urgiile naturii- Avantajele răsadurilor altoite de legume- Sfaturi pentru cultivatorii de cartof- Coşmarul porcilor de la Brăila- Rasele de carne, alternativă pentru crescătorii bucovineni- Ochiul stăpânului şi animalele- Cum se poate câştiga din laptele de capră crescută tradiţional- Criza de înțărcare la purcei și furajarea lor în această perioadă- DEL-CA-MAG pentru vaci de lapte şi tineret taurin- Recomandări pentru sezonul rece- Nouă apariţie la Editura Academiei Române- Inimă de român- Plantele transgenice, generaţia a doua- Perdelele forestiere, declarate de utilitate publică- Deşeurile, o resursă importantă- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (februarie 2012 – II)- Socoteli... fără răspuns- „Al cui eşti, măi, ţâcă?“- Matilda Pascal Cojocăriţa: „Jucam fotbal cu băieţii pe tăpşan“- Cruci... la răscruci- Veacul tuturor nenorocirilor- Criza continuă şi în iarmaroc SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Politica Agricolă Comună, după 2012. Modificări propuse de ANTPAR
O problemă actuală mondială, reglementarea finanţelor
Măsuri de piaţă în anul 2012
Creşte producţia de peşte la nivel mondial
Noi propuneri privind garantarea creditelor agricole
Bogătaşii României descoperă agricultura
Soţii Constantinescu trăiesc a doua tinereţe ca fermieri
Tehnici noi în aplicarea îngrăşămintelor cu azot
Titan Machinery, reprezentat în Europa de o firmă românească
Integra, la a doua ediţie la Bacău

nr4_2007.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007

- EDITORIAL - Ştie baciul ce face...- Dobrogea, un model de convieţuire etnică- Cresc şi-n România oameni- Oameni care au facut istorie- Producătorii români se afiliază organismelor profesionale europene- Iarba verde de acasă- Ce mai faceţi, domnule...ing. Atanasie Ciorlăus?- Actualitatea UE - reforma sectorului viticol- Experienţa irlandeză- Ţăranii cer, consultanţii vor, „ministeriabilii“ interzic- Quality Crops – un brand în plină ascensiune- Rolul tăierilor în pomicultură (II)- Nu întârziaţi însămânţarea mazării!- Cultura şofrănelului- Rolul lucrărilor mecanice în conservarea apei în sol- Îmbunătăţirile funciare într-o agricultură europeană- Producerea viţelor altoite (I)- Delimitarea zonelor de păşunat- Calitatea cărnii de porc (III)- Idei de succes - ferma familială- Fermierii bucovineni au pus ţara la cale- Pentru o asociaţie naţională puternică a crescătorilor de taurine- TRANSHUMANŢA, de la tradiţie la actualitate- Consultanţa agricolă - În plin contact cu fermierii- Energiile neconvenţionale – regenerabile- Sălişte, „Marele Sat al Românilor“, capitala Mărginimii Sibiului- Pinul negru de Banat, unicat în România- Cu drujba... prin pădure- Pădurea şi efectele benefice ale funcţiilor sale de protecţie (IV)- 100 de milioane pentru satele prahovene- Vreţi să înfiinţaţi o cultură de cătină? Iată secretul reuşitei- Palmierii- Portret de ţăran- Prima şcoală agricolă din România- Breviar juridic- Curier juridic- Plante din flora spontană- Măsuri de prevenire şi combatere a gripei- Dragobetele, sărbătoarea iubirii la români- 1907-2007, un veac de singurătate? (II)- Istoria de lângă... istorie - din primăvara lui 1907- Biserici săliştene- Drumul regăsirii de sine- Stelian Cora, un tânăr interpret care doineşte cu toată fiinţa- Sate din Europa - Albarracin- Un corp sănătos, un corp frumos (III)- Reţete- Horoscop indian - Birjarul- Picturi rupestre spaniole- La mintea cocoşului- Vegetaţia şi mitologia...- Prima recoltă şi ofrandele

nr5_1-15_martie-1.html

LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010

- EDITORIAL - E primăvară şi e frumos- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 martie 2010- Brazda şi obrazul gospodarilor- Odă Ardealului- Mărturiile ultimului frate (III) Ion Ceauşescu- Dr. Niculai Popandron, cercetător ştiinţific - Precum crizantema imaculată care i-a condus destinul- Euralis în România- Prahova - Campania agricolă de primăvară, sub spectrul crizei- FERTIFAM, partener pentru obţinerea de recolte bogate- Este vremea aplicării îngrăşămintelor cu azot- Legumele protejate în viziune modernă- Cartoful pentru sămânţă a devenit nerentabil- Am abandonat o cultură bănoasă: cânepa- Pur Sângele Englez în toată splendoarea şi măreţia lui- Pamflet - Domnului Minci i s-a pus pecetea pe… ouă- ANEMIA INFECŢIOASĂ ECVINĂ (AIE)- Laptele în faţa standardelor internaţionale de calitate- Judeţul Timiş, scenariul prăduirii unităţilor de cercetare- Politicieni europeni desprinşi de realitate- Femeia mamă, femeia soţie, femeia manager- Cu privirea şi mintea spre înaltul cerului- La marele bal al femeilor- Femeia care are în genă gustul vinului- Înţelepciunea, marea ei calitate- Privilegiată este fiinţa care a dobândit, darul tămăduirii necuvântătoarelor- Doamnele cântecului românesc- Comuna care aminteşte de Antonescu- Atenţie la îngrijirea răsadurilor!- O fermă didactică seculară- Ce mai faceţi, domnule... Gheorghe Vâlceanu?- Breviar juridic (5 din 2010)- Curier juridic (5 din 2010)- Sfinţii 40 de mucenici- Postul, dincolo de preceptele bisericeşti- Jilavele - o rază a culturii la sate- Paşi spre dezastru- Lăcomia şi nesaţul- Muzeul Naţional al Agriculturii solicită o mică donaţie- Scrisori de la cititori - uscătoare de fructe- Ştiaţi că...- Tărâmul în care gheaţa este modelată de foc SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Modificări de esenţă – PAC după 2013
Accesarea fondurilor europene, între mit şi realitate
Piaţa ţărănească de la oraş
„Războiul uleiului“ pe piaţa românescă
Producţia şi preţul grâului în lume şi la noi
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (5 din 2010)
Comerţul cu zahăr, liberalizat temporar
Documentar agricol
Ştiaţi că irigaţiile cuprind doar 2% din terenurile cultivate?
NHR Agropartners vă oferă inspecţie gratuită la tractoare şi combine!

LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2011

- EDITORIAL - Românie, a cui mai eşti?!- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 martie 2011- Sfânta familie- FGCR – prima instituţie europeană din România- Evaziunea fiscală atinge un miliard de euro!- Lucrările la zi în agricultură- Noul director general al ANIF îşi doreşte sisteme funcţionale de management- Plantaţiile viticole în pragul primăverii- Nutristar România- Mamita Streptococică, cea mai frecventă mamită infecţioasă a vacilor- Fără prejudecăţi despre conceptul bunăstării animale- Cercetarea zootehnică, la îndemâna crescătorilor de animale- Romsilva a recoltat 145 tone de seminţe, de la 40 de specii- Mama şi doar mama- Mărţişorul, simbol veşnic al primăverii- Cununa de margarete care împodobeşte satul românesc- Devotament pentru ştiinţă- Cornelia Mihai - născută parcă pentru a coordona- Tatiana Preda - un fericit produs al şcolii superioare de agricultură- Leontina Dorca - o viaţă închinată cântecului şi jocului popular- Darul nepreţuit al tămăduirii- Dăscăliţa de la ţară- Lungul drum al fermierului român către cooperativa capitalistă- Martie - Luna horticultorilor- Etiopia - leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (V)- Şansă pentru micii întreprinzători- Workshop în ţinutul Dâmbovicioarei- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (martie 2011)- Istoria de lângă... istorie - Cerc de foc în jurul României SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Noua politică de coeziune
Delta Dunării, la Bruxelles
Regiunea Dunării, o mare zonă economică a Europei
Sancţionaţi pentru că au… lucrat pământul
Resursele energetice regenerabile. Câte sunt, ce şansă au.
Biomasa, o sursă regenerabilă ademenitoare
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (5 din 2011)
Cargill, la al 18-lea siloz
Agriromex oferă utilaje agricole de la plug până la combină
LG 56.63 CL, ca o maşină full option
Parcurile industriale, în zonele rurale
Integra, o manifestare ademenitoare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2008

- Editorial - O simbioză „contranaturii“- “Aurul” pe care-l pierdem- Subvenţiile şi costurile: problemele mari ale fermierilor- Visul neîmplinit al unui mare pomicultor- Votaţi-l pe Mişu al II-lea!- Remeş da, Flutur ...- Ştim oare să aplicăm îngrăşămintele?- Sorgul, o plantă mult prea rară pe la noi- Început de primăvară agricolă- Piaţa legumelor în Bucureşti şi la Paris- Răsadurile au răsărit: cum le îngrijim?- Dealurile subcarpatice din Muntenia o iau la vale- Caprinele, ca şansă în Europa- Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (IV)- Biodieselul, speranţe pentru viitor- Şansele „energiei verzi“- Bugetul agricol, în date şi cifre - subvenţionarea sectorului animalier- Preţul batjocoririi ţăranilor- Paşi de urmat în obţinerea autorizaţiei de mediu- Dezbatere organizată de Asociaţia „Lumea Satului“ „Finanţări şi cofinanţări în agricultură- Pentru viitorul şi sănătatea pădurilor- În dezbatere, proiectul Legii Învăţământului Preuniversitar- Periamul a fost şi rămâne „fruncea“- Petrosu, un „brand“ consacrat- Regrupări pe piaţa uleiului- Dacă continuăm aşa, pierdem piaţa mierii- Breviar juridic- Curier juridic- Recomandări pentru micii grădinari- Plante cu efect laxativ şi purgativ- VIN PĂSĂRILE CĂLĂTOARE- Ce mai faceţi, domnule…Sârbu T. ENACHE?- Oameni care au făcut istorie - În acest număr, Nicolae Cornăţeanu- 1907 în literatură- Primarul, cheia problemelor satului- Sfinţii şi nesfinţii Mărţişorului- OGRADA CU „SEMNE“- Istoria de lângă... istorie - Împotriva bolşevizării Europei- Din sat s-a întrupat vedeta...Nicu Vald – Colosu’ din Piscu- Baze sportive la ţară- Horoscop indian - Funia- Sonorităţi bizare în lumea celor care nu cuvântă...- Curs special de albinărit

nr5_1-15_martie-4.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2009

- Editorial - Femeia, simbol al veşniciei- Când speranţa face loc resemnării- Estimări privind evoluţia condiţiilor agrometeorologice: 1-15 martie 2009 - În direct cu MAPDR- Noi demnitari- Ce recesiune, suntem în criză!- Curată precum apa cristalină a izvorului- Fără prejudecăţi, despre etichetarea alimentelor- Cod roşu în lanurile de rapiţă (II)- La orizont se conturează o nouă eră energetică- Bayer CropScience lansează Erbicidul ADENGO 465 SC- O simbioză indestructibilă: mediu - agricultură- Mazărea: unde şi cum o cultivăm?- Cultivaţi cu încredere sorgul- În Mehedinţi deruta este mare!- Irigaţiile se fac vara şi se dezbat iarna- Zece probleme cu care se confruntă viticultura- Timp favorabil pentru holera aviară- Mioarele mai mult coboară decât urcă- Preţul desconsiderării ştiinţei veterinare- Marile companii- Norocu-i după cum şi-l face omul- Femeia, fiinţa căreia îi datorăm recunoştinţă- Cinci femei pentru bunăstarea satului românesc- Susţinerea financiară a sectorului horticol- Demers pentru salvarea pădurilor- Bursa Romåna de Mărfuri vrea să ordoneze piaţa cerealelor (III)- „Vânat în cătarea puştii!"- Evoluţia agriculturii ecologice în România- Vine primăvara, vine astenia- Trifoiul roşu, pe cât de frumos, pe atât de sănătos- Zile de vis într-o plantaţie de mure altoite- Primăvara în stupină- Sfaturi practice pentru apicultori- Sărbătoarea lămâilor de la Menton- Ce mai faceţi, domnule…Nicolae Badea?- Oameni care au făcut istorie, Nicolae Filip- Drăgăneşti - Prahova, comuna care se orăşenizează- Adunarea generală a Asociaţiei Comunelor din România- Viaţa între două alocaţii- Ajutor alimentar pentru populaţia săracă- Breviar juridic (5) - Curier juridic (5)- Muzeul Naţional al Agriculturii - Slobozia- Biserica părăsită din ţinutul Pădurenilor- Cei 40 de mucenici- Revolta ofiţerilor din cavalerie- Din sat s-a întrupat vedeta...Valeria Răcilă van Groninghen- Legenda mărţişorului- Aproape totul despre regele junglei

LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2012

- EDITORIAL - Vine, vine primăvara...- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 martie 2012- Economie rurală în loc de agricultură- Politică la... „-0°“- Din Lumea Satului, la debut- Vizita lui Dacian Cioloş în România- Fondurile POSDRU, din nou întrerupte- Tratamente pentru rapiţă- BASF propune cele mai noi tehnologii de protecţie a plantelor- Să valorificăm cu maximă eficienţă stratul de zăpadă- Investiţii care pot schimba faţa pomiculturii (II)- Efectele temperaturilor scăzute asupra răsadurilor- Carnea de porc şi laptele, două subiecte sensibile- Noi reguli de vânzare a laptelui de la automate- Genoteca de curci de la INCDCSF Braşov- „Unde miroase a grajd, miroase şi a bani“- Înţărcarea vacilor cu producţii mari de lapte- Apicultorii, la voia naturii- Preţul mierii- „Îmbin cariera politică cu profesia de mamă“- Cânepa trebuie resuscitată în Banat- Herghelia Tuluceşti nu a fost desfiinţată- Mai avem nevoie de cercetare?- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (martie 2012)- Ulciorul şi cămeşa- Alo, suntem aici!- La Copălău – Botoşani, nimeni nu mai trăieşte 100% din... usturoi- Nămăieşti – tărâm de legendă, poezie şi istorie- Un mugure veritabil de tezaur- Meşterul din vârf de munte- O alternativă la produsele comerciale, mărţişoarele tradiţionale- MAMA SUPLIMENT AGRO-BUSINESS

Piaţă liberalizată, preţuri mici
Bătălia pentru terenurile agricole
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (5 din 2012)
Importul rămâne mai mare decât exportul
Cel mai mare procesator de lapte din Bacău caută materie primă în alte judeţe
Nucul, o cultură de viitor
Maschio Gaspardo – în topul fabricanţilor de utilaje agricole

nr5_2007.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007

- EDITORIAL - Uliţarnicii- Unde ne sunt anotimpurile?- Prof. dr. doc. Alexandru-Viorel Vrânceanu a împlinit 80 de ani- „Folclorul este izvorul tradiţiilor culturale“- Îngrijorări europene – diferenţele dintre regiuni- Glasul fermierilor români auzit la Bruxelles- Procedura de infringement eficientă pentru un mediu sănătos- Susţinerea irigaţiilor- Cum lucrăm solul în această primăvară- Atenţie la epoca optimă!- Producerea viţelor altoite (II)- Coropişniţa - Dăunător important în grădinile de legume- Fermierii faţă în faţă cu Ordinul nr. 301- Calitatea cărnii de porc (IV)- Miracol între 12 şi 380 grame- Preţul apei pentru irigaţii a crescut de peste 11 ori!- Un pas înainte: ANSVSA a acceptat să negocieze până la urmă cu PNVV şi ONIV- Profesionalism în Insula Mare a Brăilei- Utilizarea energiei eoliene- Mărţişor, luna femeilor - Mama ne este prima patrie- Idei de cadouri- Reteta - Tort de mere- Pădurea şi efectele benefice ale funcţiilor sale de protecţie (V)- Avem puţine terenuri agricole asigurate- Sute de săteni duc dorul pădurilor- Campanie de împădurire timpurie- Dintr-o viaţă de cercetător- Agricultori de pe malul Prutului- „Cred în şansa produselor noastre“- Idei de succes- Din „Poveşti de succes în dezvoltarea rurală“, editată de Comisia Europeană- O şansă pentru turismul rural- Învăţământul preuniversitar agricol în impas- Îngrijirea plantelor de apartament primăvara- Produsele stupului în alimentaţie şi sănătatea (I)- Plante din flora spontană - spanacul- Denumiri corecte în fitoterapie (I)- Cel mai ieftin medicament - cătina albă- Breviar juridic- Curier juridic- File din tradiţia şi istoria neamului românesc- Sf. Grigore Dialogul (cel Mare)- Măcinicii- Sate din Europa - Jühnde- Istoria de lângă ... istorie- Horoscop indian - FOCUL- La mintea cocoşului

nr6_16-31_martie-1.html

LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010

- EDITORIAL - Atitudinea face diferenţa (III)- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 martie 2010- Situatie alocari si fonduri disponibile 2010 - Programul Operational pentru Pescuit - Planeta se dă de-a dura- Acolo sus, pe culmile Cindrelului, cercetătorii prefigurează o nouă comunitate rurală- Scrisoare deschisă adresată domnului Emil Boc- Mărturiile ultimului frate Ion Ceauşescu (IV)- Riscul evocării unui om demn Prof. Dr. Viorel Stoian- Veterinarul - stâlpul siguranţei noastre alimentare- Semne bune anul are!- Hibrizi de porumb marca CAUSSADE SEMENCES- Noile livezi superintensive (V)- Gerul a afectat în special plantaţiile viticole- Initium- un scandal mediatic provocat- Liga Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România şi-a ales noul preşedinte- Catalogul oficial al soiurilor pentru 2010- Ouăle industriale - pe... masa parlamentarilor- Nutriţia animală, după ştiinţă, după carte- Frigul, umezeala şi boala respiratorie cronică la păsările de curte- Mieii cresc şi începe separarea de mamă- Pe Argeş în sus, spre vârful codrilor- Ştiaţi că suntem în faţa celui mai mare pericol natural?- Între Tisa şi Someş omul luptă cu furia naturii- Daciana Sârbu cere explicaţii Comisiei Europene- Nicio casă fără ceapă!- Remedii naturale împotriva maladiilor- Lucrări de primăvară în livezi- O altă faţă a satului- Prima şcoală de legumicultură din România- Ce mai faceţi, domnule... Dragomir Balaj?- Reglementări noi privind bunele condiţii agricole şi de mediu- Breviar juridic (6 din 2010)- Curier juridic (6 din 2010)- O boală a societăţii româneşti, părinţii departe, copii ai nimănui- Scrisori de la cititori- Floriile, extazul de dinaintea agoniei- Peşte pentru Florii- Şi păsările sălbatice au dreptul la viaţă- Izolarea României- Simple cugetări despre iubire- Legende ale sportului Jurilovca poleită cu aurul olimpic- Ştiaţi că…- Cucul, în marea simfonie a naturii

SUPLIMENT AGRO-BUSINESS

Politica Agricolă Comună: ce construim după 2013?
Agricultura – un paradis al evazioniştilor
Sprijinul la hectar creşte la 166 euro
Plăţile în agricultură se încheie la 30 iunie 2010
O primă penalizare de 50 milioane euro!
Acciza, bat-o vina !
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (6 din 2010)
România – cea mai scumpă piaţă legumicolă a Europei
Dosar agricol
Parteneriat transfrontalier Giurgiu – districtul Ruse

www.lumeasatului.ro
curs valutar

LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2011

- EDITORIAL - Legea ca pe... dună- Evoluţia vremii în intervalul 16-31martie 2011- Românii, tot mai săraci şi înstrăinaţi- Am putea avea o mare problemă- Cartoful, tot mai bolnav- Starea culturilor de toamnă- Porumbul se seamănă devreme- În organizarea companiei Syngenta, Forumul pentru pomicultură- Satul românesc - prezent şi viitor- Trei fermieri îşi evaluează şansele în noul an agricol- Eveniment Quality Crops- Bruna Românească, rasa care garantează trăinicia zootehniei româneşti- Sole Quinta 2010 - Cramele Recaş - Cea mai mare distincţie obţinută de un vin românesc- Bruna, pe mapamond- Prevenirea bolilor infecţioase la porumbei- Pentru sănătatea laptelui- Ziua crescătorului de ovine şi caprine la IBNA- Ferma, cel mai important laborator zootehnic- Dispar terenurile arabile- O dispută absurdă pe tema broccoli-tomate- Reîncep împăduririle, Romsilva şi-a propus să obţină 70 milioane de puieţi forestieri- Jaf ca în codru Pădurea Trivale, simbol al Piteştiului, ciuntită cu sprijinul Justiţiei- Chinezii, interesaţi de irigaţiile din România- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (6 din 2011)- Via de lângă casă- Vînători, o comună într-o continuă dinamică- Etiopia - Leagăn al umanităţii şi ţinut al contrastelor (VI)- Impresii din agricultura Mexicului- Un nedreptăţit al istoriei- Fierarul satului- Simpozion „Modernizarea agriculturii“- Dafinul- Din viaţa înaripatelor SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Cadastrul, ce a fost, ce a mai rămas
Un manager denunţă mafia agricolă
Niciun act final nu dovedeşte fraudele pe SAPARD
Ministrul critică, fermierii aplaudă
Piaţa europeană se deschide pentru porcul românesc: cu ce folos?
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (6 din 2011)
Piaţa porumbului, sub semnul incertitudinii
Îngrăşămintele azotoase, de unde şi cum le procurăm?
O ciupercărie unică în ţară
La Păstrăveni – Neamţ, o microfermă zootehnică de referinţă
SAPARDUL pe unii i-a îmbogăţit, pe alţii i-a ruinat
Combinele europene, după 75 de ani

nr6_16-31_martie-3.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2008

- EDITORIAL - Asomarea - alternativă sau obligaţie?- Şi caii mor, nu-i aşa?- Oameni de nota... 10 - Dr. ing. Dan Ionel- Să ni-i ţină Dumnezeu pe oieri!- Învăţământul preuniversitar agricol se întoarce cu faţa spre problemele satului- Legea securii şi „Scutul pădurii“- Prognoze hidrologice- Cota de lapte- Cum valorificăm eficient rezerva de apă din sol?- Neamţ: Începe o nouă campanie- Este vremea tăierilor de întreţinere a pomilor- Răsadurile au răsărit: cum le îngrijim? (II)- Eroziunea, boala gravă a pământului!- Mai poate fi zootehnia „locomotiva“ agriculturii?- Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (V)- Amenzi usturătoare- Haita lui „Cuţu-Cuţu“- Pajiştile – o avuţie marginalizată- Înfiinţarea plantaţiilor de arbuşti fructiferi- Conferinţa Naţională a Agricultorilor- Peste 146 milioane de lei pentru regenerarea pădurilor- Alocaţii pentru infrastructură- Programul SAPARD, la ora adevărului- În aşteptarea fondurilor structurale- Sprijin comunitar pentru horticultori- Preţul pâinii „dospeşte“ haotic- Europenizarea ar putea scoate de pe piaţă cartoful românesc!- Breviar juridic- Curier juridic- Legume şi verdeţuri rare- Plante cu efect laxativ şi purgativ (II)- A treia Unire- Izvoarele, comuna care bate la porţile „Euro-Montanei“- Arhitectura brâncovenească de la Brebu- Ce mai faceţi, domnule Mihai ARGHIR?- Oameni care au făcut istorie - În acest număr, Vasile Brezeanu- Ansamblul folcloric „CUNUNIŢA“ Satu Mare- Privirea strâmbă- Ograda cu „semne“- Calvarul păcii- Doina Melinte, mândria Hudeştilor- Cum ne apărăm de virozele respiratorii- Reţetă de Post- Horoscop indian - Lotusul- La mintea... cocoşului

nr6_16-31_martie-4.html

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009

- Editorial - Să nu uităm cine suntem!- Condiţiilor agrometeorologice în intervalul 16-31 martie 2009- Boala îi grea, leacul întârzie- Omul care duce cultura românească în lume- Profesorul Nicolae Ştefan- Un buget care duce agricultura spre recesiune- Cine spune că sindicatele nu au putere?- Să nu exagerăm cu floarea-soarelui!- Drumul seminţei în calendarul primăverii- Un an agricol dominat de pesimism- Alocaţiile europene pentru viticultură- A fi viticultor în Mehedinţi- Maşina autopropulsată de erbicidat - APIA aşteaptă cererile de sprijin la hectar- Să punem râmele la lucru!- Bruna - rasa de falǎ a românilor- Se modifică Legea creditului ipotecar- Fir de borangic, pe tine cine te-a destrămat?- Colibaciloza la pui şi tineretul aviar- Asigurarea CASCO – capriciu sau necesitate?- Anghinarea: cultura bioenergetică a viitorului?- Demers pentru salvarea pădurilor (II)- Agricultorii acuză dominaţia monopolurilor şi a angrosiştilor- Recolta de cafea, mai mică din cauze meteo- Şcoala agricolă centenară de la Huşi- Breviar juridic (6)- Curier juridic (6)- Ce mai faceţi, domnule…Emil Nicolae Silvaş?- Oameni care au făcut istorie - profesorul Oprea Parpală- Beţi apă şi consumaţi alimente verzi pentru o alimentaţie sănătoasă de primăvară- Ceaiul, sănătate la plic- Sărbătoarea migdalului la Agrigento - Sicilia- Botiza, cartea de vizită a maramureşenilor- Mai aproape de oameni, mai aproape de pământ- Povestea Micului Trianon- O pată de sânge pe istoria României moderne- Muzeul Viticulturii şi Pomiculturii de la Goleşti- Aţi pregătit Peştele? E Buna Vestire...- Apa care cere suflete- Obiceiuri şi tradiţii din satele dobrogene- Postul Mare, prilej de rugăciune şi iertare- Legenda echinocţiului de primăvară- Să nu ai parte de viaţa fluturilor!- MOLDEXPO - o istorie în inima Chişinăului- FRUIT LOGISTICA 2009- Solariile, ca oportunitate de afacere

nr6_16-31_martie.html

LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2012

- EDITORIAL - Toporul, bată-l vina!- Evoluţia vremii în intervalul 16-31 martie 2012- LAPAR doreşte reluarea dialogului pe problemele din agricultură- Cine manipulează economia mondială- Rădulescu este încrezător- Ce ne dă natura şi cât ne poate lua?- Nămeţii nu topesc teama de secetă- Atenţie la înfiinţarea culturilor de primăvară!- Institutul cartofului de la Braşov a intrat cu dreptul în 2012- Gerul a afectat toate podgoriile- Federaţia Crescătorilor de Bovine din România din nou la negocieri- Cum se vede „criza ouălor“ de la producători- Vânzările on-line, soluţia pentru crescătorii de capre- Ştiţi cum a fost stabilită unitatea nutritivă?- Biomasa, resursă inepuizabilă pentru energie- „România s-a suit într-un tren în care toate locurile erau ocupate“- Canalul Siret-Bărăgan revine în actualitate- Programul Romsilva pe 2012 Împăduri de 14.575 ha- Asociaţia Comunelor din România, la jubileu- Viţa-de-vie de lângă casă- Explozie de culori cu Floarea de piatră- Pensionarii şi profesorii, în echivalent grăunţe- Trist, dar adevărat!- Proiectele SAPARD şi tichia de mărgăritar- Bistriţa-Năsăud. Femeile, interesate de proiectele cu finanţare europeană- Feldru, o comună cu adevărat europeană- Să descoperim cele mai frumoase sate- Cărăuşia, o „rara avis“ în satele Năsăudului- Copilul cu har divin- Bunavestire, sărbătoare şi tradiţii în Bucovina- Agricultura urbană din Malta SUPLIMENT
AGRO-BUSINESS
Norme comune pentru schema de plată de bază şi plăţile conexe
Comerţul exterior şi promovarea produselor agricole
Buletin FAO – Cererea şi oferta de cereale la nivel mondial
Balanţa porumbului
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (6 din 2012)
Summit Agro şi-a prezentat oferta pentru 2012
O incredibilă lecţie de voinţă
„Omul brazilor“
Someleria, între artă şi business
Vânzările la vinul de calitate, în creştere
Colaborare UE – SUA pentru comerţul cu produse ecologice
Piaţa produselor ecologice
România, partener Biofach Nüremberg

curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007

- EDITORIAL - Unde sunt iluziile...?- Ne-am dedulcit la modele venetice- MASCHIO-GASPARDO ROMÂNIA organizează în premieră o zi dedicată dealerilor- Parisul – capitală a agriculturii pentru o săptămână- Muzeul Satului – emblemă a spiritualităţii româneşti- Ce mai faceţi, domnule...dr. ing. Nicolae Varga?- Orizontul 2020 - Provocări pentru noile Politici Agricole Comune (I)- Agricultura biologică şi încrederea consumatorilor- Asocierea şi... praful de pe tobă- Consultanţa agricolă, încotro?- Păduchele lânos al mărului- Rezerva de apă din sol- Să evităm tasarea şi compactarea solului- Tăierile în uscat la măr şi păr- Producerea viţelor altoite (III)- Sacrificarea mieilor - condiţii sanitare veterinare- Cerinţele Uniunii Europene (I) privind întreţinerea şi furajarea porcinelor- Industrie alimentară - brânza Feta- Agrimat Matca, o societate la nivel european- Influenţa geneticii şi alimentaţiei asupra calităţii laptelui- Utilizarea energiei geotermale- Breviar juridic- Curier juridic- Unde-i lege, nu-i... respectată- Istoria de lângă ... istorie - din primăvara lui 1907- Avanpremieră la „Luna pădurii“- Păşunatul haotic- De sus, Subcarpaţii arată ca un peisaj lunar- Infrastructura tehnico-edilitară la sate, azi (I)- Bani pentru satele prahovene- Sate din România - Gropeni- Sate din Europa - Schenkenfelden- Pe firul unei ascensiuni- Biblioteci la cheremul primarilor- Doi ani cu Mesagerul de Neamţ- Trandafirul- Transplantarea plantelor de apartament- Produsele stupului în alimentaţie şi sănătatea (II)- Denumiri corecte în fitoterapie (III)- Plante din flora spontană- Satul românesc în literatură- Drumuri şi popasuri - Invitaţie la Cerneşti- Ionuţ Sidău: „Horitorul din Botiza“- Drumul regăsirii de sine- Popas de suflet - Mănăstirea Durău- Săptămâna Mare la români- Secretul frumuseţii: un ten frumos- Reţete - Horoscop indian - Capra- Sarea, omul şi timpul- La mintea cocoşului- „Ţara lui Papură-vodă“

LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2010

- EDITORIAL - Atitudinea face diferenţa (IV)- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 aprilie 2010- Unde sunt averile de căpătâi ale agriculturii?- Darul ei de sărbători- Înalt Prea Sfinţia Sa Iustinian Chira- La Pantelimon, într-o fermă zootehnică de elită- Lucrările agricole, într-o primăvară foarte scurtă- Ministerul Agriculturii se reorganizează de sus şi până jos- Apel disperat al cercetătorilor- Pledoarie pentru sorg- Pentru a produce carne şi ouă păsările au nevoie de hrană bună- Nutristar International Partenerul tău loial pentru nutriţia animalelor- De Sfintele Paşti, românii vor vopsi 100 milioane de ouă- Ofertă de suflet- Domnul Mencinicopschi ne asigură că oul românesc este la fel de bun precum cel european- Ciobanii, dincolo de imaginea idilică a păstoritului- BRONŞITA INFECŢIOASĂ AVIARĂ- Protest LAPAR- Plămânul verde al Terrei este bolnav rău- Stavilă în calea dezastrelor naturale- Drama pământului ajuns pârloagă- Carnea de miel, dacă e prea multă...- Breviar juridic (7 din 2010)- Curier juridic (7 din 2010)- Tăiaţi fără milă ramul rău al mărului!- Apar primele verdeţuri româneşti- Fascinaţie în lumea agricultorilor virtuali- Apropierea de Germania- Basarab, întemeietorul- Icoanele pe sticlă, o rugăciune plăsmuită din creaţie- Învierea, cea mai mare dintre toate minunile lumii- Tradiţii şi obiceiuri de Paşti păstrate ori uitate în Banat- Săptămâna Blajinilor- Bulgarii bănăţeni şi sâmbăta lui Lazăr- Ardelenii sărbătoresc împreună- Noaptea Învierii în Humuleştiul lui Nică- NEVRUZUL, sărbătoarea musulmanilor- Povestea ouălor roşii- Bucate sfinţite la slujba de Înviere- Vinuri deosebite, la meniuri potrivite…- Focurile de Paşti- Johan, vinovatul- Vine iepuraşul! SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Lanţul alimentar european – o problemă aflată încă în dezbatere
Ce se înţelege prin Bunele Condiţii Agricole şi de Mediu (GAEC)
Fonduri europene pentru împăduriri
100 milioane de lei pentru Programul „Rabla“
Piaţa cerealelor – bulversată de livrările din emisfera sudică
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (7 din 2010)
Taxa pe alimente
Incredibil, dar adevărat!
Tehnologie avansată într-o construcţie compactă
Ştiaţi că suntem ţara cu cei mai mulţi şi mai săraci agricultori din Uniunea Europeană?

LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011

- EDITORIAL - ...Străin printre străini- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 aprilie 2011- Cât mai avem de arat, cât vom însămânţa- Minţi bolnave au fost şi vor fi- Cum privesc bancherii investiţiile în agricultură- Lansare sesiune de primire cereri de finanţare în cadrul Programului Operaţional pentru Pescuit- Jumătate din fonduri, contractate- Fermierii optează pentru noii hibrizi de floarea-soarelui- Moldovenilor nu le mai place sfecla de zahăr- Mana, putregaiul şi făinarea, principalele boli ale viţei-de-vie- Buletin pomicol aprilie- La Galaţi a răsărit al doilea depozit de legume din ţară- Amenajarea saivanelor în primăvară- Parazitoza ovinelor, cea mai costisitoare boală- Deparazitările obligatorii ale animalelor- INCDBNA a trecut Carpaţii- Atenţie la furajul mucegăit !- Luna Pădurii, într-o nouă ipostază- DUNĂREA – renaturare sau îndiguire?- Doi ani ai contrastelor hidroclimatice în Bărăgan- Lucrările lunii aprilie- Trandafirii, primăvara- „Sătulul nu crede la flămând“- In memoriam Acad. Marcu BOTZAN- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (aprilie 2011)- Pensiunile rurale, ca un dar al ospitalităţii străbune- Etiopia, leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (VII)- Postul Mare, terapie pentru trup şi suflet- Reţete pentru post- Haraci şi peşcheş- Ascaridioza, o boală a condiţiilor precare SUPLIMENT AGRO-BUSINESS

FNPAR face propuneri privind revizuirea legislaţiei europene cu privire la comercializarea seminţelor
Locul cadastrului este la Agricultură!
Bilanţ APIA
267 milioane de euro, pentru proiecte de mediu
Regrete tardive, soluţii târzii
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (7 din 2011)
Produsele agricole vor rămâne scumpe
Subvenţiile agricole, în noua viziune a Comisiei Europene
Credite pentru fermieri, parteneriat BRD – FGCR
Un proiect european ademenitor, formarea profesională în agroturism
Investiţiile silvice depăşesc 54 milioane de lei
Investiţiile de mediu, la sate
Workshop Lumea Satului la Piatra-Neamţ
Patron peste salcia energetică

curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2008

- EDITORIAL - Dilema ţăranului român: Sapa sau… laptopul?- Calendarul nesfârşitelor sărbători- Gheorghe Glăman, un optimist virtual- Netrebnicii „irozi“ ai timpului nostru- În actualitate, însămânţarea florii soarelui- Reglarea maşinii de semănat- AGROSTAR-ul,- Coragen – cel mai nou insecticid prezent pe piaţa românească- Aranjament financiar- „Luna pădurii“- Viziunea europeană a fermei- NOACK, în umbră?- Maschio Gaspardo România, întâlnirea distribuitorilor- Numărarea „bobocilor“ în stupină- Pajiştile – o avuţie marginalizată (II)- Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (VI)- FATA – un nou partener pentru asigurările agricole- Cercetarea agricolă dispare cu pământ cu tot- Sprijin european pentru consultanţă - Ce mai faceţi, domnule… dr. ing. Ovidiu POPESCU ?- Oameni care au făcut istorie - Christache Oprea- Laptele, ca discordie naţională- Breviar juridic- Curier juridic- În dezbatere, Proiectul Legii Învăţământului- Şansa pământului- Ginkgo biloba L, elixirul de viaţă lungă- Aţi ascultat semeţul brad cum plânge?- Inversiuni sociale- Trei dintre „stâlpii“ comunităţii rurale sunt, de fapt… doi!- Vasile Gliga, lutier sau fermier?- Boarca, satul plângerii- Sfinţii şi sărbătorile Prierului- Caracterul în credinţă- Motivaţie- „Există o dreptate românească“- La Conferinţa de Pace... bătălia continua- Din sat s-a întrupat vedeta - Morihei Ueshiba- „Kurtos-ul“ de Teleorman la Budapesta- Arcaşul

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009

- EDITORIAL - De la vorbă pân’ la faptă- Spectrul recesiunii- Condiţii agrometeorologice în intervalul 1-15 aprilie 2009- Derularea subvenţiilor - trim. I 2009- Culiţă, dincolo de legendă- Doctorul în ştiinţe zootehnice Florin Pricop emite o nouă teorie în genetica fundamentală- Ministerul Agriculturii se reorganizează prin descentralizare- Modelele trebuie adaptate…- Calendarul lunii aprilie- Însămânţările în zonele secetoase- Interes pentru îngrăşămintele biobacteriene- Legumicultorii din Matca învaţă şi din modelul francez- Două decenii de muncă pentru un soi nou de cais- E vremea să pregătim păşunile!- Semtest-ul de la Târgu-Mureş, o floare rară a zootehniei româneşti- Pariul cu oul ecologic- Când înţărcăm mieii?- Distorsiuni în acordarea plăţilor la hectar: cauze şi efecte- Cu natura nu te joci…- Agricultura, la risc...- În pragul Sfintelor Sărbători de Paşti- Demers pentru salvarea pădurilor (III)- Pădurarii şi voluntarii se întrec în recorduri- Piaţa porumbului trece printr-un moment dificil- Ce mai faceţi, domnule... profesor, Ioan Văcaru-Opriş?- Breviar juridic (7)- Curier juridic (7)- Delta, raiul sălbăticiunilor!- Acte normative ale ANSVSA- Hipertensiunea, „ucigaşul tăcut“- Se poate apela şi la ceaiuri- Cheile Nerei, tot mai aproape de oameni- Fauna rară a Argeşului- Cea mai veche păstrăvărie- Porumbul, în viziunea unui mare agronom- VALU LUI TRAIAN, ca atracţie fatală- Minunea de la Oniceni- Viaţa unei prinţese, între extaz şi agonie- Agricultura îşi trăieşte renaşterea- „Preoţi cu crucea-n mână...- Conacul de pe „Moşia Mare“, splendoare apusă- Cetatea de la Brebu priveşte din trecut spre viitor- Postul se apropie de sfârşit- Vin Floriile cu soare?- Reînnoirea legământului cu Dumnezeu- Omul-orchestră din Băleni - Din sat s-a întrupat vedeta…Simion Cuţov şi Fiţa Lovin- MONTE CARLO WINE FESTIVAL- Made in Italy- AGROEXPO – Bucovina 2009

nr7_1-15_aprilie.html

LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012

- EDITORIAL - Egalitate şi pentru... căţei?- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 aprilie 2012- Campania de primăvară, cu unele semne de întrebare- Conferinţa naţională a LAPAR „Fermierii nu cerşesc avantaje, ci vin cu soluţii“- Nerecunoscătorii de noi...- Tratamentele culturilor, verigă tehnologică importantă- Mare atenţie la reducerea pierderilor de apă din sol!- Tehnologii de ultimă oră pentru industria vitivinicolă- Cum se refac plantaţiile afectate de ger?- Syngenta, abordare centrată pe fermier- Luna aprilie în livezi- Din experienţa americană la Pioneer Animal Nutrition- Institutul cartofului din Braşov produce şi vaci de valoare- Avicola Bucureşti stă bine pe propriile picioare!- Pregătirea animalelor în vederea începerii păşunatului- Euralis a lansat conceptul HerbiSeeds- Perspectivele filierei de cereale din România- Romsilva a regenerat păduri pe 15.957 ha- Colabare ştiinţifică româno-coreeană- O noutate utilă- Cultura murului fără ghimpi (Rubus laciniatus L.)- Dreptul de a produce. Obligaţia de a cumpăra- „Când luăm lumină din lumină ne simţim copiii lui Dumnezeu“- Credinţă, tradiţie şi sărbătoare în Bucovina- Interpreta de muzică populară – Claudia Martinică- Iepurele – istoric şi legendă SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Agricultura, temelia unei economii puternice şi stabile
Decuplarea, un instrument ineficace şi injust
Crescătorii de miei ţin la preţ
Ouă de Paşte mai scumpe
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (7 din 2012)
Previziunile anului în curs la producţia de cereale, carne şi lapte
Serele Leoser, tehnologii avansate, riscuri scăzute
Oenologul de la Nederburg
La Tohani, pe tărâmul vinului roşu
Din secretele unui specialist
Motocultoare made în Bănie

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2007

- EDITORIAL - Demnitari, luaţi-o la pas prin Europa!- Avertisment- Iarba verde de acasă- Ce mai faceţi, domnule...dr. ing. Alexe Lăzăroiu- Orizontul 2020- Un sat în... Paris- Sprijinul financiar acordat agricultorilor- Cum alegem hibrizii de porumb- În actualitate, semănatul porumbului- Start în lucrările de îmbunătăţiri funciare la Sucursala Iaşi a SNIF- Grijă pentru apa din sol- Avantajele însămânţărilor artificiale- Toxoplasmoza- Cerinţele Uniunii Europene (II) privind întreţinerea şi furajarea porcinelor- Lactaţia la vacă- Breviar juridic- Curier juridic- Tradiţii de Florii- Obiceiuri de Paşte- Hristos, Lumina lumii- Nelipsite de pe masa de Paşte- Vinurile româneşti la masa de Paşte- Ultimii paşi către Golgota- Industrie alimentară- Luna Pădurii (15 martie-15 aprilie)- Propuneri de modernizare a transhumanţei (I)- Infrastructura tehnico-edilitară azi, la sate (II)- UN PRIMAR DE NOTA 10!- Un gospodar de frunte- Banloc – o vatră de istorie şi frumuseţe- Satele franceze merită vizitate- Învăţământul preuniversitar agricol în impas- Lupta pentru supravieţuire - Moment aniversar- Plantele de apartament primăvara- Plantarea trandafirilor- MIEREA (I)- Guta- Denumiri corecte în fitoterapie (IV)- Plante din flora spontană- Istoria de lângă ... istorie- Jocul la Ciupercă- Revigoranta reîntoarcere- Horoscop indian - ELEFANTUL- Sarea, omul şi timpul (II)- La mintea cocoşului

LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2010

- EDITORIAL - Legea să fie lege...- Circa 2,5 milioane euro pot fi accesate de luni, 26 aprilie a.c., din Programul Operaţional de Pescuit- Evoluţia vremii în intervalul 16-30 aprilie 2010- Criza economică şi criza morală- Omul care prefigurează Noua Ordine Viticolă în România- Profesorul Ion Ceauşescu, atât cât l-am cunoscut- Domnul Surupăceanu se revoltă împotriva „surupăciunii“- După ce a devastat un patrimoniu de 1 miliard de euro România revine în forţă pe harta orezicolă a Europei- Ciurlanii invadează Bărăganul şi Dobrogea- Noile livezi superintensive (VI)- Vreţi măr de Voineşti? Luaţi-vă gândul!- Speranţa stă în rezerva de apă- Salvat in extremis, Romsuintest-ul din Periş îşi clădeşte o nouă identitate- Şi fermele mici pot avea faţă europeană- Colibaciloza Păsărilor (Colisepticemia)- Nutriţia păsărilor- O dispută absurdă- Irigaţiile, în condiţii de criză- Inundaţiile au trecut! Guvernanţii nu-şi mai fac probleme cu desecările- Demers pentru săptămâna verde a islazurilor- Urmează o cură lungă de detoxifiere- Din necazurile unui agricultor- Breviar juridic (8 din 2010)- Curier juridic (8 din 2010)- Ce mai faceţi, domnule... Avram D. TUDOSIE?- S-a rupt blestemul sârmei ghimpate de la Prut- Legenda cu pasărea măiastră- Întâiul Domnitor- O zi de panică şi de durere- Sfântul Gheorghe, biruitorul de balaur- A fost odată o biserică numită „Mănăstirea“- Elena Roizen- Văleniul turcesc- Satul şi puterea- Simple meditaţii culinare- Ştiaţi că…?- Rosa del Azafrán sau şofranul care a născut fiesta- Dinozaurii, strămoşii înaripatelor de astăzi? SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Cercetarea economică, la Academia Agricolă
Mutanţii care ne înconjoară
Piaţa neagră este plină de peşte
Dacă aveţi nevoie de garanţii la creditele bancare apelaţi la sprijinul FGCR!
Aflat pe „teren“, Guvernul adoptă măsuri pentru accesarea fondurilor europene
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (8 din 2010)
Porumbul, pe pieţele lumii
Viile şi vinurile pe Terra
Să curgă vinul, să cânte muzica!
Ce poate face un sătean cu un milion de euro
Ştiaţi că avem cea mai fărâmiţată agricultură?
Parteneriat microregional
Invitaţie la AGRARIA

www.lumeasatului.ro
curs valutar

LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2011

- EDITORIAL - Ingineria genetică între ştiinţă şi diletantism- Evoluţia vremii în intervalul 16-30 aprilie 2011- Viaţa a devenit prea amară- Suntem în pericol de a deveni obezii Europei- Până pe 7 iulie avem camere agricole- Tratamentele la păioase nu se termină în primăvară- Rapiţa, o cultură care necesită îngrijire urgentă- Cartoful timpuriu de „Lunguleţu“- Teste obligatorii pentru legume- Tratamente în livezi- Andive ecologice - O raritate ce poate fi găsită doar la Gherăeşti- Mieii de Baia, pe pieţele din Grecia şi Iordania- Bolile parazitare la păsări- O raritate a zonei montane - ferma zootehnică din Câmpulung Moldovenesc- Ziua Crescătorului de Bovine- Atenţie la oferta din perioada Sărbătorilor de Paşti!- Reconstrucţia Luncii Dunării în condiţiile menţinerii digurilor existente- Soia modificată genetic pentru biodiesel- De două ori mai mulți bani pentru împăduriri- Fasolea de grădină- Recomandări Summit Agro- Primăvară într-o localitate de la gurile Deltei- Etiopia - Leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (VIII)- Interpelări agro-politice- Hristos a înviat!- SPERANŢA-N ÎNVIERE- În preajma Sărbătorilor de Paşti, mărturii de suflet ale Înalt Prea Sfinţiei Sale Nicolae Corneanu- Mănăstirea Samurcăseşti loc al izbăvirii sufleteşti- Îndeletnicirea de a încondeia ouă- Cuprinşi de vraja firavelor lumânăriSUPLIMENT AGRO-BUSINESS

Ecoagris 2011
La Vărsătura, căpşuni cu genă latină
Porumbul românesc nu vrea să se facă bioetanol
Avem şi un program pentru Dezvoltarea depozitelor de legume şi fructe
Ajutor de stat pentru fermele zootehnice
Prognoze privind piaţa ouălor în luna aprilie 2011
Investiţii agricole profitabile, realizate cu bani europeni
Piaţa porumbului furajer
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară
Industria porcului, într-un moment de cumpănă
Negocierile UE – Mercosur, o piatră legată de gâtul agricultorilor
În trei luni, APIA a plătit peste 736 milioane de euro
Noi sesiuni pentru depunerea proiectelor
La Făurei-Neamţ – Puterea vântului… scoasă la licitaţie

curs valutar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2008

- EDITORIAL - Agricultura, veriga slabă a economiei?- Care zile negre?- Oameni de nota... 10- Povara unei viori fără pereche- Semne bune! Câmpia revine la normalitate- Cum obţinem pepeni timpurii- Apar dăunătorii şi buruienile- Greşeli agrotehnice nepermise- Protecţia plantelor în agricultura ecologică- Recomandări pentru cultivatorii de căpşuni- Syngenta lansează REVUS în România- Premierul chiar că visează frumos România, a doua putere agricolă a Europei!- În sprijinul agricultorilor din nord de ţară: Agro Expo Bucovina – ediţia a VI-a- „Locomotiva“ zootehniei: unde?- Au şi iepurii viaţa lor- Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (VII)- Soluţii pentru accesarea fondurilor europene- Piaţa asigurărilor agricole, mult prea mică pentru Europa- Stavilă în faţa dezastrelor- Cadastrul agricol, un deziderat îndepărtat- Pledoarie pentru sănătatea pământului- Cercetarea agricolă, în etapa ei cea mai critică- Silvoturism on-line- Ofertă ademenitoare de puieţi- Ungurii construiesc cea mai mare fabrică de bioetanol- Breviar juridic- Curier juridic- Sprijinul acordat zonelor defavorizate- De Sfintele Sărbători, îndestulătoare vor fi sigur...- Ce mai faceţi, domnule…Nicolae BOŞ- Oameni care au făcut istorie - În acest număr, Constantin FILIPESCU- 106 ani de învăţământ agricol la Şimleu Silvaniei- Legume rare, de care avem mare nevoie- Conacul generalului a „capitulat“- Zidul amăgirii- Buzunarul ţăranului plânge de foame- De vorbă cu florile- Urări de sănătate şi viaţă îndelungată „Sfinţilor“ Gheorghe şi celor cu nume de flori- Festivalul Naţional al Ouălor Încondeiate- Despre vopsitul ouălor- Noaptea Învierii- „Veniţi de luaţi Lumină!“- Iubire sau suferinţă?- În jurul mesei pascale- Tratatul de la Trianon, un mare verdict al istoriei- OGRADA CU "SEMNE"- Horoscop indian - Vulturul- La mintea cocoşului

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009

- EDITORIAL - Zootehnia prin... ochelarii mei- Vremea în intervalul 16-30 aprilie 2009- Nu ştiu de ce, dar mi-e dor de primăvară...- Puiul de găină a cucerit mapamondul- Visând la măreţia codrilor de altădată- Spectacol penibil sub cupola Academiei Agricole- Noua Ordine Mondială - ce este şi ce ascunde?- Apă avem suficientă - cum o gospodărim?- Meteorologii anticipează un an agricol bun- Oltenii şi sămânţa- Extractul lichid de humus de râmă (2)- Un oşan ne readuce pe piaţa de conserve a Europei- Pomicultura, în chinurile tranziţiei- Agricultorii vor doar dreptate economică şi respect- Bârla, cea mai „asociată“ comună- Povestea salcâmului oltenesc- România este pe punctul de a pierde fondul genetic al aviculturii- Acţiuni sanitar-veterinare în sezonul de primăvară- Şi la trap, şi la urcuş Huţulul este pe primul loc- În condiţii de criză cum putem valorifica relicvele săteşti?- În Balta Ialomiţei, Agrofam Holding Feteşti dezvoltă cea mai mare fermă de caprine din Europa- ANSVSA la Camera Deputaţilor- RomAgroTec încearcă să înlăture spectrul crizei- Valoare adăugată pentru natura României- Pilonul Comunitar – primul pilon al politicii Uniunii Europene- Marile provocări ale prezentului- Bursa cerealelor se conturează ca o certitudine- Piaţa zahărului în UE- Copii din lumea satului- Oameni care au făcut istorie - Bucur Şchiopu- Valeriu D. Cotea- Breviar juridic (8)- Curier juridic (8)- Paşi peste secole - Morile de apă din Caraş-Severin- Un ţăran pe urmele sfinţilor- Trandafirul sălbatic, un medicament din negura vremurilor- Lemnul-Domnului- Rubla, cătunul fantomă- Cobadin, între deznădejde şi speranţă- Fiinţele nimănui- Păsări rare la Breaza- Descentralizarea aduce autorităţile statului la cetăţean- Primarii la sfat- Istoria de lângă... istorie - Ultimul Paşte în timp de pace- Noi, proştii, i-am crezut...- Casa memorială Fănuş Neagu, în „stand by“- Bolnavii care se nasc a doua oară- Meşter de catapeteasmă- Hristos a Înviat!- Din lacrimi s-a născut credinţa- Obicei străvechi în Dobrogea de azi- Paştele de altădată în Bucovina- Ouă vopsite şi încondeiate- Poveste de Paşti - Salcia plângătoare- Expoziţie de icoane- De Sărbători, într-o zonă de vis- Ospăţul vine cu pască şi miel- Cozonac cu mac

LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012

- EDITORIAL - Ne vindem ţara?- Evoluţia vremii în intervalul 16-30 aprilie 2012- După o iarnă grea, o campanie rapidă- Criza, ca o stafie- Îmbunătăţirile funciare pe drumul cel bun?!- Fermierii se dedulcesc din nou la sfecla de zahăr- Un nou fungicid pentru tratamentele la grâu şi orz- Combaterea făinării la viţa-de-vie- Lecţia italiană despre Cydia pomonella- Plantele de nutreţ ocupă peste un milion de hectare- Vasile Pachiţanu a pus bazele ANGUS-RO- Cum a devenit Moineştiul a doua casă pentru vacile Holstein- Apicultorii băcăuani vând greu mierea la export- România - Grădina Bio a Europei- Pomicultura a rămas cenuşăreasa agriculturii- Luna plantării arborilor a debutat la Snagov- La SCDA Secuieni s-au omologat două noi soiuri de cânepă- Colegiul Tehnic „Ion Creangă“ – Târgu-Neamţ, istoria unei transformări- Zmeurul (Rubus idaeus – familia Rosaceae)- Un aranjament de efect: Liliacul- Fonciirea- Hristos – temelia unirii între Dumnezeu şi oameni- Imaginea satului bucovinean redată pe un ou de struţ- Suceviţa - icoana din Ţara fagilor- Alexandra Chira, mica privighetoare a Sălajului- Repere în alegerea meseriei de agronom SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Demersuri legate de viitoarea PAC după 2013
Producţia agricolă vegetală, în anul 2011
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (8 din 2012)
Chartere pentru produsele tradiţionale din Bucovina
Cum facem profit dintr-o seră de flori?
VINVEST 2012 sub semnul recordurilor
Dealer meeting sub egida Maschio Gaspardo
Agro Expo Bucovina, ediţia 2012

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007

- EDITORIAL - Banii din culise...- Scările urcă sau coboară?- Iarba verde de acasă- Cuvântul de ordine, inovaţie- Pentru irigaţii apa scumpă, procurată ieftin- ADS, mai atentă la concesionare- Cum obţinem grâu bun pentru panificaţie- Se anunţă un an secetos.Ce măsuri trebuie luate?- Un nou produs de îngrăşământ organic natural- Tăierile la cais, prun şi piersic- Dăunătorii seminţelor de porumb- Veniţi la Clubul Valtra!- Ave Impex Satu Mare, firmă de viaţă lungă în Uniunea Europeană- Echinococoza / hidatidoza (I) (Hidatidoza, Boala hidatică, Chistul hidatic, Apă în coş şi la ficat)- Cum se pot produce loturi cu purcei mulţi şi uniformi (I)- Funcţiile fermei cu vaci- Calul în lumea satului românesc- „Se doreşte oare să dăm cu toţii faliment?"- Plantele modificate genetic continuă expansiunea- S-a făcut dreptate! Iazul Drăcşani a revenit moştenitorilor- Breviar juridic- Curier juridic- „LUNA PĂDURII", sub semnul înţelepciunii- Propuneri de modernizare a transhumanţei (II)- Infrastructura tehnico-edilitară azi, la sate (III)- Relansarea agroturismului- Revenirea la meseriile desfiinţate cu uşurinţă- ICAR la 80 de ani- Mai mare daraua decât ocaua!- Mahalaua săracilor- Mărăcineni – grădina de legume a buzoienilor- Najac, istorie şi magie- Plante de apartament parfumate- Producerea răsadurilor de flori- Plante din flora spontană- Consultaţii de fitoterapie- MIEREA (II)- Guta - (Urmare din numărul 7)- Satul românesc în literatură - George Coşbuc- Popas de suflet - Mănăstirea Robaia- Minunile Sfântului Gheorghe- Drumul regăsirii de sine - Mărturisitorii ortodoxiei româneşti- Filarmonica din Ploieşti susţine şi promovează folclorul autentic- Istoria de lângă ... istorie - Un stat dualist româno-bulgar?- Machiajul natural, la modă- Reţete de primăvară- Sarea, omul şi timpul (III)- Horoscop indian - Firul- La mintea cocoşului

LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2010

- Mai vrea Dumitru să fie ministru?- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 mai 2010- Traiul românilor în vreme de criză- O doamnă care priveşte în sufletul românilor- Visând la decorul peisagistic al României de mâine- Mărturiile ultimului frate Ion Ceauşescu (VI)- Culturile de toamnă au pornit bine în primăvară- Însămânţările, într-o primăvară întârziată- Lucrările agricole în zona Moldovei- Sorgul, „cămila verde a deşertului“- A fost cândva… o plantă numită sorgul dulce- Pledoarie pentru cânepă- Feriţi-vă animalele de tetania de iarbă, o boală de primăvară- Karakulul de Botoşani rămâne… fruncea- Despre veterinari, numai de bine- Un alt DUŞMAN al rumegătoarelor: GĂLBEAZA MICĂ!- Îngrijirea ovinelor în perioada de păşunat- Cu numai 60 milioane de euro, ministrul Borbély vrea să „asaneze“ agricultura- Clemenţă hidrografică- Scrisoare deschisă adresată ministrului agriculturii, Mihail Dumitru- Muntele şi spaţiul rural românesc- Pâinea încrustată cu flori de azur- Luna Pădurii, la final- Româna, limba oficială- Breviar juridic (9 din 2010)- Curier juridic (9 din 2010)- Ce mai faceţi, domnule... Gheorghe NIŢU?- DAŢI MIERE COPIILOR!- Cartoful ecologic din jurul casei- Pentru doi tineri ingineri, România e un capitol încheiat- Scrisori de la cititori- Nicolae Alexandru, primul organizator al Bisericii muntene- Părăsirea Basarabiei- Înălţarea Domnului- Rugă- Energia primăverii- Ştiaţi că…? (9)- Caleidoscop SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Murfatlar – lider pe piaţa vinurilor
1,6 miliarde de euro pentru PNDR
Dimensiunea crizei economice, la noi şi în Uniunea Europeană
Sprijin UE pentru lapte şi tomate
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară (9 din 2010)
Porumbul, pe piaţa naţională
Danezii de la JD Agro realizează în Bărăgan cea mai mare exploataţie agricolă privată
Dole România promite să reia exportul de fructe şi legume
Intervitis Interfructa Stuttgart, motorul inovaţiilor tehnologice
În plină criză, RomAgroTech „expune“ mult optimism
Tămâioasa Românească – regina vinurilor, la Salonul Internaţional VINVEST

LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2011

- EDITORIAL - „Mărunţeii“ din palat- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 mai 2011- Nervi de primăvară- Vremuri grele pentru a doua pâine a românului- Organizaţiile profesionale avertizează asupra falimentului irigaţiilor- Promovarea culturilor proteice- Păstrarea tomatelor, un impediment pentru legumicultorii autohtoni- Realizările ministerului în sectorul vegetal- Buletin pomicol- Date statistice- Drama unui crescător de animale din Olt- Căpuşele, periculoase pentru animale, dar şi pentru oameni- Noutăţi în apicultură- Târgul Naţional al Mierii- Amenajarea saivanelor şi organizarea stânei (II)- Criza planetară a apei nu va lovi România- Pledoarie pentru OMG- Un punct de vedere ştiinţific- Anul Internaţional al pădurilor în Dâmboviţa- Vremea înfiinţării culturilor de tomate, ardei, vinete- Bolnavii spitalului din Floreşti cer dreptul la viaţă!- Juristul, la dispoziţia dumneavoastră (mai 2011)- Liceul agricol din Beclean, după 50 de ani- Plosca, o comună care trăieşte din bogăţia de altădată- Etiopia - leagănul umanităţii şi tărâm al contrastelor (IX)- Ştiinţa supravieţuirii- Cui să-i spui, cui să te plângi?- Apropierea furtunii- Două lucrări de mare actualitate- Ne-a mai părăsit un bun coleg şi prietenSUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Semn bun - cresc veniturile agricole
Veniturile agricultorilor romani
Prioritati ale MADR in 2011
Finantarile prin PNDR
Posibile modificari ale PNDR
Reorganizarea cadastrului, o masura de mare actualitate
Evolutii pe piata mondiala agroalimentara
Preturi mai bune pentru agricultori
Regiunea Nord-Vest a camerelor agricole
SPRIJINUL EUROPEAN, o mana cereasca pentru sate!
AGROSTAR contesta un ordin ministerial
Lumea Satului, dublu popas in Moldova
Andiva o nisa de piata abandonata
Produse traditionale din Marginimea Sibiului recunoscute in UE
Criza loveste si vanatul
Romanian AgriBusiness Forum 2011 - 11 mai 2011, Bucuresti, Radisson Blu Hotel

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2008

- EDITORIAL - Obsedanta premoniţie alimentară- Hrana privită prin lentila microscopului- Oameni de nota... 10- Dialog româno-francez pe teme agricole- Record medical trist- Uniunea Europeană, în date şi cifre- Starea de vegetaţie a culturilor de toamnă- Măsuri speciale în condiţii de secetă- Înfiinţarea culturilor, un lux!- Micii fermieri forţează performanţa- Cât de sănătoasă este apa de băut?- Începe păşunarea animalelor- Prevenirea sterilităţii la bovine- Sătui de promisiuni, agricultorii ameninţă că vor ieşi în stradă- Bolile parazitare la păsări şi importanţa cunoaşterii lor (VIII)- Noul Cod Silvic nu e ce s-a dorit!- „Luna Pădurilor“, din toamnă până în primăvară- Pădurile urbariale – trecut şi prezent- Norme care pun în pericol produsele tradiţionale- Parcul Naţional Bucegi - o comoară a naturii, în pericol de a fi distrusă- 50 milioane de euro împotriva nitraţilor- Călătorie în… Lumea Nouă: BRAZILIA- Fără prejudecăţi, despre şansa biotehnologiilor- În şcolile săteşti lipsesc lecţiile de agricultură- Cum putem obţine legume rentabile?- Irigarea culturilor- Sprijinul pentru producţia de tutun- Găuri negre în calea laptelui- Sfidarea procesatorilor- Primăvara agriculturii pare a fi sosit!- Plante pentru inimă- Andivele se conturează ca o mare afacere- Breviar juridic- Curier juridic- Vin alegerile…- Ţăranul- Sfânta Mănăstire Ghighiu, o veche cetate a credinţei din Codrii Vlăsiei- Cimitirul din Racoviţa, obiectiv turistic?- Sănduleni, prezent şi viitor- Ce mai faceţi, domnule… Gheorghe Manciu?- Oameni care au făcut istorie - Simion P. Radianu- Sfinţii şi sărbătorile Florarului- Izvorul Tămăduirii- Duminica Tomei şi Paştele Blajinilor- Şi Basarabia, alături de celelalte provincii româneşti- Din sat s-a întrupat vedeta… Gina Gogean, Sfinxul din Câmpuri- Pagina femeii- Ştiaţi că?...- Sporturile şi copiii- Horoscop indian - Caleaşca- La mintea...

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009

- S-a închis cortul speranţei, s-a deschis biroul fermierului- Planeta s-a zguduit rău!- Cristian Hera, omul care decriptează tainele genomului vegetal- Legământ cu natura- Semne rele anul are- Noua Ordine Mondială (II)- Creditarea înrobitoare- Codul de bune practici comerciale- Procesatorii îndeamnă fermierii să fie pe aceeaşi parte a baricadei- Apă avem suficientă - cum o gospodărim? (II)- Calendarul lucrărilor agricole- Cât de mare poate fi producţia de porumb- Argeşenii cred într-un an agricol mai bun- Îngrăşămintele, marea amăgire- Asociaţia Pomicultorilor din Fălticeni- Cercetare fără finanţare- Strategia naţională antisecetă: pe când?- Greu cu atestarea produselor tradiţionale- Bătălia pentru „miere“- Oieritul va deveni un hobby?- Capra, dincolo de prejudecăţi- Asociaţia păstorilor- Aproape totul despre bacteriile lactice- Necazurile vin călare şi pleacă pe jos- Cooperativa Agricolă Muntenia, un model care impresionează Europa- Fermierii preferă minisilozuri în ogradă- Smithfield Foods.Inc- „motorul“ agriculturii bănăţene- Uniunea Europeană, în date şi cifre- Comisarii europeni devin mai flexibili- Munţii, doar ca o frumuseţe naturală- Legea certificatelor de depozit, modificări necesare- Derută pe piaţa alimentelor- Atenţie la alimentele alterate!- Adio citronadă naturală!- Ce mai faceţi, domnule...Bujor MĂNESCU?- Oameni care au făcut istorie - Ioan SAFTA, primul pratolog român- Breviar juridic (9)- Curier juridic (9)- Reţeaua Europeană de Evaluare pentru Dezvoltarea Rurală- Straniu! Descoperit acum 50 de ani, leacul cancerului a fost abandonat- Alinare pentru suferinzi - Revista Lumea Satului susţine cauza copiilor cu diabet- Cehii din Banatul de Munte- Printre bulgari- Puterea de a învinge deznădejdea- Semne ale creştinismului timpuriu în munţii Buzăului- Schitul Turbaţi, în căutarea viitorului- De unde atâtea pretenţii?- Workshop-ul cu tema - „Satul românesc – prezent şi viitor“ la Timişoara- România refuză „îmbieri ispititoare“- Viaţa ţăranului român din Basarabia- Sfântul Simon Zilotul, binecuvântarea tinerilor căsătoriţi- Petreceri câmpeneşti în luna lui Florar- Din sat s-a întrupat vedeta…trei pentru o coridă- Industriaşii, preocupaţi de finanţarea fermierilor- MEWI deţine „Mercedesul tractoarelor“

LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2012

- Puncte de veghere - Cei care nu şi-au pierdut patria- Evoluţia vremii în intervalul 1-15 mai 2012- Câmpul, în primăvara 2012- Grupurile de producători - mai mult pe hârtie decât... pe câmpie- Între marasm şi derizoriu- Fondurile europene pentru agricultură, unde ne situăm şi ce aşteptăm după 2014?- Porumbul şi grâul rămân la putere în judeţul Bacău- Prima urgenţă la rapiţa rămasă în cultură: erbicidatul- Viţa-de-vie - Tratamente în preajma înfloritului- Mijloace biologice de combatere a dăunătorilor- Rasa Angus, o carte câştigătoare- Creşterea în sistem extensiv a tineretului ovin de prăsilă- Premise bune pentru oaia Karakul- Apicultorii aşteaptă o revenire spectaculoasă odată cu înfloritul- Impresii de la Salonul Internaţional de Agricultură de la Paris- Pasiunea de a colecţiona nu navighează pe canalul investiţiilor- „În pădure se fură ca-n... codru“- Scădere dramatică a consumului de apă în agricultură- Unde sunt şcolile de mecanici agricoli de altădată?- Culori şi parfum pentru luna lui Florar!- Gâsca roşie, tochitura şi mămăliga pripită- Acolo unde codrii vorbesc de Eminescu- Muzeu al satului la... Capul Satului- Maria Casandra Hauşi - „Prin cântec putem învăţa să fim mai buni“- Dogăritul, între meserie şi artă- „Regele pădurii“, în libertate- Instruirea practică, baza pregătirii în învăţământul agricol SUPLIMENT AGRO-BUSINESS
Sectorul agricol românesc şi susţinerea acestuia după 2013
Unele primării şi-au însuşit ilegal subvenţia pentru păşune
Consumul de carne şi mediul înconjurător
Agitaţie pe piaţa cărnii
Evoluţii pe piaţa mondială agroalimentară
Micii fermieri şi soluţiile lor pentru a exista
Tehnologie olandeză, legume româneşti
În ce condiţii cultura de ceapă este rentabilă şi în România?
AgriPlanta, la Ferma animalelor
Tehnologiile noi pătrund în industria locală a vinului

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007

- EDITORIAL - Asocierea - o necesitate! LAPAR – o soluţie?- O carte de învăţătură- Angela Moldovan: „M-am lansat cu un cântec învăţat de la bunica, la oglindă“- Ce mai faceţi, domnule...dr. ing. Sorin Marius SOCIU?- Orizontul 2020 - Provocări pentru noile Politici Agricole Comune (IV)- Un circuit european de turism ecologic- Ministrul Remeş promite să scoată căruţa din înfundătură- Opinii postaderare - cultura cartofului în România (I)- Controlul gradului de îmburuienare prin mijloace nechimice, nepoluante- Molia-cânepii (Cydia Delineana)- Principalii dăunători ai culturilor de in- Stresul hidric în perimetrele irigabile- Târgul expoziţional de miei şi pielicele karakul- „Oaia pentru carne are mari şanse de viitor“- Echinococoza/hidatidoza (II)- Cibernetica în fermele de vaci- Până la toamnă, niciun cent din puşculiţa europeană- Buzău: Dezinteres din partea performerilor- Păcat de bani...- Prahova: Predomină fermierii şi arendaşii- MMDD estimează o „recoltă“ bună de rable- Mlădiţe pentru sănătatea Terrei- „LUNA PĂDURII“, EDIŢIA 2007, AŞA CUM A FOST- „Săptămâna pajiştilor“- Infrastructura tehnico-edilitară azi, la sate (IV)- Învăţământul preuniversitar agricol în impas - mai rău nu se poate- Sate din România - locuinţa de la ţară- Sate din Europa - Martham- Înmulţirea plantelor de apartament prin butaşi- Un ochi plânge, altul râde- Drumuri şi popasuri - Măxineni, istorie şi modernitate- MIEREA (III)- Hrişca - Fagopyrum esculentum (Fam. Polygonaceae)- Interpreţi de azi - Mariana Stănescu- Veşti de la cititori - „Cununa Vlădesei“- Un îndrumar deosebit de util- Popas de suflet - Ctitorie Basarabă- Drumul regăsirii de sine - Sfântul Mucenic Ioan Valahul- Istoria de lângă ... istorie - zornăitul arginţilor trădării- Curăţenia în bucătărie- Horoscop indian - PHOENIXUL- Luaţi aminte, pedagogi! Şi copiii-problemă pot ajunge genii- La mintea cocoşului- Breviar juridic- Curier juridic- Distorsiuni pe piaţa agroalimentară- Preţuri batjocoritoare pentru crescătorii de animale- Târguri şi expoziţii internaţionale

nu-e-pasare-ca-porcul-si-nici-peste-prec...

Nu e pasăre ca porcul şi nici… peşte precum curcanul > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNu e pasăre ca porcul şi nici… peşte precum curcanul

Poate că în niciun moment al anului, nici măcar când vorbim despre gripa porcină – deşi animalul care i-a dat numele nu are neapărat legătură cu gripa asta nouă – nu vorbim ca acum, în prag de Crăciun, despre porc. Unii îl cresc în gospodării, alţii caută să cumpere carne din ceafa şi pulpa lui de la supermarket. Se afirmă că e grea carnea lui, că face rău organismului, că e mai bună cea de peşte, pui sau struţ, dar, cel puţin când vin sărbătorile de iarnă, porcul şi curcanul sunt la mare căutare.

„Nu e pasăre ca porcul“ – zice mucalit omul de rând. Şi poate asta explică plăcerea de a mânca, măcar când cere tradiţia, carne de porc. În afară de cei cu ifose, care de Crăciun găsesc cu cale să pună pe masă fructe de mare – că aşa e cool – tot românul încinge de sărbători o friptură ca la mama acasă cu carne de porc. Şi, dacă majoritatea dintre noi îi vedem porcului doar această utilitate, de a ne asigura o friptură gustoasă, lucrurile în ceea ce îl priveşte pe Ghiţă din coteţ stau cu totul altfel.

Mărturisesc că n-am bănuit niciodată la câte chestiuni e folositor porcul. Un articol din cotidianul britanic Daily Mail m-a pus, ca şi pe alţii, pe gânduri. Sau, mai bine zis, a avut darul de a-mi deschide şi o altă perspectivă asupra acestui subiect. Ba chiar să mă facă să am o anumită consideraţie pentru domnul... porc.

180 de produse făcute din ceva de la porc

O cercetătoare din Marea Britanie a acordat unui tabloid din această ţară, Daily Mail - un cotidian cu peste 2.300.000 de exemplare publicate zilnic – un interviu prin care, în urma unei ample documentări, îi dă porcului un alt loc în conştiinţa umană decât până acum. În fapt, tânăra Christein Maidertsma, de 29 de ani, a cerut, pentru a-şi putea desfăşura cercetările, acordul unui crescător de porci pentru sacrificarea unui astfel de specimen porcin şi apoi a urmat împreună cu el un traseu, pe cât de sinuos, pe atât de neaşteptat.

Cercetătoarea a constatat astfel că, de la porc, nu se aruncă absolut nimic. Industria modernă foloseşte tot de la el. Astfel că – ţineţi-vă bine – cam 180 de produse de tot felul se fac din diferite părţi şi organe ale porcului.

Miraculoasa gelatină

De exemplu… îngheţata. Ea conţine gelatină extrasă din oasele de porc, aceasta reglând cristalizarea zahărului şi încetinind procesul de topire.

Pâinea... Ceea ce o ţine proaspătă mai multe zile sunt proteinele extrase din păr de porc. Hemoglobina din sângele de porc este folosită în filtrele ţigărilor şi încetineşte accesul substanţelor toxice în plămâni. Glicerina din oase îmbunătăţeşte textura pastei de dinţi, aşa că este folosită în fabricarea acestora.

Şampoanele dau strălucire părului, pentru că au în componenţă acizi graşi extraşi din oasele de porc. Majoritatea cremelor cosmetice faciale au în componenţă colagen de la porc, care reduce ridurile mai bine decât orice altă substanţă. Tot el stă şi la baza batoanelor proteice folosite de culturişti. Tamburinele orchestrelor moderne sunt realizate din vezica urinară a porcului. Pentru ca sucurile de fructe să fie limpezi în sticle, se „dreg“ cu gelatina porcină. La fel şi vinurile bune şi nobile, care iau drumul meselor încărcate de sărbători. Gelatina este folosită şi în bere, ca agent de limpezire.

Şi, ca să vorbim tot despre produse alimentare, calciul extras direct din oasele de porc este adăugat în mai multe tipuri de iaurt. Gelatina porcină este indispensabilă în procesul de îmbunătăţire a rigidităţii şi umezelii colilor de hârtie. Tot gelatină din oase se pune la – asta chiar că şochează – asamblarea cartuşelor şi gloanţelor şi la transportul în siguranţă a prafului de puşcă!

Demonstraţia cercetătoarei continuă în acest fel, ajungând la 180 de produse care includ în componenţa lor ceva din porcul atât de prost văzut, în general... Chiar dacă aceste cercetări au scandalizat musulmanii din Marea Britanie, trebuie să spunem chestiunii pe nume, trebuie să-i acceptăm porcului ce e al porcului... Aşa stând lucrurile, mă gândesc, cel puţin acum, când ne pregătim să tăiem porcul din coteţ, să facem cârnaţi şi caltaboşi, tobă şi şunculiţă, că trebuie să îi acordăm domnului Ghiţă mai multă consideraţie. Şi să începem, măcar în gospodăriile proprii, să îl creştem ca altădată. Cât despre curcan, abia de Anul Nou!

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
3067
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nu este prea devreme să vorbim despre însilozarea porumbului

Porumbul pentru siloz, precum şi cel consumat ca masă verde ocupă între 30-40% din suprafaţa destinată producerii de furaje. Pentru aceasta se cultivă hibrizii muguraşi din grupa 402, dar şi hibrizi care menţin frunzele verzi în momentul când ştiuletele a atins perioada optimă pentru însilozare, adică stadiul de lapte-ceară, cum este Helga. Una dintre cele mai importante calităţi ale acestei plante este că se seamănă 10-15 kg seminţe şi se recoltează 5-10 tone boabe sau 30-40 tone boabe planta întreagă, care se însilozează. Depozitarea se face sub forma murată a plantei întregi, tocată la 1-3 cm. Trebuie presată foarte bine pentru eliminarea aerului, reuşind astfel să obţinem o fermentaţie lactică şi un siloz de porumb cu calităţi organoleptice foarte bune.

Avantaje comparative

Această formă de conservare conferă o serie de avantaje, şi anume:
- dă posibilitatea folosirii furajului într-un timp foarte lung fără să-şi diminueze valoarea nutritivă;
- se reduc riscurile climatice la recoltare şi se elimină cheltuielile pentru uscare;
- scad pierderile pe flux tehnologic;
- se păstrează într-o mare măsură conţinutul în substanţe nutritive şi însuşirile nutreţului verde;
- se asigură o hrănire echilibrată a animalelor în timpul iernii şi în perioadele secetoase ale verii;
- necesită un volum de muncă redus prin eliminarea operaţiunilor de manipulare a furajelor şi prin mecanizare, care se poate asigura în proporţie de 100%;
- are efecte favorabile asupra producţiei şi sănătăţii animalelor în cazul nutreţului însilozat de bună calitate.

Tehnologia însilozării

Silozul se realizează astfel: masa vegetală tocată la 1-3 cm se depozitează în compartimente betonate de 50 metri lungime, 3 metri înălţime şi o lăţime de la 10-20 metri, locaţia fiind dezinfectată în prealabil. Esenţială este presarea acestei mase vegetative pentru a elimina aerul şi pentru a se obţine o fermentare anaerobă, obţinând astfel un siloz de calitate bună. Porumbul tocat se află în stadiul de lapte ceară la nivelul bobului, moment în care, în funcţie de hibrid, planta are 1/3-2/3 frunze verzi şi o umiditate de 60-70%. Este de mare importanţă ca închiderea silozului să se facă în câteva zile pentru a împiedica fermentaţia nefavorabilă. Partea superioară a silozului se încheie sub formă convexă, cu un strat de masă verde de 20-30 cm care să etanşeze mai bine, peste care se seamănă orz, care prin rădăcinile sale fixează partea superioară mai bine. Ideal este pentru etanşarea mai bună a silozului să se folosească folie de polietilenă şi prelată, care se vor fixa prin diferite greutăţi. Silozul de porumb este murat şi, implicit, bun de consum la 2-3 luni de la învelire. Pentru creşterea valorii fermentării bune a silozului se folosesc adaosuri compuse din biopreparate şi substanţe conservante.

Condiţionări

Pentru a fi de calitate, silozul trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

- conţinutul în SU 25-35%;
- Ph-ul 4-4,2;
- conţinutul în acid lactic 5-9%;
- conţinutul în acid acetic sub 25 g/kg SU;
- conţinutul în acid butiric zero;
- să nu fie mucegăit;
- organoleptic, culoare verde gălbui şi un miros plăcut;
- valoare nutritivă ridicată.

Dr. vet. Mihai PETCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
3407

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nu ezitaţi să procuraţi! > REVISTA LUMEA SATULUI

Nu ezitaţi să procuraţi!

- OVINLACT - bioaditiv furajer

utilizat în alimentaţia ovinelor

Bioaditivul OVINLACT-lichid şi pe suport de nutreţuri combinate se utilizează ca supliment alimentar la miei de la fătare, în toată perioada de alăptare şi după înţărcare. La oi, în gestaţie – lactaţie.

- BOVILACT - bioaditiv furajer

utilizat în alimentaţia bovinelor

Bioaditiv Bovilact-lichid şi pe suport de nutreţuri combinate se utilizează ca supliment alimentar la viţei de la fătare, în toată perioada de alăptare şi după înţărcare şi la vaci în gestaţie-lactaţie.

- SUINLACT - bioaditiv furajer

utilizat în alimentaţia suinelor

Bioaditivul SUINLACT-lichid şi pe suport de nutreţuri combinate se utilizează ca supliment alimentar la purcei de la fătare, în toată perioada de alăptare şi după înţărcare şi la scroafe în gestaţie-lactaţie.

Concentrate Proteino-Vitamino-Minerale
pentru taurine

CPVM T1-40 – pentru viţeii până la 150 kg vara şi iarna
Mod de utilizare în nutreţuri combinate:
CPVM T1-40 = 40%
Amestec cereale = 60%
Consum NC = 1kg/ cap/zi
Spor în greutate de 600-800g/cap/zi

CPVM T2-20 – pentru tineret taurin peste 150 kg vara
Mod de utilizare în nutreţuri combinate:
CPVM T2-20 =20%
Amestec cereale = 80%
Consum NC = 3-5 kg/cap/zi
Spor în greutate de 900-1.200 g/cap/zi.

CPVM T2-35 – pentru tineret taurin peste 150 kg iarna
Mod de utilizare în nutreţuri combinate:
CPVM T2-35 = 35%
Amestec cereale = 65%
Consum NC= 3-5kg/cap/zi

Spor în greutate de 900-1.200 g/cap/zi.
CPVM T3-30 – pentru vaci de lapte vara
Mod de utilizare în nutreţuri combinate:
CPVM T3-30 = 30%
Amestec cereale = 70%
Consum NC= 3-5 kg/cap/zi.
Producţie lapte peste 20 litri cu 4% grăsime.
CPVM T3-45 – pentru vaci lapte iarna
Mod de utilizare în nutreţuri combinate:
CPVM T3-45=45%
Amestec cereale = 55%
Consum NC= 3-5 kg/cap/zi
Producţie lapte, peste 20 litri cu 4%grăsime.
CPVM 01-30 – pentru miei
Mod de utilizare în nutreţuri combinate:
CPVM 01-30 = 30%
Amestec cereale = 70%
Consum NC=300-500 g/cap/zi
Spor în greutate de 200 g/zi.
Concentrate Proteino-Vitamino-Minerale
pentru porci
CPVM P1-20 – pentru tineret porcin 10-30 kg
Mod de utilizare în nutreţuri combinate:
CPVM P1-20%
Şrot soia 44 = 16%
Porumb = 64%.
CPVM P1-35 – pentru tineret porcin 13-30 kg
Mod de utilizare în nutreţuri combinate:
CPVM P1-35 = 35%
Cereale (porumb, orz) = 65%.
CPVM P3-10 – porci în creştere şi la îngrăşat 30-100 kg
Mod de utilizare în nutreţuri combinate:
CPVM P3-10 = 10%
Şrot soia =10%
Orz = 50%
Porumb = 30%.
CPVM P3-25 – pentru porci la îngrăşat
Mod de utilizare în nutreţuri combinate:
CPVM P3-25 =25%
Orz = 40%
Porumb = 35%.
CPVM P5-15 – pentru scroafe gestante sau lactante şi vieri
Mod de utilizare în nutreţuri combinate:
CPVM P5-15 = 15%
Şrot floarea-soarelui = 20%
Cereale (porumb, orz) = 65%.
CPVM P5-30 – pentru scroafe gestante sau lactante şi vieri
Mod de utilizare în nutreţuri combinate:
CPVM P5-30 = 30%
Orz = 30%

Porumb = 40%.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1746

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nu-i-leguma-precum-porcul_l873.html

Nu-i legumă precum porcul

Aşa sună o glumă naţională românească, atunci când vine vorba despre consumul cărnii în general şi al cărnii de porc, în special. De altfel, de ani buni de zile, se tot străduiesc nutriţioniştii să ne determine pe noi, românii, să nu ne mai atingem de carnea de porc. Ba că-i prea plină de grăsimi dătătoare de toate bolile metabolice posibile, ba că nu-i prea hrănitoare, ba că face, ca să continuăm ironic, piciorul mare şi coapsele aşijderea. Ce mai, e vai mama ei, cum ar spune un hâtru consumator neconvertit în ale vegetarismului. Ce uită specialiştii noştri ocazionali sau plătiţi să spună despre carnea de porc, mai ales cea românească, este faptul că, datorită modului în care sunt hrănite animalele astea pe la sate şi în ferme, sunt sursă de hrană sănătoasă, bogată în fier şi zinc. Adică în elemente pe care nutriţioniştii ni le recomandă să le procurăm zilnic, dar din farmacii sau aiurea. Până una alta, în ţărişoara noastră se duc anual în hrana zilnică a românaşilor aproximativ 11 milioane de porci. Pentru comparaţie, înainte de 1989, pe-aici pe la noi, se creşteau anual 15 milioane de porci. Suficient şi să mâncăm, şi să vindem. Numai că în fermele specializate în creşterea porcilor abia de se mai cresc acum 1,4 milioane de porci, pentru că restul, de până la 5,1 milioane, se află în gospodăriile populaţiei. Şi dacă suntem la capitolul cifre, băgaţi de seamă şi luaţi în considerare următorul amănunt, deloc neglijabil: 70% din carnea de porc comercializată în România vine din import. Atunci cum credeţi că vor fi de acord artizanii unei asemenea situaţii ce ţin de afaceri grase pentru comisionari să încline balanţa producerii şi comercializării gustoasei cărniţe de porc pe meleaguri româneşti! Never, cum ar spune englezul!

De un an de zile tot aşteptăm liber la exportul cărnii de porc, ceea ce ar relansa cantitatea de carne produsă în fermele din România. Încă din iulie 2010, ANSVSA, adică Agenţia Naţională Sanitar Veterinară pentru Siguranţa Alimentară, ne anunţa că România îndeplineşte toate exigenţele comunitare care îi dau dreptul ca, prin Decizia 855/2008-anexa III, să livreze din zonele libere de pestă porcină. Că de altfel asta era problema, pesta porcină, care, printre altele, trebuie să ştiţi, nu îmbolnăveşte omul, ci doar omoară porcul. Şi totuşi, vorba lui Gheorghe Caruz, preşedintele Patronatului Cărnii de porc din ţara noastră, la capitolul acesta România bate pasul pe loc. De trei ani nu mai vaccinăm de pestă, dar subvenţiile în domeniu, ca să se nască o altă piedică în calea producătorului român de carne de porc, au dispărut, preţurile la cereale au luat-o razna, chiar dacă avem o mare producţie de porumb nemodificat genetic şi suntem, aşa zic oficialii, de luat în seamă la acest capitol. Multe ferme bat la poarta falimentului, cu toate că avem cele mai moderne investiţii din Europa în interiorul acestora. Cu toate că, se aude prin târg, umblă comercianţii intermediari după carnea românească de porc, cea pe care consumatorii noştri o socotesc a fi cea mai bună din Europa. Care-i atunci problema? Întreb şi eu ca ursul păcălit de vulpe...

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:

896

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

nu-intotdeauna-hrana-este-o-binefacere_2...

Nu întotdeauna hrana este o binefacere

• Invitatul din acest număr al rubricii „Iarba verde de acasă“ este o persoană specială.
Este vorba despre profesorul universitar dr. Gheorghe Mencinicopschi, directorul Institutului de Cercetări Alimentare din Bucureşti.

Suntem ceea ce mâncăm

G.V.: Oamenii cred că pe vremuri mâncam mult mai natural. A fost mai bine şi acum e mai rău sau nu s-a schimbat nimic?

G.M.: Ar trebui să judecăm lucrurile uitându-ne la istoria apariţiei fiinţei umane. Acum câteva milioane de ani, când a apărut, omul era vânător-culegător. Pentru a-şi procura hrană el vâna sau culegea diverse fructe şi rădăcini. În acea perioadă, omul avea în structura dietei sale peste 600 de specii de plante şi animale, deci o varietate enormă. Astăzi această varietate s-a restrâns drastic, odată cu apariţia agriculturii, acum 10.000-15.000 de ani. Agricultura l-a sedentarizat pe om pentru că acesta nu a mai fost nevoit să alerge şi să fie preocupat în permanenţă de procurarea hranei.

Când era vânător, consuma 3.800-4.000 de calorii pe zi, dar pentru a-şi procura această hrană depunea efort fizic, astfel încât ardea cam 2.800-3.000 de calorii. Astăzi mâncăm tot cam pe atâta, dar nu mai ardem nici măcar 100 de calorii pentru că suntem sedentari. Nu numai alimentaţia este importantă, ci şi stilul de viaţă. Iată că secretul prevenţiei bolii şi al unei vieţi lungi de calitate constă în îmbinarea mai multor factori care alcătuiesc stilul de viaţă activ.

Sigur, aşa cum spuneaţi, lucrurile s-au complicat şi mai mult în ultima sută de ani, când agricultura a devenit şi mai intensivă, iar procesarea alimentelor a fost din ce în ce mai sofisticată şi chiar a schimbat compoziţia acestora. Ele au început să fie poluate de activităţile umane. Până la momentul de faţă se pare că omul a inventat 300.000 de substanţe chimice care nu existau în mediul înconjurător şi care, din păcate, ajung şi în hrana noastră.

Teama de E-uri

G.V.: Ce sunt E-urile şi de ce a apărut această groaznică teamă de ele?

G.M.: Sunt aditivi alimentari codificaţi cu litera E pentru Europa şi urmaţi de un număr format din trei sau patru cifre. E-urile pot fi substanţe naturale sau chimice de sinteză şi sunt utilizate tot mai intensiv pentru că alimentele trebuie să aibă o conservabilitate cât mai mare. Pentru a imprima hranei un gust puternic, plăcut s-au creat aşa-zisele substanţe de potenţare a gustului. La fel, pentru a preveni efectele oxidărilor, a râncezirii se folosesc mulţi aditivi alimentari. În total sunt peste 20 de categorii de aditivi alimentari, cu funcţii tehnologice şi senzoriale diferite.

G.V.: Cât de rău ne pot face aceste substanţe?

G.M.: Fiecare trebuie judecat în parte şi în contextul interferenţelor lor. Din păcate, toxicitatea acestor aditivi este privită simplist, pentru că nu toţi aditivii sunt studiaţi sub toate aspectele toxicologice pentru a fi declaraţi admişi.

Mâncăm coloranţi, stabilizatori,
conservanţi...

G.V.: Mergem în supermarketuri, ne iau ochii coloranţii, simţurile olfactive sunt de-a dreptul mângâiate de arome şi, de fapt, acolo sunt otrăvuri.

G.M.: Sarcina de supraveghere revine Autorităţii Europene pentru Siguranţa Alimentelor (EFSA). Sigur că fiecare stat are entitatea lui însărcinată cu asigurarea calităţii şi siguranţei alimentare, numai că nu se pot face analize şi nu se poate realiza o monitorizare globală a alimentelor. Asta ar însemna bani foarte mulţi, infrastructură de laborator enormă, pe care nu ni le putem permite. Din păcate, pot scăpa şi chiar se întâmplă să scape alimente care pot avea potenţial dăunător asupra sănătăţii noastre.

Pe lângă coloranţi, mai sunt introduşi într-un aliment şi antioxidanţi, substanţe de îngrăşare, conservanţi şi stabilizatori. Şi iată că, în decursul unei zile, nu consumi numai un aliment, ci mai multe care vin cu E-uri şi nu se ştie cum interacţionează între ele. Din păcate, suntem printre primele ţări din Uniunea Europeană ca număr de bolnavi de diabet şi cancer, ambele boli fiind determinate de alimentaţie.

OMG-ul, o entitate complet nouă

G.V.: Acum este în dezbatere la noi acea interdicţie de a cultiva OMG-uri. Ce se ştie, ce nu se ştie? Ce este adevăr şi ce e legendă în această problemă?

G.M.: La momentul acesta, domeniul OMG-urilor se află într-o incertitudine ştiinţifică şi de aceea operează principiul precauţiei. Un OMG, fie el bacterie, plantă sau animal, este o entitate nou creată de om, ea nu a existat înainte pe pământ şi acum a luat naştere prin tehnicile ingineriei genetice moderne.

Să luăm un exemplu concret: porumbul modificat genetic BT rezistent la sfredelitor este de fapt o plantă care conţine informaţie genetică de la o bacterie Bacillus Thurengiensis şi care este mortală pentru acest dăunător. Ea este introdusă în celula plantei, iar porumbul devine astfel o plantă pesticid, care produce această toxină puternică şi, în momentul în care viermele o consumă, moare. În mod natural nu există acest porumb-bacterie. Este devreme pentru a trage o concluzie definitivă asupra efectului advers pe care l-ar putea avea OMG-urile asupra mediului înconjurător şi asupra sănătăţii umane. El nu a fost dovedit, dar nici nu îl putem exclude.

Avem copii mai bolnavi decât părinţii

G.V.: Mai poate fi inventat ceva în acest domeniu al alimentelor noastre?

G.M.: Sigur că se mai poate, numai că, din păcate, de referinţă rămâne alimentul natural integral. Nu este normal să consumăm doar fructe şi legume, dar ele trebuie să ajungă măcar la 400 de grame pe zi, în contextul în care trebuie să consumăm şi cereale integrale, proteină vegetală din nucifere şi leguminoase şi proteină animală din carne.

Din nefericire, mă văd obligat să recunosc că, la ora actuală, suntem prima generaţie ai cărei copii sunt mai bolnavi decât părinţii.

G.V.: Se face mult caz, de regulă, de programele medicale, de tratarea bolilor. Nu cumva trebuie să facem şi mai mult caz de sănătatea lanurilor, livezilor, a tuturor surselor şi resurselor noastre alimentare?

G.M.: Sănătatea noastră porneşte de la sănătatea solului, a apei, aerului, de la corecta procesare a alimentelor, de la buna distribuţie şi păstrarea lor. În ţările dezvoltate, astăzi se pune accent pe prevenţia bolii prin stil de viaţă sănătos. Este mult mai benefic, mai inteligent, mai raţional şi mai ieftin să prevenim, iar prevenţia bolii începe cu sănătatea alimentelor.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
625

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nu mă da de suflet, mamă ţară!

Nu mă da de suflet, mamă ţară,
Nu mă smulge de la sânul tău,
Chiar de n-ai ce să mai pui pe masă,
Chiar dacă o duci atât de rău!
Te-ai gândit ca baremi eu, mezinul,
Să-mi găsesc un rost sub alte zări,
Fiindcă-aici e chinul de pe lume,
Sărăcie neagră, biruri, dări…
Dar eu nu vreau să mă rup de tine,
Mamă dragă, măiculiţa mea,
N-o să plec din casa părintească
Nici dacă de foame aş crăpa!
Agăţat de poala fustei tale,
Alintat de glasul tău duios,
O să cresc fără să prinzi de veste
Şi-o să-ţi fiu ca mâine de folos:
Braţ de sprijin când străbaţi cărarea,
Cataplasmă pe durerea ta,
Dârz apărător al gliei sfinte
Cum au fost străbunii mei cândva.
Aşadar, să nu te laşi înfrântă
Şi copiii ţineţi-i în jur,
Ai curaj şi-un licăr de speranţă
Căci calvarul ia sfârşit, îţi jur!
Inşii-nscăunaţi la guvernare
Doar să stoarcă vlaga din popor,
Haita de tâlhari ce puse gheara
Pe agoniseala tuturor,
Iudele ce ţi-au vândut averea
La străini pe treizeci de arginţi,
Cuibul de năpârci ce ne tot muşcă

De ani lungi cu veninoşii dinţi,
Toţi surpară ce-am clădit prin vreme,
Comiţând cel mai cumplit păcat,
Toţi vor da mulţimii socoteală,
Vor plăti cu vârf şi îndesat!
…În curând, măicuţa mea cea dragă,
Soarele din nou va străluci
Şi-om sărbători cu mic cu mare
A reînălţării tale zi.
Nu mă da de suflet, mamă ţară,
Vreau să fiu cu tine-aici, atunci,
Să-ţi văd ochii plini de bucurie,
Să-ţi urmez înaltele porunci!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
758
□
Comentarii
□
□
1. Maria -- (18-January-2011)Bravo!Frumoasa poezie.
2. viorel.v -- (23-January-2011)Ca realizare poezia e buna, adica trusita, ca idee este geniala,

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nu-neglijati-araturile-din-ferestrele-ie...

Nu neglijaţi arăturile din ferestrele iernii! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNu neglijaţi arăturile din ferestrele iernii!

Suprafeţele rămase nearate din toamnă sunt destul de mari şi se găsesc acoperite cu multe resturi vegetale. Dacă vremea se va îmbunătăţi, trebuie trecut degrabă la executarea arăturilor pe suprafeţele respective după ce, în prealabil, se efectuează o lucrare cu grapa cu discuri pentru mărunţirea resturilor vegetale. Pe solul îngheţat, lucrarea de grăpat se efectuează mult mai uşor şi resturile vegetale prinse între talerele grapei şi terenul îngheţat sunt bine fragmentate, iar tractorul nu tasează şi compactează solul.

Se aşteaptă apoi momentul optim pentru efectuarea arăturii, atunci când solul nu mai este îngheţat sau este îngheţat doar în stratul superficial; când se mai găseşte un strat subţire de zăpadă sau când este îngheţat numai în adâncime, la peste 15-18 cm şi deasupra nu este prea umed. Este necesar să se facă încercări în câmp cu plugul, pentru a prinde momentul optim, iar arătura nu este necesar să fie mai adâncă de 15-18 cm. Deplasarea agregatului de arat în lucru se va face cu viteză mărită pentru a asigura o bună răsturnare şi mărunţire a brazdei şi încorporarea resturilor vegetale. Cu cât arătura se efectuează mai de timpuriu, în iarnă, este de mai bună calitate deoarece până la desprimăvărare mai cad precipitaţii care pot fi acumulate în sol şi mai are loc fenomenul de îngheţ-dezgheţ care contribuie la îmbunătăţirea însuşirilor solului. Desigur că mai bună era arătura de toamnă, dar trebuie evitată prin toate mijloacele arătura de primăvară.

De ce este bine să facem arătură în „ferestrele iernii“?

- pentru că în terenul arat se acumulează 21,9% din precipitaţiile căzute, pe când în terenul nearat doar 10,2%;
- se păstrează mai bine apa în sol deoarece, la desprimăvărare, este necesară doar o lucrare superficială de pregătire a patului germinativ şi nu se răscoleşte pământul cu lucrări energice care duc la intensificarea evaporării apei din sol;
- semănatul în primăvară se poate efectua într-un teren bine pregătit şi se poate încadra în epoca optimă;
- dacă amânăm arăturile, acestea nu se poate efectua decât primăvara târziu, când terenul s-a zvântat şi, prin urmare, se depăşeşte epoca optimă de semănat pentru multe culturi;
- prin amânarea arăturilor şi prin lucrările ulterioare de pregătire a patului germinativ au loc fenomene de tasare a solului, de distrugere a structurii, de prăfuire, care favorizează formarea crustei solului;
- lucrările de primăvară conduc la răscolirea solului, cu mari pierderi de apă şi cu repercusiuni asupra diminuării recoltelor. Aşa se explică producţiile mai mici cu 15-29% la porumb, cu 30-40% la floarea-soarelui, cu 40-50% şi chiar compromiterea culturilor din urgenţa I (mazăre, sfeclă-de-zahăr, lucernă ş.a.), mai ales în primăverile secetoase.

Iată motive temeinice care ne îndeamnă să trecem cât mai urgent la efectuarea lucrărilor respective.

Suprafeţele rămase nearate din toamnă sunt destul de mari şi se găsesc acoperite cu multe resturi vegetale. Dacă vremea se va îmbunătăţi, trebuie trecut degrabă la executarea arăturilor pe suprafeţele respective după

ce, în prealabil, se efectuează o lucrare cu grapa cu discuri pentru mărunţirea resturilor vegetale. Pe solul îngheţat, lucrarea de grăpat se efectuează mult mai uşor şi resturile vegetale prinse între talerele grapei şi terenul îngheţat sunt bine fragmentate, iar tractorul nu tasează şi compactează solul.

Se aşteaptă apoi momentul optim pentru efectuarea arăturii, atunci când solul nu mai este îngheţat sau este îngheţat doar în stratul superficial; când se mai găseşte un strat subţire de zăpadă sau când este îngheţat numai în adâncime, la peste 15-18 cm şi deasupra nu este prea umed. Este necesar să se facă încercări în câmp cu plugul, pentru a prinde momentul optim, iar arătura nu este necesar să fie mai adâncă de 15-18 cm. Deplasarea agregatului de arat în lucru se va face cu viteză mărită pentru a asigura o bună răsturnare şi mărunţire a brazdei şi încorporarea resturilor vegetale.

Cu cât arătura se efectuează mai de timpuriu, în iarnă, este de mai bună calitate deoarece până la desprimăvărare mai cad precipitaţii care pot fi acumulate în sol şi mai are loc fenomenul de îngheţ-dezgheţ care contribuie la îmbunătăţirea însuşirilor solului. Desigur că mai bună era arătura de toamnă, dar trebuie evitată prin toate mijloacele arătura de primăvară. De ce este bine să facem arătură în „ferestrele iernii“?

- pentru că în terenul arat se acumulează 21,9% din precipitaţiile căzute, pe când în terenul nearat doar 10,2%;
- se păstrează mai bine apa în sol deoarece, la desprimăvărare, este necesară doar o lucrare superficială de pregătire a patului germinativ şi nu se răscoleşte pământul cu lucrări energice care duc la intensificarea evaporării apei din sol;
- semănatul în primăvară se poate efectua într-un teren bine pregătit şi se poate încadra în epoca optimă;
- dacă amânăm arăturile, acestea nu se poate efectua decât primăvara târziu, când terenul s-a zvântat şi, prin urmare, se depăşeşte epoca optimă de semănat pentru multe culturi;
- prin amânarea arăturilor şi prin lucrările ulterioare de pregătire a patului germinativ au loc fenomene de tasare a solului, de distrugere a structurii, de prăfuire, care favorizează formarea crustei solului;
- lucrările de primăvară conduc la răscolirea solului, cu mari pierderi de apă şi cu repercusiuni asupra diminuării recoltelor. Aşa se explică producţiile mai mici cu 15-29% la porumb, cu 30-40% la floarea-soarelui, cu 40-50% şi chiar compromiterea culturilor din urgenţa I (mazăre, sfeclă-de-zahăr, lucernă ş.a.), mai ales în primăverile secetoase. Iată motive temeinice care ne îndeamnă să trecem cât mai urgent la efectuarea lucrărilor respective.

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
4467
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nu-nu-este-prea-devreme-sa-pregatim-stup...

Nu, nu este prea devreme, să pregătim stupinele > REVISTA LUMEA SATULUI

Nu, nu este prea devreme, să pregătim stupinele

Să fii apicultor nu este un lucru atât de uşor pe cât am fi înclinaţi să credem. Cei care consideră că albinele nu au nevoie de atenţia noastră se înşeală. La fel ca şi în cazul altor animale, munca printre stupi este una constantă şi foarte meticuloasă.

Luna august este o perioadă foarte solicitantă, atât pentru albine cât şi pentru apicultori, întrucât încep pregătirile pentru iernare. Nu, nu este prea devreme să facem aceste pregătiri. Principala grijă a crescătorilor este să se asigure că familiile de albine care vor ierna sunt sănătoase.

Rezervele de hrană sunt esenţiale

Printre primele lucruri care ar trebui făcute de către orice apicultor sunt verificarea efectivelor de albine şi stimularea ouatului mătcilor cu miere, sirop de zahăr sau cu faguri având puţină miere.

Din cauza trudei intense la care au fost supuse albinele în perioada de culegere a plantelor melifere, calitatea mătcii este scăzută. În condiţiile acestea se pune mare preţ pe schimbarea mătcilor necorespunzătoare şi pe extragerea surplusului de miere.

Fagurii care prezintă defecte vor fi îndepărtaţi din stupină.

În ceea ce priveşte rezervele de hrană, respectiv mierea şi păstura, sunt concentrate în jurul puietului dispus în centrul cuibului. În lipsa acestei lucrări, rezervele de hrană vor fi făcute de către albine, iar rezultatul poate fi unul nedorit, şi anume fenomenul de blocaj al stupului. Asta înseamnă că datorită spaţiului mare în care albinele depozitează hrana pentru timpul iernii spaţiul pentru ouatul mătcii va fi tot mai mic.

Tot în luna august se fac lucrări de micşorare a urdinişului şi a numărului de rame ocupate.

Deblocarea cuiburilor presupune introducerea unui fagure format din celule pentru albine lucrătoare, în mijlocul cuibului. Dacă fagurele a fost complet însămânţat cu ouă, operaţia se poate repeta la intervale de 5-7 zile sau chiar mai repede. Ramele cu rezerve de hrană vor fi puse la marginile fiecărui corp, iar cuiburile în zona din mijloc.

Încălzirea stupului

Începând cu luna august încep treptat să scadă şi temperaturile, mai ales pe timpul nopţii, aşadar este nevoie să avem în vedere şi asigurarea căldurii în stup.

Pentru asta este necesar să reducem cuibul, care va fi format doar din rame bine acoperite cu albine. Fagurii cu puiet pregătiţi pentru eclozionare şi cei cu miere puţină vor fi aşezaţi la margine sau se vor dispune după diafragmă, de unde mierea va fi transportată de albine în cuib.

Pentru a asigura o temperatură optimă în stupină, cuibul poate fi împachetat cu perniţe laterale, iar deasupra podişorului se pune o salteluţă mai groasă.

Ultima lună pentru pregătirea iernatului este septembrie. În această perioadă se acţionează pentru strâmtorarea cuibului şi organizarea lui pentru toată iarna, unirea familiilor slabe, pregătirea mătcilor de rezervă. În ceea ce priveşte hrana, se întrerup hrănirile de stimulare şi se fac ultimele completări cu miere.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
1446

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nu ştiu de ce, dar mi-e dor de primăvară...

...o primăvară ca în Cioran. Ori, altfel spus, de un cer albastru, însorit, sub care „nămeţii“ de floare ai livezilor să-mi vorbească de zile mai bune, cu fructe şi speranţe, aşa cum se întâmpla, vă mai amintiţi, odată ca niciodată în prea demult petrecuta noastră copilărie.

Aveţi, fără îndoială, dreptate!

Şi acum câte o geană de lumină îşi rezervă preaplinul peste cenuşiul curgerii vremii.

Numai că, în 2009 primăvara mi se pare un perpetuu 1 aprilie.

Prea ne amăgesc, ne mint, care cum se pricepe mai desăvârşit, slujbaşii în simbrie ai puterii, ai celor cu pâinea şi cuţitul.

Păcăleala a devenit loc comun.

Campanii electorale fără acoperire, promisiuni deşarte pentru mai binele de mâine ori, iau seama de la o vreme, chiar sugestii pentru veşnica fericire a vieţii de apoi.

Ca să mă explic!

Strategii ciudate

Românii, şi nu numai ei, au probleme vitale.

Viaţa însăşi are nevoie de centuri de siguranţă.

De bani albi pentru zile negre…

Şi atunci?

Ei bine, cu apa la gură, decidenţii hotărăsc, cum le stă în fire, măsuri de avarie.

(Şomaj, îngheţări de salarii şi pensii, tăieri drastice ale subvenţiilor şi aşa aproape invizibile, impozite şi dobânzi copleşitoare.)

Într-un asemenea moment de cumpănă se apelează şi la sfatul veneticilor.

Şi cuvântul lor contează aşa cum primează de când ne ştim spusa celui mai mare şi mai tare.

E simplu, zic ei, să vă fie mai bine.

Mai altcumva! Adică, să vă duceţi traiul de azi pe mâine.

Întâi de toate, retezaţi pensiile!

Şi asta, cât mai degrabă!

Cum?

Calculul hârtiei arată că prelungirea vârstei de pensionare la peste 70 de ani va consolida fondul de pensii.

Numai că, citesc anuarul statistic şi bag cu mirare de seamă că la noi, la noi în România, speranţa de viaţă a bărbaţilor este de 68 de ani, iar a femeilor – cine vorbea de sexul slab? – la 75 de ani.

Prin urmare, „sfatul“ Băncii Mondiale ne trimite, de la serviciu, direct la cele veşnice.

Condiţie în care, veţi recunoaşte, fondul de pensii nu va mai fi o problemă sau, în orice caz, una serioasă, pentru sărmanii noştri concetăţeni.

Împrumuturile, ca o mare dilemă

Se ştie iarăşi, de când e lumea lume, că împrumutul la vecinu' nu ţine de foame.

De foame nu ţine, zic politicienii, dar de praf în ochi, sigur!

Întreb, prin urmare, un redutabil specialist, mai zilele trecute, dacă nu cumva zecile de miliarde de euro aşteptaţi cu ostentaţie de sistemul bancar românesc, nu pot avea soarta scrisorilor cu „destinatarul necunoscut".

Adică vin, zăbovesc o vreme, apoi fac cale întoarsă la expeditor.

„Andrisantul" rămâne în felul acesta „sărac, dar curat".

Plăteşte iluzorii datorii chiar datornicilor de drept.

Amicul meu, vă ziceam, economist de ispravă, aflat chiar în capul trebii, cum s-ar spune, mi-a răspuns cu un aer oarecum de confidenţă: „Aş vrea să te contrazic, dar uite că nu pot!"

Şi atunci?

(Şi atunci aplaudăm, cum ne stă în fire, asumarea gogoriţei chiar de către Vlădica şi, aşteptăm primăveri mai altcumva.)

Între timp, luăm seama la fel şi chip de potlogării.

Băieţii deştepţi prosperă, proletarul român, orăşean ori sătean deopotrivă, abia de-şi mai trage sufletul.

Cum vă povesteam la început, odată ca niciodată, săptămânile dinaintea Paştelui aparţineau luminii.

Primenirea sufletului, liniştea căminului, speranţa în mirabila sămânţă şi credinţa în Cel de sus.

Acum am rămas doar cu nădejdea în mila preabunului Dumnezeu.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
611

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Nu subestimaţi praşila!

Majoritatea zonelor agricole din ţara noastră se confruntă cu fenomenul de secetă. Agricultorii se străduiesc să menţină solul ca un corp poros capabil să limiteze la maximum pierderile de apă, prin tehnologiile de cultură aplicate.

O verigă importată în acest lanţ tehnologic este lucrarea de prăşit, al cărei efect pozitiv este valabil şi astăzi.

Date comparative

Prin determinări riguroase s-a stabilit că pierderile de apă prin evaporare într-un teren neprăşit sunt foarte mari, de 4,9 mm/zi, faţă de 1,8 mm/zi în terenul prăşit.

La porumbul neprăşit s-a redus sistemul radicular cu 41%, plantele au fost mai mici cu 31 cm, iar producţia a scăzut cu 640-1.560 kg/ha faţă de porumbul prăşit.

Prin praşile se evită acumularea dioxidului de carbon care provoacă încetinirea absorbţiei apei de către rădăcini şi îngreunează creşterea rădăcinilor, precum şi reducerea oxigenului care duce la scăderea activităţii metabolice, la respiraţia rădăcinilor.

S-a demonstrat că respiraţia rădăcinilor încetează atunci când oxigenul scade la 1%, iar dioxidul de carbon creşte la 2-3%.

Rezultatele experimentale arată că la soia, de exemplu, producţia a crescut cu 8-24% când s-au aplicat praşile, deşi cultura a fost erbicidată, iar la floarea-soarelui sporul de producţie a fost de
500-800 kg/ha.

Marele agronom acad. Gh. Ionescu-Şişeşti menţionează că „două praşile fac cât o udare“.

La culturile prăşitoare (porumb, floarea-soarelui, soia, sfecla-de-zahăr ş.a.) se recomandă să se efectueze 2-3 praşile mecanizate şi 1-2 praşile manuale pe rând sau numai în vetrele cu buruieni.

Deci rolul praşilei nu este numai de combatere a buruienilor, aşa cum, în mod eronat, se fac unele afirmaţii.

Important este să se lucreze cât mai superficial pentru a nu tăia rădăcinile plantelor de cultură. Pentru aceasta se vor folosi cuţite plate care nu răscolesc solul şi taie pe dedesubt la 2-3 cm, iar buruienile tăiate rămân la suprafaţa solului, îndeplinind rolul de mulci.

Este foarte important să se asigure o bună pregătire şi reglarea corectă a cultivatorului. Avem în vedere asigurarea simetriei de montare a secţiilor de lucru pornind de la centru spre margini; reglarea distanţei dintre secţii în funcţie de distanţa dintre rânduri; montarea corectă a cuţitelor pe secţii pentru a asigura zona de protecţie şi adâncimea de lucru stabilite etc.

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
720

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nu-va-jucati-cu-focul-guvernanti_l459.ht...

Nu vă jucaţi cu focul, guvernanţi! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNu vă jucaţi cu focul, guvernanţi!

Nu vă jucaţi cu focul, guvernanţi,
Că-n suflete-i prea multă dinamită!
Ce vă veţi face când va detuna
Iscând furtună mare şi cumplită?
De ce-aţi pus greul crizei doar pe cei
Ce-o duc c-o biată pensie ori lefşoară
Şi-acum şi p-astea, iată, le ciuntiţi
Nepăsători că unii or să moară...?
De ce nu faceţi voi întâiul pas
Tăind vârtos din grasele salarii
Şi n-alungaţi toţi trântorii din stup,
Toţi profitorii, toţi clientelarii?
De ce n-atingeţi nici c-un vârf de ac
Pe cei care-au ruinat sărmana ţară?
Şi ne prădară marile averi,
Pe ei să puneţi sacii de povară!
Nu-i mai cruţaţi pe granguri şi tâlhari,
Iar pe cei mici nu-i jupuiţi de piele,
Fiindcă stârniţi un groaznic uragan
Şi-ajunge ţara oale şi ulcele...!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
639
□
Comentarii
□
□
1. Maneanu Varvara Magdalena -- (4-July-2010)Sunt nepăsători că unii or să moară pentru că ei trăiesc în alte sfere , sunt complet rupţi de realitate, şi mai ales de realităţile acestei ţări, căci timpul liber şi-l petrec în străinătate.

Şi încă ceva...în suflete este dinamită multă, dar de detonat nu se va detona căci în gură este căluşul, în rest rime bune......

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nu vă lăsaţi amăgiţi de fascinaţia lanurilor şi livezilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Nu vă lăsaţi amăgiţi de fascinaţia lanurilor şi livezilor

Orzul a prins de acum culoarea secerişului. Grâul, grădinile de legume, livezile şi plantaţiile viticole se prezintă într-o stare de vegetaţie fascinantă. La prima vedere ele par de o frumuseţe ce ne duce cu gândul la un an bogat. Dacă nu va fi să vină arşiţa, prevestirile de acum s-ar putea adeveri. Cu o condiţie: fermierii să verifice sănătatea fiecărei culturi, iar acolo unde este necesar să intervină imediat pentru combaterea bolilor şi a dăunătorilor. Succint ne vom referi la câteva dintre acestea.

La cereale, ploşniţa este cea mai periculoasă

Ea şi-a făcut apariţia în câmpiile din sud şi este pe cale să se extindă în toată ţara. De altfel, din ultimii doi ani, în numeroase judeţe s-a înregistrat o creştere alarmantă a populaţiei de ploşniţa-cerealelor. Explicaţia acestui fenomen ar putea sta şi în faptul că suprafeţele totale tratate pentru combaterea ploşniţei au fost destul de mici, dacă ar fi să ne raportăm la totalul cultivat cu grâu. În asemenea condiţii, populaţia acestui dăunător s-a înmulţit nestingherită. Din păcate, cei care efectuează lucrări de combatere a ploşniţei sunt de regulă marii fermieri. În rest, tratamentele vizează mai ales suprafeţele cultivate cu grâu pentru sămânţă şi doar o mică parte din cele însămânţate cu grâu pentru consum.

Când şi cum atacă?

În stare adultă, atacul acestui dăunător duce la sterilizarea spicului, iar în stare larvară contribuie la reducerea cantităţii de gluten în bobul de grâu, ceea ce înseamnă scăderea calităţii de panificaţie a făinii. Boabele atacate sunt şiştave, zbârcite sau, dacă nu sunt deformate, poartă urmele înţepăturilor sub formă de puncte negre, înconjurate de o zonă decolorată. Ploşniţa- cerealelor atacă mai ales în perioadele de secetă, caracterizate prin temperaturi ridicate şi un indice al umidităţii relativ mic.

Combatere şi arie de răspândire

Atacul a început în Bărăgan, Dobrogea, Câmpia Teleormanului şi Olteniei. Fitosanitarii afirmă că Dobrogea cunoaşte cea mai mare încărcătură de adulţi de ploşniţă din ultimii 30 de ani. Aici populaţia de ploşniţe variază ciclic la 6-7 ani, perioadă în care densitatea adulţilor pe metru pătrat diferă mult. Se constată chiar unele mutaţii în biologia acestui dăunător, lucru dovedit prin rezistenţa sa la noile condiţii. Mai nou, ploşniţele nu mai iernează doar în pădurile de foioase, ci şi pe terenurile necultivate sau pe suprafeţele lăsate pârloagă.

Executarea tratamentului se recomandă numai pe parcelele pe care s-au întâlnit 3 larve/mp – la loturile semincere şi 5 larve /mp la cele de consum. Pentru combatere se utilizează insecticide precum: Biscaya 240 OD – 0,2 l/ha; Faster 10 CE – 100 ml/ha; Proteus OD 110 – 0,4 l/ha; Decis 25 WG – 0,030 kg/ha; Calypso 480 SC – 0,1 l pc/ha sau alte produse omologate. Pentru eficienţă, tratamentul chimic trebuie să se încheie în 4 – 5 zile.

Cum salvăm piersicul şi caisul?

Una dintre cele mai frecvente şi păgubitoare boli care a provocat mari pagube anul acesta în livezile de piersic este băşicarea frunzelor. Ea este cauzată de o ciupercă prezentă pe frunze încă din toamnă, dar care atacă începând cu luna mai, în condiţii de negură ducând la băşicarea frunzelor care apoi se răsucesc şi cad. Dacă infecţia este puternică, în luna iulie atacul se poate produce şi pe fructe sub forma unor pete. În aceste condiţii trebuie aplicat urgent un fungicid cupric, Funguran 1% sau zeamă bordeleză 2% împreună cu un îngrăşământ, preferabil uree 3%. A doua zi, piersicul se tratează cu un produs sistemic – Folicur 0,1% sau Riza (tebuconazol) 0,6% – împreună cu Dithan 2,5%. Ideal ar fi ca la acest tratament să se introducă şi un îngrăşământ foliar cum este Basaplant 3:15:36 + ME. Tratamentul se repetă la 7 zile cu Topsin 70 în concentraţie de 1% şi Captan 2,5% şi din nou uree 3 kg/ha.

În ceea ce priveşte livezile de cais, acestea au suferit o infecţie puternică cu monilioză, boală care apare în special după primăverile cu ploi reci care cad în perioada înfloritului. Boala produce uscarea vârfurilor ramurilor şi putrezirea fructelor. Pentru combaterea ei se foloseşte un fungicid sistemic cum este Topsin Al 70 PU 0,07% în combinaţie cu Ditan 2,5%.

Atenţie la viermele-merelor şi prunelor!

În livezi această perioadă este dificilă întrucât trebuie oprit atacul viermelui-merelor cu cele două generaţii ale sale care apar de la 15 mai până la sfârşitul lui august. Dăunătorul atacă seminţele fructului care cade înainte de maturare, ducând la pierderea recoltei. În acest interval prezintă pericol şi atacul de minatoare, precum şi păduchele de San José şi afide.

În combaterea chimică a acestora, rezultate bune dau Calypso 0,02%, Imidan 50 EC 0,05%, Reldan 40 EC 0,15%, Sumi-alpha 0,03% şi diverse piretroide. Dacă nu se fac tratamente din 10 în 10 zile, până la sfârşitul lunii august, riscul de compromitere a producţiei este foarte mare. În plus, aceşti dăunători zboară din livezile vecine şi îi pot afecta şi pe cei care nu au infecţie, de aceea tratamentele de prevenire sunt esenţiale.

Viermele este un dăunător periculos şi pentru livezile de prun, unde atacă în special când fructele sunt în formare. Pagubele cresc simţitor la atacul celei de-a doua generaţii, din iulie până în august. Combaterea se face cu insecticide ca Sinoratox 0,15% sau Carbetox 0,4%.

Pentru o cireaşă sănătoasă

Cel mai mult au acum de furcă producătorii de cireşe. Fructele sunt atacate de vierme, iar frunzele de monilioză şi ciuruire. Pentru combaterea viermelui, cu rezultate bune se foloseşte Sumi-alpha 2,5 EC 0,04%, Actara 25 WG sau alte insecticide pe bază de alfa-cipermetrin. În combaterea bolilor se fac stropiri cu fungicidele Vondozeb 80 WP 0,2%, Captan 50 WP. La toate tratamentele este indicat să se aplice şi 3 kg UREE 46 pentru că este singurul azot pe care pomul îl foloseşte direct, transformându-l în clorofilă imediat după aplicare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
1542

□

° Comentarii

□

□

° 1. viorel -- (16-June-2010)as dori un sfat de la un specialist daca se poate, in aceasta primavara am plantat 60 de ciresi si 430 de peri , in sistem super intensiv ,s-au prins toti,au crepat mugurele au facut frunzele iar la 2 luni frunzele la cires s-au uscat iar la par s-au vestezit.am facut ostropire impotriva paianjenului si al paduchilor cu decis si o stropire cu zeama bordeleza. care este cauza uscarii frunzelor ? multumesc mult ,la revedere.

° 2. Coacazul -- (17-June-2010)Raspunsuri poţi primi şi de pe siteul
http://www.horticultorul.ro/consultanta-specialitate/ destul de repede si la obiect.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nucul de pe lângă casă

Juglans regia L. este un arbore cu originea într-o zonă geografică extinsă, din Balcani până în sud-vestul Chinei. Creşte spontan, sub formă de pădure, în multe ţări asiatice. Astăzi se găseşte în cultură pe aproape tot globul pământesc.

La noi, în mediul rural, şi nu numai, aproape că nu există gospodar care se respectă să nu aibă măcar un astfel de exemplar. Dacă încercaţi şi dvs. să-l cultivaţi, vă sugerăm să-l duceţi mai în spatele poienii, fiindcă nu se recomandă să fie pe lângă casă şi nici ca umbrar natural, conţinutul mare de iod dăunând totuşi sănătăţii.

Virtuţile nucului

Şi acum, de ce am dori un nuc? Să vedem: fructul, respectiv miezul de nucă, este un aliment complet, recomandat şi în anumite cure (pentru diabet, de exemplu). Valoa-rea energetică a unui kg de miez de nucă este echivalentă cu 1 kg de pâine, laolaltă cu 0,5 kg de carne, 0,5 kg de cartof, 0,5 kg de prune uscate şi 1 kg de pere.

Miezul este întrebuinţat în patiserii, ca ingredient pentru preparatele dulci, din el se fabrică ulei comestibil, dar şi cerneala tipografică şi săpunuri de lux; din nucile verzi se prepară excelente dulceţuri; coaja verde are efecte antiinfecţioase, depurative şi stimulatoare ale activităţii tiroidei; frunzele şi coaja sunt vopseluri ideale pentru ţesături, iar femeile le foloseau pentru a conferi strălucire şi rezistenţă părului; frunzele macerate în petrol lampant dau un unguent bun pentru reumatism; din lemnul de nuc se fabrică cel mai apreciat mobilier de lux.

Cum procurăm puietul?

Cam greu, să recunoaştem. Adevărată aventură! Dacă vom arunca nuci la întâmplare în grădină, chiar din soiuri selecţionate, cu speranţa că va răsări măcar una, atunci trebuie să ştim că noul arbore nu va menţine cu fidelitate caracteristicile soiului. Este adevărat, în acest caz, nucul trăieşte mult, 80-100 de ani, dar intră şi mai târziu pe rod, după 10-12 ani.

Putem altoi nucul cu ramuri culese dintr-un soi dorit, caz în care se păstrează însuşirile valoroase şi avem o intrare pe rod destul de rapidă (6-8 ani). Atenţie, însă! Problema altoirii nucului nu este pe deplin pusă la punct, aşa că s-ar putea să rataţi intervenţia.

Dacă nu putem face niciunul din aceste două lucruri, fiindcă nu ne pricepem, de unde putem cumpăra totuşi un puiet numai bun de plantat? Simplu: de la institutele sau staţiunile de cercetare pomicolă, câte mai sunt, de la câteva ferme specializate (Argeş, Vrancea, Neamţ, Galaţi, Iaşi, Bistriţa-Năsăud, Sălaj, Satu Mare etc.) şi, evident, de la magazinele specializate.

Întreţinere fără efort

Ca lucrări de îngrijire, chiar n-aveţi a vă face griji. Plantarea se efectuează la fel ca la alte specii de pomi fructiferi, primăvara sau toamna, într-o groapă de 60/60/60 cm, la distanţe de 10 metri între arbori. Se udă, în varianta plantării de primăvară, până când puietul porneşte în vegetaţie. În primul sau primii ani se aplică tăierile de formare, cât nucul să-şi facă o tulpină de un metru şi o coroană cu multe ramuri de rodire. Nedirijat, va creşte necontrolat, până la 20-25 metri. Şi încă un amănunt: nucul iubeşte lumina; dacă este plantat la un loc umbros, el se va înălţa cât să-şi ia lumina de care are nevoie, aspect care va dăuna producţiei şi va îngreuna exploatarea.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
3421
□
° Comentarii
□
□
° 1. Petra Dragomir -- (1-July-2012)Felicitari pentru articol!
Ar fi important de stiut ce plante pot fi cultivate sub nuc.
De precizat- continutul de iod
Ing. Petra Dragomir,Slobozia, Ialomita

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

numai-100-km-de-autostrada-protejata-de-...

Numai 100 km de autostradă protejată de perdele forestiere!? > REVISTA LUMEA SATULUI

Numai 100 km de autostradă protejată de perdele forestiere!?

În această toamnă ar trebui plantate primele hectare cu perdele forestiere de protecţie de-a lungul celor mai critice zone ale autostrăzilor A1 şi A2 blocate de zăpadă în fiecare iarnă din cauza viscolelor. Pe de o parte, începem să credem că bunele intenţii ale Ministerului Mediului şi Pădurilor (MMP) sunt extrem de modeste, comparativ cu banii alocaţi de la buget. Pe de altă parte, există fonduri disponibile pe Măsura 221 – Prima împădurire a terenurilor agricole, derulate de Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP).

Legislaţie asigurată

Anul trecut, pe 2 noiembrie, a fost publicată în Monitorul Oficial Legea nr. 213/2011 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecţie. Actul normativ stipulează faptul că reţeaua de perdele forestiere de protecţie formează Sistemul naţional al perdelelor forestiere de protecţie, declarat de utilitate publică.

În cazul înfiinţării perdelelor forestiere de protecţie în cadrul unei arii naturale protejate se vor respecta prevederile legale privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei şi faunei sălbatice. Pe de altă parte, dacă terenurile pe care se instalează aceste perdele sunt incluse pe lista siturilor contaminate, se vor respecta prevederile legale referitoare la protecţia solului şi subsolului.

Realizarea perdelelor forestiere de protecţie, indiferent de titularii dreptului de proprietate, se face cu acordul scris al acestora, iar titularii dreptului de proprietate vor fi notificaţi de către structurile teritoriale de specialitate ale autorităţii publice centrale care răspunde de silvicultură.

Legea prevede, totodată, că terenurile pe care se instalează perdelele forestiere de protecţie au destinaţie silvică şi se introduc în amenajamente silvice în termen de 90 de zile de la recepţia lucrărilor de împădurire. Însă perdelele forestiere nu aparţin fondului forestier al statului, administrat de Regia Naţională a Pădurilor (RNP) - Romsilva. Rolul lor este de a apăra terenuri agricole, drumuri, localităţi sau alte obiective.

Program modest

Conform MMP, perdelele forestiere reprezintă o prioritate. În prima fază, aflată deja în derulare, se face exproprierea terenurilor pe care urmează să se planteze arbori. Rezultatele acestei acţiuni se vor vedea în următorii 4-5 ani. Pentru acest an, s-au alocat 4,1 milioane de lei, iar în anii următori se vor acorda alte sume, astfel încât zonele critice să fie acoperite integral.

Surse din Romsilva ne-au declarat că au început demersurile în vederea exproprierii terenurilor pe care se vor planta puieţi pentru perdele forestiere. De asemenea, au fost identificate primele suprafeţe. Discuţiile preliminare au avut loc la prefecturile judeţelor prin care trec autostrăzile.

Cea mai mare problemă o constituie obţinerea terenurilor. De aceea, perdelele forestiere au fost declarate de utilitate publică, de interes naţional, deci exproprierile se vor face mai uşor. Dacă proprietarii nu vor fi de acord cu cedarea acelor parcele contracost, statul le va expropria, prin RNP, despăgubindu-i la justa valoare, existentă în grila notarilor.

În cadrul Romsilva, a fost creat un colectiv special pentru perdele fores-tiere. Aici au fost stabilite primele tronsoane ale autostrăzilor A1 şi A2, care vor fi protejate. Potrivit programului iniţial, au fost vizaţi 60 km. Însă, în primăvară, s-a considerat că ar fi posibilă extinderea la aproxi-mativ 100 km, pentru că sunt bani suficienţi.

Fonduri pe Măsura 221

APDRP ne-a informat că se poate acorda finanţare nerambursabilă pe Măsura 221 – Prima împădurire a terenurilor agricole, din cadrul Programului Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR), pentru înfiinţarea de perdele forestiere cu rol de protecţie. Investiţiile de acest tip trebuie să se realizeze pe suprafeţe de teren agricol, de minimum 0,5 ha, cu o lăţime de cel puţin 20 m.

Cu ajutorul acestei Măsuri pot fi împădurite toate terenurile agricole la nivelul întregii ţări. Excepţie fac pajiştile permanente neafectate de procese de degradare a solului. Totodată, se poate asigura şi împădurirea terenurilor agricole din jurul oraşelor, numai cu condiţia respectării cerinţelor specifice ale acestei măsuri de finanţare. Pot fi împădurite inclusiv terenurile care conţin soluri nisipoase şi/sau mobile, terenurile din luncile râurilor, lunca Dunării, dar şi cele afectate de eroziune sau deşertificare.

Suma totală alocată se ridică la 176 milioane de euro, proveniţi 100% din bani publici (nu există obligativitatea cofinanţării). Pentru depunerea proiectelor aferente Măsurii 221 există patru sesiuni cu câte 44 milioane de euro. Prima sesiune de primire a proiectelor a fost deschisă în perioada 1-30 martie, a doua 2-31 mai, a treia va avea loc în perioada 16 august – 14 septembrie, iar ultima, 15 noiembrie – 14 decembrie.

Numai că aceste fonduri trebuie să ajungă şi la fermieri pentru protecţia culturilor, precum şi la comunităţile locale pentru protecţia diferitelor localităţi. Aşa că ne este foarte greu să anticipăm cât se va aloca pentru protecţia autostrăzilor. Aceste fonduri se acordă sub formă de plăţi directe pe an şi pe hectar, calculate în funcţie de forma de relief (câmpie, deal, munte). De exemplu, pentru împădurirea unui hectar de teren agricol, la câmpie, beneficiarul va primi 1.330 de euro.

Să facem socoteala

Cu sprijinul specialiştilor de la Romsilva putem anticipa costurile pentru crearea unui hectar de perdele de protecţie. Valoarea medie a împăduririi se ridică la 4.269 lei/ha, dar variază în funcţie de zonă, de starea terenului, de schema şi de speciile care vor fi plantate. Însă pregătirea terenului este foarte scumpă şi ajunge, în medie, la 5.174 lei/ha. Să presupunem că cele mai multe suprafeţe au nevoie de mai puţine lucrări agricole care nu vor depăşi 2.000 lei/ha. Aşadar, până acum sunt necesari 6.269 lei/ha (1.393 euro/ha).

Mergem mai departe cu socoteala noastră. Preţurile terenurilor, în Argeş şi Giurgiu (pentru A1), sunt de minimum 3.600-4.500 lei/ha (800-1.000 euro/ha), iar în Călăraşi şi Ialomiţa (pentru A2), de 6.750-9.000 lei/ha (1.500-2000 euro/ha), pentru că pământul este mănos, deci foarte valoros pentru agricultură. Însă noi luăm în calcul cea mai mică valoare medie posibilă, de 4.500 lei/ha (1.000 euro/ha). De aici, rezultă cheltuielile finale cu împădurirea, de 10.769 lei/ha, fără a ţine cont de proiectare, care oricum costă foarte puţin.

Lăţimea unei perdele forestiere de protecţie a autostrăzilor este de 20 m, dar poate ajunge la 30 m. Luăm în calcul valoarea minimă. Deci, la 100 km înseamnă că suprafaţa împădurită se ridică la: 100.000 m x 20 m = 2.000.000 mp = 200 ha. Rezultă că preţul creării perdelelor de protecţie este de 2.153.800 lei.

În această situaţie, ne întrebăm, de ce MMP nu a încercat să acopere o suprafaţă de teren mai mare, de-a lungul autostrăzilor. Pentru că bani sunt mai mult decât suficienţi, mai ales că există şi finanţarea pe Măsura 221!

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
588

□

˚Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nutreţuri folosite în hrănirea vacilor de lapte pe perioada de iarnă

Ţinând cont de faptul că în creşterea animalelor nu se poate face o separaţie, sub nicio formă, între principalele elemente ce ţin de triada rasă – masă – casă, nici în acest caz nu putem direcţiona subiectul propus numai pe o anumită zonă şi de aceea chiar din start putem face precizarea că modalităţile de hrănire sau strategiile nutriţionale avute în vedere pot lua diferite forme, dictate de o serie de împrejurări.

În fond, principalele măsuri impuse de asigurarea nutreţurilor pentru sezonul rece au în vedere în primul rând specificul animalelor. În cazul de faţă, fiind vorba de vaci, se pune problema zonei geografice de încadrare a fermei şi, legat de aceasta, de rasa sau tipul de vacă din zona respectivă, de mărimea fermei şi a potenţialului animalelor din ferma respectivă şi, de asemenea, de tehnologiile de hrănire şi, mai ales, de posibilităţile proprii de aprovizionare care pot fi diferite de la o fermă la alta.

Am sesizat la mulţi crescători de vaci, în general la cei cu ferme mici, atunci când este vorba de asigurarea nutreţurilor pentru iarnă, o tendinţă, şi anume aceea de a crede că dispun de cantităţi mari de nutreţuri de volum privind numai partea cantitativă şi în mai mică măsură încărcătura în substanţe nutritive a acestora, fiind vorba de valoarea nutritivă.

M-am referit la acest parametru de calitate având în vedere corelaţia care ar trebui să existe între aportul de nutrienţi asigurat de fermier prin furaje şi necesarul animalelor care este destul de diversificat în funcţie de foarte mulţi factori. Doar dacă avem în vedere aceste două elemente ne putem gândi la alcătuirea unor raţii prin care să ne asigurăm că putem oferi animalelor nutrienţii necesari pentru a ne aştepta după aceea la producţii pe măsură.

Ce ar trebui să conţină o raţie optimă pentru o vacă în plină lactaţie în acest sezon? În primul rând, fânuri de bună calitate din pajişti naturale sau din culturi intensive de lucernă, trifoi sau graminee (raigras, golomăţ) şi chiar din borceag, date în cantităţi de 2-3 kg până la 10-12 kg în funcţie de zonă, ştiind că valoarea acestora depinde în mare măsură de planta din care provin, de momentul recoltării şi de condiţiile de recoltare, manipulare şi conservare.

Suculente - reprezentate atât de silozuri din porumb, sorg, orz, triticale, de multe ori constituind singure nutreţul de bază al raţiei, cât şi de sfecla furajeră, cartofi sau gulii. Pentru asigurarea concentratelor, unii fermieri folosesc, de regulă, amestecuri de cereale realizate în ferma proprie, fără adăugarea şroturilor sau a unor complexe vitamino - minerale, considerând că rumegătoarele îşi pot asigura în totalitate mineralele şi vitaminele prin intermediul rumenului de care dispun, concepţie total greşită.

Ce-i drept, pentru vacile cu producţii de până la 15 litri lapte pe zi nici asigurarea premixurilor şi nici chiar a concentratelor atunci când dispunem de furaje de volum de foarte bună calitate nu constituie o mare problemă. Mai delicată este situaţia când animalele sunt solicitate să producă peste 15 litri de lapte pe zi mai ales pe perioada de iarnă, când acestea nu mai dispun de nutreţuri proaspete, iar rezervele de vitamine şi minerale sunt mai scăzute.

În acest caz, problema care se iveşte este dată de criteriile după care se apreciază cantităţile de concentrate pe care ar trebui să le consume o vacă pentru a produce 15, 20, 25 sau 30 litri lapte pe zi. Şi mai important pentru majoritatea fermierilor este aprecierea raportului dintre furajele de volum şi concentrate, element esenţial în alcătuirea unor raţii cât mai economicoase. De altfel, se pune problema reducerii pe cât posibil a părţii de concentrate în favoarea voluminoaselor, cu condiţia ca cele din urmă să fie de bună calitate pentru a le putea înlocui parţial pe primele, dat fiind şi preţul lor ridicat însă, în acelaşi timp, împreună să poată asigura cerinţele nutritive energoproteice şi vitamino-minerale aferente categoriei de animale şi obţinerea unor performanţe la nivelul dorit de fermier.

În această direcţie, INCDBNA Baloteşti poate oferi crescătorilor de taurine, în mod special celor de vaci cu înalt potenţial productiv, atât nutreţuri combinate, concentrate proteino-vitamino-minerale (CPVM), care pot fi adăugate amestecurilor de cereale, cât şi premixuri (zooforturi).

Dr. ing. Ilie VOICU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
4399
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nutristar-international-partenerul-tau-l...

Nutristar International Partenerul tău loial pentru nutriţia animalelor > REVISTA LUMEA SATULUI

Nutristar International Partenerul tău loial pentru nutriţia animalelor

O echipă de specialişti dedicată în totalitate exportului

- Nutristar International reprezintă divizia de export a grupului CCPA (Competenţă şi Consiliere în Producţie Animală);
- CCPA, producător de premixuri din Franţa, produce 30.000 tone de premixuri/an, ceea ce înseamnă că anual se reconstituie aproximativ 5,5 milioane de tone de nutreţ combinat, folosind premixuri şi suport tehnic cu origine CCPA – Franţa;
- 40% din producţie este exportată prin intermediul Nutristar International, 17% este partea de producţie proprie de premixuri a fabricii din Mexic (EURONUTEC - produce separat 11.000 t premix/an) şi restul de 43% este destinată clienţilor din Franţa;
- compania acţionează în peste 20 de ţări din Europa Centrală şi de Est, Africa de Nord, Orientul Mijlociu, America de Nord şi Asia, unde exportă direct sau prin intermediul subsidiarelor;
- Nutristar International este în totalitate dedicat exportului de premixuri, aditivi furajeri, concentrate, produse nutriţionale şi asistenţă tehnică.

Produse adaptate nevoilor clienţilor

- premixuri vitamino-minerale cu rate de includere de la 500 g/tonă până la 10 kg/tonă de nutreţ combinat;
- concentrate cu rata de includere între 50-300 kg/tonă de nutreţ combinat;
- aditivi: promotori de creştere alternativi, produse bazate pe extracte naturale vegetale, inhibitori de mucegaiuri, sechestratori/fixatori de micotoxine, enzime;
- produse pentru diete, cu încorporare în nutreţul combinat, în apă sau prin aspersare pe furaj;
- lapte praf şi înlocuitori de lapte pentru viţei, miei şi purcei;
- blocuri/găleţi cu minerale, pentru lins.

Contact :
SC Nutristar Romania SRL
Strada Avionului nr.17
Bucureşti, sector 1
Tel.: 031 40 91 601
Fax: 021 322 88 08
email: dinu.pircioaga@nutristar.fr;
nutristar.romania@nutristar.fr

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
2275

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nutristar România

Compania care se impune prin profesionalism şi corectitudine

În condiţiile unei crize acute atât de produse cât şi de strategii viabile, în sectorul zootehnic există încă firme furnizoare de soluţii profesioniste pentru fermierii din România. Ele sunt, ce-i drept puţine, însă reprezentative pentru o piaţă încă în formare precum cea a ţării noastre. Au de-a face cu fermieri năuciţi de politica guvernametală de susţinere a zootehniei pe de o parte, dar pe de altă parte sunt aduşi la sapă de propria lor mentalitate învechită, încurajată, bineînţeles, şi de sistem. Discutăm despre problemele generate de acest tip de gândire a fermierilor, cât şi despre culisele industriei de nutreţuri combinate cu medicul veterinar Dinu Pîrcioagă, director general al companiei Nutristar România.

– Domnule director, când şi-a început activitatea în România compania Nutristar şi care a fost motivaţia acestei decizii?

– Mai întâi a luat fiinţă Nutristar International-Franţa, în anul 1994, când câţiva foşti angajaţi ai unui mare producător au decis să înceapă pe cont propriu un business bazat pe exportul premixurilor produse în Franţa, sub brand propriu. Neavând fabrică proprie, la început au procesat comenzile în cadrul CCPA (Competenţă şi Consiliere în Producţie Animală), având contract cu producătorul să nu-l concureze în Franţa şi Europa de Vest. Fiind axaţi pe export, au luat în calcul toate pieţele emergente, unde se începea un capitol nou în zootehnie. În primul an, în Franţa aproape au declarat falimentul, un an mai târziu deja erau stabili financiar şi în 2008 cam 40% din tot ce producea CCPA era pentru Nutristar şi se exporta.

În România au început să lucreze prin ‘95-‘96. Au pătruns ca NUTRIROM şi din 2000 s-au numit Nutristar România. Era o societate româno-franceză, având ca acţionar şi director general pe doamna dr. Melpomeni Gheorghe, medic veterinar şi nutriţionist de elită, care a contribuit la crearea industriei de nutreţuri combinate la noi în ţară. Dânsa s-a pensionat în 2009 şi am urmat eu la conducerea subsidiarei din România, acţionariatul devenind 100% francez. De fapt, în 2008 Nutristar International a devenit proprietate a CCPA.

– Înţelegem, prin urmare, că Nutristar reprezintă divizia de export a acestui important grup francez. Ce loc ocupă acesta pe piaţa premixurilor care îmbunătăţesc calitatea nutreţurilor combinate?

Grupul CCPA reprezintă proprietatea unei cooperative agricole cu o cifră de afaceri de aproape un miliard de euro pe an. Fabrica pe care o deţine în Janze are cea mai mare capacitate din Europa, iar ca volum de producţie se situează pe locul doi în Franţa, după EVIALIS. Producţia de anul trecut a depăşit 30.000 t de premix, suficient pentru a reconstitui 6 milioane de tone de nutreţ combinat, mai exact cam cât produc Ungaria şi România împreună pe un an. Grupul deţine şi o fermă de cercetare – EURONUTRITION – cea mai mare din Europa, dezvoltând sute de alte produse nutriţionale, cum sunt cele speciale sau premium. În plus, trebuie discutat şi despre echipa tehnică, care asigură asistenţa la nivel internaţional în 4 continente.

Profesioniştii nu renunţă la standardele de calitate

– Care este cota de piaţă a Nutristar România în asigurarea premixurilor şi ce ne puteţi spune despre competitorii dvs.?

– Cota noastră de piaţă este mică, dar nici nu ne propunem să facem procente mari în România. Noi mergem pe principiul puţin şi de calitate, pentru că nutriţia animală este un domeniu în care adevărata valoare o reprezintă serviciile tehnice pe care le oferi şi asta se înţelege mai greu la noi în ţară. În general, premixurile vitamino-minerale şi produsele nutriţionale vin la „pachet” cu serviciile de asistenţă şi ceea ce oferi ca informaţie tehnică dă valoare şi rentabilitate pentru fermier.

Cât priveşte competitorii noştri, ei sunt împărţiţi în două categorii: unii s-au adaptat foarte bine la cerinţele pieţei şi în general oferă produse ca pentru piaţa noastră, adică mai ieftine şi deci au rulaje mai mari, cealaltă categorie e mai „orgolioasă“ şi nu vrea să renunţe la standardele de calitate occidentale şi atunci se mulţumeşte cu vânzări mici şi pentru cine înţelege.

Clientul ideal – deschis şi ambiţios

– Cum se desfăşoară conlucrarea cu beneficiarii din zootehnia românească?

– În primul rând, avem un client foarte bun, primul care a pus bazele unei ferme ecologice în România (n.r. de găini) şi cred că, dacă toţi ar urma exemplul unor astfel de oameni, am ajunge foarte departe cu ţara asta. Să ai putere să faci pionierat în România din nimic, să ai atâta deschidere şi ambiţie e mare lucru. În plus, oamenii au pus multă pasiune şi îşi iubesc animalele, ceea ce e rar pe la noi. Cu restul se negociază foarte mult, cu rezultate minime, pentru că, în mare măsură, fermierii români nu au înţeles că un ban investit în plus pentru produse de calitate îţi aduce pe termen mediu şi lung un câştig mare. În continuare se gândeşte pe termen scurt: ce câştigăm acum repede, pe urmă mai vedem noi…

Revenirea, poate după 2012

– Cum a fost 2010 pentru Nutristar România?

– Aş începe cu 2009, pe care îl consider anul marilor schimbări şi care, corelat cu criza, ne-a adus la minus. A fost un an dificil, dar am supravieţuit, ajutaţi şi de puterea de înţelegere şi ajutorul colegilor şi managementului din Franţa. Cu greu, în 2010 am reuşit să ieşim pe plus, dar ne-am ridicat, iar anul acesta dorim să ne stabilizăm financiar şi să ne consacrăm pe piaţa românească drept un furnizor de servicii şi produse de calitate.

– Cum vedeţi piaţa premixurilor din România?

– Anul 2011 va fi foarte greu. Deja este criză de cereale şi, bineînţeles, fermierii noştri vor încerca să reducă şi mai mult investiţia în aditivi şi premixuri, presând producătorii şi distribuitorii să vândă mai ieftin. Vor cere din nou termene de plată de peste 90 de zile şi în timpul ăsta vor achiziţiona grâu şi porumb cu banii jos! Ce se uită însă este cât te costă să faci un kilogram de spor la porc dacă îi dai numai cereale şi cât economiseşti dacă îi dai un nutreţ combinat de calitate. Te ajunge de câteva ori mai mult numai cu cereale şi atunci de ce să plăteşti la 90 de zile premixurile şi aditivii – în care stă de fapt câştigul tău – şi să plăteşti pe loc cerealele?

– După părerea mea, piaţa premixurilor se va menţine în acelaşi trend în următorii ani. Fermierii caută să fie cât mai ieftine, uitând de calitate. În plus, anul acesta va fi presărat de multe falimente şi preluări în zootehnie. Lipsa unui program de subvenţii real şi a unui ajutor dat de stat îi vor face pe mulţi să renunţe la afaceri în domeniu. Deci avem noroc dacă menţinem piaţa în 2011. Dar nu cred, revenirea va veni abia după 2012.

– Care sunt premisele de viitor, ce politică veţi adopta?

– Ne propunem o apropiere mai bună faţă de problemele fermierilor, în măsura în care putem să-i ajutăm să fie mai eficienţi şi în condiţiile în care şi ei colaborează. Acesta este scopul Nutristar, să găsească parteneri reali şi transparenţi pe piaţa românească, dornici să fie rentabili, cu ajutorul a ceea ce putem oferi prin calitatea produselor şi prin tezaurul de informaţii şi servicii pe care le acordăm. Căutăm fermieri care să accepte nu numai produsele, ci şi recomandările noastre, fermieri serioşi şi motivaţi.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
1398

Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

nutritia-animala-dupa-stiinta-dupa-carte...

Nutriţia animală, după ştiinţă, după carte

Zootehnia este un domeniu din care nu poate lipsi o verigă foarte importantă, şi anume nutriţia animală. Acest sector cu semnificaţie deosebită pentru segmentul de creştere a animalelor este reprezentat în ţara noastră de unica instituţie specializată pe cercetarea în nutriţie animală, mai presus Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală.

Despre situaţia cercetării în acest domeniu, dar şi despre aspectele importante ce ţin de furajarea animalelor am discutat cu prof. dr Horia Grosu, directorul institutului.

– Domnule director, înţelegem că această instituţie este singura din ţară care întreprinde activităţi în domeniul nutriţiei animale. În plus, instituţia dumneavoastră are şi o importanţă semnificativă în peisajul economic prin distribuirea unor furaje de calitate către fermieri.

– Institutul pe care îl manageriez are într-adevăr un rol foarte important în zootehnia din ţara noastră, atât prin prisma faptului că este unica instituţie de cercetare în sectorul de nutriţie animală, dar şi prin calitatea actului profesional. Rezultatele pe care le-am obţinut de-a lungul anilor se ridică la nivelul celor obţinute de către instituţii similare din străinătate. Meritul nostru este cu atât mai mare cu cât condiţiile în care ne-am desfăşurat munca nu au fost întotdeauna propice performanţei şi fac aici referire la subfinanţarea cronică a cercetării zootehnice şi agricole. Cu toate acestea, noi reprezentăm un punct de referinţă primordial în cercetarea nutriţiei animale.

Activitatea în cadrul institutului nostru se derulează în cele două sectoare de bază, şi anume sectorul de cercetare ştiinţifică şi cel de dezvoltare tehnologică. Rolul prioritar al institutului este acela de a elabora normele de hrană atât pentru funcţiile vitale, cât şi pentru producţie, diferenţiat pe specii şi categorii de vârstă prin sectorul de cercetare ştiinţifică. În fapt, este vorba despre structuri de raţii furajere, respectiv o combinaţie de nutreţuri care, administrate pe o perioadă de 24 ore, să asigure necesarul prevăzut în norme.

Şi animalele au nevoie de hrană sănătoasă

– Ce presupune o alimentaţie sănătoasă a animalelor?

– În primul rând trebuie să avem în vedere asigurarea cantitativă şi calitativă a hranei în concordanţă cu cerinţele nutriţionale ale animalelor. O alimentaţie echilibrată sub raportul conţinutului în energie, proteine, vitamine şi minerale reprezintă principalul mijloc pentru prevenirea bolilor şi baza pentru punerea în valoare a potenţialului genetic al animalelor, adică performanţe maxime la costuri avantajoase.

Salubritatea este o cerinţă tratată cu maximă responsabilitate în cadrul institutului, unde controlul tehnic de calitate se execută atât pe fluxul tehnologic, dar şi în cazul produselor finite. Această procedură ne garantează livrarea unor produse finite de calitate către fermieri.

– Prin ce metode reuşiţi să faceţi cunoscute fermierilor reţetele furajere obţinute în cadrul institutului?

− Ne promovăm prin forţe proprii. Periodic organizăm întâlniri cu crescătorii de animale în scopul popularizării produselor institutului. O altă formă de popularizare este prezentarea unor lucrări în cadrul diverselor manifestări ştiinţifice sau prin intermediul presei.

Să vedem ce mănâncă păsările

– Care sunt reţetele furajere pe care le recomandaţi în cazul păsărilor?

– Este foarte important să precizăm că o hrănire corespunzătoare este, în fapt, garanţia unor producţii de calitate superioară şi care nu pun în pericol sănătatea omului. O altă condiţie este aceea de a respecta cerinţele nutriţionale ale păsărilor, în funcţie de rasă şi de stadiile dezvoltării lor.

Reţetele specifice păsărilor sunt cele care includ furajele complete sau un concentrat proteino-vitamino-mineral, care poate fi suplimentat cu cereale. În cazul păsărilor profilate pentru producţia de ouă este recomandat ca nutreţul combinat să conţină cel puţin 60% cereale, care pot fi completate cu materii prime furajere proteice de origine vegetală, cum ar fi şroturile şi turtele de soia sau floarea-soarelui, seminţele sau şroturile de rapiţă. O altă alternativă o reprezintă boabele de leguminoase şi subprodusele rezultate din industria alimentară, cum ar fi glutenul de porumb. Pentru a asigura necesarul de vitamine şi minerale al păsărilor putem folosi suplimente vitamino-minerale.

Am credinţa că în ţara noastră nu există abateri de la normele de hrănire corespunzătoare a păsărilor, mai ales în contextul în care vrem să ne însuşim cerinţele europene. Şi în cazul folosirii antibioticelor lucrurile s-au schimbat, în sensul că tratamentul medicamentos nu mai este folosit ca un motor de accelerare a creşterii, ci se aplică strict în scopuri curative.

Principalii factori restrictivi

– Care sunt problemele majore cu care se confruntă cercetarea în domeniul nutriţiei animale?

– Subfinanţarea sectorului de cercetare ştiinţifică este o problemă foarte gravă. Nu este simplu să realizezi cercetare competitivă cu ţările dezvoltate, în condiţiile în care ponderea alocată din PIB cercetării ştiinţifice din România este sub 0,4%. Finanţarea activităţii noastre este posibilă prin valorificarea rezultatelor cercetării ştiinţifice şi din proiectele câştigate în regim competitiv. Anul acesta vom primi doar aproximativ 20-25% din suma câştigată prin competiţie, deşi derulăm 35 proiecte de cercetare ştiinţifică, dintre care patru proiecte europene.

În pofida greutăţilor întâmpinate, institutul a supravieţuit perioadei de tranziţie, reuşind să încheie activitatea cu profit şi să aibă rezultate la nivelul celor europene datorită calităţii resurselor umane de care dispune.

Ţin să precizez că, în opinia mea, finanţarea prin competiţie nu asigură continuitate şi ritmicitate, iar unul dintre efectele subfinanţării unităţilor de cercetare poate fi pierderea resurselor umane valoroase de care dispunem.

Proiecte

– Vă rugăm să ne prezentaţi câteva dintre realizările de seamă obţinute ca urmare a activităţii de cercetare.

– Direcţiile de cercetare ale institutului sunt stabilite în concordanţă cu priorităţile naţionale în domeniu, în corelaţie cu cerinţele Uniunii Europene. Este vorba despre:

- Concentrate proteino-vitamino-minerale pentru obţinerea ouălor îmbogăţite în acizi graşi Omega 3.
- Concentrate proteino-vitamino-minerale şi recomandări de utilizare a acestora pentru obţinerea de produse animale cu pondere crescută a acizilor graşi polinesaturaţi, favorabile sănătăţii oamenilor.
- Premixuri cu antioxidanţi naturali, pe bază de plante.
- Alternative la utilizarea de antibiotice şi coccidiostatice, pe bază de bacterii acidolactice.
- Modele de raţii pe bază de materii prime ecologice.
- Aditivi de însilozare şi tehnologii de însilozare pe bază de bacterii acidolactice.
- Aditivi furajeri pentru menţinerea stării de sănătate şi stimularea producţiei animale, pe bază de bacterii acidolactice.
- Soluţii pentru ameliorarea calităţii carcaselor de porc, în vederea respectării standardelor şi cerinţelor procesatorilor etc.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
1182

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

nutritia-pasarilor_l315.html

Nutriţia păsărilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNutriţia păsărilor

Pentru obţinerea unor producţii superioare calitativ şi cantitativ, hrana păsărilor trebuie completată cu complexe proteino-vitamino-minerale. Acestea, pe lângă faptul că îmbunătăţesc calitatea furajului administrat, au proprietatea de a asigura păsărilor necesarul de vitamine minerale şi proteine.

Structura complexului proteino-vitamino-mineral

Un alt element nelipsit din hrana păsărilor este complexul proteino-vitamino-mineral, care poate fi completat cu ingrediente furajere cu valoare energetică, cum sunt cerealele, obţinându-se astfel un nutreţ combinat. În cazul furajării cu complex proteino-vitamino-mineral, este recomandat ca pentru pui broiler în perioada 0-28 zile să se folosească CPVM A1-40. În compoziţia lui se regăsesc următoarele elemente:

Mod de utilizare în nutreţurile combinate în prima fază:
- CPVM A1-40 = 40%
- Porumb = 60%

Reţetă pentru faza de creştere

Complexul proteino-vitamino-mineral recomandat în cazul puilor broiler de 29 zile este CPVM A2-35

Mod de utilizare în nutreţurile combinate în a doua fază:
- CPVM A2-35 = 35%
- Porumb = 65%

Complexele enumerate mai sus au în compoziţie şrot de soia, gluten de porumb, ulei, şrot de floarea-soarelui, fosfat de calciu, carbonat de calciu, sare, aminoacizi, premix vitamino-mineral, antioxidant (Etoxichin, BHT, BHA).

Notă: Reţetele prezentate sunt elaborate de specialiştii Institutului de Nutriţie Animală Baloteşti şi reprezintă o formulă ideală de furajare a păsărilor. În activitatea practică, fermierii pot fi puşi în situaţia de a substitui unele elemente nutritive, dar este bine ca aceste abateri să fie cât mai mici.

A consemnat,
Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
1712
□
Comentarii
□
□
1. Dinu Pircioaga -- (15-April-2010)cam mult porumb ,acum s-a mai si scumpit, mai exista si alte cereale.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

O altă faţă a satului

O zi mohorâtă la marginea satului ieşean Voineşti. E joi şi, conform tradiţiei, la târgul săptă-mânal de aici vin oameni din jumătate de judeţ „Altădată, îmi spune o gospo-dină gureşă venită să vândă câteva găini, erau şi orăşeni, acum, de când cu criza, vindem şi cumpărăm între noi.“

Iarmaroc în variantă modernă

Oamenii se mişcă anevoie prin noroiul, cum se spune, până la glezne, zăbovind în faţa numeroaselor maşini care le oferă lighene de plastic, cizme de cauciuc – iată, atât de necesare –, conserve, vată de zahăr, vin „de la producător“, tablă, zahăr, paste făinoase, hamuri „nemţeşti“ şi cam tot ce-şi poate dori cineva, cum spunea un moş şugubăţ „la faţa locului“. Într-un colţ ferit, doi cetăţeni mai oacheşi întind, pe o masă pliantă, o „alba-neagra“. Nu lipsesc carpetele „Răpirea din serai“ şi „Vânătoarea de tigri“. Nu se vând acestea, dar nici celelalte produse.

„Am venit degeaba, oftează un locuitor din Mădârjac, care oferă grâu, porumb, ceapă, dar şi ciuperci pleurotus. Le produc în gospodărie, sunt ieftine, sunt sănătoase, dar se vede că oamenii nu le cunosc.“

Într-un colţ, doi oameni în vârstă, soţ şi soţie din Lungani (foto), au venit să vândă 20 de ouă. „Altădată veneam cu „frupt“ de la vacă, cu legume, îmi spune femeia, acum suntem bătrâni, nu mai putem, iar pensia nu ne ajunge nici de unele“.

În zona unde se vând animale – un mare număr de căruţe şi maşini cu portba-gajul plin cu godaci, e mare aglomeraţie. Doritorii se uită, „probăluiesc“ câte un purcel de 30 – 40 kg, dar mai nimeni nu cumpără. „10 lei kilogra-mul de purcel în viu e scump?“ întreb pe Luca Huceanu, un sătean din Româneşti. „Nici vorbă, vine răspunsul, dar vezi mata, purcelul trebuie hrănit cu boabe, iar ca să le ai, trebuie să plăteşti patru milioane de arat şi cam tot atâta de semănat şi pentru sămânţă.“ „Şi de unde banii ăştia? Dar n-aţi primit subvenţie?“ „Nici vorbă, n-am primit nici banii pentru căldură şi, iată, trece iarna.“

O fundaţie germană şi un veterinar român pe cinste

Mă apropii de o maşină în jurul căreia e o adevărată înghesuială. Aflu că proprietarii de cai primesc aici, gratuit, substanţe pentru deparazitarea internă a animalelor. Cel care distribuie aceste medica-mente este doctorul vete-rinar Petre Ursachi (foto), salariat al unei fundaţii din Germania, care se îngrijeşte de sănătatea animalelor din Voineşti şi din localităţile învecinate.

De doi ani, îmi spune domnia sa, Fundaţia «Equiwent» din Germania – al cărei preşedinte este... un potcovar – îmi trimite medicamente, în special pentru cai, pe care le distribui gratuit sătenilor şi trebuie să vă spun că sănătatea animalelor s-a îmbunătăţit considerabil. Fundaţia trăieşte din sponsorizări şi ne ajută şi pe noi. Pe măsură ce găsesc mijloace îşi intensifică ajutorul. Recent, am primit câteva căpestre, vom primi şi potcoave şi, pentru că în Germania am învăţat să şi potcovesc, voi face eu acest lucru, cu atât mai mult cu cât astfel de meseriaşi sunt tot mai puţini.“

Aflu de la cei din jur că domnul doctor Petre Ursachi răspunde şi la alte solicitări, efectuând controlul de gestaţie la vaci, deparazitări la porci şi altele pentru care, dacă s-ar apela la specialiştii din comună, ar trebui să plătească bani buni.

Am lăsat în urmă iarmarocul de la Voineşti, un loc unde vezi mai bine ca oriunde imaginea satului românesc de astăzi.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
684

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

O alternativă la produsele comerciale, mărţişoarele tradiţionale

La început de martie, suntem obişnuiţi să oferim celor dragi un simbol al primăverii. În fiecare an, Asociaţia Meşterilor Populari din Bucovina oferă sucevenilor o alternativă la produsele comerciale create în serie. În judeţul Suceava există mai mulţi meşteri populari, iar cei mai mulţi dintre ei expun în această perioadă mărţişoare la diverse târguri de profil din zonă şi chiar din ţară. Sucevenii pot să aleagă, pentru a le purta sau a le dărui, între mărţişoare confecţionate din ceramică, sticlă, piele, mărţişoare cusute, confecţionate din materiale ecologice, şi tradiţionalele şnururi împletite cu alb şi roşu.

Preţurile practicate de meşteri sunt modice, pornesc de la 2 lei şi pot ajunge până la 5 lei. De fapt, Asociaţia Meşterilor Populari din Bucovina încearcă o revigorare a meşteşugului manual pentru că, din păcate, s-a pierdut din simbolistica acestor creaţii populare. Mărţişoarele tradiţionale, din ceramică sau lut, confecţionate manual, dovedesc măiestria şi originalitatea creatorilor. Pentru a-şi demonstra talentul şi pentru a arăta celor interesaţi autenticitatea creaţiilor, artiştii populari fac şi demonstraţii practice în spaţii publice, dezvăluind clienţilor câteva din secretele meseriei lor.

Mărţişoare „la cuptor“

Carmen Cristea este meşter popular şi oferă publicului mărţişoare ceramice, frământate în lut şi apoi pictate. Mărţişoarele sunt confecţionate din ceramică, pe care o procură de la atelierul de olărit din Marginea. „Iau de-acolo ceramica gata frământată, după care eu o modelez în diferite forme. Am început să fac mărţişoare în urmă cu cinci ani, iar faptul că am lucrat într-o fabrică de prelucrare a sticlei m-a ajutat foarte mult.

Figurinele reprezintă ulcele mici, coşuleţe cu flori, inimioare, pe care apoi le pictez. Motivele cu care decorez figurinele sunt tradiţionale, preluate din arta populară, precum spirala, punctul, lacrima. Tehnica folosită este cea a prelucrării ceramicii“, ne-a spus Carmen Cristea. După ce figurinele au căpătat formă, ele se lasă la uscat în mod natural, timp de o zi, după care sunt arse în cuptor la 900-1.000 de grade Celsius. Tot de la Carmen Cristea, am aflat că are acest cuptor acasă la părinţii săi, în Antoceni, acolo unde se întâlneşte cu sora sa Marina, pasionată şi ea de tehnica prelucrării ceramicii.

După ardere, figurinele sunt decorate, glazurate sau smălţuite, cum se mai spune în popor, apoi, împreună cu şnurul alb-roşu, se obţine acel mărţişor din ceramică. Pe lângă motivele tradiţionale reprezentate pe aceste figurine, Carmen foloseşte şi unele care ţin de modernism. Însă de acest lucru ştiu să se ocupe mai bine copilul şi nepoţii săi, cărora vrea să le transmită acest meşteşug.

Pe Carmen Cristea, membru al Asociaţiei Meşterilor Populari din Bucovina, o puteţi întâlni la târgurile meşterilor, organizate cu diferite ocazii, mărţişoarele confecţionate de ea ajungând şi în Ucraina sau la diverse prezentări de obiecte de artă populară la care a fost invitată.

Silviu Buculei

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
688
☐
Comentarii
☐
☐
1. Măneanu Varvara Magdalena -- (2-March-2012)Felicităm pe Doamna Crmen Cristea, pentru nobila preocupare de a perpetua tradiţia mărţişorului realizat manual. La noi anul acesta oferta a fost destul de anemică.....Au fost mai mult de serie....Am să caut pe inter. AMP din Bucovina, poate găsesc imagini....

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O aşezare voievodală în străvechii codri ai Iaşului

Bârnova, dragostea mea

…este titlul monografiei comunei scrisă de scriitorul şi publicistul Boris Crăciun, în fapt o invitaţia la o preumblare în frumoasa aşezare ieşeană, veche de peste patru veacuri.

Incursiune în istorie

Aşezată într-un vast amfiteatru dominat de dealul Repedea, la poalele codrilor care altădată se întindeau până la Huşi şi mai departe peste Prut până la malul Nistrului, comuna Bârnova este prima dată atestată documentar în testamentul redactat în închisoare la Stambul de domnitorul Miron Barnovschi, care în 1628 începe să ridice o mănăstire în locul unei bisericuţe de lemn aflată într-o poiană. De la numele domnitorului, care a murit decapitat, asemeni Brâncovenilor ca un martir, în închisoarea Edy Cule, se trage numele satului şi apoi al comunei.

După execuţia domnitorului Barnovschi, lucrările la mănăstire sunt continuate de Eustatie Dabija Vodă despre care spun cronicile „cam dădea la sângele Domnului“, iar în curtea mănăstirii soţia domnitorului a ridicat un mic palat, aflat acum în paragină, ca şi locaşul de cult. Tot în centrul comunei se află o bisericuţă zidită de un alt martir al neamului românesc, Ion Inculeţ, preşedinte al „Sfatului Ţării“, organism care a hotărât alipirea Basarabiei la Patria Mamă în 1918.

Ca şi mănăstirea lui Barnovschi Vodă, uitată de cei care diriguiesc cultura română, este şi biserica lui Ion Inculeţ, care adăposteşte mormântul marelui român, mormânt pe care le oferă vechea aşezare moldavă.

Harnici crescători de animale, bârnovenii sunt cunoscuţi pe toate pieţele municipiului capitală de judeţ pentru produsele lor. Mai mult, apropierea de oraş a facilitat apariţia în comună a unor societăţi comerciale cu capital privat, unde lucrează zeci de localnici.

Încet apar şi investitori în agricultură, între aceştia Valerică Iuraşcu, care a primit potrivit Legii nr. 1/2000 50 hectare de teren în satul Todirel, unde acum se află o livadă tânără, vie şi pământ arabil pe care, recunoaşte domnia sa, „îl lucrează greu“ din lipsa braţelor de muncă. Tot aici trăieşte Vasile Cantea, apicultor din tată în fiu, deţinător al premiului I cu medalie de aur din partea Asociaţiei Mondiale a Crescătorilor de Albine – Apimondia.

Racordată la ritmul trepidant al vremurilor noastre, comuna Bârnova, spre deosebire de cele mai multe localităţi rurale, nu a rămas fără locuitori, ci dimpotrivă. Atraşi de frumuseţea locului, mulţi ieşeni şi-au construit case de vacanţă.

Cum se prefigurează viitorul?

„Ce va urma? – se întreabă retoric primarul comunei. În primul rând, vrem să vedem refăcută mănăstirea din centrul satului şi palatul Doamnei Dafina în jurul cărora schelele ridicate în urmă cu ani au putrezit. E drept că, nu o dată ministrul culturii şi oamenii politici care au trecut «fulgerător» pe aici au promis ajutor, dar au rămas doar cu promisiunile. Apoi, spune primarul, vrem să valorificăm mai departe posibilităţile de care dispunem pentru ca Bârnova să devină o adevărată staţiune turistică.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
810

˚ Comentarii

˚ 1. suceveanu liviu -- (2-November-2010)lucrarea scrisa de dl boris craciun este una de exceptie, reprezentativa fie si pentru o comuna din zona metropolitana a iasului. nu am avut placerea sa-l cunosc personal la radio iasi, deoarece s-a pensionat exact cind eu am pasit intiia oara pe poarta studioului din lascar catargi, dar am auzit cuvinte foaret frumoase la adresa dumnealui. ar fi o mare placere sa stau de vorba cu dumnealui, fie si numai 20 de minute, in mijlocul naturii, la birnova, o zona de care s-a indragostit foarte repede. sa ne traiesti, maestre! liviu suceveanu (0745.180.160)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

o-bijuterie-silvica_l933.html

O bijuterie silvică

Ocolul Silvic Calafat, care aparţine de Direcţia Silvică Dolj, îşi are sediul într-o clădire monument istoric, o adevărată bijuterie arhitectonică, ridicată pe la începutul secolului al XX-lea. Recent, cu eforturi financiare din surse proprii, imobilul a fost restaurat parţial, păstrându-se elementele arhitecturale.

Povestea construcţiei, pe scurt

„Clădirea a fost construită în jurul anului 1910. De atunci şi până acum s-a aflat în posesia mai multor proprietari, ultimul fiind Ocolul Silvic Ciuperceni. Pe la începutul anilor 2000 au fost luate măsuri pentru consolidarea construcţiei. În acelaşi timp, cu fonduri de la Romsilva, a început şi restaurarea interiorului. Până acum, au fost aduse la forma iniţială numai două holuri şi trei birouri. A fost nevoie de o echipă de restauratori bine pregătiţi. Lucrarea a început cu decopertarea vechilor vopsele, vreo şapte straturi, până s-a ajuns la cea originală. Stucatura distrusă a fost reconstituită piesă cu piesă, prin copierea cu mulaje după elementele care se păstraseră. Când s-a ajuns la vopsitorie, au fost consultate cataloagele vechi, obţinându-se nuanţe asemănătoare celor originale.

Stil eclectic

Ştefan Mihăilescu, un reputat arhitect bucureştean, ne-a spus că stilul în care a fost realizată construcţia este eclectic. „În pofida diverselor curente secesioniste ale vremii, stilul eclectic se regăseşte în arhitectura de la începutul secolului al XX-lea“, a afirmat Mihăilescu. La interior, clădirea din Calafat beneficiază de o decoraţie bogată a tavanelor, iar pictura este foarte vie. În opinia arhitectului, culorile nu ar fi cele originale. Piesele de rezistenţă sunt sobele realizate din cahle decorative de teracotă, bogat ornate la partea superioară. Tâmplăria este din lemn la ferestre şi uşi care au decoraţii suplimentare pe supralumină – geamul de deasupra uşii. Accesul principal este pus în valoare şi prin utilizarea vitraliilor în loc de geamuri simple. La exterior, elementul decorativ de la partea superioară a casei, friza, este bogat în decoraţii de ipsos. „Piesa interesantă este copertina bogat decorată, care subliniază accesul în clădire. Soclul nu cred că este cel original. De asemenea, tabla nu este cea originală, dar volumetria acoperişului este reuşită. Probabil că a fost păstrat scheletul original de lemn“, a precizat Ştefan Mihăilescu.

De la Calafat la Bucureşti

În Bucureşti, stilul eclectic se regăseşte la Casa Monteoru sau la Casa Vernescu, de asemenea, la fostul Palat al Poştelor, azi Muzeul Naţional de Istorie a României, construit după planurile arhitectului Alexandru Săulescu (1847-1902). Un concept asemănător a stat la baza fostului Palat al Parlamentului (1907), astăzi Palatul Patriarhiei, realizat după planurile lui Dimitrie Maimarolu (1859-1926).

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:

782

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

O boală a societăţii româneşti, părinţii departe, copii ai nimănui > REVISTA LUMEA SATULUI

O boală a societăţii româneşti, părinţii departe, copii ai nimănui

- Doar în două comune din Moldova peste 700 de copii părăsiţi de părinţi;
- Primăriile îi ajută doar… cu vorba;
- Consecinţa? Abandon şcolar, comportament deviant.

Conform statisticilor oficiale, peste două milioane de români – dar cu siguranţă numărul lor este cu mult mai mare – lucrează în afara hotarelor ţării. În Săbăoani-Neamţ – una dintre cele mai mari comune - peste patru mii din cei 12 mii de locuitori câştigă o bucată de pâine în mai toate colţurile lumii.

„Consecinţele, ne spune doamna ing. Valeria Dascălu (foto), primarul comunei, sunt prezenţa numeroa-selor vile, construite în ultimii ani, care au schimbat faţa satului şi, de ce să n-o spun, un nivel de trai mai bun pentru cei rămaşi acasă care sunt ajutaţi de către cei plecaţi.“

Este mai mult rău decât bine

Aceasta este partea optimistă a lucrurilor pentru că necazul este numărul mare de copii rămaşi în grija bunicilor, a altor neamuri sau chiar a vecinilor. „La noi, peste trei sute de copii care se află în această situaţie simt acut lipsa părinţilor – afirmă doamna primar. De aici un comportament aş spune în afara obişnuitului, pentru că acei care au grijă de ei nu au autoritatea necesară pentru a-i supraveghea şi a lua măsurile ce se cuvin.

Mă gândesc la adolescenţi, în primul rând, la fetele care, ajunse la această vârstă, au nevoie de sfaturile mamei aflată undeva departe, la cei care neglijează cursurile şi abandonează şcoala. E adevărat că, sesizând această stare de lucruri, unele familii şi-au luat şi copiii în străinătate, dar acestea sunt excepţii de la regulă. Necazurile rămân şi serviciul public de asistenţă socială nu poate face mare lucru.

Adoptaţi de vecini

În comuna ieşeană Răducăneni poposim în casa familiei Carp. Aici, trei fetiţe: Bianca, Andreea şi Marina (foto), de doar trei ani, îşi aşteaptă părinţii plecaţi în Italia. „În urmă cu trei ani, îşi aminteşte Petruţa Carp, cei doi soţi s-au hotărât să plece să câştige pentru a-şi ridica o casă. Copiii au rămas la mine şi mă ocup de ei, ca şi cum ar fi ai mei. Nu e uşor – Marina, cea mică, a fost bolnavă şi am fost nevoită să stau cu ea în spital, e nevoie de multe, dar mă descurc cu greu cu banii trimişi de părinţi.“

Nu le este dor de părinţi? „Cum să nu, vine răspunsul, în special cea mică mă întreabă când vine mama «de acolo». Ce să-i răspund? O iau în braţe ca s-o fac să uite.“

O bunică disperată

Câteva case mai încolo, o bunică, Ana Mălăncuş, îngrijeşte doi nepoţi, Mădălina, elevă în clasa a VII-a, şi Vasile. „Eu sunt, spune bunica, din judeţul Vaslui, dar am venit să stau cu cei doi, pentru că mama lor este plecată la muncă în Sicilia.“

O întreb cum se descurcă. Bătrâna oftează: „Toate ar fi bune – fiica mea ne trimite bani –, dar necazul cel mare este starea în care se află Vasile, nepotul meu. La 14 ani, băiatul nu a făcut decât clasa I. Nesupravegheat, a aban-donat şcoala. Mi-a fost mai mare ruşinea atunci când şi-a scos cartea de identitate şi a trebuit să pună degetul.“

Aflu că în Răducăneni un mare număr de copii, peste 400, sunt lipsiţi de căldura părintească şi, din păcate, consecinţele nu se lasă aşteptate. Doamna Anica Dumitru, asistentul social de la primărie, ne spune că, în măsura posibilităţilor, încearcă să ajute familiile care au în grijă copii aflaţi în această situaţie şi să ţină legătura cu şcoala. Din păcate, consilierea – până la urmă, o discuţie – nu poate înlocui dragostea părinţilor care vin tot mai rar, pentru că şi acolo este criză.

Sunt doar două exemple, dar numărul copiilor aflaţi în această situaţie este, am spune fără exagerare, impresionant. De fapt, nu există localitate în care copii, în număr tot mai mare, să nu se simtă abandonaţi cu toată aparenta lor bunăstare materială.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
601

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O brutărie ce închide circuitul

Din mai 2009 oraşul Mizil este mai bogat. O brutărie modernă, ce corespunde tuturor normelor europene de siguranţă alimentară şi care, în aceste vremuri de restrişte, a dat de lucru la nu mai puţin de 50 de oameni, completează acum tabloul economic al micului oraş prahovean.

Şi cum o investiţie realizată într-o asemenea perioadă economică este o excepţie, dacă ţinem seama de gradul de decapitalizare economică a celor mai mulţi fermieri, nu pot fi decât apreciate iniţiativa, priceperea şi curajul investitorului – SC Afiliu Trans SRL, iar directorul său general, inginerul Mihai Afiliu merită recunoştinţa cel puţin a celor care beneficiază de rezultatele investiţiei sale.

Cu atât mai mult cu cât exemplul său vine să confirme o teorie de mare actualitate conform căreia sistemul integrat de producţie este soluţia ieşirii din impas a agriculturii. Am putea spune că brutăria de care vorbim închide un ciruit: cel al cultivării şi producerii grâului ca materie primă.

Tăvălugul realizărilor

Mihai Afiliu este un exemplu al zbaterii şi al voinţei. Ca om de afaceri, aşa cum cu mândrie se autonumeşte, a început în 1995 cu un trabant şi două tone de grâu, pe care le căra la moară. Vindea apoi făina şi tărâţa.„Eram celebru în Mizil pentru Trabantul cu remorcă“, îşi aminteşte zâmbind, conştient că, pe lângă voinţa de fier, a avut şi un strop de noroc de partea lui, deloc de neglijat dacă-i urmărim evoluţia.

Nu peste mult timp, a trecut de la Trabant la Dacie cu remorcă şi a continuat aşa până a ajuns la două camioane. „Începutul a fost mai greu. Cu cele două camioane deja am făcut primul milion de dolari, iar restul a venit de la sine!“ continuă pe acelaşi ton glumeţ domnul Afiliu. Cheia succesului, consideră el, stă în a investi mereu banii câştigaţi.

„Să nu te laşi niciodată zăpăcit de bani, spune el. Banii trebuie să-ţi aducă bani“. Şi, ghidându-se după acest principiu, a investit în agricultură, unde exploatează peste 3.500 ha, apoi în industria de morărit şi panificaţie. La momentul potrivit, beneficiind de un SAPARD şi două PNDR-uri, şi-a pus pe picioare propria moară, apoi o brutărie, ambele în localitatea Amaru din Buzău, acolo unde de altfel lucrează pământul. „Toate s-au legat ca un tăvălug ce coboară din munte spre câmpie“.

Acum, odată cu deschiderea fabricii de pâine din Mizil, se poate spune că circuitul e închis. Produce grâu de calitate pentru a scoate din el o făină bună, aceasta merge ca materie primă în brutăria proprie, iar profitul vine din valorificarea directă a produsului finit, pâinea, alături de multe alte produse de panificaţie şi patiserie.

Pâinea, mai rentabilă decât grâul

Investiţia despre care vă vorbim este, aşadar, continuarea firească a unei afaceri ce a avut ca punct de pornire valorificarea grâului. Mihai Afiliu şi-a dat seama că firesc, dar şi mult mai rentabil, ar fi să valorifice direct produsul finit şi nu materia primă. Astfel, într-un timp foarte scurt, sub îndrumarea patronatului Rompan al cărui membru este, a deschis brutăria din Mizil. Investiţia se ridică la 500.000 de euro şi este dotată cu utilaje de primă clasă aduse din Spania. Este vorba despre un malaxor, un divizor, modelatoare, dospitor cu sistem de controlare a temperaturii şi două cuptoare.

„Domnul Afiliu este unul dintre cei 200 de beneficiari ai schemei de ajutor pe care noi, Rompan-ul, am pus-o în funcţiune pentru realizarea de investiţii în domeniul procesării secundare a cerealelor“, ne spune Aurel Popescu, preşedintele patronatului, prezent la inaugurare. „Sunt fonduri de la Uniunea Europeană de care numai România a beneficiat şi pe care sperăm să le putem accesa şi anul viitor“, adaugă acesta.

Cei care îl cunosc pe Mihai Afiliu spun că se aşteptau la asemenea realizări din partea sa. Mereu şi-a dorit să arate că şi noi, românii, suntem oameni destoinici, capabili să realizăm ce ne propunem. Acum nu mai munceşte pentru bani, ci pentru orgoliul propriu. Următorul pas îl constituie popularea cu vaci a unei ferme pe care a ridicat-o cu ceva timp în urmă. Dar asta este deja... o altă poveste de succes.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
2698
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

O carte de referinţă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulO carte de referinţă

În gândirea autorului, opera sa se dorea a fi o monografie a Sloboziei, în fapt, ea reprezintă o lucrare ştiinţifică în care arta se îmbină magistral cu trecutul istoric al acestui ţinut aflat în inima Bărăganului. Brandurile Sloboziei, aşa cum le numeşte autorul, sunt nişte opere care fac trimitere la viaţa celor care trudeau pe marea glie din împrejurimile târgului de altădată. Cum este şi firesc, reflecţiile sale aduc în prim plan istoria şi evoluţia unei localităţi zguduite adeseori de nelinişte şi mizerie.

Înainte de a intra în fondul problemei, se cuvine a fi spus că domnul Răzvan Ciucă îşi fundamentează opera pe un material documentar de excepţie, multe dintre părţile acestuia constituind adevărate unicate.

Cartea a fost structurată în cinci capitole, fiecare dintre ele reprezentând etape istorice, începând din Evul Mediu până în 1989. Pentru realizarea acestei lucrări ştiinţifice, autorul a făcut o incursiune în trecut răsfoind arhivele şi lucrările istoricilor profesionişti sau de conjunctură, s-a documentat din literatura agronomică şi presa vremii şi a întreprins cercetări de teren.

Structura cărţii este mai mult clasică şi are rolul de a prezenta evoluţia vieţii agrare prezentându-ne nu doar aspectele sale practice, ci şi dimensiunea ei culturală.

Lectura acestei cărţi ne ajută să cunoaştem cele mai profunde detalii despre transformarea unei agriculturi rudimentare într-o activitate bazată tot mai mult pe noutatea tehnică. Documentarea făcută pe această temă este foarte amplă şi ne prezintă elemente importante ce ţin de extinderea spaţiilor de cultură agricolă şi de evoluţia instrumentarului şi a tehnicilor agricole, creşterea animalelor. Autorul vorbeşte, de asemenea, despre valorificarea produselor agricole, meşteşugurile şi serviciile specializate.

În cartea sa, Răzvan Ciucă prezintă rolul organizaţiilor şi instituţiilor, raporturile şi evoluţia relaţiilor agrare şi sociale, precum şi conţinutul istoric-social-economic al legiuirilor şi reformelor agrare. Cu ocazia acestei incursiuni în trecut, posibilă doar prin lectura cărţii, avem prilejul să ne reamintim de agricultorii de seamă ai ţării noastre şi rolul lor în acest sector de bază.

Prin conţinutul ei, lucrarea este mai mult decât un documentar util, ea reprezentând, metaforic vorbind, o „frescă agrară“ din care fiecare cititor se va putea inspira, găsind elemente importante pe care să le pună în practică în realitatea actuală.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
617
□
˚ Comentarii
□

☐

1. cititor -- (18-October-2010)Lipseste titlul cartii!!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O carte în cinstea unui savant

La 24 iunie 2008 s-au împlinit 190 de ani de la naşterea lui Ion Ionescu de la Brad, supranumit acum, poate şi în veacurile ce vor veni, „părintele ştiinţelor agricole româneşti“.

Este, spun specialiştii din producţie, cercetare şi învăţământ, o onoare a se recunoaşte că multe din principiile şi concepţiile formulate şi susţinute de Ion Ionescu de la Brad încă de la mijlocul secolului al XIX-lea sunt aplicabile şi azi.

În lucrarea recent apărută (vezi foto), consacrată „marelui savant patriot care şi-a consacrat întreaga viaţă intereselor ţării şi cauzei ţărănimii…“ autorul, dr. ing. Marin Ţâru, a reuşit ca într-un spaţiu restrâns să-l încadreze pe Ion Ionescu de la Brad între acei ziditori ai temeliilor viitorului.

„Considerăm că nu greşim cu nimic când spunem că Ion Ionescu de la Brad este întemeietorul ştiinţelor agricole, al învăţământului şi cercetării agricole de la noi – sublinia ing. Lucian Buzdugan în prefaţa lucrării.

Analizând cu atenţie realizările sale de excepţie, suntem de acord cu aprecierea autorului cărţii, care-l consideră cel mai mare manager agricol român al tuturor timpurilor.

Avându-l ca model, putem spune că a fi agronom, a lucra în agricultură nu este o caznă, o defavoare, ci o cinste şi o onoare să poţi pune în valoare comorile pământului spre binele tău şi al societăţii din care faci parte…“

***

E prea important să nu putem povesti.

În numerele următoare ale revistei vom reveni cu amănunte din viaţa şi opera marelui agronom Ion Ionescu de la Brad, dar şi din cea a contemporanilor săi.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
714

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O casă memorială la margine de lume

La orice te-ai aştepta să găseşti într-un cătun aproape stins – chit că-i cartier al oraşului „neoraş“ Pătârlagele, judeţul Buzău - în afară de un mic tezaur cultural, ortodox şi parţial politic. Cu totul întâmplător, la Stroeşti (n.n. un cartier al oraşului Pătârlagele) am aflat un mic muzeu şi un om special vorbind despre un înaintaş şi mai special.

Povestea începe așa: în urmă cu 138 de ani se năștea, la Stroeşti (Valea Viei – Buzău), mitropolitul Moldovei, Irineu Mihălcescu. Din 2004, în locul în care a copilărit înaltul ierarh s-a deschis o casă memorială, prin efortul strănepotului Stelian Cuzea Mihălcescu, fost deţinut politic între anii 1951-1954 şi plasat, până în 1964, în domiciliu forţat, la Bicaz.

O viaţă într-o expoziţie

Casa memorială – practic, un salon într-o casă reconstruită – este o colecţie amestecată de carte religioasă, fotografie, file de jurnal, picturi, literatură rară, portrete, o galerie a marilor personalităţi politice liberale şi ţărăniste din perioada interbelică, obiecte gospodăreşti, veşminte vechi şi câteva volume de acum două secole. Personajul central al expoziţiei este înaltul prelat ÎPS Irineu Mihălcescu, reţinut în ortodoxie ca unul dintre fondatorii de seamă ai învăţământului teologic românesc.

De trei ori decan şi mitropolit al Moldovei

Despre IPS Irineu ne-a vorbit strănepotul său, ajuns şi domnia sa la o vârstă venerabilă: „Mitropolitul s-a născut în 1874, într-o familie cu zece copii. A absolvit facultatea la Bucureşti şi şi-a luat doctoratul în filozofie în Germania, lucru mare şi rar prin anii 1900. Devine primul decan al Facultăţii de Teologie din Chişinău, apoi de două ori decan al Facultăţii de Teologie din Bucureşti. În 1936 îi moare soţia şi se călugăreşte, sub numele de Irineu. Ajunge vicar al Patriarhiei Române, locotenent de episcop la Râmnic, locţiitor de mitropolit al Olteniei şi mitropolit al Moldovei.“ Mitropolitul Irineu Mihălcescu, supranumit „apostol al teologiei româneşti“, este autorul a peste 1.000 de scrieri, unele în limba germană, şi a primei ediţii a istoriei religiilor, publicată în 1946 sub titlul „Istoria religiunilor lumii“.

O moarte suspectă

În 1947 este obligat de autorităţile comuniste să se retragă din scaunul mitropolitan, după opt ani de la numire. Merge la Agapia unde, un an mai târziu, se sfârşeşte la vârsta de 74 de ani. Împrejurările morţii sale au ridicat numeroase controverse. Familia este convinsă şi astăzi că sfârşitul a fost unul provocat: „A fost otrăvit. Am fost şi sunt convins de asta. Potrivit rânduielilor bisericeşti, mitropolitul Irineu trebuia să devină Patriarhul României. Dar era un personaj incomod (este fondatorul, alături de Jean Pangal, al Partidului Social-Ţărănist) şi a fost dat la o parte de comunişti şi nu numai.“

Martor al ororilor de la canal

Și strănepotul Stelian Cuzea Mihălcescu a suportat persecuțiile comuniste: a fost arestat de patru ori în liceu şi facultate, apoi a fost deţinut politic la canal, de unde are amintiri de coșmar: „A fost mai rău decât iadul. Nu mai pot descrie ce-am trăit acolo, dar știu că am fost martorul decimării elitei armatei regale şi a intelectualităţii. Domiciliul forţat de la Bicaz mi s-a părut, ca să zic aşa, lux.“

Astăzi, îşi petrece majoritatea timpului în salonul care adăposteşte memoria înaintaşului său, aşteptând prieteni şi călători întâmplători să le vorbească, atât cât mai poate, despre istorii uitate şi mari personalităţi pe care le-a cunoscut.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
798
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O comemorare de suflet

• La Drâmbar, de pe Valea Mureşului, consătenii continuă să-l omagieze pe cel care a fost Nicolae Giosan

O după-amiază frumoasă de toamnă pe Târnave, adevărată „vară mică“, cum i se spune de către oamenii locului lunii septembrie.

Uliţa principală a satului Drâmbar, de pe malul Mureşului, în apropiere de Alba-Iulia, era plină de bărbaţi şi femei îmbrăcaţi de sărbătoare ce grăbeau pasul pentru a nu întârzia la sărbătoarea satului.

Cinstea de a fi contemporan

Curtea casei de la numărul 36 era neîncăpătoare de mulţime. Aici s-a născut şi a copilărit omul de aleasă demnitate umană şi profesională, Nicolae Giosan.

Primarul Gheorghe Damian, împreună cu soţia marelui om de ştiinţă, prof. univ. dr. Lucia Giosan, au dezvelit placa comemorativă, un elogiu adus academicianului. Pe ea erau trecute cuvintele: „Aici s-a născut şi copilărit Nicolae GIOSAN (1921 – 1990), profesor universitar, doctor docent, academician, promotor al ştiinţelor agricole moderne în România.“

La rândul său, preotul Ştefan Urdă a adus mulţumiri celor care au avut iniţiativa organizării evenimentului, un gest lăudabil de recunoaştere a meritelor unei personalităţi marcante a ştiinţei agricole româneşti.

Festivitatea a continuat cu înmânarea titlului de cetăţean de onoare post-mortem academicianului Nicolae Giosan, distincţie primită de doamna Lucia Giosan şi de unul dintre cei doi fii ai săi prezent la Drâmbar, Radu Giosan.

Un elogiu care îndeamnă la meditaţie

Cei care au luat cuvântul au subliniat marea perso-nalitate a acad. Nicolae Giosan. O prezenţă emoţionantă a fost cea a profesorului Vasile Nilca, de la Institutul Agronomic din Cluj-Napoca, ajuns la venerabila vârstă de 91 de ani, care a adus calde mulţu-miri celor care s-au gândit la organizarea unui astfel de eveniment dedicat unui dascăl şi om de ştiinţă.

Nicolae Giosan s-a implicat în politică nu pentru că avea convingerile doctrinei comuniste, ci pentru a da o mână de ajutor agriculturii. A făcut acest lucru cu cinste şi demnitate profesională.

Dacă ar fi să-i expunem fişa profesională

Profesorul a făcut un stagiu de perfecţionare în domeniul producerii hibrizilor de porumb şi a seminţei hibride la firma Pionner şi la alte societăţi din SUA încă din 1956. În anul 1957 a înfiinţat Institutul pentru Cultura Porumbului Fundulea, pe care l-a condus până în 1962. În 1969 a înfiinţat Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, producând o revoluţie în domeniu. Profesorul N. Giosan a fost cercetător, doctor docent, îndrumător de doctorat în specialitatea genetică; autor principal al elaborării şi coordonării direcţiilor de cercetare în ştiinţa agricolă românească, în perioada 1957-1980. A întreprins cercetări asupra caracte-risticilor agrobiolo-gice la soiuri de cereale.

În activitatea sa, timp de 35 de ani a predat Genetica la Universităţile agricole din Cluj şi Bucureşti. Profesorul N. Giosan a fost membru al Academiei Române (1974), membru al Academiei Naţionale de Agricultură din Italia, membru al Academiei Agricole a URSS, membru al Academiei Agricole din Franţa (1975). În perioada 1977-1989 a fost preşedinte al Marii Adunări Naţionale a RSR.

Omagiu de suflet

Emoţia a rămas în sufletele celor prezenţi când Lucia Giosan a vorbit despre soţul său, amintind repere din viaţa ştiinţifică a maestrului, dar şi momente din viaţa de familie. „...Scopul vieţii lui a fost o agricultură evoluată şi modernă. A fost un tată şi un soţ iubitor, mândru de fii săi. Mulţumesc pentru distincţia primită, prin care soţul meu a fost adus acasă, pe Valea Mureşului“, a spus Lucia Giosan. El rămâne în conştiinţă, pentru viitor, „cea mai reprezentativă personalitate agronomică a românilor din a doua jumătate a secolului XX“. Astfel s-a încheiat o manifestare reuşită, mult aşteptată de localnici şi de fiii celor două aşezări rurale din Ciugud.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
1083

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

O ctitorie uitată în timp, Mănăstirea Bârnova

În locul unei bisericuţe de lemn ridicată din porunca voievodului Ieremia Movilă, Măria Sa Ion Miron Barnovschi Moghilă punea temelia altui lăcaş „întru cinstirea şi pomenirea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe Purtătorul de Biruinţă şi a Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava, ocrotitorii Moldovii“. Era aşezământul care va deveni vestita Mănăstire Bârnova aşezată la 10 kilometri de Iaşi, sub dealul Pietrăriei.

Dar, cum viaţa şi jertfa merg nu odată laolaltă şi cum de atâtea ori s-a întâmplat în istoria zbuciumată a acestui pământ, Miron Barnovschi nu a reuşit să-şi vadă visul împlinit. Încarcerat în sinistra închisoare Edy Kyle, voievodul moldovean, refuzând să-şi abjure credinţa strămoşească, a fost decapitat pe 2 iulie 1633, primind cununa de martir cu 81 de ani înaintea sfinţilor Brâncoveni. Împăcat cu soarta, cu câteva zile înainte de execuţie, voievodul îşi scrie testamentul în care notează: „Pentru sfânta Mănăstire Bârnova care este începută de noi, vedem că după vremi, ce stătură, că alt nime nu va putea să o săvârşească numai o putere domnească. Pentru aceea de va alege Dumnedeu un domn creştin, ca acela să săvârşească, Dumnedeu să-i hie.“ Şi „domnul creştin“ s-a dovedit a fi Eustratie Dabija Vodă, care după 30 de ani a finalizat sfânta lucrare începută de Barnovschi, voievodul martir.

Ca o Cenuşăreasă

Acum, la aproape 350 de ani de la târnosire, călătorul are în faţă o biserică masivă cu metereze şi contraforturi de cetate, ziduri prinse într-o frânghie groasă şi răsucită de piatră încinsă de jur-împrejur deasupra ferestrelor şi două rânduri de ocniţe boltite înşirate sus sub cornişă. Intrarea în biserică e străjuită de un tei pe care anevoie îl pot cuprinde câţiva oameni şi despre care se spune că a fost plantat la târnosirea lăcaşului. Tot atunci, din porunca soţiei lui Vodă, doamna Dafina, în incinta mănăstirii a fost construit un palat care, asemenea atâtor monumente din istoria noastră, este acum o ruină.

Cei 13 vieţuitori de la mănăstirea Bârnova pictează icoane şi, în măsura în care pot, încearcă să trezească în rândul pelerinilor dragostea şi admiraţia pentru o fărâmă din istoria Moldovei lui Barnovschi „voievodul martir“ şi Eustratie Dabija. Şi biserica, „ca o Cenuşăreasă uitată de timp, are nevoie de reparaţii. Sunt 350 de ani de când sfânta zidire stă sub vitregia timpului şi a vremurilor şi de aceea trebuie depuse eforturi pentru ca Mănăstirea Bârnova să reînvie la strălucirea sa de altădată. În ziua în care am ajuns la Bârnova, părintele stareţ Paisie era la Bucureşti pentru a le aduce aminte celor care diriguiesc patrimoniul naţional de existenţa unui monument ilustrativ pentru istoria noastră.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
610

Comentarii

☐

☐

1. radys -- (2-January-2012)Parca parintele Paisie se ocupa si cu inmultirea si valorificarea Ciobanestilor Romanesti de Bucovina nu-i asa?...Ma intreb pe cine slujeste(slujea) mai bine pe Dumnezeu sau cainii?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Imprimati articolulO dispută absurdă pe tema broccoli-tomate

Ingineria genetică a făcut obiectul unui proces de lungă durată, în care trebuia stabilit dacă anumite metode de reproducţie a plantelor, cum ar fi încrucişarea sexuată a genomului întregii plante, pot fi brevetate, la nivel european, de către Oficiul European de Brevete (OEB). În dosarul „Broccoli“ (G 2/07), OEB a acordat un brevet de marker asistat pentru selecţie (marker-assisted selection), considerat a fi un proces tehnic şi, prin urmare, brevetabil. În schimb, în cazul „Tomate“ (G 1/08), brevetul are multe condiţionări greu de explicat.

Multă bâjbâială

Conform AES, în ambele cazuri, la Marea Cameră de Apel (MCA) a OEB, discuţiile nu au urmărit, în mod special, aspectele tehnice de reproducere a plantelor, ci s-au axat pe interpretarea textelor juridice şi definiţia de „procese biologice esenţiale“, aşa cum este prevăzut în normele de aplicare a CEB. După consultări şi dezbateri prelungite, Marea Cameră de Apel a hotărât că procesele biologice esenţiale pentru producerea de plante (sau animale) sunt excluse de la brevetare. Interpretarea acestei excluderi este percepută ca o asigurare că legea de brevetare se aplică uniform. Cu această decizie, se clarifică faptul că „se exclude de la brevetare un proces privind producţia de plante, care implică încrucişarea sexuată a genomului întregii plante, precum şi selectarea ulterioară a plantelor. Includerea unei simple măsuri tehnice, care serveşte pentru a permite sau a asista efectuarea demersurilor de încrucişare sexuată a genomului întregii plante sau de selectare ulterioră a plantelor nu încalcă această excludere de la brevetare“.

Totuşi, ce se brevetează?

În timp ce dispozitivele tehnice sau alte mijloace, cum ar fi markerii genetici, pot fi invenţii brevetabile, utilizarea lor nu face brevetabil un proces biologic în esenţă. De asemenea, MCA a ajuns la concluzia că procesele de producere a plantelor, prin introducerea sau modificarea unei trăsături în genom, folosind ingineria genetică, pot fi brevetabile, deoarece nu se bazează pe încrucişarea sexuată a întregului genom. Ce poate înţelege omul raţional din aceste explicaţii enigmatice? Aproape nimic, nici măcar din punctul de vedere al prospecţiei ştiinţifice. Şi nu este de mirare, atât timp cât la nivelul Consiliului Europei tot ce se referă la cercetări şi aplicaţii genetice reprezintă un tabu de esenţă politică. Potrivit AES, acum se consideră că această decizie finală poate fi folosită de Camerele Tehnice de Apel pentru a o aplica în alte cazuri similare.

Traian DOBRE

LUMEA SATULUI NR.6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
838

☐

° Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O dispută absurdă

Soia modificată genetic şi soia clasică

Interviu cu ing. Constantin Necşulescu, manager general al Societăţii „ORIGINAL SRL“ Olteniţa

Inginerul Constantin Necşulescu face parte din elita specialiştilor din agricultură. Numele lui este rostit cu respect şi admiraţie de colegi de facultate şi colaboratori pe care, de-a lungul anilor, i-a avut în mari şi importante unităţi agricole din judeţul Călăraşi.

Soia, poate cea mai grea cultură

Astăzi, împreună cu fiul său Alin Necşulescu, munceşte la propriu pământurile din zona Dorobanţu-Vărăşti: peste 450 ha de grâu, porumb, floarea-soarelui şi soia. Terenurile sunt luate în arendă conform legii. Este o suprafaţă pe care o poate lucra ca la carte, iar producţiile sunt foarte bune. Soia este cultura cea mai importantă şi cea mai productivă.

– Ce v-a făcut să optaţi în primul rând pentru soia?

– Este o cultură grea, dar tocmai de aceea îmi place. De vreo trei ani nu mai avem voie să cultivăm soia modificată genetic, deşi noi, fermierii, am dori mult să se revină asupra acestui aspect, în primul rând pentru că este mai uşor de lucrat.

– Ce trebuie să ştim despre soia modificată genetic?

– Istoria este aceasta: s-a creat o soia rezistentă la un anumit erbicid-randap-glifosat. Este vorba de o substanţă activă, pe care americanii o foloseau în bălţile din Vietnam. S-au făcut încercări cu soia, s-au găsit nişte exemplare mai rezistente, apoi altele şi mai rezistente cărora le-a fost inoculat câte puţin erbicid, până au ajuns rezistente. Cam aceasta este istoria. Cu acest erbicid efectuăm doar două tratamente, faţă de cele patru aplicate la soia clasică.

– Atunci care este problema?

– Nu este nicio problemă, pentru că această soia transgenică este cultivată şi de argentinieni, brazilieni, australieni, americani... Toate ţările mari producătoare cultivă soia modificată genetic. La soia clasică, în momentul de faţă, ne luptăm foarte mult cu pălămida, pe care erbicidele actuale nu o pot combate. O stagnează din creştere, dar nu o omoară. Regenerează şi iar trebuie să îi mai dai un erbicid.

– Prin administrarea acestor erbicide mai des, se modifică şi calitatea soiei?

– Nu, dar se acumulează o cantitate mare de erbicid. Cu glifosat, au fost ani în care a fost suficientă o singură aplicare.

Un mic secret tehnologic

– De ce atâtea discuţii despre soia modificată genetic?

– Este o treabă pur comercială. Norocul meu este că eu cunosc toate metodele de cultivare a soiei clasice şi

obţin producţii foarte bune şi aşa. Dacă vrea cineva să vadă o cultură frumoasă de soia să vină la mine.
– Cum procedaţi, de fapt?
– Cultiv soia clasică în rânduri rare, la 70 cm, faţă de ceilalţi colegi care cultivă în rânduri dese, crezând că producţia va fi mai mare, dar nu este aşa. În rânduri rare are mai multe avantaje: poţi să intri la erbicidat când vrei, pentru că nu calci planta. În situaţia când este secetă mare şi se fac crăpături în sol, eu vin cu prăşitul mecanic şi sparg capilaritatea, adică aşez ţărâna pe crăpături şi apa nu se mai evaporă. În zona noastră cam toate societăţile cultivă soia.
Rodica SIMIONESCU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
1116
Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O doamnă care priveşte în sufletul românilor

Deşi născută în Austria, pentru doamna Monika Puiu acasă înseamnă deopotrivă atât ţara din care provine cât şi România. Dumneaei ne priveşte cu ochii austriacului care ştie însă multe despre România. Prima oară a fost trimisă aici în ’88 de către firma austriacă la care lucrează şi astăzi. Nu i-a fost foarte greu să se acomodeze realităţilor româneşti, asta şi pentru că nu dorea să se stabilească aici.

Cu toate că nu a venit într-o perioadă prea fericită, ceva aici i-a plăcut. Prima ei iubire a fost parcul Herăstrău primăvara. Apoi s-a căsătorit cu un român, de unde şi numele de familie. Discuţia cu domnia sa o facem din calitatea de preşedintă a Asociaţiei Producătorilor şi Importatorilor de Maşini Agricole din România (APIMAR), funcţie pe care o deţine de mai multă vreme. Sub managementul său a fost organizată zilele trecute bine-cunoscuta expoziţie RomAgroTec.

Diferenţa stă în finanţare

– Este dificil să lucrezi cu românii?

– Nu mai mult decât este cu alte naţionalităţi. Totuşi, în agricultură lumea este altfel, după cum văd eu. Aici este mai greu să faci cunoscute regulile internaţionale, dar e mai uşor să ai încredere într-un fermier decât într-un om de afaceri din alt domeniu.

– Dacă ar fi să comparaţi fermierii noştri, pentru că îi cunoaşteţi acum, cu cei din Austria, la ce nivel ne situăm? Începem şi noi să ne ridicăm, să fim competitivi?

– Eu sunt convinsă că da, deşi drumul este încă lung şi greu. Avem fermieri care au înţeles cum stau lucrurile, ce înseamnă calitatea şi deja aplică ceea ce au învăţat în materie de tratamente, seminţe şi tehnică. Dar nu toţi. Situaţia fermierilor români este mai dificilă decât a celor austrieci deoarece ei nu sunt obişnuiţi cu ceea ce înseamnă finanţare şi nu neapărat pentru că nu ar avea acces la ea. Fermierul austriac are o relaţie de 30 de ani cu banca lui şi aceasta ştie exact ce face fiecare dintre ei. Aici, relaţiile fie nu sunt, fie se desfăşoară pe o perioadă de un an sau poate de cinci ani şi de aceea cooperarea este mult mai dificilă. În plus, ei nu sunt sprijiniţi deloc nici de stat, dar nici nu sunt uniţi între ei. În Austria, fermierii sunt mult mai bine organizaţi în asociaţii, iar sprijinul Camerei Agricole este substanţial. Dacă un agricultor are acces la un fond european, el află chiar a doua zi după ce s-a luat această decizie, aici însă nu ştie. Fiecare poate avea în continuare grijă de afacerea lui, dar cu toţii trebuie să facă parte dintr-o asociaţie care să aibă măcar rolul de informare.

„Foametea“ de tehnică

– Sunteţi şi preşedinta Asociaţiei Producătorilor şi Importatorilor de Maşini Agricole din România.

– Aşa este, şi prin asta încercăm să-i informăm şi pe fermieri, dar nu asta este ţinta noastră. Prin Asociaţie ne dorim să reglăm piaţa pe care activăm, să fim siguri că utilajele importate în România se ridică la cele mai înalte standarde: practic, vrem ca fermierul să fie pus la punct cu tot ceea ce înseamnă tehnică. Din acest motiv, organizăm an de an şi expoziţia RomAgroTec. Prin aceasta, fermierul român are acces şi ştie ce înseamnă tehnică modernă şi, cel mai important, a înţeles că are nevoie de ea pentru a putea face faţă competiţiei europene.

Oameni cu inimă mare

– Aţi văzut, fără îndoială, satele noastre. Seamănă în vreun fel cu cele austriece?

– Diferenţa astăzi este foarte mare. Când eram eu mică în satele austriece erau mult mai multe ferme, cam cum sunt astăzi aici. Pot spune că, din acest punct de vedere, România arată astăzi aşa cum era Austria în urmă cu 50 de ani. Arată, dar nu se vede înăuntru. Însă ce m-a atras pe mine în România sunt oamenii cu inima deschisă pe care nu i-am întâlnit nicăieri altundeva. Oriunde am fost, românii m-au primit cu o căldură şi ospitalitate deosebită.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
801
□
Comentarii
□
□
1. Maneanu Varvara Magdalena -- (3-May-2010)Remarca Dnei.M. Puiu este de luat serios in seamă - Ferm.austriac are o relaţie de 30 de ani cu banca lui şi aceasta ştie exact ce face fiecare dintre ei. Aici, relaţiile fie nu sunt, fie se desfăşoară pe o perioadă de un an sau poate de cinci ani şi de aceea cooperarea este mult mai dificilă. În plus, ei nu sunt sprijiniţi deloc nici de stat, dar nici nu sunt uniţi între ei. În Austr., fermierii sunt bine organizaţi în asociaţii, iar sprijinul Camerei Agricole este substanţial.(la noi 0 sprijin) Dacă un agricultor are acces la un fond european, el află chiar a doua zi, aici însă nu ştie.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O echipă sătească, în prima divizie de fotbal

- Victoria Brăneşti, prima echipă din mediul rural în Liga I

În acest sezon, fotbaliştii de la Victoria Brăneşti au realizat o performanţă cu totul aparte în istoria fotbalului românesc. Ea a devenit prima formaţie care reprezintă o localitate din mediul rural, promovată în Liga I. Jucătorii, antrenaţi de ex-stelistul Ilie Stan, au realizat a doua promovare consecutivă, după ce sezonul trecut au promovat din Liga a III-a, în cea de a doua. O traiectorie asemănătoare a avut acum câţiva ani formaţia scoţiană Gretna, care reprezintă o localitate cu doar 3.000 de locuitori. Gretna a promovat în 4 ani din ligile inferioare până în Premier League şi a jucat finala Cupei Scoţiei cu Hearts of Midlothian. Fotbaliştii de la Gretna au pierdut la mare luptă, la penalty-uri, trofeul pus în joc, dar au reprezentat apoi Scoţia în Cupa UEFA.

Au început înscrierile pentru cea de-a XXIX-a ediţie a Cupei Teleormanul

În judeţul Teleorman, de 39 de ani neîntrerupt, în vacanţa competiţională se desfăşoară tradiţionala competiţie dotată cu Cupa Teleormanul. Iniţial, turneul a fost rezervat în exclusivitate echipelor din mediul rural, dar la ultimele ediţii organizatorii au permis şi accesul formaţiilor din mediul urban, care activează la nivelul Ligii a IV-a. Competiţia va fi structurată pe patru grupe a câte 6 echipe fiecare, primele două urmând să se califice în sferturile de finală.

Turneul final al Cupei Teleormanul se va desfăşura în zilele de 14 şi 15 august, pe terenul uneia dintre cele patru formaţii care vor accede în semifinale. Organizatorul principal este Asociaţia Judeţeană de Fotbal Teleorman, în colaborare cu Consiliul Judeţean Teleorman şi cu Direcţia pentru Sport a judeţului Teleorman. Ediţia trecută a intrat în palmaresul formaţiei Voinţa Săcele, care a învins pe teren propriu, în finala competiţiei, cu scorul de 2-1, pe Sporting Roşiori. În finala mică, Viaţă Nouă Olteni a dispus cu 3-2 de Atletic Orbeasca. Primele meciuri ale competiţiei se vor desfăşura în data de 3 iulie.

Oină

Straja Bucureşti a câştigat Cupa Federaţiei

În perioada 9-12 iunie, la Prundeni, în judeţul Vâlcea, a avut loc Cupa Federaţiei la Oină. Într-o organizare excelentă, implicată fiind primăria şi consiliul local Prundeni, dar şi Federaţia Româna de Oină, cele 5 formaţii participante au dat tot ce au avut mai bun pentru a-şi adjudeca trofeul pus în joc. La final, clasamentul a arătat în felul următor:

1. Straja Bucureşti;
2. Frontiera Tomis Constanţa;
3. Prima Prundeni;
4. CS Crasna;
5. Pamira Turnu Roşu.

Primarul comunei Prundeni, Ion Horascu, s-a declarat un fan al oinei şi a promis că va sprijini în continuare eforturile forului de specialitate pentru a dezvolta şi populariza sportul nostru naţional.

Schlagball, o altfel de oină

O echipă românească a ocupat locul 4 la o competiţie de schlagball, în Germania. În perioada 18-20 iunie, la Kiel, în nordul Germaniei, o delegaţie de sportivi români a participat la Festivalul Internaţional al sporturilor tradiţionale cu mingea mică. Organizatorii au prevăzut în program schlagball, un sport asemănător cu oina, dar şi sportul naţional al românilor. Până la închiderea ediţiei, putem să vă informăm că o echipă românească a ocupat un merituos loc 4 în competiţia de schlagball, din 10 formaţii participante. Performanţa este cu atât mai lăudabilă, cu cât în formula românească niciun jucător nu practicase schlagball înainte. A doua zi, s-au jucat din nou schlagball şi oina. La competiţie au participat formaţii din Polonia, România şi Germania. Totodată, a fost semnat un acord între părţile română şi germană, referitor la crearea unei federaţii internaţionale a sporturilor tradiţionale cu mingea mică.

Cristian GHENA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
869

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O fermă didactică seculară

Colegiul Agricol „Dr. Constantin Angelescu“ este cea mai veche şcoală cu profil tehnologic din judeţul Buzău, fiind înfiinţată în anul 1902, din iniţiativa Primăriei Urbei Buzău, sub denumirea de Şcoala Inferioară de Arte şi Meserii. În timp, ea a cunoscut transformări în ceea ce priveşte denumirea, structura, dezvoltarea bazei materiale. Fosta şcoală de arte şi meserii de acum 100 de ani a devenit Colegiul Agricol „Dr. C. Angelescu“.

În perioada existenţei sale şi prin grija sau „negrija“ conducerilor din acele timpuri, unitatea şcolară a avut perioade de intensă dezvoltare sau de „cădere“.

În ceea ce priveşte dezvoltarea bazei materiale a liceului, ferma didactică a avut până în anul 1963 o suprafaţă de 143 ha de teren agricol.

După Revoluţie, conducerea Colegiului a trecut la organizarea fermei, fiind convinsă că aceasta reprezintă, ca şi în anii interbelici, un loc pentru pregătirea de specialitate, dar şi un model pentru fermierii din zonă. Totodată, s-a început achiziţionarea gamei de tractoare şi de maşini agricole necesare.

Din păcate, şcoala a pierdut patrimoniul funciar pe care l-a reţinut, fiind obligată să preia o suprafaţă de 40 ha cu duzi şi 10 ha, undeva prin judeţ. Pentru început s-a efectuat defrişarea terenului de duzii uscaţi şi neîngrijiţi de 30 de ani, după care s-a trecut la delimitarea parcelelor şi la stabilirea planului de cultură.

Fără irigaţii, pe unele terenuri nu se poate face nimic, de aceea s-au efectuat foraje de aducţiune a apei de la 150 m adâncime care se depozitează într-un bazin de acumulare. În anul 2009 s-au cultivat plante de câmp (grâu, rapiţă), plante leguminoase (ceapă, ardei, varză, verdeţuri), asigurându-se un asolament raţional, dar şi un profit care să permită dezvoltarea acesteia.

Majoritatea lucrărilor sunt efectuate de către elevii şcolii

În ceea ce priveşte organizarea unei ferme didactice, din experienţa de 12 ani ca director al unui liceu agricol pot face câteva aprecieri: ferma este vitală pentru orice şcoală agricolă, considerată model de exploataţie, dar şi de rentabilitate.

În practică, nu se pot realiza aceste deziderate deoarece se impune trecerea liceelor agricole la Ministerul Agriculturii sau dubla subordonare, aşa cum este în majoritatea ţărilor Uniunii Europene. În mod normal, toate liceelor agricole ar trebui să dispună de ferme didactice şi de utilaje agricole.

Pământ încă ar mai fi, deşi s-au făcut foarte multe retrocedări fictive. Un modul de 50 ha ar putea fi acceptabil. Însă pentru a da rezultate ferma ar trebui sprijinită la plecare în ceea ce priveşte dotarea. Aceasta chiar dacă împrumutul ar trebui rambursat.

Dr. ing. Nicolae VASILE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
882

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O fiinţă enigmatică - INOROGUL MĂRILOR

Dincolo de albastrul rece al mărilor se ascunde o altă lume. Aici, fiecare vieţuitoare pare să fie personaj de basm. Printre acestea, şi narvalul sau inorogul mărilor.

Marea comoară, cornul de fildeş

Aceste fiinţe, de altfel foarte retrase, au fost vânate aproape dintotdeauna pentru cornul lor considerat foarte valoros. Imaginea narvalilor, care crestează cu fildeşul luciul apei pentru a se arăta privirii preţ de o clipă, este superbă. O clipă care, nu de puţine ori, le-a adus pieirea. Podoaba cu care au fost înzestrate aceste animale s-a dovedit a fi foarte râvnită de regii lumii. Vânătoarea acestor cetacee rare a atins cote maxime în Evul Mediu, atunci când vikingii le omorau pentru a face comerţ cu fildeşurile lor. Preţioasele cornuri ajungeau să împodobească sălile regale şi să fie purtate sub forma unor bijuterii de cei de viţă nobilă. Există povestiri potrivit cărora regii au plătit pentru un astfel de trofeu sume egale cu valoare unui castel.

Mândria de a purta o astfel de bijuterie a fost însă plătită scump prin faptul că numărul exemplarelor a scăzut atât de dramatic, încât dispariţia lor era aproape sigură. Cornul narvalilor nu a fost însă căutat doar pentru frumuseţea aparte, ci şi pentru că i-au fost atribuite tot felul de puteri supranaturale. Oamenii se amăgeau crezând că fildeşul inorogilor de mare poate vindeca boli sau poate opri efectul mortal al otrăvurilor. Din aceste considerente, cornul narvalilor a devenit mai preţios decât însăşi viaţa vieţuitoarelor care îl purtau.

Încă mai supravieţuiesc

Deşi au fost supuşi unei vânători excesive, narvalii, vieţuitoare de până la nouă metri şi cu o greutate de o tonă jumătate, au supravieţuit. Datorită firii lor timide, inorogii mărilor au stat multă vreme ascunşi de ochiul iscoditor al ştiinţei. Deşi erau vânaţi permanent, misterul existenţei lor a fost păstrat cu atâta străşnicie de către vânători încât aproape nimeni nu ştia cu adevărat de unde provine fildeşul preţios. Înainte de a fi semnalată oficial existenţa lor, erau istorisite tot felul de legende care vorbeau despre inorogii înaripaţi din cărţile cu basme. Abia în anul 1683, zoologul danez Ole Wurm prezintă lumii adevărata poveste a narvalilor şi a fildeşurilor lor preţioase.

Înainte de a fi o podoabă foarte râvnită, cornul narvalului este practic un senzor al animalului. În timp, studiile ştiinţifice au atribuit mai multe funcţii ale acestui corn. Se credea că este folosit de către narval ca o armă cu care îşi înfruntă prădătorii sau îşi omoară prada. O altă teorie susţinea că îl foloseşte pentru a impresiona femelele sau pentru a sparge banchizele de gheaţă. Însă cele mai recente studii întreprinse de oamenii de ştiinţă au arătat că acest corn are un rol mult mai important. Acela de a determina salinitatea apei, temperatura şi presiunea, toate acestea cu ajutorul celor 10 milioane de nervi care îl străbat. Cornul unui adult poate atinge dimensiuni impresionante, trei metri lungime şi o greutate de peste 10 kg. Valoarea lui este uriaşă, preţul unui fildeş ajungând până la 3.000 de dolari.

Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
720

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O inscripţie milenară

Dealul cu Melci... Un loc straniu, misterios, fascinant, diferit de orice altceva, care păstrează, mai bine decât o carte de istorie, cheia trecutului. Fie şi doar din simplă curiozitate, dacă aveţi drum prin Ţara Moţilor, trebuie să-l vedeţi.

Un tablou mirific

Dealul cu Melci este, de fapt, un monument natural, un depozit fosilier, o rezervaţie paleontologică, un recif de cochilii de melci de mare, care trăiau în urmă cu peste 70 milioane de ani în aceste locuri, udate de apele calde ale Mării Tethis. În mod straniu, cochiliile atâtor moluşte s-au încastrat în stânca dealului şi au rămas intacte, nefiind afectate nici de intemperiile atâtor vremuri apuse, nici de pârâul care macină dealul la temelie, piatră cu piatră, nici de pasul oamenilor curioşi. Ba printre localnici se spune chiar că aici, la Dealul cu Melci, timpul curge diferit faţă de timpul normal. Curge invers, ca şi cum s-ar întoarce către origini, către momentele formării pământului. Curge înapoi, nu înainte.

De unde vine credinţa aceasta, cel puţin pentru noi, necunoscătorii, e greu de spus. Poate din simplul fapt că moluştele imprimate în piatră par să fie vii, proaspete, aşezate acolo doar cu câteva clipe mai devreme. Poate din acela că foşnetul ierbii lângă melcii care şi-au inscripţionat povestea în nemurire te duce cu gândul la începutul lumii. Da, practic melcii aceia şi-au scris în felul lor, atât de aparte, atât de unic – în lume chiar – propria şi deosebita poveste. Ei spun şi acum, după atâtea milioane de ani, că au existat, că au trăit în apa şi lângă apa mării, că viaţa, deşi poate le-a fost scurtă şi banală, s-a concretizat în eternitate.

Spre Ţara Moţilor

Tentaţia de a afla mai multe despre melcii care şi-au transpus existenţa în stâncă e mare. Şi încerci, mişcat de forme, colorit, multitudine, să găseşti răspunsuri. Locul se află pe teritoriul comunei Vidra, mai precis al satului Nemeşi, în apropierea drumului DJ 762 Mihoieşti-Avram Iancu, pe versantul stâng al Arieşului Mic, destul de aproape de oraşul Câmpeni şi, ca punct de reper şi mai viabil, la o sută de kilometri de Alba-Iulia. Adică în Ţara Moţilor. În Munţii Bihorului.

În Transilvania cea plină de astfel de minuni. Dealul cu Melci, care are, conform oamenilor de ştiinţă, 4,30 hectare, este decorat natural cu carpen, fag şi pin. Dar bizareria nu de aici, de la aceşti copaci – normali, în definitiv, într-un astfel de decor – vine. Ci de la faptul că, în alternanţa de conglomerate cu gresii şi marne, se păstrează, încă din Cretacic, peste 35 de specii de moluşte. Ele trăiau într-o mare plină cu pereţi stâncoşi şi transformările pe care le-a tot suferit pământul au influenţat şi marea respectivă, dar şi moluştele din ea.

Oricum, Dealul cu Melci e un loc care merită văzut. Chiar dacă cei de la Ministerul Turismului nu găsesc cu cale, ca şi în cazul altor locuri mirifice şi neştiute, să îl promoveze...

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
589
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

o-institutie-unica-in-tara-muzeul-viei-s...

O instituţie unică în ţară - Muzeul Viei şi Vinului din Moldova

Situat spre marginea oraşului Hârlău, sub dealul Cătălina, cu cetatea sa dacică, Muzeul Viei şi Vinului din Moldova este adăpostit într-o casă monument istoric despre care tradiţia populară spune că ar fi aparţinut logofătului Tăutu.

Muzeul are aici o semnificaţie aparte într-o zonă atât de bogată în podgorii şi cu o tradiţie care coboară în adâncul istoriei: Cotnari, Bucium, Huşi, Odobeşti, Oancea ş.a. Acesta încearcă să reamintească vizitatorilor istoria unei ocupaţii, dar şi filozofia ei pentru că producerea vinului şi consumul lui se înscriu într-un ciclu cu semnificaţii mult mai bogate în marele momente ale vieţii.

„Vinul, spunea scriitorul Val Condurache, ţine loc de talisman, celebrează şi alină, oblojeşte pe cel căzut şi îl duce la euforie pe cel care învinge, iar la sfârşitul vieţii bănuţul dat luntraşului, dar şi stropul de vin sunt plata trecerii în lumea de dincolo.“ Străbatem încăperile muzeului însoţiţi de muzeograful Vasile Iancu. În holul de la intrare sunt expuse lucrări semnate de pictori naivi, având ca tematică vinul.

Primele trei săli ale muzeului surprind prezenţa vinului în cadrul celor trei momente din existenţa umană: naşterea cu botezul, nunta şi moartea, toate ilustrate cu exponate de mare valoare, obiceiuri, credinţe şi practici mitico-magice specifice acestor evenimente. Şi, vorbind despre locurile unde vinul are mare căutare, într-una dintre săli este reconstituit un „rateş“ cu tot ce-i trebuie unui călător ostenit, dar mai ales cu ulcica plină cu vinul care dezleagă limbile şi apropie oamenii.

Vizitatorii intră în universul domestic al ţăranului în sala următoare, care găzduieşte un interior tradiţional al unei case din zona Hârlăului. Nu lipsesc vatra – punctul central al casei –, colţul de pat, cel cu masa şi, desigur, zestrea cu ţesături şi cusături de mare frumuseţe.

Urmează crama cu uneltele specifice, apoi o încăpere a muncilor şi credinţelor, unde vizitatorul poate lua cunoştinţă cu mulţimea de obiceiuri şi credinţe de peste an: Joile Oprite, Cristovul Viilor etc.

O sală adăposteşte instalaţiile tehnice utilizate la tescuirea strugurilor, apoi o încăpere unde este ilustrată o meserie fără de care vinul nu ar exista: butnăritul sau dogăritul, iar o altă sală este destinată unui alt meşteşug care are multiple legături cu viticultura – olăritul. Să ne amintim doar vorba cântecului „La pământ cu talpa goală/ Vinul vechi se bea din oală“.

În registrul muzeului găsim semnături ale unor vizitatori de pe trei continente şi nu de puţine ori am remarcat o nedumerire. „Dacă e muzeu al viei şi vinului, scrie un român aflat în Nebraska de zeci de ani, de ce nu există posibilitatea ca pentru grupuri organizate să se ofere o degustare, aici la doi paşi de Cotnari?“ Iată o întrebare pe care o adresăm şi noi conducerii Complexului Muzeal Naţional „Moldova“ Iaşi.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:

644
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O lume dispărută, la picioarele noastre

Arheologii de la Muzeul Judeţean de Istorie şi Arheologie Prahova au făcut recent o descoperire extrem de importantă. În urma unor săpături în oraşul Urlaţi, ei au găsit date edifica-toare de acum şapte mii de ani, acestea constituind un important reper pentru cronologia culturală relativă a preistoriei. Succesiunile culturale din acest sit fac din el unul important pentru toată zona Munteniei.

Situl arheologic

În urmă cu câţiva ani, arheologul Alin Frânculeasa de la Muzeul Judeţean de Istorie şi Arheologie Prahova bătea, spre mirarea localnicilor, câmpurile din marginea oraşului Urlaţi. Nimeni nu înţelegea ce face printre lanurile de porumb, cu rucsacul în spate, cu binoclul în mână, cu tot felul de unelte prin toate buzunarele.

Dar, în urma acestor cercetări de suprafaţă, a descoperit un sit arheologic de mare importanţă. El conţine – încă – materiale ceramice, încadrate culturilor neolitice Criş şi Gumelniţa, epoca bronzului, cultura Tei, epoca Latene, cultura Chilia-Militari (sec. II-III d.Hr.), precum şi mate-riale medievale târzii. Cele mai numeroase materiale arheologice recuperate sunt tipice culturii Gumelniţa. Alături de ceramică, au fost descoperite multe unelte de silex, fragmente de la trei statuete antropomorfe din lut. Toate acestea impuneau însă nişte cercetări temeinice la faţa locului.

Dovezi milenare

Cercetările derulate acum au adus importante date privind locuirea Văii Cricovului Sărat din cele mai vechi timpuri. Descoperirile de la Urlaţi datând din timpul culturii Criş atestă locuirea în această zonă de peste 7.000 de ani. Prin aceste cercetări a fost surprinsă cea mai veche aşezare aparţinând unei populaţii care practica în special agricultura şi creşterea animalelor.

Peste această aşezare, după aproximativ o mie de ani, au fost fondate, succesiv, două sate aparţinând culturilor neolitice Boian şi Gumelniţa, care au evoluat timp de mai bine de un mileniu. Descoperirile datând din epoca bronzului au surprins pătrunderea în această zonă a unor populaţii de păstori, cu o mentalitate de grup diferită, în care principala preocupare era păstoritul.

Arheologul Alin Frânculeasa susţine că proiectul de cercetare a văii râului Vărbilău îşi propune studierea situl eneolitic din localităţile Mălăieştii de Jos, Mălăieştii de Sus, Coţofeneşti, Fundeni. În ultimii trei ani au fost identificate în jur de 20 de noi situri arheo-logice în localităţile Urlaţi, Albeşti Paleologu, Iordăcheanu, Moceşti, Străoşti, Popeşti, Apostolache, Salcia.

Multă ceramică

În campania arheologică de la Urlaţi a fost recuperată o cantitate importantă de ceramică, în general foarte fragmentată. Alături de ceramică, s-au descoperit foarte multe unelte litice cioplite. De mare importanţă este o statuetă antropomorfă din lut ars, în poziţie orantă, cu braţele întinse orizontal, fragmentară, ce are sânii aplicaţi. O altă piesă deosebită este un scăunel din lut cu spetează şi patru picioare. În caseta a şaptea a fost descoperită şi o mică piesă de cupru.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
686

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

O misiune ratată

Pentru a testa atitudinea puterilor occidentale faţă de România, în toamna anului 1938 regele Carol al II-lea a întreprins o vizită la Londra, Paris, Bruxelles Berlin. Opinia publică din ţară, căreia călătoria i-a fost prezentată ca un succes deplin, a fost ţinută la curent mai mult cu aspectele protocolare, cu declaraţii oficiale, fără să ştie de fapt ce se ascundea în spatele acestora.

La Londra, deşi i s-a făcut o primire fastuoasă, sugestiile regelui nu au găsit ecou suficient. După ocuparea Cehoslovaciei, care a suspendat comenzile de armament către Uzinele Skoda, România spera ca industria engleză să-i furnizeze material de război. Ministrul englez Halifax a făcut numai promisiuni vagi, cu atât mai mult cu cât ţara noastră nu acceptase propunerea britanică de creare a unei baze de operaţii navale la Mangalia.

La Paris, Carol al II-lea a avut o discuţie foarte agitată cu premierul Daladier care era şi ministru de război. La solicitarea regelui privind eventualele livrări de armament, prim-ministrul ar fi ripostat: „Luaţi de unde vreţi, dar armaţi-vă! Dar vom fi nevoiţi să ne adresăm Germaniei." – „De ce nu? Şi în 1916 aţi avut armament german, ceea ce nu v-a împiedecat să vă bateţi alături de noi". Până la urmă, mai calm, Daladier a cerut generalului Gamelin să satisfacă cererile României „în măsura posibilului". Rezultatul? Printre materialele trimise României au fost şase baterii de tunuri antiaeriene... de model vechi.

Ostilitatea germană

Neîncrederea în politica şi persoana regelui Carol al II-lea a fost sporită în Occident până la indispoziţie când, la întoarcerea în ţară, regele s-a oprit la Berchesgaden pentru a avea o întrevedere cu Hitler. La întâlnirea cu Fuhrerul, regele României a căutat să repare efectul supărător pentru Germania al declaraţiilor pe care le-ar fi făcut presei la Paris spunând: „Acolo unde se va bate soldatul francez, alături de el va fi şi soldatul român." Aparent, Hitler a dat crezare propunerilor de neutralitate a regelui, ba chiar el ar fi dat asigurări că Germania ar garanta integritatea teritorială a României şi că nu va sprijini pretenţiile revizioniste ale Ungariei.

Ministrul de externe al Reichului, Joachim von Ribbentrop, a pus însă lucrurile la punct, declarând cu alt prilej: „Ideea de bază a politicii noastre faţă de România şi Ungaria, în momentul de faţă, este următoarea: să ţinem ambele fiare de călcat în stare de incandescenţă şi să aranjăm lucrurile după interesele Germaniei, ţinând seama de desfăşurarea evenimentelor".

I. Mocsony-Styrcea, care l-a însoţit pe rege, nota că Hitler ar fi spus: „România este chemată acum a se hotărî pentru Reich sau contra lui, dar răspicat, cinstit şi sincer, şi imediat, nu mai târziu, când ar avea cuţitul la gât." Mai mult, Hitler l-a somat pe Carol să accepte alianţa cu Germania, România să se retragă din Socie-tatea Naţiunilor, să denunţe tratatele politice oficiale şi cele secrete în schimbul garantării graniţelor.

Cum Carol a respins condiţiile puse de Hitler – exceptându-le pe cele de natură economică – convorbirea s-a terminat într-o atmosferă de ostilitate care, în perioada ce va urma, va îmbrăca accente tot mai violente.

Prin toate acţiunile, Carol al II-lea a reuşit să amplifice indispoziţia atât a puterilor occidentale prin contractul său cu Hitler, cât şi a acestuia prin suprimarea lui Codreanu, iar România, în loc de a-şi lărgi şi consolida prieteniile cu celelalte state, se afunda tot mai mult în izolare.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
582

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O nouă celebritate în familia Muscă

Mergem în această ediţie cu gândul la Arad, la Combinatul agroindustrial din Curtici. De data aceasta, discuţia pe probleme de agricultură o purtăm nu cu celebrul Dimitrie Muscă, ci cu fiul acestuia, care vrea să se ridice măcar la nivelul mentorului, adică al tatălui. Aici, la Curtici, am avut şansa de a cunoaşte un tânăr de 32 de ani care dă speranţă că toţi cei care ne vor urma sunt cel puţin ca părinţii lor sau precum cei de dinaintea noastră. Discutăm, aşadar, cu domnul Bogdan Muscă, fermier, dar şi proprietar al unui complex de porci de peste 10 mii de capete, animale crescute într-un fel de laborator. Adică în condiţii foarte pretenţioase, iar cei care lucrează cu ele trebuie să fie specialişti în adevăratul sens al cuvântului.

– Spuneţi-mi, în primul rând, cum v-aţi ales această meserie? Este o întâmplare sau îl urmaţi pe tatăl dumneavoastră, marele agronom Dimitrie Muscă?

– Nu ştiu dacă a pornit neapărat din ideea de a-l urma pe tatăl meu. În momentul în care am terminat Facultatea de Automatizări şi Informatică Industrială am ajuns aici, la Macea, pe partea de echipamente de abator. Asta pentru că acolo erau foarte multe utilaje cu comandă numerică şi era oarecum domeniul meu. Normal că am intrat apoi şi în ferma de porci care se află la Macea şi a început să-mi placă după ce am văzut cât de complexă şi promiţătoare de mari satisfacţii poate fi această activitate. Mă refer la importuri şi la aducerea la zi a tehnologiei în ceea ce priveşte creşterea porcilor. Până la urmă s-a împlinit un vis pornit de cum am văzut la început ferma şi cum am vrut să ajungă ea.

Automatizarea, cu tot ce implică ea

– Complexul dvs. înţeleg că este complet automatizat.

– Momentan, suntem în faza de reabilitare a vechilor hale. Este vorba despre un proiect accesat Măsura 121 ce priveşte extinderea şi modernizarea complexului. Extindere în sensul că am construit o hală cu destinaţia maternitate şi tineret, iar halele vechi le vom retehnologiza şi le vom transforma în hale de gestaţie pentru reproducţie. Restul sunt hale pentru îngrăşătorie. Din câte ştiu eu, ferma a fost una de selecţie, construită undeva prin anii ’70. Era normal ca timpul să-şi pună amprenta în toată această perioadă şi, practic, ce am făcut a fost să las din hală doar pereţii şi acoperişul şi în rest să reutilez complet ferma.

– Aţi putut aduce la aceiaşi parametri şi oamenii, care probabil erau obişnuiţi să lucreze tradiţional.

– Angajaţii noştri nu se conformează ideii că ştiu numai să dau furaj la porc şi cam atât. Am încercat tot timpul să fac o recalificare la locul de muncă, prin asta înţelegând inclusiv schimbarea mentalităţii. Am vrut ca ei să înţeleagă că animalele pe care le îngrijesc sunt sursa lor de venit. Pe partea de conducere lucrez doar cu tineri, iar pe cea de îngrijire a animalelor avem şi muncitori mai în vârstă.

– Automatizarea a însemnat implicit şi o reducere a necesarului forţei de muncă?

– Da! Practic, în momentul în care atât furajarea, cât şi ventilarea sunt automate, singurii oameni de care mai am nevoie în complex, în afară de veterinari şi tehnicieni, sunt îngrijitorii care asistă fătările şi 2-3 îngrijitori pentru mişcarea animalelor în interiorul fermei sau pentru livrare la abator.

Succesul stă în planuri realiste

– Nu aţi încercat niciodată teama că nu veţi reuşi?

– Nu, şi să vă spun de ce. În momentul în care iei decizii bine documentate şi reuşeşti să-ţi faci un plan de afaceri pus la punct şi corect nu cred că se poate întâmpla să fii destabilizat. Pe lângă asta, eu am un mare avantaj dat de apartenenţa la tot ceea ce înseamnă grup de firme CAI Curtici. În sensul că în acest moment, în care nu prea există nicio corelaţie între preţul porcului şi cel al cerealelor, e normal să am un sprijin. Şi încep prin a spune că beneficiez de cereale de foarte bună calitate. În plus, am un ajutor în ceea ce priveşte costul cerealelor pe care le iau ceva mai ieftin decât sunt ele pe piaţă. Şi e normal, pentru că la rândul meu furnizez carnea tot grupului de care aparţin. Nu vorbim, aşadar, de concurenţă, ci de firme care pur şi simplu lucrează împreună şi fac profit împreună.

Avantajele unui sistem integrat

– Toată lumea spune că principala dificultate a celor care conduc asemenea afaceri este relaţia cu sistemul bancar.

– Din capul locului doresc să vă spun că, în prezent, avem o relaţie bună cu băncile. Asta pentru că una e să mergi la această instituţie ca o firmă să zicem mică, cu o cifră de afaceri de un milion de euro, şi alta e să mergi să negociezi în condiţiile unui grup de firme care tranzacţionează 50-70 milioane de euro. Banca are altă deschidere către un grup de firme decât către o firmă mică. Mai departe, faptul că suntem un holding înseamnă că firmele se ajută între ele, mai ales dacă e nevoie de garanţie pentru credit.

Cifre care vorbesc de la sine

– Pentru ca oamenii să-şi facă o idee despre dimensiunea afacerii dvs., haideţi să facem apel şi la câteva cifre. Ce cantităţi de carne rulaţi şi ce efective de porcine?

– Când am cumpărat ferma în 2006 aveam o matcă de 380 de scroafe de reproducţie şi reuşeam să înţărcăm undeva între 6 şi 7 purcei pe fătare. La ora actuală avem 530 de scroafe, iar ţinta este să ajungem la 630. Deja înţărcăm 11 purcei pe scroafă, şi asta se traduce în 1.400 de capete pe lună. În 12 luni, vorbim aşadar de 16.800 de porci livraţi la abator. Iar dacă ar fi să vorbim de kilograme de carne, dacă discutăm în viu, înmulţim cu 100 kg, dacă discutăm de carne carcasă, atunci randamentul este de 80%.

– Cu ce cantitate de furaj obţineţi un kilogram de carne?

– E greu de răspuns în acest moment pentru că suntem în tranziţie şi e dificil să monitorizăm exact acest coeficient. Înainte să începem modernizarea, eram la trei kilograme de furaj pentru kilogramul de carne. Exploatăm deocamdată un FNC vechi, urmând să primim în următoarele trei luni unul nou, complet automatizat din Germania.

Simbioza: casă, masă, rasă rămâne valabilă

– Zootehniştii spun că în creşterea animalelor sunt trei factori importanţi: casă, masă, rasă. Întruniţi cu aprecieri maxime toţi aceşti factori?

– La capitolul casă, cu siguranţă, şi vom întruni maximul şi la capitolul masă, în momentul în care terminăm de implementat tot proiectul. În ceea ce priveşte rasa, momentan lucrez cu genetică de la HungaPig, iar după ce realizăm implementarea completă a proiectului, cu siguranţă că ceea ce pot să ofer acestui animal se modifică. Şi atunci vreau să văd maximul genetic al acestor animale. În funcţie de ceea ce văd după exploatarea lor în condiţii de masă şi casă excepţionale mă voi gândi dacă am nevoie să schimb genetica sau nu.

Demers pentru încurajarea tinerilor

– Vă consideraţi realizat aici, cu ceea ce faceţi acum?

– Da, cu siguranţă, iar mie îmi place să las faptele să vorbească. Pot spune că sunt un caz particular în sensul că am avut un sprijin substanţial atunci când am început această afacere. De aceea tind să le dau parţial dreptate celor care nu s-au putut realiza aici, acasă, pentru că noi nu avem un sistem care să încurajeze investiţiile tinerilor. Există acum, de exemplu, sprijinul de la UE pentru stabilirea tinerilor în mediul rural, dar ei nu pot investi atât timp cât nu sunt luaţi în serios de bănci. Şi nu numai de ele.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:

2149

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

o-noua-ferma-de-vaci-la-standarde-europe...

O nouă fermă de vaci la standarde europene > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulO nouă fermă de vaci la standarde europene

Agroind Focşani, cu sediul la Doaga (Vrancea), a inaugurat recent o fermă de vaci la standarde occidentale, realizată cu fonduri europene. Investiţia, în valoare de peste 2 milioane de euro, a fost realizată prin Măsura 121 – Modernizarea exploataţiilor agricole. Este compusă, în principal, dintr-un grajd modern pentru 350 de vaci şi dintr-o instalaţie de muls de ultimă generaţie (DeLaval – Suedia).

Istoria apropiată, acumulări şi plata datoriilor

De la Petrică Azoiţei, directorul general al Agroind Focșani, am aflat că societatea s-a înființat pe 16 mai 1991. Este axată pe producţia de lapte, carne, juninci și cereale. Există și o fermă vegetală cu aproximativ 700 ha de teren dotat cu sisteme de irigaţii, modernizat şi retehnologizat, la care se vor adăuga 300-350 ha în arendă, care vor putea fi irigate cu instalații mobile. Sistemul de irigaţii a fost realizat prin Măsura 125. De asemenea, exploataţia include şi
25 ha cu liziere de protecție și o fabrică de nutrețuri combinate.

Ferma de vaci din rasa Holstein are 750 de capete, dintre care 350 de vaci mulgătoare, cu o producţie medie de 25 l/cap.

Ferma de porci numără 3.000 de exemplare, cu o producţie medie anuală de 210 t de carne.

„Eu am preluat activitatea, la 4 ani de la privatizare, respectiv în 1995, cu o datorie de circa 15 miliarde de lei, dobânda fiind de 150%. Am scăpat de datorie abia după 10 ani“, a menționat Azoiței.

Din 1991 până în prezent, acţionarii nu au primit dividende sau alte venituri, pentru că toate beneficiile au fost folosite pentru lichidarea datoriilor și modernizarea societății.

„Valoarea primită de la Comunitatea Europeană, pentru acest grajd, este aproximativ egală cu dobânda, comisioanele și fluctuația euro pe care le plătim în cei 10 ani, perioada de împrumut a creditului“, a precizat directorul general.

Investiţii de milioane de euro

Petrică Azoiţei a spus că, pentru a realiza aceste investiţii, a primit ajutor substanțial de la firma Danone, beneficiara laptelui obținut în fermă, în sensul că împrumutul a fost acordat fără dobândă. Aceeaşi companie i-a acordat şi consultanță lunară, precum și documentaţia cu privire la igiena laptelui.

Alți bani, 800.000 de euro, au fost accesați prin SAPARD, cu care au fost achiziționate tractoare, pluguri, o presă, o semănătoare, cultivatoare, o bucătărie furajeră și o linie pentru furajarea porcilor.

Printre invitați la inaugurare s-au aflat Excelența sa Anders Bengtcen, ambasadorul Regatului Suediei la București, Sorin Chelmu, secretar general adjunct la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR), Adrian Rădulescu, proaspăt parlamentar, fost până de curând secretar de stat la MADR, și Ion Oprea, prefectul județului Vrancea, reprezentanți ai administrației publice locale, fermieri și mulți alții.

În plus, pentru OUAI a fost realizat un proiect finanțat de Banca Mondială întocmit pentru o stație de irigat.

„Avem în derulare un proiect pe Măsura 125. Investiția este de aproximativ 1 milion de euro, bani cu care vrem să modernizăm și să reabilităm Sistemul de irigaţii Doaga“, a afirmat Azoiței.

În perspectivă

Conducerea Agroind Focșani și-a propus să mai construiască încă un grajd, tot pentru 350 de vaci, în paralel cu cel inaugurat.

În curând va începe etapa „verde“. Aceasta vizează amplasarea unui câmp cu turbine eoliene, ridicarea unei instalații de biogaz și montarea unor celule fotovoltaice pe 2-3 ha, lângă fermă. De asemenea, se dorește înființarea unei ferme de îngrășare a taurinelor, cu 200 de capete, din rasele Limousine şi Charolaise. Modernizarea fermei de porci, prin extindere pe o suprafaţă de 1-2 ha, face şi ea parte din proiectele de viitor. Nu în ultimul rând, se vor construi depozite de cereale cu o capacitate de 700-800 t și se vor împăduri 15-20 ha pe Valea Siretului.

„Toate le-am putea realiza în 2 ani, dar nu mai avem cu ce garanta, decât cu persoanele noastre pe care banca nu le ia în calcul“, a glumit directorul general.

Domnia sa a adăugat că, în ultimii 10 ani, Agroind Focșani a primit opt diplome cu locul I la calitatea laptelui livrat.

„În România se poate face agricultură la standarde europene, iar inaugurarea de astăzi dovedeşte acest lucru. Doar că e nevoie de înțelegere din partea partenerilor de afaceri, de ajutor din partea statului și de foarte multă voinţă. În cazul nostru, toate acestea au funcţionat și au dus la un rezultat bun“, a conchis Azoiței.

Cuvântul specialistului

După ce invitații au vizitat grajdul și instalația de muls, am stat de vorbă cu Costel Caraș, președintele Asociației Crescătorilor de Taurine Holstein Ro Ilfov, pentru a afla opinia unui specialist în domeniu.

„Din punct de vedere constructiv, grajdul este excepțional. Structura de rezistență este elegantă, iar spațiul este mare și bine ventilat. Însă am o mică obiecție personală referitoare la patul de nisip pe care stau vacile, care nu oferă suficient confort.

Instalația de muls este de ultimă generație, cu un sistem paralel care asigură un muls foarte rapid. Adică o serie de vaci iese și imediat intră altă serie. La 2 x 12 pot fi mulse ușor 350 de vaci, în două ore și jumătate“, a spus Caraș.

– În străinătate, pe lângă grajduri, vacile beneficiază și de pășuni. La noi, pășunatul a dispărut în fermele intensive. Ce influențe poate avea acest lucru?

– Trăim într-o țară în care, dacă vacile ar fi lăsate să pască pe o pajiște împrejmuită, până a doua zi, ar dispărea și gardul, și vacile. Pe de altă parte, sigur, cel mai bun sistem de creștere impune ca vacile să stea pe o pășune, unde există mulți factori care le ajută. După consumul de iarbă proaspătă, seara, li se poate da și hrană concentrată. Menționez că rasa Holstein se pretează la sistemul intensiv, nefiind foarte pretențioasă. Acest sistem are avantajul confortului fermierului, pentru că animalele sunt dirijate pe suprafețe mici.

Costurile noii investiţii

- Grajd – 384.400 de euro (realizat împreună cu firma Hörmann – Germania).
- Sală muls – 160.000 de euro (DeLaval).
- Utilaje agricole 600.000 euro (tractor, combină, jaguar, remorci de la Class).
- Partea de constructii și montaj, 382.000 de euro.
- Din Germania, investiție de 1 milion de euro, Suedia – 160.000 de euro (instalație de muls), Danemarca – 30.000 de euro (pompe apă), SUA – 200.000 de dolari (seminţe şi erbicide).
- Echipele care au realizat investiția: Hörmann, MBM Construct, DeLaval, firmă de consultanță, firmă de proiectare.

Livrări în ultimii 10 ani

- Lapte – 20 milioane de litri (numai către Danone).
- Carne vită – 593.272 kg.
- Carne porc – 1.910.074 kg.
- Juninci - 195 de capete.
- Tăurași - aproape 2.000 de capete.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
3364

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

O nouă instituţie în zona montană

Uniunea Europeană consideră că zonele montane merită o atenţie specială în comparaţie cu alte zone mai puţin defavorizate din punct de vedere pedoclimatic, acestea având nevoie de o strategie specifică. În contextul acestor preocupări se înscrie şi crearea Agenţiei Naţionale a Zonei Montane. Care este raţiunea înfiinţării acestei instituţii şi cum poate contribui ea la gestionarea unui sector atât de specific ne răspunde directorul general al agenţiei, dr. ing. Gheorghe Pogan.

Care este raţiunea

– În primul rând am dori să ne spuneţi de ce această agenţie are sediul în municipiul Alba-Iulia?

– Unul dintre considerente este faptul că în cadrul Regiunii de Dezvoltare – Centru există cele mai multe unităţi administrativ-teritoriale care sunt în zona montană. Este vorba de 214 localităţi, cu cele mai multe gospodării, care practică atât agricultura cât şi alte activităţi neagricole (agroturism, meşteşuguri, artizanat). Tot aici se află şi o bogată biodiversitate.

Zona Munţilor Apuseni este una dintre cele mai populate zone, aici găsim gospodării stabile la o altitudine de peste 1.200 metri. Veniturile obţinute din agricultură reprezintă 35-45% din câştigurile totale ale unei gospodării ţărăneşti. Suprafaţa deţinută de o gospodărie oscilează în funcţie de altitudine şi de vârsta proprietarului de teren. La o altitudine de 600-700 m, media pe o gospodărie este de 2,1-2,5 ha, iar la o altitudine de peste 800 m media este de 3,5-4,5 ha, tot în această zonă observându-se şi o creştere a numărului de animale, în special bovine.

„La noi, sărăcia este generală“

– După cum se cunoaşte, în zona noastră montană încă există multe greutăţi şi, dacă nu se iau unele măsuri urgente, am putea asista la depopularea acestui perimetru.

– În toată Europa, regiunile de munte constituie o moştenire naturală şi culturală unică. Experienţa acestor ţări dovedeşte faptul că sărăcia montană amplifică două procese grave, deja declanşate: presiuni asupra pădurilor şi migrarea populaţiei montane. Situaţia economică din cadrul gospodăriilor obligă agricultorii montani să-şi completeze veniturile şi din alte activităţi, îndeosebi din agroturism, precum şi din alte activităţi neagricole. Teoretic, prin practicarea agroturismului, agricultorii îşi pot valorifica mai bine principalele produse agricole şi neagricole pe care le realizează în propria fermă. Practic însă, asemenea preocupări reprezintă doar un deziderat. În zona montană au fost atestate peste 3.500 de gospodării şi pensiuni agroturistice cu o capacitate de cazare de 29.500 locuri, lucru ce face ca veniturile obţinute de unii munteni să fie substanţial îmbunătăţite.

Educaţia: marea problemă

– Un aspect cu care se confruntă spaţiul montan este lipsa unei pregătiri profesionale specifice...

– Absenţa unui învăţământ agricol adaptat specificităţii agriculturii, economiei şi mediului montan, introducerea în sistemul de învăţământ din interiorul muntelui a unor obiecte şi cunoştinţe de ordin general, fără rezonanţă pragmatică ancorată în realitatea satului de la munte, au dus la crearea unui învăţământ axat pe problemele agriculturii de câmpie, total diferită faţă de aceea de la munte.

Pentru a îmbunătăţi situaţia actuală în ceea ce priveşte învăţământul agromontan, au avut loc întâlniri de lucru cu reprezentanţi ai Ministerului Învăţământului şi ai Ministerului Agriculturii, cu participarea unor cadre didactice din diferite zone montane, şi deja funcţionează un număr de 5 şcoli agromontane în câteva judeţe.

O altfel de strategie

Dezvoltarea unor activităţi adiacente în zona montană nu poate fi concepută decât într-un raport complementar cu agricultura şi silvicultura. Obiectivul acestora este să creeze condiţii pentru menţinerea populaţiei în zonă, tocmai în raţiunea valorificării superioare a resurselor naturale prin agricultură şi silvicultură. Prezenţa acestor activităţi complementare este cu atât mai necesară cu cât creşte altitudinea unde se găsesc gospodării stabile şi bine închegate.

– Satul de munte pare ceva idilic în scrierile reporterilor şi vorbirea guvernanţilor…

– Aceasta nu de acum, ci de foarte multă vreme. Realitatea este alta şi ea se concretizează într-o sărăcie lucie. Lipsa unei infrastructuri moderne, a drumurilor, electrificării, telecomunicaţiilor a determinat înăsprirea condiţiilor de viaţă şi de trai, deşi zona beneficiază de un potenţial deosebit pentru practicarea unui turism rural, apropiat celui din ţările Europei cu zone montane. Pentru că zonele turistice mai atractive se găsesc la altitudini şi distanţe mai mari de satul de reşedinţă, aici întâlnindu-se şi numeroase gospodării ce doresc să practice agroturismul, vom căuta ca proiectele de dezvoltare să cuprindă şi aceste zone.

– Ce alte măsuri v-aţi gândit să luaţi pentru această zonă?

– Prin organizarea agenţiei, punerea în practică a politicii de dezvoltare durabilă a zonei montane se poate realiza mai eficient. Agenţia se poate implica mult mai bine în sprijinirea agricultorilor în vederea organizării în asociaţii, grupuri de producători sau cooperative agricole, care să valorifice superior materia primă de care dispune zona montană din România, cu efect pozitiv atât asupra agricultorilor, cât şi a comunităţilor locale. Agenţia va participa la elaborarea şi implemen-tarea de proiecte şi programe inovatoare privind dezvol-tarea economică şi socială, şi va sprijini autorităţile publice locale în elaborarea de programe integrate de dezvoltare a comunităţilor rural – montane.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
708

☐

Comentarii

☐

☐

1. agricultorul -- (1-June-2010)Alti trantori care iau bani degeaba!7

2. Valentin Arvunescu -- (1-June-2010)Si cei care nu sesizeaza oportunitatile, nu se implica si nu coopereaza cu astfel de structuri tot trantori se numesc...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

o-noua-motiune-motivatia_l405.html

O nouă moţiune? Motivaţia

– Înţeleg, domnule preşedinte, că PC vrea să depună o moţiune simplă pe Agricultură. Care este motivul ce vă îndeamnă la această acţiune?

– Eu m-am format ca specialist în agricultură, am lucrat ani de zile în acest domeniu şi de aceea pot aprecia dacă măsurile luate de Guvern şi implicit de Ministerul Agriculturii le sunt utile fermierilor sau, din contră, sunt împotriva lor. Personal m-am aşteptat ca noul ministru, care ştie cum funcţionează mecanismele de la Bruxelles, să vină cu idei care să repornească acest domeniu. Nu e uşor, dar constat că, pe zi ce trece, ministrul agriculturii, în loc să se apropie de acest sector, se îndepărtează. Discriminările în acest domeniu au devenit de neconceput, poate şi din cauza presiunilor politice, cărora Mihail Dumitru nu le poate face faţă. Am semnalat multe greşeli în acest sens şi, pentru că Boc nu a luat nicio măsură, ne vedem nevoiţi să cerem demisia ministrului. Poate se vor trezi la realitate.

Şansa

– Cine vi se alătură în acestă iniţiativă, pentru că singuri nu văd să aveţi succes?

– Suntem susţinuţi de PSD şi alături de ei vom depune această moţiune. Textul e gata, mai trebuie doar să vorbim cu colegii social-democraţi, după care săptămâna viitoare vom depune moţiunea în Camera Deputaţilor.

– Spuneaţi, nu demult, că unele ţări din UE, în urma negocierilor la nivelul Comisiei Europene, au obţinut ajutoare de stat în 2010, inclusiv pe sectoarele pentru care România nu primeşte. Care este situaţia acum?

– Consider că este inadmisibil ca acest minister să nu fi încercat să negocieze cu Uniunea Europeană pentru o derogare într-un an de criză în care fermierii au nevoie de aceşti bani mai mult ca oricând. Bulgaria a făcut acest lucru şi a reuşit. Austria a cerut şi a primit. Eu mă întreb dacă nouă, ca ţară, ne pasă? Ministrului agriculturii se pare că nu. Nici acum nu înţeleg cum a putut să refuze două miliarde de lei la buget, în timp ce agricultorii nu-şi primiseră ajutoarele de stat din septembrie anul trecut. Practic le-a tăiat, iar acum declară că face tot posibilul să creeze condiţii agricultorilor români. În plus, tot din cauza greşelilor acestui minister, România nu beneficiază de 10 milioane de euro, ca Bulgaria, bani de la Comisia Europeană. Deci încă o dovadă a nevoii de schimbare la nivelul Ministerului Agriculturii.

Promisiuni deşarte

– Dar ministerul a început să lucreze la o schemă de ajutoare de stat şi a venit deja cu ceva soluţii. Vă mai menţineţi acest punct de vedere?

– Aşa este, dar termenul este depăşit, iar schema este preferenţială, discriminatorie. Ministerul a început să facă politici agricole portocalii. Şi nu spun asta fără a avea argumente. Faptul că aceste ajutoare de stat vor fi acordate doar crescătorilor de porcine şi păsări este un argument, nu? Nu cred că ministerul a uitat de crescătorii de bovine aşa, din întâmplare. Cred că au făcut asta în mod voit. E un sector în care nu au interese,

de aceea îl neglijează şi ajungi să te întrebi: ei ce primesc? În România sunt înregistrate peste 1,5 milioane de capete şi numai în ultimii doi ani numărul lor a scăzut cu 11% din cauza finanţărilor scăzute din acest sector. Dar încă o dată spun! Ministerul nu ţine cont de aceste lucruri şi face politici agricole cu iz politic.
– Ca în mai toate etapele de guvernare…
– … da, numai că acum parcă s-a depăşit orice limită. Sunt abuzuri vizibile la care trebuie să reacţionăm, nu să închidem ochii, altfel ar fi cel mai scurt drum spre o dictatură PDL.
Ion BANU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
517
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

o-noua-punte-intre-frati_l416.html

O nouă punte între fraţi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulO nouă punte între fraţi

„Dacă visul unora a fost ori este să ajungă în Cosmos, eu viaţa întreagă am visat să trec Prutul“, spunea marele poet Grigore Vieru. Şi visul acesta a devenit, iată, realitate şi pentru locuitorii din comuna botoşăneană Rădăuţi-Prut şi Lipcani din Republica Moldova, care au participat în număr mare la inaugurarea oficială a podului ce leagă localităţile de pe ambele maluri ale râului care ne desparte.

În prezenţa domnului Vlad Filat, prim-ministrul Republicii Moldova (foto), a domnului Vasile Blaga, ministrul administraţiei şi internelor, a fost tăiată panglica inaugurală a podului construit cu fonduri europene. Noul obiectiv, cel de al zecelea punct vamal a trecerii frontierei dintre cele două state, are o lungime de 246 m, două benzi de trafic pe partea carosabilă şi trotuare pentru circulaţia pietonilor.

Cu acest prilej, prim-ministrul Republicii Moldova a spus: „Avem fericita ocazie să deschidem, după 66 de ani de aşteptare, acest punct de trecere, o nouă poartă pentru agenţii economici, dar şi pentru locuitorii de pe ambele maluri ale Prutului, care, începând de la 31 martie, beneficiază de prevederile acordului privind micul trafic de frontieră. Podul acesta reprezintă un nou pas pe care Republica Moldova îl face către Uniunea Europeană. Vrem să trăim liberi şi să circulăm liberi ca locuitori ai unei ţări europene“.

La rândul său, Vasile Blaga, ministrul administraţiei şi internelor, a declarat: „Sunt onorat să particip la acest eveniment care se înscrie în sfera dezvoltării relaţiilor dintre cele două state. Podul dintre Rădăuţi-Prut şi Lipcani reprezintă materializarea unui proiect transfrontalier între ţara noastră, Republica Moldova şi Ucraina, în conformitate cu înţelegerile dintre statele noastre şi prevederile Uniunii Europene“. După ceremonia tăierii panglicii inaugurale, prim-ministrul moldovean s-a prezentat la punctul vamal de frontieră Rădăuţi-Prut, fiind primul cetăţean al ţării vecine care a primit viză de trecere în România.

Stelian Ciocoiu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
591
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O nouă sesiune pentru „Prima împădurire“

Până pe 30 septembrie 2011 se desfăşoară a treia sesiune din acest an pentru depunerea proiectelor de finanţare aferente Măsurii 221, „Prima împădurire a terenurilor agricole“.

Fondurile nerambursabile disponibile în total pentru această măsură, potrivit APDRP, sunt de 50 milioane de euro. Din această sumă, 20% reprezintă contribuţia Guvernului României de la bugetul de stat, iar 80% contribuţia Uniunii Europene.

Implementarea acestei măsuri de finanţare are ca scop îmbunătăţirea condiţiilor de mediu în spaţiul rural, prin folosirea şi gospodărirea durabilă a terenurilor agricole. Măsura este destinată prevenirii pagubelor produse de factorii naturali dăunători, reducerii eroziunii solurilor, îmbunătăţirii capacităţii de retenţie a apei, creşterii calităţii aerului, producerii de biomasă, inclusiv de masă lemnoasă de calitate, prin menţinerea sau creşterea biodiversităţii.

Poate fi împădurit orice teren agricol, cu excepţia pajiştilor permanente neafectate de procese de degradare a solului. În această categorie se înscriu și cele din jurul oraşelor, cu condiţia respectării cerinţelor specifice de finanţare, precum și cele care conţin soluri nisipoase şi/sau mobile, loturi situate în lunca Dunării sau în luncile râurilor, dar şi terenurile afectate de eroziune sau deşertificare.

Ce bani se acordă

Plata cuprinde lucrări de înfiinţare, de întreținere a plantaţiei pe o perioadă de 5 ani şi o primă compensatorie fixă anuală pe hectar pentru pierderea de venit, pe o perioadă de 15 ani, începând cu anul înfiinţării plantaţiei.

Costurile standard acceptate pentru înfiinţarea plantaţiilor forestiere sunt diferenţiate pe zone geografice şi se încadrează între 1.560 şi 1.900 euro.

Nivelul plăţilor pentru înfiinţarea plantaţiei forestiere se încadrează între 1.092 şi 1.330 euro/ha pentru înfiinţarea de plantaţii forestiere în afara zonelor defavorizate şi a siturilor Natura 2000 şi poate ajunge până la 1.520 euro/ha pentru înfiinţarea în interiorul zonelor defavorizate şi al siturilor Natura 2000.

Prima anuală pentru întreținere este, de asemenea, diferită în funcţie de zonele geografice. De exemplu, în zona de câmpie, plata va fi de 1.336 de euro, eşalonată pe cinci ani, în zona de deal de 1.155 euro, iar la munte doar 826 euro.

Prima compensatorie fixă anuală pe hectar, pentru pierderea de venit, este diferenţiată pentru beneficiarii fermieri şi nonfermieri și se actualizează pe toată perioada de implementare a proiectului, în conformitate cu modificările din Programul Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR) 2007-2013.

Cheltuielile cu întocmirea proiectului tehnic se suportă din sprijinul acordat şi nu poate depăşi 10% din valoarea eligibilă a proiectului, în limita plafoanelor stabilite (70 euro/ha pentru suprafeţe de până la 50 ha, 50 euro/ha între 50 şi 150 ha sau 30 euro/ha pentru suprafeţe mai mari de 150 ha).

Cine poate beneficia

Solicitanţii fondurilor nerambursabile pot fi persoanele fizice, inclusiv persoanele fizice autorizate, persoanele juridice, grupurile sau asociaţiile de persoane fizice sau juridice, precum şi autorităţile publice locale deţinătoare de teren agricol.

Suprafaţa agricolă propusă pentru împădurire trebuie să fie de minimum 0,5 ha. Prima condiţie pe care trebuie să o respecte solicitantul este să facă dovada deţinerii terenului agricol eligibil pentru împădurire. Acesta trebuie să fi fost declarat la Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) în ultimii 2 ani calendaristici şi să fi respectat Bunele Condiţii Agricole şi de Mediu (GAEC) în toată această perioadă şi pe toată suprafaţa parcelelor propuse pentru împădurire. Dovada se va face prin emiterea de către APIA a unei Note de constatare.

Nu se oferă însă sprijin financiar pentru înfiinţarea plantaţiilor forestiere de pomi de Crăciun sau pentru producerea de energie regenerabilă. Proiectele pot fi depuse la oficiile judeţene ale APDRP.

Lipsă de rentabilitate

Din păcate, în sesiunile anterioare au fost depuse numai 18 cereri de finanţare, în valoare de 2,6 milioane de euro, semn că fermierii nu s-au înghesuit să renunțe la terenuri. Unul dintre motive ar putea fi suma prea mică alocată la hectar pentru înfiinţarea plantației.

Conform unor calcule făcute de specialiști ai Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, înființarea unui hectar de pădure costă 1.500-2.000 de euro!

Apoi, să nu uităm că pădurea tânără trebuie întreținută până pe la vârsta de 8 ani, când atinge stadiul de masiv, și nu 5 ani, cât se finanțează prin Măsura 221.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
732

□

Comentarii

□

□

1. ruben -- (16-September-2011)masura e gandita si are mari anomalii,
1.cate proiecte s-au finantat in prima sesiunea pe tara?
2. se vor depune mai mult de 50 proiecte in sesiunea asta?
nu vreau sa fiu rautacios dar....e foarte foarte rau scrisa, si omul de rand care are teren nefolosit....nu va putea nici o data sa acceseze o asfel de masura

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

o-noua-stea-a-satmarului-lavinia-goste_1...

O nouă stea a Sătmarului: Lavinia Goste > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulO nouă stea a Sătmarului: Lavinia Goste

S-a născut la 22 iunie 1984 la Satu Mare. A urmat cursurile Liceului de Artă „Aurel Popp“ la secţiunea canto clasic. În calitate de profesor am încercat să-i îndrum paşii care au contribuit la evoluţia ei. Spre marea mea satisfacţie, în anul 2007 Lavinia a absolvit Academia de muzică „Gheorghe Dima“ din Cluj-Napoca la acelaşi profil. Obţinerea Premiului I la festivalul „Vara, vara, primăvara“ din Sibiu şi a Marelui Premiu „Maria Lătăreţu“ la Târgu Jiu prilejuieşte lansarea Laviniei în folclorul românesc.

A început să cânte de mică pentru că era fascinată de melodiile populare pe care le auzea de la părinţii ei. Încă din liceu, culege melodii din satele codreneşti Corund şi Cuta (zona de baştină a părinţilor ei) în care tradiţia este încă bine conservată, iar oamenii, calzi şi buni, au întâmpinat-o cu vechile lor comori melodice. De fapt, ţăranii sunt cei care i-au dăruit atât cântece autentice, „hori de pe la noi“, cât şi portul lor. Lavinia face parte din acei oameni care ştiu şi simt încă din primii ani de viaţă care le este destinul.

Acurateţea vocii interpretei îşi găseşte corespondent în alegerea cu grijă a repertoriului. În aceste înregistrări putem aprecia timbrul cald al glasului, fineţea cântului pe care-l conduce cu un talent înnăscut şi cu eleganţă. Mă bucură realizarea primului ei CD, care cuprinde melodii din frumoasele zone folclorice Codru şi Sălaj.

Lavinia este o tânără care îşi dedică viaţa cântecului popular, conştientă de răspunderea sa faţă de folclorul românesc şi faţă de public. Este o voce care ştie să ajungă exact acolo unde trebuie: în sufletul celui care o ascultă.

Profesor Maria CHIŞ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1207
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

O nouă strategie pentru bunăstarea animalelor

Comisia Europeană a adoptat o nouă strategie, pentru o perioadă de patru ani (2012-2015), care îşi propune să îmbunătăţească în continuare bunăstarea animalelor în Uniunea Europeană.

„Noua strategie va permite operatorilor, datorită unei flexibilități adecvate, să atingă standardele necesare de bunăstare a animalelor pe căi diferite. O optimizare a coerenței politicilor și a transparenței pieței, cu ajutorul unui cadru legislativ cuprinzător privind bunăstarea animalelor, va minimiza tensiunile reale sau percepute între bunăstarea animalelor și economie. Măsurile privind bunăstarea animalelor trebuie să fie rentabile. Propunerea de consacrare a resurselor educației și formării ar trebui să fie extrem de rentabilă, atât din punct de vedere economic, cât și în ceea ce privește bunăstarea animalelor" – a declarat John Dalli, comisarul european pentru Sănătate și Consumatori.

Neştiinţă sau reavoinţă?

Comunicarea CE identifică lipsa aplicării legislației UE de către statele membre într-o serie de domenii ca fiind una dintre problemele majore care afectează în mod negativ bunăstarea animalelor în UE. Un alt obstacol în calea punerii în aplicare integrale și uniforme constă în faptul că piața nu oferă suficiente stimulente economice pentru respectarea dispozițiilor.

De asemenea, în comunicare se arată că numeroase părți implicate nu dispun de suficiente cunoștințe privind bunăstarea animalelor, subliniind totodată lacunele existente în legislația UE, care îngreunează asigurarea condițiilor de bunăstare adecvate pentru anumite categorii de animale.

Ce se poate face

Strategia prevede o dublă abordare: o propunere de legislație cuprinzătoare privind bunăstarea animalelor și o consolidare a acțiunilor curente.

Legislația propusă ar trebui să promoveze o abordare inovatoare, care să se concentreze asupra rezultatelor concrete privind bunăstarea animalelor, și nu asupra unor factori mecaniciști, precum și educarea și formarea profesională a tuturor părților interesate.

Cel de-al doilea element propune o consolidare și o optimizare a acțiunilor actuale ale Comisiei, precum respectarea cerințelor juridice de către statele membre; stimularea cooperării internaționale deja existente privind aspectele legate de bunăstarea animalelor; comunicarea unor informații mai bune consumatorilor și realizarea unor studii în situațiile concrete de încălcare a cerinţei UE.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
654

Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O nouă varietate în apicultură linia de albine Horezu 15

Apicultura este activitatea care oferă practicanţilor numeroase satisfacţii, având atât o latură materială, cât şi una spirituală. Nimic nu se compară cu zumzetul unui roi de albine sau cu o plimbare printre stupii care pulsează de viaţă, unde albinele se întorc cu „desagii“ plini de polen şi miere. Capacitatea de adaptare la climă şi vegetaţie variate a făcut ca albinele să se răspândească pe tot Pământul. Condiţiile de climă au dus la împărţirea lor pe rase.

Albina românească

În condiţiile de climă şi vegetaţie specifice ţării noastre (climă temperat-continentală) s-a format rasa Apis mellifera carpatica sau Albina românească, având cele 5 ecotipuri: ecotipul din Câmpia de Vest, ecotipul din Podişul Transilvaniei, ecotipul zonei dealurilor subcarpatice, ecotipul din zona Moldovei şi ecotipul de stepă şi Câmpia Dunării.

Datorită muncii asidue a unui colectiv de cercetători de la Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură SA, această rasă a primit Certificatul de Omologare cu nr.1, conform Legii Zootehniei nr. 72/2002 şi Ordinului de Ministru nr. 383/2009. Linia de albine „HOREZU 15”, propusă acum spre omologare, face parte din rasa de albine Apis mellifera carpatica, ecotipul deal-munte.

Stabilirea caracterelor de rasă

În ameliorarea şi implicit în crearea de linii de albine se pune accentul şi pe conturarea caracterelor de rasă. Este necesară stabilirea caracterelor taxonomice valabile pentru aprecierea materialului biologic apicol existent într-o zonă determinată, în acest caz, zona de deal-munte. Practicarea pastoralului spre zonele mai joase a evidenţiat o albină capabilă să valorifice foarte bine culesurile puse la dispoziţie, cu instinct de acumulare ridicat şi activitate de zbor în condiţii meteorologice nefavorabile, toate acestea fiind calităţi deosebite ale albinei româneşti şi implicit ale albinelor din acest ecotip. Aderarea României la Uniunea Europeană a deschis noi orizonturi apiculturii. Penetrarea pieţei Uniunii Europene se face mult mai uşor, iar subvenţiile au fost şi vor fi prezente. Se schimbă condiţiile de funcţionare într-un mediu economic, dar se modifică şi generaţiile de apicultori, care vor deprinde altfel de comportamente economice.

BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
2740

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

O noutate utilă

Recent a apărut lucrarea Organizarea teritoriului agricol –Concepte – Tradiţii – Istorie, autori Ion Bold şi Avram Crăciun.

Prin conţinutul său, cartea aduce în actualitate organizarea teritoriului agricol, ca o activitate tehnico-economică complexă care are rolul de a realiza structuri agrare economice prin comasări de teren (înlăturând dispersarea, fragmentarea, fărâmiţarea), amplasarea diferitelor folosinţe în masive funciare compacte, în cadrul unor exploataţii şi ferme optim amplasate şi dimensionate.

Angajându-se într-o sinteză ca sistem şi ca ştiinţă a organizării teritoriului – ceea ce constituie o premieră prin modul de abordare şi fundamentare – cartea contribuie la o înţelegere mai deplină a problemelor în evoluţia lor istorică şi integrarea teritoriului unei concepţii de ansamblu, interpolând diferiţi factori pozitivi şi negativi pentru a defini soluţii optime în profil teritorial în triplu aspect: economic, social şi fizic.

Cartea umple un gol în literatura ştiinţifică şi istorică şi întregeşte conceptele dezvoltate de-a lungul timpului, fiind una dintre cele mai valoroase lucrări care asigură o informare şi o documentare la nivelul cunoaşterii ştiinţifice şi evoluţiei activităţilor din acest domeniu.

(T.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
741

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

o-opera-hidroameliorativa-fara-egal-este...

O operă hidroameliorativă fără egal este în pericol

Nu întâmplător guvernanţii noştri şi umăr la umăr cu ei analiştii de frunte ai naţiunii ignoră tot ce s-a făcut cât de cât bine sau mai puţin bine. În mod cert, lucrările de combatere a eroziunii solului pe cele 74.000 ha şi constituirea unei reţele de desecare care au redat circuitului agricol peste 22.000 ha reprezintă o lucrare hidrotehnică fără egal în istoria judeţului Sibiu. Toate aceste lucrări s-au făcut în perioada de vârf a economiei socialiste, dar lucrul cel mai îmbucurător este că ele sunt funcţionabile şi astăzi, iar dacă ar fi întreţinute corespunzător ar mai dăinui cel puţin un secol.

Adevărul este că judeţul Sibiu este beneficiarul unei zestre hidrotehnice de invidiat. Dacă am raporta dimensiunea acestor lucrări la suprafaţa agricolă a judeţului, atunci am putea spune să Sibiul ocupă unul dintre primele trei locuri pe ţară. El dispune la această dată de 21 amenajări de desecare şi de 27 amenajări pentru combaterea eroziunii solului. Împreună, acestea totalizează peste 90.000 ha, adică cam tot atât cât ar putea amenaja în condiţii de eficienţă în materie de lucrări hidrotehnice.

Reţeaua de canale şi drenaj măsoară peste 700 km, în timp ce drumurile, canalele de scurgere a apei, precum şi debuşeele înierbate însumează aproape 1.260 km. Timp de 15 ani, adică până în 2005, guvernele neoreformatoare care s-au perindat la conducerea ţării nu au investit aproape nimic pentru întreţinerea acestor lucrări. Primele fonduri au fost alocate în anul financiar 2005, dar ele sunt atât de nesemnificative, încât abia pot acoperi costul lucrărilor de avarie. Actualul inspector-şef al Unităţii de Administrare – ANIF Sibiu, dl George Agârbiceanu, nu pare a fi un specialist ce capitulează în faţa crizei financiare în care se zbate.

El şi puţinele persoane care au mai rămas în urma dezmembrării fostei Întreprinderi judeţene de Exploatare a lucrărilor de Îmbunătăţiri Funciare Sibiu au de acum conştiinţa clară că principala lor datorie profesională este să apere ce s-a construit şi să asigure funcţionarea celor două sisteme hidroameliorative.

Pentru a face în mod profesional acest lucru, ar trebui să beneficieze de fonduri de cel puţin 10 ori mai mari decât cele alocate. Pentru că nu e cu putinţă, oamenii de aici au optat pentru o „strategie de avarie“. Adică de a interveni acolo unde digurile ameninţă cu prăbuşirea, iar dealurile cu alunecări iminente. Din fericire, asemenea dezastru nu a avut loc în ultimii ani, dar riscul de a te juca cu natura este imens.

Sistemul de desecare, în date şi cifre

Suprafaţa desecată este de 28.482 ha, din care 28.143 ha se efectuează gravitaţional, iar suprafaţa de 339 ha prin pompare cu un număr de 5 staţii de desecare amplasate pe râul Hârtibaciu.

Colectarea surplusului de apă se realizează printr-o reţea de canale cu o lungime de 628,96 km pe care sunt amplasate 584 buc. podeţe (dalate, tubulare) şi 96 buc. căderi pentru ruperea pantei.

Suprafaţa amenajată cu reţea de drenaj este de 3.199 ha, având drenuri în lungime de 337,27 km.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
664
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O pagină de istorie uitată

Vizitând mănăstirile din ţinutul Neamţului, Nicolae Iorga scria în 1909, referindu-se la monumentele istorice: „Unde le veţi vedea să le recunoaşteţi, să le respectaţi şi să le ridicaţi, dacă aveţi puterea, din ruina şi părăsirea lor“: La o sută de ani, îndemnul marelui savant este mai actual ca oricând, sute şi sute de clădiri sau lăcaşuri de cult, toate patrimoniu istoric, sunt lăsate de izbelişte.

Din multele exemple am ales astăzi pe cel din satul Păuşeşti, comuna ieşeană Dumeşti, aici unde, în cimitirul localităţii, se află biserica de lemn, loc de rugăciune şi popas de suflet. Construită din blăni groase de stejar prinse „în coadă de rândunică“, fără niciun cui de metal şi înconjurată de un brâu sculptat care simbolizează drumul spre veşnicie, biserica a fost ctitorită în centrul satului de atunci, în 1643, de o familie de boieri Candachia, de Irimia Murguleţ şi de fiica lor Biliuşca.

Un iconastas de o mare frumuseţe şi icoane, peste care timpul şi-a pus pecetea, veghează de secole liniştea locului. Părintele paroh Constantin Muscă ne arată obiecte de cult, potire, cruci sculptate, ceva mai noi, donate de voievodul Alexandru Ghica şi, ceea ce este mai important, o adevărată comoară – zeci de cărţi, toate de patrimoniu, între care o Evanghelie din 1693, un Apostol şi multe, multe altele.

Bisericuţa care-şi sapă singură groapa

Din păcate, cei aproape 370 de ani au lăsat urme adânci. Bisericuţa a intrat în pământ, are nevoie şi de alte reparaţii, iar încercările sătenilor de a o ridica pe o temelie de piatră nu au fost încununate de succes. Mai mult, cărţile de care aminteam – depozitate cu totul impropriu, sunt atacate de bacterii (există şi boli ale cărţilor) şi insecte –, sunt cu atât mai importante cu cât, potrivit unui obicei din trecut, faţa bisericească care le folosea făcea însemnări pe marginea filelor, punctând evenimente importante din viaţa comunităţii. L-am întrebat pe părintele Muscă dacă s-a interesat cineva de soarta acestui monument. A fost cineva de la Bucureşti – a venit răspunsul – care a apreciat vechimea şi frumuseţea bisericii, a icoanelor şi cam atât.

Noi ne-am adresat la Direcţia Judeţeană Iaşi de Cultură, Culte şi Patrimoniu Naţional. Răspunsul domnului director C. Munteanu, vag, nu ne-a mulţumit. Faptul că se are în vedere într-un viitor neprecizat lucrări care să salveze biserica de lemn din Păuşeşti este o promi-siune pe care oamenii de aici au mai auzit-o. Importante, spunem noi, sunt măsuri care să salveze, cât se mai poate, lăcaşul de cult şi cărţile de patrimoniu atât de preţioase de acolo.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
774

☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O pagină din istoria tezaurului de la Moscova

Vara anului 1917 se arăta, în ciuda victoriilor obţinute pe fronturi, tragică pentru România. Revoluţia bolşevică ce continua de fapt politica de trădare şi nesinceritate a Rusiei faţă de ţara noastră a fost consemnată magistral de către generalul englez Thompson, fost ataşat militar la Bucureşti: „Acum iat-o zdrobită şi sfărâmată (România n.n.), victimă a două invazii; una a duşmanului la sud, cealaltă a ruşilor la nord. Puterile apusene erau dornice, peste măsură, „în simpatia lor“ – nici nu aveau să fie dornice de altceva – şi acum sunt martorele neputincioase ale nenorocirii cauzate de ele.

În Franţa, un optimism neastâmpărat şi ignorant concepuse un plan egoist. Anglia susţinuse acest plan, iar Rusia, în numele intereselor aliate, urmărise o politică tradiţională care fusese şi obscenă, şi sinistră.“

Eroarea lui Brătianu

În aceste condiţii, guvernul român hotărăşte, încă din septembrie 1916, să pună în siguranţă „avutul mobil al ţării“. Primul transport cu valori, care cuprindea peste 93 tone de aur fin, ajunge la Moscova pe 25 decembrie 1916. Urmează un al doilea transport cu valori inestimabile, deşi, să nu uităm, în iulie 1917 statul rusesc era în plină disoluţie. Hotărârea lui Brătianu de a salva aceste valori în Rusia este de neînţeles, cu atât mai mult cu cât numeroşi specialişti, între care şi unul dintre fruntaşii finanţelor, bancherul M. Blank, fusese de părere că tezaurul să fie transportat în Marea Britanie sau Statele Unite.

Guvernanţii nu au fost de acord şi au găsit o soluţie de compromis. Pentru a-l pune într-un fel la adăpost, tezaurul a fost cedat ca gaj către Marea Britanie, Franţa şi Statele Unite pentru împrumuturile pe care România le contractase în vederea refacerii armatei. Marile puteri ar fi garantat în felul acesta securitatea tezaurului, precum şi revenirea lui în ţară după pacea generală. Ce s-a întâmplat, ştim!

Bijuteriile reginei Maria

În primul transport plecat la Moscova în decembrie 1917 au fost incluse şi două lăzi care conţineau bijuteriile reginei Maria în valoare de şapte milioane de lei aur. Un ziar rusesc, care apărea în 1933 la Paris, publică istoria acestor lăzi care au fost date în păstrare lui Diamandy, ministrul român la Petrograd. După ruperea de către guvernul bolşevic a relaţiilor diplomatice cu ţara noastră, Diamandy ar fi dat aceste lăzi în păstrarea consulului american care, înainte de a părăsi Rusia, le-a predat consulului Norvegiei ce gira interesele României.

Acesta fiind silit să plece din Rusia, la sfârşitul anului 1918, ar fi ascuns bijuteriile într-un zid de la primul etaj al vilei sale din Petrograd. Secretul, cunoscut doar de unul dintre oamenii de serviciu ai fostului consul norve-gian, a fost vândut mai târziu de un german lui Iakulo-vici, primul secretar al ambasadei sovietice la Berlin, contra unui procent din valoarea bijuteriilor.

Ca urmare, în 1923, autorităţile sovietice ar fi descoperit bijuteriile în vechea ascunzătoare din vila de pe strada

Haritonov. Neprimindu-şi răsplata promisă, denunţătorul - scrie ziarul de la Paris - a dat în judecată statul sovietic, prin intermediul notarului berlinez Bruno Morwitz. În cele din urmă procesul n-a mai avut loc, intervenind o înţelegere între guvernul sovietic şi cel german.

Maica Rusie, în drum spre bolşevism

Indiferent de autenticitatea informaţiilor din ziarul parizian, un lucru este cert: astfel s-au „pierdut“, în vălmăşagul evenimentelor care au zguduit „Maica Rusie“, cantităţi uriaşe de lingouri şi monede din metal preţios. Tezaurul a fost depozitat în 288 de lădiţe, fiecare cuprinzând opt saci a câte o mie de bucăţi!

La aceştia se adaugă valori, efecte şi obiecte de preţ, manuscrise şi documente istorice aparţinând statului, Academiei Române, Pinacotecii Statului, altor instituţii sau persoanelor particulare pe care istoricii le consemnează, studiind documentele vremii. Şi tot aceştia amintesc faptul că, în ianuarie 1918, guvernul bolşevic a arătat clar, în nota sa oficială, că toate bunurile româneşti confiscate vor fi „restituite poporului român“. Au trecut de atunci mai bine de 90 de ani!

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
823
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O păstrăvărie cu încărcătură istorică

Parcă ascunsă printre munţi de ochii vizitatorilor nepoftiţi, Păstrăvăria Valea Putnei deţine un adevărat tezaur salmonicol, la care se adaugă o istorie de peste 120 de ani. Aici, în anii ’50 ai secolului trecut, silvicultorul Otto Zaluţschi a creat o nouă reţetă care a revoluţionat arta culinară. Ideea lui a fost să menţină peştele proaspăt cât mai mult timp, ţinând cont că, în acea vreme, românii nu aveau frigider sau congelator. Aşa a apărut „păstrăvul la cobză“, adică afumat la foc molcom din crengi de răşinoase şi înăbuşit în cetină de brad. O adevărată delicatesă!

Păcat că, la fața locului, multitudinea de date, deosebit de interesante, nu ne-a fost oferită de șeful păstrăvăriei, care a fugit de ziariști „ca dracu’ de tămâie“. Pe malul bazinelor, a trebuit să ne mulțumim cu câteva explicații sumare din partea unui muncitor, de altfel foarte amabil. Abia când ne-am întors la administrator (Ocolul Silvic Pojorâta, care aparține de Direcția Silvică Suceava, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva), am aflat câte ceva din ceea ce ne interesa.

Curcubeu de peste 2 kg

Muncitorul ne-a scos „pe teren“ și ne-a însoțit până la bazinul în care sunt ținuți reproducătorii de curcubeu. După câteva mâini de mâncare și mai multe încercări, îngrijitorul a scos cu minciogul câțiva păstrăvi, cum nu am mai văzut. Unii depășeau 2 kg. Parcă erau somoni! Greutatea este foarte mare, dacă o comparăm cu cea a peștilor de consum, în medie de 150-200 g. Apoi am vizitat bazinele cu puieți, ușor de prins în plasă, indi-ferent de vreme.

„Uneori avem probleme cu cei mici, în timpul verii, când temperaturile sunt foarte ridicate“, ne-a spus gazda noastră.

În momentul vizitei mai multe bazine erau goale, urmând să fie spălate, umplute cu apă și populate cu puieți din noua generație.

La sugestia regelui Carol I

Păstrăvăria se află în apropierea localităţii Valea Putnei, la o altitudine de 1.000 m. A fost înființată în anul 1890, la sugestia regelui Carol I. Atunci avea menirea de a repopula râurile de munte. La început au fost construite 15 bazine din pământ, toate aparţinând familiei Antonovici. Suprafața luciului de apă era de numai 800 mp.

În perioada 1954-1955 a fost reconstruită, în aval de vechiul amplasament, iar între 1979 și 1981 s-au făcut mai multe modernizări succesive, în urma cărora s-a ajuns la 28 de bazine betonate și un luciu de apă de 4.300 mp. Are o capacitate de 10 tone de pește pe an.

Iniţial, păstrăvăria avea caracter mixt, consum și repopularea apelor de munte din Bazinul Dornelor, Pojorâta, Vama și Moldoviţa. Însă, în ultimii ani, produce păstrăv numai pentru consum.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1023
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

O pată de sânge pe istoria României moderne > REVISTA LUMEA SATULUI

O pată de sânge pe istoria României moderne

Suntem în primăvara anului de graţie 1862. Ţara este condusă de un guvern avându-l în frunte pe Barbu Catargiu, care aduce Legea rurală.

Actul normativ se întemeia pe statornicirea aşa-ziselor „învoieli libere“ şi pe autorizarea vinderii şi închirierii către ţărani a unor loturi pe moşiile statului sau ale aşezămintelor publice şi, ceea ce este important, prin proiect era respinsă împroprietărirea, acceptându-se doar desfiinţarea obligaţiilor de clacă.

Proiectul Legii rurale a stârnit o adevărată furtună în Parlament: deputaţii minorităţii liberale au întocmit un contraproiect care susţinea principiul împroprietăririi. Proiectul liberalilor este respins cu 48 contra 38 de voturi.

Un preţ prea scump

Poziţia conservatorilor a stârnit comentarii şi agitaţii în opinia publică a vremii. Ţărănimea era nemulţumită de nerezolvarea problemelor ei, ca de altfel şi majoritatea orăşenilor care era opusă guvernului conservator.

Într-o astfel de situaţie, în ziua de 8 iunie 1862 prim-ministrul Barbu Catargiu (foto) părăseşte clădirea Parlamentului din Dealul Mitropoliei la ora 17,45 şi cere trăsura. Cum aceasta dispăruse, prefectul Poliţiei, colonelul Nicolae Bibescu, îi oferă trăsura sa. În momentul în care aceasta, cu cupeul deschis, trecea pe sub bolta porţii Mitropoliei, asasinul, spun documentele vremii, care aştepta în umbră, s-ar fi urcat pe scara trăsurii şi ar fi tras două gloanţe din apropiere.

Primul glonţ l-a lovit pe Barbu Catargiu în cap provocându-i instantaneu moartea, iar cel de al doilea foc „şueră pe lângă urechea lui Bibescu“. Acesta a reuşit să oprească trăsura la poalele dealului, unde l-a întâlnit pe Alexandru Plogino, fost prefect de Bucureşti, care, observând poziţia rigidă a prim-ministrului, îl întreabă: „Eşti amărât, coane Barbule?“ atingându-i corpul care se prăbuşeşte într-o baltă de sânge.

Trupul neînsufleţit al prim-ministrului este dus imediat la reşedinţa sa, unde este examinat de doctorii Sarrhos, Felix şi Iorganda.

Dovada vinovăţiei?

Sunt imediat efectuate peste 200 de arestări, inclusiv fruntaşii radicali I. C. Brătianu şi C. A. Rosetti, care însă sunt puşi în libertate, neexistând vreo dovadă a vinovăţiei. Cercul de suspecţi este restrâns la trei nume: Dimitrie Dunca, Iulian Grozescu şi Gheorghe Bogati.

Cercetările au continuat până după 1872 fără niciun rezultat.

S-au emis mai multe ipoteze, între care şi un asasinat comandat de liberalii radicali, varianta unui asasin fanatic şi chiar implicarea domnitorului Al. I. Cuza.

Oricum, trebuie remarcat că cercetările au fost sistate la un moment dat din ordinul domnitorului. Şi mai ciudat, dosarul întocmit în 1862 a dispărut, existând în arhive doar dosarele din 1866 şi 1876, dar şi acestea au fost interzise de la cercetare din ordinul lui Dimitrie Onciul.

Problema financiară

Îngrozită de acest asasinat, Adunarea a adoptat cu 62 voturi contra a 35 proiectul Legii rurale a conservatorilor prin care ţărănimea nu primea decât 1,5 până la trei pogoane de pământ fiecare pentru vatra comunei.

Acest act nu a avut o viaţă lungă. La 24 august 1864 este sancţionată şi promulgată o nouă lege rurală prin care, anunţă Proclamaţia domnească, „claca este desfiinţată de-a pururea şi de astăzi voi sunteţi proprietari liberi pe locurile supuse stăpânirii voastre“.

Rămasă un mister până astăzi, asasinarea lui Barbu Catargiu reprezintă prima pată de sânge pe istoria României, care şi-a început, spune Alex. Mihai Stoenescu, era modernă cu o crimă politică perfectă. În secolul următor vor fi asasinaţi alţi prim-miniştri: I. G. Duca, Armand Călinescu, generalul Argeşanu, mareşalul Antonescu, Nicolae Iorga, Iuliu Maniu.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
720

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

o-piesa-de-muzeu-inca-functionala_l1519....

O piesă de muzeu încă funcţională

O mașină agricolă cu abur, care are aproape o sută de ani, a fost adusă la IndAgra 2011. Se numește Locomobil, fiind fabricat în anul 1915 la Budapesta de firma Hofherr Schrantz Wien Budapest şi achiziționat de țăranii din Lunga (Covasna). Locomobilul funcționează și astăzi, pe principiul locomotivei cu abur.

Dispune de o cameră de ardere, în care se introduc bucăți de lemn. Focul încălzește până la fierbere apa dintr-un cazan sub presiune. Aburul rezultat acționează asupra unui piston care pune în mișcare o roată exterioară.

Prin intermediul unei curele, roata învârte mecanismul unei batoze. Interesant este că, în ciuda motorului cu abur, utilajul nu se poate deplasa decât tras de doi cai, pentru că nu a fost gândit cu roți motrice, pentru tracțiune.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
691

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 072d8
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O poveste de la sate

Titlul meu poate părea un nonsens! Până la urmă, toate poveştile par a fi venit din lumea satului, de lângă o gură de sobă. Povestea de azi o spun pentru cei cu putere de decizie aflaţi în miezul reconstrucţiei economiei pe care o poate susţine o ţară ca România, cu un rural încă semnificativ.

Ciobanul - Baci manager

Să vă povestesc deci despre nişte crescători de vite de pe un munte, astăzi l-am ales pe cel cu numele de Blana, din Bucegi, care se încăpăţânează să ducă mai departe o activitate ce pare că nu mai are căutare, cea de producători de brânză cu adevărat tradiţională şi pe care n-o găseşti în frigiderele consumatorilor de astfel de produse pentru că nu este învelită în ştaiful modern pe care economia de piaţă îl recomandă.

Doi, mai mereu, trei în perioadele mai fericite, şi patru cu „managerul“ lor cu tot, ciobani la repezeală şi cu sprijinul istoriei, baci atunci când sunt avansaţi la acest grad, pe merit şi fără pile, oamenii pe care i-am cunoscut într-o zi de vară, cresc pe 25 de hectare – până mai deunăzi, când o „tanti“, avocat de meserie din zonă, le-a ciupit 5 hectare dintre acestea cu sprijinul „dezinteresat“ al edilului din zonă – circa 35 de vaci frumoase ale sătenilor din partea asta de ţară.

Până aici, nimic neobişnuit! Pe mai toţi munţii României se întâmplă asta de s-a auzit şi în Europa, astfel cum s-ar fi pus la cale, cu bani europeni, subvenţionarea unei asemenea îndeletniciri?! Se plăteşte supravieţuirea, dacă ţăranul alege să supravieţuiască în acest fel. Pentru că să faci brânză numai pentru consumul propriu se cheamă supravieţuire.

Zonele defavorizate ale României, în lipsa coordonării în interesul poporului român, par şi chiar sunt fieful şmecherilor cu pământuri ce primesc subvenţii fără să aibă nicio vacă în dotare. Fac bani din subînchirieri, închirieri la cei care, spuneam mai înainte, se încăpăţânează să mulgă vacile pe orice vreme, sub cerul liber, pentru că nu au adăposturi serioase pentru animalele lor şi nu vor avea niciodată din „nevânzarea, necomercializarea“ corespunzătoare a brânzeturilor, de altfel extraordinare, pe care reuşesc să le producă crescătorii aici şi cu care statul român ar trebui să se mândrească.

Ajutorul... unde merge?

Controlul unei asemenea activităţi se impune nu numai prin declaraţii sforăitoare, ci şi prin declanşarea unui ajutor real pentru cei care se mai pricep să facă brânză bună, dar care ajunge să burduşească pungilor celor care şmecheresc o asemenea ocupaţie şi care duc în derizoriu numele şi renumele unei îndeletniciri istorice ca cea a crescătorului de animale din ţara noastră.

Pe cuvântul meu de jurnalist încercat că baciul-manager Sorin Chiţu, calificat de voie, de nevoie, ajutorul lui de baci Costică Bota cu care am stat de vorbă la vreme de făcut brânză şi urdă în stil tradiţional, pot fi surse serioase de politici agricole pe care statul român şi Ministerul Agriculturii să le generalizeze prin munţii

României. Am câştiga nu numai dreptul la supravieţuire, ci şi la nemurire! Ce, nu merităm?!

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
723

□

ˆ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O profesionistă denunţă amatorismul

Pe inginera Ecaterina Hodorogea din localitatea Ciocăneşti, jud. Călăraşi, am întâlnit-o într-o zi când arşiţa era atât de mare încât oricare altă femeie ar fi făcut orice numai să nu iasă din casă. Câteva minute, până să vină din câmp, o aştept la sediul Societăţii Agricole „Crinul“, o căsuţă cu două camere, o casă bătrânească, văruită, vopsită şi cu nelipsitele flori la fereastră.

Aflu de la colaboratorii ei că inginera Ecaterina Hodorogea este născută în acest sat, că este fiică de ţărani, oameni deosebit de respectaţi pentru truda şi cinstea lor, că a muncit de mică alături de părinţi şi de fraţi grădina, via şi, în general, acolo unde era nevoie. Dar majoritatea părinţilor, oricât de mândri erau de copiii lor, îi îndemnau să înveţe la oraş, să facă o meserie, să le fie viaţa mai uşoară. Cu Ecaterina Hodorogea n-a fost aşa.

– Cum se hotărăşte o fată să se facă agronom?

– Am prins drag de pământ, am simţit că locul meu este în câmp, mi s-a părut firesc să studiez la Facultatea de Agronomie. Iniţial am vrut să mă ocup de legumicultură; m-au repartizat la CAP Ciocăneşti la ferma vegetală, dar după Revoluţie a început o cu totul altă etapă în viaţa mea profesională.

– Adică…

– A fost foarte greu. Am preluat terenul de la fostul CAP, ca patrimoniu am primit un tractor, deşi am preluat 600 ha. Cei de pe vechea structură a CAP-ului au luat toată dotarea: tractoare cu remorci, toate clădirile, maşini, absolut totul. Noi, pe lângă tractor, am obţinut această casă pentru sediu şi o singură magazie. În aceste condiţii am creat o asociaţie, „Crinul“, o socie-tate agricolă constituită pe Legea nr. 36 din 1991. Nu avem teren în arendă, este o asociere. Suntem 208 persoane, familii, iar media pe familie este în jur de 1,80 ha.

– V-aţi asumat o mare responsabilitate.

– Aşa este. Prima dată, în 1991, am lucrat cu Agromec Ciocăneşti; eram o asociaţie fără niciun statut, nu eram nici pe Legea nr. 36 nici pe Legea nr. 31, eram particulari, dar închiriam utilaje de la Agromec Ciocăneşti. În 1997 ne-am hotărât să construim societatea agricolă pe Legea nr. 36 şi de atunci am început să facem dotările necesare. În societate sunt opt angajaţi, din care patru mecanici agricoli, doi paznici, contabila şi eu, care mă ocup absolut de toate.

– Dincolo de curaj, ce a fost?

– Greu de spus. Am făcut credite la Banca Agricolă care ne-a sprijinit mult, am început să facem dotări. Apoi am contractat credite pentru investiţii şi pentru înfiinţarea de culturi. Au fost ani buni, nu am avut restanţe nici către bancă, nici către buget. Dincolo de asta a fost şi este o muncă enormă, sunt zile când lucrez 16 – 17 ore pe zi. În perioada de recoltat rapiţă am stat şi 24 de ore în câmp. Ca femeie, poţi face această meserie dacă ai spijinul familiei. În ceea ce mă priveşte am avut noroc. Soţul meu este inginer piscicol, are o fermă tot în Ciocăneşti, fetiţa noastră este studentă, anul acesta termină facultatea şi sunt foarte mândră de ea.

– Aţi fi putut să vă faceţi o seră, să lucraţi printre flori...
– Da, acum două săptămâni am fost la o întâlnire, la Ştefăneşti, unde au fost prezentate nişte sere, dar investiţia este foarte mare, ne depăşeşte: pentru înfiinţarea unui hectar de seră este necesar 1 milion de dolari. O sumă ameţitoare chiar dacă intră pe proiect, deoarece nu numai sera în sine costă, mai sunt şi alte anexe...
– Ce faceţi cu producţia?
– O vindem cu preţul ăsta, ce să facem. Nu pot să o depozitez, pentru că nu avem magazie şi, chiar dacă fac asta, preţul este în scădere. Statul spune că ne ajută cu subvenţii... În iarnă, domnul ministru Sârbu a spus la televiziune, l-a auzit toată ţara, că va sprijini agricultura cu acele cupoane pentru îngrăşăminte. Până să lanseze zvonul, preţul azotatului de amoniu era de 10 mii kg. În momentul în care s-a lansat zvonul, fabricile au mărit preţul în fiecare zi. S-a pornit de la 10 mii şi s-a ajuns la 17 mii kg.
Eu consider că acest lucru a fost o tâlhărie la drumul mare. Păi, nu se poate, în plină campanie, când aveam nevoie de aceste îngrăşăminte, preţul aproape să se dubleze! Dacă mergeţi acum la combinate, preţul a revenit la 10 mii. Cum vă explicaţi acest lucru? Ce mă deranjează foarte tare este şi faptul că ministrul nu mai recunoaşte că a spus ce a spus. La fel s-a întâmplat şi cu motorina. În toamnă ni s-a promis că ni se dau 10 mii (1 leu) pe litru. Până să ni se dea motorina, preţul a ajuns la 35 de lei. În momentul când ne-a dat subvenţia, motorina s-a făcut 46. Atunci, unde a fost leul? A fost o creştere artificială de preţ. Ceea ce obţinem abia ne ajunge să plătim utilajele.
– Cum a fost anul trecut?
– Anul trecut, prin proiectul FADR am făcut investiţii de 160 mii de euro. Ne-am făcut cam toată dotarea. A fost un sprijin excepţional. Dacă n-ar fi fost acest pro-gram nu am fi putut să facem nimic. Banii pe care i-am primit de la APIA, acea sută de euro pe hectar şi banii pe care i-am primit de la FADR, i-am folosit pentru dotare, iar din ce obţinem noi din producţie abia am reuşit să dăm redevenţa oamenilor, care a însemnat 900 kg de grâu pe hectar.
Pe 30% din suprafaţă am însă-mân-ţat porumb, tot pentru ei. Fără să plătească lucră-rile, ei şi-au luat producţia din câmp gata făcută. Oamenii sunt oarecum mulţumiţi, cu toate că eu aş vrea să ajung la cel puţin 1.500 kg redevenţa, pentru că eu cunosc fiecare membru din societate, sunt consătenii mei, oameni care au lucrat la vechiul CAP şi au pensii foarte mici.
– Cum sunt producţiile anul acesta?
– Mai slabe. Eu sper să închei acum cu 2 tone pe hectar. O producţie destul de mică, dar nu am respectat tehnologia cum trebuia. Nu am avut bani suficienţi pentru fertilizări, iar plantei cât îi dai atât îţi dă. Aveam deja credit FADR şi nu mi-am permis să fac alt împrumut pentru înfiinţare de culturi.
„Agricultura stă pe loc din cauza preţurilor! De exemplu, suntem în plină campanie de recoltat rapiţă, acum 7 zile preţul era de 10 mii kg plus TVA. Astăzi preţul este de nouă mii trei sute. Preţurile scad continuu. Ceea ce cumpărăm noi costă foarte mult, iar preţul produselor este foarte mic. Aici trebuie umblat, nu la subvenţii, nu la nu ştiu ce ajutoare... La nivel de minister trebuie să se umble, nu la nivel de producător. În plus, la minister ar trebui să existe un departament special care să se ocupe de contracte externe, să avem unde să ne vindem producţia. Nu să vină acum să ne spună: „Staţi, domnilor! Scadeţi preţul, pentru că nu avem desfacere!“ Care este problema mea? Eu am produs comenzi de stat stabilite prin Programul Naţional pe 2009 şi Ministerul nu este în stare să facă nişte contracte externe să ne vindem marfa!“
Agricultura se face atât de greu, cu atâtea piedici în România pentru că la Minister nu sunt oameni competenţi, profesionişti. Dacă erau persoane care să fi lucrat cel puţin 25 de ani în producţie ştiau cum să pună problemele.
Rodica SIMIONESCU
REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
897
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O punte între Occident şi Orient

Aproape 30 de ani au luptat muntenii împotriva ameninţării dinspre miazăzi. Au biruit de câteva ori oştile invadatoare, dar, din cauza disproporţiei de forţe, domnitorul muntean a fost nevoit să reglementeze politic raporturile sale cu Imperiul Otoman printr-un tratat, în 1417.

Cârmuirea lui Mircea a însemnat şi o epocă de progres economic. Prin ţară circulau mărfuri de lux aduse din apusul Europei, dar şi din răsărit, de la mii de kilometri distanţă. Negustorii străini, ca cei din Liov, din Lituania sau Braşov, primesc privilegii, domnul acordându-le „venirea slobodă“ în ţară cu marfă cât mai multă, plătind vamă într-un singur loc.

Într-un uric redactat în limba latină, domnitorul reînnoieşte privilegiile acestora în ceea ce priveşte vama. Aflăm aici despre catifeaua „franţuzească“ pentru care se plătea o vamă de 24 de ducaţi sau despre cea de Cehia, care costa 6 ducaţi. Sunt amintite, de asemenea, produsele „industriei“ săseşti – fier, postav, de obicei cenuşiu, blănuri, arcuri etc., pentru care saşii „nu vor plăti nimic.“ Pentru exportul produselor Ţării Româneşti erau prevăzute, de asemenea, taxe vamale. La un car încărcat cu peşte – crap şi morun – la Brăila se vor plăti 36 de dinari, iar la Târgovişte şi la Târgşor, câte un peşte. Pentru un bou sau o vacă se plăteau trei dinari, pentru brânză, un dinar, pentru blănurile de animale sălbatice, două monede etc. Trecând prin pasul Bran, un călăreţ plătea trei bani, iar un pedestru, un ban.

Mircea cel Bătrân, ctitorul

Intensa viaţă economică a atras după sine o impor-tantă circulaţie monetară. Mircea a bătut ducaţi şi bani de argint, ceea ce a permis domnitorului să lase posterităţii importante ctitorii. S-a marcat astfel o etapă în evoluţia arhitecturii ţării. Între acestea, mănăstirea Cozia (foto), zidită între anii 1387–1388, monument reprezentativ al arhitecturii vechi româneşti şi model pentru numeroase lăcaşuri de cult din această parte a ţării. Domnitorul a făcut danii şi mănăstirilor construite de înaintaşii săi, cum ar fi Tismana, care este miluită cu 11 sate, o parte din balta Bistreţ, precum şi cu venitul domnesc al exploatării de aramă de la Bratilov, a trimis ajutoare şi la Muntele Athos. De această danie aminteşte Neagoe Basarab, care spune că la mănăstirea Cutlumuz „străbunicul nostru, Io Mircea, marele voievod a înnoit [...] acest hram […] făcându-l ctitorie a Ţării Româneşti.“

Avanpost al Occidentului

Legăturile strânse ale lui Mircea cel Bătrân cu Ungaria, Polonia, dar şi cu alte ţări din Apusul Europei au făcut ca Ţara Românească să devină în timpul domniei sale un adevărat avanpost al Occidentului în această parte de lume. De altfel, în tabloul aflat la Cozia, domnul este îmbrăcat după moda apuseană a timpului, cu un costum strâns pe corp, de culoare roşie cu flori albastre. Tunica nu prea lungă, tivită cu fir, are în dreptul genunchilor brodaţi vulturi imperiali. Deasupra costumului, Mircea poartă o manta tivită cu aur prinsă pe umărul drept, iar pe cap are o coroană cu cinci vârfuri.

Lupta pentru tron

După o domnie glorioasă de 32 ani, Mircea cel Bătrân a plecat la Domnul la 31 ianuarie 1418, fiind înmormântat într-un sarcofag de piatră cioplit ca în Occident. La conducerea ţării a venit Mihail I, unul dintre fiii lui Mircea. Acum se declanşează bătălia pentru tron între Drăculeşti, după numele lui Vlad Dracul, şi Dăneşti, urmaşii lui Dan, cu tot şiragul nenorocirilor şi umilinţelor care se leagă de o astfel de împrejurare.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
532

□
º Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

O raritate a zonei montane - ferma zootehnică din Câmpulung Moldovenesc

Ne aflăm într-un spaţiu montan care, din punct de vedere economic, a supravieţuit prin ceea ce oamenii de aici au făcut de-a lungul secolelor să-şi asigure hrana de fiecare zi. În acest areal, agricultura montană a fost reprezentată în special de creşterea taurinelor şi ovinelor. Este greu de precizat sprijinul acordat de oficialităţile timpului pentru susţinerea acestui spaţiu economic. Faptul că oamenii de aici au reuşit să creeze imaginea unei comunităţi montane idilice lasă să se înţeleagă că autorităţile timpului nu i-au marginalizat.

Până şi în perioada comunistă ei au avut parte de o toleranţă care i-a scos în afara sistemului socialist de organizare a agriculturii. Astăzi însă agricultorii din zona montană acuză politica defectuoasă de susţinere financiară, dar mai ales practica abuzivă în materie de valorificare a produselor zootehnice din zonă.

Pătrunderea capitalismului străin în zonă a însemnat mai mult o deziluzie decât o sursă de dezvoltare pentru mulţi dintre producătorii agricoli. Cei care au realizat această promisiune iluzorie şi-au urmat propriile programe de dezvoltare şi au reuşit. Este şi cazul crescătorilor de taurine din Câmpulung Moldovenesc. Ei au mizat pe şansa europeană de dezvoltare şi există suficiente argumente pentru a spune că au izbutit.

Nevoia unui program european de amploare

Piticari Ioan, preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Taurine Piatra Şoimului din Câmpulung Moldovenesc, este fermier aproape de când se ştie. Dacă până în urmă cu şapte ani avea animale de la care obţinea producţie pentru autoconsum, în 2004 a hotărât să ducă această activitate la un nivel mai înalt. În urma unei prospecţii a pieţei, dar şi a perspectivelor economice, a hotărât să înfiinţeze o fermă de vaci pentru lapte.

A înţeles din capul locului că implementarea unui proiect zootehnic care să asigure sustenabilitatea şi competitivitatea pe piaţă presupune investiţii pe măsură. Conştient de acest lucru, dar şi de obligativitatea de a se alinia normelor europene, s-a conformat noilor cerinţe. Fapt este că a accesat un program european, care prevedea ca jumătate din valoarea investiţiilor să fie susţinută de stat, iar restul să fie suportat de fermier.

Datorită acestui program a reuşit să înfiinţeze o fermă de vaci pentru lapte cu 52 de capete, din rasa Bălţată Românească cu Simmental. Din efectivul pe care îl deţine doar 35 sunt vaci cu lapte, restul fiind tineret.

Competiţia de pe piaţa laptelui obligă la utilarea fermei cu tehnologie modernă, aşa că a investit aproape două miliarde de lei în construcţia grajdului şi în dotarea cu echipamente moderne. Astăzi ferma din Câmpulung Moldovenesc dispune de sistem automatizat de mulgere şi tancuri de răcire, tehnologie care garantează într-o măsură foarte mare sănătatea laptelui obţinut aici.

Problemele au rămas aceleaşi

Domnul Piticari afirmă că auspiciile sub care crescătorii de taurine din România şi-au desfăşurat munca, mai cu seamă în ultimii ani, nu sunt dintre cele mai favorabile. Una dintre principalele probleme pe care le invocă acum fermierii este preţul cerealelor. Creşterea considerabilă pe care acesta a înregistrat-o îi pune în mare dificultate pe crescătorii de animale, mai ales pe cei care au ferme de vaci lactante şi care au fost nevoiţi să practice acelaşi preţ pentru litrul de lapte. Raţiunea acestei hotărâri nu ţine neapărat de propria voinţă, ci mai degrabă de practica unităţilor de procesare, care, prin monopolul pe care îl exercită, îi obligă pe fermieri să valorifice producţia la un preţ foarte mic. În condiţiile acestea, se produce un dezechilibru în raportul costurilor de producţie şi profit, iar consecinţa este că fermierii merg mai degrabă în pierdere.

Fermierul susţine că actualul sistem de sprijin al statului nu asigură rentabilitatea şi sustenabilitatea unei afaceri zootehnice. Subvenţiile acordate pe cap de animal nu au aceeaşi valoare cu cele pe care le primesc zootehniştii europeni. Fermierii au primit 140 de lei pe cap de animal, dar până în prezent statul a achitat doar 90% din această valoare. Atunci când ferma este situată la 1.700 metri altitudine, enunţul problemei este altul. Vorbim deja despre zone defavorizate, pentru care sprijinul guvernanţilor ar trebui să fie mult mai însemnat. Potrivit domnului Piticari, pentru 2011 nu a fost stabilită încă o cuantificare financiară destinată acestor regiuni.

O conlucrare dezavantajoasă

Domnul Piticari afirmă că valorificarea laptelui este încă una dintre cele mai grave probleme cu care se confruntă fermierii. Spre deosebire de alţi fermieri, se consideră norocos pentru că are încheiat un contract cu unitatea de procesare Dorna Lactate. Nu neapărat pentru că preţul pe care îl primeşte pentru litrul de lapte este unul avantajos, ci pentru că nu s-a văzut nevoit, asemeni multor fermieri, să arunce laptele sau să-şi închidă ferma. Producţia de aproximativ 450 litri de lapte este colectată zilnic de tancurile unităţii cu care lucrează.

Singura modalitate prin care agricultorii pot răzbi pe piaţă depinde de o organizare riguroasă şi de asocierea în structuri care să pledeze pentru cauza lor. Acesta este, de altfel, crezul care l-a motivat pe domnul Piticari să înfiinţeze Asociaţia Crescătorilor de Taurine Piatra Şoimului. Au trecut şase ani de la înfiinţare, vreme în care au aderat la asociaţie aproape 20 de membri din zonele limitrofe localităţii Câmpulung Moldovenesc. Aderarea a cât mai multor fermieri la asociaţii este, în opinia domniei sale, primul pas către realizarea unui amplu proces de reorganizare a fermierilor.

Laura Smaranda-Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
1846

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O rază de speranţă pentru vinul românesc

În săptămâna pascală a avut loc, în foaierul Societăţii Române de Radiodifuziune, prima ediţie a „Salonului de vinuri româneşti". Organizat sub egida Organizaţiei Interprofesionale VitiVinicole (ONIV), evenimentul a reunit câţiva producători, nu foarte mulţi, ce-i drept, printre care s-au numărat Cramele Hallewood, Recaşi, Carl Reh, Cotnari, Murfatlar şi Vincon. După spusele directorului executiv al ONIV, domnul Petre Mocanu, reiese că, la ora actuală, aceştia sunt şi marii exportatori de vin românesc.

O acţiune timidă, aşa cum au numit-o chiar organizatorii, dar poate fi un început, un semnal pentru a atrage atenţia asupra vinului românesc care nu reprezintă doar cultură şi tradiţie, ci şi un viitor la care trebuie să ne gândim.

Vinul autohton rămâne preferatul românilor

Din discuţia cu domnul Mocanu am aflat că, în privinţa consumului de vin, românii sunt oarecum naţionalişti. „Românii preferă vinul de sorginte românească, în favoarea celui de import. De aceea, aproape tot ce producem merge spre consum, iar restul este adus de pe pieţele externe. Importul de vin nu reprezintă încă un pericol, având în vedere că procentul este mai mic de 8%", a spus Mocanu. Dumnealui susţine că, deşi consumul anual de vin, familial şi comercial, se ridică la 5,3-5,4 milioane hectolitri de vin, potenţialul de consum este de opt milioane de hectolitri.

În 2008, în România s-au recoltat 894.000 tone de struguri. S-au obţinut 5,3 milioane de hectolitri, din care 3,4 milioane vin nobil. Potrivit ONIV, anul acesta producţia de vin estimată s-ar putea ridica la şase milioane de hectolitri, în creştere cu 13% faţă de 2008.

Două mari proiecte de promovare

Despre exporturi aflăm tot de la directorul ONIV că, în structura acestora tendinţa este de a câştiga noi pieţe. Astfel, dacă anul trecut exporturile de vin s-au ridicat la 180.000 de hectolitri, pentru anul acesta se estimează creşteri de10-12% ale livrărilor pe pieţele externe. Ţinta este de a exporta peste 200.000 de hectolitri de vin. Petre Mocanu a mai precizat că piaţa comunitară înghite de asemenea o cantitate mare de vin, dar începând cu 2007 acesta nu mai este considerat export.

Estimările optimiste privind exportul se datorează în mare parte faptului că, din cele 42 milioane de euro fonduri europene acordate anul acesta sectorului vitivinicol, două mari proiecte de promovare a vinurilor româneşti vor primi finanţare.

Cel care se adresează pieţei interne însumează aproximativ un milion de euro, iar cel care vizează promovarea pe piaţa extracomunitară este de aproximativ 700.000 de euro. Din aceste sume, 50% reprezintă fonduri europene, 30% cofinanţare de la bugetul naţional şi restul contribuţia producătorilor care vor fi promovaţi. Brandurile promovate vor fi cele care nu au concurenţă pe pieţele internaţionale, respectiv Feteasca Neagră, Fetească Albă, Crâmpoşie Selecţionată, Frâncuşa, Grasa de Cotnari, Busuioaca de Bohotin şi Băbeasca Neagră, Şarbă, Iordană pentru şampanie, Zghihară.

Printre destinaţiile vizate se numără Suedia, Finlanda, Norvegia, Japonia, Coreea, SUA şi Rusia, aici existând deja cerere de vinuri româneşti. Este luat în calcul, bineînţeles, şi potenţialul pieţelor din aceste ţări.

Măsurile de promovare implică publicitate adecvată, prezentare de branduri şi soiuri româneşti, participarea la târguri şi saloane interne internaţionale şi studii de piaţă în ţările vizate.

Pentru anul acesta, termenul de predare a proiectelor privind promovarea pe piaţa internă a fost de 30 aprilie, iar pentru cele ce vizează piaţa externă este 30 noiembrie. Două asociaţii ce fac parte din ONIV, respectiv APEV (Asociaţia Producătorilor şi Exportatorilor de Vin) şi ASCER (Asociaţia Consultanţilor Enologi din România) vor lucra la aceste proiecte care vor fi alese prin licitaţie.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
698
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

o-reusita-care-trebuie-sa-ne-dea-de-gand...

O reuşită care trebuie să ne dea de gândit > REVISTA LUMEA SATULUI

O reuşită care trebuie să ne dea de gândit

O vorbă veche românească spune că toamna se numără bobocii şi pentru a face această evaluare îl am de această dată alături de mine pe omul care cunoaşte bine satul şi agricultura românească şi nu numai a noastră, ci şi a lumii. Este vorba de domnul Ion Banu, director, editor general al revistei Lumea Satului.

– Nu putem să discutăm de sat, locul unde mulţi susţin că nu se mai întâmplă nimic, fără să aducem în prim-plan agricultura românească. Iată că a fost nevoie de o vară ca aceea din 2011 ca să se demonstreze încă o dată ce forţă se află concentrată în spaţiul rural.

– Da, din fericire avem un an cu producţii bune şi asta nu poate decât să bucure atât agricultorii cât şi consumatorii şi, de ce nu, guvernanţii, pentru că în aceste condiţii aportul agriculturii la bugetul naţional este consistent. Asta comparativ cu ce s-a întâmplat în anii trecuţi, mulţi dintre ei fiind bântuiţi de o secetă cumplită, după cum ştim. Eu sper ca acest an să capitalizeze serios agricultorii astfel încât să poată porni din nou la drum, cu dreptul. Sigur că ne bucurăm de rezultatele agriculturii în condiţiile unui an favorabil din punct de vedere agrometeorologic.

Dar să nu uităm că în România ultimelor decenii şapte ani din zece, din păcate, sunt secetoşi. Asta ar trebui să dea de gândit foarte serios şi nu întâmplător eu amintesc ori de câte ori am ocazia de necesitatea reevaluării şi reorganizării sistemelor de irigaţie. Se vorbeşte de 3,5 milioane de hectare care au fost amenajate pentru irigaţii şi dacă măcar 3 milioane ar reintra în circuit cred că am face uşor faţă şi asta chiar în condiţii de secetă severă. Cu atât mai mult cu cât ca urmare a programelor de finanţare din fonduri europene agricultura a fost destul de bine dotată din punct de vedere tehnic. Trebuie spus că şi acest fapt a contribuit mult la rezultatele bune obţinute în acest an. Dar folosesc şi acest prilej pentru a îndemna la a se face şi mai mult pentru absorbţia acestor fonduri.

Un pas înainte, doi înapoi…

– Cum spune o altă vorbă românească, cu o floare nu se face primăvară. Avem zone unde se irigă cu picătura, avem sisteme în marile exploataţii care funcţionează impecabil.

– Din nefericire, acestea se ridică la nivel naţional la cca 400-500 mii ha. Din 3,5 milioane ha cred că este mult prea puţin, de asta spun că trebuie să se facă mult mai mult în acest sens (…). Dacă aceste sisteme de irigaţii ar fi fost menţinute în funcţiune, modernizate în timp şi găsite soluţii de eficientizare a lor, astăzi lucrurile ar fi stat altfel. Sigur că foarte multe staţii de punere sub presiune sunt mari consumatoare de energie în momentul de faţă. Dar, vedeţi, natura ne-a hărăzit cu o bogată reţea hidrografică, am putea folosi acest enorm avantaj pe care îl avem, să realizăm – aşa cum se începuse până înainte de ’89 – lacuri de acumulare de unde apa poate fi folosită şi pentru producere de energie, dar şi pentru irigaţii prin cădere.

Apoi sigur că nu mai putem vorbi de conducte îngropate care sunt foarte costisitoare, ci de aripi moderne şi de irigaţii prin picurare. Sunt ţări în lumea asta cu un regim hidric absolut deficitar unde plouă din şase în şase luni, dar care fac producţii-record irigând prin picurare. Astfel fac şi economie de apă, dar şi de energie electrică pentru că prin acest sistem se consumă exact atât cât îi trebuie plantei. Este mult de lucru pentru că, vedeţi, avem noi, românii, un talent de a bate pasul pe loc, de a nu înainta deloc. Parcă facem un pas înainte şi doi înapoi.

Sigur că se conturează un program pe termen mediu şi lung, la care se lucrează şi la preşedinţie şi la minister, dar nu ştiu dacă el este agreat de toate forţele politice pentru că imediat ce se schimbă guver-narea, cei care urmează la conducere vin cu alte puncte de vedere doar de dragul de a arăta că celălalt nu a făcut bine.

Performanţe subapreciate

– Am putea să completăm cu sugestia că ministerele trebuie să fie conduse de specialişti şi nu de politicieni. Cred că politicul, atunci când ia o decizie, trebuie să aibă în vedere sfaturile specialiştilor pentru că cei din agricultură au o experienţă şi ea este tezaurizată în rezultatele cercetării ştiinţifice româneşti.

– Dacă agricultura funcţionează la parametrii despre care vorbeam şi are încă rezultatele pe care le are, acest fapt se datorează şi cercetătorilor cu ceva ani vechime care încă mai lucrează în sistem mai mult din pasiune. Din păcate, puţini din generaţia mai tânără au reuşit să obţină cele mai bune rezultate. Dar cercetarea a avut şi are în continuare un mare handicap, chiar dacă acum a fost promovată o lege care să zicem că îi favorizează. Ei, funcţionând cu capital de stat, nu au avut acces la programele europene şi nu s-au putut dota. Ceea ce este foarte grav, pentru că cercetarea românească a dovedit întotdeauna performanţă prin soiurile şi hibrizii obţinuţi. Dar s-a neglijat mult acest aspect al cercetării şi cercetătorilor, al promovării rezultatelor muncii lor, motiv pentru care nici tinerii absolvenţi, chiar şi cei mai buni, nu prea aspiră să intre în acest domeniu.

– Se spune că cea mai importantă investiţie este în oameni, dar în realitate nu se întâmplă deloc aşa. La noi însă, dacă ar fi să exemplificăm, un profesor are un salariu de mizerie şi, în acelaşi timp, respectul care i se arată este unul de margine.

– Este adevărat, nici profesorii şi nici elevii nu sunt suficient de motivaţi să realizeze un învăţământ de calitate şi o pregătire pe măsură, motiv pentru care, după ieşirea de pe băncile şcolilor, mulţi eşuează. E nevoie de carte, de informaţie, de cunoştinţe ca să ai siguranţa că vei reuşi în viaţă. Faptul că mulţi cred că reuşesc doar dacă au bani nu cred că va avea prea mulţi sorţi de izbândă. Viaţa va dovedi că, „dacă ai carte, ai parte!“. Aşadar cred că se impune mai mare preocu-pare faţă de învăţământ şi dascăli, faţă de sistem în general.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
696

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

O şcoală occidentală la ţară

Cu toţii avem credinţa că şcolile de la sate sunt mai puţin dotate tehnic şi tehnologic decât cele din oraşe. Se pare că, aşa cum spune o zicală din popor, roata s-a întors în cazul Şcolii Generale cu clasele I-VIII Dumbrăviţa din judeţul Timiş. Aici totul pare un vis devenit realitate.

De la un pas de desfiinţare, la o mare realizare

În anul 2003 şcoala generală din Dumbrăviţa se afla la un pas de desfiinţare. Atunci a pornit o nouă iniţiativă - aceea de a face din ea una de nivelul celor de la oraş. Operaţiune reuşită. După numai şapte ani, întâlnim aici o instituţie cum nu prea vedem nici măcar în oraşe, darămite la ţară.

Şcoala Dumbrăviţa are două secţii de predare, română şi maghiară, ale căror cursuri se desfăşoară în două corpuri, cel vechi, de peste 100 de ani, fiind reabilitat în 2003-2004. Lângă această construcţie s-a adăugat o alta ridicată în 2007.

Este vorba, în fapt, de o şcoală modernă: curtea şcolii este un adevărat paradis pentru copii. Terenul de sport este pus la dispoziţie celor mici chiar şi după ore, deoarece este dotat şi cu nocturnă. Cele trei laboratoare de informatică doresc a contribui la dezvoltarea capacităţilor operaţionale ale elevilor, iar plasme, dulăpioare individuale şi sisteme de supraveghere există în mai toate sălile de curs. La acestea se adaugă cursurile de limba engleză, informatică, pictură, tenis de masă, şah, lupte greco-romane şi dans modern.

Navetă în sens invers

La Dumbrăviţa, comună fără sate aparţinătoare, învaţă în prezent copii din toate satele din jur şi chiar mai depărtate, fiindu-le puse la dispoziţie patru microbuze de către primărie. „La Dumbrăviţa, vă vine sau nu să credeţi, învaţă elevi veniţi din metropolă“, ne mărturiseşte mândră doamna director, Benkő Hajnal. De aici putem concluziona faptul că unii părinţi aleg să îşi aducă micuţii la o şcoală de la ţară în detrimentul uneia din Timişoara, şi asta datorită dotărilor de care dispune instituţia de învăţământ rural.

O iniţiativă a ajuns astăzi să fie un program after-school. Iniţial, câţiva profesori au oferit, în zilele de sâmbătă, meditaţii gratuite pentru elevi. De aici s-a ajuns la realizarea unui program after-school la care pot apela părinţii pentru 25 lei lunar, restul cheltuielilor fiind suportate de către Consiliul local. De asemenea, elevii pot lua masa contra-cost, pentru acest serviciu şcoala având încheiat un contract cu o firmă de catering.

Rezultate pe măsura investiţiilor

Aşa cum era şi de aşteptat, rezultatele acestei munci nu au întârziat să apară. La panoul de onoare se aflã afişate rezultatele. Prin dăruirea profesorilor şi sârguinţa elevilor s-a ajuns la rezul-tate notabile la nivel naţional, dintre care menţion
ăm:

- locul I la Simpozionul Naţional de Biologie şi la concursul naţional de Informatică;

- locul al III-lea la faza judeţeană a Olimpiadei Sportului Şcolar, la şah 2009, plus calificări la faza naţională a Olimpia-dei Sportului Şcolar, la tenis de masă;
- medalie de bronz în cadrul Finalei Naţionale de lupte greco-romane, copii.

Realizările de la şcoala din Dumbrăviţa nu trebuie judecate ca fiind o rivalitate dintre sat şi oraş. Ele dovedesc însă că elevii de la ţară merită să aibă aceeaşi şansă cu cei de la oraş.

Larissa SOFRON

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
841
□
Comentarii
□
□
1. Gigel -- (5-January-2011)Bravo! m-a impresionat acest articol!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O simbioză indestructibilă: mediu - agricultură

Primul raport al unui grup de iniţiativă ce-şi propune măsurarea sustenabilităţii agriculturii

În Statele Unite ale Americii, la San Antonio, a fost dat publicităţii recent (12 ianuarie 2009) un prim raport privind crearea unui cadru pentru măsurarea sustenabilităţii producţiei agricole. Conceput pentru a surprinde tendinţele pe termen lung, studiul indică faptul că se înregistrează deja progrese în reducerea amprentei pe care producţia agricolă o pune asupra mediului. Raportul asupra Indicatorilor Resurselor de Mediu a fost lansat la întrunirea anuală a American Farm Bureau Federation (Federaţia Biroului American de Agricultură) de Alianţa Keystone pentru Agricultură Durabilă.

Un scenariu prea optimist

Experţii estimează, într-un scenariu optimist, că producţia agricolă trebuie să se dubleze până în 2050 pentru a ţine pasul cu creşterea populaţiei şi a nevoii de hrană. Preocupaţi de felul în care această extindere are loc, într-un mediu din ce în ce mai fragil, un grup divers de actori implicaţi de-a lungul filierei de producţie s-a reunit în cadrul unei iniţiative intitulate „De la fermă la piaţă“ (Field to Market), Alianţa Keystone pentru Agricultură Durabilă, care include producători agricoli, firme din domeniul agriculturii, companii de industrie alimentară, comercianţi, organizaţii non-guvernamentale, având ca obiect îmbunătăţirea productivităţii agricole şi reducerea impactului activităţilor agricole asupra mediului, ameliorarea sănătăţii oamenilor prin accesul la hrană adecvată nutriţional, creşterea nivelului de trai al comunităţilor rurale.

Iniţiativa aparţine şi este facilitată de Centrul Keystone, organizaţie nonprofit dedicată dezvoltării de soluţii complexe, obţinute prin colaborarea actorilor implicaţi, în probleme ale societăţii contemporane.

Conceptul „de la fermă la piaţă“

„De la fermă la piaţă“ a făcut deja primul pas în demersul de a crea un indice al sustenabilităţii, care va fi utilizat în Statele Unite pentru a măsura impactul social asupra mediului şi sănătăţii agriculturii.

- Alianţa a acordat o mare atenţie dezvoltării unei metodologii comprehensive, ce poate deveni standard în măsurarea sustenabilităţii agriculturii şi care să întrunească acordul majorităţii participanţilor.
- O primă referinţă pentru producţia de porumb, soia, bumbac şi grâu o constituie valorile din Raportul asupra Indicatorilor Resurselor de Mediu, care evaluează la nivel naţional, pentru perioada 1987-2007, utilizarea terenului, apei, energiei, degradarea solului şi impactul asupra climei.
- Studiul evaluează, pentru ultimele două decenii, impactul general al utilizării resurselor, inclusiv modificările pozitive în reducerea amprentei asupra mediului ale noilor practici de producţie.

Şase concluzii-cheie

Raportul asupra Indicatorilor Resurselor de Mediu vine cu câteva concluzii-cheie. Este important de observat că producţia agricolă a devenit mai eficientă cu timpul, ceea ce sugerează o evoluţie în sensul satisfacerii nevoii crescânde de hrană, în paralel cu reducerea impactului asupra mediului.

- În ansamblu, eficienţa utilizării resurselor a suferit o ameliorare în ultimii 10 ani, ca urmare a creşterii productivităţii.
- Degradarea solului (pe unitatea de produs obţinut) a fost semnificativ mai mică la toate culturile.
- La porumb, rezultatele au fost de la modeste la semnificative în îmbunătăţirea utilizării apei pe unitatea de suprafaţă, ca şi în diminuarea cantităţii de energie şi a emisiilor de carbon corespunzătoare unei unităţi de produs.
- La bumbac şi soia se înregistrează progrese în reducerea apei de irigat, energiei şi emisiilor de carbon pe unitatea de produs.
- Consumul de energie pe tona de grâu s-a diminuat, în timp ce consumul de apă a rămas constant, iar emisiile de carbon au crescut cantitativ.
- Progresul viitor va avea nevoie de soluţii inovative fără precedent şi de efortul de colaborare al tuturor factorilor implicaţi în activitatea de producţie agricolă.

Practici de promovare a sustenabilităţii

„De la fermă la piaţă“ este la începutul unui efort dedicat conceperii şi îmbunătăţirii de indicatori, stabilirii de obiective şi dezvoltării de practici care să promoveze sustenabilitatea de-a lungul întregii filiere a produselor agricole, astfel:

- Indicatori privind calitatea apei şi a biodiversităţii sunt în curs de elaborare şi vor fi incluşi deja în noul raport ce va fi dat publicităţii în 2009.
- A fost lansată iniţiativa unui dialog larg, care să ducă la crearea de programe ce vizează ridicarea continuă a sustenabilităţii producţiei de hrană.
- A fost finalizată dezvoltarea unui chestionar online care să permită fermierilor să evalueze impactul activităţii proprii şi să implementeze cele mai bune practici pentru a ameliora sustenabilitatea acesteia.

Viitoarele rapoarte ale Alianţei Keystone vor analiza factorii socio-economici şi de sănătate în fermele din SUA. Ca tendinţă generală, aceştia s-au ameliorat în ultimele două decenii, ca urmare, mai ales, a creşterilor de productivitate. Din nou reiese clar nevoia de inovaţie şi colaborare pentru îmbunătăţirea continuă a parametrilor consideraţi.

O alianţă ce cuprinde elite

Printre membrii Alianţei „De la fermă la piaţă“ se numără: American Farm Bureau Federation; American Soybean Association; Bayer CropScience; Bunge; Cargill, Incorporated; ConAgra Foods; Conservation International; Cotton Incorporated; DuPont; Fleishman-Hillard; General Mills; Grocery Manufacturers Association; John Deere; Manomet Center for Conservation Sciences; Mars, Incorporated; Monsanto Company; National Association of Conservation Districts; National Association of Wheat Growers; National Corn Growers Association; National Cotton Council of America; National Potato Council; Syngenta; The Coca-Cola Company; The Fertilizer Institute; Kellogg Company; The Nature Conservancy; United Soybean Board; and World Wildlife Fund.

Mai multe detalii despre acest proiect complex puteţi găsi vizitând www.keystone.org/spp/env-sustain_ag.html.

Cristina CIONGA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
807

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

o-teza-de-doctorat-de-nivel-academic_I16...

O teză de doctorat de nivel academic

Recent, în Aula Academiei de Ştiinţe Agronomice şi Silvice „Gh. Ionescu Siseşti" , într-o atmosferă de înaltă ţinută ştiinţifică, directorul general al IMB, inginerul Lucian BUZDUGAN şi-a susţinut teza de doctorat cu titlul „Cercetări privind optimizarea tehnologiei culturii rapiţei de toamnă în incinta îndiguită din Insula Mare a Brăilei", realizată sub coordonarea ştiinţifică a academicianului Cristian HERA, vicepreşedinte al Academiei Române. Comisia (foto) alcătuită din președinte – prof. univ. Costică Ciontu, decanul Facultății de Agricultură, USAMV București, academician Cristian Hera, conducător științific, academician Ioan Păun Otiman, Secretar General al Academiei Române, prof. univ. Mihai Dumitru și prof. univ. Gheorghe Valentin Roman, referenți științifici, au dat cuvântul doctorandului pentru a prezenta lucrarea.

Modest, dezinvolt și sigur pe el în același timp, atitudine specifică specialistului de marcă cu suficientă experiență profesională, dar și managerială, doctorandul Buzdugan a surprins numeroasa asistență – academicieni, cadre didactice universitare, cercetători, specialiști, reprezentanți ai unor importante exploatații agricole – prin modul de prezentare, detaliile tehnologice și, mai cu seamă, rezultatele obținute în urma cercetărilor efectuate.

Lucrarea conține 362 de pagini, 15 capitole, 65 de tabele și 201 grafice, fiind apreciată de comisie ca fiind, prin conținutul ei, de nivel academic.

Academicianul Cristian HERA a apreciat mai cu seamă efortul și preocuparea doctorandului pentru descoperirea celor mai eficiente variante tehnologice, pornind de la pregătirea terenului, fertilizare, combaterea bolilor, dăunătorilor și buruienilor, până la recoltare. „Preocuparea continuă pentru progres în domeniul său de activitate, rezultatele obținute îl recomandă pe Lucian Buzdugan pentru obținerea titlului de Doctor în Agronomie", a declarat în încheierea cuvântului său conducătorul științific.

Academicianul I.P. Otiman: „...Sunt în fața unui om de o complexitate deosebită care, pe lângă un manager desăvârșit, este și un tehnolog de excepție."

Prof. univ. Mihai Dumitru: „...Trebuie să recunosc că merg la Lucian Buzdugan ca la Meca. Este omul cu atâta experiență și atâta preocupare pentru tehnica agricolă performantă încât nu se poate să nu pleci cu noutăți de la el, indiferent cât de des îl vizitezi."

Prof. univ. Gh.V. Roman: „...Lucrarea este unică prin amploarea ei, dar mai cu seamă prin rezultatele cerce-tărilor."

Opinii asupra tezei de doctorat, dar și a autorului au fost făcute și de mulți alți vorbitori, caracterizându-l pe doctorand ca fiind „un desăvârșit om de știință ce a reușit să facă din IMB o adevărată școală superioară de agricultură" (A. Rădulescu).

Au mai luat cuvântul fostul ministru al agriculturii Ioan Teșu, Marian Ianculescu, Secretarul General al ASAS, Gh. Antohi, deputat ș.a.

În încheiere, președintele comisiei, apreciind la rându-i teza, conținutul și valoarea ei științifică, a dat citire procesului verbal prin care se propune conferirea titlului de Doctor în Agronomie domnului Lucian Buzdugan.

I. Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
926
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O tradiţie conservată: producerea materialului săditor viticol > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

O tradiţie conservată: producerea materialului săditor viticol

Locuitorii din comuna Breaza, judeţul Buzău, nu câştigă mare lucru din agricultură. Dar fac şi ei ce pot. De exemplu, n-au abandonat activitatea care a dat specific unic acestei aşezări. În patru din cele cinci sate (Breaza, Greceanca, Vispeşti şi Văleanca) se produce şi astăzi material săditor viticol, lucru pe care nu-l mai face nimeni, ca afacere de familie, nici în Buzău şi nici în judeţele limitrofe.

Primarul, viceprimarul şi consilierul primarului sunt câţiva dintre cei 15 sau 20 de producători autorizaţi de butaşi. O ocupaţie bună mai ales în condiţiile în care unităţile specializate au renunţat la pepinierele viticole. Despre ce înseamnă ca tehnologie, investiţie şi venituri această rară ocupaţie sau mică afacere am stat de vorbă cu Viorel Bogza, cel care a intrat în breaslă de 20 de ani.

Câştig de 40 lei/mia de butaşi

Lucrul începe în luna martie. Portaltoii sunt cumpăraţi cu 0,25 lei/bucata de la unităţile de cercetare care au mai păstrat plantaţiile mamă. Tot în martie se recoltează şi altoii din soiurile solicitate (Muscat de Hamburg, Afuz-Ali, Fetească albă şi neagră, Chardonnay, Merlot). Portaltoii şi altoii se fasonează, se ţin la umectare şi se altoiesc manual. Un muncitor specializat execută 1.500-3.000 de altoiri/zi, muncă plătită cu 40 lei/mia de butaşi.

O muncă de 1-1,5 lei…

După altoire, materialul este parafinat (parafină cu biostimulatori) prin imersie, pentru asigurarea calusării la punctul de altoire. Butaşii sunt stratificaţi în camera de forţare, într-un substrat format din păiş (în loc de turbă) şi nisip fin. După fixare, aceştia sunt complet acoperiţi cu alt strat de nisip. Urmează două săptămâni cu temperaturi de peste 30 de grade, o săptămână cu temperaturi mai mici şi o alta de acomodare sau călire (aerisire puternică). Până în acest punct, butaşul adaugă cheltuieli la preţul de livrare de 1-1,50 lei.

Pepiniera din câmp

Butaşii sunt scoşi în câmp şi plantaţi pe biloane, la o distanţă care să asigure o densitate de 25-30 fire la metru liniar. Biloanele sunt protejate cu folie (împiedică evaporarea apei şi menţine terenul curat de buruieni) şi dispun de sistem de irigare prin picurare. Pe timpul verii se aplică toate tratamentele specifice împotriva bolilor şi dăunătorilor. Anul acesta, de exemplu, a fost nevoie de 13-15 tratamente.

Preţul de livrare, 5 lei/bucata

Recoltarea începe la 1 noiembrie. Materialul săditor este sortat pe soiuri, în pachete de 20 de bucăţi şi este din nou stratificat, cât să reziste întreaga iarnă. Livrarea (comenzile vin doar de la proprietarii de suprafeţe mici de viţă-de-vie) începe din toamnă şi durează până în primăvară. Preţul este de cel puţin 5 lei/butaşul. Fermele de familie specializate în producerea materialului săditor viticol au capacitate de 10.000 până la 30.000 de butaşi. Anul 2011 a fost unul bun, cu un coeficient de prindere de aproximativ 70%. Una peste alta, ocupaţia le aduce familiilor un venit rezonabil.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
904

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

o-viata-cat-un-veac_s510.html

O viaţă cât un veac > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulO viaţă cât un veac

Ne întâmpină zâmbind în poartă. Este mic de statură, vioi şi poartă barbă. „Cum ar şti lumea că eşti bătrân, dacă n-ai avea barbă“, glumeşte stăpânul casei, care în urmă cu doar câteva zile a împlinit rotunda vârstă de 100 de ani. Sărbătoarea a fost a întregului sat Glodenii Gândului din comuna ieşeană Ţibăneşti.
.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....
Stelian Ciocoiu
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2171
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O viaţă închinată viticulturii

Poate suna a clişeu, dar cum altfel îl poţi introduce pe cel care a practicat la nivel de performanţă această meserie până în ultima clipă a vieţii sale? Documentarea pentru rândurile de mai jos am realizat-o undeva la începutul lui august când, pur întâmplător, am ajuns să cunosc o familie cu totul deosebită despre care am toate motivele să regret că nu am reuşit să scriu cu măcar o lună mai devreme… Un domn, angajat la ANIF Galaţi, care a avut amabilitatea să-mi fie ghid în periplul meu prin zona Bujorului, mi-a propus să descindem mai întâi într-o plantaţie de viţă-de-vie întreţinută ca la carte şi aşezată, aşa cum îi şade bine unei vii, pe o terasă, pentru a se bucura îndeajuns de razele binecuvântate ale soarelui.

De plantaţia aflată la Râpa Mocanului se ocupau cu drag şi pasiune domnul şi doamna Julei despre care aveam ocazia să aflu că nu erau doi simpli amatori printre cei mulţi care aici, pe vestitele dealuri ale Bujorului, se îndeletnicesc cu această meserie, ci doi specialişti proaspăt retraşi, unul venit din producţie, celălalt din cercetare… Îmbinarea perfectă, cum s-ar spune. Cu ei am purtat cea mai frumoasă discuţie despre compromisurile pe care trebuie să le faci în viaţă, despre familie şi, nu în ultimul rând, despre pasiunea pentru viticultură.

Producţia, faţă în faţă cu cercetarea

Momentul întâlnirii noastre e unul memorabil. Doamna Julei având în mână câteva frunze de viţă-de-vie proaspăt adunate îşi atenţionează partenerul că mana e în faza de incubaţie. „Dacă nu o stopăm acum, la toamnă umplem butoaiele cu apă“, spune doamna. El se declară sceptic la auzul acestor vorbe şi glumeşte un pic pe seama ei: „Nevasta mea are un cromozom în plus. Ştiţi care e? Țâfna...“ Apoi tot domnul Julei, pentru a o îmbuna, povesteşte că doamna şi-a dedicat viaţa cercetării, lucrând mai întâi în chimia vinului la Vinalcool, de unde a trecut apoi la Stațiunea de Cercetare de la Bujoru, unde timp de 25 de ani a fost cercetător ştiinţific în protecţia viţei-de-vie. E fascinant să-i priveşti cum se tachinează, completându-se însă în acelaşi timp atât de bine, introducân-du-se unul pe altul în povestire cu mândrie și modestie totodată.

Vin pentru suflet

Când s-a pensionat domnul Julei, soţia s-a temut că, rămas fără ocupaţie, şi fără un pahar de vin bun, aşa cum era obişnuit, el se va irosi. Aşa s-au gândit să-şi facă mica lor podgorie de numai 75 de arii, pe care au înfiinţat-o pe locul unei foste păduri. Au ales locaţia pentru că avea expoziţia foarte bună şi era ferită de curenţi. Au defrişat, au îngrăşat bine terenul, apoi au plantat şi soiuri de masă, să-i mulţumească şi pe nepoţei, dar mai ales de vin. A fost înfiinţată conform STAS-ului 2,2 m cu 1,40, ridicată la 3 rânduri de sârmă întinsă pe spalieri înalţi, de portaltoi şi condusă sub formă de cordon bilateral.

A ridicat-o la un metru deasupra solului, deşi tehnologia o cere un pic mai jos, dar a făcut-o dintr-un motiv bine întemeiat: oamenii, de la o vârstă, se apleacă mai greu. A despărţit-o în două părţi egale de la bun început:

„Când oi muri eu să nu se certe“, spune domnul Julei.

În vie încearcă să lucreze cât mai mult mecanic: primăvara ară cu tractorul, la fel şi toamna, iar în rest între butuci intră cu motocultorul. În timpul vegetaţiei, cu atomizorul în spate, domnul Julei intră de 5-6 ori să stropească. După ce recoltează intră în funcţiune zdrobitorul desciorchinător pe care şi l-au cumpărat din Italia. Este o instalaţie foarte bună, din inox, de unde mustul trece la fermentat în butoaie mari, de 500 de litri.

„Producţia? O bem şi o împărţim cu prietenii... Fie primit, asta e viaţa“, ne spune doamna Julei. Poate un sfert ajunge să fie vândută, prea puţin având în vedere că domnul Julei e renumit, nu e locuitor al Bujorului care să nu-l cunoască și să nu știe ce vin bun face.

Melancolia vremurilor apuse

Domnul Julei se gândeşte că ar fi frumos să îşi facă aici în zonă o asociaţie de mici producători, dar e greu, cu toţii ar avea impresia că îi fură celălalt. „Şi apoi, între noi fie spus, fiecare are ideea lui de vinificaţie. Eu merg pe un sistem curat, cu multă igienă şi rigurozitate, la mine toate vasele sunt bec. Ştiu să le întreţin pentru că un vas face 50% din calitatea vinului. Restul e meseria. Unde am lucrat eu erau condiţii excepţionale pentru producerea vinului. Produceam 1.000 de vagoane la acea vreme: 80% în budane de stejar şi 20% în cisterne de beton. Aveam 1.636 de budane şi 78 de cisterne ţin minte aşa cum îşi ţine minte şi ciobanul oile. Circa 70% erau vinuri albe şi restul roşii. Din vinurile albe, cea mai mare parte mergea la export și o mică parte mergea la şampanie. Noi învecheam şi apoi exportam. Pe piaţa noastră nu ajungea nimic de la Smulţi... Vorbesc din trecut, că azi s-a ales praful de tot.“

Se vede bine că domnul Julei, cu acea tristeţe specifică oamenilor care au făcut multe în viaţă dar a căror muncă s-a dus de mult pe apa sâmbetei, nu se poate detaşa de trecut. S-a ocupat toată viaţa de vin, din 1964, de când şi-a început activitatea, şi până a încheiat-o, la Vinalcool Galaţi, unde s-a și pensionat… A avut în grijă 1.187 ha ale centrului viticol Smulţi, din podgoria Dealul Bujorului. Când s-a pensionat, Vinalcoolul era spre lichidare. „A avut o situație tragică…“ ne spune oenologul. „Necazul mare e că, din 1.187 ha cât avea centrul Smulți, astăzi nu mai e niciun hectar. S-a distrus tot, au furat spalierii şi au dat drumul la oi.“

Doamna Julei parcă ar vrea să mai alunge din melancolia trecutului care îl bântuie pe coechipierul său de-o viaţă. „Ca şi astăzi, nici atunci producţia și mai ales munca nu se justificau atunci când dădeai vinul la un preţ derizoriu. Numai cine nu a muncit nu ştie ce înseamnă… să-ţi petreci un an întreg în vie, să stai să tai, să prăşeşti, să stropeşti şi toate astea gândindu-te nu doar la producţia curentă, ci şi la cea din anii următori. În vie intri și iarna dacă ai o zi bună, o fereastră cum îi spunem noi, fie să aplici un îngrăşământ, fie să strângi zăpada“, ne spune doamna Julei. „Dacă te bucuri într-un an că faci 7 vagoane şi epuizezi plantaţia, trei ani la rând nu mai faci nimic.“

Anul acesta sărbătoarea recoltatului nu a mai fost prilej de bucurie ca în toţi anii de până acum. În loc de veselie, pastramă, ied la proţap şi gâscă cu pilaf, aşa cum se obişnuia cu această ocazie în familia Julei, toţi cei care l-au iubit şi respectat au închinat un pahar de vin şi au vărsat o lacrimă amară în cinstea celui care a murit lângă via în numele căreia îşi dedicase întreaga viaţă. Cu numai câteva săptămâni în urmă, inima lui Miahi Julei i s-a oprit.

Viticultor şi vinificator de mare clasă, Mihai Julei a contribuit la impunerea pe marile pieţe de profil a soiurilor de vin produse la Smulţi, unde prin pregătirea, dedicarea şi harul său au ajuns aici de-a lungul activităţii sale 18 medalii de aur. Uşor putea fi recunoscută amprenta unui adevărat gospodar care s-a dedicat întru totul carierei sale de inginer în tehnologia viei şi vinului.

A reuşit să menţină cu succes o instituţie când toate celelalte erau în cădere liberă.

Avea 67 de ani şi nu era om în Tg. Bujor care să nu-l cunoască şi să nu-l respecte pentru omenia, calmul şi modestia de care a dat dovadă întreaga sa viaţă. A făcut mult bine comunităţii şi oamenilor, chiar şi acelora care nu meritau, o spun cei care l-au cunoscut. I-ar mai fi trebuit măcar o viaţă pentru a povesti şi împărtăşi din experienţa şi întâmplările pe care i-a fost dat să le trăiască.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
856

☐

˚ Comentarii

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O viaţă închinată albinăritului

Ne întâmpină cu un zâmbet larg. „Nu vă fie frică, acum, în plin cules, albinele n-au grija vizitatorilor.“ Suntem la intrarea în satul ieşean Schitu Duca, la stupina lui Costache Luca, probabil cel mai vârstnic apicultor din România. Ajuns la venerabila vârstă de 90 de ani şi încă în plină activitate, moş Costache este, cum îi spun cunoscuţii şi toţi crescătorii de albine din această parte de ţară, „doctor“ în ale albinăritului.

Emblema stupului primitiv

„M-am născut într-o familie de crescători de albine, îşi aminteşte stuparul. Bunicul şi tata s-au ocupat de «muşte», dar meseria vine de demult pentru că pe stema veche a judeţului Vaslui, din care făceau parte şi satele din zonă, era prezent şi un buduroi (stup primitiv).“

Moş Costache este apicultor de aproape 80 de ani. Nu a avut o viaţă prea uşoară. A făcut războiul din prima şi până în ultima zi, iar sfârşitul acestuia l-a prins la Praga. S-a demobilizat şi a intrat în câmpul muncii pentru că „altfel nu aveam pensie“, dar nu a uitat niciodată pasiunea sa de o viaţă. „Am fost responsabilul unei prisăci la un CAP, am lucrat «în branşă» la silvic, dar tot timpul am avut şi stupii mei.“

O recompensă simbolică

După Revoluţie, ca veteran de război, a primit un hectar de pământ la marginea unei păduri unde şi-a instalat prisaca. Acum, prin muncă neostenită, are 410 stupi care îi aduc satisfacţie şi un bun câştig.

Cum a fost anul apicol în 2010? Pentru mine bun, vine răspunsul, pentru alţii nu prea. Şi care este secretul? Grijă permanentă pentru micile vietăţi care te răsplătesc şi, de ce nu, seriozitate în relaţiile cu oamenii. Zilnic, la poarta lui moş Costache adastă 20-25 de oameni, nu numai ieşeni, ci şi străini. „Un student iordanian a cumpărat 30 de kilograme să le ducă acasă, spunând că nu a gustat niciodată o miere mai bună.“

Apicultorii, ai nimănui

Costache Luca este membru al ACA, dar nu are niciun fel de relaţie cu numita instituţie care nu te ajută cu nimic, spune domnia sa. Altădată, statul îi ajuta pe crescători cu medicamente gratuite, cu zahăr la preţ redus, prelua mierea la un preţ bun. Rezultatul: numărul apicultorilor scade continuu, pe de o parte nu-şi pot vinde mierea – românii nu au bani şi consumă de zece ori mai puţin ca în Europa – iar pe de altă parte albinăritul cere cheltuieli, iar apicultorii sunt săraci, din moment ce statul nu acordă subvenţii ca în celelalte ţări ale UE.

Unde sunt tinerii apicultori?

În pas cu viaţa trepidantă pe care o trăim şi creşterea albinelor se schimbă. Bine informat, Costache Luca îmi vorbeşte cu însufleţire de utilaje performante, de tehnologii moderne care sunt aplicate cu succes în alte ţări şi, pe ici colo, în România. E la curent cu stupii de polistiren, ca şi cu înlocuitorul de polen care prin utilizare conduce la dublarea producţiei de miere, reduce mortalitatea şi stimulează înmulţirea albinelor pe timpul primăverii.

„Dar, vedeţi dumneavoastră, oftează apicultorul, toate acestea trebuie puse în aplicare de oameni mai tineri, care să aibă pasiunea meseriei şi care, prin asociere, să întemeieze adevărate firme apicole şi astfel să ajungă la fondurile europene de care se vorbeşte atâta, dar care deocamdată pentru crescătorii de albine rămân doar vorbe.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
1226
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O viaţă închinată horticulturii

La sfârşitul lunii septembrie, secţia de Horticultură a ASAS, împreună cu Societatea Română a Horticultorilor, a organizat o festivitate dedicată aniversării a trei personalităţi care şi-au închinat viaţa horticulturii. Este vorba despre dr. ing Mircea Botez, care a împlinit 90 de ani, precum şi despre colegii săi de breaslă, dr. ing. Gheorghe Nicolae Bernaz şi ing. Doru Vasilescu, ambii sărbătorind onorabila vârstă de 75 de ani.

Manifestarea a constituit un bun prilej de a enumera câteva realizări din viaţa sărbătoriţilor, care au fost evocate de către alte personalităţi din horticultură, cum sunt prof. dr. Nicoale Ştefan, prof dr. Mihai Iancu, prof. dr. Gheorghe Glăman şi alţii.

Părintele caisului şi arbuştilor fructiferi

De-a lungul existenţei sale profesionale, Mircea Botez a contribuit atât la identificarea zonelor favorabile pentru cultura caisului, la îmbunătăţirea sortimentului şi a portaltoilor, cât şi la stabilirea unor măsuri agrotehnice pentru această specie.

A urmat apoi perioada ştiinţifică desfăşurată la Institutul de Cercetare-Dezvoltare Pomicolă Piteşti-Mărăcineni, unde a contribuit la formarea unui colectiv numeros şi foarte valoros de specialiste care au activat în toate staţiunile de cercetare pomicolă din ţară.

De aceea, despre Mircea Botez se poate spune că a fost părintele multor dintre horticultorii de astăzi, specialişti alături de care a abordat un vast program de cercetare ce a avut ca direcţie principală cultura arbuştilor fructiferi. Realizările sale au stat la baza fundamentării şi realizării programului naţional de plantare a arbuştilor fructiferi şi în special a căpşunului în România.

Un drum profesional sinuos

Gheorghe-Nicolae Bernaz s-a născut într-o familie de universitari, având în ascendenţă personalităţi deosebit de preţuite la vremea lor. „Calea realizării sale profesionale a urmat un traseu sinuos, fiind presărată cu numeroase popasuri, unele dorite, altele impuse din motive străine propriilor sale dorinţe“, spune ing. Mihai Macici. A debutat ca cercetător la Staţiunea Viticolă Murfatlar-Constanţa, trecând apoi pe la punctul experimental Greaca-Giurgiu şi urmând secţia de şampanie Azuga-Prahova.

Este transferat forţat la Secţia Vin Spumos din Capitală, unde aduce un aport semnificativ în modernizarea fluxului tehnologic şi la îmbunătăţirea calităţii produsului finit. Pe parcursul vieţii sale are multe momente de cumpănă în care este nevoit să o ia de la zero, obţinând contrar părerii tuturor specialiştilor realizări remarcabile în producerea materialului săditor viticol în condiţii de pionierat. Are de asemenea un rol decisiv pe plan naţional în problemele erbicidării şi modernizării viilor.

Continuatorul unei tradiţii seculare

Despre Doru Vasilescu, numit Harry de către cunoscuţi, se poate spune că s-a născut cu meseria aleasă.

Astăzi, la Otopeni, duce mai departe tradiţia unei familii de florari care au început în urmă cu 119 ani, la Codlea, „să brodeze vise şi flori, flori şi vise“, aşa cum mărturiseşte el. Absolvent al gimnaziului din Codlea, îndrăgostit de flori şi de munca din seră, Harry Vasilescu urmează Şcoala tehnică Horticolă de la Curtea de Argeş. Pecetea de burghez îl urmăreşte din momentul în care se înscrie la Facultatea de Horticultură din Bucureşti, de unde va fi exclus în anul II. A lucrat timp de 11 ani ca şef de şantier responsabil cu amenajările verzi de pe litoral pentru ca, reîntors în Capitală, să reia cursurile facultăţii, rămasă una dintre marile sale neîmpliniri. Şi astăzi pe „domnul florilor“ îl găsim tot în seră, acolo unde practică meseria pe care o înţelege şi o iubeşte.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
1166
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O voce care te predispune la visare

Pe Tiţa Bărbulescu o cheamă Ştefana… însă nimeni nu o sună de Sfântul Ştefan!

O voce care te predispune la visare… un glas care îţi face sufletul să-ţi tremure de emoţie… un destin care te îndeamnă să te întrebi ce-ai făcut pe lumea asta…. iată ce-ţi provoacă o încercare de dialog cu Tiţa Bărbulescu!

Am stat de vorbă cu această excepţie de om destul de puţin… nu pentru că nu aş fi vrut eu, ci pentru că soarta a făcut-o prea modestă, prea la locul ei…, iar atunci când am reuşit s-o privesc în ochi, am simţit că am primit un dar preţios. Tiţa Bărbulescu… Ştefana, cum o cheamă pe ea de la botez, a avut şi are cântecul în destin, deşi, spune ea, dintre cei opt fraţi, câţi au fost la părinţi, o soră, Aneta, cânta mai bine decât ea. N-a fost să fie… Tiţa-Ştefana a avut mai mult noroc… tatăl, şi el prieten cu cântecul popular, cânta la ţambal, o purta pe la nunţi şi botezuri, o urca pe masă… şi-atât îi trebuia, îndemnul de a face lumea să o asculte, că o făcea din tot preaplinul inimii ei de copil talentat!

Tiţa-Ştefana vorbeşte, povesteşte, eu o ascult, mă enervează că trebuie să scriu, pierd dragostea din cuvintele ei, atentă să nu uit ceva, încerc să vizualizez silueta copilei-cântăreaţe din anul 1954 de pe scena Căminului Cultural din Călineşti-Topoloveni, când i-a dat gata pe toţi. A luat premiul I şi aşa a ajuns, ca răsplată, la Şcoala Populară de Artă din Bucureşti. Ce copil mai trăieşte aşa ceva în ziua de azi, prin Căminele Culturale pline de manele şi discoteci?

Drumul Tiţei-Ştefana Bărbulescu s-a deschis, pentru ea, dar mai ales pentru iubitorii cântecului popular… peste 100 de discuri cu sute de cântece, peste 10 CD-uri, toate pline de melodii valo-roase; majoritatea se află în custodia celor de la Electrecord, cele mai multe devenind şlagăre. Cine nu a fredonat cântecul: „Sus la munte la Muscel!“

„Frunză verde flori mărunte
Trecui dealul sus la munte,
Trecui dealu-ncetinel
Sus la munte, la Muscel
Unde-i neica ciobănel
Şi mi-e tare dor de el“ etc.

Dar unde n-a cântat!

A cântat cu mai toate orchestrele bune din ţară, alături de cei mai mari interpreţi ai neamului… a fost prietenă apropiată a Mariei Lătăreţu, de la care a primit aprecieri şi îndemnuri de a merge mai departe, prezicându-i-se un viitor strălucit…, a cântat romanţe alături, în specta-cole, de Ioana Radu…, a dat o strălucire aparte cânte-cului de petrecere…, a evoluat, mult timp, la Teatrul „Ion Vasilescu“, sub bagheta apreciatului violonist şi

mare dirijor Ion Albeşteanu… dar, unde n-a cântat?
„Da, undeva, n-am cântat… la emisiunile Tezaur folcloric… n-oi fi meritat, cum n-au meritat nici Dolănescu, nici Albeşteanu. Nici ei n-au prea cântat acolo, în sfârşit, nu stau eu acum să număr cine, ce, cum şi de ce a intrat la emisiunea asta de la Televiziunea Română… acolo n-am fost, dar am umplut sălile de spectacole de prin ţară, am strâns în pieptul meu încercat dragostea publicului iubitor şi statornic într-ale cântecului popular“, povesteşte mai departe Tiţa-Ştefana care se pregăteşte să meargă în Topoloveniul ei natal, unde este cetăţean de onoare şi unde ai săi îi pregătesc o sărbătoare adevărată, în compania multor prieteni. O viaţă dedicată cântecului!
S-o iubim, dragi prieteni, pe Tiţa-Ştefana Bărbulescu, să-i preţuim trecerea ei delicată dar marcantă prin viaţa noastră şi să ne rugăm să ne-o ţină Dumnezeu, prin cântecul ei, în suflet! Nu ne-a produs şi nu ne provoacă decât…. bine!
Vasilica GHIŢĂ ENE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
667
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

o-zi-de-neuitat-in-paradisul-copiilor-de...

O zi de neuitat în paradisul copiilor de la marginea Capitalei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulO zi de neuitat în paradisul copiilor de la marginea Capitalei

Este Ziua copilului, o sărbătoare în care fiecare dintre noi ar trebui să-şi reamintească de propria copilărie şi de amalgamul de emoţii care ne încercau în fiecare clipă, de sentimentul inocent care ne îndemna să credem că toată lumea ne aparţine şi că nimic nu poate încurca firul lucrurilor. 1 Iunie este momentul acela în care ar trebui să privim lumea prin ochii celor mici şi să ne bucurăm de şansa de a mai fi copil încă o dată. „Sunt liberă“, acesta a fost răspunsul pe care nepoţica mea de zece ani mi l-a dat atunci când am rugat-o să-mi spună ce înseamnă pentru ea copilăria. Este un răspuns care îţi bulversează întreaga teorie a vieţii şi care te face să conştientizezi cât de privilegiaţi sunt copiii. Noi, adulţii, avem însă responsabilitatea de a forma din micii noştri învăţăcei nişte oameni înţelepţi, care să preţuiască fiecare clipă şi fiecare lucru bun din viaţa lor. Este o datorie morală faţă de viaţa în sine.

Cu gândul la cei care ne urmează

Iată câteva cuvinte în care putem descrie trăirile şi ambiţiile unui om care ştie că viitorul stă în palmele urmaşilor noştri. Medicul veterinar Mihai Petcu, managerul S.C Agroindustriala Pantelimon, este unul dintre oamenii care au înţeles cât de important este să le arătăm copiilor noştri ce înseamnă agricultura şi ce bogăţie reprezintă animalele. Numai un om cu conştiinţa faptului că viaţa noastră depinde de roadele pământului poate înţelege drama generaţiilor ce ne urmează. Domnia sa şi-a asumat rolul unui „maestru“ şi are speranţa că lucrurile vor intra pe un făgaş firesc. Este imposibil, totuşi, să nu sesizezi în glasul său tristeţea cu care vorbeşte despre şansa copiilor zilelor noastre şi despre felul în care îşi petrec copilăria. Motivat de dorinţa de a arăta generaţiilor viitoare cât de frumoasă este viaţa la ţară, domnul Petcu a hotărât să construiască o minifermă didactică lângă ferma de vaci din Pantelimon, unde copiii să poată interacţiona direct cu tot felul de animale.

Un loc unic în România

Aşa se face că, în urmă cu un an, „Ferma animalelor“ a început să se concretizeze ca un proiect de succes, inedit şi unic în România. Intrând pe poarta ei, nu ai cum să nu fi plăcut impresionat de imaginea feerică ce ţi se dezvăluie privirii. Întinsă pe două hectare, ferma este străjuită de o perdea de frasini şi ienuperi fragezi încă. În mijlocul ei se află o insuliţă înconjurată de un lac pe care raţele se bălăcesc în voie. În rest, multă verdeaţă şi o atmosferă ce aduce a poveste. Ferma animalelor pare a fi mai degrabă un paradis edenic, unde toate animalele trăiesc în pace. Este un loc în care, aşa cum ne-a mărturisit domnul Petcu, sufletul se întrepătrunde cu natura. Asta poate şi pentru că a luat naştere din dorinţa unui om de mare valoare profesională şi morală.

La prima lecţie despre animale

Odată ajunşi aici, copiii încearcă să intre în intimitatea unor necuvântătoare, mai exact spus a unor blajine exemplare de viţeluşi, capre, oi, porci vietnamezi, măgăruşi, ponei, iepuri şi foarte multe rase de păsări. Au un loc special conceput pentru joacă, pot desena şi picta, pot hrăni animalele şi călări poneii. În vizita lor pot vedea cum se mulge o vacă şi care este traseul laptelui prin instalaţia de muls. Deşi unitatea are suficiente exponate, pe viitor doctorul Petcu are de gând să mai aducă şi alte animale. A achiziţionat deja câteva bivoliţe, care vor intra în curând în circuitul fermei de animale şi va aduce şi doi porci din rasa Mangaliţa.

Adevărul este că managerul fermei pune mare preţ pe achiziţionarea raselor pe cale de dispariţie. Speră ca astfel generaţiile viitoare să înţeleagă importanţa păstrării acestora pe pământ românesc. Metaforic vorbind, este un gest părintesc de responsabilizare a urmaşilor noştri. Însoţiţi de un ghid, micii vizitatori primesc tot felul de informaţii despre animalele de aici, despre cât de important este rolul lor în viaţa noastră şi cât de sănătoase sunt produsele lor. Aici primesc cele mai importante lecţii din copilărie. Pe lângă activităţile ce presupun cunoaşterea mediului înconjurător, copii au parte de distracţie şi multă joacă pe lângă ţarcurile animalelor. În cadrul fermei au fost ridicate două construcţii unde, în scurtă vreme, vor putea fi organizate petreceri aniversare pentru copii.

O realitate ce îndeamnă la meditaţie

Ferma animalelor este un loc aparte şi nu duce lipsă de vizitatori. Aproape în fiecare zi copiii îi deschid porţile. Întâmplarea a făcut ca în ziua în care am vizitat ferma să fie prezenţi şi câţiva prichindei de grădiniţă. Entuziasmul lor era aproape molipsitor. Odată coborâţi, din autocar copiii s-au năpustit către staulele cu animale. Văzându-le fascinaţia şi emoţia, nu poţi să nu te bucuri. Recunosc că m-a încercat şi un sentiment de tristeţe gândindu-mă cât de frumoasă este copilăria la sate. Acolo unde se leagă cele mai trainice legăminte cu natura, cu frumuseţile şi vieţuitoarele pământului. Privaţi de toate aceste lucruri, copii orăşenilor se arată entuziasmaţi la prima vedere a iezişorilor sau a viţeilor. Este o realitate care ar trebui să îndemne nu doar la meditaţie, ci la fapte.

„În curând, oamenii nu vor mai şti cum arată o vacă“, îmi spunea domnul Petcu, iar dacă aceste cuvinte îmi păreau greu de crezut, privindu-i pe copiii de lângă mine am înţeles cât de mult ne-am îndepărtat de natură. Este îmbucurător, totuşi, să văd că există şi oameni care conştientizează cât de important este le arătăm copiilor noştri adevăratele valori. Aceasta este, de altfel, poate una dintre cele mai mari mulţumiri ale domnului Petcu. Rolul de mentor al generaţiilor viitoare este unul dificil, dar împlinirea pe care o simte de fiecare dată când vede entuziasmul copiilor veniţi la ferma sa este mai presus de decepţii.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
845
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Începutul lunii iunie a anului 1940 aduce asupra României nori negri. Luând cuvântul în Parlamentul ungar, prim-ministrul Pál Teleki declara că Tratatul de la Trianon e anulat şi că toate schimbările teritoriale create pe baza lui trebuie modificate. La Sofia, mii de manifestanţi ocupă străzile până când regele Boris se angajează că va „recăpăta“ Dobrogea (nu sudul provinciei, n.n.).

Comuniştii în cârdăşie cu minoritarii

La rândul lor, sovieticii finalizează ultimele pregătiri pentru ocuparea Basarabiei. Coloana a V-a, comuniştii şi unii minoritari erau pregătiţi. Într-un raport contrainformativ al Marelui Stat Major se consemnează: „Membrii partidului comunist şi unii minoritari din Basarabia au fost înştiinţaţi de agenţii sovietici cu mult timp înainte de ultimatum. Ei aveau ca sarcină să intensifice propaganda prosovietică, să confecţioneze steaguri roşii, pancarte cu lozinca «Trăiască armata sovietică!» cu care să întâmpine şi să hăituiască trupele române şi coloanele de refugiaţi“.

Într-un alt raport este menţionat faptul că „la Komintern au fost chemaţi M. Scovorţov şi I. Morgenstern, membri ai secretariatului PC din România, respectiv din regionala din Basarabia – care au prezentat rapoarte despre capacitatea de luptă”. Acestea şi multe altele paralel cu deplasarea spre Nistru a unor uriaşe efective militare.

Ultimatumul ruşilor

Pe 26 iunie, la orele 23, Gheorghe Davidescu, ministrul României la Moscova, este chemat la Kremlin, unde Molotov, comisarul cu afaceri externe, îi remite ultimatumul prin care România trebuie să cedeze Basarabia şi nordul Bucovinei, conform unei hărţi anexate la nota ultimativă. Sovieticii aşteptau răspunsul în 24 de ore. Ministrul român a încercat în zadar să explice lui Molotov - cu argumente istorice, etnografice şi politice – lipsa de temei a unei astfel de cereri şi a protestat împotriva procedeului ca o chestiune atât de gravă să fie rezolvată în câteva ore, fără să fi făcut obiectul unei discuţii prealabile între Uniunea Sovietică şi România. Spusele ministrului român nu au avut niciun efect, Molotov contând pe efectul loviturii de forţă.

După un scurt preambul istoric în care se afirma că în 1918 România, folosindu-se de slăbiciunea militară a Rusiei, a desprins din teritoriul ei Basarabia „populată în principal de ucraineni“, Rusia nu s-a împăcat niciodată cu această situaţie şi acum, când slăbiciunea militară a URSS a devenit de domeniul trecutului, iar situaţia internaţională nouă cerea rezolvarea litigiilor trecute, URSS cere înapoierea Basarabiei către Uniunea Sovietică, împreună cu acea parte a Bucovinei care e populată de ucraineni, cedarea acesteia din urmă reprezentând şi un mijloc de despăgubire pentru pagubele pricinuite Rusiei, prin dominaţia de 22 de ani a României în Basarabia. La încercările făcute mai târziu de Gafencu, devenit ministru al României la Moscova, de a-l convinge pe Molotov să repare această greşeală, liderul sovietic a refuzat, răspunzând că „este un fapt împlinit“, asupra căruia nu se poate reveni.

Fatidica zi de 27 iunie

Nota cerea ca răspunsul României să parvină Moscovei în decursul zilei de 27 iunie.

„Această dată a fost, spune Constantin Kiriţescu, o zi de panică şi de durere, însăşi ideea Unirii, realizată cu atâta jertfă, apărea primejduită.“ În faţa gravei situaţii, Regele a convocat pe 27 iunie un Consiliu de Coroană care s-a ţinut la amiază şi un al doilea între orele 10 şi 12 noaptea. Discuţiile au fost extrem de dure. Adresându-se regelui, N. Iorga l-a apostrofat: „Pregătirea armatei a fost lăsată pe seama Majestăţii Voastre; cum se face că suntem dezarmaţi? Ce s-a făcut cu sumele imense adu-nate din impozite speciale, împrumuturi şi subscripţii?“

S-a încercat, fără rezultat, apelarea la sprijinul Germaniei şi Italiei, iar regele a supus la vot acceptarea sau respingerea ultimatumului sovietic. Până la urmă, guvernul român s-a declarat „gata să procedeze imediat şi în spiritul cel mai larg la discuţia amicală şi de comun acord a tuturor propunerilor emanate de la guvernul sovietic“ şi a propus ca delegaţi ai celor două guverne „să se întrunească spre a găsi soluţiile capabile să creeze relaţii trainice şi de bună prietenie între URSS şi România.“ Moscova a răspuns în cursul nopţii de 27–28 iunie: propunerea de negociere a fost respinsă, iar guvernul român trebuia ca, în decurs de patru zile, începând din 28 iunie, ora 14, să cedeze teritoriul Basarabiei şi nordul Bucovinei.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
578

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oaia pentru carne ar putea scoate ciobanii din impas

Tradiţia oieritului în zona Mureşului, suprafeţele mari de pajişti naturale existente aici, precum şi numeroasele efective de animale au făcut să ia naştere în 1981 Staţiunea de Cercetare, Dezvoltare pentru Creşterea Ovinelor şi Caprinelor Reghin. Motivul înfiinţării îl reprezenta necesitatea ameliorării parametrilor productivi la ovine şi caprine, aplicarea celor mai bune tehnologii pentru obţinerea producţiilor dorite şi realizarea materialului de prăsilă. În prezent, dacă la oi se doreşte obţinerea unor rase de carne având la bază Ţigaia, la capre se încearcă o infuzie de material genetic străin pe rasa Carpatină Românească, care să aducă un spor de lapte, dar şi o adaptare la mulsul mecanic.

Primul obiectiv a fost atins

Cele mai multe dintre lucrările experimentale ale cercetătorilor de la Reghin s-au axat însă pe crearea unei linii de carne de oaie care în România lipseşte la momentul de faţă. „Aceasta, ne spune Vasile Rău, directorul staţiunii, i-ar scoate oarecum pe ciobani din impasul financiar în care se află. Acum le-a mai rămas doar laptele, având în vedere că lâna nu se mai caută, iar carnea de Ţurcană nu prea are piaţă.“

Programul de ameliorare demarat la Reghin urmăreşte aşadar crearea unei rase de carne în România şi în acest context au loc încrucişări şi selecţii urmate de revenirea pe metişi tot cu o rasă de carne. În 1994 a avut loc prima încrucişare între rasa autohtonă Ţigaie şi berbecii din rasa Germană de Carne cu Capul Negru, proveniţi din zonele colinare ale vestului Germaniei. Aceştia au fost utilizaţi la efectuarea montelor pentru obţinerea primei generaţii de metişi F1 cu rasa Ţigaie, varietatea Ruginie.

Aşa s-au obţinut până acum metişi cu 50% şi 75% rasă de carne pe Ţigaie. „Mai e de lucru la ei, spune directorul staţiunii, dar e un început. Oricum, primul obiectiv a fost atins.“ Cercetătorul e de părere că, pentru a ajunge la rasele de carne văzute prin străinătate, cum sunt cele din Franţa, de exemplu, trebuie îmbunătăţită şi alimentaţia. Or, acest program de ameliorare se derulează în contextul valorificării rezervei naturale, cu precădere a pajiştilor şi păşunilor din zonele colinare.

Noua linie de carne Reghin

La baza acesteia stă rasa mixtă Ţigaie, aleasă în speranţa că-şi va menţine rezistenţa, viabilitatea şi adaptabilitatea sa deosebită. O altă calitate, deloc de neglijat, a acesteia este capacitatea de a-şi aduna hrana de pe păşune. De la rasa de carne Germana cu Capul Negru, s-a dorit în schimb obţinerea unei dezvoltări a regiunilor corporale, în primul rând a jigoului. Apoi extinderea seului pe toată suprafaţa carcasei, nu numai la baza cozii, cum se întâmplă la rasele noastre tradiţionale. În final, rezultă un miel care, după o perioadă de îngrăşare de circa 120 de zile, ajunge la greutatea de 34-40 kg, cu 18-20 kg carcasa. Asta înseamnă un randament comercial de 52-53% carne. Deosebit de important este şi faptul că acest produs va da posibilitatea desfacerii cu amănuntul, lucru care, în prezent, la rasele tradiţionale şi mai ales la Ţurcană nu se poate realiza.

Din 2008, staţiunea vinde anual crescătorilor din judeţele Mureş, Harghita şi Covasna în jur de 50 de reproducători din Linia de Carne Reghin. Vestea bună e că numărul solicitărilor în direcţia producerii materialului de prăsilă pentru carne e în plină creştere.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
2424

□

Comentarii

□

□

1. LILIANA CONTOLENCU -- (2-July-2010)Felicitări!este un lucru bun pentru crescătorii de animale din zonele colinare precum şi pentru procesatorii şi consumatorii de carne de oaie.

2. Scumpu Mariana -- (6-July-2011)cum putem obtine berbecuti pt prasila?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

oaia-si-nucul-fac-casa-buna-la-statiunea...

Oaia şi nucul fac casă bună la Staţiunea Pomicolă Iaşi > REVISTA LUMEA SATULUI

Oaia şi nucul fac casă bună la Staţiunea Pomicolă Iaşi

- Un proiect cu finanţare de la buget prin care se aplică o tehnologie ecologică simplă de exploatare a unei plantaţii de nuci

După modelul tradiţional al stânelor româneşti, dar şi pe ideea de a valorifica la maximum o suprafaţă de păşune de cinci hectare, Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură din Iaşi amenajează, în ferma sa din localitatea Sârca, o fermă în care va creşte 50 de oi de carne şi îngrijeşte o plantaţie de nuci. Investiţia este făcută în baza unui proiect în valoare de 600.000 de lei, aplicat prin Planul sectorial al MADR - Agricultură şi Dezvoltare Rurală - ADER 2020.

Aplicarea proiectului abia a început şi are termen de finalizare anul 2016. Ferma va constitui o sursă de venituri pentru staţiune, dar şi un model pentru oricine doreşte să investească în acest sens.

Coordonatorul proiectului „Tehnologii ecologice de exploatare a parterului înierbat din plantaţiile de nuc, pentru creşterea în stabulaţie liberă a ovinelor pentru carne“, dr. Gelu Corneanu, directorul staţiunii din Iaşi, susţine că investiţia în acest gen de fermă poate fi la îndemâna oricui poate achiziţiona, închiria sau aduna, din familie, o suprafaţă de teren de cinci hectare.

Pe această suprafaţă, la Sârca au fost deja plantaţi nucii şi, alături, se află în stadiu de finisare saivanul oilor. „Nucii – spune Gelu Corneanu – sunt, acum, în al doilea an de viaţă. Distanţa de plantare este de zece pe zece metri. Am început anul trecut destul de târziu, în luna mai, dar nucii, la minus 35°C, au rezistat, doar cu mici afecţiuni la vârfuri. Se poate vedea, de altfel, că nu au fost completate eventualele goluri dintre pomi. Şi în condiţii de afecţiuni nucul are puterea de a lăstări din nou.“

Cele cinci hectare de teren vor fi deci populate cu 50 de oi de carne (zece oi pe hectar), în stabulaţie liberă. Oile se plimbă printre pomi şi mănâncă iarba, dar ele vor aduce solului îngrăşământ natural, direct administrat, fără alte intervenţii costisitoare. În plus, oile fac şi „cositul“ ierbii. Plantaţia nu are nevoie de alte lucrări, cum ar fi prăşitul, iar nucii se tratează doar prin două intervenţii. Astfel, plantaţia intră în categoria „ecologic“.

Însă peste 40-50 de ani pomii vor ajunge atât de mari încât vor acoperi suprafaţa şi sub ei nu va mai creşte iarba. Dar e vorba de 50 de ani, timp în care se scot bani din investiţie. Nucii se răresc, totuşi, pe cale naturală şi iarba are şansa să crească. Denumirea ştiinţifică a nucului este chiar Juglans Regia, pentru că frunzele de nuc dezvoltă juglona, un compus biologic activ care posedă o pronunţată acţiune bactericidă şi antimicotică, nocivă pentru unele plante. Astfel, nucul este considerat „regele pomilor“.

Saivan ca în stânele tradiţionale

Saivanul oilor a fost construit din lemn. Pentru a-l acoperi, s-au adus din Deltă 3.000 de snopi de stuf, dar şi meşteri pricepuţi. „Stuful – mai spune directorul staţiunii – a fost adus cu mare greutate, pentru că toată cantitatea recoltată acolo este exportată în Olanda.“

Vara, oile stau în padoc, pe suprafaţa acoperită, ferite doar de ploaie, iar iarna vor intra în saivan. Podul padocului de iarnă poate găzdui rezervele de furaje, care stau la loc uscat şi sunt lesne de adus la animale. Astfel, nu ai nevoie de personal ajutător, poţi lucra singur. Fânul din pod ţine şi de cald, deşi numai stuful de pe acoperiş, în strat de 50 de centimetri, ar fi suficient. Padocul are un ţarc separat pentru berbeci, pentru a feri de ei oile gestante. Ieslele au pereţi mobili, astfel încât în perioada de fătare a oilor să se poată împărţi spaţiul şi să se creeze uşor maternitatea. Saivanul nu are curent electric, nici instalaţie de apă curentă.

„Este simplu, aşa cum este o stână tradiţională, de la munte - a explicat coordonatorul proiectului. Dar, vom încerca, în următorii doi ani, să aducem curent electric ciobanilor, produs din energia eoliană. Evident că în stână va fi şi apă, dar nu din reţeaua din fermă, ci dintr-o fântână (şi ea tradiţională) cu ciutură, pe care să o vadă şi vizitatorii stânii. Pentru cinci hectare de teren, în acest sistem, o fântână cu ciutură este de ajuns, iar toată munca pe această suprafaţă o poate face bărbatul din familie.“

Oi hrănite ecologic

Pentru furajele necesare iarna, fermierul cultivă două-trei hectare de fâneaţă ori cumpără fân ecologic de la munte, care nu este atât de scump. „Nu dăm oilor hrană pe bază de concentrate sau altceva, a precizat Corneanu. După finalizarea proiectului, vom da oilor şi un supliment de hrană pe bază de mere care nu are căutare pe piaţă.“

Iar pentru lucrările curente, la peste cinci hectare de teren, dacă ai bani, cumperi un tractor de 50 CP, cu o remorcă, plug sau cositoare. Fermierul îl poate manevra singur. La o suprafaţă mai mică se poate achiziţiona un motocultor, care poate duce o cositoare, dar şi o freză de zăpadă, pentru că în zonele colinare sau la munte viscoleşte iarna, iar troienele trebuie îndepărtate, să se ajungă la animale.

Carnea, miezul de nucă şi turismul fac bani buni

Gelu Corneanu spune că în primul an, prin vânzarea cărnii de oaie, se pot obţine 500 milioane de lei. Începând din anul şapte, nucii vor da 3,5-4 tone de miez, în funcţie de soiuri. „Mai ştiu ceva: că arabii, pentru a avea carne de oaie de calitate, o tratează cu iod alimentar, dar este un proces tehnologic destul de costisitor.

Iodul frăgezeşte carnea. La noi, oile vor îngurgita iodul din frunzele de nuc pe care le mănâncă, stând la umbră. Nucul atrage şi cea mai mare cantitate de radiaţii, dar oaia de carne este foarte rezistentă. Lâna oilor este şi ea un avantaj pentru fermier. Acum lâna are mai puţină căutare la noi, dar în străinătate se găsesc cumpărători, cum ar fi în Turcia. Oricum, ea este o sursă de venit. Astfel, fermierul nu mai aşteaptă opt ani pentru producţia maximă de la oile lui, ci valorifică tot ce se poate între timp“, a conchis directorul staţiunii.

Stâna poate fi şi ea un obiectiv turistic foarte căutat de amatori. Astfel, la Sârca, padocul are, la un capăt, camera ciobanului, pe care Gelu Corneanu o vrea dotată tot în stil tradiţional. Însă alături de camera acestuia se poate amenaja un soi de „sufragerie“ tradiţională pentru turiştii care vor să stea o noapte în stână. Iar ei pot dormi, peste noapte, chiar în fânul din podul padocului.

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
7291

Comentarii

1. Masca Aurel -- (30-September-2016) Detin 10 ha. de nuci certificati bio de catre Ecoinspect. vreau sa fac acest proiect. Puteti sa mi-l intocmiti? Calculele(preturile) au ramas in vigoare si la aceasta ora?(mi se par cam mari pt. piata interna,si pt.produs si pt. investitie).

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oameni care au făcut istorie ,Nicolae Giosan, un vizionar al ştiinţei > REVISTA LUMEA SATULUI

Oameni care au făcut istorie ,Nicolae Giosan, un vizionar al ştiinţei

S-a născut la 30 decembrie 1921 în familia lui Achim şi Măria Giosan, oameni gospodari din satul Drâmbar, comuna Ciugud, judeţul Alba.

Ca absolvent valoros al Facultăţii de Agronomie clujene, cu distincţia Magna cum laudae, în anul 1945 N. Giosan a fost reţinut asistent la Catedra de ameliorarea plantelor agricole. A fost trimis pentru studii de doctorat la Academia de Ştiinţe Agricole „Timiriazev“ din Moscova, spre perfecţionare în genetică şi ameliorarea plantelor, în perioada 1949-1952. La întoarcerea în ţară, în vara anului 1952, N. Giosan a fost numit conferenţiar la Facultatea de Agricultură din Cluj, disciplina Darwinism şi genetică.

Primii hibrizi de porumb din Europa

Trimis la perfecţionare în SUA, a fost primul om de ştiinţă din România care a preluat ideea introducerii porumbului hibrid în ţară. Prin relaţii cu firma „Pionner“ (Garst et Jones), a organizat încă din anul 1956 experimentarea unor hibrizi de porumb aduşi de această firmă în România.

Rezultatele au fost atât de impresionante, încât oficialităţile vremii au decis, în anul 1957, înfiinţarea Institutului pentru cultura porumbului Fundulea, al cărui prin director a fost profesorul N. Giosan (1957-1962). Acesta a fost actul prin care urma să se producă în viitorul apropiat modificări importante în structura organizatorică a cercetării agricole româneşti.

Propulsarea în vârful elitei

O etapă importantă în evoluţia cercetării agricole o reprezintă înfiinţarea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, a doua academie de ştiinţe, alături de Academia de Ştiinţe Medicale din România. Ca preşedinte al acestei instituţii superioare de coordonare a întregii cercetări din agricultura naţională, a fost numit profesorul N. Giosan (1969-1973).

Activitatea ştiinţifică

Cele aproximativ 80 de lucrări de cercetare şi sinteze publicate de profesorul N. Giosan se pot grupa în: lucrări de biologie cu aplicare în agricultură, studii asupra liniilor consangvinizate a hibrizilor de porumb, studii asupra soiurilor de grâu, studii şi cercetări de genetică aplicată, publicarea de lucrări în notă monografică, cum au fost: Soia, Principii de genetică, Alimentaţia şi agricultura, Agricultura României (1944-1946).

A fost şi a rămas un mare dascăl

Oriunde s-ar fi aflat, omul N. Giosan era „profesorul“ N. Giosan. De la absolvirea Facultăţii de Agronomie Cluj, în anul 1945, şi până în anul 1989 n-a renunţat total la activitatea didactică.

În perioada 1945-1957 a fost cadru didactic la Catedra de ameliorarea plantelor şi genetică a Facultăţii de Agronomie din Cluj, apoi la Catedra de genetică a IANB Bucureşti.

Valoarea sa ştiinţifică incontestabilă a atras atenţia cadrelor de partid, care au pus la cale marea sa propulsare politică. A făcut parte din Comitetului Politic Executiv al CC al PCR şi s-a aflat la preşedinţia Marii Adunări Naţionale, 1977-1989. Ar fi însă greşit să se accepte că profesorul N. Giosan a fost un om politic în sensul direct. După ce a ajuns la Bucureşti pe înalte funcţii, în momente de nemulţumire îşi declara cu sinceritate, în repetate rânduri, dorinţa de a se întoarce ca profesor la Cluj, acolo de unde n-a plecat niciodată cu sufletul în adevăratul sens al cuvântului.

Pentru merite ştiinţifice a fost ales membru corespondent al Academiei Române în 1963 şi membru titular al Academiei Republicii Socialiste România în 1974. În anul 1969 a fost ales membru al Academiei Agricole din URSS, în 1975 al Academiei Agricole din Franţa, în 1975, şi al Academiei Naţionale de Agricultură din Italia, în 1958. A fost doctor docent în ştiinţe agricole din 1968.

Din nefericire, victimele umane sunt stările inevitabile ale gravelor momente istorice către progres, iar profesorul N.Giosan a fost o victimă a evenimentelor din 1989, decedând la 20 februarie 1990.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
2070

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oameni care au făcut istorie - BUCUR ŞCHIOPU

S-a născut în 1911 în comuna Ungra, judeţul Braşov. Absolvent al Universităţii din Cluj, Facultatea de Economie. A fost ministru al Gospodăriilor Agricole de Stat (1955-1965), ministru al Industriei Alimentare (1965-1969). Primul ambasador al României în Canada (1970-1976). Membru al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice Gheorghe Ionescu-Şişeşti (1969), profesor universitar la Academia de Ştiinţe Economice Bucureşti.

Un comunist cu gândire capitalistă

Profesorul Bucur Şchiopu a reuşit într-un interval relativ scurt, de cca 8 ani, să pună ordine în comasarea şi organizarea teritoriului unităţilor agricole de stat, în echilibrarea ramurilor de producţie, în dotarea lor cu tractoare şi maşini agricole, combine, sere pentru cultura legumelor, crame pentru vinificare, abatoare pentru valorificarea superioară a animalelor şi a păsărilor etc. Se spune despre el că a fost demnitarul cu o gândire economică de tip capitalist.

Prin modul său de lucru caracterizat prin exigenţă şi competenţă profesională, Bucur Şchiopu a canalizat activitatea specialiştilor nu numai asupra problemelor tehnice, dar şi a celor ce ţin de urmărirea costurilor producţiei şi a rezultatelor economice, reuşind să imprime corpului agronomic o gândire economică practică.

Dezvoltarea şi organizarea proprietăţii agricole de stat în forme de înaltă eficienţă economică, în unităţi care să aibă o pondere mare în creşterea producţiei şi în dezvoltarea unor pârghii puternice de ridicare calitativă a agriculturii au constituit obiective prioritare ale statului. S-a ajuns la sfârşitul anului 1963 la 664 gospodării cu suprafaţa medie de 2.860 ha. Efectivele de animale au crescut de la 17,9 UVM la peste 50 UVM, înregistrându-se o creştere a tuturor speciilor, cu excepţia cabalinelor, a căror reducere a fost consecinţa extinderii mecanizării lucrărilor agricole.

Sub mandatul său, producţia globală din sectorul agriculturii de stat a crescut faţă de media anilor 1949-1958 cu 374%, iar producţia marfă cu 542%. Concentrarea şi profilarea producţiei în gospodăriile de stat au reprezentat acţiuni de mare însemnătate economică, la a căror rezolvare, pe baza unei analize multilaterale a posibilităţilor şi condiţiilor existente, Bucur Şchiopu a avut un rol hotărâtor.

Promotorul agriculturii intensive

Convingerea sa a fost că sporirea producţiei agricole este posibilă numai prin practicarea unei agriculturi inten-sive, moderne. În acest cadru a subliniat că „gospodăria parcelară, dominantă în trecut, nu s-a dovedit capabilă să asigure hrana îndestulătoare pentru populaţia ţării. Fărâmiţarea pământului, înapoierea tehnică şi insuficienţa resurselor materiale şi financiare sunt piedici peste care nicio gospodărie ţărănească nu poate să treacă.

În acest concept, Bucur Şchiopu realizează o strategie care a făcut din gospodăriile agricole de stat unităţi de o eficienţă care n-a mai fost atinsă de la el încoace.

Principiul statornicit de Bucur Şchiopu a fost că poate fi considerat optim acel nivel de înzestrare cu fonduri fixe care contribuie la realizarea celei mai ridicate producţii la hectar cu cele mai reduse fonduri fixe şi cu cea mai ridicată productivitate a muncii.

Citeam într-o carte că „Bucur Şchiopu a fost un nume şi o legendă, un om cu ochi mari, melan-colici, cu părul bogat şi creţ, cu o privire gânditoare. Poate că undeva, în adâncul inconştientului său, trăiau generaţiile strămoşilor lui, ţărani bolnavi de febra ameliorării agriculturii care îl obseda“, dar şi cei pe care îi pregătea el pentru viitorul agriculturii româneşti.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1536
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

oameni-care-au-facut-istorie-ioan-puia_2...

Oameni care au făcut istorie - Ioan Puia > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOameni care au făcut istorie
Ioan Puia, fondatorul agroecologiei

Ion Puia s-a născut la 4 septembrie 1923, în comuna Aţintiş, judeţul Mureş. În anul 1946 începe să urmeze cursurile Facultăţii de Agronomie din Cluj, obţinând diploma de inginer agronom în 1950. A avut o carieră profesională fulminantă. La numai 39 de ani a fost ales în funcţia de prorector al Institutului Agronomic dr. Petru Groza Cluj. În 1974 a ocupat deja postul de rector până în anul 1984. Profesorul Puia este un caz rarisim în învăţământul agronomic românesc prin ocuparea timp de 22 de ani a funcţiilor de prorector şi rector o perioadă compactă.

În decursul vieţii a publicat 14 lucrări didactice împreună cu colegii de la catedră sau din afară. Vom menţiona câteva dintre cele mai reprezentative: Ghid pentru lucrări practice de fiziologia plantelor; Îndrumător pentru determinarea unor specii de plante din pajişti; Curs de culturi furajere; Producerea şi păstrarea furajelor. Ioan Puia este recunoscut ca fondator al disciplinei Ecologie agricolă, prin cele nouăsprezece lucrări de cercetare publicate în această ştiinţă ce se contura la orizont.

Profesorul Ioan Puia a fost membru al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, membru al Comitetului executiv al Federaţiei Europene a Pajiştilor (European Grossland Federation), ca reprezentant al ţărilor din sud-estul Europei.

Dr. ing. Teodor MARIAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1114
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a65bd
Verificare

oameni-care-au-facut-istorie-ioan-safta-...

Oameni care au făcut istorie

Ioan SAFTA, primul pratolog român

Primul agronom român care poate fi considerat fondatorul modern al studiilor de pratologie şi producerea furajelor prin tehnologii specifice a fost profesorul Ion Safta.

S-a născut la 21 aprilie 1897, în comuna Lincioiul Inferior, judeţul Hunedoara. La numai 17 ani (1914) a fost înrolat forţat în armata austro-ungară pentru şcoala de ofiţeri de la Bruk-Leytha, unde a primit o bună pregătire de genist. Între 1916-1918 a participat la războiul din Galiţia şi Volhynia împotriva ruşilor, iar la Tisa, contra ungarilor. Aşadar, la numai 22 de ani, Ion Safta era un tânăr maturizat în războaie.

După Marea Unire din 1918, Ion Safta se înscrie la Academia de Agricultură din Cluj, pe care o absolvă în anul 1923 „cu distincţie“. A fost primul absolvent remarcat de profesorul Iuliu Prodan pentru capacitatea şi maturitatea sa de student valoros, astfel că, încă înainte de absolvire, din 1922 şi până în 1925, a fost asistent la Catedra de Botanică şi patologie vegetală, când a urmat şi o specializare în Chimie agricolă cu eminentul profesor Ioan M. Dobrescu.

Într-o perioadă de criză acută de personal calificat în domeniul cadastral, Ion Safta a acceptat postul de „specialist topometru“ la Inspectoratul Geodezic şi Cadastral din Cluj.

La 1 mai 1927 devine director al Şcolii Inferioare de Agricultură Turda, care avea o fermă de 500 ha, până la 15 aprilie 1930, când trece pe funcţia de horticultor-şef la Staţiunea Experimentală Agricolă Câmpia Turzii a ICAR, pentru domeniul plante de nutreţ.

Activitatea ştiinţifică

Lucrarea sa ştiinţifică a fost susţinută în faţa unei comisii formate din Holdefleiss (agricultură), V. Monfort (botanică) şi I. Schaffer (chimie agricolă), obţinând diploma de doctor în ştiinţe naturale la 27 iunie 1932. În acea perioadă Staţiunea de Ameliorarea Plantelor din Cluj, sub conducerea pragmaticului profesor N. Săulescu, era în plină dezvoltare.

În anul 1933 participă la concursul pentru ocuparea postului de profesor la Catedra de agricultură specială, păşuni şi fâneţe, de la Academia de Agricultură din Cluj, ocupând „provizoriu“ funcţia amintită, în faţa unei comisii formate din profesorul Iuliu Prodan, profesor Gh. Ionescu-Sişeşti şi profesor N. Săulescu.

Încă în anul 1927, I. Safta a publicat cu profesorul I. Prodan Cursul de patologie vegetală, oferind studenţilor unul dintre primele materiale de studiu. În anul 1938 a editat Cursul de fitotehnie.

Oltean prin adopţie

După trecerea sa la Institutul Agronomic Craiova, face parte dintre profesorii care au elaborat excepţionalul tratat Fitotehnie, ediţia a II-a, 1965, unde a prezentat capitolul
Plantele de nutreţ.

Profesorul I. Safta a rămas un cetăţean al Craiovei şi un remarcabil universitar până la pensionarea sa, în 1968, după vârsta de 70 de ani, lăsând Catedra de fitotehnie bine organizată şi conferind o distincţie disciplinei de Producerea şi păstrarea furajelor pentru studenţii agronomi.
Cercetarea în domeniul pajiştilor a fost principala sa activitate, ce i-a însoţit munca didactică.
În anul 1934 I.Safta a publicat cea mai importantă lucrare privind cercetările asupra trifoiului de Transilvania.
Profesorul Ion Safta va rămâne pentru posteritate un precursor, un remarcabil profesor şi om de cercetare, un iubitor de ţară şi de oameni. S-a stins din viaţă în 1989.
Teodor MARIAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
1215
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

oameni-care-au-facut-istorie-nichifor-ce...

Oameni care au făcut istorie - NICHIFOR CEAPOIU > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOameni care au făcut istorie

NICHIFOR CEAPOIU

S-a născut în comuna Ciocăneşti, judeţul Suceava, la 14 noiembrie 1911.

După obţinerea bacalaureatului, tânărul N. Ceapoiu s-a înscris la Facultatea de Agronomie din Cluj, unde a studiat între anii 1933-1938. Aici a obţinut specializarea principală în Genetică şi ameliorarea plantelor, precum şi o specializare secundară în Metode statistice aplicate în agricultură şi biologie; evoluţia biologică.

N. Ceapoiu a fost o mare personalitate a ştiinţei agricole româneşti.

În anul 1973, N. Ceapoiu a fost învestit în funcţia de director general al ICCPT Fundulea.

Fişa profesională a profesorului este impresionantă, cum a fost de fapt şi personalitatea sa umană. Studiile sale de genetică reprezintă adevărate lucrări pentru mileniul III.

A fost membru titular al Academiei Române şi al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, iar în anul 1992 Universitatea Agronomică din Cluj-Napoca l-a omagiat cu distincţia „Doctor honoris causa“. În anul 1952 a primit „Premiul de stat“.

S-a stins din viaţă în 1994.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
839
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

oameni-care-au-facut-istorie-profesorul-...

Oameni care au făcut istorie

Profesorul Oprea Parpală

Studenţii săi, precum şi cei cărora le-a îndrumat lucrările de doctorat, de-a lungul vremurilor trecute, îl socotesc ca fiind părintele economiei agrare moderne. Nici până la el şi nici după nu s-a ridicat o personalitate profesională atât de puternică în abordarea teoretică a acestei ştiinţe stăpânite astăzi doar de puţinii economişti din afara ASE-ului şi de studenţii săi.

Profesorul Parpală a fost un dascăl ideal pentru studenţii inteligenţi şi dificil pentru cei neputincioşi. La el examenele nu se reduceau la subiectele de pe bilet, ci reprezentau o adevărată incursiune în lumea ştiinţei economice agrare.

Exigenţa sa a deranjat pleava studenţimii, dar a dat încredere celor capabili şi dornici să-i calce pe urme.

Dovadă şi numărul mare dintre studenţii săi care au deţinut şi deţin astăzi cheia succesului economic în unităţile pe care le conduc din punct de vedere contabil şi financiar.

Profesorul Parpală a şlefuit, mai ales, valori umane care au ocupat sau deţin în prezent poziţii intelectuale înalte atât în mediul universitar, cât şi economic.

Discipolii săi sunt nu numai studenţii de excepţie, ci şi intelectuali de cea mai înaltă clasă. Dacă ar fi să-i enumerăm, atunci în mod obligatoriu ar trebui să începem cu doamna Letiţia Zahin, cea mai titrată personalitate a zilelor noastre în materie de ideologie a economiei egrare, cu foştii săi studenţi aflaţi la conducerea Facultăţii de Economie Agrară şi Alimentaţie: Victor Manole, Radu Voicu, Gheorghe Iosif.

Cei care le-au urmat în ştiinţele teoretice ale cercetării activează în staff-urile celor mai reprezentative institute de cercetări economice din România, ne referim concret la Filon Teodoroiu şi Constantin Ciutacu, lor adăugându-se oameni de ştiinţă din institutele şi staţiunile de cercetări agricole din ţară.

Deviza sa: Profesionalism şi demnitate!

Neoreformatorii de după revoluţie, de fapt scursurile intelectuale din jurul său, aveau să-i pregătească Profesorului o ieşire ce i-a zdruncinat definitiv sănătatea. El, care în zile grele ale comunismului a avut curajul să iasă în public pentru a infirma teza cu privire la alimentaţie şi funcţionarea modelelor de gestionare proclamate de autorii Noii Revoluţii Agrare, a fost catalogat drept colaboraţionist. De către cine? Chiar de către unii din colaboratorii săi pe care i-a tolerat şi susţinut înainte de 1990. Denigrarea a însemnat începutul sfârşitului existenţei sale profesionale şi fizice.

Cel mai mare economist agrar al ultimilor 50 de ani n-a avut onoarea de a intra în rândul academicienilor agrari. Cei care-l cunoaştem spunem că Profesorul era prea deştept şi incomod pentru letargia ştiinţifică ce domina Secţia de Economie Agrară a Academiei de Ştiinţe Agricole. Ce-i drept, a avut şi el partea lui de vină, dar aceasta îşi selectează valorile nu în funcţie de calităţile ce ţin de un anumit comportament, ci după operele ştiinţifice ale celor care o compun.

Un om de mare cultură

Pe cât era de profund ca om de ştiinţă, Oprea Parpală strălucea şi ca om de cultură. Lecţiile sale de Economie şi politică agrară erau în acelaşi timp lecţii de filozofie şi istorie a economiei naţionale.

Conştient de valoarea sa, profesorul era un om de o mândrie ascunsă, care în exterior se manifesta prin ironie atunci când avea să înfrunte impostura.

A fost adeseori trădat în viaţa profesională, dar în cea particulară a avut fericirea de a avea alături o fiinţă cu o voinţă de fier şi un caracter ce ne duce cu gândul la femeile care au orânduit viaţa multor familii cu valoare de simbol.

Retras departe de lumea dezlănţuită şi nedreaptă, Profesorul s-a stins din viaţă în anul 2003.

Iosif POP, Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
1644

□

Comentarii

□

□

1. rodica parpala -- (17-January-2012)Oprea Parpala a fos si va ramane pentru mine un om foarte inteligent dar mai ales unchiul meu mult admirat.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oameni de nota... 10 - Omul responsabil cu progresul genetic

Numele său este Aurel Mircea Roman şi conduce una dintre cele mai performante instituţii zootehnice din Europa. Misiunea sa profesională se rezumă la infuzia materialului genetic în domeniul creşterii bovinelor. Produsul pe care îl realizează la SC SEMTEST – BVN Târgu-Mureş este unul dintre cele mai performante în Europa. Face acest lucru de 10 ani sub licenţă şi gestiune germană, iar munca sa este cu adevărat una nemţească.

Dl Roman participă la această acţiune, în primul rând, în calitate de profesionist, întrucât munca sa este una de esenţă ştiinţifică. Sarcina cea mai grea se află însă în planul activităţii practice, mai ales manageriale. Până a intra în intimitatea activităţii SEMTEST-ului de la Târgu-Mureş, trebuie precizat că aceasta este la ora actuală singura instituţie din România capabilă să asigure materialul genetic pentru ameliorarea efectivelor de bovine, în special a celor din rasa Simmental.

„Aşa cum spuneam, precizează dl Roman, depozitul de tauri de la Târgu-Mureş este profilat pe ameliorarea rasei Simmental. Mai ales de la acreditarea sa la nivel european, aici se lucrează în mod profesional pentru ameliorarea altor două rase de taurine: Bruna şi Holstein. Fapt este că, în ordinea valorii genetice, 5 din primii 50 de tauri din Europa se află la Târgu-Mureş. La Brună avem deja al patrulea taur din Europa.“

În depozitul de la Târgu-Mureş se cresc astăzi 180 de tauri, ei producând anual 600.000 doze de material seminal, din care 150.000 sunt exportate mai ales în Germania, Austria, Suedia, Croaţia, Bosnia Herţegovina, Irak. Sunt în curs tratativele cu China, fapt ce ar putea schimba actuala strategie de dezvoltare a SEMTEST-ului. În anul de referinţă 2010, SEMTEST Târgu-Mureş participă cu aproape 40% la procesul de însămânţare artificială a bovinelor din România. În cazul Bălţatei acest procent este de 80%. Aducând în discuţie valoarea genetică a exemplarelor crescute aici, este de precizat că 12% din taurii folosiţi în procesul de ameliorare a bovinelor în Germania şi Austria se află la SEMTEST Târgu-Mureş.

Pentru a avea o imagine reală a acestui „tezaur“ vom arăta doar că valoarea celui mai bun taur din Europa depăşeşte 1,5 milioane de euro. Taurul Endo, crescut la Târgu-Mureş, este cotat la un milion de euro. Aceste exemplare nu au însă valoare de piaţă pentru simplul motiv că nu se vând. Cel care a reuşit să aibă un depozit de tauri face afaceri nu cu animalele, ci cu produsul acestora. La Târgu-Mureş, de la un taur valoros se vinde într-o săptămână material seminal în sumă de 20.000-30.000 de euro.

Între calea americană şi cea europeană

În discuţie se află cele două mari direcţii de ameliorare genetică. Americanii merg pe ideea unor performanţe productive imediate, exploatând la maximum animalele. Francezii par mai prudenţi, optând pentru o soluţie de exploatare de durată medie. Făcând o paralelă între aceste două direcţii şi realităţile zootehniei româneşti, dl Roman rămâne la părerea că pentru noi cea mai bună soluţie ar fi rasa mixtă lapte - carne. Cel puţin pe termen mediu, până când vom depăşi declinul zootehnic.

Forţa factorului uman

Încercând să explice miracolul prosperităţii instituţiei pe care o conduce, directorul Aurel Mircea Roman face mereu trimitere la calitatea factorului uman. Meritul său este acela de a fi adunat în jur valori profesionale care şi-au dovedit calitatea prin performanţe. Ce-i drept, el a avut şi şansa de a se desprinde din haosul în care se zbate zootehnia românească. Pentru ei, ce a fost greu a trecut. Greul cel mare urmează de acum, când ştiinţa genetică pune în faţa lor unele probleme a căror soluţionare nu va fi uşoară.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
927
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oameni fără Dumnezeu: CUMPĂRAŢI UN COPIL!

Pare incredibil ca unii părinţi să ajungă să-şi vândă pe sume absolut derizorii copiii! Şi totuşi, chiar în imediata noastră apropiere, acest fapt cutremurător se întâmplă!

„Se caută copiii cu ochi verzi şi albaştri“

Totul a început în Penitenciarul Mărgineni, când unul dintre deţinuţii de acolo, Laurenţiu Zamfir, zis „Faraonul“, s-a pus pe povestit: „Mă aflu aici pentru că am dejucat planurile unora. Sora mea, născută în 1993, a fost vândută. De mama mea, Elena Zamfir, în cârdăşie cu oameni sus-puşi. Mă tem că a murit, că ăştia care cumpără copii îi iau pentru organe. Se caută ochii verzi şi albaştri sau sunt buni pentru alte organe, rinichi, ficat, plămâni. Filiera asta a vândut, numai din ce ştiu eu, cel puţin 11 copii. Ei bine, pentru că am descoperit treaba asta, procurorul m-a băgat la închisoare.

La policlinica de pe Praga - n.n.: o stradă din Ploieşti - s-au vândut copii la italieni. Mergeţi pe Buna Vestire, la numărul 157. Acolo stă mama mea. Veţi vedea că femeia asta a vândut copii. Nu numai pe sora de care v-am spus, ci şi alţi doi fraţi. Pentru un ochi sau un rinichi s-au oferit 80.000 de mărci. Alte adrese? Chiar lângă Liceul Caragiale din Ploieşti, adică lângă Poliţia Municipală, s-au vândut. Şi pe Rudului, la 233. Fostul soţ al mamei a fost un sectorist. Şi ăsta era băgat în afacere. Avocatul era numit vânzătorul copiilor. Căci prin mâna lui treceau toate aceste aşa-zise adopţii. El a primit un BMW pentru prestaţia sa deosebită. Există, de altfel, o casetă cu toate operaţiile astea.

Ascultând această destăinuire ne-am rezervat dreptul să începem teatrul. Pe strada Buna Vestire, la numărul indicat, poarta era încuiată. Am întrebat prin vecini şi, spre stupoarea noastră, am fost invitaţi de aceştia la negocieri. Nici mai mult, nici mai puţin, decât negocieri!

„Cumpăraţi unul de la noi, că-i mai bun!“

„Dar de ce să luaţi copil de la asta? - a întrebat bărbatul infirm şi diform aparţinând etniei rromilor. Că este proastă şi nici copii frumoşi nu are. Veniţi la noi, că avem unul cu nişte ochi albaştri, o frumuseţe, cum place la străini. Dă-mi şi mie o ţigară şi hai încoa’ să vorbim.“

Dacă tot a picat pleaşca pe capul meu, am intrat în cămăruţa mică şi întunecoasă. Femeia, purtând iniţialele C.S., se omora cu focul de la sobă. „Şi eu zic la fel, a spus ea, să luaţi de la noi. Că ştim cum se procedează. Ce, noi suntem la primul copil pe care-l dăm la adopţie? Nu, am mai dat trei. Ce să le facem, dacă suntem săraci şi nu putem să-i creştem?

Că Dumnezeu ni i-a dat şi noi nu facem avorturi. Unul l-am dat unui italian, altul în Israel. Treaba e să ne daţi şi nouă un ban, nu degeaba. Că uite, aşa s-a întâmplat cu cel de-al treilea copil al nostru: au luat ei tot şi nouă nu ne-au dat nici măcar 5.000.000 de lei, ca să ne cumpărăm un televizor color. Acum copilul pe care vrem să-l dăm este la cămin, că nu putem să-l ţinem acasă. Am vrea să trataţi mai direct cu noi, să nu vă duceţi la ăia.

Că iau ei grosul şi nouă nu ne dau nimic. Nu, pe primii copii daţi nu i-am mai văzut niciodată.“ Discuţia s-a repetat şi în alte zile. Cum am reuşit să câştigăm încrederea rromilor, am ajuns şi la alte destăinuiri: „Dacă vreţi mai mulţi copii, vă ducem noi la Gălbinaşi. Acolo sunt copii frumoşi. De ţigani, ca noi, dar frumoşi.“

Gemene de o sută de milioane. De lei

Negociatoarea noastră şi bărbatul cu care trăieşte s-au oferit – desigur, contra unor sticle cu bere, ţigări şi bani – să ne însoţească în marginea Ploieştiului, la sora ei, care avea fetiţe gemene. De vânzare... „Dacă daţi o sută de milioane, le luaţi pe amândouă, ne-au spus părinţii micuţelor. Că nu vrem să le despărţim. Nouă ne trebuie banii ăştia, să ne luăm o căsuţă. Vedeţi că nu cerem scump. Am fi preferat nişte străini, dar dacă nu se poate, ne mulţumim şi cu atât. Vă hotărâţi şi aici ne găsiţi.“

În loc de încheiere

Inutil să vă mai spunem că şi la Gălbinaşi, un sat amărât de rromi, nu departe de Bucureşti, lucrurile stau la fel: se vând copii. Legal, adopţiile internaţionale sunt oprite. Şi totuşi ele, cum, necum, au loc. Şi uite aşa suntem marcaţi de ironia sorţii: unii vor să aibă copii, dar nu pot, alţii au şi aleg să-i vândă pentru bani.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
554

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

oamenii-care-au-facut-istorie-nicolae-fi...

Oameni care au făcut istorie, Nicolae Filip

Fondatorul ştiinţei zootehnice româneşti, Niculae Filip, s-a născut la 10 august 1864, în Bucureşti.

În primii ani după absolvirea facultăţii, N. Filip a lucrat ca medic veterinar militar la Orşova, Nucet şi Bucureşti, fiind unul dintre cei mai activi specialişti şi devenind cunoscut prin munca sa, fapt ce a făcut ca în anul 1890 să fie primit ca membru al Societăţii de Medicină Veterinară, iar după numai 2 ani a fost ales secretar general al acestei prestigioase instituţii.

Devenit cunoscut în lumea ştiinţifică şi având deja patru ani de intensă activitate practică, la 27 de ani a fost numit şef de lucrări la Catedra de anatomie, histologie şi exterior, pe baza unui examen de înaltă exigenţă, susţinut în faţa foştilor săi dascăli. În noua activitate, în anul 1893 obţine o bursă pentru specializare în Franţa, în domeniul patologiei.

A optat pentru cursuri şi lucrări practice la Institutul Agronomic şi la Şcoala Superioară de Medicină Veterinară de la Alfort. Aici a pus mare preţ pe cursul de zootehnie al profesorului Baron şi pe cel al vestitului profesor André Sanson, autorul lucrării de interes mondial „Traité de zootehnie“. Activitatea practică a desfăşurat-o la cele mai vestite staţiuni experimentale din Franţa.

N. Filip s-a întors în ţară în toamna anului 1894, urmând ca prin munca sa să dezvolte zootehnia românească. Pentru a-i crea câmp de activitate în domeniul specializat, profesorul A. Locuşteanu a obţinut înfiinţarea unui nou Institut Zootehnic, pe lângă Catedra de zootehnie. Postul de şef de lucrări şi sarcina de diriginte de lucrări la institutul nou creat au fost acordate lui N. Filip. Avea 30 de ani, o pregătire profesională înaltă şi un câmp de activitate deschis spre viitor.

Fiind un adept al importului de rase pentru îmbunătăţirea celor autohtone, a făcut observaţii asupra aclimatizării rasei olandeze adusă la noi şi asupra metişilor obţinuţi cu rasele locale.

Pe lângă activitatea de cercetare şi de organizator al creşterii animalelor, unde şi-a adus o contribuţie unanim recunoscută, N. Filip a fost un profesor stimat şi preţuit de 28 de generaţii de studenţi.

O boală necruţătoare l-a răpus în plină activitate, la vârsta de 58 de ani, producând o adâncă durere în sufletul celor care l-au cunoscut şi preţuit.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
1084

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oameni care nu vor să renunţe la speranţă

Marius Boroi este administratorul uneia din puţinele ferme ecologice de legume din judeţul Constanţa. Are 24 de ani, este din comuna Grădina, un loc de unde tinerii pleacă de cum fac aripi, adulţii sunt supăraţi de viaţa plină de surprize pe care o trăiesc de vreo douăzeci de ani încoace, iar bătrânii, prin minunata credinţă în Dumnezeu, nu au renunţat la speranţă. Ei sunt cei care păstrea-ză rânduiala satului.

În acest loc, în ziua când a terminat liceul, a spus părinţilor că doreşte să se facă agricultor. Tatăl nici nu a vrut să audă de asta. S-a îmbarcat pe o navă şi a plecat în lume să facă rost de bani. Tot ce a câştigat a investit într-o firmă de comercializare a aparatelor de aer condiţionat. Între timp, tatăl lui a murit. Marius şi fratele lui mai mic au rămas să aibă grijă de mama lor. Iar de toţi trei au avut şi au grijă, ocrotindu-i clipă de clipă, bunicii, oameni respectaţi de tot satul.

Desprinderea de mizerie

Aceasta este povestea de viaţă. Din acest punct Marius Boroi şi-a luat destinul pe umeri şi s-a apucat de agricultură.

Bunicii l-au încurajat şi i-au garantat că, dacă lucrezi pământul corect, dacă eşti cinstit cu tine în primul rând, reuşeşti. Fratele mai mic i-a spus că îl ajută necondi-ţionat, acolo unde este nevoie de muncă necalificată. Prietenii din copilărie s-au oferit să îi fie alături. Ba au venit şi vecinii, prieteni de o viaţă ai părinţilor şi ai bunicilor. Pur şi simplu a fost un moment când dorinţa tânărului de 24 de ani de a munci pământul a fost privită şi primită cu respect.

Bogăţia care va veni

A început să studieze, să se documenteze cum să facă o fermă ecologică de legume. Când a ştiut exact ce vrea să facă s-a înscris la Facultatea de Agronomie şi apoi în Asociaţia Română pentru Agricultură Durabilă. Terenul de 4.500 mp pentru fermă l-a primit de la bunici. Este chiar în faţa casei lor. Soiuri de elită de hibrizi de tomate, sisteme de irigaţii prin picurare, sisteme moderne de monitorizare şi combatere a insectelor, iată investiţia iniţială pentru ferma lui Marius Boroi. A cumpărat totul cu banii lui. Încercarea de a accesa prin SAPARD 160 de mii de euro pentru o seră şi o maşină de transportat legume s-a încheiat printr-o cheltuială enormă şi nu a reuşit nimic. Nu s-a descu-rajat şi, exact cu un an în urmă, a participat la o expoziţie IndAgra.

A discutat cu reprezentanţii firmelor de specialitate, le-a cerut sfatul. Toţi i-au atras atenţia că, dacă nu are un sprijin financiar puternic, nu v-a reuşi nimic. Norocul i-a surâs, pentru că un distribuitor de sisteme de irigaţii i-a vândut un pont: să meargă la Ciolpani, la UNISEM, pentru că acolo se vând sere la mâna a doua. A cumpărat serele şi, împreună cu prietenii, le-a instalat. Paralel cu montajul făcea răsaduri, semăna, totul din dorinţa de a prinde măcar un ciclu de cultură ca să amortizeze cheltuielile.

Astăzi este mulţumit de ceea ce a realizat. Vinde cam o jumătate de tonă pe săptămână. Practic nu face faţă la

câte cerinţe are. Zâmbind, mi-a spus că acum firma de montare a aerului condiţionat prin care a câştigat bani să finanţeze serele nu mai merge şi o ţine cu bani de la fermă. Este bucuros şi decis să extindă spaţiile protejate (1.300 mp) pentru că afacerea este de viitor. Aşa cum viitorul acestui tânără de 24 de ani este sigur.
Rodica SIMIONESCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1974
□
Comentarii
□
□
1. Adrian -- (30-November-2011)Daca este interesat sa isi promoveze produsele in Germania sau pe alte piete din europa sau daca vrea sa intre contact cu alti producatori , clienti , furnizori , sa ma contacteze si ii voi da mai multe detalii. Piata pentru produsele organice (bio) este foarte mare in europa si promovarea lor trebuie sa se faca la targuri de profil. E-mail: biuskorb@yahoo.de
2. ana maria -- (30-November-2011)Buna ziua,
Am vazut povestea lui Marius aseara la Romania Te Iubesc. As fi interesata sa cumpar produse bio. Are de vanzare sau comercializeaza doar rasaduri?
Multumesc,
Ana Maria
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

obicei-stravechi-in-dobrogea-de-azi_387....

Obicei străvechi în Dobrogea de azi > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Obicei străvechi în Dobrogea de azi

Ca orice mare sărbătoare, Floriile sunt prefaţate în ajun, când au loc o serie de practici rituale.

Colindele – cercetătorii aşa consideră formulele verificate – pun în scenă pe Lazăr, care, căzând din copac, îşi rupe piciorul ori, cel mai adesea, moare. Sărac fiind, poate sfârşi „şi de dorul plăcintelor“, preparate împărţite săracilor în memoria celor dispăruţi.

În această zi este interzis lucrul, altminteri copiii şi bărbaţii sunt expuşi căzăturilor din copac, asemenea lui Lazăr.

Lazăra sau Lăzăriţa, personajul feminin întruchipat de adolescente, îşi începe ritualul în zorii zilei. Fetele sunt împodobite cu voaluri şi straie care evocă rochia de mireasă şi fiecare are un colac în mână, în formă de om. Ele merg pe malul apei, rup câte o bucăţică din colacul respectiv, fiecare bucăţică este legată cu o altă culoare de aţă şi le dau drumul pe o scândură la apă. Bucata de colac care merge cel mai departe alege şefa care va conduce ceremonialul. În cultura tradiţională locală stă o mărturie care spune că fetele care nu au ieşit niciodată cumitiţă (şefa acestui grup) nu au noroc în viaţă, spre deosebire de fata norocoasă care, ajunsă cumitiţă de mai multe ori, are noroc din belşug.

Experienţa confirmă această poveste!

Fata care ajunge şefa grupului este respectată şi iubită de toată comunitatea.

Trebuie precizat că acest obicei străvechi este practicat în Dobrogea mai ales în satele de la graniţa cu Bulgaria.

Prin grija cercetătorilor de la Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Constanţa, a profesorului Dumitru Galafu, autoritate unanim recunoscută pentru pasiunea şi lucrările sale în domeniu, Lăzărelul dobrogean este în siguranţă.

Din ce în ce mai des profesorii îl pun în scenă, cu copiii, spre bucuria celor care ştiu să preţuiască o asemenea comoară.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
676

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

obiceiuri-de-craciun-si-anul-nou_1203.ht...

Obiceiuri vechi de Crăciun şi Anul Nou

Deşi suntem o singură ţară şi un singur popor, avem noi, românii, în funcţie de zona geografică istorică şi nu numai, obiceiuri diferite în ceea ce priveşte întâmpinarea Crăciunului ori a Anului Nou. Venite din vechime în actualitatea stringentă, ele fac deliciul sărbătorilor respective şi, în felul lor, ne apropie de oameni, de noi înşine. E bine, măcar pentru că suntem aceeaşi naţie cu toţii, să le aflăm, să le comentăm, să le ştim.

Un fel de „ştiaţi că...“

- În Maramureş, când vine Crăciunul, se pun în mod expres pe pereţi farfurii şi ştergare ornamentale, dar şi busuioc. Peste tot în casă se văd crenguţele de busuioc şi se simte mirosul deosebit.
- În Bucovina, în Ajunul Crăciunului se pun pe masa pregătită pentru ai casei un colac şi un pahar cu apă. Se spune că sufletele morţilor vin în această noapte pe la casele lor, gustă din colac şi-şi udă gura cu apă.
- În zonele din preajma Sibiului, în Ajunul Crăciunului, gospodarii îşi strâng din sat tot ce au împrumutat, fie bani, fie lucruri de prin casă ori curte. Ca să nu vină sărbătorile şi toate cele ale casei să fie risipite. Căci, altminteri, aşa vor fi tot anul următor.
- În Mehedinţi, părinţii pun copiilor bănuţi în buzunare chiar de la Crăciun, nu mai aşteaptă să vină Revelionul, pentru ca anul viitor să fie îmbelşugat. Tot în această parte de ţară, în Ajunul Crăciunului, pâinea se aşază sub masă, ca să aducă noroc, iar sub faţa de masă se pune pleavă de grâu, pentru belşug.

Bobul de mazăre şi fasole

- Rromii din Ardeal, dar şi cei din Prahova şi Dâmboviţa mănâncă de Revelion fasole şi mazăre ca să aibă noroc la bani. Deşi îşi etalează averile şi aurul, ei fac şi astfel de mâncăruri ca să tragă banii la familia lor. Ţiganii căldărari obişnuiesc la miezul nopţii, fără să scoată o vorbă pe drum, să aducă în vase mari apă neîncepută de la izvor. Apa va fi băută, pe tot parcursul anului, în zile de sărbătoare. Femeile, la cumpăna dintre ani, desfăşoară un ritual de ghicire a viitorului. Ele pun într-o cană un ou spart, peste care toarnă apă şi lasă amestecul la uscat până dimineaţa. Formele obţinute le vor arăta ce îi aşteaptă în anul următor.

Prognoză meteo

- În foarte multe zone se citeşte calendarul în foile de ceapă. De Anul Nou, ţăranii bătrâni văd cum va fi vremea în anul care vine. O ceapă mare, cu foi bune, se sparge şi foile de aşază şi se numesc în ordinea lunilor anului. În fiecare se presară sare şi se lasă până a doua zi, când sarea de topeşte. Dacă în foaia de ceapă e mai mult lichid, înseamnă că luna numită va fi ploioasă. Dacă nu, va fi secetoasă.

Sârbii şi armenii

- Sârbii din Banat sărbătoresc Crăciunul după vechiul calendar. Ei aprind un pui de stejar, care simbolizează belşugul. În ziua de Ajun, femeile nu au voie să iasă pe stradă sau să meargă la vecini, pentru că asta aduce ghinion. Aşa că migălesc pe la bucătărie, unde prepară Ceşniţa, o prăjitură în care pun un ban şi acela care îl găseşte are noroc tot anul. Bărbaţii aduc în casă crengi şi butuci de gorun, cu care fac focul, iar cenuşa o duc pe arăturile din câmp, în dimineaţa de Crăciun.

- Armenii ortodocşi sărbătoresc Crăciunul şi pe 25 decembrie, şi pe 6 ianuarie deopotrivă. La fel şi ruşii lipoveni care, întorşi de la biserică, sărbătoresc naşterea lui Iisus în casa preotului, cu peşte, vodcă şi vin roşu. Apoi cântă la balalaică imnuri religioase.

Planta… păgână

- Vâscul, simbol al dragostei şi prosperităţii, se foloseşte încă de dinainte de naşterea lui Hristos. Pe vremuri, despre el se credea că tratează infertilitatea femeilor. Apoi a început să fie asociat cu dragostea şi, multă vreme, preoţii l-au interzis, spunând că este o plantă păgână. Acum, dacă te săruţi sub vâsc cu persoana dragă, se spune că iubirea nu se va sfârşi niciodată.

Simbolul Crăciuniţei

- Crăciuniţa sau Steaua Crăciunului, pe numele ei adevărat Poinsettia, nu lipseşte, de regulă, din casele creştinilor. Se spune că e foarte bine să o dăruieşti unor persoane dragi, pentru că ea aduce noroc şi bani celui care o dăruieşte.
- Ceangăii obişnuiesc să pună în apă la începutul postului Crăciunului câte o crenguţă de măr, pentru toate fetele de măritat din casă şi din neam. Dacă până pe 25 decembrie crenguţa înfloreşte, se spune că anul următor fata respectivă, aceea cu crenguţa numită, se mărită. Dacă nu, mai aşteaptă un an.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1931

☐

º Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Obiceiuri sălăjene de Crăciun şi Anul Nou

Verjelul, Umblatul cu baba, Aruncatul roţii aprinse şi Jucatul după ceatăra cu goarnă sunt doar câteva dintre minunatele obiceiuri păstrate şi încă respec-tate în minunatul sat sălăjean.

Încă din luna noiembrie, odată cu începerea perioadei de post, sălăjenii de la sat se pregătesc de sărbători. Sălăjencele scot blidele în ocol (n.r. curte) şi le spală bine cu apă rece şi leşie, după care ulcelele din gard primesc acelaşi tratament. După ce casele sunt bine colbuite, clopul din paie sau păr este înlocuit de bărbaţi cu cuşma, o căciulă confecţionată din blana unui miel. Din 15 noiembrie nu se mănâncă de dulce, iar meniul sălăjenilor este alcătuit din rătişi şi tăiţăi pârliţi, două preparate tradiţionale extrem de apreciate.

Rătişile se mănâncă încă din primele zile ale lunii decembrie pentru că se spune că e un preparat de iarnă. Gospodinele se trezesc dimineaţa devreme şi, înainte de cântatul cocoşilor, frământă vârtos un aluat cu făină de grâu, sare şi apă călduţă. Nefiind lăsat la dospit, aluatul este întins cât este masa de mare, iar uriaşa plăcintă rezultată este unsă bine cu ulei de floarea-soarelui şi aruncată pe plita fiteului. După numai cinci minute, rătişa este gata de mâncat! În tot postul nimeni nu bea pălincă, vin sau alte băuturi alcoolice până la tăiatul porcului.

Porcul cât casa şi clisa cât masa

Împunsul porcului, cum i se mai spune la sacrificarea tradiţională a grăsunului din coteţ, începe în satele Sălajului mai devreme, încă din primele zile ale lunii decembrie, de obicei sâmbăta. Cu mic cu mare, membrii familiei se adună dimineaţa devreme la casa părintească. După ce aiul (n.r. usturoiul) este curăţat, iar apa din căldare fierbe sunt chemaţi câţiva vecini mai apropiaţi şi mai în puteri.

O femeie zdravănă din familie, de obicei cea care a hrănit porcul, ia o sfoară şi îl leagă pe bietul animal de unul dintre picioarele din spate, iar bărbaţii îl sacrifică, spre furia câinelui Ursu din fundul curţii, care nu mai conteneşte să latre. Porcul este acoperit cu paie uscate şi este aprins focul pentru pârjolit. „Ţânătorii“ care au participat la sacrificare sunt îmbiaţi cu un pahar cu pălincă şi o dărabă (bucată) mare de cozonac cu nucă, de post bineînţeles.

După ce este spălat şi tranşat, gospodina casei împreună cu soţul prepară de obicei cârnaţii, caltaboşii, bitiriga, maţu' gros şi alte preparate tradiţionale pe bază de carne, păsat, orez şi măruntaiele animalului. Toate sunt puse la afumat, inclusiv clisa, dar nu înainte de a sta la saramură batăr două săptămâni. Ziua se încheie cu o masă tradiţională, iar înainte de carne este servit câte un păhărel cu pălincă aspră şi tare ca focul însoţit de câteva versuri ale unui cântec tradiţional: „Să avem porcul cât casa şi clisa cât masa“. Cu cât clisa este mai groasă cu atât casa e mai îmbelşugată.

„Casa-i musai ticăzâtă şi piroştile învârtite“

Înainte cu cel puţin o săptămână de Crăciun, sălăjencele îşi „ticăzăsc“ (n.r. curăţă) casele, pe pereţi agaţă blide înflorate din pământ, dosoaie, hainele de pat sunt înlocuite cu unele multicolore ţesute în război, iar pe podele sunt aşezate ţoale din lână aspră. În casele cu copii sau nepoţi bunicii trebuie să se intereseze întotdeauna din timp de pomul de Crăciun care va fi împodobit cu nuci, mere, turte şi colaci în seara Crăciunului. Gospodina coace pită albă în cuptor, pupeze (un fel de colac căruia i se aplică ochi din boabe de fasole), colăcuţi. După ce casa a fost ticăzâtă, iar familia întregită şi înştiinată (îmbrăcată în haine de sărbătoare) se trece la pregătirea mesei tradiţionale de Crăciun. Cârnaţii afumaţi sunt coborâţi din podul casei într-o covată care a fost în prealabil umplută cu caltaboşi, bitiriji, picioroance afumate şi o halcă groasă de clisă bine afumată.

Pe fiteul în care arde un foc zdravăn este aşezat un laboş cât toate zilele care este umplut cu bucăţi de cârnaţ, clisă şi caltaboş care se vor frige până la miezul nopţii şi nimeni nu va avea voie să se atingă de minunăţia de friptură. Piroştele (sarmalele) au fost şi ele învârtite şi lăsate să fiarbă în oala mare din pământ aşezată lângă ler, unde-i focul mai domol. „Aşe, dragu' mamii, trebe gătată casa! Io ştiu on lucru, casa-i musai ticăzâtă şi piroştile învârtite“, spune cu glas tare şi pătrunzător lelea Maria din Plesca, una dintre sălăjencele care mai respectă cu sfinţenie obiceiurile locale.

Cu corinda-n sat

Imediat după lăsarea întunericului cei mici pornesc să colinde cu steaua pe la neamurile mai apropiate, iar în urma lor vin „corindătorii“, adică cete de colindători alcătuite din tineri şi vârstnici care colindă la fiecare casă doar „corinde bătrâneşti“ specifice zonei. În satele de pe Valea Crasnei, spre exemplu, la poalele Măgurii Priei, colindătorii colindă în curte şi rând pe rând intră în casa gazdei unde sunt îmbiaţi cu câte un pahar cu pălincă şi friptură. Potrivit obiceiului local, nimeni nu refuză colindătorii, iar la fiecare casă este „reţinut“ pe toată durata nopţii câte un colindător mai apropiat, de obicei o rudenie. Se ajunge astfel ca până dimineaţa din ceata de colindători să nu mai rămână decât cinci sau şase persoane, de obicei tineri care vor duce banii sau colacii primiţi la biserică.

În Ziua de Crăciun, credincioşii se duc la biserică, unde după slujbă neamurile se invită între ele la masă nu înainte de „a se corinda“ reciproc. Pe masă sunt aşezate friptura de porc afumat, piroştele, zama de chimin, aiturile (piftie) cu afumătură şi o pită mare. Cel mai vârstnic din familie zice Tatăl Nostru după care toarnă pălincă în pahare şi mesenii se aşază. Gazda mai este colindată între timp de copii însoţiţi de obicei de bunici sau de feciori cu Viflaimul sau Irozii care sunt atent analizaţi de femeile văduve din sat, acestea discutând ulterior despre cât de vrednic e copilul lui cutare sau „cât de mândru ştie să cosască Nelu' Vironichii ori Culuţă“ (Nicolae).

Danţu' de la Verjel

Ziua se încheie cu Verjel, un obicei potrivit căruia toţi feciorii care au colindat cu o seară înainte trebuie să fie vrednici „şi de danţ nu doar de corindat“. Aşa că, de obicei, la şcoala din sat tinerii feciori adună bani suficienţi pentru a plăti un „clanetaş“ şi un „zâcalău cu ceatără“ (persoană care cântă la o vioară tradiţională cu goarnă), iar fetele se prezintă cu straturi de prăjituri, toate de casă cu „cremă fiartă-n laboş şi foile coapte în cuptor.“ Vinul şi pălinca ajung la Verjel prin bărbaţii mai vârstnici din sat care se grupează separat de femei.

Când clanetaşul dă' semnal începe danţul! Pe Valea Crasnei şi Valea Barcăului este preferat „tripiştelul“, un dans originar din zona Bihorului care presupune extrem de mult efort, de aici şi zicala „joci tripiştel până eşti ciup de apă“. Pe Valea Agrijului, în schimb, jocul este unul mai lent, care presupune mai multă îndemânare şi sensibilitate. Pe margine, mame, mătuşi, nănaşe, moaşe, fine sunt atente şi se întreabă „Tu, oare cu cine joacă Lenuţa nostă? Ala' nu-i pruncu lui Ciunea?“.

Babe din paie pentru bărbaţii neînsuraţi

Trecerea Crăciunului şi venirea Anului Nou presupun alte şi alte obiceiuri total diferite. În satele de pe Valea Agrijului, spre exemplu, vârstnicii stau şi discută despre femeile şi bărbaţii trecuţi de 30 de ani care nu s-au căsătorit. Bărbaţilor rămaşi neînsuraţi le sunt pregătite babe din paie, iar femeilor nemăritate feciorii din paie.

În seara de Anul Nou, babele şi feciori din paie ajung pe furiş în faţa porţii celor rămaşi necăsătoriţi pentru „a fi făcuţi de minunie în sat“. De ciudă, cei vizaţi aprind paiele îmbrăcate să alunge spiritele rele pentru a se putea însura sau mărita. Tot în seara Anului Nou, tinerii care urmează să se căsătorească în anul care vine cară în spate roţi de car pe dealurile din apropierea satului. La miezul nopţii, în timp ce bat clopotele, roţile sunt aprinse şi sunt rostogolite spre sat, în timp ce feciorii strigă numele fetelor cu care vor să se căsătorească. Dacă a doua zi cel care a strigat este chemat pe „ominie“ (ospăţ) atunci înseamnă că strigătul a dat rezultate. În noaptea de

Anul Nou, cei mai mici merg cu sorcova, iar feciorii cu buhaiul sau cu pluguşorul.
Tot potrivit obiceiului, în zori, feciorii din sat fură porţile de la casele unde locuiesc fete nemăritate şi le ascund uneori şi la kilometri distanţă. Tatăl fetei este nevoit să caute uneori poarta furată zile întregi până să o găsească. Totul se termină însă în ziua de Anul Nou, când feciorii şi fetele din sat se întâlnesc la danţ, iar mesenii îşi urează tradiţionalul „An nou fericit!“

Adrian LUNGU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1369

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. Marcel -- (16-December-2011)Foarte frumos! Imi aduce aminte de copilaria mea petrecuta in Bobota. Salajul e un judet frumos, pacat ca nu am mai fost pe acolo de ani de zile.
Salutari din Bucuresti

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

obiceiuri-si-traditii-din-satele-dobroge...

Obiceiuri şi tradiţii din satele dobrogene

NAVREZ, sărbătoarea primăverii la musulmani

De mii de ani, popoarele turce sărbătoresc primăvara Navrez, care după unii cercetători înseamnă „ziua nouă" sau că ziua este egală cu noaptea. Mai înseamnă şi ieşirea tinerilor din celibat... Oricare ar fi interpretarea fonetică a Navrezului, un lucru este cert: între zilele de 21 – 23 martie vine primăvara.

În România, în satele dobrogene unde trăiesc, alături de români, turci şi tătari, sărbătoarea are şi un caracter religios. Din fericire, sărbătoarea de Navrez sau Nevruz, pentru că aşa i se mai spune, este la fel de vie şi de emoţionantă ca în vremuri străvechi. Obiceiurile se ţin cu sfinţenie şi astăzi, prin grija comunităţilor care frecventează geamia, şi a intelectualilor, conştienţi de valoarea tradiţiilor în definirea identităţii neamului lor.

Istorie

Ali Osman Bekmambet, eroul naţional al tătarilor din România, povesteşte celor care vor să înveţe cum era sărbătoarea Navrezului în vremea copilăriei sale. Din fiecare casă ieşea un membru al familiei să spună „navrez".

Elevii se pregăteau cu un băţ mare pe care îl împodobeau cu flori de martie, cu prosoape, cu ştergare, baticuri. În dimineaţa zilei de 21 martie mergeau mai întâi la casa preotului (hoge), a primarului, a învăţătorului, a celor înstăriţi, respectându-se ierarhia satului islamic.

Daruri

Cei colindaţi ofereau prosoape, marame, broderii, batiste brodate, bani, iar tot ce se aduna se dădea învăţătorului care la împărţea corect fiecărui elev.

Întregul sat se bucura ascultând cântece tradiţionale. În Dobrogea interbelică, elevii colindători şi nu numai ei erau îndemnaţi să mănânce ouă şi să înalţe zmee. Toată comunitatea se bucura din plin de această sărbătoare!

Reconstituiri

Astăzi, odată cu venirea primăverii, începând cu data de 21 martie, încep luptele tătăreşti (Kureş) organizate cu un fast ce aminteşte de manifestări din saraiul hanului sau al marelui bei.

Luptătorii sunt organizaţi după categorii, iar arbitrii aleşi au datoria să amintească regulamentul de desfăşurare a kureşului, apoi se pregătesc premiile pentru cei care vor câştiga finala: berbescul, steagul, îmbrăcăminte, prosoape, basmale, broderii specifice. Învingătorul primeşte în dar un berbec pe care îl joacă în faţa spectatorilor, ridicându-l deasupra capului, dovedindu-şi astfel puterea şi calităţile de pehlivan.

Toată ceremonia se desfăşoară în sunetele instrumentelor tradiţionale: daula şi zurna, antrenând sate întregi, întrecându-se luptători indiferent de etnie, credinţă sau convingeri.

Oricum, va câştiga cel mai bun!

Rodica Simionescu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
5827
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

obiecte-simple-la-indemana-oricarui-gosp...

Obiecte simple la îndemâna oricărui gospodar: Bancă de grădină > REVISTA LUMEA SATULUI

Obiecte simple la îndemâna oricărui gospodar: Bancă de grădină

Rubrica pe care o iniţiem în această pagină se vrea o pledoarie pentru întoarcerea la bucuria şi mulţumirea de sine pe care numai un obiect făurit de mâinile proprii poate să le ofere. Pentru început, ne-am gândit la o bancă pentru grădină, de trei persoane, numai bună pentru un răgaz în familie, la umbră, într-o după-amiază de vară. Se confecţionează din lemn de brad, pentru că este mai uşor de manevrat. Produsul finit se lăcuieşte sau se foloseşte vopsea pentru lemn în culoarea dorită.

Materiale

Pentru blat ne trebuie o bucată de scândură de 200x40x5 cm; pentru picioare: două bucăţi de scândură de 40x43x5 cm, la mijlocul cărora se face câte o gaură ovală de 6x4 cm; pene 4 cm pe 6 cm, două bucăţi; contrafix pentru cele două picioare: o scândură de 150x10x10 cm; două scânduri pentru spetează 200x15x4; picioarele pentru spetează: 130x4x4 cm, două bucăţi; şipci pentru stabilitatea picioarelor: 2 buc, 40x4x4 cm; şipci pentru spatele blatului: 4 bucăţi de 40x4x4 cm; cuie de 7 cm, 4 şuruburi de 10 cm.

Unelte: bomfaier, fierăstrău, rindea, şmirghel.

1. Montarea picioarelor: Se introduce contrafixul pentru picioare în cele două orificii şi se fixează cu ajutorul penelor.
2. Pe partea de jos a picioarelor se aplica un strat de aracet şi apoi se bat în cuie cele două şipci pentru stabilitate (tălpici), rotunjite la capete în prealabil.
3. Fixarea picioarelor pe blat: Se măsoară distanţa dintre picioare şi se aplică blatul la mijloc, astfel încât să rămână distanţă egală în exterior, la ambele capete. Se trasează cu un creion linii pe dedesubtul blatului şi se bate în cuie câte o contrafixă pe linia exterioară.
4. Se fixează cele două picioare cu cuie de contrafixă. Se aplică şi pe partea interioară două contrafixe, astfel încât picioarele să fie fixate de ambele părţi. Contrafixele ne ajută să prindem picioarele băncii de blat, fără să apară cuie sau holşuruburi pe partea exterioară a blatului.
5. Fixarea picioarelor pentru spătar: Se decupează în blatul băncii o porţiune lată de 4 cm, cu adâncime variabilă, pentru a se fixa cele două picioare pentru spătar. Acestea se prind în unghi de partea interioară a picioarelor băncii cu două şuruburi lungi de 10 cm, care se străng cu piuliţe. Deasupra blatului, stinghiile pentru spătar trebuie să aibă înălţimea de 55 cm.
6. Se aplică prima scândură pentru spătar, la o înălţime de 10 cm faţă de blat, şi a doua scândură la 10 cm faţă de prima.

Aldea Adrian, tâmplar
Ceptura, Prahova

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:

1095

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

ochiul-stapanului-ingrasa-vita_l1517.htm...

Ochiul stăpânului îngraşă vita > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOchiul stăpânului îngraşă vita

Nu de puţine ori mă gândesc la Gelu, câinele care mi-a marcat copilăria, deşi prima amintire care mă leagă de el nu-i tocmai plăcută, după ce a înghiţit un boţ de mămăligă plin cu ace, bucăţică „dăruită“ de unul dintre vecinii noştri. Chinul îndurat de căţel a fost, este încă, un cui înfipt în creierul meu şi umbreşte toate dovezile de iubire pe care le-am avut faţă de acest animal care era liber numai noaptea când curăţa curtea de şobolani, şoareci şi hoţi cu o râvnă pe care ar fi invidiat-o orice bodyguard din ziua de azi.

Dacă i-aş fi dat mâncare la timp, poate n-ar mai fi luat coltucul ucigaş, dacă aş fi ştiut ceea ce ştiu acum despre animale poate l-aş fi salvat, nu atât de moarte cât de durerile îndurate de care nu mi-am putut dezlipi retina şi, acum, gândul …au trecut atâţia ani, aproape 50, şi nu mi-am iertat greşeala de a nu-l fi iubit aşa cum a meritat, chiar dacă în venele lui nu curgea sânge de câine de rasă.

Ce calităţi îi mai trebuiau lui, căţelului care, fix la 10 seara, pleca după mama la serviciu, fără să se lege de nimeni de pe drum; se aşeza la poarta instituţiei unde lucra ea aşteptând să iasă şi să o aducă, în siguranţă, acasă. Şi tot el, din lanţul lung cu care era legat pe o sârmă ce traversa toată bătătura, ca să ajungă la mâncarea şi apa de sub dud şi, deci şi la umbra deasă dar şi la culcuşul lui din cuşcă şi, în acelaşi timp, şi la poartă, prindea toţi şerpii care traversau curtea, lăsând urme întortocheate ca nişte desene supra-realiste, apoi, vesel, cu reptilele în colţi dând din coadă, venea în uşa bucătăriei să se laude cu isprăvile lui de paznic neobosit.

Aveam şi o vacă, Joiana, aveam să aflu mai târziu când a dispărut şi ea definitiv făcând loc unei capre, pe numele ei, Florica, că a murit într-o noapte, în baltă, acolo unde tata a dus-o să trăiască alături de porcii şi oile pe care le creştea într-un fel de fermă. Caii nu-i mai ţin minte, pe ai noştrii ni i-a luat cooperativa agricolă! Tata făcea parte din neamul poreclit „Maringhiţă, cai de lustru“, vă imaginaţi de ce, sigur că da, pentru că aveau cei mai frumoşi cai din sat.

Ţin minte însă caii aceia amărâţi, păcatele lor le-au preluat cei care i-au adus în starea aceea costelivă, care păşteau în lunca Borcei, când nu era inundată, evident, o vegetaţie sărăcăcioasă, aproape uscată, ce se ivea printre crăpăturile pământului argilonisipos, mai puţină chiar decât broaştele din zonă. Nici nu ştiu la ce mai foloseau caii aceia, erau singuri printre jocurile noastre, morţi de foame şi dor… de stăpânii lor de altădată!

Într-o zi au dispărut! Ştiu doar clătinatul tatii din cap a milă când, de sus, de pe mal, ne chema la masă pe noi, copiii lui, aflaţi printre caii pe post de jucării second-hand, şi strecura şi un sâsâit printre dinţi, a înjurătură, cred, adresată celor care hotărâseră soarta căluţilor condamnaţi la lipsă de iubire!

Aveam şi sute de gâşte ciufulite şi raţe leşeşti, din cele tăcute pentru a nu deranja odihna omului, toate semisălbatice pentru că doar noaptea se mai întorceau pe acasă de pe gârla din preajma satului aflată şi ea lângă islaz, lăsând dâre de fulgi şi pene pe uliţă de parcă ningea în plină vară! Aveam şi stâne de oi în preajma satului unde se prepara brânza doar, pentru că animalele erau întotdeauna în altă parte; grele de povara cojoacelor de lână le zăream, mai apoi, iarna, la adăpostul saivanelor păzite de câini mari, vrednici şi mereu sub cerul liber.

Dobitoacele acestea s-au născut pentru noi, mă întrebam şi mă întreb? Şi dacă este aşa, de ce viaţa lor trebuie să le fie chin, uneori, în preajma neomenoşilor stăpâni? De ce nu le îndulcim, noi oamenii, aleşii soartei, anii lor puţini şi număraţi tot de noi, cu sârg şi interes?! A fost nevoie şi de o lege, în acest sens, pentru a statornici limitele relaţiei om-animal; era nevoie?! Întrebări răscolitoare la care răspunsul celor care s-au născut în preajma necuvântătoarelor, ţăranii, s-ar putea regăsi în dragostea faţă de aceste animale de la naştere până la finalul hotărât tot de ei.

Oare este firesc?! Ochiul stăpânului îngraşă vita, este adevărat, de multe ori, de foarte multe ori, în prezenţa iubirii însă faţă de animalele care i-au oferit, în schimb, omului, hrană, sprijin şi ocrotire în semn de dragoste!! O lecţie de viaţă profundă ca privirea unui cal hăituit de „dragostea“ stăpânului ! Înţelegeţi ce vreţi!

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1416

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Ochiul stăpânului şi animalele > REVISTA LUMEA SATULUI

Ochiul stăpânului şi animalele

Aşa cum se spune că ochiul stăpânului îngraşă animalul, acesta observă primele modificări apărute în comportamentul general al animalului.

La modul general, discutând, există multe specii de animale, fiecare specie putând fi afectată de un număr mare de boli (boli infecţioase, parazitare, medicale etc.), iar fiecare boală are simptomele ei.

În plus, o boală infecţioasă, de exemplu, poate evolua sub diferite forme: supraacut, acut, subacut sau cronic, iar fiecare formă are anumite exprimări clinice. Aşadar nu putem generaliza.

Doar medicul veterinar este cel care observă, cu ochiul de specialist, semnele unei anumite boli, care de cele mai multe ori nu sunt specifice, necesitând pentru confirmare analize de laborator.

Cu toate acestea, aşa cum spuneam, crescătorul de animale este primul care observă că ceva nu este în regulă cu animalul său. De exemplu, dacă vorbim de un câine, nu mai este la fel de jucăuş sau vigilent, nu mai latră ca înainte, a mâncat mai puţin sau deloc, are trufa uscată etc.; dacă vorbim de vacă nu a dat aceeaşi cantitate de lapte ca de obicei, nu a mâncat tot furajul, nu a băut apă suficientă, geme, nu mai rumegă; dacă vorbim de un cal refuză hrana sau apa, are facies spe-riat, se uită la abdomen, se trânteşte, nu poate să urineze etc.

În general, animalele bolnave preferă decubitul (stau culcate).

În afară de aceste semne generale pot să apară simptome particulare în funcţie de localizarea afecţiunii. De exemplu, dacă există tulburări digestive apar: diaree uneori cu sânge, constipaţie, meteorisme etc.; în cazul afecţiunilor aparatului respirator apar semne de la acest nivel: tuse, jetaj, respiraţie greoaie, sensibilitate toracică. În tulburări nervoase apar mişcări necoordonate, rigiditatea membrelor, a gâtului, capului, mişcări convulsive etc.

Dacă vorbim de aparatul de reproducere pot să apară anumite semne de la acest nivel ca avorturi, însoţite de mamite. De asemenea, la nivel cutanat pot să apară anumite modificări, pete, eczeme, mici noduli etc.

În concluzie, crescătorul de animale este primul care observă schimbarea stării de sănătate a animalului din gospodărie. Acesta este un lucru deosebit de important deoarece multe boli, trecând neobservate, se pot complica, ducând la moartea animalului sau devin tarate, compromise din punct de vedere economic. Starea de sănătate a animalelor nu se traduce doar prin lipsa bolilor, ci este acea condiţie fiziologică a animalului care permite exprimarea integrală a potenţialului lui productiv, fiind eliminat totodată şi riscul transmiterii unor boli contagioase la om (zoonoze).

Crescătorii de animale trebuie să apere sănătatea animalelor prin anumite măsuri de prevenţie precum:

- deparazitarea, internă şi externă (de 3-4 ori pe an) a tuturor animalelor din gospodărie, folosind produse antiparazitare destinate fiecărei specii: suspensii de ROMBENDAZOL 2,5% sau 10%, ROMBENDAZOL PLUS,

ROMFENBENDAZOL; soluţii injectabile de ROMIVERMECTIN, ROMAVERMECTIN PLUS; comprimate ca ROMBENDAZOL F, ROMOXIBENDAZOL, ROMBENDAZOL SUPER, PARACAN.
• adăposturi adecvate pentru fiecare specie de animal (diferitele specii de animale trebuie adăpostite separat) igienizate prin dezinfecţii, dezinsecţii şi deratizări cu ROMPARASECT, DECONTAMINOL, RATIKILL, RATITOX.
• vaccinarea animalelor pentru anumite boli infecţioase de către medicul veterinar.
Compania ROMVAC oferă o paletă largă de medicamente pentru toate speciile de animale, precum şi asistenţă de specialitate în ceea ce priveşte diagnosticul de laborator.

Dr. Viorica CHIURCIU, medic veterinar
Doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
673

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ocrotirea-vanatului-pe-timpul-iernii_l22...

Ocrotirea vânatului pe timpul iernii

Dialog cu ing. Valeriu Bolgiu, director al AJVPS Prahova

− A venit iarna, ce garanţii avem că animalele sălbatice vor mai apuca primăvara?

− Bănuiesc că nu faceţi referire la animalele care fac obiectul acţiunilor de vânătoare pe care le preconizăm. Suntem în plin sezon de vânătoare şi dorim să asigu-răm membrilor noştri cele mai bune condiţii de practi-care a vânătorii pe toate cele 25 de fonduri gestionate de AJVPS Prahova. În paralel, organizăm şi acţiuni de combatere a dăunătorilor, asigurând şi protejarea vânatului, condiţie esenţială de creştere a efectivelor la speciile existente pe fondurile noastre. O altă măsură importantă este aceea a asigurării hranei suplimentare în sezonul rece, între care repararea construcţiilor şi instalaţiilor vânătoreşti deteriorate în ultima perioadă în special de către unii ciobani şi lucrători forestieri.

− Practic, de ce stocuri de hrană dispuneţi pentru iarnă?

− În primul rând, am asigurat 48 t de lucernă, 16,5 t de frunzare, 60 t de furaje concentrate - cereale, fructe, seminţe, 25 t furaje combinate, 85 tone tone de furaje suculente şi circa 10 t de sare. Precizez că aceste cantităţi sunt achiziţionate şi depozitate în marea lor majoritate.

Fiecare specie are importanţa ei

− Care sunt animalele care se bucură de cea mai mare atenţie din partea AJVPS Prahova, cu referire la speciile protejate de lege?

− Toate speciile din fauna de interes vânătoresc sunt importante într-un fel sau altul, dar se urmăreşte în principiu menţinerea populaţiilor viabile de specii principale de vânat mare şi mic, cum ar fi: cerbul, mistreţul, căpriorul, iepurele, fazanul şi potârnichea. Acestor specii le acordăm o atenţie deosebită. În cazul speciilor protejate, cunoscute precum marile carnivore - ursul, lupul, râsul şi pisica sălbatică - ne implicăm în urmărirea dinamicii efectivelor acestora şi a menţinerii într-o stare de sănătate satisfăcătoare

Un fond de vânătoare prea sărac

− Aproximativ, câte animale populează fondurile de vânătoare ale asociaţiei?

− Este vorba de 96 exemplare de cerb, 1.408 de căprior, 624 de mistreţi, 14.540 de iepuri, 3.651 de fazani, 4.130 de potârniche şi de 773 de vulpi.

− La prima vedere pare un fond de vânătoare foarte sărac pentru un judeţ cu atâtea păduri şi rezervaţii naturale…

− În această privinţă sunt multe de discutat. Săptămânal, iniţiem patrule formate din personalul asociaţiei, membri vânători de la ITRSV Prahova şi IPJ Prahova pentru a preîntâmpina braconajul la toate speciile de vânat şi pe toate fondurile de vânătoare. Acţionăm împreună cu colegii silvicultori pentru reducerea pagubelor produse de către unele stâne aflate în teritoriu, mai ales asupra hranei distribuite de către noi. Aceste acţiuni ne-au permis ca, în ultimele luni, să prindem braconieri cu arme şi diverse capcane. Împotriva acestora au fost luate măsuri legale şi le-au fost întocmite dosare de urmărire penală.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1457

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Odă Ardealului

• Interviu cu Gheorghe Sărac

„Dacă vrei să vezi cu adevărat anotimpurile la ele acasă, urcă în Ardeal!“ Aşa am fost povăţuit de un bun prieten şi nu o dată, ci de mai multe ori. Într-o lume dezlănţuită, într-o lume furioasă în care ne batem cu nimeni şi în care ne grăbim – spre ce, îmi este încă neclar – am simţit nevoia să vă invit încă o dată în bunul nostru Ardeal. Şi cu cine puteam sta de vorbă dacă nu cu un ardelean împătimit cum este domnul Gheorghe Sărac.

Omul e oglinda locului în care s-a născut

– Sunteţi ardelean, domnule Gheorghe Sărac...

– Da, şi la trup şi la suflet. În mod deosebit numele nu poate să mă plaseze decât în Ardeal. Părinţii mei au fost nişte ţărani simpli, neştiutori de carte, dar cu nişte suflete mari şi cu dorinţa de a-şi vedea copiii şcoliţi, chiar cu preţul înfometării lor de multe ori. Nu mi-e ruşine a spune că la 14 ani am lepădat opinca din picioare, dar am fost crescuţi cu frica de Dumnezeu şi cu dragoste şi respect pentru muncă. Pentru că ardelenii au fost dintotdeauna harnici şi parcă ţinuturile noastre sunt mai verzi, mai lucrate, mai frumoase. Dacă ar fi tot pământul acesta din sudul ţării la ardeleni cred că am fi mult mai bogaţi.

– Există oare vreo legătură între habitat, mediul natural cum s-ar spune, şi sufletul omului?

– Da, tot ce are omul este oglinda spaţiului în care s-a născut. Noi, transilvănenii în mod deosebit, purtăm pecetea acelei bucăţi din cer sub care ne-am născut. Suntem exact aşa cum ne sunt dealurile, munţii, câmpiile blânde, frumoase şi liniştite. Acesta este adevăratul român pe care-l defineşte locul în care s-a născut.

Dor de vremurile tinereţii

– Aş vrea să revenim un pic la Ardealul tinereţii dumneavoastră pentru că e bine să ştim cum sunt ardelenii, aceşti oameni care fac cinste ţării noastre şi care de foarte multe ori au făcut cinste chiar şi Europei. Să nu uităm că cei mai de seamă filosofi, cei mai de seamă scriitori, poeţi şi muzicologi sunt ardeleni…

– Adevărul este că marile valori ale acestui popor îşi au originile în toate ţinuturile ţării. Noi, ardelenii, ne comparăm mai ales cu cei din nordul ţării, de care nu ne despart prea multe lucruri. Îmi aduc aminte mereu de un lucru definitoriu pot spune, şi anume că la noi n-a existat cheie la uşă. Îmi aduc aminte de una dintre romanţele lui Goga:

„Tu n-ai la uşa ta zăvor/ Nici lacăt n-ai la tindă“. Aşa nici noi nu am ştiut măcar ce este un lacăt, iar cine a vrut să vină în casa noastră era mereu bine venit. Se aciuau pe la noi şi necunoscuţii de la zeci de kilometri distanţă să bea apă, iar după ce mama le dădea câte ceva de-ale gurii, mulţumeau şi-şi făceau cruce. Domnule Verman, mi-e dor de acele vremuri. Mi-e dor de acei români atât de altruişti, născuţi cu bunătate.

Măria sa, banul

– Domnule Sărac, ce mai face ea, romanţa?

– Aţi apăsat pe o rană şi încă una care nu s-a cicatrizat. Nu ştiu de ce oare, de câţiva ani exact acele expresii muzicale, doina şi romanţa, adică bunătatea şi altruismul românesc, se suprimă şi se distrug. Este o rugăciune laică romanţa şi odată cu ea dispare exact ceea ce ne defineşte. Este ca un plan diabolic. Toate televiziunile şi posturile de radio se închină unui singur zeu: banul. E o tristeţe să constat că tocmai doina şi romanţa sunt date uitării, adică cele care definesc ceea ce Măria Sa, ţăranul, ne-a adus în decursul a mii de ani. Pentru că sufletul şi bunătatea lui nu se oglindeau doar în haine şi ţinută, ci mai ales în muzică.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
734

˚ Comentarii

˚ 1. Niculai Popandron -- (3-March-2010)Impresionante aceste frumoase cuvinte, adevaruri despre ardeleni.Sunt mandru ca sunt ardelean.M-am nascut in una din minunatele comune de pe Valea Bargaului,cu oameni cinstiti,harnici,ospitalieri, tarani care au pretuit foarte mult pamantul de pe care erau obligati sa-si asigure traiul de zi cu zi.Imi amintesc cu multa placere de copilaria fericita, de educatia primita pentru munca cinstita, pentru corectitudine.Am reusit sa-mi dau opincile jos din picioare, sa urmez liceul, facultatea, sa respect dorinta parintilor, aceea de a face mai multa scoala decat dumnealor.Le sunt foarte recunoscator.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

odata-cu-vita-de-vie-cresc-si-bolile-cum...

Odată cu viţa-de-vie, „cresc“ şi bolile: cum le combatem?

De regulă, tratamentele pentru combaterea bolilor se fac preventiv, iar cele împotriva dăunătorilor, la semnalarea atacului. În acest sens, se impune realizarea unor controale riguroase, care să dea posibilitatea semnalării riscului de apariţie a infecţiilor la boli şi de utilizare a pragurilor de dăunare la dăunători.

Strategia tratamentelor

Referitor la dăunători, aplicarea tratamentelor nu trebuie făcută în mod sistematic şi generalizat, deoarece s-a dovedit că invaziile de acarieni, ţigărari, tripşi, cotari, molii, păduchi lânoşi, ţestoşi şi omidă păroasă sunt întotdeauna localizate pe ţesuturi limitate, uneori în cadrul aceleiaşi parcele.

O strategie a tratamentelor împotriva bolilor viţei-de-vie trebuie să ţină seama de perioadele de risc legate de: receptivitatea plantei, de ciclul biologic al parazitului, de condiţiile climatice, de modul de acţiune a fungicidului.

Tratamentele împotriva manei nu se aplică în special pe vreme de ploaie, ceaţă, asociate cu temperaturi ridicate, ţinând seama că operaţiunea trebuie terminată, chiar dacă în restul plantaţiei nu este necesar. Sunt ani cu invazii în masă (anii ploioşi), iar infecţiile secundare repetate sunt purtate la distanţe considerabil de mari.

Împotriva făinării viţei-de-vie se aplică tratamente ceva mai timpuriu, încă din faza de 3-4 frunzuliţe (cu aproximativ 10 zile înaintea primului tratament pentru mană), cu unul din produsele: Polisulfură de calciu 1,5kg/ha, Karathane LC 0,5 l/ha.

O posibilă schemă chimică

În rândurile ce urmează, vă prezentăm o schemă prezumtivă de tratament, în care sunt folosite două produse sistemice pentru fazele de înainte de înflorit şi după înflorit, care de altfel combat ambele boli: mană şi făinare.

Tratamente prezumtive

- La apariţia frunzuliţelor, combaterea se poate face cu Polisulfură de Calciu 9 kg/ha în 600 l de soluţie (apă) sau Karathane LC 0,05%, până la 15 mai (inhibă acarienii şi combate făinarea).
- Primul tratament pentru mană şi făinare se efectuează înainte de înflorit, până la 5 iunie, cu produsul ECLAIR 49 WG 0,05 SAU 0,5 kg/ha în 1.000 l de apă/ha; combate ambele boli.
- Tratamentul II pentru mană şi făinare, după înflorit, se execută cu produsul QUADRIS 0,75 l/ha în 1.000 litri/ha; combate ambele boli.

Dacă sunt şi dăunători-molie, omidă, păduchi lânoşi şi ţestoşi se va adăuga şi KARATHE 0,025%.

– perioada: 10-17 iunie.

- Tratamentul III pentru mană şi făinare – la creşterea boabelor – se efectuează cu FUNGURANOH 50 WP 2 kg/ha în 1.000 litri apă, în combaterea manei şi Microthiol 0,4%, împotriva făinării.
- Tratamentul IV- mana: GALBEN - 2 kg/ha sau Vandozeb
2 kg/ha; făinare:

Sulf muiabil 0,4%, Vectra 0,25 l/ha sau Kumulus 3kg/ha.
– după 1 iulie - 10 iulie.
- Tratamentul V - mana CUSO 40,8% şi Sulf muiabil 0,4%.
- Tratamentul VI - făinare: Sulf pulbere 30 kg/ha şi pentru mucegai se foloseşte TOPSIN 1,2 kg/ha, iar lucrarea se execută după 10 august.
Alegerea produselor depinde şi de condiţiile meteorologice; uneori se poate renunţa la un tratament sau la o substanţă din amestecuri, iar dacă sunt dăunători se pot adăuga insecticide.
Ing. Georgeta CEPOIU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
29307
□
Comentarii
□
□
1. frant -- (15-February-2010)Excelent!va rog daca se poate sa mai reveniti cu alte articole .Eu sunt incepatoare asa ca mi-ar prinde foarte bine
mii de multumiri
2. stelian -- (13-June-2010)Va felicit ca impartasiti cunostintele d-voastra de specialist si cu pasionatii de viticultura. Ne-ar intersa daca aveti informatii despre tratamentele vitei-de-vie pe cale BIO.Va multumesc!
3. mihai -- (16-June-2010)BRAVO
4. COMAN CRINA -- (23-June-2010)FELICITARI PENTRU INITIATIVĂ.
CE FACEM AT. CAND ATACUL DE FAINARE ESTE PUTERNIC, NU CEDEAZA LA TRATAMENT, DESI AU FOST APLICATE TRATAMENTE SUPLIMENTARE PENTRU COMBATERE.
5. nagy anica -- (9-July-2010)avem vita de vie soiul bianca si perla de zoro ori cate tratamente ii aplicam de paianjenul rosu sau comun nu-l putem distruge.cu ce acaracid il putem combatem? Va multumim.
6. Costica -- (8-August-2010)Am o mica potgorie cu vita de vie nobila pinot noir Merlot, Muscat de Hamburg, Victoria si mi s-a imbolnavit cu cancer bacterian. Ce tratament se recomanda sau exista solutii?
7. soso -- (10-May-2011)pai din cate stiu eu singurul tratament inpotriva cancerului bacterian este scoaterea corzilor si arderea lor sau ai putea sa mergi pe sistem semiinalt cu 2 tulpini si o data la 4 ani sa itzi regenerezi o tulpina dintre cele doua dar trebuie sa itzi lasi cep de sigurantza asa via o mai duce
8. valentin b -- (28-May-2011)sant incepaor si am plantatie noua .nu stiu cand trebuie si cu ce sa aplic primul tratament.mentionez ca abia au iesit 3-4 frunzulite .va multumesc,
9. DORIN -- (27-January-2015)Vreau sa stiu, daca sunteti amabili,-un raspuns la urmatoarea intrebare-Zeama bordeleza si sulful muiabil pot fi aplicate simultan in amestec impotriva manei si a fainarii ?
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Odobeşti, locul divin al vinului > REVISTA LUMEA SATULUI

Odobeşti, locul divin al vinului

Destinul Odobeştiului de Vrancea este strâns legat de istoria vinului şi a viei. Aici dealurile din împrejurimi parcă sunt atinse de harul divin al rodirii viţei-de-vie. Există acea combinaţie miraculoasă între un sol extrem de propice cultivării viei şi o climă blândă, care permite razelor soarelui să pătrundă în bobul zemos şi rotund al strugurelui şi să-l transforme într-un buchet de arome cu caracteristici unice, care conferă vinului virtute de aliment.

Scurt istoric

Prima atestare documentară a Odobeştiului datează din 17 septembrie 1626, prin care, la vânzarea unor terenuri, este menţionat printre martori şi „socrul popii lui Toader de Odobeşti". Se pare că satul exista şi în secolul al XVI-lea. Că îndeletnicirea cultivării viţei-de-vie pe aceste locuri este una dintre cele mai vechi, stau mărturie şi unele cuvinte care provin probabil din fondul dacic: strugure, butuc, curpen. La acestea se adaugă numeroşi termeni din latină şi slavă. Un an negru în istoria viticulturii odobeştene a fost 1883, când filoxera s-a instalat în viile răzeşilor, distrugându-le în proporţie de 95%. Unica soluţie era replantarea cu o viţă americană rezistentă la această boală sau cu viţă indigenă altoită pe portaltoi american. S-au înfiinţat pepiniere ale statului care distribuiau gratuit viţe altoite. Şi fiindcă acestea nu erau suficiente, autorităţile au permis şi crearea unor pepiniere particulare. Una dintre cele mai mari a fost înfiinţată de podgoreanul Manea Băiatu, în 1897, pe o întindere de trei hectare. Acesta a folosit ca portaltoi Poamă galbenă, Plăvană, Păsărească, Coarnă, Tămâioasă, Neagră moale, Neagră vârtoasă, Babană", adică soiurile obişnuite ale Odobeştilor.

Odobeştiul, astăzi

Astăzi numărul locuitorilor a depăşit 10.000 şi oraşul continuă să se dezvolte pe orizontală, extinzându-se în zona de câmpie, spre Focşani. În 2005 s-a înfiinţat cartierul Mihai Sturza, iniţial cartier al sinistraţilor de la inundaţiile din acel an, acum transformat în cartier rezidenţial. Odobeştiul este compus din două localităţi: localitatea de reşedinţă Odobeşti şi un sat aparţinător – Unirea. Structura populaţiei active şi a populaţiei ocupate la nivelul oraşului Odobeşti se prezintă astfel: populaţia activă – 3.054 şi populaţia ocupată – 2.620. Evoluţia salariaţilor a înregistrat un trend ascendent în anul 2007 (2718), prezentând apoi o scădere bruscă: doar 1.778 în 2008.

Definitorie rămâne viticultura

Profilul economic al teritoriului este cu precădere agricol, cu specific viticol, în prezent viticultura constituind principala sursă de venit şi cu gradul cel mai mare de ocupare a forţei de muncă din zonă. Agricultura nu este ramura principală a oraşului, dar este definitorie, Odobeştiul fiind renumit prin producţiile record de vinuri. Producţia anuală de vin se ridică la circa 120 mii hl. Soiurile cele mai întâlnite sunt Fetească Albă şi Regală, Sauvignon Blanc, Şarba, Aligote, Merlot şi Galbenă de Odobeşti. Acesta din urmă, alături de Băbească şi

Frânguşă, este soiul clasic odobeştean.

Principalii operatori

Cei mai importanţi producători de vin sunt SC VINCON SA Focşani (600 vagoane de vin). Acesta este unul dintre cei mai mari procesatori de struguri din ţară, în proprietatea acestuia aflându-se şi faimosul Beci Domnesc, şi SC VINCLUB SRL, o asociaţie a 47 de producători de vin privaţi, cu o suprafaţă cultivată de 120 ha. Nu există o statistică oficială a beneficiilor obţinute din comercializarea vinurilor, dar neoficial mai mult de jumătate din populaţia localităţii este implicată direct sau indirect în această ramură de activitate. Acest lucru se poate observa şi din structura populaţiei: doar o treime locuieşte la bloc, majoritatea la casă, iar fiecare gospodar deţine un lot agricol pe care cultivă viţă-de-vie. Şi pentru că micile proprietăţi sunt diseminate în sute de parcele, sunt puţin rentabile. Asta şi pentru că procesul tehnologic este foarte scump, iar modul de valorificare lasă de dorit. În fiecare toamnă, micii producători se luptă cu marii procesatori care impun preţul la achiziţionarea strugurilor. Acesta este motivul pentru care, din anul 2006, autorităţile locale au lansat o acţiune de grupare a cultivatorilor în asociaţii, fără rezultate notabile până în prezent. Alături de viticultură, aici se mai cultivă şi grâu, porumb, floarea-soarelui şi rapiţă. Un punct slab al agriculturii odobeştene este şi dotarea insuficientă cu maşini agricole şi tehnologie modernă.

Luminiţa MUŞAT

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
751

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

oferta-de-seminte-limagrain_l1287.html

Oferta de seminţe Limagrain

Grâu de panificaţie cu randament mare şi rapiţă rezistentă la iernile noastre aspre – aceasta a fost oferta de seminţe a companiei Limagrain (LG) România pentru anul agricol 2011-2012, prezentată la Roseţi, judeţul Călăraşi.

„După cum vedeţi, pe lângă porumb şi floarea-soarelui avem în portofoliu cereale păioase şi rapiţă. Anul acesta, avem mai în ţară multe evenimente, special dedicate tocmai cerealelor păioase şi rapiţei. Aici ne aflăm pe teritoriul Fermei Concordia Agro. Menţionez că loturile demonstrative nu au beneficiat de o atenţie deosebită şi li s-au aplicat îngrăşăminte şi tratamente obişnuite“ – a declarat Alina Creţu, director de marketing la LG, la deschiderea manifestării.

Elemente tehnologice

Ion Porumb, director la Concordia Agro, a spus că societatea exploatează 4.150 ha, dintre care 2.300 ha cu cereale păioase, 950 ha cu rapiţă, 700 ha cu floarea-soarelui şi 200 ha cu porumb. Apoi, a prezentat pe scurt tehnologia utilizată, aceeaşi atât la loturile demonstrative, cât şi în câmp.

„În toamnă am arat, după care am discuit şi am făcut o trecere cu combinatorul. A urmat semănatul. La rapiţă l-am făcut mai târziu, după 20 septembrie, pentru că nu ne-a permis vremea, iar grâul l-am semănat între 15 şi 20 octombrie. La grâu avem o densitate de 300-400 de boabe germinabile la metrul pătrat, iar la rapiţă, 50-60 de plante/mp“ – a explicat directorul.

Domnia sa a afirmat că, în toamnă, a aplicat 150 kg/ha de îngrăşăminte chimice complexe 8-24-24. În primăvară, a realizat câte două fertilizări, care la rapiţă au însumat 250 kg/ha, iar la grâu 300 kg/ha, toate cu azotat de amoniu.

Spre surpriza fermierilor, la eveniment au participat şi companiile Bayer cu tratamente specifice şi IPSO Agricultură care a prezentat o combină de 500 CP şi două tractoare John Deere, dintre care unul din grupa 8R.

Reprezentantul Bayer a spus că tratamentul la sămânţă s-a făcut cu Yunta Quattro 373,4 FS. În vegetaţie s-au aplicat două tratamente, primul cu Sekator Progress OD, Falcon 460 EC şi Decis Mega 50 EW, iar al doilea cu Prosaro 250 EC şi Proteus OD 110.

Renan, folosit ca ameliorator

În câmp, sub un soare arzător, Adelin Damian, director de produs la LG, a prezentat cinci soiuri de grâu, aclimatizate în România. Este vorba despre Renan, Karolinum, Andino, Arlequin şi Apache.

Ca o caracteristică generală, s-a afirmat că soiurile LG au rezistenţă foarte bună la rugini, septorioză şi fuzarioză, înfrăţire puternică. Pe spic există peste 50 de boabe, iar potenţialul normal de producţie este de 5-7 t/ha. Însă, în condiţii mai bune, cu suficientă apă, unele soiuri au ajuns şi chiar au depăşi 9 t/ha, precum Apache (9,5 t/ha), Renan (8,9 t/ha) sau Arlequin (9,3 t/ha).

Despre Renan a spus că este unul dintre soiurile LG cele mai cultivate în România. Datorită calităţilor sale deosebite de panificaţie, este folosit ca ameliorator în Franţa, având un indice W de 250-300. În schimb, Apache este cel mai cultivat în Franţa datorită productivităţii mari, în jur de 10 t/ha.

Tot la păioase am notat Gerlach, un soi de orz furajer, la şase rânduri. Se remarcă prin potenţialul de producţie foarte mare. De exemplu, la Lehliu (Călăraşi) s-au obţinut 9 t/ha în anul 2009 şi 8,9 t/ha în 2010, în acelaşi judeţ.

Rapiţă „reînviată“

În cazul rapiţei, au fost prezentate şase loturi demonstrative, trei cu hibrizi (Albatros, Artoga şi Apollon), iar celelalte cu soiuri (Pamela, Adriana şi Manitoba). Despre Albatros şi Artoga s-a spus că sunt hibrizi creaţi în Germania, răspândiţi în Vest.

Atât despre hibrizi, cât şi despre soiuri s-a afirmat că sunt plante foarte rezistente la iernare, cu putere mare de revenire la intrarea în vegetaţie. De exemplu, în primăvară arătau foarte rău, de parcă ar fi fost moarte. Însă capacitatea lor de refacere foarte mare le-a ajutat să se dezvolte ulterior foarte bine, ca şi cum ar fi reînviat. Potenţialul de producţie se află undeva în jur de 4 t/ha în anii buni.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
9485

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ofertă de suflet

- Smithfield Prod a donat în ultimul an peste 6.000 kg de carne pentru 10.000 de persoane defavorizate

Smithfield Prod a donat peste 6.000 kg de produse din carne de porc către 20 de organizaţii care au în îngrijire persoane defavorizate. Lansat în urmă cu un an de către compania timişoreană, programul „Hrană pentru suflete“ a ajutat până în acest moment peste 10.000 de persoane, cu vârste între 5 şi 98 de ani, din Timişoara. Prin intermediul organizaţiilor partenere, produsele din carne ajung la persoanele defavorizate fie sub forma unei mese calde – în cazul cantinelor sociale, centrelor de zi, spitalelor sau caselor de copii, fie sub formă de pachete – în cazul ONG-urilor, care nu beneficiază de cantină proprie.

Programul „Hrană pentru suflete“ a fost preluat şi de Agroalim, companie parte a grupului Smithfield în România. Prin filiala sa din Buftea, Agroalim a avut prima livrare de produse în cadrul acestui program, în luna martie, donând aproximativ 30 kg de produse alimentare către Asociaţia Caritas.

„Primul pas a fost făcut de către Agroalim în Buftea, dar dorim ca acest program să fie implementat în cât mai multe filiale Agroalim“, a spus Cristina Berneanu, PR Manager Agroalim. Lista posibililor beneficiari ai programului rămâne în continuare deschisă, fiind încurajat orice nou parteneriat cu asociaţiile caritabile.

Solicitările de înscriere în programul „Hrană pentru Suflete“ pot fi trimise pe email: office@smithfield.ro sau fax: 0256.400.401.

(L.D)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
632

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ogorul-meu-e-folclorul-romanesc_s289.htm...

Avem în acest număr alături un invitat mult îndrăgit de români, un prieten statornic al nostru – Tudor Gheorghe.

– Cum aţi trăit această primăvară ceva mai neobişnuită? După căldurile din ianuarie a urmat potopul lui februarie, după care parcă a venit toamna şi acum, iată, în luna mai e vară.

– Cum să spun, pe mine mă interesează mai puţin variaţiile astea de temperatură, că e mai cald, că e mai frig… Pe mine mă sperie frigul ăstălalt, care nu se mai înmoaie deloc şi care ne ţine aşa într-o spaimă permanentă, care nu ne dă şansa zâmbetului, care nu ne lasă să ne dezbrăcăm de rele…

„Sunt profund..., ca un ţăran“

– Domnule Tudor Gheorghe, aţi pus umărul, şi cu un succes remarcabil, la reabilitarea cântecului vechi, cântecului popular românesc, într-o perioadă în care nonvalorile sunt la ele acasă, începând cu micul ecran şi până la scenă…

– Da, dar vedeţi ce mă întristează cel mai tare? Că eu sunt atât de singur împotriva unui sistem întreg şi aici este problema. Eu nu sunt ajutat în niciun fel pentru gestul meu cultural. Nu vreau să fiu amestecat în nimic din ceea ce înseamnă show-business, alături de alţi artişti, unii dintre ei foarte buni, care s-au implicat în lumea asta cu care eu nu am nicio legătură.

Eu sunt atât de profund…, ca un ţăran. Ogorul meu e folclorul românesc, cultura română, iar eu mă lupt să n-o năpădească bălăriile. Dar eu nu dau cu substanţe, cu erbicide…eu vin cu sapa, cum am învăţat din moşi-strămoşi, mă lupt cu toate nenorocirile ca să-mi păstrez ogorul ăsta curat, frumos, iar dacă or veni mai târziu nişte indivizi mai tineri şi mai deştepţi să spună că am făcut treabă bună şi să încerce să facă şi ei ceva mai departe. Datoria mea morală este să nu-l las cu buruieni, să spună urmaşii că nu am trăit degeaba şi am luptat pentru o idee, am făcut puţin curat măcar în ograda cântecului popular şi a poeziei române, că-n celelalte domenii ale artei sunt alţii geniali. Dar aici unde m-am băgat eu e foarte greu şi, din păcate, sunt singur. Nu mă ajută nimeni.

– Bag de seamă că spectacolele dumneavoastră fac notă aparte. Parcă nici nu sunt româneşti şi vreau să vă întreb, aveţi modele?

– Nu, aici este frumuseţea. Ies din tipare. Mă uitam şi eu de sărbători la promovarea cântecului popular românesc. Erau toate vedetele şi era atât de colorat totul şi de un amatorism sinistru. Nu era ce trebuie. Trebuie să terminăm cu festivismul şi să căutăm lucrurile importante. M-am săturat să aud că publicul asta vrea. Nu-i adevărat, publicul acceptă ce i se oferă şi oamenii ăştia uită în permanenţă că sunt formatori.

Ei ar trebui să fie foarte grijulii. Şi mă refer în mod special la cei care ar trebui să diriguiască şi să conducă destinele acestor instituţii culturale, cu mesaj cultural. Mă doare sufletul că există un post de televiziune cu acoperire naţională care difuzează manele, muzica asta care din punct de vedere cultural este cu mult sub mediocru. Eu le ascult pentru că sunt obligat profesional să o fac şi să văd până unde poate să meargă aberaţia şi pot să vă spun că merge foarte departe. Or, noi trebuie să găsim o modalitate de a promova deştept cultura, de a-i ţine atenţi pe cei care deschid televizorul, să le trezim interesul, să-şi dorească să ştie mai mult despre baletul, muzica clasică, operă…, literatura lumii.

Apel la cenzura bunului simţ

– Tot mai multe voci ale unor oameni de cultură, de curând şi din rândul bisericilor, au luat atitudine împotriva a ceea ce se întâmplă în acest spectacol de prost gust spunând că într-un fel ne sinucidem…

– Da. Trebuie găsit un mod de a stopa acest fenomen şi eu cred că nu e nevoie de mare lucru, ci doar de dorinţă, pentru că oameni capabili ţara asta are. O să fiu acuzat că vin să fac apologia comunismului pentru că am ajuns să mă gândesc la cenzură. Da, eu cer cenzura artistică, una a bunului simţ. Eu nu mai vreau ca orice individ care nu e capabil să lege trei vorbe să apară pe ecran, nu mai vreau să aud că la posturile astea comerciale se duce oricine dă banii şi cântă.

– Unul dintre marile succese ale dumneavoastră a fost, să-i spunem generic, „Anotimpurile“. Succesul a constat în două lucruri: întâi într-un anume fel de a interpreta fără a vă fi teamă te simfonic, apoi prin faptul că textele promovează poezia de cea mai bună calitate a românilor. Cum v-a venit ideea?

– Cum să vă spun… Poezia românească e atât de frumoasă încât nu are nevoie de niciun artificiu exterior. Dar din când în când am simţit nevoia să îmbrac această poezie într-o haină de gală… să o transform într-o cucoană dintr-o dată. Pentru că am observat depărtarea tinerilor de poezie şi am zis să-i păcălesc în felul acesta. Şi atunci am făcut aceste spectacole mari, grandioase, cu toate orchestrele simfonice din România şi, de ce să nu spun, fără sponsori. Afişele mele erau curate.

Pseudocântecul popular al prezentului

– Revin şi spun că v-aţi făcut pe deplin datoria în promovarea nestematelor folclorului românesc. Cum v-aţi ales repertoriul acesta de excepţie şi atât de greu de interpretat?

– În acest ultim spectacol, „Rapsod şi lăutar“, pornesc de la cântecele lăutăreşti, inclusiv de la Anton Pann şi până la ceea ce înseamnă maneaua de astăzi. Practic, spectacolul reflectă decăderea cântecului popular românesc şi am şi scris o manea în acest sens, cântând-o aşa cum o fac specialiştii genului. Partea a doua este şi mai interesantă pentru că intru prin toate zonele folclorice ale ţării.

Şi am făcut tot acest traseu ca să ajung exact la ceea ce se cântă astăzi… la contrafacerile astea poetice. Pentru că a apărut o tagmă de pseudopoeţi, făcători de texte de muzică populară care dau aceste texte unor pseudocântăreţi de muzică care se duc la pseudoemisiuni de folclor. Şi eu asta am vrut să demonstrez prin acest spectacol-şcoală, cum îmi place să îi spun. Motivele folclorice care m-au bântuit în copilărie care mi-au intrat în urechi în perioada în care lăutarii erau lăutari adevăraţi pe la mine prin sat mi-au rămas întipărite în memorie.

Eu am avut aşadar şansa, plecând de la puritatea acelor motive care mi-au legănat copilăria, să intru în Institutul de Folclor. Aveam matricea în minte, apoi am intrat în contact cu lăutarii adevăraţi, cum sunt Marin Căleaţă, Popai de la Dăbuleni, Petre Geacu Cătăroiu din Tismana, cărora le-am furat într-un fel bucuria de a rosti cuvântul. La Institutul de Folclor nu a trebui decât să fiu atent la nuanţă. Eu nu am venit în folclor pentru că mi-a venit mie să cânt muzică populară, ca să mai schimbăm repertoriul. Nu. Eu m-am documentat şi ştiu despre ce vorbesc.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
725

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

oierii-la-taifas-in-salonul-ardealului_l...

Imprimati articolulOierii, la taifas în „Salonul Ardealului“

Prima ediţie a OvinExpo Mărginimea a avut loc la începutul lunii septembrie în localitatea Sălişte din judeţul Sibiu. Un eveniment ce nu poate fi trecut uşor cu vederea, a adunat reprezentanţi ai mai multor asociaţii de crescători de ovine, dar şi importante oficialităţi de la nivel central şi judeţean, printre care ministrul Agriculturii, Valeriu Tabără, şi cel al finanţelor, Gheorghe Ialomiţianu. În premieră pentru ţara noastră a fost organizată o licitaţie de berbeci din rasele Ţurcană şi Ţigaie.

Organizatori au fost Primăria şi Consiliul Local Sălişte, împreună cu asociaţiile crescătorilor de ovine şi caprine din Sibiu, Braşov şi Alba care şi-au propus ca evenimentul să fie unul de tradiţie.

Zilele de 2 şi 3 septembrie le-am petrecut printre oieri şi oficialităţi guvernamentale şi locale, cercetători şi cadre universitare, expozanţi şi vizitatori în Sălişte, considerat locul de baştină a oieritului românesc.

Dacă ar fi să ne luăm după discursurile oficialităţilor prezente la eveniment, se pare că sectorul ovin este unul prioritar pentru zootehnia României şi care se va bucura de sprijin în următoarea perioadă. Se pare că locul 3 în Europa la efectivul de ovine este unul mobilizator, care va pune în mişcare ceea ce a fost lăsat de izbelişte în ultimii 20 de ani.

Valeriu Tabără îndeamnă la performanţă

„Trebuie să dezvoltăm interesul oierilor pentru performanţă. Vă asigur că aceasta este calea, îmbunătăţirea calităţii animalelor sub aspectul capacităţii de producţie, a randamentelor la carne, având în vedere că aceasta este noua orientare pe piaţă. Şi producţia de lapte poate fi îmbunătăţită şi nu va trece mult până când şi cea de lână va reveni în actualitate... Trebuie să vă construiţi brandurile pentru produsele tradiţionale: telemea de Sibiu, de Jina, de Răşinari.

Vom simplifica procedurile de înregistrare a produselor tradiţionale omologate, care vin cu o istorie în spate, de 50 ani. Patrimoniul montan are valoare şi va fi valoros şi în viitor. Trăim într-o lume dură a competiţiilor care generează valoare, e nevoie să asigurăm o aşezare mai bună în piaţă, ca profitul să rămână la producător, nu la intermediari“, a subliniat ministrul Agriculturii.

Ministrul Finanţelor promite bani pentru agricultură

„Am crescut cu animale, într-o zonă cu tradiţie, şi am respect pentru cei care au în sânge această îndeletnicire, pentru cei care cresc animale în condiţii grele şi ne asigură hrana de zi cu zi şi pe care trebuie să-i încurajăm pentru că nu e uşor să pleci de acasă primăvara şi să mai vii iarna. Am datoria să-l ajut pe ministrul Agriculturii să aloce banii acolo unde trebuie, acolo unde se produce plus valoare, unde se pot crea locuri de muncă. Politica guvernului este să aloce cât mai mulţi bani pentru investiţii. Dacă vrem să avem o creştere economică sustenabilă, sănătoasă, trebuie să alocăm bani pentru investiţii în creşterea animalelor, în asigurarea condiţiilor de valorificare. Producţia este cel mai important lucru pentru o ţară, astfel încât ea să păşească pe drumul cel drept. Trebuie să găsim mereu resurse pentru agricultură pentru că ea e baza“, a fost cuvântul domnului Gheorghe Ialomiţianu.

Ioan Câmpeanu face politică... a oieritului

„A venit momentul să fim împreună şi numai unirea ne poate aduce aceste drepturi: în primul rând subvenţii şi egalitate cu ţările cu care concurăm. Ambiţie avem, iar de tradiţie nu se pune problema să o abandonăm. Ne trebuie unitate şi seriozitate pentru că altfel nimeni nu ne respectă. Noi trebuie să avem un singur interes, politica oieritului“, a conchis preşedintele Romovis

Primarul din Sălişte, alături de ciobani

Teodor Dumitru Banciu ne-a asigurat că îi va sprijini pe ciobani nu pentru a le creşte averile, ci pentru a aduce pe piaţă carnea de ovină sau pentru a produce o brânză de calitate. „Dacă crescătorul de animale nu are teren, ceea ce avem la primărie trebuie să-i punem la dispoziţie pe termen lung pentru ca el să aibă stabilitate şi să realizeze ceva pentru ţară până la urmă.“

În ceea ce mă priveşte, promit că o să revin la ceas de taifas în „satul fetelor frumoase şi al ţăranilor cu biblioteci“.

A consemnat, Teofilia BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
778
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oieritul, spre o direcţie greşită

În cadrul seminarului, prof. univ. dr. Horia Grosu a susţinut lucrarea intitulată „Metodologii de evaluare genetică a ovinelor şi caprinelor pentru producţia de lapte“.

Autorul a pus accent pe selecţia animalelor, în special a berbecilor folosiţi la reproducţie, fiind menţionate mai multe metode utilizate curent atât pe plan mondial, cât şi în cadrul institutului. Ca urmare, au fost obţinute animale care au transmis genetic posibilitatea de a da mai mult lapte sau mai multă carne.

S-a vehiculat şi ideea folosirii unor berbeci din rasele specializate pentru producţia de carne, care să fie utilizaţi în cadrul încrucişărilor cu femele din nucleul de producţie din turmele exploatate pentru productia de lapte. Astfel ar rezulta oi care dau şi carne, şi lapte mai mult.

Unii dintre cei prezenţi s-au mirat când au auzit că, prin ameliorarea rasei de oi Carabaşe, existentă în cadrul biobazei experimentale a institutului, au apărut exemplare care dau în medie doi litri de lapte pe zi.

„După cum se observă din fotografiile prezentate, oaia Carabaşe este o vacă în miniatură“ – a apreciat Horia Grosu, directorul general al INCDBN.

Grosu a afirmat că schimbarea obiectivelor ameliorării ovinelor către producţiile de lapte şi carne s-a făcut ca urmare a scăderii cererii şi a preţului lânii, după anul 1990.

Rătăciţi printre formule

VA = h2 x (P-PMed) = 0,25 x (120-80) = 0,25 x 40 kg = + 10 kg lapte. Aceasta a fost prima formulă matematică pentru determinarea valorii de ameliorare pe baza performanţei proprii, prezentată cu ocazia specificării surselor de informaţie utilizate pentru calculul valorii de ameliorare la ovine. Zecile de formule sofisticate i-au făcut şah-mat pe ciobani. Priveau, ascultau, se mai închinau...

„Oare despre ce-o fi vorba? Ce-o vrea să spună dom’ profesor?“ – se întreba, ca pentru sine, Vasile Sarafescu, cioban din Iernut (Mureş), venit să afle despre ameliorarea raselor şi utilizarea nutreţurilor combinate.

„Nu! Noi facem selecţie aşa cum făceau şi bătrânii noştri. Luăm mieluţii, îi punem la saivan şi îi hrănim bine cu concentrate. Apoi le urmărim creşterea. Care se dezvoltă bine, rămâne, care nu, ajunge la tăiere“ – ne-a spus Sarafescu, puţin încurcat în ale matematicii.

Idei pentru viitor

Prezent la seminarul în cauză, l-am rugat pe prof. univ. dr. Codrea Drăgănescu, o celebritate în zootehnie, să ne spună cum vede viitorul sectorului ovine.

„Cred că păstorii vor supravieţui încă 15-20 de ani. Mă refer la cei 70%, existenţi în zona de subzistenţă. În ziua în care ei vor dispărea, vom putea spune că nu mai avem oierit! Aceşti proprietari de oi trebuie sprijiniţi şi încurajaţi, pentru că ei nu taie şi nu înstrăinează animalele şi le ţin acasă în timpul iernii.“

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
679

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

oieritul-va-deveni-un-hobby_473.html

Oieritul va deveni un hobby?

În următorii 20-30 de ani, este posibil să asistăm la dispariţia transhumanţei tradiţionale, iar creşterea oilor să devină un hobby al gospodarilor, aşa cum s-a întâmplat în Germania. Fenomenul a început deja! Nu este o poveste pentru adormit copiii, ci o afirmaţie făcută de specialişti în zootehnie şi confirmată de crescători prezenţi la simpozionul cu tema Actualităţi în nutriţia şi biologia ovinelor şi caprinelor.

Evenimentul a avut loc recent la Baloteşti (Ilfov), fiind organizat de către Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală (INCDBNA), mai cunoscut sub abrevierea IBNA (Institutul de Biologie şi Nutriţie Animală) Baloteşti, aflat în coordonarea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“.

Mai mulţi specialişti au susţinut referate cu rezultatele obţinute la INCDBNA-Baloteşti şi la Palas (Constanţa), institut specializat pe oi şi capre.

Prof. univ. dr. Codrea Drăgănescu, o celebritate în zootehnie, afirmă „că păstorii vor supravieţui încă 15-20 de ani. Mă refer la cei 70% existenţi în zona de subzistenţă. În ziua în care ei vor dispărea, vom putea spune că nu mai avem oierit! Aceşti proprietari de oi trebuie sprijiniţi şi încurajaţi, pentru că ei nu taie şi nu înstrăinează animalele şi le ţin acasă în timpul iernii.“

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
676

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net

oile-de-pe-pasunile-colinare-si-montane_...

Oile de pe păşunile colinare şi montane > REVISTA LUMEA SATULUI

Oile de pe păşunile colinare şi montane

În ţara noastră, păşunatul durează între 5 şi 8 luni, perioadă care trebuie să fie exploatată la maximum, pentru că astfel se poate asigura furaj de calitate şi ieftin. Ovinele pot valorifica cu uşurinţă păşunea, vegetaţia măruntă nefolosită de alte specii şi iarba cu înălţime redusă. Cele din rasele uşoare şi rustice, caracterizate de o mare rezistenţă şi adaptabilitate, pot valorifica prin păşunat versanţii din zonele montane, submontane şi deluroase, utilizând resurse furajere inutilizabile de către alte specii de animale. Deşi nu sunt animale pretenţioase, este indicat să nu se permită consumul furajelor contaminate cu excreţii, pentru că acestea pot fi vectori ai unor agenţi patogeni. Este, de asemenea, recomandat ca păşunatul să se facă pe parcele prevăzute cu umbrare şi surse de apă.

Tehnica păşunatului

Indiferent de sistemul de păşunat aplicat, în organizarea acestuia trebuie să ţinem cont de comportamentul alimentar al speciei. În observaţiile făcute asupra oilor la păşune s-a constatat că intervalele de păşunat alternează cu cele de repaus. Dimineaţa ovinele pasc circa două ore, după care urmează o pauză de 1-2 ore pentru rumegat. Urmează apoi o nouă perioadă de păşunat de două ore, cu o pauză de rumegare de o oră şi jumătate. A treia perioadă de păşunat durează până în jurul orei 12, după care oile rumegă două ore. După - amiaza, perioada de păşunat este mult mai lungă, oile putând păşuna până la căderea întunericului, după care rumegă până adorm. Deci durata păşunatului este de 8 – 11 ore, iar cea a rumegatului de 6 –10 ore.

Organizarea păşunii în parcele

Pentru realizarea sistemului de păşunat trebuie să ţinem seama de suprafaţa, productivitatea şi compoziţia floristică a păşunii, precum şi de încărcătura de animale/ha în funcţie de productivitatea acesteia. Se ţine seama de timpul posibil de păşunat pe fiecare parcelă. În acest scop trebuie avute în vedere tipul de pajişte, capacitatea de regenerare şi necesarul de masă verde pentru fiecare categorie de animale: adulte 8-10 kg/zi, tineret 4-8 kg /zi, sursa de apă pentru adăpat existentă. Organizarea şi delimitarea parcelelor pe păşunile naturale se fac ţinând seama de existenţa drumurilor de acces, existenţa surselor de apă şi de microclimat. Suprafaţa se stabileşte după numărul oilor din turmă şi durata optimă a păşunatului, iar numărul şi durata păşunatului sunt determinate de timpul de regenerare a vegetaţiei. Parcelele cu iarbă de calitate superioară din apropierea adăposturilor vor fi repartizate pentru miei şi tineret din anul curent, iar cele cu iarbă abundentă, pe care sunt sau se pot amplasa strungi şi ocoale, se repartizează oilor mânzări. Cele mai îndepărtate se atribuie tineretului ovin din anul trecut şi berbecilor.

Programul zilnic din timpul sezonului de păşunat se va face ţinând cont de categoria de animale, tipul de producţie şi starea fiziologică, precum şi de sistemul de întreţinere. În cazul oilor care au fătat şi au lapte, păşunatul începe la 4.30 şi se termină la orele 22.00. Pe vreme foarte călduroasă, turmele cu oi mulgătoare vor păşuna între orele 6.00-10.00 şi 17.00-23.00. Se recomandă şi păşunatul de noapte, atunci când temperaturile de peste zi sunt caniculare. Este contraindicat păşunatul pe lucerniere, trifoişti sau pajişti cultivate pe timp de ploaie sau pe rouă. Adăpatul se face de trei ori pe zi, asigurând norma de 5 litri pentru animalele adulte şi 4 litri pentru tineret. Când oile sunt foarte încălzite, trebuie făcută o pauză de 2 ore înainte de adăpare. În cazul în care au consumat trifoi sau lucernă proaspătă este indicat să se facă o pauză urmată de plimbare şi abia apoi adăpatul.

Prof. univ. Stelian DĂRĂBAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
1765

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

oina-noi-tehnicieni-pentru-sportul-natio...

Oină - Noi tehnicieni pentru sportul naţional

În ultima decadă a lunii noiembrie, la Constanţa s-a desfăşurat cel de-al doilea curs anual de formare şi perfecţionare a antrenorilor de oină din ţară. Organizat de Federaţia Română de Oină şi Asociaţia Judeţeană de Oină Constanţa şi finanţat de Ministerul Tineretului şi Sportului, Direcţia pentru Sport a Judeţului Constanţa şi Consiliul Judeţean Constanţa, evenimentul a fost găzduit de sala de conferinţe a hotelului Ibis, la acesta participând 35 de cadre didactice de la unităţi de învăţământ din judeţele Constanţa, Brăila. Suceava, Iaşi, Vrancea, Mureş, Olt, Buzău, Alba, Dolj, Timiş şi Bucureşti.

În deschiderea cursului de formare şi perfecţionare desfăşurat la malul mării, preşedintele Federaţiei Română de Oină, Nicolae Dobre, a salutat prezenţa numeroasă a participanţilor. „Am fost încântat să văd că participanţii au fost interesaţi de temele propuse. Este o dovadă că astfel de cursuri sunt necesare şi Federaţia face eforturi pentru a le organiza în condiţii cât mai bune. Suntem foarte aproape de a marca o nouă premieră în istoria oinei moderne, şi anume competiţia fetelor.

Lucrăm deja la finalizarea variantei feminine, care va fi reprezentată pentru început de trei formaţii, una fiind cu certitudine echipa din Rasova, judeţul Constanţa. Vom pune accent pe dez-vol-tarea regională a oinei, prin organizarea unei competiţii gen Cupa Dobrogei, Cupa Olteniei, Cupa Munteniei, Cupa Moldovei, Cupa Banatului şi Cupa Transilvaniei“, a declarat preşedintele FRO, Nicolae Dobre. Printre temele supuse dezbaterilor s-au numărat: „Istoricul şi descrierea jocului de oină“, prezentată de Gigel Sava, membru al Biroului Federal al FRO, „Pregătirea fizică şi specifică“, prof. Mariana Tudora, „Pregătirea psihologică“, profesor Florina Bălăn şi „Regulile jocului“, prof. Radu Jerlăianu. Organizatorii au optat pentru chestionare de evaluare a cunoştinţelor dobândite, în final oferind participanţilor câte un certificat de absolvire a cursului.

Reacţii la eveniment:

Prof. Aurelian Baciu (Şcoala genenerală Adjud): „Cursul a fost bine structurat, iar prezentările au fost optime. Specializarea mea este atletismul, dar am observat că oina are multe elemente comune. De aceea nu-mi va fi greu să deprind regulile oine. Este un sport tradiţional care merită efortul de a fi revigorat“.

Prof. Ion Ciobanu, (Şcoala genenerală Petru Rareş Hârlău, judeţul Iaşi) - „Cursul a fost foarte bun, iar oferirea unor certificate de absolvire mi s-a părut o idee excelentă. Consider oportun ca tot mai mulţi antrenori să parcurgă astfel de cursuri, cu precădere din rândul tinerilor, cărora le revine sarcina de a duce mai departe tradiţia oinei“.

Prof. Pavel Ciuta, Şcoala generală din comuna Sânandrei, judeţul Timiş. - „Este necesară o promovare mai agresivă a oinei, în sensul bun al cuvântului. Noi, reprezentanţii Banatului, putem fi un punct nou de plecare a oinei în această zonă istorică a ţării. Mi-au plăcut ideile expuse la acest curs.“

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
737
□
ª Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

olandezii-vin-cu-noutati_l1578.html

Olandezii vin cu noutăţi ...

Simpozionul ştiinţific anual cu participare internaţională „Horticultura şi peisagistica mileniului III – domenii cu impact major asupra vieţii“, care a avut loc la Facultatea de Horticultură din Bucureşti în data de 4-5 noiembrie 2011, s-a dovedit a fi şi de această dată un succes.

Realizat cu sprijinul Asociaţiei Horticultura XXI şi al Ambasadei Regatului Ţărilor de Jos la Bucureşti, simpozionul a prilejuit o întâlnire cu tehnologia inovativă în domeniul horticol.

La această întâlnire au participat cadre didactice din universităţile din ţară (USAMV Iaşi, Universitatea din Craiova, USAMV Cluj, cercetători din institutele de profil, reprezentanţi ai asociaţiilor producătorilor de legume şi flori, fermieri din diferite zone, precum şi reprezentanţi ai unor firme cu profil horticol din Olanda.

În cuvântul de deschidere, decanul Facultăţii de Horticultură, prof. dr. Dorel Hoza, a mulţumit tuturor celor prezenţi şi a făcut o trecere în revistă a ultimelor noutăţi din domeniul horticol.

Temele dezbătute în prima zi au fost de mare interes.

Reprezentantul Ambasadei Regatului Ţărilor de Jos a făcut o scurtă trecere în revistă a horticulturii olandeze, apoi a fost lansată invitaţia la Expoziţia Horticolă Internaţională în aer liber – Floriade 2012, care va avea loc în Olanda.

Invitaţii olandezi au prezentat apoi noutăţi din domeniul construcţiilor de sere şi al echipamentelor de lucru din domeniul horticol.

Ziua de vineri s-a încheiat cu prezentările pe secţiuni la Catedrele de legumicultură, pomicultură, botanică şi fiziologia plantelor, floricultură şi viticultură.

Sâmbătă au fost prezentate maşini şi utilaje pentru cultura legumelor în câmp şi spaţii protejate, tehnici inovative de marketing al produselor horticole, precum şi o serie de demonstraţii de aranjamente decorative din fructe şi legume.

Manifestările s-au încheiat cu degustarea unor soiuri de măr din creaţiile româneşti, a unor sortimente de brânză olandeză şi a unor soiuri de vin de la Pietroasa.

Conf. dr. Viorica LAGUNOVSCHI-LUCHIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
799

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Olăritul, între tradiţie şi mijloc de existenţă

Comuna Marginea din judeţul Suceava este cunoscută în ţară, dar şi peste hotare prin ceramica neagră. Ne-am oprit la Marginea atât pentru ceramică, dar mai ales pentru că atenţia ne-a fost atrasă de o casă veche, cu foarte multe lucruri scoase la aerisit (sumane, covoare cu motive florale ţesute manual, prosoape, haine populare), pe prispa căreia stătea o bătrână. Am făcut cunoştinţă.

Cu o voce blândă, Ana Magopăţ ne-a spus că la cei 81 de ani ai săi este cel mai vârstnic meşter olar din Marginea. „Este casa în care i-am crescut pe copiii mei, Gheorghe şi Ion. Amândoi au păstrat tradiţia familiei, olăritul. Soţul meu este mort de 19 ani, dar i-a rugat să nu lase meseria aceasta, care este brăţară de aur. L-au ascultat şi, la rândul său, Gheorghe, care are 61 de ani, i-a învăţat pe băiatul său, Corneliu, şi pe ginere, mai apoi pe un nepot de la un cumnat să facă oale. Cât om putea duce, vom păstra tradiţia olăritului“, şi-a început povestea Ana Magopăţ.

Autenticitate bucovineană într-o casă veche de 100 ani

Cu amabilitatea specific bucovineană, Ana Magopăţ îi invită pe toţi în casă pentru a admira costumele populare din zona Rădăuţi, folosite de familia sa la cele mai importante evenimente din viaţa satului. Dar cum intri în încăperea din dreapta privirea îţi este atrasă de ţesături, ii, catrinţe, brâie, ştergare, lăicere şi covoare de lână, cu motive geometrice sau florale, toate confecţionate manual.

De asemenea, în camera de zi a casei mai pot fi găsite obiecte de ceramică, trăistuţe, coliere din mărgele, ouă încondeiate, broderii, pieptare, bundiţe şi cojoace cu o ornamentaţie bogată. Fiecare obiect are povestea lui, veche chiar şi de 50 de ani. „Sunt foarte mândră pentru aceste tradiţii şi pentru căsuţa mea, care este un punct de atracţie pentru cei care vin în zonă.

Este o casă veche de peste 100 de ani, nu am schimbat nimic la forma ei, doar a fost drăniţită în urmă cu câţiva ani şi am mai schimbat câteva scânduri de la podea“, a spus proprietara casei. După ce ne-a prezentat aceste frumuseţi ieşite din mâna ţăranului bucovinean, Ana Magopăţ ne-a vorbit cu mândrie despre ceramica de Marginea, invitându-ne să vizităm şi atelierul de ceramică.

Obiecte din ceramică de peste 500 de ani

Bătrâna ne-a spus că la Marginea se fac obiecte din ceramică de peste 500 de ani, pentru că aici există un sol argilos, bun pentru aşa ceva, iar obiecte cum ar fi farfurii, oale, ulcioare, căni, sfeşnice au fost necesare din cele mai vechi timpuri. Dar, din păcate, acest meşteşug mai este ţinut în viaţă de trei familii, Magopăţ, Bodale şi Pascaniuc.

„Când eram eu copil existau 50-60 de familii de olari la Marginea, dar au dispărut pentru că urmaşii lor nu au vrut să înveţe meseria“, ne-a spus Ana Magopăţ, oftând. „A fost greu să păstrăm acest meşteşug al oalelor negre de Marginea, am avut şi interdicţie de a mai produce la un moment dat, dar am rezistat. Soţul meu spunea mereu că de mic a învăţat această meserie şi asta trebuie să facă. Pe vremea lui Ceauşescu ne-au lăsat să facem olărit la Marginea, dar am lucrat pentru stat, în cooperativă, 20 de ani. Iau pensie pentru aceşti 20 de ani în care desenam flori pe oale, le luceam, făceam modele pe oale cu piatra. Şi acum îmi place, mă duc şi închistresc măcar una pentru că îmi este dor.

La 81 de ani încă îmi place să lucrez. Au venit pe aici şi miniştri care m-au felicitat şi mi-au spus: „Bunica, ne bucurăm că mai găsim tradiţii“, a mărturisit cu mândrie ascunsă în glas Ana Magopăţ. Bătrâna povesteşte că atelierele de ceramică şi casa sunt vizitate anual de un număr mare de turişti, iar dintre personalităţi i-au trecut pragul Împăratul Japoniei, Regele României, Regina Olandei, Sahinsahul Iranului, Guvernatorul Canadei şi foarte mulţi ambasadori ai statelor lumii.

Pregătirea lutului, un ritual sacru

Ana Magopăţ îşi aduce aminte şi acum cum învârtea roata olarului cu piciorul pentru a da forma oalelor. Nu şi-a ascuns bucuria că, şi acum, roata este învârtită tot cu piciorul.

Argila este adusă din împrejurimile localităţii, unde se află în stare mai dură. Apoi este adusă la o formă maleabilă prin amestecare cu apa şi dată prin malaxor, proces numit omogenizare, după care este trecută prin nişte filtre pentru a scoate impurităţile. În următoarea etapă fiecare olar îşi pregăteşte lutul în bucăţi, mai mari sau mai mici, în funcţie de mărimea obiectelor care se fac.

Urmează modelatul la roată, uscatul, decoratul cu piatră de râu sau cremene, preferându-se desenele geometrice, apoi lustruitul şi arsul la cuptor. „Înainte, tăiam pământul, îl aduceam acasă, îl bătuceam, îl tăiam cu cuţitoaia şi îl călcam în picioare. Acum s-a modernizat, sunt prese, sunt utilaje de învârtit pământul la fel ca mixerele din bucătărie, se aduce şi lut gata împachetat în porţii exacte pentru fiecare tip de vas. Înainte a fost greu pentru olari, au fost amărâţi şi au muncit foarte mult şi din greu. Gândiţi-vă că iarna trebuia să nu îngheţe lutul, să-l amesteci cu apă, care era foarte rece, şi să-l calci în picioare. Gândiţi-vă numai cât este de greu lutul amestecat cu apă“, ne-a spus Ana Magopăţ.

O meserie care se moşteneşte

Ana Magopăţ ne-a aşteptat pe prispa casei până am ieşit din atelierul de ceramică şi am vizitat expoziţia cu vânzare a olarilor din curtea familiei Magopăţ.

A dorit să ne spună că, dacă ar fi tânără şi ar trebui să o ia de la capăt, ar alege tot aceeaşi meserie, de olar. „Părinţii mei au fost olari, bunicii mei au fost olari, străbunicii mei au fost olari. La fel părinţii şi bunicii soţului meu au fost olari. Şi de aceea mi-am şi luat soţul din familie de olari, pentru că ştiam şi eu şi el ce ne aşteaptă în viaţă. Atunci lucram oale de uz casnic şi nu cred că aş fi putut face casă cu un alt fel de om decât tot un olar. Dar viaţa s-a scurs şi am 5 nepoţi şi 5 strănepoţi şi mă bucur că şi lor le place olăritul şi vor să ducă mai departe această meserie. Nu există o şcoală care să pregătească olari, această meserie se învaţă de la mama şi de la tata, când eşti copil“, a concluzionat Ana Magopăţ.

Înainte de 1989, la Marginea orele de atelier de la şcoală se făceau la atelierele de olărit ale familiei Magopăţ. Pe la roata olarului au trecut sute de elevi din Marginea, dar niciunul nu a dorit să se facă olar. Olarii ne-au spus că, pentru un copil mai talentat, cu dragoste şi tragere de inimă pentru această meserie, trebuie cam 4 - 5 ani să înveţe să facă câteva modele. Aşa că viitorul acestei meserii poate fi asigurat doar de copiii celor care încă mai păstrează tradiţia olăritului.

Silviu Buculei

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
631

˚ Comentarii

˚ 1. Măneanu Varvara Magdalena -- (2-July-2012)Problema conservării meşteşugului olăritului la Marginea este aceeaşi cu cea a conservării olăritului la Noapteşa, Şişeşti Mehedinţi. Poate ar fi bine de încurajat mai mult meşteşugul prin ajutarea meşterilor să valorifice economic cât mai avantajos produsele lor. Numai vu vorbe de încurajare ei nu pot trăi.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

oltenii-si-samanta_428.html

Oltenii şi sămânţa

Oltenii s-au păcălit cu sămânţa

Oltenii ştiură una şi bună: dacă într-un an este criză de un anumit produs, în anul următor trebuie să fie inflaţie. Şi uite aşa, făcură ce făcură şi ieşiră în pagubă, doi ani la rând!

„La ora actuală, în judeţ există foarte mult grâu, atât pentru consum, cât mai ales pentru sămânţă, pe care producătorii nu au cui să-l vândă. Povestea a început în toamna anului 2007, când judeţul Dolj s-a confruntat cu o criză acută de grâu pentru sămânţă.

Ca urmare, foarte mulţi fermieri au adus şi au cultivat grâu scump de sămânţă, pe care sperau să-l vândă scump, cu 1,4-1,6 lei/kg. Anul agricol 2008 a fost însă unul bun, iar preţul grâului de sămânţă nu a depăşit 1-1,1 lei/kg. Aşa că s-a ajuns la excedent în depozite. Interesant este că, la recoltare, preţul a fost mai bun decât în toamnă“ – a declarat Traian Bulată, director adjunct al Direcţiei Producţie Vegetală şi Animală din cadrul Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală (DADR) Dolj, pentru Lumea satului.

Semănăturile, faţă-n faţă cu pârloaga

Cum sămânţa a fost multă, oltenii au însămânţat, în toamna anului 2008, peste 180.000 ha cu grâu, depăşind cu vreo 5.000 ha suprafaţa programată. Au mai fost însămânţate 19.000 ha cu rapiţă, 4.500 ha cu orz şi 3.000 ha cu orzoaică. Teama lor este că vor rămâne din nou cu grâul nevândut, pentru că semănăturile din toamnă arată mai frumos ca oricând.

Din păcate, în anul 2008 au rămas nelucrate aproximativ 70.000 ha. Traian Bulată ne-a spus că, în fiecare an, terenurile necultivate sunt tot mai multe, pentru că există foarte mulţi proprietari care nu beneficiază de subvenţii, având terenurile prea mici. Culmea, nici nu vor să se asocieze, preferând să le lase pârloagă.

Înghesuială la ajutoare, dar…

Fărâmiţarea terenurilor rezultă şi din numărul foarte mare de cereri pentru ajutoarele de minimis. „Hotărârea de Guvern nr. 1153/2008 prevede acordarea unui ajutor de minimis, în valoare de 200 de lei pe hectar, pentru producătorii agricoli, persoane fizice şi juridice, care exploatează individual sau în forme asociative terenuri a căror suprafaţă este cuprinsă între minimum un hectar şi maximum 120 de hectare.

Direcţia pentru Agricultură a înregistrat 42.072 de cereri, până la termenul limită, de 15 noiembrie. Aceste cereri acoperă o suprafaţă de 141.018 hectare. Din acestea, 125.168 ha au fost însămânţate cu grâu, 6.380 cu rapiţă, 6.504 cu orz şi 2.966 ha cu alte culturi. Săptămânal s-a transmis operativă şi tot săptămânal s-a solicitat suma, pentru persoanele care au depus cererile până la o anumită perioadă.

De exemplu, pentru tranşa întâi am avut numai 1.121 de cereri. În schimb, pentru ultimele două tranşe am avut 26.547 de cereri. Aglomeraţia mare din final a fost din cauză că foarte mulţi solicitanţi s-au trezit mai târziu. Până la sfârşitul lunii noiembrie, am primit banii pentru primele trei tranşe“ – a afirmat Bulată.

Aşadar, din 206.500 ha însămânţate în toamnă, peste 68% sunt localizate în gospodăriile mici care, însumate, ajung la 141.018 ha.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
658

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

omagiindu-l-pe-academicianul-valeriu-d-c...

Omagiindu-l pe academicianul Valeriu D. Cotea

Recent, profesorul V.D. Cotea a trecut pragul celor 85 de ani de viaţă. Veritabil corifeu al ştiinţei vitivinicole şi al învăţământului românesc, V. D. Cotea a bucurat, cu interesantele sale prelegeri, 45 de serii de ingineri horticultori. Pe tărâm ştiinţific, prodigioasa sa activitate de cercetare s-a materializat în publicarea a numeroase lucrări de specialitate, printre care se numără: „Oenologie“, „Tratat de oenologie“, „Fragmente de viaţă“, „Podgoriile şi vinurile României“, „Omagiu înaintaşilor“, „Vidra - poarta Vrancei“, „Podgoria Cotnari“ etc.

Timp de două decenii (1977-1997), profesorul Cotea a desfăşurat o activitate febrilă şi prolifică în cadrul Oficiului Internaţional al Viei şi Vinului – OIV, din Paris, for al cărui vicepre-şedinte a şi fost de altfel. În semn de apreciere pentru întreaga activitate desfăşurată, academicianul Valeriu D. Cotea a fost distins cu premii, decoraţii, diplome, la loc de cinste stând Premiul COPYRO al Uniunii Scriitorilor, Ordinul Steaua României în grad de cavaler, precum şi numeroasele titluri de Doctor Honoris Causa.

Demn de menţionat este faptul că, în pofida trecerii anilor, spiritul său intelectual şi uman creşte în intensitate, la fel ca în cazul vinului, pe care l-a păstorit o viaţă de om.

La Mulţi Ani şi să ne trăiţi, domnule academician Cotea!

Virgil Grecu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
822

omagiu-adus-pamantului_545.html

Omagiu adus Pământului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOmagiu adus Pământului

Pretutindeni în lume, începând din 1970, 22 aprilie reprezintă ziua dedicată omagierii Pământului.

Evoluţia la scară milenară a Terrei a produs, la un moment dat, cea mai perfectă formă a existenţei sale, specia umană, perfectă întrucât natura i-a dăruit o calitate unică – gândirea. Pământul a pus la dispoziţia omului toate resursele sale, valori necesare pentru supravieţuire – apă, aer, pământ fertil, o bogăţie de plante şi animale, în acestea dispersând o informaţie genetică de inestimabilă bogăţie menită să-i asigure omului perenitatea.

Pretutindeni în lume, începând din 1970, 22 aprilie reprezintă ziua dedicată omagierii Pământului.

Evoluţia la scară milenară a Terrei a produs, la un moment dat, cea mai perfectă formă a existenţei sale, specia umană, perfectă întrucât natura i-a dăruit o calitate unică – gândirea. Pământul a pus la dispoziţia omului toate resursele sale, valori necesare pentru supravieţuire – apă, aer, pământ fertil, o bogăţie de plante şi animale, în acestea dispersând o informaţie genetică de inestimabilă bogăţie menită să-i asigure omului perenitatea.

Impactul demografic

Specia umană a înflorit, înmulţindu-se exponenţial, ajungând în momentul actual la peste 6 miliarde, cu perspectiva atingerii a 9 miliarde oameni peste 4-5 decenii.

Această creştere demografică exercită o presiune crescândă asupra resurselor naturale planetare, punându-le în pericol de diminuare până la epuizare şi, mai mult, subminează mecanismele de autoreglare ale naturii terestre dincolo de limitele sale de compensare a intervenţiilor antropice neechilibrate.

Consumul resurselor naturale a atins apogeul în decursul secolului trecut prin dezvoltarea industrială fără precedent, extinderea agriculturii intensive, extinderea irigaţiilor, folosirea neraţională a îngrăşămintelor şi tratamentelor chimice care, cuplate cu defrişările pădurilor şi alte acţiuni, au condus la accentuarea fenomenelor de eroziune a solului, reducerea surselor de apă dulce, poluarea atmosferei, solului şi apei, dispariţia unor specii de plante şi animale.

Avertisment

Starea conflictuală apărută între dezvoltarea societăţii umane şi resursele în scădere ale planetei a fost adusă la cunoştinţa publicului larg într-o serie de rapoarte, începând cu celebrul Raport Meadows (1972), urmat de intens mediatizatul Raport Brundtland (1983), culminând cu înfiinţarea World Watch Institute şi analizele sale anuale „Starea lumii“, la care au colaborat cei mai valoroşi cercetători şi specialişti.

Lester Brown, iniţiatorul acestui institut şi al unei noi instituţii, Earth Policy Institute, ne avertiza, în anul 2000, asupra faptului că „La intrarea în secolul al XXI-lea, economia noastră distruge sistemele sale suport, consumându-şi mijloacele fixe ale capitalului natural. Cererile economiei în dezvoltare, aşa cum este ea acum structurată, depăşesc producţia naturală durabilă a ecosistemelor“.

Avertismentele oamenilor de ştiinţă sunt nenumărate, dar, în prezent, resimţim fără posibilitate de tăgadă provocările pe care ni le adresează mediul planetar agresat grav: schimbările climatice globale, efectele creşterii temperaturii, dintre care cel mai dramatic este ridicarea nivelului oceanului planetar, diminuarea resurselor energetice convenţionale, degradarea şi erodarea solurilor cu tendinţă de deşertificare, restrângerea biodiversităţii genetice, acutizarea lipsei de apă potabilă.

Nesoluţionarea corectă a acestor provocări poate produce tulburări grave, punând sub semnul întrebării existenţa societăţii umane şi transformând mediul planetar într-unul ostil vieţii.

Considerând că încă nu este prea târziu pentru salvarea Pământului, oamenii de ştiinţă au ajuns la un consens universal asupra unicei alternative posibile de dezvoltare – dezvoltarea durabilă a societăţii umane, care pune la baza tuturor acţiunilor antropice adevărul ştiinţific şi respectul pentru Pământ şi resursele sale.

Acad. Cristian HERA
Preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
664

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

omagiu-slujitorilor-agriculturii-romanes...

Omagiu slujitorilor agriculturii româneşti > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOmagiu slujitorilor agriculturii româneşti

Important reprezentant al cercetărilor de istorie şi retrologie agrară, dr. ing. Viorel Iulian Peştean oferă specialiştilor, dar şi marelui public o lucrare de referinţă care ilustrează aportul a peste 150 de personalităţi la îmbogăţirea şi dezvoltarea ştiinţei agricole româneşti, un omagiu acelora care şi-au dedicat viaţa acestei nobile misiuni. Albumul îşi are sorgintea în cele trei volume ale lucrării Oameni de seamă ai ştiinţei agricole româneşti, apărute între anii 1997-2006 şi care a fost încununată în 1999 cu Premiul Gheorghe Ionescu-Şişeşti al Academiei Române.

Structurată pe domeniile de activitate în care s-au remarcat (Pedologie, Agrochimie, Botanică, Agrofitotehnie, Plante furajere, Genetică şi Ameliorarea plantelor, Horticultură, Protecţia plantelor şi Îmbunătăţiri funciare), lucrarea, bilingvă (română-engleză), aduce un omagiu fondatorilor începând cu Ion Ionescu de la Brad, Petre S. Aurelian, Haralamb Vasiliu, Gheorghe Ionescu-Şişeşti, Nicolae Giosan.

Nu sunt uitaţi nici specialiştii care s-au evidenţiat de-a lungul timpului în învăţământul agricol postuniversitar şi în producţie. „Albumul, aşa cum notează în prefaţă acad. Valeriu V. Cotea, oferă astfel, generaţiei de azi şi celor care vor urma, mărturia că progresul este asigurat de înfăptuirile spirituale ale trecutului, proces ce condiţionează reuşita unui neam pe drumul civilizaţiei.“

Stelian Ciocoiu
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
602
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

omg-urile-si-ciubucarii-ecologisti_l803....

OMG-urile şi... ciubucarii ecologişti > REVISTA LUMEA SATULUI

OMG-urile şi... ciubucarii ecologişti

Am participat de curând la un eveniment unde s-a discutat despre rolul diversificării biogenezei, iar de-a lungul timpului am avut ocazia să vizitez laboratoarele Monsanto din America şi Syngenta din Elveţia. Am înţeles, cu ajutorul acestor vizite şi discuţii, cum se pune problema OMG-urilor, văzând şi aprofundând lucrurile.

În faţa ignoranţei

Personal cred că atât timp cât nimic nu intervine chimic şi nimic nu se găseşte în plus în bobul de cereale al plantelor modificate genetic nu există niciun pericol. Este doar un război economic, extrem de dur. Acesta este susţinut de oamenii cu bani, iar în faţă sunt împinşi naivii care sunt răi de gură. Fabricile de erbicide vor falimenta pentru că vor veni acele produse bazate pe erbicidele totale ca glifosatul sau Round up. Nu există niciun adevăr în ceea ce se spune referitor la efectul lor negativ, este vorba de o descompunere totală a acestor substanţe active din erbicidele respective. Pe o cultură de soia modificată genetic, erbicidul omoară tot ce este verde în afară de soia. Dar dacă între rânduri înainte sau după erbicidare semănăm bobul de sămânţă acesta nu este afectat ci răsare, germinează şi dă naştere la o nouă plantă. În această situaţie este un lucru demonstrat că produsul nu este toxic.

O anomalie care aduce numai pierderi

Toxice sunt, din păcate, pentru noi astăzi acele erbicide care ajung pe mâna celor nepricepuţi, care nu sunt în stare să citească un prospect, să-l înţeleagă şi, ca urmare, le aplică după ureche. Am văzut chiar oameni inconştienţi care au tratat cu produse chimice interzise la noi din cauza toxicităţii lor. Le aduc din Ungaria, astăzi le aplică pe cultura de roşii şi mâine s-a copt, rezultând un ciorchine cu zece roşii pline de chimicale care ajung în corpul şi în organismul uman. De aceea există astăzi atâtea boli şi atâtea probleme. OMG-urile se află la mijlocul unui război economic pe care mulţi îl tratează prin prisma ciubucurilor. Noi nu ştim să ne luptăm pentru a ne apăra cauzele, iar miniştrii pe care i-am avut nu au susţinut nici ei acest lucru. Este o anomalie ceea ce se întâmplă! Credeţi că americanii, Brazilia, Argentina... sunt nişte proşti pentru că le folosesc? Ei vor câştiga, iar noi vom avea numai de pierdut pentru că rămânem în urmă cu producţiile şi nu avem altă variantă decât să importăm. Acest lucru se întâmplă deja, atât timp cât toată cantitatea de şrot de soia pe care o folosim vine din America. Ce-i drept, nu boabe de soia, ci şroturi pentru animale pe care le-am putea produce în România la costuri mult mai mici. În plus, ţara ar fi scutită de acele cheltuieli valutare care distorsionează balanţa agricolă.

Slujitorii petrodolarilor

Personal sunt un adept al oamenilor de ştiinţă şi organizaţiilor profesionale din domeniul ecologiei.

Vrând-nevrând, agricultura va trebui să reducă fundamen-tal dependenţa de produsele chimice, bazate pe rafinarea petrolului brut. Culmea este că aşa-zişii ecologişti de pe piaţa românească sunt tocmai în slujba petrodolarilor şi îşi vând calitatea lor de activişti lamentabil. Pentru un pumn de bani ei fac un lobby absurd, denigrându-i grav pe toţi acei care nu le împărtăşesc ideile.

Ing. Dimitrie Muscă, director combinatul Agroindustrial Curtici-Arad

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
787

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

OMG-urile şi sănătatea plantelor

Plantele transgenice feresc agricultura de 286 milioane kilograme de otrăvuri

Plantele transgenice sunt cultivate în scop comercial din anul 1996. De atunci, numărul ţărilor care au aprobat culturile de plante transgenice a crescut constant, ajungând în anul 2008 la 25.

Suprafaţa totală pe care au fost cultivate anual produsele biotehnologiei moderne a crescut de la 1,6 milioane de hectare la 125 milioane de hectare. Principalele plante transgenice aflate în culturi comerciale sunt soia, porumbul, bumbacul şi rapiţa tolerante la erbicide şi/sau rezistente la insecte.

Impactul asupra sănătăţii mediului

La nivel global, în intervalul 1996-2006 utilizarea plantelor transgenice a determinat creşterea veniturilor fermierilor cu 33,8 miliarde USD şi o reducere a consumului de pesticide cu 286 milioane de kg, echivalentul cantităţii totale de ingrediente active pesticide folosite în decursul unui an pe suprafaţa arabilă din Uniunea Europeană (27).

Impactul cultivării acestor plante asupra mediului, evaluat prin intermediul unui indicator care integrează diferitele efecte ale utilizării unui anumit pesticid într-o singură „valoare de câmp per hectar“, ceea ce permite compararea diferitelor produse între ele, s-a redus cu 15,4%.

Efectele pe diferite categorii se concretizează în:

Reducerea consumului de erbicide

Soia tolerantă la glifosat este principala plantă transgenică aflată în cultură. În anul 2008 a ocupat 65,8 milioane de hectare. Ca urmare a cultivării acestei plante, în intervalul 1996-2006 consumul de erbicide s-a redus cu 4,4% (echivalentul a 62 milioane de kg), iar impactul asupra mediului, evaluat prin indicatorul menţionat, s-a redus cu 20,4%.

Economii mari de insecticide

În ţările în care fermierii au cultivat porumbul rezistent la atacurile unor dăunători (tehnologia Bt) s-a înregistrat scăderea consumului total de insecticide cu 5% (echivalentul a 8,3 milioane de kg) şi reducerea impactului insecticidelor aplicate asupra mediului cu 5,3%. În culturile de bumbac Bt, consumul total de insecticide a scăzut cu 22,9% (echivalentul a 128,4 milioane kg), iar impactul insecticidelor aplicate s-a redus cu 24,6%.

Reducerea numărului de tratamente înseamnă nu numai diminuarea cantităţii de insecticide introduse în mediu, ci şi economii semnificative de forţă de muncă, de combustibil, ca şi reducerea daunelor produse solului prin trecerea maşinilor agricole.

Alte beneficii

Acestea se reflectă în combaterea mai eficientă a dăunătorilor şi, ca urmare, în obţinerea unor producţii mai mari. Beneficii indirecte: reducerea contaminării solului şi a apei cu pesticide utilizate pentru protecţia culturilor şi, în unele situaţii, diminuarea conţinutului de micotoxine din porumb.

Prof. univ. dr. Elena Marcela BADEA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
901

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Omul care configurează
O nouă ordine vegetală a României

Desigur, este vorba de o ordine vegetală care se configurează în cele mai roditoare, dar şi mai secetoase câmpii ale României. El nu face parte din elitele care dirijează ordinea economică mondială, asta şi pentru faptul că este un român neaoş şi cinstit până în măduva oaselor.

Doctorul în ştiinţe agronomice Emilian NEGRILĂ, căci despre el este vorba, reprezintă un model ştiinţific de o factură umană aparte. El şi-a croit drumul spre vârful piramidei agricole din România nu atât prin cele 76 de lucrări ştiinţifice publicate, cât prin miile de experimente testate în cei 34 de ani de activitate la Staţiunea de Cercetări Agricole Drăgăneşti-Vlaşca (Teleorman).

Nu există astăzi soiuri sau hibrizi cultivaţi, mai ales în zonele de câmpii ale României, care să nu fi trecut prin lupa cercetătorilor de la Drăgăneşti-Vlaşca. Exagerând poate, nu există observaţii practice mai complete cu privire la comportamentul acestora în noile condiţii climatice care obstrucţionează progresul agriculturii vegetale.

Pericolul entuziasmului european

Emilian Negrilă este printre primii oameni de ştiinţă care a atras atenţia asupra entuziasmului european în ceea ce priveşte asimilarea şi extinderea necontrolată a soiurilor şi hibrizilor străini. A tras acest semnal de alarmă după ce a testat, în ultimii 20 de ani, în câmpurile experimentale ale staţiunii, tot ce se produce astăzi mai valoros în agricultura mondială.

Concluzia finală a cercetătorilor pe care-i coordonează este că România, în special câmpiile din sudul acesteia, se află astăzi într-o zonă climatică care obligă la o altă abordare a structurii vegetale. Din 1976 şi până acum, temperatura medie anuală a crescut aici cu 4°C. Nu atât această încălzire îngrijorează, cât ariditatea care se conturează la orizont. Temperaturile maxime diurne ating acum cote ce pun în discuţie însăşi existenţa unor plante de ordin strategic.

Prima dintre acestea ar fi porumbul, care intră în faza de fructificare exact în momentul în care temperatura opreşte orice mişcare a polenului. La rândul ei, din aceleaşi motive, fasolea este, cum s-ar spune, o cultură stearpă. Sfecla de zahăr reprezintă de acum o plantă expirată, din motive naturale şi economice obiective. Cum cânepa şi inul n-au fost apanajul cultivatorilor din sudul ţării, întrebarea care se pune este: ce se mai poate cultiva în Câmpia Română?

Strategii fără rost

Răspunsul comportă explicaţii ştiinţifice pe care guvernanţii noştri nici nu le bagă în seamă. Ei vorbesc de strategii de dezvoltare durabilă, dar de la an la an în teritoriu suprafeţele necultivate cresc în ritm alarmant. În momentele de secetă maximă se lansează programe de relansare a irigaţiilor, dar aici, la cea mai mare staţiune de cercetare din Câmpia Burnasului, amplasată în întregime într-un sistem naţional hidroameliorativ, din conductele subterane n-a ţâşnit, în ultimii ani, nicio picătură de apă.

Şi totuşi, ce-i de făcut?

Din nefericire, întrebarea se pune în cazul celor mai roditoare pământuri aflate în pericolul de a nu produce. Aici, deocamdată, singurele culturi care oferă o oarecare garanţie sunt cerealele de toamnă, rapiţa şi plantele furajere. Această realitate ne împinge undeva spre ideea revenirii la sistemul de monocultură. Riscul este enorm, iar cercetătorii de la Drăgăneşti-Vlaşca experimentează alternative cât de cât plauzibile.

Ei propun un sistem de asolament în care cerealele păioase să reprezinte 40-50%, leguminoasele – 20%, rapiţa şi culturile aromatice între 15 şi 20%, iar porumbul doar 5-10%. Dintre plantele cu un rol important în structura asolamentelor, inginerul Negrilă experimentează acum şansele agrotehnice şi economice ale mazării şi coriandrului. Într-o altă variantă de asolament ar putea intra meiul şi ricinul.

Cum mazărea de primăvară are aceleaşi probleme de fructificare, acum se experimentează însămânţarea acesteia în toamnă. Rezultatele nu par încurajatoare, dar cercetările ar putea duce spre soluţii acceptabile.

Ceva trebuie făcut, iar Emilian Negrilă este conştient că soluţiile majore ar trebui venite din altă parte. În primul rând, din partea guvernanţilor, care au obligaţia de a finanţa un program naţional pentru crearea şi asimilarea unor soiuri şi hibrizi adoptaţi noilor condiţii de climă în care se practică agricultura în condiţii de secetă excesivă.

Marea lui amărăciune este că această problemă vitală pentru securitatea alimentară a naţiunii este abordată doar în simpozioane sau în cadrul unor declaraţii oficiale fără rost, făcute în momentele de calamitate.

I.BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
762
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Omul care deţine reţetele secrete ale „gostatiştilor“

Poate aţi uitat cine au fost gostatiştii pe vremea „regimului de tristă amintire“. Ei bine, aceşti „comunişti“ asigurau în perioada 1970-1985 cele mai bune şi ieftine produse agroalimentare pe piaţa românească. Erau atât de gustoase şi sănătoase, încât astăzi nu pot fi agreate de Comunitatea Europeană pentru simplul motiv că depăşesc actualele standarde calitative în ceea ce priveşte siguranţa alimentară.

Fără saramură, fără aditivi chimicali, fără E-uri preparatele din carne, respectiv vestitele salamuri de vară, ruseşti sau italieneşti, Victoria (care întruchipa cele mai fine elemente nutritive), cârnaţii de porc afumaţi, toba, ca să nu vorbim de muşchiul afumat reprezentau la vremea respectivă fala industriei alimentare româneşti. Reprezentau, în fapt, punctul de referinţă pentru tot ce se produce mai bun şi mai sănătos în materie de alimentaţie în Europa şi în lume.

Poate nu este ultimul mohican

Nicolae Marin BRÂNZĂ, patronul grupului de firme LeFruMarin din Braşov, luptă din răsputeri să readucă pe piaţa românească acele preparate care au dat faima produselor „gostatiste“.

Adică a sortimentelor obţinute din carne naturală, nu din adaosuri de saramură şi chimicale otrăvitoare. El aduce din trecut tot ce era mai valoros în materie de bunuri alimentare. Aduce acele reguli dure ce ţin de sănătatea alimentelor. Aduce reţete de fabricaţie la care mai au acces doar câţiva dintre ultimii „mohicani gostatişti“. Aduce profesionalismul şi conştiinţa omului cinstit, pregătit printr-un program de calificare şi specializare aflat deasupra regulilor europene în materie de alimentaţie. Din păcate, mulţi dintre aceştia nu au posibilitatea să le dezvolte în plan productiv.

Revenirea, între risc şi certitudine

În fapt, în mentalitatea lui managerială, Nicolae Marin Brânză exclude ideea de risc. De-a lungul vieţii profesionale, el nu a făcut altceva decât să meargă din câştig în câştig sigur. Pe vremea când era primul responsabil al sectorului de comercializare a produselor Gostat din judeţul Braşov, a reuşit să atragă spre magazinele pe care le coordona o mulţime de oameni, cărora nu întotdeauna le satisfăcea cererea.

Era momentul în care domnului Brânză i s-a cerut să coboare ştacheta calităţii, dar n-a făcut-o nici în ruptul capului. El a cerut celor trei sau patru furnizori de preparate din carne sau brânză din judeţ să respecte cu sfinţenie reţetele de fabricaţie. Contrar contestatarilor diletanţi de astăzi în materie de alimentaţie, regimul comunist n-a avut puterea să facă presiuni asupra producătorilor.

Acuzaţiile cu salamurile sau produsele din soia sunt simple bârfe. Făcute de oameni care nu au nici măcar o pregătire elementară în materie. Pe vremea „gostatiştilor“, salamul sau muşchiuleţul aveau un termen de garanţie de 5-6 ori mai mare decât acum şi, ceea ce este important, gustul lor era acelaşi la sfârşitul perioadei de garanţie. Astăzi…

Saltul este incredibil

Pe vremea când Nicolae Marin Brânză şi-a înfiinţat primul atelier de preparate din carne, volumul vânzărilor nu depăşea 1 milion de lei pe lună. Astăzi obţine 50-60 miliarde lei vechi. Până să ajungă aici, a urmat pas cu pas, zi cu zi, un program de extindere zămislit de mintea sănătoasă a unui om de excepţie. El nu se laudă cu nu ştiu câte licenţe universitare, ci cu o judecată ce aparţine doar valorilor native, dobândite de undeva din Univers, nu în sistemul de instruire planetar. Pornind, cum s-ar spune, de la zero, Marin Brânză conduce un imperiu economic ce alimentează astăzi o parte a populaţiei din 28 de judeţe.

Pentru el concurenţa este cum nici nu ar fi. Marile combinate alimentare au forţă economică, dar nu calitatea produselor pe care le oferă compania LeFruMarin. Nu au şi nici nu o vor avea, atât timp cât lucrează cu reţete cu o valoare nutritivă discutabilă.

Partenerii, doar fermele acreditate

Strategia pentru care a optat Marin Brânză se subscrie normelor de siguranţă alimentară în ceea ce priveşte sănătatea sortimentelor. La fel şi în privinţa circuitului animalelor din fermă până la procesarea lor. Grupul de firme LeFruMarin lucrează doar cu unităţi zootehnice atestate de organele sanitar-veterinare. Animalele cumpărate poartă girul medicului veterinar din fermă, iar „ştampila“ lor este una valabilă, nu mistificată. Marin Brânză optează pentru animalele crescute în fermele româneşti. Din punctul lui de vedere, acestea au cel puţin valoarea biologică a celor aduse din import, dar prezintă avantajul unui sistem nutritiv mai aproape de cerinţele consumatorilor. Mai există şi avantajul că toate fermele pot fi controlate în ceea ce priveşte starea de sănătate a efectivelor.

Nostalgii care creează ambiţii

La cei 57 de ani, Marin Nicolae Brânză are la activ pe muchie un stagiu de producţie ce măsoară 40 de ani. Înainte de 1990 a fost cel mai mare peste comerţul „gostatist“ din judeţul Braşov. Astăzi este cel mai mare producător de produse alimentare tip „gostat“ din judeţ. Cei 460 de salariaţi ai săi realizează o cifră de afaceri de 50-60 miliarde lei vechi pe lună, ceea ce asigură tuturor un trai decent.

Brânză priveşte însă înapoi cu mânie. El este printre puţinii oameni care ştiu cu exactitate ce forţă economică prezentau fabricile de preparate din structura gostatului. Acestea au fost distruse în totalitate de către indivizi ajutaţi sau toleraţi de toate guvernele care s-au perindat la conducerea ţării.

În special de guvernele din perioada 1997-2000. Atunci s-a produs marele dezastru, care a fost acceptat tacit şi de guvernul pesedist al domnului Năstase. Ultimul guvern al premierului Tăriceanu avea să parafeze sfârşitul colapsului. Din faimoasa agricultură de stat a judeţului Braşov n-a mai rămas decât ruine. Peste ele tronează indivizi ale căror fapte sunt mai înfricoşătoare decât ciuma ce n-a bântuit niciodată pe aceste meleaguri. Marin Brânză trage încă nădejdea că va veni şi ziua judecăţii.

El nu are timp să aştepte momentul pedepsei istorice şi îşi adună oamenii în jur pentru a depăşi efectele crizei economice care ne apasă. Strategia sa este de a menţine ritmul producţiei şi al profitului. Avea în gând şi alte dezvoltări, dar deocamdată le amână. Nu pentru mult timp, fiindcă este conştient că vor veni zile însorite. Alături de el se află, în primul rând, familia: soţia, fiul şi fiica, ginerele şi nora. Nu în ultimul rând, cei 460 de salariaţi care şi-au legat viaţa de această firmă.

BANU, I. POPREVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
2653

Comentarii

1. marius -- (3-September-2015)de ce nu se gaseste nici un articol despre moartea d-lui branza marin nicolae cum a murit?

2. Aurora Cristian -- (19-November-2015)Comentariul de la nr 1 nu este corelat cu adevarul.Va puteti informa la sediul firmei LeFruMarin din Sacele, Brasov la tel.0268276116. Decenta ne cere ca acel comentariu sa fie sters. Multumesc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

omul-care-duce-cultura-romaneasca-in-lum...

Omul care duce cultura românească în lume

Invitatul interviului de faţă este o personalitate iubită de toţi românii, prof. univ. dr. Alexandru MICA, un om care încearcă să ducă cultura românească în lume. Domnia sa a purtat şi încă mai poartă titlul de ambasador. El este aproape de tineri pentru că este profesor, dar este aproape şi de noi.

Pentru poporul nostru domnia sa a redat creaţiile izbăvite de el în decursul secolelor şi reunite în antologia bine cunoscută de acum „Cinci veacuri din istoria cântecului popular românesc 1540-2003". Aceasta cuprinde nu mai puţin de 546 de nestemate folclorice, selecţionate cu mare migală, atât din punct de vedere valoric, cât şi reprezentativ, tocmai pentru a pregăti spiritual intrarea ţării noastre în concertul naţiunilor europene.

Istoria românilor... cântată

G.V.: Interpretul Tudor Gheorghe spunea despre această antologie că face parte din memoria poporului român şi cred că zice bine.

A.M.: Are dreptate pentru că, în fond, cele 546 de cântece rememorează, pe diverse paliere istorice, etape de simţire şi voinţă naţională, întregul travaliu de o viaţă al poporului nostru de la 1540 încoace.

G.V.: Aş vrea să vă întreb de unde sunteţi de loc pentru că iată, Consiliul Local al municipiului Giurgiu v-a conferit titlul de cetăţean de onoare.

A.M.: Sunt din zona Giurgiului, din comuna Putineiu, un loc foarte cunoscut şi în trecut, dar şi astăzi. Două evenimente din istorie au pus pecetea pe imaginea acestei localităţi. Este vorba de faptul că Mihai Viteazul a trecut pe islazul comunei Putineiu, confruntându-se cu armatele turceşti. Bunii mei au avut parte şi de un eveniment mai puţin plăcut, acela de la 1907, când mai multe comune, printre care şi aceasta, s-au răsculat pentru o viaţă mai bună.

G.V. V-aţi trăit copilăria şi tinereţea într-o vatră folclorică deosebită. Cete de lăutari onorau satele de pe malul Dunării, purtând prin textele cântate de ei istoria românilor.

A. M.: Aşa este, antologia rememorează în principal istoria românilor din Lunca Dunării şi implicit din această zonă etnofolclorică foarte importantă.

„Ţăranul român nu recită poezia, ci o cântă"

G.V.: Cum v-a venit ideea acestei colecţii? Când vă pun această întrebare am în vedere, în primul rând, dimensiunea ei şi în al doilea rând faptul că dumneavoastră v-aţi luat la întrecere, cum s-ar spune, cu lăutari vestiţi.

A.M.: Bineînţeles că m-am simţit într-o concurenţă acerbă cu lăutarii de ţară sau de oraş, pentru că, la vremea când eu începusem acest periplu extraordinar, cântăreţii noştri aveau desigur alte priorităţi. Cântece aidoma celor care se regăsesc în antologie lipseau din repertoriul naţional al interpreţilor la zi, exceptând desigur pe cei mari, precum Ioana Radu, Maria Tănase, Ion Luican.

Am simţit acest gol pe care îl consideram de nepermis, după ce, timp de patru ani am ascultat peste 25 de mii de fonograme la arhiva naţională de folclor unde îmi documentam teza de doctorat despre imaginea fantasticului în romantismul european.

Profesorul Alexandru Amzulescu, distinsul doctor în folclor, m-a îndemnat să cercetez nu numai textele, dar să ascult şi melodiile însoţitoare pentru că, spunea domnia sa, „ţăranul român nu recită poezia, ci o cântă“. Pe lângă fonograme am ascultat şi alte zeci de mii de înregistrări pe benzile magnetice şi am reuşit să le selecţionez cu o mare grijă, astfel că în timp s-a conturat ceea ce astăzi se numeşte „Antologia cântecului popular din ultimele cinci veacuri“.

Folclorul românesc, pe scara valorilor mondiale

G.V.: Vă mai pun o întrebare, ţinând seama de faptul că aţi luat lumea sub tălpi, cum se zice. Folclorul românesc poate ţine fruntea sus alături de creaţiile populare ale acestei lumi în care ne e dat şi nouă să trăim?

A. M.: Sigur, fără nicio îndoială. Pentru că folclorul românesc este de un pitoresc cu totul aparte nu numai pentru noi, românii, dar şi pentru întreaga comunitate europeană internaţională, lucru dovedit de marele nostru muzicolog, întemeietorul folcloristicii noastre naţionale, Constantin Brăiloiu. Prin arhivele naţionale de folclor de la Geneva şi prin cercetările pe care le-a efectuat în toată lumea, dumnealui a făcut cunoscut folclorul nostru pretutindeni, asigurându-i un loc aparte în concertul de valori folclorice ale lumii.

G.V.: Eu nu reuşesc să fac deosebirea între creaţia cultă şi ceea ce cântaţi dumneavoastră. Mi se pare că interpretarea dumneavoastră, deşi vine din gura lăutarilor, este una profund culturală.

A. M.: Într-adevăr, prin dimensiune, lucrarea în sine ţine de un act temerar de cultură naţională şi prin asta chiar sperie un pic. Dar şi factura cântecelor, plecând de la cele mai vechi şi ajungând până în zilele noastre, îl pune oarecum în derută. Dar, pe măsură ce asculţi antologia şi înregistrările ca atare, realizezi că melodiile noastre cam aşa ar trebui valorificate.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
764

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

omul-care-impune-in-romania-genetica-nut...

Omul care impune în România GENETICA NUTRIŢIONISTĂ

Misiunea omului de ştiinţă Horia GROSU, actualul director general al Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală – Baloteşti este aceea de a asigura sănătatea animalelor printr-un regim de alimentaţie de o rigurozitate deosebită. În cei 4 ani de când dirijează acest proces, profesorul universitar Horia Grosu a reuşit să impună în cadrul institutului pe care-l conduce reguli de conduită nutriţionistă care au la bază cele mai noi cuceriri ale ştiinţei genetice în materie de ameliorare a animalelor. În acest răstimp el a reuşit performanţa de a realiza ceea ce se numeşte o simbioză între actul ştiinţific biologic şi cel economic. Sub comanda sa, Institutul a realizat în 2009 un profit impresionant. Asta în condiţiile în care în anii anteriori s-au efectuat investiţii mari în modernizarea tehnică şi ştiinţifică a celor patru laboratoare care constituie creierul ştiinţific al Institutului.

Fapt este că în centrul de cercetări de la Baloteşti se formulează astăzi raţii alimentare pentru animale mult mai sănătoase decât alimentele pe care le cumpărăm noi de pe piaţă.

Sub gestiunea domnului Horia Grosu au fost reorganizate şi dotate cu tehnică înaintată laboratoarele de fiziologia nutriţiei, de nutriţie animală, de biologie animală, de biotehnologie. Modificări de esenţă s-au produs în departamentul tehnic şi de dezvoltare, în cadrul căruia Staţia pilot pentru nutreţuri combinate şi Biobaza experimentală agrozootehnică dau o nouă dimensiune activităţii cercetătorilor de aici.

Fişa profesională

Horia Grosu este absolvent al Facultăţii de Zootehnie din cadrul Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu“ din Bucureşti, fiind beneficiarul unei duble repartiţii:

- Sectorul de cercetare ştiinţifică (Institutul de Cercetare şi Producţie pentru Creşterea Porcinelor – Periş);
- Stagiatura, la CAP Păcureţi, Prahova.

Înţelegând rolul managementului în condiţiile noi de economie de piaţă, în perioada 2005-2008 urmează cursurile Facultăţii de Finanţe, Asigurări, Bănci şi Burse de Valori, Academia de Ştiinţe Economice Bucureşti.

Titlul ştiinţific: Doctor în agronomie.

Domeniile de interes în cercetarea ştiinţifică:

- Ameliorarea genetică a animalelor;
- Programe de ameliorare genetică;
- Tehnică experimentală şi cercetare în zootehnie.

Publicaţii şi lucrări ştiinţifice:

- 12 cărţi şi cursuri universitare;
- 135 de lucrări.

Distincţii

- Premiul „Gheorghe K. Constantinescu“ pentru lucrarea „Suinicultură“. Autori: Ion Dinu (coordonator) şi colaboratorii (3 iunie 2004).
- Premiul „Gheorghe K. Constantinescu“ pentru lucrarea „Programe de ameliorare în zootehnie“. Coordonatori: H. Grosu, P.A. Oltenacu (17 martie 2006).

Grade didactice şi de cercetare ştiinţifică

- Conferenţiar universitar la disciplinele „Ameliorarea animalelor“ şi „Tehnică experimentală şi cercetare în zootehnie“ (1999-2003).
- Profesor universitar la disciplinele „Ameliorarea animalelor“ şi „Tehnică experimentală şi cercetare în zootehnie (2003-prezent).
- Cercetător ştiinţific gradul I la INCDBNA – Baloteşti, în cadrul Laboratorului de Biologie (2006-prezent)

Funcţii administrative

- Director general al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Bovine – Baloteşti, Ilfov (2003-2004).
- Director general al Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală – Baloteşti, Ilfov (2006-prezent).

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
1208

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Omul care nu poate să nu-i înţeleagă pe agricultori

Ardelean, originar din Bistriţa-Năsăud, Octavian Liviu Bumbu a terminat cu mai bine de 30 de ani în urmă Agronomia la Iaşi, primind la absolvire recomandarea pentru învăţământ şi cercetare. A ales să meargă în producţie, undeva în buricul Moldovei, cum îi place lui să spună, mai întâi la IAS Traian în Bacău, apoi la CAP Dragomireşti, în Neamţ, de unde a revenit în 1985 ca şef de fermă tot la un IAS, cel din Girov de această dată. A fost etapa vieţii în care toate eforturile i-au fost recompensate cu vârf şi îndesat, având parte de o bază tehnică şi ştiinţifică performantă care i-a permis să devină un bun practician. Tocmai acest lucru îl îndreptăţeşte să afirme astăzi, când ocupă funcţia de secretar de stat în Ministerul Agriculturii, că nu poate să nu-i înţeleagă pe agricultori şi că cine nu a trecut prin această experienţă are o imagine deformată a agriculturii.

Puterea exemplului

– Iată că a venit vremea să ocupaţi un fotoliu important la nivel naţional, după ce, în ultimii ani v-aţi aflat la conducerea Direcţiei Agricole din Neamţ. Cu ce gânduri?

– Nu fac excepţie, păţesc şi eu ca şi ceilalţi care au trecut de la un nivel de conducere la altul. Sigur că am venit cu nişte probleme pe care le percepi altfel la nivel de teritoriu, poate mai realist decât de aici, de la Bucureşti, începând cu cele ce ţin de exploatarea în totalitate a pământului – lucru pe care în mare parte, în judeţul Neamţ, l-am reuşit – şi terminând cu organizarea teritoriului şi constituirea de exploataţii agricole performante. Am avut marea şansă că am avut o societate mare care a investit şi a făcut treabă în agricultură - TCE 3 Brazi. Având-o ca model, am reuşit să elaborăm un program de utilizare a terenului. Aşa se face că astăzi în Neamţ mai sunt 300 ha nelucrate din 169 mii ha arabil, dar ele sunt localizate şi le avem în vedere. Este vorba de terenuri izolate, greu accesibile şi slab productive.

– Pentru că vorbeam de judeţul Neamţ, cum aţi abordat aici problema zonei montane comparativ cu zona de şes unde lucrurile nu sunt atât de complexe?

– Am luat şi de această dată exemplul oferit de TCE 3 Brazi care a avut un program de carne de bovină pe care l-am aprofundat, l-am elaborat din punct de vedere ştiinţific şi l-am extins la nivel de judeţ. Acesta a inclus de la motivaţia genetică până la calculele strict economice. În acest moment, cum era şi firesc, el este dat în gestiunea Asociaţiei Crescătorilor de Taurine din judeţ. Acesta a prins cel mai bine în zonele defavorizate, de munte, dublând aproape veniturile locuitorilor şi motivându-i aşadar să rămână aici.

Pentru cei care au mers în continuare pe vacile de lapte am reuşit să realizăm puncte de colectare ale procesatorilor. Astfel a crescut producţia, procentul de colectare, dar şi preţurile.

– Vă întrebam acest lucru în contextul în care sunt opinii potrivit cărora ţăranii, fermele mici de subzistenţă ar trebui să dispară.

– În contextul actual de criză, cel puţin jumătate din populaţia ţării va suporta mult mai uşor aceste condiţii tocmai datorită acestui aşa numit handicap despre care se spune că e reprezentat de fermele de semi şi subzistenţă. Este o tendinţă reală pe plan mondial în acest sens, în asigurarea autoconsumului. În alte ţări se derulează fel şi fel de programe susţinute de stat, de stimulare a creşterii animalelor în gospodării şi prin care oamenii primesc gratuit animale şi seminţe ca să-şi asigure autoconsumul. Sunt programe decuplate de PAC şi care sunt puse sub umbrela asistenţei sociale.

Ţărănimea nu trebuie să dispară, nu! Trebuie doar făcută o politică distinctă. Cele două tipuri de ferme, să le spunem mici şi mari, trebuie să coexiste.

Un sac de... intenţii

– Cu experienţa pe care o aveţi, v-aş întreba ce priorităţi vedeţi pentru Ministerul Agriculturii?

– Una dintre intenţii, care este acum în lucru, priveşte strategia antisecetă elaborată în 2008, dar care nu a fost aprobată, nu este aplicabilă şi nu a prins un contur final. Vreau, şi am pornit împreună cu domnul ministru, să descătuşăm această stare, să actualizăm strategia, să vedem ce legi nu mai sunt de actualitate şi care sunt atribuţiile noastre, pentru că sunt multe ministere implicate. Irigaţiile reprezintă doar un element din această strategie antisecetă şi antiaridizare.

Al doilea proiect este cel cu privire la utilizarea eficientă a terenului arabil, având în vedere experienţa de pe plan local despre care v-am vorbit mai devreme.

În plus, eu vin cu un program gata elaborat de externalizare a activităţilor atât în ceea ce priveşte APIA, chiar şi APDRP-ul, cât şi alte instituţii din subordinea MADR. Este o metodă modernă de a reduce costurile, de a asigura locuri de muncă şi de a eficientiza activitatea. Sigur că deja am simţit o reticenţă dar sper că voi găsi colaboratori care să împărtăşească această idee şi să o pot materializa.

Am în atenţie şi problema fructelor şi legumelor pentru că este surprinzător să constaţi că producem suficiente legume, dar ele nu se văd pe piaţă. Avem de lucru în special la capitolul organizare şi intermediere.

Un alt program pe care vreau să-l duc până la capăt este acela de a înfiinţa un compartiment de marketing agricol în parteneriat cu asociaţiile şi mass-media de spe-cialitate.

– Am realizat de curând o anchetă cu privire la modul de utilizare a îngrăşămintelor chimice, din care a reieşit că mulţi fermieri aplică aceste produse în mod neştiinţific. Cum apreciaţi acest lucru?

– Este surprinzător când vezi că agricultorii sunt dispuşi să-şi achiziţioneze echipamente ultramoderne, sământă din categorii biologice superioare, să facă o mulţime de eforturi financiare, neglijând însă complet ceea ce este mai important, o verigă care, odată îndepărtată, poate duce la o catastrofă. În plus, nu e un lucru nou acela că peste 50% din localităţile ţării prezintă o vulnerabilitate la nitraţi. Asta înseamnă că lucrurile trebuie ţinute sub control, fapt care nu poate fi realizat fără o strategie din care nu poate fi eliminată administrarea îngrăşămintelor chimice.

Ceea ce vă pot spune la momentul actual este că lucrăm împreună cu Institutul de Cercetări pentru Pedologie şi Agrochimie ca să putem face gratuit împreună o grilă de program de fertilizare prin care orice agricultor cu o pregătire minimă să-şi introducă numai nişte date, iar în ceea ce priveşte analizele agrochimice ele nu sunt foarte costisitoare. E o cheltuială mică dacă ţinem cont că ele sunt valabile, cu mici corecţii, trei-patru ani.

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
709

□

Comentarii

□

□

1. ion -- (13-November-2011)Liviule tata si tu esti departe de realitate si din acest pct. de vedere te-ai gasit bine cu dl. Tabara. Despre care pericol privind excesul de nitrati vorbesti?Cine isi permite sa dea un milion pe un sac de azotat de amoniu?Asadar poate ca ai vrut sa spuidespre lipsa cronica a utilizarii ingr. chimice si nicidecum de excesul acestora.Crezi ca Zgavardia din Deal e TCE 3BRAZI?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Omul care prefigurează Noua Ordine Viticolă în România

Se pare că ursitoarele i-au hărăzit o poziţie dominantă omului care îşi asumă misiunea de a se situa în elita profesioniştilor care vor să stabilească noua ordine viticolă în România. Asta se întâmpla cu 48 de ani în urmă, când în familia Liviu Necşulescu a văzut lumina zilei copilul Claudiu. El a moştenit cele mai înalte valori umane de la cea care i-a dat fiinţă şi asigurat o educaţie morală de excepţie, dar spiritul întreprinzător şi tenacitatea extraordinară a tatălui său, Liviu Necşulescu, pe care încearcă să le copieze, spre a le duce la perfecţiune.

Legământul cu glia

Inginerul Claudiu Necşulescu, căci despre el este vorba, este, la ora actuală, unul dintre cei mai performanţi viticultori ai zilelor noastre. El a ajuns la această condiţie punând la bătaie toată averea familiei şi înţelepciunea ieşită din comun a tatălui său, care a făcut legământul cu glia pe vremea când, copil fiind, asista neputincios la pârjolul ce se abătea asupra Dobrogei.

Autorii rândurilor de faţă nu sunt în măsură să găsească cuvintele potrivite pentru a descrie traiectoria profesională a omului care a fost martor la marea metamorfoză a câmpiei dobrogene. Starea emoţională de exaltare înregistrată în anii în care Dobrogea a devenit primul ţinut românesc scos de sub dependenţa factorilor naturali distructivi avea să fie frântă însă imediat după 1990, când guvernanţii au dat verdictul abandonării irigaţiilor. În faţa acestei drame iminente, inginerul Liviu Necşulescu a fost obligat să opteze pentru o profesie spre care avea doar aptitudini genetice: comerţul cu animale şi cereale. Claudiu nu ezită să-şi urmeze tatăl şi să acumuleze împreună profituri cărora trebuia să le găsească amplasamente.

Relansarea

Printre partenerii de afaceri ai familiei Necşulescu se afla şi fostul IAS Jidvei. În disperare de cauză, conducătorii acestuia au apelat la sprijinul financiar al familiei Necşulescu, garantând rambursare cu stocurile imense de vin aflate în stoc. Această stare de insolvabilitate a însemnat pentru familia Necşulescu o nouă revenire la glie.

Ademenită de faima viilor şi vinurilor de Jidvei, dar mai ales de şansa de a pune în valoare dealurile din împrejurimi, familia Necşulescu a intuit oportunitatea unei afaceri viticole fără asemănare în România şi nu numai. Dorinţa neîmplinită din tinereţe a lui Claudiu de a răsturna „munţii Dobrogei“ avea să se împlinească aici, la Jidvei, în inima Transilvaniei, unde, la îndemnul tatălui său, a cumpărat de la ţărani toate dealurile din împrejurimea Jidveiului, declanşând marea bătălie pentru remodelarea lor.

O primă faţă a viticulturii virtuale

Cei care privesc astăzi spre noile plantaţii înfiinţate aici în ultimii 10 ani realizează că se află de fapt în faţa viticulturii virtuale. Plantaţiile, cum nu s-au mai văzut în această zonă geografică a Europei, dau ţinutului o altă ordine viticolă şi economică. Cu doi ani în urmă, am fost martorii încheierii lucrărilor pe unul dintre şantierele viticole. Totul se făcea mecanizat, cu ajutorul unei combine dirijate prin satelit. O maşină uriaşă, care planta într-o zi cât 300 de oameni la un loc. Viţele erau plantate cu precizie uimitoare, exact aşa cum au fost scoase din pepinieră. Adică cu rădăcinile nefasonate.

Mai târziu, aveam să aflăm de la inginerul Claudiu Necşulescu că acesta ar fi doar unul dintre secretele noii tehnologii care explică vigoarea de excepţie a noilor plantaţii. Cel mai important constă însă în calitatea materialului săditor creat în cea mai mare şi performantă pepinieră, creată sub licenţă franceză. Acum, când grupurile de firme aparţinând familiei Necşulescu încep să-şi restrângă plantaţiile, pepiniera de la Jidvei va juca un rol esenţial în marea acţiune de reconversie viticolă din România. Ea va deveni unul dintre cele mai profitabile centre de afaceri ale societăţii.

- Investiţiile pentru plantarea şi reconversia celor 1.800 ha, precum şi pentru construirea complexelor de vinificaţie însumează aproape 50 milioane de euro şi au fost realizate într-un timp record de opt ani.
- Ritmul anual de plantare, de 550 ha, depăşeşte tot ce se construieşte astăzi mai performant şi rapid pe plan mondial.
- Noile plantaţii s-au realizat în majoritatea lor în afara arealului fostei Podgorii Jidvei, pe terenurile deluroase cumpărate de la foştii proprietari.
- Inginerul Claudiu Necşulescu susţine că, dincolo de afacerea economică în sine, se află realizările în plan social: Grupul de Firme Jidvei oferă astăzi un loc sigur de muncă pentru 1.600 salariaţi permanenţi, încadraţi şi plătiţi cu acte în regulă.
- Cuprinzând cu privirea imensitatea noilor plantaţii şi judecând dimensiunea costurilor legate de asimilarea noilor tehnologii şi automatizarea procesului de vinificaţie, o primă întrebare ar fi: de unde atâţia bani? Punctul de plecare l-au constituit acumulările realizate în timp din diferite afaceri comerciale, cu deosebire din exportul de animale şi cereale. Au fost apoi şi sumele atrase prin diferite programe europene, suplinite de credite bancare foarte costisitoare. La acestea se adaugă profitul realizat din vânzarea vinului. Ar fi de precizat că vânzările de vin au crescut de la 2 milioane la 10 milioane de sticle pe an.
- Grupul de Firme Jidvei, prin cei 250 miliarde lei vechi pe care îi varsă anual la buget, este unul dintre cei mai mari plătitori de taxe şi impozite din agricultura românească.
- Familia Necşulescu are în desfăşurare ceea ce numeşte un proiect de suflet în sumă de 3,6 milioane euro: este vorba de înfiinţarea, pe meleagurile natale, la Cernavodă, a unei plantaţii de 450 ha, investiţie care are ca termen de finalizare anul 2011.
- În plină criză economică a omenirii, familia Necşulescu a realizat în inima Transilvaniei, la Jidvei, cea mai mare şi modernă plantaţie viticolă din lume.
- Dimensiunea plantaţiei este de 2.080 ha, dintre care doar 186 ha reprezintă viile vechi, rămase din celebra podgorie de pe Valea Târnavelor.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
1664
□
˚ Comentarii
□
□
˚ 1. ing. Nastase Sabinel -- (24-April-2010)Ma inclin cu deosebit respect in fata acestui OM.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

omul-care-si-a-cladit-viata-pe-cinste-si...

Omul care şi-a clădit viaţa pe cinste şi professionalism

Gheorghe Sin, actualul secretar general al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, aparţine generaţiei care a aşezat ştiinţa agricolă românească în rândul lumii moderne, cum s-ar spune.

În perioada activităţii sale de vârf, cercetarea agricolă românească avea să se impună pe plan internaţional prin realizări pe care reprezentanţii instituţiilor mondiale de profil le-au atestat abia după ce le-au văzut pe viu în câmpurile experimentale.

La vremea respectivă, acestea se întindeau până la extremităţile arealului geografic al României. Ne mândream atunci a fi creatorii primului hibrid de floarea-soarelui. Ne mândream că România, sub asistenţa americanilor, a introdus la Fundulea primii hibrizi de porumb. Ne mândream a fi prima putere a Europei în materie de soia. Ne mândream cu soiurile noastre pure de grâu din care dospea cea mai sănătoasă pâine a lumii.

Dar cu ce nu ne făleam? Aveam la vremea respectivă cele mai moderne plantaţii viticole şi pomicole de pe Continent. Existau sere şi grădini legumicole care aprovizionau cu trufandale cele mai sofisticate pieţe ale Occidentului.

Ani şi decenii la rând, România a fost primul furnizor de conserve al Orientului Mijlociu. Supremaţia o deţineau pasta şi bulionul de tomate, ale căror reţete par să fi dispărut.

Recunoştinţă faţă de marii dascăli

Acesta era climatul ştiinţific în care copilul din Piatra Teleormanului s-a format ca om de ştiinţă. Mentorii săi erau coriferii ICAR-ului. Somităţi şlefuite la cele mai înalte şcoli agricole ale lumii şi care au avut marele merit de a modela după chipul şi asemănarea lor discipolii cărora le-au predat ştacheta.

Unul dintre aceştia a fost studentul eminent Gheorghe Sin, care a renunţat la luxul catedrei universitare, sacrificându-şi anii tinereţii unor studii ce aveau ca obiectiv realizarea primei simbioze între plante şi tehnica agricolă. Aceasta se întâmpla cu trei decenii şi jumătate în urmă, răstimp în care Gheorghe Sin a acumulat şi experimentat în câmpurile de la Fundulea aproape tot ce a produs ştiinţa agricolă modernă în materie de fizică şi lucrarea solului, rotaţia şi fertilizarea culturilor, tehnologia semănatului, combaterea integrată a bolilor şi buruienilor.

Povara marii reparaţii

Tematica sa de cercetare pare a fi de durată veşnică. El nu s-a despărţit de locul de muncă al tinereţii nici măcar atunci când a deţinut funcţii de demnitar în cadrul Ministerului Agriculturii şi nici acum, când în cadrul Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice este chemat să se implice direct în salvarea şi relansarea activităţii de cercetare. Colaborator apropiat şi loial academicianului Cristian Hera, el încearcă astăzi sentimentul unei anume împliniri profesionale: promulgarea Legii Cercetării Agricole.

Până să se ajungă aici, unităţile de cercetare au fost supuse unui boicot financiar şi unor abuzuri care le ameninţau până şi existenţa. Ele pornesc astăzi la drum cu un patrimoniu şi o bază de cercetare aflate sub pragul dezvoltării. Dar cele care au supravieţuit au o anume şansă de progres.

Evoluţia lor viitoare nu pare a fi atât de lină cum scrie litera legii. Forţele opresioniste nu vor ceda atât de uşor precum se crede şi tocmai de aceea toţi cei care compun detaşamentul ştiinţific au datoria de a nu ceda şi a nu se preda. Asta ar însemna sfârşitul-sfârşitului cercetării agricole din România.

Considerentele umane şi profesionale

Înfăţişând toate aceste considerente de ordin general, poate că se vor auzi voci care vor întreba: care sunt considerentele care-l propulsează pe profesorul universitar şi actualul secretar general al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice în elita valorilor umane care onorează rubrica revistei noastre: Oameni de nota… 10?

Primul ar fi conduita umană. Mărturie în acest sens pot depune mii şi zeci de mii de oameni care au apelat la serviciile dlui Gheorghe Sin. Au existat numeroase situaţii în care demnitarul nu a putut să le rezolve toate doleanţele, dar pentru oameni discuţia cu el a însemnat o rază de speranţă.

Conduita profesională. Fiind un produs sută la sută al celei mai înalte şcoli agricole din România – ICAR, Gheorghe Sin a fost pregătit pentru a-şi ajuta colegii să supravieţuiască în orice condiţii economice şi sociale. Nu atât prin sfaturi şi încurajări, cât prin fapte concrete. Pentru a le descrie, ar însemna să ocupăm tot spaţiul tipografic al revistei.

Probitatea morală. Despre Gheorghe Sin colaboratorii săi direcţi şi oamenii din teritoriu vorbesc numai de bine. Dincolo de aceste aprecieri, se află viaţa sa în cadrul unei familii care s-a mulţumit să obţină de la societate doar atât cât i se cuvine. Nu dorim să dezvoltăm acest aspect, pentru a nu se crede că facem trimiteri în altă parte.

Vocaţia ştiinţifică. Lui Gheorghe Sin i-a plăcut cartea şi când a fost elev şi student, dar şi astăzi, când raportează realizarea celor 190 de lucrări ştiinţifice. După ce a frământat noroaiele dintre casa părintească şi şcolile satului natal, Gheorghe Sin asaltează cea mai înaltă redută a Capitalei: Liceul Sf. Sava, pe care-l termină în marş triumfal, cum va face şi în cazul Institutului Agronomic Bucureşti. De aici şi până la Institutul din Fundulea a fost doar un pas. A urmat apoi cel care avea să-i pună în valoare calitatea de cercetător.

Activitatea ştiinţifică

- Doctor în ştiinţe agricole
- Profesor universitar
- Lucrări ştiinţifice publicate - 190

Specializări:

Centrul Federal de Cercetări Agricole - Braunschweig (Germania); • Centre de Cercetare Moscova, Petersburg, Krasnodar;

• Universitatea Giessen; • Univer-sitatea Nebraska, Iowa.

Distincţii:

Ordinul „Meritul Ştiinţific";

Premiul Academiei Române.

Apartenenţă profesională

- Societatea Europeană pentru Conservarea Solului;
- Organizaţia Internaţională pentru Cercetarea lucrării solului;
- Asociaţia Internaţională a Consultanţilor Agricoli;
- Societatea Naţională de Ştiinţă a Solului;
- Societatea Română pentru studiul şi combaterea buruienilor.
- Membru corespondent al Academiei Române;
- Membru al Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România;
- Membru al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice;
- Director general al Institutului de Cercetări pentru cereale şi plante tehnice – Fundulea;
- Secretar general al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

I.BANU, I.POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
866

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Omul-orchestră din Băleni

Rapsodul popular din judeţul Galaţi, Marin N. Ion, este renumit pentru măiestria în confecţionarea unor instrumente muzicale precum cimpoiul, cavalul, ocarina, dar şi a mai puţin obişnuitului fluier în coada sapei, de altfel invenţie proprie. Centrul Cultural „Dunărea de Jos“ din Galaţi l-a sărbătorit recent, într-un cadru festiv, pe rapsodul Marin Ion.

Vajnic păstrător al tradiţiilor şi folclorului românesc, artistul popular în vârstă de 76 de ani a văzut lumina zilei la Băleni, în anul 1933. Nea Mărin, cum îi spun apropiaţii, a fost un autodidact în arta populară.

Dăruit cu har de la „Cel de sus“, cunoscutul rapsod popular a început să confecţioneze încă din fragedă pruncie instrumente precum fluier, caval, ocarină, cimpoi, tobă ori vioară. Fiecare în parte i-au fost tovarăşi fie în serile lungi de iarnă petrecute la gura sobei, fie în zecile de festivaluri la care a participat alături de ansambluri populare de prestigiu precum: „Doina Gorjului“ din Târgu-Jiu, „Rapsodia Dunării“ din Galaţi şi, nu în ultimul rând, „Doina Moldovei“.

Despre nea Marin, Paul Buta a spus: „După părerea mea ar trebui numit omul-orchestră. Este un etalon de inventivitate şi virtuozitate specifice ţăranului român. El a dovedit că şi la clacă, dar şi la muncă ţăranul român ştie să lase necazul şi să râdă în faţa greutăţilor, făcând dintr-o coadă de lingură sau de sapă un instrument muzical“.

La rândul său, coregraful Ion Horujenco a precizat: „Cine nu are un bătrân să-l cumpere, zice o vorbă. Din păcate, în zona Moldovei de Sus bătrânii de valoarea lui Marin N. Ion sunt din ce în ce mai rari. În cazul său clonarea ar fi nu numai justificată, ci şi necesară. De mai bine de zece ani de când îl cunosc, am văzut în el un om, un artist desăvârşit, de o mare curăţenie sufletească şi cu un bun simţ remarcabil. Un artist care a venit mereu pe scenă, cu mare grijă pentru autenticitatea, reprezentativitatea şi calitatea pieselor prezentate. Îi mulţumim lui Marin N. Ion că există şi îi dorim din toată inima sănătate şi bucurii“.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
676

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

operatiunea-barbarossa-se-apropie_l1520....

Operaţiunea Barbarossa se apropie

Primăvara anului 1941 va aduce cu sine accelerarea pregătirilor pentru război alături de puterile Axei împotriva Imperiului Roşu pentru că, spune istoricul Gheorghe Buzatu: „campania din Est nu a vizat ţeluri anexioniste, de cotropire a unor teritorii care nu îi aparţineau. Scopul esenţial al participării româneşti la conflagraţie a fost total diferit de al Germaniei […]. Majoritatea românilor vedeau în participarea la război alături de Germania […] posibilitatea reîntregirii graniţelor răşluite în 1940."

Ultimele pregătiri

În Iaşi, oraşul cel mai apropiat de graniţa vremelnică, apropierea războiului nu mai era un secret pentru nimeni, cu atât mai mult cu cât incursiunile avioanelor sovietice deveniseră un fapt cotidian. Se lucrează febril la amenajarea unor adăposturi în diferite puncte ale oraşului, iar proprietarii de locuinţe sunt obligaţi prin ordinul primarului – edilul-şef era colonelul I. Adam – să-şi amenajeze, de asemenea, adăposturi antiaeriene în curţi. Exerciţiile de apărare pasivă devin tot mai dese, se iau măsuri de camuflaj, iar toate atelierele din oraş primesc de la primărie comenzi pentru confecţionarea de sute de brancarde.

Aceeaşi atmosferă şi în celelalte localităţi moldave. Domnul învăţător Vasile Nistor, atunci copil, îşi aminteşte cum locuitorii satului Măcărăşti de pe malul Prutului au fost evacuaţi. „Satele au rămas pustii, doar ici-colo autorităţile au lăsat câte doi-trei bătrâni." În locul celor evacuaţi au venit trupele. Pentru a asigura apărarea teritoriului şi în vederea operaţiunilor ce urmau să înceapă la graniţa de est au fost concentrate 22 de divizii şi brigăzi. Armata 3 era concentrată în vestul ţării, iar Armata 4 la sud la graniţa cu Bulgaria.

Cu privirea şi spre Vest

După Dictatul de la Viena, Marele Stat Major a elaborat un studiu privind „organizarea defensivă a României", în care se prevedea că „ordinea de urgenţă în organizarea defensivă a ţării va trebui să dea prioritate şi frontului de Vest." Se prevedeau măsurile ce urmau să fie întreprinse pentru apărare şi zonele ce urmau să fie întărite prin lucrări şi amenajări genistice speciale, cum ar fi Poarta Mureşului şi la principalele trecători peste Carpaţii Meridionali. De altfel, în plin război, la sfârşitul anului 1941, Marele Stat Major sublinia într-un document că România va urmări neîncetat „eliberarea Transilvaniei şi repunerea românilor transilvăneni în drepturile lor fireşti care sunt şi rămân absolute şi imprescriptibile".

Între acţiunile întreprinse pe linia întăririi capacităţii de apărare în această parte a ţării s-a înscris şi crearea batalioanelor fixe regionale. Pentru început au luat fiinţă batalioanele „Bucovina", „Neamţ" şi „Vrancea". Aceste formaţiuni care urmau să apere trecătorile aveau fixate „zone teritoriale" de unde urmau să-şi recruteze oamenii şi în care să-şi îndeplinească misiunile de luptă. În rândul luptătorilor intrau rezervişti, mobilizaţii pe loc, premilitarii. Aceste unităţi urmau să adopte procedee originale de ducere a luptei, „acţiuni izolate şi pe cont propriu".

Comandanţii erau ofiţeri activi sau de rezervă. La dispoziţia acestor unităţi au fost puse depozite de armament şi muniţii, iar pe lângă plutoanele constituite la nivelul fiecărei comune, batalioanele fixe aveau în componenţă şi o grupă specială de luptători în măsură să execute acţiuni în spatele inamicului.

Aşadar, clipa marii confruntări se apropia. Nimeni însă nu ştia exact însă când va fi declanşată Operaţiunea Barbarossa – aşa era denumit planul german de izbucnire a răz-boiului cu Uniunea Sovietică.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
669

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Opinii - Preţul grâului, repetabila poveste

În toate ţările cu agricultură dezvoltată, preţul minim garantat de stat pentru oricare produs specific acestui domeniu de activitate se stabileşte cu un an înainte, de obicei la 1 septembrie.

Din păcate, în România preţurile sunt hotărâte de către comercianţi şi angrosişti în timpul recoltării culturilor agricole, fără să se ţină cont de cheltuielile efectuate de producătorii agricoli la unitatea de suprafaţă. Judeţul Timiş nu face notă discordantă din acest punct de vedere, de vreme ce, mai zilele trecute, se vehiculau deja preţuri de batjocură la grâu de 0,60-0,70 lei/kg.

Amintesc faptul că, în ultimii 20 de ani, preţurile în amonte şi în aval de agricultură (motorină, lubrifianţi, îngrăşăminte, pesticide, utilaje agricole, piese de schimb, curent electric etc.) au crescut foarte mult, în timp ce la produsele agricole preţurile de livrare au fost şi sunt cu mult sub preţul de cost. Dacă înainte de 1990 un litru de motorină îl cumpăram cu 1,2 kg grâu, astăzi acelaşi litru de motorină îl cumpărăm cu 10 kg de grâu, deşi atât motorina, cât şi grâul au aceleaşi întrebuinţări şi importanţă.

Producătorii agricoli nu cer decât un preţ rezonabil la grâu, care să se ridice la minimum 0,80-0,90 lei/kg. În asemenea condiţii, nu putem decât să sperăm că Ministerul Agriculturii se va implica mai mult în stabilirea unor preţuri rezonabile la produsele agricole, în concordanţă cu eforturile depuse de aceşti truditori ai pământului, neştiuţi de nimeni, care pun zilnic pe masa semenilor noştri „pâinea noastră cea de toate zilele“.

Prof. univ. dr. ing. Aurel Lăzureanu
Preşedinte al Clubului Specialiştilor Agricoli din judeţul Timiş

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
860

Comentarii

1. valeriu -- (2-July-2012)Daca pretul graului are tendinte de asezare spre nivelul corect despre paine avem o mare surpriza. Scaderea accentuata a pretului la kg de paine si cresterea pretului la kg de faina este total anormala, iar acest fenomen se petrece cu sprijinul direct al acelora care detin atat monopolul producerii fainei cat si cel al producerii painii. Oare marii operatori pe piata painii vor desfiintarea micilor producatori romani? Cu cativa ani in urma fiecare comuna avea propria brutarie ,ai nostri le-au desfiintat. In prezent occidentul ne indeamna sa pastram traditiile. Cine minte ?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Opţiunea pentru rasele de carne

Unul dintre obiectivele înscrise în programul de ameliorare a şeptelului de taurine este orientarea cu precădere spre vitele de carne. Raţiunea ar fi previziunea privind cererea existentă pe piaţa de carne care este şi va fi în creştere. În cazul României, problema trebuie gândită pornind de la realitatea că mari întinderi din zonele colinare şi de munte nu dispun de condiţiile necesare pentru procesarea laptelui de vacă. Pe lista argumentelor se numără dezvoltarea continuă a pieţei, existenţa unor animale perfect adaptate condiţiilor de mediu din România, dar mai ales costurile de întreţinere scăzute Ele ne sunt prezentate de dr. ing. Gheorghe Neaţă.

Obiective pentru viitor

În vederea realizării acestui program se are în vedere:

- Încrucişarea raselor mixte cu rasele Aberdeen-Angus, Charolaise, Limousine, Bleu Blanch Belgique;
- Implementarea unui program de formare a fermierilor în scopul creşterii şi exploatării raselor de carne. În acest sens se vor prezenta informaţii privind creşterea vacilor de carne, strategia de hrănire şi înfiinţarea de păşuni, precum şi popularea acestora cu taurine pentru carne;
- Difuzarea de material seminal;
- Difuzarea de tauri;
- Îmbunătăţirea performanţelor de producţie prin adoptarea tehnologiilor performante de creştere şi exploatare;
- Aplicarea sistemului de clasificare a carcaselor de bovine, sistemul EUROP, conform standardelor europene pentru corelarea plăţii cu calitatea cărnii;
- Acordarea de stimulente pentru producţia de carne, în funcţie de greutatea la tăiere;
- Eficientizarea activităţii prin echilibrarea balanţei preţurilor pe segmentele filierei cărnii.

Valoarea biologică a cărnii de bovine

Obiective în procesul de ameliorare

- Ameliorarea genetică a efectivelor de taurine reprezintă o activitate cu caracter prioritar în strategia de dezvoltare a zootehniei. Ea se realizează prin lucrări de selecţie, efectuate pe baza controlului oficial al performanţelor şi de reproducţie dirijată, cu precădere prin însămânţări artificiale. Orientarea lucrărilor de selecţie la taurine este în strânsă corelaţie cu direcţiile de exploatare a raselor, care condiţionează atât obiectivele ameliorării, cât şi ponderea diferitelor criterii în evaluările genetice ale populaţiilor rasiale.
- Folosirea ca material biologic a raselor cu potenţial genetic ridicat în producţia de carne.
- Creşterea competitivităţii cărnii de bovine pe plan naţional şi internaţional, precum şi adaptarea diferitelor rase şi hibrizi la condiţiile pedoclimatice din diferitele zone ale ţării.
- Creşterea nivelului mediu al performanţelor de producţie pe cap de animal, concomitent cu creşterea potenţialului genetic pentru producţia de carne în funcţie de rasă.

- Elaborarea de programe educaţionale privind avantajele creşterii bovinelor de carne şi a consumului de carne de taurine comparativ cu alte specii de animale din fermă.

Valorificarea producţiei de carne

Potrivit cerinţelor pieţei, valorificarea este asigurată prin fluxul sistemelor specifice filierelor fiecărui produs sau grupe de produse. Astfel, la noi în ţară valorificarea cărnii şi produselor prelucrate poate fi încadrată în următoarele pieţe specifice:

- piaţa liberă a producătorilor agricoli specializaţi în creşterea animalelor;
- piaţa întreprinderilor integrate care preiau animalele vii, industrializează şi comercializează;
- piaţa producătorilor de animale pentru reproducţie şi selecţie.

Structura ofertei de carne de bovină este asigurată de următoarele categorii:

- animale adulte 30-35%, vârstă înaintată, calitate inferioară;
- animale semiadulte, care provin din sisteme extensive şi prezintă însuşiri superioare, 50-55%;
- animale tinere, cu vârsta de 18 luni, calitate superioară 10-15%.

Perspective

Se prevede ca realizarea obiectivelor principale în ameliorarea raselor de taurine să aibă loc în cadrul unui sistem unitar coordonat, care se desfăşoară în baza unor programe de ameliorare. Pentru dezvoltarea şi îmbunătăţirea calitativă a producţiei de carne pot fi utilizate două variante, şi anume: creşterea unor nuclee de bovine din rase specializate în producţia de carne sau încrucişarea industrială a raselor locale mixte şi de lapte cu rase de carne în vederea obţinerii de hibrizi comerciali pentru abatorizare. Aceste încrucişări pot fi simple sau multiple în funcţie de obiectivele propuse privind randamentul la sacrificare, dar mai ales de calitatea cărnii şi economicitatea sporului de creştere.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
999

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ordonanţă privind măsurile financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010 > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Ordonanţă privind măsurile financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010

CAPITOLUL I

Reglementări în conformitate cu Liniile directoare comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol şi forestier 2007—2013

……

Art. 2.

… (2) Instituţia responsabilă pentru implementarea formelor de ajutor de stat este Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale prin Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură, sau, după caz, prin direcţiile pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene, respectiv a municipiului Bucureşti.

(3) Instituţiile responsabile pentru implementarea formelor de ajutor de stat pentru stimularea sectorului de cercetare şi dezvoltare sunt Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“.Art. 3. — Beneficiarii ajutoarelor de stat prevăzute la art. 1 sunt:

a) producătorii agricoli, persoane fizice autori-zate, întreprinderile individuale şi întreprinderile familiale constituite potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 44/2008 privind desfăşurarea activităţilor economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale şi întreprinderile familiale, cu modificările ulterioare, şi/sau persoane juridice, grupuri de producători recunoscute, inclusiv recunoscute preliminar, sau organizaţii de producători recunoscute, care exploatează terenuri agricole, individual sau în forme de asociere în scopul obţinerii producţiei agricole;

b) …grupuri de producători sau organizaţii de producători care sunt înregistraţi în Registrul naţional al exploataţiilor şi care deţin, cresc sau exploatează animale, individual sau în forme de asociere, în scopul obţinerii producţiei agricole, precum şi operatorii economici acreditaţi pentru desfăşurarea activităţilor de ameliorare în zootehnie;

c) organizaţiile de îmbunătăţiri funciare şi federaţiile de organizaţii de îmbunătăţiri funciare înscrise în Registrul naţional al organizaţiilor de îmbunătăţiri funciare şi Administraţia Naţională a Îmbunătăţirilor Funciare;

d) organismele/organizaţiile de cercetare, respectiv universităţile, institutele şi staţiunile de cercetare-dezvoltare din domeniul agricol, indiferent de statutul lor juridic sau de modul lor de finanţare.

Art. 4. — Guvernul este abilitat să acorde forme de ajutor de stat în următoarele domenii:

a) protecţia mediului înconjurător

b) încurajarea producerii şi comercializării de produse agricole de calitate;

c) furnizarea de asistenţă tehnică în sectorul agricol;

d) remedierea daunelor provocate de catastrofe naturale sau de evenimente excepţionale;
e) compensarea producătorilor agricoli pentru pierderile cauzate de condiţii climatice nefavorabile;
f) combaterea bolilor la animale şi plante;
g) plata primelor de asigurare;
h) închiderea capacitaţilor de producţie, procesare şi comercializare în sectorul agroalimentar;
i) salvarea şi restructurarea firmelor aflate în dificultate;
j) ocuparea forţei de muncă;
k) stimularea sectorului de cercetare-dezvoltare;
l) ajutoare pentru formare;
m) ajutoare de stat pentru capitalul de risc în domeniul agricol;
n) ajutoare de stat sub forma garanţiilor;
o) ajutoare de stat sub forma compensării serviciilor publice;
p) prestarea unui serviciu de interes economic general;
q) promovarea produselor agricole;
r) ajutoare pentru sectorul creşterii animalelor;
s) activităţi de dezvoltare rurala:
1. investiţii în exploataţii agricole;
2. investiţiile care au ca scop procesarea şi comercializarea produselor agricole;
3. realizarea angajamentelor referitoare la agromediu şi bunăstarea animalelor;
4. plaţi Natura 2000;
5. compensarea handicapurilor în anumite zone;
6. îndeplinirea standardelor;
7. instalarea tinerilor fermieri;
8. constituirea de grupuri de producători;
9. comasarea terenurilor;
10. investiţii in sectorul creşterii animalelor.

CAPITOLUL II

………………………………………………

Art. 10. — Guvernul este abilitat să acorde forme de ajutor de stat permise conform reglementărilor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.857/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006, în următoarele domenii:
a) transferul clădirilor agricole în interes public;
b) despăgubiri privind bolile plantelor şi infestărilor parazitare ale acestora;
c) despăgubiri privind pierderile cauzate de fenomenele meteorologice nefavorabile;
d) plata primelor de asigurare;
e) încurajarea producerii de produse de calitate;
f) furnizare de asistenţă tehnică în sectorul agricol;
g) ajutoare pentru sectorul creşterii animalelor;
h) activităţi de dezvoltare rurală:
1. investiţii în exploataţii agricole;
2. conservarea peisajelor şi a clădirilor tradiţionale;
3. instalarea tinerilor fermieri;
4. constituirea de grupuri de producători;
5. comasarea terenurilor;
6. investiţii în sectorul creşterii animalelor.

Art. 11.

…(2) Ajutoarele de stat care pot fi acordate din cele prevăzute la art. 10 şi suma totală alocată fiecărei forme de ajutor de stat se aprobă anual prin hotărâre a Guvernului.

Art. 12. — Măsurile prevăzute la art. 4 şi 10 se aplică, cu excepţia celor care cuprind aceiaşi beneficiari şi aceleaşi cheltuieli eligibile ca şi cele prevăzute şi finanţate prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC
Contrasemnează:
Ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale,
Mihail Dumitru
Ministrul mediului şi pădurilor,
Borbély Laszló
Ministrul finanţelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu
Şeful Departamentului pentru Afaceri Europene,
Bogdan Mănoiu

(Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71/30.01.2010)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1038

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

oreglementare-mai-sigura-a-produselor-bi...

O reglementare mai sigură a produselor biocide

În curând vor intra în vigoare noi norme privind produsele biocide, care vor da un impuls semnificativ în ceea ce priveşte sporirea protecţiei sănătăţii umane şi a mediului.

Produsele biocide sunt necesare pentru combaterea organismelor dăunătoare sănătăţii umane sau animale ori care produc daune materiale. Însă, întrucât proprietăţile lor pot prezenta riscuri pentru om, animale şi mediu, ele trebuie reglementate cu mare atenţie. Noul regulament privind produsele biocide va spori siguranţa acestor produse chimice şi va simplifica autorizarea lor pe piaţa UE, îmbunătăţindu-le totodată libera circulaţie pe piaţa internă.

Printre produsele biocide se numără dezinfectanţii utilizaţi la domiciliu sau în spitale, otrava de şobolani, repelenţii pentru insecte, vopselele şi spray-urile antimucegai, tabletele pentru purificarea apei şi multe alte produse. Acestea au fost reglementate de legislaţia UE încă din 1998 şi de atunci aproape o mie de produse au fost autorizate în conformitate cu Directiva privind produsele biocide.

Noul regulament prevede dispoziţii mai eficiente privind autorizarea produselor, cerinţele aferente şi partajarea datelor referitoare la produse şi va genera o economie la nivelul întregului sector estimată la 2,7 miliarde de euro pe o perioadă de 10 ani.

De asemenea, noile dispoziţii au ca rezultat reducerea numărului de teste pe animale deoarece prevăd obligativitatea partajării datelor şi încurajează o abordare mai flexibilă şi integrată a testării. O platformă IT special creată (denumită „Registrul produselor biocide“) va fi folosită pentru depunerea cererilor, precum şi pentru înregistrarea deciziilor şi difuzarea de informaţii către public.

Două opţiuni pentru companii

Regulamentul intră în vigoare la 1 septembrie 2013. Începând de la această dată, companiile vor dispune de două opţiuni pentru a solicita permisiunea de a-şi introduce produsele pe piaţă. Prima, care va fi probabil folosită de firmele mari, impune companiilor să depună o cerere la ECHA şi, dacă este considerat sigur, produsul va putea fi comercializat pe întreg teritoriul UE.

A doua ar putea fi mai interesantă pentru numeroasele întreprinderi mici şi mijlocii din acest domeniu, deoarece impune companiilor să depună o cerere la propria lor autoritate naţională pentru a comercializa un produs în ţara lor de origine. Dacă autorizaţia este acordată, acestea pot introduce ulterior produsul pe piaţa altor state membre, în conformitate cu principiul recunoaşterii reciproce.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
519

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69d0f

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Organizaţiile profesionale avertizează asupra falimentului irigaţiilor

Asociaţia Producătorilor Agricoli – APA – Brăila îşi exprimă îngrijorarea faţă de măsurile restrictive privind irigarea culturilor, iniţiate prin Legea nr. 281/2010, OUG nr. 20/2011 şi HG nr. 203/2011. Reprezentanţii acesteia afirmă că lipsa sprijinului guvernamental manifestat în ultimii ani duce irigaţiile la faliment. Recent, furnizorul de energie electrică pentru staţiile de pompare a apei de irigat avertizează Organizaţiile Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii (OUAI) că va trece la debranşarea lor de la sistemul de furnizare. Motivele sunt acumularea unor penalităţi şi neplata la termen a facturilor la energia electrică de către bugetul de stat.

Situaţia judeţului Brăila

În judeţul Brăila există un număr de 100 organizaţii ale utilizatorilor de apă pentru irigat – OUAI, constituite în baza Legii nr. 138/2004. Aceştia acoperă o suprafaţă de peste 200.000 ha, amenajate la irigat. Aici au fost reabilitate, prin contribuţia esenţială a agricultorilor şi utilizate pentru irigat în ultimii ani cele mai mari suprafeţe reprezentând peste 60% din totalul suprafeţelor irigate la nivelul întregii ţări. Deşi terenurile judeţului se bucură de un grad mare de fertilitate, frecvenţa situaţiilor de secetă duce la diminuarea producţiilor, mult sub limita de rentabilitate, ceea ce face ca activitatea în agricultură să fie hazardată. Întrucât mare parte din plăţile restante nu au fost achitate de stat, conform legii furnizorul de energie s-a îndreptat juridic împotriva debitorilor ameninţând cu debranşarea.

Dimensiunea datoriilor

Sumele cumulate la nivelul judeţului Brăila sunt de peste 1.200.000 lei, fiind imposibil de achitat de către utilizatori. În această situaţie se află un număr de 36 OUAI, reprezentând o suprafaţă de peste 50.000 de hectare. În aceeaşi situaţie se află şi ANIF, sucursala Brăila, care a rămas cu plăţi neacoperite de peste 4.670.000 lei şi care este supusă de către furnizorul de energie electrică aceloraşi ameninţări. Situaţia creată afectează toţi agricultorii aflaţi în amenajări reabilitate, întrucât, conform legii, dacă nu se realizează un minim de 20% suprafaţă contractată, din total amenajare, nu se livrează apa pentru irigat în canalele de aducţiune. În situaţia dată, reprezentanţii fermierilor solicită prim-ministrului o întâlnire de urgenţă în cadrul căreia să se găsească măcar o soluţie de forţă majoră care să ducă la punerea în funcţiune a sistemelor de irigaţii din judeţul Brăila.

Tratamente la floarea-soarelui şi porumb

- Acestea ne sunt recomandate de Ion Săvulescu, director tehnic în cadrul DuPont România. La ora actuală, pentru floarea - soarelui există trei alternative tehnologice în combaterea buruienilor. Una este clasică, prin care buruienile sunt mai greu de controlat. În schimb, este deosebit de eficientă tehnologia Express, care utilizează erbicidul Express 50 SG (30 g/ha). „Acest produs combate buruienile cu frunză lată, cele mai păgubitoare şi frecvent întâlnite în culturile de floarea-soarelui. Dintre acestea, menţionez pălămida şi cornacii (cornuţii)“, a declarat Săvulescu. Conform celor spuse, această tehnologie se poate aplica de la apariţia primei perechi de frunze adevărate până la opt frunze.

Momentul optim

Primul tratament se aplică atunci când cornacii au 2-3 frunze, iar pălămida este mică, cu 2-4 frunze în rozetă. Acest lucru se întâmplă, de regulă, de la sfârşitul lunii aprilie până pe la jumătatea lunii mai. La cornaci este posibil să apară şi al doilea val, înainte ca floarea-soarelui să ajungă la opt frunze. În această situaţie, cultura se va erbicida a doua oară cu Express, dar doza se reduce la 20 g/ha. Acum sunt necesare două tratamente cu fungicide pentru că, în multe cazuri, rotaţia a rămas numai în cărţi. Când floarea-soarelui are 8-10 frunze, se reco-mandă aplicarea fungicidului Tanos (400 g/ha) sau Acanto Plus (0,6 l/ha). Pentru stoparea infecţiei secundare cu mană sunt necesare două stropiri consecutive cu Tanos la interval de 7-8 zile. Al doilea tratament ar trebui efectuat la deschiderea primelor flori, cu Acanto Plus (0,6 l/ha). De asemenea, dacă este cazul şi numai la apariţia atacului, în unii ani trebuie combătută omida fructificaţiilor (Cloridea/Helicoverpa armigera) cu insecticide piretroide, neonicotinoide sau organofosforice.

Esenţială este calitatea seminţei

Ion Săvulescu ne-a spus că, dacă sămânţa a fost bine tratată, porumbul nu mai are nevoie de tratamente obligatorii cu fungicide şi insecticide. În schimb, erbicidele sunt vitale şi se recomandă tehnologia „Only post“ (după răsărire), în funcţie de spectrul existent. Dintre cele mai problematice buruieni, specialistul a enumerat pălămida, costreiul, volbura, ştirul, loboda şi cornaciul. Astfel, în lipsa tratamentului preemergent, prima erbicidare se face când buruienile răsar „la grămadă“, de regulă de la sfârşitul lunii aprilie până la începutul lunii mai, cu Basis (20 g/ha), care acoperă tot spectrul de buruieni anuale, graminee şi cu frunză lată. Când pălămida are 2-6 frunze, se aplică Titus Plus, un flacon pe hectar (307 g/ha). Acest erbicid combate tot spectrul de buruieni specifice culturii de porumb în primăvară. Împotriva costreiului şi pirului, când au 10-15 cm înălţime, directorul tehnic a recomandat Principal (90 g/ha).

Pericolul diabroticii

Există mai mulţi dăunători care trebuie combătuţi cu insecticide. Dintre aceştia, Săvulescu a menţionat viermele vestic al rădăcinilor, (Diabrotica virgifera), numit şi dăunătorul fermierului prost, pentru că apare în culturi fără rotaţie. De asemenea, după 15 iunie, poate apărea viermele tulpinii porumbului (Ostrimia nubilalis) şi omida fructificaţiilor (Helicoverpa armigera). Toţi aceşti dăunători pot fi controlaţi uşor, cu Avaunt 150 SC (250 ml/ha), numai la semnal, folosind capcane pentru depistarea adulţilor.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
787
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

Organizaţiile profesionale cer cu insistenţă introducerea plantelor modificate genetic > REVISTA LUMEA SATULUI

Organizaţiile profesionale cer cu insistenţă introducerea plantelor modificate genetic

Glasul lor începe să se audă cu putere mai ales în aceste momente, în care tocmai demnitari cu răspunderi mari în gestionarea treburilor statului se dovedesc a fi principalii opozanţi ai progresului ştiinţific din agricultură.

Principala acuzaţie

Demersul celor 56 de organizaţii profesionale din agricultură porneşte de la previziunile pesimiste privind capacitatea sectorului agroalimentar de a asigura hrana pentru cei 9 miliarde de oameni câţi vor popula Terra în anul 2050. Nici până acum alimentele nu au fost suficiente, iar subnutriţia bântuie şi astăzi pe întinse zone ale lumii. O spun toate organizaţiile care se ocupă de bunăstarea populaţiei. În faţa acestei atitudini, chiar şi cele mai blânde organizaţii sunt scandalizate. Concret, ele reclamă astăzi faptul că agricultorului i s-a îngrădit dreptul de a alege tipul de tehnologie şi de cultură. Acuzaţiile se duc spre cei care instigă populaţia împotriva organismelor modificate genetic. Lipsa de informare nu poate duce la susţinerea cercetării, care să permită într-o bună zi creşterea randamentelor agricole pe unitatea de suprafaţă, cu diminuarea cantităţii de apă utilizate şi a inputurilor chimice (îngrăşăminte şi pesticide) necesare procesului de producţie.

Riscuri există de când lumea

Desigur, există riscuri, însă ele sunt similare cu cele din domeniul sănătăţii sau al energiei nucleare. Cercetările ştiinţifice au rolul de a măsura şi imagina cum pot fi depăşite riscurile potenţiale. Decidenţii politici trebuie să deţină zilnic informaţii cu privire la rezultatele cercetărilor experimentale. Este uimitor cum militanţi obscurantişti pot să-şi aroge dreptul de a distruge munca cercetătorilor, după care tot ei solicită rapoarte cu privire la efectele plantelor modificate genetic asupra oamenilor. Cum pot fi întocmite aceste rapoarte, dacă an de an munca cercetătorilor este înjosită? Din cauza celor care se pun stavilă în calea progresului genetic, agricultorii din România au ajuns la limita suportabilităţii costurilor de producţie. Desigur, atingerea obiectivului autono-miei financiare a sectorului nu trebuie să fie de o manieră brutală, chiar dacă vorbim de ţările bogate sau sărace. Foarte multe zone din Africa, America Latină şi Asia, inclusiv din România, sunt golite de „ţărănime“, care se vede obligată să plece în pribegie şi să bată la porţile celor bogaţi.

Marea greşeală

Nu aceasta este calea pe care trebuie s-o urmeze agricultura. Această ramură se află acum în faţa unui progres ştiinţific capabil să schimbe fundamental destinul locuito-rilor de la sate. Disputa actuală pe seama acestui progres este una aberantă. Cele 56 de organizaţii profesionale din agricultura României susţin că marea lor greşeală a fost că au stat în expectativă, îndemnate fiind de autorităţi să nu-i supere pe europenii care nu vor să audă de orga-nismele modificate genetic. Ele avertizează că vor forţa nu numai la porţile guvernan-ţilor noştri, dar şi la cele de la Bruxelles. Atunci când România a negociat Dosarul Agricol, nu se pomenea nimic de

obligaţia de a scoate din cultură plantele modificate genetic. Interdicţia a venit după aderare, iar agricultorii o socotesc aberantă şi imposibil de acceptat. De altfel, în sprijinul opţiunii lor pentru ştiinţa biotehnologică vin şi cercetă-to-rii tocmai din ţările în care guvernele lor au decretat tot felul de moratorii.
(L.M.)
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
681
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

orient-expres-din-nou-la-sinaia_993.html

Orient Express, din nou la Sinaia

Cel mai celebru tren al tuturor epocilor, Orient Express, a poposit zilele trecute, timp de aproape două ore, în gara din Sinaia. Luxos şi misterios, legendarul tren îşi poartă călătorii prin şapte ţări, cale de peste 3.000 de kilometri. Toţi sunt fascinaţi de această inedită aventură şi spun că este o adevărată şansă – bravo lor! – să mergi cu Orient Express.

Poftiţi în vagoane!

Conform tradiţiei, trenul Orient Express opreşte în gara din Sinaia în fiecare an, în acorduri de fanfară. Toată lumea bună a oraşului Sinaia şi a Prahovei are grijă să fie prezentă pe peron, la oprire. Se spune că, atunci când a sosit prima dată în oraşul denumit odinioară „Perla Carpaţilor“, regele Carol I a oprit trenul şi i-a invitat pe toţi călătorii aflaţi în vagoane la Castelul Peleş.

Şi, an de an, de atunci, când trece Orient Express-ul, călătorii fac o vizită la palat. Aşa că obiceiul împământenit s-a repetat şi la acest moment al adăstării. Turiştii români aflaţi în gara din Sinaia au fost bucuroşi şi uimiţi de apariţia istoricului tren şi, care mai de care, au imortalizat momentul.

Trenul Orient Express are o capacitate de 100 de locuri în 15 vagoane. Chiar dacă o călătorie costă cel puţin cinci mii de euro, toate locurile sunt ocupate. În timpul excursiei, călătorii au la dispoziţie trei restaurante – „Oriental“, „Steaua Nordului“ şi „Coasta de Azur“, fiecare cu alt fel de specific. Preţurile, cel puţin după cum spun pasagerii trenului, nu sunt foarte mari. Somonul afumat costă, de exemplu, într-unul din aceste restaurante, 40 de euro, iar o salată de fructe cu şerbet 12 euro.

În tren este amenajat şi un butic, de unde călătorii pot cumpăra amintiri cu inscripţia „ORIENT EXPRESS“. De aici nu lipseşte, bine-înţeles, celebrul şi apreciatul roman al Aghatei Christie, „Crima din Orient Express“. Şi mulţi, ca să înnoade şi mai mult misterul cu aventura, cumpără cartea şi încearcă să o citească, pe durata călătoriei, la intensitate maximă. Excursia durează şapte zile, se pleacă de la Paris şi punctul terminus este la Istanbul. Miguel de Lacerda, managerul trenului Orient Express, spune că este o mare plăcere să facă, o dată pe an, un aşa voiaj.

„Este o călătorie de prestigiu, care se bucură, mereu, de mult succes. Sunt locuri minu-na-te prin care se trece. Şi acesta este cel mai frumos tren din lume. Este regele trenurilor şi, în acelaşi timp, un tren pentru regi.“

Faimosul tren european, denumit şi trenul epocii frumoase, a fost pus în circu-laţie la 5 iunie 1883. În timpul regimului comunist, trenul Orient Express nu a circulat prin România, fiind interzis. Din anul 1998 acesta şi-a reluat traseul Paris-Istanbul, cu oprire în Sinaia şi Bucureşti.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
629

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ospăţul vine cu pască şi miel > REVISTA LUMEA SATULUI

Ospăţul vine cu pască şi miel

Numai de Sfintele Paşti cozonacul făcut de gospodinele creştine este umplut cu brânză, stafide şi smântână şi are forma rotundă. El se numeşte pască, are pe centru o cruce şi pe margini este împodobit cu aluat împletit. Forma lui ar fi rotundă deoarece se spune că scutecele pruncului Iisus au fost rotunde. Cuvântul pască vine din limba ebraică şi înseamnă, ca şi Paştele, trecere. (Este vorba despre trecerea peste Marea Roşie.)

Friptură de miel

Prepararea diferă de la o zonă la alta, dar o reţetă clasică arată că pentru acest fel de mâncare ne trebuie o pulpă de miel, 10 căţei de usturoi, cimbru uscat sau proaspăt, rozmarin, 3 linguri de miere, ulei de măsline, sare şi piper după gust. Pulpa de miel se spală bine şi se curăţă de pieliţe.

Se crestează carnea din loc în loc şi se împănează cu felii de usturoi. Ardelenii mai împănează şi cu bucăţele de slănină. Separat se face un amestec din miere, rozmarin, piper, cimbru, ulei şi 2-3 căţei de usturoi. Se pisează toate bine, în mojar, şi cu amestecul rezultat se unge bine carnea şi se sărează. Se pune într-o tavă cu o cană de apă şi se introduce la cuptor pentru aproximativ o oră.

Drob de miel

Ingredientele necesare pentru drob sunt următoarele: • organele de la miel: ficatul, rinichii, inima, plămânii;
- 2-3 cepe şi ceapă verde;
- usturoi verde, pătrunjel, mărar, leuştean;
- 2 ouă;
- prapurele de la miel.

Organele de miel se fierb, se dau prin maşina de tocat sau se toacă mărunt cu cuţitul. Se curăţă ceapa, usturoiul, verdeaţa, se toacă şi se amestecă totul. Se adaugă ouăle crude şi sare după gust.

Prapurele trebuie spălat cu grijă. Ungem o tavă cu ulei, aşezăm prapurele pe fundul ei şi, dacă se poate, ridicăm marginile lui pe pereţii vasului.

Aşezăm amestecul şi îl învelim cu prapurele, după care se pune în cuptor aproximativ 40-60 minute, până se rumeneşte. În lipsa prapurelui, ungem vasul cu ulei, aşezăm amestecul de drob în vas şi pe deasupra ungem cu o pastă obţinută dintr-un ou amestecat cu puţină făină ca pentru şniţel. Se coace la fel. Se poate servi cald sau rece cu salată verde.

Pască tradiţională

750 g de brânză dulce, 5 ouă, 10 linguri de zahăr, 3 linguri de lapte praf, 1/2 kg de smântână, 2 linguri de făină, 250 g de stafide, 100 g de unt topit, coajă de vanilie, 2 plicuri de zahăr vanilat.

Se amestecă brânza cu gălbenuşurile, zahărul, laptele praf, făina, smântâna, stafidele, mirodeniile, untul topit. Se omogenizează bine. Se adaugă albuşurile bătute spumă, se amestecă încet. Se tapetează bine o cratiţă de

3 kg cu hârtie unsă cu unt şi presărată cu făină. Se pune compoziţia şi se coace o oră la foc potrivit.
(N.M.)
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
639
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

oua-vopsite-si-incondeiate_385.html

Ouă vopsite şi încondeiate > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOuă vopsite şi încondeiate

Noi, românii, le avem pe ale noastre de Paşti... Şi nimeni nu ne poate scoate din ele. Ouă, roşii, miel, cozonac sau pască, drob, stufat, un vin bun, iată câteva produse care nu lipsesc de pe nicio masă, fie ea cât de modestă, în această sfântă zi.

Nu se poate Paşte fără ouă roşii!

Acestea simbolizează sângele lui Iisus curs pe cruce pentru mântuirea omenirii. Se spune că, în momentul răstignirii, ca să îmbuneze soldaţii care Îl păzeau, Fecioara Maria a aşezat disperată sub cruce un coş cu ouă. Când sângele Mântuitorului a curs, ouăle au fost înroşite de năvala lui.

Astfel, ele prefigurează viaţa din mormântul deschis la Înviere. De aceea, când se ciocnesc în sfânta zi de Paşte ouăle, se spune: „Hristos a înviat!“ şi „Adevărat a înviat!“.

Obiceiuri

La Sibiu, credincioşii împodobesc în curte un pom în care agaţă ouă vopsite, golite de conţinut. Unii folosesc un arbust care poate fi aşezat în casă, precum pomul de Crăciun.

În Bărăgan, familiile celor care au murit fără lumânare aduc la biserică o lumânare mare, albă şi un cocoş alb, care trebuie să cânte la miezul nopţii de Înviere, ca decedatul să poată trece liniştit prin vămi. Trei ani se procedează în felul acesta. Desigur, dacă şi cântă cocoşii.

Dacă nu, se aduc până cântă. La Călăraşi, cocoşii albi sunt aduşi ca să vestească tuturor că Hristos a Înviat. Se spune că exact când ei cântă, Mântuitorul se ridică din morţi.

În zona Lăpuşului se merge în dimineaţa de Paşti cu Învierea. Copii de până în zece ani, de preferinţă băieţi, căci se spune că partea feminină aduce zâzanie în casă, urează gospodarilor cele bune şi primesc ouă roşii.

În Argeş se fac de Paşti covrigi cu multe ouă, ca să fie masa plină tot anul. În Banat, de Paşti se mănâncă, pe lângă bucatele tradiţionale, ciolan de porc afumat, despre care se spune că e aducător de viaţă îndestulată.

În Ţara Moţilor, o ceată de feciori ia toaca de la biserică şi o duce în cimitir, unde respectivii o păzesc cu străşnicie. Dacă toaca e furată de altă ceată, păzitorii trebuie să dea în prima zi de Paşti ospăţ mare, deopotrivă pentru hoţi şi păgubaşi. În satele ardelene are loc „stropitul fetelor“. Este un obicei adoptat de la maghiari şi tinerele sunt stropite, în a doua zi de Paşti, cu apă de colonie sau parfum.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
763
☐
˚ Comentarii
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ouăle industriale - pe... masa parlamentarilor

Sunt sau nu sunt sănătoase ouăle industriale româneşti? Iată una dintre întrebările care fac obiectul unei dispute între producătorii români şi nişte organizaţii deochiate care l-au atras şi pe profesorul Mencinicopschi. Disputa a depăşit sfera economică, aflându-se acum pe masa judecătorilor. Avicultorii acuză că au fost supuşi unor atacuri virulente, menite să destabilizeze echilibrul industriei producătoare de carne şi ouă de pasăre. Grav este că, dincolo de teoriile emise cu privire la sănătatea ouălor obţinute în sistem intensiv, nu se află niciun fundament ştiinţific, care să ne îndemne să credem în veridicitatea lor.

Sub pretextul unei campanii de informare a populaţiei, dl Mencinicopschi, împreună cu reprezentanţi ai Organizaţiei pentru protecţia animalelor Vier Pfoten, a adus grave acuzaţii la adresa producătorilor autohtoni, pe care i-au învinuit de fapte ce pun în pericol sănătatea consumatorilor.

Un sistem unanim adoptat

În lipsa contestatorilor, care nu au avut curajul de a-şi expune opiniile în faţa unor specialişti adevăraţi, Ilie Van şi-a început pledoaria prezentând Comisiei pentru Agricultură organizarea sistemului de exploatare a păsărilor în ţara noastră. Potrivit domniei sale, în România sunt crescute aproximativ 38 milioane de găini. Dintre acestea, doar 17% sunt crescute în cuştile contestate de aşa-zişi ecologişti.

Restul de 83% se află în sistemul gospodăresc. Din aceste considerente, România este recunoscută ca fiind una dintre puţinele ţări ale Uniunii Europene unde găinile mai sunt crescute în spaţii libere.

Preşedintele Uniunii a vrut să sublinieze prin aceasta faptul că România nu se află în afara normelor europene, nici măcar în afara celor ce ţin de omenie, creşterea păsărilor în baterii reprezentând la nivel mondial unul dintre cele mai des întâlnite sisteme avicole intensive.

Motivele care, în opinia sa, stau în spatele denigrărilor aduse avicultorilor români au mai degrabă interese economice şi sunt menite să-i scoată pe aceştia din competiţia de pe piaţa produselor avicole.

De la hormonii de stres, la verzişorii ecologişti

Un alt subiect dezbătut în faţa comisiei a fost acela al furajării păsărilor. Cei prezenţi au ţinut să sublinieze că aşa-zisele studii întreprinse de profesorul Mencinicopschi s-au rezumat, în fapt, la o documentare succintă în lumea virtuală a internetului.

Din această citire, domnia sa a desprins concluzia că, pentru a obţine o producţie şi o eficienţă economică mai bună, păsările crescute în sistem intensiv sunt hrănite cu tot felul de chimicale care, prin procesele biologice ale organismului găinii, ar ajunge în compoziţia oului.

Mai mult decât atât, profesorul Mencinicopschi susţine că, din cauza condiţiilor în care sunt crescute, găinile elimină hormoni de stres care, de asemenea, ajung în ou, dăunând sănătăţii omului. Fapt este că acest lucru nu a fost demonstrat ştiinţific. Gurile rele spun că „hormonii de stres“ ai domnului profesor poartă în gena lor culoarea „verzişorilor pătaţi“ aruncaţi pe piaţă pentru a spăla creierele unor oameni sănătoşi.

Bunăstarea şi confortul păsărilor reprezintă, totuşi, o prioritate pentru Uniunea Europeană, care are în vedere sporirea confortului în baterii.

Lămuririle domnului Van cu privire la furajarea păsărilor sunt de natură să înlăture orice îngrijorare cu privire la acest subiect. Avicultura românească a ajuns cu greu la performanţele de astăzi, motiv pentru care niciun producător nu ar risca să încalce cerinţele impuse de UE. Reţetele furajere folosite în sistemul intensiv din complexele avicole se aliniază politicii europene prin care este interzisă utilizarea stimulatorilor de creştere şi a făinurilor de origine animală. Păsările sunt hrănite cu nutreţuri combinate şi cu suplimente vitamino-minerale, reţete care asigură obţinerea unor ouă sănătoase şi de calitate.

În loc de concluzii

Cert este că, până acum, nimeni nu s-a plâns vreodată de ouăle româneşti, lucru confirmat şi de preşedintele Agenţiei pentru Protecţia Consumatorilor, Constantin Cerbulescu, care a subscris celor spuse de reprezentantul avicultorilor, profesorul Ilie Van.

Concluziile întrunirii au fost unanime: ouăle româneşti nu sunt nocive sănătăţii, aşa cum nici ouăle obţinute în alte ţări care practică pe scară largă sistemul intensiv de creştere a păsărilor nu sunt dăunătoare. Se pare că, dincolo de aprecierile domnului Mencinicopschi cu privire la sănătatea ouălor din ţara noastră, se află interese meschine, motiv pentru care avicultorii sunt hotărâţi să-i pună la plată pe toţi cei care le denigrează munca şi calitatea profesională.

Repercusiunile denigrărilor ce au fost aduse avicultorilor români nu au rămas fără replică. Domnul Ilie Van, preşedintele Uniunii Crescătorilor de Păsări, vicepreşedintele Autorităţii Sanitar-Veterinare, Corneliu Ceică, şi preşedintele Autorităţii Naţionale pentru Protecţia Consumatorilor, Constantin Cerbulescu, au fost invitaţi la o dezbatere profesională organizată de către Comisia pentru Agricultură şi Alimentaţie a Camerei Deputaţilor, prilej cu care au demontat prin argumente ştiinţifice teoriile ciudate ale unor indivizi mânaţi în lupta lor de forţe ce simt că progresul le lezează interesele financiare.

La nivelul Uniunii Europene, structura sistemelor de creştere a păsărilor este reprezentat astfel:

- 68% dintre găini sunt crescute în baterii;
- 38% reprezintă sistemele de creştere în hale închise, unde galinaceele sunt crescute pe sol;
- sistemul de producţie a ouălor ecologice are o pondere de doar 2,2%.

Date de referinţă

La nivelul Uniunii Europene, sistemul intensiv de creştere a păsărilor este preponderent, reprezentând aproape 100%. Dintre vecinii noştri, Polonia este cel mai elocvent exemplu, aici creşterea păsărilor în baterii ajungând la un procent de 75%.

Cele mai recente previziuni ale specialiştilor indică o sporire moderată a producţiei mondiale de ouă de aproximativ 12 milioane de tone. Asia este continentul în care se va înregistra cea mai mare creştere a cererii de ouă care ar urma să se majoreze cu aproximativ 67%. În Africa, cererea va creşte cu 12%, iar în America Latină, cu 11%.

Avantajele creşterii păsărilor în baterii

- Cercetările întreprinse de specialişti au relevat faptul că ouăle provenite de la păsările crescute în baterii au nivele mai mici de contaminare cu bacterii pe coajă decât cele provenite din sistemele de creştere fără baterii sau în câmp liber. Un alt avantaj este acela că reprezintă o sursă stabilă pentru acoperirea cererii existente pe piaţă;
- În ceea ce priveşte starea de sănătate a păsărilor, specialiştii susţin că, prin creşterea lor în baterii, expunerea la diferite boli şi infestarea cu diferiţi paraziţi este mai mică datorită posibilităţii aplicării măsurilor sanitare şi de igienă a spaţiilor de producţie. În consecinţă, şi nevoia de medicamentaţie este mai redusă, apelându-se la aceasta doar din motive terapeutice. Pe de altă parte, rata mortalităţii în cazul păsărilor crescute în baterii este incomparabil mai scăzută;
- Sistemele de creştere în baterii permit monitorizarea şi inspecţia zilnică a păsărilor, înlăturând astfel eventualele surse de boală sau de infecţie a producţiei de ouă.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:

744

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ouale-provenite-de-la-gaini-stresate-int...

Ouăle provenite de la găini stresate, interzise pe piaţă

„Situația găinilor ouătoare, crescute în baterii conforme cerințelor europene, este sub control ca urmare a măsurilor luate de-a lungul timpului. Astfel, până la sfârșitul anului 2011, mai existau nouă societăți comerciale care trebuiau să se încadreze în graficul pe care ni l-au trasmis, în caz contrar ele urmând să fie închise. Pentru alte 11 societăți am obținut o amânare, până în iunie 2012, timp în care să treacă la cuștile îmbunătățite", a declarat Radu Roatiș, președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA), la o recentă conferință de presă.

Domnia sa a atras atenția că, de la 1 ianuarie 2012, niciun stat membru al Uniunii Europene nu mai are voie să vândă pe piață ouă neconforme. Tot până la acea dată, vor mai fi acceptate ouăle neconforme, dar destinate numai industrializării, adică obținerii prafului de ouă.

Ce înseamnă îmbunătăţire

Cerințele europene au menirea să ducă la reducerea stresului provocat păsărilor. Astfel, cuștile trebuie prevăzute cu stinghii pe care să stea găinile, cuibare pentru ouat, aşternut care poate fi ciugulit şi zgâriat şi dispozitiv de scurtare a ghearelor (covoraş abraziv). De asemenea, spaţiul alocat unei găini crește de la 550 la 750 de centimetri pătraţi, pe o suprafață totală de minimum 2.000 cmp, cu o înălțime de cel puțin 40 cm. Interesant este că, în SUA, suprafața nu depășește 350 cmp/găină.

Conform directivelor europene, ouăle destinate consumului sunt marcate cu patru coduri care semnifică modalitatea de creştere a păsărilor ouătoare. Codul 0 arată că găinile sunt crescute și hrănite ecologic, deci fac ouă eco; 1 – sistem extensiv, în aer liber; 2 – în hale, cu posibilitate de ieșire afară; 3 – baterii (cuști).

Codul 3 poate genera încurcături, pentru că bateriile pot fi neconforme sau conforme. Singura deosebire va fi că ouăle neconforme vor avea o ștampilă suplimentară, pe lângă codul 3, iar acestea vor ajunge la industrializare.

Cele mai multe ferme, conforme

„În România, industria de profil a înțeles că trebuie să investească în cuștile îmbunătățite. Ca urmare, ne aflăm într-o poziție favorabilă în acest moment pentru că există standardele europene pentru 93% din efectivul de găini ouătoare", a afirmat Roatiș.

Preşedintele ANSVSA a spus că numărul total de exploataţii este de 178, localizate în 39 de judeţe, mai puțin în Tulcea, Buzău și Ilfov. Dintre acestea, patru au sistem extensiv, 75 sistem alternativ la sol, 11 sistem ecologic şi 59 sistem de cuşti îmbunătăţite (Alba, Bihor, Braşov, Sibiu, Vaslui, Teleorman, Giurgiu, Neamţ, Ialomiţa, Caraş-Severin, Gorj, Olt, Hunedoara, Satu-Mare, Botoşani, Argeş, Harghita, Mureş, Sălaj și Timiş). Numai 29 de exploataţii sunt în situaţia de a nu mai corespunde după data de 1 ianuarie 2012 (în judeţele Bihor, Constanţa, Braşov, Cluj, Brăila, Maramureş, Hunedoara, Satu-Mare, Timiş, Sibiu şi Vrancea).

Situația nu este foarte bună nici în alte state. Drept dovadă, Comisia Europeană a anunţat că există aproximativ 51 milioane de găini ouătoare ţinute în cuşti neconforme. Ca urmare, în 2012 există riscul deschiderii unor proceduri de infringement împotriva a 11 state, printre care şi România.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
556

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ovinele-scot-zootehnia-salajeana-din-imp...

Ovinele scot zootehnia sălăjeană din impas

Creşterea oilor este segmentul de activitate care a revigorat în ultimii doi ani zootehnia sălăjeană aflată în impas de mai bine de un deceniu.

Efectivele de ovine din judeţul Sălaj s-au dublat în ultimii doi ani, revirimentul datorându-se creşterii profitului înregistrat de crescători atât la comercializarea produselor lactate, cât şi a cărnii. Potrivit datelor furnizate de Direcţia Sanitar-Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor Sălaj (DSVSA) în judeţ, în gospodăriile populaţiei, dar şi în fermele specializate sunt înregistrate în total aproape 280.000 de oi.

„Numărul oilor este din ce în ce mai mare în judeţul nostru ca urmare a încheierii de contracte privind procesarea laptelui obţinut şi a produselor lactate, dar şi a exportului de carne de miel inclusiv în Iordania“, a declarat Mircea Martin, directorul DSVSA Sălaj.

De aceeaşi părere a fost şi Dumitru Ardelean, unul dintre cei mai importanţi crescători de oi din judeţul Sălaj. „Activitatea de creştere a oilor poate deveni profitabilă pentru fermieri cu condiţia găsirii unor pieţe de desfacere pentru brânza şi carnea obţinute.“

Sălajul a exportat în ultimii doi ani importante cantităţi de carne în Iordania, dar şi aproape 20 de tone de lână în Anglia. Directorul executiv al Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Sălaj, ing. Ioan Bujiţă, a fost de părere că activitatea de creştere a oilor s-a dezvoltat şi ca urmare a încheierii unor parteneriate cu una dintre cele mai importante asociaţii ale crescătorilor de oi din Norvegia, care a sprijinit înfiinţarea celui mai mare abator de ovine din Transilvania, unitate construită în comuna sălăjeană Hereclean.

Un alt aspect care a impulsionat creşterea ovinelor în judeţul Sălaj a fost extinderea suprafeţelor agricole necultivate şi transformarea naturală a acestora în păşuni. Iar cum nimeni nu mai lucrează aceste suprafeţe de ani de zile, crescătorii de oi au primit acceptul de a păşuna, proprietarii păşunilor primind în schimb lapte sau brânză.

Adrian LUNGU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
708

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La Pristol, repararea sistemului de irigaţii, un supliciu

În timp ce statul a lăsat în paragină staţiile de pompare, iar culturile agricole se usucă pentru că nu au apă, Cornel Stroescu, administratorul SC Hastro Şovarna SRL din localitatea Şovarna, judeţul Mehedinţi, intenţionează să repună în funcţiune sistemul de irigaţii de la Pristol. Domnia sa este, în acelaşi timp, preşedintele Asociaţiei Producătorilor Agricoli din Mehedinţi, Caraş-Severin şi Timiş, membră a Ligii Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România (LAPAR).

Staţia de pompare Pristol, prevăzută să preia apă din Dunăre, este nefuncţională din 2004, iar canalul magistral şi cele secundare au devenit inutilizabile. „Acum înfiinţăm o organizaţie a utilizatorilor de apă, având intenţia de a face funcţională staţia de pompare. Documentaţia a fost deja depusă la tribunal. Pentru început, suntem cinci membri“, ne-a declarat Stroescu.

Interlocutorul nostru ne-a spus că a discutat şi cu fermieri din alte comune, în apropierea cărora trece canalul de irigaţii. Astfel a apărut posibilitatea creării mai multor organizaţii care, la nivel judeţean, vor forma o federaţie. La Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale li s-a promis că, dacă vor înfiinţa federaţia, staţia de pompare le va aparţine.

Banii, o mare problemă

Cornel Stroescu a întocmit un Studiu de impact, pe propria sa cheltuială, cu o companie occidentală specializată. Au rezultat costuri foarte mari pentru reabilitare. Conform primelor estimări făcute, ar fi necesare între şase şi zece milioane de euro pentru repunerea în funcţiune a staţiei şi canalelor de irigaţii. „De peste opt ani de zile statul nu s-a implicat cu nimic.

Până anul trecut, am sperat să obţinem bani pe Măsura 125 - Îmbunătăţirea şi dezvoltarea infrastructurii legate de dezvoltarea şi adaptarea agriculturii şi silviculturii, noi fiind interesaţi de reabilitarea sistemelor de irigaţii. Numai că, anul acesta, măsura a fost suspendată. Din nou, la MADR ni s-a promis că va fi reactivată. Fără fonduri europene, ne va fi greu să reabilităm staţia şi canalele, pentru că nu ştiu cine ar fi dispus să investească în aşa ceva“, a afirmat fermierul mehedinţean. Însă afacerea ar fi rentabilă, pentru că suprafaţa totală care ar putea fi irigată ar ajunge aproape la 25.000 ha!

Nevoia de apă

„Dunărea curge lângă noi, dar nu avem apă pentru irigaţii, unele culturi fiind deja compromise din cauza secetei. Rapiţa nu a răsărit deloc, iar grâul abia a apărut. Dacă nu plouă săptămânile viitoare, pierderile se vor ridica la cel puţin 2 milioane de lei. Dacă am fi avut apă, vorbeam de câştiguri, nu de pierderi“, ni s-a plâns Stroescu. Domnia sa a menţionat că, de anul trecut, începând din august şi până în această primăvară, din ploi şi zăpadă nu s-au cumulat nici măcar 30 de litri de apă pe metrul pătrat. În opinia sa, dacă vor fi de acord şi ceilalţi fermieri mehedinţeni, doar împreună vor putea strânge bani pentru refacerea sistemului de irigaţii.

Nea Costică, stingherul

La faţa locului l-am întâlnit pe Constantin Rotaru, din satul Cozia, comuna Pristol, un paznic stingher, angajat al unei firme de pază. El ne-a relatat că Staţia de pompare a fost prevăzută cu zece pompe de 3,3 MW, care nu au mai fost pornite. Până în 2004 a mai funcţionat câte o pompă, cel mult două. Anul trecut, după reorganizarea Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare în Agenţia Naţională de Îmbunătăţiri Funciare, tot personalul iniţial a dispărut. „Probabil că staţia ar mai putea fi pusă în funcţiune, dar pe câmp totul este distrus. Fierul a fost furat, iar canalele s-au degradat. Înainte de 1989, staţia mergea din plin, cu şase-şapte pompe odată“ – ne-a spus nea Costică.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
932

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Padina - comună de hotar a Bărăganului...

La ceas de toamnă, o luăm la picior, pe Drumul Mării, parcurgând nesfârşita câmpie a Buzăului. Trecem prin mulţimea de care pline de roadele pământului: Ţinţeşti, Maxenu, Smeeni, Moisica, Albeşti, Udaţi, Călţuna, Căldăreşti. Facem, apoi, un scurt popas în aşezarea urbană POGOANELE. De aici, intrăm pe drumul naţional 1C, înspre Slobozia, cunoscut ca Drumul Mării, drum care ne duce - cale de 14 km, - la PADINA, sat mare şi frumos, satul copilăriei mele.

Satul la întâlnirea a trei judeţe

Aşezată la hotarul Bărăganului, exact la întretăierea a trei judeţe: Buzău, Brăila şi Ialomiţa, Padina se află la numai 45 km de Slobozia, la 55 km de Buzău şi la egală distanţă, 100 km, de Brăila şi de Bucureşti. Anul viitor va împlini 475 ani de atestare documentară, fapt demonstrat şi printr-un hrisov al lui Radu Paisie. Câmpurile sale sunt enorme, măsurând peste 10.000 ha. În mare parte ele aparţin localnicilor, dar mai deţin aici proprietăţi şi veneticii din 14 comune situate în zonele montane ale judeţelor Buzău şi Brahova.

Visele primarului

Inginerul agronom Costică Başturea, primarul comunei, cel care a pus bazele uneia dintre numeroasele societăţi agricole de aici, ne spune că anul acesta a fost darnic cu agricultorii: grâul, orzul, orzoaica, rapiţa, floarea-soarelui au dat recolte nebănuit de bune. Şi porumbul se anunţă la fel. Cu 4.500 kg/ha la grâu şi cu peste 2.000 kg/ha la floarea-soarelui, cu laptele care curge zilnic la firma Danone, satul, declară el, poate să străbată mai uşor criza, care nu l-a ocolit.

Apa este însă o problemă pentru că ajunge doar la două treimi din cele 4.680 de suflete. Acum, cu fonduri europene, se face reabilitarea şi moderni-zarea alimentării cu apă. Cum recoltele sunt bune, oamenii sunt buni platnici, iar veniturile bugetului local sunt aproape de anii normali. Sunt şanse ca proiectele, mai ales cele cu fonduri europene, să se materializeze. Se va face în curând canalizarea şi asfaltarea mai multora dintre cele 68 de străzi, dar şi o sală de sport, noi spaţii de joacă pentru copii, precum şi modernizarea Parcului central.

Primarul stăruie însă la posibila împlinire a două dintre visele sale de două mandate: conectarea comunei la gazul metan (aflat în apropiere) şi ridicarea unui edificiu modern pentru Primărie.

Locuitori destoinici şi tenace…

Aflăm că la Padina sunt astăzi 1.500 vaci de lapte, 5.000 de oi, 3.000 de porci, 800 de cai şi tot pe atâtea căruţe, peste 100 de tractoare, 500 de autoturisme, dar şi mii de abonaţi la cablu TV.

Părăsesc locurile copilăriei şi ale adolescenţei mele încărcat de bucurie şi de speranţă că, nu peste mult timp, aici, pe Calea Marii, şirurile de maşini vor aduce pe aici sute de turişti, care parcurg drumurile ţării, înspre Marea cea Mare. Astfel că Padina poate fi chiar un neasemuit popas, care nu va fi prea repede uitat.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
680
□
Comentarii
□
□
1. Paul Sima -- (19-October-2010)Citind articolul, se observa clar ca omul sfinteste locul si ma bucur de aceste vesti bune.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

paducelul-arbustul-inimii_800.html

Păducelul, arbustul inimii

Despre proprietăţile miraculoase ale plantelor s-a scris de multă vreme. Bătrânii satului vorbeau despre fructe ca despre nişte poame tămăduitoare, ca despre un leac vindecător lăsat de Dumnezeu pe pământ.

Pe lista lungă a plantelor care pot vindeca unele boli se află şi Crataegus oxycantha, păducelul sau arbustul inimii, cum este denumit în termeni populari.

Capacitatea lui miraculoasă de a uşura suferinţa celor bolnavi de inimă a fost recunoscută încă din Antichitate.

Tratează 50 de boli

Folosit încă din vremea daco-romanilor, păducelul este utilizat astăzi în tratarea a aproape 50 de afecţiuni.

Cel mai important rol al păducelului este datorat diversităţii mari de substanţe bioactive care acţionează asupra sistemului nervos prin efecte sedative, antispasmotice. În cazul sistemului cardiovascular determină vasodilatarea la nivelul vaselor coronariere şi periferice, având proprietăţi hipotensive, tonic-cardiace şi tonotrope asupra miocardului

Principiile active care pot ajuta organismul uman se regăsesc în aproape toate componentele arbustului: flori, frunze şi fructe.

Preparatele sub forma cărora poate fi folosită planta sunt tinctura de păducel, infuziile, siropul calmant, folosit atât pentru adulţi cât şi pentru copii, decoctul indicat în enterocolită.

Reţete

Dar pentru a putea începe un tratament cu păducel este de preferat să consultaţi mai întâi medicul.

Tinctura de păducel. Pentru prepararea tincturii din păducel este nevoie de 20 g de flori, frunze sau fructe, care se mărunţesc şi se lasă timp de 100 de zile la macerat în 100 g de alcool. Este foarte important ca în tot acest timp preparatul să fie ţinut într-o borcan închis ermetic.

După această perioadă, conţinutul obţinut se strecoară prin tifon şi se păstrează în sticluţe închise la culoare.

Curele pentru consumul intern constau în 10-15 picături de tinctură diluate în 50 ml de apă, de trei ori pe zi, înainte de mese. Tratamentul durează, de obicei, trei săptămâni pe lună, timp de trei luni.

Folosirea tincturii de păducel poate preveni şi ameliora bolile de inimă şi cele ce ţin de circulaţia sanguină, nevroze şi aritmii cardiace.

Infuzia de păducel.

Se prepară dintr-o linguriţă de flori, fructe sau frunze uscate care se pun în 250 ml de apă clocotită. Preparatul obţinut poate fi folosit ca ceai, băut neîndulcit de 3 ori pe zi, timp de aproape patru luni, iar pentru infuzie sunt necesare aproape 10 minute.

Ceaiuri şi siropuri

Ceaiurile din flori de păducel sunt recomandate persoanelor cu varice, în cantitate de un litru pe zi, timp de cinci luni.

Siropul de păducel constă în aşezarea într-un borcan a unui strat de flori proaspete, mărunţite bine, care alternează cu un start de miere. Vreme de cinci săptămâni borcanul, închis ermetic, este păstrat la răcoare şi întuneric, după care este strecurat şi pus în sticluţe de culoare închisă.

Tratamentele cu acest preparat sunt de durată mai lungă şi presupun luarea unei linguriţe de patru ori pe zi.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
1805

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pădurarii şi voluntarii se întrec în recorduri

În comuna Sudiţi, din judeţul Ialomiţa, a fost stabilit un record naţional la împăduriri în perioada contemporană. În aproximativ patru ore au fost plantaţi aproape 7.000 de puieţi, care ocupă în total 5 hectare. Dacă iniţial trebuiau să participe 1.500 de oameni, în final numărul a ajuns la vreo 3.000. Ajutoarele au venit de la numeroşi tineri neanunţaţi iniţial şi de la localnicii din satele apropiate. Acţiunea a avut loc recent, în cadrul Lunii Plantării Arborilor (Luna Pădurii, cum s-a numit până anul trecut).

Ilie Sârbu, ministrul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, chiar dacă nu era complet refăcut după operaţia supor-tată, a ţinut morţiş să fie prezent. S-a arătat entuziasmat de ceea ce a văzut.

„Am rămas surprins de ceea ce am găsit aici, de mobilizarea extraordinară. S-a creat o mişcare de mase. Sunt aproape 3.000 de oameni, majoritatea voluntari interesaţi de viitorul lor şi al copiilor lor. Este mare lucru că oamenii au înţeles că pădurea joacă un rol deosebit de important în viaţa noastră. Cred că trebuie să încurajăm astfel de acţiuni şi pe viitor. Regia Naţională a Pădurilor are sarcină de la Ministerul Agriculturii să pună la dispoziţie puieţii necesari“, a declarat Sârbu.

Greul l-au dus pădurarii

În jurul orei zece, când autocarele şi sutele de autoturisme au ajuns la faţa locului, încăr-cate cu voluntari, toate parcelele erau marcate şi pichetate. Terenul a fost pregătit în prealabil de către silvicultori. La faţa locului, pădurarii zoreau lucrările, sub privirea atentă a lui Florian Munteanu, directorul general al Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva.

Tânăra pădure s-a născut pe un teren ocupat cândva de altă pădure care s-a uscat.

55 milioane de puieţi

Retras parcă de ochii presei, directorul general al Romsilva dădea discret indicaţii. L-am rugat să ne spună câteva cuvinte despre programul de împădurire.

„În campania de primăvară ne-am propus să împădurim 11.000 ha, pe care vom planta 55 de milioane de puieţi. La aceasta se adăugă 7.500 ha, prin regenerare naturală, în fondul forestier. Mai avem proiecte pentru alte 7.500 ha, din afara fondului forestier, pentru care aşteptăm deschiderea finanţării.

Sunt suprafeţe preluate de la ADS, prin hotărâri de guvern. Unele dintre aceste terenuri vor fi împădurite la toamnă, altele la anul viitor, în funcţie de deblocarea plăţilor şi obţinerea gamei de sortimente de puieţi“, a declarat Florian Munteanu, în exclusivitate pentru Lumea Satului.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
652

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

padurarii-sunt-inca-optimisti_l71.html

Pădurarii sunt încă optimişti > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPădurarii sunt încă optimişti

„Încheiem un an 2009 dificil, care deşi a început sub spectrul crizei, se termină cu o notă optimistă. Spun acest lucru pentru că, în general, am realizat cam tot ce ne-am propus. Însă am fi dorit să depăşim planificările. Totuşi am izbutit să aducem la îndeplinire programul de regenerare a pădurilor, chiar cu o uşoară creştere de 5%" – a declarat Valerian Solovăstru, directorul general al Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, la ultima întâlnire cu presa din anul trecut.

Planul a fost de 15.000 ha, dar s-au împădurit 15.700 ha. La evaluarea masei lemnoase depăşirea a fost şi mai consistentă. La lucrări de îngrijire s-au realizat 108%. Cifra de afaceri s-a situat la peste 11,67 miliarde de lei, cât s-a propus.

Profit mai mic, dar nu e rău

„Profitul este puţin mai mic şi reprezintă numai 70%. Dar, dacă ţinem cont de condiţiile acestui an (2009 – n.n.), putem spune că este destul de consistent" – a spus directorul general.

Anul trecut, RNP nu a exploatat aproximativ un milion de metri cubi de masă lemnoasă, din cele 10,5 milioane disponibile, pentru că nu a existat cerere pe piaţă. Este vorba de speciile moi, care nu mai au căutare, după dispariţia fabricilor de celuloză.

Romsilva s-a confruntat cu criza, în sensul că au apărut probleme cu unele investiţii, mai ales cu cele care au fonduri de la buget. În ultimul trimestru, pur şi simplu i s-au tăiat fondurile. Astfel, din 80 de milioane, a rămas cu numai 50 milioane de lei, sub ceea ce şi-a planificat la începutul anului. Menţionăm că este vorba de investiţii decontate, pentru că realizările sunt la nivel de 80 de milioane. Din acest motiv, banii se vor plăti din bugetul pe 2010.

Activităţile anexe

Rezultate bune s-au obţinut şi la activitatea de vânătoare, la fructe de pădure sau la plante medicinale. În cazul acestora, solicitările au fost în funcţie de cererea de pe piaţă.

„Ne-am îngrijit şi de herghelii. Aici mortalităţile au fost sub 3%, o ţintă pe care ne-o propunem în fiecare an. Numărul cailor intraţi în patrimoniul genetic s-a ridicat la peste 400" – a afirmat Solovăstru.

„Mă îndoiesc că vor intra bani suplimentari din Fondul de ameliorare pentru terenuri degradate. Însă, dacă vom primi aceşti bani, imediat îi vom putea utiliza la noi împăduriri, pentru că avem disponibilitate, avem şi puieţi, avem tot ce ne trebuie. Totul se leagă de bani, pentru că trebuie plătiţi oamenii" – a conchis directorul general.

Pentru 2010, Romsilva şi-a propus să împădurească în jur de 17.000 ha. Această suprafaţă este strict legată de clasa de regenerare.

Banii folosiţi într-o singură iarnă, pentru întreţinerea autostrăzii A2, ar fi fost suficienţi pentru crearea unor parcele forestiere de protecţie. Astfel, în 5 ani, se va proteja calea rutieră de viscole, cel puţin pe durata a 50 de ani, scăzând semnificativ costurile de întreţinere şi crescând confortul automobiliştilor. Aceasta este opinia lui Valerian Solovăstru.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
709

□

Comentarii

□

□

1. Perhinschi -- (28-January-2010)Unde sunt padurile de foioase din zona de silvostepa si care era aceasta geografic vorbind ? Suprafata acum si suprafata la 1900 toamna ?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

padurea-care-aduna-toate-duhurile-pamant...

Pădurea care adună toate duhurile pământului

Inexplicabil – nici măcar din punct de vedere ştiinţific, fenomenul nu a fost elucidat – în Pădurea Baciu de lângă Cluj au loc, de mai multă vreme – poate de la începutul lumii, dar abia acum au „răsuflat“ date despre ele –întâmplări stranii. Pare că aici însuşi Dumnezeu închide ochii şi permite să se petreacă tot felul de ciudăţenii. Unii le numesc chestiuni paranormale, alţii cred că e vorba despre nişte OZN-uri, venite din alte lumi la noi, iar alţii au convingerea că ielele şi toate duhurile pământului s-au adunat la Baciu şi îşi exersează mâna în fel şi fel de vrăjitorii. Faima pădurii bizare s-a dus până la producătorii postului de televiziune Discovery Channel, care au realizat şi prezentat un film documentar despre misterele Pădurii Baciu. Dar nici ei, ca, de altfel, nici altcineva, nu au înţeles tainele de care mişună, ca de lupi în buza iernii, codrul.

Ca o poartă între pământ şi civilizaţiile paralele

Ai zice la prima vedere că ai în faţă, după ce ai luat la picior drumul Clujului către Hoia, o pădure ca toate pădurile. Aceeaşi nemărginire, aceeaşi copaci falnici. Şi, totuşi, aici s-au întâmplat, după cum spun unii, lucruri stranii. Ba, sunt şi dintre aceia care au fotografiat de-a lungul timpului diverse obiecte zburătoare, care nu pot să fie, după specialişti, decât OZN-uri. Misterele pădurii au împins mai mulţi cercetători să desfăşoare multiple investigaţii în legătură cu ciudăţeniile de la Baciu.

Ziua, pădurea e molcomă şi slabă. Dar noaptea, după cum spun cei pe care întunericul i-a prins printre arborii seculari, o viaţă neştiută şi nebănuită se naşte din cioturile sale. Se spune că în pădurea asta s-ar afla o poartă care face legătura între pământ şi nişte lumi necunoscute. Că treci fără să ştii dintr-o dimensiune într-alta. Că în Poiana Rotundă apar personaje din sferi pe care nici măcar nu le bănuim. Că, noaptea întreagă, ele bântuie prin poiană şi prin pădure, ca la ele acasă. Că oameni ca noi percep stări ciudate, dar până dimineaţa le uită. Că un fel de abur inexplicabil se lasă peste pădure de niciunde şi dispare la fel. Că mugete grele şi urlete înfiorătoare se aud de peste tot şi nicăieri nu se vede nimic.

Se spune că Pădurea Baciu, ca nicio altă pădure din lume, are un spirit al ei. Unul care doreşte să-şi păstreze, în calea invaziei umane, propria şi definitoria-i amprentă. De aceea sperie, năuceşte, farmecă, bulversează vizitatorii. Totul în mod imprevizibil. Nişte prieteni, zurlii de felul lor, au campat de trei ori în vara trecută în pădure. Şi, de trei ori, spiritul pădurii a acţionat altfel, luându-i prin surprindere de fiecare dată. De fapt, ei, mari iubitori de mistere şi OZN-uri, spun că, dincolo de ei, de dorinţa lor de a se întoarce la Baciu, este o forţă de atracţie inexplicabil de puternică. Care îi cheamă. Îi atrage. Îi strigă. Îi vrea. Iar ei, bezmetic, dependent, haotic, se supun. Brrrrrrr... Ca un suflet temător ce mă aflu, mă înfior până în tenebre.

Locul unde se poate sta la sfat cu morţii

Fenomenele de la Baciu, tainele legate de ele, inexplicabilul care se naşte din absolut tot ce se întâmplă acolo au făcut înconjurul pământului şi au ajuns, aşa cum am mai spus, şi la urechile celor de la Discovery Channel.

Aşa că o echipă întreagă a venit anul trecut şi s-a pus pe filmat pădurea în puterea nopţii. Dar nimeni n-a înţeles de ce se întâmplă ce se întâmplă, ce răscoleşte pământul şi pădurea în chip atât de tainic, ce forţe neştiute rup chingile firescului.

Prima dată, Pădurea Baciu a intrat în atenţia lumii în 1968, când a fost fotografiat aici primul corp zburător necunoscut. Acum şapte ani, un alt corp de acest gen, neidentificat, a fost filmat de două persoane din Cluj, de la fereastra apartamentului lor de la ultimul etaj al unui bloc mărginaş. Vreme de aproape jumătate de minut, pe peliculă s-a răsfăţat un obiect luminos de aproape 50 de metri lungime. El a intrat în nori, înainte ca respectivii să înţeleagă bine ce au filmat. Aşa că toate acestea au impus o cercetare mai amănunţită.

În noaptea Sânzienelor

Aceasta a scos la iveală că forţele pădurii se dezlănţuie cu ferocitate de Sânziene. Odata cu ele, emisii nefireşti de radioactivitate, anomalii magnetice, perturbaţii electromagnetice. Plus faptul că în pădure există structuri zburătoare, de diferite forme şi culori. Poate că acestea duc la arderea imprevizibilă a ierbii şi a pământului. Prin pădure, poate că dintr-o cauză citată de specialişti, apar durerile de cap şi vărsăturile şi starea de anxietate a vizitatorilor.

Tot cercetările au arătat că în pădure există o zonă magnetică unde nu cresc nici iarba, nici muşchii, nici ciupercile. Aici arborii sunt contorsionaţi ca de chinurile facerii şi unde, pare-se, veghează nişte făpturi care adâncesc de-a binelea misterul. Căci, deşi nu se văd cu ochiul liber, apar în fotografiile pe care le fac turiştii.

Cei care se pricep, se spune, intră în legătură cu entităţile din lumile paralele nouă. Pot fi chemaţi morţii, duhurile, spiritele. Practicând ritualuri de magie, se face, verbal şi vizual, comunicarea dintre pământeni şi trăitorii – dacă pot spune astfel – altor dimensiuni.

Clar, în noaptea asta nu mai dorm... Visez numai fenomene paranormale...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1606

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pădurea de lângă Bolintin

Aproape 40 de ziarişti iubitori de natură au sădit câteva sute de puieţi într-un colţ de pădure distrus de inundaţii, aflat pe raza Ocolului Silvic (OS) Bolintin. Aparţine de Direcţia Silvică (DS) Giurgiu, unitate terito-rială a Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) - Romsilva. „În partea de sud a ţării, mai secetoasă, pregătirea terenului necesită lucrări mai laborioase, aşa cum s-au făcut şi aici. În zona de munte, problema este mai simplă“ - ne-a atras atenţia Valerian Solovăstru, directorul general al Romsilva.

Domnia sa a afirmat că dorinţa silvicultorilor este ca, în următorii 30-40 de ani, să ajungem la un procent de împădurire de aproximativ 30% din suprafaţa ţării. Necesarul de puieţi forestieri pentru împăduriri, în cadrul DS Giurgiu, este asigurat de patru pepiniere cu suprafaţa de 40 ha, subordonate celor patru ocoale silvice.

„Pepiniera Bolintin, cu o suprafaţă de 5 ha, produce puieţi de stejar şi foioase, precum şi puieţi ornamentali de răşinoase“ - a spus Dan Dumitrescu, directorul DS Giurgiu.

Stejarul cel falnic

„În perioada 2005-2006, în urma ploilor torenţiale, în unele zone mai joase apa a staţionat peste un an. Din acest motiv, mulţi arbori s-au uscat, mai ales cei din speciile tei şi carpen, care au o înrădăcinare mai de suprafaţă. În schimb, stejarul peduncular a rezistat, datorită rădăcinilor adânci, care ating 6-7 metri“ - a povestit Alexandru Roşu, şeful OS Bolintin.

Tot de la domnia sa am aflat că pădurea se numeşte Ursoaia, chiar dacă un există niciun picior de urs, iar trupul de pădure este Malu Spart - Căscioarele. Aici, pe 2 ha distruse de ape, unde am lucrat şi noi, cât am putut, au fost plantate câte 7.700 de puieţi la hectar. Pentru a stimula creşterea stejarilor, au fost intercalate rânduri de măr sălbatic, păr sălbatic şi sânger. OS Bolintin administrează 9.883 ha de pădure a statului, iar pe 1.144 ha private execută serviciul de pază. Menţionăm că 3.600 ha, pe care se află stejari, sunt supuse regimului de conservare.

„Stejarul peduncular este cea mai valoroasă specie din pădurile României şi reprezintă 24% din fondul nostru forestier. Arboreturile sunt deosebit de valoroase. Ating vârsta de peste 150 de ani şi înălţimea mai mare de 30 de metri, iar trunchiul este rectiliniu“ - a menţionat inginerul Roşu. Pe lângă stejar, principalele specii de foioase aflate în zonă sunt frasinul şi teiul. Mai există şi altele, cum ar fi carpenul sau ulmul.

Averea DS Giurgiu, pe scurt

Dan Dumitrescu ne-a informat că pădurile din această zonă reprezintă o mostră vie a ceea ce am avut în vechime. Este vorba de un vestigiu al celebrilor Codrii ai Vlăsiei. Aici există un bloc compact de 4.500 ha. Direcţia are în structura organizatorică patru ocoale silvice (Bolintin, Comana, Ghimpaţi, Giurgiu) şi Parcul Natural Comana. În cadrul subunităţilor mai există ca puncte Fazaneria Ghimpaţi şi Atelierul de prelucrarea a lemnnului Malu.

Pe lângă acestea, mai are în gestiune şapte fonduri de vânătoare, cu o suprafaţă totală de 46.673 ha, din care pădure 8.403 ha. Sunt populate cu efective de căprior, cerb lopătar, mistreţ, iepure, fazan, potârnichi sau prepeliţe. În toată această acţiune, ziariştii l-au avut ca îndrumător pe dl Ion Machedon, omul care ştie cum să prezinte imaginea frumoasă a Romsilva.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
2609
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pădurea, prăduită şi cu sprijinul Justiţiei

La sfârşit de an, Valerian Solovăstru, directorul general al Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, a avut tăria să spună adevărul despre prăduirea codrilor şi să explice mecanismul prin care statul pierde nu 2-3 hectare, ci sute de mii de hectare împădurite. Dezvăluirea a fost făcută la ultima întâlnire cu presa locală şi centrală a conducerii RNP, care a avut loc la Mozacu (Argeş), într-un superb decor hibernal.

Şi codrii au ajuns pe mâna samsarilor

„În ultimul timp, ne confruntăm cu o agresiune nemaiîntâlnită asupra fondului forestier. Sunt vânate suprafeţe de zeci de mii de hectare, care nu au fost şi nu au putut fi retrocedate, de către comisiile locale, judeţene, pe cale legală. În aceste condiţii, au apărut tot felul de samsari care s-au organizat în asemenea măsură, încât fac presiuni asupra instanţelor de judecată. Aceşti samsari au cumpărat drepturi litigioase de la cine ştie ce nepoţi, rude, despre care nimeni nu poate garanta că sunt sau nu moştenitori“ – a declarat Solovăstru.

Conform opiniei sale, cazuri deosebite există în Suceava, Timiş, Caraş-Severin şi mai ales în Vrancea, unde jaful silvic duce la haos. Aici, prin hotărâri judecătoreşti, se schimbă amplasamente, se inventează urmaşi şi se validează proprietăţi de zeci de mii de hectare ale unor foste asociaţii în nume anonim (echivalentul de astăzi al societăţilor pe acţiuni), pe care le solicită fel de fel de indivizi.

La Caraş-Severin 70.000 ha, la Bacău – 35.000 ha. La Buzău, aceeaşi suprafaţă de pădure de 35.000 ha a fost retrocedată atât Academiei Române, cât şi unei obşti. Acum a mai apărut o altă persoană. Toţi cei trei proprietari au obţinut câştig de cauză în instanţă. Cum a fost posibil? Care este adevăratul moştenitor?

Despre popi, numai de...

„Avem o problemă deosebită la Suceava. Curtea de Apel Timiş a respins apelurile Prefecturii şi Direcţiei Silvice Suceava referitoare la proprietatea de 160.000 de hectare revendicate de aşa-zisul Fond Bisericesc, în numele Arhiepisco-piei Sucevei şi Rădăuţului. Numai că singura legătură cu Arhiepiscopia este că în fruntea fundaţiei s-ar afla Arhiepiscopul Pimen“ – a afirmat „generalul“ de la Romsilva.

Domnia sa a explicat că este vorba de un grup format din 22 de persoane care au revendicat şi obţinut această suprafaţă. Acum RNP mai are doar calea recursului la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, mai ales că există o serie de docu-mente care nu au fost luate în considerare de instanţele anterioare. Oare de ce?

Cele 160.000 ha de păduri erau ale statului încă din anul 1786, când austriecii le-au trecut în proprietatea României (până în 1925, în Bucovina a fost funcţional Codului civil austriac).

Mai trebuie spus că foarte multe suprafeţe din cele 160.000 ha erau iniţial păşuni comunale, care acum sunt revendicate de primării. Apoi, vreo 28.000 ha se află în Ucraina. Incredibil, Romsilva trebuie să scoată aceste hectare din Fondul naţional. Că aşa vrea Justiţia!

„Este aproape imposibil să punem în aplicare multe dintre hotărârile judecătoreşti, pentru că există mai mulţi proprietari, din care nu se ştie cine este sau nu legitim. Noi nu dorim să administrăm toate pădurile acestei ţări. Drept dovadă, există deja peste 120 de ocoale silvice private“ – a precizat Valerian Solovăstru.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
660
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

padurile-gorjene-ca-niste-fasii-fara-sfa...

Pădurile gorjene, ca nişte fâşii fără sfârşit

Câţiva proprietari de păduri din judeţul Gorj se plâng că retrocedarea proprietăţilor merge prea greu. „Oamenii au dreptate. Însă, din păcate, ne confruntăm cu o situaţie unică în ţară. Un factor specific Gorjului îl constituie forma suprafeţelor revendicate, care arată ca nişte fâşii foarte lungi şi foarte înguste – curele, cum le numim noi – ceea ce face ca delimitarea între terenuri să fie anevoioasă“ – a declarat Adrian Ovidiu Cârstec, directorul Direcţiei Silvice (DS) Târgu-Jiu, pentru Lumea satului. Dincolo de specificul locului, în judeţ mai apare o frână, din partea administraţiei locale.

„Procesul de retrocedare a pădurilor în judeţul Gorj decurge mai greu şi din cauza unor factori care se spune că ar fi obiectivi. Primul ar fi că unele comisii locale nu se implică cum trebuie şi nu pun în posesie proprietarii de drept. Este posibil ca acele comisii, care aparţin de autorităţile locale, nu de Direcţia Silvică, să nu aibă personal bine instruit sau membrii comisiilor sunt implicaţi şi în alte lucrări care necesită timp“ – ne-a spus Gh. Novac, şef Birou Fond forestier la DS Târgu-Jiu. Cu toate că unii proprietari sunt supăraţi, trebuie spus că majoritatea şi-au luat pădurile înapoi. Fondul forestier numără acum 235.000 de hectare, din care 101.782 ha au fost deja retrocedate, iar procesul continuă, pe măsură ce primăriile trimit situaţiile la DS Târgu-Jiu. Chiar deunăzi, când noi ne aflam în Gorj, se întocmeau formele finale pentru încă 20.000 ha, care urmau să fie preluate de proprietari.

Lemnul pe bani nu are căutare

În anul 2008, DS Tg. Jiu şi-a propus să taie din pădurile statului 226.000 metri cubi de masă lemnoasă. Au avut loc licitaţii, dar agenţii economici nu s-au înghesuit să ia lemnul din pădure.

„Pe de o parte, avem zone greu accesibile, lipsite de drumuri forestiere. Noi avem numai 3,6 metri liniari de drum la un hectar de pădure, în timp ce normele europene prevăd 20 ml/ha. Din acest motiv, nu se poate exploata masa lemnoasă în acele zone. Pe de altă parte, agenţii economici nu au nevoie de atâta lemn, cât le putem noi oferi“, afirmă Adrian Ovidiu Cârstec. Ca urmare a cauzelor menţionate, o bună parte din lemnul disponibil nu s-a exploatat. În urma licitaţiilor, s-au adjudecat 206.000 mc, din care s-au tăiat numai 163.900 mc. Aşa că peste 62.000 mc au rămas în pădure.

Copacii care plâng, copăcei care râd în soare

După ce pădurea a fost rasă pe o anumită suprafaţă, Romsilva face imediat reîmpădurirea terenului. Maria Safta, de la Biroul Regenerare, Investiţii şi Achiziţii publice, ne-a spus că sunt replantate anual aproximativ 150 de hectare. Practic, această suprafaţă este cel puţin egală, dacă nu chiar puţin mai mare cu cea despădurită. Toţi puieţii – între 800 de mii şi un milion – provin numai din pepiniere proprii. La fiecare ocol silvic există câte trei-patru pepiniere. De exemplu, la Solarul Galbenu, care aparţine Ocolului Silvic Polovragi, există sute de mii de molizi. La vârsta de un an, plantulele sunt scoase şi replantate în arealul pepinierei. După încă doi ani, când abia ating vreo 30 cm, micii molizi sunt din nou scoşi şi mutaţi în arealul în care îşi vor petrece restul vieţii. Când ajung la 25-30 de metri, adică la 100-110 ani, sunt tăiaţi, iar ciclul se reia cu o nouă pădure tânără.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
579
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

padurile-in-lunca-dunarii-atatea-cate-au...

Pădurile în Lunca Dunării, atâtea câte au mai rămas > REVISTA LUMEA SATULUI

Pădurile în Lunca Dunării, atâtea câte au mai rămas

Interviu cu ing. Mihaela Vieru, şef birou tehnic, Direcţia Silvică a judeţului Călăraşi

În judeţul Călăraşi există 20.000 ha împădurite. Specificul acestei zone de Sud a României îl reprezintă pădurile de plop, salcie, salcâm şi foarte puţine de stejar. Plantaţiile se găsesc în proporţie de 90% în baltă şi pe terase. Zona este „sensibilă“ din punctul de vedere al silvicultorilor, pentru că pădurile se întind de la Borcea până la Dunăre. Ca să ajungă în pădure, lucrătorii silvici sunt nevoiţi să facă un ocol foarte mare, deoarece terenul agricol existent în zonă este concesionat şi nu îl pot traversa.

Închistarea, marele pericol

Specialiştii spun că nu se mai face silvicultură cum se făcea odată. Astăzi nu mai vezi picior de ţăran sau de locuitor al satelor să facă ceva pentru pădure. Nu mai există forţă de muncă, nu mai sunt utilaje performante.

Rep.: Ce vă afectează cel mai mult, doamnă inginer?

M.V.: Închistarea în norme. Nu există deschidere, adaptare la situaţia existentă. Noi am fost mereu o mingie de ping-pong. Am aparţinut fie de Mediu, fie de Agricultură... Când am avut Ministerul nostru, al Silviculturii, ştiam că cineva se interesează de soarta pădurilor. Acum Direcţia Agricolă ne consideră subordonaţi, dar nu se implică în problemele noastre.

Rep.: Cum lucraţi, cum vă descurcaţi?

M.V.: Foarte greu. Noi nu suntem ca la Stat: vine luna, iei banii... La noi nu e aşa. Vindem lemnul, banii îi obţinem periodic, nu poţi să achiziţionezi ce îţi trebuie, să spui că eşti asigurat, aşa cum sunt agricultorii... Înainte au fost păduri pe suprafeţe mult mai mari, erau conduse în regim silvic, erau lăsate să crească singure, dar de când s-a pus problema să faci producţie de lemn pentru cherestea şi nu pentru foc, au intervenit lucrări de plantare pe anumite scheme, mai mari. Într-o perioadă erau culturi de plopi, irigate, pentru celuloză, or acum nu mai merg: se caută sau nu se caută! La rândul lor, cei care cumpără lemnul de la noi nu au unde să îşi desfacă furnirul şi placajul şi ceea ce produc...

De ce ungurii pot, iar noi NU

Rep.: Într-o discuţie anterioară, îmi vorbeaţi despre experienţa silvicultorilor din Ungaria...

M.V.: Da, la unguri este restructurare în adevăratul sens al cuvântului. Adică: la birou sunt doi, trei ingineri. La noi sunt mulţi pentru că ni se cer foarte multe situaţii. Parcă am fi la statistică. Se cer prea multe date şi nu ştiu dacă folosesc la ceva. La colegii din Ungaria, cei care lucrează în teren sunt specialişti, nu ca la noi. Pădurarul are şcoală tehnică, iar şeful de district, studii universitare. Este lăsat la latitudinea lor dacă să execute sau nu o lucrare. Numai atunci când lucrarea este de o complexitate mai mare intervine Ocolul. Din informaţiile mele (am fost acolo în urmă cu şase ani), o parte din lucrări sunt subvenţionate de stat şi, după caz, atunci când era nevoie se acceptau transferuri de fonduri de la munte la câmpie...

În aşteptarea reformei, specialiştii oferă soluţii

Rep.: Cum vedeţi dumneavoastră reforma în silvicultură?

M.V..: În primul rând, să se permită ca personalul de teren să se privatizeze. Să-şi facă firme. În felul acesta ar fi interesaţi... aşa vine altul, cine ştie de unde, să-i execute lui lucrările. De ce nu şi-ar face el puieţii, de exemplu? De ce să luăm puieţii de la firme care n-au nicio treabă cu silvicul-tura? Personalul silvic ar avea un venit suplimentar şi ai putea să contezi pe el. Acum nici cantoane nu mai sunt! Pădurarul de la ţară unde să locuiască?

Rep.: Care ar fi viitorul?

M.V.: Am o mare nedumerire. Toată lumea zice că sunt păduri insuficiente şi aşa este. Se pune problema să împă-durim şi alte terenuri, am face asta dacă am avea terenuri, dar terenurile agricole apte pentru asta sunt concesionate. Acum toţi suntem în acelaşi minister, atât agricultura, cât şi silvicultura: De ce nu se ia o măsură? Să primim terenuri de la agricultură. Cu mulţi ani în urmă, printr-un decret, s-au luat terenuri de la pădure şi s-au introdus în circuitul agricol... Ar putea acum să se facă acelaşi lucru, cu bani de la buget, că din altă parte n-au, să împădurim treptat. Or, nu mişcă nimeni nimic. Exact ca şi în cazul perdelelor forestiere care au rămas... în aşteptare.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
666

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Pădurile Prahovei, distruse de hoţi

* În 9 luni au dispărut peste 1.000 metri cubi de arbori valoroşi, în valoare de un miliard de lei vechi.

Pe harta ţării, Prahova figurează cu o mare suprafaţă de pădure: 143.000 ha, din care fondul forestier de stat este mai puţin de 97.000 ha! Chiar dacă acesta sporeşte anual cu circa 300 ha, prin plantări de specii valoroase şi regenerări naturale, pe ansamblul judeţului zestrea forestieră scade continuu. Pe de o parte prin distrugerile provocate de natură, iar pe de altă parte, prin tăierile abuzive, în special din perimetrele aparţinând persoanelor fizice, lăsate fără paza şi protecţia necesare. Două obşti săteşti pretind un sfert din suprafaţa forestieră a judeţului.

Pretenţii absurde

De mai mulţi ani, reprezentanţi ai fostelor obşti săteşti din Drajna şi Talea solicită prin justiţie retrocedarea a câte 14.000 ha de pădure, situată pe Valea Teleajenului şi, respectiv, Valea Prahovei. Directorul Direcţiei Silvice Prahova, ing. Cosmin Birjaru, crede că obştile nu vor putea avea câştig de cauză fiindcă actele cu care vin în tribunal sunt contestate de cei în drept, iar ele nu ar avea reprezentarea corespunzătoare potrivit legii. Până una-alta, cele două obşti sunt la mâna justiţiei, care va stabili cine are dreptate. Numai că silvicultorii, în aşteptarea deznodământului, nu-şi pot permite să facă lucrările necesare, de întreţinere şi de exploatare a materialului lemnos din cele două importante zone turistice ale judeţului.

Un ordin ministerial ciudat

Aşa cum menţionam, pădurile particulare şi cele aparţinând administraţiilor locale din judeţ, care reprezintă mai mult de 30 la sută din suprafaţa fondului forestier al statului, nu pot fi exploatate corespunzător întrucât deţinătorii lor nu au realizat lucrările necesare de amenajament silvic. Pe acest fundal, un recent ordin al ministrului mediului - nr. 904-2010 - nu permite marcarea arborilor pentru tăierile anuale decât numai acelora care au realizat amenajamentul silvic potrivit Codului Silvic.“ Or, la noi, în judeţ, declară directorul Direcţiei Silvice Prahova, niciun proprietar de pădure nu a realizat amenajamentul silvic. Deci, ca urmare a ordinului ministrului mediului, ne este interzisă operaţiunea de marcare a arborilor, în vederea exploatării materialului lemnos. Fie ca material de construcţie, fie pentru combustibil, pe timpul iernii. Este o situaţie fără ieşire. Noi am cerut Regiei Naţionale a Pădurilor să intervină pentru a se suspenda temporar acest ordin.“

Se fură ca-n codru

În ciuda unor măsuri energice luate de silvicultori împreună cu Poliţia, furturile de lemn continuă să fie foarte mari. Odată cu apropierea iernii sunt zone, precum Filipeştii de Pădure, Ceraşu-Slon, Verbila, Jugureni - Călugăreni şi chiar în preajma Ploieştiului, la Stejaru, unde se fură ca-n codru, mai spune interlocutorul nostru. „Cum nu întotdeauna Poliţia ne poate susţine, rămânem singuri în faţa acestui fenomen. Ceea ce este deranjant este că avem zeci şi zeci de cetăţeni certaţi cu legea care sunt prinşi de câte 10-20 de ori cu lemn furat. Ei ajung în tribunal şi aici sunt iertaţi fiindcă... nu ar reprezenta pericol social!“

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
1671

Comentarii

1. ciprian -- (16-February-2011)dac politisti prind 7 hoti de lemne in slon cerau inseamna ca fac controale doar duminica se fura foarte mult cu acordu lor

2. anonim -- (21-March-2011)fratilor la calugareni se fura ca-n codru au politzia in spate de frica.circula cu ateveuri fara permise neinscrise tractoare etc... jale fratilor da focuri la case la oamenii au oameni din tribunal care ai tin an spate

3. anonim -- (21-March-2011)frate aici intri cu vaca de lant si iesi doar cu lantul, legea junglei si nu se ia masuri delok dc oare politia sa fie asa de corupta.Ba din contra ai anuntza cand vin mascati peste ei si ai ajuta sa scape de fiecare data , asta numiti voi lege =))))))

4. bilii joe -- (24-November-2011)Mai fratilor este strigator la cer cita nepasare poate exista in comuna mea Soimari prahova numai astazi joi 24 11 2011 am vazut trecind pe drum 4 tract0are a cite 3 mc.fiecare si 12 carute din toti dupa constatarile mele niciunul nu avea nici un act(pentru ca toti sunt vestiti hoti din com) cine este de vina? ups trece pe linga primarie pe linga politie nimic ce sa fie oare (nepasare s-au -----)MENTIONEZ CA IN COM.SOIMARI DISPAR ANUAL 2000 DOUO MI METRI CUBI ANUAL.

5. canuta om sucit -- (11-January-2013)nici eu nu sunt de acord cu furturile dar cei doi analfabeto-jegosi macovei si nepotasu din com soimari sunt culmea prostiei astia taie tot in urma lor e jaf i-a m-ai pandit politia dar nu se duce nimeni acasa la retardati sa vada depozite asa ca noi bla bla bla si ei ne fura toate padurile si apoi astia fura noaptea.

6. clubul babelor ofticate -- (18-November-2013)Pai voi an soimari ati avut si o unitate militara cucu, unde e: a disparut sa furat si pamantul de sub ea, dar la ce votanti aveti voi in soimari adica douo categori hoti impreuna cu functionari din primarie care sint tot o apa si un pamant si a doua categorie babele nebune si ofticate pai cum vreti voi soimareni sa mai avansati s-au sa prosperati sas.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pădurile Prahovei, sub presiunea hoţilor de lemne! > REVISTA LUMEA SATULUI

Pădurile Prahovei, sub presiunea hoţilor de lemne!

Judeţul Prahova dispune de o suprafaţă de pădure de cca 143.000 ha, dintre care 100.000 ha reprezintă proprietatea statului. Diferenţa se află în stăpânirea cetăţenilor, inclusiv a Regelui Mihai I care deţine 11.000 ha. Direcţia Silvică are în componenţa sa nouă ocoale, precum şi o pepinieră, o crescătorie de fazani şi o alta de păstrăvi, dar şi două cabane de vânătoare. În zonă mai există şi Muzeul Cinegetic al Carpaţilor de la Posada, care reînnoadă firul muzeistic de factură vânătorească din România.

La prima vedere, lucrurile par să fie bune, dat fiind faptul că, an de an, silvicultorii extind fondul forestier al statului cu cel puţin 100 ha prin plantări de arbori pe terenuri degradate preluate din sectorul agricol şi asigură şi regenerări naturale pe 120 hectare.

În ultima vreme pădurile Prahovei sunt supuse sistematic atacurilor hoţilor de lemne, care mai ales în anotimpul friguros distrug mari suprafeţe de arbori seculari, care ajung pe foc sau sunt comercializaţi ilegal prin târguri şi oboare. La toate acestea se mai adaugă şi criza, care afectează exploatarea cotelor stabilite de material lemnos de către firmele care au câştigat licitaţiile, firme care fie au renunţat, fie exploatează suprafeţe modeste în raport cu contractele încheiate.

Sectorul privat – exploatat în afara legii

Despre toate acestea şi despre lupta silvicultorilor pentru păstrarea integrităţii pădurilor de stat şi a celor particulare, aflate în grija lor, am avut un dialog cu ing. Cosmin Birjaru, directorul Direcţiei Silvice Ploieşti

– Viaţa noastră stă sub semnul acestei lupte continue pentru combaterea distrugerilor provocate de cetăţenii certaţi cu legea, care afectează deopotrivă fondul forestier de stat şi cel privat... Dar, mai ales aici se înregistrează pierderile cele mai mari, dat fiind faptul că, dintre cele 43.000 ha repartizate oamenilor, numai pentru 25.000 ha există contracte de pază; diferenţa este, practic, fără o pază sistematică.

Vrerea este mare, putinţa mică!

– Ce se face pentru refacere?

– Nimic sau aproape nimic. Aici nu pot fi făcute plantări în masiv pentru că nu are cine le face. Nu avem putinţa şi nici dreptul să facem aici plantări. Iar particularii nu o fac întrucât îi costă foarte mult: între 300 şi 350 milioane de lei vechi! Materialul îl pot procura de la noi şi, în plus, pot beneficia de sprijin tehnic. Deocamdată, nimic! Şi ca toate acestea să nu fie de-ajuns, pădurile particulare nu au fost încă delimitate pe fiecare proprietar, astfel încât oamenii nu ştiu cât anume deţin. Se zice că nu ar exista cine să le măsoare. Adică, omul ştie de unde începe parcela lui de pădure, nu însă şi unde se termină.

Acum, când proprietarul doreşte să i se facă marcarea arborilor pentru tăiere, în limita legii, pădurarul nu o poate face pentru că nu ştie cât are exact omul respectiv, care rămâne fără lemn în preajma iernii. Unii apelează la sustrageri ilegale, alţii, la serviciile... hoţilor!

Haosul legislativ

– Domnule director, dar organele administrative au de partea lor legea.

– Teoretic da, practic ba. Nefiind strict delimitate, pădurile respective nu pot fi păzite, pentru că nu putem încheia contracte de pază dacă nu ştim ce suprafaţă de pădure are omul. În plus, nefiind strict delimitate, în pădurile respective nici nu pot fi făcute amenajamente silvice, cu efectele nedorite ce decurg de aici. Ce fac în acest caz primăriile? Iată o întrebare la care nu noi trebuie să răspundem. Acestea au servicii de cadastru care pot ajuta la efectuarea măsurătorilor, la punerea efectivă în proprietatea oamenilor a pădurilor ce le aparţin. Apoi, sunt şi alţii care cer mari suprafeţe de pădure, precum cei de la obştea Drajna. Aici, sunt şi proprietari care se ceartă între ei pentru a obţine aceeaşi suprafaţă de pădure.

Neputinţă în faţa prăpădului

– Ce se face, practic, pentru stoparea distrugerilor din păduri?

– Noi acţionăm sistematic împreună cu Poliţia şi Jandarmeria, dar eforturile noastre nu sunt întotdeauna încununate de succes. Este de ajuns să spunem că anual pierdem cel puţin 1.000 de metri cubi de material lemnos de calitate. Numai pe opt luni din an avem zeci şi zeci de infracţiuni la tăieri de arbori şi peste o mie de contravenienţi. Hoţii sunt cel mai adesea prinşi, li se confiscă materialul lemnos furat, ajung în justiţie, unde adesea sunt iertaţi pentru că – se zice – regretă fapta! Practic, nu avem ştiinţă despre vreun hoţ de pădure, cu multe dosare penale la activ, să fi ajuns după gratii! Cât îi priveşte pe cei cu zeci de contravenţii, aceştia sunt declaraţi insolvabili! Şi este vorba de câteva sute de mii de lei noi! Şi cu asta, basta. Hoţii se înfiltrează în pădure, în unele locuri acţionând nestingheriţi! Atunci când sunt prinşi şi aduşi în justiţie sunt iertaţi, pentru că ar avea o atitudine sinceră, că regreta fapta comisă, şi asta de prea multe ori.

– Unde se văd cel mai mult astfel de fapte?

– Mergeţi la Verbila. La Ocolul Silvic Verbila. Acolo sunt acum cele mai multe necazuri cu distrugeri de pădure. Şi de la stat, şi de la particulari! Situaţia de acolo ne îngrijorează foarte mult. Pentru că, dacă efectele crizei sunt dramatice aşa cum v-am mai spus, apoi furturile au ajuns la un nivel care impun măsuri urgente. Noi am luat legătură cu Parchetul, cu Poliţia şi cu Jandarmeria pentru o ofensivă în vederea stopării urgente a furturilor din pădure.

Zis şi făcut. Aici ing. Petre Vasile, şeful de ocol, ne prezintă o situaţie de-a dreptul dramatică, chiar şi acum înainte de venirea timpului friguros, când presiunile asupra pădurii sunt foarte mari.

Mai există şi acum, după aproape douăzeci de ani de la apariţia legii funciare, cetăţeni sau obşti săteşti care revendică mari suprafeţe de pădure. Astfel obştea de la Talea – în apropiere de Comarnic, revendică... 100.000 ha. Adică, cam tot atât cât administrează Direcţia Silvică Ploieşti!

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
724

□

° Comentarii

□

□

° 1. Constantin -- (19-November-2009)Este nevoie de echilibru si control autorizat si in zona Magureni-Ph.Este dureros si trist cind padurile sunt rase si nimeni nu ia nici o masura.Implicarea specialistilor si a autoritatilor este necesara.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pădurile se nasc greu!

• Înfiinţarea unui hectar de pădure costă între 8 şi 25 mii lei

Programul Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR) 2007-2013 are prevăzute Măsurile 221 şi 223, datorită cărora se vor acorda primele subvenţii în silvicultură. Prima este activată din acest an şi se referă la Prima împădurire a terenurilor agricole. A doua se referă la Prima împădurire a terenurilor nonagricole şi va deveni operaţională abia în 2010. Pentru Măsura 221 se va elabora un Ghid al solicitantului, care va fi disponibil public, posibil chiar în cursul semestrului I al acestui an.

Dar cât costă înfiinţarea unui hectar de pădure? Cu această întrebare ne-am adresat Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, unde am primit explicaţii competente de la Gheorghe Dima, inginer la Serviciul Împăduriri.

Pregătirea terenului – 4.000 lei/ha

Prima operaţiune este cea de pregătire a terenului. Dacă suprafaţa este relativ plană, adică are o înclinaţie de cel mult 10%, se lucrează mecanizat, arat şi discuit, ca la orice cultură de câmp. Costurile se ridică la aproximativ 1.000 lei/ha, iar în cazul unui teren cu cioturi care trebuie scoase, la cel mult 4.000 lei/ha.

„În zona de deal şi de munte, unde sunt pante mai mari, terenul este pregătit în fâşii sau terase pe curba de nivel. Dacă acest lucru nu este posibil, atunci se face o pregătire punctuală, cu ocazia plantării, în vetre. Este vorba de suprafeţe mici, dreptunghiulare, cu lăţimi de până la un metru, suprafeţe care se mobilizează prin săpare. Se mai practică şi sistemul de tăblii, de diferite dimensiuni mici, de regulă, unde se seamănă direct în cuiburi, deci nu se plantează puieţi. Acest sistem este folosit, în primul rând, la stejar“ – ne-a spus inginerul silvic.

A doua operaţiune constă în plantarea puieţilor. Schemele Romsilva prevăd 5.000 de puieţi/hectar la foioase (fag, frasin, paltin, salcâm etc.), 6.700 la stejar, 1.250 salcie, 400-625 plop şi 3.300 răşinoase (brad, molid, pin etc.).

Preţul mediu al puieţilor proveniţi din pepinierele RNP, în funcţie de specie, este de 0,40-0,60 lei/bucată la foioase (inclusiv stejar), 0,10-0,12 lei/buc. la plop şi salcie, 0,08-0,10 lei/buc. la răşinoase. De regulă, puieţii se comercializează câte o mie de bucăţi, dar nu este obligatoriu.

Întreţinere până la 8 ani

Primele două operaţiuni se fac în anul întâi. În al doilea an, se completează pierderile care pot ajunge la 20-30% din puieţi, iar în al treilea an, la aproximativ 10%.

Totodată, se fac lucrări de întreţinere. Terenul trebuie mobilizat de trei ori şi prăşit pentru îndepărtarea buruienilor. De asemenea, nu poate fi neglijată combaterea bolilor şi a dăunătorilor, precum şi paza.

„De regulă, în anul al cincilea de la plantare, la cele mai multe specii se ajunge la stadiul de închidere a stării de masiv. Însă la salcâm, plop şi salcie sunt suficienţi 3-4 ani, iar la stejar şi răşinoase chiar 8 ani. Abia acum, în acest stadiu, proiectul de împădurire poate fi considerat finalizat“ – a afirmat Dima.

Tragem linie

Să facem socoteala cât costă înfiinţarea unui hectar de pădure, inclusiv manopera, pe toată perioada necesară până la terminarea proiectului. Cele mai mari costuri aproximative sunt la foioase şi răşinoase, între 15.000 şi 25.000 lei ha, în funcţie de specie, la plop şi salcie 8.000-10.000 lei/ha, iar la salcâm 10.000 lei/ha. Menţionăm că preţul final mai este influenţat de calitatea terenului şi de condiţiile meteorologice din zonă.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
2882
□
Comentarii
□
□
1. guraliuc constantin -- (15-February-2010)am 6 ha la topolog-tulcea,langa padure...terenul este arabil...mai este in vigoare acest proiect?...daca da ,care sunt pasii ce trebuie facuti in obtinerea de fonduri, sau puieti?...multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pădurile virgine, scăpate de la dispariţie? > REVISTA LUMEA SATULUI

Pădurile virgine, scăpate de la dispariţie?

„Pădurile virgine sunt ultimele zone de pe glob în care natura supraviețuiește în forma sa pură, fără niciun fel de intervenție umană. (…) Cu toate că ne mândrim cu cea mai întinsă suprafață de păduri virgine din regiune, doar 18% din ele au un oarecare statut special, prin faptul că sunt incluse în arii protejate. Un procent și mai mic se bucură de protecție integrală. Restul, de peste 80%, nu au nicio formă de protecție și sunt în pericol de a fi distruse în mod legal“, se arată într-o petiție emisă de World Wide Fund (WWF) România.

Menționăm că World WWF a lansat în această toamnă o campanie de strângere de semnături, tocmai pentru a salva pădurile virgine. Petiția finală a fost înaintată către ministrul Mediului şi Pădurilor (MMP), căruia i-a solicită să protejeze pădurile în cel mai scurt timp. Ca urmare, Laszlo Borbely, ministrul de resort, a vizitat Pădurile Şincii din judeţul Braşov în cadrul acțiunii „Salvaţi pădurile virgine!“. În opinia WWF, salvarea pădurilor virgine se poate face doar prin asigurarea statutului de protecție integrală. Acest statut poate fi introdus imediat după ce autoritățile ar schimba încadrarea lor, din păduri de protecție, în care se poate interveni pentru extragerea materialului lemnos, în păduri strict protejate. În această situație, proprietarii ar trebui să primească unele compensații, pentru că masa lemnoasă nu va mai putea fi exploatată.

RNP susţine WWF

La această acțiune s-a raliat și Regia Națională a Pădurilor (RNP) – Romsilva, care a încheiat recent o colaborare cu Fondul Mondial pentru Natură (WWF), pentru protejarea şi păstrarea pădurilor virgine. „Sunt de acord cu păstrarea acestei avuţii pentru România, în condiţiile în care în Europa au cam dispărut. Numai că şi bătrânul continent ar trebui să mai facă ceva pentru noi, dacă vrea să păstrăm aceste păduri virgine“, a spus Valerian Solovăstru, directorul general RNP. Conform datelor prezentate de WWF, în ecoregiunea carpatică, încă mai există 322.000 ha de astfel de păduri, dintre care marea majoritate, 250.000 ha, în România.

Romsilva începe evaluarea

„Va trebui să facem o evaluare serioasă a pădurilor virgine. Un studiu al ICAS din 2003 arată că în România existau 250.000 de hectare de păduri virgine. Sunt sigur că, la această dată, sunt mai puţine decât atunci, ca urmare a retrocedărilor. Ne dorim, la nivelul Regiei, o inventariere cât mai exactă şi, ulterior, împreună cu Ministerul Mediului și Pădurilor, să elaborăm noi normative pentru a le putea trece în zona de protecţie integrală“, a afirmat directorul general al Romsilva. Domnia sa a atras atenția că orice lucrare efectuată într-o pădure din România trebuie menţionată în amenajamentele silvice, pentru a se identifica tipul de pădure. „Consider că nu trebuie făcută o confuzie între pădurile bătrâne şi cele virgine, chiar dacă unele au peste 200 de ani. Ele nu sunt neapărat virgine, dacă acolo a fost la un moment intervenţia omului sau au fost create prin plantații. Pădure virgină înseamnă că a fost instalată pe cale naturală şi a avut o evoluţie în timp, fără intervenţia omului absolut deloc“, a declarat Solovăstru. Mai adăugăm că Greenpeace România susține includerea celor mai valoroase păduri din țară, în patrimoniul mondial UNESCO. În lume, 14 alte state au reușit să protejeze astfel de păduri valoroase.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
523

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. Studiosul -- (15-September-2012)Vezi si:
http://studiueconomic.blogspot.ro/2012/09/salvati-padurile-virgine.html

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pâinea cea de toate zilele

Cât este de necesară? Cât este de sănătoasă?

Aliment banal, de multe ori evitat de dragul siluetei, pâinea înseamnă mai mult decât „suport“ pentru alte mâncăruri, iar dacă ştim să o alegem pe cea mai bună, e o veritabilă sursă de sănătate. Pâinea are un conţinut ridicat de fibre, ceea ce îi conferă proprietăţi curative în cazul tulburărilor intestinale. Un raport al Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii afirma că pâinea contribuie la reducerea colesterolemiei datorită carbohidraţilor complecşi conţinuţi de aceasta. Bogată în fier şi vitamine, în special cele din grupul B, pâinea este şi o sursă valoroasă de calciu.

Albă, neagră sau integrală?

Pâinea albă este obţinută din făină rafinată ce poate fi albită prin procese tehnologice. Conţinând de două ori mai mult calciu în comparaţie cu pâinea integrală, trei felii de pâine albă furnizează aproximativ o şesime din necesarul zilnic de hrană. Pâinea neagră conţine făină de grâu, din care s-a înlăturat o parte din tărâţe, dar poate să conţină şi coloranţi adăugaţi, precum caramelul care nu prea este în regulă. Conţinutul de calciu este similar cu cel al pâinii albe, iar cantitatea de fibre este dublă faţă de aceasta.

Pâinea integrală este cunoscută şi sub denumirea de pâine intermediară. Consumând patru felii de pâine integrală pe zi, asiguraţi peste 25% din necesarul zilnic de fier al unei femei şi 40% din cel al unui bărbat. Pâinea integrală conţine de trei ori mai mult zinc decât pâinea albă, nivelurile de fosfor, magneziu şi mangan sunt mult mai ridicate, iar vitamina B complex se află în cantitate considerabil mai mare.

Cum alegeţi o pâine bună

O pâine din făină de grâu trebuie să aibă coaja crocantă şi interiorul plin de bule de aer, ceea ce înseamnă că a fost lăsată destul de mult timp la crescut. Miezul nu trebuie să fie cleios ori flasc. În cazul pâinii cu un aport important de făină din alte cereale (secară, orz, ovăz, orez), miezul trebuie să fie mai dens.

Gustul pâinii trebuie să fie dulceag-acrişor. Această aromă este atât de deosebită în comparaţie cu cea a pâinii de fabrică, încât unii oameni organizează degustări de pâine, după principiul celor de vin, brânză sau ciocolată.

Pâinea trebuie ţinută într-o cutie de pâine din lemn sau într-o pungă de hârtie. Plasticul o împiedică să respire şi îi înmoaie coaja. O pâine bună, fără conservanţi, se usucă atunci când se învecheşte, nu mucegăieşte.

Să înceapă degustarea!

Oferta de pâine din magazine este foarte largă, iar dacă întâlniţi următoarele sortimente pe rafturi, noi vă sfătuim să nu le ocoliţi.

Pâinea de secară. Deoarece grăunţele de secară sunt mai dure decât cele de grâu, în cazul prelucrării primelor este mai dificil să fie eliminate tărâţele şi germenele. De aceea pâinea de secară conţine mai mulţi nutrienţi decât o pâine obişnuită din făină de grâu, cât şi o cantitate mai mare de fier. De asemenea, există studii care arată că făina de secară este mult mai bine tolerată de persoanele bolnave de diabet.

Pâinea multicereale. Acest tip de pâine însoţeşte perfect o salată, fiind mai densă şi având o aromă mai pronunţată, datorită combinaţiei de cereale (grâu, secară, orz, porumb, orez) şi uneori seminţe de floarea-soarelui sau dovleac. Este bogată nu doar în vitamine şi minerale, ci şi în fibre, care ajută digestia.

Pâinea cu cartofi. Deşi cartofii au dobândit reputaţia de „duşman al regimurilor de slăbire“, trebuie ştiut că aceştia sunt prietenii unui regim alimentar sănătos atunci când nu sunt prăjiţi sau însoţiţi de sosuri precum maioneza. O felie de pâine cu cartofi conţine o cantitate importantă de potasiu şi vitamina C şi merge perfect cu o ciorbă ardelenească. Mare atenţie însă ca pâinea să conţină cartofi proaspeţi, nu fulgi de cartofi, care îşi pierd o mare parte din nutrienţi după rehidratare.

Irina TRUŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1196

□

Comentarii

□

□

1. aass -- (9-November-2009)cineva poat sa spuna cum ser face painea??????????? cine contribuie la cresteea ei????

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pâinea încrustată cu flori de azur

La Alimentara din satul Podgoreni, dincolo de Prut, am cumpărat un colac frumos încrustat cu floricele. Colacul era dintr-un lot special comandat pentru o nuntă. M-am mirat când am descoperit că şi alte specialităţi de pâine aveau încrustate floricele şi frunzuliţe rombiforme.

– De unde aduceţi pâinea? o întreb pe vânzătoare.

– De la brutăria doamnei Paulina... Pitarii de acolo coc pâine gustoasă şi frumoasă...

Această consideraţie m-a intrigat, de aceea am hotărât să fac cunoştinţă cu „pitarii de acolo“. M-am interesat de la un trecător unde locuieşte familia Paulinei Căpăţână şi săteanul m-a îndreptat pe drumul ce duce spre gospodăria ţărănească. „Mergeţi până în capătul satului, că acolo o să vedeţi ferma, gospodăria cu depozite, autocamioanele, tehnica agricolă...“

Zi şi noapte

Într-adevăr, fermiera Paulina Căpăţână, conducătoarea gospodăriei, împreună cu soţul Vasile, nu stă nicio zi în casă. În gospodăria lor ţărănească se găseşte de lucru la orice oră din zi sau din noapte, fie iarnă sau vară.

– Anul care s-a scurs ne-a pus la încercare, povesteşte Paulina. Dar, totuşi, am reuşit să adunăm o recoltă bună de cereale. De pe fiecare din cele 35 de hectare îngrijite am recoltat câte 38 qintale de grâu. Nu-i cine ştie ce roadă, dar e muncită de mâinile noastre! Cultivăm în special păioase şi mazăre.

Seceta ne-a dat multă bătaie de cap, de aceea am adunat mai puţină pâine decât de obicei. În schimb, grâul e de calitate mai bună, are un conţinut sporit de gluten. Acesta este şi secretul pâinii gustoase pe care o coacem pentru săteni. Paulina vorbeşte cu pasiune de lucrările agricole, de oamenii care o ajută în promovarea gospodăriei, de soţul, care, inginer fiind, ţine în mâini sigure tehnica şi aceasta funcţionează „ca ceasul“.

Tehnici şi tehnologie performante

Recent, gospodăria ţărănească a Paulinei Căpăţână şi-a procurat un agregat de decorticare a seminţelor de cereale şi producere a grişului. Acum unitatea livrează aproape zilnic în reţeaua comercială din judeţul Orhei, dar şi din alte judeţe ale Republicii Moldova, griş de grâu, orz şi mazăre decojită. Producţia se bucură de largă căutare, deoarece este de o calitate excepţională.

– Totuşi, pâinea pe care o coaceţi în aceste cuptoare conţine, se pare, un farmec aparte...

Paulina zâmbeşte visătoare, apoi vorbeşte calm de treburile gospodăriei, de oamenii din partea locului, de tradiţiile strămoşeşti. Colinele copilăriei i-au penetrat adânc firea-i de plugar:

– Adesea-mi reînvie în memorie vedenia copilăriei plină de vrajă, cu jocurile ei nevinovate demult apuse. Mi se perindă în faţă natura animată de atunci, dar, mai ales, un tablou de la şcoala din sat, pictat de un autor necunoscut. Tabloul cela reda un lan de grâu auriu dintre spicele căruia, asemeni unor picăţele firave sinilii, zâmbeau la soare mici albăstrele. La marginea lanului pestriţ o copilă îşi potrivea pe cap coroniţa tivită cu acele

picături de cer azuriu.
Tentată de frumuseţea picturală, alergam în zilele de vară cu fetele în câmp, împleteam coroniţe... Iar când rămâneam singură, ieşeam în marginea satului cu penelul în mână şi bucata de pânză întinsă pe rama meşterită de tata. Încercam atunci să înveşnicesc fiorul de aur al lanului de spice. Şi acum vara, când grâul dă în pârg, mă opresc la marginea valurilor sidefii şi culeg câte un bucheţel de albăstrele. Ce pitoreşti sunt colinele noastre! La vârsta aceea visam şi eu să asaltez altitudinile artelor plastice, purtam în suflet, mi se părea, o dragoste nestinsă de tumultul peisajelor de codru de la noi. Poate că această dragoste s-a încarnat atunci, demult, în firea mea fragedă, când savuram peisajul de pe tabloul pictorului necunoscut şi mă visam şi eu la o şcoală de arte cu penelul în mână.
Poate dragostea aceea m-a făcut, până la urmă, să devin inginer-agronom şi să nu-mi părăsesc baştina, iar acum sunt alături de familie, de săteni, de frumoşii codri. Paulina se dedă contemplaţiei şi-mi întinde o pâine împletită, fierbinte, cu floricele crestate pe ea. Iată tabloul ei de azi! Ce pâine frumoasă şi gustoasă zămislesc gospodinele de aici! Iar floricelele pictate cu atâta migală îi amintesc, probabil, fermierei de picăţelele de cer azuriu rătăcite în vâltoarea spicelor de aur de pe tabloul din şcoală! Cine ştie? Acest vis dulce, ce sălăşluieşte demult în inima ei, Paulina nu-l destăinuie nimănui...
Andrei MOROŞANU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
705
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

Subtitlul acestui articol aparţine reputatului specialist din domeniul pajiştilor din România Teodor Maruşca, director general al Institutului de cercetare dezvoltare pentru pajişti de la Braşov cu care, dacă te apuci serios de vorbit pe tema pajiştilor, „rişti“ să aduni material bine documentat pentru o carte.

Caracteristica de mare povestitor a domnului Maruşca te-ar transforma, în mod sigur, într-un fan al domeniului, ba chiar te-ar îndemna la a face ceva pentru pajiştile şi păşunile naturale din România care sunt întinse, ţineţi-vă bine, pe vreo cinci milioane de hectare. Prin comparaţie, ţara noastră deţine peste 9 milioane de hectare pământ arabil şi vedeţi bine ce potenţial zootehnic reprezintă existenţa golurilor alpine pline de păşuni, pajişti şi fâneţe.

O realitate tristă

Numai că, în realitate, lucrurile nu stau, în domeniul acesta, tocmai aşa! Înjumătăţirea efectivelor de bovine şi ovine a dus, constant, la o degradare continuă a pajiştilor şi păşunilor, ceea ce a instaurat o lipsă de atitudine anormală faţă de o asemenea bogăţie. Ce aşteaptă aceşti proprietari? Se pare că doar banii europeni şi româneşti pentru asemenea investiţii latente. Andrei Bălan, specialist în Serviciul de management al resurselor naturale şi zonelor defavorizate din Ministerul Agriculturii, ne-a informat că, prin PNDR, adică prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală, s-au alocat circa 107 euro pe hectar în zona montană.

La o astfel de realitate m-am gândit că s-a referit domnul Maruşca atunci când, foarte plastic, s-a exprimat cum că „pajiştile miros a bani!“ Am replicat eu că, până la urmă, nu sunt banii aceştia cine ştie ce! Şi totuşi, adunând alte pachete de sprijin, vreo cinci, pe măsurile pe care se acţionează, plăţile compensatorii ce se acordă sunt semnificative şi ar trebui să genereze o creştere importantă şi constantă a numărului de animale. Se cheltuiesc – din bani publici, deci, pentru toţi fermierii din zonele defavorizate montane şi pentru cei din celelalte zone peste 2 milioane de euro. Păi, vi se pare puţin, m-au întrebat interlocutorii mei?

Ce fac organismele responsabile?

Aici intră şi plăţile pentru agromediu, la Măsura 214, de pildă. Există pachete de sprijin pentru pajişti cu înaltă valoare naturală, pachete pentru practici agricole tradiţionale, care generează fonduri pentru îmbunătăţirea pajiştilor şi păşunilor, în unele cazuri ajungându-se la 200 de euro pe hectar.

Există şi organisme responsabile, în sensul implementării unor asemenea plăţi, precum APIA, Agenţia pentru Plăţi şi Intervenţii în Agricultură; dar şi controale administrative, pe teren sau prin teledetecţie şi va exista, în curând, şi o lege a pajiştilor. Aceasta a trecut de Camera Deputaţilor şi va fi pusă în discuţie publică! Ce nu există, vorba domnului Maruşca... iniţiativă şi spirit gospodăresc.

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:

805
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pajiştile pe mâna... „traducătorilor“

Pajiştile montane invadate de specia Nardus stricta L. (ţăpoşică, părul porcului) cu numele de nardete, sunt cele mai degradate terenuri cu destinaţie agricolă, atât din punct de vedere al producţiei şi calităţii furajere, cât şi al biodiversităţii covorului ierbos. Specia dominantă Nardus stricta a invadat treptat alte tipuri de pajişti mai valoroase de la deal şi munte cum sunt Festuca rupicola, Agrostis capillaris, Festuca rubra, F. nigrescens şi F. airoides, înlăturând din covorul ierbos numeric şi proporţional alte specii mai valoroase. Astfel, datorită păşunatului neraţional şi al lipsei de fertilizare, nardetele din Carpaţii româneşti sunt foarte răspândite, atingând probabil 1 milion de hectare (35 %) din cele 2,8 milioane pajişti montane.

Caracteristici

Datorită biologiei speciei, Nardus stricta cu tufă deasă, caracterizată prin lăstari supraterani şi rădăcini profunde cu micorize endotrofe, supravieţuieşte pe soluri compacte cu regim aerohidric deficitar, dar şi pe soluri oligotrofe, puternic acide. În comparaţie cu tipurile de pajişti pe care le-a înlocuit de-a lungul timpului, nardetele ca tip de vegetaţie sunt sărăcite în fitodiversitate. De aceea, în toate lucrările ştiinţifice şi de practică curentă, în pratologie şi pratotehnie nardetele sunt considerate tipuri de pajişti degradate productiv, calitativ şi floristic. În acest context, este de neînţeles cum a fost posibil ca în OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale a florei şi faunei sălbatice, aceste pajişti să fie considerate Habitat prioritar 6.230 „Pajişti bogate în specii de Nardus pe substraturi silicioase ale zonelor montane“. O aberaţie incredibilă pentru Carpaţii României.

O eroare ştiinţifică gravă

În primul rând, pe mapamond există o singură specie şi anume Nardus stricta, enunţul habitatului fiind greşit tradus din start. Apoi, pe substraturile silicioase solurile sunt foarte acide şi au un număr mai redus de specii faţă de substraturile calcaroase. Cine a introdus această noţiune antiştiinţifică în OUG 57/2007, Anexa II, prin care să conservăm specia indicatoare Nardus stricta este o greşeală fără precedent cu repercusiuni grave pentru viitor. Cei lipsiţi de cunoştinţe din domeniul vegetaţiei şi pratologiei sau cu un înalt grad de obedienţă faţă de aplicarea fără discernământ a directivelor venite de la UE, traduse anost, fără verificare şi consultare cu specialiştii din domeniu autohtoni, se fac responsabili pentru această greşeală deosebit de gravă.

Este pe deplin demonstrat de cercetările ştiinţifice româneşti din ultimii 80 de ani că nardetele îmbunătăţite prin mijloace de suprafaţă, folosire raţională prin cosit şi păşunat cu diferite specii şi categorii de animale se transformă în festucete şi agrostete de 3-5 ori mai productive şi în covorul ierbos de 2-3 ori mai multe specii. Aberaţia! Nardete bogate în specii nu există decât în unele minţi rătăcite, care ar trebui să se trezească la realitate, înainte de a face un rău incomensurabil economiei montane, aşa cum au făcut-o şi în 2005, când au interzis păşunatul în ariile protejate prin OUG 125/2005, pe care le expuneau la împădurire. Altă aberaţie notorie, care până la urmă a fost îndreptată după intervenţiile noastre.

Dr. Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1116

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Palatul Mogoşoaia, bijuteria care uimea o Europă

A fost odată un palat, numit, după localitatea în care se afla, Mogoşoaia. O frumuseţe... Şi am spus tot doar printr-un singur cuvânt. O Europă întreagă se minuna de amplasament, poziţie, arhitectură, mobilier, tablouri, de tot. Era o bijuterie în adevăratul sens al cuvântului. L-a făcut, când a domnit, Brâncoveanu. L-a refăcut, când l-a primit cadou, Martha Bibescu. Acum, pe lângă faptul că multe lucruri minunate de acolo s-au transformat în kitsch, nici nu ne mai putem lăuda multă vreme că e al poporului. A fost revendicat de urmaşii, cum s-ar zice în popor, de al nouălea neam, ai principesei Martha Bibescu. Dar, ce să facem şi ce să zicem? Ăsta e cursul vieţii şi noi trebuie să admitem şi lucrurile alandala care se întâmplă.

Ascensiune şi declin

De curând, nişte tineri pasionaţi de frumos, istorie, artă, care îmi sunt şi foarte apropiaţi, au făcut un drum până la Mogoşoaia. Să-l vadă, înainte ca Palatul să fie retrocedat. Şi să mai afle ceva amănunte despre existenţa sa prin timp. Aşa, cum ştie şi copilul din clasele primare, palatul a fost construit de Constantin Brâncoveanu, în chiar dulcele stil brâncovenesc, pentru unul dintre fiii săi. Brâncoveanului i-a plăcut ce a ieşit după construcţie, pentru că, pe timpul vieţii, acest palat a fost una dintre cele mai dragi reşedinţe ale sale. El cumpărase locul, cu mai multe locuinţe, de la văduva boierului Mogoş. Înainte de a ridica maiestuosul palat şi înainte de a fi domnul ţării, Brâncoveanu, cu doamna sa, înalţă, aşa cum făcea orice domnitor, o biserică. Şi, când nenorocirea s-a abătut asupra familiei sale, de şi-au dat toţi duhul în închisoarea Edicule, minunăţia de palat a fost devastată şi transformată în han.

Când se întoarce din exil, familia Brâncoveanului – ce a mai rămas din ea – primeşte domeniul înapoi. Abia mai târziu, peste o sută şi ceva de ani, domnitorul Gheorghe Bibescu, soţ al lui Zoe Mavrocordat, devenită moştenitoare a palatului, se apucă de renovat clădirile. Lucru pe care îl fac, pe mai departe, şi descendenţii săi, aceştia şi extinzând, în timp, palatul, grădinile, domeniul. De la Marie Nicole Bibescu, fiica lui Niculae Bibescu, avea să cumpere, în 1912, într-o stare destul de avansată de degradare, principele George Bibescu o parte din frumoasa moşie. Este momentul în care i-l face cadou Marthei, soţia sa.

De numele acestui Palat se leagă o foarte mare parte din ascensiunea şi recunoaşterea de care s-a bucurat edificiul. Frumoasa, deşteapta şi erudita Martha Bibescu începe să renoveze şi să extindă palatul şi parcul de lângă lac, cheltuind o avere pe aceste lucruri. Numai despre eforturile ei de a face locul mirific s-ar putea scrie o carte. Mult mai târziu vin şi pun ochii pe domeniu legionarii. Nici comuniştilor nu le-a displăcut. Dar Martha, care s-a luptat ca o leoaică, reuşeşte să obţină titlul de monument istoric şi salvează astfel palatul. Numai patru ani, însă. În 1949 tot domeniul de la Mogoşoaia trece în proprietatea Statului. De aici, se furase şi se devastase însă o parte însemnată din ce lăsase Martha. Se spune că, zile în şir, plecau de la moşie camioane pline ochi cu de toate. Ajuns pe mâna comuniştilor, palatul devine, în timp, casă de creaţie pentru scriitori. Unul dintre prefe-raţi era Marin Preda, care a scris printre altele celebrul roman „Cel mai iubit dintre pământeni“.

Lenin şi Petru Groza.

Şi, parcă ai zice, într-o bătaie de joc, au fost aduse, după Revoluţie, la Mogoşoaia, la palatul Brâncoveanului şi al Marthei, statuile unor lideri comunişti, culese de prin Bucureşti: Petru Groza şi Vladimir Ilici Lenin! Poate că, dacă cel care le-a dat jos cu macaraua proprie, într-un dispreţ total faţă de comunişti, Gheorghe Gavrilescu, nu s-ar fi sinucis patru ani mai târziu, s-ar fi ocupat pe mai departe de soarta statuilor. Poate... Cert e doar că nimănui nu-i mai pasă de ele. Răsturnate cu faţa în jos, cele două monumente par să muşte, într-o sacadată durere şi înfrângere, ţărâna Mogoşoaiei. Din somnul lor fără vise îi tulbură adesea doar hoţii de fier vechi. Un braţ, un picior, un deget, tot ce se mai poate tăia din statui înseamnă nişte bani pentru aceştia. Paznicii, oameni fără vreo forţă nemaipomenită, nu fac faţă rromilor, care vin dotaţi cu flex, daltă şi bomfaier ca să smulgă un pic de fier statuilor. Responsabil de starea celor două imense trupuri – nişte cadavre ale unei epoci apuse – este Ministerul Culturii, dar acesta a uitat de ele. Ca şi de altele... Ca de toate...

Moştenitorii

Anul acesta, la începutul primăverii, Christopher John Ghika, cetăţean britanic, împreună cu sora lui, Jeanne Valentine Louise Ghika-Comăneşti, a depus acţiune de revendicare a palatului la Tribunalul Bucureşti. Cei doi, reprezentaţi în instanţă de fostul ministru al Justiţiei, Valeriu Stoica, au arătat că sunt moştenitorii Marthei şi că au drept de proprietate asupra întregului domeniu. Ei afirmă că exproprierea s-a făcut ilegal şi că, în fond, statul nu are niciun drept asupra moşiei. Dacă retrocedarea nu se poate face, moştenitorii cer valoarea domeniului în bani, suma estimativă fiind de zece milioane de euro, urmând ca experţii să stabilească exact.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
907
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pământul, în mare suferinţă

Presa noastră agricolă de specialitate – şi nu numai – publică adesea materiale privind perspectiva încălzirii globale, cu efectul ei de seră şi topirea gheţarilor, provocând multe consecinţe nefaste care duc la: deşertificarea unor terenuri cultivate; degradarea pământurilor prin eroziune şi deflaţie; alunecări de teren, precum şi la alte dezastre ecologice. În schimb, sunt prea puţine materiale care să sesizeze fenomenul de distrugere efectivă a terenurilor agricole situate adesea în apropierea localităţilor, îndeosebi urbane, prin apariţia peste noapte a unor construcţii (suprafeţe care cu mult timp în urmă intrau în extravilanul localităţilor), determinând astfel scoaterea definitivă a acestora din circuitul agricol.

Cazurile de terenuri cultivate, trecând „legal“ de la categoria extravilan la cea de intravilan, sunt pe cât de numeroase, pe atât de periculoase. În privinţa încălzirii globale, există şi voci contrare, precum cea a preşedintelui Cehiei, Gustav Klaus, care, la recenta sa vizită în România (decembrie 2008), referindu-se la fenomenul respectiv, a declarat: „Nu sunt de acord cu acest scenariu alarmist, clima actuală fiind la fel cu cea din ultimii 10.000 de ani.“

Complicitatea autorităţilor

Desigur, apariţia acestor construcţii s-a bazat în primul rând pe „îngăduinţa extremă“ a unor slujbaşi ai statului, care şi-au terfelit conştiinţa, acceptând primirea unor comisioane deloc neglijabile. Este o meteahnă veche şi nu doar balcanică, din moment ce marele dramaturg şi poet englez William Shakespeare (1564-1616) a scris: „Când banul merge înainte, drumul se netezeşte ca-n palmă“. În prezent, deşi populaţia a scăzut în ultimele două decenii, România, din „grânar al Europei“, a devenit un mare importator de produse agricole, cifrate la 70-75% din alimentele necesare consumului populaţiei.

Până în urmă cu două decenii, în afara cerealelor, de la noi se exportau şi mari cantităţi de legume, fructe, struguri de masă şi vinuri. Pe atunci se cultivau aproape 10 milioane de hectare, iar populaţia depăşea 23 milioane de locuitori. Cu toată criza de carburanţi din acele timpuri, nu doar că se lucra întreaga suprafaţa agricolă a ţării, dar devenise obligatorie şi efectuarea unor lucrări agricole de mare complexitate.

Devorarea pământului

Dacă în prezent rămâne necultivată o cincime sau o pătrime din suprafaţa agricolă a ţării, iar plantaţiile de vii, pomi, hamei nu diferă adesea de cele părăginite, nu înseamnă că ţara noastră dispune de suprafeţe excedentare de terenuri agricole. Acesta este rezultatul atitudinii clasei politice faţă de folosirea pământului.

În anii ’80, un calcul riguros ştiinţific privind raportul dintre populaţie şi terenul cultivat arată că fiecărui locuitor al României îi revenea o suprafaţă agricolă de 0,41 ha, faţă de 0,5 ha, cât este considerată a fi normală, în funcţie de necesitatea de consum intern. Desigur, acest raport s-a diminuat în prezent şi mai mult, iar… alerta continuă. Nu trebuie pornit de la ideea că în ultimii ani a scăzut populaţia ţării noastre cu circa două milioane de

locuitori căci, în mod cert, acest gol se va umple peste poate în viitor, îndeosebi cu străinii care vor veni aici.
„Nu este normal ca România să trateze cu nonşalanţă devorarea actuală a pământului strămoşesc, permiţând firmelor străine şi autohtone să-l distrugă fără opelişti, riscând astfel BLESTEMUL PĂMÂNTULUI al generaţiilor viitoare, atât de cunoscut nouă din romanul «ION» al marelui romancier al ţărănimii Liviu Rebreanu.“
După umila mea părere, cei implicaţi în distrugerea terenurilor agricole din ţara noastră (adesea slujbaşi la stat din primării, din oficii cadastrale etc.), comit acte deosebit de grave, care ar merita să fie deferiţi justiţiei pe baza unor dosare penale şi să fie aspru pedepsiţi, deoarece acţiunile lor afectează nu doar generaţia actuală, ci şi pe cele viitoare. Parafrazându-l pe Ştefan cel Mare din piesa „Apus de soare“, de Barbu Ştefănescu Delavrancea, menţionez că: „Pământul nu-i al nostru, nu-i al vostru, ci al urmaşilor urmaşilor noştri.“
Virgil GRECU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
823
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pamantul-marea-comoara-a-dobrogei-in-mar...

Pământul, marea comoară a Dobrogei, în mare suferinţă > REVISTA LUMEA SATULUI

Pământul, marea comoară a Dobrogei, în mare suferinţă

Dobrogea este o zonă cu o suprafaţă de 560 de mii hectare de teren agricol, din care 480 de mii este arabil. Se situează printre primele zone din România cu întreaga suprafaţă comasată. Din punctul de vedere al fertilităţii, are terenuri bune, cernoziom şi soluri bălane pe 86% din suprafaţă.

O asemenea comoară a început să se degradeze, scapă pur şi simplu de sub controlul specialiştilor care se luptă, pe de o parte, cu fenomenul deşertificării, iar pe de alta cu legislaţia agricolă, cu politicile agrare ineficiente.

• Interviu cu dr. ing. Marioara Nicolaescu directoarea Oficiului de Studii Pedologice din Constanţa

Deşertificarea, un pericol iminent!

Dr. ing. Marioara Nicolaescu este directoarea Oficiului de Studii Pedologice din Constanţa şi lucrează în această instituţie din anul 2002. Atunci a semnalat autorităţilor la cel mai înalt nivel riscul apariţiei deşertificării în Dobrogea.

– Ce răspuns aţi primit atunci?

– Toată lumea a fost de acord că trebuie să ne grăbim. Am primit asigurări că vom reface perdelele forestiere, sistemul de irigat pe suprafeţele care corespund din punct de vedere economic. În momentul de faţă a apărut doar o ordonanţă privind studiul de fundamentare a necesitaţii plantării perdelelor forestiere.

A urmat apoi, în 2008, o Caravană care s-a deplasat în tot ţinutul, organizată de Consiliul Judeţean, Oficiul de Pedologie, Direcţia Agricolă, Direcţia Silvică, pentru a-i face pe oameni să înţeleagă cât de mare nevoie avem de sprijinul lor. Am ţinut să le spunem că terenurile pentru împădurit nu li se iau şi vor primi o subvenţie pentru o perioadă de 5-6 ani. Teama cea mai mare pentru această toamnă, când sperăm să plantăm primele perdele, este protecţia lor.

Deocamdată, doar intenţiile sunt bune

– Cu ce fonduri o să lucraţi?

– Există trei categorii de resurse: Prima resursă e reprezentată de Programul Naţional de Împădurire al Ministerului Agriculturii care, deocamdată, este doar pe hârtie. Nu avem norme! A doua resursă ar fi prin Ministerul Mediului. A treia ţine de finanţarea cu sprijinul Consiliului Judeţean, în care de altfel ne-am pus toate speranţele.

– Nu putem spune că s-au făcut prea mulţi paşi. În vremea aceasta, în Bulgaria…

– De foarte mulţi ani, bulgarii au grijă să practice o tehnologie corectă. În ţara lor se duce o politică de salvare a terenurilor, a agriculturii în general, au echipe care se ocupă numai de această problemă.

– Ne confruntăm iar cu o perioadă de secetă…

– Fenomenul de deşertificare s-a intensificat, seceta revine la doi ani, a crescut foarte mult temperatura. Dacă

noi am da mai multă atenţie acestei probleme, am putea să sprijinim cu forţe proprii refacerea terenurilor.
– Cum am ajuns în situaţia aceasta?
– Terenurile au început să se degradeze din cauza ploilor torenţiale, lucrărilor solurilor care nu au fost efectuate la timp. Nu s-a ţinut cont de condiţiile climatice, arăturile s-au făcut numai la adâncime, s-a discuit foarte mult când au fost bolovani, s-a arat mai mult primăvara, nu s-au aplicat îngrăşăminte. Lipsind protecţia perdelelor forestiere, terenurile au început să se degradeze.
– Ar fi posibilă refacerea sistemelor de irigaţii?
– Sunt suprafeţe mari care pot fi irigate, dacă vechiul sistem se retehnologizează. Dacă celelalte suprafeţe sunt îngrijite bine, se pot cultiva plante rezistente la secetă. Dacă se ţine seama de acestea, este posibil ca Dobrogea să redevină grânarul ţării, aşa cum a fost.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
699

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Pământul, sub paşii celor 9 miliarde de locuitori

Explozia fără precedent a numărului populaţiei globului demonstrează că nu se mai poate adăsta viitorul doar cu speranţa că timpul, ca de obicei, le va rezolva până la urmă pe toate.

În 2050, susţin specialiştii, Pământul va gâfâi la propriu sub paşii celor peste 9 miliarde de locuitori.

Mai mult, peste 44% din populaţia globului trăieşte în zone cu deficit de apă, deficit dublat de soluri aride, neproductive.

Clima şi apa

Apa a devenit deja o problemă.

Or, deja în zone numeroase peste 60% din consumul total de apă revine agriculturii.

Dacă luăm iarăşi în calcul că temperaturile medii anuale la nivelul mapamondului vor creşte şi ele, fenomen semnalat deja, cu 3-5 grade Celsius, se înţelege, nu încape îndoială, că randamentul în agricultură va fi grav afectat, multe ţări trebuind să-şi sporească importurile de cereale, şi nu numai, cu peste 10 până la 40%.

Resursele de hrană, într-o diminuare periculoasă

Problema este că şi zonele tradiţionale pentru cultura cerealelor se îngustează ori îşi diminuează rezervele pentru export.

Astfel, din cele 13,2 miliarde ha cultivabile, 1,4 miliarde ha nu sunt cultivate deloc.

Acestea se află în totalitate în perimetrul de 4,3 miliarde ha cu potenţial irigabil.

Fără îndoială, graţie noilor biotehnologii, randamentul mediu la unitatea de suprafaţă cultivată a sporit constant în ultimii ani cu cifre cuprinse între 0,59% şi, în mod excepţional, 3,7% în Brazilia.

Concomitent, Rusia, Ucraina, Europa de Est cunosc un nivel al recoltelor cu mult sub potenţialul de producţie al suprafeţelor deţinute. Rezerva sporului ce s-ar putea înregistra prin folosirea unor tehnologii de performanţă depăşeşte 15% din realizările prezentului.

Până şi terenurile agricole…

La toate acestea se adaugă creşterea nesăbuită a suprafeţelor extrase din extravilan pentru scopuri fără legătură cu hrana lumii ori, mai recent, folosirea unor cantităţi însemnate de cereale pentru obţinerea bioetanolului.

Evident, nici România n-a rămas şi nu poate rămâne în afara acestui vicios ciclu de producţie, randamentul ultimilor ani în producţia agricolă situându-se la jumătatea celui înregistrat de către ţările din UE.

Politica incoerentă practicată în agricultură, decapitalizarea producătorilor, o atitudine până nu demult ostilă din partea sistemului bancar, incapacitatea României de atragere a subvenţiilor europene, aruncarea în valurile concurenţei neloiale, în temeiul pieţei unice, a unor producători total neavizaţi şi deci nepregătiţi pentru lupta „corp la corp“, cum se spune, toate acestea şi încă multe altele au împins piaţa românească de produse

agroalimentare într-un haos fiscal din care cu greu se va putea evada.
Jocul preţurilor, precum mercurul în termometrele primăverii trecute a slăbit consumul alungând interesul producătorilor autohtoni.
Pe plan mondial, primul semestru al anului 2011 – spun specialiştii ONU – marchează o creştere cu 0,5% a preţului produselor agroalimentare.
Ce-i de făcut?
Investiţii, socializarea producătorilor, folosirea eficientă a creditelor şi subvenţiilor.
UE îşi propune din acest punct de vedere un foarte generos program pentru România.
Problema e, noi înşine suntem pregătiţi?
Fiindcă, fără îndoială, cunoaşteţi zicala: „Dumnezeu (UE) îţi dă. În traistă însă…“
Gheorghe Verman
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
613
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pamflet-domnului-minci-i-s-a-pus-pecetea...

Pamflet

Domnului Minci i s-a pus pecetea pe… ouă

Uite că mi-aţi făcut-o, domnule profesor! De când cu prelegerile dumneavoastră, aţi intrat în casa mea cu nutriţia, iar eu m-am scorojit de foame mai rău decât pomul din grădină care-şi dă sfârşitul. Ce-i drept, n-aţi fi reuşit dacă nu „lucraţi“ în cârdăşie cu nevastă-mea, care s-a făcut mai exigentă decât savanta de la capătul satului. Mă aşez ca omul la masă şi nu văd în farfurie decât preceptele dumneavoastră culinare:

- carne de porc nu, pentru că guiţătorul n-a respectat regimul ştiinţific de nutriţie şi riscăm să ne îngrăşăm precum… el;
- interdicţie totală la mezelurile infestate cu E-uri, fără de care preparatele în cauză mucegăiesc în 3-4 zile;
- carnea de la zburătoare este şi ea nesănătoasă, întrucât puii şi puicuţele „industriale“ nu mai ştiu să dea din aripi;
- la carnea crudă de viţel am avea slobozenie, dacă ar mai exista tăuraşii de acum 50-60 de ani îngrăşaţi pe păşune;
- în plin sezon de iarnă este liber la pătlăgelele, ardeiul sau dovleceii străini, chiar dacă acestea au crescut pe straturi minerale, fie ele şi „bio“, cum se zice;
- am mai avea voie la lapte şi brânzeturi produse de firmele străine sau importate pur şi simplu ca atare. Telemeaua milenară a ciobanilor noştri trebuie privită însă cu o anumită circumspecţie, cel puţin până la implementarea stânelor europene;
- putem mânca în voie citrice sau fructe aduse de peste ţări şi mări, fără să ne zburlim la calitatea lor îndoielnică. În opinia profesorului, marea problemă nutriţionistă a zilelor noastre o reprezintă pecetea de pe ouă. Domnia sa ne sfătuieşte să ne uităm cu atenţie la ştampila care împarte lumea înaripatelor în găini cocoşite şi altele abstinente. Adică în cele care se fac că fug din faţa cocoşului şi altele care fac ouă în chinuri groaznice.

Doamne, ce nu am da să avem parte doar de primele. Adică de ouăle tradiţionale de la ţară. Numai că realitatea avicolă mondială este una deprimantă pentru cei care vor să schimbe în verde actualul „penaj mov“ al cotcodăcitoarelor care, practic, aprovizionează majoritatea covârşitoare a celor peste 6 miliarde de mâncători cu ziua de pe planeta Terra. Dacă cumva aceasta este realitatea, ce ne facem, domnule profesor, cu ştampila de pe ouă? Mai exact, cu parafa de culoarea „greenpeace-ului“, pe care o insinuaţi în locul celor industriale, devenite acum atotcuprinzătoare?

Recunoaştem: lumea nutriţionistă pe care o prefiguraţi este una ideală, dar deocamdată ne vedem puşi în situaţia din bancul cu „locul cu verdeaţă“ al lui Bulă.

Spunând acestea, vă întreb, domnule profesor: ce pot mânca totuşi ca să nu mor de foame?

Cu deosebită stimă, un om intoxicat cu ouă fără ştampilă

Ca în zicala cu usturoiul

Ameninţat de avicultori cu un proces care ar putea să-l coste peste un milion de lei, profesorul Mencinicopschi dă înapoi zicând că nici usturoi n-a mâncat, nici gura nu-i miroase. Domnia sa aruncă vina pe cei care i-au răstălmăcit declaraţiile, dar recunoaşte, totuşi, că are ceva cu găinarii din complexele industriale. El continuă să susţină că nu-i plac ouăle lor, care nu sunt sănătoase. Întrebat într-o transmisiune directă TV, el recunoaşte că, în calitate de director al celui mai mare Institut de Cercetare Alimentară din România, n-a făcut până acum nicio analiză asupra conţinutului şi sănătăţii ouălor industriale, dar literatura străină l-a convins că ceva nu este în regulă cu ouşoarele păsărilor crescute în cuşcă. Argumentele adevărate care îl mână în luptă pe profesor par a fi însă legate de zona activiştilor verzişori, care l-au luat drept aliat.

(L.Dobre)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
623

□

Comentarii

□

□

1. kesarion -- (2-March-2010)Ca dac liber,sunt perfect de acord cu Menci,care de altfel mi-e si simpatic.Te intreb:spune ceva rau?A fi ecologist este azi cumva o crima?Ate pronunta pe o idee,poate sa-ti aduca un proces din partea unor mari companii,care nu sunt de acord cu ideea ta?Stiu raspunsul!Intrebarea mea era pur retorica,dar,totusi,daca e asa,in ce tara traim?
Eu cred ca Menci are drerptate. Ar trebui sa mincam la fel ca si stramosii nostri!Ce-i ala fast food? De ce sa mincam repede? Si spune tu,se compara un ou de la magazin,cu oul din curtea bunicii?Hai sa fim seriosi!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Până pe 7 iulie avem camere agricole > REVISTA LUMEA SATULUI

Până pe 7 iulie avem camere agricole

Acesta este termenul final prevăzut în actul normativ de modificare a legii promulgate încă de la sfârşitul anului trecut. Dar aplicarea legii a întârziat. La începutul lunii aprilie abia se ştia componenţa Comitetului Naţional de Iniţiativă, în timp ce membrii comitetelor judeţene precum şi a celor regionale urmau să fie aleşi până în 15 aprilie, dată până la care trebuiau să fie aprobate şi normele de aplicare a legii, elaborate, ce-i drept, tot cu întârziere. În ce stadiu ne aflăm şi care sunt următoarele etape până la înfiinţarea acestor structuri aflăm de la preşedintele Comitetului Naţional de Iniţiativă pentru organizarea camerelor agricole, domnul Mihai Banu.

Modificările nu vizează esenţa legii

– S-a întârziat cu aplicarea legii şi mai nou se lucrează la modificarea acesteia printr-un nou act normativ. De ce a fost el necesar şi care sunt noutăţile pe care le aduce?

– Există multe teorii pe seama modificării esenţiale a legii, dar de fapt cele propuse nu au nicio legătură cu schimbarea filosofiei acesteia. Doar am corectat legea în aşa fel încât să putem desfăşura alegerile.

Ordonanţa de urgenţă ce urmează să fie aprobată curând a fost elaborată pentru a corecta o serie de prevederi, aducând însă şi unele noutăţi omise în prima variantă. Pe lângă unele greşeli de formulare, să le spunem, în lege au fost scăpate clarificările privind opţiunile celor care candidează şi a trebuit să stabilim care sunt incompatibilităţile, dar şi interdicţiile în acest sens. Am considerat de exemplu că nu pot candida primarii, viceprimarii, preşedinţii şi vicepreşedinţii consiliilor judeţene. În plus, prin această ordonanţă am mărit perioada de punere în aplicare a legii cu 60 de zile şi prin urmare, în loc de 7 mai, termenul final de înfiinţare a camerelor va fi în 7 iulie.

Nu pot candida fermierii la fără frecvenţă

– Urmează alegerile. Cum se vor desfăşura acestea, când şi cine le va finanţa?

– Din estimările noastre acestea vor fi organizate la începutul lunii iunie pe modelul celor pentru consiliile locale. Dreptul de vot îl vor avea cei 1,2 milioane de fermieri înscrişi pe listele APIA şi pe cele ale ocoalelor silvice private. Practic, ei sunt consideraţi fermieri. Dreptul de a candida îl are orice fermier care trebuie să întrunească însă unele condiţii: să aducă semnăturile susţinătorilor, să aibă o pregătire profesională, să aibă o anumită cifră de afaceri. Colegiile zonale, judeţene, regionale trebuie să fie conduse de fermieri autentici, cei care ştiu ce înseamnă să produci în agricultură ca să poţi trăi. Am prevăzut în norme ca preşedintele Colegiului Zonal, de exemplu, să aibă venituri numai din propria fermă, nu să facă agricultură part-time.

În ceea ce priveşte finanţarea alegerilor, aceasta va fi asigurată de Ministerul Agriculturii, suma ridicându-se la circa trei milioane lei. Cât despre funcţionarea camerelor agricole, la ora actuală există în bugetul Ministerului o resursă financiară repartizată actualelor camere agricole judeţene care se vor desfiinţa şi vor trece în noile structuri. Între timp, se vor încheia contractele de prestări de servicii între Ministerul Agriculturii şi Camera

Agricolă iar după înfiinţare fermierii vor stabili dacă e nevoie de cotizaţii şi la ce nivel trebuie să se ridice acestea.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
1226

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pana-si-insemnele-drapelului-national_l9...

Până şi însemnele Drapelului Naţional…

În, din păcate, prea demult petrecuta mea copilărie, cele mai prestigioase şi mai sârguincios predate materii erau, alături de matematică, limba şi literatura română, istoria şi geografia.

Mă număr iarăşi printre puştanii de acum câteva decenii care, pornind pe calea ştiinţei de carte într-o şcoală rurală, au deprins obişnuinţa şi bucuria primelor noţiuni de agricultură pe lotul şcolii, adică acolo unde învăţai pentru prima oară să deosebeşti orzul de ovăz ori să întorci brazdă reavănă pentru semănăturile ori plantările din fiecare anotimp.

Poveţele învăţătorului de la ţară

Şi tot domnul învăţător ne-a învăţat, veşni-cindu-ne, vezi bine, cu poveţele sale, ne-a altoit în inimile noastre de copii ideea cum că trebuie să fim mândri că aparţinem unui neam a cărui istorie e vrednică de secoli de trăire românească.

Unitatea românilor, de limbă, teritoriu, cât mai rămăsese el, ori tradiţii şi obiceiuri comune – zicea domnul învăţător – e într-un fel certificatul nostru de naştere şi, deopotrivă, paşaportul prin lumea care ne datorează, potrivit faptelor noastre, recunoştinţă şi respect.

Tricolorul, mai spunea dascălul nostru, precum şi imnul de stat ne dau verticalitate şi trăiri de spirit care ne vor osebi în vecii-vecilor printre noianul de naţiuni ce populează babilonul mondial.

Alesul crezământ al românilor

Aşa era odinioară. Atunci când părinţii noştri, oameni cu frica lui Dumnezeu, ne vorbeau despre România ca despre un tărâm al îngerilor, binecuvântând alegerea Celui de Sus de a ne fi botezat cu alesul crezământ al românului, făptură predestinată să-şi trăiască viaţa în pace şi bună înţelegere cu cei de o seamă cu el.

Vremea a vremuit însă şi bag de seamă de la un timp că prinosul de zestre cu aur cenuşiu a cam secătuit, ba, pe ici, pe colo s-a colbuit, dacă nu chiar a fost mâncat de cariile lumii moderne.

Aşa se face că, chiar la marile sărbători naţionale, cuvântul român e rostit cu jumătate de gură, cum iarăşi, fără teamă de blestemul istoriei, drapelul naţional e maculat de culori venetice.

România nu mai este ţara românilor

Tinerii pe umerii cărora ar trebui să se reazime viitorul României, exaltaţi de o prea iluzorie fata morgana, privesc spre lumile de dincolo. De dincolo de hotarul patriei lor, socotind că o felie de cozonac e mai săţioasă pentru cel fără de neam şi ţară decât un codru de pâine ori o bucată de mămăligă.

Ţara lor, România, se dovedeşte prea mică, prea măruntă ori prea săracă pentru idealurile unei vieţi pe care şi-o doresc nu neapărat demnă –, dar oricum poleită de aurul ţechinilor venetici.

Ceea ce nu ştiu ei, nici n-au avut cum să afle, este ce înseamnă ori, şi mai abitir, cum îi va sfârteca dorul de acasă.

Sentimentul e însă peren şi unic, e înfipt precum un ghimpe în gena pe care i-au dăruit-o părinţii fiecăruia.
Şi mai e ceva. Mai e această iarbă verde de acasă, pe care, desculţ călcând, te simţi un fel de voievod.
Un fel de paria al străinilor
Dincolo, în neant, românul se preface în paria.
În Ion slugă, bun la toate!
Va culege căpşuni, „va ţine companie“, cum se zice mai nou, văcuţelor din Alpi ori va încerca să tămăduiască suferinţele celor care cumpără – ştiu bine să facă acest negoţ – creierul şi sudoarea unor vraci fără de ţară.
Poate că pentru unii umilinţa pe care o seamănă vremelnic nişte decidenţi de ocazie face ca România să nu mai existe.
Crivăţul istoriei ne-a convins: „Doar unde e patria, acolo îmi poate fi şi bine“.
Să învăţăm, aşadar, să ne preţuim neamul. Istoria şi mai cu seamă limba.
Fiindcă, dragii mei, un om fără de ţară e o persoană blestemată la pieire.
Gh. VERMAN
LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
718
□
Comentarii
□
□
1. ing agronom Adrian Banuta -- (3-January-2011)Ce a insemnat gaurirea drapelului in decembrie '89?, vedem in zilele noastre, realizam acum dar prea tarziu.
a insemnat ca romania va fi deposedata de marile avutii natonale(petrol, paduri,industrie,agricultura,etc), dar pentu ca reteta distrugerii sa fie completa au fost reduse la tacere institutiile de baza ale statului(armata, politia ,justitia, invatamantul, sanatatea),in care nu sa mai investit.totul a inceput pe etape,in 1992-1993,garzile patriotice din fabrici si uzine au predat tehnica si echipamentul militar armatei pentru ca mai apoi sa fie disponibilizati si lasati fara slujbe.
2. ing agronom Adrian Banuta -- (3-January-2011)oare o sa fim condamnati la pieire ca natiune?,unde este identitatea nationala?,unde ne sunt idealurile si istoria?,de ce sa nu mai producem?,sunt intrebari care asteapta raspuns,dar jocurile sunt facute in afara tarii cu ajutorul cozilor de topor care ne conduc
nu mai avem metalurgie,flota,tractoare,cai ferate,avioane etc.altii de ce sa aiba?, noi de ce nu?,chiar trebuie sa cumparam totul?,pana cand sa n-e impovaram in datorii?, chiar sumtem gunoierii europei?,sa luam de bun tot ce ne dau ei?in anii 40-45'arboram drapelul lui Hitler,apoi al rusiei,al UE,dar ce drapel vom mai sluji?
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pantera-carpatilor-nu-mai-amusina-praful...

Pantera Carpaţilor, nu mai amuşină praful de puşcă

„Vânătorul modern este chemat, spre deosebire de cel de altădată, să menţină cu arma echilibrul agro-silvic-cinegetic, precum şi vigoarea şi sănătatea vânatului.“ Iată câteva cuvinte în care se rezumă întreaga profunzime, înţelepciune şi responsabilitate a omului faţă de animale. Din nefericire, undeva între barierele dintre noi şi animalele sălbatice aceste cuvinte îşi pierd semnificaţia, iar tributul pe care îl vom plăti va apăsa greu pe umerii omenirii prin dispariţia definitivă a multor specii de animale. Şi totuşi mai avem încă şansa de a ne repara greşelile!

Modernizarea, în detrimentul habitatelor naturale

După o discuţie avută cu preşedintele Asociaţiei Generale a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi din România, domnul Neculai Şelaru, am înţeles că drama extincţiei animalelor sălbatice pe teritoriul român nu este atât de profundă, chiar dacă trecutul relevă, totuşi, greşeli ce au dus la dispariţia anumitor exemplare.

În ţara noastră, factorii ce au condus la sfârşitul unor specii de animale au ţinut mai degrabă de extinderea, mecanizarea şi chimizarea agriculturii, transformări ce au adus cu sine şi distrugerea multor habitate naturale. Forţate să părăsească biotopul lor, animalele fie au migrat în alte regiuni, fie au fost decimate.

Îmbucurător este că astăzi, pentru speciile care se află în stare de vulnerabilitate, se aplică măsuri de protejare a lor. Ce-i drept, protecţia speciilor care numără din ce în ce mai puţine exemplare este mult mai complexă decât am crede, asta pentru că la fel de importantă este şi menţinerea habitatelor naturale.

Râsul, pe lista animalelor protejate

Lynx Lynx sau râsul, aşa cum mai este cunoscut, reprezintă una dintre speciile ameninţate cu dispariţia în Europa. Din aceste considerente, şi în România râsul este introdus în anexa speciilor strict interzise la vânătoare. În ţara noastră, râsul mai este denumit şi pantera Carpaţilor, iar arealul său de răspândire se întinde din Delta Dunării până în golul alpin.

Din nefericire, exemplarele de râşi întâlnite în afara Subcarpaţilor şi Carpaţilor sunt tot mai rare. Lynxul preferă locurile retrase, sălbatice, iar arealul este foarte mare, 2.400-2.500 de hectare. Inteligenţa şi capacitatea de adaptare a râsului îi permit să se descurce cu uşurinţă în pădure, în stepă, dar şi în zonele cu bălţi.

De altfel, în trecut, lynxul era foarte răspândit în luncile pline cu ochiuri de apă şi era recunoscut ca fiind un înotător foarte bun. Nici măcar mediul arboricol nu reprezintă un impediment pentru lynx, care se caţără cu uşurinţă pe ramurile copacilor ce îi pot susţine greutatea.

Pe cât de graţios, pe atât de periculos

Nici măcar mediul arboricol nu reprezintă un impediment pentru lynx. Impozanţa acestui animal nu este dată neapărat de dimensiunile sale, ci mai degrabă de eleganţa şi agilitatea cu care se mişcă. Lynxul este considerat cea mai mare felină din Europa. La maturitate poate atinge chiar şi o greutate de 58 kg, iar lungimea de 1,5 m.

Laura Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
833

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

papadia-mai-mult-decat-o-floare-de-decor...

Păpădia, mai mult decât o floare de decor

Odată cu venirea primăverii, pe lista remediilor medicinale naturiste apar o serie de plante specifice acestui sezon. În rândurile următoare vă vom prezenta câteva dintre aceste plante şi efectele benefice pe care le au asupra organismului.

Cultivată ca orice plantă de grădină

O întâlnim aproape pe fiecare câmpie sau pe marginea străzilor, însă cunoştinţele noastre cu privire la proprietăţile ei terapeutice sunt foarte limitate. Cert este că despre păpădie ca plantă medicinală s-a vorbit pentru prima oară într-o lucrare scrisă de medicul de origine arabă Avicena. Încă din Antichitate, frunzele tinere de păpădie au fost consumate sub formă de salată, mult apreciată pentru gustul deosebit, uşor amărui. Astăzi este foarte mult consumată în Japonia, Italia, Franţa, India, SUA etc., fiind cultivată ca orice plantă de grădină.

Recoltarea şi prelucrarea

Este foarte important ca atunci când ne hotărâm să apelăm la un tratament naturist cu păpădie să o culegem din locuri depărtate de circulaţia intensă, ferindu-ne astfel de riscul de a recolta plante poluate sau care au fost supuse unor tratamente chimice. Este recomandat ca frunzele, florile şi bobocii de păpădie să fie recoltaţi înainte sau la începutul înfloririi. Odată culese, acestea vor fi puse la uscat, aşezate în strat subţire, într-un loc ferit de lumină, în locuri bine aerisite. La această floare rustică, fiecare componentă poate fi folosită. Asemenea florilor şi frunzelor, rădăcina are efecte terapeutice importante. Este recomandat ca rădăcinile de păpădie să fie recoltate începând cu luna iulie şi până spre sfârşitul toamnei. Odată recoltate, se face o selecţie – cele noduroase sau seci vor fi îndepărtate, iar cele bune vor fi puse la uscat.

Un panaceu miraculos

Păpădia, dar în special frunzele sale, reprezintă un adevărat izvor de vitamine şi minerale, motiv pentru care poate fi folosită în curele de primăvară. În acest sens, din frunzele sale pot fi preparate salate, iar din rădăcina uscată şi tocată mărunt se pot prepara unele băuturi care pot înlocui cafeaua sau ceaiul. Păpădia are un rol foarte important în tratarea unor afecţiuni, însă cel mai des este folosită în bolile în care există un dezechilibru glandular. Este recomandată în special în tratarea bolilor de ficat, deoarece măreşte secreţia biliară şi normalizează circulaţia sângelui. Consumul produselor din păpădie este indicat în perioada de convalescenţă pentru că măreşte pofta de mâncare. Păpădia este recunoscută ca un puternic diuretic. Consumul ei ajută la eliminarea toxinelor din organism, tratând astfel unele eczeme, boli de piele, guta, reumatismul, arteroscleroza, chiar şi varicele. Ceaiul din păpădie este recomandat în curele pentru tratarea obezităţii.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
865

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Paradisul dintre nisipuri

Apa unui pârâiaş firav susură îmbietor, acompa-niată de freamătul firelor de nisip purtate peste dunele arzătoare. Răcoarea pune uşor stăpânire pe căsuţele umile din argilă. Timpul pare să curgă altfel în acest colţ de lume atât de puţin ştiut. Dar sătenilor nu le pasă, viaţa lor se împlineşte la fel ca şi cu câteva secole în urmă. În vitregia unui deşert care s-a proclamat stăpân, munca lor este cu atât mai pilduitoare. Oaza Oulad Said ni se arată privirii ca un tărâm fermecat. Pare a fi un strop de apă într-o mare acoperită de nisipuri.

Fermierii din deşert

Undeva în inima Marelui Erg Occidental, în Algeria, printre dunele fierbinţi de nisip se zăreşte un adevărat paradis vegetativ. Aici, în oaza Oulad Said, oamenii au reuşit să creeze o imagine aproape feerică. Străjuită de valurile aurii ale deşertului, oaza se înfăţişează ca un sătuc în care oamenii trăiesc armonios, chiar dacă dincolo de răcoarea palmierilor temperatura poate ajunge şi la 49°. În pofida vitregiei naturii, sătenii din Oulad Said au clădit un adevărat regat al legumelor. Surprinzător, dar agricultura de aici pare a fi mai prosperă decât în ţara noastră. Fermierii cultivă petice de pământ plantat cu piersici, legume, smochini, viţă-de-vie şi portocali.

În acest cuptor al deşertului apa este esenţială, iar pământurile sunt irigate prin canalele săpate în trecut de sclavi. Foggara, aşa cum sunt denumite aceste canale, reprezintă adevărate labirinturi subterane, unele fiind de 16 km lungime şi 30 de metri adâncime. Prin aceste tuneluri apa ajunge exact unde este nevoie ca terenul să fie irigat.

Cu picioarele în apă şi capul în foc

-În oaza Oulad Said curmalii sunt la mare preţ. Legenda acestui copac miraculos, despre care se spune că îi place să trăiască cu picioarele în apă şi capul în foc, spune că a fost creat de către Allah din ţărâna care i-a rămas după ce l-a plămădit pe Adam. Curmalul este un copac aparte, care reuşeşte să dezvolte relaţii complexe cu alţi curmali, motiv pentru care cultivatorii îl asemuiesc de multe ori cu fiinţele însufleţite. Se pare că atunci când un curmal se usucă, moartea lui este îndelung plânsă de seamănul lui plantat în apropiere. Acest lucru este vizibil prin faptul că acesta nu mai rodeşte o bună perioadă de timp.

Dacă toate aceste întâmplări au sau nu un sâmbure de adevăr nu ştiu să vă spun. Cert este că în deşert curmalul este aproape ca un prieten, iar oamenii sunt conştienţi de valoarea lui. Nici o parte din acest copac nu este irosită. Fructele sale sunt alimente importante în alimentaţia oamenilor de aici, din ele se fac sucuri şi vinuri, iar din sâmburii uscaţi şi măcinaţi se obţine cafea. Frunzele au şi ele întrebuinţări dintre cele mai neobişnuite, din ele fiind realizate sandale, coşuri sau mături. Cele mai multe dintre casele sătenilor din Oulad Said sunt acoperite cu crengi de curmal şi sunt împrejmuite cu garduri făcute de asemenea din crengile acestui copac.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
813
□
º Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Paradisul de la marginea Capitalei

La vremea când am descoperit paradisul de lângă Capitală, aşa cum am găsit de cuviinţă să îi spun, nu căzuseră încă primii fulgi de nea. Totuşi, mireasma iernii se simţea în aer şi întreaga natură se pregătea să plătească primul tribut în faţa anotimpului geros. Ajunsă la porţile Parcului Natural Comana din judeţul Giurgiu, aveam să descopăr câtă frumuseţe se poate ascunde la doar câţiva paşi de Bucureşti. Copacii seculari erau asemeni unei legiuni militare de neclintit animată doar de susurul Neajlovului. De la doamna Emilia Mihalache, responsabilă pentru relaţiile cu comunităţile, aveam să aflăm că, în inima pădurii de aici, se ascund două rezervaţii naturale de mare preţ.

Mai mult o datorie morală

Acest colţ de rai a existat în comuna Comana dintotdeauna, însă a primit statutul de Parc Natural abia în 2004, atunci când s-a hotărât delimitarea şi protejarea a două arii de importanţă floristică deosebită. Este vorba despre Rezervaţia Ştiinţifică de ghimpe şi Rezervaţia Ştiinţifică de bujor românesc. În acelaşi an, pe lista rezervaţiilor naturale a fost nominalizată şi Balta Comana. Ea este recunoscută ca o zonă de protecţie avifaunistică deosebit de importantă. Astăzi, Parcul Natural Comana se află în subordinea Regiei Naţionale a Pădurilor, instituţie care se preocupă de altfel de viitorul lui. Atribuţiile de zi cu zi în ceea ce priveşte îngrijirea şi conservarea rezervaţiilor revin Administraţiei parcului. Pentru cei nouă angajaţi de aici, misiunea de a veghea asupra parcului şi de a-l transforma într-o comoară nepreţuită a zonei a depăşit sferele profesionale. Preocuparea lor a devenit mai degrabă o datorie morală faţă de generaţiile viitoare. Dincolo de toate aceste aspecte se află un deznodământ menit să sublinieze asumarea unui rol important în hotărârea sorţii mediului înconjurător. Prin înfiinţarea acestui parc natural, comuna Comana a făcut primii paşi spre o nouă identitate în ceea ce priveşte protejarea şi conservarea biodiver-sităţii. Fapt este că, de la o vreme, ne alăturăm ţărilor europene, care luptă pentru păstrarea unor ecosisteme cât mai naturale, ferite de mâna omului.

Un ecosistem complex

Parcul Natural Comana se remarcă printr-o frumuseţe aparte, pe care nu te-ai gândi să o descoperi într-un sat de câmpie. Aici găseşti o vegetaţie aproape luxuriantă, alimentată de apa curgătoare a Neajlovului. Sunt două imagini puternic contrastante. Pe de o parte sunt copacii străvechi, care formează o perdea forestieră greu de doborât, iar alături se întind adevărate fortăreţe de stufăriş şi papură, în interiorul cărora sălăşluieşte Balta Comana. În acest ecosistem acvatic trăiesc câteva specii de peşti endemice protejate prin lege, printre care se numără cleanul (Leuciscus Boristenicus), tigănuşul (Umbra krameri), ţiparul (Misgurnus fossilis) şi două specii de guvizi. Cursul Neajlovului redă aproape în totalitate imaginea Deltei Dunării. Peisajul feeric este întregit de înaripatele care trăiesc aici. Mai bine de 140 de specii de păsări se reîntorc în fiecare primăvară în Balta Comana. Pentru a păstra acest ecosistem natural, astăzi se desfăşoară un proiect de reconstrucţie ecologică a bălţii, prin care se doreşte creşterea nivelului apei cu cel puţin 40 cm.

Vremuri grele pentru bujorul românesc

Întins pe aproape 25.000 de hectare, Parcul Comana este o combinaţie mirifică între cele două peisaje despre care vă vorbeam. Rezervaţia de bujor - Paeonia peregrina ssp.romanica - denumită Padina Tătarului, se întinde pe aproximativ 227 de hectare. Când am ajuns aici, vremea bujorului trecuse demult, însă doamna Mihalache ne-a purtat înapoi în timpuri mai însorite. În fiecare an, la începutul lunii mai, bujorul românesc îşi deschide potirul, spre încântarea turiştilor veniţi să îi admire eleganţa unică. În timp, această floare rară a devenit un simbol al zonei şi este omagiată, dacă putem spune aşa, printr-o serbare câmpenească tradiţională. Sărbătoarea Bujorului este astăzi atât de cunoscută, încât an de an a adunat laolaltă aproape 2.000 de oameni. Rezervaţia de ghimpe are specificul ei şi se întinde pe o suprafaţă de aproximativ 250 de hectare. Cei care trec de porţile acestei zone mirifice se văd transpuşi într-o lume de basm, departe de agitaţia marilor oraşe. Se pot relaxa la umbra copacilor bătrâni sau se pot plimba cu lotca pe cursul Neajlovului. Pe timpul verii sunt organizate chiar şi concursuri de ciclism, iar pentru cei care vor să petreacă mai mult timp în mijlocul naturii sunt locuri special amenajate pentru campare. Vara, Parcul Natural Comana este o destinaţie aleasă de foarte mulţi oameni. Cei care îi trec graniţele trebuie să înţeleagă că, odată ajunşi aici, au o mare responsabilitate: să-l păstreze frumos şi curat!

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
901

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

paradoxul-omg-europa-interzice-culturile...

Paradoxul OMG: Europa interzice culturile transgenice, dar le foloseşte în hrană!

Problema OMG a rămas în acelaşi paradox: plantele modificate genetic se cultivă pretutindeni în lume, Uniunea Europeană le restricţionează drastic, dar toate statele UE importă – este adevărat, numai după o autorizare specială – culturi transgenice pe care le procesează şi le foloseşte inclusiv în furajarea animalelor, ale căror produse întră în consumul uman. De ce în continuare Europa este foarte rezervată în privinţa introducerii în cultură, pe teritoriul UE, a culturilor biotehnologice, dacă tot le utilizează ulterior este o întrebare la care caută răspuns mai ales specialiştii, intrigaţi de uşurinţa cu care se respinge inovaţia din cercetarea agricolă.

Răspuns a căutat şi Asociaţia Profesională AgroBiotechRom (ABR), la un recent seminar de la Predeal, unde ing. Nicolae Hristea, prof. Toma Dinu, director executiv şi preşedinte ai ABR, şi invitatul din Franţa, prof. Marcel Kuntz, de la Universitatea Fourier din Grenoble, au încercat să facă diferenţa între progresul ştiinţei şi miturile care circulă pe seama organismelor transgenice.

Ce înseamnă o plantă modificată genetic

Cei care au cunoştinţe minime de genetică ştiu că este absurd să se bănuiască măcar faptul că plantele modificate genetic ar reprezenta un pericol pentru sănătate şi mediu, presupunând că acesta este motivul pentru care UE nu şi-a însuşit această tehnologie. În definitiv, o astfel de plantă se obţine prin modificarea unor gene sau introducerea unor gene noi, care să confere rezistenţă la anumiţi dăunători sau ierbicide, ori ambele la un loc, la secetă, boli etc. Avem de-a face cu o ameliorare a plantei, dar prin metode mai rapide şi ţintite pe o anumită însuşire, subsumată termenului mai general de intervenţie asupra ADN.

Folosirea OMG în lume

În lume, plantele transgenice se cultivă din 1996. Anul trecut, 148 de milioane de hectare au fost însămânţate cu plante biotehnologice. Cei mai mari zece utilizatori de organisme modificate genetic sunt SUA (66,8 de milioane de hectare), Brazilia (25,4 mil. ha), Argentina (22,9 mil. ha), India (9,4 mil. ha), Canada (8,8 mil. ha), China (3,5 mil. ha), Paraguay (2,6 mil. ha), Pakistan (2,4 mil. ha), Africa de Sud (2,2 mil.ha) şi Uruguay (1,1 mil. ha). La nivel mondial, culturile transgenice cele mai utilizate sunt soia, bumbacul, porumbul, rapiţa, cartoful şi sfecla de zahăr.

Plantele transgenice, în Europa

În Europa, doar doi hibrizi transgenici au fost autorizaţi să intre în cultură: porumbul MON 810 şi cartoful pentru industrializare, Amflora. În 2010, opt ţări le-au folosit, pe o suprafaţă de aproximativ 91.000 ha. În schimb, 36 de culturi modificate genetic pot fi importate şi procesate pentru alimente şi furaje, în special porumbul, soia, rapiţa, sfecla de zahăr şi bumbacul.

Importul anual în ţările UE de astfel de produse este de 30 milioane de tone. Din moment ce OMG sunt acceptate în alimentaţie sau furajare, înseamnă că UE chiar nu este împo-triva acestui înalt câştig tehnologic şi ar fi pesemne o chestiune de timp până să le accepte şi în cultură. Deocamdată, statele UE, printre care şi România, au formulat susţinut cereri pentru derogarea de la aceste interdicţii.

Ce avantaje prezintă biotehnologia?

În primul rând, caracteristica introdusă în genomul plantei transgenice ajută la îmbunătăţirea comportamentului culturii în câmp. Producţiile sunt mari pentru că hibrizii sunt rezistenţi la dăunători şi buruieni, deci sunt feriţi de pagubele produse de un câmp îmburuienat sau de atacul dăunătorilor comuni plantelor. În plus, agricultorul scuteşte nişte bani pentru că va face mai puţine tratamente cu pesticide. Tocmai prin utilizarea redusă a pesticidelor şi rărirea intervenţiilor mecanice mediul este mai relaxat, nicicum în pericol, aşa cum fals se sugerează.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
756

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

paradoxurile-tranzitiei-in-invatamantul-...

Paradoxurile tranziţiei în învăţământul agricol > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulParadoxurile tranziţiei în învăţământul agricol

Liceul agricol din Brăila încearcă reconversia de la coafeză la veterinar

Aflat într-un perpetuu pericol de a sucomba, învăţământul agricol preuniversitar brăilean trăieşte din inerţie, dar şi din neostoita încăpăţânare a diriguitorilor săi de a cinsti numele ilustrului medic veterinar şi întemeietor al Institutului Naţional Zootehnic, Gheorghe K. Constantinescu.

Zestrea materială

- 3.5 ha cu campus şcolar (săli de clasă, cămine, cantină, sală de sport), fermă zootehnică, solar, seră şi livadă.
- 45 ha în extravilan (asociere în coparticipaţiune cu o societate cu profil agricol).

Aflat în plin proces de reabilitate a campusului şcolar, Gr. Şc. „Gh. K Constantinescu“ din Brăila a fost în ultimele două decenii teatrul unor transformări de substanţă. Mai întâi, cifra de şcolarizare a scăzut dramatic, de la 2000 de elevi în 1989, la doar 600 în 2009. Apoi, profilele consacrate gen horticultură, agronomie, veterinar, zootehnie ori mecanică agricolă au dispărut treptat, locul lor fiind luate de estetica şi igiena corpului omenesc (coafeză, frizer, manichiurist) de la Şcoala de Arte şi Meserii.

„Liceul acesta nici nu moare şi nici nu se predă. Am conservat baza materială, urmând ca în viitorul apropiat, după ce identificăm o sursă de finanţare nerambursabilă, să putem dezvolta acest sector pe animale mici mai ales.“

Luminiţa Turcu, director Grupul Şcolar „Gh. K Constantinescu“

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
642
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Părăsirea Basarabiei

Potrivit celei de a doua note ultimative din noaptea de 27-28 iunie, sovieticii au cerut guvernului român evacuarea Basarabiei şi a Nordului Bucovinei în decurs de patru zile şi să comunice acceptarea acestei cereri până pe 28 iunie la ora 12. Silite să primească aceste condiţii, autorităţile române aveau la dispoziţie 96 de ore. La sfârşitul fiecărei zile, trebuia ca trupele române să fie distanţate de cele sovietice printr-o etapă de marş. În realitate, retragerea s-a făcut sub presiunea forţelor sovietice, care au depăşit permanent liniile de demarcaţie. Problema era deosebit de dificilă, trebuiau evacuate în primul rând trupele ce formau garnizoanele din oraşe şi cele care alcătuiau ceea ce se numea „cordonul de siguranţă de-a lungul Nistrului“, depozitele militare, autorităţile şi marea masă a populaţiei îngrozită de teama ocupaţiei străine, a exceselor şi răzbunărilor elementelor locale.

Coloana a V-a, în acţiune

Printr-un program întocmit în grabă de Marele Stat Major au început să fie retrase pe zone succesive, în etape, unităţile Armatei a III-a, comandată de generalul Iosif Iacobici, şi cele ale Armatei a IV-a a generalului N. Ciupercă. Din păcate, programul nu a putut fi îndeplinit peste tot, cu atât mai mult cu cât, începând cu 29 iunie, nodurile de comunicaţii au fost blocate de blindate sovietice sau unităţi de paraşutişti.

La acestea s-au adăugat grave incidente provocate de „Coloana a V-a“ – comunişti şi grupuri de minoritari care s-au dedat, aşa cum se specifică într-o sinteză contrainformativă a Marelui Stat Major, la o „sinistră vânătoare de oameni, din care nu au fost cruţată nici armata. (...) Au fost împuşcaţi de bandele comuniste colonelul Cernobescu, comandantul Reg. 7 Vânători Chişinău, împreună cu căpitanul de rezervă Grumvescu, fost primar de Ungheni (...) au fost asasinaţi sau prinşi - printre alţii – colonelul Cornea de la Reg. 8 Roşiori, colonelul Grenaru, maior Millo, căpitan Paso (...).“

Umilinţe fără răspuns

Al. Kretzeanu, secretar general în Ministerul Afacerilor Externe, îşi amintea în 1957: „Primeam un val continuu de proteste din partea şefului de Stat Major care raporta un număr considerabil de incidente, numeroase cazuri de asasinate şi răniri, chiar cazuri de sinucidere printre ofiţerii care trebuiau să se supună fără apărare ilegalităţilor Armatei Roşii. Înaltul nostru Comandament insista să fie revocat ordinul care interzicea să nu se tragă, în orice condiţii şi în orice împrejurări. Nu trebuia cruţat niciun efort pentru a evita să li se ofere sovieticilor chiar şi cel mai slab pretext pentru depăşirea liniei pe care ei şi-au fixat-o.“

De acest ordin strict au profitat din plin bandele bolşevice. Iată ce se consemnează în ziarul Universul despre situaţia din Chişinău: „În grădinile publice şi-au făcut apariţia bandele teroriste, arborând steaguri roşii. Minoritari înarmaţi opresc autobuzele, trăsurile cu refugiaţi, smulg bagajele, poşetele femeilor... şi aşteaptă convoaiele de refugiaţi ca să le atace şi să le jefuiască. Sunt atacate cu pietre, cu oale cu apă clocotită, cu conţinutul oalelor de noapte şi convoaiele militarilor în retragere. Ofiţerilor li se smulg tresele, unor ostaşi li se taie nasturii de la pantaloni, apoi li se dă drumul în hohotele de râs ale «populaţiei locale». Unii militari sunt duşi nu se ştie unde, fiindcă în spatele civililor se află soldaţi ruşi care îi preiau.“

Au fost şi situaţii când, sub comanda unor şefi cu temperament calm şi hotărât, unele unităţi au efectuat retrageri exemplare. Între acestea şi Regimentul 25 Vaslui, al cărui comandant, colonelul Vasile Dumitrescu, a stat tot timpul în ariergardă, unitatea nepierzând niciun om, nicio piesă.

Un batalion din Regimentul 17 Infanterie s-a retras din Cernăuţi într-o ordine perfectă, formând un careu bine organizat cu patrule în toate direcţiile. Se pot cita şi alte exemple dar, trăgând linia, rezultă că retragerea din Basarabia şi Nordul Bucovinei a fost una dintre cele mai grele încercări prin care a trecut Armata Română, obligată fiind să nu răspundă sub nicio formă provocărilor.

Consecinţa? În afara pierderilor teritoriale, prin acţiunile conjugate sau separate ale armatei de invazie cu bandele bolşevice, România pierde 356 de ofiţeri şi subofiţeri şi 42.876 de soldaţi şi gradaţi, adică de patru ori mai mulţi decât în Războiul de Independenţă!

Toate acestea îl îndreptăţesc pe generalul Ion Antonescu să-i scrie regelui Carol: „Maiestate, Ţara se prăbuşeşte. În Basarabia şi Bucovina se petrec scene sfâşietoare. Mari şi mici unităţi, abandonate de şefi şi surprinse fără ordine, se lasă dezarmate la prima ameninţare. Funcţionarii, familiile lor şi ale ofiţerilor au fost lăsate pradă celei mai groaznice urgii...“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
658
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Parazitismul cu păduchi la mamifere şi păsări

Păduchii sunt ectoparaziţi care duc o viaţă parazitară permanentă pe corpul mamiferelor şi păsărilor domestice şi sălbatice. Există mai multe specii de paraziţi care, în mod obişnuit, s-au adaptat unei singure specii-gazdă. După modul de hrănire, păduchii sunt hematofagi sau malofagi.

Păduchii hematofagi se hrănesc cu sânge, componentele lor bucale fiind adaptate pentru înţepat şi supt şi sunt localizaţi în zonele corporale cu piele fină: cutia auriculară, greabăn, salbă, faţa internă a coapsei, baza cozii etc. Se hrănesc în 4-5 reprize pe zi, iar cei din genul Linognatus (care parazitează la bovine, ovine, caprine, câine, vulpe) se hrănesc continuu prin trompă, care este înfiptă în piele. Femelele fecundate depun ouă (lindini) la baza firelor de păr, de care se lipesc cu ajutorul unei substanţe adezive. După o incubaţie de 8-12 zile ies larvele, care vor deveni adulţi după trei năpârliri succesive. Paraziţii au mişcări lente sau stau înfipţi în piele.

Păduchii malofagi se hrănesc cu celule descuamate, fire de păr, lână, limfă, excoriaţii etc., având aparatul bucal adaptat pentru supt şi sfărâmat şi sunt localizaţi în anumite zone (cap, gât, torace, regiunea dorsală, faţa internă a coapselor), iar în infestaţii masive, pe tot corpul. Se deplasează foarte rapid, iar femelele depun ouă la baza firelor de păr sau lână. Din ele, după 3-8 zile eclozează larvele care vor deveni adulţi în scurt timp. Întreg ciclul biologic durează 20-28 de zile. Paraziţii se întâlnesc mai frecvent la ovine, dar şi la taurine, cabaline şi carnivore.

Păduchii păsărilor

Păsările sunt parazitate de cele mai multe specii de malofagi (peste 23). Morfologia acestora este asemănătoare cu a celor de la mamifere. Malofagii păsărilor se hrănesc cu scuame, resturi de pene, excoriaţii. Parazitoza este mai frecventă în gospodăriile populaţiei, dar aceasta s-a întâlnit şi în ferme cu creştere la sol. Pe aceeaşi pasăre pot parazita mai multe specii, unele având patogenitate crescută pentru că se hrănesc cu porţiuni din foliculii plumoşi în creştere. Sunt receptive păsările de toate vârstele.

Contaminarea mamiferelor şi păsărilor cu păduchi se face direct, de la animal la animal sau prin ustensile şi muşte. Evoluţia este mai gravă la animalele carenţate în proteine, vitamine şi microelemente.

Semnele clinice

Animalele infestate sunt neliniştite, prezintă disconfort permanent, prurit, căderea părului, a lânii, apar eczeme, alergii, anemii, complicaţii bacteriene, acestea ducând la scăderea producţiei de carne, lână şi lapte. În cazul păsărilor, acestea se ciugulesc tot timpul, prezintă otite şi tulburări de echilibru ca urmare a depunerii ouălor de către paraziţi în conductul auditiv. Acestea duc la scăderea ouatului, pasările slăbesc, iar când puii sunt parazitaţi, pot muri. La porumbei se reduce capacitatea de zbor. Patogenitatea păduchilor este ridicată, fiind în legătură directă şi cu anumite boli infecţioase.

Profilaxia şi tratamentul infestaţiilor cu păduchi la mamifere şi păsări se bazează pe folosirea insecticidelor uzuale (piretroide, ivermectine, organofosforice) sub formă de soluţii, emulsii, pulberi, prin aspersarea, spălarea, aplicarea pe piele (spot on) sau injectare.

Obligatoriu, paralel cu deparazitarea animalelor, trebuie să se facă deparazitarea adăposturilor, a coteţelor de păsări şi a volierelor de porumbei. Recomandăm ROMIVERMECTIN 1%, ROMAVERMECTINA şi ROMAVERMECTIN PLUS, soluţii injectabile pentru bovine, ovine, caprine, porcine, ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE şi SCABIZOL, pentru deparazitarea externă a animalelor şi adăposturilor conform instrucţiunilor de folosire. De asemenea, se poate utiliza ROMPARATOX P pentru deparazitarea cuibarelor şi a păsărilor şi PARAKILL pentru deparazitarea externă a câinilor şi pisicilor.

Diagnosticul se stabileşte uşor, păduchii fiind vizibili cu ochiul liber sau cu lupa pe corpul animalelor. Identificarea speciei parazitului se face microscopic.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
51989

□

° Comentarii

□

□

° 1. antonia -- (15-July-2010)Paduchii porumbeilor traiesc si pe oameni?

° 2. Dragos -- (17-August-2010)Nu in nici un caz paduchi care traiesc pe pasari vor rezista pe oameni.

° 3. fazekas stefan -- (19-June-2011)cu neocidol pot sa le fac si bae la gainisau numai cotetul pot sa il deratizez?

° 4. Georgiana -- (23-April-2012)Paduchii de la animale traiesc si pe oaneni ?

° 5. Mariana -- (19-August-2012)am 500 de pui care cintaresc intre 1,5-2 kg si am un mare necaz caci sau umplut de paduchi.Am facut dezinfectie in cotete si iam dat si pe ei cu cenusa dar tot nu am scapat de ei.Dati-mi niste sfaturi.Multumesc.Si o problema si mai mare este ca cei mai mari si mai frumosi cucosi ologesc de picioare.Imi poate spune careva cauza?si ce vitamine sau medicamente sa le cumpar?Ii cresc in conditii tare bune curat ,aerisire mult spatiu liber hrana si apa la timp dar totusi nu sunt ei parca in apele lor.Dati-mi niste sfaturi va rog

° 6. maria -- (27-August-2012)cred ca materia respectiva este minunata pentru minte frageda a copiilor

° 7. preda -- (1-June-2013)Mariana foloseste romparasect5% si vei scapa depaduchi .

° 8. nacu monica -- (4-July-2015)eu am dat ptr paduchi la gaini cu solutie scabatox dar sa stiti ca nu e bun

° 9. Marmandiu Antoaneta -- (17-June-2016)Am constatat ca porcul meu are păduchi. Va rog sa-mi spuneți cât este de grav si ce trebuie sa fac. Va multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Parazitismul produs de insecte

OESTROZA (FALSA CĂPIALĂ) este o miază cronică – boală parazitară produsă de larvele insectelor din familia Oestridae, care se localizează în cavităţi nazale şi sinusuri la animale; se manifestă prin strănut, jetaj (scurgeri nazale) mucopurulent şi sindrom meningoencefalic. Oestroza este frecventă la ovine şi mai rar la caprine, cabaline şi rumegătoarele sălbatice (căprioară). Oestroza ovinelor este produsă de larvele insectei Oestrus ovis.

Insecta adultă are o lungime de 10-12 mm, o culoare gri-negricioasă, cu pete alb-gălbui şi aripi transparente. Aceasta este vivipară, adică după fecundare eclozează larve. Insectele adulte zboară în timpul verii până toamna (sfârşitul lunii septembrie), în special dimineaţa, în zilele cu soare. După fecundare, masculii mor, iar femelele stau retrase 2-3 săptămâni, în preajma adăposturilor de animale, perioadă în care incubează ouăle. Când incubaţia este terminată, femelele zboară în jurul oilor şi depun din zbor larve pe firele de păr din jurul nărilor de unde pătrund şi se fixează cu ajutorul mandibulelor puternice de mucoasa cavităţilor nazale, unele ajungând până la sinusuri, unde se dezvoltă din toamnă până în vară, parcurgând mai multe stadii.

Stadiul larvar durează în jur de 8-10 luni. Acestea, în primăvara anului următor, sunt expulzate prin strănutul ovinelor, ajungând pe pământ unde se transformă în nimfe, care vor evolua spre adult şi ciclul se reia.

Contaminarea oilor are loc la păşune sau la ieşirea din saivan, de regulă în luna iulie, iar primele semne clinice apar în sezonul rece, mai ales începând cu luna ianuarie, constând în jetaj mucos sau purulent, uneori sangvinolent; ca urmare, dimineaţa apar cruste în jurul nărilor, strănut, respiraţie zgomotoasă, animalele sunt agitate şi se freacă cu nasul de diferite obiecte sau scutură din cap încercând să elimine larvele din nas.

Uneori apar tulburări nervoase, mai ales când larvele ajung la nivelul meningelui (cutia craniană), exprimate prin masticaţie în gol, mers neregulat, tulburări de echilibru, crize epileptiforme; de aceea boala se mai numeşte şi „falsa căpială“, putând fi uşor confundată cu cenuroza (căpiala), boală în care însă nu apare jetaj şi strănut.

Diagnosticul se stabileşte pe baza semnelor clinice care au valoare orientativă, unele manifestări fiind comune şi altor afecţiuni.

De aceea diagnosticul de certitudine este cel terapeutic (când, în urma tratamentului cu medicamente antiparazitare, animalul elimină larve moarte, iar semnele clinice se remit) şi examenul morfopatologic (necropsic), când la deschiderea cavitaţilor nazale şi sinusurilor se observă diferite leziuni la locul de fixare a larvelor aflate în diferite stadii de dezvoltare, ovale, alungite, cu corp segmentat, alb sau pigmentat în brun, care prezintă spini pe fiecare segment.

Profilaxie şi tratament – în perioada de zbor al insectelor se recomadă aplicarea de insecticide persistente pe pereţii exteriori ai saivanelor şi în jurul lor: ROMPARASECT, ROMPARASECT FORTE. De asemenea, se recomandă tratamente profilactice în lunile octombrie, noiembrie, cel mai târziu în decembrie cu soluţii injectabile de ROMAVERMECTIN, ROMIVERMECTIN, ROMAVERMECTIN PLUS. Aceste soluţii sunt recomandate şi în combaterea scabiei.

Anual, se recomandă două tratamente profilactice, primăvara înainte de scoaterea oilor la păşune şi toamna, în octombrie–noiembrie.

Dr. Viorica CHIURCHIU, doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
2149
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

parazitoza-ovinelor-cea-mai-costisitoare...

Parazitoza ovinelor, cea mai costisitoare boală

„Patologia ovinelor“ este dominată de doi factori: „viaţa în turmă“ şi gradul ridicat al parazitozelor care, după anumite evaluări, depăşeşte 70% din cazurile de îmbolnăviri la această specie. Aceşti doi factori sunt însă corelaţi, aglomerările de ovine favorizând transmiterea şi, în mod indirect, proliferarea paraziţilor. Consecinţele economice ale prezenţei parazitozelor la ovine sunt bine cunoscute şi demonstrate. Ele se exprimă în morbiditatea şi mortalitatea ridicate, scăderea producţiei, valorificarea ineficientă a hranei, scăderea rezistenţei organismului etc.

Reguli pentru diagnosticare

Necesitatea distrugerii parazitozelor la ovine este obligatorie şi trebuie să cuprindă acţiuni concrete asupra animalelor, păşunilor şi sistemului de creştere.

Deşi în majoritatea turmelor de ovine se semnalează aceleaşi tipuri de infestaţii parazitare, combaterea acestora implică două aspecte importante: diagnosticul şi tratamentul.

Diagnosticul majorităţii parazitozelor importante la ovine se bazează pe examenul coprologic, care va fi efectuat de cel puţin două ori pe an, de preferinţă în perioadele cu infestaţii puternice (primăvara şi toamna).

Acesta trebuie să respecte câteva reguli:

- recoltarea probelor: se va evita recoltarea prin sondaj a unui procent mediu din turmă, care nu ar da decât rezultate puţin concludente. Se vor recolta probe individuale (direct din rect) de la animale alese, pe cât posibil, dintre cele suspecte (abătute, lână aspră fără luciu, tuşesc, partea posterioară murdară etc.);
- interpretarea rezultatelor: rezultatele exprimate în cifre, reprezentând numărul de ouă pe gramul de fecale, sunt interesante. Însă cu o valoare limitată, pentru că este imposibil de a se fixa o limită de la care tratamentul ar fi indicat, în condiţiile în care un anumit număr de ouă existent în crotine corespunde unui număr extrem de variabil de viermi adulţi din tubul digestiv. Nu trebuie uitată situaţia în care la un rezultat negativ coprologic să avem exprimări clinice foarte violente provocate de paraziţi tineri, care nu au încă capacitatea de a elimina ouă.

Cu toate aceste precizări, diagnosticul coprologic are o valoare importantă, permiţând să se detecteze periodic principalele tipuri de paraziţi într-o turmă.

Administrarea medicamentelor

În cazul tratamentului trebuie respectate două aspecte:

− alegerea medicamentului, ţinând cont că pentru acelaşi agent etiologic există un număr mare de medicamente disponibile;

− momentul aplicării medicamentului.

Tratamentul turmei se poate face:

- atunci când animalele prezintă tulburări clinice (diaree, creştere întârziată etc.). Această metodă nu este rentabilă, nepermiţând o creştere normală a animalelor;

- când proporţia de ouă de paraziţi din crotine depăşeşte un anumit procent. Este tot o metodă nerentabilă pentru că nu există corelaţie între numărul de ouă de paraziţi din fecale şi numărul paraziţilor adulţi din organism (intestin);

Tipuri de tratament

Acestea sunt de două feluri:

- strategic, adesea neadoptat din cauza diferenţelor considerabile de infestaţie de la un an la altul, în funcţie de variaţiile climatice;
- tactic, aplicat numai când condiţiile climatice (temperatură, ploi abundente) prevăd o intensificare a parazitismului. Această metodă presupune o cunoaştere perfectă a biologiei paraziţilor.

În concluzie, se recomandă o combinare a acestor metode, realizându-se astfel tratamente mai puţine, administrate în mod regulat, în fiecare an, şi tratamente suplimentare, a căror administrare se hotărăşte în funcţie de climă, de rezultatele examenului coprologic, de tratamentele aplicate sau nu pe păşune şi de densitatea animalelor pe suprafaţa ei.

Important este şi sistemul de păşunat

Pentru o luptă eficientă împotriva paraziţilor, trebuie să avem în vedere sistemul de creştere.

Un aspect important este sistemul rotaţiei păşunilor. Păşunatul prin rotaţie, favorabil creşterii ierbii, este eficient şi în lupta împotriva helmintozelor.

Împotriva strongilatozelor digestive şi respiratorii se recomandă parcelarea păşunii. Este necesar să se asigure o pauză de păşunat de o lună pentru Dictyocaulus şi două luni pentru Strongilii digestivi. Utilizarea fiecărei parcele nu trebuie să depăşească
3-4 zile, pentru ca elementele infestante eliminate prin fecale (ouă, larve) să nu atingă stadiul infestant.

Împotriva fasciolozei se propune împărţirea păşunilor în zone uscate şi zone mlăştinoase. Turma se menţine cel puţin 10 săptămâni în zone uscate (ouăle eliminate nu se pot dezvolta), după care sunt tratate. După tratament, animalele sunt duse în zona mlăştinoasă a păşunii, unde nu rămân mai mult de 9 săptămâni (în această perioadă ele se pot reinfesta, dar niciun parazit nu are timp să devină adult pentru a elimina ouă şi a reinfesta păşunea).

Un astfel de sistem de rotaţie a păşunilor ar trebui să ducă, în mod progresiv, la eliminarea totală a fasciolozei din zona respectivă.

Sistemul de creştere se aplică cu scopul unei dezvoltări favorabile a mieilor. Aceştia folosesc fiecare parcelă înaintea turmei, deci nivelul primei infestări este slab, iar dezvoltarea animalelor este bună.

În cazul în care vor fi menţinuţi în adăposturi, mieii primesc nutreţuri combinate şi fân, evitând astfel infestaţiile puternice din primăvară.

În situaţia în care toate animalele rămân în adăposturi, li se va administra iarbă proaspătă cosită de pe păşuni, dispărând astfel orice reinfestare a păşunilor.

Prof. dr. Dumitru Militaru, preşedintele Secţiei de Medicină Veterinară a ASAS

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1749

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

parc-pentru-copiii-satului_732.html

Parc pentru copiii satului

În prezenţa elevilor, părinţilor şi a profesorilor din Utvin, a reprezentanţilor Primăriei Comunei Sânmihaiu şi a domnului Morten Jensen, reprezentantul firmei CEO Smithfield Prod, a avut loc inaugurarea oficială a primului parc din localitatea Utvin. Proiectul, finanţat de Smithfield Prod, a fost realizat pe un teren viran din curtea şcolii generale din Udvin, cu colaborarea Primăriei Sânmihaiu (comuna din care face parte satul Utvin) şi cu participarea voluntară a angajaţilor Smithfield Prod şi a unor părinţi din localitate.

Activităţile desfăşurate pentru amenajarea primului parc din localitatea timişeană au generat mult entuziasm pe tot parcursul celor 200 de ore de voluntariat. De-a lungul unei săptămâni, voluntarii Smithfield Prod, alături de copiii de la şcoala generală din Utvin, au nivelat pământul, au realizat împreună aleile cu pietriş, au participat la instalarea băncilor şi la plantarea de arbuşti şi flori, reuşind să transforme un teren viran într-o grădină publică.

Deborah, unul dintre copiii din clasa a V-a care au ajutat alături de voluntarii Smithfield Prod, a povestit că acest parc reprezintă un vis împlinit pentru toţi elevii şcolii.

Ea a participat cu mult drag la acest proiect pentru că ştie că le este destinat lor, copiilor, şi pentru că face ca şcoala lor să fie mai frumoasă. În localitatea Utvin sunt 200 de şcolari şi preşcolari care vor beneficia de acest proiect comunitar.

(C.Lupu)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
526

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Parepa sau destinul „fecioarei“

Despre Mănăstirea Parepa, în rânduiala reală a lucrurilor, nu poţi vorbi fără să te gândeşti ori să o pomeneşti pe Maria Petre, cunoscută, cât a trăit şi după aceea sub numele, dat de localnici şi pelerini, de „Fecioara de la Parepa“. De altfel, Maria Petre îşi doarme somnul cel lung (ori veghează!) chiar în biserica pe care a început s-o construiască, la porunca Domnului. O biserică începută în 1946, întreruptă în 1948, reluată după 1990, cu banii strânşi de „Fecioară“, şi continuată, la dimensiunile de astăzi, prin stăruinţa slujitorilor mănăstirii.

Pe Maria Petre am cunoscut-o în 1995, la sfârşitul anului. A ieşit în pragul căsuţei sale şi, când a auzit ce doresc, şi-a cerut iertare că nu mă poate primi, fiindcă nu se simte bine. Am plecat, recunosc, vag întristată. Când am deschis poarta să ies, aud că mă strigă şi-mi spune: „Hai, vino!“. Am stat de vorbă vreo două ore în mica sa odăiţă. Se vedea că este bolnavă, dar pesemne că a ştiut de unde să găsească putere. Toată încăperea era luminată.

Nu ştiu de unde venea lumina, poate de la icoane, poate din credinţa imposibil de descris în cuvinte a „Fecioarei“… I-am ascultat minunata poveste, o şi vedeam deja fetiţă, în genunchi, pe malul lacului, învăluită de norul alb, de unde-i vorbea Dumnezeu. Am ieşit în grădină şi mi-a arătat fântâna, troiţa şi biserica. Pe toate acestea i-a spus chipul divin din nor să le construiască, la 29 august 1935, spre seară, o zi în care, întâmplător sau nu, calendarul ortodox consem-nează Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul.

Maria Petre a împlinit voia Domnului

Când povestea despre minunile care i-au schimbat viaţa, Maria Petre, un chip obişnuit de femeie muncită de la ţară, se însufleţea într-un fel anume, iar ochii… Rar am văzut bucuria strălucind astfel în ochii unui om! Era totuşi îngrijorată că nu a pus acoperişul pe biserică. Atât îşi dorea, să mai trăiască doar cât să vadă biserica zidită complet, să împlinească voia Domnului. La plecare, mi-a spus să revin „când o da colţul ierbii, să stăm de vorbă mai mult“. Şi n-a fost să mai fie! „Fecioara de la Parepa“ a plecat la 5 iunie 1996.

Articolul acela a fost ultimul în care Maria Petre şi-a depănat povestea specialei sale existenţe. La înmormântare, peste 3.000 de oameni au venit s-o conducă şi să vadă minunea de pe urmă, o cruce argintie pe un cer absolut albastru. Chiar şi cei mai puţin credincioşi au îngenuncheat şi au întins mâinile spre cer. Dar Maria Petre nu şi-a împlinit visul de a vedea biserica terminată. Sau poate că făcuse ceea ce trebuia, s-o urce până sub acoperiş.

Mai este nevoie de multă stăruinţă

Mănăstirea „Sfânta Treime“ de la Parepa a fost înfiinţată prin ordin patriarhal mult mai târziu, la 3 martie 2003. Înainte şi după, cu o strădanie egală cu a Mariei Petre, puţinii prieteni ai „Fecioarei“ şi slujitori ai mănăstirii au făcut şi ei minuni: au construit chiliile măicuţelor, au terminat biserica mare, au îmbrăcat troiţa într-o bisericuţă, unde se ţin majoritatea slujbelor, au împrejmuit curtea şi au făcut din ea o frumuseţe. Dar stăruinţa este departe de a se încheia; mai este nevoie de bani pentru pictura interioară şi exterioară.

La Parepa vin şi acum pelerini din toată ţara, mulţi fiind dintre cei care au fost ajutaţi de Maria Petre, să se reculeagă la specialele slujbe şi glăsuiri ale părintelui Agaton şi să se roage la mormântul „Fecioarei“.

Întotdeauna găseşti pe cineva îngenuncheat şi lăcrimând la cripa unde odihneşte Maria Petre.

De strajă la marginea satului

Mănăstirea, ridicată în locul unde Dumnezeu I s-a arătat „Fecioarei“, la 200 sau 300 metri de casa unde a trăit Maria Petre, parcă ar străjui satul Parepa. Pur şi simplu izbucneşte miraculos din întinderea prăfuită a câmpului pe un tăpşan şi el curios desenat în relieful plat! Un rând de sălcii se-apleacă peste apele lacului, iar de-acolo, oriunde ai privi, spre apă sau sus, spre biserică, nu poţi decât să te laşi dominat de credinţă, bunătate, frumuseţe şi respect pentru ceea ce poate face omul întors spre Dumnezeu.

Maria Petre a trăit ca orice alt localnic din Parepa. Pe timpul comunismului a lucrat la CAP ca oricare altă persoană. Nimeni nu a scutit-o de obligativitatea îndeplinirii normelor de la CAP şi nici ea nu a pretins vreodată să fie absolvită de corvoadă. Dar la poarta „Fecioarei“ veneau oameni de pretutindeni, să-i ajute. Şi-i ajuta, de vreme ce se întorceau mereu după alt sprijin. De refuzat, aşa mi-a mărturisit, i-a refuzat doar pe cei care nu veneau cu gândul curat.

Cum îi cunoştea înainte de a deschide gura? „Îi simţeam. Nu ştiu cum, dar vedeam în inima lor.“

Povestea Mariei Petre, aşa cum am auzit-o din gura sa: „Aveam 12 ani. M-am dus la joacă spre seară, pe malul lacului. Lacul nu se întindea cum îl vezi azi. S-a extins mai încoace. Mi s-a făcut sete şi m-am dus acasă să beau apă. După ce am coborât «măluşteiul» (expresie care denumeşte tăpşanul pe care este azi biserica), colea, unde-i fântâna, m-a învăluit un nor alb. N-am ştiut ce este.

Ţin minte şi acum teama care m-a cuprins. Ce ştiam eu atunci, eram un copil! Dar în mijlocul norului l-am văzut pe Dumnezeu. Un chip de-o frumuseţe cum nu credeam că poate exista. Şi a început să-mi vorbească, avea o voce atât de blândă… Mi-a zis să nu mă tem, că El este Domnul şi că a venit să le spun oamenilor că, pe locul acesta, trebuie să săpăm o fântână, să ridicăm o troiţă şi o biserică. Mi-a mai spus să le transmit să fie mai buni şi să se roage.

Când a plecat am văzut că se adunase multă lume lângă mine, bătrânii satului şi preotul înţelegând că se petrecuse o minune după răspunsurile mele. Ei mă auzeau ce vorbesc, dar ce spunea Domnul nostru numai eu auzeam. Şi doar mie mi S-a arătat. Pe ei i-a lăsat să vadă numai cei trei porumbei albi care au apărut din senin şi m-au însoţit până acasă, plutind în zbor deasupra capului meu. De atunci eu ştiu că aceasta mi-a fost menirea pe pământ, să trăiesc în curăţenie, să mă rog pentru oameni, să-i ajut cum pot şi să construiesc biserica.“

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1419

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

parintele-bancii-de-resurse-genetice-veg...

„Părintele“ Băncii de Resurse Genetice Vegetale

Am participat într-un grup restrâns de specialişti la o discuţie unde se făceau aprecieri ale unor profesionişti de marcă din domeniul agriculturii.

Ceea ce mi-a trezit un interes deosebit au fost aprecierile făcute de doi specialişti, unul mai tânăr şi altul cu mai mare vechime în cercetarea agricolă la adresa „părintelui Băncii de Gene“, mai bine zis, de resurse genetice. Era vorba de dr. ing. Mihai Cristea.

Unul dintre ei, cercetător, care a lucrat împreună cu acesta, spunea admirativ: „Ce om deosebit este dr. Mihai Cristea! Rar întâlneşti un om şi un mare profesionist în ale geneticii atât de simpatic, deschis şi apropiat. Dr. ing. Mihai Cristea a trecut puţin de frumoasa vârstă de 80 de ani, dar este acelaşi om zâmbitor, cu umor sănătos şi activ.“

Să intrăm mai în amănunt în biografia lui. În casa rămasă de la părinţii din satul Cucorăni, comuna Mihai Eminescu, judeţul Botoşani, după 35 de ani de activitate ca director al Staţiunii de Cercetare şi Dezvoltare, dr. ing. Mihai D. Cristea, născut la data de 30 iulie 1929, s-a stabilit aici.

Am aflat motivul de la domnia sa: „Pentru liniştea şi confortul fizic şi psihic m-am mutat în casa de care sunt legat cu toată fiinţa mea, pe care am îmbunătăţit-o. Am amenajat un mic parc cu verdeaţă şi flori în jurul casei. Mi-am organizat un birou de lucru şi o bibliotecă cu toate lucrările adunate într-o viaţă, unde îmi petrec cel mai mult timp. M-am înconjurat şi de unele vietăţi, câini, pisici, păsări de curte, fără de care viaţa la ţară nu se poate concepe. Dar cea mai mare bucurie o am de la cei doi copii, şase nepoţi şi doi strănepoţi, care mă vizitează deseori.“

– Şi ce mai faceţi, domnule Cristea?

– Vreţi să ştiţi ce mai face un pensionar ca mine, care după 42 de ani de activitate neîntreruptă la SCDA Suceava şi Banca de Gene este obligat în prezent să abordeze un alt mod de viaţă ? Ei bine, vă răspund evocând episodul cel mai trist al vieţii mele: în 1996, cu un an înainte de pensionare, am suferit un accident cerebral şi, cu toate eforturile medicilor, am rămas cu unele sechele cu care mă mai lupt încă. Am reuşit totuşi ca, după ani lungi de efort psihic şi fizic, să reiau, treptat, activitatea.

În această perioadă am pus în practică o idee la care am ţinut foarte mult, elaborarea unei lucrări atât de necesară în această perioadă: Conservarea biodiversităţii, care a fost predată Editurii Ceres. În urma insistenţelor şi demersurilor făcute, de multe ori puţin înţelese, am reuşit construirea la Suceava a Băncii de Gene, unitate de interes naţional, cu personalitate juridică, a cărei activitate, fiind apreciată de organismele de specialitate europene şi internaţionale, a fost primită cu drepturi depline în aceste structuri cu sediul la Roma.

Într-o activitate profesională de aproape 45 de ani, dr. ing. Mihai Cristea a publicat circa 100 de lucrări ştiinţifice care cuprind rezultate de cercetare proprii sau în colectiv, refe-rate ştiinţifice, lucrări de sinteză de nivel academic, diferite îndrumări practice pentru agricultori ş.a.

Una dintre ideile sale confirmate de practică susţine că sursele cele mai valoroase de germoplasmă pentru crearea de noi soiuri şi hibrizi sunt resursele genetice locale, reprezentate de populaţiile şi soiurile locale, formate în perioade lungi de timp, sub acţiunea selecţiei naturale şi a selecţiei efectuate de om. Acest material biologic local, suportând în timp efectele factorilor naturali ai evoluţiei, este cel mai bine adaptat condiţiilor locale de mediu. Această idee a stat la baza acţiunii sale de înfiinţare a Băncii de Resurse Genetice Vegetale în 1986 la SCDA Suceava, cu oficializare guvernamentală în anul 1990.

– Şi continuaţi cu scrisul ?

– Într-adevăr, după întremare mă ocup în continuare de scris. În prezent este bună pentru tipar şi dată Editurii Academiei Române lucrarea, cu peste 300 de pagini, Schimbările climatice şi resursele genetice vegetale.

Dr. ing. M. Cristea există în conştiinţa celor care l-au cunoscut şi va fi descoperit de cei care vor veni ca fondator al cercetărilor în domeniul germoplasmei porumbului, autor al primelor lucrări în stil monografic despre rasele de porumb din România şi utilizarea resurselor genetice vegetale, „părintele“ Băncii de Resurse Genetice Vegetale.

Activitatea sa cu totul remarcabilă în cercetare şi manageriat a fost apreciată cu titluri ştiinţifice, diplome, medalii. A fost primul preşedinte al Comitetului Naţional de Resurse Genetice Vegetale. A fost decorat cu 10 medalii de stat pentru merite ştiinţifice. În anul 2002 a primit Ordinul „Serviciul credincios“ în grad de cavaler din partea Preşedintelui României, iar pentru ridicarea ştiinţei agricole în Bucovina a fost declarat „Cetăţean de Onoare“ al Municipiului Suceava. Este membru titular al Academiei de Ştiinţe agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu – Şişeşti“ (1990).

Dr. ing. M. Cristea va fi consemnat în istoria cercetării ştiinţifice din agricultură ca reprezentant de elită în cercetarea genetică a porumbului, crearea hibrizilor extratimpurii şi timpurii, autorul „Băncii de Resurse Genetice Vegetale“ unică în ţară şi una dintre cele mai importante din Europa.

– Vă dorim din tot sufletul ani mulţi plini de bucurii şi satisfacţii, de sănătate şi fericire alături de cei dragi.

Prof. dr. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
735

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Părintele monahismului ortodox

Unul dintre cei mai importanţi sfinţi din calendarul ortodox este Vasile, pe care îl sărbătorim, de multe ori cufundaţi în febra Revelionului, pe 1 ianuarie. Spre deosebire de alţi sfinţi, acesta s-a impus în credinţa ortodoxă ca urmare a scrierilor sale şi a implicării în organizarea bisericii.

Primul sfânt din an. Vasile este primul sfânt din an şi a fost, înainte de sanctificare, un om inteligent, credincios – dar fără să ştie prea multe despre Dumnezeu şi ortodoxism – şi erudit. Spirit profund, el s-a perfecţionat în marile şcoli ale anilor 350 în domenii ca filosofie, astronomie, geometrie, medicină şi retorică. Apropierea de Dumnezeu îi aduce Sfântului Vasile, după toate cunoştinţele sale aprofundate în atâtea domenii, o slujbă în cadrul bisericii, dar şi prietenia cu Grigore Nazianzus şi dorinţa de a şti mai multe despre credinţa la care aderase, împreună cu întreaga sa familie. Dorind să înţeleagă, el efectuează mai multe vizite pe la mănăstirile din Siria, Mesopotamia şi Palestina. Clerul însuşi este foarte impresionat de erudiţia sa. La întoarcere, înfiinţează o mănăstire pe malul Irisului, mai apoi fiind ales episcop al Cezareii.

Lucrarea religioasă

Vasile a fost mitropolit al Capadociei şi exarh al Pontului, autoritatea sa întinzându-se între Balcani, Marea Mediterană, Marea Egee şi Eufrat. El a scris câteva cărţi împotriva lui Eunomius şi a arianismului, în care apără teza Trinităţii, dar şi un mare număr de lucrări exegetice despre Psalmi, Isaia şi Iov, un număr de 24 predici şi multe discursuri. Mai trebuie amintite Regulile Monahale, Moralele, Despre Judecata lui Dumnezeu, Despre Religie şi cele 366 epistole, dar şi Liturghia Sfântului Vasile cel Mare. În baza acestor numeroase scrieri, a faptului că a impus pregătirea spirituală şi canonică a preoţilor, dar şi a faptelor de caritate făcute, Vasile este considerat, alături de alţi părinţi, întemeietorul monahismului ortodox. El a trăit doar 50 de ani, stingându-se prea devreme, pe 1 ianuarie 379, dar biserica îi datorează şi azi foarte mult.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
627

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pariul-cu-oul-ecologic_364.html

Pariul cu oul ecologic

În condiţiile unei chimizări excesive, produsele ecologice par să reprezinte una dintre şansele care ne pot asigura un trai de viaţă sănătos. Cert este că, la noi, produsele ecologice nu sunt la foarte mare căutare. Explicaţia nu are neapărat legătură cu nivelul de educaţie, ci este mai degrabă de factură financiară.

În pofida acestei stări, sunt tot mai mulţi fermieri care încearcă să ne diversifice gusturile cu produse ecologice. Încet, dar sigur, agricultura ecologică începe să devină o certitudine, dar şi mai important decât acest lucru este că începe să se extindă în toate sectoarele.

Un exemplu grăitor este domnul Dumitru Argeşanu, care a reuşit prin investiţii serioase şi mult curaj, am spune noi, să introducă în România tehnologia de obţinere a ouălor ecologice.

Este drept, domnul Argeşanu a pornit la drum abia după ce a dobândit cunoştinţe solide despre noile tehnologii economice şi după ce a făcut un studiu al pieţei interne şi externe.

Abia după aceea a trecut la întocmirea proiectului. Şi spunem asta pentru că actuala fermă ecologică, SC Cortina Bioprod SRL, a fost obţinută, de fapt, prin transformarea unui sistem convenţional de creştere a păsărilor pentru carne. Astfel, a apărut prima fermă avicolă ecologică din România.

Găinile eco cotcodăcesc în doar două ferme

Despre cât de mult le surâde românilor ideea de a începe o astfel de afacere, Argeşanu susţine că, din momentul apariţiei produselor sale pe piaţă, mulţi oameni s-au arătat interesaţi de planul de dezvoltare a unei ferme ecologice.

Dar, aproape de fiecare dată, proiectele lor au rămas la nivel de teorie. În momentul de faţă, în afara primei ferme ecologice de la noi din ţară, Cortina Bioprod, mai există doar o fermă de creştere a păsărilor pentru ouă ecologice, în Cluj-Napoca.

Dumitru Argeşanu gestionează o fermă avicolă ecologică, cu un efectiv de 4.000 de capete, ale cărei produse sunt certificate şi au fost premiate la aproape fiecare expoziţie de profil la care au participat. Lucrurile merg atât de bine în afacerea sa, încât în luna mai a acestui an speră să-şi dubleze efectivele. În rândurile ce urmează vom încerca, apelând la date tehnologice şi economice, să arătăm care sunt beneficiile şi riscurile înfiinţării unei ferme avicole ecologice

Investiţia minimă – 500.000 euro

Spre deosebire de complexele industriale obişnuite, o fermă ecologică presupune costuri suplimentare atât pentru înfiinţarea, cât şi pentru întreţinerea ei.

Suma necesară pentru construirea unei ferme cu un efectiv de 3.000 de capete, astfel încât aceasta să devină sustenibilă pe piaţă, este de 500.000 de euro. Despre condiţiile principale pe care trebuie să le întrunească o fermă ecologică, Argeşanu spune că primul lucru de care se ţine cont este bunăstarea păsărilor, care este asigurată prin evitarea supraaglomerării.

Altă tehnologie, alte condiţii

În sistemul avicol ecologic regulile sunt aproape în totalitate diferite de cele din tipul industrial. Atunci când doriţi să construiţi o fermă ecologică trebuie să ştiţi că, pentru început, aveţi nevoie de o suprafaţă obligatorie de 12.000 m pătraţi. Păsările din sistemul ecologic trebuie crescute atât în interiorul halei cât şi pe păşune.

În acest scop este necesar să rezervaţi cel puţin 4 metri de păşune pentru fiecare pasăre. În afara halei, pentru a proteja păsările de ploi sau de soarele arzător de vară se vor asigura padocuri acoperite cu copertine. În interiorul halei nu trebuie să fie mai mult de 6 găini pe metrul pătrat şi sunt necesari 18 cm liniari de stinghie pentru cocoţat.

Şi hrana este alta

Un aspect foarte important, care asigură de asemenea calitatea ouălor obţinute, este hrănirea păsărilor cu furaje specifice. Acestea sunt de cele mai multe ori cerealele ecologice într-o pondere de 70-80%, premixuri vitamino - minerale bio 0.5-1%, făinuri proteice de origine vegetală 10-20%, săruri minerale 0.3-8%. Toate acestea au rolul de a asigura necesarul de vitamine şi minerale şi cresc imunitatea păsărilor.

Pentru a asigura necesarul de hrană pentru cele 4.000 de capete din ferma sa, Argeşanu apelează, de cele mai multe ori, la serviciile producătorilor de cereale certificaţi din România, iar uneori la serviciile producătorilor din Franţa.

Piaţa pare primitoare

O problemă pe care o întâmpină fermierii români, indiferent de ramura agricolă din care vin, este valorificarea produselor. Dacă vorbim de produse ecologice, lucrurile pot părea, pentru mulţi dintre noi, chiar mai complicate. Dar existenţa pe piaţă a fermei Cortina Bioprod dovedeşte că lucrurile nu sunt chiar atât de grave cum se afirmă. Deşi preţul unui ou ecologic este considerabil mai mare decât al unui ou obţinut într-un complex avicol, deocamdată nu sunt probleme în privinţa vânzărilor.

Despre posibilitatea de a exporta, Argeşanu consideră că acest lucru este imposibil, şi asta pentru că nu se practică un sistem ecologic super intensiv. Cererea este atât de mare, încât depăşeşte cu mult posibilitatea producţiei.

Competitivitatea ouălor ecologice

O întrebare firească pentru cei care doresc să-şi construiască o fermă avicolă ecologică este în ce măsură sunt ouăle ecologice competitive cu cele obţinute în sistemul avicol obişnuit. În ceea ce priveşte cantitatea în care acestea vor fi obţinute, Argeşanu susţine că nu vor egala niciodată producţiile complexelor avicole. Valoarea deosebită a ouălor ecologice este dată de calitatea superioară şi implicit de efectul final asupra stării de sănătate a consumatorului.

România este o ţară în care oamenii nu îşi permit de multe ori luxul de a cumpăra produse ecologice, dar chiar şi aşa lucrurile par să meargă într-un sens benefic ecologiei.

Dumitru Argeşanu priveşte cu oarecare temere spre reuşita activităţii de creştere a păsărilor în sistem ecologic în România. În pofida eforturilor depuse de el, a reuşit să atragă doar un singur producător de ouă ecologice, pe cel de la Cluj-Napoca.

În discuţie sunt şi consumatorii, care nu au înţeles încă importanţa produselor ecologice pentru sănătatea noastră.

Probabil, cu preţul unor investiţii majore, proiectele celor doi producători de ouă ecologice îşi vor dovedi în timp eficienţa. Pentru asta este nevoie de mai mult decât de strădaniile celor doi întreprinzători.

Desigur este prea devreme să facem un pariu cu oul ecologic, dar important este că acesta a apărut pe piaţa românească.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
3765

□

° Comentarii

□

□

° 1. Adrian Gurguta -- (16-April-2010)Buna ziua !
Ideea dlui Argesanu si eforturile pe care le face sunt laudabile si vreu sa-i urmez exemplul.
Cum pot sa-l contactez pe dl. Dumitru Argesanu ?
Multumesc !
° 2. Adrian Gurguta -- (25-May-2010)Rezolvat. Am vorbit la ferma dlui Argesanu, le-am trimis ideile mele si astept cu nerabdare raspunsul lor.
° 3. sebi -- (1-November-2010)vand oua de gaina, ecologice provenite de la gaini crescute in aer liber. pret pe bucata 1.1 lei. in functie de comanda le livrez la domiciliu. contact YM barlescu_eusebiu
° 4. Eu -- (13-March-2012)din pacat la noi in tara ecologic nu inseamna 100% fara chimicale. "In goana dupa aur" multi dintre fermierii care au trecut la agricultura eco, au trecut doar cu numele, avand in vedere pretul mai mare al produselor biologice. Am cumparat oua de la aceasta ferma SC Cortina Bioprod SRL si va spun sincer nu este nicio diferenta fata de celelalte oua. acelasi gust aceeasi culoare, aceeasi consistenta. va intreb, daca este ecologic de ce nu esti de o calitate mai buna? pentru ca nu se respecta conditiile unei agriculturi ecologice. agricultura eco inseamna productie mai mica
° 5. tot eu -- (13-March-2012)agricultura eco inseamna teapa pentru ce de la oras, pentru cei care nu stiu gustul produselor naturale, sanatoase de la tara; produse fara pic de chimicale, pentru ca taranul roman este sarac si nu isi permite sa dea bani pe ingrasaminte chimica, pesticide sau ierbicide; mergeti intr-un sat si cumparati oua, lapte, rosii directe de la tarani si gustatile si sunt sigur ca nu ati mai cumpara asa zisele produse "bio" de la magazin

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pariul pe prostia omenească

Apetitul pentru statistică a devenit de la o vreme, bag seamă, o adevărată boală. Există o foame, asemenea bulimiei, pentru comparaţii, pentru formule care mai de care mai complicate menite, în opinia consumatorilor de astfel de instrumente, să dea o cât mai exactă măsură ritmurilor ori calităţii vremurilor pe care le trăim. Şi, cum moda e modă, nu mă pot abţine să nu mă dedulcesc şi eu la tainul cifrelor. Sigur, mă interesează cu osebire România, fiindcă, vrem nu vrem, aici ne-a fost dat să vieţuim. Încep cu viaţa cea de fiecare zi a românilor.

O recentă statistică demonstrează că, la noi, un „ouvrier“ de foarte bună calificare e nevoit să lucreze aproximativ 138 de zile pe an numai pentru a putea fi „la zi“ cu plata taxelor, impozitelor şi câtor alte angarale vor mai fi fiind. Însumate, taxele şi impozitele ajung la români la cifra record de 525. Asta dacă între timp artizanii finanţelor publice nu vor mai fi inventat încă ceva.

Românul cheltuieşte iarăşi, oriunde ar trăi el, cam 60% din bugetul anual pentru acoperirea nevoilor coşului zilnic. Pentru nevoi de sănătate, învăţământ, cultură nu mai rămân decât cel mult 6-8% din bugetul propriu. Serviciile, acolo unde există, sunt foarte scumpe, fiind considerate un capitol de lux. Aşa că, descurcăreţ din fire, românul „îşi spală rufele în familie“.

Cam tot ce se consumă, se importă. Peste 70% din nevoile de consum sunt acoperite cu produse de pe aiurea. Şi cum de la o vreme a mai apărut o modă, cea a alimentelor bio ori eco, gata să-şi măsoare pasul cu cel al occidentalilor, românii cu dare de mână apelează la oferta din ce în ce mai generoasă.

Numai că snobismul general eludează realitatea ca atare. Venite tot de pe te miri unde, alimentele cu pricina nu dau nicio garanţie că respectă cu adevărat regula jocului. Prin urmare, în urma câtorva controale, destul de rare de altfel, ale organelor în drept s-a demonstrat că rafturile marketurilor gâfâie de contrafaceri, deosebirea între „obişnuit“ şi produs bio fiind doar una de preţ. Prostia costă. Şi costă scump. Conaţionalii s-au pus şi ei pe treabă. Numai că s-a dovedit în numeroase cazuri că ceea ce etalează pe tarabă e de câteva ori mai mult decât ceea ce poate produce suprafaţa de teren pe care o au în cultură.

Explozia de aşa-zise târguri tradiţionale a impus, cum era de aşteptat, o modă şi mai păguboasă. Fiindcă sub soarele şi praful năucitoare la o asemenea întâmplare, se vinde de fapt blana ursului din pădure. Oferta e achiziţionată din market şi oferită drept tradiţie pe tarabele improvizate. Câştiguri imense pentru alţi băieţi deştepţi, pariuri pe prostia omenească. În fapt, lecţia au învăţat-o de la angrosişti.

Cumpără grâul la capul tarlalei pe câţiva creiţari, îl plimbă puţin pe mare şi îl „importă“ la preţuri ce vizează nebunia. Statisticile apreciază astfel că numai gaura neagră a evaziunii fiscale se ridică la noi, la români, la peste 30 miliarde de euro. Pricepând că suntem un fel de ţară scoasă la mezat, samsarii cu firme de apartament cumpără iarăşi la preţuri de nimic teren agricol, peste un milion de hectare până în prezent apreciază statistica, după care încasează subvenţiile europene, lăsând pământ mănos de izbelişte.

Alt milion de ha au fost trecute, prin „bunăvoinţa“ unor primari oneroşi, din extravilan în intravilan, devenind degrabă din ogor fertil bătătură în suferinţă. Ei bine, te întrebi, cântărind adevărul statisticilor, cei cu pâinea şi cuţitul ce fac ei când nu fac nimic? Păi, îţi răspunzi tot cu şiragul de cifre sub privire, fac avere! Astfel mii de calici până mai ieri au devenit os domnesc peste noapte. Şi... pleacă ai noştri, vin ai noştri, corb la corb nu-şi scoate ochii. Mă întreb şi vă întreb iarăşi, până când?

Primăvara 2012 a adus totuşi un suflu nou în politică. Nădăjduim în curăţenia şi mintea proaspătă a tinereţii. M-am bucurat, tocmai pentru aceia, să aflu că şi-au inaugurat investitura tot cu o statistică. Auditul a demonstrat, cum şi era de aşteptat, că lupii, foşti paznici la stână, ne-au cam pus pielea pe băţ. Ce-ar trebui să urmeze? Ceva după vorba românească. După faptă şi răsplată! Fiindcă, veţi recunoaşte! Prea s-au dat deştepţi băieţii ăştia! O spun statisticile, nu numai eu...

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
613

Comentarii

1. coman -- (19-May-2012)nici nu se putea sintetiza mai frumos si corect starea de lucruri din agricultura romaneasca. Se vede treaba ca tot cei in varstra vad dimensiunea lucrurilor.Oare ar fi bun ca si consilier al ministrului agriculturii d-l Verman nu din ceea de pe timpul lui Flutur. O intrebare de dezbatut. E corect ca agriculrura sa fie concentrata in mainile unor oameni cte 2999-3000 ha si chiar mai mult? Oare nu influenteaza politic la nivel local voturile ? Svarl cate o ciosvarta amaratilor de fapt si-,si fac jocurile dupa bunul plac. Ce e de fcut? Of m-am trezit punand atatea intrebari!!!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

parloaga-de-extinde-amenintator-peste-pr...

Pârloaga se extinde ameninţător peste Prahova

• Mii de ţărani şi-au abandonat terenurile de cultură

Cine parcurge azi drumurile Prahovei, fie înspre Bucureşti, fie înspre Sinaia şi Braşov, nu poate să nu fie neplăcut surprins la vederea atâtor şi atâtor câmpuri nelucrate, rămase, de fapt, pârloagă de mai mulţi ani. Multe dintre acestea sunt pline acum cu bălării cât omul şi cu gunoaie de tot felul. Aceasta este singura „recoltă“ din 2010!

Aproape aceeaşi imagine dezolantă poate fi aflată şi în alte zone, îndeosebi în vecinătatea drumurilor naţionale, spre Buzău, Târgovişte sau Vălenii de Munte, ba chiar şi în vecinătatea noii autostrăzi Bucureşti-Ploieşti.

Când anormalul este judecat ca normal

O statistică de dată recentă la Direcţia agricolă judeţeană, întocmită pe baza unor date comunicate de administraţiile locale, arată că numai în 2010 au rămas nelucrate circa 8.352 ha de teren arabil. În fruntea listei se află chiar municipiul Ploieşti, cu 1.151 ha, comunele Blejoi – 847 ha, Filipeştii de Târg – 804 ha, Târgşoru Vechi – 615 ha, Filipeştii de Pădure – 553 ha, Păuleşti – 406 ha, Dumbrăveşti – 399 ha, Ariceştii Rahtivani – 315 ha, Bărcăneşti şi altele. Raportată la suprafaţa de cultură a judeţului, de 146.000 ha, aceasta ar fi de doar 5-6 la sută. Adică, cam o nimica toată în accepţia celor de la DADR Prahova, care văd situaţia ca ceva... normal. Atât de normal că se întrevede ca aceasta să rămână neschimbată şi în 2011! Nici vorbă de sancţiuni aplicate proprietarilor terenurilor respective, terenuri pe care ei le-au abandonat nu de azi, de ieri, ci de mulţi, chiar de foarte mulţi ani!

Adrese fără adresanţi

Singurul lucru palpabil pe care ni-l pune la dispoziţie DADR Prahova îl reprezintă adresele făcute către vreo 15 primării din judeţ, unde există cele mai mari suprafeţe de pământ rămase pârloagă. Asta ca să dovedească bunele intenţii şi pentru a determina cumva o nouă atitudine faţă de pământ şi a pune ordine în domeniu. Numai că acestor adrese nu le-a dat nimeni curs, ca să nu spunem că primarii nu dau semne că ar fi dispuşi să le ia în seamă.

Ne-am convins de aceasta discutând cu o parte dintre cei în cauză: „Să vină direcţia agricolă să ne spună pe ce bază legală îi sancţionăm pe cei vinovaţi, sare ca ars primarul din comuna Blejoi, Adrian Dumitru. Asta cu atât mai mult cu cât este vorba de porţiuni mici, de unul-două sau trei pogoane, cel mai adesea aflate la capetele drumului, acolo unde mulţi mai aruncă gunoaiele.“ Cum arată aceste terenuri, aflate în imediata vecinătate a Municipiului Ploieşti, care se întind pe mari suprafeţe, se poate vedea cu uşurinţă şi din cele câteva imagini surprinse de noi la începutul lunii decembrie. Nici nu-ţi vine să crezi cum au ajuns unii să batjocorească câmpurile roditoare ale ţării!

Geambaşia în variantă funciară

Indiferenţă faţă de pământurile de cultură am observat şi la o altă comună din zona Ploieşti, la Bărcăneşti. Primarul Gheorghe Dima, de altfel cunoscut ca un bun gospodar, nu se sfieşte să ne spună că nu prea ştie ce să facă în cazul acelor săteni care lasă terenurile pârloagă, mai ales că mulţi dintre ei sunt bătrâni, neputincioşi şi lipsiţi de mijloace financiare. O situaţie aparte, ne mai spune el, o reprezintă o serie de bucureşteni, care au cumpărat terenuri din zona Mănăstirii Ghighiu, pe care însă le-au abandonat repede, astfel că acum nu ştiu dacă vor face ceva cu ele. Că de agricultură nu poate fi vorba...

Într-o altă zonă a judeţului, în cea de sud, mai precis în vecinătatea autostrăzii Bucureşti-Ploieşti, se află o situaţie paradoxală. O parte dintre terenurile de aici, de mult timp înstrăinate unor firme sau persoane fizice din Bucureşti sau din Ploieşti – azi nimeni nu mai ştie ale cui sunt – au ieşit din evidenţa primăriilor locale, respectiv Gherghiţa – 60 ha şi Râfov – 22 ha, fiind lăsate de izbelişte. Aşa ca să fie mai… atractive pentru posibili investitori imobiliari!

Un primar de pe altă lume

O situaţie aparte o reprezintă cea întâlnită la Filipeştii de Târg, acolo unde multe dintre fostele grădini de legume, dar şi alte terenuri apte pentru culturile cerealiere sunt azi pârloagă. Cu toate acestea, primarul Aurelian Manole ne spune că situaţia este posibil să existe, dar el nu ştie câte terenuri au fost abandonate de către oamenii satului! „Personal nu ştiu cât pământ nelucrat se află în comună.“ El mai spune că nici nu ştie dacă s-a primit ori nu acea adresă de la DADR Prahova. Ne îndrumă, totuşi, la Centrul agricol local. Aici, inginera Valentina Osman ne spune pe şleau că, din 2.050 ha teren arabil, pârloaga măsoară exact 804 hectare.

Cristea BOCIOACĂ

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
790

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

parteneriatul-cu-oscar-downstream-aduce-...

Parteneriatul cu Oscar Downstream aduce mari beneficii agricultorilor

Oscar Downstream este cea mai mare companie independentă din România cu capital integral românesc, care îşi desfăşoară activitatea în domeniul distribuţiei de carburanţi. Înfiinţată în anul 2001, Oscar Downstream s-a impus rapid pe piaţa de profil ca distribuitor de motorină în sistem vrac. Compania a devenit în scurt timp cel mai mare importator de motorină din România.

În anul 2004, Oscar Downstream a fost prima companie de pe piaţa locală care a introdus şi a condus o campanie susţinută de promovare a sistemului staţiilor de incintă, necunoscut până atunci în ţara noastră. Experienţa bogată acumulată de-a lungul anilor şi profesionalismul dovedit în prestarea serviciului DIESELpoint au propulsat şi confirmat compania noastră ca lider de piaţă pe acest segment. Partenerii Oscar Downstream, beneficiari ai serviciului DIESELpoint, provin din mai multe domenii, precum transportatori de marfă şi persoane, construcţii, servicii, industrie, naval, dar şi din domeniul agriculturii.

Cea mai bună soluţie

DIESELpoint reprezintă soluţia optimă de reducere a costurilor consumului de motorină pentru companiile care deţin flotă de autovehicule şi doresc să păstreze un control riguros asupra alimentărilor cu motorină şi al consumului.

Deoarece compania Oscar Downstream oferă partenerilor servicii complet integrate, pe lângă echipamente, suport logistic, întreţinere şi service gratuit se adaugă consultanţa acordată permanent partenerilor noştri în gestionarea stocurilor şi alimentărilor cu motorină.

Oferta

Serviciul DIESELpoint oferă beneficiarilor două tipuri de rezervoare metalice cilindrice cu capacitate de 9.000 litri sau 20.000 litri, adaptate în funcţie de consumul mediu lunar de carburant. Rezervoarele sunt dotate fie cu bazin de retenţie, fie cu pereţi dubli, având senzori de scurgere, sonde de măsurare a nivelului de înaltă precizie ce furnizează informaţii despre stocul de motorină – volum, temperatură, masă de combustibil. Staţia este dotată cu pompă electronică de distribuţie cu debit mărit, filtru pentru reţinerea impurităţilor şi a apei şi două sisteme electronice de gestiune a alimentărilor, care oferă o gamă completă de facilităţi.

Aprecieri

Pentru a afla mai concret ce beneficii aduce acest tip de serviciu agricultorilor, am stat de vorbă cu doamna Aura Puiu, director executiv al Agrozootehnica SA Vedea, care administrează aproximativ 3.000 ha de teren arabil şi deţine un parc auto considerabil format din tractoare şi utilaje specifice moderne.

„Începând cu preţul competitiv, aflat sub preţurile existente în staţiile publice, şi continuând cu faptul că am foarte aproape de utilajele mele sursa de alimentare disponibilă oricând, m-a impresionat profesionalismul de care dau dovadă reprezentanţii Oscar Downstream. Nu au întârziat niciodată cu livrările, iar în acest fel eu nu am fost nevoită să-mi întrerup fluxul activităţii utilajelor.

Unul dintre principalele beneficii pe care le-am obţinut în urma colaborării cu Oscar este că nu am mai avut nicio problemă cu întreţinerea utilajelor şi aici mă refer la filtre sau la sistemul de alimentare. La reviziile periodice, mecanicii erau foarte mulţumiţi de starea utilajelor, iar eu am făcut mari reduceri de costuri la acest capitol. Calitatea motorinei livrată de Oscar Downstream este constantă şi foarte bună.

În concluzie, sunt foarte mulţumită de colaborarea pe care o am cu Oscar Downstream şi aş dori să am astfel de colaborări cu toţi furnizorii mei", a precizat doamna Puiu.

Viziunea Oscar Downstream este să asigure cele mai apreciate şi competitive servicii de pe piaţa distribuţiei de motorină. Întotdeauna, echipa Oscar Downstream a gândit şi va gândi mereu în viitor.

Strategie împotriva inundaţiilor

Specialiştii Ministerului Mediului şi Pădurilor au reuşit să elaboreze într-un timp record ceea ce se numeşte Strategia Naţională de Management al Riscului de Inundaţii. Pentru realizarea operei lor, ei au primit sprijin de la instituţiile ştiinţifice şi administrative din subordine, inspirându-se chiar şi din conţinutul teoretic al strategiei elaborate în 2005. Fapt este că avem în faţă un document a cărui valoare teoretică este greu de contestat, dacă avem în vedere formulările de ordin general.

Noua strategie a fost elaborată pe 25 de ani, respectiv în perioada 2010-2035, termen final ce va fi atins de puţinii autori care au contribuit la fundamentarea ei. Mai exact, vrem să spunem că peste 25 de ani puţine vor fi personalităţile decizionale actuale care îşi vor vedea împlinirea sau neîmplinirea operei lor teoretice de astăzi. Adevărul este că suntem în faţa unui studiu colectiv care poartă semnătura a 11 miniştri, precum şi a unor demnitari aflaţi în subordine, Ministerului Mediului şi Pădurilor. Girul lor are şi o mare acoperire legislativă, inclusiv Directiva 2007/60/CE a Parlamentului şi a Consiliului European.

Între intenţii şi posibilităţi

Costul implementării

Ca oameni care îşi respectă calitatea de profesionişti, autorii strategiei au calculat şi costul implementării ei: 12,5 miliarde de euro. Principalii finanţatori ai acţiunilor de combatere a inundaţiilor sunt bugetul de stat, credite externe, fonduri europene, Fondul pentru Mediu, Fondul de Dezvoltare şi altele.

Considerentele de mai sus nu au darul de a pune în discuţie modul de fundamentare a strategiei de combatere a inundaţiilor în următorii 25 de ani. Autorul îşi permite a face unele observaţii şi sugestii, desprinse dintr-o discuţie pe această temă ce a avut loc la Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, unde participanţii formulau ca principală critică eludarea studiilor ce aparţin unor oameni de ştiinţă şi instituţii de cercetări care, de-a lungul timpului, au elaborat nu neapărat strategii, cât proiecte concrete de apărare contra inundaţiilor pe cele mai expuse bazine hidrografice din România.

Aceste studii conţin măsuri de apărare împotriva inundaţiilor începând de la intrarea Dunării pe teritoriul românesc şi până la vărsarea fluviului în mare. Ele pornesc de la realitatea că Dunărea colectează în aval cel mai mare volum de apă din revărsarea râurilor de pe teritoriul României. Un studiu aparte îl reprezintă influenţa bazinelor hidrografice din Moldova, zone care ar trebui să aibă prioritate în retenţia viiturilor prin construcţia unor salbe de baraje şi lacuri de acumulare, de care ar putea beneficia în primul rând agricultura. O opinie aparte au specialiştii prezenţi la discuţie şi asupra ideii aberante de renaturare a Luncii Dunării.

Am ţinut să facem aceste precizări pentru a sugera dlui ministru Borbély László necesitatea de a atrage la implementarea practică a Strategiei profesionişti care de o viaţă nu au făcut decât să studieze cursul fiecărui râu, a fiecărui pârâu şi mai ales al Dunării. Altfel, există pericolul ca noua strategie să rămână un document de arhivă.

Câteva prevederi ale strategiei

Documentul urmăreşte, printre altele, reducerea numărului de persoane expuse riscului potenţial de inundaţii la viituri cu debite, având probabilitatea de depăşire 1%, cu circa 62% faţă de 2006, şi reducerea vulnerabilităţii sociale a comunităţilor expuse la inundaţii cu 50% pe termen de 10 ani şi cu până la 75% pe termen lung, în 30 de ani.

Un alt obiectiv este reducerea graduală a pagubelor produse de inundaţii la infrastructurile de traversare a cursurilor de apă, cu 80% faţă de 2006, până în 2035. În aceeaşi perioadă, va creşte capacitatea de transport a albiilor minore ale principalelor cursuri de apă, cu cel puţin 30%.

De asemenea, se urmăreşte reducerea cu 50% a zonelor cu eroziune foarte puternică şi excesivă, până în 2035. În acest scop, vor fi împădurite până la 50.000 ha.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1656

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

partia-de-schi-pojorata-o-noua-destinati...

Pârtia de schi Pojorâta, o noua destinaţie turistică > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPârtia de schi Pojorâta, o noua destinaţie turistică
Comuna Mălini beneficiază de un cadru natural deosebit, motiv pentru care în zonă s-au desfăşurat numeroase activităţi de dezvoltare. Una dintre realizările de referinţă este inaugurarea pârtiei de schi în satul Văleni – Stânişoara.
A patra pârtie din judeţ
După cele două pârtii din Vatra Dornei şi cea de la Cârlibaba, pârtia de la Văleni a devenit a patra pârtie omologată din judeţul Suceava, reuşind încă de la inaugurare (în anul 2007) să fie una dintre alegerile împătimiţilor sporturilor de iarnă. Domeniul schiabil Pojorâta a fost realizat din iniţiativa primăriei Mălini, în frunte cu primarul Petru Nistor. Iniţial, acesta cuprindea o singura pârtie ce avea o lungime de 800 m, încadrându-se în categoria uşoară spre medie. Ulterior s-a amenajat o a doua pârtie, paralela cu prima, având o lungime de circa 600 de metri. Cele două pârtii sunt prevăzute cu instalaţie de teleschi care au o lungime de 520 metri şi o capacitate de 1.000 de persoane. De asemenea există şi instalaţie de nocturnă, ce oferă posibilitatea practicării sporturilor de iarnă târziu în noapte. Staţia inferioară a teleschiului se află la o altitudine de circa 603 m, în timp ce staţia superioară este amplasată la o altitudine de aproximativ 706 m.
„Prin concretizarea acestor proiecte, comuna va deveni un important centru turistic din judeţ, şi asta datorita frumuseţilor cu care ne-a înzestrat natura, noi doar am contribuit la îmbunătăţirea zonei. Sportul înseamnă sănătate, astfel îi invităm pe iubitorii sporturilor de iarnă să se bucure alături de noi de frumuseţile locului“, ne-a declarat primarul comunei, Petru Nistor.
Larissa SOFRON
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
1717
□
˚ Comentarii
□
□
˚ 1. anymus -- (18-November-2010) bravo syssa! bun articol!:) sunt mandrii moldovenii de tine!
˚ 2. rusu ionutz -- (20-November-2010)uite ca mai vad si cate ceva despre Malini pe net...!!!! bv LaLa!!
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 3f64d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

participare-record-a-firmelor-straine-la...

Participare record a firmelor străine la târgul AGROMALIM 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulParticipare record a firmelor străine la târgul AGROMALIM 2012

Cea de a 23-a ediție a târgului AGROMALIM care se va desfășura în perioada 6-9 septembrie la complexul Expo Arad Internațional se va bucura de o participare record a firmelor străine, nu mai putin de 40 de expozanți din totalul celor 250 fiind din străinătate.

Expozanții din Ungaria, Italia, Croatia, Germania, Austria, Olanda, Danemarca, Spania și Polonia vin cu o oferta diversificată, adaptată nevoilor celor care își desfășoară activitatea în agricultura și industria alimentară din România.

Aceștia vor prezenta vizitatorilor interesați următoarele produse și servicii :

- utilaje de prelucare a solului, adaptoare pentru recoltarea florii soarelui şi porumbului
- masini agricole pentru exploatații agricole de mari și mici dimensiuni, pompe de apă, mori cu ciocane și macinătoare porumb, autobetoniere, mori de fructe
- tractoare agro-forestiere și tractoare articulate, cositoare auto-propulsate, tractoare de până la 38 kW, sape cu motor și mașini de tuns cu motor în intervalul de la 5 la 8 kW, accesorii diferite.
- echipamente de pulverizare pentru toate culturile, fructe, legume și cultura vitei de vie
- aparatura pentru imprastiere, semanatori pneumatice si technica pentru ingrijirea si intretinerea pasunilor, aparate pentru imprastiat sare si material antiderapant pe timp de iarna
- nutreţuri pentru vite, premixuri, înlocuitoare de lapte, suplimente minerale şi vitaminizare, aditivi furajeri destinați bovinelor şi animalelor tinere, materiale pentru reproducere, instrumente veterinare şi îngrijire animale
- piese de schimb pentru combine şi tractoare, Uleiuri şi alţi lubrifianţi
- silozuri, sisteme complete de uscare şi curăţare pentru cereale
- utilaje de transport, de manipulat, utilaje forestiere, utilaje pentru grădină
- îngrăşăminte chimice complexe
- grajduri la cheie, modernizări grajduri vechi cu sistemele de furajare, ventilație, evacuare a dejecțiilor
- silozuri metalice de diferite dimensiuni, silozuri de fibră de sticlă, transportoare, elevatoare, snecuri, cântare pentru camion de max. 60 tone
- cântare rutiere electronice, cântare de însăcuit şi ambalat saci, cântare industriale, cântare de dozat
- echipamente de manipulare: elevatoare purtate, stivuitoare, galeti hidraulice, pensete și furci pentru mutare baloți de fân și paie, suporți pentru stivuitor
- Țevi din polietilenă pentru irigare, sisteme de irigare prin picurare, accesorii și echipamente pentru irigații
- rezervoare din oțel inoxidabil, în special pentru produse chimice, produse alimentare, industria farmaceutică și de vin și, de asemenea, pentru tratarea și purificarea apei

- proiectarea centrelor zootehnice si a instalatiilor de producere a BIOGAZULUI si energiei electrice, centre zootehnice integrate, structuri din otel zincat la cald, dotari zootehnice pentru bovine de lapte, bovine de carne, bivolite, oi, capre, porci, gaini, iepuri, instalatii gestionare dejectii si instalatii de BIOGAZ
- Echipamemte și utilaje pentru fermele de crestere a păsărilor, instalații de incalzire în infrarosu cu gaz pentru fermele de păsări de curte
- produse agroalimentare, sucuri și băuturi alcoolice
- utilaje şi echipamente pentru industria alimentară, utilaje de prelucrare pentru abatoare de păsări, porcine şi bovine, pentru unităţi de prelucrare a cărnii şi pentru unităţi de prelucrarea laptelui, pentru industria de panificaţie
echipamente pentru restaurante
- fitinguri din oțel inoxidabil și supape pentru produse alimentare, dulciuri, vinificație, produse lactate și industria chimico-farmaceutică
- aţă şi plasă de balotat de diferite tipuri şi grosimi, reparaţii motoare diesel şi pompe hidraulice
- echipamente de ambalare din lemn, hârtie şi combinate, servicii complete de logistica şi ambalare, tehnologii de prelucrare carton ondulat, metalurgie, oțel, ambalaje din plastic alimentar si lemn
- producţie şi montare de structuri de oţel pentru clădiri
- utilaje pentru extragere suc natural de fructe, tocare, presare, pasteurizare, pastrare, instalatii automatizate de producere bere, folosite in gastronomie, uz caznic, etc. ("berea casei°), tancuri si recipienti din otel de calitate superioara pentru pastrare, depozitare, in vinificatie, industrie alimentara, transport etc., vinificatoare, recipienti de pastrare, transport din PE special (vinificatie, sucuri, apa, ulei comstibil s.a.m.d.), cuva de recoltare struguri, fructe etc., recipienti prevazuti cu sistem de filtrare, pompare pentru captarea apei pluviale, cisterne de transport apa.
- cazane ardere, catalizatoare ardere.

Alături de firmele străine o ofertă bogată de produse și servicii prezentată de expozanții români va sta la dispoziția vizitatorilor, care se mai pot delecta cu exemplarele deosebite prezentate de asociațiile de crescători în cadrul Expoziției Naționale de animale, pot savura delicioasele produse tradiționale oferite de participanții la Salonul de Produse Tradiționale.

Program de vizitare :
Joi, 6 septembrie- orele 11.00 – 18.00
Vineri, 7 septembrie- orele 10.00 – 18.00
Sâmbătă, 8 septembrie- orele 10.00 – 18.00
Duminică, 9 septembrie - orele 09.00 – 16.00

Accesul este gratuit pe baza invitației primite de la organizatori și firmele expozante (aceasta trebuie completată cu datele solicitate și predată la casele de bilete).

Vizualizari:
593
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pasarea-colibri-simbol-al-iubirii-si-al-...

Pasărea colibri, simbol al iubirii şi al purităţii

Haideţi să ne oprim pentru o clipă din drumul nostru fulgerător şi să privim spre mirifica natură. Dacă priviţi mai atent, o să întrezăriţi fire de magie. Sunt peste tot! În norii incandescenţi de deasupra noastră, în clipocirile argintate ale râurilor ce se zbat printre stânci, în umilul fir de iarbă ce răzbate printre uscăciuni, în rugăciunile ce se înalţă spre divinul cer. Chiar şi o legendă amerindiană ne vorbeşte despre un strop de magie ce sălăşluieşte în trupul micuţ al unei păsări minunate.

Un motiv pentru care amerindienii au atribuit păsărilor colibri puterea de a transforma plantele în leacuri pentru boli este poate şi faptul că acestea se hrănesc cu nectar. Ţinând seama de dimensiunile lor mici, păsările colibri pot fi considerate adevărate gurmande, şi asta pentru că obişnuiesc să mănânce o cantitate de hrană care cântăreşte dublu faţă de greutatea lor.

Pe cât de mică, pe atât de frumoasă

Poate părea incredibil, dar pe acest pământ trăieşte una dintre cele mai mici înaripate. Închipuiţi-vă cât de mare poate părea Terra pentru o păsărică ale cărei dimensiuni nu depăşesc 22 de centimetri lungime, iar a cărei greutate este de maximum 20 de grame. Ouăle depuse de ea sunt de dimensiunea unei boabe de fasole. Pasărea colibri, căci despre ea este vorba, face parte din familia trohilidaelor, este reprezentată de aproape 500 de specii şi poate fi întâlnită în zonele tropicale ale continentelor americane. Această vieţuitoare atât de mică, colorată în nuanţe de verde metalizat sau maro, a reuşit să stârnească fascinaţia oamenilor prin modul de viaţă şi prin frumuseţea ei aparte.

Pene înmuiate în magie

Potrivit legendelor vechilor triburi amerindiene, pasărea colibri este o vieţuitoare fermecată, un simbol al purităţii şi al iubirii. Se pare că, impresionat de frumuseţea ei gingaşă, Marele Spirit i-a dăruit puterea de a crea în potirul florilor leacuri pentru bolile trupeşti. Legenda mai spune că pasărea colibri nu apare niciodată în locurile întinate de răutate şi de urâţenie. Respectul pe care micuţa zburătoare l-a înfiripat în mintea băştinaşilor era atât de puternic, încât credeau că atingerea penelor ei le putea transmite vibraţia iubirii. Nu vă închipuiţi că din aceste considerente pasărea colibri era supusă persecutării. Dimpotrivă, era ocrotită de triburi, iar penele care erau găsite căzute erau păstrate asemeni unui lucru sfânt. Nu ştim dacă într-adevăr pasărea colibri are puterile despre care vorbeau vechii amerindieni, dar farmecul ei poate naşte încă poveşti.

Un acrobat desăvârşit

Zborul acestei păsări este cu totul inedit, atât prin rapiditatea cu care îşi mişcă aripile, cât şi prin capa-citatea de a zbura în toate direcţiile. Ba mai mult, pasărea colibri este singura din lume care poate zbura cu spatele. Din acest motiv i se mai spune şi pasărea muscă. O altă ciudăţenie nemaiîntâlnită în zborul altor păsări este că uneori lasă impresia că este pur şi simplu suspendată. Deşi pare atât de firavă, rapiditatea aripilor ei este demnă de invidiat. Specialiştii au constatat că într-o secundă dă din aripi de 70 de ori.

Mai rapidă decât un avion de vânătoare

Cercetători au acordat o atenţie deosebită masculilor. Se pare că, în perioada de împerechere, aceştia impresionează femelele prin rapiditatea cu care zboară. Pentru a putea măsura viteza lor, cercetătorii au folosit aparate de fotografiat ultra rapide, cu posibilitatea de înregistrare a 500 de cadre pe secundă. Pentru a ademeni, masculii au recurs la un şiretlic, mai exact au folosit ca momeală femele împăiate. În urma acestui experiment s-a stabilit că viteza maximă atinsă de păsările colibri, îndeosebi de masculi, este de aproape 400 de lungimi de corp pe secundă. Aşadar, o pasăre lungă de 10 cm poate zbura cu 93 km pe oră. Impresionantele lor aptitudini de zbor au făcut ca pasărea colibri să fie considerată mai rapidă decât un avion de vânătoare care, potrivit studiilor, atinge 150 de lungimi de corp pe secundă

O pasăre cu alură regală

În secolul al XIX-lea, în grădinile parfumate ale castelului ducesei Rivoli Anna Massena şi-a făcut apariţia o vieţuitoare înaripată atât de mică încât putea fi confundată cu o insectă. Frumuseţea ei a fascinat-o pe ducesă, care i-a dat numele său: pasărea colibri Anna. Aceasta este una dintre cele mai mici din familia păsărilor colibiri, având o greutate de doar 3,2 grame. Chiar mai mică decât ea este Zâna albinelor, care măsoară cel mult şase centimetri şi are o greutate de doar două grame. Zâna albinelor poate fi întâlnită doar în Cuba.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
15074
□
Comentarii
□
□
1. cristi -- (8-September-2012)revizuieste-ti frate dimensiunile si nu mai scrie prosti

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pasarea-kiwi_26.html

Pasărea kiwi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPasărea kiwi

Ajunsă în Noua Zeelandă, planta Yang Tao (mura sau strugurele-gâştei) a fost rebotezată după numele păsării naţionale, kiwi, datorită marii lor asemănări, atât ca formă cât şi culoare.

De mărimea puilor de găină, cu aripile atrofiate şi lipsite de coadă, păsările kiwi sunt nişte creaturi foarte interesante. Ele nu pot zbura şi când merg în căutarea hranei se ghidează mai mult după miros, fiind aproape oarbe. Trăiesc în vizuini săpate în pământ, unde îşi depun ouăle de dimensiuni uriaşe, câte unul sau două pe an. Raportate la proporţiile păsării, acestea sunt cele mai mari ouă ale vreunei specii: cântăresc până la 450 grame, ceea ce reprezintă aproximativ 25% din greutatea păsării.

Odată cu sosirea poporului Maori în Noua Zeelandă, cu circa 1000 de ani în urmă, păsările kiwi erau foarte numeroase pe aceste tărâmuri. Această nouă populaţie a descoperit că părul păsărilor kiwi este ideal pentru mantiile lor. Ei au dat şi numele acestor păsări, botezându-le după ţipătul ascuţit, care pare a spune „kee-wee“. Din păcate, acest simbol al Noii Zeelande este pe cale de dispariţie, fapt pe care oamenii încearcă să-l evite printr-un program de conservare şi repopulare a speciei.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
826
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Păsări rare la Breaza > REVISTA LUMEA SATULUI

Păsări rare la Breaza

În fiecare început de martie, dar şi toamna, în octombrie, oraşul-staţiune Breaza este în sărbătoare. Pasionaţii de păsări rare organizează aici o expoziţie care a devenit deja tradiţie. Vizitatorii se înghesuiesc să vadă frumuseţile rare şi, eventual, să cumpere.

Cele mai frumoase exemplare

Peste 400 de găini, raţe, păuni, porumbei au putut fi admiraţi în spaţiul amenajat special pentru ei, la Breaza, între 7 şi 9 martie. Lume venită special din diferite colţuri de ţară s-a perindat prin expoziţie, încântată de exponate. Au fost vizitatori care nu s-au oprit doar la admirat, ci au şi cumpărat câte ceva. Au fost, după cum spun organizatorii, prezenţi la expoziţie şi patroni de restaurante celebre din Bucureşti, care au achiziţionat găini de rasă, pentru a le etala în faţa clienţilor. Arbitrajul pentru exemplarele cele mai deosebite s-a făcut de către specialişti, care au decis câştigătoarele. Şi, cum toate păsările expuse au fost cu adevărat remarcabile, clasamentul s-a făcut destul de greu. Peste 30 de exponate au fost medaliate, spre fericirea stăpânilor lor.

Colecţionari împătimiţii

La o expoziţie de păsări de rasă sunt prezentate găini de carne sau de ornament, dar şi raţe sau păuni. Pentru neiniţiaţi, poate e greu de crezut, dar asociaţia din Breaza deţine peste 50 de varietăţi de găini. Brahma, Cochinchina, Plymouth, Orpington sunt câteva dintre denumirile acestora. Cele mai multe exemplare ale asociaţiei sunt înscrise în patrimoniul genetic naţional.

Înfiinţată în 1989, la ideea unor împătimiţi crescători de găini, asociaţia a evoluat de la zi la zi, ajungând să fie cunoscută, prin exponatele cu care a participat la tot felul de expoziţii, şi în alte ţări din lume. De altfel, multe dintre înaripate sunt aduse din Germania sau Italia, pe bani grei, ca pasionaţii crescători să se poată lăuda cu cât mai multe rase.

Prima recunoaştere importantă a celor din asociaţie a fost în 1998, când s-a organizat cea dintâi expoziţie cu caracter naţional, urmată de participarea la „Salonul Aviculturii Româneşti“ de la Târgul IndAgra, unde a obţinut medalia de bronz. Printre cei mai importanţi membri ai „Asociaţiei Crescătorilor de Păsări de Curte în Puritate Genetică Brezeanca“ trebuie enumeraţi Fabian Botea din Seciu, care are o frumoasă colecţie de peste 30 de rase de găini, raţe, fazani, păuni şi porumbei, Nicolae Spiridon, fost primar în Băicoi care, de asemenea, este fericitul deţinător al unor rase deosebite de găini şi porumbei de ornament, Sorin Motoroiu şi Constantin Niţă, ambii din Breaza.

Asociaţia de la Urlaţi

Formată din mai bine de 50 de membri, asociaţia deţine în jur de 1.200 exemplare, cu care se prezintă la toate expoziţiile despre care ştie şi câştigă diverse premii şi medalii. De altfel, chiar la Breaza mai are loc o altă expoziţie în octombrie, unde, ca şi în primăvară, vin doritorii de frumos. Cei peste 800 de posesori de păsări de

rasă din România ţin legătura între ei şi, de multe ori, fac schimb de material biologic de valoare.
Cei mai mulţi dintre ei cresc păsările de rasă doar din pasiune, nu pentru că vor să facă afaceri din asta. O găină şi un cocoş din cele expuse la Breaza costă în jur de o sută de euro, în funcţie de cum ştie cumpărătorul să negocieze cu vânzătorul. Asociaţia de la Breaza încearcă să se afilieze la organizaţii similare din Uniunea Europeană, pentru a putea participa la expoziţii de gen şi în alte ţări.
Nina MARCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1775
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pasari-venite-din-legenda_887.html

Păsări venite din legendă

Animalele, fie ele sălbatice sau domesticite, au jucat întotdeauna un rol foarte important în viaţa noastră. Astfel, nu de puţine ori imaginaţia omului a depăşit barierele fantezii, atribuindu-le acestora puteri supranaturale. Unde se întrepătrunde mitul cu realitatea rămâne totuşi un mister.

Dacă forţa lor neobişnuită este doar rodul imaginaţiei noastre sau este aievea, va rămâne o întrebare ce va dăinui multă vreme după noi. De la cele mai mici necuvântătoare până la cele mai maiestuoase, toate par să aibă un iz de legendă. Cert este că omul va fi mereu copleşit de fascinaţia pentru animale.

Corbul, simbol al nenorocirilor

Una dintre păsările care a născut în mintea oamenilor sentimente puternice de respect şi teamă, totodată, este corbul. Aproape în toate mitologiile, el este întruchiparea morţii. Spre exemplu, în mitologia celtică zeiţele Babd şi Morrigan sunt reginele războiului şi ale fantomelor. Potrivit scrierilor celtice, acestea se întrupează pe pământ în trei corbi negri precum întunericul, ce planează asupra câmpului de luptă.

O altă legendă în centrul căreia este situat corbul este cea a potopului, specifică mitologiei mesopotamiene. Foarte asemănătoare relatărilor noastre bibilice, povestirea ne prezintă o singură familie care şi-a găsit salvarea din faţa potopului într-o corabie. Alături de supravieţuitori se aflau şi trei păsări: o rândunică, un porumbel şi un corb. Fiecare dintre păsările acestea a plecat, rând pe rând, pentru a găsi un colţ de pământ.

Legenda mai spune că rândunica şi porumbelul s-au întors de fiecare dată la corabie. Însă corbul, care a reuşit să găsească uscatul, a fost necredincios şi nu s-a mai întors la stăpânul său. În alte relatări mitologice, corbul este considerat un zeu omniscient, a cărui culoare reprezintă terestrul şi tenebrele.

Bufniţa – şi urâtă şi prăpăstioasă

Aceasta este una dintre păsările ale cărei puteri prind conotaţii foarte puternice în mintea omului. În mitologia sumeriană, zeiţa morţii se întrupa într-o femeie goală, străjuită mereu de două bufniţe. Deşi, cel mai adesea, bufniţa este socotită un vestitor al morţii pentru casele împrejurul cărora zboară, ea mai este considerată şi un simbol al înţelepciunii. Asta pentru că despre zeiţa morţii se credea că stăpâneşte secretele vieţii, ale naşterii şi ale reîncarnării. Bufniţa se identifică şi cu o veche zeiţă ebraică, considerată diavoliţa morţii infantile. În mod paradoxal, ouăle de bufniţă sunt simbolul unei vieţii lungi şi al unei tinereţi durabile.

Cântecul din urmă al cocoşului uriaş

În religia islamică există scrieri potrivit cărora Allah a creat un cocoş uriaş ce avea picioarele în primul strat al cerurilor, iar capul îi ieşea prin cel de-al şaptelea strat. Potrivit legendei, Allah aduce în fiecare noapte pe lume câte 70. 000 de noi îngeri pe care îi duce în marea moschee Masjid al-Aqsa. În acest moment, cocoşul din ceruri începe să cânte, iar cocoşii de pe pământ îl aud şi îi imită cântecul.

Astfel, revărsatul zorilor scaldă pământul în lumină pe notele melodioase ale cocoşilor din gospodării. De altfel, se crede că acesta este cel mai prielnic moment în care oamenii ar trebui să se roage. Cât despre cocoşul gigantic, potrivit scrierilor islamice, atunci când va cânta pentru ultima oară va fi momentul în care morţii vor învia.

Mesagerul păcii

Porumbelul este simbolul luminii şi al purităţii.

Importanţa lui a fost consemnată încă din perioada Mesopotamiei. Reprezentări ale lui se regăsesc în scrierile religiei aramaice, unde este pasărea specifică zeiţelor Anat şi Iştar.

Despre aceste două personaje legendare se credea că au control asupra fecundităţii şi a dragostei.

În mitologia greacă, porumbelul este pasărea Afroditei, zeiţa dragostei. În religia islamică aceste păsări sunt mesagerii păcii, loialităţii şi ai norocului.

Imaginea acestei păsări este asociată cel mai des cu armonia în cuplu, cu dragostea împărtăşită.

Dar cel mai important aspect legat de puternica simbolistică a porumbelului ţine de spectrul religios, fiind unul dintre cele mai vechi simboluri ale creştinismului.

În Biblie el este purtătorul ramurei de măslin, fiind primul vestitor al retragerii apelor de pe pământ.

Mai mult decât atât, porumbelul simbolizează în religie credinţa omului pur, fără de păcat, a celui care nu s-a putut desprinde de dragostea faţă de Dumnezeu.

În religia creştin-ortodoxă, porumbelul este de fapt întruparea Sfântului Duh, atunci când acesta se coboară pe pământ. Legendele legate de această pasăre, care circulă prin popor, sunt foarte multe. Sunt oameni care cred că cei 12 apostoli vin pe pământ sub forma a 12 porumbei albi, care veghează din înălţimile cerului asupra oamenilor.

În concepţia multor oameni, puritatea porumbelului este intangibilă, încât diavolul nu va putea lua niciodată forma lui.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
3239
□
Comentarii
□
□
1. Maria -- (14-December-2010)foarte interesant...imi place mult
2. mihai -- (29-February-2012)este foarte interesant incercati

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Păsările din Zorleni cotcodăcesc la înaltele porţi ale Europei

Nu este prima oară când, în urma unei retrospective asupra agriculturii româneşti, concluzionăm prin a spune că avicultura pare să fie una dintre cele mai bine reprezentate ramuri. Dovada acestui fapt o fac performanţele tehnologice şi productive obţinute de managerii de excepţie ai acestui sector.

Chiar dacă şansele României de a urca pe primele trepte ale podiumului alături de marile puteri avicole mondiale sunt condiţionate de munca dificilă a specialiştilor, până acum investiţiile făcute pentru reclădirea sistemul de creştere a păsărilor s-au concretizat prin retehnologizarea şi modernizarea complexelor avicole şi prin prosperarea micilor fermieri.

Acest lucru a fost împlinit, în mare parte, de eforturile logistice şi financiare proprii ale celor care au avut curajul de a dezvolta o afacere într-un domeniu ce implica un risc foarte serios.

Este şi cazul domnului Şerban Lucian Nicolae, managerul societăţii Interagroaliment, din comuna Bogdăneşti, judeţul Bacău.

O societate cu activitate bivalentă

Înfiinţată în anul 1994, societatea Interagroaliment avea să se facă remarcată pe piaţă prin activitatea de panificaţie şi morărit. Deşi domeniul panificaţiei a constituit vreme de câţiva ani principalul obiectiv al societăţii, dl Şerban a reuşit performanţa de a pune în funcţiune o altă afacere de succes, dar care se bazează pe creşterea păsărilor în sistem industrial.

Vastele cunoştinţe pe care domnia sa le-a acumulat în cei 12 ani de gestionare a societăţii Interagroaliment au contribuit la realizarea unui proiect care reprezintă un garant al calităţii şi al siguranţei alimentare, dar care se află şi în acceptul europenilor prin tehnologiile moderne utilizate.

Ferma avicolă Simila, din comuna Zorleni, judeţul Vaslui, funcţionează în cadrul unei ferme specializate achiziţionate de către Interagroaliment în anul 2004.

În momentul achiziţionării ei, cinci dintre hale erau deja utilitate, aşa că rotiţele procesului de producţie s-au pus în mişcare chiar în luna martie a aceluiaşi an.

Însă proiectul ambiţios pe care dl Şerban îl avea pentru această unitate însemna punerea ei în funcţiune la capacitate maximă. Astfel, pentru dezvoltarea sistemului de creştere a păsărilor, societatea Interagroaliment a depus un proiect Sapard prin care se urmărea ca şi celelalte 11 hale ale unităţii să fie utilate corespunzător producţiei.

Asigurarea microclimatului

Spre deosebire de alte unităţi avicole, unde pentru asigurarea necesarului de căldură se folosesc metodele convenţionale, domnul Şerban a hotărât să implementeze un alt sistem de încălzire. Acesta are la bază nişte cazane pentru producerea aerului cald prin utilizarea resurselor vegetale. Furajarea este un aspect foarte important în ferma de aici şi este un lucru făcut cu responsabilitate, avându-se în vedere sporirea calităţii producţiei. În această idee s-a optat pentru folosirea unor furaje de cea mai bună calitate şi care nu conţin adaosuri proteice de origine animală.

Unitatea de la Vaslui are implementat ISO 22000, iar dacă ţinem seama de tehnologiile folosite aici şi care se conformează normelor impuse de Uniunea Europeană ar trebui să reprezinte un model care ar trebui urmat de mulţi avicultori.

2009, un an cu investiţii însemnate

Investiţiile însă nu s-au oprit aici, numai anul acesta valoarea lor ridicându-se la 37.862.255 lei. Perspectivele de recuperare a investiţiilor nu sunt foarte îndepărate, dacă ţinem seama că acestea au vizat scăderea cheltuielilor cu combustibilii, productivitatea ridicată, randamentul sporit şi creşterea producţiei. Despre resursele materiale folosite, domnul Şerban ne-a mărturisit că cea mai mare parte a acestora au constituit-o posibilităţile financiare proprii, dar şi sprijinul obţinut ca urmare a accesării fondurilor structurale, banii obţinuţi astfel fiind destinaţi achiziţionării de utilaje.

Flux tehnologic integrat

Ferma Simila este o unitate specializată în creşterea puilor pentru carne.

Rasele crescute aici sunt ROSS 308, cu un spor de greutate de 2.4 kg la vârsta de 39-40 zile. Odată atinsă această greutate, păsările sunt sacrificate. Ţinând cont de faptul că rentabilitatea afacerii cu puii pentru carne este condiţionată şi de termenii economici pe care le presupune abatorizarea lor, societatea Interagroaliment a încheiat un parteneriat cu SC Rom Trading Company SRL Iaşi. Motivul principal pentru această alianţă a fost acela al construirii unui abator care să deservească şi unităţii de creştere a puilor de carne de la Vaslui. Astfel, în 2006, în judeţul Iaşi este construită o unitate de sacrificare, cu o capacitate de 4.000 de capete pe oră.

Piaţa europeană, o redută care va fi cucerită

Abatorul beneficiază de implementare ISO şi de HACCP, iar în curând i se va acorda şi acreditarea prin care produsele abatorizate aici vor putea lua calea exportului către Uniunea Europeană.

În ceea ce priveşte exportarea producţiei de carne, acest lucru va fi posibil doar în condiţiile în care subvenţionarea în acest sens va permite producătorilor să concureze cu preţurile practicate pe piaţa Uniunii Europene.

Până când acest lucru va fi posibil, întreaga producţie este destinată pieţei interne şi pleacă spre judeţe precum Bacău, Vaslui, Iaşi, Suceava, Galaţi, Vrancea, dar şi spre Bucureşti.

Pentru livrarea producţiei către piaţa de desfacere, societatea a achiziţionat maşini speciale pentru transportul cărnii congelate şi refrigerate, şi anume şapte autoutilitare frigorifice de 3-22 tone sarcină utilă pentru carne şi cinci autocamioane specializate pentru transport pasări vii.

Perspective

Reuşitele pe care le-a obţinut în ferma de Vaslui l-au determinat pe domnul Şerban să extindă activitatea de creşterea a păsărilor. Astfel, la sfârşitul anului 2006, societatea a mai preluat şi modernizat o altă fermă avicolă din Mangalia, în cadrul căreia sunt crescuţi în condiţii optime 1.000.000 pui/serie.

Analiza economică a societăţii pune în evidenţă obţinerea unui profit de aproximativ 21.092.111 lei. Dincolo de aceste cifre, se află însă realitatea unei ferme performante care foloseşte tehnologiile cele mai moderne în domeniul creşterii păsărilor şi care se află în conformitate cu standardele UE de mediu, sanitar-veterinare, fitosanitare şi de bunăstare a animalelor.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
4520

□

Comentarii

□

□

1. vegetarian -- (16-December-2009)peste tot in lume este criticata cresterea in sistem industrial a pasarilor si animalelor. autoarea acestui articol a ramas in epoca raposatului la nivel de cunostinte - ori mult, mult mai in urma! v-ati gindit vreo secunda la viata si moartea celor 1 milion de pasari pe serie, dna redactor? sau v-a platit

gros patronul ca sa-i faceti reclama, si nu vedeti mai departe de puiul din farfurie? la suferinta pasarii te duce gindul vreodata? va ginditi ca puiul, vaca, porcul are o viata ca si voi? cu asemenea jurnalisti redusi, ce sa ne miram ca si populatia e ramasa cu zeci de ani in urma?
2. om normal -- (1-January-2010)pentru articole vegetarine exista o revista paralela:"lumea satului biologic " si "tratarea bolilor de cap produse de preconceptul bio"
3. cineva -- (1-January-2010)Trateaza-te cu susan sau soia, prietene vegetarian! Apropo, si plantele sunt vii, stiai? Ce mai mananci ? frunze uscate, decedate ?
4. Carnivor -- (17-February-2011)Evolutia a fost sustinuta de proteina de origine animala, care necesita mai putina energie pentru a fi metabolizata,.. etc!,.. citeste,.. imi imaginez cum s-ar fi ridicat Canalul dunare Marea Neagra cu o gramada de vegetarieni! :),.. apropo ai auzit de asomare!
5. cineva -- (1-July-2011)Deci criticile de sterg? Dovada ca articolul este ...!
Va multumesc!
6. Administrator -- (3-July-2011)Atentie! Mesajele anonime si rau intentionate se vor sterge. Va rugam sa adaugati date corecte pentru ca IP-ul dvs. sa nu fie banat (blocat).
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pasarile-in-zbor-spre-marea-performanta_...

Păsările, în zbor spre marea performanţă

Precum pasărea Phoenix, avicultura românească reprezintă astăzi un simbol al rezistenţei şi al reînvierii unui sector economic care a ajuns şi el la un moment dat în marea cenuşă din care fumegă puţinele speranţe de redresare a agriculturii româneşti.

Este de-a dreptul uimitor să vezi astăzi cum, pe temelia unor aşa-zise relicve – s-au ridicat în ultimii 10-15 ani complexe de tip industrial care rivalizează cu tot ce este mai bun în materie de avicultură. Noua industrie avicolă a României s-a clădit pe lângă susţinerea financiară a guvernanţilor de până acum, şi pe spiritul inventiv şi cutezanţa unor manageri de excepţie.

Mulţi dintre ei au început, cum se spune, de la zero, în timp ce alţii au implementat programe de modernizare şi tehnologizare aflate la limita maximă a riscurilor financiare. Din fericire, toţi au avut câştig de cauză, iar avicultura românească reprezintă astăzi un garant al securităţii alimentare a naţiunii.

În rândurile ce urmează vom încerca să pătrundem în interiorul mecanismului care a propulsat avicultura românească, într-o perioadă în care a fost bulversată de crize financiare soldate cu pauperizarea în masă a micilor producători.

Vom fi mai buni decât am fost!

Cu trei decenii în urmă am fost ţara cu cel mai performant sector avicol al Europei. Între timp, ne-au luat-o alţii înainte, dar astăzi suntem în situaţia de a deveni a opta sau a noua putere avicolă a lumii. De fapt, din punctul de vedere al performanţelor tehnologice, avicultura românească în ansamblul ei se situează la nivelul celor mai bune unităţi avicole din Uniunea Europeană.

Pentru a deveni cei mai buni este nevoie de eliminarea distorsiunilor ce bulversează piaţa internă şi a grupurilor care atentează la sănătatea populaţiei prin importurile masive de reziduuri avicole. La fel de necesară este şi o politică guvernamentală mai „afectuoasă“ cu cei care promovează ultimele noutăţi în materie de tehnică şi tehnologie, mai ales în sectorul de industrializare.

Şansa unei strategii cu aplicabilitate practică

Avicultorii au fost singurii care au înţeles să-şi fundamenteze o strategie de dezvoltare bazată pe propriile resurse care să poată ataca vârful performanţei tehnologice. Şansa lor a fost să aibă printre ei un om de mare valoare profesională şi morală, profesorul universitar dr. Ilie Van, care a reuşit să atragă în staff-ul Uniunii Crescătorilor de Păsări din România profesionişti cum în puţine locuri din lume se găsesc. Ambiţia lor este de a depăşi graniţa celor 500.000 tone de carne de pasăre şi 2.000 de milioane de ouă, niveluri care ar readuce România pe piaţa avicolă mondială în calitate de exportator, şi nu de importator.

Care ar fi factorii favorizanţi?

Agricultura României se confruntă cu o serie de probleme care nu îşi vor găsi sfârşitul decât atunci când autorităţile responsabile vor înţelege că, oricare dintre ramurile agricole, indiferent că vorbim de sectorul vegetal sau de zootehnie, trebuie să reprezinte, în egală măsură, o prioritate.

Şansa României de a se reechilibra din punct de vedere economic şi de a-şi reface imaginea cuvenită stă în practicarea unei agriculturi performante, căreia să i se asigure costurile necesare pentru dezvoltare şi viabilitate.

Deşi marea majoritate a sectoarelor agricole întâmpină probleme în acest sens, industria avicolă a cunoscut ascensiunea, ţinând cont de declinurile semnificative pe care aceasta le-a suferit de-a lungul timpului.

Combinate de înaltă performanţă

Dacă înainte de 1989, producţiile obţinute în combinatele avicole, precum cele de la Bacău, Titu şi Galaţi, erau reprezentative pentru ţara noastră, acum ne putem mândri cu producţii mult mai mari, obţinute în combinate avansate din punct de vedere tehnologic. Printre cele mai performante şi mai eficiente productiv se numără combinatele profilate: Transavia Group, Agricola Bacău, Avicola Crevedia, Avicola Călăraşi, Agrisol, Avitop, Avicola Focşani, Avicola Buzău, Avicola Slobozia, iar printre marii producători de ouă din România se află: Agrimon Group Brăila, Tonelli, Agricola Internaţional, Avicom Vaslui, Avicola Bucureşti.

Îmbunătăţirea structurii industriei avicole a avut loc pe seama investiţiilor importante care s-au făcut în acest segment, fiind încurajate şi de cererea românului de a consuma mai multe produse avicole. Deşi este dificil de estimat o sumă a acestor investiţii, este de menţionat că, numai pe parcursul desfăşurării programului Sapard, specialiştii din domeniu au fundamentat programe mari de investiţii, precum cele de la Transavia sau Agricola Internaţional, care s-au derulat nu prin fonduri Sapard ci prin credite imense angajate într-o perioadă foarte riscantă.

Date statistice relevante

Dacă în 1990 consumul de carne de pasăre, pe cap de locuitor, era de 16 kg, în anii următori a crescut semnificativ, ajungând la 27 kg. Îmbucurător este că producţia de carne a crescut de aproape trei ori.

În ceea ce priveşte producţia de ouă, sunt impresionante doar performanţele tehnice, pentru că în ceea ce priveşte consumul de ouă lucrurile s-au schimbat în sens negativ, dacă avem în vedere că în 1990 un român consuma 267 de ouă, iar în 2005 consumul a scăzut la 204 ouă pe cap de locuitor. Cu toate acestea, pe viitor se mizează pe o creştere pentru aceste produse.

În momentul actual, oferta în ceea ce priveşte produsele avicole asigură necesarul de ouă pentru cererea existentă pe piaţă. Efectivele de păsări, inclusiv gospodăriile populaţiei, la sfârşitul anului 2007, erau de 40.993 mii de găini ouătoare şi de 45.007 mii de păsări profilate pentru producţia de carne.

O dovadă concretă a evoluţiei aviculturii româneşti sunt şi cele 420.000 de tone de carne şi cele 7.300.000 de ouă de consum şi incubabile din producţia internă. În ceea ce priveşte situaţia pieţei cărnii de pasăre, în perioada 2005-2008 a ajuns de la 270.000 tone în anul 2005 şi la 224.000 de tone în 2008. Preţul mediu intern, fără TVA, este de 5,98 RON pentru kg de gril foarte apropiat de media UE. Din nefericire, ca şi în cazul cărnii de porc, producţia internă de carne de pasăre nu poate acoperi în totalitate cererea existentă pe piaţă, astfel încât anul trecut se importau 125.000 tone de carne faţă de 159-160 mii tone în 2005-2006.

Datele furnizate de reprezentanţii Uniunii Crescătorilor de Păsări din România arată că, pe perioada anilor 1994-2008, evoluţia performanţelor tehnice şi a producţiei la puii de carne a fost considerabilă astfel, dacă în 1994 sporul mediu zilnic în greutate era de 19,5 g, acum a atins cifra de 52,20 g. Însumarea totală a creşterilor sporurilor în greutate era de 95,6 g în 1994 şi 325,0 g în 2008. Consumul de furaj pe kg/spor a scăzut de la 3,300 kg furaj/kg spor în 1994, la 1,850 kg furaj/kg spor în acest an.

Pierderile prin mortalitate au scăzut considerabil, făcând dovada unei practici avansate. Dacă în 1994 rata mortalităţii era de 21,9%, acum a scăzut la 4,00%. În ceea ce priveşte evoluţia performanţelor la găinile ouătoare, ar fi de subliniat că producţia de ouă a crescut de la 198 de bucăţi în 1994, la 270 de ouă pe găină, pe această perioadă.

În ciuda tuturor factorilor care au ajutat la reabilitarea industriei avicole şi a eforturilor depuse de oamenii integri ai acestui sector pentru realizarea acestui lucru, România continuă să importe mai bine de 30% din carnea de pasăre. Este de menţionat totuşi scăderea impresionantă a cantităţilor de carne importate.

Dacă în 2005 ţara noastră importa 160.000 mii tone de carne la preţul de 662,5 euro/tonă, în 2008 România a importat doar cca 115 mii de tone dar a şi exportat 10 mii tone în 2005 şi 0,1 mii tone în 2006. Această stare de fapt nu poate decât să ne ofere certitudinea că ne aflăm pe drumul cel bun. Cu siguranţă, printre obiectivele principale pe care sectorul avicol le are de îndeplinit este acoperirea în întregime a cererii de produse avicole, pentru ca mai apoi să putem exporta.

Pentru industria avicolă nu se mai preconizează niciun declin serios, deşi profitul obţinut anul acesta nu a fost unul foarte mare, cauza primordială fiind preţurile mari la cereale. Previziunile pentru acest domeniu sunt aşadar bune şi se pare că, pentru mult timp de acum înainte, sectorul avicol va rămâne lider în agricultura românească.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1623
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pasarile-pescarii-cei-mai-iscusiti_s367....

Păsările, pescarii cei mai iscusiţi

Pentru a te numi cu adevărat PESCAR, fie că vorbim de oameni, fie că vorbim de păsări, trebuie să fie depăşite trei dimensiuni majore: să se găsească peştele, să se apropie de el, să-l prindă. Vechii pescari egipteni obişnuiau să prindă peştele ungându-l cu un harpon. Ei nu făceau altceva decât să copieze tehnica de pescuit pe care o au unele păsări din familia stârcilor, folosită deja demult. Stârcul cenuşiu, o pasăre larg răspândită în Delta Nilului, îşi foloseşte ciocul ascuţit pe post de suliţă, fiind în stare să străpungă doi peşti deodată. De fapt, el consumă zilnic peste o jumătate de kilogram de peşte. Se poate spune pe drept cuvânt că stârcul îl întrece pe om în şiretenie. Stârcii sunt adevăraţi specialişti ai artei de a urmări şi de a ataca prada.

Pasărea păşeşte cu multă băgare de seamă prin apele puţin adânci sau stă încremenită în aşteptarea prăzii, cu ciocul gata de atac. Când un peşte pătrunde în raza lui de acţiune, stârcul se năpusteşte cu capul în apă şi îl prinde cu ciocul. De regulă, răbdarea este cheia succesului acestei înaripate.

O altă pasăre, stârcul striat din Japonia, pare să-i imite pe oamenii care hrănesc cu pâine peştii din lacurile ornamentale. Folosind bucăţele de pâine, aceste păsări ingenioase ademenesc peştii în raza lor de atac. Şi egretele din Antile momesc peştii cu pâine. Ele pot chiar pescui fără nicio momeală, amăgindu-i cu picioarele lor galbene. În timp ce stau într-un picior, egretele îşi agită celălalt picior în apă ca să atragă atenţia peştilor curioşi.

Metodele de pescuit ale păsărilor sunt variate. Vulturul-pescar, de pildă, poate fi numit, pe bună dreptate, un maestru al înhăţării. El zboară deasupra apei, căutând cu atenţie un peşte ce înoată în apropiere de suprafaţă. Odată ce a pus ochii pe el, îşi strânge aripile şi plonjează abrupt spre apă, modificându-şi poziţia corpului înainte de a apuca peştele cu ghearele. Tehnica lui de pescuit necesită o precizie şi o acuitate vizuală de excepţie.

Se întâmplă uneori ca peştele capturat de acvila strigătoare din Africa să fie prea greu de ridicat din apă. Unii peşti pot cântări aproape trei kilograme! Cum rezolvă pasărea problema? Naturiştii au observat că unele exemplare „vâslesc“ cu aripile până la ţărm. Şi corbii de mare plonjează când pescuiesc, însă traiectoria lor este verticală.

Corbii zboară în stoluri mici în căutarea unui banc de peşti ce înoată aproape de suprafaţa apei. Datorită culorii argintii a peştilor, marea, privită din înălţimile cerurilor, se transformă din albastru închis în verde pal. La vederea unui petic verzui ce trădează prezenţa bancului de peşti, aceştia ating viteze de aproape 100 km/h. Spectacolul creat de aceste înaripate pare a fi o adevărată probă olimpică de sărituri în apă. Nu trece mult şi cârdurile din apropiere remarcă agitaţia şi se prezintă numaidecât la ospăţ. Spre deosebire de stârci, corbii de mare nu străpung peştii cu ciocul când pătrund în apă. Forţa cu care plonjează îi împinge la adâncimi de câţiva metri. Apoi, în timp ce înoată spre suprafaţă, păsările prind peştii şi îi înghit cu totul.

Nici chirele nu sunt mai prejos la capitolul plonjări. Ele însă planează mult mai aproape de suprafaţa apei. Spre deosebire de corbii de mare care preferă picajul vertical, chirele îşi datorează succesul „graţiei, agilităţii şi iscusinţei în zbor“. Ele înhaţă peştii la suprafaţă. Foarte rar se scufundă în apă după peşte, iar când o fac, ies repede.

Deşi par greoi şi neîndemânatici din cauza ciocului lor enorm, pelicanii sunt zburători şi pescari destul de pricepuţi. De obicei, pelicanul de mare se scufundă în căutarea hranei sau fură peşte din năvoadele încărcate ale pescarilor. Aceste păsări excelează însă în pescuitul în echipă.

Pelicanii sunt din fire păsări gregare (grupuri compacte) şi se remarcă prin capacitatea de a-şi coordona operaţiunile de pescuit. Cum procedează ei? Vreo zece păsări poposesc pe apă şi se poziţionează în semicerc. Înotând încet, pelicanii împing bancul de peşti spre ape mai puţin adânci. Apoi, îşi deschid cu toţii aripile şi îşi cufundă la unison capul în apă, luând o mulţime de peşti în ciocul uriaş şi înghiţindu-i. Fireşte, ca orice pescar, păsările dau greş uneori. Însă puţinele lor eşecuri nu fac decât să confirme că, în comparaţie cu omul, ele sunt pescari prin excelenţă.

V. Alexandru

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
562
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pasi-peste-secole-morile-de-apa-din-cara...

Paşi peste secole - Morile de apă din Caraş-Severin

CARAŞ-SEVERIN. Rădăcinile morilor moderne din zilele noastre mai pot fi întâlnite în doar câteva sate din judeţul Caraş-Severin. Este vorba despre morile de apă din localităţile Topleţ, Eftimie Murgu şi Ilidia.

Înainte erau mai multe, aproape în toate satele de munte unde existau ape curgătoare. Acum mai sunt puţine, dar încă vii. Au împlinit câteva sute de ani şi funcţionează ca un ceasornic de marcă bună.Sunt construite din lemn şi piatră, iar făina de porumb sau de grâu are o dulceaţă ce nu poate fi descrisă.

Supravieţuirea lor reprezintă o taină, iar poveştile oamenilor ascund o lume despre care, în curând, nu o să se mai ştie nimic. În zadar se chinuiesc cercetătorii de azi să demonstreze că morile acestea, unice în felul lor, aveau rol de socializare a populaţiei. Ele au apărut pentru că ţăranii, ca orice oameni necăjiţi, şi-au dorit o viaţă mai uşoară.

Aveau rol economic important în viaţa satelor respective şi datorită lor urmele bunăstării n-au întârziat să apară. Astfel, oamenii au început să trăiască mai bine, numărul de animale a crescut simţitor, iar urmele de progres erau certitudini de necontestat. Construcţia lor n-a fost uşoară şi nici ieftină. Oamenii s-au asociat în grupuri, au pus bani şi muncă pentru a construi mori de-a lungul cursurilor de apă. Tot ei erau şi beneficiarii şi se ocupau cu întreţinerea lor.

Fiecare asociat avea rândul lui, de o zi sau de o jumătate. Totul depindea de munca şi banii puşi. Iar rânduiala aceasta s-a transmis din generaţie în generaţie, mai funcţionează şi astăzi, fiind o valoare care oricând se poate vinde. Adică cine nu mai vrea să aibă rând, să macine şi să îngrijească moara, poate să-l vândă la altul.

Pe lângă importantul rol economic deţinut, aceste mori mai erau şi chiar mai sunt folosite pentru practicarea magiei. Vrăjitoarele legau şi dezlegau destine, mai ales la cele a căror roată se învârte invers acelor de ceasornic.

Dar acest capitol poate fi o poveste. Cert este că şi în prezent morile din satele amintite funcţionează perfect, nu consumă nici bani şi nici curent electric, produc făină de calitate, din care se poate face o mămăligă şi o pâine dulce cum nu găseşti în alte locuri de pe la noi.

Aşadar, dacă treceţi prin Topleţ, lângă Băile Herculane, pe la Rudăria de lângă Bozovici, în Valea Almăjului sau pe la Ilidia, de lângă Oraviţa, opriţi-vă pentru o clipă! Merită să vedeţi cum timpul curge înainte, iar multe din lucrurile falnice din vremurile de altădată nu s-au oprit în loc.

Florin PETRINI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1100

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Paşi spre dezastru

Începând cu luna ianuarie 1940, atacurile sovietice împotriva României devin tot mai frecvente. Provocările militare la frontiere s-au intensificat, exprimând astfel, cel puţin în conştiinţa autorităţilor de la Bucureşti, voinţa Uniunii Sovietice de a-şi continua politica de expansiune la adresa României. Răspunzând Ultimatumului englez din 30 noiembrie 1941, guvernul enumeră actele de agresiune la care a fost supusă România în anul de restrişte 1940.

- ocupaţia iniţială a patru ostroave pe Dunăre;
- incidente zilnice la hotare şi încercarea de a continua schimbarea prin forţă a liniei de frontieră;
- încercarea de a pătrunde prin forţă cu vase fluviale în apele româneşti şi tendinţa de a controla întreg traficul Dunării maritime;
- incursiunile neîncetate ale aviaţiei sovietice, care în lunile aprilie –iunie însemnau 2 – 7 survolări zilnice deasupra oraşelor Galaţi, Iaşi, Brăila, dovedind astfel pregătirea unor acţiuni militare împotriva României.

Aceste pregătiri s-au materializat, se spune în documentul amintit, în concentrarea la frontierele României a 30 de divizii de infanterie, opt divizii de cavalerie şi a 14 brigăzi motorizate.

La acestea se adaugă încercările comisarului (ministru de externe) Molotov de a mina securitatea României prin enunţarea scopurilor ruse de expansiune, aşa cum s-a întâmplat la 29 martie 1940, când într-un discurs ministrul rus a anunţat intenţia „Ţării Socialismului“ de a „reîncorpora pe căi pacifice“ Basarabia la Uniunea Sovietică.

Presa „independentă“ şi maşinaţiunile diplomaţiei

Toate acestea au fost susţinute de o largă şi eficientă campanie de presă declanşată în organele de presă sovietice sau în ziarele partidelor comuniste din ţările occidentale. Între „ziariştii activi“ se numără şi bulgarul Boris Stefanov, secretar general al PCR între 1934 – 1940.

Sub pseudonimul „Popescu“, acesta publică în revista Internaţionala Comunistă articolul Războiul imperialist şi România în care susţine, printre altele, „interesele popoarelor României (sic. n.n.), dezvoltarea lor liberă şi paşnică, viitorul lor mai bun sunt imposibile fără încheierea imediată a unui tratat de ajutor reciproc cu URSS, după modelul acelora intervenite între Uniunea Sovietică şi statele baltice“, care, se ştie, au fost ocupate în vara anului 1940. Trimisul României la Moscova a remis o notă de protest. Răspunsul semnat de Potemkin, adjunct al Comitetului Poporului pentru Afaceri Străine, a fost că „articolul lui Boris Stefanov nu reflectă poziţia guvernului sovietic“.

Un alt caz care a reţinut atenţia opiniei publice internaţionale şi care a reflectat poziţia agresivă a Uniunii Sovietice a fost cel al diplomatului Butenko. Însărcinat cu afaceri al Rusiei Sovietice la Bucureşti, Butenko a dispărut din România, iar guvernul sovietic a acuzat pe cel român ca fiind autorul acestei dispariţii, ameninţând cu represalii grave şi a perseverat în această atitudine chiar după ce Butenko a apărut la Roma şi a dat explicaţii publice asupra fugii sale şi a motivelor pentru care - ca să întrebuinţăm o expresie actuală – „a ales libertatea“.

Între timp, starea de tensiune continuă în ţară. La fabrica de muniţii din Zărneşti are loc o uriaşă explozie soldată cu 65 de morţi, numeroşi răniţi şi uriaşe pagube materiale. Cauza se atribuie unei „mâini criminale“, pusă în serviciul unui duşman despre care se vorbeşte numai pe şoptite. În condiţii misterioase şi suspecte avusese loc, cu un an înainte, o catastrofă feroviară în sudul Basarabiei la Etulia - Frecăţei. Semn că deznodământul este aproape.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
633

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pasiunea de a colecţiona nu navighează pe canalul investiţiilor

• Interviu cu pictorul şi colecţionarul de artă Vasile Parizescu, fondator şi preşedinte al Societăţii Colecţionarilor de Artă din România.

– Domnule general, cum traversaţi această primăvară, puţin întârziată?

– Am fost foarte ocupat cu scrierea unei lucrări foarte importante, „Viaţa ca o pasiune“, partea a doua, care include 260 de colecţionari în capitolul I. Ceea ce m-a bucurat cel mai mult a fost faptul că aceşti colecţionari au dorit neapărat să fie scrişi în carte cu donaţiile pe care le-au făcut. Am scris şi despre donaţiile care s-au făcut în toată ţara, dar şi despre cele făcute la Metropolitan sau la MoMa - Muzeul de Artă modernă din New York. De asemenea, am scris despre colecţionarii care au donat la Luvru.

– Am văzut recent un documentar pe canalul de televiziune National Geographic despre Luvru şi se spunea acolo, am reţinut din comentariu, că pentru a-l vizita n-ai timp într-o viaţă…

– Absolut. Eu am fost o săptămână în şir şi tot n-am terminat. Pentru că poţi să treci prin Luvru la pas fără să te opreşti şi să-ţi clăteşti inima prin ochi, dar nu se poate să nu te opreşti la câte o lucrare, la o sculptură, la o pictură.

Pe locul 13 la colecţii de artă privată

– Am văzut zilele acestea mai multe documentare în care se spunea că pentru cine are foarte mulţi bani cel mai bun sistem de a nu devaloriza sumele pe care le are este să investească în artă. Şi acum vă întreb pe dumneavoastră, colecţionarii de artă sunt oameni de afaceri sau iubitori de frumos sau şi una şi alta?

– Perioada de dinaintea celui de-al doilea Război Mondial a fost una de înflorire a colecţionatului în România. De fapt eram a 13-a ţară din lume cu colecţie de artă privată. În secolul al XIX-lea, Mihail Kogălniceanu era cel mai mare colecţionar din centrul Europei alături de Samuel Brukenthal. Kogălniceanu avea Tizian, Rembrant, Tintoretto, Gioto, pictori de mare valoare ai Renaşterii. Era un boier român care achiziţiona nu pentru a investi, ci pentru a-şi satisface o forţă intelectuală care îl predomina.

– La noi există colecţionari notabili?

– Există şi la noi. Românii au o aplecare deosebită faţă de lucrul frumos. Dacă v-aş face o simplă paralelă ducându-vă undeva la ţară la o casă veche veţi vedea acolo o ţesătură pe perete de o frumuseţe deosebită, pe care colecţionarii de asemenea lucruri o caută înnebuniţi. Îmi aduc aminte de un colecţionar despre care am scris, actorul şi regizorul Dan Nasa, care avea era prieten cu pictorul şi arhitectul Dragoş Morărescu, ambii mari colecţionari.

Cei doi s-au ciondănit pe o scoarţă ţărănească pe care era ţesut anul 1825. Colecţionarul Nasta avea covoarele ţesute la sfârşit de secol XVIII început de secol IX, iar această piesă din anul 1825 era un cap de colecţie. Ulterior a donat-o Palatului Mogoşoaia, alături de colecţia sa de cărţi, de tablouri şi scoarţe vechi.

Acasă are o colecţie cultă unde nu găseşti decât mobilier vechi din sec. XVI-XVII, farfurii de porţelan din primele serii, icoane vechi ş.a.m.d, ceea ce demonstrează că această pasiune de a colecţiona nu navighează exact pe canalul investiţiilor, cum s-ar crede. Nu neg că sunt oameni de afaceri care şi-au adunat lucrări de artă în ideea unei investiţii, însă dintre aceştia aproape 70% au trecut la pasiune, ceea ce-i mult mai important.

– Există un grup de colecţionari care v-au atras atenţia şi admiraţia în mod cu totul aparte?

– Absolut. În afară de cei vechi, sunt şi astăzi colecţionari care într-adevăr sunt extrem de pasionaţi, deşi iniţial au început aşa cum aţi spus dumneavoastră, pentru investiţii, şi eu aş spune superficial şi artificial. Mi-au atras atenţia pentru că au ales numai lucruri bune. Un colecţionar adevărat nu se leagă de lucrurile slabe.

„În România se fabrică multe falsuri“

– Am văzut câteva emisiuni de televiziune în care se spunea că în România se fabrică foarte multe falsuri care pleacă în Occident, iar occidentalii încearcă să ni le revândă apoi ca şi când ar fi originale.

– Ce aţi auzit dumneavoastră e adevărat. În România se fabrică foarte multe tablouri false, care ajung în Elveţia sau în Franţa, iar apoi sunt readuse în ţară, fiind prezentate de casele de licitaţii ca făcând parte din colecţii private din aceste ţări. Chiar nu demult s-a vândut la o licitaţie un nud de Tonitza, al cărui desen îl am eu şi care nu era original pentru că ceva mai înainte se vânduse un altul similar, puţin mai mare, cu o sumă într-adevăr foarte mare. Acum nu se mai vânduse cu suma aceea, dar era evident falsul, pentru că şi domeniul pur începe să se mai murdărească.

– Casele de licitaţii nu sunt o garanţie că ceea se ce se desface este cu adevărat original?

– Nu, nu mai sunt o garanţie cum era înainte. Asta este foarte clar. Pe vremuri, în termen de 15 sau 30 de zile aveai voie ca ceea ce se dovedea că nu era original să duci înapoi aşa cum e şi acum la Cristie`s sau la alte case de licitaţii celebre.

– Cine consideraţi a fi cel mai mare pictor român?

– Grigorescu este cel mai apreciat şi pe bună dreptate. Aman este iarăşi apreciat. Apoi după mine urmează trei pictori – Petraşcu, Gheaţă şi Tonitza, care sunt cei mai mari pictori. Gheaţă este cel mai autentic pictor român, Tonitza este cel mai complet, iar Petraşcu este cel mai briliant pictor român.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
525

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pasiunea pentru ameliorare, transpusă în munca de testare a soiurilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Pasiunea pentru ameliorare, transpusă în munca de testare a soiurilor

Am abordat-o pe doamna Antonia Ivaşcu (foto) pentru a discuta nu atât despre trecut cât mai ales despre activitatea pe care o desfăşoară în prezent. De altfel, dumneaei mi-a mărturisit de la bun început că-i este greu să vorbească despre munca de cercetător depusă cu multă pasiune cândva, mai ales acum, când asistă neputincioasă la tot ce se întâmplă cu Staţiunea Pomicolă Băneasa, acolo unde a activat timp de peste 30 de ani.

În acest timp s-a făcut apreciată pentru crearea şi ameliorarea diferitelor soiuri de piersic, nectarin, dar şi plante ornamentale. Preferă să vorbească la timpul prezent despre activitatea Institutului de Stat pentru Testarea şi Înregistrarea Soiurilor pe care îl conduce din 2006 şi unde a demarat o serie de proiecte, o parte dintre ele tot din dorinţa de a ajuta cumva cercetarea românească agricolă în general şi pomicultura în special.

Cercetarea aduce satisfacţii... sentimentale

- V-aţi desfăşurat o bună parte din activitatea profesională în munca de cercetare horticolă. Ce aţi preluat bun din această perioadă şi ce a putut fi aplicat în ceea ce faceţi în prezent?

- Peste 30 de ani am lucrat în ameliorare şi tehnologii pomicole. Dacă ar fi să o iau de la capăt nu aş alege altceva, indiferent câte greutăţi am întâmpinat în activitatea mea. Cred că dorinţa de muncă constantă, fără reţineri sau ocolişuri, este ceea ce am dus cu mine oriunde m-am aflat. Talentul de cercetător, acea „scânteie“ care-l însoţeşte permanent pe ameliorator, devotamentul, le-am purtat cu mine mereu şi le voi avea mereu în suflet, indiferent de locul de muncă. Dorinţa de a-i ajuta pe cercetătorii români în recunoaşterea internaţională a valorilor noastre ştiinţifice, de promovare a soiurilor noi româneşti pe plan internaţional, a animat mult această ultimă perioadă de muncă a mea la ISTIS.

- Ştim că aveţi în spate o activitate de cercetare foarte bogată, dar testarea soiurilor la nivel naţional, care cuprinde tot ce se produce nou nu numai în agricultura din România ci şi în lume, este una de mare răspundere. Cum şi de ce, după atâţia ani de cercetare, aţi reuşit să faceţi trecerea către activitatea de testare a soiurilor?

- Activitatea în domeniul cercetării agricole îţi oferă multe satisfacţii, mai ales de ordin sentimental, atunci când realizezi că rodul muncii tale foloseşte oamenilor. Cele peste 18 soiuri de piersic, nectarin, specii ornamentale s-au concretizat în plantaţii pomicole, articole ştiinţifice, proiecte internaţionale, surse de germoplasmă, aranjamente ambientale, deci orice, mai puţin bani. Nu am luat niciodată redevenţă pentru cele 6 soiuri brevetate, dar am putut să mă mândresc cu diplomele şi medaliile obţinute cu diverse ocazii.

Prin trecerea de la stadiul de cercetător la cel de director executiv la ISTIS am considerat că fac un pas important în desăvârşirea cunoştinţelor mele ca profe-sionist, dar că, în acelaşi timp, mă pot implica şi mai mult în politica agrară a ţării.

Munca în activitatea de testare mi-a permis să contribui la permiterea accesului pe piaţă a celor mai bune creaţii din domeniul agricol. Zeci de ore de muncă, nopţi nedormite, griji întipărite pe faţă, dar mai ales dorinţa de a ridica nivelul de notorietate a ISTIS-ului în lume, toate acestea m-au făcut să lupt pentru noua instituţie, care m-a „adoptat“ destul de rapid.

Gestiunea soiurilor, o activitate complexă

- De fapt, cum este organizată şi în ce constă activitatea ISTIS?

- În plan organizatoric, ISTIS îşi desfăşoară activitatea în 24 de centre amplasate pe întreg teritoriul României, astfel încât să fie acoperite toate arealele de cultură ale speciilor de plante pentru care se solicită testarea şi înregistrarea în Catalogul oficial al soiurilor din România.

Pentru realizarea atribuţiilor ce îi revin, la ISTIS au fost iniţiate în perioada 2007-2011 o serie de acţiuni atât de ordin administrativ, cât şi ştiinţific în ceea ce priveşte extinderea speciilor de plante pentru care se efectuează testarea şi înregistrarea.

Dezvoltarea unei baze de date de descrieri de noi soiuri, conform cerinţelor UE, a unui sistem de management al colecţiei de referinţă de seminţe, adaptarea şi implementarea Directivelor Comunităţii Europene în legislaţia românească sunt câteva dintre obiectivele pe care mi le-am propus şi pe care am reuşit să le rezolv în timp.

În contextul creşterii standardelor de execuţie şi al aprecierii ISTIS-ului de către beneficiari, am obţinut acreditarea ISO 9001:2008, care a adus un plus de notorietate unităţii. Faţă de anii precedenţi, activitatea de testare a soiurilor a crescut cu peste 30%, cu aplicanţi noi din ţări diverse (Canada, Italia, Israel), dar şi cu cele mai variate specii.

Cele 5 contracte administrative bilaterale pe care le avem cu Franţa, Polonia, Cehia, Ungaria şi Bulgaria ne-au ajutat foarte mult în dezvoltarea relaţiilor pe linie de testare de noi soiuri şi pentru perfecţionarea experţilor pe culturi.

- Câte soiuri se află sub supravegherea instituţiei pe care o conduceţi?

- În ultimii ani, numărul creaţiilor aflate în testare provenind atât din ţară cât şi din străinătate a crescut mult. Creşterea se datorează atât solicitărilor din partea creatorilor străini, cât şi a celor din ţara noastră. Anual se testează în jur de 2.000-3.000 de soiuri din toate speciile adaptabile la condiţiile pedoclimatice ale ţării noastre. ISTIS „gestionează“ soiurile aflate în testare, precum şi o colecţie de referinţă cu soiuri din cele mai variate specii din ţară şi din lume, obţinute în baza schimburilor reciproce.

- Putem avea certitudinea că tot ce se cultivă astăzi în România corespunde exigenţelor mondiale în domeniu?

- În mod cert. Testele efectuate în cadrul ISTIS se referă atât la capacitatea de producţie, de rezistenţă la ger şi iernare, la boli şi dăunători a soiurilor, în cazul testelor VAU (valoare agronomică şi de utilizare), precum şi la caracterul de noutate în cazul testului DUS (distinctibilitate, uniformitate, stabilitate). Absolut toată metodologia de testare şi înregistrare este aceeaşi cu a organismelor similare nouă din Uniunea Europeană. Trasabilitatea este una dintre noţiunile pe care le „cultivăm“ în cazul urmăririi caracteristicilor la soiuri.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
657

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Peşte pentru Florii

Dezlegare, deci, la peşte, înainte de Paşti... Aţi cumpărat peştele? L-aţi ales dintre multele sortimente, pe cel pe care îl doriţi? La cuptor cu el!

Macrou simplu sau în piure de cartofi

Ce ziceţi de nişte peşte – macrou? E bine, da - la cuptor? Găsiţi un ardei, nişte suc de roşii sau chiar roşii, chiar dacă nu sunt româneşti, de ale noastre, vreo doi morcovi, vreo două cepe, usturoi, piper, sare, rozmarin, vin alb, ca să puneţi pe lângă peştele deja cumpărat? Găsiţi... Atunci la treabă. Toate legumele se taie rondele, felii, cuburi, după caz şi se aşază într-un vas de Jena sau într-o tavă încăpătoare.

Peştele se despică, se eviscerează, se spală bine, se taie bucăţi potrivite, se sărează şi piperează şi se pune peste legume. Apoi, ca să se ameţească toate aromele, turnăm un pahar de vin, dar punem şi unul de apă, ca să nu se îmbete peştele pe patul de legume şi nici noi, când îl savurăm, adăugăm rozmarinul şi foile de dafin şi băgăm vasul la cuptor, unde se lasă cam 25, 30 de minute. Pe farfurie, punem şi o bucată de peşte şi sos din legume. Şi, ca să fie un fel de mâncare mai săţios – cine ştie, poate vreun membru al familie nu se satură – se poate servi şi cu piure de cartofi.

Un peşte… pescăresc

Acuma, dacă tot ne-am dat la vorbă... Or fi fiind multe poveştile pescăreşti, pescarii or fi având şi ei păcatele lor, dar preparatele din peşte sunt delicioase. Hai să facem de Florii un peşte pescăresc, de să zicem că suntem în plină vară, în Delta Dunării. Dacă aveţi două tipuri de peşte, e şi mai bine. Dacă nu, faceţi cu... nu, nu cu orice peşte, e mai bun crapul.

Cumpăraţi unul de un kilogram, pe care îl porţionaţi şi săraţi... Îl lăsaţi, cum ar veni, la odihnă, înainte de a fi pus la caznele facerii. Ca plapumă, trageţi peste el un capac, ca să îi fie călduţ. Şi, din trei cepe, înmuiate în prealabil în puţin ulei, ca să iasă ce-i mai bun în ele, şi o juma' de cană de apă, se face un sos.

Fierb cele două, aşa, ca la zece minute de capul lor, apoi se adaugă o lingură de ulei, o linguriţă de zahăr, trei-patru linguri de bulion, câţiva căţei de usturoi pisaţi, cimbru, sare şi se lasă să dea în clocot împreună. La acest moment, se adaugă peştele şi se bagă la cuptor zece minute, până scade un pic sosul.

Parol, şi-o saramură...

Dar zic, dacă tot ne-am pus pe trebăluit, să facem şi o saramură de peşte. Că e bună la casa românului.... Mai ales la zi de dezlegare... Avem nevoie de un crap de vreo două kilograme juma'te, câteva roşii cărnoase, câteva cepe mai micuţe, ardei capia roşu, usturoi, ardei iute, boia, sare, niscaiva pătrunjel tăiat mărunt.

Peştele, curăţat şi spălat, se sărează şi se condimentează cu piper şi boia. Ceapa se căleşte în ulei şi peste se adaugă puţină apă. Roşiile şi ardeii se coc pe grătarul încins sau pe o plită. Când se înmoaie, se curăţă de pieliţele ofilite şi, tocate, se adaugă peste ceapă. Peştele se perpeleşte şi el pe acelaşi grătar sau pe aceeaşi plită şi se pune peste legume. Ca să-şi păstreze gustul picant, abia acum se pun usturoiul, ardeiul iute, o parte din boia. Peste saramura din farfurie se presară pătrunjel verde. Sau tarhon... Şi sper că e deja gata şi mămăliguţa...

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
678

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Paştele de altădată în Bucovina

Ţinut de legendă, Bucovina înseamnă o largă şi preţioasă paletă de bogăţii naturale, înseamnă istorie eroică, dar şi tradiţii şi obiceiuri de certă originalitate, între care un loc deosebit l-au ocupat şi încă îl ocupă obiceiurile şi tradiţiile de Paşte.

Tradiţiile care marchează sărbătoarea îmbină ritualurile arhaice păgâne cu cele religioase creştine.

Începând din seara Duminicii Floriilor se manâncă puţin şi se bea puţin până în Joia Mare, când creştinii se împărtăşeau. În tot acest răstimp încercau să nu se supere sau să vorbească rău despre cineva, întâmpinând astfel cu sufletul curat şi fără de păcat Învierea Domnului.

În Joia Mare, după Denia celor 12 Evanghelii, fetele mari făceau la o frânghie 12 noduri pe care o puneau sub cap şi astfel îşi visau ursitul.

Vinerea Mare mai purta şi denumirea de Vinerea Seacă, fiind explicată prin postul negru pe care mulţi oameni obişnuiau să-l ţină. În Vinerea Mare se înroşeau sau se încondeiau ouăle. Încondeierea sau „închistritul“ ouălor de Paşte a devenit în Bucovina, până în zilele noastre, o adevărată artă.

În noaptea Învierii

Noaptea sfântă a Învierii era marcată de o mulţime de datini şi obiceiuri mai mult sau mai puţin legate de sărbătoare. Odată cu lăsarea serii, în curţile bisericilor se aprindeau focuri mari, oamenii spunând că aşa se păzeşte Paştele. În unele sate, toaca era luată de la biserică şi dusă de flăcăi la cimitir, aici fiind bine păzită. Cel care reuşea s-o fure oferea flăcăilor băutură din belşug.

La miezul nopţii se trăgeau focuri de puşcă. La acest semnal, oamenii se trezeau, având grijă să calce pe un aşternut, ca în vară să nu-i mai usture tălpile!

Toţi ai casei se spălau într-un lighean în care se aflau un bănuţ de argint, un ou roşu şi un fir de busuioc.

Coşul în care se duceau la sfinţit bucatele sau păscăriţa se folosea numai în acest scop. În coş se puneau, pe lângă pască şi ouă, slănină, caş proaspăt, risteile de la jug. Păscăriţa era dusă la biserică numai de capul familiei.

Unele fete mari veneau la biserică cu un ou roşu în sân ca să fie roşii în obraz tot timpul anului, iar când preotul spunea prima dată „Hristos a înviat!“, fetele ziceau repede „Eu să joc înainte“, sperând să fie jucate la hore şi să se mărite de-a lungul anului.

La încheierea slujbei, oamenii veneau spre casă cu lumânările aprinse, prima oprire fiind la grajd unde atingeau capul vitelor cu păscăriţa. Animalele domestice se bucurau de libertate: vacile nu se mulgeau deloc, viţeii aveau parte de tot laptele, iar câinii, oricât ar fi fost de răi, erau lăsaţi liberi.

Masa de Paşti

Urma o masă când bărbatul ciocnea un ou roşu cu nevasta şi copiii, crezând astfel că se vor întâlni şi pe lumea cealaltă.

Prima zi de Paşte era rezervată odihnei. Tinerii se adunau în curtea bisericii, trăgeau clopotele şi băteau toaca, bucurându-se astfel de Învierea Domnului.

Din oul colorat primul în Săptămâna Mare, în prima zi a Paştelui mâncau toţi copiii casei, iar găoacea se păstra pe grindă, după ce era umplută cu aluat.

Ziua a doua a Paştelui era ziua vălăritului sau ziua udatului, flăcăii obişnuind să ude cu apă fetele. Altădată tinerii satului se adunau la scrânciob. Era preferat scrânciobul cu roată în amintirea spânzurătorii lui Iuda.

Cei maturi vizitau rudele şi prietenii, aceste vizite fiind numite altădată umblatul cu pasca, în amintirea vremurilor când creştinii vesteau Învierea Domnului Nostru Iisus Hristos.

Ziua a treia a Paştelui mai era numită Marţea albă. Se spunea că această zi ar fi ruptă din Înviere, iar tradiţia cerea să se dea de pomană la săraci.

Urma Săptămâna Luminată, şi aceasta marcată de numeroase tradiţii şi obiceiuri.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
593
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Păstoritul în Munţii Stânişoarei

Cu siguranţă ne amintim fiecare dintre noi drama eroului din „Baltagul“, care nu întâmplător îşi are deznodământul în Munţii Stânişoarei. Oare a mai rămas vie prezenţa ovinelor pe aceste plaiuri de poveste? Locuitorii comunei Mălini continuă tradiţia, iar la peste 1.000 de metri altitudine, chiar lângă crucea Talienilor, găsim organizate două stâne, fiecare având la dispoziţie 70.5 ha de păşune.

Stâne moderne din bani europeni

Păşunile aparţin primăriei, fiecare dintre baci având obligaţia de a semna un contract pe o anumită perioadă, prin care îşi ia angajamentul de a nu degrada mediul înconjurător şi de a respecta hotărârile luate cu privire la întreţinerea păşunilor, perioada de păşunat etc.

Cu ajutorul subvenţiilor primite, primăria a construit stâne moderne, acolo unde resursele naturale au permis, acestea fiind racordate la apă şi curent electric.

Ciobanii beneficiază acum de un spaţiu mai mare, având camere separate pentru a-şi desfăşura activităţile.

„Avem o cameră unde depozităm brânza, un spaţiu special amenajat pentru a o prepara, scăpând astfel de fumul gros care era peste tot. Avem chiar şi o cameră în care îi primim pe săteni atunci când vin să îşi ia drepturile în funcţie de numărul ovinelor date în grijă“, ne-a declarat Ion Anastasiei, unul dintre baci.

Observăm pe chipul ciobanului un soi de mulţumire sufletească, ceea ce dovedeşte faptul că practică această meserie cu drag. Un motiv în plus pentru a continua dialogul.

– Domnule Anastasiei, efectivele de ovine la nivel naţional au scăzut în ultimii ani. În cazul dvs. cum stau lucrurile?

– Cu siguranţă, numărul ovinelor din comună a scăzut mult în ultimii zece ani, în prezent fiecare baci din comună având în grijă mai puţin de 500 de oi. Tinerii care se stabilesc la sate nu mai cresc animale, iar sătenii, deşi nu mai plătesc pentru păşunat, fiind subvenţionaţi din bani europeni, nu mai cresc un număr mare de ovine.

Mai mult decât atât, găsim greu oameni care să ne ajute la păzitul oilor sau la preparatul caşului. Este o consecinţă a faptului că tinerii aleg să plece la oraş sau chiar peste hotare.

– Ce faceţi cu brânza? Cum o valorificaţi?

– În primul rând, avem obligaţia de a le da sătenilor care ne-au încredinţat oi cote de 6-7 kg de caş şi un kilogram de urdă pentru fiecare animal în parte. Diferenţa o vindem la un preţ de 10-15 lei/kg, în funcţie de perioadă.

„Tradiţia e tradiţie“

După o lungă conversaţie cu baciul Anastasiei, pe care spaţiul tipografic nu ne permite să o redăm, acesta încheie: „Tradiţia e tradiţie, noi o respectăm pentru a nu-şi pierde din valoare.“

Răscolitul oilor, despre care tot interlocutorul nostru vorbea cu multă plăcere, ca de altfel de toate celelalte obiceiuri păstoreşti, se realizează în jurul datei de 14 octombrie, motiv dublu de sărbătoare pentru săteni. Nevestele bacilor îi aşteaptă cu bucate tradiţionale atât pe sătenii care vin să-şi ia animalele acasă, cât şi pe ciobanii care au păşunat animalele pe timpul verii, unii sus pe munte, departe de casă şi familii.

Larissa SOFRON

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
1010
□
º Comentarii
□
□

º 1. Maria Cirja -- (1-October-2010)Mi-a facut mai mult decat placere sa citesc acest articol care nu numai ca imi aminteste de anii copilariei dar si de nenele din cele frumoasele meleaguri pe care le-a putut crea natura in Muntii Carpati.

Cine vrea sa fie mai aproape de cer si in acelasi timp sa sorba "jantuit" dintr-o cana de lut sa mearga si sa viziteze aceste superbe stani.

O felict pe Larissa pentru acest articol.

º 2. Gherman Ionela -- (1-October-2010)Foarte frumos.Ma bucur mult ca traditiile din satucul nostru mic pot fi cunoscute.Felicitari Larissa!

º 3. adina -- (2-October-2010)am cunoscut nu de mult timp acel loc despre care ne vorbeste larissa,insa nu stiam atat de multe lucruri despre bacii de acolo......te felicit pentru articol.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Păstrarea tomatelor, un impediment pentru legumicultorii autohtoni

În cei peste 50 de ani de activitate în cadrul Staţiunii de Cercetare Dezvoltare Legume Buzău s-au obţinut creaţii reprezentative, devenite în timp un brand al unităţii. Printre ele se numără varza de Buzău, ceapa de Buzău, tomatele de Buzău şi altele. Munca de cercetare a fost şi rămâne ghidată de pretenţiile cultivatorilor, procesatorilor şi, nu în ultimul rând, ale consumatorilor.

Exigenţele consumatorilor

În timp ce consumatorii sunt preocupaţi mai mult de sănătatea şi gustul produselor, producătorii şi comercianţii cer ca soiurile şi hibrizii să îndeplinească anumite standarde ce ţin de productivitate, calitate, timpurietate şi rezistenţă genetică la atacul agenţilor patogeni. Din ce în ce mai insistent, solicitările lor vizează o durată cât mai lungă de păstrare a legumelor după recoltare, susţinând că acesta este unul dintre principalele motive care conduc la lipsa legumelor româneşti de pe piaţă. În aceste condiţii, cercetătorii de la Buzău şi-au orientat preocupările spre studiul privind durata de păstrare după recoltare. Despre cum se desfăşoară aceste cercetări aflăm de la domnul Costel Vînătoru, cercetător ştiinţific coordonator al Laboratorului de Genetică şi Ameliorare din cadrul Staţiunii de la Buzău.

Tomate autohtone versus tomate de import

Cercetările domnului Vînătoru au început în anul 1998, cu aplicabilitate principală pe tomate. Laboratorul pe care-l conduce deţine la această specie o bază solidă de germoplasmă, peste 500 de genotipuri, dintre care peste 200 aflate într-o stare avansată de ameliorare. Pentru a evalua corect potenţialul genetic privind durata de păstrare a fructelor de tomate după recoltare, s-au comparat atât probe de la genotipurile autohtone cunoscute aflate în stare avansată de ameliorare, cât şi probe martor de pe piaţă provenite din import.

O descoperire uluitoare: legumele moarte

În vreme ce probele martor provenite din import au rezistat cu succes peste şase luni, fructele pe deplin maturate aparţinând populaţiilor locale autohtone s-au depreciat în proporţie de 60% după primele 10 zile de păstrare. Este o dilemă care produce mari suspiciuni. O altă concluzie a fost aceea că la probele româneşti s-a observat un proces continuu, viu, de maturare a fructelor. Acestea au parcurs vizibil etapele de maturare specifice, în timp ce la probele din import nu s-a observat această evoluţie. „Pe cele din import putem să le numim legume moarte în aceste condiţii“, ne spune domnul Vînătoru. Acestea au rămas în acelaşi stadiu de maturare timp de 6 luni, după care au început să se deshidrateze, ajungându-se în final la deprecierea lor.

Tratamente necunoscute

Experimentul a demonstrat că, pe lângă genele specifice LSD (long shelf life) care imprimă fructelor durată mare de păstrare după recoltare, gene pe care le deţin şi le folosesc în procesul de ameliorare şi cercetătorii buzoieni, probele martor sunt superioare privind această caracteristică şi din alte motive pe care ei nu le cunosc însă. Specialiştii susţin că ele sunt fie de natură tehnologică, fie fizică, chimică şi, de ce nu, chiar genetică. Ei speră însă să descopere aceste metode sau procedee, iar dacă vor constata că nu sunt dăunătoare omului şi mediului atunci le vor implementa în creaţiile lor astfel încât producătorii noştri să fie competitivi şi să rămână prezenţi pe piaţă.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1643

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Păstrăvul ECO

Gospodăria în care am intrat are o situaţie cumva ciudată. Casa este situată în satul Pintec din comuna harghiteană Tulgheş, iar restul acareturilor se află la vreo zece metri distanţă în satul cu acelaşi nume din comuna nemţeană Grinţieş. Traversăm pârâul, care a dat numele ambelor localităţi, şi ne îndreptăm spre locul ce a făcut cunoscut numele gospodarului în zonă şi chiar mai departe. Suntem în faţa a patru bazine betonate în care Mihai Avarvarei (foto), Păstrăvarul, cum îi spun localnicii, creşte peştele nobil. „Am lucrat, îşi aduce aminte gospodarul, la Braşov, apoi la mina de uraniu, acum închisă, şi ani mulţi la pădure. Când am văzut că lucrurile nu mai merg, m-am retras acasă, hotărât să fac altceva.“

De la hobby la profesie

Nu s-a plâns „ca alţii“ şi nu a cerut ajutorul nimănui. Când s-a ivit ocazia, s-a înscris la cursurile de agricultură montană şi agroturism organizate de CEFIDEC Vatra Dornei şi a hotărât, sfătuindu-ne cu ai săi, să se apuce de crescut păstrăvi, mai ales că a fost toată viaţa un pescar împătimit. Cu ajutorul instituţiei dornene şi a unui consultant a realizat un proiect şi s-a apucat de treabă în 2007. Cu economiile pe care le avea şi cu un împrumut de la bancă – obţinut în condiţii „destul de aspre“ – a construit păstrăvăria, utilizând condiţiile extrem de favorabile pe care „i le-a dat Dumnezeu“.

Apa perfect curată – condiţie esenţială pentru creşterea păstrăvului – este furnizată de pârâul Pintec. Apa acestuia, spune păstrăvarul, nu îngheaţă niciodată, oricât ar fi gerul de aspru, pentru că este alimentată de nişte izvoare fierbinţi. Adusă din pârâu, apa este îndreptată într-un bazin de decantare, filtrată natural, apoi trimisă prin conducte în cele patru bazine. „Nu este deloc uşor, oricând pot apărea boli, vidrele îmi aduc pierderi, dar cu una cu alta, cu ajutorul specialiştilor şi... a Internetului, cu multă muncă, mă descurc.

“ Îmi arată o rulotă în care este prezent zi şi noapte în preajma bazinelor pentru a preîntâmpina orice necaz şi rezultatele se văd. Tot mai mulţi amatori de peşte nobil îl caută. Păstrăvii Curcubeu şi Fântânel de la Mihai Avarvarei sunt apreciaţi nu numai de către oamenii din zonă, dar şi de amatori din Iaşi sau Târgu-Mureş. Până acum a vândut ceva mai mult de o tonă de peşte cu bun câştig.

– Am auzit că în Grinţieş au mai apărut câteva crescătorii. Nu vă temeţi de concurenţă?

– Nici vorbă, vine răspunsul. E loc pentru toată lumea, mai ales că ceea ce se produce în zona asta poate purta ştampila ECO, ceea ce este în avantajul nostru.

Circuit integrat

Hotărât să valorifice mai eficient ceea ce a obţinut, gospodarul nu se opreşte aici. Vrea să-şi producă singur puietul pe care acum îl aduce de undeva din Bistriţa, iar în apropierea crescătoriei să amenajeze o cabană pentru cei doritori să-şi pescuiască singuri peştele. Nu vor lipsi, de asemenea, celelalte produse din gospodărie: laptele, mâncărurile tradiţionale din zonă şi toate acestea în cadrul natural de o mare frumuseţe, pentru că –

subliniază nea Mihai – agroturismul este poate salvarea noastră.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
1104

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

patrimoniul-protejat-al-uniunii-europene...

Patrimoniul protejat al Uniunii Europene

Reţeaua europeană de zone naturale protejate, Natura 2000, include în prezent aproximativ 25.000 de situri şi ocupă aproape 800.000 km, respectiv 20% din suprafaţa continentală a Uniunii Europene. Creşterea spectaculoasă a numărului de situri transformă Comunitatea Europeană în cea mai mare reţea interconectată de zone protejate din lume şi reprezintă cea mai importantă armă a UE în lupta împotriva reducerii biodiversităţii.

„Fiecare sit nou, adăugat la reţea, semnifică o protecţie mai bună a speciilor şi habitatelor din Europa. Sunt încântat să văd că atât de multe situri din noile state membre s-au adăugat listelor. Datorită reţelei Natura 2000, avem garanţia că generaţiile viitoare vor beneficia de patrimoniul natural bogat al Europei“.

Unde se află noile situri

Majoritatea sunt situate în Bulgaria, România, Polonia şi includ zone din Marea Neagră şi regiuni biogeografice stepice. Delta Dunării este o zonă piscicolă importantă, cu 70 de specii înregistrate, cu specii rare de reptile şi cu o mare biodiversitate, cu flori precum bujorul de stepă, ruscuţa de primăvară. Tot aici întâlnim şi 12 rase de păsări pe cale de dispariţie, unele dintre ele fiind pelicanul creţ, gâsca cu gât roşu.

Printre cele 316 situri ale României incluse în UE, se regăsesc Munţii Măcin, unde trăiesc dihorul pestriţ şi grivanul, precum şi specii de plante variate, printre ele fiind şi merinana şi clopoţelul dobrogean.

Bulgaria are 252 de situri noi, cea mai importantă zonă fiind cea a munţilor Pirin, unde cresc plante ca macul de Pirin şi frumoasa genţiană galbenă; tot aici trăiesc foarte multe animale sălbatice, printre ele numărându-se ierunca, şoimul călător şi cocoşul de munte.

Printre cele 177 de situri noi ale Poloniei, este inclusă şi regiunea Lacul Golpo, unde sunt 19 tipuri de habitate. Aici creşte molişorul şi trăiesc păsări aproape ameninţate: becaţina mare şi buhaiul-de-baltă.

Printre cele mai frumoase estuare din Europa se numără şi cele ale râurilor Humber, Dee şi Severn din Regatul Unit, care vor primi un statut special de conservare pentru protejarea speciilor şi a habitatelor vulnerabile.

Până la sfârşitul anului 2009, comisia intenţionează să reactualizeze aceste liste. Statele membre îşi aleg siturile în parteneriat cu comisia, iar odată selectate, acestora le sunt confirmate statutul oficial de „Situri de importanţă comunitară“ şi protecţia.

Ce este Natura 2000?

Reţeaua Natura 2000 are la momentul actual 700.000 km/p pe teritoriul celor 27 de state membre, adică 20% din suprafaţa continentală a Uniunii Europene. Acum sunt introduse încă 769 de situri, ce se desfăşoară pe o suprafaţă de 95.522 km/p. Aceste situri se regăsesc în opt din cele nouă regiuni biogeografice europene, care reflectă diversitatea geografică a continentului, şi anume: regiunea alpină, atlantică, pontică, boreală, continentală, mediteraneană, panonică şi stepică.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
597

□

ª Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

patroana-serelor-patroneaza-jaful_984.ht...

Patroana serelor patronează jaful > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPatroana serelor patronează jaful

Serele Oradea, la fel precum cele de la Codlea, ambele falimentate de acelaşi „investitor“, au fost scoase la vânzare pentru a se recupera ce se mai poate. Cea de-a treia licitaţie a fost programată pe 1 septembrie, la sediul Direcţiei Generale a Finanţelor Publice Bihor. Pentru a-şi recupera datoriile, această instituţie publică se vede obligată să vândă serele sau, mai exact spus, ceea ce a mai rămas din ele. Direcţia Finanţelor continuă acţiunile de executare silită, pentru recuperarea unui prejudiciu de 18,5 milioane de lei de la această societate.

Vestitele sere Oradea au fost falimentate de către doamna patroană a serelor din România, care, având în spate un sprijin interesat, le-a cumpărat de la stat în 2002, la un preţ, cum s-ar spune, de fier vechi. Procurorii DNA au descoperit – ceea ce toată lumea ştia de la început – că privatizarea s-a făcut cu încălcarea legii. Fapt este că doi funcţionari de la Administraţia Domeniilor Statului au fost trimişi în judecată sub acuzaţia de înşelăciune, cu consecinţe deosebit de grave şi bancrută frauduloasă. Serele Oradea au fost aduse la sapă de lemn de către Lili Maria Schűtz şi de asociatul ei Ion Dascălu, cu sprijinul direct al fostului director general al ADS, Corneliu Popa.

Un prejudiciu de 5 milioane de euro

Ancheta procurorilor anticorupţie a scos la iveală că, având sprijinul celor doi funcţionari guvernamentali, Schűtz a cumpărat acţiunile celor două sere, Codlea şi Orser, în numele unor societăţi abia înfiinţate, care nu desfăşurau activităţi agricole şi în condiţiile în care preţul oferit fusese inferior celui avansat de societăţile concurente.

Deşi iniţial a declarat că are mijloace financiare pentru derularea contractului şi respectarea clauzelor care prevedeau investiţii din surse proprii de 2 milioane de dolari în doi ani, Schűtz nu le-a respectat. Cu concursul celor doi înalţi funcţionari, ea a obligat conducerea serelor Codlea şi Orser să înregistreze cheltuieli şi servicii fictive care în timp au dus la declararea stării de insolvenţă.

Promisiuni fără fond

Schűtz fusese concurată de firme care ofereau de patru ori mai mult, dar pentru ca ea să aibă câştig de cauză, ADS a pretins că, mai mult decât preţul, conta promisiunea acesteia de a investi 2 milioane de euro pentru retehnologizare. Investiţiile nu le-a mai făcut niciodată, acumulând datorii tot mai mari către bugetul de stat, cel local, al asigurărilor de sănătate şi de şomaj, dar şi către furnizorul de energie termică, Electrocentrale Oradea.

Potrivit procurorilor, neefectuarea investiţiilor promise, neplata acţiunilor cumpărate, a impozitelor şi taxelor cuvenite au provocat statului un prejudiciu de peste cinci milioane de euro. Aşa se face că activele Orser au fost sechestrate la începutul anului 2004 prin mai multe hotărâri judecătoreşti.

Jaf premeditat?

Încă din iarna lui 2003, cele aproximativ 100 ha de sere calde de la Oradea au îngheţat bocnă. La vremea aceea, pe 20 ha era pregătit patul germinativ pentru roşii, pe 10 ha pentru castraveţi, iar pe 30 ha pentru cornişon destinat aproape exclusiv exportului. Pe alte suprafeţe din sere urma să se cultive varză, ceapă, ardei etc. Îngheţul a survenit pe fondul sistării aprovizionării cu combustibil şi energie electrică.

Nerealizându-se producţiile scontate, nu s-a putut face rost de banii necesari achitării datoriei de 35 miliarde lei către Electro-centrale pentru agentul termic. Mai mult, datoriile pe care „Orser“ le înregistrează în acest moment se ridică la 163 miliarde lei către bugetul de stat, peste 50 miliarde către Electrocentrale Oradea, alte zeci de miliarde către furnizori, precum şi salariile muncitorilor.

În anii de glorie, la conducerea serelor din Oradea se afla inginerul Mihai Binşelean, un specialist sub gestiunea căruia aici se realizau randamente de 300-400 de tone castraveţi, iar tomatele trufandale se vindeau în Germania de Vest la cel mai ridicat preţ al pieţei occidentale. Dacă ar fi să judecăm sentimental, am putea admite şi ipoteza că doamna Schűtz a fost împinsă în această înşelăciune de grupuri de interese care au infiltrat în sistemul de jefuire a patrimoniului agricol al statului oamenii ahtiaţi de putere şi de bani nemunciţi. Dar asta este o altă problemă pe care DNA are obligaţia să o dezvăluie public, pentru a-i scoate în arenă pe câţiva dintre capii mafiei agricole.

Până la privatizarea serelor, acestea aveau 15 ferme de producţie, întinse pe câteva zeci de hectare, peste 1.600 de muncitori, iar în anii cu producţie bună vindeau într-o singură zi cât comercializau într-un an după privatizare. La preluarea firmei orădene, femeia de afaceri care s-a angajat să facă o nouă serie de investiţii nu s-a ţinut de cuvânt.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
760
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Păuleşti, comuna cu 150 de firme

Aşezată la intersecţia Paralelei 45 cu Meridianul 26, la circa patru kilometri de Ploieşti, comuna Păuleşti de Prahova beneficiază de o natură generoasă: păduri seculare de stejar şi de fag, vii, livezi, cursuri de apă, lacuri, oferind o puternică atracţie turistică şi nu numai.

Industria alimentară, la ea acasă

Chiar şi acum, în momente dificile de criză economică, primarul Ion Drăguşin nu pare să aibă mari motive de nelinişte. Şi asta pentru că, zice domnia sa, sătenii se descurcă, în general, bine. Deopotrivă cei care îşi cultivă pământul şi cei mai tineri care au un loc de muncă într-una din cele peste 150 de firme, mare parte legate de agricultură şi de industria alimentară. În ultimii ani, aici au apărut şi s-au dezvoltat mai multe întreprinderi cu o activitate diversă: morărit şi panificaţie, fabricarea sticlei, a vitraliilor şi a altor obiecte de artă din sticlă, dar şi a ciocolatei. S-a dezvoltat şi o industrie textilă, una a BCA şi a mixturilor asfaltice, precum şi unităţi de alimentaţie publică şi de agrement. Ele aduc la un loc, la bugetul localităţii, aproape 8 milioane de lei, ceea ce reprezintă în medie 60.000 de lei pe unitate productivă. Sigur, nu totul este roz, dacă ne gândim la cei aproape 2.000 de pensionari şi 70 de veterani de război cu venituri mai modeste şi ciuntite de guvern. Dar, iată, azi oamenii continuă să-şi ridice case, iar celor mai tinere familii li se oferă o importantă suprafaţă de teren pentru a-şi construi locuinţe. Este, deci, ceva!

Există şi o tabără şcolară

Prin aşezarea sa şi prin mulţimea de păduri, comuna Păuleşti a fost şi este şi azi o oază de verdeaţă, mult dorită de localnici, de ploieşteni şi nu numai. Potrivit autorului unei recente monografii a localităţii, ing. Ilie Constantin, încă de acum 70 de ani edilii locali au trecut la amenajarea parcului din vecinătatea comunei, plantând o alee cu castani, care există şi astăzi. Aici veneau, pe atunci, mulţi ploieşteni, care cu trăsurile, care cu automobilele, pentru a se relaxa. Apoi, au fost realizate mai multe amenajări, construindu-se alte alei asfaltate, dotate cu bănci, accesul în parc fiind facilitat de un drum asfaltat pe circa 3,5 kilometri, care face legătura între DN1 Ploieşti-Braşov şi DJ 102 Ploieşti-Plopeni.

Tot în pădure mai este amplasată şi o tabără şcolară cu 100 de locuri, care funcţionează mai ales vara. Mai există aici, între păduri, şi două lacuri de agrement şi pescuit. Cum este şi firesc, administraţia locală are în vedere reamenajarea şi modernizarea parcului. În localitate există şi câteva puncte de atracţie: casa arhitect Toma T. Socolescu, cel care a realizat o serie de lucrări deosebite în Ploieşti (Halele centrale, unicat în România, Liceul „I.L Caragiale“, mai multe biserici, între care şi turla Catedralei Sf. Ioan Botezătorul), Biserica din Găgeni, pictată de Gheorghe Tăttărescu. Monumentul eroilor, dar şi Troiţa din lemn de stejar, având pe soclu un basorelief din bronz, rememorează trecutul eroic al celor care s-au jertfit pentru patrie. De aici, dinspre deal, se deschide o largă panoramă asupra satului şi, în depărtare, a municipiului Ploieşti, care merită să fie văzută. Toate aceste însemnări se doresc a fi şi un îndemn pentru a veni să vizitaţi comuna Păuleşti, azi fiind cunoscută ca a celor 150 de firme.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
822
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Păunul, ce pasăre încântătoare! > REVISTA LUMEA SATULUI

Păunul, ce pasăre încântătoare!

Mă uit la frumuseţea lui sublimă şi parcă nu îmi vine să cred că este real.

Păunul se dezvăluie privirii mele ca un miraj. Coada lui mare, de aproape trei metri, înfloreşte într-o pleiadă de zeci de culori vii. Privind aceste minuni nu pot să nu remarc cât de privilegiat este omul care se poate bucura de această imagine feerică în fiecare zi. În urmă cu 19 ani, domnul Gheorghe Nistor, un om cu adevărat remarcabil, a înfiinţat în comuna Voluntari ceea ce pentru privirea oamenilor avea să semene cu un colţ de rai. Este vorba de una dintre cele mai mari crescătorii de păsări exotice din România, dar şi din Europa de Est.

Drumul de la hobby la afacere de succes

Despre cum a începutul totul, domnul Nistor ne-a mărturisit că prima pereche de păuni pe care a cumpărat-o din Italia a fost doar pentru a încânta privirile familiei sale. În timp, aprecierile pozitive de care se bucurau păunii superbi pe care îi avea

l-au încurajat să pună bazele unei crescătorii încântătoare. Astfel, s-a hotărât ca, pe lângă prima pereche, să aducă şi alte familii de păuni pentru a reuşi să dezvolte o matcă. Ce-i drept, cunoştinţele domniei sale în domeniul creşterii păsărilor exotice erau foarte puţine, dar în timp a reuşit să deprindă toate micile secrete care să asigure bunăstarea lor. Afacerea propriu- zisă cu comercializarea păunilor a început când a reuşit să aibă un număr de 50 de păuni. Gestul său curajos a fost răsplătit cum se cuvine, deoarece în câţiva ani creşterea păsărilor exotice a devenit din hobby o afacere prosperă.

Domnul Nistor susţine că aceste păsări nu sunt pretenţioase, nu necesită investiţii mari, au nevoie de un spaţiu mic, dar că au nevoie, în schimb, de atenţia permanentă a omului.

Cei care vor să îşi înfiinţeze o astfel de fermă, spune domnul Nistor , trebuie să aibă în primul rând dăruire şi pasiune pentru ceea ce fac. Domnia sa consideră că, doar iubind aceste păsări atât de frumoase, ne putem revanşa pentru plăcerea pe care ne-o aduc prin simpla lor privire şi că este un privilegiu să creşti astfel de minuni ale naturii.

De la păuni, la lebede şi porumbei

Astăzi, crescătoria domnului Nistor numără o colecţie impresionantă de păuni, lebede negre, raţe şi porumbei. În volierele crescătoriei sale trăiesc aproximativ 200 de păuni din rasele India Blu, păun Arlechin, păun Imperial Alb, Păun cu Umeri Negri, păuni Verzi din Thailanda. Aceştia reprezintă de fapt matca. Păunii destinaţi comercializării sunt crescuţi într-o fermă de 150 ha din Frăsinet, judeţul Călăraşi. Tot acolo sunt păstrate şi lebedele negre, raţele mandarine şi restul păsărilor exotice. În prezent, crescătoria de păsări exotice are un efectiv de aproximativ 2.000 de păsări, dintre care 600 de păuni maturi şi 400 de pui scoşi anul acesta.

Scumpi, dar merită banii

Pentru cei care vor să înceapă o astfel de afacere trebuie să ştie că preţul unei perechi de păuni nu este unul tocmai accesibil, dar domnul Nistor ne asigură că investiţia este recuperată încă din primul an.

În funcţie de caracteristicile penajului, preţul unei perechi de păuni porneşte de la 500 de euro şi poate ajunge la 1.200 de euro. Din ferma domnului Gheorghe Nistor sunt vânduţi anual aproximativ 600 de păuni. Alături de păuni pleacă spre vânzare lebede negre, raţe şi tot felul de rase de porumbei. Anual, cifra de afaceri a crescătoriei este de aproximativ 150.000 de euro.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
3800

□

° Comentarii

□

□

° 1. Ana-Maria -- (18-July-2010)caut pe Gigi Nistor din mangalia,fost pompier are 3 copii si sotia pe nume Nina. sunt fica lui Simion Vasile(Puiu)si a lui
Aura.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Paza bună trece primejdia rea…

Inaugurăm, în acest număr o nouă rubrică sub titlul generic „Asiguraţi şi Asiguratori“ care va cuprinde în paginile sale, număr de număr, informaţii menite a veni în sprijinul celor ce-şi vor protejate afacerile, bunurile şi până la urmă, viaţa, dar şi sfaturi, orientări noi privind pensiile private etc.

Pentru început...

(Aproape) totul despre asigurările auto

Pe timp de iarnă, numărul accidentelor rutiere creşte şi de aceea trebuie să avem în vedere că o asigurare ne poate feri de multe greutăţi. Pe lângă asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, cunoscută drept RCA, cea mai bună metodă de a ne proteja maşina este asigurarea CASCO.

Vă propunem să aflăm, în materialul următor, care sunt deosebirile dintre aceste tipuri de poliţe şi, mai ales, ce tip de daune acoperă acestea…

Asigurarea RCA

• Ce este asigurarea RCA?

RCA-ul este asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto prin care terţii prejudiciaţi în urma unui accident auto sunt despăgubiţi, fie că este vorba de daune la autovehicule, vătămări corporale, decese sau pagube aduse proprietăţilor. Această asigurare se încheie pentru toate autovehiculele înmatriculate sau supuse înmatriculării în România, excepţie făcând remorcile, semiremorcile şi ataşele.

• Care este scopul asigurării RCA?

Deşi a dat naştere la numeroase controverse în rândul publicului larg, asigurarea de răspundere civilă auto, sau RCA, are un scop bine definit: cel păgubit să primească în mod obligatoriu despăgubiri pentru daunele suferite, indiferent de situaţia materială a celui care a produs evenimentul.

În acest fel, asigurarea este atât în interesul celui care a suferit paguba, cât şi al celui care a fost vinovat de producerea sa. Se poate întâmpla ca, doar dintr-o mică neatenţie la volan, un conducător auto să producă daune de o valoare ridicată, astfel încât să nu fie capabil să le suporte din bugetul propriu, ceea ce ar duce la litigii, uneori de lungă durată şi cu costuri mari, sau ar atrage alte tipuri de sancţiuni asupra sa.

Despăgubirile se plătesc şi atunci când cei care au fost prejudiciaţi nu au domiciliul, sediul sau reşedinţa în România. În cazul în care conducătorul autovehiculului care a produs accidentul este altă persoană decât proprietarul, compania de asigurări suportă despăgubirea în baza RCA-ului.

• Voi plăti mai mult pentru o asigurare RCA?

Una dintre principalele informaţii vehiculate în aceste luni de iarna de mass-media este cea a scumpirii poliţelor RCA. Se vehiculează în acest sens valori de până la 50%. De multe ori aceste sume sunt însă vehiculate în goana după senzaţional sau în funcţie de alte interese, astfel încât, la o examinare mai atentă…, aţi putea constata că veţi plăti chiar mai puţin…

Astfel, începând cu acest an, tarifele RCA se calculează, în multe cazuri, în funcţie de profilul de risc al şoferului – vârstă, sex, vechimea carnetului de conducere, regiunea în care acesta are domiciliul, conduita în trafic etc.

În multe cazuri însă asigurătorii sunt nevoiţi să majoreze tarifele având în vedere majorarea preţului pentru piesele de schimb şi pentru manoperă, precum şi o creştere din ce în ce mai accentuată a daunelor la nivelul întregii ţării.

O statistică îngrijorătoare

De altfel, în ceea ce priveşte siguranţa rutieră, România se află pe ultimele poziţii din Uniunea Europeană. Conform statisticilor Poliţiei Rutiere, la nivel naţional, în primele 10 luni ale lui 2008 s-au înregistrat 8.131 de accidente grave, ce au avut ca rezultat decese (2.326) sau răniţi grav (9.985), în creştere cu 23,01% faţă de perioadă similară a anului precedent.

În ceea ce priveşte accidentele uşoare înregistrate în decursul aceleiaşi perioade, numărul lor a atins 35.240, în scădere cu 17,69% faţă de intervalul ianuarie-octombrie 2007, cu precizarea că 20% dintre acestea s-au petrecut pe şoselele Capitalei.

De asemenea, începând cu luna ianuarie 2007 poliţa RCA include nu doar acoperirea riscurilor specifice pe teritoriul ţării noastre, ci şi-a extins aria de valabilitate pentru toate ţările din Uniunea Europeană, ceea ce până acum se realiza prin poliţa „Carte Verde“.

„Carte Verde“ este o asigurare de răspundere civilă auto valabilă numai în afara teritoriului României. În baza acestei asigurări se acordă despăgubiri pentru sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească pentru distrugerea de bunuri sau vătămarea corporală ca urmare a unor accidente de circulaţie petrecute în străinătate.

• Ce se întâmplă dacă nu închei o poliţă RCA?

În cazul lipsei sau expirării poliţei RCA, legea prevede o amendă contravenţională între 1.000 şi 2.000 lei, suspendarea certificatului de înmatriculare şi a plăcuţelor de înmatriculare. Dacă autovehiculul fără RCA valabil a fost implicat într-un accident, indiferent dacă acesta a avut sau nu ca urmări şi vătămări corporale, sancţiunea aplicabilă este cea menţionată mai sus, la care se adaugă plata despăgubirilor.

Asigurarea CASCO

• Ce este asigurarea CASCO?

Totuşi, asigurarea RCA nu se adresează titularului său, ci doar terţelor persoane care au fost păgubite din vina acestuia. Pentru a asigura propriul automobil împotriva furtului sau daunelor ce pot surveni, este necesară o poliţă de tip CASCO. Aceasta se va încheia la solicitarea proprietarului maşinii, iar preţul poliţei va fi egal cu un anumit procent aplicat la valoarea reală a maşinii.

Este de menţionat că valoarea reală, în calculele companiilor de asigurări, nu este întotdeauna egală cu valoarea de piaţă a maşinii. Această valoare se calculează ca fiind preţul unui autovehicul nou ajustat cu un coeficient de uzură.

Prin asigurarea CASCO se despăgubesc furtul total sau doar al unor părţi componente ale maşinii, pagube survenite în urma unei tentative de furt (geamuri sparte, încuietori forţate etc.), dauna totală a maşinii, daune parţiale (lovire, zgâriere etc.), dar şi vandalismul (zgârierea intenţionată, tăierea cauciucurilor), doar dacă această clauză este prevăzută în poliţa de asigurare. De asemenea, sunt acoperite prejudiciile apărute în cazul în care maşina este condusă de o altă persoană decât proprietarul maşinii.

• Ce excluderi are CASCO?

Totuşi, acest tip de poliţă conţine şi cazuri de excludere de la despăgubire, cum ar fi: războiul, terorismul, tulburările sociale, pagubele apărute în urma defecţiunilor tehnice ale maşinii, pagube provocate intenţionat sau cele apărute în urma cazurilor ce sunt încadrate drept infracţiuni, conform legislaţiei rutiere în vigoare (conducerea sub influenţa alcoolului, conducerea fără permis, fără numere de înmatriculare etc.).

Însă dacă toate condiţiile sunt respectate, aceasta reprezintă cea mai bună metodă de a-ţi proteja autovehiculul de eventualele pagube ce pot surveni.

Pentru a încheia o asigurare de tip RCA sau CASCO puteţi merge la punctele de lucru ale companiilor de asigurări din regiune sau puteţi apela la un broker de asigurare, care vă poate încheia poliţa şi vă poate furniza informaţii despre ofertele mai multor companii.

În cazul în care aveţi întrebări referitoare la problematica asigurărilor, nu ezitaţi să ne contactaţi pe e-mail asistent@1asig.ro sau să ne scrieţi la adresa: Str. Horei nr. 15-17, sector 2, Bucureşti, în atenţia Redacţiei Publicaţiilor XPRIMM.

Pagini realizate cu sprijinul Media X PRIMM www.1asig.ro

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1012

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

pazea-exista-si-controlul-prin-teledetec...

Păzea, există şi controlul prin teledetecţie! > REVISTA LUMEA SATULUI

Păzea, există şi controlul prin teledetecţie!

Solicitările de sprijin financiar din fondurile comunitare depuse la Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) sunt supuse unor controale administrative înainte de a fi onorate. Un anumit procent din dosarele depuse sunt selecţionate automat, printr-o analiză de risc, pentru a fi controlate pe teren de către inspectorii agenţiei. Aceştia confirmă sau infirmă exactitatea datelor din cerere cu ceea ce măsoară pe teren.

Care sunt bunele condiţii agricole

Suprafeţele cultivate şi necultivate trebuie întreţinute, iar în acest sens ele se verifică dacă sunt respectate bunele condiţii agricole şi de mediu (GAEC). Zonele defavorizate (Măsurile 211 şi 212 din PNDR) vor fi controlate pentru a se vedea dacă se respectă sau nu activităţile agricole cel puţin cinci ani de la depunerea cererii de subvenţie.

În alte unităţi administrative se aplică anumite măsuri de agromediu (Măsura 214 din PNDR) în sprijinul fermierului. Şi aceste zone se verifică pentru a se constata dacă banii daţi în plus sunt folosiţi în mod eficient pentru activităţile agricole, protejarea mediului înconjurător şi dezvoltarea armonioasă a zonei rurale.

Eşantionul de ferme supuse controalelor trebuie să fie relevant şi din punctul de vedere al valorii sprijinului solicitat, nu numai al suprafeţei înscrise.

Am făcut o scurtă prezentare a parcursului greoi, dar necesar al cererii de subvenţie pe suprafaţă până la plată. Statele membre din Comunitatea Europeană pot alege o metodă foarte eficientă de control, şi anume controlul prin teledetecţie. România a ales această metodă mai puţin costisitoare. Dacă în 2007 au fost selecţionaţi aproximativ 59.000 de fermieri, în 2008 numărul celor controlaţi prin teledetecţie a fost de aproximativ 90.000.

Ce este teledetecţia

Teledetecţia se bazează pe captarea radiaţiilor electromagnetice emise de lumina dată de soare şi căldura emanată de pământ.

Aceste unde electromagnetice au capacitatea de vibraţie, dar şi de reflexie şi refracţie.

Mai pe şleau, razele solare trimise spre pământ sub forma unor unde se reflectă, întorcându-se din nou în spaţiu. Sateliţi specializaţi captează aceste unde prin diferiţi senzori, în funcţie de formele de relief sau plantele care emit aceste semnale electromagnetice. Datele captate de către sateliţi se înregistrează şi apoi se transmit la sol.

În speţă, plantele emit radiaţii electromagnetice în mai multe benzi spectrale. În funcţie de zona spectrală cercetată, fiecare cultură are un răspuns diferit, o anumită „semnătură“ ce apare pe hărţile fotointerpretate într-o culoare specifică.

Faţă în faţă cu „hârtiile colorate“

Astfel de hărţi colorate ce reprezintă suprafeţele şi culturile declarate au văzut fermierii la controlul prin teledetecţie pentru care au depus cerere de subvenţie în anul 2008. APIA a notificat fiecare fermier aflat sub cele trei loturi selecţionate la nivel naţional, prin analiza de risc, solicitându-le clarificări privitoare la unele erori apărute în cererile de subvenţie.

Declaraţia şi hărţile din dosarele fermierilor au fost scanate şi trimise firmei care a executat controlul pentru APIA. Cu ajutorul unui soft specializat, firma contractoare a suprapus peste hărţile din dosar hărţi colorate multitemporale în care apar culturile în diferite faze de dezvoltare sau cu foarte mare rezoluţie. Procedeele folosite se numesc georeferenţieri şi fotointerpretări.

În urma aplicării acestor procedee, pe hărţile colorate consultate de către fermieri au apărut parcelele desenate exact ca şi în hărţile din dosar, iar în plus culturile din cererea iniţială, în diferite culori, în funcţie de „semnătura" spectrală a fiecăreia.

S-au aplicat sancţiuni dacă fermierii au declarat grâu pe o parcelă, iar pe harta colorată s-a văzut teren necultivat care radiază în alt spectru de culori decât grâul sau dacă poziţia parcelei este în alt bloc fizic decât cel în care a fost desenată iniţial în dosarul de sprijin.

Tehnica teledetecţiei aplicată în agricultura românească este nouă. Interpretările unor erori apărute în declaraţiile fermierilor şi rezolvarea lor prin această metodă s-ar simplifica foarte mult dacă identificarea parcelelor ar fi mai precisă, culturile nu s-ar schimba imediat după ce se depun declaraţiile, iar inspectorii agenţiei ar fi mai atenţi la acurateţea datelor introduse în baza de date.

Antoniu POIENARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
6218

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. Adi -- (2-February-2010)Acum controlul prin teledetectie este un dezastru! Pentru a fi corect, ieftin si eficient, fermierul ar trebui indrumat la depunerea cererii cu pozitionarea exacta a parcelei in cadrul tarlalei(blocul fizic) de specialistii consultantei agricole eventual chiar pe bani de la UE. Cat de specialisti ar trebui sa fie oamenii firmelor daca intr-o tarla cu 150 fermieri (exista numeroase cazuri) acestia deseneaza/pozitioneaza oriunde parcela lor. Cat ia unui copil sa faca un mozaic de 150 piese. Daca 5 fermieri au erori se strica tot puzzleul. Solutii unice-introducerea de reguli + sprijin fermieri

° 2. Antoniu -- (16-March-2010)Cei de la primarii au acces la aplicatia Lpisweb a APIA unde au un strat cu harti cadastrale si ii pot ajuta pe fermieri sa-si identifice terenul.

° 3. MARI ANA -- (22-June-2010) IN PRIMUL AN MI SA PARUT FOARTE GREU CU HARTIILE DAR URMATORII A FOST MAI USOR TOTUL ESTE PE PROPRIE RASPUNDERE MULTI VECINII DE AI MEI NU MAI PRIMESC SUBVENTIE PENTRU CA NU SAU INCADRAT

° 4. Antoniu -- (29-June-2010)@mariana-pentru o identificare mai buna a terenului se poate folosi http://lpis.apia.org.ro/ cu nume utilizator: lpisweb si parola: apia2008

° 5. Antoniu -- (24-September-2010)@vasile-daca suprafetele si culturile corespund, totul va fi ok. Daca nu, atunci gresala va fi una administrativa, rezultata probabil din eroarea de interpretare a functionarului.

° 6. VASILE -- (23-September-2010)sunt foarte curios daca o sa terc la identificarea prin teledetectie intrucat sunt in doemniu si am picat la control - am verificat fioecare bloc fizic in parte de 1o ori si cred ca este corect pozitionat.

° 7. feriti-va de....apia -- (6-December-2010)un strat cu harti cadastrale? in multe zone acest strat nu ajuta la nimic. sunt niste mazgaleli sau pur si simplu nu exista . La depunerea cererii in campania 2010 am constatat ca absolut toate hartile pe care ar fi trebuit sa-mi schitez parcelele nu aveau scara corecta. va dati seama cit de corect si-au amplasat fermierii parcelele? nu e de mirare ca teledetectia nu le-a gasit parcelele.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pe-arges-in-sus-spre-varful-codrilor_l22...

Pe Argeş în sus, spre vârful codrilor

„Direcţia Silvică Piteşti deţine o pondere importantă în asigurarea solidităţii economice a Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva. Pentru edificare voi da numai două exemple: 37,7 milioane de lei cifra de afaceri şi 0,8 milioane de lei profit, indicatori de plan realizaţi în proporţie de 100%, în condiţiile unui an de criză econo-mică“, a declarat Ion Dobrinoiu, directorul direcţiei argeşene.

Securea lasă încă multe cioate

În discuţia purtată am aflat că există unele probleme deosebite în ceea ce priveşte reconstituirea dreptului de proprietate asupra pădurilor. Însă mai gravă este agresiunea exercitată atât de proprietari, cât şi de contravenienţi şi infractori asupra integrităţii fondului forestier.

Pentru combaterea lor, în special pe fondurile statului, DS Piteşti a întreprins acţiuni de ordinul miilor, împreună cu Poliţia şi Jandarmeria. Cu toate acestea, la nivelul judeţului Argeş starea contravenţională şi infracţională rămâne destul de mare. Spre satisfacţia pădurarilor, cele mai multe activităţi ilegale au fost depistate şi oprite din faşă. Astfel, munca preventivă a dat roadele scontate.

Pedepse prea blânde pentru infractori

„Există multe dosare penale în instanţă. Unele au fost deja soluţionate, dar sancţiunile aplicate sunt prea blânde faţă de gravitatea faptelor. Chiar acum avem pe rol două cazuri de infracţiuni grave, cu atacuri asupra personalului silvic. Unul a avut loc recent, în zona Berevoieşti, unde un pădurar a fost lovit cu toporul în zona cervicală de către un hoţ de lemne surprins în flagrant“ – a afirmat directorul direcţiei silvice.

În ciuda creşterii actelor de agresiune asupra codrilor, Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva doreşte să renunţe la utilizarea armelor automate de tip AKM folosite în timpul patrulării şi să se revină la clasica armă de vânătoare.

Vânătoarea, sursă de profit

Una dintre activităţile importante ale DS Piteşti este vânătoarea pe cele 12 fonduri aflate în gestiune. De exemplu, Ocolul Silvic Costeşti dispune de trei fonduri de vânătoare, printre care şi Mozacu, bogate atât în vânatul mic, cum este iepurele, cât şi în cel mare – porc mistreţ sau cerb lopătar. Aici s-au organizat vânători cu membri ai asociaţiilor interne, dar mai ales cu străini. Au fost împuşcate, în total, câteva sute de mistreţi, zeci de lopătari şi căpriori.

„Din această activitate, am realizat venituri de peste 150.000 de euro“ – afirma Dobrinoiu.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
623

☐

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Recent am primit o invitaţie mai deosebită, care m-a impresionat. Pe una dintre coperte scria: „75 de ani...“, care se încheia cu un text scurt: „Pe cărările vieţii mele“. Pe o pagină din interior invitaţia suna aşa: „Îmi este deosebit de plăcut, ca în numele meu şi al colegilor Facultăţilor de Agricultură, Zootehnie şi Economie Agrară din cadrul Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti, promoţia 1960, să vă invit la adunarea festivă, organizată cu prilejul aniversării a 50 de ani de la absolvire, dar şi la [...] dejunul colegial pe care-l ofer cu prilejul împlinirii a 75 de ani“. Invitaţia este semnată de Alexandru Ignat.

Lume multă şi bună

Şi de ce scria pe acea copertă cu „drumul” de frunze „Pe cărările vieţii mele?“. Fiindcă aşa e titlul cărţii, de peste 500 de pagini, scrisă de domnia sa, cu ceva timp în urmă. La adunarea festivă s-au spus multe, în primul rând despre viaţa celor 50 de ani de la absolvire, cu bucurii şi necazuri, dar a spus multe şi sărbă-toritul de 75 de ani. La dejunul oferit – lume multă şi mare veselie. Sărbătoritul, prof. univ. dr. Alexandru Ignat, de la o masă la alta, ţinea isonul veseliei, cu glume, cu snoave petrecute în anii trecuţi şi nu numai. Dar să-l cunoaştem mai îndeaproape pe distinsul profesor.

Fişa profesională

S-a născut la 19 septembrie 1935, în satul Broşteni din judeţul Ialomiţa. A urmat cursurile Facultăţii de Agricultură şi Zootehnie, secţia Agricultură, din cadrul Institu-tului Agronomic din Bucureşti în anul 1961, cu media 10 la examenul de stat. După absolvire a fost repartizat în învăţământul supe-rior agricol la Catedra de Fitotehnie, disciplina „Producerea şi conservarea furajelor“. În 1973 a susţinut teza de doctorat. A parcurs toate treptele ierarhiei universitare, ajungând profesor universitar. În cei 33 de ani de activitate în învăţământ a funcţionat aproape în totalitate la disci-plina de Producerea furajelor.

A publicat peste 25 de cursuri şi îndrumătoare de lucrări practice, dintre care 8 sunt publicate după 1990. Paralel cu activitatea didactică, Alexandru Ignat şi-a adus contri-buţii deosebite şi în cercetarea ştiin-ţifică. În baza cercetărilor efectuate, a contribuit la elaborarea unor studii despre pajiştilor temporare şi îmbună-tăţirile calităţii furajelor.

Despre profesorul Ignat se pot spune foarte multe lucruri ca om de ştiinţă. El este un bun profesionist, un om de o modestie aleasă şi, pe deasupra, simpatic şi prietenos, apropiat de oameni, făcându-ţi plăcere să te afli în preajma lui.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
671

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pe-mana-cui-sunt-banii-europeni_l700.htm...

Pe mâna cui sunt banii europeni? > REVISTA LUMEA SATULUI

Pe mâna cui sunt banii europeni?

Două sunt în agricultura României instituţiile care răspund de gestionarea fondurilor europene. Prima şi cea mai importantă pentru fermieri şi agricultorii de rând este Agenţia de Plăţi şi Intervenţii în Agricultură. Deşi nu dispune de cele mai mari fonduri comunitare, această instituţie are dificila misiune de a inventaria dimensiunea reală a celor 40 milioane de postaţe, precum şi a unui număr impre-sionant de animale.

Ea trebuie să stabilească câţi dintre proprietari îndeplinesc condiţiile de a beneficia de sprijin financiar. În primii doi ani de funcţionare, această sarcină a fost onorată doar parţial, dovadă şi sancţiunile venite de la Bruxelles. Era perioada de început şi oamenii de bună credinţă puneau minusurile pe lipsa de experienţă.

O precizare necesară

Materialul pe care-l supunem atenţiei vine însă să infirme corectitudinea unora dintre funcţionarii APIA din teritoriu. Este vorba de cei care ar trebui să asigure suportul material şi moral al onestităţii acestei instituţii. Cazul concret pe care-l supunem atenţiei, cel de la APIA Gorj, pare a fi desprins dintr-un film de aventuri în care partea economică păleşte în faţa dezmăţului împănat adesea cu scene interzise minorilor sub 18 ani.

În viaţa fiecărui om pot apărea şi momente mai delicate din punct de vedere sentimental, dar cele povestite de funcţionarii de aici depăşesc imaginaţia unei persoane cu mintea sănătoasă. Eroina principală a acestui serial pare a fi, potrivit declaraţiilor angajaţilor instituţiei, tocmai directoarea acesteia, Delia Mercioiu, propulsată pe un asemenea post pe criterii politice. Dintr-o simplă contabilă la o exploataţie minieră, doamna Mercioiu se vede înscăunată în cel mai înalt post menit a gestiona fondurile europene. Pentru ce merite profesionale?

În fapt, doamna Mercioiu este un produs sută la sută al unei politici de cadre suspecte, exercitată în teritoriu de anumite grupuri şi clanuri. După cum se ştie, la început au dominat aici vreo 4-5 asemenea clanuri, remarcate pe plan naţional pentru actele de corupţie în care au fost implicate.

Răbufnirea persecutaţilor

Delia de la APIA a fost propulsată pe un post care nu avea nimic comun cu pregătirea ei profe-sională pentru a fi ochiul şi timpanul unui mare barosan politic local. În această calitate, directoarea de la APIA a declanşat o campanie de epurare a cadrelor, care în final i-a atras o plângere penală, aflată pe rolul procuraturii locale.

Dezvăluirile de acum ale detractorilor doamnei Mercioiu te frapează nu atât prin dimensiunea neregulilor de ordin economic, cât prin climatul de muncă instaurat într-o instituţie care ne face de râs în faţa străinătăţii. Dacă la Bruxelles, unde se face monitorizarea fiecărui euro acordat drept ajutor pentru agricultorii gorjeni, se va verifica orice parcelă eligibilă, atunci ar putea apărea o primă incertitudine cu privire la corectitudinea personalului de aici. Cât despre modul de numărare a animalelor, circulă şi unele legende cu ciobanii care-şi împrumută oile, unii de la alţii, inclusiv din judeţele învecinate.

- Ce încredere pot prezenta astfel de subalterni în faţa organismelor naţionale, cărora şi aşa li se reproşează slaba gestionare a fondurilor europene?

• Din informaţiile pe care le avem, conducerea centrală a APIA este la curent cu starea de dezmăţ de la filiala din Gorj. De ce nu face ordine?

Rândurile de faţă nu au ca scop incriminarea unei anumite persoane, dovadă şi faptul că am scos din context aventurile legate de viaţa privată a „Deliei de la APIA Gorj“. Dacă totuşi dăm publicităţii aceste rânduri, o facem pentru a aduce la cunoştinţa actualei conduceri de la Agricultură o stare care ar putea explica şi alte deficienţe din structurile teritoriale ale APIA.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
889

º Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pe stema comunei – o albină

În consiliul local al comunei nemţene Răuceşti au avut loc discuţii aprinse pe tema proiectului de stemă. Unii consilieri voiau ca emblema localităţii să fie reprezentată de o oaie, ca vechi păstori ce sunt, în vreme ce alţii doreau ca stemă o albină, ca simbol al unei străvechi ocupaţii ce cunoaşte în ultimii ani o dezvoltare deosebită. Până la urmă s-a stabilit ca pe stema comunei să fie reprezentată o creangă de măr înflorit cu o albină. Argumentul acestei alegeri ne-a fost oferit de primarul comunei, domnul profesor Ilie Apostoaiei – în comună sunt peste patru mii de familii de albine, iar numărul lor creşte. Mai mult, aici la poale de munte, între livezi, albinăritul este practicat dintotdeauna, dovadă faptul că multe familii poartă numele de Bâzu – care vine de la bâzâitul micilor vieţuitoare – şi care sunt crescători din tată în fiu.

Dezvoltare cu bani europeni

Între cei care s-au născut, cum se spune, în preajma stupilor se numără şi primarul comunei, care cunoaşte de mic tainele acestei ocupaţii şi care a moştenit de la părinţi 70 de familii de albine. E o muncă plăcută şi, dacă o faci cu dăruire, ne spune domnia sa, rezultatele nu întârzie să apară. „Sigur, am depăşit faza buduroiului – stup primitiv – aşa cum aveau părinţii noştri, dar ne-a rămas de la ei o zicere: mierea de la cinci stupi înseamnă producţia agricolă de pe un hectar. Noi, urmaşii lor, am consultat cărţi, reviste şi în ultimii ani Internetul, dar cel mai însemnat sprijin s-au dovedit a fi fondurile europene. Împreună cu fiul meu, Laviniu – şi el un crescător pasionat –, am accesat două proiecte de modernizare şi de dezvoltare a stupinei, ultimul în valoare de 168 mii de euro. Sigur n-a fost uşor. A trebuit să luptăm şi să câştigăm bătălia cu birocraţia, să facem un credit la bancă, să ne împrumutăm la rude şi la prieteni pentru cofinanţare, dar rezultatele obţinute până acum – avem 300 de familii de albine – ne arată că am făcut o treabă bună.“

Producţia pleacă spre Germania

Cum mierea ecologică are o mare căutare, crescătorul nostru s-a profilat pe obţinerea acestui produs, chiar dacă, spune domnia sa, asta înseamnă eforturi financiare şi respectarea unor reguli extrem de stricte. Între acestea, stupul la care nu se utilizează vopsea chimică, ramele care nu pot fi folosite mai mult de trei ani, iar pelicula de pe acestea trebuie adusă din Germania. În sfârşit, utilajele sunt în întregime din inox, iar tratamentele se fac cu medicamente speciale, interzicându-se cu desăvârşire folosirea antibioticelor. Cum toate aceste condiţii sunt îndeplinite de câţiva ani buni, mierea de albine produsă în stupina lui Ilie Apostoaiei se exportă în întregime în Germania, „la un preţ bun“.

Stupăritul, în plină dezvoltare

Se descurcă bine şi ceilalţi apicultori din Răuceşti. Mulţi dintre ei, cum ar fi Gheorghe Bâzu, Petrică Bâzu şi alţii, având peste 25 de familii de albine, sunt beneficiarii Măsurii 141, ceea ce înseamnă o subvenţie de 1.500 de euro pe an. De asemenea, ca membri ai asociaţiei de profil, aceştia primesc subvenţii pentru mierea ecologică, procurarea de mătci selecţionate şi reducerea preţului la medicamente. Acestea sunt motive pentru ca apicultura să fie îmbrăţişată de tot mai mulţi răuceşteni.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
855

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pe viaţă, mamă

Nici n-ai zice, dacă le vezi prima dată pe stradă, că nu sunt mamă şi fiică. Mereu merg de mână, se privesc în ochi, se înţeleg fără cuvinte. Căldura firească a acestei relaţii se degajă şi impresionează plăcut trecătorul. Şi, totuşi, la o privire atentă, cele două nu seamănă.

Nu le curge acelaşi sânge prin vene, nu au vârste apropiate, nu provin din aceleaşi medii, nu le leagă, aparent, nimic. Dar, indubitabil, femeia de 54 de ani, care păşeşte lângă fetiţa cu vizibil handicap psihic este tot ce aceasta din urmă are mai drag pe lume. Un asistent maternal şi un copil retardat, aşa s-ar spune în câteva cuvinte povestea lor. Dar pentru că ea, povestea, este frumoasă, s-o lăsăm să curgă în totalitate.

Dintotdeauna

Adina Niţă – precizăm că nu acesta este numele real al femeii şi, mai jos, când veţi citi despre fetiţă, nici ea nu se numeşte aşa cum scrie în text, dar din motive evidente am ales să le protejăm identitatea – a lucrat mai bine de 30 de ani la Rafinăria „Astra“. Nici nu-şi imagina vreodată că nu va ieşi la pensie de la această societate. Aici lucrase tot neamul, şi al ei şi al soţului. Parcă le şi curgea tuturor în loc de sânge, pe sub piele, un fluviu de gaz şi motorină. Mai apoi, copiii, trei băieţi, nu aleseseră însă, cu toate insistenţele, să se dedice petrolului. Ei s-au dus la facultăţi de informatică sau de limbi străine, spre uimirea, în primul moment, al mamei. Era un obicei împământenit în familie ca măcar un membru de-al său să urmeze drumul sinuos al aurului negru.

„Mai bine, spune acum Adina, referindu-se la alegerea băieţilor, mai bine că s-au îndreptat spre altceva, că acum eram cu toţii şomeri. Aşa, ei au un viitor în faţă. Dar eu m-am pomenit fără loc de muncă. După 30 de ani de devotament total, am fost aruncată la restructurări. Am început să merg pe la Forţele de Muncă, tot sperând că găsesc ceva.

Dar toţi voiau tinere suple, cunoscătoare a două, trei limbi străine, în stare să folosească bine calculatorul, cu timp liber berechet la dispoziţia angajatorului, eventual şi cu carnet de conducere. Eu, ca o femeie trecută de 50 de ani, care nu a făcut nimic altceva decât să măsoare parametri, să ducă probe, să miroasă, aşa cum alţii miros pâinea caldă, nu aveam nicio şansă.“

Mai mult decât o şansă

„Nu era nicio perspectivă de a găsi un locşor de muncă. Într-o zi, am auzit la televizor că se caută asistenţi maternali. Am să încerc, mi-am spus, dar nu eram foarte convinsă din prima clipă. Mai ales că acei copii pe care urma să-i ia doritorii acasă erau handicapaţi. Şi vecinele mi-au spus că nu-mi trebuie aşa ceva, ce, n-am ce mânca, la urma urmei?

Ca asistent maternal mi-ar fi mers şi vechimea în muncă, ceea ce însemna că la bătrâneţe aş putea spera la o pensie. Şi m-am hotărât: mă duc să văd despre ce este vorba. Mi s-au prezentat vreo zece copii cu deficienţe. Tabloul era unul deplorabil, înduioşător şi cumplit în acelaşi timp. Nici nu vreau să vorbesc despre ce am văzut acolo. Printre cei zece era şi Lorena.

Părea agitată, dar cuminte şi pierdută, în acelaşi timp. Am simţit că pe ea o vreau, că ea mă aştepta pe mine, că eu pe ea am căutat-o. Deşi întârziată mintal, a perceput şi ea la fel semnalele care veneau dinspre mine. S-a bucurat, a spus tuturor că are o familie, mi-a zis din prima mamă. Poate unora nu le pare mare lucru, dar eu am fost peste măsură de impresionată. Ea era copilul nimănui, nu avea pe nimeni, cea care îi dăduse viaţă o abandonase pentru handicapul ei. Faptul că m-a plăcut şi ea a fost ca o declaraţie de dragoste. Am făcut actele şi am luat-o acasă.“

De-a casei

Cât vorbeşte Adina, Lorena nu se mişcă de lângă noua ei mamă. De fapt, singura pe care o ştie în toată viaţa ei. Are 12 ani, dar spune mereu că vârsta ei este de şase anişori. Poate atunci, după cum spun specialiştii consultaţi de Adina cu privire la fetiţa ei, a suferit un şoc şi mintea ei refuză să meargă mai departe şi să accepte realitatea. E doar o posibilitate. Femeia nu ştie, nici nu vrea să ştie dacă Lorena s-a născut astfel sau boala a apărut pe parcurs. Cert este că în centrul de primire, de unde a fost luată, fetiţa făcea crize, era violentă, o ştiau de frică toţi.

Chiar dacă nu au arătat făţiş, angajatele de acolo au fost fericite că au scăpat de ea. Acum nici urmă din aceste purtări. Este un copil blând şi iubitor. Adina vrea să facă om din ea. Şi la Şcoala Ajutătoare nr. 1, unde Lorena este elevă, se speră acelaşi lucru. Între timp, Adina s-a obişnuit cu micuţa, iar aceasta se ţine numai după fustele ei şi, când nu e ea acasă, după soţul ei. Lui îi spune tată, cu toată dragostea cu care un copil poate să rostească acest cuvânt. Fiii soţilor Niţă, când vin acasă, stau şi ei cu Lorena. Fetiţa s-a lipit şi de ei, simte că e o legătură strânsă şi specială între aceştia şi mama ei.

Nici nu ştiu băieţii, după cum povesteşte mama lor că spun ei, cine este mai norocos: Lorena că a căpătat o familie sau ei toţi că au întâlnit-o pe mica nebunatică. „Fetiţa, spun băieţii, are multe de oferit. E în ea dragostea sălbatică a puiului de tigru, căruia îi oferi o bucată de carne şi te ţine minte.“

O inimă cât inelul lui Saturn

Între mama adoptivă şi Lorena e prietenie. E dragoste. E milostivenie. E datorie creştinească. E puţin din fiecare. E poate mai mult decât atât: e o femeie şi e o fetiţă. Între ele este, vorba cântecului, dar parafrazat, o inimă mare, cât inelul lui Saturn. Un copil întârziat mintal şi un şomer fără perspective au devenit mamă şi fiică. E poate mâna destinului. Sau poate, şi mai simplu, e viaţa de lângă noi.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
570

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pecica, oraşul rural

Situată la o distanţă de 25 km faţă de municipiul Arad, Pecica şi-a făcut de curând apariţia în reţeaua urbană a României. Teritoriul administrativ al oraşului se întinde în vestul Câmpiei Aradului şi gospodăreşte localităţile rurale Bodrogu Vechi, Sederhat şi Turnu. Deşi economia oraşului este una predominant agrară, în ultima perioadă sectorul economic secundar şi cel terţiar au avut evoluţii ascendente. Alături de agricultură, industria petrolului şi a gazelor naturale este bine reprezentată aici. Deschiderea punctului de frontieră de la Turnu şi punerea în valoare pentru viitor a zăcămintelor de ape termale ar putea fi atuurile cele mai importante pentru dezvoltarea economică a localităţii. Pecica poate deveni şi un punct de atracţie turistică prin valorificarea ansamblului arhitectural din zona bisericii romano-catolice, mediatizarea Parcului Natural „Lunca Mureşului" şi, nu în ultimul rând, prin canalizarea investiţiilor în acest sector de activitate. Poate în sprijinul acestei idei, pe 29 ianuarie 2010 a luat fiinţă Asociaţia Producătorilor de Produse Tradiţionale „Arădeana", administrată de doamna Marinela Petran şi având în componenţă până la ora actuală 43 de membri.

Produse alimentare rare

- Ce ne puteţi spune mai în detaliu despre asociaţie?

Prin această asociere am încercat să acoperim tot arealul judeţului Arad, pornind de la vest la est. Cum ar fi: salamurile de Nădlac, pâinea de Pecica, tăiţei de Pecica, brânza de Turnu, plăcinta întinsă de Turnu. Ne-am orientat şi spre o cofetărie care face produse tradiţionale – cofetăria Macea, ţuica de Chisindia, de Groşenii Noi, vinarsul de Bârsa, răchie de Aldeşti, meră de prune (omologul magiunului), miere de albine, vinurile de Pâncota şi Muscat de Mădărat şi sperăm că nu se va opri numărul acestor membri din asociaţie. Dar prin statut am obligat să existe toate avizele de la Direcţia sanitar-veterinară, de la sănătate publică, Direcţia agricolă şi după aceea să putem întocmi documentele de atestare împreună cu colegii de la Direcţia agricolă, Serviciul de inspecţii.

- Care este obiectul de activitate al asociaţiei „Arădeana" şi ce îşi doreşte pe viitor?
- Scopul asociaţiei este promovarea produselor, protejarea, descoperirea de noi produse tradiţionale, adică readucerea din sătucurile noastre şi localităţi şi valorificarea lor, să aranjăm produsele din punctul de vedere al modului de prezentare, organizarea de târguri, expoziţii, atât în ţară, cât şi în străinătate. Vrem să deschidem magazine de produse tradiţionale în Arad, Timişoara şi, de ce nu, şi în restul ţării. Adică să fim un model şi pentru judeţele vecine.

Pita de altădată a bunicii

Fenomenul l-am observat la pita de Pecica, pentru că în momentul în care pui o pită în braţele cuiva îşi aduce aminte că aşa ceva a mâncat la bunica, la mătuşa, mama, unchi... Produsul tradiţional în sine este unul de suflet, iar noi îl promovăm cu drag şi cu mare pasiune. Intenţionăm să facem chiar şi o hartă, care va putea sta la baza dezvoltării agroturismului pentru că, în momentul în care faci puncte de degustare a produselor tradiţionale, automat în zonă se pot dezvolta pensiuni, iar agroturismul ar avea un alt viitor. Ne gândim şi la exterior, şi de aceea intenţionăm să prezentăm Europei produsele noastre tradiţionale. Protejarea ca denumire va fi următoarea noastră sarcină. Dar la ora actuală luptăm pentru obţinerea atestatelor, întocmirea documentaţiilor, iar acest lucru presupune să mergi să cauţi şi în negura istoriei, să cauţi atestarea lor din urmă, în sensul că începi să sapi la arhivele statului, să discuţi cu cetăţeni care sunt mai în vârstă şi care cunosc anumite obiceiuri, procedee, care mai au şi prin pod, cum se zice, sau prin arhivele primăriei etc.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
865
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pedeapsa ucigaşului de frate

Domnia de aproape jumătate de secol a lui Ştefan cel Mare a fost, spune Constantin C. Giurescu, cel mai frumos timp din istoria Moldovei. Niciodată ţara n-a fost mai întinsă, mai bogată şi mai respectată, niciodată faima domnului nu a străbătut atât de departe, provocând admiraţia prietenilor şi respectul duşmanilor.

Revenit în Moldova la începutul lunii aprilie 1457, după ce vreme de şase ani fusese pribeag după uciderea tatălui său, Bogdan, de către Petru Aron, cu o oaste de şase mii de oameni – ajutor de la Vlad Ţepeş şi moldoveni din Ţara de Jos – Ştefan, care venea să ia moştenirea tatălui său şi să-i răzbune moartea, bate oastea de strânsură a lui Petru Aron la Doljeşti pe Siret, unde şi acum, spun oamenii locului, după ploile mari apar din pământ oseminte. Petru Aron este înfrânt, fuge în Polonia şi ţara îl aclamă pe biruitor ca domn al Moldovei.

Urmăriri şi expediţii de pedeapsă

Biruinţa împotriva lui Petru Aron nu rezolvase situaţia. Acesta se putea întoarce oricând cu ajutor polon. Pentru a înlătura acest pericol, detaşamente de cavalerie moldovenească pătrund în 1457 şi 1458 în sudul Poloniei, ca represalii pentru că aici era adăpostit fostul domn. Un an mai târziu, la Overhelăuţi, pe Nistru, un act încheiat între trimişii regelui Cazimir şi cei ai voievodului moldovean consemnează încetarea stării de război între cele două ţări. Polonii se obligau să nu permită lui Petru Aron să se apropie de graniţa Moldovei, iar Ştefan recunoştea pe regele Cazimir ca suzeran.

Lipsit de sprijin, Petru Aron se refugiază la unguri, unde instigă împotriva nepotului său – să nu uităm, Petru Aron era frate cu Bogdan, tatăl lui Ştefan. Regele Ungariei, Matei Corvin, având motive serioase pentru a întreprinde o expediţie împotriva lui Ştefan – domnul fusese implicat şi în răscoala pe care transilvănenii au făcut-o împotriva lui Mateiaş – intră în Moldova, în noiembrie 1467, prădând şi ucigând totul în calea sa. „Nu se cruţa, afirmă cronicarul polon Dlugosz, nici vârsta nici condiţia socială şi nici sexul.“

Urmează lupta de la Baia, unde armata ungară este înfrântă, regele Mateiaş scapă cu fuga grav rănit, dar oştenii moldoveni nu reuşesc să-l prindă pe Petru Aron. În consecinţă, Ştefan intră în Transilvania în cursul anului 1468 „ca o furtună, cum spune cronicarul polon Dlugosz, făcu mari prădăciuni şi se întoarse nesupărat în ţară.“

După încă o expediţie de pedeapsă în 1469, de data aceasta în nord-estul Transilvaniei şi Maramureş, Ştefan găseşte prilejul să-i plătească lui Petru Aron.

Un slujbaş de la curte, pe numele său Ilie Starvici, îi trimite lui Petru Aron o scrisoare ca din partea unor boieri. Aceştia, nemulţumiţi, chipurile, de severitatea lui Ştefan, îl poftesc să ia domnia. Pribeagul cade în cursă, vine la locul întâlnirii, este prins, dus la Orbic, unde în faţa domnului este judecat şi decapitat.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
639
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pelincile-domnului_l859.html

Pelincile Domnului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPelincile Domnului

„Turtele de Crăciun sunt un aliment sacramental reprezentând spiritul grâului“. (Ion Ghinoiu)

La români, ceremoniile culinare de Crăciun sunt legate în primul rând de colaci şi turte, înălţate la rangul de mesager spiritual. În timp ce colacii apar în diferite alte momente ale vieţii, turtele sunt specifice sărbătorii de Crăciun. Pentru noaptea din Ajunul Crăciunului moldovencele pregătesc aceste turte dulci, care în unele zone mai poartă numele de pelincile Domnului, adică scutecele pruncului Isus

Ingrediente:
Pentru turte: făină, sare, apă;
Pentru sirop: apă, zahăr, esenţă de vanilie şi de rom, lămâie rasă şi coji de portocală;
Pentru umplutură: miez de nucă măcinat, zahăr.

Mod de preparare:

Din făină, sare şi apă se frământă aluatul cu o consistenţă solidă şi se lasă la rece circa 20-30 minute. Cu ajutorul unui sucitor şi presărând din când în când făină se întind foi subţiri care se coc pe plită sau în cuptor pe tava întoarsă, până devin crocante. Se pot tăia exact cât forma farfuriei sau a tăvii în care vor fi aşezate. Important este ca aceasta să fie cât mai mare şi adâncă pentru că turtele rezultate trebuie însiropate bine. Acesta este de altfel micul lor secret! Turtele se coc seara şi se lasă până a doua zi după prânz pe un prosop la uscat într-o cameră cu temperatura uscată.

A doua zi se pregăteşte siropul din apă, zahăr, lămâie rasă şi coajă de portocală. Acestea se pun la fiert alături de esenţele de rom şi vanilie. Turtele se pun la înmuiat în acest sirop fierbinte şi se scot treptat, când sunt foarte bine însiropate. Ele se aşază pe un alt platou adânc. Peste fiecare turtă se presară nucă şi zahăr în straturi-straturi. În general se pun circa 5-7 cm cu turte. Se lasă la rece minimum 5 ore şi se serveşte rece. În Moldova, prin unele părţi există obiceiul ca aceste turte să fie sfinţite de către preot când „vine cu Ajunul“, apoi să se dea de pomană şi abia apoi să fie gustate de către toţi membrii familiei.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
1336
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pensionarii şi profesorii, în echivalent grăunţe > REVISTA LUMEA SATULUI

Pensionarii şi profesorii, în echivalent grăunţe

Nu am somn. Socotesc şi tot socotesc. Pentru că, bun creştin, împart cu alţii – vă rog şi pe dumneavoastră să repetaţi unele socoteli, să văz dacă o să daţi în infarct – oftica fiind o boală a copilăriei. Pentru că în altceva nu crez c-o să daţi.

Aşadar, luaţi 2.238.700 şi înmulţiţi cu 2.800, pe urmă împărţiţi la 1.000. Dacă aţi obţinut 6.268.360 e corect. Cele 6.268.360 le mai înmulţiţi o dată cu 183 şi dacă rezultatul este de 1.147.109.880, înmulţiţi-l cu 16%, iar rezultatul obţinut, adică 183.537.581, trimiteţi-l prin e-mail către Ministerul Muncii, pe adresa dnei ministru. Ea o să-l împartă la 100 şi o să obţină 1.835.375,8, pe care-l împarte la 12 şi o să-i dea 152.947,984, hai, 152.985.

Nu vă place înmulţirea cu 2.800? Faceţi o înmulţire cu 4.000, urmată de împărţirea la 1.000. Ar trebui să dea 8.954.800. Înmulţiţi-l cu 174 şi, dacă iese 1.558.135.200, înmulţiţi-l tot cu 16%, iar rezultatul de 249.301.632 trimiteţi-l prin e-mail dlui ministru al Învăţământului. El o să-l împartă la 275 şi o să-i dea 906.551,389(09), pe care o să le împartă la 12, rezultând 75.545,949(09), număr periodic cum ar veni (a III-a primară).

Nici înmulţirea cu 2.800 nu vă place? Nu-i nimic! Înmulţiţi cu 130. O să vă dea 291.031.000. Pe partea lui, ministrului Muncii o să-i dea 2.910.310. Dacă o să le împartă ministrul Învăţământului, o să-i dea 1.058.294,(54). Tot periodic. Împărţind amândoi la 12, fac 242.525, respectiv 88.191.

Nici acesta nu e pe placul vostru? Nu-i bai! Înmulţiţi 2.238.700 cu 200. Dă 447.740.000. Împărţiţi la 4,5329. Fac 98.775.618. La rezultatul acesta, unuia o să-i dee 987.756, altuia 359.184,06 perioada(54). Ce să fac, asta-i soarta miniştrilor de la Învăţământ. Să lucreze cu numere periodice şi să schimbe periodic (la fiecare guvern) Legea învăţământului. Împărţirea cu 12 îl face pe unul să obţină 82.313, iar pe celălalt, 29.932.

Nu aţi făcut încă infarct? Un bob zăbavă! Mintenaş! La 2.238.700 adăugaţi hectare – nelucrate, după Institutul Naţional de Statistică, care le zice elegant, „nelucrate şi în repaus“ (Rezultate provizorii ale Recensământului Agricol, iulie 2011). 2.800 reprezintă producţie medie de grâu realizată în ţara noastră în kg/ha. 183 sunt euro/tonă, cu cât zice bursa că se cumpără grâul de la fermieri. 16%, pentru neştiutori, vezi art. 43 alin.1 Cod Fiscal. 100 e cam cât o pensie maximă de agricultor. În euro pe lună. Rezultatul final, adică 152.985, ar putea fi numărul de pensii maxime de agricultor care s-ar putea plăti într-un an (de unde vine 12), dacă pe hectarele care se „odihnesc“ ar creşte grâu.

Dacă ar creşte porumb, la 4.000 de kg/ha, cu 174 euro/tonă, ar face cam la 906.551 salarii medii lunare de profesori, a 275 euro/lună (scuze dacă e mai puţin la unii!). Asta face cam 75.545,949(09) salarii anuale (valoarea perioadei se poate folosi pentru suplinitori).

Valoarea de 130 este cam cât se zice că s-ar da, anul acesta, pentru un hectar lucrat, de la Uniune. Celebrul SAPS, subvenţia la suprafaţă. În euro. Ar ajunge pentru 242.525 de pensionari, respectiv 88.191 de profesori, dacă i-ar da, nu i-ar lua proprietarii care nu-l lucrează, dar declară, vorba franţuzului, au contraire. Ăia la care cuibăreşte gâsca cu gât roşu şi puiesc fluturaşii sunt în regulă. Câte hectare de clocitori avem? Mister! Cvadratura cercului! Poate are APIA răspunsul.

200 lei este valoarea amenzii minime la care se gândi ex-ministrul Valeriu Tabără. Derizorie, dar tot ar acoperi cam 82.000 de pensii şi 30.000 de salarii de dascăli. Sun la 112? Până vine SMURD-ul luaţi o glicerină! Domnule Şef de Cabinet al Prim-Ministrului, dacă puneţi revista pe masa şefului, asezonaţi-o cu un distonocalm. Pentru că, să amendezi, în an electoral, proprietarii care-şi lasă pământul în paragină, fie cu valoarea impozitului pe veniturile potenţiale, fie cu valori stabilite ad-hoc, îţi trebuie sânge în instalaţie. După cum se arată, dânsul e băiat finuţ, aşa că, dacă o fi să-i crească presiunea, ia un hap şi-i trece. Că nu se face să se puie contra.

Gheorghe Socotitoru

P.S. Domnilor de la INS, nu puteţi să înlocuiţi termenul de „teren în repaus“ cu „teren repauzat“? E mai adevărat!

Acelaşi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
621

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 63c1b
Verificare

Pensiunile rurale, ca un dar al ospitalităţii străbune > REVISTA LUMEA SATULUI

Pensiunile rurale, ca un dar al ospitalităţii străbune

S-au spus şi s-au scris multe despre satul românesc ca izvor al civilizaţiei în interiorul şi dincolo de spaţiul intracarpatic. Mai puţine s-au spus despre capacitatea sa de a se ridica la un nivel de dezvoltare economică asemenea vecinilor noştri, mai ales de la Vest. Îmbucurător este faptul că tot mai mulţi gospodari şi-au deschis porţile pentru a primi în casele lor turiştii interesaţi să pătrundă în universul vieţii de la sat. Odată cu această nouă orientare au descoperit că au în faţă o sursă de venit considerabil.

Departe de a avea o evoluţie fulminantă, agroturismul în România s-a dezvoltat cu paşi mărunţi, dar siguri, şi având ca exemplu ţări în care acest sector a dobândit valenţe importante. Astăzi, în ţara noastră există un număr relativ mare de pensiuni agroturistice. Oaspeţii lor au şansa de a petrece vacanţe rustice, redescoperind meşteşugurile populare, tradiţiile şi chiar organizarea gospodăriei şi a muncii la câmp. Mai mult decât atât, românii au darul nepreţuit al ospitalităţii, motiv pentru care toţi cei care trec pragul casei lor se întorc negreşit.

Santa Maria, prima pensiune cu simbol de margaretă

Deşi s-a născut în Oltenia, doamna Stoian ne-a mărturisit că unul dintre locurile sale de suflet este Branul. În această zonă de o frumuseţe rară, dar şi cu o istorie aparte, a clădit prima pensiune omologată cu simbol de margaretă, iar locul ales a fost chiar casa mamei sale. Aşa se face că universul intim al familiei şi-a deschis porţile pentru turiştii care aveau să primească aici cea mai preţioasă lecţie despre cultura şi tradiţiile satului românesc. Pensiunea agroturistică Santa Maria, aşa cum a fost denumită, este o casă tradiţională, în care colecţiile de ceramică de Horezu şi împletiturile de răchită sunt cele mai de preţ comori.

Omologarea acestei pensiuni a fost pentru agroturismul românesc o premieră. Pentru Maria Stoian, preşedinta agroturismului rural, a fost doar începutul unei lungi activităţi în centrul căreia a stat de fiecare dată satul. A avansat ideile sale avangardiste tuturor celor care puteau, în opinia sa, să valorifice frumuseţea şi cultura ţărănească. Aşa se face că, în tot mai multe colţuri ale ţării, au început să răsară pensiuni, în care vizitatorii aveau să redescopere o părticică din farmecul vacanţelor petrecute la bunici, la ţară. A avut în vedere ca toate proiectele dezvoltate pe această nişă de piaţă să se inspire din elementele străine pe care le-a adaptat, spre a nu face notă discordantă cu peisajul geografic şi arhitectural al mediului rural.

Promovarea satului românesc

După câţiva ani de prospecţie a pieţei, doamna Stoian, împreună o echipă care a reunit persoane din toate colţurile ţării, a înfiinţat ANTREC. A reuşit în timp să adune alături de ea oameni care împărtăşesc aceleaşi idealuri şi speranţe şi care cred cu tărie că satul românesc poate deveni o destinaţie turistică remarcabilă. De la înfiinţare şi până acum, instituţia a jucat un rol primordial în promo-varea agrotu-rismului, iar rezultatele obţinute au implicat un succes real. Notorietatea pe care acest sector avea să o dobân-dească s-a extins nu doar la nivel naţional, ci şi internaţional.

Mai mult decât atât, asociaţia a devenit o importantă sursă de informaţie şi consultanţă pentru toţi cei care doreau să înfiinţeze pensiuni cu acest specific. Astăzi, ANTREC este afiliată la Federaţia Europeană de Turism Rural, EUROGITES, constituindu-se astfel un parteneriat în care schimbul de experienţă a fost esenţial pentru ţara noastră. Rememorând această perioadă de început, doamna Stoian admite că nu a fost uşor şi că s-a lovit de scepticismul oamenilor. Astăzi, ANTREC numără aproape 3.000 de membri, însă doamna preşedintă speră ca, până la sfârşitul anului, acest număr să crească până aproape de 4.000.

Principalele regiuni agroturistice

Leagănul turismului rural este în regiunea Bran şi Moeciu, unde există aproximativ 600 de pensiuni. O altă zonă în care agroturismul a cunoscut o dezvoltare considerabilă este Mărginimea Sibiului, unde tradiţiile au fost foarte bine conservate. Nordul ţării este, de asemenea, renumit pentru frumuseţile şi ospitalitatea oamenilor, motiv pentru care pensiunile din Bucovina, Apuseni şi Maramureş atrag de fiecare dată turişti. Aşa cum este firesc, nici Delta Dunării nu putea lipsi de pe lista celor mai apreciate regiuni agroturistice.

În ultimii ani, regiuni intens promovate ca destinaţii turistice sunt nordul Olteniei, unde există foarte multe atracţii turistice naturale şi antropice, şi zona Vrancei şi a Buzăului. Acestea reprezintă doar o parte din regiunile unde ne putem petrece vacanţele. Mai puţin cunoscute ca destinaţie turistică sunt satele din sudul ţării, însă doamna Stoian are credinţa că şi aici se pot găsi motivaţii pentru a ne relaxa.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
916

□

Comentarii

□

□

1. cititor informat -- (28-May-2011)Procurorii anticorupţie au trimis în judecată pe fostul preşedinte al Asociaţiei Naţionale de Turism Rural, Ecologic şi Cultural, Maria Stoian.

Aceasta este acuzată de deturnare de fonduri şi tentativă de folosire a unor documente false, inexacte sau incomplete. Procurorii susţin că Maria Stoian, a deturnat aproape 10.000 de euro, bani proveniţi din fonduri europene. Suma ar fi fost folosită în scopuri personale pentru călătorii în mai multe oraşe europene.

2. INFORMAT REVINE -- (28-May-2011)Presedintele de onoare al Asociatiei Nationale de Turism Rural, Ecologic si Cultural (ANTREC), Maria Stoian, a fost condamnata de Curtea de Apel Bucuresti la 3 ani de inchisoare, cu suspendare, pentru deturnare de fonduri.

Stoian a fost trimisa in judecata de catre procurorii DNA, in urma cu aproximativ 5 ani, ea fiind invinuita ca a deturnat suma de 9.640 de euro, din programul comunitar „Leonardo da Vinci II”, pentru efectuarea de calatorii in mai multe orase europene, cum ar fi Madrid, Praga, München.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

Pentru a culege trebuie să semeni

Mi se întâmplă aşa, când şi când, să revăd cu ochii minţii satul unde odinioară am deschis ochii către lume. Şi lumea ca lume, tocmai ea m-a povăţuit să învăţ iarăşi şi iarăşi din tot ceea ce viaţa mi-a dăruit. Cu bune şi cu rele. Aşa mi-am amintit – oare de ce? –, aşa am luat mai cu băgare de seamă aminte la o întâmplare din copilărie. Eram de-o şchioapă când satul s-a aprins, pălălaie, de la un fapt, în aparenţă, mai mult decât banal. Sărăntocul aşezării, un flăcău mai mult îndârjit întru îmbogăţire decât aplecat asupra uneltelor sale, printr-un şiretlic comun satului românesc dintre cele două războaie, furând fata celui mai de frunte gospodar, s-a trezit deci, peste noapte, înavuţit peste măsură. Socrul, vestit pentru podgoria sa, de voie, de nevoie a cedat o parte bună drept zestre ginerelui calic. Numai că doar în vreo doi, trei ani moşia abia tocmită a tinerei familii s-a năruit ca o părere, uscată de nepriceperea şi nemunca „neprocop-sitului“ căpătuit. Vezi bine, acesta din urmă, de unde să ştie licheluţa că pentru a culege trebuie să semeni, că strugurii se acresc dacă n-ai habar să-i slujeşti şi să-i mângâi.

Măsuri de austeritate fără roade

Întâmplarea cu pricina, vă mai ziceam, mi-am amintit-o, mai zilele trecute, când aveam să aflu că recesiunea şi criza ne bat din nou în poartă, că mult trâmbiţatele măsuri de redresare n-au rodit nicicum. De ce? Răspunsul e simplu. Decidenţii noştri trăiesc, într-un fel, drama tânărului lăcomos din povestea pe care tocmai v-am spus-o. ! Poţi să furi o ţară, poţi prosti lesne o mulţime, dar o economie are nevoie, întâi de toate, de minte. De minte, de pricepere şi de un pic de respect pentru cei care trudesc întru coacerea poamelor. Unde s-a greşit? Ca în istorioara mea. Setea de bănet a condus la introducerea impozitului forfetar. A birului, altfel spus, pentru orice întreprinzător, oricât de mărunt. Dintr-odată 300.000 de oameni au rămas fără locuri de muncă. Şi statul fără răsplata pe care şi-o dorea cu ardoare.

Consumul, ca un fruct interzis

Mai apoi! Retezarea salariilor şi impozitarea pensiilor au condus la pauperizarea a milioane de români. Consumul a fost transformat în fruct interzis, economia, cât mai funcţiona, suferind un fulgerător infarct. S-a trecut, mai departe, la ridicarea TVA-ului la 24%, povară greu de suportat de o populaţie împinsă-n braţele sărăciei. Dintotdeauna am ştiut, în satul meu dobrogean am învăţat-o, că niciodată, oricât de rău ţi-ar merge, nu te zgârci la învăţătură, sănătate ori siguranţa zilnică. La noi, în România, tocmai pe dos? Tributurile cresc, iar cei cu pâinea şi cuţitul se gândesc, pentru iarna ce vine, să tăiem şi coada pisicii, poate mai economisim ceva crăiţari şi la subvenţiile de căldură. Nimic despre iniţiative cu bătaie economică. Ochii doar pe fărâmiturile, oscioarele azvârlite de oarecine. Şi, cum lăcomia şi prostia se plătesc, a sosit vremea scadenţei. Numai că, face capul şi plăteşte satul! Ca în poveştile copilăriei.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
613
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pentru-a-produce-carne-si-oua-pasarile-a...

Pentru a produce carne şi ouă păsările au nevoie de hrană bună > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPentru a produce carne şi ouă păsările au nevoie de hrană bună

Creşterea păsărilor în sistem intensiv trebuie să aibă ca rezultate o eficienţă economică şi productivă sporită. Din aceste considerente, dar având în vedere cerinţele europene, se recomandă o furajare echilibrată, care să asigure cerinţele nutriţionale ale păsărilor şi care să permită valorificarea potenţialului productiv maxim.

Conţinutul reţetelor pentru puii broiler

Unul dintre nutreţurile combinate recomandate este N.C 21-1 S, care este utilizat cu precădere în sistemul intensiv de creştere a puilor broiler, în faza de start în primele 10 zile. Această structură furajeră are în componenţă următoarele elemente:

Reţetă pentru a doua fază de creştere

N.C 21-1 G este unul dintre elementele care se regăsesc în regimul de furajare a puilor broiler în perioada 11-28 zile, mai exact în faza de creştere, prezentându-se astfel:

Hrana în faza de finisare

N.C 21-1 F este unul dintre nutreţurile combinate recomandate puilor broiler ajunşi la vârsta sacrificării, mai exact 29 de zile, perioadă care coincide cu faza de finisare.

Componentele reţetelor prezentate mai sus sunt: cereale, şrot de soia, şrot de floarea-soarelui, gluten de porumb, ulei, fosfat de calciu, carbonat de calciu, sare, aminoacizi, premix vitamino-mineral, antioxidant, (Eoxichin, BHT, BHA).

A consemnat, Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
809
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d

pentru-anul-scolar-2012-2013-oferta-educ...

Pentru anul şcolar 2012 – 2013 - Ofertă educaţională bogată la „Viaceslav Harnaj“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulPentru anul şcolar 2012 – 2013 - Ofertă educaţională bogată la „Viaceslav Harnaj“

În prag de examen de maturitate al absolvenţilor Colegiului Agricol „Viaceslav Harnaj“, promoţia 2012, am stat de vorbă cu directorul instituţiei, prof. ing. Felicia Stroe. Ce am aflat de la domnia sa, vă invităm să descoperiţi în cele ce urmează.

– Doamnă director, cum a fost anul şcolar 2011 – 2012 prin prisma activităţilor derulate de instituţia de învăţământ preuniversitar pe care o coordonaţi?

– Aş spune destul de bun, cu multe realizări şi proiecte materializate. Foarte multe activităţi au fost înscrise în programul „Şcoala altfel“, ce s-a bucurat de un real succes în rândul elevilor noştri şi care au manifestat o mare deschidere. Sunt convinsă că dacă acest program se va derula şi la anul vom şti să-l îmbunătăţim.

– Ştiu că oferta educaţională pe care o propuneţi an de an absolvenţilor de gimnaziu este extrem de variată. V-aş ruga să o detaliaţi

– Avem pe domeniul agricultură 3 specializări/calificări, respectiv tehnician horticultor, tehnician pentru animalele de companie şi tehnician veterinar, pe care le-am propus şi pentru anul viitor în planul de şcolarizare, câte o clasă fiecare. Pe domeniul protecţia mediului avem tehnician ecolog şi protecţia calităţii mediului, iar pe domeniul servicii, tehnician în activităţi economice. Practic am propus, pentru anul şcolar 2012 – 2013, 5 clase. De asemenea, prin proiectul de şcoli profesionale de 2 ani, ne-am propus să revenim la calificarea cu care am început acest liceu, şi anume apicultură. Vom avea aşadar o clasă de apicultor sericicultor. În acelaşi context aş mai vrea să punctez faptul că avem autorizaţie pentru tehnician în agroturism. Dă foarte bine să îmbinăm agricultura cu turismul, în special agricultura eco.

– Doamnă director, un număr important de proiecte şi-au găsit materializarea sub managementul dvs., iar altele sunt în curs de derulare. Vă invităm să facem o succintă descriere a lor.

– Desigur. Avem deja în derulare un proiect Leonardo Da Vinci cu încă 4 ţări, şi anume Turcia, Bulgaria, Portugalia şi Slovacia. De altfel, în luna noiembrie vom avea vizita reprezentanţilor acestora la Bucureşti.

Tot în curs de derulare este şi un proiect cu Banca Română de Investiţii şi Primăria Capitalei, de extindere corp de clădire, ce va include laboratoare de specialitate (2 de horticultură, 1 de apicultură, 1 de fizică/chimie pentru protecţia mediului), clinică veterinară prevăzută cu sală de chirurgie, sală de sterilizare, sală de aşteptare, laborator veterinar. De asemenea, sper să obţinem autorizaţia şi pentru construcţia unei săli de sport.

– Câţi dintre absolvenţii colegiului Agricol „Viaceslav Harnaj“ aleg să continue şi, implicit, să-şi dezvolte pregătirea teoretică în domeniu în cadrul facultăţilor de profil?

– Din datele pe care le deţinem, foarte mulţi absolvenţi se regăsesc an de an printre studenţii facultăţilor de profil şi, ulterior, printre angajaţii unor firme ori instituţii importante.

Camelia MOISE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
616
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pentru doi tineri ingineri, România e un capitol încheiat > REVISTA LUMEA SATULUI

Pentru doi tineri ingineri, România e un capitol încheiat

Gabriela şi Marius sunt doi tineri ingineri, ea absolventă de Horticultură, el de Biotehnologii. După nenumărate încercări, soldate mai mult cu dezamăgiri decât cu împliniri, încrederea lor în şansa pe care statul în care s-au format era normal să le-o ofere s-a năruit. Cu timpul, au simţit că entuziasmul şi energia specifice vârstei încep să pălească mult prea devreme. Au ales să-şi facă un rost în altă parte, cât mai departe de ţara în care tinerii primesc un singur imbold: acela al emigrării.

Paşii către altă lume

Nu au vrut să plece, ba dimpotrivă, şi-au propus să muncească aici în ţară, unde puteau pune în practică cel mai bine cunoştinţele dobândite în anii facultăţii. După cinci ani petrecuţi ca asistent universitar la Catedra de Oenologie din cadrul facultăţii de Horticultură, Marius a hotărât că e momentul să meargă în producţie. A început ca tehnolog la o cramă din Odobeşti, mai târziu la Sarica Niculiţel, apoi la două crame, din Reşiţa şi Tirol.

Încă din timpul facultăţii, Gabriela a lucrat la o fermă de căpşuni, apoi la una de broccoli şi conopidă, în Anglia. În anul următor, fermierul care producea căpşuni a chemat-o să lucreze la ferma lui. Însă a ales să termine facultatea, rămânând să-şi încerce norocul în ţară, mai întâi ca inginer la Odobeşti, apoi consultant la o firmă nemţească cu unelte de grădinărit. L-a urmat pe Marius la Sarica Niculiţel, unde trebuia să răspundă de 30 ha cultivate cu ceapă. Tot împreună au lucrat şi la Ţifeşti, în Vrancea, el în cramă, ea în livadă. Muncă multă neplătită corespunzător, factor uman de proastă calitate, ore suplimentare neluate în calcul, toate atârnau din greu după fiecare experienţă.

Ultimul imbold

Definitorii pentru hotărârea lor au fost însă cele trei luni în care au lucrat pentru un italian. A fost pentru prima oară când s-au simţit sclavi în propria lor ţară. Ultimul an de muncă l-au petrecut la ferma pomicolă din Adunaţii Copăceni. Gabi era şefă de fermă. Marius, ziua se ocupa de depozit, iar noaptea era ofiţer de serviciu sau, mai bine-zis păzea… paznicii să nu fure. El era sătul să muncească pe gratis, ea era tot mai dezamăgită de oamenii cu care intra în contact.

Visul canadian

Pentru că au îndeplinit cu brio condiţiile, la începutul anului au primit viză permanentă de rezidenţă în Canada. Au ales statul nord-american pentru că acolo aveau o mătuşă pe care au admirat-o mereu, nu atât pentru bunăstare cât pentru traiul decent şi liniştit. În plus, în ultimii ani statul şi-a modificat grila de selecţie pentru cei care doresc să emigreze, evaluarea fiind mult simplificată.

Contează mai puţin studiile şi mai mult vârsta, capacitatea de adaptare socio-economică şi experienţa profesională, cu atât mai mult cu cât pentru a lucra în agricultură liceul este suficient. Acum sunt simpli angajaţi la un centru cu plante şi unelte de grădinărit. Pentru viitor însă, Gabi plănuieşte o mică afacere în domeniul artei florale, iar Marius, care nu mai vrea vinificaţie pentru că a rămas cu un gust amar din România, se îndreaptă spre livezile intensive care l-au cucerit. Şi-ar dori totuşi ca, într-o bună zi, să aibă împreună propria lor plantaţie de viţă-de-vie, nu mai mare de 10 ha, şi o mică cramă.

Cine pierde, cine câştigă…

Sunt doar doi dintre cei care au ales să îngroaşe rândul emigranţilor, aţi putea spune. Pierderea însă nu este a lor, pentru că Gabi şi Marius se numărau printre puţinii tineri care munceau cu drag în agricultură, un domeniu pe care cei mai mulţi dintre românii de vârsta lor îl ocolesc. În acest caz, norocoşi sunt canadienii care nu pot decât să se bucure, valorificând pregătirea, cunoştinţele şi dăruirea a…încă doi tineri specialişti români.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
1669

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. octav -- (2-May-2010)da. au dreptate sa plece. in tara noastra numai vorbele ... sunt mari ... faptele si ajutorul lipsesc cu desavarsire.
in Franta exista Creditul Agricol - institutie puternica care ajuta fermierii (si in special cei cun sunt in cazul acestor doi tineri).
Romania se depopuleaza ... dar politicienii nostrii doar ciolane viseaza.
in 2050 tiganii vor fi majoritari intr-o Romanie deja plina de manele si manelisme

˚ 2. craciun b -- (2-May-2010)cunosc inca 4 absolventi care au incercat sa-si faca meseria, si acum pleaca. la noi agricultura se face dupa ureche. cei care au terenuri nu-si permit sau considera ca e prea scump sa-si plateasca un inginer, fac agricultura cu ce "ciupesc" de ici de colo , subventiile se topesc aiurea, pe livezi.... de exemplu. daca s-ar centraliza cate subventii se duc la nivel national pentru livezi s-ar putea constata ca suntem posesorii celor mai mari plantatii, daca luam productiile realizate si comercializate .... surpriza! cine greseste si unde? ar fi interesant de gasit un raspuns!!!!!

˚ 3. pisicutza -- (2-May-2010)Da,au ales calea emigrarii.Dar sa nu fie decat un miraj.Daca cei din acel stat le apreciaza atat de mult experienta si studiile,de ce nu le recunosc,de ce trebuie sa plece de la muncitor necalificat,de ce trebuie sa o ia de la zero ca multi alti specialisti romani emigranti?Oare nu pentru ca statul de acolo este de 2x mai smecher decat statul roman si nu numai ca se folosesc de cunostintele capatate in alt stat dar ii mai pune inca o data sa-si plateasca si acolo alte studii?Astfel mirajul emigrarii devine un drog,cale de intoarcere nemaifiind.oare a meritat efortul?

˚ 4. motanel -- (3-May-2010)pentru "pisicutza"
my friend cale de intoarcere este oricand. te poti duce unde vezi cu ochii in lumea asta. iar pentru agricultura nu iti cere nimeni sa mai faci inca o data studii in Canada, pentru ca joburile din agricultura sunt non-regulate. Adica daca ai experienta respectiva si studii in orice alta tara te poti califica pentru postul respectiv. Iar in sectorul privat nu iti cere nimeni sa vada o diploma.

˚ 5. marius -- (3-May-2010)Ma bucur ca sunt cateva comentarii pe tema asta. E foarte greu sa-ti gasesti de lucru in zilele astea pe timp de criza. Si aici s-au pierdut joburi , anul trecut s-au mai adaugat in randul somerilor vreo 2 mil. Noi am gasit dupa 2 luni de stat in Canada. Nu sunt muncitor necalificat, am 4 baieti in subordine (studenti sezonieri, care ma ajuta la descarcat plante si pomi). Chiar ma bucur ca nu a trebuit sa plec de soj. Sunt nursery foreman (cum s-ar spune prin romania un fel de tehnician), dar e OK pentru inceput.

˚ 6. marius -- (3-May-2010)Aici conteaza foarte mult experienta canadiana. Sunt multi care fac voluntariat cateva luni (adica muncesc pe gratis) ca sa aibe acea experienta canadiana. De asta sunt doctori, avocati, profesori - taxi drivers.
Noi putem spune ca am avut noroc. Deja ne-am inceput experienta canadiana, suntem ok , Gabriela este sales person, are colegi care au fost contabili, profesori de engleza (unii inca mai sunt - part time) si sunt canadieni. Aici te poti reprofila oricand, si la 60 de ani. SI mai e un lucru, cand e de munca (adica de pus mana) si

managerul munceste. Cel putin in domeniul horti - agro

° 7. marius -- (3-May-2010)In incheiere: am trecut peste pasul cel mai dificil , primele 3 luni, avem joburi (amandoi) sunt destul de OK, nu mai avem niciun stres, la serviciu nu ai niciun stres, nu tipa nimeni la tine, toata lumea vorbeste frumos (pentru ca ii poti da in judecata oricand). Chiar daca pentru inceput avem salariul minim pe economie, dupa prima luna am reusit sa pune ceva bani deoparte. E altfel! Aici oricine care munceste poate sa-si cumpere o casa, masina, sa plece in vacanta, - banul are putere. Si preturile sunt ca in Romania. O zi buna va doresc! Hai ca trebuie sa plec la serviciu. :)

° 8. Valentina S. -- (4-May-2010)Ma bucur ca sunteti bine, astept sa-mi mai dati detalii despre voi! Mult noroc!V.S.

° 9. Niculai Popandron -- (6-May-2010)Este adevarat ca in Romania un absolvent de facultate cu profil agricol gaseste greu un loc de munca, dar trebuie sa fim obiectivi si sa recunoastem ca prea putini absolventi de facultate sunt destul de pregatiti pentru a face fata cerintelor celor care doresc sa le ofere un loc de munca.Intr-o ferma cu un grad ridicat de mecanizare nu mai poti sa fi un fel de sef de echipa, esti nevoit sa urci pe tractor , pe combina etc., sa efectuezi lucrari de buna calitate.Ne este greu sa luam exemplu olandezilor, de exemplu, noi avand alte conceptii despre munca si de aceea suntem in acest stadiu.

° 10. marius -- (13-May-2010)Draga Neculai, la o ferma de numai 15 ha in Olanda ar fi cam absurd sa-ti angajezi si un sef de echipa si un inginer si un tractorist. cand tu (proprietar) poti face singur toate astea. Si aici e greu de gasit un job permament ca (supervisor, foreman ... what ever) intro ferma, pentru ca majoritatea sunt afaceri de familie si au nevoie numai de muncitori sezonieri cateva luni la recoltat sau taiat.

° 11. marius -- (13-May-2010)Imi aduc aminte cand olandezul a venit sa dea consultanta pentru infiintare de livada superintensiva in Romania. Pentru el 50 de Ha de livada (ceea ce iti ia cam 2 luni sa plantezi - adica o nimica toata pentru noi) , pentru el era un proiect destul de mare. A si zis, ca in Olanda nimeni nu are o livada mai mare de 15 - 20 de Ha. Si aici in Canada, o vie cu crama de numai 50 de Ha se considera o ferma destul de mare. La 50 de Ha de vie iti trebuie numai un singur om care sa coordoneze toata treaba.

° 12. marius -- (13-May-2010)NOI avem conceptii gresite despre ceea ce inseamna o ferma. Poti face mai mult profit dintr-o ferma mica de numai 10-15 Ha, pentru ca ai mai putine cheltuieli si atentia asupra calitatii (lucrari, productie) este mult mai mare, ai timp sa gestionezi corect totul si sa obtii numai produse superioare dpdv calitativ, clar te adresezi unui alt segment de piata. Bine nu luam in calcul mamutii ca murfatlar, vincon, recas etc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

Pentru împlinirea unui vis

Luptător pentru drepturile patriei şi ctitor al ţării de astăzi, cum îl numeşte C. Giurescu, Mihai Viteazul este, alături de Ştefan cel Mare, întruchiparea eroismului, este izvor de putere, de încredere şi speranţă pentru poporul românesc. Cu o origine nesigură – unii îl consideră fiu nelegitim al lui Pătraşcu cel Bun, alţii „domnişor", adică nelegitim al aceluiaşi domnitor, iar cronicarul Radu Popescu scrie că tatăl său ar fi fost „om mare şi bogat" – Mihai s-a îndeletnicit în tinereţe cu negustoria, a ocupat demnităţi – ban sau bănişor de Mehedinţi, apoi mare postelnic şi mare agă, iar în 1593, pe timpul lui Alexandru cel Rău, ocupă cea dintâi dregătorie a ţării, cea de mare ban.

Era foarte bogat – din dreptul oraşului Caracal şi până la Dunăre, proprietăţile viitorului domn cumpărate „…din truda şi din slujba pe care a slujit-o domnia mea şi din averile domniei mele, din dajdia satelor şi a ţiganilor" totalizau aproape 69 mii de hectare în 44 de sate. Implicat într-un complot împotriva lui Alexandru cel Rău, Mihai fuge în Transilvania, apoi ajunge la Poartă, unde reuşeşte să ia domnia, după ce a împărţit „daruri fabuloase", potrivit obiceiului.

Biruri peste biruri

Pentru a-şi putea plăti datoriile, proaspătul domn pune asupra ţării noi dajdii. De această stare de lucruri profită boierii care, spune Nicolae Iorga, „cumpărau moşiile pe care ţărănimea deznădăjduită nu mai era în stare să le păstreze… Hotarele celor puternici cotropeau astfel averea celor săraci". Mai mult, încălcând tratatele încheiate cu Înalta Poartă, musulmanii încep să se aşeze la nord de Dunăre. La toate acestea se adaugă haraciul care în 1593 ajunge la 155 mii de galbeni, care a determinat o tensiune ce s-a repercutat şi asupra păturii conducătoare reflectată în însăşi hotărârea de a lupta împotriva otomanilor, cu atât mai mult cu cât conjunctura europeană era favorabilă.

Liga sfântă împotriva Imperiului Otoman

Papa Clement al VIII-lea îi îndeamnă pe monarhii creştini să se unească în jurul împăratului Germaniei Rudolf al II-lea pentru a porni la luptă împotriva turcilor. La acest apel răspund favorabil Filip al II-lea al Spaniei şi ducatele italiene Toscana, Mantova şi Ferrara. La rândul său, Mihai – care dorea să se opună cu toate mijloacele împilării la care era supusă Ţara Românească – încheie o înţelegere cu Aron Vodă şi Sigismund Bathory, cei trei stăpânitori jurând „ca să fie nedespărţiţi unii cu alţii".

Începutul luptei antiotomane

Pe 13 noiembrie 1594, creditorii sunt chemaţi la vistierie pentru lichidarea datoriilor. Tunurile pregătite din timp au prăbuşit zidurile clădirii, iar oştenii desăvârşesc prăpădul. Sunt trecuţi prin sabie şi cei două mii de turci aflaţi în Bucureşti, comandaţi de emirul Ali Djan. „Apoi, scrie cronicarul, Mihai, chemând poporul şi făcând să se ardă poliţele şi cărţile, au făcut să se ştie că, aşa cum se libera pe sine de toate datoriile sale, aşa elibera pe supuşi de orice sarcini şi cine vrea să-l urmeze să fi ca dânsul. Adică strigarea la oaste.“ Aron Vodă proceda la fel şi în capitala Moldovei, astfel că răscoala împotriva otomanilor devine generală. Era primul pas în îndeplinirea unui vis.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
746

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

pentru-micii-proprietari-tot-mai-bine-i-...

Pentru micii proprietari tot mai bine-i la asociaţie…

Aşa cum s-a întâmplat în mai toate zonele după desfiinţarea fostelor CAP-uri, şi în comuna Tulu-ceşti, din Galaţi, sătenii mai avuţi şi-au înfiinţat propriile exploataţii, în speranţa că se vor îmbogăţi. În cele mai multe cazuri, socoteala lor nu s-a potrivit, pensia fiind prea mică pentru ce şi-au plănuit. În 1991, când cei mai mulţi dintre ei au ajuns la concluzia că tot la asociaţie e mai bine, a luat fiinţă, pe scheletul fostului CAP Tuluceşti, Societatea Agricolă Agroind Tuluceşti. Astăzi, unitatea are în exploatare 1.600 ha. Pământul este în întregime al oamenilor care au încheiat cu socie-tatea un contract de asociere în comun. Este vorba despre circa 1.000 de proprietari care, în medie, au contribuit cu 1,5 ha fiecare, cel mai puţin cu 0,70 ha şi cel mai mult cu 7 ha.

Pentru că oamenii erau săraci, societatea s-a înfiinţat şi a reuşit să se dezvolte numai pe bază de credite agricole. Rezultatele nu au fost tot timpul grozave, dar oricum, mai bune decât dacă şi-ar fi lucrat fiecare parcela de capul lui. Dorinţa doamnei Stoian Aristiţa, cea care administrează în prezent societatea, este ca într-o bună zi să reuşească să achite creditele, iar profitul să-l repartizeze prin dividende care să le revină proprietarilor pământului.

Parametrii tehnici şi economici

În general, în fiecare an unitatea se echilibrează din punct de vedere economic, adică obţine şi ceva profit. Oamenii primesc 20% din suprafaţa adusă în asociere cultivată cu porumb pe care îl recoltează ei, la fel şi cocenii. Lucrările şi tratamentele sunt executate pe parcursul vegetaţiei de către asociaţie. Pentru restul suprafeţei primesc plata în grâu: 600 kg /ha, aşa cum se obişnuieşte în zonă, ulei sau bani. Cca 700 milioane pleacă spre proprietarii de pământ. Îi ajută mult şi sprijinul pe suprafaţă. „Dacă nu erau subvenţiile, nu ştiu dacă mai eram noi fericiţi, cred că abia ne târam“, ne spune preşedintele asociaţiei.

În ceea ce priveşte lucrările esenţiale, încearcă să respecte tehnologia pe cât posibil, dar nu au puterea financiară pentru a realiza o fertilizare adevărată, de exemplu. La grâu aplică doar 300 kg îngrăşământ fizic, adică 150 kg de complexe şi restul azotat. Dacă ar avea bani să dea măcar dublu, atunci producţiile ar fi mult mai bune. „Două maşini de îngrăşământ costă 100 de mii de lei. E cam mult pentru puterile noastre.“

Au 30 de angajaţi pe care şi i-au format de-a lungul timpului. Prin urmare, forţa de muncă specializată încă nu e o problemă. Dar pe viitor sunt sceptici că se va găsi cine să-i înlocuiască.

Investiţii

Tot ce s-a realizat de-a lungul timpului în cadrul unităţii s-a făcut cu credite. Doamna Stoian lucrează cu trei bănci şi nu îi este teamă să se împrumute pentru că, spune ea, „am simţul măsurii şi ştiu cât trebuie să iau“.

În 2005 au accesat şi un proiect SAPARD, în valoare de 4 miliarde, prin care au achiziţionat două tractoare John Deere, două semănători româneşti, două cultivatoare, o maşină de tocat resturile vegetale. „Anii au trecut, dar noi considerăm că utilajele sunt tot noi, doar la bancă, atunci când vrem să le punem garanţie, conştientizăm care e vârsta lor reală“, spune râzând doamna.

Au mai depus un proiect pentru o combină Dropia, dar nu au mai fost eligibili şi au fost nevoiţi să o cumpere cu fonduri proprii. Au achitat-o integral anul trecut, după trei ani, dar tot atunci au făcut contractul pentru încă una nouă. Am întrebat-o pe doamna Stoian de ce au optat pentru combinele româneşti. „Sunt făcute ca după noi, le putem repara singuri. Dacă aş lua una de opt miliarde de lei nici nu aş putea să o dau pe mâna oricărui meseriaş. Trebuie să ai unul mai şcolit şi e greu să-l găseşti...“, mi-a răspuns dumneaei.

Acum lucrează la construirea din fonduri proprii a unui depozit, cu o capacitate de 2.000 t. El va fi gata în septembrie şi va adăposti recolta de grâu rămasă în stoc.

Recolte mulţumitoare, la fel şi preţurile

Culturile care ocupă cea mai mare pondere în totalul suprafeţei sunt grâul, floarea-soarelui şi rapiţa. Dintre toate, doamna Stoian ne spune că cele mai mari satisfacţii le aduce floarea-soarelui, pe care e mulţumită să o producă an de an, măcar pe 300 ha, aşa cum s-a întâmplat şi în 2011. Nu au posibilitatea să irige decât 136 ha din totalul exploatat, dar anul acesta nici nu a mai fost nevoie pentru că a fost unul ploios.

La orzoaica de toamnă au obţinut o producţie de 4.100 kg/ha. „Nu e mult, dar nici puţin“, spune doamna Stoian. „E suficient pentru condiţiile noastre şi mă refer în special la teren, dar şi la tehnologie“. Atât orzoaica, cât şi orzul au fost produse pe bază de contract încheiat cu fabrica de bere din Buzău.

Rapiţa a fost semănată târziu din cauza secetei care nu a permis efectuarea lucrărilor de pregătire a solului. Drept urmare, au recoltat-o mai târziu, obţinând în medie 2,5 t/ha şi un preţ de 1,83 lei/kg.

Recoltarea grâului nu era încheiată la momentul vizitei noastre în teren, dar producţia era estimată la cca 4 t/ha. Unitatea îşi produce singură sămânţa de grâu pe 100 ha. „O selectăm, o tratăm şi e mai eficient decât să o cumperi cu 1,2 lei/kg“, ne spune preşedintele asociaţiei.

Cultura de floarea-soarelui promite şi ea. A avut suficientă apă pentru a se dezvolta cum trebuie, iar dacă se apropie de 3 t/ha, şi la un preţ de cel puţin 1,3 lei/kg aşa cum se aşteaptă, cultura va fi şi în acest an una profitabilă.

Porumbul, în cea mai mare parte, merge la oamenii din asociaţie. „Dacă ne face o surpriză plăcută aşa cum s-a întâmplat şi anul trecut, când am obţinut 7 t boabe/ha, şi îl vom valorifica la un preţ de 0,7 lei/kg, am fi mulţumiţi“, mai aflăm de la doamna Stoian.

O cultură mai aparte

Pe lângă culturile clasice, o suprafaţă de 46 ha din cea administrată de SA Agroind Tuluceşti este ocupată cu o plantă utilizată atât în industria alimentară, cât şi în cea farmaceutică: coriandru. O cultivă de mai bine de 18 ani deoarece, pe lângă preţul bun de valorificare, cultura coriandrului este şi uşor de realizat. Anul acesta, coriandrul promite cel puţin 1.500-2.000 kg/ha. În ceea ce priveşte valorificarea, unitatea gălăţeană are încheiat un contract cu o firmă care îl preia, îl prelucrează şi îl livrează la export.

În urma analizei făcute la recepţie, producţia de calitatea I se plăteşte cu cca 1,5 lei/kg, iar spărtura la jumătate. În zonă cultura s-a extins, în prezent fiind încheiate contracte cu mai mulţi producători. Anul acesta, fiind mai ploios, principala problemă au reprezentat-o buruienile care, dacă nu sunt stăpânite, determină apariţia seminţei străine la recoltare. Până în urmă cu doi ani, cultura beneficia şi de un sprijin de 0,6 lei pe kg de produs livrat, care se aude că va fi introdus din nou de la anul.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
1203

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pentru o agricultură mai „curată“

În urmă cu 30 de ani, acesta a fost punctul de plecare a societăţii Original Process în elaborarea şi fabricarea produselor sale atât din domeniul animal cât şi din cel vegetal. Societate familială, stabilită în nordul Franţei, aceasta a câştigat, datorită metodei sale de fabricare, unică în lume de altfel, „Premiul pentru tehnologie inovatoare“.

În domeniul animal a elaborat produse pe bază de cereale germinate, obţinute prin fermentaţie lactică, cum este de exemplu MICRONIL – disponibil în varianta pudră şi lichid – care au ca obiectiv prevenirea şi tratarea patologiilor digestive cauzate de stres (schimbări de alimentaţie, condiţii climatice, transport... etc.). Aceste produse reprezintă chiar o alternativă la utilizarea antibioticelor!

Cât priveşte partea vegetală, de o apreciere deosebită se bucură FLORAVIT, un produs natural lichid compus din aminoacizi care ajută la creşterea cu până la 20% a procentului de clorofilă din plante, stimulând astfel procesul de fotosinteză pentru un randament mai bun cu 10%-15% şi o calitate mai bună a produselor dată de omogenitate, calibru, prezentare, colorit şi nu în ultimul rând, de gust. În acelaşi timp ajută la o rezistenţă mai bună a plantei în lupta cu agresiunile exterioare, condiţiile climatice şi patogeni, permiţând totodată reducerea gradului de utilizare a pesticidelor. Produsul FLORAVIT este utilizabil şi în agricultura ecologică conform certificării Ecocert Franţa-Romania.

Societatea Original Process se adresează mai nou şi agricultorilor români, în special celor cu orientări spre o agricultură „curată“! Pentru a vă convinge de eficacitatea produselor care, în colaborare cu OJCA Vrancea, au fost testate pe diferite culturi cum sunt cerealele, pomii fructiferi, legumele, viţa-de-vie, vă invităm să vă consultaţi şi cu specialiştii din cadrul institutelor – INCDA Fundulea (dr. ing. Ion Toncea), SCDVV Bujoru (dr. Ing. Cristina Simion). Rezultate concludente au mai fost obţinute şi în cadrul Uniunii de Ramură a Cooperativelor Vitivinicole din România.

În actualitate Tratamentele de primăvară

Grâul şi orzul sunt culturi sensibile la boli şi dăunători. Din acest motiv, trebuie aplicate tratamente pentru a evita pierderile de producţie. Dacă se aplică trei tratamente se obţine o calitate superioară a grâului, pentru că planta rămâne verde mai mult timp, aproximativ o săptămână, perioadă în care bobul acumulează mai mult, este de părere ing. Alexandru Porumb, consilier tehnic la SC Snack Occident, o fermă agricolă vegetală care dispune de 980 ha în comuna Ştefăneşti, din judeţul Ilfov. Totodată, el însuşi este administratorul unei ferme cu 350 ha în comuna Herăşti, judeţul Giurgiu.

Trei la o singură trecere

„În februarie, la desprimăvărare, împrăştiem 150-200 kg/ha de uree sau azotat de amoniu, în funcţie de teren şi de ce găsim pe piaţă. La sfârşitul lunii martie sau la începutul lunii aprilie, când au apărut buruienile, trebuie dat un erbicid. În acelaşi timp, aplicăm un fungicid împotriva bolilor şi un îngrăşământ foliar. Toate trei, la o singură trecere. Apoi, când apare spicul, este necesar un nou tratament, cu fungicid şi insecticid împotriva ploşniţei. Aceasta-i tehnologia noastră. Unii fac trei tratamente, alţii, nici măcar unul singur“ – a declarat Porumb pentru Lumea satului.

În toamnă, la niciuna dintre cele două ferme nu s-a folosit îngrăşământ. Normal ar fi fost necesare 100-150 kg/ha de NPK 18-46-0 sau 12-52-0, dar nu au fost bani. „Din păcate, toamna nu ne finanţează nimeni, aşa cum se întâmplă primăvara, când ni se dau îngrăşăminte, pesticide, cu plata la recoltare sau cel mult cu un avans de 20% şi restul la recoltare“, a spus consilierul tehnic.

Fără arătură şi fără scarificare

Vechea tehnologie de cultură recomanda arătură şi discuit. Noile tehnologii propun scarificarea solului sau chiar numai discuirea, dacă în brazdă se pune grâu sau orz după floarea-soarelui ori porumb. Conform specialistului, scarificarea şi discuirea au avantajul că nu scot din adâncime rezerva de seminţe de buruieni din sol, pentru că nu răstoarnă brazda. Astfel, gradul de îmburuienare este mai redus, pentru că la suprafaţă rămân numai buruienile care au fost combătute chimic. În cazul arăturii, plugul răstoarnă brazda, iar seminţele ajunse la suprafaţă încolţesc imediat. „În toamnă, pe unele sole, am folosit metoda fără arătură şi fără scarificare, când am însămânţat grâu după floarea-soarelui, iar terenul a rămas afânat. În această situaţie, pământul a fost lucrat numai cu discul mare. Însă, în anul următor aratul este obligatoriu.

Spre deosebire de rapiţă, unde am discuit de două ori, la grâu este suficient un singur disc sau combinator. La grâu şi orz nu este nevoie de o pregătire a terenului la fel de bună ca la rapiţă, pentru că sămânţa este mai mare şi se seamănă la adâncimea de 3-4 cm. Din acest motiv, nu este neapărat necesară o tăvălugire pentru fixarea seminţei, cum se face la rapiţă“ – a declarat inginerul.

Alternanţa lucrărilor este următoarea: un an arat, un an scarificat, un an discuit cu discul greu. Pregătirea solului s-a făcut în perioada 20 septembrie – 20 octombrie, urmată imediat de însămânţare. În cultură se folosesc soiuri de grâu străine şi româneşti, cum ar fi Boema, Alex, Dropia şi Delabrad, care, în opinia lui Alexandru Porumb, sunt mai bine adaptate la noi şi dau producţii mai mari.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1828

□

Comentarii

□

□

1. cornel -- (18-April-2010)Toate bune si frumoase,dar nici macar un detaliu despre numele erbicidului folosit la grau..,sau o fi asa secret ca nu-l spune? Totusi eu cred ca exista si oameni binevoitori si ne pot recomanda erbicidul cel mai bun pentru cultura de grau din Romania

2. asdasd -- (12-October-2010)porumb e o jigodie...daca contiunua asa o sa il goneasca peste camp herastenii

3. popescu tudorel -- (7-April-2012)buna ziua,
va rog, sa-mi comunicati modalitatea de folosire a produsului FLORAVIT ingrasamant organic pentru culturi - pomi fructiferi, leguminoase.
va multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

Pentru o alimentaţie naturală a animalelor domestice

În ultimii ani asistăm la o adevărată revoluţie în ştiinţa alimentaţiei omului datorită studiilor şi observaţiilor efectuate de numeroşi oameni de ştiinţă, ca şi de practicieni. Se recomandă terapia cancerului, a bolilor grave ale ficatului şi a altor boli degenerative, prin detoxifierea intensă a organismului şi prin evitarea produselor conservate, tocate şi prelucrate termic sau chimic. Se argumentează de asemenea folosirea produselor naturale datorită puterii vindecătoare a enzimelor, a unor vitamine şi elemente minerale, precum şi a acizilor graşi polinesaturaţi.

Factorii de stres fizici, chimici, biologici şi psihici acţionează cu intensităţi şi cu reacţii diferite şi asupra animalelor domestice, din preajma omului. Cele de rentă au avantajul că durata lor de viaţă e relativ scurtă şi aduc profit chiar atunci când sunt sacrificate forţat. Totuşi, scurtarea vieţii lor productive şi reproductive le micşorează rentabilitatea.

Atenţia crescătorilor şi specialiştilor s-a îndreptat în ultimul timp nu numai către obţinerea de producţii mari într-un timp scurt, cât şi către prelungirea duratei de exploatare a animalelor performante, indiferent de specie. Faţă de forţajul productiv al animalelor crescute mai ales în condiţii industriale, în spaţii limitate construite de regulă din fier şi beton, specialiştii au început să analizeze şi condiţiile de alimentaţie şi întreţinere din sistemele rustice de exploatare, care nu pun probleme calităţii produselor animale, sănătăţii şi reproducţiei lor.

Calul este animalul care s-a păstrat cel mai bine şi a crescut numeric după 1989, datorită faptului că el consumă numai iarbă verde de pe păşune, fân de bună calitate şi ovăz neuruit. Starea sănătăţii cailor este afectată numai în condiţii de întreţinere şi exploatare improprii.

Vaca a trecut la „furajul unic“ format din siloz de porumb tocat foarte mărunt, din semisiloz sau semifân, uneori şi cu adaus de borhot de bere, din fân tocat sub 5 cm, din concentrate foarte fin măcinate şi din premixuri vitamino-minerale. Starea sănătăţii acestor animale, mai ales a celor din import, este foarte des afectată. Aparatul reproducător necesită tot mai multe intervenţii terapeutice pentru a-şi menţine şi funcţia producţiei de viţei.

Oaia şi capra beneficiază încă de folosirea intensivă a păşunilor nepoluate cu fertilizanţi anorganici sau cu pesticide, dar tineretul, ca şi exemplarele pentru îngrăşare intensivă, trebuie să suporte forţajul de creştere în greutate cu furaje însilozate şi cu concentrate măcinate care şi-au pierdut echipamentul enzimatic din germeni. Fânului plantă întreagă de bună calitate, recoltat în perioada optimă, i se acordă o mai mare importanţă la aceste specii.

Porcul este crescut intensiv în grajduri închise, pe grătare sau pe alte suprafeţe din materiale dure, în spaţii limitate mai ales pentru scroafele în montă sau din maternitate, iar furajele concentrate sunt foarte fin măcinate. După 1-2 fătări, scroafele sunt reformate, iar carnea porcilor îngrăşaţi în mai puţin de 6 luni nu se pretează la prepararea anumitor mezeluri tradiţionale (salamul de Nădlac, de Şatră etc.) care au un gust şi o valoare nutritivă deosebită, deoarece sunt făcute din carnea porcilor crescuţi pe lângă casă.

Găina din cuşti supraetajate se mişcă puţin, ca de altfel şi puiul pentru carne crescut la sol. Ambele categorii de păsări primesc numai concentrate fin măcinate calculate strict după norme şi raţii, cu nivel proteic foarte ridicat. Durata lor de viaţă este scurtă, iar calitatea ouălor şi a cărnii, apreciată de toţi consumatorii, diferă esenţial de a celor crescute în curtea ţăranului. Câinii şi pisicile hrănite cu „prefabricate speciale“ recomandate şi la TV umplu dispensarele veterinare din cauza îmbolnăvirilor metabolice, urolitiazei şi a altor boli.

Din aceste exemple şi din recomandările pentru alimentaţia omului, cercetările efectuate (la ICDCB şi la INCDBNA - Baloteşti), precum şi observaţiile noastre atrag atenţia asupra unui nou concept în alimentaţia animalelor domestice. El se bazează pe influenţa benefică a enzimelor, acizilor graşi polinesaturaţi, a vitami-nelor şi mineralelor organice ce se găsesc din abundenţă în celulele vegetale şi animale vii, neprelucrate termic, fermentativ, prin mărunţire fină, prin adaos de conservanţi care pot deveni toxici sau simplu, prin secţionare cu un timp mai mult sau mai puţin îndelungat înainte de a fi consumate de către animale.

Rumegătoarele, pentru a-şi păstra sănătatea şi a produce lapte de calitate, trebuie să consume plantele întregi, cu toate funcţiunile vitale prezente în masa verde cosită proaspăt sau uşor pălită, cu enzimele active sau sub formă de fân uscat corespunzător, care-şi păstrează culoarea verde; silozul de porumb sau din alte plante tocate să fie înnobilat cu fermenţi proveniţi din culturi de lactobacili şi din drojdii. Rădăcinoasele, respectiv sfecla şi morcovii, care se alterează la suprafaţa tăieturii dacă sunt tocate înainte de a fi consumate, să fie administrate în iesle întregi, fără pericol de obstrucţie esofagienă, dacă animalele le consumă după ce şi-au potolit foamea, măcar parţial.

Enzimele celulelor vegetale care nu au fost supuse secţionării, strivirii şi apoi acţiunii aerului trebuie să rămână intacte în momentul ingerării de către animal, pentru ca, pe lângă enzimele digestive proprii ale rumegătorului, să ajute la îndeplinirea în cât mai bune condiţiuni a digestiei furajelor. Bioaditivii, pe bază de bacili lactici şi de drojdii vii, trebuie să fie înglobaţi în toate silozurile. Ei pot să fie consumaţi şi direct de către toate animalele atât poligastrice cât şi monogastrice, pentru rolul lor imunostimulator şi chiar antibiotic împotriva germenilor patogeni din intestin.

Lecitina, subprodus al fabricilor de ulei care prelu-crează soia, ca şi şroturile de in, rapiţă sau soia, să fie tot mai mult folosite în hrana animalelor, pentru bogăţia lor în acizii graşi polinesaturaţi de tip W3 şi W6, cu rol în imunitate şi în fertilitate. Cu cât plantele furajere vor face parte din mai multe specii, iar solurile vor fi îngrăşate numai cu bălegar păios fermentat, mineralele organice din furaje vor fi mai diversificate şi în proporţii mai favorabile speciei respective.

Pentru îmbunătăţirea calităţii cărnii de porc şi a ouălor de pasăre, precum şi a reproducţiei acestor specii în vederea obţinerii de produşi viabili rezistenţi la factorii nocivi de mediu, este necesar să se introducă de urgenţă în raţie bioaditivi pe bază de bacili lactici şi de drojdii (Suinlact sau Avilact). De asemenea, în hrană să intre şi grăunţe întregi (sau chiar încolţite, la păsări), care posedă echipamentul enzimatic nealterat prin măcinare şi prin contactul cu aerul, ci din contră îmbogăţit în vitamine (prin încolţire), iar managementul să le asigure cât de cât bunăstarea speciei.

O menţiune specială pentru animalele de companie care trebuie să consume şi carne crudă, precum şi organe proaspete de la animale sănătoase, de asemenea şi lapte sau produse lactate, nu numai „preparate sofisticate“ tratate termic şi chimic, deoarece şi ele au nevoie de enzime şi de ceilalţi biocatalizatori din celulele animale, cu precădere din ficat şi din carnea roşie.

Dr. Dan M. CONSTANTINESCU, medic primar veterinar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1304

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pentru sănătatea laptelui

La Pantelimon, primul laborator al fermierilor

Dacă odinioară în bătătura ţăranului laptele era consumat aproape imediat cum a fost muls, astăzi este supus unor analize importante care ne asigură că el nu reprezintă un pericol pentru securitatea alimentară. În laboratoarele de specialitate, medicii veterinari controlează calitatea biologică şi valoarea nutritivă a laptelui, dar şi parametrii indicatorilor ce ţin de sănătatea acestui aliment. Este vorba de gradul său de igienă, definit de două caracteristici importante, şi anume: numărul total de germeni şi numărul de celule somatice. Din nefericire, laboratoarele performante din ţara noastră nu sunt foarte multe, iar fermierii se îndoiesc uneori de rezultatele obţinute ca urmare a analizei laptelui.

Semnificaţia unui proiect de excepţie

Conştienţi de importanţa existenţei unui laborator ultramodern, care să garanteze sănătatea laptelui, membrii asociaţiei Holstein RO au hotărât să clădească prin forţe proprii un astfel de laborator. Aşa se face că astăzi această asociaţie este singura din România care dispune de mijloace proprii de analiză a laptelui. Un rol primordial în concretizarea acestui proiect l-a avut domnul Mihai Petcu, care a pus la dispoziţie un imobil situat în apropierea fermei sale din Pantelimon, proprietate personală. Mai mult decât atât, a susţinut financiar toate investiţiile realizate pentru modernizarea clădirii. Acesta a fost doar primul pas către realizarea obiectivului la care aspirau membrii asociaţiei. Partea cea mai grea a presupus-o dotarea laboratorului cu echipamentele necesare de analiză a laptelui. În acest sens, asociaţia Holstein RO a încheiat un parteneriat cu compania internaţională Foss. Valoarea totală a proiectului se ridică la aproximativ 300.000 de euro, iar plata totală a laboratorului va fi achitată în trei ani, cu o dobândă de 6% pe an.

Opţiunea pentru tehnologie modernă

Piesa de rezistenţă a laboratorului este Combifoss. Acesta este practic un concept integrat format din echipamentul pentru analiza compoziţională a laptelui şi un echipament automatic FG care stabileşte numărul de celule somatice. Rezultatele se dau simultan şi pentru parametrii fizico-chimici, şi pentru celulele somatice. Versiunea achiziţionată pentru laboratorul din Pantelimon este cea mai avansată şi a fost lansată pe piaţă în 2008. Partea compoziţională, respectiv Microscanner Plus, foloseşte o tehnologie de vârf complet automatizată. Echipamentul este versatil, poate fi actualizat şi permite analiza şi altor parametri compoziţionali. Este conceput la o capacitate de 400 de probe pe oră, dar aceasta poate fi mărită până la 600 de probe pe oră. Cu ajutorul analizelor făcute în laborator se vor stabili performanţele productive a peste 200 de vaci. Examinările vor preciza numărul total de germeni şi de celule somatice, substanţele antibiotice care inhibă procesul de fermentare, grăsimea, proteina, apa din lapte etc. Tehnologia ultramodernă folosită permite afişarea rezultatelor după cel mult 24 de ore de la recoltare, iar informaţiile stocate într-o bază de date pot fi consultate de proprietarul animalelor fie pe Internet, fie prin telefonia mobilă. La serviciile laboratorului au acces, în primul rând, membrii asociaţiei, dar şi fermierii din afara organizaţiei care solicită efectuarea analizelor la laboratorul din Pantelimon.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
755

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

pentru-sanatatea-si-confortul-animalelor...

Pentru sănătatea şi confortul animalelor

Sistemul de întreţinere legată a vacilor cu lapte în adăposturi închise, cu amenajări interioare specifice şi cu tratarea individuală a animalelor, necesită optimizarea parametrilor spaţiilor de adăpostire prin aplicarea unor soluţii constructive şi de mecanizare care să asigure confortul animalelor.

Adăposturile de vaci, cu dispunere cap la cap, pot fi construite din cărămidă, acoperite cu ţiglă sau azbociment. Este de preferat să fie prevăzute cu tavane de lemn, izolate cu strat de carton asfaltat şi vată minerală.

Ventilaţia în grajduri poate fi naturală, asigurată de guri de admisie sau ferestre pentru intrarea aerului proaspăt şi coşuri termoizolante de acoperiş pentru evacuarea aerului viciat.

Avantajele sistemului

- se realizează mai bine igiena corporală, tratamentele şi procesele de însămânţare artificială. De asemenea, supravegherea şi controlul producţiei de lapte sunt mai uşor de realizat;
- se asigură un confort şi o linişte mai bună pentru animale în timpul hrănirii. În aceste condiţii, vacile realizează o valorificare mai bună a hranei datorită digestiei şi asimilării superioare. Implicit, şi producţia de lapte este mai bună;
- activitatea desfăşurată în aceste adăposturi se poate mecaniza mai uşor;
- gunoiul de grajd obţinut este de mai bună calitate.

Organizarea interioară a adăposturilor

Grajdurile trebuie să fie prevăzute cu următoarele elemente tehnologice:

- zonă de odihnă, staţionare şi muls;
- zonă de hrănire;
- rigole pentru evacuarea dejecţiilor;
- sistem natural de ventilaţie;
- camere pentru furaje;
- camere pentru igienizarea instalaţiei de muls;
- camere pentru pompele de vid.

Recomandări tehnologice

Standurile pot fi construite din cărămidă plină cu rosturi de beton pe porţiunea posterioară de 2/3 din stand, iar partea anterioară standului care nu se udă şi se murdăreşte mai greu poate fi din lut bătut. Este recomandat ca panta de scurgere a părţii din spate a standului să fie de 1-2%.

Standul mijlociu trebuie să aibă o lungime de 1,90-2 metri şi o lăţime de 1,10-1,20 metri, cu legarea la bordura ieslei.

Se recomandă ca ieslea să aibă fundul cu 5-10 cm peste nivelul standului, detaliu care a avut în vedere evitarea îngenuncherii animalului pentru a epuiza conţinutul ieslei. Bordura ei trebuie să fie de aproximativ 30-40 cm, suficientă pentru o capacitate bună a ieslei şi pentru evitarea risipei.

Ieslele pot fi concepute la o capacitate de 0,30-0,35 m³/stand la grajdurile crupă la crupă şi de 0,20-0,25 m³/la grajdurile cu animale dispuse cap la cap.

Peretele opus vacilor trebuie să fie înclinat în limitele razei de acţiune a botului, servind drept reazem pentru prelevarea suculentelor şi furajelor moi, care nu pot fi prelevate cu ajutorul limbii.

Dimensiunea recomandată a peretelui opus este de 60 cm la ieslea din adăposturile cu dispunerea animalelor crupă la crupă şi de 45 cm la cele cu dispunerea animalelor cap la cap, care permit distribuirea furajelor cu remorci basculante sau cu alte utilaje.

Mihai PETCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
671
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

perdele-forestiere_l1274.html

Perdele forestiere > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Perdele forestiere

De-a lungul drumurilor naţionale, vor fi înfiinţate perdele forestiere de protecţie împotriva înzăpezirilor care vor veni în iarnă.

Un acord în acest sens a fost semnat de László Borbély, ministrul Mediului şi Pădurilor, şi de Anca Boagiu, ministrul Transporturilor şi Infrastructurii.

Sarcina creării şi administrării acestor perdele forestiere revine Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, prin ocoalele silvice în raza cărora se vor afla. Finanţarea va fi asigurată de la bugetul de stat, din bugetul Ministerului Mediului şi Pădurilor.

Laszlo Borbely a afirmat că semnarea acestui protocol reprezintă un progres foarte important pentru mediu, cetăţeni şi transporturi.

MTI va stabili priorităţile şi, prin Compania Naţională de Autostrăzi şi Drumuri Naţionale, va identifica proprietarii de terenuri, din partea cărora va trebui să obţină un acord de acceptare.

Ar fi de precizat că ideea înfiinţări perdelelor forestiere de protecţie împotriva înzăpezirii, de-a lungul drumurilor naţionale, îi aparţine lui Valerian Solovăstru, directorul general al Romsilva. Nu mai ştiu exact, dar parcă s-a întâmplat în urmă cu două ierni, când viscolul şi zăpada au blocat mai multe şosele importante, inclusiv cele două autostrăzi amărâte pe care le avem.

Atunci Solovăstru a făcut un calcul şi a demonstrat că perdelele forestiere costă mult mai puţin decât dislocarea unor pereţi de zăpadă care pot avea înălţimea de ordinul metrilor. Mai mult, aceleaşi perdele forestiere pot proteja drumurile şi în timpul verii, când vânturile puternice aduc mari cantităţi de praf de pe câmp, îngreunând vizibilitatea, deci traficul rutier.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
792

□

Comentarii

□

□

1. ruben -- (1-July-2011)idea perdelelor forestiere apartine nu lui solovaastru ci profesorului Marian Ianculescu care in perioada 2000 - 2004 pe cand era deputat a promulgat o lege in acest sens :) legea sta de ani buni pe rafturi si nu o pune nimeni in aplicare, iar domnul Solovastru probabil ca a gasito :))
2. MIRCEA -- (23-February-2012)Institutul INMA VA POATE OFERI MASINI DE PLANTAT PUIETI FORESTIERI

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

perdelele-forestiere-declarate-de-utilit...

Perdelele forestiere, declarate de utilitate publică

„Ori de câte ori este viscol, toată lumea vorbește de măsuri, de drumuri, de tot ce vreți, dar despre perdele forestiere de protecţie mai puţin. Putem face ce vrem noi, să anunțăm coduri galbene și roșii, să scoatem pe șosele nu știu câte mașini și utilaje, dar nu se rezolvă nimic și vor mai muri oameni în omăt. Soluţia numărul unu pentru viitorul Românei – în sudul țării, în Câmpia Română şi în spațiul dintre curbura Carpaţilor și Galați, în Moldova şi în Dobrogea – este perdeaua de protecție, inclusiv de-a lungul autostrăzilor“ – a afirmat Valeriu Tabără, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, în timpul unei recente conferințe de presă.

Domnia sa a menționat că unii fermieri din Bărăgan au plantat deja perdele forestiere pe cont propriu. Drept exemplu l-a dat pe Nicolae Sitaru, fostul președinte al LAPAR.

„Noi am început, prin PNDR, o măsură privind prima împădurire a terenurilor agricole, dar aceasta nu rezolvă problema. Trebuie să se implice şi Ministerul Mediului și Pădurilor. Este un program pe care trebuie să îl aducem în actualitate. Este cu atât mai important cu cât intră inclusiv în procesul de gestionare a resurselor de apă“, a menţionat Tabără.

Pe de altă parte, ministrul a recunoscut că proprietarii de terenuri nu vor să planteze arbori. În această situație, ar trebui găsită o formă de compensare a pierderilor cauzate de perdelele forestiere. Și totuși, la nivelul anului trecut, exista acordul proprietarilor de terenuri agricole pentru 63 ha, dintre care 48 ha au fost împădurite în 2010 şi 2011, urmând ca în 2012 să se realizeze diferența.

Oare încep plantările?

Conform Ministerului Mediului şi Pădurilor (MMP), în baza Legii nr. 213/2011 care modifică şi completează Legea nr. 289/2002, privind perdelele forestiere de protecţie, adoptată în cursul anului trecut, primele plantări pentru protecţia drumurilor sunt preconizate în decursul lui 2012.

O primă etapă a acestei iniţiative o reprezintă exproprierea celor pe ale căror suprafeţe ar urma să se regăsească perdelele forestiere. În acest sens, MMP a alocat în 2012 patru milioane de lei.

Legea prevede că reţeaua de perdele forestiere de protecţie formează Sistemul naţional al perdelelor forestiere de protecţie, declarat drept de utilitate publică.

Sarcina creării și administrării acestor perdele forestiere îi revine Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, prin ocoalele silvice în raza cărora se vor afla. Finanţarea va fi asigurată de la bugetul de stat, din bugetul MMP.

Ideea nu este nouă

Vă reamintim că ideea înființări perdelelor forestiere de protecţie împotriva înzăpezirii, de-a lungul drumurilor naţionale, îi aparține lui Valerian Solovăstru, directorul general al Romsilva. În urmă cu două sau trei ierni, când viscolul și zăpada au blocat mai multe șosele importante, inclusiv cele două autostrăzi amărâte pe care le avem, Solovăstru a făcut un calcul și a demonstrat că perdelele forestiere costă mult mai puțin decât dislocarea unor pereți de zăpadă care pot avea înălțimea de ordinul metrilor. Mai mult, aceleași perdele forestiere pot proteja drumurile și în timpul verii, când vânturile puternice aduc mari cantități de praf de pe câmp, îngreunând vizibilitatea, deci traficul rutier.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
700

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. IDU GHEORGHE -- (16-February-2012)Am o idee cu impadurirea unei suprafete de 1,5 ha, dar as vrea sa stiu daca pot obtine fonduri pentru asta? Daca da as face cu brad alb, daca nu fac cu plop!

° 2. stroila mihai- galati -- (18-February-2012)V.Tabara bate campii.Legea imbunatatirilor funciare de care-nu din prea multa minte-si-a batut joc,destructurand activitatea de imbunatatiri funciare ,spune clar ;perdelele forestiere de protectie sunt lucrari de IF.Printr-o conlucrare interministeriala agricultura-mediu-transporturi cu decenta si respect pentru proprietate se pot face lucruri cu mare eficienta economica.Dar este nevoie de sincera vointa si implicare politica cu un mare deficit de demagogie.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Perdelele forestiere din Desertul Olteniei

Pe raza ocoalelor silvice Sadova şi Dăbuleni, suprafeţele cu perdele forestiere, realizate de-a lungul timpului de Romsilva, însumează 1.422 ha. Primele au fost plantate în perioada 1970-1972. Apoi s-au făcut tăieri, când arborii au ajuns la maturitate. Perdelele au fost refăcute prin regenerare naturală. Astfel, suprafaţa agricolă protejată de perdele se ridică la 75.000 ha. Ele cuprind zone întregi pe raza localităţilor Dăbuleni, Călăraşi, Bechet, Ostroveni, Sadova, Amărăşti de Jos, Amărăşti de Sus, Dobroteşti, Daneţi, Dobreşti, Rojişte şi Mârşani.

Primele împăduriri, la sfârşitul secolului al XIX-lea

Înainte de instalarea regimului comunist, sudul judeţului Dolj era bine împădurit, încă de la sfârşitul secolului al XIX-lea. Povestea, relatată de Daniel Drîgnei, directorul Direcţiei Silvice (DS) Dolj, a început de la campania militară din timpul Războiului de Independenţă (1877-1878). Atunci, Regele Carol I şi-a stabilit cartierul general la Poiana Mare şi a putut vedea întinsele suprafeţe ocupate de nisip. Măria Sa s-a interesat de posibilităţile de fixare a acestor terenuri.

După terminarea războiului şi redresarea economică a ţării, a cerut guvernului să ia măsuri în acest sens. Astfel, începând cu anul 1882, după unele pregătiri şi studii, au demarat lucrările de împădurire, desfăşurându-se într-un ritm de peste 500 ha/an. În anul 1904, suprafaţa ocupată cu păduri însuma 11.077 ha, iar până în 1948 s-au mai plantat 38.000 ha.

Un culoar impresionant

Ocolul Silvic Sadova deţine o suprafaţa de 1.422 ha perdele forestiere de protecţie, plantate în anii 1970-1972, după înfiinţarea Sistemului de irigaţii Sadova Corabia. Scopul a fost de a stopa deflaţia cauzată de vânturile care aveau o intensitate mai mare. Lungimea totală a acestora este de peste 1.500 km.

„Un caroiaj, în formă de U, are lungimile laturilor de 285 sau 570 m, în funcţie de speciile plantate. Lăţimea perdelelor principale, aflate pe direcţia est-vest a vântului, este de 20 sau 50 m, iar a celor secundare, care închid caroiajul, perpendiculare, pe direcţia nord-sud a vântului, de 7,5 m“ – ne-a spus directorul DS Dolj

Potrivit afirmaţiilor sale, în cele mai multe locuri perdelele sunt formate din salcâmi, dar mai există şi glădiţă sau sălcioară. De-a lungul canalelor de irigaţii şi a căilor de comunicaţie, există plop euramerican şi plop alb.

Paza este asigurată de pădurari. Numai că unul singur are în grijă 60-100 ha de perdele, ceea ce înseamnă vreo 200 km în lungime.

Reconversia

Refacerea pădurilor a început în 1997, când Ocolul Silvic Sadova a beneficiat de pe urma a două hotărâri de guvern. Astfel, au fost preluate două suprafeţe mari, de 1.292 ha şi 1.495 ha, terenuri pe care nu se putea face agricultură. Acestea au aparţinut Staţiunii Centrale de Cercetări pentru Cultura Plantelor pe Nisipuri Dăbuleni.

„Ca să înţelegeţi ce fel de terenuri erau, vă spun că, pe unele, nici măcar ciulinii nu creşteau“, a precizat

Drîgnei.
În principal, au fost plantaţi salcâmi, dar există şi stejar, pe vreo 40 ha. Pe lângă acestea, s-au mai folosit glădiţă, sălcioară, cenuşer, plop alb şi plop euramerican.

Traian DOBRE

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1148

□

Comentarii

□

□

1. Menu Morut -- (14-January-2011)Va felicit pentru articolele despre paduri. Nu sint padurar, dar iubesc natura si padurea. Dl reporter este singurul care scrie mereu despre paduri. Cred ca si el iubeste natura si padurea. As vrea sa mai citesc si despre hotii de paduri, ca daca scrieti de ei, poate se misca si justitia!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Performanţa a salvat Spitalul de Recuperare Brădet > REVISTA LUMEA SATULUI

Performanţa a salvat Spitalul de Recuperare Brădet

În timp ce multe unităţi sanitare au fost desfiinţate, Spitalul de Recu-perare Brădet (sat Brădeţu, comuna Brăduleţ, judeţul Argeş) a rezistat în faţa crizei. „Unitatea are regim special, de recuperare, fiind singura din zona de sud a ţării. Apoi, avem adresabilitate foarte mare, toate locurile fiind ocupate permanent. Acest indice de ocupare a paturilor este determinant în aprecierea activităţii. De asemenea, managementul a fost adaptat condiţiilor actuale“, ne-a declarat Doina Neacşu, directoarea spitalului.

Şi într-adevăr, în ziua vizitei noastre baza de tratament era arhiplină. Oameni de toate vârstele aşteptau să le vină rândul la diferite aparate sau executau mişcări controlate într-un bazin cu apă minerală sulfuroasă. Aceeaşi apă am regăsit-o şi în holul de la intrare, într-o fântână ornamentală, de unde bolnavii cu afecţiuni, de exemplu gastrită cronică, pot bea.

Economii pentru supravieţuire

Finanţarea este asigurată prin Casa de Asigurări de Sănătate Argeş (CASA). Din păcate, prin contract, serviciile medicale sunt decontate parţial. Spitalul are 200 de locuri, pentru care ar fi trebuit să primească bani. Cum perioada medie de spitalizare este de 12 zile, în valoare rotunjită ar însemna 400 de pacienţi în fiecare lună. În schimb, CASA decontează serviciile numai pentru aproximativ 300 de persoane. „Pentru a acoperi lipsa de fonduri, a trebuit să scădem costul utilităţilor. Achiziţiile le facem numai prin licitaţie şi sunt preferate produsele mai ieftine, dar nu în dauna calităţii“, a afirmat dr. Neacşu.

Conform celor spuse, a fost montată o instalaţie de recirculare a apei minerale sulfuroase, cu calităţi antiinflamatorii. Astfel s-au economisit combustibil şi energie electrică (aproape 40%!), dar şi bani care ar fi ajuns la firma distribuitoare a apei. O altă sursă de venit a fost creată prin sporirea confortului în anumite camere (televizor, frigider, mobilier nou etc.), mult peste nivelul standard decontat de CASA, la care pacienţii au acces contra cost. De exemplu, pentru o cameră single, tariful este de 40 de lei/noapte, iar pentru una cu două paturi, de 30 de lei/noapte. În cazul în care o persoană nu are asigurare, costul cazării, mesei şi tratamentului este de numai 120 de lei/zi. Şi sunt mulţi astfel de pacienţi, în general români care lucrează în străinătate.

Un spital la înălţime

Spitalul de Recuperare Brădet este situat în nordul judeţului Argeş, la poalele munţilor Făgăraş, pe cursul superior al râului Vâlsan, la 626 m altitudine. „Peste 90% din aparatură este nouă, de ultimă generaţie, achiziţionată cu bani de la Ministerul Sănătăţii, din surse proprii, dar şi de la Consiliul judeţean care este proprietarul clădirii moderne, cu opt etaje“ – ne-a spus directoarea unităţii sanitare. Chiar în ziua vizitei noastre, fusese dat în folosinţă, pentru testare, un aparat sofisticat de magneto-diaflux, pentru boli reumatismale.

Spitalul are trei secţii de recuperare medicală, câte două etaje pentru fiecare, în care există în medie aproape 70 de paturi. La primul nivel se află baza de tratament, iar la al doilea, camerele cu confort sporit şi blocul

alimentar. La parter funcţionează administraţia.
Aici lucrează cinci medici cu specializarea Balneologie, medicină fizică şi recuperare medicală, precum şi cinci rezidenţi care vor rămâne pe post la terminarea rezidenţiatului, cel puţin cinci ani, conform contractului semnat. Lor li se adaugă 39 de asistenţi medicali, împărţiţi în două profile. Unii sunt generalişti şi îşi desfăşoară activitatea pe secţii, la patul bolnavilor. Alţii lucrează în baza de balneo-fizioterapie, electroterapie sau kinetoterapie.

Izvor descoperit în 1888

Primul toponim atestat documentar pe teritoriul actualei comune Brăduleţ este Brădetu. Documentul care îl menţionează a fost emis de Radu cel Mare, voievod al Ţării Româneşti, în cancelaria sa de la Târgovişte, la 14 mai 1506. Aici se află casa părintească a lui Emil Constantinescu, fost preşedinte al României. Familia sa se refugiase din Basarabia, după ce această provincie românească a fost anexată la fosta URSS.

Brădetu este un sat cu oameni gospodari, cu case frumoase, peisaj de vis, dealuri împădurite, aer tare de munte, ape năvalnice. Păcat că zona este puţin cunoscută şi neexploatată turistic! Spitalul de Recuperare Brădet a fost construit în locul actual pentru efectele benefice ale apei sulfuroase, descoperite în anul 1888, care rivalizează cu staţiunea Călimăneşti, ambele localităţi fiind pe aceeaşi pânză freatică.

Descoperirea izvorului cu apă minerală, care a stat la baza întemeierii băilor, îi aparţine unui fotograf din Bucureşti. Omul era bolnav de ficat, stomac şi pancreas. S-a retras în satul natal, Vâlsăneşti de Argeş, pentru a-şi găsi sfârşitul acasă. Într-o zi, mergând spre sat, a văzut în văioagele din Brădetu un izvor cu apă urât mirositoare, cunoscut de localnici sub numele de „Puturosul“ din cauza conţinutului bogat în sulf. A luat apă din izvor, a dus-o la analize la Bucureşti, unde specialiştii au constatat că are importante proprietăţi terapeutice. Ulterior, o echipă de geologi a mai descoperit alte două izvoare care, de asemenea, aveau proprietăţi terapeutice în unele boli interne. Imediat a sosit aici o comisie ministerială, care a stabilit că există condiţii optime pentru înfiinţarea unei staţiuni balneoclimaterice. Astfel a luat fiinţă Spitalul de Recuperare din Brădetu.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
6094

□

Comentarii

□

□

1. cristi -- (3-March-2015)De ce se tolereaza in continuare spaga? In prezent spaga/mita este de 200-400 lei la medic si 50-100 lei la asistenti. Este revoltator

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

performanta-in-viziunea-unui-specialist-...

Performanţa, în viziunea unui specialist care a fost şi ministru

Vom discuta în această ediţie despre performanţa în agricultură, o temă care poate să mire, pentru că vorbim de o agricultură de subzistenţă şi semisubzistenţă. Performanţa este cea care ar putea scoate agricultura la liman într-o ţară care în mod sigur se va confrunta cu acea criză alimentară despre care se vorbeşte, şi nu în van. Interlocutorul meu este un om care a dedicat o viaţă agriculturii, domnul prof. univ. dr. Ioan Oancea, fost ministru al agriculturii şi fost fermier în Câmpia Bărăganului.

- Sunteţi cu siguranţă un om preocupat de performanţă, chiar am în faţă o nouă carte a dumneavoastră cu titlul „Tehnologii agricole performante“.

- Este vorba despre cea de-a treia ediţie, cu ultimele noutăţi în domeniu. Agricultura evoluează şi cerinţele sunt tot mai mari. Dar la noi, şi o spun cu tristeţe, ea nu mai este sprijinită la nivelul la care trebuie. Ne aşteaptă vremuri grele din punctul de vedere al alimentaţiei, şi nu numai pe noi.

Ministerul pare a fi legat de mâini

- Ministerul Agriculturii este optimist, susţinând că vom avea o producţie de grâu peste ce am realizat în anii trecuţi. E greu, totuşi, să ne pronunţăm până nu vedem grâul în hambar.

- Ca om care a lucrat în această instituţie, am impresia că ministerul ca atare nu este nici el sprijinit corespunzător de guvern şi de cei care conduc soarta ţării. Inclusiv structura organizatorică, după părerea mea, lasă de dorit. Acţiunile sanitar-veterinare, problemele fitosanitare, agenţiile de plăţi sunt separate. Altfel spus, foarte multe dintre funcţionalităţile importante ale agriculturii nu mai sunt la minister. Ca să nu mai vorbim de Administraţia Naţională de Îmbunătăţiri Funciare care, la fel, este foarte importantă. Toată lumea trage de cei care conduc acum Ministerul Agriculturii, dar trebuie spus că, din păcate, ei nu au pârghiile necesare de a acţiona unitar în sprijinul producătorului agricol.

Ceva scârţâie rău

- De la o vreme, parcă ceva scârţâie. De ce producţiile noastre agricole, la potenţialul de climă, sol, dar şi uman pe care îl avem, vizează totuşi neputinţa? Suntem cu mult sub Uniunea Europeană.

- Citeam ceea ce spunea savantul Gh. Ionescu-Şişeşti în 1931, citat care sună cam aşa: „Dacă proprietatea ţărănească nu va fi în stare să hrănească oraşele, să dea un prisos de produse agricole pentru export atunci România va fi nevoită să se întoarcă la forme de viaţă socială cu totul primitive. Partidele politice au dărâmat spiritul de asociaţie, acesta fiind unul dintre mijloacele importante de asigurare a progresului şi de a putea întrebuinţa cu folos mijloacele pe care ştiinţa şi tehnica modernă le pune la îndemâna agriculturii“. Cât este de valabilă şi la această oră afirmaţia marelui academician!

Care şansă?

- Se vorbeşte foarte mult în ultima perioadă despre agricultura de subzistenţă şi de semisubzistenţă. Fără îndoială, mare suprafaţă se află încă în proprietatea unor zeci de mii de oameni, dar să nu uităm că problema noastră de bază rămâne asigurarea nevoilor pieţei. Rimează acest tip de agricultură cu ceea ce oferă restul lumii ca model?

- În niciun caz. Eu chiar aş zice că dacă şi-a închipuit cineva că noi am fost primiţi în UE să ne fie nouă bine este un naiv. Odată intraţi aici trebuie să înfruntăm competiţia valorilor: cine lucrează mai bine, cine are pricepere mai multă, cine este organizat corespunzător acela este mai performant.

După toate prognozele care există, singura şansă a României este agricultura şi nu are sens să mai insistăm asupra potenţialului deosebit de care dispunem. Este clar, condiţii avem, dar trebuie şi un sprijin şi, cum spune şi zicala, cel mai bine e să te ajuţi singur şi să nu stai să-ţi pice de la alţii. Trebuie să ne organizăm noi corespunzător la nivel central, judeţean şi să-i sprijinim pe cei care cultivă pământul şi cresc animalele.

Nepăsători în faţa foametei care va veni

- Îmi vin în minte biotehnologiile şi îmi amintesc că am avut cândva o experienţă extraordinară în urma cultivării soiei modificate genetic. Ajunsesem la peste 550 de mii de hectare, dar ni s-a interzis să mai cultivăm în timp ce continuăm să importăm şroturi de soia din statele americane.

- Acesta este un exemplu tipic referitor la ce vă spuneam mai devreme: asta ne doresc cei cărora ne-am alăturat în 2007. Se ştie că, în cazul culturii de soia, România are tradiţie îndelungată şi condiţii deosebit de favorabile care în alte state nu există. Acesta este şi motivul pentru care toată Europa de Vest consumă şroturi aduse din SUA unde se cultivă soia modificată genetic. Ne dau şi nouă aceste şroturi, în timp ce fermierilor români şi procesatorilor le este interzis să le producă.

Este o chestiune total anacronică. Ministerul, sprijinit de cei de la guvern, trebuie să discute această problemă la Uniunea Europeană pentru că performanţele acestei culturi sunt spectaculoase. Într-o lume flămândă, cu probleme alimentare deosebite, este păcat să nu foloseşti ingineria genetică în obţinerea de hrană.

- Am vorbit de soia, dar acum, pentru că aţi lucrat aici, în sudul ţării, trebuie să ne amintim şi de orezăriile de excepţie pe care le aveam. Aflu că acum vreo 10 mii de hectare sunt cultivate de nişte trusturi italiene cu un succes enorm. De ce nimeni dintre ai noştri nu a văzut până acum acest potenţial?

- Aveţi dreptate, la Stăncuţa, în judeţul Brăila, de exemplu, nişte italieni au preluat orezăria de la fostul proprietar. Ei folosesc tot corpul agronomic care lucra acolo şi cultivă pe 3.000 ha de orez cu nişte performanţe extraordinare. Contraexemplu vă dau Chirnogii, care cultivau tot 3.000 ha de orez, dar unde nu se mai cultivă nici măcar un hectar. Nu este în ordine. Şi cel mai mare păcat e că amenajările sunt făcute. Trebuie doar întreţinute şi reparate şi cu puţin efort se poate face şi aici performanţă, mai ales că există şi sursa de apă care este Dunărea. Iar cerinţele pentru orez sunt formidabile.

- Deşi oameni de ştiinţă de talie mondială atrag atenţia asupra crizei alimentare, făcând chiar o listă a celor mai afectate state, la noi nimeni nu ia în seamă aceste prognoze. Mergem parcă orbeşte şi de aici şi rezultatele pe care le avem.

- Din păcate, aşa este. La noi, în foarte multe funcţii de decizie sunt oameni care nu au competenţa necesară şi mai stau foarte rău şi cu corectitudinea. Or, fără aceste două calităţi, nu poţi conduce agricultura ţării. Nici măcar o fermă, o întreprindere. De aceea cred că în fiecare funcţie de decizie trebuie să punem oameni competenţi şi corecţi, pentru că altfel nu vom putea avea performanţă.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
834
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Performanţă la APIA, datorită managementului

Interviu cu Florin Marius Faur, directorul general al Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA)

- S-a vorbit, în ultimul timp, despre performanţă la APIA. Practic, ce s-a întâmplat?

- Campania de preluare a cererilor pe anul 2011, pentru SAPS, plata pe suprafaţă, fără penalizări, s-a încheiat. A fost un succes, fiind cea mai liniştită din ultimii ani, datorită folosirii IPA Online. Din totalul de 1,04 milioane de fermieri care au depus cereri în perioada 1 martie - 16 mai, pentru 9,2 milioane ha, numai 14.000 au mai făcut apel la forma clasică pe hârtie, sub formă de schiţe desenate de fermieri, pentru 55.000 ha. Toţi ceilalţi au preferat aplicaţia software. Acum urmează procesele de control, autorizare şi plată. În 2011, SAPS are alocate 907,4 milioane de euro, din Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA), cu 200 milioane de euro mai mult decât anul trecut. Astfel, acum fermierii români vor primi din fonduri europene câte 100 euro/ha, comparativ cu 80,36 euro/ha în 2010. În perioada 16.10.2010 – 14.05.2011, s-au plătit în total pentru SAPS şi PNDC (Plăţi Naţionale Directe Complementare) 942 milioane de euro, din care 646 milioane de euro din bugetul UE.

Parcele în format electronic

- Câte parcele în format electronic există?

- În acest moment, există 6,11 milioane de parcele în format electronic. Acestea ajută la întocmirea exactă a unor date statistice, referitoare la culturi, pe baza cărora se va vedea evoluţia în raport cu anii precedenţi, mai ales cu modul în care a fost utilizat terenul arabil.

Practic, în acest an, am mers în paralel atât cu depunerea cererilor, cât şi cu procesul de înregistrare în aplicaţia electronică, pentru a putea demara procesele de control şi autorizare.

Credite pentru bunăstarea animalelor

- Unii crescători susţin că nu sunt bani pentru bunăstarea animalelor. Care este adevărul?

- Pachetele de sprijin pentru bunăstarea animalelor au o valoare în acest an de 720 milioane lei, câte 50% pentru porci şi, respectiv, păsări. Pentru porcine s-au depus 214 cereri, în valoare de 83,6 milioane de lei, iar pentru păsări, 212 cereri, în sumă de 125 milioane de lei. Aici vorbim de operatorii importanţi, cu impact mare asupra pieţei de carne din România. Acest pachet ţine piaţa în echilibru. Plăţile se vor face în luna noiembrie. Însă am introdus un mecanism de creditare, în care APIA devine girant, prin eliberarea de adeverinţe pe baza cărora se pot lua credite. Avem deja 80 de beneficiari care au solicitat împreună 30 milioane de lei.

Eroarea prin teledetecţie - 3,6%

- Unii fermieri s-au plâns că apar erori la controalele prin teledetecţie şi că plata decurge mai greu. Cum explicaţi aceste chestiuni?

- În ultimele săptămâni, plata pe suprafaţă decurge mai greu. Este vorba despre cazuri care, de-a lungul anului trecut, au avut diverse probleme, în urma controalelor, mai ales cel prin teledetecţie. În campaniile anterioare, la acest tip de control specializat, se ajungea la o rată de eroare pe rapoarte de 10%. Acum, a coborât la 3,6%. Acest lucru arată o mai bună poziţionare făcută de fermieri şi o atenţie sporită a angajaţilor APIA. Cum experienţa se dezvoltă, vom ajunge ca şi rezultatele să fie mult mai bune. Adevărul este că mai există vreo 16.000 de fermieri cu probleme, dintr-un total de 1,088 de milioane, câţi au fost anul trecut.

- Vă mulţumesc!

A consemnat Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
926
□
° Comentarii
□
□

° 1. Antoniu Poienaru -- (1-June-2011)Iara va laudati stapanul care de malaiu' prin atribuire directa, fara licitatie? Din 1,04 mil de fermieri care si-au digitizat parcelele, un procent de 95% sunt semianalfabeti si nu stiu ce-i ala calculator. Faur minte si va raspunde penal pentru sanctiunile Comisiei aplicate Romaniei in Campania 2010 si 2011. A livrat firmei care a facut controlul prin teledetectie, parcele digitizate de catre functionari in numele fermierilor, fara ca acestia sa stie, pentru ca in 2011 sa-i puna sa semneze ca au fost de acord.

° 2. Antoniu Poienaru -- (1-June-2011)In privinta bunastarii pasarilor, exista cereri ale unor firme carora Registrul Comertului le-a cerut radierea sau partenerii de afaceri, insolventa. Normelor metodologice de acordare a ajutoarelor de stat spun clar la Cap II, Art. 2.(2)cine are dreptul la ajutor de stat si cine nu. A se tine cont si de avizele date de DSV-uri in conformitate cu decizia Comisiei din 10 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/89/UE privind masurile tranzitorii in legatura cu aplicarea anumitor cerinte, la anumite unitati din Romania.Presiunile politice facute de 'gainari' asupra APIA trebuie sa inceteze.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

performantele-acestui-an-agricol-se-dato...

Performanţele acestui an agricol se datorează şi cercetării

Pentru că ne aflăm la început de toamnă am ţinut să cunoaştem opiniile despre acest an agricol de la un om pe umerii căruia stau destule responsabilităţi, mai cu seamă în ceea ce priveşte starea cercetării agricole româneşti. Este vorba despre domnul Marian Verzea (foto), director general al Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Agricultură Fundulea. Dar nu puteam vorbi despre agricultură fără să abordăm şi domeniul în care interlocutorul nostru îşi desfăşoară activitatea, mai exact cercetarea ştiinţifică, o muncă de bijutier care cere talent, geniu şi ale cărei rezultate nu pot fi văzute imediat.

– Încep cu o întrebare directă, pe care v-ar adresa-o orice cetăţean. Agricultura din acest an, din rezultatele cunoscute deocamdată, se deosebeşte de cea din anii anteriori?

– Sigur părerile sunt împărţite. Ceea ce vă pot spune eu este că într-adevăr bilanţul făcut la jumătatea anului, deci după recoltarea cerealelor păioase şi a celorlalte specii care au fost deja recoltate, este unul favorabil. Există diferenţieri pe teritoriul ţării, dar pe ansamblu rezultatele sunt bune. Sigur că ne-au ajutat şi condiţiile climatice, dar şi producătorii au meritul lor pentru că au început să conştientizeze că aplicarea rezultatelor cercetării ştiinţifice îi ajută să fie din ce în ce mai performanţi. Şi am să dau un exemplu care îmi este la îndemână, cel cu privire la grâu.

Performanţele lor deosebite se datorează şi faptului că cei mai mulţi dintre ei cultivă pe suprafeţe din ce în ce mai mari soiurile româneşti create de staţiunile noastre de cercetare, care dau aceste rezultate pentru că sunt obţinute în condiţiile climatice din România şi în ele sunt înglobate o serie de gene care conferă această adaptabilitate la condiţiile pedoclimatice. În consecinţă, în acest an producţiile lor au fost neaşteptat de bune, lucru care nu poate decât să ne bucure pentru că ne asigură pâinea pentru consumul din perioada următoare, dar şi ceva disponibilităţi pentru export.

Necesarul de sământă de grâu este încă acoperit

– Ştiind că cercetarea a trecut în această perioadă printr-o situaţie nu tocmai fericită, mă interesează în aceste condiţii dacă mai pot produce staţiunile de cercetare seminţele necesare consumului intern.

– Toată această perioadă de după '90 a fost una extrem de dificilă pentru unităţile de cercetare din domeniul agricol şi, din nefericire, ea continuă. Revenind la agricultură, unităţile de cercetare încă pot asigura cantităţi suficiente de seminţe din categorii biologice superioare, şi asta în condiţiile în care ne aflăm pe o piaţă liberă cu o concurenţă extrem de puternică, deci presiunea asupra celor care creează organisme noi este mare. Aş face o subliniere. În momentul de faţă, în materie de grâu, creaţiile institutului şi ale staţiunilor experimentale acoperă în fiecare an aproximativ 80% din ce se cultivă cu grâu în ţara românească, ceea ce înseamnă o suprafaţă apreciabilă. Dar, în acelaşi timp, am realizat că există loc pentru toată lumea, iar responsabilitatea noastră este de a asigura celor care încearcă să obţină producţii din ce în ce mai mari organisme biologice capabile în condiţii de tehnologie optimă.

Experienţa acumulată nu are cui să fie împărtăşită

– În cercetarea agricolă românească sunt câteva nume de prestigiu care au lucrat atât pentru floarea-soarelui cât şi pentru porumb şi grâu. Problema esenţială este dacă are cine să le ia locul.

– Ceea ce vă pot spune este că, într-adevăr, ţara noastră a avut prioritate pe plan mondial în ceea ce priveşte cercetarea la floarea-soarelui: primii hibrizi comerciali introduşi în producţie au fost de origine românească, fiind rodul muncii echipei conduse de prof. Vrânceanu. Şi în momentul de faţă liniile consangvinizate create la institut fac parte din hibrizii comerciali creaţi în comun cu diferite firme de prestigiu din lume şi pentru asta primim redevenţă, ceea ce ne asigură o oarecare independenţă din punct de vedere financiar.

Dar marea problemă care se pune este că, în general, în cercetarea ştiinţifică nu există o şcoală, ba din contră a existat şi încă se manifestă o ruptură între generaţii şi acesta este un lucru extrem de dăunător. Pentru că, oricât de bine pregătiţi ar ieşi absolvenţii de pe băncile facultăţii, ei ar trebui să aibă lângă cine să se formeze. Mai sunt puţini oameni dedicaţi activităţii de cercetare care pun pasiune în această activitate şi va fi foarte dificil pentru nou-veniţi să preia şi să ducă mai departe realizările obţinute până în momentul de faţă. Şi, atât timp cât retribuţia nu va fi pe măsura muncii, va fi greu să găsim oameni bine pregătiţi.

Câmpul experimental, principalul laborator

– Despre suprafeţele pe care le-a deţinut cândva institutul şi care s-au redus drastic în ultimii ani tot am mai vorbit. La ce nivel vă situaţi însă în ceea ce priveşte aparatura, dotarea tehnică?

– Aşa cum bine ştiţi, cercetarea agricolă în ultimii 20 de ani nu a beneficiat de un sprijin direct de la bugetul statului. Noi ne-am desfăşurat activitatea în general din surse proprii, de aceea o parte din sta-ţiuni nu sunt într-o situaţie prea fericită. La Fundulea am reuşit totuşi să menţinem un echilibru, ne-am închis cu profit şi numai în acest an, de exemplu, am investit aproximativ 1 milion de euro în maşini pentru câmpurile experimentale şi de producere a seminţei. Anterior, din proiectele de cerce-tare am reuşit să utilăm şi o parte din laboratoare şi în special pe cel de genetică moleculară, important pentru activitatea de viitor, unde s-au investit sume considerabile.

Dar după cum bine ştiţi, principalul nostru laborator este câmpul experimental. Noi suntem o instituţie de cercetare cu un pronunţat caracter aplicativ. Dar ar fi bine să discutăm aici şi de cercetarea fundamentală pentru că probabil noi am pierdut pasul faţă de ceea ce se întâmplă în jurul nostru şi din cauza faptului că am neglijat acest sector.

La grâu, dacă reuşim să facem faţă concurenţei este pentru că am avut colective de cercetare fundamentală care au lucrat pentru programele de ameliorare, au creat material, au făcut transfer de gene din speciile sălbatice, au introdus metode moderne de biotehnologii. Fără cercetarea fundamentală ca parte componentă a celei aplicative, progresele nu pot fi pe măsura aşteptărilor.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
606

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net

pericol-in-legumicultura_l532.html

Pericol în legumicultură > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPericol în legumicultură

Un cititor de-al revistei ne-a contactat pentru a ne cere sfatul în combaterea unei boli apărute la tomatele pe care le cultivă în grădina sa. Dumnealui spune că pe tulpinile plantelor apar pete brune, după care acestea se ofilesc şi mor.

Simptomele par a fi specifice atacului de Alternaria solani, parazit care se instalează pe suprafaţa tulpinilor de tomate mai ales în culturile din câmp. Acesta atacă şi restul organelor aeriene ale plantelor, inclusiv fructele pe care apar pete caracteristice, maro închis, cu fine cercuri concentrice, care pe vreme umedă se acoperă cu un înveliş catifelat negru. Se dezvoltă la temperaturi moderate de 18-25°C, dar numai la o umiditate ridicată a aerului. Cele mai sensibile sunt plantele de pe solurile slab fertile sau foarte încărcate cu fructe.

Prevenire şi combatere

Pentru prevenirea extinderii bolii, culturile trebuie protejate prin tratamente preventive cu fungicide şi cu produse pe bază de sulfat de cupru, oxiclorură de cupru, mancozeb, metiram, toate cu acţiune de suprafaţă, eficace şi împotriva manei. Mai sunt însă o serie de paraziţi vegetali ai tulpinilor de tomate care produc brunificarea ţesuturilor atacate, cel mai întâlnit fiind Phytophthora infestans, parazit comun al tomatelor şi cartofului, care produce mana. Dezvoltarea şi răspândirea acestuia este favorizată de nopţile răcoroase şi de zilele moderat calde, dar foarte umede.

Evoluţia bolii este stopată atunci când temperatura trece de 30°C şi atmosfera este foarte uscată. Dacă condiţiile climatice se menţin favorabile câteva zile, boala cuprinde foarte repede întreaga cultură, care apare ca arsă. În această situaţie, cultura trebuie desfiinţată, iar resturile vegetale arse. Pentru a evita pagubele pe care acest parazit le poate produce, soluţia este ca acestea să fie protejate preventiv, mai ales în partea a doua a perioadei de vegetaţie, cu fungicide pe bază de cupru, mancozeb, maneb, metiram, captan, folpet etc.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
6309

□

Comentarii

□

□

1. legumicultor -- (17-July-2010)De mare utilitate ar fi dezvoltarea acestui subiect. Culturile de tomate in zona Buzau au fost compromise pana la 100% pe mari suprafete din cauza atacului de mana,putregai, etc.

2. Ioan -- (23-July-2010) Trebuie cqa oamenii de stiinta din statiunile de cercetare si productie sectorul de legume, sa gandeasca si posibilitatea de a introduce pentru adaptare si alte plante care sa compenseze

cartoful din hrana populatiei. E o strategie pentru viitor,avand in vedere schimbarea climei si apartitia atmosfererei tot mai umede in zona europeana. Sugerez cartoful dulce
(Ipomaea batata) si extinderea culturii de dovleac turcesc (Ludaie) care se pot stoca si nu necesita atata ingrijie, avand daunatori foarte putini.

3. Re: Ioan -- (23-July-2010)Prin ,,Dovleacul turcesc(LUDAIE),, eu inteleg Cucurbita maxima. Cine stie altceva ,sa ma combata.

4. MIRCEA CROITORU -- (24-July-2010)Cititorului dv.eu il intreb daca a facut dezinfectia solului cu sulfat de cupru din toamna.Petele brune pot sa apara si daca a folosit in nutritia plantelor mai mult azot,care este o mare greseala sa il folosesti in tinpul perioadei de vegetatie.Eu cred ,din ce spune dinsul ca plantele se ofilesc si mor,ca este mai degraba ofilirea bacteriana,produsa de ciuperca corynebacterium,care este foarte periculoasa,si sursa bolii este semintele si solul.Observ din recomandarile pe care se dau de diferiti ing.in revistele de agricultura,nimeni nu pune accent pe o nutritie eghilibrata,voi continua.

5. Mircea Croitoru -- (24-July-2010)SI PREGATIREA SOLULUI DIN toamna,sau primavara cu sulfat de potasiu,sulfat de magneziu,si superfosfat.Eu personal la cultura legumelor,mai ales cea din solarii,nu recomand ingrasamintele complese,care au multe saruri,recomand ingrasamintele bio cu rezultate foarte bune,iar ca tratamente fitosanitare,Atentie si pentru cei cre cultiva cartof;PREVICUR ENERGY 0,10PLUS ACROBAT 0,20,DUPA 10 ZILE CURZATE MANOX,0,25PLUS EGUATION 0,05,DUPA 7 ZILE ROVER 0,25 PLUS PYRUS 0,15,DUPA 7 ZILE TRIUMF 0,40,,Se poate adauga si insecticide cu rezultate foarte bune ;mospilan 0,05,sau milbeknoc,0,10,sau novadim

6. Mircea Croitoru -- (24-July-2010)Nimeni vad ca nu spune si despre factorii ,favorizati,cauzele,si ce masuri trebuiesc luate.Ex.alternaria,factorii favorizati este.un sol cu continut redus de humus,2,sol cu drenajdeficitar,sol cu exces de saruri,sol saturat de apa.Deci observam ca de la sol provine toate necazurile.Pregatind solul corespunzator din toamna,eliminati mult din tratamentele fitosanitare.In solarii trebue avut mare grija cu aierisirea,si dati sprituri de apa,si evitati la temperaturi ridicate ingrasamintele prin picurare,si insecticide pe baza de cipermetrin.Legumicultura este cea mai grea ramura,trebue substantapo

7. Ionel -- (5-August-2010)Pentru stropiri de protectie, atentie la timpul de pauza pana la recoltare. Incazul insecticidului NOVADIM, timpul de pauza este 50 zile. Daca se apropie recoltarea si apar daunatori, se va stropi cu un insecticid cu timp de pauza mic. Se intampla ca in cazul NOVADIM PROGRESS, cu actiune sistemica, sa nu fie tiparit pe notita de pe flacon timpul de pauza si sa-l gasiti din alte surse ca fiind 50 zile.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pericolul-deznationalizarii-si-rusificar...

Pericolul deznaţionalizării şi rusificării în Basarabia

Populaţia autohtonă a Moldovei dintre Prut şi Nistru a cunoscut încă din primii ani după ocupaţia rusească o politică cruntă de deznaţionalizare şi rusificare. S-a impus prin colonizări masive cu populaţie străină, prin şcoală, presă, aparat administrativ şi armată, limba rusă ca mijloc oficial de comunicare, valorile spirituale naţionale fiind neglijate. S-a imprimat astfel şi falsa concepţie privind deosebirile etnico-lingvistice dintre moldovenii din Basarabia şi cei din dreapta Prutului.

Imediat după ocupaţie, Rusia a păstrat în noua provincie a imperiului vechea ei organizare moştenită de la domnii Moldovei. Mai mult, ţarul Alexandru I l-a numit ca guvernator civil al provinciei pe Scarlat Sturza, mare boier, emigrat în Rusia, unde s-a înrolat în armata rusă, ajungând la gradul de general de brigadă. Sturza a fost ajutat la conducerea Basarabiei numai de boieri moldoveni într-un sfat obştesc, asemănător ca mod de funcţionare Divanului domnesc din Iaşi.

Însă un an mai târziu, ţarul a numit guvernator pe generalul Ivan Marcovici Harting. Acesta avea să contribuie la rusificarea provinciei, înlăturând vechile legi şi obiceiurile autohtone. Basarabenii s-au plâns la Sankt Petersburg prin intermediul mitropolitului Gavril Bănulescu-Bodoni, cerând încetarea abuzurilor. Ţarul l-a revocat pe Harting, promiţând statornicirea conducerii provinciei anexate după vechile ei drepturi şi obiceiuri. După o relativă deschidere, drepturile localnicilor au fost tot mai mult micşorate şi sporite eforturile de rusificare prin înlocuirea legislaţiei autohtone cu cea rusă.

Pentru a avea o evidenţă a populaţiei provinciei anexate, autorităţile ţariste au procedat în 1817 la întocmirea unui recensământ. Pe grupe etnice, românii reprezentau peste 74%, ucrainenii circa 12%, ruşii aproape 2% ş.a.m.d.

În 1862, moldovenii reprezentau 55%, străinii 48%, iar în 1897, conform altei statistici, alogenii erau în procent de 52%, în timp ce numărul românilor se situa la 47,58%.

Pretextând între altele şi faptul că moldovenii basarabeni emigrează în masă peste Prut preferând „stăpânirea otomană celei pravoslavnice ruseşti“, administraţia ţaristă a intensificat colonizarea Basarabiei cu elemente alogene. Astfel au venit în provincia de peste Prut bulgari, ruşi, armeni, greci, evrei, ucraineni, germani care s-au instalat în sudul Basarabiei şi care au beneficiat de privilegii fiscale, administrative şi militare.

Procesul de deznaţionalizare a căpătat forme sălbatice după încheierea celui de al Doilea Război Mondial, când sute de mii de români din Basarabia au fost trimişi în „Siberii de gheaţă“ şi în locul lor au apărut numeroşi ruşi şi mulţi alţii de pe tot întinsul fostei Uniuni Sovietice, astfel încât nu de puţine ori străzile Chişinăului arată ca un mozaic unde limba rusă este omniprezentă.

Un loc aparte între aceste populaţii, venite de peste tot, îl reprezintă bulgarii, în rândul cărora au fost înregistrate după 1812 şi găgăuzii – un neam de obârşie turcă creştinaţi în confesiune ortodoxă. Amintesc

despre acest grup etnic care, asemenea puiului de cuc, azvârle din cuib odraslele celor care l-au crescut de mic. Ei bine, aceşti nou veniţi au dorit să-şi facă… ţară în ţara care i-a adăpostit.
Profitând de apariţia Republicii Moldoveneşti Transnistrene şi de slăbiciunea guvernului de la Chişinău şi cu susţinerea făţişă a Moscovei, în anii ’90 în sudul Moldovei a luat fiinţă o regiune autonomă numită Gagauz Yeri, condusă de un „başcan“ – un fel de guvernator. Acesta desemnează conducerea justiţiei locale, a poliţiei, a administraţiei, a învăţământului etc. În „capitala“ Comrat, asemănătoare, vorba unui coleg ziarist, cu… Lehliu-Gară, funcţionează şi o „universitate“ unde se predă în… limba rusă, iar cei mai mulţi dintre scriitori – atâţia cât sunt – se manifestă în aceeaşi limbă pentru că mulţi dintre găgăuzi nu-şi mai cunosc propria limbă.
La rândul lor, cetăţenii mai întunecaţi la chip (în Basarabia se numesc în continuare ţigani) din jurul oraşului Soroca mai-mai să ceară şi ei un teritoriu pe care să-l proclame „autonom“.
Dar, cu toate acestea, în pofida încercărilor repetate ale puterii centrale de la Sankt Petersburg şi mai târziu ale bolşevicilor de a-i asimila pe localnici prin deznaţionalizare şi colonizări, conştiinţa naţională a românilor din provincia anexată samavolnic în 1812 nu a încetat, ei păstrându-şi limba, tradiţiile şi obiceiurile vetrei străbune de locuire a ţării Moldovei.
Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
1040
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pericolul-fructelor-si-legumelor-fatoase...

Pericolul fructelor şi legumelor „făţoase“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Pericolul fructelor şi legumelor „făţoase“

În ultimii ani, din diverse motive, unul dintre ele fiind acela că ne-am cam lăsat de izbelişte pământul care ne hrănea, am început să aducem de la turci şi olandezi – şi de unde mai putem – necesarul de legume şi fructe. Ca să vorbim doar despre acestea... Din păcate, ele sunt departe de a fi naturale, cum erau în grădina ori livada din spatele casei părinteşti, şi observăm că ne „pricopsim“ cu o sumedenie de boli, unele mai grele şi mai urâte ca altele.

Fortificarea chimică

Importăm tot ce se poate importa. E mai simplu decât să cultivăm la noi ce ne trebuie. Ehei, trebuie îngrijit terenul, trebuie făcute o serie de operaţii... În fapt, noi am distrus zeci de hectare de livezi şi grădini. Tot ce aveam.

Pe lângă acest aspect, se mai poate vorbi de unul: de bună voie şi nesiliţi de nimeni, am acceptat să devenim, în perimetrul Europei, cel puţin, simpli beneficiari, nu producători... Cum eram odată... Legumele şi fructele „făţoase“ pe care le găsim nu numai în marile magazine, dar şi în pieţe, sunt produse prin folosirea masivă a substanţelor chimice. Nici măcar conservarea nu e naturală...

Aşa stând lucrurile, te întrebi: cum să-şi mai capteze omul necesarul de minerale din ele? Am văzut mereu cum cumpărătorii de la piaţă sau dintr-un magazin caută, cu obstinaţie, doar acele produse mari, coapte, care arată extraordinar. Nu se gândesc că au atâtea chimicale în ele...

Paradoxul olandez

De fapt, în ceea ce ne priveşte, avem parte de un paradox: Olanda, una dintre ţările de unde aducem fructe şi legume, are teren productiv infim faţă de noi. Dar producţii record! Atunci? Cum de pe suprafeţe mai mici se pot obţine cantităţi atât de însemnate? Numai în poveşti Făt-Frumos creşte într-un an cât alţii în zece, în mod natural. Olandezii utilizează – şi nu o spun eu, ci specialiştii – tratamente puternice ca să aibă astfel de rezultate. Aşa se şi explică diferenţa dintre – luăm cel mai la îndemână exemplu – roşia de la noi şi cea de la ei. A lor e mai frumoasă, dar a noastră e mai gustoasă.

Şi de la turci, la fel. Pe lângă chimicalele necesare eficientizării solului, se mai aplică altele şi pentru păstrarea produselor în stare bună cât mai mult timp. De regulă, fructele sau legumele sunt injectate şi ca să se coacă mai repede, înainte de limită, ca să se poată recolta altele după aceea.

Riscuri

Din păcate, exemplul a fost adoptat şi de producătorii de la noi, care nu iau în calcul riscul îmbolnăvirii de cancer al celor care cumpără şi consumă asemenea produse. Aşa că, pentru că folosesc din plin tot felul de pesticide care să le asigure recolte bune, şi fructele şi legumele oferite de producătorii autohtoni sunt periculoase.

Cele mai riscante par a fi, conform cercetărilor, merele, cele despre care se spunea până deunăzi că ţin doctorul departe de casă, şi strugurii. Sunt periculoase, de asemenea, citricele, bananele, căpşunele, pepenii, roşiile, brocoli, toate fiind injectate cu pesticide pentru un aspect deosebit. Dar nici cu castraveţii şi dovleceii, trataţi chimic, nu ne e ruşine. Asta chiar dacă le conservăm fără coajă.
Nina MARCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
752
□
º Comentarii
□
□
º 1. kristina -- (26-October-2010)e foarte cptivanta informatia ta ,insa daka nu vom kumpara fruktele si legumele ,precum toate sunt periculoase ,cu ce trebuie sa ne alimentam?
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pericolul-zgomotului-din-mari-si-oceane_...

Imprimati articolulPericolul zgomotului din mări şi oceane!

Lumea este tot mai îngrijorată din cauză că oceanul a devenit un loc în care balenele, delfinii şi alte mamifere marine sunt derutate de sunetul sonarelor şi al motoarelor navelor. Cercetătorii care investighează moartea unor balene şi delfini găsiţi morţi au descoperit că animalele au murit din cauza unei grave hemoragii cerebrale! Ei cred că hemoragia a fost produsă de undele emise de sonarele unor nave aflate în apropiere. Navele comerciale, construcţiile de lângă coastă şi bărcile cu motor şi cele folosite la schiul nautic contribuie şi ele la suferinţa provocată mamiferelor marine, care sunt afectate de o gamă mai largă de sunete decât omul. Când balenele şi delfinii se scufundă, aerul din plămâni este împins în cavităţile corpului.

Bulele de aer din cavităţi pot amplifica undele sonore până la 25 de ori, ceea ce provoacă distrugerea masivă a ţesuturilor la sunete mult mai joase şi pe o suprafaţă a mării mult mai mare decât se credea! În plus, zgomotul din oceane reduce nivelul comunicaţiilor, ceea ce înseamnă că balenele şi delfinii vor trebui să „strige“ mai tare! Acest lucru i-ar putea împiedica să se întâlnească şi să se împerecheze şi, dacă nu vor mai putea auzi, nici nu vor mai putea naviga!

(V.A.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
627

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Personalităţi române în Transilvania medievală

Spuneam cu alt prilej că, treptat, în cursul secolelor XIII-XV, situaţia românilor transilvăneni se înrăutăţeşte. Înnobilarea ostaşilor care s-au distins prin vitejia lor în luptele împotriva turcilor, în loc să întărească elementul românesc, va duce la un rezultat contrar: se răpeşte neamului nostru, prin deznaţionalizare, elementele cele mai destoinice. Să amintim aici actul prin care Ludovic al II-lea dăruieşte căpitanilor Fiatu şi Racoviţă din Banat, înnobilându-i, o pădure ca recompensă „pentru serviciile militare aduse în luptele de graniţă cu turcii". Aceştia, ca şi Iancu de Hunedoara şi fiii săi Ladislau şi Mateiaş, şi atâţia alţii trec la catolicism.

Unitatea de neam a românilor

Din aceeaşi familie a Corvineştilor a făcut parte şi Nicolae Olahul (românul), arhiepiscop de Strigonia şi cancelar al Ungariei. Nepot al regelui Mateiaş, Nicolae nu urmează precum celelalte neamuri ale sale cariera militară ci intră în mănăstire, ajungând în 1553 pe cea mai înaltă treaptă a ierarhiei bisericeşti ungare – arhiepiscop de Strigonia. Înnobilat în 1558 de Ferdinand I, este numit patru ani mai târziu regent, adică locţiitor al suveranului la conducerea părţii din Ungaria neocupate de turci.

De la Nicolae Olahul ne-au rămas multe scrieri cu caracter istoric şi geografic. În lucrarea Hungaria, editată la Bruxelles, el descrie Transilvania, Banatul şi chiar Moldova şi Muntenia. Este prima dată când un român afirmă, în scris, unitatea de neam şi originea latină comună a muntenilor, moldovenilor şi transilvănenilor. Despre moldoveni afirmă că „se consideră mai generoşi şi mai viteji" decât fraţii lor de peste Milcov.

La conducerea Transilvaniei

Un alt personaj însemnat de origine românească este şi Mihail Valahul sau Mihail Csáki, urmaş al unei familii româneşti de prin părţile Bihorului, înnobilată pentru merite militare cu titlul de cavaler.

Protopop de Crişana şi canonic de Alba-Iulia, în 1550 Mihail Valahul este numit secretar al reginei Isabella, văduva lui Ioan Zápolya, şi profesor al fiului acesteia. După moartea reginei şi suirea pe tron a lui Ioan-Sigismund este numit „locumtenens" (locţiitor) al principatului Transilvaniei.

Să mai amintim printre românii care au jucat un rol însemnat în istoria Ungariei pe Gaspar Bekeš şi Stefan Mailath. Gaşpar Bekeš, „român neaoş din ţinutul Caraş-Severinului", cum consemnează istoricul ungur A. Veress, a fost unul dintre executorii testamentari ai regelui Ioan Sigismund. În 1570 este trimis în solie la împăratul Maximilian al II-lea şi, cu sprijinul acestuia, încearcă să devină principe al Transilvaniei, după moartea fiului lui Ioan Zápolya. Este învins însă de un alt pretendent, Stefan Bathory, căruia mai târziu îi devine colaborator şi ajutor în războaie.

Stefan Mailath a asediat în 1531 în cetatea Mediaşului pe trimisul sultanului Alaisio Sritti, pe care l-a luat prizonier, decapitându-l mai târziu. Până la urmă el va avea aceeaşi soartă: fiind în slujba regelui Ferdinand, ajunge în conflict cu turcii, este asediat de trupele domnitorilor români în cetatea Făgăraşului la 1541, cade prizonier şi îşi va petrece restul zilelor în închisoarea Edi Kule (şapte turnuri) din Constantinopol.

Stelian Ciocoiu

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1588
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

perspectivele-filierei-de-cereale-din-ro...

Perspectivele filierei de cereale din România

Peste 70 de participanţi, reprezentând diferitele segmente ale sectorului cerealier: producători, procesatori şi furnizori au participat la seminarul „Perspectivele filierei de cereale din România“, organizat de Camera de Comerţ, Industrie şi Agricultură Franceză din România (CCIFER), în parteneriat cu Serviciul Economic din Bucureşti, Ambasada Franţei în România, pe data de 6 martie.

Scopul evenimentului a fost acela de a prezenta publicului modelul francez de structurare în filiere şi avantajele pe care acesta le prezintă pentru actorii implicaţi în activităţi legate de producţia, transformarea şi distribuţia unui produs agricol sau a unei întregi game. „O filieră este construită în jurul a trei piloni: consumatorul final, transformatorul şi producătorul; ei sunt legaţi printr-un contract şi solidari în asigurarea calităţii şi cantităţii asupra cărora s-au angajat. În România sunt încă puţine exemple de filiere structurate, însă este de dorit ca acest model să se multiplice pentru a putea da o vizibilitate tuturor actorilor din lanţul de producţie“, a declarat Arnaud Van Strien, preşedintele grupului de lucru agricol şi agroalimentar din cadrul CCIFER.

În partea a doua a evenimentului reprezentanţii a trei societăţi franceze din România au prezentat aspecte legate de experienţa lor şi organizarea filierei: Florin Constantin – Euralis Semences, Pierre-François Mahieu – Soufflet Agro şi Frederic Randag – Expur România.

Acest seminar este primul dintr-o serie de 4 care vor fi organizate în 2012, următoarele având ca teme: structurarea filierei laptelui, politica agricolă comună şi situaţia fondului funciar, gestiunea riscului financiar şi comercial în sectorul agricol.

Camera de Comerţ, Industrie şi Agricultură Franceză din România reuneşte peste 300 de companii aderente, care activează în sectoare variate, în care se poziţionează adesea pe primul loc. În 2010, companiile membre CCIFER au realizat o cifră de afaceri globală de 20 mld. euro şi au peste 110.000 de angajaţi.

Păduri în valoare de 3,5 miliarde euro, furate pe faţă

„Federaţia pentru Apărarea Pădurilor semnalează opiniei publice litigiul existent între statul român şi o fundaţie de drept privat referitor la dreptul de proprietate asupra unei averi estimate la peste 3,5 miliarde de euro“ – a declarat Marian Stoicescu, președintele acestei federații, în cadrul unei recente conferințe de presă.

Domnia sa a afirmat că un grup de 22 de persoane fizice, constituite într-o fundaţie de drept privat, intitulată pompos Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei (FBORB), vrea să fure pe față, 166,813 ha de păduri din proprietatea statului, aflate pe teritoriul Direcției Silvice Suceava, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva.

Tartorul Zainea

Fundația, înfiinţată în 2000, este condusă de Vasile Zainea, zis IPS Pimen. Are sediul în Suceava și vrea să pună mâna și pe 160 de clădiri care se află pe acele terenuri, majoritatea sedii de cantoane sau ocoale silvice.

FBORB se doreşte a fi continuatoarea unei persoane juridice de drept public, căreia i-a preluat şi numele, înfiinţată în anul 1925, care nu era altceva decât administrator al unor păduri, nicidecum proprietar.

„Au existat încercări de a se reglementa printr-o lege reactivarea Fondului Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei, ca fundaţie specială de drept public, dar acest proiect de lege a fost respins de Senatul României în decembrie 2009 şi de Camera Deputaţilor în februarie 2010, proiectul neavând nici susţinerea Guvernului“ – a afirmat Stoicescu.

Procese incorecte

Conform celor spuse, continuitatea fundaţiei de drept public prin fundaţia de drept privat a fost soluţionată prin Hotărârea instanţei supreme în anul 2005.

În martie 2011, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie (ICCJ) a casat Hotărârea Curţii de Apel Timişoara, implicit pe cea a Tribunalului Suceava, trimiţând spre rejudecare la Curtea de Apel Cluj cazul de revendicare imobiliară formulat de FBORB. Totodată, ICCJ a transmis Curţii de Apel de la Cluj „obiectivele pe care instanţele anterioare le-au trecut cu vederea la judecarea acestui caz şi care vor trebui să fie reanalizate“. Acest lucru trebuie făcut în ceea ce priveşte dovedirea dreptului de proprietate de către FBORB, precum şi încuviinţarea probei cu expertiză tehnică pentru identificarea terenurilor revendicate ca întindere şi vecinătăţi. Motivul este că unele din terenuri sunt situate în Ucraina, altele, pe raza altor judeţe, sunt străbătute de drumuri naţionale, judeţene sau locale, iar o parte se află în proprietatea unor persoane fizice, ca urmare a aplicării legilor fondului funciar.

În prezent, procesul dintre Statul Român şi FBORB este în desfăşurare la Curtea de Apel Cluj.

„Poziţia Federaţiei pentru Apărarea Pădurilor este că acest litigiu, ca şi multe altele asemănătoare, nu trebuia să aibă loc dacă Legea nr. 247/2005, privind reconstituirea dreptului de proprietate, avea în vedere importanţa pădurii şi faptul că, prin lege, pădurea este un obiectiv de interes naţional. De asemenea, acest litigiu nu trebuia să existe dacă aceeaşi lege nu dovedea o atitudine profund discriminatorie faţă de proprietatea forestieră“ – a conchis Stoicescu.

Federaţia pentru Apărarea Pădurilor este o organizaţie non-guvernamentală, care cuprinde organizaţii profesionale, sindicale din sectorul silvic, organizaţii ale proprietarilor de păduri, precum şi membri ai Academiei Române şi ai Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești“.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
595
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

peste-2000-de-sate-in-bezna_l1399.html

Peste 2000 de sate, în beznă > REVISTA LUMEA SATULUI

Peste 2000 de sate, în beznă

În secolul al XXI-lea, la peste 130 de ani de la inventarea becului, zeci de mii de români trăiesc încă în afara civilizaţiei, iar pentru a avea lumină trebuie să aprindă o lumânare, se arată într-un raport întocmit de Fundaţia Terra Mileniul III. Datele statistice provin de la Electrica SA.

La ţară, 60.500 de gospodării neelectrificate

Potrivit documentului, în mediul rural, la nivelul întregii ţări, există peste 60.500 de gospodării neelectrificate, amplasate în 2.100 de localităţi. Dintre acestea, 2.556 de case sunt amplasate în 96 de sate total neelectrificate, iar 58.028, în 2004 localităţi care necesită extinderi.

Gospodăriile total neelectrificate din mediul rural se regăsesc în judeţele Alba, Arad, Bacău, Bihor, Botoşani, Braşov, Caraş-Severin, Harghita, Hunedoara, Sibiu, Vâlcea, Vrancea şi Vaslui.

Conform raportului, lipsa energiei electrice are impact direct asupra tuturor aspectelor de viaţă, de la asigurarea unui nivel de trai corespunzător la problemele legate de sănătate sau educaţie.

Iată de ce operatorii de distribuţie din România vor trebui să facă faţă, în viitorul apropiat, unei mari provocări pentru electrificarea zonelor rurale izolate şi realizarea extinderilor de reţele electrice necesare ca urmare a dezvoltării satelor.

Investiţii amortizate în 1.400 de ani

În opinia autorilor studiului, investiţia totală la nivelul întregii ţări, pentru electrificarea tuturor gospodăriilor, se ridică la aproximativ 896 milioane de lei (208 milioane de euro). Costul specific mediu pe gospodărie este de 14.790 de lei.

Amortizarea acestor investiţii poate ajunge până la zeci şi chiar sute de ani, vânzarea de energie electrică fiind la valori foarte reduse. Spre exemplu, investiţia necesară pentru a aduce electricitate în fiecare casă din judeţul Harghita, care nu este conectată la reţea, ar putea fi recuperată, potrivit unui calcul al Electrica SA, în 1.400 de ani.

În ultimii ani, aproximativ 60% din numărul total de abonaţi casnici din mediul rural au optat pentru tarif social. Consumul mediu al unui astfel de abonat s-a situat între 400 și 450 kWh/an, cifră care conduce la o recuperare a investiţiei făcute în câteva sute de ani.

Surse alternative

Specialiştii Fundaţiei Terra Mileniul III consideră că, în localităţile rurale izolate, neelectrificate, cu consumatori dispersaţi pe un teritoriu întins, în locul soluţiilor clasice de realizare a reţelelor electrice de distribuţie, se poate opta pentru varianta de alimentare cu energie electrică din surse autonome (grupuri electrogene) sau surse regenerabile (eoliene, solare, microhidrocentrale), în funcţie de condiţiile specifice locului.

Electrificarea regiunilor rurale va permite locuitorilor din aceste zone să dispună de condiţii de existenţă şi confort satisfăcătoare. În afară de aspectul social al problemei, electrificarea regiunilor rurale este de natură să înfrâneze exodul către oraş. De asemenea, poate favoriza dezvoltarea activităţilor productive în domeniul agricol, al comerţului, artizanatului, al micii industrii şi, nu în ultimul rând, al turismului rural.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
744
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Petreceri câmpeneşti în luna lui Florar

Stau uneori şi mă minunez cât de frumoasă şi de puternică este natura în primăvară. Parcă mai ieri se zbăteau copacii în freamătul rece al vânturilor de iarnă, iar astăzi ramurile lor desfrunzite sunt pline de viaţă. Cât de splendid s-a transformat natura şi vegetaţia din nuanţele palide ale iernii în verdele crud al primăverii! Emoţia pe care o trăieşti în acest timp te îmbie la un fel de filozofie agricolă.

Luna mai, sau Florar cum este trecută în calendarul ortodox, îşi merită cu prisosinţă numele, fiind o vreme când florile încep să-şi deschidă privirii noastre potirul parfumat. Există chiar şi o zicală populară care spune că Raiul pământean n-a dispărut. Este Rai mai ales pentru agricultură, care începe să-şi dezvăluie frumuseţea sau bogăţia. În această lună, fenomenele cereşti îşi găsesc echilibrul.

Este cald şi adeseori abundă ploile blânde fără grindină, iar ogoarele sunt muncite cu râvnă de mâinile bătătorite ale ţăranilor. Este luna care prevesteşte rodnicie pământului, iar oamenii aduc slavă lui Dumnezeu pentru milostivirea pe care o coboară asupra ogoarelor.

Armindeni şi legenda ramurii verzi

Una dintre sărbătorile recunoştinţei este Armindeni. Ea se celebrează îndeosebi în Moldova, Bucovina şi Transilvania. Conform tradiţiilor, această sărbătoare este considerată începutul verii şi este ultima lună când se seamănă porumbul. Ziua sărbătoririi este dedicată regelui vegetaţiei, protectorul animalelor de pe lângă casa omului, livezilor, viilor şi al pământurilor semănate.

În această zi ţăranii îşi împodobesc porţile şi ferestrele caselor şi uşile grajdurilor cu rămurele verzi menite să apere de forţele răului familia şi gospodăria. Uneori, ţăranii pun în mijlocul satului un lemn înalt pe care îl împodobesc cu flori împletite în cununi. Acest copac întruchipat de ei poartă numele de Pomul de Mai sau Armindel Mail.

Se pare că rădăcinile acestui ritual sunt de pe vremea lui Irod, atunci când, din dorinţa de a-L omorî pe Iisus, acesta a pus să fie ucişi toţi copiii de vârsta Lui. Măcelul a durat până seara târziu, iar soldaţii lui, obosiţi de atâtea crime, au pus la uşa casei ultimului copil ucis o ramură verde, semn că de acolo vor începe mâine măcelul. Pentru a salva de tăişul sabiei lor pe Iisus şi câţi mai mulţi copii, oamenii au pus peste noapte o ramură la fiecare uşă a casei.

Tot în luna mai, uneori, oamenii se întâlnesc în livezi sau podgorii pentru a începe petrecerile câmpeneşti. Aici frig miel şi beau vin roşu cu pelin, vin despre care spun că le schimbă sângele şi îi apără de boli. Un alt ritual pe care îl împlinesc este să se spele cu rouă pe faţă şi să strige strigoii pentru a-i speria şi a-i împiedica să fure laptele vacilor şi recolta câmpurilor.

Sărbătoarea ciobanilor

Sâmbra oilor este, de asemenea, o petrecere câmpe-nească, care în anumite părţi, cu deosebire în Oaş, este sărbătorită cu mare alai şi speranţă. Ciobanii se adună pentru a petrece împreună şi a se mândri cu oile lor. La Sâmbra se face prima mulsoare a oilor şi se însemnează pe o bucată de lemn laptele de la oile fiecărui crescător.

Din laptele muls cu câteva zile în urmă se face caşul din care se vor înfrupta toţi partici-panţii. La această petre-cere, pentru a apăra turmele de spiritele rele, ciobanii aprind focuri, numite focuri vii, stau în fumul lor şi strigă cât pot de tare pentru a alunga vrăjitoarele ce fură sporul laptelui. Pe lângă toate acestea, Sâmbra oilor este şi un prilej de a se înfrupta din miei fripţi, mămăligă fiartă în lapte sau caş şi pentru a bea vin roşu. Zău, merită să participaţi la această mare sărbătoare străbună a oierilor!

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
1573
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

petrica-moise-patru-decenii-de-activitat...

Petrică Moise, patru decenii de activitate > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPetrică Moise, patru decenii de activitate

Asociaţia Culturală Banat Art din Lugoj a organizat, pe 12 noiembrie, la Opera Română din Timişoara, un concert aniversar dedicat împlinirii a 40 de ani de activitate a maestrului Petrică Moise, îndrăgit interpret şi culegător de folclor autentic bănăţean, concomitent cu lansarea unui CD şi a unui DVD de colecţie.

„Profesorul“, aşa cum i se spune lui Petrică Moise în breaslă, a încântat publicul cu un program bogat, din care n-au lipsit doinele bănăţene, dar şi cântecele ardelene şi maramureşene, precum „Ţara mea-i Banatu' meu“, „Mândruliţă, mândră almăjană“, „Iorgovan, frumoasă floare“, „Mândro, tinereţe dulce“, „Bănăţan mi-s până mor“.

Alături de orchestra sa, Virtuozii Banatului, condusă de fraţii Radu şi Ilie Vincu, maestrul Petrică Moise s-a bucurat de prezenţa a numeroşi invitaţi precum: Ana Pacatiuş, Sava Negrean Brudaşcu, Carmen Popovici, Mariana Deac, Traian Jurchela, Gheorghe Turda, Petrică şi Ramona Vita, Titus Frunzăverde.

La sfârşitul concertului, primarul Gheorghe Ciuhandu i-a înmânat domnului Petrică Moise „Diploma de excelenţă pentru întreaga sa carieră artistică“ din partea Primăriei Timişoara.

Cortina s-a tras, iar publicul a rămas în picioare aplaudând şi cântând „La mulţi ani!“ împreună cu invitaţii şi interpreţii de pe scenă.

Activitate prodigioasă

Petrică Moise s-a născut la 19 iunie 1947 la Chişoda, în judeţul Timiş. A absolvit Liceul de Muzică din Timişoara în 1966, la clasa de instrumente de percuţie. Devine student la Conservatorul de Muzică Gh. Dima din Cluj şi solist vocal în ansamblul Mărţişorul, discipol al taragotistului Dumitru Fărcaş.

Renunţă în anul II la Conservator şi îşi satisface stagiul militar la Ansam-blul armatei din Cluj ca solist vocal, apoi în 1971 dă admitere la Facultatea de Muzică din Timişoara.

Din 1971 îşi începe activitatea ca solist vocal al ansamblurilor „Doina Timişului“ şi „Timişul“, împreună cu care a efectuat turnee în Ungaria, Austria, Germania, Franţa, Italia, Elveţia, Suedia, Canada, SUA şi Australia.

A realizat numeroase albume de muzică populară la studiourile de înregistrări din Timişoara şi Bucureşti, dar şi la studioul de radio şi televiziune Novi Sad din Serbia.

Mihai AFRENIE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
760
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Petru şi Pavel, doi mari apostoli ai lui Iisus > REVISTA LUMEA SATULUI

Petru şi Pavel, doi mari apostoli ai lui Iisus

O zi, 29 iunie, doi sfinţi, Petru şi Pavel. Ei sunt sărbătoriţi în acelaşi timp, pentru că amândoi, deşi fără să aibă legătură unul cu altul, au fost martirizaţi odată, în anul 67, în Roma păgânului Imperiu Roman. Aceasta este explicaţia pragmatică, dar mai există şi aceea că amândoi sfinţii sunt „prietenii lui Hristos“, adică ambii, deşi l-au renegat pe Iisus, au ajuns, prin căinţă şi iertare, foarte importanţi în cadrul Bisericii Ortodoxe. Piatra de temelie şi vasul ales, aşa am putea să-i numim, fără să greşim cu nimic, pe cei doi apostoli de bază ai lui Hristos. Ei au dus, atât cât au trăit, cuvântul evenghelic în toate colţurile lumii, l-au propopăvăduit pe Iisus şi au făcut pe unde au trecut fapte bune şi măreţe.

Petru, la prima întâlnire cu Iisus

Sfântul Petru, piatra de temelie a lui Iisus şi a creştinătăţii, n-a fost mereu sfântul Petru. Pe când era pescar sărac, ca şi fratele lui, Andrei, şi se numea Simon, pescuia de dimineaţă până seara în apele lacului Ghenizaret, pentru o bucată de pâine. Cel mai adesea, fie că Simon nu era pescar bun, fie că nu avea momeală corespunzătoare, peştele nu venea la mreajă. Aşa a fost şi în dimineaţa în care L-a întâlnit pe Iisus: stătuse toată noaptea pe lac şi nu prinsese nimic. El era cătrănit de truda zadarnică şi, când Mântuitorul l-a îndemnat să mai încerce o dată, să mai arunce mreaja, n-a crezut nicio clipă că va scoate măcar un singur peşte, nu o cantitate imensă, cum, de fapt, s-a întâmplat.

Marea misiune

Ei au primit misiunea de a vesti tainele împărăţiei lui Dumnezeu şi de a împărtăşi harul divin. Petru, căci despre el vorbim în acest text, rămas lângă Hristos până în momentul fatidic al Săptămânii Patimilor, când s-a dezis de trei ori de Mântuitor, a fost martorul tuturor minunilor pe care El Le-a săvârşit pe oriunde a trecut.

A văzut, s-a mirat, a încercat să înţeleagă. Momentul de slăbiciune – prorocit de Mântuitor la Cina cea de taină şi negat de Petru - când a tăgăduit că Îl cunoaşte pe Iisus, darmite şi că e unul dintre ucenicii săi, avea să-l coste lacrimi amare şi grele, când a văzut cum au decurs apoi lucrurile. Iertat după Înviere şi redevenit apostol, Petru a pornit în lumea întreagă, plină de păgâni, ca să propovăduiască, aşa cum avea misiune, cuvântul Domnului. S-a confruntat cu neîncrederea oamenilor, cu luarea în râs de către păgâni, cu statul în mai multe temniţe, şi de mai multe ori, cu bătăile şi cu pedepsele comandanţilor şi împăraţilor, doar pentru că era unul dintre cei care credeau în Dumnezeu.

Drama lui Pavel

Povestea lui Pavel nu e, poate, la fel de cunoscută ca a lui Petru, dar el e la fel de important în credinţa creştină. Cu atât mai mult cu cât a fost, multă vreme, cel mai mare duşman al credincioşilor. Pe numele lui adevărat Saul, acesta era iudeu şi învăţase la şcoala învăţatului Gamaliel, pentru a deveni rabi. Nu avea nimic în comun cu creştinismul, ba chiar era un prigonitor al celor care credeau în Dumnezeu. Aparţinând sectei fariseilor, bun cunoscător al legilor şi tradiţiilor iudaice, Pavel este prezent în anul 33 la uciderea cu pietre a arhidiaconului Ştefan. Păzea hainele ucigaşilor. A văzut cum tânărul creştin e lovit de fiecare piatră, a auzit strigătele de bucurie ale celor care îl omorau. Şi, pentru că şi el vedea lucrurile la fel ca ei, s-a bucurat. Ba a cerut şi voie să prigonească şi să omoare la Damasc cât mai mulţi creştini.

Propovăduitor al Domnului

Ce s-a mai întâmplat acolo, nu se ştie, dar Saul a făcut cum i s-a cerut: s-a dus la Damasc, l-a căutat pe preotul Anania şi i-a cerut acestuia botezul. Aşa a primit noul nume, Pavel, care înseamnă vas al alegerii. Şi cel mai mare prigonitor al creştinilor a devenit cel mai mare propopăvăduitor al Domnului. Apoi, ca şi Petru, a pornit prin lume, vorbindu-le oamenilor despre Hristos şi, ca şi Petru, a fost bătut, închis, lovit cu pietre, în primejdie de moarte, pe uscat şi pe ape. Nicio clipă nu şi-a pierdut curajul şi credinţa. În aceeaşi Romă păgână, unde a murit Petru, a ajuns şi el. Cu aceeaşi ostilitate şi cu acelaşi dispreţ a fost primit şi el. Pe acelaşi 29 iunie al anului 67 a fost şi el omorât, tăindu-se capul. Dar, ca şi Petru, a rămas pentru creştini unul dintre stâlpii acestei credinţe.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
921

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Piaţa agricolă - la noi şi în lume

Într-o lume în care pe întinse zone o bună parte a semenilor noştri au de înfruntat subnutriţia şi foametea, bogăţii imense din ceea ce au produs agricultorii zac în stocuri interminabile pentru simplul motiv că nu-şi găsesc cumpărători. Această stare dăinuie de mult timp, iar cei care şi-au asumat răspunderea conducerii omenirii s-au văzut obligaţi să abdice de la preceptele umanitare în favoarea celor care guvernează piaţa economică. Asta în pofida unor pierderi financiare care, în mod paradoxal, s-au răsfrânt asupra producătorilor de bunuri agroalimentare.

Grânarii lumii

Anul 2008 poate fi socotit unul de referinţă pentru bulversarea pieţei agricole. Din acest punct de vedere, România reprezintă o mostră de gestionare a pieţei ce conduce spre faliment milioane de producători. Cine sunt vinovaţii? Guvernanţii ridică mâinile în sus, aruncând în faţă regulile economiei de piaţă. Care economie de piaţă? Evident cea clădită şi gestionată de grupuri de interese care acţionează printr-o armată de samsari instruită în mod impecabil. Ei îi înşeală nu numai pe ţărani, ci şi statul când intră în relaţii comerciale cu instituţiile acestuia.

Pentru a argumenta, ne vom referi la trocul cu grâul din Rezerva de Stat. În primăvara trecută, când preţul grâului se apropia de 1 leu/kg, guvernanţii le-au oferit câtorva indivizi din anturajul lor sute de mii tone, pe care respectivii l-au restituit în vară la preţul de 0,40 lei/kg. Apelarea la Rezerva de Stat era necesară: dar de ce n-a fost implicată o instituţie sau o agenţie a statului în această afacere? O să ni se spună că această soluţie logică nu prea ar fi fost legală. Ei, na! Cum adică nu este legală, dacă piaţa agricolă funcţionează pe principii economice raţionale?

Statistic vorbind, România a obţinut în 2008 o producţie de cereale de 15-16 milioane tone. Cât şi la ce preţ s-a vândut din aceasta? În vară, cultivatorii, mai ales cei din sudul ţării, pretindeau 0,50 lei/kg. Negustorii invocau calitatea necorespunzătoare a grâului şi ofereau între 0,35 şi 0,40 lei/kg. Aceasta în condiţiile în care la bursele internaţionale cotaţiile se situau la 0,70 lei/kg, ceea ce echivala cu 0,90-1,00 leu, dacă avem în vedere cheltuielile de transport şi celelalte taxe.

Acum suntem în iarnă, iar tranzacţiile cu grâu sau porumb se fac mai ales între angrosişti şi procesatori. La ce preţ? Dacă luăm în considerare preţul pâinii de pe rafturile magazinelor, care este la nivelul celui din anul de criză 2007-2008, stai şi te întrebi ce folos de producţia bună din vara şi toamna trecută. Iată o întrebare şi în acelaşi timp o temă de meditaţie pentru noii guvernanţi şi cu deosebire pentru demnitarii de la agricultură.

Cine-i controlează pe cei care nu controlează?

Motivaţiile de genul celor care ne împuiază capul cu regula sfântă a pieţei de-a se autoregla în funcţie de cerere şi ofertă sunt sublime, dar incorecte. Cum adică să rămână statul în afara pieţei, când el este cel care subvenţionează producţia agricolă? O face atât prin bugetul naţional, cât şi prin fondurile europene. Sprijinul financiar pentru producţia de grâu a anului trecut a fost de 500 lei/ha, la care s-au adăugat plăţile directe alocate de UE. Ce-i drept, banii au ajuns la fermierii care i-au cheltuit pentru realizarea producţiei, dar în final au intrat în buzunarele negustorilor şi de aici…

I POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
806

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

piata-agricola-la-noi-si-in-lume_158.htm...

Piaţa agricolă – la noi şi în lume

Dacă continuăm aşa, devenim aut-sideri pe piaţa uleiului

Cu numai patru ani în urmă, România, cu o producţie de 1,5 milioane tone, era socotită al treilea producător de floarea-soarelui din Europa. La vremea respectivă ocupam un loc onorabil în catalogul producătorilor mondiali, nu atât prin nivelele productive, cât prin aportul ştiinţific adus la creşterea performanţelor biologice ale acestei culturi.

Guvernanţilor de astăzi, care se fac că au uitat, le reamintim că, la începutul anilor ’70, academicianul Viorel Vrânceanu, împreună cu echipa sa formidabilă de cercetători, a creat primul hibrid de floarea-soarelui din lume. Din această realizare cultivatorii lumii aveau să se „înfrupte“ aproape două decenii.

De atunci şi până acum, cercetarea ştiinţifică avea să bată pasul pe loc, nu şi cultivatorii, care în anul de referinţă 2003 au însămânţat 1,2 milioane de hectare, realizare care la vremea respectivă ne situa pe locul şapte în topul cultivatorilor mondiali. Fapt este că, în anii 2006-2007, România producea mai mult de jumătate din cantitatea de floarea-soarelui, realizată la un loc de ţările Europei de Est.

Declinul şi cauzele lui

Cu riscul de a-i supăra, vinovaţii principali ai declinului din ultimii trei ani şi cu deosebire din 2007 sunt procesatorii. Cultivatorii îi acuză de practici aflate în afara regulilor ce ordonează piaţa agroalimentară. În toamna anului 2007, preţul plătit cultivatorilor a fost în medie de 0,80 lei/kg, în timp ce litrul de ulei se vindea în magazine sau la tarabă cu 7-8 lei. Diferenţa este enormă, dacă avem în vedere că, în condiţiile cele mai proaste, un litru de ulei se obţine din cel mult trei kilograme de seminţe.

Consecinţe imediate

Din motive mai ales de ordin economic, producătorii au redus brusc suprafeţele cultivate, acestea scăzând, în primăvara anului 2007, la 805.200 hectare. Producţia totală nu putea fi alta decât pe măsura diminuării suprafeţei cultivate: 519.000 tone. Este drept, a fost şi anul de secetă cruntă. La acest nivel de producţie, România a ieşit practic de pe piaţa exportatorilor de seminţe de floarea-soarelui, inclusiv de ulei. Iar acest recul avea să aibă loc exact într-o conjunctură extrem de formidabilă pe piaţa produselor oleaginoase.

Ultimele cotaţii pentru seminţele de floarea-soarelui indică un nivel de 255 euro/tonă, respectiv 1 leu/kg, cam cât oferă şi fabricile noastre. Diferenţele mari sunt însă în ceea ce priveşte cotaţiile la ulei: 810 euro/tonă, ceea ce înseamnă doar jumătate din preţul de vânzare cu amănuntul al uleiului pe piaţa românească. Altfel spus, procesatorii şi-au schimbat strategia în sensul unei îmbunătăţiri a relaţiilor cu producătorii pe seama consumatorilor.

Nu este de mirare, în condiţiile în care producţia de ulei a României se află la mâna companiilor străine, aflate mai ales în goana după profit imediat. Desigur, suntem într-o economice de piaţă în care statul nu are cum să intervină direct. Dar ar putea s-o facă indirect, prin găsirea unor debuşee de piaţă pentru cultivatori şi găsirea unor surse de import foarte convenabile. Important este ca România să nu-şi slăbească poziţia pe piaţa cultivatorilor de floarea-soarelui. Ar fi un mare păcat ca fermierii să se orienteze spre alte culturi mai uşor de cultivat şi cu eficienţă sigură.

Tendinţe pe piaţa mondială

Datele statistice indică limpede că, de-a lungul anilor, diferenţa de preţ dintre uleiul vândut la bursă şi preţul materiei prime, cel puţin în cazul florii-soarelui, era cu ceva mai mult decât dublă. Asta în condiţiile în care, în ultimii ani, cererea foarte puternică pentru uleiul de floarea-soarelui a dus la unele distorsiuni. Fapt este că, la această dată, la bursele europene, raportul de preţ între uleiul şi seminţele de floarea-soarelui este de 2,2/1. Asta în timp ce, în România, raportul este de 6/1. Românii produc cea mai ieftină sămânţă de floarea-soarelui din Europa şi consumă cel mai scump ulei din lume. Este prima mare distorsiune.

O alta ţine de faptul că faimoşii hibrizi româneşti cedează pas cu pas în faţa celor străini, inclusiv a celor aduşi din ţările vecine, care odinioară importau de la noi. Asta n-ar fi o nenorocire prea mare, dacă ei ar ajunge pe mâna unor cultivatori care aplică tehnologii intensive de cultivare. Dar, aruncându-ţi privirea spre unele lanuri, ai impresia că plantele provin de la soiuri sălbatice.

Ar fi mare păcat să credem acest lucru, întrucât hibrizii străini experimentaţi şi cultivaţi în România aparţin ultimelor generaţii în ceea ce priveşte valoarea biologică. Spunând acestea, se poate trage şi o primă concluzie privind şansa României pe piaţa internaţională a uleiurilor vegetale.

Lucrurile stau altfel la nivel mondial. Previziunile privind evoluţia producţiei plantelor oleaginoase sunt mai optimiste ca oricând. Pe piaţa mondială s-a ajuns la un echilibru al pieţei atât în ceea ce priveşte raportul între cultivatori şi procesatori, cât şi între aceştia din urmă şi consumatori. Echilibrul are în vedere atât asigurarea consumului aflat în creştere, cât şi preţul pe întreaga filieră a pieţei.

Alternative posibile

Consumul alimentar al pieţei europene însumează între 13 şi 14 milioane tone uleiuri vegetale, din care cel de soia, floarea-soarelui şi rapiţă reprezintă aproximativ 60%. În faţa cultivatorilor, mai ales a celor din România, se deschide însă o altă şansă: aceea a culturilor oleaginoase destinate deţinerii biodieselului.

Din acest punct de vedere, rapiţa pare a fi cultura cea mai ademenitoare. Pare, pentru că nu este foarte sigur dacă va fi aşa. Extinderea exagerată a acestei culturi implică unele riscuri tehnologice şi biologice mai puţin luate în considerare la noi, dar foarte periculoase. Oricum, plantele oleaginoase vor avea de confruntat concurenţa altor plante mai sigure şi poate şi mai eficiente în ceea ce priveşte producerea biomasei.

Revenirea la normalitate: este sau nu posibilă?

Specialiştii apreciază că, într-o structură optimă a culturilor, suprafaţa cultivată cu floarea-soarelui nu ar trebui să depăşească 800.000 hectare. La un randament normal, aceasta ar însemna o producţie totală de cel puţin 1,8 milioane tone. Adică chiar peste nivelul maxim atins în cel mai productiv an agricol. Opţiunea pentru această suprafaţă are o fundamentare agrotehnică, economică şi socială. Chiar dacă uleiul de floarea-soarelui importat ar putea fi mai ieftin acum, în următorii ani uleiul autohton va avea preţ bun, ca să nu vorbim de subprodusul acestuia – şroturile.

Într-un scenariu de reabilitare a producţiei de floarea-soarelui, un rol important revine procesatorilor. Ei trebuie să înţeleagă că, fără integrarea activităţii, fără implicarea lor în realizarea producţiei, există riscul ca pe termen mediu să devină primele victime ale retragerii cultivatorilor de pe piaţă. Mărturisim că nu dispunem de date concrete privind activitatea organizaţiei interprofesionale din acest domeniu. Dacă cumva ea se află sub influenţa unor indivizi care ne sfătuiesc să consultăm cotaţiile de pe bursele internaţionale, atunci şansele redresării sunt minime.

Ceea ce putem spune este că, în anul de referinţă, suprafaţa cultivată cu floarea-soarelui nu a depăşit 841.000 hectare, iar producţia raportată se situează la 1,2 milioane de tone. Nu dispunem de date cu privire la modul de valorificare a recoltei din 2008. Dacă am avea aceste cifre, atunci am fi în măsură să aproximăm aproape cu exactitate cât din producţia raportată este şi reală. Pentru că, în ceea ce priveşte exportul, livrările par totuşi nesemnificative.

Date de referinţă

- Suprafaţa cultivată la nivel mondial cu plante oleaginoase a crescut de la 174 mil. hectare în 1994, la aproape

218 mil. hectare în 2008.

- În 2008, producţia de oleaginoase a depăşit 420 mil. tone, cu 173 mil. net mai mult decât în urmă cu 14 ani.
- Exporturile de seminţe oleaginoase au crescut de la 41 mil. tone în 1994, la peste 94 mil. tone în 2008.
- Consumul mondial de seminţe oleaginoase este de aproape 350 mil. tone, cu 90 mil. tone mai mic decât producţia realizată.
- Producţia mondială de ulei, în anul de piaţă 2008/2009, este estimată la 134 mil. tone.
- O creştere puternică a înregistrat consumul de uleiuri vegetale, care aproape că s-a dublat în ultimii 14 ani: de la 69 mil. tone în 1994, la 131 mil. tone în 2008.
- Cele mai mari ţări exportatoare de uleiuri vegetale sunt: Indonezia şi Malaezia, cu câte 16, respectiv 15 mil. tone ulei de palmier, Argentina – 7,4 mil. tone, Brazilia – 2,5 mil. tone, Ucraina, Canada şi SUA, cu câte 1,6-1,3 mi. tone.
- Există şi alte debuşee pentru desfacerea produselor oleaginoase dar, din păcate, pieţele respective sunt puţin solvabile. În jurul nostru, piaţa uleiurilor comestibile este suprasaturată.

I POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
2823
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Piaţa agricolă – la noi şi în lume

Rubrica pe care o inaugurăm la acest început de an 2009 răspunde unor sugestii venite din partea practicienilor şi a oamenilor de ştiinţă cu vechi stadii în sectorul agroalimentar. Ea îşi propune să reliefeze starea generală a pieţei agricole din România şi din lume, existentă la un moment dat, încercând, în măsura posibilităţilor, să emită şi unele prognoze pe termen scurt.

În acest sens, vom apela la studiile de piaţă accesibile în momentul de faţă, dar şi la cele mai calificate personalităţi, care au capacitatea de a pătrunde în intimitatea afacerilor din interiorul pieţei agricole autohtone, dar mai ales a celor de pe principalele burse agroalimentare din Europa şi America.

Recunoaştem că misiunea pe care ne-o asumăm este mai mult decât dificilă, dar suntem conştienţi că avem obligaţia profesională să facem acest lucru pentru cititorii noştri. Informaţiile pe care le punem la dispoziţia întreprinzătorilor din agricultură, pentru că ele se adresează exclusiv celor care produc pentru piaţă, conţin mai mult date generale asupra pieţei agricole, lăsând la latitudinea fermierilor şi companiilor agroalimentare să decidă, în deplină cunoştinţă de cauză, cum şi încotro îşi vor îndrepta afacerile.

Documentar statistic

- Cea mai calificată instituţie în materie de statistică şi prognoză agricolă, USDA-FAS, serviciul extern al Departamentului Agriculturii SUA, susţine că anul agricol 2008 pare a fi fost unul deosebit de bun pentru ţările care asigură securitatea alimentară a lumii.
- În 2008, producţia mondială de cereale a depăşit 2,2 miliarde tone, fiind cu aproape 90 milioane tone mai mare decât în 2007. Aportul României la realizarea acestei producţii este de 15 milioane tone, el fiind diminuat de recolta scăzută la porumb, afectată drastic de seceta din a doua parte a sezonului agricol din vara trecută.

A fost anul grâului

- 2008 a fost un an al grâului, cum s-ar spune. La nivel mondial s-au produs peste 682 milioane tone, cu aproximativ 72 milioane tone mai mult decât în vara 2007. În mod paradoxal, piaţa a reacţionat în sens invers la acest boom productiv, preţul grâului la bursele internaţionale staţionând la nivelurile atinse în anul de criză 2007-2008.

La cea mai importantă bursă de cereale din lume, cea din Chicago, în plin vârf de tranzacţii, cotaţiile la grâu se apropie de 200 dolari/tonă, ceea ce dă de înţeles că, până la vremea secerişului din 2009, ele se vor majora la nivelul anului agricol de criză 2007-2008.

- Contribuţia celor 27 de state ale UE la realizarea producţiei mondiale de grâu se cifrează la aproximativ 150 milioane tone, respectiv cu 31 milioane tone mai mult decât în vara anului 2007. Pe o suprafaţă totală de aproape 27 milioane hectare, cele 27 de ţări ale UE au realizat o producţie medie de 5.600 tone/ha, dar diferenţele de productivitate între principalele ţări cultivatoare sunt imense.

Etalonul maxim de referinţă îl prezintă Franţa, care, de pe suprafaţa cultivată de 6,5 milioane hectare, a obţinut o producţie medie de peste 7.000 kg/ha. Patru dintre ţările mari cultivatoare ale UE, respectiv Italia, Spania, Polonia şi România, au înregistrat în vara trecută randamente ce reprezintă mai puţin de jumătate din recoltele francezilor.

Rusia, cel mai mare producător al Europei

Cu o suprafaţă cultivată de aproape 27 milioane hectare, dar cu o producţie medie de numai 2.360 kg/ha, Rusia rămâne cel mai mare grânar al Europei. Este vorba, totuşi, de cea mai mare recoltă de grâu din ultimii 20 de ani. Analiştii ruşi judecă această performanţă prin prisma investiţiilor masive ale fermierilor în tehnologiile de producţie, în folosirea pesticidelor şi a seminţelor de mare valoare biologică, precum şi a soiurilor aclimatizate condiţiilor climatice extrem de eterogene.

Pentru a înţelege aceste mari diferenţieri, este de precizat că Rusia este singura ţară care cultivă grâu pe un perimetru ce se întinde din ţinuturile sudice calde până în Urali şi Siberia. În aceste din urmă zone, recoltarea grâului se încheie pe la sfârşitul lunii octombrie şi începutul lui noiembrie.

Oficialităţile au afirmat în ultimii ani că Rusia dispune de excedente de grâu importante, dar ea nu prea contează pe piaţa exportatorilor.

Ucraina, concurentul de la Răsărit

Dacă raporturile statistice sunt adevărate, Ucraina a obţinut în 2008 o producţie totală de grâu de 22 milioane tone. Raportat la suprafaţa cultivată de 6,7 milioane ha, înseamnă o producţie medie de aproape 3.300 kg/ha, ceea ce pare a fi normal, în comparaţie cu România. Să nu uităm că, pentru o bună parte a lumii răsăritene, Ucraina rămâne marele grânar, în pofida saltului raportat de Federaţia Rusă. În mod teoretic, pentru România, ţara vecină Ucraina rămâne cel mai puternic concurent pe piaţa externă a grânelor.

Practic însă, atât noi, cât şi ucrainienii nu prea avem treabă cu exporturile. Adevărata concurenţă ar putea fi pe piaţa importurilor, când deficitul celor două ţări se suprapune, datorându-se sistemului agricol rudimentar, dar mai ales condiţiilor climatice, în special secetei care decimează nivelul recoltei.

Fapt este că Ucraina, ca de altfel şi noi, contează pe piaţa agricolă internaţională doar prin anumite excedente de grâu furajer. Or, în acest sens, cererea pare a depăşi oferta, având în vedere şi faptul că acest produs, în cazul unor specii, se situează peste valoarea nutritivă a porumbului.

România, al cincilea grânar al UE, dar ce folos?

Cu o producţie totală la grâu de 7,5 milioane tone, România este al cincilea grânar al UE, deşi din punctul de vedere al randamentelor în spatele nostru se află doar Spania. În această privinţă suntem depăşiţi până şi de polonezi, care au condiţii pedoclimatice cu mult sub ale noastre.

Comparând producţia totală de grâu, de 7,5 milioane tone, cu consumul intern, care nu depăşeşte 5 milioane tone, ar rezulta un disponibil de 2,5 milioane tone.

Cum şi unde va fi valorificat acest surplus? Cantităţile agreate de angrosişti sunt puţine şi ele se află în silozurile marilor latifundiari. Grâul ţăranilor, care formează majoritatea stocurilor, nu are nici măcar şansa de a fi valorificat către puţinii crescători de animale care formează aşa-zisele ferme comerciale.

Marile complexe zootehnice se află într-un circuit furajer bazat pe reţete pe cât de sofisticate, pe atât de atipice ofertei micilor producători.

Datele operative ale Ministerului Agriculturii indică un preţ mediu de valorificare a grâului, pe cele trei pieţe reprezentative – Muntenia, Oltenia şi Banat – de 125-135 euro/tonă. Preţul coincide de minune cu cotaţiile Bursei din Paris. Şansa de a se majora acest preţ este minimă, având în vedere criza financiară ce afectează şi piaţa agricolă.

O judecată a tranzacţiilor de pe pieţele ţărăneşti este irelevantă, atât timp cât este vorba de cantităţi simbolice, de ordinul zecilor de kilograme. În rândurile ce urmează, redăm starea pieţelor din principalele zone cerealiere.

I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1420

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Piaţa internaţională a cafelei

Cafeaua columbiană atinge un preţ record de 2,11 $ livra

La începutul anilor 1900, Columbia devine al doilea mare producător de cafea din lume după Brazilia şi de atunci îşi menţine această poziţie.

Unica ţară sud-americană cu porturi atât la Oceanul Atlantic cât şi la cel Pacific, Columbia produce în prezent aproximativ 12 milioane de saci de cafea pe an, cafea exportată în întreaga lume prin cele trei porturi principale: Santa Marta, Cartagena şi Buenaventura. Principala regiune de cultivare a cafelei a Columbiei este zona Cafetera, o vale cu un teren accidentat care se întinde pe o lungime de 200 de mile între Cordilierii Centrali şi de Vest, cu Rio Cauca în centru.

Întreaga recoltă a ţării este în exclusivitate cafea Arabica spălată. Cafeaua Arabica, originară din Abisinia, este cea mai apreciată şi mai cultivată specie de cafea din lume. Are o aromă şi un gust mult mai rafinate decât celelalte specii de cafea.

Un declin îngrijorător

Evoluţia pieţei, preţul cafelei şi ştirile continuă să fie dominate de scăderea fără precedent a producţiei columbiene şi de creşterea, tot fără precedent, a primei cafelei de această origine. Potrivit datelor Organizaţiei Internaţionale a Cafelei (OIC), în aprilie 2009 s-a înregistrat cel mai ridicat nivel mediu lunar al preţului cafelei Arabica Suave de Columbia din februarie 1998.

Continuându-şi creşterea, preţul de referinţă din 12 mai 2009, anunţat de OIC pe 15 mai 2009, este de 2,11 $ livra de cafea Arabica Suave de Columbia. Preţul de referinţă este o medie între piaţa din New York şi cea din Germania. În Germania, livra de cafea a atins 1,99 $. Acest preţ record preocupă în mod paradoxal instituţiile naţionale de profil. Aceste preţuri sunt cele mai ridicate din ultimii 12 ani.

Îngrijorarea OIC şi a exportatorilor consultaţi se datorează faptului că preţul cafelei columbiene creşte din simplul motiv că, din cauza ploilor abundente, dar şi a suprafeţelor mai mici însămânţate, nu există o ofertă suficientă după iarna anului trecut. Deficitul se ridică la aproximativ 2,5 milioane de saci de provenienţă columbiană.

În timp ce preţurile cresc, exportatorii sunt nevoiţi, pentru a-şi respecta contractele deja încheiate, să livreze o cafea de o calitate inferioară, în timp ce producătorii de băuturi care conţin cafea vor înlocui cafeaua columbiană cu cafea de alte origini.

Totuşi, diminuarea producţiei columbiene nu pare a fi suficientă pentru a explica ea singură puternica creştere actuală a preţului. Trebuie notat, totodată, că intenţiile de găsire a altor furnizori de cafea Arabica Suave în vederea compensării acestei penurii relative a cafelei columbiene se lovesc de posibilitatea limitată de export a Americii Centrale, atribuită nu numai problemelor climatice, ci şi costului ridicat al mâinii de lucru şi al fertilizanţilor. O scădere a producţiei este prevăzută de asemenea în Peru şi în India.

Preţul, între ofertă şi cerere

Este important de notat faptul că reacţia cotaţiilor pe piaţa la termen din New York nu a fost în concordanţă cu evoluţia preţurilor pe piaţa fizică. Un factor major în comporta-mentul preţurilor pe pieţele la termen a fost disponibilitatea cafelei de alte origini, capabilă să umple golul existent.

Exporturile din Brazilia şi Vietnam au crescut considerabil şi au constituit un ajutor vital pentru asigurarea ofertei de cafea pe piaţa internaţională. În cazul Braziliei, exporturile efectuate din mai 2008 până în aprilie 2009 au fost de 30,1 milioane de saci, faţă de 28,1 milioane de saci în aceeaşi perioadă a anului trecut.

În ceea ce priveşte Vietnamul, exporturile efectuate în primele şase luni ale campaniei 2008/09 au depăşit deja 10 milioane de saci, ceea ce reprezintă o medie lunară a exporturilor de 1,6 milioane de saci.

Exporturile pe ansamblul ţărilor exportatoare în martie 2009 au fost de 9,3 milioane de saci, în timp ce exporturile totale cumulate ale anului de cafea 2008/09 au fost de 48,9 milioane de saci, faţă de 46,6 milioane de saci în decursul aceleiaşi perioade în 2007/08, ceea ce reprezintă o creştere cu 4,9%.

Aceasta creştere în totalul exporturilor, datorată în principal creşterii exporturilor din Brazilia şi Vietnam, pare a oferi şansa de reconstruire a stocurile de cafea Arabica Naturală Braziliană şi Alte Arabica Naturale, precum şi Robusta în numeroase ţări importatoare.

În ceea ce priveşte recolta 2009/10, ultimele estimări indică faptul că producţia totală a Braziliei va fi de 39,1 milioane de saci. Pe baza performanţelor exporturilor şi a consumului intern în Brazilia în decursul ultimilor ani, mulţi analişti sunt de părere că producţia 2008/09 ar putea atinge aproape 50 milioane de saci, depăşind cifra oficială de 46 milioane de saci şi prognozează pentru campania 2009/10 aproximativ 45 milioane de saci.

Consumul este, totuşi, în creştere

Consumul mondial îşi menţine dinamismul în ciuda crizei economice. Estimările anului calendaristic 2008 indică un consum mondial de 128 milioane de saci faţă de 126,5 milioane de saci în 2007.

Consumul mondial a fost susţinut de consumul intern în creştere în ţările exportatoare, în special Brazilia, în timp ce pe pieţele tradiţionale din ţările dezvoltate se cererea menţine relativ stabilă. Între timp, rata de creştere a consumului pe pieţele emergente ar putea înregistra o scădere, ca rezultat al turbulenţelor din economia mondială.

Concluzii

În concluzie, problemele de disponibilitate a ofertei de cafea Arabica Suave au continuat să susţină ferm preţurile pe ansamblul pieţei, antrenând niveluri foarte ridicate ale diferenţelor de preţuri între cafeaua Suave de Columbia şi alte cafele Suave. În acelaşi timp, creşterea exporturilor din unele ţări producătoare a permis importatorilor satisfacerea necesităţilor.

Este probabil că oferta limitată de cafea Arabica Suave va persista până când situaţia în Columbia va reveni la normal, ceea ce este de aşteptat însă începând din noiembrie 2009. Pe de altă parte, este probabil că amploarea exporturilor din Brazilia se va diminua, dat fiind faptul că recolta 2009/10 va fi mai scăzută decât cea precedentă. Combinarea acestor factori ar putea menţine nervozitatea şi incertitudinea pe piaţa mondială a cafelei în lunile următoare.

Simona-Inès Niţescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
3418

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Piaţa fructelor şi legumelor în Marea Britanie

Producţia locală

Producţia britanică de fructe şi legume a rămas mai mult sau mai puţin constantă în ultimii ani, menţinându-se la aproximativ 3,1 milioane de tone. Caracteristic este faptul că, în timp ce producţia locală de fructe prezintă o tendinţă crescătoare în ultimii ani, cea a legumelor stagnează. Piaţa fructelor şi cea a legumelor în Marea Britanie sunt foarte diferite în ceea ce priveşte proveninţa produselor. La legume există o producţie locală mult mai importantă decât în cazul fructelor, de aceea piaţa se împarte între produsele locale şi produsele de import.

Importurile

În general, importul de fructe şi legume reprezintă 66% din fructele şi legumele consumate, chiar dacă la fructe această proporţie este mult mai mare decât la legume, importurile constituind aici partea majori-tară a consumului aparent. Principala furnizoare de fructe şi legume a Regatului Unit este Spania, la legume ea disputându-şi an de an această poziţie cu Olanda, care are cifre similare.

Comportamentul consumatorului

În ceea ce priveşte comportamentul consumatorului, demn de remarcat este faptul că, în timp ce la fructe consumul pe cap de locuitor al britanicilor este unul dintre cele mai scăzute din Europa, la legume şi salate el este între cele mai ridicate. În 2007 s-a înregistrat o vânzare de fructe şi legume în valoare de 7.500 milioane de lire. Majoritatea fructelor şi legumelor (în jur de 65%) s-au vândut vărsate, în timp ce aproximativ 35% s-au vândut preambalate. Proporţia produsului preambalat este mai mare la fructe decât la legume.

Preţul şi formarea sa

Preţurile de vânzare en gros, precum şi cele din magazinele de detail variază în funcţie de factori multipli. Fapt este că preţul plătit de consumator poate ajunge să fie, în unele cazuri, cu până la 70% mai mare decât preţul primit de agricultor.

Percepţia produsului românesc

Produsul românesc este practic necunoscut pe piaţa britanică. Având însă în vedere orientarea tot mai accentuată a consumatorului britanic spre produsele ecologice, există mari şanse pentru exportul de fructe şi legume proaspete, care sunt ecologice. Trebuie ţinut însă cont că principalii concurenţi – Spania, Franţa, Olanda şi Republica Sud-Africană – sunt foarte bine stabiliţi pe această piaţă, pe care o domină.

Este absolut necesară realizarea unei campanii integrate de promovare a produsului românesc, cu obiectivul general de a a-l face cunoscut şi de a-i creşte prezenţa în canalele de distribuţie britanice, campanie constând atât din activităţi publicitare în diverse medii, cât şi din activităţi la locul de vânzare: promoţii, degustări etc.

Distribuţia

În ceea ce priveşte distribuţia, trebuie amintit faptul că distribuţia en detail se concentrează în marile reţele de vânzare cu amănuntul, în special în cele patru principale reţele detailiste: Tesco (locul 1 în Anglia şi 3 la nivel mondial), Asda, Sainsbury’s şi Morrisons). Acestea preiau 76% din distribuţia produsului proaspăt. Modalitatea cea mai frecventă pentru a accede la distribuţia cu amănuntul este de a contacta importatorii de fructe şi legume, ei fiind cei care vor negocia cu diversele canale detailiste. Fără îndoială că acesta nu este unicul mod de a intra pe această piaţă, dar este cel mai simplu.

Simona-Inès NIŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
1439

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

piata-porumbului-trece-printr-un-moment-...

Piaţa porumbului trece printr-un moment dificil

- Disponibilităţile de export ale României = 7 kg/ha

„La ora actuală, piaţa porumbului, la nivel european, trece printr-un moment dificil. Producătorii ştiu bine acest lucru! Pe de o parte, a avut loc o creştere importantă a producţiei iar pe de altă parte s-a produs o cădere a pieţei, cauzată atât de criză, cât şi de intrarea pe piaţă a altor actori. A apărut o concurenţă care nu este favorabilă producătorilor tradiţionali.

Ucraina şi, mai ales, Argentina sunt foarte prezente pe piaţa UE. De aici rezultă creşterea importantă a stocurilor, care au ajuns la 17 milioane de tone. Numai în Franţa există peste 3 milioane de tone pe stoc. Aşa că trebuie făcut ceva, cât mai urgent, pentru a degaja piaţa şi a intra în noua campanie agricolă cu stocuri reduse, astfel încât să permită o perspectivă satisfăcătoare a preţurilor“ – a spus Luc Esprit, director general al Maiz „Europ“.

Declaraţia a fost făcută la seminarul cu tema „Porumbul, cultură de viitor pentru România“, desfăşurat recent, la Hotelul Novotel din Bucureşti. Organizatori au fost Federaţia Naţională a Producţiei de Sământă de Porumb şi Sorg – Maiz „Europ“ (Franţa), împreună cu Federaţia Naţională a Producătorilor Agricoli din România, cu sprijinul Misiunii economice a Ambasadei Franţei la Bucureşti.

Oferta naţională, o adevărată derâdere

În deschiderea lucrărilor, Marian Hoinaru, secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, a informat auditoriul despre realizările noastre în cultura porumbului.

„Anul trecut, România a cultivat cu porumb 2,4 milioane de hectare şi a obţinut o producţie totală de peste 7 milioane de tone. Astfel s-a asigurat necesarul pentru consum intern. A existat şi o cantitate disponibilă pentru export, de 423.000 tone. Principalele pieţe de desfacere au fost Israel, Siria, Corea de Sud şi Algeria“ – a afirmat Hoinaru.

Raportarea secretarului de stat echivalează cu o adevărată derâdere naţională. O ţară socotită până mai ieri a doua putere a Europei în cultivarea porumbului să exporte într-un an agricol oarecum normal doar 7 kg de porumb la hectar este de râsul orătăniilor care consumă cantitatea respectivă în câteva zile.

Când a fost vorba de potenţialul ţării noastre, de a produce mai mult porumb, au apărut temeri. Secretarul de stat a recunoscut că România are potenţialul de a produce, poate, 15 milioane de tone. Numai că o cantita-te atât de mare nu ar fi putut să fie vân-dută. Chiar trebuie să vindem atât de mult? De ce nu consumăm în ţară?

„Pe lângă criza mondială, noi ne confruntăm şi cu o criză generată de graba reformei în domeniu, acţionând uneori sălbatic. Acest lucru a dus la eliminarea din lanţul agricol a multor unităţi care ar fi integrat producţiile mari. Au dispărut ferme de animale şi unităţi de procesare a cărnii“ – a menţionat Hoinaru.

Din acest motiv, a fost avansată ideea necesităţii unei noi reglementări a pieţei, nu separat, ci la nivelul Uniunii

Europene.

SUA, cel mai mare producător din lume

Luc Esprit a făcut o prezentare a culturii porumbului, pentru început, la nivel mondial. Din raportul domniei sale rezultă că porumbul se cultivă la ora actuală pe 160 milioane de hectare. Cel mai mare producător este SUA – 32 milioane ha, apoi China – 28 milioane ha şi Uniunea Europeană – 14 milioane ha.

Producţia mondială de porumb boabe a însumat 780 milioane de tone în 2008, din care aproximativ 60% se utilizează la furajarea animalelor.

Schimburile comerciale repre-zintă cam 10% din producţie, valoare aproape constantă în fiecare an.

„La această oră, stocurile de porumb sunt semnificative, ca urmare a producţiilor mari de anul trecut.

Operatorii de pe piaţa porumbului sunt destul de puţini în lume. Există trei mari state exportatoare – SUA, Argentina şi Brazilia – în timp ce principalii importatori sunt Japonia, un prim client în zona asiatică, dar şi Mexic, ţară care a început să importe cantităţi mari de porumb.

Stocurile sunt concentrate, în prin-cipal, în două ţări – SUA şi China, cu precizarea că piaţa asiaticilor este extrem de derutantă.

La nivel mondial, ca perspective pentru 2009 şi 2010, directorul general al Maiz „Europ“ a apreciat că piaţa porumbului poate fi influenţată de mai mulţi factori imprevizibili. El consideră că până şi cea mai mică schimbare poate avea un impact important asupra preţurilor. Mai există şi conjunctura economică mondială, dar şi piaţa etanolului, biocombustibil obţinut din porumb.

România, al doilea mare cultivator european

În Uniunea Europeană, a susţinut Luc Esprit, zonele cele mai importante cu culturi de porumb sunt Franţa, cu 3 milioane ha, şi România, cu 2,5 milioane ha, urmate de Germania şi Ungaria cu câte 2 milioane ha şi Italia cu 1,3 milioane ha. În UE - 27 există 14 milioane de hectare pe care se cultivă porumb boabe şi furajer. Trei hectare din patru, adică 75%, se află în cele cinci ţări menţionate.

Chiar dacă diferenţa de suprafaţă cultivată este mică între Franţa şi România, când vorbim de capitolul cantitate diferenţa creşte enorm, practic se dublează, în favoarea francezilor, care sunt campionii UE. Cauza ţine de randamentele diferite! În timp ce la noi producţia medie este în jur de 3.000 kg/ha, Franţa depăşeşte 5.200 kg/ha, iar Italia ajunge chiar la 8.000 kg/ha.

În ceea ce priveşte porumbul furajer din Europa, principalii operatori sunt Franţa şi Germania. În România, suprafeţele cultivate sunt foarte mici, chiar dacă aici există un potenţial deosebit, în paralel cu dezvoltarea zootehniei.

Lipsesc instrumentele de reglementare a pieţei

„Trebuie să atrag atenţia asupra faptului că ne confruntăm cu o piaţă din ce în ce mai volatilă, pentru simplul motiv că avem de-a face cu variaţii importante de producţie, dar şi pentru faptul că UE a eliminat acele puţine instrumente de reglare a pieţei. Dacă ne uităm la campania 2007-2008, constatăm existenţa unei pieţe tensionate, factori climatici nefavorabili, dar şi a unor decizii politice care au scos acele posibilităţi de gestionare a pieţei şi au permis intrarea unor noi actori din America Latină şi din estul Europei. În acea campanie a avut loc o creştere a preţurilor. În schimb, în campania 2008-2009 situaţia este diametral opusă. Am în vedere producţie mare, criză financiară, concurenţă mare pe piaţă, scădere pronunţată a preţurilor şi un nivel ridicat al stocurilor“, a menţionat Luc Esprit.

Domnia sa a mai spus că perspectivele pentru sfârşitul campaniei din 2009 arată că se vor resimţi în continuare efectele crizei asupra consumului. Ţările cu zootehnie importantă vor fi interesate să extindă culturile cu porumb.

„Preţul va fi dictat de noua recoltă şi va fi rezultanta dintre stocuri, producţie şi consum. Cum consumul este redus, piaţa va fi sensibilă chiar şi la unele semnale minore. De asemenea, se pune problema concureţei între plantele cultivate şi variaţiei suprafeţelor.

De exemplu, SUA au redus puţin suprafaţa cultivată cu porumb, iar acest lucru va afecta direct preţul mondial. Pe de altă parte, criza va duce la un consum mai mic în sectorul zoo-tehnic. Aşadar, există deja unele semnale, dar este greu de anticipat un anume preţ la finalul campaniei“, a spus în final directorul general al Maiz „Europ“.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:

3017

Comentarii

1. MITRANA -- (24-October-2010)ce frumos erea pamantul romaniiei cand erea CEAUSESCU, lau omorat nenorociti

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

Piaţa produselor ecologice româneşti

În România, piaţa produselor ecologice reprezintă un segment nesemnificativ, de numai 1% din valoarea totală a producţiei agricole.

Evoluţiile din ultimii ani dovedesc un ritm de dezvoltare cel puţin la nivelul celui înregistrat de agricultură în ansamblul său. Au crescut mult suprafeţele, acestea depăşind 200 de mii de hectare, dar lucrul cel mai important este că producătorii din acest sector au un debuşeu mare pe piaţa ţărilor dezvoltate din Europa. Ne referim îndeosebi la brânzeturile obţinute din lapte de oaie, la produsele melifere, precum şi la unele sortimente oarecum atipice agriculturii româneşti, cum ar fi melcii şi, mai nou, ouăle ecologice.

Ca volum, piaţa produselor ecologice este dominată totuşi de sectorul vegetal care realizează cantităţi importante de cereale, plante oleaginoase şi fructe de pădure. Ultimele au şansa cea mai mare de a concura pe piaţa internaţională atât cantitativ cât şi calitativ.

Şi laptele naturist e în criză

Un indicator ce dimensionează mărimea acestui sector este reprezentat de numărul de operatori prezenţi pe piaţă, număr care a crescut în ultimii ani, ajungând la 3.834 în 2007 şi la 4.191 în 2008. Oarecum surprinzător este faptul că până şi acest sector a fost atins de criză, lucru care se poate vedea din numărul mai mic de operatori înscrişi până la data de 1 iunie a.c., care se ridică la 3.191.

Acesta este se pare rezultatul cererii de produse ecologice din lapte care la nivel european a înregistrat scăderi substanţiale, fapt pentru care unul dintre marii procesatori de lapte a ales să menţină drept convenţionale circa 100 de mici exploataţii a câte trei vaci de lapte, reuşind astfel să-şi reducă costurile. Pentru că, trebuie menţionat, taxa de inspecţie şi de certificare a celor care obţin lapte în sistem ecologic, care se ridică la aproape 1.000 de lei, este plătită de procesator.

Producem până şi melci

În ceea ce priveşte produsele ecologice procesate, cele mai des întâlnite sunt cele din lapte de oaie şi vacă. Un sector foarte bine conturat este cel al mierii şi produselor apicole ecologice, unde Maramureşul conduce detaşat ca număr de producători. Pe lângă acestea, în România mai sunt obţinute şi alte produse procesate, de exemplu uleiul de floarea-soarelui, sucul de mere, produsele din soia precum tofu şi laptele de soia, cele de cofetărie şi de patiserie, făina, pastele făinoase, ceaiurile din plante şi, foarte interesant de ştiut, produse procesate din melci! Mai avem şi vin obţinut din struguri ecologici, certificat în două unităţi din ţara noastră, una din zona Buzăului şi cealaltă din Dealurile Bujorului.

Referitor la repartiţia produselor ecologice în ţară, ele aproape că lipsesc din judeţele din nord-est, precum şi din cele din sud-vest, în vreme ce Prahova, Hunedoara, Sibiu abundă în astfel de produse. Aici putem găsi de la miere, pâine şi paste făinoase până la produse din lapte, ceaiuri şi fructe de pădure, toate însoţite de sigla specifică modului de producţie ecologică „ae".

Exportăm doar materie primă

Dacă vorbim despre dinamica exportului de produse ecologice, din păcate România rămâne preponderent exportatoare de materie primă. Şi asta pentru că procesarea reprezintă un sector încă slab dezvoltat. Aşa se face că în 2006 s-au exportat cereale în procent de 54%, circa 20% plante şi fructe din flora spontană şi doar 1% produse procesate din lapte, cantitatea totală de produse exportate ajungând undeva la 60 mii de tone.

În 2008 raportul produselor exportate s-a menţinut, ponderea cea mai mare fiind ocupată tot de cereale, oleaginoase şi plante din flora spontană, în schimb cantitatea care a ieşit din ţară a atins 130 mii de tone. Astfel, dacă în 2006 valoarea exporturilor s-a ridicat undeva la 50 milioane de euro, în 2008 aceasta s-a dublat. Principalele benefi-ciare sunt ţări precum Olanda, Germania, Italia şi Anglia, iar în perspectivă se doreşte pătrunderea cu produse ecologice pe piaţa SUA.

În ceea ce priveşte valoarea importurilor, aceasta se ridică undeva la 8 milioane de euro. În prezent, pe piaţa comunitară cererea este mai mare decât oferta şi se mani-festă îndeosebi la produsele procesate din lapte şi la fructele şi legumele proaspete.

Valentina ŞOIMU

SUPLIMENT AGRO BUSINESS

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1896

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

piata-produselor-ecologice_808.html

Piaţa produselor ecologice > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPiaţa produselor ecologice

Ecologiştii au credinţa că produsele alimentare şi băuturile ecologice vor intra în forţă pe piaţă odată cu demararea proiectului „Dezvoltarea pieţelor ecologice emergente din România - EcoEmerge“. Proiectul este finanţat prin Programul de Cooperare Bilaterală cu Norvegia şi prin cofinanţarea partenerilor naţionali.

Scopul noului proiect este de a crea un cadru integrat pentru dezvoltarea pieţelor ecologice din România, îmbunătăţind legătura dintre eco-inovare (prin producţie durabilă) şi achiziţii (consum durabil). Proiectul se va desfăşura până în aprilie 2011.

În ceea ce priveşte achiziţiile publice ecologice, prin acest proiect se urmăreşte informarea a cel puţin 200 de producători, distribuitori şi a comunităţii ştiinţifice cu privire la criteriile ecologice pentru produse, servicii şi lucrări, precum şi instruirea a 400 de achizitori publici privind achiziţiile ecologice.

De asemenea, proiectul are în vedere organizarea a opt evenimente de diseminare, la nivel regional, a practicilor şi tehnologiilor inovative, cu impact redus asupra mediului, inclusiv instruirea organizaţiilor participante în domeniul înregistrării EMAS (Schema comunitară de Eco-Management şi Audit) şi eco-etichetării produselor şi serviciilor.

„Produsele care fac obiectul pieţei ecologice, pe lângă cele alimentare şi băuturile ecologice, sunt: produse şi servicii pentru curăţenie (tot felul de detergenţi), lucrări în construcţii, echipamente de iluminat (doar pentru categoriile iluminat stradal şi iluminat interior), produse din lemn şi panouri din lemn; metale; materiale plastice; textile; spume poliuretanice utilizate la mobilier. În aceeaşi categorie mai intră echipament IT, hârtie copiativă şi chiar autobuze şi automobile“ – a precizat Cornea.

Ministerul Mediului consideră că implementarea cu succes a acestui proiect va duce la creşterea interesului pentru produse şi servicii ecologice atât din partea administraţiei publice, cât şi a consumatorilor, stimulând astfel piaţa pentru tehnologii ecologice şi implicit producţia „curată“ în România.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
771
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Piaţa vinului în Federaţia Rusă

Rusia este una dintre ţările cu un indice de consum de alcool pe cap de locuitor între cei mai ridicaţi din lume. Băutura spirtuoasă cea mai frecvent consumată este vodka, chiar dacă popularitatea altor băuturi spirtuoase, cum ar fi whisky-ul, romul sau coniacul, creşte rapid.

Consumatorii

În ceea ce priveşte vinul, consumul său anual oscilează între 5-7 litri pe cap de locuitor. El este redus în comparaţie cu majoritatea ţărilor europene, unde consumul anual de vin depăşeste 40 litri, dar îşi menţine de mai mulţi ani tendinţa crescătoare. Şi totuşi, Rusia se află între primele 10 ţări consumatoare de vin din lume. Luând în considerare numai aceste cifre, la care se adaugă faptul că băutul în societate este o parte a culturii ruseşti, putem estima că piaţa vinului în Rusia are mari posibilităţi de creştere, ceea ce o face extrem de apetisantă pentru exportatorii din întreaga lume.

Producătorii

Principalele regiuni producătoare de vin sunt Stavropol şi Krasnodar, situate în sudul ţării, între Marea Caspică şi Marea Neagră. Producţia rusă de vin nu este capabilă să satisfacă nevoia existentă, atât din cauza insuficienţei ofertei cât şi a calităţii reduse a vinurilor ruseşti. De aceea, majoritatea vinului consumat în Rusia este importat (aproximativ 55-60% din oferta totală).

Comerţul

Principalii parteneri comerciali ai Federaţiei Ruse în 2007 au fost ţările din Uniunea Europeană, care au deţinut 53,2% din totalul comerţului exterior al Rusiei. În 2007, importurile de vin (lotul 2004, care include vin neîmbuteliat şi îmbuteliat) au crescut la 564 milioane €, afişând o creştere de 31,2% (în 2006 au fost 427 de milioane). Franţa, cu 21,7% şi Spania, cu 17,2% sunt cei mai importanţi furnizori de vin ai Federaţiei Ruse.

După tipul de vin, există două grupe distincte de ţări exportatoare: ţări ca Franţa, Italia sau Chile care exportă vin îmbuteliat, şi ţări ca România, Bulgaria sau Argentina, care sunt furnizori de vinuri de masă şi neîmbuteliat.

În 2007, importurile de vin îmbuteliat au crescut cu 28% în raport cu problematicul an 2006 (introducerea sistemului vamal EGAIS, prohibirea vinurilor din Georgia şi Moldova), ceea ce pare puţin, dacă se ţine cont că în 2007 importurile au fost paralizate timp de mai multe luni. Analiştii prognozează că importurile de vin îmbuteliat îşi vor menţine tendinţa crescătoare şi în 2009, dar de o formă mult mai moderată decât în 2007 şi 2008.

Restructurarea

Cele mai importante consecinţele ale restructurării sectorului vinicol în 2006 au fost:

1. Dispariţia Georgiei şi a Moldovei ca mari furnizori de vin în Rusia ca urmare a embargoului impus la 27 martie 2006. Viitorul vinurilor moldoveneşti în Rusia este puţin promiţător. În perioada în care aceşti doi furnizori

au fost absenţi de pe piaţa rusă, locul lor a fost ocupat de Spania, Argentina, Chile, Africa de Sud sau de statul California, care au pătruns pe piaţa rusă cu surplusurile lor de vinuri. Milioanele de decalitri de vin vrac sunt îmbuteliate sub denumiri ruseşti în Novorosiisk şi Vîborg, în apropiere de Sankt-Petersburg.

2. Reducerea numărului importatorilor. Dacă la începutul lui 2006 în Rusia existau aproximativ 150 de firme cu licenţă de importat alcool, în prezent numai în jur de 100 de organizaţii dispun de ea şi sunt conectate la sistemul EGAIS (Edinaya Gosudarstvennaya Avtomatisirovannaya Informatsionnaya Sistema). O licenţă unică costă până la 100.000 ruble, iar o licenţă generală - 1,5 milioane ruble.

3. Reducerea numărului de sorturi comercializate. Ca urmare a complicaţiilor sistemului EGAIS, importatorii au trebuit să limiteze numărul de sorturi cu care lucrează.

Distribuţia

Distribuţia vinului în Federaţia Rusă se caracterizează printr-un lanţ relativ scurt, în care funcţiile de import şi distribuţie se suprapun. În unele cazuri, importatorii dispun chiar de magazine proprii, deci controlează tot lanţul distribuţiei, de la import şi până la vânzarea cu amănuntul. Mărimea enormă a ţării a determinat apariţia a două tipuri de reţele de distribuţie: una la nivel naţional, formată din marii importatori şi distribuitori din Moscova şi Sankt Petersburg, care comercializează produsul în principalele oraşe, şi o alta la nivel regional, formată din distribuitori mai mici, dar bine stabiliţi în teritoriu şi care capilarizează reţelele marilor importatori în regiunile ruse.

Controlul vamal

La fel cum se întâmplă cu majoritatea bunurilor importate, introducerea vinurilor de origine străină în Rusia este supusă unei serii de formalităţi vamale şi necesităţii prezentării de diferite certificate care constituie autentice bariere tehnico-comerciale. Aceste bariere nu trebuie să afecteze exportatorul român, acesta trebuie însă să fie întotdeauna scrupulos şi foarte grijuliu cu documentele mărfii expediate deoarece orice eroare sau inexactitate se poate transforma într-o problemă la vămuirea mărfii. Importurile de vin sunt subiectul unei taxe de import de 20%, la care se adaugă o acciză pe vin de doar 0,80 $/litru şi TVA-ul de 18%.

Şansele României

Vinul românesc ocupă o poziţionare bună în Rusia. Datorită faptului că în perioada comunistă piaţa de export a vinurilor româneşti a fost concentrată pe URSS, vinul nostru este deja cunoscut şi este asociat în general unui produs de calitate superioară.

Segmentul vinurilor de masă în Rusia va continua să prezinte oportunităţi interesante pentru firmele din ţara noastră, deoarece vinurile româneşti, datorită calităţii lor remarcabile şi a unor preţuri juste, sunt singurele din Europa care pot concura în ziua de astăzi pe piaţa rusă cu vinurile bulgăreşti sau spaniole. În viitorul apropiat, Federaţia Rusă va constitui a doua principală piaţă de export pentru vinurile româneşti după SUA.

Concurenţa

Principalii competitori ai vinului românesc de calitate sunt Franţa, Italia, Spania şi Lumea Nouă (SUA, Chile, Africa de Sud, Australia). În ceea ce priveşte vinurile franceze, tradiţia - mărci concrete de vinuri franceze apar în romanele lui Tolstoi şi Dostoievski- şi imaginea de glamour, lux şi rafinament pe care care ruşii o asociază Franţei le face să ocupe segmentul Premium.

Preţurile vinurilor franceze sunt în general mai ridicate decât ale celor italieneşti, spaniole sau româneşti, iar poziţionarea lor ca produs de calitate este mult mai solidă. Cazul Italiei este de asemenea interesant, deoarece aportul major pe care îl aduce gastronomia sa (30% din restaurantele moscovite sunt cu specific italian) le permite italienilor să îşi poziţioneze foarte bine vinurile proprii în meniurile restaurantelor şi, indirect, în distribuţia de detail.

Avantaje

România dispune de două avantaje competitive: este situată la o distanţă mai mică de Rusia faţă de majoritatea celorlalţi furnizori şi are cheltuieli mai mici pentru producerea vinurilor de calitate. În plus, consumatorii ruşi s-au obişnuit cu vinurile noastre mai uşoare, cu o aciditate normală, proaspete la gust şi cu o aromă fină.

Spania, de exemplu, produce vinuri tari, cu aciditate scăzută şi astringente, mai puţin apreciate de consumatorii ruşi.

Strategia de marketing a producătorilor români în contextul concurenţial actual va trebui să fie orientată către distribuţie şi pe concentrări, fuziuni şi achiziţii prin care să îşi asigure o prezenţă activă pe piaţa rusă, o gestiune mai eficientă a pieţei, investiţii mai mari în imaginea de marcă precum şi o mai bună gestiune a portofoliului de produs-piaţă. Prin aceste orientări strategice, producătorii români vor reuşi să devină mai prompţi şi mai flexibili în privinţa adaptării ofertei la cerere, să îşi dezvolte sisteme verticale de marketing absolut necesare pentru creşterea competitivităţii, să elaboreze strategii ofensive, bazate pe imaginea de marcă şi pe avantajele DOC.

Simona-Inès Niţescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
1820
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

piata-zaharului-in-ue_410.html

Piaţa zahărului în UE > REVISTA LUMEA SATULUI

Piaţa zahărului în UE

„Sectorul european al zahărului avea nevoie disperată de o reformă. O producţie şi preţuri mai durabile reprezintă perspectiva unui viitor competitiv pentru producătorii noştri“ – a declarat Mariann Fischer Boel, comisarul european pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală.

Programul de restructurare a industriei zahărului din Uniunea Europeană, în perioada 2006-2009, a permis reducerea producţiei cu 5,8 milioane de tone. Valoarea este foarte aproape de obiectivul iniţial, de 6 milioane de tone. La capătul acestui proces de patru ani, cota comunitară pentru zahăr şi izoglucoză a coborât la 14 milioane de tone, dintre care 13,3 milioane de tone pentru zahăr.

Producţia de zahăr a UE este astăzi concentrată în 18 state membre, faţă de 23 înainte de reformă, care beneficiază de condiţii agronomice favorabile. Dintre acestea, şapte state cu randamente maxime la zahăr asigură aproape 70% din producţie.

România, cum nici n-ar fi

Cu o producţie autohtonă infimă, practic, România se vede obligată să apeleze la importuri masive de zahăr brut pentru a asigura consumul intern. Ţara noastră a intrat în sistemul nou de diminuare a cotelor abia în anul de comercializare 2008-2009, când a renunţat la numai 4.475,2 tone de zahăr. Conform cotelor europene alocate, în anul de comercializare 2009-2010 România va produce 104.688,8 tone de zahăr, dar va renunţa la 15.879 tone de izoglucoză pe care, după cunoştinţa noastră, nici nu le producem.

Ajutorul integral pentru restructurare, plătit în avans

Povestea a început în februarie 2006, când miniştrii agriculturii din UE au adoptat oficial o reformă radicală în sectorul european al zahărului. Vechiul sistem, care rămăsese practic neschimbat de 40 de ani, a fost astfel aliniat la restul Politicii Agricole Comune (PAC) reformate.

Unul dintre elementele-cheie ale reformei a fost reducerea cu 36% a preţului minim garantat al zahărului, de la 631,9 euro/tonă în 2006/2007 la 404,4 euro/tonă în 2009/2010. De asemenea, au fost stabilite compensaţii pentru fermieri şi un fond de restructurare, finanţat de producătorii de zahăr, pentru a încuraja producătorii de zahăr necompetitivi să se retragă.

Anul acesta, la 13 februarie, în contextul crizei economice şi financiare, Comisia Europeană a decis să permită statelor membre să plătească în avans ajutorul integral pentru restructurare, pe 2008/2009, în iunie 2009. Mai multe state membre au anunţat deja că vor profita de această posibilitate pentru a uşura dificultăţile financiare cu care se confruntă întreprinderile din sectorul zahărului.

Producţia mondială de zahăr

Peste 100 de ţări produc aproape 170 milioane de tone de zahăr pe an. Din totalul producţiei, din trestie de zahăr se fabrică 78%, iar restul din sfeclă de zahăr.

Cotele UE pentru anul 2009-2010 prevăd o producţie de 13.336.741,2 t de zahăr şi 690.440,8 t de izoglucoză. În prezent, 69% din producţia mondială de zahăr se consumă în ţările de origine, iar restul este tranzacţionat pe pieţele internaţionale. Preţul pe piaţa liberă este unul dintre cele mai instabile, în raport cu alte produse.

Principalele cote UE pentru anul 2009-2010 - tone

Belgia – 676.235
Cehia – 372.459,3
Germania – 2.898.255,7
Spania – 498.480,2
Franţa – 2.956.786,7
Italia – 508.379
Olanda – 804.888
Polonia – 1.405.608,1
România – 104.688,8
Marea Britanie – 1.056.474

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1714

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

pictorul-naiv-ioan-maric-lada-mea-de-zes...

Pictorul naiv Ioan Măric - „Lada mea de zestre e satul...“

- Un „joc“ de… 60 de ani;
- 101 expoziţii personale şi peste 1.000 de grup;
- Tablourile lui Ioan Măric, în zeci de ţări ale lumii.

Bucuria recoltei, Petrecere, Duminică în centrul satului sunt doar câteva dintre lucrările pictorului naiv băcăuan Ioan Măric, o personalitate de prim rang cu o paletă artistică strălucitoare prin sobrietate şi concizie, prin relieful impresionant, prin coloritul local şi prin spiritul naţional legat de pământ şi de casă, de veşnicia satului, a vetrei părinteşti.

A văzut lumina zilei în 1945 în satul Luncani. „De mic copil, îşi aminteşte artistul, îmi plăcea să desenez mereu. Acasă, la lampă în chiler. Mi-au plăcut foarte mult poveştile şi basmele. Stăteam cu gura căscată când auzeam poveştile femeilor bătrâne. Desenam toate personajele din basme (...). Cel mai mult mi-a plăcut să pictez oameni. Din ce-am văzut, din amintiri reconstitui satul copilăriei mele, care, din păcate, începe să dispară. Lada mea de zestre este satul, iar toate vorbele din popor – expresii, tradiţii, legende, povestiri – am încercat să le pun pe pânză.“

În lucrările sale regăsim personajele din poveşti, din lumea satului, un univers în care oameni şi animale sunt condamnaţi să trăiască în armonie, toate acestea fiind zugrăvite într-o cromatică specială, în tuşe viguroase, ceea ce l-a determinat pe criticul de artă Ioan Parhon să-l considere pe Ioan Măric „un Chagall al artei naive“.

„Bădiţa Ioan“, cum îi spun cu dragoste cei apropiaţi, empatizează din toată fiinţa cu lumea satului, e mereu în mijlocul acestei lumi pe care o înnobilează şi o transfigurează ca nimeni altul. Adesea, te întrebi de unde le mai scoate, cum de nu-şi epuizează tolba de subiecte.

Pe simezele lumii

A început să picteze din joacă şi acum, cu sufletul mereu tânăr, joaca continuă. Nu-şi mai aminteşte când a avut prima expoziţie, „prin 1968“. Au urmat multe expoziţii personale, peste o sută, şi participarea la mai mult de o mie de expoziţii colective. Pânzele lui Ioan Măric au fost admirate în expoziţii din Finlanda, Italia, Grecia, SUA, Mexic, Germania etc. şi multe lucrări se găsesc în colecţii particulare din Israel, SUA, Canada, Bulgaria, Elveţia, Olanda ş.a., precum şi la colecţionari din România.

În 2008 şi 2009 a avut expoziţii la Bruxelles, la Parlamentul European, de unde a primit şi o diplomă de excelenţă, o alta pentru lucrările dintr-o expoziţie la Strasbourg, iar în toamna trecută a fost prezent cu mai multe lucrări în holul Senatului României.

Ioan Măric şi tablourile sale au fost, ca să spunem aşa, personaje de filme. Documentarul intitulat „În pădurea cea stufoasă“, semnat de Titu Mesaroş, a primit opt premii naţionale şi internaţionale.

Ioan Măric continuă să lucreze şi să ne bucure. Artistul are sufletul tânăr, un suflet care şi-a făcut o strălucită

ucenicie la şcoala permanenţelor neamului, luând cu brio cinci examene fundamentale la „materii“ precum: credinţă, dragoste, altruism, umor şi omenie, în acord deplin cu credinţa strămoşilor noştri ţărani pentru că „unde nu e rânduială, spunea Ernest Bernea, nu e lege şi unde nu e lege nimic nu poate să dureze“.
Stelian Ciocoiu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
581
□
Comentarii
□
□
1. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-February-2012)Mă bucur de succesele Domnului Ioan Măric. Am prieteni pe facebook la Muz. de Artă din Bacău. Am văzut că acolo sunt mulţi oameni talentaţi. Nu mă mir de succesul şi diplomele dl Ioan Măric.Îmi place f. mult sintagma Lada mea de zestre este satul.....O voi utiliza neuitând a spune cui aparţine.Transmiteţi Sănătate şi succes, Dv. asemenea.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pictura murală a lui Sabin Bălaşa

Popas în Sala Paşilor Pierduţi

Şi un lucru interesant pentru vizitatori: sala de la intrarea în clădire se numeşte „Sala Paşilor Pierduţi“. Oare de ce se numeşte aşa această sală (un fel de coridor lat), lungă cât clădirea? Prietenul meu a încercat să-mi explice cât s-a priceput. Am înţeles, dar nu cum doream. Am avut norocul că la terminarea vizitei însoţitorul meu a scos din buzunar o cărticică scrisă de Alexandru Murgu, invitându-mă într-un colţ al sălii şi citindu-mi unele descrieri amănunţite.

Pomenind de acustică, observăm foarte uşor că sala are o defecţiune din acest punct de vedere. Atunci când păşim prin această încăpere, datorită rezonanţei, zgomotul paşilor lasă impresia că se pierde în depărtare. De aici, denumirea sălii.

Se ştie însă că un arhitect, când proiectează o încăpere de o anumită importanţă, are grijă să elimine o astfel de defecţiune. Oare arhitectul-şef al României de atunci, care a proiectat clădirea, n-a ştiut lecţia? A ştiut-o foarte bine şi anume a făcut ca sala să aibă o astfel de defecţiune. Firesc, ne vom întreba: De ce?

Mai multă tăcere decât vorbire

Cei care au vizitat un mausoleu îşi aduc aminte că acolo au fost întâmpinaţi de o acustică mult mai agresivă. Acolo, orice zgomot, cât de mic, îşi amplifică supărător de tare dimensiunile, încât cei care intră acolo, vrând-nevrând, păstrează linişte.

La un mausoleu se explică uşor o astfel de acustică anume făcută: suntem într-un lăcaş de odihnă veşnică şi toţi cei care intră acolo sunt datori să păstreze liniştea. Dar de ce o astfel de acustică în sala comentată de noi? Suntem într-un lăcaş de cultură, în care omul este dator să vorbească puţin şi să spună mult sau să vorbească numai atunci când are cu adevărat ceva de spus ori, cine ştie, să comunice în forma supremă de comunicare, care este tăcerea şi nu vorbirea.

Am fi foarte trişti dacă am avea aici aglomeraţie ca pe stadion, ca la discotecă sau ca la Mecca. Aici vin puţine făpturi umane, care ştiu de ce vin şi, cu cât vor fi mai puţine dintre acestea, cu atât eu mă voi bucura mai mult. Veţi rămâne contrariaţi. Să nu uităm însă cuvintele lui Einstein: „Cu cât creşte cantitatea, cu atât scade calitatea“. Şi noi măcar aici nu vrem cantitate.

O pictură… vorbită

După părerea noastră, pictura lui Sabin Bălaşa nu este o pictură în sensul obişnuit al cuvântului; este o scriere, este cea mai consistentă carte pe care o putem citi. Numai că această carte nu este scrisă în vreo limbă obişnuită, este scrisă în limba ei, limbă studiată şi cunoscută de mai puţină lume.

Dar asta nu înseamnă că această operă nu se poate citi. Numai că pentru „citirea“ ei e nevoie de o anumită predispoziţie, de o anumită stare spirituală, de o anumită alcătuire interioară.

Pictura despre care vorbim este realizată în două etape. În anul 1969 au fost pictate scenele din capetele sălii, pictură aparent mai uşor de descifrat, dar ne vom convinge de contrariu, iar în perioada 1977-79 au fost pictate celelalte 16 nişe, pictură căreia noi îi spunem suprarealistă (pictorul nu agreează ideea), mai greu de descifrat, dar cu cât mai greu cu atât ne va oferi mai multă satisfacţie.

Comentarea noastră începe cu capătul de nord al sălii, chiar dacă maestrul şi-a început lucrarea din partea opusă. Vom renunţa la titrările din albumul pomenit, care pe noi nu ne satisfac, şi vom numerota convenţional cu cifre romane cele 18 nişe care adăpostesc pictura.

Spaţiul nu ne permite să intrăm în amănunte ale fiecărei nişe. Poftiţi să vizitaţi!

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1367

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

pietele-ca-in-occident_753.html

Pieţele, ca în Occident > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPieţele, ca în Occident

Începând cu data de 1 iulie 2009 intră în vigoare prevederile Regulamentului (CE) nr. 1221/2008 al Comisiei Europene de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1580/2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 şi (CE) nr.1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor şi legumelor privind standardele de comercializare.

În conformitate cu noile prevederi ale acestui regulament, numărul standardelor specifice de comercializare se reduce de la 36 standarde la 10, pentru următoarele fructe şi legume: mere, citrice, fructe de kiwi, salată, cicoare creaţă de grădină şi cicoare de grădină cu frunze întregi, piersici şi nectarine, pere, căpşuni, ardei gras, struguri de masă şi tomate.(Cele 10 standarde specifice de comercializare se regăsesc în regulamentul nr. 1221/2008.

Celelalte fructe şi legume, care nu fac obiectul unui standard specific de comercializare, trebuie să se conformeze standardului general de comercializare. În acest caz, produsul este considerat ca fiind conform cu standardul general de comercializare, dacă acesta corespunde prevederilor standardelor aplicabile aprobate de Comisia Economică pentru Europa a Naţiunilor Unite (CEE-ONU).

Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale va asigura în continuare, prin Inspecţia de Stat pentru Controlul Tehnic în Producerea şi Valorificarea Fructelor şi Legumelor, verificarea conformităţii fructelor şi legumelor proaspete cu standardele de comercia-lizare prevăzute în Regulamentul (CE) 1221/2007, în scopul prevenirii comercializării fructelor şi legumelor proaspete neconforme.

(L.D)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
551
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pieţele ţărăneşti în Moldova

Potrivit datelor furnizate de Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, producţia autohtonă de legume cultivate în sere şi solarii a scăzut în primele şapte luni ale anului cu 42%, comparativ cu perioada similară din 2008. Explicaţia este simplă şi ţine, spun fermierii români, de lipsa pieţei de desfacere, cerându-le celor care diriguiesc agricultura românească – a câta oară – să găsească o măsură pentru a rezolva această problemă, de care depinde până la urmă bunăstarea legumicultorilor şi, de ce nu, a consumatorilor.

Muncă multă, cheltuieli uriaşe, venituri ioc!

„Supermarket-urile, spune cu amărăciune Ioan Timofte din Branişte Bacău, sunt pline cu legume aduse din Olanda, Italia, cu fructe aduse din Polonia, Bulgaria şi de aiurea, în timp ce produsele noastre nu au loc în rafturi.“

Că Ghidul de bune practici, încheiat de minister cu reprezentanţii marilor magazine, s-a dovedit până la urmă o hârtie fără valoare, o dovedesc şi spusele legumicultorului Dumitru Scutelnicu din Miroslava Iaşi. „Cu multă muncă şi cheltuială pe măsură am obţinut, în sera de 1.200 mp, ardei şi roşii crescute «ca la carte», dar nu am unde să le vând. Un supermarket mi-a oferit pentru un kilogram de roşii cel mult doi lei. În pieţe nu avem loc din cauza samsarilor şi a tot felul de speculanţi care câştigă pe spinarea noastră, dar şi a cumpărătorilor.“

Dulceaţa amară a mierii

Nici apicultorii nu o duc mai bine. Pentru a beneficia de subvenţia europeană oferită prin APIA, care înseamnă 20 de lei pentru fiecare familie de albine, producătorii sunt obligaţi să predea mierea la Asociaţia Crescătorilor de Albine sau la producătorii autorizaţi. „Nu avem alternative, spune Sandu Mihalache, apicultor din Vaslui. Nu putem sta în fiecare zi în piaţă pentru a vinde mierea la borcan, pentru că nu ar avea cine să lucreze în stupină.“

„Adevărul este că procesatorii oferă cel mult opt–nouă lei pe kilogramul de miere din floare de salcâm, de pildă, în timp ce ulterior preţul la consumator se triplează“, afirmă doamna Lia Măgdici, apicultor din Poieni, Iaşi. Ea pledează pentru ideea de a se renunţa la subvenţia simbolică în schimbul unui mod care să le permită valorificarea mierii printr-un sistem tip en-gros.

Un brand comercial tip… Flutur

Consiliul Judeţean Suceava a sprijinit producătorii creându-le pieţe pentru desfacere. Preşedintele acestuia, Gheorghe Flutur, i-a îndemnat pe producători să se asocieze şi primul pas a fost făcut prin înfiinţarea Asociaţiei Produs în Bucovina, care are 22 de membri fondatori şi la care, numeroşi agenţi economici şi-au anunţat intenţia să se asocieze.

Următorul pas este înfiinţarea unei societăţi care să deruleze activităţi economice de promovare şi comerţ. Au fost, de asemenea, chemate „la ordine“ marile magazine şi, susţine domnul Gheorghe Flutur, s-a reuşit

încheierea unui parteneriat cu reţeaua Iulius Mall, care s-a angajat să pună la dispoziţia producătorilor locali spaţii comerciale permanente unde aceştia să-şi poată vinde produsele.
Tot pe aceeaşi linie, în perioada 25-27 septembrie la Suceava va avea loc Târgul de toamnă, prin care se va susţine piaţa ţărănească. Aici se vor comercializa mărul de Fălticeni, caşcavalul de Humor, laptele de Dorna, sub marca Produs în Bucovina. Mai mult, pentru a valorifica produsele din această parte de ţară, Gheorghe Flutur a anunţat intenţia de a deschide astfel de pieţe în Timişoara, Bucureşti şi în alte oraşe mari. Deci, se poate! Rămâne ca acest exemplu să fie urmat.
Stelian CIOCOIU
SUPLIMENT AGRO BUSINESS
REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
688
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pieţele ţărăneşti, la noi şi la sârbi

Dacă treci frontiera României cu Serbia şi te uiţi la terenurile agricole sau te opreşti în piaţa vreunei localităţi situate în apropierea graniţei, îţi vine să spui că sârbii şi ţara vecină fac parte din Uniunea Europeană de decenii bune, pe când noi mai avem de aşteptat mult de acum încolo. Dar s-o luăm pe rând.

Într-o zi de sâmbătă de dimineaţă pleci la piaţă. În loc să te opreşti la Oraviţa, Moldova Nouă sau Reşiţa, preferi să-ţi continui drumul spre Biserica Albă, cea mai mare şi apropiată localitate sârbească de la frontiera cu România. Stai vreo oră în vama românească până când slujbaşii de aici au chef să lucreze, te uiţi la amărâţii care aşteaptă să ciupească câteva cartuşe de ţigări de la duty-free pentru a face bani de pâine, apoi, după câteva formalităţi vamale de vreo 2-3 minute, te trezeşti în ţara vecină.

Locul unde samsarii nu au acces!

Mai mergi vreo 10 kilometri şi, după numărul de maşini cu numere româneşti, te orientezi repede pentru a pătrunde în piaţa ţărănească din Biserica Albă. Marfă cât vezi cu ochii. Ieftină, de calitate şi absolut toată produsă doar în gospodăriile ţăranilor sârbi. Aici nu vezi nici bişniţari care să-ţi vândă roşii sau lubeniţă şi nici alţi trepăduşi care să câştige sume fabuloase doar pentru că mută marfa dintr-o parte în alta. Cumpărători români sunt cât cuprinde.

Cumpără legume, lubeniţă, pepeni, fructe, făină, ulei, totul la jumătate de preţ faţă de România. De asemenea, poţi să-ţi cumperi şi bulion sau dulceţuri de casă, coniac vechi sau alcool pentru prepararea vişinatei, un ied, un miel sau un purcel de tăiat şi fript pe grătar. Nu lipsesc nici orătăniile, adică gâştele, găinile, raţele, curcile ori puii pentru supă sau friptură, crescuţi tot în bătătura ţăranului.

Aici nu găseşti ca la noi gealaţi slugarnici care să te întrebe de tot felul de acte sau să nu te lase să-ţi vinzi porcul din cauza unor boli care există doar în capul lor de slugi.

Dacă ar fi numai vameşii!

Spre amiază te poţi întoarce pe un drum bun, cu portbagajul plin de legume şi fructe şi bani mai mulţi în buzunare. Zăboveşti din nou vreo cinci minute în vama sârbească, eşti tratat cu respect apoi, ca de obicei, mai stai vreo oră în vamă la români pentru că aşa vor vameşii şi poliţiştii de frontieră plătiţi din banii noştri cu coşuri de bani şi abia după aceea îţi continui călătoria pe drumul unde scuturătura maşinii îţi spune că ai intrat din nou în România.

Iar pentru ca să nu fie mistere, mai trebuie spus că diferenţa de bunăstare dintre noi şi vecinii noştri constă în faptul că în Serbia nu există parcelă de pământ nelucrat, iar la noi sunt mărăcini cât cuprinzi cu privirea. Cât despre politica agrară…

Nicolae PĂTRUŢ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:

796

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pilonul Comunitar – primul pilon al politicii Uniunii Europene

Este primul dintre cei trei piloni care stau la baza politicii UE, instituiţi prin Tratatul de la Maastricht din 1992. Pilonul Comunitar se ocupă cu politicile economice, sociale şi de protecţie a mediului şi se bazează pe principiul supranaţionalismului. Îşi are originea în Comunitatea Economică Europeană, predecesoarea Uniunii Europene.

Aria politică de influenţă a Pilonului Comunitar

Pilonul Comunitar acoperă următoarele domenii de activitate: protecţia frontierelor, cetăţenia europeană, politica agricolă comună, politica comună de pescuit, concurenţa, protecţia consumatorului, uniunea vamală şi piaţa unică, uniunea economică şi monetară, educaţie şi cultură, mediu, forţa de muncă, sănătate, reţele transeuropene, politica comercială, cercetare, politica socială, politica pentru azilanţi, tratatul Schengen şi politica de imigraţie.

Majoritatea activităţilor UE se regăsesc în Pilonul Comunitar. Este un pilon cu preponderenţă orientat economic şi în care instituţiile supranaţionaliste au cea mai mare influenţă.

Structura Pilonului Comunitar permite dezvoltarea domeniilor din aria cooperării europene şi segregarea la nivelul UE. Ceea ce a fost formal de competenţa Comunităţii Economice Europene a fost transferat Pilonului Comunitar.

Instituţiile Comunităţii Economice Europene au devenit instituţiile UE, dar rolul acestora între piloni este mult diferit. Comisia, Parlamentul şi Curtea de Justiţie nu au activitate în pilonii doi şi trei, datorită dominaţiei procedurilor Consiliului. Acest lucru este reflectat chiar în denumirile acestor instituţii – Consiliul este formal „Consiliul Uniunii Europene“, în timp ce Comisia este formal „Comisia Comunităţilor Europene“.

Acest lucru a permis includerea unor noi arii de competenţă bazate pe interguvernalism (decizii comune între guverne). Un rol important l-a avut însă Tratatul de la Maastricht, care i-a conferit Parlamentului putere legislativă egală cu cea a Consiliului în problemele comunitare.

Tratatul de la Lisabona urmează să intre în vigoare în acest an, dacă va fi unanim ratificat de statele membre. Prin acest tratat structura pilonilor se va modifica. Pilonul Comunitar va fi unificat cu ceilalţi doi piloni, astfel încât instituţiile comunitare să capete mai multă putere. Acest lucru va include o legiferare a „personalităţii legale“ a Comunităţii, care cu timpul va fi transferată Uniunii. Toate aceste schimbări au fost incluse în Constituţia Europeană, dar documentul nu a fost ratificat, fiind respins în 2005.

Ceea ce este însă demn de reţinut este faptul că tratatul de instituire a Euratom (Comunitatea Europeană a Energiei Atomice), spre deosebire de cel prin care a fost constituită ECSC (Comunitatea Economică a Cărbunelui şi Oţelului) expirat în 2002, nu va expira odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona şi, în ciuda propunerilor făcute, Euratom va continua să existe ca entitate independentă în afara Uniunii.

În următoarea ediţie vă vom prezenta date referitoare la Pilonul pentru politică externă şi de securitate comună - al doilea pilon al politicii Uniunii Europene.

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
3467
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Uniunea Europeană, în date şi cifre

Pilonul pentru politică externă şi de securitate comună – al doilea pilon al politicii Uniunii Europene

Acest pilon este organizat în conformitate cu politica externă a UE, pentru majoritatea acţiunilor diplomatice de securitate şi apărare. Pilonul pentru politică externă şi de securitate comună (CFSP) se ocupă doar de anumite părţi din capitolul Relaţii Externe ale UE, iar domeniile de influenţă vizează în principal politica comercială şi comerţul, fondurile pentru ţările lumii a treia etc.

CFSP operează ca al doilea pilon dintre cei trei piloni ai UE, conform Tratatului de la Maastricht. Din această cauză, deciziile care se iau în Consiliul UE necesită unanimitate între statele membre. CFSP consideră NATO (Organizaţia Tratatului Atlanticului de Nord) responsabilă pentru apărarea teritorială a Europei şi pentru menţinerea păcii, în timp ce din 1999 Uniunea Europeană este responsabilă pentru implementarea misiunilor, cum ar fi cele de menţinere a păcii, respectarea politicilor prevăzute în tratate etc.

Obiectivele Pilonului pentru politică externă şi de securitate comună

Conform Tratatului Uniunii Europene, Art. 11, Uniunea Europeană defineşte şi implementează politica externă şi de securitate comună, acoperind toate domeniile legate de acest capitol prin următoarele obiective:

- protejarea valorilor comune, intereselor fundamentale, independenţei şi integrităţii Uniunii în conformitate cu principiile Cartei Naţiunilor Unite;
- consolidarea securităţii Uniunii prin orice mijloace;
- prezervarea păcii şi întărirea securităţii internaţionale, în concordanţă cu principiile Cartei Naţiunilor Unite, cu principiile Actului Final de la Helsinki şi a obiectivelor Cartei de la Paris, inclusiv cele legate de frontiere;
- promovarea cooperării internaţionale;
- dezvoltarea şi consolidarea democraţiei şi a rolului legii, a respectului pentru drepturile umane şi a libertăţilor fundamentale.

Consiliul European defineşte principiile şi liniile generale pentru CFSP, ca şi strategiile comune care trebuie implementate de UE. Pe baza acestor linii, Consiliul de Miniştri adoptă acţiuni şi poziţii comune. Acţiunile comune se adresează situaţiilor specifice unde acţiunile operative ale UE sunt considerate necesare şi sunt prevăzute în obiective. Acestea sunt încredinţate statelor membre. Poziţiile comune definesc interesul pe care îl acordă UE anumitor problematici de natură geografică sau tematică şi definesc la modul abstract liniile generale pe care trebuie să le adopte statele membre în politicile lor naţionale.

În următoarea ediţie vă vom prezenta date referitoare la Pilonul pentru cooperarea poliţienească şi judiciară în materie penală – ultimul pilon al politicii Uniunii Europene.

Glosar de termeni Integrarea regională

Este un proces în care statele intră în urma unui acord care are ca obiectiv cooperarea la nivel regional a instituţiilor şi a legilor. Acoperă o paletă foarte largă de domenii, de la cele economice la cele politice. Eforturile integrării regionale s-au concentrat pe ridicarea barierelor impuse comerţului liber, intensificarea liberei circulaţii a oamenilor, produselor, forţei de muncă şi a capitalurilor, reducerea posibilităţilor declanşării conflictelor armate şi adoptarea politicilor de coeziune regională pe considerentele politicilor actuale, cum ar fi protejarea mediului, schimbările climatice şi migraţia.

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
1150
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

plamanul-verde-al-terrei-este-bolnav-rau...

Plămânul verde al Terrei este bolnav rău

Informaţii recente arată că, la nivel mondial, despăduririle (în special în ţările în curs de dezvoltare) şi alte modificări ale destinaţiei terenurilor sunt responsabile pentru 12-15% din emisiile globale de bioxid de carbon (CO2), gaz vinovat de încălzirea globală. Din acest motiv, Comisia Europeană (CE) a adoptat recent o Carte verde care stabileşte opţiunile pentru o abordare la nivelul Uniunii Europene (UE) a protecţiei pădurilor şi a informării cu privire la resursele forestiere şi situaţia acestora.

Opiniile primite de la public, de la statele membre, de la instituţii ale UE şi de la alte părţi interesate cu privire la această Carte verde vor ajuta CE să stabilească dacă sunt necesare acţiuni suplimentare la nivelul UE. Cum competenţa privind politica în domeniul forestier revine, în primul rând, statelor membre, dezbaterea preconizată de Comisia Europeană ar trebui să se axeze pe modul în care schimbările climatice modifică gestionarea şi protejarea pădurilor în Europa, precum şi pe modul în care ar trebui să evolueze politica UE pentru a-şi spori contribuţia la iniţiativele statelor membre.

Codrii, la noi şi la ei

Pădurile şi alte suprafeţe împădurite acoperă aproximativ 176 milioane de hectare pe teritoriul Uniunii Europene (UE), însumând peste 42% din suprafaţa terestră a Comunităţii. Spre deosebire de România, unde asistăm la jefuirea codrilor, în UE suprafeţele împădurite s-au extins constant în ultimii 60 de ani, reprezentând în prezent 5% din suprafaţa la nivel mondial. De asemenea, a crescut şi volumul lemnos, deci şi stocurile de carbon, absorbind astfel o cantitate mai mare de CO2 din atmosferă. Comisarii europeni au atras atenţia că pădurile sunt o resursă preţioasă, care trebuie protejată împotriva efectelor adverse ale schimbărilor climatice şi împotriva declinului biodiversităţii. De asemenea, întrucât absorb cantităţi uriaşe de carbon, pădurile vor juca un rol de bază în eforturile de menţinere a încălzirii globale la sub 2°C.

Impactul socioeconomic

Pădurile îndeplinesc numeroase funcţii sociale, economice şi de mediu interrelaţionate. Asigură locuri de muncă, venituri şi materii prime pentru industrie şi pentru energia din surse regenerabile. De asemenea, protejează solul, aşezările umane şi infrastructurile, regularizează resursele de apă dulce şi conservă biodiversitatea. Din punctul de vedere al climei, pădurile acţionează ca nişte „puţuri“ care absorb bioxidul de carbon, principalul gaz cu efect de seră, pe întreaga lor perioadă de creştere, dar devin surse de CO2 atunci când sunt tăiate, arse sau distruse de furtuni şi de dăunători. Nu în ultimul rând, pădurile reglează condiţiile climatice locale şi regionale, se arată în documentele CE.

Consecinţe

Temperatura medie în Europa a crescut cu aproape 1°C în ultimul secol. Cel mai optimist scenariu prevede o creştere cu 2°C până în 2100. Acest ritm rapid al schimbărilor climatice, provocate de activităţile umane, depăşeşte capacitatea naturală a ecosistemelor de a se adapta. Prin urmare, regiuni întregi nu vor mai fi propice dezvoltării anumitor tipuri de păduri, ceea ce va provoca schimbări ale distribuţiei naturale a speciilor de arbori şi modificări ale creşterii arboretului existent. Se preconizează că fenomenele extreme - precum furtunile, incendiile forestiere, secetele şi valurile de căldură – vor deveni din ce în ce mai dese şi/sau mai severe, sporind astfel presiunea asupra pădurilor.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
1115
□
Comentarii
□
□
1. lopy -- (17-April-2010)grav, chiar foarte grav
natura e importanta,asa ca trebuie protejata

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

planeta-albastra-gafaie-rau_l989.html

Planeta albastră gâfâie rău

Când, pe la mijlocul anilor ’70, citeam avertismentele Clubului de la Roma, iar ceva mai târziu cărţile profetice ale lui Alvin Toffler nici nu îndrăzneam să cred cât de adevărate pot fi. Pe atunci, Planeta albastră nu începuse să gâfâie sugrumată de suprapopularea mapamondului. Şi totuşi un futurolog filosof demonstra, cu creionul pe hârtie, cum se zice, că lumea ca lume va avea probleme dintre cele mai serioase. Fiindcă, susţinea Malthus, în vreme ce lumea se înmulţeşte în progresie geometrică, sursele de hrană se reproduc doar în progresie aritmetică. Aşadar lumea, pământul nu sunt un dat, un dar pentru totdeauna plămădit de bunul Dumnezeu.

Adevărul crunt

Ei bine, din păcate pentru noi pământenii, oamenii de ştiinţă au avut dreptate. Şi chiar dacă nu ader la teoria catastrofelor şi nu presimt în niciun fel sfârşitul lumii, nu pot să nu iau în calcul mult prea multele SOS-uri pe care natura şi lumea, în ansamblul ei, ni le trimit. Mă opresc la un studiu riguros publicat recent de Daily Mail, semnat de experţii de la Institution of Mechanical Engineers. Potrivit documentului cu pricina, înmulţirea fără precedent a populaţiei pune în pericol planeta şi implicit viaţa mai abitir chiar decât atât de intens discutata „încălzire globală“.

Evoluţia demografică

Aşadar, arată calculele, peste şase decenii populaţia globului „va exploda“ pur şi simplu, ajungând de la 6,9 miliarde locuitori, în prezent, la mai bine de 9,5 miliarde în 2075, cu o rată anuală de creştere de 75 milioane de oameni. Va spori în ritm mai susţinut populaţia urbană, care va ajunge la 6,4 miliarde locuitori, faţă de 3,3 miliarde de orăşeni în prezent.

Consecinţe

Ce va însemna acest salt? Ne-o spun aceiaşi specialişti. Risc major de înfometare, diminuarea resurselor de apă, trai în condiţii inumane şi deci noi surse de conflicte sociale şi revolte publice. Adăugaţi acestor preziceri deloc încurajatoare schimbarea radicală a factorilor climatici cu încălzirea accentuată a planetei şi, drept urmare, topirea calotei glaciare şi veţi avea imaginea unui viitor deloc confortabil. Se preconizează chiar în opinia aceloraşi specialişti „un viitor fără viitor“. Ce se mai poate face? Întâi de toate reechilibrarea sistemului ecologic al planetei şi exploatarea mai aproape de raţional a resurselor naturale. Reducerea risipei de energie, reproiectarea capacităţilor de stocare a hranei, precum şi detectarea unor noi surse de apă sunt iarăşi măsuri de maximă urgenţă.

Prognoza economică

Economia lumii se va reaşeza ca urmare directă a politicilor de până acum. Astfel Asia va trece în fruntea clasamentelor performanţelor economice lăsând, curând, foarte curând în urmă grupul G-7 al celor mai puternice state din America şi Europa. Ţările în curs de dezvoltare au şanse reale de sporire a produsului intern brut – ceea ce va face ca bogăţia lumii să se tripleze până în 2050 –, China, susţin futurologii devenind lider de piaţă. Ei bine, de ce am ţinut să marchez acest moment? Pentru că specialiştii îl consideră „moment-cheie“ pentru ziua noastră de mâine ori de poimâine. În ceea ce ne priveşte, ca întotdeauna, nu dăm semne că ne-ar păsa. Indiferenţa este observabilă, ţara noastră figurând printre cele 25 de ţări cele mai expuse crizei alimentare. A bătut cel de-al 12-lea ceas! Avertizările oamenilor de ştiinţă reprezintă SOS-ul ce ne mai poate ajuta să găsim colacul de salvare. Asta însă până când nu e prea târziu!

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
994

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Planeta s-a zguduit rău! > REVISTA LUMEA SATULUI

Planeta s-a zguduit rău!

Trebuie s-o recunoaştem!

Primăvara 2009 e altcumva. Ori, mai altcumva.

Fiindcă topeşte în ea, ca într-un mojar, şi suferinţe dar şi speranţe şi semne de întrebare dar, deopotrivă, şi decizii categorice.

S-o luăm băbeşte.

A venit peste Europa într-un moment mai mult decât delicat pentru bătrânul continent.

Criza, recesiunea pe care tocmai o traversăm a ştirbit, a ciobit chiar bucuria cu care era întâmpinat prielnicul anotimp.

Scumpete, şomaj, stagnare economică! Ori, altfel spus, paşii de făcut înainte şi-au schimbat sensul.

Au devenit cale-ntoarsă.

Planeta întreagă s-a zguduit din ţâţâni – dacă ne gândim bine.

Dacă datul ar fi fost de la Dumnezeu, l-am fi primit ca atare.

„Injectarea otrăvită“

Numai că, ne spun mai-marii lumii, vina o poartă câţiva bancheri, aşi până mai ieri în inginerii financiare, care, iacă-tă, în pofida abilităţii lor, au dat-o în bară.

Şi ne-au proptit pe toţi, ditamai omenirea, cu oiştea-n gard.

Adunaţi la sfat, puternicii mapamondului au decis ceea ce era mai la îndemână.

Injectarea de fonduri uriaşe, ca un veritabil vaccin întru însănătoşirea economiilor lumii şi sistemului bancar mondial cu deosebire.

5.000 miliarde de dolari, la care se adaugă încă alte 1.000 miliarde de dolari destinaţi anume fondurilor de creditare.

Operaţia s-a făcut simţită de îndată, „curba de sacrificiu“ a omenirii cunoscând o oarecare îndulcire.

Speranţa înmugureşte iarăşi, sfielnic, cu teamă încă, dar suntem pe drumul cel bun.

Ce nu s-a spus, ori nu s-a zis limpede, e adevărul că aceste uriaşe sume de bani vor fi plătite de umiliţii şi obidiţii planetei.

Adică de cei care asudă.

Fiindcă, luaţi seama la cifre iarăşi!

Nedreapta stratificare

După o recentă statistică, 1% dintre bogătaşii planetei stăpânesc peste 40% dintre averile ei.

Paradisurile fiscale deţin şi ele peste 20% din bogăţiile lumii.

Ce le mai rămâne celorlalţi?

Dacă luăm în calcul şi enormele cheltuieli cu zonele de conflict, cu cercetările în domeniul înarmărilor nucleare, cu spionajul galactic, înţelegem că cei aproape 5,5 miliarde de pământeni au în posesie proprie foametea, bolile incurabile, spaima pentru ziua de mâine.

Cu aceste constatări de primăvară 2009 mă întorc în România.

Ce să mai înţelegi?

Sunt, mă număr printre cei mai activi susţinători ai cercetării şi învăţământului agricol românesc.

Numai că, de la un timp, am devenit năuc.

Nu mai înţeleg nimic.

Ori aproape nimic.

Primesc deunăzi un telefon de la, cândva, o ilustră cercetătoare în domeniul horticol.

Inginera Elena Bîtlan a ostenit ani de zile în laboratoarele şi câmpurile de cercetare de la Eforie Nord.

Adică acolo unde fiinţa până în 1989 Laboratorul floricol, cu colecţia naţională de lalele, de trandafir de dulceaţă şi de câte altele…

Aşezat „la răscruce de vânturi“, laboratorul a tentat.

Adică terenurile lui au devenit apetisante pentru afaceriştii de ocazie .

Şi de la „văzut-plăcut“ la faptă n-a mai rămas decât un pas.

Inginera a fost pensionată, iar laboratorul lăsat în pustie.

La Bucureşti faptele au fost aproape identice, iar colecţia de piersici de la şosea a dispărut peste noapte cu adevărat sub lamele buldozerelor.

Nici la Cluj n-a fost mai bine!

Şi nici la…

Mă opresc aici!

Mă opresc şi nu mă mai mir de ce legea cercetării ştiinţifice agricole româneşti adăsta, până mai ieri, sub praful unor sertare parlamentare.

În loc de concluzie.

Legea e mai presus de orice – zice zicala.

Care lege?Întreb eu.

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
658

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

planeta-se-da-de-a-dura_l246.html

Planeta se dă de-a dura > REVISTA LUMEA SATULUI

Planeta se dă de-a dura

În dorinţa Sa de a născoci perfecţiunea El, Omul, a fost îndrituit să dea măsura tuturor lucrurilor.

Adică, boţul de lut zămislit ca o creaţie a creaţiilor în fiinţa umană a fost condamnat să adăpostească în fiinţa sa bune şi rele, credinţă şi îndoială, binecuvântare şi blestem, adevăr şi minciună, noroi şi stele.

Se zice chiar că Sfântul Petru, aflat lângă Creator la vremea zidirii lumii, l-a implorat pe Dumnezeu să-l facă orice, numai om să nu ajungă.

Până la un loc spusele mele par mai degrabă o legendă, deşi argumentele prezentului pledează pentru adevărul celor istorisite.

Deunăzi, continuând joaca de-a v-aţi ascunselea cu cele peste 6,5 miliarde de pământeni, Creatorul a dat de-a dura cu planeta.

I-a schimbat axa şi i-a mai retezat din preaplinul vremii.

A suflat în palme apoi satisfăcut de idee şi pământul, cu ape cu tot, a luat-o la vale.

Curg sloiurile polilor îngheţaţi odinioară, mările şi oceanele se umflă în pene, iar reflectorul Soarelui îşi trimite pârjolul tocmai pe acolo pe unde încă mai fiinţează iarba verde de acasă.

Previziuni triste

Prevederile sunt anoste.

Nimic încurajator.

Omul, perfecţiunea creaţiei divine, trebuie să se descurce.

Dacă ar fi să privim în propria ogradă numai şi am înţelege degrabă că a te juca cu voinţa divină nu e, chiar nu e o glumă.

S-o luăm pe degete, doar cu câteva exemple.

Am cutezat să numim peisajul mirific al ţării un „tărâm al îngerilor“, cum zicea Papa Paul al II-lea despre rotundul de pământ românesc.

Şi încă, Doamne, cum am mai făcut-o!

Răsplata ne-a fost întoarsă înmiit.

Inundaţii, secetă, alunecări masive de terenuri, cutremure – la care n-am ostenit să adăugăm milioanele de hectare fertile rămase pârloagă, sistemele de irigaţii rumegate parcă de pustie – şi, în final, indiferenţa afişată faţă de cea mai frumoasă şi răsplătitoare profesie – aceea de agricultor.

Marea înstrăinare

Ţăranul s-a prefăcut, de voie ori de nevoie, mai degrabă într-un om în viaţa căruia nu se mai petrece nimic ori aproape nimic.

Feciorii lui, într-un moment de criză morală fără precedent, au luat calea bejeniei, cei ajunşi din glumă, cum vă

mai ziceam, în jilţuri de dregător ridicând primii piatra spre locurile de pe unde au venit.
Bătrânii, averea cea mai de preţ a unui popor, sunt astăzi necăjiţii şi umiliţii copiilor lor, care numără de sute de ori felia de pâine cu care sunt datori celor care le-au dat viaţă.
Aşa că, glumind iarăşi cu spusele unor umorişti de excepţie, cu dar şi har – Goldoni, de pildă – astăzi nu mai e o slugă la doi stăpâni, ci trei-patru stăpâni la o slugă.
Nu ne mai găsim ori nu ne mai regăsim în contemporaneitate.
Trăim în lumi paralele.
Una a celor, vremelnic, cu pâinea şi cuţitul.
Cealaltă, a mulţimilor derutate, minţite, batjocorite de cei din capul trebii.
Care treabă? Veţi zice.
Şi aveţi dreptate!
Ce-am ridicat în decenii am trecut în neant în câţiva ani!
Ne-am întrecut cu gluma
Vă mai ziceam însă că Cel de Sus glumeşte încă!
Vrea să-şi probeze creaţia.
Prea mulţumit de ce vede nu e.
Aşa se explică dezastrul.
Haosul. Devălmăşia!
Dar, foarte curând, curgerea timpului a mai demonstrat-o, Creatorul va opri întrecutul cu gluma.
Şi se va cere socoteală omului.
Minciuna are oricum picioare scurte şi nu mai impresionează nici măcar în Parlament.
„Să nu dea Dumnezeu cel sfânt“, spunea preotul, şi el ştia ce grăieşte.
Am vrut să-i dăm o replică părintelui nostru ceresc?
Ne-am întrecut cu gluma însă.
Şi cu asta chiar nu e de glumit.
Ţineţi minte, dragii mei!
Oricând umorul se poate preface în opusul lui.
Şi atunci?

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
747
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

plangerea-pamantului-la-inalta-poarta_s5...

Plângerea Pământului la Înalta Poartă

From: Romanian land <ghe.socotitoru@eu.ro>
To: Western High Gate
<you.know@eu.ro>
Subject: Earth Complaint at the Sublime Porte

Poartă a Porţilor! Înălţime a Înălţimilor! Geniu al Geniilor! Stră-Luminato (începe întunericu' cu Mata, dar aşa vine o vorbă la noi, în Est)! Profit de ocazie că unul, pe care încă-l mai suport, are adresa ta de e-mail, să-ţi trimit o plângere. Sper să nu te superi, dar am văzut în ultima vreme pe mulţi venind cu jalbe la Mult Prea Înţelepciunea Ta şi pe care, în Prea Bunătatea Ta, i-ai ascultat, regulându-le problema. Vin la Aurita Ta Faţă să-mi asculţi jalba asupra GAEC – Bune condiţii agricole şi de mediu.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Tot io!

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2344

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare
www.marplo.net

curs valutar

planta-devoratoare-de-insecte_72.html

Planta devoratoare de insecte

De mulţi, mulţi ani (nimeni nu le ştie numărul, pentru că nu a acordat atenţie unui asemenea fapt), la marginea comunei hunedorene Peşteana se întinde pe aproape două hectare o mlaştină. I se spune tăul fără fund şi este situată în apropiere de localitatea Densuş.

Localnicii se feresc de ea, căci nu o dată s-a întâmplat să-şi piardă vacile pe acolo. Nici turiştii nu o vizitează prea des, din simplul motiv că nu ştiu multe despre ea, cum, de altfel, nici autorităţile nu au prea multe date.

Ceea ce face ca mlaştina aceasta să fie deosebită este faptul că în apele sale creşte o plantă care suprimă într-o clipă orice insectă care se încumetă să se apropie de ea.

Practic, ea degajă un lichid vâscos care prinde insecta de frunze. Degeaba încearcă să se desprindă, e lipită bine şi, la scurt timp, este devorată prin închiderea petalelor.

Popular, planta se numeşte roua-cerului, iar ştiinţific Drosera Rotundifolia. Mlaştina e plină de această plantă, fapt pentru care a fost declarată rezervaţie naturală. Nu se mai cunosc alte zone în România unde să trăiască această plantă carnivoră.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
759

☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Plantaţia de portaltoi de la ICDVV Valea Călugărească, decimată de retrocedări

Grea misiune, aproape imposibilă, pentru viticultura românească! Potrivit Strategiei de dezvoltare a sectorului viticol naţional, suprafaţa plantată cu viţă-de-vie ar trebui să crească de la 186.000 ha, patrimoniu actual, la 220.000 ha, în 2014, şi la 240.000 ha - în 2025. La acest program se adaugă rata anuală de înlocuire a plantaţiilor existente, de 5% (9.500 ha/an), şi înlocuirea cu soiuri nobile sau hibrizi interspecifici a 30.000 de hectare plantate cu hibrizi direct producători din prima generaţie, interzişi în cultură. Teoretic, pentru a face faţă acestui ambiţios, dar nerealist plan, este nevoie de 50 milioane de viţe altoite anual. În clipa de faţă, potenţialul de producţie al ţării noastre este de 5,6 milioane viţe/an.

Programul de reconversie a fost sistat când se desfăşura mai bine

Strategia începuse să fie pusă în aplicare destul de bine, după 2007. Nimic n-a revigorat mai mult investiţiile în viticultură decât programul de restructurare/reconversie a plantaţiilor viticole, desfăşurat prin MADR şi cu finanţare comunitară. Rata de absorbţie a fost de aproape 100%. Numai că, din acest an, programul a fost sistat, deoarece au fost depuse proiecte care acoperă suma alocată României pentru intervalul 2007-2014. Cumulat, vor fi consumate fonduri de peste 210 milioane de euro pentru înfiinţarea sau modernizarea a peste 20.000 ha de viţă-de-vie. MADR a cerut prelungirea programului până în 2020 şi probabil va solicita şi o suplimentare de fonduri. Deocamdată să reţinem că înfiinţarea plantaţiilor a fost întreruptă, justificat sau nu, fix când devenise un fel de fenomen (pozitiv) naţional.

România produce 11,2% din necesarul de material săditor viticol

Pe de altă parte, reconversia a scos în evidenţă, dacă mai era nevoie, incapacitatea României de a produce necesarul de material săditor viticol. Pentru programul derulat până acum, podgorenii au importat, în proporţie covârşitoare, viţe altoite din Italia şi Franţa. În acelaşi timp, unităţilor de cercetare - producătorilor particulari mai puţin - li se cere să facă tot posibilul de aici înainte pentru a asigura material săditor la nevoile exprimate în Strategia de dezvoltare a sectorului viticol naţional, dar în strânsă corelare cu condiţionalităţile europene în privinţa standardelor de calitate. Şi această solicitare pare nerealistă, dacă ţinem cont de faptul că, în 2011, programul de multiplicare s-a dezvoltat pe 43 ha, cu o producţie de 5,6 milioane de viţe altoite, respectiv 11,2% din necesar.

Spre comparaţie, în 1990 existau 1.600 ha de pepiniere. Pentru a acoperi necesarul de material săditor, luând în calcul ipoteza că programul de înlocuire a plantaţiilor chiar s-ar desfăşura în limitele programate, ar fi nevoie de
50 milioane de butaşi anual, adică de nouă ori producţia din 2011.

ICDVV invocă subfinanţarea

Ar fi posibil să fie dezvoltată rapid o bază de producţie care să facă faţă unor astfel de solicitări de material săditor viticol? În 2011, staţiunile de cercetare şi agenţii economici privaţi deţineau, cumulat, 298,34 ha plantaţii-mamă altoi şi 63,21 ha plantaţie port-altoi „bază“ şi „certificat“ cu soiuri şi clone vinifera. Suprafaţa a scăzut dramatic faţă de ceea ce avea România acum 22 de ani. În urmă cu aproape două luni, într-o discuţie cu specialiştii de la ICDVV Valea Călugărească, aceştia legau diminuarea drastică a suprafeţelor de portaltoi „bază“ şi „certificat“ de subfinanţarea unităţii centrale şi a staţiunilor de cercetare şi de costurile imense pentru înfiinţarea plantaţiilor cu material devirusat.

Directorul ICDVV, dr. ing. Aurelia Tudorache, invocă şi astăzi nevoia de a proteja patrimoniul naţional de cercetare, în principal prin finanţare de la buget, care să asigure întreţinerea germoplasmei, reîntinerirea plantaţiilor şi înfiinţarea de suprafeţe cu portaltoi devirusat. Sau măcar să fie uşurată de povara fiscală, dar fiind faptul că ICDVV este tratat ca un agent economic oarecare, şi nu ca o instituţie publică de cercetare. Este vorba despre sumele mari care trebuie plătite pentru înscrierea în catalogul soiurilor şi de plata taxelor, voluminoase şi acestea, pentru comercializarea vinului.

Mai nimerit ar fi să spunem că finanţarea chiar nu mai contează dacă, în continuare, se rup bucăţi din institute şi staţiuni, spre a fi retrocedate foştilor proprietari. Este exact ceea ce s-a întâmplat la ICDVV Valea Călugărească la sfârşitul lunii martie, unde dreptul unui moştenitor a fost reconstituit exact în plantaţia de portaltoi de la Chiţorani. Şi nu oriunde, ci în colecţia de 100 de soiuri de portaltoi şi pe 1,1 ha din plantaţia mamă cu soiuri şi clone vinifera.

Ultima este o investiţie recentă şi foarte preţioasă de portaltoi devirusaţi, aduşi din germoplasma de la Ştefăneşti. Ca un făcut, acum câţiva ani au mai fost retrocedate 3 ha din plantaţia mamă „bază“, înfiinţată tot cu material devirusat de la Institutul de Cercetare şi Dezvoltare pentru Biotehnologii în Horticultură - Ştefăneşti. Prin ruperea acestei noi suprafeţe de 7,91 ha din patrimoniul de cercetare, dincolo de valoarea colecţiilor şi plantaţiilor pierdute, ICDVV a mai rămas cu 2,71 ha de portaltoi, adică fără obiectul muncii în materie de material săditor.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
1329

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Plantaţiile viticole în pragul primăverii

Dr. Lucia – Liliana Tomoiagă

În perioada de repaus vegetativ, până la dezmugurit, în calendarul lucrărilor care trebuie efectuate de viticultori sunt cuprinse două acţiuni mai importante. Prima, efectuată înainte de tăiere ţine de stabilirea viabilităţii ochilor, după gerurile de iarnă. Cea de-a doua priveşte atât diagnosticarea cât şi ansamblul măsurilor medico-sanitare care se iau pentru prevenirea apariţiei şi a răspândirii unor patogeni sistemici.

Controlul viabilităţii ochilor

Îngheţurile de iarnă sunt păgubitoare mai ales atunci când temperaturile scad sub –15 respectiv -24°C, întrucât afectează sănătatea întregului butuc, fiind vătămaţi pe rând mugurii din ochi de iarnă, ţesutul lemnos la coardele anuale, precum şi formaţiunile multianuale.

Una dintre primele lucrări ce se execută primăvara, după dezgropat, este controlul viabilitaţii ochilor, ocazie cu care se constată pierderile. Operaţiunea constă în recoltarea unor probe de 20-30 coarde care se ţin câteva zile la temperatura camerei. La coardele recoltate se secţionează ochii: cei care în secţiune prezintă o coloraţie brun-negricioasă sunt afectaţi, iar cei de culoare verde sunt vii.

Tăierea de rodire a viilor afectate de ger

Când procentul de ochi pieriţi depăşeşte 20%, la tăiere se va lăsa un număr mai mare de coarde pe butuc, proporţional cu pierderea, ţinând seama că o coardă echivalează cu cea 10-12 ochi. Dacă pierderile de ochi depăşesc 40- 50%, tăierea se va amâna şi se va efectua după intrarea în vegetaţie. Atunci se conturează mai bine zonele distruse, care trebuie înlăturate prin operaţia de tăiere. Dacă părţile sănătoase rămase pe butuc nu asigură obţinerea unei producţii corespunzătoare, se vor administra îngrăşăminte azotoase, potasice şi fosfatice, concomitent cu executarea unui ciupit, pentru stimularea emiterii copililor, uneori fertili, care vor servi totodată şi la refacerea butucului cu elemente de vegetaţie sau chiar de rod pentru anul viitor.

Prevenirea şi combaterea bolilor înainte de dezmugurit

O serie de boli care au afectat viţele în anul anterior pot fi diagnosticate imediat înainte de intrarea în primăvară. În timp ce formele de manifestare diferă de la un patogen la altul, măsurile de combatere sunt de cele mai multe ori asemănătoare. Ele însumează o serie de lucrări cum sunt tăierile, strângerea şi arderea materialului infectat rezultat în urma acestora.

Tehnica reformării butucilor este eficientă, în condiţiile în care necroza nu atinge portaltoiul. Identificarea butucilor infectaţi se efectuează în perioada de vegetaţie, respectiv mai-iunie pentru eutipoză şi BDA şi iulie-august, pentru Esca şi BDA. Butucii simptomatici se marchează cu vopsea, iar lăstarul lacom se protejează cu un manşon de plastic. Rata de succes a reformării butucilor este de 75% pentru viţele sub 25 de ani.

Principalele simptome ale îngheţului

- Ochii îngheţaţi care se desprind sub presiunea degetului, iar secţiunea lor prezintă o culoare brun-neagră.
- Lemnul şi coardele afectate de ger prezintă în secţiune transversală sub scoarţă o zona brun-negricioasă.
- În cazul unor geruri mai severe, apar excorioaze şi crepături care favorizează instalarea cancerului bacterian.

Putregaiul negru

Diagnoza: prezenţa strugurilor mumifiaţi.

Profilaxia: distrugerea prin ardere a strugurilor mumifiaţi.

- Executarea unei arături adânci de primăvară, înainte de dezmugurit, pentru a încorpora boabele mumifiate căzute pe sol (boabele bolnave, acoperite cu pământ, nu produc sporii care ar putea infecta viţele în cursul dezvoltării;
- Eliminarea viilor abandonate;
- Aplicarea echilibrată îngrăşămintelor cu azot.

Putregaiul alb

Diagnoza: prezenţa boabelor căzute pe sol, acoperite cu picnidii pustulare mici, alb-cenuşii, îngropate în epiderma bobului.

Profilaxia este aceeaşi ca la putregaiul negru.

Putregaiul cenuşiu

Diagnoza : În perioada de repaus, pe coarde, botrytisul poate fi observat sub forma unor pete alungite, de 2-5 mm lungime, pe care de cele mai multe ori se formează scleroţii, organele de rezistenţă ale ciupercii.

Profilaxia are scopul de a limita sursele primare de infecţie.

Excorioza

Diagnoza: butuci uscaţi, ulceraţii pe coarde care prezintă o albire neuniformă acoperită cu punctuaţii mici, negricioase, reprezentate de picnidiile ciupercii;

Profilaxie: Iarna se fac observaţii privind prezenţa maladiei şi delimitarea focarelor, pentru a se decide necesitatea ulterioară a tratamentelor.

Esca; înnegrirea şi moartea braţelor (BDA)

Diagnoza: În perioada de repaus vegetativ, butucii bolnavi prezintă aspectul de „braţ mort”, caracteristic bolii. În interiorul lemnului, fungii implicaţi distrug structurile la nivel celular, blocând parţial sau total circulaţia sevei. Daunele se agravează an de an şi pot conduce, în final, la uscarea şi pieirea butucilor afectaţi.

Eutipoza

Diagnoza: în perioada de repaus simptomele caracteristice sunt butuci şi braţe uscate. La forţarea îndoirii, lemnul crapă în trei planuri rectangulare, fapt ce explică şi ruperea foarte uşoară a ramurilor atacate. Uneori, simptomele descrise pot fi întâlnite doar pe unul dintre braţe, dar, ulterior, atacul progresează, cuprinzând întreg butucul care intră în declin, în câţiva ani survenind moartea.

Profilaxia

Este aceeaşi atât pentru Esca şi Înnegrirea şi moartea braţelor cât şi pentru Eutipoză:

- Eliminarea şi arderea sursei de infecţie, precum şi a altor specii gazdă din apropierea plantaţiilor (caişi infectaţi);
- Efectuarea tardivă a tăierilor în uscat (aprilie);
- Reformarea butucului pornind de la un lăstar lacom, situat într-o zonă sănătoasă;
- Limitarea numărului şi a suprafeţei plăgilor tăiate;
- Aplicarea echilibrată a îngrăşămintelor cu azot;
- Protecţia secţiunilor tăiate cu mastici cicatrizanţi ce conţin mancozeb, cupru, ciproconazol, fusilazol este un mijloc mult mai eficace de protejare a rănilor, comparativ cu pulverizarea;
- Pulverizare, imediat după tăierile în uscat, cu: Bavistin 0,04%, Punch 40EC 0,03%, Kocide 0,4%, Folpan 0,2%, Bravo 0,2% etc.

Tehnica reformării butucilor este eficientă, în condiţiile în care necroza nu atinge portaltoiul. Identificarea butucilor infectaţi se efectuează în perioada de vegetaţie, respectiv mai-iunie pentru eutipoză şi BDA şi iulie-august, pentru Esca şi BDA. Butucii simptomatici se marchează cu vopsea, iar lăstarul lacom se protejează cu un manşon de plastic. Rata de succes a reformării butucilor este de 75% pentru viţele sub 25 de ani.

Buletin pomicol

Luna martie este hotărâtoare în ceea ce priveşte pregătirea pomilor pentru intrarea în vegetaţie. Acum are loc trecerea de la repausul profund la cel facultativ, iar timp de 15 zile se acumulează sutele de ore de temperaturi scăzute pozitive cuprinse între 0 şi 7° C. După ce unele specii ating pragul biologic, cum sunt de exemplu caisul şi piersicul (5,5°), prunul (7°), cireşul (9°), mugurii se umflă, având loc aşadar desmugurirea şi apariţia butonului alb-roz.

Lucrări în plantaţie

La toate speciile, în această perioadă acţiunea de tăiere se apropie de final. La piersic, tăierile de producţie se realizează la apariţia butonului roz, iar la soiurile de măr de toamnă care suferă de fenomenul de alternanţă de rodire tăierile se fac în faza de buton alb şi în floare.

Înainte de desmugurit toate speciile se stropesc împotriva dăunătorilor, dar şi pentru a fi protejate în caz de ger, cu Ovipron - 20 l/ha, un insecticid de contact pe bază de ulei mineral parafinic sau, dacă avem rezervă mare de boli, se aplică produsul Neviken în doză de 20 l/ha.

Tot acum, manual, la fiecare pom se aplică până la 300 g de îngrăşământ complex, se încheie lucrările de arat şi săpat numai pe rând, în timp ce intervalele rămân înierbate.

Înfiinţarea noilor plantaţii

Noile livezi se vor înfiinţa cu pomi altoiţi pe port generativ la densităţi medii astfel: specia cais – 800 pomi/ha, speciile cireş şi prun – 1.000 pomi/ha, speciile piersic şi măr cu 1.200 pomi/ha. Speciile realizate pe port vegetativ se vor planta la densităţi mai mari, de 1.500 -3.000 pomi/ha. Se recomandă plantarea pomilor de 2 ani şi a celor de un an dacă au lăstari anticipaţi şi este preferabil să se evite pomii vargă.

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
1409

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Plante transgenice. Obţinere, testare, cultivare

Casa Oamenilor de Ştiinţă din Bucureşti a găzduit recent lansarea lucrării Plante transgenice. Obţinere, testare, cultivare. Coordonatorii sunt prof. Elena Marcela Badea, de la USAMVB Timişoara, şi academician Păun Ion Otiman, secretar general al Academiei Române.

În cadrul evenimentului, Gheorghe Sin, președintele ASAS, a făcut o prezentare pe larg, în care a menționat: „Este cartea cea mai completă apărută până acum în România în ceea ce privește problematica la care se referă. Orice afirmație este bine fundamentată, astfel încât cititorilor să le dispară îndoiala asupra plantelor modificate genetic."

Conform autorilor, lucrarea cuprinde rezultatele unor cercetări independente de biotehnologie şi biosecuritate efectuate în România, finanţate exclusiv din fonduri publice.

Conţinutul volumului – structurat pe șapte capitole – demonstrează că în România se poate vorbi de o istorie în materie, că ţara noastră există pe harta acestui domeniu al ştiinţei agricole moderne.

În primul capitol este prezentată situaţia actuală a utilizării biotehnologiilor agricole în lume, evidenţiindu-se atât faptul că acestea oferă numeroase soluţii pentru o dezvoltare durabilă, cât şi faptul că România, spre deosebire de majoritatea ţărilor europene, a aplicat, la un moment dat, cu succes, una dintre aceste soluţii.

În al doilea capitol, sunt prezentate rezultatele cercetărilor efectuate în România, ale căror obiective au fost crearea şi testarea unor plante transgenice, aparţinând câtorva specii importante din punct de vedere economic.

Capitolul următor, destinat biosecurităţii, include rezultatele unor cercetări ce răspund preocupării pentru utilizarea biotehnologiilor moderne în agricultura României, în condiţii de siguranţă pentru mediu, pentru sănătatea omului şi animalelor.

În continuare sunt prezentate efectele economice ale cultivării în România, timp de şapte ani, a soiei transgenice, rezistente la erbicidul glifosat, precum şi consecinţele renunţării la această cultură, ca urmare a intrării în Uniunea Europeană.

Un alt capitol este dedicat monitorizării prezenţei materialului modificat genetic în seminţe, alimente şi furaje de către instituţiile care veghează la respectarea cerinţelor legislaţiei referitoare la certificarea seminţelor, la etichetarea şi trasabilitatea alimentelor şi furajelor.

Cartea, rezultat al unui efort multidisciplinar, furnizează contraargumente la aserţiunea că „nu avem expertiza ştiinţifică şi practică în măsură să ne permită asumarea riscurilor utilizării rezultatelor ştiinţifice ale biotehnologiei în practica agricolă".

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:

755

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

plante-uitate-negrilica-aurul-negru-al-f...

Plante uitate, NEGRILICA (Nigella sativa), aurul negru al fitoterapiei (II)

În numărul trecut al revistei v-am prezent o serie de efecte terapeutice ale negrilicii. Revenim aşadar cu alte câteva întrebuinţări medicamentoase ale acestei plante miraculoase.

Condiment, dar şi medicament

Negrilica a fost folosită, de secole, drept condiment de bază, cel puţin în spaţiul mediteranean şi nord-asiatic. Ea asigură, în proporţii echilibrate, toate cele trei categorii importante de nutrienţi: proteine (prin cei 15 aminoacizi, din care 9 esenţiali/care nu pot fi sintetizaţi de organismul însuşi), carbohidraţi (monozaharide de tip glucoză, ramnoză, xiloză şi arabinoză şi polizaharide non-amidonoase, ca sursă de fibre alimentare) şi lipide (îndeosebi acizi graşi polinesaturaţi linoleic şi alfa-linolenic, responsabili de producţia de prostaglandină E1, ca agent imunomodulator).

Mai mult chiar decât susţinerea unei alimentaţii corecte şi echilibrate, negrilica şi-a dovedit eficacitatea şi în stări patologice de tipul flatulenţei, lipsei apetitului, indigestiei, colicilor, constipaţiei, tulburărilor intestinale sau ale colonului (diaree) şi chiar a parazitozelor intestinale (nematozi, cestode, tenii, oxiuri, ascarizi - fenolii şi alte componente care inhibă producerea de oxid nitric, substanţă cu efect distructiv împotriva macrofagelor, care stimulează puternic răspunsul imunitar). Măcinate şi amestecate cu ulei de Susan (Sesamum indicum), seminţele de negrilică, aplicate extern, reduc inflamaţiile hemoroidale (şi, în general, abcesele).

Reduce glicemia

Cercetările au stabilit că, prin administrarea unor doze moderate (de sub 8g/zi) de seminţe de negrilică (sau de thymoquinonă, ca substanţă bioactivă importantă), s-a redus semnificativ glicemia persoanelor normoglicemice sau moderat hiperglicemice. Efectul benefic se manifestă atât în cazul diabetului zaharat, cât şi în cel cu etiologie alergică. Tratamentul trebuie însă asistat medical, întrucât o scădere prea mare a glicemiei este la fel de periculoasă ca şi o creştere exagerată a acesteia.

Negrilica şi sexualitatea

Negrilica ajută, prin mecanisme specifice, deopotrivă femeile şi bărbaţii. Consumată de către femei, planta normalizează fluxul menstrual, reduce tensiunea premenstruală şi determină creşterea secreţiei glandelor mamare, în timp ce bărbaţilor le este stimulată spermatogeneza. Pentru amândouă sexele, dacă se consumă în mod regulat, are efect afrodiziac prin alungarea stresului şi crearea stării de bine necesare desfăşurării actului sexual.

Moduri de administrare

La o aplicare corectă sub aspectul respectării dozelor şi a modului de administrare, nu s-au constatat reacţii adverse şi efecte secundare. Este însă contraindicată în timpul sarcinii din cauza pericolului de avort pe care îl poate declanşa. Nu au fost încă studiate toate efectele posibile asupra copiilor mici.

Pentru obţinerea efectelor menţionate şi a altora, negrilica se poate administra drept condiment în diverse preparate culinare sau în scop terapeutic.

Poate fi administrată ca atare, sub formă de seminţe întregi (Nigellae semen), mestecate sau nu înainte de ingerare. Se poate folosi şi sub formă de pulbere recent măcinată, luată sublingual − se ţine câteva minute, până la antrenarea cu fluxul salivar (negrilica stimulează secreţia salivei) − sau se înghite cu puţină apă sau ceai.

Decoctul în vin este o altă modalitate prin care vă puteţi bucura de efectele terapeutice ale acestei plante. Se fierb, timp de 10-15 minute, 1-2 linguriţe de seminţe într-un litru de vin de ţară. După răcire şi filtrare, se beau 1-2 păhăruţe pe zi, înainte de masă sau la nevoie.

Negrilica s-a dovedit a fi foarte eficientă în combaterea viermilor intestinali. Se pun 2-3 linguriţe de pulbere de sământă într-un litru de zeamă de varză, din care se bea câte un pahar pe stomacul gol.

Capsulele cu ulei sunt un supliment alimentar, comercializat sub diverse denumiri, singur sau în amestec cu alte uleiuri (pentru echilibrarea raportului de acizi graşi Omega 3-6-9). Acestea trebuie administrate conform instrucţiunilor de pe etichetă/prospect sau a recomandărilor specialistului.

Dr. ing. Radu STOIANOV

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
4005
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Plante uitate NEGRILICA (Nigella sativa), aurul negru al fitoterapiei

A încerca să stabileşti începuturile utilizării plantelor medicinale este un demers sortit eşecului. Un exemplu cât se poate de concludent este şi această specie, amintită în izvoare scrise de peste 2000 de ani, dar despre care se crede că era cunoscută cu încă un mileniu înainte. Pe vremea faraonilor, Negrilica era la mare cinste, despre ea un proverb spunând chiar că ar fi „un remediu pentru toate bolile... exceptând moartea”. Pentru medicina islamică, Negrilica era piatră de temelie, fiind prezentă în toate tratatele vremii sub denumirea de „barakah”, ceea ce însemna „seminţe binecuvântate“.

Originile speciei

Nigella sativa este specifică vestului Asiei, fiind extrem de populară în India, Pakistan, Turcia, Grecia, Egipt sau Tunisia, unde se şi cultivă (deşi se găseşte şi în flora spontană). De altfel, în ţările islamice se desfăşoară cele mai avansate cercetări privind utilizările medicinale ale speciei.

Previne cancerul şi SIDA

Sub acţiunea beta-carotenului din seminţele sale, care în ficat se transformă în vitamina A, Negrilica stimulează activitatea naturală a celulelor „killer” prin schimbarea raportului celulelor T („helper” şi „supressor“). Vine astfel în sprijinul bolnavilor în toate afecţiunile asociate cu o imunitate deficitară. O substanţă bioactivă izolată din uleiul obţinut din seminţele plantei induce apoptoza (moartea) celulelor canceroase, fiind o reală promisiune în tratamentul EAC (carcenomul Ehrlich) şi DLA (limfomul Dalton), cu rezultate superioare în asociere cu mijloacele chimioterapeutice specifice. Acţiunea interferon-like şi chiar stimularea producţiei de interferon determină creşterea producţiei de anticorpi şi explică, în parte, efectul citotoxic pe celulele tumorale.

Tratează astmul şi alte afecţiuni alergice

Nigelona are o puternică acţiune antihistaminică şi bronhodilatatoare, prevenind în acest fel accesele de astm, bronşită, emfizem, răceli şi gripă. Unele componente ale uleiului esenţial (alfa si beta-pinenul, de exemplu) determină reducerea congestiei bronhiolelor şi un moderat efect expectorant. Folosirea plantei în afecţiunile cronice de natură alergică sau hormonală nu mai constituie de mult o noutate.

Bună pentru ficat şi tractul genito-urinar

Thymoquinona, principala substanţă activă din seminţele şi uleiul de Negrilică, inhibă peroxidarea lipoproteinelor, de această acţiune antioxidantă legându-se şi efectele hepatoprotector şi de combatere a nefrotoxicităţii induse de anumiţi agenţi toxici rezultaţi din metabolizarea unor medicamente. Acţiunea antilitiazică este şi ea pusă în evidenţă şi este determinată de stimularea epiteliului renal şi de creşterea cantităţii de urină eliminată.

Ameliorează bolile de inimă

Îmbunătăţirea semnificativă a stării de sănătate a bolnavilor cardiaci cărora li s-au administrat seminţe sau ulei de Negrilică este consecinţa activării unor mecanisme specifice: reducerea nivelului seric al glucozei, prolactinei, trigliceridelor şi colesterolului, creşterea numărului de hematii şi de leucocite, precum şi a hemoglobinei, relaxarea miocardului şi reducerea ritmului cardiac etc.

Este un bun antiinflamator

Fitocomplexul din seminţele şi uleiul gras obţinut din acestea şi, în primul rând, thymoquinona au dovedit un real şi puternic efect antiinflamator în caz de encefalomielită, colită, peritonită, edeme sau artrită reumatoidală prin supresarea prostaglandinelor şi a leucotrienelor care acţionează ca mediatori proinflamatori.

Calmant pentru sistemul nervos

Uleiul din seminţe exercită efect calmant şi anestezic asupra sistemului nervos central. Saponinele, chiar dacă nu li se cunoaşte pe deplin modul de acţiune, determină efect antidepresiv şi antimigrenos manifestat, indirect, prin îmbunătăţirea duratei şi a calităţii somnului.

Antioxidant puternic

Acţiunea de neutralizare şi de eliminare a radicalilor liberi de oxigen este pusă pe seama acizilor graşi esenţiali şi thymoquinonei din uleiul obţinut din seminţele plantei.

Combate bacteriile periculoase

Uleiul s-a dovedit extrem de eficient împotriva unor bacterii periculoase şi, în general, rezistente la mijloacele terapeutice clasice (antibiotice şi alţi agenţi chimioterapeutici): Vibrio cholerae, Escherichia coli, Shigella sp., Streptococcus mutans (responsabil de apariţia cariilor dentare), Staphylococcus aureus, Pseudomonas aeruginosa, precum şi împotriva unor ciuperci patogene (Candida albicans, Aspergillus sp., Curvularia lunata).

Concluzia oamenilor de ştiinţă este că Negrilica sprijină şi menţine sistemul imunitar al persoanelor sănătoase şi contribuie la refacerea acestuia la persoanele cu imunitatea compromisă (măreşte rezistenţa la boli prin creşterea nivelului prostaglandi-nelor şi interleukinei, având efect imunostimulator şi imunomodulator).

(Continuare în nr. 4 al revistei)

Dr. ing. Radu STOIANOV
Institutul Naţional de Cercetare Dezvoltare pentru Bioresurse Alimentare-I.B.A., Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
7667

Comentarii

1. radu -- (1-February-2011)dle.ing. va multumim pentru aricolul dvs.interesant,dar va rog daca se poate dati-mi detalii despre cultivarea acestei plante si de unde se cumpara semintele.multumesc anticipat.ing.radu n.constanta
2. oani -- (6-February-2011)negrilica-i viitorul...s-o cultive tot poporul...
3. chisalita ignat violeta -- (9-February-2011)Va rog mult sa mi spune ti daca semintele de nigella se pot da la copii cu varste cuprinse intre 3 ani si 5 ani?
4. doina -- (7-June-2011)Cultiv aceasta planta de 3 ani si nu stiam ce calitati deosebite are.Am si seminte in casa.Este decorativa si inflorita si uscata.Am dat intimplator de acest articol,tocmai cand ma chinuie un astm bronsic.Voi incerca Negrilica,de care ma minunez cate poate ea sa faca.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

plantele-de-nutret-ocupa-peste-un-milion...

Plantele de nutreţ ocupă peste un milion de hectare

„Plantele de nutreţ în ogor propriu ocupă anual aproximativ aceeași suprafață. De exemplu, în 2011 au fost 1.121.465 ha, iar în acest an sunt estimate 1.121.191 ha. Este vorba de lucernă pentru fân și masă verde, trifoi pentru fân şi masă verde, alte perene pentru fân şi masă verde. Se cultivă porumb pentru însilozare, rădăcinoase pentru nutreţ și sfeclă furajeră“ – a declarat Tatiana Preda, director general al Direcției Generale de Politici în Sectorul Vegetal din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR), pentru Lumea Satului.

Conform datelor oferite, în 2012 se vor însămânța 479.819 ha cu lucernă, 261.380 ha cu plante anuale, 236.897 ha cu alte perene, 127.000 ha cu trifoi, 36.569 ha cu porumb pentru însilozare, 18.898 ha cu rădăcinoase și numai 15.260 ha cu sfeclă furajeră.

Tehnologii practicate de fermieri

Ilie Dan, administratorul Fermei vegetale Agrodan din comuna Vărăşti (Giurgiu), are doar 9 ha cu lucernă. A arat terenul în toamna anului 2010 și a împrăștiat 200 kg/ha de îngrășăminte chimice 18-46-0. În primăvară, face o trecere cu combinatorul și o alta cu freza, pentru mărunțire, și mai pune 150 kg/ha de uree. Dacă mai este nevoie, în cazul în care pământul are suficientă apă, mai folosește în timpul verii încă 100-150 kg/ha de azotat de amoniu. Cantitatea de sământă este de aproximativ 22 kg/ha. Odată înființată, cultura produce timp de 4-5 ani.

Nicușor Șerban, administrator al Agroserv Măriuța, din comuna Drăgoești (Ialomița), are fermă dublă, culturi de câmp și zootehnie (vaci cu lapte), iar lucernă cultivă pe 80 ha. Terenul l-a pregătit din toamnă. Întâi a scarificat, apoi a făcut o operație de așezare a solului, cu combinatorul. De asemenea, a utilizat îngrășăminte chimice în toamnă, 18-46-0. În vară nu mai împrăștie îngrășăminte, dar folosește din nou, în toamnă sau pe zăpadă, complexe 20-20-0. Cantitatea de sământă este de 22-28 kg/ha.

Necazuri în Pantelimon

Dr. Mihai Petcu este administratorul Fermei de taurine Pantelimon (Ilfov), axată pe zootehnie (vaci cu lapte). Însă are și culturi de câmp, folosite în general pentru furajarea animalelor, cu excepția arendelor. În această primăvară pune 40 ha cu borceag (măzăriche + ovăz), 100 ha cu porumb și 10 ha cu lucernă, cultură din care mai există 30 ha din anii anteriori.

„Lucerna o pun într-un teren care a fost îngrășat cu gunoi de grajd, doi ani la rând, cu câte 60-70 t/ha. În toamnă, am arat sau scarificat, în funcție de solă. În primăvară pun sământa. Dacă apar buruieni, erbicidez. Recoltez fânul când nu cade rouă, începând de la răsăritul soarelui. Când este rouă, cosesc pe la ora 10, ca să nu cadă frunzele. De obicei, din faza întâi, mai fac și semifân. Nu folosesc îngrășăminte chimice“ – ne-a spus Petcu.

În opinia sa, la borceag tehnologia este foarte simplă. Pregătește terenul în toamnă și însămânțează în primăvară. Nu dă niciun fel de îngrășământ. Însă acele sole au primit gunoi de grajd la cultura premergătoare. „Normal, trebuia să fac borceagul cu mazăre furajeră, în loc de măzăriche. Dar nu pot, fiindcă mi-o fură țiganii“ – a precizat interlocutorul nostru.

Despre zootehnie, domnul doctor s-a plâns: „Noi suntem văcari chinuiți, pentru că nu suntem organizați. Acum se aude că scade prețul de achiziție a laptelui, în timp ce la magazine se scumpește.“

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
4258

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

plantele-medicinale-in-sezonul-de-iarna_...

Plantele medicinale în sezonul de iarnă

Se apropie iarna, iar cele mai multe legume şi fructe au fost deja culese. Dar asta nu înseamnă că nu mai putem beneficia de proprie-tăţile lor terapeutice.

În tratamentele naturiste putem folosi, spre exemplu, coaja de stejar care poate fi utilizată pentru oprirea hemoragiilor şi cicatrizarea rănilor. Pentru a obţine pulberea de coajă de stejar aceasta trebuie râjnită, iar apoi aspirată pe nas.

Un alt preparat folosit în acelaşi scop are la bază coaja de stejar amestecată cu iarba de sclipeţi. Ambele ingrediente, în părţi egale, sunt puse la fiert în 100 ml, vreme de aproximativ 15 minute. Astfel se obţine decoc-tul, care este lăsat la răcit. Odată ajuns la o temperatură optimă, decoctul trebuie aspirat pe nas.

Frunzele de viţă-de-vie

Frunzele uscate de viţă-de-vie pot fi folosite pentru boli precum flebită, varice, echimoze, cuperoză. Datorită antocianozidelor pe care aceste frunze le conţin, principalul lor efect este acela de a creşte rezistenţa capilarelor.

Unele dintre formele în care puteţi beneficia de proprietăţile lor sunt infuzia şi decoctul, ambele având aceeaşi modalitate de preparare. Pentru prepararea lor aveţi nevoie de o lingură de frunze uscate mărunţite, peste care turnaţi o cană de apă clocotită. Amestecul se lasă vreme de 15 minute, după care se consumă cât este cald. Pentru bolile mai sus menţionate se recomandă consumarea a două căni pe zi.

Un alt preparat ce poate fi obţinut din frunzele uscate de viţă-de-vie este extractul fluid. Pentru obţinerea lui se pun la macerat frunze şi alcool de 70˚. Trebuie să avem în vedere ca cele două ingrediente să fie puse în părţi egale. Administrarea preparatului constă în consumarea a două linguriţe de extract fluid pe zi.

Un alt rol important al frunzelor de viţă-de-vie este capacitatea lor de a preveni constipaţia. Pentru această afecţiune, frunzele trebuie pisate foarte bine până când iau forma unei pudre. Apoi, se administrează dimineaţa şi seara, sublingual, o cantitate care să încapă pe vârful unui cuţit.

Bună în bucate, dar şi pentru sănătate

Folosită, cel mai adesea, pentru prepararea bucatelor, ceapa este mai mult decât o legumă care dă gust mâncării. Afecţiunile care pot fi tratate cu ceapă ţin, în mare parte, de spectrul afecţiunilor pulmonare.

În aceste cazuri poate fi preparată în felul urmă-tor: se dau prin maşina de tocat 500 g de ceapă, care se fierb apoi în 750 ml de apă. După fierbere, conţinutul este filtrat. Siropul rezultat este fiert în continuare, vreme în care se adaugă zahăr până atinge consistenţa dorită de noi. Înainte de a fi luat de pe foc, preparatului i se mai adaugă şi două linguriţe de miere. Tratamentul presupune consumarea în fiecare zi a două căni din acest sirop.

Pentru a putea beneficia de proprietăţile ei expectorante şi secretolitice, trebuie să punem la cuptor două cepe. Este foarte important să reţineţi că aceste cepe nu trebuie curăţate.

De abia după ce s-au copt pot fi curăţate şi zdrobite. Peste ele se adaugă 100 g de miere şi se omogenizează bine. Dacă amestecul obţinut este foarte consistent, puteţi adăuga puţină apă. Din acest preparat se consumă câte o linguriţă de mai multe ori pe zi.

Tot pentru acţiune puternic expectorantă, se pun în 300 ml de apă 250 g de ceapă. Se lasă la fiert până când cantitatea se diminuează la jumătate, după care se adaugă miere. Preparatul obţinut poate fi administrat atât adulţilor cât şi copiilor, sub forma a şase linguriţe pe zi.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
890

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

plantele-si-enigmele-lor-afrodiziace_735...

Plantele şi enigmele lor afrodiziace

Plantele din jurul nostru reprezintă o lume pe care n-am reuşit s-o desluşim în totalitate. Sunt benefice şi pot să trateze absolut orice. Chiar dacă azi nu le mai folosim ca odinioară, pentru toate problemele care ne înconjoară, ele nu şi-au pierdut din calităţile curative care le-au făcut cunoscute şi recunoscute. Plante care aduc dorinţă, plante care cresc apetitul sexual, plante de dragoste, ca să amintim doar câteva proprietăţi din sceptrul larg pe care ele îl oferă.

Există, deşi ştiinţific misterul lor nu e chiar elucidat, o grămadă de plante cu efect afrodiziac. Pentru că substanţa chimică pe care o conţin nu e una care stimulează simţurile, se crede că ele acţionează, pe căi nebănuite, în plan energetic. Anumite energii, că tot suntem la acest punct, denotă către ceilalţi semnale de dragoste. Greu de explicat pentru unii, ele atrag de la prima vedere atenţia asupra celui care le poartă în buzunar sau geantă. S-au făcut experienţe în acest sens: o tânără care are asupra sa un fir de busuioc sau de rozmarin atrage cu mult mai mult atenţia asupra sa decât una care nu deţine o astfel de plantă. Cu aceleaşi efecte de atracţie sunt şi roiniţa, steluţa, coriandrul, creţişoara, verbina, leuşteanul, maghiranul, menta.

Alte plante trezesc, pur şi simplu, apetitul erotic. Cu astfel de proprietăţi sunt orhideea, chimenul, scorţişoara, usturoiul, mărarul, hibiscusul, menta, urzica, susanul, şofranul. Ele au efect garantat deopotrivă la femei şi la bărbaţi. Despre salata verde şi verbină, dar şi despre camfor se spune că opresc imboldul de a trece, când îl simţim, la fapte. Alte plante ar avea proprietăţi de a păstra fidelitatea celui de lângă noi. Şi vorbim despre piper, nuc, steluţă, trifoi, soc, lemn-dulce, rozmarin.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
618

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Plantele transgenice, în plină expansiune

• Europa le importă, în loc să le cultive

Simpozionul cu tema „Biotehnologiile agricole în România“ a fost organizat recent de Academia Română şi Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“, la Casa Oamenilor de Ştiinţă din Bucureşti.

Europa îmbogăţeşte ţări terţe

„La Bruxelles am mulțumit forurilor europene pentru privilegiul creat țărilor UE, inclusiv României, de a importa soia și șroturi de soia modificată genetic, peste 40 milioane de tone, fără a permite statelor membre să cultive plante MG“, a declarat acad. Cristian Hera, vicepreședinte al Academiei Române, moderatorul simpozionului. Domnia sa a participat, în ultimele două luni, la mai multe evenimente internaționale, care au avut loc în Franța, Belgia sau Ungaria, unde a fost abordată chestiunea OMG. De asemenea, a fost prezent și la un congres în China, țară care a dat liber la cultivarea OMG. Motivul este că, la ora actuală, China importă peste 30 milioane de tone de furaje MG, pentru a asigura hrana în zootehnie, domeniu aflat în plină expansiune.

De la insecticid organic la porumb transgenic

Prima lucrare de specialitate, „Impactul utilizării porumbului transgenic asupra mediului: persistența proteinelor Bt în sol“, a fost prezentată de prof. Elena Marcela Badea, de la USAMVB Timișoara. „Din cele 148 milioane de hectare, alocate anul trecut culturilor cu OMG, o bună parte este reprezentată de plante rezistente la atacul unor dăunători, folosind gene de la o bacterie banală din sol, Bacillus thuringiensis (Bt)“, a afirmat Badea. În opinia sa, Bt produce în faza de sporulare proteine insecticid sub formă de cristale parasporale, care conțin una sau mai multe proteine (toxine Cry), numite și δ-endotoxine. Toxinele sunt activate de proteazele gazdei, legarea de receptori inducând formarea unei structuri oligomerice, care au competențe inserționale. În final, este indusă, în cele mai multe cazuri, inserția în membrană.

Interesant este că Bt a fost folosit ca insecticid din anii '50. Prima genă care codifică o toxină Bt a fost clonată în 1981, iar modul lor de reglare a fost cunoscut în 1986. Apoi a fost transferată la porumb, în 1990. Primii hibrizi Bt au fost vânduţi în anul 1997. Cu toate că insecticidul Bt avea o istorie îndelungată de utilizare sigură ca insecticid organic, obţinerea produsului comercial a durat 16 ani. Proteinele Cry sunt grupate în cel puțin 50 de subgrupe, cu mai mult de 200 de membri. Cel mai mare grup conține membrii cu trei domenii. Conform nomenclaturii toxinelor produse de Bt, există 143 de toxine Cry. În funcţie de omologia secvenţei aminoacizilor, toxinele sunt clasificate în mai multe grupe: Cry I toxice pentru lepidoptere; Cry II toxice pentru lepidoptere și diptere; Cry III toxice pentru coleoptere; Cry IV toxice pentru diptere. Cry V și CryVI active împotriva nematodelor.

Monitorizările, efectuate

Marcela Badea a explicat că, în mod normal, proteinele şi ADN sunt descompuse de microorganismele din sol.

Însă trebuia verificat dacă acest proces este valabil și în cazul celor provenite de la porumbul Bt. Monitorizările efectuate în condițiile solului de la Stațiunea Lovrin (județul Timiș) au încercat să stabilească dacă aceste proteine cu acţiune insecticidă ajung în sol şi în caz afirmativ, în ce cantitate; dacă se acumulează în timp şi dacă afectează microorganismele implicate în circulaţia nutrienţilor.

Monitorizarea persistenţei în sol a proteinelor sintetizate s-a făcut pentru porumbul MON810 x NK603 (sintetizează proteina Cry1Ab), 89034 (sintetizează proteinele insecticide Cry1A105 şi Cry2Ab2) şi 89034 x 88017 (sintetizează proteina modificată Cry3Bb1). Combinaţia proteinelor insecticide Cry1A.105 şi Cry2Ab2 într-o singură plantă asigură o pro-tecţie mai eficientă şi oferă un mijloc suplimentar de combatere integrată a insectelor. Cry3Bb1 conferă protecţie împotriva unor insecte coleoptere dăunătoare, printre care membrii complexului viermilor rădăcinilor (Diabrotica spp.).

Proteinele nu poluează solul

Cercetătoarea a spus că, în urma recoltării probelor de sol, în lunile noiembrie și aprilie, la adâncimi de 0-15 cm și 15-30 cm, s-a constatat că prezenţa în sol a proteinelor Bt sintetizate de porumbul care cumulează mai multe transgene a fost influenţată de tipul de endotoxină sintetizat, nu şi de numărul transgenelor exprimate. Proteina Cry3Bb1 a fost rapid degradată şi au urmat Cry2Ab2 şi Cry1Ab (CryA.105). Fpt important, cantităţile de proteine Bt ajunse în sol au fost sub limita de determinare sigură la aproximativ 40 de zile de la recoltare şi, practic, inexistente după şapte luni.

„Aceste rezultate confirmă datele publicate în literatura de specialitate, care atestă faptul că proteinele Bt nu se acumulează în sol. De altfel, peste 80% din pesticidele utilizate în agricultura organică se bazează pe acţiunea insecticidă a acestor proteine. Dar noi trebuie să monitorizăm, pentru că așa cere legislația“, a afirmat Badea.

Studiul a mers mai departe, iar cercetătorii români au analizat cantitatea de proteine Cry din frunzele şi rădăcinile senescente ale porumbului Bt11 × MIR604 × GA21. Datele obținute au arătat că rata de degradare a proteinei Cry1Ab este mai mică decât cea a proteinei mCry3A, atât în frunzele cât şi în rădăcinile senescente. De asemenea, în raport cu nivelurile din frunzele mature, în frunzele senescente conţinutul de proteină Cry1Ab a fost echivalent cu 50%, iar cel de proteină mCry3A a fost de aproximativ 10%. Apoi, în raport cu nivelurile din rădăcinile mature, în rădăcinile senescente conţinutul de proteină Cry1Ab a fost echivalent cu aproximativ 35%, iar cel de proteină mCry3A a fost de aproximativ 2%.

„Rezultatele monitorizării au evidenţiat faptul că proteinele Cry1Ab şi mCry3A sunt foarte instabile în reziduurile vegetale, iar în sol ajung în cantităţi extrem de mici şi, fiind rapid degradabile, nu se acumulează“, a precizat Badea, în finalul expunerii. La același eveniment, acad. Păun Ion Otiman, secretar general al Academiei Române, a prezentat „Impactul economic al utilizării unor plante transgenice în agricultura României“, iar Ioan Zagrai, șef Departament Cercetare la Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură din Bistrița, „Perspectivele culturii prunului transgenic în România“. Asupra acestora, vom reveni în numerele viitoare.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
644

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Plantele transgenice, în reglementările internaţionale

Andrei Măruţescu, director biotehnologii Syngenta

Se disting două tipuri de sisteme de reglementare a organismelor modificate genetic. Unul „bazat pe proces“, cum este cel din Uniunea Europeană şi Australia, şi un altul „bazat pe produs“, adică pe caracteristicile şi utilizările produsului rezultat, nu pe procesul modificării genetice, cum este cel din Statele Unite ale Americii şi Canada. Există diferenţe şi în ceea ce priveşte politica în domeniul utilizării produselor modificate genetic. Concret, Statele Unite ale Americii continuă o politică de aprobare a cultivării plantelor modificate genetic în scop comercial şi de extindere a suprafeţelor alocate acestor culturi. În schimb, în Uniunea Europeană, din anul 1998 nu a mai fost acordată nicio aprobare pentru introducerea în cultură în scop comercial a unei plante modificate genetic.

Exigenţele comunitare

În Uniunea Europeană, legislaţia care reglementează activităţile cu organisme modificate genetic (OMG) are ca obiectiv principal gestionarea riscurilor pentru sănătatea omului, a animalelor, ca şi pentru mediul înconjurător, asociate utilizării acestora. În legislaţie se stipulează că „în Uniunea Europeană produsele care sunt, conţin sau sunt obţinute din organisme modificate genetic trebuie să fie autorizate înaintea introducerii lor pe piaţă“. Acest text legislativ se referă atât la importurile de alimente şi furaje modificate genetic, cât şi la introducerea în mediu a plantelor modificate genetic în scop comercial sau experimental.

România a elaborat încă din anul 2000 o legislaţie specifică pentru reglementarea activităţilor cu produse modificate genetic (OUG 49/2000). Pe baza acesteia, autorităţile competente au aprobat cultivarea în scop comercial a soiei tolerante la principiul activ erbicid glifosat, cu denumirea de piaţă Roundup Ready. În anul 2006, soia era cultivată pe 199,2 mii de hectare din care 137,3 mii hectare, au fost alocate soiei Roundup Ready. Odată cu intrarea în Uniunea Europeană în anul 2007, România a fost însă obligată să renunţe la această cultură.

Cultivarea comercială a acestui produs nu era autorizată (aprobată) în Uniunea Europeană. Aici este autorizat pentru cultivare comercială porumbul MON810, cu rezistenţă la insecta dăunătoare sfredelitorul european al porumbului (Ostrinia nubilalis), care este în curs de reevaluare de către Autoritatea Europeană pentru Siguranţa Alimentelor (EFSA), şi cartoful Amflora, cu amidonul modificat pentru utilizarea în scop industrial.

Cadrul legislativ european

Încă din anul 1990, Uniunea Europeană a elaborat o legislaţie specifică care reglementează obţinerea, testarea, utilizarea şi comercializarea plantelor modificate genetic. În ultimii ani, întreaga legislaţie a fost revizuită, creându-se astfel un nou cadru legislativ de biosecuritate, care a intrat pe deplin în vigoare începând cu anul 2004. Cadrul legislativ din Uniunea Europeană care reglementează activităţile cu organisme modificate

genetic şi introducerea lor în mediu are la bază câteva Directive şi reglementări:
- Directiva Uniunii Europene 2001/18/EC privind introducerea în mediu a organismelor modificate genetic (testare şi comercializare);
- Directiva Uniunii Europene 90/219/EC privind utilizarea în condiţii de izolare a microorganismelor modificate genetic (MMG);
- Reglementarea CE 1829/2003 privind importul hranei şi a furajelor modificate genetic (acoperă şi cultivarea OMG)
- Reglementarea CE 1830/2003 privind trasabilitatea şi etichetarea produselor obţinute din/cu ajutorul organismelor modificate genetic;

Cadrul legislativ al Uniunii Europene privind reglementarea plantelor modificate genetic are construcţia unei piramide ce are în vârf actul normativ care reglementează importurile, astfel că pentru toate produsele cultivate în Statele Unite ale Americii sau în Argentina şi care sunt exportate în Uniunea Europeană trebuie obţinută, în prealabil, o autorizaţie de import.

La baza piramidei se află Directiva care reglementează introducerea în mediu în scop comercial şi experimental. În primul caz, aprobarea cultivării se acordă de Comisia Europeană, iar în cel de-al doilea de Autoritatea Competentă a Statului Membru pe teritoriul căruia se desfăşoară testarea. Este important de menţionat faptul că dreptul de a importa, a comercializa sau a testa produsele modificate genetic revine producătorului de tehnologie, autorizaţiile fiind obţinute în baza unei documentaţii înaintate tot de către acestea.

Prevederile legislaţiei româneşti

În cazul României, odată cu intrarea în Uniunea Europeană în anul 2007, aceste acte normative au fost transpuse şi preluate în legislaţia naţională specifică. În continuare sunt prezentate principa-lele instrumente ale acestui cadru legislativ, activităţile reglementate şi autorităţile responsa-bile pentru aplicarea prevederilor legislaţiei în vigoare.

Au mai fost adoptate numeroase măsuri de implementare care asigură aplicarea acestui cadru legislativ. Printre acestea, linii directoare pentru evaluarea riscurilor şi monitorizare, formate standard pentru depunerea unei notificări, instrucţiuni privind prelevarea probelor, metode validate de detectare a organismelor modificate genetic etc.

Exigenţe de ultima oră

Conform noului cadru legislativ:
- deciziile luate la nivelul Uniunii Europene sunt obligatorii şi se aplică pentru toate statele membre;
- procedurile de evaluare a notificărilor, inclusiv calendarul diferitelor etape, sunt obligatorii;
- importul, cultivarea sau folosirea ca alimente sau furaje a organismelor modificate genetic sunt interzise fără obţinerea unei aprobări/autorizaţii prealabile;
- procesul este transparent, evaluarea se face de la caz la caz, pe baza unor dovezi ştiinţifice solide, pentru evitarea efectelor adverse ale orga-nismelor modificate genetic asupra sănătăţii omului sau asupra mediului înconjurător;
- prevederile referitoare la evaluarea riscurilor, consultarea publicului şi condiţiile pentru acordarea aprobărilor/auto-rizaţilor sunt foarte stricte.

România are un cadru legal de biosecuritate operaţional, compatibil cu dezvoltarea biotehnologiei moderne, utilizarea durabilă a biodiversităţii de care dispune, conservarea ecosistemelor şi sănătăţii omului.

În legislaţia românească se regăsesc cele două acte normative esenţiale pentru accesul la piaţa comună: Directiva 2001/18 pentru introducerea deliberată în mediu (în scop de testare şi pentru introducerea pe piaţă sau comercializare), transpusă prin Legea nr. 247/2009 pentru aprobarea OUG nr.43/2007, şi Regulamentul 1829/2003 privind hrana pentru animale şi alimentele modificate genetic preluat prin HG nr.173/2006. Conform acestor acte normative, un organism modificat genetic este considerat sigur după ce trece prin toate procedurile de evaluare şi astfel poate fi comercializat pe teritoriul Uniunii Europene.

În viitorul apropiat Uniunea Europeană va lăsa la latitudinea statelor membre decizia de a cultiva un anumit tip de plantă modificată genetic, a cărui siguranţă pentru mediu şi sănătate a fost deja confirmată de autorităţile ştiinţifice stabilite de legislaţia în vigoare.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:

767

º Comentarii

º 1. damian -- (27-October-2010)O dati tare cu modificatele genetic de o bucata de vreme . Sunteti vanduti lobby-ului; de aceea nu va mai citesc .

º 2. damian -- (27-October-2010)Pin aplicarea OMG , agricultura romaneasca ve deneni competitiva.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

plantele-transgenice-partea-a-doua_s112....

Plantele transgenice, generaţia a doua

„Cele mai răspândite sunt plantele transgenice tolerante la erbicide cu peste 90 milioane ha, urmate de cele rezistente la insecte cu aproape 30 milioane ha. Acum sunt în plină expansiune plantele modificate genetic din generația a doua, care combină cele două caracteristici și care ocupă deja peste 20 milioane ha“, a declarat prof. univ. dr. Dinu Toma (foto) la un simpozion organizat recent de Asociația Amelioratorilor, Producătorilor și Comercianților de Sământă și Material Săditor (AMSEM) din România, unde a prezentat lucrarea „Situaţia culturilor cu plante modificate genetic, miză şi implicaţii în comerţul cu produse agricole“.

Domnia sa este o personalitate marcantă în domeniul plantelor modificate genetic (MG), fiind decan al Facultății de Management, Inginerie Economică în Agricultură și Dezvoltare Rurală, din cadrul USAMV București și, totodată, președintele Asociației profesionale AgroBiotech Rom, care susține cultivarea plantelor transgenice.

Conform celor spuse, la nivel mondial, în anul 2010 s-au cultivat peste 148 milioane de hectare cu plante modificate genetic (MG), aproximativ jumătate în țările dezvoltate, iar restul, în cele în curs de dezvoltare, acestea din urmă prezentând o tendință accentuată de creștere. Din rândul cultivatorilor de plante transgenice fac parte SUA, Canada, India, Pakistan, China, Brazilia, Argentina, Chile, dar şi Australia şi Africa de Sud. În total sunt 29 de țări, printre care și România cu puțin porumb MG.

Cele mai răspândite plante MG sunt soia – cu 70 milioane ha, porumb – 40 milioane ha, bumbac – 20 de milioane ha și rapiță – sub 10 milioane ha. Datorită caracteristicilor lor, a crescut producţia, s-au redus input-urile, au fost facilitate tehnologiile no till, cu rată de eroziune mai mică.

UE, importatorul numărul 1

Comerțul cu produse agricole ocupă un aspect important în politica comercială a fiecărei ţări și a fiecărei entități, precum Uniunea Europeană sau Mercosur în America. De ase-menea, face obiectul numeroaselor reglementări la nivel mondial, european sau naţional, dar și al disputelor în negocierile din cadrul Acordului general asupra tarifelor și comerțului (GATT) ori al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC).

„Uniunea Europeană este, în lume, cel mai mare importator și, în același timp, al doilea mare exportator de produse agricole. Astfel, în general, cumpără din țări terțe materii prime și vinde produse prelucrate, în special spirtoase, bere, vin și produse din carne“ – a afirmat Toma.

În opinia sa, Uniunea Europeană (UE) este percepută ca fiind o piaţă puternic protejată, prin bariere tarifare. De aceea, partenerii comerciali doresc liberalizarea comerţului și renunţarea la diferitele forme de protecţie tarifară și netarifară, precum şi la subvenţionarea exporturilor.

Din păcate, UE a făcut și face încă tot ce este posibil să înfrâneze culturile de organisme modificate genetic (OMG), dar pe de altă parte importă cantități uriașe de astfel de produse, îmbogățind terțe țări care au adoptat rezultatele biotehnologiilor.

Nu există marfă convenţională „zero OMG“

Prof. univ. dr. Dinu Toma consideră că politica comercială a devenit un instrument de dirijare şi control al economiei.

Sectoarele porc şi pasăre sunt puternic dependente de importurile de soia, şroturi de soia, porumb şi borhoturi.

„Nu există marfă convenţională zero OMG. Astfel de produse sunt rare și au preţuri mai mari cu 30-50%. Interzicerea importurilor de OMG ar ridica preţul furajelor la niveluri de 600%, pentru că nu există suficiente produse de substituţie. Ca urmare, ar creşte preţul cărnii la consumator, ar scădea consumul, exportul ar dispărea și ar creşte importul. Prin politica zero toleranţă, UE încurajează culturile OMG în ţările furnizoare şi dezvoltarea producţiei animale în ţări terţe“, a afirmat Toma.

Conform celor spuse, tehnologia MG, utilizată potrivit şi responsabil, poate aduce contribuţii esenţiale productivităţii agricole (producţie, calitate, toleranţă la stres).

Culturile MG reprezintă un progres semnificativ pentru fermierii săraci şi familiile lor. Bumbacul şi porumbul rezistent la insecte au redus masiv consumul de insecticide şi au adus producţii și venituri mai mari, reducând rata sărăciei în ţări ca India, China, Africa de Sud sau Filipine.

De asemenea, tehnologiile MG combat eficient deficienţele nutriţionale (Golden Rice, provitamina A) și reduc utilizarea pesticidelor, costul unor input-uri şi imbunătăţesc sănătatea fermierilor şi a ecosistemului. Totodată, reduc consumul de energie și lucrările mecanice, dar îmbunătăţesc biodiversitatea şi protejează mediul, prin scăderea emisiilor de CO2.

„Impactul predictibil al schimbărilor climatice întăreşte nevoia de apel la tehnologii potrivite, iar toleranţa la secetă sau exces de umiditate va fi incorporată cât mai repede posibil. Tehnologiile MG au adus producţii mai mari şi este evident că au determinat venituri importante şi noi locuri de muncă“ – a precizat Toma.

Domnia sa a adăugat că soluţiile care reduc sărăcia şi malnutriţia trebuie să fie aplicate imediat. Întârzierea duce la îmbolnăviri şi moarte. Creşterea preţului alimentelor a arătat vulnerabilitatea săracilor în competiţia pentru resurse.

„Având în vedere datele prezentate este imperativ ca beneficiile tehnologiilor MG să fie disponibile pe scară largă, pentru populaţia săracă şi vulnerabilă, pentru a-şi îmbunătăţi sănătatea şi standardul de viaţă, protejând mediul“, a spus Dinu Toma, în încheierea expunerii sale.

Cultura plantelor MG

- 148.600.000 ha cultivate cu plante biotehnologice în 2010;
- 1 miliard ha cultivate cumulativ în perioada 1996-2010;
- 10% din suprafața globală de 1,5 miliarde ha arabil;
- 10% creșterea suprafețelor în 2010 (14.000.000 ha în plus);
- 29 de țări cultivatoare, dintre care 19 în curs de dezvoltare și 10 industrializate;
- 59 de state acceptă 30 de produse modificate genetic;
- 15,4 milioane de fermieri cultivă plante transgenice.

Importuri de soia, boabe şi şroturi în UE - 27, în 2008

- 13,35 mil. t soia boabe;
- 21,40 mil. t şrot de soia;
- total 34,75 mil. t;
- valoare 16,231 mld. USD.

Impact economic

– sporuri de producție de 65 de miliarde $ (1996-2010)
– eliminarea utilizării a 393 de milioane kg de pesticide
– reducerea emisiilor de CO2 cu 18 miliarde kg, echivalen-tul a 8 milioane de mașini
– conservarea biodiversității prin salvarea a 17 mil. ha
– ajutor pentru 14,4 milioane de fermieri mici, săraci
– reducerea sărăciei în 2015 la jumătate, prin optimizare

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
792

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Planuri ambiţioase „pentru binele fermierilor şi satului românesc“

• Interviu cu Daniel Constantin, noul ministru al Agriculturii şi Dezvoltării Rurale

- Domnule ministru, am aflat că aveţi planuri ambiţioase. Vă propun să începem cu priorităţile dumneavoastră în noua funcţie.

- Aşa cum ne-am preocupat şi în trecut, cred că trebuie să îndeplinim un obiectiv pe care l-am avut şi îl avem în continuare, acela de accesare a fondurilor europene. După cum ştiţi, în 2012 România trebuie să cheltuiască aproximativ 6 miliarde de euro din fonduri europene, pentru a evita riscul de dezangajare. La Ministerul Agriculturii sunt 2,5 miliarde de euro, dintre care 1,1 miliarde de euro la Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură şi 1,4 miliarde de euro la Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit.

Renegocierea PNDR

- Veţi renegocia Programul Naţional de Dezvoltare Rurală?

- Sper ca, până la sfârşitul anului, să ajungem într-o fază avansată, dacă nu chiar să terminăm negocierea la Programul Naţional de Dezvoltare Rurală pentru perioada 2014-2020. Mă gândesc, împreună cu specialişti din România şi de la Comunitatea Europeană, să dezvoltăm un nou concept pentru satul românesc. În ultimul timp, la sate s-au investit foarte mulţi bani pe zona de infrastructură, aducţiune de apă, aducţiune de gaze. Din păcate, cetăţenii care locuiesc în mediul rural nu-şi permit să se racordeze la aceste utilităţi, pentru că nu au suficiente venituri. Iată de ce cred că trebuie să ne ocupăm de dezvoltarea macroeconomică a satului românesc şi abia după aceea să dezvoltăm celelalte activităţi din mediul rural.

Program special pentru irigaţii

- Irigarea culturilor agricole constituie marele deziderat al fermierilor. Ce intenţionaţi să faceţi pentru acest sector?

- Mă preocupă foarte mult tot ceea ce înseamnă sectorul de irigaţii, pentru că România are un potenţial agricol foarte mare şi, din păcate, nu este pus în valoare atât cât ar trebui. De aceea, am discutat cu Leonard Orban, ministrul Afacerilor Europene, şi voi vorbi cu Dacian Cioloş, comisarul european pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală, să identificăm fonduri structurale, nu din cele de dezvoltare rurală, necesare unui program special pentru zona de irigaţii, prin care să fie refăcută toată structura care aparţine statului.

Există un studiu al Băncii Mondiale, conform căruia se pot reabilita peste 800.000 ha, cu o sumă în jur de 370 milioane de euro. Eu sper ca programul să aibă şi alte obiective, iar suma să fie mai mare. Aşa cum în România este important să dezvoltăm infrastructura de transport, aşa cum este o prioritate să avem un program pentru Mediu sau dezvoltarea resurselor umane, dacă vrem să punem accent pe agricultură, dacă vrem să exportăm produse agricole şi să redevenim ceea ce am fost odată, cred că trebuie să avem drept prioritate şi sectorul de irigaţii.

Fermele de semisubzistenţă, una dintre priorităţi

- Dar cum veţi gestiona problema fermelor de semisubzistenţă?

– Acestea sunt o prioritate, pe care o vom discuta în cadrul noului PNDR. După cum ştiţi, în noul PNDR fermierii pot să opteze pentru un sprijin fix pe suprafaţă între 500 şi 1.000 de euro sau să rămână la sprijinul actual. Va avea întâietate această categorie, pentru că sunt mai multe lucruri care pleacă de aici, de la fărâmiţarea excesivă, de la structura exploataţiilor din România. Mă refer şi la preţurile extrem de scăzute ale terenurilor agricole. Dacă nu reuşim să facem şi alte demersuri – şi se pare că în momentul de faţă nu reuşim, pentru că nu permite legislaţia europeană şi nici Tratatul de aderare – liberalizarea pieţei funciare ne va prinde cu valoarea terenurilor foarte mică comparativ cu ceea ce se întâmplă la nivel european.

Una dintre cauze se referă şi la faptul că avem exploataţii fărâmiţate, că avem terenuri excesiv de mici. Nu ştiu cifrele exacte, dar când eram director general la APIA existau peste 900.000 de fermieri care aveau între 1 şi 5 ha. Mai era încă un indicator care nu cred că face bine României, şi anume că 1% din fermieri – adică 11.000 de cereri de plată – luau peste 50% din fondurile care veneau pe sprijinul pe suprafaţă. După cum ştiţi, noul PNDR va plafona ajutorul pe care îl primesc marii fermieri la un anumit nivel. Dar acestea sunt lucruri pe care le discutăm în perspectivă. V-am prezentat doar o parte din priorităţile pe care le avem.

Depozite pentru sectorul de legume-fructe

- Printre priorităţile dumneavoastră se numără şi realizarea unui program pe termen mediu şi lung pentru sectorul legume-fructe. În ce constă acesta?

- Avem un program pe care vrem să-l începem în aceste şase luni de mandat, care se referă la crearea de depozite de colectare a legumelor şi fructelor. După cum ştiţi, acestea sunt finanţate în momentul de faţă pentru agenţii economici, prin PNDR. Ne gândim şi la o anumită formă, dacă ne permite şi legea ajutorului de stat, să intrăm într-un parteneriat public-privat cu organizaţiile profesionale din domeniu. Dacă acestea vor performa, într-un interval de timp, în cinci sau zece ani, statul se va retrage din acea asociere, iar organizaţiile vor performa în continuare. Cam acestea sunt priorităţile pe care le avem în vedere în aceste şase luni de zile. Şi un lucru foarte important: acestea pun bazele unui mandat de patru ani, unui mandat solid.

Scăderea TVA la alimente, posibilă

- Va scădea TVA la alimente?

- Aceasta este o prioritate şi sper ca, în aceste şase luni, să dăm măcar un exemplu. Nu pot să vă spun că va fi de la 1 iunie sau 1 iulie. Cred că, spre sfârşitul anului, vor fi posibile, după discuţiile cu Ministerul de Finanţe, discuţii care – ştiţi şi dumneavoastră – nu sunt foarte uşoare, mai ales cu FMI, care deja a ridicat această problemă la modul informal. Sperăm să putem introduce reducerea TVA pe zona de morărit şi panificaţie, pentru a da un exemplu că, în acest mod, putem să combatem evaziunea fiscală. Nu am cifrele exacte ale evaziunii din agricultură şi toate sectoarele conexe, dar voi afla în zilele următoare, după o discuţie cu specialiştii din MADR şi reprezentanţi ai organizaţiilor profesionale. Din câte ştiu, există o evaziune foarte mare la cereale, panificaţie, morărit, la carne, flori şi alte domenii care, cred eu, pot aduce un plus la bugetul de stat.

Mai mulţi bani pentru agricultură?

- Agricultura a avut un aport important la PIB, dar a primit mult mai puţin de la buget.

- Cred că poate fi un avantaj faptul că am o funcţie de conducere în Uniunea Social-Liberală. Acest atu va fi foarte important la construcţia bugetară pentru anul 2013, în care îmi pun mari speranţe că va fi cu adevărat în conformitate cu potenţialul pe care îl are agricultura. Anul trecut aceasta a avut o contribuţie importantă la PIB, dacă nu mă înşel, în jur de 7%, sper să nu vă dau cifre greşite, iar bugetul Ministerului Agriculturii este sub 1%. Aş dori ca în anul 2013 să avem venituri într-o proporţie mult mai bună din acest punct de vedere.

- Speraţi să rămâneţi ministru şi după alegerile din toamnă?

- Cu siguranţă, dacă USL va câştiga alegerile. Sigur, este condiţionat acest lucru şi de performanţele pe care le voi obţine în acest mandat de şase luni. Cu alte cuvinte, pentru toţi miniştrii este un test pe care îl dăm în aceste şase luni atât faţă de partidele noastre, cât şi faţă de electorat. Cred că avem o mare şansă acum, nu doar să vorbim, ci să arătăm că putem face mult din ceea ce am promis până în acest moment.

A consemnat Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
736

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

plata-la-hectar-pe-2008-cel-tarziu-in-ma...

Plata la hectar pe 2008, cel târziu în martie

Plata subvenţiilor la hectar, aferente anului 2008, va începe cel mai târziu în martie şi se va încheia până la finele lunii aprilie, a afirmat Ilie Sârbu, ministrul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, după întâlnirea avută cu conducerea Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA).

Pus în faţa unor chestiuni delicate, cum ar fi întârzierea plăţilor către agricultori şi nerespectarea în totalitate a recomandărilor Comisiei Europene, noul ministru a convocat o şedinţă de urgenţă, la sediul Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR), cu reprezentanţii conducerii APIA. Alte deficienţe s-au constatat la sistemul informatic şi la utilizarea resurselor umane. În timpul şedinţei, s-a avut în vedere stabilirea măsurilor necesare acordării plăţilor pe suprafaţă, aferente anului 2008 şi începerea campaniei de primire a cererilor pentru anul 2009.

„A fost stabilit un plan de acţiune pentru începerea acordării plăţilor unice pe suprafaţă din luna martie 2009, majoritatea sumelor urmând să ajungă în conturile beneficiarilor în perioada martie-aprilie 2009, conform angajamentului conducerii APIA“ – a spus ministrul.

Sprijinul însumează 400 lei/hectar

Menţionăm că a fost stabilit un grafic precis, cu responsabilităţi, pentru finalizarea controalelor pe teren şi prin teledetecţie, a controalelor administrative, precum şi autorizarea plăţilor. Termenul impus de Ilie Sârbu pentru finalizarea controalelor a fost sfârşitul lunii ianuarie. „Dacă nu va fi respectat acest termen, întreaga conducere a APIA va fi demisă“ – aşa sună ameninţarea ministrului. Pentru 2008, suma acordată producătorilor se ridică la 400 lei/hectar, mai mare decât cea din anul 2007.

Sârbu a afirmat că se va face o evaluare a contractului cu dezvoltătorul de soft, pentru eliminarea deficienţelor constatate de misiunile de audit, precum şi o analiză cu băncile comerciale, prin intermediul cărora se derulează plăţile către fermieri pentru reducerea timpului de plată. Săptămânal, conducerea ministerului va analiza, împreună cu APIA, stadiul derulării angajamentelor din planul de acţiune, pentru acordarea plăţilor pe suprafaţă. „Secretarul de stat care coordonează activitatea APIA va urmări săptămânal acest plan de acţiuni“, a precizat Sârbu.

Ministrul a mai cerut conducerii APIA să facă o analiză privind dimensionarea personalului, în vederea stabilirii numărului de posturi, în corespondenţă cu volumul de muncă şi cu normele Uniunii Europene, astfel încât să nu mai fie întârziată efectuarea plăţilor.

LAPAR-ul îşi ridică ratingul de la „mă“ la „bă“

În numărul trecut al revistei noastre ne exprimam satisfacţia că domnul Adrian Rădulescu s-a reîntors la LAPAR. Într-o scrisoare trimisă redacţiei de către unul dintre cititori, suntem însă criticaţi pentru opinia noastră, motivându-se printre altele „exprimările brutale“ ale domniei sale cu prilejul ultimei apariţii la emisiunea Viaţa satului, de genul «mă» şi «bă», ce nu fac decât să se pună singur în situaţia penibilă de autosuspendare, cel puţin din punct de vedere telegenic.“

Sigur, aceste puncte de vedere nu ne schimbă părerea, chiar dacă apar şi alte incriminări aduse aceluiaşi personaj, exprimate de agricultori din Giurgiu, Călăraşi şi alte zone, care îi contestă calităţile de lider. Fără îndoială că la fel de criticaţi sunt şi liderii celorlalte organizaţii din agricultură, „care reprezintă interesele fermierilor doar în cadrul unor talk-show-uri deochiate. Pentru că practic nu fac nimic.“ Aşa să fie?

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1216
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Platforma biotehnologică de la Lovrin

Cea mai mare provocare ştiinţifică din Europa

Intrând pe platforma biotehnologică de la Staţiunea de Cercetări din Lovrin ai impresia că te afli pe un poligon de luptă al Pentagonului. Nicio persoană neautorizată nu are voie să intre şi cu atât mai puţin să atingă vreo tulpină de porumb, de parcă acestea ar avea în interiorul lor nişte focoase nucleare. Celor invitaţi în prima zi a paradei li s-a permis o excepţie de la regula-ment, ei putând păşi în careul expoziţional cu hibrizii de porumb modificaţi genetic fără mască şi costum. Cei mai titraţi dintre noi s-au dovedit a fi purtătorii mesajului ce vine dinspre lumea ştiinţifică în legătură cu provocările pe care le pune în faţa umanităţii Noua Revoluţie Biotehnologică. De la ei am aflat că suntem în faţa celui mai mare progres ştiinţific pe care l-a cunoscut agricultura de-a lungul existenţei sale.

O zi în lumea virtuală a agriculturii

Obiectivul major al Revoluţiei Biotehnologice este acela de a asigura hrană sigură şi sănătoasă, nu atât pentru cei 6,6 miliarde locuitori ai zilelor noastre, cât pentru cei care vor popula Terra peste 30 sau 50 de ani. Nu mai mult, pentru că în timp creierele selecte ale omenirii s-ar putea să descopere alte surse de progres de mai mare dimensiune decât cele de astăzi. Cu precizarea că această misiune va reveni tot geneticienilor, fără de care progresul agriculturii pare astăzi imposibil.

Spunând acestea, să ne reîntoarcem pe Platforma Biotehnologică de la Lovrin, unde Asociaţia Profesională AgroBiotechRom, condusă de domnul Nicolae Hristea, ne-a transpus pentru o zi în lumea virtuală a agriculturii mondiale.

Cu un anume tact profesional, dl Hristea şi-a orientat pledoaria pentru asimilarea rapidă a ultimelor cuceriri genetice, insistând asupra a patru argumente:

- scoaterea agriculturii de sub dependenţa absolută a chimicalelor toxice;
- combaterea pe cale naturală, cum s-ar spune, a noilor dăunători imuni în faţa actualelor produse chimice;
- scoaterea de sub foamete a populaţiei ce trăieşte în zone catalogate drept improprii agriculturii, prin producerea unor hibrizi rezistenţi la secetă şi gerurile excesive;
- garantarea sănătăţii alimentare a tot ce produce nou ştiinţa genetică.

O concurenţă ştiinţifică între giganţii agricoli

Cele şase companii transnaţionale care şi-au expus ultimele realizări în materie de plante modificate genetic aparţin atât continentului american, cât şi Europei. Ultimele se desprind de politica obscurantistă a celor care se opun actualului progres ştiinţific şi dezvoltă în laboratoarele lor cercetări care în momentul dezvoltării lor ar putea produce senzaţie, inclusiv în comunitatea ştiinţifică americană. Dacă este adevărat ceea ce răsuflă dincolo de uşile ferecate ale laboratoarelor de aici, atunci progresul alimentar al Terrei este pe mâini sigure.

Iosif Pop
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
712
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

platile-apdrp-in-2008-peste-jumatate-de-...

Plăţile APDRP în 2008, peste jumătate de miliard de euro > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPlăţile APDRP în 2008, peste jumătate de miliard de euro

Anul 2008 a însemnat demararea în forţă a Programului Naţional pentru Dezvoltare Rurală, pentru care s-au primit până în acest moment nu mai puţin de 3.611 proiecte, valoarea totală a fondurilor solicitate fiind de peste 2,2 miliarde de euro. Acţiunile celor din cadrul agenţiei au fost dozate pe mai multe direcţii, întrucât implementează în paralel şi programul SAPARD

Pentru Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit, 2008 a fost, ce-i drept, un an pe cât de bogat în derularea fondurilor disponibile prin PNDR, pe atât de dificil. În luna august, în derularea programului SAPARD au intervenit anumite dificultăţi ce au determinat sistarea plăţilor către fermieri pentru o lună. Prin verificări, Agenţia a reuşit însă să depăşească acest moment de impas.

APDRP a decontat anul trecut către beneficiarii din mediul rural peste 514,4 milioane de euro. Din acestă sumă, 391,6 milioane euro provin de la bugetul Uniunii Europene, iar diferenţa de 122,8 milioane euro de la Bugetul Naţional. Aceste plăţi înseamnă finalizarea a aproximativ 500 de proiecte prin care se vor crea peste 1.000 de noi locuri de muncă.

Sumele alocate în 2008 pentru agricultură şi dezvoltare rurală sunt finanţate şi plătite ca urmare a derulării următoarelor programe naţionale prin APDRP:

- Programul SAPARD, cu o contribuţie de 247,1 milioane euro;
- Programul de investiţii pentru agricultură (SAPARD românesc), cu o contribuţie de 83 milioane euro;
- Programul Naţional de Dezvoltare Rurală:

– măsuri de investiţii, 4,6 milioane de euro;
– plăţi directe, 179,7 milioane de euro.

Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
743
□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Plătim şi falsurile străinilor

• Din vina companiilor transnaţionale, România trebuie să returneze aproape 13 milioane de euro

Ţara noastră se confruntă cu un nou necaz, legat de cheltuirea banilor acordaţi de Uniunea Europeană, pe SAPARD. În urma unui control efectuat de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), a rezultat existenţa unor neregularităţi în cazul a 17 proiecte, din cele 211 derulate cu fonduri europene nerambursabile. Din acest motiv, s-a solicitat recuperarea sumelor aferente investiţiilor respective.

Valoarea totală a prejudiciului s-ar ridica la 12,7 milioane de euro, ceea ce reprezintă doar 1% din fondurile europene nerambursabile puse la dispoziţia României prin Programul SAPARD, respectiv 1.277.505.089 euro.

Principalele nereguli

Neregulile ar fi fost constatate la Măsura 1.1 – Îmbunătăţirea prelucrării şi marketingului produselor agricole şi piscicole, submăsura 2 – Carne şi produse din carne.

Alte nereguli identificate se referă la „Sistemul celor 3 oferte” pentru achiziţia de bunuri şi servicii, precum şi manipularea procedurilor de achiziţii. OLAF a transmis toate probele la Direcţia Naţională Anticorupţie pentru cercetări.

OLAF aruncă piatra şi pleacă

În urma acestui control, Mihail Dumitru, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, a dispus ca Direcţia juridică a MADR să acorde asistenţă juridică APDRP, privind competenţa OLAF de a solicita recuperarea debitelor, în baza rapoartelor de control. De asemenea, a cerut pregătirea unui punct de vedere, care ar putea fi discutat într-o întâlnire bilaterală OLAF-APDRP (eventual DLAF) şi, nu în ultimul rând, analiza oportunităţii trimiterii unei scrisori sau organizarea unei întâlniri cu directorul DLAF, în cazul în care concluzia este că solicitarea OLAF este disproporţionată sau insuficient fundamentată. Vă reamintim că este a doua dispută pe tema fondurilor SAPARD. Prima dată, plăţile către România au fost întrerupte în vara lui 2008, după ce o misiune de audit a executivului comunitar a constatat atunci probleme în sistemul de gestionare şi control legat de autorizarea plăţilor către beneficiarii acestor fonduri. Sumele blocate atunci au fost în jur de 28 de milioane de euro, în sistem fiind avizate, la acea dată, 582 de cereri de plată, în valoare totală de 62 milioane de euro.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
720

Comentarii

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (4-September-2010)Nici nu mai am ce comenta!........

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

pledoarie-pentru-alimentatia-stiintifica...

Pledoarie pentru alimentaţia ştiinţifică

Invitatul nostru din această ediţie este domnul profesor universitar dr. Horia GROSU, director general al Institutului Naţional de Cercetare şi Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală Baloteşti. Împreună cu domnia sa vom dezbate câteva dintre subiectele de interes ale realităţilor zootehnice actuale.

Fundamentali sunt trei factori

– Stimate domnule director, există o vorbă bătrânească înţeleaptă care spune că vaca poate scoate sărăcia din casa omului. Mai este valabil acest proverb?

– Este valabil, dar pentru asta trebuie să asigurăm cei trei factori de bază, şi anume: rasă, casă şi masă. Pentru a obţine producţii superioare cu eficienţă maximă trebuie să avem în vedere cel mai important aspect şi anume cel care vizează hrănirea animalelor. Nutriţia reprezintă practic 60-70% din costurile produselor animale.

– În rândul crescătorilor de animale se întâlneşte uneori ideea că se cunoaşte totul despre acest sector. Care este opinia dumneavoastră?

– Dacă luăm ca exemplu vaca de lapte, până la un randament de 3.500-4.000 litri lapte este clar că oricine poate produce. Însă dacă vrem să obţinem performanţe de la 4.000 de litri în sus, atunci doar intervenţia specialistului poate garanta obţinerea unor producţii mai mari. Producţia de lapte medie la nivel de ţară, conform Institutului Naţional de Statistică, este estimată la 3.300 litri.

La nivelul Uniunii Europene, media este de 7.000-8.000 litri. Recordul mondial este deţinut de Israel, care obţine o producţie medie de 12.000 litri de lapte de la o vacă anual. Reuşita lor constă în faptul că au combinat într-o manieră fericită cei trei factori pe care i-am menţionat mai devreme.

Baza o reprezintă rasele autohtone

– Care sunt rasele pe care ar trebui să le promovăm în ţara noastră şi cele pe care ar trebui să le înlocuim?

– În cazul taurinelor, avem trei rase de bază, şi anume: rasa Bălţată Românească de tip Simmental din Transilvania, rasa Bălţată cu negru de tip Holstein Friză şi rasa Brună de Maramureş. Diferenţa de 3-4% este reprezentată de rase locale. După părerea mea nu este nevoie de alte rase, acestea fiind foarte bine adaptate condiţiilor de mediu. Este primordial însă să le asigurăm condiţii de hrănire şi întreţinere pentru a le valorifica în mod corespunzător potenţialul genetic.

– Este vreuna dintre rasele despre care aţi vorbit aptă şi pentru producţia de carne?

– Prin tradiţie, Europa Centrală şi de Est întreţine rase mixte. În cazul României, rasa Bălţată cu Galben din Transilvania deţine 60% potenţial pentru producţia de carne şi 40% pentru producţia de lapte. Rasa Brună are un potenţial de 50% pentru ambele producţii, iar rasa Holstein are un potenţial de 60% pentru producţia de lapte şi 40% pentru producţia de carne. O modalitate de creştere a producţiei de carne este încrucişarea industrială, cel mai elocvent exemplu fiind cel al sistemului englezesc.

În cadrul acestui sistem animalele care au performanţe mai mici sunt încrucişate cu tauri din rasele de carne. Există aşadar posibilitatea să maximizăm producţia de carne de vită, chiar în cadrul unei ferme specializate pentru producţia de lapte.

Un bilanţ impresionant

– Care este sistemul de furajare pe care îl recomandaţi fermierilor care nu au acces la tehnologiile de vârf?

– Foarte mulţi fermieri optează pentru furajarea diferenţiată. În sezonul de vară, animalele sunt furajate cu nutreţuri verzi, până la asigurarea nivelului unei producţii de 10-12 litri de lapte pe zi. Pentru a obţine o producţie mai mare se intervine cu amestec de nutreţuri combinate. În perioada de iarnă trebuie asigurată acea raţie de bază alcătuită din fân de foarte bună calitate, la care se adaugă porumb siloz, 30-40 kg pe zi, şi suplimentar se administrează un adaos de nutreţuri concentrate în funcţie de nivelul productiv al fiecărei vaci. Institutul nostru a realizat de-a lungul timpului peste 85 de structuri de reţete de nutreţuri combinate complete, concentrate vitamino-minerale şi premixuri vitamino-minerale.

– Institutul pe care îl gestionaţi are meritul de fi singurul din ţară profilat pe nutriţia animală. Enumeraţi câteva dintre realizările de seamă ale institutului şi modalităţile prin care ajung acestea în teritoriu.

– În fiecare an derulăm între 30 şi 40 de proiecte de cercetare câştigate în regim competitiv. Organizăm anual un simpozion internaţional, unde am adunat aproximativ 30 de participanţi străini din 15-20 de ţări. În anul 1980, în cadrul institutului nostru a fost elaborat sistemul românesc modern de nutriţie a animalelor de fermă comparabil cu sistemele practicate în Franţa, SUA şi Anglia.

Tot în cadrul institutului nostru a fost elaborat raportul de ţară privind managementul resurselor din domeniul geneticii animale, transmis ulterior către FAO. Cercetarea, în opinia mea, ar trebui să funcţioneze tot în baza unei economii de piaţă pe relaţia cerere-ofertă.

Cât despre modalităţile de diseminare a informaţiilor către fermieri, acestea au luat forma unor întâlniri. Intenţionăm ca în acest an să reluăm seria acestor manifestări ştiinţifice, pentru că suntem conştienţi că rezultatele experimentale trebuie să ajungă la ei pentru o mai bună eficientizare la nivelul fermelor. În afara acestor metode de diseminare, fermierii pot afla informaţii de pe site-ul institutului sau pot veni chiar şi la sediul nostru.

Năzuinţe

– În calitatea de director al institutului pe care îl gestionaţi, ce vă doriţi pentru anul care tocmai a început?

– Am rezistat foarte multă vreme prin forţe proprii, însă nu vreau să se înţeleagă că aceasta este o stare de normalitate. Este nevoie, în primul rând, de o finanţare de bază de la bugetul de stat. Din datele pe care le deţin, suntem singura ţară din Europa unde cercetarea agricolă este exclusiv extrabugetară, iar în lipsa unui sprijin nu putem face cercetare la nivel european. Îmi doresc să intrăm pe un făgaş normal, iar primul pas în acest sens ar fi revenirea la finanţarea de bază. Acesteia i se poate adăuga finanţarea complementară prin proiecte câştigate în regim de competiţie.

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
791

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Pledoarie pentru cânepă

• O tehnologie pe cât de simplă, pe atât de rentabilă

Asolamentul, în primul rând

– Domnule profesor ,ce este important să ştim despre tehnologia cânepei?

– Alături de lucernă şi de leguminoasele perene, cânepa este o plantă de asolament de o importanţă extraordinară pentru că ameliorează solul. Ea consumă elemente nutritive, dar le şi întoarce în sol. De aceea ar putea merge după majoritatea culturilor. Există însă restricţii în cazul tutunului, florii - soarelui atacate de lupoaie, la care şi cânepa e sensibilă, şi după plantele stropite cu erbicide cu remanenţă mare sau sistemice. Cânepa este utilă inclusiv în combaterea biologică a buruienilor. Într-un lan de cânepă nici costreiul nu reuşeşte să răzbată.

În ceea ce priveşte cantitatea de biomasă, cânepa este una dintre cele mai productive plante existente în cultură: poate ajunge până la 15-16 t/ha masă uscată. Ea poate fi o sursă nemaipomenită de brichetare: un kilogram de tulpini are puterea calorică a unui litru de motorină!

Succesul – semănatul timpuriu!

– În general, vorbim de o cultură delicată?

– Dimpotrivă, din punct de vedere tehnologic vorbim de una dintre cele mai simple culturi. Este pretenţioasă doar faţă de sol, preferându-le pe cele aluvionare, luto-nisipoase, uniforme ca fertilitate. Problema este să nu o cultivăm în zone secetoase. Succesul cânepei de fibră stă în semănatul timpuriu, care nu trebuie să depăşească 5-10 aprilie. Înainte de semănat, terenul trebuie să fie pregătit bine, iar în perioada de vegetaţie, în afară de spargerea crustei, mai există doar un tratament împotriva moliei-cânepei. Nefiind însă cultivată de mulţi ani, atacul e nesemnificativ şi deci nici acesta nu este necesar.

Marea problemă, valorificarea

– Cât de rentabilă este cânepa?

– Dacă avem beneficiarul final, pentru că aici este problema, atunci nu există probleme de rentabilitate. Nu trebuie să uităm că, pe vremuri, atunci când avea flux întreg de prelucrare, cea mai rentabilă cultură era cânepa de fibră. Ea era cea care venea cu banii la timp, pentru că se şi plătea foarte repede. De asemenea, e nevoie de cânepă pentru sămânţă, având în vedere că numai fabrica de la Salonta importă pe an cel puţin 100 de tone. Pot spune că, alături de bumbac şi de in, cânepa este planta viitorului şi nu cred că vorbim de vremuri foarte îndepărtate.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
1670

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pledoarie pentru carnea de bovine

O certitudine a realităţii actuale este orientarea a tot mai multor fermieri români către creşterea şi exploatarea vitelor pentru carne. Ce-i drept, baza reală a acestor perspective este reprezentată de un procent nu foarte încurajator şi care ne dezvăluie faptul că tăuraşii au de parcurs un drum lung şi anevoios până vor reprezenta o prioritate pentru fermieri.

Paradoxal, ameliorarea genetică a efectivelor de taurine pentru carne reprezintă o activitate de maxim interes şi este considerată o strategie de dezvoltare a zootehniei româneşti. Procesul de ameliorare are la bază acţiuni de selecţie, realizate în baza unui control oficial al performanţelor şi al reproducţiei dirijate, îndeosebi prin însămânţări artificiale. În momentul de faţă, în România procentul vitelor crescute pentru carne este nesemnificativ, de numai 2,3% din totalul bovinelor din ţara noastră.

Consumul, precum producţia

Piaţa cărnii de bovine indică un consum redus pe cap de locuitor în ţara noastră, de numai 10% din consumul de carne, comparativ cu media altor ţări membre ale Uniunii Europene, unde procentul atinge aproape 40%. În ciuda acestor date statistice, motivele care oferă o perspectivă încurajatoare ţin de noua strategie a celor care dirijează procesul de ameliorare a taurinelor în ţara noastră.

Această nouă orientare porneşte de la deficitul mare de carne de vită de la nivelul Uniunii Europene, de aproximativ 500.000 de tone pe an. Şansele de reprofilare a raselor de taurine au la bază un efectiv destul de numeros de peste 1.441.700 de capete, care permite structurarea tehnologiilor de exploatare în două direcţii – producţia de carne şi de lapte, fără ca vreuna să sufere în detrimentul dezvoltării alteia.

Orientarea spre noi tehnologii

Deficitul de carne de pe piaţa europeană, precum şi rentabilitatea creşterii raselor pentru carne sunt raţiuni care impun implementarea noilor tehnologii de creştere. Acest gen de tehnologii sunt mai puţin costisitoare decât în cazul vacilor pentru lapte. Rasele pentru carne sunt mai puţin pretenţioase, unele dintre acestea, cum este şi cazul rasei Angus, putând făta pe păşune chiar şi în anotimpul rece.

Dintre rasele de acest tip selectate pentru accelerarea procesului de ameliorare amintim: Aberdeen-Angus, Charolaise, Limousine, Bleu Blanch Belgique. De menţionat este că, în ţara noastră, 35% din efectivul total de vaci este reprezentat de rasa Bălţată Românească, tipul Simmental, despre care specialiştii spun că se pretează foarte bine pentru producţia de carne.

2008, un an dificil

La nivelul României, datele statistice relevă că, anul trecut, numărul total de bovine sacrificate a înregistrat o scădere cu 7,5%, iar producţia totală a scăzut cu aproape 9,7%. În ceea ce priveşte sacrificările de bovine în unităţile industriale specializate, numărul de capete sacrificate a scăzut cu 11%. În schimb, s-a înregistrat o creştere a greutăţii medii în carcasă cu 2,7%.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
825

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pledoarie pentru meseria de horticultor

A fost o vreme în care toţi tinerii, unii împinşi pe la spate, alţii de bună voie, au aspirat către o facultate din care să iasă cu o pâine, preferabil una mai bună şi mai îndestulătoare decât a părinţilor ale căror vremuri n-au fost tocmai prielnice studiului. Aceştia au fost de regulă sfătuitorii, cei care, de cele mai multe ori, şi-au vrut preţioasele odrasle pe posturi impunătoare de avocaţi, contabili, economişti, la care ei n-au putut ajunge. Puţini sunt cei care şi-au mai întors privirea şi spre agricultură, pentru că, ce-i drept, nici nu sunt foarte motivaţi în acest sens. De horticultură ce să mai vorbim, căci, din păcate, castraveţii nu se cultivă pe bulevard. Despre frumoasa meserie de horticultor discutăm cu prof. Dorel Hoza, decan al Facultăţii de Horticultură din Bucureşti.

– Domnule decan, câţi studenţi mai sunt înscrişi la Facultatea de Horticultură?

– La cele două specializări, Horticultură şi Peisagistică, sunt înscrişi acum pe toţi anii circa 750 de studenţi. Subvenţionate de la stat sunt 65 de locuri pe an, iar la cele cu taxă nu există limită.

În ultimii ani lucrurile merg însă tot mai rău: se înscriu câte o sută de studenţi, dar în anul doi nu ajung nici jumătate. Mulţi dintre ei vin aici pentru locul în cămin, dar ei urmează alte facultăţi, care sună mai bine. Trebuie să recunoaştem că, la ora asta, Horticultura, Agricultura şi Zootehnia, cele trei facultăţi care au pus bazele Agronomiei, nu mai sunt „pe val".

– Ce se întâmplă, totuşi, cu învăţământul agricol?

– Din păcate, la ora actuală ne lovim de concurenţa neloială cu alte universităţi, particulare, unde e suficient să te înscrii şi ieşi inginer. Or, la noi trebuie să mai treci şi pe la şcoală şi asta nu le convine studenţilor, dar ei nu conştientizează că aici au bază materială, au cadre pregătite, deci au condiţii pentru învăţat.

În plus, a dispărut intermediarul dintre generală şi facultate, nu mai există liceele de profil agricol. Aşa se face că circa 70% dintre studenţii noştri provin din mediul urban şi nu au nicio bază. Poate tocmai din acest motiv unii dintre ei se şi sperie şi renunţă imediat după practică, unde au primul contact cu pământul.

Horticultura nu înseamnă doar sere de flori şi parcuri, aşa cum cred mulţi dintre ei atunci când se înscriu.

– Ce oportunităţi au absolvenţii unei facultăţi de horticultură, către ce anume îi îndrumaţi?

– Deşi au apărut tot felul de investiţii în ultima vreme – sere, livezi, pepiniere, firme de amenajări peisagistice – tinerii nu sunt motivaţi. Noi încercăm să le prezentăm studenţilor exemplele pozitive ale celor care au pus bazele unei astfel de afaceri, s-au ridicat şi au ajuns la un nivel de trai destul de ridicat. Mulţi dintre ei termină facultatea, dar se îndreaptă către alte domenii, care nu au nicio treabă cu horticultura.

Eu le spun mereu să meargă în zona colinară, în Argeş, Dâmboviţa sau acolo unde sunt podgorii, să vadă casele şi maşinile din curţi care în mare parte sunt rodul muncii de horticultor.

Foarte bănoase sunt şi dendrologia şi peisagistica, dar absolvenţii de horticultură se pot îndrepta şi către activităţile conexe, cum sunt distribuţia de input-uri, producător sau importator de material săditor, consultanţă agricolă.

Dotările Facultăţii de Horticultură:

- în incinta facultăţii se găsesc 2 ha de livadă, 1,5 de viţă-de-vie şi 1,5 ha cultivate cu legume;
- la Moara Domnească, pe 70 de ha se întinde o livadă ultramodernă, super-intensivă, dotată cu sistem de picurare, o impresionantă colecţie de soiuri, un depozit cu atmosferă controlată cu o capacitate de 1.000 tone şi un laborator pentru determinarea calităţii fructelor;
- studenţii mai au posibilitatea de a face practica în cele două staţiuni de cercetare ale universităţii: Pietroasa, cu profil viticol, şi Istriţa, cu profil pomicol;
- cel mai dotat laborator de fiziologie din ţară unde se fac determinări de calitate, de reziduuri etc;
- două centre de cercetare autorizate.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
2048

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Pledoarie pentru sorg

„Sorgul se seamănă cu semănătoarea de porumb şi se recoltează cu combina de grâu“, a afirmat Francois Paybou la un simpozion recent, menit să promoveze această cultură. El este fiul unor fermieri francezi şi a ajuns astăzi unul dintre specialiştii Franţei în agrotehnică. Sorgul nu necesită irigaţii, fiind foarte rezistent la uscăciune. În 2007, când florile porumbului au fost arse de secetă, sorgul nu a avut nicio problemă. Apoi, această plantă nu este atacată de mistreţi şi nici prăduită de hoţi.

Cerinţe agrotehnice

De la bun început, Paybou a atras atenţia că solul trebuie bine pregătit înainte de semănat. Este necesară mărunţirea bulgărilor de pământ, dar nu şi prăfuirea, pentru că există riscul să plouă şi să se formeze crustă, prin care planta nu mai poate răsări. De asemenea, este bine ca terenul să fi fost erbicidat. „Adâncimea optimă de plantare este la 2-4 cm. Fiind o plantă tropicală, sorgul are nevoie de o temperatură în sol mai mare de 12°C, înregistrată de obicei la începutul lunii mai. În caz contrar, nu răsare“, a precizat Paybou.

Conform celor prezentate de specialistul francez, la însămânţat trebuie folosită o semănătoare pneumatică de porumb, cu disc de 72 de găuri, la viteza de 5 km/oră. Distanţa recomandată între rânduri este de 40-80 cm, dar fermierii francezi seamănă la 75 cm, ca la porumb, pentru o bună eliminare mecanică a buruienilor. În cazul hibrizilor semitimpurii, recomandaţi pentru România, densitatea optimă este de 230.000 de boabe la hectar.

Doze moderate de chimicale

Sorgul nu este o plantă pretenţioasă. Totuşi, Francois Paybou recomandă, în funcţie de calităţile terenului, utilizarea a 50-80 t/ha azot, 20-60 t/ha potasiu şi tot 20-60 t/ha P_2O_5 (când planta are trei frunze).

În vegetaţie se face o erbicidare împotriva buruienilor monocotiledonate la 2-3 frunze şi alta împotriva celor dicotiledonate la 3-4 frunze. Numai dacă este cazul se aplică şi a treia erbicidare, la stadiul de 5-6 frunze. Bolile şi dăunătorii nu constituie o problemă, pentru că sorgul este o plantă foarte rezistentă. Aşa că specialistul francez consideră necesare tratamentele numai în cazuri excepţionale, la semnal. Însă o atenţie deosebită trebuie acordată afidelor care atacă plantele tinere şi care pot compromite recolta.

Recoltare

Paybou a spus că perioada optimă pentru recoltare este la sfârşitul lunii septembrie. Până atunci, boabele pierd din umiditate şi nu mai necesită uscare. Dacă se întârzie, există riscul creşterii alarmante a umidităţii, pentru că octombrie este o lună mai ploioasă.

La Arad, pe plantaţia lui „Dănuţ SRL“

La acelaşi simpozion l-am întâlnit pe Vlad Gherlea, administratorul SC Agricola Voicu & Dănuţ SRL, în vârstă de numai 24 de ani. Ferma, cu o suprafaţă de aproape 800 ha, se află în localitatea Zăbrani (în germană Guttenbrunn), judeţul Arad. Solul, în care este cultivat sorgul, are aciditatea puţin cam mare. De asemenea, este mai sărat decât trebuie, fiind impropriu culturii porumbului. În 2008 a cultivat experimental cu sorg numai 25 ha, iar în 2009 aproape 140 ha. Anul acesta vrea să însămânţeze 150-160 ha, întrucât există piaţă de desfacere, există cerere de sorg boabe necesar la prepararea diferitelor reţete de furaje pentru animale.

Tehnologia, simplă şi eficientă

La pregătirea solului, cele mai bune rezultate le-a obţinut în teren arat, nu scarificat. „Însă, când solul devine prea tare, cam la trei ani, folosesc scarificatorul. Scarificarea o fac la o adâncime de 50-60 cm, iar arătura la 27-30 cm“, ne-a declarat tânărul administrator. În luna mai intră în teren un discuitor, executând două treceri pentru pregătirea patului germinativ. Apoi seamănă cu o semănătoare românească SPC 6, pe 6 rânduri, cu distanţa între acestea de 70 cm, la o adâncime de aproximativ 4 cm.

Foloseşte un disc cu două rânduri a câte 40 de găuri. Astfel distanţa între plante este foarte mică, de numai 3-4 cm. „Cantitatea de sământă folosită este în funcţie de mărimea boabelor, cam 10-12 kg/ha, astfel încât să fie plantate vreo 300.000 de boabe la hectar. Tehnologia indicată prevede 230.000 de boabe, dar eu pun mai multe, deoarece poate să nu răsară şi să apară alte probleme“, a afirmat Gherlea.

Nitrocalcarul, cel mai bun îngrăşământ

Principalul îngrăşământ utilizat este nitrocalcarul, 120-150 kg/ha, pentru că reduce aciditatea solului. Conţine 27% azot şi microelemente. Se administrează primăvara, atât înainte de semănat, prin împrăştiere, la pregătirea patului germinativ, cât şi localizat, odată cu semănatul. „Experimental, am mai folosit îngrăşăminte complexe 20-20-0. Însă cele mai bune rezultate le-am obţinut cu nitrocalcar“, a spus fermierul. Tratamentele au fost numai două. În faza de 4-5 frunze a dat cu un erbicid, apoi a aplicat un insecticid împotriva afidelor. Nimic mai mult, pentru că sorgul este o plantă foarte rezistentă.

Rentabilitate

La ferma SC Agricola Voicu & Dănuţ SRL, preţul înfiinţării culturii (inputuri) de sorg se ridică la 830-850 de lei/ha. În schimb, banii încasaţi pe recoltă au depăşit 2.000 lei/ha, ceea ce înseamnă un profit de 2,5 ori mai mare decât investiţia. „La recoltare, am vândut kilogramul de sorg cu 0,30 lei/kg, când preţul porumbului era de 0,35 lei/kg. L-am vândut bine, unor fabrici de furaje, care mi l-au luat cu o umiditate mare, de 22% şi nu m-au obligat să-l usuc“, a precizat Vlad Gherlea. Menţionăm că, în urma aplicării acestei tehnologii, producţiile s-au ridicat la 6,5-7 t/ha.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
2916

□

Comentarii

□

□

1. Andrei Gumovschi -- (4-April-2010)Utilizarea a 50-80 t/ha azot, 20-60 t/ha potasiu si tot 20-60 t/ha P2O5 (cand planta are trei frunze) o sa arda toate plantele si cel ce l-a utiliza ?

2. fermier -- (6-April-2010)era vorba de substanta activa nu to

3. Menu Morut -- (12-April-2010)Este clar ca e o greseala de tipar. E la mintea cocosului ca este vorba de kilograme, nu tone. Astfel de greseli marunte scapa in orice publicatie.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Pledoarie pentru supravieţuirea Terrei (II)

S-au scurs 37 de ani de la celebra Conferinţă a Naţiunilor Unite de la Stockholm privind Mediul şi Umanitatea (1972), eveniment care poate fi considerat drept trezirea conştiinţei generale, prin lansarea semnalului de alarmă: „Avem un singur Pământ şi trebuie să-l protejăm!“

Un prim aspect care trebuie avut în vedere este că, din ponderea globală a uscatului de 29%, numai 6,4% reprezintă sol pretabil pentru agricultură.

Faţă de ponderea modestă a solului pretabil pentru agricultură, sunt demne de revăzut datele asamblate de către Norman E. Borlaug, unicul agronom din lume distins cu Premiul Nobel, şi prezentate la Simpozionul organizat de AIEA, în 1994, la Acapulco, Mexic, care afirmă:

Deşi Norman Borlaug este specialist în genetică şi ameliorare, cu o deosebită capacitate de discernământ spune: „În mod cert, promovarea soiurilor de mare productivitate şi extinderea irigaţiilor au jucat un rol major în progresul agriculturii. Cred însă că mai important este efortul care trebuie făcut pentru menţinerea şi creşterea fertilităţii solului.“

Pacea lumii poate fi construită doar pe bunăstare

Norman Borlaug susţine că problema actuală a omenirii constă în distribuţia inechitabilă a hranei, care se acutizează pe măsura creşterii presiunii demografice şi avertizează pe toţi cei implicaţi în producţia alimentelor să nu omită faptul că pacea lumii nu poate fi construită pe foamete şi mizerie umană.

O estimare mai recentă a producţiei mondiale agroalimentare este dată de FAO în 2003, când s-a realizat un total de 7,5 miliarde de tone. Aceste date sunt cât se poate de elocvente în ceea ce priveşte potenţialul agricol global al solului satisfăcător pentru susţinerea populaţiei, fără a lua în calcul capacitatea creativă a ştiinţei agricole de a îmbunătăţi fertilitatea solului, de a perfecţiona caracteristicile productive şi de calitate ale materialelor biologice, de a elabora tehnologii superioare de cultură.

Nu putem însă ignora factorii restrictivi care se manifestă relativ la fertilitatea solului, această calitate unică şi indispensabilă de a oferi condiţii pentru creşterea şi dezvoltarea plantelor.

Un factor restrictiv important este reprezentat de graduarea şi distribuţia neuniformă în spaţiu a fertilităţii solului.

Solul românesc este bun, lucrarea lui este rea

Comparativ, România se găseşte într-o situaţie mai favorabilă, întrucât numai 52% din soluri au o fertilitate redusă şi foarte redusă, 20,7% posedă o fertilitate moderată şi 27,3% o fertilitate ridicată şi foarte ridicată.

Din suprafaţa totală a României, de 23,8 milioane ha, suprafaţa agricolă este reprezentată de 14,717 milioane ha, distribuţia pe cap de locuitor este de 0,65 ha, ceea ce ne situează între primele şase ţări din Europa.

Luând în considerare suprafaţa de teren arabil de 9,414 milioane ha, pe cap de locuitor revenind 0,45 ha, România urcă în ierarhia statelor europene pe locul 5.

Ţara noastră dispune de o suprafaţă de 4,795 milioane ha de păşuni şi fâneţe, o sursă extraordinară de biomasă încă nevalorificată suficient pentru dezvoltarea sectorului zootehnic.

Pădurile şi vegetaţia forestieră acoperă 6,368 milioane ha, adică 26,8% din teritoriul ţării, sub acest aspect situându-se sub majoritatea ţărilor europene a căror suprafaţă forestieră medie este de 33%.

Conţinutul solurilor în azot, fosfor şi potasiu – macroelementele nutritive de bază pentru creşterea şi dezvoltarea plantelor – este cu mult mai mic decât cerinţele acestora pentru realizarea unor producţii mari şi stabile. Aproximativ 90% din solurile româneşti cartate agrochimic au o asigurare slabă şi mijlocie cu azot, 43% din suprafaţa agricolă cartată are o aprovizionare slabă şi foarte slabă cu fosfor mobil, accesibil plantelor, conţinut mijlociu şi bun găsindu-se numai pe o suprafaţă de 7,7%. Aprovizionarea cu potasiu mobil a solurilor româneşti este predominant bună şi foarte bună.

Cifrele prezentate demonstrează faptul că România are un potenţial agricol mai ridicat comparativ cu potenţialul agricol mediu mondial, dar acesta este contracarat de numeroase deficienţe privind repartiţia fondului funciar, structura culturilor agricole, sistemele de agricultură practicate, forţa de muncă necalificată profesional, dotarea insuficientă şi depăşită tehnologic cu utilaje şi echipamente etc.

Revenind la fertilitatea solului, trebuie să luăm în considerare faptul că aceasta nu este o caracteristică imuabilă, fiind supusă la schimbări pe scară spaţială şi temporală.

Multitudinea tipurilor de sol

Variaţia spaţială a solului românesc este dată nu numai de distribuţia neuniformă a fertilităţii, ci şi de multitudinea de tipuri de sol amplasate în diferite condiţii climatice, care a fost remarcată de specialişti din 69 de ţări, din toate cele 5 continente, participanţi la Congresul Mondial de Ştiinţa Solului din anul 1964, care au studiat profilele de sol din ţară.

Fără excepţie, toţi aceşti specialişti au ajuns la concluzia că, datorită diversităţii tipurilor de sol, România poate fi considerată drept un muzeu natural de soluri, astfel încât, mai mult decât oriunde, cercetarea ştiinţifică proprie în cadrul reţelei sale organizate s-a impus ca o necesitate de prim ordin.

Evident, fiecare dintre tipurile de sol este dotat cu un anume grad de fertilitate, iar pentru solurile moderat sau slab fertile cercetarea ştiinţifică a adus şi aduce contribuţii pedoameliorative valoroase.

Variaţia temporală a fertilităţii este mult mai complexă şi, în general, este caracterizată printr-o scădere continuă în timp ca urmare a unui spectru larg de factori care acţionează separat sau împreună fie naturali, fie de natură antropică.

Acad. Cristian HERA, Dr. Ana POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
607
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pledoarie pentru supravieţuirea Terrei (III) > REVISTA LUMEA SATULUI

Pledoarie pentru supravieţuirea Terrei (III)

Orice cultură agricolă exportă odată cu recolta cantităţi apreciabile de macro şi microelemente nutritive care, părăsind solul, îi minează fertilitatea. Sistemele intensive de cultură, asociate cu noile genotipuri de plante, de mare productivitate, exportă anual între 100-140 kg N/ha, 50-60 kg P_2O_2/ha, 130-160 kg K_2O/ha (sub cultura de grâu), cantităţi de nutrienţi secundari (Ca, Mg, S) de ordinul zecilor de kg şi de microelemente (Zn, Mn, Fe, Cu, B, Mo, Se) de ordinul miligramelor până la câteva sute de grame.

Se năruie mitul fertilităţii solurilor româneşti

Pe lângă acest consum de nutrienţi, exploatarea intensivă neraţională a fertilităţii solului are ca urmare o gamă foarte largă de efecte negative, precum: dezechilibrarea balanţei nutritive, dezagregarea ireversibilă a solului, scăderea capacităţii sale de tamponare, decalcifierea complexului absorbant al solului, acidifierea, poluarea şi, în final, deşertificarea.

Intervenţii obligatorii

Pentru menţinerea fertilităţii solului devine obligatorie intervenţia prin măsuri de restaurare a acesteia, dintre care cea mai importantă constă în utilizarea de îngrăşăminte pentru suplinirea exportului produs. Utilizarea raţională a îngrăşămintelor chimice în cantităţi şi proporţii recomandate în funcţie de tipul de sol şi cultura agricolă, aplicate în faze optime de cultură, este recunoscută pe plan mondial drept cea mai sigură şi rapidă cale de sporire a producţiei agricole şi de conservare a fertilităţii.

Doresc să insist asupra necesităţii imperioase de a restitui solului agricol cantităţile optime de nutrienţi exportaţi din sol, întrucât producţiile agricole slabe obţinute în prezent în fermele mici şi mijlocii se explică prin fertilizări insuficiente, în medie de 25-30 kg substanţe active/hectar.

Comparaţii jenante

Demn de remarcat este faptul că evoluţia consumului de îngrăşăminte chimice (N, P_2O_5, K_2O) în agricultura României a înregistrat, în decursul timpului, o creştere continuă de la 5.921 tone s.a. în 1950, la 1.103.075 tone s.a. în 1990, când se aplicau 74,8 kg/ha pe terenuri agricole şi 117,0 kg/ha pe cele arabile. În ultimii 18 ani a urmat un declin permanent, până în faza actuală.

Factori restrictivi naturali

Starea de fertilitate a solurilor româneşti este afectată pe suprafeţe însemnate de unii factori naturali restrictivi care, recent, se manifestă tot mai pregnant din cauza schimbărilor climatice globale. Printre aceştia se numără seceta excesivă frecventă care se întinde pe circa 7,100 mil. ha şi excesul periodic de umiditate, pe circa 3,700 mil. ha care produc deteriorări inestimabile ale calităţii solului şi pierderi substanţiale sau calamitări ale recoltelor. Un factor restrictiv important, cu cauze naturale şi antropice multiple, este fenomenul de eroziune a solului care afectează puternic sau foarte puternic 6,300 mil. ha.

Procese grave de degradare a stării solurilor sunt produse, de asemenea, prin intervenţii antropice neraţionale, în mod direct, de exemplu poluarea chimică prin activităţi industriale, acoperirea solului prin depozitarea de deşeuri şi reziduuri solide (halde de steril) sau, în timp mai îndelungat, prin lucrări agricole necorespunzătoare care conduc la compactări, distrugeri ale structurii sau fertilităţii solului.

În concluzia celor spuse privind potenţialul agricol al solurilor româneşti, devine evident faptul că mitul liniştitor de încadrare a acestora printre cele mai fertile din lume nu corespunde realităţii actuale, iar acest adevăr impune schimbări radicale de concepţie şi luarea unor măsuri drastice şi coerente de remediere, pentru menţinerea şi creşterea fertilităţii.

Concluzii

În final, dorim să subliniem misiunea imperativă ce revine atât ştiinţei, cât şi factorilor de decizie, de fapt întregii societăţi, de conservare a solului, de prevenire a degradării sale, misiune care precede orice interes politic, economic sau de altă natură, întrucât solul este fundamentul perpetuării existenţei noastre.

În acest sens, Programul Strategic Naţional privind solul României propus de ASAS cuprinde obiective de cercetare multidisciplinară, acceptate şi de puterea politică şi executivă, dar nesusţinute în plan practic. Cu riscul de a ne repeta, afirmăm că solul României, ţara în care trăim şi vor dăinui urmaşii urmaşilor noştri, constituie bogăţia cea mai de preţ, zestrea cea mai valoroasă care trebuie cunoscută şi preţuită, respectată şi fructificată la adevăratul ei potenţial.

Acad. Cristian HERA Dr. Ana POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
666

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pledoarie pentru supravieţuirea TERREI

Dintre resursele indispensabile vieţii pe Terra, solul îşi dispută supremaţia cu resursele de apă, aer şi biodiversitate, cu care „cooperează“ benefic, asigurând suportul material existenţial şi evolutiv pentru om, plante şi animale.

Prin capacităţile sale de „memorare“, solul reflectă impactul climei, florei, faunei, activităţii antropice şi topografiei asupra materialului parental din care s-a format în perioade variabile de timp, constituind astfel un indicator al caracteristicilor şi evoluţiei mediului.

Referirea generică la plante implică şi pădurile şi vegetaţia forestieră care îşi aduc aportul specific şi multiplu la întreţinerea vieţii şi a condiţiilor climatice şi hidrologice propice acesteia pe pământ, pentru care solul este, de asemenea, fundament.

Regnul animal este, în marea sa majoritate, tributar covorului verde al pământului pentru hrană şi adăpost, repartiţia geografică a speciilor fiind rodul unor interrelaţii consolidate de-a lungul vremii.

Astfel, solul este menţinătorul biodiversităţii genetice, a bogatului spectru de fiinţe vii, fiecare specie fiind depozitarul unor gene valoroase care au oferit şi continuă să ofere posibilităţi creatoare pentru îmbunătăţirea calităţii vieţii şi sănătăţii.

Funcţia economică a solului

Asigurarea securităţii şi siguranţei alimentare a populaţiei se extinde în prezent şi la producerea de resurse de materie vegetală pentru obţinerea de energie neconvenţională, curată pentru mediu. De capacitatea solului de a răspunde la cele două categorii de solicitări va depinde armonizarea sau antagonismul între producţia de hrană şi cea de energie, precum şi costurile implicate.

Alte două funcţii cu semnificaţie majoră ale solului, care-şi amplifică importanţa în raport cu schimbările climatice globale, sunt reprezentate de conservarea apei şi sechestrarea carbonului sub formă de materie organică rezultată în special din vegetaţia întreţinută de sol.

Ambele funcţii asociază componentei economice o componentă ecologică, prin protecţia resurselor de apă dulce ale Pământului aflate în diminuare şi prin reducerea emisiilor de carbon din atmosferă incriminate în mare măsură în încălzirea globală.

De asemenea, solul îşi aduce o contribuţie substanţială la menţinerea sănătăţii mediului întrucât este un factor activ de tamponare, depozitare sau descompunere a multor poluanţi industriali, urbani sau agricoli.

Impactul social

Solul, prin gradul său de fertilitate, condiţionează nu numai supravieţuirea organismelor vii prin asigurarea nevoilor primare de hrană şi energie, ci şi statutul social al producătorilor agricoli şi al naţiunii căreia îi aparţin, bunăstarea asigurând armonia şi pacea socială.

Dimensiunea etnică

Evoluţia civilizaţiei impune tot mai pregnant o altă dimensiune majoră a solului, şi anume cea etică referitoare la respectarea drepturilor la supravieţuire pentru generaţiile viitoare, deoarece populaţia actuală extrem de numeroasă exercită o remarcabilă presiune de exploatare, împrumutând fertilitatea solurilor de la urmaşii săi.

Dimensiunea patriotică

Pentru ţărănimea română, posesiunea pământului conferă conştiinţa şi respectul de sine, precum şi recunoaşterea tributului de sânge al străbunilor dat pentru păstrarea neatârnării ţării. Putem, astfel, lua în considerare o dimensiune patriotică a pământului care, spiritual, transcede şi îmbogăţeşte celelalte dimensiuni.

Dezvoltarea durabilă, dincolo de concept

Îndeplinirea funcţiilor solului în contextul condiţiilor actuale direcţionează omenirea spre dezvoltarea durabilă, un concept complex care antrenează şi agricultura, alături de toate celelalte domenii ale vieţii sociale.

Sistemele de agricultură durabilă se bazează pe utilizarea preponderentă a resurselor naturale reînnoibile, deci mai ales a solului, ţinând seama de regenerarea acestora în timp real.

Luând în considerare toate perspectivele de evoluţie, considerăm că agricultura durabilă este unica soluţie viabilă din punct de vedere economic, sigură din punct de vedere ecologic şi acceptabilă social, pe termen lung.

Asocierea la durabilitate a performanţei, posibilă graţie patrimoniului remarcabil de cunoaştere şi cercetării ştiinţifice moderne, face ca agricultura să devină capabilă să satisfacă solicitările multiple care îi sunt adresate şi, mai presus de toate, aptă să respecte solul, ca temelie a perpetuării vieţii.

(va urma)

Acad. Cristian HERA, dr. Ana POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
727

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pledoarie pentru OMG

Valeriu Tabără, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, a ieșit din nou la rampă, făcând o adevărată pledoarie pentru cultivarea plantelor denumite generic organisme modificate genetic (OMG). Disertația sa a fost intitulată „Biotehnologiile, metode moderne de ameliorare rapidă a plantelor". „Poziția noastră, în cadrul Uniunii Europene, este ca fiecare stat să hotărască singur ceea ce face pe domeniul respectiv, pentru că nimeni nu poate bloca producția și intrarea în piață", a declarat ministrul. Domnia sa a spus că biotehnologiile sunt un factor de calitate, pentru că, prin tehnici genetice superioare, se ameliorează inclusiv calitatea. De exemplu, în proteina din soia există un element de toxicitate care poate fi ameliorat prin noile tehnologii genetice.

La porţile ferecate ale UE

Demnitarul a afirmat că, în cadrul tuturor întâlnirilor şi discuţiilor pe care le-a avut în ultimele luni, una dintre cerinţele majore ale producătorilor agricoli a fost de a le facilita accesul la biotehnologii, respectiv reintroducerea în cultură a soiei modificate genetic (MG), tolerantă la erbicide pe bază de glifosat, care s-a cultivat în România în perioada 1999-2006. Numai că acest lucru nu este posibil, deoarece Uniunea Europeană a interzis soia MG, chiar dacă nu a existat niciun argument științific.

„România este singura țară din Europa cu condiții climatice foarte bune pentru a cultiva soia, pe care acum noi o importăm în cantitate de 500.000 t anual. În schimb, am putea produce două milioane de tone! La nivelul Uniunii Europene, sunt importate aproximativ 40 milioane de tone, din care aproximativ 90% cu modificare genetică. Fapt este că UE ne obligă și pe noi să nu o cultivăm, întrucât alte țări membre nu au condițiile necesare pentru această plantă, cu unele mici excepții, cum ar fi Câmpia Padului și mici porţiuni irigate din Spania sau Franţa. Este inadmisibil să ni se permită consumul de soia obținută prin tehnologii superioare (modificată genetic – n.n.), dar nu ni se permite să o producem", a afirmat Tabără. Așadar, chiar dacă fermierii români îşi doresc reintroducerea în cultură a soiei modificate genetic, nu este posibil, pentru că autorizarea se realizează numai la nivel european.

Speculații penibile

Ministrul, în același timp cercetător de renume, a spus că există tot felul de speculații pe seama OMG, care nu au niciun suport. Din 1996, când acestea s-au extins, nu a existat nici măcar un caz de alergie. Drept dovadă, la ora actuală, suprafața mondială cultivată cu astfel de plante se apropie de 200 milioane de hectare. Pentru susținerea acestui adevăr, a afirmat că există o poziție comună a mediului academic din România – Academia Română şi Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu Siseşti" – care arată că plantele MG nu sunt dăunătoare consumului oamenilor sau animalelor și nu prezintă niciun risc față de mediu. „Fac precizarea că domeniul OMG este suficient de transparent, dar există o foarte slabă dorinţă de cunoaştere şi informare, alimentată de informaţii contradictorii furnizate de organizaţiile ecologiste", a menționat Tabără.

Apel la raţiune

Demnitarul a recomandat tuturor celor interesaţi de acest domeniu să se documenteze temeinic înainte de a emite opinii şi păreri personale pe domenii atât de com-plexe şi cu impact micro şi macroeconomic, cum este siguranţa produselor realizate prin biotehnologii moderne. După părerea sa, ar trebui ca declarațiile publice vehemente pe această temă să fie ignorate, în condițiile în care acestea vin mai ales din partea unor oameni incompetenţi în materie.

În acest context, demnitarul a cerut reprezentanţilor mass-mediei o documentare prealabilă, pentru a asigura baza de realism ştiinţific a unor astfel de declaraţii de presă. „Cei care adoptă o atitudine reticentă faţă de produsele biotehnologiei moderne sau le resping de-a dreptul nu au ca bază o documentare ştiinţifică, ci doar opinii formate din frânturi de argumente servite de alţii şi o lipsă de cunoaştere. De cele mai multe ori, aceştia nu cunosc faptul că există deja o istorie de cultivare şi consum a plantelor obţinute prin metode superioare de ameliorare a plantelor lipsită de evenimente negative“, a precizat demnitarul, care a atras atenția că, zilnic, consumăm produse modificate genetic, dar pe cale naturală. Aici a amintit grâul, porumbul și chiar insulina care se obține, în proporție de peste 95%, dintr-un miceliu modificat genetic.

„Miroase“ a boicot economic

Dincolo de problemele tehnice sau cele legate de sănătate și mediu, a fost expusă și o altă teorie, conform căreia campaniile împotriva OMG reprezintă fața nevăzută a unor grupuri de interese. Acestea sunt dictate de industria de produse chimice pentru agricultură, deoarece introducerea plantelor modificate genetic reduce sau chiar elimină consumul acestora. „Vorbim despre milioane de tone de pesticide care nu se vor mai aplica. Înseamnă un sector întreg afectat, la fel cum există o dispută extraordinară între furnizorii de ener-gie fosilă şi cei de energie regenerabilă, care are un potenţial formidabil în România. Există în spate o luptă teribilă pe domeniul acesta“, a atenționat Tabără.

Argumente: Potrivit unor calcule prezentate, în România producţia de soia ar creşte cu 60-70%, poate chiar s-ar dubla, nu atât datorită plantelor de soia modificată genetic, cât unei tehnologii de cultivare mult mai ieftine şi mai eficiente. În timp ce la soia clasică se folosesc 3-4 erbicide, intervenţia realizându-se înainte de semănat şi în timpul vegetaţiei, la soia modificată genetic se foloseşte un singur erbicid, foarte accesibil, care se descompune extrem de rapid şi nu intră în compoziţia solului.„Acest erbicid se descompune în bătaia razelor de soare şi nu rămâne în plantă. Mai mult, el este ieftin. Astfel, se ieftineşte investiția şi creşte producţia. Cheltuielile sunt cu 40-60% mai mici decât cele efectuate în cazul tehnologiilor clasice“, a menţionat demnitarul.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
636

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

ploile-din-mai-paguba-pentru-unii-belsug...

Ploile din mai, pagubă pentru unii, belşug pentru alţii

Deşi îndelung aşteptate de fermieri, totuşi ploile căzute la sfârşit de mai şi început de iunie au dovedit că pot fi distrugătoare, nu numai benefice. De-a lungul câtorva săptămâni, în sudul şi estul ţării cantităţile de apă acumulate au însumat 150-200 de litri pe metrul pătrat!

Pentru unii ele au însemnat binecuvântarea de care era nevoie după seceta de la sfârşitul anului trecut, fermierii fiind de părere că o lună mai ploioasă înseamnă, totuşi, belşug. În alte zone însă, pe lângă suprafeţele devenite bălţi uriaşe şi, în general, pe fondul umidităţii excesive, au apărut complicaţii conexe, cel mai favorizat fiind atacul de boli. Pagubele nu sunt deocamdată cuantificate integral.

Frecvenţă crescută de boli la culturile de câmp

O situaţie primită de la Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR) arată că judeţele cele mai afectate de băltiri şi inundaţii (chiar grindină la Iaşi) au fost Călăraşi, cu 9.577 ha, Neamţ – 2.621 ha, Vaslui – 1.578 ha şi Constanţa – 1.352 ha. Însă datele au reprezentat raportările din teritoriu, primite la MADR, până la 1 iunie. Prin urmare este posibil ca suprafeţele afectate de intemperii să fi crescut în urma raportărilor ulterioare. Viorel Vărzaru este administratorul unei ferme de 1.200 ha, situată în comuna Slobozia (Giurgiu).

Până la începutul lunii iunie fermierul nu reuşise să intre în câmp pentru a aplica tratamentele împotriva bolilor apărute la cerealele păioase din cauza excesului de apă. „Aici au căzut în jur de 150 l/mp. Sperăm să intrăm cât mai repede să aplicăm fungicidele la cultura de grâu. Probabil vom utiliza avionul în final“, ne-a declarat fermierul. Plantele sunt afectate în proporţie de 5-10%, conform primelor estimări ale fermierului care, anterior, făcuse numai un singur tratament la grâu. Bolile semnalate la grâu sunt septorioza, fusarioza şi rugina, în timp ce la floarea-soarelui cel mai frecvent întâlnit este atacul de alternarioză. Menţionăm că, tot în judeţul Giurgiu, căpşunile de pe câteva zeci de hectare au putrezit în urma băltirilor provenite de la ploile torenţiale.

Fructe puţine şi scumpe

Pagubele provocate de intemperii în pomicultură au fost însemnate, de aici şi preţul mare al fructelor la piaţă. De exemplu, în judeţul Iaşi grindina a distrus fructele pe 68 ha cultivate cu cireşi şi 8 ha cu măr. Excesul de apă a provocat însă cele mai mari probleme, pentru că cireşele timpurii au crăpat, fenomen semnalat şi în ferma „La Moşie“. Gheorghe Blănaru, directorul general al acestei livezi intensive de 100 ha, ne-a spus că ploile au însumat aproximativ 200 l/mp de apă. Ca urmare, cireşele timpurii au crăpat în proporţie de 80%.

Florin Niţu, director pentru culturi speciale la Syngenta, pe zona de Sud-Est a Europei, a afirmat că umiditatea excesivă a creat condiţii optime pentru dezvoltarea bolilor în pomicultură şi viticultură. Astfel, fermierii trebuie să aplice urgent tratamente împotriva mucegaiurilor, pătărilor şi manei. Domnia sa a precizat că, în cazul speciei măr, a fost favorizată apariţia focului bacterian, semnalat la soiurile sensibile la această boală.

Acolo unde nu au fost ploi, fermierii au pierdut fructe din cauza îngheţului din primăvară. Aşa s-a întâmplat în

Judeţul Timiş, la ferma pomicolă a lui Gheorghe Benea, din comuna Periam. „În noaptea de 9 spre 10 aprilie, când pomii erau în floare, s-a produs un îngheţ cu -5 grade Celsius, după ce anterior fuseseră aproape 30 de grade Celsius. Am pierdut 90% din producţia de cireşe şi 30-40% la alte specii", ne-a declarat Benea.

Condens în spaţiile protejate

Legumicultorii – care în iarnă au avut mari probleme din cauza stratului gros de zăpadă – s-au confruntat de această dată cu condensul în sere şi solarii care a generat un puternic atac de boli. Fenomenul a apărut pe fondul umidităţii excesive şi constante din timpul zilei, urmate de temperaturi scăzute, de 10-12 grade Celsius şi chiar mai mici, în cursul nopţii.

Florin Ciobanu, directorul Cooperativei Legumicole Pleşoiu (Olt), ne-a spus că roşiile şi castraveţii din spaţiile prote-jate sunt atacaţi de putregai şi mană, iar tratamentele au eficacitate redusă.

Victor Lăcătuş, director tehnic la Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Legumicultură şi Floricultură (ICDLF) Vidra, judeţul Giurgiu, a afirmat că sursa de infecţie există oriunde şi oricând şi se dezvoltă când i se creează condiţii optime. „Este vorba despre putregaiul cenuşiu, alternaria, pătarea cafenie şi mană. Cultivatorii nu reuşesc să oprească atacul acestor boli, pentru că nivelul de atac este foarte ridicat, iar substanţele chimice de protecţie nu mai fac faţă, nu mai pot eradica agenţii patogeni" – ne-a declarat Lăcătuş.

În opinia sa, tratamentele trebuie cuplate cu alte măsuri, cea mai importantă fiind aerisirea corectă. Mulţi legumicultori au greşit, deoarece au lăsat solarul deschis temporar în timpul zilei, dar l-au închis spre seară, pentru a păstra temperatura ridicată şi a forţa coacerea. Acest lucru a menţinut umiditatea atmosferică foarte ridicată. În urma temperaturilor scăzute din timpul nopţii, condensul s-a depus pe frunze şi pe fructe, favorizând dezvoltarea ciupercilor.

Domnia sa a recomandat cultivatorilor să lase deschise solariile pe timpul nopţii. Astfel se poate realiza o mai bună ventilaţie, iar dimineaţa frunzele rămân uscate. De asemenea, se impune eliminarea frunzelor inferioare, pentru a permite o mai bună circulaţie a aerului.„În cazul hibrizilor mai stufoşi de roşii, defolierea poate ajunge chiar deasupra etajului cu rod. Frunzele lungi pot fi scurtate la jumătate, din loc în loc", a menţionat interlocutorul nostru.

Lăcătuş ne-a mai spus că o altă cauză a lipsei de aerisire corespunzătoare este volumul mic de aer, din cauza înălţimii reduse a solariilor din România, aceasta fiind de aproximativ 1,5 m la jgheab. „Normal ar fi ca, la jgheab, să fie cel puţin 2 m, iar la coamă, 4,5 m. Astfel volumul este mare şi se produc curenţi de aer. Înălţimea unui solar nu se stabileşte în funcţie de cultură sau de înălţimea plantelor, ci de factorii climatici din exterior" – a precizat directorul tehnic.

***

Pentru fermierii din judeţele Bacău şi Vrancea frontul de ploi care s-a abătut asupra României în a doua jumătate a lunii mai s-a dovedit mai mult decât benefic. Şi aici s-au înregistrat efecte nedorite ale abundenţei de precipitaţii, dar pe suprafeţe care, în total, rămân nesemnificative. Doar 280 ha erau, la începutul lunii iunie, afectate de ploi în judeţul Vrancea, în timp ce în judeţul Bacău erau reclamate pagube pe numai 207 ha.

Sub media multianuală, în Vrancea

Dacă în judeţul Vrancea, pe Valea Zăbalei, de exemplu, au avut loc alunecări de teren, iar în alte locuri malurile şi drumuri au fost rupte, pe terenurile agricole apele s-au adunat doar pe fundurile văilor. Izolat a mai băltit, dar nu grav. Specialiştii au calculat mediile anuale de precipitaţii ale anului calendaristic 2012, dar şi ale anului agricol 2011 - 2012. Astfel, au constatat că în anul calendaristic media a fost depăşită cu 20 de litri, dar în cazul anului agricol încă mai este deficit de apă.

„La 1 decembrie – ne-a spus Costică Neaţă, directorul executiv al Direcţiei pentru Agricultură a judeţului – aveam aproape 100 de litri deficit, adică aproape 1.000 mc la hectar în sol. La noi s-au întors, în multe zone, suprafeţe mari de rapiţă din cauza secetei, circa 4.700 ha. Era nevoie de apă. Doar pe funduri de văi au fost afectate culturi de grâu, de porumb, de orz etc. Din ceea ce am transmis la centrul Operativ de Situaţii de Urgenţă al Ministerului Agriculturii, avem în nouă localităţi 280 ha de culturi afectate, nu distruse. Evident, comisiile de evaluare a pagubelor încă nu au ajuns peste tot în teren pentru că în anumite zone încă nu se poate intra."

În Bacău se reface regimul hidric al solului

În judeţul Bacău, Ghiţă Burlui, directorul executiv al Direcţiei pentru Agricultură, spune că ploile au refăcut regimul hidric al solului: „Efectele pozitive sunt nete faţă de cele negative. Cele circa 207 ha de culturi agricole afectate reprezintă puţin faţă de cele 324.000 ha de teren agricol al judeţului. Iar din totalul afectat, 117 ha sunt cultivate cu porumb, 34 ha cu floarea-soarelui, 9 ha cu legume, 34 ha fiind păşuni. Efectele negative se traduc în inundaţii şi băltiri, dar şi în întârzierea câtorva lucrări agricole specifice perioadei, erbicidarea culturilor de porumb înfiinţate în primăvară fiind cea mai importantă.“ Directorul regretă totuşi că ploile nu au venit cu două săptămâni mai devreme, când ar fi influenţat pozitiv refacerea stării culturilor de toamnă de grâu şi rapiţă.

Fermierii mai vor apă, dar după o pauză de tratamente

Aşadar, fermierii băcăuani sunt mulţumiţi de starea culturilor după ploile din mai. „Ploile căzute au fost de bine, a opinat Ioan Chiric, administratorul societăţii Serv Chimex Vultureni. A fost o situaţie excelentă, s-a refăcut capacitatea de câmp. Acum însă am avea nevoie de o perioadă de pauză, pentru a ne ocupa de întreţinerea culturilor.“

Daniel Ciobanu, preşedintele Asociaţiei Judeţene a Producătorilor Agricoli, spune că a plouat mai mult în vestul judeţului, dar nu a reclamat nimeni o situaţie mai gravă. „Noi suntem bucuroşi de ploi, pentru că cel puţin pe zona din stânga Siretului, până în Vaslui, este deficit de apă, a precizat fermierul. De când au început ploile, timp de aproape două săptămâni au căzut numai 55 de litri pe metrul pătrat. Am fost ocoliţi de ploi mari. Şi nu am avut parte nici de vijelie sau grindină. A bătut însă vântul, timp de două zile, şi chiar a uscat terenul. La noi deficitul de apă se menţine ridicat. Ploaia căzută a determinat însă o uşoară întârziere în aplicarea tratamentelor specifice perioadei la culturile agricole. Dar nu e de speriat. Însă, dacă ar mai fi continuat o săptămână ploile, intram la griji.“

Din comuna Tamaşi, cel mai important legumicultor al judeţului, Viorel Alistar, spune şi el că ploile au fost bune. „Ne-au încurcat însă la efectuarea tratamentelor în culturi, susţine fermierul. Ploile repetate te obligă să foloseşti anumite substanţe sistemice care sunt mai scumpe. Ele impun o tehnologie mai fină, mai elaborată. Dacă nu faci tratamente, efectele se văd, fructele încep să putrezească, apare mana, apar alte probleme. Mai avem zone cu băltiri, dar acestea întotdeauna s-au confruntat cu asemenea fenomene. Nu sunt cazuri deosebite. Dacă am fi avut în toamnă măcar 10-15% din apa căzută acum situaţia era alta. Dar nu a fost aşa, motiv pentru care am fost nevoiţi să întoarcem o parte dintre culturi.“

Pagini realizate de Traian DOBRE şi Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
764

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Plosca, o comună care trăieşte din bogăţia de altădată > REVISTA LUMEA SATULUI

Plosca, o comună care trăieşte din bogăţia de altădată

Am auzit de multe ori vorbindu-se despre frumuseţile satului, despre meşteşugurile tradiţionale şi despre hărnicia ţăranilor. Astăzi însă satul românesc tradiţional, aşa cum îl ştim de vremea bunicilor noştri, este supus unei transformări prin care se încearcă apropierea lui de noile valori economice capitaliste, chiar şi cu riscul de a-i tulbura echilibrul interior. În pofida acestor preschimbări a chipului satului românesc şi a legilor sale economice, ţăranul a rămas acelaşi, fie că trăieşte în munţi fie la şes. Îşi câştigă traiul de zi cu zi având aceleaşi activităţi economice, bineînţeles adaptate condiţiilor geografice şi de mediu. Agricultura a rămas aproape singura şansă de supravieţuire pentru ţăranii din comuna Plosca, judeţul Teleorman.

O stare de spirit demoralizatoare

Pentru a pătrunde în viaţa economică şi socială a comunei, l-am invitat la dialog pe omul care de şapte ani se află la cârma localităţii. Domnul primar Marin Floricică se află deja la al doilea mandat. Cel puţin până în prezent rezultatele de până acum nu dau speranţe că va reuşi să schimbe foarte mult aspectul comunei şi traiul de viaţă al oamenilor. Se aud numeroase voci contestatare, care pun la îndoială capacitatea sa managerială. Se pare totuşi că aceste critici nu l-au îndepărtat de la planurile sale de viitor în ceea ce priveşte prosperarea comunei, chiar dacă este conştient că în 2012 îşi va încheia misiunea de primar.

Pentru a desluşi mai bine mecanismul de funcţionare a primăriei, dar şi a legilor nescrise după care se desfăşoară viaţa în câmpie, primarul ne-a prezentat câteva date privind structura localităţii. Comuna Plosca nu are sate arondate. Ea cuprinde 2.100 de gospodării, unde trăiesc aproape 7.000 de locuitori. Starea ei economică este una foarte precară. Mai bine de 40% din populaţia localităţii este reprezentat de pensionari, iar piaţa locurilor de muncă este aproape inexistentă. În aceste condiţii oamenii sunt forţaţi să facă naveta la oraş.

Şi totuşi salvarea stă în agricultură

Existenţa economică a comunei Plosca depinde în mare măsură de agricultură. Spre deosebire de acele localităţi teleormănene care cunosc un proces de modernizare excesivă, în Plosca lucrurile stau altfel. Aproximativ 4.800 ha sunt cultivate cu grâu, porumb, rapiţă şi floarea-soarelui, principalele culturi în această regiune. Potenţialul agricol al comunei nu este însă exploatat la maxim. Pentru a realiza acest lucru, primarul susţine că este nevoie de o organizare mai strictă a agricultorilor. În Plosca există în prezent câteva societăţi agricole importante despre care domnul Floricica spune că reprezintă un motor economic semnificativ. Mulţumirea lui este că la nivelul comunei fermierii au reuşit să comaseze aproximativ 3.000 ha. Cele 1.800 ha rămase aparţin încă ţăranilor care îşi drămuiesc cum ştiu terenurile lăsate din tată-n fiu. Producţiile obţinute de către ţărani pe această suprafaţă sunt destinate, în general, autoconsu-mului. Pentru surplusul de produse este organizat la fiecare sfârşit de săptămână târgul comunal, unde se adună de fiecare dată aproximativ 200 de agricultori.

Tot mai puţine animale

Şi aici ca în aproape toată ţara asistăm la un proces de scădere a efectivelor de animale. Dacă odinioară la Plosca se spunea despre animale, în special despre vaci, că scot sărăcia din gospodăria omului, în prezent lucrurile nu mai stau aşa. Sunt foarte puţini gospodarii care mai consideră rentabilă creşterea animalelor, asta mai ales în condiţiile în care nu au unde să valorifice corespunzător producţia. Astăzi se mai cresc în jur de 300 de bovine, 2.000 de caprine şi 2.000 de ovine.

O preschimbare ce se lasă aşteptată

Aflat la conducerea comunei din anul 2004, primarul Floricică spune că în acest răstimp a încercat să-i schimbe aspectul în bine şi să îmbunătăţească traiul oamenilor de aici. În pofida eforturilor pe care susţine că le-a făcut, comuna Plosca mai are mult până a se ridica la rangul unei localităţi moderne. La capitolul infrastructură, au fost alocate aproximativ 6 miliarde şi jumătate pentru pietruirea străzilor principale. Prin intermediul programelor europene, primarul încearcă să obţină bani pentru canalizare şi alimentare cu apă, proiect pe care ar dori să-l încheie chiar anul acesta. Cert este că momentan măsurile de revitalizare sunt în stadiu de proiecte.

Viaţa oamenilor de aici se desfăşoară după regulile nescrise ale câmpiei: cu multă trudă printre brazdele câmpului, dar şi cu dorinţa de a asigura copiilor condiţii cât de cât acceptabile. Primii lor paşi spre acest ideal îi fac în cele două grădiniţe şi cele trei şcoli ale comunei. Asistenţa medicală se rezumă la existenţa a două dispensare, unul de stat şi altul particular. Dotarea lor permite totuşi tratarea corespunzătoare a pacienţilor, însă cazurile grave sunt trimise spre spitalele din oraşele din apropiere.

Laura DOBRE Zmaranda

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1806

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ploua-in-mai-oare-va-fi-malai_l1195.html

Plouă în mai: oare va fi mălai? > REVISTA LUMEA SATULUI

Plouă în mai: oare va fi mălai?

Ministrul Agriculturii, domnul Valeriu Tabără, susţine că va fi nu numai mălai, ci şi soia, floarea-soarelui, precum şi multe legume de bună calitate. Domnia sa face aceste declaraţii pornind de la precipitaţiile abundente din luna mai, care, se zice în popor că ar aduce mult mălai. Aşa este. Cu precizarea că până la venirea acestui ultim val de ploi, în agricultura românească erau încă mari suprafeţe neînsămânţate din culturile de primăvară. Bine nu este în mod sigur, dar nu se ştie dacă este chiar rău. Spre mijlocul lunii mai vremea s-a încălzit şi odată cu ea şi stratul de germinare a seminţelor care în mod sigur va provoca o explozie a răsăririi plantelor.

Este deci posibil ca o mare parte din suprafaţa de cinci milioane ha prevăzută a se însămânţa în această primăvară să fie realizată până la sfârşitul lunii mai. Desigur tot ce se însămânţează în afara perioadei optime prezintă un anume risc. Spunem aceasta întrucât meteorologii avansează ideea că în luna iunie şi mai ales iulie, o bună parte a teritoriului din România ar putea fi afectată de secetă. Departe de noi ideea de a contesta această prognoză, dar mersul vremii de până acum a fost mult diferit faţă de ce se estima la începutul acestei campanii. Dacă cumva seceta ne va ocoli, va fi îmbucurător şi pentru meteorologi, dar mai ales pentru producătorii agricoli. Să dăm deci crezare afirmaţiilor domnului ministru Tabără cum că „avem semnalele unui an agricol bun". Să dea Domnul să fie aşa!

România – „ca o raţă şchioapă"

Titlul comentariului meu este în fapt afirmaţia emisă apăsat de un înalt reprezentant FMI, constatare ce desemnează realităţile româneşti, aşa cum se evidenţiază ele din documentele momentului pe care autorul în cauză le-a avut din belşug la dispoziţie. Cu alte cuvinte se vede cu ochiul liber, cum s-ar spune, că barca ia apă, că a ne mai menţine la suprafaţă, pe val, e doar o chestiune de timp. Cauzele sunt numeroase, dar lesne de observat. Decidenţii noştri sunt, pe medie, profitori de ocazie ai unor portofolii închipuite după chipul şi asemănarea ocupanţilor. Aşa se face, că, chiar în Parlamentul României, în vreme ce se dezbătea o moţiune (a cita) pe probleme de agricultură, opoziţia constata, cu voce tare, că, din nefericire, ministrul agriculturii e, nu încape îndoială, un profesionist stingher într-un guvern care nu simte realitatea. Altfel cum să explici foarte numeroasele cacialmale trase agriculturii, ceea ce a condus, nici nu se putea altfel, ca, după constatările guvernatorului Băncii Naţionale: „România să aibă a doua mare creştere de preţuri la alimente din regiune". Problemele au apărut drept urmare a dezechilibrului major între producţia internă şi consum, între cei care plătesc impozite şi cei care trăiesc din aceste impozite.

Astfel producerea alimentelor în coşul de consum reprezintă la români 33% din totalul cheltuielilor, cea mai ridicată cotă comparativ cu alte şapte state din sud-estul Europei. Unde se stăruie în greşeală? Murat Atay, economist de marcă, director general al Garanti Bank România, observă că inflaţia în explozivă expansiune la noi ar putea fi temperată prin reducerea nivelului TVA de la 24% la 5% pentru alimente. Ministrul agriculturii remarca recent că în cazul unei crize alimentare România nu va putea supravieţui. L-am întrebat de curând pe comisarul UE cu agricultura, Dacian Cioloş, cum se văd treburile de la Bruxelles. Răspunsul domniei sale nu ne-a surprins de fel.

Sunt progrese în sectoare precum agricultura, viticultura, chiar şi în producţia de cereale, dar au rămas foarte multe lucruri de împlinit. Tendinţa generală, resimţită de mapamond în anii din urmă, este de drastică diminuare a producţiei de cereale. SUA, Rusia, Ucraina, China, dar şi Europa în sine nu dau semne de revigorare a situaţiei. Astfel producţia mondială de cereale este estimată în acest an la 2.182 milioane tone cu 50,5 milioane tone sub nivelul producţiei din 2010.

Criza alimentară, o eventualitate deja previzibilă, va pune probleme foarte serioase. În aceste condiţii, se înţelege, România ar trebui să-şi revizuiască politica agricolă. A da vina pe nepriceperea şi lenea oamenilor este poate cel mai periculos mod de a vedea lucrurile.

Fiindcă, se ştie, civilizaţia, valorificarea resurselor umane ţin de ştiinţa conducerii statului.

Or, la noi, restructurarea învăţământului, a serviciilor sociale este, prin esenţa ei, menită să anihileze drepturile elementare ale fiinţei umane. Supravieţuirea a devenit preocuparea de căpătâi a unui popor silit, prin politici incoerente, să devină populaţie. Demnitarul FMI pe care l-am citat la începutul acestui comentariu, revenit în România, a făcut, cum era de aşteptat, o nouă constatare. E şi concluzia însemnărilor mele. Operaţia a reuşit, pacientul a sucombat. Ca şi reforma românească!

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
812
☐
º Comentarii
☐
☐
º 1. Loghin -- (21-May-2011)In nordul judetului Iasi si Botosani nu a plouat de peste o luna. Pamantul este ca betonul. Doar jumatate din culturile insamantate au scos capul si daca seceta mai tine o saptamana deja va fi prea tarziu pentru a mai indrepta ceva. Cine nu crede sa vina sa vada.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Plugul

Unealtă de Cel Sfânt blagoslovită,
Tu, mâna mea cea dreaptă, braţ vânjos,
Din străvechimi îmi pui pe masă pita,
M-ajuţi să-i fiu şi ţării de folos.
De lemn cândva, cioplit din ulm sau paltin,
Din fier călit de faur, mai apoi,
Mi-ai fost, oricum, un juvaer în casă,
Care m-a scos întruna din nevoi.
Te-au tras plăvanii-n pasul lor agale,
Te-au tras şi caii sprinteni când i-aveam;
Acum, în vremea asta de restrişte,
Doar măgăruşul slăbănog înham.
Ce greu port azi pământului de grijă!
Când l-am lăsat pârloagă-n câte-un an,
Parc’auzeam cum mă mustrau strămoşii,
Nu mai puteam să mă numesc ŢĂRAN.
…Afară, cerga iernii se subţie,
Căci primăvara vine în curând;
Luci-va mai puternic sfântul soare
Şi ţarina se va zvânta sub vânt.
Cuprinşi de dor, porni-vom, frăţioare,
Abia ne-aşteaptă reavănul ogor
Să-i răsturnăm noi brazda cu cormana
S-o-nsămânţăm cu bobul roditor.
Şi când s-o face lanul o mândreţe,
De bucurie că va fi belşug
Îţi va cânta în cor cu ciocârlia:
„Slăvit să fii în veci, străbune PLUG!“

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
964

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pluguşorul, datină străveche

În copilărie, fără alte griji decât jocul şi veselia necondiţionată, copilul nu ştie că va purta în suflet toată viaţa, oriunde l-ar duce destinul, pământul pe care a făcut primii paşi şi lumea în care a deschis ochii pentru prima dată. El vrea să fie mare. Cât mai repede! I se pare că timpul trece prea încet, iar când se vede mare abia atunci îşi dă seama că vremurile acelea erau cele mai frumoase. Ce face atunci? Încearcă să recompună din frânturi atmosfera de demult. Scormoneşte prin cotloanele memoriei, descoperă momente pe care credea că le-a uitat. Cred că aşa s-a întâmplat şi cu majoritatea celor care fac parte din grupul de urători din satul Tangâru, Stoeneşti, judeţul Giurgiu.

Era prin anii '80. Absolviseră opt clase la şcoala din satul natal (al meu şi-al lor), după care fiecare şi-a urmat cursul firesc al vieţii. Era politica vremii. Dar sufletul? Cu el cum rămâne? Sufletul tânjeşte după copilărie şi după locurile dragi. Au avut atunci inspiraţia să se adune într-o ceată care să colinde prin cartierele bucureştene cu Pluguşorul în ajun de An Nou. Nu le-a venit să creadă când au văzut cât sunt de bine primiţi. Cei mai mulţi colindători erau oameni simpli, ca şi ei, cărora le aminteau de sat şi de locurile dragi. Nicăieri nu e mai frumos de sărbători decât la ţară. Da, bărbaţii aceştia au reuşit să ducă peste ani această frumoasă datină a Pluguşorului. Între timp, au devenit ei înşişi părinţi, unii chiar bunici, dar asta nu i-a împiedicat să continue an de an, îndemnându-şi la asta şi copiii, pentru a fi siguri că nu se va pierde datina. De câţiva ani, li s-au alăturat şi tineri din sat.

Anul trecut mi-am făcut timp să-i însoţesc într-una din zilele dintre Crăciun şi Anul Nou. S-au adunat la margine de Bucureşti, pe şoseaua Giurgiului, acasă la cel care e „principalul vinovat“, un fel de „staroste“ al lor, Aurel Vladu. S-au îmbrăcat în costumul tradiţional vlăscean: cămaşă cusută, brâu de lână şi căciulă de miel. M-am bucurat să văd că au mai găsit prin lada bunicii costume autentice, le-am admirat bogăţia modelelor cusute pe cămăşi. E drept că unii nu au găsit şi atunci au improvizat: un fular gros în loc de brâu sau un fes negru în loc de căciulă de miel. Au bice făcute din sfoară groasă (care în sat la noi încă se mai numeşte „ aţă de tutun“, în amintirea vremurilor când se folosea la înşiratul frunzelor care mi-au amărât toate vacanţele de vară, la propriu!), cu sfârc de mătase şi buhaie cu păr din coadă de cal.

Sunt mulţi: aproape 40! Se face „diviziunea muncii“, fiecare va face ce ştie mai bine: se stabileşte cine va recita, cine va pocni din bici, cine ţine buhaiul, cine-l trage, cine va suna din clopoţei (care, de fapt, sunt nişte clopote, 4-5 legate împreună) şi, deloc de neglijat, cine strânge banii. Mai ales acum, din cauza crizei financiare, se îmbină utilul cu plăcutul. Când ies din curte, îndreptându-se spre staţia de maşină, îmi dau seama cât sunt de frumoşi şi ce lucru minunat fac ei! Trecătorii îi privesc admirativ. Vor merge, pe rând, în aceleaşi cartiere în care merg de ani de zile: Vitan, Titan, Berceni, Apărătorii Patriei, Rahova şi Giurgiului. Ajunşi în zonă, încep să pocnească din bici şi să sune din clopoţei pentru a-şi vesti sosirea.

Oamenii încep să se arate la ferestre, îi ascultă şi îi răsplătesc pentru urări. Între blocuri, Pluguşorul lui „Bădiţa Traian“ răsună la fel de frumos. Când un domn îi întreabă de unde sunt, ei răspund cu mândrie: din Tangâru de Giurgiu! „A rămas satul fără bărbaţi?“ - întreabă domnul, cu chef de glume.

E ger, încep să cadă şi câţiva fulgi de nea. Urătorii se mai încălzesc cu câte un pahar de vin oferit de locatari sau cu câte o ţigară. Din când în când, se mai rotesc cei care recită pentru că, din cauza frigului şi a efortului vocal, unii răguşesc. E un preţ pe care-l plătesc conştient. Mă impresionează Viorel, un tânăr care s-a întors din Spania de câteva zile. Chiar dacă destinul l-a dus pe meleaguri străine, n-a uitat nici limba, nici Pluguşorul copilăriei. Stau de vorbă cu el şi-mi confirmă: peste câţiva ani îi va aduce la Pluguşor şi pe băieţii lui gemeni care acum au 8 ani. Tradiţia va continua. Ei vor transmite mai departe ce au moştenit din străbuni, e o datorie sfântă!

„De urat am mai ura
Dar mă tem că va-nsera
Şi-avem de trecut în cale
O dumbravă mare,
Unde-s fetele nebune
Şi aruncă cu alune
Şi se leagă de feciori
Ca albinele de flori!
La anul şi la mulţi ani!“

Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1132

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pluguşorul reporterilor

Aho, aho! reporteri fraţi
Lângă noi v-alăturaţi.
Am venit să vă urăm,
Împreună să scăpăm,
De anul ce va veni
Iară noi toţi, câţi vom fi
S-avem ce sărbători!
Ia mânaţi reporteri voi,
Şi sunaţi din slove, măi!
Hăi, hăăiiii...!
Alor noştri decidenţi
Le urăm: Fiţi vigilenţi!
Traian s'aibe gânduri bune,
Să afle căile bune
Pe partide să le-adune.
Tabără să reuşească,
OMG-uri să prăşească,
Porcii să-i ducă tăiaţi,
În lume. Da! Exportaţi.
Boc să taie mai puţin.
Să bem vin şi nu pelin.
Să avem un UE plin
Şi de miere şi de lapte,
Să avem prosperitate.
Ia mânaţi reporteri voi,
Şi sunaţi din slove, măi!
Hăi, hăăiiii...!
Iar noi să avem putere
Să vă zicem o părere,
Când greşiţi, vă criticăm.
Când munciţi, vă lăudăm.

Să avem în pixuri mine,
Să scriem numai de bine.
Ia mânaţi reporteri voi,
Şi sunaţi din slove, măi!
Hăi, hăăiiii...!

M. Dorobanţu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
868

□

° Comentarii

□

□

° 1. GUVERN -- (19-December-2011)CE ZICI, SAPA TABARA?
79065

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 820cc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Poarta de vest spre Occident

Expoziţia Internaţională de Agricultură şi Industrie Alimentară TimAgralim, cu toate că nu a atins anvergura de anul trecut, s-a dovedit a fi un barometru pentru ceea ce se întâmplă în acest sector al economiei.

Organizată de Camera de Comerţ, Industrie şi Agricultură Timişoara şi Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară a Banatului, în colaborare cu Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală şi Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Timiş, a reunit firme din diverse domenii de activitate – agricultură, industrie alimentară – apoi cele care produc şi comercializează utilaje agricole, instalaţii şi utilaje pentru alimentaţie publică, din domeniul horticol şi de creşterea animalelor, precum şi un sector mai special - Zilele Câmpului – profilat pe culturi de câmp.

Au fost prezente firme din România, Austria, Italia, Ungaria şi, nu în ultimul rând, Serbia.

Fiecare participant şi-a prezentat în cadrul acestui târg noile produse, servicii şi tehnologii atât producătorilor şi comercianţilor, cât şi întreprinzătorilor din domeniul agricol şi zootehnic. Se poate spune că TimAgralim 2009 a oferit oportunităţi (în cea mai mare parte teoretice) de dezvoltare atât pentru agenţii economici interesaţi de ultimele tehnologii, cât şi pentru micii fermieri care caută soluţii tehnice simple şi eficiente.

Printre expozanţi s-au aflat:

- Centrul Green Shop SRL Bucureşti;
- Farm Thech SRL, Olteniţa, Călăraşi;
- IKR SRL, Baia Mare;
- IPSO SRL, Bucureşti;
- IRCAT Co, Ciorogârla, Ilfov;
- Maşini Agricole Performante SRL, Bucureşti;
- SM Recomsemtract SRL, Timişoara;
- Banat Tractor Service SRL, Timişoara;
- Terex SRL, Timişoara;
- Fondul de Garantare a Creditului Rural - IFN SA, Bucureşti;
- Camerele Economice Regionale din Kikinda, Pancevo şi Zrenjanin – Serbia.

Cel mai atractiv sector a fost cel al animalelor şi păsărilor, unde au putut fi admirate unele dintre cele mai frumoase exemplare, dintr-o multitudine de rase de păsări, iepuri, ovine, caprine, porcine, bovine şi cabaline.

Tot cu această ocazie a fost remarcată prezenţa unor instituţii în domeniul agricol, ce au oferit consultanţă gratuită participanţilor şi vizitatorilor.

Pe câmpurile experimentale ale USAMVB au fost organizate demonstraţii cu utilaje agricole şi au putut fi vizitate loturi demonstrative de culturi.

Prezent la deschidere, ministrul agriculturii, Ilie Sârbu a felicitat USAMVB, gazda acestei manifestări, pentru realizarea Laboratorului de Siguranţă Alimentară, unul dintre cele mai moderne din Europa, pe care l-a vizitat, atrăgând atenţia specialiştilor asupra importanţei cercetării ştiinţifice, care trebuie să devină motorul performanţelor din această ramură. Totodată, ministrul a recunoscut că agricultura noastră se află cu producţiile din acest an undeva la nivelul anului 1965 (producţia medie la orz se anunţă la un nivel modest de 2.500-2.600 kg/ha).

TimAgralim reprezintă poarta de deschidere pentru prezentarea celor mai avansate produse şi tehnologii din sectorul agroindustrial, încheierea contractelor, posibilitatea implementării proiectelor investiţionale şi cunoaşterea noilor parteneri de afaceri.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
689
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pod nou peste râul Crasna

Una dintre problemele de care se loveşte de ceva timp conducerea comunei Căpleni, judeţul Satu Mare, este şi cea legată de podul peste râul Crasna. Acesta este destul de stricat, fiind vechi de peste 100 de ani. Autorităţile locale au încercat să îl reabiliteze, însă nu este rentabil, aceasta fiind de fapt concluzia la care au ajuns experţii în domeniu veniţi de la Cluj, care au făcut la faţa locului o serie de investigaţii. În aceste condiţii, soluţia potrivită este să se construiască un pod nou.

Pentru o astfel de lucrare sunt necesare sume mari de bani, şi anume de circa 1.000.000 de euro. Momentan, de la bugetul local nu poată fi alocată această sumă. Din aceleaşi surse am mai aflat că edilii acestei unităţi administrative vor încerca să acceseze fonduri, pe Măsura 125, program care se referă la drumurile din câmp şi la poduri.

Construcţia podului este de o importanţă mare pentru întreaga comunitate, întrucât el face legătura cu terenurile agricole ale localnicilor. De altfel, majoritatea tarlalelor se găsesc de cealaltă parte a râului Crasna şi totodată a satului Căpleni.

(I.V.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
683

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Podgoria Huşi îşi revendică faima

Podgoria Huşi este una dintre cele mai mari centre viticole ale României. Ea datează încă de pe vremea lui Alexandru cel Bun (1415) şi Ştefan cel Mare, ultimul ridicându-şi aici o curte domnească, biserica şi o pivniţă, rămase încă celebre.

Trei centre viticole cu rezonanţă istorică

Podgoria Huşi cuprinde vestitele sale centre viticole, dintre care cea mai valoroasă este Huşi, cu circa 6.000 de hectare, extinsă pe amfiteatrul oraşului şi în împrejurimi.

Urmează Centrul viticol Pâhneşti, cunoscut pentru licorile sale încă de pe vremea lui Dimitrie Cantemir. Ele sunt asemănătoare cu vinurile de Cotnari, datorită aceluiaşi sortiment de soiuri cultivate. Centrul viticol Pâhneşti rezistă timpului şi prin cea mai veche şi vestită pivniţă-hrubă ridicată de podgoreanul Uscher.

Apoi Centrul viticol Avereşti, vestit de peste 200 de ani, prin castelul său inconfundabil şi uriaşa pivniţă-hrubă, de zeci de vagoane, construite din piatră cioplită. Aici statorniceşte şi vinoteca SC VINICOLA Avereşti, cu vinuri de lux produse de pe cele 600 ha de vie. Această podgorie şi vestita sa pivniţă, construite în 1874 de către bogătaşul Ştefan Negruzi, constituie prima vie irigată cu ţevi de fier din România.

SC. Vinicola Avereşti, cu celebra şi bătrâna sa pivniţă şi cele 600 ha de vie din vestitele soiuri Fetească albă, Fetească regală, Zghihară de Huşi, Aligote, Riesling italian ş.a., produce un vin deosebit, numit „AVE –AVE“, care înseamnă „Slava Avereştilor“ - un brand al podgoriei sub care se comercializează. Întreaga podgorie este păstorită de absolvenţii Şcolii agricole din Huşi. Actualul director al SC Vinicola Avereşti – Huşi, dr. ing. Claudiu Creţu, a obţinut doctoratul cu „Studiul vinurilor şi particularităţilor lor din podgoria Avereşti“, unde s-a mutat şi cu biblioteca, şi cu viaţa ştiinţifică. El încearcă astăzi să ridice pe cele mai înalte trepte vinurile acestei podgorii, plantând numai în anul 2011 aproximativ 100 de hectare din soirile tradiţionale ale podgoriei.

E un curaj imens care asigură un salt uriaş, după 20 de ani de stagnare.

Cununa de struguri, deasupra Huşilui

Centrul viticol al Podgoriei Huşi îl constituie plantaţiile din amfiteatrul oraşului, care se ridică la circa 2.000 de hectare. După desfiinţarea IAS Huşi a luat fiinţă Centrul Viticol al oraşului Huşi, cu 800 de hectare, ce aparţin SC VINCON SA VRANCEA, condusă de doi valoroşi ingineri, Victor şi Zinica Bordei, ca director şi inginer-şef. Ei „stăpânesc“ această podgorie de aproape 40 de ani şi tot ce s-a petrecut bun aici le aparţine. Au plantat sute de hectare de vie în fostele CAP Huşi şi Corni şi acum diriguiesc majoritatea plantaţiilor de vii din jurul oraşului Huşi, ce datează din anii '70-80. Este vorba despre plantaţii destul de bătrâne, cu multe goluri, iar potenţialul lor de producţie, atins la 20-30 de ani, a început să scadă substanţial.

O plantaţie pentru viitor

SC VINCON SA Vrancea, care stăpâneşte Centrul Viticol orăşenesc, a început reconversia viilor bătrâne prin

plantarea, în ultimii 4 ani, a 148 ha de vie. În anul 2011 se pregătesc să mai planteze 42 de hectare.
Sortimentul de soiuri este cu totul deosebit: predomină soiurile de înaltă calitate şi răspândite în podgoria Huşi; Busuioaca de Bohotin ocupă 26,5 ha, Tămâioasa romă-nească - 77 ha, Muscat Ottonel - 26 ha, Sauvignon - 8,8 ha şi Reisling italian - 10 ha. De acum se pregătesc pentru reconversie în anii viitori 152 de hectare.
Plaiurile, expoziţiile şi faţetele dealurilor - unde s-au plantat aceste soiuri foarte valoroase - sunt cele mai favorabile obţinerii unor vinuri de înaltă calitate. Este o mândrie a podgoriei că în ultimii ani s-au plantat suprafeţe considerabile. Astfel: 26,51 hectare de Busuioacă de Bohotin sunt în anul III, 25,7 hectare de Muscat Ottonel sunt în anul II; 8,8 hectare de Sauvignon sunt în anul II; 9,94 de hectare de Riesling Italian sunt în anul II, iar 77 ha de Tămâioasă românească sunt în anul IV.
Un merit deosebit în modernizarea plantaţiilor de aici îl au actualul director şi patron, dr. ing. George Costache, alături de ing. Victor Bordei, director al centrului.
Merită a fi apreciată şi activitatea specialiştilor Doina Pavel şi Penisoară Gheorghe, viticultori renumiţi prin spiritul lor practic-gospodăresc, ce îngrijesc viile Huşilor de peste 30 de ani.
Cinste muncii lor!
Autorii metamorfozei de la Huşi poartă un nume şi au meritul de a înfrunta vitregiile economice ale zilelor noastre. Vom începe cu dr. ing. Constantin Duluţe, patronul Centrului Vinicol Avereşti, ajutat de directorul unităţii, Claudiu Creţu, Cristian Vasilache, Corneliu Darie.
Prof. dr. ing. Avram D. TUDOSIE
Ing. Victor BORDEI - Centrul Teritorial Viticol Huşi
Dr. ing. Claudiu Creţu - director SC Vinicola SA Avereşti - Huşi
REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
2909
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Poftiţi la un lapte acru din bărbânţă! > REVISTA LUMEA SATULUI

Poftiţi la un lapte acru din bărbânţă!

În satele de munte din Bistriţa-Năsăud se spune că acel gospodar care nu are în pivniţa casei o bărbânţă de brânză de burduf şi una de lapte acru este „calic“, adică sărac. Sunt un adevărat „izvor de energie“ mai ales pentru bărbaţii care muncesc din greu la pădure sau la alte munci, unde e nevoie de multă energie şi putere. Se prepară după reţete vechi de când lumea şi poate tocmai de aceea au şi fost recunoscute ca fiind produse tradiţionale.

Ce este bărbânţa?

Pentru cei care nu ştiu, bărbânţa este un recipient din lemn de până la 25 de litri, are formă rotundă şi doagele din care este făcută sunt strânse în trei locuri cu cercuri metalice. Capacul este tot din lemn, iar atunci când se închide bărbânţa picătura de apă nu mai poate pătrunde în ea.

Reţeta preparării laptelui acru

O ştiu de la cei care sunt oieri recunoscuţi de pe Valea Someşului. Iat-o: laptele proaspăt de oaie se fierbe la foc moderat până când începe să mai scadă din cantitate. După ce a fiert bine, se ia de pe foc şi se lasă la răcit până când poţi ţine un deget în el fără să te frigi. În timp ce laptele fiert se răceşte se pregăteşte bărbânţa. Şi aici există un secret care garantează păstrarea în siguranţă, fără teama de a se altera produsele ce vor fi puse în bărbânţă.

La stână, acolo unde sunt oi mai multe, bărbânţele sunt „supuse“ unui tratament ce le garantează siguranţa. Se aleg câteva pietre de râu care se introduc în foc până când acestea se înroşesc. Se pun apoi în bărbânţă, iar cu o găleată de apă se ţin în recipient vreme de vreun ceas. Când totul e gata, bărbânţa se unge pe lateral cu lapte acru rezultat din zilele anterioare. Laptele fiert şi răcit se toarnă foarte uşor în bărbânţă, până când aceasta se umple. Se închide ermetic, iar a doua zi laptele rezultat va avea consistenţa unei smântâni grase. Se recomandă a fi servit cu mămăligă, gustul „deliciului“ fiind garantat.

24 de produse tradiţionale

Pe lângă cele două produse prezentate deja, laptele acru de oi şi brânza frământată în bărbânţă, în judeţul Bistriţa-Năsăud mai sunt recunoscute ca fiind tradiţionale încă 22 de produse. În anul 2006 producători locali din Rebrişoara şi Năsăud au cerut ca brânza telemea şi de burduf, caşcavalul şi caşul de oaie, obţinute după reţete ştiute din moşi-strămoşi, să fie recunoscute ca produse tradiţionale. În 2008 producători locali din Domneşti, Lechinţa şi Cireşoaia au prins avânt, 11 dintre ei cerând atestarea pentru aceleaşi produse lactate. În 2009 beclenarii şi-au înregistrat unele brânzeturi cu marca „tradiţional“, iar în 2010 crescătorii de ovine de la Asociaţia „Dealul Negru“ au înregistrat cele două produse prezentate mai sus.

Promovarea se face „din gură în gură“

Traian Grapini din comuna bistriţeană Şanţ este oier din tată-n fiu: „Acuma nu mai am aşa multe oi că am mai

vândut din ele şi mi-am mai cumpărat şi nişte văcuţe. Am aşa vreo sută, iar brânza şi laptele acru le vând vara şi toamna ca pita caldă. Am oamenii mei care mă cată din bună vreme şi apuc a le promite. O bărbânţă de lapte îi cam 150 de lei şi dacă aş face o sută tăte le-aş vinde, domnule. Mere bine treaba cu oile amu, no ce sa zâc.“
Silivan Lup din Feldru zice că de când se ştie face lapte acru de oi. „Chiar oamenii îmi aduc bărbânţele să le fac lapte acru. Îi tare bun şi sănătos, cu o ţâră de mămăligă mere de mama focului. Nici nu-mi mai aduc aminte cine m-a învăţat să-l fac, da amu depinde cât îi şi laptele de gras şi de bine fiert. No, ie şi dumneata de gustă o ţâră că i-amu am desfăcut bărbânţa asta.“
Viorel Grosu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
2564
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„Pohta ce-am pohtit…“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Cu toată împotrivirea comisarilor habsburgici, aflaţi în Ţara Românească încă din iunie 1598, de a întreprinde vreo acţiune împotriva Moldovei, Mihai este hotărât însă să intervină, cu atât mai mult cu cât Irimia Movilă adăpostise la curtea sa pe fostul principe al Transilvaniei, Sigismund, iar fratele său Simion Movilă urmărea să devină domn în Ţara Românească.

Moldova, sub sceptrul Măriei Sale

O oaste de lefegii din Transilvania, între care mulţi moldoveni, intră în Moldova pe 5 mai 1600, iar un alt corp trece Milcovul din Ţara Românească. După o luptă prelungită cu mercenarii lui Movilă, oştile lui Mihai ocupă Bacăul, apoi Romanul şi continuă înaintarea până la „un loc, anume Jajcea… Fu acolo, scrie Letopiseţul Cantacuzinesc, război mare oarecâtva vreme şi mulţi moldoveni şi leşi pieiră“.

Ieremia Movilă fuge în Polonia la Cameniţa, iar Mihai primeşte la Iaşi jurământul de credinţă al unor boieri moldoveni. Cum fiul său, Nicolae Pătraşcu, era nevârstnic, domnul instituie la conducerea principatului un consiliu de dregători munteni, între care Andronic vistierul, Sava mare armaş şi Negrea mare spătar, ce urmau să administreze ţara până la numirea de către Mihai a unui domn care să conducă în numele său şi după indicaţiile sale.

Vara anului 1600 este momentul culminant al puterii lui Mihai Viteazul. Voievodul stăpâneşte cele trei ţări române şi scrie cu mâna sa pe un act care cuprinde cererile comisarilor împăratului Rudolf: „Şi hotarul Ardealului, pohtă ce-am pohtit, Moldova, Ţara Românească.“

În hrisoave se intitulează „Io Mihai Voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Româneşti, al Ardealului şi a toată Ţara Moldovei“. Niciodată un voievod român nu avusese sub ascul-tarea sa atâta întindere de pământ românesc. Şi semnificativ, scrie Constantin C. Giurescu, el exprimă nu numai voinţa sa de a cârmui cele trei state împreună, dar şi de a restaura integritatea lor teritorială.

Biruinţele şi personalitatea voievodului muntean au reţinut atenţia, cu precădere, oamenilor politici, a diplomaţilor vremii. Numărul documentelor externe care vorbesc despre Mihai Viteazul se ridică la peste patru mii. Cum Mihai avusese legături cu răsculaţii sârbi din zonele Vârşeţ şi Cladova, care între 1594-1596 luptau împotriva ocupaţiei turceşti, dar şi cu bulgarii care declanşaseră o mişcare împotriva stăpânirii otomane, comunităţile creştine din Peninsula Balcanică aşteptau de la el eliberarea de sub dominaţia otomană.

Au existat chiar zvonuri despre planurile voievodului român de a cuprinde şi regatul polon. Mai mult, Mihai a stabilit legături şi cu Feodor, ţarul Moscovei, de la care a primit în 1597 o însemnată sumă de bani ca danie pentru biserici, dar şi ca ajutor pentru lefegii.

Intervenţia externă

Dar ca de atâtea ori în istoria românilor, momentul de glorie durează puţin. Mihai are împotriva lui pe nobilii

unguri, pe partizanii Movileştilor, dar şi pe proprii săi adversari din Ţara Românească. Această opoziţie n-ar fi pus în pericol unirea Ţărilor Române realizată de marele voievod dacă în sprijinul acesteia nu veneau oştile habsburgice conduse de generalul Basta şi cele polone comandate de marele cancelar Jan Zamoyski.
Evenimentele se precipită. Mihai pierde lupta împotriva lui Basta la Mirăslău. Tot în septembrie 1600, Moldova este ocupată de poloni, care restabilesc ca domn pe Ieremia Movilă.
Cum invazia oştilor străine era iminentă, Mihai trece munţii pe valea Buzăului pentru a-şi apăra ţara.
Stelian Ciocoiu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1084
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

polina-gheorghe-o-teleargeseanca-cu-satu...

Polina Gheorghe, o „teleargeşeancă“ cu satu-n suflet > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPolina Gheorghe, o „teleargeşeancă“ cu satu-n suflet

Vorbind cu o neverosimilă fervoare despre perpetua sa interferenţă cu lumea satului, univers invocat cu înţelepciunea şi agerimea ţăranului român autentic. Aşa am surprins-o pe solista de muzică populară Polina Gheorghe, cu prilejul unui dialog purtat cu „sufletul pe masă“.

Născută la Râca, aşezare aflată la interferenţa Argeşului şi Teleormanului, Polina Gheorghe este un exponent reprezentativ al generaţiei sale de interpreţi populari. Demnă urmaşă a ţăranilor evocaţi magistral de Marin Preda în capodopera sa „Moromeţii“ (n.r. Siliştea-Gumeşti e la doar 2 km de Râca), „teleargeşeanca“, cum se autodefineşte, poartă permanent în suflet iubirea de vatra satului. „Dacă mă întreabă cineva de unde sunt, spun că sunt de la mine de acasă, de la Râca. Şi îi respect pe ai mei prin cântec, pentru că şi mama şi tata au cântat, la fel şi bunicii mei. Mama mea a cântat foarte frumos. La fel şi tata, care a cântat şi la fluier. Ştia multe balade. Din casă am cântat balada şi doina de dragoste care este specifică zonei. În repertoriul meu se regăsesc cântecele bătrâneşti, dar şi sârbele din partea Argeşului. Niciodată nu trebuie să ne ferim de ceea ce suntem. Eu dacă m-aş ruşina cu cântecul, cu straiele mele, m-aş ruşina cu cei de acasă. Nu are cum să nu-ţi placă cântecul popular românesc, când din el s-au inspirat marii muzicieni. Enescu a iubit muzica noastră populară. Cum putem noi să facem altfel?“

Interpret popular şi realizator la Antena Satelor

În afara activităţii care a consacrat-o, cea de interpret de muzică populară, Polina Gheorghe este, de 13 ani, realizator al emisiunii „Obârşii“ difuzate de Radio Antena Satelor. A avut, după propria-i mărturisire, dascăli de seamă la consacrata instituţie media, printre care Vasilica Ghiţă Ene, dar şi pe reputatul etnomu-zicolog Emilia Comişel ori pe dirijorul Marius Olmazu.

„Sunt aici, la Piatra Şoimului, împreună cu colegii mei de la postul de radio Antena Satelor, glasul pămân-tului românesc, care sărbătoreşte împlini-rea a 18 ani de existenţă. Nu puteam fi altundeva decât în vatra satului, alături de ţărani. Noi, dacă n-am mai cânta, ne-am pierde sufletul. Trebuie să ştim cum să dăruim cântecul. Când îl dăruieşti trebuie să ai un costum frumos, o ţinută scenică frumoasă, dragoste în ochi pentru public, cântece deosebite şi să-ţi pui sufletul pe masă.“

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
2054
☐
˚ Comentarii
☐
☐

1. ioan moise -- (10-February-2010)sunt sculptor in lemn creator de mobilier bisericesc si interpret de muzica populara intors de curind in tara. imi place cum scrieti despre marile valori ale romaniei bravo as dori o colaborare .ma puteti contacta la tel. 0726851510

2. Victoria Vlase si C-tin Badea -- (18-March-2010)Suntem solistii cantecului popular dobrogean si dorim o claborare cu D-na sau D-ra Camelia MOISE.
multumim. 0730799926 v .vlase

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

politica-agricola-comuna-si-interesul-na...

Politica Agricolă Comună şi interesul naţional > REVISTA LUMEA SATULUI

Politica Agricolă Comună şi interesul naţional

Toţi oamenii de bună credinţă sunt de acord că Politica Agricolă Comună (PAC) reprezintă o alternativă viabilă pentru dezvoltarea rurală. Această politică a asigurat, în timp, scoaterea din impasul alimentar a unor ţări cu o agricultură aflată la limita subzistenţei. Vrem, nu vrem să recunoaştem, motorul dezvoltării îl reprezintă sprijinul financiar de excepţie, concretizat într-o finanţare ce reprezintă 50% din bugetul total al Uniunii. România, ca parte integrantă a Uniunii Europene, a beneficiat şi va beneficia de fonduri europene. Poate nu la dimensiunea celor de acum 10 ani, dar oricum vor veni bani mulţi. Întrebarea este: cum vor fi folosiţi?

Doamne, ce potenţial!

Agricultura României este unul dintre sectoarele cele mai importante ale economiei naţionale, suprafaţa agricolă a ţării depăşind 14 milioane de hectare, din care arabil 9,3 milioane. Se afirmă pe bună dreptate că potenţialul productiv al solurilor poate asigura hrana pentru cel puţin 60-70 milioane de locuitori.

Din păcate, după anul 1991 fărâmiţarea agriculturii în parcele foarte mici, slaba dotare cu tractoare, combine şi agregate, îmbătrânirea forţei de muncă, toate acestea au dus la realizarea unor randamente foarte scăzute. La această dată, România importă aproape 75% din necesarul de hrană, ceea ce ar trebui să reprezinte o mare ruşine pentru toţi guvernanţii postdecembrişti. Prin sprijinul financiar din partea Fondului European de Orientare a Agriculturii (FEOGA), prin programul SAPARD, agricultura României ar trebui să înregistreze, în următorii ani, o revigorare totală atât în sectorul vegetal, cât şi în cel zootehnic.

Scurtă incursiune în trecut

Politicile Agricole Comune (PAC) de-a lungul timpului au parcurs mai multe etape.

O primă etapă a avut loc după al Doilea Război Mondial, când foametea a pus în faţa guvernanţilor occidentali măsuri imediate pentru producerea masivă de produse agricole.

Revoluţia genelor

Etapa a doua a fost cea a anilor ‘90, când Europa unită, în condiţiile unui progres agricol fără precedent, a înregistrat o supraproducţie incredibilă, situaţie în care reducerea stocurilor implica „îngheţarea pământului“. A fost nevoie ca 10% din suprafaţa arabilă a fiecărui producător să rămână sub formă de ogor negru întreţinut sau suprafaţa respectivă să fie cultivată cu plante folosite ca îngrăşământ verde. În această perioadă pământul se odihnea, îşi refăcea fertilitatea sa naturală. Perioada anilor ’90 a fost considerată ca „Revoluţia verde“ sau „Revoluţia genelor“, creându-se soiuri şi hibrizi cu un potenţial genetic foarte ridicat.

În această perioadă s-a pus problema realizării unei „agriculturi durabile şi sustenabile“. Acest tip de agricultură avea ca obiectiv reducerea cantităţilor de îngrăşăminte chimice şi a pesticidelor la unitatea de suprafaţă. Tot în această perioadă s-a insistat pe realizarea unei agriculturi biologice şi organice, în ideea eliminării îngrăşămintelor minerale şi a pesticidelor. Până acum, agricultura biologică organică s-a materializat în ţări dezvoltate precum Germania, Austria, Franţa, dar suprafeţele cultivate sunt foarte reduse în comparaţie cu suprafeţele agricole arabile.

Obiectivele Agendei 2000

Etapa a treia, numită „AGENDA 2000“, a implicat mai multe obiective, şi anume:

Multifuncţionalitatea agriculturii prin:

- întărirea concurenţei produselor agricole pe piaţa internă şi mondială;
- dezvoltarea rurală;
- protejarea mediului ambiant;
- produse de bună calitate, simplificarea legislaţiei agricole şi descentralizarea modului de aplicare.

Etapa actuală

A patra etapă pe care o parcurg Politicile Agricole Comune o reprezintă această perioadă, având obiective comune bine stabilite după cum urmează:

- creşterea productivităţii muncii în agricultură;
- asigurarea unui nivel de viaţă echitabil pentru populaţia agricolă;
- stabilizarea raportului dintre cerere şi ofertă;
- garantarea siguranţei aprovizionării;
- asigurarea de produse de foarte bună calitate;
- asigurarea de preţuri rezonabile pentru cumpărători;
- susţinerea preţurilor la produsele de bază;
- eliminarea importurilor concurenţiale;
- stocarea produselor excedentare şi vânzarea lor pe pieţele externe;
- protejarea mediului,
- dezvoltarea rurală,
- organizarea şi dezvoltarea activităţii ştiinţifice în domeniul agriculturii şi a sectoarelor adiacente acesteia.

Ce facem? Încotro o luăm?

Întâlnirea realizată de Camera de Comerţ, Industrie şi Agricultură Timişoara, prin participarea unor specialişti din Italia, Ungaria, România şi a reprezentantului pe probleme de agricultură de la Bruxelles, precum şi prin chestionarul propus participanţilor a generat o serie de propuneri atât pentru Politicile Agricole Comune ale Uniunii Europene,

cât şi pentru subvenţionarea agriculturii de către România.

Propunerile pentru Uniunea Europeană s-au canalizat în următoarele direcţii:

- rediscutarea subven-ţiilor pentru agricultură şi eliminarea discrepanţelor dintre statele componente ale UE;
- virarea sumele respective către producătorii din România la începutul anului agricol sau pe parcursul acestuia şi nu după un an de zile;
- rezolvarea pe plan european a excedentului şi a deficitului de produse agricole;
- constituirea unor noi pieţe de desfacere a produselor agricole în afara UE şi eliminarea concurenţei neloiale;
- legile UE din domeniul agricol să se aplice diferenţiat în funcţie de ţara membră;
- consultarea specialiştilor cu o înaltă pregătire profesională în luarea deciziilor;
- o regândire a economiei mondiale în special privind agricultura;
- crearea unor noi tehnologii de cultură, în concordanţă cu schimbările climatice de pe Terra;
- crearea unor soiuri şi hibrizi rezistenţi la secetă prelungită cu temperaturi ridicate, care să răspundă la încălzirea globală a planetei.

Prof. univ. dr. Aurel LĂZUREANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
596

☐

˚ Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

Politică la... „-0°“

Nu bănuiam, până mai zilele trecute, cât de actuale au rămas personajele pieselor lui Nenea Iancu. Le credeam trecute în istorie, spre mereu amuzamentul celor care, din când în când, nu ostenesc să şteargă colbul „de pe cronice bătrâne“ – vorba poetului.

În ceea ce mă priveşte, copil fiind, rămâneam mut de uimire la vederea lui Ghiţă Pristanda, poliţaiul „scrofulos la datorie“ fiindcă, nu-i aşa, „remuneraţia mică, după buget“ mai trebuia rotunjită, astfel încât coana Joiţica, „damă bună“, mai punea o vorbă la cel din capul trebii.

Şi coana Joiţica sărea mai totdeauna în ajutorul silitorului poliţai, omul de casă al celor cu pâinea şi cuţitul.

Mai târziu m-am întrebat de ce oare iluştrii regizori ai Scrisorii pierdute şi-au imaginat-o pe Joiţica, cea îndemânatică în trasul sforilor, blondă. Neapărat blondă!

Dar să mă cobor în actualitate.

Vă ziceam, deunăzi, Ghiţă poliţistul, „branconier“ într-ale limbii române şi ambiţionat să pară cum nu e, i-a muştruluit pe subalterni să fie vigilenţi, că vine zăpada şi frig teribil, chiar de „-0°C“.

Vorba asta i-a scăpat lui Caragiale, dovadă că românul este inventiv şi inovator perpetuu când vine cazul cu limba română.

Ei, până aicea, treacă-meargă! Doar că, odată pornit tsunamiul alb, ţara s-a scufundat în omăt precum Titanicul italianului de acum o lună de zile.

Satele au scoborât încet-încet în abis, părerea de autostrăzi ca şi sutele de drumuri naţionale ori comunale au fost închise, trenuri de toate felurile au fost abandonate zile bune, şcolile au pus lacătul iar românul, părăsit şi umilit, a plătit chiar cu jertfe umane.

Fiindcă printr-o logică neaoş dâmboviţeană Ghiţă cu ai lui au pus-o de înnoirea guvernului.

Lasă că abia urcaseră în avionul de întoarcere satrapii FMI cu care săptămâni bune se pusese de-o reformă de acum improbabilă şi oricum păguboasă.

Totul a început într-o luni în zori, fiindcă, nu-i aşa, duminica fusese una de taină, când se hotărâse că „aşa nu se mai poate“!

Dar cum, s-au întrebat românii?

Primenire generală în care tineretul să fie trecut la înaintare.

Cel din frunte, istoric cu reputaţie şi spion în devenire, a primit lista – vorba lui Pristanda – „catindaţilor“.

Toţi pupilele „foştilor“, cu şcoala vieţii şi masterate luate nu se ştie cum, de vreme ce recordul e de trei în doi ani. De aici până mai departe nu a mai fost decât un pas.

Risipit prin ţară, blocat de viscol, Parlamentul a fost imobilizat şi, tot ca în nenea Iancu, unde n-a fost, cvorum, şi n-a prea fost „va să zică nici nu trebuia“.

Ghiţă a vegheat ca totul să fie ca la carte şi, când face el o treabă, va să zică, e ca la Constituţie.

Nu ştim ce va face ori ce va drege noul Guvern.

Ştiu numai că, în plină criză meteorologică, atunci când mâna de fier a decidenţilor era mai necesară decât oricând, tocmai s-a pus de-o remaniere.

Şi mai ştiu că programul de guvernare nu e unul mestecat, fiindcă cine ar fi putut gândi viitorul ţării de azi pe mâine?

Cum, în ansamblul lui, nici Cabinetul nu e unul al noului prim-ministru.

Lovitura de teatru s-a produs ca în teatrul lui Caragiale.

Cei fără „colegi“, dar cu susţinere, să-i zicem politică, s-au căpătuit.

Puşi paznici la stână, lupii tineri vor şti să se înfrupte. Au avut profesori de nădejde.

În ceea ce priveşte starea naţiunii, vorba ceea – „pleacă ai noştri, vin ai noştri“. Noi, rămânem cum am fost! La „-0°“ adică.

Isteţ Pristanda ăsta al nostru.

Cât despre politică, aşa cum speră cei din stradă, e sublimă, dar lipseşte cu desăvârşire.

Boierii au treabă cu „branconajul“.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
574

□

° Comentarii

□

□

° 1. bunicuta66 -- (1-March-2012)Mataluta, domnule Verman, cred ca ai fi Agamita Dandanache, cel care se intreba, nedumerit: ,,Hac... da' eu cu cine votez?"

N-ar trebui sa fii suparat! Eu te stiu de cand faceai emisiuni la ,,Viata Satului" de pe vremea impuscatului. Sa intelag ca esti si mata vre-un pilos?

Eu ii doresc noului guvern, mult succes!

° 2. Drinceanu -- (3-March-2012)Multe adevarate, dar si frustrari intelese, fiindca prea multi le traim. Lipsa legii lustratiei din primul an de dupa schimbarea fetei a dus la degradarea oricarei posibile reconstructii pe noi baze economice si principii sanatoase de piata, fara neancrederea instalata de confiscarea puterii de aceiasi. Dar trecutul trebuie lasat mai repede in urma ca mental: fizic se va primeni mai repede societatea, desi sigur ca se vor aburca sus beizadelele: este o istorie care se va scie, dincolo moralitate ori justitiabil. Acum sa privim si sa construim ce se poate, prin alternanta consecventa.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Politicieni europeni desprinşi de realitate

- Fermierii europeni vor să redobândească accesul la culturile modificate genetic

Asimilarea noilor tehnologii, cum ar fi modificarea genetică, este cel mai important instrument pentru a face faţă provocării de a hrăni o populaţie globală aflată în creştere. Acesta este mesajul miilor de fermieri care au participat recent la un sondaj de opinie la nivel mondial, desfăşurat şi cu sprijinul unor publicaţii de top din domeniul agriculturii.

Revista fermierilor britanici UK Farmers Weekly şi o revistă de specialitate din Olanda (Boerderji) au oferit agricultorilor europeni şansa de a-şi spune părerea despre soluţiile pentru hrănirea populaţiei globale, în timp ce omologii lor din Africa de Sud, Noua Zeelandă, Australia, SUA şi Canada li s-a oferit posibilitatea să-şi spună propriile opinii.

Concluziile unui sondaj netrucat

Noile tehnologii şi modificarea genetică au ocupat cea mai mare pondere – 37% – din cei cinci factori votaţi în cadrul sondajul. Voturile rămase au fost împărţite între: lărgirea expertizei prin educaţie şi formare – 20,3%, investiţii în cercetare şi dezvoltare – 18%, eliminarea barierelor din calea comerţului – 14,7%, şi intervenţia statului în producţia de hrană – 10%.

Comentând cu privire la sondaj, Morten Nielsen, director pentru Agricultură Biotehnologică la Europa Bio, a spus: „De-a lungul istoriei, agricultorii au utilizat tehnologii noi pentru a răspunde nevoilor societăţii. Aceste rezultate arată că lucrurile nu sunt diferite. Securitatea alimentară şi schimbările climatice vor fi două dintre provocările majore cu care lumea se va confrunta în secolul XXI.

Acest lucru va necesita schimbări semnificative în modul de a produce hrana. În acest sens, factorii de decizie politică au obligaţia de a juca un rol semnificativ. Fermierii au nevoie de soluţii ştiinţifice la probleme practice. Sondajul consolidează mesajul mai multor fermieri europeni care au aşteptat de mai mulţi ani să aibă acces la culturile modificate genetic.“

„O populaţie globală ce va depăşi 9 miliarde până în 2050, alături de condiţiile meteorologice extreme în tot mai multe părţi ale lumii, vor cere fermierilor europeni să producă mai mult pe o suprafaţă mai mică, utilizând mai puţine resurse naturale. În timp ce restul lumii are o atitudine pozitivă, de acceptare a tehnologiilor inovatoare şi sigure, politicienii din Europa tărăgănează accesul fermierilor la instrumentele pe care aceştia le doresc în mod evident. Acest sondaj arată că status quo-ul trebuie să se schimbe.“

Morten Nielsen

Milioane de fermieri au optat deja pentru biotehnologii

În prezent, 13,3 milioane de fermieri din întreaga lume cultivă o serie de culturi modificate genetic pe o suprafaţă totală de 125 milioane hectare. Mai multe produse modificate genetic sunt în stadiul de prelansare.

Există în testare seminţe tolerante la condiţiile meteorologice extreme, cum ar fi seceta şi inundaţiile. Din nefericire, în Europa, cu toate acestea, doar un singur produs modificat genetic, porumbul rezistent la insecte, a fost autorizat pentru cultivare.

Bruxelles, 9 ianuarie 2010
Dr. Nicolae HRISTEA
director executiv AP AGROBIOTECHROM Vizualizari:
597
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

polonia-vecina-neloiala_l453.html

Polonia – vecina neloială

Relaţiile de secole ale Moldovei cu puternicul vecin de la nord – regatul Poloniei – au fost pentru voievozii români o măsură de precauţie. Ele împiedicau un atac dinspre miazănoapte şi asigurau, în acelaşi timp, un ajutor în cazul unui conflict cu ungurii.

În istoria acestor legături trebuie menţionat un fapt întâmplat în 1388 când, strâmtorat, regele Poloniei Vladislav Jagello solicită de la Petru Voievod un împrumut de 4.000 de ruble de argint „frânceşti“. Voievodul Moldovei îi oferă pe 10 februarie 1388 doar 3.000, o sumă echivalentă cu peste 538 kg de argint fin sau 51,8 kg de aur fin, ceea ce însemna 1.4531 de ducaţi veneţieni, o sumă considerabilă pentru vremea aceea.

Un zapis straniu

Pentru această sumă, Petru primeşte un zapis în care se specifică faptul că împrumutul va fi restituit în trei ani, gaj fiind Pocuţia, pe care domnul Moldovei avea dreptul s-o ocupe în caz de depăşire a termenului fixat. Situată la vest de râurile Ceremuş şi Colaciu, cu o suprafaţă de aproape 8.000 km pătraţi, Pocuţia era mărginită spre miazănoapte de Nistru, spre miazăzi de Carpaţi, iar spre apus mergea până la oraşul Halicz. Banii nu au fost restituiţi conform înţelegerii, iar Petru a luat în stăpânire ţinutul care-i fusese zălogit. Datoria şi zălogul ei au fost peste ani o pricină de continue neînţelegeri şi războaie între Moldova şi Polonia. Un pretendent la domnie, cum a fost Ivaşcu, fiul voievodului Petru al Muşatei, i-a făgăduit regelui Poloniei că, în caz de va ajunge domn al Moldovei, avea să renunţe la „ţara Sepenetului cu oraşele ei, la datoria lui Petru de 3.000 de ruble, înapoind şi înscrisurile acestei datorii“.

Marea discordie

La tronul Moldovei a ajuns, cu sprijinul lui Mircea cel Bătrân, un alt pretendent, Alexandru, fiul lui Roman Voievod, care a continuat să ceară stăpânirea asupra Pocuţiei. De aceea, Vladislav Jagello dă, în 1411, un hrisov prin care recunoaşte că îi este dator lui Alexandru şi se obligă să plătească în termen de doi ani iar, în caz de neplată, domnul Moldovei avea dreptul să ocupe „a noastră cetate Sneatin şi Colomea şi ţara Pocuţiei“ şi să le stăpânească până când se va achita datoria.

Pocuţia trece de-a lungul anilor dintr-o mână în alta până când, în vara anului 1490, Ştefan cel Mare ocupă ţinutul invocând drepturi moştenite de la înaintaşii săi Petru al Muşatei şi Alexandru cel Bun. Apoi, pune ostaşii săi în cetăţi şi se întoarce cu „robi şi multă pradă“.

Dezastrul de la Codrii Cosminului

Urmează bătălia de la Codrii Cosminului, care se încheie cu un dezastru pentru oastea regelui Ioan Albert. Prada luată de moldoveni, spun izvoarele istorice, a fost uriaşă. În afară de tunuri, steaguri şi ceea ce aveau asupra lor cei prinşi, un document prusian vorbeşte şi de „6.000 de care acoperite“, iar un letopiseţ rus evaluează pierderile în morţi ale armatei polone la peste 40.000 de oşteni. Toate acestea au compensat, într-o oarecare măsură, vechea datorie a regilor Poloniei, dar, oficial, rublele „frânceşti“ nu au mai fost înapoiate niciodată.

Plecând de la acest fapt, să ajungem în perioada celui de al Doilea Război Mondial, când, atacată mişeleşte de Reich şi de „Marea ţară a socialismului“, Polonia reuşeşte să-şi salveze tezaurul prin România. „Trenul aurului“ a ajuns, se ştie, la Constanţa. Patru tone de metal preţios au rămas însă în România şi au fost înapoiate „cu sigiliile intacte“, după încheierea războiului, guvernului polonez.

Dar datoria de la 1388 a rămas uitată.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
1677

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pomicultorii cer reorganizarea din temelii a sectorului

Institutul de Cercetare - Dezvoltare pentru Pomicultură, împreună cu Societatea Naţională a Pomicultorilor din România, a organizat la sfârşitul lunii aprilie la Piteşti-Mărăcineni o dezbatere pe tema reorganizării şi redresării sectorului pomicol românesc, la care au participat reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii, ai Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, ai universităţilor de ştiinţe agronomice, precum şi ai organizaţiilor profesionale pe filiera fructelor. Scopul principal al acestei dezbateri a fost acela de a fundamenta planul de Restructurare/Reconversie de care pomicultorii români speră să beneficieze începând cu 2014.

Evenimentul a constituit aşadar un bun prilej de a înfăţişa celor prezenţi situaţia generală a pomiculturii la momentul actual, datele, deloc încurajatoare - mai ales în ceea ce priveşte suprafeţele, vârsta plantaţiilor cât şi producţiile obţinute - fiind prezentate de directorul Institutului, domnul Mihai Coman. Despre Strategia de Dezvoltare a Pomiculturii şi aspectele de care ar trebui să se ţină cont la elaborarea acesteia ne-a vorbit preşedintele Societăţii Naţionale a Pomicultorilor din România, domnul Ilarie Isac.

Cu această ocazie au fost vizitate şi livezile experimentale aparţinând Institutului, unde specialiştii au avut ocazia să discute despre modul în care temperaturile scăzute din iarnă au afectat pomii, despre starea de vegetaţie a acestora cât şi despre premisele acestui an în ceea ce priveşte producţiile de fructe.

Nu au lipsit nici demonstraţiile practice privind noile tipuri de tăieri de formare şi rodire specifice livezilor superintensive - având în vedere că, la Mărăcineni, acestea se regăsesc mai nou pe o suprafaţă semnificativă -, pomicultorii din zonă, şi nu numai, având aşadar şansa să se pună la curent aici cu tot ceea ce înseamnă tehnologie de ultimă oră în domeniul pomicol. Mai rămâne ca cercetătorii să restabilească legătura cu pomicultorii şi în ceea ce priveşte producerea şi furnizarea de soiuri valoroase şi mai ales adaptate condiţiilor pedoclimatice din ţara noastră, aspect în privinţa căruia - ei înşişi o recunosc - am rămas cu mult în urmă.

Un program de plantare masivă…cu material săditor străin

• Interviu cu directorul Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură, domnul Mihai Coman

– Domnule director, organizaţi frecvent întâlniri cu pomicultorii, una dintre acestea având loc astăzi la Mărăcineni. De fapt, ce aţi urmărit prin această manifestare?

– Evenimentul desfăşurat astăzi este unul care a depăşit limitele strict pomicole. A fost un strigăt care sper să atragă într-un final atenţia asupra patrimoniului pomicol românesc.

Poate măcar în acest al doisprezecelea ceas vor fie luate nişte măsuri concrete, care din păcate însă nu ţin de Institutul de Pomicultură pe care eu îl reprezint. Am organizat o întâlnire cu toţii factorii de decizie, din nefericire cel politic a lipsit şi nu e singura dată. Chiar şi aşa sala a fost plină de cultivatori din toate zonele şi de toate dimensiunile care au şi ridică probleme diferite: unii a subzistenţei, alţii a investiţiilor noi.

Noi însă ne-am gândit în primul rând la materialul săditor pomicol care reprezintă o problemă stringentă şi am considerat utilă o astfel de dezbatere privind realizarea unui program de plantare masivă, urmând ca problemele ridicate aici să fie prezentate mai departe la nivelul decizional. Sperăm şi noi însă, la fel ca şi ceilalţi participanţi la eveniment, ca acest demers să nu rămână doar o întâlnire plăcută în livadă într-o zi frumoasă de primăvară!

– S-a discutat aşadar despre necesitatea modernizării sectorului pomicol din România printr-un program naţional de extindere a suprafeţelor în primul rând. Dar mă întreb, nu cumva ne confruntăm şi aici cu acelaşi fenomen existent în viticultură, şi anume faptul că materialul săditor provine în cea mai mare parte din afară, deşi noi aveam experienţă în acest sens?

– Acestea au constituit scopul întâlnirii şi împreună cu Societatea Naţională a Pomicultorilor din România, prin sinteza pe care am făcut-o, am concluzionat că dacă mâine ar demara acest program atunci lucrurile ar sta exact ca în viticultură. Dar e bine să începem de undeva şi să ne pregătim ca într-un an-doi, prin propunerile care au fost făcute aici, cei care sunt în poziţii de decizie să ia o măsură prin care să vină în ajutorul acestui sector.

Rezerva genetică există

– Cu ce poate veni în sprijinul acestui program institutul pe care îl conduceţi?

– În primul rând noi am tras acest semnal de alarmă - şi nu de astăzi - şi punem la dispoziţie toată energia noastră. Am făcut propuneri privind achiziţionarea materialului săditor de calitate superioară, a unor portaltoi din alte ţări pe care noi să-i înmulţim, dar şi de participare la zonarea pomiculturii pentru că altfel putem să repetăm greşelile comise în alte tipuri de proiecte.

– Aveţi însă rezervă genetică pentru a înmulţi toate speciile şi soiurile cultivate aici, la Mărăcineni?

– Da, aţi văzut condiţiile pe care trebuie să le întrunească materialul săditor certificat. Sunt foarte drastice şi la noi, trebuie spus, din 2 milioane de pomi produşi autohton, cca 80% au eticheta galbenă. Asta înseamnă că ei au ca destinaţie grădinile familiale şi nu plantaţiile comerciale, iar asta este o mare problemă. Institutul are nucleul de bază care stă în aşteptare. Deci la o comandă efectuată cu un an sau doi înainte, aşa cum se practică în toate marile pepiniere, Institutul poate să multiplice materialul prebază şi bază pe care îl deţine.

Eşecul staţiunilor de cercetări în popularizarea soiurilor

– Ca unitate de cercetare produceţi material săditor. Cum faceţi ca acesta să ajungă la cultivatori, să transferaţi până la urmă rezultatele cercetării către producţie?

– Aşa este, produsul cercetării este unul intelectual, un soi. Dacă am merge în Franţa acum am vedea că acest sistem la ei nu există pentru că soiurile sunt transferate automat la cultivatori, deci această perioadă, în care rezultatul cercetării să ajungă în producţie, este mult scurtată. Ei nu deţin o asemenea suprafaţă de 300 de hectare pentru a realiza loturile demonstrative.

Transferul merge direct la cultivator, care este atât de interesat încât participă benevol la finanţarea cercetării. În schimb, la noi lucrurile sunt mult întârziate: noi obţinem produsul, îl plantăm în „curtea noastră“, facem loturile demonstrative şi aşteptăm să fie transferat. Nu avem în statut şi acest rol de a transfera pe care l-am avut odată. Acesta aparţine unor alte entităţi, mai exact staţiunilor de cercetare, care după părerea mea au eşuat în acest proces. Sigur că este şi rolul nostru de a populariza aceste produse, iar faptul că sunt mulţi cultivatorii care vin aici ne încurajează şi ne îndeamnă să mergem mai departe.

Nu ştiu totuşi de ce reţeaua de staţiuni care era bine amplasată în zonele pomicole s-a ocupat din 1992 încoace de cercetare fundamentală, având în vedere că nici nu avem nevoie de aşa ceva în toate zonele ţării. Rolul lor era în special acela de transfer şi cercetare aplicativă şi mă mir de ce au fost distruse în loc să fie folosite pentru ce au fost înfiinţate. Dar asta e deja istorie, trebuie să privim spre viitor. Suntem în continuare disponibili cu reţeaua mică pe care o mai avem de cinci-şase staţiuni, cu sprijinul cărora vrem să participăm la acest program de revigorare a pomiculturii.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
680

□

˚ Comentarii

□

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pomicultorii-damboviteni-spera-intr-un-a...

Pomicultorii dâmboviţeni speră într-un an bun! > REVISTA LUMEA SATULUI

„Pomicultorii dâmboviţeni speră într-un an bun!“

declară ing. Marin Eugen, directorul Direcţiei agricole judeţene

Condiţiile climatice deosebite din primăvară au pus oamenii pe jar. Vom avea sau nu prea vom mai avea fructe îndeajuns în Dâmboviţa? În curând se vor recolta caisele, piersicile şi, nu peste multă vreme, chiar merele şi perele văratice. Alerta oamenilor este explicabilă. După cum s-a văzut, luna florilor nu a fost una atât de prielnică pentru pomicultură.

În judeţul Dâmboviţa, acolo unde şi acum există una dintre cele mai mari suprafeţe cu plantaţii pomicole din ţară, aproape 10.000 ha! – dintre care, circa 4.000 ha de măr şi alte 4.100 ha cu prun, precum şi alte 400 ha cu păr – oamenii locului nu-şi imaginează ca în 2011 să nu se afle în topul producătorilor de fructe din ţară. Acest fapt ne este mărturisit de însuşi directorul Direcţiei agricole judeţene, domnul Marin Eugen.

Revin în actualitate livezile superintensive

De remarcat este faptul că patrimoniul pomicol al judeţului nu fluctuează semnificativ de la un an la altul. Asta chiar dacă în ultima vreme se mai manifestă încă tendinţa de defrişare a unor plantaţii în declin, precum şi a celor cu pomi răzleţi. Potrivit datelor prezentate la DADR Dâmboviţa, ritmul replantărilor este între 28 ha şi 100 ha, anual, apărând ca fiind mulţumitor.

Livezile tinere sunt acum pe 237 ha, pepinierele pomicole ocupă suprafaţa de 26 ha, iar importante suprafeţe de teren sunt în pregătire pentru noi plantaţii. Mai mult, directorul Marin Eugen arată că oamenii se orientează, în principal, spre plantaţiile superintensive, de mare densitate, cu sisteme de susţinere şi cu irigare prin picurare.

„Din păcate, mai declară interlocutorul nostru, replantările nu sunt pe deplin satisfăcătoare. Investiţia specifică pentru un hectar de livadă superintensivă, modernă, este estimată între 18.000 - 30.000 euro, bani foarte mulţi, care, de regulă, lipsesc. Or, pomicultura din celelalte ţări europene beneficiază de un program special de reconversie, prin care investiţia de replantare este susţinută în mare parte cu fonduri UE. Or, România nu beneficiază de un asemenea tratament, chiar dacă ceva s-a întâmplat în anii din urmă în viticultură...

Eu cred, mai spune ing. Marin Eugen, că pomicultura din Dâmboviţa, ca de altfel şi cea din ţară, nu va putea ajunge la standardele europene în domeniu până când nu vom beneficia şi noi de un program susţinut de reconversie. Şi gândiţi-vă că noi, cei din Dâmboviţa, mai beneficiem şi de aportul susţinut al Staţiunii de cercetare şi producţie pomicolă de la Voineşti, unitate care contribuie mult la susţinerea pomiculturii în întregul bazin pomicol dâmboviţean.

Însuşi faptul că în comuna Voineşti există cea mai mare suprafaţă de livezi, peste 1.300 ha, este suficient să vedem ce înseamnă, în fapt, suportul cercetării ştiinţifice!“

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
734

Comentarii

1. eremia petre -- (4-August-2011)SUNT 200 OOOHA CU POMI IN DECLIN .PANA LA FONDURI PENTRU RECONVERSIE ,PLANTATIILE IN DECLIN,ONTOGENETIC, PRIN LUCRARI SPECIALE PREZENTATE LUNAR DE LUMEA SATULUI,SE POT ADUCE LA 80% DIN POTENTIALUL INITIAL.SA FACEM PRODUCTIE NUMAI DE CONSUM CA SA AVEM FONDURI PENTRU SUSTINEREA INVESTITIEI PRIN RECONVERSIE .RXEMPLUL DELA FERMA LACU REZI INSURATEI CARE A PROCEDAT ASA INCEPAND CU 2005 POATE CONVINGE PE CEL MAI SCEPTIC

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

pomicultorii-din-arges-nici-nu-mor-nici-...

Pomicultorii din Argeş nici nu mor, nici nu se pricopsesc

Cu acest gând m-am întors de curând dintr-un scurt periplu prin livezile din judeţul Argeş, acolo unde am ajuns într-un moment în care mult aşteptatul rod atârna greu, parcă prea greu pentru plantaţiile îmbătrânite. Căci puţini sunt cei care au reuşit să mai înfiinţeze plantaţii tinere, moderne, iar dacă au făcut-o, suprafeţele sunt încă nesemnificative pentru potenţialul unei asemenea zone, create parcă special pentru această îndeletnicire. Aşa cum ei înşişi afirmă, în tot acest timp dedicat pomiculturii nici n-au murit de foame, dar nici nu s-au pricopsit.

Periplu dezolant prin „patria merelor“

Deşi cândva Argeşul era un renumit bazin pomicol, astăzi praful s-a ales de tot şi nimic din ce a fost nu mai e de recunoscut. O spun chiar pomicultorii, cei care de-a lungul timpului au fost martorii acestei aşa-zise restructurări. Cât despre plantaţii, cele mai multe au ajuns lemne de foc.

Valea râului Doamnei. Case frumoase dintotdeauna, dar puţini sunt cei care mai trăiesc în prezent din pomicultură. La Pietroşani, cândva mărul, părul şi prunul erau la mare cinste. În special merele obţinute aici sunt de o frumuseţe rară. Astăzi, când traversezi satul, imaginea plantaţiilor abandonate te răscoleşte. E greu de crezut, dar cei mai mulţi dintre localnici cumpără mere de la magazin! Mulţi trăiesc din ajutoarele sociale, iar câţiva se ocupă cu exploatarea lemnului. Domneşti şi Muşăteşti sunt locuri unde cândva se făcea pomicultură adevărată. Astăzi, cât vezi cu ochii livezi părăsite, pentru care, unde mai pui, mulţi iau subvenţii.

Valea Topologului. Tigveni, Cepari, Şuici, Sălătrucu. Patru sate dintr-o zonă ceva mai răsărită, cu plantaţii bătrâne, dar încă întreţinute. Din loc în loc şi câte o casă dotată cu panouri pentru captarea energiei solare, semn că oamenii sunt încă în putere. Explicaţia se pare că stă în faptul că aici nu a existat CAP, ci doar IAS. Oamenii au avut aşadar animale şi s-au ţinut de pământurile şi de grădinile lor.

Livezile tinere, ţinta prădătorilor

Dincolo de costurile mari, mulţi sunt şi cei care nu îşi înfiinţează plantaţii noi de teama hoţilor. Dacă în livezile bătrâne se mai poate trece cu vederea lipsa câtorva kilograme de fructe, în cele tinere paguba este mult mai mare pentru că aici ispita o reprezintă pomii proaspăt plantaţi. Şi în acest caz, ca în multe altele, justiţia este oarbă chiar şi atunci când pomii furaţi sunt descoperiţi pe la diverşi negustori frauduloşi. Lipseşte proba, spun anchetatorii, deşi proprietarul are metodele lui de a-şi recunoaşte pomii, în primul rând după modul în care şi i-a tăiat.

Aşa se face că, pe lângă investiţia propriu-zisă, proprietarii livezilor tinere se văd nevoiţi să arunce bani grei pentru pază, garduri, ba mai nou şi pentru sisteme moderne de supraveghere care au rolul de a-i prinde în fapt pe cei care atentează la bunul lor. Astfel, la înfiinţarea plantaţiei pomicultorul român este probabil singurul din lume care are de trecut în deviz şi cheltuielile cu mijloacele de apărare a plantaţiei de hoţi.

Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
631
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Pomicultura Dobrogei, ieri şi astăzi

Ca aproape toate instituţiile şi staţiunile de cercetări agricole, şi Staţiunea de Cercetare şi Producţie Pomicolă Constanţa a trecut prin „campania“ retrocedărilor de terenuri, ajungând în prezent la mai puţin de un sfert din suprafaţa avută. Directorul unităţii, dr. ing. Cristian Plătineanu, este cel mai în măsură să vorbească despre trecutul, prezentul şi viitorul staţiunii din Constanţa. Înfiinţată în 1977, cu 372 ha, staţiunea şi-a mărit suprafaţa în anii următori, ajungând la 2.319 ha. În anul 1991, prin aplicarea Legii nr. 18 s-a declanşat primul val al retrocedărilor, în etape care nu se mai terminau, rămânând în prezent în administraţie doar 227 hectare.

Câteodată şi ariditatea poate fi folositoare

Condiţiile ecologice deosebite din Dobrogea, de ariditate severă ce o deosebesc de restul ţării, au impus această unitate ca singura care poate răspunde tuturor problemelor legate de pomicultură în această parte a României. Excesul de căldură şi lumină din Dobrogea a determinat profilarea staţiunii pe speciile pomicole termofile: cais, piersic şi migdal, specii foarte solicitate pe piaţă datorită calităţii fructelor obţinute aici. Colectivul de cercetare a căutat să introducă în sectorul de dezvoltare tot ce a fost foarte bun atât ca soi şi portaltoi (creaţii biologice), cât şi ca tehnologie. Cu ani în urmă, staţiunea s-a bucurat de aprecieri, inclusiv la nivel internaţional. Până mai ieri, producătorii bulgari şi unguri au cumpărat de la staţiune materialul săditor pentru înfiinţarea de noi plantaţii, în special de cais. De asemenea, pepinierele franceze şi italiene s-au arătat interesate de soiurile şi hibrizii de cais şi piersic creaţi aici şi au încheiat cu staţiunea contracte de licenţă. Aceasta arată că soiurile create în unitate se bucură de recunoaştere internaţională.

Creaţii de referinţă

De-a lungul anilor au fost omologate 13 soiuri de cais şi 28 de piersic. Soiurile create în staţiune au fost extinse şi în alte zone din ţară. Anual, unitatea a produs şi a livrat peste 50.000 pomi altoiţi la unităţi de stat sau la producători particulari, în funcţie de cerinţe şi de condiţiile climatice ale anului. Totuşi, când e vorba de prezent, directorul unităţii, dr. ing. Cristian Plătineanu, se arată mai mult pesimist decât optimist. Rezultatele obţinute în sectorul de dezvoltare din ultimii ani au prezentat fluctuaţii, de la an la an, atât în ceea ce priveşte producţia medie la hectar, cât şi producţia totală de fructe. Explicaţia poate fi pusă pe seama condiţiilor climatice, dar mai ales situaţiei economice precare prin care a trecut staţiunea. Este vorba de lipsa ajutorului de stat şi a lichidităţilor financiare, care au făcut să nu se poată asigura necesarul de îngrăşăminte, substanţe insectofungicide, apa de irigat, dar mai ales baza tehnică. În aceste condiţii vitrege, cercetătorii de aici au făcut eforturi mari pentru crearea unor noi câmpuri experimentale care să includă loturi de experienţe, loturi demonstrative, parcele de colecţie genetică pentru păstrarea biodiversităţii ş.a. Fapt este că şi în prezent toţi pomii şi plantele dendrologice produse la SCDP Constanţa corespund standardelor impuse de lege şi calitate.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
1837

Comentarii

1. eremia petre -- (7-January-2011)Avem la ferma LACU REZI 200HA cu pomisi din 2004 am plantat cu forte proprii 80 ha livada super intensiva ,restul clasica ,cu un ciclu incheiat dar.prin aplicarea tehnologiei 2010 am produs in 2010 peste 15 to la cires si 12 to la cais =clasic si 80 to/ha mere 40 to/ha prune si 12 to/h cires toate in anul trei.Sa dam atentie plantatiilor batrane dar care isi pot relua ciclul de vegetatie la potential bun,sa inlocuim cele uscate cu livezi intensive cu material romanesc=liber de viroze,pe port vegetativ ,pomi de 2 ani cu coroana formata .INGRASAMINTE,PESTICIDE SE POT LUA IN CONTUL PRODUCTIEI

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pomicultura-in-chinurile-tranzitiei_425....

Pomicultura, în chinurile tranziţiei > REVISTA LUMEA SATULUI

Pomicultura, în chinurile tranziţiei

La începutul lunii martie, Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Piteşti-Mărăcineni, împreună cu Societatea Naţională a Pomicultorilor din România, a organizat manifestarea cu tema „Perspectivele pomiculturii româneşti pe termen scurt şi mediu“. Cu această ocazie şi-au dat întâlnire la Mărăcineni cercetători din mediul academic şi universitar, reprezentanţi ai ministerului de resort, ai primăriilor şi consiliilor locale, precum şi un număr mare de pomicultori din principalele bazine pomicole din ţară.

Participanţii au apreciat în mod deosebit faptul că reprezentanţii Ministerului Agriculturii, secretarii de stat Liviu Harbuz şi Cătălin Roşculete au rămas până la încheierea discuţiilor şi nu au făcut doar act de prezenţă. Din spusele lor reiese că o strategie pentru pomicultură există, ea urmând să fie dezbătută în cel mai scurt timp cu instituţiile de profil şi organizaţiile profesionale.

Dezamăgirile sunt multe, speranţele puţine

Ceea ce s-a dorit a fi o dezbatere privind perspectivele pomiculturii româneşti pe termen scurt şi mediu s-a transformat pe parcurs într-o înşiruire de nereuşite, piedici şi dezamăgiri. Nici nu ştii de unde să începi, căci ele nu au fost rostite într-o oarecare ordine, în condiţiile în care, pe lângă problemele comune tuturor, fiecare a mai vrut să-şi facă auzit şi păsul individual.

Fapt este că, după ’89, pomicultura a suferit transformări cu repercusiuni grave asupra sistemelor de producţie şi valorificare, precum şi a infrastructurii, consultanţei şi cercetării. Patrimoniul pomicol alcătuit din livezi şi pepiniere, care însuma circa 330.000 ha, cu o producţie de aproape 2 mil. de tone pe an, s-a redus la mai puţin de jumătate.

Din nefericire, ceea ce a rămas se află în declin evident din cauza abandonării plantaţiilor, vârstei înaintate a pomilor, fărâmiţării excesive a proprietăţilor, precum şi ca urmare a problemelor tehnice şi financiare.

Producţia fructelor a scăzut la jumătate, iar calitatea acestora este, în cele mai multe cazuri, departe de cerinţele produselor existente pe pieţele europene. În aceste condiţii, piaţa românească a fost invadată cu fructe din import, iar preţurile au crescut nejustificat de mult. Nu e de mirare că, din aceste motive, consumul de fructe pe cap de locuitor s-a redus la un nivel de 60% comparativ cu cel din anii ´80, cu menţiunea că o bună parte o reprezintă fructele din import, care de fapt se produc şi în România.

În ce măsură s-a ţinut cont de aceste aspecte la negocierile cu Uniunea Europeană dinaintea aderării este greu de spus în acest moment. Important este că, pentru România, s-a stabilit cultivarea cu pomi a unei suprafeţe de 185.000 ha de înaltă productivitate, cu un randament de peste 10 t/ha, care ar asigura circa 80 kg pe an/cap de locuitor, media europeană de consum. Acest program însă pare imposibil de realizat când, anual, suprafaţa nou înfiinţată cu livezi este de 2.000 ha, în timp ce suprafaţa aflată în declin este de circa 30 de ori mai mare, ajungând în prezent la peste 60.000 ha.

În aceste condiţii, refacerea pomiculturii moderne şi conştientizarea acestei necesităţi este cu atât mai necesară cu cât, în cadrul PNDR, pe Măsura 121 privind modernizarea exploataţiilor agricole, au fost eligibile doar şase proiecte pentru înfiinţarea de plantaţii pomicole. Se impune, de asemenea, urgentarea orientării pomiculturii către exploataţiile medii şi mari accesibile unei tehnologii performante, fără a elimina însă total exploataţiile de subzistenţă.

Până şi promisiunile sunt infime

„Ne-am dezbrăcat de haina de producător şi am îmbrăcat-o pe cea de consumator“, începe cu ardoare un pomicultor din rândul celor mulţi prezenţi şi mai repetă aceste vorbe de câteva ori, de parcă nu ar fi suficient de dureroase la prima lor rostire. Şi e doar începutul unui şir lung de nemulţumiri. Unii nu pot primi finanţare, deoarece problema proprietăţii este îndelung tărăgănată şi aproape imposibil de clarificat, iar speculaţiile cu teren sunt duse dincolo de normalitate. Alţii îşi exprimă neliniştea faţă de livezile abandonate, care în plus reprezintă un adevărat focar de infecţie şi de diseminare a bolilor.

Ing. Ion Oprea, preşedintele Asociaţiei Pomicultorilor Dâmboviţeni, a adus în discuţie câteva aspecte ce vizează nerespectarea termenului de efectuare a plăţilor la hectar, reglementarea sprijinului privind substanţele fitosanitare folosite în pomicultură, subvenţionarea unei cantităţi mai mari de motorină în condiţiile în care numărul de tratamente în acest sector este mult mai mare decât la cultura mare, plafonarea preţului la materialul săditor obţinut de unităţile de stat, precum şi necesitatea unui program de reconversie pentru livezi asemănător celui pentru viţa-de-vie.

Tot inginerul Oprea a vorbit şi despre nevoia unui spijin în domeniul colectării, depozitării şi comercializării fructelor, despre necesitatea obţinerii de credite cu dobândă mai mică şi despre greutăţile întâmpinate în accesarea măsurii de sprijin pentru fermele de semisubzistenţă.

Despre nivelul foarte scăzut al subvenţiilor vorbeşte şi un alt producător, din Sibiu, care are în grijă peste 600 ha de livadă. Inginerul Anghel Ioan i-a dedicat acestei meserii o jumătate de veac şi afirmă că tot ce se primeşte acum pentru pomicultură se cheamă „poveste“ şi că la asemenea subvenţii producătorii nu au cum să facă faţă concurenţei din afară, unde nivelul acestora este mult mai mare. „Dacă nu s-ar da la alţii, nu am pretinde nici noi“, mai spune pomicultorul sibian şi la un asemenea argument nu putem să nu-i dăm dreptate.

Momentul festiv, ca o meditaţie

Sub aceste auspicii sumbre, momentul festiv datorat aniversării a 15 ani de la constituirea Societăţii Naţionale a Pomicultorilor din România s-a transformat într-unul ce a îndemnat la meditare.

Preşedintele societăţii, dr. ing. Ilarie Isac, a ţinut însă să-şi exprime speranţa ca această dezbatere să reprezinte un nou început pentru pomicultura românească. Oricât v-am aprecia, domnule cercetător, daţi-ne voie să ne exprimăm scepticismul, specific poate acestei meserii care ne-a dat posibilitatea să asistăm la multe astfel de discuţii de-a lungul timpului, fără a vedea însă nici după ani de zile o încercare de schimbare din vreo direcţie.

- Înfiinţat în urmă cu 40 de ani, Institutul de la Mărăcineni reprezintă principala unitate de cercetare pomicolă din România. De la directorul general al institutului şi dr. ing. Mihail Coman aflăm că din 30.000 ha, cât au avut la început în exploatare, mai sunt pe rod doar 2.400 ha.
- În prezent, Institutul mai are 10 centre de cercetare şi dezvoltare situate în zonele pomicole cu tradiţie, de-a lungul Subcarpaţilor Meridionali, în Moldova şi Transilvania.
- Numărul de cercetători a urmat aceeaşi curbă descendentă şi în prezent aici mai lucrează doar 118.
- În baza de la Mărăcineni sunt păstrate, pentru cele 25 de specii cultivate în România, 5.781 de genotipuri, din care peste jumătate sunt autohtone.
- Aici s-au elaborat 53 de tehnologii pomicole noi şi 23 de secvenţe tehnologice pentru fiecare specie.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1913
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pomicultura, în luna august

Este momentul să facem bilanţul producţiilor la speciile cireş şi cais şi acolo unde s-au aplicat tehnologiile intensive recomandate, lună de lună, producţiile au fost foarte bune, de calitate şi s-au vândut la preţuri ce au acoperit cheltuielile făcute.

În luna august două sunt priorităţile: să pregătim pentru recoltare producţia la speciile măr şi prun, asigurând în optim factorii de producţie care ţin de noi, pomicultorii: apa, hrana şi tratamentele fitosanitare; să asigurăm producţia anului 2012, întrucât a început şi continuă formarea viitorului rod al pomilor. Noi trebuie să pregătim pomii să reziste la iarna lungă şi geroasă, pentru ca în primăvara lui 2012 pomii să înflorească, să lege şi să nu se mai producă fenomenul de „falsă legare“, aşa cum s-a întâmplat în unele zone la cireş, cais, prun, în 2011.

Cireş şi cais

În această perioadă, la specia cireş trebuie să încheiem programul aplicării îngrăşămintelor cu uree şi microelemente, fără a neglija tratamentele cu fungicide şi insecticide: Topsin 0,7 l/ha, Systhane F 0,1 l/ha, Decis, Fastac cate 0,2 l/ha.

S-a încheiat recoltatul la cais şi continuăm şi la această specie cu tratamente din 7 în 7 zile. Ultimul dintre ele trebuie efectuat înainte de 20 august.

1. primul tratament - 10 kg uree+1-3 kg/ha îngrăşământ foliar cu micro elemente + Topsin 0,7 l/ha
2. la 7 zile după primul - 10 KG uree + microelemente 1 kg/ha + Sumi alfa 0,2 l/ha
3. după alte 7 zile - 10 KG uree+ microelemente 3 kg/ha + Folicur 0,7 l/ha
4. până pe 20 august -10 kg/ha uree + microelemente 1 kg/ha + Novadim pr. 0,5 l/ha

Prin aceste tratamente la cele două specii, cireş şi cais, realizăm în celula vegetală raportul de echilibru de 3/1 între AZOT PROTEIC - 3 şi azot neproteic - 1, acesta fiind raportul care asigură rezistenţa la iernat.

Măr şi prun

La aceste două specii în luna august continuă atacul de cydia sp., insecte minatoare, afide, păduchele din San José, dar şi de boli cum sunt rapănul, ciuruirea, monilioza şi erwinia.

La măr aplicăm trei tratamente:

1. Folicur 0,5 l/ha+ Captan 80 1,5 l/h + Proteus 0,2 l/ha + Delta Ca EDTA 1kg/ha + uree 3 kg/ha;
. Rovral 500 Sc 1 l/ha+ Mospilan 0,2 l/ha + Dungal 3 kg/ha + Basaplant 6.10.34;
3. Systane F 0,1 l/ha + Reldan 1 l/ha + Capta 8o 1,5 kg/ha + Delta Ca EDTA 1 kg/ha.

La specia prun se aplică un singur tratament în pârgă cu Signum 0,5 kg/ha +Dungal 3 kg /ha.

În luna august consumul de apă este foarte ridicat, trebuie să asigurăm minimum 300 mc/ha, iar la fertirigare 12 l de apă/pom în fiecare zi. Să nu uităm să combatem buruienile cu glifosat prin aplicarea tratamentelor pe rând cu o doză de 1 l/ha la 100 l de apă. Dacă buruienile sunt mari folosim BASTA 1 l/ha la 100 l de apă.

Petre EREMIA
LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
1428
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

pomicultura-in-luna-iunie_s360.html

Pomicultura în luna iunie

În luna iunie, după căderea fiziologică putem estima corect ce producţii vom obţine, asta şi în funcţie de cât de bine am lucrat pentru recolta acestui an. Tot acum trebuie să pregătim producţia anului viitor, având în vedere că în această perioadă are loc procesul de iniţiere în urma căruia se vor diferenţia mugurii de rod sau vegetativi. Este necesar ca pomicultorii să-şi schimbe optica, să conştientizeze importanţa formării coroanelor, a corectării lor, precum şi a normării rodului prin lucrări în verde. Tăierile efectuate acum se vor vindeca mult mai uşor. Prin eliminarea ramurilor se evită astfel consumul inutil de energie, se creează condiţii de aerisire, luminare, zvântarea rapidă după ploi şi se elimină condiţiile pentru proliferarea bolilor şi dăunătorilor.

În această perioadă la toate speciile apar cele mai păgubitoare boli:

- la seminţoase ne confruntăm cu rapănul şi făinarea, care pot fi tratate folosind alternativ la 10 zile produse pe bază de difenoconazol 0,15%, boscalid + piraclostrobin 0,015%, tiofanatmetil 0,07%;
- la sâmburoase avem de-a face cu boli criptogamice şi fiziologice cum sunt monilioza, ciuruirea micotică şi ciuruirea bacteriană. Este recomandat ca după fiecare ploaie să efectuăm tratamente cu produse pe bază de dodine în doză de 0,15%, dar şi Mancozeb 0,25% sau Captan 0,25%.

Cele mai mari pagube le produc însă dăunătorii. Zborul primei generaţii de Cydia pomonella la speciile măr, prun, piersic este în plină desfăşurare, la fel cum se întâmplă şi cu Anarsia lineatella la piersic şi, nu în ultimul rând, cu moliile miniere ale frunzelor care anul trecut au provocat o adevărată calamitate. Atacul acestora a fost unul virulent chiar şi acolo unde au fost efectuate 10-14 tratamente, deoarece s-au folosit insecticide care au dezechilibrat fauna biologică.

Pentru eficacitate este indicat să folosim capcane cu feromoni, să executăm tratamente la începutul eclozării ouălor, când larvele sunt la vârsta I-a şi a II-a, adică foarte mici. În luna iunie vom aplica două tratamente care se vor face în primul rând cu produse bacteriene pe bază de Bacillus thuringiensis, precum Dipel 2 x WP-0,05% , Foray 1 l/ha. Odată cu acestea se va adăuga şi insecticidul Mavrik 0,5%. Între cele două tratamente mai aplicăm un insecticid care are ca substanţă aczivă timetoxam în concentraţie de 0,01%, tiacloprid 0,037 % şi metoxifenozid 0,07%/ha. În plantaţiile unde s-au montat difuzoare pentru dezorientarea adulţilor veţi vedea că în capcanele cu feromoni aproape că nu se mai prind adulţi. În ceea ce priveşte combaterea păduchelui din San José este suficient un singur tratament cu BTK şi un insecticid specific.

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
982

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pomicultura, în luna noiembrie

Lunile de vară şi toamnă, excesiv de secetoase – având în vedere că în toată ţara nu a plouat în august, septembrie şi parţial în octombrie – au creat cel mai sever deficit de apă din ultimii ani, care împiedică pregătirea pomilor pentru iernat şi diferenţierea mugurilor de rod. În aceste condiţii este pusă aşadar în pericol producţia de fructe a anului 2012.

Prioritară este asigurarea apei

La ferma din Lacu Rezi am irigat zilnic 80 ha utilizând sistemul de irigare prin picurare, iar în plantaţia bătrână am transportat apa cu cisterna. Fiecare pom a primit între 50-100 l de apă pe zi. Prioritatea pentru pomicultori este aşadar aceea de a continua lucrările de irigat: câte 300-500 mc apă/ha aplicată prin inundare şi aspersiune şi fertiirigare cu câte 10-20 l/ pom/zi, aplicată în două reprize, în prima respectiv a doua parte a zilei. În cazul în care nu avem la dispoziţie un sistem de irigaţie ar fi indicat să transportăm cu cisterna pentru fiecare pom minimum 50 l de apă, dacă avem o sursă de apă în apropierea fermei.

De asemenea, în această perioadă trebuie să aplicăm manual la fiecare pom 1 kg de uree 46, 1 kg de superfosfat sau 1 kg de îngrăşăminte complexe.

Tot în acest interval este bine să continuăm tăierile de regenerare, aşa cum am precizat în luna octombrie, să aplicăm apă cât mai multă asigurând minimum 100 l de apă pe pom, dar şi îngrăşăminte.

Probleme cu dăunătorii în 2012

În luna noiembrie continuăm şi lucrările de stropit începute în luna octombrie.

La toate speciile, în perioada 1-15 noiembrie vom stropi fiecare hectar cu următorul amestec:

5 kg de uree 46 + 1 l Captan 80 + 1 kg Topsin + 5 kg de zeamă bordeleză.

La specia piersic se aplică 20 kg de zeamă bordeleză, iar după căderea frunzelor 5 kg de Captan. Atenţie! Cine nu a aplicat tratamentele recomandate în septembrie şi octombrie trebuie să efectueze acum două stropiri.

La specia măr, în faza de îngălbenire a frunzelor, pentru combaterea rapănului vom aplica 50 kg de uree 46/ha, iar după ce au căzut 70% din funze vom stropi solul tot cu 50 kg de uree 46.

În vara anului 2011, în toate plantaţiile atacul de dăunători a fost foarte virulent, rezerva crescând mult. Prin urmare, în 2012 vom avea probleme mari cu dău-nătorii. Dar este toamnă, când obligatoriu trebuie să aplicăm 15 l/ha de Confidor Oil la sâmburoase şi 22,5 l /ha la seminţoase, dar în locul acestui produs se poate aplica şi un ames-tec de 8 l Ovipron + 3 l Novadim Progress.

Petre EREMIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1739

Comentarii

1. Raul -- (1-November-2011)Domnule,
Cred ca te incurci in cifre si substante. Un singur exemplu: 1kg din uree, superfosfat sau complex este echivalentul a 2X3300 pomi/ha(la superintensiv) 6,6 tone de ingrasamant substanta bruta din primele doua sau 3,3 tone din complex. Si daca ar fi o livada clasica tot e mult sa aplici 1,6 - 2,4 tone de ingrasaminte in toamna. Nu mai vorbesc ca ingrasamintele cu azot de orice fel nu se aplica toamna. De altfel orice fertilizare trebuie facuta dupa recomandari bazate pe analize de sol.
Te-ai mai incurcat in substante, cantitati de apa; cred ca nu ai prea invatat bine de la olandezi

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pomicultura a rămas cenuşăreasa agriculturii

De această dată m-am gândit să abordez un domeniu al agriculturii aproape uitat, din păcate cu mari costuri pentru toţi românii: pomicultura. Îl am alături pentru a discuta despre acest subiect pe domnul dr. ing. Ilarie Isac, membru al Asociaţiei Oamenilor de Ştiinţă şi preşedinte al Societăţii Naţionale a Pomicultorilor din România.

– Sunt multe, foarte multe probleme de discutat. Dacă ar fi să facem o comparaţie faţă de anul '89, unde se află pomicultura românească astăzi?

– Atunci ca patrimoniu aveam undeva la 300 mii de hectare. În ultima vreme, şi chiar recensământul de anul trecut evidenţiază, am mai rămas cu o suprafaţă în jur de 140 mii de hectare. Şi nu ar fi un necaz aşa de mare dacă aceste suprafeţe care au mai rămas nu s-ar afla mai bine de jumătate în paragină. Multe din plantaţii sunt îmbătrânite. În mod normal un patrimoniu raţional ar trebui să aibă cam 10-15% livezi tinere pe lângă cele în vârstă, or la noi statisticile arată că avem în jur de 3 mii ha de plantaţii noi, în loc să avem măcar 14 mii aşa cum ar fi normal.

În ceea ce priveşte producţia pomicolă, ceva rezultate au fost în ultimii ani, dar necazul este că nu a ajuns aşa cum ar trebui, în condiţii normale şi cu o prezentare adecvată în toate colţurile ţării, pentru că aşa cum ştim este invazie de fructe aduse de peste hotare.

Trei proprietari… la un rând de pomi

– Există la noi ideea că mergem numai la cules mai ales când vine vorba de pomicultură sau viticul-tură. Dacă am plantat pomul el este obligat să ne dea rod. Cum stau lucrurile în lumea largă?

– Activitatea în pomicultură – ca şi celelalte din agricultură în general – este practicată pentru a da profit, altfel nu se poate. La noi, după Revoluţie marile suprafeţe, cca 120 mii de ha care existau în CAP-uri, au fost redate proprietarilor. Din nefericire, şi cunosc cazuri chiar în Dâmboviţa, s-a întâmplat ce pe un rând să fie şi trei proprietari. Ce tehnologie puteau să aplice aceştia pe o asemenea suprafaţă?

Aş spune că la noi necazul mare după '89 a fost că s-a aplicat teoria mersului de la sine. Oamenii şi-au recuperat pământurile, dar nu au dispus de uneltele necesare ca să-l muncească: nu au avut un plug, o pompă de stropit, ca să nu mai vorbim de un capital de lucru. Din nefericire, în această perioadă s-au defrişat din patrimoniul pomicol cam 150 mii ha, cel mai afectat fiind mărul care fusese plantat pe terenurile plane, mai bune. Oamenii s-au gândit să obţină o recoltă mai rapidă şi au pus în loc porumb, cartofi şi altele, deşi dacă am analiza din punct de vedere economic nu se compară ce produce o livadă cu ce obţinem dintr-un hectar de cultură mare. Raportul de rentabilitate este de 20 la 1.

– În intravilanul aşezărilor rurale cu deosebire, deci dincolo de exploataţiile industriale, mai sunt pomi fructiferi?

–Din fericire această pomicultură de grădină, să-i spun aşa, s-a mai menţinut deşi, dacă ne luăm după statistici, noi produceam cândva în jur de 16 milioane de pomi anual pentru a-i planta, iar la ora anuală să ştiţi că pepinierele noastre produc cca 1,5 milioane de pomi. Iar aceştia în mare parte au fost plantaţi în grădini. Aş vrea să subliniez că există câteva livezi moderne în ţară cum este cea de la Ip, judeţul Sălaj, care aparţine unui pensionar fost miner şi care a plantat 10 ha de măr în sistem superintensiv, acoperite cu plasă antigrindină, dar mai avem în Brăila, la Lacu Rezi, în Bacău şi cam acestea ar trebui să fie modelele de urmat.

Minister al Agriculturii fără direcţie pomicolă

– În trecut, cei care sunt de bună credinţă îşi amintesc, aveam câteva bazine pomicole de mare productivitate în zona Caransebeşului, Baia Mare, Bistriţa, Dobrogea..., dar toate au dispărut în neant.

– Am putea să spunem că ne găsim aproape la zero şi trebuie să facem ceva pentru a dezvolta şi moderniza pomicultura românească. În acest context noi, membrii Societăţii Române a Pomicultorilor, ne-am străduit, am făcut demersuri la toate guvernele care s-au perindat, dar fără succes. Am venit cu propunerea să realizăm noi strategia, conceptul şi să le punem în aplicare. De altfel, fac o mărturisire. Eu, lucrând la Voineşti vreo 20 de ani, în 1976 am fost adus la Bucureşti pentru a conduce direcţia de pomicultură din cadrul Ministerului Agriculturii.

Am stat un an de zile şi mi-am dat seama că de aici nu pot să fac nimic şi atunci am luat din minister direcţia de pomicultură cu salariaţi cu tot - 30 de oameni - şi ne-am integrat la Piteşti în cadrul Institutului de Pomicultură de la Mărăcineni. Aşa se face că în perioada 1977-1982 am proiectat 50 mii de ha de livezi cu irigaţii şi cu tot ce a trebuit, deci a fost un fel de descentralizare. Şi acum se vorbeşte de descentralizare, dar dacă ar fi să iau pe cineva din minister nu aş avea pe cine pentru că la pomicultură nu cunosc o persoană de aici cu care să pot vorbi...

Vremuri demult apuse…

– Pentru că vorbeam despre realizările pe care pomicultura românească le-a consemnat la un moment dat, materialul săditor pe care l-a produs ţara noastră era competitiv?

– În 1977, constatând că nu dispunem la măr de portaltoi pretabili pentru o pomicultură intensivă, am adus din Olanda marcote din MM106, M 9 şi M26 şi am înfiinţat 220 ha de marcotiere. După 5 ani am făcut deja export de portaltoi din aceste marcotiere în Germania de Est. Am avut 42 de pepiniere pe timpuri, toate făcând parte din cadrul Staţiunilor de cercetări care preluau tot ceea ce era nou de la cercetare atât ca sortiment cât şi ca tehnologie de producere şi putem spune că produceam necesarul nostru şi nu a fost nevoie să facem import. Ba mai mult, la căpşun făceam import de stoloni din Polonia, dar am ajuns să-i producem şi pe aceştia în cele 1.000 ha de stoloniere înfiinţate în ţară, care din păcate s-au dus şi ele.

– Îmi aduc aminte că târgul de căpşuni de la Satu Mare devenise o tradiţie şi îmi mai amintesc, pentru că dvs. aţi lucrat la Voineşti, de câteva soiuri de măr extraordinare. Ce ionatane se obţineau acolo… Astăzi ce se mai întâmplă la Voineşti?

– Dacă vorbim de plantaţiile producătorilor ele există încă, dar sunt îmbătrânite şi chiar ionatanul are probleme cu anumite boli în cursul vegetaţiei, dar în special la păstrare, iar pentru a îmbunătăţi acest aspect trebuie lucrat la tehnologia de producere. Din păcate, miracolul aflat în mijlocul livezilor de la Voineşti, staţiunea pomicolă, se află într-o situaţie dramatică. A rămas cu o suprafaţă mică, are datorii la bănci, iar colectivul mai numără câţiva oameni care trăiesc efectiv de azi pe mâine. De altfel, se întâmplă şi aici ceea ce s-a petrecut şi în celelalte staţiuni pomicole şi nu numai.

De la sămânţă la magazin e cale lungă…

– În prezent, lipsa de apetit a investitorilor pentru acest domeniu este cauzată şi de costurile mai mari de înfiinţare şi întreţinere sau pur şi simplu am uitat de ramura aceasta?

– Eu nu cred că acest lucru se întâmplă numai din cauza costurilor pentru că ele pot fi făcute etapizat, dar nu a existat un organism care să se preocupe. Statul pur şi simplu şi-a luat mâinile după acest sector. Dacă la grâu semeni grâu, iar la anul dacă nu-ţi convine pui alt soi, în pomicultură o strategie se pune în practică în cam 8-10 ani. Fără cineva care să coordoneze sortimentul, dar mai ales partea de comerţ, fără o coerenţă în acest sens, pomicultura nu are cum să răzbată. Trebuie să cădem de acord cu producătorii, cu pepinieriştii, cu retailul şi să creăm un organism, un grup interprofesional care să coordoneze întreaga filieră pomicolă, de la sămânţă până la magazin.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:

1012

Comentarii

1. Bogdan Fottescu -- (20-April-2012)Detin cca 30 ha de livada in jud. Dolj.
Componenta guvernamentala a subventiiei pe suprafata pt. livada e 0 !
Cheltuielile insa sunt din ce in ce mai mari, costul pesticidelor si a carburantului crescand constant. taxa pt. drumuri inclusa in costul carburantului este abuziva! Ce treaba are de ex. motocoasa cu drumurile?
Descurajarea producatorilor o consider ca fiind un act de sabotare a economiei nationale!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

popas-la-rasca_l1329.html

Popas la Râşca

Departe de drumul celebrelor mănăstiri bucovinene arhicunoscute (Voroneţ, Suceviţa etc.), la jumătatea distanţei dintre Târgu-Neamţ şi Fălticeni se face trecerea către comuna suceveană Râşca. Iar de aici, de la şosea, sunt numai 12 km până la ctitoria lui Petru Rareş – mănăstirea Râşca. Mai jos, la Bogdăneşti, fiinţa încă din vremea lui Bogdan I Voievod una dintre cele mai vechi ctitorii ale Moldovei.

Distrusă la începutul sec. al XVI-lea de invazia tătară, aceasta se va muta mai la deal, pe apa Râşcăi, într-o nouă zidire care va rezista numai trei decenii, până la trecerea prin Moldova a lui Soliman Magnificul, la 1541. Va fi însă refăcută de Petru Rareş, potrivit pisaniei de la anul 7050 de la întemeierea lumii (1542). De notat că, în acelaşi an, Petru Rareş, potrivit cronicarului Grigore Ureche, „săvârşea Mănăstirea Pobrata“ şi „istovea Dobrovăţul“.

Deşi ruinată şi jefuită succesiv de năvălitori, mănăstirea Râşca va răzbi în timp până astăzi. Călătorul va găsi acolo, pe lângă pictura de epocă bine conservată, mormintele episcopului Macarie (1558) şi Doamnei Anastasia, mama lui Alexandru Lăpuşneanu.

Pelerinaj la Slătioara

Tot în comuna Râşca s-au construit de-a lungul vremii şi alte mănăstiri. Cea mai importantă dintre ele este aceea a Mitropoliei Ortodoxe de Calendar Iulian de la Slătioara, cu hramul Schimbarea la faţă din satul Slătioara. Înfruntând prigoana, Sfântul mitropolit Glicherie înălţa aici la 1948 noua ctitorie.

În fiecare an, la sfârşit de iunie, credincioşii vin să-i cinstească memoria. Şi în acest an, înfruntând vremea ploioasă, sute de pelerini au participat la slujba sfântului. Pe lângă mitropolitul Vlasie Mogîrzan şi episcopii cultului, a fost prezent la ceremonie şi mitropolitul Chiprian al Bisericii Ortodoxe de stil Iulian din Grecia. Autorităţile locale, în frunte cu primarul comunei Râşca, nu au lipsit de la eveniment.

Miron Ştefănescu

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
672

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Porcul - istorie şi legendă

Strămoşul porcului sălbatic a apărut pentru prima oară în oligocen, cu 25 milioane de ani în urmă. Cu circa 5.000 de ani î.Hr. au apărut primii porci domestici în Asia de Sud-Est, în Mesopotamia şi în Egipt. În Egiptul antic porcul era închinat zeului Seth, un demon rău. Tot egiptenii sunt cei care au inventat o „îndeletnicire“ originală pentru porci: le legau botul şi le dădeau drumul pe câmpurile însămânţate cu cereale pentru a călca boabele şi a le îngropa în pământ.

Porcii au un văz bun, un auz şi mai bun şi un deosebit simţ gustativ şi olfactiv. Mirosul este excelent şi are mare importanţă pentru căutarea hranei în pământ. În unele regiuni se folosesc şi astăzi porci pentru căutarea trufelor (ciuperci în formă de cartof care cresc în pământ). Pădurile de stejar din Perigord (Franţa) sunt cunoscute în toată lumea prin bogăţia lor în trufe care se află la 10-30 cm sub pământ şi au un puternic miros de ciuperci. Prin administrarea unor cantităţi mici de trufe porcilor tineri ei „învaţă“ gustul acestora. După o scurtă perioadă de ucenicie devin experimentaţi, putând să descopere trufele chiar şi sub un strat de zăpadă de 10-20 cm, reuşind să strângă până la 30 kg de trufe pe zi.

Porcul preferă mai ales gustul dulce şi sărat. Dacă furajul are gust mai puţin plăcut, pentru a-i mări consumabilitatea i se poate adăuga o substanţă dulce.

Originea raselor

Formarea fiecărei rase de porci îşi are propria istorie. Astfel, porcul de Bazna a rezultat din încrucişarea rasei Mangaliţa cu rasa Berk, efectuată în jurul anului 1872, în localitatea Bazna de lângă Mediaş. În acest timp un grup de ingineri englezi, care lucrau la calea ferată ce se construia în Transilvania, au adus cu ei porci din rasa Berk, pentru a avea în permanenţă carne fragedă pentru consumul propriu deoarece rasa Mangaliţa care se creştea în zonă era mai tardivă, iar carnea mai puţin fragedă.

O pereche din aceşti porci a fost donată lui François Erlich, fost administrator al Staţiunii Climaterice Bazna. Scroafa donată a murit, iar vierul a fost folosit la monta scroafelor Mangaliţa. Metişii rezultaţi din această încrucişare stau la baza formării porcului Bazna. Evoluţia rasei a continuat cu înfiinţarea unui nucleu de selecţie la Şcoala Sătească de Agricultură din Mediaş, fapt ce a contribuit mult la îmbunătăţirea efectivelor de porci Bazna din zonă.

Cea mai răspândită rasă de porci de pe continentul american este Duroc, numită iniţial Duroc-Jersey, care se crede că a luat naştere prin selecţia porcilor roşii foarte răspândiţi încă de pe la 1800 în statele New York, New Jersey şi altele. „Duroc“ provine de la numele unui armăsar renumit pe care îl avea un fermier ce creştea şi porci, iar „Jersey“ de la denumirea statului respectiv. Porcii din rasa Duroc au o bună robusteţe şi precocitate, prolificitate ridicată, prezentând cea mai bună conformaţie pentru producţia de carne. La noi, s-au importat pentru prima dată în anul 1968 la Staţiunea Gorneşti, de unde s-au difuzat şi în alte unităţi de selecţie.

De ce grohăie porcul?

Din America să revenim pe meleagurile noastre cu o legendă despre porc. Se spune că, după ce Dumnezeu a creat toate lighioanele, le-a adunat în faţa Sfântului Divan şi a spus fiecăreia soarta ce-o va avea pe lume. A spus calului că îl va ajuta pe om, că va fi călărit de acesta, va fi îmbrăcat în zale şi dus pe câmpul de bătălie. Câinelui i-a spus că va păzi casa omului, va fi hrănit, va fi bătut şi mângâiat de acesta. Şi aşa, cu fiecare lighioană în parte.

Porcul, săracul, când îi ajunse rândul şi auzi ce soartă are, începu să grohăie de nemulţumire. Drept pedeapsă pentru lipsa de ruşine, Dumnezeu i-a sorocit să grohăie toată viaţa lui ca un nemulţumit. De aceea, de atunci porcul grohăie, fie sătul, fie flămând, şi scurmă pământul căutând ceea ce-i lipseşte, adică ruşinea.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
5225

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Porcul românesc guiţă în limbi străine > REVISTA LUMEA SATULUI

Porcul românesc guiţă în limbi străine

Mai mult de un veac le-a trebuit cercetătorilor români să lucreze pe rasele de porci autohtone şi străine pentru a obţine un nucleu genetic a cărui diseminare să apropie fermele şi complexele româneşti de performanţele celor occidentale.

Ce-i drept, au fost şi cazuri în care practicienii precum cei de la Beregsău au devansat prin activităţile proprii de ameliorare realizările cercetătorilor de la institutul de la Periş, dar ştiinţă adevărată la porcine au făcut doar cei care stăpânesc cel mai bine tainele geneticii. Spre mândria celor de la Periş, au reuşit acest lucru. Ce a urmat după 1989 echivalează cu distrugerea fondului genetic autohton. Practic, astăzi porcul românesc guiţă în limbi străine

De la liniile pure la primul hibrid

În perioada 1987-1989 s-au definitivat cele mai importante lucrări:

- crearea şi omologarea liniilor româneşti de porci Landrace de Focşani, Marele Alb de Gorneşti, cu performanţe la nivel european, adică prolificitate de 0,9-11,7 purcei la o fătare;
- rasa Hampshire, specializată pe linie paternă, cu un consum specific de 2,8 kg spor;
- rasa Duroc, specializată pe linie paternă, cu greutate de 97-02 kg la vârsta de şase luni, cu consum specific de 2,79- 2,89 kg/kg spor;
- crearea Liniei Sintetice-345 Periş pentru producerea vierului terminal, cu viteză de creştere şi cu procent de ţesut muscular superior de 52%-53%;
- hibridul comercial – Periş PERHIB, produs din încrucişarea vierilor sintetici cu scroafe F1, realizează în condiţiile actuale de creştere greutatea de 100 kg la vârsta de 210 zile;
- reproducători rezistenţi la stres;
- elaborarea de scheme de încrucişare şi testare a raselor şi liniilor.

Impactul restructurării

Scăderea numerică a efectivelor de porcine din România a făcut să nu se mai solicite materialul genetic produs de institut şi staţiuni. Totuşi, în noile condiţii cercetările au continuat în sectorul de cercetare unde s-au înregistrat următoarele:

- crearea Liniei Sintetice LSP-2000 cu procent de 53-54 carne macră în carcasă şi a hibridului Perhib 2;
- primele lucrări de implementare a sistemului EUROP în clasificarea şi valorificarea carcaselor;
- s-a elaborat primul manual al clasificatorului de porcine;
- ameliorarea populaţiilor Marele Alb şi Landrace, prin perfecţionarea metodelor de selecţie şi utilizarea noilor procedee matematice în estimarea valorii de ameliorare.

Tehnologiile, atâtea câte au fost

- tehnologii de însămânţări artificiale pentru sistemul industrial de exploatare;
- tehnologii integrate de întreţinere a scroafelor gestante, a scroafelor cu purcei în maternităţi, a tineretului porcin în creşă şi a porcilor la îngrăşat;
- boxe de fătare cu caracteristici tehnice îmbunătăţite pentru înţărcare la 42 de zile;
- boxe la sol modernizate pentru tineretul porcin.

Începutul sfârşitului în cercetare

− Domnule director Zenici, înţelegem că perioada postdecembristă a fost una cu mari modificări la unitatea de la Periş.

− Într-adevăr, ultimii 20 de ani au însemnat o serie de transformări, nu dintre cele mai bune în institut. Şi mă refer aici la faptul că perioada postdecembristă coincide cu declinul cercetării în domeniul suinelor. În 1998 toate complexele de selecţie şi testare care intrau în componenţa institului sunt separate de acesta. Motivul primordial pentru care această stare de fapt a început să se concretizeze a fost scăderea drastică a efectivelor de porcine în ţara noastră. În condiţiile acestea a scăzut şi cererea de material seminal. Astfel, am fost nevoiţi să restrângem aria de activităţi în cercetare. Este un lucru grav şi care nu va rămâne fără repercusiuni negative asupra ţării noastre.

− Ce s-a întâmplat, totuşi, cu activitatea de cercetare din cadrul unităţii?

− Deşi cercetarea, după această perioadă, nu s-a mai făcut la un nivel intensiv, au fost împlinite realizări. Printre acestea se numără crearea hibridului Perhibrid 2 şi a Liniei Sintetice, cu procent de aproximativ 54% carne macră în carcasă. Prin perfecţionarea metodelor de selecţie şi utilizarea noilor procedee matematice în estimarea valorii de ameliorare s-a reuşit ameliorarea populaţiilor Marele Alb şi Landrace.

A fost continuat procesul de îmbunătăţire a tehnologiilor de însămânţare artificială, s-au stabilit tehnici de apreciere a capacităţii de reproducţie a vieruşilor candidaţi la însămânţarea artificială. La momentul actual, în Romsuintest SA Periş mai există un singur segment de cercetare, şi anume Departamentul de Cercetare-Dezvoltare.

Cercetarea ştiinţifică, doar la nivel de teorie

− Aşadar, în România cercetarea în domeniul porcinelor nu mai este o prioritate.

− Din nefericire, acesta este adevărul pur. În România nu mai există cercetare în acest segment. Dincolo de faptul că am irosit un potenţial extraordinar, am ajuns astfel să fim la mâna cercetătorilor străini. Un lucru deloc demn pentru o ţară care a avut atât de multe reuşite în cercetare şi care cu ceva timp în urmă producea material genetic de mare valoare.

Acum principalul scop al unităţilor specializate pe creşterea porcilor este acela de a obţine profit. Acelaşi lucru se întâmplă şi în cadrul Romsuintest. Este drept că cercetările ştiinţifice de interes naţional pot fi efectuate în cadrul departamentului specializat de aici, dar asta doar în condiţiile în care sunt asigurate venituri provenite din desfăşurarea activităţilor menţionate. Nu se mai pune preţ pe valoarea incontestabilă a cercetătorilor români, iar cercetarea se face acum doar dacă rezultatul este unul care poate fi măsurat în bani.

− Se prevăd, totuşi, perspective pentru revenirea pe linia de plutire a cercetării în creşterea suinelor.

− Teoretic, totul este posibil. Dar pentru asta este nevoie, în primul rând, de un interes care să nu fie bazat pe raţiuni de ordin economic. Pentru a mai putea face cercetare în România trebuie să ne adaptăm la noile condiţii.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
2161

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Portofoliu vast pentru recolte bogate

Recent, în cadrul unui eveniment desfăşurat între localităţile Ciochina și Andrășeşti (Ialomița), Pioneer Hi-Bred România a prezentat, în prezenţa a peste o sută de fermieri din județele Călărași, Ialomița și Constanța, portofoliul de hibrizi pentru următorul an agricol.

„În grupa rapiţei de toamnă, singura tehnologie tolerantă la erbicid şi fără a fi vorba de OMG, disponibilă pentru rapiţa de ulei, este sistemul de producţie tip Clearfield, la care se utilizează erbicidul Cleranda, cu conținut de 17,5 g/l imazamox și 375 g/l metazaclor, în cantitate de 1,5-2,0 l/ha. Acesta trebuie administrat împreună cu Dash, 1 l/ha. Hibrizii noștri se numesc PX100CL și PT200CL. Astfel, buruienile vor putea fi controlate total" – a declarat Maria Cîrjă, director marketing la Pioneer Hi-Bred România. Potrivit explicațiilor sale, momentul aplicării noului erbicid depinde de stadiul de vegetaţie al buruienilor şi mai puţin de faza de vegetaţie a rapiţei, de regulă când buruienile au 2-3 frunze.

Tot la acest eveniment, au fost prezentaţi hibrizii de porumb și floarea-soarelui pentru sezonul 2013. „La floarea-soarelui, venim cu tehnologia Clearfield, cu hibrizi rezistenți la erbicidul Pulsar. Este vorba despre P64LC53. De asemenea, continuăm cu tehnologia Express, cea mai utilizată în România. Hibrizii care se pretează la această tehnologie sunt P64LE19, P64LE20 și P64LE25, toleranți la erbicidul sulfonilureic Express" – a afirmat Cîrjă, care a continuat cu prezentarea hibrizilor de porumb.

„PR36V74 este unul dintre cei mai intensivi hibrizi de porumb din România, cu sistemul radicular bine pus la punct. Menționez că PR36V74, în condiții de teren irigat, produce 19-20 t/ha, cu o tehnologie ca la carte. Mă refer la azot 140 kg/ha și fosfor 80-90 kg/ha substanță activă, sol bine prelucrat și condiții bune de semănat" – a declarat directorul de vânzări.

Alături se afla PR35F38, un hibrid considerat cămila deșertului, datorită rezistenței mari la secetă. Este mai recomandat în special fermierilor care nu au posibilitatea să irige terenurile. În condiții de bună tehnologie, potențialul lui este de 15-16 t/ha.

PR36K67 este, de asemenea, unul dintre cei mai performanți hibrizi folosiţi şi în tehnologiile intensive, cu randament ridicat, de 19-20 t/ha, dar nu se pretează cultivarea lui decât dacă i se poate asigura apă.

Date tehnologice

Tehnologia practicată la nivelul fermei nu a inclus nicio lucrare suplimentară și nici irigare. Hibrizii au fost semănați pe 17 aprilie. Fertilizarea s-a făcut numai în toamna anului trecut, cu 200 kg/ha de îngrășăminte complexe, NPK 18-46-0, sub arătură. În primăvară, nu s-a mai administrat azotat de amoniu.

Dacă îngrășământul s-ar fi dat odată cu semănatul, plantele ar fi consumat cel mult 35% din fosfor, restul rămânând în sol. Adâncimea de semănat a fost de 5 cm, cu aproximativ 61.000 de semințe/ha. În cadrul asolamentului, recomandarea este ca floarea-soarelui să revină pe aceeași parcelă, numai după cinci ani,

pentru a reduce la maximum incidența de boli.
Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
1143
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

porumbeii-dincolo-de-simbolul-prieteniei...

Porumbeii, dincolo de simbolul prieteniei

Cerul era colorat în nuanţe de gri, iar soarele şi norii albi de postav lipseau. Nimic nu părea să înveselească peisajul trist care mi se dezvăluia, când deodată, spre culmile văzduhului, s-a înălţat un stol de porumbei albi. În zborul lor armonios îi putem asemui cu o năframă de mătase purtată de vânt. Formau un grup perfect în care fiecare ştia cum să-şi sincronizeze bătăile aripilor şi cum să planeze fără să modifice ritmul autoimpus al celorlalţi companioni de zbor.

Zburau lin, pentru ca mai apoi să pară că au pierdut vântul ce îi ajuta să plutească. Dar căderea lor voită spre pământ era doar o acrobaţie menită să încununeze un zbor şi mai îndrăzneţ spre limitele cerului. Imaginea lor boemă contrasta cu tot peisajul deasupra căruia zburau. Dar a existat şi o vreme când, în locul clădirilor, erau doar câmpii sau munţi sălbatici, iar porumbeii erau mesagerii noştri cutezători. Erau păsări într-adevăr nobiliare, pentru că purtau în pliscul lor scrisorile tainice ale stirpelor regale.

În competiţie cu tehnologiile civilizaţiei

Rolul lor crucial în comunicarea interumană s-a pierdut însă cu trecerea vremurilor, tehnologia înlocuind zborul porumbeilor poştaşi. Dar pasiunea şi aprecierea oamenilor pentru păsările cerului au rămas şi le-au asigurat un loc sigur în viaţa noastră. Astăzi, porumbeii sunt folosiţi în concursuri sportive, iar columbofilia se dovedeşte a fi un hobby care depăşeşte, după cum ne-a mărturisit domnul Hamza Valeri, preşedintele Uniunii Columbofililor Profesionişti din România, barierele culturale sau politice.

Potrivit domniei sale, fascinaţia pe care porumbeii o exercită asupra oamenilor este foarte puternică, motiv pentru care aproape în toate colţurile lumii există crescători pasionaţi de porumbei destinaţi sporturilor de gen. În ţara noastră, în cadrul Federaţiei Crescătorilor de Porumbei din România, Federaţiei Columbofile Române şi Uniunii Columbofililor Profesionişti din România, sunt 12.000 de membri şi aproximativ 1.600.000 de mii de porumbei voiajori înregistraţi cu inele genealogice.

O preponderenţă crescută a columbofililor se face simţită în vestul Europei ,unde concursurile se desfăşoară pe distanţe medii sau lungi şi atrag crescători celebri de porumbei poştaşi. Capaci-tatea lor de adaptare a făcut ca acest sport să se desfăşoare şi în ţări cu specific climatic diferit, precum China, unde statisticile relevă un număr de 300.000 de mii de columbofili, Arabia Saudită, Canada sau SUA.

Loialitatea voiajorului înaripat

Porumbelul voiajor, în opinia domnului Hamza, trebuie privit ca un animal de rasă, atât pentru aptitudinile sale deosebite, dar şi ca o recunoaştere a muncii de selecţie în baza criteriilor sportive, care a asigurat perpetuarea descendenţilor doar din liniile foarte sănătoase şi rezistente.

Porumbelul voiajor poate fi definit ca un învingător şi ca un prieten înaripat loial al omului. Apartenenţa lui faţă de noi primează atât de puternic, încât această pasăre ce are, de altfel, nevoie de multă libertate, străbate sute, poate mii de kilometri pentru a se întoarce la locul unde a fost crescut. Aceştia sunt înzestraţi cu o zestre genetică deosebită, lucru ce le conferă puterea de a suporta eforturi foarte mari. Iar atunci când sunt antrenaţi adecvat, forţele lor se dublează. O formă fizică foarte bună le permite porumbeilor voiajori să se întoarcă de la distanţe foarte mari la crescătoria lor cu o viteză între 60 şi 120 km pe oră.

De cele mai multe ori, voinţa lor de fier îi determină să se întoarcă acasă înainte de căderea serii, cazurile în care aceste păsări excepţionale înnoptează în altă parte fiind foarte rare.

Valoarea pecuniară la care poate fi estimată un porumbel voiajor poate varia, în funcţie de aptitudinile sale sportive, între 300 şi 10.000 de euro. În afară de rolul pe care aceste păsări îl joacă în concursurile columbofile, ei au puterea de a crea ţării noastre o imagine plăcută, idilică. Prin prieteniile pe care crescătorii români le leagă cu columbofilii din ţările europene avem şansa de a dovedi capacitatea noastră de a obţine performanţe sportive.

Distanţele pe care porumbeii voiajori sunt nevoiţi să le parcurgă în cadrul concursurilor sportive sunt între 100 şi 1.000 de kilometri.

Boxa de lansare

Departe de a fi un sport lipsit de rigurozitate, competiţiile în care sunt folosiţi porumbeii poştaşi presupune foarte multă atenţie din partea organizatorilor. Primul pas în organizarea concursurilor constă în stabilirea unor planuri de zbor. În funcţie de locaţia aleasă, porumbeii sunt duşi către locul de lansare. Drumul lor către această destinaţie trebuie să fie unul ferit de pericole şi incidente neplăcute, de aceea maşinile cu care sunt transportaţi sunt special concepute pentru acest transport, iar boxele în care sunt închişi „concurenţii“ sunt sigilate. Un element foarte important care condiţionează desfăşurarea competiţie este şi vremea. În cazul în care aceasta este potrivnică, dacă bate vântul sau este ploaie, porumbeii nu vor fi lăsaţi să zboare.

Unul dintre cele mai importante evenimente de acest gen este Expoziţia Columbofilă Naţională a României, organizată o dată pe an, în cadrul căreia participă şi preşedinţi de federaţii ale unor ţări dezvoltate economic şi columbofil, precum : Belgia, Olanda, Germania, Italia, Austria etc.

Olimpiada Internaţională Columbofilă se organizează de două ori pe an şi reprezintă cea mai mare manifestare columbofilă, ocazie cu care este prezentat lotul sportiv cu cei mai valoroşi porumbei ai fiecărei ţări. Potrivit domnului Hamza, performanţele noastre sportive în materie de columbofilie sunt demne de toate aprecierile, asta pentru că lotul României a obţinut de fiecare dată medalii şi locuri meritorii.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
2733

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. Hamza Valeri -- (8-December-2009)Pe 12 Decembrie 2009 are loc la Targoviste Expozitia Nationala Columbofila UCPR .

Vor fi expusi cei mai buni 500 porumbei la toate categoriile de distanta.

Date suplimentare le gasiti pe site-ul nostru.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ea8f1

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

porumbul-in-viziunea-unui-mare-agronom_3...

Porumbul, în viziunea unui mare agronom > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPorumbul, în viziunea unui mare agronom

Literatura de specialitate din domeniul agriculturii s-a îmbogăţit recent cu o lucrare de mare referinţă în sprijinul dezvoltării agriculturii noastre, în sprijinul fermierilor, al specialiştilor din învăţământ şi cercetare ştiinţifică. Este vorba despre lucrarea „Porumbul.

Să valorificăm cât mai bine potenţialul de producţie ridicat al hibrizilor Pioneer“, elaborată sub coordonarea dr. ing. Alexe Lăzăroiu, unul dintre marii agronomi ai României.

Studiul pune la dispoziţia agronomilor date, informaţii, rezultate şi concluzii ale cercetării ştiinţifice efectuate în România, ale cercetărilor efectuate în Statele Unite şi în ţări europene, precum şi din experienţa şi activitatea ştiinţifică de cercetare şi de producţie a autorilor. Se prezintă noutăţi tehnologice de mare eficienţă şi cu aplicabilitate în condiţiile zonelor agricole din ţara noastră.

Ea urmăreşte ca, prin cunoaşterea în detaliu a biologiei porumbului, a caracteristicilor şi particularităţilor hibrizilor, îmbinată cu cunoaşterea noutăţilor în tehnologie, fermierii să realizeze culturi a căror recoltă să se apropie cât mai mult de potenţialul biologic al hibrizilor cultivaţi; să ofere şansa fermierilor să profite de potenţialul de producţie remarcabil al hibrizilor Pioneer.

Ceea ce este important de subliniat este caracterul practic al studiului. Prezentările şi explicaţiile teoretice care se fac urmăresc o mai bună înţelegere de către cititori a biologiei plantei de porumb, a cerinţelor acesteia în diferite faze de creştere şi de formare a recoltei ca, în final, să poată stabili şi aplica măsuri tehnologice prin care să se asigure recolte cât mai apropiate de potenţialul biologic al hibrizilor Pioneer.

În paralel, în lucrare se arată care sunt acele verigi tehnologice performante şi care sunt mijloacele de realizare a acestora în condiţiile concrete din România, pentru a obţine producţii mari de porumb.

Cei care doresc o asemenea lucrare de excepţie se pot adresa la telefoanele: 0722/996.525 sau 0722/217.541.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
937
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Porumbul se seamănă devreme

Cunoscut drept unul dintre cei mai buni tehnologi din zona sa, inginerul Popescu Nicolae cultivă 1.450 ha în comuna Albeşti, Ialomiţa. Deşi într-o zonă aridă şi fără posibilităţi de irigare unde cel mai bine se pretează păioasele şi rapiţa, inginerul se ambiţionează să cultive an de an şi câteva zeci de hectare de porumb. El condiţionează reuşita culturii de însămânţarea cât mai timpurie a acestuia, încă din prima decadă a lunii aprilie. Atât pentru a beneficia din plin de aportul precipitaţiilor căzute în iarnă, mai ales sub formă de zăpadă, cât şi pentru ca plantele să aibă bobul format când intră în perioada de secetă.

O cultură care mulţumeşte mereu

În ultimii ani a semănat numai hibrizi marca Pioneer, în mod deosebit hibridul semitardiv Florencia la care a obţinut cele mai bune rezultate în condiţii de secetă. În general are în vedere hibrizii cu o perioadă de vegetaţie mai lungă, mai rezistenţi, dar şi cu un potenţial ridicat de producţie. Fermierul are totuşi grijă să amplaseze cultura pe terenurile cu aport freatic şi pe suprafeţe mai mici decât la rapiţă şi păioase. În aceste condiţii, într-un an cu precipitaţii slabe a obţinut producţii de circa 7 t/ha, iar anul trecut, când regimul hidric a fost mai favorabil acestei culturi, a obţinut o medie de 8,5 t şi chiar a avut sole şi cu 11 t/ha. „Dar porumbul, spune el, este o cultură care ne satisface întotdeauna, iar anul trecut în mod deosebit, pentru că s-a vândut la un preţ bun. Am avut însă grijă să-l fertilizăm şi să menţinem terenul curat“, afirmă inginerul.

Îngrăşămintele, ca starter

Pentru a creşte eficienţa lucrării de fertilizat, inginerul vrea să renunţe la utilajele de împrăştiere în masă. În acest sens, anul acesta a achiziţionat o semănătoare cu discuri şi cu fertilizator. Astfel cantitatea de îngrăşăminte administrate va scădea, acestea urmând să fie aplicate de acum sub formă de starter, pe rândul însămânţat. În plus, cu ajutorul acestui utilaj ele vor putea fi aplicate şi în timpul perioadei de vegetaţie. Prin urmare, va aplica îngrăşăminte mai puţine, dar mai eficient, pentru faptul că ele vor ajunge acolo unde planta le foloseşte mai bine.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
7165

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

porumbul-si-graul-raman-la-putere-in-jud...

Porumbul şi grâul rămân la putere în judeţul Bacău

Porumbul şi grâul vor rămîne şi în acest an culturile de bază în structurile agricole organizate de fermierii din judeţul Bacău, dar planul de culturi este puternic influenţat de condiţiile agrometeorologice de anul trecut şi chiar din iarna abia încheiată. Ca în multe alte zone din ţară, culturile de rapiţă au fost afectate de secetă şi de iarna grea, iar cei mai mulţi dintre cultivatori au optat pentru întoarcerea suprafeţelor şi semănarea lor fie cu floarea-soarelui, fie cu porumb. „Este încă prematur să vorbim de suprafeţe întoarse la rapiţă - ne-a declarat, la începutul lunii aprilie, Ioan Chiriac, directorul executiv al Direcţiei pentru Agricultură -, iar fermierii vor decide fiecare după propriile condiţii şi interese cum vor acţiona.“

Grâul a iernat în condiţii bune, pentru că îngheţul a venit târziu, prin ianuarie, şi a fost şi multă zăpadă. Probleme deosebite au fost la rapiţă. Plantele cu numai două frunze nu au rezistat, iar cele acoperite masiv de zăpadă s-au asfixiat. „Sigur vor fi suprafeţe importante întoarse la rapiţă, dar sunt alternative pentru reînsămânţare cu porumb sau cu floarea-soarelui, spunea Ioan Chiriac. Tendinţa generală este de a se însămânţa cu porumb, pentru că în ultimii ani a avut un preţ bun, iar producţiile pe suprafaţă au fost ridicate. Se vede şi din vânzările care se fac la marii integratori din agricultură“.

Din cele 13.500 ha de teren înfiinţate cu grâu în judeţul Bacău foarte puţine au fost compromise. Nu au apărut, încă, semnale din teritoriu că este altfel. La rapiţă însă, din 4.200 ha, circa 2.000 au intrat cu mari probleme în iarnă. „Cred că suprafaţa întoarsă va ajunge la circa jumătate, opina directorul Direcţiei Agricole. Dar fermierii cred că sunt mulţumiţi de acest procent, pentru că rapiţa este o cultură agricolă care aduce bani buni, imediat, fără cheltuieli mari. Producţia de rapiţă, în 2012, va fi mică în general peste tot, deci preţurile vor fi bune. Iar suprafeţele care pot da măcar 1.500 - 2.000 kg la hectar sunt de lăsat în cultură, pentru a se acoperi cheltuielile. Înlocuirea cu floarea-soarelui este o idee bună, dar deciziile aparţin fermierilor. Depinde ce posibilităţi de valorificare au. Poate unii pot vinde mai bine porumbul. Dar eu cred că ar trebui să se cultive şi floarea-soarelui, pentru că este un produs căutat pe piaţă.“

Rapiţa pierdută, compensată cu plante tehnice

Inginerul Mihai Pantelimon lucrează, în comuna Letea Veche, 340 ha. Circa 40 ha au fost cultivate cu rapiţă, pe care crede că le va întoarce integral. „Rapiţa cred că o vom întoarce pe cel puţin 80% din suprafaţă şi vom completa terenul cu floarea-soarelui, spune fermierul. Probabil că se va semăna mai multă floarea-soarelui la nivel naţional, având în vedere supra-faţa mai mică de grâu, plus circa 150.000 ha de rapiţă întoarse. Compensăm astfel tot cu plante tehnice.“ Familia Pantelimon deţine trei societăţi agricole, dintre care una în comunele Sascut şi Tătărăşti. Numai în Letea Veche cultivă, din toamnă, 60 ha cu grâu, iar diferenţa va fi cu porumb şi floarea-soarelui, ultima pe circa 50 ha.

„Cultura porumbului ne-a dat satisfacţie an de an, spune Mihai Pantelimon. Am reuşit să arăm, din toamnă, toată suprafaţa. Ninsorile din iarnă au acoperit o parte din deficitul de apă din sol, dar suntem pregătiţi material, cu îngrăşăminte, seminţe şi pesticide. Motorina o vom lua la preţul de piaţă, dar încă mai aşteptăm o confirmare a subvenţiei la motorină care să ne ajute, pentru că preţul carburantului este destul de ridicat. În Sascut şi Tătărăşti familia lucrează aproape 420 ha. Acolo s-au semănat 300 ha cu păioase, având în vedere specificul zonei şi potenţialul terenului. Dar vor fi cultivate şi 60 ha cu floarea-soarelui şi alte 60 ha cu porumb. Sămânţa pusă, deja, în parte, în pământ este numai de calitate, de la Pioneer şi KWS, iar la floarea-soarelui se va încerca şi brandul Clearfield, pentru floare cu o erbicidare mai bună. „Ceea ce aşteptăm acum – a mai precizat Mihai Pantelimon –, sunt ploile. Nu s-a acoperit deficitul de apă.“

Porumbul şi grâul bat plantele tehnice

Între Bacău şi Sascut, la Fărăoani, fermierii preferă în structura de culturi tot porumbul şi grâul, dar nu renunţă nici la rapiţă sau floarea-soarelui. Până acum au cultivat şi sfeclă de zahăr, dar spun că au fost dezamăgiţi de condiţiile de lucru cu fabrica şi cu statul. Subvenţiile la sfeclă, de exemplu, au venit foarte greu. Maria Antal lucrează, tot cu familia, 300 ha. Au accesat proiecte europene, au achiziţionat deja un tractor de 210 CP, la care pun remorcă şi plug reversibil. Au şi combină de recoltat, dar au depus alte două proiecte pentru a completa gama de maşini cu o combină şi un utilaj de fabricat peleţi din resturile vegetale de pe câmp. „Până acum – spune Maria Antal – am făcut toate lucrările la timp, dar am întors şi noi suprafaţa de rapiţă, pe 20 ha. În locul ei vom semăna floarea-soarelui. În structura de culturi avem orz, grâu (deja însămânţat), porumb, floarea-soarelui.

Anul trecut am optat pentru sămânţă Syngenta (la porumb), iar la grâu pentru un soi românesc, Arieşan, cunoscut de ani buni şi care ne-a dat satisfacţie, cu care am obţinut, în medie, cinci tone la hectar, dar pe un teren pe care abia l-am luat în lucru şi pe care mai avem de aplicat amendamente. La porumb mergem cu 8 - 10 tone la hectar. “Vecinii lor, fraţii Farcaş-Gherghina, Adrian şi Ciprian, lucrează circa 220 ha. „Condiţiile de mediu, spun ei, sunt aceleaşi, mergem pe aceeaşi structură de culturi şi folosim, în general, aceleaşi soiuri. Şi noi am avut 22 ha de rapiţă, pe care le-am întors şi ne vom orienta să înlocuim cultura cu floarea-soarelui. Cât de cât, mai scoatem din pagubă. Aşteptăm, acum, mai multă ploaie, să completăm rezerva de apă din sol.“

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
691

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 2c4ba

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

postasul-la-rang-de-sociolog-national_l8...

Poştaşul, la rang de sociolog naţional > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPoştaşul, la rang de sociolog naţional

Sunt convins că, pentru orice sociolog contemporan, pentru orice analist economic ori politic, cea mai credibilă şi mai autentică sursă atunci când e vorba de probat starea naţiunii o reprezintă poştaşul. Acest personaj dinamic, iscoditor, căruia nu-i scapă şi nici nu trebuie să-i scape nivelul de trai ori problemele sociale ale oricărei familii de români. El mai are apoi avantajul că vizitează casele românilor în mod permanent, putând să ofere cel mai competent studiu de piaţă. Spun toate acestea fiindcă, foarte adesea poştaşul meu, cel care mă serveşte cu corespondenţa la domiciliu, mi-a fost de mare trebuinţă atunci când a fost nevoie să-mi verific ori chiar să-mi fundamentez o concluzie cu privire la cum o duc ori ce cred cu adevărat românii.

Omul cu… mandatele

Deunăzi, aşadar, din vorbă-n vorbă ca de obicei cu poştaşul, acesta mi-a pus o întrebare lămuritoare pentru o radiografie a momentului despre cum trăiesc românii. Aşadar omul cu veştile, dar şi cu mandatele şi, esenţial, cu pensiile m-a chestionat despre cum poate trăi o familie cu 300 ori 450 de lei, cât reprezintă media pensiilor pe care cu propria-i mână le împarte la peste 2.000, să le zicem, beneficiari?

O ţară de asistaţi social

Tocmai pentru aceea nu înţelegea afirmaţia recentă a premierului român cum că, în ţara pe care o conduce, peste 13 milioane de oameni sunt asistaţi social. Observaţiile omului în uniformă mi s-au părut mai mult decât pertinente. Fiindcă în România criza economică, o maladie molipsitoare şi prin urmare răspândită în întreaga lume, aici la noi aşadar răul este guvernat de mai rău.

Un alt exemplu la îndemână

România nu poate accesa fonduri europene de peste trei miliarde de euro destinate agriculturii şi dezvoltării rurale fiindcă îi lipseşte orice strategie a relaţiilor celor care doresc să scoată carul la drum drept cu fauna mai mult decât rapace a industriei bancare.

Pentru că, se ştie, poţi promova un proiect viabil în esenţa lui numai dacă ai în buzunar banii necesari, ce vor fi decontaţi apoi din amintitele fonduri. Or, de unde să aibă bani fermierul român decapitalizat până la ruinare de un sistem păgubos şi păgubitor? Neştiinţă sau neputinţă?

Şi una, şi alta

Toate acestea în condiţiile în care lumea, populaţia Planetei Albastre are nevoie de hrană. De acum, numai cine nu vrea ori este rău intenţionat nu poate observa că produsele agricole au din ce în ce mai etichetat preţul aurului. A preface în bătătură propriul ogor, unul dintre cele mai fertile din Europa, tocmai această imagine oferă dovada neştiinţei şi, în consecinţă, a neputinţei. Dar şi a da de o parte cercetarea ştiinţifică, a sfida propriul popor, al cărui aur cenuşiu îmbogăţeşte acum multe ţări. Nu mai e vreme să orbecăim prin cotloanele prostiei. Vorba prietenului meu poştaşul. „Oamenii aşteaptă! Să nu mizăm niciodată pe răbdarea lor!“ Şi, esenţial, să nu-i credem proşti!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
556

Comentarii

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (17-November-2010)Să-i transmiteţi poştaşului din partea mea, că oamenii aşteaptă şi vor aştepta în continuare, degeaba! bineînţeles! Al doilea, oamenii de azi nu sunt aceiaşi din perioada inerbelică. Nu ştiu în ce vremuri s-a format ca personalitate poştaşul nostru, dar datele problemei s-au succedat şi schimbat cu repeziciune şi mult, încât acestea, au creat o stare de spirit socială amorfă,ternă şi încremenită. În rest poştaşul nostru rămâne desigur un sociolog ce-şi face datoria cu meticulozitate.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

postul-dincolo-de-perceptele-bisericesti...

Postul, dincolo de preceptele bisericeşti

Postul este uşa care se deschide în noi înşine către conştiinţă, către înţelegerea existenţei, către iubirea de sine şi iubirea de Dumnezeu.

Nu este doar un moft religios, nu este un surâs al orgoliului, ci o amplă şi extraordinară intervenţie personală asupra propriei vieţi. Căci postul înseamnă, înainte de orice, a înţelege noţiunea de exces. Noţiunea de plăcere şi de renunţare conştientă la plăcere.

Postul ne vorbeşte despre puterea nocivă a excesului de plăcere, în mrejele căreia ne pierdem trupul şi sufletul. Prea multă plăcere înseamnă şi multă durere. Plăcerea este o ispită fundamentală pentru noi, căci ea ne transformă într-un fel de vieţuitoare fără discernământ.

O adevărată ştiinţă a nutriţiei

Postul ne vorbeşte despre cauzele suferinţelor trupeşti şi sufleteşti în cel mai înalt grad posibil. Pe deasupra, ajutorul duhovnicesc neprecupeţit pe care ni-l dă, ne oferă şi o întărire a sănătăţii trupeşti, fiind recomandat ca atare chiar de ştiinţa medicală. Dacă ai mâncat prea mult este timpul să fii conştient că ai nevoie să mănânci mai puţin. Dacă ai mâncat prea multă carne, fii conştient că ar fi timpul să nu mai mănânci deloc pentru o vreme.

Însă postul adevărat constă nu numai în abţinerea voluntară de la mâncare şi băutură, ci într-o străduinţă neîncetată de a domina cu spiritul, cu voinţa, toate patimile şi poftele, instinctele şi pornirile inferioare ale trupului. Este un efort liber consimţit pentru înnoirea vieţii, pentru întronarea supremaţiei spiritului asupra trupului şi sufletului.

Dacă ai gândit prea mult rău pentru tine şi pentru altul, atunci propune-ţi ca în post să gândeşti numai de bine. Dacă ai fost egoist şi ai întors spatele celor care aveau nevoie de tine, acum e timpul să le dai o mână de ajutor. Acum poţi descoperi mulţumirea sufletească, împlinirea şi sensul vieţii tale.

Dezechilibrele se ascund în tot ce simţi, ce gândeşti, ce spui, ce faci în exces. Prin exces de plăcere atragi un exces de durere. A posti înseamnă a readuce armonia în trupul şi în sufletul tău. Până şi orgoliul ţi se face smerenie, până şi ura ţi se face iubire. Dacă în viaţă cauţi numai plăcerea, atunci ai să nimereşti negreşit în cursa ei.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
591

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c3056
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Postul mare la creştini

Doar ce vorbeam mai ieri despre Crăciun şi Revelion şi, iată, acum am intrat în postul Paştelui. E drept, vine şi devreme anul acesta Paştele, pe 4 aprilie. Gata, dacă e post, am scos din meniul zilnic carnea, lactatele şi ouăle şi ne axăm pe legume şi fructe. Nici nunţi – pentru cei care au hotărât să-şi pună pirostriile – nu se fac în post. Cum, de altfel, nu se fac nici în Săptămâna Luminată, cea de după Paşti, adică între 5 şi 10 aprilie.

Despre post

Să vedem: Postul Paştelui, Postul Mare sau Patruzecimea... Lung, greu şi aspru de ţinut pentru creştini. Practic, cele 40 de zile în care se posteşte simbolizează postul ţinut de Hristos înainte de începerea activităţii sale mesianice, dar şi primenirea sufletească a credincioşilor pentru Învierea Domnului. În cele două mii de ani de la Naşterea şi apoi Învierea lui Iisus, postul s-a ţinut, în diferite colţuri ale lumii, diferit. Adică nu întotdeauna a fost atât de lung şi nu la fel peste tot. Într-un timp, unii posteau doar în Vinerea Mare, alţii mai renunţau la carne şi sâmbăta dinaintea Paştilor. Exista şi o categorie care postea o săptămână sau două.

Cel mai lung post era la Ierusalim, unde credincioşii posteau două luni... Apoi, postul a fost împărţit în două: cel prepascal, care ţinea până la Florii şi cel pascal, care dura săptămâna dintre Florii, şi Paşti. Abia în secolul al IV-lea, după uniformizarea datei Paştilor, hotărâtă la Sinodul I Ecumenic, Biserica de Răsărit a adoptat postul de şapte săptămâni, aşa cum e, de fapt, şi azi.

Postul Mare începe de la lăsatul secului de brânză şi se termină în sâmbăta din Săptămâna patimilor. În secolele trecute, era bai mare dacă nu se ţineau toate posturile de peste an şi, cu atât mai mult, cel al Paştelui. De altfel, cu aceeaşi stricteţe se postea şi în zilele de miercuri şi vineri, căci, dacă nu se proceda astfel, urmau pedepsele. Doar cei foarte bolnavi aveau dreptul să încalce postitul.

Dacă e să vorbim doar despre mâncare, despre ceea ce, cum spun bătrânele de la ţară „bagi în gură“, nu şi despre răutăţile scoase pe gură. În post nu se înjura, nu se blestema, nu se făceau rele, nu se foloseau vase în care se făcuse mâncare de dulce, nu se făceau, de altfel, nici nunţi şi, conform canoanelor, nici relaţiile sexuale nu aveau loc. Postul din zilele noastre este indicat, dar nu obligatoriu. Mulţi creştini ţin prima şi ultima săptămână din post, în restul lui mâncând normal. Unii, cu criza asta, spun, când îi întrebi de post, că au ajuns să ţină în fiecare zi... Adică zilnic mănâncă fasole şi cartofi, nu mai ştiu culoarea şi gustul cărnii.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
636

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Postul-Mare-prilej-de-rugaciune-si-ierta...

Postul Mare, prilej de rugăciune şi iertare

Postul Mare de dinaintea Sfintelor Sărbători de Paşti este pentru foarte mulţi oameni o perioadă de reculegere şi de regăsire.

Se pare că acest ritual al postului se păstrează de multă vreme. Dacă la început postul însemna, de fapt, pregătirea persoanelor adulte din creştinismul primitiv, ce urmau să fie botezate de Paşti şi să intre în biserică, în timp a devenit mai mult decât atât. Pentru fiecare creştin în parte, postul este o formă de mulţumire adusă Mântuitorului nostru pentru jertfa pe care a făcut-o pentru noi.

Dar, pentru cei care vor într-adevăr să-L cinstească, postul presupune mai mult decât reţinerea de la anumite produse, ci iertare profundă, înfrânarea limbii şi a ochilor de la tot ce înseamnă ispită şi, nu în ultimul rând, dragoste faţă de aproapele nostru.

Postul mare al Paştelui începe pe data de 22 februarie, zi denumită în calendarul religios „Duminica Lăsatului de Carne“ (a Înfricoşătoarei Judecăţi), dată din care nu se mai mănâncă deloc produse din carne.

De pe data de 1 Martie este Lăsatul secului, atunci când începe să se ţină post şi de la brânzeturi, această zi fiind numită Duminica Lăsatului sec de brânză (a Izgonirii lui Adam din Rai).

Postul trebuie ţinut timp de 40 de zile şi, pe lângă faptul că este un prilej de purificare spirituală, este şi o bună modalitate de a-ţi detoxifia organismul.

Postul poate fi de mai multe feluri:

- post obişnuit – adică reţinerea de la a mânca produse din carne, lapte, ouă;
- post aspru, atunci când nu se mănâncă şi nu se bea până la la asfinţitul soarelui;
- post uşor sau dezlegarea, atunci când este permis să se mănânce unele mâncăruri de dulce, cum ar fi peştele sau vinul;
- postul negru sau ajunarea, atunci când nu se mănâncă şi nu se bea o zi întreagă.

Dar este bine să ştim că postul trebuie ţinut atunci când puterile ne permit, iar dacă cineva este bătrân sau bolnav poate să ţină post aşa cum îl sfătuieşte duhovnicul său. Dar cel mai bun post este acela însoţit de rugăciune şi milostivenie.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
942

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Postul-Mare-terapie-pentru-trup-si-sufle...

Imprimati articolulPostul Mare, terapie pentru trup şi suflet

Pentru creştin-ortodocşii din întreaga lume se apropie una dintre cele mai mari sărbători, Învierea Domnului nostru. Acel moment în care fiecare dintre noi îşi întoarce chipul spre lumina binecuvântată a mântuirii. Dar pentru a ne bucura pe deplin de Învierea Mântuitorului trebuie să fim conştienţi de cât de importantă este pregătirea spirituală de dinaintea acestei sărbători. Postul mare, numit Postul Patruzecimii, este cel mai lung şi mai sever post din calendarul creştin-ortodox. Vorbim despre şapte săptămâni în care avem şansa de a ne purifica organismul, dar şi de a ne supune sufletul unei terapii spirituale. Mai mult decât atât, prin respectarea acestui post putem răsplăti - într-o măsură infimă, ce-i drept - sacrificiul enorm din care s-a născut umanitatea.

Postul, ca o călătorie în pustiu

În calendarul creştin-ortodox, Postul Mare începe odată cu Lăsata Secului sau Duminica Izgonirii lui Adam din Rai. Este începutul unei perioade lungi de postire, care are implicaţii purificatoare nu doar pentru organism, ci şi pentru spirit. Fiind vorba despre o perioadă atât de îndelungată, postul Paştelui a fost de multe ori comparat cu călătoria poporului evreu prin pustiu. Scăpaţi de sub robia faraonului egiptean de către Moise, evreii au călătorit alături de cel care le-a dăruit libertatea vreme de patruzeci de zile în pustiu. În tot acest răstimp, prin rugăciunea lui Moise Dumnezeu a săvârşit mai multe minuni care i-au ţinut în viaţă.

Odinioară, cei care ţineau îndeosebi Postul Mare erau oamenii care se pregăteau să primească sfântul botez chiar în ziua Paştelui. Prin postire, aceştia se curăţau de păcatele trupeşti şi ale sufletului. Mai târziu însă, postul avea să fie respectat chiar şi de cei care fuseseră deja botezaţi în creştinism.

Rugăciunea, mai presus de toate

În Postul Mare, în zilele de peste săptămână, preoţii îndeamnă la ajunare până seara.

Mai importantă însă decât puterea de a ne priva de bucatele interzise este comunicarea pe care o stabilim cu sinele nostru şi cu Dumnezeu. Preoţii ne îndeamnă ca în această perioadă, mai mult decât în alte dăţi, să ne îndreptăm paşii spre sfânta biserică şi să ne rugăm Domnului Nostru.

În lipsa acestor rugăciuni, postul este unul lipsit de esenţă, iar efortul nostru este sortit zădărniciei. Mai mult decât atât, preoţii spun că postul fără rugăciune este „postul demonilor“. Explicaţia este că diavolii, fiind lipsiţi de trup, nu se hrănesc, dar nici nu se roagă.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
835

Comentarii

□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Postul se apropie de sfârşit

Postul este în plină desfăşurare. Dar oare cunoaşteţi adevăratele implicaţii ale acestuia? Sfântul Vasile cel Mare spunea: „Feriţi-vă de a măsura postul cu o simplă înfrânare în ale mâncării. Cei ce se înfrânează de la mâncare, dar au purtări rele, se aseamănă diavolului care, deşi nu mănâncă nimic, nu încetează să păcătuiască“.

Am căutat aceste răspunsuri în adâncurile etnologice ale poporului român, împreună cu doamna Doina Işfănoni, director ştiinţific în cadrul Muzeului Naţional al Satului „Dimitrie Gusti“.

– Suntem în postul Paştelui. Ce semnificaţie are acest lucru pentru ţăranul român?

– Postul Paştelui este unul dintre cele mai importante segmente de timp pe care ţăranul şi le asumă, din trecut şi până astăzi, cu maximum de responsabilitate. Este, de asemenea, un post al mântuirii şi al renaşterii noastre spirituale pentru că, prin sacrificiul Domnului, noi dobândim şansa redefinirii fiinţei noastre spirituale între semeni şi în relaţia cu Dumnezeu.

În această perioadă de şase săptămâni fiecare are ocazia de a se verifica pe sine. A „ţine postul“ este, concomitent, expresia respectului faţă de o străveche tradiţie creştină, dar şi o decizie liber asumată de verificare a propriei voinţe.

Din acest punct de vedere, pentru români postul înseamnă mai multe lucruri la un loc: primenirea sufletului, a relaţiilor interumane, dar şi o bucurie mult aşteptată. Aşa cum natura se primeneşte primăvara, când totul renaşte, tot la fel şi omul în Postul Paştelui are şansa de a renaşte şi el, de a înflori spiritual.

– Primă-vara este anotimpul lucră-rilor pămân-tului. Ce impor-tanţă prezintă acest lucru în post?

– Pentru că este pasul spre primăvară, postul mai are o semnificaţie. Este timpul în care se lucrează foarte mult. Oamenii, păstori sau agricultori, încep să se ocupe de ceea ce înseamnă cultura pământului şi îngrijitul turmelor de animale. Toată luna martie, până la Bunavestire, ţăranii îşi verifică şi îşi repară uneltele. În gospodărie, femeile au şi ele multă treabă. Din vechime a rămas credinţa că fiecare persoană din familie trebuie să poarte o cămaşă nouă la Paşti. Pentru a îndeplini această datină, femeile ţes acum pânza, croiesc şi brodează cămăşile, pe care le vor îmbrăca când vor merge la Înviere.

În această perioadă mai sunt şi multe alte activităţi domestice care trebuie rezolvate. Practic, în toată această perioadă a Postului Mare, al Paştelui, asistăm la o activitate susţinută şi metodic repartizată pentru fiecare categorie de vârstă deoarece fiecare colţişor din gospo-dărie nu trebuie să rămână neumblat.

– Postul, din punct de vedere gastronomic, este o provocare?

– Postul este o perioadă de creativitate pentru gospodine. Îţi trebuie foarte multă imaginaţie pentru a găti, dintr-o simplă buruiană, feluri de mâncare extraordinar de gustoase. Verdeţurile de acum, de când s-a luat zăpada – urzicile şi untişorul, leurda, ştevia sau alte minunate „oferte ale naturii“ – oferă femeilor şansa de a-şi demonstra competenţa şi măiestria; femeia ştie să le culeagă, să le identifice şi să le folosească.

Practic acum, printr-o alimentaţie bazată pe foarte multe vegetale, organismul se reenergetizează.

– De ce este Săptămâna Patimilor cea mai grea din post?

– Este un moment de mare tensiune şi emoţie pe care omul trebuie să îl parcurgă cu maximă responsabilitate creştină faţă de sacrificiul cristic. Fiecare zi din această ultimă săptămână este încărcată simbolic cu activităţi menite a definitiva „lucrul omului“ (treburile gospodăreşti), dar şi de smerită aplecare spre cinstirea Mântuitorului.

Este săptămâna Deniilor, când se rememorează auster, sobru, Patimile îndurate de Iisus Hristos pentru salvarea sufletelor noastre. În această săptămână totul trebuie îndeplinit după „legea tradiţiei“, în aşa fel încât să ne desprindem de lumesc, înţeles ca slăbiciune omenească, pentru a putea păşi „curaţi şi primeniţi“ în marele mister al Învierii Domnului.

Irina TRUŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
596
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9c28e
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

potopul-chimicalelor_s395.html

Potopul chimicalelor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Potopul chimicalelor

Secolul nostru a putut fi numit pe bună dreptate era chimiei. Compuşii chimici artificiali ne-au schimbat viaţa. Locuinţele noastre, birourile noastre, fabricile sunt pline de aerosoli, îndulcitori artificiali, cosmetice, produse farmaceutice, mase plastice, freoni, ţesături sintetice, îngrăşăminte de toate felurile, iar lista ar putea continua la nesfârşit.

Existenţa acestui potop de produse chimice dă naştere la întrebări referitoare la măsura în care afectează toate acestea mediul înconjurător şi propria noastră sănătate şi viaţă. Cu toţii facem parte dintr-o generaţie experimentală, iar efectele experimentelor vor fi pe deplin cunoscute abia peste decenii…! Termenul „chimie“ se aplică tuturor substanţelor fundamentale care formează lumea înconjurătoare, inclusiv celor peste 100 de elemente fundamentale, cum ar fi fierul, plumbul, mercurul, carbonul, oxigenul, azotul.

Exemple de compuşi chimici, cu alte cuvinte combinaţii de elemente chimice, sunt apa, acizii, sărurile şi alcoolul. Mulţi dintre aceşti compuşi există în stare naturală. Reacţia chimică a fost definită drept proces prin care o substanţă chimică se transformă în alta. Focul este o reacţie chimică; focul transformă o substanţă combustibilă, cum ar fi hârtia, benzina, hidrogenul şi altele, într-o substanţă sau în mai multe substanţe complet diferite. Multe reacţii chimice au loc încontinuu, atât în jurul nostru, cât şi în interiorul nostru!

(V.A.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
589

☐

˚Comentarii

☐

☐

˚1. Mihai -- (16-July-2012)Naucitor si profund articol...
Poate reprezenta o referinta in domeniu.
O scurta nota bibliografica ar fi crescut relevanta acestuia.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Povara istoriei

Mă uit, din când în când, ca tot omul, la televizor.

Arareori, din pricină că aceste cumplite maşini „de spus noapte bună“ au devenit de la o vreme veritabile capcane ale prostituţiei culturale şi, evident, ale propagandei politice lipsite de orice scrupule.

Şi totuşi, pe ici pe acolo, se mai strecoară, mai scapă altfel spus, filme de excepţie, care, prin calitatea lor, întăresc regula obişnuitului de fiecare zi, tern, violent şi nu o dată înecat de opiumul pervertirii bunelor moravuri.

Aşadar, m-a ţinut lipit de micul ecran preţ de peste două ceasuri o reală capodoperă a genului. Adică a filmului politic.

„Frost-Nixon“ se cheamă pelicula cu pricina, o contrapunere a numelor celor două personalităţi ce se confruntă pe tema adevărului istoric despre cei care într-un moment anume dispun de viaţa omenirii.

Frost e doar un jurnalist care nu ştie şi nu vrea să-şi ţină gura. Pentru el, tăcerea semnifică, într-un anume fel, compromisul cu puterea ticăloşită.

Adevărul! Numai adevărul! Oricât de incomod, oricât de dureros, hronicul domniilor criminale trebuie să-l evoce întru asumarea răspunderii celor vinovaţi.

Presa versus puterea

Nixon e preşedintele. De fapt, în film, ex-preşedintele măturat cu făraşul din calea istoriei pentru fapte ce vizează deopotrivă alienarea mintală şi crima politică.

Afacerea „Watergate“ e doar picătura care umple paharul.

Izgonit aşadar de pe scena politică, fostul preşedinte, cel mai puternic om de pe planetă odinioară, lasă în urma sa noian de întrebări.

A fost vinovat omul, mai întâi, şi politicianul, nu în ultimul rând, pentru sfidarea legii şi a statului de drept?

Jurnalistul Frost, un teleast de succes, britanic pe deasupra, doreşte să pună reflectoarele pe adevăr.

Evident, nimic nu e lesne!

Până aici, o idee se impune totuşi!

Justiţia americană l-a judecat pe cel din frunte cu aceleaşi rigori ca şi pe omul de rând.

În sfârşit, filmul reface una dintre cele mai dure confruntări. Presa versus puterea.

Jocul e din cale-afară de periculos.

Interesele politice sunt mult prea mari, mult prea însemnate pentru a nu contura calea către adevăr.

Momentul adevărului

Şi totuşi, conştiinţa, chiar pătată, a omului politic cedează tirului de întrebări, probate de fapte, ale jurnalistului.

„Am făcut greşeli, dintre care unele au fost cumplite - zice, în faţa camerelor de luat vederi - ex-preşe-dintele. Şi continuă: „Am un mare regret că am comis aceste greşeli.“

„Şi poporul american?“ replică jurnalistul. Răspunsul nu se lasă aşteptat.
„I-am dezamăgit. Mi-am dezamăgit prietenii. Mi-am dezamăgit ţara, dar, mai rău, am fost o dezamăgire pentru sistemul de guvernare.
I-am dezamăgit pe americani. Va trebui să duc această povară tot restul vieţii.“
Priveam ecranul şi nu-mi venea a crede.
Ticăloşia poate fi învinsă deci.
Poate exista şi un moment al adevărului absolut.
Dreptatea. Doar un termen din dicţionar?
Am închis o clipă ochii şi, ca de pe cea mai înaltă culme a Munţilor Carpaţi, mi-am revăzut ţara.
Câtă a mai rămas ca patrie.
Ca datorie de sine, ca grijă pentru românii prefăcuţi vremelnic în populaţie.
Şi ochiul minţii, mereu nesta-tornic, mi-a descifrat, în felul lui, realitatea contemporană.
E drept, de când lumea, nopţii îi urmează zorii unei noi zile.
Echilibrul, adevărul, dreptatea nu pot fi doar vorbe de dicţionar.
Mă întreb, tocmai pentru aceea, şi întreb.
Va rosti cineva, ne va fi dat şi nouă, românilor, să auzim cândva: „Şi poporul? L-am dezamăgit. Mi-am dezamăgit ţara!“
Povara istoriei, povara ticăloşiei sunt greu de purtat. Aşa susţine filmul despre care tocmai v-am vorbit.
Numai că, adevăr demonstrat: la noi viaţa bate filmul.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
662
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

În multe rânduri ne aducem aminte cu drag de anii copilăriei care, prea repede, au trecut. De prima zi de grădiniţă, prima serbare, prima zi de şcoală, sfârşitul primei clase, jocurile copilăriei cu juliturile genunchilor, de concursu-rile de spart becuri cu praştia, de alte şi alte trăsnăi, toate acestea pierdute, parcă, în negura vremii. Ne amintim cu plăcere chipurile bunicilor, vecinilor şi consătenilor în vârstă, într-un cuvânt, bătrânii satului. Când vorbim de bătrâni, ne gândim mai puţin la bătrânii cu adevărat bătrâni, gârboviţi de ani şi boli, tăcuţi în neputinţele lor, cărora le păstrăm respectul cuvenit, de multe ori nimic zicând. De cele mai multe ori îi aducem aproape, în minte, pe bătrânii fericiţi, puţini din păcate la număr.

Un bătrân fericit parcă nu arată a om bătrân. Dincolo de toate neputinţele care-l încearcă, are mereu privirea caldă şi vocea blândă. Dacă Cel de Sus îi dăruieşte ani îndelungaţi cu sănătate, nu bătrâneţile îl macină, ci mai degrabă începutul sfârşitului visurilor sale.

Aceştia sunt bătrânii puternici, care-ţi împărtăşesc trăirile lor, care-ţi pot da un sfat bun la momentul potrivit, pe care-i asculţi cu plăcere povestindu-şi păţaniile, de multe ori exagerate, inventate sau preluate te miri de pe unde.

Un astfel de bătrân cu siguranţă l-am avut aproape fiecare dintre noi şi ne-a înveselit după-amiezile şi serile de vară. Bunic, unchi, vecin sau pur şi simplu consătean, parcă-i vedem chipul în faţa ochilor, parcă-i auzim vocea...

Nu-l ignoraţi dacă mai trăieşte. Dacă a plecat, amintiţi-vă cu plăcere poveştile lui şi daţi-le mai departe. Eu mi-l amintesc cu plăcere şi în rândurile ce urmează vreau să vi-l prezint.

Profil

Potrivit de înalt, mai mult sclab, veteran dă război, cam la 82 dă ani, plăcut la voarbă şi port, gata oricînd şi-ţ' deie on sfat dă folos, înţălept, trecut pîn mulchie, preceput la treburile gospodăreşchi. Consecvent în ceea ce priveşchiee îmbrăcăminchia locului

- vara purta: în picioare şclarfe ori săndale niegre, păntăloni niegri, subţîri, strînşi înt-o curauă dă pchiele nieagră, chimeşe albă cu cel mult tri bumbi mici la grumaz (dă obicei, doi dîntrî ei dăzbumbaţ'), zobon niegru păstă chimeşe, clop niegru mai subţîre. Păstă chimeşe şi zobon, cînd iera mai rece, lua vizlicu'.
- iarna purta: în picioare boconci dîn pchiele dă porc, niegri, bocsăliţ'. Cînd meria inghieva, cu treburi importante, lua cizmile dă bocs, bocsălichie ca la armată, dă chie veghiai în iele. Păstă hanie lua rocu'. Pă cap, cuşma dîn pchiele dă oaie, niagră, 'naltă şi ascuţîtă ca o căpiţă dă paie. Rar dă tăt, pufăia dînt-o ţîgare tip trăbuc, făcută dîn duhan tăiet mînînţăl pă on dărab dă scîndură dă lemn şi împachetat în frunză dă duhan, sămn că să gînghieşchie iel cinie şchie la ce.

Oamini buni! Aista-i, bace Toghiere!

Dicţionar: şclarfe – şlapi; bumbi – nasturi; grumaz – gât; zobon – vestă; clop – pălărie; vizlicu’ – vestonul; boconci – bocanci; bocsăliţ’ – lustruiţi cu cremă de ghete; cizme dă bocs – cizme din piele, înalte, ce se lustruiau cu box; rocu’ – palton ţărănesc, mai scurt; cuşma – căciulă din piele de oaie; duhan – tutun; mînînţăl – mărunt; dărab – bucată.

Gheorghe Hodrea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
1036
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Poveste de Paşti - Salcia plângătoare

Toate au în lume explicaţii. Despre multe lucruri ne vin, din vremuri străvechi, legende care, prin gravitatea şi tonusul lor, ne impresionează. Pentru că e Paştele, pentru că scormonim după răspunsuri, pentru că sufletul ni se opinteşte de plâns când ne gândim la patimile Mântuitorului, am să vă spun, în câteva cuvinte, povestea copacului care l-a plâns întâia oară pe Iisus. Salcia cea cumplit plângătoare...

Tortura lui Iisus

Se spune că, pe vremea când Hristos colinda lumea ca să-şi spună învăţăturile, nu era, niciunde, copac mai falnic şi mai mândru ca salcia. Înalt, trufaş, drept, cu ramurile gata să rănească albastrul cerului, aşa era atunci salcia. Un astfel de copac s-ar fi aflat şi în apropiere de Sinedriu, unde Pilat din Pont Îl judeca pe vinovatul fără vină de atunci, Iisus.

Îl asculta, Îl privea, Îl judeca şi nu-l găsea, în sinea proprie, vinovat. Dar se autointitulase Mesia şi trebuia să fie dat ca exemplu şi altora.

Aşa că Pilat a chemat străjile şi le-a spus să facă ce-or şti, dar să-l schingiuiască pe judecat până va recunoaşte că e vinovat. Oştenii au găsit cu cale să rupă din ramurile delicate, dar ferme, zvelte, dar puternice ale salciei din grădină câteva nuiele, cu care să-l „croiască“ peste tot trupul pe condamnatul dat pe mâna lor de Pilat. Şi au rupt, şi iar au rupt crengi usturătoare din copacul falnic...

Salcia ar fi privit cu îngăduinţă excesul soldaţilor, căci nu bănuia pentru ce foloseau ei acele ramuri.

Dar, după o vreme, Iisus a fost adus în grădină şi legat chiar de tulpina salciei. Hainele i-au fost smulse fără milă, mâinile şi picioarele ferecate, iar călăii s-au pus să-l lovească tocmai cu ramurile rupte mai devreme. Din trupul Mântuitorului ţâşnea sânge năvalnic şi roşu şi salcia s-a cutremurat.

S-a îngrozit. S-a pus pe bocet şi jelit. Se spune că se simţea vinovată că devenise, fără să vrea, obiectul de tortură al lui Iisus. Şi, din mândră cum fusese de înălţimea şi tulpina sa dreaptă, salcia şi-a aplecat pe dată, cuprinsă de durere şi ruşine, ramurile. Şi atâta le-a aplecat, de a ajuns cu ele la pământ. A sărutat cu frunzele sale firul de iarbă şi a cerut iertare lui Hristos.

Iar El, care nu vărsa o lacrimă, care luase asupra Sa toate păcatele lumii, care iertase întreaga omenire, i-a dat şi salciei îndurare şi crezământ. De atunci, copacul mândru nu a mai existat. Salcia a rămas cu ramurile plecate şi plângăreţe să străjuiască lumea. Cunoscând povestea aceasta, mulţi bătrâni au plantat la mormintele alor lor astfel de copaci, care să plângă în tăcerea celorlalţi şi pentru morţii lor, când Îl plâng, de o veşnicie, pe Hristos.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
5039

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Poveste despre un lingurar

Privirea nu-i mai e nici ageră, nici vioaie, de lup tânăr. Când îi vorbeşti trebuie să ridici tonul, ca pentru cei mai slabi de auz, ca să te înţelegi cu el. Toate acestea sunt din pricina bătrâneţii. Doar mâna i-a rămas fermă şi îndemânatică. La fel ca în tinereţe. Cu migală, trudă şi obstinaţie se încăpăţânează să confecţioneze linguri, cârlige de rufe, umeraşe. Toate din lemn de fag şi tei, pe care le comercializează prin faţa principalelor magazine din Ploieşti.

Taraba cu minuni ecologice

În zona Halelor Centrale, pe unde trece tot ploieşteanul cu treburi măcar o dată pe zi, se instalează cu taraba lui – improvizată dintr-o cutie de carton întoarsă – un bătrânel. „Hai să vă dau nişte linguri, de să mă pomeniţi. Sau poate nişte cârlige. Sunt ieftine. Nu vreţi o mătură?“ Cam acestea, evident cu mici variaţiuni pe aceeaşi temă, sunt cuvintele cu care sunt îmbiaţi trecătorii şi, mai ales, trecătoarele.

Lumea însă e aproape mereu grăbită. Arar se opreşte câte cineva şi întreabă de produsele expuse. Unii se tocmesc la preţ cu moşnegelul din spatele tarabei. Şi câţiva bănuţi tot obţin reducere. Alţii dau repede banii pentru cele cumpărate şi pleacă mai departe, la fel de grăbiţi.

Intru în vorbă cu bătrânul şi el, ca mai toţi oamenii de vârsta lui, începe, cu tonul sfătos al celui care a văzut şi a trecut prin multe: „Numai gospodinele adevărate cumpără de la mine. E şi ieftin ce am eu aici, e şi bun. Şi, am auzit cuvântul ăsta şi-mi place tare mult, aşa că vă spun: e «icologic», sau aşa ceva, tot ce vând eu.

Trebuie să cumpăraţi. Mă cheamă Dumitru Mardare, lumea care mă cunoaşte îmi zice nea Miti. Vin cale lungă la Ploieşti taman din Dâmboviţa, de la Vulpeşti. Umplu desagii cu produse, mă urc în otobuz şi plec la oraş. Că aici e lume multă şi se mai găseşte câte cineva să cumpere niscaiva linguri de lemn. Merge binişor treaba.“

Meserie moştenită

Când aude că vreau să scriu despre munca lui, omul spune cu mândrie: „Eu sunt lingurar din generaţie în generaţie. Tata a fost lingurar, la fel şi bunicul. Acum se pierde meşteşugul ăsta. Lumea preferă inoxurile, cei mai înstăriţi, argintul şi, spre lingurile de lemn, chiar «icologice», nu se mai îndreaptă nimeni. Eu am 7 copii şi 24 de nepoţi, başca strănepoţii.

Dar nu e nici măcar unul care să-mi zică să-l învăţ meşteşugul făcutului lingurilor. Poate că ar trebui să facă Statul nişte cursuri de lingurari, că dacă dispare lingura de lemn, ne pierdem ca naţie. Este îngrozitor de greu. Cum să te ajungi în timpurile astea cu 1.500.000 de lei?“

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
609

Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Poveste despre supravieţuire

Am mai stat noi ce-am mai stat, strâmb – cum glăsuieşte norodul – şi am cugetat drept, parol, şi am zis să vă mai dăm, pentru vremurile cenuşii spre negru pe care le traversăm, câte o idee de cum să puneţi lângă bucata de pâine cumpărată din salariu sau pensie, şi una de... cum să zic... carne, brânză şi ce-o mai fi. Dar fără să ne referim neapărat la cele două. Soluţia este utilă dacă staţi la ţară sau aveţi, pe undeva, nu contează unde, vreo bucată de pământ şi vreo curte cu găini. Nu mai luăm în calcul dorinţa de a munci, căci, se înţelege, ne adresăm prin aceste rânduri acelor concetăţeni de-ai noştri care nu sunt certaţi cu munca.

După muncă... şi răsplată

Deci, cum ziceam... Să prezentăm ideea. Dar asta nu înseamnă că am inventat noi apa caldă şi deţinem monopol pe ea. Presupunem că aţi cultivat, în lunile trecute, ca tot omul gospodar, bucata de teren de lângă propria locuinţă. Sau de unde o aveţi. Cu roşii, ardei, vinete, morcovi, dovlecei, varză, gulii, verdeaţă, fasole, salată şi ce-o mai fi... Ca să aveţi de mâncare pe timpul verii, fără să fie nevoie să bateţi calea până la magazin ori piaţă, şi - de ce nu? - să şi conservaţi pentru iarnă câte ceva.

Sfatul nostru: nu le daţi nici pe lucru de nimic samsarilor care vin de la oraş cu maşinile şi vă conving să le vindeţi lor. Ei vor dubla sau poate chiar tripla preţul în piaţă. Mai este o soluţie: umpleţi – zilnic, la câteva zile, săptămânal, depinde de ce aveţi în grădină – câteva coşuri cu de toate şi daţi sfară în zonă printre prietenii, rudele şi cunoştinţele de la oraş.

Atenţie:

Uniunea Europeană acordă bani pentru astfel de proiecte. Dacă treaba se face profesionist, nu după ureche, este şi mai bine. Deci, la treabă!

I-am zice tenacitate

Prezentaţi-vă, dacă rudele şi prietenii orăşeni n-au dat semn că sunt interesaţi, cu un astfel de coş la poarta unei societăţi comerciale de la oraş. Din cel mai apropiat oraş. Arătaţi oamenilor ce aţi pregătit în coş. Spuneţi-le că toate sunt de la voi, din grădină, n-au gust nici de Spania, nici de Turcia, nici de alte ţări. Pentru că legumele astea, de fapt, nu au niciun gust. Fixaţi preţul în funcţie de ce aţi pus în coş. Mai multe produse înseamnă, firesc, un preţ mai mare. Mergeţi şi la altă firmă. Perseveraţi. Mai încercaţi. Azi aşa, mâine aşa, reuşiţi să vă faceţi clienţi stabili, care se vor da în vânt după produsele dumneavoastră. Şi vă vor aştepta să veniţi ca pe pâinea caldă din coş. Ba le vor spune şi altora despre, hai să-i zicem, proiectul, pe care îl derulaţi. Sunt şi firme care fac exact acelaşi lucru pe care vă sugerăm să îl faceţi dumneavoastră. Ele îşi fac abonaţi şi sunt riguroase în organizarea coşului: pentru o familie cu mai multe persoane, pentru un cuplu, pentru o singură persoană.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
780
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Povestea fetei care a plâns până a făcut Lacul Roşu > REVISTA LUMEA SATULUI

Povestea fetei care a plâns până a făcut Lacul Roşu

Îmi plac poveştile spuse hai-hui, pe ici, pe colo. Cui nu-i plac, la urma urmei? Cine nu le ascultă, nu le soarbe miezul, nu cade pe gânduri, după ce le aude? Poate că nu au nimic real în ele, poate că sunt scorniri de minţi hulpave de născociri, dar poate că, în mod bizar, în mod neînţeles de mintea omenească, un sâmbure de adevăr s-a păstrat până la noi... De exemplu, cea mai nouă legendă pe care am auzit-o este cea a Lacului Roşu, cel situat la 980 m altitudine, în apropiere de Cheile Bicazului.

Din dragoste curată

Lacul Roşu nu există de când e lumea lume. Dumnezeu nu l-a făcut în vreuna dintre cele şapte zile, când a creat Universul. El s-a format recent, în secolul al XIX-lea, dar nu am să dau aici explicaţia ştiinţifică.

E vacanţă şi vreau mai degrabă să ne lăsăm struniţi de imaginaţie. De legende. De poveşti. E timpul pentru ele. Se spune că lacul ăsta s-ar fi format din lacrimile unei fete. Trăia prin Carpaţii ăştia Orientali, unde e lacul acuma, o fată nespus de frumoasă.

Iubitul ei a fost luat la oaste şi ea, pentru că nu voia alt bărbat alături, a decis să îl aştepte, ca să facă, la liberare, nuntă mare.

Bătea pădurea după lemne şi se gândea la el. Se ducea să culeagă mure şi era cu el în gând. Uneori o potopea plânsul şi se cutremurau văile de focul ei. Alteori, de dor nebun, se punea pe cântat.

Într-o astfel de ipostază a zărit-o odată un tâlhar. Apoi şi altă dată. O vedea mereu. Azi aşa, mâine aşa, până când tâlharul a hotărât s-o răpească pentru el pe frumoasa fată. Lucru pe care l-a făcut. Şi ce nu i-a dat, spune legenda, tâlharul fetei!? Şi ce nu i-a făcut! Şi ce vorbe frumoase nu i-a spus!

Tot trăgea nădejde că toate astea o vor determina să-l iubească. Numai că fata se gândea la iubitul ei, cel plecat la oaste, sub steaguri, şi nu-i ardea de declaraţiile făţişe de dragoste ale tâlharului. Într-o zi acesta şi-a pierdut orice urmă de raţiune şi a avut-o pe fată cu forţa. Cum am spune noi azi, a violat-o.

Din sângele vărsat

Legea omenească nu s-a pus în acţiune, că nu venise Carol I la noi să facă prima Constituţie. Dar s-au mişcat cerurile de cât s-a pus pe plâns fata. Şi, de sus, din înalturi şi din ochii ei au început să curgă puhoaie mari peste munţii oropsiţi. Aşa se face că pădurile au fost acoperite, pietrele cărate, florile smulse. Şi, unde a curs apa nestăvilită, s-a făcut în scurtă vreme un lac.

Tocmai atunci, se spune, a venit şi iubitul fetei de la armie. Când a aflat de cele întâmplate, el l-a înjunghiat pe tâlhar, apoi pe iubita prihănită şi, în cele din urmă, pe el. Şi toţi trei au căzut morţi în apă, cu sângele şiroind. De aceea lacul format din lacrimile fetei şi ale lui Dumnezeu a căpătat o culoare roşiatică şi se numeşte Roşu, după sângele vărsat.

Lacul Roşu se întinde în apropiere de Cheile Bicazului, care fac legătura între Ardeal şi Moldova, adică între judeţele Harghita şi Neamţ. Apele învolburate ale Bicazului au săpat în munte, de-a lungul timpului, acest culoar, lung de opt kilometri, transformat în drum rutier şi creând iluzia că turistul trece nu pe lângă un perete calcaros, ci pe lângă zidurile unei cetăţi din vechime. Zona este declarată rezervaţie naturală şi este foarte căutată şi apreciată de turişti.

Nu-i aşa că, în vremea din urmă, nu aţi mai ajuns, din cine ştie ce motive, pe Transfăgărăşan? Poate că, fie şi măcar pentru simplul fapt că vremea e bună şi drumul nu e închis, ca în buza iernii, e momentul să dăm împreună, căci mărturisesc, nici eu nu am mai făcut Transfăgără-şanul, pe aici...

Piatra de încercare a şoferilor. Cel mai spectaculos loc din munţii patriei noastre. Drumul cel mai abrupt de la noi. Lucrul care ne marchează, când îl descoperim. Şi aprecierile sau simplele referiri pot continua.

Barajul Vidraru

Gândit şi făcut să traverseze Munţii Făgăraş, drumul (DN 7C) pe care vi-l propunem acum porneşte de lângă Piteşti, de la Arefu, şi ajunge în apropiere de Sibiu, la Cârţişoara, adică însu-mează 92 km şi urcă până la înălţimea de 2.040 m. Are tunele şi viaducte – tunelul de la Bâlea Lac are aproape un kilometru şi este plin de serpentine. El a fost construit între 1970 şi 1974, din ordinul lui Nicolae Ceauşescu. Aşa că, astfel stând lucrurile, vitezomanii trebuie să se abţină de la apăsat acceleraţia.

Dacă pornim dinspre Muntenia spre Transilvania, e bine să verificăm carburantul, pentru că nu plouă cu benzinării pe drum, dar şi starea maşinii, în general, căci nu-i va fi prea uşor pe coclaurile drumului. Nu poţi să nu opreşti, deşi cu greu – peisajul e mirific – la Barajul şi Lacul Vidraru.

Pensiuni, căci românii au învăţat că au locuri frumoase şi e bine să le arate şi altora, se găsesc destule, pentru un popas mai lung. Lacul are 465 milioane de metri cubi de apă, o lungime de 10,3 km şi o lăţime de 2,2 km. Suprafaţa totală este de 870 ha, iar adâncimea maximă de 155 metri. Barajul este al nouălea din lume şi al cincilea din Europa. Noaptea conturul său este luminat electric şi poate fi observat şi din avion.

La el se poate ajunge pe malul estic al lacului, pe drumul care urcă până la Bâlea. În apropiere, realizată de sculptorul Constantin Popovici, se află statuia lui Prometeu cu fulgerul în mână.

Pe Transfăgărăşan

Pe urmele lui Ţepeş

Dacă tot pleacă drumul ăsta din coasta Arefului, o comună de lângă Piteşti, unde se mai păstrează încă urmele cetăţii Poienari, a lui Vlad Ţepeş, cum putem să n-o băgăm, fie şi pentru că e un loc istoric, în seamă? Mai ales că, se spune despre el – doar prin simpla asociere cu prinţul desemnat eronat ca fiind vampir – că încă bântuie vârcolacii pe aici. Unii spun că astea sunt prostii.

Ţepeş s-ar fi refugiat la cetate, dorind să scape de urmăritorii turci şi să treacă în Transilvania. Areşoaia, o femeie isteaţă, i-ar fi potcovit calul domnitorului invers, ca să deruteze atacatorii şi să poată să scape de furia lor, pe drumul secret, ştiut doar de oamenii locului. Mai târziu, cetatea Poienari a fost refăcută de Ţepeş şi numele lui a fost alipit de cetate. De aceea, mulţi cred că adevăratul loc al lui Dracula nu ar fi fiind la Sighişoara, ci chiar în comuna Arefu.

Cum era cocoţată sus, dar merita să fie văzută, cetatea s-a pricopsit, când a fost făcut barajul de la Vidraru, cu peste o mie de trepte, care duc călătorul în buza cetăţii ascunse a lui Ţepeş. Culmea e că locului i s-a dus pâra şi străinii vin ca la Mecca să descopere urmele lui Dracula. Zic că merită să-l vedem şi noi, românii.

Zona Bâlea

Transfăgărăşanul trece pe lângă Lacul Bâlea, la 2.034 de metri altitudine, unde e indicat să ne oprim din nou. Lacul are 360 m lungime, lăţime de 240 m şi e adânc de 11 m. A fost declarat rezervaţie ştiinţifică, fiind un adevărat monument al naturii. Căldarea Glaciară Bâlea pare desprinsă din alte galaxii. Parcă nu seamănă cu nimic din munţii noştri. Iar tunelul de peste 850 m lungime te lasă cu gura căscată.

Dacă eşti mai slab de înger, e bine să pui în bagaje şi niscaiva extraveral. Musai să vezi cascada şi să faci poze... Este situată la 1.234 de metri înălţime şi apa cade de la 68 m înălţime! Posibilităţile de cazare nu lipsesc, dar trebuie făcute rezervări din vreme. Din 2006 aici s-a construit şi hotelul de gheaţă.

Tot aici se pot practica diferite sporturi, se pot face tot felul de excursii şi drumeţii, se poate folosi şi telecabina. Prima dată, la Lacul Bâlea s-a construit o cabană în anul 1904, de către Societatea Carpatina Transilvăneană, dar ea nu s-a mai păstrat până azi din cauza a tot felul de intemperii naturale şi nu numai. Hai drum bun şi atenţie la serpentine!

Nina MARCU
REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
793
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Povestea măştilor populare

Satele româneşti au o frumuseţe aparte, un farmec care te subjugă şi care te fac să te reîntorci în cadrul lor armonios. Însă ce ar fi satul fără meşterii lui iscusiţi? Fără dansurile ameţitoare ale horelor, fără cântecele entuziaste sau mai cu seamă fără lucrurile minunate care ies din truda mâinilor creatorilor de artă populară?

În rândurile următoare vă prezentăm povestea unei doamne pentru care meşteşugul tradiţional a devenit un fel de a doua existenţă.

Desluşirea tainelor meseriei

Născută în comuna Codăeşti, judeţul Vaslui, doamna Elena Aliţei a fost unul dintre copiii satului care au înţeles şi au deprins din copilărie dragostea pentru tradiţia străbună.

Lipsită de privilegiile materiale de care se bucură copiii din vremurile noastre, fetiţa de atunci şi-a creat un univers propriu, în care păpuşile confecţionate şi peisajele pe hârtie erau aproape sfinte. Poate că şi acest lucru a transformat-o în meşterul popular de astăzi.

De-a lungul anilor, maturitatea a luat locul inocenţei, dar această schimbare nu a reuşit să şteargă din sufletul său chemarea spre artă. În urmă cu 11 ani a ales să fructifice cele mai alese sentimente pe care le nutrea pentru creaţie. Şi aşa povestea a început să prindă iz de adevăr. Meşteşugul asupra căruia s-a aplecat a fost confecţionarea măştilor populare. Primii paşi către această îndeletnicire i-a făcut sub îndrumarea mentorului său, Nicolae Popa, un meşter de la care a deprins toate tainele meseriei.

Răbdarea, principalul atu

Confecţionarea măştilor este o muncă migăloasă, care presupune multă imaginaţie, dar mai ales timp. Talentul şi pasiunea sunt cele care îţi asigură reuşita în acest meşteşug şi, după un an de exerciţiu, poţi deveni un maestru veritabil.

În satul său natal, dar şi în Iaşi, unde locuieşte acum doamna Aliţei, este o tradiţie ca, la trecerea dintre ani, tinerii să poarte măşti, cu credinţa că feţele schimonosite vor speria toate duhurile rele.

Măştile meşterului nostru sunt confecţionate din materiale naturale şi reprezintă figuri de bătrâni şi bătrâne. Procesul lor de creare este însă unul aparte, care necesită imaginaţie şi chiar simţ al umorului.

Materiile prime folosite sunt pânza, lemnul, fuiorul de cânepă vopsit sau natural, fasolea, pene de gâscă, fân, iar după trei zile aceste materiale ingenios îmbinate iau chipuri umane pictate în culori vii.

Mândria de a fi meşter popular

Potrivit doamnei Aliţei, în urmă cu câţiva ani măştile sale erau foarte apreciate şi nu exista târg la care să nu vândă câteva. Însă, în ultimul timp, acestea nu au mai avut atât de mult succes. Dacă înainte confecţiona 50 de măşti de an, acum abia dacă mai face 30, cu care se prezintă la expoziţiile şi târgurile organizate în ţară.

Chiar dacă remunerarea nu este întotdeauna cea aşteptată, munca ei a fost de fiecare dată onorată prin premii şi diplome. Cel mai important obiectiv pe care şi l-a impus este, după cum ne-a mărturisit, să arate generaţiilor cât de frumoasă este arta tradiţională românească şi cât de multe împliniri sufleteşti poate să aducă această îndeletnicire. Reîntoarcerea spre tradiţie este, în opinia sa, o cerinţă care se impune obligatoriu şi fără de care universul satului românesc ar fi mai sărac.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
813
□
° Comentarii
□
□
° 1. Măneanu Varvara Magdalena -- (29-June-2011)Un articol reuşit. Doamna Elena Aliţei să aibă parte de sănătate şi satisfacţii în continuare prin practicarea meşteşugului însuşit. Şi eu sunt de părere că mai trebuie să ne întoarcem din când în când şi la tradiţie, să învăţăm să o utilizăm adaptată la modernitate, ca un mic obstacol în calea laturii negative a globalizării(forţate).

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Povestea Micului Trianon

Doamne, câte comori arhitecturale ascunde satul românesc! Câte dintre acestea sunt ruină şi câte mai supravieţuiesc? Povestea Micului Trianon este pe cât de tristă, pe atât de adevărată.

După unii comună, după alţii oraş – sau, cum ar spune românul, nici în căruţă, nici în teleguţă – localitatea Floreşti din judeţul Prahova adăposteşte – încă! – în incinta sa o minune arhitectonică de palat. Este vorba, şi vreau să cred că tot românul a auzit, despre Micul Trianon. Imobil de o inestimabilă valoare istorică şi culturală, a fost lăsat generaţiilor, din care facem parte şi noi, de neamul mareţ al Cantacuzinilor.

Din păcate, aşa cum – şi-mi vine să zic: fir-ar să fie, limbaj pentru care rog să fiu scuzată – se tot întâmplă, noi nu ştim, nu vrem sau nu putem să ne păstrăm comorile. Să ne ţinem în bună stare rădăcinile. Să ne amintim cum trebuie de cei de dinaintea noastră. Micul Trianon este azi în paragină. O ruină. O relicvă. O epavă. Timpul a stricat o parte, oamenii alta. Şi, de parcă n-ar fi suficient, mai vin şi vacile localnicilor să-şi umple ugerele cu lapte printre zidurile palatului, a cărui construcţie a fost inspirată după Marele şi Micul Trianon de la Versailles!

Palatul Nababului

Am fost, mai ales prin prisma meseriei, de multe ori la Floreşti. Şi, cu şi fără treabă, mi-am făcut drum pe la palat. Poate pentru că ţin să mă cutremur încă o dată de soarta – deplorabilă, jalnică de-a binelea – a acestui edificiu. Şi de neimplicarea autorităţilor locale şi judeţene. Şi de nesimţirea – e cel mai potrivit cuvânt – Ministerului Culturii, Cultelor şi Patrimoniului Naţional. Ce pompoasă denumire are! Dar palatul Nababului se sfârtecă după ajutor şi niciun ministru dintre cei care şi-au fâţâit corpul prin fruntea numitului minister nu a găsit cu cale să găsească o soluţie!

Minunea de palat – ce a mai rămas din el – pare un mort viu. Nici bun de îngropăciune nu e, căci suflă încă, nici să plesnească de sănătate nu se poate spune... Vulturul cu două capete, care ţine crucea imperială în cioc – blazonul Cantacuzinilor – pare să vegheze încă, de pe zid, aşa turtit cum e, destinul nemaipomenit al Micului Trianon.

Când a hotărât să facă, la rugămintea fiicei Alice, un palat precum cel de la Versailles, Gheorghe Grigore Cantacuzino nu s-a gândit nicio clipă că el va ajunge raiul hoţilor nepăsării... A tocmit meşteri de la Paris.

A adus materiale de excepţie şi, după proiectul arhitectului Ioan Berindey, s-a început construcţia. Alice ar fi dorit ca palatul să aibă 365 de camere, o grămadă de saloane şi săli de bal, apeducte, un parc imens, unde să călărească şi să-şi primească oaspeţii şi Nababul n-a stat pe gânduri.

Construcţia a început în 1911 şi, doi ani mai târziu, era aproape gata de dat la cheie, cum ar spune azi constructorii noştri. Numai că, din păcate, Nababul a murit şi palatul nu a mai fost niciodată terminat de finisat pe interior. Zice-se, din lipsă de bani.

Niciunul dintre urmaşii Cantacuzinului nu avea averea acestuia. Dar şi de interes. Nimeni nu s-a mutat în posibila reşedinţă ca să locuiască ori, măcar, să vină din când în când. Măreţul palat a fost astfel, de la ridicarea sa, condamnat la singurătate.

Degradarea grandorii

Numai cine n-a vrut n-a furat ceva de la palatul Nababului. Nemţii, prin războaie, cât sunt ei de nemţi, au furat tabla de cupru care se găsea pe acoperiş şi sobele unicat de teracotă din încăperi. Ruşilor le-au plăcut coloanele şi, pe principiul „ce-am găsit, al meu să fie”, le-au luat. Localnicii au pus mâna pe ce-au putut, la întâmplare: cărămizi, piatră, grinzi, lemn, oglinzi, mobilier, din palat şi din grădină.

Din ele şi-au încropit propriile case şi acareturi. Aşa că, se poate spune fără urmă de tăgadă, că la Floreşti multe case sunt de sorginte nobilă... Au mai venit peste copia edificiului francez şi două cutremure, cel din 1940 şi cel din 1977, şi au muşcat şi ele din măreţia şi grandoarea palatului.

Când mirificele clădiri au fost transformate în centru de dresaj pentru câinii armatei ori ai poliţiei, zidurile au fost scormonite de-a binelea şi luată cărămidă din ele pentru coteţele patrupedelor.

De soi câinii ăştia, dacă şi-au băgat coada lor dresată taman printre acareturile Nababului! Şi, pentru că palatul continua să rămână în picioare, chiar aşa schingiuit, într-o parte a acestuia a fost înfiinţat un sanatoriu TBC. De fapt, în felul acesta i s-a semnat pe vecie condamnarea la degradare.

La moarte lentă, dar sigură. Şi să vrea vreun investitor să pună mâna pe locul acela şi pe ce-a mai rămas din fastuoasa construcţie, nu se încumetă din pricina sanatoriului. Practic, e infestat în zonă totul: pereţii, iarba, pământul, plantele. Tot! Tot! Şi, atenţie, la biserica din Floreşti se intră pe la sanatoriu.

Mai mult, parcul, de aproape 150 de hectare la facerea sa, dacă tot avea iarbă grasă şi bună, s-a transformat în islaz comunal. Adică vacile localnicilor pasc printre arbori de eucalipt şi tisă, printre rododendroni şi liliac african... Şi, ca să vorbim deschis de provocare de stricăciuni, şi cei care s-au dus să toarne filme sau videoclipuri la Floreşti au făcut prăpăd.

Unul a mai sfârtecat un perete, că aşa era scenariul, altul a mai retezat o grindă, ca să dea mai bine, altul a mai mâzgălit ceva, ca să fie în ton cu muzica sau filmul. Iar beţivii satului – ca să fie tabloul desăvârşit – unde credeţi că beau mai abitir? Parol, tot la umbra Micului Trianon.

Cine să restaureze Micul Trianon?

Deşarte speranţe ca Micul Trianon să redevină ce a fost! Nici Nicolae Ceauşescu nu s-a băgat să facă ceva, deşi îi plăceau zona şi palatul şi voia să facă parc de interes naţional. Nici autorităţile locale şi judeţene nu se încumetă, din pricina fondurilor care lipsesc. Nici ministerul care ar trebui să-i poarte grija edificiului de patrimoniu nu mişcă nimic.

Nici investitorii atraşi de frumuseţea peisajului şi a ceea ce mai dăinuieşte din măreţul palat nu sunt dispuşi să piardă bani pentru restaurare. Şi nici aşa-zisa descendentă a Cantacuzinilor, Ioana Maria, care are, dacă mai trăieşte, cum susţin avocaţii ei, 102 ani, nu are şanse, financiar vorbind, să repună palatul pe picioare. Şi atunci? Mai lăsăm, în stilu-ne caracteristic, să moară, puţin câte puţin, istoria neamului?

Francezii, cu Micul şi Marele lor Trianon, se mândresc. Le pun în valoare. Le apreciază. Le arată şi străinilor. Noi... Vai de noi şi de cei care se fâţâie pe la conducere! Nu aude nimeni cum hăuie de disperare palatul Nababului? Nu vede nimeni că se stinge fără lumânare? Da, şi clădirile, ca şi oamenii, mor. Se duc în neant. Se sting. Dar suntem vinovaţi, noi, cei de azi, că ele sucombă atât de îngrozitor...

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
2174
☐
˚Comentarii
☐
☐
˚1. Razvan -- (17-June-2010)Cate fotografii cu starea actuala a Micului Trianon:
http://fotoexp.wordpress.com/2010/06/17/nababul-nu-era-acasa/

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

povestea-oualor-rosii_l255.html

Povestea ouălor roşii > REVISTA LUMEA SATULUI

Povestea ouălor roşii

Paştele vine, în mod tradiţional, cu ouă roşii. Multe ouă roşii, care se împart prin vecini şi pe la neamuri... Se spune că, sub crucea pe care era răstignit Mântuitorul, s-ar fi aflat la momentul acela un coş cu ouă. Când sângele a început să curgă, picuri mari au căzut peste coş şi peste ouă, colorându-le în roşu. De aceea, de Paşti, cuvântul de ordine este să înroşim ouă. Obiceiul a degenerat un pic, din motive estetice astăzi ele colorându-se şi în galben, albastru, portocaliu, verde. Vopsite încă din Joia Mare, ouăle nu lipsesc de pe nicio masă la această sărbătoare. Este momentul în care toţi cei de faţă ciocnesc între ei ouă. Cel care ciocneşte spune „Hristos a Înviat!“, în vreme ce cel care aşteaptă răspunde: „Adevărat a Înviat!“. Ciocnitul ouălor se face cap la cap şi dos la dos, existând credinţa că aceia care ciocnesc se vor întâlni pe lumea cealaltă. Cel care sparge oul celuilalt are voie să i-l ia dacă vrea şi, de teamă să nu-l mănânce „dincolo“ stricat şi cu păcură pe el, învinsul i-l cedează.

Mai există însă şi o altă legendă care explică roşul ouălor. Se spune că vestea Învierii lui Iisus a fost primită de unii cu mare neîncredere. O precupeaţă care vindea ouă în piaţă ar fi zis, sceptică şi răutăcioasă: „Voi crede că a înviat din morţi numai când ouăle astea se vor înroşi!“. Din senin, ouăle au căpătat, spre bulversarea totală a femeii, culoarea roşie. De altfel, de Paşti avem ouă pe masă şi pentru că, din vechime, oul a fost subiect de poveşti şi legende. Poate că nu întâmplător prin popor încă se mai întreabă câte unul: cine a fost înainte? Oul sau găina? De altfel, prin cronici stă scris că, încă înainte de Hristos, în epoca precreştină, când Anul Nou se sărbătorea la echinocţiul de primăvară, se ofereau cadou, ca simbol al creaţiei şi fecundităţii, ouă. Pe la diferite jocuri, ca premiu, erau oferite tot ouă. Ca să fie mai frumoase, s-a început vopsirea lor.

Încondeierea

Prin lume, astăzi obiceiul vopsitului ouălor nu mai există. Dar la noi oul vopsit este, de generaţii întregi, un adevărat simbol. Mai mult, au apărut şi constituie chiar un act de cultură, ouăle încondeiate. Pentru realizarea lor se folosesc motive specifice, tehnici perfecţionate, materiale diverse. Niciodată – sau doar la comenzi – nu se folosesc ouă de gâscă sau de raţă, ci numai de găină. Ele, după ce au fost acoperite cu ceară caldă de albine, se colorează cu culori vegetale, obţinute din coajă de măr dulce, de măceş, de ceapă, de mălin, de şovârn, din frunze de nuc, muguri de măr pădureţ, în funcţie de culoarea care se doreşte a fi obţinută.

Pentru pictarea lor se foloseşte o pană de gâscă, un pămătuf şi o ţeavă subţire de metal, pentru scrierea motivului ales. Ca modele, predomină ornamentele geometrice, cele reprezentând plante, animale şi păsări, dar, în funcţie de zonă şi imaginaţia celui care pictează, sunt reprezentate şi scene biblice. De preferinţă, când ideea este să fie consumate, ouăle se fierb înainte şi apoi se încep operaţiile despre care vorbim acum. Dacă se păstrează de decor, se scoate conţinutul din ou cu o seringă. Ceara se îndepărtează, după ce ouăle sunt aşezate lângă o sursă de căldură, care o topeşte. La final, ouăle se ung cu grăsime, ca să strălucească pe farfuria pe care sunt aşezate.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
992

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Povestea salcâmului oltenesc

Făcură ce făcură oltenii şi scoaseră la iveală un salcâm al lor. Îl botezară, cum altfel? Oltenica. De fapt, cercetătorii de la Staţiunea de Cercetări Forestiere din Craiova, cei care l-au descoperit, l-au denumit ştiinţific Robinia pseudacacia varietatea Oltenica. Este mai rentabil economic decât cel obişnuit, pentru că s-au obţinut sporuri de 120-140% în diametru, de 116-137% în înălţime şi de 121-143% la producţia de lemn (volum).

În plus, salcâmul oltenesc înfloreşte mai târziu cu 5-7 zile, oferă o producţie sporită de nectar a florilor, de până la 175%, şi o concentraţie mai mare în zahăr a nectarului, cu până la 45%. Se mai caracterizează prin trunchiuri rectilinii, frunze ovale (nu elptice, ca la specia tipică) şi corolă incompletă sau chiar flori nude, adică fără corolă.

Surpriza de la Grindul cu Bani

„În anul 1965, în cadrul Staţiunii de Cercetări Forestiere din Craiova, au fost demarate ample programe de cercetare, având ca obiect salcâmul. Cercetătorii au constatat că lucrările de împădurire făcute până atunci nu au avut la bază elemente chiar foarte bine fundamentate ştiinţific, făcându-se sub imperiul necesităţii fixării nisipurilor din sudul Olteniei.

Apoi, s-au pus noi baze ale culturii speciei, cu o tehnologie adecvată, în condiţiile de sol indicate şi agreate de salcâm“, afirmă inginerul silvic Alchiu Caraghiaur, de la Direcţia Silvică Craiova.

„În raza Ocolului Silvic Poiana Mare, în locul numit Grindul cu Bani, cercetătorii au descoperit existenţa unei noi varietăţi de salcâm. Aşa a apărut Oltenica“, a afirmat interlocutorul nostru.

Partea practică a cercetărilor a constat în înfiinţarea a peste 100 ha plantate cu salcâm, considerate „livezi forestiere“, create cu forme ameliorate, din care se recoltează seminţe cu potenţial genetic superior.

O stavilă în calea deşertului

Nisipurile şi solurile nisipoase din ţara noastră ocupă aproximativ 400 000 ha. Dintre acestea, peste 100.000 ha sunt împădurite (în mare parte cu salcâm). Ca urmare a factorului eolian, prin fenomenul de deflaţie (spulberare) nisipul a fost împrăştiat, iar aria deşertului s-a extins foarte mult, ajungând ca, în cele trei judeţe ale Olteniei (Olt, Dolj şi Mehedinţi), să ocupe vreo 200.000 ha.

Arborele miraculos

Apariţia salcâmului în ţara noastră este consemnată la începutul anilor 1750, când a fost adus din Franţa şi folosit tot ca plantă ornamentală, în parcuri şi grădini.

Abia după anul 1850, salcâmul a fost utilizat la împădurirea terenurilor nisipoase din sudul Olteniei. Cei care au demarat acel program erau tineri ingineri silvici, care au fost pregătiţi în universităţi din Franţa şi Germania.

„Documentele de arhivă atestă că prima menţiune privind folosirea salcâmului în lucrările de împădurire datează din anul 1852. Atunci, pe domeniile prinţului Ştirbey, din zona Băileşti, au început o serie de lucrări experimentale, vizând fixarea nisipurilor, prin împădurirea cu puieţi din mai multe specii forestiere, cum ar fi

dudul, oţetarul, stejarul brumăriu şi pufos, salcâmul, pinul negru şi pinul silvestru, ulmul şi altele.
După doi ani s-a observat că salcâmul se comportă cel mai bine pe terenuri nisipoase. În funcţie de interesele şi receptivitatea altor moşieri, astfel de lucrări de împădurire s-au mai făcut sporadic pe la Deveselu sau Jiana“, afirmă Alchiu Caraghiaur.

De atunci şi până în prezent, salcâmul a devenit unul dintre arborii cei mai des întâlniţi în zonele nisipoase din România. Formează nu doar păduri întinse, dar este foarte răspândit în mediul rural, unde aproape fiecare ţăran şi-a plantat unul sau doi salcâmi la marginea grădinii.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1967
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Povestea unui tânăr care vrea să trăiască din legumicultură

Daniel Dumitran are 24 de ani. Este unul dintre cei, poate, 800-1.000 de legumicultori din sudul judeţului Prahova (Balta Doamnei, Olari şi Gherghiţa) care încearcă – şi reuşesc, în mare parte – să rezolve acea ecuaţie a agriculturii, fără soluţie la nivel de politică guvernamentală, de a constitui pătura de mici fermieri, cu distribuţia echilibrată a resurselor, care să asigure acumulare constantă şi continuă pentru un număr mare de gospodării din fiecare localitate. Aceasta este, pesemne, calea corectă de urmat pentru a se putea trăi bine din agricultură şi de a asigura, prin binele personal, dezvoltarea spaţiului rural românesc.

Daniel este un tânăr aparte şi din alt punct de vedere. El şi fraţii lui nu s-au bucurat de un cămin părintesc. Au fost crescuţi de bunici. Munceşte de la vârsta de 10 ani. Primul solar şi l-a construit – râde când îşi aminteşte – de unul singur, „10 mp pentru 10 ani“, dar i-a ieşit, că nu mai ştia pe unde să intre şi pe unde să iasă din el. A dus la capăt o cultură de ardei şi a câştigat bani din această experienţă. A terminat şi o şcoală de mecanici auto, dar n-a profesat niciun minut, fiindcă unica şansă de a-şi întreţine tânăra familie i s-a părut a fi cultura legumelor. Îi place şi se pricepe.

O mică afacere începută cu bani din împrumut

N-a avut niciun franc să-şi înceapă micuţa afacere. Şi, culmea, nici teren. Ceea ce cultivă astăzi a arendat. De sprijin de la rude sau familie, nici vorbă. A pornit de la zero. În primul an a contractat un credit la bancă şi de atunci rostogoleşte împrumutul din an în an. Şi este vorba cam de 40.000 de lei. De fapt, creditul îl rambursează în întregime din recolta vândută, însă nu-i mai rămâne aproape nimic să înceapă următorul an agricol, aşa că face un nou împrumut, în speranţa că lucrurile se vor lega până la urmă, cât să-şi rezolve contabilitatea doar în familie.

Are 5.000 mp de solarii, cu set complet de dotări, şi încă 2.000 mp cultură în câmp. În Ungureni, comuna Gherghiţa, satul în care trăieşte şi munceşte Dan, legumicultorii sunt specializaţi în producţia de ardei gras, ardei gogoşar şi vinete, mai rar varză şi fasole păstăi.

Soiuri străine, tehnologii europene

Ca toată lumea, Daniel Dumitran cumpără seminţe de unde aude că este un distribuitor cu material valoros, de obicei soiuri străine. Sau neapărat străine, fiindcă par mai rezistente la boli şi dăunători, la păstrare şi, mai ales, sunt productive. Şi în special timpurietatea asigură ieşirea pe piaţă în luna mai, iar asta înseamnă preţ mare de vânzare. Anul acesta a încercat cu Belladonna şi Maradonna. A obţinut o recoltă bună.

Niciun legumicultor – dintre cei care fac comerţ – nu este interesat de amănuntele în care ne împiedicăm legate de cercetarea românească, de păstrarea în cultură a soiurilor autohtone, cele despre care spunem că au gustul de altădată. În general caută să folosească cele mai noi tehnologii, cele mai moderne metode de cultură, cele mai bune tratamente care să le asigure neapărat producţie mare. Legumicultorii lucrează doar cu noţiunea de rentabilitate.

Valorificare... ca la noi

Dar tocmai rentabilitatea se împiedică într-un punct, poate cel mai important, al valorificării producţiei. Dan a lăsat varza timpurie pe câmp, fiindcă preţul de vânzare nu acoperea cheltuiala cu recoltarea. Cu nişte saci de ardei gras şi ardei gogoşar l-am găsit şi eu la poartă. El şi soţia aşteptau, la noroc, un cumpărător. Care s-a întâmplat să şi vină. Dezavantajul acestui fel de a face comerţ este, evident, la preţ, acesta fiind condiţionat de cel care cumpără, şi nu de producător. Mai departe cunoaşteţi istoria.

Comerciantul sau intermediarul câştigă mai bine decât cultivatorul, cel care are atât de mult de muncă în solarii încât nu mai are timp să meargă în piaţă. Sau, chiar dacă ar vrea să vândă direct, se repetă vechea poveste, nu găseşte locuri pe piaţă. Sau nu-şi poate fixa propriul preţ fiindcă iar ştiţi ce se petrece la tarabă, când nu-ţi dau voie intermediarii să le strici tariful. A fost o încercare în zonă pentru constituirea unui grup de producători, care să faciliteze accesul în supermarketuri, însă planul a eşuat.

Totul prin forţe proprii

Dan nu este încă descurajat. Nu-şi permite să fie, fiindcă are responsabilitatea unei familii şi chiar doreşte să facă ceva bun cu viaţa sa de agricultor. L-am întrebat dacă s-a gândit vreodată să aplice la vreuna dintre măsurile de finanţare europeană. N-are cum. Nu îndeplineşte punctajul. Este încă un mic producător şi, deocamdată, măsurile de sprijin în legumicultură nu vizează şi această categorie de fermieri.

În general, până acum nu au fost multe programe pentru legumicultură, cauză din care această categorie de agricultori şi-a luat soarta în propriile mâini, încercând să rezolve totul prin forţe proprii. Cât despre Dan, curajul cu care merge înainte este poate dat de nădejdea că, într-o bună zi, va avea şi el o gospodărie frumoasă, cum sunt multe altele în bazinul legumicol al Prahovei.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1896

□

Comentarii

□

□

1. Andrei -- (5-October-2011)Mult succes lui Dan si altora ca el;Desi anul 2011 a fost un an agricol destul de bun,ramane problema valorificarii productiei si a imprumutului de la banca.Micilor producatori le este foarte greu,dar sper ca atat Dan,cat si altii ca el,intr-o buna zi sa se poata bucura de roadele si satisfactia muncii lor.Asadar mult curaj,si succes,D-zeu sa ne ajute!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Poveşti de Crăciun...

Este seara Ajunului de Crăciun, uliţele satului răsună de colinde şi fiecare pribeag îşi îndreaptă paşii grăbiţi spre casă. Lipiţi de ferestrele îngheţate, cu privirea când spre bradul frumos gătit, când spre drumul înzăpezit, copiii pândesc venirea lui Moş Crăciun. Speră ca, dincolo de nămeţii aşternuţi de fulgii mari de zăpadă, să întrezărească trăsura cu cei nouă reni.

Un moşneag darnic

Legenda simpaticului Moş Crăciun de astăzi vine din neantul vremurilor, chiar din seara naşterii pruncului mântuitor. Povestirile spun că, aflată în chinurile naşterii, Fecioara Maria împreună cu Iosif ajung să bată la uşa unui om foarte sărac, pe nume Moş Ajun. Sărăcia în care trăia acest om umil nu i-a permis să îi ajute pe cei doi călători, dar, înduioşat de povestea lor şi de durerile pe care Maica Domnului le avea, i-a îndrumat spre casa fratelui său Moş Crăciun, un om mai înstărit, dar cu un suflet nu prea blând.

Ajungând la poarta acestuia, soţia lui, Crăciuneasa, le-a dat voie să se adăpostească în grajdul animalelor, fără ca soţul ei să afle. În ieslea încălzită de răsuflarea caldă a animalelor avea să se nască Mântuitorul lumii. Întors acasă, Moş Crăciun este înfuriat de nesupunerea soţiei sale, pe care o pedepseşte tăindu-i mâinile.

Auzind întâmplarea, Maica Domnului se întâlneşte cu Crăciuneasa şi îi pune mâinile la loc. Minunea pe care a înfăptuit-o Fecioara Maria l-a înmărmurit pe Moş Crăciun, care a ajuns să se căiască pentru toate faptele lui rele. Potrivit scrierilor vechi, acesta avea, de altfel, să fie şi primul creştin. Se spune că, a doua zi de la întâmplare, Moş Crăciun a împărţit întreaga sa avere copiilor năpăstuiţi de soartă. De atunci, în fiecare an în Ajunul Crăciunului se spune că acesta pleacă cu trăsura la care sunt înhămaţi cei nouă reni ai săi şi împarte cadouri copiilor. Darurile pe care le găsesc dimineaţa sub bradul împodobit sau în ghetuţe sunt semn că Moş Crăciun şi spiriduşii nu au avut prea mult timp de odihnă.

Un personaj născut din benzile animate

Imaginea simpaticului moş este aproape aceeaşi peste tot în lume. Îmbrăcat în costumul său roşu cu nasturi negri, cu pletele dalbe şi cu faţa rumenă, un pic durduliu, moşul ne zâmbeşte de peste tot, din reclame sau de la televizor.

Cum a ajuns Moş Crăciun să pătrundă în tradiţiile noastre nu se ştie, cert este că el este aşteptat cu entuziasm de copiii din întreaga lume. În scrieri, moşul apare pentru prima oară într-un poem al pastorului american Clement Clarke Moore, unde acesta îl prezenta de fapt pe Moş Nicolae dăruind cadouri, acesta fiind varianta mai veche a moşului.

Poemul apare pentru prima dată pe data de 23 septembrie 1823, în ziarul new-yorkez Sentinel. Acesta a fost începutul promovării lui Moş Crăciun. În scurt timp, poemul a fost tradus şi publicat în toată lumea. Desenatorul Thomas Nast avea să publice în anul 1860, în cotidianul Harper’ s Illustrated Weekly, imaginea legendară a moşului. Succesul înregistrat l-a determinat pe acesta ca în anii următori să prezinte în desene întreaga poveste a lui Moş Crăciun, acesta fiind şi cel care a lansat ideea că reşedinţa sa se află la Polul Nord.

O, brad frumos...

O altă tradiţie, atât la noi în ţară cât şi în lume, este cea a împodobirii bradului. Frumuseţea aproape nemuritoare a acestui pom deosebit a făcut ca oamenii să aibă mereu un loc pentru el în tradiţiile şi obiceiurile lor. Dar de departe cel mai frumos moment în care ne bucurăm de cetinile lui verzi este Ajunul Crăciunului, atunci când cu mic cu mare ne adunăm în jurul lui pentru a-l găti cu globuri şi beteală.

Asemeni lui Moş Crăciun, bradul împodobit are şi el o legendă care începe tot odată cu naşterea pruncului Iisus. Aflând de marea minune a naşterii Lui, cei trei magi aveau să străbată un drum lung până la ieslea umilă în care se născuse împăratul neîncoronat al lumii. Călăuziţi de lumina sfântă a stelei ce strălucea puternic pe cer, magii doreau să aducă pruncului cele mai alese daruri. Pentru ei, naşterea Mântuitorului era o minune împlinită şi un prilej de a-l cinsti cum se cuvine pe fiului Creatorului.

Pe lângă smirna, aurul şi tămâia puse la picioarele nou-născutului, magii au adus şi crenguţe verzi de la un brăduţ găsit pe unul dintre dealurile pe care le străbătuseră în călătoria lor. De atunci, bradul reprezintă simbolul credinţei şi al speranţei.

Potrivit scrierilor, primul om care a aprins luminiţe în bradul de Crăciun este o personalitate marcantă a istoriei. Îndreptându-se spre casă, Martin Luther King a privit cerul printre cetinile unui brad. Imaginea stelelor arzând astfel l-a fascinat şi, odată ajuns acasă, împreună cu familia avea să împodobească un brad.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
625
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Poveşti pentru zile de răgaz

M-am gândit mult, când am aflat despre suplimentul de vacanţă, ce să scriu azi pentru cititorii noştri. Unii, fii ai satului, rămaşi acolo, pe vatra străveche, ca să simtă până la viaţa de apoi, până în rărunchi, mirosul paşnic al pământului.

Alţii, zburătăciţi de soartă pe la oraş, ca să îşi câştige, după inimă şi studii, pâinea cea de toate zilele. Oameni obişnuiţi toţi, ca noi, ca de altfel cei mai mulţi cetăţeni din ţara asta. Aşa că doar lucruri obişnuite, fireşti puteam să inserez aici.

Legenda românismului

Pe cuvânt că nu ne-a pus ministereasa Udrea să vorbim despre astfel de lucruri. Parol că nu suntem în anturajul doamnei care se speteşte să promoveze frumuseţile patriei noastre.

Dar suntem şi noi, ca şi voi, parte a acestui pământ şi ni s-a năzărit să vorbim despre chestiuni care nu sunt atât de cunoscute pe cât, ne duce pe noi capul, ar trebui să fie. Uite, de curând într-o adunare cineva ne-a spus, celor de acolo, legenda românismului.

Sunt convinsă că, la fel ca şi noi, nu multă lume o ştie. Cine să bănuiască o astfel de legendă? Pe la şcoală nu se învaţă. Prin cărţile de istorie copiii află despre Andreea Esca şi Teo Trandafir. Nu că, Doamne sfinte, am avea ceva cu doamnele în cauză... Dar parcă în buza vacanţei crizate de anul acesta n-ar fi rău să o aflăm cât mai mulţi. Despre legendă vorbesc...

Şapte fete, una mai frumoasă decât alta

Cică, demult, o mamă a fost blagoslovită cu şapte fete, una după alta ca vârstă: Transilvania, Muntenia, Moldova, Oltenia, Crişana, Bucovina, Dobrogea. Toate frumoase, zvelte, mlădioase, măreţe şi impunătoare, din multe puncte de vedere. La fel cum, de altfel, erau şi cei doi flăcăi ai mamei respective: Banat şi Maramureş. Multă vreme mama şi copiii au trăit fericiţi laolaltă. Se mulţumeau cu bucata lor de pâine, nu râvneau alta mai bună de la străini.

Numai că, la răstimpuri, câte un hain prindea drag de câte o fată a bătrânei maici. Unul a pus ochii pe Transilvania şi a luat-o de lângă ai ei, altul a vrut-o pe Bucovina şi n-a mai lăsat-o să fie cum era, liberă şi neatârnată, altuia i s-a năzărit să o fure pe Dobrogea cu ochi de mare. Umilite de străini au fost, în timp, şi Crişana ori Oltenia. Maica bătrână mai avea două fete şi doi flăcăi neatârnaţi. Şi cu ei muncea pământul, apăra hotarele, mirosea florile, cânta doinele.

Dar suferea. Căci îşi voia, ca toate mamele, fiicele aproape. Să le ştie că sunt bine. Că nu le face niciun străin hainit să plângă. De aceea, împotriva chiar şi a unor raţiuni de stat, a luptat pentru ele mereu. Uneori mai câştiga teren, alteori pierdea. Dar, încet-încet, a început să-şi aducă, după eforturi asidue, fiicele acasă.

Pe mama cu şapte fiice o admiră şi o apreciază mulţi. Sunt unii care spun însă că familia bătrânei mame nu e completă. Fie că le-a renegat, fie că n-a luptat pentru a şi le aduce aproape, unele fiice nu stau la masă cu ai lor. Ci îmbucă dumicatul alături de străinii care le-au răpit odinioară. Una se numeşte Basarabia, o alta Bucovina de Nord, a treia Cadrilater. Vor fi fiind pierdute oare pentru veşnicie? Legenda nu mai spune nimic.

Prin munţi, după comorile Mehedinţiului

Nu pot să nu vorbesc, fie şi doar pentru că e criză mondială şi ne simţim bine dacă ne imaginăm că suntem bogaţi, despre comorile, cică, ascunse de secole prin munţii din Mehedinţi. Comori ale dacilor, ale călugărilor, ale haiducilor, ale prinţilor locului sau veniţi din Serbia să-şi îngroape bănetul pe la noi... Averi blestemate sau – foarte rar – binecuvântate. Comori mari, mari de tot, care, dacă ar fi găsite, după cum spun cei de pe aici, ar scăpa întreg natul din ghearele crizei care face ravagii.

Să fie doar imaginaţia?

Nu e localnic din munţii Mehedinţiului care să nu fi tras, măcar o dată în viaţă, nădejde că, pe coclaurile acelea ar putea să dea şi el de comorile îngropate în vechime din cine mai ştie azi ce pricini. Din fiecare piatră, din fiecare peşteră, din fiecare trunchi de copac, din fiecare fir de apă ar putea, dacă vrea Dumnezeu, să sară aurul ascuns acum multe secole.

De ce aici sunt cele mai multe comori?

Pe de o parte, se spune că locul era unul cu bogăţii nesfârşite. Pe de alta, fiind în apropiere graniţa cu Imperiul Habsburgic, prin munţii ăştia se strecurau contrabandiştii şi hoţii. Fiind înţesaţi cu peşteri fără număr, şi haiducii alegeau ca loc de ascunziş tot locurile acestea.

Când şi-au ascuns averile, înaintaşii noştri au gândit diferit: se păstrează mai bine în burta peşterilor zidite apoi la gură. Ba în scorburi neştiute nici de fiarele pădurii stă aurul mai bine. Ba sub albii secate prin devierea apelor şi apoi readuse la vechiul fir. Se spune că niciunde nu geme pământul de atâta bănet ca în munţii din Mehedinţi.

Cei care caută comorile prin toate văgăunele şi prin toate peşterile spun că, atunci când le-au îngropat, strămoşii noştri au lăsat oarece semne – arcuri cu săgeţi, cerbi sau căprioare, balanţe, chipuri necunoscute, toate cioplite în piatră.

Aceştia aveau credinţa că, dacă nu ei, măcar urmaşii lor să le scoată la suprafaţă din ascunzători, când trece vremea cu primejduială. Numai că, cine mai ştie din care motive, comorile au rămas închise în măruntaiele pământului unde zac, neştiute, şi poveştile celor care le-au ascuns.

Semne cu focuri nebune

Deasupra locului unde sunt ele zăvorâte joacă adesea focuri nebune. Atât de nebune că pârjolesc, pentru o zi, totul şi, dacă ai noroc să vezi semnul, a ta e comoara!...

Dar, aşa ascunse din vechime cum sunt, comorile nu sunt, cel mai adesea, „curate“. O ştiu azi toţi cei care le caută prin piatra munţilor. Ori sunt blestemate, ori udate cu sânge, ori trimise, pur şi simplu, de diavol.

Deşi în secolul în care trăim noi toate acestea par doar poveşti de adormit copiii, localnicii spun că, pentru a fi îndepărtată puterea malefică a comorii, trebuie să sacrifici în locul cu pricina o găină sau o oaie, ce ai mai la îndemână, ca să cadă blestemul pe acestea.

Şi, dacă te mai lasă conştiinţa, să nu iei toată comoara cu tine acasă. Să mai laşi acolo ceva, ca să rămână şi blestemul acolo, să nu-l iei cu tine la plecare. Tot ei spun că se întâmplă ca unora să le apară locul cu comoara în vis.

Dacă nu s-au uitat pe fereastră la trezire şi nu au uitat amănuntele, în zilele următoare îl descoperă. Dar, ca să nu îi atingă blestemul aurului îngropat, trebuie să înzestreze trei fete de măritat cu toate cele trebuitoare la o casă nouă. Şi pe fundul gropii să arunce grâu şi porumb, ca să ia ochii necuratului de lângă comoară. Se mai spune că unele comori sunt „juruite“ să fie descoperite de anumiţi oameni.

Ei nici măcar nu caută comori, doar trec prin locul respectiv şi aurul, dacă le e predestinat, sare de unde e în faţa lor, ca să fie văzut. Doar trei categorii de oameni pot avea aşa privilegiu şi noroc: nebunii, copiii şi neprihăniţii. Vă încadraţi? O excursie în Munţii Mehedinţilor nu strică...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
951

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prahova Campania agricolă de primăvară, sub spectrul crizei

• Dialog cu ing. Ioan DRAGOMIR, director al DADR Prahova

– Domnule director, acum natura pare a fi darnică cu agricultura. Cum arată azi câmpurile Prahovei?

– Grâul, orzul, rapiţa şi celelalte culturi de toamnă sunt foarte frumoase. Densitatea medie la grâu trece de 450 de plante la mp. Chiar şi cei care au semănat grâul mai târziu au acum culturi frumoase. Sperăm ca această cultură, realizată pe mai mult de 35.000 ha, să ne dea mari satisfacţii în 2010.

În toamnă nu s-a semănat cât mai este de arat în primăvară

– Vine, în curând, primăvara şi vă aşteaptă un examen greu. Am aflat că mai mult de jumătate dintre terenurile destinate însămânţărilor nu au fost arate...

– Într-adevăr, au rămas nearate din toamnă aproape 50.000 hectare. Cu deosebire la micii fermieri din zona de sud şi de est a judeţului. De fapt, cele mai bune terenuri de cultură. Oamenii spun că nu au avut bani cu ce să le lucreze. Ştiţi că s-a întârziat mult cu primirea subvenţiilor, care nu au ajuns nici acum. Este vorba de mai multe milioane de lei, bani care sperăm că vor veni cât mai repede. Utilaje avem suficiente ca să facem faţă situaţiei. Va fi însă greu. Nu ştim dacă vom putea intra prea curând în câmp! Personal nu întrevăd vreo fereastră până în martie-aprilie, ca să putem ara. Asta-i marea problemă.

– Ce anume aveţi în vedere acum să întreprindeţi urgent spre a urni lucrurile din loc?

– Facem demersuri pentru a primi cât mai repede banii din subvenţiile restante. Oamenii nu au bani cu ce să înceapă treaba, chiar dacă ar veni timp bun de lucru. Este o situaţie de criză. De aceea, cred că statul trebuie să-i ajute urgent pe ţărani să depăşească actuala criză din agricultură! Nu poţi face agricultură fără bani! În toată această situaţie avem şi un lucru îmbucurător. Un număr însemnat de fermieri accesează fonduri europene pentru achiziţionarea de utilaje agricole, în vreme ce alţii, tot cu fonduri europene, vor să realizeze spaţii mari pentru depozitarea produselor.

Doar porumb şi floarea-soarelui

– Există interes la producători şi pentru alte culturi, precum in, cânepă, muştar, coriandru, diferite leguminoase cu mare căutare la piaţă?

– Din păcate, nu! Nici in, nici cânepă, nici sfeclă de zahăr, tutun, nici soia. Avem doar o societate agricolă a unui italian, în zona Ploieşti, care cultivă leguminoase rare. În legumicultură sperăm la mai bine. Solariile legumicole prind tot mai mult teren şi în acele localităţi de câmpie, precum Olari, Gherghita, Drăgăneşti, Puchenii Mari.

– Ce vă frământă cel mai mult acum spre a face faţă situaţiei din agricultura judeţului?

– Oamenii acuză şi faptul că nu prea mai găsesc îngrăşăminte chimice, că preţul acestora creşte foarte mult. Chiar de la o zi la alta. De la 450.000 lei vechi la peste 600.000 lei/sacul. În plus, nu mai sunt acele facilităţi, cu plata în vară-toamnă. Nicio fabrică de îngrăşăminte nu mai practică acest sistem!

– Să înţelegem că păşiţi oarecum cu stângul?

– Eu sunt o fire optimistă şi nu am dat greş până acum. Personal cred că, în ciuda atâtor greutăţi, vom avea un an agricol bun.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
706
☐
º Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prahovenii, la vremea însămânţărilor

Suntem la vremea semănatului grâului. Mulţi cultivatori însă nu au banii necesari pentru procurarea îngrăşămintelor chimice şi a seminţei, ca să nu mai spunem de cei care au probleme mari cu executarea arăturilor şi cu pregătirea solului. Mai mult, aceste din urmă lucrări nu pot fi făcute în condiţii de calitate din cauza uscăciunii excesive a pământului. Să sperăm că ultimul val de ploi va fi folositor!

Un fapt îmbucurător: sămânţa!

Ce se întâmplă acum într-una din zonele consacrate pentru cultura grâului - Prahova, acolo unde, în condiţiile lui 2010, s-a obţinut totuşi un nivel satisfăcător de producţie? Un bun cunoscător al locului, inginerul agronom Ion Albiţă, cu state îndelungi la Direcţia agricolă judeţeană, ne spune că un număr mare de societăţi de profil din judeţ, în condiţiile date, au obţinut la grâu între 3.000-4.000 kg/ha şi chiar 4.500-5.000 kg/ha. De la domnia sa aflăm că sămânţa, din soiuri superioare, este asigurată pe plan local în principal de către SC Semina Albeşti, o mare firmă consacrată în domeniu, care a preluat şi Semrom Prahova.

Ce fac cultivatorii?

Ciorani. Ing. Vasile Păun, directorul societăţii agricole din Satul de Sus, „20 Mai“, cum este cunoscută, ne spune că, timpul fiind înaintat, trage să are repede şi să-şi asigure seminţe de calitate pentru 500 ha. Are în vedere soiuri de înaltă productivitate: Glosa, Alex, Antonius, iar pentru a păşi mai departe pe calea performanţei îşi asigură îngrăşămintele necesare. Se zbate să-şi procure şi carburanţii. Banii sunt puţini. Nici vorbă de subvenţia promisă de guvern. „Pierdem mult timp cu formalităţile. Păcat!“

Tătărani. Un sat mic de la marginea Ploieştiului a strâns laolaltă terenurile din mai multe aşezări din zonă: Brazi, Bărcăneşti, Puchenii Mari. Administratorul societăţii numită PRIS, dl Ion Petre, este tare necăjit că pământu-i ca piatra şi că se ară foarte greu. Are de cultivat 1.200 ha cu grâu şi vrea performanţă ca şi până acum. Îşi doreşte pe mai departe şi loturi semincere din soiurile consacrate aici: Dropia şi Glosa. Nu încape vorba să nu reuşească! Cu banii-i greu, ca peste tot. Se descurcă şi nu prea. Mai crede în subvenţia guvernului! O veni, n-o veni, nimeni nu ştie.

Să nu uităm de perimetrele irigabile...

Mizil. Oraşul a redevenit agricol prin ambiţia mai multora dintre localnici. Dl Mihai Afiliu, administratorul SC AfiliuTrans, este nu numai bun morar şi brutar, dar şi un bine-cunoscut cultivator de grâu. Cultivă, an de an, peste 1.500 ha. Folosind soiurile Dropia, Glosa şi Delabrad a obţinut o medie de 4.800 kg/ha. În 2010 a înmagazinat cu mult peste 1.000 tone de grâu foarte bun. Are însă o mare durere pe suflet. Cultivă grâul în perimetre irigabile, dar n-are un strop de apă. A făcut intervenţii la cei în drept. Degeaba. Insistă. Vrea să ude măcar un sfert din suprafaţă. „Reţeaua de canale este bună. Putem avea apă la capul locului. Uite, am arat tot, semănătorile sunt gata, sămânţa, la fel. E prea mult să avem şi apă când ne trebuie?“

Ce să mai adăugăm la toate acestea? Poate o regândire a amplasamentelor la această cultură, la utilizarea acelor sisteme de irigaţii din câmpia Prahovei şi din cea a Buzăului, de acolo de unde poate veni apa pe canale. Ca în vremurile bune!

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
1041
□
º Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Praziliada de Iulian Florea
Cântul I
S-au înscris la ONU frate,
Una sută şase state
Şi-a rămas lista deschisă
Până s-or înscrie toate.
Mai deunăzi U Thant
A primit din Prazilia telegramă
Ce spune că oltenii fac pastramă.
Cum de-aşa ţară,
Cu trecut victorios,
Este încă ignorată
Şi neluată în serios?
De acum e hotărâtă,
Nu mai dă nici un răgaz,
Nu mai vrea să mai aştepte
Ţara ce cultivă praz.
A luat U Thant atlasul,
Şi nervos bătu-l-ar vina,
A căutat o săptămână,
Unde-i ţara cu pricina.
A citit demografie
Din Alaska în Taiwan,
Însă nicăieri nu dete
De poporul prazilian.
Convocă atunci în grabă
Consilierii la secretariat
Vrând neapărat să afle
Ce-i Prazilia? E stat?
Se găsi atuncea unul
Care-l puse la curent,
Că Prazilia e o ţară

De pe vechiul continent.
Atunci locuitorii
Nu-şi spuneau prazilieni,
Erau ceva mai modeşti,
Purtând nume de olteni.
Mai târziu cu timpul însă,
Îi găsim şi mai răzleţi,
Amintind de ei Xenopol,
Sub numele de juveţi.
Ţara lor e aşa departe,
Încât soarele-n amurg
Dogoreşte capitala
Denumită şi Prazburg!
A rămas U Thant pe gânduri
Într-o grea melancolie,
Nu-şi ierta aşa un lapsus,
Ce-l avea la geografie.
De mânie făcea spume,
Cum să-i scape tocmai lui,
Că nu e o ţară-n lume,
Nicio ţară a nu ştiu cui
Ci doar stat în orice caz,
Ce pretinde că e primul
Ce cultivă-n lume praz.
Cântul II
Deşi se-nseră afară
Soarele trecea-n amurg
Şi-a luat U Thant valiza,
Cu destinaţia Prazburg.
Şi-au aflat din timp oltenii
Că stăteau de mult pe spini,
Şi-au aprins de bucurie
Zece mii de rogojini.
L-au primit pe preşedinte
Cu imnul prazilian,
Cântau sute de cimpoaie
„M-a făcut mama oltean“.
L-au primit pe preşedinte
Cu pastramă şi cu vin,
Iar apoi a luat cuvântul
Marinescu M. Marin:
„Nu mai vrem să fim oricine,
Hotărât o spunem «nu»,
Ţara noastră are dreptul,
Ca să intre la ONU.
Ne-am modernizat cu totul,
Într-un ritm plin de viteză,
Scoatem prazul din pământ,
Numai cu cheia franceză.
Capra când dorim s-o mulgem,

De acum e lucru cert,
Îi băgăm coarnele-n priză,
Rezultând laptele fiert.
Am împerecheat
O mâţă cu o oaie,
Astfel că ne dă lână,
Gata toarsă pentru straie.
Am împerecheat
şi capra cu girafa.
E hibridul ideal;
O ţinem la noi acasă,
Însă paşte în Ardeal.
Ca să avem porcine multe,
Am pornit cu toţi călări,
Şi-am însămânţat pe hăţuri
Zece tone de jumări.“
Văzând aşa minunăţie,
U Thant puse secretara
Ca să scrie
Că de azi oltenii toţi,
Cum îi pomenea Xenopol
Cu numele de juveţi,
Vor intra la ONU frate,
Suind cifra la una sută şapte state.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
4011

□

Comentarii

□

□

1. dinu -- (25-October-2010)am si eu poezia dar e mai lunga are 4 cinturi.

2. Vasile Sabian -- (26-October-2010)o stiu din 1970 ; .. erea altfel , se transmitea prin telex intre aeroporturi , porturi, navrom ..
avea un vers la un moment dat cam asa: noi suntem olteni de seama cu izmene rupte-n tur , ca sa fie la-n demana sa ne sarutatii in ...
daca imi aduc aminte bine respecta toate masurile versurilor .
doar cuvintele ereau schimbate , avea aceasi muzicalitate ca si iliada .
am invatat iliada la teoria literaturi in clasa VIII liceu (1962 - 1063)si am citit praziliada in 1971 pentru prima data - am facut imediat legatura.

3. dinu -- (26-October-2010)Are dreptate domnul Vasile tot din 70'o am si eu.Nu stiu cum sa procedez ca sa o dau pe NET sa o citeasca cei interesati.Versul citat de domnul Vasile este in ultimul cint si versurile au rima.De exemplu:Din Floreasca pina-n Gherla;Si din Tei la Cotroceni;Oamenii na-u alta treaba flecaresc despre olteni.

4. Dorel -- (27-November-2011)Ar fi interesant d-le Dinu sa o puteti trimite in intregime,deoarece si eu am avut-o cam tot prin acea perioada ,cu rima si din cate-mi amintesc erau in poezie si cateva inventii cum ar fi modificarea lexiconului,apoi adunarea fierului vechi ptr.a face un lant in scopul trimiterii pe luna a catelei,punerea de oglinzi retrovizoare la carutele cu coviltir...etc. Din pacate am pierdut-o si tare mult asi dori s-o am din nou.In speranta ca o vom putea candva citi in forma ei originala,va multumesc anticipat...Dorel.

5. s. galinescu -- (22-February-2015)Scuze, dar domnul Iulian Florea este un impostor.
Praziliada este o creatie anonima si colectiva din perioada anilor 50-60-70 in care au fost versificate toate bancurile cu olteni care circulau in Romania acelor vremuri.

Versurile, compuse ca si Iliada, in hexametru antic se transmiteau oral si oricine stia o gluma noua pe seama oltenilor si avea talent o versifica si adauga. Nu e corect ca cineva sa-si asume o creatie colectiva.

6. vlad constantin -- (10-October-2015)sint de acord cu s.galinescu eu am citit-o prima data in anul 1964 a venit in vacanta de iarna sora mea mai mare care facea scoala tehnica veterinara in orasul Dumbraveni jud.sibiu,si era cu mul mai lunga si era versuri care tineau cont de rima

7. vlad constantin -- (10-October-2015)1961-1971 aceasta a fost perioada in care U Thant a fost al treile secretar general O.N U DECI praziliada incepe cu anii 1961 -1962 deci domnule iulian florea nu stiu citi ani ai dar tot impostor te numesti

8. burciu elena -- (27-December-2015)Este adevarat, poezia este mult mai lunga si cu descrieri amanuntite despre dialogul dintre UTHAN si olteni, as vrea sa o recitesc dar nu o gasesc nicaieri in intregime, se numea Au plecat olteni la ONU sau Praziliada.

9. IoanP -- (10-March-2016)Are cineva poezia întreaga? Thx

10. Parvanov jan -- (16-March-2016)Canta zeita mania
si da-mi ajutor ca sa scriu,
de tot ce-am vazut din Olt pana-n Jiu:
Ar trebui publicata toata .

11. costi vl -- (7-November-2016)Cred ca o am in intregime. In anul 1975, tata a fost in Libia si a adus o caseta cu inregistrarea poeziei respective.Oricum,mult mai multe versuri si destul de ritmate.Si eu cred ca este o compozitie colectiva in care sa adaugat mereu cate ceva. "nu stim ce e insectarul,mustele, cand vine seara, le urcam pe toate- n pod, dupa care, le luam scara"

12. IoanP -- (31-January-2017)costi vl poti, te rog, sa o postezi undeva si sa pui un link aici?

13. ION C. -- (16-May-2018)Poezia am citito prin anii 1962-1964 dar
NEACTUALIZATA cand a circulat si prin Liceul Melinesti . Autorul se spunea ca este un oltean care lucra la o ambasada.

14. ION C. -- (16-May-2018)De retinut ca U THANT a fost Secretar General al NATIUNILOR UNITE IN PERIOADA
1961- 1971

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Praznicele, la bănăţeni

În satele Banatului tradiţiile şi obiceiurile de odinioară sunt tot mai rare şi poluate de modernisme. Nimic nu mai pare să fie ca altădată, pentru că noul, cu bune şi rele, cucereşte teren ca un soldat conştiincios. Dar, cu toate astea, acum în plină toamnă mai sunt sate unde îţi mai poţi aminti de pitorescul unor vremuri dulci ori amare, de un mod de viaţă după care tânjim din când în când.

Un astfel de obicei întâlnit în satele din judeţele Timiş şi Caraş-Severin sunt praznicele caselor care se ţin în acest anotimp, mai ales în zilele de sărbătoare, adică de Naşterea Maicii Domnului, de Sfântul Dimitrie cel Mare, de Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavril, de Sfântul Martin (o sărbătoare catolică ţinută şi de ortodocşi) şi de Sfântul Nicolae. Fiecare gospodar din sat îşi alege o astfel de sărbătoare, cheamă preotul, se face sfinţirea caselor, apoi, seara, în ajunul sărbătorii, gazdele îşi invită rudele şi prietenii la masă. Totul are un farmec aparte şi parcă se desfăşoară după un anumit ritual.

Un copil spune rugăciunea Tatăl nostru, apoi cea mai bătrână femeie din casă vine cu o oală de pământ plină cu jar şi tămâie. Se mai spune o rugăciune de sănătate, cei prezenţi se gândesc la cei dispăruţi şi începe petrecerea. Se serveşte ţuică fiartă, supă, sarmale, friptură, gogoşi calde şi rumene, vin, toate provenind din gospodăria proprie. Nu lipsesc glumele, cântecele vechi, amintirile şi voia bună, totul prelungindu-se până târziu după prânzul nopţii.

Deşi tot mai rare, aceste praznice încă mai sunt o realitate. Mâine probabil că vor dispărea. Este păcat, deoarece prin dispariţia lor oamenii satelor mai pierd o rădăcină cu pământul din care se trag. Adică o pată de mireasmă şi culoare de care nu vom mai avea parte niciodată.

Nicolae PĂTRUŢ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
717

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Prea ne încovoiem în faţa comisarilor

În acest număr, invitat să răspundă unor întrebări venite din partea fermierilor este domnul prof. dr. Valeriu Tabără, preşedintele Comisiei de Agricultură din Camera Deputaţilor, persoană cu o experienţă demnă de luat în seamă în domeniul agriculturii, a învăţământului şi iată, şi ca om politic.

Nevoia reajustării angajamentelor europene

– Pe agricultorul român îl încearcă de la o vreme sentimentul că este dat la o parte. Faptul cel mai dureros este că tot se taie din bugetul agriculturii, deşi mare parte din suprafaţă este nelucrată. Cum se explică fenomenul acesta?

– După părerea mea, reducerea drastică a bugetului reduce şi şansele de a interveni în zone de risc sau de criză, ca să spunem aşa, cum a fost de exemplu cazul ideii susţinerii îngrăşămintelor din primăvară. Colegul Sârbu spunea în Parlament că aşa s-a negociat la Bruxelles. Aici trebuie să vin în contradicţie cu dânsul şi să amintesc că atât Polonia, cât şi Ungaria sau Cehia au negociat la fel, dar ele pun problema unor programe alternative. Există aşadar portiţe de aducere a argumentelor către Comisia Europeană prin care li se poate explica că pierderile noastre sunt şi pierderile lor.

Şi dacă noi le putem asigura din surse interne, măcar la nivelul la care s-a făcut şi în trecut, atunci ele trebuie lăsate deocamdată. Avem acest număr mare de mici fermieri, trebuie să reabilităm gospodăria ţărănească, în sensul în care ar putea fi folosită şi ca o verigă a turismului rural. Dar ea trebuie modernizată, pentru că, deşi se află în zone pitoreşti, cu tradiţie, nivelul de confort oferit este foarte scăzut, ba apar chiar şi insalubrităţi. Factorii de decizie trebuie să facă demersurile pentru a se înţelege că România are nevoie de reajustări ale angajamentelor noastre europene. Pentru că, dacă renunţăm şi respectăm ad litteram orice lucru, atunci ne vom lovi de criză în fiecare an. La ora actuală, nu numai că nu ne putem baza pe sursa bugetară, dar din cauza nefuncţionării unor instituţii, nici pe cea europeană nu o putem folosi.

Unde este strategia agricolă?

– Cei care nu lucrează în agricultură îşi pun o mare problemă şi pe bună dreptate. Nu cutivăm pământul, în schimb importăm 70% din ceea ce consumăm. Nu ne costă asta mai mult decât dacă am produce noi înşine?

– Cum să nu? Dar nu putem vorbi despre aşa ceva atâta timp cât agricultura României rămâne una săracă, care merge pe conceptul că producem numai atât cât ne trebuie. Acest concept s-a amplificat în timp, ajungându-se până într-acolo încât să se spună că nu e nicio problemă, ne asigură Uniunea Europeană. Pierdem surse mari de bani şi dispare stabilitatea ţării dacă menţinem importurile şi nu trecem pe export. Şi mai grav este că nu întotdeauna avem siguranţa a ceea ce importăm. De văzut ce se întâmplă cu grâul românesc, despre care procesatorii spun că se află sub limitele însuşirilor de panificaţie şi trebuie să importăm. Or aici este responsabilitatea unor factori guvernamentali. Ungurii o fac... să încerce numai cineva să se ducă acum cu doi litri de lapte în Ungaria.

– Aceeaşi oameni care nu au nicio legătură cu agricultura se întreabă ce fac specialiştii din agricultură în aceste condiţii? Sau, mai există specialişti în agricultură?

– Profesiile agronomice nu sunt profesii uşoare decât în ochii acelor care le chiţibuşează de pe margine. Problemele agriculturii României nu se datorează profesioniştilor, că au fost mai slabi sau mai buni, ci deciziilor politice. Ele au fost cele care au blocat de multe ori iniţiativele.

Şi soiurile, dar mai ales tehnologia

– Şi pentru că veni vorba, privind listele cu soiuri şi hibrizi vedem că cele româneşti sunt tot mai rare, deşi noi am fost cândva mari producători şi mari creatori de sământă.

– Eu pot vorbi acum din domeniul producţiei vegetale şi aş spune că, încă câţiva ani buni, chiar dacă nimeni nu mai ajută cu nimic, România poate trăi din soiurile realizate până acum la Fundulea, la Turda, la Şimnic, Lovrin etc. La ora actuală, deşi sunt foarte multe soiuri de grâu în cultură, inclusiv străine, vedem că soiurile româneşti ca Dropia, Flamura, de la Brad sau Alex, care ocupă practic 80% din suprafaţa cultivată cu grâu în România, asigură conform analizelor de laborator o calitate excepţională. Unul dintre cele mai bune soiuri cultivate în Ungaria, de exemplu, este soiul românesc Alex. De acolo aducem făină... pentru că în România nu o putem produce, se pare. Realizările echipei de la Fundulea sunt de excepţie, problema însă nu este a soiului, ci a tehnologiei de producere şi păstrare.

Legea Cercetării, o lege scoasă cu forcepsul

– Legea Cercetării a apărut cu forcepsul, putem spune. Ce se întâmplă acum cu cercetarea, pentru că şi dvs. aţi lucrat în acest domeniu?

– Trei ani de zile ne-am zbătut pentru Legea cercetării, în mod absolut inexplicabil. Au fost momente în care era respinsă şi am salvat-o ca măcar să rămână în discuţii. Abia pe 3 martie a fost promulgată. Dacă ea ar fi apărut în octombrie anul trecut, azi am fi beneficiat de acea susţinere financiară. Or, la această oră nu se achită contracte pe proiecte. Este cea mai mare lovitură care se dă cercetării ştiinţifice din agricultură. Este inexplicabil, când se beneficiază de prevederile Constituţiei şi de legea proprietăţii publice, să laşi ca prin nişte norme metodologice să se facă o speculă ordinară cu aceste terenuri.

– Domnul profesor, trăgând linia, mai are agricultorul român vreo şansă?

– Din păcate este inacceptabil şi cred că suntem singurul caz din Europa în care jumătate din suprafaţa arabilă a ţării este nefolosită. Şi îndrăznesc să spun că noi folosim potenţialul pe care îl lucrăm cu randamente de 30-35%. Închipuiţi-vă cât de bogată ar fi ţara aceasta prin condiţiile naturale pe care le are, dacă ar forţa ieşirea în Europa şi nu numai aici. Şi problema e că nu ne rămân necultivate suprafeţe din zone sărace, ci foarte fertile, cum sunt Bărăganul, Câmpia de Vest sau Lunca Mureşului. Or, pentru noi altă alternativă nu există decât să ne lucrăm pământul.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
546

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net

preambul-la-meat-milk-2012_s356.html

Preambul la Meat & Milk 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPreambul la Meat & Milk 2012

Ilie Stoian, redactor-şef al revistelor Fabrica de lapte şi Fabrica de carne, a organizat la începutul lui iunie o întâlnire cu presa la Bucureşti, în care a anunţat organizarea, la mijlocul lunii, a Conferinţei Internaţionale infoALIMENT, Meat & Milk 2012, cu tema „Carne şi Lapte: Piaţă, Producător, Profitabilitate, în contextul provocărilor actuale“.

În opinia sa, este un moment de referinţă al anului în domeniul producţiei şi procesării cărnii şi laptelui. Fiecare zi din cadrul evenimentului desfăşurat la Poiana Braşov a debutat cu o sesiune comună, în care au fost dezbătute teme de interes general. De asemenea, au avut loc vizite de documentare în unităţi de producţie şi procesare în cadrul programului „infoTRIP“.

„Conferinţa Internaţională infoALIMENT îşi propune să faciliteze un dialog benefic între oameni de afaceri, specialişti în domeniu, retail şi reprezentanţi ai autorităţilor din domeniile vizate. Totodată, prin tematicile propuse, manifestarea caută să ofere soluţii şi răspunsuri celor care îşi desfăşoară activitatea în industria cărnii şi a lactatelor.

Subliniem faptul că tematica a fost aleasă potrivit răspunsurilor primite de la cei interesaţi de participare, în urma sondajului efectuat de organizatori în perioada 15 ianuarle - 15 februarie 2012“, a declarat Claudia Bocean, director general al Agenţiei InfoAliment. La conferinţa de presă au fost prezenţi Stanca Tudor, director executiv al Asociaţiei Producătorilor de Carne de Porc din România (APCPR), şi Dorin Cojocaru, director executiv al Asociaţiei Patronale Române din Industria Laptelui (APRIL). Cei doi au vorbit despre perspectiva pieţei europene şi a celei româneşti de consum. Cu amănunte despre evenimentul propriu-zis desfăşurat în perioada 13-14 iunie la Poiana Braşov vom reveni în numărul următor.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
529
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Precum crizantema imaculată care i-a condus destinul

Elena TATOMIR trăieşte încă din fragedă copilărie bucuria unei fiinţe care a avut parte de împliniri pe care abia acum, la vremea maturităţii, le înţelege. Ea a obţinut de la viaţă chiar ceva mai mult decât şi-a dorit. Dar până să ajungă la condiţia actuală de mamă fericită, de soţie iubită, după o căsătorie bazată exclusiv pe dragoste, de profesionistă respectată de către toţi cei care au avut parte de sprijinul ei, copila din Hotarele realizează că împlinirile de astăzi au în spate multe sacrificii.

Întoarcerea în timp

Într-o comună hărăzită de Dumnezeu cu un pământ bogat, micuţa Elena, al doilea copil al familiei Iosif, avea să aibă parte şi de răsfăţul naturii, dar şi al iubirii şi bunei creşteri a celor care aveau să-i formeze conduita umană. În mod paradoxal, cei mai exigenţi s-au dovedit a fi bunicii, nu părinţii.

Ei au fost cei care turnau picătura chinezească la picioarele unei copile fascinate de frumuseţea decorului natural ce o înconjura. În jurul ei se aflau straturi de legume, care multă vreme aveau să fie stâlpul financiar al familiei. Marea fascinaţie o reprezentau însă florile din prispa casei. Le admira pe toate, dar era impresionată de frumuseţea şi puritatea crizantemelor. Nu a minunatelor exemplare pe care le cultivă astăzi, ci a celor ce veneau din timpuri imemoriale. Acestea din urmă aveau să-şi pună amprenta pe bunătatea şi curăţenia morală a doamnei care astăzi direcţionează politica naţională a culturilor de câmp pe teritoriul României.

Împlinirile profesionale

Nici în liceu şi nici la Facultatea de Agronomie din Bucureşti n-a fost şef de promoţie, dar mereu s-a aflat pe podium. De pe această poziţie, la terminarea facultăţii, s-a trezit în întinderea nemărginită a orezăriilor din preajma Olteniţei. Nu pentru a studia genetica bobului de orez, ci pentru a-i da viaţă. Deşi s-a despărţit de orezărie în urmă cu 25 de ani, ea încearcă şi astăzi tainele cultivării acestei plante. Dacă ar fi să vorbim de una dintre împlinirile ei profesionale actuale ar fi şi aceea a reclădirii orezăriilor naţionale. De la orezăriile din Olteniţa, doamna Elena Tatomir s-a văzut transferată în secta hidroamelioratorilor. Ucenicia şi-a început-o în celebrul sistem de irigaţii din zona Ciulniţei, după care a avansat la nivelul instituţiilor de comandă a unităţilor centrale.

Printr-un concurs de împrejurări, dictat mai ales de numeroasele structurări şi restructurări, în 1998 se vede propulsată în cadrul Direcţiei de politici agroalimentare a Ministerului Agriculturii. În noua ei calitate, Elena Tatomir avea să participe activ la implementarea regulamentelor europene în materie de culturi de câmp, ajungând astăzi să fie una dintre personalităţile ce se bucură de mult respect în rândul experţilor europeni.

Satisfacţia supremă

Înainte de a fi o profesionistă de valoare, Elena Tatomir este un om de excepţie. Dumnezeu i-a dat deopotrivă harul frumuseţii trupeşti, al cinstei şi respectului faţă de semenii săi. Este, cum s-ar spune, o fiinţă împlinită în existenţa ei pe acest pământ. Are un soţ pe care l-a luat din dragoste, au împreună o copilă, pe Mădălina, care a depăşit de mult majoratul, aflându-se astăzi la capătul a două facultăţi titrate şi la începutul unei cariere ştiinţifice de mare perspectivă. La postul de comandă a Direcţiei de Politici în Culturile de Câmp a reuşit să adune în jurul ei oameni de o probitate profesională şi morală ce fac cinste instituţiei pe care o reprezintă. În majoritatea lor sunt doamne, iar astăzi, de 8 Martie, încercăm marea bucurie de a le adresa un cuvânt de admiraţie şi cinstire.

BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
1968
□
° Comentarii
□
□
° 1. Niculai Popandron -- (3-March-2010)Cu ocazia zilei de 8 Martie urez Doamnei director Elena Tatomir un calduros LA MULTI ANI.Ma bucur ca este unul din directorii din Misterul Agriculturii care nu a fost schimbata pe criterii politice.Un astfel de om de exceptie este necesar in functii de conducere.Mult succes Doamna Elena Tatomir si multa sanatate.
° 2. Cetatean -- (3-March-2010)Poate nu stiti ca nu mai este director, ci sef serviciu.
° 3. BIBICU -- (5-March-2010)absolut nimic adevarat, mai analizati si o sa va para rau daca o cunoasteti. Este flacara violeta a MADR.Este si asta un mo0d de a lupta pt functie si baniiiiiiiiiiiiiiiii......................................case, vile, masini, conturi.Sunt oameni cu adevarat destepti care trebuie pusi in aceste functii. Mai reflectati, d-le Banu. Si o stiti prea bine....................
° 4. I.Dumitru -- (7-February-2019)Gândul Elena Tatomir, replică foarte interesantă pe care nu am să o uit vreodată: ”Trebuie să ne adaptăm armonios conform regulilor impuse de Uniunea Europeană”. Stimată doamnă, dacă ţăranii care au luptat pentru apărarea pământului te-ar fi auzit cu o astfel de replică, cu siguranţă ai fi fost călcată şi zdrobită în picioare.
Elena Tatomir, a fost telefonată de Leontina Prodan pentru a comunica ”doleanţele” noastre, dar răspunsul a fost următorul: ”- O lege nu se poate schimba de pe-o zi pe alta”…şi a închis telefonul.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Precum polenul florilor cărora le dă viaţă > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Precum polenul florilor cărora le dă viaţă

Doru VASILESCU, omul care va rămâne în analele horticulturii sub măreţul prenume de Harry, are dreptul moral şi profesional de a fi socotit cel mai de seamă floricultor al epocii moderne. De-a lungul timpului, Harry a adunat în sufletul său tot ce este mai curat în polenul florilor cărora le-a dat viaţă. Un ilustru reprezentant al horticulturii româneşti, prof. univ. Gheorghe Glăman, spunea, cu prilejul unui recent moment aniversar la Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, că:

„E greu să iubeşti oamenii dacă nu ai dat viaţă unei flori. E greu să fii om dacă nu i-ai omenit pe semenii tăi. E însă uşor să fii Doru Harry Vasilescu atunci când ai făcut toate acestea şi alte lucruri minunate, cinstindu-le pe fiecare cu faptă şi iubire.“

Aşa cum i-au prescris ursitoarele

Ce putea să anticipeze copilul de acum 75 de ani, când i-a fost dat să facă primii paşi în lumea mirifică a plantaţiilor de flori de la serele regale şi imperiale din Codlea? Din nefericire, i-a fost dat să constate că această lume nu avea să fie atât de fascinantă cum o credea. Imediat după marea rechiziţionare comunistă din 1953, Harry se vede pus pe drumuri într-o direcţie ce nu-i oferea nicio speranţă.

Anii pribegiei

Harry era mult prea demn să rămână în postura unui argat la „moşia“ care-i aparţinea de drept. A plecat de la Codlea să refacă grădinile de vară ale Bucureştiului. De aici s-a îndreptat spre Litoral, unde a dat fiinţă celui mai fermecător peisaj floral ce leagă Neptunul de Mangalia.

Statornicirea

Intrând în graţiile comuniştilor, pentru realizările sale deosebite, Harry a primit ceea ce era socotit atunci ca fiind o mare recompensă: dreptul de a se statornici în apropierea Capitalei unde să-şi dezvolte o mică afacere personală. El a ales drept locaţie o porţiune de teren intravilan de la marginea Otopenilor, unde dorea să reclădească o seră floricolă mai măreaţă decât cea de la Codlea. Până la urmă a construit o grădină fermecătoare care, timp de aproape patru decenii, i-a asigurat şansa unui trai mai mult decât decent.

Recunoaşterea academică

Ea avea să vină foarte târziu, la câţiva ani după Revoluţia din decembrie, când la propunerea unor oameni de mare demnitate morală, Harry a fost captat în grupul select al apropiaţilor lumii academice agricole. De atunci şi până acum, nu este moment solemn în care Harry să nu fie alături de savanţii agriculturii româneşti.

În loc de happy-end

După 75 de ani de viaţă care a început cum nu se poate mai promiţător şi a continuat cu zbuciumul ce-l apropia de agonie, Harry Vasilescu pare a fi regăsit cadenţa prosperităţii în sânul unei familii fericite.

Cei doi copii, Anita-Venera şi Thomas, au depus jurământul de a ridica pe culmi nebănuite o afacere unică în

România ca vechime şi nivel profesional, în timp ce soţia sa Ana încearcă să descifreze tainele aranjamentelor florale japoneze. În faţa unei concurenţe acerbe pe piaţă, Harry a luat decizia de a schimba fundamental sistemul tehnic şi tehnologic de producere a florilor. Recent, el a importat şi a construit din temelii o seră spaniolă.

Produsele sale vor apărea pe piaţă în 2010, iar Harry şi ai lui au convingerea că prin noile produse vor detrona dominaţia florilor aduse de peste mări şi ţări. De partea lui se află acum mulţi oameni de bună credinţă, începând cu primarul din Otopeni, Silviu Gheorghe, şi sfârşind cu personalităţi aparţinând nu numai comunităţii ştiinţifice.

Ion BANU, Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1077

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Predicţie demenţială - Sfârşitul lumii în 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI

Predicţie demenţială Sfârşitul lumii în 2012

Nefiresc, nişte oameni simpli de pe Terra, care nici nu fac cercetări ştiinţifice, nici nu se laudă că au posibilitatea să facă nu ştiu ce predicţii pentru viitor, încearcă să ne îmbârlige rău cu judecăţile lor tâmpe pornind de la consta-tarea reală că verile se încing tot mai mult a cuptor, iernile se transformă din blânde în agresive total, furtu-nile bezmetice se năpustesc asupră-ne fără niciun avertisment, iar ploile demenţiale umflă la maximum pâraie de juma' de metru, făcând ravagii peste tot. Dar dacă ar fi să dăm curs unor previziuni din vechime, ar trebui, oare, să ne întrebăm dacă toate acestea nu sunt cumva semne ale mult-trâmbiţatului sfârşit al lumii? Chiar vine? Chiar se termină lumea în viitorul apropiat? Chiar s-a supărat Dumnezeu pe toţi? Chiar se va sfârşi viaţa pe Pământ?

Panică mare, oameni buni!

Zilele trecute, o vecină de bloc m-a oprit şi m-a întrebat dacă într-adevăr vine sfârşitul lumii. Aşa i-au spus ei nepoţii, că în 2012 se sfârşeşte lumea. Nu este singura disperată. Deşi cu un milion de probleme pe cap, prahovenii şi nu numai ei vorbesc destul de des şi de insistent în ultimul timp despre sfârşitul lumii, care, după calendarul mayaş, după Nostradamus şi nu numai, ar trebui să fie pe 21 decembrie, 2012. Adică la doar o aruncătură de băţ de momentul actual...

Realitate şi fantasmagorie

Multe, diverse şi alambicate sunt previziunile privind sfârşitul lumii. Sună aşa alarmist şi dureros sfârşitul lumii, încât provoacă groaza. Până şi Newton, cât era el de Newton, s-a pus, cică, pe făcut calcule care arată că lumea, mai e un pic, vorba vecinei, şi se sfârşeşte. Nu zice el 2012, dar zice că se sfârşeşte. Iar Nostradamus - contestat de multe ori, pentru că predicţiile sale s-au dovedit neadevărate - a lăsat şi desene explicative în sensul ăsta: în 2012, gata! Mai vin şi mayaşii care completează tabloul: în 2012, fix. Lumea asta e la capăt de drum. Nici Biblia n-ar fi departe de astfel de dezvăluiri. Până şi oamenii de ştiinţă, după calcule riguroase, au început să se îngrijoreze. Atmosfera Terrei este în schimbare, iar cea vulcanică în creştere. De asemenea, s-a mărit câmpul magnetic al soarelui şi un gaz necunoscut s-a format în straturile superioare. Explicaţia ştiinţifică este că soarele a intrat în Centura Fotonică, o zonă cosmică mai intensă în energie, iar Pământul va intra şi el aici în 2012.

Timpul terestru nu va mai exista şi polii magnetici se vor inversa. Radiaţiile din Centura Fotonică, spun cercetătorii, vor face o selecţie în plan uman pe bază spirituală. Să auzi nenorocirea: timpul se va sfârşi, va ajunge pe zero şi, vreme de 2000 de ani nu va mai fi noapte. Chipurile, această schimbare ar fi benefică şi ar duce la dispariţia bolilor grave care, la momentul actual, macină lumea. Pe de altă parte, mayaşii care au făcut calcule pentru milioane de ani, nu au trecut cu profeţiile lor dincolo de 2012. Ei spuneau că un mare cataclism produs la nivel mondial va duce la începutul unei noi ere spirituale, nu la sfârşitul lumii. Conform calendarului lor, mayaşii au descoperit că axa terestră oscilează şi, la 26.000 de ani, adică un ciclu cosmic cu câte 13.000 de ani, se schimbă poziţia astrelor. Acum am cam fi la sfârşitul unui astfel de ciclu şi după el n-ar mai fi nimic din cele ce le ştim, adică vine sfârşitul lumii. Dar sfârşitul, ca să vorbim în ton, civilizaţiei lor de ce nu l-au prevăzut, oare?

Nici ziua nu mai este normală

Apoi, se spune că ADN-ul va fi reprogramat şi totul va fi superior. Ar părea că e de bine. Şi dacă, pe lângă schimbările climaterice bizare despre care am vorbit mai sus, v-aţi pus întrebări ori vi s-a părut vreodată că ziua e mai mică şi nu mai aveţi timp de nimic, chiar este adevărat. Aşa reiese din cercetări. Ea, ziua, nu mai are 24 de ore, cum am învăţat demult, ci doar 16, din cauză că rezonanţa magnetică a pământului are 12 cicli pe secundă, faţă de 7,83. Şi, în 2012, soarele se aliniază peste Calea Lactee. Natura o ia razna de-a binelea înainte de 2012 şi nimic nu va mai fi cum ne-am obişnuit să fie. Ba mai mult, milioane de oameni vor muri din cauza acelor catastrofe.

Au mai fost sfârşituri...

De fapt, ca să vorbim cinstit, nu s-a mai discutat, indiferent de predicţii şi cercetări, şi altă dată despre sfârşitul lumii? În anul 1000, tot la fel se credea, că e sfârşitul. Cam 500 de ani mai târziu, oamenii s-au temut la fel, că vine Apocalipsa. Şi câte alte momente de genul ăsta, amintite în cronici şi neamintite în nicio scriere, n-or fi fost? Nici cercetările, nici predicţiile nu ştiu, de fapt, o astfel de chestiune: când se sfârşeşte lumea...

Deocamdată, ceea ce avem de făcut este să ne bucurăm de viaţă, să trăim clipa, să fim conştienţi că timpul trece. Şi nu neapărat către sfârşitul lumii.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1029

□

° Comentarii

□

□

° 1. Măneanu Varvara Magdalena -- (4-September-2010)Oare extratereştrii, omuleţii verzi,nu vor mai face nimic pentru salvarea Terrei, cum au mai făcut-o intervenind in explodarea unui meteorit ce lovea Planeta Pămât în mod catestrofal!?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

pregatirea-animalelor-in-vederea-inceper...

Pregătirea animalelor în vederea începerii păşunatului

După igienizarea păşunii prin efectuarea lucrărilor de suprafaţă ce au avut în vedere împrăştierea muşuroaielor şi a dejecţiilor solide, precum şi distrugerea vegetaţiei nevaloroase, trebuie să pregătim animalele în vederea începerii păşunatului.

Măsurile de pregătire trebuie să înceapă obligatoriu cu examenul sanitar-veterinar al fiecărui animal, în urma căruia vor fi admise la păşune numai animalele perfect sănătoase. Cele depistate bolnave în urma examenului coprologic se vor izola şi trata pentru a nu infesta păşunea prin materiile fecale eliminate.

Pentru a evita producerea afecţiunilor podale, cornul suplimentar al ongloanelor şi copitelor se va tăia, curăţa sau toaleta corespunzător. Curăţatul trebuie efectuat conştiincios, de către persoane cu experienţă, şi constă în tăierea cornului excedentar nu prea aproape de membrana cheratogenă, pentru a nu cauza o sângerare a ţesutului şi formarea unei plăgi ce poate devini o poartă de infecţie. La taurine afecţiunile podale netratate pot evolua îngrijorător prin apariţia şchiopătărilor la unul sau mai multe membre. Animalul se deplasează greu, apare febra, scade producţia de lapte, dar apar şi influenţe negative asupra procesului de reproducţie (sterilitate).

În unităţile cu efective mari de animale sunt necesare individualizarea, lotizarea pe categorii de greutate şi stări fiziologice, precum şi cântărirea cu înregistrarea datelor pentru a putea stabili efectele păşunatului asupra sporului de creştere în greutate. Cercetările au arătat că tăuraşii crescuţi pentru producţia de carne şi necastraţi înaintea scoaterii la păşune nu realizează sporuri de creştere corespunzătoare.

Câinii ce însoţesc turmele de oi, folosiţi pentru pază, vor fi supuşi, de asemenea, examenului sanitar-veterinar şi tratamentului adecvat, în cazul celor găsiţi bolnavi.

Atenţie la tetania de iarbă!

Un plus de atenţie se va acorda prevenirii apariţiei tetaniei de iarbă, cunoscută în termeni populari şi sub denumirea de „boală de primăvară“. Factorul determinant al apariţiei acesteia este hipomagneziemia ca urmare a unui aport insuficient de magneziu atunci când animalele consumă plante verzi foarte tinere şi mai ales graminee, foarte sărace în acest element. Boala se caracterizează prin producerea tulburărilor de excitabilitate neuromusculară, atunci când trecerea animalelor la păşune se face brusc. Factorii climatici specifici acestei perioade – ploi reci, schimbări bruşte de temperatură – conduc la un tablou clinic ce evoluează de la cazuri uşoare, la forme grave, cu evoluţie supraacută în urma căreia animalele mor. La ovine tetania de iarbă poate sta la originea morţii subite, oile fiind găsite moarte pe păşune, fără să prezinte semne de boală.

În consecinţă, se recomandă ca trecerea la alimentaţia cu masă verde, prin păşunat sau cosită, să se facă treptat, prin administrarea unor cantităţi crescânde de furaje verzi şi reducerea progresivă a cantităţii de furaje conservate cu circa zece zile înaintea scoaterii animalelor la păşune. Ca procedeu general este bine ca dimineaţa, înainte de a scoate animalele la păşune, să li se administreze un tain de fân de bună calitate, care asigură un aport însemnat de magneziu. La vacile cu producţii mari de lapte se recomandă administrarea oxidului şi carbonatului de magneziu în furajul concentrat sau în cel murat.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
611
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pregătirea campaniei de montă la ovine

Unul dintre obiectivele importante privind organizarea reproducţiei în exploataţiile de ovine este realizarea unor indici superiori de natalitate şi prolificitate, respectiv a unui număr mai mare de miei obţinuţi anual pe oaie-matcă. Pentru aceasta trebuie avut în vedere faptul că la realizarea fecundaţiei şi instalarea gestaţiei contribuie, în egală măsură, femela şi masculul, ce necesită măsuri specifice de pregătire, iniţiate cu minimum 2-3 săptămâni înaintea campaniei de montă propriu-zise.

Fac obiectul pregătirii oile care au mai fătat, berbecii destinaţi reproducţiei şi tineretul femel din anul precedent (mioarele). Lotul de femele se stabileşte după eliminarea din efectiv a exemplarelor bătrâne şi a celor cu dereglări ale funcţiei de reproducţie, care nu au fătat în două sezoane de montă succesive.

Vor fi pregătite în vederea montei oile sănătoase, începând cu a doua fătare şi până la vârsta de 6 ani, cu o conformaţie corectă şi o constituţie robustă, caracterizate prin performanţe de reproducţie, care provin din gemeni sau au produs gemeni. Acestora li se vor alătura mioarele cu vârsta între 12 şi 18 luni, care au realizat 75% din greutatea de adult.

Raţiile furajere

Atât oile adulte debilitate cât şi mioarele insuficient dezvoltate vor alcătui turme separate, cu asigurarea unui regim special de hrănire stimulativă. În caz contrar, ele vor intra greu în călduri sau deloc, ceea ce va duce la prelungirea sezonului de montă, iar mieii rezultaţi vor fi neuniformi sub raportul greutăţii corporale, al vitalităţii şi rezistenţei la boli. Având în vedere că perioada de pregătire coincide cu cea de păşunat, întreţinerea oilor şi mioarelor se va face pe cele mai bune păşuni, a căror producţie, determinată prin metodele cunoscute, să asigure 9-10 kg de furaj verde pe cap şi zi. Acesta, pe lângă substanţele nutritive, conţine cantităţi însemnate de fitoestrogeni, cu efecte favorabile asupra declanşării comportamentului sexual specific perioadei estrale.

Prin declanşarea căldurilor la un număr cât mai mare de oi, într-o perioadă cât mai scurtă de timp, se obţin fătări comasate şi miei uniform dezvoltaţi, ceea ce permite buna supraveghere şi dirijare a creşterii lor, precum şi o lotizare mai corectă la vârsta înţărcării. Pe lângă masa verde, oile vor primi 0,2-0,3 kg amestec de concentrate, administrate o singură dată pe zi, după adăpat. În condiţiile întreţinerii oilor-mame pe păşuni foarte bune, în sezonul de pregătire şi chiar de montă, acestea pot fi mulse în continuare o dată pe zi fără ca performanţele reproductive să fie influenţate negativ.

În cazul păşunilor mai puţin corespunzătoare sau în faza avansată de vegetaţie raţia va fi suplimentată cu 0,5-0,6 kg concentrate, din care 10% PVM (supliment proteino-vitamino-mineral) şi 0,5 kg fân de trifoi, lucernă sau borceag. Trebuie să reţinem că o oaie în greutate de 40-45 kg are nevoie de 0,7-0,9 UN, cu 60-80 g PBD cota furajeră, sare de bucătărie şi apă la discreţie.

Deşi spermatogeneza (procesul de producere a spermatozoizilor) este prezentă tot anul, activitatea sexuală a berbecilor atinge un vârf de toamnă, ei fiind „reproducători de zi scurtă.“

Pregătirea în vederea campaniei de montă este foarte importantă, deoarece de calitatea materialului seminal depinde în mare măsură fecunditatea şi prolificitatea. În perioada de pregătire spermatogeneza este influenţată direct de valoarea biologică a proteinelor din raţie şi în special a celor de origine animală.

De aceea, raţia unui berbec va cuprinde 5 kg de furaj verde (sau morcovi), 0,4-0,5 kg concentrate, din care obligatoriu 0,3 kg ovăz (furaj ce stimulează spermatogeneza), 1-2 litri lapte degresat şi 2-3 ouă. Dacă păşunea nu este corespunzătoare, completarea principiilor nutritive se va face prin administrarea a 0,5-1 kg fân de leguminoase pe cap şi zi.

În cazul montei dirijate, la 20 de oi este necesar un berbec, iar numărul total se majorează cu 10%. Aceştia vor fi supuşi unui control iniţial, apoi periodic în ceea ce priveşte reflexele şi comportamentul sexual, ca şi calitatea materialului seminal.

Însămânţarea artificială

O metodă modernă de reproducţie a ovinelor o constituie însămânţarea artificială şi constă din recoltarea materialului seminal de la berbeci, producerea şi inocularea lui în aparatul genital al oii. Aceşti timpi operatori reclamă durată de lucru, îndemânare şi condiţii optime de păstrare.

În funcţie de tehnologia de prelucrare a materialului seminal, deosebim trei tipuri de însămânţare artificială: cu spermă brută recent recoltată, supusă examenului de laborator, şi inoculată oilor în călduri în aceeaşi zi; cu spermă refrigerată diluată în funcţie de densitatea şi mobilitatea spermatozoizilor, păstrate la temperatura de 2-5°C doar 2-3 zile; cu spermă congelată, recoltată, supusă examenului de laborator, diluată şi congelată la -196°C. Rezultatele însămânţării artificiale cu sperma congelată sunt destul de modeste deoarece tehnologia de congelare nu este stăpânită foarte bine.

Pregătirea necorespunzătoare sau renunţarea la perioada de pregătire înaintea campaniei de montă propriu-zisă se manifestă prin tulburări ale funcţiei de reproducţie, cu scăderea calitativă a materialului seminal, diminuarea apariţiei şi manifestării căldurilor, scăderea fecundităţii şi prolificităţii, putându-se ajunge până la abolirea instinctului sexual şi apariţia mortalităţii embrionare.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
2828

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pregatirea-terenului-pentru-infiintarea-...

Pregătirea terenului pentru înfiinţarea culturilor de grâu şi orz

Vechea tehnologie de pregătire a terenului în vederea cultivării grâului şi orzului recomanda arătura urmată de discuit, în vreme ce noile tehnologii propun scarificarea solului sau chiar numai discuirea, dacă în brazdă se seamănă grâu sau orz după floarea-soarelui ori porumb. Din spusele specialiştilor, scarificarea şi discuirea au avantajul că nu scot din adâncime rezerva de seminţe de buruieni din sol pentru că nu răstoarnă brazda. Astfel, gradul de îmburuienare este mai scăzut, în timp ce în cazul arăturii plugul răstoarnă brazda, iar seminţele ajunse la suprafaţă încolţesc imediat.

Folosirea plugului trebuie făcută cu discernământ

Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice (ASAS) „Gheorghe Ionescu Şişeşti“ recomandă, pentru condiţiile din această toamnă, unele măsuri în vederea pregătirii terenului, astfel încât semănatul culturilor să poată fi realizat în perioada optimă şi la parametri de calitate cât mai apropiaţi de cerinţele culturilor.

Amplasarea grâului şi a orzului de toamnă în condiţiile structurii actuale a culturilor se realizează, de regulă, după premergătoare timpurii (rapiţă, leguminoase, grâu în anul al II-lea etc.), premergătoare mijlocii (floarea-soarelui, hibrizi timpurii de porumb, soia) şi premergătoare târzii (porumb hibrizi semitardivi şi tardivi, cartof, sfeclă de zahăr).

În cazul în care seceta va continua, se pot amplasa suprafeţe mai mari de grâu după grâu, efectuându-se lucrări de pregătire a solului mai facile, în special acolo unde la recoltarea grâului s-a folosit echipamentul de tocat al paielor şi s-a efectuat imediat lucrarea de arătură la 18-20 cm, urmată de discul greu sau agregate complexe, care printr-o singură trecere realizează o bună mobilizare şi nivelare a solului.

În condiţiile acestei toamne deosebit de secetoase, pe suprafeţele ocupate de premergătoarele timpurii, dar care nu au fost mobilizate prin arătură imediat după recoltare, se recomandă cu prioritate înlocuirea arăturii prin lucrarea cu grapa cu discuri sau alte agregate care mobilizează solul. Prin urmare este recomandat să se renunţe la folosirea plugului în condiţiile actuale.

Utilizarea acestuia se va face cu mult discernământ, numai acolo unde rezerva de umiditate permite acest sistem de lucru sau, în eventualitatea refacerii rezervei de umiditate la sol, prin introducerea unor cantităţi de apă în unele sisteme de irigaţii.

La grâu este suficient un discuit

„Pe unele sole, acolo unde însămânţez grâu după floarea-soarelui, iar terenul a rămas afânat, renunţ la arătură şi la scarificare. În această situaţie pământul este lucrat numai cu discul mare. Însă în anul următor aratul este obligatoriu. În schimb, când pun grâu după grâu, terenul trebuie arat“, ne-a declarat Alexandru Porumb, administratorul unei ferme ce are în exploatare 350 ha în comuna Herăşti, judeţul Giurgiu.

În opinia sa, la grâu este suficientă trecerea cu discul şi/sau combinatorul. Motivul este, ca şi la orz, că nu este nevoie de o pregătire a terenului la fel de bună ca la rapiţă, pentru că sămânţa este mai mare şi se seamănă la adâncimea de 3-4 cm. Din acest motiv tăvălugirea pentru fixarea seminţei nu este obligatorie, aşa cum se face la rapiţă.

Domnia sa a renunţat la scarificat, după ce în 2011 – un an agricol bun, de altfel – a obţinut o producţie de orz de numai 2.000 kg/ha, rezultat pe care îl pune în seama acestei lucrări.

Utilaje care nu sfărâmă solul

Mihai Berca, profesor la Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti şi director al Probstdorfer Saatzucht România, este de părere că soiurile de grâu din categoria premium au nevoie de soluri prelucrate profund, pentru a permite rădăcinilor lor puternice să se dezvolte. Din acest motiv astfel de soiuri sunt rezistente şi la secetă.

Pe loturile companiei, aflate în judeţul Teleorman, a apărut o problemă legată de duritatea solului care a fost soluţionată cu ajutorul scarificării.

„Când am venit aici am constatat existenţa unui strat de harpan foarte gros. Apărea pe la 25-30 cm şi mergea până la 45 cm adâncime. Era tare ca un beton armat! Atunci ne-am gândit să refacem structura solului de jos în sus, pentru că am văzut că rădăcinile plantelor coborau până la harpan şi apoi se întorceau către suprafaţă“ – a declarat profesorul.

Pentru a elimina harpanul s-a făcut o scarificare cu un utilaj special, care se preta la afânarea terenului cu conţinut mare de argilă. Utilajul a fost conceput într-un atelier din Viena. A fost adus la Brânceni şi a dat rezultate foarte bune, scarificând până la o adâncime de 55-60 cm. Apoi, s-a lucrat cu un fel de combi-nator multifuncţional, care dispune de o linie de discuri, printre care se află un fel de gheare care scot buruienile din sol. Utilajul mai este dotat şi cu pinteni tip labă de gâscă, iar în final, cu o grapă rotativă, inelară, care permite solului să rămână mobilizat, şi nu doar tasat la suprafaţă.

„Important e să folosim utilaje care nu sfărâmă solul. De asemenea, ne ferim să lucrăm în perioade foarte uscate sau foarte umede. După cum vedeţi, noi am renunţat la plug“, a precizat Berca.

Prin astfel de lucrări s-a urmărit prelucrarea terenului numai în plan vertical, evitându-se deplasarea pământului într-o parte sau alta, cum se întâmplă la arat. În opinia profesorului, în cazul arăturii se introduce o cantitate prea mare de oxigen în sol, care duce la arderea humusului.

Prelucrarea pe verticală mai prezintă şi avantajul că nu distruge celelalte microorganisme care lucrează la interspaţiul de aer şi apă.

„Astfel, obţinem 25% spaţiu pentru aer şi tot 25% pentru apă. Rezultă înmagazinarea unei cantităţi foarte mari de apă, până la o adâncime de 3 m. Aşa că seceta nu ne afectează“, a mai spus Mihai Berca.

Tradiţia nu moare

Chiar dacă unii fermieri au abordat cu uşurinţă noul sistem ce presupune mai puţine lucrări ale solului, alţii au rămas tradiţionalişti, folosind şi astăzi vechea tehnologie la grâu şi orz, care implică arătură şi discuit. În ciuda acestui fapt, obţin rezultate notabile. În această categorie aparte se înscrie Cristache Argatu-Zaharia, administratorul unei ferme cu 300 ha, în Perişoru (Călăraşi). Urmând tehnologia clasică el recoltează la porumb 6-8 t/ha, la floarea-soarelui 1,8-3,5 t/ha, iar la grâu 3,5-5 t/ha. Foloseşte în schimb numai sămânţă certificată. Producţia principală este destinată consumului. Însă fermierul este şi multiplicator de sămânţă de porumb.

În această toamnă şi-a propus să însămânţeze 120 ha cu grâu.

„Acolo unde pun grâu după grâu lucrez fără arătură. Folosesc numai discul. Am făcut deja două lucrări, mai fac una în septembrie şi apoi semăn“, – ne-a declarat Argatu-Zaharia.

În cazul în care grâul este însămânţat după porumb sau floarea-soarelui, fermierul ară, după care intră cu discul. Problema sa este că recoltează cu un utilaj tractat, cu care nu poate face mai mult de 5 ha/zi. În opinia sa, din acest motiv terenul se usucă şi trebuie lucrat cu plugul.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
10896

☐

˚ Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Preludiul unei tragedii

După răşluirea de pe harta României Mari a Basarabiei, Nordului Bucovinei şi Cadrilaterului, vara fierbinte a anului 1940 a mai adăugat ţării sfâşiate încă o lovitură, pierderea Ardealului de Nord.

Ungarismul revanşard

Înainte de a prezenta evenimentele care au dus la această tragedie îţi propun, stimate cititorule, o trecere în revistă a unei mentalităţi pe care scriitorul Raoul Şorban, distins de parlamentul israelian cu titlul de Drept al Popoarelor pentru contribuţia sa la salvarea evreilor în cea de a doua conflagraţie mondială, o numeşte ungarism. În august 1920, după ce parlamentul maghiar a ratificat Tratatul de la Trianon, deputaţii şi senatorii s-au ridicat în picioare şi au strigat într-un singur glas formula simbolică a iredentismului „Nem, nem soha!“ (Nu, nu, niciodată!)

Momentul ceremoniei a fost amplificat prin înfiinţarea pe loc a „brigăzilor de luptă“ formate din voluntari având drept ţel „învierea Ungariei milenare“. Înmânându-le drapelul, arhiducele Iosif a spus: „Doresc ca acest drapel să-l împlântaţi cât mai curând pe crestele Carpaţilor Transilvaniei, de asemenea pe crestele Carpaţilor nordici şi să-l duceţi cât mai glorios până la Adriatica.“ Acelaşi arhiduce declara câteva zile mai târziu: „Pretindem hotarele noastre milenare, pretindem munţii ce au înconjurat patria maghiară! Vom muri dacă va trebui, dar nu vom avea linişte până când nu ne vom recâştiga ţara!“

Începând din 4 iunie 1920, ziua semnării tratatului, proclamată zi de doliu naţional, utilizându-se toate mijloacele învăţământului public, ale mass-media şi ale propagandei timpului, a fost agitată permanent, ca şi acum, nedreptatea Trianonului, evidenţiindu-se necesi-tatea revizuirii tratatului de pace. Ca urmare, în întreaga ţară au apărut, încă din 1919, organizaţii care şi-au adus o contribuţie deosebită la întărirea spiritului revanşard, revizionist. Între acestea „Societatea secretă Wolff“, „Asociaţia Turanică Ungară“, „Frăţia de Sânge a Crucii Duble“ care pregătea înfiinţarea unor „cete libere“, înarmate, ce urmau să pătrundă la timpul oportun în ţările vecine, cu scopul de a determina reanexarea cu forţa a teritoriilor aparţinând cândva coroanei ungare etc. De altfel, în cele 70 de societăţi cunoscute figurau de la început ca membri, având diferite ranguri, aproape toate personalităţile de vază ale nobilimii maghiare sau cei cu funcţii importante în stat.

TESZ – o organizaţie care încă mocneşte

În 1920, a fost fondată Uniunea Asociaţiilor Sociale (TESZ) care coordona toate organizaţiile iredentiste, revizioniste, şovine secrete sau semisecrete. Toate acestea primeau importante fonduri băneşti, statul depunând eforturi pentru a-şi lărgi „baza de masă în rândul tineretului“. Astfel a apărut „Asociaţia Levente“, o formaţiune paramilitară care educa tineretul în spirit revizionist, şovin, fascist. Mai amintim aici „Partidul Unităţii Naţionale“ sau „Partidul Crucilor cu Săgeţi“, a cărui denumire a devenit sinonimă cu denumirea întregii mişcări de extremă dreaptă din Ungaria anilor ‘40. Apoi „Liga Revizionistă Ungară“, apărută în anul 1927, care preciza într-un raport: „... munca noastră s-a referit la întregul teritoriu al Ungariei Mari, deci deopotrivă asupra Slovaciei de Sud, Ucrainei Subcarpatice, Ardealului şi a Regiunii de sud (teritoriu iugoslav între Dunăre şi Tisa). Însă partea leului muncii noastre e problema Ardealului.“

În Liga Revizionistă

La acestea erau antrenaţi şi maghiarii din Ardeal. Într-o broşură editată de organizaţia revizionistă „Asociaţia Bărbaţilor Ardeleni“ se specifica: „Să formăm specialişti pentru Ardeal, să fim pregătiţi pentru întreaga complexitate a problemelor ce s-ar ivi, dacă ar interveni o prăbuşire românească internă sau externă... printr-o intervenţie de pacificare făcută la timp“. Ca urmare, serviciile secrete ungare organizează în Ardeal ample reţele subversive având ca scop înfiinţarea de sabotaje şi spionaj, cum ar fi „Garda Zdrenţăroşilor“, din care făceau parte studenţi, foşti ofiţeri, funcţionari. Iată foarte pe scurt împrejurările în care se pregătea răpirea Ardealului de Nord

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
629

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

premiati-pentru-europa_l33.html

Premiaţi pentru Europa

Reprezentanţa Comisiei Europene şi Biroul de Informare al parlamentului European în România anunţă câştigătorii concursului „Reporter European 2009“, ediţiile de primăvară şi toamnă:

1. Răzvan Vintilescu, pagina de internet www.cotidianul.ro – pentru unghiurile inedite de abordare în cele cinci comentarii publicate în ziua alegerilor europarlamentare;
2. Ovidiu Amălinei, Viaţa Liberă Galaţi – pentru relatarea vie şi plină de culoare a universului rural în prag de alegeri europarlamentare;
3. Vasilica Ghiţă Ene, Societatea Română de Radiodifuziune, pentru umanizarea subiectului european şi aducerea în dezbatere a unor voci care, de regulă, nu se fac auzite în spaţiul public;
4. Mona Scărişoreanu, Capital – pentru constanţa în preocuparea referitoare la tematica europeană;
5 şi 6. Teodora Tompea şi Andrei Cucu, Radio Nord-Est Iaşi – pentru stilul proaspăt şi tineresc din emisiunea: „Ieşenii la alegerile europarlamentare“;
7. Andreea Orosz, Radio France International – pentru claritatea stilului şi acurateţea informaţiei din reportajul pe tema previziunilor economice ale Uniunii Europene;
8. George Jiglău, Tribuna de Cluj – pentru spiritul critic din articolele publicate în Tribuna de Cluj.

Criteriile de selecţie care au stat la baza jurizării au fost: acurateţea informaţiei, originalitatea perspectivei din care a fost tratat subiectul, obiectivitatea abordării şi capacitatea temei alese de a genera dezbatere publică.

Jurnaliştii caştigatori vor avea posibilitatea efectuării unei vizite la sediile instituţiilor europene de la Bruxelles sau Strasbourg, unde vor avea întâlniri şi oportunităţi de interviuri cu membri ai Parlamentului European şi cu oficiali ai Comisiei Europene.

Avicola Crevedia, un simbol al competenţei profesionale

Astăzi, la jumătate de secol de la înfiinţarea ei, Avicola Crevedia este un punct important de reper pentru avicultura românească, reprezentând în fapt
un simbol al profesionalismului şi
un garant al calităţii.

Aici privatizarea a fost un succes

Munca pentru realizarea proiectului de succes de astăzi a început cu multă vreme în urmă, în timpul regimului comunist şi avea să reprezinte piatra de temelie a sistemului industrial avicol din ţara noastră.

Înfiinţată în 1959, Avicola Crevedia nu a fost nici ea ocolită de riscurile pe care le impunea implementarea unor noi politici agricole, dar spiritul antreprenorial de care au dat dovadă managerii unităţii a făcut ca astăzi avicola să reprezinte unul dintre cei mai puternici şi mai importanţi jucători de pe piaţa produselor avicole.

Apogeul înregistrat de Avicola Crevedia coincide cu momentul fuziunii cu Avicola Buftea şi Avicola Mogoşoaia, atunci când au fost atinse cele mai mari producţii din punct de vedere economic. Investiţiile făcute au reprezentat un motor de punere în funcţiune a fermelor destinate puilor pentru carne, pentru producţia şi procesarea ouălor, dar şi a unei ferme pentru raţe, cu un abator aferent conceput la capacitatea de 1.500 de păsări pe zi.

Această perioadă prolifică pentru Avicola Crevedia s-a încheiat în anul 1990, când a fost supusă unui proces de privatizare, care presupunea adaptarea la noile cerinţe tehnologice şi productive. Un alt moment semnificativ în istoria unităţii, poate şi cel mai important, este acela în care a fost inclusă în structura holdingului multinaţional Agroli Grup. Astfel, începând cu anul 2006, avicola avea să fie introdusă într-un amplu proces de modernizare şi retehnologizare, a cărui valoare se ridică la aproximativ 1.500.000 de euro. Un aspect foarte important este acela că apartenenţa la o astfel de companie asigură întreaga desfăşurare a activităţii, începând cu popularea fermei şi finalizând cu desfacerea producţiei.

Tehnică de ultimă generaţie

În momentul preluării de către Agroli Grup funcţionau doar 26 de hale, dar astăzi, ca urmare a investiţiilor mari făcute, sunt populate cu pui pentru carne 66 de hale. Sistemul adoptat pentru fermele din cadrul avicolei este de ultimă generaţie, astfel că pentru desfăşurarea activităţii într-o fermă nu este nevoie de mai mult de şapte oameni. Toate operaţiunile, începând cu hrănirea şi adăparea puilor până la reglarea temperaturii din interiorul halei, se realizează automat. Munca îngrijitorilor din fermă este cu mult uşurată, practic singura preocupare a acestora fiind aceea de a regla dintr-un panou aflat la intrarea în hală toate măsurile optime pentru creşterea puilor.

Deşi regulile de igienă într-o fermă avicolă sunt destul de riguroase, implementarea acestui sistem automatizat are proprietatea de a reduce considerabil riscurile pătrunderii diferitelor boli în rândul puilor. Asta pentru că omul, un factor important în răspândirea lor, nu mai este nevoit să intre în contact direct cu păsările. Aceste beneficii sunt confirmate şi de rata mică a mortalităţii puilor de doar 3%. Dimensiunea halelor este de 1.000 m², suprafaţă unde sunt crescuţi 20.000 de pui. La vârsta de 37 de zile, când ating greutatea de 2 kilograme, sunt sacrificaţi în abatorul aferent avicolei.

Asemenea fermelor pentru carne, unităţile de reproducţie şi staţia de incubare au fost incluse în 2006 într-un program de modernizare. Toate clădirile vechi sau dezafectate au fost repuse în funcţiune, au fost achiziţionate eclozionatoare şi incubatoare de ultimă generaţie, iar pentru buna desfăşurare a activităţii de desfacere a produselor au fost cumpărate maşini de transport special concepute în acest sens. Ca şi în fermele pentru pui broiller, aici toate sistemele sunt automatizate. Retrospectiva acestei analize de tip economic ne relevă că valoarea investiţiilor făcute în Avicola Tărtăşeşti se ridică la 1,6 milioane de euro.

Altă tehnologie, altă eficienţă

Ciclul productiv se încheie în abatorul Avicolei Crevedia, unitate concepută la o capacitate de 6.000 de pui pe oră. Deşi abatorul era construit atunci când avicola a fost preluată, necesitatea modernizării lui era evidentă. Ca şi în cazul celorlalte unităţi din cadrul Agroli Grup, şi în staţia de procesare s-a optat pentru sisteme moderne, care necesită intervenţii cât mai puţine din partea omului. Astfel, tot procesul – de la sacrificarea puilor până la ambalarea lor – este automatizat. Mărirea producţiei obţinute în ferme a adus cu sine necesitatea extinderii abatorului, în 2008 fiind finalizate atât procesele de modernizare cât şi cele de construcţie a unor noi linii de sacrificare.

În prezent, abatorul are implementat ISO 9001/2000, ISO 14001 referitor la protecţia mediului, HACCP, Certificatul Larex Cert Technical. ISO 22000 este deja implementat şi se aflã în curs de finalizare obţinerea ISO 18001.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
803

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

premiera-pe-hipodromul-hergheliei-radaut...

Premieră pe hipodromul hergheliei Rădăuţi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPremieră pe hipodromul hergheliei Rădăuţi

Deşi în ţara noastră sporturile ecvestre nu se bucură de aceeaşi apreciere ca în alte state ale lumii, lucrurile par, totuşi, să se schimbe în bine. Cea mai bună dovadă în acest sens este premiera care a avut loc recent pe hipodromul hergheliei Rădăuţi. Aici s-a desfăşurat cel mai important eveniment anual al Societăţii Internaţionale a Crescătorilor de cai de rasă Shagya Arabă - Internationale Shagya-Araber Gesellschaft (ISG) - Adunarea Generală a Delegaţilor 2011, manifestare în cadrul căreia s-a organizat şi „Expoziţia Naţională a Crescătoriei de Cai de Rasă Shagya Arabă din România“.

Alături de maiestoasele exemplare ale Hergheliei Rădăuţi, în cadrul expoziţiei au fost prezentaţi armăsari şi iepe de reproducţie aparţinând membrilor Asociaţiei Crescătorilor şi Proprietarilor de Cai Arabi din România. Organizatorii şi gazdele acestui eveniment internaţional important pentru creşterea calului de rasă Shagya Arabă au fost Regia Naţională a Pădurilor - Romsilva, Direcţia Silvică Suceava, Herghelia Rădăuţi în colaborare cu Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie „Prof. Dr. G. K. Constantinescu“. Invitatul de onoare al acestui eveniment a fost domnul Hans Brabenetz, autorul lucrării monografice „Herghelia imperială şi regală de stat Rădăuţi“, hipolog austriac renumit pe plan internaţional şi vechi prieten al hergheliilor de stat din România.

De curând, tot la Herghelia Rădăuţi a avut loc Cupa Bucovinei - Romsilva, una dintre cele mai importante competiţii ecvestre, program ce a cuprins un număr de 14 probe, grupate pe diferite categorii de vârstă, niveluri de pregătire şi moduri de organizare a obstacolelor.

Evenimentul s-a încheiat cu succes şi a avut ecouri pozitive în rândul participanţilor, preşedintele ISG Ahmed Al Sammararraie şi Bruno Furrer, secretarul general ISG, apreciind manifestarea ca fiind „cea mai impresionantă şi frumoasă şedinţă a delegaţiilor în cei 25 de ani“.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
810
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Premierului BOC chiar nu-i plac poamele Feleacului?

„Noi cu cine votăm?" Întrebarea vine din interiorul cercetării agricole româneşti şi este pusă de o doamnă a cărei fişă profesională cuprinde atât lucrări ştiinţifice publicate, cât şi realizări practice incontestabile. Este vorba de dr. ing. Eugenia HĂRŞAN, actuala directoare a Staţiunii de Cercetare Pomicolă de la marginea Clujului.

Eram de faţă. O personalitate din domeniul cercetării ştiinţifice româneşti se adresează la telefon: „Ce mai faceţi, doamnă directoare?" şi răspunsul: „Încă n-am murit împreună cu staţiunea".

Repede aveam să mă lămuresc că era vorba despre unul dintre exemplele critice prin care trece cercetarea ştiinţifică românească din domeniul agriculturii. Până să ajung la faţa locului am încercat o renovare a ultimilor 50 de ani de existenţă ai acestei unităţi de referinţă a cercetării agricole şi gândul m-a dus spre celebrul Rudolf Palocsay, biolog autodidact de talia marelui grădinar mondial V. I. Miciurin. De la celebrul Palocsay şi până acum în staţiune au activat personalităţi care au adus o mare cinste horticulturii româneşti. Ultimul produs al acestei şcoli este actuala directoare a staţiunii, dna Eugenia Hărşan, sub a cărei gestionare unitatea de cercetare pomicolă din Cluj a fost distinsă cu un număr impresionant de distincţii ştiinţifice.

Pentru rezultatele obţinute în ultimii doi ani, Staţiunea a primit la diferite concursuri regionale şi internaţionale „Proinvent" 14 diplome – medalii de aur, argint şi bronz pentru diferite soiuri de păr, măr, floarea gerbera etc.; „Premiul SRH 2008" pentru crearea şi înregistrarea, în perioada 2004 – 2008, a nouă soiuri de trandafiri – autori St. Wagner, Roman Gabriela; „Premiul SRH 2008" pentru soiul de gerbera Rosamia – autori Maria Cantor, Lenuţa Chiş. Într-un moment în care cercetarea agricolă se îndrepta spre colaps, staţiunea din Cluj a reuşit să deruleze un număr de 30 proiecte, de pe urma cărora a încasat aproape 2,6 milioane de lei.

Răsplata – o ruşine naţională

– Toate bune şi frumoase, doamnă directoare, dr. ing. Eugenia Hărşan. Dar acum, ce-i de făcut pentru supravieţuire? Terenul a rămas mai puţin de un sfert, datoriile au crescut, nu primiţi niciun ban pentru existenţă…

– Într-adevăr. Chiar dacă sunt mai nouă în funcţie, lucrând de ani de zile în staţiune am asistat la tot ce s-a întâmplat cu unitatea noastră şi în general cu cercetarea ştiinţifică din agricultură. Aş putea scrie o carte despre măsurile luate de autorităţi, fără nicio logică, mai ales în ultimul timp.

Aş aminti doar câteva: întârzierea nepermisă a clarificării situaţiei fondului funciar, fapt ce a condus la acţiuni de distrugere şi sustragere de material biologic valoros, plante, fructe şi flori. Insist în mod deosebit asupra aşa-ziselor „dividende" – drepturi acordate până în anul 2000 în baza art. 36 din Legea nr. 18/1991 unor presupuşi foşti proprietari – , astfel încât suprafaţa revendicată era în momentul respectiv de 1,5 ori mai mare decât suprafaţa unităţii. Fapt este că prin aceste abuzuri încurajate de oficialităţi suprafaţa pomicolă a staţiunii a scăzut de la 1.037 hectare, cât avea în 1990, la 366 ha în anul 2002.

O lege luată în batjocură

Avem o lege care, în sfârşit, ar repara din dezastrul de acum, dar de luni de zile nu se pune în aplicare. Încă din luna august am trimis la Preşedinţie, Guvern, Ministerul Agriculturii, la Finanţe etc. o scrisoare, dar niciun răspuns. Să v-o redau: „În temeiul art. 28 alin. (5) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea şi funcţionarea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, Staţiunea de Cercetare – Dezvoltare pentru Pomicultură Cluj se preia şi se integrează în cadrul instituţiilor de învăţământ superior de stat – respectiv Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară Cluj-Napoca.

Reorganizarea urma să se facă în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a legii (02.04.2009). Termenul prevăzut de lege a expirat, dar hotărârea de Guvern nu a fost adoptată. Potrivit aceleiaşi legi, Staţiunea de Cercetare - Dezvoltare pentru Pomicultură Cluj trebuia să fie reorganizată ca instituţie publică, cu personalitate juridică, finanţată din venituri proprii, în subordinea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

Fapt este că aplicarea efectivă a legii se datorează refuzului Guvernului de a promova actul oficial de aplicare a acestei legi. Această tergiversare adânceşte criza în care se află cercetarea românească în domeniul horticulturii, afectează în continuare activitatea şi situaţia financiară a unităţii, ajunsă în pragul colapsului. Nu întâmplător, în ultimii ani SCDP Cluj a fost obligată să predea din patrimoniu aproape 700 ha, terenuri solicitate de către unele persoane care prezentau acte false de proprietate. Aceasta cu sprijinul direct al ADS şi al autorităţilor locale.

Care ar fi şansa? Şansa supravieţuirii există şi ea este conturată cu profesionalism de doamna Hărşan.

- Acordarea de sprijin financiar din bugetul MAPDR pentru activitatea de cercetare, ca o recunoaştere a rezultatelor pe care SCDP – Cluj le-a pus la dispoziţia agriculturii României în cei 52 de ani de activitate (85 de soiuri, 120 de tehnologii noi, peste 10 milioane de pomi altoiţi, portaltoi şi butaşi înrădăcinaţi de arbuşti fructiferi, tufe altoi de trandafiri, material dendrologic, seminţe şi butaşi de flori).
- Retehnologizarea sectoarelor de dezvoltare-staţii-pilot, a serelor şi câmpurilor de cercetare.
- Valorificarea urgentă prin licitaţie publică a bunurilor imobile din proprietatea staţiunii care nu mai sunt necesare activităţii de cercetare-dezvoltare. Practic, sumele obţinute din aceste tranzacţii ar acoperi în totalitate necesarul urgent de fonduri pentru acest an şi ar face posibilă returnarea integrală a datoriilor pe care le are unitatea.
- Asigurarea din bugetul MAPDR de fonduri pentru finanţarea investiţiilor şi dotărilor necesare realizării obiectivelor de cercetare-dezvoltare.
- Acordarea de credite şi împrumuturi pentru activitatea de cercetare-dezvoltare.

Sunt propuneri de bun simţ şi, ceea ce este foarte important, ele pot fi materializate cu eforturi bugetare sustenabile. Cu condiţia ca actualii guvernanţi să dorească cu adevărat supravieţuirea cercetării agricole din România. Domnul Emil Boc este clujean şi poate nu ar fi rău dacă s-ar opri măcar un ceas în vârful Feleacului să se documenteze ce a fost şi ce a mai rămas din staţiunea pomicolă a judeţului. Asta cât mai repede posibil, până când supuşii domniei sale nu vor transforma în surcele întreaga livadă.

Date de referinţă

- Staţiunea pomicolă din Cluj a fost înfiinţată în 1953, avându-l ca director pe celebrul biolog autodidact Rudolf Polocsay.
- De-a lungul anilor, la staţiunea din Cluj au fost omologate şi introduse în patrimoniul pomicol naţional peste 27 de soiuri, a căror valoare ştiinţifică a fost confirmată de horticultori.
- Decăderea a început după 1992, dar cei care au scrijelit adânc în trupul pomilor de aici sunt recuperatorii de terenuri, sprijiniţi de autorităţile locale. Fostul primar al Clujului, Emil Boc, este implicat în aceste abuzuri care au condus la dezastrul faimoasei livezi de pe Dealul Feleacului, nu ca beneficiar direct, ci ca autentificator de acte false.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
1403
☐
° Comentarii
☐
☐

1. calin -- (9-November-2009)Trist dar adevarat tot amaratii de oameni la care le-au fost confiscate abuziv terenurile sunt cei care distrug agricultura romaneasca? Doamna Harsan sa faca cercetare pe terenurile cumparate de dansa, cat despre Universitatea de Stiinte Agricole stiim bine ce mult ii doare de cercetare exemplul cel mai bun ar fi terenul de la Polus, sau Metro, sau terenul de langa Bila si exemplele pot continua. Un managment prost a dus la situatia in care se afla statiunea.

2. Alexandru Fira -- (25-November-2009)Comentatorul de mai sus are in mare parte dreptate. Dar nu in totalitate.

3. Alexandru Fira -- (30-November-2009) Adevarul e undeva la mijloc. Si management prost la Statiune, si nepasare, si orgoliu, si lacomie din partea altora de afara, si legi prost facute, si guvern care nu are ce cauta la conducerea tarii.

4. Alexandru fira -- (3-May-2010)De acord cu cele scrise despre USAMV. Si acum o veste buna : ceva informatii despre sectorul nostru de micropropagare in vitro, postate pe site-ul nostru neoficial:
http://sites.google.com/site/vitroscdpcluj/cover-page

5. Alexandru Fira -- (3-July-2010)Metoda de aclimatizare ex-vitro pusa la punct la SCDP Cluj (Palocsay):
http://sites.google.com/site/alexfirasplaceontheweb/new-ex-vitro-acclimation-method
Aplicarea cu succes a metodei flotatiei pentru inradacinarea directa ex-vitro a minibutasilor de mur:
http://www.youtube.com/watch?v=cXQDgWsTg7w
Doresc finantare/sponsorizare pentru a aplica metoda aceasta la scara mare si pentru a face mai multe variante experimentale, pentru optimizarea metodei pentru fiecare specie si soi. Am nevoie de mai multe lighene si de bazine adevarate.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

premiile-de-excelenta-ale-academiei-roma...

Premiile de excelenţă ale Academiei Române > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPremiile de excelenţă ale Academiei Române

Academia Română i-a premiat, la sfârşitul anului trecut, pe unii dintre cei mai importanţi oameni de ştiinţă şi de cultură din România. Premiile Academiei Române sunt decernate în fiecare an pentru lucrări ştiinţifice excepţionale sau pentru întreaga carieră a laureaţilor.

Premiile de excelenţă în domeniul ştiinţelor agricole şi silvice au fost următoarele:

- Premiul Ion Ionescu de la Brad

Lucrarea : Podgoria Cotnari, autori: Petru Magazin, Mircea Ciubotaru

n Premiul Traian Săvulescu

Lucrarea: Tratat de bacteriologie medical-veterinară şi introducere în micologie, Simona Ivana
Lucrarea: Atlas de fitopatologie, de autorii Ioan Oroian, Viorel Florian, Liviu Holonec

- Premiul Gheorghe Ionescu-Şişeşti

Lucrarea: Amenajări hidrotehnice pentru dezvoltare rurală prin recuperări, protecţii de terenuri şi amenajări complexe, de autorii Valeriu Blidaru, Irina State, Tudor Viorel Blidaru.

- Premiul Marin Dăcea

Lucrarea: World Wide forest mensuration history, de Alexe Alexe.

V. ŞOIMU, T. MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
710
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

premiile-oferite-de-lumea-satului-si-au-...

Premiile oferite de Lumea Satului şi-au găsit câştigătorii

Motosapa Honda, marele premiu al tombolei, a ajuns la firma SC Horia CH din Blaj, judeţul Alba.

Aşa cum vă anunţam în numărul anterior al revistei noastre, în cadrul târgului internaţional IndAgra, ce a avut loc la Bucureşti în perioada 19-23 octombrie 2011, revista Lumea Satului, împreună cu Antena Satelor, parteneri media, a organizat o tombolă cu premii substanţiale. La aceasta au participat toţi cei care au trecut pragul târgului bucureştean, cu condiţia să completeze taloanele de concurs, în timp ce premiul special şi premiile I, II şi III au mers la abonaţii revistei noastre. Celelalte premii au constat în abonamente la publicaţia Lumea Satului, pentru un an sau jumătate de an, precum şi într-un sejur la munte pentru două persoane.

Premiul special a constat într-o motosapă Honda, de la Hit Power Motor, importator Honda în România, Premiul I (în valoare de 2.000 de lei) a fost oferit de DuPont şi Pioneer, Premiul II (în valoare de 1.500 de lei) de KWS, iar Premiul III (în valoare de 1.000 de lei) de Limagrain, constând în pachete tehnologice pentru înfiinţarea culturilor de porumb şi floarea-soarelui.

„Vom organiza şi la anul o tombolă cu premii"

Extragerea a avut loc sâmbătă, 22 octombrie, în prezenţa a numeroşi fermieri, a partenerilor publicaţiei noastre şi a echipei Lumea Satului.

„Nu pot decât să mă bucur că am reuşit să oferim premii cu adevărat folositoare cititorilor revistei noastre. Mulţumim tuturor participanţilor şi mai ales partenerilor noştri care au făcut posibil acest eveniment. Mai mult ca sigur şi la anul vom veni la IndAgra cu premii şi surprize pentru cei care ne sunt aproape: fermierii", a afirmat Ion Banu, directorul publicaţiei Lumea Satului.

Iată lista completă a câştigătorilor tombolei ediţiei din acest an a revistei Lumea Satului:

Premiul Special: Horia CH – Blaj, judeţul Alba
Premiul I: SC Aldești SA – Crâmpoaia, judeţul Olt
Premiul II: Prod Agro – Gheorghe Doja, judeţul Ialomița
Premiul III: Tirpe Gheorghe, SC Patrol Service SRL, Cihei, judeţul Bihor
Sejur: Dinu Valentin – Mihăilești, judeţul Giurgiu
Abonamente 1 an:
– Petric Cristi Mircea – Râșnov, judeţul Brașov
– Dobrescu Vasile – București
– Spirea Gheorghe – Titu, judeţul Dâmbovița
– Linca Adrian – Plopșoru, judeţul Giurgiu
– Bogdan Nechifor – București
– Tescoi Daniel – Sohatu, judeţul Călărași

– Mogoș Iulian – București
– Corneci Gheorghe – Coșereni, judeţul Ialomița
– Dinica Ștefan – București
– Radi Dorina – Ulmețel, judeţul Vâlcea
– Vasiliu Luminița – București
– Lupașcu Ion – Scornicești, judeţul Olt
– Iliuță Liviu Cosmin – Sagna, judeţul Neamț
– Iordache Marian – Seimeni, judeţul Constanța
– Szilagyi Lizica – București
Abonamente 6 luni:
– Marin George – Craiova, judeţul Dolj
– Diţă Marcel – Jilava, judeţul Ilfov
– Breazu Adrian – Glodeanu Sărat, judeţul Buzău
– Vlad Maria – Craeștii, judeţul Mureș
– Petric Cristi – Râșnov, judeţul Brașov
– Botescu Victor Ion – București
– Ungureanu Mihai – Comana, judeţul Constanța
– Grecu Alexandru – București
– Linca Adrian – Plopșoru, judeţul Giurgiu
– Auran Petrica – Focșani, judeţul Vrancea.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
749
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Premise bune pentru oaia Karakul

Judeţul Botoşani este considerat, şi pe bună dreptate, patria oii Karakul româneşti. După o perioadă în care efectivele acestei valoroase rase au scăzut alarmant, crescătorii din această parte de ţară spun acum cu satisfacţie că „am ieşit din nou în frunte“.

Revirimentul se datorează în egală măsură pasiunii cu care crescătorii de aici – ciobani din tată-n fiu – îşi fac, ca să spun aşa, meseria şi, în egală măsură, colaborării cu cercetătorii de la Staţiunea de Cercetare şi Producţie Popăuţi, unitate care are ca obiect de activitate tocmai creşterea ovinelor. Printre pasionaţii în creşterea oii de Karakul se numără şi dl ing. Ionică Nechifor (foto), care în 2005 a înfiinţat Asociaţia Moldoovis. „Mi-am dat seama, îşi aminteşte domnia sa, că singur n-am să fac mare lucru şi de aceea ne-am unit câţiva crescători tocmai în ideea de a ne apăra interesele. Nu mi se dădeau mari şanse, dar iată că după ani asociaţia noastră numără peste 1.600 de membri din Botoşani şi celelalte judeţe ale Moldovei, iar la nivelul ţării, Romovis, are 52 de asociaţii în toate judeţele ţării astfel încât, zic eu, vocea fermierilor să se audă cu putere. Important este un fapt: oamenii ştiu că există cineva care le apără interesele.“

Un brand, Karakulul negru de Botoşani

Judeţul Botoşani dispune de un efectiv de circa 300 mii de capete, în continuă creştere, care poate ajunge, valorificând condiţiile pe care le oferă zona până la, spun specialiştii, 450 de mii. Sunt crescători care au cârduri de 40-50 de capete, în timp ce alţii şi-au mărit efectivele, astfel încât media la nivelul judeţului este de 150 de oi. Există aşadar fermieri care au efective mari, cum ar fi Viorel Paliu care deţine 1.000 de capete, fraţii Lică şi Stelu Iordăchescu cu turme de 650 de capete şi exemplele pot continua, dovadă că creşterea oilor Karakul a devenit o afacere rentabilă.

Motivele sunt, fără îndoială, avantajele pe care crescătorii le au de la această rasă. Pe lângă preţioasele pielicele, faptul că mielul se sacrifică la câteva zile face ca perioada de lactaţie să fie de 6-7 luni. De asemenea, de o mare căutare şi la un preţ bun se vinde cheagul, căutat de toţi deţinătorii de oi din Moldova.

Ceea ce trebuie remarcat este permanenta colaborare cu Staţiunea Popăuţi. Un lucru este cert: munca de cercetare nu se poate desfăşura în condiţiile în care unitatea de cercetare dispune de tot mai puţin teren şi, în consecinţă, de un efectiv redus de animale. Din această cauză, o parte din munca de cercetare se desfăşoară pe animalele crescătorilor particulari. Cea mai recentă şi spectaculoasă realizare în cadrul acestei colaborări este Karakulul negru de Botoşani certificat în 2010.

Şanse sporite pentru export

Aşa stând lucrurile, membrii asociaţiei caută noi modalităţi de valorificare a produselor. S-a aflat, de pildă, că pielicelele cumpărate de moldoveni, ucraineni sau ruşi se valorifică pe două mari pieţe: Sankt Petersburg şi Helsinki. În capitala Finlandei, de pildă, există o adevărată bursă unde pielicelele româneşti sunt vândute la preţ bun, însă câştigul cel mare îl au intermediarii. Iată de ce dl ing. Nechifor intenţionează, cu sprijinul Ministerului Economiei şi Comerţului şi cel al Agriculturii, să-i aducă pe cumpărători direct la Botoşani începând cu Târgul de Karakul de la începutul lunii mai.

O altă sursă importantă de venituri pentru crescătorii de oi o constituie carnea. Din investigaţii s-a aflat că o bună parte din carnea de ovine vândută în Orientul Apropiat provine din Bulgaria, Ungaria sau Turcia. Animalele erau de fapt de provenienţă românească, li se scoteau crotaliile şi astfel ovinele îşi schimbau ţara de origine.

În consecinţă, inimoşii botoşăneni au avut contacte directe cu comercianţi din Egipt şi Iordania. Rezultatele sunt încurajatoare: în această primăvară vor fi exportate 30 mii de miei la un preţ cu mult peste preţul pieţei interne, iar în perspectivă, ţările din Orientul Apropiat pot deveni o piaţă extrem de rentabilă dacă ţinem cont că anual se pot exporta în această zonă patru până la cinci milioane de ovine.

Şi un alt mod de a valorifica produsele va fi soluţionat tot în colaborare cu Staţiunea Popăuţi. Cum înainte de 1989 aici funcţiona un atelier unde erau confecţionate mantouri de Karakul de culori şi nuanţe deosebit de apreciate de elegantele din Occident, în 2011 s-au lucrat câteva astfel de haine în atelierul repus în funcţiune. Ajunse în Germania, hainele s-au bucurat de o bună primire şi perspectivele sunt, spune dl ing. Nechifor, deosebit de încurajatoare.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
1176

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

preoti-cu-crucea-in-mana_340.html

„Preoţi cu crucea-n mână... > REVISTA LUMEA SATULUI
„Preoţi cu crucea-n mână...

...Căci oastea e creştină“, cuvintele înflăcărate ale Imnului Naţional reflectă prezenţa slujitorilor bisericii străbune care şi-au făcut pe deplin datoria la toate marile evenimente din viaţa României moderne.

Între preoţii militari care şi-au jertfit viaţa pentru apăra-rea patriei, la loc de cinste trebuie pomenit bătrânul preot Ştefan Ionescu-Cazacu, confesor al Regimentului 3 Olt, care a murit în urma rănilor primite în luptele de la Mărăşeşti. Tot la Mărăşeşti a căzut preotul Nicolae Furnică din Regimentul 75 Infanterie, preotul Constantin Buzescu din Regimentul 4 Argeş şi-a dat sufletul străpuns de baionete în luptele de la Turtucaia şi lista ar putea continua.

Adevăraţi comandanţi de oşti

Documentele vremii consemnează numele a numeroşi preoţi care şi-au făcut datoria pe câmpurile de luptă. În Monitorul Oficial nr. 96 din 1918 se scrie despre protosingelul Iustin Şerbănescu de la Cernica: „A luat parte la toate luptele mergând cu sfânta cruce în mână în fruntea luptătorilor. În ziua de 2 octombrie 1916, văzând că Regimentul Feldioara a pierdut în lupte aproape toţi ofiţerii şi comandantul căzuse rănit pe muntele Clăbucetul Taurului, a luat comanda acestui corp şi, luptând ca un erou o zi şi o noapte, a respins pe inamic până la muntele Susai, oprindu-l de a ocupa Azuga.

În luptele de pe muntele Dihorului a condus un batalion de soldaţi, iar la 17 noiembrie 1916, fiind a doua oară rănit pe muntele Sorica, în timpul unui atac al Azugăi, a refuzat evacuarea pentru a nu se despărţi de vitejii regimentului. Peste o săptămână a căzut prizonier în mijlocul trupei care nu se mai putea apăra, iar în vara anului 1917 a evadat rătăcind prin munţi timp de opt luni, până ce a izbutit să treacă în liniile româneşti“.

Despre preotul Ioan Gheorghiu, confesorul Regimentului 73 Infanterie, se consemnează în jurnalul de operaţiuni: „...se ducea la datorie sub ploaia de gloanţe... În luptele de la Cleşte, Clăbucet, Dihorul şi Periş a fost un adevărat apostol“.

Într-o carte de amintiri despre „Marele război“, cum a fost denumită în epocă prima conflagraţie mondială, colonelul Vasile Poenaru scrie despre preotul Cicerone Iordăchescu, care a ajuns mai târziu profesor la Facultatea de Teologie, că „a luat parte la toate luptele, fiind întotdeauna în prima linie, îngrijind răniţii şi îmbărbătând oamenii prin exemplul său“.

Mănăstirile, spitale pentru cei suferinzi

În afară de preoţii de mir şi călugării aflaţi în serviciu activ, cei rămaşi pe teritoriul ocupat au avut de îndurat aceleaşi suferinţe. Mai mult de 20 de preoţi şi-au pierdut viaţă fie împuşcaţi, fie ca urmare a bătăilor şi schingiuirilor îndurate în lagăre. Să-i amintim pe preotul Vasile Ionescu-Buzoianu din Homeşti-Râmnicu-Sărat, Ghiţă Giugescu din Bălăneşti-Buzău sau Constantin Păunescu din Radomireşti-Olt împuşcat în faţa soţiei şi a copiilor săi.

Numeroşi preoţi au fost deportaţi în Germania, între aceştia Alexandru Georgescu din Dăneasa-Olt, mort într-o închisoare din Berlin, Iordache Pătrăşcoiu din Arsurile-Gorj, Constantin Gogiulescu din Oteşti-Olt, Constantin Niculescu din Stejarul-Ialomiţa în vârstă de 98 de ani ş.a.

Zeci şi zeci de preoţi au fost arestaţi, bătuţi, alungaţi din parohie. Din multele exemple să-i amintim pe călugării de la Mănăstirea Cocoş care au fost deportaţi în sudul Bulgariei, ca şi pe episcopul de Râmnic, Sofronie, care a fost arestat mai bine de o lună şi surghiunit la Peştera Ialomicioarei.

O concluzie se impune: prin întreaga lor activitate, preoţii noştri şi-au adus o contribuţie preţioasă la făurirea statului naţional unitar român.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
1415

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Presa agricolă, de-a lungul timpului

În pofida faptului că majoritatea populaţiei României trăia în mediul rural şi se ocupa cu agricultura, informaţiile de specialitate se regăseau mai rar în publicaţiile începutului de secol XIX. Prima publicaţie în care au fost abordate subiecte din domeniul agriculturii a fost Albina românească, apărută la iniţiativa lui Gh. Asachi în 1829.

Iată câteva repere ale presei de specialitate de-a lungul timpului:

Între 1839 şi 1851 apare la Iaşi Foaia sătească a Principatului Moldovei, iar în 1840 M. Kogălniceanu scoate un supliment al acesteia, Foaia pentru agricultură, industrie şi negoţ.

Petrache Poenaru tipăreşte la Bucureşti în 1843 o foaie numită Învăţătorul satelor.

În 1857, Ion Ionescu de la Brad scoate la Iaşi prima gazetă agricolă din ţara noastră, Jurnalul de agricultură, care din 1859 devine Foaie de agricultură practică.

Tot în 1859, sub Pană Bunescu, apare Gazeta agronomică şi ziarele: Agronomia, Independenţa şi Buna credinţă.

Sub îndrumarea lui Ion Ionescu de la Brad apare la Bucureşti în 1861-1863 gazeta Ţăranul roman.

În 1861, P.S. Aurelian supervizează apariţia revistelor Agronomia şi Monitorul comunelor, pentru ca, în 1866, să tipărească Economia rurală, revistă de agricultură, comerţ şi industrii agricole.

În 1869, Ion Ionescu de la Brad scoate Gazeta satelor, iar în 1870 PS Aurelian înfiinţează Revista ştiinţifică.

În 1896-1915 apare la Bucureşti prima Revistă viticolă.

În perioada 1899-1906 apare prima Revistă practică agricolă.

În 1912 se înfiinţează Societatea inginerilor agronomi, având ca organ de presă revista Viaţa agricolă, care a durat până după cel de-al Doilea Război Mondial.

Ea avea un caracter mai mult ştiinţific, iar pentru popularizare a înfiinţat revista Câmpul.

Ca o continuare a prestigioasei reviste Viaţa agricolă, editată timp de peste trei decenii şi la care acad. Gheorghe Ionescu Şişeşti a avut o contribuţie însemnată, s-a înfiinţat în 1954 Agricultura nouă şi în 1969 Satul socialist.

La rându-le, acestea au fost continuate de Agricultura socialistă, iar după 1990 de Agricultura României, pentru ca din 2005 tot filonul lor de experienţă bogată să fie preluat de revista Lumea Satului.

În prezent există o paletă largă şi variată de reviste cu profil agricol, cu un conţinut divers, în măsură să satisfacă perpetua nevoie de informare.

Prof. dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
745

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

presedintele-traian-basescu-prefigureaza...

Preşedintele Traian Băsescu prefigurează > REVISTA LUMEA SATULUI

Preşedintele Traian Băsescu prefigurează

Emisiunea Iarba verde de acasă a sărbătorit cea de 500-a aniversare, adică de 500 de ori vi s-au adresat personalităţi din domeniile economiei, muzicii, artei noastre populare, oameni simpli, artişti, interpreţi de frunte ai cântecului nostru popular, şi toţi cu mesajul să nu uităm că suntem români. Invitatul acestei ediţii jubiliare este unul cu totul special: Preşedintele României, domnul Traian Băsescu.

Marinarul din podgoria Murfatlar

G.V.: M-aş bucura să acceptaţi ideea că întâmplarea face să fim din aceeaşi aşezare: Basarabi. Murfatlarul, cu alte cuvinte. Vă mai amintiţi satul copilăriei dumneavoastră?

T.B.: Recunosc că destul de puţin, pentru că noi locuiam la barăcile Brigăzii de Tancuri. În ‘51, când m-am născut, tata era ofiţer la Brigada de Tancuri Basarabi. O unitate militară cunoscută, unde a fost coleg şi cu fostul ministru al apărării, Milea. Ei au fost prima promoţie de ofiţeri ai Republicii, cum spuneau. Aici s-au construit barăci destinate ofiţerilor şi familiilor lor, care erau oarecum izolate de sat. Partea pe care mi-o aduc aminte mai mult decât cea de până la şapte ani este reprezentată de momentul plecării din Basarabi, zona dinspre Siminoc, unde locuiau rudele mamei mele şi bunicii.

G.V.: Am trăit câţiva ani de zile în mijlocul podgoriei Murfatlarului. M-am întrebat de multe ori, gândindu-mă la dumneavoastră, de ce v-aţi ales profesia de marinar?

T.B.: Am stat mult la Constanţa. Aveam rude în Constanţa. Orice dobrogean are în suflet marea, într-un fel sau altul şi, deşi am terminat liceul la Bacău, opţiunea a fost să revin la malul mării şi am dat examen de admitere la Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân“, la Facultatea de Navigaţie.

Comandantul celei mai mari nave româneşti

G.V.: Da, şi nu aţi fost un absolvent oarecare. Iau drept mărturie pentru ceea ce spun faptul că aţi ajuns comandant de navă şi aţi condus – dacă nu greşesc – una dintre cele mai mari nave româneşti.

T.B.: Am condus cea mai mare navă a ţării, o navă de 306 metri lungime, 160 mii de tone capacitate de transport. Un gigant.

G.V.: Cum e când te vezi mai-marele unei astfel de nave, mai ales când stăpân în jurul tău rămâne totuşi marea sau apele oceanului?

T.B.: Riscurile cele mai mari vin de pe navă şi nu din afară, chiar dacă şi din afară ai surprize extraordinare, dar o asemenea navă, care transportă ţiţei, este mult mai periculoasă când e goală, pentru că atunci rămân gazele de sondă în tancuri. O astfel de navă face faţă furtunii, dar mai pot apărea şi alte riscuri: să iei foc, să fii în zonă de bombardament şi să îţi dai seama că nu mai ai nicio şansă dacă nava este lovită, fie de o rachetă, fie de o bombă. Am trecut prin realităţile acestea. Poate şi din acest motiv uneori zâmbesc când văd valurile de vorbe ale politicienilor, pentru că nu se pot compara cu valurile de 16 metri din Atlantic, când zici că se prăvale pe tine un munte de apă.

De la conducerea navei, la conducerea ţării

G.V.: Seamănă, domnule preşedinte, viaţa de pe navă, raportul între comandant şi cei care execută ordinele, cu ceea ce vi s-a întâmplat mai târziu, pentru că aţi ajuns din comandant de navă comandantul unei ţări, care e ceva puţin mai mare decât o navă...?

T.B.: Da, aşa este. În primul rând aş pleca de la ceea ce am spus şi în Parlament, este cea mai mare onoare pe care o poate avea vreun român – aceea de a fi preşedintele ţării lui. Nimic nu se poate compara cu asta din punctul de vedere al respectului, al onoarei care ţi se face să fii preşedintele României. Ca preşedinte însă nu poţi acţiona ca un comandant de navă.

Democraţia are alte principii. Acum n-aş vrea să înţelegeţi că la bordul navelor sau în şcoala Marinei Române se crează dictatori, dar acestea sunt regulile marinei civile. Asta am vrut să vă spun, că nu se pot compara. Eu am fost un comandant sever, însă niciodată absurd. Aveam doar doi ani de experienţă când am preluat nava Biruinţa, a treia navă din seria celor de 160.000 de tone. Compania avea o mare problemă să găsească echipaj pentru cea de-a treia navă, după ce primele două – Independenţa şi Unirea – se scufundaseră. Eu comandam atunci nava Crişana de 85.000 de tone. Un singur om nu a mers din echipajul pe care-l aveam pe Crişana, restul, tot echipajul, s-a mutat pe Biruinţa. În România se putea face mai mult

G.V.: Vedeţi? Lucrurile se repetă. Şi românii au zis: mergem cu dumneavoastră... Au zis-o şi la început, au zis-o şi la referendum, ceea ce, trebuie să recunoaştem, a demonstrat ceva. Se pune întrebarea acum: dumneavoastră sunteţi mulţumit de ce aţi făcut pentru ei, pentru echipajul acesta mare cât o ţară?

T.B.: De 22 de milioane... Aşa cum spuneam, n-aş vrea să se creadă că mă consider comandantul ţării, sunt preşedinte, cu mult mai puţină putere decât un comandant. Eu însumi nu sunt entuziasmat. Sunt convins că se puteau face mai multe. România nu mai este cea din 2004, indiscutabil.

Şi vă aduc aminte doar că în 2007 am intrat în Uniunea Europeană, chestiune care a fost imperativă ca mandat pentru mine în 2004. S-a introdus cota de 16%, pensia minimă, a crescut salariul mediu brut de la 818 lei la 1.901 lei în iulie. Pensiile au crescut şi ele consistent, nivelul de sărăcie s-a redus de la 4,1 milioane în decembrie 2004 la 1,2 milioane de săraci în 2009. Deci, România s-a schimbat, dar sunt convins că se putea face şi mai mult.

Statul a ajuns o povară

G.V.: Ce vă imputaţi, în primul rând?

T.B: Sunt mai multe lucruri pe care mi le imput, dar cred că mai bine aş vorbi despre rateu. Rateul a fost în perioada 2007-2008, doi ani pe care i-am pierdut în reforma statului ca urmare a relaţiei preşedinte-premier, care practic a făcut ca eu să nu mai am instrumentele, guvernul fiind unul dintre aceste instrumente, să declanşez procesele de modernizare a ţării, neavând o relaţie optimă cu prim-ministrul. Deci perioada 2007-2008 a fost o întârziere în reformarea statului. Acolo s-a pierdut. Ceea ce Guvernul Boc face acum, defrişarea agenţiilor – reducerea lor ca număr – Legea unică a salarizării, Legea educaţiei, trebuiau făcute din 2007-2008.

Cele trei legi nu înseamnă încă reforma dusă până la capăt. Mai sunt multe de făcut pentru ca statul să se reformeze, să nu mai fie o povară. Dle Verman, prin dimensiunile lui, statul a ajuns o povară. Deci producem ca să ţinem în funcţiune statul, cu mulţi funcţionari dezinteresaţi, cu birocraţie. Trebuie amputată birocraţia. Este ceva în neregulă cu agricultura noastră

G.V.: Fac ce fac şi mă gândesc la sat, mă gândesc că împreună am plecat dintr-un sat. Cum vedeţi situaţia, în primul rând a agriculturii în acest moment? Am aici chiar o revistă, Lumea satului, unde v-am văzut prezent în Insula Mare a Brăilei. Am simţit în ultima perioadă că aţi încercat să vă orientaţi către acest sector care, deşi foarte important, a fost neglijat o perioadă.

T.B.: Aşa este, am încercat să mă apropii de agricultură. Dle Verman, eu nu am considerat că trebuie să intervin până când nu am primit toate semnalele din zona agriculturii. Semnalul ferm a fost: faceţi o comisie, vrem un diagnostic şi soluţii pe termen lung. Am considerat că e momentul să intervin şi din alt motiv: au început să intre către agricultori subvenţiile europene. Deci avem un suport financiar adiţional faţă de efortul bugetului.

Dar, lucrul cel mai important care m-a determinat să dau mai multă atenţie agriculturii a fost legat de cifrele statistice, care îmi arată că România, o ţară care poate furniza producţie agricolă pentru hrănirea a 80 milioane de oameni, deci de patru ori mai mult decât populaţia noastră, importă 70% din alimente. Atunci mi-am dat seama că ceva este în neregulă în agricultura noastră.

Industrializarea, soluţia de revigorare a satului

T.B.: Discutând cu specialiştii, am înţeles câteva lucruri elementare. Irigaţiile sunt fundamentale, în mod deosebit pentru zona de sud. Este nevoie apoi de un sistem de depozitare-distribuţie a legumelor produse de micii fermieri, pentru că altfel vor continua să stea pe marginea drumului şi nu vor ajunge nici pepenii, nici roşiile, nici vinetele, practic nimic de la ţăranul român în hypermarketuri, pentru că un hypermarket nu cumpără de pe marginea drumului.

Cel mai important lucru este acela de a construi în mediul rural întreprinderi mici şi mijlocii pentru procesarea şi valorificarea producţiei. Acestea trebuie să existe acolo unde se realizează producţia. Fie că sunt linii de procesat carne de porc, de vită, sau linii de panificaţie, de procesat lapte, trebuie să le dirijăm în mediul rural. Este soluţia pentru ca satul să se revigoreze. Industrializarea satului înseamnă locuri de muncă pentru generaţia tânără de la ţară, taxe şi profit care rămân tot în mediul rural. Deci aceste lucruri mi se par de o urgenţă indiscutabilă.

O comisie demnă de tot respectul

G.V.: La propunerea agricultorilor şi din iniţiativa pe care aţi avut-o, a fost înfiinţată o comisie care trebuie să elaboreze un proiect-program...

T.B.: Obiectivul acestei comisii este să stabilească o strategie pe termen lung pentru agricultură şi vă rog să mă credeţi că avem o comisie demnă de tot respectul. Sunt academicieni, profesori universitari, fermieri, producători, procesatori, aleşi de ei ca fiind cei mai reprezentativi.

Obiectivul este ca, în maximum 9-10 luni, să avem o strategie pe termen lung pentru agricultură şi industrie alimentară. De asemenea, până la sfârşitul anului vor da o listă de priorităţi, unde să ducem banii pentru agricultură pentru anul viitor. Deci este un obiectiv tactic, să nu aşteptăm până când termină tot studiul, ci să ne spună pentru la anul care sunt priorităţile.

G.V.: Ca o concluzie putem spune aşa: fii optimist, că vom trăi cu adevărat bine, odată şi-odată?

T.B.: Categoric da, dar este o urare pe care noi între noi trebuie să ne-o facem tot timpul: „Să trăiţi bine!“.

Tuturor le spun să fie convinşi că programele europene, finanţările europene vor îmbunătăţi viaţa satului; banii de pe programele regionale, de asemenea, vor îmbunătăţi infrastructura satului. Şi trebuie să vă spun că eu constat, mergând în ţară, că satul românesc se schimbă şi se va schimba tot mai mult în bine. Dacă vom reuşi să mutăm măcar o parte sau să înfiinţăm măcar o parte din industria de procesare a alimentelor, acolo la sat, mediul rural va deveni solid, modern şi oamenii or să trăiască mult mai bine.

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
638

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Preţ neatractiv oferit de APIA

Şi pentru că tocmai vorbeam despre reglementările ce privesc piaţa cerealelor, Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) reaminteşte producătorilor agricoli că măsura de intervenţie pe piaţa cerealelor este activă, începând din data de 1 noiembrie 2008, până la 31 mai 2009. Toţi deţinătorii de stocuri de cereale le pot vinde organismului de intervenţie, în cazul nostru Agenţia de Plăţi şi Intervenţii în Agricultură, la un preţ de intervenţie de 101,31 euro/tonă. Cerealele pentru care se pot aplica măsuri de intervenţie sunt grâul, orzul, sorgul şi porumbul, care îndeplinesc condiţiile cantitative şi calitative specificate în regulamentul R (CE) NR. 687/2008 al Comisiei Europene.

Astfel, orice deţinător al unei cantităţi de cel puţin 80 de tone de cereale, respectiv 10 tone de grâu dur, poate depune o ofertă la centrele judeţene APIA. Până la această dată, APIA a înregistrat o cerere de ofertă a 500 tone de grâu comun şi una de 500 tone de porumb. Cele două cereri de ofertare a cerealelor au fost însă refuzate după verificarea administrativă.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
864

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net

www.lumeasatului.ro
curs valutar

Preţ uriaş pentru eradicarea pestei > REVISTA LUMEA SATULUI

Preţ uriaş pentru eradicarea pestei - Nu mai puţin de 53.738.464 de euro s-au cheltuit din 2006 până în 2011!

Aflată într-un nou sediu (la Casa presei), Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor (ANSVSA) a organizat o întâlnire cu presa, în urma reluării exportului de carne de porc în Uniunea Europeană şi ţări terţe, începând cu 1 ianuarie 2012, după eradicarea pestei porcine. „Anul 2003 a fost ultimul în care România a făcut export de carne şi produse din carne de porc românesc. În perioada 2007-2009, am derulat un program de eradicare a pestei porcine clasice, prezentat şi aprobat de Comisia Europeană. Însă primele măsuri le-am luat în decembrie 2006“ – a declarat Radu Roatiş, președintele ANSVSA, cu rang de secretar de stat.

Domnia sa a menţionat că, pentru programul de eradicare a bolii, s-au cheltuit, în total, 53.738.464 de euro, dintre care 7.994.049 de euro au fost rambursate de CE. În perioada 2010-2011 a fost derulat un alt program, de supraveghere. Acesta a constat din verificări şi audit în fermele comerciale de porci şi în gospodăriile populaţiei, precum şi în prelevări de probe de sânge şi analiza acestora în laboratoarele sanitare veterinare. De asemenea, s-au făcut modificări legislative care să vină în sprijinul crescătorilor şi procesatorilor de carne de porc, cum a fost acordarea posibilităţii de valorificare a porcinelor în târgurile pentru animale sau înfiinţarea abatoarelor de capacitate mică.

Participarea României la comerţul intracomunitar de carne de porc

Decizia CE privind reluarea exporturilor de către România a fost luată în cadrul şedinţei Comitetului permanent pentru lanţul alimentar şi sănătatea animalelor, care s-a desfăşurat la Bruxelles, în data de 6 decembrie 2011. În acest context, participarea României cu carne şi produse din carne de porc la comerţul intracomunitar şi exportul către ţările terţe se va realiza după publicarea Deciziei în Jurnalul Oficial European.

„La baza hotărârii a stat raportul elaborat de către specialiştii ANSVSA, care a prezentat modul în care autoritatea competentă din România a implementat atât Programul Naţional de Monitorizare şi Control al Pestei Porcine Clasice, cât şi sistemele de biosecuritate şi trasabilitate dezvoltate în cadrul sistemului canalizat. La această decizie au contribuit şi demersurile făcute de reprezentanţii Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR), ai asociaţiilor profesionale din domeniu, precum şi de membrii Reprezentanţei Permanente a României la Bruxelles“ – a precizat preşedintele ANSVSA. Conform explicaţiilor, canalul securizat pentru comerţ intracomunitar presupune stabilirea unei reţele de ferme, abatoare şi unităţi sigure, care îndeplinesc toate cerinţele de biosecuritate şi trasabilitate, din care să poată fi comercializată carnea de porc pe piaţa europeană şi extraeuropeană.

La cât se va ridica exportul?

Întrebat de ziarişti la cât se va ridica exportul, Roatiş a spus că nu poate anticipa o valoare exactă. A menţionat că, în acel an 2003, România a exportat 478.669 de tone, în valoare de 619.127.000 de euro. Însă, după aprecierea operatorilor din industria de profil, valoarea exporturilor se va situa undeva la 300 de milioane de euro/an.

Roatiş a arătat că, în România, este înregistrat un efectiv de aproape 4,6 milioane de porci, din care 1,4 milioane în 317 ferme comerciale. La ora actuală, 49 de ferme şi un abator (din judeţele Bihor, Timiş, Caraş-Severin, Arad) au solicitat deja aprobarea pentru a participa la comerţul intracomunitar şi la export către ţări terţe. Acestea au fost aprobate în cadrul sistemului canalizat, pentru care se estimează un export, în 2012, de peste 20.000 de tone echivalent carcasă. Sistemul pentru comerţ intracomunitar este deschis şi reprezintă punctul de plecare pentru extinderea canalului securizat pentru toate unităţile care îndeplinesc condiţiile de biosecuritate şi sanitare veterinare.

Datele Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale arată că, în anul 2010, producţia de carne de porc a fost de circa 553.000 de tone în viu, iar în primele zece luni ale anului 2011, aproximativ 365.000 t în viu. Importul de carne de porc, în România, a fost în anul 2010 de circa 200.000 t, iar în primele opt luni ale anului 2011, de 106.000 t.

Beneficiile reluării exportului de carne de porc

- Posibilitatea participării la comerţul intracomunitar şi la exportul către ţările terţe cu carne şi produse din carne de porc;
- După aprecierea operatorilor din industria de profil, valoarea exportului se va ridica la 300 milioane de euro/an;
- Creşterea efectivelor de porcine;
- Creşterea producţiei şi a gradului de valorificare a producţiei de cereale, prin creşterea efectivelor de porcine;
- Creşterea numărului locurilor de muncă în industria alimentară de profil şi în domeniile conexe;
- Se aşteaptă ca importurile de carne de porc să scadă şi să crească procentul de export, pentru echilibrarea balanţei comerciale la acest produs.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
530
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

pretuirea-unei-picaturi-de-apa_l120.html

Preţuirea unei picături de apă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPreţuirea unei picături de apă

Închipuiţi-vă că în anotimpul uscat, aşa cum sunt lunile de vară, Klahari este un imens cuptor, în care apa dispare aproape cu desăvârşire. Cu toate acestea, boşimanii au continuat să rămână pe acest tărâm vitregit. În căutarea apei, aceştia sapă în albiile secate ale râurilor, iar apa pe care o găsesc o păstrează în cojile ouălor de struţ. Când seceta este atât de puternică încât vlăguieşte râul de orice strop de apă, boşimanii recurg la altă metodă. Vânează antilopele nu doar pentru a se hrăni, ci pentru a extrage apa din hrana digerată din stomacul lor. După binecuvântatele ploi, fiecare picătură de apă este preţuită. Uneori, boşimanii folosesc trestii pentru a sorbi apa strânsă în scoarţele copacilor sau în scobiturile stâncilor.

Viaţa printre sălbăticiuni

Semnele străvechilor triburi san sunt astăzi o emblemă pentru cultura modernă. În aproape fiecare grotă a deşertului există urme ale vieţii lor, pereţii stâncoşi ai peşterilor repre-zentând adevărate jurnale datorită picturilor scrijelite în piatră. Numai în peşterile de pe Dealurile Tsodilo au fost descoperite 2.750 de astfel de picturi.

Cultura lor puternică s-a păstrat până în zilele noastre, chiar dacă astăzi din cei aproximativ 55.000 de mii de boşimani, doar 2.000 mai trăiesc exclusiv din vânătoare. Metodele lor de a răpune animalele sunt aceleaşi ca şi ale strămoşilor. Suliţele confecţionate din lemn au vârful înmuiat într-o otravă, făcută din pulpele unei specii de gândac. Astfel, viaţa animalului este mai repede sfârşită. Respectul pentru natură s-a păstrat la fel de viu. Viaţa printre sălbăticiuni i-a învăţat ce înseamnă preţuirea, astfel că niciodată nu vânează mai mult decât au nevoie. Cunoştinţele lor sunt atât de vaste, încât pentru un copil ar fi o ruşine să nu cunoască cel puţin 200 de plante.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
802
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Preţul desconsiderării ştiinţei veterinare > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Preţul desconsiderării ştiinţei veterinare

- Interviu cu conf. univ. dr. med. vet. Dumitru Militaru, preşedintele Secţiei de medicină veterinară din cadrul ASAS

– Observăm că, în ultimul timp, în toate ţările se acordă o tot mai mare atenţie protecţiei sănătăţii oamenilor pe tot parcursul obţinerii şi prelucrării produselor animaliere. În această privinţă, ştiinţa şi practica medicinei veterinare au un rol primordial. De ce aceste măsuri?

– Acest lucru s-a impus rapid şi eficient după numeroase crize epidemiologice cu consecinţe grave asupra economiei şi sănătăţii publice, cum au fost cele generate de encefalopatiile spongiforme (boala „vacii nebune“), febra aftoasă, gripa aviară, pesta porcină, toxiinfecţiile alimentare, riscurile dioxinei şi altele.

- Dar de ce aceste crize epidemiologice? Cum explicaţi?

– Apariţia crizelor de acest fel a fost posibilă ca urmare a rămânerii în urmă a cercetării ştiinţifice, în raport cu dezvoltarea tehnologiilor de creştere şi prelucrare a produselor alimentare.

Extinderea proceselor epidemiologice a fost favorizată şi de informarea tardivă şi insuficientă a opiniei publice, ignorarea sau escamotarea datelor ştiinţifice de către unele organisme de decizie şi de măsurile insuficiente, aplicate adeseori cu întârziere, la presiunea societăţilor industriale şi agricole. În aceste condiţii s-a creat o neîncredere a opiniei publice în instituţiile de profil, naţionale şi europene. Costul bolilor la animalele de fermă reprezintă aproximativ 17% din cifra de afaceri în ţările dezvoltate şi 30-40% în ţările în curs de dezvoltare.

Când ignoranţa face casă bună cu îngâmfarea

– Să înţelegem că realizarea scopurilor medicinei veterinare depinde de orientarea cercetării ştiinţifice şi de eficienţa programelor de supraveghere a sănătăţii animalelor, dar şi de protecţia sănătăţii publice. Din acest punct de vedere, care este situaţia la noi în ţară?

– Consiliul Ştiinţific de Analiză şi Elaborare a Strategiilor de Cercetare-Dezvoltare în Medicina Veterinară al Societăţii Naţionale Institutul Pasteur din Bucureşti, constituit din personalităţile cele mai proeminente în domeniu şi care îşi desfăşoară activitatea sub egida Academiei Române, a analizat priorităţile cercetării ştiinţifice din domeniul medicinei veterinare în România, constatând mai multe aspecte, dintre care amintim unele mai importante.

În primul rând, v-aş aminti că nu există o listă de domenii de cercetare ştiinţifică prioritare, care să corespundă programelor naţionale de control al bolilor la animale şi de garantare a sănătăţii publice veterinare.

La aceasta aş adăuga că Planul Naţional de Cercetare - Dezvoltare şi Inovare (PN II), pentru perioada 2007-2013, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 475/2007, nu conţine decât câteva din domeniile de mare interes şi actualitate pentru medicina veterinară din ţara noastră, care sunt dispersate în Programul 3 „Idei“ şi Programul 4 „Parteneriate în domeniile prioritare“.

Foarte grav este că la stabilirea acestora nu au fost consultate facultăţile de medicină veterinară, institutele de cercetări veterinare, secţia de Medicină Veterinară a ASAS şi nici Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor. Aceasta înseamnă că tematica menţionată în aceste programe este insuficientă. Este inadmisibil că niciunul dintre programele de cercetare nu este condus de către specialişti din domeniul medicinei veterinare din cadrul învăţământului sau cercetării medicale veterinare.

Soluţii există, lipseşte însă voinţa politică

– Dar cine a întocmit acest Plan Naţional de Cercetare-Dezvoltare, „omiţând“ să consulte şi să implice instituţiile principale de învăţământ şi cercetare în respectivul domeniu?

– Consider că este absolut necesară şi urgentă elaborarea Strategiei de Cercetare - Dezvoltare în Medicina Veterinară, care să fie în acord cu priorităţile naţionale pentru asigurarea sănătăţii animalelor, promovarea tehnologiilor zootehnice şi veterinare nepoluante şi care să asigure bunăstarea animalelor din ferme, protecţia mediului şi a sănătăţii publice. Greşelile trebuie îndreptate, iar în realizarea obiectivelor atât de importante e necesar să fie atraşi oameni competenţi şi hotărâţi să finalizeze toate acţiunile prevăzute în această Strategie de Cercetare-Dezvoltare care se va elabora.

Pentru asigurarea eficienţei programelor este necesară creşterea rolului cercetărilor ştiinţifice naţionale. Această implicare se poate realiza prin: parteneriate solide şi permanente între instituţiile de învăţământ, de cercetare şi organele de decizie; dezvoltarea de parteneriate între instituţiile de stat şi cele private care desfăşoară activitate de cercetare ştiinţifică; încurajarea cooperării dintre serviciile veterinare, industria zootehnică, mediul academic şi organismele de control, pentru a promova măsurile ce trebuie aplicate la nivel naţional; intensificarea eforturilor pentru răspândirea progreselor tehnico-ştiinţifice din domeniul medicinei veterinare şi implementarea tehnologiilor progresiste în domeniul creşterii animalelor, obţinerii şi prelucrării produselor agroalimentare în toate unităţile de producţie.

Sunt probleme deosebite şi considerăm că pentru demararea acestor acţiuni cât mai repede este necesar să se implice mai mult Ministerul Agriculturii şi Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
794

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

pretul-laptelui-arunca-in-aer-zootehnia_...

Preţul laptelui aruncă în aer zootehnia > REVISTA LUMEA SATULUI

Preţul laptelui aruncă în aer zootehnia

- În judeţul Bacău, efectivele de vaci cu lapte au scăzut cu o treime în ultimii 15 ani.

Preţul de achiziţie a laptelui de la producătorii din judeţul Bacău ţine în continuare această adevărată industrie la cote explozive şi a adus zootehnia la cote de avarie. Zonele de munte şi de deal ale judeţului, care ocupă mai mult de jumătate din suprafaţă, sunt, prin excelenţă, fieful crescătorilor de animale, dar efectivele de vaci cu lapte au scăzut continuu în ultimii 15 ani şi continuă să scadă, pentru că – spune unul dintre fermierii de talie mai mare, Ioan Chiriac –, creşterea animalelor a devenit total nerentabilă.

Numai în acest an, efectivele de vaci din judeţ au scăzut cu aproape 11.500 de capete şi anul încă nu este încheiat. Iar dacă vorbim de lapte şi produse lactate în judeţul Bacău, vorbim doar de câţi crescători de animale au mai rămas şi de câţi procesatori se mai încumetă la o asemenea afacere. Despre comercializarea produselor mai puţin poate fi vorba, pentru că marile lanţuri de magazine au acaparat piaţa aproape în totalitate, iar politica acestora se face, desigur, de la „centru".

Descurajarea – susţin fermierii – pleacă în primul rând de la preţul de achiziţie. Sunt şi alte motive care îi nemulţumesc în relaţia cu procesatorii sau cu intermediarii care le iau marfa, dar şi cu statul, de la care aşteaptă mai mult sprijin şi, evident, subvenţii. „Din cauza acestei situații – spune Ioan Chiriac, care este şi directorul executiv al Direcţiei pentru Agricultură Bacău –, şi la nivel național efectivele de vaci au scăzut dramatic. Mai aveam circa 1,8 milioane de exemplare. Vaca nu mai este rentabilă în România! Mă refer la producătorul de lapte, nu la ce se întâmplă la procesare și la comercializare. Numai în județul Bacău efecti-vele au scăzut de la 120.000 mii de capete, la circa 70.000."

Preţuri în bătaie de joc

Laptele pleacă de la producători, în medie, cu 1,20 de lei litrul. Producătorii spun că aceasta este o bătaie de joc faţă de cheltuielile pe care le au în ferme. „Noi – susţine Ioan Chiriac, care administrează ferma Rolex, din Letea Veche – livrăm la acest preţ, care este unul valabil cam în toată ţara, lapte aşa cum îl face vaca. Adică la 3,7% conţinut de grăsime. Ferma noastră produce 4.000 de litri pe zi. La cantități mai mici, prețul e și mai mic. Laptele ajunge însă în galantare cu numai 1,2% grăsime, dar la preţuri mult mai mari. Prin procesare, prețul crește de la 1 la 4. Iar cel care comercializează vrea să pună un 50% adaos."

În comuna Răcăciuni, familia Rujan a pornit o mică afacere în zootehnie. Au apelat la finanţare europeană, au accesat un proiect SAPARD, au cumpărat animale bune, vaci Bruna de Maramureş, de care sunt foarte mulţumiţi. Nemulţumirea lor vine însă de la cât li se plăteşte pe lapte. „Noi – spune Silvica Rujan - nu ne scoatem cheltuielile pe laptele produs. Procesatorul și comerciantul, au şi ei cheltuielile lor. Dar, pentru a fi și noi mulțumiți, ar trebui să vindem laptelele cu 1,80 – 2,00 lei litrul". În comuna Asău, Rodica Ferchiu, este „fascinată" de produsele ecologice, atât de căutate şi mult lăudate pe piaţă. A investit într-o fermă de vaci şi într-un centru de prelucrare a laptelui, a obţinut toate acreditările şi a dat drumul la producţie. Dar, lucrurile nu au mers după cum se aştepta, deşi a căutat să vândă din producţie şi pe cont propriu. Munca nu-i era răsplătită.

Procesatorii mari au distrus fermele mici

Fermierii de talie mică şi crescătorii de vaci cu lapte care nu au decât câteva animale în bătătură se lovesc însă şi de alte greutăţi. Procesatorii mari nu vin la ei pentru cantităţi mici de lapte, iar intermediarii nu prezintă întotdeauna încredere. În plus, orice intermediar umflă şi mai mult preţul final. Procesatorii mai mici au fost şi ei descurajaţi de scăderea efectivelor de animale şi de raporturile cu reţeaua comercială, astfel încât numărul lor s-a diminuat, iar alţii noi nu prea mai apar. În judeţul Bacău doar patru-cinci asemenea făbricuţe mai funcţionează. Almera Internaţional este una dintre ele. Ioan Chiriac crede că Almera este unul dintre puţinii procesatori din România care mai fabrică lactate din... lapte.

„Alţi procesatori, de talie mare – spune Ioan Chiriac –, fabrică din lapte reconstituit. Astfel, au nenorocit crescătorul de animale. Mâncăm lapte din orice, numai de la ugerul vacii nu. Procesatorii mici nu au acces la tehnologii înalte, nici la campanii publicitare agresive, pentru că nu au capital și, astfel, încă lucrează cu lapte. De ce nu verifică cineva din ce se fac produsele la marii fabricanți? Ceva nu e în regulă. Eu îi înțeleg și pe procesatori, și pe comercianți. Dar, până la urmă, tot cel care îngrijește vaca pierde mai mult și muncește mai mult. El câștigă cel mai puțin din acest lanț productivo-comercial.“ Directorul de vânzări de la Amera, Gabriel Lungu, nu poate da amănunte despre preţuri. Dar ne atrage atenţia că furnizorii sunt tot mai puţini, iar fabrica trebuie să aducă lapte, pentru cele 60 de tone zilnic capacitate de prelucrare, din Neamţ, Suceava, Galaţi, Braşov. Dar, nimic din import, cum fac alţii.

Fermierii mici preferă să vândă pe cont propriu

Exemplul din Asău, al Rodicăi Ferchiu, care nu lipseşte cu produsele sale de la niciun târg de profil din ţară, a fost urmat, în manieră proprie, şi de familia Rujan. „Avem cinci ani de SAPARD și ne-am deșteptat, într-un final – spune Silvica. Am închiriat un spațiu de 12 mp în Răcăciuni, în Centru, unde vindem laptele direct. Îmbuteliem laptele în peturi de unică folosință. Nu am practicat un preț mai mare. Noi cumpărăm peturile cu 0,60 lei bucata și vindem doi litri cu cinci lei, deci cu 2,50 lei litrul. Deci, normal, laptele costă doar 2,20 de lei litrul. Suntem conștienți că oamenii nu prea au bani. Normal ar fi să vindem cu trei lei litrul.“

De la alt nivel, Ioan Chiriac livrează procesatorilor precum Almera, dar şi în reţelele comerciale. Tot din Bacău, grupul Agricola, care are o fermă de vaci cu lapte la Şerbeşti, AICBAC, foloseşte mai ales reţeaua proprie de magazine, dar şi una de dozatoare, prezente chiar şi în alte reţele comerciale.

„Seriozitatea comerciantului, ca şi a procestorului în relaţia cu producătorul – spune Gabriel Lungu – se vede tot în plan financiar, adică în preţuri şi în promptitudinea cu care plătesc produsele. Noi nu am întârziat niciodată, lună de lună, cu plăţile. Dar, iată că nu prea mai avem cui plăti“.

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
2499

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Preţul prostiei şi lăcomiei

De o bună bucată de vreme nu mai înţeleg, nu mai pot pricepe de ce într-o ţară eminamente agrară până mai ieri-alaltăieri, oamenii au cam dat cinstea pe ruşine, lăsând câmpia ori muntele de izbelişte, ograda bătătură, prefăcându-se din gospodari de ispravă în cerşetori pe la porţile cui se îndură. De ce adică, noi, românii cu tradiţii venind din istoria vremurilor, noi care odinioară stabileam la bursa din Brăila preţul grâului european am ajuns să ne căciulim pentru câţiva creiţari pe care odată primiţi îi returnăm expeditorului, pe dobânzi grase, în schimbul celor necesare traiului de fiecare zi.

Europa, fără noi…

Deşi europeni prin naştere şi vocaţie, am făcut infarct aproape la auzul veştii că facem parte, am fost acceptaţi ca rude mai sărace în familia UE. Uniunii Europene adică. Nu ştiu cine trebuia să-i mulţumească mai întâi celuilalt, fiindcă am convingerea, şi documentele istoriei o atestă, că dacă noi nu eram unde şi suntem, la răscruce de vânturi, adică apărând civilizaţia bătrânului continent cu propria noastră libertate, Europa n-ar mai fi fost leagănul culturii şi civilizaţiei, pe care îl reprezintă şi cu care se mândreşte astăzi.

Ai crede aşadar că, după bunele tradiţii omeneşti, ne-am legat fraţi de cruce cu concetăţenii noştri europeni pentru a trece mai lesne peste vremuiala unor vremuri nu tocmai senine. Şi, înţelegători cum suntem, cu tradiţia iarăşi a neaoşului adevăr potrivit căruia „capul plecat sabia nu-l taie“, am dat de la noi, ca totdeauna, pentru a fi recunoscători mâinii ce ne-a fost întinsă. Optimismul, pentru moment, a luat aşadar locul îndoielii, speranţa neputinţei şi am pornit-o pe noua cărare cu ochii pe confraţii noştri. Numai că, a băgat cu dreptate de seamă cineva, cel mai credincios şi mai loial prieten nu-ţi poţi fi decât tu însuţi. Apoi, ştiţi fără îndoială şi zicala „fereşte-mă de prieteni, Doamne, că de duşmani mă apăr singur!“

Examenul crizei morale

Proba crizei economice pe care o traversăm a fost curând surclasată de examenul crizei morale. Faci adică ce ţi se spune şi ce ţi se cere, cotele impuse de fraţii noştri în diferite sectoare de producţie amintindu-mi mie de încercări mai de demult, precum celebrul „plan Valev“. Uniunea are în vedere, şi e normal de vreme ce grosul ei o reprezintă ţări avute, aşadar Bruxelles-ul doreşte un alt plan Marshall pentru estul Europei – în sensul nu-ţi dau o coadă de peşte să-ţi astâmperi foamea ci, mai degrabă, o undiţă, că râu cu vieţuitoare ţi-oi găsi şi singur.

Chilipirul supravieţuirii

Şi, cum atunci când eşti la strâmtoare samsarii, bancherii, negustorii abia aşteaptă să-ţi ofere chilipirul supravieţuirii, nici nouă nu ne-a lipsit modelul. Prin urmare, în pofida asigurărilor că nu vom apela la împrumuturi, şi încă la unele cu consecinţe încă nebănuite, am amanetat ţara în contul garanţiilor ce vor urma. Exemplul trist la Greciei şi, de ce nu, al Poloniei ne-a întărit hotărârea. Ce va mai fi vom vedea! Numai că, atenţie, suntem în plină campanie agricolă şi rânduielile economice sunt vraişte.

Subvenţiile rămân o gogoriţă, iar fermierii – păcăliţii unei politici falimentare. Specialiştii recunosc. Agricultura, în ansamblul ei, ar putea scoate carul economiei la drum drept. Dintotdeauna, investiţiile productive, cu viteză de circulaţie a banilor mărită, aduc progres. Dar, la noi, pentru agricultură nu sunt bani. Pentru importuri agroalimentare se găsesc însă miliarde de euro. Şi asta, e limpede, fiindcă ce ni se dă cu o mână ni se ia cu două. Prostia şi lăcomia au preţul lor. Plătit mai devreme ori mai târziu. Un singur adevăr mă doare până la urmă. Să nu fie iarăşi prea târziu pentru o generaţie care a avut parte numai de amărăciune.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
630

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Preţurile produselor lactate în pieţe şi târguri > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms

Submit search form

Web

arhiva.lumeasatului.ro

Home

Despre noi

Abonamente

Video

Articole

Oferte

Anunturi

Newsletter

Agro Business

Contact

Arhiva

Imprimati articolulPreţurile produselor lactate în pieţe şi târguri

Piaţa laptelui în România este evaluată la peste un miliard de euro. Cei care o susţin sunt micii fermieri şi o parte a crescătorilor individuali, care deţin o cotă de piaţă de aproape 65%.

Principalii operatori din sectorul de procesare sunt Danone, Friesland, Albalact, Covalact şi Tnuva. Din urmă vine puternic concernul sătmărean Unicarm al omului de afaceri Vasile Lucuţ, care dezvoltă o reţea de procesare capabilă să preia în timp o bună parte a producţiei de lapte din zonă. Crescătorii de taurine acuză comportamentul neprietenesc al companiilor străine care domină piaţa produselor lactate, inclusiv faptul că aceştia promovează o politică anticoncurenţială.

La rândul lor, reprezentanţii Asociaţiei Patronale din Industria Laptelui invocă calitatea necorespunzătoare a materiei prime, ceea ce îi obligă la importuri de lapte, care reprezintă 25% din cantitatea totală procesată.

Tabelul care prezintă piaţa produselor lactate din pieţe şi târguri nu reprezintă adevărata piaţă a laptelui din România, întrucât furnizorii care conlucrează cu unităţile de procesare încasează cel mult 1-1,2 lei pe litrul de lapte. Există şi cazuri când laptele este declasat la preţuri de 0,5-0,7 lei/litrul.

Nr. crt.

Judeţul

Preţurile produselor lactate în pieţe şi târguri

Brânzeturi

proaspete

Smântână

Telemea

1.

Alba

10 - 15

9 - 12

10 - 15

2.

Arad

12 - 13

10 - 12

13 - 15

3.

Argeş

10 - 15
10 - 18
12 - 20
4.
Bacău
12 - 15
10 - 12
12 - 14
5.
Bihor
8 - 10
9 - 10
12 - 15
6.
Bistriţa N.
14 - 15
8 - 9
11 - 12
7.
Botoşani
7,5 - 14
9 - 11
10 - 13
8.
Brăila
9 - 11
8,5 - 9
10,5 - 17
9.
Braşov
10 - 16
6,8 - 10
13 - 17
10.
Bucureşti
9 - 11
8 - 9,5
9 - 20
11.
Buzău
9,5 - 18
10
9,5 - 22
12.
Călăraşi
10 - 15
9 - 10
11 - 14
13.
Caraş S.

9 - 10
10 - 12
12 - 18
14.
Cluj
12 - 14
8 - 12
15 - 18
15.
Constanţa
6,5 - 8
7 - 8
7 - 15
16.
Covasna
15 - 16
8 - 10
15 - 17
17.
Dâmboviţa
8 - 10
6,5 - 7,5
7,5 - 18
18.
Dolj
7 - 9
9 - 10
12 - 15
19.
Galaţi
10 - 16
10 - 12
10 - 18
20.
Giurgiu
10 - 11
7,5 - 9
12 - 13
21.
Gorj
9,5 - 12
5,5 - 6,5
8,5 - 9,8
22.
Harghita
12 - 16
15 - 20
12 - 18
23.
Hunedoara

8 - 15
8 - 13
11 - 18
24.
Ialomiţa
10 - 15
13 - 15
10 - 15
25.
Iaşi
10 - 12
7,5 - 8
12 - 14
26.
Ilfov
10 - 12
10 - 13
17 - 20
27.
Maramureş
6 - 7
7 - 8
10 - 12
28.
Mehedinţi
10 - 16
9 - 10
9 - 11
29.
Mureş
10 - 14
7 - 10
9 - 18
30.
Neamţ
7 - 12
9 - 10
11 - 13
31.
Olt
9 - 10
-
11 - 15
32.
Prahova
12 - 14
12 - 14
9 - 18
33.
Sălaj

8 - 8,5
8 - 8,5
11 - 12
34.
Satu Mare
8 - 10
8 - 10
12 - 13
35.
Sibiu
14 - 16
12 - 13
13 - 14
36.
Suceava
7 - 9
7 - 9
10 - 12
37.
Teleorman
8 - 10
-
9 - 12
38.
Timiş
10 - 12
11 - 12
15 - 20
39.
Tulcea
9 - 12
11-13
8-17
40.
Vâlcea
12 - 16
10 - 12
15 - 18
41.
Vaslui
12 - 15
10 - 12
16 - 17
42.
Vrancea
14 - 17
8 - 9
11 - 12
SUPLIMENT AGRO BUSINESS
REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:

649
□
ª Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

preturl-mierii_s147.html

Preţul mierii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPreţul mierii

În urmă cu câţiva ani scriam într-un articol despre ceea ce eu numeam „preţuri de bun simţ“ pentru producţia agricolă. Pentru mierea de albine am apreciat atunci ca fiind preţuri de „bun simţ“ 2 euro pe kg miere polifloră şi 3 euro pe kg pentru mierea de salcâm.

Nu bănuiam că, din cauza unor politici străine de interes naţional, apicultorul român va ajunge în situaţia ca, pentru a cumpăra 5 litri de benzină, va trebui să vândă 4 kg de miere. Eram convins că şi salariile şi pensiile, precum şi preţurile producţiei agricole autohtone vor creşte măcar cu rata inflaţiei recunoscută de autorităţi, dacă cu cea reală nu se poate. Şi dacă nepăsarea continuă, vom ajunge ca preţul/litrul de benzină la pompă să fie mai mare decât preţul obţinut de apicultor pe kilogramul de miere vândut achizitorilor autorizaţi la serviciile cărora majoritatea apicultorilor sunt nevoiţi să apeleze.

De mai multe ori m-am întrebat dacă nu ar fi normal ca apicultorul român să fie informat corect cât primeşte apicultorul din alte ţări europene, şi nu numai, pe 1 kg de miere. Normal, apicultorul român ar trebui să ştie:
- Cât primeşte pe 1 kg de miere un apicultor din alte ţări la vânzarea către achizitori.
- Cât primeşte apicultorul subvenţie de la statul respectiv pe 1 kg de miere.
-Alte facilităţi cuantificabile în bani primite pe 1 kg de miere.

Din însumarea acestor 3 cifre specifice fiecărui stat luat în calcul, se desprind două concluzii principale. Dacă preţul primit în alte ţări este comparabil cu preţul primit de apicultorul român, înseamnă că acesta din urmă are o problemă – nu ştie să facă miere ieftină. Dacă însă preţul în alte ţări este substanţial mai mare, înseamnă că statul român are o problemă – este insensibil la interesul naţional.

ec. Ştefan MANEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
1546
□
Comentarii
□
□
1. Dumitru Vasile -- (1-March-2012)Cred ca solutia ca sa obtinem un pret corect ar fi ca vinzarea sa se faca prin asociatii,cooperative,grupuri de producatori,nu prin intermediul achizitorilor(procesatorilor)care au interesul lor si afacerea lor.Nu se poate vinde prin forme asociative ptr.ca formel asociative nu dispun de linii teh.de procesare si masurile de accesare de fonduri eoropene ptr.procesare apicultorii primesc punctaj 0,fata de alte ramuri(lapte,carne)care primesc din start 40puncte.Multumesc
2. Drinceanu -- (3-March-2012)Nu, domnilor, vina nu este a taranului ori a costului intern-desi costul benzinei,

la preturile de export si salariile noastre este falimentar(traiasca cei ce au vandut sansa de reconstructie a tarii!). Vina este de natura politica si apartine deopotriva guvernantilor care au impartit tortul puterii cat si al UE, care in continuare nu deschide Romaniei cai egale de export pentru mai nimic din produsele noastre agroalimentare. Este un embargou mascat, Franta, Spania, Belgia, Olanda, s.a produc suficient pentru Europa! In schimb, importam furibund la pret UE. Avem rezerve la pierderisi datorii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

prevenirea-atacului-la-seminte-incepe-di...

Prevenirea atacului la seminţe începe din depozit > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPrevenirea atacului la seminţe începe din depozit

Tratamentul chimic al seminţelor de grâu şi orz este una dintre practicile eficiente şi economice de protecţie a plantelor şi poate fi folosită pentru a controla atât infecţiile interne cât şi externe ale seminţelor. Acesta protejează sământa de patogeni, controlează răspândirea organismelor dăunătoare, asigură o bună dezvoltare a plăntuţelor, menţine şi îmbunătăţeşte calitatea seminţelor şi reduce la minimum pierderile de producţie. Selectarea substanţelor chimice corespunzătoare depinde strict de organismele-ţintă.

Pentru prevenirea şi combaterea mălurii comune (Tilletia spp.) şi a fuzariozei rădăcinilor, coletului şi plantulelor (Fusarium spp.) la cultura grâului, tăciunele zburător (Ustilago nuda) şi sfâşierea frunzelor (Pyrenophora graminea) la cultura orzului sunt avizate pentru a fi utilizate în ţara noastră următoarele produse fungicide: Artemis (0,5 l/t), Amiral Prophi 6 FS (0,5 l/t), Celest Star (1,0 l/t), Dividend 030 FS (1,0 l/t), Dividend Star 036 FS (1,0 l/t pentru grâu şi 1,5 l/t pentru orz), Fortral 2 WS (1,5 kg/t), Kripto Super 60 FS (0,5 l/t), Lamardor 400 FS (0,150 l/t), Panoctine 35 LS (2,0 l/t), Premise (0,3 l/t), Real 200 FS (0,2 l/t), Semnal 500 FS (2,5 l/t), Sponsor 6 FS (0,5 l/t), Vincit F (1,5 l/t), Vincit Nova (1,0 l/t), Vitavax 200 FF (2,5 l/t pentru grâu şi 3,0 l/t pentru orz). Tot pentru prevenirea daunelor produse de aceste boli se recomandă unul dintre insectofungicidele: Nuprid Max 222 FS (2,5 l/t), Yunta 246 FS (2,0 l/t),Yunta Quatro(1,6 l/t).

Tot prin tratarea seminţelor, pe lângă atacul produs de boli, o atenţie deosebită trebuie acordată şi prevenirii atacului produs de unii dăunători, în primele faze de vegetaţie. În situaţia cultivării după premergătoare (cereale păioase) sau în sole care sunt cunoscute ca având densităţi mari de viermi sârmă şi larve ale gândacului ghebos, o atenţie deosebită trebuie acordată şi prevenirii atacului acestor dăunători.

La fel, pentru situaţiile de înfiinţare a culturilor timpurii, în afara epocii optime recomandate, se impune adoptarea unor măsuri chimice pentru prevenirea atacului produs de afide, inclusiv de prevenire a infecţiei cu virusuri şi micoplasme transmise de acestea. În toate aceste cazuri, pentru protejarea culturilor este obligatorie utilizarea la semănat a seminţelor tratate cu produse insectofungicide specifice sau cu insecticide în amestec cu fungicide avizate.

Astfel, pentru prevenirea daunelor produse de larvele gândacului ghebos sau a viermilor sârmă se recomandă unul dintre insectofungicidele: Nuprid Max 222 FS (2,5 l/t), Austral Plus (5,0 l/t), Yunta 246 FS(2- 2,25 l/t), Yunta Quatro (1,6 l/t), Tonic Plus (5,0 l/t). De asemenea sunt recoman-date formu-lările insecticide pe bază de imidaclo-prid: Dalida 600 FS (0,7-1,0 l/t), Imidaseed 70 WS (1,0 kg/t), Nuprid Al 600 FS (0,7-1,0 l/t), Palisade 600 FS (0,7-1,0 l/t), Picus 600 FS (0,7-1,0 l/t), Seedoprid 600 FS (0,7-1,0 l/t), de thiametoxam: Cruiser 350 FS (1,0 -1,5 l/t) sau de teflutrin: Tonic 20 CS (1,0 – 1,5 l/t).

În toate situaţiile de utilizare a insecticidelor pentru tratarea seminţelor de cereale, pe lângă combaterea dăunătorilor se consideră necesară asigurarea unei protecţii simultane a culturilor şi împotriva patogenilor menţionaţi, care se transmit prin sământă şi sol. Acest lucru se poate realiza doar prin folosirea insecticidelor în amestec cu fungicidele specifice, verificate în acest scop.

În aceste cazuri se va acorda atenţie specială realizării unei omogenizări cât mai bune a amestecului, în vederea asigurării unei distribuţii uniforme pe bob atât a fungicidului cât şi a insecticidului. Un amestec neomogen poate conduce la apariţia unor fenomene de fitotoxicitate cauzate de excesul uneia dintre componente, pentru o parte din sământa tratată sau, dimpotrivă, la lipsa de eficacitate.

Măsuri agrofitotehnice

Pentru diminuarea potenţialului de atac al multor patogeni, inclusiv al mălurii pitice, dar şi al dăunătorilor, dintre care gândacul ghebos prezintă un interes aparte, principala recomandare se referă la evitarea cultivării pe aceleaşi sole, mai mulţi ani la rând, a cerealelor păioase de toamnă.

De asemenea, în vederea reducerii riscului apariţiei, încă din toamnă, a atacului de afide, cicade sau de muştele cerealelor, precum şi a unor boli foliare, inclusiv a fenomenului de îngălbenirea, piticirea şi aspermia grâului (wheat dwarf virus - WDV), ai căror vectori sunt specii aparţinând acestor insecte, se recomandă încadrarea semănatului cerealelor păioase de toamnă în perioada optimă pentru fiecare zonă, evitându-se semănatul timpuriu.

Tratarea seminţelor

Calitatea executării tratamentului condiţionează în mare măsură eficacitatea produsului utilizat la tratarea seminţelor. Operaţiunea de tratare a seminţelor trebuie să se efectueze cu maşini de tratare corespunzătoare, bine reglate, care să asigure o acoperire uniformă a seminţelor cu produsul chimic respectiv. La unele produse chimice, în timpul operaţiunii de tratare, se poate adăuga apă, conform indicaţiilor specificate pe etichetă, de regulă 6-12 l/t sământă. Totodată, se impune respectarea obligatorie a tuturor măsurilor de protecţia muncii şi a normelor P.S.I. prevăzute de reglementările în vigoare referitoare la operaţiunile de tratare a seminţelor, la manipularea şi depozitarea acestora.

Ing. Lidia Cana, Dr. ing. Emil Georgescu
INCDA Fundulea – Laboratorul de Protecţia Plantelor

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
1179

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prevenirea bolilor infecţioase la porumbei

Boala infecţioasă este o stare patologică, cauzată de pătrunderea şi multiplicarea în organism a unor germeni patogeni: bacterii sau virusuri, care produc tulburări funcţionale şi modificări morfologice în diferite organe, afectând întregul organism. Bolile infecţioase se transmit de la animalele bolnave la cele sănătoase. Microbii pot să pătrundă în organism şi să se multiplice, dar există şi situaţii când, datorită unei imunităţi puternice, prezenţa lor nu afectează. În caz contrar, germenii declanşează boala prin autoinfecţie.

Factori favorizanţi

Frigul, căldura excesivă din timpul verii, umezeala, praful, microbii şi paraziţii din adăpost, hrănirea porumbeilor cu raţii dezechilibrate cantitativ sau calitativ (deficienţe de vitamine, aminoacizi, săruri minerale), organismele parazitate etc. slăbesc rezistenţa naturală a organismului în faţa microbilor. Contaminarea porumbeilor sănătoşi se face fie direct, prin contactul cu porumbeii bolnavi sau în timpul hrănirii puilor de către porumbeii adulţi, fie indirect, prin hrană, apă, aşternut, vase infectate. Bolile infecţioase se pot transmite şi prin păduchi, căpuşe, ploşniţe, ţânţari, muşte, rozătoare etc. Trebuie ştiut că unele boli de la porumbei se pot transmite la om şi invers –omul poate transmite unele infecţii la porumbei. În consecinţă, trebuie să acordăm o atenţie deosebită condiţiilor de microclimat şi măsurilor de zooigienă din adăpost, precum şi alimentaţiei. Astfel trebuie să se asigure o ventilaţie corespunzătoare pentru a se menţine o atmosferă nepoluată de gazele rezultate din fermentaţia excrementelor.

Volierele trebuie curăţate, văruite şi este obligatoriu să se efectueze periodic:

- acţiuni de dezinfecţie pentru distrugerea microbilor, cu DECONTAMINOL sau DEZINFECTANT CATIONIC; vasele pentru apă şi hrană vor fi dezinfectate cu PURSEPT;
- acţiuni de dezinsecţie pentru combaterea insectelor şi acarienilor care vehiculează şi transmit boli infectocontagioase şi parazitare la porumbei, cu soluţii de ROMPARASECT 5% sau ROMPARASECT FORTE;
- acţiuni de deratizare pentru combaterea rozătoarelor.

Măsuri de prevenţie

Se realizează prin vaccinuri specifice unei anumite boli. Odată inoculate, acestea declanşează reacţii generale şi determină fabricarea de anticorpi care apără organismul faţă de agresiunea diferiţilor agenţi patogeni.

Primăvara trebuie să se facă deparazitări interne contra helminţilor cu ROMBENDAZOL F, ROMENDAZOL SUPER; contra trichomonozei (mălai în gât) cu COLUMBOVIOFORT, FLAGELSTOP, ROMETRONIDAZOL; contra coccidiozei cu SULFACOCCIROM, AMPROLIUM.

Deparazitările externe se fac cu: ROMPARATOX sau ENDECTOCID.

Deparazitările trebuie însoţite de administrarea în apa de băut a vitaminelor: COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL-ROMVAC 3, VITA B COMPLEX etc.

Dr. Viorica CHIURCIU
Medic veterinar, Doctor în Ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
1262

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Prietenii mei, doctorii

Ursitoarea, adică zâna mea cea bună, a făcut să văd lumina zilei într-un sat dobrogean. Şi încă nu unul oarecare. Asta pentru că frumuseţile lui, şi nu puţine, ostoiau, cândva, pământurile sterpe ale Văii Carasu. Nici nu-ţi venea a crede ochilor că aşezarea cu nume predestinat pustiului era în fapt o mică mare de clorofilă care făcea ca Valea Seacă să fie un loc binecuvântat de Cel de Sus. Dintre intelectuali, la Valea Seacă cea mai respectată figură, cel mai adulat om era doctorul.

Aveam o venerabilă doctoriţă, pe care mi-o amintesc şi acum ca pe o binefăcătoare icoană, fiindcă priceperea şi sârgul ei au tămăduit de-a lungul a peste patru decenii mii de suferinţe. Doamna Balotă, aşa o chema pe buna noastră prietenă, era întotdeauna peste tot. Copil fiind, rămâneam uimit ori de câte ori doamna doctor ne vizita familia şi şcoala. Ne ştia, cum nici părinţii noştri n-aveau habar, toate bucuriile ori toate necazurile noastre de copii.

Pe mulţi dintre prietenii noştri i-a şi moşit. Pe alţii chiar i-a operat, fiindcă acolo, în minusculul ei dispensar, improvizase o sală de mică chirurgie – astfel încât la Spitalul din oraş, din Constanţa adică, numai arareori ajungeam, şi asta doar atunci când nevoile medicale ale celui suferind o depăşeau cu adevărat.

Doamna Balotă, doctoriţa satului meu, era pentru noi o sfântă. Aşa mi-am cultivat, în ceea ce mă priveşte, respectul pentru doctor, mai cu seamă pentru medicul de familie. Uimit am fost nu o dată să aflu că şi cel mai strălucit as al medicinei în fapt şi-a început cariera într-un sătuc oarecare. Cel mai adesea. Fiindcă, îmi spunea deunăzi profesorul Alexandru Oproiu, un prieten de inimă, „acolo, unde după ani de studii universitare e musai să te descurci singur, acolo aşadar începi adevărata carieră de mai târziu“.

Şi iau în calcul acum doar destinele câtorva dintre prietenii mei de azi, medici de reputaţie cu cariere de invidiat – precum profesorii Mircea Cinteză, Dorin Sarafoleanu, Mircea Deac, Mircea Dinulescu ori deosebit de delicatul profesor Dan Forsea. Şi sunt doar câteva dintre personalităţile cu care aveam să leg prietenie în timp. Îmi place să cred că asta în eterna amintire a doctoriţei Balotă.

Oamenii aceştia, fiindcă marea mea descoperire a fost să înţeleg că, în ciuda excepţionalelor cariere, a faimei pe care o merită din plin doctorii, prietenii mei de astăzi – sunt oameni, simpli oameni. Cu bucuriile, cu frământările, cu succesele şi insuccesele lor, cu speranţe şi dezamăgiri, dar totdeauna gata să prefacă imposibilul în succes notabil.

Sigur, un hâtru mă apostrofa zicându-mi că doctorilor e bine să le fii prieten, iar nu pacient. Mă întreb însă, într-o viaţă de om câţi dintre noi n-am fost nevoiţi să le călcăm pragul? Aşa, îmi aduc aminte iarăşi de inimosul şi poate cel mai optimist prieten pe care am avut bucuria să-l cunosc, profesorul Sorin Oprescu, astăzi ambiţiosul primar al Capitalei.

De la el aveam să învăţ, îl citez din memorie, că „cine face bine o treabă, le poate face pe toate“, axiomă pe care, în ciuda adevărului ei ce nu mai trebuie demonstrat, profesorul Oprescu vrea să o ridice la rang de regulă omenească.

Tinerii ce cutează să aleagă drumul medicinei trebuie să înţeleagă, de la bun început, că au ales calea sacrificiului de sine. Asta, doar dacă îşi doresc să devină cu adevărat medici.

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
755

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prietenul la nevoie...

Dispariţia „de facto“ a statului polonez după agresiunea combinată germano-sovietică din septembrie 1939 a pus România într-o situaţie specială. Ea nu a putut acorda Poloniei ajutorul militar prevăzut prin tratatul de alianţă, în schimb a avut curajul să sprijine, în ciuda ostilităţii tot mai accentuate a Germaniei naziste, pe refugiaţii din ţara vecină, „îndeplinind, se spune în ziarul Timpul din 5 septembrie 1939, bunătatea şi dragostea de aproape a neamului românesc“.

Poate că polonezii nu au uitat…

Ştirea că guvernul polonez a cerut drept de azil în România a declanşat la Berlin o reacţie de o deosebită ostilitate, atitudinea României fiind considerată ca „un act incompatibil cu neutralitatea“.

În pofida presiunii căpeteniilor naziste, guvernul român a luat cele mai potrivite măsuri, în conformitate cu convenţia de la Haga, pentru ajutorarea refugiaţilor polonezi. În spiritul acestei atitudini, în noaptea de 17/18 septembrie 1939 preşedintele Republicii Polone, Ignacy Mascicki, comandantul suprem al armatei poloneze mareşalul E. Rydz-Smigly, membrii Guvernului, împreună cu familiile lor au trecut graniţa pe teritoriul României. Şeful statului polonez a fost găzduit în localul actualei primării din Bicaz, iar miniştrii şi familiile lor în staţiunea balneară Slănic-Moldova. Ceilalţi refugiaţi, militari şi civili, au fost cazaţi în numeroase alte localităţi: Braşov, Târgovişte, Hârlău, Roman etc.

Numărul refugiaţilor polonezi care au trecut graniţa în România se ridica la circa o sută de mii, din care 60 de mii de militari. În faţa acestei situaţii, Guvernul român a înfiinţat la 27 septembrie un Comisariat general care să soluţioneze toate problemele legate de întreţinerea şi viaţa acestor fii ai ţării prietene.

Astfel, militarii care au făcut parte din armata polonă, fie ca ofiţeri fie ca soldaţi de trupă, nu sunt consideraţi prizonieri de război, ci refugiaţi militari pe teritoriul nostru ai unei armate beligerante. Mai mult, acestora li s-au acordat alocaţii între 2.400 şi 9.000 de lei pe lună.

Tezaurul a fost şi a rămas al lor

Sprijinul acordat de România poporului polonez s-a concretizat şi prin punerea la adăpost a valorilor pe care Guvernul a reuşit să le transporte peste graniţă.

Guvernul român nu a dat curs ingerin-ţelor naziste. În ciuda eforturilor disperate ale unei adevărate armate de agenţi germani şi sovietici de a pune mâna pe „trenul aurului“, acesta a ajuns cu bine la Constanţa şi a fost îmbarcat la bordul unui submarin britanic. Mai mult, în 1946 Guvernul român a predat Poloniei cinci tone de aur, păstrate în toată perioada războiului într-o locaţie secretă.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

prima-crescatorie-intensiva-de-crap_l153...

Prima crescătorie intensivă de crap > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPrima crescătorie intensivă de crap

La Mihăileşti, dr. ing. Gheorghe Ştefan a înfiinţat prima crescătorie intensivă de crap din România. Patronul firmei SC Pelicanul Distribution SRL este totodată şi preşedintele Patronatului peştelui din România.

În lipsa unor date tehnice, a conceput singur o grupare de cuşti metalice – viviere, cum le-a denumit – a căror parte superioară este menţinută la suprafaţă de flotoare. Activitatea propriu-zisă a fost demarată în aprilie 2011. Pe numai 2.000 de metri pătraţi a obţinut o producţie de 75 tone de crap. Spre comparaţie, în crescătoriile clasice producţiile sunt de numai 400-500 kg/ha, iar în mod excepţional, puţin peste 1.000 kg/ha de apă.

Peşte în loc de legume

Inginerul piscicultor de astăzi s-a născut în urmă cu 50 de ani la Nucet (Dâmboviţa), în familia unor legumicultori iscusiţi şi încă de timpuriu a fost atras de prestanţa cercetătorilor de la Centrul de Cercetare-Dezvoltare pentru Piscicultură din localitate.

„Primul meu hobby a fost pescuitul sportiv, la care nu am renunţat nici astăzi. Apoi, în comuna mea natală singurul liceu existent era cel cu profil piscicol. Însă viitorul meu a fost hotărât când am luat contact cu cercetătorii. Când îi vedeam îmbrăcaţi în halatele lor albe mi se păreau deosebiţi, foarte inteligenţi, impozanţi. M-au impresionat atât de mult, încât am devenit piscicultor“ – şi-a amintit Ştefan, cu nostalgie.

După liceu a urmat Facultatea de Piscicultură de la Galaţi (1985). A fost repartizat la Ulmu (Călăraşi).

„Acolo, în apropiere de râul Mostiştea, nu era nimic amenajat, doar un ţăruş înfipt în pământ de directorul întreprinderii. Aşa că am primit sarcina de a înfiinţa o crescătorie care există şi astăzi“ – a declarat interlocutorul nostru.

A fost promovat şef de secţie procesare, la Piscicola Călăraşi, apoi la Centrala peştelui din Bucureşti. Ulterior, i s-a oferit funcţia de director la Piscicola Călăraşi.

A preferat domeniul privat

„În 1995 şi 1996 am lucrat în Anglia, la Bursa de peşte Billinsgate din Londra, şi am absolvit cursurile de Master pentru Management în re-surse piscicole la Universitatea din Hall“ – a precizat Gheorghe Ştefan.

Revenit în ţară la sfârşitul anului 1996, şi-a înfiinţat prima firmă. A deschis o secţie de procesare a peştelui în Piaţa Crângaşi din Bucureşti şi trei magazine de peşte. În paralel, a început importul şi distribuţia de produse din peşte, sub brandul Pelicanul.

Câţiva ani mai târziu, în 2005, a acceptat provocarea de a înfiinţa Agenţia Naţională pentru Pescuit şi Acvacultură (ANPA), iar în 2010 a devenit consilier al ministrului Agriculturii.

Investiţie cu fonduri proprii

La înfiinţarea fermei a folosit numai fonduri personale. În opinia sa, birocraţia este exagerat de mare şi ar fi dus la întârzieri şi chiar la pierderi, chiar dacă ar fi beneficiat de 50% fonduri europene. Întreaga construcţie este concepţie proprie, perfecţionată în timpul execuţiei. Producţia piscicolă este asigurată integral. Din păcate, poliţa de asigurare nu este subvenţionată de MADR, aşa cum se întâmplă în cazul culturilor de câmp.

Fermă şi performanţe

Pe lacul de acumulare Mihăileşti au fost amplasate 20 de viviere pe flotoare, legate între ele cu punţi metalice de trecere. În fiecare cuşcă de 192 mc pot creşte anual 2.000 de peşti, care ajung la aproximativ 4 t. Există încă o vivieră mai mică, mobilă, folosită la transportul peştelui viu din largul apei la mal.

Ferma mai dispune de un depozit în care se află furajele şi de un atelier mecanic. Hrăna peştilor este importată din Austria, furajele conţinând 30-32% proteină şi vitamine. Ca urmare, producţia se ridică la aproximativ 30 kg/mc de apă. Spre deosebire, hrana clasică este compusă din porumb, grâu, tărâţe şi floarea-soarelui, cu aport redus de proteină.

Popularea o face cu puiet din Bulgaria, pentru că, la noi, fermierii nu folosesc furaje de calitate. Din acest motiv, în primul an peştii au 50-60 g, comparativ cu cei importaţi, care au peste 200 g (!).

„Practic, ciclul de producţie se scurtează cu un an. În România, pentru ca un crap să ajungă la 3 kg, trebuie să treacă cel puţin trei ani. Însă, bine hrănit, atinge aceeaşi greutate în numai doi ani. La mine, în Bulgaria sau Ungaria, puietul creşte într-un singur sezon de la 200 g la 3 kg. Astfel, investiţia este recuperată mai repede, deci creşte profitul“ – a afirmat Gheorghe Ştefan.

Vânzări în supermarket

În principal, vânzările sunt derulate prin două reţele mari de supermarket-uri, Metro şi Selgros, cam 3 t săptămânal. Transportul peştelui viu este făcut cu o autovivieră prevăzută cu două bazine şi o instalaţie de aerare a apei.

Totodată, Gheorghe Ştefan a cumpărat o rulotă din Germania pe care a instalat-o la intrarea în fermă. Aici va vinde direct consumatorilor din zonă şi chiar celor din Bucureşti, care vor neapărat peşte viu.

Dezvoltarea afacerii

„Anul viitor vreau să măresc densitatea, de la 2.000 la 2.500 de peşti într-o vivieră. Acest lucru este posibil pentru că lacul are potenţial, având volumul de 75 milioane de metri cubi. Am făcut măsurători ale oxigenului solvit în lunile caniculare de vară şi am constatat că se menţine concentraţia optimă datorită curenţilor subacvatici. Astfel, producţia totală va creşte la 100 t, pe 2.000 mp de apă“ – ne-a relatat Ştefan.

Domnia sa a adăugat că a cumpărat deja materiale necesare pentru a construi încă o unitate cu 20 de cuşti, dublând suprafaţa. Astfel va ajunge la 200 t de crap.

De asemenea, întreprinzătorul a concesionat întreg lacul (1.200 ha). În acest an l-a repopulat cu 5 milioane de puieţi (40 t). Însă recoltarea va începe abia în 2013, când peştii vor fi dezvoltaţi, cât să asigure rentabilitatea. Producţia anticipată va fi de cel puţin 500 t/an.

Venitul va fi completat cu încasări percepute pentru pescuit sportiv, stabilite la 20 lei/persoană. Altă investiţie vizează o secţie de procesare primară, ridicată pe malul lacului. Va fi prevăzută cu maşină pentru producerea fulgilor de gheaţă, cameră frigorifică şi cu un magazin pentru vânzarea peştelui.

Exploataţia, în cifre

Suprafaţa luciului de apă – 2.000 mp

Număr de cuşti – 20

Volum cuşcă – 192 mc

Volum total – 3.840 mc

Cheltuieli

Achiziţionare puiet: 21.000 lei

Furaje: 289.000 lei

Salarii: 168.000 lei

Alte cheltuieli: 20.000 lei

Producţie

Spor de greutate per vivieră: 3,35 t

Media recoltată per vivieră: 3,75 t

Recoltă totală: 75 t

Vânzări

Preţ de vânzare: 10 lei/kg
Greutate medie per peşte vândut: 1,875 kg
Greutate totală: 75.000 kg
Rezultatele globale
Cheltuieli totale: 498.000 lei
Încasări totale: 750.000 lei
Impozit 16%: 40.320 lei

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
30997

Comentarii

1. Alexander L V M -- (8-November-2011) In 1975,in fosta URSS s-au obtinut productii de 150-210 kg crap la mp bazin cu apa recirculanta,cu furaje clasice continand 26-35% proteina .In viviere flotante amplasate in lacuri cu suprafata vivierelor fiind de 10-12 mp,s-a obtinut in 1983 productii de peste 100kg crap per mc apa.Consultanta tel.0757550493

2. Alexander L V M -- (8-November-2011) Revin.Productia obtinuta de G.Stefan este de 75000t/3840mc ,adica cca 19,5kg/mc apa viviera ,nu de 30 kg/mc cum se afirma in articol.Oricum, rezultatele sunt exceptionale pentru piscicultura din Romania ! Un exemplu demn de urmat!

3. cristi -- (6-December-2011)va rog daca ati putea sami spuneti cu ce pret ati cuumparat puietul. va multumesc anticipat!

4. toma -- (2-February-2012)de colaborarea cu securitatea de ce nu zici nica

5. TOD -- (11-April-2012)Domnule alexander, tu nu stii sa faci diferenta intre furaje clesice si cele granulate/extrudate si vrei sa dai consultanta in domeniu?
Daca ai citit un articol pe net asta nu te face consultant in domeniul pisciculturii!!!

6. DAN -- (15-May-2012)Vivierele sunt confectionate copiind modelul din BULGARIA de la VIDIN.

7. grigore -- (15-May-2012)...pretul unei asemenea custi este???

8. nelu tm -- (23-May-2012)...pe aici nimeni nu da niciun raspuns vad...nu puietul e problema,din calcule reiese ca a costat 2,625(2000bucx20vivierex200g/buc).Ce ma intereseaza ar fi hrana si coeficientul de conversie,pentru ca din cele spuse mai sus reiese un pret de 4,3lei...scazand si salariile reiese un castig net de 1LEU la kg.....

9. Ioan V -- (22-June-2012)Stiti cu ce seamana asta ? Seamana cu sistemul piramidal pentru gainile ouatoare, pesti in stress, banuti sa iasa ! Mai bine nu !

10. aman nicolae -- (24-January-2013)cum realizezi furajarea in viviere ,cu furaje flotabile sau viviera ajunge pana pe fundul lacului si care este conversia in viviera si inafara ei

11. dumitrescu -- (10-July-2013)intamplator am ajuns la acest articol.am lucrat pentru dl.stefan si il cunosc bine."dl."NICA nu cred ca stie cine este gigi stefan,piscicultorul,probabil ca il cunfunda cu alt gheorghe stefan.nu a avut nici o legatura cu securitatea.dar hotul striga hotii.

12. misu -- (20-February-2015)buna ziua,si daca ar fi avut vre o legatura cu securitatea CE legatura avea cu ...cresterea pestelui in viviere...? CEL care a scris ARTICOLUL vis a vis de COLABORAREA cu SECURITATEA este un IMBECIL RAUTACIOS.....ASTA e problema romanilor....mor de grija altora.

13. Cristi -- (2-November-2015)Furajul ma intereseaza si pretul pe kg

14. nicu -- (3-April-2016)Vand Clorura de var(var cloros),contine 25-37% clor activ.
Actiune:folosit impotriva bacteriilor,virusilor si ciupercilor(bactericid,fungicid,virucid).Se utilizeaza pentru dezinfectia fundului iazurilor,utilizate pentru cresterea pestilor si a altor instalatii folosite in manipularea
si tranportul pestelui.Este unul dintre cei mai eficienti dezinfectanti ai fundului bazinelui si al apei din iaz
urile piscicole si nu numai.

15. nicu -- (3-April-2016) VAND Cloramina T contine min. 25-39% clor activ.

Actiune: bactericida, virulicida. Efect asupra florei microbiene gram pozitive si gram negative; în concentratii mari distruge M. tuberculosis.Actiune:folosit impotriva bacteriilor,virusilor si ciupercilor(bactericid,fungicid,virucid).Se utilizeaza pentru
dezinfectia fundului iazurilor,utilizate pentru cresterea pestilor si a altor instalatii folosite in manipularea
si tranportul pestelui.Este unul dintre cei mai eficienti dezinfectanti ai fundului bazinelui si al apei din iaz urile piscicole si nu numai
*
° 16. nicu -- (3-April-2016)comenzi pe adresa de email speedactivdet@yahoo.com,oferim transport abilitat ADR
° 17. innotech plast -- (27-July-2016)http://innotech-plast.com/viviere-flotabile.html
° 18. Alexander LVM -- (15-December-2016) Pentru "TOD" Mi se pare ca sunteti in mare eroare ! Am lucrat peste 40 de ani si mai activez in piscicultura . Am inventii in cresterea pestilor de apa dulce. Ceea ce-am afirmat ,pot demonstra...rezultatele au fost obtinute prin 1970 cu furaje clasice pregatite si administrate pestilor cu metodele de atunci !

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prima şcoală de grădinărit

Şcoala agricolă din Dragomireşti-Vale, azi Grupul Şcolar Agricol, din apropierea Capitalei este cunoscută de multă lume, pe aici trecând zeci de generaţii de tineri care au devenit reputaţi tehnicieni în domeniul horticulturii. Existenţa ei, dar mai ales faima şcolii se datorează în mare măsură primului director, prof. Dumitru Ştefănescu.

La scurt timp după întoarcerea din Franţa, unde urmase cursurile Şcolii Superioare de Horticultură din Versailles (1907-1910), Dumitru Ştefanescu este angajat ca horticultor-agronom în serviciul Casei Rurale, instituţie particulară înfiinţată prin lege specială în anul 1908, ca Societate Anonimă.

În calitate de angajat al Casei Rurale, el primeşte sarcina organizării, la Dragomireştii din Vale – judeţul Ilfov, a unei şcoli de grădinărie – prima de acest gen în România. Şcoala începe să funcţioneze în anul 1912. Ca diriginte titular, respectiv director al Şcolii nou înfiinţată, el şi-a ales, dintre fiii de săteni, primul lot de elevi, pe care i-a instruit şi îngrijit părinteşte, obţinând, într-un timp scurt, rezultate care i-a uimit nu
numai pe localnici.

Diseminarea noului

Sensul existenţei sale ca dascăl a fost instruirea seriilor de elevi capabili de a organiza şi a conduce grădinile de legume moderne, dar mai ales de a difuza în zona respectivă seminţele şi răsadurile de legume sau materialul săditor pomicol de calitate.

Fapt este că, în această perioadă, au fost introduse şi au început să se răspândească multe specii şi soiuri de legume, necunoscute până atunci. În afară de cartofi, fasole şi mazăre, celelalte legume şi zarzavaturi erau produse şi comercializate de grădinarii bulgari care nu concepeau să-şi vândă licenţa.

Într- unul dintre numeroasele sale articole publicate, D. Ştefănescu spune: „Am făcut şi facem pură discuţie academică pe această temă. La lucru nu ne înfigem. Dăm făină, mălai, ouă, ce se găseşte, pe ardei, castraveţi, pătlăgele produse de străini.

Românii pot face şi ei grădinărie. Cauza pentru care nu s-au ocupat până acum de această meserie trebuie căutată nu în nepriceperea lor, ci în întocmirea greşită a rânduielilor agricole şi reaua gospodărire pe care o fac. A lipsit din mijlocul lor cuvântul sincer, dezinteresat, plin de căldură şi sfaturile omului de bine, a lipsit exemplul real, pipăit, pe care n-a avut de unde să-l ia şi de aceea nu l-a luat. Nu crede guvernul nostru că e momentul să intervină cu tot dinadinsul şi să ia măsuri care să deprindă pe săteni cu cultura legumelor?".

Şcoala de horticultură de la Dragomireştii din Vale, instituţie particulară, dată fiind apartenenţa sa la Casa Rurală, a fost asimilată şcolilor elementare de agricultură, dar din anul 1919 a trecut la stat şi este printre puţinele şcoli de agricultură care a rezistat deselor reforme ale învăţământului agricol, funcţionând şi astăzi, la 100 de ani de la înfiinţare, şi bucurându-se de tradiţia şi de prestigiul pe care i le-a creat primul ei director, Dumitru I. Ştefănescu.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
856

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Prima şcoală de legumicultură din România

Se împlinesc o sută de ani de la înfiinţarea primei şcoli de legumicultură din România, la Dragomireşti de Vale.

Bazele înfiinţării Grupului Şcolar Agricol din Dragomireşti de Vale au fost puse în anul 1908, când s-a construit prima clădire a şcolii pe terenul cumpărat de Casa Rurală de la fostul proprietar, generalul Boteanu. Suprafaţa cumpărată a fost de 593 ha, împreună cu conacul vechi, compus din 2 case de locuit, o bucătărie din paiantă şi o magazie din scândură.

În anul 1910, la propunerea lui Maximilian Popovici, Consiliul de Administraţie al Casei Rurale a aprobat înfiinţarea unei şcoli de grădinărit, prima din România. De constituirea şi amenajarea acestei şcoli s-a ocupat Dumitru Ştefănescu, un mare agronom al vremii. Pe lângă învăţarea meseriei grădinăritului şi a sădirii pomilor, şcoala furniza seminţe de legume şi material săditor pomicol tuturor moşiilor Casei Rurale. În anul 1911 au început cursurile Şcolii de Grădinărit cu 9 elevi, copii ai ţăranilor din zonă.

Un secol de structurări şi restructurări

De-a lungul timpului, unitatea şcolară a cunoscut mai multe forme de organizare.

În perioada 1919- 1947 funcţionează ca Şcoală Inferioară de Horticultură, apoi ca Liceu Tehnic Horticol de Fete, Şcoală Medie Tehnică Horticolă, Şcoală Profesională de Horticultură, Şcoala de Maiştri Horticoli.

Începând din luna iunie 1963, Şcoala Tehnică Horticolă fuzionează cu Şcoala Veterinară şi cu Şcoala de Contabilitate Agricolă din Bucureşti, înfiinţându-se Liceul Agricol Dragomireşti de Vale cu specializările: horticultură, veterinară, zootehnie, protecţia plantelor, la care s-au inclus ulterior clase de şcoală profesională de mecanici agricoli şi cursuri cu frecvenţă redusă, care ulterior s-au transformat în cursuri comasate de seral. În această formă a funcţionat până în anul 1978.

În următorii 12 ani, până în 1990, a funcţionat ca Liceu Agroindustrial, iar din anul 1990 ca Grup Şcolar Agricol cu specializările pentru liceu horticultură, agricultură, veterinară, zootehnie, protecţia plantelor, topografie; pentru şcoala profesională există speciali-zarea tehnician în conservarea cerealelor şi prepararea nutreţurilor combinate.

Efectivul de elevi în anul şcolar 2009-2010 este de 856, repartizaţi în 33 de clase.

Primul campus şcolar rural

Activitatea didactică se desfăşoară în cabinete de cultură generală şi laboratoare de specialitate în număr de 32, aproape fiecare cadru didactic având cabinet propriu. Cabinetul de informatică este dotat cu o reţea modernă de calculatoare şi cu mobilier nou, specific.

Resursele umane sunt formate din 40 de cadre didactice calificate – 25 titulari, 15 suplinitori calificaţi –, dintre care 3 cu doctorat.

Un lucru deosebit de încurajator pentru noi este faptul că Primăria din Dragomireşti de Vale a întocmit documentaţia necesară pentru realizarea unui campus şcolar preuniversitar, care va cuprinde şi clădiri noi, o bază de instruire practică nouă, o bază sportivă modernă etc., documentaţia fiind deja avizată de Ministerul Educaţiei.

Dr. ing. Adrian Eugen Chisa, director Grup Şcolar Agricol Dragomireşti de Vale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
1050

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

prima-scoala-rurala-de-balet_561.html

Prima şcoală rurală de balet > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro

Imprimati articolulPrima şcoală rurală de balet

Copiii din Cumpăna, pe urmele lui Oleg Danovski

Înfiinţată în anul 2003, Şcoala de Balet din comuna Cumpăna, judeţul Constanţa, a devenit prima de acest fel din România. Implicarea în acest proiect a unor personalităţi de la Teatrul de Operă şi Balet „Oleg Danovski“ din Constanţa a motivat eforturile comunităţii locale. Astfel, când în anul 2005 oficiali europeni au vrut sa vadă cum trăiesc ţăranii în ROMÂNIA, au poposit la Cumpăna şi au fost uimiţi să constate că această şcoală este egală prin profesionalism şi condiţii de studiu cu oricare şcoală din oraşele mari.

Primarul comunei, economista Mariana Gâju, Consiliul Local, părinţii copiilor şi, nu în ultimul rând, profesorul Nicolae Spirescu - directorul şcolii - consideră că astăzi visul lor de a da o şansă copiilor talentaţi să devină artişti consacraţi s-a împlinit.

Copii cu vârste între trei şi paisprezece ani iau lecţii de balet şi susţin spectacole la Casa de Cultură din localitate în faţa unui public select: ambasadori, consuli, parlamentari, reprezentanţi ai importantelor instituţii ale judeţului Constanţei. Noroc au, în primul rând, părinţii artiştilor şi locuitorii comunei Cumpăna, cărora Şcoala de Balet „Nicolae Spirescu“ le-a adus acasă frumuseţea dansului, a muzicii.

Copiii şi-au însuşit bine alfabetul coregrafiei; acum abordează piese de virtuozitate, „Moartea Lebedei“, „Coppelia“, dar şi dansuri clasice, de caracter, moderne. Mulţi dintre constănţeni doresc să-şi înscrie copiii la Şcoala de la Cumpăna. Desigur, este loc pentru toată lumea, aşa cum pentru cei mai talentaţi este loc şi pe scena celebrului Teatru creat la Constanţa de inegalabilul OLEG DANOVSKI.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
961
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prima stână europeană din România

La cererea confraţilor noştri europeni, românii s-au străduit şi au reuşit să clădească în zona montană prima stână de oi agreată de cei care se ocupă la nivel continental de siguranţa noastră europeană.

În Tulgheş, o zonă mirifică a Harghitei, oameni de o mare probitate morală şi profesională au lăsat la o parte prejudecăţile legate de oieritul tradiţional, creând o aşa-zisă stână, de fapt o mică uzină de producere a preparatelor, din care se vor înfrupta fără teamă chiar şi puţinele case regale ale bătrânului continent.

Fără a ne lăuda, trebuie spus că stâna de Tulgheş pare a fi unicat în Europa. Dincolo de dimensiunea sa şi de rigorile sanitar-veterinare impuse aici, această unitate îndeplineşte toate condiţiile de atestare a unei unităţi agroalimentare de tip ecologic. Nicăieri în Europa oile nu găsesc un ecosistem mai curat şi mai îmbietor ca arealul pastoral din zonă.

Un asemenea sistem, atât de strict din punctul de vedere al siguranţei alimentare, nu se mai întâlneşte în Europa. Cel puţin asta este convingerea unuia dintre mentorii stânei din Tulgheş, primarul Toader Ungureanu. Implicarea domniei sale în acest proiect a fost decisivă. Realizând valoarea economică a stânei de Tulgheş, dl Ungureanu priveşte în jur şi trage concluzia că, în România, ciobănitul se îndreaptă cu paşi mari în sensul invers al progresului.

Produsul cel mai important al oilor, lâna, nu mai are nicio căutare pe piaţă, în timp ce carnea se vinde în mod ocazional şi păgubitor. Căutare au brânzeturile, respectiv telemeaua care, dacă va fi promovată şi valorificată cu chibzuinţă în Europa, am putea recupera toate pierderile. Asta nu pentru că ne-ar avantaja competiţia străină, ci pentru că România are posibilităţi reale de a produce cel mai sănătos produs, şi anume telemeaua de oi obţinută din hrana cea mai ecologică din Europa.

Există azi dovada că programul Heiffer a avut un succes extraordinar, unitatea de acţiune a celor 15 gospodari fiind substanţial schimbată în bine. Rasa de oi a fost înlocuită cu una mult mai performantă. În momentul de faţă, programul este deja în a doua etapă de plasare a darului către alţi locuitori ai comunei.

În 2008 s-au dat mai departe 60 de mieluţe şi 6 berbecuţi, iar anul acesta se vor mai plasa un număr de 50 mieluţe, 5 berbecuţi şi altor crescători. În anul 2010 se preconizează că vor fi dăruite sătenilor 40 de mieluţe şi 4 berbecuţi.

Un program menit să salveze oieritul

Stâna europeană este o realizare în care a fost implicată şi Federaţia Agricultorilor de Munte Vatra Dornei. Dar susţinerea logistică şi materială, într-o anumită măsură, a fost asigurată prin derularea programului Hieffer. Desfăşurarea lui a însemnat în fapt încredinţarea a 150 de oi şi 15 berbeci în grija a 15 gospodari.

Primii paşi

Încet, dar sigur, au fost făcuţi primii paşi spre construirea stânei europene.

În urma unei întâlniri între membrii Federaţiei Agricultorilor De Munte Vatra Dornei şi ai Cefidec Vatra Dornei, a luat naştere ideea înfiinţării unei stâne care să copieze modelul stânelor din Europa. Potrivit spuselor primarului Ungureanu, această idee a fost foarte bine primită.

Asociaţia Crescătorilor de Animale din Tulgheş şi Consiliul Local au devenit componente importante în concretizarea ei.

Locul ales pentru ridicarea investiţiei este păşunea „Şeştina Barasău“, aflată în proprietatea comunei Tulgheş. Locul este renumit datorită ciobanilor de aici, care au transmis din tată în fiu creşterea oilor.

Construcţia este simplă, dar modernă

Cu certitudine, printre întrebările pe care ni le punem când vine vorba de un proiect european sunt acelea despre condiţiile necesare pentru definirea lui.

După cum susţine şi dl Ungureanu, primordial este să ai banii, în cazul acesta fiind vorba de aproximativ 150 mii lei. Finanţarea pentru stâna de Tulgheş a fost făcută de Consiliul Local din prima tranşă din subvenţia pe anul 2007.

Următorii paşi sunt mai simpli, dar nu neapărat mai uşor de îndeplinit. Pentru ridicarea unei stâne este nevoie de un proiect, de autorizaţie de construcţie şi de meşteri pricepuţi. Despre stâna din comuna sa, dl Ungureanu ne spune că a fost mai dificil de construit întrucât în regiunile montane aprovizionarea cu materiale de construcţie este anevoioasă.

Se pare că eforturile au meritat, întrucât astăzi ne putem mândri cu o stână care se ridică la rang occidental.

Cioban la stână modernă

Însă munca într-o stână, fie ea chiar şi europeană, este la fel de istovitoare. Programul ciobanilor începe foarte devreme, ca şi într-o stână obişnuită. Adică pe la ora trei până după orele serii, când oile merg din nou la păşunat, în „porneală“, cum se spune în termeni ciobăneşti la Tulgheş.

Activitatea ciobanilor de la stâna din Tulgheş este diferită doar datorită circuitului de procesare şi maturare a brânzeturilor. În viitor, stâna va fi dotată şi cu aparate de muls. Aşadar, munca lor va fi considerabil înlesnită.

Ciobanii de la Şeştina Barasău au, deocamdată, în grijă doar 700 ovine şi 100 bovine. Efectivele vor creşte pe măsură ce se va extinde procesul de ameliorare.

Se pierd ţesăturile din lână

Despre produsele obţinute de la mioare, dl Ungureanu spune că cererea pentru caş şi telemea este mai mare decât oferta datorită calităţii acestora, iar mieii se caută tot mai mult. Un declin serios îl întâmpină lâna, care a fost înlăturată din fabrici în favoarea materialelor sintetice. Cât despre omologarea produselor obţinute în stâna europeană de la Tulgheş, domnia sa speră să fie aprobată cât mai curând, fiind de altfel o condiţie esenţială pentru a le putea comercializa.

Date ce îndeamnă la reflecţie

Dacă până în anul 1989 în Tulgheş se creşteau peste 3.000 bovine şi 5.000 ovine, în momentul de faţă sunt mult mai puţin de 1.000 bovine şi ceva peste 3.000 ovine.

Varianta autohtonă a stânei europene

Este construită din lemn, este conectată la o apă de izvor, curent electric şi canalizare. Etajul constă în două dormitoare pentru ciobani. Un lucru inedit pentru o stână românească este că aceasta este prevăzută şi cu cabină de duş.

Pentru ca procesul de prelucrare a produselor lactate obţinute în stână să fie conform cu normele de igienă sanitară, ciobanii dispun de o cameră de procesare şi de o alta pentru maturarea brânzeturilor, unde doar baciul poate intra. Aşa creşte siguranţa că produsele au fost obţinute printr-o igienă corespunzătoare.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
3246

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

prima-urgenta-la-rapita-ramasa-in-cultur...

Prima urgenţă la rapiţa rămasă în cultură: erbicidatul

• Densitatea mică a plantelor permite acum invazia samulastrei şi a buruienilor.

În judeţul Bacău, doar jumătate din suprafaţa cultivată în toamnă cu rapiţă mai este validă. Din cele 4.200 ha, circa 2.000 au intrat cu mari probleme în iarnă. Fenomenul specific reintrării în faza de vegetaţie, la finele iernii, este acum densitatea mică a plantelor, ceea ce favorizează răsărirea şi dezvoltarea buruienilor. „Iată de ce – ne-a declarat directorul Unităţii Fitosanitare a judeţului, dr. ing. Cezar Rădescu – prima urgenţă, la rapiţă, este erbicidarea buruienilor din cultură.“

Cezar Rădescu crede că este elocventă comparaţia situaţiilor de cultură din 2012 cu cele din 2011, pentru că în toamna anului trecut s-au simţit efectele unei secete puternice. Aceasta, plus condiţiile unei ierni foarte grele, cu multă zăpadă în unele zone, care a asfixiat, practic, plantele, au condus la situaţia în care densitatea a rămas mică. De ce e important erbicidatul în această fază? „A fost multă rapiţă după grâu - a opinat Cezar Rădescu. A ieşit samulastra, dar şi multă buruiană, pentru că au avut loc să se dezvolte printre plantele cu densitate mai mică. Mai sunt probleme dacă s-au făcut fertilizări cu îngrăşăminte pe bază de sulf, un foarte bun stimulator al evoluţiei plantelor.“

Cei care cultivă rapiţa în sistem intensiv aplică, de regulă, trei-patru tratamente: o erbicidare şi încă două tratamente, cel puţin, în perioada de vegetaţie, la atacul asupra dăunătorilor tulpinii şi la apariţia gândacului florii. Când planta va face tijă va apărea gărgăriţa tulpinii (Ceuthorrynchus napi şi Ceuthorrynchus millis), iar când va înflori, gândacul florii (Meligethes aeneus). Sporadic, apar şi puricii şi făinarea, dăunători şi boli care în ultima vreme s-au adaptat noilor condiţii, comparativ cu anii din urmă, când nici suprafeţele cultivate nu erau atât de mari. Agenţii economici primesc însă avertizări de la Unitatea Fitosanitară în acest sens.

Unul dintre cultivatorii importanţi de rapiţă din judeţul Bacău, societatea Servchimex, mai are în acest an doar circa 75 ha pe care plantele se dezvoltă normal. „Cred că vom întoarce mai mult de 30 ha de cultură – ne-a spus inginerul Petrică Rusu, unul dintre specialiştii societăţii – , dar lucrul acesta se va decide în zilele următoare. Unde a dat un pic de ploaie s-a cunoscut, plantele au răsărit mai bine. Rapiţa care a fost semănată mai târziu şi a răsărit numai în două-trei frunze, a fost arsă de ger. Dacă ar fi avut şase-şapte frunze cu o tulpină de şase-şapte milimetri, ar fi rezistat iernii. Dacă va fi cazul, vom reînsămânţa cu floarea-soarelui.“

Prima urgenţă acum este şi la Servchimex erbicidarea, pentru ca rapiţa să nu fie invadată de grâu. Mai apar şi buruienile cu frunza lată (ştiriţa, turiţa, volbura, pălămida etc.), dar şi cele cu frunza îngustă sunt periculoase. „Evident, a conchis inginerul Rusu, după erbicidat facem trata-mente pentru dăunători. Iar odată cu tratamentul pentru Meligethes vom da şi un îngrăşământ foliar. Noi am fertilizat cu Complex în toamnă, am dat uree, după care vom veni cu erbicidatul. Pentru mohor şi plante cu frunza îngustă folosim Prosper sau Fusilade, iar pentru cele cu frunza lată Galera.“

Pe suprafeţele rămase în cultură, cele mai bune producţii vor fi probabil de 1.500 - 1.800 sau chiar 2.000 de kilograme la hectar. „Fermierii cred că sunt mulţumiţi de acest procent, pentru că rapiţa este o cultură agricolă care aduce bani buni şi imediat, fără cheltuieli mari – a opinat şi Ioan Chiriac, fostul director executiv al Direcţiei Agricole Bacău. Producţia de rapiţă în 2012 va fi mică în general peste tot, deci preţurile vor fi bune. Înlocuirea cu floarea-soarelui este o idee bună, dar deciziile aparţin fermierilor. Depinde ce posibilităţi de valorificare au. Poate unii pot vinde mai bine porumbul. Dar eu cred că ar trebui să se cultive şi floarea-soarelui, pentru că este un produs căutat pe piaţă.“

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
748

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Primar în Civilizaţia Cucuteni

„Ceea ce mă doare este faptul că această uriaşă civilizaţie veche de cinci mii de ani a fost uitată. De câţiva ani aici, la muzeu, pe dealul Cetăţuia, nu mai vin nici studenţii de la Iaşi şi acest pământ binecuvântat ascunde multe alte comori de care nu se mai interesează acum nimeni, iar vizitatorii îi poţi număra pe degete. Aceleaşi vitrine învechite, aceleaşi fotografii alb-negru decolorate. Puţinii străini, de regulă specialişti, care mai vin nu înţeleg cum asemenea valori zac uitate.“ – Mihai TUN –

Mergem împreună pe uliţele satului. Cel care mă însoţeşte – mic de statură, uscăţiv, nu-şi arată vârsta – vorbeşte cu însufleţire, răspunzând în acelaşi timp celor care îl salută şi îi însoţesc salutul cu apelativul „dom' primar“. Este Mihai Tun (foto), cel care a condus destinele comunei ieşene Cucuteni neîntrerupt până în 2006, vreme de 33 de ani!

Despre existenţa Culturii Cucuteni se ştia de o sută de ani. Până în anii '60 săpăturile, efectuate de profesorii Marin şi Petrescu-Dâmboviţa, au scos la iveală un mormânt princiar din neolitic cu piese de o extraordinară valoare.

„Eram funcţionar la Consiliul comunal – cum se chema atunci – când în 1976, îşi aminteşte domnul Mihai Tun, m-au chemat la judeţ şi mi-au propus funcţia de preşedinte al Consiliului local şi, automat, pe cea de lider politic. N-am fost prea încântat, dar la îndemnul părinţilor şi al preotului Ioan Corcodel, care avea să-mi fie naş de cununie, am acceptat.“

Au urmat ani de muncă şi tânărul primar, cu perseverenţă, a reuşit să „tragă“ curentul electric în satele comunei, să pietruiască drumuri şi, mai ales, să pună în valoare descoperirile arheologice care au făcut vestită localitatea moldavă în întreaga lume.

„Am început o adevărată bătălie, îşi aminteşte domnul Tun, şi am reuşit ca în 1984 să dăm în folosinţă muzeul pe care îl vedeţi. La inaugurare au fost prezenţi delegaţii de specialitate din 10 ţări, toţi subliniind importanţa pe care o au descoperirile de aici în istoria culturii europene.“

Satul cu galerie de artă

– Revenind la munca de fiecare zi a primarului…

– Să ştiţi că a fost greu şi înainte, dar aş zice mai greu după Revoluţie, când numărul celor care cer este cu mult mai mare şi nu poţi să-i mulţumeşti pe toţi. Eu m-am bucurat de încrederea oamenilor pentru că, să ştiţi, ochii celor care te-au ales sunt îndreptaţi mereu spre tine şi fiecare greşeală este trecută pe răboj.

Eu spun că, în ultimii 16 ani, am reuşit să realizez unele obiective, cum ar fi aducţiunea gazului metan, o şcoală construită cu fonduri europene, pietruirea unor drumuri etc. Comuna găzduieşte – anul acesta am ajuns la a V-a ediţie – un simpozion internaţional de arte vizuale. De asemenea, am înfiinţat, şi probabil suntem singura comună din această parte de ţară, o galerie de artă.

O cultură milenară aproape uitată

– Iar despre neîmpliniri ce puteţi spune?

– Nu am reuşit în aceste mai mult de trei decenii să valorific o altă bogăţie a locului – apele minerale descoperite şi analizate de marele savant Petru Poni în 1884.

Văd cum se cheltuiesc sume uriaşe pentru „dezvoltarea“ turismului românesc cu spectacole care sunt uitate a doua zi, cu prezentări fastuoase în diverse capitale ale lumii şi mă întreb dacă cineva dintre cei prezenţi acolo au ştiinţă sau au pomenit de cea mai veche civilizaţie a Europei care se află aici şi care ar putea să fie un „brand“ – cum se spune de la o vreme – pentru România.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
758

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

primarii-de-sfat_395.html

Primarii la sfat

Timp de trei zile, la Suceviţa a avut loc întâlnirea a peste o sută de primari din judeţul Suceava, dar şi din judeţele Iaşi, Botoşani, Neamţ, Bacău şi Vaslui.

Organizată de Asociaţia Comunelor din România în vederea alegerii conducerilor filialelor judeţene ACoR, întâlnirea s-a constituit într-un adevărat seminar în care au fost dezbătute problemele curente, de loc uşoare, cu care se confruntă administraţiile locale din mediul rural, printre care şi asistenţa medicală.

Prezenţa domnului doctor Alexandru Lăzărean, directorul Direcţiei de Sănătate Publică Suceava, a oferit mai multor primari prilejul de a pune în discuţie situaţia din comunele lor în ceea ce priveşte activitatea medicilor de familie, a cabinetelor medicale care sunt, vorba lui nenea Iancu, sublime, dar lipsesc cu desăvârşire în unele localităţi din toate judeţele Moldovei.

La rândul său, domnul Emil Drăghici, preşedintele ACoR, a făcut un rezumat al lucrărilor adunării generale a ACoR şi a prezentat declaraţia Asociaţiei Comunelor din România adoptată pe 12 februarie la Bucureşti, declaraţie care prezintă celor care diriguiesc treburile ţării problemele majore ale localităţilor din mediul rural.

Consilierea experţilor

Au fost puse în discuţie şi s-au făcut numeroase propuneri vizând modificarea Statutului alesului local şi s-au purtat discuţii ample privind descentralizarea, considerată de mulţi vorbitori o altfel de centralizare.

Mulţi dintre edili s-au plâns de micşorarea, în acest an, a bugetului şi aşa sărac. În judeţul Vaslui, de pildă, spunea un vorbitor, unde există în multe localităţi încă drumuri de pământ şi unde, pe timpul ploilor, noroiul ajunge, cum se spune, până la burta cailor, banii pentru modernizarea infrastructurii sunt cu circa 40% mai puţini ca anul trecut.

Pe parcursul lucrărilor, cei prezenţi s-au întâlnit cu experţi de la Agenţia de Dezvoltare Nord-Est care au prezentat modalităţile de a accesa mai multe proiecte cu finanţare europeană în cadrul Programului Operaţional Regional şi Programul Operaţional Sectorial de Mediu.

În ultima zi a întâlnirii au avut loc alegerile pentru conducerile filialelor din aceste judeţe ale Asociaţiei Comunelor din România.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
578

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Primarii ieşeni acuză practicile discreţionare

Primarii judeţului Iaşi, împreună cu europarlamentarul PSD Cătălin Ivan, au semnat un apel pentru simplificarea şi stabilizarea procedurilor de alocare a fondurilor europene la nivel local. Aceştia au atras atenţia asupra dificultăţilor întâlnite zilnic în accesarea fondurilor şi derularea proiectelor, dar şi asupra modului greoi şi profund politizat în care se desfăşoară procesul absorbţiei fondurilor europene în România.

Motivaţia apelului

Comunităţile locale româneşti au mare nevoie de fonduri europene, dar în acest moment regulile care se schimbă permanent, precum şi procedurile complicate sunt piedici serioase. Primarii aleşi în judeţul Iaşi, solicită proceduri mai transparente, mai stabile şi mai simple pentru ca banii europeni să poată fi folosiţi pentru dezvoltarea localităţilor din România.

În opinia lor, atragerea eficientă a fondurilor europene pentru un stat care a intrat de curând în Uniunea Europeană reprezintă, probabil, singura şansă ca acesta să recupereze rapid decalajul de dezvoltare faţă de restul statelor membre. Pentru România, acest obiectiv, al atragerii eficiente a fondurilor europene, este cu atât mai important cu cât ţara parcurge o perioadă marcată de criza economică şi financiară care afectează capacitatea economiei de a performa la nivelul anilor anteriori.

Incriminări

Primarii judeţului Iaşi atrag atenţia asupra modului greoi şi, pe alocuri, profund politizat în care se desfăşoară procesul absorbţiei fondurilor europene în prezent. Atragerea fondurilor europene nu este îngreunată doar de birocraţia ineficientă din România, dar şi de câteva probleme foarte concrete:

- redactarea ghidurilor de finanţare pentru diversele programe durează prea mult, ele devenind disponibile pentru comunităţile locale cu foarte mari întârzieri;
- ghidurile sunt modificate permanent, în special în ultimele zile ale termenelor puse la dispoziţie pentru beneficiari, ceea ce ridică mari probleme în respectarea condiţiilor de eligibilitate şi limitează mult şansele comunităţilor locale de a scrie proiecte care să respecte toate cerinţele;
- interpretarea şi punctarea proiectelor nu se face în mod uniform la nivel naţional. Uneori, proiectele slabe par privilegiate în detrimentul celor bine construite. Iar impresia care domină în rândul comunităţilor locale este că, de prea multe ori, câştigă finanţări doar proiectele celor cu susţinere la nivel central;
- campaniile electorale din România sporesc modul discreţionar de alocare a fondurilor, existând suspiciuni cu privire la corectitudinea cu care se atribuie aceste fonduri.

Consecinţe

Din aceste motive, în prezent, în judeţul Iaşi, la nivelul acestui an, din aproximativ 90 de mari proiecte depuse de comunităţile locale şi realizate după toate cerinţele făcute publice iniţial au şanse de a fi acceptate sub 10 proiecte, ceea ce reprezintă o proporţie evident insuficientă.

Primarii care semnează acest apel s-au adresat reprezentantului lor în Parlamentul European, europarlamentarul PSD Cătălin Ivan, pentru a fi mai bine susţinuţi în demersul lor în faţa instituţiilor europene.

Semnatarii acestui apel solicită să se clarifice criteriile pe baza cărora se acordă fondurile europene şi să se stabilizeze procedurile, pentru ca schimbarea lor permanentă să nu mai pericliteze şansele unor comunităţi locale de a scrie proiecte de succes.

Prin acest apel, ei cer Guvernului României să renunţe la practicile discreţionare de alocare a fondurilor europene. Semnatarii solicită, de asemenea, instituţiilor europene o supervizare mai atentă a întregului proces de acordare a fondurilor europene.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
515

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Primarul cu suflet de dascăl

Poate că nu m-aş fi oprit în mod deosebit asupra lui Jan Cristea, primarul comunei prahovene Chiojdeanca, dacă nu mi-ar fi atras atenţia faptul că omul, dincolo că e un personaj caragialian, are trasată de astre în destin o anumită constanţă.

Deşi a plecat din cadrul bisericii, unde lucra ca dascăl – cântăreţ bisericesc, cum ţine să precizeze domn' Jan – la primărie, continuă să aibă sfântul lăcaş, cu tot cu cimitirul, în apropiere. Mai clar spus, primăria şi cimitirul sunt vecine. Aflat în „biroul oval" al instituţiei, primarul stă, că vrea, că nu vrea, la propriu, cu ochii pe cimitir. Vede cine intră cu flori şi lumânări pentru vreun cunoscut, aflat în incintă, observă dacă popa pleacă la timp la parastase, bagă de seamă şi pasărea cerului care dă ocol, cine ştie din ce pricini, cimitirului.

Dincolo de ambiţie

Dar să-i dăm cuvântul dascălului primar, care, ca o paranteză, are şi oficiul poştal al comunei în casa proprie: „Am lucrat, întâi, la ITAU Ploieşti, apoi m-am dus sub steaguri, pentru ţară, pe urmă, când am terminat cu armata, m-am încadrat la IPPSSC. Mai apoi am fost transferat în interes de serviciu la Protoeria Vălenii de Munte, parohia Chiojdeanca. Şi am dat examen pentru cântăreţ bisericesc.

Am reuşit şi am fost angajat la biserică, în comună. Cu carte de muncă, nu oricum. După care, m-am băgat în politică, pentru că în 14 ani nu s-a mişcat nimic în Chiojdeanca. Eram vecin, cum lucram eu la biserică şi cimitir, cu primăria şi vedeam ce se întâmplă pe acolo. Şi am zis să încerc să ajung la primărie. Să plec de la cimitir. Adică să trec drumul la cealaltă instituţie. Şi am ieşit, din 2004 până acuma, primar. Cele două meserii, de dascăl şi de primar, se împacă bine.

Şef peste popi, şef peste primărie

Am comunicat cu oamenii şi înainte, când eram cântăreţ bisericesc, comunic şi acum. Atunci am intrat în case de oameni când mergeam cu botezul şi ştiu cum le sunt casele şi care le sunt necazurile. Le ştiu până şi icoanele pe ce pereţi sunt şi ce reprezintă ele. Nu toate sunt la răsărit. Le pune omul unde poate şi unde are spaţiu. Şi noi avem mai multe icoane în biroul aici de faţă, biroul primarului, dar sunt aşezate, după cum observaţi, pe toţi pereţii încăperii.

E mai bine la răsărit, dar cetăţenii trebuie să ştie că nu e niciun impediment să le pună şi altundeva. Uite, de exemplu să mascheze un perete crăpat, cum avem noi în primărie. Am să vă spun ceva, ca să fim în ton cu discuţia de până acuma: printre alte realizări pe care le-am făcut în comună, am introdus iluminatul public şi în cimitirul din Chiojdeanca. E drept, din cauze obiective, cam două săptămâni pe an, dar cred că e un lucru bun. Am cumpărat şi staţie pentru biserică. Să se audă ce slujbă se ţine. Avem doi preoţi, în două biserici. Din cântăreţ bisericesc am ajuns, e adevărat, doar într-o oarecare măsură, şef peste preoţii care îmi erau mie şefi. Vorbind serios, ne mândrim, noi, la Chiojdeanca – suntem localitate mică, avem doar 1.817 locuitori – cu biserica de la Nucet, care are hramul Sfântul Dimitrie şi datează din 1774, adică atunci este atestată documentar, dar noi credem că e mai veche...

Avem şi bibliotecă în comună, serios. Se găsesc aici în jur de 5.000 de volume, pe care le citesc adulţii şi copiii. Eugen Simion, fiu al locurilor şi fost preşedinte de academie, ne-a promis că, dacă facem bibliotecă nouă, ne va dona o grămadă de cărţi. Deocamdată, nu ne-a donat. Dar nu e timpul trecut, căci nu am făcut încă biblioteca. Ea va fiinţa acolo unde va fi şi sediul cel nou al primăriei. Casa lui Eugen Simion apare şi pe stema localităţii, căci e cel mai mare dintre noi, împreună cu două ramuri de prun, la noi fiind, fără doar şi poate, patria ţuicii. Şi pe cimitir, să ştiţi, sunt pe mai departe, cu ochi.“

Dată fiind conjunctura, pe cuvânt că nu mă îndoiam...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1364

□

Comentarii

□

□

1. dorina -- (29-August-2011)am observat ca dl primar fiind fiu al com chiojdeanca si fost cintaret in biserica a iluminat pina si cimitirul din chiojdeana .
oare cind se va ilumina si satul trenu sa nu mai mearga lumea ca orbetii ? si cind se va prelungi si asfaltarea la trenu sa nu se mai duca copii la scoala cu cisme de cauciuc cu noroiul pina la genunchi ?probabil ca atunci cind va fi un primar din trenu si nu oricare unul care locuieste mai sus de marasescu .
asteptam alegerile viitoare sisuntem cu ochii pe candidati si cu privirea atintita pe ei sa vedem ce vor face pentru com si mai ales ptr satul trenu

2. dr.Bostrina Petre -- (6-December-2011)Formidabil cat de mica pare lumea cu internetul.Cat de usor se afla noutati.Frumos CV al domnului primar si frumasa solicitare a d-soarei/doamnei Dorina (trebuie s-o apreciez doar sunt trevaian-si ma mandresc cu asta). Cred ca lumea lent-poate prea lent revine in matca sa fireasca de normalitate. Cu ajutorul lui Dumnezeu daca faceti o biblioteca poate o sponsorizez si eu. La buna vedere.dr.Bostina Petre bostinapetre@yahoo.com tel 0740015968

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

primarul-vasile-sava-vrea-sa-faca-din-al...

Primarul Vasile Sava vrea să facă din Albeştii de Argeş cea mai curată comună

În România există identificate zone vulnerabile la poluarea cu nutrienţi, pe baza măsurătorilor concentraţiilor acestora în sol şi apa subterană. Localitatea Albeștii de Argeş este amplasată într-o astfel de zonă şi, în consecinţă, necesită o intervenţie în sensul stopării poluării cu nutrienţi. În cadrul acestor zone sunt incluse foarte multe localităţi din România, dar proiectul îşi propune să soluţioneze problematica existentă doar în 86 de localităţi.

- Domnule primar, am aflat că localitatea Albeştii de Argeş este cuprinsă într-un proiect care are ca obiectiv reducerea deversării de nutrienţi în cursurile de apă din zonă. Să înţelegem că Albeştii reprezintă un poluant periculos?

- Nu se poate spune despre o localitate că este un poluant periculos, putem zice că pe teritoriul localităţii se află surse de poluare care afectează solul, apa freatică şi apele de suprafaţă. Proiectul „Controlul Integrat al Poluării cu Nutrienţi“ abordează poluarea cu nutrienţi provenită de la gospodăriile cetăţenilor, fermele de animale şi utilizarea neadecvată a îngrăşă-mintelor naturale şi chimice. Cu alte cuvinte, absenţa platformelor de depozitare a gunoiului de grajd atât în gospodăriile individuale, cât şi în interiorul localităţii, precum şi absenţa sistemelor de canalizare a apelor uzate menajere determină scurgerea unor poluanţi specifici (azotaţi, fosfaţi, nitraţi etc.) pe sol şi în apele subterane.

Adevărul este că localitatea noastră este menţionată în Monitorul Oficial printre localităţile cu risc ridicat la poluarea cu nitraţi. Acest lucru se poate constata şi din analizele efectuate apei din fântânile aflate pe raza comunei noastre. Deşi numărul animalelor aflate în gospodării a scăzut în ultimii ani, iar îngrăşămintele chimice sunt foarte rar folosite în agricultură, poluarea cu nitraţi este evidenţiată în continuare, fiind moştenită şi perpetuată din cauza unor practici incorecte de gestionare a gunoiului de grajd şi a gunoiului menajer de origine organică. O altă sursă de poluare este apa menajeră deversată la şanţ din cauza lipsei canalizării menajere.

Dotarea tehnică şi tehnologică

- Concret, în ce constă acest proiect şi care este termenul de finalizare a lui?

- Investiţia propusă se realizează în cadrul proiectului „Controlul Integrat al Poluării cu Nutrienţi“. Ea are termen de finalizare anul 2013 şi constă în dotarea comunităţii noastre cu utilaje pentru gestionarea gunoiului de grajd şi menajer de origine organică, realizarea a două platforme betonate pentru depozitarea temporară a gunoiului de grajd ce nu poate fi depozitat în cadrul gospodăriilor.

În acest sens, vor fi realizate 182 de platforme betonate individuale la gospodăriile cu mai multe animale şi dotarea gospodăriilor cu pubele pentru gunoi. O altă componentă este împădurirea a aproximativ 18 ha teren. De asemenea, canalizarea menajeră existentă se va extinde pe străzile secundare în satele Albeştii Pămînteni şi Albeştii Ungureni, pe o lungime de 15.120 m.

Costul investiţiei
- Care sunt sursele de finanţare a investiţiei şi cât reprezintă aportul bugetului local?
- Valoarea estimată a proiectului este de 3.235.958 euro. Sursele de finanţare provin de la Ministerul Mediului şi Pădurilor (printr-un împrumut de la Banca Internaţio-nală pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare – BIRD – şi o finanţare nerambursabilă de la Fondul Global de Mediu (GEF)) - 3.028.887 euro, Consiliul Judeţean Argeş - 64.471 euro, în timp ce aportul Consiliul local al comunei Albeştii de Argeş este de 144.600 euro.
- Se acumulează la Albeştii atâtea deşeuri încât să justifice realizarea unei investiţii atât de costisitoare?
- Efectivele de animale însumează circa 1.000 bovine, 200 cabaline, 4.000 ovine şi caprine şi 1.500 porcine. Acestea generează anual peste 10.000 t de gunoi de grajd care trebuie administrat în mod corespunzător.
Gestionarea deşeurilor
- Practic, cum se va asigura colectarea, procesarea şi administrarea gunoiului de grajd: va fi folosit el ca mijloc de fertilizare a terenurilor agricole?
- Scopul principal al proiectului „Controlul integrat al poluării cu nutrienţi“ este gestionarea gunoiului de grajd prin depozitarea temporară pe platforme betonate, în perioada de vegetaţie a culturilor sau când solul este îngheţat şi nu este posibilă sau permisă împrăştierea pe câmp, urmând ca apoi să fie folosit ca îngrăşământ natural în perioadele recomandate de Codul de bune practici agricole. Operarea sistemului de administrare a gunoiului de grajd va fi făcută de consiliul local.
REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
889
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Primăvara în stupină > REVISTA LUMEA SATULUI

Primăvara în stupină

Muncile întreprinse de apicultor sunt foarte multe şi nu uşor de îndeplinit. Este drept, în timpul iernii intervenţiile omului în stupină sunt mult mai puţine dar, odată cu venirea primăverii, atât îngrijitorul lor cât şi albinele încep neobosita lor trudă.

Lucrările din luna martie

De obicei, lucrările de primăvară încep în prima parte a lunii martie, atunci când apicultorul face prima revizie a familiilor de albine.

Stupii sunt puşi într-un loc din care nu vor mai fi mutaţi, având grijă ca urdinişului să fie îndreptat înspre sud-est, astfel încât albinele să se poată bucura de cât mai multă lumină.

După ce am avut grijă să îndepărtăm toate resturile de crengi după stup, trebuie să facem curăţenie şi în interiorul lui prin a îndepărta toate resturile de albine moarte. Odată scoase din stup, ele sunt arse. După ce am făcut acest lucru putem începe dezinfecţia. Pentru aceasta trebuie să mutăm albinele într-un alt stup. Lăzile se curăţă de resturile de ceară, propolis, pete diareice şi apoi se dezinfectează cu o soluţie recomandată. Apoi se limpezeşte, se usucă şi se flambează cu flacăra.

Stimularea primului zbor

Următorul pas în executarea lucrărilor de primăvară presupune stimularea zborului de curăţire al albinelor, dar asta doar în zilele călduroase.

Îngrijitorul trebuie să fie atent, atunci când începe aceste lucrări, la starea de sănătate a albinelor.

O stare de sănătate bună o putem stabili dacă în stupină există puiet. Este de precizat că unele mătci încep mai târziu să depună ouă, aşadar înainte de a ne alarma trebuie să mai facem o verificare în acest sens peste aproximativ o săptămână.

Completarea rezervelor de hrană

Un aspect foarte important de care trebuie să ţinem seama este absenţa hranei din stup. În acest caz putem folosi rezervele de hrană care au rămas pe rame. Dacă nu dispunem de aceste provizii putem hrăni albinele cu miere diluată, încălzită, pe care o putem turna în nişte faguri noi.

O altă modalitate de hrănire presupune folosirea turtiţelor de miere, în amestec cu zahăr pudră sau şerbet. Omogenizate corespunzător, acestea pot fi aplicate pe partea superioară a ramelor. Pe lângă această hrănire clasică, albinele au nevoie şi de proteine pentru creşterea viitoarelor generaţii. Proteinele se regăsesc în păstura din faguri.

Fagurii mucegăiţi, cu pete de diaree, şi cei ce conţin multe celule de trântori, vor fi scoşi şi înlocuiţi cu alţii noi. Pentru a asigura mătcii toate condiţiile necesare pentru depunerea ouălor trebuie să lărgim stupul.

Odată încheiate lucrările de primăvară, apicultorul va mai interveni doar pentru a asigura bunăstarea stupului.

Asta până când vor începe marile culesuri.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
3524

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Primăvară într-o localitate de la gurile Deltei

Un univers feeric, înţesat de pescari cu fizionomii aprige, ce-ţi spun pe un ton confesiv virulent povestea perpetuei lor supravieţuiri prin desişurile bălţilor din vecinătatea Mahmudiei. Un tărâm cu un trecut fascinant şi cu un prezent ce se vrea intrat sub zodia unui agroturism prosper. Cernea domol când am ajuns pe pământ dobrogean, la Mahmudia. Lumina uşor difuză ce învelea satul nu-i voala însă farmecul aparte. Fostă cetate de apărare grecească, denumită în vechime Salsovia, Mahmudia păstrează încă amprenta vremurilor de început. Mari iubitori de frumos, localnicii au avut grijă să-i tezaurizeze vestigiile. „S-a reuşit recuperarea de la cetatea Salsovia a numeroase obiecte foarte valoroase ce se pot viziona în muzeul Grupului Şcolar „Vasile Bacalu“. Din păcate, cetatea nu a fost suficient pusă în valoare“, a subliniat Gherghina Vrămuleţ, primarul localităţii Mahmudia.

„Pentru mine, Mahmudia înseamnă totul. Locul în care am prins rădăcini, pentru care încerc să fac cât mai multe lucruri, locul pe care-l iubesc aşa cum mă iubesc pe mine. Cumva existenţa mea cotidiană se confundă cu aceea a comunităţii“, Gherghina Vrămuleţ, primar Mahmudia

Locuitori: 2.960. Sate componente: Mahmudia. Activităţi economice importante: pescuit industrial, agricultură, silvicultură. Ziua comunei: 9 mai, Hramul Bisericii Ortodoxe. Activităţi culturale: Festivalul de teatru Salsovia.

Tot diriguitoarea localităţii a istorisit pentru Lumea Satului legenda denumirii localităţii situate în Delta Dunării, pe malul drept al braţului Sf. Gheorghe. „Mahmudia e nume turcesc, fiind ca semn de închinare către sultanul Mahmud al II-lea. Partea de legendă este dragostea dintre un turc, Mahmud, şi o fată frumoasă de români, Dia. Pentru că părinţii nu au acceptat iubirea lor, cei doi s-au aruncat în Dunăre în zona Mahmudia. De aici şi numele localităţii.“

Reprofilaţi pe agroturism

Odată cu intrarea în declin a exploataţiei miniere de calcar siderurgic, care absorbea o mare parte a forţei de muncă locale, mahmudenii s-au reorientat către agroturism. În ultimii ani, piaţa pensiunilor agrotu-ristice din Mahmudia s-a aflat într-o continuă expansiune, numărul unită-ţilor de cazare ajungând la 17, între care se află şi un hotel de 4 stele. „La momentul actual, strategia de dezvoltare a localităţii e orientată spre agroturism şi spre meseria tradiţională - pescuitul. Legat de agroturism, avem o strategie, începând de la intrarea în localitate, iar în această privinţă am depus un proiect pentru un ghid turistic, o casă specific dobrogeană, pe care sperăm să-l finalizăm în cursul acestui an.“ Tot la capitolul proiecte prioritare pentru dezvoltarea agroturismului se înscrie şi acela ce vizează reconstruc-ţia ecologică a unei suprafeţe de 924 ha în zona de peste Dunăre. „Dezavantajul nostru este că suntem foarte departe de zona frumoasă a Deltei, cam două ore de mers cu barca de la Mahmudia până la Uzlina, Crişan, Letea, Roşu. Prin această renaturare a suprafeţelor există posibilitatea, graţie unui canal de legătură între Dunăre şi Litcov, ca turiştii să ajungă în Deltă de la

Mahmudia în maximum 20 de minute.“

Acasă la ruşii lipoveni

Stabiliţi la Mahmudia încă de pe vremea prigonirii lor din Maica Rusie de către ţarul Nicolae I, la începutul secolului al XIX-lea, ruşii lipoveni reprezintă 20% din totalul localnicilor. Chiar dacă sunt minoritari, lipovenii formează o etnie importantă ce-şi conservă cu sfinţenie tradiţiile. Amenajarea unei gospodării a comunităţii ruşilor lipoveni şi înfiinţarea grupului vocal Katiuşa stau mărturie în acest sens. Dintre exponatele insolitului muzeu al pescarului de sorginte slavă nu lipsesc opinci, vintir, chipcel, covată, felinar, plută, setcă, capcană pentru mistreţ, pirostria şi ceaunul, dar şi armoşca (n.r. instrument asemănător acordeonului).

Un al doilea val de refugiaţi originari din Rusia s-a stabilit la Mahmudia în 1940.

Viaţă de pescar

Pescar profesionist în cadrul Asociaţiei de Pescari Mahmudia, Traian Carpo, un lipovean aprig la vorbă, cu ochii căscaţi a mirare şi barbă netunsă, vorbeşte acid despre ce înseamnă să fii sub talpa cherhanagiilor. „Avem un preţ de nimic. Cumpără de la noi cu 5 lei şi vinde cu 15 lei.“ Întrebat despre avatarurile vieţii de pescar, lipoveanul de 57 de ani vorbeşte cu convingere, fără nicio rafinare a cuvintelor, despre un destin rupt, implacabil ratat. „Eu am o bici-cletă, alţii care trăiesc de pe urma noastră au trei maşini şi trei case. N-ai încotro. Unde să merg la vârsta asta?“, zice cu năduf pescarul, fost fochist până în ’90, slobozind o sudalmă către „banditii ăştia“. „Prea-şi bat joc de noi“, a conchis lipoveanul, căruia tocmai ce-i căzuse în plasă un caras cu greutatea de 12 kg. Noroc? Nici vorbă. Omul era pe apă de la 2 noaptea. Şi ziua de muncă încă nu i se terminase. Ca într-o perpetuă povară.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
898

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

PRIMĂVARA, un anotimp favorabil infestaţiilor cu CĂPUŞE

Căpuşele sunt artropode care fac parte din familia Ixodidae, cu mai multe specii, fiind foarte răspândite pe tot globul. În ţara noastră sunt descrise peste 24 specii de căpuşe. Acestea sunt hematofage, având viaţă ectoparazitară temporară şi obligatorie. Ciclul biologic se realizează prin alternanţa fazelor parazitare cu cele libere.

În stare liberă căpuşele nu se hrănesc perioade lungi de timp ca urmare a unui metabolism specific. În ciclul evolutiv al căpuşelor există 4 stadii de dezvoltare: ou, larvă, nimfă şi adult. În toate aceste stadii, exceptând cel de ou, căpuşele se hrănesc cu sânge, fixându-se pe pielea animalelor sau omului cu ajutorul unei piese bucale specializate (rostrum). Femelele depun ouăle pe sol sub formă de grămezi, din care eclozionează larvele. Acestea se urcă pe firele de iarbă, apoi pe animale. Animalele şi omul sunt parazitate de numeroase specii de căpuşe din familia Ixodidae, care prezintă unele caractere morfobiologice comune, altele specifice.

Au corpul oval, turtit dorsoventral şi dimensiuni de 4-5 mm când sunt nehrănite şi ajung la 11-16 mm când sunt sătule. Au nuanţe de la galben deschis la roşu-brun. Căpuşele ixodide parazitează mai multe specii de animale precum: bovine, ovine, cabaline, câini, pisici, iepuri, vulpi, uneori şi păsările. După numărul gazdelor care intervin în acest ciclu evolutiv, căpuşele pot avea o singură gazdă, pe care parazitează larva, nimfa şi adultul; căpuşe cu două gazde, la care larva şi nimfa parazitează pe o gazdă, iar adulţii pe altă gazdă; căpuşe cu trei gazde sunt cele care petrec fiecare stadiu pe altă gazdă. Speciile de căpuşe care parazitează câinele au două, trei gazde şi se fixează pe zona abdominală inferioară, pe cap, în regiunea cervicală, periauricular şi perianal. La pisică, localizările căpuşelor sunt pe cap, gât, urechi şi labe.

Rolul patogen al căpuşelor asupra gazdelor parazitate

În faza parazitară căpuşele acţionează fie direct, fie indirect, prin inoculări de germeni cu efect local sau general, producând diferite boli. Acţiunea directă a acestora se manifestă prin efect spoliator, sărăcind organismul de sânge şi putând duce la anemierea sau chiar la moartea animalului parazitat.

Acţiunea mecanico-iritativă este determinată atât de pătrunderea rostrumului în piele, cât şi de diferitele toxine introduse odată cu înţepătura. Pe piele apar edeme, noduli, mici hemoragii, sensibilitate, depilaţii, însoţite de prurit intens, care generează leziuni întinse. Aceste leziuni se pot complica cu stafilococul auriu (piemia de căpuşe) sau pot fi sediul pentru larvele unor insecte. Ca urmare, la animale apare un disconfort continuu, cu slăbire, iar la cele de interes economic are loc şi diminuarea producţiilor.

Acţiunea indirectă constă în transmiterea unor agenţi patogeni atât la animale cât şi la om. Astfel, căpuşele au un rol deosebit în transmiterea hemosporidiozelor (babesiilor), fiind gazde definitive pentru aceste protozoare. De asemenea, sunt vectori pentru transmiterea unor rickettsii, spirochete (Borrelia burgdorferi), bacterii (Salmonella sp.), virusuri (encefalita de căpuşe, mixomatoză), helminţi etc. Diagnosticul se pune pe examinarea clinică a animalelor.

Combaterea

Pentru a nu rupe rostrumul căpuşelor, care este adânc înfipt în piele şi care ar provoca infecţii animalului, nu se recomandă desprinderea căpuşelor cu mâna sau cu penseta. Deparazitarea animalelor preventiv şi curativ se face cu produse antiparazitare specifice, astfel: ECVIROM şi ECVIROM I la cabaline, ROMIVERMECTIN la suine, ovine şi bovine, ROMAVERMECTIN B1, ROMAVERMECTIN PLUS la bovine, PARAKILL la câini şi pisici.

Dr. Viorica Chiurciu, medic veterinar doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
1439

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Primul festival internaţional Provino Iaşi – capitala vinului

Timp de trei zile centrul expoziţional Providenţa a găzduit primul festival internaţional de vin, artă şi gastronomie Provino organizat în capitala Moldovei.

Manifestarea, aflată sub patronajul Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad“, a reunit producători, importatori şi distribuitori de vinuri, companii din industria conexă şi auxiliară, reprezentanţi ai segmentului HoReCa, oenologi, somelieri, degustători autorizaţi şi maeştri bucătari.

În prim-plan, vinul

Festivalul a adus în faţa numeroşilor vizitatori peste 120 de sortimente de vinuri de la cei mai importanţi producători din ţară. Cotnari, numărul 1 în producţia de vinuri albe DOC, a prezentat primul vin al anului Frâncuşa 2011 şi Feteasca Albă demisec lansată în acest an. „Prin prezenţa la această manifestare, a declarat dl Cătălin Grecu, director de marketing, urmărim în primul rând contactul direct cu consumatorul. Vrem să aflăm păre-rile, aşteptările lui de la vinurile Cotnari“.

La rândul său, doamna Lenuţa Tzakis, director naţional de vânzări la Carl Reh Winery SRL, care deţine crama Oprişor, ne-a spus: „Iată o bună oportunitate de a prezenta iubitorilor de vin din zona Moldovei o gamă de vinuri premium, ediţii limitate şi atent selecţionate prin care contribuim la dezvoltarea pieţei în domeniu.“

De un interes deosebit s-au bucurat vinurile albe, colecţie denumită Locurile şi lansată în premieră de crama Avereşti, din podgoria Huşi. „Pentru vinurile Avereşti, a consem-nat Constantin Duluţe, administratorul societăţii, festivalul Provino înseamnă prima filă din povestea vinurilor create doar la 6 poşte distanţă de capitala Moldovei.“ Între multe altele, vizitatorii au putut admira, de asemenea, a sticlă de vin roşu de 18 litri şi o alta de şampanie de 15 litri.

În sprijinul viticultorilor

Cei interesaţi au putut lua contact în standurile special amenajate cu noile tehnologii de procesare a stru-gurilor şi echipamentele în domeniul vinificaţiei, cu soluţiile complexe pentru crame (climatizare, dezumidificare, tratament-purificare, sisteme de depozitare etc.) sau cu accesoriile pentru întreţinerea şi gestionarea podgoriilor.

Au fost prezenţi, de asemenea, producători de pesticide şi produse agrochimice, de ambalaje de sticlă din România şi Republica Moldova.

Şcoala vinului, înnobilată prin artă

„Noi, românii, spunea ing. Gheorghe Crăciunescu, degustător expert şi membru al ADAR, iubim vinul, îl producem corect, dar îl bem incorect.“ Iată de ce în cadrul festivalului Provino a fost organizată şi o şcoală a vinului, unde participanţii – de loc puţini – au învăţat de la profesionişti cum să aprecieze un vin bun, au fost iniţiaţi în arta degustării, iar la finalizarea cursului au primit diplome de participare.

Serile speciale Provino au fost animate de actorii Adrian şi Cătălin Păduraru, iar participanţii au asistat la adevărate show-uri gastronomice susţinute în premieră de maeştri bucătari din Bucureşti şi Iaşi.
Iar arta – în afară de cea de a degusta un vin bun – a fost reprezentată în cadrul festivalului de o expoziţie de pictură şi grafică a artiştilor ieşeni, membri ai Uniunii Artiştilor Plastici.
Stelian Ciocoiu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
586
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prin tainele iubirilor de altădată

Se spune că la fiecare căsătorie dintre doi tineri pietrele din fundamentul viitoarei familii sunt iubirea, credinţa, respectul şi înţelegerea. Dar, dincolo de acestea mai există şi lucruri nevăzute, ţinute la secret, despre care niciuna din cele două părţi nu vrea să spună nimic.

Contractul nupţial în varianta bănăţeană

Întâmplările acestea au avut loc şi probabil că mai sunt de actualitate atât la oraş, cât şi în mediul rural, iar documentele colbuite demonstrează că familiile s-au întemeiat şi pe interes, că legătura dintre doi tineri este uneori o afacere şi o modalitate de a acumula averi. Iar când spun aceasta mă refer la un document vechi, un contract de căsătorie, încheiat între două familii onorabile de ţărani din localitatea Ilidia din judeţul Caraş-Severin în ziua de 18 februarie a anului 1875.

Este vorba despre familia lui Ştefan Corcan care urma să-şi mărite fata, pe Elisabeta, în casa lui Sima Lazăr, după Ion Murgu, nepotul acestuia. Cele două părţi s-au întâlnit de faţă cu mai mulţi martori şi scriitorul contractului şi au negociat zestrea fetei compusă din mai multe parcele de pădure, pruni, pământ arabil şi alte bunuri, precum şi alte condiţii de căsătorie. după care s-a trecut la redactarea actului care cuprinde şase subpuncte.

Totul s-a făcut meticulos, cu simţ de răspundere, nimic nu este lăsat la voia întâmplării şi, după cum mi-au spus câţiva bătrâni, înainte de redactarea actului final au mai avut loc câteva întâlniri pregătitoare în care s-a negociat fiecare punct, exact cum se procedează astăzi la încheirea unei afaceri.

Cu ani în urmă, un bătrân, Ştefan Luca, din aceeaşi localitate în care am găsit documentul, îmi spunea că totul era studiat cu atenţie. Chiar dacă nu-ţi plăcea de o fată, trebuia să te căsătoreşti cu ea dacă avea avere şi era pe placul părinţilor. În vremurile acelea copiii nu negociau cu cei care le-au dat viaţă. Erai pus în faţa faptului împlinit. Bătrânii aranjau totul, uneori chiar de la naşterea copiilor.

Onoarea, mai presus de toate

La început nu se făceau acte, dar moda a venit din Occident şi metoda era mult mai sigură. Oamenii şi-au dat seama că vorbele trec, că nu se ţin de cuvânt, dar actele rămân şi au o putere nebănuită. În final avea loc cinstirea evenimentului. Gazda, adică părinţii sau rudele băiatului, cei la care urma să vină fata cu zestre, dădeau o masă copioasă, cu mâncare pe săturate şi băutură bună, cu lăutari şi multă veselie. Fiecare avea însă părţile lui de mulţumire sau nemulţumire. Dar după ce ţi-ai pus semnătura pe un astfel de act nu mai era loc de întors pentru că onoarea era mai presus de toate în vremurile acelea.

În unele sate cărăşene moda de atunci se păstrează şi astăzi. Părinţii care au fete de măritat sunt cei mai afectaţi, deoarece zestrea de astăzi trebuie să fie mult mai substanţială decât pe vremea Imperiului Austro-Ungar. Nu ştiu dacă se mai încheie contracte sau acte de mână, pentru că secretul este la fel de bine păstrat, însă căsătoriile din interes şi fetele cu zestre sunt certitudini care demonstrează că uneori, pentru a merge înainte, trebuie să priveşti înapoi.

Nicolae Pătruţ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
690
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prin Ţara chihlimbarului şi a locuinţelor rupestre

De la Sibiciul de Sus şi până la Colţi e un tărâm mirific, cu denumiri de poveste: Dealul Martirei, Poiana Cozanei, Culmea Spătarului, Dionisie Torcătorul. Nordul Buzăului e un spectacol în aer liber. Stânci uriaşe în formă de colţi, păduri întinse şi neîmblânzite, precum şi-o frământare ciudată a pământului. Aşa am văzut şi am simţit Ţara Luanei, ţinutul chihlimbarului şi al aşezărilor rupestre din Colţi, Aluniş, Nucu, Fişici şi Ruginoasa.

Între prezent şi legendă

Comunele Colţi, Bozioru şi Brăeşti (Buzău) îşi consumă viaţa neştiut, în munte. Şi toate au o rezervă uriaşă de celebritate nefolosită: 22 dintre cele 40 de schituri rupestre din România se găsesc în spaţiul dintre Sibiciu şi Gura Teghii. În Colţi se află singurul depozit natural şi unicul muzeu de chihlimbar din ţară. Intrarea în satul Colţi vine din altă lume. Şoseaua se ştrangulează la un moment dat între două ziduri masive din piatră, o prezenţă care n-are treabă cu arhitectura satului de munte, ci mai degrabă ţine de originile pe care locuitorii şi le-au recuperat din istoria documentată ori le împrumută din spiritul legendei. Muntenii cred şi astăzi că chihlimbarul şi grotele se trag din legendă. Aici se spune că-i Ţara Luanei…

Ţara Luanei

Luana ar fi fost un rege sumerian care păzea porţile unei cetăţi cu zidurile până la cer. Războinicii săi erau puternici, drepţi şi netemători. Regele le tămăduia rănile cu ape vii din Valea Izvoarelor. Într-o bună zi, tihna poporului a fost curmată de nişte vrăjmaşi care au dat foc soarelui, acesta s-a prăbuşit peste cetate, a ars-o din temelii, cu tot cu pământ. Bucăţi din soare sunt şi azi în pământ.

Chihlimbarul adică. Luana, spune o altă legendă, ar fi fost o făptură de-o frumuseţe divină, venită din cer într-un car de foc, care s-a îndrăgostit de-un pământean şi a rămas cu el în munţi. Oamenii au făcut-o prinţesa lor. Dar sortitul ei din cer a descoperit unde se află şi a pornit un război ucigător. Luana i-a sfătuit pe luptători să se ascundă în stânci. De atunci ar fi rămas locuinţele preistorice săpate în piatră. Altă versiune spune că Luana avea oiţa cu lână de aur şi vrăjmaşii au vrut să o fure, însă soarele s-a prăbuşit, a îngropat-o în pământ, trupul ei transformându-se în chihlimbar.

Piatra blestemată

Ştiinţa n-a dărâmat miturile. Ele sunt păstrate şi astăzi. Se spune că ambra a fost întâi piatră magică. Apoi i-au fost atribuite puteri tămăduitoare. Şi neapărat este purtătoare de blestem. Cel care dezvăluie locul de unde a cules piatra preţioasă va fi blestemat să nu o mai găsească niciodată. De aceea oamenii o caută ferindu-se unul de celălalt. După fiecare ploaie ori după topirea zăpezilor, când se rup malurile sau cad bucăţi din stânci, se duc în gârlă sau pe văi, să afle bulgărele valoros. Nu există casă din Colţi care să nu aibă măcar o bucată de ambră neprelucrată.

Furnica din bobul de ambră

Chihlimbarul este, în fapt, o răşină fosilă provenită din specii de pin, format de-a lungul a 40-60 mili-oane de ani. În lume au fost recunoscute mai multe varietăţi: succinitul (ambra de Baltica), simetitul (Sicilia), burmitul (China), ajkaitul (Ungaria) şi valchivitul (Moravia). Chihlimbarul de Buzău, fascinant prin colorit (galben ca mierea, brun-roşcat sau verde-negru) şi puritate, se numeşte rumanit, un depozit de origine similară găsindu-se şi în Rusia, la Sakhalin.

Din Colţi provine o piesă extrem de rară, poate unică în lume, o furnică închisă într-un bob de chihlimbar, care a traversat 30 milioane de ani de istorie... Primele informaţii despre rumanitul din Colţi datează din secolul I îHr., însă abia în 1920 începe exploatarea în 39 de puncte, sub coordonarea inginerului Dumitru Grigorescu. Minele s-au închis în 1948. Despre ambra de Buzău se spune că ar fi decorat pipa lui Stalin, iar regina Angliei are un exemplar unic, cu frunze conservate în pandantiv.

„Athosul românesc“

Pasionaţii caută şi astăzi dovezi că aşezările rupestre sunt legate într-un fel sau altul de chihlimbar şi de civilizaţii străvechi care au dăinuit pe aceste meleaguri. Arheologii n-au descifrat „tăbliţele sumeriene“ de la Policiori şi scrierile de la Broscaru. Pentru clerici însă lucrurile sunt clare: schiturile rupestre sunt opera sihaştrilor şi sunt aşezări monahale, de-o valoare istorică şi culturală fără egal. Nordul Buzăului este supranumit de altfel leagăn al creştinătăţii ori „Athosul românesc“.

Primele aşezări rupestre din Aluniş - Nucu – Fişici - Ruginoasa, sate răspândite prin munţi aparţinând comunelor Colţi, Bozioru şi Brăeşti, datează din anii 320-403 d Hr., când creştinismul era considerat o sectă, deci trebuia propagat din ascunzători de taină. La 1587, Mihnea Turcitul, în preajma căsătoriei sale cu Doamna Neaga de Cislău, oferă donaţii către schitul Agaton. Toate peşterile sau locuinţele rupestre, datate în Evul Mediu timpuriu, sunt simboluri inestimabile: Fundul Peşterii, Peştera lui Iosif, Agatonul Nou, Dionisie Torcătorul, Piatra Îngăurită…

Biserica din stâncă

Schitul de la Aluniş, cel mai vizitat dintre toate, funcţionează ca biserică de peste 700 de ani. El a fost săpat în piatră în anii 1274-1275. Legenda spune că existau în sat doi ciobani, Vlad şi Simeon. Unul dintre ei a fost îndemnat în vis să caute în stâncă până va găsi o icoană, iar dacă o va descoperi, să sape în piatră o biserică. La 1351 aşezământul ar fi fost schit de călugări. În 1871 devine biserica satului Aluniş, aşa cum o regăsim şi astăzi. „Fundul Peşterii“ sau schitul „Peştera“ are valenţe istorice aparte. Pe pereţii interiori sunt desenate săbii scurte de tip „akinokes“, specifice sciţilor şi perşilor. Se crede că inciziile datează din anul 2000 î Hr. şi sunt unice în Europa. Sunt istorici care cred că vestigiile rupestre n-ar fi mai vechi de secolele XII-XIII. Fundul Peşterii este doar un exemplu care-i contrazice.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
1382

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 820cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Printre bulgari

Fata din fotografie este o bulgăroaică din satul Breştea din judeţul Timiş. Costumul ei popular e greu, frumos, cusut cu dragoste şi migală, vechi dar în curând o să ajungă o piesă de muzeu. Pentru că, după cum îmi spunea tatăl fetei, Sebastian Raciov, agent agricol la Primăria din comuna Denta, astăzi nimeni nu mai poartă astfel de costume decât la ocazii speciale, spectacole artistice şi întâlniri de protocol, pentru fotografie.

Tot de la domnul Raciov, sau Ciany, cum mai este cunoscut în zonă, am mai aflat că în acest sat din judeţul Timiş mai trăiesc 650 de români de etnie bulgară, iar numele localităţii ca şi simbolul acesteia se trage de la ulm, un arbore respectat în sat şi în ziua de astăzi.

Bulgarii au venit aici în jurul anului 1850 să muncească la orezăriile din zonă, primind în proprietate nouă lanţe de pământ în extravilanul localităţii şi un lanţ de pământ (0,58 ha n.r) pentru construcţia caselor. În timp, oamenii şi-au făcut şcoală, biserică, iar după colectivizare, în anii '60, s-a reclădit tot satul. Un preşedinte de CAP, moş Slavin, om înţelept şi cu viziune, s-a ocupat de această problemă. În câteva zile toate casele erau ridicate şi acoperite cu lemn şi ţiglă, fântâni aveau.

Locuitorii din Breştea îşi câştigau traiul din legumicultură şi boiaua de ardei dulce preparată după o reţetă proprie. Astăzi, din păcate, s-a pierdut şi această tradiţie, la fel cum se pierd şi celelalte care au mai rămas.

Nu mai e nici Sărbătoarea bucuriei

„Nu cu mulţi ani în urmă, până la Postul Mare, în casele noastre se ţinea gostâia, o sărbătoare a bucuriei la care participa toată familia ce îşi avea rădăcinile în casa respectivă. Astăzi, din cauza migraţiei spre oraş, acest lucru nu mai este posibil. Aveam vii, livezi de pruni, toate străzile erau albe datorită numărului mare de păsări existente în toate casele, aveam vite şi porci.

Astăzi şi numărul lor este tot mai mic şi mulţi oameni nici nu mai taie porcii de Crăciun, ci preferă să cumpere carne de la magazine. De asemenea, aş mai vrea să amintesc, pentru că zilele trecute am sărbătorit Paştele, despre Konka, adică micul dejun care se ia în această zi sfântă a Învierii.

Este vorba despre o masă compusă din cârnaţi şi şuncă friptă, o mâncare din măruntaie de miel, ouă şi hrean din care mănâncă toţi cei din casă. Dar niciodată nu o să mai fie satul de odinioară. Aşa îl văd eu. Nu mai sunt bătrâni în faţa porţilor, nu mai sunt copii care să se joace, să facă gălăgie, nu mai sunt străzile curăţate de păsările de altădată“, încheie dezamăgit Sebastian Raciov.

Florin PETRINI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
982

Comentarii

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

prioritatile-mediului-rural-din-romania_...

Priorităţile mediului rural din România

• Interviu cu Achim Irimescu, secretar de stat la Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale

Viitorul Program Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR), aferent perioadei 2014-2020, va suporta modificări importante. De exemplu, vor dispărea axele (Axa 1 - Îmbunătăţirea competitivităţii sectoarelor agricol şi forestier şi Axa 2 - Îmbunătăţirea mediului şi a spaţiului rural etc.), programul urmând să fie organizat pe măsuri. De asemenea, o sumă importantă din banii europeni va fi alocată pentru mediu. Pe partea de dezvoltare rurală, numărul măsurilor se va reduce de la 25 la cel mult zece.

- În ce stadiu se află viitorul PNDR?

- Pregătirea noului PNDR ar fi trebuit să demareze mai din timp, dar facem acum eforturi să recuperăm. Am stabilit un calendar care să permită adoptarea acestuia de către Comisia Europeană anul viitor şi să putem începe implementarea lui de la 1 ianuarie 2014. În cadrul programării financiare actuale, 2007-2013, am pornit cu un handicap. PNDR a fost adoptat de Comisia Europeană abia în februarie 2008. Deci, am pierdut un an şi două luni. De aceea, este extrem de important să realizăm programul la timp. Este o sarcină grea, pentru că negocierile cu Comisia durează cel puţin şase luni. Din acest motiv, practic, până în iunie, anul viitor, trebuie să definitivăm noul PNDR.

Accentul se pune pe zootehnie

- Ce noutăţi apar în cadrul viitorului PNDR?

- S-a stabilit un cadru strategic, la nivel european, din care face parte Fondul European pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală. O altă noutate este că nu vor mai exista axe prioritare, ci numai măsuri. O parte importantă din bani, aproximativ 25%, poate chiar mai mult, ar urma să fie alocată pentru mediu şi conservarea biodiversităţii. PNDR trebuie să răspundă acestor cerinţe europene, dar şi să ne permită să reducem decalajul important faţă de mediul rural din alte state membre.

- Nu s-a făcut la fel şi cu actualul program?

- În actualul PNDR, priorităţile au fost stabilite aleatoriu, la presiunea anumitor grupuri de producători sau grupuri interesate. De exemplu, cea mai mare susţinere s-a acordat sectorului vegetal. Desigur, nu avem nimic împotriva dezvoltării acestui sector, dar trebuie să ţinem cont că valoarea adăugată cea mai mare se obţine în zootehnie.

O simplă comparaţie arată că o tonă de grâu costă 170 de euro, iar una de carne, 1.500 de euro. Poate că ar trebui să ne propunem să nu exportăm atât de multe cereale, România ajungând al cincilea exportator de cereale din UE, şi să dezvoltăm zootehnia, pentru a importa mai puţină carne şi lapte. Importăm foarte mult, inclusiv fructe şi legume, ceea ce nu este normal, pentru o agricultură ca a noastră. Am construit o mulţime de abatoare, din care unele nu funcţionează la capacitate maximă, iar altele s-au închis, pentru că nu avem animale.

- Din câte ştiu, situaţia va deveni mai dificilă în sectorul zootehnic.

- Reforma PAC vine acum cu o serie de propuneri radicale, cum ar fi eliminarea cotelor de producţie a laptelui şi zahărului. Dintr-o simplă analiză, rezultă că renunţarea la cota de lapte ar putea reprezenta un adevărat dezastru pentru România. Motivul este că vor dispărea suprataxele, pentru depăşirea cotelor de producţie.

În acel moment, ţări precum Germania, care are producţii de 14 t per cap de vacă, vor invada Europa. Chiar şi acum, 30% din produsele lactate sunt obţinute din lapte provenit din Germania şi Franţa. Iată de ce trebuie să stabilim cu exactitate care sunt priorităţile mediului rural din România. În acest scop, vom face studii care să ne spună unde ne găsim şi încotro trebuie să ne îndreptăm.

Nu vor apărea măsuri noi

- Să revenim la PNDR. Vor exista măsuri noi?

- Pe partea de dezvoltare rurală nu vor apărea măsuri noi. Se va reduce numărul acestora şi vor fi mai bine adaptate nevoilor fiecărui stat membru al UE. Acum există 25 de măsuri, dintre care, probabil, vor mai rămâne cel mult zece, dar cu bani mai mulţi, astfel încât să asigurăm o reală dezvoltare rurală. La ora actuală, unele măsuri sunt lipsite de interes, cu numai câţiva beneficiari. Practic, acele măsuri nu vor dispărea, ci se vor cupla cu altele, rezultând o nouă măsură mai flexibilă.

Dintre noile măsuri, o componentă importantă va fi cea de mediu, cum ar fi măsurile de agromediu şi altele. O altă componentă vizează investiţiile în fermă, modernizarea agriculturii şi a industriei agroalimentare. De asemenea, este foarte importantă dezvoltarea infrastructurii rurale. În lipsa acesteia, nu se poate dezvolta mediul rural. De exemplu, nu se poate face agroturism fără infrastructură.

Va exista o rezervă de performanţă de 5%, care se va pune la dispoziţia statelor, după patru ani de aplicare a programului. Adică, din fondurile alocate unui stat se reţin 5%, pentru a stimula absorbţia. În cazul în care absorbţia este foarte bună, atunci se va acorda şi acea diferenţă de 5%. Altfel, acei bani se pierd.

Mai mulţi bani de la UE

- Am înţeles. Ce valoare au fondurile care vor veni de la Uniunea Europeană?

- Acum dispunem de 8,124 de miliarde de euro pentru dezvoltare rurală. Avem speranţa ca suma să rămână tot undeva în jurul a 8 miliarde de euro şi pentru 2014-2020.

România se află într-o situaţie unică la nivel european, în sensul că dispune de mai mulţi bani pentru Pilonul II al PAC, dezvoltare rurală, decât pentru Pilonul I al PAC, plăţi directe şi măsuri de susţinere a pieţei. Avem 5,5 miliarde de euro pe Pilonul I şi 8 miliarde de euro pe Pilonul II. În perioada 2014-2020 vom avea o creştere importantă pe Pilonul I, după calculele noastre, peste 7 miliarde de euro în plus, ajungând la un total de 21 miliarde de euro, faţă de 13,5 miliarde de euro, cât avem în perioada 2007-2013.

Suplimentarea provine, pe de o parte, din creşterea graduală a plăţii directe care, în 2016, va ajunge la 100%, aproximativ 180 de euro/ha, iar pe de altă parte, din propunerea de convergenţă, adică de reducere a decalajelor între statele membre, la plăţile directe, care va contribui cu încă 20 euro/hectar.

Astfel, România va ajunge la 200 de euro/ha în 2016. Suma maximă o va primi un fermier în vârstă de peste 40 de ani. Pentru tinerii agricultori, în primii cinci ani de la începerea activităţii în agricultură se va acorda un supliment de 25%, ceea ce înseamnă 250 de euro/ha. Am solicitat Comisiei să menţinem şi cofinanţarea de la bugetul naţional, dar nu cred că sunt şanse mari pentru a se aproba.

Plăţile cuplate nu dispar

- Din câte ştiu, plăţile cuplate vor dispărea. Se vine cu ceva în loc?

- Atât în sectorul vegetal, cât şi în cel zootehnic este posibilă menţinerea unor plăţi cuplate de producţie numai din fonduri europene, pentru care există o propunere a domnului Dacian Cioloş, comisarul european pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală.

Iniţial, prin reforma din 2004 s-a dorit renunţarea la plăţile cuplate de producţie. Acestea stimulau creşterea artificială a cantităţilor de produse realizate de fermieri. Astfel, la o producţie 5 t/ha de grâu, se obţinea o plată de 315 euro/ha.

Dacă se produceau 7 t, înmulţit cu 63 de euro/t, rezultau mai mulţi bani. Deci, fermierul era stimulat să producă mai mult. Însă Comisia a dorit să nu încurajeze supraproducţia şi să garanteze veniturile fermierilor europeni. Dacă un fermier primea 10.000 de euro/an, va primi în continuare aceeaşi sumă, dar nu va mai fi obligat să aibă un anumit randament, ci numai să se facă dovada că este agricultor. Or aceasta nu mai stimulează fermierul să realizeze un anumit produs, pentru că oricum îşi ia subvenţia necesară.

Plăţile cuplate vor fi introduse la sectoarele cu probleme. Astfel de plăţi există şi acum, de exemplu la ovine, dar banii provin de la bugetul de stat al României. Noi am cerut Comisiei să ne aprobe plăţi cuplate, de exemplu la sfeclă de zahăr, la rapiţă, sectorul zootehnic etc., tocmai pentru a stimula producţia.

Avem în continuare nevoie de SAPS

- Pentru că aţi amintit de subvenţii, ce plăţi directe vor exista, din 2014?

- Pentru România este foarte importantă menţinerea plăţii pe suprafaţă, SAPS. Acest lucru l-am discutat zilele trecute, în Polonia, unde au participat miniştrii Agriculturii din ţările Grupului de la Vişegrad –Polonia, Cehia, Ungaria şi Slovacia – la care s-au alăturat România şi Bulgaria. La încheierea lucrărilor, s-a adoptat o declaraţie comună, prin care se solicita, printre altele, menţinerea SAPS.

Comisia doreşte să renunţe la această formă de sprijin, pe motiv că ar fi probleme în relaţia cu Organizaţia Mondială a Comerţului, respectiv că plăţile SAPS nu s-ar încadra între măsurile care nu ar afecta producătorii din alte state, din afara Uniunii Europene. Astfel, SAPS ar putea fi înlocuită cu plata pe fermă, formă care este deja aplicată şi în noi state membre, precum Slovenia şi Malta.

Noi insistăm pentru SAPS, pentru că este un sistem simplu şi uşor de acordat. Pe lângă Grupul de la Vişegrad, acelaşi lucru îl mai doresc Marea Britanie, Suedia şi Danemarca. În schimb, Franţa şi Germania preferă plăţile pe fermă.

- România cu ce ar fi dezavan-tajată, în cazul plăţii pe fermă?

- Introducerea plăţii pe fermă presupune că fermierul nu mai este obligat să facă producţie agricolă, decât în mică măsură. Or, în cazul României, ar fi un dezastru, dacă ţinem cont că şi acum există aproximativ două milioane de hectare nelucrate. Deci, pentru stimularea producţiei agricole avem nevoie de SAPS.

Drepturi de plată pentru zootehnie

- Ce sprijin vor primi crescătorii de animale?

- În cazul crescătorilor am cerut în Consiliu să se convertească numărul de animale în drepturi de plată, la fel cum se face plata la hectar. Acest sistem a fost aplicat în vechile state membre în 2004.

SAPS este plătită de la Uniunea Europeană. Însă, pentru zootehnie sprijinul se plăteşte din bugetul naţional. Prin conversia acestui sprijin, vom primi fonduri europene.

Crescătorii de porci şi păsări vor primi bani pe Pilonul II din PNDR, pentru bunăstarea animalelor. Pe de altă parte, fermierii români trebuie să înţeleagă că sectoarele porcinelor şi păsărilor nu sunt susţinute financiar în Uniunea Europeană, cu excepţia restituirilor la export şi, în caz de criză, stocarea privată a cărnii de porc. Deci MADR face eforturi, pentru a sprijini aceste sectoare.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
874
□
Comentarii
□
□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-August-2012)Materialul prezintă generalităţi spuse pe scurtătură. Pronosticul meu sumbru este că până în 2014 producătorul intern va fi scos de pe piaţă. iar despre sprijinul sau facilităţile crescătorilor de animale ....mai bine să nu mai amintim. Am căpătat experienţa pe pielea mea...de fermier amator...

2. zlate nicolae -- (1-August-2012)cred ca un program viabil pentru agricultori ar putea sa cuprinda 1000 000 haplantate cu arborele paulowia, 1000 000 ha plantate cu catina alba si 3000 000 ha plantate cu struguri de masa toti detinatorii de terenuri care vor fi plantate sa se asocieze pentru desfacerea in comun aproductiei realizate si sat mai prelucrate conserve mobila etc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prisăcani, comuna între două râuri > REVISTA LUMEA SATULUI

Prisăcani, comuna între două râuri

„Pe malul drept al Prutului mijlociu a apărut, cu multe secole în urmă, o salbă de aşezări omeneşti. Printre perlele din această salbă una mai strălucitoare, mai şlefuită de timpuri este comuna noastră Prisăcani.“ Acestea sunt primele rânduri din monografia comunei ieşene scrisă de un fiu al localităţii, domnul profesor Victor Crăciun, şi lansată în vara anului 2010, după ce timp de o lună toată suflarea localităţii s-a luptat cu apele Prutului şi Jijiei ieşite din matcă. Aşa le-a fost scris oamenilor din acest colţ de ţară, să iasă învingători din această luptă, ca de atâtea ori în decursul istoriei.

În prim-plan, campania agricolă

În biroul primarului, dl. ing. Constantin Chirilă, este un continuu du-te-vino. E început de primăvară, se apropie muncile câmpului, ne spune domnia sa, şi gospodarii vin în număr mare, cât mai au timp, să întocmească fişele de plăţi directe pentru subvenţii. Aflăm că, pentru a-i scuti de deplasări la organele agricole din Iaşi, primarul a invitat de la începutul anului specialişti de la camera agricolă, APIA şi direcţia agricolă care au avut în fiecare sat întâlniri cu fermierii. Că prisăcănenii au înţeles cum stau lucrurile o dovedeşte şi faptul că 38 de fermieri au accesat şi sunt finanţate proiecte la Măsura 141. Petrea Romeo, de pildă, a câştigat un proiect în zootehnie, alţii precum Sergiu Moşneagu în legumicultură, Gh. Ilieş, în apicultură şi lista ar putea continua.

Un program ademenitor

În ziua în care am ajuns la Prisăcani, în centru se lucra din plin la finalizarea reţelei de canali-zare şi a staţiei de epurare. „Proiectul în valoare de 2,5 milioane de euro cu finanţare sută la sută din fonduri europene va fi finalizat în curând. Intenţionăm să extindem, subliniază primarul, reţeaua de canalizare şi în satul Măcăreşti.“ Primăria a atras, de asemenea, prin programul „Casa Verde“, un proiect privind încălzirea cu panouri solare a clădirilor primăriei, dispensarului medical şi corpului principal de la Şcoala de Arte şi Meserii (SAM). Proiectul are o valoare de 100 mii de euro, din care primăria va trebui să asigure o cofinanţare de 2%. Reducerea cu 40% a costurilor legate de încălzire şi apă caldă poate fi, crede primarul, şi un exemplu pentru locuitori pentru că şi ei, la rândul lor, pot să acceseze finanţări în cadrul acestui program.

Un nou centru civic

Edilii comunei au planuri mari. „Având în vedere potenţialul agroturistic pe care îl oferă comuna noastră, subliniază viceprimarul Emil Gafiţa, atât în context european, cât şi în cadrul proiectelor de colaborare transfrontalieră, Prisăcaniul va avea un nou centru civic. Pe 6,78 ha va fi construit un ansamblu urbanistic care cuprinde o sală de sport, un modern complex comercial, o policlinică, un cămin cultural modern, locuinţe pentru specialişti prin programul «Renaşterea satului românesc» şi un cartier de locuinţe noi pentru tineri, cărora primăria le va concesiona terenul.“ Unele obiective, cum ar fi scuarul şi terenul de sport, sunt deja în construcţie, iar pentru celelalte proiecte s-a finalizat Planul Urbanistic Zonal (PUZ) şi se lucrează la studiul de fezabilitate şi finanţare.

În obiectiv, creşterea economică

– Toate aceste sunt obiective în curs de realizare, ce vă propuneţi în continuare?

– Vedeţi, vine răspunsul, ce-am făcut până acum se datorează utilizării acestei surse importante care sunt fondurile europene. Ceea ce ne propunem în continuare este dezvoltarea economică a comunei. Mi-aduc aminte că, elev fiind, lucram la CAP la încărcatul legumelor de pe cele 150 ha de solarii care ajungeau până la Moscova şi Leningrad. Acum, spre ruşinea noastră, în magazinele comunei cumpărăm roşii din Siria. Vrem, aşadar, să reînviem această îndeletnicire aducătoare de venituri, să sprijinim creşterea animalelor pentru care avem condiţii deosebite, dar şi apicultura, pentru că, nu uitaţi, numele comunei vine de la prisacă.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
868
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prisăcani – Iaşi, o comună la margine de ţară

Un scut având pe un câmp roşu o albină de aur încadrată de trei stupi din acelaşi metal. Scutul este timbrat cu un turn crenelat, iar cele trei lacrimi de argint semnifică suferinţele românilor care şi-au văzut ţara ruptă în două. Aceasta este stema comunei ieşene Prisăcani, o salbă de trei sate, vetre de locuire străvechi, înşiruite de-a lungul Prutului, aşezări în care trăitorii de aici, generaţie după generaţie, s-au luptat cu vitregiile vremii: inundaţii, invazii ale liftelor venite din îndepărtate stepe sau mai de aproape, dar au rămas neclintiţi pe malurile Prutului care curge, cum spune poeta Mariana Codruţ, o fiică a satului:

„Sătul de lacrimi şi sânge/ Căci plânge-n stânga mea un neam/ Şi-acelaşi neam în dreapta plânge".

Acum prisăcănenii, asemenea tuturor românilor, se zbat să-şi asigure pâinea cea de toate zilele, înfruntând greutăţi şi nevoi dar, în acelaşi timp, bucurându-se de realizări care situează comuna lor pe locuri de frunte într-un top la nivelul judeţului şi nu numai.

De la prisacă…

Aşa cum reiese din stema localităţii, mulţi localnici continuă o ocupaţie străveche pe aceste meleaguri – creşterea albinelor. Să amintim doar că în 1828 numai în satul Prisăcani mitropolia deţinea o sută de prisăci cu 60-80 de buduroaie fiecare. Mai târziu, stupine aveau CAP-ul şi cooperaţia de consum, dar şi numeroşi locuitori. Între cei care continuă această străveche îndeletnicire se numără Petrică Timofte, cu 120 de stupi, sau Laurenţiu Pârţoc, cu 110 familii de albine şi lista ar putea continua.

Oamenii din Prisăcani sunt şi cunoscuţi legumicultori. Înainte de 1990, harnicii gospodari obţineau 60 tone de roşii, 110 t de castraveţi etc. la hectar. De aici plecau în ţară şi la export mii de tone de legume. Tot aici a funcţionat un complex cu 1.200 vaci cu lapte. Acum fosta asociaţie – distrusă, spun sătenii, cu bună ştiinţă – e năpădită de bălării. Există însă speranţe – doi fraţi au investit aici într-o fermă modernă cu 100 de vaci.

Şi nici legumicultorii nu şi-au uitat meseria. Traian Manolache, de exemplu, la cei 74 de ani ai săi lucrează cu spor 22 prăjini de grădină pe care, spune cu mândrie dumnealui, „cultivă numai legume ecologice". La fel familia lui Mihăiţă Iftimie şi mulţi alţii care oferă legume proaspete ieşenilor cu preţ bun.

Alţii tind spre o agricultură modernă. Familia Păduraru, de pildă, exploatează 170 ha luate în arendă. La început a fost greu, acum PFA Podaru Elena dispune de tractoare, combină, semănători etc. şi se află în plină construcţie un depozit de cereale. Gospodarii au accesat alături de alţi 40 de fermieri Măsura 141, ceea ce înseamnă 1.500 euro pe an, plus subvenţii la unitatea de suprafaţă.

Şi pentru că am amintit de fonduri europene, să subliniem faptul că această comună ieşeană a beneficiat de investiţii în valoare de circa trei milioane de euro. S-au realizat astfel lucrări de canalizare pe 8 km, pietruirea multor străzi şi uliţe şi asfaltarea şoselei până la primărie. Canalizarea va continua şi în celelalte două sate ale comunei

„Avem, spune primarul Constantin Chirilă, proiectul Casa Verde, adică amenajarea de panouri solare la primărie, dispensar şi şcoală tot cu fonduri nerambursabile de o sută de mii de euro, ceea ce va însemna o consistentă economie la combustibil şi energie electrică. În viitorul apropiat Prisăcani va avea un nou centru civic în valoare de 10 milioane de euro.“

...la rugby

Sportiv împătimit, primarul Constantin Chirilă – fost component al reprezentativei naţionale de rugby – a reuşit să transforme o toloacă într-o adevărată bijuterie. Cu o finanţare nerambursabilă de un milion de euro, în centrul satului Prisăcani a apărut un stadion, poate unic în comunele ţării, care cuprinde o tribună cu 500 de locuri, un teren mare de fotbal şi rugby, unul de handbal, unul de tenis de câmp şi altul de baschet-volei. Complexul dispune de vestiare, grupuri sanitare, cabinet medical, cen-trală termică etc. Nu lipsesc parcarea de 60 de locuri, spaţiu de joacă pentru copii, spaţii verzi. Toate acestea pentru fotbalişti, dar mai ales pentru tinerii care practică un sport deosebit de apreciat aici – rugby.

În cadrul clubului sportiv „Pilierul“ sunt antrenaţi 70 de copii şi juniori şi de când s-a introdus pe plan mondial jocul de rugby feminin la antrenamente participă şi 10 fetiţe talentate. Antrenorii, ing. Viorel Petrişor şi Petru Florescu – fost căpitan al echipei naţionale de rugby –, au acceptat să pregătească voluntar pe cei care, în timp, vor face faimos numele comunei Prisăcani.

La data vizitei noastre, prisăcănenii – oameni vrednici - se pregăteau deopotrivă pentru campania de recoltare şi pentru materializarea planurilor edilitar-gospodăreşti anunţate deja. Şi aceasta pentru că, „deşi suntem la margine de ţară, vrem să rămânem un exemplu“.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
987

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Imprimati articolulPrivatizarea SNIF, la o nouă strigare

Guvernul României a aprobat strategia de privatizare a Societăţii Naţionale „Îmbunătăţiri Funciare“ SA. Conform Hotărârii de Guvern publicată în data de 17.11.2008 în Monitorul Oficial al României, Agenţia Domeniilor Statului este mandatată, ca instituţie de interes public, să întreprindă măsurile necesare pentru implementarea strategiei de privatizare a Societăţii Naţionale „Îmbunătăţiri Funciare“ SA.

Vânzarea integrală a pachetului de acţiuni deţinut de statul român, prin ADS, la SNIF SA se va face prin metoda licitaţiei publice cu strigare, în conformitate cu prevederile OUG nr. 88/1997 privind privatizarea societăţilor comerciale, cu modificările şi completările ulterioare, ale Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările şi completările ulterioare şi ale H.G. nr. 557/2002.

Reprezentanţii ADS susţin că nu se poate anticipa faptul că SNIF va fi vândută, conform speculaţiilor, cu „mai puţin de 10 milioane de euro“.

Având în vedere prevederile legale în materia privatizării, se apreciază că vânzarea pachetului de acţiuni deţinut de statul Român prin ADS la SNIF SA se va finaliza în primul semestru al anului 2009.

(I.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
680

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

privigeliata-este-fiinta-care-a-dobandit...

Privilegiată este fiinţa care a dobândit, darul tămăduirii necuvântătoarelor > REVISTA LUMEA SATULUI

Privilegiată este fiinţa care a dobândit, darul tămăduirii necuvântătoarelor

„Medicul uman vindecă omul, medicul veterinar vindecă omenirea“, spunea marele Pasteur. Sunt câteva cuvinte care aveau să-i călăuzească paşii prin viaţă şi să o ajute să devină omul care răspunde de sănătatea necuvântătoarelor. Doamna doctor veterinar Viorica Chiurciu este una dintre femeile zilelor noastre care ne amintesc mereu că ele reprezintă o forţă intelectuală cu nimic mai prejos decât a bărbaţilor de seamă. Deşi destinul a purtat-o departe de locul unde s-a născut, doamna doctor vorbeşte cu drag despre plaiurile olteneşti, despre satul Bucovicior unde a copilărit şi a descoperit primele taine ale cărţilor. Poate că aici, în viaţa mirifică a satului bunicilor săi, ursitoarele au înţeles menirea copilului care mai târziu avea să devină tămăduitorul necuvântătoarelor.

O meserie predestinată

După terminarea studiilor liceale, Viorica a privit cu interes profesia de doctor uman, însă destinul deja pecetluit şi-a urmat drumul fără să-i ofere şansa să împlinească această dorinţă. Motiv pentru care a ales să descifreze misterele chimiei urmând o şcoală postliceală. Aşa a început, în fapt, formarea sa ca medic veterinar. Primul contact cu această lume l-a avut în 1983 la Centrul de Cercetări şi Biopreparate pentru Păsări şi Animale Mici-Voluntari.

Experienţa profesională pe care a dobândit-o la noul loc de muncă şi dorinţa de a cunoaşte cât mai mult au îndemnat-o pe doamna Chiurciu să facă marele pas spre profesia care îi fusese hărăzită de soartă. Abia pe băncile Facultăţii de Medicină Veterinară avea să înţeleagă cât de potrivită a fost alegerea pe care a făcut-o. Fiecare clipă petrecută în facultate a fost una plină de învăţăminte şi avea să formeze o profesionistă iscusită. Mai presus de acestea, ea a devenit fiinţa care a dobândit darul de a înţelege şi de a trata suferinţele celor care nu au graiul de a spune ce-i doare. În 1996 a încheiat studiile universitare ca şefă de promoţie. Un an mai târziu, sub îndrumarea dlui profesor universitar doctor Nicolae Cornilă, a susţinut teza de doctorat.

Prin truda anilor de studenţie şi prin dorinţa nestăvilită de a-şi împlini vocaţia, doamna Viorica Chiurciu este astăzi un doctor veterinar de succes.

Împlinirea destinului

După încheierea studiilor universitare şi-a continuat cariera în cadrul Companiei Romvac, unde evoluţia sa profesională a fost asigurată. A lucrat mai întâi ca medic veterinar, pentru ca mai târziu să devină directorul sectorului de Producţie Medicamente. Profesia pe care şi-a ales-o este una ce implică multă muncă, organizare şi pasiune.

Doamna doctor a înţeles acest lucru, iar dorinţa sa de cunoaştere a determinat-o mereu să fie cu un pas înaintea celorlalţi. În laboratorul său ştiinţific, dna Chiurciu a realizat numeroase formule medicamentoase şi depune astăzi eforturi extraordinare pentru a face cunoscută importanţa medicinii veterinare în societatea românească.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
2223

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

privighetoarea-isi-muta-cantul-din-falni...

Privighetoarea îşi mută cântul din falnicele livezi ale Fălticeniului

Primele cercetări pomicole de la Fălticeni datează încă de la jumătatea secolului XIX, când fiinţau aici 22 de livezi ce luau faţa celor care îşi expuneau fructele la iarmarocul de Sfântu Ilie De atunci şi până astăzi, falnicele livezi aveau să parcurgă drumul zdruncinat de la extaz la agonie.

Ceea ce a mai rămas din patrimoniul ei a intrat probabil în componenţa S.C.D.P. Iaşi, care de la foarte mare distanţă va gestiona cele 131 hectare ale plantaţiei socotite încă eficiente.

Întrebarea care se pune este: dacă Staţiunea din Fălticeni îşi va pierde identitatea juridică, ce se va mai cerceta la Fălticeni?

O colecţie de germoplasmă aruncată la gunoi

Aşa au dispărut, treptat, toate colecţiile de germoplasmă, care aici, la Fălticeni, cuprindeau peste cinci sute de genotipuri. Rămân în urmă realizări notabile care însumează 20 de soiuri noi de pomi fructiferi şi arbuşti, rod al strădaniei unor cercetători valoroşi precum dr. ing. Pârvan Parnia, Constantin Rădulescu, Dumitru Iftime sau Gheorghe Iacobuţă. Printre realizările de nivel naţional se numără mărul Rădăşeni (cu mare rezistanţă la rapăn), soiurile de vişin Bucovina şi Amada, ca şi soiurile de mur Felix şi Orest, precum şi cele de coacăze Record 35 şi Soc Flora şi altele.

Directorul de până acum al staţiunii, Gheorgh Iacobuţă, susţine că în ultimii cinci ani a fost foarte greu pentru oamenii de aici, ca de altfel pentru întreaga cercetare agricolă românească lipsită de finanţare. Puţinele fonduri externe accesate nu ne-au ajutat foarte mult. Nici bani n-au fost suficienţi pentru cele necesare desfăşurării activităţii. Aşa se face că dotarea laboratoarelor şi zestrea de utilaje agricole a staţiunii a rămas la nivelul anului 1980.

În staţiune mai sunt doar doi cercetători, din care unul este chiar directorul unităţii. Cu toate acestea, s-a urmărit cu tenacitate recupera-rea datoriilor. De curând, SCDP Fălticeni a câştigat un litigiu cu o cunoscută firmă de produse chimice, recuperând 1,6 milioane lei. La aceştia s-au adăugat 5 milioane primite pentru cercetare. În pofida acestui – să-l numim unic reviriment – staţiunea din Fălticeni n-a rezistat tăvălugului care a dus la desfiinţarea unui număr mare de unităţi de cercetare.

Şi totuşi, directorul staţiunii din Fălticeni are puterea să mai creadă în viitor: „Chiar dacă trecem la SCDP Iaşi, vom continua activitatea pentru că nu putem lăsa de izbelişte pomicul-torii din zonă. Oamenii au nevoie de îndrumări, dar şi de material săditor, iar pomicultura din zona noastră trebuie să existe şi pe mai departe. Rămânem pe baricade să veghem.“

Dl. Iacobuţă mi-a arătat apoi muzeul pomiculturii aflat în incinta staţiunii Fălticeni. „De câte ori sunt necăjit, vin aici. Privesc la înaintaşii noştri întru pomicultură şi prind puteri să lupt mai departe. Ei sunt rădăcinile, iar noi trebui să ţinem la pomii ăştia ca la ochii din cap.“

Miron ŞTEFĂNESCU
LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
806
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

priviti-l-si-minunati-va_l3.html

Priviţi-l şi minunaţi-vă!

Golden delicios jumătate roşu, jumătate verde

Un pomicultor amator din Marea Britanie a avut surpriza să găsească, printre merele normale din soiul Golden delicios, unul jumătate roşu şi jumătate verde, ca şi cum cele două jumătăţi ar fi provenit de la două fructe diferite şi ar fi fost lipite. Specialiştii consideră că ar fi vorba de o mutaţie genetică întâmplătoare, care poate să apară la un măr dintr-un milion.

Ken Morrish, în vârstă de 72 de ani, locuieşte în satul Colaton Raleigh, Devon şi cultivă pomi fructiferi de 45 de ani. Omul susţine că nu a văzut aşa ceva în viaţa lui: „Nu puteam crede ochilor mei. Roşu şi verde, exact pe din două, ca şi cum ar fi fost pictat.“

John Breach, preşedintele Asociaţiei Britanice a Pomicultorilor (British Independent Fruit Growers Association), susţine că este vorba de o mutaţie care nu a mai fost menţionată niciodată până acum. În opinia experţilor, respectiv a geneticienilor, este puţin probabil să fie o mutaţie stabilă, iar acest lucru se va verifica anul viitor, dacă reapare.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
820

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

probleme-la-cel-mai-mare-abator-de-ovine...

Probleme la cel mai mare abator de ovine din Transilvania

Construit în comuna sălăjeană Hereclean în urma unei investiţii în valoare de 2,5 milioane de euro, cel mai mare abator de ovine din Transilvania a intrat în dificultate la nici doi ani de la inaugurare. Situaţia a fost cauzată de lipsa fondurilor pentru plata ratelor către creditori. Unitatea de abatorizare a fost construită prin programul SAPARD din necesitatea asigurării unor servicii de calitate pe care crescătorii de ovine din Transilvania nu le găseau în judeţele din nord-vestul României. Aceştia au solicitat astfel construcţia unui abator modern şi performant, investiţia fiind realizată de către Cooperativa Agricolă Transilvania - Ovicarn. Abatorul are o capacitate de tăiere de peste 1.500 de capete pe zi şi dispune de utilaje de ultimă generaţie. Printre dotări se numără staţia de epurare a apelor provenite din procesul de sacrificare, care a costat patru miliarde de lei vechi şi care poate epura 100 de metri cubi de ape uzate în decurs de opt ore. În unitate au mai fost incluse un depozit de lână, o sală de sângerare, camere frigorifice, un depozit de piei, un cântar electronic, un sistem automat de uscare a oilor şi asomatoare. Însă degeaba, în condiţiile în care de la inaugurare şi până acum în abator nu au fost sacrificate decât câteva mii de oi şi miei, mai ales în perioada sărbătorilor de Paşti. Preşedintele Consiliului de Administraţie al cooperativei, Vasile Dărăban, a explicat în mai multe rânduri că abatorul nu se află în faliment, ci într-o procedură de reorganizare care urmăreşte revigorarea activităţii abatorului. În prezent, investitorul caută soluţii pentru identificarea unor noi pieţe de desfacere pentru carnea de oaie şi pentru lână, astfel încât abatorul să lucreze la parametrii optimi.

Adrian LUNGU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
854

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680

Problemele de la Matca, din perspectiva comercianţilor de sământă > REVISTA LUMEA SATULUI

Problemele de la Matca, din perspectiva comercianţilor de sământă

În ultimele numere v-am prezentat problemele pe care unii producători din Matca le-au întâmpinat în această vară la tomate şi care au dus la compromiterea unor suprafeţe cultivate în solar. Ele ne-au fost semnalate atât de legumicultori, care acuză firma locală care le-a furnizat seminţele, cât şi de cercetătorii de la ICDLF Vidra. În urma vizitelor întreprinse în solarii aceştia au ajuns la concluzia că simptomele sunt comune mai multor viruşi, dar indică cu precădere prezenţa VMT (virusul mozaicului tomatelor) care se transmite mai ales prin sământă. A venit rândul reprezentantului firmei distribuitoare (Marcoser) să-şi susţină punctul de vedere privind acest aspect, care coincide cu cel al autorităţilor şi în special cu al reprezentanţilor Agenţiei Naţionale Fitosanitare. (V.Ş.)

Din păcate, în această vară infecţiile cu viroze (probleme descoperite şi semnalate legumicultorilor de către echipa Marcoser încă de acum 3 ani) s-au acutizat şi din ce în ce mai mulţi producători au probleme cauzate de virusuri care au dus în unele cazuri la compromiterea în proporţie de 100% a culturilor de tomate. Încă de la primele simptome grave echipa Marcoser, în calitate de consultant şi de importator al seminţelor de tomate, s-a deplasat la fermele afectate pentru identificarea sursei de infecţie şi pentru a lua măsurile corespunzătoare limitării pagubelor.

Sursa infecţiei

Analizele probelor de plante bolnave din culturile afectate au fost făcute la un laborator independent acreditat internaţional (Naktuinbouw – Olanda), numărul de înregistrare INS-11-14.696. Pentru a nu exista dubii asupra virusului incriminat s-a făcut un screening pentru 6 virusuri: Cucumber mosaic virus, Impatiens necrotic virus, Pepino mosaic virus, Tobacco mosaic virus, Tomato mosaic virus şi Tomato spot wilt virus. În urma investigaţiei în colaborare cu Zeraim Gedera-Israel producătorul seminţelor şi Syngenta Seeds s-a demonstrat că virusul care a provocat cele mai mari pagube culturilor de tomate este Virusul petelor de bronz (Tomato spot wilt virus-TSWV), rezultatele fiind negative pentru toate celelalte virusuri analizate.

Simptomele virozei şi modul de transmitere

Pe frunzele tinere de tomate se observă o răsucire uşoară şi numeroase pete întunecate, necrotice, iar pe peţioli, tulpini şi vârfuri de creştere pete de culoare închisă care pot acoperi parţial sau total suprafaţa, planta oprindu-se din creştere. Plantele afectate înainte de fructificare nu mai produc fructe, iar plantele afectate după legarea fructelor vor produce fructe cu pete galbene sub formă de inele concentrice sau striuri necrotice. Datorită acestor simptome fructele ajung rar la maturitate şi nu sunt comercializate (foto 1). Pe frunze mai pot apărea cloroze sub forma unor frunze de stejar şi mozaic cu pete necrotice (foto 2). Virusul petelor de bronz al tomatelor este transmis de speciile de trips (Franklinilla occidentalis, Thrips tabaci, etc.), specii de insecte deosebit de dăunătoare (foto 3). Conform EPPO-1989, CAB International-2011, acest virus nu se transmite prin seminţe, ci numai cu ajutorilor vectorilor de transmitere menţionaţi mai sus. Rezervele naturale de virus sunt reprezentate de flora spontană ce include numeroase specii de ierburi sau plante perene ornamentale.

Combaterea virozei

Deoarece virusul are un număr foarte mare de gazde naturale este imposibilă eliminarea completă. Practic, pentru combaterea virozei trebuie combătut în primul rând vectorul de transmisie reprezentat de insecte. Combaterea tripsului trebuie făcută într-o manieră integrată prin măsuri de natură tehnologică, măsuri fitosanitare şi măsuri de combatere naturală cu insecte ce se hrănesc cu trips şi nu afectează cultura de legume.

Ing. Drd. Costel POHRIB
Director tehnic Marcoser

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1789
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

problemele-satului-dincolo-de-intentii_1...

Problemele satului, dincolo de intenţii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulProblemele satului, dincolo de intenţii

Peste 200 de primari din judeţele României, prezenţi anul acesta la Adunarea Generală Extraordinară a ACoR, au avut, dincolo de dezbaterile privind problemele administraţiei locale, ocazia să asculte opiniile unor personalităţi implicate în mod diferit în destinul satului românesc.

Doamna conf. univ. dr. Paula Popoiu, director general al Muzeului Naţional al Satului „Dimitrie Gusti“ din Bucureşti, pledează pentru continuarea tradiţiei „Gusti“, care înseamnă „nu numai să aducem exponate într-un muzeu, ci mai ales cunoaşterea şi ridicarea satului românesc prin educaţie şi cultură!“

Domnul dr. ing. Bujor Bogdan Teodoriu, consilier prezidenţial, fost ministru al cercetării, este de părere că „abordarea bucolică a satului românesc este o mare greşeală“.

Consemnând cele două opinii, dorim să vă oferim o temă de cercetare, de gândire şi de alegere a unei conduite în soluţionarea problemelor care domină lumea satului de astăzi. Important este ca implicarea autorităţilor şi a societăţii civile să fie benefică, să desprindă din inerţie resemnarea care a cuprins România.

Muzeul Satului – un partener credibil

„Muzeul Satului are deja o bază de date cu meşteşugarii din satele româneşti şi dorinţa noastră este să reînviem meseriile tradiţionale“, afirmă doamna dr. Paula Popoiu. În toată Europa se întâmplă acest lucru, nu în sensul în care cineva împleteşte două coşuri şi le duce la târg, ci în sensul construirii unor mici făbricuţe, aşa cum au făcut-o deja olarii din Harghita şi Horezu. Meşteşugarii din aceste zone sunt acum cunoscuţi în toată lumea.

La Muzeul Satului vorbim deja despre un produs cultural, pentru că ceea ce realizează meşterii sunt produse... culturale, iar Muzeul Satului este şi o unitate economică, dincolo de agrement şi educaţie. Este o instituţie complexă, organizăm târguri ale meşteşugarilor, dar şi spectacole folclorice cu ansambluri din satele româneşti care au fost şi sunt invitate în străinătate, unde au primit deosebite aprecieri.

Purtătorul unei imagini ce ne face cinste

„Muzeul Satului a devenit, de câtăva vreme, un soi de făcător de imagine bună a României în lume. La Veneţia, la Carnaval, unde România a participat cu două ansambluri ale celor care joacă măştile în perioada de iarnă, am avut un succes extraordinar.

Muzeul are acum un rol efectiv în viaţa satelor, chiar dacă el este în Bucureşti. Muzeul Satului este al doilea pe ţară (după Peleş) ca număr de vizitatori. Vin foarte mulţi şefi de state, delegaţii diplomatice, străini în gene-ral, şi avem ce să le arătăm. Doresc să subliniez impor-tanţa acestor muzee în aer liber, pentru că, având muzee în toată ţara, putem colabora cu primarii, cu primăriile“, afirmă doamna Paula Popoiu.

Muzeul conservă tradiţiile, conservă identitatea, dar poate deveni şi un partener economic. De Sfântul Dumitru se organizează un târg internaţional. În ultimii ani au intrat pe poarta muzeului peste 10 mii de vizitatori.

În concluzie, Muzeul Satului nu este numai un loc de depozitare a unor obiecte vechi, ci şi un centru în care se pot câştiga bani din turism.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
829

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Procesatorii îndeamnă fermierii să fie pe aceeaşi parte a baricadei

În numerele trecute ale revistei noastre am dezbătut problemele spinoase ale crescătorilor de animale din România, iar una dintre concluzii a fost că un aspect grav al situaţiei zootehniei este proasta valorificare a produselor. Din nefericire, acesta este unul dintre cele mai evocate motive atunci când vine vorba despre conlucrarea dintre crescătorii de animale şi procesatori, soldată adesea cu abandonul fermierilor.

Cine este vinovat?

Nu de puţine ori ne-a fost dat să auzim despre cantităţile de produse pe care ţara noastră le importă, iar asta face dovada unei politici anacronice faţă de agricultura românească. O relaţie care, în mod normal, ar trebui să decurgă în bună înţelegere şi apreciere este cea a crescătorilor de animale şi a procesatorilor, doi pioni importanţi care ar trebui să contribuie la îmbunătăţirea zootehniei. Cum era de aşteptat, aceştia pasează unul altuia culpa pentru situaţia nefericită în care se află.

De curând, am participat la una dintre întâlnirile organizate de Asociaţia Patronală a Industriei Laptelui. În cadrul acestei conferinţe, cei mai importanţi procesatori au prezentat problemele cu care se confruntă, au prezentat situaţia industriei laptelui în anul trecut, precum şi previziuni pentru 2009.

Alături de preşedintele APRIL, Ioan Dârzu, au fost prezenţi reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, ai Autorităţii Sanitar-Veterinare, precum şi diferite companii din sectorul de procesare a laptelui. Fiecare şi-a expus opinia şi a încercat să facă propuneri pentru înlăturarea distorsiunilor existente.

Nemulţumirile sunt şi de-o parte, şi de alta

Datele statistice arată că, în anul 2008, piaţa laptelui s-a bucurat de o creştere semnificativă comparativ cu 2007, dar că mai sunt foarte multe aspecte pentru care trebuie găsite rezolvări.

Preşedintele APRIL, Ioan Dârzu, a vorbit despre cât de dificil le este procesatorilor în acest context economic, despre cât de mult au scăzut puterea de cumpărare şi cea de vânzare şi despre invazia produselor la preţ de dumping. Dacă fermierii acuză dificultăţile în negocierea laptelui, procesatorii se plâng de concesiile pe care le fac în parteneriatul cu supermarket-urile.

Un subiect a cărui explicaţie ar trebui să o dea cei care conduc destinele agriculturii este importul de lapte. Despre asta, dl Dârzu a afirmat că este o variantă de avarie, care defavorizează în egală măsură fermierii şi procesatorii, dar că în România avem doar 60% lapte, deci corespunzător calitativ şi, în consecinţă, este greu să renunţăm la import. Domnia sa recunoaşte că, într-adevăr, laptele importat nu este mai bun calitativ dar, cu siguranţă, se încadrează normelor europene.

În acest sens, a solicitat autorităţilor abilitate să acorde o perioadă de graţie până în 2011 pentru procesarea laptelui declasat. Dacă laptele străin este prost, de ce nu se interzice importul acestuia? O altă întrebare ar fi aceea: ce proprietăţi miraculoase are laptele confraţilor europeni de a nu se acri atât de repede precum cel autohton? Din punct de vedere ştiinţific, explicaţii biologice nu ar fi; poate că autorităţile care veghează la sănătatea populaţiei şi mai ales a copiilor noştri ar putea da lămuriri. Din păcate, aceştia se fac că nici usturoi n-au mâncat şi nici gura nu le miroase.

Oricum, problema calităţii laptelui, atât a celui autohton, cât şi a celui importat, este mult prea importantă pentru sănătatea noastră spre a fi tranşată doar în dezbaterile unor simpozioane.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
722
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Producătorii, nemulţumiţi de preţul mic al grâului

Producătorii de grâu sunt nemulţumiţi în continuare de preţul la care firmele de panificaţie sau intermediarii cumpără cerealele şi spun că preţul ar trebui să crească, în raport cu majorarea preţului pâinii. De exemplu, în sudul ţării ţăranii pretind pe grâu 0,6 lei/kg, considerând însă că acesta este un preţ prea mic, având în vedere că o pâine obişnuită de 260 grame se vinde deja de mult timp cu 1,2 lei bucata.

Producătorii spun că preţul real al grâului ar trebui să fie în prezent de cel puţin 0,7 lei/kg, plus TVA.“ Pâinea ajunge 1,2 lei în acest an, iar noi, producătorii, ce facem, acceptăm să dăm grâul la un preţ de mizerie?! „Să crească preţul grâului în raport cu creşterea preţului pâinii!“, spune cu năduf un ţăran din Dolj, pe un site de profil agricol.

Comerţul pe Internet

Tranzacţiile cu cereale pe Internet rămân la ordinea zilei, chiar dacă afară vremea este capricioasă. În prezent, porumbul se comercializează cu preţuri cuprinse între 0,4 şi 0,6 lei/kg, iar soia cu 1,1 lei/kg.

De exemplu, în localitatea Carei, judeţul Satu Mare, porumbul boabe se vinde cu 110 euro pe tonă, iar în judeţul Bacău, localitatea Siretu, porumbul din producţia anului 2008 se comercializează cu 0,52 lei pe kg. Un alt fermier din judeţul Arad vrea să vândă 42 de tone de porumb uscat, cu 0,4 lei/kg.

O firmă din Bucureşti a dat anunţ pe Internet că intenţionează să cumpere porumb cu o umiditate de 15%, la un preţ de 370 lei pe tonă plus TVA, plata urmând să se execute prin Ordin de plată în proporţie de 60%, diferenţa cu filă de CEC plătibilă la 20 de zile bancare. În plus, societatea amintită cumpără şi grâu, cu un preţ destul de redus, de 400 lei/tonă plus TVA.

Plata se face cu ordin de plată în proporţie de 50%, iar diferenţa cu fila CEC plătibilă la 30 de zile. Firma asigură transportul, capacitatea de încărcare fiind de 400 tone/zi. În Arad grâul se vinde, de asemenea, cu 0,6 lei/kg, orzul cu 0,5 lei/kg, cartofii cu 0,95 lei/kg, iar porumbul este negociat pornind de la 0,4 lei/kg.

Un alt ţăran din localitatea Birda, judeţul Timiş, vrea să vândă 20 tone de soia la un preţ de 1,1 lei/kg, dar şi 20 tone orzoaică de primăvară cu un preţ de 0,6 lei şi 50 tone porumb cu umiditate de 12%, cu un preţ de 0,6 lei/kg.

Vin şi cereale de peste Prut

La mare căutare se pare că sunt şi cerealele aduse de la vecinii noştri de peste Prut, pentru că de multe ori sunt mult mai ieftine decât cele din producţia autohtonă. O firmă susţine că dispune de cantităţi mari de rapiţă, porumb, grâu furajer, floarea-soarelui, toate din recolta anului 2008 a Republicii Moldova, de calitate superioară, iar preţul este negociabil.

În Ialomiţa, în localitatea Scânteia, un fermier are de vânzare 120 tone de porumb boabe cu umiditate 15%, la un preţ de 0,5 lei/kg. Baloţii de lucernă se vând cu 10 lei pe balot în aceeaşi localitate.

Salcia energetică, la mare căutare

Tot pe site-urile de profil agricol se zice că salcia energetică ar fi una dintre noile afaceri profitabile. Aceasta ar reprezenta o afacere de viitor şi o sursă alternativă de energie nepoluantă. „Salcia energetică este o cultură cu o productivitate de 40-60 tone la hectar, aproximativ 40 mc de material lemnos.

Utilizările acestui hibrid sunt multiple, amintim doar fabricarea paleţilor, construcţii, încălzire, industria farmaceutică“, se arată pe unul dintre site-urile agricole. Potrivit acestuia, investiţia pentru înfiinţarea unui hectar de plantaţie este de 1.700 euro, durata de exploatare fiind de 25 de ani, fără alte investiţii în tot acest timp.

Loriana VLAD

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1044

□
ª Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

producatorul-care-a-dat-la-pace-cu-retai...

Producătorul care a dat la pace cu retailerii

Familia Mucsi din Târgu Secuiesc se ocupă pe cont propriu de agricultură de circa 15 ani. Dacă la început aveau câteva hectare arendate pe care produceau sămânţă de grâu şi cartof, astăzi au ajuns la circa 310 ha, pe care în plus mai cultivă rapiţă şi muştar.

De la cercetare, la producţie

Mihail Mucsi este un fost cercetător ştiinţific la Staţiunea de Cercetare a Cartofului de la Târgu-Secuiesc. În 1994, după circa 14 ani de muncă în cercetare, a luat decizia de a-şi dezvolta o afacere pe cont propriu, înfiinţând societatea Agricom. Activitatea de producţie a început-o practic în 1995, când a arendat circa 26 ha de teren arabil în comuna Catalina şi în jurul oraşului Târgu-Secuiesc.

Aici a înfiinţat primele culturi cu sămânţă certificată provenită de la unităţi de cercetare din ţară, producţia de sămânţă obţinută fiind vândută producătorilor agricoli pentru înfiinţarea propriilor culturi. Iar pentru că solicitările din partea acestora erau mari, dar şi preţurile obţinute bune, Mucsi a luat decizia să mărească suprafeţele, dar şi să diversifice culturile. În 2010, de exemplu, circa 115 ha le-a cultivat cu cartof, atât semincer cât şi de consum, restul suprafeţelor fiind cultivate cu grâu, rapiţă şi muştar.

Fără intermediari

În prezent, societatea administrată de fostul cercetător furnizează seminţe de cartof, fără intermediar, atât pentru producătorii din zonă, cât şi din alte judeţe cum sunt Dâmboviţa, Teleorman, Călăraşi, Dolj, Vrancea, Buzău şi Satu Mare. Societatea importă sămânţă din Olanda, categoria biologică elită, pentru circa 60% din suprafaţa lucrată, restul suprafeţei fiind plantată cu sămânţă Clasa A, produsă în unitatea proprie.

Familia Mucsi este cunoscută nu doar pentru producţia de cartofi de sămânţă, ci şi de consum. De pe cele 100 ha cultivate, anual aceasta a obţinut circa 4.000 tone de cartofi, dintre care circa 2.000 tone sunt comercializate prin intermediul unui mare lanţ de hipermarket-uri prezent în România.

Mucsi încearcă să vândă în general cartofii fără intermediari, pentru că oricum preţurile sunt mici, 0,2-0,3 lei pe kilogram, ba chiar „derizorii“ în anii în care ne confruntăm cu supraproduţii, cum s-a întâmplat în 2011. În plus, costurile cu înfiinţarea şi întreţinerea acestei culturi se ridică la circa 10.000 de lei/ha. Mulţi dintre producători sunt însă nevoiţi să-şi vândă recolta la aceste preţuri pentru că nu dispun de spaţii de depozitare. Nu este şi cazul lui Mucsi, care deţine capacităţi de păstrare pentru circa 2.500 t, iar alte 1.100 t le depozitează în spaţii închiriate.

Investiţii în utilaje şi spaţii de depozitare

Odată cu mărirea suprafeţelor lucrate, Agricom a investit sume importante şi în tehnologie, mai precis în achiziţia de maşini agricole, tractoare, linii de sortare-ambalare, depozite cu atmosferă controlată, dar şi în perfecţionarea personalului.

Mihail Mucsi spune că dacă la început acestea s-au realizat din resurse proprii – prin reinvestirea profitului –, cu timpul a apelat şi la fonduri europene prin intermediul programelor SAPARD şi FEADR, mai ales că după terminarea facultăţii, în activitatea firmei, a început să se implice şi fiica sa Eniko – absolventă de Agronomie.
În 2006 a accesat un proiect SAPARD pentru achiziţia de utilaje şi echipamente agricole în valoare de 434.500 euro, cu scopul retehnologizării. În prezent, are în derulare un proiect FEADR pe Măsura 121 – Modernizarea exploataţiilor agricole, în valoare de 703.830 euro. Fondurile sunt folosite pentru achiziţia de utilaje, dar şi pentru construirea unui depozit de cartofi, a unui siloz de cereale şi a unor şoproane pentru tractoare şi maşini agricole. De curând, compania a achiziţionat şi o linie modernă de ambalare a cărei valoare este de circa 170.000 de euro. Aceasta permite livrarea cartofilor spălaţi şi ambalaţi în saci de 2,5 kg sau 10 kg, cu cod de bare şi etichetă.
Menţinerea şi dezvoltarea acestei relaţii cu marele lanţ comercial s-a făcut în primul rând datorită calităţii cartofului livrat, promptitudinii cu care sunt onorate comenzile şi, nu în ultimul rând, datorită câştigării încrederii consumatorului, asigurând prin certificarea EurepGap şi, mai nou, GlobalGap trasabilitatea acestui produs.
Agricom deţine certificarea EurepGap şi mai nou GlobalGap. Compania a achiziţionat şi programul Agrimap de evidenţă şi urmărire a tuturor operaţiunilor, intervenţiilor la cartof pe toată durata ciclului de producţie, lotizare şi păstrare până la livrare.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
823
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Producţia agricolă, în date şi cifre

Valoarea producţiei agricole a înregistrat o creştere cu 1% în 2010, totalizând 64,452 miliarde de lei, faţă 59,928 miliarde de lei în 2009, conform unor date provizorii prezentate de Institutul Naţional de Statistică (INS). Valoarea producţiei vegetale a înregistrat o creştere cu 6,6% în 2010, de la 35,735 miliarde de lei în 2009 la 43,488 miliarde de lei anul trecut, în timp ce valoarea producţiei animale a fost în scădere cu 6,8%, de la 23,441 miliarde de lei la 20,406 miliarde lei.

De asemenea, în aceeaşi perioadă, valoarea serviciilor agricole a scăzut cu 26,5%, de la 751,303 milioane de lei la 557,251 milioane de lei.

Aceeaşi structură

S-a precizat că, în 2010, nu s-au produs modificări esenţiale în structura producţiei, predominantă fiind producţia vegetală (67,5%), urmată de producţia animală (31,6%) şi producţia de servicii (0,9%).

În schimb, structura valorică a producţiei vegetale pe principalele grupe de culturi este uşor diferită în cei doi ani. Astfel, în ultimul an, ponderea culturilor de plante uleioase şi de legume a crescut cu 2,2%. În acelaşi timp, ponderea culturilor de cartofi a scăzut cu 3,4%, iar a fructelor şi strugurilor, cu 1,2%.

Conform INS, structura valorică a producţiei animale, pe principalele grupe de produse, în anii 2010 şi 2009, prezintă mici diferenţe. Astfel, la porcine şi la produsele obţinute din prelucrarea laptelui ponderea a crescut cu 2,2%, respectiv cu 1,4%, iar la bovine s-a diminuat cu 4,7%.

INS a menționat că producţia ramurii agricole se determină conform metodologiei Eurostat privind „Conturile Economice pentru Agricultură" şi cuprinde valoarea tuturor producţiilor de produse agricole şi cea a serviciilor agricole efectuate de unităţile specializate.

Precizări metodologice

Datele statistice nu cuprind valoarea consumului de sământă din producţie proprie pentru culturile la care însămânţările se fac toamna, valoarea strugurilor utilizaţi în producţia de vin a unităţilor agricole care nu dispun de instalaţii industriale de vinificaţie, valoarea laptelui consumat de animale, a ouălor puse la incubat şi pierderile la producători după recoltare.

În schimb, producţia ramurii agricole cuprinde valoarea activităţilor secundare neagricole neseparabile şi este diminuată cu valoarea produselor agricole transformate în derivate (produse obţinute din prelucrarea laptelui) în aceeaşi fermă, asigurându-se comparabilitatea metodologică cu anii anteriori.

Activităţile secundare neagricole neseparabile sunt activităţi legate direct de producţia agricolă, care nu pot fi separate de activitatea agricolă principală din punctul de vedere al costurilor, de exemplu producerea brânzeturilor în ferma zootehnică.

Conform INS, producţia ramurii agricole este exprimată în preţuri de bază, respectiv preţurile la producător, la care se adaugă subvenţiile pe produs şi se scad impozitele pe produs ale fiecărui an

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
733

Comentarii

1. Aurel Cozma -- (19-August-2011)Halucinant si penibil !
Auzi,productia in "date si cifre".Adica cum?
Traiane, ai trecut pe la ctrama, inainte de a scrie articolul ?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

productia-de-caise-sub-asteptari_l1316.h...

Producţia de caise, sub aşteptări > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulProducţia de caise, sub aşteptări

Dr. ing. Adela Bărbulescu, directorul Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Băneasa, a declarat că este al doilea an la rând când producţia de caise (ca şi cea de piersici) este compromisă. În loc de 10-15 t/ha, abia dacă s-au obţinut puţin peste 2 t/ha. Acest fenomen păgubos nu a fost singular şi s-a regăsit pe areale extinse din sudul ţării.

În opinia sa, prima şi cea mai importantă cauză a fost nelignificarea ramurilor de rod, din cauza diferenţelor mari de temperatură între zi şi noapte, atât în toamnă, cât şi de-a lungul iernii.

Ca urmare, au fost grav afectate vasele liberiene, iar multe dintre ramuri s-au uscat. A doua cauză a fost îngheţul târziu din primăvară, care a dus la pierderea multor flori.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
1555
□
Comentarii
□
□
1. eremia petre -- (4-August-2011)la ferma lacu rezi si in 2011 rea;lizam in plantatia infintata in 1985,peste 12to caise la ha ,aplicand tehnologia anului 2011pe care o recomand luna de luna in LUMEA SATULUI putem colabora si sa puteti realiza productii mari in2012 astept e/dv

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

productia-mica-de-mere-de-la-voinesti_l1...

Producţie mică de mere la Voineşti

Dacă în urmă cu 20 de ani România se număra printre cei mai mari producători de mere din Europa, acum am ajuns în situaţia să ne asigurăm până la 70% din necesarul intern din import, după cum susţin reprezentanţii asociaţiilor din domeniu. Din păcate, nici natura nu ne ajută. La Voineşti – unul dintre principalele bazine pomicole ale ţării – producţia s-a redus în acest an aproape la jumătate comparativ cu 2010, din cauza temperaturilor scăzute şi a ploilor din primăvară. Sunt destule voci care afirmă chiar că 2011 este cel mai prost an din ultimul deceniu.

Lipsa investițiilor în plantații noi, o mare parte din suprafețele cu meri au o vechime de circa 60 de ani, a depozitelor moderne unde ar putea fi păstrată recolta, dar şi a unei susţineri financiare pentru investiţii sunt doar câțiva dintre factorii care îngreunează activitatea pomicultorilor locali. Nu în ultimul rând, lipsa liniilor de sortare face aproape imposibil accesul în rețelele de supermarketuri.

În atare condiții, pentru cei mai mulți dintre producători variantele cele mai la îndemână pentru valorificare rămân în continuare vânzarea directă în piețe mai mult sau mai puţin organizate, dar și en-gros către depozite sau diverse unităţi de procesare, chiar dacă prețurile obţinute se învârt în jurul a 0,3-0,4 lei/kg, un nivel care nu asigură nici măcar costurile de producție. Producătorii pot să se gândească la profit abia de la un preț de 1,5-2 lei/kg.

Ionatanul, cel mai afectat soi

Ion Oprea, preşedintele Asociaţiei Pomicultorilor Dâmboviţeni, care include câteva mii de producători, spune că producția din acest an este sub 50% din cea de anul trecut sau față de un an normal. Soiul cel mai afectat de vremea defavorabilă a fost Ionatan, cel mai răspândit în zonă (80% din plantații). Un an normal înseamnă obținerea unei cantități de circa 20-30 tone de mere la hectar. Un astfel de an a fost și 2010, când au plecat spre Polonia circa 20.000 tone de la producători din zonă din localități precum Voineşti, Cândeşti, Malu cu Flori, Tătărani sau Măneşti.

În ceea ce privește prețurile de vânzare la „prima mână“, adică de la producător, variază între 1,2 și 2 lei pe kilogram. Deoarece o mare parte din producători nu reușesc însă să intre pe piețele din Capitală din cauza mafiei intermediarilor, cea mai la îndemână soluție o reprezintă vânzarea directă. Nu de alta, dar mulți nu dispun de capacități de depozitare.

Soiurile de toamnă, deja scoase la vânzare

Dacă la Voinești producțiile au fost mici, există și localități din aceeaşi zonă, cum este Valea Florilor, care au avut parte de recolte bune, după cum susține Florin Istrate, președintele Asociaţiei Producătorilor Agricoli din respectiva localitate și vicepreședinte Agrostar.

Acesta vorbește de o producție de 15-20 de tone de mere la hectar, aproape de cea înregistrată anul trecut. Şi asta pe o suprafaţă de circa 600 de hectare.

Producătorii au ieșit deja pe piață cu soiuri de toamnă precum Frumos de Voinești sau Generos, la un preț de vânzare de cca 1 leu/kg, în primul rând pentru că unele soiuri se valorifică în stare proaspătă în general, dar și pentru că nu au spații de depozitare.

Pentru oamenii din zonă, construirea unei fabrici de sucuri la Voinești ar putea fi gura de oxigen de care au nevoie. Rămâne de văzut dacă planurile anunțate de primărie în acest sens se vor materializa. Aici ar urma să fie construită o unitate de procesare care va prelucra zilnic 500 de tone de fructe. Investiția se va ridica la peste 16 milioane de euro. De asemenea, tot în zonă ar putea să fie construit un depozit cu temperatură controlată cu o capacitate de stocare de 5.000 de tone.

Pe Valea Dâmboviţei există circa 2.500 ha de meri, iar în evidenţele Asociaţiei Pomicultorilor din Dâmboviţa figurează peste 10.000 de producători. La nivel de țară, vorbim de circa 140.000 ha de livezi, aproape jumătate din suprafețele de dinainte de 1989. În 2010, România a avut o producție de 1,4 milioane de tone de fructe, cu mult sub nivelul de acum 20-30 de ani.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1822

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Producţiile la rapiţă ajung la 4.500 kg/ha

Până de curând se spunea că rapiţa nu creşte bine în zonele secetoase din sudul ţării, iar producţiile nu pot depăşi 2.000 kg/ha. Astăzi, în unele dintre aceste zone rapiţa ocupă 60% din culturile de câmp, iar producţiile ajung la 4.500 kg/ha, a afirmat ing. Viorel Nica, directorul general al Agrichim Movila (Ialomiţa, lângă Feteşti). Datele au fost prezentate recent în cadrul evenimentului „Ziua Recoltei“, care s-a desfăşurat la sediul Agrichim, în prezenţa a numeroşi fermieri şi distribuitori.

DSV în România

BioCrop România este reprezentantul exclusiv al DSV (Deutsche Saatveredelung), una dintre principalele companii agricole de cercetare în domeniu din Germania. BioCrop testează de peste 4 ani varietăţile de rapiţă, grâu şi orz în România, prin parteneriat cu staţii de cercetare.

Este al treilea an de când sunt comercializate prin intermediul distribuitorilor naţionali şi regionali. Ferma ialomiţeană Agrichim, partener reprezentativ pentru Biocrop, dispune de 3.600 ha, din care 1.500 ha sunt cultivate în scopul producerii de seminţe. „Distribuim anual în jur de 3.000 de tone de seminţe – grâu, orz, mazăre, soia, floarea-soarelui, rapiţă şi porumb“, ne-a declarat Viorel Nica în exclusivitate.

Rezistenţă la ger şi secetă

În cadrul loturilor DSV, au fost testate, timp de trei ani, diferite varietăţi de rapiţă, pe pământ românesc, atât la Movila, cât şi în alte ferme. „Hibrizii obţinuţi prin sistemul Ogura au ca principale calităţi rezistenţa la ger şi la secetă. O altă calitate este producţia constantă, sporul de producţie fiind de 110-120% faţă de media standard a hibrizilor“, a spus Nicolae Nica, directorul general al BioCrop România, în expozeul său.

De exemplu, anul trecut, Exocet – un hibrid tardiv, cu rezistenţă deosebită la secetă – a avut performanţe foarte bune, între 4.500 şi 5.000 kg/ha. Au mai fost prezentaţi Lilian (un soi semitimpuriu cu potenţial foarte ridicat de producţie şi conţinut excelent în ulei) sau Rally (un hibrid semitimpuriu cu rezistenţă deosebită la ger).

Tehnologii obişnuite

„Vreau să vă spun că hibrizii noştri au dat cele mai bune rezultate, în comparaţie cu alţii pe care i-am testat. Drept urmare, sunt cultivaţi în Insula Mare a Brăilei pe suprafeţe de peste 2.500 ha, peste 2.000 ha în Balta Ialomiţei, precum şi în alte zece judeţe ale ţării“, a declarat Viorel Nica.

Conform celor relatate de domnia sa, nu s-au folosit tehnologii speciale. Culturile nu au fost irigate în primăvară. Însă, în toamnă, solul a fost scarificat la 20-25 cm, după care s-a udat bine, pentru aprovizionare. Tot în toamnă s-a făcut şi fertilizare cu 200 kg/ha îngrăşământ complex 15-15-0, iar în primăvară, 150 kg/ha de uree. De asemenea, s-au administrat fungicide şi insecticide.

Ora adevărului

După prezentarea produselor şi a tehnologiei utilizate a început recoltatul fiecărei varietăţi, fiind determinate producţia şi umiditatea fiecăreia. Rezultatele au fost foarte bune, având în vedere condiţiile climatologice din anul 2009.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
1735
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

produse-agricole-la-preturi-de-batjocura...

Produsele agricole, la preţuri de batjocoră

Ca fiu de ţăran de pe Valea Oltului, am cunoscut truda părinţilor mei, în general a ţăranului român, de a smulge pământului roadele sale pentru a fi puse pe masa semenilor noştri.

Dragostea ţăranului faţă de pământ a fost şi va rămâne mai mare decât dragostea de frate. A iubit pământul şi animalele din curtea sa ca pe proprii copii. A fost şi este harnic, înţelept, îngăduitor, iertător şi răbdător. Întotdeauna şi-a pus speranţa într-un viitor mai bun pentru el şi pentru copiii săi.

În toate timpurile, mai-marii zilei i-au promis un trai mai decent şi l-au minţit. De fiecare dată i-a iertat, cu speranţa că într-o bună zi va fi soare şi pe ogorul său. Speranţele au fost mai mari după 1990. Considerat ca o pasăre zburătoare ţinută în colivie până în anul 1989, i s-a dat drumul să zboare, dar cu aripile frânte, tăiate.

Sufocat de biruri şi de neputinţă

Astăzi, birurile lui sunt mai grele ca niciodată. Toate preţurile produselor în amonte de agricultură (motorină, îngrăşăminte, pesticide, maşini, tractoare etc.) au crescut de sute de ori, comparativ cu preţurile produselor agricole. Este batjocorit ca nicicând, i se fură munca, iar când îşi cere drepturile este umilit şi înşelat, încât valoarea muncii sale se reduce la minimum.

În toate ţările dezvoltate din Europa, inclusiv din SUA, preţul produselor agricole sunt stabilite în funcţie de cheltuielile la unitatea de suprafaţă, de cerinţele produselor respective pe piaţa internă şi externă, cu cel puţin un an de zile înainte, când de obicei anul agricol începe cu data de 1 septembrie.

Acest preţ minim garantat pentru produsele agricole este stabilit de către statul şi guvernul fiecărei ţări. Numai la noi nu se poate, şi se sugerează că suntem în economia de piaţă, iar statul nu mai are nicio răspundere, deşi în celelalte ţări Europene economia de piaţă datează de sute de ani şi totuşi guvernele respective se implică în agricultură.

Stârpeşte-i, Doamne, pe samsari!

Produsele ţăranului român sunt la îndemâna procesatorilor şi a engrosiştilor, care stabilesc preţuri de batjocură. Sunt un nostalgic după ce a fost bun pentru agricultură înainte de 1989, România fiind o ţară exportatoare de produse vegetale, horticole şi zootehnice. Acum importăm peste 75% din necesarul de hrană pentru populaţia ţării noastre, în timp ce potenţialul uman şi pedologic al ţării noastre poate asigura hrana pentru 70-80 milioane de locuitori.

Producătorii agricoli nu cer preţuri care să-i îmbogăţească, doresc numai ca munca lor să fie cât de cât apreciată, permiţându-le să practice în continuare această ocupaţie de milenii.

Producătorii agricoli n-au cerut preţuri exagerate, mă refer la câteva culturi de importanţă naţională, în funcţie de calitatea fiecărui produs: grâu 0,6-0,7 lei/kg, porumb boabe 0,5-0,6 lei/kg, floarea-soarelui şi soia 1-1,2 lei/kg. Ei sunt de acord să câştige şi producătorul, şi procesatorul, şi comerciantul. Dar la noi câştigă numai procesatorul şi mai ales comerciantul, iar producătorul agricol este în pierdere totală. Agricultura, şi înainte de 1989 şi după, a făcut protecţie socială, pentru ca cei care consumă să cheltuiască cât mai puţin pe produsele agricole.

Când, din cauza unor condiţii climaterice deosebite (2005, 2007), producţiile agricole au fost compromise, procesatorii au mărit imediat preţurile la produsele finite cu până la 50%. În anii favorabili (2008, 2009) au scăzut preţul de achiziţionare a materiei prime, fără să scadă preţurile la produsul finit. În pierdere sunt producătorii agricoli şi consumatorii.

De felul meu sunt optimist şi poate tocmai de aceea am încredere în Conducerea Ministerului Agriculturii că va veni în sprijinul producătorilor agricoli, aşa cum sprijină în momentul de faţă subvenţionarea cu motorină pentru culturile ce se înfiinţează în această toamnă, dar şi cu alte facilităţi.

Consider că ieşirea din criză a României se poate realiza şi cu acest sector al economiei naţionale, agricultura, în condiţiile când populaţia globului creşte, nevoia de hrană de asemenea creşte, suprafaţa agricolă pe cap de locuitor scade, iar încălzirea globală, efectul de seră influenţează din toate punctele de vedere planeta.

Preţurile oferite la produsele de bază, grâu, orz, orzoaică, porumb boabe, de 0,30-0,40 lei/kg, sau la floarea-soarelui, soia, de 0,6-0,7 lei/kg, sfidează munca trudnică zilnică a ţăranului român, ducându-l la sapă de lemn, nemaiputând să-şi cultive palma de pământ primită de la părinţii şi bunicii lui, lăsând sute de mii şi milioane de hectare necultivate.

SUPLIMENT AGRO BUSINESS

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
822

☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Profesor convertit în zmeurar

Ilarie Tolan deţine, în comuna Cîrţa din judeţul Sibiu, o plantaţie de zmeură, coacăz negru, coacăz roşu, alun, afin, mur, cătină şi rubarbă, cu suprafaţa de 1.400 mp. Pe trei sferturi din suprafaţă, cultivată cu zmeură, profesorul de sport obţine în 2011 o producţie de 400-500 kg, profitul net estimat fiind de 10.000 lei.

Pasionat de arbuştii fructiferi de pe vremea copilăriei petrecută la Suplacu de Mureş, Ilarie Tolan a decis să renunţe la profesie şi să devină cultivator. Convertirea de la statutul de profesor de sport la cel de producător a survenit în urmă cu doi ani. „Am ajuns la vârsta când puteam să mă pensionez anticipat şi am renunţat să mă duc din cauza sistemului, dar şi ca urmare a faptului că am două fete în SUA, la Detroit, unde merg periodic“, explică profesorul Tolan.

Zmeura, între pasiune şi profit

Din suprafaţa de 1.400 mp, deţinută în proprietate, 1.000 de mp sunt cultivaţi cu zmeură din soiul Kaiuga. Înfiinţată de trei ani, când a plantat primii 750 de butaşi, cultura este dispusă pe 6 rânduri, mărginite de alte specii de arbuşti precum coacăz, mur sau afin. În 2010, deşi pe rod erau doar 300 mp de zmeură, producţia obţinută a fost de 300 kg, pe care a comercializat-o integral la preţul de 30 lei/kg. „N-am avut suficientă marfă pentru câte solicitări am primit. Preţul a fost foarte bun, de 30 lei/kg. Raportat la alte culturi, nici nu se compară. La ce cultură, după 300 mp, îţi rămâne cash 7.500 lei?“.

În 2011, când pe rod sunt 7.000 mp de zmeură, profesorul Tolan anticipează o producţie de 400- 500 kg. Deşi preţul de vânzare este inferior celui de anul trecut, profitul estimat se cifrează la 10.000 lei. „Anul acesta o să iasă mai mult, dar producţia este puţin afectată din cauza ploilor şi a frigului care au fost în perioada de polenizare.“

În perioda de recoltare, de o lună (n.r. 1 iulie -1 august), profesorul Tolan culege 15-20 kg-zi în baza comenzilor ferme. „Trebuie să-mi programez clienţii, pentru că cererea este foarte mare. Culeg între orele 9.00 şi 13.00, iar după-amiaza livrez marfa la domiciliul solicitantului.“

„Nu“ proiectului cu fonduri europene

Deşi a analizat la început oportunitatea accesării unui proiect pe fonduri europene, profesorul în vârstă de 62 de ani a renunţat la idee. „Extinderea suprafeţei cultivate atrage după sine alocarea unui volum de muncă suplimentar. Nu pot să mă bag la un proiect european.

Permanent sunt între Cîrţa şi Detroit“, motivează Ilarie Tolan.

Chiar şi aşa, profesorul Tolan este decis să investească timp şi muncă în plantaţia sa de zmeură, o cultură care, după cum declară, este uşor de întreţinut în comparaţie cu altele şi nu necesită lucrări de anvergură. „Primăvara, la sfârşitul lui februarie - martie, fertilizez cu mraniţă. După aceea fasonez la 1.40 cm firele de zmeură. Intru apoi printre rânduri cu o motosapă. După recoltat, planta, care anul acesta a produs, va fi suprimată de la sol. Doar lăstarii vor fi lăsaţi“, a conchis sibianul.

Camelia MOISE

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
2466

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

profesorul-ion-ceausescu-atat-cat-l-am-c...

Profesorul Ion Ceauşescu, atât cât l-am cunoscut > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulProfesorul Ion Ceauşescu, atât cât l-am cunoscut

Scriindu-vă aceste rânduri, nu fac decât să repet ce spuneam în Aula Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, cu ocazia împlinirii vârstei de 70 ani a domnului profesor Ion Ceauşescu. Nu cred că omul lângă care m-am format profesional, eu şi foarte mulţi colegi, are nevoie de o reabilitare.

În raporturile cu noi, el a fost un om care realiza poziţia pe care o ocupa şi ştia ce putere are. Sub conducerea sa, horticultura românească, industria de sere în special, a atins apogeul economic. Asta nu atât pentru curajul de a ne asigura tot ce era posibil pe vremea aceea, cât mai ales pentru înţelepciunea de a aduna în jurul său şi de a promova cele mai luminate minţi ale horticulturii româneşti.

Ce-i drept, adeseori, noi ne-am folosit de el şi când trebuia şi când nu. Am făcut-o nu pentru preamărirea profesională în faţa semenilor noştri, ci pentru progresul horticulturii. Atunci, mai ales în ultimii ani ai activităţii sale, când ştia că nu poate rezolva o anumită problemă, mai ales cele legate de preţuri şi asigurarea energiei, îmi răspundea de genul: „Bine, măi Victore, eu mi-am notat, o să văd ce pot face." Întotdeauna astfel de răspunsuri erau însoţite de un uşor şi discret zâmbet. Doar dânsul ştia cât de amar era acel zâmbet. Poate într-o zi ne va spune. Poate nu.

Pe vremea aceea, a anilor '80, nu avea cum să ne spună cum că asupra sa şi a celorlalţi din conducerea Ministerului se exercitau presiuni de undeva de foarte sus. Atunci aveam un mare ministru, Angelo Miculescu. Ştiam că sunt în relaţii excelente. Până într-o zi când am observat că între ei a apărut ceva în neregulă. La un moment dat, dl Angelo a început să ne convoace pe noi, cei care răspundeam de sere, la nişte analize în absenţa dlui Ion Ceauşescu. Ne spuneam ofurile, iar dl Miculescu le nota în carnet şi cu asta dus a fost. Ce-i drept, ne avertiza că a trecut vremea risipei de energie termică, îndemnându-ne să găsim şi alte surse. N-a trecut mult şi cei doi demnitari au fost demişi, iar noi am simţit pe pielea noastră influenţele la nivel înalt ale unor diletanţi în materie de tehnologie şi gestiune.

M-am întâlnit cu profesorul Ion Ceauşescu cu doi ani înainte de Revoluţie. Venea la Institutul de Cercetări de la Vidra să ne întrebe ce am realizat, dar nu-l mai recunoşteam. Era mai rezervat, furat de alte gânduri. Se vedea că era supus vicisitudinilor vremurilor şi nu vremurile erau la îndemâna sa. Era clar că una gândea şi alta trebuia să spună. Nu ştiu câţi cunosc că, datorită apropierii evidente, de suflet uneori, între dânsul şi horticultori, domnul profesor a stârnit invidia unora din conducerea superioară a partidului şi a fost obligat să accepte înfrângerea.

De Ion Ceauşescu se leagă tot ce am reuşit noi mai deosebit în cercetarea legumicolă. Aş aminti doar realizarea complexului fitotronic din Vidra, singurul de acest gen în Europa de Est. Din nefericire, astăzi acesta este doar parţial în funcţiune, iar serele aferente au fost distruse încă în primele zile după Revoluţie. Vorbind despre Ion Ceauşescu, aşa cum l-am cunoscut eu, despre rolul lui în cercetarea şi dezvoltarea producţiei legumicole, nu vreau să se creadă că sunt un nostalgic. Dar nu pot să tac şi să nu spun ce a fost bun. Astăzi sunt conştient că, dacă ar fi fost democraţie, am fi fost foarte departe. Ne-am fi numărat printre primele puteri agricole ale Europei.

Personal trebuie să-i fiu recunoscător profesorului Ion Ceauşescu. Serele au fost prima mea dragoste, iar domnia sa mi-a dat posibilitatea să mă perfecţionez la cele mai titrate şcoli din Occident. Şi mai cred că am beneficiat de această şansă nu datorită slăbiciunii faţă de cei care lucrau în horticultură, ci bunătăţii cu care s-a născut şi nu şi-a alterat-o în timp. Se ştie că fiecare om este alcătuit din lumini şi umbre. Bine este când predomină bunătatea. Acesta este şi motivul pentru care scriu aceste rânduri de preţuire pentru profesorul Ion Ceauşescu.

Dr. Victor LĂCĂTUŞU,
director ştiinţific al Institutului de Cercetare pentru Legumicultură Vidra

– Prof. univ. dr. Viorel Stoian spunea că nu dumneavoastră aţi fost interesat să ajungeţi în vârful horticulturii româneşti, ci ei, practicienii şi oamenii de ştiinţă care au realizat că reprezentaţi prima şansă a progresului acestui sector.

– Vă spuneam încă de la începutul discuţiei noastre că satisfacţia supremă a profesiei mele avea să fie perioada de 10 ani de producţie practică petrecută la Combinatul Agroindustrial „30 Decembrie“. Aici aveam să obţin, de fapt, şi atestarea internaţională a unor realizări de cercetare aplicativă.

În 1960 am participat ca simplu fermier la cel mai mare concurs de horticultură al acelor vremuri, organizat în RDG. M-am prezentat acolo cu patru soiuri de legume realizate în ferma pe care o conduceam. Cele patru exponate au obţinut tot atâtea medalii, dintre care una de aur, două de argint şi alta de bronz. Pe vremea aceea, fratele meu Nicolae nu era conducătorul partidului, iar juriul internaţional habar nu avea de „originea“ mea politică. Primii care aveau să-mi aducă „osanale“ au fost ziariştii români şi străini. Pur şi simplu ei nu credeau că exponatele medaliate aparţin unui şef de fermă anonim.

Recunosc, succesul de atunci şi mediatizarea excesivă au trezit în interiorul meu o ambiţie pe care nici n-o bănuiam. Acolo, la nivelul sectorului horticol pe care-l conduceam, s-a întrezărit în mintea mea ideea renunţării la vechile structuri de organizare a fermelor pentru a construi un model pe care îl credeam de noutate absolută, dar care în ţările dezvoltate funcţiona impecabil. De acest lucru aveam să mă conving când în noua mea calitate de demnitar horticol am avut ocazia să mă documentez în Italia, Franţa, Olanda şi Germania.

– Ce v-a impresionat la capitaliştii de acolo şi ce aţi preluat de la ei?

– Absolut tot ce a fost posibil. De la olandezi am preluat ideea construcţiei unei reţele de sere pentru legume, care în foarte scurt timp a cucerit piaţa Europei Centrale şi a unor ţări vestice. Îmi amintesc că, în vremurile bune ale sectorului de sere, la Oradea, bunăoară, inginerul Mihai Binşelean obţinea peste 200 de tone tomate la hectar, din care 80% erau exportate zilnic pe pieţele Germaniei, Austriei, Cehoslovaciei sau Poloniei. Austriecii şi nemţii aveau pretenţia să le vindem toate legumele noastre din sere, nu pentru că erau mai ieftine, ci pentru că erau singurele care aveau gust natural.

– Din câte ştiu, prin 1970 România era singura ţară care avea organizat un Trust de sere: avea el o justificare economică?

– Este momentul să spun că tot ce am realizat noi în materie de seră are la bază un patent olandez. Începând cu tipul de construcţie şi sfârşind cu tehnologiile de producţie. Până să facem aceste investiţii masive, cei mai buni legumicultori din România, în frunte cu mine, am fost, cum s-ar spune, la muncă în serele din Olanda. Acolo ne-am dat seama că putem face mai mult nu în tehnică şi tehnologie, ci în materie de construcţii. Reîntorşi în ţară am elaborat un program de construire de sere, care prevedea înfiinţarea, în majoritatea judeţelor, a unor complexe care să asigure aprovizionarea populaţiei pe perioada de iarnă şi primăvară. Totodată, am stabilit ca acolo unde există posibilitatea de a asigura resurse termoenergetice refolosibile să se construiască unităţi mari, profilate pentru export. Aşa au apărut serele gigant de la Craiova cu o suprafaţă de 204 ha, serele de la Popeşti Leordeni – 156 ha, serele de la Tătărani şi Bărcăneşti (Prahova) – 195 ha, serele de la Arad – 66 ha. Precizez că, la vremea respectivă, serele din Craiova erau cele mai mari din lume. Cât despre eficienţa acestora, bilanţurile economice indică, în majoritatea cazurilor, că amortizarea investiţiilor s-a făcut în maximum 3 ani.

I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
2065
□
Comentarii
□
□
1. np -- (16-April-2010)Oare cine a distrus serele complexului fitotronic de la ICDLF Vidra in primele zile dupa revolutie. Asta da revolutie in legumicultura romaneasca.Doresc sa spun doar atat;:omul sfinteste locul.
2. legumicultor -- (18-April-2010)Cred ca autorul acestui articol este un mare ipocrit. A militat o buna parte din perioada de dupa revolutie pentru a nu cultiva legume in sistem protejat pentru ca este mai ieftin sa le importam din tarile mai sudice, ca si cum Olanda era in sud, iar Romania la Polul Nord.Nici acum nu este tarziu sa realizam ca o relansare econimica reala se realizeaza punand in prim plan agricultura, facuta de profesionisti.
3. Ovidiu M -- (6-March-2011)Buna ziua ! Este foarte dureros faptul ca Romania este intentionat tradata de cei ce conduc. Sunt inginer horticultor. Am terminat facultatea de horticultura in 1996, la Craiova si stiu ce mari erau serele Isalnita. Am lucrat si la Codlea dar au ajuns in paragina. Nu uitati, se doreste distrugerea productiei in toata tara, pentru ca asa se doreste si se hotareste in spatele usilor capitonate a a birourilor celor ce hotarasc din umbra destinele natiunilor. Acum, ca specialist in horticultura, cu ce bani sa-mi fac o sera, sa-mi cumpar utilaje sau pamant ??? peste tot sunt smecheri si pile !
4. militaru -- (6-December-2014)stima si respect pt.dl. dr. ing Ion Ceausescu min adj la MAIA perioada anilor 70,Domnia sa a revolutionat agricultura si ind.alim.dinacea perioada.Atit agricult.cit si ind. alim a cunoscut o modernizare cum nu a cunoscut Rominia si nici nu va cunoaste asa de curind.Fabricile din ind.alim.functionau la foc continuu,atit pt. piata interna cit si pt. cea externa.produse de inalta competivitate In anii 73 74 din initiativa dlui.o seri de tineri ing,au fost pregatiti si trimisi efectiv la munca in SUA pt.specializare in agric. si ind. alim.Ar fi nevoie de citeva mil. de caracterep pt.ai arata val
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Profesorul NICOLAE ŞTEFAN

La cei 85 de ani împliniţi, profesorul doctor docent Nicolae Ştefan aduce cu el în mileniul trei tot ce are mai valoros ştiinţa şi practica horticolă din România şi nu numai. Profesorul se distinge astăzi ca o voce remarcabilă a horticultorilor zilelor noastre.

Generaţia sa a ridicat horticultura românească pe un piedestal în vârful căruia tronează personalitatea unui om care cu puterea minţii şi harul creativităţii avea să schimbe fundamental destinul unui sector agricol pe cât de fascinant, pe atât de important pentru sănătatea şi viaţa semenilor săi.

A fost şi este o mare valoare

Nu este căderea noastră să afirmăm dacă este cel mai bun produs al şcolii agricole din România ultimilor 60 de ani. Ceea ce putem spune, fără teama de a greşi, este că Profesorul, înainte de a fi un om de ştiinţă remarcabil, este un model de corectitudine umană, calitate pe care avea s-o exprime, mai ales în acele momente în care semenii săi parcurgeau dificile momente ale vieţii personale şi profesionale.

O fişă profesională fără egal

Ursitoarele i-au hărăzit o şansă aparte în viaţă, iar copilul de acum opt decenii a ştiut să-şi fructifice destinul, forţând la cele mai înalte porţi ale ştiinţei, care în timp aveau să-i deschidă drumul spre funcţii administrative de cel mai înalt rang.

Fişa sa personală se întinde pe o durată de 60 ani şi mărturisim că ne-a fost greu să extragem din ea elementele de valoare prin care profesorul Nicolae Ştefan s-ar detaşa în mod aparte.

A fost înalt demnitar, a fost un diplomat de excepţie, a cochetat în tinereţe şi cu politica, dar peste toate acestea a dăinuit legământul său cu ştiinţa agricolă. A fost profesor universitar cu o vocaţie aparte. A fost formator al unor generaţii de cercetători de excepţie şi creator de literatură ştiinţifică. A fost creator de modele horticole care au impresionat până şi lumea occidentală. Fapt este că multe din acestea dăinuie şi astăzi, reuşind că supravieţuiască tăvălugului demolator al reformatorilor contemporani.

Fascinaţia pomicolă

Reprezentanţii celor patru mari ramuri ale horticulturii încearcă să şi-l împartă oarecum frăţeşte. Adevărul este că „inima profesională“ a profesorului bate cu tărie în sutele de livezi pomicole create sub îndrumarea lui. Începând cu cele din Dâmboviţa şi Argeş şi sfârşind cu plantaţiile mirifice de pe nisipurile Olteniei. Doamne, cât de frumoase şi bogate erau livezile în anii lor de glorie. În acei ani în care agricultura, socialistă cum era, dădea mult şi de calitate. Cât de gustoase şi sănătoase erau fructele lor.

Mirajul unui amurg...

Astăzi, la amurgul vieţii sale de horticultor, profesorul Nicolae Ştefan încearcă să retrezească în mintea celor care conduc destinele agriculturii spiritul de angajare şi înţelepciune al generaţiilor de după 1960. O face mai ales în postura de om de ştiinţă care se simte încă angajat în elaborarea unor lucrări profesionale de excepţie. În ultimii 18 ani, profesorul a produs nu mai puţin de 150 studii şi articole pe teme de agricultură şi economie. Lucrarea sa de căpătâi a acestor ultimi ani o reprezintă cele cinci volume „Horticultura României de-a lungul timpului“, în calitate de autor şi coordonator.

Vorbeam despre ursitoare. Ei bine, acestea i-au hărăzit şi şansa unei vieţi familiale de excepţie. Ea a început în anii copilăriei şi avea să se desăvârşească în momentul în care a făcut legământul pe viaţă cu tânăra Livia Ignat, care s-a dovedit a fi stâlpul vieţii familiale.

I.BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
905
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

profil-de-manager_751.html

Profil de manager

Werner Marczinski, încântat de colaborarea cu Oscar Downstream

Pe domnul Werner Marczinski, reprezentantul SC BHI AGRI SRL din Timişoara, l-am cunoscut recent, în comuna Banloc din judeţul Timiş. Domnia sa a venit în urmă cu un an din Germania să cultive pământ în România şi, până în prezent, a reuşit să înfiinţeze culturi de porumb, floarea-soarelui, sorg şi păioase pe o suprafaţă de 2.200 ha. N-a fost uşor, deoarece în agricultura românească sunt multe probleme, birocraţie, neseriozitate şi neajunsuri. Adică, vorba domniei sale, „rezolvi o problemă şi apar trei în loc“.

Însă domnul Werner Marczinski nu are de gând să renunţe şi are o ambiţie: să cultive pământul şi să obţină producţii la fel de bune şi chiar mai mari decât la ferma sa din Germania. Apoi ar mai fi ceva. O problemă de suflet, un fel de testament moştenit de la părinţii săi, fermieri în Germania, pe care vrea să-l pună în aplicare în acest colţ al Europei. „Vreau ca în momentul în care trece cineva pe lângă culturile mele să se oprească în loc, să le admire cât sunt de frumoase şi să întrebe ale cui sunt. Muncesc pentru bani, vreau să câştig, dar pământul e şi o chestiune de suflet, de iubire. Trebuie să-l iubeşti, să-l îngrijeşti şi după aceea o să-ţi dăruiască tot ce are mai bun“, ne-a destăinuit domnul Marczinski.

Un partener de nădejde

Întreb de problemele cu care se confruntă în fiecare zi. Omul de afaceri german îmi răspunde prompt, ca orice om crescut lângă inima pământului, dar cu diplomaţie specific germană. „Sunt probleme cu birocraţia, cu primăriile, cu poliţia, cu firmele cu care lucrăm. Însă nu pot generaliza. Am întâlnit şi oameni serioşi şi firme cu care îţi este drag să lucrezi. O astfel de firmă este Oscar Downstream cu pachetul de servicii de aprovizionare cu motorină Diesel Point.

Am avut norocul că i-am întâlnit. De fapt ne-au fost recomandaţi de o cunoştinţă. Noi cumpărăm de la dânşii motorină de calitate şi de când am început colaborarea nu am avut niciun fel de probleme. Sunt serioşi, punctuali, au preţuri bune şi, după cum am spus, calitatea este deosebită. Referitor la calitate, aş vrea să adaug ceva. Noi avem tractoare şi utilaje mari şi moderne care costă foarte mult. Nici oamenilor de aici nu le-a fost uşor să lucreze la început pe ele. Dar am avut răbdare cu fiecare şi muncitorii români au învăţat repede, chiar dacă absolut totul este automatizat.

Gândiţi-vă ce probleme ar fi cu filtrele, dacă n-ar fi motorina de calitate. Colaboratorii noştri ne-au montat bazin cu pompă automatizată în sediul firmei, lângă tractoare, astfel încât dimineaţa, când acestea pleacă în câmp, aprovizionarea să decurgă fără probleme. Niciodată n-am stat din cauza lor. Întotdeauna au venit cu motorina la timp. În agricultură n-ai timp de pierdut. Trebuie să profiţi de vremea de afară. În schimb, se întâmplă să stăm foarte mult după piesele de tractoare şi utilaje pe care le primim de la alte firme. Aici lucrurile se mişcă mult mai greu“, a afirmat partenerul nostru de dialog.

Lucrurile se vor schimba în bine

Deşi a trecut doar un an de când lucrează în România, domnul Werner Marczinski este convins că şi la noi lucrurile se vor schimba în bine nu peste multă vreme.

„Dacă n-aş fi avut această convingere, astăzi n-aş fi fost aici. Dar pentru aceasta trebuie multă seriozitate, trebuie să colaborezi cu firme deosebite aşa cum este Oscar Downstream.

Când lucrez cu reprezentanţii acestei firme, cred că sunt în Germania. Aş vrea să mai adaug că şi oamenii cu care lucrez aici, muncitorii mei, sunt serioşi. Când am venit, toţi m-au speriat că muncitorii nu sunt punctuali, că nu muncesc cum trebuie. Nu este adevărat. Întotdeauna vin la timp, chiar cu o jumătate de oră înainte de începerea programului. Dar repet: Trebuie schimbate multe. În primul rând mentalitatea, dar şi salariile oamenilor. Acestea sunt foarte mici şi mi-au atras atenţia de la început. Dar preţurile sunt foarte mari. Şi aici trebuie umblat puţin. Altfel procesul de modernizare şi performanţele agriculturii de aici vor întârzia să apară“, a precizat domnul Werner Marczinski.

Sperăm că într-o zi visul investitorului din Germania va deveni o realitate şi în România. Că vom ajunge să avem producţii record, că oamenii vor fi bine plătiţi, iar bunăstarea va fi o certitudine pentru fiecare suflet.

Nicolae PĂTRUŢ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
1471
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Profilaxia şi combaterea bolilor la porumbei în timpul iernii

Creşterea porumbeilor reprezintă un hobby pentru mulţi crescători, dar şi o sursă de hrană pentru alţii. Aceştia trebuie să ştie însă că nu este suficient să fii îndrăgostit de această specie, ci este necesară o atenţie specială. La fel ca celelalte păsări, porumbeii pot să contracteze diferite boli infectocontagioase sau parazitare. Anumiţi factori care se referă în principal la condiţiile de zooigienă din adăposturi, precum şi asigurarea unei alimentaţii corespunzătoare echilibrată cantitativ şi calitativ sunt de multe ori neglijaţi, ducând la creşterea necorespunzătoare a tineretului, slăbirea organismului, pe al cărui fond se pot grefa o serie de boli condiţionat patogene (colibaciloză, salmoneloză, etc.) Stă în puterea noastră menţinerea stării de sănătate, prin crearea şi păstrarea anumitor condiţii de viaţă de care are nevoie organismul.

Astfel trebuie aplicate o serie de măsuri sanitar-veterinare menite să înlăture factorii nefavorabili care ar putea provoca tulburări ale funcţionării normale a organismului (paraziţi, microbi, ciuperci, alimentaţie carenţată, igienă necorespunzătoare a adăposturilor). Dintre aceste măsuri amintim - deparazitarea internă a întregului efectiv de porumbei cu ROMBENDAZOL F, ROMBENDAZOL SUPER, deparazitarea externă cu ENDECTOCID (soluţie pouron activă atât pentru paraziţii externi cât şi interni). Concomitent cu deparazitarea porumbeilor trebuie făcută deparazitarea volierelor cu ROMPARASECT şi ROMPARATOX pentru distrugerea paraziţilor şi a formelor larvare ale acestora, după curăţenia mecanică şi evacuarea dejecţiilor.

Se vor efectua şi dezinfecţii ale volierelor cu soluţii dezinfectante eficiente pentru distrugerea germenilor patogeni (bacterii, virusuri, ciuperci) sau reducerea considerabilă a numărului acestora, precum şi a florei microbiene de asociaţie. Se pot utiliza soluţii de DECONTAMINOL sau CATIOROM. În jurul adăposturilor trebuie efectuate deratizări în scopul combaterii rozătoarelor cu rol deosebit de important în apariţia şi extinderea unor boli infecţioase şi parazitare, cu RATITOX, RATIKILL, BRODITOP.

Este necesară administrarea unor raţii alimentare care să conţină toate elementele nutritive necesare asigurării unui echilibru fiziologic corespunzător. Pentru evitarea apariţiei unor boli de nutriţie produse de lipsa unuia sau mai multor elemente din furaj recomandăm, mai ales în perioada de iarnă, vitaminizări cu COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL ROMVAC3, VITA-B-COMPLEX, VITAMINA AD3E.

Pe lângă aceste măsuri de profilaxie generală nespecifice se recomandă şi măsuri profilactice specifice, cum ar fi vaccinările contra PARAMIXOVIROZEI cu vaccin inactivat PARAMIXOVACOL sau COLUMBOPOLIVAC după vaccinarea cu vaccin viu AVIPESTISOTA sau AVIPESTIVAC.

Atunci când se depistează cazuri de boală sau porumbei morţi în voliere se recomandă trimiterea la laborator a păsărilor bolnave sau a cadavrelor proaspete pentru stabilirea diagnosticului. SC ROMVAC COMPANY dispune de un laborator de diagnostic unde se fac examene complete, în urma cărora se eliberează buletine de analiză, se indică tratamentele adecvate, asigurând şi medicamentele corespunzătoare. Prin acest laborator se asigură şi asistenţă tehnică de specialitate tutu-ror columbofililor pentru obţinerea performanţelor mult dorite.

Dr. Viorica CHIURCIU
Medic veterinar
Doctor în Ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
2155

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

profilul-unui-mare-agronom-autohton_1148...

Profilul unui mare agronom autohton > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulProfilul unui mare agronom autohton

Era cât pe-aci să-l catalogăm pe domnul Ion CIULINARU, alesul nostru pentru rubrica „Oameni de nota… 10“, ca aparţinând elitei agronomilor de tip occidental. În realitate, este un fermier născut şi format în cea mai fertilă câmpie a Europei, adică în Bărăganul românesc. Ce-i drept, la prima vedere el nu este viţă de ţăran pur, dar arborele lui genealogic îşi găseşte originea în ceea ce se numeşte talpa ţării.

De la început, el a avut parte de o copilărie fericită. În acele zile de convulsii sociale dramatice, copilul cel mai mic al lui Marin şi Mariei Ciulinaru era un răsfăţat, şi la propriu şi la figurat.

Născut şi crescut la ţară, în comuna călărăşeană Radu Negru, ursitoarele i-au hărăzit soarta de a i se schimba numele în prenume. În mod cert, nu este singurul produs de elită al consătenilor săi. El se distinge însă astăzi ca fiind un produs „pur sânge“ al celor care au luat în piept opresiunea neoreformatorilor de după 1990. Şi asta, nu din motive nostalgice.

Pentru el, „Noua Revoluţie Agrară“ reprezenta un concept ideologic oarecum străin. În esenţă, acest concept avea însă şi conotaţii aparte. Ele erau exprimate în parametri productivi şi de eficienţă, mult superiori actualelor randamente naţionale.

Departe de a idolatriza realizările acelor vremuri, Ion Ciulinaru are convingerea că niciodată în decursul istoriei sale agricultura românească n-a avut şansa de acum de a se alinia tehnicii şi tehnologiilor mondiale de vârf. El este printre puţinii manageri din agricultură care, realizând această şansă, a investit cu un curaj ce aparţine doar marilor intuitori.

Pornind de la o valoare infimă acumulată, el a investit în dotarea tehnică peste 3 milioane de euro. Datorii pe care trebuia să le returneze la scadenţă. Dacă anii agricoli ar fi fost buni, totul decurgea normal. Mai nou, Bărăganul este supus unor convulsii climaterice care-l transformă într-o instabilitate agricolă fără egal în Europa Occidentală. Anul agricol 2008-2009 este dovada cea mai elocventă în cazul producţiei de cereale păioase. Din 2.300 ha semănate, a recoltat doar 1.650.

Restul a fost calamitat în totalitate. Asta în condiţiile în care toată suprafaţa este amplasată într-un sistem de irigaţii care în starea actuală nu poate fi nici măcar recondiţionat. A reconstrui un asemenea factor de progres într-o zonă ameninţată cu deşertificarea înseamnă investiţii susţinute cu fonduri naţionale şi internaţionale pe care, deocamdată, nimeni nu le ia în considerare. În situaţia dată, Bărăganul, cel mai fertil ţinut agricol al Europei, este la mâna naturii. Dacă ea îi dă ploi, totul este în regulă. Dacă seceta din ultimii ani se va prelungi, va fi vai şi amar nu numai pentru fermieri, ci şi pentru ţară.

Fişă personală

Ion Ciulinaru nu face parte din categoria oamenilor care abdică. Înglodat în datorii bancare şi de alt gen, el are credinţa că nu poate eşua.

Dotarea tehnică şi tehnologică a celor două societăţi agricole pe care le patronează este la nivelul ultimelor realizări mondiale.

Colaboratorii săi au faţă de fermieri occidentali.

În anii agricoli normali, randamentele pe care le realizează se află mult peste media naţională.

Unul dintre principalii factori restrictivi, PIAŢA, pare a fi înlăturat. Marea problemă o reprezintă lupta cu natura. Dacă Bărăganul nu va avea apă, atunci totul este în zadar.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
737

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

prognoza-agrometeorologica-in-intervalul...

Prognoza agrometeorologică în intervalul 1-15 februarie 2009 > REVISTA LUMEA SATULUI

Prognoza agrometeorologică în intervalul 1-15 februarie 2009

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, perioada se va caracteriza printr-un regim termic al aerului în general normal, cu valori medii diurne ale aerului ce vor fi cuprinse între -5...3°C, apropiate de mediile multianuale, în majoritatea zonelor agricole ale ţării. Temperaturile maxime din aer se vor situa între 1...7°C, iar în zilele cele mai calde vor putea depăşi 15°C, îndeosebi în sudul teritoriului agricol. Valorile minime ale aerului se vor încadra în general între -10°...0°C, posibil mai coborâte până la -15...-20°C, îndeosebi în centrul şi nordul ţării, semnalându-se brumă şi îngheţ la sol.

Se întrevăd precipitaţii ce pot depăşi valorile normale, în special în jumătatea nordică a ţării, iar în restul teritoriului agricol cantităţile de apă vor fi în general normale. Ninsorile vor fi însoţite de intensificări temporare ale vântului, îndeosebi în regiunile estice şi sud-estice.

Starea solului

Rezerva de umiditate accesibilă plantelor de grâu de toamnă pe adâncimea de sol 0-100 cm se va încadra în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în majoritatea zonelor de cultură. Pe suprafeţe agricole extinse din Dobrogea, Bărăgan şi local în sud-estul Moldovei se vor înregistra deficite de apă în sol, seceta pedologică fiind moderată şi, izolat, puternică.

Caracteristici fenologice

În condiţiile agrometeorologice menţionate, culturile de toamnă îşi vor continua repausul vegetativ în aproape toate regiunile agricole, cu excepţia intervalelor mai calde, când vor fi posibile reluări lente şi temporare ale proceselor de creştere şi dezvoltare, îndeosebi în zonele de câmpie din sudul ţării.

De asemenea, în zonele nordice şi centrale, scăderea temperaturilor minime din aer sub limitele biologice critice de rezistenţă ale plantelor (-10°...-15°...-20°C) vor afecta aparatul foliar al plantelor prin degerături şi arsuri ale vârfului frunzelor, îndeosebi pe suprafeţele fără strat protector sau cu strat superficial de zăpadă (sub 10 cm).

Cerealierele de toamnă (orz şi grâu) semănate în epoca optimă şi bine adaptate la condiţiile de iernare vor parcurge predominant fazele de înfrunzire (1-3 frunze adevărate) şi înfrăţire, starea de vegetaţie a plantelor menţinându-se, pe ansamblu, bună şi medie.

Culturile înfiinţate tardiv se vor afla în fazele de răsărire şi formare a frunzei a treia, vigurozitatea şi uniformitatea plantelor fiind în general medie şi slabă. De asemenea, în condiţiile alternanţei îngheţ-dezgheţ a solului se va putea semnala fenomenul de „descălţare“ a culturilor.

Recomandări de specialitate:

• Verificarea viabilităţii plantelor la culturile de toamnă;

- Aplicarea îngrăşămintelor minerale cu azot la cerealierele de toamnă, pe suprafeţele fără strat de zăpadă.

Director general, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie,
dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
dr. Elena MATEESCU, Maria COSONEA, Dumitru ANGHEL, Daniel ALEXANDRU, Oana OPREA,
dr. Liana CAZACIOC, Ana ŞERBAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
764

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Prognoza agrometeorologică în perioada ianuarie-februarie 2009 > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Prognoza agrometeorologică în perioada ianuarie-februarie 2009

Caracteristici hidrotermice din aer şi sol în:

Luna ianuarie…

Pe ansamblu, în luna ianuarie va predomina în general un regim termic al aerului uşor mai ridicat decât în mod obişnuit, la nivelul întregii ţări.

Temperaturile medii diurne ale aerului se vor situa între -6 şi 3°C, mai ridicate cu 1 până la 3°C comparativ cu mediile multianuale, pe majoritatea suprafeţelor agricole. Maximele din aer se vor încadra între -2 şi 5°C, în cea mai mare parte a regiunilor de cultură, iar în zilele cele mai calde valorile pot depăşi 10°C, în special în sudul ţării.

Temperaturile minime din aer vor fi cuprinse între -10…-2°C, la nivelul întregului teritoriu agricol, posibil mai scăzute până la -25°C în intervalele cele mai reci, îndeosebi în depresiunile nordice şi centrale, unde se va semnala fenomenul de îngheţ la sol.

Se întrevăd precipitaţii mixte (ploaie, lapoviţă şi ninsoare), în general normale, predominant sub formă de ninsoare în majoritatea zonelor agricole, exceptând unele areale din vestul, centrul şi nordul ţării, unde cantităţile de apă vor depăşi normele climatologice. Local, ninsorile vor fi însoţite de intensificări temporare ale vântului în special în sudul, sud-estul şi estul teritoriului agricol. Izolat, vor fi condiţii de producere a ceţii, asociată cu depunere de chiciură.

... februarie

Regimul termic al aerului, pe parcursul lunii februarie, se va situa în limite normale, pe aproape întreg teritoriul agricol, cu temperaturi medii diurne ale aerului ce vor oscila între -5…2°C. Temperaturile maxime din aer vor fi cuprinse între 1 şi 6°C, posibil mai ridicate în intervalele calde, până la 15°C, îndeosebi în regiunile sudice. Minimele din aer vor oscila între -10 şi -1°C, iar în zilele cele mai reci se pot înregistra valori mai scăzute (<-15°C), în special în zonele depresionare din nordul şi centrul ţării, înregistrându-se brumă şi îngheţ la sol.

Sub aspect pluviometric se întrevăd precipitaţii pe ansamblu normale, în cea mai mare parte a zonelor agricole, iar în vest, centru şi nord cantităţile de apă vor putea fi mai însemnate.

Starea solului

Rezerva de umiditate în cultura grâului de toamnă pe adâncimea de sol 0-100 cm, în intervalul ianuarie-februarie 2009, va prezenta valori apropiate de optim în cea mai mare parte a teritoriului agricol, exceptând unele suprafeţe din sudul, sud-estul şi estul ţării, unde se vor semnala deficite de apă în sol (secetă pedologică moderată şi puternică).

Starea de vegetaţie a culturilor agricole

În luna ianuarie, fenologic, orzul şi grâul de toamnă semănate în epoca optimă îşi vor definitiva înfrunzirea, plantele aflându-se predominant în faza de înfrăţire, cu 1-3 fraţi bine dezvoltaţi. Starea de vegetaţie, pe ansamblu, va fi medie şi bună. În semănăturile efectuate după 20 octombrie 2008 se vor continua fazele de răsărire şi frunza a treia, iar uniformitatea şi densitatea plantelor se va menţine medie spre slabă.

Pe parcursul lunii februarie, culturile de toamnă se vor afla în continuare în stadiul de repaus vegetativ în cea mai mare parte a teritoriului agricol, cu excepţia unor suprafeţe din sudul ţării, unde valorile ridicate ale temperaturilor maxime ale aerului vor permite reluări temporare ale proceselor de creştere şi dezvoltare.

Director general, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: dr. Elena MATEESCU,
Oana OPREA, Daniel ALEXANDRU, Dumitru ANGHEL,
dr. Liana CAZACIOC, Ana ŞERBAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1289

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Program pentru protecţia plantelor finanţat de UE

Institutul de Cercetare - Dezvoltare pentru Protecţia Plantelor Bucureşti (ICDPP) se află în plin proces de implementare a proiectului „Sistem integrat pentru managementul de precizie şi durabil al riscurilor de producţie agricolă specifice zonei Dobrogea“, ce se va finaliza în luna octombrie a acestui an.

Realizat prin Programul de Cooperare Transfrontalieră România - Bulgaria 2007-2013/Axa prioritară 3 şi finanţat prin Fondul European de Dezvoltare Regională, proiectul îşi propune să rezolve problemele legate de protecţia plantelor din zona Dobrogei. Acest sistem este conceput să analizeze şi să identifice soluţii pentru maximizarea producţiilor agricole, ţinându-se totodată cont de protejarea mediului înconjurător. Un alt obiectiv al proiectului este şi realizarea unei reţele de informare (AgRiMaNet), prin care fermierii din regiunea Dobrogei să fie puşi la curent cu tot ceea ce înseamnă cercetare în domeniul protecţiei plantelor.

În acest sens, institutele partenere proiectului vor veni cu mijloace şi metode inovative privind limitarea pierderilor din culturile agricole, cauzate atât de factorii biotici (boli, dăunători), cât şi de cei abiotici (îngheţ sau secetă). Mai mult, laboratorul pentru determinări şi analize din judeţul Constanţa, creat prin proiect, precum şi Infocentrul îi vor ajuta pe fermieri să aibă culturi agricole fără probleme.

Partenerii proiectului sunt Institutul de Cercetare – Dezvoltare pentru Protecţia Plantelor Bucureşti (coordonator), Institutul Dobrogean de Agricultură General Toshevo – Bulgaria, Asociaţia Producătorilor Privaţi de Cereale şi Plante Oleaginoase – Constanţa, Asociaţia Dobrogeană a Producătorilor de Cereale, Dobrich – Bulgaria.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
802

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f

program-sanitar-veterinar-profilactic-pe...

Program sanitar-veterinar profilactic pentru capre şi oi

Vaccinuri

De preferat, între 20 noiembrie şi 15 decembrie se vaccinează împotriva a 8 anaerobioze cu vaccinuri produse de firma DOLLVET, ce vor fi comercializate de ROMVAC COMPANY (DOLLITOX EXTRA, TETRANDOLL sau ENTDOLL), cu rapel după 4-6 săptămâni (la animalele nevaccinate anterior), apoi anual.

Se recomandă între 15 decembrie şi 15 ianuarie vaccinarea împotriva agalaxiei contagioase ovine (răsfugul alb) cu AGALAXIN Romvac (urmat de rapel după 15 zile la animalele nevaccinate anterior), 1ml/animal subcutanat indiferent de talia animalului.

Între 1-15 ianuarie se face vaccinarea împotriva mamitei gangrenoase (răsfugul negru) cu AGALAXIN FORTE (vaccin contra ambelor forme de rasfug – agalaxia contagioasă şi mamita gangrenoasă – va fi lansat în viitorul apropiat)

Vaccinarea contra antraxului se face de obicei primăvara (aprilie) cu CARBOROMVAC-I (caprine peste 2 luni - 0,1 ml, ovine peste 2 luni - 0,2ml, subcutanat) de către medicul veterinar de circumscripţie. Se poate încerca mutarea în toamnă a vaccinării, pentru a limita scăderea lactaţiei postvaccinal. Opţional se mai poate face şi vaccinarea împotriva avortului salmonelic, mai ales în efectivele unde a evoluat boala.

Deparazitări

La intrarea în stabulaţie, toamna, în timpul gestaţiei, se face deparazitarea internă cu derivaţi de benzimidazoli: ROMBENDAZOL 10% (1ml/10 kg greutate vie repetată după 24 de ore) sau ROMFENBENDAZOL (2,5 ml/50 kg greutate vie) sau injectabil cu LEVAMISOL, 1ml/ 10 kg, subcutanat. La ieşirea din stabulaţie, după fătare, se administrează IVERMECTINĂ şi CLORSULON (ROMAVERMECTIN PLUS – 1ml/50 kg greutate vie, subcutanat).

Pe timpul păşunatului deparazitarea internă la oile şi caprele adulte se face la nevoie, dictată de rezultatele examenului coproparazitologic, cu recomandarea ca intervalul dintre deparazitări succesive să nu depăşească 3 luni. În cazul apariţiei fasciolozei (gălbează) se recomandă administrarea produsului FASCIOCID – 1ml/10 kg greutate vie (triclabendazol, singurul produs care are efect trematodocid asupra tuturor stadiilor de dezvoltare a fasciolelor: ouă, forma tânără, forma adultă). În cazul infestaţiilor masive se recomandă repetarea după 48 de ore.

Deparazitarea externă la oi (tratamentul pentru râie) se poate face prin îmbăiere, aplicaţii de soluţii Pour-on sau injectabil. Tratamentul se face între 15 mai şi 15 iunie. În cazul îmbăierilor se fac obligatoriu două îmbăieri la interval de 7 zile cu DIAZINON (DIAZOL sau SCABIZOL) sau ROMPARASECT. Dacă se realizează injectabil, tratamentul se poate face cu IVERMECTINE – (ROMIVERMECTINĂ: 1 ml/50 kg greutate vie, subcutanat, cu repetare la 7 zile). Dacă situaţia o impune, se mai poate face un tratament preventiv în toamnă (septembrie). În

cazul soluţiilor Pour-on se foloseşte DELTAMETRIN.
Tratamente efectuate la miei şi iezi
După fătare, în primele două săptămâni se administrează preventiv VITAMINA E ŞI SELENIU (ROMSELEVIT injectabil – 2ml/10 kg greutate vie, subcutanat sau alte produse buvabile). Deparazitarea internă se face pentru monieziоză (panglică) cu albendazol (ROMBENDAZOL 10%, ROMBENDAZOL PLUS) sau fenbendazol (ROMFENBENDAZOL) la vârsta de 6-8 săptămâni, minimum două administrări, la interval de 4 săptămâni. La nevoie, deparazitările menţionate mai sus pot fi urmate de vitaminoterapie cu VITAMINA AD3E injectabil (2-5ml/miel sau buvabil 2-3 ml/miel) sau COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL (1 ml/10 kg greutate vie/zi, 3-5 zile periodic).
Furajarea mieilor se va face până la o lună cu furaje brichetate. După vârsta de o lună se administrează furaje pentru creştere şi îngrăşare.
Dr. Cătălin TUDORAN
Medic primar veterinar
Cercetător ştiinţific grad III
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
47803
□
Comentarii
□
□
1. chitulea -- (25-October-2013)buna as dori si eu un sfat pt tratarea caprelor lea aparut niste bube pe ugere de nici cum nu mai putem scapa de ele si problema e ca la unele lea si secat ugetu de tot va rog un raspuns as vrea de la dumneavoastra le mai pot vindeca sau nu
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Programe de vaccinare contra paramixovirozei la porumbei (II)

Pe cât posibil ar trebui să se ţină cont de situaţia epidemiologică a evoluţiei paramixovirozei (implicit a bolilor imunosupresoare, astăzi o realitate de necontestat, din păcate: circoviroza, adenoviroza, micotoxine etc.) într-o comună, judeţ, regiune, ţară etc.

La tineret: Varianta I: În situaţia favorabilă („lipsa“ ameninţării paramixovirozei) se vaccinează la vârsta de 21-28 de zile cu vaccin inactivat, apos sau uleios (indiferent de tipul vaccinului sau producătorul de vaccin).

Varianta II: În situaţii nefavorabile (posibila apariţie a paramixovirozei) se vaccinează la vârsta de 21-28 de zile şi rapel după 3-4 săptămâni, tot cu vaccin inactivat (indiferent de tip sau producător).

Varianta III: În situaţia apariţiei paramixovirozei (cea mai dramatică), se vaccinează cu vaccin viu (tulpina La Sota), administrat oculoconjunctival la vârsta de 3 săptamâni, urmat de administrarea de vaccin inactivat apos/ uleios (posibil simultan sau după 2 săptămâni), care poate fi chiar repetat la 6 luni în cazuri grave de epizootie cu paramixoviroză (indiferent de tipul vaccinului inactivat sau de producător).

La adulţi: La adulţii multivaccinaţi (deci cu vaccinări multiple), de obicei e necesară o singură vaccinare anuală contra paramixovirozei (cu orice tip de vaccin inactivat, apos sau uleios, indiferent de producător). Teoretic, ideal ar fi să se facă determinări serologice ale titrului antiparamixoviroză, iar când titrul scade sub pragul de protecţie să se facă vaccinarea, în special la tineret (indiferent de vaccin).

În caz de apariţie a paramixovirozei se vaccinează de necesitate-urgenţă, porumbeii cu vaccin viu cu tulpina La Sota (Avipestisota), oculoconjunctival/ nazal (atenţie, 1 doză porumbel = 5 doze de găină), astfel: 1 flacon de 100 doze găină (adică 20 doze porumbei) se diluează cu 4 ml apă distilată şi se administrează câte o picătură de vaccin diluat în fiecare ochi şi nară, adică 4 picături/porumbel.

În ziua vaccinării se administrează antiinflamatoare (de tipul acidului acetilsalicilic – aspirină, 1 comprimat / 10 porumbei sau ACESAL) sau tranchilizante (Prometazina: Romergan sau Alergotrat), în scopul sedării porumbeilor emotivi (pot apărea accidente grave, chiar stop cardiac, din cauza stresului de manipulare şi vaccinare).

Pentru combaterea stresului se vor administra vitamine, în special Vitamina C (care e necesară pentru sinteza glucocorticoizilor). De asemenea, şi vitaminele A, E, B „îmbunătăţesc“ apărarea sistemului imun.

Vitaminele utilizate ca antistres, vor fi administrate cu 24 de ore înaintea vaccinării (posibilului stres) şi pe întreaga durată a stresului (ziua vaccinării). Se va utiliza întotdeauna apa de băut proaspătă. Vitamina C se administrează în doza de 1 gram / litru de apă, iar celelalte vitamine (A, D3, E + B complex) în doza de „atac“ (mai mare decât doza uzuală, nutriţională). Uneori se pot administra antiinfecţioase pe perioada de stress pentru a împiedica bacteriile oportuniste de a infecta păsările imunosupresate sau debilitate de stres. Se va utiliza în special Eritromicina (de exemplu Eritrom 6%), care stimulează secreţia de interleukine de către leucocite, care este expresia acţiunii de imunostimulare. Utilizarea antiinfecţioaselor e necesară în cazul riscului apariţiei infecţiilor bacteriene (inclusiv micoplasmoza).

Antiinfecţioasele (Eritromicina) pot fi administrate 2 zile înainte de vaccinare, în ziua vaccinării după administrarea vaccinului şi încă 2 zile după vaccinare. De asemenea, vor fi utilizate imunostimulatoare din extracte naturale vegetale (KING-HERBS), care stimulează sinteza de interferon sau de sinteză: LEVAMISOL (¼ din doza antihelmintică, adică 2,5 mg s.a. LEVAMISOL / porumbel / zi, 3 zile, repetat periodic) sau DIMETILGLICINA, care pot „creşte“ titrul anticorpilor antiparamixoviroză.

CONCLUZII: Nu există noi tipuri de paramixovirusuri în România. Recrudescenţa apariţiei manifestărilor clinice de paramixoviroză e legată strict de interferenţa cu „noile“ boli apărute în ţară. Statusul epidemiologic relativ „calm“ din trecutul columbofiliei autohtone e supus astăzi unei continue presiuni infecţioase majore. Evoluţia dramatică a circovirozei, adenovirozei, micotoxicozelor asupra stării de sănătate a porumbeilor (în special a tineretului columbar) impune o mai atentă strategie de supraveghere a bunăstării acestora.

Dr. Cătălin TUDORAN
Laborator Diagnostic Patologie Aviară - Columbofila Romvac
Medic primar veterinar
Cercetător ştiinţific grad III

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
3305
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

programul-primul-siloz_817.html

Programul „Primul siloz“

Practic, programul „Primul siloz“ urmăreşte în primul rând ca producătorul agricol să fie protejat, dar şi ca producţia agricolă să fie fiscalizată şi vândută la preţuri adecvate, eliminând astfel specula şi piaţa neagră a cerealelor pentru consum. Pentru derularea acestui program, Fondul de Garantare va primi de la CEC 10 milioane de euro.

Certificatele facilitează creditele

Veronica Toncea, directorul general al Fondului de Garantare a Creditului Rural (FGCR), a apreciat că Certificatul de depozit constituie titlu executoriu atât pentru seminţele de consum depozitate, cât şi pentru sumele împrumutate şi dobânzile datorate băncilor comerciale, în cazul în care acestea sunt utilizate ca garanţie.

Practic, din momentul aprobării actului normativ, depozitarii vor solicita licenţă de depozit. Această licenţă permite depozitarului să emită fermierului care vine cu o cantitate de seminţe la depozitul acestuia un certificat de depozit. În certificat se va înscrie cantitatea de seminţe pe care fermierul o depozitează, cu caracteristicile tehnice ale produsului respectiv.

„Depozitarul eliberează un certificat de depozit, de exemplu, pentru 90 kg din 100 kg depozitate, pentru că restul cantităţii rămâne pentru a acoperi cheltuielile depozitarului“ – a explicat Toncea. Directorul general al FGCR a mai spus că preţul este stabilit de o comisie formată din toate părţile implicate în circulaţia produsului respectiv – producător, depozitar etc. – şi coordonată de reprezentantul MAPDR.

Circulaţie liberă pe piaţă

Cu certificatul de depozit, producătorul poate să se ducă la bancă şi să îl ofere ca garanţie suplimentară pentru a obţine un credit de producţie sau de investiţii. Cantitatea de seminţe va fi pusă gaj în favoarea băncii care are posibilitatea ca, la data solicitării creditului de către fermier, să cunoască valoarea certificatului de depozit, pentru că administratorul acestui sistem de garantare este obligat săptămânal să publice preţul orientativ al produsului.

FGCR va primi de la MAPDR o alocaţie nerambursabilă de 10 milioane de euro, pentru înfiinţarea schemei, însă aceasta va fi susţinută printr-o cotă de 0,5% pe care fiecare depozitar licenţiat trebuie să o achite Fondului în momentul în care eliberează un certificat de depozit.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
613

Comentarii

☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Programul principalelor acţiuni profilactico-curative efectuate în adăposturile de porumbei > REVISTA LUMEA SATULUI

Programul principalelor acţiuni profilactico-curative efectuate în adăposturile de porumbei

OBLIGATORIU: Vaccinarea împotriva paramixovirozei!

Columbofilii ştiu că, până la sfârşitul lunii aprilie cel mai târziu, absolut tot efectivul de porumbei, fie că sunt porumbei călători, de ornament sau de carne, trebuie vaccinat atât contra paramixovirozei (boală virală incurabilă, care produce o mortalitate extrem de mare, eventualii supravieţuitori, foarte rari dealtfel, rămânând toată viaţa cu sechele nervoase) cât şi contra difterovariolei (vărsat, bubat)

Fără deparazitare nu se poate!

Pentru inducerea unui răspuns imun optim în urma vaccinării contra paramixovirozei şi nu numai, porumbeii trebuie să fie sănătoşi şi deparazitaţi. Astfel, anterior vaccinării, tot efectivul de păsări va fi tratat contra paraziţilor interni, în special contra trichomonozei cu FLAGELSTOP pulbere hidrosolubilă (10 g/40 porumbei/zi, 3-5 zile), urmat de tratament contra eimeriozelor (coccidioza) cu AMPROLIUM pulbere hidrosolubilă (1-2 g/litru apă/zi, 5 zile); apoi de un tratament contra nematodozelor (limbrici şi capillaria), cestodozelor (tenii) şi parazitozelor externe (păduchi, căpuşe etc.) cu ROMBENDAZOL SUPER comprimate (1/4 comprimat/porumbel/zi, 1-2 zile).

În acelaşi timp se deparazitează şi adăpostul (voliera) cu o soluţie de ROMPARASECT (2 ml/litru apă) aplicată prin pulverizare.

Examenul de specialitate este cel mai sigur!

În scopul decelării eventualelor infecţii cu Salmonella, E.coli, Pseudomonas spp, columbofilii se vor adresa laboratoarelor de bacteriologie – diagnostic, specializate în patologia aviară, care prin examene de specialitate pot evidenţia de timpuriu infecţiile cu germeni patogeni, iar prin antibiogramele efectuate află exact la ce antibiotic este sensibil respectivul germen patogen şi fac recomandarea în vederea conduitei terapeutice. Drept urmare, se vor putea folosi produsele: ENROCOL, ENROFLOXAROM, AVIANPROTECT TEN, OXIFURAN, DOXICICLINĂ, ENTEROGUARD, LINCOSPECTROM, OXITETRACICLINĂ.

Igienizarea adăposturilor

Săptămânal se vor executa acţiuni de igienizare a adăposturilor, prin curăţenie mecanică (eliminarea dejecţiilor) şi prin dezinfecţie profilactică cu DECONTAMINOL soluţie 0,5%, CATIOROM sau PURSEPT, pulverizate în adăposturi. Aceşti dezinfectanţi au acţiune bactericidă (activ pe Salmonella, E.coli etc.), virulicidă (activ pe paramixovirusuri, poxvirusuri) şi fungicidă (activ pe Candida, Aspergillus etc.).

Vitamine, vitamine, vitamine!

După efectuarea unui tratament cu antibiotice pentru refacerea florei intestinale este obligatorie administrarea de VITA B COMPLEX şi TONDIGEST, amestec de extracte din plante, un sirop ce stimulează apetitul şi motilitatea intestinală.

Cu două zile înainte de orice vaccinare şi 2-3 zile după vaccinare, se administrează polivitamine precum COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL PENTRU PORUMBEI, (1 ml/litru apă/zi) asociat cu GLUCOVIT pulbere hidrosolubilă cu glucoză/dextroză, vitamina C şi calciu gluconic (10 g/litru apă/zi). GLUCOVITUL se recomandă a fi administrat şi în timpul sezonului de zbor (2 zile înainte de îmbarcare şi 1-2 zile la reîntoarcerea din cursă), în timpul creşterii puilor sau în perioada de convalescenţă.

În profilaxia paramixovirozei se utilizează vaccinul inactivat uleios monovalent PARAMIXOVACOL, injectat individual, subcutanat în doză de 0,2 ml/porumbel, iar în profilaxia difterovariolei se administrează individual vaccinul ROMPORPOX.

Dr. Cătălin TUDORAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
3297
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Programul Romsilva pe 2012 Împăduri de 14.575 ha

„Programul Regiei Naționale a Pădurilor (RNP) – Romsilva prevede regenerarea fondului forestier pe o suprafață de 14.575 ha, conform datelor stabilite de Consiliul de Administrație“ – a declarat Mihai Daia, Șef Seviciu Împăduriri la RNP, pentru Lumea Satului.

Conform celor spuse, din suprafața totală, 8.455 ha vor fi refăcute prin regenerări naturale, iar 6.120 ha, prin plantări de puieți.

„Noi urmărim să regenerăm pădurea pe cale naturală. Numai acolo unde nu se poate face însămânţarea, din motive obiective, executăm lucrări de plantare“, a menționat Daia.

Direcția Silvică (DS) Suceava – a doua ca mărime din țară, dar care exploatează cea mai mare cantitate de masă lemnoasă – are în program 1.500 ha (550 ha regenerări naturale și 950 ha împăduriri). Alte exemple: DS Caraș-Severin, cea mai mare din țară – 673 ha (509 ha și 164 ha), DS Dolj – 509 ha (240 ha și 269 ha) și DS Vrancea – 330 ha (270 ha și 60 ha).

Cea mai mică suprafață se va reface la DS Bistrița-Năsăud, numai 43 ha (36 ha și 7 ha), urmată de DS Brașov – 90 ha (49 ha și 41 ha) și DS Sălaj – 85 ha (57 ha și 28 ha).

Cât costă refacerea pădurilor

Valoarea medie a împăduririi, a afirmat Mihai Daia, se ridică la 4.269 lei/ha, dar variază în funcție de zonă și de la o specie la alta.

Pe lângă regenerarea fondului forestier, Romsilva va mai realiza com-ple-tări pe 2.815 ha și refaceri (plantații distruse aproape integral) pe 1.319 ha.

În cazul completărilor, costul mediu este de 4.530 lei/ha, iar al refacerilor, 3.307 lei/ha. Acolo unde este cazul și numai pentru anumite specii se prac-tică pregătirea terenului, în vederea împăduririlor - 5.174 lei/ha.

Socoteala generală arată că, în total, RNP va cheltui pentru păduri, în acest an, conform devizului, peste 126 milioane de lei, din care doar aproape 17 milioane de lei de la buget.

Puieţi cât să prisosească

Romsilva a urmărit producerea puieţilor necesari executării lucrărilor de împăduriri în fondul forestier administrat, dar şi pentru eventualele solicitări ale altor deţinători de terenuri. Producția de puieți a depășit 50 milioane, din care s-au folosit 49,6 milioane.

„Producerea puieţilor forestieri necesari realizării lucrărilor de împăduriri a constituit o preocupare continuă a unităţilor şi subunităţilor regiei“, ne-a declarat Daia.

Domnia sa a precizat că programul culturilor în pepiniere din 2011 a fost depășit și s-au realizat semănături în solarii pe 21.986 m.p. (103,2%) și culturi în pepiniere pe 33.251 de ari (104,6%), din care semănături în câmp - 19.106 ari (104,8%), repicaje - 3.236 de ari (104,7%) și butăşiri - 10.909 ari (104,2%).

Programul a fost depășit și la semințe. Astfel, s-au recoltat 187.704 kg (117%). La răşinoase au fost 2.242 kg (78,2%), iar la foioase 185.462 kg (117,8%), din care cvercinee 154.871 kg (120%) și specii de amestec 30.288 kg (108,7%).

Pentru cine doreşte

Ca urmare a producției mari în pepiniere, Romsilva are puieți disponibili anul acesta pentru cine vrea să cumpere: 4 milioane de salcâm, peste 2 milioane de gorun și mai mult de 1 milion de molid. Prețurile diferă de la o direcție silvică la alta și în funcție de vârstă, dar sunt extrem de mici. De exemplu, un puiet de salcâm costă numai 20 de bani (fără TVA), la DS Galați.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
577

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

proiect-pilot-pentru-parcurile-din-carpa...

Proiect pilot pentru parcurile din Carpaţi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulProiect pilot pentru parcurile din Carpaţi

Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva derulează, până la sfârşitul anului 2013, proiectul „Îmbunătăţirea sustenabilităţii financiare a parcurilor naturale şi naţionale din Carpaţi“. Sunt incluse cinci parcuri pilot: Apuseni, Munţii Maramureşului, Retezat, Piatra Craiului şi Vânători Neamţ. La final, rezultatele vor fi extinse şi la celelalte parcuri administrate de Romsilva.

Potrivit RNP, va fi realizată o strategie de finanţare a sistemului de arii naturale şi o analiză referitoare la deficitul actual de finanţare, faţă de nivelul optim pentru administrarea acestora. De asemenea, vor fi întocmite planuri de afaceri pentru parcurile pilot, cu implicarea tuturor factorilor interesaţi, inclusiv cei din sectorul privat. Valoarea aprobată a proiectului se ridică la 970.000 de dolari. Banii provin de la Fondul Global de Mediu, prin Programul Naţiunilor Unite pentru Dezvoltare. Un raport realizat de Facultatea de Silvicultură din Braşov, în cadrul proiectului, arată că sistemul de arii protejate generează valori substanţiale pentru economia României, din turism, activităţi recreaţionale sau alte utilizări ale terenurilor şi resurselor, fiind estimate venituri de 68 de milioane de euro.

Conform raportului, valorile generate de ariile protejate au un efect multiplicator în întreaga economie. În sectorul turistic generează venituri totale, investiţii şi cheltuieli de 172 milioane de euro (5,7% din PIB), inclusiv cheltuielile brute ale vizitatorilor de peste 220 milioane de euro şi investiţii de capital de peste 60 milioane de euro, precum şi echivalentul în timp a 7.700 locuri permanente de muncă.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
494
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

proiect-posdru-retea-de-colaborare-unive...

Proiect POSDRU „Reţea de colaborare universitară online“

Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad“ Iaşi, în parteneriat cu instituţiile similare din Bucureşti, Cluj – Napoca, Timişoara şi SIVECO România SA, derulează proiectul „Reţea de colaborare universitară online“, în scopul dezvoltării capacităţii de a furniza competenţe şi competitivitate pentru piaţa muncii, cofinanţat de Uniunea Europeană prin Programul Operaţional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007 - 2013, Axa prioritară: 1 „Educaţia şi formarea profesională în sprijinul creşterii economice şi dezvoltării societăţii bazate pe cunoaştere“, Domeniu major de intervenţie: 1.2 „Calitate în învăţământul superior“.

Scopul acestui proiect este creşterea calităţii ofertei educaţionale din învăţământul superior, la nivelul regiunilor din care fac parte cele 4 universităţi implicate în proiect, prin mai buna corelare a programelor de masterat cu cerinţele în continuă schimbare ale pieţei muncii şi facilitarea accesului la învăţământul superior prin implementarea de soluţii software în activitatea de predare - învăţare.

Grupurile-ţintă ale proiectului sunt 600 de absolvenţi ai ciclului de licenţă din domeniile Agronomie, Horticultură, Zootehnie şi Medicină Veterinară, 80 de cadre universitare cu atribuții în dezvoltarea programelor de studii şi 80 de dezvoltatori de conținut de curs în format digital din cele 4 universităţi partenere. Pentru cei care doresc să obţină informaţii suplimentare se pot adresa conf. dr. Vasilica STAN, - expert proiect, la adresa de e-mail: vstan@agrobucuresti.ro

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
677

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Proiectele SAPARD şi tichia de mărgăritar

- Comune cu fondurile blocate de ani de zile;
- Zeci de miliarde datorii care cresc în fiecare zi;
- În loc de asfalt sau dispensar... patru parcuri.

În urmă cu circa doi ani promiteam să revenim în Vlădeni, una dintre marile comune ale judeţului Iaşi, unde fondurile primăriei sunt blocate încă din 2008. Motivul? Un drum de opt kilometri modernizat cu un proiect SAPARD în valoare de un milion de euro care n-a întrunit parametri de calitate, drept care primăria a fost dată în judecată, iar comuna obligată să restituie împrumutul nerambursabil.

În regim de avarie

L-am întrebat pe domnul Cătălin Brânzanu, primarul comunei Vlădeni, care e acum situaţia. „E mai rău decât vă puteţi imagina, a venit răspunsul. Din cele 30 miliarde lei vechi, cât însemna în 2008 un milion de euro, am achitat 17 miliarde. Debitul total cu penalizări etc. se cifrează acum la circa 50 miliarde, sumă care creşte în fiecare zi. Toate intervenţiile pe care le-am făcut la judeţ, la primul-ministru şi chiar la Preşedinţie n-au avut niciun rezultat, ceea ce înseamnă că toţi banii rezultaţi din taxele şi impozitele pe care le strângem de la cetăţeni şi agenţii economici se duc într-o gaură fără fund pe care, dacă lucrurile merg tot aşa, n-o vom putea astupa niciodată.

Consecinţele? Nu sunt greu de ghicit. În primul rând menţionez că toate controalele care au venit în aceşti ani n-au găsit niciun vinovat. Aşadar, toţi locuitorii comunei sunt, ca să spun aşa, vinovaţi fără vină. Cu chiu cu vai primăria funcţionează în regim de avarie. Nu putem face niciun fel de investiţii deşi, atunci când am fost ales primar în 2008, am avut planuri mari.

Mai mult, chiar dacă prin absurd am reuşi să achităm această uriaşă datorie, tot nu am putea, conform legii, să accesăm, vreme de un an, fonduri europene de care avem atâta nevoie. Să amintesc doar faptul că, în urmă cu ceva ani, s-au investit sume importante în alimentarea cu apă de la acumularea din Hălceni de pe teritoriul comunei. Există staţie de pompare, de clorinare, ba chiar şi o staţie de epurare. Rămâne doar să montăm conductele, dar cu ce?“

Bani pe apa sâmbetei

Aceeaşi situaţie şi în comuna Gropniţa, una dintre cele mai sărace ale judeţului. Aici totul a pornit de la un proiect de alimentare cu apă realizat cu fonduri europene. Bucuria oamenilor n-a fost mică, ne spune primarul Nicolae Ţuţuianu. Lucrurile au mers bine până când alimentarea cu apă a fost preluată spre administrare de către Apavital SA Iaşi.

Cum suma pe care trebuiau oamenii s-o plătească era mare, primăria a făcut demersuri şi a reuşit să reia alimentarea cu apă, ceea ce a făcut ca preţul la metrul cub să se reducă de aproape trei ori, dar consecinţele n-au întârziat să apară, iar după ani de zile, sub pretextul că în 2005 apa livrată cetăţenilor nu era potabilă, SAPARD a intentat un proces primăriei, l-a câştigat şi astfel comuna este obligată să restituie 35 miliarde de lei vechi.

Acum conturile primăriei sunt blocate, ceea ce înseamnă că sătenii, dar şi şcolile, celelalte instituţii din comună au rămas fără lumină şi căldură. „Menţionez, accentuează domnul primar, că toate analizele pe care le-am făcut arată că apa este, dacă pot spune aşa, perfect potabilă, ceea ce demonstrează încă o dată că motivul invocat de către reclamant este doar un pretext."

Parcuri de joacă pentru... bătrâni

Cu circa trei mii de locuitori şi cu o populaţie îmbătrânită – 60 la sută dintre locuitori au peste 65 de ani – comuna Gropniţa are nevoie urgentă, pentru a mai exista în timp, de investiţii. Asfaltul se opreşte în satul Mălăieşti, la intrarea în comună. Dispensarul care funcţionează într-o veche casă boierească n-a mai beneficiat de reparaţii de zeci de ani. „Este adevărat, spune domnul Ţuţuianu, că se apropie alegerile şi veţi vedea cum vin candidaţii şi ne promit marea cu sarea. Ei pleacă şi noi rămânem cu sărăcia noastră." În situaţia dată, iată şi o rază de speranţă.

Primăria este anunţată că va primi – potrivit unui proiect aprobat în urmă cu ani – o investiţie de… un miliard de lei vechi, bani destinaţi amenajării, ţineţi-vă bine, a patru parcuri de joacă pentru copii care vor ocupa 1,36 ha. Este ultimul lucru de care avem nevoie, spune primarul, în condiţiile în care tineretul este plecat care încotro şi numărul copiilor scade an de an. Nu pot refuza, deşi cred că alte localităţi ar avea mai multă nevoie de aceste parcuri. Pentru Gropniţa această investiţie mi-aduce aminte de proverbul cu tichia de mărgăritar, mai ales că, odată amenajate, ele trebuie întreţinute, ceea ce înseamnă mereu alţi bani, altă distracţie.

Sigur, sunt evidente realizările obţinute prin implementarea proiectului SAPARD, dar se pune întrebarea de ce au apărut astfel de situaţii în care lipsesc vinovaţii şi suferă comunitatea?

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
656

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

promisiuni-uitate_109.html

Promisiuni uitate

În vara trecută, pe lângă ajutoarele de la Guvern, Consiliul Judeţean Iaşi a trimis celor care au suferit de pe urma inundaţiilor câte un frigider, un aragaz şi o butelie. Întrebarea pe care şi-o pun cei mai mulţi dintre sinistraţii din Răchiteni, Mogoşeşti-Siret, Valea Seacă sau Al. I. Cuza este: unde îşi vor pune aceste obiecte, în condiţiile în care, iată, am intrat în iarnă şi cele mai multe dintre cele 131 de imobile care trebuiau să fie predate „la roşu“ până la 1 decembrie sunt departe de a fi gata?

Viaţa în module

În gospodăria lui Silvestru Mihoc din Răchiteni câţiva meseriaşi care lucrau în decembrie la acoperiş „sunt oameni din sat, pentru că cei care trebuiau să-mi termine lucrarea n-au mai venit de o lună. Să văd cum i-oi plăti şi pe ăştia, pentru că din pensie trebuie să cumpăr de-ale gurii, materiale, şi atâtea altele“.

– Nu aţi primit ajutor?

– Niciun ban, pentru că mi-a spus primarul că am avut casa asigurată, dar dintr-o asigurare de 500 de milioane mi-au dat doar 130. Şi, vedeţi, a venit iarna, locuim în „modulul“ ăsta, e frig şi nevasta mea e bolnavă, a avut cinci operaţii.

La ridicarea casei lui Gheorghe Iacob, cei care lucrează sunt tot particulari. „După inundaţii, prin sat, au venit tot felul de şefi, ne-au promis inclusiv oameni la lucru. Din luna august, au venit la mine patru echipe şi vedeţi şi dumneavoastră cum au lucrat. Degeaba am stat pe lângă ei, degeaba i-am rugat, pentru că rezultatul este şi această grindă de beton, pe care o vedeţi, turnată prost de la început.

La capătul uliţei o întâlnesc pe mătuşa Marghita Cobzaru de 82 de ani, care se duce să vadă cum merge treaba şi la construcţia căsuţei ei. Şi aici constructorii sunt tot oameni de-ai locului. „Băieţii mei i-au angajat pentru că, în nădejdea meseriaşilor trimişi de domnii de la Iaşi, nu mi-aş mai vedea niciodată casa gata“.

– Vă veţi putea muta măcar în ianuarie?

– Nici vorbă, odată cu îngheţul nu se mai poate tencui, aşa că iarna asta voi sta ca atâţia alţi oameni în module. Ce să facem? Am plecat din Răchiteni cu imaginea unui sat în care oamenii şi-au văzut năruite speranţele, pentru că” vezi mata, mi-a spus Constantin Blejuşcă, unul dintre sinistraţi, au trecut alegerile şi nu mai interesăm pe nimeni“.

(S. CIOCOIU)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
666

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Promisiunile noilor guvernanţi

După ce „soluţia morală“ a preşedintelui Traian Băsescu cu domnul Stolojan s-a dovedit a fi una mai mult decât imorală, staff-urile celor două partide au revenit cu picioarele pe pământ, optând pentru oameni hotărâţi să se înhame la greu. Adevărul este că le va fi foarte greu să guverneze în plină criză financiară mondială. Dar, ce ne promit noii guvernanţi?

- în primul rând, protejarea şi crearea de noi locuri de muncă, fără a se angaja că vor şi reuşi, cel puţin în 2009 şi 2010 când, după spusele patronatelor, 30% din unităţile productive vor intra în faliment;
- o creştere economică de 3,5% în 2009;
- menţinerea cotei unice de impozitare de 16%;
- reducerea numărului de taxe şi impozite (iniţial se vorbea de eliminarea a peste 100 de taxe);
- asigurarea resurselor financiare necesare susţinerii sistemului de pensii, inclusiv prin cuprinderea în această categorie a pensiilor din agricultură;
- acordarea de subvenţii în agricultură şi reabilitarea sistemelor de irigaţii;
- realizarea unui ritm înalt de absorbţie a fondurilor europene;
- creşterea alocaţiilor pentru copii.

În program nu se mai face referire la ceea ce promitea dl Stolojan cu privire la reducerea accizelor la motorină, suspendarea taxelor privind lucrările de cadastru şi intabulare (dar nu este exclus ca ele să rămână valabile în varianta Stolojan).

Care sunt, de fapt, doleanţele agricultorilor?

Deşi nu se bucură de prea multă simpatie în mediul rural, fermierii au, parcă, mai multă încredere în Boc decât în Tăriceanu, să zicem.

Ce aşteaptă ei de la noua guvernare:

- înlăturarea rapidă şi definitivă a marilor distorsiuni de pe piaţa agricolă. Ei nu vor legi noi în acest sens, şi nici măsuri de protecţie, ci doar scoaterea în afara legii a celor care batjocoresc munca ţăranilor. Asta nu prin vorbe şi promisiuni, ci prin fapte;
- eliminarea actualei politici de monopol şi a cartelurilor instituite în sfera procesării produselor agricole vegetale şi animale;
- încurajarea, în limita legii, a fermierilor şi companiilor agricole care produc pentru piaţă;
- revitalizarea pieţei funciare, prin introducerea unor pârghii economice care să stimuleze vânzarea terenurilor agricole abandonate. Soluţia rentei viagere nu a dat şi nu va da rezultate, atât timp cât proprietarilor nu li se asigură preţuri sau compensaţii ce le garantează o viaţă cât de cât demnă;
- accesul real la credite a căror dobândă să nu depăşească nivelul celor din ţările dezvoltate;

- instituirea la pupitrul de comandă al agriculturii a unor echipe de profesionişti autentici şi nu cu CV-uri de politruci, cum a fost cazul a echipelor de la ADS;
- reabilitarea în totalitate a sistemelor hidroameliorative viabile;
- încurajarea actualului program de ameliorare şi reproducţie a animalelor;
- promulgarea în regim de maximă urgenţă a Legii Cercetării Agricole, fără de care acest sector riscă să intre în colaps;
- sprijin financiar consistent pentru îmbunătăţirea potenţialului productiv al pajiştilor naturale, mai ales a celor situate în zonele colinare;
- stoparea jafului din silvicultură;
- încadrarea instituţiilor agricole din mediul rural cu specialişti capabili să asigure implementarea programelor naţionale şi europene, în localităţile în care îşi desfăşoară activitatea.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
888

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

promovarea-culturilor-proteice_l1164.htm...

Promovarea culturilor proteice

Organizaţia Agricultorilor Europeni (COPA) a organizat recent un eveniment pentru promovarea culturilor proteice. Au participat aproximativ 60 de experţi ai sindicatelor din agricultoră din diferite ţări şi ai Federaţiei Europene a Producătorilor din Industria Alimentară (FEFAC). Asociaţia Europeană a Seminţelor (ESA) a fost reprezentată de Ton Wouda (Limagrain, Olanda) şi Bert Scholte, directorul tehnic al ESA. Mai multe prezentări interesante s-au referit la evoluţiile culturilor de plante proteice în ultimele decenii. S-a constatat că potenţialul prelucrării a 20 de milioane de tone, în industria alimentară europeană, este de zece ori mai mare decât nivelul actual al ofertei de proteine vegetale. În ciuda cererii mari, din cauza lipsei de sprijin financiar, producţia de culturi proteice a scăzut semnificativ în ultimii ani.

Ca reprezentant de la ESA, Ton Wouda a prezentat evoluţia industriei seminţelor şi a informat că, din cauza scăderii producţiei la mazăre şi fasole, numărul de programe de reproducere în UE s-a redus, de asemenea, în mod semnificativ. În urma evenimentului, COPA a lansat un comunicat de presă, care pledează pentru dezvoltarea în continuare a aprovizionării Uniunii Europene cu plante proteice, din propria recoltă.

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1424

□

° Comentarii

□

□

° 1. zlate nicolae -- (1-May-2011)cred proprietarii de micim suprafete pot fi atrasi sa cultive fasole boabe trebuie aleswe soiuri care se preteaza la fabricarea conservelor de fasole culturile intercalate in porumb pot aduce un aport la productia de fasole daca se practica un pret acoperitor

° 2. zlate nicolae -- (1-May-2011)cred ca trebuie luat in considerare faptul ca unul din cei mai mari consumatori de conserve de fasole . ar trebui aflat care sunt cerintele lor iar producerea si fabricarea conservelor sa porneasca de aci si dirijata actiune din acest punct de vedere ca avand asigurata desfacerii actiunea poate avea succes

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Proprietarii de păduri şi păşuni, reuniţi la Călimăneşti

Primul Congres Naţional al Federaţiei Proprietarilor de Păduri şi Păşuni din România (FPPPR) – Nostra Silva s-a desfăşurat recent la Călimăneşti (Vâlcea). Problemele dezbătute şi rezoluţiile Congresului au privit mai multe domenii care ridică mari provocări proprietăţii private. Cu această ocazie a fost lansată revista Pădurea Noastră, prima publicaţie a proprietarilor de păduri şi păşuni din ţară.

Restitutio in integrum

Av. Bogdan Ioan Tudor Todoran, preşedintele FPPPR, a argumentat de ce retrocedarea în natură trebuie finalizată în baza principiului restitutio in integrum, pentru că „la temelia Statului bine organizat trebuie să stea acest act de dreptate socială, care, prin amploarea sa, este şi un act de dreptate naţională“. Domnia sa a cerut ca Legiuitorul să încerce să rezolve punctul nodal al problemei retrocedării. În opinia sa, trebuie modificată procedura admi-nistrativă de soluţionare a cererilor, precum şi componenţa comisiilor.

Stabilirea standardelor PEFC

Ing. Istvan Tőke, preşedintele executiv al FPPPR, a lansat Forumul pentru „Stabilirea standardelor PEFC“, cel mai mare sistem global de certificare a pădurilor, cu aproximativ 30 de sisteme naţionale şi mai mult de 240 de milioane ha de păduri certificate. „Managementul pădurilor este un proces pe termen lung. Rezultatele de bună practică de multe ori pot deveni evidente numai după zeci de ani. În zilele noastre consumatorii, afacerile şi guvernele devin mai îngrijorate de amprenta de mediu, iar pieţele pentru hârtie şi produse din lemn certificate continuă să crească“ – a afirmat Tőke.

Domnia sa a adăugat că în ţara noastră nu există standarde naţionale, ceea ce face ca apariţia certificatorilor naţionali să nu fie posibilă. Ca urmare a preţurilor ridicate practicate pe piaţa internaţională a certificatorilor, foarte puţini proprietari au păduri certificate. Istvan Tőke a mai trasat liniile strategiei de dezvoltare a celei mai mari structuri de reprezentare a intereselor proprietarilor de păduri şi păşuni, inclusiv din punct de vedere economic, fiind evidenţiate serviciile care deja au început să fie prestate pentru membrii Nostra Silva.

Peste 300 de participanţi

La eveniment au participat peste 300 de reprezentanţi ai comunităţilor istorice de proprietari (obşti, composesorate etc.), precum şi ai fondurilor bisericeşti şi ai mănăstirilor. De asemenea, au fost prezenţi şi alţi reprezentanţi ai proprietarilor, persoane fizice, organizaţii judeţene sau regionale. Suprafaţa cumulată a acestor proprietăţi se ridică la aproximativ 900.000 ha de păduri şi păşuni.

Printre invitaţii care şi-au exprimat punctul de vedere s-au aflat reprezentanţi ai Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva, Institutului de Cercetări şi Amenajări Silvice, Facultăţii de Silvicultură din Suceava, inspectoratelor teritoriale de regim silvic şi cinegetic. Menţionăm că membrii FPPPR se află în judeţele Alba, Timiş, Arad, Bihor, Sălaj, Satu-Mare, Maramureş, Cluj, Bistriţa-Năsăud, Hunedoara, Suceava, Iaşi, Neamţ, Bacău, Harghita, Caraş-Severin, Gorj, Dolj, Mehedinţi, Vâlcea, Argeş, Prahova şi Vrancea.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
734

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

proprietatile-terapeutice-ale-fructelor-...

Proprietăţile terapeutice ale fructelor şi legumelor > REVISTA LUMEA SATULUI

Proprietăţile terapeutice ale fructelor şi legumelor

Dacă până acum teoriile care făceau o legătură între modul de alimentaţie şi apariţia tumorilor canceroase nu aveau la bază dovezi ştiinţifice clare, în timp, ca urmare a unor cercetării ştiinţifice minuţioase, specialiştii au ajuns la concluzia că într-adevăr ceea ce mâncăm ne influenţează starea de sănătate. Acest lucru a fost confirmat de rezultatele unui experiment ce a durat aproape 35 de ani, vreme în care au fost studiate efectele alimentaţiei asupra apariţiei şi dezvoltării tumorilor canceroase. Pentru realizarea acestui studiu amplu a fost nevoie de 500.000 de oameni din ţările nordice şi sudice ale Europei. Concluzia a fost una certă: alimentaţia bogată în legume şi fructe reduce considerabil apariţia cancerului.

Reţete pentru sănătate

Ţinând seama de aceste considerente, în rândurile următoare vă prezentăm câteva metode prin care vă puteţi păstra sănătatea. S-a constat că un consum ridicat de fructe şi legume ne ajută nu doar să ne păstrăm energia, ci să avem şi un organism sănătos. Oamenii de ştiinţă susţin că la persoanele care consumă zilnic aproximativ 35 de grame de fibre vegetale, adică echivalentul a şapte porţii de fructe şi legume, apariţia celei mai necruţătoare boli a timpurilor noastre este cu mult redusă. Principalele forme de cancer evitat prin consu-mul ridicat de fructe şi legume este cel intestinal şi de colon. Cancerul de colon, spre exemplu, poate fi prevenit dacă în meniul unei zile, la fiecare masă consumăm fie un fruct, o legumă sau chiar salată.

Alimentaţia trebuie să fie variată

Însă la fel de important este şi felul în care combinăm aceste legume şi fructe. Potrivit oamenilor de ştiinţă, principiile active care luptă împotriva cancerului se regăsesc în coloranţii legumelor şi fructelor. Chiar dacă toate conţin vitamine şi substanţe necesare organismului este bine să ţinem seama de faptul că acestea trebuie variate, pentru a putea beneficia astfel de cât mai multe principii active. Spre exemplu, după ce aţi mâncat o roşie puteţi consuma un broccoli sau după ce aţi consumat un măr puteţi mânca o pară. Cerealele au, de asemenea, un aport important în reducerea apariţiei cancerului, în special a celui de colon. Din aceste considerente este recomandat ca în locul pâinii tradiţionale să consumăm şase porţii de grâu încolţit pe zi. Leguminoasele sunt foarte bogate în fitoestrogeni, care au capacitatea de a întrerupe efectul estrogenilor asupra celulelor mamare. S-a constat că, în cazul femeilor care consumă leguminoase, frecvenţa apariţiei cancerului de sân este redusă considerabil.

Excesele strică

Important este ca alimentaţia să fie variată, bazată în special pe legume, fructe şi cereale. Despre carne, oamenii de ştiinţă spun că atunci când este consumată în exces poate influenţa apariţia cancerului. Alimentele care determină acest lucru sunt în special carnea roşie, mezelurile şi carnea de pasăre. Acestea pot fi înlocuite de carnea de peşte, bogată în acizi graşi, ce au proprietatea de a inhiba celulele canceroase.

Laura DOBRE ZMARANDA
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
973
□
Comentarii
□
□
1. emo -- (17-November-2010)da...fructe, legume, grau incoltit..
Din pacate cei din oras nu prea au sansa de a manca sanatos..
Sunt multe retete, cel putin aici am vazut insirate cele cultivate la noi, sau cel putin se pot cultiva.Cel mai sanatos intrun regim, sa folosim zarzavaturile si fructele specifice zonei.Cele aduse din alte zone doar pentru placere:)
Organismul nostru reactioneaza la cele potrivite zonei noastre, cu eficienta maxima.
Multimesc pentru articol.
E.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

protejez-deci-exist_799.html

Protejez, deci exist

„Un om fără pământ e un om fără casă“, spune Petre Ţiplea, un fermier din Ocna Şugatag, Mara-mureş. Deşi a fost format ca inginer zootehnist, Ţiplea s-a adaptat economiei locului: prelucrează lemnul şi administrează o pensiune cu şapte camere. Din 2007, a primit, prin pro-gramul „O Europă, mai multă natură“, finanţat de WWF, o cireadă formată din 22 de vaci, 4 tauri şi 9 viţei, iar afacerile familiei s-au extins şi în agricultura ecologică. Consecutiv, businessul lui Ţiplea conservă mediul atât timp cât practică agricultura cu valoare naturală ridicată – HNVF (High Nature Value Farming). Animalele, toate Brune de Maramureş, au repopulat pajiştile din Poiana Răchita, Platoul Tătaru. Acum, vitele pasc pe o păşune de câteva hectare, într-un peisaj colinar. Scopul acţiunii demarate de WWF a fost de a face legătura dintre conservarea naturii, economia locală şi comunităţi printr-un sistem inovator de păşunat în mozaicul de pajişti şi păduri în zonele înalte ale Maramureşului.

Oieritul tradiţional este în declin, iar biodiversitatea şi peisajele maramureşene depind de animalele domestice. Producătorii tradiţionali sunt la limita subzistenţei, iar igienismul Uniunii Europene a sugrumat producţia de hrană tradiţională, pe cât de neviabilă pe marea piaţă, pe atât de virtuoasă.

Soluţia cea mai prietenoasă cu mediul stă în producţia şi consumul local. Apoi businessul se poate extinde. „Chiar de la început vom vinde carnea şi altor pensiuni din Maramureş. Mai târziu, vom încerca să îi adăugăm un plus de valoare, producând cârnaţi tradiţionali. Pe termen mai lung, mă gândesc să măresc cireada, să administrez mai multe păşuni montane şi să comercializez carnea şi în alte regiuni din România sau chiar peste hotare. Sistemul va rămâne unul la scară mică, pentru a menţine peisajul mozaic tradiţional al Maramureşului cu păşuni bogate în specii şi petice de pădure“, spune Ţiplea.

Ferma Ţiplea e o afacere de familie, unde fiecare membru are rolul propriu. Petre Tiplea se ocupă de gestionarea generală a fermei, de chestiuni tehnice şi caută debuşee pentru carnea de vită. Ginerele, Daniel, rezolvă problemele administrative precum asigurarea furajului pentru iarnă şi contactarea veterinarului în caz de îmbolnăvire a animalelor. Ei au şi un angajat contractat care face munca zilnică de la fermă, paza vitelor ori igiena grajdurilor. Vara, soţia lui Petre, Rodica, împreună cu cele trei fiice – Simona, Maria şi Laura – şi cu nepoţii ajută la păzitul animalelor în timpul păşunatului

Raul Cazan

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
605

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 355e9

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Protest împotriva desfiinţării

Sute de membri ai Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare (ANIF) şi ai Societăţii Naţionale Îmbunătăţiri Funciare (SNIF), din cadrul Uniunii Sindicatelor Îmbunătăţiri Funciare (USIF), au protestat vehement împotriva măsurilor de reorganizare preconizate.

„Oamenii sunt disperaţi, pentru că MADR a afişat pe site-ul propriu şi a transmis către ministerele avizatoare un proiect de OUG privind modificarea Legii nr. 138/2004, ce are ca efect reducerea cu aproximativ 75% a numărului de salariaţi din sectorul de îmbunătăţiri funciare. Ca urmare, din cei circa 5.600 de salariaţi care lucrează la ora actuală în staţiile din teritoriu, ar urma să rămână numai 1.500, ceea ce înseamnă o reducere a schemei de personal cu 4.500 de oameni“, a afirmat Vasilica Blebea, preşedintele USIF.

Conform celor spuse, un alt motiv al pichetului l-a constituit intenţia de trecere a digurilor în administrarea Companiei Naţionale „Apele Române“, fapt care nu ar face altceva decât să provoace tensiuni constante între ANIF şi reprezentanţii companiei amintite.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
758

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Protest LAPAR

- Scrisoare deschisă adresată ministrului agriculturii

Stimate Domnule Ministru,

LAPAR, federaţie reprezentativă a agricultorilor din România, luând act de campania de presă ostilă cultivării organismelor modificate genetic în România, protestează.

Fermierii români, la intrarea României în UE, au fost surprinşi de restricţiile, dictate de reglementări şi angajamente despre care nu au fost avizaţi, privind cultivarea de OMG în România.

Ţările responsabile faţă de interesele proprii, dar şi cu viziuni corecte privind destinul omenirii au speculat cu inteligenţă momentul şi au implementat noile tehnologii de cultivare a OMG, obţinând succese extraordinare care i-au plasat în topul mondial al producătorilor agricoli, devenind furnizori în zone agricole cu mare potenţial de producţie.

Fermierii români, reprezentaţi de Liga Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România, au abordat cu remarcabil curaj cultivarea plantelor modificate genetic şi au înţeles necesitatea acceptării coexistenţei tipurilor de agricultură convenţională, biotehnologică şi ecologică. Cultivarea plantelor modificate genetic a depăşit pe plan mondial suprafaţa de 125 mil. ha, având ca lider Statele Unite cu peste 62 mil. ha, urmate de Argentina, Brazilia, India, China. Beneficiile nete estimate se ridică la peste 27 mld. USD, la care se adaugă şi o reducere cu circa 15% a utilizării pesticidelor.

Este şansa noastră, a românilor

Cultivarea OMG promite un nou salt economic, asigurarea securităţii alimentare, a securităţii mediului şi durabilitate sub aspectul siguranţei alimentare şi a mediului, în conformitate cu standardele şi reglementările stabilite şi acceptate internaţional.

Relativ la riscurile plantelor modificate genetic, menţionăm că recoltele obţinute din acestea sunt cel mai intens studiate, bine caracterizate şi controlate produse agroalimentare create vreodată. Atât pe plan mondial cât şi în România s-a ajuns la concluzia că utilizarea în producţie a cultivării plantelor modificate genetic prezintă avantaje sigure atât pentru fermier cât şi pentru mediul înconjurător.

Aceasta se datorează următoarelor aspecte:
- producţia medie obţinută este mai mare;
- calitatea producţiei este mai bună;
- cantitatea de pesticide utilizată se reduce substanţial;
- rentabilitatea culturilor este sigură şi ridicată.

Precizăm faptul că, dacă producţia agricolă din România nu va fi eficientă, riscăm ca ţara noastră să se transforme într-o imensă pârloagă şi o mare importatoare de produse agricole şi furaje (n.n.)

Domnule ministru,

LAPAR, în numele fermierilor români, solicită MADR, personal dumneavoastră, Domnule Ministru, să susţineţi cultivarea plantelor modificate genetic, prin îmbunătăţirea legislaţiei româneşti privitoare la coexistenţa OMG cu cele convenţionale şi ecologice, în conformitate cu recomandarea Comisiei Europene nr. 556/23 iulie 2003, potrivit căreia „nicio formă de agricultură, fie ea convenţională, ecologică sau cea care utilizează organisme modificate genetic nu trebuie să fie exclusă din Uniunea Europeană“. Unul dintre principiile adoptate de Consiliul Uniunii Europene este libertatea de alegere, care înseamnă că fermierii europeni trebuie să aibă posibilitatea de a alege între culturile convenţionale, ecologice sau modificate genetic.

Cu deosebită stimă,

ing. Nicolae SITARU, preşedinte

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
658
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

Imprimati articolulProvocări şi oportunităţi în dezvoltarea rurală în perioada 2014 - 2020

Unitatea de Sprijin a Reţelei Naţionale de Dezvoltare Rurală (USR) şi Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR) au organizat, în zilele de 12 şi 13 septembrie, la Bucureşti, Conferinţa naţională „Comunitatea Rurală: provocări şi oportunităţi în dezvoltarea rurală în România în perioada 2014 - 2020“.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2517

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare

Prunii din Ţara Oaşului

Zona Oaşului este renumită atât în ţară cât şi în străinătate prin distilatele naturale din fructe de cea mai bună calitate obţinute din populaţii locale de pruni, rezultate în urma unei selecţii naturale de sute de ani care înnobilează dealurile şi colinele cu aroma fructelor.

În anul 2004, producătorii din „Ţara Oaşului“ au avut cea mai mare recoltă, după toate probabilităţile, din ultimii 100 de ani. După ce au umplut toate căzile pe care le-au avut cu prune, aceştia au săpat gropi în pământ pe care le-au izolat cu folie de polietilenă, în care şi-au depozitat surplusul de fructe. Preţul prunelor a ajuns sub 2.000 de lei/kg datorită incertitudinii de a porni cazanele de distilare şi lipsei altor segmente de piaţă.

Aceste populaţii de prune sunt: Peneghei, Coucine, Căieşti, Albuţe şi Mărghite.

Peneghei, aduşi de evreii prigoniţi

Prunii Peneghei, Turţeşti sau Nemţesti, cum le mai spun oşenii din zona limitrofă a Turţului, au fost aduşi după toate probabilităţile în Turţ în secolul al XVII- lea de către evrei în timpul marii prigoane evreieşti petrecute în Polonia şi Rusia în perioada anilor 1659-1671, când aceştia s-au stabilit în Turţ. Ei au fost plantaţi sub formă de perdele de protecţie, a căror contribuţie este evidentă la prevenirea eroziunii solului.

Perdelele creează în spatele lor o zonă de calm. Mai târziu, în grădinile oamenilor s-au înfiinţat adevărate „cherturi“ cu pomi plantaţi la distanţe de 6-7 metri. În perioada scurtă de la Tarna Mare şi până la Certeze, prunul Peneghei a găsit loc şi condiţii propice pentru răspândire, ajungând chiar până la Baia Sprie, în judeţul Maramureş.

Pomii dau producţii foarte mari, sunt rezistenţi la boli, dăunători şi nu manifestă periodicitate de rodire. Se cunosc cazuri când s-au obţinut producţii de 400-500 kg de prune la un pom.

Coucine, tare-s buni pentru pălincă

Această populaţie locală este foarte răspândită în comuna Călineşti-Oaş şi, după spusele localnicilor, a fost adusă de prin ţinuturile Rusiei în timpul Primului Război Mondial. Este o populaţie cu o înflorire târzie, ceea ce face să scape de îngheţurile târzii de primăvară – „produc multe prune şi să coc târziu, da' tare-s bune de pălincă“, spune Schita Vasile, de 83 de ani din Călineşti-Oaş.

De multe ori fructele sunt confundate cu prunele bistriţene, dar uneori sunt mai mari decât acestea. Din fructele acestei populaţii locale, pe lângă ţuică, se poate obţine şi un magiun, care rivalizează cu cel obţinut din prune bistriţene.

Căieşti, precum ochii calului

Această populaţie locală poartă denumirea de Prune Grase în partea Oaşului, Căieşti în partea Ugocei şi Ló szem (ochi de cal) în zonele maghiare limitrofe Oaşului, de aici şi denumirea după toate probabilităţile. Cât priveşte răspândirea ei, ea ocupă toate dealurile şi colinele din Ţara Oaşului, unde se simte „acasă“, dar este întâlnită atât în întreg judeţul Satu Mare, cât şi în celelalte judeţe din nord-vestul României.

Pomii sunt foarte rezistenţi la boli şi dăunători, nu mani-festă periodicitate de rodire, iar fructele acestora sunt utilizate în exclusivitate pentru obţinerea distilatelor. De menţionat faptul că această populaţie locală dă producţii mai slabe în afara perimetrului Ţării Oaşului, ca dovadă că nu întâlneşte aceleaşi condiţii pedoclimatice.

Albuţe, dulci precum zahărul

Populaţia Albuţe are fructe de culoare verde-gălbuie care, în comparaţie cu frunzele pomului, sunt foarte deschise la culoare, dând impresia că sunt albe, de unde şi numele. Fructele au pulpa neaderentă şi sunt foarte rezistente la scuturare (se desprind greu de pe pom). Prunii nu manifestă periodicitate de rodire. Distilatele obţinute din aceste prune sunt de o calitate foarte bună, cu aromă discretă şi gust dulceag, fiind destul de uşor deosebite de celelalte distilate din prune.

Mărghite, arie mică de răspândire

Această populaţie locală de pruni este întâlnită numai în Ţinutul Ugocei (comunele Gherţa, Turţ, Batarci şi Tarna Mare). În aceste zone aceste prune sunt foarte mult apreciate de către localnici, deoarece dau rezultate mai bune decât populaţia Peneghei. Pomii nu manifestă periodicitate de rodire. De menţionat că această populaţie de pruni este întâlnită şi în vecinătăţile imediate din Ucraina, care au aparţinut în trecut României. Fructele au destinaţii multiple: pentru compot, magiun, fructe uscate, dar cele mai multe sunt folosite pentru ţuică.

Dr. ing. Ioan CIOLTEAN

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
2811
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prunul transgenic rezistent la virusul Plum pox

„Cercetările din România – referitoare la clona de prun transgenic C5, numită «HoneySweet», rezistentă la virusul Plum pox – au fost blocate de Ministerul Mediului şi Pădurilor, din cauza reglementărilor existente în Uniunea Europeană“ – a declarat Ioan Zagrai, de la Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură din Bistriţa (SCDP). În opinia sa, regle-mentările UE reprezintă o consecinţă a politicii care ignoră ştiinţa.

Domnia sa a prezentat lucrarea „Prunul transgenic rezistent la virusul Plum pox – trecut, prezent și perspectivă“, în cadrul simpozionului cu tema „Biotehnologiile agricole în România“. Evenimentul a fost organizat recent de Academia Română și Academia de Științe Agricole și Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești“, la Casa Oamenilor de Ştiință din București.

O boală fără leac

Cercetătorul bistrițean afirmă că virusul Plum pox (PPV), care provoacă boala denumită Sharka sau Vărsatul prunului, este cel mai distructiv patogen viral al speciilor pomicole sâmburoase. Afectează în special prunul, specie dominantă în România, dar și piersicul și caisul, iar într-o măsură mai mică, cireșul și vișinul.

Din păcate, nu există tratament curativ pentru combaterea PPV, iar infecția, odată produsă, devine un focar permanent pentru pomii sănătoşi din jur. Virusul este răspândit foarte repede, în mod natural, prin intermediul afidelor virulifere. Provoacă grave pierderi de producţie, uneori chiar până la 100%.

Ingineria genetică, salvatoare

„Ingineria genetică reprezintă o abordare alternativă sau complementară, eficientă, la ameliorarea convenţională pentru obţinerea de soiuri de prun rezistente la PPV“ – a spus Zagrai.

PPV a fost identificat pentru prima oară în Bulgaria, în 1918, iar ulterior s-a răspândit progresiv în Europa și în lume. Costurile globale ale încercărilor de limitare a impactului PPV, la nivel mondial în ultimii 30 de ani, au fost estimate la peste 10 miliarde de euro, la care se adaugă și pierderile de producție.

Astfel s-a ajuns la oportunitatea utilizării tehnicilor ingineriei genetice, în vederea obţinerii de genotipuri de prun rezistente la Plum pox.

Conform celor spuse, utilizarea strategiei de limită de rezistenţă derivată din patogen (RDP) a permis, printr-o colaborare americano-franceză, obținerea mai multor clone transgenice, care conțin gena capsidală a virusului (PPV-CP). Una dintre clone este C5 și a fost patentată ulterior de SUA, sub denumirea de „HoneySweet“. Aceasta a demonstrat un nivel ridicat de rezistență la inoculările artificiale cu PPV, în condiţii de seră.

România, centru endemic al PPV

În România, PPV este răspândit în toate regiunile. O evaluare la nivel național, realizată în ultimii ani în zonele pomicole, a evidențiat o situație extrem de critică și de necontrolat. Incidența medie s-a situat la 69%. De aici rezultă că țara noastră poate fi considerată un focar endemic.

„Testarea rezistenţei prunului transgenic, în condiţii de mare presiune a infecţiei naturale cu PPV în România, s-a realizat la SCDP Bistriţa, în trei grupuri experimentale. Rezultatele au arătat că răspândirea PPV a fost crescătoare, în cele trei loturi experimentale, în perioada 1996-2006. Rata de infecție a ajuns chiar și la 80%, în timp ce niciun pom cu gena C5 nu a fost afectat, dovedind un nivel înalt de rezistență. Rezultate similare au fost obţinute şi la testările din Spania, Polonia şi Cehia“, a declarat cercetătorul.

În cadrul testării prunului transgenic C5 la infecţiile artificiale, rezultatele de la Bistrița au arătat că boala se manifestă numai în zona inoculării, deoarece mecanismul de rezistență genetică inhibă replicarea virală, iar infecția nu devine sistemică. Simptome evidente au putut fi observate numai pe lăstarii crescuți în acea zonă.

Riscuri nejustificate

„Deși avantajele cultivării prunului transgenic sunt incontestabile, au fost invocate totuși două potenţiale riscuri, derivate din prezenţa insertului“ – a afirmat Zagrai.

Primul enunţat este acela că gena capsidală ar putea favoriza apariția unor virusuri recombinate. Acesta a fost subiectul principal al unui proiect finanțat de Uniunea Europeană cu 1,5 milioane de euro, care s-a derulat în Franţa, Spania, Germania, Italia, Slovenia și România, din ianuarie 2003 până în iunie 2006. Rezultate bazate pe teste serologice și moleculare au relevat o frecvenţă similară a tulpinilor virale în prunii convenţionali şi transgenici (sensibili). Acest lucru înseamnă că prunul transgenic nu reprezintă un pericol, iar probabilitatea apariţiei unor tulpini recombinate ale PPV la prunul transgenic C5 este mult mai mică decât în cazul prunului convenţional, întrucât acesta nu s-a infectat în mod natural.

Un alt risc invocat s-a referit la markerul selecționabil NPT II, care determină rezistența la kanamicină și ar putea fi redusă eficiența tratamentului cu acest antibiotic.

Autoritatea Europeană pentru Siguranţa Alimentară (EFSA) a precizat însă că gena NPT II are o istorie de 13 ani, ceea ce denotă siguranţa utilizării în culturile destinate consumului, aceasta fiind larg răspândită în natură atât printre microbii umani, cât şi în mediul înconjurător. În concluzie, nu există motive raţionale care să restricţioneze folosirea acestui tip de genă atât în experienţele de câmp, cât şi pentru producţia destinată consumului.

„Rezultatele cercetărilor, timp de peste 15 ani, focalizate pe prunul transgenic C5, au demonstrat că strategia RDP asigură succesul în încercările de a conferi rezistenţă la viroze şi poate fi utilizată ca metodă eficientă de combatere a virusului Plum pox, dar şi că formele transformate (transgenice) nu au efecte adverse asupra mediului. Mai mult, RDP este o strategie deosebit de utilă şi pentru protejarea mediului de urmările abuzului de pesticide folosite în vederea combaterii vectorilor viruliferi, în livezile de pruni convenţionali“, a conchis dr. ing. Ioan Zagrai.

Avantajele prunului „HoneySweet“

- Creşterea cantitativă a producţiei prin eliminarea pierderilor masive cauzate de PPV;
- Creşterea calităţii fructelor prin eliminarea efectelor negative (deformări, necroze, scurgeri de gome, modificări biochimice);
- Imposibilitatea infectării în condiții naturale, prin reducerea și eliminarea presiunii de infecţie;
- Costuri şi poluare reduse, prin eliminarea tratamentelor suplimentare pentru combaterea vectorilor;
- Şansa unui consum de prune cu mai puține reziduuri de insecticide;
- Noi posibilităţi de ameliorare a rezistenţei prin metode convenţionale.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
3339

□

Comentarii

□

□

1. silvas teodor -- (9-February-2012)Materialul este foarte interesant,dar prea putin prezentat.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

puii-de-carne-cum-ii-crestem-cum-ii-hran...

Puii de carne: cum îi creştem, cum îi hrănim? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPuii de carne: cum îi creştem, cum îi hrănim?

În numărul trecut al revistei vă prezentam unele aspecte ce ţin de tehnologiile specifice creşterii păsărilor pentru carne. În rândurile ce urmează vom insista asupra principalilor factori, care asigură buna desfăşurare a activităţii într-o fermă.

Condiţii esenţiale

Pe lângă aspectele ce ţin de hrănirea corespunzătoare a păsărilor, trebuie să se realizeze anumiţi parametri tehnici şi tehnologici, care să asigure realizarea unor producţii performante. Spre exemplu, apa consumată de puii de carne trebuie să provină din fântâni de mare adâncime, iar potabilitatea ei să fie controlată prin frecvente analize de laborator, atât la sursă cât şi în hala de creştere. Un alt aspect important ţine de temperatura apei, care trebuie verificată înainte de a fi distribuită păsărilor pentru a ne asigura că se află între limite normale. Analize sistematice se fac şi asupra nutreţurilor combinate, de la primirea materiilor prime şi până ce acestea ajung în ciocul păsărilor. Aerul respirat de păsări trebuie să aibă, de asemenea, temperatura, umiditatea, viteza şi puritatea conform unor norme tehnologice bine stabilite. Aşternutul trebuie să fie confortabil pentru păsări, nici umed şi nici prea uscat, iar lumina să fie uniformă în toată hala şi la o intensitate optimă de 20 lucşi.

Evidenţa datelor de referinţă

Pentru păstrarea unei evidenţe a stării de sănătate a păsărilor, a producţiilor obţinute şi a pierderilor, este recomandat ca pe o fişă de lot să se înregistreze consumul zilnic de furaje (uneori şi de apă), sporul săptămânal realizat, procentul de pierderi prin mortalitate, vaccinările şi tratamentele medicale la care sunt supuşi puii. Această grijă deosebită care se acordă creşterii puilor de carne asigură performanţe tehnice de vârf, ca spor mediu zilnic, consum specific de furaje şi pierderi prin mortalitate, la nivelul sau chiar peste nivelul ţărilor din lume cu avicultură avansată. Este de precizat că, în ultimii 10 ani, în România producţia de carne de pasăre a crescut de peste patru ori, adică într-un ritm anual de 40%, creştere care, după ştiinţa noastră, este unică în economia românească.

Prof. univ. Ilie VAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
2189
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Puiul de găină a cucerit mapamondul

G.V.: Carnea de pasăre, se pare că este cea mai consumată din lume, pe primul loc aflându-se puii. Ba chiar făcea cineva un calcul că fiecărui locuitor al planetei, anual, i-ar reveni cam nouă pui. Este adevărat?

I.V.: În lume se consumă predominant carne de pui, aceasta reprezentând aproximativ 85% din totalul de carne de pasăre consumată, 10% carnea de curcă şi 5% celelalte specii în care intră carnea de raţă, gâscă, prepeliţă, bibilică, struţ etc. Din totalul consumului de carne în lume, 35% îl reprezintă pasărea, iar ca şi cantitate pe cap de locuitor calculul este corect: sunt cam 12-14 kg consumate anual de persoană la nivel mondial. Este adevărat însă că americanii mănâncă 36 kg, spre deosebire de indieni, care abia mănâncă 2-3 kg.

Competiţia pentru supremaţie

G.V.: A cucerit puiul de găină mapamondul, adică este crescut în toate zonele lumii?

I.V.: Absolut în toată lumea. În zona creşterii puiului este o competiţie foarte strânsă la nivel mondial. SUA şi Brazilia sunt cei mai mari producători din lume şi cei mai mari exportatori. Ei sunt de fapt cei care fac preţul mondial. Zona Europei este una mai puţin propice.

Acum e bine

G.V.: După cum vedem, avicultura s-a specializat în ultima vreme. Se cresc pui pentru grătar, rase de găini ouătoare, rase grele... România, din acest punct de vedere, unde se află? Putem sta alături de crescătorii de păsări vestiţi ai lumii?

I.V.: Noi am stat alături de ei şi înainte de ’89, dar a urmat o vreme în care am pierdut foarte mult teren, pe care am început să-l recuperăm abia din anul 2000. Pot spune că în 2008 am avut rezultate destul de frumoase din punctul de vedere al cantităţilor şi mai ales al performanţelor de creştere. Important e că ne putem compara în ceea ce priveşte performanţele de producţie cu cei mai mari producători de carne din lume. De fapt, la nivelul Europei suntem pe locul al treilea. Din păcate însă, suntem organizaţi doar pe sectorul de creştere a găinilor, mai puţin pe cel al curcilor, raţelor, gâştelor şi al celorlalte specii.

Din păcate, nu suntem încă la nivelul acoperirii întregii pieţe, pentru că, de exemplu, anul trecut am produs 286 mii de tone carne tăiată şi am mai importat 110 mii tone. Nu am acoperit cererea internă a pieţei şi nu am exportat decât 8.000-9.000 de tone, ceea ce este insuficient pentru echilibrarea balanţei. Avem în program ca, până în 2013, să ajungem să exportăm cam tot atât cât importăm şi să oferim pe piaţă produse autohtone, sigure din punct de vedere alimentar.

Nici vorbă de mutaţii genetice

G.V.: Cumpărătorul este tot mai îngrijorat ca nu cumva puii să fie produşi prin metode care au condus la mutaţii genetice, care ar putea să ofere organismului alte condiţii decât cele pentru care a fost creat.

I.V.: Nici vorbă de aşa ceva. Vreau să vă spun că, cel puţin în zona Europei, legislaţia este foarte dură din acest punct de vedere. Aici se întâlnesc trei concepte moderne: cel de siguranţă alimentară, cel privind confortul şi bunăstarea animalelor şi cel legat de protecţia mediului. Acestea sunt întrutotul respectate prin legislaţia europeană care este transpusă în cea românească. Ca exemplu vă pot spune că există o lege care nu permite în hrana păsărilor decât ingrediente naturale, adică cereale, soia, floarea-soarelui şi premixuri vitamino-minerale.

Zona Europei nu foloseşte în hrana păsărilor făinuri proteice de origine animală care rezidă din resturi de abator sau antibiotice ca factor de creştere. Noi nu putem să folosim hormoni sau biostimulatori, pentru că aceste produse nici nu sunt autorizate pe piaţa UE. Toate acestea sunt urmărite prin procesul de trasabilitate. De aceea Europa are preţul la carne peste cel mondial.

Puiul din bătătură şi puiul industrial

G.V.: Generaţia mea şi a dvs. se află într-un dezechilibru între tradiţional şi modern. Când eram copii mâncam puiul din bătătură, care avea un gust cu totul şi cu totul aparte, dar astăzi suntem obligaţi să consumăm ceea ce avicultura ne oferă. Se mai păstrează pe undeva ceva din ce ştiam noi sau totul a trecut în sistem industrializat?

I.V.: Sigur că se păstrează şi fiecare producător astăzi va trebui să se gândească la diversificarea ofertei către consumator. Noi, la Universitate, am demarat un proiect numit „Staţie-pilot pentru ferme ecologice“, pe care vrem să-l încheiem anul viitor. Vrem să stabilim tehnologiile necesare, să-l multiplicăm şi să-l dăm la toţi producătorii din ţară pentru a adera la aceste metode moderne de creştere a puilor, însă trebuie să fie foarte clar: ponderea la noi şi în lume va rămâne puiul industrial, pentru că altfel nu s-ar putea hrăni omenirea.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1426

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pulberea fină - Polenul > REVISTA LUMEA SATULUI

Pulberea fină - Polenul

Polenul (pollen) este o „făină, pulbere fină“, în general gălbuie, constituită din grăuncioare microscopice (15-200 microni) produse de anterele staminelor. Căzut pe stigmatul florii germinează, formând tubul polinic, care transportă gameţii pe care îi conţine până la ovul.

Strănutul, însoţit de mâncărimi ale ochilor, lăcrimare şi nas iritat, care curge, anunţă sosirea primăverii pentru milioane de oameni. De obicei, alergia lor e provocată de o atmosferă încărcată cu polen.

În ţările industrializate aproape 1 din 6 oameni suferă de alergie sezonieră la polen, numită şi febra de fân. Această cifră nu este deloc uimitoare dacă ne gândim la enorma cantitate de polen produsă de plante care se găseşte în aer.

Polenul este „format în antera (organul mascul) plantelor cu sămânţă şi este transportat prin diverse mijloace (vânt, apă, insecte etc.) până la pistil (organul femel), unde are loc fecundaţia. În sol există din abundenţă granule de polen, chiar de mii de ani, iar la suprafaţă toate tipurile de polen sunt viabile doar câteva zile sau săptămâni. În zonele în care există o mare diversitate de plante, aerul poate fi un adevărat „cocktail“ de polenuri.

Este cunoscut faptul că nu toate plantele apelează la vânt pentru polenizare, ceea ce este o mare uşurare pentru cei care suferă de alergie! Multe plante se folosesc de animale. Plantele sunt polenizate de păsări, mici mamifere sau insecte. De fapt, albinele sunt principalii polenizatori ai plantelor cu flori. În schimbul serviciului lor, plantele le recompensează pe albine cu hrană, adică nectar dulce şi polen, acesta din urmă furnizându-le proteinele, vitaminele, mineralele şi grăsimile necesare.

De ce sunt oamenii alergici la polen? Când micuţele granule de polen ajung în nas, ele se fixează de un strat de mucoasă lipicioasă. De aici se deplasează spre gât, unde sunt fie înghiţite, fie eliminate prin tuse, în general fără vreun efect advers. Uneori însă polenul excită sistemul imunitar. Cea care creează probleme este proteina polenului. Din anumite motive, sistemul imunitar al unei persoane alergice consideră proteina unor polenuri drept o ameninţare.

Organismul bolnavului reacţionează, declanşând o reacţie în lanţ care determină mastocitele, celule întâlnite în diverse ţesuturi, să elibereze histamină în cantităţi exagerat de mari. Histamina provoacă dilatarea vaselor de sânge mici şi creşterea permeabilităţii lor, ceea ce duce la infiltrarea lichidelor bogate în celulele imunocompetente. În condiţii normale, aceste celule migrează spre locul infecţiei sau al leziunii, unde caută să scape organismul de invadatorii nocivi. Dar, în cazul celor care suferă de alergie, polenul declanşează o alarmă falsă, care determină ca reacţie inflamaţii ale ţesuturilor, iritarea şi curgerea nasului şi lăcrimarea ochilor.

Sensibilitatea la alergii este cauzată şi de poluarea atmosferei, poluarea cu gaze a marilor oraşe, moştenirea genetică etc.

Mulţi dintre cei care au astfel de alergii pot apela la medicamente de tipul antihistaminice care ameliorează simptomele, adică blochează acţiunea histaminei. Cu toate efectele iritante ale polenului, nu putem să nu rămânem profund impresionaţi de ingeniozitatea evidentă atât în structura, cât şi în răspândirea acestor micuţe particule ale vieţii. Fără ele planeta noastră n-ar fi decât un loc sterp, lipsit de viaţă!

Alexandru VASILE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
620

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Puncte de vedere - agricultura, ca după război

Făcând referire la articolul „Marea harababură“, semnat de Gh. Verman, domnul Zlate Nicolae ne-a trimis, în urmă cu ceva timp, câteva cuvinte care considerăm că merită redate în cadrul acestei rubrici.

„Se spune că nu-i frumos să te uiţi în curtea vecinului. Asta nu înseamnă că nu avem obligaţia de a apela măcar la memoria istoriei. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Europa, peste care frontul a trecut de 2 ori, a fost distrusă. Fiecare ţară a încercat apoi să se refacă în primul rând prin redresarea agriculturii, prin reconstrucţia de locuinţe şi mai târziu prin încurajarea turismului. Făcute cu cap, aceste măsuri au avut drept rezultat situaţia economică şi socială cunoscută din aceste ţări dezvoltate.

România însă, arată acum, după 20 de ani de la revoluţie, ca după război: unul dus însă de guverne prin nepricepere şi incompetenţă. Din ce se pot obţine venituri dacă agricultură nu mai este, industria a fost distrusă, resursele vândute? ...Prin distrugerea exploataţiilor agricole de stat şi cooperatiste s-a ajuns în situaţia existentă după război. Dacă acestea nu ar fi fost desfiinţate prin legi aberante, azi situaţia ar fi fost alta.

Un exemplu este exploataţia de la Curtici, condusă de Dimitrie Muscă. Aceasta trebuie privită drept model. Redresarea agriculturii trebuie să pornească prin încurajarea proprietarilor de terenuri să înfiinţeze cooperative de exploatare a pământului şi valorificare a rezultatelor în comun. Fondurile europene trebuie folosite pentru investiţii în agricultura cooperatistă.

Un proprietar cu o suprafaţă mică nu poate investi cu succes într-o agricultură fărâmiţată. Legile trebuie să încurajeze exploataţiile viabile şi să le ajute să devină performante, dacă dorim să facă faţă concurenţei pe plan european şi global. Refacerea sistemelor de irigaţii, în paralel cu încurajarea cooperării, poate avea rezultate imediate. Dacă irigăm măcar două milioane de hectare acestea pot aduce producţii medii de 7 t/ha la cerealele păioase, respectiv 16 -20 t/ha la porumb.

Mă opresc aici, nu înainte de vă aminti că la Curtici, anul acesta, producţia de grâu obţinută la hectar este de cca 7 tone, şi asta fără irigaţii... Fiţi mai întâi patrioţi şi mai apoi cetăţeni europeni! Soarta României trebuie să se hotărască la Bucureşti şi numai la Bucureşti.“

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
628

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Puncte de vedere privind starea Luncii Dunării Inferioare pe sectorul românesc

Lunca Dunării pe sectorul românesc are o suprafaţă de 570.000 ha, dintre care 431.763 ha au fost îndiguite, restul de 138.300 ha rămânând în regim natural (zonele dig-mal, incintele cuprinse între Porţile de Fier II şi Ghidici, Insula Mică a Brăilei şi zona dintre Corabia şi râul Olt).

Lunca îndiguită, exploatată printr-un management integrat într-un sistem agricol ameliorativ, amenajată cu zone împădurite pe terenurile slab productive agricol şi perdele forestiere de protecţie, protecţia şi extinderea luciilor de apă şi a zonelor umede existente, inclusiv refacerea ecosistemelor specifice luncii acolo unde este posibil, constituie singura opţiune viabilă pentru viitor, atât din punct de vedere ecologic, cât şi economic.

La un secol distanţă

În România, în ultimii 150 ani s-au realizat 3.500 km de diguri de apărare a terenurilor agricole împotriva inundaţiilor, dintre care peste 1.150 km s-au executat la Dunăre. Realizarea acestora a însemnat un efort investiţional deosebit pentru România.

Ţările din amonte au rezolvat problema amenajărilor la Dunăre încă de la sfârşitul secolului 19, iar Bulgaria a finalizat îndiguirea sectorului său dunărean înainte de al Doilea Război Mondial.

România a abordat această problemă cu peste 100 de ani în urmă. Perioada cea mai intensă, în care s-a şi finalizat procesul de îndiguire a Luncii Dunării, este cuprinsă între deceniile al V-lea şi al VII-lea ale secolului trecut.

Este de precizat că, din cele 419.820 ha, folosinţa arabilă este de 315.713 ha. În diferenţa de 104.107 ha intră alte folosinţe, inclusiv terenurile neproductive.

Modificările nu pot fi de substanţă

În context sunt posibile reconsiderări ale folosinţelor, dar fără modificări de substanţă.

Spre exemplificare, se prezintă soluţiile propuse în urma studiilor efectuate de INCDIF-ISPIF, în cadrul proiectului intitulat „Proiect model de reabilitare şi modernizare a lucrărilor de îmbunătăţiri funciare şi reconstrucţie ecologică a terenurilor amenajate din Lunca Dunării şi luncile râurilor interioare în vederea asigurării folosirii eficiente şi durabile a lor.“

Propuneri privind restructurarea folosinţelor în incinta Gostinu-Greaca-Argeş

În urma reabilitării şi completării amenajărilor de desecare-drenaj, armonizării folosinţelor şi reconstrucţiei ecologice a terenurilor cu potenţial de salinizare şi alcalinizare a rezultat:

- din suprafaţa totală a incintei, folosinţa agricolă din incinta Gostinu-Greaca-Argeş, care ocupă protosolurile de pe grindul fluviatil în suprafaţă de 463 ha, a fost propusă pentru folosinţă silvică;
- suprafaţa agricolă care prezintă potenţial de salinizare şi alcalizare în suprafaţă de 550 ha a fost propusă ca folosinţă piscicolă;

- s-a mărit suprafaţa luciilor de apă de la 93,6 ha la 275 ha;
- folosinţa agricolă din incinta Gostinu-Greaca-Argeş pe ansamblu s-a redus de la 24.431 la suprafaţa de 23.003 ha.

S-au avut în vedere în mod deosebit influenţele pozitive şi negative exercitate de complexul de măsuri asupra ansamblului de condiţii naturale, pedologice, hidrogeologice, hidrochimice. În funcţie de direcţia de evoluţie a acestor procese şi de intensitatea lor au fost prevăzute măsuri necesare îmbunătăţirii situaţiei, atât sub aspectul agriculturii durabile, cât şi sub cel al mediului, urmărindu-se asigurarea condiţiilor necesare unei evoluţii pozitive.

Metodologiile utilizate în incinta Gostinu-Greaca-Argeş se pot aplica, prin extrapolare, şi în alte incinte din Lunca Dunării, ţinându-se seama de condiţiile topografice, pedologice şi hidrogeologice specifice fiecărei incinte.

Nicolae MORAU, Ana-Maria SAVIN, Ion Niţu
INCDIF – ISPIF Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
780

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Puncte de vedere. Starea Luncii Dunării Inferioare pe sectorul românesc (III)

Potrivit unui studiu efectuat de specialiştii de la INCDIF-ISPIF Bucureşti, implicaţiile socio-economice în eventualitatea inundării Luncii Dunării ar fi majore, prognozându-se pagube şi prejudicii uriaşe. Lucrările de apărare protejează, pe lângă terenurile agricole, peste 150.000 de gospodării ale populaţiei, 163 de centre de producţie, 389 de complexe zootehnice, 85 km de cale ferată şi peste 350 km de drumuri clasificate. De asemenea, autorii lucrării combat teoria renaturării Luncii Dunării, considerând-o neoportună, întrucât nu ia în considerare oamenii care locuiesc azi în cele 87 de localităţi total sau parţial inundabile. „Digurile nu sunt suficiente pentru protecţia contra inundaţiilor. Dacă lucrările de desecare-drenaj nu vor fi reabilitate, multe localităţi vor fi subinundate.“

Antipledoarie pentru digurile potcoavă

În acelaşi context, în studiu se stipulează că apărarea cu diguri potcoavă sau perimetrale (inelare) nu constituie o soluţie suficientă şi deci nici eficientă, deoarece:

- prin executarea acestor diguri, apele din precipitaţii (de pe versanţi, din intravilan) nu se mai pot scurge din cauza barării de către acestea;
- în perioada apelor mari, din cauza infiltraţiilor prin fundaţia digurilor, suprafeţele intravilane se vor subinunda, stratul de apă deasupra terenului variind în funcţie de nivelurile apelor mari ale Dunării şi de durata hidrografului;
- măsurile pentru coborârea nivelului freatic din zonele intravilane constau, în principiu, în prevederea puţurilor de drenaj vertical echipate cu pompe submersibile, galerii drenante etc. Trebuie precizat că aceste măsuri sunt foarte costisitoare.

În concluzie, considerăm că, sub aspect social, renaturarea Luncii Dunării la nivelul secolului trecut ridică mari probleme de fonduri, timp şi terenuri. În prezent, terenurile agricole din Lunca Dunării nu sunt exploatate cu maximum de eficienţă, acestea prezentând un potenţial foarte mare pentru economia României.

Aşadar, renaturarea Luncii Dunării pe motivul lipsei de eficienţă a exploataţiilor agricole nu constituie un motiv şi respectiv o soluţie optimă sub aspect economic dar nici ecologic, având în vedere calitatea actuală a apelor Dunării. De asemenea, în caz de accident ecologic pe Dunăre sau în bazinul hidrografic, apele poluate ale acesteia vor constitui un pericol nu doar pentru ecosistemele din Lunca Dunării, dar vor afecta şi apa freatică, apă ce este folosită şi pentru alimentarea populaţiei.

Reconstrucţia ecologică, soluţia optimă

În viziunea specialiştilor, renaturarea luncii nu poate fi abordată fără a se cunoaşte şi analiza următoarele aspecte globale:

- intervenţiile antropice de mare amploare, determinate de lucrările de indiguiri şi de desecări-drenaje, au determinat schimbări profunde în configuraţia micromorfologică iniţială. Drept urmare, eliminarea digurilor nu ar avea ca efect revenirea la condiţiile iniţiale, insistenţa tot mai accentuată faţă de acţiunea de renaturare nefiind concluzia pragmatică a unei cercetări ştiinţifice aprofundate;

- evenimentele din ultimul deceniu (alternanţa perioadelor de secetă cu perioade de inundaţii, alternanţă generată în principal de schimbările climatice globale) au arătat că renaturarea nu mai este posibilă în condiţiile anterioare indiguirilor. Dimpotrivă, retehnologizarea şi modernizarea întregului complex de lucrări din Lunca Dunării, precum şi îmbunătăţirea sistemului actual de organizare a agriculturii reprezintă activităţi absolut necesare pentru viitorul alimentar al României şi exploatării durabile ecologice.

Se consideră că este optim să se realizeze reconstrucţia ecologică a Luncii Dunării şi nu să se impună renaturarea acesteia, date fiind condiţiile climatice, hidrologice actuale, modificările antropice importante asupra microreliefului, dar şi situaţia privitoare la criza alimentară mondială. Reconstrucţia ecologică este o primă etapă, condiţie sine qua non pentru restaurarea ecologică a Luncii Dunării.

Reabilitarea Luncii Dunării din punct de vedere ecologic şi dezvoltarea durabilă a acesteia presupun armonizarea folosinţelor şi, implicit, reconstrucţia ecologică în cadrul fiecărei incinte îndiguite în parte.

Modificarea regimului hidrologic al fluviului, schimbările climatice, elementele antropice precum dezvoltarea industriilor, a porturilor riverane cu evacuarea apelor reziduale în Dunăre incomplet epurate au determinat în ultimul secol poluarea apelor fluviului şi modificarea ecosistemelor acvatice. Cele 220 de hidrocentrale din bazinul hidrografic al Dunării, executate în ultimii 65 de ani, reţin aluviunile în suspensie, iar în cazul renaturării, apele nu ar putea fertiliza terenurile din luncă, aşa cum se întâmpla acum 100 de ani pe vremea lui Grigore Antipa. Odată inundată, lunca va constitui o zonă de cumul pentru poluanţii preluaţi şi transportaţi de Dunăre.

În Europa, Asia, SUA, luncile râurilor şi fluviilor au fost îndiguite şi destinate exploataţiilor agricole, în niciuna dintre ţările ale căror lunci sunt îndiguite şi utilizate pentru furnizarea hranei populaţiei umane nepunându-se problema eliminării digurilor şi „renaturării“ luncilor în cauză. De altfel, luncile marilor fluvii au fost (de la apariţia primelor forme statale) destinate agriculturii, creându-se adevărate leagăne ale civilizaţiei umane.

Redimensionarea situaţiei Luncii Dunării, în optica specialiştilor

Din studiile realizate, dar şi ca urmare a discuţiilor purtate în ultimii ani cu numeroşi specialişti, se impun următoarele recomandări:

- Înlocuirea termenului de „renaturare“, utilizat în Planul Naţional de Management referitor la Lunca Dunării, cu termenul de „reconstrucţie ecologică“.
- Problematica complexă din Lunca Dunării privind situaţia actuală şi de perspectivă se propune a fi analizată pe baza studiilor de specialitate realizate de instituţiile abilitate pe o perioadă de minimum trei ani, în cadrul cărora să se acorde o atenţie deosebită evidenţierii aspectelor pozitive şi negative determinate de influenţa exercitată de complexul de lucrări de îmbunătăţiri funciare, precum şi armonizării strategiilor de dezvoltare durabilă a Luncii Dunării în conformitate cu politicile europene de mediu dar şi cu necesităţile României sub aspectul securităţii alimentare, în primul rând.
- Se recomandă elaborarea documentaţiilor tehnico-economice de reconstrucţie ecologică, la nivelul fiecărei incinte indiguite din Lunca Dunării, de către instituţiile de specialitate.
- Înfiinţarea unui nucleu pluri şi interdisciplinar de specialişti proveniţi din toate instituţiile implicate în problemele referitoare la Lunca Dunării.
- Constituirea unei comisii parlamentare care să sprijine implementarea proiectelor de reconstrucţie ecologică a Luncii Dunării.

Nicolae MORARU, Ana-Maria SAVIN, Ion NIŢU
INCDIF – ISPIF Bucureşti

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
1511

□

Comentarii

□

□

1. Stelian Cinca -- (16-October-2011)Ma bucur sincer ca, in sfarsit, specialistii in agricultura incep sa inteleaga,

fara s-o spuna explicit, necesitatea ameliorarii relatiilor noastre cu natura; in speta cu Dunarea si lunca ei. Admir iscusinta cu care cei trei autori se straduiesc sa evite un dialog direct si civilizat cu subsemantul,desi Programul "Dunarea vie", de renaturare a luncii si de utilizarea a terenurilor in functie de calitatile productive cu care le-a inzestrat natura, si nu dupa cum i-a taiat capul pe decidentii anilor 1960-70, le este cunoscut. Totusi, faptul ca accepta termeni ca reconstructie, restaurare etc,

2. Stelian Cinca -- (16-October-2011)(continuare), termeni similari renaturarii, este un lucru pozitiv.

In ce priveste rentabilitatea actuala a terenurilor din lunca. Simplul fapt ca cheltuielile de amortizare a lucrarilor de indiguire si amenajare,nu s-au acoperit inca, arata falsitatea aprecierii...specialistilor.Un calcul elementar privind costurile enormelor productii din zona, ar dezvalui o situatie socanta: in conditii naturale, un hectar de teren inundabil ar da o productie de cel putin 2 ori mai mare, decat valoarea productiei agricole actuale.Daca "Lumea satului" este de acord, ii trimit un text cu mai multe detalii.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Puncte de vedere - Starea Luncii Dunării Inferioare pe sectorul românesc (II)

În vederea valorificării superioare a Luncii Dunării, conservării mediului şi reabilitării ecologice se impun soluţii privind: eficientizarea exploatării hidroameliorative, îmbunătăţirea sistemului agrotehnic, reconstrucţia ecologică a terenurilor prin redimensionarea folosinţelor. Necesitatea reconsiderării întregii concepţii de amenajare a Luncii Dunării a ţinut seamă de cerinţele de ordin agronomic, agroturistic, silvic, piscicol, orizicol etc., activităţi posibil de amenajat într-o nouă viziune, la care se adaugă problemele de armonizare.

Specificul exploataţiilor agrozootehnice

Numeroase studii şi cercetări au evidenţiat modificările şi caracterul agroproductiv al luncii antropizate, deosebit de fertil, caracter care poate fi potenţat printr-un management corect. Particularităţile terenurilor agricole (de natură pedologică, hidrogeologică şi hidrologică etc.) din Lunca îndiguită a Dunării impun aplicarea unei exploatări agrozootehnice eficiente, cu un profund caracter ameliorativ.

Managementul integrat al incintelor agricole situate în Lunca îndiguită a Dunării reprezintă o soluţie optimă în comparaţie cu renaturarea şi implicit expunerea la „hazarde“ şi „riscuri“ ecologice şi economice care derivă din distrugerea ipotetică a digurilor.

Principalele modificări morfologice ale terenurilor

În cadrul sistemului integrat de analiză a bonitării terenurilor din Lunca Dunării Inferioare pe sectorul românesc, pentru principalele incinte (39 de incinte care reprezintă 95% din suprafaţa totală îndiguită de 431.463 ha) la INCDIF-ISPIF s-a analizat evoluţia morfologică a terenurilor după îndiguire şi s-au realizat amenajările interioare (desecări-drenaje, modelări-nivelări, irigaţii etc.). Din analiza comparativă morfologică a terenurilor din incintele îndiguite a rezultat că relieful acestora a suferit importante modificări din cauza masivelor deplasări de pământ produse în urma executării digurilor, a reţelelor de canale (desecare, irigaţii, piscicultură).

Date care îndeamnă la reflecţie

În urma amenajărilor hidroameliorative realizate în ultimul secol, s-au constatat următoarele modificări morfologice ale terenurilor din Lunca Dunării:

- grindurile au fost nivelate, iar terasamentele rezultate de aici au fost împrăştiate în arealele depresionare (lacuri, bălţi, japse), cotele medii ale acestora fiind astfel ridicate;
- gârlele, privalele şi canalele care alimentau în regim inundabil lacurile, altilele şi japsele au fost modelate, fundul acestora s-a ridicat, iar unele dintre ele au fost chiar astupate;
- în unele zone din sudul Olteniei, dunele au fost modelate în vederea creării unor pante dulci, iar terasamentele rezultate au fost folosite la ridicarea cotei medii a interdunelor şi a bălţilor limitrofe;
- pe suprafeţele amenajate cu lucrări de desecări şi irigaţii s-au realizat deplasări masive de terasamente, pentru a se crea pante spre rigole şi canale de interceptare a scurgerilor, dar şi pante care să nu producă

eroziuni prin şiroiri de ape meteorice sau rezultate din udări;

- gârlele şi privalele din interiorul incintelor au fost modelate, iar coturile astupate cu terasamente rezul-tate din tăierea malurilor mai înalte;
- terasamentele rezultate din săparea canalelor de desecare şi a canalelor de aducţiune în debleu, reprezentând în medie 200 mc/ha, au fost împrăştiate în straturi de 10-20 cm, modificând prin acesta cotele medii ale terenurilor.

Faţă de modificările morfologice arătate şi ca urmare a realizării amenajărilor hidroameliorative (îndiguiri, desecări-drenaje, irigaţii), folosinţele terenurilor s-au schimbat.

Efectele lucrărilor agrotehnice

În afară de modificările morfologice ale terenurilor produse din cauza realizării lucrărilor hidroameliorative, la evoluţia modificărilor morfologice au contribuit şi lucrările agrotehnice efectuate, îngrăşămintele administrate etc.

Un aspect important desprins pe parcursul unei dezbateri profesionale este acela că terenurile agricole apărate împotriva inundaţiilor, în suprafaţă totală de cca 1,4 mil ha, reprezintă singura alternativă de asigurare a necesarului de hrană în contextul siguranţei alimentare, indiferent de condiţii - secetă, inundaţii etc.

Va urma

Nicolae Morău, Ana-Maria Savin, Ion Niţu
INCDIF – ISPIF Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
804

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

puncte-de-veghere-cei-care-nu-si-au-pier...

Puncte de veghere - Cei care nu şi-au pierdut patria > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Puncte de veghere

Cei care nu şi-au pierdut patria

Nimic fără partid. Acesta este sloganul după care par să se fi ghidat cei mai mulţi dintre agrarienii metamorfozaţi în politicieni de ocazie. Obişnuiţi să stea drept ca o linie când trebuie să pună în practică directivele venite de sus, aceşti soldaţi, ce se exprimă adesea în butade rostite pe înţelesul plebei, execută salt înainte doar când sunt frământaţi de propriile interese.

Am încă în minte imaginea unui personaj care, adresându-se unei mase obediente, îi blama pe patrihoţi. Câteva luni mai târziu, acelaşi cetăţean părea lovit de uitare, acţionând în defavoarea interesor urmaşilor lui Badea Cârţan ori Moş Ion Roată, aşa, de amorul partidului. Altădată, într-o altfel de adunare, un individ rafinat a pornit o tiradă nedemnă de un gentilom aşa cum se prezentase el lumii până atunci, împotriva unui director care se încăpăţâna să rămână în funcţie, deşi partidul avea alte planuri pentru acel post.

Dincolo însă de aceste atitudini perpetuate în timp, mai multe întrebări stau încă suspendate: pe ţărani, cine îi mai apără? Cine îi scapă de năpasta în care stau prinşi ca-ntr-o chingă de mai bine de douăzeci de ani? Cine le redă demnitatea şi, peste toate, cine le readuce zâmbetul pe chipurile brăzdate de nevoi.

Politicienii agrarieni, indiferent de partidul din care fac parte au mai mult decât ceilalţi datoria, chiar obligaţia, să purceadă la o reparaţie morală faţă de cei de la care şi-au întors faţa. Apropiatele alegeri electorale sunt, pentru aspiranţii la demnităţi publice, o oportunitate de a lucra patru ani, cu osârdie, în slujba celor care niciodată nu şi-au pierdut patria. Nu-i, dezamăgiţi, domnilor! Măcar acum, în cel de-al doisprezecelea ceas…

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
3955

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pur Sângele Englez în toată splendoarea şi măreţia lui

Într-o zonă superbă, înconjurată de livezi nesfârşite, câţiva cai, din pielea cărora ies aburii calzi ai grajdului, aleargă domoliţi parcă de sfârşitul unei ierni de care se despart. Prin ceaţa dimineţii de martie ei au alura unor făpturi ieşite parcă din legendele vechilor greci. Sunt de fapt superbele exemplare de Pur Sânge Englez crescute în HERGHELIA CISLĂU.

Un cal nobil

Pur Sângele Englez este un cal crescut exclusiv pentru sportul ecvestru. Procesul de ameliorare şi selecţie a rasei a durat aproape patru secole. Ţara de formare a Pur Sângelui este Anglia, dar până la urmă creşterea lui a devenit o tradiţie şi în ţări precum Franţa sau Germania. Departe de a avea aceeaşi implicare ca în cazul ameliorării Lipiţanului, considerat ambasadorul ţării noastre, aportul românilor în ameliorarea rasei este unul foarte important. Intuind valoarea genetică a Pur Sângelui Englez, unii crescători au început importul lui, în vederea încrucişării cu rasele autohtone. Astfel, începând cu anul 1870, rasa de origine engleză avea să fie tot mai des întâlnită în ţara noastră. Prezenţa lui pe teritoriul român nu a fost doar una sporadică. Pur Sângele Englez s-a dovedit a fi un cal ideal pentru cavaleria armată, motiv pentru care, începând cu 1873, statul începe să importe cu regularitate această rasă. Chiar dacă vremurile au sortit dispariţiei vechile modalităţi de asediu şi de apărare, acest cal şi-a câştigat un loc sigur în ţara noastră.

În prezent, în România mai există 230 de cai din această rasă. Dintre aceştia, 133 de exemplare se află în grija specialiştilor de la herghelia Cislău. Importanţa acestei unităţi nu este dată doar de numărul semnificativ de animale pe care îl deţine, ci şi de munca şi pasiunea unor oameni de a păstra pe pământ românesc o rasă care, ce-i drept, nu are o utilitate agricolă, dar reprezintă o mândrie naţională. Caii crescuţi aici, pe lângă faptul că sunt principalii competitori în cursele de galop organizate pe Hipodromul Mangalia, sunt de multe ori încoronaţii reuniunilor de derby. Mai este de precizat că exemplarele de aici nu sunt însă folosite doar pentru competiţiile ecvestre, ci şi pentru ameliorarea raselor autohtone.

Linii de sânge

Astăzi, Pur Sângele Englez este dovada că munca asiduă a oamenilor de ştiinţă a fost încununată de succes. Deşi acest animal, folosit pentru sport şi agrement, este neîntrecut în viteză, dorinţa geneticienilor de a crea un cal aproape înaripat s-a păstrat, astfel că şlefuirea rasei continuă şi în zilele noastre.

Armăsarii fondatori sunt:

- Bayrley Turk (de origine turcă);
- Godolphian Barl (de provenienţă africană);
- Darley Arabian (originar din Siria).

Aceste linii de sânge au fost continuate de alţi descendenţi, cum ar fi Matchem 1748, King Herod 1758 sau

Eclips 1764. În pofida vremurilor care au trecut peste ea, herghelia Cislău rămâne o emblemă valoroasă în domeniul creşterii cabalinelor în ţara noastră, cu atât mai mult cu cât este singura unitate din ţară unde sunt crescuţi cai Pur Sânge Englez, descendenţi din principalele linii succesorale ale tulpinilor iniţiale.

Istoria crescătoriei de cai de la Cislău este una tumultoasă, dacă ţinem seama de transformările la care a fost supusă de-a lungul anilor. Raţiunea înfiinţării ei, în 1894, a fost aceea de a crea un nucleu de armăsari şi iepe de reproducţie din rase autohtone pentru îmbunătăţirea raselor de cabaline din ţara noastră. În 1898, herghelia a fost transformată într-un depozit de armăsari aflaţi, cum s-ar spune, la comanda armatei. Unitatea a funcţionat până în 1916, când vremurile întunecate ale primul război mondial au strămutat depozitul în Moldova. Trei ani mai târziu, armăsarii nărăvaşi se întorc în grajdurile hergheliei Cislău. Caii din rasa Pur Sânge Englez au fost aduşi aici mult mai târziu, în anul 1945, atunci când herghelia trece în subordinea Ministerului Agriculturii şi se decide ca aceasta să fie în exclusivitate profilată în creşterea acestei rase.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
679
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„Putem să ajutăm oamenii Deltei să găsească o modalitate de trai“ > REVISTA LUMEA SATULUI

„Putem să ajutăm oamenii Deltei să găsească o modalitate de trai“

- Interviu cu Viorica Bâscă, guvernatorul Administraţiei Rezervaţiei Biosferei Delta Dunării

Viorica Bâscă, prima femeie guvernator al Administraţiei Rezervaţiei Biosferei Delta Dunării (ARBDD), este considerată un bun profesionist. A absolvit Facultatea de Inginerie Chimică din cadrul Institutului Politehnic din Bucureşti. Are un master în Managementul şi Economia Mediului, precum şi certificate de evaluator şi auditor de mediu. A lucrat doi ani la ARBDD apoi, timp de mai mulţi ani, a condus Agenţia pentru Protecţia Mediului Tulcea.

– Care sunt, mai exact, atribuţiile ARBDD?

– Administraţia Rezervaţiei Biosferei Delta Dunării se află în subordinea Ministerului Mediului şi Pădurilor. Prin definiţie, are atribuţii în a proteja tot ceea ce înseamnă biodiversitatea zonei. Prin lege, trebuie să ocrotească speciile de floră şi faună, dar şi să păstreze tradiţiile locului, obiceiurile şi modul de viaţă al populaţiei.

– Ce suprafaţă are întreaga zonă?

– Rezervaţia are 580.000 ha şi nu se limitează numai la spaţiul dintre braţele Dunării, ci cuprinde inclusiv o zonă marină până către Constanţa. Aici sunt 30 de ecosisteme pentru habitate. Arealul habitatelor a fost stabilit în urma întocmirii unor studii care au hotărât unde se găsesc speciile ce trebuie protejate. Această suprafaţă nu mai poate fi redusă, ci numai extinsă, dacă este cazul.

Noi facilităţi pentru pescari

– În tot acest perimetru se află mai multe localităţi, cu obiceiuri, cu oameni cu tradiţii şi activităţi specifice, cum ar fi pescuitul. Din câte ştiu, cu toate că este o zonă defavorizată, localnicii au afirmat că nu primesc sprijinul necesar. Cum comentaţi acest lucru?

– Pescuitul familial a constituit o problemă, pentru că pescarii aveau voie să folosească numai undiţe şi lansete, în regim de pescuit sportiv. Însă, pe parcursul lunii trecute, a fost aprobată o lege care, după promulgare, permite utilizarea uneltelor tradiţionale, precum vintirul sau vârşa, cum i se mai spune, iar în anumite perioade din an se poate pescui şi cu setca. Aşadar, este un avantaj pentru locuitorii Deltei. În acelaşi timp, este reglementat şi pescuitul comercial, care constituie sursa principală de venit pentru majoritatea localnicilor.

– Noua legislaţie impune o limită a cantităţii de peşte recoltat?

– Bineînţeles, există o limită de 3 kg/zi de persoană. Activitatea se poate face numai pe baza unui permis de pescuit familial. Dacă într-o familie sunt mai mulţi pescari autorizaţi, cantitatea creşte corespunzător. Orice organ de control poate verifica exact cantitatea de peşte recoltat. Dacă este mai mare decât cea legală, peştele se confiscă şi se comercializează prin unităţile de profil.

– Există asociaţii?

– Sigur că da. Tocmai voiam să vă spun că majoritatea pescarilor sunt organizaţi în asociaţii şi nu pescuiesc doar familial, ci şi comercial, unde cotele sunt foarte mari.

– Aşadar există constrângeri. Dar ce compensaţii au locuitorii Deltei?

- Compensaţii sunt, dar acestea aparţin de Consiliul Judeţean, nu de Ministerul Mediului şi Pădurilor.

Exploatarea în scop turistic

– Perimetrul include anumite suprafeţe care aparţin de administraţiile locale. La acest nivel, se spune că ar exista posibilitatea exploatării acelor zone în scop turistic. De exemplu, localitatea Sf. Gheorghe. Ce se întâmplă cu aceste zone? Acum mă refer la plaje.

– Dacă zona respectivă este domeniu public de interes naţional, se află în administrarea ARBDD şi în niciun caz primăriile nu vor avea voie să amplaseze, să construiască acolo obiective turistice. Pentru ca acel domeniu public să poată fi exploatat turistic trebuie emisă o hotărâre de guvern, prin care suprafaţa în cauză este concesionată administraţiei pu-blice locale. ARBDD poate face numai studiul de oportunitate. Mai mult, dacă o persoană are o proprietate în acea zonă şi vrea să construiască o casă are nevoie de studiul de oportunitate. Există o amenajare asemănătoare cu cea de la Sf. Gheorghe, la Sulina, unde s-a realizat o plajă, prin Consiliul Judeţean. Însă nu poate fi folosită, pentru că o ONG ne-a reclamat la Comisia Europeană, cum că amenajările ultra uşoare demontabile, confecţionate numai din lemn, au fost făcute într-o zonă care ar putea afecta un habitat de volbură de nisip, aflată undeva în apropiere. În momentul de faţă, avem şi un aviz motivat suplimentar de la Comisie, adică procedura de infringement.

– În această situaţie, cine poate da aprobări pentru dezvoltarea turismului?

– Atât timp cât va fi afectat un habitat nu va exista altă posibilitate, decât cu aprobarea Comisiei Europene.

– Cine stabileşte dacă un habitat ar putea fi afectat sau nu?

– În acest scop se întocmesc studii de evaluare adecvată. Dacă acestea sunt contestate la Comisie, se ajunge la infringement. Numai Comisia poate accepta în continuare măsuri compensatorii. Noi putem, cel mult, să ajutăm la reducerea birocraţiei, să ajutăm oamenii din Deltă să găsească o modalitate de trai, prin încurajarea meşteşugurilor tradiţionale, prin ecoturism. De asemenea, investitorii pot construi, în urma acelor studii care stabilesc zona şi suprafaţa. Dar fără afectarea habitatelor, a speciilor!

Speciile protejate

– Chiar dacă nu sunt zone amenajate, lumea se duce pe plajele de la malul mării, care aparţin de ARBDD.

– În mod normal, acele persoane ar trebui amendate, atât timp cât nu au fost delimitate zonele cu specii protejate, cum sunt de exemplu cele pe care oamenii le numesc mărăcini, dar care constituie o specie protejată. De asemenea, există unele specii care cresc în zone cu betoane sau gunoaie, dar care sunt protejate.

– Înainte de 1989 erau protejate aceste specii de faună şi floră printr-un act normativ, prin lege?

– Legea a apărut în 1990. Înainte nu se puteau face distrugeri ca astăzi. Atunci nu exista un trafic intens pe apă, precum cel de acum. Tot înainte de 1989 nu erau atât de multe deşeuri în Delta Dunării.

– Dar bărcile cu motoare puternice nu deranjează habitatele?

– Ba da. Tocmai în acest scop avem o propunere de hotărâre de guvern, care va limita viteza de deplasare pe toate canalele şi zonele ARBDD şi care va permite monitorizarea ambarcaţiunilor cu motor. Fiecare ambarcaţiune va avea un GPS, iar noi vom avea un echipament care ne va arăta poziţia şi viteza de deplasare. Astfel, nu vor mai fi valuri mari, iar malurile nu vor mai fi distruse.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
662

□

Comentarii

□

□

1. M.Stroila-Galati -- (1-September-2012)Delta inseamna apa, pamant si mediu.Dar si viata in acest habitat.Cand privesti de la distanta acest EDEN romanesc,aceasta unica minunatie,cu natura ei solemna si primitiva,cu lumea ei aparte,ramasa printr-o vraja in starea zamilsirii:un colt de pamant peste care pluteste inca parfumul biblic din vechea poveste a facerii lumii in cele sase zile, te intrebi pe drept cuvant cum poate ramane asemenea vasta intindere in seama Domnului fara sa fie pusa in valoare de mana omeneasca.Se fac

expermente cu chimisti cu ziaristi etc. De ce nu se folosesc specialisti de IMB FUNCIARE?

2. mihai maria,craiova -- (5-September-2012)Frumos primul comentariu si cu intrebare la subiect:DE CE ACEST este da pe mana nepriceputilor,aventurierilor a impostorilor.Au disparut specialistii in > ? NU ! Sunt izolati si marginalizati si asta se simte dupa cum se vede.

3. Mihai STROILA-Galati -- (5-September-2012)Revin si zic ca primul com imi apartine-Mihai Stroila-Galati. L-am scris pentru a aminti dnei ministru ca stiinta mediului si a hidroamelioratiilor se face cu oameni pregatiti ,scoliti in aceste specialitati.Si ca trebuie sa va inconjurati de oameni a caror prima calitate este profesionalismul.

Si deasemenea pentru a va ruga decat sa va indreptati privirea atenta catre astfel de oameni pregatiti pentru exploatarea si intretinerea DELTEI,pentru ca sa ne asigurati ca sunteti si suntem inconjurati de oameni competenti.Altfel nu este bine.

4. Marcu Elena:Braila -- (6-September-2012)Dl STROILA va apreciez si sincer va felicit pentru patima curajoasa cu care militati si va expuneti unor riscuri reale prin sustinerea SPECIALISTILOR DE IMBUNATATIRI FUNCIARE pentru a li se da incredere pentru a face ce stiu ei mai bine: sa exploateze sa intretina si sa repare, chiar sa conceapa si sa proiecteze lucrari de HIDROAMELIORATII.

Treaba este sa va asculte si sa va ia in seama cine trebuie din MIN.MEDIULUI si AGR.

Va citesc cu interes si comentariile pe care le faceti in "Viata libera" de Galati si art din presa de specialitate.

Cu bine si sanatate!

Elena Marcu din Braila.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Puterea de a învinge deznădejdea

Urluia este un sat dobrogean care aparţine de comuna Adamclisi. Pe vremuri a fost un loc falnic, rostuit de gospodari care aveau în sânge hărnicia şi grija pentru numele familiei. Degradarea satului, a legilor care au guvernat viaţa comunităţii s-a produs lent, temeinic şi fără drept de apel.

Multe au fost cauzele, multe au fost metodele acelora care, în numele „dragostei faţă de popor“, au retezat rădăcini sănătoase şi au întors lumea pe dos. Dar, dintre toate relele care au atins satul şi ţăranii României, cea mai cumplită este atingerea spiritului, a moralitaţii, a cumsecădeniei. Aşa se face că dacă astăzi găseşti într-un colţ de ţară, într-un cătun, cum este Urluia, oameni care trăiesc încă în numele iubirii pentru aproape, iar când cel de lângă tine recunoaşte răsplata pentru învăţătură şi ajutor, inima îţi înfloreşte de bucurie, iar speranţa îşi are rost.

Sărăcia ca stare de fapt

Cum spuneam, la Urluia sărăcia este o stare de fapt, adânceşte disperarea oamenilor care, după atâţia ani de amăgiri electorale, au început să sape bordee în pământul aspru al localităţii. Incredibil! Acest fapt este în măsură să pună punct oricărei urme de încredere în ziua de mâine. Dar în satul acesta, în această lume trăiesc încă gospodari care nu s-au dat bătuţi, care au crezut în forţa lor, în rostul lor pe pământ.

Prin ei, Urluia mai are o şansă, cu condiţia ca cine vrea să înveţe cum se poate învinge deznădejdea, cum se pune pe roate o viaţă doar cu puterea braţelor şi cu încredere în Dumnezeu, să ia aminte şi să pornească la drum.

Maica Anastasia Bădilă face parte din rândul învingătorilor pe acest pământ. Împreună cu soţul ei au rostuit o gospodărie de care s-au bucurat toată viaţa şi ei, şi cei trei copii ai lor. Au muncit din greu, dar au avut ce le-a trebuit. Copiii au învăţat, au fost cuminţi, iar acum sunt oameni de vază, la casele lor. Ei au hotărât, după ce tatăl s-a prăpădit, să-i aducă mamei în casă, pentru ajutor, o femeie tânără, necăjită, mamă a trei copii. Din acest moment începe o poveste de viaţă care face lumea mai frumoasă.

Maria, un nume predestinat

Maria, adusă în casa Maicii Anastasia, este de loc din Urluia, dintr-o familie cu mulţi copii. De mică a învăţat să rabde, să fie mulţumită cu ce are, să nu ridice capul prea sus. S-a măritat în satul vecin cu un creştin, tatăl copiilor ei. În afară de numele fostului soţ, Bărboiu, pe care îl poartă şi copiii, nu vrea să-şi amintească de viaţa pe care a dus-o lângă un om beţiv. Şi-a luat într-o zi copiii şi a venit la Urluia, în casa mamei, bolnavă şi bătrână. Stau acum toţi cinci într-o cameră, n-au încotro, dar... asta este situaţia!

A primit bucuroasă să lucreze cu ziua în casa mamei Anastasia, unde sunt multe de făcut, maica ţine foarte mult ca gospodăria ei să fie curată pahar, animalele să fie îngrijite şi, în general, totul să fie aşa cum trebuie. Maria are noroc, pentru că maica este bună – ca o mamă – iar copiii ei de la oraş ştiu să-i răsplătească hărnicia. Maria munceşte din greu, dar viaţa ei se schimbă pe zi ce trece. Copiii sunt şi ei tot timpul după mămica lor, în casa Maicii Anastasia...

Frumoase precum florile de cais

Maria şi copiii ei sunt iubiţi de copiii maicii Anastasia, care văd în ei urmaşi vrednici în gospodăria părintească...
Maria şi maica Anastasia sunt nedespărţite. Lumea se miră de întorsătura vieţii celor două prietene: maica Anastasia are nădejde şi ajutor, Maria are învăţător bun în tainele vieţii, speranţă pentru ziua de mâine.
În ziua când am cunoscut-o pe Maria, când am stat de vorbă cu fetiţele ei, înflorise pentru întâia oară caisul din faţa casei. Sub acel cais am aflat că Laura vrea să se facă doctoriţă, iar Nicoleta, artistă. Îşi mai doresc o cameră numai a lor, o alta pentru fratele lor şi alta pentru mama. În rest, sunt sănătoase, vesele şi cred cu tărie că sat mai frumos decât Urluia nu există.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
739

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

putina-ciocolata-nu-strica_8.html

Puţină ciocolată nu strică…

- Aztecii şi mayaşii credeau că zeii se hrănesc exclusiv cu cacao, de aceea pentru ei a devenit un simbol al puterii şi cea mai preţioasă valoare de troc. Cu 100 boabe de cacao se putea cumpăra un sclav adult sănătos. Regele aztec Montezuma era proprietarul a 40.000 de saci de cacao.
- Montezuma, în credinţa că ciocolata măreşte potenţa virilă, se îndopa cu ea înainte de a face o vizită în harem. N-a fost singurul care profita de această delicatesă în scopuri erotice; şi Marchizul de Sade, bunăoară, făcea acelaşi lucru.
- Se spune că Anna de Austria, căsătorindu-se cu Ludovic XIII, ducea foarte mult dorul Spaniei natale. Salvarea de nostalgia de care suferea tânăra regină nu i-a adus-o povestea de dragoste cu lordul Buckingham, cum vrea să-i convingă pe cititori Alexandre Dumas-tatăl, ci tocmai ciocolata pe care şi-a adus-o cu sine şi care a ajutat-o să lupte cu tristeţea şi dorul.
- Nici până astăzi nu se ştie cum a ajuns ciocolata în Europa, dar că era la preţ cacaoa este un fapt istoric. În secolul al XVI-lea Oviedo, un literat spaniol, scria: „Numai un om bogat şi nobil îşi permite să bea ciocolată, întrucât un asemenea om îşi bea efectiv banii.“

Arnold HELMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
663

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

putregaiul-negru-cel-mai-mare-pericol-pe...

Putregaiul negru, cel mai mare pericol pentru viticultori > REVISTA LUMEA SATULUI

Putregaiul negru, cel mai mare pericol pentru viticultori

Precipitaţiile abundente şi prelungite din ultimele săptămâni, asociate cu temperaturile ridicate, favorizează atacul de putregai negru al viţei-de-vie, cauzat de ciuperca Guignardia bidwelli.

Considerată la ora actuală una dintre cele mai grave boli ale viţei-de-vie la nivel mondial, Putregaiul negru sau Blak-rot este o boală de focar cu o epidemiologie caracteristică şi evoluţie rapidă. În condiţiile în care atacul nu este controlat în mod corespunzător, pierderile de recoltă asociate cu această boală sunt dezastruoase.

În podgoriile din România, în urmă cu 10 ani, infecţiile de putregai negru (Blak-rot) erau extrem de rare şi cu importanţă economică minoră. În ultimii ani, pe fondul schimbărilor climatice, atacul s-a extins exploziv. Incidenţa şi severitatea bolii au crescut continuu în unele plantaţii viticole din centrul Transilvaniei, mai ales pe parcursul ultimilor trei ani. Atacul puternic pe frunze din acest an este un semnal de alarmă pentru viticultori.

Simptome

Ciuperca poate infecta toate părţile verzi ale viţei-de-vie, cel mai păgubitor fiind atacul pe boabe. Boala poate fi observată mai întâi pe frunze (iunie) prin apariţia unor pete circulare de culoare maro-roşcat, cu marginile cafenii, cu dimensiuni de 0,5-2 cm. Pe partea superioară a limbului, în dreptul petelor, apar formaţiuni negre, punctiforme, dispuse în cercuri concentrice, constituite din picnidiile şi picnosporii ciupercii.

Atacul începe pe frunzele de la baza lăstarului şi se extinde pe cele de la vârf. Pe lăstari, petele care se formează sunt mult alungite. Atacul caracteristic se manifestă pe bobiţe, când acestea ating 2/3 din mărimea normală. Pe boabele atacate apar pete brune, cu nuanţă roşiatică la strugurii coloraţi. În condiţii favorabile, maladia se dezvoltă exploziv, atacul propagându-se rapid de la un bob la altul. Boabele atacate au un aspect deshidratat. Pe timp uscat, boabele atacate se înnegresc şi se mumifică, iar pe timp umed ele putrezesc în totalitate.

Ciclul de dezvoltare a ciupercii

Pentru a asigura controlul raţional şi eficient al atacului, este important să înţelegem ciclul de dezvoltare a agentului patogen. El este puternic influenţat de umiditate şi temperatură. Fungul patogen iernează în principal sub formă de peritecii (fructificaţiile sexuate) pe strugurii mumifiaţi, pe boabele căzute pe sol şi, sub formă de picnidii (organele de reproducere asexuată), pe lemnul şi frunzele bolnave.

Primele contaminări sunt posibile primăvara în fenofaza 2-3 frunzuliţe etalate. Infecţia se produce când temperatura depăşeşte 9°C şi intervin ploi prelungite (frunzele sunt umectate cel puţin 6 ore). În aceste condiţii, are loc emisia de ascospori din peritecii, care contaminează frunzele, florile şi fructele tinere şi produc majoritatea infecţiilor primare.

În perioada estivală, picnidiile mici negre de pe frunzele infectate produc infecţiile secundare pe ciorchini şi boabe. În condiţii prielnice patogenului (perioade calde şi umede), infecţiile secundare se produc permanent până la sfârşitul lunii iulie și prima jumătate a lunii august, după care ascosporii şi macroconidiile se transformă în organe de rezistenţă.

Strategia de combatere

Fiind o boală de focar, pentru reuşita combaterii se recomandă elaborarea strategiei de control la nivel de parcelă, în funcţie de rezerva biologică din anul precedent şi condiţiile climatice din anul în curs.

- Preventiv, măsurile agrotehnice culturale sunt foarte importante, deoarece pot asigura limitarea sursei de infecţie. Se recomandă:
- strângerea şi distrugerea prin ardere a strugurilor mumifiaţi din plantaţie;
- arderea materialului infectat rezultat după tăieri;
- arături adânci de primăvară, pentru a încorpora boabele mumifiate căzute pe sol;
- tăierea corectă, care asigură aerisirea peretelui vegetativ şi facilitează o mai bună acoperire a organelor vegetative cu fungicide.

Tratamente

În zonele cu risc de infecţie, combaterea chimică este necesară pe parcursul întregului sezon. Ea se poate realiza cu ajutorul fungicidelor antiperonosporice (antimană) şi antioidice (antifăinare), cu efect simultan asupra putregaiului negru al viţei-de-vie.

Se recomandă aplicarea tratamentelor preventive, începând cu fenofaza lăstar de 2-3 frunzuliţe până la intrarea în fenofaza de pârgă. În aceste condiţii, practic doar primele două tratamente sunt specifice combaterii putregaiului negru, după care tratamentele contra manei şi făinării aplicate corespunzător pot controla eficient şi atacul de Black rot.

Fenofaze considerate foarte sensibile la atac:
- lăstar de 4-8 cm; - lăstar de 15 cm;
- înainte de înflorit; - după înflorit;
- După aceste tratamente esenţiale, dacă vremea este ploioasă şi ceţoasă, tratamentele anti Blak-rot continuă la interval de 10-14 zile până în fenofaza de pârgă.
- Stropirile pot fi discontinue când vremea devine uscată.

Cele mai bune rezultate s-au obţinut prin aplicarea fungicidelor antiperonosporice din grupa strobiruline, ditiocarbamaţi şi inhibitori ai biosintezei stenolilor.

Strobirulinele:
Azoxystrobin - Quadris SC 0,075%;
Trifloxystrobin - Éclair 49 WG 0,05%
Kresoxim methyl, - Ardent 50 SC 0,2 l/ha
Dithiocarbamaţii:
Mancozeb - Dithane M-45, Dacmancozeb 80 WP.
Mancozeb 80, Vondozeb 0,2%;
Metiram - Polyram combi
Propineb - Antracol 70WP 0,2-0,3%
Inhibitori ai biosintezei stenolilor:
penconazol - Topas 100EC 0,025%;
hexaconazol - Anvil 5 SC 0,025%;
tebuconazol - Orius 255 EW 0,04, Folicur Solo 250 EW 0,04%;

Dr. ing. Liliana-Lucia TOMOIAGĂ, SCDVV Blaj

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
6378

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Quality Crops lansează hibridul sârbesc Anabella, rezistent la Tribenuron Methyl

Este un hibrid simplu creat la Institutul de la Novi Sad. Este primul hibrid cu rezistenţă genetică la TRIBENURON METHYL, creat în cadrul acestui institut. Este înregistrat în Catalogul român al soiurilor, dar şi în Catalogul european, ca urmare a rezultatelor foarte bune obţinute în cadrul reţelei oficiale de testare.

Multiplicarea şi comercializarea

Hibridul Anabella se multiplică în România în baza unui contract cu Institutul de la Novi Sad, care prevede cumpărarea formelor parentale şi multiplicarea sa în România.

Hibridul a fost comercializat de către Quality Crops în 2009, cu rezultate foarte bune, fiind foarte bine apreciat şi deja solicitat, deşi suntem încă departe de următorul sezon.

Până şi albinarii...

Hibridul Anabella se încadrează în grupa hibrizilor semitimpurii, a căror perioadă de vegetaţie este de 102-108 zile. Are un potenţial de producţie foarte bun, în condiţii normale de climă şi tehnologie realizând producţii de 3.600-4.400 kg/ha. Nu puţini fermieri s-au arătat foarte mulţumiţi de comportamentul acestui hibrid. Ba mai mult, am primit şi unele confirmări din partea albinarilor referitoare la atractivitatea acestui hibrid pentru albine şi la cantitatea de miere obţinută.

Caracteristici

Morfologic – hibridul are o talie mijlocie înaltă, capitul mare, plan şi foarte puţin înclinat. Poziţia capitulului şi structura acestuia reprezintă caractere ce contribuie la îmbunătăţirea reacţiei hibridului faţă de cele mai periculoase boli ale florii-soarelui ce se instalează pe capitul, cum ar fi: putregaiul alb (Sclerotina Sclerotiorum) şi putregaiul cenuşiu (Botrytis cinerea).

Fiziologic – hibridul are o foarte bună comportare la condiţiile de stres şi o rezistenţă foarte bună la bolile foliare în special Phomopsis sp. şi Alternaria sp. Posedă de asemenea rezistenţă genetică faţă de rasele de lupoaie A, B, C, D, E.

Rezultatele obţinute în loturi cu hibridul Anabella Kg/ha – Media a 2 ani (2008-2009) şi 3 localităţi MT 1 şi MT 2, reprezintă hibrizi similari cultivaţi în România.

Din tabel rezultă că Anabella are un comportament similar faţă de martor din punctul de vedere al producţiei, dar este mai timpuriu cu 6-7 zile, fapt extrem de important, care face ca maturarea să se producă mai timpuriu, evitând temperaturile excesive din timpul înfloritului care, cum ştim, influenţează gradul de polenizare prin diminuarea zborului albinelor şi scăderea viabilităţii polenului.

Hibridul Anabella se poate cultiva în toate zonele agricole ale României, chiar şi în cele cu infestare cu lupoaie, dar trebuie evitate acelea unde şi-au făcut apariţia rasele noi de Orobanche, mult mai virulente. La recoltare trebuie să avem densităţi de cca 55.000 pl./ha.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
784
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Qualyti crops locul în care floarea-soarelui îşi întoarce faţa spre oamenii care o înnobilează > REVISTA LUMEA SATULUI

Qualyti crops locul în care floarea-soarelui îşi întoarce faţa spre oamenii care o înnobilează

Doi semeni pământeni şi-au unit forţa minţii spre a înnobila cea mai frumoasă plantă care rodeşte pe suprafaţa pământului. Rodul muncii lor se dezvăluie astăzi în lanuri de o splendoare şi bogăţie fără asemănare pe întinsele câmpii ce pornesc de la poalele Carpaţilor şi ajung până în îndepărtata Patagonie.

Cei doi sunt de fapt trei, dintre care doar unul îşi arogă calitatea de savant: academicianul sârb Drăgan Scoric. Ceilalţi doi, argentinianul Manuel Coronado şi românul Nicolae Pârvu, nu au dobândit încă titluri academice, dar au făcut pentru decriptarea genomului florii-soarelui cât toate institutele ştiinţifice din ţările în care îşi dezvoltă cercetările. Manuel este un manager de excepţie, în timp ce Nicolae al nostru reprezintă singurul urmaş al faimoasei echipe a academicianului Viorel Vrânceanu, care a dat comunităţii agricole mondiale primul hibrid de floarea-soarelui.

De atunci şi până mai ieri, cercetarea românească în domeniu a făcut prea puţin pentru a dovedi lumii că noi, românii, am fost cei dintâi. De la o vreme suntem cotaţi pe piaţa ştiinţifică agricolă mai mult în calitate de întemeietori. Marile companii transnaţionale au sesizat declinul nostru şi, prin investiţii imense în tehnică, au luat un avans ştiinţific extraordinar.

Marea provocare

Mai ales această desprindere de ordin genetic l-a determinat pe Nicolae Pârvu să revină la marea lui dragoste ştiinţifică. Cum de unul singur nu putea răzbi, a atras de partea lui doi oameni de mare probitate profesională şi caracter: academicianul Scoric, socotit la ora actuală una dintre primele trei personalităţi ale lumii în materie de genetică a florii-soarelui, şi Manuel Coronado, un specialist format la şcoala celebrei companii americane Pioneer. Asta în 2004, la numai un an de la fondarea, în Argentina, a firmei Quality Crops Agro SRL.

La vremea respectivă, Manuel era conştient că alierea cu cele două minţi luminate din Balcani reprezintă singura şansă să pătrundă mai adânc în tainele genomului florii-soarelui. A mers pe mâna lor şi a câştigat.

Echipa de cercetători de la Quality Crops pare a se afla astăzi cu un pas înaintea confraţilor europeni care scrutează viitorul florii-soarelui. Una dintre explicaţii ar fi dublarea ritmului de progres, prin extinderea arealului de cercetare în ţări ce aparţin emisferei sudice ale Terrei. O a doua, şi poate cea mai importantă, stă în forţa creativă şi previzionară a celor care compun echipa Quality Crops.

Dacă ar fi să facem un prim bilanţ

După cum spuneam la începutul acestor rânduri, doctorul în ştiinţe agronomice Nicolae Pârvu nu se făleşte doar cu apartenenţa la celebra echipă a academicianului Viorel Vrânceanu, care a făcut marele pas în descifrarea tainelor biologiei vegetale.

Marea problemă care se pune acum în faţa cercetătorilor de la Quality Crops ţine de ocrotirea sănătăţii acestei plante ce se desprinde a fi regina regnului vegetal. Este tot o problemă de cercetare genetică şi, spre cinstea lor, cei trei mari magicieni genetici sunt călăuziţi de aceeaşi Rază a Soarelui, care i-a condus pe cei trei magi biblici spre lăcaşul celui pe care creştinii de pretutindeni îl evocă cu smerenie în aceste zile de sărbătoare.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
813

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Răbufnirile naturii

Graniţa dintre fantezie şi realitate este una care poate fi trecută cu uşurinţă, iar pentru asta nici măcar nu este nevoie de un exerciţiu de imaginaţie. Sunt locuri pe acest pământ care, prin frumuseţea şi ineditul pe care îl dezvăluie, corup chiar şi cele mai iscoditoare priviri. Sunt o dovadă că divinitatea şi-a desăvârşit creaţia acolo unde omul se aştepta mai puţin.

O metamorfoză dramatică

O întindere impresionantă de ape albastre. Undeva, la orizont, se arată însă o privelişte şi mai spectaculoasă. O fâşie de pământ care înfruntă cu semeţie asaltul necontenit al apelor. Este Krakatau, rămăşiţele insulei indoneziene născute chiar din inima oceanului. Trecutul acesteia arată că în măruntaiele ei sălăşluieşte una dintre cele mai puternice forţe naturale. Un vulcan care i-a zdruncinat pentru prima oară existenţa în 1680, atunci când avea să înceapă dramatica ei metamorfoză. Însă abia în anul 1883 avea să îi pecetluiască definitiv destinul.

Sfâşiată pe dinăuntru de frământările vulcanului, insula părea că geme asemeni unui muribund. Martorii suferinţei ei au fost marinarii acelor vremuri, care au povestit că dinspre insulă se auzeau vuiete din ce în ce mai puternice. Cu o forţă greu de imaginat, din interiorul ei s-a descătuşat un nor opac de cenuşă şi praf care s-a ridicat în atmosferă 80 km şi a eclipsat soarele vreme de mai multe zile. Lava şi lespezile de piatră rupte din insulă au ajuns în Strâmtoarea Sunda, făcând aproape imposibilă navigarea. Imaginea armonioasă a pământului născut din ape s-a transformat într-o imagine apocaliptică. Zgomotul a fost atât de puternic încât s-a auzit până la 3.500 km depărtare. Efectele nefaste ale erupţiei vulcanului Krakatau nu s-au făcut simţite doar asupra insulei, ci şi în apropierea ei. Valurile uriaşe de aproape 40 m înălţime care s-au format în ocean au sortit pieirii 136 de sate aflate pe litoralul insulelor Sumatra şi Java.

Krakatau este şi astăzi un simbol al puterii naturii, chiar dacă forţele vulcanului din interiorul insulei şi-a domolit puterile. Oamenii de ştiinţă au căutat să afle fiecare secret al erupţiilor violente din această regiune. Explicaţia găsită a fost că insula este situată între două plăci tectonice, iar forţa cu care acestea se ciocnesc este de fapt motorul ce generează erupţiile vulcanilor din zonă. Krakatau a îmbătrânit, dar a lăsat în urmă un urmaş la fel de aprig. Ca urmare a deplasării plăcii tectonice indo-australiene, a luat naştere un nou vulcan. În anul 1927, au apărut primele semne ale furiei sale. Odată cu erupţia, acesta s-a prăbuşit în mare, lăsând în urmă un crater de 6,4 km în diametru. Aşa a început formarea unei noi insule, pe care specialiştii au denumit-o Copilul lui Krakatau, Anak Krakatau.

Stânca născută din ape

Undeva în Pacificul de Sud, în acest tărâm proclamat de ape, o stâncă uriaşă se înalţă ameninţător spre cer. Aflată în largul coastei estice a Australiei, Piramida lui Ball, aşa cum a fost denumită, este se pare cea mai înaltă formaţiune stâncoasă din lume. Oamenii de ştiinţă sunt de părere că această creastă stâncoasă este, de fapt, un vulcan stins, care a murit cu câteva milioane de ani în urmă. De atunci şi până acum Piramida lui Ball a stat neclintită în faţa furiei apelor, chiar dacă malurile ei par să fie tot mai şubrezite de eroziuni. Vânturile şi valurile au modelat-o secole întregi, până când, din masivul de stâncă ce s-a născut din ape, a mai rămas doar 3% din volumul de piatră iniţial.

Denumită şi Everestul Australiei, piramida pare să se îngemăneze cu norii, având o înălţime de 550 metri, adică de două înălţimea turnului Eiffel. Această minune a lumii avea să fie descoperită în 1778 de către comandantul Henry Lidgbird Ball, al cărui nume îl şi poartă, aflat într-una din călătoriile sale către o altă insulă.

Lumea necunoscută până atunci nu avea să fie deloc ostilă cu nou veniţii. Mai mult decât atât, Piramida lui Ball s-a înfăţişat ca un colţ de paradis, colorat în nuanţe aprinse de verde şi desăvârşit de existenţa unor animale şi păsări superbe.

Deşi descoperirea ei de către oameni nu a rămas fără urmări negative, multe specii de animale şi păsări fiind supuse extincţiei din cauza vânării lor, natura a creat totuşi o barieră care nu poate fi cu uşurinţă înlăturată. Aşa se face că astăzi lanţul lespezilor de piatră împădurite reprezintă încă un habitat în care animalele trăiesc ferite de armele de vânătoare. În preajma platoului de rocă din care se înalţă piramida trăiesc aproximativ 400 de specii de peşti. Pentru a conserva acest loc aparte, Piramida lui Ball a fost introdusă în patrimoniul mondial.

Bariera dintre civilizaţie şi natură

Un loc îngheţat în care timpul pare să fi încremenit şi el. Furtuni de zăpadă cutreieră întinderea albă a Antarticii. Înainte însă de a trece limita continentului, privirea se opreşte asupra Muntelui Erebus, un paznic strajnic al Antarticii. Legendele vorbesc despre acest munte ca fiind un tărâm al întunericului polar, un capăt de lume prin care trec sufletele celor trecuţi în nefiinţă. Dincolo de aceste povestiri se află, însă, imaginea impunătoare a unui munte ce pare să se sfârşească dincolo de pânza norilor. În pofida măreţiei sale – Erebus măsurând 3.743 metri – pe creasta muntelui se întrezăreşte un peisaj fascinant. Din creasta muntelui fumegă ameninţător craterul activ al unui vulcan, a cărui adâncime a fost stabilită la 275 metri. Din profunzimea lui ies la suprafaţă jeturi fierbinţi de lavă şi gaze sulfuroase, care prin presiunea exercitată aruncă în aer rămăşiţe de stâncă. Este o frumuseţe sălbatică menită să amintească celor mai îndrăzneţi alpinişti că bariera dintre lumea civilizată şi cea în care natura este încă stăpână a fost trecută.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
693

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rachete antigrindină în Prahova

• Convorbire cu ing. Aurel ANGHEL, directorul executiv al DADR

De pe 15 mai a.c., de când a fost repus în funcţiune sistemul antigrindină în Prahova, se lucrează la foc continuu. Deşi vremea a fost, cum se ştie, extrem de capricioasă şi mai fiecare ploaie a fost însoţită şi de grindină, în zona Dealul Mare dar şi în gospodăriile populaţiei din sistemul protejat de către Unitatea pilot antigrindină nu au fost niciun fel de pagube!

300 de rachete binefăcătoare

„Sistemul antigrindină – spunea ing. Anghel – funcţionează, la noi în judeţ, de mai bine de cinci ani, cu rezultate remarcabile. După părerea noastră, acest sistem salvează 80.000 hectare culturi şi plantaţii viticole. Chiar dacă în anii trecuţi au mai fost semnalate unele neconcordanţe, în 2010 avem toate motivele să sperăm că vom fi cu adevărat la înălţime. Şi aceasta întrucât, până în prezent, avem rezultate excepţionale în protecţia culturilor agricole şi a gospodăriilor cetăţenilor din zona protejată. În perioada parcursă din an, angajaţii unităţii-pilot au înregistrat un record de trageri.

Au fost astfel lansate pe cerul Prahovei peste 300 de rachete, din cele şase puncte funcţionale ale acestei unităţi: Boldeşti-Scăeni, Ceptura, Mehedinţa, Tătaru, Tohani şi Valea Călugărească. Toate posturile respective funcţionează fără întrerupere, având şi sprijinul activ al Administraţiei Naţionale de Meteorologie. Atât pe timp de zi, cât şi pe timp de noapte! Din acest an, s-a trecut de la un program de 12 ore la un altul de 24 de ore pentru că în anii trecuţi au fost cazuri când grindina venea şi noaptea. Şi făcea prăpăd! Imaginile radar pe care le primim acum, sunt din mai multe puncte: Bucureşti, Medgidia, Iaşi şi altele. Ele se schimbă la intervale foarte scurte: 6-10 minute. Şi trebuie operat cu rapiditate, după cum impune situaţia. Personalul de specialitate al operatorului nostru contractual se află permanent în alertă şi, după caz, intră oricând în alarmă.“

Motive

„Nici că pot exista motive de nemulţumire în aceste condiţii. Poate acesta este şi motivul pentru care autorităţile au alocat pentru sistemele antigrindină din Prahova peste 2 miliarde de lei noi şi susţin extinderea acestora pe încă 70.000 ha de teren agricol, punctele de lansare a rachetelor antigrindină urmând a fi la Băicoi, Câmpina, Proviţa de Jos şi Vărbilău. Acestora li se vor mai adăuga alte două puncte de lansare în judeţul Buzău: Pietroasele şi Vipereşti“, după cum ne-a declarat dl Aurel Anghel.

Ţinta: norii încărcaţi de grindină

Realităţile din teritoriu confirmă cele relatate. Nicio cultură nu este afectată de grindină, chiar dacă au fost şi cazuri speciale, când au fost trase şi câte 30 de rachete! S-a reuşit astfel cu succes împrăştierea norilor încărcaţi de grindină şi uniformizarea precipitaţiilor căzute în zona respectivă la maximum 20-30 litri pe metrul pătrat. Mai mult chiar, s-a asigurat şi o bună protecţie a localităţilor, a grădinilor şi a gospodăriilor cetăţenilor, un motiv de bucurie pentru proprietarii acestora.

„Ceea ce vă pot spune – adaugă interlocutorul nostru – este că prin astfel de sisteme există şansa evitării unor pagube imense, de ordinul zecilor şi a chiar al sutelor de miliarde de lei vechi. Spun aceasta întrucât, după calculele unui specialist de-al nostru, într-o altă zonă a judeţului, acolo unde nu operează acest sistem, în ultima perioadă, din cauza căderilor de grindină, s-au înregistrat pagube de peste două miliarde de lei vechi, numai pe câteva sute de hectare de grâu şi rapiţă. Sistemul antigrindină s-a dovedit a fi deosebit de eficient, costurile operaţiunilor ridicându-se la doar 7-8 euro/ha. Oamenii – ţăranii, fermierii, specialiştii noştri – au toate motivele să apreciere existenţa acestor sisteme antigrindină, iar noi suntem mulţumiţi că putem asigura protecţie.“

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
1571
□
˚ Comentarii
□
□
˚ 1. Măneanu Varvara Magdalena -- (15-August-2010)Totuşi, operaţiunea de spargere a norilor de grindină cu rachetele speciale nu tulbură cu nimic echilibrul ecologic!?....M-aş mira......

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Radio România, neîmpliniri şi deziluzia unei despărţiri

Interviul de faţă, realizat cu doamna Maria Ţoghină, fost preşedinte Radio România, ar trebui citit printre rânduri, atunci când a doua valoare a radiodifuziunii române, după Eugen Preda, încearcă să facă bilanţul activităţii sale, dar mai ales al dezamăgirii profesionale. Ce-i drept, doamna Ţoghină a fost aleasă în noul consiliu de Administraţie al Societăţii Române de Radiodifuziune, ceea ce teoretic ar putea fi o garanţie că realizările de până acum vor avea continuitate. De la supoziţiile teoretice la practică este un drum lung, adeseori pavat cu pietroaie zgrunţuroase. Doamna Ţoghină iubeşte această meserie şi se bucură că a avut şansa de a se forma în cadrul acestei instituţii şi de a-şi păstra caracterul integru într-o carieră de 20 de ani, în care a pornit ca simplu regizor tehnic ajungând preşedinte – director general. Esenţial este nu faptul că un om din radio a ajuns să ocupe cea mai înaltă funcţie în cadrul Societăţii Române de Radiodifuziune, şi încă cinci ani, ci că a rămas aceeaşi persoană înţeleaptă şi modestă.

Publicul judecătorul cel mai înţelept

– A fost greu până acum?

– Da şi nu. Am fost obligată să fac adesea reorganizări de programe, care la început au şi deranjat. Important este că, după un parcurs de cinci ani, Radio România poate să susţină oricând cu fruntea sus că are cei mai buni profesionişti şi că este cu adevărat un radio european, demn să stea alături de Radio France, de BBC, de posturile publice germane, de cel austriac, pentru că am dovedit că avem resursele interne şi, de ce nu, inspiraţia de a ne decide viitorul, unul care să fie în interesul publicului nostru.

– De fiecare dată când străbaţi un drum mai lung, şi mai cu seamă când el este ascendent, simţi nevoia să te opreşti în loc, să priveşti în urmă să vezi dacă mergi pe cărarea pe care ţi-ai ales-o. A coincis drumul pe care l-aţi străbătut cu cel pe care vi l-aţi propus în urmă cu cinci ani?

– Sunt fericită să spun că, în mare măsură, da. Am însă o mare neîmplinire, şi aici probabil că în noua mea calitate de membru al consiliului administrativ mă voi implica pentru remedierea acestei situaţii. Neîmplinirea este că împreună cu colegii mei nu am reuşit în toţi aceşti ani ceea ce legea ne obligă, şi anume un regulament şi un consiliu de onoare care să judece deontologic greşelile editoriale pe care le pot face atât managerii, cât şi jurnaliştii. Este o neîmplinire pentru că eu sunt jurnalist şi ştiu cât de important ar fi fost acest instrument pentru noi. Sunt însă alte lucruri pe care le-am construit, este vorba de manuale, de proceduri, de creşterea gradului de profesionalizare şi selecţie a jurnaliştilor de la Radio România.

– Fără îndoială, capitalul cel mai important într-o instituţie de anvergura celei în care ne aflăm sunt oamenii. Din acest punct de vedere, pe parcursul anilor care au trecut, aţi reuşit să atrageţi şi tinerii în mrejele acestei profesii?

– Eu zic că da şi am convingerea că ascultătorii percep acest lucru. Toate posturile noastre sunt întinerite. Am promovat imaginea colegilor mei tineri, profesionişti adevăraţi care impresionează.

Instituţia cea mai credibilă

– Există o vorbă care spune că cine are informaţia este un om puternic. Din acest punct de vedere la radio se pune mai cu seamă problema rigorii şi a dinamicii cu care aceasta pleacă spre ascultător. Ce s-a reuşit în acest sens? Cea mai mare realizare este aceea de a fi recredibilizată instituţia. Ştiţi prea bine, atunci când am preluat mandatul, adeseori actul editorial era pus sub semnul întrebării. Am reuşit să creăm imaginea unei instituţii echidistante, o imagine care a fost confirmată de toţi cei care au atribuţii în acest domeniu şi de percepţia publicului care consideră că cele mai corecte ştiri se difuzează la Radio România. În plus, am reuşit să modernizăm instrumentele pe care jurnalistul le foloseşte pentru ca noi să fim totuşi lideri pe piaţa informaţiei din România. Mă mândresc cu acest lucru şi cu faptul că avem jurnalişti care abordează genuri care aproape nu se regăsesc pe piaţa media. La fel de important este că ne-am ţinut departe de vulgaritatea pe care o întâlnim la tot pasul şi, de ce nu, până la urmă, ne-am păstrat standardul. Suntem totuşi postul public de radio, noi dăm ora exactă.

– Dacă ar fi să retrăiţi prima zi de preşedinţie, aţi merge pe acelaşi drum sau aţi mai adăuga ceva? Şi spun acest lucru gândindu-mă şi la noul preşedinte care va trebui să calce cam pe aceleaşi urme, pentru că este obligat şi de statutul şi de standardul actual al societăţii.

– Mi-a fost greu, pentru că nu mă aşteptam la asumarea acestei responsabilităţi. Dar a fost o perioadă foarte frumoasă în care mă întrebam dacă voi reuşi vreodată, pentru că mulţi în jurul meu îmi spuneau că aici trebuie desfiinţat totul şi luat de la zero. Am avut totuşi curajul de a merge pe calea cea mai grea, aceea care presupunea să am o mare încredere în colegii mei. Mă gândeam atunci unde va ajunge radioul şi îmi imaginam că va fi exact aici, la acest nivel de tehnologizare şi de profesionalism. Sunt mândră că am avut această viziune şi onorată că am reuşit să conduc radioul pe acest drum.

Importantă este continuitatea

– Aş vrea să ne spuneţi câteva cuvinte şi despre fonoteca de aur, despre această mare avere naţională.

– Este poate proiectul cu care fostul consiliu de administraţie va rămâne în istorie. Cu eforturi deosebite am realizat digitalizarea fonotecii de aur care se va derula pe parcursul a 15 ani. Este un proiect susţinut de la bugetul de stat, în ceea ce priveşte faza de investiţie, şi de noi, la capitolul resurse umane.

– Se vorbeşte foarte mult de depolitizare, de influenţa şi presiunile factorului politic asupra celor care conduc radioul şi televiziunea. Aţi fost pusă în dificultate vreodată?

– Din această perspectivă nu, pentru că veneam din interiorul radioului. Oamenii politici mă cunoşteau şi au avut încredere în echilibrul şi corectitudinea pe care le-am pus la dispoziţia publicului încă de la început. Mulţumesc clasei politice că a câştigat acest pariu cu ea însăşi.

– Acesta este adevărul pentru care aţi câştigat nu numai respectul nostru, al celor care lucrăm în interiorul radiodifuziunii, ci mai ales al ascultătorilor. De partea dumneavoastră a fost şi raportul bilanţului radiodifuziunii aprobat de comisiile parlamentului de profil. Spunând acestea, nici măcar nu îndrăznesc să vă întreb de ce aţi fost schimbată?

– Este limpede că decizia este una politică, nu profesională. Important este ca, sub conducerea actualului preşedinte şi al consiliului de administraţie, radiodifuziunea română să cunoască cel puţin independenţa profesională şi audienţa de până acum.

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
889

□

Comentarii

□

□

1. kolo -- (8-August-2010)Penibil. Mai ales Verman.

2. dancu -- (18-September-2010)Stimate domnule kolo aflati ca un om de radio pentru agricultura ca domul Verman putini sunt.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Radioul public în viaţa de zi cu zi a românilor

Interviu cu directorul general al Societăţii Române
de Radio, Maria ŢOGHINĂ, realizat de publicistul Gheorghe Verman

Onoarea de a conduce o instituţie respectabilă

G.V.: După patru ani şi câteva luni, cum vă simţiţi, doamnă preşedintă, la conducerea acestei corăbii foarte importante, care a înfruntat şi furtuni, şi uragane uneori, dar a plutit şi pe o mare liniştită?

M. Ţ.: Mărturisesc că mă simt ca în prima zi, emoţionată. E adevărat, mai înţeleaptă decât acum patru ani şi patru luni. Acum mă simt, cum s-ar spune, un om împlinit şi profesional, şi în viaţa familială. Mandatul de patru ani al Consiliului de Administraţie din care fac parte a expirat în vară, dar Parlamentul României, în unanimitate, a aprobat, în premieră, prelungirea mandatului conducerii unei instituţii publice. Contribuţia mea la binele acestei instituţii stă atât în poziţia pe care o ocup, cât şi în faptul că aparţin acestei instituţii. Cred că de fapt acesta este aportul meu la dezvoltarea radioului public.

Din 1990 sunt angajată a acestei instituţii, iar viaţa mea s-a împletit cu radioul public şi tocmai de aceea aceşti patru ani şi patru luni au fost o provocare extraordinară şi o imensă responsabilitate. Este emoţionant să priveşti în urmă şi să spui, poate, aşa cum aţi spus şi dumneavoastră cândva: am fost onorată să servesc această instituţie, care la rândul ei m-a ajutat să devin om.

Echilibru, echidistanţă şi corectitudine

G.V.: În zilele noastre, iarăşi, radioul public românesc a reuşit să aibă coloană vertebrală, ceea ce în media este o performanţă foarte greu de atins.

M.Ţ.: Cred că mi-aş fi făcut de ruşine colegii mai vârstnici, care m-au învăţat meserie la Radio România, dacă nu aş fi urmărit menţinerea coloanei vertebrale a celei mai importante instituţii publice din domeniul radiofoniei. Poate că a fost cel mai important lucru pe care mi l-am propus atunci când am preluat instituţia. Mi-am dorit consolidarea radioului public ca o instituţie care să dea garanţii de echilibru, echidistanţă şi corectitudine, care să aducă în casele oamenilor veşti bune şi veşti mai puţin bune, dar aşa cum sunt ele, într-o Românie pe care noi o construim astăzi.

Cred că e una dintre importantele moşteniri pe care noi, cei din generaţia tânără, le-am primit de la colegii noştri mai vârstnici.

Schimbarea de optică, redresarea audienţei

G.V.: Emblema instituţiei publice de radio este totuşi Radio România Actualităţi. Bate un suflu nou pe undele acestui post de radio şi m-am întrebat dintotdeauna cum s-a reuşit, pentru că tradiţia e tradiţie şi noi suntem ancoraţi puternic în ea.

M.Ţ.: Nu a fost simplu. Am lucrat cu paşi mărunţi, foarte determinaţi pentru a întineri şi la propriu şi la figurat

Radio România Actualităţi. Atunci când am preluat mandatul, Radio România Actualităţi se afla în declin de audienţă. Aveam un radio care aparţinea mai mult trecutului A trebuit să realizăm o schimbare de optică şi nu aş spune că doar la nivelul Radio România Actualităţi, ci la nivelul tuturor posturilor instituţiei.

Fapt este că sondajele de audienţă din ultimii ani au arătat redresarea audienţei Radio România per ansamblu, ca şi corporaţie. A trebuit să înţelegem că nu avem proprietatea niciunui minut din emisia postului public de radio... Vântul de primăvară este perceput de ascultători prin schimbări foarte mici în structurile de programe, inclusiv prin decizia ca Antena Satelor să devină post naţional.

Fonoteca de aur, o valoare inestimabilă

G.V.: Mă gândeam la destinul radioului românesc, acum, după 321 de anotimpuri pe care le-a parcurs. M-am uitat într-o istorie a Radioului şi am constatat că n-a fost o personalitate care să nu-i păşească pragul! De când vă aflaţi la conducerea Radioului, ce credeţi că aţi reuşit în mod deosebit să faceţi?

M.Ţ.: Poate că cel mai important lucru pe care l-am demarat în acest mandat şi care va fi marcat de generaţiile viitoare este cel al iniţierii demersurilor pentru salvarea Fonotecii de aur în care se regăsesc piese muzicale, interviuri vorbite, tot ceea ce face parte din identitatea noastră naţională, care reprezintă o valoare inestimabilă. Avem acolo Iorga, Maria Tănase, Stroe şi Vasilache, avem Nichita Stănescu, avem absolut tot ceea ce ţine de istoria recentă a României în imagini sonore şi – de ce nu? – în imagini tipărite şi în documente, în manuscrise scrise şi semnături olografe. Vrem să redăm aceste valori publicului larg. Ne-am dori să le conectăm cu bibliotecile virtuale naţionale şi cu biblioteca virtuală europeană.

O paletă pentru toate gusturile

G.V.: Gusturile sunt foarte diverse, nu le putem discuta. E foarte complicat de menţinut un echilibru, dar să nu uităm că sunt foarte mulţi ascultători care ne reproşează, de pildă, că muzica românească nu este prezentată cât ar trebui, că romanţa a dispărut complet din programele radioului, că nu există o grijă constantă în programe pentru cei vârstnici...

M.Ţ.: Toate aceste lucruri ne preocupă. Tocmai de aceea am încercat să dezvoltăm Antena Satelor ca post naţional, pentru ca iubitorii de muzică populară adevărată să asculte acolo ceea ce îşi doresc. Avem Radio România Cultural şi Radio România Muzical. Iubitorii de romanţe pot găsi acolo oferta radioului public. Avem Radio România Actualităţi, care este un post cu o dinamică pe care noi am vedea-o adaptată evoluţiilor din România de azi, cu muzică de calitate, cu mai puţine romanţe, cu mai puţină muzică populară, dar un radio al vieţii actuale din România.

Reţelele regionale

G.V.: E foarte interesant şi mă mai gândeam acum, dumneavoastră aţi spus, că există şi un alt radio, care e în afara clădirii Radioului central, aţi spus despre reţeaua radiourilor regionale.

M.Ţ.: Această reţea a studiourilor regionale, ca şi Antena Satelor, sunt creaţia dumneavoastră. Eraţi director adjunct al radioului public atunci când aţi conceput aceste proiecte şi vă mărturisesc că pentru mine este, ca şi pentru alţi colegi ai mei, o datorie de onoare a menţine ceea ce aţi construit.

De asemenea, mi-aş dori să mai avem un lanţ în FM pentru un post de radio de informaţii şi, desigur, cred că ceea ce ne lipseşte în momentul de faţă, dar lucrăm la nivelul managementului executiv, este un post de radio pentru minorităţile etnice din România, în care să asigurăm exprimarea identităţii fiecărei identităţi naţionale, un post de radio prin care să facem auzită vocea minorităţilor naţionale la nivel naţional. Este un proiect, ca şi celelalte două – Antena Satelor în FM sau postul de radio de informaţii –, realizabil, cu un pic de organizare şi bunăvoinţă.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
773

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Radioul, sub un nou mandat

Doamna Maria Ţoghină a fost pusă în situaţia de a preda gestiunea Radioului domnului András István Demeter, un om pe cât de tânăr, pe atât de ambiţios. El vine astăzi să vorbească despre valorile Radioului public şi priorităţile mandatului său.

Rep.: Radioul, zice lumea, a reuşit să îşi menţină coloana vertebrală, fiind recunoscut chiar ca lider. De aici preluaţi mandatul: este dificil?

A.I.D.: Radioul public din România nu putea, în opinia mea, să aibă alt drum decât să îşi păstreze ceea ce, până la urmă, reprezintă baza sa şi în acelaşi timp, cred, şi viitorul său.

Urmează perioada de aprofundare

Rep.: Ce veţi face mai departe: vedeţi şi modificări de esenţă?

A.I.D.: În primul şi în primul rând, doresc să continui această perioadă de aprofundare, care este absolut necesară pentru a putea vedea într-adevăr care sunt acele probleme stringente. Şi, din momentul în care le vom identifica, vom putea să ajungem la nişte concluzii, atât eu, cât şi colegii din Consiliul de Administraţie şi din Comitetul Director sau din managementul instituţiei. Abia atunci cred eu că vom putea să răspundem la prima atribuţie legală pe care o are acest consiliu, anume aceea de a elabora şi de a adopta strategii în toate domeniile: strategia editorială, strategia financiară, strategia administrativă ş.a.m.d., care să ne fie pentru acest mandat – îmi permit o exemplificare – un program de guvernare.

Provocările managementului financiar

Rep.: Există însă o problemă pe care o are România, cea financiară, care este esenţială pentru desfăşurarea oricărei activităţi, iar o instituţie cum este Radioul sigur că şi cheltuie. Cum vedeţi rezolvată această problemă?

A.I.D.: Această dificultate la momentul preluării mandatului, 29 iunie 2010, părea să fie una mică, pentru că societatea, din punct de vedere economico-financiar, în ultimii ani a ajuns la un echilibru destul de rar văzut în prezent. Din păcate, chiar din 1 iulie 2010 au intrat în vigoare nişte reglementări noi în materia financiar-fiscală, care ne obligă şi pe noi să analizăm foarte atent cheltuielile şi modul de funcţionare, tocmai pentru ca acest echilibru existent, dar nu extrem de consolidat, să nu se piardă.

Dar am convingerea că, totuşi, pe fondul experienţei acestei societăţi şi a managementului anterior, să reuşim să găsim soluţia.

Rep.: Sunteţi optimist în legătură cu această sarcină pe care aţi căpătat-o?

A.I.D.: De felul meu nu sunt nici prea fricos, nici orb de curajos. Încerc să fiu cumpătat, echilibrat – şi adesea reuşesc. Am convingerea că, pe fondul valorilor moştenite, orice problemă vom întâmpina pe viitor în acest mandat o vom putea rezolva împreună.

Dar verticalitatea?

Rep.: La o asemenea instituţie cum este Radioul, oamenii apreciază verticalitatea.
A.I.D.: Întotdeauna şi peste tot, sarcina unei instituţii de talia şi de factura Radioului public prezintă aceste riscuri. Acest atu mă va ajuta în a lua acele decizii prin care să continuăm acest drum şi să ne păstrăm acea independenţă care izvorăşte din însăşi misiunea noastră.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
635
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rădulescu este încrezător

Trecut de la executiv la legislativ, fostul secretar de stat, actualmente preşedinte al Comisiei de Agricultură din Camera Deputaţilor, se arată dornic să rezolve din punct de vedere legislativ tot ce-i stă în putere şi susţine că vrea să-i dea o mână de ajutor ministrului. Şi-a prioritizat obiectivele pe termen scurt, printre acestea numărându-se corecţiile pe anumite legi, cum sunt cea a cercetării, dar şi cea a mult discutatelor Camere Agricole. În ceea ce-l priveşte, Adrian Rădulescu se arată încrezător. „Ţinând cont şi de echipa de la finanţe, şi de noul ministru de aici, zic eu că vom avea o altă deschidere şi o altfel de abordare“, ne-a declarat într-un recent interviu.

Din lista de priorităţi

Sunt câteva lucruri rămase în urmă, ne spune oficialul, trebuie daţi nişte bani cultivatorilor de soia, dar mai sunt şi alte aspecte legate de legislaţie şi care urmează să fie discutate cu reprezentanţii MADR.

Primul lucru care îl „roade“ însă pe Rădulescu este reducerea accizei la motorină la 21 de euro, care tot timpul oscilează. „N-o putem compensa deoarece procedeul e greoi. Acolo a fost o dorinţă meschină a unora cărora le place pur şi simplu să complice lucrurile. Pentru că noi am avut acest mecanism prin care subvenţionam direct motorina şi o făceam cu acea adeverinţă.“

O altă problemă stringentă va fi taxarea inversă, operaţiune care se încheie la sfârşitul acestui an, dar care se doreşte a fi prelungită.

Foarte important pentru agricultori este şi Programul naţional de Dezvoltare Rurală 2014 – 2020, la care trebuie lucrat de pe acum. „Nu este treaba mea, dar mă voi implica şi eu, în primul rând ca agricultor!“

Subvenţiile, la valoarea promisă

O altă dorinţă a preşedintelui Comisiei de Agricultură, şi care nu poate veni într-un moment mai prielnic, după cum el însuşi motivează, este ca în acest an agricultorii să primească subvenţiile la valoarea promisă şi maximă care poate fi acordată. „După atâtea tăieri să mai şi dăm, spune Rădulescu, deşi – dacă ne gândim mai bine – la agricultori nu am tăiat, ci le-am dat la acelaşi nivel.

Ne mai trebuiau 280 milioane de euro. Ce ar fi însemnat această sumă pentru un minister ca al Transporturilor sau al Dezvoltării Regionale, care au programe de miliarde? Aceşti bani s-ar vedea imediat în producţie pentru că agricultura este motorul“, mai declară deputatul. El mai face precizarea că nu poate fi de acord cu cei care susţin că agricultura merge bine, pentru că nu este deloc aşa. „Suntem deocamdată ca nivel la jumătate din ceea ce produce Europa“, afirmă el.

Camerele Agricole, pe drumul bun

Cea mai mare nerealizare personală a lui Adrian Rădulescu, lăsând la o parte ceea ce spune gura târgului, este faptul că nu a reuşit înfiinţarea Camerelor Agricole. „Dar acum cu siguranţă ele vor ieşi, pentru că le vor toţi

factorii implicaţi, adică nu doar eu şi ministrul Agriculturii, ci şi agricultorii“, susţine el bazându-se în primul rând pe încrederea pe care o are în aceştia din urmă. „Să nu uităm că avem 28 de mii de agricultori care lucrează peste 100 ha fiecare şi pe care eu îi consider manageri. Nu cred că ei nu vor fi capabili să se organizeze.
Noi trebuie să le dăm numai nişte linii directoare, să creăm un cadru legal: în primul rând trebuie să avem o cameră agricolă judeţeană, după un model pe care îl avem şi pe care urmează să îl perfecţionăm, şi apoi ei trebuie să îşi creeze toate structurile, să se organizeze. Ea trebuie să fie alcătuită din membri care vor fi aleşi dintre agricultori şi care vor coordona activitatea, iar acestora trebuie să li se alăture partea tehnică. Asta înseamnă că trebuie să se înfiinţeze de urgenţă consul-tanţa. Vor fi bani din fonduri europene, dar şi de la Ministerul Agriculturii!“, mai spune oficialul.
Cât despre angajaţii acestor structuri, Rădulescu susţine că ei vor fi aleşi numai pe baza competenţelor.
(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
757

□

Comentarii

□

□

1. Petra Dragomir -- (16-March-2012)Va citesc de fiecare data si sunt incantata de informatiile pe care le primesc.Va doresc succes in continuare. Sunt un fan al revistei!
Petra Dragomir

2. ovidiu -- (16-March-2012)Si eu sunt un fan al revistei "Viata satului"... Il stimez pe domnul Radulescu, dar ceea ce nu-mi place la dansul este ca desconsidera specialistii agricoli,punandu-i pe acestia intr-o relatie de subordonare fata de fermieri,uitand ca inginerii agricoli sunt forta motrice a dezvoltarii agriculturii...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

radulescu-isi-pune-mari-sperante-in-noua...

Rădulescu îşi pune mari speranţe în Noua lege a camerelor agricole > REVISTA LUMEA SATULUI

Rădulescu îşi pune mari speranţe în Noua lege a camerelor agricole

Proiectul de Lege privind camerele pentru agricultură, silvicultură şi dezvoltare rurală a fost adoptat de Camera Deputaţilor. „Aplicarea acestei legi – se arată în expunerea de motive la proiect – răspunde cerinţelor de descentralizare, profesionalizare şi autonomie a activităţilor din domeniile vizate“. Noul act normativ modifică Legea nr. 283/2010 privind camerele pentru agricultură şi stipulează înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea camerelor pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură, piscicultură şi dezvoltare rurală, dar şi a Camerei Agricole Naţionale.

Preşedintele Comisiei pentru Agricultură a Camerei Deputaţilor, Adrian Rădulescu, a explicat drumul sinuos al acestei legi de la idee la întocmirea proiectului şi adoptarea ei. „Legea nu trecea în Parlament pentru că nu se doreau alegeri în camerele agricole pe bază de reprezentativitate, a precizat Rădulescu. Între cei 25 de membri care vor conduce o cameră agricolă, zece sunt din asociaţiile profesionale, doi din cooperative agricole, doi din sindicatele agricole, unul din învăţământ şi cercetare, trei locuri sunt pentru fermieri sub 30 de ani, alte trei pentru fermieri indiferent de vârstă etc. Îmi pun mari speranţe în această lege, pentru că este făcută pentru agricultori.“

Prin urmare, cea mai importantă modificare făcută proiectului de lege iniţial a fost aceea de a-i lăsa pe fermieri să îşi aleagă reprezentanţii în comitetul de iniţiativă.

Tot Adrian Rădulescu a explicat că esenţa activităţii acestei noi structuri va fi consultanţa agricolă şi cercetarea în domeniul agricol. Este vorba de cercetarea aplicată, pentru care se va elabora un program împreună cu institutele şi staţiunile de cercetare. Ele vor putea accesa bani de la Uniunea Europeană, având în vedere că, pentru prima dată în istoria UE, comisarul european pentru agricultură Dacian Cioloş a obţinut bani pentru cercetarea în agricultură. României îi sunt repartizate, pentru perioada 2014 - 2020, trei sute de milioane de euro pentru cercetarea aplicată. Foarte important este ca noile structuri să faciliteze şi desfacerea produselor agricole. Camerele agricole vor creiona programe de dezvoltare a agriculturii româneşti pentru mulţi ani înainte. În prezent, funcţionează aşa-numitele camere agricole pe lângă consiliile judeţene. Acestea însă vor fi desfiinţate. „Unii doreau preluarea personalului de aici aşa cum este acum, a mai spus Adrian Rădulescu. Noi, cei care am conceput legea, suntem de acord cu preluarea, dar pe bază de concurs.“ Noile camere agricole sunt instituţii private de interes public, nonprofit, cu personalitate juridică, dar structurile judeţene pot înfiinţa camere agricole zonale fără personalitate juridică.

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
813

˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rahitismul, o boală gravă de nutriţie > REVISTA LUMEA SATULUI

RAHITISMUL, o boală gravă de nutriţie

Rahitismul este o osteopatie, caracterizată prin tulburări în mineralizarea oaselor, ceea ce duce la deformări osoase, articulare şi la fracturi. Este întâlnit la tineretul tuturor speciilor, fiind însă frecvent la pui, purcei, căţei, mai rar la miei, mânji şi viţei.

Cauzele şi factorii care influenţează apariţia rahitismului

Printre cauzele cele mai importante care duc la apariţia rahitismului se numără diverşi factori favorizanţi, ca de exemplu stabulaţia permanentă, lipsa de mişcare, absenţa luminii solare, parazitismul intestinal, înţărcările precoce etc.

De asemenea, nu trebuie omisă nici insuficienţa de aport de calciu, fosfor şi vitamina D3 la animalele care sunt hrănite cu furaje necorespunzătoare. Astfel, sunt afectate rasele cu un ritm de dezvoltare mai rapid, deci cu necesar mai mare în aceste elemente.

Mai mult, de vină sunt şi tulburările de absorbţie care apar în primul rând din cauza dezechilibrului dintre raporul Ca – P, specific diferitelor specii de animale, dar şi în cazul afecţiunilor digestive şi hepatice.

În plus, rahitismul este cauzat şi de tulburările de fixare a calciului şi a fosforului în oase, determinate de unele dereglări endocrine sau nervoase, dar şi de carenţe în vitaminele D, A şi C.

Însă, indiferent de cauzele şi factorii care influenţează apariţia rahitismului, rezultatul este lipsa mineralizării oaselor lungi, cu lărgirea capetelor articulare şi deformarea acestora.

Rahitismul trebuie considerat o boală generală în care, pe lângă sistemul osos, este afectat întregul organism, înregistrându-se întârzieri în creştere, artropatii, tulburări de excitabilitate neuro – musculară, constipaţii, diaree, scăderea rezistenţei generale a organismului, cu apariţia de infecţii intercurente.

Cum se pune diagnosticul?

Diagnosticul este uşor de pus pe baza semnelor clinice, ţinând cont de vârsta tânără şi de condiţiile de alimentaţie şi zooigienă. Semnele caracteristice se constată cu prilejul palpării articulaţiilor care sunt deformate şi dureroase, iar la păsări prin palparea oaselor lungi şi a ciocului care au o consistenţă elastică (oase moi).

Diagnosticul se confirmă prin examene de laborator.

Prevenţie şi tratament

Ca în toate tulburările de nutriţie, prevenţia este cea mai importantă, realizându-se prin asigurarea necesarului de calciu, fosfor şi vitamina D3 în furaje.

De asemenea, trebuie efectuate la timp deparazitările interne şi externe, trebuie tratate enteritele şi se recomandă expunerea animalelor la soare.

Tratamentul constă în redresarea metabolismului fosfo-calcic prin corectarea raţiilor alimentare. Pentru aceasta recomandăm premixuri care, prin aportul necesar de vitamine, minerale şi aminoacizi, acţionează în combaterea rahitismului şi a hipocalcemiilor la tineretul tuturor speciilor. În acest sens, produsele cele mai indicate sunt CAVITROM, PREMIX PROTEINO-VITAMINO-MINERAL, ROMZEOFORT şi VITA PREMIX BIOMOS. La câini şi pisici recomandăm TRICALD3 şi BIOVIT comprimate. Mai mult, uneori este necesară suplimentarea cu vitamine buvabile sau injectabile, precum VITAMINA AD3E, MULTIVITAROM şi VITAMINA C.

Simptomele bolii

Simptomatologia debutează cu o fază prerahitică manifestată prin tulburări digestive, alternări de diaree cu constipaţie, apetit capricios, pică, slăbire, absenţa vioiciunii şi erupţia întârziată a dinţilor. Uneori apar şchiopături cu mers înţepenit şi dureros sau chiar fenomene de titanie hipocalcemică, în special la căţei şi purcei. În unele cazuri apare spasmul glotei cu contracţii ale musculaturii respiratorii, care pot duce la moarte prin asfixiere.

În faza rahitică au loc scurtarea oaselor, deformări osoase şi articulare, deviaţii ale coloanei vertebrale; apar „mătănii costale“ care se prezintă ca un şir de mărgele la articulaţia coastelor cu sternul; membre cu aspect de „labă de urs“, în X sau O; deformări la nivelul bazinului şi tulburări la nivelul dentiţiei.

În plus, animalele preferă să stea în decubit, iar când se ridică o fac cu dificultate din cauza durerilor, adoptând diferite poziţii: „în genunchi“, poziţia „câinelui şezând“, deplasarea se face anevoios, „ca pe ace“, iar la pui se remarcă mersul caracteristic, legănat, de raţă.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
12254
□
° Comentarii
□
□
° 1. Iulian -- (22-April-2014)Buna am 24 ani sunt un baiat sensibil si am aceasta boala as dori sa gasesc o fata cu acceiasi problema ca si mine id mess: alyn_sia@yahoo.com

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rapănul, o boală periculoasă!

Printre factorii care au favorizat atacul sever de rapăn din ultimii ani se numără:
- susceptibilitatea mai mare la bolile-cheie a soiurilor care au deţinut ponderea în livezile înfiinţate pe parcursul anilor ’80-’90: James Grieve, Ardelean, Jonathan, Idared, Golden Delicious, Red Delicious, Starkrimson, Parmain auriu, Wagner Premiat, Mutsu etc.;
- rezerva biologică existentă din anii precedenţi la nivelul solului în frunzele moarte, în crăpăturile naturale din scoarţa pomilor şi sub mugurii formaţiunilor de rod şi lăstarilor;
- condiţiile meteorologice din ultimele sezoane de vegetaţie, favorabile pentru atacul bolilor;
- intervalul mai mare de 10-14 zile între tratamentele efectuate în prima parte a sezonului de vegetaţie;
- tratamentele fitosanitare efectuate predominant cu fungicide sistemice din aceeaşi clasă sau grupă chimică;
- aplicarea mai puţin uniformă a tratamentelor fitosanitare.

Consecinţe

Fiind întrunite aceste condiţii, în ultimii ani infecţia pomilor cu rapăn s-a realizat mixt, cu spori eliberaţi din formele de rezistenţă ale ciupercii care au iernat în frunzele moarte şi cu spori din coroana pomilor, proveniţi din dezvoltarea miceliului de rezistenţă rămas în scoarţă sau rămaşi în muguri din sezonul anterior.

Pe măsura avansării pomilor în vegetaţie, contaminarea cu rapăn se realizează şi cu spori proveniţi din coroana pomilor. Aceştia germinează însă la temperaturi de 15-20°C, iar când frunzişul este umed timp de 4 până la 18 ore, apariţia infecţiei nu mai poate fi evitată.

Combaterea rapănului

a) Principala combatere a rapănului este creşterea suprafeţelor cultivate cu soiuri rezistente.

b) În condiţiile în care în actualul sezon de vegetaţie presiunea de infecţie cu patogeni este la fel de mare ca în ultimii ani, recomandăm:
- tratamente cu produse fungicide de contact pe bază de mancozeb, captan conc. 0,2% şi propinerb (Antracol) conc. 0,3% până în faza de răsfirare a inflorescenţelor;
- tratamente cu fungicide sistemice performante în amestec cu fungicidele de contact;
- fertilizarea echilibrată este deosebit de importantă pentru susţinerea producţiei, creşterea capacităţii naturale de apărare a pomilor şi stimularea diferenţierii mugurilor de rod pentru anul viitor;
- pentru evitarea apariţiei fenomenelor de rezistenţă încrucişată, recomandăm alternarea programelor de combatere integrată de la un sezon de vegetaţie la altul, folosind fungicide sistemice din clase, grupe şi cu mecanisme de acţiune diferite sau complementare;
- deosebit de importantă este întreţinerea cât mai atentă a echipamentelor destinate efectuării tratamentelor fitosanitare şi verificarea tuturor reglajelor înainte de executarea fiecărui tratament;

- în vederea reducerii rezervei biologice de patogeni, la încheierea sezonului de vegetaţie (după căderea frunzelor) şi în perioada de repaus a pomilor recomandăm executarea detaliată a lucrărilor de tăieri şi execuţia obligatorie a unui tratament cu sulfat de cupru conc. 2-3%.

Florin-Cristian MARIN, ICDP Piteşti-Mărăcineni

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
2097
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rapiţa de primăvară, o alternativă? Avantaje şi dezavantaje

Rapiţa este o cultură cu o importanţă sporită anual prin prisma preţurilor de preluare practicate, o aşa-numită „cash-crop“. Din acest motiv este din ce în ce mai răspândită în cultură, chiar dacă procesul de obţinere a unei recolte sigure este lung şi anevoios.

Iniţial dezvoltată ca o cultură pentru zone cum ar fi Canada şi Rusia, unde este imposibilă cultivarea rapiţei de toamnă, rapiţa de primăvară are un loc şi între culturile din Europa. În România se cultivă de obicei pe suprafeţe calamitate (brazde întoarse) sau rămase neînsămânţate cu păioase sau rapiţă de toamnă pentru a se menţine asolamentul în fermă.

Din punct de vedere economic, rapiţa de primăvară devine profitabilă de la producţii începând de la 1.000 kg/ha, care se obţin frecvent de fermierii din România. Potenţialul hibrizilor de rapiţă de la Rapool depăşeşte în toate câmpurile de testare 2.200 kg/ha.

În Germania, spre exemplu, rapiţa de primăvară este cultivată pe suprafeţe sporite în anumiţi ani datorită problemelor apărute la culturile de rapiţă de toamnă, cum ar fi cele cauzate de îngheţ dăunători sau secetă. În astfel de cazuri, rapiţa de primăvară, deşi nu aduce acelaşi nivel de venituri în fermă ca rapiţa de toamnă, poate totuşi să fie luată în consideraţie ca alternativă între culturile de primăvară. Aceste alternative trebuie să se potrivească atât cerinţelor economice cât şi celor tehnice. Spre exemplu este recomandabil să fie permisă o perioadă de repaus, peste iarnă, unui teren unde s-au aplicat erbicide cu levigare lentă ce pot dăuna unei culturi de rapiţă de toamnă, dar totuşi, pe acelaşi teren, după iarnă, poate fi înfiinţată o cultură reuşită de rapiţă de primăvară care are acelaşi preţ de preluare ca şi rapiţa de toamnă.

Tehnologie recomandată

Perioada semănatului: primăvara, cât mai devreme, imediat ce solul permite intrarea utilajelor pe teren.

Adâncimea de semănat și densitatea: 2-3 cm, în funcție de tipul de sol, într-un pat germinativ compact și bine pregătit. Densitatea optimă este cuprinsă între 70-80 plante/mp.

Soiuri recomandate: HEROS

Hibrizi recomandaţi: ACHAT, MAKRO

Fertilizare: În funcție de cerințele solului și cultura premergătoare se recomandă aplicarea la momentul semănatului a 100-160 kg/ha K, 40-60 kg/ha P, 20-30 kg/ha S și 50-80 kg/ha N. La momentul alungirii tijei florale se recomandă o aplicare de 40-50 kg/ha N pentru creșterea potențialului de producție.

Controlul buruienilor: Vigoarea hibridului și dezvoltarea timpurie duc la o foarte bună acoperire a terenului, ceea ce suprimă creșterea buruienilor. În cazuri de îmburuienare puternică se recomandă un tratament cu erbicide specifice.

Protecția împotriva bolilor și a dăunătorilor: Este foarte important controlul afidelor (Aphtona euphorbiae).

Trebuie aplicate tratamente insecticide dacă sunt mai mult de 1-2 insecte pe o plantă în fazele timpurii de dezvoltare ori 3-4 insecte pe plantă în fazele anterioare înfloritului. Aceleași măsuri de control al dăunătorilor trebuie aplicate pentru gândacul lucios (Melighetes spp.) înaintea sau în timpul înfloritului. În condiții de umiditate și temperaturi ridicate în timpul înfloritului trebuie luată în considerare aplicarea unui tratament fungicid împotriva putregaiului tulpinii (Sclerotinia).

Bogdan Craiciu
Product manager, RAPOOL RING ROMÂNIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
4792

□

° Comentarii

□

□

° 1. BOLONI FRANCISC -- (1-February-2012)Ma intereseaza daca peroada de inflorit se suprapune cu a rapitei de toamna, sau este mai tardiva? Deasemenea as dori sa aflu care este potentialul melifer al rapitei de primavara? Va multumesc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rapiţa de primăvară, poate fi un eşec > REVISTA LUMEA SATULUI

Rapiţa de primăvară, poate fi un eşec

În ultimii ani s-au făcut progrese importante în domeniul ameliorării plantelor, una dintre speciile căreia i s-a acordat o atenţie deosebită fiind rapiţa. Printre obiectivele amelioratorilor s-au numărat diminuarea conţinutului de acid erucic la ulei şi de glucozinaţi la şrot.

O premieră mondială în ameliorarea rapiţei pentru ulei a fost realizată de cercetătorii români – un merit deosebit revenindu-i profesorului univ. dr. ing. Petre Diaconu – care au reuşit în perioada 2002-2005, prin recombinări genetice, obţinerea unor soiuri precum Diana, Doina şi Perla declarate mai productive şi inegalabile calitativ faţă de multe dintre cele existente la acea vreme. Analizele efectuate în Franţa şi Germania recomandă soiurile româneşti ca fiind printre cele mai bune pentru extragerea uleiului alimentar (n.r.)

Prin extinderea suprafeţelor cultivate cu rapiţă în România se îndeplinesc prevederile marelui nostru savant Gheorghe Ionescu Şişeşti, care în anii '30 scria: „Rapiţa va deveni cea mai importantă plantă oleaginoasă din România".

Suprafeţele cultivate în perioada 2001-2010 au oscilat între 17.000 ha şi 537.300 ha, iar producţia medie la hectar între 481 kg şi 1.984 kg. Suprafaţa medie cultivată în acest interval a fost de 210.800 ha, iar producţia medie de 1.339 kg/ha. Anii agricoli 2001-2002, 2002-2003 au fost nefavorabili acestei culturi pentru multe zone din ţară şi pe alocuri şi 2006-2007.

Un an total nefavorabil

O situaţie cu totul neobişnuită o prezintă anul pe care îl parcurgem (2011-2012), când s-a prognozat însămânţarea a 558 mii hectare, din care efectiv s-au realizat 302 mii ha, aşadar mai puţin de 50% din estimări, dar şi pentru aceste suprafeţe şansele de reuşită sunt minime.

Pentru cultura rapiţei de primăvară condiţii favorabile se întâlnesc numai în interiorul arcului carpatic şi în zona colinară din Moldova, în aceste zone fiind amplasate şi centrele pentru testarea soiurilor de primăvară, unde fermierii interesaţi pot obţine informaţii utile privitoare la comportarea soiurilor şi hibrizilor din zonele respective. Este vorba de împrejurimile oraşelor Braşov, Sibiu, Dej, Satu-Mare şi Târgu-Secuiesc.

Recomandarea de a nu se cultiva rapiţă de primăvară în sudul României în special în anul 2012 se bazează pe experienţele efectuate de autor la INCDA Fundulea, baza experimentală Moara Domnească a USAMV Bucureşti, şi la punctul de lucru Agropol al SC ITC SRL din Popeşti-Leordeni în perioada 1980-2008. Producţiile obţinute, respectând cerinţele de tehnică experimentală au oscilat între 460 şi 680 kg/ha, cu consecinţe economice dintre cele mai nefavorabile. Iată motivele pentru care nu se recomandă cultivarea rapiţei de primăvară mai ales în sudul şi sud-estul ţării, cu atât mai mult în condiţiile anilor secetoşi. Aşadar, cultivarea rapiţei de primăvară poate fi un eşec!

În funcţie de condiţiile din lunile martie-aprilie fermierii se pot orienta spre soiuri de orzoaică de primăvară pentru bere (Scarlett şi Streif), soiuri antinematodice de muştar alb (Alex şi Petrana) etc.

Prof. univ. dr. ing. Petre Diaconu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
914
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

rapita-o-cultura-care-necesita-ingrijire...

Rapiţa, o cultură care necesită îngrijire urgentă

„Până în urmă cu 5-6 ani, rapiţa a fost considerată o buruiană aducătoare de profit, iar tratamentele erau aproape inexistente. Acum, necesită îngrijire. Motivul este că s-au mărit suprafeţele, ajungând să depăşească 500.000 ha, iar periodicitatea în rotaţie s-a redus. Astfel s-a ajuns ca rapiţa să fie cultivată, pe aceeaşi tarla, la mai puţin de 4 ani. Ca urmare, a crescut foarte mult presiunea bolilor şi a dăunătorilor. De aceea, sunt necesare două tratamente cu fungicide, la care se adaugă altele cu insecticide şi erbicide“, a declarat Ion Săvulescu, director tehnic la DuPont România.

Atenţie la frunzele necrozate!

Domnia sa a spus că primul tratament cu fungicid trebuie aplicat în prima jumătate a lunii aprilie, când planta reîncepe creşterea şi dezvoltarea, iar pe frunzele necrozate în iarnă se dezvoltă diferite ciuperci patogene. A recomandat Alert (0,8 l/ha), pentru combaterea întregului complex de boli care pot să apară. Dintre acestea, a menţionat putregaiul uscat (Phoma lingam), putregaiul alb (Sclerotinia sclerotiorum), putregaiul cenuşiu (Botrytis cinerea), alternaria (Alternaria brassicae) şi făinarea (Peronospora brasicae). În aceeaşi perioadă, în funcţie de spectrul buruienilor, trebuie ales erbicidul. Pentru cele graminee, se poate folosi unul dintre produsele Agil, Focus Ultra, Furore Super, Fusilade Forte sau Targa). Mai greu este cu cele cu frunză lată, care concurează puternic cultura. Pentru combaterea lor, specialistul ne-a dezvăluit că DuPont are, în fază de omologare, singurul erbicid sulfonil ureic din lume aplicat în vegetaţie, care distruge muştarul sălbatic şi celelalte crucifere, pe lângă foarte multe alte buruieni din alte familii botanice. În acest caz, credem că erbicidul este aşteptat cu interes.

Tratamente împotriva dăunătorilor

Tot acum se face primul dintre cele 4-5 tratamente necesare împotriva dăunătorilor. La această fază este vizată gărgăriţa tulpinilor de rapiţă (Ceutorrhynchus napi), care a devenit foarte agresivă şi necesită multă atenţie. Celelalte tratamente se fac împotriva gărgăriţei, gândacului lucios (Meligetes aeneus) şi afidelor (Brevicoryne brassicae). În ultimii doi ani a devenit din ce în ce mai prezent şi gândacul păros al florilor (Epicometis hirta). Directorul tehnic consideră că este necesar un amestec de două substanţe active, una sistemică (neonicotinoide) şi alta de contact (piretroide, organofosforice) sau alternarea acestora, pentru controlul eficient al dăunătorilor şi evitarea apariţiei rezistenţei. În viitorul apropiat, DuPont va introduce pe piaţă câteva insecticide de ultimă generaţie, eficiente şi foarte prietenoase cu entomofauna utilă, de mare ajutor şi contra dăunătorilor din culturile de rapiţă.

Stropire, la înflorit

Al doilea tratament cu fungicide este foarte important, după cum s-a exprimat Săvulescu, şi se aplică la o săptămână după ce a început înfloritul. Acum se recomandă Acanto Plus (0,6 l/ha), care controlează tot spectrul de boli specifice acestei faze de vegetaţie. De asemenea, asigură plantelor şi un plus de „energie“, prin „green-efect”, care prelungeşte perioada de acumulare şi dezvoltare a boabelor, cu influenţă asupra conţinutului în ulei.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
1470

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rapiţa, o cultură ce vine puternic din urmă (II)

Pregătirea terenului

În vederea realizării unui pat germinativ foarte bun, lucrările de pregătire a solului sunt esenţiale pentru reuşita culturii. O pregătire corespunzătoare a terenului pentru semănat înseamnă o bună mărunţire, care pe un teren suficient de umed va asigura o germinare potrivită a seminţelor. Succesiunea lucrărilor minime de pregătire a terenului destinat înfiinţării culturilor de rapiţă toamna, este următoarea:

- arătura normală, executată la adâncimea de 18-22 cm;
- discuirea, imediat după arat, cât încă solul este reavăn;
- pregătire patului germinativ prin lucrări repetate cu grapa cu discuri, ultima lucrare efectuându-se la adâncimea de semănat şi perpendicular pe direcţia de semănat;
- folosirea tăvălugului inelar, înainte sau după semănat, ca lucrare facultativă utilă mai ales în toamnele secetoase şi pe soluri argiloase.

Sămânţa şi semănatul

Rapiţa de toamnă are nevoie în România de o sumă a temperaturii de 800-900° C pe perioada de vegetaţie. Pentru aceasta, rapiţa trebuie însămânţată în prima decadă a lunii septembrie, mai exact între 5-15 septembrie în sudul ţării şi 1-10 septembrie în celelalte zone. Sămânţa, ca şi soiul, constituie factori biologici deosebit de importanţi pentru eficienţa culturii rapiţei. Sămânţa trebuie să aibă indici de valoare biologică şi culturală exprimaţi printr-o puritate de minimum 98% şi o germinaţie de minimum 85% şi să fie tratată cu un fungicid (Sumilex WP sau Rovral 50WP) care să controleze principalele organisme dăunătoare. Semănatul se va face cu semănătorile de cereale păioase (SUP-21, SUP.29, SUP-48). Pentru asigurarea unei ramificări suficiente, care să permită o bună recoltă, este necesară realizarea unor distanţe optime între rânduri de 12,5-25 cm. Densitatea optimă se referă la garantarea la recoltare a unui număr de 70-80 plante/mp, puternic ramificate, care asigură la recoltare o producţie de 2.500 kg/ha. Este necesar ca la metru pătrat să se asigure în jur de 150 seminţe germinabile, ceea ce înseamnă cel puţin 12 kg/ha, garantându-se astfel cel puţin 100 plante recoltabile la metru pătrat. În solurile grele şi umede, sămânţa se îngroapă la adâncimea de 2-3 cm; când solul este uscat sămânţa se seamănă cu 1-2 cm mai adânc.

Întreţinerea culturii

După semănat, trebuie avută în vedere completarea realizării calitative a patului germinativ prin lucrări ale solului, prin combaterea buruienilor, bolilor şi dăunătorilor. Principalele lucrări care se pot aplica, după caz, sunt tăvălugitul şi eliminarea excesului de umiditate. Tăvălugitul după semănat se realizează pe terenurile care au rămas bulgăroase după pregătirea patului germinativ şi cu sămânţa neîncorporată. Lucrarea este utilă şi după semănatul rapiţei, dar trebuie urmărit ca solul să fie bine zvântat, altfel aderă la tăvălug şi se tasează excesiv.

Dacă la semănat solul este prea afânat, având în vedere specificul seminţelor mici de rapiţă, atunci tăvălugul se foloseşte atât înainte, cât şi după semănat. Eliminarea apei de pe terenurile cultivate cu rapiţă este necesară, deoarece băltirea apei provoacă moartea plantelor din lipsă de aer. Pentru prevenire, imediat după semănat sau la desprimăvărare, se trasează brazde pentru scurgerea apei de pe terenurile cu exces de umiditate.

Ing. Constantin FERARU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1515
□
º Comentarii
□
□
º 1. Ioan -- (1-September-2010) articolul este scrie exact pe tema specific-stiintifica referitor la ,,CULTIVAREA,, rapitei. Pe nmine ma intereseaza,,sa stiu,, si insemnatatea economica a rapitei in Romania.. Si asta nu degeaba.Ce fel de rapita cultivam ? Ce specie ?. Pentru a fi materie prima industriala,hrana animalelor ori omului. Pentru hrana omului ca si ULEI comestibil,stiu ca trebuie cultivata specia cu continut scazut de acid erucic. In CANADA se cultiva o specie cu continut scazut de acid erucic,pentru uleiul lor numit,,CANOLA,,(CAN=Canada, O=Oil. L=low (scazut), A=acid erucic). O lamurire ar fi binevenita.
º 2. Adrian Mocanu -- (1-September-2010)articolul l-am citit acum 15 ani undeva.Acum se cultiva rapita hibrida cu densitati la semanat de 50-70 seminte/ mp si aprox 2.5- 4kg/ha si productii posibile de 4500kg/ha.Actualizati domnilor.
º 3. agronomul -- (2-September-2010)sunteti intr -o eroare totala ;documentativa si apoi dati sfaturi
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rapiţa, o cultură ce vine puternic din urmă

Până în toamna anului 2006, rapiţa ocupa în structura culturilor agricole din România un loc simbolic, situat cu mult sub 10% din suprafaţa arabilă totală. Relansarea culturii a început în 2007, când au fost cultivate 360.000 ha. Datorită dezvoltării producţiei de biodiesel, suprafeţele însămânţate cu această specie au crescut în mod considerabil în anii care au urmat, iar perspectiva este şi mai încurajatoare. Rapiţa este o bună premergătoare pentru cultura grâului; prin sistemul său radicular ameliorează structura solului, lasă terenul curat de buruieni, iar cultivarea următoarelor specii în rotaţie se realizează cu economie la erbicidare, fertilizare şi protecţie fitosanitară. În plus, rapiţa este în prezent una dintre cele mai importante specii oleifere, seminţele având un conţinut de 48-52% ulei. În prezent, se cultivă în peste 50 de ţări, pe o suprafaţă ce depăşeşte 25 milioane de hectare, depăşind chiar ca suprafaţă şi producţie cultura de floarea-soarelui.

Hibrizii de rapiţă

În ţara noastră cultura de rapiţă se va extinde şi mai mult, dacă vor fi asiguraţi hibrizi rezistenţi la ger. La ora actuală, în peisajul agriculturii autohtone este întâlnită în special rapiţa de toamnă. Este vorba de hibrizi care asigură, în anii în care cultura nu este afectată de geruri puternice, producţii de până la 3.000 kg/ha, spre deosebire de rapiţa de primăvară, care asigură maximum 1.000 kg/ha. La ora actuală există numeroase varietăţi promovate în cultură de firme cu tradiţie în domeniu. Una dintre acestea este Rustica, care vine cu câţiva hibrizi valoroşi, timpurii şi semitimpurii cu conţinut de ulei de peste 46% şi cu un potenţial de producţie între 3,5 şi 5 tone. Dintre aceştia pot fi enumeraţi: hibridul timpuriu Elvis, care ocupă primul loc în România ca suprafaţă cultivată, cu o fertilitate de 100%; el ramifică chiar de la bază şi are o epocă medie a înfloritului; hibridul timpuriu Elite, unul dintre principalii cultivaţi în estul Europei şi care se pretează pentru toate zonele de cultură a rapiţei din România. Majoritatea hibrizilor cultivaţi în ultima perioadă sunt de tipul „OO“, ceea ce înseamnă că în compoziţia chimică a uleiului aceştia nu conţin acid erucic şi glucozinolaţi.

Rotaţia culturilor

Premergătoarele ideale pentru cultura de rapiţă sunt plantele care eliberează terenul timpuriu, precum mazărea, borceagul de toamnă, orzul şi grâul de toamnă, la fel de indicate fiind şi plantele furajere. După cultura de rapiţă nu este recomandat să se semene floarea-soarelui, soia, fasolea şi tutunul. Pentru că se recoltează devreme, rapiţa, la rândul ei, constituie o bună premergătoare pentru grâul şi orzul de toamnă.

Fertilizarea

Este unul dintre elementele tehnologice cu cel mai mare impact asupra producţiei. În general, rapiţa este o plantă puternic energofagă, care necesită o cantitate mare de substanţe fertilizante. Perioada cea mai importantă pentru a asigura nutriţia rapiţei este în timpul alungirii tulpinii, ce durează în jur de 60 de zile, când este absorbită aproape jumătate din cantitatea totală de elemente nutritive.

Rapiţa este foarte recunoscătoare fertilizării cu azot, care trebuie aplicat fracţionat, toamna şi primăvara. Când doza calculată depăşeşte 100 kg/ha, acesta se împarte în 2-3 aplicări. La plantele mici, prima doză se aplică înainte sau în momentul reluării vegetaţiei, iar prima doză nu trebuie să depăşească 60 kg/ha. Următoarea aplicare are loc 2-3 săptămâni mai târziu, înainte de faza de muguri florali uniţi, iar ultima înainte de înflorit. La plantele de talie medie se recomandă două aplicări, iar la cele foarte mari, care au absorbit mult azot în timpul iernii, se practică o singură aplicare, în cantităţi mici, când plantele au tulpina de aproximativ 20 cm înălţime.
Fosforul, ca şi potasiul, se aplică de regulă toamna şi au un rol important în formarea rădăcinilor şi în creşterea rezistenţei la ger. Pe solurile bine aprovizionate în toamnă se mai pot administra îngrăşăminte cu fosfor la alungirea tulpinii.
La rapiţă, raportul dintre azot şi sulf trebuie să fie de 1/1. Astfel, tehnologiile din ţările mari producătoare includ fertilizarea cu sulf în doze de 20-30 kg/ha, semnificativ mai mare decât la cereale, unde cantitatea aplicată nu depăşeşte 20 kg/ha. Se poate aplica sub formă de superfosfat simplu toamna, pe orice tip de sol sau pe sub formă de sulfat de amoniu, primăvara, pe solurile cu ph alcalin. Cea mai eficientă metodă de a corecta carenţele generate de lipsa microelementelor o reprezintă îngrăşămintele foliare. Acestea nu pot însă suplini lipsa fertilizării cu macrolemente primare – azot, fosfor, potasiu – şi macroelemente secundare – magneziu, calciu şi sulf. În condiţii de stres, îngrăşămintele foliare pot suplini nevoia de cantităţi reduse de macroelemente mai bine decât o fac îngrăşămintele chimice aplicate pe sol.
Drd. ing. Constantin FERARU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
1298
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

rapita-o-oportunitate-pentru-romania_l14...

Rapița, o oportunitate pentru România

„Pe de o parte, România este importantă la nivel european datorită suprafețelor mari cultivate cu rapiţă. Pe de altă parte, rapița este o cultură rentabilă și o oportunitate pentru agricultorii români, pentru agricultorii români, întrucât piața va fi foarte profitabilă pe termen mediu“, a declarat Jean-Pierre Dufourcq, director internațional de marketing la Euralis Semences Franța, care a fost prezent la București la lansarea Campaniei la rapiță 2011. Conform spuselor sale, cererea de seminţe de rapiţă a cunoscut o creştere rapidă ca urmare a utilizării plantei la obținerea de biocarburanţi care reprezintă 70 până la 80% din piață. Uleiul de rapiță este deja încorporat în motorină în proporție de 5-7% la nivelul UE, iar ținta este 20% în 2020. „Astfel, din 2004 până astăzi, capacitățile de producţie pentru biodiesel au crescut de zece ori. Însă numărul lor trebuie mult sporit, pentru a putea atinge ţinta propusă“, a precizat Dufourcq.

Domnia sa a afirmat că întreaga producție europeană de rapiță este prelucrată în 276 de fabrici de ulei, care produc anual 24.000 milioane de litri. Suprafața cultivată, de peste 7 milioane de hectare, s-a dovedit insuficientă, iar rotația culturilor nu permite suplimentarea acelei suprafețe.

La acest context general se adaugă randamentele mici în Vest din cauza secetei în acest an și suprafeţele insuficiente în Est. În opinia sa, există aşadar un bilanț deficitar european la rapiță, care duce la preţuri mari.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
758

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

rapita-vedeta-zilei-campului-la-agrichim...

Rapiţa, vedeta Zilei Câmpului la Agrichim Feteşti

Pentru mulţi fermieri, acest an agricol nu a fost deloc unul uşor: temperaturi scăzute, ploi abundente repartizate neuniform şi nu întotdeauna în perioada cea mai potrivită, mai nou şi radiaţii puternice care influenţează modul de manifestare a bolilor şi dăunătorilor. Toţi aceşti factori nu au făcut decât să împovăreze şi mai mult fermierii români supuşi şi aşa la suficiente constrângeri. Însă, pentru unii dintre ei anul nu s-a dovedit chiar atât de rău, cel puţin până la momentul de faţă.

Din această categorie face parte şi Viorel Nica, directorul general al Agrichim Feteşti, din judeţul Ialomiţa, care la mijlocul lunii iunie a ţinut să arate celor interesaţi cum pregătirea profesională şi investiţia în tehnologii performante pot împreună să ţină piept vitregiilor naturii. Dovadă stau culturile sale pe care am avut ocazia să le vedem mai îndeaproape cu prilejul celei de-a cincea ediţii „Field Day“ pentru culturile de toamnă, la care au participat numeroşi colegi de breaslă ai renumitului producător, precum şi reprezentanţi ai unor importante companii distribuitoare de inputuri. Evenimentul a constituit şi un moment de sărbătoare, societatea aniversând cu această ocazie 10 ani de activitate.

Pentru un profesionist, 2011 este un an obişnuit

Cu o experienţă de 32 de ani în spate, Viorel Nica exploatează astăzi în sud-estul României circa 3.600 ha amenajate integral cu sisteme de irigaţii, aspect cu atât mai important cu cât peste 1.600 ha sunt ocupate cu loturi semincere. De altfel, domnul Nica este şi preşedintele Ligii Organizaţiilor Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii, funcţie pe care şi-o exercită cu aceeaşi implicare pe care o manifestă şi faţă de meseria de agronom.

Pentru el, anul agricol 2010-2011 nu avea cum să fie altfel decât unul normal, în condiţiile în care apa este asigurată, sămânţa este de calitate, iar tehnologia practicată este una intensivă. Aşa se face că, înainte de a intra la recoltat, producătorul estima în jur de 6,8 t/ha la orz, peste 6 t/ha la grâu, 4 t/ha la mazăre şi peste 3,5 t/ha la rapiţă.

Hibrizii de suflet

Grâu. De patru ani domnul Nica cultivă în regim neirigat grâul de primăvară Triso, cu producţii situate între 2,5 şi 4 t, ce poate înlocui în asolament suprafeţele care nu au fost semănate în toamnă sau pe care au fost întoarse culturile.

La grâul de toamnă are mai multe soiuri favorit din gama Biocrop, despre care ne spune că au toate o mare calitate: „La uscare spicul capătă formă de bici, ceea ce face să nu reţină apa şi, evident, să elimine pericolul încolţirii boabelor“. Akteur, Chevalier şi Potenzial sunt soiurile preferate, la cel din urmă obţinând în 2009 o producţie de 8.900 kg/ha, cultura premergătoare fiind, ce-i drept, mazărea. Akteur, în schimb, este preferat pentru stabilitatea indicelui de cădere şi a conţinutului de proteină.

Rapiţă. În ceea ce priveşte rapiţa, hibrizii de suflet ai lui Viorel Nica sunt Hornet, Exocet şi Rally. De la el aflăm că Hornet este hibridul cu cele mai bune rezultate în Europa şi SUA, cu un randament de 45% ulei şi o producţie de 5 t/ha. Rally i-a adus cele mai mari satisfacţii în 2010 când, deşi a plouat, rapiţa nu s-a scuturat. Valorifică bine terenurile secetoase şi este foarte rezistent la ger. Cât despre Exocet, acesta este hibridul care a reprezentat salvarea din punct de vedere economic, pentru că a dat cea mai ridicată producţie. „L-aş păstra mereu dacă s-ar putea în cel puţin 30% din structura de hibrizi de rapiţă“, susţine inginerul.

Pe lângă multiplicarea şi prelucrarea seminţelor de grâu, orz, ovăz, mazăre, soia, porumb şi floarea-soarelui, Agrichim Feteşti se ocupă începând de anul acesta şi cu tratarea şi comercializarea acestora. În acest sens, societatea a adus din Germania şi a implementat în procent de 90% cea mai nouă şi performantă tehnologie. Instalaţia este cu atât mai utilă cu cât, pe lângă selecţie în urma căreia rezultă numai sămânţă sănătoasă, de acelaşi calibru, sub formă de drajeuri, ea poate inocula în amestec fungicide, insecticide, stimulatori de creştere şi microelemente.

Colaborarea cu Biocrop

Accentul în cadrul evenimentului organizat la Feteşti s-a pus pe evoluţia culturilor de toamnă, în special rapiţă şi grâu, majoritatea hibrizilor şi a soiurilor prezen-tate fiind furnizate de DSV Germania prin intermediul Biocrop România. Anul acesta fermierul a cultivat 1.100 ha de grâu, cu soiuri de la Fundulea şi de la Biocrop şi 850 ha de rapiţă în sistem neirigat folosind, pe lângă hibrizii de la Monsanto, şi creaţiile comerciali-zate de Biocrop, distribuitor DSV Germania. Compania este specializată în cultura rapiţei, specificul hibrizilor obţinuţi constând în faptul că sunt foarte rezistenţi la ger, secetă şi cădere.

Pe lângă soiurile şi hibrizii de grâu, respectiv rapiţă, producătorul mai foloseşte de la Biocrop şi sămânţă de orz, mazăre şi porumb. Epoque, de exemplu, este un soi de orz la care producătorul estima o producţie de 6,5 t/ha, cu rezistenţă ridicată la boli şi care a fost dezvoltat special pentru zonele cu climat vitreg, cum este cea în care inginerul Nica îşi desfăşoară activitatea.

Un soi apreciat este cel de mazăre Livioleta, despre care producătorul spune că dă o plantă bogată în frunze, deci cu un indice foliar mare şi bogat în proteină. Se pretează bine atât ca furaj pentru vacile de lapte cât şi pentru mazărea boabe, producţia depăşind 4 t/ha. Fermierul ne vorbeşte cu mare entuziasm şi despre calităţile soiului de secară Vitallis, menţionând că atât berarii cât şi brutarii întreabă tot mai des de această cereală.

Tratată cu interes, rapiţa răsplăteşte pe măsură

În ceea ce priveşte rapiţa, vedeta întâlnirii organizate de Agrichim Feteşti, fermierul a început cu o mărturisire: „În 2004, când am introdus rapiţa în cultură, mulţi dintre noi am tratat-o cu indiferenţă şi la fel ne-a tratat şi ea pe noi când a venit vorba de producţii.“ Convingerea că rapiţa este o cultură dificilă, pretenţioasă o au deja cei mai mulţi dintre cei care o cultivă. Inginerul Nica afirmă acum că, fără o dotare corespunzătoare şi tehnologii de cultură de ultimă oră, aceasta poate fi cu greu stăpânită.

Rapiţa trebuie tratată cu mare atenţie încă de la înfiinţare şi până la recoltare, fără a omite tratamentele preventive împotriva bolilor şi dăunătorilor din toamnă, precum şi aplicarea îngrăşămintelor foliare pentru a-i mări rezistenţa la iernare.

În primăvară se aplică din nou îngrăşăminte urmate de tratamente împotriva bolilor şi dăunătorilor care nu sunt deloc puţini. Urmează alte fertilizări înainte de înflorire pentru revitalizarea plantelor, după care la păstăi este necesară aplicarea unui produs care previne scuturarea şi, prin urmare, pierderile de producţie. Pe scurt, tehnologia nu este nici ieftină, nici uşoară, dar ea reflectă cel mai bine raportul echilibrat dintre eforturi şi beneficii.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
1470

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

rapool-prima-filiala-in-romania_s127.htm...

Rapool, prima filială în România

Sala de conferinţe a Hotelului Intercontinental din Bucureşti a fost ocupată aproape complet de fermierii interesaţi de noii hibrizi de rapiţă Clearfield, prezentaţi la inaugurarea primei filiale a Rapool Ring în România.

„Această companie face parte din marea familie germană Saaten Union și este considerată cel mai important producător de semințe de rapiță din Europa“ – a declarat George Aldescu, director general al Saaten Union România.

La eveniment au fost prezenți Georg Gay, director general al Rapool România, Frank Grosse, director al Diviziei internaționale (NPZ), Katrin Beyermann, Divizia internațională (NPZ) şi alţi reprezentanţi ai acţionariatului firmei.

O poveste de succes

De la aceştia am aflat că firma germană se ocupă cu ameliorare, producere şi vânzări de sămânţă. Își comercializează semințele atât în Europa, cât și în America de Nord și de Sud sau chiar în Australia.

„Povestea Rapool este una de succes. Obiectivele inovatoare au fost stabilite încă de la înființarea organizaţiei, în 1974“ – a spus Grosse.

Domnia sa a amintit realizările companiei, specializate numai pe rapiță. „În fiecare an se obțin aproximativ 6.000 de hibrizi noi, dintre care peste 100 ajung în faza de omologare. Aceste rezultate pozitive se obțin prin alocarea a 15% din venit, care este constant investit în cercetare și ameliorare.“

Frank Grosse a mai vorbit despre tendința de creștere accentuată a suprafeței cultivate cu rapiță, în toate țările, inclusiv România. De asemenea, a adus în discuție importanța acestei culturi în obținerea de biodiesel, uleiul de rapiță fiind considerat cel mai bun pentru amestecul cu motorină.

Cultura rapiţei, cea mai mare creştere

„Cultura rapiței de toamnă a înregistrat cea mai mare creștere din sectorul vegetal atât în Europa, cât și în România. Promisiunea, pe care o facem astăzi și pe care Rapool o respectă în alte 11 țări europene este că vom susține acest fenomen, printr-un aport considerabil de experiență și performanță, pentru un beneficiu sporit adus progresului geneticii, orientat spre viitor“ – a afirmat George Aldescu, directorul general al Saaten Union România.

În opinia sa, este nevoie de hibrizi din generaţia nouă, de mare productivitate, cu conţinut sporit de ulei şi însuşiri superioare în diferite etape, cum ar fi dezvoltarea după semănat, rezistenţa la iernare, timpurietatea, rezistenţa la principalele boli sau maturarea uniformă.

Portofoliul de hibrizi

Aldescu a vorbit cu această ocazie despre hibrizii noi de rapiţă, care pot fi însămânțați în toamna 2012: Abakus – de talie medie, foarte bună rezistenţă la spargerea silicvelor; Sherpa – cu densitate foarte mare de silicve și conţinut superior în ulei; Rumba – timpuriu, de talie mică (aproximativ 150 cm), cu foarte bună rezistență la iernare.

Însă cei mai importanți sunt hibrizii de tip Clearfield: WRH 350 CL, WRH 351 CL, RAP 0953 CL și NPZ 0951 CL, al căror potenţial de producţie este de peste 5 t/ha.

Auditoriul s-a arătat interesat și de hibrizii de primăvară, în condițiile în care toamna a fost secetoasă, iar culturile, compromise. Aceștia sunt Achat (tardiv, recomandat în zonele cu perioade lungi de vegetaţie) și Makro (plasticitate ecologică foarte bună, recomandat în toate zonele de cultură a rapiţei).

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
1479
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rasa Angus, o carte câştigătoare

Tot mai mulţi crescători de bovine din România, cu predilecţie din zona montană, optează pentru creşterea vacilor de carne, în special a celor din rasa Angus. Aceasta îşi are originea în nord-estul Scoţiei, unde un crescător a reuşit prin consangvinizare să aducă rasa la cele mai bune standarde atât în ceea ce priveşte calitatea cărnii cât şi uşurinţa creşterii. Este o rasă rustică, creşte pe pajişti, mănâncă iarbă, are un comportamentul extraordinar şi nu necesită adăposturi.

O astfel de fermă cu un efectiv de 80 de capete a fost înfiinţată la Fântâna Mare în judeţul Suceava, de către Mihai Vlas, de tehnologia de creştere şi de promovarea rezultatelor ocupându-se medicul veterinar Vasile Pachiţanu, preşedintele Asociaţiei Angus Ro. „Ceea ce vedeţi dumneavoastră. aici e făcut după modelul unui grajd elveţian. Aceste animale nu au nevoie de adăposturi, doar în perioada fătărilor fiind necesare nişte copertine.

Fătările se produc de regulă în lunile februarie – martie, astfel încât, până la ieşirea la păşune, viţeii să fie dezvoltaţi. Când ies la păşune aceştia încă mai sug de la vaci, dar în acelaşi timp învaţă să şi pască. După 6-7 luni de la fătare, femela trebuie să rămână gestantă, de acea grupă de vaci de pe păşune trebuie să aibă neapărat un taur de reproducţie. Se practică foarte mult monta naturală la această rasă de carne. Numai rasele de carne pentru produse de prăsilă au nevoie de însămânţări artificiale, cu material seminal congelat, din tauri atent selecţionaţi. În zonele de deal şi munte putem folosi montă naturală cu tauri pentru rasă de carne, fără nicio problemă“, a spus doctorul Pachiţanu.

Pretenţii mici privind creşterea şi furajarea

O caracteristică a rasei Angus este greutatea redusă la naştere, ceea ce implică fătări foarte uşoare. Un viţel are între 25 până la 30 de kilograme, nu are nevoie de ajutor la fătare, 99,9% din efective fată singure şi foarte uşor. Au un spor mediu de 1.250-1.300 g pe zi, astfel încât viţelul care suge la vacă şi mănâncă iarbă de pe păşune ajunge în 6 luni la 300-320 kg, chiar şi la 350 kg. Este un spor extraordinar de bun la înţărcare care face uşoară preluarea viţeilor pentru îngrăşare fie în sistem gospodăresc fie în îngrăşătorii, unde sporurile sunt la fel, dar necesită furajare cu un amestec de fân, grosiere, porumb siloz şi alte furaje.

Nu este o rasă pretenţioasă la furaje, conversia între furajele de volum şi carne fiind foarte bună. Greutatea optimă la sacrificare este de 650 kg, când are randamentul cel mai bun, cuprins între 65 şi 70% la carcasă, şi de 1 la 5 la carne, ceea ce înseamnă că o parte sunt oase şi cinci părţi carne, cel mai mare randament existent la vacile de carne. Deci două calităţi foarte bune, randamentul la carne şi calitatea cărnii. „Este singura rasă care nu smulge iarba pe păşune, ci o taie pur şi simplu. Nu mănâncă selectiv, să rămână în spatele ei iarbă nefolosită, ci în totalitate. Este un animal foarte mâncăcios, practic 24 de ore din 24 mănâncă, rumegă şi «face» carne. Femelele de prăsilă după 6 luni trebuie crescute fără a primi concentrate, pentru că au tendinţa de a se îngrăşa. La femela de reproducţie trebuie creştere în greutate fără ca să depună grăsime. Dacă ea depăşeşte 400 kg, cantitatea de seu este mare şi sunt probleme cu reproducţia.

Producţia de lapte are un nivel foarte scăzut, atât cât îi trebuie viţelului în perioada de alăptare. Înţărcarea este foarte uşoară: se înţarcă la 6-7 luni şi se realizează dintr-o dată, se iau viţeii de la vaci şi se dirijează femelele în ferme pentru reproducţie, iar masculii pentru îngrăşare. Este un animal acherat, fără coarne, o caracteristică bună pentru că pe păşune animalele se mai ceartă între ele şi atunci coarnele le-ar deranja. Este şi foarte prietenos, cu un comportament extraordinar în colectivitate. Nu suportă legarea, fiind animale libere“, ne-a spus dr. Vasile Pachiţanu. Acesta mai precizează că toate animalele din ferma de la Fântâna Mare au certificate de origine, pedigree, analize şi examene făcute periodic.

„În România carnea de bovină nu are preţ“

Practic, spune interlocutorul nostru, ceea ce se doreşte în zona de deal şi de munte, acolo unde nu sunt suprafeţe foarte mari, iar gospodăriile sunt dotate cu adăposturi rudimentare, fără tehnologie de întreţinere, este ca, uzând de 10-15 femele, să se producă 8-10 masculi pe an, pe care să-i valorifice pentru carne. „Prin asociaţie dorim ca oamenii, crescători de animale Angus, să producă masculi de îngrăşare, pe care entitatea noastră să-i preia în îngrăşătorii, lucrul cel mai important fiind valorificarea.

Având în vedere calitatea cărnii acestei rase, nu merită să fie comercializată la preţuri mici. De aceea în România, neexistând tradiţie în consumul cărnii de bovină şi neavând animale de calitate, atunci soluţia ar fi valorificarea la export, lucru pe care vrem să îl facem noi cu ajutorul Asociaţiei Angus din Elveţia, care ne va ajuta în demersul de a valorifica superior carnea de Angus. Adică oamenii să câştige de pe urma creşterii acestei rase. Dacă eu duc un taur Angus de 650 kg, cu o calitate a cărnii extraordinară la un abator din România, unde se adună animale din toate zonele, procesatorul nu-mi dă alt preţ decât la fel ca cel oferit unui crescător de Bălţată, de Brună sau orice alt metis. Acest lucru nu este în regulă“, a spus Vasile Pachiţanu.

Rasa Angus, recomandată şi pentru micile gospodării

La taurii de îngrăşare, după 6 luni trebuie asigurate condiţii de furajare pentru îngrăşare intensivă. „Poţi să faci şi o îngrăşare extensivă pe pă-şuni, numai cu fân sau siloz fără nutreţuri concentrate. Dar dacă vrei să ai un spor mai rapid poţi folosi nutreţuri concentrate, amestecuri de nutreţuri concentrate, PVM-uri, premix-uri. Dar calitatea cea mai bună a cărnii este obţinută tot de la animalul de pe păşune. Dacă vom reuşi să avem în următorii ani nuclee din acestea la gospodarii din zona de munte, de cel puţin 5-10 capete, vom avea şi soluţii de preluare a masculilor pentru îngrăşare astfel încât mamele să rămână în continuare pentru reproducţie, iar viţeii să fie îngrăşaţi şi după aceea să fie predaţi la export. Este singura soluţie să câştigăm cu această rasă“, a mai precizat reputatul medic veterinar.

Asociaţia Angus Ro a fost înfiinţată după 12 ani de testare a acestei rase. Primele exemplare din rasa Angus au apărut la Piatra-Neamţ, după un transfer de embrioni. Apoi a fost înfiinţat un centru de tauri, unde s-au obţinut hibrizi. Această rasă a fost testată foarte mult, practic a fost o perioadă de cercetare, iar astăzi se poate spune că la nivelul asociaţiei sunt cunoştinţe 100% despre aceasta. „Practic, Asociaţia Angus Ro, pe care noi am înfiinţat-o în 20 februarie 2012, are această menire de a aduna în jurul ei crescători de Angus, de a promova această rasă, de a arăta oamenilor cum se creşte, care sunt caracteristicile ei, ce tehnologii se folosesc pentru creştere“, afirmă doctorul Pachiţanu.

Producătorii de lapte din zona montană pierd teren

Medicul Vasile Pachiţanu este de părere că zona montană îşi restrânge activitatea ca producător de lapte din cauza neconformităţii laptelui. „Marii fermieri, producători de lapte, trebuie să fie în zona de câmpie, în care se obţin furaje suculente foarte multe, porumb siloz şi fânuri, având ferme mari de la 500 la 3.000 de vaci care să producă tot necesarul de lapte pentru o fabrică de procesare, iar zona de munte, unde sunt pajiştile, să treacă pe oi de carne şi vaci de carne. Ar fi mult mai economic şi mult mai eficient. Calitatea cărnii de Angus este cea mai bună din lume, suculentă, gustoasă, marmurată. Este o calitate genetică această marmurare, practic cantitatea de grăsime intră între fibrele musculare şi dă această suculenţă. Cine a mâncat o dată beef în America sau în Anglia numai asta ar vrea“, a precizat Vasile Pachiţanu.

Silviu BUCULEI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
11668

□

Comentarii

□

□

1. UNGUREANU GEORGE -- (28-May-2012)SUNT DIN DAMBOVITA , AM 7 VECI BRUNE ROMANESTI SI AS VREA SI EU SA LE INSAMANTEZ CU PAIETE DIN RASA ANGUS ...DE UNDE POT FACE ROST DE ELE ? CU CINE SA IAU LEGATURA ? DACA SE POATE MACAR UN NR DE TELEFON ...MULTUMESC ANTICIPAT

2. valy baltag -- (22-November-2013)buna..ma numesc valy sant din bacau si sant interesat si eu sa cumpar 3 vitele si 5 vitei rasa angus pentru crescut va rog sa-mi spuneti si mie ce pret este pe kg va rog sa-mi dati un numar de telefon o persoana de contact..va multumesc nr meu este 0741989165

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Rasele de carne, alternativă pentru crescătorii bucovineni > REVISTA LUMEA SATULUI

Rasele de carne, alternativă pentru crescătorii bucovineni

În judeţul în care se găsesc cele mai multe efective de bovine din ţară, crescătorii de animale spun că le merge prost. Motivele sunt: preţul mic al laptelui, profitul mic în urma predării animalelor la abatoare, subvenţiile foarte mici sau lipsa acestora. Specialiştii în domeniu spun că, pentru a avea „roade“, oamenii ar trebui să schimbe rasele de animale, pentru că în zonă se produce mult lapte, iar carnea pentru abatoare este în cantităţi mici.

Într-o localitate aflată la câţiva kilometri de reşedinţa de judeţ, un bun gospodar, medic veterinar, Constantin Prodaniuc, pasionat de creşterea animalelor, a înfiinţat o fermă de animale de rasă, de carne. În urma unei vizite în Franţa a văzut că fermierii cresc rasa Charolaise, de care erau foarte mulţumiţi.

A arendat câteva sute de hectare de teren, şi-a cumpărat tractor cu plug, disc, combină, semănători prin leasing, la o valoare de aproximativ 400.000 euro, şi şi-a construit halele în regie proprie. Apoi, a adus la Suceava primele juninci franceze. Primul transport a fost cu 58 de juninci negestante, iar la al doilea 34 de juninci şi trei tauri. Pe toate a plătit printr-un credit aproape 170.000 de euro şi a accesat apoi programul Fermierul. Deşi nu a primit niciun leu de la stat din subvenţii şi nu a reuşit să amortizeze investiţia, fermierul a sperat de la început că afacerea va fi o reuşită. S-a bazat pe faptul că această rasă de vaci creşte foarte repede, se hrăneşte cu orice fel de fân şi nu este sensibilă la boli. Pe lângă faptul că vacile s-au acomodat la climatul zonei noastre, nu sunt pretenţioase şi nici nu trebuie mulse.

Miza pe Charolaise

În judeţ a fost promovată rasa franceză de bovine Charolaise, cu ocazia mai multor târguri de animale. Directorul Direcţiei Sanitar Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor Suceava, doctorul Petrea Dulgheru, este de părere că această rasă de animale este recomandată crescătorilor, fiind o rasă de carne. El spune că oamenii nu mai pot duce la unităţi de colectare decât lapte conform, care nu se poate produce decât cu mulgători şi tancuri de răcire.

Cei care au condiţii trebuie să continue, însă restul nu au decât o singură alternativă, creşterea animalelor din rasa Charolaise, rasă de carne care s-a dovedit cea mai rezistentă şi pretabilă în judeţul nostru. Şeful DSVSA spune că Charolaise este o rasă foarte căutată pe piaţa europeană, deoarece carnea are un grad de grăsime sub 10%, procent excepţional în condiţiile în care vorbim de animale crescute în regim intensiv, pentru îngrăşare.

Constantin Prodaniuc este primul crescător de animale din judeţ care a investit în vacile din rasa Charolaise. Una dintre ferme este administrată de fiul său, iar cealaltă de un cumnat, în total cele două unităţi având o sută de bovine din rasa franceză.

Viţeii din rasa Charolaise cresc cu până la două kilograme pe zi.

Pe lângă faptul că de la această rasă se obţine o cantitate mare de carne, şi randamentul de creştere a viţeilor este foarte mare. Creşterea zilnică este de 1,6-1,7 kilograme la zi, asta fără o furajare excepţională, însă se poate ajunge şi până la două kilograme pe zi. Viţeii sunt duşi la abatorizare după 17-18 luni, când au greutatea de 700-800 kilograme, comparativ cu cei din rasele româneşti care la aceeaşi vârstă ajung la greutatea de 500 kg. Femelele din această rasă sunt ţinute în jur de 12 ani, pentru fătare, iar viţeii sunt crescuţi intensiv, pentru a fi daţi la abator. Mulgerea bovinelor nu este profita-bilă, iar laptele lor este consumat de viţei.

Avantaje şi dezavantaje

Mai sunt şi alte argumente pentru încurajarea creşterii acestei rase de animale. Pe lângă randamentul de creştere, carnea este foarte fragedă şi lipsită de grăsimi, iar randamentul de carcasă este foarte ridicat.

Hrana rasei Charolaise se bazează pe nutreţuri, paie, fân, pe care le asimilează destul de bine. Un alt avantaj al creşterii acestei rase este faptul că nu are probleme la frig, trăieşte şi la -25°C, adăpostul fiind util abia atunci când cade zăpada. Mai trebuie ţinut cont de faptul că reproducţia se face în mod natural, bovinele din această rasă fătând o dată pe an şi având o rată de înmulţire de 105%, adică la o sută de vaci obţii în medie 105 viţei.

Printre dezavantaje, crescătorii spun că animalele sunt scumpe, iar abatoarele locale nu dau un preţ destul de bun pe carne. Din toate acestea deducem că decizia înfiinţării unei ferme de vaci din rasa Charolaise nu se ia uşor. „Ţinând cont că preţul de achiziţie a animalelor este destul de ridicat, cel care investeşte într-o astfel de fermă trebuie să aibă răbdare pentru a obţine profit, mai ales că procesatorii din judeţ nu plătesc un preţ prea bun“, a spus Constantin Prodaniuc.

La început, pentru a-şi valorifica munca, fermierul sucevean a fost nevoit să găsească un procesator străin, care i-a oferit un preţ mult mai bun.

În judeţul Suceava, pe lângă cele două ferme ale familiei Prodaniuc, Lukos Diov Moara şi Lukos Moara, mai există şi alţi crescători care au câteva bovine din această rasă, în zona Pojorâta.

Specialiştii sunt de părere că, în următoarea perioadă, în judeţ ar trebui să existe un echilibru numeric între vacile de lapte şi cele de carne. În momentul de faţă, oamenii cresc preponderent vaci de lapte sau rase mixte.

Silviu BUCULEI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
1430

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

rasle-de-carne-un-nou-curent-printre-oie...

Rasele de Carne, un nou curent printre oieri

O interesantă expoziţie şi cel puţin un la fel de interesant concurs naţional de tuns oi, ambele aflate la a IV-a ediţie, au avut loc sâmbătă, 15 mai a.c., ca de obicei, pe platoul fermei didactice a Grupului Şcolar Agricol din Şimleul-Silvaniei.

Manifestarea, organizată ca de fiecare dată de Asociaţia OVIS Sălaj – preşedinte Ţap Pop Nicolae, Consiliul Judeţean, DADR, Camera Agricolă şi OARZ Sălaj, a reuşit să adune, în ciuda vremii ce se anunţa potrivnică unui asemenea eveniment, peste o sută de crescători de ovine şi caprine din judeţul Sălaj şi din judeţele limitrofe.

Evenimentul s-a dovedit şi de această dată a fi deosebit de interesant, dovada constituind-o nu atât numeroşii expozanţi ai speciilor amintite, la care s-au adăugat altele aproape indispensabile păstoritului – asini şi câini din cele mai valoroase rase – cât mai ales numărul mare de vizitatori, crescători interesaţi de noile rase şi tehnologiile de obţinere a unor linii valoroase, dar şi consumatori ai produselor obţinute de la acestea, prezentate într-o mare varietate. Participanţii la concursul de tuns oi, majoritatea sălăjeni, au trebuit să tundă fiecare câte trei animale, mai întâi cu tradiţionala foarfecă, apoi mecanic, ei fiind punctaţi atât pentru viteza de tundere, cât şi pentru tehnică. Un adevărat show privind tunderea oilor l-a prezentat un norvegian, membru al Asociaţiei Agri România, organizaţie veche colaboratoare a oierilor sălăjeni.

Premierea participanţilor pentru cele două competiţii – calitatea exemplarelor prezentate şi viteza de tundere – a fost realizată de Consiliul Judeţean Sălaj, care a alocat pentru acest eveniment 5.000 de lei. Organizatorii au mai primit un sprijin de 2.000 de euro şi din partea Guvernului Norvegiei. „Avem un proiect de ameliorare a speciilor de oi, demarat în urmă cu trei ani. Colaborăm bine cu Asociaţia OVIS în acest sens şi de aceea avem şi rezultate bune. Nu întâmplător guvernul nostru sprijină acţiunea de aici“ – spunea într-un scurt dialog Terje Sindland, preşedintele Agri România.

„Interesantă mi s-a părut preocuparea celor mai mulţi oieri pentru rasele de carne din cadrul celor două specii – ovine şi caprine“ – a precizat într-un scurt dialog reprezentantul Oficiului Judeţean pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie, dr. ing. Ioan Cherecheş. Şi a continuat: „Sigur, noi urmărim, pe lângă producţia de carne, şi alte obiective: producţia de lapte, sporul în greutate realizate în urma a numeroase încrucişări a oilor din rasa Ţurcană cu berbeci din rase de carne, cum sunt Albă Norvegiană, Texel, Hampshire, Carabaşă etc., dar şi producţia de lână pentru care cred că va creşte interesul în următorii ani.

Lumea se îndreaptă din ce în ce mai mult către natură şi natural, aşa că lâna, sunt sigur, va avea mare căutare în următorii ani. Simt asta şi de aceea nu neglijăm acest produs, chiar dacă acum nu are valoare. Revenind la carne, unul dintre obiectivele noastre de ameliorare, vreau să spun că a devenit un adevărat curent printre oieri obţinerea unor animale valoroase din acest punct de vedere“ – concluziona, într-un final de discuţie, domnul

Cherecheş.

Ing. I. Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
930

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Răsplata muncii şi a hărniciei

Hora din Bucovina

Dintotdeauna, de ziua Sfinţilor Împăraţi Constantin şi Elena, oamenii Bucovinei îşi încredinţează oile ciobanilor care vor porni cu ele „la umblat“ pe munte. Bucuroşi că au scăpat până de Ziua Crucii, când are loc „răscolul“, adică îşi vor lua mioarele înapoi, bucovinenii se adună în mijlocul satelor şi petrec. E o sărbătoare care are loc, vorba moşului Vasile Tcaciuc de 85 de ani din Adâncata, „de când e lumea şi pământul“.

O mare de alb

De anul trecut, această petrecere este organizată de Consiliul Judeţean Suceava sub denumirea „Hora din Bucovina“, devenind astfel o sărbătoare a tuturor vieţuitorilor din Ţara fagilor.

De dimineaţă, într-o uriaşă poiană din apropierea satului Bucşoaia au început să sosească, îmbrăcaţi în frumoase costume naţionale, locuitori din toate aşezările judeţului.

„E o mare de alb“, îşi exprimă admiraţia un turist francez, care nu se mai satură filmând pe cei care se prinseseră la „gioc“, în sunetele bantelor (fanfarelor) din Calafindeşti şi Frătăuţii Vechi.

În şase stâni amenajate pe platou se făceau ultimele pregătiri. Aici urmau să aibă loc concursuri care ţin de păstorit şi să fie degustaţi berbecii şi viţeii la proţap, juntiţa şi caşul.

Şi cai învăţaţi, şi câini mai bărbaţi...

În sunetul prelung al buciumelor se dă semnalul începerii sărbătorii. Defilarea este deschisă de zeci de călăreţi, urmaţi de trăsuri şi faietoane trase de cai focoşi. Privitorii – spun organizatorii, peste 30 de mii – aplaudă călăreţii, dar şi pe frumoasele bucovinence înveşmântate în costume naţionale cu vestitele bundiţe tivite cu blană de dihor.

De o deosebită atenţie se bucură ciobăneştii mioritici de care stăpânii lor sunt foarte mândri. Pe un clin de deal, unde este scris din buşteni uriaşi Bucovina şi unde este amenajată o stână, se aprinde focul care nu va trebui să se stingă niciodată până la Ziua Crucii, altfel e mare păcat, spun ciobanii.

Sărbătoarea a fost onorată de prezenţa preşedintelui ţării, Traian Băsescu, şi de soţia sa, precum şi de ministrul culturii, Toader Paleologu. Salutând mulţimea, preşedintele ţării le-a urat petrecere pe măsura hărniciei lor şi exprimându-şi părerea că ciobanul moldovean din Mioriţa trebuie să fi fost cu siguranţă din această parte de ţară. Apoi, în entuziasmul general, cu sarică şi cu pălărie şi cu un foarfece mare în mână, domnul Traian Băsescu s-a apropiat de una dintre oile ce trebuiau tunse, dând semnalul începerii concursurilor.

Întreceri, ca între ciobani

În timp ce pe scenă evolua ansamblul „Ciprian Porumbescu“, la stâni se desfăşurau probele de concurs la care erau înscrişi numeroşi participanţi.

În aplauzele miilor de privitori au fost anunţaţi pre-mianţii: la muls oile – Gheorghe Dreleciuc din Mănăstirea

Humor, la tuns – Mihai Sachiu din comuna Ciprian Porumbescu, la tras în cârlig – un fel de skandenberg local în care concurenţii se înfruntă cu degetul arătător folosit la muls – Vasile Moroşan din Cacica, iar la cântat din trâmbiţă, Constantin Schipor din Vicovul de Sus.

Premiile au constat într-un „cioban electric“, un gard care delimitează o anume suprafaţă din păşune.

Petrecerea a continuat până târziu în noapte, când în mijlocul poienii a fost aprins un uriaş foc de tabără.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
551
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Raţii de hrană pentru vacile de lapte

Prin raţia de hrană se înţelege cantitatea de hrană (nutreţuri, principii nutritive) ce se administrează unui animal pentru acoperirea cerinţelor nutritive timp de 24 de ore.

Condiţiile pe care trebuie să le îndeplinească o raţie bună sunt următoarele:

- să fie completă, respectiv echilibrată, să conţină toate principiile nutritive (energie, proteine, macro şi microelemente, vitamine, biostimulatori în raporturi optime);
- să aibă un volum corespunzător capacităţii tubului digestiv (coeficient de încărcare), respectiv să satisfacă senzaţia de saţietate a vacilor de lapte, exprimată prin USV/kg SU);
- să se aleagă nutreţurile de aşa natură încât să-şi completeze reciproc deficienţele de principii nutritive şi de digestibilitate şi ingestibilitate;
- să fie gustoasă pentru ca animalul să o consume cu plăcere;
- să fie sănătoasă (să nu conţină nutreţuri care să dăuneze sănătăţii vacilor şi calităţii laptelui);
- să fie economică (să conţină nutreţuri ieftine, care să asigure o producţie de lapte profitabilă).

Calcularea raţiilor de hrană

Această operaţiune presupune mai multe etape. Prima o constituie selectarea nutreţurilor din depozit în funcţie de cantitatea existentă, performanţa animalelor şi anotimp. Mai apoi se face estimarea valorii nutritive a nutreţurilor selectate pe baza valorii medii cuprinse în tabelele de valori nutritive sau mai bine pe baza buletinelor de analize emise de laboratoarele de profil. O altă etapă presupune calcularea normelor de hrană pe grupuri omogene de animale prin utilizarea tabelelor de norme specifice vacilor şi nivelului performanţei, precum şi calculul raţiei pe baza nutreţurilor selectate.

Practica calculării raţiilor se bazează pe elementele următoare:

- cunoaşterea informaţiilor despre animale (greutatea corporală, nivelul cantitativ şi calitativ al producţiei de lapte, stadiul lactaţiei - săptămâna de lactaţie şi stadiul gestaţiei se iau în considerare numai lunile 8 şi 9);
- cunoaşterea informaţiilor despre nutreţuri (sortimentul şi cantităţile de nutreţuri existente în depozite, valoarea nutritivă şi calitatea igienică a nutreţurilor).

După întocmire se analizează raţia şi se optimizează, de preferat, pe baza unui program specific pe calculator.

Pentru vacile performe sunt recomandate trei tipuri de raţii, şi anume:

- raţia de bază – identică pentru întreg efectivul de vaci, fiind formată din nutreţuri de volum şi satisface un anumit prag de producţie 10-15 kg sau mai mult;
- raţia complementară – alcătuită din nutreţuri concentrate. Se administrează numai la vacile cu producţie superioară celei care poate fi asigurată de raţia de bază, aceasta corespunzând la acoperirea cerinţelor a 2 kilograme de lapte pentru o unitate de măsură-kg;

- raţia de echilibru – alcătuită din nutreţuri suplimentare care corectează deficitele existente, în special în elemente minerale ale raţiilor de bază şi complementară.

Dr. vet. Mihai PETCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1632

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ratii-de-hrana-pentru-vacile-de-lapte_l9...

Raţii de hrană pentru vacile de lapte

Prin raţie se înţelege cantitatea de hrană (nutreţuri, principii nutritive) ce se administrează unui animal pentru acoperirea cerinţelor nutritive timp de 24 de ore. Condiţiile pe care trebuie să le îndeplinească o raţie bună sunt următoarele:

- să fie completă, echilibrată, să conţină toate principiile nutritive din norme (energie, proteine, macro şi microelemente, vitamine, biostimulatori);
- să aibă un volum corespunzător capacităţii tubului digestiv (coeficient de încărcare), respectiv să satisfacă senzaţia de saţietate a vacilor de lapte, exprimată în USV/kg SU;
- să se aleagă nutreţurile de aşa natură încât să-şi completeze reciproc deficienţele de principii nutritive, de digestibilitate şi indigestibilitate;
- să fie gustoasă, pentru ca animalul să o consume cu plăcere;
- să fie sănătoasă, să nu conţină nutreţuri care să dăuneze sănătăţii vacilor şi calităţii laptelui;
- să fie economică, să conţină nutreţuri ieftine, care să asigure o producţie de lapte profitabilă.

Metoda calculării cantităţilor

Etapele care trebuie parcurse pentru calcularea raţiilor de hrană sunt următoarele:

- selectarea nutreţurilor din depozit în funcţie de cantitatea existentă, performanţa animalelor şi anotimp;
- estimarea valorii nutritive a nutreţurilor selectate pe baza valorii medii cuprinse în tabelele de valori nutritive sau mai bine ţinând cont de buletinele de analize emise de laboratoarele de profil;
- calcularea normelor de hrană pe grupuri omogene de animale prin utilizarea tabelelor de norme specifice vacilor şi nivelul performanţei;
- calculul raţiei pe baza nutreţurilor selectate.

Calcularea raţiilor se bazează pe următoarele elemente:

- cunoaşterea informaţiilor despre animale (greutatea corporală, nivelul cantitativ şi calitativ al producţiei de lapte, stadiul lactaţiei, săptămâna de lactaţie şi stadiul gestaţiei);

După stabilirea raţiei, se analizează şi se optimizează, de preferat pe baza unui program specific pe calculator.

Recomandări

Pentru realizarea unor performanţe superioare în producţia de lapte şi păstrarea stării de sănătate a animalelor este indicat să se folosească următoarele raţii:

- raţia de bază, identică pentru întregul efectiv de vaci, fiind formată din nutreţuri de volum care satisfac un anumit prag de producţie – 10-15 kg sau mai mult;
- raţia complementară este alcătuită din nutreţuri concentrate şi se administrează numai la vacile cu producţie superioară celei care poate fi asigurată de raţia de bază, aceasta corespunzând acoperirii cerinţelor de 2 kg

lapte pentru o unitate de măsură-kg;

- raţia de echilibru presupune furajarea cu nutreţuri suplimentare, care corectează deficitele existente, în special în elemente minerale ale raţiei de bază şi complementară.

Dr. veterinar Mihai PETCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
3969

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Raţiunea investiţiilor în pomicultură

În timpul campaniei electorale, politicienii se angajau să dea 25.000 euro pentru tinerii întorşi din Spania, pentru ca aceştia să-şi dezvolte o afacere în agricultură. O judecată fără prejudecăţi arată că acest lucru este posibil, deoarece Măsura 112 privind instalarea tinerilor fermieri pentru creşterea competitivităţii sectorului agricol şi silvic oferă, în sesiunea din luna septembrie a acestui an, 50.000 euro, din care jumătate fond nerambursabil, pentru 2.000 tineri. Întrebarea este: ce putem face cu 25.000 euro, pentru ca investiţia să aducă prosperitate? Cu suma aceasta se pot înfiinţa livezi superintensive care, realizate aşa cum trebuie, reprezintă o adevărată fabrică de făcut bani. Producţiile şi implicit veniturile se pot obţine încă din anul 3 sau 4.

Implicarea autorităţilor

Acţiunea de ajutorare a tinerilor trebuie organizată de primar şi consiliul comunal care trebuie să asigure:
- stabilirea a 5-10 tineri dornici de afirmare;
- cele 2-10 ha să fie date comasat pentru a folosi eficient utilităţile: irigaţii, şoproane, valorificarea şi mecanizarea lucrărilor agricole;
- vizitarea unor unităţi care au livezi moderne pentru a stimula motivaţia fermierilor.

Importanţa consultantului

Fiecare fermier trebuie să aleagă structura de specii şi soiuri consultând recomandările specialiştilor pentru proiectare şi obţinerea autorizaţiei de plantare. Ei trebuie să aleagă un consultant pentru întocmirea proiectului, de la accesare până la implementare, care să asigure şi asistenţa tehnică timp de 3-4 ani. Parametrii care trebuie pentru întocmirea proiectului pot fi prezentaţi la cerere, de asemenea se pot indica furnizorii de input-uri: pomi, mijloace de susţinere, sistem de irigare prin picurare.

Pentru comună aceste producţii înseamnă şi venituri mari la buget. De la o plantaţie de 10 ha se obţin minimum 200.000 euro, producţie ce poate fi vândută inclusiv la export. Extrapolând la nivel de ţară, la 2.000 ha, realizăm 400 milioane de euro, sumă ce permite o amortizare rapidă a investiţiei. Dar această acţiune înseamnă să ai voinţă economică şi socială. Desigur că se pot construi solarii pentru a cultiva legume, dar despre acestea vom discuta cu altă ocazie.

Ing. Petre Eremia

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
1034

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

raul-victor-surdu-soreanu_1127.html

Raul Victor Surdu – Soreanu

Vă propunem să-l cunoaştem mai îndeaproape. Domnul Victor Surdu s-a născut la 11 iunie 1947, în Iaşi. A absolvit Facultatea de Horticultură – Universitatea Agronomică „Ion Ionescu de la Brad“, Iaşi, promoţia 1970. Este doctor în agricultură.

Ca activitate profesională, a îndeplinit numeroase funcţii: şef de fermă, inginer-şef şi preşedinte de CAP, director general-adjunct la Direcţia Generală a Agriculturii Iaşi. A lucrat în Ministerul Agricul-turii, fiind membru al guvernului. A fost vicepreşedinte al Companiei Lukoil România, asociat şi/sau administrator – director general la firma SC Grup Victoria Verus SRL. De asemenea, a îndeplinit funcţia de director general şi asociat la firmele: SC Romauto Import SRL, SC Euro Victoria Leasing IFN SA, SC Arte & Vino, Business Center Poligon Logistic Bucureşti Est, Grup Auto Moto Bucureşti Est.

Între anii 1990 – 1996 a fost preşedinte al Partidului Democrat Agrar (PDAR). În 2001 a fost membru în Partidul Social Democrat, iar din 2008 este deputat în Parlamentul României. Paralel cu activitatea politico-administrativă, dr. ing. Victor Surdu a desfăşurat şi activităţi didactice şi publicistice. Din anul 2000 este conferenţiar universitar la Universitatea Bioterra

O revenire spectaculoasă

- Şi acum, tot aşa activ sunteţi? De unde atâta energie?

- Fără nicio exagerare, vă spun că şi acum nu-mi ajunge timpul. În primul rând, pentru că sunt deputat în Parlamentul României şi membru al Comisiei pentru agricultură.

Tot timpul se ivesc probleme, mai ales că agricultura noastră are, în momentul de faţă, nevoie de mare ajutor pentru a ne putea integra la nivelul cerinţelor Uniunii Europene. Suntem departe de aceste cerinţe şi ţăranii au nevoie de un sprijin mai mare pentru a înţelege ce trebuie să facă. De aceea, cea mai mare parte din timp mi-o petrec pe teren, în mijlocul alegătorilor.

Am fost iniţiatorul Legii comercializării produselor agricole, care a fost votată şi este dată pentru promulgare. Am făcut parte din colectivul care a elaborat Legea camerelor agricole şi s-ar putea adăuga multe alte activităţi. Ceea ce îmi pare rău este că mi-a rămas timp puţin pentru a mă revedea mai des cu cele două fiice ale mele, Monica şi Victoria, care trăiesc una în Italia şi cealaltă în Africa de Sud.

Faţă de cele arătate nu pot decât să vă doresc sănătate şi în continuare numai bucurii şi cât mai multe satisfacţii.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
1229

Comentarii

☐

☐

1. George Budacea -- (16-February-2011)Citind biografia domnului Victor Surdu, actualmente deputat intr-un colegiu din jud. Neamt, ai crede ca este unul din sfintii acestei lumi. Dar, nu e deloc asa pentru ca domnul Victoras evita sa spuna ca a fost secretar al Comitetului judetean Iasi al PCR cu probleme de agricultura dela 25 dec. 1985, pana cand a venit Emil Bobu la Iasi si l-a exclus din partid pentru obrazniciile pe care le-a facut cu concursul primului secretar Leonard Constantin. Asa e viata, cand e vorba de a da socoteala pentru neobrazare, uitam. Sa-i dea Dumnezeu sanatate ca are mare nevoie.

2. angelicus -- (30-April-2014)11 iulie,nu 11 iunie.

De mortuis nihil nisi bene

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

razboiul-cu-supermarket-urile-in-vacanta...

Războiul cu supermarket-urile, în vacanţa politică

Patronatele şi sindicatele din industria alimentară îşi exprimă îngrijorarea în legătură cu modul incorect cu care Guvernul înţelege să rezolve problemele grave apărute în relaţiile de conlucrare cu lanţurile de magazine care comercializează produsele alimentare.

Luând la cunoştinţă faptul că Guvernul va discuta din nou despre legiferarea în regim de urgenţă a Codului de bune practici în comerţul cu produse agroalimentare, deoarece documentul ar trebui completat, pe baza propunerilor formulate de specialişti, conform declaraţiei premierului Emil Boc, patronatele şi sindicatele din sectorul alimentar ţin să comunice opiniei publice următoarele:

Un blocaj premeditat

- Suntem extrem de îngrijoraţi de lipsa de comunicare dintre Guvern şi Parlament, care ne-a adus în situaţia ridicolă a existenţei în paralel a două proiecte de Ordonanţe de Urgenţă şi a două proiecte de lege care îşi propun, într-un fel sau altul, să reglementeze relaţiile dintre producătorii agroalimentari, comercianţi şi consumatori - toate blocate în interese divergente personale ale unor oameni politici din România.
- Suntem dezamăgiţi de atitudinea unor politicieni din Parlamentul României care, din dorinţa de a se erija în „cel care a ieftinit alimentele în România“, neglijează consultarea în cadrul parteneriatului social.
- Avem convingerea că, la nivelul Guvernului (excluzând Ministerul Agriculturii), marile reţele de magazine au „convins“, pe căi care exced dialogul social institu-ţio-nalizat, funcţionari sau înalţi demni-tari să întârzie sub orice formă, să schilodească şi, în cele din urmă, să blocheze Proiectul de Ordonanţă de Guvern promovat de MAPDR, minister mandatat anterior să joace rolul de arbitru între furnizori şi retaileri.

Aşa se face că proiectul unei Ordonanţe de Urgenţă, aprobat de Guvern, afişat public timp de 3 săptămâni, nu şi-a mai găsit drumul către Monitorul Oficial şi niciun funcţio-nar nu poate explica ce s-a întâmplat cu el.

Doleanţe

- Solicităm prim-ministrului, domnul Emil Boc, să îşi asume Ordonanţa de Guvern în forma în care a fost negociată şi agreată în cadrul discuţiilor cu partenerii de dialog social mediate de MAPDR şi aprobată în şedinţa de Guvern.
- Solicităm ministrului agriculturii Ilie Sârbu să îşi respecte declaraţiile de intenţie şi să susţină prin toate mijloacele promovarea interesului naţional, al agricultorilor şi al industrei alimentare româneşti, convingând Guvernul că proiectul de OUG promovat de MAPDR reprezintă voinţa partenerilor sociali, aşa cum a fost manifestată la repetatele întâlniri mediate de MAPDR.
- Subliniem necesitatea ca, mai ales în această perioadă de criză pentru întreaga economie românească, politicienii să pună înaintea interesului personal interesul industriei agroalimentare naţionale şi, în primul rând, interesul consumatorilor din România.

- Susţinem necesitatea adoptării în primă fază a unei Ordonanţe de Urgenţă şi ulterior a unei Legi, caracterul de urgenţă fiind impus de evoluţia constant negativă din ultima perioadă a relaţiilor din comerţul cu produse agroalimen-tare din ţara noastră.

(D.L.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
609
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Reabilitarea sistemelor de irigaţii, blocată de statul român

Irigaţiile în România au apărut ca o necesitate în urma cercetărilor efectuate în vederea creşterii productivităţii şi ameliorării solurilor, până în ‘89 fiind amenajate cca 3,2 milioane de hectare. Aceste sisteme erau cantonate în raza de acţiune a mai multor staţiuni de cercetare care urmăreau fazele critice de consum de apă al plantelor. Vechea structură s-a menţinut până în anul 1996, timp în care s-a irigat în general acolo unde au fost solicitări din partea fermierilor.

Între 1997 şi 1999, văzând că sectorul irigaţiilor este în declin, decidenţii de la acea vreme au elaborat un program prin care erau acordate subvenţii între 50-70% pentru procurarea de echipamente de irigat. Rezultatul acestor investiţii s-a văzut în special în 2004, când în ţara noastră s-au irigat cca 800 mii de hectare, suprafaţă care nu a mai fost însă atinsă de atunci nici măcar în perioada în care energia electrică utilizată pentru irigaţii a fost subvenţionată. Toate acestea ne sunt relatate de către domnul Viorel Nica (foto), preşedintele Ligii Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii din România, cu care discutăm şi despre posibilităţile de a reabilita acest sistem în aşa fel încât tot mai mulţi fermieri să beneficieze de apă.

LUAIR-ul deţine la momentul de faţă 440 de organizaţii ce însumează 1,3 milioane de hectare. Însă multora dintre ele – cca 180 la număr – nu le-a fost predată infrastructura de către stat pentru că ea este devastată şi nu poate fi pusă în funcţiune. Pentru ca ele să mai poată fi exploatate este nevoie de foarte mulţi bani care în mare parte ar trebui să vină de la utilizatori. În sprijinul acestor investiţii există un Program de reabilitare derulat în parteneriat cu Banca Mondială începând din 1995 şi până în luna iunie a acestui an. „Programul a însumat o valoare de 120 milioane dolari, 70% alocaţi de Banca Mondială, 20% de Guvernul României, bani pe care Ministerul nu vrea să-i mai dea, restul de 10% reprezentând contribuţia utilizatorilor de apă.“

Din spusele lui Nica, bani mai sunt disponibili prin acest program, dar problemele ridicate sunt deosebite pentru că nu au fost deblocate sumele de începere a lucrărilor de reabilitare, deşi proiectele au fost aprobate, iar utilizatorii şi-au plătit partea lor. „În Ministerul Agriculturii domină veşnica întrebare: ce suprafaţă putem iriga sau câte din amenajări sunt viabile? Dar cu ce sprijin a venit această instituţie în ajutorul nostru până acum?“ La momentul de faţă, o delegaţie a Băncii Mondiale se află în România, urmând ca, în urma vizitelor în teren, să decidă dacă acest program a fost sau nu eficient. „Dacă noi nu suntem uniţi şi nu dovedim că suntem interesaţi automat acesta va fi blocat“, declară Nica.

Singura posibilitate prin care mai pot fi făcute investiţii în irigaţii rămâne Măsura nr. 125 din cadrul PNDR – Îmbunătăţirea şi dezvoltarea infrastructurii agricole şi silvice, care prevede însă numai modernizarea staţiilor de bază de alimentare de la sursa de apă şi staţiile de repompare.

Unde ne-am împotmolit cu noua legislaţie?

În septembrie 2011 Ministerul Agriculturii a introdus Ordonanţa 82 de modificare a Legii nr. 138 privind îmbunătăţirile funciare. Aceasta vine în sprijinul irigaţiilor din România sub două aspecte. Primul este acela că se introduce ca regulă generală o taxă de irigaţii pentru toţi proprietarii de terenuri din amenajările de irigat de utilitate publică. Aceşti bani vor fi folosiţi pentru întreţinerea, reparaţiile şi reabilitarea infrastructurii principale deţinute de Agenţia Naţională de Îmbunătăţiri Funciare.

Taxa va fi stabilită anual de către ANIF în funcţie de solicitările de punere în funcţiune din partea OUAI-urilor. În momentul în care se impune reabilitarea unei staţii de punere sub presiune, iar taxa de irigaţii nu acoperă suma necesară, atunci prin această Ordonanţă de Urgenţă Ministerul Agriculturii poate să vină în sprijinul amenajării respective cu bani de la bugetul statului. Prin fosta Administraţie acest lucru nu era posibil, dar acum se poate, fiind vorba de o agenţie de utilitate publică, cu interes general aşadar.

„Dar această ordonanţă de modificare a Legii nr. 138 are şi nişte norme care au degenerat în numeroase discuţii neprincipiale între minister, agenţie şi partea privată reprezentată de LUAIR“, ne spune Viorel Nica. Din spusele sale, fermierii au solicitat ca o parte din acea taxă de irigaţii pe care ei o plătesc pentru fiecare hectar exploatat să se întoarcă înapoi la ei prin tariful de livrare a apei care ridică cele mai mari probleme la momentul de faţă, şi asta datorită preţului energiei electrice. „Aşa ar fi echitabil pentru toată lumea. Trebuie să beneficiem cu toţii de faptul că am plătit această taxă şi nu doar cei a căror amenajare este distrusă şi va fi reabilitată cu ajutorul banilor proveniţi din colectarea taxelor tuturor beneficiarilor. O veche meteahnă a Ministerului Agriculturii este că nu mai trebuie să acorde subvenţii pentru sectorul de irigaţii“, mai spune reprezentantul utilizatorilor de apă pentru irigaţii.

Viorel Nica exploatează 3.600 ha în judeţul Ialomiţa, în totalitate irigate. În rândurile de mai jos vă prezentăm opinia sa privind sistemele moderne de irigaţii comparativ cu cele clasice, având în vedere că fermierul utilizează ambele variante.

- Anul acesta aţi beneficiat de precipitaţii sau aţi irigat?

- După cum aţi văzut încă de la intrarea în exploataţie, şi pe stânga şi pe dreapta drumul este mărginit cu echipamente de irigat. Zona este foarte săracă în precipitaţii, sunt ani care nu depăşesc 300 l/mp timp de 360 zile. Toamna lui 2011 a fost foarte săracă în precipitaţii, iar în iarnă toată lumea s-a bucurat că avem zăpadă, numai că ea a fost spulberată şi dusă la adăpost. În aceste condiţii, pe profil, lipsa de umiditate faţă de capacitatea de câmp este de 600 mc/ha, iar în unele zone a fost atins coeficientul de ofilire.

- Dacă nu aveaţi sistemul de irigat, care era productivitatea?

- Fără să am posibilitatea de a iriga nu mă apucam de această afacere. În 1990 am început să modernizez echipamentul şi am irigat în fiecare an. Instalaţiile sunt cele mai performante, cu o pierdere de apă foarte mică şi o uniformitate de administrare a apei de 95% pe unitate de suprafaţă. Totul este mecanizat, iar instalaţia funcţionează 24 din 24 de ore, mai puţin în orele de vârf: dimineaţa de la 7 la 9 şi seara de la 21 la 23. Dacă în acest interval energia nu s-ar taxa dublu echipamentele ar funcţiona tot timpul.

- În drumul nostru am văzut şi un sistem de irigare cu aspersoare clasice.

- Aceste echipamente cu ţevi de aluminiu şi aspersoare au o uniformitate de repartizare a apei de 66% faţă de tehnologia modernă cu 95%. Preferăm aşadar tehnologia modernă pentru că facem şi economie de apă, creştem producţia agricolă şi nu este supravegheată de nicio persoană, pe când la echipamentele clasice avem la fiecare din cele 24 de aspersoare câte un muncitor sezonier şi sunt din ce în ce mai greu de găsit. Noi căutăm prin aceste echipamente performante să ne dotăm de aşa manieră încât să câştigăm la producţia agricolă. Diferenţa între tehnologia clasică şi cea modernă pe bază de pivot este de la 33 ha la 5 ha. Va daţi seama că sunt 27 ha, ceea ce înseamnă aproape 100 de tone de producţie agricolă. De aceea părerea mea este că fermierii care au posibilitatea nu trebuie să se uite la bani când fac o asemenea achiziţie pentru că aceste instalaţii se plătesc singure din momentul în care sunt puse în funcţiune.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
613

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

realizare-suedeza-in-domeniul-fotosintez...

Realizare suedeză în domeniul fotosintezei artificiale

Cercetătorii de la departamentul de chimie al Şcolii Regale din Stockholm (KTH) au pus la punct un catalizator molecular, pe bază de rutenium, care permite oxidarea apei în oxigen şi hidrogen cu o viteză comparabilă cu aceea a sistemelor fotosintetice naturale. Realizarea este cu atât mai remarcabilă cu cât face posibilă conversia energiei solare în electricitate la randamente superioare celor actuale, potrivit site-ului www.notre-planete.info

De mai bine de 30 de ani, cercetarea în domeniul energiilor regenerabile se concentrează pe punerea la punct a unui proces de fotosinteză artificială care să permită dezvoltarea utilizării energiei solare. Problema centrală în acest sistem care foloseşte lumina pentru a produce direct hidrogen este legată de viteza oxidării apei, catalizatoarele cunoscute fiind prea puţin eficace.

Echipa de la KTH a produs un catalizator [Ru(bda) (isoq) 2] care accelerează oxidarea la o viteză până acum nemaiîntâlnită vreodată: frecvenţa producerii oxigenului este superioară unui nivel de 300 molecule pe secundă. Rezultatul este comparabil pentru prima dată cu viteza de reacţie în sistemele in vivo, care presupun o viteză între 100 şi 400 de molecule pe secundă. Acest record mondial deschide noi perspective pentru energia solară la fel ca şi pentru energia regenerabilă. Cu acest sistem, lumina soarelui poate să fie utilizată mai ales pentru a converti dioxidul de carbon în diferiţi carburanţi, cum ar fi metanolul.

Licheng Sun, profesor de chimie organică la KTH şi coautor al articolului care prezintă acest rezultat, estimează că viteza atinsă graţie acestui catalizator face de exemplu posibilă luarea în calcul a creării marilor infrastructuri în Sahara pentru producerea de hidrogen. De asemenea, s-ar putea permite conversia energiei solare în electricitate cu o eficacitate superioară celor mai bune tehnologi disponibile în prezent pe piaţă.

Viitoarea etapă constă în a face această tehnologie accesibilă şi competitivă faţă de carburanţii de origine fosilă. De altfel, şi echipa de cercetare îşi urmează munca în această direcţie. Cercetările sunt finanţate de fundaţia Wallenberg şi Agenţia suedeză de energie.

(I.G.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
611

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. Traian -- (16-July-2012)Presupun ...ca este vorba de reactia de descompunere a H2O in O2 si H2...
Reactia inversa este cea de oxidare.
Parca asa se invata odata, ca prin arderea (oxidarea) H2 in prezenta de O2 (aer) se optine H2O.

Revolutia a schimbat multe lucruri, fenomene, probabil si reactiile din domeniul acesta....

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Realizările ministerului în sectorul vegetal

Din bilanţul prezentat de Valeriu Tabără referitor la realizările celor şapte luni de când se află la conducerea Ministerului Agriculturii, le redăm în sinteză pe cele care privesc sectorul vegetal:

- Aplicarea schemelor de plăţi pe suprafaţă, al căror cuantum a fost de 131 euro/ha în anul 2010;
- Acordarea de ajutor specific pentru îmbunătăţirea calităţii produselor agricole în sectorul de agricultură ecologică, acordat exploataţiilor aflate în perioada de conversie către agricultura ecologică. Suma alocată pentru anul 2010 este de 3.098.000 euro;
- Plata la hectar pentru tomate destinate procesării, acordată producătorilor ce au un contract încheiat cu un procesator recunoscut şi livrează pentru procesare cel puţin echivalentul a 8.000 kg/ha tomate. Pentru anul 2010, prin HG nr. 273/2010 cuantumul care se acordă este de 1.725 euro/ha;
- Sprijin financiar acordat grupurilor de producători recunoscute preliminar şi organizaţiilor de producători în sectorul legume-fructe, în perioada 2009-2013;
- Sprijin pentru restructurarea sectorului vitivinicol în cuantum anual de 42 mil. euro, pe perioada 2009-2013;

Implementarea schemelor de ajutor de stat:

- Subvenţionarea accizei la motorină utilizată în agricultură, pentru anul 2010. Schema s-a aplicat pentru o cantitate de 159 milioane litri, resursele financiare alocate fiind de 185 milioane lei.
- Reglementarea regimului autorizării importatorilor de seminţe de cânepă pentru alte întrebuinţări decât pentru semănat (HG nr. 230/2011);
- Sprijinul pentru asigurarea producţiei agricole: se subvenţionează 50% sau 70% din prima de asigurare în funcţie de riscurile asigurate;
- Subvenţionarea ratei dobânzii la creditele bancare contractate de producătorii agricoli cu instituţiile de credit sau cu cele financiare nebancare până la data de 31 decembrie 2011 inclusiv. Schema se aplică începând cu acest an.
- Aprobarea modificărilor şi completărilor la regulile privind organizarea sistemului de inspecţie şi certificare în agricultura ecologică.

Previziuni

Pentru 2011 ministrul Valeriu Tabără prognozează o recoltă de grâu de peste şase milioane tone. Asta în condiţiile în care au fost însămânţate în toamnă cu aproape 400.000 de hectare mai puţin decât în 2009!

Arta de a cultiva legume profitabile

Costachi Popovici este unul dintre vechii producători ai bazinului legumicol Tecuci. A lucrat mai întâi la fostul IPILF (Întreprinderea de Producere şi Industrializare Legume-Fructe), care s-a transformat apoi în fabrica de conserve legume-fructe Contec. Intrată în colaps undeva după 1990 şi resuscitată în urmă cu şapte ani de un acţionariat străin, astăzi unitatea este cunoscută sub numele de Contec Foods. Din 1974 şi până în prezent, inginerul a produs practic legume pentru aceeaşi fabrică care, cu bune, cu rele, trecută prin trei regimuri diferite, i-a oferit mereu siguranţa în a-şi putea valorifica legumele. Problemele sale nu au fost puţine, dar singur recunoaşte că, dacă nu ar fi avut parte şi de satisfacţii, s-ar fi lăsat de meserie. După cum spune el, produse „cu cap“, legumele rentează. Aşa se explică faptul că, de ceva vreme, fiul său, de o cu totul altă profesie la bază, i s-a alăturat pentru a continua împreună să facă din legumicultură o afacere profitabilă.

Satisfacţia – în funcţie de cum ştii să produci

Ferma de 104 ha a familiei Popovici, din care 50 ha sunt cultivate cu legume, se întinde pe raza municipiului Tecuci, mai exact pe fostele suprafeţe ale fabricii de conserve care, pe timpul comunismului, avea şi 22 de ferme de producţie. La cea cu numărul 10, şef de fermă era domnul Costachi Popovici, care lucrează şi acum acelaşi teren, cea mai mare parte fiind luată în arendă.

La momentul documentării noastre, tatăl şi fiul erau în câmp cu lucrătorii: juniorul la amenajat sistemul de irigaţii prin picătură, seniorul la plantatul mecanizat al răsadurilor de varză. Mazărea era deja semănată şi tăvălugită şi aşteptau să le vină rândul răsadurile de gulioare, specie pe care o cultivă pentru prima oară. Tot pentru fabrică mai cultivă fasole păstăi, tomate, ardei şi vinete. Restul suprafeţelor sunt ocupate cu grâu şi mai nou cu sfeclă de zahăr. Dintre toate însă, legumele rămân cele care îi aduc satisfacţii, mai cu seamă tomatele, ardeii şi vinetele. „Gradul de satisfacţie depinde însă numai de noi, de cât de bine ştim să le producem“, ne spune inginerul.

Sământa românească, de domeniul trecutului

Deşi legumicultorul îşi aminteşte că era o vreme în care îşi produceau singuri sământa pentru aproape întreg sortimentul, astăzi, în solariile special amenajate, îşi mai obţin singuri doar răsadurile. Foloseşte sământă românească doar accidental, alegând-o în general pe cea obţinută la Staţiunea de la Buzău. Este vorba de varză de toamnă de Buzău şi de ardeii gogoşari Asteroid. Restul seminţelor sunt aduse de pe alte meleaguri: fasolea şi mazărea sunt de provenienţă ungurească, respectiv olandeză, iar pentru tomate, ardei şi vinete merge direct în Italia pentru că inginerul are mari îndoieli în privinţa calităţii celor care se găsesc la noi pe piaţă. Cu ajutorul acestor varietăţi străine reuşeşte să aibă o eficienţă tot mai mare. Asta şi datorită faptului că în străinătate cercetarea a pus mare accent pe pretabilitatea la mecanizare. Astfel, din sortimentul cultivat de inginer, cultura de mazăre este mecanizată în proporţie de 100%, la fel şi fasolea păstăi la care, doar în condiţiile în care erbicidele nu-şi fac efectul, se mai vine cu o praşilă manuală de curăţire. Tomatele intră şi ele în categoria culturilor care nu au nevoie de forţă de muncă manuală, noii hibrizi cu coacere concentrată permiţând şi ei recoltarea mecanizată. „În general ei sunt genetic creaţi cu această calitate, dar sunt cazuri unde se aplică un defoliant prin care se stimulează coacerea concentrată.“ Folosind aceşti hibrizi, la momentul recoltării tomatele sunt coapte în procent de 80-90%. Mai rămân ardeii şi vinetele care, având coacere eşalonată, se recoltează manual.

Irigaţiile, între renunţare şi noi soluţii

Costurile cele mai mari în obţinerea legumelor le are cu apa deşi sursa, Siretul mai exact, se află teoretic aproape. Practic însă, apa vine de la Ionăşeşti, acolo unde este ridicată de la nivelul Siretului la 80 m înălţime şi de unde porneşte prin canale spre staţiile de pompare care deservesc legumicultorii din bazinul Tecuciului. Partea bună este că sistemul ce pleacă din Ionăşeşti prin Nicoreşti, Movileni şi Condrea şi care deserveşte în jur de 29 mii de ha este încă funcţional, mai puţin partea în partea din sud, unde nu s-a mai irigat în ultimii ani. Partea tristă este că o udare pe un hectar în treapta a III-a îi costă pe legumicultorii din Tecuci în jur de 800 de lei. „Dar la legume, în câmp, sunt necesare măcar cinci udări, nu una“, ne spune inginerul. În plus, acestor costuri li se adaugă şi cele cu reparaţiile şi întreţinerea sistemului, suportate tot de legumicultori.

Preţurile mari cu irigaţiile îi determină pe mulţi să se orienteze spre alte culturi mai puţin consumatoare de apă. Sunt însă şi legumicultori care nu se dau bătuţi şi încearcă să găsească soluţii. Una dintre ele este realizarea propriilor sisteme de irigat, investiţie care este însă destul de greu de suportat întrucât implică costuri mari cu săparea puţurilor, tubulatura, pompele şi instalaţia propriu-zisă. În aceste condiţii însă vechile sisteme de irigaţii vor fi lăsate în paragină pentru că, decât să plătească sumele astronomice cu electricitatea, producătorii preferă să-şi pună la punct, în fiecare an, câte o porţiune din propriul sistem.

Valorificarea, ca un compromis

Cea mai mare parte din producţia de legume merge către fabrica Contec Foods din Tecuci. De altfel, în 2004, când au preluat-o, cei doi investitori de origine turcă ştiau bine că legumicultorii din bazinul Tecuci au experienţă în producerea legumelor pentru industrializare. În ceea ce priveşte conlucrarea dintre procesatori şi legumicultori, relaţia mai poate suferi unele îmbunătăţiri, după cum ne spune domnul Popovici. „Până una alta, suntem mulţumiţi că avem unde să dăm producţia. Avem şi noi greutăţile noastre, le au şi ei pe ale lor. Bine ar fi însă să ne înţelegem unul altuia problemele, lucru care deocamdată nu se întâmplă“, mai adaugă el. E mulţumit că plăţile se fac la timp totuşi, deşi preţurile ar putea fi ceva mai mari după părerea sa. Şi pentru că nu produce doar pentru industrializare, inginerul mai are contract cu o firmă intermediară care cumpără de la mai mulţi legumicultori şi valorifică în supermarketuri varză, gulioare, tomate ardei şi vinete. Pe acelaşi model, domnul Popovici încearcă anul acesta să pună bazele unui grup de producători, sperând ca prin intermediul acestuia să reuşească să întrunească pretenţiile comercianţilor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
862

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Recaş, renumit oraş vitivinicol

- Interviu cu Marinel Pasca, primarul localităţii

– Localitatea pe care o păstoriţi este recunoscută pentru podgoriile şi vinurile obţinute aici. Ce puteţi spune despre agricultura şi… agricultorii oraşului?

– Recaşul deţine cea mai mare suprafaţă administrativ-teritorială din judeţul Timiş, aproximativ 23.000 de ha, dintre care aproximativ 12.000 ha sunt terenuri arabile. În oraş şi în cele 6 sate aparţinătoare (Izvin, Bazos, Petrovaselo, Herneacova, Stanciova şi Nadaş) există asociaţii şi societăţi agricole care lucrează suprafeţe mari, între 300 şi 800 ha.

În ultimii 10 ani mulţi locuitori din alte medii urbane şi nu numai au venit spre Recaş şi satele aparţinătoare poate şi pentru că au găsit aici locul cel mai bun pentru a construi şi locui. Am reuşit să parcelăm peste 300 de locuri de case, le-am concesionat tinerilor atât pe Legea nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuinţe proprietate perso-nală, dar s-au făcut concesiuni şi celor care nu aveau domiciliul în Recaş.

Astfel am reuşit să atragem tineri, mulţi dintre ei cu vârste între 25 şi 40-45 de ani, având acum în administrare importante suprafeţe de teren agricol, şi pot să vă spun că au rezultate dintre cele mai bune.

– Primăriile au multe responsabilităţi faţă de locuitori. În ce măsură reuşiţi să le îndepliniţi, să furnizaţi servicii şi informaţii care să satisfacă?

– Personalul primăriei este bine pregătit, avem la nivel de oraş atât Centrul APIA, cât şi Camera Agricolă, cu specialişti angajaţi de primărie atât pe probleme agricole cât şi pe zootehnie sau viticultură, dar şi alte categorii de salariaţi care oricând pot oferi diverse servicii necesare locuitorilor noştri. În ceea ce priveşte informaţia, avem centru cu această destinaţie, precum şi abonamente la diverse publicaţii pe care cetăţenii le pot consulta în cadrul acestora.

Proiect de turism cu Vrset

– Înţeleg că sunteţi bine organizaţi. Cum staţi cu investiţiile la nivelul localităţii?

– Atât în Recaş cât şi în localităţile aparţinătoare am reuşit să realizăm infrastructura necesară, începând de la reţeaua de apă, pietruiri de drumuri comunale, până la asfaltări de străzi. Intrăm într-un program de asfaltări de două drumuri comunale, Recaş – Bazoş şi Recaş –Petrovaselo. Pentru oraşul Recaş am obţinut o finanţare de 8,5 mil. de euro aferente reţelei de canalizare şi de apă. Pentru cele 7 sate aparţinătoare va trebui să găsim alte surse de finanţare.

Avem, de asemenea, şi alte proiecte. De pildă, a fost depus un proiect pe turism împreună cu localitatea Vrset, în urmă cu ceva timp, care acum se găseşte în faza de evaluare. Primăria este partener în acest proiect, iar suma de care vom beneficia este de 400.000 de euro. Partea noastră de proiect prevede să renovăm clădirea muzeului. De asemenea, vom achiziţiona un autocar şi vom semnaliza drumul până la graniţă.

An de an, Recaşul se dezvoltă. Apar noi societăţi comerciale, iar cele vechi îşi dezvoltă activitatea. Una dintre societăţile reprezentative este fabrica de lapte Lactitalia, care produce mozarella în localitatea Petrovaselo şi multe altele.

– Există o modă a parteneriatelor. Aveţi relaţii de colaborare cu alte localităţi din judeţ, ţară sau străinătate în scopul realizării de activităţi comune?

– Avem un parteneriat cu Serbia, respectiv cu comuna Kovačica. Am realizat în anul 2007 un proiect pe fonduri Phare în care noi am obţinut o finanţare de aproximativ 500.000 de euro pentru renovarea stadio-nului din Recaş, amenajarea acestuia, construirea unei parcări de cca 4.000 mp, nocturnă, tribune. Proiectul a fost finalizat în anul 2008.

Vinurile de Recaş, un brand cu renume

– Cum a influenţat existenţa cramelor Recaş, recunoscute atât la nivel naţional dar şi internaţional, dezvoltarea localităţii?

– Cramele Recaş este cea mai importantă societate comercială care îşi desfăşoară activitatea pe raza oraşului, fiind cel mai mare contribuabil. Numele oraşului este dus în toată lumea de podgoriilor de aici, vinurile de Recaş obţinând premii şi medalii la concursurile organizate în străinătate.

Pe de altă parte, un aspect important pentru economia localităţii, aproape 80% dintre angajaţii cramelor sunt din Recaş şi din satele aparţinătoare.

Mihai AFRENIE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1015

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Recoltă bună, fermier... în pagubă > REVISTA LUMEA SATULUI

Recoltă bună, fermier... în pagubă

Nu ne dezicem, şi pace!

Rămânem, cu alte cuvinte, mai mereu, cu „buza umflată“.

Şi asta fiindcă n-am învăţat nimic din zicala populară, potrivit căreia „Dumnezeu îţi dă, în traistă porţi de grijă să-ţi bagi singur.“

Se mai spune în popor că „tot păţitu-i priceput.“ Aşa o fi probabil pe aiurea. La noi nici „pară mălăiaţă“ nu este de vreun folos.

Dar să o luăm pe degete.

2011 a fost un an agricol de excepţie. Peste 7 milioane de tone de grâu urmau să sporească povara hambarelor româneşti.

Şi asta numai pentru că unor condiţii agrometeorologice mai mult decât favorabile li s-a adăugat ştiinţa agronomică românească, bine cunoscută şi recunoscută.

Peste 3.645 kg de grâu la hectar, o medie recoltată pe mai bine de 2 milioane de hectare.

E bine, e foarte bine chiar pentru început, fiindcă mai avem ceva treabă până la acoperirea potenţialului real al pământurilor noastre.

Şi, cum necesarul nu poate fi trecut cu vederea mai cu seamă atunci când aduce capital politic, guvernul s-a grăbit să observe că nu e prea departe momentul în care agricultura românească ar putea ostoi foamea a peste 80 milioane de români, numai recolta de grâu fiind prognozată la peste 20 milioane de tone.

Dar cunoaşteţi, n-am nicio îndoială, zicala cu „gura păcătosului, adevăr grăieşte“. Oricum, acesta din urmă nu prea ştie ce spune.

Fiindcă lipsa spaţiului de depozitare, chiar şi pentru o recoltă ca cea a anului în curs, a dat iarăşi şi iarăşi frâu liber samsarilor.

Încă din primele zile de seceriş preţul grâului, la capul locului, a scăzut sub 0,50 lei/kg, adică sub pragul de rentabilitate a producătorilor.

Datele ministerului de resort spun că la nivelul României există peste 3.300 spaţii de depozitare cu o capacitate de cca 16 milioane de tone – pentru cereale, dar necesarul e de 2-3 ori mai mare.

Şi atunci? Atunci grâul e cumpărat la preţ de nimic şi trimis..., unde negustorii vicleni ştiu mai bine.

Pentru că să fie o întâmplare oare faptul că de când există în exploatare, de aproape treizeci de ani, Canalul Dunăre – Marea Neagră a înregistrat, pentru a doua oară doar, record de exploatare – la peste 3 milioane tone?

Şi, ghiciţi ce transportă cu precădere şlepurile către Marea cea Mare?

Evident, cereale!

Cereale, care, în numeroase cazuri, nici nu părăsesc apele teritoriale româneşti, că şi revin, sub formă de import, la preţuri net superioare celor practicate în ţară, întru aprovizionarea industriei autohtone de panificaţie.
Cine pierde? Mai întâi cultivatorul de cereale, păcălit şi aiurit de o politică agricolă puţin cam ciudată.
Cum să rămâi în pagubă, te întrebi, de vreme ce anul a fost darnic, iar recolta peste aşteptări?
Da, aşa este, dar cine să-l apere pe micul fermier de vreme ce experto-importatorii sunt, de regulă, clienţii decidenţilor cu pâinea şi cuţitul?
Nedumerit şi jecmănit rămâne şi cumpărătorul, consumatorul de pâine ori cereale.
Fiindcă, deşi belşugul este evident în jurul său, beneficiarul de drept rămâne cel care oricum trăieşte în huzur.
Altfel spus, a îmbia la export, chiar în condiţii legale, în acest moment, este o măsură complet neproductivă.
În numai câteva săptămâni tona de grâu a fost preţuită cu peste o sută de dolari sub ceea ce însemna media costului până mai ieri-alaltăieri şi tendinţa de scădere se menţine pe întreg mapamondul.
Cine are minte şi bani acum cumpără! Fiindcă unui an formidabil îi succede deja unul lipsit de orice promisiune.
Şi atunci? Cine se frige cu ciorba, zic românii, suflă şi în iaurt.
Cu o condiţie! Să fi înţeles cât de periculos e să te joci cu focul.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
725
□
˚ Comentarii
□
□
˚ 1. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-November-2011)Deci, problema agr. rom. este veriga toxixă a intermediarilor dintre producător şi consumator. Din toate organismele destinate a stopa corupţia, de ce nimeni nu se încumetă să se ocupe de intermediari care jefuiesc producătorii şi jegmănesc cumpărătorii. Se ocupă de actori ca să nu se pricopsească cu onorariul pentru vre-un rol jucat la pensie, sau de vre-un autor de art. la Magazinul Istoric,care a luat drept de autor 18 lei, care trebuie impozaţi, că.. de orice venit se impozează...Ia să se mai gândească ac. organisme pe cine să impoziteze mai întâi!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Recolta de cafea, mai mică din cauze meteo

Vietnam, al doilea producător de cafea din lume, ar putea recolta în acest an 16 milioane de saci, cu aproximativ 6% mai puţin decât se prevăzuse iniţial, din cauza vremii nefavorabile, potrivit unui grup de producători citaţi de Bloomberg. „Vremea rea de la începutul culturilor a crescut considerabil proporţia de boabe mici,“ susţine Van Luong Tu, preşedinte al Asociaţiei vietnameze pentru cafea şi cacao.

Asociaţia, în decembrie anul trecut, a prognozat o recoltă de 17 milioane de saci. Un sac este echivalentul a 60 kg. O recoltă de calitate inferioară faţă de ce se preconiza ar putea duce la o scădere a preţurilor la cafeaua robusta, care oricum au scăzut cu aproximativ 45% în ultimii ani.

Reevaluări

În ianuarie, recolta de cafea era estimată la 20 milioane de saci, potrivit unei prognoze realizate de banca belgiană Fortis. „Vremea rea a avut un impact negativ asupra recoltei, dar probabil că nu atât de mult cum se anticipează, cel puţin în zona noastră“, a declarat Nguyen Xuan Thai, un director din cadrul Thang Loi Coffee Co, o companie cu sediul în Dak Lak. Preţul cafelei robusta cu livrare în luna mai a scăzut în 2009 cu 0,5 la sută, ajungând până la 1,512 dolari o tonă miercuri, 4 martie. „A trebuit să respingem o cantitate mai mare de boabe negre de cafea, aşa-numita „fasole neagră“, din cauza ploilor în timpul perioadei de uscare şi a culesului“, a declarat oficialul vietnamez recent, într-un interviu telefonic de la Hanoi, capitala Vietnamului.

„Fasolea neagră“ este cafeaua de calitate scăzută şi care nu respectă standardele internaţionale de transport. Ca urmare, cea mai mare cantitate este aruncată.

Două săptămâni de ploi prelungite au întrerupt anul trecut recoltarea, potrivit comercianţilor, printre care Nguyen Ngoc Thu în Ho Chi Minh City pentru Icona Café, cu sediul în Madrid, care face parte dintre cei mai mari 10 importatori de astfel de produse vietnameze.

Ploile au întârziat culesul fructelor de pădure şi îngreunează uscarea, au spus ei. Recolta 2008-2009 din Vietnam ar fi putut fi mai mică de 19,5 milioane saci din cauza ploilor multe, boabele fiind mai mici, înregistrându-se şi o creştere a cantităţii de „fasole neagră“, cafeaua de calitate slabă.

Cu toate acestea, „aproximativ 50% din recoltă a fost vândută până acum“, a spus Hua Thanh Hong, preşedintele unei companii vietnameze care se ocupă de import-export de cafea.

Loriana VLAD

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
751

Comentarii

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Recoltatul a început devreme la ferma lui Ion Ciulinaru

Cunoscut prin prisma funcţiei deţinute vreme de câţiva ani buni, aceea de director al Direcţiei Agricole Călăraşi, Ion Ciulinaru conduce astăzi trei societăţi agricole, toate cu rezultate notabile, după cum ne-a declarat, suprafaţa cultivată fiind de peste 2.500 ha. L-am vizitat în câmp la sfârşitul lunii iunie, devreme încă pentru mulţi fermieri pentru a intra la recoltatul grâului, însă nu şi pentru interlocutorul nostru.

„Întotdeauna am făcut această meserie din plăcere. Din acest motiv, m-am pregătit în permanenţă, am citit tot ce a apărut nou pe piaţă, despre hibrizi, despre noile tehnologii, despre cele mai performante maşini şi utilaje agricole, iar pe unele le-am şi achiziţionat. Dacă m-aş naşte din nou m-aş face tot agronom“, ne-a declarat cunoscutul fermier.

„Datorită temperaturilor ridicate din această perioadă, grâul, şi mă refer la soiurile româneşti în special, a ajuns deja la maturitate şi necesită, după părerea mea, recoltarea în regim de urgenţă“, afirmă fermierul. În ceea ce priveşte producţia, specialistul estimează că aceasta se situează undeva la 4.500-5.000 de kg.

„Este, după părerea mea, o producţie mult mai slabă faţă de anul trecut, asta din cauză că în primăvară am avut secetă. La soiurile din import, cultivate pe o suprafaţă mai restrânsă, se pare că producţia va fi puţin mai bună decât la cele româneşti, tocmai pentru că în perioada de secetă ele se găseau într-o fază de dezvoltare mai mică. Am aplicat o tehnologie ca la carte, cum facem de altfel în fiecare an, şi am avut noroc şi de precipitaţii, dar, mai târziu“, afirmă Ion Ciulinaru.

Apa, eterna poveste

Fermierul susţine că, în general în 2012, producţiile la cerealele păioase sunt mai mici decât în 2011. În urma secetei din toamnă şi a iernii grele, densitatea plantelor este cu aproximativ 25% mai mică decât anul trecut. Pe cele mai multe suprafeţe, zăpada a fost spulberată, pentru că au dispărut perdelele forestiere de protecţie. Apoi, în primăvară, în perioada de alungire a paiului, nu a fost apă suficientă, iar în zonă nu există sistem de irigaţii. „Cu toate că aplicăm cele mai moderne tehnologii şi avem maşini şi utilaje de ultimă generaţie, nu putem realiza permanent producţii foarte mari, din cauza lipsei de apă.

Dacă ar exista mai mult interes din partea guvernanţilor, aici s-ar putea realiza sisteme de irigaţii, care să ne scoată din necaz, atunci când este secetă. Iar, în Bărăgan, avem secetă aproape în fiecare an“, a afirmat Ciulinaru. Îşi aminteşte cu nostalgie că, până la Revoluţie, „chiar dacă erau mai primitive“, sistemele de irigaţii funcţionau. Când se instala seceta, porneau pompele şi era apă, iar culturile erau salvate.

Când banii sunt investiţi cu pricepere

În 1991, Ion Ciulinaru a înfiinţat prima societate alături de foştii salariaţi ai CAP-ului, care deveniseră proprietari de terenuri agricole. La început, avea un tractor, un plug şi un disc. Timp de trei ani, a lucrat pământul pe baza contractelor încheiate cu prestatorii de servicii - proprietari de maşini şi utilaje agricole.

Apoi, a demarat investiţiile în propriile tractoare şi maşini, în general româneşti. În acelaşi timp, a depus şi bani la bancă pentru dezvoltarea afacerii şi modernizarea fermei. Pentru el programul SAPARD a constituit un sprijin real, prin interme-diul acestuia reuşind să achiziţioneze câteva tractoare şi combine noi. Alte maşini şi utilaje au fost cumpărate în leasing.

„În grupul de firme pe care îl coordonez, avem opt combine, dintre care cinci sunt noi, moderne, de mare productivitate. Combina pe care o vedeţi acum, la recoltatul grâului, se află pentru prima dată în lan. Mai avem 16 tractoare, dintre care 14 sunt noi. Dacă nu avem maşini performante, nu obţinem producţii mari. Cu maşinile şi utilajele actuale am putea lucra peste 5.000 ha. Avantajul acestora este că putem executa lucrările într-un timp scurt. De exemplu, în numai şapte zile, recoltăm tot grâul, de pe cele 1.000 ha“, a precizat interlocutorul nostru.

Pe lângă investiţiile în maşini şi inputuri, a investit şi în depozitare, construind anul trecut o hală cu capacitatea de 5.000 de tone. Banii au fost recuperaţi deja, prin valorificarea cerealelor în iarnă şi primăvară, evident la un preţ mai mare faţă de cel practicat la recoltare. Acum are în lucru o altă hală, de 6.000 t, ale cărei costuri, cel mai probabil, vor fi recuperate până în vara următoare.

Poliţe de asigurare, fără rost

Fermierul a afirmat că plăteşte degeaba poliţa de asigurare, pentru că nu beneficiază de niciun ajutor din partea companiilor asiguratoare. „Nu ne ajută cu nimic. Am o zonă freatică, unde s-a înregistrat exces de umiditate, din cauza unui luciu de apă. Le-am cerut celor de la firma de asigurări să vină la o discuţie.

Acest lucru nu s-a întâmplat, pentru că ei nu despăgubesc decât incendii, şi acelea dintr-un anumit motiv, cum ar fi trăsnetele. Şi mai despăgubesc grindina. În rest, nimic! Se pare că noi plătim aceste forme de asigurare mai degeaba. Dacă Guvernul nu va interveni, măcar din toamna anului acesta, să vină cu modificări la legea referitoare la asigurarea culturilor, foarte mulţi fermieri – am discutat deja şi cu colegii mei – vor renunţa la asigurare din cauza acestor clauze“, ne-a spus Ciulinaru, la încheierea discuţiei noastre.

De la tehnician la cadru universitar

Ion Ciulinaru s-a născut în apropiere de actuala fermă, în comuna Radu Negru. După liceu, fermierul de azi a urmat cursurile unei şcoli cu profil agricol la Călăraşi, devenind tehnician. După câţiva ani de producţie şi-a completat studiile la fostul Institut Agronomic „Nicolae Bălcescu“, actuala Universitate de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti. Acum este cadru universitar, chiar la facultatea pe care a absolvit-o.

Unii îl consideră sever, însă el vrea ca studenţii să rămână cu cât mai multe cunoştinţe despre agricultură în momentul în care păşesc în fermă. Dintre studenţii pe care îi pregăteşte, 25-30% au aptitudini de buni agronomi şi crede că pot duce mai departe stindardul unui învăţământ superior agronomic de calitate.

De altfel, unul dintre cei mai buni specialişti din zonă este chiar un fost student de-al său. „Am trei tineri, pe care i-am pregătit şi îi pregătesc în continuare, pentru ca, în momentul în care voi ieşi la pensie, să aibă cine să ducă ferma mai departe“ – a menţionat Ciulinaru.

Pagini realizate de Iulian Andrei şi Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
1357

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Recolte bogate în abis

Dobrogean fiind, pentru mine verile au însemnat dintotdeauna pariul pus cu Cel de Sus precum că neapărat vom supravieţui vipiei nepereche.

Copil mai apoi, nici nu aveam cum înţelege de ce crivăţul de peste iarnă se prefăcea dintr-odată în cuptor unde, la ora amiezei, nici umbra nu-ţi mai ţinea tovărăşie.

Cu recoltele, câte se secerau din iulie şi până hăt, la început de septembrie, abia de amăgeam podelele hambarelor, fiindcă numai arareori se puteau chiti quintal peste quintal.

Aşa am putut saluta entuziasmat apariţia ploilor artificiale, a irigaţiilor, care, foarte curând, aveau să acopere cele mai bine de 200.000 ha ale Dobrogei.

Peisajul s-a refăcut repede, pesta lăsând loc grânelor ori porumburilor acum mult mai spornice, apoi podgoriilor şi livezilor ce aveau să capete şi ele foarte curând faimă de record.

Piersicile de la Medgidia ori Murfatlar, strugurii de la Ostrov ori Oltina au luat repede drumul străinătăţii, ciorchinii de 2-3 kg de la Ostrov trecând chiar cercul polar către Laponia, ţara lui Moş Crăciun.

Ei, dar astea au fost odată ca niciodată.

Cum, la fel, s-au petrecut lucrurile în sudul Olteniei, pe Siret ori de-a lungul Dunării.

Lumea ca lume, luată cu ale ei, s-a întors la rosturile de demult.

Din mai bine de 3,2 milioane irigate prin 1989, astăzi apa abia de mai ajunge pe 250.000 ha, şi asta cu costuri ce vizează preţul aurului.

Sigur, recoltele s-au împuţinat şi ele, iar o ţară care ar putea hrăni suta de milioane de oameni importă acum, de pe te miri unde, peste 60% din nevoile zilnice.

Mutaţiile către abis au atins şi alte realităţi.

Celebrele tomate de Matca ori Buzău, pepenii de la Dăbuleni ori Galaţi, purtând în esenţa lor sămânţă din Grecia, Turcia ori Ungaria, gustul, celebrul gust şi aroma românească trecând în amintire.

Ce se întâmplă în România aşadar, ce se petrece cu noi?

Ei bine, molima abandonării de sine e acum o realitate.

Lumea consumă 70% din resursele de apă pentru agricultură.

Lumea a înţeles că spectrul, stafia crizei alimentare nu e o simplă himeră.

A mai priceput lumea că niciun cost nu e prea mare când e vorba de securitatea alimentară a oamenilor.

Mapamondul, în ansamblul lui, cheltuieşte sume uriaşe pentru modernizarea tehnologiilor, pentru a învinge, cât mai este posibil, flagelul deşertificării.

Încălzirea fără precedent a planetei este o realitate.

Şi totuşi în Israel, de pildă, pe nisipuri se produc trufandalele Europei.

În Spania apa se transportă pe o distanţă de peste 300 km pentru a uda grădinile Madridului.

NU mai vorbim despre tehnologiile americane, model de agricultură performantă şi durabilă.

În România, la Curtici, în Insula Mare a Brăilei, la Feteşti, în inima Olteniei, şi încă în alte localităţi au apărut nucleele agriculturii viitorului.

Fărâmiţarea fără precedent a proprietăţii lor creează probleme de nedepăşit.

Agricultura de semisubzistenţă ori de subzistenţă este o soluţie – dacă este! – a momentului.

Asocierea producătorilor din România e un fel de „bau-bau“.

Frica de cooperative îmbracă aspecte hilare.

Competiţia reală este subminată de caracatiţa evaziunii fiscale.

Piaţa nu e o arie a liberului schimb, ci a politicii lui „care pe care“.

Fermierul român are şi un alt „tratament“ european.

Subvenţiile grase merg, de regulă, tot la cei avuţi.

Banul la ban trage, nu-i aşa?

Şi când te gândeşti – privind harta României, al cărei contur seamănă cu o pâine –, ce reţea de ape avem, toate coborând dinspre munte spre şes!

Ce fantastice amenajări pentru irigaţii şi desecări ar putea fi puse în operă şi încă foarte puţin costisitoare!

Abandonarea irigaţiilor în sistemul Siret-Bărăgan a fost şi rămâne o eroare.

Cum o mare greşeală rămâne părăsirea sistemelor din Oltenia, Dobrogea ori din Bărăgan.

Şi mai e ceva!

De ce, pentru ce motiv agricultorii cumpără energie electrică la preţul pieţei libere, în timp ce energia ieftină se vinde unor aşa-zişi „băieţi deştepţi“?

Întrebări, cel puţin deocamdată, fără răspuns.

Atunci, cum să-mi înfrâng nostalgia tinereţii mele dobrogene?

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
743

□

Comentarii

□

□

1. Mihai STROILA-Galati -- (5-September-2012)Nu spun o noutate.IRIGATIILE sunt o siinta si o arta:arta supravietuirii si stiinta belsugului si bunastarii.Stam foarte bine la datu cu parerea ,la comentarii si tehnica,la sfaturi,dar vad ca ne lipseste unde trebuie cine sa puna meseria in practica.

Ne lipseste ,din pacate,acea personalitate cu pregatire profesionala si cu credibilitate in jurul caruia sa graviteze intreaga activitate de IRIGATII care sa se priceapa sa aiba curaj si tupeu profesional,sa bata cand trebuie cu pumnul in masa si sa fie ascultat.

Se simte nevoia de reactie si lipsa de modele,de autoritate si pregatire profes.

2. Mihai STROILA-Galati -- (5-September-2012)Continui com.1.

IRIGATIILE au devenit o activitate de ocara.Noi,specialistii,ne-am pierdut inclusiv capacitatea de a fi fericiti de putintele si realizarile noastre.

Asediem lasitateade de a sti cat stim.Altfel ne simtim bine,dar dorim sa gandim si sa aplicam ganduri noi si strigam ca dorim sa gandim si sa infaptuim ganduri noi.Si ,nu ne mai ia nimeni in seama.Transformand aceasta inutilitate intr-un sevar examen.Suntem de serviciu la neputinta si frica.Devenind constructori de ruine facand totul pt sfaramare.Pacat,pt ca suntem pregatiti de un nou inceput!

Trista soarta nedrept destin!

3. Mihai Stroila-Galati -- (8-September-2012)Astazi, 8 SEP este ZIUA LUCRATORILOR DIN IMBUNATATIRI FUNCIARE ,zi stabilita prin ordin acum 100 de ani de reputatul inginer A. SALIGNY, intertimp decalata, din interese meschine , de veneticii patrunsi politic in sector,din 14 aug pe 8 sep.

Din pacate media a tratat cu indiferenta aceasta aniversare!

De vina suntem si noi, vechii lucratori si specialisti, care am pierdut sensul cuvintelor "verticalitate","demnitate","militare pt profesie",dar si "curaj","solidaritate".Pentru ca multi dintre noi suntem slabi si tematori.Ce pacat!

LA MULTI ANI dragi COLEGI de reala tristete!

4. prof MIHNEA -- (8-September-2012)FELICITARI DL STROILA pentru aceasta minunata informatie!

Sunt si eu sunt suparat pentru aceasta nemeritata izolare si dezbinare profesionala.

Simt si eu,ca si dumneata, dezgustul mizeriei morale si professionale ce, pe zi ce trece,invadeaza din ce in ce mai multi vechi si actuali tovarasi de-ai nostri din sectorul de imbunatatiri funciare.

Traiesc personal realizarilor de-a lungul anilor si deplang starea lor actuala.Stare jalnica.Ces-a intamplat cu acest sector reprezinta o rusine ,un vot de blam,cum ziceti,pentru driguitorii de mai ieri.

Consimt si eu la urarea de La multi ani!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

recomandari-pentru-sezonul-rece_s115.htm...

Recomandări pentru sezonul rece

Printr-un comunicat remis recent, ANSVSA oferă recomandări crescătorilor de animale pentru perioadele cu temperaturi foarte scăzute, vânt puternic şi căderi masive de zăpadă. Astfel, pe fondul avertizărilor meteorologice pentru fenomene severe, ANSVSA recomandă:

Pentru crescătorii de animale

- Asigurarea unui adăpost corespunzător pentru animale şi a unor cantităţi suficiente de apă şi furaje corespunzătoare.
- Verificarea bunei funcţionări a echipamentelor de adăpare şi de furajare şi a disponibilităţii echipamentelor de rezervă, în principal a generatoarelor de energie electrică.

Pentru deţinătorii de animale de companie

- În cazul în care animalele de companie sunt ţinute afară, este important să se asigure o sursă de apă potabilă, precum şi un adăpost corespunzător, care să poată oferi protecţie faţă de acţiunea directă a frigului şi zăpezii.

Pentru transportatorii de animale vii

- Să nu efectueze transporturi de animale în condiţii meteo cu temperaturi foarte scăzute, vânt puternic şi căderi masive de zăpadă, decât dacă este neapărat necesar;
- Înainte de a pleca la drum, se verifică dacă există condiţii adecvate de microclimat în mijlocul de transport şi dacă animalele sunt asigurate pe întreaga durată a transportului.

Pentru călătorii de peste 8 ore, sistemele de ventilaţie din vehicul trebuie să fie capabile să menţină temperatura de confort termic în compartimentul animalelor.

Din cauza condiţiilor meteorologice există riscul apariţiei stresului termic prin frig, motiv pentru care se impune inspectarea animalelor la intervale regulate în timpul călătoriei şi, totodată, identificarea simptomelor acestuia.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
651

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

recomandari-privind-intarcarea-purceilor...

Recomandări privind înţărcarea purceilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulRecomandări privind înţărcarea purceilor

Înţărcarea este fenomenul natural sau artificial prin care purceii renunţă la laptele matern şi trec la alimentaţia caracteristică animalelor adulte. Această operaţie are o deosebită importanţă zooeconomică deoarece permite obţinerea într-un timp mai scurt şi cu un consum mai redus de furaje a unui număr mai mare de purcei.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Ing. Bogdan MACOVSCHI
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2501
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Recomandări Summit Agro

Întrucât activitatea de producere a răsadurilor a început, Summit Agro propune câteva produse specifice legumiculturii:

Produsul Tachigaren 30L

Recomandat atât ca fungicid, cât şi ca stimulator de creştere a sistemului radicular, se poate folosi pentru prevenirea infecţiei plantulelor cu agenţi patogeni care pot provoca căderea răsadurilor, mana de sol, fusarioza, verticilioza. Se aplică atât pe substratul de cultură imediat după semănat, cât şi după răsărirea, repicatul sau plantatul definitiv al răsadurilor. Aplicarea se face odată cu operaţiunea de udare.

Fungicidul Triumf 40 WG

Este un produs pe bază de hidroxid de cupru ce poate fi folosit pentru dezinfecţia spaţiului de cultură şi a substratului de semănat sau la producerea cuburilor pentru repicat. Aplicat pe plante, previne atacul de mană. Cuprul este şi bactericid. În situaţii accidentale, când temperatura tinde să ajungă la limita îngheţului ori în caz de brume, aplicarea produsului Triumf pe frunze reduce pagubele prin faptul că împiedică formarea particulelor de gheaţă.

Moluscocidul Optimol 4 G

Dacă apar urme de melci prin solar sau alt spaţiu de cultură, vă recomandăm să folosiţi acest produs. Fiind granulat, aplicarea sa se va face prin simpla împrăştiere a granulelor pe sol sau substratul umed. Efectul său este imediat.

Fertilizantul foliar Elite

Dacă amestecurile de pământ folosite nu satisfac necesarul de hrană al răsadurilor, recomandăm folosirea fertilizantului foliar Elite, care conţine 20% N: 20% P: 20% K + alte elemente.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
864

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

reconstructia-luncii-dunarii-in-conditii...

Reconstrucţia Luncii Dunării în condiţiile menţinerii digurilor existente > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulReconstrucţia Luncii Dunării în condiţiile menţinerii digurilor existente

Toate ţările din bazinul hidrografic al Dunării au realizat lucrări de indiguire a fluviului. În Lunca Dunării româneşti există 87 de localităţi potenţial inundabile, total sau parţial situate în 26 de incinte agricole. Lucrările de apărare protejează împotriva inundaţiilor: terenuri agricole însumând 274.000 ha; 150.000 gospodării şi anexe gospodăreşti; 163 centre de producţie; 389 complexe zootehnice; 85 km de cale ferată; 350 km de drumuri clasificate.

Studiul ISPIF – 2 variante

Varianta I – refacerea şi reabilitarea digurilor existente şi aducerea lor la clasa de importanţă STAS – I = 370 milioane de lei.

Varianta II – apărarea individuală a localităţilor, prin diguri perimetrale – I = 847 milioane de lei.

Trebuie păstrată soluţia actuală pentru traseul digurilor. Potenţialul agricol, hidrologic şi ecologic al Luncii Dunării poate fi utilizat durabil fără distrugerea digurilor existente. În unele sfere ale societăţii româneşti se manifestă mult entuziasm pentru aşa-numita „restaurare“ a Luncii Dunării, iar în unele cercuri chiar o atitudine virulentă pentru distrugerea digurilor şi „redarea“ luncii fluviului, astfel încât să se revină la situaţia de dinainte de indiguirea masivă.

Restaurare? Reabilitare? Reconstrucţie?

Restaurarea = revenirea la starea iniţială

 Restaurarea regimului hidrologic al luncii:

 inundarea, aluvionarea şi colmatarea prin intermediul: gârlelor; privalurilor; canalelor. Nivelurile apei în Dunare prin înlăturarea digurilor se vor reduce; Pe sectorul PF II – Călăraşi capacitatea de înmagazinare a luncii fără diguri este de 3,5 mdm3. Restaurarea florei şi faunei acvatice şi terestre: revenirea la suprafaţa piscicolă de 59.000 ha. Calitatea apei

Restaurarea este nerealistă? Da!

 Întreg terenul a fost modelat: grindurile nivelate; zonele depresionare (lacuri, bălţi, japse) umplute cu material; capacitatea de acumulare în luncă e mai redusă.

 Cantitatea de aluviuni pe Dunăre s-a redus simţitor.

 Unda de viitură din anul 2006 a avut un volum de 94 mld m3. Lunca nu are practic nicio influenţă asupra nivelurilor pe acest sector.

 Schimbarea folosinţelor, dezvoltarea agriculturii, desecări, introducerea irigaţiilor, măsuri agrozootehnice.

 Calitatea apei este mult degradată faţă de perioada de dinainte de indiguire.

Reabilitarea vizează refacerea doar a anumitor aspecte care prin măsuri adecvate pot conduce zone din luncă la o situaţie mai apropiată de cea originală prin realizarea unor lacuri şi bălţi, legate de fluviu prin infrastructuri inginereşti şi împăduriri, fără distrugerea digurilor. Reconstrucţia recunoaşte faptul că lunca s-a schimbat atât de mult încât nu se mai poate ajunge la condiţiile iniţiale. În consecinţă, pentru utilizarea durabilă a potenţialului luncii trebuie fixate alte obiective care să aibă în vedere realizarea unei agriculturi eficiente; dezvoltarea pisciculturii prin reamenajarea de pepiniere de puiet pentru însămânţări în fluviu şi a unor crescătorii sistematice cu hrănire dirijată şi bazine de iernare a producătorilor; extinderea suprafeţelor ocupate de păduri; creşterea potenţialului ecologic al luncii; dezvoltarea turismului.

Identificarea arealelor cu potenţial ecologic şi măsuri de reconstrucţie necesare

Identificarea are la baza calculul unor indicatori: indicele de segregare funciară; indicele de naturalitate; indicele de productivitate agricolă a terenurilor.

Indicele de segregare funciară ISF are valori pozitive sau negative. Calculat pe fiecare judeţ pentru partea aferentă Luncii Dunării, a rezultat următoarea grupare:

- valori negative – Mehedinţi (-0,49), Constanţa (-8,68);
- valori între +4 şi +10 – judeţele Dolj, Giurgiu, Călăraşi, Ialomiţa şi Tulcea;
- valori între +11 şi 20 – judeţele Olt, Teleorman;
- valori > 21 – judeţul Brăila.

*după studiul INCDDD - 2008

Măsuri: Necesitatea creşterii suprafe-ţelor luciilor de apă în aproape toate judeţele în detrimentul suprafeţelor agricole slab productive, fără distrugerea digurilor.

Indicele de productivitate agricolă IPA - din studiul INCDD – pentru culturile cu cota importantă de piaţă (grâu, orz, ovăz, porumb, floarea-soarelui, soia, rapiţă) rezultă:

- indice de producţie < 850 lei/ha – judeţul Constanţa;
- indice de producţie între 1.000 şi 1.300 lei/ha – judeţele Mehedinţi, Dolj, Călăraşi, Galaţi, Tulcea;
- între 1.301 şi 1.500 lei/ha – judeţul Teleorman;
- între 1.800 şi 2.000 lei/ha – judeţele Giurgiu şi Ialomiţa;
- 2.500 lei/ha – judeţul Brăila;
- indice mediu – România – 1.975 lei/ha.

Măsuri: Ori se renunţă în parte la agricultură în judeţele cu indice < 2.000 lei/ha, ori se iau măsuri agrozootehnice, de introducere a unor culturi valoroase, ori se fac împăduriri sau se realizează lucii de apă.

Indicele de naturalitate IN, utilizat pentru aprecierea impactului antropic asupra peisajului. Conform studiului INCDDD, calculat pe judeţe, acest indice are valorile:

- > 0,60 – peisaj cu echilibru ecologic apropiat de cel iniţial – 0 judeţe;
- între 0,45 şi 0,60 – peisaj cu echilibru relativ stabil – 0 judeţe;
- între 0,30 ţi 0,45 – peisaj cu echilibru ecologic slab afectat – judeţele Mehedinţi şi Ialomiţa;
- între 0,20 şi 0,30 – peisaj la limita echili-brului ecologic – judeţele Olt, Constanţa şi Tulcea;
- între 0,10 şi 0,20 – peisaj cu echilibru ecologic puternic afectat – judeţele Dolj, Teleorman, Giurgiu, Călăraşi şi Brăila;
- < 0,10 peisaj foarte puternic afectat, judeţul Galaţi.

Măsuri: Creşterea suprafeţelor împădurite fără distrugerea digurilor, în ordinea: Galaţi, Brăila, Călăraşi, Giurgiu, Teleorman, Dolj, Olt.

Concluzii

 Utilizarea durabilă a potenţialului agricol, ecologic şi hidrologic al Luncii Dunării, cu protejarea valorilor sociale şi economice semnificative este posibilă fără distrugerea digurilor existente. Starea ecologică a unor zone din Lunca Dunării poate fi îmbunătăţită prin realiza-rea unor peisaje cu echilibre ecologice stabile prin creşterea suprafeţelor de lucii de apă şi prin împăduriri. În Lunca Dunării suprafaţa cultivată este de 273.375 ha, adică 4,5% din suprafaţa cultivată a României – indicele de productivitate agricolă fiind de 1.793 lei/ha faţă de media pe ţară de 1.975 lei/ha. Exista însă zone, cum este judeţul Brăila, la care indicele de productivitate este de 2.579 lei/ha.

 În conformitate cu „Proiectul de Reabilitare şi Reformă a irigaţiilor, România“, finanţat de Banca Mondială, suprafeţele irigate viabile economic după reabilitare sunt de circa 200.000 ha, unele suprafeţe fiind în curs de reabilitare (Sadova - Corabia). În condiţiile actuale de criză mondială a preţurilor produselor agricole nu trebuie renunţat la utilizarea agricolă a luncii, ci trebuie adoptate măsuri de introducere în cultură a unor plante mai valoroase economic şi îmbunătăţite măsurile agrotehnice.

Propuneri

Elaborarea unui plan şi a celei mai bune strategii comune:

- care este viziunea şi scopul?
- identificarea grupurilor de susţinători ai proiectului şi a celor care se împotrivesc şi găsirea unor scopuri comune;
- evaluarea condiţiilor prezente ale Luncii Dunării (analiza critică a situaţiei actuale).

Ce a fost bine? Ce nu a fost bine?

Ce trebuie făcut: stabilirea obiectivelor, priorităţilor, a obiectivelor-ţintă măsura-bile; fezabilitatea obiectivelor: costuri, constrângeri administrative şi legislative; proiectele de detaliu; evaluarea proiectelor; implementarea proiectelor.

Dr. Petre STANCIU, MC ASAS
Dr. ing. Elisabeta OPRIŞAN
Dr. ing. Ion TECUCI
Institutul Naţional de Hidrologie şi Gospodărire a Apelor

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
1303

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

reconversia-incepe-cu-leustean_691.html

Reconversia începe cu... leuştean

„Ne-am reprofilat ca să putem exista“, a justificat Luminiţa Turcu, noul director al Gr. Şc. „Gh. K Constantinescu“. „Am încercat anul acesta să readucem sectorul vegetal la ce a fost. Este un început. Am reînviat sera didactică. Am cultivat salată, ceapă, ridichi, leuştean, mărar, tot soiul de verdeţuri. De asemenea, în solar am cultivat spanac, cartofi, fasole verde. Livada, anul acesta, doar am toaletat-o.

Preconizăm extinderea şi reîntinerirea ei. Cât priveşte sectorul zootehnic, deocamdată îl avem în stand-by. Veniturile nu justificau cheltuielile pe animale mari şi nici adăposturile nu erau conform standardelor Uniunii Europene. Deci nu putem avea autorizaţie de funcţionare. Am conservat baza materială, urmând ca în viitorul apropiat, după ce identificăm o sursă de finanţare nerambursabilă, să ne putem dezvolta acest sector pe animale mici, mai ales că la anul vom avea clasă de a X-a de veterinar. Când elevii vor fi în clasa a XI-a, vor avea şansa să facă practică în ferma didactică.“

Care normalitate?

Un oarecare suflu al schimbării pare a se resimţi şi în privinţa profilelor de specialitate. Astfel, graţie noilor directive, fostul Liceu Agricol nu va mai forma specialişti în igienă corporală, ci tehnicieni veterinari. Mai mult, noul management are în vedere resuscitarea şi a altor profile de tradiţie.

„Noi aveam foarte mulţi copii din mediul rural. Vrem să dezvoltăm şi un învăţământ pentru adulţi vizând formarea de fermier în agronomie, horticultură şi mai ales pe mecanică agricolă. Pentru aceasta trebuie să ne autorizăm. Trebuie să punem în funcţiune cel puţin două tractoare. Noi le avem, dar trebuie reparate. Oricum, ne-am mai dotat cu utilaje moderne, care să suplinească forţa de muncă, de care nici nu dispunem la ora actuală. Căutăm să ne dezvoltăm baza materială prin eforturi proprii“, a conchis directorul Luminiţa Turcu.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
753

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

redescoperindu-l-pe-malthus_883.html

Redescoperindu-l pe Malthus

Problema, de acum rebelă, a nevoii de evadare a omului în spaţiul galactic, în căutarea, între altele, şi a noi surse de hrană, pune întrebări noi şi pentru ceea ce se petrece aici, pe planeta noastră.

Imaginaţi-vă, pentru a putea compara mărimile, că prin 1950 Pământul ducea în spate ceva peste 2 miliarde de locuitori.

Temerea analiştilor, una reală dealtfel, este că pământenii au de acum un apetit pentru multiplicare, încât teoria malthusiană conform căreia producţia de hrană va fi serios devansată de asaltul creşterii populaţiei a devenit de stringentă actualitate.

Oricum, este clar că preocupările futurologilor nu mai pot rămâne simple supoziţii. Imaginea înfricoşătoare a sfârşitului

Previziunile sumbre au loc în condiţiile în care prezentul oferă deja imaginea înfricoşătoare a sfârşitului hranei. Un reputat specialist în domeniu, Paul Roberts, într-o carte, studiu de mare profunzime – „Sfârşitul hranei – pericolul înfometării în era hipermarketurilor“ – demonstrează, negru pe alb, cum că omenirea se află la răscruce –, expansiunea urbană şi alături de ea inovaţiile industriale impunând definitiv un alt fel de a face agricultură.

Autorul poate nu are întotdeauna dreptate, dar un lucru este cert: agricultura ancestrală, cea aproape primitivă, trebuie să devină definitiv o amintire.

În ceea ce ne priveşte, suntem, aş zice, ca de obicei, pe muchie de cuţit.

Câteva dintre păcatele tinereţii democraţiei noastre, şi aşa destul de fragilă, au sporit distanţa, pentru noi, dintre ieri şi mâine.

Cele trei mari greşeli

- Mai întâi fărâmiţarea fără noimă a exploataţiilor agricole a făcut imposibil progresul.
- Decapitalizarea proprietarilor prin acordarea de terenuri, dar fără inventar tehnic, a blocat definitiv accesul la tehnologie.

Prin urmare, în locul performanţei, a exploatării durabile a fermelor, s-au instalat, ca o pecingine, sărăcia şi haosul.

Guvernele, câte au fost, n-au avut în intenţia lor demersul agricol.

Ba, dimpotrivă!

- Satul a fost exclus definitiv de la speranţa de progres, peste jumătate din populaţia României fiind exilată în epoca de înapoiere socială şi foamete.

Într-un anume fel, România însăşi s-a deplasat economic şi social după principiul „un pas înainte, doi paşi înapoi“.

Aşa se face că, după două decenii de la instaurarea democraţiei, ţara noastră stă, economic vorbind, la mâna bancherilor mondiali.

Trăim din împrumuturi

Cele mai numeroase, condiţionate inacceptabil!

Agricultura are încă, după opinia mea, cea mai nemeritată soartă.

Agricultorii români cumpără scump şi vând ieftin.

Contemporaneitatea i-a aruncat într-o competiţie şi inegală, şi nedreaptă.

Cei câţiva care rezistă susţin afirmaţia.

Agricultura momentului şi cu atât mai mult cea viitoare impun existenţa capitalului.

Or, „primul siloz“, cel puţin văzut numai din acest unghi, e o glumă.

Băncile nu sunt dispuse să vândă bani calicilor, din moment ce au drept client sigur şi culant statul însuşi.

O ţară cu hambare goale

Nu există iarăşi proiecte viabile.

Criza economică prezentă a măturat definitiv hambarele micilor producători.

Cercetarea agricolă românească a fost îngenuncheată tocmai
într-un moment în care, realităţile anului agricol 2009 o confirmă, soiurile şi hibrizii autohtoni nu ne-au făcut de ruşine.

Politica economică mondială arată că în agricultură situaţia e un pic altfel decât în alte ramuri economice.

Trebuie create plante, soiuri şi hibrizi, propice tehnicii de vârf existente.

Or, în România, câmpurile de cercetare au fost invadate, ca niciunde în lume, de lăcustele politice excitate de înavuţire rapidă.

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
638

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

reforma-invatamantului-o-utopie_s409.htm...

Reforma învăţământului, o utopie

Începutul verii s-a confruntat de când ne ştim cu ceea ce copiii noştri numesc „vacanţa mare“. Vreme de mai bine de două luni lumea copilăriei devine ea însăşi, nemaifiind constrânsă de rigorile şcolii. Problema ultimilor ani – punctul fierbinte al acestui moment – o constituie, cum se mai zice, numărătoarea bobocilor. Adică, luând-o pe degete acum se desprinde grâul de negară. Câţi şcolari ori studenţi au plecat în cursă în urmă cu un an şi câţi se pot mândri la final de an şcolar ori universitar cu o promovare integrală? De ce este atât de important câtă lume populează lumea şcolii într-o anume ţară?

De când e lumea şi pământul, cum se spune, un om instruit dincolo de capacitatea profesională îşi sporeşte, îşi lărgeşte orizontul cunoaşterii. Priveşte, poate privi adică lumea ca lume, cu alţi ochi. Sigur se impune de la bun început o precizare.

Un atestat profesional, o diplomă universitară prin însăşi existenţa ei nu garantează şi calităţile intrinsece ale deţinătorului. Cel care o deţine demonstrează cum că a parcurs un „drum al cunoaşterii“ uneori destul de spinos, dar aceasta nu înseamnă că locul lui este de acum doar unul către fotoliile de manager.

România a cunoscut în ultimii ani cea mai importantă revoluţie tehnică. De la sistemul IT, calculatoarele şi universul lor, până la sofisticatele maşini agricole – e greu de presupus că se mai poate mişca cineva fără cunoştinţe la nivel superior. Şi totuşi în România doar un cetăţean din cinci are diplomă universitară, în mediul rural cu deosebire apărând o boală pe care o credeam eradicată – analfabetismul.

O statistică recentă arată că peste 1.600 de aşa-zişi oameni de afaceri nu ştiu să scrie şi să citească. În acelaşi timp, „explozia“ universităţilor private a netezit drumul către râvnita diplomă de absolvent cu studii superioare. Se recunoaşte, de altminteri, că la un salt al învăţământului superior românesc de zece procente anual faţă de numai 2,3 procente în UE n-a fost posibilă şi asigurarea unei calităţi pe măsură.

Situaţia este asemănătoare şi în alte ţări est-europene precum Ungaria şi Bulgaria. O altă constatare cu consecinţe grave pentru gradul de instrucţie naţional o reprezintă şi faptul că cei mai numeroşi absolvenţi de învăţământ superior provin din mediul urban. Altfel cum? veţi zice de vreme ce există o vizibilă inechitate între şcoala oraşului şi cea a satului.

Ba, mai mult! Peste 40% dintre unităţile de învăţământ de la sate au fost comasate sau pur şi simplu desfiinţate.

În România începutului de secol există clase în care, în paralel, un cadru didactic predă la ani diferiţi.

Calificarea învăţătorilor şi profesorilor din mediul rural este una mai mult decât precară.

50% dintre aceştia sunt fie necalificaţi, fie specializaţi în altă disciplină decât cea pe care, chipurile, o predau.

Lipsa manualelor şcolare adecvate, a rechizitelor necesare, absenteismul şi, în general, dezinteresul pentru o carieră calificată marchează un sistem de învăţământ ce abia mai gâfâie într-o epocă în care totuşi cuvântul de ordine începe să fie competitivitatea.

În vestul Europei calitatea muncii are preţul ei. Pregătirea superioară este aici o condiţie fără de care nu se mai poate. În România, arată statisticile, diferenţa de salarizare între cei cu diplomă şi cei fără este cea mai mare. În vreme ce un titrat univer-sitar primeşte în medie 4.000 de euro pe an, un absolvent de opt clase încasează doar 1.800 de euro, faţă de 2.500 de euro un absolvent de liceu.

Esenţial mi se pare că viitorul nu mai poate fi croit fără un sistem de învăţământ echitabil şi adecvat. Revoluţia ştiinţifică mondială, ritmul ei mai mult decât alert impun politici noi. Reforma învăţământului românesc este încă una utopică. Şi anii trec, se duc, în vreme ce aurul cenuşiu al românilor dos-peşte în adâncurile, în tenebrele de nepătruns ale ignoranţei generale.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
500

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

reforma-pac-oportunitati-si-provocari_l1...

Reforma PAC, oportunităţi şi provocări > REVISTA LUMEA SATULUI

Reforma PAC, oportunităţi şi provocări

La doar câteva zile după ce Comisia Europeană a adoptat noul proiect de reformă privind Politica Agricolă Comună de după 2014, fermierii români şi nu numai ei au avut oportunitatea de a afla chiar de la comisarul Dacian Cioloş noutăţile şi de a clarifica unele aspecte ce ţin de viitorul agriculturii europene.

Contextul actual

Primul element de noutate pe care Cioloș a vrut să-l aducă în atenție este acela că, pentru prima dată, decizia privind forma pe care în final o va căpăta această politică va fi luată nu numai de consiliul celor 27 de miniștri, cum se întâmpla până în prezent, ci și de Parlamentul European.

„Pornind de la propunerea Comisiei, va trebui ca într-un an și jumătate să găsim un punct de vedere comun care să ne ducă la o decizie cât mai aproape de media așteptărilor din UE“, menţionează Cioloş. Din spusele sale, numărul agricultorilor a scăzut mult în ultimii ani, populația activă din acest sector reprezentând doar 3-4% din total, aceasta ocupându-se cam de două treimi din teritoriul Europei.

Presiunea pe aceste terenuri e din ce în ce mai mare și din acest motiv și așteptările societății europene sunt tot mai mari faţă de această activitate care rămâne și trebuie să aibă ca prim obiectiv producția și securitatea alimentară. De aceea prin această propunere legislativă s-a dorit construirea unui nou cadru și replasarea rolului agricultorilor din UE pornind și de la așteptările populației.

Cioloş susţine că, în urma sondajelor realizate în ultimii ani, s-a constatat că cca 80% din populația UE acceptă ideea susținerii financiare publice a agriculturii, dar cu anumite condiții: fondurile respective să fie utilizate mai transparent, mai bine țintit, spre categorii de agricultori care într-adevăr au nevoie, să se insiste pe produse diverse și de calitate și pe o combinare a obiectivelor ce țin de producție cu cele legate de o mai bună gestionare a resurselor naturale.

Elemente de noutate legate de plăţile directe

Acesta a fost cadrul în care s-a propus prin viitoarea PAC în primul rând menţinerea sistemului susţinerii financiare directe pentru agricultori. „Presiunea pe veniturile agricultorilor este mare, de aceea subvenţiile se justifică încă, fiind necesară susţinerea veniturilor de bază a acestora, dar să vedem şi până unde putem justifica o subvenţie de câteva mii, zeci de mii sau sute de mii de euro într-o fermă“, a afirmat Cioloş.

O altă parte a subvenţiei, cam o treime din nivelul actual, va fi legată de anumite practici agricole care să asigure şi o administrare mai echilibrată a resurselor naturale. „Prefer ca această susţinere financiară legată de aceste aspecte ce ţin de mediu să fie incluse în PAC decât să se ia din aceasta şi să vină prin alte canale. Şi nu este vorba de agricultura ecologică, ci de una convenţională dar practicată raţional“, a mai spus comisarul.

Prin noua schemă de subvenţionare directă a agricultorilor a fost introdusă şi o susţinere specifică prin plăţi directe complementare pentru tinerii agricultori care se instalează în mediul rural, care preiau sau îşi înfiinţează o fermă în primii cinci ani de la instalare. Dincolo de prima de instalare care se acordă prin PNDR, oficialii au propus ca după 2014 să existe şi o plată directă la hectar cu 25% mai ridicată pentru tinerii fermieri în primii cinci ani după instalare pentru că atunci e perioada când presiunea asupra agricultorului e cea mai mare.

Totodată, a fost propus un sistem simplificat de plată pentru fermele mici pornind de la constatarea că 1/3 din beneficiarii subvenţiilor pe suprafaţă în momentul de faţă lucrează doar 3% din suprafaţa agricolă din UE. Simplificarea constă în acordarea unei subvenţii fixe cuprinsă între 500-1.000 euro pentru fermele mici care vor fi definite de fiecare stat în parte pe baza unor principii propuse prin regulament, a unei suprafeţe sau a unei subvenţii medii pe care o primea această categorie de fermă până în 2014. Această subvenţie fixă nu se va modifica atât timp cât fermierul respectiv rămâne în activitate, iar pentru a putea evita fărâmiţarea artificială sistemul va fi valabil pentru cei deja înregistraţi cu ferme mici.

Stimularea refacerii legăturii dintre producţie şi cercetare

În ceea ce priveşte Programul de Dezvoltare Rurală, acesta va rămâne în continuare consistent şi va viza restructurarea fermelor, investiţiile în fermele agroalimentare, dezvoltarea pieţei produselor tradiţionale, a circuitelor scurte de exploatare, a legăturii dintre producţie şi procesare, precum şi investiţiile în infrastructura din mediul rural.

Elementul de noutate pe care îl va aduce este un concept teoretic, dar cu aplicabilitate practică care va trebui construit şi se va numi „dezvoltarea agriculturii cunoaşterii“. Este vorba despre o legătură strânsă, pragmatică între producţia agricolă, procesarea alimentară şi cercetare şi inovare.

Comisarul afirmă că productivitatea ţărilor din UE stagnează de câţiva ani de zile, acestea aflându-se atât în urma SUA cât şi a celor din noul val, inclusiv cele din Asia. De aceea nu este suficient să se finanţeze programele de cercetare dacă rezultatele acestora nu sunt duse în producţie. „În acest sens propunem posibilitatea creări unor consorţii între organizaţiile de producători, staţiunile de cercetare şi serviciile de consultanţă publică sau privată. Acestea vor putea fi finanţate prin Programul de Dezvoltare Rurală“, încheie comisarul european.

Dacian Cioloş a precizat la finalul prezentării reformei Politicii Agricole Comune că în următorul an vor mai avea loc negocieri şi discuţii pe această temă şi că nu este surprins de reacţiile statelor membre. El a adăugat că vor fi cu siguranţă elemente din propunerea sa care vor suferi modificări, dar important este ca în final să rezulte o PAC credibilă, care să dea încredere contribuabilului european că agricultura trebuie susţinută pentru interesul general.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
730

☐

Comentarii

☐

☐

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-November-2011)Din cele citite în art. de mai sus, rezultă că Agricultura în UE, şi la noi inclusiv se face in birouri, cu pixul în mână şi cu ochii la conturile care trebuie să se umfle cu tot felul de credite rambursabile,nerambursabile, subvenţii, ajutoare etc.Ce ne mai mirăm de ha. de teren arabil pierdut, degradat, jefuit şi luat cu japca de tot felul de inşi recomandaţi de sus.!? Râmân dezamăgită de politica agrară europeană şi de capitularea celei româneşti.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Inclus în prestigiosul Guide Lines Management Categories Ver 2008, un ghid în care din România mai este menţionată doar Rezervaţia „Delta Dunării“, Parcul Natural Vânători Neamţ se întinde pe o suprafaţă de peste 38.800 ha, din care 26.190 ha pădure, şi face parte din categoria ariilor naturale înfiinţate cu scopul de a proteja şi conserva unele ansambluri peisagistice în care „interacţiunea activităţilor umane cu natura a creat o zonă distinctă cu valoare semnificativă peisagistică şi culturală, deseori de o mare diversitate biologică. Încă de la înfiinţare, în urmă cu 12 ani, administraţia a implementat proiecte din fonduri europene vizând promovarea şi crearea oportunităţilor pentru dezvoltarea durabilă a economiei locale, cum ar fi „Managementul conservării biodiversităţii“ sau cel intitulat „Măsuri pentru managementul speciilor de păsări de interes comunitar prin implicarea comunităţilor locale“, care s-au bucurat de o bună apreciere.

Cea mai cunoscută activitate a colectivului de aici rămâne însă conservarea zimbrului, animal legendar, dispărut din pădurile Neamţului în urmă cu mai bine de două secole. Începutul a fost făcut în urmă cu 50 de ani, când în comuna Vânători a luat fiinţă o rezervaţie de zimbri cu 15 exemplare importate din Polonia, Germania şi Slovacia. Îngrijite şi supravegheate cu atenţie, splendidele animale numărau la începutul acestui an 30 de exemplare valoroase din punctul de vedere al compoziţiei genetice, ştiut fiind că acest animal este o specie în pericol de consangvinizare.

La începutul lunii martie, oamenii de aici au trăit un moment mult aşteptat: cinci zimbri, trei masculi şi două femele, originari din Germania, Suedia şi rezervaţia Negra-Bucşani s-au reîntors în pădurile stăpânite altădată de strămoşii lor. Animalele au fost puse în libertate în pădurea din zona Sitele din cadrul comunei Crăcăoani. Coordonatorul proiectului, domnul ing. Mihai Deju, ne-a declarat că fiecare animal are un radiocolant în jurul gâtului, fiind astfel supravegheat în permanenţă. Toţi locuitorii zonei au fost avertizaţi să nu se apropie de animale şi să se îndepărteze imediat ce le zăresc în pădure. De asemenea, pentru a le păstra în arealul în care au fost eliberate, animalele încă primesc unele cantităţi de hrană.

Un început a fost făcut. Preluând experienţa Poloniei unde, în circa 40 de ani, de la patru exemplare trăiesc acum în pădurile acestei ţări peste 300 de zimbri, cercetătorii din cadrul Parcului Natural Vânători-Neamţ vor să continue acţiunea de punere în libertate a „regelui pădurilor“. Pe lângă cele şase exemplare care se află în Grădina Zoologică din Rezervaţia Dragoş-Vodă, alţi 19 zimbri se află în ţarcul de aclimatizare. „Sperăm ca, în câţiva ani, să vorbim de o adevărată cireadă de zimbri, mulţi dintre ei putând fi admiraţi în arealul lor natural“, a spus dl. ing. Răzvan Deşu.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
669

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

regimul-hidrologic-in-noiembrie-si-decem...

Regimul hidrologic în noiembrie şi decembrie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulVremea în noiembrie şi decembrie

În luna noiembrie 2009, regimul hidrologic se va situa la valori cuprinse între 50 şi 80% din normalele lunare, mai mari (80-100%) pe râurile din bazinul Ialomiţei şi mai mici (30-50%) pe râurile din bazinele hidrografice Vişeu, Iza, Tur, Crasna, Barcău, Crişuri, Arieş, Caraş, Nera, Cerna, Jiul mijlociu şi inferior, Oltul inferior, Vedea, Putna, Trotuş şi pe cele din Dobrogea.

În luna decembrie 2009, regimul hidrologic se va situa la valori cuprinse între 50 şi 80% din normalele lunare pe râurile din bazinele hidrografice Someş, Mureş, Bega, Timiş, Moraviţa, Caraş, Nera, Cerna, Jiu, Oltul superior şi mijlociu, Argeş, Ialomiţa, Buzău, Bistriţa, Moldova, Suceava, pe Siretul mijlociu.

În a doua jumătate a lunii noiembrie este posibilă apariţia formaţiunilor de gheaţă (gheaţa la maluri, naboi) în bazinele superioare ale Bistriţei, Mureşului şi Oltului şi pe unele râuri mici din centrul şi nordul ţării, iar în cursul lunii decembrie formaţiunile de gheaţă vor avea intensităţi şi extinderi variabile pe râurile din zona de munte din nordul, estul şi centrul ţării.

Lavinia ELENA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
770
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

reglementari-din-domeniul-sanitar-veteri...

Reglementări în domeniul sanitar-veterinar > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulReglementări în domeniul sanitar-veterinar

Marţi, 29 iunie 2010, a avut loc la sala Rapsodia din cadrul Hotelului Intercontinental Bucureşti închiderea oficială a Proiectului UE de Twinning „Continuarea îmbunătăţirii implementării şi a măsurilor oficiale de control privind subprodusele de origine animală şi normele de bunăstare a animalelor“ (RO2007/IB/AG/01).

Scopul acestui Proiect a fost de a consolida controlul veterinar de stat în domeniul sistemului de ecarisaj şi în cel al bunăstării animalelor, în conformitate cu acquis-ul comunitar. Uniunea Europeană a alocat un buget de 700.000 de euro pentru acest proiect, care s-a desfăşurat pe o durată de 12 luni, activitatea începând din data de 1 iulie 2009.

Prezenţa autorităţilor

La evenimentul de lansare a proiectului de înfrăţire instituţională au participat Excelenţa Sa doamna Tanya van Gool, ambasadorul Regatului Ţărilor de Jos în România, şi Excelenţa Sa domnul Andreas von Mettenheim, ambasadorul Germaniei în România, domnul Niculaie Idu, şeful Reprezentanţei Comisiei Europene în România, domnul Mihail Dumitru, ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale, domnul Corneliu Ceică, vicepreşedintele Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor, domnul Bernhard Kűhnle, reprezentant al Ministerului Federal pentru Agricultură, Alimentaţie şi al Protecţiei Consumatorului din Germania, precum şi alţi factori de decizie în domeniul sanitar-veterinar.

Colaborare

În cadrul proiectului, Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor din România a colaborat cu Autoritatea pentru Siguranţa Alimentelor şi Protecţia Consumatorului (VWA), împreună cu Grupul de Ştiinţe Animale Lelystad din Olanda, precum şi cu Ministerul Federal pentru Alimentaţie, Agricultură şi Protecţia Consumatorului şi cu Ministerul pentru Alimentaţie şi Mediu Rural al Landului Baden-Württemberg din Germania. Proiectul a beneficiat şi de participarea unui expert în domeniul bunăstării animalelor din Danemarca.

Componentele proiectului

Rezultatele vizate de cele trei componente ale proiectului au urmărit:

- dezvoltarea sistemului existent de colectare, procesare şi eliminare a tuturor categoriilor de subproduse de origine animală ce nu sunt destinate consumului uman;
- elaborarea şi diseminarea procedurilor de control şi a metodologiei pentru sistemul de procesare;
- instruirea personalului privind aplicarea manualelor cu proceduri de control pentru colectarea, manipularea, marcarea, depozitarea, certificarea şi dirijarea la destinaţia finală a subproduselor. Au fost prezentate, totodată, metode alternative de ecarisare a teritoriului şi procesare, spre exemplu producerea de biogaz sau compostarea;

- instruirea medicilor veterinari inspectori asupra bunăstării animalelor de fermă, a metodelor de sacrificare pentru combaterea bolilor şi a modalităţilor de asomare şi sângerare a animalelor de fermă şi din gospodăriile populaţiei.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
722

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

reglementari-noi-privind-bunele-conditii...

Reglementări noi privind bunele condiţii agricole şi de mediu

ORDINUL nr. 147, din 16 februarie 2010, pentru aprobarea bunelor condiţii agricole şi de mediu în România

În baza noilor reglementări europene, ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale şi ministrul mediului şi pădurilor a emis ORDINUL nr. 147/2010 care reglementează bunelor condiţii agricole şi de mediu ce trebuie respectate de către fermieri pentru a beneficia de sprijinul european şi bugetar. Astfel:

- Bunele condiţii agricole şi de mediu se respectă de către toţi fermierii care solicită plăţi directe pe suprafaţă, plăţi de agromediu, sprijin pentru zonele defavorizate, plăţi pentru prima împădurire a terenurilor agricole, sprijin pentru restructurarea/reconversia plantaţiilor viticole şi prima pentru defrişare a plantaţiilor viticole din fonduri europene sau din bugetul naţional.
- Bunele condiţii agricole şi de mediu se respectă pe toate parcelele agricole din cadrul exploataţiei, inclusiv pe cele neeligibile şi pe cele care nu sunt folosite în scopul producţiei.
- Obligaţia de a menţine suprafaţa de pajişti permanente la nivel naţional se îndeplineşte prin păstrarea raportului dintre suprafaţa terenurilor destinate pajiştilor permanente şi suprafaţa agricolă totală, declarate de fermieri în anul 2007, numit raport de referinţă.
- Dacă valoarea raportului dintre suprafaţa destinată pajiştilor permanente şi suprafaţa agricolă totală, calculată în anul de depunere a cererii de plată pe suprafaţă, numit raport anual, scade cu mai mult de 10% din valoarea raportului de referinţă, se instituie măsuri pentru reconstituirea suprafeţelor de pajişti permanente la nivel de fermier.

Obligaţiile APIA

- Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură elaborează procedurile de implementare a bunelor condiţii agricole şi de mediu, asigură informarea fermierilor cu privire la condiţiile care trebuie îndeplinite, efectuează controlul respectării acestora de către fermieri şi monitorizează menţinerea suprafeţei de pajişti permanente la nivel naţional.
- Nerespectarea de către fermieri a bunelor condiţii agricole şi de mediu şi a măsurilor privind menţinerea sau reconstituirea suprafeţelor de pajişti permanente conduce la reducerea plăţilor sau excluderea de la plată, cu excepţia cazurilor de forţă majoră şi a circumstanţelor excepţionale.

Ce prevăd bunele condiţii agricole şi de mediu

I. Standarde pentru evitarea eroziunii solului

- Pe timpul iernii, terenul arabil trebuie să fie acoperit cu culturi de toamnă şi/sau să rămână nelucrat după recoltare pe cel puţin 20% din suprafaţa arabilă totală a fermei.
- Lucrările solului pe terenul arabil cu panta mai mare de 12%, cultivat cu plante prăşitoare, se efectuează de-a lungul curbelor de nivel.

- Se menţin terasele existente pe terenul agricol la data de 1 ianuarie 2007.

II. Standarde pentru menţinerea conţinutului optim de materie organică în sol.

- Floarea-soarelui nu se cultivă pe aceeaşi parcelă agricolă mai mult de 2 ani consecutiv.
- Nu este permisă arderea miriştilor şi a resturilor vegetale pe terenul arabil.

III. Standarde pentru menţinerea structurii solului

- Nu este permisă efectuarea lucrării de arat în condiţii de umiditate excesivă a solului.

IV. Standarde pentru menţinerea unui nivel minim de întreţinere a terenurilor agricole.

- Întreţinerea pajiştilor permanente prin asigurarea unui nivel minim de păşunat sau prin cosirea lor cel puţin o dată pe an.
- Nu este permisă arderea vegetaţiei pajiştilor permanente.
- Nu este permisă tăierea arborilor solitari şi/sau a grupurilor de arbori de pe terenurile agricole.
- Evitarea instalării vegetaţiei nedorite pe terenurile agricole, inclusiv pe terenurile care nu sunt folosite în scopul producţiei.

V. Standarde pentru protejarea şi gestionarea apelor

- Respectarea normelor legale privind utilizarea apei pentru irigaţii în agricultură.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
1051

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

reincep-impadueririle-romsilva-si-apropus...

Reîncep împăduririle, Romsilva şi-a propus să obţină 70 milioane de puieţi forestieri > REVISTA LUMEA SATULUI

Reîncep împăduririle, Romsilva şi-a propus să obţină 70 milioane de puieţi forestieri

„Anul acesta, este posibil să obţinem 70 milioane de puieţi forestieri. Producţia a crescut constant în ultimii ani. De exemplu, în 2009 au fost 53 de milioane, iar în 2010, peste 60 de milioane", a declarat Gheorghe Dima, inginer la Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva, pentru Lumea satului. Mărirea producţiei a apărut ca o necesitate, datorită cererii pe piaţa internă şi a tendinţei din ultimii ani de creştere a suprafeţelor acoperite cu material forestier. În plus, au apărut fondurile europene care se sigură pentru împădurirea terenurilor neagricole şi agricole.

Stare alarmantă

În opinia interlocutorului nostru, pădurile ţării reclamă în prezent, din partea silvicultorilor, acţiuni viguroase de restaurare şi reconstrucţie ecologică. Cauza ar fi starea alarmantă de declin şi supunerea lor, în continuare, la presiuni şi factori de stres deosebit de puternici, care le afectează grav integritatea, continuitatea şi stabilitatea.

Activitate neglijată

Potrivit unui raport al RNP, „activitatea pepinieristică a fost neglijată în ultimele două decenii, iar îndrumările tehnice-cadru, existente în prezent în acest domeniu (ediţia 1977) au fost elaborate într-o formă foarte concisă şi incompletă". Lucrarea este alcătuită din două părţi distincte. Una generală, care constituie actualizarea şi revizuirea ediţiei precedente a îndrumărilor, şi alta specială, în care sunt prezentate succint, pe baza unui punctaj unitar, cele mai adecvate metode şi procedee de multiplicare (generativă şi vegetativă), pentru mai multe specii de răşinoase şi foioase, cultivate la scară de producţie sau indicate pentru cultură în pepinierele silvice din ţară.

Calitatea puieţilor

Conform lui Gheorghe Dima, producţia pepinieristică este condiţionată, în principal, de anumite cerinţe, cum ar fi culturală, genetică sau ambientală. Inginerul ne-a mai spus că înălţimea puieţilor trebuie să depăşească, într-o perioadă fixată de timp, un prag minim, stabilit prin standarde. Totodată, robusteţea puieţilor, indicată de raportul dintre înălţimea tulpinii şi diametrul la colet sau, în unele cazuri, numai de diametrul la colet, are o importanţă deosebită pentru reuşita unei culturi, întrucât s-au stabilit corelaţii foarte strânse între acest raport şi procentul de prindere. De asemenea, dezvoltarea rădăcinilor, abundenţa acelor (la răşinoase) şi ramificaţia tulpinii - inclusiv prezenţa unui lujer principal bine dezvoltat, prevăzut cu un mugure terminal sănătos - sunt însuşiri morfologice de care depind prinderea şi energia de creştere a puieţilor. Alte condiţii ale calităţii constau în absenţa bolilor şi vătămărilor, culoarea normală ori absenţa putrezirii rădăcinilor.

Traian DOBRE

LUMEA SATULUI NR.6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:

916
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Reînnoirea legământului cu Dumnezeu

Încă de mici copii am fost învăţaţi să-L iubim pe Dumnezeu. Trăim însă această iubire fără să ne întrebăm vreodată care este începutul ei. Pentru cei mai curioşi dintre noi, filele istoriei se pot deschide necontenit. Astfel, aflăm despre creştinism că a apărut cu multă vreme în urmă, încă din secolul întâi înainte de Hristos.

În acele vremuri, împăratul Imperiului Roman era Nero, cunoscut ca fiind unul dintre cei mai înverşunaţi duşmani ai creştinilor şi cel mai sângeros conducător roman. Pentru a scăpa de persecuţia şi de moartea groaznică pe care le-o pregătea Nero, o mare parte din creştini au părăsit Roma. Dar această luptă a creştinilor pentru libertatea de a-şi mărturisi credinţa fără teamă a durat secole întregi.

Printre martirii ce au murit pentru credinţa lor este şi Sfântul Apostol Andrei, Apostolul Daciei şi al Sciţiei inferioare. Despre acesta, istoricii Antichităţii târzii spuneau că este Sfântul Ocrotitor al neamului românesc. Datorită cutezanţei şi dorinţei creştinilor din acele timpuri, astăzi avem privilegiul de a ne mărturisi, fără rezerve, credinţa.

Istoria sărbătoririi Paştelui

În clepsidra temporală firele de timp se scurg aproape nefiresc de repede. Atât de repede încât oamenii uită de cele mai multe ori să se închine Creatorului nostru. De Sfintele Sărbători de Paşti, lucrurile stau altfel. Oamenii se adună pioşi la slujbe înălţând spre cer cea mai sinceră ofrandă: rugăciunea. Este unul din rarele momente când oamenii, adulţi şi copii deopotrivă, par să înţeleagă cât este de important să mulţumim divinităţii pentru viaţa noastră.

Cei mai mulţi dintre noi sărbătorim Paştele pentru biruinţa lui Iisus asupra morţii.

În Biblie însă Paştele a fost sărbătorit cu multă vreme înainte de Iisus, în preajma anului 1400. Atunci, evreii se aflau în robia egiptenilor. Multe au fost orgiile ce s-au abătut asupra Egiptului, dar faraonul a refuzat să le dea libertatea evreilor. Aşa încât Dumnezeu a trimis îngerul morţii pentru a omorî fiecare nou-născut al egiptenilor. Pentru a scăpa de această prevestire cruntă, evreii au făcut un pact cu Dumnezeu. În noaptea aceea fiecare familie a sacrificat un miel. Cu sângele scurs au uns ramele de lemn ale uşilor şi ferestrelor. Astfel, îngerul morţii trimis de Dumnezeu în aceea noapte a ucis toţi pruncii egiptenilor, dar a cruţat nou-născuţii evreilor pentru că aceştia ascultaseră porunca Domnului.

Ca dovadă a iubirii Lui pentru oameni, Dumezeu a făcut un pact cu toate popoarele ce doreau să primească iertarea prin jertfa lui Mesia.

Astfel, Paştele a devenit una dintre cele mai importante sărbători şi poate fi considerată ca o reînnoire a legământului nostru cu Dumnezeu.

Semnificaţia ouălor roşii

Poporul român este unul bogat în tradiţii ce au trecut din generaţie în generaţie.

Pe lângă faptul că Sfintele Sărbători de Paşte sunt un prilej de regăsire şi rugăciune, ele constituie şi un prilej pentru gospodine de a prepara tot felul de bucate şi de a încondeia ouă.
Există şi o legendă a ouălor roşii care spune că Fecioara Maria a venit la crucea fiului său, iar ouăle aduse pentru El le-a pus sub crucea însângerată pe care Acesta era răstignit. Din rănile lui adânci s-a scurs sângele ce a colorat ouăle. O altă legendă spune că unul dintre fariseii rabini a spus la un ospăţ dat după moartea lui Iisus că Acesta va învia când va învia cocoşul din care se înfrupta şi când ouăle fierte de pe masă vor deveni roşii.
De atunci, de Paşte ouăle sunt vopsite în roşu. Este drept că, în timp, colorarea lor a devenit mai mult o artă a măiestriei gospodinelor, care se întrec în a le încondeia cât mai frumos.
Ouăle se vopsesc în Joia Mare, iar la masa de Paşte se ciocnesc rostind „Hristos a înviat!“ şi „Adevărat a înviat!“

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
809

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

relansarea-zootehniei-un-deziderat_l1498...

Relansarea zootehniei, un deziderat > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulRelansarea zootehniei, un deziderat

„Se preconizează o creştere a cuantumului pe cap de animal faţă de anul 2010, deşi beneficiarii care au depus cereri şi efectivele au crescut în anul 2011 faţă de anul trecut“, a declarat Valeriu Tabără, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, într-o recentă conferinţă de presă.

Conform domniei sale, pentru sprijinirea şi dezvoltarea sectorului zootehnic, în structura Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR) s-a înfiinţat Direcţia Generală Politici în Zootehnie şi Industrie Alimentară, care asigură o mai bună conlucrare cu reprezentanţii tuturor formelor asociative ale crescătorilor de animale, legal constituite. De asemenea, s-a reorganizat Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie „Prof. Dr. G. K. Constantinescu“, care are atribuţii stabilite conform cerinţelor Uniunii Europene în domeniu.

Strategie în domeniul creşterii animalelor

„În ultimul an s-a elaborat şi finalizat Strategia în domeniul creşterii animalelor, care are ca obiectiv general, pe termen lung, acoperirea necesarului de consum de pe piaţa internă, prin creşterea producţiei la toate speciile de animale, diminuarea importului şi creşterea disponibilităţii la export“, a afirmat ministrul.

Din spusele acestuia reiese că strategia a fost elaborată în strânsă colaborare şi continuu dialog cu reprezentanţii formelor asociative şi în acord cu regulamentele europene.

Forme de sprijin

Pentru animalele eligibile din anul 2010, la speciile ovine şi caprine, s-au acordat 268.440.520 de lei pentru 44.725 de beneficiari, respectiv 40 lei/cap.

La specia bovine: 569.014.000 de lei pentru 209.497 de beneficiari, respectiv 410 lei/cap.

Alţi bani s-au dat în cazul ajutorului de stat pentru bunăstarea păsărilor şi porcinelor, în vederea acoperirii costurilor suplimentare şi a pierderii de venituri, prin aplicarea unor măsuri pentru depăşirea standardelor minime obligatorii.

În prezent se transferă ajutoarele financiare pentru bunăstare păsări şi porcine în PNDR, pentru degrevarea bugetului naţional (Măsura 215).

S-au mai acordat ajutoare de stat pentru ameliorarea raselor de animale (12.500.000 de lei), Programul Naţional Apicol (29.402.288,66 de lei) sau pentru colectarea cadavrelor de animale (5.815.000 de lei).

De asemenea, fermierii au beneficiat de sprijin comunitar pentru vaci de lapte din zone defavorizate (22.447.205 euro/an), depozitarea privată a cărnii de porc (1.300.000 de euro) şi pentru altele.

Balanţa comercială

Efectivele de porcine au scăzut cu 76.000 de capete în primele şapte luni ale acestui an, dar producţia de carne de porc a crescut, cu 9.600 t faţă de perioada similară din anul trecut. Producţia de carne de vită a crescut, în acelaşi timp, cu 2.300 t, ajungând la 162.800 tone, iar cea de carne de oaie a înregistrat un plus de 11.100 t, de la 94.600 t la 105.700 t.

În schimb, la carnea de pasăre s-a înregistrat o reducere cu 12.000 t în primele şapte luni din acest an.

Totodată, s-a înregistrat o scădere a producţiilor de lapte de vacă şi de oaie cu 1,43 milioane de hectolitri, respectiv 386.600 hl.

În cazul balanţei comerciale, Tabără a spus că au crescut exporturile la carnea de vită, de oaie şi chiar de porc pe partea de est, existând deficit la laptele de vacă şi la ouă. În primele cinci luni din acest an au fost importate 2,5 milioane hl de lapte de vacă, în timp ce exporturile au totalizat doar 744.000 hl.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
630
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

remedii-naturale-impotriva-maladiilor_l2...

Remedii naturale împotriva maladiilor

În virtutea marelui adevăr potrivit căruia natura ne poate oferi „armele“ necesare prevenirii şi stopării noilor maladii precum cancerul, bolile cardiovasculare şi alte boli degenerative, tot mai mulţi oameni de ştiinţă recomandă produse naturale bogate în principii bioactive naturale.

În decursul anilor, medicii, biologii şi biochimiştii au dovedit superioritatea acestora în prevenirea şi stoparea marelui flagel – cancerul. În acest sens s-a formulat o schemă de prevenire şi tratare a diferitelor forme de cancer, respectiv: Caratenoid complex; Flavonoid complex; Cruciferus plus.

Prin administrarea acestor integratori se realizează un puternic proces antioxidativ, fortificarea sistemului imunitar, respectiv creşterea numărului de celule NK, blocarea acţiunilor nefaste ale radicalilor liberi şi protejarea patrimoniului genetic (ADN).

Spre deosebire de medicamentele alopate (care dau o multitudine de efecte secundare şi au o serie de contraindicaţii), prin administra-rea, cu consecvenţă, a unor „integratori alimentari“ se realizează o optimizare a circulaţiei periferice şi cerebrale atât la nivel arterial cât şi la nivel venos.

De asemenea, se realizează o îmbunătăţire a circulaţiei capilare, o mai bună drenare limfatică, precum şi o hrănire superioară a muşchiului inimii. În cazul bolilor hepatice, precum hepatita cu virus B, cu virus C, cirozele uscate şi umede, administrarea „integratorilor alimentari“ se dovedeşte extrem de benefică. Eficienţa lor rezidă în faptul că nu au în componenţă nimic chimic, ci dimpotrivă, toate principiile bioactive pe care le conţin vin în sprijinul refacerii sistemului imunitar şi al blocării activităţii virusului.

Un tratament de întreţinere cu „integratori alimentari“ poate stopa multe complicaţii diabetice, neurologice, oftalmologice şi renale. Cercetările de ultimă oră dovedesc că administrarea de „integratori alimentari“ la viitoarele mame este extrem de benefică atât pentru sănătatea ei, cât şi pentru buna dezvoltare a fătului.

Relaţii la telefon: 0724.7422.53.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
769

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Renasc speranţele în satele româneşti din Ucraina > REVISTA LUMEA SATULUI

Renasc speranţele în satele româneşti din Ucraina

- Interviu cu Vasile Tărâţeanu, deputat în Consiliul Regional Cernăuţi

Aflat în vizită în România, scriitorul şi publicistul bucovinean Vasile Tărâţeanu a acordat un interviu, în exclusivitate, pentru revista Lumea Satului.

– Câţi români mai trăiesc azi în nordul Bucovinei?

– La recensământul din 2001 existau 181.780 de români, divizaţi după metoda stalinistă în două etnii, chipurile, diferite: 114.555 români şi 67.225 moldoveni. De fapt, toţi sunt români. Ei predomină categoric în raionul Herţa (96,5%, 32.316 locuitori), diferenţa fiind în raioanele Noua Suliţa, Hliboca şi Storojineţ. În oraşul Cernăuţi numărul românilor este de peste 14.000 persoane, cu circa 5.000 de persoane mai puţin faţă de datele recensământului din 1989. Este de fapt politica de asimilare a minoritarilor, promovată în Ucraina, acţiune care se simte cel mai puternic la oraşe. Acum acest proces capătă proporţie şi în localităţile rurale, chiar dacă ţărănimea, talpa ţării, se lasă mai greu asimilată, aici tradiţiile naţionale fiind mai puternice.

Cât priveşte numărul aşezărilor în care noi suntem majoritari, în pofida procesului de asimilare, de deznaţionalizare, românii reprezintă încă majoritatea populaţiei în mai mult de 100 de sate.

Redeşteptarea sentimentului naţional

– Câte sate au revenit la vechile lor nume româneşti?

– Această problemă a fost luată în discuţie încă de la sfârşitul anilor '80, când a început procesul de renaştere naţională. Atunci am reuşit, după exemplul conaţionalilor noştri din Republica Moldova, să revenim la denumirea corectă a limbii noastre materne – limba română – şi la veşmântul ei cel firesc – grafia latină. Cea de a doua doleanţă importantă, înaintată atunci de conducerea Societăţii pentru cultură românească „Mihai Eminescu“ şi de participanţii la Primul Congres al Românilor din regiunea Cernăuţi din 7 iunie 1992, a fost revenirea la denumirile istorice, tradiţionale ale localităţilor noastre.

Unele sunt vechi, cum sunt Apşa de Jos, atestată încă de la 25 noiembrie 1387, apoi Apşa de Mijloc, atestată la 7 decembrie 1406, cu cătunele lor, multe la număr, la fel de vechi. Zeci şi sute de români pot fi întâlniţi azi şi printre locuitorii oraşelor Ujgorod şi Mucacevo.

– Ce diferenţă există între acestea, în organizare şi mijloace de afirmare?

– N-au scăpat de acest prim proces de deznaţionalizare nici românii din Maramureşul istoric. Şi satele lor au fost rebotezate în stil ruso-ucrainean. Între satele româneşti din zona Maramureşului istoric nu există mari diferenţe. Locuitorii lor îşi păstrează obiceiurile şi tradiţiile populare, portul şi felul de a vorbi, de a se manifesta. La fel proce-dează şi basarabenii din nordul şi din sudul Basarabiei, bucovinenii din nordul Bucovinei şi cei din plasa Herţa, fostul judeţ Dorohoi. În majoritatea absolută a satelor există şcoli cu predarea obiectelor în limba română, biserici unde serviciile divine se desfăşoară, de asemenea, în limba maternă a localnicilor.

Legământul cu glia

– Care este azi ocupaţia tradiţională a sătenilor?

– Ca şi în trecut, ţăranii noştri se simt legaţi de pământ. Pe loturile de teren agricol ce le-au revenit după desfiinţarea colhozurilor sau pe cele din jurul gospodăriilor lor cultivă pentru consum propriu diferite specii, iar din grajdurile lor încă n-au dispărut vitele, porcii şi din bătătură găinile, raţele, gâştele. Unii se încumetă chiar să aibă turmele lor de oi. Mulţi gospodari şi-au cumpărat cai pentru că nu toţi pot să-şi procure un tractor sau alte utilaje pentru prelucrarea pământului.

– Se mai învaţă româneşte?

– Sunt zone în care se mai menţin tradiţii, obiceiuri, portul popular. Au loc diverse manifestări culturale - concerte, spectacole artistice locale sau regionale. Pentru sprijinirea tinerelor talente se organizează diverse festivaluri de muzică populară românească – „Din cântecele neamului“ şi în special „În grădina cu flori multe“, care au ajuns la mai multe ediţii, ba chiar au căpătat o amploare internaţională. De o amploare deosebită se bucură şi festivalurile tradiţionale „Mărţişor“ şi „Florile dalbe“.

O tradiţie frumoasă au devenit şi sărbătorile anuale, precum „Limba noastră cea română“. Mă întrebaţi dacă se mai învaţă româneşte. Îmi pare rău de situaţia românilor din sudul Basarabiei, adică a celor din raioanele Sărata, Cetatea Albă, Izmail, Chilia, Tatarbunar, Reni, din actuala regiune Odesa, unde de la 62 de şcoli cu predarea în limba română, care funcţionau la începutul perioadei sovietice, la data proclamării independenţei Ucrainei numărul acestora a fost redus la 21. Mai mult, în cei 18 ani de stăpânire ucraineană numărul acestora, în loc să crească, a scăzut de la un an la altul.

Acum în satele din nord-estul regiunii nu mai există şcoli cu predarea obiectelor în limba română. Se mai păstrează câteva şcoli aşa-zise moldoveneşti în câteva raioane. Cât priveşte românii din Crimeeia, ei nu locuiesc compact, ci dispersat, deoarece nu formează o populaţie autohtonă, deşi primii moldoveni (români) s-au stabilit acolo încă de pe vremea lui Ştefan cel Mare, o parte dintre ei fiind din rândurile oştenilor săi, care l-au însoţit la socrii săi, părinţii Mariei de Mangop. Ei n-au nici şcoli, nici publicaţii, nici emisiuni radio şi televiziune în limba română.

– Ce obiective, ce speranţe aveţi de la noua conducere a Ucrainei?

– Doleanţele noastre sunt simple şi fireşti: condiţii egale de dezvoltare cu naţiunea titulară, un trai decent, drepturi la învăţământ în limba maternă, la afirmare în toate domeniile activităţii umane, acces liber la valorile spirituale naţionale, relaţii libere cu patria istorică etc.

Sperăm că în Codrii Cosminului va fi înălţat monu-mentul lui Ştefan cel Mare şi Sfânt, iar în centrul Cernăuţiului va fi ridicat un monument domnitorului Alexandru cel Bun, cel care în „privilegiul comercial“, emis cu 600 de ani în urmă, atesta pentru prima oară oraşul Cernăuţi. Ne dorim să fie restaurată şi Casa lui Aron Pumnul şi în localul ei să fie deschis, în sfârşit, Muzeul literar memorial „Mihai Eminescu“. Mai sperăm, de asemenea, că autorităţile ucrainene vor inaugura oficial monumentul ostaşilor români căzuţi în anii celui de al doilea război mondial pe locul fostului lor cimitir, devastat în perioada postbelică. Sperăm, sperăm, sperăm!

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
1127

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

renaste-vechea-cetate-de-scaun-din-campi...

Renaşte vechea cetate de scaun din Câmpia Gherghiţei

M-am aflat, de curând, la Gherghiţa, fostul oraş medieval, veche cetate de scaun a Ţării Româneşti, azi o comună mare de agricultori cu faimă, mândri de istoria aşezării lor, care datează de peste 600 de ani.

„Cuibărită într-o buclă largă a râului Prahova“, unde aceasta îşi măreşte zestrea de ape cu cele ale Teleajenului, acolo unde nu departe de locul unde râul, care a dat numele său judeţului, îşi înfrăţeşte apele cu cele ale Ialomiţei, Gherghiţa era, în anul 1431, la data atestării sale documentare, un târg apărut, probabil, mai de mult, poate chiar înaintea întemeierii propriu-zise a Ţării Româneşti.

Pe şantierul arheologic deschis de ceva vreme au fost descoperite mai multe hrisoave şi scrisori, datate sau scrise la Gherghiţa, veche cetate de scaun încă din vremea lui Vladislav Voievod, în 1431, dar şi de la Vlad Ţepeş, Pătraşcu cel Bun şi Mihai Viteazul, cu a cărui domnie aceasta urma să îşi încheie cea dintâi perioadă din strălucirea sa

Azi aici doar câteva monumente mai sunt martore ale unui trecut îndepărtat: Crucea de piatră, din 1630, ridicată aici de Duca Vodă, Biserica Domnească, ctitorită de Matei Basarab, care stă de atâtea veacuri şi veghează chiar în centrul comunei, cum tot astfel şi vechea Biserică „Sfântul Dumitru“, ridicată în 1705 de Preda Căpitanul, în timpul lui Constantin Brâncoveanu.

De la tumultul istoric, la lâncezeala de acum

În timp ce pe străzile comunei carele şi maşinile încărcate de roadele toamnei fac un du-te vino continuu, istoricii şi arheologii îşi prezintă bilanţul ultimelor descoperiri. Prof. univ. dr. Ştefan Olteanu aduce în atenţie faptul că pe şantierul arheologic au fost făcute descoperiri deosebit de importante legate de viaţa cândva tumultoasă a aşezării. Între descoperirile de referinţă, el menţiona câteva morminte, ceramică veche românească, unelte, monede de argint, podoabe şi multe altele.

Totuşi, fonduri există

Este meritoriu faptul că, la solicitarea administraţiei locale, Consiliul Judeţean Prahova a decis alocarea unor importante fonduri pentru renovarea Bisericii Domneşti, circa 2,5 milioane de euro, un milion de euro pentru continuarea cercetărilor arheologice şi 50.000 euro pentru realizarea unui Centru cultural, în cadrul căruia va funcţiona şi un muzeu.

La această renaştere îşi aduc din plin contribuţia şi unii investitori, care şi-au deschis aici o serie de afaceri de succes. Între noile investiţii se află şi moderna crescătorie de porcine, prin care se estimează că vor putea fi oferiţi pieţei, anual, peste 2.000 de porci.

Toate acestea sunt fapte care demonstrează că Gherghiţa tinde să renască, cu adevărat.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:

819

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

renexpo-south-east-europe-pentru-un-viit...

RENEXPO® SOUTH-EAST EUROPE - pentru un viitor puternic > REVISTA LUMEA SATULUI

RENEXPO® SOUTH-EAST EUROPE - pentru un viitor puternic

Al IV-lea Târg Internațional de Energie din România - sprijină procesul de construire a unui viitor puternic

RENEXPO® SOUTH-EAST EUROPE, cel mai mare și semnificant eveniment din domeniul energiei regenerabile în România, revine cu cea de-a IV-a ediție la Sala Palatului din București, între 9-11 Noiembrie 2011. Din 2008 a devenit cunoscut ca unul din cele mai mari platforme de energie din regiunea de Sud-Est a Europei și un punct de întâlnire în capitala României pentru persoane cheie și experți.

Domeniul energiei regenerabile în România este în mod cert o industrie în creștere. Pe de-o parte țara oferă bune condiții, iar pe de altă parte, creșterea cererii în țară și în regiune reprezintă o stimulare pentru investiții mari. Numărul certificatelor verzi tranzacționate în Martie 2011 pe Piaţa Centralizată a Certificatelor Verzi, a crescut cu 17.785 de unități, comparativ cu statisticile din ultimii ani.

În zona publică, Ministerul Mediului și Pădurilor a aprobat finanțarea programului național cu privire la instalarea unor sisteme de încălzire ce utilizează energia regenerabilă sau de completare a sistemelor clasice de încălzire

Prin urmare, RENEXPO® SOUTH-EAST EUROPE este locul perfect pentru a intra în contact cu experți și persoane cheie din domeniul energiei regenerabile în România. Evenimentul reunește pentru a IV-a oară în perioada 9-11 Noiembrie 2011 la Sala Palatului din București, multiplicatori și actori din regiunea de sud-est a Europei, la un eveniment central.

În 2011 este așteptată o creștere a numărului de expozanți de peste 10%, care va reflecta pe larg, continuarea tendinței pozitive a industriei. Pe parcursul celor trei zile de târg, se așteaptă la 75 de expozanți care vor informa peste 3500 de vizitatori cu privire la produsele și serviciile lor inovatoare în domeniul energiilor regenerabile și a eficienței energetice.

Târgul internațional vă așteaptă cu subiecte precum: energia eoliană, energia solară, hidroenergia, biogaz, pompe de căldură și energia geotermală, eficiență energetică în construcții și renovare, servicii energetice, cogenerare și multe altele. Parcul Eolian și Solar reprezintă o zonă separată a târgului, unde expozanți din acest domeniu se vor aduna, pentru a putea fi găsiți mai ușor de către vizitatorii de specialitate.

Mai multe conferințe în paralel cu subiecte pe energie regenerabilă: energia eoliană, energia solară, biomasă, hidroenergia și altele, vor fi susținute ca parte din târg, unde autoritățile publice naționale și internaționale, asociații, companii și oameni de știință vor prezenta tendințe, rezultatele cercetării, tehnologii și inovații în domeniul lor.

Mai multe informații despre RENEXPO® SOUTH-EAST EUROPE, din 9 – 11 Noiembrie 2011 la Sala Palatului din București, - puteți găsi pe http://www.renexpo-bucharest.com/index.php?id=7&L=1

Contact și informații:

REECO RO Expoziţii S.R.L.

B-dul. Revoluţiei, Nr. 96, Ap. 4, 310025 Arad
Tel:: +40 (0) 257-23099 - 9
Fax: +40 (0) 257-23099 - 8
info@reeco.ro
www.reeco.ro

Despre Grupul REECO: Organizatorul, REECO RO Expoziţii, face parte din Grupul REECO cu firma mamă în Germania şi filiale în Salzburg, Austria, Bruxelles, Belgia, Budapesta, Ungaria şi Arad, România. Din 1997, aproximativ 50,000 de experţi din 70 ţări participă la târgurile şi conferinţele organizate de REECO. Găsiţi mai multe detalii pe www.energy-server.com. Vizualizari:
680

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Reorganizarea ANARZ se apropie de final

Noua echipă managerială, în fruntea căreia se află directorul general dr. Andrei Kocsis, şi-a propus să încheie reorganizarea Agenţiei Naţionale pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie (ANARZ) „Prof. dr. G. K. Constantinescu“ până la sfârşitul acestui an, inclusiv legislaţia aferentă, proceduri şi sisteme informatice specifice.

Această instituţie îşi desfăşoară activitatea în baza HG nr. 834/2010, care stabileşte atribuţiile principale ale agenţiei. Deşi în urma reorganizării masive la care a fost supusă mai există doar 3-5 inspectori la nivelul fiecărui judeţ, ANARZ are sarcini complexe, precum ameliorarea, reproducţia, protecţia resurselor genetice, individualizarea, identificarea, eliberarea paşapoartelor pentru ecvidee etc.

Cărţile de rasă la bovine

În opinia directorului tehnic Tamas Nagy, una dintre cele mai importante probleme rezolvate o reprezintă recenta externalizare a cărţilor de rasă la taurine. La ovine/caprine, acestea au fost externalizate în anii trecuţi, fiind preluate de asociaţiile profesionale ale crescătorilor. În acest sector există în prezent nouă astfel de organizaţii acreditate pentru conducerea cărţilor la 15 rase de ovine şi una singură pentru cinci rase de caprine. În cazul taurinelor, externalizarea a fost realizată abia acum, odată cu acreditarea unor asociaţii ale crescătorilor pentru menţinerea şi conducerea cărţilor de rasă. În acest scop, după mai multe runde de discuţii, a fost întocmit un „Manual de procedură“, la care au lucrat specialişti ai crescătorilor, ai ANARZ şi ai MADR. Ca urmare a apariţiei HG nr. 207/2011, asociaţiile profesionale pot beneficia de sprijin financiar pentru conducerea cărţilor de rasă. Subvenţia acordată este de 100% din valoarea cheltuielilor eligibile, dar de maximum 20 de lei/cap de animal elegibil.

„Putem vorbi de trei asociaţii care sunt acreditate pentru conducerea cărţilor de rasă la taurine. Pentru rasa Holstein există două organizaţii acreditate pentru menţinerea şi conducerea cărţii de rasă, Asociaţia Generală a Crescătorilor de Taurine din România şi Asociaţia Crescătorilor de vaci Holstein-RO, fiecare cu program propriu de ameliorare.

Pentru rasa Bălţată Românească a fost acreditată pentru menţinerea şi conducerea cărţii de rasă o singură asociaţie la nivel naţional, Asociaţia Crescătorilor de Vaci Bălţată Românească tip Simmental“ – a afirmat Nagy.

„În ţară mai există şi Bruna de Maramureş, cu direcţie de producţie mixtă, de lapte şi carne, răspândită în zona subcarpatică, dar pentru care, din păcate, nu a fost încă acreditată nicio asociaţie a crescătorilor de taurine în vederea menţinerii şi conducerii cărţii de rasă. Proprietarii au, de regulă, numai 2-3 vaci şi sunt persoane fizice. În lipsa organizării crescătorilor şi fără efectuarea controlului oficial al producţiei, nu pot fi realizate programe de ameliorare care să aibă ca finalitate testarea tăuraşilor autohtoni şi difuzarea progresului genetic în populaţia de animale“ – a adăugat Ion Roşu, şef Serviciu ameliorare şi selecţie.

România are puţine taurine pentru carne

La nivel naţional sunt 22 de judeţe unde se realizează controlul calitativ şi cantitativ al producţiei de lapte, cu respectarea tuturor normelor tehnice internaţionale. La sfârşitul lactaţiei, se poate stabili valoarea de ameliorare a fiecărei vaci în parte.

La specia taurine, controlul oficial al producţiei se realizează şi pentru producţia de carne. Însă România nu deţine rase de taurine specializate în direcţia producţiei de carne.

„În ultimii ani, s-a realizat încrucişarea raselor autohtone de taurine cu rase specializate pentru producţia de carne, rezultatele obţinute fiind încurajatoare. În acest scop, crescătorii din zonele de deal şi de munte au folosit material seminal din import“ – a spus dr. Tamas Nagy.

În ţara noastră, fermele specializate în creşterea taurinelor pentru carne se găsesc preponderent în judeţe precum Suceava, Timiş, Alba, Mureş etc.

Reglementarea inseminării artificiale

Potrivit domnului Tamas Nagy, ANARZ-ul a lansat recent în dezbatere publică un nou Manual de proceduri privind inseminarea artificială la bovine. În ultimii ani nu au mai fost testaţi taurii, deci nu există în acest moment material seminal provenit de la tauri testaţi în România.

Domnia sa a mai precizat că materialul seminal este importat prin mai multe societăţi comerciale, autorizate de către ANARZ, şi că procedurile la care se lucrează vin să stabilească condiţii clare şi transparente pentru această activitate.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
1421
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

reorientarea-catre-bovina-de-carne-calea...

Reorientarea către bovina de carne, calea succesului cu genetică ANGUS de top

Situaţia actuală a pieţei din România

Sectorul zootehnic trece printr-o situaţie dificilă din cauza mai multor factori: creșterea costurilor de producţie, competiţia generată de importuri, creșterea preţurilor hranei pentru animale. Specificul pieţei românești este dominat în proporţie de 80% de ferme mici, iar în cazul bovinelor de lapte subzistenţa este și mai grea deoarece atât producţia de lapte, cât și numărul bovinelor sunt în descreștere.

Conform INS 1,3 milioane de bovine trăiesc în 900.000 de exploataţii, iar pentru multe dintre acestea laptele este unica sursă de venit. Problema comercializării laptelui a devenit un subiect aprins odată cu desfiinţarea multor centre de colectare, preţul mic de cumpărare a acestuia de către procesatori și neconcordanţa atât a laptelui cu normele europene, cât și a unităţilor de procesare, doar aproximativ 40% din acestea fiind la standarde UE.

La polul opus este creșterea bovinelor de carne, care reprezintă o alternativă bună la producţia de lapte, o perspectivă de viitor în continuă creștere datorită unui deficit mare pe piaţa europeană în acest sector, ca urmare a creșterii constante a preţului acesteia, a resurselor existente neexplorate și a unui management econom al acestora. Creșterea bovinelor de carne este un domeniu nou pentru România, ce necesită timp pentru educare și transformare.

Argumentele pentru creșterea bovinelor de carne

- Efectivul de matcă este suficient de mare pentru structurarea producţiilor la taurine în cele două direcţii: lapte şi carne fără a afecta cota de lapte a României.
- Tehnologia de creştere a vacilor de carne este foarte simplă şi costurile sunt mai scăzute decât în cazul creşterii vacilor de lapte. Primul lucru care reduce foarte mult costurile este necesarul redus de facilităţi: şopron, dispozitive de contenţie, hrănitori, adăpători, garduri. Animalele sunt ţinute aproape tot timpul anului pe păşune, chiar şi în sezonul rece, doar în perioada fătărilor având nevoie de adăposturi.
- Creșterea în sistem extensiv reduce efortul de îngrijire a animalelor, iar managementul acestora este mai simplu și costurile sunt scăzute faţă de creșterea vacilor de lapte. Astfel, întreţinerea vacilor de carne costă cu atât mai puţin cu cât pentru creşterea acestora furajul principal este masa verde, care reprezintă 90-95% din furajul total.

Conversia unei ferme de vaci de lapte în ferme de bovine de carne

Pentru a realiza trecerea cu eficienţă de la producerea de lapte la cea de carne, fermierul trebuie să schimbe mai întâi modul de a reproduce efectivul de vaci pe care îl are în proprietate. În al doilea rând, el trebuie să eficientizeze producerea şi conservarea furajelor. În al treilea rând, crescătorul va trebui să schimbe felul în care întreţine vacile şi viţeii pe care-i obţine de la ele.

În funcţie de capitalul disponibil, conversia către rasele de carne poate fi bruscă și presupune înlocuirea vacilor existente prin investirea în vaci de carne de reproducţie și în adaptarea întregii ferme către sistemul de vacă alăptantă crescută în sistem extensiv. O altă variantă cu o durată mai lungă de conversie este însămânţarea vacilor de lapte cu material seminal de la tauri cu genetică superioară care să livreze viţei cu caracteristici bune pentru producţia de carne. Pentru un efectiv de vaci mai mare, în loc de însămânţarea artificială se poate folosi și monta naturală prin tauri.

Riscul și problema conversiei unei ferme de vaci de lapte în fermă de bovine de carne nu mai reprezintă o problemă deoarece au apărut firme pe piaţă care garantează contractual asigurarea pieţei de desfacere. Și anume acestea nu oferă doar spre vânzare materialul genetic, material seminal congelat sau tauri pentru reproducţie, dar și răscumpără viţeii rezultaţi din reproducţie, aşa cum explică și administratorul de la Karpaten Meat din Sibiu, Samuel Widmer: „România este la început de drum în acest moment, fermierii încep să conștientizeze potenţialul enorm pe care îl deţin, și anume suprafeţele mari de pășune care sunt ideale pentru rasele de bovine de carne, în special rasa ANGUS care este construită pentru condiţiile geo-climatice de aici și valorifică foarte bine iarba de pe pășune.

Firma Karpaten Meat dorește să susţină fermierii români pentru a face mai ușoară trecerea, le asigurăm răscumpărarea viţeilor rezultaţi din încrucișarea ANGUS-Bălţată Românească la preţuri competitive, le oferim consultanţă atât pentru conversie cât și pentru un management eficient al unei ferme de carne și chiar școlarizare și practică la noi la fermă."

Un business profitabil de viitor

Faţă de lapte, în Europa cererea de carne de vită este în creștere, iar preţurile pentru aceasta din urmă au cunoscut o dezvoltare progresivă în ultimii ani. Prin creșterea masivă a populaţiei la nivel global, dar și ca urmare a compactării continue a terenurilor prin exploatare, aprovizionarea cu carne a devenit o problemă nu doar pentru Europa, dar și pentru consumul intern.

De ce genetică ANGUS ?

Important pentru încrucișare este să se opteze pentru genetică de top pentru a putea fi îndeplinite cele mai bune condiţii pentru producţia de carne de vită, iar aceasta este oferită de către rasa Aberdeen ANGUS. Rasa oferă crescătorilor multe avantaje: bovinele ANGUS sunt robuste, iar la îngrășarea extensivă produc un randament crescut de carne cu efort minim de îngrijire. Aceasta reprezintă un avantaj în aceste vremuri în care decisiv este un management bun, costuri scăzute de producţie și calitate crescută.

Prin metișarea raselor Bălţată Românească cu ANGUS se obţine un produs cu calităţi superioare, performanţe de creștere mari cu un spor mediu zilnic ridicat prin alăptare și furajare extensivă, cu o capacitate de valorificare mare a ierbii. Acești viţei sunt rezistenţi, fătaţi fără probleme și au un randament ridicat la sacrificare.

Sprijinul din partea firmei Karpaten Meat

Firma Karpaten Meat, deţinătoare a unei ferme de vaci de carne rasa ANGUS, stimulează şi susţine crescătorii de bovine pentru înfiinţarea de exploataţii zootehnice eficiente, pentru a putea fi exploatate în condiţii de eficienţă economică şi să permită obţinerea de profit. Pentru aceasta oferă spre vânzare material seminal congelat provenit de la tauri ANGUS cu genetică superioară, tauri de reproducţie rasa Aberdeen ANGUS și viţele și juninci de reproducţie. Firma elveţiană garantează prin contract preluarea viţeilor atât în rasă pură ANGUS, cât și metișaţi Bălţată Românească cu ANGUS.

Cum obţinem un furaj murat de calitate

Furajul murat este rezultatul fermentaţiei anaerobe controlate a părţilor aeriene ale plantelor nemature, care au un conţinut ridicat de umiditate la recoltare. Calitatea furajului depinde de interacţiunea a numeroşi factori. Cei mai importanţi sunt compoziţia materialului vegetal supus murării, conţinutul în apă al acestuia, cantitatea de aer înglobată în masa vegetală, la care se adaugă cunoaşterea şi realizarea condiţiilor desfăşurării normale a proceselor biochimice în timpul murării.

Compoziţia materialului vegetal

Aceasta este determinată în momentul recoltării plantelor. Este recomandat ca acest proces să aibă loc atunci când compoziţia chimică din producţia de masă verde asigură atât maximum de substanţe nutritive, raportat la unitatea de suprafaţă, cât şi suculenţa necesară dezvoltării unei fermentaţii lactice normale. În cursul perioadei de vegetaţie, plantele acumulează substanţe nutritive precum amidonul şi celuloza brută, însă nu şi proteine care sunt înmagazinate până la o anumită fază de creştere, după care rămân în urma celorlalte componente.

Momentul optim al recoltării

Plantele cultivate pentru obţinerea furajului murat trebuie recoltate după cum urmează:

- porumbul, în faza de lapte ceară;
- floarea-soarelui, la începutul înfloririi;
- borceagul de primăvară, atunci când a început formarea seminţelor leguminoase,
- lucerna, la începutul înfloririi;
- varza furajeră, toamna târziu;
- ierburile din flora spontană, înainte de înflorire.

Condiţii pentru o fermentaţie corespunzătoare

Anaerobioza realizată prin scoaterea cât mai rapidă a aerului din masa vegetală constituie o altă condiţie ce favorizează fermentaţia lactică. În masa vegetală depozitată se petrec procese biologice şi chimice provocate de activitatea bacteriilor. Primele constau în procese de respiraţie prin folosirea mai întâi a oxigenului din spaţiile goale dintre plante şi se continuă cu respiraţia intramoleculară, după eliminarea aerului prin presare. Cu cât aceste procese sunt mai intense şi prelungite, cu atât pierderile de substanţe nutritive sunt mai mari. Este important ca scoaterea aerului să fie rapidă şi completă, printr-o presare puternică şi continuă a masei vegetale, chiar de la primul strat depozitat. Gradul de mărunţire a plantelor trebuie să fie de 2 cm pentru a permite eliberarea sucului celular, realizarea unei bune tasări şi o digestie corespunzătoare a furajului în rumen.

Depăşirea perioadei optime de recoltare are ca rezultat obţinerea unui furaj de slabă calitate din cauza reducerii conţinutului de proteine din plante în favoarea celulozei. La leguminoasele furajere pierderea este mai mare din cauza scuturării frunzelor, partea cea mai importantă a plantei.

Este important de amintit că pentru dezvoltarea bacteriilor lactice trebuie asigurat substratul nutritiv, anaerobioza, o anumită temperatură şi umiditate.

Substratul nutritiv este constituit de glucidele fermenscentibile din plante, care sunt transformate în acid lactic (agentul conservator al masei vegetale supuse murării). O concentraţie de 1,5% acid lactic inhibă dezvoltarea bacteriilor de fermentaţie nedorită şi a mucegaiurilor.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011

(Continuare în nr. 18) Vizualizari:
2822

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

repere-in-alegerea-meseriei-de-agronom_s...

Repere în alegerea meseriei de agronom

Meseria de agronom este foarte importantă din punct de vedere economic şi social, este frumoasă, privită din afară, dar are o serie de dificultăţi pentru cei care o practică în teren.

Din aceste motive, marii agronomi ai ţării noastre au stabilit nişte repere de care trebuie să ţină seama cei care se hotărăsc să aleagă această meserie. Este indicat ca tinerii, înainte de a se hotărî ce vor face în viaţă, să cunoască recomandările marilor înaintaşi.

– Acad. Gheorghe Ionescu-Şişeşti, într-un articol publicat în revista Viaţa agricolă nr. 5/1913 arăta: „Spirit de ordine şi simţ gospodăresc, cine simte că nu le are să se lase de agricultură".

– Ion Ionescu de la Brad, încă din 1868, asistând la un examen la o şcoală agricolă, constata că elevii ştiu să prezinte o lucrare, dar nu ştiu să o facă. În raportul către minister menţiona: „În viitor elevii vor trebui nu numai să ştie, dar să şi facă, să facă adică brazda dreaptă ca linia, şi deopotrivă de adâncă, şi deopotrivă de lată, şi bine răsturnată, fără a bate boii. Şi pentru ca să ajungă a fi buni plugari, vor trebui să lucreze ei singuri şi cu plugul şi cu celelalte maşini şi unelte".

– Marele agronom şi profesor Constantin Sandu Aldea menţionează că principalele condiţii pentru un administrator de moşie sunt: „Pricepere, cinste, să nu ştie ce-i oboseala, să nu ştie ce-i teama, să nu ştie ce-i ruşinea de a se murdări de praf, de pleavă sau de unsoare de maşini. Ploile, arşiţa, viscolul să le rabde fără să murmure. Pentru aceasta trebuie antrenat, oţelit de mic, călit şi răscălit. Cine ţine la această probă, bine; cine n-o poate răbda, să plece; acela nu este pentru plugărie."

– C. Martinovici, într-un articol din Viaţa agricolă vorbind despre rolul şcolii de agronomie, spunea: „Şcoala de agricultură să fie cu adevărat soarele luminos, care să trimită, cu îmbelşugare, razele sale, pe ogorul agriculturii noastre naţionale".

– Agronomul prof. Gr. Marcovescu, într-un material publicat în Viaţa agricolă menţiona: „Şcolile agricole trebuie să aibă forme unde, în mijlocul câmpului, în atmosfera aceea prielnică, tânărul ce doreşte să se destine carierei spinoase de agronom să capete dragostea de brazdă, dragostea aşa de necesară, pentru a observa la câmp feno-menul a cărui explicaţiune trebuie lămurită prin lucrările de laborator".

– Prof. Gheorghe Ionescu-Şişeşti, în 1947, la comemorarea lui C.S. Aldea spunea: „Agronomia are nu numai ştiinţă metodică şi rece, ci cere spirit de adaptare continuă, simţul nuanţelor, intuiţie directă, iubire de om şi de pământ, adică însuşirile care împodobesc, în gradul cel mai înalt, pe artist".

– Acad. prof. dr. Traian Săvulescu, preşedinte al Academiei Române, director general al ICAR şi ministru, referindu-se la cei care doresc să îmbrăţişeze meseria de agronom, atrăgea atenţia că: „Acela care nu simte în sufletul său chemarea pentru brazdă, câmp, pentru munca grea dar rodnică a plugăriei, dacă-i cinstit să nu se facă agronom".

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
753

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Reportaj din Insula Mare a Brăilei - splendoare în noroi > REVISTA LUMEA SATULUI

Reportaj din Insula Mare a Brăilei - splendoare în noroi

Între celebra Insula Mare a Brăilei, atât de mult şi corect mediatizată astăzi pentru realizările agricole de excepţie şi reportajul de faţă singura legătură este că şi una şi alta coexistă în acelaşi areal geografic, dar în două lumi sociale şi economice complet diferite. Adevărul este că pentru oamenii bălţilor, „insula“ nu-i decât un iad contemporan, în graniţele căruia stau prinşi ca într-o chingă.

Abia ce se iveau zorile când am păşit pe insula cea pietrificată, peste noapte, de crivăţ. Glodul de pe drumul spre Măraşu era şi el bocnă, ca şi ogorul de altfel. Peste un ceas de mers prin pustiu, zeii locului încep a slobozi câteva raze de soare, ce se oglindesc divin în pojghiţa de gheaţă a unuia din canalele de irigaţii. După doar câţiva kilometri însă, soarele cu dinţi s-a ascuns, lăsându-ne pe mai departe să contemplăm, de la geamul maşinii, grandoarea acestui loc născător de legende.

Balta, ca o pradă

Ca să ajungi la Măraşu, una dintre cele două comune din Insula Mare a Brăilei, îţi trebuie timp (n.r. cam două ore şi ceva), nervi, dar şi o maşină adecvată, eventual una preparată pentru off-road. Localitatea nu-i racordată la reţeaua de apă potabilă şi nici la cea de gaze, deşi conducta e la doar 25 de km depărtare.

Puţini sunt localnicii care au unde lucra şi la fel de puţini sunt aceia care se mai ocupă cu creşterea animalelor, altădată importantă sursă de venituri pentru oamenii bălţilor. Aşa se face că vreo 700 de mărăşeni au plecat pribegi prin lume pentru un trai mai bun. „Au fost plecate chiar vreo mie de persoane, dar s-au mai întors. Dacă nu se repară drumul, suntem pierduţi“, ni s-a confesat primarul comunei, Nicolae Niţescu.

Amarul dascălului şi judecata popii

Ca mai toţi localnicii, Ionel Munteanu, directorul şcolii din Măraşu, poartă un fel de mâhnire lăuntrică. Din ’74, de când e învăţător în sat, a văzut multe, dar parcă niciodată lucrurile n-au mers atât rău ca acum. „Categoric că e greu, iar lucrurile vor degenera în ce priveşte învăţământul. Un pionerat pe care cine o să şi-l asume? E o mare deziluzie. Aceste profesoare minunate care veneau de la Brăila făceau treabă bună.

Alegeau să predea aici pentru că primeau şi sporuri, la care înţeleg că se va renunţa. N-o să mai meargă nimeni la liceu pentru că nu vom mai avea cadre specializate. Asta-i tragedia din păcate. Ce-o să păţim, nu ştiu. La noi e mai dureros că se suprapun peste alte ofuri. Dar, cui îi pasă? Să compunem nişte doine de jale. Poate-i sensibilizează“, s-a destăinuit învăţătorul Ionel Munteanu.

Subiectul nu-l lasă indiferent nici pe preotul satului. „Ce se mai aude cu disponibilizările?“ l-a interpelat acesta pe învăţător.

Cât despre subiectul zilei, gripa porcină, preotul e tranşant. „E o vrăjeală. Nu s-a făcut nicio informare. Părerea mea este că trebuia să se justifice banii ăştia alocaţi din buget pentru seringi, măşti şi altele. Biserica n-a exprimat o poziţie oficială.“

Şi totuşi e viaţă

Traiul prin mâlul veşnic vâscos din Balta Brăilei nu i-a abrutizat pe localnici. Sunt oameni primitori şi blajini, gata oricând să-şi ajute semenii. Aşa s-a întâmplat şi în decembrie, când tot Titcovul (n.r. sat component al comunei Frecăţei) a sărit în ajutorul tinerei de doar 17 ani care stătea să nască fără să poată primi asistenţă medicală de specialitate. Până să ajungă, pe cale fluvială, vedeta rapidă a Inspectoratului Judeţean al Poliţiei de Frontieră Brăila, având la bord un echipaj medical al Serviciului Judeţean de Ambulanţă, o moaşă ad-hoc, care a urmat pas cu pas indicaţiile medicilor, a şi ajutat la naşterea unui băieţel de 2,8 kg.

Într-un alt sat, la Ţăcău (comuna Măraşu), o altă poveste. Profesoara de română, Petruţa Cain, a organizat, cu ajutorul elevilor din clasa a VIII-a, tot în decembrie trecut, o şezătoare. Denumită sugestiv „De la bătrâni adunate“, acţiunea a adunat laolaltă întreaga comunitate. „Deşi e un obicei aproape uitat, şezătoarea poate trăi prin noi şi poate fi mereu apropiată de sufletele noastre. Avem datoria să-i învăţăm de copii să iubească poveştile, cântecele şi dansurile populare, ca să ducă mai departe ceea ce avem de la străbuni“, a opinat Petruţa Cain.

Gând de revenire

I-am lăsat cu greu pe oamenii obidiţi şi înglodaţi în clisă ai bălţilor Brăilei. Pe drumul de întoarcere, pe care maşina „gonea“ în majoritatea timpului cu doar 20-30 km/h, a încolţit în mintea-mi drumul revenirii în zonă pentru o nouă aventură, de data aceasta printre ostroave şi iezere. Nu mai departe de vara aceasta…

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
3502

□

° Comentarii

□

□

° 1. anonim -- (1-February-2010)nu prea stiti cum e cu kilogramele. 2.800 de kg este greutatea unei limuzine mari si foarte grele :)) nu a unui copil.

° 2. Rectificare -- (3-February-2010)Trebuia adaugata virgula in loc de punct, de aceea a fost aceasta confuzie cu 2.800 kg

° 3. popandron niculai -- (14-February-2010)Este pacat ca mai avem in aceasta tara bogata astfel de localitati.Din pacate lucrurile nu se vor schimba in bine in curand.Pana la terminarea liceului am trait intr-o comuna foarte frumoasa din nordul Ardealului de care imi aduc mereu aminte cu multa placere.Toate anotimpurile erau foarte frumoase.Nu erau soselele, ulitele asfaltate dar erau pietruite si nu exista noroi.Pentru ca trebuie sa ne cunoastem in primul rand tara va fac invitatia sa vizitati localitatile de pe Valea Bargaului din Ardeal.Nici acolo nu este totul perfect dar nu se poate compara cu situatia din localitatea Marasu.

° 4. aurelia -- (10-June-2010)eu sunt nascuta in insula mare a braile si mai exact titcov si stiu situatia de acolo dar am ales sa plec departe de casa sa stiti ca nu e usor sa traiesti in asfel de conditi.dar acum as dori sa ajung acolo sa vadem ce sa mai facut.o cunos pe fata care a nascut in decembrie da daca nu ajungea la timp salvarea ea murea.va salut pe toti din italia roma

° 5. florin -- (20-June-2010)sint nascut in insula mare a brailei in tacau si cunosc f.bine situatia de acolo in afara de f.mult noroi toti locuitori din insula mare traeste un cosmar cind vine apa la dig, si in toti ani sa roaga sa nu fie inundati.din insula se scoate saci de bani di agricultura si ma intreb de ce nu se lucreaza la refacerea digurilor mai ales ca acum pot beneficia de fonduri europene va rog faceti ceva florin satu tacau

° 6. paraschiv -- (27-November-2010)Cititi articolele lui Iftimie Nesfantu din Viata medicala (Si la Marasu traiesc oameni (2008), Pe decindea Dunarii la vale (2010) si o sa vedeti ce inseamna reportaj adevarat...

° 7. Nelu -- (12-December-2010) Sun din balta ,mai exact din satul Magureni.Am parintii acolo eu am plecat de mic pe alte meleaguri pentru un trai mai bun.Gandul ma duce ades la locurile copilariei mele.Fac vizite destul de des sa imi vad parintii care sunt oameni in varsta.Acum multumita primarului actual Domnul Nitescu Nicolae avem si noi un drum pietruit intre sate si centrul comunal.S-a construit si o frumoasa biserica ,scoala si gradinita au fost si ele renovate si dotate cu tot ce era necesar.AVEM ILUMINAT PUBLIC .Merita toata lauda acest primar care este si el tot baltagan de-al meu.

Felicitari primarului

8. Adi -- (4-February-2012)Si eu sunt din marasu si am copilarit in balta si inca ma mai duc cand am ocazia Si cand este cald nu trebuie neaparat sa vii pe sosea poti veni pe 3 pentru cunoscatori asa ca marasu s-a mai facut cat de cat ceva frumos

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Resemnarea, marele pericol al naţiunii > REVISTA LUMEA SATULUI

Resemnarea, marele pericol al naţiunii

Am trecut printr-o vară care parcă s-a cam jucat cu noi de-a v-aţi ascunselea... dar cred că aşa a fost dintotdeauna. Niciodată prea bine şi parcă nu întotdeauna atât de rău cât am fi meritat-o chiar. Despre neca-zurile fermierilor, dar mai cu seamă ale zootehniştilor, discutăm cu dr. Mihai Petcu, un împătimit fermier din Pantelimon, judeţul Ilfov care este de părere că pentru nepăsarea faţă de agricultură va veni o vreme când vom plăti înzecit.

Sărăcia nu vine niciodată din prea multă minte

G.V.: Se spune că sărăcia nu vine niciodată din prea multă minte. După cum vedem, agricultura, un sector care ar fi putut să contribuie semnificativ la PIB, este ţinută deoparte. Simţiţi acest lucru, această politică ostilă?

M.P.: Eu cred că e o inconştienţă crasă, amestecată aşa... cu o doză de prostie extraordinar de mare. În trecere, vreau să vă spun că am primit de curând vizita unor femieri germani care au spus că avem o ţară superbă, dar nu suntem în stare să ne-o prezentăm afară. Mi-au spus că sunt un erou pentru că rezist între case şi la despărţire mi-au transmis că pleacă stupefiaţi că au văzut o ţară cu un hectar arat şi unul nearat şi că, dacă vrem să rezistăm, trebuie să ne asociem puternic.

Revenind la întrebarea dvs., anul acesta a fost unul ploios şi, dacă semănam cum trebuie, obţineam o recoltă bună şi puteam să avem chiar un ascendent la sfârşitul anului în ceea ce priveşte PIB-ul. Agricultura, din păcate, rămâne tratată aşa cum ştim, mai corect spus netratată.

Un preţ penibil pentru fermierul român

G.V.: Ce producţie medie de lapte obţineţi pe vacă?

M.P.: Eu produc între 7.500 şi 8.000 litri de lapte pe vacă. Aceasta este producţia pe care o vând în fiecare an. Dar situaţia în care ne aflăm noi, producătorii de lapte, este una precară şi sabia lui Damocles este înfiptă până în călcâie în fiecare secundă. Pentru că produsul nostru este perisabil, suntem la mâna procesatorilor.

Noi producem, dar cei care câştigă înzecit sunt cei care îl prelucrează, precum şi supermarketurile. Noi, producătorii, ne stingem ca lumânarea, iar ei prosperă pentru că au găsit şi soluţia. Mai nou, aduc lapte de afară, a cărui calitate nu este atestată de nimic pentru că nu-i controlează nimeni. Iar din ţară preiau lapte de la ţărani cu 5 bani litrul. Este penibil, pentru că nici mulsul nu îl plăteşti cu această sumă.

G.V.: Cred că o viaţă prea roz nu aţi dus niciodată. Şi totuşi, de ce v-aţi ales această meserie?

M.P. Vedeţi dvs., meseriile se cam transmit din tată în fiu. Eu am trăit la ţară, tatăl meu a fost învăţător, dar mi-a transmis dragostea pentru natură şi pentru toate animalele. Am făcut şi o şcoală care mi-a spus mie că aici e locul meu.

Acum, pe lângă ferma de vaci, am şi păsări de toate rasele, dar am şi pomi, flori cu care mă mândresc. Probabil că oameni care să rămână în acest loc ca mine vor mai fi foarte puţini. Sigur aţi observat că la ţară oamenii nu se mai duc la şcoală, iar concepţia despre facultate este hilară. Dacă scoţi 1.300 de euro ţi-ai luat diploma. Ştiţi că e şi o glumă pe seama faptului că în România din doi oameni unu-i doctor.

Subestimarea agricultorilor

G.V.: Sunteţi doctor?

M.P. Sunt doctor în ştiinţe agronomice, dar nu cu o temă din asta aiuristică gen „Placa violacee deviată cu cinci grade la găină“. Teza mea a fost „Maximizarea producţiei de lapte la ferma din Pantelimon“. Animalele, aduse în anii ‘73 din Danemarca, cu un potenţial genetic de 4.000-5.000 de litri, au ajuns la 10.000-12.000 de litri. Am stabilit atunci proporţia fiecărui element care a contribuit la sporirea acestui randament. Eu am şi Premiul Meritul Agricol acordat de societatea cealaltă, care a apreciat munca mea. Acum însă, după Revoluţie, se dă fotbaliştilor, actorilor, dar în niciun caz agricultorilor. Vedeţi, asta este greşeala. Toată lumea mănâncă, dar nimeni nu se uită să vadă de unde vine mâncarea şi pentru asta vom plăti enorm.

Greşeli pentru care vom plăti în viitor

G.V.: Aţi spus un lucru foarte adevărat. Mai nou, toţi economiştii vorbesc despre foamete şi despre faptul că din acest punct de vedere planeta se află în pragul colapsului. Este foarte adevărat, câţiva o duc bine, dar sunt miliarde care suferă.

Pe de altă parte, văd în satul românesc o realitate. În urmă cu cincizeci de ani satele erau pline de animale, exista chiar o întrecere între gospodari. Acum dacă întrebăm un primar vom vedea că numărul lor este în descreştere de la an la an. De ce se întâmpă aşa?

M.P.: Noi nu facem nimic constructiv pentru agricultură, nu ne asociem de niciun fel. Şi mai avem şi o educaţie proastă. Poate nu ajungeam aici dacă nu venea comunismul peste noi şi dezvoltam societatea normal. Deşi şi acea perioadă a avut elementele ei bune pe care nu am ştiut să le păstrăm. Tot ce a fost bun noi am distrus. Cea mai mare ruşine a noastră ca popor este faptul că la aproape 10 milioane de teren arabil şi cinci milioane de păşuni am avut o fabrică de tractoare şi am vândut-o şi pe aia, în loc să le facem pe bandă rulantă şi să le dăm în leasing ţăranilor.

Adevărul este că problema exploatării pământului la noi a fost tratată nu în batjocură, ci într-un mod care ne duce spre pierzanie. Este iarăşi un lucru pentru care Dumnezeu nu ne va ierta niciodată: am lăsat să se vândă pământ străinilor.

La noi nu mai are cine să facă agricultură... Vorbeam de comunism, care a luat toţi tinerii şi i-a făcut ba buldozerişti, ba tractorişti, ba strungari. Acum nu mai acceptă să mai plece la ţară să sape, când au ajutor social şi stau acasă bine mersi şi citesc ziarul. La noi au rămas sate întregi de babe, pentru că au speranţa de viaţă mai lungă decât bărbaţii care au murit. Cine să mai facă agricultură?

Un dar altruist, o fermă pentru cei mici

G.V.: Şi totuşi dvs. aţi făcut ceva pentru a-i atrage şi pe cei tineri în această lume fantastică a agriculturii.

M.P.: Da, pentru că am fost pus în faţa unei situaţii deosebite: de la o şcoală, un profesor la clasa a cincea mi-a cerut permisiunea să le arate copiilor vacile pentru că, întrebându-i de unde provine laptele, au răspuns cu toţii că de la Alimentară. În plus, am citit că prin alte părţi există copii care cred că vacile au culoarea mov pentru că aşa ştiu ei că arată pe ambalajul de la o ciocolată. Sau despre copiii americani care au fost puşi să deseneze o găină şi au desenat găina jumulită din frigider.

Şi atunci, avându-l aproape pe fiul meu, absolvent al Institutului Politehnic din Lyon, venit cu altă viziune şi cu altă atitudine faţă de muncă, am pus la punct cu ajutorul lui şi al ginerelui o fermă mică, un fel de zoo de mici dimensiuni, aşa cum văzuseră ei prin afară. Aici copiii pot vedea cum se mulge o vacă şi au chiar ei posibilitatea de a hrăni viţeii cu biberonul. În plus, mai pot vedea diferite rase de raţe, gâşte, oi şi capre, porci de Vietnam, ponei pe care îi pot călări. Aşadar, aici au posibilitatea de a vedea realitatea pe care ei o trăiesc acum virtual, prin calculator. În schimb, tinerii nu mai vin deloc, nici măcar cei care termină facultăţi de agronomie, pentru că nu sunt atraşi de acest domeniu.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
688

Comentarii

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

reteaua-de-arii-protejate-nefinantata_l1...

Reţeaua de Arii Protejate, nefinanţată

Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva, cu sprijinul Programului Naţiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD) România, a organizat la Băile Felix (Bihor) seminarul cu tema: „Îmbunătăţirea sustenabilităţii financiare a Reţelei de Arii Protejate din Carpaţi“.

La eveniment au participat 42 de reprezentanţi ai instituţiilor care au în administrare arii protejate din Carpaţi, dar şi din Alpi, precum şi specialişti, consultanţi naţionali şi internaţionali din Franţa, Italia, Germania, Statele Unite ale Americii şi Costa Rica.

Cu acest prilej a fost prezentată o analiză preliminară a situaţiei parcurilor naturale din România, cu accent pe identificarea dimensiunilor şi a implicaţiilor reale ale deficitului de finanţare, aspect care prejudiciază implementarea planurilor de management, a măsurilor adecvate de protecţie pentru următorii 5 ani. În acest moment, parcurile naţionale şi naturale din România nu au niciun fel de susţinere directă de la bugetul de stat, cu toate că legile prevăd acest lucru.

În acelaşi context, s-a mai menţionat că trebuie create mecanisme financiare viabile, în scopul menţinerii valorilor naturale, inclusiv prin compensarea pierderilor economice semnificative pe care le suportă proprietarii şi administratorii pădurilor, generate de măsurile de protecţie în vigoare. Chiar dacă, şi în acest caz, legea prevede aceste compensaţii, procesul de acordare este îngreunat de lipsurile financiare şi de reglementări europene privind ajutorul de stat.

Cooperare în Carpaţi

Reţeaua de Arii Protejate din Carpaţi reprezintă un amplu sistem de comunicare şi parteneriat între parcurile din Carpaţi atât din România, cât şi din celelalte ţări din zona lanţului muntos. Structura acoperă o suprafaţă de 209.000 km pătraţi din Europa Centrală şi de Est, zone întinse din Cehia, Slovacia, Polonia, Ucraina, Ungaria şi Serbia. Peste 40% din suprafaţa carpatină se află pe teritoriul României.

Acţiunea desfăşurată la Băile Felix a avut loc în cadrul proiectului cu acelaşi nume, iniţiat de PNUD, finanţat de Global Enviroment Facility (GEF) şi implementat de RNP.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
743

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

reteaua-europeana-de-evaluare-pentru-dez...

Reţeaua Europeană de Evaluare pentru Dezvoltarea Rurală

Evaluările programelor de dezvoltare rurală desfăşurate în perioadele de programare anterioare au evidenţiat necesitatea înfiinţării Reţelei Europene de Evaluare pentru Dezvoltarea Rurală. Evaluările programelor au semnalat deficienţe în aplicarea ghidurilor de evaluare şi a indicatorilor stabiliţi la nivel comunitar. Din cauza acestor probleme, rezultatele raportate la nivelul Statelor Membre nu au fost omogene şi, ca urmare, pregătirea unei sinteze a evaluărilor la nivelul UE de către Comisia Europeană a fost un proces foarte dificil.

Pentru a rezolva această problemă, Regulamentul Consiliului (CE) 1698/2005 a dispus crearea Reţelei Europene de Evaluare pentru Dezvoltarea Rurală şi evaluarea pe parcursul perioadei de programare.

Structuri

Directoratului General pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală al Comisiei Europene este responsabil pentru funcţionarea Reţelei. Întrucât implementarea activităţilor complexe ale reţelei depăşeşte capacitatea resurselor interne ale Comisiei, un operator extern a creat şi operează Biroul de Asistenţă.

Biroul de Asistenţă este compus dintr-o echipă permanentă la Bruxelles şi din aproximativ douăzeci de experţi desemnaţi pe zone geografice din cele 27 de state membre.

Responsabilităţi

Activităţile REEDR şi Biroului de Asistenţă sunt supervizate de Comitetul de Experţi pentru Evaluarea Dezvoltării Rurale, care a fost înfiinţat prin Decizia Comisiei din 20 februarie 2008 (2008/168/EC). REEDR este o parte componentă a Reţelei Europene pentru Dezvoltare Rurală (REDR – administrată de un contractor extern separat), însă realizarea sarcinilor de zi cu zi se face independent. Activităţile ambelor reţele sunt coordonate astfel încât să fie asigurate sinergiile şi schimbul de informaţii.

Obiective

Activitatea REEDR este organizată pe baza Programelor Anuale de Lucru (PAL), care sunt agreate de către Comisie. Aceste PAL-uri sunt dezvoltate într-un cadru multianual. Obiectivul lor general este de a creşte utilitatea evaluării ca instrument pentru îmbunătăţirea formulării şi implementării politicilor de dezvoltare rurală.

Activităţile PAL-urilor derivă din cele trei obiective specifice:
- Îmbunătăţirea capacităţii de evaluare a Programelor de Dezvoltare Rurală.
- Îmbunătăţirea capacităţii de management al proceselor de evaluare.
- Diseminarea bunelor practici de evaluare a Programelor de Dezvoltare Rurală.

Un rezultat-cheie al Programului Anual de Lucru 2008 a fost elaborarea ghidurilor pentru aplicarea indicatorului Valoare Naturală Ridicată. Un alt exerciţiu finalizat în 2008 a fost realizarea unei analize SWOT a diferitelor elemente ale sistemului actual de evaluare a dezvoltării rurale 2007-2013.

Obiectivele-cheie ale Programului Anual de Lucru 2009 urmăresc dezvoltarea continuă a aspectelor

metodologice şi de conţinut, furnizarea la timp de asistenţă pentru evaluarea intermediară a programelor de dezvoltare rurală a statelor membre şi menţinerea legăturii cu statele membre şi cu alte reţele.
Documentele la care s-a făcut referire în acest articol (Programul Anual de Lucru 2009, Documentul privind Valoarea Naturală Ridicată, analiza SWOT şi evaluarea nevoilor de formare) sunt disponibile pe website-ul Reţelei Europene de Evaluare pentru Dezvoltarea Rurală:
http://ec.europa.eu/agriculture/rurdev/eval/network/index_de.htm
Contactaţi-ne la tel.: +32 (0)2 736 18 90; e-mail: info@ruralevaluation.eu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
737
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

retete-de-post_l1081.html

Reţete pentru post

Tocăniţa de ciuperci cu măsline este o altă mâncare de post cu care vă puteţi delecta. Pentru prepararea ei aveţi nevoie de un 1 kg de ciuperci, 400 g de măsline, 3 cepe, 400 ml suc de roşii sau 500 g de roşii, 100 ml vin alb, 200 ml ulei, pătrunjel, piper, o foaie de dafin, 1/2 lămâie mare decojită. Pentru început se spală şi se curăţă ciupercile, care se stropesc apoi cu zeamă de lămâie. Ceapa se taie mărunt şi se prăjeşte în ulei încins. Se adaugă apa, roşiile date pe răzătoare mare, ciupercile tăiate felii şi măslinele. Odată fierte ciupercile, se adaugă vinul, piperul, foaia de dafin şi feliile de lămâie. Compoziţia se introduce la cuptor timp de 15 min, iar înainte de servire se adaugă pătrunjelul verde, tăiat mărunt.

Ingredientele necesare pentru supa cremă de conopidă sunt următoarele: o conopidă potrivită; o rădăcină de pătrunjel; un morcov; o ceapă; trei cartofi; o legătură de pătrunjel sau de mărar; un ardei gras; jumătate de linguriţă de chimen, sare şi piper; 4 linguri de ulei şi 2 l de apă. Conopida se spală, se îndepărtează cotoarele şi se taie bucăţi. Se lasă timp de 15 minute în apă rece cu sare. Albitura, ardeiul gras, morcovul şi cartofii sunt puşi la fiert. Conopida se fierbe separat de celelalte legume, în apă cu sare. Odată fierte, legumele sunt trecute prin robotul de bucătărie pentru a le face piure. Se taie şi se căleşte ceapa, peste care adăugăm piureul şi condimentele. Supa de legume se adaugă treptat şi se mai lasă la fiert aproximativ 15 minute. La sfârşit adăugăm verdeaţa.

Pentru mâncarea de praz cu ţelină aveţi nevoie de 1 kg de praz, o ceaşcă de ulei, o ceapă, o lămâie, 300 g de măsline negre, o legătură de frunze de ţelină şi una de mărar, două căpăţâni de ţelină, bulion sau patru roşii, 3 cartofi, sare şi piper după gust. Pentru început se curăţă prazul şi ţelina. Prazul se taie rondele, iar ţelina felii. Cartofii sunt curăţaţi şi tăiaţi cubuleţe potrivite.

Ceapa tăiată cât mai fin se căleşte în ulei încins. Se adaugă prazul, ţelina şi cartofii. Se presară sare şi piper după gust. Dacă nu avem bulion, se face sos din roşiile decojite. Cozile verzi de praz se taie mărunt împreună cu frunzele de ţelină şi se călesc în puţin ulei. Se amestecă împreună cu celelalte legume şi se adaugă sosul din roşii, trei ceşti de apă şi măslinele. Se lasă la fiert la foc mic. Când este aproape gata mâncarea, vasul se introduce în cuptor timp de zece minute. Când compoziţia are aspect de sos, se adaugă zeamă de lămâie şi verdeaţă tocată.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
875

☐

1. ana461 -- (1-April-2011)multumesc ptr sugestii .chiar imi sunt de folos

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Reţete pentru sănătate, mierea, gustoasă şi sănătoasă

Încă din cele mai vechi timpuri s-a vorbit despre proprietăţile terapeutice ale acestui produs miraculos. Efectele pe care le are în cazul diferitelor afecţiuni ne îndeamnă să privim mierea ca pe un aliment care nu ar trebui să lipsească din meniul nostru zilnic.

În cazul artritei este recomandat să folosim o pastă pe bază de miere şi scorţişoară. Pentru prepararea ei este nevoie de o parte de miere în două părţi apă călduţă şi de o linguriţă de scorţişoară pudră.

Se amestecă preparatul până la omogenizare, iar pasta obţinută este folosită drept unguent în regiunile dureroase. Cei care recomandă un astfel de tratament susţin că, de cele mai multe ori, durerea încetează după un sfert de oră.

Întrucât este un tratament naturist, cei care suferă de artrită pot face aceste masaje cu miere şi scorţişoară zilnic.

Studiile vorbesc de la sine

Cercetătorii susţin că, în cazul unei consecvenţe, chiar şi pacienţii diagnosticaţi cu artrită cronică pot fi vindecaţi. Studiile prin care s-a stabilit acest lucru au fost făcute pe un număr semnificativ de bolnavi cărora li s-a administrat în fiecare dimineaţă, vreme de o săptămână, o combinaţie formată dintr-o lingură de miere cu o jumătate de linguriţă de scorţişoară pudră înainte de micul dejun.

Rezultatele obţinute au fost aproape miraculoase, dacă ţinem seama că cei mai mulţi pacienţi se mişcau greoi sau erau chiar imobilizaţi, iar după administrarea tratamentului au început să meargă cu mai puţine dureri.

Scorţişoara, bună pentru sistemul imunitar

Deşi avem câteva cunoştinţe generale despre scorţişoară, faptul că aceasta poate fi folosită şi ca medicament naturist este mai puţin cunoscut. Potrivit cercetărilor întreprinse de oamenii de ştiinţă, efectele utilizării zilnice ale scorţişoarei pudră se fac resimţite asupra sistemului imunitar. Astfel, organismul este mai bine protejat împotriva bacteriilor şi atacurilor virale.

O combinaţie miraculoasă

Aşa poate fi definit amestecul dintre miere şi scorţişoară. Se pare că această combinaţie are efecte importante asupra stării de sănătate, dar şi asupra tonusului zilnic. Cei care apelează la o astfel de terapie au mai multă vitalitate şi flexibilitate. Pentru această reţetă aveţi nevoie de o jumătate de lingură de miere într-un pahar cu apă, peste care s-a presărat pudră de scorţişoară. Amestecul trebuie consumat în fiecare dimineaţă după ce ne spălăm pe dinţi şi din nou după-amiaza.

Laura Dobre Zmaranda

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
849

□

Comentarii

□

□

1. sabinel65 -- (1-September-2011)foarte interesant ce ati publicat ceva asemanator am gasit si pe www.Viata Brailei.ro mult mai amanuntit(caderea parului tratat cu miere de albine si scortisoara se dau si cantitatile, infectii urinare,dureri de dinti,tratarea colesterolului, tratarea racelii, boli cardiovasculare, acnee, si o cura de slabire 100% naturala tot cu miere de albine si scortisoara.
Cutati si citi nu aveti ce pierde decit citeva minute.
Sanatate ca-i mai buna decit toate

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Reţete pentru sărbătorile de iarnă

Se apropie Sfântul Crăciun şi Anul Nou, vremea în care gospodinele încep să trebăluiască prin bucătărie, pregătind tot felul de bucate alese. În casele frumos gătite, începe să se simtă mireasma cozonacilor bine rumeniţi şi a vinului fiert cu scorţişoară. Pregătirile încep din timp, astfel încât la masa de Crăciun invitaţii să se ospăteze din toate gustările pregătite cu voie bună de bucătărese. În rândurile următoare vă prezentăm câteva reţete aparte pregătite cu măiestrie mai ales de gospodinele din anumite regiuni ale ţării. Vă dorim ca bucatele alese să vă îmbogăţească mesele, iar voia bună şi credinţa să vă umple sufletele în aceste zile de mare sărbătoare.

Jambonul şi clisa ardelenească

Să începem cu clisa, adică cu slănina sau şunca aşa cum i se spune în unele locuri. Se despică de pe porc, începând de la spinare până la burtă. Urmează tranşarea ei în bucăţi destul de mari şi curăţarea de grăsime. Operaţia cea mai importantă este punerea ei la murat, după ce a fost frecată bine cu sare. Jambonul ardelenesc adevărat rămâne până la urmă cel mai valoros produs al porcului. El se prepară din picioarele din spate ale porcului, care se despică cu toată grăsimea ce-l acoperă. Fasonarea este simplă, dar trebuie avut grijă ca sarea să fie aplicată în toate părţile ce prezintă unele spaţii libere, cu deosebire în cele din jurul osului. Se pune la saramură împreună cu slănina sau separat. Păstrarea durează patru sau cinci săptămâni, timp în care se întoarce de pe o parte pe alta în fiecare săptămână. O altă operaţie importantă este împănarea celor două produse cu o mâzgă de sare, usturoi şi boia dulce. Când totul este gata se pune la fum din rumeguş de fag sau de alte specii valoroase. Este exclusă folosirea mangalului sau a cărbunelui.

Toba de Ardeal

Este prima delicatesă cu care vă îmbiem. Pentru această reţetă aveţi nevoie de: o burtă de porc, 500 grame de fleică, doi rinichi, o limbă şi două urechi, de preferat vârfurile, aproximativ 200 grame de slănină, fâşii de şorici, o lingură de sare, o lingură de paprica şi piper. Prima oară se taie în bucăţi potrivite carnea, rinichii, limba, vârfurile de ureche şi slănina. Toate se presară cu sare, piper şi boia. Mai apoi se pun la fiert, în apă doar cât să le acopere. Se spală burta şi se curăţă, după care se umple cu bucăţile tăiate, puse de preferat pe lung. Se coase burta, se înţeapă din loc în loc, astfel încât atunci când o fierbem să nu crape. Este recomandat să o lăsăm la fiert o jumătate de oră după ce a dat în clocot. În apă se pun o ceapă tăiată, foi de dafin şi câteva boabe de piper ca să-i dea o aromă plăcută şi un pahar de vin. După ce o scoatem de la fiert, se presează bine cel puţin o zi sau două.

Sfârâiala

Este o mâncare specifică sărbătorilor pe care vă îndemnăm să o pregătiţi pentru masa de Crăciun. Pentru această reţetă aveţi nevoie de patru felii de slănină, trei cepe mari şi 250 grame de brânză de oaie. Prima oară se prăjeşte bine slănina, care mai întâi trebuie crestată din loc în loc. După ce s-a prăjit pe ambele părţi se scoate, iar în untura încinsă se pune la călit ceapa tăiată în felii subţiri. După ce a prins ceapa o culoare arămie şi se sfărâmă cu uşurinţă se adaugă brânza. Se scoate mai apoi pe farfurie şi se adaugă feliile de slănină.

Jumările

Se numără printre cele mai gustoase delicatese pe care aproape fiecare gospodar le păstrează în garniţă pentru iarnă. Pentru a le pregăti aveţi nevoie de slănină proaspătă, împănată cu carne şi sare. Slănina tăiată în bucăţi potrivite se introduce într-o oală de fontă, în care s-a încins în prealabil puţină untură. Pentru ca slănina să se pătrundă până la miez se pune la început şi apă. Se lasă la prăjit până când capătă o culoare arămie intensă. După aceasta se scot şi pot fi scurse de grăsimea lichidă sau nu. Fiecare după cum pofteşte. Se dau cu sare şi pot fi servite calde sau reci.

Bujeniţa sau afumătura de munte

Se prepară din carne de vânat, în special din carne de cerb, căprioară, mistreţ sau iepure. Se jupoaie carnea, se spală şi se scurge bine. Se sărează şi se toarnă peste ea o cană de vin sau atât cât este nevoie astfel încât să o acopere în întregime. Se păstrează în felul acesta vreme de o săptămână, dar cu grija de a o întoarce de pe o parte pe alta la fiecare 12 ore. După această perioadă se scoate şi se pune la zvântat, în aer liber, 24 de ore. Apoi se freacă cu usturoi şi cimbru. Afumarea se face cu fum rece de rumeguş de brad şi cetină o săptămână întreagă.

Piftie de porc

Crăciunul fără piftie nu e Crăciun, aşa ne-au obişnuit părinţii şi bunicii noştri. Aroma de usturoi care umple bucătăria are un farmec aparte şi este potrivită pentru un antreu pe masa bogată din ziua Naşterii Domnului. Chiar şi Creangă spunea în „Amintiri din copilărie“, când evoca portretul mamei, că „ştia a face multe şi mari minunăţii: …închega apa numai cu două picioare de vacă, de se încrucea lumea de mirare“.

Noi n-o să încercăm doar cu picioare de vacă, ci vom folosi carne de la animalul sacrificat de Ignat: cap de porc, picioare, limbă, urechi, şorici, bucăţi de carne, 3 kg de oase de vită, o lingură sare, o căpăţână de usturoi. Se fierb oasele de vacă 3-4 ore, apoi se scot. Se adaugă în zeamă sare şi ceapă şi se fierbe tot ce-i din porc, până ce carnea se desprinde de pe oase. Se dezosează şi se aşază carnea în castron. Pentru ornat se pot pune măsline, felii de ou fiert, pătrunjel, după imaginaţia fiecăruia. Usturoiul se pisează mărunt şi se amestecă bine cu zeama de la carne. Se trece apoi lichidul prin sită, se toarnă în castron, peste carne, apoi se dă la rece să se închege.

Cozonac cu mac

Şi ce poate încheia mai bine masa de Crăciun, încununând-o cu o armonie de gusturi şi arome, decât un cozonac crescut până la buza tăvii şi pudrat cu zahăr ca o ninsoare? Pentru aluat ne trebuie 1 kg de făină, 3 ceşti lapte, o lingură rom, un pachet de unt şi încă 50 grame pentru uns tava, 2 linguri coajă rasă de lămâie şi portocală proaspete, 8 gălbenuşuri, 2 linguri untdelemn, o linguriţă rasă, o ceaşcă zahăr, 50-60 g drojdie, zahăr vanilat. Se desfac 3 linguri de făină într-un pahar de lapte clocotit; după ce s-a răcit se adaugă drojdia şi o linguriţă de zahăr şi se amestecă pastă. Se lasă să crească la cald mai bine de un sfert de oră, până-şi dublează volumul. Se separă gălbenuşurile, se freacă întâi cu sare, apoi cu zahăr, coajă de citrice, zahăr vanilat, rom, untdelemn şi o jumătate de pachet de unt topit. Se toarnă maiaua peste toate acestea, se adaugă şi laptele călduţ şi iar se amestecă.

Se pune şi restul de făină, frământându-se cam o jumătate de oră până se desprinde aluatul de mână. Se adaugă untul rămas, tot topit. În continuare aluatul nu se mai frământă, ci se împătureşte, ca să adune aer, până se încorporează tot untul. Se lasă să crească la cald până-şi dublează volumul. Pentru umplutură: 400 g seminţe de mac, un pachet de unt, 1,5 litri lapte, zahăr vanilat, 4 linguri pesmet. Macul se spală în mai multe ape reci, apoi se opăreşte şi se lasă în apă caldă să se-nmoaie. Se scurge, se pisează bine şi se pune la fiert cu lapte, zahăr şi pesmet, până se leagă pastă. Se adaugă unt şi se lasă să se răcească. Se împarte aluatul în 4, întinzându-se foi dreptunghiulare. Se ung tăvile cu unt, apoi se întinde umplutura pe fiecare foaie, se rulează şi se răstoarnă în forme. Se mai lasă să crească un sfert de oră şi se dau la cuptorul încins pe foc potrivit o oră.

Bulgări de zăpadă

Pe lângă cadourile frumos împachetate de sub brad, noi, gospodinele, putem să-i bucurăm pe cei mici cu un platou din aceste bomboane deosebite. Un desert foarte uşor de preparat, rapid şi, aşa cum îi spune şi numele, potrivit cu acest sezon. Ne trebuie 250 g de margarină, 250 g de nucă de cocos rasă şi încă 100 grame pentru tăvălit bombonelele, 250 g de zahăr pudră şi 250 g de lapte praf. Se lasă margarina să se înmoaie la temperatura camerei şi apoi se adaugă celelalte ingrediente. Se amestecă foarte bine cu mâna, pentru a se omogeniza. Se dă formă de mingiuţă. În mijloc putem pune miez de nucă, alune sau chiar vişine din vişinată. Se tăvăleşte bomboana prin nucă de cocos rasă şi apoi se aşază pe un platou. În funcţie de creativitatea fiecărei gospodine, nuca de cocos poate fi înlocuită cu ciocolată rasă, fulgi de ciocolată sau cacao. Dacă împachetăm bomboanele în poleială, ele vor deveni un ornament foarte apreciat pentru brad.

Laura DOBRE ZMARANDA, Luminiţa MUŞAT

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
3017
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

retete-traditionale-ciorba-pescareasca_l...

Reţete tradiţionale Ciorbă pescărească > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulReţete tradiţionale Ciorbă pescărească

Ingrediente: 500 g de crap fără cap; 500 g somotei; 500 g biban sau platică; 400 g hamsie; 250 g morcov; 250 g albitură; 500 g ceapă; 100 ml ulei; 1 kg roşii; 1,5 l borş; 50 ml oţet; sare, pătrunjel, leuştean verde.

Mod de preparare: Se curăţă zarzavatul, se taie bucăţi subţiri şi se pune la fiert împreună cu ceapa tocată mărunt şi uleiul. Separat se fierb hamsiile, se trec printr-o strecurătoare şi se pune în oala cu ciorbă. Se fierbe borşul separat şi se adaugă la ciorba de peşte.

Se curăţă restul peştelui, se spală, se taie în bucăţi şi se pun în oala cu ciorbă. Se lasă să fiarbă 10 minute, apoi se adaugă roşiile curăţate de coajă şi tăiate în felii, se potriveşte de sare, se acreşte după gust cu oţet. Se mai lasă pe foc 5 minute, apoi se dă oala cu ciorbă pescărească deoparte, se presară frunzele de leuştean şi pătrunjel, tocate mărunt.

Ciorba se serveşte caldă, cu ardei iute şi mămăliguţă fierbinte.

Calendar manifestări

23.09.2011 - 24.09.2011 – Mozaic Gastronomic, Văliug, Caraş-Severin
23.09.2011 - 25.09.2011 – Festi-valul Răciturilor, Tismana, Gorj
30.09.2011 - 02.10.2011 – Răvăşitul Oilor, Festivalul Brânzei şi Pastramei, Bran, Braşov
01.10.2011 - 02.10.2011 – Festivalul Cârnaţilor de Pleşcoi, Berca, Buzău.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
838

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

retete-traditionale-piept-de-gasca-umplu...

Reţete tradiţionale: Piept de gâscă umplut cu garnitură de pilaf cu stafide > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulReţete tradiţionale: Piept de gâscă umplut cu garnitură de pilaf cu stafide

Ingrediente: 1 gâscă de 3,5 kg; 1 felie franzelă; 3 ouă; 6 căţei de usturoi; 1 morcov; 1 fir de praz; 2 mere; sare; boia; 500 g de orez; 100 g de unt; 150 g de stafide; 1 pahar de vin alb; 1 legătură de pătrunjel.

Mod de preparare. Gâsca se curăţă, se spală şi se şterge cu un şervet. Se scot pieptţii de la gâscă cu toată suprafaţa pielii, apoi se scoate pielea de pe piept şi se bat cu satârul. Din pulpe se face o tocătură (carnea se toacă şi se amestecă cu franzela înmuiată şi stoarsă, sare, verdeaţă, usturoi tocat, piper şi 2 ouă crude). Tocătura se pune pe toată suprafaţa piepţilor, se înveleşte cu pielea (care a fost scoasă de pe piepţi), se leagă cu o sfoară subţire şi se așează într-o tavă adâncă cu puţină grăsime, sare, morcov şi praz tăiate, mere curăţate şi tăiate şi se introduce în cuptor circa 1 oră.

Pe parcurs se unge cu puţină grăsime şi se stropeşte cu apă. Când este gata se scoate şi în tavă se prepară sosul cu 1/2 lingură făină, supă şi vin, apoi se strecoară. Se face un pilaf din unt, supă de gâscă şi stafide care se fierb cu capac timp de 25 minute.

Pilaful se aşează pe platou şi piepţii tăiaţi felii groase peste pilaf. Sosul se serveşte separat la sosieră.

Menţiuni: timp de preparare: 1 h şi 40 minute; complexitate: medie.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1286

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Ce mâncăruri mai facem în post?

Pentru că, personal, nu sunt de acord cu înlocuitorii din soia ai multor produse interzise în post – salam, cremvurşti, brânză, lapte, toate din soia, căci parcă nu mai e post, dacă tot ce mâncai înainte mănânci şi acum, dar doar sub o altă formă – m-am gândit să schimbăm între noi câteva reţete. Încep eu şi aştept să continuaţi dumneavoastră...

Ardei umpluţi

Aş opina pentru pregătirea unui platou cu niscaiva bunătăţi de post, nu pentru clasicele mâncăruri la oală... Dacă am păstrat în congela-tor sau la borcan nişte ardei graşi de astă-vară, hai să vedem cum îi umplem, ca să fie de post... Nişte morcovi găsim, da? La fel cartofi, castraveţi muraţi, varză, verdeaţă. Dacă n-am luat de la magazin, facem în casă o maioneză de post. Poate să fie cu pufuleţi, cu cartofi, cum doreşte fiecare. Sau ca asta: două linguri de făină se freacă bine cu puţină apă rece, până nu mai sunt cocoloaşe. Ceva mai puţin de jumătate de cană de apă se pune pe foc, la clocotit. Când apa s-a înfuriat bine în ibric, se toarnă compoziţia de făină şi apă şi se amestecă pe foc mic, ca la budincă, până se îngroaşă. Apoi o lăsăm la răcit şi ne ocupăm de altele, prin bucătărie. Când e rece, punem muştar, zeamă de lămâie şi ulei apoi frecăm.

Dacă prin cămară se găseşte un pic de şofran, îl adăugăm, ca să capete culoarea specifică. Aşa... Dacă am scăpat şi de maioneză, să ne vedem de umplutură. Cartofii fierţi în coajă, curăţaţi şi tăiaţi, morcovii raşi, castraveţii tăiaţi, varza tocată se amestecă bine cu verdeaţa, sarea, piperul şi maioneza. Ardeii despuiaţi de cotoare şi tăiaţi jumătăţi se umplu cu această compoziţie şi se pun pe platou, pentru înfometaţii de la masă.

Chifteluţe din cartofi

Pe acelaşi platou, pentru diversitate de aspect şi gust, să punem nişte chiftele de cartofi. Sunt simplu de preparat şi deloc costisitoare. Cartofii se dau prin răzătoare după ce, evident, au fost curăţaţi de coajă. Ca să nu fie compoziţia moale, se mai adaugă nişte miez de pâine înmuiat în apă şi stors bine. Apoi se pune usturoiul pisat – după gust – mărar şi pătrunjel tocat mărunt, piper, se formează chiftelele şi se tăvălesc prin făină. După ce se rumenesc bine, se aşază întâi, pentru că înghit destul ulei, pe un şerveţel, apoi se mută pe platou.

Drob de post

Parcă ar mai merge ceva alături de cele de mai sus. Ce să fie, ce să fie? Un drob de ciuperci? Parcă sună bine. Ia să vedem ce trebuie: cam un kilogram de ciuperci, câteva cepe, câţiva morcovi, câţiva cartofi, câteva căpăţâni de usturoi, trei sferturi de cană de orez, pastă de tomate, cimbru, verdeaţă, sare, piper, ulei, puţin bicarbonat de sodiu. Cum se face? Ceapa şi ciupercile tăiate se prăjesc câteva minute în uleiul încins. Separat, se fierbe bine orezul.

Când se răcesc şi una şi cealaltă, se amestecă, apoi se pune peste acest amestec şi pasta de roşii. Cartofii şi morcovii se dau prin răzătoare şi, ca să nu devină compoziţia apoasă, se storc, înainte de adăugare. Apoi se pun usturoiul, verdeaţa, piperul, cimbrul, sarea, bicarbonatul de sodiu. Amestecul obţinut se aşază în formă de chec, unsă şi presărată cu făină, şi se bagă în cuptorul încins în prealabil. Se lasă până prinde deasupra o crustă aurie. Când e gata, se taie felii şi se aşază pe acelaşi platou.

Clătite rapide

Ar fi bun şi un dulce. O plăcintă de mere... Dar ai casei nu mai au răbdare să facem una. Făcut aluat, frământat, întins, plus umplutură şi timp de coacere... Lasă, data viitoare. Acum trântim câteva clătite de post, că se fac mintenaş. Doar făină, apă minerală – sau apă chioară, de la robinet – o esenţă de rom, să aibă o aromă plăcută, un vârf de sare. Încingem tigaia cu un strop de ulei şi turnăm prima clătită. O întoarcem, o scoatem, trecem la următoarea. Le umplem pe toate cu gemul sau dulceaţa pe care le avem la îndemână şi... fuga la masă cu ele. Pentru azi, am încropit de ceva mâncare de post. Mâine, mai vedem... Nu uitaţi să ne scrieţi şi reţetele dumneavoastră. Le vom publica în revistă, ca să se mai inspire şi alte persoane.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
859
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

revendicarile-din-toamna-ale-sindicalist...

Revendicările din toamnă ale sindicaliştilor

„Ne-a scos în stradă lipsa de implicare a autorităţilor în problemele grave cu care se confruntă agricultura. În numeroase rânduri, noi am atras atenţia, dar clasa politică din România a rămas inertă. Au trecut trei ani de când suntem membri ai Uniunii Europene, dar noi, cei care lucrăm în agricultură, nu am resimţit acest lucru. Din contră, acum, până şi ultimele forme de sprijin dispar, iar noua filosofie este încuiată în sertarele de la Bruxelles sau de la Guvern“, a declarat Tudor Dorobanţu, secretar general al Federaţiei Naţionale a Sindicatelor din Agricultură – Agrostar, pentru Lumea satului.

Peste două sute de fermieri, sosiţi din toată ţara – pomicultori, legumicultori şi cultivatori de cereale, membri ai Agrostar – au pichetat Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, coordonaţi de Tudor Dorobanţu. Alţii, vreo trei sute, crescători de bovine, ovine şi caprine, s-au aflat la porţile Guvernului, sub „fluierul“ lui Ştefan Nicolae, preşedintele federaţiei.

Doleanţe

„Una dintre revendicări este reducerea cu 50% a peţului motorinei, faţă de cel practicat la pompă, şi nu amăgirea permanentă cu acel leu care ajunge sau nu ajunge ori reducerea accizei care nu are nicio valoare pentru noi, fiindcă în preţul carburanţilor intră şi alte taxe. De asemenea, dacă vrea să absorbim fonduri comunitare, clasa politică trebuie să înţeleagă că trebuie să acorde garanţii guvernamentale la împrumuturi de 100% pentru investiţiile din agricultură“, ne-a spus Dorobanţu.

Totodată, vor susţinerea financiară prin forme de ajutor de stat, a producţiei de lapte, carne, ouă şi animale de producţie, precum şi facilităţi în realizarea de investiţii şi de creditare pentru construirea de depozite, silozuri zonale pentru sectorul horticol, cereale şi plante tehnice, abatoare şi puncte de verificare a sectorului zootehnic de către asociaţii. Mai amintim transferul cu titlu gratuit al păşunilor, fâneţelor, clădirilor, instalaţiilor şi maşinilor agricole din domeniul public sau privat al autorităţilor publice locale sau centrale ori al altor instituţii ale statului către forme asociative. Nu în ultimul rând, încurajarea cultivării terenurilor agricole prin politici de taxe şi impozite şi prin politici de acordare a ajutoarelor de stat, plata la zi a tuturor restanţelor financiare către producătorii agricoli din ajutoarele de stat, conform legislaţiei în vigoare, inclusiv acordarea diferenţei de curs valutar pentru SAPS.

La Guvern, protestatarii nu au fost luaţi în seamă, pentru că tocmai se punea de o remaniere guvernamentală. În schimb, la MAPDR a fost înmânată lista de revendicări, cu 22 de puncte, şi s-au purtat discuţii cu oficialităţile. Fermierii s-au ales doar cu câteva promisiuni. În cazul motorinei, s-ar putea să se reducă doar acciza, dar nu este sigur, pentru că depinde de Ministerul Finanţelor, care tace de o bună bucată de vreme.

Protestul a decurs paşnic, fără evenimente nedorite. În cazul în care cerinţele nu vor fi luate în seamă, agricultorii vor organiza un mare miting de protest, pe data de 20 octombrie, la care vor participa mii de agricultori nemulţumiţi. Mai departe, acţiunile se vor radicaliza, mergând până la blocarea gărilor şi a traficului rutier, după cum s-a exprimat Dorobanţu.

Dintre revendicări, mai menţionăm:

- trecerea ANSVSA la MAPDR;
- preluarea identificării animalelor de către asociaţiile profesionale şi finanţarea activităţii pe o perioadă de 30 ani de către stat;
- reducerea TVA la 5% pe întreaga filieră a produselor agroalimentare (produs agricol, procesator, comerciant);
- reconversia plantaţiilor pomicole;
- acordarea de ajutoare de stat, în vederea achiziţionării in-puturilor, material săditor, seminal, seminţe şi energie electrică.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
590

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Revin în actualitate certificatele de depozit

„Programul Prima casă prinde contur şi în variantă agricolă“, afirma la începutul lunii iulie ministrul Gheorghe Pogea. Puţin plastică, expresia ministrului finanţelor se referă, de fapt, la adăposturile cerealelor, adică la magazii sau silozuri. Este vorba de emiterea certificatelor de depozit pentru producătorii de cereale, acţiune văzută de ministru drept o metodă de descurajare a evaziunii fiscale.

„Sunt de fapt două legi promovate în 2004 care trebuie ajustate“, adaugă ministrul agriculturii Ilie Sârbu. Certificatele de garanţie, „imprimate şi securizate“, aşa cum s-a exprimat ministrul, vor fi utilizate în relaţia cu băncile de către producătorul care depune o anumită cantitate de grâu la un depozit licenţiat unde va fi analizată, evaluată şi trecută pe certificat.

Banca va putea acorda posesorului certificatului de garanţie credit reprezentând
70-80% din valoarea acestuia. Tot din spusele ministrului reiese că discuţiile au fost demarate la iniţiativa depozitarilor şi chiar a instituţiilor bancare care s-au implicat în această chestiune.

Ce ne facem cu... lacunele

Principala condiţie ca programul să devină funcţional este capitalizarea Fondului de Garantare a Creditului Rural. Până în prezent s-a stabilit că e nevoie de 10 milioane de euro, bani care vor fi luaţi de Ministerul de Finanţe din suma de capitalizare a CEC-ului.

Următorul pas este licenţierea depozitelor. Din spusele oficialilor, acest produs se doreşte a veni în sprijinul fermierilor, în vederea contabilizării producţiei agricole, a fiscalizării şi a eliminării concurenţei neloiale. Cum însă pot fi realizate toate aceste dorinţe în condiţiile în care depozitarii au obligativitatea să licenţieze un singur depozit chiar dacă ei mai au încă zece cu care pot lucra la fel ca până acum, nu a ştiut nimeni să ne răspundă. Ministrul Agriculturii a încercat să ne explice că în celelalte depozite se vor face controale şi dacă se găseşte marfă fără acte cei vinovaţi vor fi pedepsiţi.

O altă problemă, deloc de neglijat, este cea cu privire la preţul grâului preluat de depozite care va fi estimat de Consiliul de Administraţie al Fondului de Garantare a Creditului Rural în funcţie de preţul pieţei şi de cel de la burse. Or, niciunul dintre iniţiatorii acestui program nu pomeneşte de faptul că în România, la momentul de faţă, nu există încă o bursă a cerealelor. Cât despre preţul pieţei, încă nu am cunoscut fermierul care să considere corect preţul oferit de piaţă.

Până un alta însă Ministerul Agriculturii urmează să întocmească o bază de date cu toate depozitele şi silozurile din România şi să înceapă procedura de licenţiere a unităţilor interesate de acest program.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
556

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Revin în actualitate perdelele forestiere de protecţie

A trecut mai bine de un deceniu de când Parlamentul României a adoptat Legea de refacere a perdelelor forestiere de protecţie, act normativ care, din cauza unor vicii de fond, dar şi de procedură, printre care neasigurarea amplasamentelor şi a sursei de finanţare, a căzut repede într-o deplină uitare. Şi aşa a rămas până la sfârşitul anului trecut! Prin corecţia necesară, la 28 decembrie 2011 legea cu pricina – nr. 289 din 2002 – a fost repusă pe tapet, iar organismul de stat în domeniu – ROMSILVA – a fost împuternicit să o pună în aplicare. Altfel spus, acolo unde este necesar în zone de câmpie, precum şi lângă căile de comunicaţie, să fie înfiinţate perdele forestiere de protecţie, cunoscutele liziere, aşa cum erau ele în perioada interbelică.

Am făcut în acest sens o vizită acolo unde în anii din urmă s-a pornit câte ceva de către unele primării din Câmpia Bărăganului, şi anume în judeţul Prahova.

Directorul Direcţiei Silvice, ing. Anghel Octavian, ne spune că silvicultorii din judeţ, care prin noul act normativ devin acum catalizatori ai acţiunilor de înfiinţare a perdelelor forestiere de protecţie, s-au apucat de treabă. Mai întâi în pepiniere, la pregătirea puieţilor. Acum se strânge sământa, se pregăteşte terenul, astfel ca din toamnă să se şi poată trece la acţiunea de plantare. Interlocutorul nostru susţine că în prima fază pot fi asiguraţi puieţii pentru primele plantaţii de arbori în zona de câmpie de la Mizil – Fulga – Ciorani. „Practic, mai spune directorul Anghel Octavian, în toată zona de cîmpie a Prahovei există o mare nevoie de perdele forestiere de protecţie. Sigur, unele primării s-au apucat de treabă de acum câţiva ani. La Drăgăneşti, pe cheltuiala primăriei, cu asistenţa tehnică a silvicultorilor, cu puieţi forestieri de la Direcţia Silvică Prahova şi cu munca voluntară a sătenilor, pe marginile izlazurilor au fost făcute împăduriri pe însemnate suprafeţe de teren.“

Primarul comunei Drăgăneşti, Ion Dumitrache, ne spune că: „Aici, crivăţul bate adesea în rafale şi usucă solul, spulberă zăpada şi creează mari probleme agricultorilor. Cu aproape opt ani în urmă am trecut la crearea de astfel de perdele. Deocamdată pe 5 ha. Am vrut să continuăm, dar nu am mai avut cum. Acum putem relua acţiunea. Am întocmit un proiect pe 40 ha, cu 210.000 de puieţi. Avem banii necesari – 1,32 milioane de lei. În 60 de luni, totul va fi gata.“ Mai aflăm că primăria din Drăgăneşti mai are în vedere să realizeze împăduriri şi de-a lungul DN1, în zona Albeşti-Ciorani, pe circa 17 ha, cu fonduri de la Ministerul Mediului.

Noile plantaţii, în fapt perdele forestiere de protecţie, vor avea o lăţime de până la 30 metri lăţime, întocmai cum erau şi cele desfiinţate acum 60 de ani!

Revenind la Direcţia Silvică Prahova, mai suntem înştiinţaţi că în toată zona de câmpie a judeţului este o mare nevoie de perdele de protecţie, chiar şi în zona căilor de comunicaţie. Acestea pot fi şi foarte bune... parazăpezi pe drumurile naţionale. Ca să nu mai vorbim de necesitatea împăduririi tuturor acelor terenuri degradate, ca şi a celor situate în zonele inundabile ale cursurilor de apă, perdele de protecţie care pot asigura şi o bună pavăză împotriva inundaţiilor

Cristea BOCIOACĂ
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
584
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

revista-lumea-satului-la-intalnirea-prim...

Revista Lumea Satului la întâlnirea primarilor gălăţeni

La iniţiativa domnului Gheorghe Bute, preşedinte al Filialei judeţene Galaţi a Asociaţiei Comunelor din România (ACoR), secretar general ACoR, a avut loc dezbaterea cu tema „Administraţia locală, încotro?“.

O temă de actualitate, în condiţiile în care guvernarea insistă pe restructurare şi pe găsirea unor formule de scădere a cheltuielilor bugetare. În prezenţa oficialităţilor judeţene, cei peste 40 de primari au subliniat faptul „că nicio guvernare nu s-a aplecat asupra descentralizării şi necesităţii lor personalului în administraţia locală.“

Mai mulţi consilieri decât funcţionari

Reprezentantul Asociaţiei Comunelor din România a catalogat ca fiind „aberant“ să se reducă numărul angajaţilor din primării, în condiţiile în care numărul consilierilor locali rămâne acelaşi. Preşedintele filialei ACoR a identificat şi sursele de unde s-ar putea face economii reale la bugetele locale: din indemnizaţiile consilierilor locali ori prin reducerea salariaţilor repartizaţi prin lege fiecărui parlamentar (trei, în cazul unui deputat şi cinci, în cazul unui senator).

Proiecte securizate

Ideea întâlnirii, au subliniat primarii în intervenţiile lor, a fost să se afle ce conţine aşa-zisul proiect de lege ce va schimba organigrama funcţională a unei primării. Primarii au spus chiar vehement: „Venim, discutăm şi după 2 ore se pleacă fără nicio soluţie.“ Primarul Alexandru Dinu, din comuna Folteşti, a menţionat: „Ar fi trebuit să citim întâi proiectul şi apoi să venim cu propuneri clare.“

La rândul lor, parlamentarii şi-au susţinut printr-un discurs politic interesul faţă de comunităţile pe care le reprezintă. Totul e la nivel de „discuţii“, nu s-a citit niciun proiect, nu a ajuns în Parlament, au arătat toţi parlamentarii. Domnul senator Saghian a precizat: „Cunosc problemele primăriilor, vin şi eu dintr-una, aşa că nu pot rămâne impasibil. Când proiectul va ajunge la Parlement, nu-mi va fi greu să fac o copie, s-o trimit la toată lumea şi să ne întâlnim pentru a discuta concret.“

Potrivit analizei prezentate de domnul Bute, principiile descentralizării locale s-au aplicat, doar în privinţa repartizării de atribu-ţiuni în plan local, nu şi a alocării de fonduri. În prezent, la nivel naţional, ca circa 1.000 de primării nu mai au bani de funcţionare, din care 30 sunt în judeţul Galaţi.

Am văzut la această întâlnire o comunitate activă. Discuţiile pe faţă, fără părtinire politică, un prefect ancorat la realitate. S-au trecut în evidenţă problemele comunităţii, vieţii la sat. Nu a scăpat nimeni şi nimic, nici poliţia comunitară, învăţământul, cadrele medicale, proiectele gospodăreşti, gropile de gunoi, curăţenia localităţilor şi a râurilor, iluminatul, dar şi economicul, recuperarea TVA-ului, plata consultanţilor pentru proiecte şi, nu în ultimul rând, legislativul.

Daniela POPA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

Revista pădurilor, la 125 de ani

Recent, în organizarea Secţiilor de Ştiinţe Agricole şi Silvice a Academiei Române şi a celei de Ştiinţe Agricole şi Silvice (ASAS) „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“, precum şi a RNP s-a desfăşurat un eveniment editorial, prilejuit de aniversarea a 125 de ani de la înfiinţarea Revistei pădurilor.

„Sărbătorim 125 de ani de apariție neîntreruptă a Revistei pădurilor, publicație de promovare a silviculturii, a rezultatelor cercetării în acest domeniu. Până acum, ne-am adresat numai silvicultorilor. Însă ne dorim, pe viitor, să ne îndreptăm și către alte categorii sociale, pentru a întări comunicarea cu restul societății. De-a lungul timpului, mai mulți oameni de știință și agronomi s-au pronunțat asupra problemelor silviculturii. Din păcate, de cele mai multe ori, semnalele lor de alarmă nu au fost luate în considerare.

Poate că și din această cauză starea generală a pădurilor este cea deja cunoscută. Facem eforturi deosebite pentru redresarea acestui sector și pentru a da semnificația cuvenită importanței pădurii și conservării biodiversității și prin Revista pădurilor“ – a declarat Valerian Solovăstru, directorul general al Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, la simpozionul aniversar al publicației menționate.

La eveniment au fost prezenţi Cristian Hera, vicepreședintele Academiei Române, Gheorghe Sin, președintele ASAS, alți academicieni, silvicultori. Vorbitorii au apreciat la unison că apariţia Revistei pădurilor, în a doua parte a secolului al XIX-lea, a reprezentat „aşezarea pietrei fundamentale a începutului ştiinţei şi practicii silvice româneşti“.

Din istoricul revistei

Apariţia primului Cod silvic românesc (1881) a stimulat interesul pentru activitatea ştiinţifică şi aşa a luat fiinţă prima publicaţie de profil silvic, Revista pădurilor. A fost editată şi susţinută financiar de renumitul silvicultor P.S. Antonescu-Remuşi. Însă apariţia a încetat, după numai doi ani (1881-1882).

În noiembrie 1886, după înfiinţarea Societăţii Progresul Silvic, revista a renăscut, purtând acelaşi nume, în urma unei generoase donaţii oferite de Administraţia Domeniilor Coroanei, condusă de academicianul Ion Kalinderu, preşedintele de onoare al Societăţii „Progresul Silvic“ şi sfetnic de onoare al regelui Carol I.

Apoi, prin secularizarea averilor mănăstireşti, prin Legea din 1863, în urma căreia s-a reformat patrimoniul forestier al statului, pădurile au ajuns la o suprafaţă de aproximativ 759.000 ha, respectiv 37% din întregul patrimoniu al ţării de la acea dată. Aceasta a fost una dintre condiţiile prielnice apariţiei şi dezvoltării publicaţiei de profil forestier în România.

Revista pădurilor, conform intenţiei exprimate de fondatorii ei, avea „ca scop de onoare răspândirea ideilor ştiinţei moderne asupra îngrijirii, conservării şi exploatărilor ţării, precum şi prosperitatea în genere a ştiinţei silvice“ (Revista pădurilor, 1886).

Lupta dusă cu perseverenţă prin revistă de specialiştii silvici români ai timpului s-a soldat cu reînfiinţarea, în anul 1893, a Şcolii de silvicultură de la Brăneşti, cu introducerea, în 1901 a condiţiei bacalaureatului pentru admiterea în Şcoala de la Brăneşti, cu elaborarea, în 1910, a unui nou Cod silvic modern, adaptat cerinţelor epocii.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
665

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Revolta ofiţerilor din cavalerie

Preluarea domniei de către principele Carol de Hohenzollern-Sigmaringen nu a fost o perioadă „ferice“ aşa cum, nu de puţine ori, s-au străduit unii să o prezinte.

În deschiderea lucrărilor Corpurilor legiuitoare la 27 noiembrie 1869, mesajul domnesc optimist se încheia astfel: „Europa ne poartă astăzi un viu interes. Să ne unim dar cu toţii spre a dovedi că suntem un popor demn de această bunăvoinţă“.

În realitate, cei care manifestau sentimente antidinastice sunt o prezenţă în întreaga ţară şi alegerea lui Alexandru Ioan Cuza ca deputat şi apoi ca senator în judeţul Mehedinţi, incidentele de la Ploieşti unde a fost dizolvată garda civică, afacerea Strousberg – compania germană care construia căile ferate şi care s-a dovedit până la urmă o uriaşă escrocherie pe banii statului român – toate acestea şi multe altele au creat o stare de spirit care l-au adus, nu o dată, pe Principele Carol să se gândească la părăsirea Tronului. De altfel, tatăl său îi scria în februarie 1871 că, dacă va abdica, îi oferă una din reşedinţele familiei.

A fost în joc prestigiul armatei

Un fapt semnificativ este revolta ofiţerilor de cavalerie. Guvernul, sub conducerea lui P.P. Carp, a emis un act normativ cunoscut în epocă ca Legea asupra maximului taxelor şi contribuţiilor comunale care, prin efectele ei, a contribuit la scăderea nivelului de trai, inclusiv al ofiţerilor tineri.

Invocând un pretext izvorât dintr-un orgoliu de armă - noul comandant al corpului de cavalerie fusese numit un general de infanterie - peste 100 de ofiţeri de cavalerie şi-au depus demisia. Se protesta astfel împotriva neregulilor flagrante care bântuiau unităţile militare, între care şi legea avansărilor în armată ce indignase corpul ofiţerilor. De asemenea, cuantumul soldelor era nesatisfăcător, gradele mici primind lefuri care nu acopereau nici măcar necesităţile elementare de existenţă.

Consecinţele nu au întârziat să apară: ministrul de război Lahovary a demisionat şi nimeni nu s-a încumetat să soluţioneze şi să preia portofoliul apărării naţionale, prim-ministrul Catargiu fiind nevoit să aplaneze incidentul cu ajutorul Palatului (întotdeauna prost informat).

Referindu-se la acest episod, însărcinatul cu afaceri al Legaţiei Belgiei la Bucureşti îi scrie ministrului de externe, contele Merode Westerloo: „Manifestarea neobişnuită a vreo sută de ofiţeri de cavalerie, care s-au arătat nemulţumiţi de recentele măsuri luate în privinţa armei lor, i-a obligat pe militari să-şi dea demisia. Faptul acesta a creat o impresie deosebit de penibilă. Senatul şi Camera se ocupă de acest lucru, iar presa de toate nuanţele comentează acest eveniment care loveşte sensibil în prestigiul armatei române.

Se pare că domnitorul nu a aflat ştirea despre demisia celor 120 de sublocotenenţi, locotenenţi şi căpitani decât la orele 12.05 de la preşedintele Consiliului de Miniştri. Secretul a fost, deci, bine păstrat, stabilindu-se o înţelegere mutuală între ofiţerii din diferitele garnizoane, în aşa fel încât guvernul să nu fie informat de actul lor

de revoltă“.
Demisiile au fost primite, iar Camera şi Senatul au adoptat o moţiune în care se spune că „avem ferma convingere că guvernul va face să fie respectate în armată principiile disciplinei, ale onoarei şi ale datoriei“.
„Guvernul este convins că nemulţumirile ofiţerilor de cavalerie au fost exploatate cu bună ştiinţă de adversarii săi politici şi se spune că el este decis să deschidă o anchetă pentru a descoperi pe adevăraţii instigatori şi mijloacele folosite în vederea atingerii acestui scop“, încheie misiva către şeful său acelaşi funcţionar diplomatic.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
743

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

reziduurile-chimice_57.html

Reziduurile chimice > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulReziduurile chimice

• De la 1 septembrie, limitele pentru reziduurile de pesticide care se găsesc în alimente sunt armonizate la nivel european. Noile standarde sunt menite să garanteze protecţia consumatorilor şi să faciliteze comerţul şi importurile.

Regulamentul privind reziduurile de pesticide vizează aproximativ 1.100 de pesticide utilizate în agricultură, atât în interiorul, cât şi în exteriorul Uniunii Europene. Acesta include o listă cu limitele maxime pentru o vastă serie de produse – începând de la carne, lapte, legume şi fructe, până la nuci, condimente şi furaje pentru animale. Noile limite iau în calcul nevoile celor mai vulnerabile grupuri ale populaţiei, cum ar fi sugarii şi copiii. Guvernele statelor membre sunt responsabile cu punerea în aplicare a regulamentului, dar Comisia va monitoriza respectarea dispoziţiilor acestui act legislativ. Pentru a consulta limitele pentru anumite pesticide şi culturi, accesaţi baza de date a Comisiei privind reziduurile de pesticide.

Este de precizat că principalele ţări agricole din UE au formulat deja o serie de amendamente la această decizie şi este foarte probabil să aibă câştig de cauză. Comisia Europeană nu poate face abstracţie de argumentele lor agrotehnice şi economice, care, dacă vor fi ignorate, agricultura intensivă ar avea de suferit.
(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
665
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

RICA, instrument pentru Politica Agricolă Comună

• Interviu cu Elena Chicosu, şef serviciu în cadrul Reţelei de Informaţii Contabile Agricole (RICA)

– Stimată doamnă Elena Chicosu, mai întâi de toate, v-aş ruga să explicaţi cititorilor revistei Lumea Satului ce este, de fapt, Reţeaua de Informaţii Contabile Agricole?

– Aşa cum sugerează însăşi denumirea, RICA este o reţea de instituţii şi organizaţii guvernamentale şi neguvernamentale implicate în colectarea, prelucrarea şi analiza datelor din agricultura ţărilor membre ale Uniunii Europene, reprezentând în acelaşi timp şi suportul informaţional al Direcţiei Generale pentru Agricultură a Comisiei Uniunii Europene, necesar preevaluării şi postevaluării diferitelor măsuri din domeniul Politicii Agricole Comune. De asemenea, RICA este un instrument statistic bazat pe o anchetă anuală, efectuată după o metodologie comună, pe un eşantion de exploataţii agricole în vederea evaluării veniturilor şi activităţii tehnicoeconomice a acestora.

– Care au fost raţiunile înfiinţării unei astfel de structurii şi cum sunt colectate informaţiile de la exploataţiile agricole selectate?

– Dezvoltarea Politicii Agricole Comune impune existenţa unor informaţii obiective şi relevante cu privire la veniturile din diverse categorii de exploataţii agricole. RICA constituie singura sursă de date microeconomice a Uniunii Europene, armonizate şi reprezentative. Situaţia financiară a exploataţiilor agricole constituie principala sursă utilizată pentru orice evaluare a veniturilor exploataţiilor agricole sau orice studiu al activităţii economice a acestora.

În ceea ce priveşte colectarea informaţiilor, acestea se bazează pe fapte verificabile. Ele reflectă condiţiile sociale, economice şi tehnice ale exploataţiilor agricole, fie individuale, fie comerciale şi se bazează pe definiţii unitare. Sunt analizate cu acest prilej inclusiv acele categorii ce necesită o atenţie specială la nivelul Comunităţii.

– Care este plaja de observaţie a reţelei de informaţii contabile?

– Aceasta cuprinde toate exploa-taţiile agricole care au o anumită dimensiune economică, oricare ar fi eventualele activităţi externe ale exploatantului. Pe baza informaţiilor RICA se stabilesc coeficienţii de calcul al unităţii de dimensiune economică – UDE.

De asemenea, Comisia Europeană întocmeşte rapoarte anuale către Consiliul şi Parlamentul European privind situaţia agriculturii, a pieţelor agricole şi a veniturilor exploataţiilor din Comunitatea Europeană.

– Cum este organizată RICA la nivelul Uniunii Europene?

– RICA are o structură piramidală. Primele patru niveluri ierarhice se regăsesc în toate ţările membre ale Uniunii Europene. Următoarele structuri ierarhice sunt însă diferite în funcţie de unele elemente specifice fiecărei ţări (organizarea administrativ-teritorială, mărimea suprafeţei agricole, mărimea exploataţiilor şi profilul lor tehnico-economic etc.).

– Cărui for revine responsabilitatea organizării şi dezvoltării acestui domeniu în România?

– Această sarcină revine Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR), prin Serviciul RICA, în baza OG nr. 67/2004 aprobată prin Legea nr. 465/2004. Începând cu anul 2007, odată cu aderarea României la UE, RICA a devenit funcţională şi s-a creat o structură naţională a colectorilor de date formată din angajaţii MADR de la nivelul fiecărui judeţ. România şi-a asumat obligaţia de a transmite Comisiei Europene 1.000 de chestionare pentru anul contabil 2007, 2000 pentru 2008, 4.000 pentru 2009 şi 6.000 de chestionare începând cu anul contabil 2010.

Până în prezent au fost transmise CE informaţii RICA aferente anilor contabili 2007, 2008, 2009, 2010.

– În România încă există o reticenţă a fermierilor în privinţa furnizării de informaţii contabile. Care sunt argumentele colectorilor în faţa acestei atitudini rezervate a subiecţilor?

– Anual se semnează angajamentele de confidenţialitate de către fiecare colector de date şi acordurile de participare la anchetă de fiecare reprezentant legal al exploataţiei. Informaţiile nu sunt folosite în scopul impozitării sau taxării fermierilor. Folosirea lor în alte scopuri decât cele declarate se pedepseşte conform art. 15 din O.G. nr. 67/2004 aprobată prin Legea nr. 465/2004. Datorită creşterii numărului de exploataţii participante la RICA de la 1.000 la 6.000 începând cu anul 2011 au fost contractaţi colectori de date privaţi care transmit informaţiile către MADR prin intermediul responsabililor RICA din cadrul fiecărei DAJ.

– Ce avantaje dobândesc fermierii participând la RICA?

– Contribuţia fermierilor cu informaţii corecte asigură cele mai bune premise posibile pentru realizarea unei politici agricole care să garanteze condiţii de producţie, dezvoltarea pieţei agricole şi producerea alimentelor de bună calitate.

Şi, nu în ultimul rând, fermierii participanţi vor primi feedback, care va conţine o evaluare a rezultatelor înregistrate la exploataţie, comparativ cu rezultatele medii ale altor exploataţii din România care au participat la anchetă. Fermierii vor descoperi astfel punctele tari şi punctele slabe pentru activitatea agricolă practicată la exploataţie şi va fi o sursă de inspiraţie în găsirea unor noi metode de îmbunătăţire a performanţelor.

Fermierii trebuie să profite de şansa de a participa la RICA pentru a putea dobândi o nouă perspectivă asupra rezultatelor exploataţiei şi viitorului agriculturii.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
1063
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

riscam-sa-pierdem-germoplasma-viticola_7...

Riscăm să pierdem germoplasma viticolă

• Interviu incendiar cu dr. ing. Adrian Şerdinescu, director general al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură şi Vinificaţie de la Valea Călugărească

- Fondurile alocate cercetării au fost diminuate cu 80%.
- Există riscul să pierdem colecţia naţională de germoplasmă viticolă.
- Un sprijin financiar direct se aşteaptă din partea Ministerului Agriculturii pentru reluarea cercetărilor privind selecţia clonală la viţa-de-vie.
- Alarmaţi de starea lor materială, cercetătorii se văd obligaţi să abdice.

– Ce mai reprezintă astăzi Institutul de Cercetare de la Valea Călugărească?

– În anul 2009, ICDVV Valea Călugărească mai exploatează 177 ha vii pe rod, în mare parte cu soiuri de struguri pentru vinuri roşii de înaltă calitate. Cel mai important lucru este că Institutul dispune de o pepinieră viticolă proprie în care este produs material săditor viticol în conformitate cu normele impuse de Uniunea Europeană.

Deşi în ultimii doi ani Institutul a întreprins eforturi deosebite pentru modernizarea bazei de cercetare (câmpuri experimentale, staţia-pilot de microvinificaţie etc.) şi dotarea laboratoarelor cu aparatură performantă, investind peste 2.000.000 lei în această acţiune, în cursul acestui an principala problemă cu care ne confruntăm este legată de diminuarea drastică, cu peste 80%, a fondurilor alocate sectorului de cercetare pentru proiectele aflate în derulare în cadrul PNCDI II.

În aceste condiţii, activitatea de cercetare va fi practic blocată, riscându-se pierderea unui număr însemnat de cercetători valoroşi şi în special a tinerilor cercetători, care au fost atestaţi şi menţinuţi în cadrul institutului cu mari sacrificii. Riscăm, totodată, o degradare a loturilor şi poligoanelor experimentale, a colecţiei naţionale de germoplasmă viticolă, a plantaţiilor mamă „Bază“ şi „Certificat“ destinate producerii de material săditor viticol liber de viroze.

În patria vinurilor roşii

– Ştim că ICDVV are în aria sa de responsabilitate tehnică şi podgoria Dealu Mare…

– Aşa este. Această podgorie reprezintă una dintre cele mai mari podgorii din ţară, plantaţiile viticole amplasate pe pantele însorite ale dealurilor subcarpatice acoperind o suprafaţă de 14.500 ha. Este considerată, pe bună dreptate, ca „patria vinurilor roşii“, aici obţinându-se cele mai bune vinuri roşii din ţară, intens colorate şi corpolente, dar şi vinuri albe şi aromate de înaltă calitate, multe cu denumire de origine controlată, pline de atractivitate.

După anul 1990 suprafeţele viticole s-au diminuat, unele plantaţii retrocedate către foştii proprietari au fost abandonate, o serie de centre de vinificaţie s-au închis sau au fost lichidate, iar marile combinate de vinificaţie aparţinând fostelor IAS-uri şi-au redus activitatea sau au fost vândute.

Ce soiuri predomină astăzi Podgoria?

În cadrul plantaţiilor nou înfiinţate, soiurile româneşti, îndeosebi soiul Fetească neagră, au început să ocupe o poziţie de vârf în gama sortimentală.

Semne bune

De câţiva ani însă asistăm la o revigorare a viticulturii în cadrul podgoriei Dealu Mare. Au fost înfiinţate numeroase societăţi comerciale cu capital privat care, accesând fonduri europene, au trecut la reconstrucţia viticulturii din cadrul podgoriei prin înfiinţarea de noi plantaţii viticole la standarde europene. Astfel, în perioada 2006-2009 au fost înfiinţate cca 1.025 ha (640 ha în judeţul Prahova şi 385 ha în judeţul Buzău). Au fost înfiinţate, de asemenea, numeroase crame moderne pentru procesarea strugurilor. Putem menţiona pe cele de la Domeniile Tohani SA, SC Domeniile Dealu Mare Urlaţi, SC Unicom Ceptura SRL, SC Serve Ceptura SRL, SC Fontana di Vini SRL.

– Domnule director general Adrian Şerdinescu, ce recomandări faceţi viticultorilor pentru luna iulie?

Dacă doriţi cu adevărat să faceţi viticultură performantă, atunci, în mod obligatoriu, trebuie să respectaţi următoarele recomandări agrotehnice:

În viile tinere:

- se efectuează al doilea copcit spre sfârşitul lunii; muşuroiul nu se mai reface;
- se continuă combaterea repetată a bolilor şi dăunătorilor. De obicei combaterea manei trebuie să constituie o prioritate de maximă răspundere;
- se continuă lucrările în verde pentru realizarea rapidă a formei de conducere la viţele conduse pe tulpini.

În viile pe rod:

- se aplică tratamentele împotriva bolilor criptogamice şi a dăunătorilor. Acestea se efectuează la fenofazele creşterea boabelor şi compactarea ciorchinilor, folosind diferite produse pentru combaterea manei, făinării şi putregaiului cenuşiu. Orientativ pot fi recomandate următoarele produse pentru:

Mană: Triumf 10 SC - 2 l/ha, Folpan 80 WG - 2 kg/ha, Antracol 70 WP - 2 kg/ha, Funguran 80 WDG - 2 kg/ha etc.;

Făinare: Systhane Forte – 0,1 kg/ha, Stroby DF – 0,2 kg/ha, Kumulus DF - 3 kg/ha, Thiovit 80 WG - 3 kg/ha etc.;

Putregaiul-cenuşiu: Rovral 500 SC - 1 l/ha, Teldor 500 SC – 0,1 l/ha;

Moliile-strugurilor: Calypso 480 SC – 0,1 l/ha.

- se asigură o aerisire cât mai bună a butucilor prin legarea (dirijarea) corespunzătoare a lăstarilor. În caz de umiditate excesivă poate fi efectuat un desfrunzit uşor în zona strugurilor.

În şcolile de viţe:

- se execută al doilea copcit (prin înlăturarea în ras a rădăcinilor emise din altoi, precum şi a lăstarilor portaltoiului);
- se continuă combaterea manei cu produse acuprice;
- se continuă afânarea solului pe intervale cu cultivatorul;
- pot fi aplicate fazial îngrăşăminte foliare complexe;
- udările cu norme de 300-500 mc apă/ha pot fi aplicate excepţional până la sfârşitul lunii iulie (în anii foarte secetoşi).

Doleanţe

– Ce sprijin aşteptaţi acum din partea Ministerului Agriculturii?

– În primul rând, în domeniul producerii materialului săditor viticol se impune ca în cadrul unui program sectorial finanţat de minister să se reia de urgenţă cercetările privind selecţia clonală la viţa-de-vie, cercetări care sunt de durată mai lungă, astfel încât România să poată dispune în viitor la toate soiurile valoroase autohtone sau străine de un număr adecvat de clone adaptate condiţiilor pedoclimatice din podgoriile României.

Ar mai fi necesar un sprijin susţinut şi pentru realizarea cât mai rapidă în cadrul unităţilor de cercetare vitivinicole a plantaţiilor mamă „Bază“ şi „Certificat“ din soiuri şi clone valoroase şi menţinerea fondului naţional de germoplasmă viticolă liberă de viroze (material iniţial) aflat la INCDBH Ştefăneşti.

Pagini realizate de Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
1201

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

riscul-evocarii-unui-om-demn-de-prof-dr-...

Riscul evocării unui om demn Prof. Dr. Viorel Stoian

De fapt, nici nu ştiu dacă Ion Ceauşescu a făcut vreodată caz de carnetul său roşu. El s-a manifestat de-a lungul vieţii ca un profesionist adevărat. Un om ale cărui decizii se bazau pe capacitatea unei echipe de reformatori recunoscută de către toţi fermierii horticoli.

Conştient că mă supun acelor critici care la citirea acestor rânduri vor striga în cor „osanaliştii de ieri, evocatorii de astăzi“, vreau doar să le amintesc acestor denigratori că, pe vremea în care la conducerea horticulturii româneşti se afla Nelu Ceauşescu, se obţinea cea mai mare producţie de struguri din istoria viticulturii. Dispuneam de un patrimoniu cu un potenţial de producţie care asigura nu numai consumul intern, ci şi disponibilităţi impresionante de vinuri şi struguri pentru export. A contesta sau a nu spune acest adevăr este o impietate.

Prof. dr. Viorel Stoian

Date şi fapte ce îndeamnă la meditaţie

Societatea românească a anilor ’80 poate fi judecată în fel şi chip. Incriminam până mai ieri salamul de soia, iar astăzi este un aliment căutat. Ne aducem aminte de „nechezol“ şi de cozile de la „adidaşi“, de tichetele la zahăr şi ulei, dar în acei ani grei pentru populaţie viticultura producea peste 8 milioane hectolitri de vin, adică de 2-3 ori mai mult decât astăzi.

Eu am fost şi am rămas un apropiat al lui Nelu Ceauşescu. Ştiu deci de la sursă directă că nu fratele său Nicolae l-a propulsat în vârful elitei agricole din România. Noi, horticultorii, am fost cei care l-am ridicat. Am realizat că este un om înţelept şi extraordinar de receptiv la nou.

Se consideră astăzi o realizare de mândrie dacă plantăm într-un an câteva sute de hectare cu viţă-de-vie. În acele vremuri, plantam 10.000 ha, din care 70% erau plantaţii intensive. Ce să mai vorbesc de combinatele de vinificaţie? Dacă am fi dispus atunci de tehnologiile occidentale de vinificaţie, am fi putut face cele mai bune vinuri din lume. Dar şi aşa eram recunoscuţi ca a patra putere viticolă a Europei şi a şaptea în lume.

Până şi ONVV…

Încerc astăzi o mare bucurie când văd câte concursuri de vinuri se organizează în ţară şi la câte participăm peste hotare. Este, totuşi, bine să se ştie că Oficiul Naţional al Viei şi Vinului (ONVV) este o instituţie înfiinţată în 1971. La concursurile organizate în acea perioadă erau prezentate 1.800 probe, faţă de 200 astăzi. Mărturisesc că mă cutremur când văd ce fel de vinuri se vând acum nu numai în aşa-zisele vinării de la colţurile străzilor, ci până şi în cârciumile săteşti. Otrăvuri adevărate!

Privind realist

Rândurile de faţă nu sunt scrise ca să stoarcă lacrimi de durere pentru sfârşitul jalnic al economiei supercentralizate. Nimeni nu-şi poate imagina că mai este posibilă o întoarcere la acel sistem.

Dacă îmi rămâne un regret, atunci el este acela că noi, specialiştii din horticultură, nu am putut duce mai departe ceea ce am început atunci. Putem avea păreri diferite faţă de unele doctrine ideologice, putem fi nostalgici, putem fi neoreformatori, dar nu avem dreptul să blamăm ce s-a făcut bun în horticultura românească. Nu avem dreptul să atentăm la valoarea umană a profesorului Ion Ceauşescu.

În ceea ce mă priveşte, mărturisesc că astăzi îl apreciez mai mult decât înainte de Revoluţie. Nici nu ştiu să explic prea bine de ce. Poate că atunci era prea mare (ca funcţie), iar cumsecădenia sa mă complexa. Poate şi pentru că el trăieşte o dramă ştiinţifică nemeritată. Acum îl simt mai aproape şi îi înţeleg durerea.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
1025

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

roata-ultimului-olar_958.html

Roata ultimului olar

Ia în mână o bucată de lut adus dintr-un anume loc, ştiut numai de el, lut care a fost curăţat, frământat şi apoi lăsat să se „odihnească“ un an de zile. Se aşază la roată, străvechea unealtă acţionată însă acum de curent electric şi, în câteva minute, iată, apare ulcica din care cineva va bea apă rece sau vin negru de Dealul Bujorului.

Meşterul, cum i se spune, pe numele său Marcel Mocanu (foto), e din Braniştea-Galaţi şi se trage dintr-o străveche familie de olari. „Bunicul meu a fost olar, îmi spune dumnealui, şi 14 din cei 18 copii ai săi, între care şi tata, au căutat lutul bun, untos şi l-au transformat în ulcele, ulcioare, oale pentru chişleag sau pentru sarmale.“

Nu i-a plăcut la început să se aşeze la roată şi, uneori, îşi aminteşte meşterul, era urechiat de părintele său care voia ca toţi copiii săi să-i înveţe meseria. A încercat să-şi caute un rost la oraş, dar vremurile i-au fost împotrivă şi a revenit la Braniştea, unde şi-a făcut casă, s-a însurat şi lucrează împreună cu soţia sa.

Până acum, plasticul este la putere

„Se poate trăi din olărit?“ „Da, vine imediat răspunsul, cu condiţia să te ştie lumea, iar oalele pe care le faci să fie de cea mai bună calitate.“ Mă uit la obiectele pe care meşterul Mocanu le-a adus la un târg la Roman. Sunt împodobite cu un motiv „valurile Dunării“, care face ca oala de la Braniştea să fie altfel decât celelalte.

„Să ştiţi, îmi spune, că nu există chişleag (lapte bătut) mai bun decât cel făcut în ulcică de lut. Eu sunt cunoscut şi pentru faptul că fac oale de sarmale «legate» care pot fi folosite şi la foc deschis. Şi asta o ştiu, din păcate, doar cei mai în vârstă. Cei tineri preferă ciuveele acelea colorate din plastic cu care sunt pline toate magazinele şi care, cum se spune la televizor, nu sunt ecologice. Dar oamenii mă caută, iar la târgurile la care sunt invitat îmi vând toată marfa.“

„Şi se duc pe rând, pe rând...“

Din zecile de olari care făceau vestită localitatea gălăţeană în urmă cu ani, a mai rămas doar el. „Şi mă tem, o spune cu regret, că odată cu mine dispare acest meşteşug vechi de când lumea, aşa cum au dispărut războaiele de ţesut al căror zgomot umplea, în zilele de iarnă, satul, aşa cum au dispărut butnarii, cei care făceau butoaiele pentru vinul bun de aici şi aşa cum, în ofensiva asta a vremurilor grăbite pe care le trăim, dispare o tradiţie, un trecut.“

- Dar sunteţi profesor la Şcoala populară de artă...
- Aşa este. Am 14 elevi şi şase promoţii de tineri au absolvit, ca să spun aşa, cursul de prelucrare a ceramicii. Mulţi dintre ei sunt foarte talentaţi, dovadă că, în fiecare an, participând la Concursul Internaţio-nal al Micilor Meşteri din Dumbrava Sibiului, se întorc cu premii. Din păcate, niciunul dintre ei nu şi-a arătat dorinţa să-şi câştige pâinea prelu-crând lutul. Fac toate acestea ca o plăcere şi am bănuiala că unealta pe care o vedeţi va fi

roata ultimului olar.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
760

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rodica Popescu Bitănescu: „Poveştile ţărăncilor m-au fascinat întotdeauna“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Rodica Popescu Bitănescu: „Poveştile ţărăncilor m-au fascinat întotdeauna“

Reprezentantă a generaţiei de aur a teatrului şi cinematografiei româneşti, Rodica Popescu Bitănescu se prezintă publicului ca o personalitate complexă. Pe lângă rolurile excepţionale interpretate pe „scândură“ sau în cinematografie, actriţa a scris trei comedii inspirate din încercările la care a supus-o viaţa: „Cinci femei de tranziţie“, „Încă-i bine“ şi „Viaţă de cimitir“. Joacă în toate cele trei piese şi reuşeşte de ani buni să umple sălile teatrelor, primele două fiind reprezentate pe scena Naţionalului bucureştean, iar cea de-a treia fiind un proiect privat. În rândurile ce urmează o veţi descoperi pe îndrăgita actriţă pe scena vieţii, pornind de la legătura sa cu lumea satului şi de la „rădăcinile“ care au marcat-o.

Gustul copilăriei, mămăliguţă în untură încinsă

Rodica Popescu Bitănescu s-a născut în comuna Răsuceni, județul Giurgiu, care pe atunci se numea Plasa Vlașca. Când vorbește despre lumea satului o face cu multă nostalgie. „Oamenii, așa cum i-am cunoscut, se mulțumeau cu puțin. Nu vorbesc despre familia mea, pentru că tata a fost foarte înstărit și muncea extraordinar de mult. Avea pământ, păduri, mori, prese de ulei, fiind și primul care a adus floarea-soarelui în Vlașca. Avea legături foarte apropiate cu oamenii din sat care munceau la el și cu cei care veneau la moară cu cereale. Mulți locuitori ai Răsuceniului erau finii lui.

Părinții mei au cununat multe cupluri, iar mai apoi le-au botezat copiii. Îl țin minte pe finul Ion, la care mergeam peste drum de casa noastră. Avea o casă simplă din chirpici, cu o măsuță și cu scaune de lemn, iar eu și fratele meu fugeam la el, pentru că încingea untură într-o tigaie, iar nevasta sa, fina Maria, făcea o mămăligă excelentă, pe care noi o înmuiam în acea untură încinsă și mâncam cu o poftă și cu o plăcere de care-mi amintesc și acum“, rememorează actrița.

„La ora 5:00 eram pe tarla“

Din amintirile copilăriei nu pot lipsi „păpuşile“ confecţionate de colegii de joacă. Știuleții curățați de porumb serveau drept suport pentru păpușile cărora le erau confecționate haine din cârpe sau din frunze. Deși primise de la tatăl său o păpușă minunată, adusă de la București, viitoarea artistă prefera tot păpușile tradiționale.

Satul natal era plin de plantaţii de viţă-de-vie, pe la care mergea cu prietenii săi să mănânce struguri. „Oamenii erau foarte primitori. Nu știu dacă astăzi lumea de la sat mai este așa, pentru că tinerii pleacă la oraș să învețe, să muncească. Atunci rămân eu lângă părinți, îi ajutau în gospodărie, mergeau cu oile și cu vacile la păscut, dar și la câmp. Acum văd altceva la televizor sau când merg cu trenul și ascult poveștile țărăncilor care m-au fascinat întotdeauna.

Când plecam în deplasări în țară, mergeam la clasa a doua, pentru că întâlneam aceste țărănci pe care le-am iubit de când eram mică. În timp ce vorbeau aveau tot felul de gesturi care spuneau mult mai mult decât exprimau ele în cuvinte. Acestea mi-au folosit atunci când am interpretat câteva roluri de țărancă în filme și la televiziune cu o plăcere și cu o credință extraordinare.

Oamenii de la țară sunt mult mai sinceri, mai credincioși, mai umili în fața lui Dumnezeu și mai modești. Eu am considerat întotdeauna că țăranii sunt nedreptățiți, pentru că munca lor în agricultură și nu numai este extrem de grea și foarte prost plătită. Eu nu am mers la câmp, pentru că eram mică, dar tot am simțit-o pe pielea mea când eram studentă și trebuia să facem muncă voluntară în fiecare vacanță de vară.

Am mers doi sau trei ani în comuna Roseț, lângă Călărași, iar în primul an am fost la rărit sfecla. La ora 5:00 eram pe tarla. Dacă răsărea soarele, nu mai puteam face nimic. Aveam colege care leșinau pe câmp, nu rezistau la acest efort“, mărturisește Rodica Popescu Bitănescu.

„Am considerat întotdeauna că țăranii sunt nedreptățiți, pentru că munca lor în agricultură și nu numai este extrem de grea și foarte prost plătită“ - Rodica Popescu Bitănescu

Tatăl în închisoare, mama paralizată

Pe 11 iunie 1948, când a început naționalizarea, viața familiei Popescu s-a schimbat dramatic. „Ai mei au rămas fără casă și cu doi copii pe drumuri. Am trecut prin această perioadă și știu ce înseamnă mărirea și decadența. Ulterior, tata a făcut și pușcărie politică, mai târziu mama s-a îmbolnăvit și a fost paralizată șapte ani. Am trecut prin momente grele pentru că părinții mei au fost foarte afectați de problemele prin care au trecut. Eu și fratele meu eram copii, nu realizam atât de mult ce se întâmplă, dar acele lucruri m-au marcat. De aceea, chiar în piesele de teatru pe care le-am scris mai târziu, am amintit în câteva pasaje de câte un moment din istoria țării noastre, iar spectatorii îl simt și sunt mișcați. Întotdeauna am considerat că, dacă ai credință în Dumnezeu, nu se poate să nu-ți dea putere să treci mai departe. De aceea țăranii noștri rezistă în aceste situații grele, pentru că au capul plecat“, spune actrița.

„Ţăranii merită să se meargă la ei şi cu teatru“

Referindu-se la spectacolele susținute în mediul rural, artista se declară fascinată de atenţia şi captivația publicului. „Păcat că nu mai există fonduri pentru a se face deplasări în comune, pentru că țăranii merită să fie mult mai bine recompensați, să aibă parte de mai multă cultură, să nu se meargă la ei doar cu muzică, ci și cu teatru sau cu muzică clasică.“

Gabriela Niculescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1086

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rolul asolamentului în agricultură

Repartiţia diferitelor plante pe tarlale şi sole, în cadrul unei exploataţii agricole, se numeşte asolament. Asolamentul se referă la distribuţia culturilor în spaţiu, iar rotaţia la succesiunea lor în timp. De cele mai multe ori, cele două noţiuni se suprapun, de aceea asolamentul se mai poate defini ca fiind succesiunea culturilor de câmp şi spaţiu, însoţită de un sistem corespunzător de lucrări agricole şi fertilizare care asigură creşterea fertilităţii solului şi sporirea cantitativă şi calitativă a recoltei.

În ultimii ani, în agricultura din România se cultivă cu preponderenţă câteva specii (grâu, rapiţă, porumb, floarea-soarelui), fără a se ţine seama de rolul şi importanţa asolamentului. Cum toată lumea se pricepe la agricultură, desigur că fiecare producător agricol cultivă aşa cum se pricepe, uneori mai bine, alteori mai rău, dar producţiile obţinute nu reuşesc să acopere în totalitate investiţiile făcute pentru a cultiva pământul. De fapt, nu se respectă o regulă de bază a agriculturii, respectiv asolamentul. Dar ce este asolamentul?

Prin aplicarea asolamentului, apa este folosită în mod mai raţional, deoarece consumul de apă al plantelor cultivate este diferit. Este necesar ca, după o plantă cu un consum specific mai mare, să urmeze alta, cu un consum specific mai mic (de exemplu, grâul nu poate urma după lucernă în regiunile secetoase, deoarece lucerna consumă cantităţi mari de apă; după lucernă poate urma porumbul, care se seamănă la jumătatea lui aprilie, iar până atunci o parte din rezervele de apă se refac). Ceea ce se întâmplă cu apa se întâmplă şi cu substanţele nutritive, şi anume unele plante agricole secătuiesc solul de macroelemente (de exemplu, sfecla de zahăr, sorgul etc.), iar altele îl îmbogăţesc în azot (cazul leguminoaselor), unele plante au nevoie mai mult de potasiu (sfecla şi cartoful), iar altele (cerealele) au un consum mai mare de azot şi fosfor.

Agrotehnica adecvată

Îngrăşămintele chimice, dar mai ales cele organice reuşesc să menţină conţinutul de materie organică la un nivel ridicat. Gunoiul de grajd se poate aplica direct la o serie de culturi, cum ar fi: cartof, porumb, sfecla de zahăr sau se poate aplica la cultura anterioară pentru culturile de orzoaică, mazăre, mei. În cadrul asolamentului, gunoiul de grajd aplicat direct la plantele din prima categorie va contribui la menţinerea conţinutului de materie organică, fără a influenţa defavorabil plantele din a doua categorie.

Lucrările solului foarte dese contribuie la deteriorarea structurii solului; după plantele prăşitoare (porumb, sfeclă, floarea-soarelui, cartof) trebuie să urmeze plante semănate în rânduri dese (cereale, leguminoase etc.) care refac în parte structura deteriorată a solului.

Asolamentul dă posibilitatea de a lupta împotriva buruie-nilor, astfel, dintre cerealele de toamnă, cea care luptă cel mai bine cu buruienile este secara. Aceasta creşte repede şi viguros, rădăcinile sunt mai ramificate decât la grâu şi orz şi au putere mai mare de solubilizare a elementelor nutritive, înfrăţeşte mai mult, are talie înaltă şi pune stăpânire pe teren, producând substanţe toxice pentru unele buruieni. Astfel, în primăvară apar mai puţine buruieni în cultura de secară.

Epoca de recoltare are un rol însemnat în combaterea buruienilor, deoarece culturile recoltate mai devreme nu dau posibilitatea buruienilor să crească sau seminţelor lor să ajungă la maturitate. Există şi buruieni parazite, care se înmulţesc considerabil dacă se cultivă an de an aceeaşi plantă (de exemplu atacul de lupoaie la floarea-soarelui, tutun şi alte plante). În general trebuie să se alterneze culturile care îmburuienează solul cu cele care au rolul de a curăţa solul de buruieni. De asemenea, asolamentul permite combaterea bolilor criptogamice şi a paraziţilor vegetali şi animali; astfel rugina brună la grâu se transmite prin plantele tinere de grâu care răsar după recoltare (samulastra) la cultura care se seamănă în toamnă pe aceeaşi solă. La fel şi tăciunele porumbului, dacă porumbul este cultivat consecutiv.

Agenţii bolilor criptogamice care se propagă prin sol pot fi împiedicaţi să atace plantele cultivate dacă microorganismele din sol au o activitate intensă. Gunoiul de grajd, îngrăşămintele verzi, amendamentele, îngrăşămintele chimice, lucrările solului creează condiţii favorabile pentru activitatea microorganismelor în sol şi care reduce foarte mult atacul ciupercilor care provoacă îngenunchierea tulpinilor de grâu şi orz, pătarea cenuşie a frunzelor de porumb, putregaiul plantelor de sfeclă de zahăr. Sunt şi plante care nu pot urma după ele însele, cum ar fi cazul trifoiului, inului etc., deoarece formează în sol, în primul an, compuşi toxici care devin vătămători pentru plante în al doilea an de cultură.

Gică Stroie, director vânzări Summit Agro România

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1697

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

RomAgroTec încearcă să înlăture spectrul crizei > REVISTA LUMEA SATULUI

RomAgroTec încearcă să înlăture spectrul crizei

Vreme frumoasă, vizitatori mulţi, dar fără bani. Aşa s-ar descrie în câteva cuvinte participarea la RomAgroTec de anul acesta. Târgul de utilaje agricole, aflat într-o nouă locaţie anul acesta, pe drumul spre Urziceni, aproape de comuna Lilieci, a reunit la actuala ediţie aproximativ 50 de expozanţi, dintre care majoritatea distribuitori ai unor produse de peste graniţă şi doar trei-patru cu utilaje autohtone.

Aceasta şi pentru că traversăm un an dificil din punct de vedere financiar, care din păcate nu iartă nici piaţa maşinilor şi utilajelor agricole, unde se estimează scăderi drastice de vânzări. „Oamenii vin, sunt foarte interesaţi, dar nu există susţinere din partea statului, nu se găsesc soluţii de finanţare“, ne spunea unul dintre expozanţi.

În mod paradoxal, optimismul este dat de meteorologii care prognozează un an agricol aproape de normal, atât din punctul de vedere al umidităţii, cât şi al temperaturilor. Chiar şi aşa, agricultorii sunt în expectativă, vor să vadă subvenţiile, dar şi noi mijloace de finanţare, fapt pentru care mai toţi expozanţii propun soluţii de creditare care însă nu par foarte avantajoase, după cum reiese din spusele vizitatorilor.

Greu să concurezi cu produsele „made in Germania“

Diya Shoucair, administrator Farm Tech

Este importator unic al produselor nemţeşti Schäffer Lader care fabrică încărcătoare frontale multifuncţionale cu articulaţie la mijloc, cu puteri cuprinse între 20 CP până în 180 CP, adresându-se aşadar atât micilor cât şi marilor producători. Cele 35 de accesorii diferite fac ca spectrul domeniilor de utilizare a acestor încărcătoare să fie unul foarte larg: agricultură, horticultură, peisagistică, administrarea depozitelor, construcţii, zootehnie, industrie, comerţ şi sector public.

Calitatea nemţească datorată celor 50 de ani de experienţă în domeniu, consumul mic şi amortizarea încă din primul an al investiţiei fac diferenţa faţă de produselele similare de pe piaţă. Despre productivitatea lor ne vorbeşte Diya Shoucair, administratorul firmei importatoare - Farm Tech: „De exemplu, într-o hală de păsări de 1.000 m, pentru a goli gunoiul manual este nevoie, timp de două zile, de 15 oameni. Cu un Schäffer mic de 20 CP, în două ore ai golit.”

La sfârşitul anului trecut, vânzările au început să scadă, deşi pe piaţa din România nu există competiţie la acest tip de utilaje. Sperăm ca situaţia financiară să se redreseze, dar pentru asta trebuie sprijin şi de la Guvern, şi de la Minister. La ora actuală, proiectele prin FEADR se derulează foarte greu şi într-un timp prea lung.

Trebuie găsite forme de finanţare. Noi încercăm să rămânem competitivi prin faptul că avem un număr foarte mic de angajaţi, doar cinci oameni, cu care am reuşit însă din 2006 până în prezent să vindem aici peste 300 de utilaje. Jumătate din vânzări se fac prin proiecte şi cealaltă jumătate prin leasing. Prea puţine cu banii jos“, ne mai spune administratorul.

Utilaje performante, preţuri competitive

Pavlos Moustakis, export manager S.I. Papadopoulos

Papadopoulos este o fabrică familială, în care tată şi fiu se ocupă de producerea utilajelor agricole prezente de peste 40 de ani pe piaţa grecească. În urmă cu doi ani, firma a adus în România o gamă largă de utilaje agricole pentru pregătirea solului.

Este vorba de discuri, scarificatoare, precum şi de numeroase tipuri de combinatoare şi cultivatoare. Toate au venit cu ceva în plus faţă de ce exista atunci pe piaţă, iar producătorii au ales ca modalitate de promovare demonstraţiile practice în câmp, pe teritoriul a şapte judeţe. „Aceste demonstraţii spun despre un utilaj mai mult decât o mie de fotografii şi vorbe.

Utilajele au fost primite foarte bine datorită faptului că sunt performante, au preţuri competitive şi pot fi achiziţionate în leasing“, ne spune managerul care se ocupă de export. Multe dintre ele utilizează tehnologii patentate de fabrică, aşadar sunt inovaţii în domeniu ce nu se mai întâlnesc la alt producător şi care vin să uşureze munca utilizatorului. În afară de România, utilajele se mai vând în Cipru, Bulgaria şi Egipt.

Silozurile, o afacere de viitor

Ing. Natalia Biţan, şef serviciu comercial SC Islaz SA

SC Islaz SRL Alexandria este o prezenţă activă la manifestările organizate de RomAgroTEc şi nu numai. Gama produselor oferite de unitatea din Alexandria a fost una destul de diversificată, de la mori de grâu şi silozuri până la instalaţii de curăţire şi tratare a seminţelor. De fapt, acesta din urmă este cel mai nou produs al societăţii. Ea are o capacitate de prelucrare între 1 şi 3 tone pe oră. Preţul de achiziţionare a acestui utilaj este accesibil, iar modalităţile de plată sunt de asemenea destul de flexibile, şi ne referim aici la plata în rate.

Un alt produs cu importanţă la fel de mare este şi silozul. În cadrul societăţii Islaz se comercializează două tipuri de silozuri: unul cu bază conică cu o capacitate între 20 şi 70 de tone şi varianta de mare capacitate, între 100 şi 1.000 de tone.

Curiozitatea ne-a împins să întrebăm şi de situaţia vânzărilor. Nu mică ne-a fost surprinderea să aflăm că acestea au mers destul de bine chiar şi în 2008, an în care şi-a făcut debutul bincunoscuta criză financiară.

Ofertă ademenitoare din partea italienilor de la Itagri Group

Andrea Tomaselli, administrator

Firma italiană Itagri Group este prezentă pe piaţa din România de patru ani, oferind o gamă largă de utilaje pentru fermieri. Printre acestea se numără maşini pentru curăţirea şi întreţinerea terenurilor, sisteme de irigat şi celule pentru stocarea recoltelor. Oferta Itagri este destinată atât micilor cât şi marilor fermieri, iar raportul dintre calitate şi preţ este unul rezonabil, susţine Andrea Tomaselli, administratorul firmei.

Aceasta mai oferă şi utilaje omologate pentru fermele zootehnice, maşini pentru prelucrarea furajelor, cântare etc. Unul dintre subiectele atinse a fost şi modalitatea de plată pentru achiziţionarea utilajelor. Cei interesaţi de acestea le pot cumpăra în leasing pe o perioadă de 1 sau 3 ani, timp în care fermierul poate achita produsul în rate. Dar poate cel mai important aspect financiar pe care îl oferă Italagri este colaborarea cu o firmă de leasing prin care societatea italiană se angajează să suporte jumătate din dobânda fermierului care a achiziţionat produsele ei.

Munax în expansiune

Kovács Endre, manager produs

Firma bănăţeană Munax s-a făcut cunoscută pe piaţa din România încă din 2003, perioadă în care oferea maşini second-hand şi piese de schimb pentru utilajele agricole. Între timp, oferta firmei s-a diversificat, astfel încât la târgul acesta s-a prezentat cu mai multe utilaje agricole.

Unul dintre produsele care garantează, în opinia conducerii societăţii, eficienţa economică şi productivă este combina care seamănă direct în mirişte. Prin folosirea acesteia pot fi scutite mai multe lucrări tehnologice şi implicit mai multe costuri. Deşi preţul nu este unul tocmai accesibil, într-o fermă mare acesta poate fi acoperit într-un timp relativ scurt.

Un alt produs expus de către Munax este şi tradiţionalul tractor Landini. Pe lângă acesta, firma oferă şi tractoare cu o capacitate mai mică destinate viticulturii şi legumiculturii. Fermierii interesaţi de produsele Munax se pot bucura de oferte preferenţiale, întrucât societatea colaborează cu mai multe bănci şi companii de leasing.

Valentina ŞOIMU, Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1237
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ROMALIMENTA invită jurnaliştii la un dialog profesional cinstit

Federaţia Patronală din Industria Alimentară – Romalimenta socoteşte că este de obligaţia sa să iniţieze un parteneriat, pe care îl consideră fără precedent, cu reprezentanţii publicaţiilor scrise din România, în ideea realizării unui dialog profesional cinstit cu toţi jurnaliştii care abordează în articolele lor probleme dificile ale sectorului alimentar din România. În acest sens Romalimenta, prin directorul său executiv, domnul Mihai Vişan, a înaintat o scrisoare tuturor publicaţiilor de specialitate.

– Domnule director, bănuim că aveţi motive serioase pentru a întreprinde un astfel de demers.

– Am decis să iniţiem acest dialog deschis cu mass- media din România deoarece în ultima perioadă am fost neplăcut surprinşi să vedem că într-un număr tot mai mare de articole s-au încălcat drepturile şi interesele legitime ale producătorilor români din industria alimentară. Scopul principal al acestui apel la conlucrare este acela de a invita toţi jurnaliştii de bună credinţă la o documentare mai atentă şi profesională.

– De fapt, ce vă deranjează mai mult?

– O mare parte dintre articolele menţionate au avut ca subiect produsele alimentare, efectele ambalajelor produselor alimentare sau cele determinate de consumul anumitor produse asupra sănătăţii consumatorului. Unele dintre acestea au fost redactate făcând excepţie de la regulile deontologice, fără a prezenta poziţia vreunui specialist în domeniu şi fără o documentare în prealabil. Acest gen de materiale ne-au pus în situaţia de a lua atitudine.

Avem credinţa că informarea consumatorului este întotdeauna absolut necesară, dar asta în condiţiile în care articolele sunt concepute în mod profesional, printr-o documentare corectă, în care se reflectă adevărul şi în care sunt prezentate şi punctele de vedere ale producătorilor vizaţi de subiectul articolelor.

Nu critica, ci neadevărul doare

– Aşadar, acest demers a luat naştere ca urmare a nemulţumirii producătorilor din industria alimentară?

– Într-adevăr. Aş dori să fac însă precizarea că producătorii din industria alimentară afiliaţi nouă sunt receptivi la critici atâta timp cât acestea sunt întemeiate şi asta pentru că interesul consumatorului primează. Este de datoria noastră să ne asigurăm că spre comercializare pleacă produse de bună calitate, care nu periclitează în niciun fel sănătatea oamenilor.

Atât Romalimenta cât şi producătorii afiliaţi urmăresc în mod constant dezbaterile europene în acest domeniu, studiile de specialitate şi actele normative, obligatorii sau facultative, emise de organele abilitate ale Uniunii Europene şi de organizaţiile internaţionale sau regionale, care au atribuţii în domeniul alimentaţiei publice, sănătăţii şi siguranţei alimentare. În consecinţă, niciodată nu s-a ezitat atunci când a fost necesar să se implementeze măsuri pentru prevenirea unor efecte negative, unele aflate chiar la nivel de probabilitate, asupra sănătăţii umane.

Ofertă incitantă

Romalimenta dispune de o bază de date în care se regăsesc informaţii de orice natură, fie ele favorabile sau defavorabile anumitor produse sau ambalaje alimentare. Aşadar, publicarea chiar şi a unor articole cu substrat critic ar fi fost un motiv de bucurie pentru producători, deoarece ar fi putut semnala o problemă semnificativă. Important este însă să nu cădem sub spectrul neadevărului pentru că efectele negative ale acestei acţiuni se vor revedea atât în rândurile producătorilor cât şi ale populaţiei.

– Care este impactul denaturării adevărului?

– După cum spuneam, inducerea în eroare a consumatorilor îi poate afecta atât pe ei, cât şi pe producători. Din nefericire, în România nu există încă o cultură a alimentaţiei corecte şi sănătoase. Acest lucru poate fi exploatat prin furnizarea unor date şi informaţii eronate sau uneori complet greşite.

– Cine ar trebui să promoveze acest concept de cultură a alimentaţiei corecte şi sănătoase?

– Această sarcină ar trebui să revină Statului Român şi nu agenţilor economici sau instituţiilor de presă, aşa cum am fi înclinaţi să credem.

Care sunt, în fapt, doleanţele Romalimenta?

– Ce propuneri aveţi pentru ziarişti ?

– Pentru început am dori să clarificăm un aspect foarte important. Solicitările noastre nu impun publicaţiilor să redacteze materiale părtinitoare producătorilor. Avem însă rugămintea ca articolele publicate să respecte minimele reguli deontologice care impun:

- efectuarea unei documentări temeinice;
- solicitarea punctului de vedere al părţilor implicate şi, în primul rând, de la instituţiile abilitate;
- verificarea informaţiilor ce urmează a fi publicate din cel puţin două surse credibile şi în primul rând de la persoana vizată;
- acordarea posibilităţii de a-şi exprima punctul de vedere persoanei vizate de articol şi publicarea opiniei sale în cadrul articolului;
- prezentarea unei distincţii clare între faptele şi împrejurările afirmate şi opiniile personale ale jurnalistului.

De asemenea, avem rugămintea ca jurnaliştii care vor mai redacta articole despre industria alimentară să facă o prezentare clară, în care să se pună accent pe adevăr şi nu pe opiniile jurnalistului. Avem credinţa că acestea sunt nişte reguli ce ţin de deontologia profesională a oricărui jurnalist. Romalimenta are disponibilitate de a prezenta date şi informaţii ori de câte ori i se vor solicita, în vederea redactării unor materiale de presă corecte.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
613

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Româna, limba oficială

Dialog cu acad. MIHAI CIMPOI, preşedintele Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova,
despre reîntronarea limbii române în satele Basarabiei

- Stimate maestre, vă aflaţi din nou acasă, la români. Aţi fost distins recent cu Premiul cel mare al Festivalului Internaţional de Poezie „Nichita Stănescu“, ediţia a 22-a, de la Ploieşti. Aţi venit „De acasă, acasă“, cum spunea poetul necuvintelor. Ştim că, alături de mulţi alţi scritori basarabeni, vă luptaţi pentru întronarea deplină a limbii române în Republica Moldova…

- Nu numai noi, intelectualii şi oamenii politici cu vocaţie europeană, ci şi noul guvern de la Chişinău, care îşi propune un gest politic european, românesc, pentru modificarea articolului 13 din Constituţie: limba moldovenească este LIMBA ROMÂNĂ. De altfel, pe site-ul guvernului nostru, limba oficială este LIMBA ROMÂNĂ. Mai mult, Academia de Ştiinţe a Republicii Molodova, încă din 1994, a luat o decizie specială, prin care se stabileşte că limba oficială a Republicii este LIMBA ROMÂNĂ.

- Mai sunt azi basarabeni care continuă să-şi zică moldoveni?

- Sigur că mai sunt. Dar tot mai puţini. Mai ales cei de la ţară. Ei încep acum să-şi dea seama că o viaţă întreagă au fost minţiţi cum că ei ar fi moldoveni, altceva decât români. După 7 aprilie trecut, lucrurile s-au schimbat profund în Basarabia. Mai ales în satele noastre. La adunările cetăţeneşti, la mitinguri se strigă puternic metafora lui Nichita Stănescu: LIMBA ROMÂNĂ ESTE PATRIA MEA!.

Date personale:

S-a născut la 3 septembrie 1942 în comuna Larga, judeţul Hotin. Critic şi istoric literar. Licenţiat al Universităţii de Stat din Chişinău (1960-1965).

Redactor la revista Nistru, apoi la Cartea Moldovenească şi Literatura Artistică. Secretar literar la Teatrul Naţional şi la Teatrul Poetic „Alexie Mateevici“ din Chişinău. Din 1991, preşedinte al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova; membru de onoare al Academiei Române (1991), membru titular al Academiei de Ştiinţe a Moldovei (1992), membru al Uniunii Scriitorilor din România şi al Organizaţiei Mondiale a Scriitorilor (PEN). A publicat 44 de cărţi, între care „Căderea în sus a Luceafărului“, „O istorie deschisă a literaturii române din Basarabia“, „Mărul de aur, valori româneşti în perspectiva europeană“ şi altele.

Cartea românească - pe un drum bun

- Cartea românească pătrunde azi mai bine la sate?

- Sigur. Asta chiar dacă bibliotecile noastre sunt sărace. Fără donaţii din ţară nu ştim ce ne-am putea face. Primim frecvent numeroase asemenea donaţii de carte. S-a ajuns astfel ca multe biblioteci să poarte numele donatorilor: Târgovişte, Ploieşti, Târgu-Mureş, Dobrogea, Ovidiu ş.a. S-a schimbat astfel şi raportul între cartea românească şi cea rusească. Acum 10-15 ani acesta era de 2 la 20, dar acum s-a schimbat foarte mult.

Apoi, în şcoli şi mai ales în licee se predă şi se vorbeşte numai în limba română. Ne ajută foarte mult la aceasta şi schimbul de profesori din România şi Basarabia, potrivit unei înţelegeri între cele două ministere ale învăţământului. În plus, acum avem la Chişinău un Centru Academic „Mihai Eminescu“, unic în Europa, care promovează puternic limba română. Acelaşi lucru şi în cazul Academiei de Medicină şi Farmacie, unde învaţă foarte mulţi basarabeni, alături de studenţi din diferite ţări ale Europei, din Israel şi chiar din România. Totul se face numai în limba română.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
706
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

romani-a-aparut-laptele-la-dozator_l435....

Români, a apărut laptele la dozator!

Pentru cei hotărâţi să găsească o variantă eficientă de valorificare a laptelui, dozatoarele reprezintă o soluţie care a început să prindă şi la consumatorii români. Asemenea aparate pot fi găsite şi în Bucureşti, ele fiind amplasate în diferite locaţii de către societatea doctorului veterinar Mihai Petcu. Automatele de lapte s-au bucurat însă de un succes neaşteptat şi în vestul ţării, unele dintre acestea fiind importate chiar de la vecinii noştri unguri.

O modalitate comodă de valorificare a laptelui

Silviu Mărginean este un tânăr fermier de pe lângă Câmpia Turzii, din Pădureni, judeţul Cluj, care a refuzat să-şi bată capul cu accesarea măsurilor europene de sprijin şi asta numai datorită birocraţiei. E drept a avut el sursele lui să se descurce care i-au permis să aleagă întotdeauna variantele mai practice. Aşa s-a întâmplat de pildă, şi cu valorificarea laptelui colectat de la cele 68 de vaci din ferma sa, activitate care până nu demult îi crea mari probleme. În urmă cu patru luni a descoperit soluţia salvatoare: a cumpărat primul dozator de lapte şi de atunci nu se mai gândeşte decât cum să facă să sporească numărul acestora! Fost constructor de meserie, proaspătul crescător de vaci a ales să se reorienteze către acest domeniu tocmai cu gândul că va vinde laptele prin dozatoare. A achiziţionat mai întâi unul pentru a vedea dacă ideea prinde…şi a prins. Puţin sceptici la început, apoi curioşi, oamenii l-au încercat şi văzând că laptele, păstrat la o temperatură adecvată, e bun şi proaspăt s-au îngrămădit să cumpere de la dozator.

Acum, fermierul are mai multe astfel de aparate amplasate, fie în spaţiile marilor lanţuri comerciale, fie în pieţe, în general acolo unde au vad. E drept că 2.200 de litri, atât cât ajunge să colecteze pe zi din ferma sa, nu pot fi vânduţi numai prin dozatoare, cel puţin deocamdată, pentru că dispune de puţine asemenea aparate. Intenţia lui este să valorifice prin această metodă întreaga producţie obţinută în fermă. Nu vrea să vândă la fabricanţi pentru că preţul i se pare de batjocură. Ultima variantă la care se gândeşte este ca, pe lângă dotările pe care le are şi anume sală de muls, tancuri de răcire, dozatoare, să mai investească şi într-o linie de brânzeturi. Dar, deocamdată, e mulţumit de automatele de lapte.

Investiţie amortizată rapid

Pentru un dozator a plătit în medie 15.000 de euro, sumă care din calculele sale s-a amortizat în aproximativ jumătate de an. Investiţia care mai trebuie făcută este în mijlocul de transport frigorific, care să asigure temperatura necesară păstrării în bune condiţii a laptelui pe toată durata deplasării, din care acesta trece direct în dozator, fără a intra în contact cu aerul.

Aparatele automate de dozat lapte sunt prevăzute cu:

- Un corp de frigider realizat la interior şi la exterior din oţel inoxidabil;
- Două rezervoare de 120 de litri;

- Schimbare automată de la un rezervor la celălalt;
- Sistem reglabil de mixare;
- Spălare automată a spaţiului şi tubului de umplere.

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
1163

□

Comentarii

□

□

1. Mircea PELEA -- (25-November-2010)Redactia emisiunii INTREBAREA ZILEI, doreste sa-l contacteze pe domnul Silviu Marginea, din Padureni, jud. Cluj, pentru realizarea unei potentiale emisiuni. Celui care poate sa ne ofere numarul de telefon al domniei-sale, ii multumim anticipat.

Cu mult respect,
prof. Mircea PELEA
jurnalist profesionist
redactor-coordonator Departamentul Social-sanatate
e-mail mirceapelea@yahoo.com
Te.: 0724619081

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

romania-ar-putea-fi-principalul-furnizor...

România ar putea fi principalul furnizor de carne de vită din Europa

Afirmaţia îi aparţine domnului dr. Dan Gheorghe Neaţă, director executiv al Asociaţiei Crescătorilor de Vaci Holstein-Ro, fost director general al ANARZ, specialist în reproducţie şi selecţie animală, cu care am avut recent o scurtă conversaţie.

Efectivele de bovine s-au înjumătăţit

– Ce mai faceţi, domnule Neaţă?

– Mă ocup, în continuare, de reproducţie şi selecţie animală, pentru că nu m-am putut îndepărta de crescători. Scopul vieţii mele a fost şi a rămas să acord consultanţă, să ajut crescătorii de animale, să dezvolt acest sector. Să nu uităm că, în perioada 1976-1988, acesta ajunsese la apogeu, având un proces continuu de dezvoltare şi de specializare a producţiei, de integrare verticală a producţiei zootehnice. Pe atunci, fermele noastre erau competitive la nivel european.

– Ne puteţi oferi câteva date semnificative de atunci şi de acum?

– În 1990, în România, existau aproximativ 7 milioane de bovine, dintre care matcă vreo 3 milioane. După 1990 s-a produs dezastrul. Fermele au fost fărâmiţate, distruse. În loc să crească efectivele de animale, nu ştiu dacă mai sunt acum 3 milioane, dintre care puţin peste 1 milion, matcă.

– Da, dar atunci producţia de lapte pe cap de vacă era cam la jumătate faţă de cea de astăzi.

– Într-adevăr, la fostele cooperative şi în gospodăriile populaţiei nu erau vaci de calitate – cum nu sunt nici acum –, iar producţia de lapte era redusă. Însă atunci erau unităţi de stat, cu animale deosebit de performante, asemănătoare celor de astăzi. Acolo unde s-a făcut inseminare se face şi azi, iar performanţele sunt foarte bune. Apoi, trebuie şi o nutriţie corespunzătoare, cu furaje care să asigure necesarul pentru funcţii vitale, pentru dezvoltare corporală şi producţie de lapte.

– Să mai adăugăm şi normele de bunăstare a animalelor.

– Nu trebuia să vină Uniunea Europeană şi să ne impună norme de bunăstare a animalelor pentru că noi aveam astfel de norme încă înainte de 1990 şi erau respectate, pentru a asigura nivelul optim biologic şi economic.

Producem carne ieftină şi de o calitate scăzută

– România are aproape 5 milioane ha de păşuni şi fâneţe în zonele înalte. Ce ar trebui făcut pentru a exploata această resursă deosebită în vederea creşterii bovinelor, ovinelor şi chiar a caprinelor?

– De această chestiune ar fi trebuit să se ocupe Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, prin direcţiile de politici, de strategii în zootehnie. Cred că ar trebui să plecăm de la ceea ce fac alţii şi să adaptăm condiţiilor noastre. România nu trebuie să crească vite de carne la grajd sau caprine în stabulaţie permanentă, pentru că avem, aşa cum spuneţi şi dumneavoastră, 5 milioane ha de păşuni şi fâneţe, la care se mai adaugă alte 3 milioane ha neutilizate.

România produce carne de vită slabă calitativ şi ieftină, pe care o exportă. Iată de ce, în cadrul unei strategii întocmite de mine, cred că ar trebui crescut hibridul de carne. Dacă jumătate din efectivul bovin ar fi destinat acestui scop, România ar putea deveni principalul furnizor de carne de vită pentru ţările mari consumatoare din Europa şi nu numai.

Creşterea vacii de lapte, condiţionată de mulţi factori

– În această situaţie, ce s-ar întâmpla cu vaca de lapte?

– Fermele cu vaci de lapte ar trebui retehnologizate. Degeaba avem genetică dacă animalele nu pot fi mulse corect şi igienic, dacă laptele nu poate fi prelucrat corespunzător, dacă nu poate fi asigurată trasabilitatea produsului lapte. Atât timp cât se încurajează producţia de lapte neconform, încă un an, încă doi ani, nu vom avea niciodată performanţă în această direcţie. În România există fermieri care au făcut investiţii extraordinare în asigurarea bazei genetice. Numai că producţia nu a crescut semnificativ. Într-adevăr, avem câteva ferme care sunt competitive la nivel european. În aceste cazuri, pe lângă genetică, s-au făcut investiţii şi în nutriţie, şi în exploatare.

– Dacă sunt performanţe, de ce nu extindem creşterea vacii de lapte?

– Pentru că vaca de lapte nu poate fi crescută oriunde. Creşterea este condiţionată de instalaţiile competitive de muls şi de sistemul de colectare a laptelui şi transportul către fabricile de procesare. Acest lucru nu se poate face pe dealuri sau munţi. Nu trebuie uitat că vaca de lapte trebuie să dea 6.000-6.500 de litri pe lactaţie, pentru a fi rentabilă economic. Or, numai din păşunat, nu se poate obţine această performanţă, fiind necesară furajarea, în special cu porumb, care nu se găseşte în zonele înalte.

Pajiştile montane dau producţii bio

– În concluzie, cum pot fi valorificate păşunile şi fâneţele?

– În primul rând, prin creşterea vacilor de carne, în rândul cărora există metişi foarte bine adaptaţi în România. În al doilea rând, vorbim despre oaia de carne şi cea de lapte, care pot fi crescute împreună.

Nu în ultimul rând, există un sector deosebit de important, cel de creştere a caprinelor, atât pentru carne, cât şi pentru lapte. În cazul acestora, eu îi sfătuiesc pe crescători să se orienteze către caprele de lapte. Avem rase probate şi adaptate, care dau producţii foarte bune. Acestea pot valorifica flora spontană. Laptele de capră, datorită calităţilor lui biologice, poate constitui un aliment medicament.

Apoi, să nu uităm că, pe pajiştile montane, producţia de carne şi lapte este curată, bio, pentru că nu se face niciun tratament chimic. Totul este natural. Iată de ce, în cadrul strategiei întocmite de mine, cred că ar trebui acordate subvenţii mai mari pentru tinerii fermierii care îşi desfăşoară activitatea în zootehnie, la munte, decât în cazul celor de la câmpie. Sunt necesare politici care să susţină dezvoltarea meseriilor de cioban şi de văcar, acolo sus. Practic, sunt necesare forme de sprijin stimulative pentru popularea zonelor înalte pentru că nu oricine se poate duce cu o turmă de oi în Munţii Parâng, de exemplu.

A consemnat Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
716
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

Imprimati articolulRomânia, cimitirul florilor

- Interviu cu doamna Ana Felicia Iliescu,

profesor la departamentul de Peisagistică Horticultură Ornamentală şi Biodiversitate din cadrul Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti

– Vorbim despre peisagistică! Sunt convins că foarte puţini sunt acei care ştiu ce înseamnă această ştiinţă şi cu ce se ocupă ea.

– Este într-adevăr o ştiinţă care în Europa şi în restul lumii fiinţează de mult, încă din secolul precedent, cu foarte multe şcoli care pregătesc specialişti în proiectarea, amenajarea şi întreţinerea spaţiului verde urban, dar şi în proiectarea teritorială a peisajului şi în general în îngrijirea mediului natural. Aici omul intervine adesea nemijlocit, stricându-l.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2427

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare

curs valutar

România este pe punctul de a pierde
Fondul genetic al aviculturii

Într-unul din numerele trecute v-am prezentat cu ajutorul unui genetician o scurtă incursiune în cercetarea din zootehnie. Curiozitatea ne-a împins să verificăm dacă în avicultură, mai exact în cercetarea în acest domeniu, lucrurile stau mai bine. Ceea ce aveam să aflăm seamănă mai mult a dezamăgire. Şi asta într-un sector în care activitatea practică se desfăşoară destul de bine.

Ne-am convins de această realitate cruntă cu ajutorul domnului Florin Pricop, director tehnic la Avicola Bucureşti. Domnul Pricop este cel mai îndreptăţit să vorbească despre situaţia cercetării în avicultură. Domnia sa are o experienţă impresionantă în genetică, iar pasiunea cu care a făcut această meserie i-a asigurat mai mult decât recunoaşterea pe plan naţional.

Singurul program, cel de conservare

– Domnule Florin Pricop, ne adresăm dvs. ca unui specialist în desluşirea tainelor geneticii. Din această postură, vă rugăm să faceţi câteva aprecieri la starea actuală a cercetării avicole.

– În prezent, avicultura românească nu mai are niciun program de selecţie propriu.

Singurele linii pure pe care le mai avem sunt ale galinaceelor rase uşoare, dar chiar şi acestea sunt menţinute cu mari eforturi. Materialul genetic autohton se află în ceea ce se numeşte programul de conservare, ce va dura până în 2010. După această dată, dacă va continua finanţarea de la buget, în funcţie de caracteristicile lor, păsările pot fi introduse într-un program de ameliorare.

În măsura în care cererea de pe piaţă va absorbi materialul pe care îl producem, ferma ar putea deveni nu numai o bază de cercetare, ci şi o sursă de afaceri profitabile; dacă nu, ea va fi închisă. Acesta este adevărul crud: în România se merge pe politica că totul trebuie închis. Dacă ţinem seama de această stare de fapt, nu putem trage decât o singură concluzie: starea cercetării în avicultura românească, din punctul de vedere al bazei genetice, este una deosebit de precară.

– Vorbim despre un domeniu foarte important, al cărui declin poate avea, în timp, repercusiuni majore asupra aviculturii româneşti. Când a început colapsul cercetării şi care au fost factorii favorizanţi?

– După anul 1990 s-a recurs la o metodă care avea să distrugă în mod sistematic baza genetică a aviculturii. Mă refer aici la trecerea unităţilor ce deţineau patrimoniul genetic în portofoliul statului. Odată cu instalarea acestei stări nefaste, noile instituţii create nu s-au mai preocupat de coordonarea tehnică a activităţii genetice şi, în baza unor criterii aproape întotdeauna economice, marea lor majoritate au renunţat la fondul genetic.

Mai avem doar o linie pură de găini

După 1990 au dispărut şi liniile pure de gâşti şi curci. Tot în această perioadă a dispărut şi genoteca de animale de blană, nurci, nutrii, vulpi argintii şi liniile pure de iepuri. Grav este că, în urmă cu câţiva ani, au dispărut şi liniile pure de galinacee rase grele, aflate în proprietatea Avicolei Tărtăşeşti.

Au mai fost şi încercări de salvare a fondului genetic, un exemplu fiind cel de la fosta centrală a Avicolei Mamaia Sat. Pentru salvarea genotecii de galinacee de acolo s-au făcut, către stat, numeroase apeluri pentru sprijinul financiar. Acestea au rămas fără răspuns, iar în cele din urmă, din raţiunile mai sus menţionate, dar şi datorită unor criterii de ordin sanitar-veterinar – a dispărut şi aceasta.

– Câte rase de păsări mai fac parte din patrimoniul genetic naţional, în momentul de faţă?

– În prezent, din patrimoniul genetic naţional mai fac parte doar 56 de rase, în condiţiile în care, în 1995, România avea 94 de rase, varietăţi şi linii de galinacee. Pe lângă aceste 56 de rase de galinacee, mai avem 4 rase de gâşte, 4 rase de raţe şi 7 rase de curci. S-au pierdut foarte multe rase, iar cea mai mare tragedie este că viitoarele generaţii de geneticieni nu vor ajunge să cunoască însemnătatea liniilor pure de galinacee.

– Care este ponderea în care acest fond genetic naţional acoperă ceea ce ar trebui să existe în avicultura românească?

– Aceste linii de rase pure pe care le mai avem au intrat din 2006 în programe de conservare. Şi asta pentru că aceste populaţii de păsări, sau cel puţin majoritatea lor, se află într-o stare critică sau de vulnerabilitate. Unele sunt chiar pe cale de dispariţie. Aşadar, nu acoperă nimic.

Nimeni nu mai face cercetare fundamentală

– Este drept că argumentele dvs. ne fac să ne punem întrebarea dacă în România mai există o cercetare fundamentală. În condiţiile în care aceasta, totuşi, există, unde ne situăm pe o scară a valorilor, comparativ cu alte ţări europene?

– Pentru a putea vorbi de o cercetare fundamentală în avicultură este necesară existenţa unui institut abilitat în acest sens, iar noi nu avem aşa ceva. Un astfel de institut a existat la Baloteşti, dar din raţiuni economice a fost desfiinţat.

Deşi se resimte lipsa unei unităţi de cercetare, la Avicola Bucureşti au continuat lucrările de genetică aviară calitative.

– Ocupaţi funcţia de director tehnic la Avicola Bucureşti. În consecinţă, dvs. cunoaşteţi foarte bine aportul acestei instituţii în avicultura românească.

– Poate cel mai mare merit al acestei instituţii este că, prin eforturi foarte mari, a reuşit să menţină liniile de găini rase uşoare. Este drept că a beneficiat şi de subvenţie bugetară dar, fără implicarea directă a avicolei, probabil că s-ar fi pierdut şi acestea.

Sprijinul statului s-a dat pe cap de pasăre, iar anul trecut acesta era de aproximativ 48 de lei. La Avicola Bucureşti există o fermă specială de selecţie, unde sunt crescute rasele Rhode Island Roşu, Rhode Island Alb, Marans Barat Marans Sureminat, Susexx şi Lehorn. Aceste rase sunt structurate în linii.

Fapt este că, la ora actuală, marile complexe industriale pentru reproducţie importă din 2005, în special din Germania, între 15 şi 22.000 de capete anual. Cel mai trist este că, prin ceea ce cumpărăm din alte ţări, le asigurăm acestora fondurile necesare pentru cercetare.

– Înţeleg, potrivit celor spuse de dvs. mai devreme, că în cadrul instituţiei unde vă desfăşuraţi activitatea există încă preocupări de genetică. Câte din produsele rezultate ca urmare a muncii întreprinse de dvs. vor apărea pe piaţa din România?

– În prezent, nu iese nimic pe piaţă din punctul de vedere al hibrizilor comerciali de ouă destinaţi marilor complexe. În schimb, vindem gospodăriilor populaţiei şi micilor crescători. În sectorul de primăvară scoatem spre comercializare şi pui.

Cucurigul se va cânta pe strune străine

– Ce previziuni aveţi pentru avicultura românească şi pentru cercetare în acest domeniu?

– Trebuie să avem în vedere dezvoltarea patrimoniului genetic naţional. Asta se poate face prin creşterea numerică a raselor existente. În acest sens, este necesar să se apeleze la importuri. O altă prioritate ar fi sporirea efectivelor de păsări existente la crescătorii particulari, încadrarea raselor existente în standardul de rasă, organizarea schimburilor de reproducători între crescători, folosirea rotaţiei cocoşilor în scopul evitării consangvinizării.

Cât despre competiţia cu ceilalţi competitori pe piaţa ouălor şi a cărnii de pasăre, în lipsa unei modernizări a sistemului avicol, aceasta va fi în continuare una inegală. Acest lucru este valabil şi în cazul fermelor ce deţin fondul genetic, fiind absolut necesară retehnologizarea lor. În final, nu putem decât să sperăm că vom reuşi să împlinim acest lucru.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1238

Comentarii

1. un duh -- (14-November-2010)sa aiba mare rusine domnul care a dat acest interviu,ferma lui de selectie este numai pe hartie sa primeasca bani de la stst

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

România, exclusă de pe piaţa certificatelor de emisii CO2? > REVISTA LUMEA SATULUI

România, exclusă de pe piaţa certificatelor de emisii CO2?

Inventarul de emisii de gaze cu efect de seră al României riscă să fie suspendat de la tranzacţionarea certificatelor de emisii, până când ţara noastră se va conforma cerin-ţelor de raportare (INEGES), ceea ce înseamnă pierderi de miliarde de euro pentru statul român, se arată într-un document elaborat de Fundaţia Terra Mileniul III.

Conform actului, decizia finală va fi luată curând de către Comitetul de Conformare al Protocolului de la Kyoto.

De vină pentru această situaţie sunt legislaţia elaborată cu întârziere şi, potrivit autorităţilor, lipsa de experienţă a funcţionarilor de la Agenţia Naţională pentru Protecţia Mediului (ANPM), care administrează Registrul naţional al emisiilor, precum şi numărul insuficient de angajaţi.

În cazul în care registrul va fi suspendat, statul roman va pierde oportunitatea de a tranzacţiona cele 300 milioane de unităţi de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, alocate pentru perioada 2008-2012. Termenul limită pentru vânzarea acestora este 2012, când expiră Protocolul de la Kyoto.

Cu toate că este prezentă pe această piaţă din anul 2008, ţara noastră nu a făcut până în prezent nicio tranzacţie, în pofida afirmaţiilor repetate ale autorităţilor că există state interesate de certificatele româneşti.

„În funcţie de perioada de suspendare a registrului, efectele sunt resimţite atât de statul român, cât şi de firmele înscrise în schema europeană de comerţ cu emisii şi de firmele implicate în proiecte de implementare în comun. În cazul în care suspendarea se va face pe o perioadă de un an sau mai mare, lucrul acesta înseamnă că cele peste 200 de instalaţii înscrise în schema de comerţ cu emisii nu vor avea acces la pieţele internaţionale. Reglajul se va face numai între firmele înscrise în registru la nivel naţional“ – a declarat Lavinia Andrei, preşedintele Fundaţiei Terra Mileniul III.

Risc de penalizări

Potrivit documentului, firmele ar putea plăti penalizări de 100 de euro/certificat. De asemenea, vor fi puse în dificultate şi companiile care sunt implicate în proiecte de reduceri de emisii, prin mecanismul de implementare în comun (JI), existând la momentul prezent 15 astfel de proiecte în derulare cu termen de predarea a certificatelor tip ERUS la 31.12.2012.

„În cazul în care firmele implicate în astfel de proiecte nu reuşesc să-şi îndeplinească obligaţiile de transfer, aceste obligaţii vor fi preluate de stat care, la rândul său, nu are posibilitatea de tranzacţionare pe pieţe internaţionale şi va fi obligat să plătească penalităţile contractuale“, – a explicat Lavinia Andrei.

Ca urmare a analizei Inventarului Naţional transmis în anul 2010, echipa de experţi aflată în coordonarea Secretariatului UNFCCC a înaintat Comitetului de Conformare al Protocolului de la Kyoto un set de întrebări cu privire la potenţiale neconformităţi de implementare identificate în raport.

România a prezentat un docu-ment scris şi a participat, în perioada 6-8 iulie, la Bonn, la o audiere oficială în faţa Comitetului de Conformare, pentru prezentarea propriei poziţii.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
628

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

romania-gradina-bio-a-europei_s236.html

România - Grădina Bio a Europei

Aproape 200 de oameni de afaceri și specialiști în consultanță s-au întâlnit la București la masa rotundă intitulată „Strategie de țară“, organizată sub auspiciile Romanian Business Leaders Summit, în vederea stabilirii unor programe naționale. Liderii fac parte din organizații care generează aproximativ 12% din Produsul Intern Brut (PIB) al României și care cumulează peste 100.000 de angajaţi, ne-a informat Geo Scripcariu, autorul proiectului „România – Grădina Bio a Europei“.

„România – Grădina Bio a Europei este deocamdată un proiect de strategie de țară, unul dintre cele două selectate, propuse recent la summit. Ideea a provenit de la faptul că nu putem accepta că ţara noastră are o agricultură primitivă. Foarte mulți occidentali și-ar dori să aibă ce are România în momentul de față, micile gospodării țărănești, vastele pășuni nechimizate, plaiurile mioritice unice în lume. Există țări în UE care nu mai știu ce înseamnă produs tradițional și regretă că au lăsat să piară țăranii“, ne-a explicat Scripcariu.

În opinia sa, producția tradițională înseamnă folosirea tehnicilor moștenite de la părinții noștri în prelucrarea produselor alimentare. Producția bio este tot prelucrarea în sistem tradițional, dar din materie primă certificată ecologic. Acest lucru se întâmplă numai la noi, deoarece în Occident se prelucrează destulă producție eco, dar în sistem industrial.

Câteva elemente din strategie

În noua strategie se arată că se poate dovedi cu rezultate ştiinţifice şi practice că agricultura ecologică a contribuit şi poate contribui, măcar parţial, la soluţionarea marilor probleme contemporane, care afectează mai mult sau mai puţin şi ţara noastră. Aici sunt incluse schimbările climatice, în special încălzirea globală şi ploile acide prin interdicţia de folosire a produselor chimice de sinteză, încărcătura mică de animale la unitatea de suprafaţă, consumul redus de energie în procesele de prelucrare a produselor agricole şi utilizarea, cu prioritate, a surselor locale (neconvenţionale) de energie regenerabilă.

De asemenea, se consideră că scăderea fertilităţii solurilor cultivate – ca urmare a intensificării fenomenelor de eroziune, acidifiere, sărăturare şi epuizare a rezervei de materie organică şi de macro şi microelemente – se poate îmbunătăţi prin practicarea de rotaţii lungi şi echilibrate, ca raport între speciile care îmbunătăţesc solul şi cele care-l înrăutăţesc, îngrășăminte verzi şi minerale, compost etc.

În plus, se vorbește de diferite forme de finanțare, eventual prin intermediul unei bănci cooperatiste de microcredite și instituirea unui sistem de granturi (credite avantajoase pe bază de grant), pentru înființarea de firme bio, companii de procesare bio, precum și a altor companii care pot suplimenta piața și exportul de produse bio.

Documentul prevede întocmirea unui studiu privind agricultura organică în România, până în decembrie 2012, care să includă o listă a actorilor existenți sau potențiali, şi să facă o analiză a politicilor agricole UE. Apoi,

concluziile vor fi prezentate la World Economic Forum de la Davos, în 2013.
Geo Scripcariu ne-a mai spus că strategia va ajunge la Președinție și la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, pentru a fi analizată și a i se da curs.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
1291
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

romania-la-targuri-si-expozitii-internat...

România, la târguri şi expoziţii internaţionale

În primul trimestru al anului 2009, mai multe firme din România participă la târguri şi expoziţii internaţionale, cu produse din sectorul agroalimentar, ecologic sau horticol.

„Săptămâna Verde“, la Berlin

Cel mai mare eveniment de specialitate în domeniul agroalimentar din Europa, Expoziţia Internaţională pentru Industrie Alimentară, Agricultură şi Horticultură „Săptămâna Verde“, aflată la a 74-a ediţie, se desfăşoară în perioada 16-25 ianuarie 2009 la Berlin.

România este prezentă spre testare şi comercializare cu diferite produse alimentare: fructe şi legume proaspete şi în stare conservată, peşte şi produse din peşte, carne şi preparate din carne, lapte şi produse lactate. De asemenea, sunt expuse vinuri, bere, sucuri, uleiuri vegetale, produse zaharoase şi de panificaţie, produse ecologice (BIO) şi produse tradiţionale.

Nu lipsesc nici expoziţiile de flori şi elemente de grădinărit, echipamente şi maşini agricole, animale etc.

„Salon du Végétal“, la Angers

A 24-a ediţie a Salonului dedicat plantelor ornamentale „Salon du Végétal“ va avea loc, în perioada 17-19 februarie, în incinta Parcului Expoziţional din Angers. Târgul din Franţa, este destinat comerţului din sectorul horticol. Aici se vor întâlni peste 600 de expozanţi francezi şi străini. Sunt aşteptaţi peste 16.000 de vizitatori specialişti.

„BIOFACH“, la Nürnberg

Tot în Germania, dar la Nürnberg, se va desfăşura, în perioada 19-22 februarie, Târgul Internaţional „BIOFACH“. Este considerat cel mai mare eveniment de specialitate în domeniul agriculturii ecologice din Europa. Va reuni producători din peste 112 ţări, care vor prezenta o gamă diversificată de produse agroalimentare ecologice.

Menţionăm că manifestarea este inclusă în Programul de participare a agenţilor economici la târguri şi expoziţii internaţionale, cu sprijin de la bugetul de stat, în anul 2009. Programul este administrat de către Ministerul pentru Întreprinderi Mici şi Mijlocii, Comerţ, Turism şi Profesii Liberale.

,,Monte-Carlo Wine Festival“, cu vinuri de colecţie

Ultimul eveniment important al primului trimestru va fi găzduit de Principatul Monaco.

,,Monte-Carlo Wine Festival“. Aflat la a doua ediţie, el se va desfăşura în perioada 7-9 martie.

Va fi un eveniment enologic şi gastronomic de înaltă ţinută, în cadrul căruia vor fi prezentate produse de calitate, inclusiv vinuri de colecţie.

Potrivit MAPDR, festivalul este bogat în oportunităţi pentru producătorii de vin şi gastronomi, distribuitorii internaţionali şi profesioniştii universului enologic, în general. Menţionăm că societăţile de profil, interesate de aceste manifestări expoziţionale, pot participa în nume şi pe cont propriu.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
650

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

romania-nu-va-abandona-agricultura-bio_5...

România nu va abandona agricultura bio > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulRomânia nu va abandona agricultura bio

„România nu trebuie să abandoneze agricultura bio, în ciuda crizei cu care se confruntă Europa şi întreaga lume, ci trebuie să continue să încurajeze agricultorii să opteze pentru acest domeniu“ – a declarat ministrul agriculturii Ilie Sârbu, în cadrul unei conferinţe recente de presă.

Domnia sa a încercat să convingă Uniunea Europeană să accepte finanţarea agriculturii ecologice prin PNDR şi subvenţionarea dobânzii prin Programul Fermierul, în timpul reuniunii Consiliului de Miniştri ai Agriculturii şi Pescuitului, desfăşurat la Bruxelles.

Au fost depuse solicitări pentru acordarea acestor subvenţii pe Programul Fermierul, dar Comisia Europeană este de acord numai dacă ne încadrăm în acel plafom de 50% din finanţarea publică de la Uniunea Europeană. (T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
743
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

romania-partenera-la-saptamana-verde-ber...

România, parteneră la „Săptămâna Verde“ din Berlin > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulRomânia, parteneră la „Săptămâna Verde“ din Berlin

În perioada 20 - 29 ianuarie 2012 se va desfăşura la Berlin Expoziţia Internaţională pentru Industrie Alimentară, Agricultură şi Horticultură Săptămâna Verde, considerată cel mai mare eveniment de specialitate în domeniul alimentar şi agricol din Europa.

Datorită statutului de ţară parteneră în organizarea acestui eveniment internaţional, pavilionul României va fi găzduit într-un spaţiu de aproximativ 1.000 mp, în Sala 10.2 din complexul expoziţional Messe Berlin. Pentru acest important eveniment, şi-au exprimat interesul de a participa mai mult de 300 de agenţi economici, dar în urma selecţiei vor fi prezente în jur de 60 -70 de firme, cu prioritate cele care au fost prezente anul trecuţi.

Statutul de „ţară parteneră” presupune, printre altele, închirierea şi amenajarea unui pavilion de cel puţin 900 m2 (faţă de anii precedenţi, când România a dispus de 165 m2 , fiind doar ţară participantă) pentru a asigura o imagine completă a României, cuprinzând toate componentele, tradiţii şi obiceiuri, produse reprezentative din toate zonele ţării, precum şi o prezentare a oportunităţilor oferite de turismul rural.

Organizarea pavilionului naţional în 2012 reprezintă a IX-a participare consecutivă, fiind o bună oportunitate de imagine pentru ţara noastră.

Manifestarea se bucură de un interes major pe plan internaţional, la ediţia din anul 2011 fiind prezenţi 1.632 de expozanţi din 57 ţări, care au expus pe o suprafaţă de 115.000 m2.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
670
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

România pierde şansa de a fi lider în creşterea sturionilor

Asemeni altor vieţuitoare defavorizate în România, nici soarta sturionului nu a fost prea bună, ca să nu spunem că la un moment dat s-a distrus aproape tot ce s-a realizat în planul cercetării. Reprezentanţii CITES susţin că sturionii reprezintă o valoroasă resursă biologică şi economică regenerabilă care, în ultimii ani, a fost afectată de factori negativi. Regularizarea curgerii apelor de suprafaţă, pescuitul şi comerţul ilegal, dar şi diminuarea locurilor naturale de reproducere, toate au dus la reducerea drastică a efectivelor.

În anul 2006 avea să fie lansat unul dintre cele mai ample şi mai ambiţioase programe menite să salveze o parte importantă a pisciculturii româneşti. Aproximativ patru milioane de euro aveau să fie investite în Programul de repopulare a Dunării cu sturioni, demarat la acea vreme. Această acţiune, coroborată cu interzicerea pescuitului oricăror specii de sturion în apele Dunării, promitea o eficienţă care, în timp, să asigure un potenţial economic incomensurabil pentru acvacultura din România.

Din motive greu de înţeles, Programul Naţional de Repopulare a Dunării cu sturioni a fost oprit cu mult înainte de a-şi îndeplini în totalitate obiectivul. După doar patru ani de la lansarea lui, soarta sturionilor a rămas din nou în derivă. Avem patru specii, toate aflate pe lista roşie, iar existenţa lor pare să fie marcată de lipsa unei cunoaşteri profunde a problematicii şi de incapacitatea actualilor factori decidenţi de a se implica intens în frontul de salvare a sturionilor.

Un şvab care gândeşte cu inimă de român

Unul dintre partenerii angrenaţi în acest program a fost Beluga Farm Group, o unitate profilată pe reproducţia sturionilor aflată la doar câţiva kilometri de Bucureşti. Proprietarul acesteia, Robert Răduţă (foto), ne-a mărturisit că implicarea lui în domeniul piscicol din România durează de mulţi ani şi că drama acestei specii a devenit în timp şi o tragedie personală. În discuţia pe care am avut-o cu acesta aveam să aflu cât de important a fost rolul staţiei de reproducere a sturionilor din Tămădău pe care o gestionează de şase ani în programul de repopulare, dar şi care sunt perspectivele pentru această specie atât de valoroasă şi mai puţin specifică zonei în care se fac astfel de cercetări.

Deşi este obişnuit ca fermele de sturioni să fie amplasate în Delta Dunării sau în apropierea ei, graţie unei investiţii de aproximativ 3 milioane de euro, la Tămădău, în judeţul Călăraşi, a fost înfiinţată în urmă cu şase ani cea mai mare staţie de reproducţie pentru sturioni din Europa. Potrivit administratorului fermei, din punct de vedere energetic aici este cea mai potrivită locaţie.

Apa vine prin cădere, motiv pentru care nu sunt folosite pompe de apă nici pentru alimentare, nici pentru evacuare. În cele 6 bazine amplasate în apropierea halei de creştere a puietului sunt păstraţi reproducătorii. Nucleul este format din 110 femele şi dintr-un număr semnificativ de masculi. Hala unde sunt ţinuţi puii până la vârsta de un an dispune de 88 de bazine cu dimensiunea de 4 m², iar acestora li se adaugă alte 35 de bazine situate în proximitatea ei.

Toate sistemele prin care se face inducerea apei sunt automatizate, astfel încât munca celor patru angajaţi se reduce doar la întreţinerea curăţeniei şi hrănirea peştilor.

O tehnologie specifică

Procesul de reproducţie este unul foarte riguros şi se desfăşoară doar în anumite condiţii. Primăvara femelele sunt stimulate hormonal, iar masculii sunt aduşi în acelaşi bazin. Ulterior are loc mulgerea, icrele sunt luate şi amestecate cu sperma, apoi sunt puse în incubatoare. O cincime din greutatea reproducătorilor este reprezentată de icre. Spre exemplu, de la o femelă de o sută de kilograme se obţin maximum 15 kilograme de icre. După eclozare, puietul este transferat în bazine speciale, unde este păstrat până ce atinge jumătate de gram. Ulterior, puii sunt mutaţi în bazine unde rămân până la un an de zile.

Impactul unui program abandonat

Cea mai profitabilă perioadă din punct de vedere economic pentru ferma domnului Răduţă a fost cea în care s-a desfăşurat Programul Naţional de Repopulare a Dunării cu sturioni. Atunci a încheiat cu statul un contract pe zece ani, în care se stipula obligaţia fermei Beluga Farm Group de a elibera în Dunăre anual 130.000 de puieţi. Odată cu sistarea acestui proiect, managerii săi au fost nevoiţi să caute furnizori fie în ţară, fie în afara graniţelor. În opinia sa, această decizie a fost cea care a pus crucea creşterii sturionilor, iar potenţialul uriaş pe care îl avea ţara noastră de a deveni lider pe piaţa mondială a icrelor negre şi a cărnii de sturion a fost irosit fără nicio explicaţie plauzibilă.

În prezent, în staţia de reproducţie de la Tămădău numărul puieţilor produşi variază în funcţie de comenzile primite şi de vârsta la care sunt livraţi. Anul acesta, spre exemplu, în fermă sunt aproximativ 100.000 de puieţi, în vreme ce anul trecut au fost aproximativ 350.000.

Producţia pleacă, în general, spre unele ferme de sturioni din ţară. Deşi varianta exportului este destul de ademe-nitoare, pentru acest lucru este nevoie de o garanţie a continuităţii. Adevărul este că preţul kilogramului de sturioni este mult sub valoarea lui reală. Domnul Răduţă se vede astfel obligat să vândă sub costul de producţie. În urma negocierilor, a obţinut 5 euro pe kilogram, iar cantitatea de sturion livrată a fost de aproximativ 30 de tone.

Neamţul nu se dă biruit

Robert Răduţă are planuri mari pentru afacerea sa cu sturioni. Unul dintre obiectivele sale pe termen scurt este să înfiinţeze şi o fermă de creştere a acestei specii la Frăsinet.

Ambiţia sa este de a crea aici o unitate cu o capacitate de 300 de tone sturioni şi un flux tehnologic de procesare, astfel încât să creeze un circuit închis. Proiectul a fost întocmit deja şi urmează să fie depus la MADR. În termeni economici este vorba despre o investiţie de cinci milioane de euro, care, cel puţin teoretic, se va amortiza în al cincilea an. Aceasta va fi a doua fermă de creştere a sturionului pe care o deţine Robert Răduţă. La Ianca de Olt are deja o astfel de unitate cu o capacitate de 100 de tone, unde sunt crescute şase specii diferite de sturioni.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1484

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

România refuză „îmbieri ispititoare“

Se împlinesc anul acesta şapte decenii de la izbucnirea celui mai mare conflict militar pe care l-a trăit omenirea. Moment de răscruce în destinul multor popoare – 1939 este anul de agonie a unei epoci de pace precară, an în care, până la conflictul militar, popoarele au suferit şi au trecut alte succesive „războaie“: războiul nervilor, războiul duelurilor oratorice, războiul undelor şi al agenţiilor de presă, războiul mesajelor şi ultimaturilor, războiul mobilizărilor militare cu aspect de repetiţie generală la o dramă care se pregătea în culise. Toate acestea până când s-a dat cuvântul tunurilor; an de început al unui nou conflict mondial.

România anului 1939 apare ca o filă de istorie pilduitoare, demonstrând, pe de o parte, inechitatea unor relaţii dintre state şi naţiuni independente – într-o conjunctură în care marile puteri se erijează în stăpâne ale destinelor statelor mici –, iar pe de altă parte, legitimitatea dezideratelor popoarelor privind principiile de dreptate.

Un pact sinistru

Unul dintre evenimentele la care, prin forţa lucrurilor, România a participat indirect a fost dezmembrarea Cehoslovaciei.

La şase luni de la acordul de la München privind anexarea de către Germania a Regiunii Sudete, vine rândul părţii de nord-est a Cehoslovaciei, numită de agenţiile de presă când Ucraina Subcarpatică, când Ucraina Carpatică sau Rutenia.

Dar iată faptele: la 18 octombrie 1938, la Galaţi, începeau manevrele regale de toamnă. Cu acest prilej sosea în portul dunărean şi ministrul de externe polonez Joseph Beck. La bordul yahtului Luceafărul el a avut întrevederi cu Carol al II-lea, străduindu-se să-l atragă şi să-l cointereseze împreună cu Ungaria la împărţirea Ucrainei Subcarpatice. Regele a refuzat să se ralieze la această acţiune, nedorind să se abată de la o linie de conduită, aceea „de a nu năzui la expansiuni teritoriale“.

La sfârşitul lunii ianuarie 1939, guvernul polonez cere României – în eventualitatea împărţirii Ucrainei Subcar-patice – să alipească câteva comune cu populaţie romă-nească din colţul sud-estic al provinciei pe teritoriul cărora trecea calea ferată ce lega România de Polonia. Guvernul de la Bucureşti refuză în numele aceloraşi principii.

Calea demnităţii şi loialităţii

La 16 martie 1939, preşedintele Ucrainei Subcarpatice, devenită independentă după München, monseniorul Voloşin, sosea la Sighetul Marmaţiei cerând protecţie românească după ce trupele ungare au ocupat în două zile întreaga regiune în numele „dreptului ginţilor“. Este de precizat că ungurii reprezentau în regiune doar 22 de mii de locuitori, faţă de 410 mii de ruteni. Peste trupul îngenunchiat al Ucrainei Sucarpatice s-a făcut râvnita legătură de frontieră ungaro-polonă cerută încă din septembrie 1938 la München, când cele două state ceruseră împărţirea provinciei între ele.

La Sighet, Satu Mare, Aiud, Jimbolia, la graniţa maramu-reşeană, autorităţile româneşti, sub directa supraveghere a rezidentului Coriolan Tătaru, au luat măsuri de ordine şi securitate adopostind peste 3.000 de refugiaţi.

În nota oficială transmisă Budapestei, Grigore Gafencu, ministrul de externe, explică această atitudinea a României ca fiind dictată „de interesul de a evita orice incident pentru a nu provoca acte de arbitraj din afară care ar fi deopotrivă de primejdioase pentru România, cât şi pentru Ungaria şi Polonia“.

Referindu-se la „îmbierile ispititoare“ care s-au făcut României în perioada respectivă, N. Iorga avea să explice, după un an, de ce ţara noastră a ales calea demnităţii şi loialităţii faţă de un vecin şi aliat: „Noi suntem o ţară care, dacă nu face anumite lucruri, pe care am putea să le facem, nu o facem pentru că este ceva mai tare decât noi, ceva care vine din gene-raţie în generaţie şi care ne spune: aceasta este o ţară onestă şi lucrurile acestea nu le poate face“.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
675

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

România rurală fără dinţi

Să vă spun o poveste! În urmă cu mulţi ani, pe vremea când Romă-nia avea comuniştii la putere, în satul meu exista moaşă pentru naşteri. N-a fost niciodată acuzată de malpraxis, pentru că niciodată n-a contribuit la moartea unui bebeluş sau a unei lăuze, aşa cum se numeau mamele după ce aduceau pe lume un sufleţel. Exista şi un dentist, stomatologul de acum; acesta funcţiona la cabinetul sanitar de pe lângă o închisoare pe care o aveam în zonă şi făcea treabă bună şi pentru toată lumea.

La fel ca moaşa, nici acesta n-a omorât pe nimeni niciodată, iar la uşa lui erau mereu mulţi ţărani, copii de-ai acestora cu fălcile cât toate zilele de umflate, femei cu basmale la gură, într-un cuvânt oameni chinuiţi de dureri de dinţi, dureri care, ştiţi şi dumneavoastră, n-au egal în mulţimea durerilor pe care le suportăm. Acolo am ajuns şi eu să-mi scot o măsea… nimeni nu-mi recomandase vreodată tratament şi nu extracţie… scoteam dinţii din gură la cea mai mică înţepătură care mă deranja. Uşor, uşor, satele din jur au fost populate cu oameni fără dinţi. Şi aşa au şi rămas!

Mă gândesc, mai în glumă, mai în serios, că această trăsătură, „fără dinţi“, deja se transmite genetic; toate satele României sunt locuite de oameni fără dinţi. Gurile lor strânse în jurul unui rictus hidos se deschid atunci când râd, dezvăluind hăuri adânci nepăzite decât de maximum un dinte, şi acela bătrân şi galben, strâmbat de lipsa susţinerii celorlalţi şi total nefolositor. Este, poate, singurul dinte pe care îl mai are ţăranul împotriva sistemului care, de altfel, în mediul rural, n-are nici el dinţii necesari cu care să mestece şi să ordoneze nevoile ţăranului.

Mă gândesc la toate acestea demult; acum însă am şi confirmarea că serviciile stomatologice au luat-o razna. Un sondaj publicat din domeniul cu pricina ne vorbeşte despre un sector unde se fac bani cu nemiluita pentru că medicii stomatologi stabilesc preţuri în funcţie de concurenţă şi de pacienţi şi, adăugăm noi, potrivit cifrelor lor de afaceri. Nu ştim de ce – e lesne însă de bănuit – nu au majoritatea cabinetelor stomatologice contracte cu casele de asigurări.

Sunt 11.000 de cabinete dentare în România şi 2.200 de laboratoare de tehnică dentară; nu ştiu câte dintre acestea se află în mediul rural. Percepţia mea de reporter de sat îmi spune că puţine spre deloc, iar mai toate sunt inaccesibile populaţiei normale a României. Spun populaţie normală pentru cei care au valoarea salariului, pensiei, ajutorului social, sub 7 milioane de lei vechi. Sunt mulţi şi fac parte dintr-o paletă largă de ocupaţii din mediul rural, de la ţărani simpli până la profesori, tuturor fiindu-le ruşine să zâmbească pentru a nu provoca mila, uneori dispreţul celor care au bani să-şi pună şi cristale Swarovski pe dinţii implantaţi cu mii de euro.

La una dintre emisiunile mele electorale din anii trecuţi a participat şi un candidat de profesie medic stoma-tolog pentru un post de parlamentar şi care avea înscris în programul „de luptă“ politic şi dezideratul „nicio gură fără dinţi“. Din păcate, a pierdut bătălia care ne-ar fi asigurat un posibil război câştigat de cei fără dinţi şi am fi avut acum şi în mediul rural, poate, zâmbete frumoase şi complete ale celor care nu-şi pot permite nicio extracţie de dinte, nu mai vorbim de tratamente stomatologice complexe.

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
871

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

„România s-a suit într-un tren în care toate locurile erau ocupate“ > REVISTA LUMEA SATULUI

„România s-a suit într-un tren în care toate locurile erau ocupate“

• Interviu cu Bogdan Costea, prof. dr. la Universitatea din Lancaster, Anglia.

– Uniunea Europeană ne-a declarat ţara cea mai săracă în acest moment, deci se înţelege cu nivelul de trai cel mai scăzut. Cum se văd lucrurile de la Londra?

– România nu este un punct de discuţie critic în momentul acesta. Problemele Europei sunt mult mai mari şi sunt centrate în altă parte. Din fericire, România nu este un candidat la critici europene masive. Grecia e, din păcate, ţinta multor critici, unele meritate, altele nu chiar atât de meritate. În ceea ce priveşte România, condiţia ultimilor 20 de ani a fost una puţin ingrată istoric. Noi n-am făcut joncţiunea cu istoria modernă într-un moment în care economia mondială avea şanse de expansiune. Expansiunea financiară nu are nicio legătură cu economia reală. România s-a suit într-un tren în care toate locurile erau ocupate şi în care foarte greu abia te ţii de uşa de la spate.

Condiţia asta nu se va schimba curând.

– Dintotdeauna s-a spus, după opinia mea, în mod eronat că putem învinge natura. În ceea ce mă priveşte, cred că putem colabora cu natura. Aceasta este generoasă atunci când îi întinzi o mână, dar este teribil de nervoasă când îi produci un rău cât de mic. Nu ne-am gândit la toate acestea şi am crezut că suntem supermeni.

– Sigur că da. Poziţia de confruntare între om şi natură şi apropierea de către om a resurselor naturii a fost întotdeauna falită metafizic. Acum ne dăm seama că atunci când arzi tot ce ai lucrurile se termină. Şi se sfârşeşte atât de accelerat încât nici n-ai concept pentru această confruntare cu limitele. Tot discutăm despre limitele naturii, când de fapt limitele nu sunt ale naturii ci sunt ale noastre. Probabil că ar trebui refăcut un parcurs empiric până la urmă şi apropo de cifra de 7 miliarde de oameni, e foarte interesant corectată dacă ne uităm la stilurile de viaţă globale.

Calculul e făcut de un profesor foarte important şi care foloseşte un indicator care se cheamă numărul de ha globale. În acest sens, imaginea este foarte simplă: în Burkina Faso, cu nivelul de viaţă de acum, consumul pe persoană în număr de ha globale permite extinderea populaţiei până la 15 miliarde până în anul 2050. În stil de viaţă american nu e loc pe pământ decât pentru 1,5 miliarde. În stil de viaţă european – 2,5 miliarde. Păi, să facem media şi să ne gândim: dacă din 7 miliarde ar trebui să rămână 1,5, adică a V-a parte, probabil că discuţia va fi foarte violentă. Dacă până în anul 2050 consumul rămâne acesta, populaţia globului ar putea să fie în pericol în măsură de 80%.

– Sunteţi în Anglia de câţiva ani buni. V-aţi adaptat total?

– Cred că da. Nu este nici foarte greu, pentru că ar fi ipocrit să spun că aventura, aşa cum aţi prezentat-o la început părând ca una foarte dificilă, e o muncă de Sisif. Nu, dimpotrivă, condiţiile în care eu am avut ocazia, şansa să mă adaptez, să mă integrez în societatea britanică au fost foarte favorabile. Eu n-am avut de luptat cu nişte forţe adverse.

Dimpotrivă, am fost primit şi întâmpinat cu mult spirit de colegialitate, de prietenie. Comunitatea academică este extraordinar de primitoare, de universală şi n-are naţionalitate. La mine în catedră, din 14 oameni, cred că suntem vreo 5 naţionalităţi. Sunt mulţi români care sunt în viaţa academică internaţională şi care au foarte mult succes, iar eu nu sunt în niciun fel o excepţie.

Între ambiguitate şi suspiciune

– Spuneaţi la început – o figură de stil care mi-a plăcut – că abia am reuşit să ne agăţăm de uşa ultimului vagon şi că în tren, pe scaune, nu prea mai este loc. De ce nu se întâmplă cu România ce s-a întâmplat cu dumneavoastră? De ce nu ni s-au deschis braţele şi nu ni s-a oferit chiar un loc?

– România n-a fost privată de un loc pentru că cineva are ceva cu românii. În perioada de după Revoluţie, am fost confuzi, n-am ştiut ce vrem. Nu ne-a fost clar ce faţă prezentăm lumii. Şi atunci, evident, ambiguităţile interioare s-au transformat într-o suspiciune din exterior. Din punctul de vedere al locului ţara noastră în economia europeană şi în proiectul politic european, România vine prea târziu. Perioada de acumulare masivă şi de expansiune a economiei globale a avut loc fără România şi fără multe ţări din Europa de Est. Noi n-am participat la acest joc care a avut loc prin anii '50, '60, '70, '80.

– De ce în Europa ne bucurăm de această primire nu tocmai prietenoasă?

– Ce e de succes şi funcţionează nu se vede. Ce este de cealaltă natură, ce apare ieşit din ordinea normală a lucrurilor devine imediat vizibil. Eu nu vreau să pun nicio culoare pe emigraţia română, dar în Occident acum lucrurile au devenit mult mai complexe. Emigraţia din estul Europei nu mai este emigraţia pe care Occidentul a primit-o între cele 2 războaie mondiale, o emigraţie intelectuală, culturală. Acum emigraţia economică ia toate formele, în general pe cele mai nefericite. În epoca mediatică a lumii, se vinde imaginea cea mai bombastică, iar aceasta este cea a patologiilor.

Dependenţi de moneda euro

– În opinia dumneavoastră, o fi rău să ne grăbim cu intrarea în spaţiul euro în acest moment sau este absolut necesar?

– Întrebarea este grea în momentul ăsta. Ar fi fost grea şi dacă euro nu era în criză. Eu am înţeles din discursul preşedintelui că 2015 ar fi anul în care îşi propune România să intre în sistemul care este guvernat de moneda europeană sau să adopte euro. Nu e rău. Până în 2015 o să aflăm ce se întâmplă. Moneda euro este sub presiune din multe puncte de vedere. A devenit indispensabilă proiectului european şi orice destructurare este gravă.

Oricum am da-o, depindem de euro. Pentru România, interesul este să se menţină aproape de moneda euro pentru că aceasta va presupune o disciplină financiară care nu poate să facă rău ţării.

– Care este şansa Românie? Ce se va întâmpla cu noi, având în vedere obiceiurile, tradiţiile noastre, un anumit fel de a fi al nostru?

– Pentru mine, relaţia românilor cu naţiunea lor faţă de restul lumii este puţin ambiguă. Suntem foarte patrioţi la o ocazie sau alta, dar de îndată ce avem ocazia plecăm imediat. România nu e în pericol să-şi piardă identitatea decât dacă şi-o pierde dinăuntru, nu dinafară.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
849

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

romania-trebuie-sa-si-stabileasca-o-dire...

„România trebuie să-şi stabilească o direcţie“

Aflat la mijlocul lunii septembrie în ţara noastră comisarul european pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Dacian Cioloş a vorbit în cadrul mai multor conferinţe de profil despre prevederile Comisiei Europene pentru perioada 2014-2020 în ce priveşte noua PAC dar şi despre măsurile ce trebuie luate pe plan intern pentru susţinerea agriculturii româneşti. Vă prezentăm în rândurile ce urmează câteva din problemele abordate pe parcursul acestor întâlniri la care a fost prezent şi ministrul Agriculturii, Daniel Constantin.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
1310
□
Comentarii
□
□
1. bibanu -- (10-May-2013)hocus pocus abracadabra, cine nu stie ca azi treaba este treaba!?!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

Românii mănâncă mai puţină pâine ?!

Potrivit datelor statistice, în România consumul de pâine s-a redus în ultimul an de la 100 kg la „numai“ 98 kg pe persoană, iar acest trend se menţine. În 2008, acesta era de 110 kg/an pe cap de locuitor, potrivit informaţiei oferite de Aurel Popescu, preşedintele Rompan. În opinia sa, scăderea nu este legată de bani, pentru că pâinea este încă ieftină pe piaţa noastră faţă de media europeană.

Piaţa grâului, blocată

Preţul făinii scade continuu, de la 1,35-1,7 lei/kg anul trecut la 0,95-1,15 lei/kg în prezent. Din acest motiv, Popescu consideră că pâinea s-ar putea ieftini în perioada următoare. Însă ar mai fi necesară o condiţie: preţul grâului să scadă sub 750 de lei/t.

„Brutăriile vor încerca să ţină de preţ, deoarece anul trecut costul materiei prime a crescut de peste trei ori, iar pâinea s-a scumpit cu numai 10-15%. Totul depinde de cum se vor aproviziona morarii. Dacă preţul grâului va scădea sub 750 lei/t, este posibil să asistăm şi la o ieftinire a pâinii“ – a spus președintele Rompan.

Domnia sa a adăugat că piaţa de panificaţie din România este blocată, deoarece producătorii refuză să vândă grâul cu 750 lei/t, nivel agreat de morari, în contextul în care oferta de export a Rusiei este mult mai avantajoasă comparativ cu cea românească.

Grâu ieftinit, pâine mai scumpă

În 2011, România a avut o producţie de grâu bună: 7,2 milioane t scriptic, 8 milioane după estimările Ministerului Agriculturii. Evident că, în globalizare, un stat nu-şi mai poate face de unul singur socotelile, depinzând de evoluţia mondială a producţiei şi a preţurilor. La sfârşitul lunii mai, potrivit MADR, grâul se tranzacţiona cu 250 euro/t. În septembrie-octombrie, preţul mediu a ajuns la 170 euro/t. La Paris, grâul s-a vândut, în noiembrie, cu 183 euro/t, iar la Londra bursele au stabilit o cotaţie de 178 euro/t.

În acelaşi timp, potrivit INS, în luna august 2011, raportat la decembrie 2010, preţul pâinii s-a majorat cu o medie de 4,80%, iar cel al făinii, cu 8,99%. În 2010, făina s-a scumpit cu 11,36%, iar pâinea – cu 6,14%. În 20 de luni, pâinea s-a scumpit, în medie, cu 10,94%, iar făina, cu 20,35%. Scumpirile au fost justificate de majorarea TVA de la 19 la 24%, creşterea preţului combustibilului şi energiei şi majorarea preţului grâului, argument valabil cel puţin pentru începutul anului 2011. Patronatul din panificaţie vorbeşte despre o scumpire a pâinii cu 10-15% în acelaşi interval analizat mai sus.

Opinii vizavi de subiect

Inginerul Mihai Afiliu, directorul general al SC Afiliu Trans SRL, o firmă care a reuşit să-şi integreze activitatea (produce grâu şi este şi procesator): „Brutăria mea este ţinută de agricultură. Dacă aş lăsa numai brutăria singură aş fi pe faliment. Chiar şi astăzi, dacă ar fi după mine, aş închide fabrica de pâine.

Gândiţi-vă: inputurile sunt extraordinar de mari, a crescut TVA cu 5%, energia, gazele şi motorina se scumpesc

aşa cum ştiţi…
În clipa de faţă, brutăriile din ţară lucrează pe pierdere. Faţă de cât se munceşte pentru o pâine – de la producerea grâului şi până la pâine – preţul este foarte mic, cel mai mic din Europa. Cât despre speculatori, e o legendă: ce brutar ar fi inconştient să cumpere făină scumpă, dacă are la îndemână şi una ieftină?“

Niculae Ştefan, Federaţia Naţională a Sindicatelor din Agricultură, Alimentaţie, Tutun, Domenii şi Servicii Conexe AGROSTAR: „Avem noi, producătorii, o mare problemă, fiindcă nu ştim să ne asociem şi să rezolvăm acest neajuns, introducând toată filiera, de la producţie la produsul finit sau comercializare, în interiorul unei forme asociative. Atunci n-ar mai avea cine şi cum să speculeze piaţa! Şi nu este doar problema grâului, ci şi a sectorului legume-fructe şi lapte. Astăzi, cu excepţia marilor producători şi a fermierilor care şi-au rezolvat problema depozitării recoltei, grâul se vinde încă la marginea tarlalei, fără documente fiscale. Prin câte mâini trece producţia şi cu ce finalitate ajunge aceasta la brutării se vede, de fapt, în costul pâinii. Lanţul intermediarilor este încă lung, cu efectele cunoscute sub aspectul evaziunii fiscale.

În zona de procesare, veţi auzi că preţul pâinii este mic, fiindcă brutarii au pus în evidenţă costurile mari cu inputurile. Nu vom avea o reflectare a evoluţiei preţului grâului în preţul pâinii niciodată, în condiţiile descrise mai sus. Este încă mult haos legislativ şi nu avem o politică fiscală menită să încurajeze asocierea.“

Adrian Mocanu, fermier, preşedintele LAPAR Prahova: „Brutarii sunt foarte bine organizaţi. Eu vă pot spune doar atât: arătaţi-mi şi mie o brutărie care a dat faliment şi vă pot arăta şi eu firme sau ţărani care au pierdut mereu ori chiar au intrat în faliment. Sunt doar două variante de comercializare a grâului: îl dai la moară sau angrosiştilor. Ultimii îl achiziţionează pentru export.

Primii duc făina sau grâul, într-un fel sau altul, la procesator. De ce nu avem o consecinţă a ieftinirii grâului şi în preţul pâinii? Repet, este vorba doar despre buna lor organizare.“

Maria BOGDAN, Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
620
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

romanii-si-americanii-parteneri-in-demer...

Românii şi americanii, Parteneri în demersul pentru aprobarea OMG în UE

La mijlocul lunii ianuarie, Dan Botănoiu a mers din nou la Bruxelles pentru a expune argumentele agricultorilor români pentru susţinerea introducerii în cultură a organismelor modificate genetic, respectiv a soiei. Vocea României s-a auzit deja de nenumărate ori la nivel european prin directorul Federaţiei Naţionale a Producătorilor Agricoli din România, un specialist în ceea ce priveşte politicile externe agrare. În urma sa, la Bruxelles au făcut lobby pentru aceeaşi cauză reprezentanţii Organizaţiei Producătorilor Americani de Soia (United Soybean Board).

Pentru a-şi forma o viziune mai amplă asupra lucrurilor, înainte să se adreseze Comisiei Europene, aceştia au vizitat România, Bulgaria, Germania şi Marea Britanie, unde au purtat discuţii legate de avantajele pe care le-ar aduce pentru ambele părţi, europeană şi americană, aprobarea în cultură a ultimelor rezultate biotehnologice. Ei au ţinut să arate încă o dată, dacă mai era cazul, că aceste plante nu poluează mediul, nu afectează sănătatea consumatorilor şi, în plus, aduc profituri uriaşe.

De ce nu putem cultiva ceea ce consumăm?

În discuţiile avute cu liderii FNPAR, reprezentanţii United Soybean Board au subliniat rolul culturilor modificate genetic atât în ceea ce priveşte dezvoltarea fermierilor români, cât şi a economiei ţării noastre, care, din momentul interzicerii lor, a avut numai de pierdut. În nenumărate rânduri, agricultorii români şi-au exprimat dorinţa de a avea în cultură rezultatele biotehnologiilor, iar americani s-au oferit să ne acorde sprijin, nu numai prin lobby-ul făcut la UE.

Pe lângă argumentele americanilor, Uniunea Europeană va trebui să ţină seama, în primul rând, de cerinţele mari de soia la nivel mondial. „Marele consumator este China, care a depăşit cu aproape 10% consumul european. Este o cerinţă fantastică şi noi trebuie să ne pregătim să asigurăm alimentele pentru această populaţie a globului. „Într-o variantă foarte optimistă, România ar putea cultiva 2,2 milioane de hectare cu soia, 2,5 mil. ha de porumb, asigurând astfel 40% din necesarul de proteină vegetală al Europei“, afirmă liderul FNPAR, Viorel Matei.

El mai susţine că Europa nu poate rămâne la infinit atât de conservatoare şi că va trebui să înţeleagă că prosperitatea sa economică depinde de introducerea noilor tehnologii. „Ştim bine că România importă peste 70% proteină obţinută din culturi modificate genetic, adaugă preşedintele FNPAR, şi atunci este firesc să-i întrebăm pe cei care ne interzic accesul la ştiinţă: de ce nu pot cultiva cetăţenii Europei ceea ce consumă?“.

United Soybean Board repre-zintă o organizaţie a cultivatorilor de soia MG ce numără peste 600.000 de membri. Fiecare dintre aceştia cotizează o jumătate din fiecare procent pe care îl obţine din vânzarea de boabe de soia, bani care sunt folosiţi, în primul rând, pentru cercetare, dar şi pentru dezvoltare, comunicare şi marketing.

Deciziile UE, privite cu mirare

Aceeaşi întrebare şi-o pun şi americanii. David Green, directorul de comunicare în cadrul United Soybean Board, se declară surprins de faptul că Uniunea Europeană acceptă importurile, dar le refuză agricultorilor accesul la rezultatele biotehnologiei, care ar aduce beneficii enorme nu numai cultivatorilor de soia MG, dar şi zootehniei, respectiv crescătorilor de animale care şi-ar putea obţine singuri materia primă folosită în furajare. El spune că priveşte cu mirare spre Uniunea Europeană care, deşi manifestă, ca şi americanii, o deosebită îngrijorare faţă de problematica mediului, refuză rezultatele unor tehnologii cu un impact pozitiv asupra acestuia.

În ceea ce priveşte sănătatea consumatorului, David Green susţine că americanii nu manifestă niciun fel de îngrijorare în acest sens. Soia MG a fost bine primită şi acceptată de consumatorul american cu 14 ani în urmă, pentru că fusese testată timp de 10 ani înainte de a fi introdusă.

„Fermierii americani nu sunt diferiţi faţă de cei din alte ţări. De 14 ani ei utilizează biotehnologiile pentru a-şi creşte productivitatea. Dacă acestea nu le-ar aduce beneficii, cu siguranţă nu le-ar folosi“, mai spune reprezentantul United Soybean Board.

Suprafaţa cultivată cu soia MG în Statele Unite este de 30 milioane ha. Procentual, aceasta reprezintă 92% din totalul cultivat cu soia. La fel şi Brazilia, care cultivă peste 70% din suprafeţe cu soia obţinută prin biotehnologii, şi-a majorat suprafeţele la circa 15 milioane ha. În Argentina, circa 95% din culturile de soia sunt MG, iar în Paraguay şi Uruguay procentul este de 100%. Nu doar SUA şi America de Sud au acceptat aceste culturi. În India, de exemplu, peste 90% din cultura de bumbac este MG, iar China cultivă pe suprafeţe mari varietăţi de orez rezultate prin biotehnologie.

În prezent, pe lângă soia Round Up Ready, cunoscută de fermierii români, americanii cultivă alte trei varietăţi. Este vorba despre soia Round Up Ready2, mai productivă decât prima, LibertyLink, cu rezistenţă la un alt spectru de erbicide, şi High Oleic, care, aşa cum o spune şi denumirea, are un conţinut ridicat de acid oleic.

Noile varietăţi bat la uşă

În vreme ce România aşteaptă aprobarea Bruxelles-ului, americanii nu stau degeaba. Sume uriaşe sunt alocate cercetării din domeniu. În următorii ani vor fi lansate pe piaţă o serie de noi varietăţi, atât de soia cât şi de porumb, obţinute prin biotehnologii. În cazul soiei, se lucrează la peste douăzeci de varietăţi care sunt aşteptate cu nerăbdare, şi nu doar pe piaţa americană. Dintre acestea, 10 vor apărea în următorii ani şi ele sunt destinate pieţei alimentare. Una dintre ele este o varietate de soia bogată în omega 3, pentru care lanţurile de supermarketuri din America şi-au manifestat deja interesul. Uleiul rezultat din acest soi poate fi folosit în alimentaţia umană, având efectul unui supliment nutritiv procurat în prezent din farmacie.

În acest context, Cătălin Roşculete, reprezentant al cercetării în cadrul FNPAR, atrage atenţia asupra faptului că, în vreme ce noile varietăţi ne iau prin surprindere, noi nu avem voie să le cultivăm.

El este de părere că cercetarea românească nu trebuie să se oprească, cel puţin din testarea acestor plante la nivel micro, pentru ca la un moment dat să fim pregătiţi şi să nu mai importăm aşa cum o facem de atâţia ani.

Pe lângă faptul că pentru cultivarea plantelor modificate genetic a început lupta târziu, cu numai un an şi jumătate în urmă, România se confruntă astăzi nu doar cu lipsa de reacţie a guvernanţilor români, ci şi cu dezinteresul ţărilor puternice din Europa. Acestea din urmă nu au nici condiţiile climatice nici de sol pentru a cultiva soia şi în mod special soia modificată genetic.

Dar pentru că facem parte dintr-o Uniune în care toate statele au aceleaşi drepturi, se pare că decizia va aparţine fiecărei ţări membre. Cea a României ar trebui să fie una cât se poate de simplă, asta dacă ţinem cont de calculele specialiştilor din domeniu care susţin că, în ţara noastră, scoaterea soiei modificate genetic din cultură a dus la pierderi de 1,2 miliarde euro anual pe întreaga filieră!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
792

☐

˚ Comentarii

☐

☐

1. ioan -- (22-February-2011)omg sunt un pericol atat pt organismul uman cat si pt natura impactul lor nu este pe deplin studiat .vreti sa deschideti o cutie a pandorei care poate sa distruga viitorul copiilor vostri.din lacomia de a mai creste un pic productia la ha va dati acordul de a umple lumea cu plante artificiale pe care natura ¨nu a stiut sa le creeze¨.incercati mai bine sa promovati agricultura bio,pt ca nu avem dreptul sa distrugem pamantul prin poluare,prin inlocuirea plantelor si animalelor lasate de dumnezeu

2. ing. Paul Sima -- (18-February-2011)Pana si Iacob din cartea Geneza (30.32-43) pentru inmultirea oilor si a caprelor a folosit metode sa le zicem genetice, astfel ca turma lui a crescut foarte mult, comparativ cu turma socrului sau Laban. Sunt pentru aprobarea cultivarii plantelor modificate genetic, a caror productie a fost verificata si au dovedit calitati remarcabile. Este necesar sa tinem pasul cu tot ceea ce este nou, bun si folositor.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Românii, sub terapie FMI

Noi, românii, le avem pe ale noastre. Mai nimic nu ne iese. Şi asta nu de azi, de ieri.

Nu m-am mirat tocmai pentru aceea când un înalt funcţionar internaţional îndrituit cu „supravegherea“ noastră financiară a băgat de seamă că, după terapia de şoc ce tocmai ne-a fost aplicată, noul diagnostic demonstrează că „operaţia a reuşit, numai că pacientul a sucombat“.

Mai mult, funcţionarul cu pricina ne compara cu un crucişător ruginit şi abandonat pe fundul oceanului, supus unor complicate operaţiuni de salvare. Doar că, după ce a fost scos la suprafaţă, ditamai nava a devenit o modestă corabie pe care, se înţelege, nu mai încap toţi românii.

Pe cât de amuzante, tot pe atât de îngrijorătoare aceste proorociri fiindcă, observ, noi, românii, nu mai avem loc la noi acasă.

Prin urmare, nu ne rămâne decât calea bejeniei, în condiţiile unui statut de învinşi cu capul plecat, nevrednici de începutul de secol pe care îl populează.

Care binecuvântare?

Evident, multor concetăţeni de-ai noştri nu le vine să-şi creadă ochilor.

Cum adică, îi aud parcă, România, „tărâmul îngerilor“, cum l-a definit Papa Ioan Paul al II-lea, un asemenea loc binecuvântat de Dumnezeu cu toate cele chiar nu-şi poate susţine o populaţie nici numeroasă şi nici pretenţioasă?

Aşa mi-a venit în minte gluma cu nedumerirea Sfântului Petru în faţa creaţiei lui Dumnezeu, mult prea darnic cu românii, căruia Înaltul i-a răspuns cu un şiretlic: „Stai, Sfinte Petre, să vezi ce şefi le dau nefericiţilor ăstora!“

Şi, dacă ne gândim bine, lucrurile aşa s-au şi petrecut.

În numele globalizării, zburătăcim aurul nostru cenuşiu cadorisindu-i pe venetici nu doar cu priceperea românească, cum şi cât mai există ea, ci şi cu noian de valori, fiindcă medicii, specialiştii sau truditorii noştri internaţionalizaţi acum au costat naţia amar de bani şi de sudoare.

Slugi la stăpânii străini

Fiii răzeşilor de odinioară culeg acum căpşune în Spania, constructorii de porţi maramureşene, aceste veritabile arcuri de triumf ale geniului popular, rostuiesc case prin Italia, în vreme ce fiii pescarilor din, să sperăm, eterna Deltă românească, evadaţi în flote străine, cad pradă piraţilor somalezi ori multor altora ca ei.

Să fim chiar inerţi?

Luăm, la rându-ne, în vârful peniţei cu uimire şi admiraţie opera agricolă a Europei ori Americii în timp ce rămânem inerţi, ori aproape inerţi, la nesfârşitele noastre câmpii sau ape rămase de izbelişte.

Suntem sfătuiţi chiar să abandonăm agricultura şi, drept urmare, rosturile satului nostru întemeiat, credeam noi, în veşnicie.

Să punem lacăt şi să pornim către unde vom vedea cu ochii.
Şi asta, în pofida crudei realităţi că cei cu pâinea şi cuţitul vin tocmai de acolo, din câmpul aromind odinioară a anotimpuri împlinite.
Bătrânii sunt o povară
Grea şi umilitoare a devenit viaţa lor.
Feciorii ori nepoţii celor gârboviţi de viscolul anilor n-au cu ce-i mai ţine.
Banii, câţi sunt, rodesc în huzur şi izvoare de lăcomie, ura între generaţii şi ambiţiile nevrednice fiind „virtuţile“ Europei unite, la noi, la români.
Am dat la spate tradiţii şi obiceiuri nedumeriţi apoi cum de lumea, lumea ca lume, nu ne mai bagă în seamă.
Toate acestea şi încă multe altele îndeamnă pe cei tineri la a-şi nega originea şi părinţii.
Un adevăr crud
Aşadar avea dreptate americanul!
Corabia prezentului românesc, şi aşa neîncăpătoare, a şi început să ia apă.
Şi Doamne, dacă am şti vâsli ori înota măcar!
Altminteri, ştiţi vorba, „mila Căpitanului!“
Fiindcă, iarăşi spusă celebră!
Între comandant şi Dumnezeu doar catargul mai străjuieşte.
Ceea ce se şi vede cu ochiul liber.
Şi, mai cu seamă, se simte.
Gh. VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
674
□
° Comentarii
□
□
° 1. Nicolae -- (6-March-2011)Cata dreptate aveti dar din pacate parca suntem blestemati doar sa constatam si apoi sa ne dispersam fortele. Nici macar pamantul, pamantul nostru milenar nu ne mai uneste.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

romanii-tot-mai-saraci-si-instrainati_l1...

Românii, tot mai săraci şi înstrăinaţi

Povestea cu drobul de sare e mai actuală ca nicicând altcândva. De aici şi observaţia plină de maliţiozitate a bădiţei Creangă – „Săraci ca anul acesta, ca anul trecut şi ca de când ne ştim n-am fost parcă niciodată“. Să mă explic! După numai câteva ploicele promiţătoare de huzur, ca „afară“, cerul devenirii noastre s-a crispat cu lehamite şi belşugului i-a urmat seceta. Una de durată, în care şi bruma de speranţă într-o grabnică însănătoşire economică s-a topit sub lava fierbinte a pârjolului crizei economice globale. Peisajul unei economii, care, cel puţin aşa se zicea, „duduia“, a îngheţat brusc, locul larmei şi optimismului pentru ziua de mâine fiind toropit acum de o linişte ameninţătoare.

Încarcerări perfide

Lipsesc banii, ni se explică, de vină fiind, vezi bine, dumneaei, criza economică. Ei bine, şi de aici crâncenele încăierări ale lui „care pe care“! Cei de la putere acuză predecesorii. Cei de dinainte, lipsa oricărei logici în ceea ce se chinuiesc să edifice decidenţii zilei. Între timp, românii, hârşâiţi de viforele vremii, se supun, obidiţi unor hămesiţi puşi pe căpătuială, al căror slogan preferat e „după noi potopul“! Ba mai mult! Hoţia la drumul mare devenită regulă de partid inspiră gândul veşniciei. Buni, răi zic „aleşii“- ăştia suntem! Măi să fie! Ia să vedem într-o succintă radiografie cam cum stau lucrurile. În urmă cu două decenii, aerul proaspăt al unor anotimpuri însorite dă ghes la visare. O să fie, o să ne fie mai bine, infinit! Numai că, un vizionar dintr-o vestită mahala bucureşteană, Dămăroaia, mi se pare, prorocea cu totul altceva. Şi aşa avea să fie. La un pol averi ameţitoare strânse într-un timp record. La celălalt capăt al umilitorului trai de fiecare zi, sărăcie, disperare şi, mai cu seamă, deziluzie.

Marea deziluzie

Oraşului scufundat în neputinţă i se alătură acum satul în care veşnicia mai înseamnă doar o istorie pângărită şi, esenţial, chiar uitată. Revenirea ţăranului pe brazda străbună s-a dovedit o păgubitoare iluzie. Ceea ce se ară sau se mai seamănă rimează de acum cu o dulce amintire. Agricultura de subzistenţă ori, şi mai nou, de semisubzistenţă e cuvântul de ordine. Performanţa a rămas pista de încercare a câtorva oameni luminaţi şi, mai cu seamă, netemători. În anii cu spor, milioane de hectare rămân bătătură. Românii importă tot ceea ce înseamnă de ale-gurii. Partenerii europeni oferă „gura de oxigen“. Cei care se mai încumetă să demonstreze că avem şi noi minte, că şi noi putem, mai putem strânge recolte aici, acasă, sunt daţi, împinşi către marginea drumului. Drum pe care, la lumina zilei, trenuri de frigorifice cară, fără teama necesarelor datorii către statul român, gâfâie ziceam cu produse de contrabandă, otrăvitoare, dar ieftine, şi le întind pe tarabe întru sfidarea fermierilor şi procesatorilor români. Producem aşadar scump şi dăm gratis. Sute de mii de tone trec zilnic fraudulos şi scandalos graniţa, vămuite doar la lăcomia celor cu pâinea şi cuţitul.

Bătrânii, la jocul piramidal

Nu sunt bani, nu-i mai putem suporta pe bătrâni, profitorii unui joc piramidal de tip Caritas – cum perora jalnic deunăzi un decident pripăşit prin cotloanele guvernării, ca şi cum domnia sa ar întoarce, din buzunarele proprii, părinţilor lui ceea ce aceştia au plătit statului amar de ani! Toate acestea în vreme ce tinerii sunt îndemnaţi spre vremuri de bejenie, fiindcă aici, aici în ţara noastră natală, România, nu mai e loc decât pentru cei cu ţidulă de partizani partinici.

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
776

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

romfenbendazol-10-la-suta-distrugatorul-...

ROMFENBENDAZOL 10%, distrugătorul paraziţilor interni!

ROMFENBENDAZOLUL 10% este un antihelmintic sub formă de suspensie, fabricat de Compania ROMVAC, conform Normelor GMP.

Substanţa activă a produsului este FENBENDAZOLUL, un endoparaziticid care face parte din grupa benzimidazolilor şi se află pe lista substanţelor famacologic active pentru care au fost stabilite limite maxime de reziduuri în carne, organe şi lapte, (Anexa 1 la NORMA SANITAR VETERINARĂ privind măsurile de supraveghere şi control al unor substanţe şi al reziduurilor acestora la animalele vii şi la produsele lor, precum şi al reziduurilor de medicamente pentru uz veterinar, în produsele de origine animală).

Administrarea produsului la bovine, ovine şi caprine

Produsul se administrează pe cale orală, se absoarbe rapid şi se difuzează în toate organele şi ţesuturile producând liza endoparaziţilor din tubul digestiv şi aparatul respirator.

ROMFENBENDAZOLUL 10% suspensie se recomandă la bovine, ovine şi caprine pentru combaterea strongilatozelor gastrointestinale şi pulmonare produse de diferite genuri de paraziţi, precum şi a cestodozelor produse de genul Moniesia.

Toxicitatea medicamentului este relativ scăzută şi nu influenţează produsul de concepţie, de aceea nu sunt restricţii de folosire la animalele gestante şi în lactaţie, în doza recomandată.

La administrarea produsului este necesară estimarea corectă a greutăţii vii a animalului pentru a evita subdozările sau supradozările. ROMFENBENDAZOLUL 10% administrat în dozele recomandate nu produce în mod normal efecte adverse. Rareori, în infestaţii masive ale animalului, pot să apară reacţii alergice datorită eliberării antigenilor consecutiv distrugerii paraziţilor.

Produsul se administrează cu o mensură sau seringă fără ac, în care se introduce cantitatea necesară de suspensie, bine omogenizată în prealabil, în doză de 5 mg de substanţă activă pe kg greutate vie, respectiv 2,5 ml de suspensie ROMFENBENDAZOL 10% pe 50 kg greutate vie, indiferent de specie. La bovinele pentru carne la care s-a dignosticat o parazitoză cu Ostertagia tip 2, doza este de 10 ml de suspensie pe 100 kg greutate vie. Este interzis să se folosească această doză la vacile lactante.

Recomandări

Programul pentru deparazitare trebuie să cuprindă patru administrări anuale, respectiv înainte de ieşirea la păşunat, după intrarea la stabulaţie şi pe perioada păşunatului în lunile iulie, respectiv septembrie. Timpul de aşteptare la animalele destinate sacrificării pentru carne este de 7 zile, iar pentru lapte, 3 zile de la ultimul tratament.

Important şi avantajos!

Eficienţa antiparazitară crescută, toxicitatea relativ scăzută, costul redus pe animal datorită dozei mici administrate, impun utilizarea produsului cu atât mai mult, cu cât acesta nu constituie un factor de risc pentru sănătatea publică datorită faptului că nivelul reziduurilor în produse după perioada de aşteptare este sub cel impus de Comunitatea Europeană.

Dr. Viorica Chiurciu, Doctor în ştiinţe medicale,
S.C. ROMVAC COMPANY S.A.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1864
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

romsilva-a-recoltat-145-tone-de-seminte-...

Romsilva a recoltat 145 tone de seminţe, de la 40 de specii

„În 2010 am recoltat 14,5 tone de sământă pentru cele 40 de specii, care reprezintă mlădiţele pădurilor viitoare ale României", a declarat Gheorghe Dima, inginer la Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva, pentru Lumea satului.

Interlocutorul nostru ne-a spus că producţia de seminţe este strâns legată de periodicitatea de fructificaţie. Aici se încadrează specii valoroase, precum stejarul sau bradul. Caracteristica acestora este că nu fructifică la fel, în fiecare an.

De exemplu, la speciile de răşinoase, în anii secetoşi sau din cauza unor calamităţi provenite imediat după fecundare, se poate ca, în conuri, să se găsească un număr foarte redus de seminţe sau ca seminţele să fie într-o mare proporţie seci. În astfel de situaţii se evită recoltarea de conuri, deoarece randamentul este foarte scăzut, sub 0,3 -0,4 kg de seminţe la un hectolitru de conuri, atât la molid, cât şi la brad. Din acest motiv, preţul de cost este de două sau chiar de trei ori mai mare decât cel normal. Ca urmare, înainte de recoltare se verifică fructificaţia.

Primele evaluări

În iulie se poate aproxima viitoarea producţie. Observaţiile se efectuează după formarea fructelor, în general către sfârşitul lunii iulie, când acestea sunt vizibile la majoritatea speciilor forestiere. Gradul de fructificaţie se apreciază şi se notează după mai multe criterii, cum ar fi lipsa de fructe, conuri sau seminţe, precum şi fructificaţie slabă, bună ori abundentă.

„Seminţele forestiere se recoltează în anumite perioade ale anului (caracteristice fiecărei specii), perioade în care seminţele au căpătat însuşirea de a reproduce planta. În această privinţă, se deosebesc mai multe faze în care se poate găsi sământa", a menţionat inginerul silvic. Conform afirmaţiilor sale, fazele de maturaţie - eventual prematuraţia - şi coacere determină perioada de recoltare, iar cele de repaus şi postmaturaţie, modul de pregătire a seminţelor în pepiniere.

Calitatea seminţelor depinde şi de caracteristicile lor culturale, legate de tratamentele la care acestea au fost supuse, cum sunt alegerea epocii şi a modalităţii de recoltare (gradul de maturaţie a fructelor), vârsta plantei mamă, modul de recoltare (din arbore sau de la sol etc.) şi tratamentele ulterioare de extragere a seminţelor, durata şi modalităţile de conservare (refrigerare, umiditate etc.).

Cerinţele zonării nu sunt facultative

Domnul Dima a precizat că regulile de transfer al seminţelor forestiere sunt stabilite conform unor cerinţe specifice zonelor colinare ale României şi normelor europene. Astfel, nu este voie ca sământa să fie dusă în afara zonei de provenienţă, indiferent de specie sau varietate. Explicaţia este că s-a dovedit ştiinţific că, în acest mod, se obţin exemplare rezistente şi valoroase din punctul de vedere al producţiei. Spre exemplu, molidul de la Suceava nu poate să se dezvolte bine la Timişoara.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
1352

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

romsilva-a-recoltat-3698-mii-mc-de-lemn_...

Romsilva… a recoltat 3 698 mii mc de lemn > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulRomsilva… a recoltat 3 698 mii mc de lemn

În primele cinci luni ale acestui an, Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva a recoltat 3 698 mii de metri cubi de masă lemnoasă din fondul forestier proprietate publică a statului. Ritmul de recoltare a fost superior ultimilor trei ani de activitate, confirmând trendul ascendent al pieţei lemnului din ultima perioadă. Din totalul masei lemnoase recoltate, 64,5% au fost valorificate prin licitaţii „pe picior“, 17% a fost recoltate prin prestări servicii cu agenţi economici atestaţi pentru activitatea de exploatare forestieră şi 18,5% au fost exploatate în regie proprie.

A împădurit 4.550 ha

Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva a încheiat campania de împăduriri din prima jumătate a acestui an. În cadrul acesteia s-au executat lucrări de regenerare a pădurilor în fondul forestier proprietate publică a statului pe suprafaţa de aproximativ 9.950 ha, dintre care peste 4.550 ha prin împăduriri, potrivit directorului general al instituţiei, Valerian Solovăstru.

Totodată, au fost luate măsuri în vederea asigurării de material săditor pentru campaniile următoare. Astfel, s-au semănat 8.566 ari în pepinierele silvice, 21.505 mp în solarii şi s-au butăşit 10.909 ari.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
632
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

romsilva-a-regenerat-paduri-pe-15957-hec...

Romsilva a regenerat păduri pe 15.957 ha

Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva a încheiat recent bilanțul pe 2011. Revista noastră vă prezintă în premieră datele care ne-au fost oferite de Mihai Daia, șef Seviciu Împăduriri.

„Preocuparea pentru regenerarea arboretelor a constituit în anul 2011, obiectiv prioritar în programul de activitate. Este vorba de suprafeţele de pădure de pe care s-a recoltat masa lemnoasă, ca urmare a aplicării tăierilor de produse principale. De asemenea, am împădurit terenuri fără vegetaţie forestieră, care nu au avut alte folosinţe atribuite prin amenajamentele silvice, pentru reconstrucţia ecologică a terenurilor afectate de diferite forme de degradare. Acestea au fost achiziţionate sau transmise în administrarea Regiei“ – a declarat Daia.

Program îndeplinit

Silvicultorul ne-a spus că programul pe 2011 prevedea lucrări de refacere a pădurilor pe 14.232 ha. Însă programul de regenerare a pădurilor a fost realizat în procent de 112,1%, executându-se lucrări pe 15.957 ha, cu 1.725 ha mai mult decât a fost programat.

„Comparativ cu anul 2010, suprafaţa parcursă cu lucrări de regenerare în anul trecut a fost cu 748 ha (4,9%) mai mare. Majoritatea direcţiilor silvice au realizat programul de regenerare a pădurilor cu depăşiri, exceptând Tulcea“ – a afirmat Daia.

Domnia sa a precizat că lucrările de regenerare pe cale naturală au fost efectuate pe o suprafaţă de 8.825 ha, cu 1.258 ha mai mare decât cea planificată (116,6%), 34 de direcţii silvice depăşind programul.

Lucrările de împăduriri (plantări de puieți) au fost programate pe 6.665 ha, dar au fost realizate în procent de 107%, plantându-se 7/132 ha.

Pentru consolidarea plantaţiilor înfiinţate în anii precedenţi au fost efectuate lucrări de completări curente pe 4.986 ha (145,8% faţă de program) şi lucrări de refacere a plantaţiilor calamitate pe 2.914 ha (84,6% din program).

„La lucrările de împădurire realizate în anul 2011 s-au folosit peste 49,6 milioane de puieţi forestieri. Materialul biologic a fost asigurat de subunităţile Romsilva“ – a spus Mihai Daia.

Surse de finanţare

Interlocutorul nostru a afirmat că, pentru susţinerea financiară a lucrărilor de regenerare a pădurilor, a fost necesară redistribuirea de fonduri de conservare şi regenerare, în special către direcţiile silvice din sudul şi estul ţării, care nu au putut acoperi cheltuielile prin veniturile realizate.

„Valoarea lucrărilor de regenerare realizate în anul 2011, în fondul forestier proprietate publică a sta-tului, este de 110,6 milioane de lei, dintre care 23,4 milioane de lei reprezintă valoarea lucrărilor executate în terenuri degradate, preluate, care sunt finanţate de la bugetul de stat“, a menționat Daia.

Conform celor spuse, în pădurile proprietate privată sau publică a unităţilor administrativ teritoriale, respectiv în cele proprietate privată a persoanelor fizice, administrate pe bază de contracte de către RNP, au fost realizate lucrări de refacere a pădurilor pe 1.692 ha, dintre care 691 ha prin regenerări naturale și pe 1.001 ha prin împăduriri. Costurile s-au ridicat la 5,8 milioane de lei, decontate din fondul de conservare şi regenerare a pădurilor, constituit de către deţinători.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
514

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

romsilva-a-salvat-150000-ha-de-padure-de...

Romsilva a salvat 150.000 ha de pădure de retrocedările ilegale > REVISTA LUMEA SATULUI

Romsilva a salvat 150.000 ha de pădure de retrocedările ilegale

• Interviu cu Valerian Solovăstru, director general al Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva

- Domnule director general, ne apropiem de sfârșitul anului și se poate face o socoteală în ceea ce privește păstrarea în proprietatea statului a unor suprafețe importante de pădure. Câte procese are RNP pe rol referitoare la retrocedările ilegale?
- La această dată există peste 700 de procese numai în ceea ce privește retrocedările ilegale. Unele direcții silvice au zeci de procese. Dintre acestea menționez Suceava, Neamț, Vrancea sau Mureș. Supra-fețele revendicate ilegal variază de la 0,2 ha la aproape 170.000 ha, cum este cazul de la Suceava, cu Fondul Bisericesc, care nu revendică păduri ale Bisericii, ci în numele unei fundații înființate după 1990. Inițial ne-am judecat cu Fundația Fondul Bisericesc, care a pierdut procesul, la Timișoara. Însă acum, pentru aceeași suprafață, la Cluj-Napoca ne judecăm cu Fondul Bisericesc, pentru că și-a schimbat denumirea. Nici eu nu mai știu cu cine trebuie să ne judecăm în acest caz!
- În afară de Suceava, puteți să-mi dați câteva exemple mai importante?
- În Mureș ne judecăm pentru zeci de mii de hectare, iar în Vrancea pentru mii de hectare. În Timiș, în cazul unui singur proces, sunt 12.000 ha. La fel, în Bihor ne judecăm cu o persoană pentru 70.000 ha, în condițiile în care, inițial, solicitase numai 3.000 ha.

Statul a pierdut sute de mii de lei

- Câți bani a cheltuit Regia, până acum, pentru a apăra pădurile statului?
- În ultimii doi ani am făcut apel la birouri specializate de avocatură. Anterior, Romsilva a fost reprezentată în instanțe de către juriștii proprii. Cheltuielile totale au fost mari, greu de cuantificat, dar pot spune că sunt de ordinul sutelor de mii de lei.
- Pot fi recuperate aceste sume, în urma câștigării proceselor?
- Nu! În cazul proceselor de fond funciar nu este posibil acest lucru.
- Câte procese a câștigat RNP până acum?
- Până acum am câștigat mai multe procese, de ordinul sutelor. Numai anul trecut am câștigat câteva procese foarte importante, pentru aproximativ 80.000 ha. De-a lungul timpului, am păstrat în proprietatea statului peste 150.000 ha de pădure.
- Puteți să-mi dați câteva exemple mai importante?
- Cel mai cunoscut este cazul de la Buzău, unde ne-am judecat cu urmași ai boierilor Buzescu. Eram pe punctul de a pierde vreo 60.000 ha, dar am câștigat în instanță! De asemenea, am reușit să casăm sentința în cazul pădurilor revendicate de Fondul Bisericesc. În Vrancea am recuperat peste 10.000 ha şi tot 10.000 ha în Mureș. Și exemplele pot continua.

Nicio persoană pedepsită pentru falsuri

- A fost pedepsită, pusă sub învinuire vreo persoană care a făcut uz de acte false în demersurile de a-și însuși păduri care nu i-au aparținut?

- Din păcate, nu! Noi am făcut unele plângeri penale împotriva solicitanților, pentru fals și uz de fals. Alte plângeri am făcut împotriva experților, pentru diferite chestiuni care nu erau în concordanță cu adevărul. Până la urmă, noi am câștigat acele suprafețe în instanță, dar vinovații au scăpat nepedepsiți.

Începe reorganizarea RNP

- Romsilva va intra într-un proces de reorganizare în 2012? Pe ce bază?

- Într-adevăr, urmează un proces de reorganizare, în care primează rațiuni funcționale și economice. În acest an s-a finalizat un raport al Băncii Mondiale, prin care s-a făcut o evaluare a Regiei, alături de alte instituții din cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor. În cazul nostru s-au trasat câteva idei, cum ar fi separarea prestațiilor sociale – creșterea cailor de rasă, administrarea parcurilor naturale, prestările de servicii pentru proprietarii de păduri – de activitatea de bază, și anume administrarea pădurilor statului. Mai avem în vedere și o posibilă reorganizare teritorială a țării. Însă, până nu se concretizează aceasta, nici noi nu știm ce vom face.

- Ce se va întâmpla cu caii de rasă?

- Vor deveni o entitate de sine stătătoare, o direcție la nivelul Regiei, care nu va mai fi subordonată direcțiilor silvice.

- Dar serviciile pentru proprietarii de păduri?

- Vor rămâne în cadrul Romsilva, dar vor avea o evidență separată, o activitate separată, cu gestiune separată.

- Ce se va întâmpla cu ICAS?

- Conform Codului Silvic, va fi separat de Romsilva, devenind un institut național, care va rămâne apropiat de noi. Vom colabora, pentru că avem multe lucruri în comun. Finanțarea va fi asigurată o parte de la bugetul național, iar altă parte din proiecte proprii și cola-borări cu diferiți beneficiari. Practic, își poate extinde activitatea și asupra pădurilor private.

Fondul forestier a crescut

- Care este suprafața actuală ocupată de păduri în România?

- Pădurile propriu-zise acoperă 6,47 milioane de hectare, dintre care 3,34 mil. ha fond forestier de stat, iar restul, privat.

- S-a vorbit în ultimul timp de mărirea suprafețelor împădurite, care ar fi ajuns la aproximativ 30% din suprafaţa ţării, în creştere faţă de anii trecuţi, când procentul era de 27%.

- Dacă privim prin prisma împăduririlor, creșterea este aproape nesemnificativă, cam 0,2% în ultimul an. Motivul este că, de regulă, suprafața reîmpădurită este egală cu cea exploatată. În principal, creșterea apare ca urmare a redefinirii noțiunii de pădure și de fond forestier, conform definiției FAO, de care țin cont și raportează toate țările Uniunii Europene. Astfel, sunt incluse și alte categorii de vegetație forestieră, cum ar fi pășuni împădurite, suprafețe cu arbori izolați, inclusiv lăstărișul de la marginea drumurilor, dacă are o anumită suprafață, densitate și înălțime. La aceste criterii trebuie să ne aliniem și noi. La ora actuală, inventariem tocmai aceste situații. Conform datelor parțiale, creșterea cea mai mare este în zonele de munte, pentru că a scăzut presiunea pășunatului. Îngrijorător este că, per total, suprafețele scad în zona de câmpie, despre care credeam că se află undeva la 10%, dar constatăm că pădurile din această zonă nu reprezintă decât 6-7%, spre deosebire de zona mon-tană, unde avem 60% procentul de împădurire. De aceea, efortul nostru se va concentra, în viitor, pe zona de câmpie.

- Există vreo limită impusă de Uniunea Europeană?

- Procentul mediu de împădurire în Europa este de aproximativ 33,7% și include pădurile propriu-zise și alte forme de vegetație forestieră. Însă, ca suprafață sau procent de împădurire, nu există nicio limită și nici nu va putea fi impusă vreodată o anumită limită. Uniunea Europeană poate face, cel mult, unele recomandări, dar rămâne responsabilitatea fiecărui stat membru în parte. Ideea de bază este să nu se reducă ceea ce există. Deocamdată, există recomandări în ceea ce privește conservarea biodiversității, regulile de exploatare a masei lemnoase sau creșterea rolului pădurilor de protecție asupra mediului.

- Știți care este gradul de împădurire în alte țări din UE?

- Finlanda are peste 70%, Austria 47%, Germania aproape de media europeană, iar Elveția peste medie.

Surprinzător, Bulgaria – cu aproape 40% – este mult peste noi, dar a luat deja în calcul redefinirea noțiunii de pădure și de fond forestier, conform definiției FAO. Însă calitatea pădurilor din Bulgaria este inferioară celor din România, pentru că noi am fost și suntem foarte restrictivi în exploatare și în definirea corpului de pădure.

A consemnat Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
824

Comentarii

1. Amarad-Claudio Trincka -- (2-January-2012)că sânt ilegale, or fi, dar în Stoina, Gorj a venit o comisie locală şi judeţeană de masurare şi investigare a posesorilor de pădure, fixând proprietarii şi vecinătăţile şi duşi au fost.Oamenii aşteaptă ca fraierii actele de proprietate,iar cei fără, taie în continuare.Cred că ar fi foarte bine ca problemă naţională,ca statul să cumpere toate aceste păduri încă neânapoiate la oameni, dându-le un preţ corect şi din doi în doi ani câte trei căruţe de lemn de foc pentru două sezoane de frig.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Romsilva cumpără terenuri > REVISTA LUMEA SATULUI

Romsilva cumpără terenuri

Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva va avea o nouă oportunitate de a cumpăra, efectua schimburi de terenuri şi de a accepta donaţii pentru proprietatea publică a statului. Toate acestea se regăsesc în Metodologia redactată de Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, care va face obiectul unei viitoare hotărâri de guvern.

Documentul prevede că au prioritate la cumpărare enclavele existente în fondul forestier proprietate publică a statului şi terenurile limitrofe fondului forestier, în vederea corectării perimetrului pădurilor. Pentru astfel de terenuri statul are drept de preemţiune.

Cum se procedează

Proprietarul trebuie să anunţe în scris subunitatea Romsilva în raza căreia este amplasat terenul forestier despre intenţia de vânzare şi preţul solicitat. În termen de 5 zile de la data înregistrării înştiinţării, administratorul silvic convoacă comisia de evaluare care, în termen de 10 zile de la data convocării, întocmeşte o documentaţie specifică.

Comisia de evaluare întocmeşte un proces verbal prin care stabileşte oportunitatea cumpărării şi preţul rezultat, care este transmis spre aprobare administratorului. Preţul oferit sau neacceptarea ofertei se comunică în scris proprietarului-vânzător, în termen de 30 de zile de la data înregistrării înştiinţării.

În cazul înţelegerii între părţi, se încheie un contract de vânzare-cumpărare. Însă, dacă proprietarul nu acceptă oferta Romsilva, el nu are dreptul de a înstrăina terenul către altă persoană la un preţ mai mic sau egal cu cel comunicat de administratorul silvic.

Schimbul de terenuri

Propunerile de schimb, însoţite de documentaţiile de evaluare şi echivalare, întocmite conform noii metodologii, se înaintează de administrator autorităţii publice centrale, care răspunde de silvicultură. Aceasta aprobă schimbul.

Nu pot fi oferite la schimb terenurile din fondul forestier proprietate publică a statului care, la data intrării în vigoare a noii metodologii, sunt înregistrate în Reţeaua naţională de arii naturale protejate; păduri încadrate în grupa I funcţională subgrupa a 4-a (păduri cu funcţii de recreere) şi subgrupa a 5-a (păduri de interes ştiinţific şi de ocrotire a genofondului şi ecofondului forestier.

De asemenea, nu pot fi date la schimb terenuri pe care sunt situate păduri cu funcţii speciale de protecţie, pentru care nu este posibilă sau admisă recoltarea de masă lemnoasă, impunându-se numai lucrări speciale de conservare.

O altă interdicţie se referă la terenuri pe care sunt amplasate instalaţii de transport forestier, clădiri, curţi, depozite permanente, pepiniere, plantaţii semincere şi culturi de plante-mamă, precum şi terenuri cultivate pentru nevoile administraţiei, terenuri care reprezintă interes cinegetic (pentru hrana vânatului, fazanerii, păstrăvării) sau pe care se află centre de prelucrare a fructelor de pădure, uscătorii de seminţe etc.

Actul normativ precizează că nu pot fi preluate în fondul forestier proprietate publică a statului, prin schimb, terenuri inapte pentru împăduriri sau care nu au din punctul de vedere al proprietăţii o situaţie juridică clară.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
1999
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Romul, scurtă istorie

Romul a fost socotit băutura preferată a tâlharilor, piraţilor şi a negustorilor de sclavi. „Io-ho-ho şi o sticlă de rom“, cântau piraţii la orgiile lor. De altfel, originea romului se pierde în insulele din bazinul Caraibelor, ce la vremea lor au fost leagănul pirateriei, ca s-o spunem blând eufemistic. Jamaica, Martinica, Porto-Rico, Cuba. Pe fiecare din aceste insule se produce un rom diferit prin gust şi aromă.

Romul are ca materie primă trestia-de-zahăr, plantă ce a migrat din India, China şi Noua Guinee, ajungând şi pe meleagurile europene prin Alexandru Mace-don (secolul IV înainte de Chr.) care cucerise teritorii până în India. Au pre-luat trestia arabii, prelucrând-o în zahăr, ce-a făcut şi deliciul europe-nilor. Dar până ca din trestia-de-zahăr să se ajungă la rom a trebuit să curgă ceva apă prin oceanul planetar. Trestia-de-zahăr a trecut oceanul în America, nou descoperită, cu un climat tropical propice şi cu sclavi ca forţă de muncă.

De la legendă la realitate

Un căpitan din ciclul „piraterese“ al lui Canon Doyle, părintele lui Sherlok Holmes, nărăvit la alcool, ar fi băut în şase ore 12 sticle cu rom, nepăţind nimic, în timp ce comesenii săi intraseră în comă alcoolică. E o poveste. Dar unul dintre legendarii bandiţi din secolul al XVII-lea, poreclit „Butie de rom“, fiindcă îşi păstra capacitatea de a lucra doar stimulat de mult rom a murit netradiţional: îngurgi-tase atâta rom, încât o scânteie de la luleaua sa l-a transformat într-o făclie arzând cu flacără albastră.

De regulă, piraţii Caraibelor consumau rom din motive strict igienice, dacă ar fi să credem unii autori. Alcoolul tare era singurul mijloc de a-i apăra de numeroasele epidemii tropicale şi miasme, în mod deosebit de malarie. Mai ales că în ficatul „pietrificat“ al piratului nu mai putea pătrunde niciun leac.

Cuba pare a fi, totuşi, ţara romului

Şi nu departe de America, în insula Barbados, s-a auzit prima oară cuvinţelul rom. Nu se ştie de ce a fost numit aşa, dar circulă mai multe versiuni. Se mai spune că primii care au produs romul ar fi francezii, mari maeştri la capitolul băuturi, ei fabricând cândva şi şampania, în premieră. Şi n-ar fi acordat niciodată o mare atenţie trestiei-de-zahăr, dacă podgoriile lor n-ar fi fost mâncate de filoxeră.

Atunci, inventivii daci urmaşi ai galilor s-ar fi apucat să perfecţioneze tehnologia preparării unei băuturi din trestie-de-zahăr, folosind bogata lor experienţă în producerea coniacului. E o versiune. Încet, încet, franţuzii au dat de rom. Un argument e că astăzi, în hexagonul francez sunt baruri speciale – Rhumerie.

Nu Franţa a devenit însă ţara romului, prin producţie şi varietate, ci Cuba, ajunsă celebră şi prin renumitul Havana Club, ce absoarbe toată energia soarelui cubanez. O băutură ridicată la rangul de mândrie naţională, licoarea preferată a scriitorului Hemingway care a trăit o vreme în Cuba lui Fidel Castro. Şi romul Baccardi este tot de origine cubaneză.

În vremea prohibiţiei din SUA se organizau adevărate expediţii de transport al romului cubanez. Iar traseul

nelipsit de peripeţii ce costau vieţi s-a numit Rum Trail (Drumul romului).
Născut în insulele de la tropice, romul a devenit băutura favorită a marinarilor. Iar englezii, care au descoperit romul din Jamaica şi Barbados, au înţeles că romul nu dă doar combativitate marinarilor, dar ţine şi de foame băut cu pesmeţi şi alte produse făinoase uscate. De aceea, până în 1970 romul intra ca raţie obligatorie servită matrozilor. Până când a fost scos din meniu, căci strica imaginea flotei regale. În afară de cele două mărci cubaneze, mai remarcăm jamaicanul rom foarte tare, Captain Morgan.

Arnold HELMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
2114
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Romvac Company SA, de 35 de ani în slujba medicinei veterinare

- Interviu cu directorul general al Romvac Company, domnul Constantin Gh. Chiurciu

− Domnule director general, ce reprezintă compania Romvac Company în viaţa medicală din lumea animală a României?

− Romvac Company SA, cu cele peste 230 produse (vaccinuri şi medicamente pentru toate speciile), o fermă pentru creşterea păsărilor SPF (libere de germeni patogeni specifici) este unică în sud-estul Europei. Prin cele 34 de depozite proprii în toată ţara, este cel mai mare producător şi distribuitor de profil din România. Iniţial a fost LVTA (Laboratorul de virusuri tumorale aviare), care producea un vaccin, apoi CCBPAM (Centrul de Cercetări şi Biopreparate pentru Păsări şi Animale Mici), care până în 1989 a asigurat toate vaccinurile necesare marilor unităţi avicole şi fermelor de iepuri.

− Care socotiţi a fi momentul relansării?

− Saltul de la centrul de cercetare la Romvac s-a produs în decembrie 1990, când a fost încheiată privatizarea unităţii prin metoda MEBO, astfel că astăzi SC Romvac Company SA Voluntari reprezintă o întreprindere cu capital integral privat, acţionari fiind în exclusivitate salariaţii unităţii.

Intuind că numărul fermelor avicole se va reduce şi implicit necesarul de vaccinuri, specialiştii companiei au început cercetările pentru lărgirea gamei de produse biologice necesare altor specii (bovine, suine, ovine), dar şi pentru producţia de medicamente. Fapt este că, în ultimii ani, cercetătorii noştri au reuşit elaborarea unor tehnologii deosebit de performante, înregistrând la OSIM 71 de produse biologice şi 158 de medicamente. Investind în fiecare an peste un milion de euro pentru retehnologizare, Compania Romvac a fost certificată în anul 2000 cu ISO 9001, Standardul internaţional al calităţii, iar în anul 2004 a obţinut certificare GMP pentru toate liniile de fabricaţie.

Prin aceste certificări se demonstrează că unitatea respectă regulile de bună practică de fabricaţie(GMP) şi produsele obţinute sunt la nivelul standardelor internaţionale. În anul 2008 a obţinut şi certificările ISO 14001 (standardul internaţional al protecţiei mediului) şi ISO 18001 (standardul internaţional pentru sănătate şi securitate ocupaţională). Aceste trei certificări ISO sunt grupate în acreditarea privind implementarea şi respectarea Sistemului de Management Integrat, pe care am obţinut-o în anul 2008. Prin aceasta, Romvac demonstrează că produce medicamente şi vaccinuri de calitate, într-un mediu curat şi în condiţii sigure şi sănătoase pentru salariaţi.

Dezvoltarea şi diversificarea activităţii de producţie au impus organizarea reţelei proprii de promovare şi distribuţie. Practic, în fiecare judeţ s-au deschis depozite conduse de un dealer (medic veterinar). Pentru medicii veterinari concesionari, Romvac practică termene de plată foarte avantajoase (60 de zile), iar preţurile produselor sunt aceleaşi în toată ţara.

În ultimii ani, compania Romvac SA a participat la realizarea unor programe de cercetare – dezvoltare finanţate de Comunitatea Europeană: proiectul GRD 2 – 2003 – 30252 SPAN (Speciality Antimicrobial Polymeric Materials) împreună cu Universităţile din Liège, Patras, Erlangen, Notrh Atlantic Fishenes College şi Technology Transfer Centre.

Constantin Gh. Chiurciu, actualul director general al companiei Romvac, este absolvent al Facultăţii de Chimie Industrială din Institutul Politehnic Bucureşti. Activitatea sa este legată de calitatea de inginer tehnolog la Danubiana şi de cercetător ştiinţific la Romvac Company, unde se află în post exact 26 de ani. Este autor şi coautor al mai multor inovaţii privind producţia de vaccinuri, deţinând şi un brevet de invenţie.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1571
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

romvac-o-companie-pentru-micii-si-marii-...

Romvac, o companie pentru micii şi marii fermieri

În peisajul medical veterinar din ţara noastră, compania Romvac se evidenţiază nu doar prin calitatea serviciilor oferite, ci şi prin rolul important pe care şi l-a asumat în derularea unor programe sociale. Acestea presupun acordarea unor burse tinerilor şi familiilor cu probleme. În rândurile următoare vă prezentăm un interviu cu domnul doctor Cătălin Tudoran, medic veterinar şef al laboratorului de diagnostic al Companiei Romvac, material ce are scopul de a vă supune atenţiei ultimele noutăţi ale societăţii, mai ales în domeniul managementului şi marketingului.

Orientarea spre micul producător

− Cum s-a adaptat compania Romvac la noile criterii ale pieţei, având în vedere concurenţa tot mai acerbă a distribuitorilor de medicamente din import?

− Pot spune că ne-am mulat pe cerinţele fermierilor, oferindu-le medicamente şi servicii de laborator.

− Puteţi să ne prezentaţi un bilanţ al realizărilor?

− Comparativ cu alte firme, situaţia financiară a companiei Romvac a crescut. Noi oferim produse de calitate la fel de bune precum cele aduse din import, dar mai ieftine.

Produse reprezentative

− Care sunt produsele cele mai bine vândute ale companiei dumneavoastră?

− Oferim medicamente şi vaccinuri pentru absolut toţi utilizatorii de pe piaţa românească, inclusiv servicii de laborator. Vânzările de produse oscilează sezonier, în funcţie de necesităţile crescătorilor. De exemplu, acum primăvara merg foarte bine antiparazitarele interne şi externe şi vitaminele pentru pui: Farmavita eurocomplex, Cavitrom. Având în vedere că în această lună are loc un atac deosebit de virulent al căpuşelor, produsul nostru recomandat este Parakill.

Portofoliu de prezentare

Suntem foarte bine dotaţi în ceea ce priveşte vaccinurile pentru păsări, în cazul bolilor ca pseudopesta aviară sau boala de Newcastle, Avipestisota sau Avipestivac Cl-90, Pestiholvac forte şi bursită infecţioasă Biaromvac PA. Din clasa antibiotice avem o gamă foarte largă, cu peste 20 de produse, complexe vitamino-minerale, energizante, antiparazitare etc.

• Pe lângă faptul că este producător de medicamente şi vaccinuri, Romvac este şi importator al anumitor produse pe care nu putem să le fabricăm, instrumentar medical, produse de dezinfecţie de calitate. Avem parteneriate cu diverse firme al căror reprezentant exclusiv suntem, cum ar fi Zapi sau Supervet Impex (Pakistan).

Mihăiţă AFRENIE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:

1096

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Rosa del Azafrán sau şofranul care a născut fiesta > REVISTA LUMEA SATULUI

Rosa del Azafrán sau şofranul care a născut fiesta

Nu am ştiut, mărturisesc, că şofranul, unul dintre condimentele folosite şi în unele reţete româneşti, este, pe lângă faptul că un kilogram costă cât o parcelă bunişoară de teren agricol de pe la noi, de-a dreptul venerat pe alte meleaguri. De exemplu, în Spania, în orăşelul Consuegra, are loc în fiecare an chiar un festival al şofranului.

Migală şi trudă

Nu demult, o prietenă care s-a nimerit în zona orăşelului Consuegra prin octombrie, anul trecut, mi-a povestit, încântată, despre minunăţia numită şofran. Practic, ce cumpărăm noi de la magazin cu pretenţie de şofran - desigur, la un preţ accesibil, ca pentru aproape toate condimentele - n-are nimic de-a face cu veritabilul şofran. Printre toate substanţele din compoziţie, e pierdut pe acolo şi niţel şofran. Pentru că – uimitor, dar adevărat – pentru un kilogram de şofran este nevoie de peste 1.500.000 de flori de acest fel, de la care se recoltează doar staminele.

Este, de fapt, o muncă manuală, dacă nu titanică, aşa cum îmi vine să zic, măcar copleşitoare, care implică multă răbdare, atenţie şi dedicaţie. Câţi dintre noi avem stare şi dispoziţie, în condiţiile în care viaţa ne aleargă hai-hui zi şi, uneori, noapte, să luăm fir cu fir la mână şi să scoatem din miezul florii fâşia de... să-i spunem, aur viu? Şi, totuşi, spaniolii – aflu de la prietena mea că mai sunt şi alte naţii – fac acest lucru, trăiesc de pe urma florii de şofran, îşi câştigă pâinea cea de toate zilele scoţând stamine, ba, pentru că au simţit că asta e o chestie benefică, au transformat-o în sărbătoare şi, implicit, în atracţie pentru turişti. Pentru că, în octombrie, când culturile de şofran dau, ca să zicem aşa, în clocot, au organizat un mare eveniment: Fiesta de la Rosa del Azafrán.

Regină peste şofran

Punctul esenţial al fiestei îl constituie extragerea rapidă a staminelor. Florile de şofran au fost culese, desigur, cu mâna, şi tot cu mâna se scoate firicelul roşu, care e folosit apoi, după mai multe operaţiuni – prăjire, uscare – pentru condimentat, vopsit, dar şi ca medicament. Şofranul este apreciat atât pentru aroma sa deosebită, cât şi pentru coloritul special pe care îl conferă. Cea mai harnică, rapidă, pricepută dintre femeile participante la concurs – na, că tot femeile, îmi vine să zic! - este desemnată regină. Desigur, a şofranului... Primeşte, ca orice regină veritabilă, şi o coroană. Toţi ai casei devin, astfel, suita sa. Şi, ceea ce este şi mai frumos, este faptul că reginele din mai multe zone unde se cultivă şofran se întrec apoi între ele, fiind desemnată cea mai bună dintre toate, la sfârşitul întrecerii.

5.000 euro – pentru 50 de grame!

Şofranul, cultivat doar prin bulbi, nu şi prin seminţe, este cunoscut de omenire încă de acum cinci mii de ani. A ajuns în Spania şi Europa adus de vechii mauri. El, pe lângă utilizarea sa în bucătărie, mai are şi calităţi curative. Se spune că poate preveni orbirea persoanelor vârstnice, este un eficient calmant pentru durerile de stomac, reglează disfuncţiile hormonale. Şofranul este cel mai scump condiment din lume – pentru 50 de grame se plăteşte, ca popa, 5.000 de euro! – doar ţările producătoare având cele mai mici preţuri. Dar, având un efect magnific, este folosit, ca parfumurile de calitate, doar în cantităţi infime. În doze mari, el poate fi toxic pentru cei care îl folosesc.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
2258

□

° Comentarii

□

□

° 1. Măneanu Varvara Magdalena -- (17-April-2010)Interesantă comunicare.Mulţumim ! Sa ne mai faceţi cunoscute asemenea experienţe.

° 2. mihai -- (7-May-2011)pt a produce 1kg de sofran ai nevoie de 100.000 150.000 de plante nu de 1.500.000 si pe piata europeana se vinde cu 4000-7500 euro kg iar in america 11000 dolari

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

rosia-motata-calitati-si-defecte_l591.ht...

Roşia moţată! Calităţi şi... defecte > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Roşia moţată! Calităţi şi... defecte

Chiar dacă nu are o genă autohtonă, roşia cu moţ este asimilată şi cultivată de către mai toţi grădinarii adevăraţi din România. Cumpărătorul o apreciază pentru gustul deosebit şi proprietăţile de conservare. Există, ce-i drept şi unele rebuturi, dar acestea ţin de greşeli grave în sistemul de cultivare şi mai ales în aplicarea unor stimulatori interzişi de legislaţia românească. Despre performanţele biologice şi economice ale roşiei cu moţ am discutat cu domnul Victor Lăcătuş, directorul Institutului de Cercetări pentru Legumicultură şi Floricultură Vidra.

Exagerări nefondate

Din spusele domniei sale aflăm că roşia moţată provine de la un hibrid bulgăresc – „Precos F1“ – care are tendinţa de a face fructe cu vârful mai proeminent, indiferent dacă au fost sau nu stimulate. În condiţii precare de lumină şi temperatură, specifice de altfel culturilor timpurii din sere şi solarii, este necesară folosirea unor regulatori, care favorizează legarea fructelor. Este vorba de biostimulatori care întrunesc toate exigenţele ce ţin de siguranţa alimentară.

Un defect transformat în avantaj

Ceea ce ar fi trebuit să reprezinte un defect comercial s-a transformat, în final, într-un avantaj, pentru că moţul a personalizat şi a promovat roşia ca fiind produsă în România. Consumatorii diferenţiază astfel tomatele produse la noi de cele importate, fapt ce-i determină pe cultivatori să folosească hibridul în continuare. Aceştia, mai cu seamă cei din sudul ţării, îl preferă pentru că este unul dintre cei mai timpurii. În plus, sămânţa are şi un preţ mai accesibil, comparativ cu cea provenită de la alţi hibrizi, olandezi sau israelieni, pe care nu şi-i pot permite, chiar dacă fructele lor sunt mai aspectoase. Cât despre tratamentul cu biostimulatori, cei mai mulţi dintre ei nu şi-l permit, cât timp abia fac faţă cheltuielilor cu folia, sămânţa şi cu celelalte lucrări obligatorii care se impun în culturile din solar.

Obişnuitele interese

În afară de timpurietate şi gust deosebit, hibridul nu are alte calităţi deosebite. Ba dimpotrivă, ca orice soi timpuriu nu este foarte productiv. În plus, la aplicarea produselor pe bază de 2,4 D, unele fructe prezintă goluri, posibil ca urmare a modificării raportului dintre substanţele stimulatoare şi cele inhibitoare. Un alt efect negativ îl constituie fructele deformate, al căror număr creşte în cazul stimulării din aceleaşi motive. De fapt, formele respective ale fructelor sunt o rezultantă a efectului de stimulare necontrolată şi a condiţiilor nefavorabile de mediu. Atunci când temperatura, lumina, apa şi hrana sunt optime, fenomenele sunt mai puţin evidente sau chiar lipsesc.

Adevărul este că sămânţa nici nu este multiplicată la noi şi fiecare şi-o procură cum şi de pe unde se descurcă. Faptul că le oferă producătorilor autohtoni posibilitatea de a ieşi pe piaţă încă din iunie reprezintă o concurenţă serioasă pentru importatori. De altfel, jongleriile practicate cu preţurile sunt evidente. De îndată ce ţăranii au ieşit pe piaţă cu roşii, preţurile la acestea au scăzut vizibil. Producătorii autohtoni au deranjat, se pare, unele interese ale importatorilor care, pur şi simplu, vor să discrediteze roşia cu moţ. Noi însă, cei care încă mai frecventăm piaţa în căutarea produselor româneşti, puţinele care mai posedă încă acel gust autentic întipărit în minte încă din copilărie, căutăm din priviri pe la toate tarabele moţata românească chiar dacă concurenţa oferă exemple mai ademenitoare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
950
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

rosiile-tot-mai-scumpe_525.html

Roşiile, tot mai scumpe > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulRoşiile, tot mai scumpe

Cu câteva săptămâni înainte de apariţia pe piaţă a roşiilor româneşti, supermarketurile din Ploieşti şi Târgovişte au crescut nejustificat preţurile, cu mult peste cele la care sunt importate din Turcia, Spania sau Olanda. Astfel, de la 4,5-6 lei, cât costa un kilogram de roşii înainte de Paşti, la jumătatea lunii mai acelaşi kilogram de roşii ajungea la 9 lei.

Lumea, deşi ştie că aceste produse nu au gustul celor autohtone şi că sunt pline de chimicale, le cumpără, totuşi. „Ne mai amăgim şi noi... Zicem că mâncăm legume, nu carne. Creăm iluzia că mâncăm natural, aşa cum recomandă medicii“, spun cumpărătorii. Dar, dacă nu există o motivaţie justă a acestei scumpiri, e normal, e legal, să se scumpească astfel un kilogram de roşii?

Explicaţia este una singură: supermarketurile deţin, din păcate, monopolul produselor agroalimentare, cum sunt şi roşiile, pe piaţa românească. Şi, fără ruşine, fac o adevărată speculă. Se prea poate, aşa cum spun specialiştii, din pricina secetei de anul acesta, ca roşiile româneşti să nu se găsească în cantităţi foarte mari la vânzare. Ceea ce înseamnă că rămân lideri de piaţă tot turcii sau olandezii, cu produsele lor pline de chimicale. Poate că, măcar în privinţa măririi costurilor, organismele abilitate, în special cele din agricultură, ar trebui să se sesizeze şi să constrângă marile magazine, conform acelui cod de bune practici pe care l-au semnat anul trecut, să nu mai crească, nemotivat, preţurile.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
721

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Rozătoarele în depozite: cum le stârpim?

Şobolanul cenuşiu, şobolanul negru şi şoarecele de casă sunt specii dăunătoare pentru produsele agroalimentare depozitate, producând pagube mari la cereale (grâu, porumb, orz, ovăz etc.) şi la alte produse de origine vegetală sau animală. Pe lângă aceste pagube directe, pot transmite şi o serie de agenţi infecţioşi care provoacă îmbolnăviri la om şi animale (hepatita infecţioasă, leptospiroza, trichinoza, salmoneloza, bruceloza, febra aftoasă, ciuma, turbarea, pesta porcină, tuberculoza etc.).

Şobolanul – şi periculos, şi dizgraţios

Şobolanul cenuşiu (Rattus norvegicus Berck.), originar din Asia, este întâlnit în depozite, magazii, mori, silozuri, pivniţe, subsoluri, grajduri sau chiar în câmp, unde produce pagube însemnate. Corpul ajunge până la 30 cm lungime.

Specie prolifică, o femelă naşte de 2-7 ori pe an câte 5-14 pui care, după 3-4 luni, se pot reproduce. Longevitatea şobolanului este de 3-4 ani. Înmulţirea în masă este favorizată mai ales de factorul trofic şi de locurile prielnice de adăpostire situate în jurul surselor de hrană, cum ar fi: grămezile de gunoi, stogurile de paie sau fân, construcţiile şi grămezile de lemn etc. Un individ poate consuma zilnic 60-80 g şi 18-20 kg de cereale anual. Pe lângă consumul direct, produsele atacate sunt contaminate de dejecţiile rozătoarelor, care le imprimă un gust şi miros neplăcute.

Prezenţa şobolanilor se recunoaşte uşor după urmele pe care le lasă în diferite locuri frecventate, excrementele şi perişorii din blană sau după urme ale picioarelor.

Şobolanul negru (Rattus rattus L.) îşi are originea, de asemenea, în ţinuturile asiatice, de unde s-a răspândit pe tot globul, fiind considerat în prezent specie cosmopolită. Răspândirea lui s-a făcut odată cu comerţul prin transportul pe ape, populând marile porturi.

Şobolanul are corpul de culoare cenuşiu-închis sau negru pe partea dorsală şi mai deschis pe partea ventrală. Lungimea corpului ajunge până la 35 cm, iar a cozii la 20 cm.

Este o specie cu prolificitate redusă, femela născând o singură dată pe an un număr de 5-6 pui, cu o longevitate de 6-7 ani. Trăieşte în locuri foarte variate: magazii, depozite, hambare, pivniţe etc. şi mai ales în silozuri şi mijloace de transport (vapoare) din raza porturilor.

Şoarecele care ne stresează

Şoarecele de casă (Mus musculus L.) este răspândit pe tot globul, în locuinţe şi în spaţiile de depozitare a produselor vegetale.

Lungimea corpului este de 7-10 cm, iar a cozii de 6-8 cm.

Specie prolifică, femela naşte de 5-6 ori pe an câte 6-8 pui. După 2-3 luni de la naştere se pot reproduce, longevitatea lor fiind de până la 6 ani.

Manifestă o mare plasticitate ecologică, trăind în locuinţe sau în diferite construcţii din jurul acestora ori în silozuri şi mori. În general, populează locurile mai uscate, fiind activ în tot timpul anului, fără să hiberneze. Primăvara, când temperatura ajunge la 6ºC (martie-aprilie), şoarecele migrează în câmp, unde rămâne până toamna (septembrie-octombrie), când revine din nou în locuinţe.

Pentru combaterea daunelor produse de rozătoare, în afară de măsurile obişnuite, respectiv menţinerea curăţeniei în spaţiile respective, obturarea căilor de acces etc., recomandăm gazarea, prăfuirea şi astuparea galeriilor sau aplicarea de momeli toxice: Agroxin-2-3 tablete/tonă produs, Bromakol 25-50 momeli/galerie activă.

În afară de consumul direct al diferitelor produse, şoarecii provoacă mari pierderi prin deteriorarea ambalajelor (saci, cutii, lăzi), a diferitelor instalaţii şi utilaje etc.

(M.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
914

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Rubla, cătunul fantomă

Pe monumentul ridicat de Asociaţia Foştilor Deţinuţi Politici Brăila în memoria deportaţilor stă scris:

„Rugămu-ne, Stăpâne de apoi/Să-i vindeci cu azur şi bunătate/Pe duşii prea devreme dintre noi“
(A. Ciurunga)

O gospodărie sărăcăcioasă încropită acum o jumătate de veac şi un bărbat cu sufletul brăzdat de cicatrici arhaice. E tot ce-a mai rămas din satul Rubla (judeţul Brăila), unul dintre temutele iaduri din Bărăgan, ridicate din nimic în timpul prigoanei comuniste de către deportaţii aduşi din zona frontierei de vest.

Să încerci localizarea pe hartă a satului Rubla e în van. Să mergi în Bărăgan şi să duci mâna streaşină la ochi, căutându-l cu privirea, e iarăşi în zadar. Şi totuşi, locul nu-i doar una dintre acele legende cu iz cenuşiu melancolic. Pe şoseaua ce taie câmpia, legând Brăila de Slobozia, se face un drumeag de pământ, adesea desfundat. După o bucată bună de mers prin pustiu, la un moment dat se arată privirii un sălaş. Înăuntru, lângă plita pe care tocmai ce fusese vârâţi nişte coceni, stă un bărbat posac, uşor resemnat. Este Constantin Ciolac, singurul locuitor al Rublei. Poate chiar ultimul…

Prizonierul destinului

Constantin Ciolac s-a născut 1949 prin părţile Banatului, unde familia, părinţii şi sora mai mare Elena se refugiaseră din Basarabia. Trei ani mai târziu, familia Ciolac, considerată ca având origini „nesănătoase“ şi, prin urmare, periculoase pentru noua cârmuire, avea să fie deportată alături de alte 300 în deşertul Brăilei, pe Valea Călmăţuiului. Copilăria şi-a petrecut-o ca într-o temniţă la Rubla, ridicată de saşi şi maghiari.

Aici se juca prin lutul şi paielele din care ai lui se căzneau să ridice un adăpost pentru a nu mai dormi sub cerul liber. Mai târziu, când restricţiile de a nu părăsi localitatea s-au ridicat, Constantin a mers la Galaţi pentru a urma Liceul Pedagogic, iar apoi la Constanţa, unde s-a angajat în port în speranţa că va reuşi să prindă un vapor să plece din ţară. „Dacă apucam să ies pe mare nu mă mai întorceam, scăpam de România“, mărturiseşte cu obidă fiul de basarabean, încă marcat de amintirea acelor încercări cumplite.

Ca într-un joc al destinului, în 1993 Constantin avea să revină în satul ororilor, constrâns de beteşugurile greu încercatei lui mame. Şi-a luat o slujbă la IAS Însurăţei, iar după ce acesta s-a desfiinţat a hotărât să rămână la Rubla şi să se ocupe de grădina şi de via de lângă casă.

Şi „Seniorul“ s-a întors la Rubla

La cinci ani după întemeierea Rublei, deportaţilor li s-a redat libertatea. În doar câteva luni, satul a fost părăsit de saşi şi maghiari, în locul acestora fiind aduşi deţinuţii de drept comun, iar mai apoi deţinuţii politici. Printre „duşmanii poporului“ obligaţi la domiciliu forţat în Valea Călmăţuiului - satul Rubla s-a aflat şi Corneliu Coposu, adevărat cadavru ambulant la acea vreme, potrivit mărturisirilor Elenei Ciolac.

În semn de adâncă evlavie faţă de amintirea tovarăşilor de suferinţă, după 1989 „Seniorul“ a revenit la Rubla, insistând pe lângă autorităţile vremii ca satul să fie racordat la reţeaua de electricitate. Şi într-adevăr, în casa din pustiu a lui Ciolac pâlpâie slab un bec, fără ca acesta să poată acoperi vreodată întunericul şi durerea surdă din sufletele chinuite ale foştilor deportaţi la Rubla.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
2921

□

Comentarii

□

□

1. ionescu corina -- (9-August-2010)Bunicul meu Rusangic Mihail,tatal meu Rusangic Mihai nascut in comuna cismeaua varuita ,Jud Bolgrad deportati in Rubla au trait cosmarul unei asa zise vieti pana au inchis ochii.Eu, copil fiind eram ingrozita cand mergeam sa-mi vad bunicul in satul acela sinistru,trist bantuit de fantome ganduri negre.Un pamant bolnav cu un aer pe care nu l-am simtit nici camd am vizitat Auschwit!!!!

2. Rodica Botez -- (29-July-2011)Au fost deportati in Baragan...romani..chiaburi,mosieri,cu probleme politice..nemti..basarabeni..tigani nomazi...sarbi...dar nu UNGURI....Am fost deportata la RUBLA..si nu era nici macar un ungur

3. ionescu corina -- (12-November-2013)Au trecut peste 3 ani si parca nimeni nu a citit despre fam Rusamgic deportati in Rubla si eu ,fiica si nepoata ,singura in viata sunt mai marcata de aceasta perioada de cosmar ca niciodata!
Nu a auzit nimeni de ei??? Imi doresc ,chiar daca sunt dureroase aceste amintiri sa vorbesc cu cineva despre ei , sa nu devina niste fantome ale unui sat sinistru si ale unui sistem social macabru!

4. balint iuliana -- (19-June-2015)Nu am crezut ca voi intilni pe facebok pe cineva care vorbeste despre iadul de pe pamint de la rubla (valea calmatui).eu am fost acolo si mi-a marcat copilaria pentru tot restul vietii. Dar ironia sortii este ca de 20de ani ma intorc in fiecare an acolo. Doresc sa vorbesc cu cei care au fost copii in ani 1964 si au trait acolo in domiciliu obligatoriu. Numele meu de domnisoara este Kalmar iuliana, daca cineva i-si aminteste de mine sa ma contacteze locuiesc in orasul reghin jud mures. multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ruga-la-inaltare_497.html

Rugă la Înălţare

Te-nalţi la cer, la tatăl Tău, Iisuse,
Să Te aşezi pe veci la dreapta Sa;
Pe noi ne laşi aici, sub vremuri grele,
Dar nu ne părăsi, nu ne uita!
Căci fără Tine pământeasca lume
Tot mai adânc se-afundă în păcat:
Pe unii nu-i mai satură averea,
Pe alţii desfrânarea i-a spurcat,
Ne înnegrim de pizmă şi de ură,
Călcăm pe legi şi pe făgăduinţi,
Jurăm pe cruce strâmb, ne vindem ţara
Cum Te-a vândut şi Iuda pe arginţi.
Ce jos ne-am prăbuşit, ce mare-i spaima
Că pân'la iad mai e numai un pas!
Cuprinşi de cea mai neagră disperare,
Doar ruga către Tine ne-a rămas.
Nu ne lăsa în gheara lui satana,
Întoarce-Ţi iarăşi faţa către noi,
Fă-ne mai buni să-Ţi dobândim iertarea
Atunci, la Judecata de Apoi!
La Tine ni-i nădejdea-n mântuire
Şi la Prea Sfântul lumii Creator,
La Voi e toată slava şi puterea,
Cu ele izbăviţi şi-acest popor!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
677

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rugă pentru ţărani
Căscioara lui e-n preajma unui lac
Plin-ochi cu peşte săgetând sub apă,
Dar el a fost plugar din tată-n fiu,
Mereu pe câmp la seceriş, la sapă.
Când i s-a dat pământul înapoi,
S-a bucurat nespus! Credea că vine
Senina vreme ce-o visa demult
Şi va trăi mai lesne şi mai bine.
Ce crunt s-a înşelat şi el şi toţi
Ce-au fost odată reazem trainic ţării!
Pentru ţărani tot cerul s-a-nnorat,
Noii stăpâni i-au dat detot uitării.
Pe truda lor nu se mai pune preţ,
Mai toate de-ale gurii vin de-afară,
Câştigă negustorii tot mai mult
Şi slujitorii gliei dau să moară...
Câinoasa vreme nouă, vânt turbat
Ce bate tot mai aprig peste sate,
L-a doborât şi pe acest plugar,
Copac cu rădăcinile tăiate.
A sărăcit amarnic, an de an,
Ogoru-i plin de pir şi pălămidă,
S-a gârbovit şi bolile îl rod,
Aceasta nu e viaţă, e obidă!
Şi-i singur-cuc. Biata băbuţa lui
S-a dus mai ieri sub cruce să se culce,
Copiii au zburat spre alte zări,
Crezând că pâinea-acolo e mai dulce.
Din când în când mai vine un vecin
C-o traistă de mălai, cu nişte ouă,
Îi bate o ulucă lipsă-n gard,

Mai schimbă în pridvor o vorbă-două.
În câte-o zi se duce către lac
C-o undiţă de trestie, uşoară,
Şi-aşteaptă ceasuri lungi s-agaţe-n ac
Un bibănel vărgat, o roşioară.
Şi dacă a avut ceva noroc,
Se-ntoarce cu cei câţiva peşti acasă,
Îi frige pe grătar şi-şi face cruci
C-a mai avut ceva de pus pe masă.
O, Doamne Dumnezeule din cer,
La grea ananghie e azi ţăranul!
Când toţi l-au părăsit şi l-au uitat
Doar Tu-l mai poţi salva pe el, sărmanul.
Pogoară-Ţi mila, dă-i putere-n braţ,
Ajută-l să învie iar ogorul,
Căci România, fără neamul lui,
Îşi pierde temelia, viitorul!
Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
608
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ruga_l335.html

Rugă

Ne-am dus de Paşti, în noaptea sfântă,
Către biserica din sat,
Să luăm de la altar lumină,
Cântând „Hristos a înviat!”
Ne-am bucurat peste măsură
Că El, Dumnezeiescul Fiu,
A sfărâmat puterea morţii,
Biruitor, de-a pururi viu!
S-a înălţat apoi la ceruri
Lângă al lumii Creator,
Dar stă mereu deasupra noastră
Cu duhul Său ocrotitor.
Şi cât de mult avem nevoie
De mila şi de grija Sa,
Acum, când ţara-i sub năpastă
Ca niciodată altcândva!
Au jefuit-o toţi ca-n codru,
Au înglodat-o-n datorii,
Iar inima abia mai bate
În pieptul bietei Românii.
Ajută-ne, Iisuse Sfinte,
S-o întremăm, să-i dăm puteri
Ca repede să se ridice
De sub nevoi, de sub poveri!
Pe noi, pe truditorii gliei,
Cei de la sapă, de la plug,
Ajută-ne să-i punem ţării
Pe masă hrană din belşug!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
890

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ruinele-medievale-de-pe-drunul-voievozil...

Ruinele medievale de pe „Drumul Voievozilor“

Aşezarea situată la 20 km vest de Ploieşti, cu peste 8.000 de suflete, răsfirate în cinci sate bine gospodărite: Filipeştii de Târg, Brătăşanca, Ezeni, Mărginenii de Jos şi Ungureni – este azi una de referinţă dintre cele 13 comune de pe „Drumul Voievozilor“, drum turistic de importanţă naţională. Filipeştii de Târg este acum una dintre primele 10 localităţi rurale din Prahova, care-şi doreşte să intre în cadenţa ritmurilor înspre urbanizare.

Prin vestigiile Cantacuzinilor

Despre Filipeşti se ştie de prin 1422, când pe timpul lui Dan al II-lea (1420-1431) aşezarea constituia un punct vamal pe „pe vechiul drum al domniei“, drum început din Târgul Gherghiţei de Prahova, fostă reşedinţă domnească.

În mijlocul localităţii, cunoscută ca una de târg, pe un promontoriu se mai văd şi astăzi ruinele fostului Palat Cantacuzino, construcţie monumentală, înălţată pe la mijlocul secolului al XVII-lea, între anii 1633-1653, de către postelnicul Constantin Cantacuzino. Palatul avea ziduri groase, masive, de cărămidă. Ruinele de azi sunt o mărturie vie a vremurilor de demult.

Un istoric local ne spune că zidurile palatului erau străbătute de ferestre de stucaturi delicate, cu un pridvor proeminent, de zid închis, fără stâlpi şi cu beciuri adânci, boltite. Palatul avea, după relatarea lui Paul de Alep, însoţitorul Patriarhului Macarie de Antiohia în călătoriile sale prin Ţările Române, între anii 1653-1656, şi o baie elegantă, a cărei marmură era superbă; „apa care o alimentează este adusă din râu (Prahova) cu ajutorul roţilor; aceleaşi roţi udă şi grădinile de zarzavat şi frumoasele livezi de pruni. Ele fac să se mişte şi numeroasele mori (de apă – n.n.)“.

După moartea postelnicului în 1663, palatul rămâne moştenire fiului său, Constantin Cantacuzino – Stolnicul (1640-1716), poliglot şi mare învăţat, care studiase la Constantinopole şi Padova, călătorise mult în Austria, Italia, Creta, Polonia şi Turcia. La moartea fratelui său Şerban (1688) i se propune domnia Ţării Româneşti, pe care însă stolnicul o refuză în favoarea nepotului său, Constantin Brâncoveanu, al cărui prim sfetnic a fost şi pe care, după cum glăsuia cronica, vel logofătul Radu Greceanu l-a primit în vizită în palatul său din Filipeştii de Târg, în 1705.

Între aceste ziduri a început stolnicul să scrie „Istoria Ţării Româneşti“, în care demonstrează problema originii şi a continuităţii populaţiei daco-romanizate în Dacia. Şi, tot aici, stolnicul trebuie să fi întocmit harta sa celebră care înfăţişa Ţara Românească la sfârşitul secolului al XVII-lea.

Boierii trădători, fanarioţii lacomi şi turcii ucigaşi

După scurta domnie a fiului său, Ştefan Cantacuzino (1714-1715), veni ca voievod Nicolae Mavrocordat, fostul domn al Moldovei, iar boierii care-l sprijineau pe acesta veniră „cu pară“ împotriva lui Ştefan, iar turcii hotărâră spânzurarea fostului domn şi a tatălui său la 7 iunie 1716. Moartea stolnicului şi a fiului său a însemnat şi distrugerea reşedinţei vestitului cărturar umanist şi transferarea unei părţi a acesteia la celebra Mănăstire Văcăreşti. Palatul, trecut în moştenirea familiei, suferă mari distrugeri la cutremurile din anii 1787 şi 1789, fără a mai fi însă restaurat, iar vitregia vremurilor a desăvârşit distrugerea.

A fost şi Bălcescu...

Un alt important edificiu din localitate este şi Conacul Filipescu, care reprezintă unul dintre puţinele exemplare valoroase ale arhitecturii civile care ne-au mai rămas din veacurile trecute. În apropierea conacului, în mijlocul pădurii, se afla un frumos heleşteu cu peşte, întreţinut cu apa din Iazul Morilor, un afluent artificial al Prahovei, care străbătea pădurea şi alimenta cu apă şi Palatul Cantacuzino. La acest conac şi-a găsit adăpost Nicolae Bălcescu când, în iunie 1848, pornise să răscoale ciocănaşii şi măglaşii de la Telega-Prahova. Conacul Filipescu, astăzi restaurat aproape în întregime, prin valoarea sa istorică şi arhitectonică constituie un bun al tezaurului nostru naţional.

Ar fi de consemnat şi Biserica Adormirea, din Mărginenii de Jos, care reprezintă un monument de arhitectură românească, dat fiind şi faptul că lăcaşul a fost pictat de către Nicolae Grigorescu. În Filipeştii de Târg, la începutul drumului care duce înspre satul Mărginenii de Jos, poate fi văzută şi acum o cruce mare, de granit, ridicată în vremea domniei lui Matei Basarab (1632-1654), cu decoraţii florale şi lineare.

Aceasta este componenta istorică a comunei, aflată în curs de urbanizare, cu case mari, noi, superbe, cu grădini şi curţi chivernisite, cu pomi şi cu multă verdeaţă.

Fie şi numai pentru a păşi pe vechiul „drum al voievozilor“, puteţi veni azi la Filipeştii de Târg, unde puteţi afla lucruri deosebit de interesante, puteţi afla oameni harnici, primitori şi interesaţi de noua istorie a comunei lor.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
2083
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rusaliile, mare sărbătoare creştină

Una dintre cele mai vechi sărbători ale creştinătăţii, Rusaliile sau Pogorârea Duhului Sfânt, se celebrează anul acesta pe 7 iunie. Practic, Rusaliile, ca şi Paştele, nu au o dată fixă în calendar. Ele se sărbătoresc la 50 de zile de la momentul Învierii Domnului şi, de-a lungul anilor, a devenit deopotrivă o sărbătoare religioasă şi populară. Întotdeauna, Rusaliile sunt precedate de Moşii de vară când, la sate, femeile împart mâncare şi băutură de sufletul morţilor.

Apostolii înţelepţiţi

Rusaliile sau Pogorârea Duhului Sfânt simbolizează unul dintre marile praznice împărăteşti ale Mântuitorului. Ele sunt prăznuite numai duminica şi întotdeauna la 50 de zile – aşa cum arată şi numele său – după Paşti. Este momentul în care Sfântul Duh a coborât asupra ucenicilor lui Hristos, sub chipul unor limbi de foc şi i-a umplut pe apostoli de daruri.

Deşi erau oameni simpli, care nu vorbiseră niciodată altă limbă decât cea a evreilor, aceştia au căpătat, prin pogorârea Duhului Sfânt la ei, puterea de a vorbi cu mare uşurinţă în toate limbile pământului. Era necesar să capete acest har, căci după asta apostolii au început să facă în toată lumea cunoscute învăţăturile Mântuitorului. Ei au plecat în întreaga lume şi paşii le-au fost presăraţi cu minuni, mulţi păgâni ajungând la credinţa creştină după predicile lor.

Prin coborârea Duhului Sfânt peste apostoli, după predica apostolului Petru, aceştia au devenit „preaînţelepţi, plini de lumină, de râvnă şi de toate harurile dumnezeieşti“. Până la acel moment, Rusaliile Evreilor constituiau doar o sărbătoare agricolă, când se aducea mulţumire pentru roadele pământului. După acest episod, Pogorârea Duhului Sfânt a constituit – şi aşa a rămas – sărbătoarea întemeierii bisericii creştine.

Moşii de vară

În sâmbăta de dinaintea Rusaliilor, în satele româneşti se împart mâncare şi băutură pentru cei plecaţi la cele sfinte. Sunt Moşii de Vară. Gospodinele au cumpărat din vreme farfurii şi căni, pe care le umplu cu bucate alese şi vin şi le duc pe la vecini, rude şi prieteni.

Înainte, când modernismul nu ajunsese la sat şi tradiţiile încă se mai păstrau, de Moşii de vară femeile împărţeau oale şi străchini de pământ. În oale se punea, mai apoi, laptele la prins, din străchini se mânca ciorba de orice fel. Acum, la mai toate casele se împart farfurii şi cănuţe sau ceşti de cafea, de a căror toartă se leagă florile momentului: iasomie, trandafiri, garofiţe, margarete.

Vasele se umplu cu apă şi în apă se pun câteva cireşe. Se spune că din acea apă şi din acea mâncare se adapă şi se hrănesc sufletele morţilor, care se află în împărăţia celor vii încă din Joia Mare, când au părăsit mormintele.

Moşii ar fi, în credinţa populară, nouă uncheşi bătrâni, care făceau, pe unde treceau, numai bine şi minuni. De această sărbătoare a morţilor nu e voie să torci, să coşi, să mături şi arunci gunoiul în faţa casei. Nu toate femeile îşi comemorează morţii de Moşi. Dar acelea care o fac se spune că nu îmbătrânesc repede şi îşi dau lor însele de pomană.

Ielele, spirite malefice

Dansul Căluşarilor, executat doar de flăcăi şi bărbaţi, care simbolizează ritualul scăpării de iele, sărind peste foc, este legat de sărbătoarea Rusaliilor. Şi asta pentru că, se spune, conform unei reprezentări mitice, Rusaliile, fiicele lui Rusalim Împărat, sunt nişte femei extraordinare, dar şi nişte spirite malefice. Ele se mai numesc şi Iele şi sunt, după alte criterii, chiar spiritele morţilor, fugite din morminte înainte de Paşti. După ce au gustat încă o dată din dulceaţa vieţii pământeşti, Ielele refuză să se mai întoarcă în morminte şi se apucă să facă rău oamenilor.

Îmbrăcate cel mai adesea în alb, ele hălăduiesc prin păduri şi prin văzduh şi încearcă să apară în faţa oamenilor, cu gând să-i sluţească. De altfel, în popor se spune despre unii oameni care au înnebunit subit sau au ajuns să aibă chipul pocit că s-au întâlnit cu Ielele ori au călcat prin iarba unde ele şi-au dansat dansul malefic.

Cel „luat de Iele“ se poate vindeca numai prin descântec sau intrat în jocul Căluşului. Aşa că, dacă cineva are drum printr-un loc mai pustiu, e bine să aibă la el leuştean, usturoi sau tei, care pun Ielele pe fugă. Şi tocurile ferestrelor sau uşilor e indicat, de Rusalii, să fie împodobite cu fire de leuştean ori cu crenguţe de tei, tot din aceleaşi considerente, de a îndepărta spiritele rele. Se mai spune că, peste an, dacă plouă cu piatră, se aruncă în bătătură o crenguţă de tei de la Rusalii şi piatra cade în altă parte. În unele zone ale ţării, Ielele sunt totuna cu ursitoarele.

Ele vin la căpătâiul nou-născuţilor şi prezic viitorul. Urmele lor se disting dimineaţa în bolurile cu făină şi mălai, puse de tinerele mame în apropiere de copilaşii lor. Se mai spune că, în noaptea de Rusalii, înfloreşte feriga şi cine o are în casă îi va aduce noroc. Noi îl dorim tuturor celor are citesc azi despre Rusalii.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
754

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

rusaliile-momentul-in-care-pogoara-duhul...

Rusaliile, momentul în care pogoară Duhul Sfânt pe pământ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulRusaliile, momentul în care pogoară Duhul Sfânt pe pământ

Sărbătoarea Rusaliilor, ca şi Paştele şi Înălţarea Domnului, nu are dată fixă în calendar. Ea cade la zece zile după Înălţare, care se sărbătoreşte la 40 de zile de la Înviere. Tot ca o regulă bătută în cuie e şi faptul că, înainte de Rusalii, în calendarul ortodox se comemorează Moşii de vară. Este una dintre cele mai vechi sărbători ale creştinătăţii, sărbătorită deopotrivă de biserică şi de popor, fiecare în felul său. Acesta din urmă are credinţa că, de Rusalii, ielele ies de pe unde sunt ascunse, se îmbracă în alb şi vin să ia minţile pământenilor.

„Preaînţelepţi, plini de lumină, de râvnă şi de toate harurile dumnezeieşti“

Ca şi Paştele, Rusaliile sunt prăznuite numai duminica şi întotdeauna la 50 de zile după Paşti. Aşa cum anunţase Hristos la Înălţare că se va întâmpla, este momentul în care Sfântul Duh a coborât asupra apostolilor, sub chipul unor limbi de foc, umplându-i pe aceştia de daruri. Ei au devenit „preaînţelepţi, plini de lumină, de râvnă şi de toate harurile dumnezeieşti“. Din oameni simpli cum erau, chiar analfabeţi, ucenicii au căpătat, prin pogorârea Duhului Sfânt asupra lor, puterea de a vorbi cu uşurinţă în toate limbile pământului. Era necesar să capete acest har, căci după aceasta, apostolii au început să facă în toată lumea cunoscute învăţăturile Mântuitorului. Pe unde au trecut, au reuşit, cu duh sfânt, să facă minuni şi să convertească păgânii la credinţa creştină. Pogorârea Duhului Sfânt a constituit sărbătoarea întemeierii bisericii creştine.

Nina Marcu
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
690
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ruşeţu - după o jumătate de mileniu

E reconfortant ca, într-o lume în care se vorbeşte tot timpul de criză, să mai întâlneşti oameni care sărbătoresc satul natal. S-a întâmplat la sfârşit de mai, când sătenii comunei buzoiene Ruşeţu au aniversat o jumătate de mileniu de atestare documentară.

Noul edil, Florin Snae, împreună cu neobositul Emil Ţepeluş, acum în vârstă de 77 de ani, au fost buni amfitrioni. E. Ţepeluş împreună cu muzeograful buzoian Valeriu Nicolescu, a scos la lumină una dintre cele mai complete monografii săteşti: „Ruşeţu – satul de pe domeniul Coroanei“. Se mai împlinesc anul acesta trei sferturi de veac de când Dimitrie Gusti a venit să studieze localitatea Ruşeţu, cel de-al doilea sat românesc unde s-a realizat o asemenea investigaţie.

Prima atestare documentară

Prima atestare documentară a satului datează din 27 mai 1510, când domnitorul Vlad cel Tânăr întărea lui „jupan Neagoe a lui Drăghici proprietatea asupra Ruşeţului tot“. 40 de ani mai târziu, într-un act al lui Mircea Ciobanu, apare de asemenea Ocina Ruşeţu. În 1884, aici s-a înfiinţat domeniul coroanei, în suprafaţă de 5.874 ha cu teren arabil şi păduri. Peste 35 de ani (1919) avea să apară staţiunea experimentală zootehnică, destinată studiului cabalinelor. Cercetarea avea să se extindă ulterior la ovine şi suine.

Dincolo de nostalgii

Cine nu a auzit de rasa de cai Semigreu Românesc, înregistrată la OSIM Bucureşti 1988, la a cărei realizarea şi-au adus contribuţia medicii veterinari Ion Apahidea, Teodor Suciu, Iuliu Mator, Nicolae Gheorghe şi Ion Rădulescu? Vestite sunt, de asemenea, şi rasele de oi şi de porci de Ruşeţu. Amintiri despre aceste împliniri a depănat cu ocazia întâlnirii fostul director al staţiunii, Nicolae Gheorghe.

Am remarcat în holul căminului cultural frumoasa expoziţie de port popular ruşeţean, dar şi standurile cu produse locale, dintre care se remarcă vestita pâine de Ruşeţu.

În sala de festivităţi, în prezenţa unui numeros public, s-a lansat mono-grafia comunei, dar şi alte lucrări reali-zate de fiii satului. Una dintre ele, şi anume „Criticismul kantian din perspectiva filozofiei româneşti“, a fost prezentată de autorul său, prof. dr. Laurenţiu Ţepeluş, în prezent director la Colegiul Naţional B.P. Hasdeu din Buzău. Cel mai tânăr creator, Emanuel Florentin Cărbunaru, absolvent al Seminarului Teologic din Buzău, şi-a lansat, la numai 18 ani, volumul de poezie „Alandala“. A fost prezent, de asemenea, şi scriitorul Dumitru Istrate Ruşeţeanu.

Cum se vede, din punct de vedere cultural, Ruşeţu e astăzi bine reprezentat. Un argument în plus îl constituie şi faptul că biblioteca locală a fost înzestrată de curând cu patru computere donate de către fundaţia „Bill Gates“, în valoare de cinci mii de dolari, favoare de care au beneficiat 18 localităţi ale judeţului Buzău.

Agricultura

Aşa cum spunea primarul Florin Snae: „Sursa principală economică a comunei este agricultura. Şapte societăţi de profil lucrează în prezent cele cinci mii de ha de teren ale ruşeţenilor, iar recolta de grâu promite a fi în acest an printre cele mai bune.“ Despre Ruşeţu se ştie şi în Europa, oraşul francez Saumur fiind înfrăţit cu localitatea buzoiană.

Dar pentru a fi într-adevăr o comună europeană, mai trebuie făcute investiţii în infrastructură. De la neobositul edil am aflat că se cheltuiesc în prezent 13 milioane de lei în alimen-tare cu apă şi canalizare. Se lucrează, de asemenea, şi la asfaltarea drumului judeţean, care leagă centrul comunei de satul Sergent Ionel Ştefan, dar şi la modernizarea şcolilor generale. Nu trebuie însă uitată cercetarea zootehnică ruşeţeană. Din păcate, aceasta riscă să rămână doar o frumoasă amintire.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
2295

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

rusetu-o-floare-rara-a-campiei-buzoiene_...

RUŞEŢU, o floare rară a câmpiei buzoiene > REVISTA LUMEA SATULUI

RUŞEŢU, o floare rară a câmpiei buzoiene

• Atestată documentar la 27 mai 1510;
• 12.800 ha teren fertil, lucrat de 11 societăţi agricole;
• 4.685 locuitori, în două sate componente;
• Herghelie naţională, de renume, cu 300 de trăpaşi şi Semigreu Românesc;
• Aspiraţii de urbanizare – apă la robinet, canalizare, gaz metan – toate cu bani europeni.

Satul, cu frumuseţile lui

În centrul Câmpiei Bărăganului, la întretăierea a trei judeţe din Câmpia Română – Buzău, Brăila şi Ialomiţa – se întinde comuna Ruşeţu, o aşezare cu o istorie de aproape 500 de ani. Străzi drepte, curate, cu pomi şi flori, perpendi-culare pe malul râului Călmăţui, micul curs de apă ce străbate zona de câmpie a Buzăului, până la vărsarea sa în Dunăre.

Asta este azi imaginea satului. Cu multe case arătoase, tipic româneşti, cu un nivel, cu tindă, două camere şi prispă deschisă, dintre care un exemplar străluceşte la Muzeul Naţional al Satului din Capitală. Alături vezi şi construcţii mai moderne, cu 1-2 etaje, dar şi grădini chivernisite, cu solarii legumicole, semn al hărniciei dar şi al bunăstării multora dintre localnici.

În zona centrală se înalţă edificii impunătoare – primăria, Şcoala generală, grădiniţa, Căminul cultural „Dimitrie Gusti“, hala (de carne, peşte, legume-fructe), brutăria (care vinde pâine şi în Buzău), staţia Peco.

Nici vorbă de disperare

Seceta, deşi prezentă şi aici până mai ieri, pare să fie compensată cu tehnologii agricole. Recolta de păioase, excelentă, cu o medie la hectar de 3.500 – 4.000 kg. Aşijderea rapiţa, floarea-soarelui, furajele. Sunt, desigur, şi locuri arse de soare, dar n-am văzut nici disperare şi nici spaimă de criză. Asta chiar dacă cei mai mulţi dintre cei 750 de bătrâni sunt pensionari de CAP.

„În localitate, spune primarul George Merişor, aflat la al treilea mandat, sunt azi unităţi economice care asigură mai multe locuri de muncă. Nu chiar toată lumea o duce bine, dar pământul, cele 12.800 ha, este fertil, dă recolte bune şi pe secetă atunci când se respectă tehnologiile. În cele 11 societăţi agricole sunt cuprinşi aproape toţi proprietarii de pământ. Oamenii au prins gustul formelor asociative, care le dau satisfacţie.“

Speranţe

Primarul are semnale că şi fosta Staţiune de cercetare şi producţie zootehnică, cu cele peste 1.000 de ha, aflată în faliment deocamdată va fi revitalizată. Speranţele stau în directorul Toma de la Grupul Romet-Buzău, cel care din toamnă vrea să populeze vestitele locaţii zootehnice construite aici cu 1.000 oi mamă şi 500 scroafe. Acţiunea va fi realizată graţie şi sprijinului ASAS, în al cărui patrimoniu se află această unitate.

Aspiraţiile de urbanizare prind contur

Revenim în satul de centru. Oamenii întâlniţi în cale, cu bune şi cu rele, cum sunt în ziua de azi, spun că sunt mulţumiţi cum merg treburile comunei. Aproape toţi ştiu că vor avea în curând apă la robinet, canalizare, dar şi gaz metan. Cu bani de la UE. Primăria confirmă proiecte finalizate de 2,8 milioane de euro, în curs de derulare. Sigură va fi şi aducţiunea de apă din Dunăre, ajunsă la marginea satului pentru irigaţii. O doleanţă veche, pe cale de împlinire.

Încet-încet, sătenii din Ruşeţu vor avea, aşadar, ce sărbători în primăvara viitoare, la jubileul de 500 de ani de la atestarea documentară a aşezării. „Atunci, comuna Ruşeţu ar putea deveni o veritabilă floare rară a câmpiei buzoiene“, aşa cum şi-o doreşte şi primarul George Merişor.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
3672
□
° Comentarii
□
□

° 1. Ungureanu Alexandru -- (20-December-2009)De laudat,domnul Merisor este laudat peste tot,insa nimeni nu relateaza realitatea... ati auzit pe cineva spunand ca in timpul serviciului,primarul sta in crasma de langa primarie si joaca barbut fara nici o rusine cu banii in fata,iar daca un cetatean ii reclama ceva il ignora total?stiati ca actele primariei sunt semnate in crasma de langa primarie?acela e noul sediu?Se acorda bani europeni pentru astfel de jocuri de societate jucate in crasma numai cu "indienii" satului? Detin dovada foto.

° 2. ionel -- (20-July-2010)Domnul primar bea dar face si multa treaba. Ar trebui sa vada toata tara ce lucruri bune a facut dansul in comuna.
Ionel

° 3. vio -- (25-August-2010)aia era o terasa nu o carciuma unde saracul mai uita de nenorocita de dializa. ca esti asa de incult ca nu stii ca viata lui depindea de niste aparate nenorocite. sa iti dea d-zeu o zi din viata lui la dializa sa vezi ce inseamna sa stai 5 ore conectat la un aparat si asa poate numai judeci pe nimeni ungureanule

° 4. georgel -- (3-November-2010)ia enumerati voi ce a facut Merisor in Rusetu,pentru ca eu stiu ca juca toata ziua babaroase,si bea de stingea:de aia la si luat dracu

° 5. kappy -- (9-December-2011)georgel draga vrei cateva lucruri facute de merisor...
1-gradinita utilata complet.-cladire noua
2-strazi pietruite ,nu te mai impotmolesti la orice ploaie.
3-primaria cladire noua.
primarii care au condus rusetu inaite de merisor erau din psd ce au facut ei georgel pt. rusetu?au sapat gropi pt.gaze inainte de alegeri si le-au astupat dupa ce au castigat .

° 6. cat -- (26-April-2012)apa curenta? serios? unde?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

s-a-dus-si-colectia-de-ciresi_821.html

S-a dus şi colecţia de cireşi... > REVISTA LUMEA SATULUI

S-a dus şi colecţia de cireşi...

Sub ochii blânzi ai Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, Agenţia Domeniilor Statului (ADS) a mai dat o lovitură sub centură cercetării româneşti. Ea a încălcat grav mai multe legi, inclusiv Constituţia ţării. Şi se pare că a făcut-o cu un interes aparte, atât timp cât terenul pe care funcţionează Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură (SCDP) Băneasa din Bucureşti valorează aproximativ 2.000 de euro pentru fiecare metru pătrat.

Înseamnă că un hectar ajunge la 20 milioane de euro. Cum în „joc“ sunt vreo 50 ha, rezultă ameţitoarea sumă de un miliard de euro! Din acest motiv, noi credem că la ADS ar trebui să se simtă „miros“ de DNA. Sau suma este prea mare, chiar şi pentru DNA? Jaful asupra SCDP a explodat în timpul Guvernului Tăriceanu, dar continuă şi acum.

Doar vârful aisbergului

Un oarecare Petru Bleancă a fost repus în posesie, prin compensare, cu 2,8 ha din patrimoniul SCDP Băneasa. Pe acest teren se află colecţia naţională de cireşi cu zece soiuri care fac obiectul proiectelor de cercetare aflate în derulare.

„În cazul livezii cu cireşi, proprietarul a venit o singură dată la noi şi ne-a cerut să mutăm pomii, ca şi cum ar fi vorba de scaune sau pahare. El a recunoscut că a avut proprietatea undeva pe la Academia de Poliţie şi terenul i-a fost dat în compensare“ – ne-a declarat Adela Bărbulescu, directorul SCDP Băneasa.

Împotriva legii

Constituţia României stipulează clar că domeniul public al statului este inalienabil şi imprescriptibil, iar terenul şi imobilele de la Băneasa fac parte din domeniul public al statului. Mai există şi Legea nr. 213/1998 care spune acelaşi lucru. În plus, Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente prevăd retrocedarea terenurilor pe vechiul amplasament, cu condiţia ca terenurile să nu fie indispensabile cercetării.

„Terenul nostru este indispensabil. Însă ADS şi Primăria Sectorului 1, direct implicate, nu s-au interesat niciodată despre ce fel de terenuri este vorba la SCDP Băneasa“ – a precizat Bărbulescu. Nu a fost consultată nici Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice (ASAS), în subordinea căreia funcţionează staţiunea pomicolă. Însă ASAS a notificat că Staţiunea Băneasa are nevoie, pentru a-şi desfăşura activitatea de cercetare, de tot terenul actual. Aşadar vorbim de o suprafaţă indispensabilă de 61,79 ha.

Ministerul ştie şi tace

Retrocedările în compensare, făcute din terenurile SCDP Băneasa, au fost notificate la 21 ianuarie 2009 de către Maria Rizea, cea care s-a ocupat de fondul funciar la ADS.

„Atunci ne-au fost puse la dispoziţie zece protocoale şi o decizie, în baza cărora am demarat acţiuni în instanţă, cerând anularea acelor acte care prevăd împroprietărirea prin compensare a unor proprietari care au avut terenuri în alte locuri, nu aici. Este vorba de 11 dosare. Mă îngrozesc să văd cum pierdem întreaga bază biologică existentă, care aparţine până la urmă statului român. La Băneasa se află 90% din infrastructura şi câmpurile experimentale ale staţiunii. Nu putem să renunţăm şi să aruncăm în foc munca a trei generaţii de cercetători“ – a afirmat directorul staţiunii.

Autorul direct implicat în jaful de la Staţiunea Băneasa este fostul preşedinte penal al ADS. Individul a fost propulsat în această funcţie de grupuri de interese din zona liberalilor puşi să jefuiască ce a mai rămas din marea pradă funciară. El a avut-o ca aliată pe aceeaşi Maria Rizea, cea care s-a ocupat de fondul funciar la ADS. Pentru a convinge instanţa de judecată, ea a avut impertinenţa de a prezenta la proces alte protocoale, prin care ADS a acordat terenuri, tot în compensare, din patrimoniul Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecţia Plantelor (ICDPP).

Mecanismul jafului

Mecanismul utilizat în cazul lui Petru Bleancă s-a repetat în toate celelalte retrocedări, cu erori mai mari sau mai mici. Dna Adela Bărbulescu ne-a spus că s-au acordat terenuri de la SCDP Băneasa, în care staţiunea nici nu are teren.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
677

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

s-a-rupt-blestemul-sarmei-ghimpate-de-la...

S-a rupt blestemul sârmei ghimpate de la Prut

Au căzut cortine, s-au dărâmat ziduri şi iată, în aceste zile, din ordinul guvernului democratic de la Chişinău, dispare gardul de sârmă ghimpată de la Prut, o ultimă rămăşiţă a uriaşului gulag sovietic. Am ajuns în Republica Moldova, la Ungheni, în ziua în care grănicerii statului vecin demolau ultimii metri de sârmă ghimpată din gardul de 360 km, care a despărţit vreme de 65 de ani un popor, neamuri, destine.

Un mare act de dreptate

„Dispariţia acestui gard al ruşinii, declară domnul ing. Ion Harea, preşedintele raionului Ungheni, pe care am aşteptat-o de atâta vreme, este un act de dreptate pentru toţi românii de pe malul stâng al Prutului. Eram încarceraţi într-un uriaş ocol, păzindu-ne împotriva cui? Ne uitam prin reţeaua de sârmă ghimpată la cei de pe malul drept al râului, în timp ce nouă ne era interzis să ne apropiem la o distanţă de câteva sute de metri de apă.

Este o reparaţie morală, dar şi un câştig pe plan economic, pragmatic vorbind. Cei 72 km de sârmă ghimpată care au dispărut din raionul nostru ne dau posibilitatea să valorificăm circa 2.300 – 2.500 ha de pământ nefolosit până acum, păduri care au îmbătrânit aşteptându-şi stăpânii, o floră şi o faună nestingherite de oameni. Ne gândim, de asemenea, să redăm circuitului turistic ruinele oraşului medieval Ţuţora, pe care specialiştii noştri l-au descoperit pe malul Prutului şi, sigur, valorificând aceste posibilităţi, să dezvoltăm agroturismul.“

„Popoare diferite“, în sate gemene

În satul Măcărăşti se vede localitatea cu acelaşi nume de pe malul românesc. „Mai toţi oamenii de aici au rude dincolo, îmi spune domnul profesor Ion Socodol (foto). Trăiesc acum un moment pe care l-am aşteptat toată viaţa: să pot ajunge pe malul Prutului şi să vorbesc cu verii mei de pe celălalt mal şi, de ce nu, într-un viitor apropiat, să pot trece nestingherit dincolo.“

„În copilărie, intră în vorbă moş Pantelei Voicu (foto), de 84 de ani, treceam înot cu vitele dincolo. Aveam prieteni, mergeam împreună cu tata la moara lui Vasile Godan din Prisăcani, iar când am devenit flăcăiaş, duminica şi de sărbători eram nelipsit de la horele din satele de pe celălalt mal, dar a venit războiul şi sârma ghimpată ne-a despărţit.“

Ultimele rulouri pe care grănicerii le încarcă în maşini îi trezesc lui Gheorghe Butucel amintiri amare. „Sârma asta, oftează bătrânul, a trecut prin sufletele noastre.“ În august 1944 a făcut parte dintr-un convoi de 446 tineri care au fost deportaţi în Siberia şi din care s-au întors acasă, 14 ani mai târziu, doar jumătate. „Sunt în valea asta până la Prut, şopteşte bătrânul, şi morminte ale acelora care au vrut să treacă gardul lagărului în care trăiam şi la capul cărora nimeni nu a aprins o lumânare.“

Revenim la domnul preşedinte Ion Harea, care subliniază: „S-a rupt blestemul sârmei ghimpate, iar noi sperăm ca acesta să fie încă un pas pentru intrarea noastră în Europa. Raionul Ungheni este parte a euroregiunii Prut-Siret din care fac parte 19 raioane din Republica Moldova, precum şi judeţele Vaslui şi Iaşi din România. Sperăm să accesăm fonduri europene importante, care vor conduce la ridicarea gradului de civilizaţie a satelor noastre. Între altele, ne propunem să construim un pod rutier peste Prut care să unească Unghenii de pe ambele maluri, într-un cuvânt să apropiem în cel mai scurt timp ceea ce a despărţit sârma ghimpată mai mult de 60 de ani.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
659

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

s-aduna-iar-nori-negri_l1391.html

S-adună iar nori negri peste lume
Şi-alt val de criză vine şi spre noi
Să ne răstoarne şubrezita navă,
Să ne afunde-n chinuri şi nevoi!
Cum să te aperi, cum să fugi din calea
Acestui mai nimicitor torent
Când n-ai nici scut, nici barcă de salvare
Şi-n preajmă niciun Noe nu-i prezent?
Nababul Terrei, unchiul Sam, trăieşte
Cu spaima prăbuşirii chiar şi el
Şi-are coşmarul că-l întrece China
Şi îl va strânge-n cleşte-n chip şi fel;
Japonia, zdrobită de-un cutremur
Ce n-a mai fost pe-al ei meleag nicicând,
Din zână a ajuns cenuşăreasă
Şi zace, muribundă, la pământ;
Elada legendarului Ulise
Şi fala-Antichităţii azi e zob,
Strivită sub povara datoriei,
Cu gâtu-n laţ şi cu statut de rob;
Şi-n Spania, şi-n Italia-i teamă mare
Căci bate tare falimentu-n uşi,
Doar nemţii, şi englezii, şi francezii
Nădăjduiesc că nu vor fi răpuşi.
Dar noi, fără de vâsle şi busolă,
De ani şi ani în urma tuturor,
Ce şanse mai avem să nu ne-nghită
Acest talaz imens, pustiitor?
Niciuna, fiindcă ne-au prădat tot cheagul
Străinii şi tâlharii de pe-aici
Şi-acum ne iau şi pielea cămătarii,

Ne bate soarta c-un amarnic bici?!
Nu mai avem nimic de preţ să vindem,
Ne-au mai rămas doar sufletul din noi,
Şi aerul ce-l respirăm, şi brazda
Cu oseminte sfinte de eroi.
O, Doamne, Dumnezeule din ceruri
Salvarea-i numai în puterea Ta;
Dă-ne un semn că nava ţării noastre
Taifunul crizei n-o va scufunda!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
731

□

Comentarii

□

□

1. Ing. Paul Sima -- (4-September-2011)Multumim Domnului, multumim si autorului pentru aceasta poezie reusita si este minunat ca se termina cu o rugaciune optimista.Este foarte bine sa apelam la rugaciune."Toate lucrurile sunt cu putinta celui ce crede." (Marcu 9:23)si:"Tot ce veti cere cu credinta, prin rugaciune veti primi." (Matei 21:22.)

"Sfarsitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiti intelepti,dar, si vegheati in vederea rugaciunii" (1Petru 4:7)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

S-a închis cortul speranţei, s-a deschis biroul fermierului > REVISTA LUMEA SATULUI

S-a închis cortul speranţei, s-a deschis biroul fermierului

Un comentariu făcut de cineva nemulţumit de piaţa laptelui m-a pus pe gânduri. Mai să-mi pierd şi ultima speranţă că lucrurile vor intra, mai devreme sau mai târziu, pe făgaşul lor normal. „România nu este condusă de români, ci de organisme internaţionale, iar guvernanţii se chinuie să lase impresia artistică precum... că-şi joacă rolul principal“ – l-am auzit spunând pe respectivul.

O recentă dezbatere pe marginea subiectului a scos în evidenţă faptul că sectorul laptelui în România, la doi ani şi ceva de la integrare, este încă incomplet restructurat şi fără perspective imediate de aliniere la standardele europene. Motivele? Lipsa unor politici coerente în domeniu, a resurselor financiare necesare investiţiilor, decapitalizarea sectorului ca urmare a preţurilor de valorificare uneori chiar sub costurile de producţie şi, nu în ultimul rând, nivelul scăzut al subvenţiilor ce creează un uriaş decalaj între fermierii români şi cei din Uniunea Europeană.

Una din posibilităţile de capitalizare a sectorului ar fi, după opinia crescătorilor, plata laptelui de către procesatori după o grilă stabilită pe criterii de calitate, apoi concursul financiar al băncilor şi al autorităţilor publice naţionale.

Astfel, fermierii ar deveni mai performanţi, ar produce de calitate, iar procesatorii, care afirmă oficial că vor să îmbunătăţească relaţia cu fermierii români, n-ar mai fi tentaţi să achiziţioneze lapte din afara ţării. Într-o… altfel de situaţie drumul producătorilor autohtoni nu poate fi decât spre faliment. Pe aceeaşi cărare şi spre aceeaşi direcţie ar merge la scurt timp şi procesatorii.

Cu atât mai mult şi mai repede la vremea când laptele nu va mai fi subvenţionat în spaţiul comunitar.

Revenind la nemulţumirile „lăptarilor“, îmi vin în minte cuvintele unora dintre cei care au participat la negocierile purtate între liderii fermierilor şi reprezentanţii Ministerului Agriculturii prin care îşi manifestau nemulţumirea faţă de rezultatul acestora şi nedumerirea privind conţinutul protocolului încheiat între părţi care prevede printre altele înfiinţare unui birou pentru... consiliere. „Şi uite-aşa trecurăm de la cortul speranţei la... biroul fermierului“ a conchis unul dintre ei.

Şi continuă: „Aşteptam nu măsuri de complezenţă, ci unele de natură să relanseze zootehnia românească, sector în măsură să pună în valoare întregul potenţial agricol al ţării şi, mai ales, cele aproape cinci milioane de hectare de pajişti naturale“. Este o idee pe care am mai auzit-o şi pe care, să fiu sincer, o împărtăşesc. Nu de alta, dar parcă prea au rămas satele fără oameni şi munţii fără animale.

În acelaşi context aş remarca starea economică a micilor gospodari, crescători de animale şi nu numai, categorie care, până vor găsi de cuviinţă să se unească, până vor fi motivaţi s-o facă, nu ştiu pe ce cale s-o apuce, cui să se adreseze…Vor nimeri oare acel birou al fermierului la Bucureşti? Şi mai ales pe cineva care să le asculte păsurile?

Sunt mulţi şi fără reprezentare încă. Dar sunt cei care produc cca. 80-90% din producţia de lapte în România. Să nu-i uităm. Altfel pustietatea va domina munţii, văile şi satele.

Tristă previziune, nu-i aşa? De ne vom trezi la vreme, ea nu se va adeveri. Altfel…

I.BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
2521
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

s-arupt-blestemul-sarmei-ghimpate-de-pe-...

S-a rupt blestemul sârmei ghimpate de pe Prut

Au căzut cortine, s-au dărâmat ziduri şi iată, în aceste zile, din ordinul guvernului democratic de la Chişinău, dispare gardul de sârmă ghimpată de la Prut, o ultimă rămăşiţă a uriaşului gulag sovietic. Am ajuns în Republica Moldova, la Ungheni, în ziua în care grănicerii statului vecin demolau ultimii metri de sârmă ghimpată din gardul de 360 km care a despărţit vreme de 65 de ani un popor, neamuri, destine.

Un mare act de dreptate

„Dispariţia acestui gard al ruşinii, declară domnul ing. Ion Harea, preşedintele raionului Ungheni, pe care am aşteptat-o de atâta vreme, este un act de dreptate pentru toţi românii de pe malul stâng al Prutului. Eram încarceraţi într-un uriaş ocol, păzindu-ne împotriva cui? Ne uitam prin reţeaua de sârmă ghimpată la cei de pe malul drept al râului, în timp ce nouă ne era interzis să ne apropiem la o distanţă de câteva sute de metri de apă.

Este o reparaţie morală, dar şi un câştig pe plan economic, pragmatic vorbind. Cei 72 km de sârmă ghimpată care au dispărut din raionul nostru ne dau posibilitatea să valorificăm circa 2.300 – 2.500 ha de pământ nefolosit până acum, păduri care au îmbătrânit aşteptându-şi stăpânii, o floră şi o faună nestingherite de oameni. Ne gândim, de asemenea, să redăm circuitului turistic ruinele oraşului medieval Ţuţora, pe care specialiştii noştri l-au descoperit pe malul Prutului şi, sigur, valorificând aceste posibilităţi, să dezvoltăm agroturismul.“

„Popoare diferite“, în sate gemene

Din satul Măcărăşti se vede localitatea cu acelaşi nume de pe malul românesc. „Mai toţi oamenii de aici au rude dincolo, îmi spune domnul profesor Ion Socodol (foto). Trăiesc acum un moment pe care l-am aşteptat toată viaţa: să pot ajunge pe malul Prutului şi să vorbesc cu verii mei de pe celălalt mal şi, de ce nu, într-un viitor apropiat, să pot trece nestingherit dincolo.“

„În copilărie, intră în vorbă moş Pantelei Voicu (foto), de 84 de ani, treceam înot cu vitele dincolo. Aveam prieteni, mergeam împreună cu tata la moara lui Vasile Godan din Prisăcani, iar când am devenit flăcăiaş, duminica şi de sărbători eram nelipsit de la horele din satele de pe celălalt mal, dar a venit războiul şi sârma ghimpată ne-a despărţit.“

Ultimele rulouri pe care grănicerii le încarcă în maşini îi trezesc lui Gheorghe Butucel amintiri amare. „Sârma asta, oftează bătrânul, a trecut prin sufletele noastre.“ În august 1944 a făcut parte dintr-un convoi de 446 tineri care au fost deportaţi în Siberia şi din care s-au întors acasă, 14 ani mai târziu, doar jumătate. „Sunt în valea asta până la Prut, şopteşte bătrânul, şi morminte ale acelora care au vrut să treacă gardul lagărului în care trăiam şi la capul cărora nimeni nu a aprins o lumânare.“

Revenim la domnul preşedinte Ion Harea, care subliniază: „S-a rupt blestemul sârmei ghimpate, iar noi sperăm ca acesta să fie încă un pas pentru intrarea noastră în Europa. Raionul Ungheni este parte a euroregiunii Prut-Siret din care fac parte 19 raioane din Republica Moldova, precum şi judeţele Vaslui şi Iaşi din România. Sperăm să accesăm fonduri europene importante, care vor conduce la ridicarea gradului de civilizaţie a satelor noastre. Între altele, ne propunem să construim un pod rutier peste Prut care să unească Unghenii de pe ambele maluri, într-un cuvânt să apropiem în cel mai scurt timp ceea ce a despărţit sârma ghimpată mai mult de 60 de ani.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
577
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

S-au înjumătăţit şi fondurile pentru parcurile naţionale

Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva, administratorul a 22 de parcuri naţionale şi naturale, cheltuieşte anual peste 3 milioane euro, din fonduri proprii, pentru întreţinerea acestora! Este un efort extraordinar, dacă ne gândim că, la marcarea Zilei Europene a Parcurilor în România, am aflat că există o criză acută de fonduri alocate acestui domeniu. Conform datelor prezentate de Programul Naţiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD), parcurile naţionale, naturale şi geoparcurile de la noi ar avea nevoie de 15 milioane dolari pentru o funcţionare optimă sau măcar de 10 milioane pentru strictul necesar. Din păcate, li s-au acordat numai 5 milioane de dolari.

Avem cele mai întinse păduri seculare

Ziua Europeană a Parcurilor, organizată de RNP, împreună cu Academia Română şi PNUD, a avut loc la Casa Academiei din Bucureşti. Șandor Balogh, director general adjunct la Romsilva, a vorbit despre necesitatea menţinerii unei stări nealterate a mediului şi biodiversităţii, pentru o bună dezvoltare durabilă. Cristian Apostol, secretar de stat la Ministerul Mediului şi Pădurilor (MMP), a arătat că managemen-tul acestor arii s-a îmbunătăţit mult în ultima vreme. De asemenea, a atras atenţia asupra necesităţii de a conştientiza populaţia cu privire la importanţa existenţei parcurilor, la păstrarea a ceea ce am moştenit. „Nu este uşor să convingi un proprietar de pădure din zone protejate să nu taie copacii seculari“ – a spus Apostol.

Din cele relatate, am înţeles că Munţii Carpaţi deţin cele mai mari suprafeţe cu păduri seculare din Europa, precum şi cea mai mare parte din pădurile de fag de pe continent. Alte alocuţiuni au fost susţinute de acad. Dan Munteanu, preşedintele Comisiei pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii din cadrul Academiei Române, şi de Mihai Zotta, director general la MMP. Au urmat câteva prezentări susţinute de Monica Moldovan (Aportul PNUD la protejarea ariilor naturale din România), Simona Mihăilescu (Parcurile naţionale şi naturale din România, în contextul Reţelei Natura 2000) şi Dragoş Mihai (Managementul durabil al ariilor naturale protejate).

Chiar dacă tema zilei a fost Ziua Parcurilor din Carpaţi, Grigore Baboianu, guvernatorul Rezervaţiei Biosferei Delta Dunării, a fost prezent şi a vorbit despre „Managementul biodiversităţii şi resurselor naturale din Rezervaţia biosferei Delta Dunării“. Am reţinut eforturile care se fac pentru readucerea Deltei cât mai aproape de forma iniţială, pentru o mai bună împrospătare cu apă a habitatelor distruse de îndiguiri şi dragarea de canale. Să mai spunem că Ziua Europeană a Parcurilor celebrează înfiinţarea primelor parcuri naţionale din Europa şi sensibilizarea publicului larg privind importanţa acestora. În România, primul parc naţional a fost înfiinţat în anul 1935, Parcul Naţional Retezat. La ora actuală sunt constituite 24 de parcuri naţionale şi naturale, alături de Rezervaţia Biosferei Delta Dunării, precum şi două geoparcuri (Platoul Mehedinţi şi Dinozaurilor din Ţara Haţegului).

Menţionăm că Romsilva derulează, în perioada 2010-2014, proiectul „Îmbunătăţirea Managementului Financiar al Ariilor Naturale Protejate“, finanţat din fonduri nerambursabile GEF (Global Environmental Facility – Fondul

Global de Mediu), prin agenţia de implementare PNUD România.
Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
909

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Să ascultăm când încă se mai poate

Cântecele şi poeziile „vii“ale lui Tudor Gheorghe

Satul dispare sub tăvălugul globalizării

G.V.: De fapt, de unde vine Tudor Gheorghe?

T.G.: M-am născut în urmă cu 63 de ani într-un sat de pe malul Jiului, un sat la dispariţia căruia am asistat. Dintr-un anume punct de vedere nu îmi pare rău, pentru că e cursul firesc al civilizaţiei.

Nu mă deranjează faptul că ţăranii se modernizează, dar mă doare sufletul că odată cu această modernizare dispar tradiţiile şi obiceiurile. Să ne civilizăm cu toţii cât încape, dar să nu uităm cine am fost, pentru că uitând aceste valori ne pierdem istoria. E lucrul pentru care pledez în toate spectacolele mele, aşa cum bine ştiţi.

G.V.: Satul dispare, spuneaţi mai devreme. Mie îmi place să cred că poate nu se va întâmpla aşa...

T.G.: În primul rând dispar ţăranii. În locul lor vin aşa-zişii fermierii. Ei bine, dacă ei ar veni ca în America, fiecare cu tractoraşul lui şi cu toată aparatura, ar fi foarte bine. Dar când mă gândesc că în această blestemată ţară săracă, în loc să ne îmbogăţim, să ne înnobilăm, noi nu suntem în stare să ne asigurăm hrana...

G.V.: Acum, ca parte a Europei, ce facem cu spiritul naţional? Pun această întrebare unui om care face eforturi deosebite de a păstra cântecul nostru popular aşa cum ni l-au dăruit lăutarii de odinioară.

T.G.: Cum să vă spun, să nu cad în capcana asta a vorbei numită naţionalism? Nu mi-e ruşine dacă sunt amendat cu acest termen care a fost greşit folosit deseori şi cu anume conotaţii atunci când a depăşit limitele raţionalului. Nu cred că noi suntem mai naţionalişti decât alţii.

Dimpotrivă. Fiecare popor are demnitatea şi mândria lui fără doar şi poate. A încerca să înfrângi această nobilă calitate de demnitate naţională nu e bine şi nu va putea fi oprită niciodată.

Faptul că trimişii din toate ţările se întâlnesc la vârf înalt pentru a-şi spune păsurile şi se iau hotărâri privind soarta tuturor naţiunilor unite sub această emblemă a Uniunii Europene mă face să cred că această idee de oprimare a identităţii e falsă. Nu cred că cineva gândeşte să distrugă spiritul naţional al unui popor.

E bine să ne împărtăşim unul altuia din ce avem mai frumos. Noi, de exemplu, venim cu dansurile populare, care au o varietate fenomenală şi pe care nu le mai găseşti în altă parte. Noi aşa ar trebui să ne promovăm cultura.

Din păcate, în loc să ne mândrim cu ce avem, importăm în plan spiritual, pentru că ne uităm la alţii să vedem cum se prostesc ei ca să facem şi noi la fel.

Am o mare tristeţe în suflet când urmăresc emisiunile noastre de folclor. Unele sunt jalnice. Ele nu mai trebuie făcute ca acum 40 de ani, pentru că îi gonim pe tineri care au Internetul în buzunar. Trebuie găsită o modalitate nouă pentru a-i atrage.

Creativitate şi fantezii

G.V.: Spectacole după spectacole, săli pline după săli pline şi, mai cu seamă, idei inovatoare. Mai este Tudor Gheorghe la fel de mulţumit de primirea publicului cum era în urmă cu 10-15 ani?

T.G.: Da, poate chiar mai mult. Am reuşit în această perioadă care a debusolat multe certitudini să mă menţin. S-au cam încurcat iţele, dar printr-un efort şi prin seriozitatea demersului artistic am reuşit să nu dezamăgesc niciodată publicul. Ba mai mult, oamenii au căpătat, aş zice, încredere totală, mai ales pentru faptul că în aceşti ani am venit de fiecare dată cu alte lucruri, încercând să demonstrez câtă varietate e în fantezia creatoare a acestui popor.

Eu am două perioade în cântecul meu: prepaşoptismul şi paşoptismul. Am realizat până acum trei spectacole cu muzica populară din perioada interbelică, cu muzică uşoară din acea perioadă, explicând mereu de ce am făcut acest lucru şi de ce am ales acea perioadă. Aveam personalitate, dar îmi lipsea în crerea unui cadru complet al sonorităţii din perioada interbelică o zală, şi asta însemna muzica de mahala.

Aşteptând mare minune

Acum, de pildă, am făcut ultimul spectacol, „Mahalaua mon amour“, iar pentru mulţi a fost un şoc faptul că m-am apucat să cânt muzica de mahala. Ea a căpătat o conotaţie neagreabilă, jignitoare, dar la mine este altceva. Este transfigurarea cântecului care nu este nici de la ţară, nici din centrul oraşului.

Ei, lumea asta de la mijloc, asta vreau să o spun şi să o transfigurez... o lume în care oamenii plângeau cu foc, dar râdeau la fel, se îmbătau, se tăiau, dar se împăcau repede. Erau mai arzătoare toate aceste stări şi asta vreau să arăt. Am învăţat peste patru sute de cântece ca să pot selecta 20, dar sunt de o frumuseţe răpitoare, iar publicul le-a primit cu entuziasm.

G.V.: Vor mai apărea noutăţi în repertoriul lui Tudor Gheorghe?

T.G.: Vă asigur că da. Adevărul e că toată lumea se întreabă ce mai fac, cu ce mai vin, pentru că până acum am abordat toate genurile. M-au văzut cântând singur, cu chitara, cu cobza, cu orchestra simfonică, cu cea de muzică uşoară, cu taraf tradiţional, cu copii, cu preoţi... Întrebarea e – ce va mai face? Vă las puţin în suspans, dar vă asigur că va fi o minune ceea ce gândesc.

Gheorghe VERMAN, Gheorghe D. SIN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
611

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Să auzi şi să nu crezi! Grevă bahică

Aproape că nu e bărbat, ba uneori e valabil şi pentru femei, din mediul rural care să nu adăsteze, măcar la câteva seri o dată, la cârciumile din sat, în faţa câte unui ţoi cu licoare aurie. Cei mai mulţi nu se înfig la băuturi mai scumpe, ţuica şi romul, uneori vodca, fiind preferatele băutorilor. „Numai că, în ultima vreme, ni se ia şi bucuria asta. Cârciumarii, nu numai că pun apă în ţuică, dar au mai şi scumpit-o! Aşa se plâng, când cumpără „câte o juma' de tărie“, sătenii din Ciupelniţa, Cornu, Drăgăneşti sau Meri.

Creşterea preţului la spirtoase este, de altfel, o problemă extrem de serioasă pentru împătimiţii de alcool. Atât de serioasă, încât aceştia chiar ameninţă cu greva: „Chiar în halul ăsta vor patronii ăştia să ia pielea de pe noi? Da' cumpărăm cinstit, nu ne dă pe gratis nici zece picături. Toată lumea, când are nemulţumiri, zice că face grevă şi problema se rezolvă. Sau se cocoaţă pe câte o antenă. Aşa că ameninţăm şi noi cu această formă de protest. Să vedem ce face statul fără noi, că dacă nu cumpărăm noi băutură, cine cumpără? Dau faliment cu toţii, noi suntem baza.“ Sătenii ştiu una şi bună: ţuica e şi proastă, şi scumpă. Aşa că o grevă, în opţiunea lor, nu numai că e necesară, dar se şi impune.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
664

☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sa-auzi-si-sa-nu-crezi-romsilva-buna-de-...

Să auzi şi să nu crezi: Romsilva, bună de plată ca poluator! > REVISTA LUMEA SATULUI

Să auzi şi să nu crezi: Romsilva, bună de plată ca poluator!

Regia Naţională a Pădurilor (RNP) – Romsilva, principala beneficiară a banilor pentru împăduriri, trebuie să cotizeze anual 3% din valoarea lemnului recoltat, la Fondul de Mediu, fond la care sunt obligaţi să participe numai agenţii economici care poluează solul, apa şi aerul. Nu ştim când s-a produs această schimbare, pentru că noi toţi am învăţat că pădurea înseamnă viaţă şi reprezintă plămânul verde al Pământului(?)! Menţionăm că o parte din banii cotizaţi se reîntorc la RNP. Într-o recentă conferinţă de presă, Laszlo Borbely, ministrul Mediului şi Pădurilor, a afirmat că, în cadrul Strategiei ministerului, Fondul de Mediu alocă în acest an, pentru împăduriri, 90 de milioane de lei, faţă de 28 de milioane în 2009. Acestor bani li se adaugă 44 de milioane din bugetul de stat. Să dea Domnul să fie aşa!

Bani pentru prima împădurire

Ministrul a declarat că a fost finalizat ghidul care permite lansarea primei sesiuni de proiecte pe Măsura 221 din Programul Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR). Aceasta se referă la Prima împădurire a terenurilor agricole. Se finanţează în proporţie de 100%. Valoarea minimă finanţată este 21 de euro/ha, iar cea maximă, de 56 de euro/ha, în funcţie de specii şi caracteristicile terenului. „După mult chin, în sfârşit, a fost finalizat ghidul care permite lansarea primei sesiuni de proiecte pe Măsura 221 din PNDR. Aceasta se va întâmpla din 15 septembrie. Legat de perdelele forestiere, MMP a elaborat un proiect de lege, privind realizarea Sistemului naţional al perdelelor forestiere de protecţie, care se află la Parlament spre aprobare“ – a menţionat Laszlo Borbely.

Domnia sa a mai spus că, la ora actuală, există pregătite 100 ha de teren, în care pot fi ridicate perdele de protecţie împotriva fenomenelor naturale. Numai că, în finalizarea acestui deziderat, apare problema terenurilor retrocedate, aflate în domeniul privat. Ministrul este totuşi optimist: „Pentru realizarea perdelelor forestiere, o problemă este cea a terenurilor care sunt cu preponderenţă private. Am reglementat acest lucru, pentru a putea face exproprieri. Altfel nu vom putea rezolva niciodată nimic“ – a precizat demnitarul. La nivel naţional, finanţarea împăduririlor din fondul forestier, proprietate publică a statului, se realizează din surse proprii ale Romsilva, prin constituirea Fondului de Conservare si Regenerare a Pădurilor, iar cea a terenurilor degradate preluate, din fonduri bugetare. În anul 2010, valoarea lucrărilor este de aproximativ 160 de milioane de lei. Suprafaţa totală a terenurilor degradate, preluate şi împădurite de către RNP, în perioada 1991-2009, este de 22.051 ha, suprafaţă care a contribuit la sporirea fondului forestier, proprietate publică a statului.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
608
□

Comentarii

1. zlate nicolae -- (2-September-2010)intrebare: in ce fel sunt lasate terenurile ca urmare a exploatarii minere la suprafata?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Să bucătărim oarece...

Este vremea dulceţurilor, a compoturilor, a sucurilor, într-un cuvânt, a bucătăritului îndelung. Vă propunem deci să intraţi în bucătărie, chiar dacă e vipie, să pregătim câte ceva pentru familiile noastre. Pe cuvânt, nu e greu! Şi sigur munca ne va fi apreciată... de cei cărora le pregătim aceste bunătăţuri.

Dulceaţă de ceapă

Aţi scos ceapa din grădină, da? Sau, mă rog, aţi cumpărat acest produs de la piaţă?

Zic să pregătim întâi, înainte de a intra în capitolul propriu-zis al dulceţurilor, o garnitură de ceapă pentru friptura de la grătar, pe care, ştiu, vreţi s-o preparaţi la sfârşit de săptămână. Oricum, este o combinaţie care merită, alături de o ciozvârtă de viţel ori pulpă de pui, încercată. Şi hai să-i zicem, ca să fim în ton cu toate celelalte sugestii, dulceaţă de ceapă...

Cam la un kilogram de ceapă mică (dacă e arpagic sau ceapă roşie e şi mai bine) se încinge drăceşte în două linguri de ulei, unde am caramelizat vreo trei linguri de zahăr. Musai ca cepele să se învârtă şi să se sucească prin tot caramelul, ca să ia din culoare şi gust. Apoi se toarnă în cratiţă cam la 750 ml de vin roşu, se amestecă bine şi se pune niscaiva, după gust, sare.

Ca să fie compoziţia aromată, se adaugă şi trei foi de dafin şi un pic de praf de coriandru. Se fierbe totul până vinul începe să scadă şi leagă sosul. Un jeleu de coacăze se găseşte prin bucătărie? Un pic de oţet? Bine, atunci scuturăm câte niţel şi de ăla şi de ăla în cratiţa cu sos. Ne tragem sufletul şi mai lăsăm pe aragaz, cât să mai dea un clocot. Apoi, când ceapa s-a desfăcut ca trandafirul la soare şi totul s-a legat, acoperim cratiţa cu un prosop ud şi stingem focul.

După vreo jumătate de oră, când s-a mai ostoit fierbinţeala, picurăm un pic de conservant (dacă avem intenţia să păstrăm garnitura vreme mai îndelungată), punem compoziţia la borcane şi o scoatem din frigider sau din beci la nevoie. Hai că n-a fost greu. Mai ales că nici nu am tocat ceapa ca să ne lăcrimeze ochişorii şi să bocim prin bucătărie... Spor la treabă.

Dulceaţă de dovlecel

Zic, că tot e piaţa şi grădina plină cu el, să fie o dulceaţă de dovlecel. Are şi colorit diferit, e şi gustoasă, e şi – destul – de fină. Şi nici greu de făcut. Deci ne trebuie: doi dovlecei mai bătrânei, două kilograme de zahăr, două linguri de sare de lămâie, o lămâie, şase pliculeţe de zahăr vanilat. E adevărat că, în loc de zece minute, stăm vreo două ore în picioare, dar e dulceaţă sănătoasă, pentru o familie sănătoasă. Aşa...

Se curăţă dovleceii de coajă, se curăţă de seminţe şi se taie în cubuleţe mici. Peste cratiţa cu aceste cubuleţe se presară sare de lămâie, cam la două linguri, cum ziceam mai sus. Musai să se amestece un pic, ca sarea de lămâie să „pupe“ fiecare cubuleţ. În felul acesta dovlecelul se întăreşte, îşi păstrează forma şi nu se face pilaf la fierbere. Se lasă aşa chiar şi două ore, timp în care pregătiţi borcanele. Bun...

Apoi se clăteşte dovlecelul sub jet de apă şi se lasă în cratiţă. Într-un alt vas se pun zahărul şi o cană de apă la fiert până se topeşte zahărul şi începe să se formeze siropul. Atunci se adaugă dovlecelul scurs de apă şi, după mai multe minuţele de „compătimit“ cu siropul, se pune lămâia tăiată în feliuţe. Focul nu e nici prea-prea, nici foarte-foarte şi, din când în când, mai amestecăm cu linguroiul şi mai luăm spuma.

Când bulele de fierbere sunt uniforme pe toată suprafaţa dulceţii, ne cam apropiem de finalul operaţiunii. Drept care, punem zahărul vanilat peste compoziţie. Şi, cum stingem focul, acoperim vasul cu prosopul umed şi mai lăsăm să se răcească. Apoi punem aspirină pisată sau conservant şi hai cu dulceaţa la borcane!

Compot de dovlecel

Am înţeles, v-a mai rămas dovlecel, dar şi lămâi şi vanilie şi parcă n-aţi mai pune de o dulceaţă de acelaşi fel... Bine, sunt de acord. Hai să trântim un compot, de să moară cumetrele din uliţă de necaz.

Ăia doi, trei dovlecei care au rămas, se taie, după ce au fost curăţaţi, în cubuleţe şi tot aşa se toarnă sare de lămâie peste cubuleţe.

După vreo oră se clătesc cubuleţele şi se aşază în borcane, împreună cu felii de lămâie şi lime. Peste toate se toarnă apă, de se umplu borcanele. Se lasă aşa cam la un pătrar de ceas, apoi apa se scurge din borcane într-o cratiţă, se adaugă zahăr după gust – cam un kilogram, chiar mai mult, aşa ca idee - zahăr vanilat şi esenţă de vanilie, tot aşa după gustul fiecăruia.

Dăm cratiţa la foc potrivit şi amestecăm prin ea până se topeşte zahărul. Siropul astfel obţinut se toarnă peste cubuleţele de dovlecel, în borcane, care se capsează şi se sterilizează în bain-marin timp de o oră după ce începe să fiarbă apa. Se lasă să se răcească în cratiţa respectivă o zi şi se păstrează la loc uscat.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
762
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sa-descoperim-cele-mai-frumoase_s170.htm...

Imprimati articolulSă descoperim cele mai frumoase sate

Aceasta este invitaţia lansată pe 29 februarie de Asociaţia Cele mai frumoase sate din România, prin intermediul ghidului omonim.

în ospitalierul cadru oferit de Muzeul Satului „Dimitrie Gusti“, evenimentul a reunit iubitori ai autenticului spaţiu rural, printre aceştia numărându-se primari ai localităţilor prezentate în ghid, oficiali ai mai multor reprezentanţe diplomatice, exponenţi ai Ministerului Dezvoltării Regionale şi Turismului, Ministerului Mediului şi Pădurilor, ANTREC, Institutului Francez din Bucureşti şi ai Consiliilor Judeţene.

„Dorim ca acest ghid să fie o sursă de inspiraţie pentru cei care vor să descopere satul românesc, tradiţiile şi obiceiurile noastre. Am încercat să găsim cele mai frumoase sate, comunităţi reprezentative regiunilor etnografice care, pe baza moştenirii culturale şi materiale, pot fi promovate turistic“, a declarat cu prilejul lansării ghidului Nicolae Marghiol, preşedinte executiv AFSR.

La rândul său, Fabienne Reuter, delegat Valonia – Bruxelles în România, şi-a exprimat încântarea pentru materializarea acestui demers comun, de inspiraţie belgiano-franceză. „De când am venit în România am încercat să descopăr sufletul satului românesc. Este un proiect care are inteligenţa de a se înscrie în modernitate. Vreau să felicit întreaga echipă şi pe toţi cei care au participat la realizarea acestui ghid.“

Finalul evenimentului a fost marcat de intervenţia plină de culoare a poetului şi publicistului George Stanca. „Avem nostalgia satului. De fapt, satul este celula care generează toate visele şi toată devenirea“, a afirmat Stanca.

Ghidul Cele mai frumoase sate din România este bilingv (român-francez) şi include prezentări, în sinteză, a 61 de sate româneşti.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
1031

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Să dregem un pic busuiocul!

Busuiocul este o valoroasă specie aromatică şi medicinală. Produsul vegetal utilizat este iarba (Herba basilici), care în stare proaspătă conţine 0,22-0,30% ulei volatil, iar în stare uscată 0,5-1,4 %.

Tehnica culturii

Zonele favorabile culturii busuiocului sunt cele din sudul şi vestul ţării, în care pericolul brumelor târzii este minim.

Ca urmare a prezenţei unor boli specifice, busuiocul poate reveni pe acelaşi teren după 4-6 ani. Pentru fertilizare, gunoiul răspunde favorabil la îngrăşămintele organice, care se recomandă a fi aplicate la planta premergătoare pentru a se evita îmburuienarea produsă de gunoiul mai puţin fermentat. Aplicarea combinată a îngrăşămintelor chimice contribuie la obţinerea unor sporuri semnificative la producţia de iarbă proaspătă.

Pregătirea patului germinativ se va face cu o grijă deosebită, având în vedere faptul că seminţele de busuioc sunt mici (MMB – 1,4-1,8) şi trebuie semănate superficial, într-un teren cât mai bine lucrat.

Când şi cum semănăm

Busuiocul se seamănă primăvara, când tempera-turile medii zilnice depăşesc 15°C, pentru a asigura o germinaţie rapidă şi uniformă. Semănatul se face la 50 cm între rânduri, iar la răsărire desimea trebuie să fie de 30-40 plante la mp. Adâncimea optimă de semănat este de 1 cm.

Combaterea chimică se poate face preemergent, folosind Devrinol 4 kg/ha şi Triflurex 3 l/ha, iar postemergent cu Basagran 2 l/ha şi Furora 2 l/ha.

Recoltarea şi condiţionarea

Recoltarea busuiocului se va face ţinând cont de gradul de acumulare a uleiului volatil în plante. Astfel, conţinutul maxim se realizează atunci când pe inflorescenţa centrală verticilele de la baza acesteia au fructe de culoare brun-roşiatică. După recoltare, produsul vegetal trebuie transportat imediat în spaţiile de uscare sau la instalaţia de distilat.

Uscarea se poate face pe cale naturală la umbră sau pe cale artificială la temperatura de 35°C. Plantele se ambalează în saltele confecţionate din pânză rară, se etichetează şi se păstrează în magazii curate şi uscate.

Calităţi terapeutice

Bioterapie: părţile aeriene ale plantei prezintă importanţă în medicina umană şi veterinară.

La om e folosit în colici intestinali, balonări, vomă, gripă, răceală, bronşită acută şi cronică, dureri de cap, ulcer gastric, infecţii urinare, anorexie, diaree, colita de fermentaţie.

La animale este folosit în tratarea afecţiunilor renale.

Apa care înmoaie busuiocul are proprietăţi speciale. Fitoncidele şi uleiul volatil dizolvate în apă conferă proprietăţi dezinfectante, reconfortante, igienice.

Reţete
Tratarea bronşitei, gripei: infuzie dintr-o linguriţă de pulbere de frunze la o cană de apă clocotită. Se lasă acoperită 10-15 minute. Se beau câte 3 căni pe zi.
Tratarea de colici intestinali, balonări, bronşită acută şi cronică, cefalee, ulcer gastric, infecţii urinare, diaree etc.: infuzie din 1-1,5 g de pulbere, peste care se toarnă 100 ml de apă clocotită. Se lasă acoperită 10-15 minute. Se bea de 3 ori pe zi câte o cană, neîndulcit.
Ing. Iuliana NIŢĂ
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
1684
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sa-incepem-cu-dezorganizarea-haosului_83...

Să începem cu dezorganizarea haosului

Va să zică... s-o luăm pe degete!

Agricultura românească, cea care pe vremuri devenise „grânarul Europei“, cernoziomul râvnit cândva de agricultorii bătrânului continent, s-a prefăcut peste noapte, cum se zice, într-o modestă şi deloc promiţătoare bătătură de nepriceput gospodar. Tehnologii învechite ori pur şi simplu abandonate, seminţe din propriul hambar, lucrări făcute „ca să fie“, compromisuri costisitoare în folosirea chimiei şi, peste tot şi peste toate, un calendar agricol de neînchipuit altcândva.

Marile neîmpliniri

Într-un ev în care deşertificarea pune probleme dintre cele mai serioase, când lupta pentru hrană a devenit subiect de securitate planetară în România, ţara cu un potenţial irigabil de peste trei milioane de hectare în urmă cu două decenii, sisteme performante, în funcţiune pe atunci, agricultura românească, aşadar, se abandonează pe sine şi abia de mai udă două, trei sute de mii de hectare.

Privatizarea, cu alte cuvinte revenirea ogoarelor la stăpânii de drept, a pus ţării noastre obstacole de neînvins. Fiindcă, se vede de acum cu ochiul liber, reîmproprietărirea a însemnat la noi, subliniez, la noi, fărâmiţarea nepermisă şi deloc productivă a câmpului. Într-un de neînţeles sacrilegiu a devenit tabu orice discuţie despre nevoia de asociere. „Insulele“ care contrazic afirmaţia de mai sus confirmă în fapt greşeala, grava greşeală în care stăruim păgubos de 20 de ani.

Performanţa, s-a dovedit, ţine, înainte de orice, de nivelul tehnologiei, care, la rându-i, presupune suprafaţă de mişcare. În sfârşit, dar nu în ultimul rând, divorţul agresiv de cercetarea agricolă – cum era cândva capitolul economic de mândrie naţională – a făcut să trecem de la modern la primitiv, de la record la sărăcie. Rezultatele nu s-au lăsat aşteptate. România nu poate acoperi astăzi niciun sfert din propriile nevoi de consum, deşi un calcul sumar, însuşit de altfel de către autorităţi, demonstrează disponibilitatea agriculturii noastre de a oferi din abundenţă întreaga gamă de produse agroalimentare pentru o populaţie de peste o sută de milioane de oameni.

Fapte ce acuză

Şi încă ceva! Un fapt care ne acuză!

În condiţiile în care planeta gâfâie, încercând să susţină peste 7,5 miliarde locuitori, ceea ce pune serioase probleme de hrană şi apă, acum când FAO constată că al şaselea om de pe planetă e sortit pieirii iminente din lipsă de resurse, în România, cum afirmă însuşi ministrul de resort, peste 2 milioane de hectare zac bătătură, uitate de stăpâni şi, foarte grav, de către autorităţi. Europa unită încearcă aproape imposibilul, oferind nu doar modele, dar şi mijloace. Numai că povestea cu „muieţi îs posmagii?“ e românească, cum tot neaoşă e zicala cu „pică pară mălăiaţă!“ Aşa că, cel mai adesea, „ce luăm pe mere dăm pe pere“.

Bruma de foarte necesar ajutor ori ajunge prea târziu, ori nu mai vine deloc. Şi, dacă mai luăm în calcul faptul că disponibilitatea Uniunii Europene de a întinde o mână de ajutor celor mai nepricepuţi se apropie de sfârşit, e firesc să ne întrebăm: nici chiar cel de-al 12-lea ceas nu ne pune pe gânduri? Pe gânduri şi, mai cu seamă, pe treabă! Ce-am vrut să spun cu toate acestea? S-a priceput, cred, de la sine. Haosul a cuprins agricultura românească. Orizontul nu se mai zăreşte aproape deloc. Punctele cardinale s-au topit şi, nevolnici, orbecăim după cum ne taie capul. Şi, asta e, nu ne prea taie! Ce-i de făcut?! Nimic mai simplu şi, totuşi, nimic mai anevoie. Să dezorganizăm haosul!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
660
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Să învăţăm şi din ce spun elevii!

Adevărul este că avem mulţi elevi cărora le place cartea, cum s-ar spune. Unora ştiinţele exacte, altora literatura, istoria, limbile străine. Cei cu înclinaţii spre literatură îşi încearcă uneori talentul în „meserii“ la care până mai ieri noi nici nu visam.

Cu o parte dintre aceştia m-am întâlnit zilele trecute într-un fel de atelier de creaţie. Produsul lor este o splendidă revistă şcolară. Ea se numeşte Dialog şi este editată de Colegiul Tehnic Agricol „Valeriu D. Cotea“ din Focşani, judeţul Vrancea. În cuprinsul ei se găsesc „informaţii culturale şi pedagogice pentru elevi, părinţi şi cadre didactice“. Răsfoind-o, te impresionează. A fost laureată a Congresului Naţional al Revistelor Şcolare. Mi-ar trebui mult spaţiu pentru a reda, chiar pe scurt, conţinutul acestei reviste.

Odă lui Ştefan, odă înţelepţilor

Este adevărat că evenimentele sărbătorite au ridicat calitatea problematicii conţinutului: 650 de ani de la întemeierea Moldovei, 85 de ani de la înfiinţarea şcolii şi transformarea ei în Colegiul Tehnic „Valeriu D. Cotea“.

Prezentarea grafică a revistei este realizată cu gust, fiind foarte atractivă. Pe prima copertă, pe lângă fotografii sugestive, e redat un text a lui Barbu Şt. Delavrancea din Apus de soare: „Ţineţi minte cuvintele lui Ştefan cel Mare, care v-a fost baci, până la adânci bătrâneţe... că Moldova n-a fost a strămoşilor mei, n-a fost a mea şi nu e a voastră, ci a urmaşilor voştri şi a urmaşilor urmaşilor voştri în veacul veacurilor“, iar pe coperta a patra, fotografia lui M. Eminescu şi textul poeziei Doina.

Din lipsă de spaţiu aş enunţa doar câteva titluri ale unor tematici. La rubrica „Românii şi limba română în istorie“ sunt redate versuri de Teodor Balş – Căderea Sarmisegetusei, Petre Ghelmez – Laudă limbii române, Geo Dumitrescu – Inscripţie pe piatră de hotar, Al. Mateevici – Limba noastră, Leonida Lari – Cod.

În cadrul rubricii „Doina – în patrimoniul cultural al umanităţii (UNESCO)“, pe lângă comentariu sunt redate versuri de: Şt. O Iosif – Cântec Sfânt şi Doina; George Coşbuc – Doina.

La rubrica „File de istorie“ sunt redate texte legate de aniversarea a 650 de ani de la întemeierea Ţării Moldovei, despre Ştefan cel Mare – „Cel mai mare român al tuturor“, cetăţi moldoveneşti întărite de Ştefan, un comentariu despre aşa-zisa „limbă moldovenească“, declaraţia prim-ministrului Republicii Moldova în Parlamentul European că aşa cum vorbesc americanii engleza, aşa vorbesc moldovenii româna.

La rubrica „Basarabia – lacrima neamului românesc“ sunt comentarii ample în legătură cu Pactul Ribbentrop – Molotov, acest protocol adiţional secret. De asemenea, sunt redate comentarii legate de evenimentele din decembrie 1989.

Evocarea marilor personalităţi

Un spaţiu aparte este rezervat la rubrica „Mari scriitori români în conştiinţa neamului“ – aniver-sărilor lui Mihai Eminescu, Ion Creangă, Veronica Micle, dar şi comentariilor scrise de Tudor Arghezi şi George Călinescu. Sunt redate poeziile Odă de M. Eminescu şi Lui de Veronica Micle.

Pe aceste meleaguri s-a plămădit balada populară Mioriţa osia spirituală a poporului român, aici s-au purtat bătălii de rezonanţă europeană. Eroismul oştenilor intrând definitiv în cartea de aur a neamului.

Sunt redate portretele unor personalităţi de pe aceste meleaguri: Gh. Tătărăscu, Ion Diaconu, Gh. Buzdugan, Anghel Saligny, Gh. Balş, G. Longinescu, Mihai Steriade, G. Al. Plagino, D. F. Calan, N. Al. Rădulescu, Mr. Gh. Pastia, Al. Vlahuţă, Tudor Vornicu.

O rubrică interesantă prezintă istoricul Teatrului Municipal „Mr. Gh. Pastia“ din Focşani, de la înfiinţarea căruia s-au împlinit 100 de ani, iar alta manifestările prilejuite de transformarea Grupului Şcolar Agricol Focşani în Colegiul „Valeriu D. Cotea“, prima şi singura instituţie şcolară care poartă numele unui academician încă din timpul vieţii acestuia.

Toate felicitările pentru directorul acestei şcoli de prestigiu, prof. Florin Iamandei, care de 25 de ani este în această funcţie, directorilor adjuncţi ing. Carmen Oprea, ing. Remus Paraschiv şi, nu în ultimul rând, prof. Nicoleta Moise, şefa Catedrei de limba şi literatura română, şi prof. Răzvan Muster-Şerban, deputat în Parlamentul României, care a sponsorizat integral apariţia acestei reviste.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
928

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

sa-l-aducem-pe-mos-craciun-acolo-unde-n-...

Să-l aducem pe Moş Crăciun... acolo unde n-a ajuns niciodată!

Primele zile ale lui decembrie... intrăm în luna bucuriei, a emoţiei, a gândului bun, iar sărbătorile ne bat la uşă... Ce poate fi mai frumos în această perioadă decât să aduci zâmbete pe chipurile unor copii care au parte de un destin potrivnic... Ne referim la cei pentru care familia, dragostea părintească, căldura, dulciurile sunt cuvinte de mult uitate, îngropate într-un cufăr al tristeţii!

Pentru acești copii, Asociaţia EDUCO-Educația pentru grupuri vulnerabile organizează o Campanie umanitară în perioada 6-22 decembrie 2011. „Ne dorim să ajungem în 6 dintre cele mai sărace şcoli, precum şi la o casă de copii, din judeţul Botoşani, pentru a-l aduce pe Moş Crăciun… acolo unde poate n-a ajuns niciodată”, precizează reprezentanţii Asociaţiei Educo România.

Campania este organizată pentru un minimum de 170 de elevi sărmani, care vor primi fiecare un pachet ce conține rechizite, alimente şi dulciuri.

Fă o faptă bună în prag de sărbători şi fii chiar TU Moş Crăciun pentru EI în acest an!

Pentru donaţii va sta la dispoziţie contul RO54RZBR0000060014050647, deschis la Raiffeisen Bank, sau puteţi contacta reprezentanţii asociaţiei la numărul de telefon: 021.335.86.56, fax: 0378.10.20.47, e-mail: office@educo-romania.org și site-ul www.educo-romania.org. Vizualizari:
816
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

sa-ne-bucuram-ca-satul-romanesc-inca-mai...

Să ne bucurăm că satul românesc încă mai există

Facem această paralelă alături de un oaspete drag mie, un om de mare omenie, foarte cunoscut mai cu seamă în Ardeal, dar şi pe plan naţional, din postura de fost ambasador al Greciei vreme de aproape 10 ani, scriitorul Ion Brad. Am simţit nevoia să-i reînnoiesc invitaţia, amintindu-mi că am cunoscut cândva un sculptor de geniu care mi-a spus că, dacă vreau să văd într-adevăr un anotimp la el acasă, trebuie să urc în Ardeal, locul de unde provine şi invitatul nostru.

Case mari, fără copii…

– Ce se mai întâmplă la acest ceas târziu de vară în Pănadele dvs. natale?

– Satul nostru, unde singura mea soră din cei 9 copii ai mamei şi-a început cariera ei de învăţătoare acum 37 de ani, avea la vremea aceea 247 de copii care mergeau la şcoală. Casele erau destul de modeste, dar pline de copii. Astăzi mai merg la şcoala din sat vreo 27. Deci numărul lor a scăzut de zece ori. Un aspect trist, din punctul meu de vedere. Acum însă casele sunt mari, frumoase. Cei mai mulţi dintre cei rămaşi sunt în vârstă, dar încă se îmbracă în strai de sărbătoare când merg la biserică. Pământul este lucrat numai pe jumătate, cel mult două treimi. În orice caz, din acest punct de vedere perspectiva nu e prea îmbucurătoare. Dar trebuie să ne bucurăm că satul românesc încă mai rezistă, spiritul său mai este prezent.

Prin cultură ne putem salva tradiţiile

– Ne lipseau multe în vremea copilăriei, dacă stăm să ne amintim, şi totuşi viaţa culturală a satului era parcă mai efervescentă. Existau cămin cultural, formaţii corale, echipă de teatru şi se citea foarte mult. În Pănade, satul natal al lui Timotei Cipariu, cum erau acele vremuri?

– Mă bucur că aţi pomenit de el, pentru că a fost mintea cea mai strălucită nu numai din satul meu, ci şi din zona Blajului, fiind un copil de ţăran care a învăţat 15 limbi străine. Ne-au rămas încă manuscrise de-ale lui, scrise în arabă şi persană, pe care le vorbea pe lângă limbile clasice. La noi în sat a existat Asociaţia Astra – Asociaţia Transilvană pentru Literatură şi Teatru Românesc, înfiinţată de el şi de marele Şaguna, la 1861. În toate satele din Ardeal, după acest an binecuvântat, exista această asociaţie locală ASTRA prin care funcţionau, printre altele, şi o bibliotecă a satului, se organizau serbări importante la care luau parte cei mai mari scriitori români, printre care şi Caragiale, a cărui prezenţă era cea mai „colorată“.

Aceste tradiţii îmi amintesc şi de concepţia oamenilor care au înfiinţat o astfel de asociaţie, care era un fel de academie în afara celei mari, înfiinţate în 1866, la Bucureşti, unde au fost aleşi membri din toate provinciile româneşti. Cipariu, care a întemeiat împreună cu Şaguna ASTRA în 1861, a fost şi cel care a deschis lucrările Academiei Române în 1867. Oamenii de seamă de atunci se bazau foarte mult pe solidaritatea naţională, pe cultivarea limbii şi pe ideea că naţia noastră poate să-şi salveze fiinţa, tradiţiile prin cultură.

Dor de casa părintească

– Am pe masă câteva cărţi. Văd că recolta dvs. e în creştere, cum s-ar spune. La ce aţi mai lucrat în ultima vreme?

– Întotdeauna, un scriitor, mai ales la o vârstă când slavă Domnului, e sănătos, îşi poate continua gândurile şi preocupările mai vechi. Eu scriu de o viaţă poezii pentru că ele nu apar programatic, aşa cum se întâmplă la un roman, ci atunci când găseşti o metaforă, o idee. În primăvara aceasta a apărut ultima plachetă de versuri, „Fotografii de familie“, care se deschide cu o poezie pe care am citit-o anul trecut în toamnă, în casa părinţilor mei de la Pănade. Acolo ne-am strâns vreo 100 de neamuri şi pentru ca aceasta să nu se înstrăineze, am chemat pe toţi fraţii mei care încă mai trăiesc şi am înfiinţat Asociaţia culturală „Fraţii Brad“ . Deci aceasta a fost grija mea, să nu se înstrăineze pământul şi casa unde avem icoanele, fotografiile acestei familii mari.

Tot anul acesta am putut să mă bucur de apariţia într-o ediţie anastatică a unei cărţi din 1964: „Omul cu ochelari negri“, scrisă de Ion Blăjan. Era un orb din naştere, fiu de ţăran din Roşia de Secaş, care a ajuns cântăreţul din strană al marii catedrale istorice a Blajului. O voce dumnezeiască, un om care a ajuns mai târziu să lucreze la o tipografie în Cluj şi a scris o carte pe care i-am prefaţat-o şi l-am ajutat să o publice la acea vreme.

Apoi, iarăşi o chestiune de suflet, am tradus nouă poezii de-ale unui mare poet ungur, sarcină care i-a revenit lui Adrian Păunescu, dar pe care, din nefericire, nu a mai apucat să o ducă la bun sfârşit.

Pericolul înstrăinării

– Domnule Brad, ne aflăm într-un mare sat mondial în care riscăm să ne pierdem ca naţiune, să devenim din popor populaţie, ceea ce uşor se poate întâmpla dacă nu suntem atenţi. Care este opinia dumneavoastră? Vor rămâne românii veşnic români, aşa cum îşi dorea Cipariu?

– Eu cred în continuare că aceşti premergători în istoria noastră naţională, în cultura noastră, au avut dreptate şi cred că se va confirma şi peste secole că românii nu pot să dispară. Ei s-au născut aici, sunt printre primii creştini din zona aceasta şi creştinismul nu e o simplă ideologie de partid, ci o credinţă cu miliarde de adepţi. Dar pericolul înstrăinării există, nu doar din cauza emigraţiei masive de oameni care îşi caută o pâine mai bună, dar, odată cu ei, copiii merg la şcoli în străinătate şi nu mai învaţă nici istoria, nici limba noastră.

Al doilea aspect este că nici în şcoala noastră, care are atâtea probleme, nu se mai învaţă statornic istoria. Iată o serie de elemente care concurează la acest pericol pe care pe bună dreptate l-aţi arătat: acela că în acest sat mondial încep să dispară nucleele profunde a ceea ce înseamnă o naţiune. Dar nu vreau să încheiem pe acest ton pesimist. Eu, ca toţi copiii de ţăran, sunt încrezător şi sper ca măcar cei mai tineri dintre noi să apuce vremuri mai bune.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
721

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

sa-ne-gatim-casa-in-straie-de-sarbatoare...

Să ne gătim casa în straie de sărbătoare > REVISTA LUMEA SATULUI

Să ne gătim casa în straie de sărbătoare

Chiar dacă pe alocuri tradiţiile noastre populare s-au mai pierdut în timp, colindătorii s-au împuţinat, iar delicatesele din carne de porc au fost înlocuite de unii cu preparate mai dietetice şi cumpărate de-a gata, sărbătoarea Naşterii Domnului îşi are încă locul cuvenit nu numai în calendar, ci şi în inima şi casele românilor. Tocmai de aceea, nu cred să existe suflet care să nu simtă nevoia ca, în aşteptarea Crăciunului, să-şi îmbrace casa în straie de sărbătoare!

O locuinţă mai călduroasă şi mai primitoare decât în zilele obişnuite, acesta este gândul de la care trebuie să pornim atunci când ne apucăm de decorat. Înainte însă să începem „joaca“ cu beteală şi coroniţe de brad, cel mai important este să pregătim „câmpul de luptă“ printr-o curăţenie făcută cu mult exces de zel. De altfel la noi, la români, se obişnuieşte dintotdeauna ca înainte de marile sărbători creştine gospodinele să întoarcă casa cu susul în jos, să elimine lucrurile de prisos, să scuture, să spele, pe scurt să deretice prin casă astfel încât Moşul să găsească totul sclipind de curăţenie.

Decorarea uşii de la intrare şi a ferestrelor

Şi pentru ca atmosfera magică să ne pătrundă de îndată ce păşim pragul casei, am putea adopta şi noi moda occidentală de decorare a uşii cu o coroniţă simplă de brad, de care putem atârna un clopoţel, două globuri, dar şi nelipsita beteală. Şi pentru că a venit vorba de obiceiuri preluate de la alţii, şi ghetuţa lui Moş Crăciun pe care cei din Vest o suspendă deasupra şemineului ar putea fi un decor inspirat la noi pentru uşa de la camera copiilor.

Oglinzile din casă pot fi înconjurate cu ghirlande şi luminiţe, lucru care poate fi făcut şi pe scară, dacă locuinţa are etaj.

Garantat, şi în acest moment al anului cel mai frumos mod de a decora ferestrele îl vor reprezenta tot florile! Nelipsite din casă ar trebui să fie Crăciunelul şi Steaua Crăciunului care înfloresc chiar în această perioadă. Crăciunelul, cunoscută la noi şi sub numele de „Nu mă deranja“, este o specie superbă de cactus fără spini ale cărui flori pot fi de culoare roşie, violet, roz sau alb. Numele său provine din faptul că planta înfloreşte de Crăciun şi îşi pierde bobocii dacă este mişcată în faza lor de formare şi creştere. Cât despre Poinsettia, denumită şi Steaua Crăciunului, aceasta a câştigat tot mai mult teren în ultimii ani.

Deşi este considerată o plantă cu flori, partea ei decorativă o reprezintă frunzele terminale colorate în roşu, roz, galben sau alb, numite bractei şi care sunt aşezate în formă de stea. Acestea se colorează tot în preajma Crăciunului! Cei înzestraţi cu un har mai aparte îşi pot confecţiona singuri ghivece pictate manual, umplute cu petale uscate şi frumos parfumate şi cu pietricele colorate.

Magia bradului şi a lumânărilor

În bucătărie şi hol, pe mese dar şi în alte colţuri ale casei putem aşeza coroniţe de brad, coşuleţe cu bomboane şi figurine din ceramică reprezentând săniuţe, reni, stele, Moşi Crăciuni. Oferta de astfel de obiecte este tot mai mare de la un an la altul, important este să le alegem cu gust, în funcţie de personalitatea fiecăruia. Totul trebuie să fie cât mai simplu, dar să transmită emoţia şi farmecul Crăciunului

Peste tot în lume, acolo unde se sărbătoreşte Crăciunul, piesa de rezistenţă o reprezintă bradul împodobit! Însuşi momentul decorării este unul unic, la care, cu mic cu mare, ar trebui să participăm cu toţii. În general se aleg culorile calde cum sunt auriul, roşul şi portocaliul în combinaţie cu alb. De altfel, este preferabil ca acesta să nu fie împodobit în mai mult de două culori, roşu şi auriu, de exemplu.

Alături de brad, lumânările parfumate dau un farmec aparte, transpunându-ne parcă într-o lume ireală, magică. Cu toţii suntem de părere însă că nici toate aranjamentele din lume nu fac cât voia bună şi liniştea pe care numai în cadrul familiei le regăseşti.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
549
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sa-ne-pregatim-gradinile-pentru-toamna_1...

Să ne pregătim grădinile pentru toamnă! > REVISTA LUMEA SATULUI

Să ne pregătim grădinile pentru toamnă!

Iată că peste câmpii se abat nori morocănoşi de toamnă. Oamenii se grăbesc să termine culesul recoltelor şi să întâmpine zilele de odihnă. Chiar dacă pe câmp munca este pe sfârşite, în grădinile de lângă casă mai sunt încă multe lucruri de făcut.

Seminţe pentru viitoarele culturi

Înainte de a pregăti grădina pentru anotimpul rece, trebuie să recoltăm toate roadele: roşiile, vinetele, fasolea, ardeii, castraveţii, cartofii de toamnă, guliile, morcovii, ţelina, păstârnacul, varza. Locul de depozitare a acestora trebuie aerisit, curăţat şi dezinfectat. Din legumele cele mai frumoase pot fi culese seminţele pe care le vom folosi pentru anul următor.

În cazul seminţelor de vinete, acestea pot fi obţinute prin zdrobirea şi tocarea mărunt a legumelor mature. Pulpa se pune într-un vas cu apă, unde se va freca bine pentru a separa seminţele bune de cele seci, care vor rămâne la suprafaţă. Acestea sunt puse la uscat, dar într-un loc ferit de soare, şi sunt mai apoi păstrate în pungi de hârtie. Procedeul de obţinere a seminţelor de tomate este acelaşi. Pentru a obţine seminţele de ardei, acesta trebuie tăiat la codiţă, care va fi scoasă cu tot cu seminţe.

Se spală, iar pentru a separa seminţele rodnice de celelalte se lasă la decantat. Sunt puse la uscat la umbră, într-un strat de aproximativ 2 cm. Pentru a se usca mai repede, pot fi din când în când răscolite. Odată uscate, pot fi depozitate în pungi de hârtie.

Seminţele de la salata de toamnă se recoltează, după aproximativ 30 de zile de la înflorire, atunci când trebuie tăiate, prinse în snopuri şi puse la uscat într-un loc umbros vreme de o săptămână. După această perioadă sunt scuturate deasupra unui material, vânturate şi păstrate în pungi de hârtie.

Să curăţăm uscăciunile

Odată cu încheierea recoltărilor, pământul trebuie eliberat de resturile vegetale pentru a putea fi săpat. O altă lucrare specifică lunilor de toamnă este construirea solariilor şi a răsadniţelor.

Tot în această perioadă puteţi însămânţa legume şi verdeţuri, care rezistă temperaturilor scăzute, pentru anul viitor. Printre acestea se numără ceapa, spanacul, usturoiul, salata, pătrunjelul, loboda. O altă lucrare agricolă, dar care rămâne la alegerea fiecărui grădinar, este folosirea fertilizantelor, pentru ca în primăvară pământul să aibă proprietăţi aparte.

După recoltarea fructelor, pomii trebuie curăţaţi de toate crengile uscate, care în cazul simptomelor vreunei boli vor fi arse. Dacă nu există această suspiciune, frunzele şi fructele căzute pot fi transformate în îngrăşământ organic prin compostare. Pentru a proteja pomii de frigul de peste toamnă şi iarnă le putem îmbrăca trunchiurile în saci, iar în jurul lor putem strânge frunzele moarte. Ca şi primăvara, este recomandat să văruim trunchiurile copacilor.

Putem planta tufele cu flori

În cazul florilor, cele uscate trebui defrişate, iar cele bienale şi perene trebuie curăţate de uscături şi muşuroite. În această perioadă pot fi plantate tufele cu flori. Astfel, până în iarnă rădăcinile acestora sunt mai puternice şi vor putea înflori încă din luna mai.

Dacă vreţi să le plantaţi într-o zonă cu umiditate mai ridicată, sunt recomandate florile precum bulbucii de munte, lacrima Domnului, plante cu frunze decorative şi rachiţanul sau Lysimachia punctata, în denumirea ştiinţifică. În locurile care se bucură din plin de soare pot fi plantaţi maci, bujori, lumânări şi laptele-cucului.

Laura Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
782
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sa-ne-pregatim-pentru-viitorul-Craciun_l...

Să ne pregătim pentru viitorul CRĂCIUN > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSă ne pregătim pentru viitorul CRĂCIUN

Deşi creşterea şi îngrăşarea porcilor pentru nevoile familiale se fac în sistemul gospodăresc în condiţii deficitare, totuşi trebuie să se ţină seama de câteva reguli de bază pentru a creşte animale sănătoase, cu cheltuieli minime.

De regulă, crescătorul cumpără porcii de pe piaţa liberă sau uneori creşte o scroafă care să-i asigure necesarul de purcei. Imediat după Sărbătorile de iarnă, înainte de a cumpăra purceii pentru anul viitor, crescătorul trebuie să pregătească adăpostul corespunzător, ţinând seama de câteva reguli de bază, care includ curăţarea, dezinfecţia, dezinsecţia, deparazitarea şi deratizarea.

Pentru evitarea apariţiei diferitelor boli infecţioase (pleuropneumonie infecţioasă, pneumonie enzootică porcină, rinită infecţioasă, streptococie, gastroenterite, etc. se face dezinfecţia adăposturilor, după ce s-a făcut mai întâi o curăţare mecanică foarte bună (s-au îndepărtat dejecţiile şi aşternuturile vechi) şi s-au văruit pereţii. Pentru dezinfecţie se pot utiliza soluţii de DECONTAMINOL sau DEZINFECTANT CATIONIC.

Dezinsecţia adăposturilor pentru combate-rea păduchilor, puricilor, căpuşelor sau insecte-lor zburătoare se face prin aspersarea suprafeţelor din interior şi exterior şi a usten-silelor cu soluţie de ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE sau SCABIZOL.

Deratizarea pentru distrugerea şoarecilor şi şobolanilor, surse principale în transmiterea trichinelozei la porc, dar şi a altor boli, se face cu momeli rodenticide precum: RATITOX, RATIKILL, BRODITOP. Trebuie să se acorde o atenţie deosebită strângerii eventualelor cadavre de şoareci sau şobolani care se vor arde sau îngropa, pentru a evita consumul acestora de către porci.

Popularea adăposturilor se face numai cu animale neinfestate cu paraziţi. De aceea se recomandă deparazitarea lor cu ROMOXIBENDAZOL (comprimate sau pulvis), ROMBENDAZOL F (comprimate sau pulvis) sau ROMIVERMECTIN soluţie injectabilă. Aceste acţiuni se fac periodic, pe tot parcursul anului.

Viorica CHIURCIU,
doctor în ştiinţe medicale
Romvac Company SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
812

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Să ne protejăm eficient culturile

Dispozitive de îndepărtare a păsărilor şi animalelor sălbatice dăunătoare

Menţinerea echilibrului natural al zilelor noastre a devenit destul de importantă, în condiţiile în care factorii destabilizatori şi poluanţi se întâlnesc la tot pasul. În aceste condiţii, metodele ecologice de îndepărtare a păsărilor şi animalelor sălbatice care pro-voacă pagube însemnate diverselor culturi sunt preferabile celor letale, eliminându-se astfel riscul perturbării echilibrului natural stabilit de „Mama Natură“.

Sperietori moderne

Mecanismele de îndepărtare a păsărilor şi animalelor au evoluat de-a lungul timpului de la metoda rudimentară a sperietorilor de ciori folosită în agricultură, la cele moderne, pe care astăzi vi le propune spre utili-zare, cu o foarte mare eficacitate, firma Ozon Company. În prezent, în Uniunea Europeană se folosesc cu eficienţă maximă şi pe scară largă astfel de metode ecologice de combatere, prin utilizarea dispozitivelor generatoare de explozii controlate cât şi a aparatelor emiţă-toare de sunete de alarmă şi stres.

De la tunul mecanic la cel electronic

Dispozitivele generatoare de explozii controlate (sperietori) sunt tunuri automate care folosesc puterea explozivă a aprinderii propanului/butanului pentru a crea un zgomot puternic ca o detunătură, capabil să sperie păsările şi animalele de pradă. Ele sunt produse în Olanda, iar construcţia lor a fost gândită astfel încât să fie capabile de funcţionare în orice condiţii climaterice.

O butelie de 10 kg asigură până la 17.000 de detunături, intervalul de timp dintre acestea fiind ajustabil şi programabil. Volumul zgomotului, în funcţie de model, se ridică de la 120 la 130 decibeli, fiind suficient pentru acoperirea unei suprafeţe de 3 ha până la 5 ha. Instalarea trepiedului rotativ îi asigură o acoperire completă de 360 grade.

Ele sunt de două feluri şi se diferenţiază astfel:

Tunul mecanic - funcţionează exlusiv pe bază mecanică, fiind independent de orice sursă de energie. Dispune de un reglaj mecanic al timpului de detonare (între 30 secunde şi 30 minute). Are ataşat un ceas programator care-l porneşte şi opreşte o dată pe zi la orele dorite.

Tunul electronic – scânteia de detonare este dată pe cale electronică de către un acumu-lator de 12V auto (minimum 30 Ah). Poate să detoneze de până la 4 ori la un interval de 5 secunde. Are în componenţă un ceas programator electronic 24 ore sau zi/noapte.

Tunurile sperietoare propuse sunt eficiente în combaterea şi îndepărtarea tuturor păsărilor şi animalelor sălbatice: ciori, grauri, pescăruşi, cormorani, porumbei, vrăbii, porci mistreţi, iepuri etc.

Aplicaţii: agricultură, viticultură, pomicultură, legumicultură, piscicultură/acvacultură etc.

Alte aplicaţii: zona aeroporturilor, bazele militare, depozite ecologice (gropi de gunoi), parcuri publice, depozite,

silozuri etc.
Eliminarea pagubelor provocate de păsări şi animale în aceste vremuri de criză economică poate face diferenţa dintre faliment şi supravieţuire. Această investiţie ieftină şi uşor de procurat se poate amortiza în cel mult doi ani de zile. Ea trebuie însă gândită ca fiind o necesitate, mai ales că are avantajul utilizării ei an de an fără costuri suplimentare. Decizia de a achiziţiona asemenea dispozitive trebuie prevăzută din timp pentru a nu oferi ocazia dăunătorilor de a compromite recolta.

Dan IONAŞCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
1094
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Să nu ai parte de viaţa fluturilor! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Să nu ai parte de viaţa fluturilor!

Lepidopterele, adică fluturii şi moliile, au apărut acum 100 de milioane de ani, încă de pe vremea dinozaurilor. Acestea se găsesc peste tot în lume, mai puţin la Polul Nord şi Polul Sud. Totuşi, există specii care trăiesc în zona arctică şi care rezistă iernilor aprige de aici.

Viaţa fluturilor, de cele mai multe ori nu durează mai mult de o lună sau două, dar sunt şi fluturi care trăiesc şi un an de zile.

Principala hrană a fluturilor este nectarul, dar sunt şi fluturi a căror limbă este mai puţin dezvoltată şi nu pot ajunge la el. Aceştia nu se hrănesc deloc, trăind din energia stocată în faza de larvă.

În urma unor studii făcute asupra zborului fluturilor, cercetătorii au ajuns la concluzia că fluturii au strategie de zbor. Contrar credinţelor noastre, atunci când fluturii zboară în bucle largi, nu au un zbor haotic, ci îşi caută mâncarea.

Când zboară în linie dreaptă, cu mai mult de 3 m/s, fluturele încearcă să scape de o ameninţare.

Cel mai mare fluture din lume are dimensiunile unei farfurii şi poartă numele reginei Alexandra. Al doilea ca mărime după Quenne Alexandra este fluturele Goliat.

Aripile fluturilor sunt acoperite cu solzi mici, fiecare dintre ei fiind colorat. În funcţie de coloritul lor, fluturii pot beneficia de un foarte bun camuflaj. Spre exemplu, sunt fluturi ale căror aripi imită perfect frunzele copacilor.

Fluturii au şi ei propriile modalităţi de apărare. Spre exemplu, prin intermediul plantelor pe care fluturii le vizitează, organismul lor dobândeşte diferite otrăvuri, inofensive pentru ei, dar care pot lăsa unui potenţial prădător un gust neplăcut.

O altă metodă ingenioasă de a speria prădătorii este arta disimulării. Atunci când sunt deranjate speciile de fluturi pe ale căror aripi sunt colorate cercuri mari, devin puternic nuanţate şi seamănă foarte bine cu nişte ochi. Reţinerea prădătorilor de a se apropia oferă fluturilor şansa de a se îndepărta de pericol.

Spre exemplu, omida fluturelui coadă de rândunică, atunci când este deranjată emană, prin spatele capului, o substanţă de culoare roşie intensă, cu un miros puternic neplăcut, care are rolul de a îndepărta pe oricine ar vrea să o atace.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
2418

□

° Comentarii

□

□

1. fluture delicat -- (22-November-2009)este super tare.poti invata multe lucruri
2. monikkutza -- (30-November-2009)este super tare siteul

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Să nu exagerăm cu floarea-soarelui!

În ultima perioadă, floarea-soarelui a luat o extindere foarte mare în ţara noastră, depăşind cu mult suprafaţa impusă de o rotaţie corectă a culturilor.

Factori favorizanţi

- Este o cultură uşoară care nu necesită cheltuieli mari, fiind mecanizată.
- Eliberează terenul mai devreme, fiind bună premergătoare pentru cerealele de toamnă.
- Suportă mai bine perioadele de secetă.
- Valorifică terenurile cu fertilitate medie şi are cerinţe moderate pentru azot şi fosfor.
- Lucrările la floarea-soarelui nu se suprapun cu ale celorlalte culturi.

Factori restrictivi

- Paleta largă de boli şi dăunători care impune rotaţii de 5-6 ani.
- are dăunători şi boli comune cu alte culturi, evitându-se cultivarea:

– după fasole, soia şi rapiţă – atac comun de putregai alb;
– după in, cartof, soia, fasole, lucernă – atac de putregai cenuşiu;
– după porumb şi sfeclă – atac comun de Tanymecus;
– după tutun şi cânepă – atac de lupaie.

- nu se recomandă după lucernă, sfeclă, sorg şi iarbă de Sudan, care sunt mari consumatoare de apă.

Din cele de mai sus rezultă că suprafeţele favorabile pentru cultivarea florii-soarelui sunt destul de limitate.

Rezultatele experimentale demonstrează că într-o exploataţie agricolă ponderea florii-soarelui nu trebuie să depăşească 17-18% (6 ani x 17% = 102%). Aşa se explică faptul că atunci când ponderea a fost de 18% atacul de mană a fost foarte redus şi producţia a fost 100%, iar în cultura repetată a fost atac masiv şi producţia de 55%, adică redusă la jumătate.

Este indicat ca suprafaţa pe ţară să nu depăşească 450-500 de mii ha pentru a ne încadra în cei 17-18%.

În anul 1986 s-au cultivat 460 de mii ha şi s-au obţinut 1.872 kg/ha (cea mai mare producţie).

Se cunoaşte că hibrizii de floarea-soarelui au un potenţial de producţie de 3.500-4.000 kg/ha şi în multe unităţi de producţie s-au obţinut asemenea producţii.

În loc să cultivăm 1 milion ha cu producţii de 600-800 kg/ha, nu este mai corect să aplicăm o tehnologie corespunzătoare şi în primul rând să se respecte asolamentul şi rotaţia culturilor şi de pe 450-500 mii ha, la o producţie de numai 2.000-2.500 kg/ha, se pot obţine 1 milion t de seminţe?

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
863

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Să nu mai tratăm agricultura ca pe Cenuşăreasa economiei !

Invitat, Culiţă Tărâţă, preşedintele Holdingului TCE 3 brazi Piatra-Neamţ, deputat în Parlamentul României, un om care a pus şi continuă să pună umărul la edificarea agriculturii României şi care crede sincer că se poate.

– Cum a fost pentru dumneavoastră anul 2010?

– A fost un an agricol foarte dificil dar, per total, la finele lui, balanţa a înclinat în favoarea noastră şi zic eu că trebuie să fim mulţumiţi. Pot să vă spun că fermierii privesc cu încredere spre acest nou an, mai ales că solul are o aprovizionare cu apă bună. Dacă vor mai înţelege şi cei care conduc destinele României să se aplece cu înţelepciune asupra agriculturii, zic eu că rezultatele vor fi benefice. Spun asta având sădită în conştiinţă ideea că astăzi agricultura reprezintă cea mai importantă ramură a economiei noastre româneşti, fără de care este imposibilă existenţa noastră.

Rezerva naţională de cereale, o prioritate

– M-aş întoarce tot la 2010, an care s-a încheiat, unul dificil aşa cum o spun cei mai mulţi agricultori. Am avut inundaţiile de la începutul verii, apoi seceta, apoi ploi şi totuşi aţi reuşit să puneţi la adăpost şi recoltele şi oamenii din Insula Mare a Brăilei. Şi asta, în pofida unor remarci nu tocmai favorabile dumneavoastră.

– Din păcate, există minţi înfierbântate care, sub aşa-zisa renaturare a terenurilor agricole care sunt scoase de sub apă de-a lungul Dunării, ar dori să spargă digurile şi să reinunde suprafeţele agricole care reprezintă rezerva strategică de hrană a României. Sunt scoase de sub apă 519 mii ha, de la Turnu-Severin până la Tulcea. România consumă anual 3,5 milioane de tone de grâu pe care oricând şi în orice împrejurări această suprafaţă îl poate produce. Care este astăzi rezerva României aprobată de UE? Câteva sute de tone care se consumă într-un timp foarte scurt. Atunci, dacă ar fi să gândim economic şi strategic totodată, chiar dacă suntem în UE, noi trebuie să ne producem aici, la noi acasă, pentru ca pe masa noastră să avem asigurată bucata de pâine – cât mai bună, cât mai multă şi mai ieftină.

Un model de zeci de mii de hectare

– Holdingul TCE administrează o suprafaţă imensă. Ce dotare tehnică este necesară pentru a lucra acest pământ?

– Avem în exploatare 65 mii de ha teren arabil. Cultivăm în jur de 22 mii ha grâu, circa 10 mii ha orz, peste 15 mii ha porumb. Am deci mulţumirea sufletească că ne manifestăm ca o forţă în agricultura României şi nu ne-am făcut de râs, în ciuda tuturor apostrofărilor şi jignirilor care ne-au fost aduse de-a lungul timpului de unii şi alţii. Zestrea tehnică a holdingului TCE 3 Brazi este alcătuită din peste 300 de tractoare de mare capacitate, 106 combine de ultimă generaţie produse de marile concerne gen Claas, John Deere, Case. Dotarea tehnică este, aşadar, ultraperformantă, pentru că fără ea nu poţi să faci nici producţie, nici tehnologie şi nici nu poţi avea randamente.

– Se discută de o anumită dimensionare a fermelor. Sunt voci care spun că a administra o asemenea suprafaţă este o adevărată sinucidere.

– Aşa este. Dar când ai o logistică bine pusă la punct, o disciplină ca la armată, oameni bine antrenaţi şi organizatori bine pregătiţi, reuşita este atunci de partea ta. Se pune problema, mai nou, a plafonării subvenţiilor şi aşa mici care se dau românilor. Vor să ne determine să fracţionăm un pământ fărâmiţat, să facem societăţi mai mici din dorinţa de a primi aceste subvenţii. Asta este o aberaţie, pentru că noi putem să arătăm că adevăratele producţii se pot obţine pe suprafeţe mari. Trebuie să-i determinăm pe agricultorii români să se unească pentru că am mai făcut odată prostia desfiinţând toate cooperativele sau formele asociative. Continuăm cu aceeaşi idee, în condiţiile în care în România rămân peste 3 milioane de hectare de pământ nelucrat?

Şi ţăranul şi fermierul trebuie stimulaţi

– În ultima vreme se vorbeşte tot mai insistent despre agricultura de semisubzistenţă, ba chiar despre cea de subzistenţă. Mai pot fi acestea subiecte actuale?

– Eu aş vedea agricultura României mergând în două direcţii: pe de o parte să stimulăm şi să întărim gospodăria ţărănească care nu trebuie uitată, să-i dăm cum s-ar spune undiţa să pescuiască, pentru a obţine hrana zilnică necesară familiei; de cealaltă parte trebuie să stea fermele mijlocii şi mari, care trebuie stimulate şi ele. Nu trebuie neglijat nimic, nu putem să mergem numai pe un segment şi pe celălalt să-l lăsăm, că se descurcă el. Agricultorului trebuie să-i dai subvenţii, bine distribuite, verificate, inclusiv cele provenite din fondurile europene. Trebuie să creăm o nouă legislaţie care să nu mai fie atât de întortocheată, astfel încât fermierul să poată accesa programele care-i sunt adresate, nu să-i fie lehamite şi să se lase păgubaş, aşa cum se întâmplă acum în multe cazuri. Cu aceeaşi exigenţă cu care-i dai banii trebuie să-l verifici şi să-l îndrumi pentru a ajunge acolo unde trebuie. Asta dacă vrem să avem rezultate şi să vedem că România înfloreşte, lucru care se va întâmpla numai printr-o voinţă unanimă a tuturor celor aflaţi la conducere.

La sate, cârciuma-i plină, biserica-i goală…

– Aud tot mai des acum, mai ales printre orăşeni, expresia că s-au lenevit ţăranii, că lor nu le mai place munca. Şi mă-ntreb ce s-a întâmplat, pentru că, odată, pentru pământ se făceau crime.

– Eu, zilnic, când nu sunt în Parlament, mă aflu în mediul rural şi mă doare sufletul când văd tineri care efectiv refuză să vină la muncă. Ca fiu de ţăran sufăr când văd satul românesc lăsat în paragină. I-am împins pe oameni spre o delăsare totală, spre ideea de a nu mai munci. Am uitat ce înseamnă cultul muncii. Uitaţi-vă în satele noastre: duminica dimineaţa cârciuma-i plină, biserica-i goală. Or, nu ăsta-i adevăratul caracter al ţăranului român. Noi am fost învăţaţi că sâmbăta, la asfinţitul soarelui, trebuie să laşi coarnele plugului şi să te pregăteşti pentru ziua de duminică să mergi la biserică, să respecţi şcoala, dar şi munca, pământul. Însă noi plătim scump această nemuncă… Astăzi în fiecare sat şi comună primarul este înconjurat de o echipă care face legea. Şi din echipa asta face parte preotul, şeful de post, directorul de şcoală, medicul uman şi veterinar, acolo unde este. Şi poştaşul care, de obicei, este şi cârciumar. Toate buletinele din sat sunt la el acolo, când vine pensia sau ajutorul social dar îl taie de pe tabel, pentru că banii sunt băuţi cu o lună înainte. E trist şi e obligaţia noastră, a tuturor, de a lupta cu acest flagel periculos, alcoolul şi puturoşenia.

În aşteptarea noilor culturi... explozive

– Ne-am luat rămas de la un an, altul a venit şi volumul problemelor a rămas acelaşi. Ce vă doriţi pentru vremurile ce vor urma?

– Pe suprafeţele noastre şi ultima brazdă de pământ este arată. Aşadar avem ogoarele de toamnă făcute. În Insula Mare pământul este arat, inclusiv discuit pentru că acolo structura solului permite această operaţiune. În primăvară nu ne rămâne decât să intrăm direct la semănat pentru că marea problemă este păstrarea apei în sol pentru a avea o răsărire explozivă. Îmi doresc, ca fiecare om, să fim sănătoşi cu toţii, iar agricultorul să fie tratat aşa cum trebuie. Dacă vrem cu adevărat progresul naţiunii, atunci guvernanţii au obligaţia să nu mai privească agricultura ca pe o Cenuşăreasă a economiei româneşti!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
745

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

sa-nu-uitam-de-sola-amelioratoare_223.ht...

Să nu uităm de sola amelioratoare! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSă nu uităm de sola amelioratoare!

Prin solă amelioratoare se înţelege includerea în structura culturilor printr-un asolament a solei de plante leguminoase. Această solă are efect benefic atât asupra îmbunătăţirii fertilităţii solului, cât şi asupra cantităţii şi calităţii recoltei la plantele postmergătoare. Sola amelioratoare poate fi constituită dintr-o cultură anuală (mazăre, fasole, soia, bob, lupin, linte, năut) sau din plante perene (lucerna, trifoiul). Culturile leguminoase perene se folosesc ca „solă săritoare“ în cadrul rotaţiei culturilor, ele rămânând 3-4 ani pe acelaşi loc.

Avantajele agrotehnice şi economice

- recoltele obţinute pe sola amelioratoare, foarte bogate în proteină, constituie o sursă importantă de hrană pentru om şi de furaj pentru animale;
- lasă în sol cantităţi apreciabile de azot biologic (53 kg/ha mazărea, 65 kg/ha fasolea, 118 kg/ha soia, 200 kg/ha bobul, 250 kg/ha lupinul, 200-300 kg/ha lucerna);
- vrejii acestor plante conţin 8-14% proteină, adică de 3-5 ori mai mult decât paiele cerealelor;
- îngrăşămintele chimice cu azot se transformă în masă vegetală în proporţie de 50%, pe când azotul biologic de la plantele leguminoase se foloseşte în totalitate, evitând astfel poluarea cu nitraţi;
- sunt excelente plante premergătoare. Experienţa de lungă durată demonstrează că, dacă se ia în calcul producţia de grâu pe agrofond nefertilizat, egală cu 100% în rotaţia porumb-grâu, ea ajunge la 200% în rotaţia porumb-soia-grâu şi la 239% când se foloseşte în sola săritoare de lucernă:
- lucerna are sistemul radicular profund, ajunge până la 10 m adâncime, penetrând straturile greu permeabile şi crescând capacitatea de aprovizionare cu apă a solului. Gradul de infiltrare a apei, după desţelenirea lucernei, creşte de 2-3 ori;
- creşte porozitatea de aeraţie a solului de la 10,26% în rotaţia porumb-grâu la 12,58% în rotaţia porumb-soia-grâu, asigurând o dezvoltare optimă a sistemului radicular;
- după sola amelioratoare se îmbunătăţeşte conţinutul în proteină al bobului de porumb care a avut 1,25 mg azot total la 100 g substanţă uscată în monocultură şi 1,72 mg după lucernă;
- la cultura de grâu după mazăre, doza de azot se poate reduce cu 30-40%, faţă de grâul după porumb;
- sistemul radicular dezvoltat al plantelor leguminoase are capacitatea de a valorifica fosforul din combinaţiile greu solubile şi de a-l aduce la suprafaţă împreună cu calciul care participă la cimentarea agregatelor de sol. S-a constatat că, după desţelenirea lucernei, procentul de agregate stabile a fost dublu faţă de culturile anuale;
- plantele leguminoase trăiesc în simbioză cu bacteriile din genul Phizobium şi folosesc azotul din aer pe care îl transformă în azot amoniacal. Dintr-o moleculă de azot atmosferic, sub acţiunea enzimei nitrogenaza, în nodozităţile de pe rădăcinile plantelor leguminoase se formează două molecule de amoniac. Acesta se uneşte cu acidul glutamic care provine din fotosinteză şi rezultă aminoacidul glutamic cu rol de rezervor de grupări

AMINO, din care se sintetizează diferite substanţe azotoase. Toate acestea demonstrează că, fără prezenţa plantelor leguminoase în asolament, recoltele rămân plafonate, chiar dacă se aplică cea mai bună tehnologie.

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1383
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sa-pastram-cu-grija-comoara-lasata-de-st...

„Să păstrăm cu grijă comoara lăsată de străbuni!"

Lăicere, scoarţe, macaturi, şter-gare cu motive geometrice care încadrează siluete de oameni prinse de mână în lanţ continuu… Toate acestea şi multe altele le-am întâlnit în casa tradiţională maramureşeană din comuna Botiza, un muzeu de artă populară, rod al pasiunii de o viaţă al doamnei profesor Victoria Berbecaru.

Moştenire de suflet

„În urmă cu treizeci de ani, îşi aminteşte domnia sa, am venit împreună cu soţul meu, preot, în Botiza cu gândul că nu peste multă vreme ne vom întoarce în oraş." N-a fost să fie aşa. Atrasă de frumuseţea oamenilor şi a locurilor, dar mai ales de adevăratele comori de artă populară pe care le-a descoperit în casele sătenilor, tânăra familie a rămas în Botiza. Atunci mai toate femeile satului ţeseau după obiceiul pământului la război, dar în locul cânepei de altădată, a inului sau lânii începeau să folosească bumbacul şi fibrele sintetice. Firele erau vopsite în culori vii „de la prăvălie" în locul celor obţinute din plante. Rezultatul? Scoarţe cu motive florale violent colorate care urâţeau interiorul tradiţional al casei maramureşene.

Pentru a păstra sau, mai ales, pentru a salva ce se mai putea, doamna profesoară a învăţat să ţeasă la război, iar de la bătrânele satului să folosească culori vegetale. Acum gazda noastră este singura din sat care foloseşte reţete străvechi la colorarea firelor şi încearcă, de câte ori are posibilitatea, să revină la materiile prime de altădată. A convins câteva femei să nu abandoneze războiul de ţesut mai ales că, spune doamna Berbecaru, „cele mai multe au plecat să fie slugi în Europa. E adevărat că, rămânând la război, ar muri de foame. Cine mai cumpără astăzi ţesăturile acestea, mai ales că locul caselor maramureşene este luat de clădiri cu beton şi termopan, vopsite în culori fistichii? Şi nu o dată constat cu tristeţe că locul scoarţei lăsat moştenire de mama sau bunica stăpânului este luat de cunoscuta «răpire din serai»."

Botiza versus Washington

Dar perseverenţa doamnei profesor a dat roade. De-a lungul anilor a participat la expoziţii din cadrul târgurilor internaţionale de artizanat şi covoarele maramureşene au atras, nu de puţine ori, atenţia iubitorilor de frumos din Occident. „M-am străduit şi astfel covoarele noastre au cutreierat Europa. Multe dintre ele au fost achiziţionate de colecţionari din diferite ţări. Mai tineri şi mai puţin tineri din Austria, Franţa, Belgia ş.a. au venit la Botiza şi au luat, ca să spun aşa, lecţii de la ţesătoarele noastre, au deprins meşteşugul folosirii culorilor naturale şi, ceea ce cred eu că e mai important, au cunoscut Maramureşul şi i-au apreciat pe români."

Îmi arată un pliant de la o expoziţie din Washington unde a expus recent covoare maramureşene alături de lucrările plasticianului Mircea Cantor. A fost un succes dar, subliniază domnia sa, nu este suficient să ne admire străinii. Trebuie să reînviem în sufletele românilor dragostea pentru aceste comori fără egal pe care ni le-au lăsat bunii şi străbunii noştri şi să găsim calea prin care să împăcăm tradiţia cu viaţa trepidantă pe care o trăim.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
644
□
Comentarii
□
□
1. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-January-2012)Cele mai iscusite femei au plecat să fie slugi în Europa. E adevărat că, rămânând la război, ar muri de foame. Cine mai cumpără astăzi ţesăturile lor, mai ales că locul caselor maramureşene este luat de clădiri cu beton şi termopane. Trebuie să reînviem în sufletele românilor dragostea pentru aceste comori pe care ni le-au lăsat bunii şi străbunii noştri şi să găsim calea prin care să împăcăm tradiţia cu viaţa trepidantă pe care o trăim(şi cu neavenita globalizare.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

Să pregătim florile de lângă casă

În grădina de flori, cât încă mai este iarnă, puteţi doar să vă bucuraţi de spectacolul oferit şi, în cazul unor ninsori abundente, să vă scuturaţi la timp ramurile arborilor şi arbuştilor pentru a evita ruperea lor sub greutatea zăpezii, mai ales că la momentul topirii aceasta devine mai grea. Chiar dacă sunt în stare de repaus vegetativ, plantele pe care le-aţi adus în casă în timpul iernii trebuie udate cu puţină apă cel puţin o dată pe lună. Afară este încă prea frig pentru a semăna direct în pământ, dar puteţi începe să semănaţi plante anuale în casă, sub sticlă, urmând să le transplantaţi în vase, pe terasă sau în grădină, în primăvară.

În februarie, când afară începe să se mai încălzească, curăţaţi gardul viu pentru a-l stimula şi a-l întări. Puteţi, de asemenea, să curăţaţi trandafirii şi arbuştii şi să reîntineriţi hortensiile, tăind de la bază ramurile mai bătrâne. Curăţaţi vasele goale, spălându-le cu apă şi clor, şi reparaţi uneltele de grădinărit. În cazul în care aveţi bulbi puşi la păstrare din toamnă ar fi momentul să le faceţi o evaluare şi să-i eliminaţi pe cei depreciaţi.

Cum alegem seminţele, bulbii, plantele la ghiveci?

Profitaţi din plin de timpul liber pentru a vă documenta, consultaţi cataloagele, ofertele de plante care vă ies în cale şi faceţi o liste cu seminţele şi noile achiziţii pe care vi le doriţi în grădină. Alegeţi pe cât posibil produsele ambalate în vid sau pe cele protejate de o folie de aluminiu pentru că rezistă mai bine la umiditate şi păstraţi-le până la momentul semănării într-un loc răcoros şi uscat. Pe fiecare plic trebuie să se afle câteva date esenţiale: data producerii, puritatea, capacitatea de germinare. În cazul speciilor anuale, alegeţi hibrizii F1 pentru că sunt cei din prima generaţie şi vă vor da plante de calitate, cu flori multe şi frumoase. Încercaţi să achiziţionaţi bulbi cât mai aproape de momentul plantării şi aveţi grijă ca aceştia să fie mari, întregi, fără urme de deteriorare. În general veţi găsi varietăţi selecţionate, cele mai multe de provenienţă olandeză. Dacă cumpăraţi o plantă la ghiveci ar trebui să acordaţi atenţie pământului din vasul în care se află, dar şi felului în care se prezintă planta: să nu prezinte ramuri rupte, urme de paraziţi sau de boli. Cât timp ele se află în repaus vegetal ar fi bine să le transplantaţi, pentru că nu se ştie cât de bine se prezintă rădăcina. Pentru a fi siguri că aţi achiziţionat varietatea dorită, cumpăraţi plantele pe care vi le doriţi chiar în perioada în care sunt înflorite!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1025

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Să punem râmele la lucru!

Extractul lichid de humus de râmă – fungicid, fertilizant şi nu numai

Extractul lichid de humus de râmă se produce din humusul râmei din specia Eisenia foetida. În activitatea de viermicultură se folosesc şi râme din alte specii, cum ar fi: Lumbricus rubellus, Dendrobaena veneta, hibridul roşu de California etc.

Râmele transformă absolut orice substanţă organică în cel mai bogat fertilizant organic, cunoscut de om, humusul de râmă.

Humusul de râmă obţinut are proprietăţi diferite în funcţie de râma folosită. Cel mai bun humus de râmă este cel al speciei Eisenia foetida.

Principiile de funcţionare ale extractului lichid de humus de râmă ca fungicid

1. Principiul numeric: în orice cantitate preparată există miliarde şi miliarde de microorganisme benefice plantei.
2. Principiul diversităţii: existenţa a numeroase specii de fungi, bacterii, nematode, protozoare care, la rândul lor, produc hormoni, vitamine, enzime, nutrienţi, aminoacizi, minerale benefice şi necesare plantei.
3. Principiul priorităţii: după aplicare, miliardele de microorganisme benefice se localizează pe întreaga suprafaţă a plantei şi în rizosferă, ocupând inclusiv porţiunile nişă favorabile instalării microorganismelor dăunătoare.

La apariţia organismelor dăunătoare, toate zonele plantei fiind deja ocupate, nu mai sunt locuri propice instalării şi dezvoltării lor. Localizate în zone neprielnice, într-o acerbă competiţie pentru hrană şi lumină cu microorganismele benefice plantei, incompatibile cu acestea din toate punctele de vedere şi depăşite mult numeric, toate aceste microorganisme dăunătoare mor.

În anul 2004, pe baza multor ani de observaţii, s-a descoperit că humusul râmei Eisenia foetida conţine enzime cunoscute ca variate forme ale chitinazei, faţă de care insectele au o extraordinară aversiune. Chitinaza atacă chitina, adică substanţa organică din care este alcătuit exoscheletul tuturor insectelor, viermilor etc.

Organismele producătoare de enzime chitinazice prezente în humus se compun din 4 bacterii, 4 fungi şi 5 actinomicete. Acest humus conţine elemente declanşatoare ce activează multiplicarea organismelor producătoare de chitinază, astfel încât în plante apar bacterii producătoare de enzime chitinazice, care erau în stare latentă, altele decât cele deja existente în humusul râmei Eisenia foetida.

Avantajele folosirii extractului lichid de humus de râmă

1. Sporeşte creşterea numerică şi dimensională a frunzelor şi a rădăcinilor, cu avantajele respective ce decurg din aceasta.
2. Extractul suprimă ciupercile dăunătoare din sol. Microorganismele din extract produc hormoni, vitamine, nutrienţi, enzime, aminoacizi şi minerale necesare chiar şi plantelor tinere.

3. Extractul remediază solurile afectate de folosirea îndelungată a substanţelor chimice. Prin aplicarea repetată, solul se va repopula complet cu microorganismele benefice plantelor distruse de substanţele chimice, de-a lungul anilor.
4. Creşte retenţia apei în sol, micşorând cantitatea de apă folosită la irigare cu 30%.
5. Scade considerabil nevoia de îngrăşăminte, fungicide, insecticide etc. în cultura respectivă, aducând economii substanţiale fermierului.
6. Ca noutate absolută este faptul că, aplicat după recoltare, raportul de transformare a resturilor vegetale în humus este de 30 ori mai mare faţă de orice alt preparat chimic sau organic.
7. Se poate prepara de către oricine, având o tehnologie de preparare extrem de simplă şi costuri extrem de mici.
8. Poate fi aplicat pentru sistemul foliar şi radicular prin orice metodă de stropire sau irigare, diluat sau nu.
9. Diluarea extractului obţinut prin preparare nu afectează calităţile acestuia. Se poate dilua în proporţie de la 1:10 până la 1:100, microorganismele din extract rămânând vii şi active. Proporţia de diluare este dictată doar de sistemul de irigare sau stropire folosit.
10. Nu este toxic, nu arde plantele, nu are restricţii de folosire, se poate folosi în orice cultură, în seră sau pe câmp, cu rezultate excelente.
11. Nu conţine şi nu oferă condiţii de viaţă pentru E.coli, Salmonella sau alţi dăunători.
12. Humusul de râmă din care se prepară extractul îşi păstrează nealterate caracteristicile şi proprietăţile fizico-chimice ani de zile.
13. Extractul lichid de humus de râmă este compatibil cu orice fel de preparat chimic.
14. Îmbunătăţeşte extraordinar structura solului, scăzându-i densitatea şi crescându-i aeraţia.

Dezavantaj: Nu se poate stoca, trebuind să fie aplicat în maximum 12 ore de la finalizarea preparării dacă dorim rezultate maxime.

Costuri de producere

În condiţiile în care achiziţionaţi humusul de râmă cu un preţ de 1,8 lei/litrul, costul de producere a extractului necesar pentru o suprafaţă de 1.000 mp este de 1 leu!

Costul instalaţiei de producere a extractului necesar acestei suprafeţe este de circa 50 lei, iar durata ei de folosire este de 20 ani. Dacă folosiţi o instalaţie necesară unei suprafeţe de 20 ha, costul instalaţiei este 800-1.000 de lei, cu o durată medie de folosire tot de 20 de ani.

Durata de preparare a extractului fiind de 24 ore, cu o singură instalaţie puteţi prepara lunar extract pentru 3 sau respectiv 600 ha, în funcţie de instalaţie. Dacă sunteţi chiar producătorul humusului de râmă, costurile scad enorm.

Vermicultura în lume

În lume, activitatea de vermicultură a atins cote extrem de mari. Din fericire sau din păcate, în proporţie de 96% râma folosită este hibridul roşu de California. Humusul acestei râme nu are aceeaşi valoare ca cel al râmei Eisenia foetida, iar de calitatea extractului nu mai vorbim.

Pentru noi, românii, este o pâine bună de mâncat dacă ne apucăm acum de treabă. Practic, orice posesor de fermă zootehnică, cu o investiţie minimă şi cu o tehnologie bună se poate transforma în producător de fertilizanţi, fungicide sau insecticide. Fără a mai socoti rezolvarea pentru totdeauna a problemei dejecţiilor animaliere pe care ferma proprie le produce şi care dau din ce în ce mai multă bătaie de cap.

Managementul unei ferme de râme Eisenia foetida este asemănător cu al oricărei ferme cu altfel de râme. Diferă doar calitatea hranei râmelor, care este dată de felul pregătirii hranei. Un metru pătrat de o asemenea fermă costă circa 100 $ şi produce aproape 400-600 litri de humus anual, timp de 20 de ani. Activitatea de producere a humusului de râmă dă naştere la alte activităţi paralele.

Elementele fertilizante

Humusul de râmă posedă în proporţie mare toate cele 16 elemente de care plantele au nevoie. Concentraţiile azotului, fosforului, potasiului, magneziului, calciului şi ale altor elemente benefice sunt de multe ori mai mari decât în cel mai bogat sol.

Aceste nutrimente, împachetate într-o membrană solubilă în apă, sunt eliberate gradual, în concordanţă cu nevoile plantelor, şi sunt consumate cu uşurinţă de acestea. Humusul de râmă este cel mai bun fertilizator

deoarece conţine concentraţii înalte de bacterii benefice şi alte microorganisme, mulţi stimulenţi biologici activi pentru plante, vitamine, aminoacizi şi antibiotice, acid fulvic şi huminic, adăugate lui în timpul procesului digestiv al râmei.
Acestea sunt de 100 ori mai multe decât în bălegar, iar îngrăşămintele chimice nu le conţin deloc.
În 2008, după studii desfăşurate pe parcursul a mai multor ani, laboratoare din mai multe ţări au ajuns la concluzia că extractul lichid de humus de râmă este excelent în prevenirea următorilor dăunători: Alternaria spp. (alternarioza), Botrytis spp.(mucegaiul cenuşiu), Fusarium spp.(fuzarioza), Peronospora spp (mană), Phytophthora cinnamomi, Pythium spp.(putrezirea rădăcinilor), Pseudomonas syringae (arsura bacteriană la mazăre), Rhizoctonia solani (rizoctonioza), Septoria spp.(septorioza), Thielaviopsis basicola (putregaiul negru al tutunului), Venturia inequalis (rapănul mărului). Acestea sunt rezultatele testelor. Fermierii care folosesc extractul susţin că acesta are efecte în prevenirea multor altor boli.
Pentru mai multe relaţii: ing. Cazacu Lari, tel. 0740/575.953 sau la e-mail: cazaculari@yahoo.com
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
6949
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Să valorificăm cu maximă eficienţă stratul de zăpadă > REVISTA LUMEA SATULUI

Să valorificăm cu maximă eficienţă stratul de zăpadă

În majoritatea zonelor agricole din ţară există un strat de zăpadă, în medie de 50 cm grosime. Aceasta reprezintă o adevărată binefacere pentru agricultură, cunoscând faptul că solul a intrat în iarnă secătuit de apă. Există premise favorabile în acest sens deoarece, pe măsură ce se topeşte zăpada, apa rezultată se poate infiltra şi acumula în sol.

Avem în vedere şi prognoza care anunţă că nu vor apărea temperaturi ridicate până la începutul lunii martie, ceea ce înseamnă că topirea zăpezii va avea loc treptat, pe măsură ce apa se va infiltra în sol. Se mai ştie, de asemenea, că un mm apă acumulată în sol în perioada de iarnă echivalează cu 2-3 mm căzuţi în perioada de vegetaţie, motiv pentru care agricultorii trebuie să fie preocupaţi de gestionarea acestei ape.

Ce se mai poate face de acum înainte?

Pe suprafeţele care au o anumită pantă este indicat să se intre cu un tăvălug cu care să se tragă fâşii distanţate la 20 de metri şi paralele cu curbele de nivel. Pe zonele tăvălugite zăpada se topeşte mai greu, iar apa care vine din amonte se infiltrează în aceste fâşii, evitând astfel eroziunea solului.

Unde există posibilităţi şi se doreşte întârzierea topirii zăpezii se pot împrăştia paie care încetinesc cu aproape o săptămână topirea zăpezii, favorizând înmagazinarea în sol a unei cantităţi mai mari de apă.

În livezile de pomi se poate strânge zăpada în jurul pomilor şi prin aceasta se întârzie pornirea în vegetaţie şi se evită daunele produse de eventualele îngheţuri şi brume târzii de primăvară. În acelaşi timp, în zona pomilor se acumulează o cantitate mai mare de apă.

Desprimăvărarea va fi întârziată, iar epocile de semănat se vor suprapune.

Cum trebuie acţionat pentru a valorifica eficient apa?

1. Parcelele care au fost arate din toamnă vor fi destinate culturilor din urgenţa întâi şi pregătirea patului germinativ este indicat să se efectueze cu grapa cu colţi reglabili care asigură o bună nivelare şi distruge buruienile anuale în curs de răsărire, dar nu răscoleşte pământul pentru a se pierde apa. În terenul suficient de afânat prin arătură, adâncimea de încorporare a seminţei se va realiza prin pătrunderea brăzdarelor semănătorilor.

2. Suprafeţele care nu au fost arate se vor lucra când terenul se zvântă, procedându-se astfel:

a. parcelele fără resturi vegetale şi netasate se vor lucra cu grapa cu discuri în agregat cu grapa cu colţi reglabili;

b. parcelele cu multe resturi vegetale, tasate şi infestate cu buruieni perene se vor ara superficial (15-16 cm) cu plugul în agregat cu grapa stelată.

Înainte de a se efectua aceste lucrări se aplică îngrăşăminte chimice complexe.

În preajma semănatului se va efectua pregătirea patului germinativ cu combinatorul care va lucra până la

adâncimea de încorporare a seminţei. Cu această ocazie se pot aplica şi erbicidele (ppi).
În continuare, în stabilirea tehnologiilor de cultură se va ţine seama de faptul că solul are un anumit deficit de umiditate.
Pentru aceasta:
– se vor folosi soiuri şi hibrizi mai rezistenţi la stresul hidric, cu perioada de vegetaţie mai scurtă şi cu consum specific mai mic;
– se va stabili o densitate mai redusă a plantelor;
– epoca de semănat va fi mai timpurie şi adâncimea de semănat mai mare;
– se va asigura o fertilizare echilibrată;
– la culturile prăşitoare se vor efectua şi mai multe praşile care contribuie la reducerea pierderilor de apă prin evaporare;
– se va asigura o bună combatere a bolilor, dăunătorilor şi buruienilor.
Prin toate aceste măsuri, cu apa acumulată din zăpadă, chiar dacă vara va fi mai săracă în precipitaţii, se vor putea obţine recolte bune!
Prof. dr. Vasile Popescu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
652
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

saaten-union-in-topul-marilor-producator...

Saaten Union, în topul marilor producători de sămânţă

„Saaten Union România este una dintre cele patru mari societăţi din ţară care produc şi comercializează seminţe. Exportăm aproximativ 15% din producţia proprie în Germania, Ucraina, Bulgaria sau Kazahstan. Practic, suntem un centru regional pentru Europa de Est", a declarat George Aldescu, director general al acestei companii. Afirmaţia a fost făcută la Ziua Câmpului, eveniment desfăşurat în comuna Vâlcelele, judeţul Călăraşi, unde au fost prezentate loturi de rapiţă şi cereale păioase, culturi realizate pe terenul SC ILDU SRL.

Prezentarea a început cu un scurt istoric al prezenţei companiei germane în ţara noastră. Aşa am aflat că, prin 1972, multiplica seminţe de porumb şi plante furajere în staţiunile de cercetare din România, iar toată sămânţa era exportată în Occident. În etapa a doua, Saaten Union a produs în comun hibrizi de porumb la Turda, destinaţi zonei culinare şi de nord a ţării. În 1992, a fost înfiinţată Saaten Union România (SUR), cu personalitate juridică.

Gamă largă de seminţe

„În portofoliul nostru se află seminţe de soiuri şi hibrizi europeni, cu genetică performantă, pentru cereale şi plante tehnice. Din cele de primăvară, menţionez porumbul, floarea-soarelui, orzoaica şi rapiţa de primăvară, mazărea furajeră şi şofrănelul. De asemenea, avem seminţe pentru toată grupa de toamnă, precum grâu şi triticale, orz, orzoaică, secară şi rapiţă de toamnă.

Acoperim cam tot ceea ce înseamnă necesarul de seminţe al unei ferme vegetale. Avem peste o sută de soiuri şi hibrizi din toate speciile. Dacă adăugăm şi screening-urile, ajungem la vreo 400 de soiuri şi hibrizi. Facem un lucru temeinic, de la cercetare la producere, procesare şi comercializare", a spus directorul general.

La ILDU s-a încheiat programul de întâlniri cu fermierii. A fost o acţiune care s-a derulat pe tot cuprinsul României. În toate cele zece zone în care există filiale SUR au fost pregătite platforme de prezentare, în regim de cultură mare.

În total, au participat peste două mii de fermieri, cărora li s-au adăugat dealeri, reprezentanţi ai inspectoratelor de seminţe, ai direcţiilor şi came-relor agricole, precum şi autorităţi locale.

Astfel, agricultorii au putut să vadă cu ochii lor valoarea geneticii la rapiţă şi la cereale păioase.

Grâu

Soiuri: Renata, Mulan, Csillag, Kalasz, Petur, Felix şi Renata (ultimul an de comercializare). Productivitate în câmp: 6-6,5 t/ha, dar cu potenţial biologic până la aproape 10 t/ha. Proteină: 13-16%. Gluten umed: 30-33%.

Rapiţă

Soiuri prezentate: Orkan, Noblesse, Bellevue (ultimul an de comercializare), Vittek (ieşit din portofoliu) şi Valesca. Hibrizi: Herkules, Vectra, Astrada, Finesse, Merano (ieşit din portofoliu), Visby, Rohan. Productivitate în câmp: 4-4,5 t/ha, dar cu potenţial biologic de peste 5 t/ha.

Testarea durează cinci ani

„Indiferent dacă este vorba de soiuri sau hibrizi, intră pe piaţă numai după patru sau chiar cinci ani de testare, timp în care este verificată adaptabilitatea la diferitele condiţii pedoclimatice din România. În felul acesta, ne asigurăm că acea genetică este performantă şi nu înşeală aşteptările fermierilor în ceea ce priveşte producţia şi calitatea“, a afirmat Aldescu.

Domnia sa a menţionat şi că, din acest an, SUR a inclus în portofoliu hibrizi de rapiţă produşi de firma germană Rapool. Aceasta face parte din Saaten Union şi se ocupă numai de ameliorarea rapiţei. În cadrul grupului există mai multe societăţi specializate pe obţinerea unor varietăţi distincte.

De la primele soiuri de rapiţă...

Conform celor afirmate, Saaten Union a adus în România primele soiuri de rapiţă - Orkan şi Valesca - şi a promovat această cultură. Soiurile sunt menţinute în portofoliu pentru că sunt productive şi se pot însămânţa chiar şi în perioade mai dificile pentru această cultură, cum au fost cele din toamna trecută. În astfel de condiţii, normele de sămânţă cresc, până la 120 de boabe la metrul pătrat, iar soiurile sunt mai ieftine decât hibrizii.

Hibrizii sunt aduşi din Germania, pentru că, la noi, este foarte greu, dacă nu chiar imposibil de obţinut. Motivul ar fi că distanţa de hibridare la un câmp de rapiţă trebuie să fie de minimum 3.000 m, iar în România există multă rapiţă sălbatică peste tot. Altfel, numărul de hibrizi în masa seminţelor s-ar diminua.

„Avem şi hibrizi de rapiţă rezistenţi la tehnologia Pulsar, creată de BASF, care vor fi prezenţi pe piaţă începând de anul viitor. Acest erbicid va putea distruge inclusiv rapiţa sălbatică“, a anunţat directorul general, în premieră.

Opţiunea pentru hibrizi de grâu

Pentru cerealele păioase, George Aldescu a recomandat utilizarea regulatorilor de creştere.

În opinia sa, cerealele păioase au potenţial de producţie extrem de ridicat şi capacitate foarte bună de înfrăţire. Au rezistenţă la temperaturi scăzute, la cădere, la secetă şi la arşiţă, dar şi la boli.

Soiurile şi hibrizii de grâu au conţinut ridicat de proteină şi gluten, ceea ce le recomandă pentru panificaţie. De asemenea, foarte important: nu încolţesc în spic! Soiurile au fost ameliorate pentru zone temperate, cu arşiţă şi secetă, dezvoltându-se bine chiar şi în Dobrogea, unde Petur a produs 8 t/ha.

„Saaten Union este singura companie care ameliorează, produce şi comercializează hibrizi de grâu în România. Centrul de ameliorare se află în nordul Franţei, ţară mare cultivatoare de grâu hibrid, ca şi zona de sud a Germaniei“, a precizat directorul general.

În loturile de la ILDU au fost prezentaţi hibrizii Hystar şi Hyland. Problema acestora este că sunt foarte intensivi şi necesită mai multă îngrijire şi un regim pluviometric mai ridicat decât cel din sudul României, parte a ţării unde dă randament în condiţii de irigare. În schimb, se pretează la zonele fără arşiţă şi secetă, unde produc frecvent 9-10 t/ha. Fertilizarea se face ca la soiuri, cu 100-150 kg/ha de azot (NPK în raport 2:1:1). Se seamănă numai 120-150 de boabe/mp, spre deosebire de soiuri, la care norma prevede 250-350 de boabe/mp.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
2777

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net

sacrificarea-traditionala-a-porcilor-la-...

Sacrificarea tradiţională a porcilor, la liber

Sacrificarea tradiţională a porcilor este permisă şi în acest an în judeţul Sălaj, dar cu respectarea normelor de bunăstare a animalelor. Decizia a fost luată de Direcţia Sanitar-Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor Sălaj, în condiţiile în care sălăjenii respectă cu sfinţenie tradiţia sacrificării porcilor în preajma Sărbătorilor de iarnă, dar şi a lipsei abatoarelor în judeţ. Sacrificarea tradiţională este interzisă în schimb în spaţiile publice (pe străzi, în apropierea blocurilor de locuinţe, pe trotuare sau în zone aglomerate), nerespectarea acestei măsuri urmând să fie sancţionată de inspectorii DSVSA.

Autorităţile sanitar-veterinare se aşteaptă ca în luna decembrie a acestui an în Sălaj să fie sacrificaţi aproximativ 6.000 de porci, însă numărul acestora ar putea fi mult mai mare. Pentru prevenirea unor eventuale cazuri de trichineloză, cei care urmează să sacrifice porci în gospodăriile individuale sunt sfătuiţi să ceară efectuarea examenului trichineloscopic care poate fi realizat la toate circumscripţiile veterinare teritoriale contra sumei de 7 lei. Examenul nu durează mai mult de un sfert de oră. Directorul DSVSA Sălaj, dr. Mircea Martin, a declarat că inclusiv vânătorii din cadrul Asociaţiei Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi Sălaj au obligaţia solicitării examenului trichineloscopic pentru carnea provenită de la mistreţii vânaţi.

Precauţii

Potrivit directorului Martin, trebuie evitat consumul cărnii de porc sacrificat în gospodărie inclusiv al cărnii fierte sau prăjite dacă nu a fost efectuat examenul trichineloscopic, riscul îmbolnăvirii fiind extrem de mare. DSVSA Sălaj desfăşoară în această perioadă şi o campanie de informare privind conştientizarea necesităţii examenului trichineloscopic şi riscul pe care îl reprezintă trichineloza pentru sănătatea umană.

Sălăjenii sunt sfătuiţi în cadrul acestei campanii de medicii veterinari teritoriali să achiziţioneze carne de porc doar din unităţi autorizate sanitar-veterinar; să evite consumul de carne de porc sau preparate proaspete din carne (cârnaţi, şuncă, pastramă etc.) nesupuse controlului sanitar-veterinar; să consume carne sau preparate proaspete din carne numai după un tratament termic eficient; să solicite efectuarea examenului trichineloscopic care este obligatoriu atât la porcii sacrificaţi pentru consum public cât şi la cei sacrificaţi pentru consum familial; să respecte normele de protecţie şi bunăstare a animalelor în timpul sacrificării, precum şi a normelor generale de igienă şi să recupereze crotaliile de la animalele sacrificate pentru a fi predate medicului veterinar de liberă practică din localitatea de origine a porcilor în vederea scoaterii animalelor sacrificate din Baza Naţională de Date.

Adrian LUNGU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
949

□

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sacrificii-pentru-unii-castiguri-fabuloa...

Sacrificii pentru unii, câştiguri fabuloase pentru alţii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSacrificii pentru unii, câştiguri fabuloase pentru alţii

Războiul mondial declanşat la 1 septembrie aducea nori negri şi deasupra României. Cu experienţa istorică rezultată din încleştările trecutului, România era hotărâtă să se păstreze – pe cât era posibil – la o parte din încăierările din afara hotarelor sale. Pentru a asigura o stare de calm şi responsabilitate, autorităţile au luat o serie de măsuri în conformitate cu spiritul Comunicatului oficial.

Planurile Marelui Stat Major al armatei, sub comanda generalului Ion Antonescu, aveau în vedere încă din 1935 situaţia în care se afla România de a se apăra singură împotriva atacului simultan din trei direcţii strategice – dinspre Ungaria, URSS şi dinspre Bulgaria. Au fost prevăzute trei direcţii: Planul Mircea – acoperirea graniţelor de sud şi vest şi ducerea luptei contra URSS; Planul Mihai – acoperirea graniţelor de sud şi de est şi ducerea luptei contra Ungariei, la care se adaugă Planul Basarab, care prevedea ocuparea Ungariei, în cazul în care la celelalte frontiere nu exista pericolul de conflict.

La Primăria municipiului Iaşi, de pildă (ca de altfel şi în celelalte oraşe mari ale ţării), s-a desfăşurat o consfătuire cu reprezentanţii comercianţilor pentru a se lua măsurile necesare pentru a stăvili panica şi urcarea preţurilor, consecinţe inevitabile în această situaţie.

Evenimentele puneau la grea încercare calmul încărcat de îngrijorare al poporului, manifestat prin conştiinciozitatea cu care se răspundea la apărarea fruntariilor, prin disciplina cu care toate seriile de concentraţi s-au prezentat la unităţi, prin contribuţiile bine-venite trimise fondului de înzestrare a armatei, prin pregătirile străjerilor, premilitarilor la care participau deopotrivă toţi cetăţenii ţării.

Echipele Serviciului social – organizate de Dimitrie Gusti – şi-au întrerupt şi ele activitatea pentru a răspunde ordinelor de chemare şi necesităţilor naţionale.

Planuri, planuri

La declararea celui de-al Doilea Război Mondial, organismul militar românesc se afla pe drumul modernizării, înzestrării cu armament şi tehnică de luptă a structurilor sale, proces întârziat din cauza afacerilor veroase ale Elenei Lupescu şi ale regelui, care conţineau, dincolo de actul imediat al corupţiei, un element periculos pentru securitatea naţională. Scandalul Armstrong-Fokker din 1925, de exemplu, a însemnat o afacere uriaşă pentru viitorul rege Carol al II-lea.

Drept urmare, aviaţia se afla într-o stare precară, iar aparatele de zbor nu se puteau ridica de la sol din lipsa pieselor de schimb pentru opt sau zece tipuri de avioane din dotarea armatei. La rândul lor, unităţile de la sol erau dotate cu o diversitate uriaşă de armament şi muniţie de provenienţă cehoslovacă, olandeză, franceză etc.

Planul Rareş avea în vedere acoperirea graniţelor de est şi de vest şi ducerea luptei cu Bulgaria. Planul cel mai important numit Traian prevedea rezistenţa României la o agresiune venită simultan din partea URSS, Ungariei şi Bulgariei, plan care trebuia folosit, atenţie, în 1940.

După întocmirea acestor planuri, mareşalul Antonescu a descris şi nevoile de înzestrare a armatei pentru a asigura în practică apărarea ţării. Aici s-a lovit de afacerile regelui şi consecinţele s-au văzut în tragicul an 1940, când din trupul ţării s-au răzuit Basarabia, Ţinutul Herţei şi Nordul Bucovinei

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
599
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sălajul va avea prima fermă de sturioni

În premieră, judeţul Sălaj va avea o fermă de sturioni, specie de peşte extrem de apreciată pentru carne, dar mai ales pentru celebrele icre care ajung în mare parte în restaurantele de lux din întreaga lume.

Lucrările de construcţie a fermei au început anul trecut în apropiere de oraşul Şimleu Silvaniei, între localităţile Zăuan şi Ip. Ideea implementării unei astfel de afaceri, unice în zonă, i-a aparţinut lui Ioan Mocan, un om de afaceri care a activat în domeniul petrolier. Valoarea totală a investiţiei este de aproximativ 200 miliarde de lei vechi, din care aproximativ jumătate reprezintă fonduri europene.

Proiectul vizează construcţia a patru bazine, fiecare având o adâncime de aproximativ 8 metri, şi a unei hale de aproximativ 2.000 de metri pătraţi pentru creşterea intensivă a sturionilor, dar şi pentru procesarea cărnii şi a icrelor rezultate. Potrivit lui Ioan Mocan, luciul de apă se va întinde pe o suprafaţă de aproximativ 6 hectare.

Bazinele vor fi alimentate cu apa râului Barcău, cunoscut ca fiind deocamdată o sursă de apă nepoluată în care mai sunt întâlnite specii rare de peşti. De altfel, ferma este situată în imediata vecinătate a acestuia, motiv pentru care s-au impus şi lucrări de protecţie pentru prevenirea unor eventuale inundaţii atunci când apa râului va ieşi din matcă, aşa cum s-a întâmplat şi în anii precedenţi.

Carne şi icre la export

Ioan Mocan ne-a declarat că ferma va fi finalizată în prima parte a anului viitor, carnea şi icrele rezultate de la sturioni urmând să ia calea exportului. Tot domnia sa a mai precizat că în fermă nu vor fi crescuţi doar sturioni, ci şi peşti din alte specii, ferma piscicolă urmând să dispună de fluxul tehnologic de ultimă generaţie necesar inclusiv pentru procesarea cărnii în vederea obţinerii de conserve. Pe piaţa naţională, un kilogram de carne de sturion poate ajunge la peste 100 de euro sau chiar mai mult, iar o sută de grame de icre negre poate costa mai bine de 200 de euro.

Piscicultura, un domeniu profitabil

În paralel cu realizarea celei mai mari ferme de sturioni din Nordul României, în Sălaj se mai află în lucru şi alte ferme piscicole, un exemplu fiind cea din apropierea oraşului Cehu Silvaniei. Aici, exploatarea piscicolă a fost realizată înainte de anul 1980, dar imediat după 1989 a fost lăsată în paragină şi uitare, bineînţeles. Ferma a fost preluată de un investitor privat care, prin intermediul fondurilor europene, a iniţiat o serie de investiţii pentru creşterea intensivă a peştilor şi obţinerea de conserve din carne de peşte. Sălajul se numără printre judeţele fără tradiţie în domeniul piscicol, fapt exploatat de mai mulţi fermieri care au ajuns la concluzia că piscicultura poate reprezenta un domeniu profitabil la nivel local.

Adrian LUNGU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
1395

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

salcia-si-plopul-principala-zestre-silvi...

Salcia şi plopul, principala zestre silvică a brăilenilor

• Interviu cu ing. Costică Vicol, director coordonator al Direcţiei Silvice Brăila

„În anul 2010, silvicultorii brăileni şi-au propus un program de regenerare a fondului silvic şi de împădurire ce însumează aproape 7.000 de hectare."

– Domnule director Costică Vicol, programul de regenerare a fondului forestier administrat de Direcţia Silvică Brăila pe 2010 se derulează conform graficului?

– Pentru anul 2010, programul de regenerare a suprafeţelor forestiere cuprinde 465 ha, din care 45 ha regenerări naturale şi 420 ha împăduriri. În semestrul I al acestui an s-au realizat cele 40 ha de regene-rări naturale în perimetrul de ameliorare Batogu. Nu s-a putut realiza mai mult din cauza cotelor ridicate ale fluviului Dunărea în perioada ianuarie – aprilie.

– Ce specii şi grupe de specii predomină în compoziţia fondului forestier de care dispuneţi?

– Ca specii, predomină salcia - 38%, plopul - 46%, salcâmul - 9%, diverse - 7%.

„Afaceri profitabile cu iepuri de câmp"

„Veniturile din activităţile de vânătoare sunt substanţiale"

– Care este suprafaţa totală a fondului de vânătoare pe care o administraţi şi ce specii de vânat se pot întâlni în acest areal?

– Direcţia Silvică Brăila administrează un număr de 12 fonduri cinegetice a căror suprafaţă însumată este de 197.531 ha, toate fondurile fiind situate în zona de câmpie. Dintre acestea, două sunt situate în totalitate în lunca inundabilă a Dunării, în Parcul Natural Balta Mică a Brăilei, suprafaţa acestora fiind de 5.300, respectiv de 5.900 ha. Celelalte fonduri administrate sunt situate în zona de terasă, în Câmpia Bărăganului de Nord, suprafeţele variind între 7.000 şi 14.000 ha, grupate sau dispersate în funcţie de ocolul silvic care le gestionează. Situarea în zona de câmpie implică existenţa în număr mare a vânatului mic, specia principală în fondurile din zona de câmpie fiind iepurele. Pe lângă acesta, sunt bine reprezentate ca specii fazanul şi potârnichea, iar ca specii de vânat mare căpriorul şi mistreţul. Nu lipsesc nici prădătorii tipici pentru această zonă, precum vulpea, nevăstuica, dihorul comun şi de stepă şi, de prin anul 1994, mai nou, şacalul auriu. În fondurile situate în luncile râurilor Buzău şi Siret, fazanul şi mistreţul găsesc condiţii excelente de hrană şi adăpost, linişte şi sursă de apă permanentă, creşterea numerică naturală fiind peste media zonală. O atenţie deosebită se acordă populaţiilor de păsări de pasaj, de diferite specii (raţe, gârliţe, porumbei gulerați, ciocârlie şi prepeliţe), foarte solicitate de vânătorii străini.

– În afara Parcului Natural Balta Mică a Brăilei, mai există şi alte arii protejate în zonă?

– Da. Este vorba de rezervaţia forestieră Camniţa din cadrul Ocolului Silvic Ianca, situată în Lunca Buzăului, având o suprafaţă de 3,2 ha, populată cu frasin comun,

– Cât din cota de tăiere a masei lemnoase aferentă anului 2010 s-a adjudecat la licitaţii?

– Aproximativ 30.000 mc din cei 85.000 mc cotă de tăiere anuală. În anul 2009, din 80.000 mc cotă de tăiere s-au exploatat 57.000 mc. Cauzele ar fi scăderea pieţei lemnului, sistema de maşini pentru transportul masei lemnoase exploatate (vase şi remorchere), imposibilitatea valorificării lemnului de dimensiuni mijlocii şi mici prin închiderea capa-ci-tăţilor de prelucrare, inundaţiile periodice ale fluviului Dunărea. Direcţia Silvică Brăila exportă anual în medie 700 – 800 de iepuri de câmp în stare vie.

A consemnat Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
904

□

Comentarii

□

□

1. George -- (16-August-2010)este important se mentionat cum se poate sustine ultima propozitie "Direcţia Silvică Brăila exportă anual în medie 700 – 800 de iepuri de câmp în stare vie." Unde-i exporta, daca sunt documente doveditoare, cum ii prind in stare vie caci sunt iepuri de camp, nu de casa.

2. Ion Petre -- (22-November-2010)foarte buna observatie domnule George, asa este, insa ce sa mai spunem ca ursii tovarasului erau crescuti in captivitate, si pe la Giurgiu fazanii renumiti pentru straini la fel sunt crescuti in captivitate, azi maine o sa avem in romania crescatorii de animale salbatice si de pasari crescute cu furaje si cu nutreturi combinate. Daca ar stii turistii straini vanatori pasionati cum cresc fazanii si iepurii pe care ii vaneaza nu stiu cati ar mai veni la noi. In ceea ce priveste sacalul auriu trebuie sa fim atenti sa nu dispara de tot inainte de aparitie si de stabilizarea speciei.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Salcia, o sursă regenerabilă ignorată

În condiţiile în care a început deja goana după surse regenerabile de energie, un întreprinzător vizionar din Miercurea-Ciuc, pe nume Benko Şandor, a avut ideea de a crea prima plantaţie de salcie energetică din România. Este o variantă nobilă a Răchitei, cunoscută şi sub denumirea de Salcie rapid crescătoare, înregistrată ca soi sub denumirea Salix Viminalis „Energo“.

Specialiştii susţin că ar fi specie de salcie, cum s-ar spune, modificată genetic, cultivată în vederea utilizării în scopuri energetice.

O plantaţie din această specie poate fi recoltată anual, având un volum de masă lemnoasă de 40-60 t/ha material uscat. Această recoltă asigură un venit considerabil cultivatorilor, de aproximativ 1.400 de euro/ha, chiar şi fără subvenţionarea anuală. Deocamdată, dezvoltarea culturilor a fost lentă, din cauza costurilor de înfiinţare a plantaţiei, care ajung la 2.000 de euro/ha.

Ignoranţă sau necunoaştere

Caracteristica cea mai importantă pentru care a câştigat teren în cultivarea ei în ultimii ani (Suedia, peste 50.000 ha sau Ungaria, peste 2.000 ha) este cea de creştere rapidă, atât în lungimea lujerilor, cât şi în volum. Ritmul de creştere ajunge la 3,5 centimetri pe zi. Este rezistentă la intemperii şi boli, iar o plantaţie trăieşte 25-30 de ani.

Pe lângă acest avantaj, mai există acela că UE subvenţionează jumătate din costurile de plantaţie ale salciei energetice. Însă, în România, nu se acordă deocamdată niciun sprijin financiar. Poate că, până la urmă, ne va veni mintea românului cea din urmă.

Particularităţi biologice şi tehnologice

Se poate cultiva (chiar este recomandat) pe terenuri în pantă, pe lângă apă, zone mlăştinoase permanente sau periodice. Are o capacitate de evapotranspiraţie de 15-20 de litri de apă pe zi. Acest avantaj îi conferă calitatea de plantă care poate să facă utilizabile mii de hectare de terenuri care sunt în paragină.

În plus, salcia energetică are capacitatea de a prelua anual 20-30 t/ha de nămol provenit din epurarea apelor reziduale. Fapt este că apele reziduale nu mai trebuie epurate biologic (operaţie costisitoare), fiind curăţate de salcie.

Pentru început, Benko Şandor a plantat puieţi de salcie aduşi din Suedia, pe o suprafaţă de 12 hectare, de la marginea municipiului. Aceasta reprezintă, de fapt, pepiniera de unde, anul acesta, s-au recoltat lăstarii cu care se vor înfiinţa alte plantaţii, mai întinse.

Menţionăm că, în Suedia, folosirea salciei energetice ca sursă alternativă de energie se face de 30 de ani şi există peste 50 de mii de hectare cultivate cu acest arbore.

Argumente economice

Odată recoltată, salcia energetică este tocată, transformată în butuci mici şi folosită ca sursă energetică atât în centrale termice, cât şi în sobe.

Benko Şandor spune că, dacă în România s-ar planta 20 de mii de hectare de salcie energetică, s-ar obţine o cantitate de un milion de tone de butuci, suficienţi pentru a rezolva problema încălzirii locuinţelor din Braşov şi Cluj-Napoca, la un loc. Puterea calorică pe care o dezvoltă prin ardere acest soi de salcie este foarte ridicată, de aproape 5.000 de kilocalorii pe kilogram.

Să facem un calcul elementar! Dacă în România s-ar realiza plantaţii pe 20.000 ha, s-ar obţine o cantitate de 1.000.000 de tone de biomasă, din care se poate obţine 1.000.000 de tone de granule, ceea ce înseamnă o sursă de energie termică de aproximativ 4.900.000 Gkal energie. Deosebit de important este că această sursă este regenerabilă şi ea asigură în mod cert încălzirea a 145.000 de apartamente convenţionale, anual.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
4242

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

salina-cacica-un-loc-binecuvantat_l1260....

Salina Cacica, un loc binecuvântat

Situată în nordul Moldovei, Salina Cacica devine, odată cu descoperirea primului zăcământ de sare gemă în anul 1785, un crâmpei din istoria ţării. Salina este un loc realizat fără intervenţia utilajelor, fiind săpată manual. Are 8.200 de galerii, armate cu lemn, ce au mai bine de 200 de ani.

Păşind pe treptele de lemn care datează încă de la construcţia minei, urmând apoi şi trepte de sare, pătrundem într-un loc liniştit care ascunde la tot pasul importante descoperiri, dar şi munca depusă de către generaţii întregi. O remarcabilă sculptură în sare - Iisus răstignit - parcă te îndeamnă să păşeşti mai departe, ştiind că vei descoperi alte lucruri frumoase. Vizităm apoi capela romano-catolică Sfânta Varvara, apoi capela ortodoxă, lacul sărat, sala de dans şi sala de sport, toate realizate cu măiestrie.

Capele subpământene

Capela romano-catolică Sfânta Varvara se află la o adâncime de 29 de metri şi este amplasată pe locul primei camere de exploatare a sării. În jurul anului 1800 aceasta a fost realizată la iniţiativa preotului polon Jakub Bogdanowicz, care a dorit ca minerii romano-catolici să se poată ruga, pentru că în localitate nu exista pe atunci nicio biserică.

Capela are dimensiuni mari: 25 m lungime, 9 m lăţime şi 7 m înălţime şi dispune de toate cele necesare: altar, icoane, candelabru, amvon şi balcon pentru cor. Aşa cum era de aşteptat, există şi aici importante sculpturi în sare: altarul şi amvonul.

Întâlnim şi o icoană a Sfintei Varvara, ocrotitoarea minerilor, la care aceştia se rugau cu credinţă. De asemenea, un alt obiect care nu poate trece neobservat este candelabrul realizat din coarne de cerb.

În fiecare an, la data de 4 decembrie, aici se organizează o slujbă la care participă cei trei preoţi din comunitate, cel ortodox, catolic şi romano-catolic.

Capela ortodoxă

Se află la o adâncime de 38 de metri, este sculptată direct în sare şi are dimensiuni mai restrânse faţă de cea romano-catolică. În anul 1971 a fost descoperită crucea sculptată în sare, despre care se spune că a fost realizată de către un miner în timpul lucrărilor miniere.

Sala de bal şi sala de sport

Aflată la o adâncime de 37 de metri, este cioplită manual, la fel ca şi cele trei balcoane de care dispune. Aici aveau loc petreceri, spectacole, baluri, acesta fiind considerat un important loc de distracţie din zonă. Sala poartă denumirea „Sala Ing. Agripa Popescu“.

Sala de sport sau Camera General Georgescu reprezintă un loc de recreere, unde turiştii pot face sport. Ea este amenajată cu masă de tenis, coşuri pentru baschet sau porţi pentru handbal sau fotbal. Aceasta poate fi văzută şi ca un loc de tratament. Există bănci pe tot parcursul salinei pe care te poţi odihni şi respira aerul sărat.

Se preconizează un viitor mai bun pentru localitatea Cacica, autorităţile locale având în vedere construirea unui hotel şi a unor spaţii special amenajate pentru tratament. De asemenea, se doreşte ca în interiorul salinei să se amenajeze câteva camere pentru turişti, un loc de joacă pentru copii, dar şi un trenuleţ ce va străbate tot interiorul salinei.

Larissa ŞOFRON

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
819
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

salmonelozele-pasarilor-unele-cu-risc-pe...

SALMONELOZELE PĂSĂRILOR – unele cu risc pentru sănătatea omului > REVISTA LUMEA SATULUI

SALMONELOZELE PĂSĂRILOR – unele cu risc pentru sănătatea omului

Salmonelozele sunt boli cauzate de bacterii din genul Salmonella, grupate în 2 categorii: cele determinate de salmonele imobile cunoscute sub denumirea de Puluroză şi respectiv Tifoză aviară şi cele determinate de infecţii cu salmonele mobile numite Paratifoze.

Puluroza (diareea albă bacilară) este determinată de infecţia cu Salmonella pulorum, iar tifoza de Salmonella gallinarum. Deoarece între cele două salmonele există foarte multe asemănări, în ultima perioadă cele două boli au fost tratate ca o singură entitate morbidă: tifopuluroza, boală infectocontagioasă, care afectează găina, curca, bibilica, fazanul, păunul, iar sporadic, porumbelul.

Clinic, boala se manifestă la pui în primele 10 zile de viaţă, mai ales sub formă acută prin abatere, inapetenţă, sete exagerată, somnolenţă, respiraţie deficitară, lăsarea aripilor. Semnul dominant este diareea cu fecale de culoare albă, urât mirositoare. Fecalele, prin uscare, formează un dop care obstruiază anusul şi care provoacă dureri manifestate printr-un piuit continuu, plângător. Boala se termină, la 95-100% din cazuri, prin moarte. La puii mai mari şi la tineret simptomele sunt mai atenuate.

La găinile adulte forma cronică de boală este cea mai frecventă, manifestată prin tulburări ale ouatului, cu aparitia de ouă moi, cu coajă subţire, deformate, nefecundate şi cu scăderea sau chiar încetarea producţiei de ouă. Unele găini fac peritonită vitelină din cauza ruperii foliculilor ovarieni; păsările au abdomenul mărit, mers greoi, adoptă o poziţie verticală a corpului, cunoscută sub numele de „poziţie de pinguin“. În forma acută păsările prezintă hipertermie, imobilitate, anorexie, polidipsie, anemia crestei, a mucoaselor aparente şi tulburări digestive (diaree cu fecale lichide de culoare verzuie sau galben-portocalie, urât mirositoare).

Paratifozele sunt boli infectocontagioase produse de numeroase serotipuri de salmonele mobile (S. Enteritidis, S. typhimurium etc) care cauzează pierderi prin mortalitate, infecunditate şi scăderea producţiei de ouă la toate speciile de păsări domestice şi sălbatice (raţe, găini, curci, fazani, canari, porumbei etc.). În mod obişnuit boala evoluează acut cu tulburări generale, digestive, respiratorii, nervoase (convulsii, pareze, paralizii). La porumbel, ca particularitate clinică sunt artritele la nivelul aripilor care fac dificil zborul (boala zborului).

Diagnosticul prezumtiv în salmoneloze se pune pe baza semnelor clinice şi a datelor epidemiologice. Se confirmă numai prin examene complexe de laborator.

Profilaxie şi combatere. Accentul principal în profilaxie se pune pe măsurile generale de dezinfecţii, dezinsecţii şi deratizări periodice a adăposturilor, cuştilor, coliviilor etc. Profilaxia specifică constă în vaccinarea cu TIFOROMVAC, un vaccin viu liofilizat contra tifozei la găini, preparat dintr-o suspensie liofilizată de Salmonella galinarum, tulpina 9R; vaccinul

SALMOVACOL S.e + S.tm. vaccin inactivat uleios contra salmonelozei aviare preparat din două tulpini de S. enteritidis şi S. typhymurium, folosit pentru prevenirea infecţiilor cu Salmonella la găini.

COLUMBOPOLIVAC S – vaccin apos bivalent, inactivat, contra paramixovirozei şi salmonelozei la porumbei, preparat din tulpini izolate în ţara noastră. Tratamentul medicamentos se face cu antibiotice sau chimioterapice conform antibiogramei: AMOXINEOVIT C, ENROCOL, GALIPROTECT C, AVIAN PROTECT TEN, ENROFLOXAROM C, AMOXILROM 10%, AMPICILINĂ 10%.

Carnea şi ouăle (mai ales cele de raţă) provenite de la păsările infectate cu salmonele mobile constituie un permanent pericol pentru sănătatea publică, putând să producă toxiinfecţii alimentare grave la om.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale, SC ROMVAC SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
38232

☐
º Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Salvarea miraculoasă a Karakulului > REVISTA LUMEA SATULUI

Salvarea miraculoasă a Karakulului

Staţiunea pentru Cercetarea, Dezvoltarea şi Creşterea Oilor şi Caprinelor din Popăuţi, judeţul Botoşani, nu pare, ci chiar este o floare rară în peisajul cercetării agricole din România. Creaţiile biologice obţinute aici sunt demne de comparaţie cu cele obţinute de occidentali.

Am putea spune chiar că suntem cu un pas înaintea lor, având în vedere că mare parte din susţinerea financiară a actului ştiinţific a fost posibilă doar prin resursele proprii ale instituţiei. La sfârşitul anului trecut, în cadrul Târgului Internaţional INDAGRA FARMA 2010, a fost prezentată o nouă creaţie biologică din specia ovine, şi anume linia Karakul maro din cadrul rasei Karakul de Botoşani. Apariţia unor rase şi linii de animale este salutară astăzi, când la nivel mondial se iau măsuri în vederea păstrării şi diversificării populaţiilor de animale.

Omologarea Karakulului maro

La propunerea Staţiunii de Cercetare Dezvoltare pentru Creşterea Ovinelor şi Caprinelor de la Popăuţi Botoşani, o comisie de specialişti din cadrul Agenţiei Naţionale pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie „Prof. dr. G. K. Constantinescu“ a analizat dosarul liniei Karakul maro aparţinând rasei Karakul de Botoşani. Concluzia specialiştilor a fost că, din punctul de vedere al mărimii genetice, al izolării reproductive, al diferenţierii morfoproductive şi al diferenţierii prin cerinţe faţă de mediu şi alte populaţii, se poate considera linie. Această creaţie biologică se înscrie în noua tendinţă de creştere a Karakulului privind diversificarea paletei de culori şi nuanţe a pielicelelor de tip Karakul. La baza acestei noi populaţii de Karakul au fost folosite ovine Karakul negru şi brumăriu, heterozigote, care în substratul ereditar posedă gena recesivă pentru culoarea maro (0,9-1,7% din descendenţii maro).

Menţionăm că încă din anul 1987 au fost omologate: rasa Karakul de Botoşani, varietatea neagră şi brumărie.

Aproape cinci decenii de cercetare

Culoarea maro se caracterizează prin monocromia fibrelor, cu intensităţi ale pigmentaţiei de la bej deschis până la ciocolatiu închis, alcătuind nuanţele maro normal, închis şi deschis.

Până în anul 1972, mieii de culoare maro apăreau sporadic în turmele de Karakul, neexistând acţiuni specifice de ameliorare. După anul 1975 putem vorbi despre diversificarea metodelor de obţinere, înmulţire şi consolidare genetică pentru formarea acestei linii.

La baza propunerii pentru omologare a liniei Karakul maro stă un studiu care se întinde pe mai mulţi ani, împărţit în patru etape: 1964-1975, 1975-1985, 1985-1999, 2000-2009.

Toate aceste etape au îmbunătăţit şi consolidat culoarea maro şi au dus la îmbunătăţirea însuşirilor calitative ale pielicelelor. Efectivul de ovine a fost izolat reproductiv începând cu anul 1975, folosindu-se metode proprii măsurabile, nerealizate în alte ţări. Populaţia este izolată reproductiv de peste 8,15 generaţii, de aceea

Karakulul maro este considerată o linie de sine stătătoare, independentă de alte populaţii (varietăţi de culoare) ale Karakulului de Botoşani sau de alte rase.

Rasa Karakul a fost omologată în 1986. În funcţie de varietatea de culoare, structura rasei se prezintă în felul următor: 83% dintre indivizi sunt de culoare neagră, 15% indivizi au culoarea brumărie şi numai 3% indivizi Karakul colorat. În anul 2000, ponderea varietăţii negre şi brumării a rasei a scăzut la 47,4%, restul fiind reprezentat de varietatea sur 27,5%, maro 13,5%, albă 7,4% şi roz 4,2%. În perspectiva anului 2015, ponderea varietăţii negre va scădea la 33,2%, diferenţa fiind ocupată de noile varietăţi de culoare ale rasei.

În 1989, la nivelul României existau 1.100.000 de capete de ovine crescute pentru pielicele. Din nefericire, numărul lor a scăzut dramatic, în 2009 ţara noastră numărând doar 735.000 de efective.

Caracteristicile noii linii

Linia Karakul maro are particularităţi fenotipice şi genoti-pice, care-i conferă trăsături morfologice şi productive, o individualizează şi diferenţiază de alte populaţii din familia rasei Karakul.

Linia nou creată are capacitatea de a se reproduce în sine, atingând nivelul scontat de consolidare genetică. Formează o entitate proprie, cu însuşiri morfoproductive caracteristice ce o definesc ca linie. Are o consangvinizare totală redusă (3,11%), mai mică decât cea de la rasa Karakul de Botoşani (varietatea neagră – 3,64% şi varietatea brumărie – 4,25%). Aceasta atestă că direcţia evoluţiei liniei poate fi controlată de selecţie, noua linie fiind moderat consangvină.

Mărimea genetică a liniei Karakul de Botoşani varietatea maro are valoarea de Ne = 49,87 indivizi, asigură evitarea consangvinizării puternice, astfel încât linia poate evolua pe tendinţe proprii.

Cristinel ŞONEA, Ion ROŞU, Cătălina ŞERBAN, Andreea KLEIN,

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
1129

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: da92a

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

salvat-in-extremis-romsuintest-ul-din-pe...

Salvat in extremis, Romsuintest-ul din Periş îşi clădeşte o nouă identitate > REVISTA LUMEA SATULUI

Salvat in extremis, Romsuintest-ul din Periş îşi clădeşte o nouă identitate

Una dintre unităţile de referinţă în zootehnia românească, care a scăpat în extremis de asediul năvălitorilor, este SC Romsuintest Periş SA. Este vorba despre o unitate care s-a evidenţiat în peisajul zootehnic atât prin calitatea actului muncii, dar mai cu seamă prin rezultatele excepţionale obţinute în domeniul ştiinţific de creştere a porcinelor. Pe lângă rolul important pe care şi l-a asumat în domeniul cercetării ştiinţifice, trebuie menţionat că Romsuintest Periş este şi o unitate care se ocupă de îngrăşarea porcilor. Despre toate aceste lucruri am discutat cu directorul ştiinţific al unităţii de la Periş, domnul Nicolae Zeneci.

Locul unde ştiinţa se îngemănează cu producţia

− Stimate domnule director, unitatea de la Periş se detaşează în peisajul agricol românesc ca fiind una aparte, atât prin calitatea activităţii desfăşurate, dar şi prin longevitate. Spuneţi-ne câteva cuvinte despre activitatea de aici.

− SC Romsuintest Periş SA este o unitate de elită cu tradiţie în creşterea porcinelor, fiind restructurată şi reorganizată în toate sectoarele. Este, de altfel, singura din România care efectuează cercetare ştiinţifică în domeniul creşterii porcinelor.

Are ca profil de activitate selecţia, testarea şi comercializarea materialului biologic porcin, producţia, industrializarea şi comercializarea cărnii de porc, producerea nutreţurilor concentrate, efectuarea de cercetări ştiinţifice privind creşterea porcinelor.

− Să înţelegem că aceasta este structura optimă a unei unităţi cu un profil atât de complex?

− Romsuintest Periş este o societate comercială pe acţiuni cu capital integral privat românesc. Structura ei este complexă, fiind integrată atât pe verticală, cât şi pe orizontală. Astfel, pe verticală, pornind de la FNC, complexele de selecţie şi de hibridare, producerea furajelor combinate şi până la abatorizare, întregul flux este asigurat. Pe orizontală se realizează integrarea prin implicarea directă a cercetării în toate sectoarele de activitate şi fazele tehnologice.

Complexul de Selecţie este organizat cu circuit închis începând cu centrul de însămânţări artificiale şi încheindu-se cu testarea după performanţe proprii şi livrarea produşilor comerciali.

Tehnică şi tehnologie de nivel mondial

− Dacă ar fi să facem comparaţie cu străinătatea, la ce nivel ştiinţific şi tehnologic vă situaţi?

− Complexul de selecţie este modernizat printr-un program SAPARD finalizat în anul 2008. Capacitatea de producţie a crescut acum la 3.000 scroafe matcă, de la care se vor realiza peste 66.000 purcei pe an. Pentru obţinerea unor performanţe înalte la nivel internaţional s-au făcut importuri de animale de prăsilă din Germania. În prezent, efectivul matcă este format din rasele Marele Alb, Landrace şi scroafe F1. Selecţia este cantitativă şi calitativă, vizând îmbunătăţirea performanţelor de reproducţie, viteza de creştere, procentul de ţesut muscular şi calitatea cărnii.

Abatorul de la SC Romsuintest Periş SA este nou, realizat tot prin programul SAPARD RO, cu o valoare totală a investiţiei de 11.000.000 euro. Clădirea abatorului şi anexele au o suprafaţă totală construită de peste 7.600 mp. El are o capacitate 1.000 cap/schimb, secţie de tranşare şi preparare a cărnii tocate şi mici (capacitate de 100 tone/schimb). Este construit şi dotat în conformitate cu cerinţele directivelor europene în domeniu.

Dotarea este făcută cu utilaje şi echipamente specifice industrializării cărnii de ultimă generaţie conforme cu cerinţele directivelor UE în domeniu, iar echipamentele au fost achiziţionate de la firmele Banss – Germania şi Bulgarelli Equipment – Italia. Utilajele şi echipamentele specifice Staţiei de epurare a abatorului au fost furnizate de firma Aminodan – Danemarca. În momentul de faţă, investiţia a dus la realizarea unuia dintre cele mai mari şi moderne abatoare din ţară.

Analizele efectuate în abator au evidenţiat calitatea superioară a carcasei obţinute de la porcinele crescute în SC Romsuintest Periş, care se încadrează în clasele E şi U ale sistemului EUROP. Se acordă o atenţie deosebită satisfacerii exigenţelor de calitate a cărnii furnizate consumatorilor şi procesatorilor. Aceste exigenţe sunt nu numai de ordin organoleptic şi sanitar, ci şi de ordin nutriţional, ţinând cont de „valoarea pentru sănătate“ a alimentelor.

Există în acest sens un laborator pentru calitatea cărnii cu dotare modernă, iar colaborarea cu institute de cercetare pe domeniul calităţii cărnii au dus la realizarea unor carcase apreciate din acest punct de vedere.

Valorificarea produselor se face în mod special prin marile lanţuri de magazine.

Hrana şi asistenţa sanitară, garanţii sănătăţii

În cadrul unităţii avem şi o fabrică de nutreţuri combinate care asigură producerea integrală a furajelor combinate necesare. Şi aceasta a fost supusă unui amplu proces de modernizare. Perfecţionarea tehnologiei de fabricaţie proprie permite realizarea zilnică a 8-10 variante de nutreţuri combinate, asigurându-se astfel întreaga gamă de furaj de la purcelul din maternitate până la porcul comercial.

Dozarea se face cu o precizie de ±2 kg pe staţia macro şi ± 1 kg pe staţia de preamestec.

Există aparatură de vârf pentru analize biochimice şi calculatoare cu programe pentru optimizarea nutriţională, în funcţie de cerinţele animalului şi materia primă disponibilă. Valorificarea superioară a cărnii hibridului Perhib, precum şi cea provenită de la tipuri genetice de porcine crescute în SC Romsuintest Periş se realizează prin abatorul propriu.

În curând, cercetare la nivel european

− Aţi fost cândva cel mai important institut de cercetări pentru porcine. Din păcate, aţi rămas singuri. Spuneţi-ne care sunt cele mai de seamă realizări obţinute ca urmare a acestui proces?

− În Romsuintest Periş sunt utilizate tehnici moderne de selecţie, cum ar fi: BLUP model animal şi testul ADN.

Complexul de Hibridare are un număr de 6.500 scroafe matca F1 produse în complexul de selecţie, din combinaţia MA x L sau L x MA utilizate pentru obţinerea produşilor comerciali prin împerecherea cu vieri PITRAIN şi LSP 2000.

Referindu-mă strict la performanţele scroafelor F1, acestea pot fi sintetizate astfel:

- prolificitate: 10,5 capete/lot;
- purcei înţărcaţi: 20,0 capete/scroafă/an;
- greutate lot la 21 zile 50 kg;
- aptitudini moderne deosebite.

În încheiere, vreau să precizez că în Complexul de Hibridare se obţin peste 110.000 porcine pentru sacrificare anual.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
7447

☐

Comentarii

☐

☐

1. mihai -- (4-February-2011)Ce frumos sunau promisiunile din primavara 2010. Acum s-a inchis FNC-ul si

urmeaza sa fie inchis si abatorul nou. Sunt curios ce mai zic acum domnii directori.

2. dorin -- (11-March-2011)Acum firma este in famliment, daia nu mai pot fostii directori care au condus firma.

3. adrian -- (12-March-2011)Firma a fost adusa in faliment din cauza directorilor Becheanu si Chiorpeaca. Ei sunt cei care trebuie sa dea socoteala, trebui sa plateasca, sa raspunda, pentru ca ei au adus firma in feliment.

4. vasile -- (13-March-2011)da adrian,ai dreptate,directorul becheanu care are un salariu de 125 de milionae cum sa-l intereseze soarta atator muncitori?

5. adrian -- (13-March-2011)nu au cum sa ii intereseze de oameni, deoarece principalul scop al lor a fost sa isi faca salari de bancheri, sa taie si sa spanzure cine le pica cu tronc, nici nu la interesat soarta oamenilor, il interesa mai mult de el si de salariul lui de 170 milioane, mananca cu 17 guri. Oare are cine sa ii traga la raspundere?

6. vasile -- (14-March-2011)toti si-au construit case prin asa zisa modernizare a complexului, modernizare ca s-a facut prin Programul SAPARD. Daca ar fi sa faca cineva o reevaluare a banilor, dar din pacate nimeni, nimic si cum totul este posibil in Romania, va dati seama.Cum sa ii intereseze sorta oamenilor pe spinarea carora si-au luat salariile? Acum dl chiorbeaca este bolnav, becheanu rade cu gura pana la urechi, pirjol fuge de raspundere, si-a vandut actiunile, ce sa-l mai intereseze? Dar intrebarea este: l-a interesat vreodata altceva decat punga lui? NU

7. ion -- (14-March-2011)citesc comentariile dumneavoastra, azi oficial disponibilizare colectiva. Deci fara comentarii.

8. adrian -- (15-March-2011) Vasile imi place ce afirmatie ai facut despre cei care au condus frima si au dus o in situatie care este acuma, viitor nu mai are firma. Chiorpeaca nu este bolnav, se face ca este, vrea sa stearga urma pierderilor care lea facut el si Becheanu rade cu gura pana la urechi ca sa vazut cu saci(de bani) in caruta. Astia doi au dus frima in situatia care este acum.

9. adrian -- (15-March-2011) Vasile imi place ce afirmatie ai facut despre cei care au condus frima si au dus o in situatie care este acuma, viitor nu mai are firma. Chiorpeaca nu este bolnav, se face ca este, vrea sa stearga urma pierderilor care lea facut el si Becheanu rade cu gura pana la urechi ca sa vazut cu saci(de bani) in caruta. Astia doi au dus frima in situatia care este acum.

10. adrian -- (21-March-2011)Nu pot intelege cum actionarii societatii au pus in functie asemena oamenii care nu sunt capabili,mai ales pe dn chiorpeaca care este un "economist"sa spunem,dar noi cu totii stim ca un economist adevarat nu se poate imprumuta mai mult decat poate duce firma,acum are certificat de nebun si sa aranjat pe toata viata el si familia lui.Oare cei de la sapard au verifica si ei modernizariile facute ,sau au avut si ei o parte din suma?Oare abatorul niculesti a costat 12 mil euro,sau cei din conducere au supraevaluat costuriile?

11. cocos -- (10-May-2011)pacat de acest romsuintest.
sunt sigur ca nu va mai rezista mult si va intra in faliment total.
pacat

12. nicoleta -- (7-June-2011)Pacat pt oameni care au ramas pe drumuri si pt societatea asta care practic m-a crescut si acum este falimantara si acum toti suntem in somaj,numAI FRAERI mai cred ca mai exzista o sansa pt ei,iar cei care au adus-o in situatia asta sunt acum bine mersi.TREZITIVA FRATILOR

13. nicu -- (24-July-2011)Gusu - betivul este sef la sectorul mecanic. Stoica Maria-jegoasa oare este si ea sefa? Dar Floricica ciufulita?
Da ea a plecat, nu mai era os de ros. Inteleapta treaba, a plecat la firma lui fronescu, acolo roade sora-sa!

14. alex -- (25-November-2011)Mai nou cei care au preluat firma(firma reinvent consulting),au inceput facat tot cei ii taie capu,pt ei nu exista nimeni care sa ii traga de maneca?nu ii inereseaza de conditiile bancilor care au fost puse,sa nu se atinga de abatorul vechi,de utilajele si cladirile care sunt sub sechestru?nu vede nimeni?rezerva de stat care ar trebui sa ramana neatinsa,oare mai exista?oare sunt verificatii?sau si cei de mai sus au interese sa scape mai repede de combinat?
Am ajuns sa importam r...t de la altii in loc sa consumam ceea ce este produs de noi,sub forme naturale.

15. lucian -- (13-November-2014)cei de la reinvent mai nou au trimis oamenii in somaj, nu mai au nimic, au dat tepe si ungurilor de la care luau porci, au inceput sa i-a de la Romsuintest masini, utilaje, chiar si portile de la complexul mare le vor, sustin ca sunt pe inventarul lor.

sunt salarii neplatite de luni intregi, si nici ITM, nici Consiliul Concunrentei, chiar nimeni nu poate face nimic impotriva acestor porci numiti BARBU CLAUDIU LAURENTIU, POPESCU, ETC.
TREZITI-VA PERISENI SI SALVATI COMUNA, SA AVEM LOCURI DE MUNCA

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

Sămânţa bună, la vremea răsăririi

Vigoarea seminţelor ca indicator al calităţii este o determinare relativ nouă, dacă se compară cu puritatea sau germinaţia. Ea a fost studiată din dorinţa de a explica faptul că loturi de seminţe cu aceeaşi germinaţie pot fi totuşi diferite în ceea ce priveşte comportarea în condiţii de stres în laborator şi în câmp.

Aspectele răsăririi care arată variaţii corelate cu diferenţe în germinaţia seminţelor includ mai mulţi factori care produc diferenţieri la nivelul vigorii seminţelor de grâu, însă principale sunt: constituţia genetică, mediul şi nutriţia plantei mamă, faza de maturitate la recoltare, mărimea seminţei, greutatea sau greutatea specifică, integritatea mecanică (lipsa vătămărilor mecanice); deteriorarea şi îmbătrânirea, patogenii etc. Pe baza valorilor germinaţiei totale determinate prin metode standard nu se poate prevedea răsărirea în câmp cu suficientă siguranţă, deoarece nu se pot detecta debilităţile eventuale din sămânţă. Ca atare, astfel de determinări superestimează uneori comportarea unui anumit lot de sămânţă de grâu, în special când condiţiile din câmp sunt sub optime.

În unele cazuri, viteza de germinaţie a fost combinată cu germinaţia finală a grâului pentru a obţine o singură valoare, cum ar fi „valoarea germinativă“. Din nefericire, testele cer aprecieri subiective în ceea ce priveşte clasificarea unui germen ca normal sau anormal. Germinaţia sau capacitatea germinativă a seminţelor de grâu, când este determinată în condiţiile optime prevăzute de regulile ISTA, nu dă întotdeauna indicaţii satisfăcătoare privind comportarea lor prealabilă în câmp. Condiţiile de însămânţare din câmp la grâu sunt întotdeauna +/- nefavorabile, astfel încât în practică obţinem procente de răsărire mai scăzute decât în condiţiile ideale de încercare a germinaţiei în laborator.

Impactul seminţei debile

Această diferenţă între procentul oficial de germinaţie şi valoarea germinativă în cultură a unui lot de seminţe de grâu depinde, în primul rând de sămânţa însăşi, apoi de condiţiile de însămânţare şi, în fine, de interacţiunea dintre aceşti doi factori. Lăsând la o parte infecţia purtată de seminţe de grâu, două probe de seminţe aparţinând aceluiaşi soi pot diferi prin unele dintre însuşirile lor, cum ar fi gradul de maturitate, rezervele nutritive şi relaţiile enzimatice, vătămarea mecanică, vârsta şi multe altele. Aceste însuşiri sunt adeseori insuficient cunoscute şi dificil de apreciat.

Diferenţele dintre soiuri pot fi uneori aşa de mari încât unele efecte se evidenţiază chiar în condiţiile favorabile ale încercării oficiale a germinaţiei. Aşa e cazul cu procentul de germeni normali, tipurile de anormalitate la germenii anormali, viteza de germinaţie sau gradul de dezvoltare a ciupercilor saprofite pe seminţe şi germeni de grâu. Toţi aceşti factori, indiferent care ar fi originea şi importanţa lor relativă, au acelaşi rezultat practic şi în consecinţă pot fi cuprinşi într-o singură noţiune: debilitatea seminţei sau rezistenţa scăzută la însămânţare în condiţii adverse. Scopul determinării debilităţii este de a stabili cu mai multă precizie valoarea de însămânţare a unui lot de seminţe de grâu a cărui capacitate germinativă a fost determinată. Dacă un lot de seminţe de grâu se comportă la fel de bine în condiţiile adverse din sol ca şi în cele optime de laborator trebuie privit ca având o rezistenţă superioară în condiţii nefavorabile de germinaţie.

Drd. ing. Matilda POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
975

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sambata-mortilor-puntea-viilor-cu-mortii...

Sâmbăta morţilor, puntea viilor cu morţii

Pe 21 februarie – anul acesta, căci această zi nu e fixă, se mută - în sâmbăta de dinaintea Duminicii Înfricoşătoarei Judecăţi, când se lasă la creştini sec de carne pentru Postul Paştelui, în satele de pe la noi se face pomană mare pentru sufletul morţilor. Este, de fapt, împreună cu Moşii de Vară, sărbătoarea celor plecaţi din lumea aceasta în cea de dincolo, cea numită cu dor. Este momentul să ne amintim de toţi moşii şi strămoşii noştri, să împărţim, de sufletul lor, vase cu mâncare, colivă, vin.

Parastas cu emancipare

Orăşenii păstrează - sau nu - tradiţia pomenirii morţilor, în funcţie de educaţie, vremuri, buget, dar în satele româneşti puţine sunt casele unde nu se pregăteşte masă îmbelşugată de Sâmbăta Morţilor. Din vreme, femeile cumpără farfurii şi căni, linguri sau furculiţe, pe care le împart când vine sărbătoarea în calendar. De fapt, în anii trecuţi se împărţeau străchini şi linguri de lemn, dar acum, pentru că a pătruns emanciparea şi la ţară, acestea nu mai sunt folosite în gospodării. Ţăranii nu mai mănâncă şi nu mai beau din vase de pământ. Nici laptele nu mai e pus la prins în astfel de oale. Şi, întorcându-ne la pomenirea morţilor: în funcţie de vasele cumpărate, se stabileşte şi meniul. Ciorbă de pasăre, dacă femeia a cumpărat farfurii adânci sau castroane, orez cu friptură, orez cu lapte, sarmale, varză cu cârnaţi, dacă vasul pentru împărţit este mai mic şi plat. De fapt, gama culinară se diversifică de la un an la altul, de la o pomană la alta. Mâncărurile pentru împărţit se racordează la necesităţile şi pretenţiile omului de azi. Dacă se pregătesc bucate cu păsări din curte, acestea sunt tăiate încă de vineri şi puse să fiarbă în oale, la foc mic, în crucea nopţii, ca dimineaţa să fie gata.

Pomelnicul şi coliva

Dar toate acestea, nu au nicio valoare fără pomelnicul făcut din vreme şi mersul la biserică şi cimitir, cu coliva. Pe o filă de hârtie sunt trecute citeţ toate numele morţilor din vechime şi hârtia se dă, contra unei sume de bani, preotului, ca să-i citească pe toţi în biserică. Degeaba face ţăranul pomană de sufletul celor plecaţi, dacă nu citeşte popa numele lor în sfânta biserică! Într-un vas vechi, de preferat vreun ibric găurit de prin gospodărie, se pregăteşte tămâie. Se aprinde de acasă şi, cu lumina şi mirosul de tămâie din ibric, femeile o pornesc dis-de-dimineaţă către cimitir.

Satele par torţe vii în lumina incertă a răsăritului şi tot aerul e îmbibat cu tămâie. De altfel, se spune că la morţi ajunge, nu vasul cu mâncare care se împarte, ci mirosul de tămâie şi aburul mâncării gătite. Coliva, făcută musai cu nucă şi rom, se aşază într-un coş şi, pe tot timpul slujbei, în ea ard lumânări. Trebuie să fie, de sufletul celor plecaţi, şi multă lumină. În biserică, preotul ţine slujbă lungă şi pomeneşte, la rând, toţi morţii satului. În unele locuri sunt sute, în altele mii. Parcă mai multă lume pe dincolo, decât pe aici... Când se ajunge la Veşnica Pomenire, coşurile cu colivă şi sticlele de vin se iau de către gospodine în mână şi peste praful alb de zahăr se toarnă picuri de vin roşu. Acelaşi lucru se face şi ceva mai târziu, în cimitir, unde preotul udă coliva, dar şi mormântul, cu vin. Şi, se spune, morţii se pregătesc, după acest ritual, de ospăţ.

Lăsata Secului, prilej de petrecere şi iertăciune

La masa iertării

Lăsata Secului este, printre creştinii ortodocşi, o sărbătoare de seamă. Pe lângă faptul, incontestabil, că iarna nebună îşi cam face bagajele şi se pregăteşte de plecare, lăsând locul primăverii blânde, oamenii încearcă, în felul lor, să se pregătească de postul Paştelui. Neamurile se adună seara la casa celui mai înţelept şi mai în vârstă dintre ei, unde discută despre toate problemele şi neînţelegerile ivite în ultima vreme. Este momentul împăcăciunii şi iertării, al toleranţei şi înţelegerii.

În timp ce se degustă cu încredere şi plăcere plăcintele cu brânză şi sarailiile de pe masa încărcată, se pune capăt gâlcevilor, râcii, discuţiilor contradictorii. De fapt, masa, ca la Paşti ori Revelion, este plină de Lăsata Secului cu de toate: piftie, aperitiv, fripturi (cu tot lăsatul secului de carne, de cu o săptămână înainte), prăjituri, vin şi ţuică. Este moment prielnic şi pentru întâlnirea finilor cu naşii. Primii vin, de regulă, la această sărbătoare cu plocon, care constă într-o pasăre mai acătării, curcan sau gâscan, vin, tort şi portocale. Cântă muzica şi mesenii dansează îndrăcit. Abia la Paşti mai au ocazie să petreacă astfel, pentru că, în post, există totuşi nişte limite.

De Lăsata Secului, nicio casă nu trebuie să stea cufundată în întuneric, de pe nicio masă nu trebuie să lipsească sticla cu vin, nicio familie nu trebuie să stea singură. Dacă nu vin rudele sau finii în vizită, e bine să se stea împreună cu vecinii şi prietenii. De fapt, sunt purificate prin toate aceste ritualuri păstrate din vechime chiar spaţiul şi timpul în care trăim. Şi, de acum şi până la Paşti, abstinenţă totală!

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
3005
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sanatatea-fara-bisturiu_l462.html

Sănătatea, fără bisturiu > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSănătatea, fără bisturiu

Cum putem vindeca un ficat bolnav?

O asemenea viaţă nu numai că este posibilă, dar exponenţii fitoterapiei dovedesc că remediul sănătăţii se află în interiorul naturii şi doar în mod complementar în afara acesteia. Această credinţă poate fi probată greu în competiţie cu chimioterapia, care pune la dispoziţia omenirii mii, zeci de mii de pastile sintetice ce dau omului senzaţia falsă a tămăduirii.

Profesorul Romeo Protopopescu a dovedit de-a lungul vieţii că tratamentele naturiste nu se reduc doar la ceea ce se comercializează astăzi în farmaciile de tip naturist. Fitoterapia adevărată are în spate realizări obţinute în urma decriptării particulelor celulare a unui număr impresionant de plante cu proprietăţi curative. În cei 40 de ani puşi în slujba medicinei naturiste, profesorul Protopopescu a pus la punct peste 80 de tratamente, integral naturale.

În mare parte, acestea sunt omologate la OSIM, dar numai trei dintre ele au fost atestate ca tratamente complete care asigură însănătoşirea garan-tată a sistemelor hepato-biliar, precum şi a celui urinar şi a prostatei. Aceste medica-mente se află pe piaţă, iar secretul producerii lor este deţinut de fiica profesorului, doamna Carmen Elena Pipera. Ea oferă consul-taţie şi pacheţele miracu-loase cu pulberea vegetală la cabinetul său privat din Bucureşti, unde poate fi contactată la numerele de telefon 0722.995.496, 0722.359.324. În numărul de astăzi vă prezentăm cel mai valoros tratament al profesorului, existent pe piaţă de aproape 3 decenii.

Tratarea sistemului hepato-biliar

Pachetul curativ conţine: ceaiuri, pulbere vegetală, tinctură, seminţe de in, ulei de măsline, formulă echili-brată „marca“ Prof. Romeo Protopopescu (Brevet nr. 108922/31.09.1994), notificate ca suplimente alimen-tare de Institutul de Bioresurse Alimentare (3125/2008, 3121/2008, 3120/2008, respectiv 3124/23008).

Efecte:

- Regularizează funcţionarea bilei, ameliorând fluxul biliar în disfuncţiile acute şi/sau cronice ale ficatului;
- Stimulează hepatocitele, determinând creşterea volumului secreţiei biliare (efect coleretic) şi modificarea caracteristicilor sale fizico-chimice (în sensul fluidizării);
- Determină creşterea tonusului şi peristaltismul vezicii biliare, favorizând eliminarea reziduurilor bilei din vezică şi căile biliare extrahepatice în intestin (efect colagog);
- Împiedică formarea calculilor sau îi sfărâmă, dizolvă şi elimină (litotriptică);
- Protejează celulele hepatice (efect antihepatotoxic) şi contribuie la eliminarea din organism a reziduurilor nocive rezultate din procesele metabolice (efect depurativ);
- Regenerează hepatocitele afectate de stresul oxidativ sau de ingerarea accidentală sau voită a substanţelor cu potenţial hepatotoxic ridicat (noxe, medicamente, otrăvuri);

• Diminuează durerile puternice de cap cauzate de afecţiunile hepatice (efect antimigrenos);
• Potenţează acţiunea antivirală a interferonului sau are acţiune farmacologică asemănătoare acestuia (interferon-like);
• Stimulează secreţia pancreatică.

Cui se adresează? Persoanelor predispuse sau suferinde de diverse afecţiuni hepato-biliare: dischinezii biliare; congestie şi insuficienţă hepatică; colici hepato-biliare; coleciste acute şi cronice; hepatite cronice; litiază biliară; ciroză hepatică; steatoză hepatică.

Mod de administrare: dimineaţa, la prânz, seara. Ceaiurile se prepară prin infuzarea, timp de 10-15 minute, a 1-2 linguriţe de amestec de plante, la o cană de apă clocotită. Produsele se iau întotdeauna după masă, tincturile – uşor diluate în apă, iar ceaiurile – de preferat neîndulcite. Tratamentul durează doar şapte zile şi garantează vindecarea sigură a bolilor menţionate. El costă 500 lei, sumă ce pare mare, dar incomparabil mai mică decât costul unei intervenţii chirurgicale, care se reduce doar la extirparea colecistului.

Iosif Pop

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
16442

Comentarii

1. tyekar mariska -- (9-August-2010)am un calcul biliar 15mm daca pot scapa de el cu trat. d voastra si cum pot intra in posesia lui 004ac

2. Maria -- (12-August-2010)Doamna Carmen Elena Pipera nu raspunde la numerele de telefon mentionate in acest articol.Suntem recunoscatori daca ne puteti da adresa sau alta informatie despre cum o putem contacta. Avem o problema urgenta. Va multumesc foarte mult.
Maria

3. petrea -- (12-August-2010)am nevoie de o adresa sau telefon,pentru a comanda un tratament pentru adenom de prostata, am vazut putin emisiunea la OTV ,azi dar nu si oadresa sau ceva ptr. a lua legatura cu dna. PIPERA,va rog ajutati-ma. Multumesc.

4. Margareta -- (16-August-2010)Traiesc in Canada (Toronto) si as dori sa cumpar on line un tratament naturist pentru tatal meu. El are adenom de prostata si calculi la rinichi. V-as ruga sa-mi raspundeti pe adresa de email cum as putea sa-l procur.MultumescOe2bd

5. s a -- (26-August-2010)am o ciroza hepatica autoimuna
ce pot face
CE TRATAMENT NATURIST POT SA IAU

6. adela -- (2-September-2010)am o luna de zile de cand incerc sa o contactez pe d-na carmen pipera la nr de telefon pe care le-a pus la dispozitie si nu reusesc sa dau de ea.are mereu telefoanele inchise.atunci ma intreb de ce mai face atata reclama la otv la produsele sale daca pe urma isi inchide telefoanele.daca cineve ma poate ajuta cu vreun alt nr de tlf in afara de cele 2 pe care le am eu 0722 995 496 0722 359 324.multumesc

7. gregorio -- (3-October-2010)As dori sa iau legatura cu d na doctor .Daca stie cineva adresa as ramane recunoscator sa mi o transmita si mie .multumesc

8. Gherasim Gheorghe -- (24-October-2010)Buna ziua ! AS DORI un tratament pentru pietre la fiere pentru tatal meu,mentionez ca are si diabet zaharat de tip II,a fost descoperit la o investigatie ecografica cu 2 pietre de marime aproximativ 2 cm si restul mai mici si namol.Am sunat la numerele de telefon date de dumneavoastra la OTV si nu o raspuns nimeni sau erau inkise .Va rog sa imi raspundeti si va multumesc .

9. Peugen -- (22-November-2010)Buna ziua,
Acum un an am fost operat de colecist. Dupa operatie toate bune si frumoase. Fara complicatii sau probleme. Am ajuns zilele acestea in spital pe o boala reumatismala. Mi s-au facut anumite analize la sange si s-a constatat ca am TGP-ul de 47,54.
Medicul da familie m-a trimis sa fac un nou set de analize legate de ficat. Dar traind in Romania…..le voi putea face doar pe data de 9.12.2010

Ce ar fi de facut pentru ficatul meu? In prezent am 42 ani.

10. dory -- (24-November-2010)Buna ziua.Sunt din craiova si asi dori sa o intreb pe d-na doctor Pipera daca am o piatra la fiere de 2.5 cm se poate rezolva cu tratamentul naturist pe care la descoperit dansa.Va multumesc!

11. SAFTICA ALBU -- (25-November-2010)Am luat tratamentul d-nei Pipera pe 13 noiembrie 2010 ,pentru pietre la fiere . Am urmat cu strictete sfaturile din prospect si am eliminat 16 pietre in total din care una de 3,2 cm , una rotunda de 1,5 cm si 14 cat bobul de mazare sau mai mici . Nu am avut dureri. Multumesc mult d-nei Pipera .

12. dory -- (26-November-2010)Domnule Saftica am vazut ca ati eliminat mai multe pietre printre care si una de 3.2 cm daca puteti s-ami spuneti cat a costat acest tratament si cum se procedeaa pt a face comanda?Va multumesc!

13. violuc -- (27-January-2011)Am incercat la nr.de telefon date de D-na Carmen Pipera si nu raspunde,o rog sa -i raspunda cum pot obtine un tratament pentru ad .de prostata.
Adresa de m-eil lucvic@personal.ro

14. violuc -- (27-January-2011)Am incercat la nr.de telefon date de D-na Carmen Pipera si nu raspunde,o rog sa -i raspunda cum pot obtine un tratament pentru ad .de prostata.
Adresa de m-eil lucvic@personal.ro

15. violuc -- (28-January-2011)Am prostata marita si urinez noatea de doua trei ori As dori sa-mi spuna cineva daca a avut asa ceva si daca a rezolvat cu ceva tratamente sa micsoreze prostata .

16. Ana -- (3-March-2011)Astazi am vazut si eu emisiunea pe otv si au dat un nr.de telefon nou 0762 793 042,sper sa fie cel la care va raspunde doamna Carmen deoarece sunt si eu interesata. o zi buna tuturor !

17. toma -- (3-August-2011)Sunt interesata de nr de tel sau adresa email a doamnei Carmen Pipera.Doresc sa fac o comanda pentru ceaiuri ,eliminare pietre la bila.Sunt intr-o situatie f grea ,deoarece am o operatie pe inima valva mitrala)in tratament cu simtrom.Multumesc .celor ce ma vor ajuta sa o gasesc pe doamna Pipera.

18. pintilie -- (8-August-2011)care este adresa cabinetului d-nei terapeut carmen pipera?

19. came -- (17-October-2011)camelia
Am vazut emisiunea dvs. si sunt interesata de un tratament pentru ciroza cu ascita pentru tatal meu. Medicina clasica nu a reusit mare lucru si acum cred ca numai dvs, il puteti ajuta, astept un raspuns urgent pe mail mery_eda@ymail.com.

20. corina -- (16-November-2011)Buna cau si eu un trat naturist pt. aparatul hepato biliar. Asi dori sa stiu cu pot intra in posesia acestuia.Va multumesc.

21. onet alina -- (27-November-2011)Buna seara,incerc sa dau de d-na Pipera de ceva timp dar nu reusesc,mama mea sufera de rinichi de 18 ani ,organizmul ei nu elimina toxinele de aceea face piatra la rinichi,a fost operata cu laserul si cu ciocanele de nenumarate ori la mures,dar in continuare are piatra.daca ma poate ajuta cineva sa iau legatura cu d-na pipera.adresa mea de e-mail este alinaonet78@yahoo.com.Va multumesc.

22. sorin -- (28-December-2011)buna ziua, as dori sa cumpar tratamentul naturist pentru tatal meu care sufera de ciroza grad 2. s-a oprit din baut de vreo 2 luni de cand se simte rau dar sunt convins caci cu aceasta cura va fi mai bine .Are 69 de ani. Adresa mea de email sorinpop2001@yahoo.com
Va rog sa-mi raspundeti cat mai curand posibil.

23. doru -- (16-January-2012)buna ziua. am o hepatita C descoperita de cativa ani. ce tratament imi recomandati? multumesc. astept un mail, un semn.

24. Nume -- (22-September-2012)SE PARE CA AICI NU RASPUNDE NIMENI.

25. Neagoe Aurica -- (10-September-2014)am facut si eu o programare la d.na Pipera, entru pietre la bila,ficat gras.nr.tel.Carmen Pipera 0757148308.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sanatatea-fara-bisturiu_l498.html

Sănătatea, fără bisturiu

Acest tratament aparţine, cum s-ar spune, medicinei naturiste, care în ţările dezvoltate cunoaşte astăzi o expansiune fulminantă. Dovadă şi oferta de medicamente din farmaciile noastre, bazate îndeosebi pe aditivi alimentari sau plante medicinale, produse în cele mai renumite companii străine. Aproape că nu mai există un medicament de esenţă chimică să nu aibă un echivalent cu cele din noua generaţie naturistă.

Profesorul Romeo Protopopescu şi-a pus viaţa şi priceperea în slujba fitoterapiei timp de patru decenii, perioadă în care a realizat 80 de medicamente integral naturale, dintre care a reuşit să pună pe piaţă doar trei, vindecând astfel suferinţele a mii de oameni. Este vorba de tratamentele pentru vindecarea pe cale naturală a aparatelor hepato-biliare şi urinare, precum şi a adenomului de prostată. Despre primul am scris în numărul trecut al revistei noastre, iar astăzi îl prezentăm pe cel care garantează vindecarea aparatului urinar.

Gama LR DOR

Are la bază ceaiuri, pulbere vegetală, tinctură, formulă echilibrată „marca“ prof. Romeo Protopopescu (Brevet nr. 108923/31.09.1994), notificate ca suplimente alimentare de Institutul de Bioresurse Alimentare (3117/2008, 3118/2008, 3119/2008, 3120 şi 3126/2008).

Modalităţi de acţiune:

• stimularea epiteliului renal pentru deplasarea acidului uric din ţesuturi în sânge, pentru eliminarea din organism a apei şi a reziduurilor nocive rezultate din procesele metabolice;
• preîntâmpinarea sau reducerea proceselor inflamatorii şi a focarelor infecţioase şi inflamatorii din regiunea pelviană;
• inhibarea proceselor generatoare de calculi renali;
• stimulează peristaltismul uretrelor şi dizolvarea parţială sau totală a calculilor renali, favorizează tranzitul şi eliminarea acestora;
• remineralizează organismul spoliat, prin eliminarea masivă a sărurilor minerale prin diureză şi transpiraţie.

Cui se adresează:

Persoanelor predispuse sau suferinde de diverse afecţiuni ale rinichilor, prostatei şi căilor urinare:

• uretrită, uricemie, cistită, pielită, nefrită, pielonefrită, colică renală, edem cardio-renal, albuminurie, retenţie urinară, enurezis şi incontinenţă urinară, hematurie, albuminurie, litiază renală, insuficienţă renală cronică, gravelă urică, hipertrofie benignă de prostată.

Modul de preparare şi de administrare a produselor este detaliat în prospectul care însoţeşte kitt-ul. Complexitatea tratamentului impune apelarea la medic sau fitoterapeut şi respectarea cu stricteţe a indicaţiilor acestora.

Contraindicaţii: femeilor însărcinate sau care alăptează; persoanelor suferinde de boli psihice grave.

Mod de administrare: dimineaţa, la prânz şi seara.

Notă: Tratamentul pe care îl supunem atenţiei nu are nimic de a face cu acei preparatori de ceaiuri miraculoase care nu vindecă, dar amăgesc oamenii. El a fost realizat de către profesorul Protopopescu în urmă cu 30 de ani, răstimp în care a reuşit să-i vindece pe toţi cei care au apelat la el. Din fericire, secretul fabricării lui este păstrat cu sfinţenie de fiica profesorului, doamna Carmen Elena Pipera, care poate fi contactată telefonic la numerele: 0722.995.496; 0722.359.324, pentru consultare şi obţinerea medicamentului.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
2121

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

sanatatea-fara-bisturiu_l535.html

Sănătatea fără bisturiu

- Pentru cei care suferă de prostată

Nu numai teoretic, dar şi practic medicina modernă dispune de tehnica necesară prin bisturiul sub formă de laser, care rezolvă problema foarte rapid. Operaţia este reuşită în majoritatea cazurilor, dar germenii bolii nu sunt înlăturaţi. Ei rămân în organism şi, ori de câte ori mediul le este favorabil, acţionează cu o forţă care o depăşeşte pe cea dintâi.

După mulţi ani de studiu, profesorul Romeo Protopopescu a realizat impactul bisturiului în cazul adenomului de prostată şi a ajuns la concluzia că singura cale de vindecare se află în interiorul naturii. Adică printr-un complex de plante medicinale care, într-o anumită combinaţie, îi readuce pe suferinzi la starea de sănătate normală. Formula de combinare a acestora, precum şi secretul ei de fabricaţie au fost omologate la OSIM, iar miile de pacienţi care au beneficiat de tratamentul profesorului pot depune mărturie că au revenit la starea normală de sănătate. Ea nu este de moment, ci una definitivă. Cei doritori să apeleze la această teorie se pot adresa fiicei profesorului Protopopescu, doamna Carmen Elena Pipera, la numerele de telefon: 0722.995.496; 0722.359.324, care vă poate oferi, contra cost, reţeta salvatoare. La prima vedere este una simplă, dar garantează vindecarea definitivă.

În exlusivitate Gama AP DOR

Ceai şi tinctură, formulă echilibrată „marca“ Prof. Romeo Protopopescu, notificate ca suplimente alimentare de Institutul de Bioresurse Alimentare (3123/2008, respectiv 3122/2008), suplimentate cu seminţe de in.

Modalităţi de acţiune:

- stimularea funcţiei secretorii a aparatului urinar prin acţiunea asupra epiteliului renal;
- reducerea fenomenelor inflamatorii de la nivelul rinichilor şi al întregului aparat urinar;
- grăbirea refacerii structurilor afectate de infecţii sau inflamaţii;
- eliminarea ureei şi a clorurilor, lizarea şi eliminarea calculilor renali;
- inhibarea proceselor inflamatorii de la nivelul prostatei;
- reducerea numărului micţiunilor nocturne, incomplete şi dureroase.

Cui se adresează. Persoanelor predispuse sau suferinde de:

- infecţii urinare (cistite, cistite hemoragice, pielocistite) şi insuficienţă renală;
- retenţie urinară;
- hipertrofia benignă (adenom) de prostată, cancer de prostată şi de vezică urinară;
- afecţiuni metabolice interesând sfera urinară (azotemie, uremie);
- edeme cardio-renale;
- litiază renală.

Cui nu se adresează:

- femeilor însărcinate sau care alăptează;
- persoanelor suferinde de boli psihice grave.

Mod de administrare:

– dimineaţa – 1 linguriţă de tinctură, pe stomacul gol, cu puţină apă;
– la prânz – 1 cană ceai şi 1 linguriţă de tinctură, înaintea mesei;
– seara – 1 cană de ceai, înaintea mesei.

Cura durează minimum 6 luni, optim 2 ani sau mai mult, putând fi considerată drept soluţie de întreţinere.

Ceaiul se prepară prin infuzarea, timp de 30 minute, a 2 linguriţe de amestec de plante la ½ litru de apă clocotită. Peste partea solidă rămasă se adaugă ½ litru de apă şi se fierbe în clocote mici alte 15 minute. Cele două fracţiuni se amestecă. Produsele se iau întotdeauna înainte de masă, tincturile eventual uşor diluate cu apă, iar ceaiurile, de preferat neîndulcite.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
1369

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

sanatoase-frumoase-si-delicioase_s339.ht...

Sănătoase, frumoase şi delicioase! > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulSănătoase, frumoase şi delicioase!

Trandafirul. Lista preparatelor în care se pot folosi flori de trandafir e practic nelimitată. Florile se pot pune în salate, de pildă împreună cu o brânză cu aromă fină sau cu nuci tăiate mărunt. Pentru un plus de savoare şi culoare, folosiţi ca ingrediente suplimentar în sosul preferat petale roşii zdrobite. Şi ce-ar fi ca atunci când gătiţi spaghetti să adăugaţi la sfârşit petale de trandafir tăiate fâşii? De asemenea, trandafirii dau mai mult gust îngheţatelor şi băuturilor dumneavoastră preferate.

Florile de dovleac. Pe continentul american se folosesc încă din secolul al XVI-lea preparate din aceste flori. Se pare că amerindienii consumau doar florile mascule, permiţând astfel florilor femele să formeze dovlecei. Pot fi folosite în aperitive şi supe, aroma fină a florilor de dovleac asortându-se bine cu uleiul de măsline, cu porumbul de lapte şi chiar cu dovleacul. Ca aroma să fie mai puternică, florile se călesc cu puţină ceapă şi usturoi, precum şi cu alte plante sau condimente, după plac.

Panseluţele (Viola wittrockiana). Panseluţa dă un plus de savoare şi frumuseţe salatelor de legume şi fructe. Se foloseşte întreaga floare şi se adaugă chiar înainte de servirea mesei. Se înrudeşte cu panseaua sălbatică sau trei-fraţi-pătaţi (Viola tricolor), cum se mai numeşte ea, care, deşi este comestibilă, consumată în cantităţi mari poate fi toxică. O a treia floare comestibilă din genul Viola este toporaşul (Viola adorata), care merge de minune în deserturi şi băuturi. Nicio altă floare din genul Viola nu e considerată comestibilă!

Crinul galben (genul Hemerocallis). Această floare a pătruns de mult timp în arta culinară. Dacă se găteşte puţin, floarea lui poate fi servită ca o legumă. Din petale, la care se adaugă alte ingrediente, după plac, se poate face o pastă nu prea densă, care se prăjeşte. Se decorează apoi cu o floare de crin galben.

Alte flori comestibile: Floarea de Yucca (genul Yucca), florile de lămâi (Citrus limon), de portocal (Citrus sinensis) şi de mentă (genul Mentha) îmbogăţesc aroma băuturilor, salatelor şi a deserturilor. Nu sunt singurele flori comestibile; totuşi, înainte de a consuma o floare, documentaţi-vă în mod serios şi cu mare precauţie!

(V.A.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
728

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sanda-toma-tarina-invincibila_724.html

Sanda Toma - Ţarina invincibilă > REVISTA LUMEA SATULUI

Din sat s-a întrupat vedeta…Sanda Toma – Ţarina invincibilă

Sanda Toma – Profil

Data naşterii: 24 februarie 1956

Locul naşterii: comuna Ştefăneşti, judeţul Botoşani

Palmares:

- 1979 medalie de aur în proba de schif simplu din cadrul Campionatelor Mondiale de la Bled;
- 1980 medalie de aur în proba de schif simplu din cadrul Jocurilor Olimpice de la Moscova;
- 1981 medalie de aur în proba de schif simplu din cadrul Campionatelor Mondiale de la München.

Printre cei 21 de campioni olimpici recompensaţi recent cu ordinul şi medalia „Meritul Sportiv“ s-a aflat şi Sanda Toma. Cu trei titluri supreme cucerite în scurta carieră, canotoarea şi-a câştigat un loc distinct în aristocraţia sportului românesc.

Atipica poveste de succes a campioanei olimpice de la Moscova a început în 1977. La 21 de ani, cu prilejul unei ample acţiuni de selecţie pentru loturile naţionale de canotaj întreprinsă în Est, Sanda a părut căutătorilor de talente un diamant brut. „Sanda avea parametri fizici ideali. Totodată, ceea ce a fost foarte important, era parţial obişnuită cu rigorile vieţii de sportive, deoarece practicase atletismul şi nu o probă oarecare, ci cea de aruncare a greutăţii“, a rememorat profesorul emerit Victor Mociani.

După doar un an, fosta atletă intra deja în circuitul marilor competiţii. Concurând în proba de 4 vâsle a Mondialelor din Noua Zeelandă, Sanda Toma îşi trecea în palmares un loc 5. Un an mai târziu, la Mondialele de la Bled, Sanda schimba nu doar proba, optând pentru schif simplu, ci şi locul în ierahia finală, cucerind medalia de aur.

După incredibilul succes din prima sa cursă importantă la simplu, cea de la Bled, reuşita din 1980 de la Moscova i-a adus canotoarei din Ştefăneştii Botoşanilor suprema confirmare a valorii sale. Şi, pentru a nu mai exista niciun dubiu în privinţa ţarinei momentului în proba de schif simplu, Sanda mai cucerea în stil de mare campioană şi finala probei din cadrul Mondialelor de la München din 1981. După concursul din capitala Bavariei, Sanda a decis, în mod surprinzător, să iasă din arenă. Lăsa în urmă o carieră scurtă, dar prodigioasă.

Din schif, la catedră

După intempestiva retragere din circuitul marii performanţe, Sanda Toma s-a dedicat carierei didactice universitare. În prezent, ţarina schifului simplu de la începutul anilor ’80 este conferenţiar universitar doctor, decan al Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport din cadrul unei Universităţi private din România, dar şi mamă a doi băieţi, cum altfel decât sportivi.

Cel mare, Mihai, fost component al naţionalei de baschet Under 18, a urmat cursurile High School Corner Stone, din San Antonio-Texas, echipă pentru care a şi evoluat de altfel. Juniorul familiei Toma-Urichianu, Bogdan, multiplu campion de înot la categoria juniori, în prezent învaţă la Trinity Anglican School din Cairns, localitate din statul australian Queensland.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
1635

☐

Comentarii

☐

☐

1. galben mitrita -- (9-November-2010) toata stima pentru valorile acestei tari, pentru aceasta "valoare" care a stiut sa urce pe cel mai inalt podium si sa ramana acolo purtand cu mandrie titlul. Frumos spus "Tarina invincibila". Sunt mandra ca sunt contemporanul acestei "valori" si as indemna pe toata lumea:mandriti-va si respectati asa comori. nu oricine are aceasta ocazie.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

Sângeru, reperul esenţial

Interviu cu scriitorul Lucian Avramescu acasă, în comuna natală Sângeru

– Ce loc ocupă comuna Sângeru în biografia sentimentală a lui Lucian Avramescu?

– Credeţi că exagerez spunând că Sângeru este, pentru mine, buricul pământului? În Grecia, la Delfi, există un pietroi care se cheamă chiar aşa, Buricul Pământului. Am avut norocul să ajung acolo cu o delegaţie de tineri scriitori din România. Eh, pentru mine Sângeru este ca un buric al pământului. Adus la datele mele. La Sângeru m-am născut şi pesemne că aici voi muri. De Sângeru mă leagă cele mai vii amintiri, ale copilăriei, ale adolescenţei.

Cele mai puternice amintiri sunt legate de acest nume. Aici am copilărit, aici am trăit drame. Aici mi-au murit părinţii, aici au murit, unul câte unul, bunicii. Şi m-am simţit dator să mă întorc în acest loc şi să încerc să construiesc ceva. Discutăm acum în casa bunicului meu, care a fost ani şi ani naţionalizată şi pe care vreau să o transform într-un muzeu al pietrei, al pietrelor cioplite de ţărani. Un muzeu unic după ştiinţa mea în România, un muzeu care, sper, să aducă un plus de atracţie pentru acest sat, pe care cineva, un ziarist evreu, bun prieten, îl asemăna cu Toscana. Pentru a încheia cu o banalitate, vă voi spune că Sângeru este pentru mine reperul esenţial, borna de stabilitate. Un buric al pământului? De ce nu?!

– Circulă, am înţeles, diverse legende legate de toponimia zonei. Ce ne puteţi spune?

– Am citit undeva o referire istorică. Nu-i o legendă. La Urlaţi, domnitorul Constantin Brâncoveanu, înconjurat de boieri şi oştire, asista de pe deal la o bătălie între turci şi ruşi. Locul acela era cam pe unde este azi stadionul şi izlazul şi se ţine târgul anual. Domnitorul privea lupta şi nu urma sfatul boierilor care se grăbeau cu îndemnuri să intre în luptă lângă ruşi, alţii să se alăture turcilor. El stătea şi aştepta să vadă încotro înclină sorţii victoriei şi abia apoi să se încumete la luptă. Se pare că de aici i s-a tras moartea, fiindcă s-a dat de partea ruşilor. Turcii nu l-au iertat. I-au rezervat o moarte tragică. Dincolo de ezitările lui tipic româneşti, Constantin Brâncoveanu e singurul nostru martir care şi-a asumat moartea pentru o credinţă. Noi nu avem, din păcate, sentimentul martiriului…

Sângeru are şi el legendele lui. Una îi explică numele printr-o inadvertenţă botanică. Cică ar fi existat aici, la o mare intersecţie de drumuri, un sânger uriaş sub care dejugau căruţaşii. Drumurile duceau în sus, spre Braşov, altele spre Buzău şi Mizil. Dar sângerul este mai mult arbust decât copac, aşa că nu prea putea să fie uriaş şi adăpost pentru căruţaşi.

Altă legendă, care îmi place, explică şi ea obârşia numelui. Pe deal, lângă Ciortea, componentă a dealurilor Istriţei, se zice că a fost o bătălie între români şi tătari. Lupta a fost atât de sângeroasă că s-a umplut de sânge localitatea din vale. Ea avea să se cheme Sângeru, iar cea din deal, Tătaru, amintind de acea luptă cu tătarii. Avem o peşteră a hoţilor, avem la Podgoria, chilii săpate în piatră, vechi de 300 de ani, avem dealuri de cretă şi

pereţi uriaşi de sare. Avem aici şi un muzeu etnografic, subordonat acum Muzeului Judeţean Prahova, la care au pus umărul şi părinţii mei.
– În legătură cu satul, eu ştiam, la un moment dat, altceva. Evoc anul 1907. Numele vine cumva de atunci?
– Nu, numele mai vechi al satului a fost Fundeni, fiindcă localitatea se află, practic, într-o... fundătură. Într-un găvan. Izvorăşte de aici pârâul şi, mai departe, râul Cricovul Sărat. Peste dealuri, la răsărit, este judeţul Buzău. Ne răzorim cu Cislăul. Pe acolo mergea bunicul din partea mamei, tata Mihai, cu desagii cu merinde la internat, la Şcoala Normală din Buzău, unde mama era elevă. Se ducea acolo, pe jos. Aşa cum se ducea, pe vremea aceea, şi la Ploieşti… În 1907 a fost răscoală la Sângeru. Au devastat ţăranii conacul boierului Bibescu. Bunicul Avramescu era un puşti sărac atunci, lucra ucenic la sonde.
– Dacă ar fi să realizaţi un reportaj din Sângeru, despre ce anume aţi scrie mai întâi: despre păduri sau despre altceva?
– Dacă aş scrie un reportaj despre păduri ar însemna să scriu despre cimitirul pădurilor copilăriei mele. Ai mei au cumpărat păduri înspre Buzău. Pădurea Crăciuneasca era a noastră. Era cu stejari, fagi şi carpeni. Din 1989 şi până acum a fost furată, jefuită, tăiată integral! Pe numele tatălui meu, Maximilian Avramescu, aveam 78 ha de pădure. Moştenire…
Eu, fratele şi sora mea am refuzat să primim un deal chel. Compensaţie ni s-a dat, celor trei moştenitori, câte trei hectare de pădure. Aici, lângă sat. Pădurea aceea veche, a noastră, a fost furată toată de săteni. De comun acord cu pădurarii. Am scris atunci, după Revoluţie, un pamflet:
„Petre Roman, paznicul pădurii mele“. Asta pentru că eu am vrut să-mi angajez un paznic şi mi s-a spus, în mod oficial, că nu este voie. Criminalii care au tăiat pădurile copilăriei mele sunt ştiuţi. Ei taie şi fură, pe scară largă, în continuare, până vor cheli cu totul România. Pădurea lăstăreşte, dar neprotejată ea dispare. Oamenii de prin zona asta cresc capre, care au mâncat lăstărişurile, în fiecare an, până nu a mai crescut nimic. Drept pentru care, în satul vecin, din comuna Cislău, dealurile ameninţă să vină peste ei. Este o pedeapsă de la Dumnezeu. Iată că mie mi-au dat înapoi iluzia unei păduri… Deci, dacă aş scrie un reportaj despre pădurile copilăriei mele ar fi despre morţi.
– Dumneavoastră sunteţi azi bucureştean… Ce vi se pare mai vulgar: Bucureştii sau Sângeru?
– Locuiesc în Bucureşti. Vulgaritatea din oameni este aceeaşi. Există un primitivism care creşte în noi, un grobianism care ne împresoară. Inexplicabil. O amputare a respectului pentru valoare, în oricare zonă a României. Agresivitatea străzii din Bucureşti se regăseşte şi pe uliţele satelor din Prahova. Nu numai la Sângeru. Alcoolismul a crescut, enorm. Într-o comună săracă sunt cu mult mai mulţi beţivi ca atunci, ca acum 50 de ani! La şapte dimineaţa îi vezi că aşteaptă să se deschidă cârciuma. Cumpără trăscău, băuturi ieftine numite în glumă „Elodia“, „Ultimul drum“, „Ia-mă mamă“… Vulgaritatea este alimentată la noi şi de marile modele naţionale.
– Şi, totuşi, ne-am fi meritat o altă Capitală...
– Eu cred că ne-am fi meritat şi un alt popor… Deocamdată ăştia suntem. Buni, răi…
– Ce mai fac acum rromii din Sângeru?
– La noi, ţiganii din sat, doar două familii altădată, au ajuns acum la 1.500, adică un sfert din locuitori. Mai pleacă ei prin străinătate. Nici nu ştiu ce fac pe acolo. Suntem mai apropiaţi. Acum doi ani am botezat vreo cinci ţigani. A venit la mine un fin, Oiţă îl cheamă, şi are peste 70 de ani. „Botează-mi şi mie nepoţelul, naşule“, mi-a zis. Bunicul a creştinat toată ţigănia, aşa că le sunt naş prin descendenţă. A venit nu cu un prunc de leagăn, ci cu un vlăjgan, Vasile, mai înalt decât mine cu un lat de palmă. După ăsta a mai venit cu alte patru copile, între 12 şi 19 ani. Le-am botezat fără tam-tam, invitând la biserică doar primarul şi poliţistul.
– Ce vă spune oraşul Ploieşti?
– Sunt şi nu sunt legat de el. Am urmat liceul la Vălenii de Munte. Ploieştii, al căror cetăţean de onoare sunt, din vremea primarului Emil Calotă, e un punct de trecere spre Bucureşti, spre lume, spre neunde.
Sorin BOCIOACĂ
(Din volumul NELINIŞTI ÎN AGORA)
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
1493

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Săniile zburau necontenit...

Focu-n sobă arde-nvăpăiat...
Mama croşetează-o bluză-albastră.
Mâţa toarce... Numai Tudorel,
Întristat, priveşte pe fereastră.
Ce-l mâhneşte, lesne-i de ghicit:
„Uf, ce vreme! Vâjâie vântul, ninge...
Pe maidanul alb ca un cojoc
Nici un şut nu mai pot trage-n minge.
Undiţele, în al căror ac
Râme înfigeam şi buburuze,
Nu mai scot din valuri peşti de-argint,
Ci, în tindă, lâncezesc mofluze.
Iar uşorul zmeu, vuind în zbor,
Ce atinge norii când se-avântă,
Zace-acum cu sfoara strânsă ghem
Ca un vultur cu aripa frântă.
Iarnă mohorâtă, friguroasă,
Până când mă vei închide-n casă?“
....
N-a zis una, două nici atât,
Că la poartă vin copii cu ceata:
El ţâşni ca dintr-un arc săgeata
Şi se duse glonţ pe derdeluş.
Săniile zburau necontenit...
A uitat de vânt, de ger, de masă.
Şi-a venit pe seară zgribulit,
Dar pe chip c-un zâmbet fericit:
„Totuşi, aspră iarnă, eşti frumoasă!“

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
680

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Şansă pentru micii întreprinzători > REVISTA LUMEA SATULUI

Şansă pentru micii întreprinzători

Situată în centrul ţării, între masivele Piatra Craiului şi Bucegi, în culoarul Rucăr-Bran, comuna Moieciu dispune de toate condiţiile naturale necesare practicării unui turism de succes. Are în componenţă şase sate: Moieciu de Jos, Moieciu de Sus, Cheia, Drumul Carului, Măgura şi Peştera. Zona montană în care se află amplasată localitatea, între cele două parcuri naţionale Bucegi şi Piatra Craiului, este una mirifică, ce-ţi oferă cele mai bune condiţii pentru relaxare. Aici ai toate şansele să uiţi de tumultul marilor oraşe şi de stresul vieţii cotidiene şi să-ţi „încarci bateriile". Este motivul pentru care în aceste locuri a luat amploare construcţia de lanţuri hoteliere de cinci stele, ridicate la îngemănarea pădurii de brazi cu culmile abrupte ale munţilor.

Ce se află dincolo de şansă?

O alternativă la luxul costisitor oferit de marile hoteluri o reprezintă micii întreprinzători, care cred în turismul rural, în şansele acestuia de a se dezvolta. În ciuda faptului că există programe europene care mai de care mai ademenitoare, criteriile de selecţie pentru accesarea unor asemenea fonduri sunt de multe ori atât de exagerate încât cei mai mulţi renunţă la a folosi „miraculoşii bani europeni", după cum spunea cu oarecare ironie unul dintre întreprinzătorii din domeniu.

Prin urmare, banii rămân nefolosiţi, în vreme ce turismul rural încearcă să supravieţuiască numai cu oameni modeşti, dar pasionaţi şi dăruiţi, care vor să ofere şi altora şansa de a se bucura de binefacerile zonei lor.

Omul cu zâmbetul pe buze

Unul dintre aceştia este Viorel Chiţu, care, numai prin forţe proprii, a reuşit să transforme casa părintească într-o pensiune cochetă, situată chiar pe şoseaua naţională, la patru kilometri de Muzeul Bran.

Istoria casei este una plina de întâmplări care ar fi descurajat pe aproape oricine. Însă domnului Viorel, un om blând, mai mereu cu zâmbetul pe buze, ce te îndeamnă parcă la a trăi mai bine şi mai frumos, i s-a sădit în suflet sâmburele pasiunii şi plăcerea lucrului bine făcut. Naţionalizată, cumpărată din nou de la stat, arsă într-un incendiu, locuinţa a fost refăcută din temelii numai cu forţele proprii ale familiei sale. Acum sunt puse la dispoziţia turiştilor camere duble, living, toate utilate cu strictul necesar, acces la bucătărie, cablu TV. Grădina din spatele casei oferă o panoramă de vis asupra împrejurimilor.

Deşi este greu de crezut, în comună nu există reţea de canalizare, dar locuinţa dispune de o fosă septică şi de un sistem de alimentare cu apă curentă, reuşind astfel să asigure confortul turiştilor.

Invitaţie la o drumeţie fascinantă

„Oferim turiştilor nu doar cazare, ne spunea domnul Chiţu, ci şi posibilitatea de a vizita zona noastră, una dintre cele mai frumoase din ţară. De aici se poate ajunge uşor la Mănăstireala Mănăstirea Şimon, apoi la Podul Dâmbovicioarei, Peştera Dâmbovicioarei, Cabana Brusturet, după aceea la Satul Peşterala Satul Peştera – Şirnea, Cheile Grădiştei, Moieciu de Sus, Bucegi, Măgura – Zărneşti (prin prăpăstiile Pietrei Craiului), Cetatea

Râşnov – Poiana Braşov, Castelul Dracula (Bran) şi multe altele.
Sunt trasee pe care le organizăm, împreună cu fiul meu, proprietarul de fapt al pensiunii, la cererea turiştilor, pe tot parcursul anului. Le oferim toate condiţiile ca ei să se simtă cât mai bine. Acesta este motivul pentru care cei mai mulţi revin în număr atât de mare în fiecare an.

I. BANU, L. MUŞAT

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
886
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sansa-stiintei-horticole-intr-o-discutie...

Şansa ştiinţei horticole, într-o discuţie optimistă

Dintre lucrurile bine făcute de comunism în perioada de avânt economic a fost şi înfiinţarea, în urmă cu peste 40 de ani a Institutului de Cercetare pentru Valorificarea Legumelor şi Fructelor, actualul Institut de Cercetare şi Dezvoltare pentru Industrializarea şi Marketingul Produselor Horticole – Horting. Iniţiativa a aparţinut unui grup de specialişti de înaltă valoare creativă. Din fericire, această instituţie a reuşit să răzbată printre furiile demolatorilor şi să încerce acum o oarecare relansare. Despre toate acestea ne vorbeşte directorul general al acestei instituţii, prof. dr. Marian Bogoescu. Pentru a afla amănunte despre activitatea acestei instituţii am purtat o discuţie cu domnia sa.

O unitate etalon

Rep.: Domnule profesor, de fapt, care a fost motivaţia înfiinţării acestui institut?

M.B.: Institutul a fost conceput ca o unitate etalon în care să se realizeze o producţie experimentală, să se testeze noile tehnologii şi care să servească ca bază de instruire pentru lucrătorii din cadrul sectorului de valorificare a legumelor şi fructelor. La vremea respectivă, în 1967, institutul a fost dotat cu spaţii experimentale de depozitare, staţie-pilot pentru procesarea legumelor şi fructelor şi realizarea concentratelor aromate, sucurilor şi băuturilor răcoritoare, sere pentru legume şi flori. Pentru întregirea lanţului producător-consumator a fost realizat şi un magazin etalon de desfacere (Fortuna).

Activitatea de cercetare a avut caracter fundamental şi aplicativ, fiind orientată în mai multe direcţii: condiţionarea şi păstrarea produselor horticole proaspete; procesarea produselor horticole (conserve de legume şi fructe, sucuri naturale, produse deshidratate şi congelate); obţinerea de concentrate aromate şi băuturi răcoritoare; ambalarea, transportul, mecanizarea, organizarea şi economia valorificării produselor horticole; cultura legumelor şi florilor în sere şi valorificarea lor.

Cercetarea aplicativă

Rep.: Dacă ar fi să vă referiţi la realizările de excepţie, care ar fi acestea?

M.B.: Într-o exprimare sintetică, este vorba de elaborarea a 55 de tehnologii de condiţionare şi păstrare, 92 de metode fiziologice şi biochimice de analiză, de determinare a gradului de poluare, de prevenire şi combatere a bolilor şi dăunătorilor postrecoltă. În cei 40 de ani s-au realizat 274 de sortimente noi, omologate, de conserve şi produse prelucrate: 17 tipuri de sucuri naturale pasteurizate, 7 concentrate aromate tip „BRIFCOR“, 18 concentrate aromate pentru consum casnic, 35 feluri de băuturi răcoritoare, 6 tipuri de sucuri concentrate; 8 tehnologii noi de cultură pentru legume de seră; o colecţie naţională de flori, cu 850 de soiuri, s-au creat 19 hibrizi noi omologaţi de legume şi flori.

Un decalaj a existat, totuşi

Rep.: Cantitativ vorbind, cifrele par impresionante. Trebuie spus totuşi că, din punct de vedere calitativ, mai ales în cazul sucurilor şi aditivilor, erau necompetitive...

M.B.: Da şi nu. Sucurile naturale nu aveau faima celor occidentale, dar din punctul de vedere al siguranţei alimentare, ale noastre se distingeau prin calitatea naturală a produsului ambalat sau conservat. Loc de mai bine era şi nu era nevoie decât de o îmbunătăţire gustativă a produselor. Ce-i drept, aceasta presupunea asimilarea acelor tehnologii care luau, cum s-ar spune, faţa cumpărătorului. Eram doar la un pas de acest deziderat. Spre sfârşitul anilor ‘80 noi am reuşit să reproducem la scară mică astfel de sortimente de tip occidental. Ele se concretizau în producţia experimentală a Institutului, realizată în secţia de microproducţie şi în sectorul de sere.

Tranziţia nu a fost atât de dură

Rep.: Ce ne povestiţi pare a fi de domeniul istoriei: care este situaţia astăzi?

M.B.: S-o numim acceptabilă, în condiţiile crizei prin care a trecut agricultura în ultimii 20 de ani. Am reuşit obţinerea de produse noi din legume şi fructe pentru grupe vulnerabile de consumatori şi elaborarea de noi tehnologii (s-au obţinut 20 de produse noi hipoglucidice, hipocalorice, nutraceutice, cu acţiune terapeutică etc.). Paralel, am testat comportamentul în procesul valorificării în vederea omologării a 150 soiuri noi şi hibrizi de legume şi 15 soiuri de fructe. La acestea se adaugă elaborarea studiilor de marketing, organizare şi eficienţă economică în valorificarea şi comercializarea produselor horticole, prelungirea duratei de păstrare a fructelor excesiv şi foarte perisabile. Avem realizări şi în ceea ce priveşte obţinerea unui sistem integrat de producţie ecologică în serele horticole.

Date comparative

Rep.: Ce spuneţi dumneavoastră pare impresionant în plan ştiinţific, dar, practic, horticultura în ansamblul ei parcurge o perioadă de criză!

M.B.: Adeseori stau şi mă gândesc cum de nu ne-am prăbuşit de tot. Din cele 2.800 ha de legume cultivate în sere încălzite au mai rămas doar 480 ha.

Dacă în anul 1990 existau în România peste 100 depozite de păstrare moderne care însumau capacităţi de depozitare de aproximativ 870.000 tone, la nivelul anului 2008 capacităţile de depozitare a produselor horticole nu depăşeau 70.000-80.000 tone (îndeosebi depozite specializate pentru păstrarea merelor şi a cartofilor).

În producţia de conserve din legume şi fructe, la nivelul începuturilor deceniului nouă se realizau 350.000 – 400.000 tone de conserve. După anul 2000, producţia de conserve s-a situat între 50.000 şi 100.000 tone/an, în funcţie de anul agricol.

Cel mai mare declin a avut loc în producţia de pastă de tomate, care, în anul 2005, a fost de numai 4.100 de tone, faţă de 80.000 de tone în 1989. În acele vremuri exportam peste 50.000 tone, iar în prezent consumul de pastă de tomate produsă în România este aproape inexistent, piaţa românească fiind invadată de produse din China, ţări din Orientul Mijlociu, Bulgaria.

Din nefericire, în loc să facem ceva concret şi bun, ne-am profilat pe producerea a tot felul de strategii care nu au nicio legătură cu realităţile actuale ale horticulturii româneşti. Privind optimist spre viitor, vă relatez o glumă de mai demult: pesimistul spune „mai rău nu se poate“, iar optimistul răspunde „ba se poate“...

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1121

□

Comentarii

□

□

1. horticultor -- (17-September-2010)Faceti parte din categoria celor optimisti!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

saptamana-blajinilor_l260.html

Săptămâna Blajinilor

În Banatul de munte, săptămâna care începe după prima zi de Paşte este numită şi Săptămâna Blajinilor sau Săptămâna lui Toma. În Paştele Blajinilor se crede că sufletele morţilor sunt libere. În prima zi din Paştele Blajinilor se prepară bucate alese şi se împart vecinilor, cu credinţa că morţii numai în acea zi pot gusta din mâncărurile preparate. Se zice că la cei care nu dau de pomană vin morţii, noaptea, şi le cer.

„Un obicei frumos este cel din dimineaţa Învierii când, după ce au asistat la Sfânta Liturghie, feciorii fac întreceri de ciocnit ouă, în curtea bisericii. Cine sparge mai multe ouăle ia pe cele sparte şi le duce acasă. Câştigă cine adună mai multe“, povesteşte Otilia Hedesan. Acasă, după ce s-au ciocnit ouăle de la masa pascală, se strâng toate cojile şi se păstrează. O credinţă din bătrâni spunea că, vara, când se iscă furtuni mari, se pot arunca flori şi coji de la acele ouă contra furtunii, ca să înceteze.

Mătcălăul şi ciocnirea ouălor

Un alt obicei bănăţean este Mătcălăul, care se ţine în prima marţi de după Paşte. Este şi un prilej de bucurie, un simbol al vieţii, prin practicile premaritale de înfrăţire care-i sunt specifice. În această zi, copiii de până la 14 ani se duc la un pom înflorit pentru a se înfrăţi. Fiecare face o cunună de flori din acel pom, şi-o pune pe cap, apoi, luându-se de mână, ocolesc din dreapta pomul, de trei ori.

Îşi dau cununile de pe cap şi, alăturându-le, se sărută prin ele de trei ori, schimbă între ei ouă roşii aduse (tot prin cununi) şi zic: „Să fim fârtaţi/surori până la moarte!“, primind fiecare o bucăţică dintr-un ban de argint. Cuvintele care se spun în cadrul ritualului de Mătcălău au ajuns la o variantă mult simplificată în timp, comparativ cu cea tradiţională: „Mătcălău! Mătcălău!/ Roagă-te lui Dumnezeu/ Să ne ferească de rău,/ Că şi noi cât vom trăi/ În tot anul te-om cinsti,/ Te-om cinsti cu chiţi de flori/ L-aste mândre sărbători,/ Te-om cinsti şi pomeni,/ Că mătcuţe ne-om numi/ Până-n lume vom trăi!“. Iar varianta diluată: „Văruică cu văruică/ Ciza cu ciza/ Ortac cu ortac/ Mătcălău cu mătcălău“. „Acest obicei se mai păstrează în unele zone, mai ales de munte, pentru spectacolul lui. Totuşi, obiceiul s-a mai simplificat, acesta fiind o agapă de despărţire care se ţine de către tinerii de clasa a VIII-a“, precizează Maria Mandroane.

Clement Lupu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
683

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

saptamana-europeana-a-veterinarilor_l583...

Săptămâna Europeană a Veterinarilor

Din anii ‘90, când encefalita spongiformă bovină şi alte boli loveau puternic atât industria cât şi încrederea consumatorilor, Uniunea Europeană a făcut eforturi considerabile şi paşi importanţi pentru a întări Sănătatea Animalelor şi Siguranţa Alimentelor. Unul dintre principalele subiecte dezbătute cu acest prilej a fost posibilitatea de a urmări animalele sau produsele alimentare pe durata întregului ciclu de viaţă – de la naştere sau producţie până când ajung în farfuriile consumatorilor.

Protecţia sănătăţii animalelor este esenţială

Unul dintre participanţii care au luat cuvântul a fost comisarul pentru sănătate şi politici pentru consumatori John Dalli, care a declarat următoarele: „Astăzi, considerăm ceva firesc faptul că ştim istoricul complet al unei bucăţi de carne de vită sau că putem identifica fiecare oaie din UE şi produsele alimentare de-a lungul întregului lanţ trofic. Acest nivel de protecţie a sănătăţii animalelor şi de siguranţă a alimentelor nu a fost obţinut peste noapte. A fost nevoie de ani întregi pentru a avea un cadru legal solid şi comprehensiv şi pentru a dezvolta instrumentele necesare care să întărească lanţul nostru trofic. Ediţia din 2010 a Săptămânii Veterinarilor va sublinia aceste realizări, în special trasabilitatea.“

Provocări şi beneficii

Trasarea animalelor şi a produselor animale pe o piaţă liberă, formată din 27 de state membre, necesită sisteme sofisticate, dar este un proces care ajută la asigurarea celui mai înalt nivel posibil de igienă şi de siguranţă a alimentelor. Altfel spus, limitează riscurile ca UE să se mai confrunte vreodată cu boli severe ale animalelor, precum BSE, FMD sau febra porcină clasică. În cazul în care acestea apar, totuşi trasabilitatea ajută ca ele să fie gestionate repede şi eficient, dat fiind că focarele sunt descoperite rapid. În plus, trasabilitatea asigură calitatea şi gustul alimentelor, dat fiind că atestă, de exemplu, originea specialităţilor regionale. Poate ridica şi elemente de etică prin certificarea, de exemplu, a faptului că doar alimentele produse în ferme organice pot fi etichetate ca fiind organice.

Consens

Cei aproximativ 400 de participanţi – experţi ştiinţifici şi reprezentanţi ai asociaţiilor fermierilor, membri ai Parlamentului European, reprezentanţi ai Asociaţiilor Veterinare şi Medicale – prezenţi la dezbateri au abordat subiecte variate legate de sănătatea animalelor (inclusiv zoonozele), prevenirea bolilor, controlul, calitatea şi siguranţa alimentelor, etichetarea, încrederea consumatorilor, asistenţa animalelor şi managementul crizei. Tot cu această ocazie, Comisarul Dalli şi directorul general al Organizaţiei Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OIE) Bernard Vallat au semnat un Memorandum al Înţelegerii, cu scopul facilitării obţinerii obiectivelor comune de comunicare ale Anului Mondial al Veterinarilor „Vet2011“, care va fi sărbătorit anul viitor.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
560

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

sapte-saptamani-de-ucenicie-in-fascinant...

Şapte săptămâni de ucenicie în fascinanta tabără de creaţie de la Muzeul Satului > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Şapte săptămâni de ucenicie în fascinanta tabără de creaţie de la Muzeul Satului

Era luna lui Cuptor. O căldură cotropitoare se prăvălea peste pământul încins, iar umbra brazilor părea să-şi fi pierdut răcoarea de altădată. Cu toate acestea, dincolo de pragul Muzeului Satului era mare vânzoleală.

Copii de toate vârstele alergau neîncetat printre casele de chirpici. Vocile lor ca nişte clinchete de clopoţei răsunau în acel decor al lumii satului ca un ecou de poveste. Parcă niciodată acest muzeu nu fusese mai animat de atâta viaţă, semn că oamenii încă îşi mai îndreaptă odraslele spre creaţie. Aceasta era atmosfera în sălaşul spiri-tului românesc din Capitală atunci când i-am trecut porţile.

Mai mult decât atât, împinşi de curiozitate am păşit şi dincolo de limitele lumii efemere a copilă-riei, în speranţa că vom împărtăşi entuziasmul şi pasiunea copiilor de aici, dar şi pentru a afla totodată despre proiectul important care se desfăşura în complexul muzeal. Un rol important în demersul nostru jurnalistic l-a avut doamna Aurelia Cosma, director de programe culturale, iniţiatoarea proiectului „Vara pe uliţă“.

O joacă plină de învăţăminte

După cum am aflat, tabăra de creaţie „Vara pe uliţă“ este un proiect care a adunat dincolo de pragul acestui muzeu foarte mulţi copii bucu-reşteni. Şi de fiecare dată s-a dovedit a fi un prilej de a experimenta pentru ceva timp viaţa la sat şi o parte dintre îndeletnicirile cu care se preocupă ţăranii români: olărit, ţesut, pictat pe sticlă şi lemn, confecţionat păpuşi şi podoabe etc.

Aflat deja la a XVIII-a ediţie, acest program educaţional reuneşte şi astăzi copii din toate colţurile Capitalei şi chiar din ţară. Sub îndrumarea unor oameni deosebiţi, micii ucenici au pătruns în lumea satului românesc şi i-au descoperit tainele.

În 1992, atunci când s-au constituit bazele conceptului taberei de creaţie, s-a pus mare preţ pe arta meşteşugărească şi pe arta plastică. În anii următori s-a continuat pe linia aceasta, mergând şi pe diversificarea programului de divertisment.

Iniţiativă încununată de succes

Faptul că proiectul a fost o reuşită încă din prima clipă nu mai este nicio îndoială. Cea mai bună dovadă în acest sens sunt sutele de copii care s-au înscris în fiecare vară. Dacă în primele ediţii erau disponibile doar câteva zeci de locuri, acum vorbim despre aproape 200 de copii pe modul. Pentru a le permite acestora să se bucure cât mai mult timp cu putinţă de entuziasmul şi descoperirea ştiinţelor populare, perioada în care se desfăşoară tabăra de creaţie a crescut treptat de la două la şapte săptămâni.

Timpul în care se desfăşoară proiectul este împărţit pe module. Fiecărui modul îi sunt alocate două săptămâni, în care copii parcurg un program specific fiecărui atelier.

Drumul de la învăţăcel la maestru

Meşteşugul fiecărui atelier poate avea un nivel de complexitate mai ridicat şi presupune o iniţiere profesionistă, formarea unor abilităţi, iar mai apoi deprinderea tehnicilor specifice fiecărei activităţi.

Copiii se bucură însă de îndrumarea unor oameni deosebiţi, meşteri populari veniţi din toate colţurile ţării pentru a deschide micilor învăţăcei porţile lumii efemere a creaţiei.

Ce poate fi mai de preţ pentru un mentor, aşa cum se dovedesc a fi profesorii din tabăra de creaţie, decât să vadă că sfaturile şi munca lor prind formă în rezultatele pe care le obţin ucenicii lor? Există copii care au reuşit să deprindă atât de bine artele predate aici, încât nu s-au mai putut dezrobi de pasiunea pentru creaţie, iar unii dintre ei au revenit pentru a desluşi tainele creaţiei generaţiilor mai mici de copii.

De la acul de cusut, la roata olarului

Odată înscrişi în program, copiii pot opta pentru mai multe activităţi. Spre exemplu, atelierul de podoabe populare s-a dovedit a fi foarte incitant pentru fete, care şi-au putut desăvârși expresivitatea şi imaginaţia în diferite modele şi culori de bijuterii. Şi atelierul de pictură pe lemn şi sticlă a fost la fel de ademenitor, pentru mulţi dintre ucenici reprezentând, de altfel, primii paşi spre lumea artelor plastice.

Aproape în fiecare grădină, la umbra îmbietoare a copacilor puteai vedea un grup de copii cufundaţi în artă şi cunoaştere. Fetiţele cochete lucrau cu migală la ţesături, în vreme ce băieţii se luptau de zor cu roata olarului. Alţii, îndrumaţi cu atenţie de profesori, înnodau de zor la firele de lână pentru a confecţiona păpuşi. Copiii erau atât de captivaţi de munca lor încât la sfârşitul programului părea că au terminat o zi plină de trudă.

Investiţie morală pentru viitor

Însă, dincolo de toate aceste preocupări şi îndeletniciri aparte din tabăra de creaţie, se află un scop nobil, plin de înţelepciunea omului conştient de povara vremurilor care apasă peste lumea satului şi a tradiţiilor populare româneşti.

„Vara pe uliţă“ se vrea a fi mai mult decât un program educaţional clasic. Oamenii care au lucrat la împlinirea lui speră ca astfel barierele dintre viaţa copiilor bucureşteni şi cea a copiilor crescuţi în satele româneşti să cadă. Se încearcă astfel o apropiere de cele mai trainice simţăminte pe care satul românesc le imprimă în personalitatea omului. Este ca un fel de regăsire a propriei identităţi, ca o reîntoarcere la rădăcinile străbune ale poporului român.

Valoarea culturală a proiectului este incomensurabilă. Asta pentru că lărgirea orizontului de cunoaştere al copilului, contactul cu civilizaţia tradiţională, înţelegerea armoniei dintre natură şi cultură, precum şi educarea în vederea respectării valorilor reprezintă o investiţie care se va păstra generaţii de-a rândul.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
648

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Săracă ţară bogată

Dintotdeauna, la şcoală, lecţiile de geografie ne prezentau România ca o ţară cu averi de invidiat. Ni se explica chiar că, dacă printr-o întâmplare, rotundul acestui perimetru de belşug ar fi rămas izolat de lume, de mapamond cu alte cuvinte, românii ar putea supravieţui beneficiind de preaplinul bogăţiei lor.

Date jenante

Românilor însă începe să le fie jenă când îşi declară naţionalitatea. Statisticile constată că România nici n-ar fi aşa de bogată. Şi asta, întâi de toate, pentru că poporanii ei nu prea au simţ de gospodar. Sunt săraci în fapte şi nechibzuiţi. Cum s-ar spune, graţie politicilor din urmă, „săracă ţară bogată“.

Câteva cifre sunt lămuritoare.

Prin 1930-1931, România găzduia şi stăpânea Bursa cerealelor. Românii exportau peste 300.000 de tone cereale anual şi mai bine de 120.000 tone de carne, cu precădere bovine. Vreme de decenii agricultura românească a susţinut, prin exporturi masive şi nu o dată spoliatoare, achitarea datoriei externe a ţării cu un excedent bugetar, pe atunci, de aproape patru miliarde de dolari. Revoluţia din 1989 descoperea în silozurile noastre peste 7 milioane tone de grâu. Ţara avea un inventar tehnic agricol competitiv, cu mai bine de trei milioane hectare irigate. O vastă reţea de unităţi de cercetare agricolă oferea însăşi lumii supercivilizate primii hibrizi de floarea-soarelui, soiuri şi hibrizi de cereale cu reale performanţe de producţie.

O operă reformatoare de râsul lumii

Decidenţi postrevoluţionari necalificaţi au hotărât dezactivarea la amănunt a sistemului agricol. Nu s-a pus însă nimic în loc, preferându-se importurile ca o soluţie comodă, dar mai cu seamă convenabilă „băieţilor deştepţi“. Astăzi, mai bine de 7 milioane ha adastă răcoarea aspersoarelor, aproape 4 milioane ha suferă din pricina eroziunii, peste 3,5 milioane ha oferind peisajul aproape uitat al câmpiei pârloagă. Chiar ajutoarele oferite de către Uniunea Europeană sunt ignorate ori pur şi simplu abandonate. În trei ani, de pildă, România n-a putut atrage decât 20% din fondurile alocate ţării noastre de UE pentru perioada 2007-2013. Decapitalizarea fermierilor şi o concurenţă neloială, mai apoi economia subterană au făcut ca plugurile româneşti să ruginească. Se descurcă cine poate şi cum poate. Şi, semnalează presa, „băieţii deştepţi“ reuşesc. Nu este energie pentru irigat? Ba da, dar speculată sălbatic şi deci, practic, de nefolosit. Cât despre împrumuturi, cunoaşteţi situaţia. România se împovărează pe zi ce trece, primind sfaturile unor samsari cărora li s-au găurit tălpile de atâta „du-te vino“. În rest, facem precum odinioară plugarul român. Punem mâna cozoroc la frunte şi scrutăm baierile cerului. Sperăm adică la vara ce va să vină. Poate, totuşi…

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
764

□

Comentarii

□

□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-June-2011)Paragraful câteva cifre lăm. este just, iar la paragraful date jenante adăugăm :poporanii cei mulţi au fost lăsaţi, de o grupă de poporani restrânsă, cu palmele goale şi atunci sigur că nu pot să efectueze arătura cu hârleţul de lemn şi tăiş de fier(ca modelul din evul mediu), semănatul păi. cu mâna, acoperitul cu târşul, recoltatul cu secera, treiaratul cu îmblătitorul(batozele pe motorină nu mai sunt din 1960).Poporanii cei mulţi sunt tot atât de gosp. ca băieţii deştepţi! Prea multă birocraţie pentru accesarea de fonduri europene !

2. zlate nicolae -- (1-June-2011)vreti sa se opreasca depopularea satelor prin emigrare? ei bine sprijiniti tinerii de la sate care detin suprafete mici sa infiinteze culturi de afin, catina alba . mur etc intervalul dintre arbusti sa-l cultive prin rotatie cu dovleac porumb fasole etc acestia sa fie sprijiniti material sa se asocieze astfel ca desfacerea acewstor fructe sa se faca in beneficiul cooperativei din care fac parte

3. Salistean Domnica -- (3-June-2011)Desigur cifrele prezentate sunt adevarate si documentate,dar noi,taranii? la noi chiar nu se uita nimeni. Nu se atrag finduri? pai isi iau ei si apoi nu mai fac propaganda sa ia si altii,eu m-am staduit ca intr-o comuna uitata de toti ,sa fac 17 proiecte pe 141 toti au ..dat din colt in colt dar..i-am incurajat si acum iau banii.Am muncit 34 de ani in agricultura,am dat productie,a fost si bine si rau si acum ,,la pensie sunt injosita.nu-mi permit un marpe luna,,ca nu am bani , Dumezeu e sus si vede. Cu respect d-le Vermen.

4. virtual-expatu -- (14-June-2011)O reactie la starea agriculturii nationale si a nivelului nostru de trai este aparitia din ce in ce mai des a unor termeni ca: autarhie, permacultura, eco-sate, do-nothing agriculture, sau sistemul lui Masanobu Fukuoka, etc, etc. Si totul se rezuma la incercarea satenilor de a-si procura cel putin mancarea si energia in mod independent fata de stat si intermediari.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sărăcia nu vine din prea multă minte

„Mai dăm… Şi, după ce vedem cum mai e, mai adăugăm ceva!“

Doamne, mă întrebam deunăzi, unde am mai auzit eu vorbele, promisiunile acestea, făcute, aşijderi, pe picior? Bine, mi-am răspuns tot eu, dar asta s-a petrecut demult, să tot fie două decenii. Aşadar, după amar de ani, cu vântul democraţiei în vele, corabia rămâne ca întotdeauna în bătaia valurilor. Valurilor şi vremurilor. Pentru cei cu grija câmpului, iarăşi spusa unui personaj celebru: „carul rămâne înglodat. N-a fost tras încă la drum drept“. N-am crezut, în ce mă priveşte, n-am sperat niciodată în sorţii norocului. Şi asta, pentru simplul fapt că, lucru demonstrat, sărăcia nu vine niciodată din prea multă minte. Numai că mintoşii contemporani au agonisit averi peste noapte, averi pe care, vorba bunei mele, neam de neamul lor nu le-ar fi încăput. Dacă ar fi să ne luăm după exemplul propriu, cine a făcut în propria-i bătătură ar putea agonisi şi pentru ograda ţării.

Jocul de-a alba-neagra

Frică mi-e însă că jocul de-a alba-neagra pe care-l tocmesc acum dregătorii nu e doar păgubos, ci mai degrabă periculos. Cei cu pâinea şi cuţitul ne preţuiesc, aşadar, nu ca pe o naţiune, ca pe un popor ci, se vede cu ochiul liber, ca pe o populaţie. „Proştii“ lui Rebreanu devine cartea de referinţă a zilelor noastre. Pentru că, zicea Măria Sa Lăpuşneanu-Vodă, oricum „proşti-proşti, da, mulţi!“ Ca să revin la subiect, potentaţii vremii, cocoţaţi unde sunt nici măcar prin voinţă populară, alegătorii, să ne aducem aminte, s-au cam numărat pe degete, aşadar stăpânii aruncă firimiturile festinului lor supuşilor din stradă. E criză, e recesiune – termeni la modă, de' acum în lumea largă, au devenit la noi postulate. Şi ce mi se pare, până la urmă, chiar comic este această imagine de propriu sacrificiu cu care aleşii ne prăfuiesc ochii. Citându-l pe Lenin... Mă întreb iarăşi: cine i-a obligat oare să-şi prăpădească tinereţile pentru binele comun?

Fiindcă teoria politică a strângerii curelei e de sorginte, să coborâm pe firul istoriei, are rădăcinile vezi bine în spusa amintită în teoria leninistă a NEP-ului. Vorba e, acceptăm ideea că istoria se repetă? Un distins savant român îmi demonstra deunăzi cum că ceea ce se petrece acum pe mapamond nu e doar „criză economică“. Crizele au un anume ciclu şi „răul“ pe care îl produc e mai degrabă unul „bine generalizat“. Fiindcă agoniile unei sau unor economii supraîncălzite vor duce, vrei nu vrei, la tratamente şoc pe măsură, reorientând consumul şi, drept consecinţă, producţia. Răscrucea de milenii pe care o traversăm are însă valenţele schimbărilor structurale pe mapamond. O altă gândire, un alt mod de a ataca realităţile se impun lumii contemporane. Mondializarea are alte reguli şi ele vor trebui învăţate degrabă. Învăţate, însuşite, recunoscute şi respectate.

Plutirea în derivă

Sigur, satul românesc este şi el parte a jocului ielelor. Pluteşte în derivă. Rezistă cine poate. Şi, aş zice, fără teamă că greşesc, cine înţelege mai degrabă că succesul este al luptătorilor, şi nu al visătorilor.

Visteria comună este oricum secătuită. Se împarte sărăcia. Bugetul agriculturii e unul de coşmar. Cum să oferi două paie la trei darabe? Soluţia? Până una-alta, aparţine încă celor cu decizia. Se mai pune o întrebare: Nu are agricultura, satul românesc în genere, specialişti şi practicieni care să poată revoluţiona momentul de îngheţare economică? Are, desigur! Numai că, iarăşi, cui ce-i pasă? Merge încă treaba, merge! Cred însă că timpul nu va mai avea răbdare. Cine odinioară, în momente de derută şi frică mai cu seamă, a zis „vă mai dau“, s-a pomenit înlăturat din istorie. Şi, ziceam, în condiţii identice, istoria se repetă. Fiindcă, ţineţi minte, domnilor! Românii sunt un popor, nu o populaţie!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
690

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sărăcia te face mai înţelept

„Sunt Serafim Viorica, moldoveancă dintr-un sat ieşean, şi vreau să vorbim despre sărăcie“, aşa şi-a început discursul ei timid o ascultătoare a emisiunii la care lucrez acum de la radioul public, ca răspuns la invitaţia mea de a aborda un asemenea subiect cu oameni simpli. Curgeau telefoanele şi mesajele, care mai de care mai încărcate de tragismul flagelului numit sărăcie.

A reieşit că „sărac lipit pământului“ nu este o vorbă fără sens pe care o rostim noi, oamenii, când vrem să descriem incapacitatea noastră de a înţelege sărăcia unora dintre semenii noştri sau chiar a noastră, este sensul exact al unei stări ce se instalează indiferent de cât de mari sunt eforturile de a ieşi dintr-o asemenea trăire.

Pentru că nu vorbim de leneşi, de lipsă de noroc, ci de oameni care se mişcă în fiecare zi pentru a pune la adăpost următoarele zile. Reuşesc sau nu, aici este problema. De ce săracul nu reuşeşte să facă bani chiar dacă munceşte opt sau mai multe ore pe zi?

Ce este frica de sărăcie, dacă nu sărăcia însăşi?! Cine este de vină pentru instalarea sărăciei nu este acelaşi cu cel care plăteşte pentru ea, căci numai acesta din urmă se înţelepţeşte…!

Trist, înţelept, dar sărac! Sigur că există o vârstă la care sărăcia nu contează, copil fiind ajunge o bomboană ca să devii fericit, dar dacă răsplata muncii tale se opreşte la o bomboană toată viaţa, oricât de păcătos dovedeşti a fi parcă nu-i aşa de drept. Este bine să te obişnuieşti cu sărăcia şi s-o accepţi ca pe un dat sau eşti sărac nu atunci când nu ai bani, ci când nu ai un vis. Spuneţi-i asta celui care are copii, celui care are de hrănit şi îngrijit un bolnav, celui care este el însuşi bolnav şi n-are cu ce să-şi cumpere o aspirină, celui care nu-şi poate cultiva pământul că n-are cu ce, celui care moşteneşte, din tată în fiu, sărăcia... etc.!

Sigur, un domn, Mitruţ din judeţul Argeş, spunea: „Cu bani nu poţi cumpăra pofta de mâncare, nici odihna somnului, dar ce poţi face în lipsa banilor?! Să te întinzi răbdător în aşteptarea sfârşitului? Nu se poate! Te zbaţi să faci rost de strictul necesar şi faci rost, într-un final, mai greu, mai uşor, iar experienţa drumului acesta te face din ce în ce mai bogat sufleteşte!“

Săracii care m-au sunat în emisiune erau convinşi că nu sărăcia este problema omului, ci lipsa de orizont a celor care ne conduc într-o societate în care ţelurile lipsesc ca şi dragostea faţă de semeni. Chiar mi-au dat exemple, nu cum să iasă ei din sărăcie, ci ce s-ar putea face dacă 20 de lei ai săracului s-ar aşeza lângă 2.000 de lei ai bogatului în scopul reformării sistemului sanitar din România!

Aşa că, dacă trag concluziile la o astfel de temă de discuţie, nu pot decât să recomand tot un sfat al ascultătorilor mei care, întrebaţi cum cred că ieşim din situaţia asta, mi-au răspuns, cu multe vorbe, într-un sin-gur sens, către rugăciunea, „dă-mi, Doamne, pâinea care-mi trebuie ca să nu fur!“ Ce vă spuneam eu, săraci, trişti, dar înţelepţi săracii României.

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
676

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

sarbatoare-pentru-zootehnia-romaneasca_I...

Sărbătoare pentru zootehnia românească

În Aula Magna a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“, a avut loc recent festivitatea dedicată înfiinţării Institutului Naţional Zootehnic. La lucrări au participat ministrul agriculturii - Valeriu Tabără, vicepreşedintele Academiei Române - Cristian Hera, Gheorghe Sin - preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“, cadre didactice universitare, cercetători de la institutele şi staţiunile de cercetare de profil din ţară, specialişti din unităţi de producţie. Lucrările acestei manifestări ştiinţifice au fost conduse de prof. dr. Dumitru Simionescu, vicepreşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

Omagiu adus elitei

Din alocuţiunile rostite din partea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi Academiei Române, precum şi din comunicările oamenilor de ştiinţă Dumitru Simionescu, Şt. Popescu Vifor, C. Drăgănescu, I. Arişanu, V. Tafta, A.T. Bogdan, I. Văcaru-Opriş, Al. Liviu Mărghitaş, M. Paraschivescu, D. Georgescu, H. Grosu a reieşit importanţa înfiinţării Institutului Naţional Zootehnic. Este vorba despre o instituţie care a pus fundamentele ştiinţifice şi organizatorice ale cercetării în domeniul creşterii animalelor. Cu acest prilej, prof. dr. Gheorghe Sin a ţinut să precizeze că manifestarea reprezintă o valoroasă lecţie de istorie pentru generaţiile actuale şi viitoare, cărora li se oferă modelele de comportament şi dăruire ale unor personalităţi care şi-au închinat viaţa unei activităţi pe cât de complexă în plan profesional, pe atât de benefică în plan economic.

De la păstorit, la performanţele de azi

Primul agronom român, socotit deseori ca părinte al zootehniei, Ion Ionescu de la Brad, considera că „păstoria este începutul şi sfârşitul producerii abundente a agriculturii, căci cu dânsa se începe culegerea roadelor pământului într-o stare de cultură puţin înaintată de civilizaţiune şi de populaţiune a unei ţări şi tot cu dânsa înaintează agricultura până ce ajunge, ca în ţările cele mai populate, să devină temelia unei agriculturi progresive şi prospere“. În lunga succesiune de prestigioşi profesionişti, activitatea prof. Gh. K. Constantinescu se individuali-zează prin contribuţiile majore aduse nu numai pe plan ştiinţific, ci şi organizatoric, încununate prin fondarea Institutului Naţional Zootehnic. Pasiunea şi munca plină de abnegaţie, exigenţa şi responsabilitatea, năzuinţa de a realiza o zootehnie modernă în ţara noastră au animat colectivele de cercetători ale căror rezultate sunt unanim apreciate.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
741

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sărbătoarea centenarului la Şcoala Agricolă din Dragomireşti Vale

Întotdeauna mi-a făcut plăcere să calc pragul unei şcoli agricole din apropierea Capitalei – Grupul Şcolar Agricol din Dragomireşti Vale. Am nimerit aici în plină sesiune de bacalaureat pentru a discuta cu directorul şcolii, dr. ing. Adrian Eugen Chişa, veche cunoştinţă încă pe când era şef de fermă, apoi inginer-şef şi director, timp de 18 ani, la o unitate de prestigiu, Gospodăria agricolă de stat Buciumeni – Călăraşi.

De la domnia sa am aflat că în şcoală s-a format şi funcţionează un Centru de examen pentru bacalaureat, şi nu întâmplător. Şcoala este o unitate puternică, având în această sesiune 196 de candidaţi, absolvenţi ai liceului agricol. În anul acesta, mai spre toamnă, urmează să aibă loc sărbătorirea centenarului şcolii.

Scurt istoric

Bazele înfiinţării Grupului Şcolar Agricol din Dragomireşti Vale au fost puse în anul 1908, când s-a construit prima clădire a şcolii pe terenul cumpărat de Casa Rurală de la fostul proprietar, generalul Boteanu. Suprafaţa cumpărată a fost de 593 hectare. În anul 1910, Consiliul de Administraţie al Casei Rurale a aprobat înfiinţarea unei şcoli de grădinărit, prima din România. De constituirea şi amenajarea acestei şcoli s-a ocupat Dumitru Ştefănescu, un mare agronom al ţării. La acea vreme şcoala furniza seminţe de legume şi material săditor pomicol tuturor moşiilor Casei Rurale. În anul 1911 au început cursurile Şcolii de Grădinărit cu 9 elevi, copii ai ţăranilor din zonă.

În perioada 1919-1947 funcţionează ca Şcoală Inferioară de Horticultură, apoi ca Liceu Tehnic Horticol de Fete, Şcoală Medie Tehnică Horticolă, Şcoală Profesională de Horticultură, Şcoală de Maiştri Horticoli.

Apoi, până în 1990, a funcţionat ca Liceu Agroindustrial, iar din anul 1990 ca Grup Şcolar Agricol cu specializările pentru liceu: horticultură, veterinară, zootehnie, protecţia plantelor, topografie, iar pentru şcoala profesională: tehnician în conservarea cerealelor şi prepararea nutreţurilor combinate.

Resursele umane şi materiale

În condiţiile de acum, ţinând cont de greutăţile prin care trece învăţământul agricol, colectivul şcolii a desfăşurat numeroase acţiuni de popularizare a şcolii în rândul elevilor de la şcolile generale şi de a păstra profilul şcolii cu specializările specifice agriculturii. Efectivul de elevi este în prezent de peste 1.000, cu clase cu mai multe specializări, printre care tehnician în activităţi economice, resurse naturale şi protecţia mediului, tehnician veterinar, agronom şi electromecanic.

Şcoala dispune de bibliotecă, sală de sport, internat, cantină, ateliere pentru lucrări practice în domeniul electromecanic, seră didactică pentru instruirea practică a elevilor de la domeniul agricultură. Resursele umane sunt formate din 40 de cadre didactice calificate, 25 titulari, 15 suplinitori, 3 având doctoratul.

În prezent, conducerea şcolii pune accent pe realizarea de proiecte. Astfel, în cadrul şcolii s-au derulat 2 proiecte lingvistice de tip Comenius, unul în anul 2008 cu mobilitatea elevilor în parteneriat cu Germania, iar în prezent este în derulare un proiect cu Belgia.

În ultimii ani s-au realizat lucrări de reabilitare a clădirilor, spaţiile de învăţământ, biblioteca, sala de sport, fiind aduse la standarde moderne. S-au amenajat terenurile de sport pentru toate activităţile din acest domeniu: fotbal, rugby, baschet, handbal, volei. De asemenea, s-au realizat lucrări la instalaţiile termică, electrică, aprovizionarea cu apă şi canalizare, dotarea cabinetelor şi laboratoarelor cu mobilier nou şi materiale didactice. Totodată, s-au achiziţionat cărţi pentru bibliotecă, cărţi de literatură şi de specialitate, ajungându-se la peste 43.000 de volume.

Un lucru deosebit de încurajator pentru colectivul şcolii este faptul că Primăria Dragomireşti Vale a întocmit documentaţia necesară pentru realizarea unui campus şcolar preuniversitar care va cuprinde şi clădiri noi, o bază de instruire practică nouă, o bază sportivă modernă etc., fiind avizată de Ministerul Educaţiei. Realizarea campusului ar crea condiţiile pentru o şcoală de tip european.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1926

Comentarii

1. Aurora Velicu -- (11-November-2011) La Multi Ani rodnici Grupului Scolar Agricol "Vintila Bratianu", la implinirea unui secol de existenta !

2. Charles Lishoni -- (19-August-2014)Am fost un elev strain la acest liceul din 1981-1983 si am terminat curselile mele in specialitate Veterinara. As vreau sa stiu daca pot sa gasesc pozele mele de la scoala cu colegii mei atunci. Sint din NAMIBIA o tara in Africa de Sud.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Sărbătoarea lămâilor de la Menton

Menton, oraş de şarm şi mister, situat la frontiera franco-italiana, este o cetate antică supranumită şi Perla Franţei. Este ultimul oraş al Coastei de Azur după care urmează Ventimiglia, primul oraş italienesc al Coastei Ligure.

Distanţa dintre cele două localităţi poate fi străbătută cu piciorul într-o plimbare sau un jogging de întreţinere. Menton se află la numai 12 km de Monaco această citadelă aparţânand Principatului de Monaco între 1346 şi 1848. În 1848 populaţia s-a răsculat împotriva Principatului participând la un plebicist şi a votat pentru ataşarea sa la Franţa. Menton devine definitiv francez, începând cu data de 2 februarie 1861.

Legenda spune că Eva, alungată din Paradis împreuna cu Adam, a luat cu sine un fruct de aur. Adam temându-se de furia lui Dumnezeu a vrut ca Eva să arunce acest fruct intr-un loc anume ales, de pe pământ, şi să scape de pedeapsa celestă. Dupa un lung periplu, ei au zărit Golful Garavan, care le amintea de Edenul pierdut. Eva a îngropat fructul aici şi de atunci se vorbeşte despre celebrele lamâi de la Menton.

Legendă sau nu, cert este faptul că de zeci de ani “Sarbatoarea Lămâiului ” fascinează sute de mii de spectatori veniţi din cele patru colţuri ale pământului pentru a admira fabuloase creaturi gigantice construite din lămâi şi portocale.

Anul acesta, sărbătoarea a ajuns la cea de a 75-a ediţie şi s-a desfăşurat între 13 februarie şi 4 martie 2009. Duminica, începând de la orele 14,30 o mare defilare de care alegorice traversează oraşul de-a lungul falezei mediteraneene, care o data pe an, geloasă pe stralucirea citricelor, prinde privirile admiratoare ale turiştilor fascinaţi de personaje mitice.

Reprezentarea tuturor zonelor lumii este uluitoare în cadrul acestei manifestări, combinaţie de Carnavalul de la Rio cu arta si deisegn-ul creatorilor de adevarate opere de arta care utilizează drept materie primă citricele. Deşi efemere, aceste creaţii, te urmăresc în gand, te însoţesc acasă şi iţi luminează ochii minţii eliberând în suflete o caldă lumină de-a lungul întregului an.

Defilarea este compusă din care alegorice şi personaje mitice din toate zonele lumii. Peru, Mexic, Spania, Brazilia, ţări arabe, Rusia, China, Coreea, India, o întreagă paletă de ţări africane, ca să numim doar o parte dintre protagonişti, contribuie la această paradă cu dansuri de stradă şi costume somptuoase strălucitoare ce răspândesc irizaţiile sub soarele blând al Mediteranei.

DEFILAREA FRUCTELOR DE AUR

Duminica, întreg oraşul se agită...Un balet de care alegorice şi maşini. Ca o învolburare fără de sfârşit, mulţimea inundă străzile pentru a se aduna de-a lungul falezei Mediteranei.

Veselia şi râsetele lumineaza feţele cuprinse de fericire.

Astăzi este sărbătoare. Cu ochi stralucitori un copil se amuză şi se minunează de primele confeti aruncate în aer. În curând promenada devine ninsă de confeti, în aer pluteşte o ploaie ireala de bule de săpun fine, împraştiate de pe carele alegorice pe capul mulţimii, spre bucuria generală şi uimirea copiilor.

Este rândul Clawn-ilor, de dimensiuni normale sau giganţi de trei metri să intre in scenă, să dea mâna şi să facă fotografii cu publicul. Mai cu seama piticii sunt favoriţii acestor domni care te stropesc cu apa, spray-uri multicolore de gumă decorativă şi balonaşe de săpun.

Dansatori din toate colţurile lumii, cu penaje multicolore, costume incredibile, măşti şi decoruri desprinse parcă din Alice in Ţara Minunilor işi fac apariţia pe bulevard. Vârsta nu mai contează. Vârstnici, tineri şi copii se amesteca în tumultul dansului şi fac piruete având ca parteneri dansatorii profesionişti. Fanfarele işi eliberează cu putere ritmurile de salsa, trompetele işi aruncă in aer notele.

Grupuri folclorice, dansatori exotici, cadâne, dau acestui spectacol de stradă de un fast incandescent demn de cele mai mari carnavale din lume.

EXPOZITIE DE LUCRARI GIGATICE DIN CITRICE

Vizavi de Cazinoul Mentonului işi deschide porţile gradina Biovès, un tur al lumii,cu reproduceri specifice diferitelor ţări şi culturi, totul dintr-o minunată compoziţie de citrice.

Oameni din toata lumea şi de toate rasele se inghesuie să filmeze şi să imortalizeze imagini de neuitat şi greu de imaginat. Aşa că trebuie să fi destul de răbdator să poţi reuşi să imortalizezi şi tu un crampei de lămâi şi portocal care au prins în mod surprinzător viaţă.

De la intrare te intâmpina o reproducere a celebrului cabaret parizian “Moulin Rouge ”, cu alei închipuite din lămâi, portocali gazon şi flori. Roata morii se-nvârteşte, cum se spune pe la noi, dar desigur pe un turn din lămâi şi portocale. La ferestre poţi vedea dansatoare de cabaret.

Casa tangoului, o poveste romantică, pe aleile careia sunt fixate plancarde pe care se poate citi “Oraşul meu este un tango ” sau “Bine aţi venit la Menton ”. Sub bolta casei toată închipuită din citrice şi un covor de lavandă, pe un prag închipuit din lămâi, iţi însângerează privirea un magnific buchet de trandafiri bacara care te îmbie să dai frâu liber povestilor pasionale de dragoste. “Să nu uitam nicicand să iubim trandafirii ” ne rasună in memorie refrenul, iar tangoul, dansul pasiunii este ata de bine îmbrăcat în culorile cele mai frumoase din lume.

Păpuşile ruseşti, de diferite dimensiuni, un ranch american, un vapor cu aburi, o maşină de epoca, o zonă rok sunt tot atâtea creaţii minunate, desigur din citrice.

Ca să nu mai vorbim despre o aşezare tribală africană, un vânător eschimos şi iglul său, pălării sau alte motive romantice sau culturale care te fac să nu mai vrei să pleci acasă.

Însa seara coboară pe nesimţite şi cu regret trebuie să spui “La revedere ” şi să te urci abătut în maşină.

Luana-Béatrice Lazar

Corespondent Coasta de Azur/Monaco, Franţa, ItaliaREVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009

Vizualizari:

1750

□

° Comentarii

□

□

° 1. roxy -- (26-May-2010)da puneti si niste poze despre sarbatoarea lamailor in franta

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

sarbatoarea-liliacului_l380.html

Sărbătoarea liliacului > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Sărbătoarea liliacului

În momentul reînvierii naturii, echipa revistei Lumea Satului s-a aflat la Ponoarele, judeţul Mehedinţi, pentru a fi alături de săteni la renumita Sărbătoare a Liliacului, organizată în mod excepţional de către autorităţile locale, în frunte cu primarul comunei Georgică Pătraşcu. „O astfel de zi, celebrată din vechime aici, pe platoul Mehedinţiului, reprezintă bucuria sosirii primăverii. La sărbătoarea noastră sunt prezenţi peste 35.000 de locuitori din zonă şi împrejurimi, care admiră portul şi tradiţiile noastre“, ne-a declarat domnul primar. Prin amploarea ei, Sărbătoarea liliacului a generat o serie de cântece, au devenit expresia bucuriei, aceasta fiind asociată cu motivul iubirii, reprezentat chiar prin floarea liliacului.

Hăuli, uli, uli,
Vino, nană, ori nu vii
Vino, nană, la Ponoare,
C-a dat liliacu-n floare,
Vino-n mijloc de pădure
Să fiu numai eu cu tine
În codru de liliac
Că tu-mi eşti, neicuţă, drag.

„Ca şi sărbătoarea, Cântecul liliacului devine expresia iubirii şi un adevărat triumf al acestui sentiment prin care omul s-a legat de locurile dragi“, ne-a declarat prof. drd. Cornel Boteanu.

(D.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
579

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sărbătoarea migdalului la Agrigento - Sicilia > REVISTA LUMEA SATULUI

Sărbătoarea migdalului la Agrigento - Sicilia

„N-am văzut niciodată în viaţă o splendoare de primăvară ca azi dimineaţă la răsăritul soarelui […] De la fereastră se vede panta dulce şi vastă a oraşului antic acoperită de viţă-de-vie şi grădini. La extremitatea sudică a acestei pante înflorite şi verzuie se înalţă Templul Concordiei, iar la est, ruinele templului Iunona.“

(Goethe – „Voiaj în Italia“)

„Sagra del Mandorlo in fiore“ – Sărbătoarea Migdalului în floare – s-a născut în februarie 1934 la Naro şi oferea întâlniri automobilistice, turnee de baschet, competiţii ciclistice, maratoane, minifestivaluri de muzică populară, concursuri de Miss Primăvara dar, mai ales, parada carelor siciliene împodobite conform tradiţiilor populare locale şi a ansamblurilor folclorice care se desfăşurau la umbra „Templului Concordia“.

„Sagra del Mandorlo in fiore“ ţine o săptămînă în luna februarie şi se sărbătoreşte prin alaiuri multicolore pe străzile oraşului Agrigento cu lume îmbrăcată în costume populare antice şi ansambluri folcloristice invitate din multe ţări europene (lipsesc doar românii!) care se „dau în spectacol“ printre templele doriene şi migdalii în floare la lumina făcliilor simbolizând flacăra olimpică greacă.

Invitaţie la un pahar cu lapte de migdal

Vreau să vă mărturisesc că, la întrebarea pe care mi-a pus-o un coleg sicilian în urmă cu opt ani la un congres antimafia, dacă vreau un pahar cu lapte de „mandorlo“ (migdal), am căscat ochii, aşteptând să văd dacă mă ia peste picior sau nu. Văzându-l senin, i-am răspuns că n-am auzit niciodată de existenţa laptelui de migdal şi, mai mult de atât, nu ştiu cum arată un migdal „de-adevăratelea“.

Evident că nu a râs, ci m-a invitat la o cofetărie să-mi ofere un pahar cu lapte de migdal!?

Dezamăgire totală! Faimosul latte di mandorla era un fel de apă colorată, lăptoasă, foarte dulce, atât!

Am rămas cu fixaţia de a vedea migdalii în floare în Sicilia, fapt pentru care la prima invitaţie în provincia di Agrigento de a participa la „Sagra del mandorlo in fiore“ am răspuns „prezent“. Ajunsă la Agrigento după o lună de ploi torenţiale (a plouat cât în 365 de zile), am găsit Sicilia verde, dar de un verde crud cum e la noi pământul în luna mai. Culorile asortate în toate nuanţele de verde şi gri-maron ale câmpului, ale viţei-de-vie, ale floricelelor galbene au invadat terenurile de o parte şi alta a şoselei.

Migdalul, frate bun cu piersicul

Proaspăt sau nu, se foloseşte mai ales în pasticerie pentru a face dulciuri precum: torrone (un fel de halviţă cu alune), confetti, amaretti. Migdalele sunt foarte nutriente şi bogate în proteine şi săruri minerale, dar conţin şi grăsimi, faimosul ulei de migdale dulci folosit în industria farmaceutică. Migdalele amare se folosesc în medicină şi parfumerie. Pentru mistici, migdalul este cel mai bun fruct, simbolul existenţei, opus aparenţei (coaja); Iisus este reprezentat deseori în interiorul unei migdale – simbolizează natura divină ascunsă de cea umană.

Există două tipuri de migdale, cum am mai spus, dulci şi amare. Acestea din urmă conţin acid prusic şi nu se

mănâncă niciodată crude.
Astăzi, migdalul este un produs nu în excedenţă, dar cu cerere foarte mare pe piaţa mondială şi în competiţie cu cel californian care nu are oricum gustul şi parfumul celui sicilian şi, mai ales, conţinutul mare în ulei.
Aceste motivaţii au dus la realizarea unui câmp de recoltă şi conservare a germoplasmei migdalului, situat la Agrigento în interiorul parcului Valle dei Templi, cu circa 300 de varietăţi şi ecotipuri locale ale panoramei siciliene.
Corespondenţă din ITALIA de la Iulia-Sandra VIRSTA
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
1567
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

sarbatoarea-pepenilor-la-valcelele_s453....

Sărbătoarea pepenilor la Vâlcelele > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSărbătoarea pepenilor la Vâlcelele

Pe 15 august, sătenii din localitatea buzoiană Vâlcelele n-au prăznuit doar Adormirea Maicii Domnului, ci s-au bucurat şi de manifestările oca-zionate de „Sărbătoarea pepenilor“. Ajunsă la cea de-a XII-a ediţie, tradiţionala celebrare anuală a lubeniţei a fost un veritabil spectacol de culoare. „Vreau să dau o altă faţă acestei sărbători“, anunţa în debutul evenimentului, Dumitru Spiţă, noul primar şi totodată fostul director al şcolii din Vâlcelele (a condus destinele şcolii nu mai puţin de 24 de ani). Şi, într-adevăr, aşa a şi fost…

Programul a început cu o slujbă oficiată de preotul paroh Neculai Munteanu în memoria eroilor locali căzuţi în cele două războaie mondiale. A urmat un spectacol folcloric care i-a avut ca protagonişti pe cunoscuta interpretă de muzică populară Mariana Birică, fiică a satului, Ioan Alungulesei, Polina Gheorghe, Mihai Costandache, Ionel Lazăr, recitalurile acestora fiind completate de programul pregătit de Grupul Folcloric „Jitarul“.

„Anul 2012 nu a fost unul foarte bun din punct de vedere al producţiei, pentru că s-au obţinut circa 20 de tone pe hectar. De asemenea, a fost cultivată şi o suprafaţă mai mică decât în alţi ani, de circa 300 ha, dar a fost mulţumitor preţul comparativ cu anii trecuţi. La începutul sezonului au fost preţuri de 1,5 lei/kg şi s-a ajuns la 0,4 lei/kg pentru pepenii cumpăraţi din câmp, aşa că oamenii au fost mulţumiţi şi este posibil ca în 2013 să crească suprafaţa cultivată cu pepeni“, a precizat primarul comunei, Dumitru Spiţă.

Ediţia din acest an a „Sărbătorii pepenilor“ la Vâlcelele a avut ca partener media emisiunea „Din Lumea Satului“ difuzată de Giga TV.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
589
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sărbătoarea Tămâioasei... fără Tămâioasă

Ca în fiecare toamnă, s-a organizat şi în acest an la Pietroasele – Buzău, în prima duminică a lunii septembrie, „Sărbă-toarea Tămâioasei“. A fost un prilej de bilanţ, satisfacţie a producătorilor de stru-guri şi vin din această zonă binecuvântată de Dumnezeu cu mult soare şi pământ pie-tros favorabil unor soiuri de viţă-de-vie vestite. Să ne amintim că s-a înfiinţat cu mai bine de un secol în urmă prima staţiune viticolă din România supranumită şi „Catedrala viticulturii româneşti“. Să nu uităm nici faptul că Tămâioasei i-au fost decernate în timp medalii de aur atât la concursul de la Montpellier – Franţa, cât şi la Budapesta. Şi pentru că tot menţionăm sărbătoarea Tămâioasei, ţinută conform tradiţiei şi de această dată, nu pot să nu remarc şi marea tristeţe a viticultorilor din zonă pricinuită de faptul că într-o noapte de sfârşit de august grindina a lovit aproape toate viţele de Tămâioasă, zdrobind ciorchinii parfumaţi.

„Ca orice producător, am sperat că vom evita şi în acest an un dezastru – îmi spunea cu tristeţe dl ing. Damian, directorul Staţiunii Viticole Pietroasele. Dar iată că n-am scăpat şi rodul celor 150 ha de vie ce ne aparţin a fost făcut una cu pământul. Cea mai afectată a fost ferma Pietroasele, cu pierderi de 70-80%, în timp ce la ferma Săhăteni paguba este de numai 25%, iar pierderile au fost nu numai la soiul Tămâioasă, ci şi la Reasling şi Fetească Regală. Faptul că plantaţia a fost asigurată este singura noastră salvare. Nu acelaşi lucru se poate spune despre producătorii particulari din Pietroasele, Breaza sau Vispeşti care şi-au văzut de asemenea culturile, nu numai pe cele viticole, puse la pământ.“

Directorul staţiunii nu vrea să dea vina pe nimeni, deşi ştie că în zonă acţionează un sistem antigrindină menit să acopere întreaga regiune Dealu Mare din judeţele Buzău şi Prahova. De ce nu a funcţionat sistemul în noaptea cu pricina n-am putut să aflu. Am auzit însă unele ipoteze, mai mult sau mai puţin credibile. Ora târzie de după miezul nopţii la care a acţionat furia naturii nu i-a găsit pe mânuitorii de rachete antigrindină la datorie, întrucât programul de lucru este numai diurn. Mai târziu însă s-ar fi tras rachete antigrindină, dar după ce faptul a fost consumat.

De la dl ing. Dinu Constantinescu, şeful centrului Crângul lui Bot (Prahova), aveam să aflu că în judeţul Buzău există puncte antigrindină pentru lansarea rachetei atât la Pietroasa, cât şi la Vipereşti. Dar mai trebuia terminat un al treilea punct la Tisău, de unde se formează norii şi vin peste dealurile comunei Pietroasele. Ar fi fost necesar să se confecţioneze din beton trei miniplatforme de lansare, care ar fi costat în total 10 mii de lei.

Din păcate, n-au fost bani şi atunci construcţia a fost amânată sine die. Urmările s-au văzut: pierderi de milioane de lei, reprezentând contravaloarea strugurilor, fructelor şi legumelor din zonă distruse. Justificările şi regretele sunt tardive şi nici într-un caz nu alină durerea producătorilor agricoli şi viticoli din zona Dealu Mare a judeţului Buzău.

Miron ŞTEFĂNESCU

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

Sărbătorile de iarnă în Bucovina, e noaptea Sfântului Ajun!

Satul bucovinean trăieşte încă sărbătorile de iarnă cu un anume freamăt, pregătirea Sfântului Crăciun adunând laolaltă toate sufletele mari şi mici. Pregătirile încep din vreme: în timp ce gospodinele scot din casă toate lucrurile scuturându-le şi spălându-le, indiferent de vremea de afară, gospodarul are, de asemenea, foarte multă treabă. Într-un anume fel, sărbătorile încep pe 20 decembrie, când are loc Ignatul. De sute de ani ţăranul din Obcini a continuat neclintit – fără să ştie de ritualuri străvechi – să taie porcul. Nicăieri poate în altă parte a lumii, Crăciunul nu se defineşte obligatoriu prin acest sacrificiu. Cu timpul, acest ritual a ajuns să se îmbine firesc cu celelalte aspecte ale marii sărbători, plămădind cea mai frumoasă şi mai plină de bucurii sărbătoare a familiei româneşti.

Cina dinaintea marii sărbători

E 24 decembrie, e Ajunul şi datina cere ca oamenii să nu mănânce nimic cu sânge şi puţin din toate roadele pământului. De aceea pe masa plină din seara de Ajun gospodinele pregătesc mâncare din bob pentru a avea saţ, din grâu îndulcit cu miere, plachie cu hribi, plăcinte cu varză, tocmaci cu zahăr, iar în mijlocul mesei Scutecele Domnului, o plăcintă făcută din turte subţiri, între care se adaugă julfă - sămânţă de cânepă pisată, amestecată cu miere.

Spre Maramureş, la Ciocăneşti sau la Cârlibaba, pe masă apare Stolnicul sau Pâinea anului care reprezintă trupul lui Iisus. În dimineaţa de Crăciun gospodina taie pâinea în patru, un sfert pentru copii, iar un alt sfert este dat animalelor din gospodărie care beneficiază în această seară de o deosebită atenţie, că doar „Hristos s-a născut în iesle“.

Popasul duhovnicului

Însoţit de ceata de copii, preotul umblă cu Ajunul, blagoslovind bucatele şi, potrivit obiceiului, trebuie să se aşeze măcar pentru câteva clipe deoarece, se ştie, în anul care vine aşa vor şedea peţitorii, norocul şi... cloştile pe ouă.

Odată cu înserarea, apar colindătorii, spre bucuria gazdelor. În satele bucovinene există credinţa că atunci când nu se vor mai auzi colinde pe pământ vor ieşi diavolii care vor pune stăpânire pe lume. Colindătorii primeau colaci, mere şi nuci, acum bani, după ce urau gazdelor: „Să vă fie de bine/La mic şi la mare/La toţi câţi se află/L-astă adunare/Multă sănătate/La toţi totodată/ Inimă întreagă/Dragoste curată.“

Oamenii stau la masă cu Dumnezeu

La miezul nopţii, toţi cei ai casei se adună în jurul unei mese îmbelşugate la care participă potrivit unei credinţe şi spiritele celor morţi pentru care, altădată, se puneau şi blide separate. Nimănui nu-i era permis să se ridice până când nu se terminau toate bucatele, în caz contrar se credea că fuge belşugul din gospodărie.

Spuneau bătrânii că în această noapte cerul se deschide pentru câteva clipe. Atunci, spune moş Vasile

Petrovanu, din Poiana Stampei, oamenii stau la masă cu Dumnezeu. Toţi se străduiesc să rămână treji pentru a auzi cocoşii cântând în cer. Cei care îi auzeau vor avea noroc la bani şi vor fi sănătoşi de acum încolo.

Prima zi de Crăciun este în toate casele de o bogăţie fastuoasă, un post lung şi cu felurite oprelişti se răzbună într-o singură zi. După ce vine de la biserică, gospodina va aşeza o masă îmbelşugată de pe care nu lipseşte carnea de porc, de pasăre sau de iepure, socotindu-se că acel care va mânca din aceste ultime feluri va fi uşor tot anul. În Botoşana sau Bosanci pe masă nu se afla carne în prima zi. Motivaţia? Pentru a feri de boli vitele peste an.

Salutul divin care…

Cândva, în această primă zi de sărbătoare oamenii se salutau spunând „Hristos s-a născut!“, expresie care, ca şi altele, a dispărut sub asaltul agresiv al civilizaţiei moderne.

Copiii, de regulă băieţi, umblă cu Steaua. În vechime, mersul cu Steaua continua până la Bobotează.

În a doua zi a Crăciunului petrecerile se ţineau lanţ. Oamenii se adunau trecând de la o casă la alta. Tinerii căsătoriţi merg la părinţi şi la naşi cu daruri.

Din această zi începea şirul petrecerilor, care se prelungea în toate zilele Câşlegilor de iarnă, adică până la intrarea în postul mare. La horele care se ţineau la casa flăcăului ce era vătaful cetei sau pe tăpşanul din centrul satului îşi făceau apariţia tinerele fete. Odată cu această „băgare în joc“, ele deveneau fete mari, numai bune de măritat.

„Mâine Anul se-nnoieşte…“

Îndelung aşteptată de toată suflarea satelor, noaptea dintre ani începea odată cu apusul soarelui, când copiii până la 12 ani porneau cu Pluguşorul. Plugăraşii, cum erau numiţi, trebuiau să fie numai băieţi. Mai târziu, apar flăcăii şi apoi bărbaţii maturi. Nicăieri, ca aici în Bucovina, datinele şi obiceiurile care vestesc apariţia Noului An nu sunt atât de frumoase şi de variate. Capra, Cerbul, Căiuţii, Teatrul de haiduci, al cărui personaj principal este Darie, Coroi sau Jianu sunt interpretate de tineri care poartă măşti de cap sau obrăzare confecţionate din blană de oaie, pânză, lemn, pene. Din recuzita obiceiurilor de iarnă nu lipsesc tobele, tălăngile, cornul sau fluierul. Demult, ca şi acum, oamenii aveau grijă să nu doarmă în această noapte, căci altfel vor dormi tot anul. În unele locuri, flăcăii umblau cu o căpăţână de bou sau de cal strigând: „Moş Vasile!“ În a treia zi, în sunetul unei melodii, aceştia îngropau căpăţâna – vechiul an – strigând: „Am îngropat pe Moş Vasile!“

Practici străbune

În dimineaţa zilei de Crăciun ca şi de Anul Nou, toţi ai casei se spălau pe faţă dintr-un vas cu apă neîncepută în care erau o crenguţă de brad şi un ban de argint, spunând: „Să fiu curat ca apa, tânăr ca bradul şi iubit ca banul!“

Apa ce rămânea de la spălatul blidelor era fiartă de mai multe ori şi păstrată într-un vas. Cu aceasta erau stropite vitele în ziua a treia de Crăciun. Tot în noaptea de Ajun, gospodarul făcea semnul crucii cu un căţel de usturoi pe uşa de la intrare, oprind astfel spiritele rele.

În seara Anului Nou, fetele aveau grijă să aprindă o lumânare de ceară curată pe care o lăsau să ardă înaintea icoanelor toată noaptea, chemând astfel norocul în casă. Mai multe fete se adunau în casa uneia dintre ele încercând să afle caracterul ursiţilor prin extragerea unui obiect de sub un vas cu gura în jos. Pâinea însemna om bun, sarea, om bogat, pieptenul, unul urât etc.

De Anul Nou – ziua Sfântului Vasile sau Fratele Crăciunului, cum i se mai spunea – când copiii, veneau cu sorcova sau cu semănatul, ochii gospodarului erau aţintiţi către uşă, crezându-se că e bine să-ţi intre mai întâi în casă un băiat sau un bărbat, ceea ce era semn de belşug. Cât priveşte fetele mari, acestea aşteptau semănătorii, convinse fiind că venirea acestora era semnul că se vor mărita în anul care urmează.

Stimate cititorule, toate acestea au fost şi, în unele locuri, încă se mai păstrează. Le-am pomenit aici în ideea că, măcar acum, în preajma acestor mari sărbători, să ni le amintim şi să fim noi înşine.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1978

□

˚ Comentarii

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

Sărbătorile de iarnă, în Bucovina

În Bucovina tradiţiile şi obiceiurile s-au păstrat cu sfinţenie. Aici spiritualitatea se contopeşte parcă cu natura, iar omul încearcă să se supună unor reguli care înseamnă credinţă, respect faţă de valorile lăsate de înaintaşi, cultură.

Brazi luminoşi, simbolul Crăciunului

Dacă ajungeţi în aceste zile în judeţul Suceava, încă de la intrare vă vor întâmpina brazii luminoşi care anunţă marea sărbătoare a creştinătăţii – Naşterea Domnului. Peste tot vezi oameni care se-ngrijesc de casă, de gospodărie, dar şi de suflet prin postul pe care-l ţin. În zona de munte a judeţului, mai ales, există credinţa că în postul Crăciunului oamenii trebuie să fie curaţi sufleteşte, să se împace cu semenii şi cu ei înşişi. Aici tradiţiile s-au păstrat nealterate, fiind transmise din generaţie în generaţie.

Tradiţia Pluguşorului de la Moldoviţa

După Crăciun, locuitorii din Vatra Moldoviţei se adună şi se îngrijesc de confecţionarea bicelor din fuior de cânepă şi a buhaiului făcut dintr-o putinică pe care o leagă la gură cu o piele dubită de oaie şi în care fixează o şuviţă de păr de cal. Apoi caută prin pod clopotele, precum şi o traistă pentru încasarea câştigului comun.

Încă de la ivirea zorilor zilei de Sfântul Vasile, un grup de gospodari din comuna Vatra Moldoviţei, din trei sate, pornesc o urătură după datina străbună. Tot alaiul poartă straie strămoşeşti şi este însoţit de lăutari din satele Paltinu şi Ciumârna. Atracţia întregului grup este plugul cu roţi de lemn la care sunt înjugaţi boii, frumos împodobiţi cu brazi, colaci şi ştergare albe din in. Primul popas se face la Mănăstirea Moldoviţa, unde urătorii trag brazdă pe locul unde Petru Rareş, fiul lui Ştefan cel Mare şi Sfânt, a durat lăcaş de veşnică cinstire şi rugăciune.

Colaci şi vin pentru urători

Iubitoare de tradiţii şi frumos, maica stareţă, Stavrofora Benedicta, le mulţumeşte în fiecare an plugarilor după vorba urăturii „Să răsară până mâine,/Vin dulce şi Sfântă pâine“, umplându-le traistele cu merinde pentru drum. În chiote de veselie, alaiul din Grupul Folcloric „Gura Izvorului“ merge apoi cu uratul la preotul satului, la primar şi la toate cunoştinţele. Ca de fiecare dată ursul, caprele, plugarii, hâtrii stârnesc hohote de râs şi aplauze din partea gazdelor, iar hora mare în mijlocul căreia joacă preotul şi preoteasa este cea care uneşte mână cu mână oameni care transmit veselie, voie bună, belşug în noul an. Este un semn că la Vatra Moldoviţei oamenii trăiesc frumos şi au rădăcini bine înfipte în ogorul străbun.

Fraţii petrec împreună

Tot de Crăciun, bucovinenii primesc, pe lângă turiştii care vin aici să cunoască tradiţiile zonei, oaspeţi, fraţii de peste Prut. De exemplu, în comuna suceveană Poiana Stampei în zilele de Crăciun sunt invitate formaţii artistice din Ucraina, pentru a prezenta spectacole de datini din zonele în care trăieşte populaţie românească.

La rândul lor, cei de aici merg în perioada sărbătorilor pe stil vechi pentru a fi alături de oamenii din Regiunea Cernăuţi.

Promovarea credinţei

În fiecare an, în unele comune edilii pregătesc o scenă a Naşterii Mântuitorului. Cele mai căutate zone pentru petrecerea Crăciunului sunt cele din apropierea mănăstirilor, respectiv Voroneţ, Mănăstirea Humorului, Moldoviţa, Suceviţa, locuri încărcate de spiritualitate. Ca o tradiţie bine păstrată, este şi mersul cu uratul la mănăstire. În prima zi din noul an, trei generaţii – copii, tineri şi vârstnici – merg cu Pluguşorul să „ure“ obştea mănăsti-rească de la Moldoviţa. Este un moment aparte, la care participă şi mulţi turişti aflaţi în zonă. În schimbul urărilor, grupurile primesc colaci, mere, nuci şi bani.

Silviu Buculei

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1081
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sărbătorile religioase din octombrie

În prima şi în cea de-a paisprezecea zi din octombrie, s-ar cuveni, dat fiind faptul că sunt sărbători mari, să trecem pe la biserică.

Acoperământul Maicii Domnului

Miroase, ca în fiecare an la început de octombrie, a mijloc de toamnă. Viile aproape s-au cules, porumbul s-a adunat şi el de pe câmp, nucile încep să rupă zălogul cojilor uscate care le-au ţinut până acum în chingi. Şi, pe 1 octombrie, în biserici se pomeneşte Acoperământul Maicii Domnului.

Demult, într-o noapte, la aceeaşi dată, în biserica Vlaherne a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu se făcea o priveghere. Sfântul Andrei şi-a ridicat, la un moment dat, ochii spre cer şi a văzut-o pe Fecioara Maria stând în văzduh şi rugându-se. Ea era înconjurată de oştile cereşti şi de mai mulţi sfinţi.

Ceea ce s-a auzit în biserică, printre credincioşi, a fost: „Împărate ceresc, primeşte pe tot omul cel ce Te slăveşte pe Tine, şi cheamă în tot locul preasfânt numele Tău; şi unde se face pomenirea numelui meu, acel loc îl sfinţeşte şi preamăreşte pe cei care Te preamăresc pe Tine şi pe cei ce cu dragoste mă cinstesc pe mine, Maica Ta. Primeşte-le toate rugăciunile şi făgăduinţele şi-i izbăveşte din toate nevoile şi răutăţile“. De atunci, îi serbăm Născătoarei de Dumnezeu Acoperământul ei cel sfânt.

Cuvioasa Parascheva

Desigur, nu e creştin care să nu ştie că pe 14 octombrie ne aducem aminte de Cuvioasa Parascheva, ocrotitoarea Moldovei. Născută în satul Epivata, din părinţi de neam bun şi bogaţi, cu credinţă în Dumnezeu, ea a învăţat de mică să fie, la rându-i, credincioasă. Încă de când era copil, dădea hainele sale bogate săracilor pe care îi întâlnea în cale, primind pentru asta, de la părinţi, câte o mamă de bătaie.

Neînţeleasă, ea fuge de acasă şi ajunge la Iraclia din Pont, unde petrece, în rugăciune şi înfăptuiri de lucruri bune, cinci ani. Pentru purtarea ei, Dumnezeu îi ascultă ruga, aceea de a ajunge în Ierusalim. Şi, printre măicuţe cucernice, mai petrece aici o vreme. Când a împlinit 25 de ani, a vrut să se întoarcă, pe mare acasă. Apoi a venit la Constantinopol şi, după aceea, s-a stabilit în satul Calicratia, unde şi-a dat obştescul sfârşit.

După un timp, lângă ea a fost îngropat un păcătos, care mirosea şi urât. Parascheva s-a arătat în vis unui călugăr şi a cerut ca trupul aceluia să fie îndepărtat de lângă ea. De atunci, moaştele ei săvârşesc neîncetat minuni. Vindecă şchiopii, surzii, ciungii, ologii şi toate bolile în faţa cărora medicii se arată neputincioşi. Condiţia esenţială este să crezi. Să te duci cu credinţă şi să te rogi la ele.

De la Constantinopol, moaştele sfintei au ajuns la Iaşi, trimise de patriarhul Partenie domnitorului Vasile Lupu. Pe 13 iunie 1641 ele au fost aşezate în biserica mănăstirii „Sfinţii Trei Ierarhi“, ctitoria domnitorului, unde au rămas până în 1884, când a început restaurarea sfântului lăcaş şi au fost mutate în paraclisul mănăstirii.

În seara zilei de 26 decembrie 1888, după Vecernie, a rămas aprinsă o lumânare, care a ars catafalcul pe care erau aşezate moaştele şi sfeşnicul de lângă raclă. Moaştele nu au fost atinse de flacără. Ele au fost mutate în Catedrala Mitropolitană, unde se găsesc şi azi.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
1591
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sate-cu-copii-fara-parinti_631.html

Sate cu copii fără părinţi

După cum arată statisticile la nivel de ţară, mai bine de o sută de mii de copii din România au părinţii plecaţi la muncă peste hotare. Vorbim despre acei părinţi plecaţi legal, cu contract, care au anunţat autorităţile despre plecarea lor, nu şi despre cei care au purces ilegal la căutarea unui loc de muncă în afara graniţelor ţării.

Nici măcar despre cei care sunt în legalitate, dar nu au anunţat la primăriile de care aparţin că pleacă în străinătate. Pentru că, aceştia nu apar în statistici ca fiind plecaţi şi lăsându-şi copiii în grija unor terţe persoane, fie ele bunici, rude, vecini, prieteni, chiar şi asistenţi maternali.

Aproape 35.000 de copii au rămas în ţară fără ambii părinţi, iar 11.000 de copii îl au plecat pe unicul părinte existent în viaţa lor. Este crunt că aproximativ 1.500 de copii nu au fost lăsaţi în grija nimănui, ei între ei, ca fraţi – sau singuri, când nu mai sunt alţi copii în familie – trebuind să îşi aibă grijă! Nu e nimeni care să îi întrebe dacă au mâncat şi ce, dacă şi-au făcut lecţiile, dacă se mai duc la şcoală, care să le controleze anturajul sau timpul liber, care să vadă cum se descurcă cu plata unor facturi. Pentru că nu sunt în evidenţe, aceşti copii rămaşi singuri nu beneficiază nici de protecţie socială.

Din păcate, multe sate din zone diverse din ţară au rămas doar cu copii. Bătrânii se sting, părinţii sunt plecaţi, doar copiii singuri sunt majoritari. Exodul către un loc de muncă mai bine plătit ca la noi continuă şi, cu regret şi revoltă o spun, nimeni nu face nimic. Cei care ne conduc sunt prea prinşi în iţele propriilor învârteli ca să vadă că satele se golesc şi copiii rămân, de mult prea mici, singuri...

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
570

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sate de poveste din Europa

Lumea Satului vă invită la o incursiune în 4 sate aflate în topurile realizate de publicaţiile de specialitate, de organisme independente ori de asociaţii de promovare şi protejare a consumatorilor din turism. Peisaje de vis fac din aşezări precum Moraira (Spania) ori Megeve (Franţa) apreciate destinaţii turistice din Europa.

Moraira sau mirajul Mediteranei

Situat pe Costa Blanca, Moraira este un pitoresc sat de pescari, fiind al doilea nucleu englezesc al Spaniei după Benidorm. Vechi port, datând din secolul al VIII-lea, Moraira are o populaţie de 9.500 de locuiori, în perioada verii, datorită afluxului de vizitatori, atingând 30.000. Asediat de englezi în perioada sezonului estival, Moraira este şi paradisul în care a ales să trăiască liderul legendarei trupe româneşti Phoenix, Nicu Covaci. Carismaticul rocker locuieşte într-o vilă înconjurată de palmieri şi cactuşi, face scufundări în Mediterana, dar şi escaladări pe munte. Ceea ce ar putea face, fireşte, şi orice turist care vizitează Moraira.

New Lanark, obiectiv UNESCO

Consacrată destinaţie turistică din Scoţia, satul New Lanark este situat pe malurile râului Clyde. Aşezarea este înfiinţată la 1785, când Davide Dale construia câteva mori de apă. În jurul acestora s-au ridicat şi primele case ce aparţineau muncitorilor care asigurau optima întreţinere a morilor.

Sesizând potenţialul turistic al localităţii, autorităţile au reabilitat clădirile istorice, satul devenind o frumoasă atracţie turistică. Mărturie în acest sens stau datele oficiale care arată că 400.000 de turişti vizitează anual micuţa aşezare scoţiană. O explicaţie a afluxului mare de turişti o reprezintă şi faptul că New Lamark se numără printre cele cinci obiective din Scoţia aflate pe lista Patrimoniului Mondial UNESCO. De-a lungul timpului, imaginea pădurilor din apropierea New Lanarkului ori priveliştea casca-delor râului Clyde au constituit sursă de inspiraţie pentru artişti plastici ori scriitori.

Lech Zurs am Arlberg, minunea din Alpi

Aflat în Alpii austrieci, la o altitudine de 1.450 de m, micul sat are o populaţie de 1.500 de locuitori. Lech Zurs am Arlberg este o destinaţie perfectă de vacanţă atât în sezonul cald, cât mai ales iarna, satul fiind parte a unei zone dezvoltate în ceea ce priveşte sporturile olimpice. Datorită peisajelor sale magnifice, dar şi pârtiilor sale, care însumează 280 km şi numără 86 instalaţii de transport, telecabine, teleschiuri şi gondole, Lech Zurs atrage anual sute de mii de turişti. Declarat în anul 2004 „Cel mai frumos sat din Europa“, Lech Zurs împleteşte tradiţia austriacă cu spiritul modern.

Megeve, savoarea Haxagonului

V-aţi imaginat vreodată vacanţa într-un loc în care maşinile sunt lăsate la intrare, iar turiştii folosesc doar caleştile? Ei bine, acest loc există cu adevărat. Aflat la o altitudine de 1.113 m, în provincia franceză Haute-Savoie, satul Megeve este o modernă staţiune de schi, care atrage atenţia turiştilor ama-tori de linişte. O altă importantă particularitate a locului o reprezintă gastronomia de top, fiind o tradiţie păstrată încă din anul 1910, când familia Rothschild şi-a petrecut pentru prima dată iarna în feericul peisaj din Megeve. Atmosfera tipică de Savoie face din Megeve o destinaţie turistică încântătoare.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
903

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Satele româneşti, în luptă cu molimele vremurilor

Medicii şi asistenţii, lipsă la apel

Deficit de medici în toată ţara, aşa ar suna o concluzie succintă a Ministerului Sănătăţii, dacă ar da un comunicat în acest sens. În unele zone, mai mult decât în altele. La ţară, mai pregnant ca la oraş. De pildă, lipsesc de peste tot specialiştii în medicina de urgenţă, în terapia intensivă, în radiologie, în anatomia patologică, apelându-se la doctori pensionari. În judeţul Vaslui, doar ceva peste jumătate din numărul posturilor de medici şi asistente medicale este acoperit. Din cele 380 de posturi de medici specialişti, de care e nevoie, numai 225 sunt ocupate. La asistente mai e nevoie de vreo 300 de angajate ca să nu mai fie lipsă de personal. Motivul pentru care vorbim de deficit? Păi salariul mic, imposibilitatea de afirmare, lipsa unei locuinţe de serviciu, distanţa de cel mai apropiat oraş...

Nici unităţile medicale din Arad nu au schema completă. Mai sunt necesari peste o mie de oameni, medici şi cadre medii, care să lucreze în sistem, ca dispensarele şi spitalele să poată lucra la capacitatea necesară. Se pare că acest deficit este dat de faptul că mulţi s-au îndreptat, dacă nu către alte state din UE, măcar către alte domenii mai bănoase de la noi din ţară.

Judeţul Ialomiţa se confruntă de mai multă vreme cu o acută criză de personal medical. Pe de o parte este faptul că plaiurile încinse ale Bărăganului nu oferă prea multe facilităţi celor care se ocupă de sănătatea oamenilor. Cele mai multe comune nu pun la dispoziţia acestora nici casă, nici masă, nici teren agricol, aşa cum se procedează în alte colţuri de ţară.

Pe de altă parte, salariile din domeniul sănătăţii nu sunt deloc atractive. Aşa că unii medici, cum e doctoriţa din comuna Adâncata, impun, cu de la sine putere, taxe pentru eliberarea de reţete medicale: 5 lei, adică 50.000 de lei vechi. Asistentele medicale impun şi ele, tot ca să trăiască, un tarif pentru făcut injecţii, unul pentru luat tensiunea, altul pentru vorbit cu doctorul ca să elibereze medicamentele cele mai bune. Deficitul de personal medical este, la acest moment, în Ialomiţa, de aproape 150 de persoane.

Tot mai mulţi bolnavi

Şi, ca un făcut, riscul îmbolnăvirilor, de orice fel, creşte. Poate e stresul de vină, poate clima în schimbare continuă, poate grijile cotidiene, poate alimentaţia proastă. În satele din Mehedinţi este nocivă şi apa de băut, pentru că pânza freatică este aşezată pe zăcămintele de cărbune, fapt care duce la îmbolnăvirea rinichilor, uretmie numindu-se boala care duce oamenii la dializă de câteva ori pe săptămână. De altfel, şi în Prahova, la Urlaţi, Brazi, Negoieşti, Boldeşti Scăieni apa este una care duce la diverse boli, având gust de petrol. La Drajna, apa este atât de sărată încât este folosită la punerea murăturilor.

Diabetul face şi el tot mai multe victime. Nici cancerul nu se lasă mai prejos. Foarte important este faptul că nu numai persoanele în vârstă pot contacta diferite boli. Nu sunt scutiţi nici tinerii, nici măcar copiii de îmbolnăviri grave şi serioase.

La întrebarea de ce ne îmbolnăvim, nu avem însă un răspuns ferm. Şi, din nefericire, nu avem nici remedii concrete, pentru că medicamentele, unele foarte scumpe, încep fie să nu se mai găsească, fie nu mai pot fi cumpărate, pentru că nu mai sunt pe lista compensatelor. În 2010 vor beneficia de compensare de 90% la medicamentele costisitoare solicitate pacienţii cu pensii sub 700 de lei. Teoretic, pentru că practic s-ar putea să nu fie, ca şi în 2009, fonduri pentru asta.

Incompetenţă sau rea-voinţă?

Ei, şi nu putem să nu atingem un foarte important capitol al sistemului medical: profesionalismul medicilor. Mult mai des decât ar trebui, auzim de diverse cazuri şi situaţii în care personalul medical nu îşi face datoria faţă de bolnavi. Se duc oameni de la ţară la spital pentru o colică renală şi pleacă în sicriu. Alţii rămân mutilaţi pe viaţă, din cauza unor greşeli efectuate de medici. Foarte mulţi bolnavi sunt trataţi de sus de medici doar pentru că sunt de la ţară. Unora, pur şi simplu, nu li se acordă atenţie pentru că nu dau cuvenita - în accepţia unora dintre medici - şpagă.

Desigur, nu generalizăm, vorbind despre personalul medical din mediul rural. Sunt şi medici care îşi desfăşoară onorabil activitatea, fără să aştepte, fără să pretindă, fără să primească nimic în schimbul a ceea ce fac, profesional vorbind. Dacă am fi să facem comparaţie cu oraşul, la ţară personalul medical este mult mai devotat faţă de pacienţi, dar marea lor dezamăgire este neputinţa în faţa greutăţilor materiale şi financiare.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
636

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sătmărenii, cei mai mari căpşunari > REVISTA LUMEA SATULUI

Sătmărenii, cei mai mari căpşunari

În unele judeţe din sudul şi sud-estul ţării, cum sunt Vâlcea, Buzăul, Prahova, Argeş şi chiar în Brăila mai nou, tot mai mulţi sunt producătorii care se îndreaptă către cultura căpşunului, şi asta datorită câştigurilor destul de bunicele pe care aceasta le aduce. Nicăieri însă căpşunii nu întâlnesc condiţiile pe care le are judeţul Satu Mare. Aici clima, cu temperaturi nici prea ridicate, dar nici foarte scăzute, umiditatea echilibrată şi terenurile luto-argiloase conferă oricărui soi de căpşun plantat o aromă pe care nicăieri nu o mai întâlneşti. Aceasta este, de departe, zona în care se întâlnesc cei mai mulţi şi renumiţi cultivatori de căpşun din ţara noastră, cu o tradiţie ce datează încă din anii ’60. E drept, de atunci tehnologia de cultură a evoluat mult, dar sătmărenilor le place să creadă că gustul unic este cel care încă mai dăinuie.

Tradiţie veche, tehnologii noi

Din cele 1.300 ha cultivate la nivelul judeţului, mai bine de 400 ha sunt în zona Halmeului. Dar nici locuitorii din Tarna mare, Bătarci, Porumbeşti, Turţ, Călineşti-Oaş, Gherţa mică şi Turulung nu se lasă mai prejos, fiecare cultivând între 2 şi 5 ha. În unele din aceste zone renumite, cum sunt Halmeu şi Porumbeşti, căpşunarii au adoptat în ultimii ani tehnologii moderne ce presupun înfiinţarea culturilor pe biloane mulcite cu folie de polietilenă şi dotate cu instalaţii de irigare prin picurare. În rest se practică metoda clasică cu irigare prin aspersiune. Prima însă este net superioară atât datorită calităţii fructelor rezultate, cât mai ales prin faptul că volumul lucrărilor de întreţinere este mai mic, bolile, cum este Botrytisul de exemplu, transmiţându-se mult mai greu. Dar, firesc, costurile de înfiinţare sunt mai mari şi nu toţi îşi permit să pornească de la bun început cu o asemenea tehnologie.

Pentru a asigura continuitatea producţiei un singur producător cultivă, pe lângă cele 5 ha de cultură în câmp, şi căpşuni în seră. Sunt şi producători care obţin căpşuni în solarii şi tunele, la fel cum, în ultima vreme, pentru a asigura o timpurietate de 7-10 zile la recoltare mulţi dintre căpşunarii care practică cultura clasică acoperă plantele cu o folie subţire de polietilenă. Pentru cultivatorii de căpşuni anul acesta este unul relativ bun. În unele zone, îngheţurile târzii de la începutul lunii mai au afectat primele fructe. Dar temperaturile care au urmat şi mai ales ploile căzute i-au ajutat pe cultivatori să mai recupereze din pagubă. Aşa se face că, încă de pe la începutul lunii mai, pe toate pieţele din ţară şi-au făcut apariţia căpşunele de Satu-Mare. Secretul aromei lor deosebite stă în soi, dar şi în tehnologia practicată.Tot mai mulţi se axează mai nou pe îngrăşăminte bio. Aduc gunoi granulat din Olanda, pe care îl aplică din toamnă, iar primăvara greblează şi evită să mai folosească îngrăşăminte chimice, de aceea gustul, dar şi calitatea căpşunelor sunt altele. Cu detalii despre soiuri, dar şi despre tehnologia practicată vom reveni însă în numărul următor.

Din Halmeu, în toată ţara

În 2006, în comuna Halmeu a fost înfiinţat şi un grup de producători recunoscut preliminar, alcătuit din 27 de

membri cu toţii cultivatori de căpşuni şi legume. „Mare încurajare până la momentul de faţă nu au primit“, ne spune inspectorul DADR. Dar au reuşit să vândă în comun producţie în valoarea prevăzută în planul de recunoaştere şi speră pe viitor să construiască şi un depozit modern dotat, cu echipamente frigorifice şi de ambalare. În general, livrează căpşune pe pieţele din România, ajungând peste tot în ţară. Având cantităţi mai mari şi o calitate uniformă, membrii grupului au reuşit să livreze cantităţi importante în Ungaria, şi nu numai. Pentru căpşunele obţinute în a doua parte a recoltei au contract cu o fabrică de îngheţată şi una de conserve.
Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
1317

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

satui-de-cele-rele_s521.html

Sătui de cele rele

O întâmplare din păcate, prea demult scursă din frumoasa mea copilărie mă amuză şi acum, deopotrivă, de câte ori se întâmplă să răsfoiesc jurnalele la modă.

Crime, violuri, abandonuri familiale, hoţii, jafuri şi câte şi mai câte dintre relele fiinţei omeneşti îşi găsesc adăpost, zilnic, între paginile oferite unui public şi aşa umilit şi îngenuncheat de vremurile şi vremea care ne bântuie de ani buni.

Cum vă ziceam, bunicul meu, cititor înrăit al ziarului la mare preţuire pe atunci, Universul, s-a făcut foc şi pară pe foaia cu pricina, refuzând să mai privească la fărădelegile lumii ca lume.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2236

satul-ca-model_l725.html

Satul, ca model

Dacă satul este privit tot mai des ca un loc anacronic şi uneori perimat, nici pe departe nu este vina comunităţii rurale. Năvala omenirii către superficialitate, como-di-tate şi lux, puhoiul de idei şi moravuri care converg spre obţinerea cât mai facilă a unor avantaje materiale au erodat constant şi dramatic cursul firesc al vieţii ţăranului. Bătălia dintre tentaţia materială şi spiritualitate a înclinat dramatic echilibrul social în favoarea celei dintâi, spulberând de cele mai multe ori nescrise legi ancestrale, păstrate secole în şir de comunitatea rurală ca nişte relicve preţioase pentru demnitatea umană.

Începutul agoniei

Ritmul satului diferă frapant de cel urban, la fel cum diferă mersul agale al carului împovărat tras de boi faţă de goana unui tren accelerat. Faptul că în mediul urban se poate trăi mai bine, cu eforturi mult mai mici, că se poate câştiga mai uşor cu investiţii mai reduse, că individul se poate impune social obţinând notorietate mai repede nu scapă deloc săteanului tânăr, oarecum descumpănit în confruntarea dintre tradiţional şi modern. Întregul bagaj de învăţăminte şi poveţe, transmis de la generaţie la generaţie, se cutremură serios sub apăsarea mentalităţii suburbane care se propagă acut în conştiinţa tineretului de la sat odată cu tentaţiile deja definite.

O relaţie emblematică

Pentru România, satul ca formă de convieţuire şi manifestare în relaţiile cu mediul este emblematic. Nu degeaba s-a afirmat că veşnicia s-a născut la sat. În comunitatea rurală românească sunt depozitate încă valori morale şi umane care au dispărut din alte societăţi mult mai avansate din punct de vedere economic. Un popor, ca şi un om, se autodefineşte în primul rând prin spiritualitatea sa, mai puţin prin bogăţia sa. Conservarea satului tradiţional este prioritară în această accepţiune.

Una dintre ţintele programelor de dezvoltare socială vizate de comunism era lichidarea diferen-ţelor dintre sat şi oraş. Dacă aceste diferenţe se refereau la infrastructură, învăţă-mânt sau asistenţă medicală, poate că iniţiativa ar fi fost lăudabilă. După toate probabilităţile însă, intenţia era lichidarea diferenţelor de mentalitate, deoarece săteanul, ceva mai reticent la schimbările impuse, mai păstra datini, obiceiuri, credinţe, catalo-gate de autorităţi ca perimate şi nocive pentru ceea ce presupunea formarea omului nou al societăţii comuniste.

Din fericire, programul comunist a luat sfârşit. Din nefericire, convertirea omului la o altă ordine continuă, sub alte forme, mai subtile, mai persuasive, mai eficiente. Şi cum politicile ca şi intrigile de la oraş vin ca viiturile de nestăvilit peste comuni-tatea sătească, este deja obişnuinţă ca ţăranii, uitându-şi încet, dar neîntrerupt tradiţiile, să devină dependenţi de acestea.

Tentaţia banului

Satul este tradiţional locul în care se obţin cele necesare traiului de zi cu zi. Aici relaţia omului cu mediul său de viaţă era stabilă, se desfăşura într-un ritm clar şi tihnit, fără excese, fără exagerări, conform unor tradiţii bine stabilite în decursul mileniilor. Omenirea caută tot mai flămândă acele produse „bio“ în mare vogă şi la mare preţ, pe care le achiziţionează din magazine simandicoase şi pretenţioase, care nu aparţin niciunui sătean, evitând tot mai frecvent produsele mai ieftine ale marilor exploataţii agricole sau zootehnice în care, de dragul profitului deghizat în eficienţă, procesul natural este şmenuit cu stimuli de creştere, hormoni, îngrăşăminte chimice şi toată recuzita necesară.

Tentaţia banului otrăveşte şi cele mai bune intenţii, în vreme ce la sat producătorul de hrană adevărată subzistă de azi pe mâine împovărat de condiţii, constrâns de reguli impuse, stors de taxe şi strivit de concurenţa şmecherilor neobişnuiţi cu munca. Cum niciodată politicile nu ajung pe ogor, cei care le fac fiind adesea departe de realitatea rurală, nu poate fi de mirare că satul devine tot mai vizibil o ruină, o ilustră amintire, pe care nimeni nu o va mai putea resuscita vreodată, de vreme ce odată cu oamenii dispare şi universul lor.

Casian Balabasciuc

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
752
□
Comentarii
□
□
1. Mâneanu Varvara Magdalena -- (16-October-2010)Paragraf după paragraf, rând cu rând, ADEVĂRAT!CORECT!PERFECT!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Satul, ca o corabie-n derivă

Este satul meu, săracul, şi când spun al meu nu doar la Făcăieniul din Ialomiţa mea natală mă refer, ci la satul din inima mea şi-a României. Este deci sărăcuţul şi realul meu domeniu de referinţă, acum ca o corabie în derivă, pe care marinarii-ţărani nu mai ştiu pe unde s-o cârpească pentru a nu se scufunda. Fără coman-dant, dar cu tot felul de cârmaci vremel-nici şi nepricepuţi, capătă la fiecare călătorie câte o gaură, greu de acoperit, fie ea economică, socială sau structurală.

La ce ne-a folosit integrarea?

În perioada când ne tot pregăteam de integrare am acceptat bucuroşi condiţiile, le-am „coafat“, cât de cât, cu un PNDR, adică cu un Program Naţional de Dezvoltare Rurală corespunzător, cel puţin teoretic, câtorva legi de inspiraţie europeană ca să ne creadă Uniunea Euro-peană serioşi şi am promis că vom face, că vom drege şi am şi făcut câte ceva neplăcut pentru România şi plăcut pentru europeni. În general am promis că vom dezvolta domeniul acesta, agricultura, sector recunoscut ca fiind cu cel mai mare potenţial, ca pe principalul motor al economiei româneşti. Aşa că, după 1 ianuarie 2007, satului românesc trebuia să i se deschidă drumurile prosperităţii. S-a dovedit că nu este aşa! În anul 2011, după ani mulţi de degradare continuă a mediului rural, simpla aderare a românilor la valorile europene n-a oferit ţăranului nicio schimbare notabilă. Sărăcia s-a instalat, deplin şi definitiv, în bătătura bietului proprietar de pământ. Am discutat şi tot discutat, de ani de zile, cu specia-lişti de talie europeană, cu agricultori responsa-bili, cu fermieri de toate mărimile, cu ţărani, cu bătrâni înţelepţi, cu primari gospodari etc. despre hibele mari cu care se târâie agricultura şi satul românesc. Toţi sunt convinşi că nu se mai poate face nimic într-o ţară în care, prin orice mijloace, se fură ca-n codru.

Legea batjocorită

De exemplu, furturile iniţiale cu care s-a pornit la distrugerea agriculturii şi satului românesc sunt cele de pământuri. S-au împroprietărit, ei între ei, având şi sprijinul, pe alocuri, al legiuitorilor în lipsa unei legi care nu lipseşte nici în ţările lumii a treia şi care nici acum nu este gata, Legea Cadastrului, iar pământurile s-au strecurat în mâinile unor afacerişti aflaţi în antu-rajul puterii locale trecute şi prezente. Un alt furt, aproape generalizat şi bine protejat de „specialiştii“ în bani negri, este cel generat de evaziuni financiare în agricultură. Se spune că este vorba de un miliard de euro numai în domeniul cerealelor şi de alt miliard în cel al panificaţiei. Nu mai vorbim de şmecheriile financiare produse la importul legumelor şi fructelor...

Nu există, până acum, nici măcar Legea Exploataţiilor Agricole care ne-ar ajuta, măcar, ca tot ce avem organizat, cât de cât, în mediul ţărănesc să meargă. Vedeţi şi dumneavoastră cum este corabia asta, satul românesc?! Te întrebi cum de oare mai pluteşte. Se apropie o nouă campanie electorală?! Sunt curioasă ce-o să se mai promită, că trebuie să mai existe răspunsuri la care să răspundă cei care ne dau, deja, semne că ar vrea să conducă satul şi agricultura ca pe o corabie în deşert! Să vă pregătiţi cu întrebări serioase, dragii mei agricultori, şi nu mai vă bucuraţi la primirea pacheţelelor electorale. Dăunează, grav, corăbiei-sat!

Vasilica Ghiţă ENE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
669
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Satul cu o singură casă şi lupi câţi cuprinde > REVISTA LUMEA SATULUI

Satul cu o singură casă şi lupi câţi cuprinde

Pentru cine are curiozitatea să caute pe harta ţării localitatea cu denumirea Valea Lupului va găsi una cu acelaşi nume şi în comuna vasluiană Gherghești. Mai greu este să-l depistaţi, cum se spune, pe teren, pentru că satul, ascuns între dealuri, are o... singură casă.

Stăpânul locului, pe numele său Aurel Micu (foto) de 74 de ani, deşi are gospodărie întemeiată în comuna învecinată la Pogana, după ieşirea la pensie a revenit în Valea Lupului, punând pe picioare casa părinţilor săi.

„În urmă cu 30 – 40 de ani satul avea zeci de case, ne spune gospodarul. Erau mulţi oameni tineri. De sărbători vălăretul (hora satului) începea de aici. Cu timpul, tineretul a plecat, bătrânii s-au mutat în cimitirul din deal, iar în urma lor au mai rămas doar pomi şi grădinile pe care nu le mai revendică nimeni.“

O gospodărie nu tocmai arhaică

„N-am putut să bat trotuarul ca alţii, zâmbeşte moş Micu, şi pentru că îmi plac animalele. Am venit aici în urmă cu vreo 12 ani şi m-am apucat de treabă.“

A fost greu. La început a crescut porci, dar pentru că preţul oferit de samsari nu acoperea nici pe cel al furajelor, a renunţat şi s-a apucat de vite.

Acum familia Micu creşte 40 de animale, din care 28 de vaci cu lapte şi are tot ce-i trebuie pe lângă casă: un tractor şi utilajele necesare pentru lucrarea pământului, un generator care furnizează energia electrică. Vor să-şi cumpere un aparat de muls şi o cositoare. „Nu simţiţi nevoia, îl întreb, să fiţi mai aproape de oameni, de sat?“

„Nu, vine hotărât răspunsul, avem tot ce ne trebuie, când avem timp ascultăm radioul, ne uităm la televizor, ştim ce se întâmplă în lume. Apoi, având atâtea animale, nu am avea cum să le creştem acolo. Aşa cum cere Uniunea Europeană, ferma mea – să-i spun aşa – ar trebui să fie la cel puţin jumătate de kilometru de ultima casă din sat, aşa că noi suntem la vreo trei kilometri.“

Ajutor de nicăieri

La o asemenea distanţă de primul sat, valorificarea producţiei este principalul impediment. Laptele, deloc puţin, de la 28 de vaci este transformat în caş şi vândut pe piaţa din Bârlad la 30 de kilometri distanţă.

„Aş fi vrut să livrez laptele unui fabricant, dar nimeni nu este interesat să-l cumpere, astfel încât l-am dat nu de puţine ori la porci. Nu rentează, continuă moş Micu, să mai faci agricultură, când nu ai sprijin de nicăieri. Am avut trei hectare cu grâu, iar treieratul m-a costat mai mult decât valoarea producţiei.“

Peste patru luni vine iarna şi gospodarul se gândeşte cu îngrijorare că nu are un adăpost pentru vite. Va trebui să mai vândă din ele, deşi preţul care i se oferă este unul de batjocură.

A vrut să-şi construiască o mică fermă pentru care a iniţiat un proiect la SAPARD. Răspunsul? Proiectul se respinge pentru că nu este drum de acces.

Un nume nou pe harta României

Cu toate acestea, Aurel Micu este optimist. Doi dintre copiii săi s-au mutat la Valea Lupului, ceilalţi, răspândiţi în întreaga ţară, vin la casa bătrânească, se simt bine şi o parte dintre ei, speră gospodarul, vor putea reveni pe plaiul natal, mai ales, spune dumnealui, că lucrurile merg tot mai rău în oraş şi nădăjduieşte că, atraşi de frumuseţea locului şi de traiul sănătos, se vor aşeza aici.

Stresaţi de ideea că Valea Lupului este „locuită“ de mai mulţi lupi decât de oameni, moş Micu ar vrea să atragă spre el mai mulţi nevoiaşi şi să refacă satul, schimbându-i denumirea după înfăţişarea lui.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
806

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

satul-cufarul-cu-nestemate_s452.html

Satul, cufărul cu „nestemate“

În jurul acestei percepţii, unanim exprimate, au gravitat lucrările conferinţei „Satul, lada de zestre a Europei – Dezvoltare rurală prin intermediul valorilor moştenite“ –, organizată de Asociaţia „Cele mai frumoase sate din România“.

În deschiderea evenimentului inclus pe agenda expoziţiei „PAC@50: Trecut, prezent şi viitor“ organizată de Comisia Europeană la Muzeul Ţăranului Român, preşedintele executiv al asociaţiei, Nicolae Marghiol, i-a provocat pe participanţi la un inedit exerciţiu de imaginaţie, ce s-a dorit a fi un apel la salvgardarea valorilor satului românesc tradiţional.

„Avem datoria de a salva şi de a pune în valoare bogăţiile satului şi, de ce nu, la un moment dat să trăim din această moştenire“, a punctat Nicolae Marghiol. Rămânând în acelaşi registru, tânărul preşedinte al asociaţiei „Cele mai frumoase sate din România“ a anunţat numirea primului „ambasador“ al satului românesc în persoana Marianei Gâju, primar al comunei constănţene Cumpăna, una dintre cele mai fervente susţinătoare a conservării comorilor moştenite de veacuri.

Evenimentul a fost onorat de prezenţa ambasadorului Regatului Belgiei la Bucureşti, Philippe Beke.

O jumătate de veac de PAC

Seria evenimentelor ce au marcat jubileul PAC, la jumătatea lunii iulie, a debutat cu deschiderea expoziţiei itinerante găzduite de Sala Acvariu a Muzeului Ţăranului Român, al cărei amfitrion a fost Angela Filote, Head of Unit la Comisia Europeană. „A treia mare componentă a PAC este cea de dezvoltare rurală deoarece pentru majoritatea statelor europene motorul economiei îl reprezintă agricultura, sector direct legat de viaţa satului. Pe de altă parte, Comisia Europeană a văzut o oportunitate pentru a sprijini, pe lângă agricultură, şi păstrarea zestrei culturale a satului“, a menţionat Angela Filote.

Deschiderea oficială a expoziţiei a avut loc în prezenţa ministrului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, Daniel Constantin, a lui Nicolae Idu, şeful Reprezentanţei Comisiei Europene la Bucureşti, şi a lui Virgil Niţulescu, director al Muzeului Ţăranului Român.

În cadrul expoziţiei au fost prezentate istoricul şi evoluţia PAC în serviciul cetăţenilor europeni, precum şi permanenta ei adaptare la aşteptările acestora prin intermediul unei reforme ce vizează creşterea competitivităţii economice şi ecologice a agriculturii europene.

În finalul manifestărilor organizate la Bucureşti de Comisia Europeană, tot la Muzeul Ţăranului s-a organizat o şezătoare în cadrul căreia participanţii au putut redescoperi farmecul meşteşugurilor tradiţionale româneşti

Expoziţia „PAC@50: Trecut, prezent şi viitor“ a debutat pe 16 aprilie în Spania. Pe lângă România, traseul include ţări precum Grecia, Olanda, Lituania, Portugalia, Bulgaria, Belgia, Luxemburg, Slovenia, Slovacia, Ungaria, Cipru, Italia, Franţa, Germania şi Polonia, înainte de a se încheia la Bruxelles în luna decembrie.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
564

Comentarii

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (3-September-2012)Deşi evenimentul este remarcabil din mai multe puncte de vedere, cred că a fost slab mediatizat. Aflu despre el din această publicaţie, mulţumesc că mi-o trimiteţi. Felicitări! Cred că a fost interesant , voi mai căuta pe internet imagini ca să-mi fac o idee mai precisă.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Satul dintre două râuri

Aproape matematic, din doi – trei ani, ţara este devastată de puhoaiele dezlănţuite care lasă în urma lor – ca şi în această vară – zeci de localităţi pustiite, sute de case dărâmate şi, ceea ce este mai tragic, victime omeneşti. Dar iată că şi acolo unde apele n-au ieşit peste maluri oamenii nu o duc mai bine. De sute de ani locuitorii comunei ieşene Grozeşti se luptă periodic cu apele, dar, atraşi de rodnicia pământului din luncile Prutului şi ale Jijiei, oamenii nu-şi părăsesc aşezarea, chiar dacă, nu de puţine ori, puhoaiele revărsate au lăsat în urma lor jale şi ruine. Stau de vorbă pe digul de pe Prut cu Mircea Frunză de 74 de ani, localnic, care îmi spune că niciodată râul nu a fost mai mare şi îmi arată undeva în zare liziera după care curgea în vremuri normale Prutul (foto). La prima vedere, îmi spune dumnealui, digul rezistă, dar pentru că de ani buni nu s-au luat măsurile necesare la bază, acesta permite infiltrarea unor cantităţi uriaşe de apă. „Beciul mi-e plin pe jumătate, în grădină am scos usturoiul şi ceapa, celelalte au putrezit, iar acum mă duc la via din apropiere şi asta deja inundată. Nu ştiu ce ne-om face!“ În timp au fost îndiguite ambele râuri, oamenii au răsuflat uşuraţi, dar iată că, în această vară, chiar dacă Prutul şi Jijia nu au ieşit din matcă, apele sunt peste tot prezente în sat.

Recolta de grâu, compromisă

La marginea satului oprim o combină Klass. Proprietarul acesteia, Gică Ungureanu, este administratorul societăţii comerciale Hodişana SRL care lucrează 300 he de teren. „Încerc, îmi spune dumnealui, ca între ploi să intru în cele 80 ha de grâu pe care le am şi care, lucrate «la meserie», cum se spune, ar fi promis patru tone la hectar. Dar, vedeţi, ca şi cum infiltraţiile de la Prut n-ar fi deajuns, ploile nu ne dau deloc pace. Pe ogoarele unor particulari din satul Colţul Cornii, unde am putut intra cu combina, grâul a încolţit deja în spic, dar şi aşa recolta nu depăşeşte 1,5 – 2 tone la hectar. Eu am folosit soiul Kapo, rezistent la umezeală, dar nu ştiu ce se va întâmpla dacă ploile cad de trei ori pe zi.“ Domnul Ungureanu îmi face şi un calcul sumar, din care reiese că pentru înfiinţarea unui hectar cu grâu a cheltuit circa 15 milioane de lei vechi şi dacă recolta ar fi normală, câştigă 12 milioane. „Sunt obligat, îmi spune, să pun grâu pentru a-i plăti pe arendatori. Adaugaţi şi faptul că cumpăr motorina de la pompă. Unde este subvenţia? Iar în ce priveşte vânzarea produselor – suntem la mâna intermediarilor. Realizaţi astfel ce înseamnă să faci agricultură în România.“

Muncă multă, câştig ioc

Aceleaşi greutăţi le au şi crescătorii de animale într-o zonă altădată vestită pentru cantităţile mari de lapte şi carne care plecau de aici.

Iosif Zota are 210 oi şi tot ce se întâmplă în această vară l-au adus la disperare. „Aveam stâna între dig şi râul Prut. Apele mari m-au făcut să aduc oile în preajma satului, dar păşunea de aici nu ajunge nici pentru celelalte animale, aşa că primarul nu ne-a permis să păşunăm în zonă. Dacă vremea nu se îndreaptă, m-am hotărât ca, înainte de a veni iarna, să vând o jumătate de turmă pentru că oricum nu mai rentează să mai creşti animale, muncă multă şi câştig ioc. Gândiţi-vă că la piaţă un kilogram de caş – singurul produs care se mai cere – se vinde cu 10 lei, din care se scade taxa de tarabă şi transpor-tul. Altădată, în fiecare sat existau centre de achiziţii. Sigur, preţul era mic, dar nu rămâneai cu marfa nevândută. Se cerea lâna, se cerea carnea. Acum nimic.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
676

☐

º Comentarii

☐

☐

º 1. Măneanu Varvara Magdalena -- (4-September-2010)Îmi exprim întreaga compasiune pentru ce li se întîmplă domnilor M Frunză, Gică Ungureanu şi ceilalţi din zonă. Şi eu păţesc tot la fel, muncesc din greu şi rezultate zero! Aşteptăm să vină alte vremuri mai bune....

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

satul-lui-moise-filosoful_l99.html

Satul lui Moise Filosoful

Şi dacă istoria este cartea de căpătâi a unei naţii, atunci putem afirma fără tăgadă că monografia unui sat, a unei aşezări este hrisovul cel dintâi al obştei respective – iată unul dintre argumentele care l-au determinat pe cunoscutul scriitor Ion Muscalu să se aplece asupra istoriei comunei Scânteia din judeţul Iaşi, pentru că niciunde nu întâlneşti oameni şi locuri, cum spunea Sadoveanu, mai bogate în istorie decât aici, pe Valea Rebricei.

Scriitorul mărturiseşte că ideea întocmirii unei monografii despre această frumoasă localitate moldavă şi trecutul ei istoric e mult mai veche, iar munca de documentare, discuţiile cu gospodarii i-au trezit în suflet nostalgii şi aduceri aminte din perioada când a fost aici primul gospodar al comunei.

O istorie de aproape cinci milenii

Un spaţiu amplu este consacrat istoriei localităţii aşezate de-a lungul unei vechi căi de comunicaţie a drumului crăiesc sau împărătesc. Ocrotită de păduri seculare, istoria comunei coboară în urmă cu 4600 – 5000 de ani, aici aflându-se o aşezare cucuteniană ce se întinde pe patru hectare şi la cercetarea căreia arheologii lucrează de mai bine de 30 de ani.

Târziu, aşezarea este consemnată într-un document emis în anul 6931 (1423) de cancelaria lui Alexandru Voievod, domn al Ţării Moldave, în care pentru dreapta credinţă Oană Popşa primeşte de la Măria Sa două sate pe râul Rebricea, între care şi satul lui Moisă Filosoful, Scânteia de astăzi. Aflăm apoi că în secolul al XVII-lea Scânteia era un tărg aşezat sub Mica Bucovină, cum numeau călătorii poloni aşezarea de sub poalele pădurii de fag de la Bârnova.

După o digresiune în tumultoasa istorie a acestui colţ de ţară, autorul prezintă numeroasele personalităţi ale vieţii culturale şi ştiinţifice care s-au ridicat de pe aceste meleaguri, între care Axinte Uricariul, ultimul cronicar al Moldovei, academicianul Emil Condurachi, scriitorul şi criticul de teatru Valentin Silvestri şi mulţi alţii. Nu sunt uitaţi nici învăţătorii şi profesorii, directorii şcolilor care s-au rânduit la conducerea învăţământului, vreme de peste 130 de ani.

Un capitol este consacrat manifestărilor culturale şi artistice, între care trebuie amintită Tabăra de sculptură de la Poiana cu Cetate (foto), eveniment care a reunit un mare număr de artişti din întreaga ţară.

Sunt trecute în revistă şi aspecte ale vieţii economice, insistându-se cu precădere asupra ultimilor ani în care comuna Scânteia, asemeni multor localităţi ale ţării, a cunoscut un vizibil regres.

„Desigur, notează autorul, multe date şi fapte şi-ar fi meritat locul între paginile lucrării, această monografie este doar un început ce va fi completat în vreme cu alte descoperiri şi informaţii. (...) Fie ca această scriere izvodită din suflet să fie ca o moştenire de credinţă, de dragoste şi de preţuire pentru cei care au fost, pentru cei care sunt şi pentru cei care va să vie.“

Stelian Ciocoiu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
838
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

SATUL, pe undele hertziene

Un recent barometru de măsură a audienţei principalelor posturi de radio din România, câteva sute în întreaga ţară, aşadar o cercetare efectuată după toate rigorile ştiinţei în domeniu, a oferit publicului o surpriză de proporţii.

Postul de radio cu cea mai importantă audienţă în rural şi urban, deopotrivă, a devenit „Antena Satelor“, un program cu un specific anume, aşa cum îl recomandă şi numele, dar îndrăgit şi preţuit acum de cele mai felurite categorii de oameni.

Preferinţa nu are buletin

„Surpriza“, pun în ghilimele constatarea şi veţi înţelege de îndată şi de ce, noutatea deci a făcut vâlvă mai cu seamă între realizatorii de programe radio-TV.

Cum adică – şi-au spus ei – orăşenii cu buletin de Bucureşti, de pildă, să-şi acordeze frecvenţa aparatului lor de radio pe un post ce se adresează, prin concepţia lui, satului?!

Pentru mine însă mirarea colegilor mei de breaslă nu face decât să evidenţieze încă o dată noile realităţi româneşti.

Cu mintea şi urechile spre spaţiul rural

Fiindcă, dincolo de talentul şi munca entuziastă a colectivului redacţional de la „Antena Satelor“, se distinge, pentru cercetătorul atent, o anume tendinţă de întoarcere ori reîntoarcere a românilor către spaţiul rural.

Satul, acest altar al neamului păstrător de rânduieli, tradiţii şi obiceiuri, asigură oricărei naţiuni veşnicirea.

Adică tocmai acel argument al duratei, în virtutea căruia se defineşte un popor.

Navigând prin furtunile ultimelor decenii, obidiţi şi umiliţi de soartă vremelnic potrivnică, românii s-au abandonat pe sine.

Context în care însăşi biserica devenise nu Casa Domnului ci, mai degrabă, un alt front al propagandei ideologice.

Ei bine, falsificarea ori încercarea de mistificare a parcursului istoric al unui neam – s-a dovedit de când lumea şi pământul – nu ţine torenţilor vremii.

După ce s-au rătăcit goniţi de realităţi venetice, oamenii simt nevoia, dureroasa nevoie, de regăsire de sine.

Se întorc la matcă, aşa cum se spune, la modelele lăsate lor moştenire de amarul de generaţii care le-a premers.

Într-o oază de linişte şi cumpătare

Liniştea, seninul, mulţumirea şi împăcarea cu ei înşişi – s-a dovedit deja – îşi au rădăcina în genele moşilor şi strămoşilor, în vatra veşniciei satului românesc, spaţiu de aleasă curăţenie, în pofida nu puţinelor încercări cărora a trebuit să le facă faţă.

Şi satul înseamnă mai cu seamă credinţă.

Înseamnă bună rânduială în sensul biblic al termenului, adică nădejde, speranţă în Dumnezeu.

Ei bine, o asemenea nouă realitate se statuează astăzi în România.

Tocmai pentru aceea oameni de bine, capete încoronate de pe mapamond, îndeamnă ori de câte ori păşesc la noi pe tărâmul îngerilor – cum a botezat Papa Ioan Paul al II-lea rotundul de pământ românesc –, sfătuiesc deci cu temeiul întâmplărilor de prin locurile de unde vin la reîntoarcerea noastră în bătătura străbună, acolo unde am avut norocul, norocul şi şansa să vedem lumina zilei.

Tezaurul cenuşiu

„E cea mai de preţ avuţie a unui popor acest tezaur de aur cenuşiu pe care îl găzduieşte satul românesc“, susţinea mai anul trecut prinţul Charles al Marii Britanii.

Şi, văzându-l la Horezu, în inima României artistice, cum da formă, contur lutului zămislind, vizibil fericit, oale şi străchini olteneşti, am priceput încă o dată sensul adânc al spuselor sale.

A ne întoarce la obârşii, la rădăcini, deschişi fără tăgadă unei Europe unite, aceasta este şansa, impresionanta şansă a neamului românesc.

Şi, isteţ din fire, românul a dibuit deja sensul istoriei.

Înţelegeţi acum de ce „Antena Satelor“ alături de radioul public românesc au fost ridicate la rangul de prieteni invizibili, dar de neînlocuit ai românilor de oriunde s-ar afla ei?

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
628
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

satul-romanesc-in-doctrina-stangii_1102....

Satul românesc în doctrina stângii

• Convorbire cu dl Mircea Geoană, preşedintele Senatului României şi al Partidului Social Democrat

G.V.: Sunt impresionat de un fapt. Sunteţi născut în Bucureşti şi totuşi aveţi satul în suflet, lucru care se întâmplă foarte rar.

M.G.: Ca cei mai mulţi români, sunt orăşean de primă generaţie. Copilăria mi-am petrecut-o la ţară, la Craiova, şi în împrejurimile ei. Tatăl meu e din Mischie, o comună la bariera dintre Craiova şi Vâlcea. Din partea mamei am avut un unchi prin părţile Mehedinţiului, la care mergeam vara. Deci am apucat să văd şi satul românesc de munte şi pe cel de câmpie şi, fără îndoială, am rămas cu un anumit tip de dragoste faţă de acesta. Vorbind de satul românesc, avem de luat o decizie cu adevărat importantă. Fie copiem modelul de dezvoltare occidental, care a condus în două-trei decenii sau mai repede la diminuarea ponderii ruralului în economie, fie încercăm să găsim o formulă, poate mai modernă, prin care să dezvoltăm satul.

Probabil că nu fiecare cătun din România va supravieţui peste 20 de ani pentru că multe zone sunt îmbătrânite şi e greu economic să poţi rezolva lucrurile. Dar comunele care sunt ceva mai puternice, cele care gravitează în jurul oraşelor, care au deja un număr de oameni, acolo nu întâmpinăm niciun fel de dificultate, întrucât pot beneficia de fonduri europene şi bugetare. Trebuie să ne propunem pentru următorii ani să facem în aşa fel încât în fiecare comună solidă să existe o salvare, o maşină de pompieri, un dispensar, o şcoală bună, un cămin cultural şi o biserică rânduită.

Din aceste centre să avem apoi grijă de satele din jur, încercând să facem un proiect de modernizare a satului românesc, poate nu până la ultima verigă pentru că nu o să avem bani, dar măcar pe anumite zone. Nu o să mai avem 40% din populaţia României trăind şi muncind la ţară în următorii 20 de ani, dar eu unul văd o Românie cu un mediu rural vibrant care să păstreze şi tradiţia şi în care să poţi să te înavuţeşti din agricultură. Pentru că aici este de fapt cheia. Dacă activitatea agricolă sau activităţile conexe din mediul rural devin rentabile, tot mai mulţi oameni vor trage acolo.

Rugina care înconjoară agricultura

G.V.: Sunteţi preşedintele PSD. Chiar aşa, de ce aţi optat pentru social-democraţie?

M.G.: Eu am intrat în politica activă în 2001, destul de târziu, când m-am întors din America. Acolo am fost puternic influenţat de administraţia lui Bill Clinton, un om de stânga modern care a şi inventat conceptul de „noua social-democraţie“, care este extrem de aplicabil mai ales în perioada aceasta de criză.

Raportată la realităţile noastre, doctrina presupune un lucru foarte simplu: ca să te poţi ocupa de problemele sociale, să ai bani pentru medicamente compensate, pentru alocaţiile copiilor, pentru pensionarii de la CAP şi pentru cei care acum sunt în pragul sărăciei trebuie să faci să meargă economia. Şi, dacă există o lege pe care eu am învăţat-o acasă, nu doar în America, aceea este că principalul motor economic nefolosit, ruginit este agricultura românească.

Problema este cum o „dezruginim“. Dacă investeşti astăzi în agricultură, într-un ciclu agricol poţi să începi să ai beneficii. Şi cred că această criză economică, lăsând-o la o parte pe cea politică şi celelalte lucruri care s-au întâmplat, poate fi depăşită punând agricultura în mişcare.

Practici în afara economiei de piaţă

G.V.: Nu cumva am ratat pariul acesta cu agricultura? Pentru că, după opinia multor specialişti, dacă agricultura ar fi mers ascendent probabil că aceasta ar fi reprezentat un atu puternic ca să putem survola criza într-un anume fel.

M.G.: Agricultura românească este un sector masiv şi el nu este uniform. Există exemple de succes pentru marii producători şi deci sunt oameni care au reuşit să pună la un loc suprafeţe mari, cu tehnologie şi echipamente de înaltă performanţă. Cea mai mare problemă este că în zona fermelor mici şi a celor de subzistenţă încă nu s-a găsit formula de a le antrena într-un circuit economic viabil.

Aici lucrurile sunt simple, deşi nu uşor de rezolvat.

În primul rând, este problema colectării produselor. Veriga aceasta lipseşte. Din 2011 fermierul român va primi subvenţii egale cu cele pe care le primesc agricultorii din Franţa, Olanda etc., ceea ce înseamnă o sumă de bani destul de importantă pentru agricultură.

În al doilea rând, avem de rezolvat şi problema preţului de achiziţie. Am promovat şi noi în Parlament o lege prin care nu să forţăm, dar să încurajăm prin mijloace legale hipermarketurile să se gândească la achiziţia de produse de la fermierii români.

Mai este şi problema fărâmiţării suprafeţelor agricole. Ţăranii români n-or să mai accepte asocieri forţate în cooperative cât vor fi ei, pentru că experienţa comunistă i-a răvăşit şi oamenii au dreptate. Dar cu formule economice, prin care cei în vârstă să primească nu doar renta viageră de la UE, ci şi o contribuţie a statului român, ei ar putea fi convinşi să intre într-o astfel de formă de asociere.

Foarte multă lume este supărată că, în ani agricoli mai buni, preţul la cereale este foarte scăzut. În alte ţări se practică un sistem minim garantat, în paralel cu un sistem de certificate de depozit, astfel încât cel care munceşte şi care investeşte în producţie să aibă garanţia faptului că, din munca lui, obţine un preţ minim care nu se modifică indiferent de fluctuaţiile pieţei.

Aş mai ataca un subiect care este politic de această dată, lipsa continuităţii unui proiect. Am avut în cinci ani tot atâţia miniştri ai agriculturii. Nici nu apucă să se obişnuiască cu problemele respective. Şi este imposibil să ai succes în orice sector de activitate în aceste condiţii. Deci lipsa de continuitate, de viziune strategică şi de disciplină în aplicarea unor programe reprezintă o cauză foarte serioasă pentru marile întârzieri din agricultură.

Sănătatea şi educaţia, printre obiectivele majore

G.V.: Candidaţi la preşedinţia României. Pentru că aţi amintit atât de mult despre ţăranul român, ce aţi face pentru el? Care sunt priorităţile mandatului dvs.?

M.G.: În primul rând, să aducem subvenţiile la timp şi să luăm banii europeni. Aceasta este prima obligaţie pe care o avem şi pentru asta vom aduce specialiştii cei mai buni. În al doilea rând, să-i ajutăm pe producători să-şi vândă produsele.

Apoi trebuie să investim în educaţie, în special în liceele agricole pentru a crea specialişti în agricultură. În acest moment, îi învăţăm pe puţinii care mai sunt interesaţi de acest domeniu tot despre tractoarele U450. Obligaţia noastră este să-i ajutăm pe bătrânii de la ţară.

În acest sens am lansat şi o propunere ca pensionarii de la fostele CAP-uri să fie incluşi în sistemul public de pensii. Mai am şi o altă iniţiativă legislativă la care ţin foarte mult şi care se referă la un venit minim garantat pentru cei care nu au lucrat niciodată, în special femeile în vârstă care au stat acasă, au crescut copii şi au ţinut gospodăria. În general m-aş duce foarte mult către sănătate şi educaţie care să fie făcute de mai bună calitate pentru cei care trăiesc la ţară.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
661

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ea8f1

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

satul-romanesc-la-raspantie-de-timpuri_l...

Satul românesc, la răspântie de timpuri

„Nu vă uitaţi trecutul!“ este un îndemn care mi-a rămas în minte şi pe care l-am citit cândva la intrarea în Muzeul de Etnografie „Horea şi Aurel Flutur“ din Chişcău, judeţul Bihor. În aceste vremuri în care transformarea este lege, rezonanţa lui a devenit şi mai puternică, cu atât mai mult cu cât vorbim despre satul românesc.

Această entitate, care a avut dintotdeauna un caracter comunitar colectiv ce s-a concretizat prin apariţia unor valoroase tradiţii social-economice, cu forme de organizare şi instituţii proprii, pare să se supună, de asemenea, metamorfozelor ce vin odată cu trecerea anilor. Ce şanse avem să păstrăm tradiţiile care definesc satul fără a ne interpune în scenariul dezvoltării şi care este viitorul lui sunt întrebări la care preşedintele Asociaţiei Comunelor din România, Emil Drăghici, încearcă să le găsească răspuns.

Factori restrictivi în calea dezvoltării

„La momentul actual, ne spunea domnia sa, mediul rural ocupă aproximativ 87% din teritoriul ţării, iar în cele aproximativ 15.000 de sate trăieşte mai bine de 45% din populaţia ţării. Este o suprafaţă însemnată, care de multe ori se dovedeşte a fi greu de administrat. Programele care privesc mediul rural trebuie să schiţeze imaginea de ansamblu a felului cum ne dorim să arate satul românesc şi să răspundă unei direcţii de identificare a nevoilor fiecărei unităţi administrative. Unul dintre factorii restrictivi ai acestora este, după cum se ştie deja, lipsa bugetelor multianuale, la care se adaugă uneori managementul defectuos. Aşa se face că multe investiţii rămân nefinalizate şi numeroase proiecte nu ajung să fie transpuse în realitate.“

Tradiţie sau modernism?

„În încercarea de a crea nişte coor-donate standard de dezvoltare a satului, continuă Emil Drăghici, Asociaţia Comunelor din România a realizat anul acesta, în parteneriat cu Ministerul Administraţiei şi Internelor, Planul Strategic de Dezvoltare Durabilă a Satului Românesc. Acesta este de fapt un studiu amplu, deosebit de amănunţit, care va reprezenta o anexă la Agenda Comunelor din România şi care urmează să fie aprobat în 2012 la Adunarea Generală sub înaltul patronaj al Comitetului Regiunilor de la Bruxelles.“

Despre dezvoltarea satului românesc, fără ca acesta să piardă din elementele autentice, se vorbeşte mult şi de mult. Cei mai tradiţionalişti îl privesc ca pe o comunitate în care datinile străbune, îndeletnicirile şi chiar modul de viaţă al strămoşilor noştri trebuie să rămână nealterate. Vizionarii moderni vorbesc însă despre o eră a schimbării satului, în care dezvoltarea economică şi tehnică să fie o trăsătură nelipsită, iar modul de viaţă al populaţiei rurale să fie apropiat celui din centrele urbanistice.

Preşedintele ACOR admite însă că schimbarea pozitivă a imaginii satului românesc nu se poate produce decât în condiţiile în care se va conştientiza că este necesar să se păstreze pasul cu timpul. „Cert este că satul se află acum la răspântie de timpuri, prins între tradiţie şi nou“, concluziona Emil Drăghici.

Accederea spre satul european

Cred că nu mai este o noutate faptul că, spre deosebire de alte state occidentale, în România standardele vieţii din mediul rural sunt cu mult sub cele urbane ca urmare în primul rând a nivelului extrem de scăzut al infrastruc-turilor.

„Această discrepanţă dintre idealul spre care tindem şi felul în care poate fi definit în prezent mediul rural este rezultatul unei viziuni nu foarte clare despre cum ne dorim să arate satul românesc“, a mai ţinut să precizeze preşedintele.

„Suferinţele“ satului sunt prea mari

La sat, principalul motor economic este agricultura, însă exploataţiile agricole sunt mici comparativ cu cele din Uniunea Europeană şi nu au puterea de a aduce venituri care să le asigure ţăranilor un trai decent, ca să nu mai vorbim despre dezvoltarea unor ferme care să concureze cu cele europene. În contextul acesta, în multe dintre satele româneşti oamenii trăiesc aproape într-o sărăcie lucie. Şi, ca într-un joc de domino, acest lucru determină un alt fenomen.

Împinşi de neajunsuri, mulţi dintre locuitori pleacă spre marile oraşe sau chiar în afara graniţelor. În urma lor rămân bătrânii şi o evidentă degradare a satului şi a terenurilor agricole şi în mod aproape ireversibil se pierd şi moştenirile culturale. Singurul colac de salvare, după cum ne spune Emil Drăghici, îl constituie elaborarea unor politici sănătoase de dezvoltare durabilă a satului românesc şi identificarea unui tipar după care să se realizeze acest lucru.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
730

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

satul-romanesc-prezent-si-viitor-banaten...

Satul românesc – prezent şi viitor Bănăţenii vor fapte, nu vorbe! > REVISTA LUMEA SATULUI

„Satul românesc – prezent şi viitor Bănăţenii vor fapte, nu vorbe!

Un nou workshop, din seria celor organizate încă din 2008 de Lumea Satului, în parteneriat cu Radio „Antena Satelor“ şi Asociaţia Comunelor din România, a avut loc la mijlocul lunii iulie la Reşiţa, judeţul Caraş-Severin. A venit, aşadar, rândul bănăţenilor să găzduiască un eveniment al cărui principal scop este de a pune faţă în faţă agricultorii, aleşii comunităţilor locale şi reprezentanţii principalelor instituţii centrale şi locale cu atribuţii în spaţiul rural. Alături de prefectul judeţului, de preşedintele şi de vicepreşedintele consiliului judeţean s-au aflat şi reprezentanţii Ministerului Agriculturii şi ai structurilor din subordinea acestuia, în frunte cu ministrul Mihail Dumitru. Prezenţi au fost şi doamna Veronica Toncea, director general FGCR, precum şi reprezentanţii unor staţiuni de cercetare. Preţ de câteva ore, cei prezenţi au dezbătut câteva dintre problemele specifice unui eveniment a cărui temă se intitulează „Satul românesc – prezent şi viitor“.

Accesarea fondurilor şi finanţarea

În cea mai mare parte, discuţiile s-au axat pe importanţa accesării fondurilor europene atât de către agricultori cât şi de primării, dar şi pe măsurile pe care producătorii trebuie să le ia pentru a-şi dezvolta producţia, astfel încât aceştia să poată intra în competiţie cu agricultorii celorlalte state membre ale Uniunii Europene. Despre modul în care agricultorii pot rezista în economia de piaţă a vorbit ministrul, făcând aluzie la caracterul bănăţeanului, individualist din fire şi care nu prea agreează asocierea. El le-a reamintit celor prezenţi că trebuie să-şi unească forţele şi să se constituie în forme asociative, pentru a rezista în economia de piaţă. Ministrul a mai precizat şi că primarii trebuie să se implice mai mult în acest demers.

Garantarea creditelor

Noutăţile privind de creditarea şi garantarea le-a adus doamna Veronica Toncea, care le-a vorbit agricultorilor despre noul parteneriat semnat cu mai multe instituţii bancare pentru a veni în sprijinul beneficiarilor fondurilor europene. Cât priveşte creditul de producţie, fermierii pot solicita băncilor sumele necesare, în contul subvenţiei şi în limita a 70% din cuantumul acestora, doar pe baza garantării FGCR. Referitor la acest lucru, din spusele vicepreşedintelui Consiliului judeţean, domnul Gheorghioni, bănăţenii nu sunt reticenţi doar la asociere, ci şi la accesarea creditelor. „Aici, cine se împrumută la bancă e văzut ca un om slab“, spune acesta.

Mituri ce se vor spulberate

În general, ministrul a încercat să imprime o tentă optimistă discuţiilor. Aşa se face că discursul său a fost canalizat de la bun început către demitizarea unor informaţii care, se pare, nu fac deloc bine moralului agricultorilor. „România importă 70% din produsele agricole“. Acesta este primul mit pe care ministrul a ţinut să-l înlăture, susţinând că procentul este valabil la carnea de porc. În general, România îşi produce singură necesarul de consum al populaţiei, alte importuri înregistrându-se la vită, pui, fructe şi legume, dar în procente mai mici. A doua informaţie considerată tot un mit este aceea conform căreia agricultorii nu vor mai primi subvenţii. În acest sens, ministrul a ţinut să sublinieze că afirmaţia se referă numai la subvenţiile din resurse bugetare şi în niciun caz la cele europene care vor continua să crească gradual până în 2013. De plăţi naţionale vor mai beneficia doar crescătorii de ovine şi bovine, însă nu pe cap de animal ca până acum, ci pe exploataţie.

Fermierii solicită legi şi sprijin financiar

Deşi ministrul s-a dovedit a fi deschis în dialogul cu participanţii, intervenţiile fermierilor nu au fost de natură să incite la discuţii de substanţă. Au fost totuşi referiri la Legea Asigurărilor Agricole care nu a fost încă promovată şi care face să nu se beneficieze de despăgubiri într-un an în care şi în judeţul Caraş-Severin suprafeţe agricole însemnate au fost calamitate. Tot la capitolul legislaţie, oamenii i-au cerut ministrului să le aducă la cunoştinţă şi noutăţile privind înfiinţarea Camerelor Agricole despre care se ştie că se află la promulgat. „Ce se întâmplă cu Legea nr. 45 a cercetării?“ Aceasta a fost o altă întrebare venită din partea Staţiunii de Cercetare pentru Creşterea Ovinelor şi Caprinelor Caransebeş, se încăpăţânează să reziste, deşi se confruntă cu mari greutăţi. Au fost aduse în discuţie şi fondurile europene, şi anume Măsura 125 care se adresează pădurilor, precum şi Măsura 141 ce priveşte „Sprijinirea fermelor agricole de semisubzistenţă“, solicitându-se accesarea acesteia în sesiune continuă, întrucât cererea este foarte mare. „Numai în judeţul Caraş-Severin sunt luaţi în evidenţă 20.000 de potenţiali beneficiari care s-au înscris pe listele CLA-urilor“, spunea Pavel Nefir, directorul camerei agricole.

Cei mai dezamăgiţi de veştile primite au fost primarii. Lor li s-a adus la cunoştinţă că fondurile pentru Măsura 322 privind renovarea şi dezvoltarea satelor nu mai pot fi suplimentate aşa cum era prevăzut iniţial. Se pare că banii au fost realocaţi numai pentru realizarea lucrărilor de infrastructură tehnico-edilitară din localităţile afectate de inundaţii.

Până la urmă, s-a lăsat să se înţeleagă că…bănăţenii vor fapte, nu vorbe.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
800

□

Comentarii

□

□

1. kesarion -- (15-August-2010)Toti vrem fapte,dar din nefericire,ministrul Dumitru,nu se pricepe decit la vorbe(nici la astea prea bine,fiind ca , iata ,minciunile sala,nu mai prea sunt crezute de nimeni. Daca macar 25% din cele spuse de domnii de la guvernare ar fi adevarate,altul ar fi mersul agriculturii. Domnule ministru,se pare ca socoteala "de la Bruxelles" nu se prea potriveste cu cea din ograda lui kesarion. N-ar fi mai bine sa stati de vorba si cu noi,asa , ca de la taran la taran ? Sau dv. nu sunteti decit un "amploaiat" care a vazut o vaca doar in poza?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

satul-romanesc-prezent-si-viitor_610.htm...

Satul românesc, prezent şi viitor

Revista „Lumea Satului“ a organizat, la începutul lunii mai, un nou workshop cu tema „Satul Românesc – prezent şi viitor“. Dezbaterea a fost moderată de editorul general al revistei Lumea Satului, Ion Banu. Evenimentul, rod al unui parteneriat cu Antena Satelor, Asociaţia Comunelor din România şi Consiliul Judeţean Cluj, s-a desfăşurat în cadrul târgului Agraria, care are loc an de an la Cluj.

La eveniment au participat specialişti din cadrul DADR, DSVSA, APIA, ADPRD, OARZ, OJCA, primari şi fermieri. Printre reprezentanţii Ministerului Agriculturii s-au numărat secretarul de stat Liviu Harbuz şi doamna director Elena Tatomir, care au răspuns numeroaselor întrebări.

Împădurirea suprafeţelor afectate de eroziune, intabularea şi înregistrarea terenurilor agricole, modalităţile de sprijinire a fermelor de subzistenţă, precum şi diversele piedici întâmpinate de fermieri şi de administraţiile publice locale în accesarea PNDR-ului au fost principalele teme discutate în cadrul dezbaterii din inima Transilvaniei.

Să nu-i uităm pe cei defavorizaţi

Ca de fiecare dată, fermierii au cerut mai mult sprijin şi mai puţină birocraţie. La aceste doleanţe, autorităţile au oferit veşnica soluţie, neagreată de mulţi încă, asocierea. „Nu-l putem finanţa pe cel care creşte o vacă şi doi porci pentru că el nu are niciun viitor“, a afirmat secretarul de stat Liviu Harbuz.

Primarul care a ridicat problema susţinerii celor mulţi este de părere însă că, urmare a acestei nepăsări, în câţiva ani satul românesc va rămâne pustiu. Acelaşi punct de vedere a fost împărtăşit şi de Ion Banu, moderatorul acestui eveniment.

„Trebuie avută în calcul şi această categorie de agricultori, în special cei din deal şi munte, unde posibilităţile de asociere sunt reduse şi nu se poate vorbi de o exploataţie de mare dimensiune. Chiar şi în această zonă trebuie găsită modalitatea cea mai bună de organizare astfel încât ei să poată folosi cât mai eficient fondurile care le sunt puse la dispoziţie atât de la Uniunea Europeană cât şi de la buget“.

PNDR-ul, din nou contestat

Un alt subiect abordat a fost PNDR-ul, despre care se spune că nu are o viziune românească şi nu se potriveşte realităţilor din teren. Noile reproşuri vin din partea unui consultant din mediul privat care afirmă că programul a fost gândit pe realităţi germane care nu au nimic în comun cu cele româneşti. El face referire, în primul rând, la Măsura 112 privind instalarea tinerilor în mediul rural, care nu a trezit prea mare interes din cauza grilelor de punctaj „total anacronice“ care o fac inaccesibilă.

La fel se întâmplă şi cu Măsura de semisubzistenţă, 141, la care se impun modificări din aceleaşi motive.

„Haideţi să modificăm PNDR-ul măcar acolo unde o putem face, adică la nivel de punctaj, să dăm o şansă tânărului fermier şi să înlocuim până în 2013 cele 4 milioane de ferme de semisubzistenţă cu măcar 10.000 de ferme performante“, îndeamnă consultantul.

Tot de PNDR vorbeşte şi primarul comunei clujene Viişoara, participant la discuţii. Roman Ioan este indignat de valoarea la care se ridică TVA-ul ce se aplică proiectelor depuse pe Măsura 322 privind Renovarea şi dezvoltarea satelor.

Adevărul este că mare parte din problemele primăriilor, dar mai ales ale fermierilor se nasc şi ca urmare a neinformării.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
984

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Satul românesc – prezent şi viitor

Organizat de revista Lumea Satului şi Radio Antena Satelor, în parteneriat cu Asociaţia Comunelor din România – filiala Tulcea, cu sprijinul Consiliului Judeţean Tulcea, evenimentul s-a bucurat de prezenţa ministrului agriculturii, Valeriu Tabără, dar şi a altor personalităţi, printre care îi nominalizăm pe Nicolae Sterghiu, director general adjunct APIA, Victor Tarhon – preşedinte Consiliul Judeţean Tulcea, Vasile Gudu – prefect, Grigore Baboianu, guvernator al Administraţiei Rezervaţiei Biosferei Delta Dunării.

Un ministru al producătorilor

Alocuţiunea actualului ministru al agriculturii a avut un impact major în rândul zecilor de fermieri prezenţi la eveniment. El le-a vorbit producătorilor despre importanţa proiectelor naţionale şi absorbţia fondurilor europene, despre necesitatea atestării şi licenţierii firmelor de consultanţă, despre priorităţile viitoarei sesiuni de proiecte pe Măsura 121 (depozite pentru cereale şi plante tehnice şi dotări tehnice), dar şi despre grija constantă de a proteja interesele producătorilor. „Eu sunt un ministru al producătorilor. O spun franc. Atât timp cât voi fi eu ministru, problema numărul unu este aceea a funcţionalităţii în rentabilitatea producţiei primare agricole. Dacă vrem să construim un sistem agricol solid ne trebuie parteneriate bine puse la punct. Vreau să fiţi siguri de sprijinul total al ministrului şi al echipei de lângă el. Niciodată nu voi schimba regula pentru că avem nevoie de reguli, dacă vrem să fim parteneri serioşi în Uniunea Europeană“, a precizat Valeriu Tabără.

Despre bursa peştelui, puncte vamale şi altele

Printre preocupările anunţate de şeful de la Agricultură se regăseşte şi aceea ce vizează înfiinţarea bursei peştelui. Astfel, a spus ministrul, România ar putea reînnoda o mai veche tradiţie, aceea de a deveni exportator de peşte. „Când îi spuneam doamnei comisar Damanaki că între cele două războaie mondiale România a fost unul dintre marii producători de peşte de apă dulce nu-i venea să creadă. Este un proiect excelent pe care vrem să-l materializăm.”

Propunere

La rândul lor, tulcenii au avansat intenţia de a organiza un punct vamal al lor, la Ismail. Nu ştim exact care este dimensiunea terenurilor agricole abandonate, dar reprezentanţii agricultorilor de aici se pronunţă împotriva vânzării pământului la persoanele fizice şi juridice străine. „Vin arabii şi ne iau pământurile şi ne trimit pe noi în locul lor“, susţinea unul dintre participanţi.

Irigaţiile care au fost

Una dintre problemele cele mai grave cu care se confruntă agricultura din judeţul Tulcea o reprezintă irigaţiile. Ion Bălan – preşedintele Asociaţiei Fermierilor Tulcea, susţine că în judeţ există 36 de OUAI-uri care au preluat infrastructura cu cheltuieli enorm de mari. El îşi exprimă dorinţa ca sumele la Măsura 125 să fie distincte pentru irigaţii în aşa fel încât să se poată iriga cu costuri mai reduse. Nemulţumiri vin şi din partea agricultorilor care

reclamă modul discriminatoriu în ceea ce priveşte posibilitatea de absorbţie a fondurilor structurale.
Camelia MOISE
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
1112
□
Comentarii
□
□

1. Mănranu Varvara Magdalena -- (25-March-2011)Prea multe teorii pe tema satului, nu văd rezultate concrete şi practice în jurul meu, decât stive de produse de import.Vânzarea terenurilor la străini este un mare pericol pentru populaţia autohtonă. Producătorul intern este sufocat, iar cel ce încearcă să facă ceva este aspru pedepsit. Cum!?Există nenumărate modalităţi

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Satul şi puterea. Omul potrivit la locul potrivit > REVISTA LUMEA SATULUI

Satul şi puterea. Omul potrivit la locul potrivit

Omul potrivit aşezat la locul potrivit a fost întotdeauna idealul într-o activitate care presupune neapărat eficienţă. Orice manager ar trebui să fie omul potrivit pentru ceea ce manageriază. Altfel, toate eforturile economico-financiare dau chix şi, în consecinţă, se uşurează buzunarele investitorilor de orice plusvaloare. În România sunt majoritare locurile călduţe şi bănoase, mai ales cele de la stat, dar şi din mediul privat în care sunt aşezaţi în funcţii de conducere nepoţii, rudele, amantele şi, în ultima vreme, clientela politică. Mai ales, clientela politică!

Jaful la puterea întâia

Pe vremea cealaltă, ştiam sigur, oricare dintre noi, că îţi mai trebuia şi ceva pe umeri ca să conduci un loc important. Numai aceştia, discipli-naţi, duceau linia partidului mai departe. De multe ori se nimerea să fie şi bine pentru cei din jur, dar măcar exista un control şi adesea gradele se mai puneau şi pe umerii care trebuiau ţării. Acum grupurile de interes personal primează faţă de cele de interes general. Mi-este şi frică să fiu de acord cu vocile pe care le mai aud la marginea societăţii, acolo unde se zvoneşte că numai punând „omul potrivit la locul potrivit“ poţi obţine legea de care ai nevoie pentru a jefui cum se cuvine economia asta de junglă.

Vedeţi cum putem denatura substanţa unui proverb, altfel scornit pentru a te ajuta să alegi bine în viaţă?!

Agricultura României a avut tot felul de miniştrii, electronişti, ginecologi sau altfel de specialişti, că doar am avut de unde alege, erau şi numerotaţi, vreo 15.000 parcă, de cele mai multe ori huliţi de fermieri. Dar am avut şi 2-3 miniştri despre care, şi la venire, şi la plecare, s-a vorbit numai de bine. Eu am făcut multe interviuri, reportaje, dezbateri cu fermieri în care cele mai respectate nume rostite de interlocutorii mei au fost Valeriu Tabără, Ioan Oancea şi Decebal Traian Remeş, ultimul, spre regretul multora, sacrificat de interesele altor posibili miniştrii ai agriculturii. Adevărul nu-l vom şti niciodată că, dacă l-am şti, ar trebui să-l recu-noaştem pe dl ministru în cauză ca om potrivit la locul potrivit.

O undă de speranţă

Despre actualul ministru Valeriu Tabără orice s-ar spune, spre cârcoteală, nu s-ar putea reuşi decât să i se recunoască puterea de lider de opinie în acest domeniu. Am stat de vorbă de multe ori cu dumnealui, oficial şi neoficial, i-am căutat şi scormonit punctele aşa zis sensibile. De fiecare dată s-a dovedit omul potrivit la locul potrivit, fie în avangarda cercetării româneşti, acolo unde n-a încetat să muncească niciodată, fie în mijlocul evenimentelor agricole importante pe care le-a reprezentat responsabil, şi din opoziţie, şi de la putere, cu maturitatea politică potrivită şi necesară agriculturii româneşti. Niciodată n-a fugit din faţa unei întrebări reportericeşti incomode şi nici din discuţiile dure angajate cu organizaţiile profesionale din agricultură.

Acum, ca ministru al agriculturi şi ca om potrivit, cu adevărat şi nu în ghilimele, la locul potrivit poate dovedi tot ceea ce sper eu. Este momentul, domnule ministru Valeriu Tabără, să vă folosiţi, la fel, de oameni potriviţi la locurile potrivite, pentru a repune agricultura României acolo unde merită să fie, în miezul economiei ţării noastre, şi să acţionaţi prin faptele dumneavoastră în favoarea fermierului european de la noi, aşa cum, teoretic, aţi susţinut statornic în toate împrejurările. Ştiu că veţi face asta, cum am credinţa că nu veţi acţiona decât în concordanţă cu valorile intrinsece conştiinţei dumneavoastră. Aşa să vă ajute Dumnezeu !

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
2821
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

satul-si-puterea-se-da-cinstea-pe-rusine...

Satul şi puterea. Să dă cinstea pe ruşine

Cel care s-a născut la ţară, cu mai mulţi ani în urmă, ştie că ţăranul n-a avut cheie şi lacăt la poartă şi la casă. N-a ferecat, cu sârme şi lanţuri, porţile, chepengurile de la podurile unde îşi atârna şuncile iarna sau îşi urca nucile şi săpunul. Totdeauna, scara era pusă la fânar! Via din câmp n-a avut niciodată pândar; cel mult o sperietoare care să ţină păsările la distanţă, mai ales graurii.

Pe uliţele satului puteai să umbli, la orice oră din zi şi din noapte, nu te ataca nimeni, nu te speria nimeni. Şi nici poliţişti nu găseai, la tot pasul. Şi, cel mai important, în relaţiile interumane nu se dădea, aşa uşor, cinstea pe ruşine. Pentru că asta se face acum, mai tot timpul.

Bunăoară, uitaţi-vă, oameni buni, din ce motiv se recoltează porumbul când încă nu s-a uscat cum trebuie, de se strică în hambare... pentru că dispare, pur şi simplu, de pe câmp. Se fură ca-n codru, vecin de la vecin, frate de la frate, finul de la naş, dar cel mai adesea puturosul de la sărac, că numai bogat nu-i ţăranul din ziua de azi. Păi dacă una dintre politicile agricole aplicată cu sârg de putere este cea a susţinerii agriculturii de subzistenţă, înţelegeţi ce avuţi sunt beneficiarii acestei măsuri spectaculoase de sprijinire a cultivatorului ecologist... din nevoie şi nu din ştiinţă ?!

Am trăit s-o văd şi pe asta... se bucură cultivatorul acesta de pământ, primitiv şi decapitalizat încă din anii '90, că a făcut un dric de căruţă de porumb, câţiva saci de grâu şi orz, vreo două-trei vedre de vin, câteva sticle de ţuiculiţă, ceva borcane de murături şi bulion, că are un porc amărât de tăiat, asta în cazurile fericite... şi cam atât. Dacă nu va fi iarna lungă, deşi meteorologii au zis altceva, că vom avea un lung şi chinuitor anotimp friguros, deci, dacă nu va fi prea mult timp ger, toată agoniseala asta îi va ajuta să supravieţuiască, căci doar de aceea au muncit, din toamnă până în toamnă... să supravieţuiască.

Crivăţul bate nu numai pe afară, ci şi prin buzunare! Dacă îi mai vizitează şi hoţii, să te ţii trai pe vătrai! Nicio bucurie de a trăi, ci doar o tembelizare sistematică în faţa unor programe televizate de spălare pe creier, activitate numită, de unii, o bine-meritată audienţă. Doamne păzeşte de aşa succes mediatic, pe seama unui popor din ce în ce mai sărăcit, mai părăsit, mai trădat ca acela ce, încă, mai trăieşte în satul românesc.

Furat din toate direcţiile de cei care au dat cinstea pe ruşine, gospodarul încăpăţânat să nu dispară aşteaptă mila şi pedeapsa lui Dumnezeu pe care şi le însuşeşte şi în care crede. Este o calitate a ţăranului român pe care boierii neamului, vechi sau noi, că tot un drac par a fi, o numesc înţelepciune, străinii mămăliga ce nu face bum, iar eu, reporterul cârcotaş, o consider scârbă naţională. Şi mai zic eu din când în când... „satul meu nicicând nu va pleca de aici, în jurul lui se-nvârte şi se toceşte lumea...!“ Căci nu vreau să dau şi eu cinstea pe ruşine; vreau doar să am unde... „să mă întorc acasă, în cimitirul fără fast, să fiu eu fastul lui, în satul adunat!“

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:

773
□
Comentarii
□
□
1. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-October-2010)Săracul satul nostru .... Este într-o mare dificultate. Trebuie să-l ajutăm! ca să avem unde să ne întoarcem acasă.....

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

satul-si-puterea_l297.html

SATUL ŞI PUTEREA

Tablou cu ţăran în derivă

Am primit un cadou interesant şi direct, prin mesajul pe care mi-l transmite. Cel care mi l-a încre-dinţat este convins că eu, iubitor de sat şi ţărani, pot aprecia valoarea desenului din lucrarea autorului necunoscut, de altfel.

În tablou, un ţăran îmbrăcat ca la 1907 stă la o răscruce de drumuri, aflată, şi aceasta, în mijlocul câmpului. În faţa lui se află o poartă închisă către nicăieri. Niciun alt gard care să inspire viaţă... niciun alt indiciu care să-l ajute să aleagă direcţia... şi nici faţa lui nu se vede, să mă ajute pe mine să înţeleg atitudinea ţăranului din poveste. Câmpurile sunt gri, cerul este gri, ţăranul este o pată albă... numai poarta către lume este mai puternic conturată, este ceea care se vede imediat din tablou. Totul este încremenit.

Nu ştiu nici anul în care a fost pictat tabloul... după starea lui, poate fi de demult ! M-am gândit şi la faptul că nu întâmplător am primit această imagine... eu chiar cred că realitatea ţăranului actual seamănă cu ceea ce transmite pictura. Mă gândeam la toate acestea zilele trecute, când participam la o întâlnire a reprezentanţilor mediului rural teleormănean cu redacţia unei publicaţii de specialitate care se implică în problemele satului românesc, le identifică, le dezvoltă şi-apoi le supune mediatizării.

Acolo, prezentă toată, sau aproape toată floarea cea vestită care poartă, cel puţin teoretic, „povara“ restructurării lumii satului... specialişti ai Ministerului Agriculturii, ai Ministerului Muncii, Familiei şi Protecţiei, ai Ministerului Mediului, ai Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie în Agricultură, ai Direcţiei Sanitar-Veterinare, ai Ministerului Educaţiei şi Cercetării etc. De partea cealaltă, mult mai mulţi, şi mult mai semnificativi, dar tăcuţi, ca ţăranul din tabloul de poveste... fermieri, primari, profesori, femei şi bărbaţi din satele teleormănene, neconvinşi că întrunirea aceasta ar putea deschide porţile ferecate ale dezvoltării satelor lor, doar pentru că s-a descoperit conceptul de dezvoltare rurală.

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
656

Comentarii

1. Dan -- (17-April-2010)Ţăranul de azi,în general nu mai are nici măcar nivelul de trai de pe timpul răposatului, când trebuia pe ascuns să taie viţelul din bătătură.

"Nivelul de trai

ARTICOLUL 47
(1) Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică şi de protecţie socială, de natură să asigure cetăţenilor un nivel de trai decent."
"EI" doar se fac că respectă legea!?

2. Măneanu Varvara Magdalena -- (17-April-2010)La câte organisme ce se ocupă de restructurarea satului şi de bunăstarea lui ar fi trebuit să fim exemplu pozitiv pe plan mondial.Utilajele agricole sunt arătate în prospecte, subvenţiile sunt acordate după timpul optim de înfiinţarea culturilor, sau efectuarae tratamentelor la animale sau deloc. Nimeni nu sesizează acest lucru !? Restructurarea satului românesc este o SIMULARE ! ce are ca efect şi pierderea brumei de civilizaţie trad. românească ce s-a conservat ca prin minune pe a - locuri.La sat trebuie stabilizaţi tineri, serioşi şi harnici cu tot instrumentarul necesar- utilaje agricole.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

satul-unde-postasul-nu-mai-bate-la-nicio...

Satul unde poştaşul nu mai bate la nicio poartă > REVISTA LUMEA SATULUI

Satul unde poştaşul nu mai bate la nicio poartă

La Slătioara, sus, în nord-vestul ţării, unde se pune harta în cui, poştaşul nu vine să aducă pensii. N-are cui. Nu bate în porţi să facă astfel de bucurii oamenilor în vârstă. Nu strigă prin vecini, nu lasă vorbă că, în sfârşit, au venit banii de pensii. Şi asta pentru că, aici, deşi cei mai mulţi dintre localnici sunt bătrâni, nimeni nu ia pensie. Dacă va fi cumva ca Preşedintele ţării să aterizeze aici, atunci s-ar putea întâmpla minunea să facă o baie de mulţime în care să nu fie agresat de vreo ţărancă pensionară.

Agonia cu ajutoare sociale

Deciziile – tot mai controversate – ale Guvernului României de a impozita pensiile, ajutoarele sociale ori alocaţia copiilor îi afectează serios şi pe sătenii din localitatea maramureşeană Slătioara. Veniţi în număr mare la primăria comunei Strâmtura, de care aparţin din punct de vedere administrativ, oamenii, cei mai mulţi în vârstă, se plâng că nu mai ştiu cum se vor descurca în lunile care vin. Şi asta mai ales pentru că, aşa cum se mai întâmplă şi în alte sate din ţară, nu beneficiază de pensie. De muncit, după cum spun ei, au muncit, nu au stat cu mâinile în sân pe cuptor. Numai că n-au muncit la stat, n-au avut serviciu la oraş, nici zile de muncă în CAP. Au muncit pentru ei pământul pe care l-au avut. Cu propriile lor mijloace.

Satul n-a avut cooperativă de producţie, oamenii s-au fofilat cum s-au priceput şi şi-au păstrat avuţiile. Un cal atunci, în anii 50’, o pereche de boi, câteva pogoane de pământ, o căruţă, niscaiva oi nu erau de colea şi sătenii, cu simţul proprietăţii dezvoltat, nu au cedat nimic din toate acestea CAP-ului pe care tot încercau unii din regionala de partid să îl înfiinţeze. Şi pe care, din cauza opozanţilor fermi, nu l-au mai înfiinţat.

Atunci se credeau eroi

Ţăranii credeau că sunt, dacă nu eroi, măcar nişte oameni puternici şi hotărâţi, de care nu trece „tancul“ comunist. Acum, aceiaşi săteni care au zis nu colectivizării spun că au greşit cu excesul de zel. Din cauza asta nu beneficiază de pensii. Mici în agricultură, căci ţăranul nu e plătit cum e cel care a lucrat la oraş, dar tot sunt mai mult decât nimic. Şi mai mult, desigur, decât ajutorul social la care au dreptul unii dintre bătrâni. Cum nu au niciun venit stabil, s-au încadrat multă vreme la această formă de ajutor. Un milion de lei vechi pe lună nu era marea cu sarea, dar le permitea oamenilor să mai cumpere o pâine, un litru de ulei, o butelie.

Ultima speranţă, ajutorul de înmormântare

Acum, dacă Statul a pus ochii pe ajutorul social şi vrea să îl impoziteze, ţăranii nu ştiu încotro s-o apuce. Au şi astăzi, ca şi atunci, în anii comunismului, pământurile. Dar ele, după cum se plâng cei care le deţin, încep să devină tot mai mult o piatră de moară legată de umerii lor tot mai slabi şi neputincioşi. Dacă nu li se mai dă nici ajutorul ăsta infim, bătrânii din Slătioara se tem că familiile lor vor cere, în locul lui, ajutor de înmormântare la primărie.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
693
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Satul, văzut prin ochii unui pictor > REVISTA LUMEA SATULUI

Satul, văzut prin ochii unui pictor

O planşă albă, imaculată pe care penelul începe să traseze linii. Încet, o apă curgătoare începe să se reverse în valuri fine şi pare să fie oprită doar de limitele pânzei. Pensula începe să alunece aproape febril, făurind în zare dealurile opace. Se opreşte pentru o clipă din zbuciumul ei, însă doar pentru a pune în concordanţă tehnica cu imaginaţia. Pictorul contemplă pierdut în meditaţie opera plăsmuită. Încearcă un soi de mulţumire lăuntrică, incomparabilă cu orice alt sentiment. Şi-a demonstrat încă o dată puterea de a opri timpul în loc. În faţa lui, planşa albă este acum un peisaj boem încastrat în nemurire.

Făuritorul de peisaje

Niciodată nu am ştiut foarte multe despre viaţa spirituală a artiştilor. Am auzit, totuşi, vorbindu-se despre un dram de melancolie, o forţă interioară nefirească şi un strop de nebunie care descătuşează adevăratele valori artistice. Întâmplarea a făcut ca drumul meu prin viaţă să se alăture pentru puţin timp de cel al unui artist, pe care aveam să-l întâlnesc în Comana. Nu unul consacrat, ce-i drept, dar un artist desăvârşit prin operele sale. Povestea vieţii lui este marcată de bucurii şi nefericiri, dar mai ales de un har aparte. La aproape 80 de ani, Iosif Maretz îşi deapănă firul poveştii cu seninătate, iar în vocea lui nu se simte nicio urmă de regret. Se consideră un om privilegiat datorită talentului său nativ de a transpune pe pânză frumuseţi, pe care uneori privirile grăbite nu le mai percep. Astăzi, el este un făuritor de peisaje din satul unde trăieşte.

În locul penelului, dalta şi ciocanul

Încă de când era copil a început să creioneze pe hârtie tot ceea ce îl inspira. Cu fiecare zi, desenele sale erau mai bogate şi mai desăvârşite. Nu a urmat niciodată un curs de profil, dar cei care îi vedeau picturile erau încântaţi, semn că talentul lui era fără margini. Însă vremurile adolescenţei sale nu i-au oferit tânărului pictor şansa de a avea şi alte mulţumiri profesionale decât cele pe plan spiritual. A înţeles atunci că trebuie să îşi câştige pâinea altfel decât pictând. A lăsat, aşadar, în urmă peisajele superbe şi penelul fin şi a ales munca grea din inima stâncilor. A pierdut aproape nouă ani în mina de cărbune de la Uricani. A fost o perioadă de grea încercare, însă nici măcar timpul petrecut departe de pânza albă şi culorile vii ale acuarelei nu a stins dorinţa de a picta.

Crâmpeie din viaţa satului

La vremea când l-am găsit pe domnul Marentz, acesta trăia de mai bine de 20 de ani în Comana. Şi-a găsit liniştea şi împlinirea sufletească în această zonă de câmpie, unde fiecare sătean îl cunoaşte şi-l preţuieşte. Aici, dragostea lui pentru pictură s-a materializat în tablouri superbe înfăţişând crâmpeie din viaţa satului. În mai puţin de trei zile pânza albă imaculată începe să pulseze a viaţă. Turmele cu ciobani coboară alene spre izvoare, iar heruvimii cu aripi dumnezeieşti parcă prind suflare omenească. Nici măcar vremurile care au trecut peste el nu au ştirbit din puterea pe care o are asupra timpului. Mâna, chiar şi tremurândă, încă mai reuşeşte să stăpânească clipele. Aşa se face că satul lui de suflet va rămâne pentru nemurire înfăţişat în tablourile sale.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
3160

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ar putea, acest articol, să fie o scrisoare deschisă către fermieri, dar nu neapărat adresat doar lor. Ar putea, acest articol, să fie adresat politicienilor, industriaşilor, micilor întreprinzători, dar nu neapărat doar lor. Am această nesiguranţă în a nu şti exact cui aş vrea să trimit acest mesaj pentru că vreau să adun ochii tuturor celor care nu-şi fac griji în ceea ce priveşte ziua de mâine şi să-i canalizez spre o direcţie anume. Mă adresez, aşadar, celor care au o pâine pe masă, zilnic, au familia la căldurică, au un bănuţ pus de o parte, au avut şi au parte de ceva mai mult decât ceea ce numim noroc din partea vieţii şi, în general, au acum liniştea de a fi liniştiţi.

Sunt mai mult decât convinsă că aceşti oameni, să zicem iubiţi de soartă, au trecut şi trec, de foarte multe ori, pe lângă câte un sat, pe lângă o localitate uitată de Dumnezeu şi Putere. Eu fac drumuri dese, ca reporter, prin asemenea locuri şi simt că m-am îmbolnăvit de moarte. Satele se aşează, încet, încet, chiar aproape de casele pricopsite ale celor care, în felul acesta, par a se izola de semenii lor, într-o sală de aşteptare a morţii. Stau la coadă să le vină rândul la dispariţie! Nu aşteaptă niciun cuvânt de întoarcere către viu, de la nimeni, căci n-am văzut picior de om la poartă iniţiind vreun gest către trecător.

Am simţit că aşa este după ce, tot mai adesea, mă întorc de la întâlnirile cu fermierii care vorbesc despre soarta pământului cultivat parcă în afara oamenilor pe care îi reprezintă o asemenea activitate.

Fermierii care nu mai seamănă de mult cu cei care au făcut răscoala din 1907 şi care vin din ruralul de vitrină sau de gazetă de perete vorbind o altă limbă pe care, ca să o înţeleagă, cei din sala de aşteptare a morţii ar trebui să apeleze la translatori, care la rândul lor nu cred că ar putea traduce exact ce se întâmplă de s-a rupt satul de copiii lui! Cine este de vină că satul dispare, cu voia noastră, direct în muzeu?! Cine răspunde de această aruncare a satului în uitare şi mizerie?! Cine poartă povara înstrăinării „veşniciei“ de sensul ei?

Răspunsul trebuie că există la cei care au decis să se poarte aşa cu istoria comunităţilor primare din România după ce acestea, pare-se că, „şi-au trăit traiul şi şi-au mâncat mălaiul“, dacă judecăm după cum sunt tratate.

Trist este că tocmai cei care sunt ceea ce are şi a avut mai bun satul, fermierii lui de astăzi, nu se ridică la statutul de lideri necesari satului românesc ca să nu piară. Ei se mişcă mai mult în lumea oraşului pe care şi-au propus, probabil, să-l uimească şi să-l supună.

M-am tot întrebat unde se duc fermierii la sfârşitul zilei de lucru, în ce lume se retrag ca să-şi refacă forţele?! Parcă ar dispărea după o graniţă aflată între două lumi care nu se zăresc, în mod real, dar care se dovedesc, în luptă, una pe alta. Se îngroaşă pătura celor care nu-l mai cred pe flămând pe care, de altfel, îl trimit în sala de aşteptare a morţii propriilor rădăcini. Nu ştiu în ce an s-a născut proverbul acesta, „sătulul nu crede la flămând“, dar cel care l-a rostit a făcut-o exact înainte de a-şi da duhul!

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
752

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

scade-laptele-cresc-sacrificarile_l545.h...

Scade laptele, cresc sacrificările > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulScade laptele, cresc sacrificările

Cantitatea de lapte de vacă colectată de la exploataţii agricole şi centre de colectare de către unităţile procesatoare a scăzut cu 5,9% (17.946 t) în primele patru luni ale anului 2010, comparativ cu aceeaşi perioadă din 2009, se arată într-un raport al Institutului Naţional de Statistică (INS). În schimb, în aprilie 2010 a crescut cu 5,7% (4.279 t) faţă de luna precedentă. În ciuda creşterii consemnate la lapte, în aprilie, comparativ cu martie 2010, au avut loc scăderi ale producţiei la unt cu 263 t (-27,6%), smântână de consum cu 591 t (-14,1%), lapte de consum cu 1.968 t (-9,6%) şi la brânzeturi, inclusiv cantitatea de brânză obţinută exclusiv din lapte de vacă (95% din producţia totală de brânzeturi) cu 86 t (-1,6%).

În aceeaşi perioadă, numărul bovinelor sacrificate a crescut cu 5,6%, dar greutatea lor în carcasă a scăzut cu 17,0%. În schimb, numărul total de porcine sacrificate şi greutatea în carcasă a acestora au scăzut cu 9,1%, respectiv cu 6,4%. La fel s-a întâmplat şi la ovine şi caprine, care au scăzut cu 16,1%, respectiv cu 20,6%. În schimb, numărul total al păsărilor sacrificate şi greutatea lor în carcasă au crescut cu 1,9%, respectiv cu 13,8%.

În aprilie, comparativ cu martie 2010, numărul total de bovine sacrificate şi greutatea în carcasă a acestora au crescut cu 59,3%, respectiv cu 30,7%.

Laptele de vacă colectat şi producţia de produse lactate

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
606
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Scădere dramatică a consumului de apă în agricultură > REVISTA LUMEA SATULUI

Scădere dramatică a consumului de apă în agricultură

Cerinţa totală de apă pe surse şi destinaţii, în anul 2012, întocmită de Administraţia Naţională „Apele Române" (ANAR), arată că agricultura consumă foarte puţină apă, aproximativ o treime faţă de industrie. Studiul ANAR (prezentat la Forumul Mondial al Apei de la Marsilia, Franţa) relevă că, la nivel naţional, în ultimii 22 de ani consumul de apă s-a redus aproape la jumătate, iar cea mai mare scădere s-a înregistrat în sectorul agricol. Spre comparaţie, în Occident se pune problema economisirii apei, mai ales în agricultură.

Cât consumăm

Cerinţa de apă din România a scăzut cu 13,21 mld mc de apă faţă de anul 1990, de la 20,4 mld mc la 7,19 mld mc în 2012. La nivelul acestui an, consumul este defalcat pe trei categorii de utilizatori: populație – 1,10 mld mc (15,30%), agricultură – 1,28 mld mc (17,80%) și industrie – 4,81 mld mc (66,90%).

În agricultură, în aceeași perioadă, consumul de apă a scăzut dramatic, respectiv cu 7,82 mld mc de apă, de la 9,1 mld mc în 1990 la 1,28 mld de mc, cât se solicită în 2012. De asemenea, cerința de apă din industrie s-a redus la jumătate, de la 9,06 mld mc la 4,81 mld mc. Interesant este că și populația folosește mai puțină apă cu 1,15 mld mc (de la 2,25 mld mc la 1,10 mld mc).

Dunărea, principala sursă

Datele ANAR arată că, din totalul cerinței de apă, ponderea cea mai mare o reprezintă Dunărea (3,48 mld mc), urmată de râurile interioare (3,02 mld mc), apele subterane (0,68 mld mc) și Marea Neagră (0,008 mld mc). Raportat la cerința de apă din anul 2011, care a fost de 7,7 mld mc, volumul prelevat a fost de 6,51 mld mc de apă, în scădere cu 11 mld mc față de 1990, când volumul era de 17,51 mld. Defalcat pe cele trei categorii de utilizatori (populație, industrie, agricultură), cea mai mare scădere a volumului de apă prelevat a fost tot în sectorul agricol, unde a scăzut de la 6,93 mld de mc în 1990 la 0,86 mld mc în 2011.

O scădere semnificativă a fost înregistrată și în sectorul industrial, respectiv s-a redus la jumătate, de la 8,36 mld mc la 4,63 mld mc de apă. În cazul populației, reducerea a fost de un 1 mld mc, de la 2,22 mld mc în 1990 la 1,02 mld mc de apă, cât s-a prelevat la nivelul anului 2011.

Regularizarea debitelor

Conform ANAR, o parte din resursele de apă din România se scurg în perioadele de viitură, pe când, în perioadele secetoase, debitele scurse scad la valori foarte mici, creându-se astfel un regim variabil al resurselor. Pentru a mări resursele utilizabile, ANAR ia măsuri de regularizare a debitelor, prin lacuri de acumulare, care să rețină debitele excedentare în perioadele ploioase, pentru a le face disponibile în perioadele secetoase. Schemele directoare de amenajare ale bazinelor hidrografice includ lucrările necesare pe termen scurt, mediu şi lung, la care statul român va trebui să găsească resursele financiare necesare pentru realizarea acestora.

Resursele de apă ale României sunt relativ sărace și neuniform distribuite în timp și spațiu. Acestea însumează teoretic aproximativ 134,6 miliarde de metri cubi (mld mc), fiind constituite din apele de suprafață, precum râuri, lacuri, fluviul Dunărea, și ape subterane. Însă resursa utilizabilă, potrivit gradului de amenajare a bazinelor hidrografice, este de vreo 40 mld mc.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
561

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

scandal-lapar-fnpar_l1012.html

Scandal LAPAR-FNPAR

Liga Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România – LAPAR apreciază ca regretabilă şi inacceptabilă atitudinea conducerii FNPAR, cu ocazia Adunării Generale din 28 ianuarie, în urma căreia delegaţii Ligii şi alţi participanţi, au fost nevoiţi să părăsească lucrările reuniunii.

Adunarea Generală, convocată după multe demersuri ale LAPAR, a fost organizată în regim de forţă majoră, cu bodiguarzi la intrare, cu rolul de a interzice intrarea altor reprezentanţi ai membrilor, în afara celor acceptaţi de preşedintele Viorel Matei.

Necesitatea convocării Adunării Generale s-a impus ca urmare a deturnării obiectivelor pentru care a fost constituită Federaţia – aceea a reprezentării agricultorilor români, faţă de organismele europene, în domeniul agriculturii – dar şi a pierderii reprezentativităţii sale, la nivel naţional. În structura FNPAR au fost admise, ilegal şi nestatutar, foarte multe structuri profesionale locale sau reprezentând cu totul alte domenii de activitate, aşa cum a decis, timp de patru ani, preşedintele Federaţiei.

Este firesc să apară asemenea decizii discreţionare, atâta vreme cât, de mai bine de trei ani, nu a avut loc nici o adunare generală, Federaţia devenind un domeniu privat, cu accentuat iz politic.

Ca urmare a acestor incidente, LAPAR va analiza în Adunarea Generală de luna viitoare, propunerea de retragere din FNPAR.

Preşedinte Nicolae Sitaru

Notă

Adunarea generală pe care o denunţă LAPAR l-a reales până la urmă în funcţia de preşedinte FNPAR pe Viorel Matei.

Cât despre „scandalul“ creat, socotim că este rodul lipsei de comunicare între cele două structuri. Sperăm ca aceasta să se reia în condiţii amiabile. Altfel este greu de anticipat viitorul lor, cu atât mai mult dacă LAPAR se retrage din FNPAR.

(I.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
940

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

scarificatorul-kf-9-400-de-la-alpego_951...

Scarificatorul KF9 – 400 de la Alpego

Scarificatorul marca Alpego reprezintă piesa de tradiţie a constructorului italian Pegoraro. Modelul KF9 – 400 este un scarificator cu ancore destinat prelucrării solului la o adâncime adecvată, urmată de o singură prelucrare la suprafaţă înainte de semănat. Această modalitate de prelucrare a solului îmbină avantajele aratului cu cele ale grapării şi elimină totodată anumite dezavantaje tipice arăturii adânci, cum sunt formarea tălpii şi dimensiunea excesivă a brazdelor.

Folosit din ce în ce mai des şi în România, scarificatorul reprezintă un „must have“ în gama de utilaje a oricărui fermier. Robust şi impunător, cu o lăţime de 4 metri ce permite montarea a 9 organe active dispuse pe două rânduri şi cu dublu tambur hidraulic cu colţi, KF9 – 400 îşi îndeplineşte cu conştiinciozitate menirea.

Organe active, ancorele au unghi de penetrare progresiv, fiind destinate pentru afânarea cât mai profundă, de până la 65 cm, a solului. Construcţia lor mai prevede şi montarea unor aripi laterale, care sunt amplasate mai sus de partea inferioară a ancorei. Aceste aripi ne dau posibilitatea de a prelucra în totalitate stratul superficial fără a lăsa zone neprelucrate.

Unde apare pericolul pierderilor de umiditate, construcţia scarificatorului prevede încă un set de dălţi DELTA care va permite formarea unor canale ce au ca scop acumularea şi menţinerea precipitaţiilor. Scarificatorul Alpego vine dotat cu dălţi rapide care pot fi schimbate. Ancorele sunt prevă-zute fiecare în parte cu câte un bulon de siguranţă, pentru ca la apariţia unor obstacole neprevăzute (pietre mari, rădăcini puternice) să se deterioreze numai bulonul, iar ancora să rămână întreagă.

Utilizarea scarificatorului prezintă multiple avantaje, cum ar fi:

- prelucrarea solului la adâncimi mari şi mai puţin mari fără întoarcerea brazdei se datorează celor două rânduri de ancore care pot fi reglate după necesitate la adâncimile stabilite de la 10 până la 50 cm, cu ajutorul unui grupaj de doi tăvălugi ataşaţi în spatele utilajului.
- afânarea efectivă se datorează atât ancorelor cât şi aripilor amplasate pe părţile laterale ale acestora;
- formarea canalelor de acumulare şi de menţinere a umidităţii, care se datorează ancorelor şi tăvălugilor cu colţi;
- reducerea numărului de operaţii necesare în vederea pregătirii solului pentru semănat, datorită faptului că procesul întreg de prelucrare este îndeplinit doar din 3 treceri;
- reducerea cheltuielilor de combustibil pentru prelucrarea unui hectar, datorită faptului că operaţiile pentru pregătirea patului germinativ sunt mai puţine, iar consumul de combustibil la prelucrarea cu scarificatorul este redus.

KF9 – 400, ca de altfel toate utilajele marca Alpego, dispune de o duritate şi durabilitate înaltă, datorită oţelului superior marca SSAB produs în Suedia. Folosind cele mai noi tehnici în domeniu, scarificatorul KF9 – 400

reprezintă o construcţie simplă ce nu ne va ridica probleme în timpul exploatării.
Alpego este reprezentat în România de către SC Agriest SRL - unic importator, prin Alexandru C. Berghin, telefon 0724.045.875.
WEB www.alpego.ro
REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1621
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

scda-caracal-printre-elitele-unitatilor-...

SCDA Caracal, printre elitele unităţilor de profil > REVISTA LUMEA SATULUI

SCDA Caracal, printre elitele unităţilor de profil

În periplul meu jurnalistic mi-a fost dat să văd multe unităţi de cercetare agricolă, mai cu seamă pe cele de pe la noi, cu problemele lor, mai întotdeauna aproape imposibil de depăşit, motiv pentru care puţine au rămas ,,pe picioare“. Eşecurile şi, în aceeaşi măsură, împlinirile se datorează, fără îndoială, celor care au administrat aceste entităţi, dar cel puţin în aceeaşi măsură şi politicilor agricole care nu întotdeauna au avut ca obiectiv susţinerea „motorului“ dezvoltării în domeniu. Doar graţie unor împătimiţi ai... descoperirilor de nou, multe dintre institutele şi staţiunile de cercetare există încă, ba chiar se găsesc în plină ascensiune economică şi profesională.

Printre acestea se află şi staţiunea de la Caracal – Olt, pe care tocmai am vizitat-o cu o zi, două înainte ca grâul să „ceară“ combina în lan. Mi-am dorit să ajung acolo cu atât mai mult cu cât în fruntea acesteia se află un OM bine cunoscut breslei: dr. ing. Cătălin ROȘCULETE, cercetător, fost secretar de stat în MADR. Deşi încă în convalescenţă în ziua aceea, după o răceală zdravănă, a ţinut să ne conducă în câmp, acolo unde, de fapt, se află laboratoarele de cercetare, pe 262 ha, dar şi culturile comerciale pe alte 2.483 ha.

Cum era firesc, dialogul l-am purtat pe... cărările dintre loturile demonstrative, printre parcelele unde sunt testate soiuri şi hibrizi, creaţii ale celor mai importante firme de profil din lume, dar şi în preajma expoziţiei cu peste 200 de soiuri de grâu, considerată de specialişti ca fiind unică în ţară.

- Ceea ce văd este impresionant şi cred că oricine ar vizita staţiunea ar aprecia felul în care este administrată şi, evident, eforturile cercetătorilor de aici.
- Într-adevăr este rezultatul muncii multor generaţii de cercetători, ingineri, tehnicieni, pe care o apreciem şi o respectăm, o activitate care ne oferă satisfacţii atât în ceea ce priveşte rezultatele cercetării, dar şi când vorbim de producţii realizate. Nu-i puţin lucru, de exemplu, să menţii an de an o expoziţie cu peste 200 de soiuri de grâu, la care să urmăreşti modul cum se comportă faţă de condiţiile de mediu, de stresul termohidric, rezistenţa la boli şi dăunători etc. Ideal ar fi ca toate unităţile de cercetare să deţină astfel de... surse genetice.

Pe acestea lucrăm permanent. În ultimii şapte ani, de pildă, prin activităţi specifice de selecţie şi ameliorare, am reuşit să creăm două noi soiuri de grâu care anul acesta vor intra deja în testare la ISTIS, iar după obţinerea brevetului să le introducem în cultură. Am urmărit inducerea unor caractere care să răspundă condiţiilor specifice de cultură din zonă şi, respectiv, pretenţiilor cultivatorilor care-şi doresc şi producţie, şi calitate.

Sigur, în timp au fost create aici alte soiuri şi hibrizi. De pildă, Arnăutul de Studina la grâu, Românescul de Studina la porumb, soiul Caracal 38 la mazăre ş.a. Creaţiile nu s-au pierdut, deşi declinul de după 1990 în cercetare s-a resimţit serios şi aici. Colecţia cu toate soiurile create în timp în staţiune există şi este reînnoită an de an de specialişti, ea fiind unică în ţară.

- Observ multe loturi demonstrative, să înţeleg că este vorba doar de soiuri ale altor producători?

- Nu putem fi reticenţi la ceea ce e nou în lume. De aceea, pentru comparaţie, aducem absolut toate firmele care doresc să producă şi să vândă sămânţă în zonă pentru că ne interesează actul de transfer tehnologic către producătorul agricol, acesta fiind, de altfel, principalul nostru obiectiv. Avem loturi demo cu rapiţă – peste 100 de hibrizi proveniţi de la 12 firme –, apoi cu grâu de la cele mai mari companii, porumb, mazăre, pe care tocmai am recoltat-o etc.

Alături avem alte loturi demonstrative, cu soiuri şi hibrizi autohtoni, pentru cele patru specii principale pe care le avem în cultură, dar şi cu altele specifice zonei, astfel că cei interesaţi pot vedea, face comparaţie şi alege ce consideră că poate da cele mai bune rezultate în exploataţia pe care o administrează. Iar pentru asta organizăm de opt ani întâlniri la care participă de fiecare dată peste 300 de producători agricoli din toată Oltenia, o dovadă a interesului lor faţă de ceea ce facem noi aici, la Caracal.

- Am observat mari suprafeţe cultivate cu grâu, porumb, rapiţă şi mazăre, ultima tocmai fiind recoltată. Vă preocupă în mod deosebit aceste specii?

- Aş putea spune că da, pentru că sunt culturile care în zona noastră se comportă bine, dau producţii mari şi astfel asigură venituri substanţiale. Cu alte cuvinte, sunt cele mai rentabile. Grâul de pildă, cultivat în acest an pe 960 ha, în totalitate pentru sămânţă, cred că oferă peste 6.000 kg/ha, apoi la porumb, cultivat pe 426 ha, după cum vegetează, cred că nu putem vorbi de o producţie sub 8 – 10 t/ha. La mazăre am obţinut 4.000 kg/ha, pe care deja le-am valorificat la un preţ destul de bun, iar la rapiţă cred că ne vom închide pe 3.700-3.800 kg/ha, iar pe unele parcele vom depăşi chiar 4.000 kg/ha. Pe ultimul loc ca suprafaţă cultivată este floarea-soarelui, care de asemenea arată bine.

În urmă cu zece ani, când am venit în staţiune, era în mare vogă cultura de fasole, numai că în ultimii ani, din cauza condiţiilor de mediu, în mod deosebit a creşterii temperaturilor, nu mai poate fi cultivată în zonă.

- Aminteaţi într-o discuţie anterioară de o experienţă staţionară de lungă durată. Despre ce este vorba?

- Pe lângă celelalte experienţe, avem şi una staţionară de lungă durată, prin care se verifică anumite soiuri, hibrizi, tipuri de îngrăşăminte, erbicide şi efectele lor în timp.

Aceasta, la fel, este singura care a mai rămas în ţară, are peste 45 de ani şi, pentru a o putea continua, a fost prinsă în diferite programe şi proiecte, de ea fiind interesată în mod deosebit ICPA-ul.

- Nu o să vă întreb despre rezultatele economice, fiindcă, după nivelul producţiilor despre care vorbeaţi, ele nu pot fi decât cel puţin bune. Cu siguranţă v-au permis investiţii în dotare...

- ...în tehnologie, în general. În anul în care am venit ca director la staţiunea de la Caracal erau 60 de tractoare U 650. În prezent, în cele patru ferme şi în sectorul de cercetare mai sunt doar patru astfel de tractoare. Am completat însă necesarul cu o gamă modernă de utilaje agricole de mare productivitate - semănători, 2 combine – una John Deere şi alta Claas, două tractoare John Deere de 200 CP şi patru de 90 CP.

Am optat pentru o tehnologie de ultimă generaţie care să conducă la reducerea costurilor şi, respectiv, la creşterea eficienţei economice. Pentru comparaţie v-aş da un singur exemplu: cu U 650 costurile cu lucrarea solului ajungeau undeva la 100 de lei/ha, în vreme ce cu aceste utilaje noi costurile sunt sub jumătate.

- O activitate care vă situează printre elitele unităţilor de cercetare agricolă. Nu-mi rămâne decât să vă urez succes şi multă putere de muncă.

- Vă mulţumesc.

I. Banu

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
2037

Comentarii

1. gugu -- (29-August-2011)Bai nu mai scrieti despreasta ca este un imputit si un hot. S-a imbogatit pe banii statiunii.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

scda-podu-iloaiei-o-unitate-care-isi-ast...

SCDA – Podu Iloaiei, o unitate care îşi aşteaptă sfârşitul > REVISTA LUMEA SATULUI

SCDA – Podu Iloaiei, o unitate care îşi aşteaptă sfârşitul

Înfiinţată în urmă cu 55 de ani, Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Agricultură Podu Iloaiei din judeţul Iaşi avea ca principal obiect de activitate crearea de soiuri şi hibrizi la toate plantele de câmp adaptate la condiţiile climatice pentru zona de nord a României, testarea soiurilor, a genotipurilor noi în vederea recomandării acestora pentru producţie, probleme de agrotehnică etc.

Privind înapoi cu nostalgie

Au fost vremuri frumoase, se des-tăinuieşte ing. dr. Ioana Ion (foto), directoarea staţiunii din 2006. „Datorită muncii colegilor mei, staţiunea s-a impus în timp, astfel încât pro-ducă-torii agricoli din judeţele Botoşani, Iaşi, Vaslui şi o parte din Bacău şi Vrancea îşi asigurau în bună parte materialul semincer din cei zece hibrizi de porumb, cinci soiuri de grâu şi alte culturi create aici. Staţiunea era, de aseme-nea, un model şi în ceea ce priveşte creşterea animalelor, măsuri antierozionale.“

Acum toate acestea sunt de domeniul trecutului. Staţiunea mai dispune de circa 417 ha de teren, iar parcul de maşini şi utilaje poate figura în orice muzeu de istorie a agriculturii. Clădirile se autodemolează, a căzut până şi firma instituţiei de la intrare, iar cele opt grajduri, şi ele părăsite, sunt ţinta hoţilor de fier vechi.

Din cei peste 30 de cercetători în 1990, la această dată sunt doar doi, inclusiv directorul, la care se adaugă alţi 15 salariaţi, dintre care zece paznici. „Nu mai poate fi vorba de niciun fel de cercetare în condiţiile în care, ne spune cu amărăciune doamna director, suntem în pragul dispariţiei.

Nu mai putem livra seminţele pe care le mai solicită uneori producătorii care ne mai cunosc şi am să vă dau un exemplu: Pasiunea mea a fost grâul. Am realizat de-a lungul anilor patru soiuri de grâu, dintre care Elian Iaşi II şi Bety, soiuri precoce, rezistente la ger şi la secetă. Au fost testate în Republica Cehă şi au fost introduse în catalogul oficial al Uniunii Europene. Cum nu mai am ce oferi pentru că întreaga Moldovă este saturată de soiuri aduse din Austria, Franţa etc. – neadaptate la condiţiile noastre –, am pus sămânţa în pungi, aşteptând vremuri mai bune.“

La mâna excrocilor

Aflăm că situaţia economică a instituţiei s-a înrăutăţit treptat, cu deosebire în 2005, când un director numit adhoc, pe numele său Mihai Pricop, a vândut sectorul zootehnic cu 500 de vaci şi peste 300 de porci. O importantă cantitate de seminţe din staţia de condiţionare a fost livrată unor firme, dintre care multe nu mai există – şi acum încerc să recuperez banii, ne spune doamna director. Au urmat, fireşte, procese penale din care amintitul director a fost achitat, iar staţiunea a rămas cu paguba. „Conform legii, am predat comisiilor locale de fond funciar peste 1.600 ha de teren care, din păcate, subliniază doamna Ion, în bună măsură, n-au fost predate încă adevăraţilor proprietari, unele suprafeţe stând pârloagă sau fiind lucrate de – să le spunem – samsari, în înţelegere cu autorităţile locale.

Şi un fapt care mi se pare foarte grav, n-am primit sprijin de nicăieri, suntem o unitate care supravieţuim prin autofinanţare, or cu cele 400 ha de care mai dispunem şi pe care le lucrăm în participaţiune, din cauza lipsei mecanizării, abia putem asigura salariile, în timp ce datoriile la stat cresc vertiginos şi la utilităţi. Somaţiile care ne vin în fiecare zi şi care ne ame-ninţă cu executarea silită se înmulţesc cu fiecare lună.“

De la un stăpân la altul

O rază de speranţă a apărut odată cu Legea nr. 45/2009 privind reorganizarea cercetării. Potrivit acestui act normativ, Staţiunea Podu Iloaiei trebuia preluată de Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad“. Sub pre-textul că unitatea are mari datorii la stat, universitatea refuză. Între timp, conducerea staţiunii trimite memorii peste memorii forului tutelar, dar nu primeşte niciun răspuns.

S-a întâmplat totuşi ceva: Staţiunea Podu Iloaiei a trecut de la Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, atenţie, în subordinea Academiei Oamenilor de Ştiinţă (!), aşadar de destinele instituţiei de care vorbim se ocupă acum profesori de la Universitatea Tehnică, medici, istorici, fără îndoială specialişti cunoscuţi în domeniile lor de activitate, dar fără nicio legătură cu activitatea desfăşurată de-a lungul timpului în staţiune. De aici şi rezultatul întrevederilor pe care doamna director Ion le-a avut cu câţiva membri ai noului for tutelar, care în afară de faptul că au propus proiecte, unele fanteziste, de redresare a situaţiei, n-au putut da nicio soluţie.

S-a mai vehiculat o soluţie – posibilitatea, conform legii, a unui parteneriat public privat. Din păcate, nu se poate face nimic deoarece staţiunea ar trebui să vină cu 51 la sută ori tot ce există aici este al statului.

Ce rămâne de făcut? Aflată de ani în pragul colapsului, Staţiunea de Cercetare – Dezvoltare pentru Agricultură Podu Iloaiei mai poate fi salvată doar de cei care diriguiesc agricultura şi cercetarea în domeniu, dacă mai doresc să supravieţuiască această unitate ieşeană. Sunt însă slabe speranţe, de vreme ce doamna ing. dr. Ioana Ion crede că, asemenea altor unităţi de cercetare din ţară, şi cea din Podu Iloaiei îşi aşteaptă sfârşitul.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
2435

Comentarii

1. mama -- (14-January-2015)Ioan Ionela este o mincinoasa. Toate datele din articol sunt false. E normal tinand cont ca este o fosta securista bolnava de epilepsie. Ciocoiul a primit mita pentru acest ae-rticol, trebuia sa ceara parerea la cercetatorii concediati.

2. dan -- (28-February-2016)am lucrat aici ,dar Doamna Director a uitat sa mentionze un mic fapt.S.C.A PODUL ILOAIEI a fost falimentata de fostul director JEAN PATRAS.Citat dupa dumnealui "DUPA MINE POTOPUL".Imi pare rau ca DOAMNA IOAN a uitat sau a omis acest detaliu.

3. matei -- (20-October-2017)CE RIDICOL STATIUNEA PODU ILOAIEI NU ARE OBIECT DE ACTIVITATE DAR SALARIATII IMPREUNA CU DN DIRECTOR DE ANI BUNI NU FAC ABSOLUT NIMIC DAR I SI INCASEAZA SALARIILE IN FIECARE LUNA DE LA CEI CARE AU LUAT PAMINTUL STATULUI IN PARTICIPATIUNE.CEI DE LA ACADEMIE PROBABIL CA DORM.CUM SE POATE SA NU FACI NIMIC SI SA PRIMESTI BANI.ACEST CAZ ESTE UNIC SI TREBUIE MEDIATIZAT PINA CIND ACESTI OAMENI VOR DA LA STAT TOTI BANII LUATI DE CIND STATIUNEA NU A MAI FUNCTIONAT.ARENDEZI PAMINTUL STATULUI SI I TI IEI SALARUL CE FRUMOS .DN DIRECTOR SI AR DA CASA LA UN STRAIN SI AC SA O INCHIRIEZE PT BANI

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

SCDA Turda – locul unde s-au născut faimoasele grâne transilvane

Aşezată în inima Transilvaniei, staţiunea din Turda a reprezentat portdrapelul agricultorilor aşezaţi în interiorul Arcului Carpatic şi într-o parte a Câmpiei de Vest. Aflaţi în concurenţă pentru supremaţia ştiinţifică cu unităţile de cercetare din întreaga ţară, oamenii de ştiinţă din Turda au reuşit, în perioada de vârf a activităţii lor, să obţină soiuri şi hibrizi ce garantau obţinerea unor randamente spectaculoase. Cercetările lor par să fi atins punctul culminant în anii ’70, când cele patru soiuri create aici au „asanat“ cultura de grâu a României, dominată de soiurile străine care, la vremea respectivă, dădeau un gust străin pâinii româneşti. Două dintre cele patru soiuri – Potaissa şi Transilvania – erau dominante în structura grânelor din toată zona Transilvaniei, extinzându-se cu o repeziciune uimitoare în Câmpia de Vest, acolo unde aveau să se clădească unităţi agricole a căror performanţă depăşea realizările vecinilor noştri unguri aflaţi într-o ascensiune agricolă de invidiat.

Astăzi, după 53 de ani de la înfiinţare, staţiunea din Turda se află, cum s-ar spune, într-un moment de răscruce. Ea se confruntă cu lipsa fondurilor financiare minime care ar putea să-i asigure prosperitatea. Staţiunea străbate cea mai dificilă perioadă din existenţa sa, dar cercetătorii de aici încearcă să reziste, în aşteptarea unor vremuri mai bune. Actualul director al staţiunii, prof. univ. dr. Ioan HAŞ, priveşte cu mândrie spre trecut şi face eforturi supraomeneşti pentru a menţine în jurul său ceea ce a mai rămas din faimosul corp de cercetători.

Fala cercetării agriculturii transilvane

– Dle director, ce a însemnat staţiunea din Turda în cercetarea agricolă din România?

– Enorm de mult, dacă ne gândim că oamenii de ştiinţă de aici se confruntau profesional cu elitele ştiinţei agricole concentrate la Institutul de la Fundulea. Împreună cu aceştia am creat şi omologat hibridul dublu de porumb HD-208 care, în anul 1968, era cultivat pe mai mult de 1,2 milioane hectare. Acestuia i s-au adăugat alţi 40 de hibrizi, unii fiind rezultatul creaţiei comune cu prestigioase institute de cercetări din Germania, SUA şi Republica Moldova.

– Şi totuşi, staţiunea din Turda rămâne în memoria agricultorilor prin realizările ştiinţifice în domeniul grâului…

– Mai exact spus, al cerealelor păioase. De-a lungul anilor, adică din 1971 şi până în prezent, la staţiunea din Turda au fost create şi omologate 24 de soiuri de grâu, triticale, orzoaică şi ovăz. Primul soi de grâu, Turda 195, a fost lansat în producţie în 1971, într-un moment în care cultura grâului în România era dominată de soiuri străine de cea mai slabă calitate: Aurora, Kaucaz şi Partizanka.

– Dacă ar fi să vorbim de apogeu...?

– El a început în 1981 şi a durat 14 ani. În această perioadă genotipurile create la SCDA Turda au ocupat anual suprafeţe de aproape 1,5 milioane hectare. În acest răstimp au fost create soiurile deosebit de productive Potaissa şi Transilvania. Un punct crucial în evoluţia programului de ameliorare a grâului l-a reprezentat crearea, în 1985, a soiului Arieşan, care se cultivă şi astăzi în Transilvania şi Republica Moldova. Această perioadă coincide cu finanţarea agriculturii direct pe programe de cercetare pe termen lung. Realizările de după 1995 sunt modeste, iar explicaţia acestui declin se află în politica de marginalizare a cercetării agricole, ca să nu spun de devastare a bazei materiale existente.

Există pericolul dispariţiei

– Să luăm anul 1990 ca bază de comparaţie. De la ce nivel aţi pornit şi unde aţi ajuns?

– Este greu de făcut o comparaţie. În 1990 personalul instituţiei era compus din 340 de persoane, din care peste 110 lucrări în cercetare ştiinţifică. În prezent, personalul instituţiei este de 112 persoane, dintre care 42 lucrează în cercetarea ştiinţifică. Realizări ştiinţifice după anul 1990 au fost posibile datorită faptului că, până în 1996, finanţarea s-a realizat la fel ca până în 1990; e posibil să se fi folosit şi acumulările din etapa anterioară. Ultimii 10 ani au fost mai dificili din cauza lipsei finanţării sau a finanţării pe proiecte de cercetare de scurtă durată. Proiectele de cercetare sunt improprii pentru cercetarea agricolă, mai ales a activităţii de ameliorare care presupune continuitatea finanţării şi finanţarea unor activităţi care nu aduc rezultate decât pe termen lung. Baza materială nu a putut fi reînnoită decât într-o foarte mică măsură, iar cea destinată sectorului de cercetare „lipseşte cu desăvârşire“. Din proiectele de cercetare s-au mai „cârpit“ câteva goluri. În ultimii doi ani, nici proiectele de cercetare contractate n-au fost finanţate decât parţial, iar pentru anul 2011 speranţele sunt şi mai sumbre, întrucât nu s-au mai organizat competiţii pentru proiecte, iar cele adjudecate în anii anteriori se finalizează în acest an. Dacă Legea nr. 45/2009 nu va produce efecte, în sensul finanţării cercetării, vom fi nevoiţi să întrerupem activitatea de cercetare, cu consecinţe ireparabile de pierdere a bazei genetice.

– Ce credeţi că ar trebui făcut?

– Ar trebui ca Legea nr. 45/2009 să fie aplicată în cel mai scurt timp, pentru ca finanţarea activităţii de cercetare să poată fi făcută din surse bugetare. Un alt deziderat ar fi să se stabilească suprafaţa de teren din domeniul public al statului, necesar activităţii de cercetare.

– Sunteţi optimist privind spre viitor?

– Dacă nu aş fi, nu mi-aş putea continua nici activitatea de cercetător, nici pe aceea de dascăl. Consider, de fapt, că acelaşi sentiment îl au şi colegii mei de generaţie.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
997

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

scepticism-in-masa_777.html

Scepticism în masă

Renovare să fie, dar să ştim şi noi condiţiile din timp… Aşa a sunat reproşul exprimat la unison de către primarii din comunele brăilene la întâlnirea de la sediul DADR Brăila, a cărei temă centrală a fost Măsura 322 cuprinsă în Planul Naţional de Dezvoltare Rurală.

În conformitate cu planul de acţiuni pentru promovarea accesării fondurilor europene pentru anul 2009, Instituţia Prefectului judeţului Brăila a organizat pe 25 iunie întâlnirea trimestrială cu reprezentanţii autorităţilor publice locale.

Axate pe măsurile cuprinse în Planul Naţional de Dezvoltare Rurală, cu accent pe Măsura 322 – „Renovarea, dezvoltarea satelor, îmbunătăţirea serviciilor de bază pentru economia şi populaţia rurală şi punerea în valoare a moştenirii rurale”, prezentările au captat interesul celor aproape douăzeci de primari şi viceprimari, care însă s-au arătat intrigaţi de modificările de ultimă oră aduse criteriilor de selecţie.

„Din cauza acestor porcării care se cer pe parcurs, în timpul jocului, cum a spus un coleg de-al meu, proiectul integrat pe care aş fi vrut să-l depun nu va avea nicio şansă. Şi tot aşa, iar mai facem un proiect, iar mai facem un program şi-o să vedeţi până la 1 ianuarie, dintre cei care suntem aici, dacă vor fi doi care vor câştiga un proiect, cine ştie prin ce împrejurări. Sunt tot felul de piedici“, a spus tranşant Mihai Ruse, primarul comunei Măxineni.

La fel de acid a fost şi primarul comunei Vişani, Neagu Caraman. „E o bătaie de joc faţă de modul de schimbare a criteriilor de selecţie. Am venit să vă spun că dacă este o treabă serioasă să ni se spună de la început. Să se ştie exact un regulament de la bun început ca să ştim apoi ce avem de făcut.“

La rândul său, primarul comunei Roşiori, Neculai Soceanu, şi-a exprimat scepticismul cu privire la implementarea în timp util a unui proiect pe componenta de renovare a satului. „Mai e o lună, o lună şi jumătate şi noi facem şedinţe peste şedinţe. N-o să facem nimic acum“, a sunat verdictul primarului de Roşiori.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
561

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Schimbarea la Faţă

Pe 6 august creştinătatea sărbătoreşte în fiecare an Schimbarea la Faţă a Domnului Iisus Hristos. Este momentul îndumnezeirii naturii umane şi a participării trupului nostru trecător la bunurile veşnice. Înainte de Patimile Mântuitorului, Acesta Le-a spus ucenicilor Săi: „Sunt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până ce nu vor vedea Împărăţia lui Dumnezeu venind întru putere.“ Apoi, la şase zile de la acest episod, i-a luat pe Petru, Ioan şi Iacov cu care a urcat pe muntele Taborului ca să se roage.

Iată ce spune Marcu într-o scriere de-a sa: „Şi pe când se ruga, deodată, faţa Sa deveni o alta, Se schimbă şi sclipi ca soarele, în timp ce hainele sale deveniră strălucitoare, de un alb scânteietor, cum nu poate înălbi pe pământ înălbitorul.“ Spre deosebire de faţa lui Moise care strălucise de o slavă venită din afară, faţa lui Hristos a apărut ca un izvor de lumină. „El s-a schimbat la Faţă, ne confirmă Sfântul Ioan Damaschin, nu asumând ceea ce El nu era, ci arătându-le Apostolilor Săi ceea ce El era, deschizându-le ochii şi, din orbi cum erau, făcându-i văzători.“

Se spune că, în mijlocul acestei lumini, s-au arătat Ilie şi Moise. Ei îl mărturiseau, astfel, ca stăpân al celor vii şi al celor morţi şi vorbeau cu El despre exodul pe care avea să îl înfăptuiască la Ierusalim, adică Patimile Sale, căci prin Patimi şi prin Cruce această slăvire trebuia să fie dată oamenilor. Se spune că Petru I-a propus lui Hristos să rămână cu toţii acolo, pe munte, şi facă un cort pentru fiecare, dar Domnul le-a arătat atunci un lăcaş cu mult mai înalt pentru a sălăşlui în el slava Sa.

Dintr-un nor luminos s-a auzit o vece: „Acesta este Fiul Meu prea-iubit, în care am bine-plăcut; ascultaţi de El.“ Acest nor era harul Duhului înfierii şi, la fel ca şi la Botezul Său în Iordan, glasul Tatălui mărturisea pe Fiul şi arăta că cele trei entităţi ale Sfintei Treimi erau, întotdeauna unite. Apostolilor li s-a făcut frică. Dar când au ridicat capetele, L-au văzut pe Iisus, singur, la fel cum era înainte. El le-a cerut să nu vorbească despre cele petrecute, până când nu se va scula din morţi.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
647

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

schimbari-masive-la-ministerul-agricultu...

Schimbări masive la Ministerul Agriculturii

De la preluarea mandatului său, Daniel Constantin, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, a anunţat numeroase schimbări în structura ministerului şi a instituţiilor subordonate. „Pe de o parte, vrem să facem depolitizare. Pe de altă parte, vrem să aducem profesionişti. Este posibil ca anumite persoane să-şi dea demisia în perioada următoare, în funcţie de rezultatul auditului care se va desfăşura atât la Ministerul Agriculturii, cât şi la instituţiile subordonate“, a declarat Daniel Constantin în timpul unei recente conferinţe de presă. Domnia sa a menţionat că vor exista trei secretari de stat. Achim Irimescu a fost deja numit. Al doilea este cunoscutul fermier constănţean Gheorghe Albu, care revine la MADR. Pentru al treilea încă nu a fost făcută nicio nominalizare.

Miron Moldovan, reputatul director general al Direcţiei generale buget-finanţe, unul dintre cei mai vechi oameni (peste 30 de ani) din Ministerul Agriculturii, şi-a dat demisia. „Astăzi am primit demisia domnului director general Miron Moldovan. Regret că a luat această decizie. Vreau să îi mulţumesc pentru activitatea pe care a desfăşurat-o foarte mulţi ani în Ministerul Agriculturii şi sper că, în continuare, va avea o poziţie foarte bună fie în minister, fie în altă instituţie, dacă va considera“, a afirmat ministrul.

Din spusele ministrului, din cauza deficienţelor constatate în gestionarea fondurilor europene, au fost cerute demisiile directorului general şi a directorului general adjunct de la Autoritatea de Management a Programului Operaţional pentru Pescuit. Totodată, va fi schimbată şi conducerea Agenţiei Domeniilor Statului (ADS) din cauza întârzierii mari în colectarea redevenţelor. Preşedintele îşi dăduse deja demisia la momentul numirii lui Daniel Constantin, iar mai nou şi-a prezentat demisia şi vicepreşedintele.

„Am cerut o situaţie săptămâna trecută a redevenţelor pe care statul nu le-a încasat. Sumele sunt destul de mari, aproximativ 375 milioane de lei, unele fiind deja la masa credală. În perioada următoare, când vom avea un nou preşedinte, vrem să recuperăm tot ce se află în justiţie, peste 200 milioane de lei. Mă gândesc chiar şi la o externalizare a serviciilor juridice, de la ADS, astfel încât cel care va reprezenta interesele juridice să recupereze cu prioritate creanţele existente“, a menţionat Constantin.

Chiar dacă ministrul nu a anunţat nimic oficial, prin MADR se aude că vor fi înlocuiţi şi directorii generali de la Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA), respectiv Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP). Pentru APIA, numele cel mai vehiculat este Gheorghe Dorel Benu, actualul director general adjunct.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
1144

Comentarii

□

□

1. Pop Leon -- (6-June-2012)Cititi pe www. timponline.ro,despre modul in care se opune directorul Directiei Agricole Bistrita accesarii de catre fermieri a fondurilor europene.
2. stroila mihai-galati -- (3-June-2012)Nu stiu cum ne-o facem noi cu agricultura,dar mai mereu ne-am prabusit in abisul mintilor bolnave.Ca specialist in imbunatatiri funciare-irigatii imi e rusine nu de infrangere,ci de paguba,eu de aceea adesea ma intorc si plang pe camp,scarbos si umilit de atata dare in apoi pe drumul lasitatii, nepriceperii si minciunii.Cat mi-as dorii sa revad"arteziene" pe ogoare dand racoare si vlaga plantelor.De aceea zic:atentie!Avem nevoie in frunte de oameni care stiu,se pricep sa faca bine un lucru si nu vor sa ajunga pe un scaun de unde au ocazia sa faca rau foarte multor lucruri.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Schimbările climatice, o problemă foarte gravă

Un sondaj Eurobarometru, publicat zilele trecute, arată că doi europeni din trei percep schimbările climatice ca fiind o problemă foarte gravă şi aproape 80% consideră că acţiunea în direcţia combaterii acestora poate impulsiona economia şi crearea de locuri de muncă.

Sondajul, realizat în iunie 2011, a relevat că publicul european este mai preocupat de schimbările climatice decât era în 2009, iar acest aspect rămâne un motiv de îngrijorare mai serios decât situaţia economică. De asemenea, se menționează că, în cele 27 de state membre, există aşteptarea că Uniunea Europeană va deveni, până la mijlocul acestui secol, o societate care respectă mediul şi are emisii reduse de carbon.

Dintre persoanele care au participat la sondaj, 68% au fost de părere că schimbările climatice constituie o problemă foarte gravă (creştere de la 64% în 2009).

În ansamblu, schimbările climatice sunt percepute ca fiind pe locul al doilea în topul celor mai grave probleme cu care se confruntă lumea, după sărăcie, foamete şi lipsa apei potabile (luate împreună).

Dintre respondenţi, 78% au fost de acord că lupta împotriva schimbărilor climatice şi ameliorarea eficienţei energetice pot impulsiona economia şi crearea de locuri de muncă în UE. Este o creştere faţă de 2009, când 63% apreciau acest lucru.

O proporţie de 68% sprijină propunerea ca impozitarea să fie bazată în mai mare măsură pe consumul energetic, în fiecare stat membru înregistrându-se o majoritate în favoarea acestei schimbări.

Publicul se aşteaptă ca Europa să devină, până în 2050, o societate care respectă mediul, viziune pe care Comisia a prezentat-o la începutul acestui an în Foaia sa de parcurs către o economie competitivă cu emisii reduse de carbon . Aproape nouă din zece persoane (88%) se aşteaptă ca, în 2050, Europa să folosească mai multă energie din surse regenerabile, 87% să se utili-zeze cu mai multă eficienţă energia, iar 73%, ca automobilele să aibă sisteme de propulsie mai eficiente decât în prezent.

Soluţionarea problemei schimbărilor climatice este văzută ca fiind în principal responsabilitatea guvernelor naţionale, a UE şi a mediului de afaceri. Doar 21% consideră că au o responsabilitate personală în acest sens, în timp ce 23% au sugerat spontan ca toţi actorii, inclusiv ei înşişi, să aibă o responsabilitate colectivă comună.

Puţin mai mult de jumătate din cei intervievaţi (53%) au declarat că au luat o măsură de combatere a schimbărilor climatice în ultimele şase luni, dar proporţia s-a dovedit a fi mai mare atunci când au fost întrebaţi ce măsuri specifice au luat; 66% din respondenţi au spus că au redus şi reciclat deşeurile menajere, cea mai comună măsură luată.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
524

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

schitul-turbati-in-cautarea-viitorului_4...

Schitul Turbaţi, în căutarea viitorului

Multe şi minunate locuri şi lucruri se mai găsesc în ţărişoara asta, a noastră! Multe şi minunate, în mod real şi neumflate jurnalistic. Adevărate comori, bijuterii în toată splendoarea... Orice alt popor, dacă le-ar avea, le-ar preţui şi le-ar pune în valoare, s-ar făli cu ele, le-ar proteja şi le-ar arăta şi altora. Noi, nu! Din nefericire, suntem total dezinteresaţi de locurile şi lucrurile minunate pe care le avem în posesie. Nu ne pasă. Nu ne ating nici istoria lor, nici mesajul pe care, în mod fabulos, ni-l transmit. Uite, să facem un test: câţi dintre noi au auzit până acum de Schitul Turbaţi? Cum am prevăzut, deja... Şi e doar la o aruncătură de băţ de Bucureşti...

Bisericuţa, veche şi misterioasă

Pe malul lacului Snagov, nu departe de Ciolpani, umbrită oarecum de vilele somptuoase ale mai-marilor zilei, se află Biserica „Naşterea Maicii Domnului”, care a aparţinut, după cum spun localnicii, de Schitul Turbaţi. Schitul era, conform oamenilor locului, unul de maici şi stareţa lui, o tămăduitoare pricepută, vindeca lumea de turbare. Cum i se dusese vestea de ce e în stare, veneau la micul lăcaş bolnavi de peste tot. Din cauza asta s-ar numi, încă, Schitul Turbaţi.

Din întreg edificiul care a existat până la începutul anilor 1800, azi nu mai e decât biserica al cărei hram este Naşterea Maicii Domnului. Schitul a dispărut, nicio măicuţă nu a mai sălăşluit aici, iar locul a devenit cimitir al satului Siliştea Snagovului. Bisericuţa a dăinuit, aşa părăsită decenii la rând, cum a fost, şi este acum a cimitirului. Arhitectura ei, oarecum bizară, are influenţe romane şi slavone deopotrivă. Ciudat este şi faptul că, deşi una dintre inscripţii vorbeşte despre anul 1692 şi despre voievodul Constantin, construcţia are elemente specifice perioadei lui Matei Basarab.

Mai mult, la intrarea în naos este pictat chiar acesta din urmă, împreună cu doamna lui. Numai că, pe peretele drept de lângă intrarea în pronaos, este pictat Rafail al V-lea. Dacă scuturăm istoria de praf, îl descoperim pe Rafail al V-lea ca fiind voievod al Ardealului în anul 1217! Ţinutul de lângă Bucureşti era altceva decât Transilvania. Cum a ajuns atunci voievodul acesta ctitor al unui lăcaş de cult aici, pe malul Lacului Snagov? În anul 1217...

Deci cu mult înainte de Basarab... Ce implicaţii a avut un domnitor şi celălalt asupra locului şi, implicit, asupra bisericuţei de la Schitul Turbaţi, e greu de spus. Izvoarele lipsesc în acest sens. Nu ne rămâne decât să facem speculaţii şi să credem că primul, nu ştim în ce conjuncturi, a construit sfântul lăcaş şi cel de-al doilea l-a renovat. Astfel, istoria i-a consemnat pe amândoi.

Marea minune

De fapt, se spune că, tot în aceste locuri, ar fi existat şi mai demult decât biserica aceasta, o alta. Localnicii şoptesc încă înfriguraţi că, ea, biserica aceea veche, s-ar fi scufundat la ceas de sărbătoare în apele lacului. Mult mai târziu, dar demult, dacă privim prin prisma noastră, a celor de azi, pe când fiinţa schitul de maici, pe apă au sosit, la date diferite, o icoană – despre care toţi spun că e făcătoare de minuni – şi uşile împărăteşti ale fostei biserici. Se spune că icoana se cerea vie, la dispoziţia credincioşilor, şi de aceea a „evadat“ din întinsoarea de apă care a acoperit totul. La fel şi uşile bisericii, care s-au desfăcut singure din balamale şi au plutit până la schit, unde au fost „pescuite“ şi găzduite în biserică.

Se mai spune că mica bisericuţă mai ascunde şi alt mister: chiar între zidurile sale a fost ucis mişeleşte, din porunca lui Grigore Ghica şi la uneltirile lui Stroie Leurdeanu, fruntaş al nemului Bălenilor, postel-nicul Constantin Cantacuzino. Câţiva ani mai târziu, fiii postelnicului îl aduc pe ucigaş la judecata domnitorului Antonie din Popeşti şi, deşi e condamnat întâi la moarte, Stroie Leurdeanu este mai apoi călugărit cu forţa şi adus la mănăstirea din Snagov, unde săvâr-şise crima... Într-un fel sau altul, din vechime, crimi-nalul se întoarce la locul faptei...

Tainiţele sfântului lăcaş se adâncesc şi mai tare. La intrarea în bise-rică, pisania a fost răzuită cu dalta şi, se spune, responsabil ar fi Stroie şi alţi vrăjmaşi din vremea aceea, ai postelnicului Cantacuzin. Chinuită la fel, cu dalta, este şi piatra de mormânt sub care se bănuieşte că a fost îngropat postel-nicul. De altfel, deşi am tot povestit, nu am spus totul despre bisericuţă: ea este, prin construcţie şi arhitectură, unică în ţară.

Este singura biserică a cărei formă la exterior este de navă şi la interior de cruce! Absidele laterale ale celor trei lobi sunt decu--pate în grosimea zidurilor şi două nivele se disting în biserică: unul scund, inferior, şi altul superior, cu o încăpere deasupra pronaosului. Aici, după toate probabilităţile, domnitorii neamului îşi ascundeau comorile sau chiar pe ei şi familiile lor când venea câte o urgie. Acum, în tainiţa aceasta, părintele Nicanor a încropit un muzeu de obiecte religioase, carte biseri-cească şi icoane vechi. Poate din toate motivele de mai sus, Schitul Turbaţi este pe lista Monumentelor Istorice Naţionale.

Autenticitate şi responsabilitate

30 de ani a lucrat într-ascuns la bisericuţă părintele Nicanor, cel care păstoreşte satul! Fără să ceară ajutor de la Centru, fără să se plângă de ceva, a plătit, din banii săi şi din cei pe care i-a mai strâns de la credincioşi, restaurarea bisericii. Nu a adăugat nici turle, nici sclipiciuri, nici ornamente de care mai întâlnim în vreo biserică. A refăcut-o cum era când a fost, cine mai ştie când, construită. A ţinut să lase viitorimii un monument istoric desăvârşit, nu un surogat obidit de biserică.

Chiar cele două rânduri de picturi, distruse din pricina spălatului necorespunzător, au rămas la fel: deasupra sfinţii greci, jos, cei slavoni. Faptul că pictura cu aceştia din urmă este mult mai veche demonstrează o altă ciudăţenie: biserica a fost pictată de jos în sus şi nu invers, cum cereau pravila şi canonul teologic. Biserica de la Schitul Turbaţi continuă să dăinuiască, aproape neştiută, în apropiere de Bucureşti. Tainiţele ei aşteaptă cuminţi să fie, una câte una, descoperite.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
1451

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Şcoala agricolă centenară de la Huşi > REVISTA LUMEA SATULUI

Şcoala agricolă centenară de la Huşi

Pe fundalul Colegiului Agricol „Dimitrie Cantemir“ din Huşi sunt înscripţionate cu litere mari cuvintele: pe una „Vinoteca“ şi „Muzeul viticol“. Şcoala este unicat în ţară. Printre altele, „şcoala posedă cramă şi pivniţă construite în 1908 din piatră şi cărămidă. Această vinotecă-colecţie a fost distrusă în timpul primului război mondial şi reînfiinţată de C. Hogaş în 1919. În timpul celui de-al doilea război mondial a fost din nou devastată. În anul 1948 vinoteca a fost din nou reînfiinţată de slujitorii şi directorii şcolii.

Crama dispune actualmente de aproape 25.000 de sticle de vin, din principalele soiuri şi podgorii din România. Valoarea de „unicat naţional“ a vinotecii liceului constă în aceea că – după pârjolul celor două războaie mondiale – aici s-au adus şi se păstrează vinuri din toate podgoriile româneşti.

Muzeul vitivinicol al Colegiului Agricol „D. Cantemir“ din Huşi (şi al podgoriei) a fost „iniţiat“ în 1966 ca punct muzeistic în Laboratorul de viticultură şi vinificaţie şi transformat într-un premuzeu viticol în anii 1967-1968.

Predominante sunt obiectivele vitivinicole

Ideea transformării punctului muzeistic în „entitate de istorie vitivinicolă“ a sugerat-o prima dată prof. I.C.Teodorescu.

Secţia cea mai mare a Muzeului este consacrată, în exclusivitate, obiectelor vitivinicole, începând cu butuci de viţă-de-vie tăiaţi şi conduşi în vechile forme moldoveneşti, până la tipurile actuale. Se continuă cu evoluţia aparaturii de cules şi obţinut vinul: călcător din lemn de păr de pe vremea lui D.Cantemir, mustuitoare, un teasc cu şurub unic în ţară, pe care prof. I.C. Teodorescu îl defineşte „teascul tipic (medieval) de Huşi cu un şurub“; urmează teascul cu două şuruburi, zdrobitorul cu valţuri de lemn de scoruş şi diferite instrumentale şi vase de vinificaţie (pâlnii, hîrdaie, ciubere, butoiaşe sculptate, căuşe din lut şi din lemn etc.).

În 1937, muzeul prezintă pentru prima oară o „microprobă“ de vin din Busuioacă de Bohotin Huşi, „hors concurs“.

Colecţia continuă cu pahare de degustare, în evoluţia lor, până la paharul normalizat pentru concursuri naţionale şi mondiale de vinuri. Aici este tematizată evoluţia ceştilor de degustat vinul roşu, începând cu o „cupă-ceaşcă“ plată din corn de bovină, o ceaşcă (din cristal) multifaţetată, convexă în interior (din 1907), ceaşca Concursului Naţional de Vinuri din 1937 şi se încheie cu ceştile pentru degustat vinurile roşii.

Se continuă cu sticlele din lut ars şi smălţuit din îndepărtata vechime, sticla de şampanie („turnată“ de directorul Gh. Gheorghiu cu vin de la şcoală, în 1913) ş.a. Pe etajul următor este înserată evoluţia ploştilor din lut ars, până la cele din lemn. Într-o vitrină alăturată sunt expuse unelte pentru plantarea viţelor, îngrijirea viilor, începând cu vechile cosoare, grele ca o bărdiţă, foarfeci, cleşti, ferăstraie, chitonage s.a.

Muzeul viticol, vinoteca deţin înscris în cărţile de aur gânduri şi aprecieri ale unor mari personalităţi ale spiritualităţii româneşti şi străine de la Păstorel Teodoreanu, M. Ralea, C.C. Giurescu, Marin Preda, C-tin

Ciopraga, E. Simion, Ov. Drîmba, I. Frunzetti, până la Gr. Vieru, Nichita Stănescu, A. Păunescu, Fănuş Neagu sau Toma Caragiu, Dina Cocea, Tamara Buciuceanu, Puiu Călinescu, Doina Badea, C.Hazgan, Angela Similea...

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
984

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

scoala-agricola-din-podu-iiloaiei-isi-as...

Şcoala agricolă din Podu Iloaiei îşi aşteaptă elevii

Ori de câte ori te afli la Grupul Şcolar Agricol „Haralamb Vasiliu“ din Podu Iloaiei încerci satisfacţia celui care are şansa de a admira realizarea unor dascăli adevăraţi. Cu atât mai mult acum când, din cele peste 100 de şcoli agricole, rar întâlneşti una la care titlul şcolii (Grup şcolar agricol, Liceu agricol, Colegiu agricol etc.) să corespundă cu specialităţile care ar trebui să pregătească viitorii agricultori.

Totul este pregătit ca la carte

Grupul Şcolar Agricol „Haralamb Vasiliu“ Podu Iloaiei este pregătit şi în această toamnă să-şi primească învăţăceii cu tot ceea ce le trebuie.

El reprezintă cu adevărat un centru de formare în domeniul agriculturii, având o fermă didactică de 64,14 ha, o bază materială corespunzătoare desfăşurării unui învăţământ agricol modern, precum şi un sector zootehnic.

În această şcoală s-au instruit şi se instruiesc elevii proveniţi atât din judeţul Iaşi, cât şi din judeţele limitrofe, având avantajul că este situată lângă Staţiunea de Cercetare şi Dezvoltare cu care şcoala se află în parteneriat din 1964. Prin aceasta se asigură elevilor o practică diversificată şi de calitate.

Răspunzând nevoilor de pregătire în agricultură, Grupul Şcolar Agicol şi-a modelat politica de şcolarizare, pregătind elevi în specializări şi meserii foarte diversificate.

Prin liceu, absolvenţii devin tehnicieni, agro-nomi, ecologi; tehnicieni veterinari; tehnicieni în activităţi financiare şi comerciale; tehnicieni operatori tehnică de calcul, tehnicieni în agroturism.

Îmi place Şcoala de la Podu Iloaiei fiindcă aici se păstrează tradiţia şi se pregătesc mulţi copii pentru agricultură. Aici am întâlnit doi oameni destoinici – directorul Gabriela Dobrea, prof. chimie, şi directorul adjunct, ing. Vasile Cătărău, inginer agronom, manageri de toată lauda. Cu toate greutăţile cu care se confruntă şcolile agricole în prezent, şcoala din Podu Iloaiei se menţine la tradiţia de profil agricol.

Parteneriate profitabile

Numărul tinerilor pregătiţi în şcoală a crescut permanent, astfel încât în prezent sunt şcolarizaţi 600 de elevi în învăţământul liceal, precum şi în şcoala de artă şi meserii.

An de an, în şcoală s-au derulat multe proiecte care au adus venituri însemnate. Printre acestea se numără proiecte de afaceri, parteneriate cu instituţii financiare de referinţă.

Şcoala este cuprinsă în programul CAMPUS ŞCOLAR, care se va derula prin Banca Mondială. Astfel, printr-o investiţie de 5 milioane de euro, se va realiza reabilitarea tuturor clădirilor existente şi construcţia unor clădiri noi, cum ar fi: grajd fermă cu o suprafaţă de 1.000 mp, seră cu suprafaţă de 200 mp, sală de sport cu suprafaţă de 1.500 mp, sală de festivităţi cu 200 de locuri.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:

1560

□

Comentarii

□

□

1. holbura laura -- (24-February-2012)doresc sa ma inscriu am inteles k e gratuit asa rasp pe facebookul meu cat mai curand

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

scoala-agricola-din-ramnicu-sarat-tradit...

Şcoala agricolă din Râmnicu Sărat - Tradiţie, prezent şi viitor

Efortul elevilor din Râmnicu Sărat şi al cadrelor didactice se regăseşte în rezultatul la olimpiadele şcolare interdisciplinare, iar câteva dintre acestea sunt: 3 premii I, 3 premii II, 4 premii III şi 2 menţiuni.

O şcoală cu o veche tradiţie. Întotdeauna s-a numărat printre unităţile şcolare bune din reţeaua agriculturii şi nu numai. Cu 4 ani în urmă şcoala a sărbătorit 100 de ani de la înfiinţare. Acum Grupul Şcolar Agricol Râmnicu Sărat, judeţul Buzău, are ca directoare pe prof. Viorica TAPELEA, un manager care se bucură de simpatie şi preţuire. Cu toate greutăţile prin care trece învăţământul agricol, şcoala îşi menţine rolul pentru care a fost creată, acela de a pregăti specialişti în domeniul agricol. Doamna directoare vorbeşte cu mândrie despre şcoala pe care o conduce. Să o ascultăm.

„Cine suntem? O unitate şcolară de prestigiu, recunoscută pentru rezultatele obţinute de-a lungul anilor la concursurile pe meserii şi olimpiade interdisciplinare, pentru absolvenţi care sunt căutaţi pe piaţa muncii pentru profesionismul lor, atât în ţară cât şi în străinătate. Unitatea pregăteşte elevi pentru toate domeniile din mediul rural. La sfârşitul cursurilor, elevii dobândesc calitatea de tehnician.

Parteneriate

Imaginea şcolii este promovată în cadrul comunităţii locale prin realizarea de parteneriate cu Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Buzău; Şcolile generale din municipiul Râmnicu-Sărat şi comunele limitrofe; Primăria – Consiliul Local al municipiului Râmnicu Sărat; Direcţia de sănătate publică; Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copilului; Agenţia Locală Pentru Ocuparea şi Formarea Forţei de Muncă (AJOFM Rm Sărat); Gartneri Land og Skovbrugets Arbejdsgivere-Danemarca – parteneriat profesional derulat pe o perioadă de 2 ani, care asigură continuarea studiilor pentru 6 elevi în Danemarca, Facultatea de Management, Inginerie Economică în Agricultură şi Dezvoltare Rurală.

Unitatea dispune de bază materială: laboratoare de chimie şi industrie alimentară, cabinete de: biologie, fizică, patologie veterinară, zootehnie, horticultură, protecţia plantelor, mecanică, cabinete de informatică conectate la Internet, un cabinet de legislaţie rutieră, cantină reabilitată conform normelor UE, bibliotecă cu 17.400 volume. În incinta fermei didactice se află 4 laboratoare: zootehnic, veterinar, agricol, horticol, industrie alimentară şi ateliere de instruire practică – mecanică şi lăcătuşerie, situate în ferma didactică. Astăzi şcoala polarizează o mare parte a învăţământului agricol şi zootehnic buzoian, funcţionând cu 30 de clase şi 733 de elevi.

Ce dorim în viitor? Dorim implicarea directă a MAPDR în modernizarea bazei materiale a unităţilor de învăţământ preuniversitar cu profil agricol (tractoare, plug reversibil, combină, autoturism cu Euro 4, camion etc.) pentru pregătirea forţei de muncă calificată, condiţie esenţială a dezvoltării rurale conform normelor Uniunii Europeane.“

Aveţi dreptate. Cred că lucrurile se vor îndrepta – vă dorim numai succese.

Teodor MARIAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
5184

□

Comentarii

□

□

1. tanas radu -- (29-August-2010)am absolvit acest liceu in anul 1984 la clasa doamnei profesor felicia caenar,profilul horticultura.sunt stabilit de 25 ani in mun.p.neamt.am un puternic sentiment de nostalgie pentru liceul meu.ma numesc tanas radu,

2. andreea -- (27-February-2011)am absolvit liceul in 1998 la clasa doamnei
BENTZ CONSTANTA profil protectia plantelor.Acum sunt profesor de chimie la un liceu din jud.vaslui....si in prezent tresar cand ma gandesc la anii frumosi petrecuti in acest minunat liceul.transmit salutari tuturor prof de acolo.TRANDAFIR(CAS.LEUSTIAN)MIHAELA ANDREEA

3. tanas radu -- (7-April-2011)ma numesc tanas radu,sunt din mun.p.neamt,am absolvit liceul agroindustrial din rm.sarat,jud.buzau,profilul horticultura in anul 1984 si nu mai stiu nimic de colegii mei,doar de doi,doresc sa/i revad sau sa le vorbesc,telefoanele mele /0333409035,0233226206,0742988173.//avocat tanas radu

4. Vilcoci Robert -- (6-May-2011)am absolvit liceul in 2003 - 2007!

5. ionut -- (11-May-2011)e misto liceul da e naspa k trebuie sa faci treaba adica munca:)

6. carmen -- (3-October-2011)Am absolvit acest liceu in anul 1989 la clasa d.nului profesor de sport Popescu Nicolae profil zootehnie. Acum locuiesc in Bucuresti si lucrez ca si contabil. Imi amintesc cu drag de anii de liceu dar si cu parere de rau ca am pirdut legatura cu colegii mei.(Dragan Lenuta Carmen)
carmen_panait2007@yahoo.com

7. PARAIPAN-ROTARU VASILICA -- (5-October-2011)Am absolvit liceul in anul 1985 la calsa doamnei profesor Bentz Constanta-zootehnie si nu mai stiu ninic de colegii mei

8. botita -- (17-November-2011)ma gandesc mereu la cei mai frumosi ani pe care i-am petrecut in acest liceu
PROFIL VETERINARA
DIRIGINTE JERCAN MARIN
pentru care am un deosebit respect

9. G F -- (20-November-2011)Am absolvit STV in 1967 la clasa doamnei Popescu Elvira.Purtam uniforme, eram disciplinati si indrumati de profesori de exceptie care au format adevarati profesionisti.Imi amintesc cu emotie si placere de acei ani.

10. Bratu N -- (23-November-2011)Liceul are o pagina de Facebook pe care puteti posta amintiri, comentarii...si puteti regasi fosi colegi, daca doriti
http://www.facebook.com/pages/Grup-Scolar-Agricol-Ramnicu-Sarat

11. andronescu -- (3-February-2012)Am absolvit liceul in anul 1992. Acum sunt medic veterinar la DSVSA BZ. Din pacate am mai trecut de cateva ori prin liceu si...am avut o strangere de inima (am avut senzatia ca totul este ruina). Foarte multi dintre profesorii care au " lucrat" la formarea noastra astazi nu mai sunt in liceu (sau nu mai sunt deloc). Am revazut si cativa colegi...de restul nu mai stiu nimic. Nu pot sa nu-i aduc un omagiu dnei Profesoare Negutu Ioana care acum este stabilita in Galati (un om minunat si un profesor de exceptie). Poate reusim sa organizam o revedere...?!

12. tutunea gh. -- (28-February-2012)am absolvit in 1978 agronomia,(doamne ce de mult timp amai trecut) si doar cu 4-5 colegi ma intilnesc ocazional.Doresc sa aflu noutati despre fostii colegi.Fostii profesori........

13. Stan Daniel-Sorin -- (14-May-2012) Am terminat acest liceu în 1991 la secţia horticultură (diriginte fiind domnul Surdeanu P.)Sunt pofesor în învăţământul primar la Jirlău (în Jirlău m-am născut)şi
predau la opţional ,,Horticultură peisagis-tă la clasa pe care o conduc a IV-a B)

14. Stan Daniel- Sorin -- (17-September-2012) As dori sa ne intalnim , promotia 1991, horticultura, cu toti profesorii care au predat la clasa a XII-a horticultura , anul 1990-1991.

15. Stan Daniel- Sorin -- (17-September-2012) Anul trecut am fost primul profesor in invatamantul primar din

judetul Braila,ca care a luat la optional ,,Horticultura peisahista". Multi profesori in invatamantulprimar si nu numai din judet au spus ca am avut un curaj nebun sa aleg acest optional. Nimeni nu s-a incurcat, cand s-a propus cine sa predea acest optional la clasa. felicitari am primit din partea ISJ Braila si a ,,Facultatii de Horticultura" din Bucuresti din partea decanului.
Peste trei ani (cand elevii mei vor fi in clasa aIII-a E sa-l aplic la clasa.
16. Stan Daniel- Sorin -- (17-September-2012) Nu uit modul de predare a celor doua doamne profesoare : Iancu Doina si Caenar
Felicia.
O sa-l aplic elevilor mei peste doi ani (din cele cinci clase I din acest an scolar 2012- 2013(cu cate 20 de elevi in fiecare clasa) in afara de cele cinci clase pregatitoare din acest an scolar 2012- 2013(cu cate 20 de elevi in fiecare clasa).
Vorbesc la telefon cu domna Rizescu, Vintila, Iovita,Iancu, iar cand vin la Rm.Sarat le vizitez.
Pe doamna Iancu si Popescu C.(de matematica) o vizitez. Nu stiu telefoanele danselor.
Mi-ar place sa stau de vorba cu fostii profesori ai mei.
17. BIBIRE MIRCEA NICOLAE -- (25-February-2013)AM absolvit Liceul in anul 1992 .
Sunt stabilit in Spania si lucrez ca medic veterinar .Marea plecere ar fi daca as fi intalnii colegii .
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şcoala agricolă din Salonta, în căutarea identităţii de altădată > REVISTA LUMEA SATULUI

Şcoala agricolă din Salonta, în căutarea identităţii de altădată

Îmi făceam drum cât mai des la Salonta. Îmi plăcea şcoala, dar îmi plăcea şi mai mult directorul acestei unităţi şcolare. Este vorba de prof. ing. Ioan Balog. Era printre cei mai buni dintre cei peste 200, care conduceau şcolile agricole din subordinea Ministerului Agriculturii. Un om de ispravă, un profesionist şi manager de toată minunăţia. Totul mergea în şcoală „ceas“. Şi culmea, cu toate că era exagerat, se bucura de mare simpatie din partea cadrelor didactice şi a întregului colectiv al şcolii. Era corect şi de mare omenie.

Pe urmele acestui director care a intrat în istoria şcolii ca un simbol al lucrului bine făcut se află urmaşul lui, actualul director, prof. Gabor Vidu, un profesionist de excepţie. Dialogul cu domnia sa ofertă şi elemente de reflecţie.

Un unicat cu valoare de simbol

În cadrul istoriei centenare a Grupului Şcolar Agricol Salonta, ferma didactică a reprezentat mereu o latură aparte a dezvoltării şi utilizării bazei didactice de profil. Relevant este faptul că ea a rămas în fruntea şcolilor agricole româneşti tocmai datorită dimensiunii şi potenţialului ei.

Având 48 hectare de teren, 30 de bovine şi 150 de ovine este de fapt un unicat al învăţământului preuniversitar românesc. Cele 20 de holde de pământ atribuite de primăria oraşului Salonta au constituit începutul. Ulterior, s-a ajuns la 48 de hectare, iar după cooperativizare, la 362 de hectare. Important este faptul că cele 48 de hectare trecute în proprietatea şcolii la momentul actual încadrează tipul de exploataţie într-o grupă accesibilă dezvoltării ulterioare, cu condiţia găsirii resurselor financiare.

Încotro bate vântul restructurărilor

Programul PHARE TVET 2004 – 2006 a reprezentat începutul noilor perspective de dezvoltare a fermei şcolare, iar dotările venite şi materializate prin diverse tipuri de maşini şi utilaje agricole performante au însemnat valori de peste 150.000 euro.

- Ce părere aveţi despre învăţământul agricol în ultimii ani, domnule director?
- Cei 20 de ani de tranziţie ne-au frânt aripile. Din 362 ha de teren, am rămas cu 48 ha. Grav este faptul că, din cei 2.500 de elevi, avem astăzi mai puţin de o treime. Şi totuşi, Grupul Şcolar Agricol s-a adaptat mereu cerinţelor pieţei. El s-a dezvoltat prin implementarea unor programe de reabilitare a clădirilor, modernizarea spaţiilor existente.

Ferma didactică şi-a reînnoit parcul de maşini în cea mai mare parte, iar azi, prin cele 30 de bovine şi 150 de oi, 48 ha de teren în proprietate, constituie probabil un model de invidiat pentru multe şcoli agricole din ţară.

În planul dezvoltării materiale, tindem să ne apropiem de un standard decent al învăţământului tehnologic.

Ne-am dori însă să avem şi posibilitatea accesării unor fonduri de reabilitare a fermei zootehnice. Din păcate, segmentul acestor programe ne-a omis şi pe noi, cei din şcolile agricole.

Teodor Marian
REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
938
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şcoala agricolă în Banatul istoric

Când vorbeşti de orice activitate din Banat este aproape inevitabil să nu te gândeşti la istoria zbuciumată şi îndelungată a acestor locuri. Banatul nu este o regiune oarecare, ci este o entitate care înglobează aproape toată istoria Europei centrale.

În Banat, primele şcoli de agricultură au apărut încă de la începutul secolului al XX-lea, odată cu înfiinţarea Staţiunii de Cercetări Agricole din Cenad, staţiune care a constituit sământa viitorului învăţământ agricol din Banat. Staţiunea din Cenad a avut marele privilegiu să aibă ca cercetător şi apoi director pe renumitul agronom Gheorghe Ionescu-Şişeşti, care a fost absolvent şi doctorand al Universităţii Hohenheim din Stuttgart-Germania.

Tot de aici au pornit rădăcinile a cel puţin două instituţii de învăţământ din Banat, şi anume Staţiunea de Cercetări Agricole Lovrin şi Şcoala Agricolă Germană din Voiteg. Instituţia emblematică a Banatului în domeniul învăţământului agricol este USAMVB Timişoara.

Marea schimbare

Între anii 1962-1976, sub conducerea rectorului prof. dr. Iulian Drăcea, s-a produs schimbarea substanţială a învăţământului agronomic timişorean. Campusul universitar a fost conceput ca un complex de clădiri care să reunească, pe acelaşi teren, spaţii de învăţământ, laboratoare pentru cercetare ştiinţifică, utilităţi pentru activitatea de microproducţie, spaţii cu destinaţie socială. După construirea sa, a devenit unul dintre cele mai moderne campusuri universitare din Europa, în perioada respectivă.

Standarde de nivel european

După decembrie 1989 au devenit necesare schimbarea concepţiei cu privire la locul şi rolul specialistului în sistemul agroalimentar şi redefinirea pieţei muncii specialistului agricol. Între 1990 - 2008, universitatea a înregistrat un reviriment puternic. În această perioadă s-au reamenajat şi modernizat majoritatea spaţiilor de învăţământ, căminele studenţeşti şi cantina, care au dobândit standarde europene.

Organizare şi structură

În prezent, sunt 14 domenii de licenţă, după cum urmează: agronomie, ingineria mediului, biologie, inginerie mecanică, geodezie, horticultură, biotehnologii, silvicultură, inginerie şi management în agricultură, în alimentaţie publică şi agroturism, inginerie şi management în industria turismului, medicină veterinară, inginerie industrială, zootehnie.

Absolvenţilor primului ciclu de învăţământ (licenţa) li se oferă 15 programe de masterat. Pregătirea superioară prin doctorat se realizează în 4 domenii. De asemenea, se organizează învăţământ la distanţă (ID) la toate facultăţile, cu excepţia Facultăţii de Medicină Veterinară.

Universitatea oferă atât locuri finanţate de la Bugetul de Stat, cât şi locuri cu taxă de şcolarizare suportată de către studenţi. Cuantumul taxei se stabileşte anual, pentru studenţii admişi în anul I, de către Senatul universităţii. Absolvenţilor fiecărui ciclu de învăţământ li se conferă diplome şi titluri care le dau dreptul de profesare în domeniul respectiv. Studenţii cei mai merituoşi sunt recompensaţi şi prin burse speciale din partea unor sponsori.

Dr. Tiberiu LELESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
641

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şcoala agricolă, în dizgraţie

Interviu cu dr. Mariana Patape, directoarea Colegiului Tehnic „Pontica“ din Constanţa

Şcoala agricolă din Palas Constanţa a fost construită în 1968. Avea două cămine pentru elevii de la sate, cantină şi, bineînţeles, săli de clasă conforta-bile. Pe vremea aceea se numea Grup Şcolar Agroindustrial Palas Constanţa. În 1975 a primit numele de Liceul Agroindustrial. În 1991 a devenit Grup Şcolar Agricol, iar în 2007 – Colegiul Tehnic „Pontica“ din două motive: pentru că şcoala cuprindea mai multe forme de învăţământ liceal, profesional, postliceal şi pentru ca elevilor să nu le fie ruşine că învaţă la o şcoală agricolă.

Elita agriculturii dobrogene

Explicaţia şocantă pe care doamna Patape Mariana, directoarea colegiului mi-a dat-o cu amărăciune, este în contradicţie totală cu renumele liceului care, de-a lungul anilor, a pregătit majoritatea specialiştilor din agricultura Dobrogei. Doamna Patape Mariana, fostă elevă a şcolii, a absolvit facultatea de Medicină Veterinară la Bucureşti. Cadrele didactice ale acestei şcoli sunt şi ele foşti absolvenţi. Mulţi dintre absolvenţi au ajuns directori ai Direcţiei Generale pentru Agricultură, cercetători de renume, miniştri secretari de stat, directori ai Direcţiei Sanitar-Veterinare şi, bineînţeles, specialişti din ferme sau importante asociaţii agricole.

„Eu am făcut parte din generaţia care a inaugurat şcoala. Cele două cămine erau ocupate în întregime de elevi veniţi de la ţară. Agricultura era în dezvoltare, ştiai că înveţi, ştiai unde ai să lucrezi cu diploma respectivă. Aproape toţi am intrat fără probleme la facultate. Şcoala avea o dublă subordonare. În afară de Ministerul Învăţământului era şi Ministerul Agriculturii, care o subordona din punctul de vedere al dotării. Interesul pentru agricultură era mare, făceam practică în producţie, în unităţi mari.“

Doar pentru… diplomă

- Acum lucrurile stau cu totul altfel. Ce se întâmplă, doamnă directoare?

- În primul rând elevii nu mai sunt interesaţi să facă o carieră în domeniul agricol. Din mediul rural, dacă vin câţiva elevi să studieze aici. Deoarece repartizarea după examene se face computerizat, aici ajung elevi cu totul întâmplător. Majoritatea sunt din oraş şi vor să termine cât mai repede anul, nu le place deloc să spună că învaţă la Liceul agricol.

- Este vreo speranţă ca liceul să redevină ce a fost?

- Nu, pentru că populaţia şcolară a scăzut, iar unele comune au investit în învăţământul cu profil de arte şi meserii.

- Cum să privim Colegiul Tehnic Pontica?

- Pornim de la faptul că agricultura trece printr-o perioadă grea. Ministerul Agriculturii are trebui să se implice, deoarece noi formăm cadre calificate pentru agricultură. Fondurile pe care le primim acum de la Ministerul Învăţământului sunt insuficiente. Eu văd viitorul acestei instituţii de învăţământ ca pe un centru de formare pe domeniul agricol de la copil până la adult. Asemenea centre există în lume şi au o bază materială excepţională. Elevi din învăţământul liceal şi persoane adulte sunt obligate de legislaţie să urmeze cursuri de specializare în agricultură. De exemplu, dacă nu are certificat de absolvire a cursurilor nu poate să folosească un erbicid sau îngrăşământ.

În ceea ce ne priveşte pe noi, putem face aşa ceva, avem cadre didactice deja instruite în acest domeniu, putem accesa fonduri structurale, dar singuri nu suntem în stare să rezolvăm toate problemele. Să sperăm că agricultura va fi importantă pentru ţara noastră, iar învăţământul agricol va fi util, iar copiilor nu le va mai fi ruşine să spună că urmează o şcoală cu profil agricol.

Rodica Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
765

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Şcoala de artă a primăriţei

N-am să încep, în mod deliberat, acest articol prin a evidenţia afirmaţia din titlu. O păstrez pentru „însiropatul tortului“, adică o operaţiune care nu se face – gospodinele ştiu – în fază incipientă. Ca în fiecare dintre ultimele veri, şi în buza acesteia a avut loc în comuna prahoveană Gorgota Festivalul meşteşugarilor, cum a găsit cu cale să-şi intituleze sărbătoarea localităţii pe care o conduce primăriţa Veronica Ioniţă. Ea a fost „naşa“ – dată fiind participarea masivă de meşteri populari din toată Muntenia, dar şi de politicieni şi vedete prahovene – unei manifestări de excepţie.

Mână bună

Practic, primăriţa, fost cadru didactic până ce întreaga aşezare a găsit cu cale s-o transfere la primărie, ca să facă treabă bună, a studiat originea denumirilor satelor incluse în comuna Gorgota. Şi, conform însemnărilor vechi, a aflat că Potigrafu, unul dintre sate, s-ar traduce ca „scriere pe vas de lut“, ceea ce, corelat cu documentele, a dus la concluzia că, pe aceste meleaguri, din cele mai vechi timpuri, lumea se ocupa de olărit. Primăriţa a decis că, pe lângă prilejul de bucurie pe care îl oferă oamenilor, pritocind o sărbă-toare a lor, trebuie să pună în valoare şi vechile tradiţii ale locului. Mai ales că, şi azi, local-nicii se ocupă de olărit, de rotărit, de împletituri de răchită, de producerea manuală a cărămizilor de sobă şi a cahlelor. Ideea de a aduna la un loc meşterii populari ai momentului a prins şi lume venită din Dâmboviţa, Ialomiţa, Brăila, Braşov, Ilfov, Argeş, Bucureşti participă de fiecare dată la târgul de la Gorgota, aflat anul acesta la cea de-a cincea ediţie. Nimeni nu plăteşte vreo taxă de participare la târg şi fiecare îşi expune liniştit marfa cu care se laudă.

Ambianţa

Pe lângă miile de sarmale şi de mici pe care Veronica Ioniţă le-a pus la dispoziţia participanţilor, pe lângă muzica oferită de Irina Loghin, Maria Văduva, Maria Cârneci, Florica Jinga, Viorica Podgoreanu, Fuego, Aurel Moldoveanu, aduşi la festival să-nveselească adunarea, pe lângă mulţimea exponatelor şi a participanţilor, toate lucruri efemere în curgerea timpului, primăriţa ştie că poate să stea liniştită: a făcut, pe lângă astea, ce trebuia. Ea a înfiinţat, (deşi programa şcolară nu prevede), împreună cu profesorii de la şcolile din comună, cursuri de olărit şi rotărit.

Copiii cu vizibile înclinaţii spre acest domeniu sunt aleşi şi învăţaţi cum să ducă mai departe amprenta şi tradiţia locului. Bătrânii comunei n-au făcut astfel de cursuri, dar la momentul acesta, în contextul modernismului şi al tehnologiei avansate, e nevoie ca o parte din generaţiile care vin din urmă să cunoască comoara pe care o au în posesie. Veronica Ioniţă ştie că, astfel păstrată tradiţia, peste sute de ani se vor găsi şi din perioada în care ne-a fost contemporană diverse scrieri pe oale.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:

574

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

De mulţi ani n-am mai călcat pragul Colegiului Tehnic „Raluca Ripan“, pe atunci Grupul Şcolar de Industrie Alimentară sau Liceul Industrial pentru Industria Alimentară.

Rar mai poţi întâlni o asemenea şcoală „pusă la punct“, gospodărită cu atâta pricepere. Dacă cunoşti însă colectivul acestei şcoli, îndeosebi pe cele două doamne care asigură managementul, nu te miră rezultatele.

Acum, la cei 61 de ani de existenţă, unitatea de învăţământ de aici a primit, din partea Ministerului Educaţiei, Cercetării şi Inovării, certificatul de „ŞCOALĂ EUROPEANĂ“.

Meserii şi specializări căutate

Structura şcolii include: 13 clase de nivel liceal, profilate pe toate sectoarele alimentare.

Absolvenţii şcolii se numără printre specialiştii recunoscuţi nu numai în industria alimentară, ci şi în ştiinţe agronomice, medicină, ştiinţe economice, matematică, chimie, cibernetică şi cercetare ştiinţifică.

„Pe parcursul anilor 2000-2007 – ne spune directoarea, prof. Maria Bena, s-au amenajat două ateliere-şcoală, unul de panificaţie-patiserie şi altul de preparat produse din carne, cu scopul pregătirii la standarde europene a tinerilor ce se îndreaptă spre şcoala noastră pentru a putea dobândi specializări în domeniul industriei alimentare.“

Atelierul-şcoală de panificaţie-patiserie a fost amenajat în anul 2000 cu sprijinul fundaţiei olandeze „Bakkers voor bakkers“, STIOS (The Foundation for International Cooperation Programme), NMCP (Netherlands Management Cooperation Programme) şi din veniturile proprii ale şcolii.

Dotarea la nivelul exigenţelor comunitare

Procesul instructiv-educativ se desfăşoară într-un singur schimb în două clădiri. Instruirea practică se face în laboratoare, ateliere şi la agenţii economici.

În şcoală toate normele sunt ocupate de personal didactic calificat în număr de 48, iar personalul didactic auxiliar este în număr de 8.

Şcoala dispune de săli de clasă, laboratoare şi ateliere care permit desfăşurarea în bune condiţii a procesului instructiv-educativ: 16 săli de clasă; cabinete, 12 laboratoare; atelier pentru prepararea produselor de panificaţie-patiserie şi came; atelier electromecanic; sală de sport şi două terenuri de sport; biblioteca şcolii dotată cu aproximativ 28.000 de volume; sală multimedia; internat fete: 288 de paturi.

Certificare IES

International Education Society (IES, Londra) este o societate specializată în certificarea instituţiilor de educaţie în cadrul proiectului Certificate internaţionale şi în certificarea profesorilor pentru toate tipurile de şcoli.

Absolvenţii acestor şcoli atestate pot obţine certificatul internaţional eliberat standard în limba engleză şi tradus în limba oficială. Certificatul internaţional IES e eliberat şi sub forma traducerilor oficiale în alte limbi (germană, franceză, spaniolă, italiană, portugheză, rusă, indoneziană, vietnameză).

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
622
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şcoală la Valu lui Traian

Aflată nu departe de Constanţa, locali-tatea Valu lui Traian aparţine totuşi mediului rural. Cu precizarea că sătenii de aici au intrat oarecum în legătură cu ştiinţa agricolă, ceea ce constituie un avantaj pentru dascălii care pregătesc tinerii pentru viaţă şi un statut profesional care să-i pună în condiţii egale cu elevii de la oraş. Cel puţin aceasta este convin-gerea a două dintre dăscăliţele care profesează aici.

Prof. Maria OGREANU

„Tot ce a fost mai bun în mine ca profesor am dăruit elevilor"

Rep.: Doamnă profesoară, cât de important este ca educaţia fizică să fie predată de specialişti?

M.O.: Noi profesorii, alături de părinţi, ne dorim generaţii de copii sănătoşi şi este normal să se ţină cont de faptul că numai un profesor titular, specializat, ştie să lucreze asupra calităţilor motrice ale copiilor. Încercăm, în primul rând, să le formăm o ţinută frumoasă, să înveţe să meargă... O să spuneţi că acestea sunt calităţi native, dar câtă muncă este până le perfecţionezi, până le modelezi...

Sportul este o disciplină care încearcă să formeze copiii atunci se manifestă ei, în adevărata lor plenitudine. Învaţă, în primul rând, să se organizeze, să ţină cont de echipă, să fie deschişi, generoşi, atenţi cu colegii... Le dezvoltă simţul artistic prin comple-xul de exerciţii pe care le facem în sezonul rece. Profesorii de educaţie fizică au, din acest punct de vedere, o mare responsabilitate faţă de copii, dar cel mai important lucru care se realizează atunci când „predai" educaţia fizică este spiritul de competiţie şi emulaţie.

Educatoarea Elena STĂNEI

„Învăţământul preşcolar este cea mai importantă etapă în viaţa unui copil"

Rep.: Doamnă educatoare, în curând se împlinesc 29 de ani de când aţi început cariera... Există o metodă garantată pentru ca preşcolarul să fie cât mai corect educat?

E.S.: În profesia noastră nu pot fi aplicate reţete, nu există metode standard pentru că fiecare copil este unic, aşa cum fiecare educatoare are pregătirea, talentul ei. Ceea ce pot să vă spun este că pentru ca un copil să te asculte trebuie să fii foarte apropiat, să foloseşti un limbaj adecvat, o voce caldă, primitoare, să fii sincer. Copilul trebuie să fie încântat când vine la grădiniţă, să-şi dorească să te revadă, să se simtă bine în atmosfera clasei... Acest lucru se obţine cu foarte multă muncă, studiu şi răbdare. Dar ca relaţia între educator şi copil să funcţioneze, să fie creativă, trebuie să aibă la bază două elemente esenţiale: iubirea şi devoţiunea.

Rep.: La grupa dumneavoastră aplicaţi metoda „Step by step", puţin diferită de programa clasică.

E.S.: Da, copiii lucrează pe centre de activitate, sunt mai lejeri, nu sunt obligaţi să participe la o activitate dacă în momentul acela nu au dispoziţia necesară, dar cu răbdare, tact, aştepţi momentul potrivit să-i atragi în exerciţiul comun, să se integreze... Nu mi s-a întâmplat să nu conving copilul să mi se alăture, chiar dacă la început părea că nu-l intere-sează.

Folosim mult material didactic, ceea ce place mult copiilor, dar dincolo de asta este permanenta implicare, adaptare a educatorului la personalitatea copilului. Practic, nu ai timp de altceva în afară de a-l supraveghea, urmări şi îndruma pe micuţ. Nu este mare diferenţă între metoda clasică şi aceasta. Doar că avem mai mult material didactic şi ne solicită pe noi, educatorii, la mai multă creativitate.

Rep.: Aveţi o grădiniţă nouă, condiţii excepţionale. Cum sunt cadrele didactice?

E.S.: Cele şapte educatoare pentru cei 175 de copii care vin zilnic aici sunt calificate şi talentate. Acesta este un punct forte în procesul de învăţământ din grădiniţa noastră. În plus, există o atmosferă extrem de serioasă şi benefică pentru educaţia copiilor. O educatoare n-ar rezista atâţia ani într-o asemenea muncă dacă nu ar fi bine pregătită profesional şi nu ar iubi copiii. Învăţământul preşcolar este cea mai importantă etapă în viaţa unui copil.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
762
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şcoala, pe coji de nucă

Pedeapsă de poveste, statul pe coji de nucă, în genunchi, la colţul ruşinii, dădea speranţă educatorilor şi putere, pe vremuri, în şcoala românească; speranţa că cel tânăr, cu mintea crudă, va şti să se conformeze unor reguli venite din societatea pentru care se pregătea, şi putere, pentru că de la profesor se aşteptau direcţia şi scopul. Teoretic, educatorul le ştia pe toate. Greşit sau nu, pedeapsa era un mijloc de înregimentare. Generaţii întregi au trecut prin asta! A rezultat un popor cuminte, răbdător, taxat de unii ca fiind incapabil de a se opune; ştiţi expresia, „mămăliga nu face bum“!

În satul meu natal am avut şi eu profesori cu talent didactic pe care niciodată nu i-am văzut urlând sau folosind rigla cu trei muchii cu care să ne altoiască şi să ne umfle palmele. N-am uitat-o niciodată pe doamna profesoară de limba română, doamna Gheorghiu, de la care învăţam cum să vorbim româneşte fără să ne dea nota patru, ca o condiţie de învăţare. Chiar şi limba rusă o învăţam cu plăcere datorită profesorului.

La chimie, însă, era dezastru; directorul preda, un fel de a spune, pentru că punea un elev să ne citească lecţia din carte şi noi trebuia să o copiem. Cine nu avea lecţia transpusă în caiet primea muchiile de riglă în palmă. Am dus chimia ca pe o povară mai departe, m-am întâlnit cu aproximativ acelaşi gen de profesori de chimie care ne cereau să învăţăm memorând tabelul lui Mendeleev sau valori chimice multiple.

Cum făceam parte dintr-o societate multilateral dezvoltată, am pierdut timpul cu tot felul de informaţii de îndoctrinare, socialism ştiinţific, economie politică, filozofie axată aproape numai pe materialism dialectic.

Luni de zile am lucrat, practică agricolă i se spunea, la cules de porumb, cartofi, struguri, fructe, stând în dormitoare ca nişte hangare, departe de lumina sfântă a cărţii. Eram copil de la ţară! Atunci ne ducea şcoala, acum îi duc părinţii într-o asemenea activitate, nimeni nu susţine că ar fi educaţională. N-a fost bine! Nu este bine nici acum, sunt aproape 40.000 de abandonuri şcolare, majoritatea în mediul rural, în rândul celor, la un moment dat, 350.000 de copiii săraci.

Cum să nu se lase de şcoală, când cele mai apropiate şcoli de ei, unele dintre ele modernizate după model european şi cu bani europeni, au fost închise?! De asemenea, cum să nu se lase de învăţat copiii ţăranilor care nu şi-au mai găsit raţiunea de a munci în satul sau ţara lor şi au plecat prin străinătate, lăsându-şi odraslele la bunici, la unchi, săraci lipiţi pământului, cu toţii?! Sunt şi profesori cărora le pasă ce se întâmplă cu fiii ţăranilor, cei născuţi şi crescuţi în sat, dar care, ocupaţi cu supravieţuirea, fac prea puţin pentru fiii satului!

În satul cu proprietari de pământ, dar fără bani, fără utilaje agricole, cu pensii ridicole, fără animale în curte, se instalează, încet, încet, disperarea şi lipsa de motivare. Ce profesor s-ar duce într-o asemenea comunitate?! Doar cel care n-ar fi primit nicicând într-o şcoală de calitate(?) sau, atenţie, un misionar. Când aţi văzut, însă, ultima dată un misionar străbătând învăţământul rural? Unul care, pentru a atrage atenţia asupra acestei realităţi, fără să fie în campanie electorală, s-ar putea aşeza pe coji de nuci în numele şcolii rurale! Pedeapsă binemeritată de întreg eşafodajul educaţional din România, rurală sau nu!

Vasilica Ghiţă Ene

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
1098
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

scobinti-o-comuna-europeana_795.html

Scobinţi, o comună europeană

Aşezată în umbra Curţii Domneşti de la Hârlău, comuna Scobinţi, judeţul Iaşi – „cu oameni dintotdeauna ai Măriei Sale“, cum ne spunea cu mândrie un om de-al satului – trăieşte un timp accelerat al înnoirilor, adăugând la frumuseţea şi bogăţiile locului însemne ale civilizaţiei. „Şi toate acestea, continuă interlocu-torul meu, datorită primarului nostru“, cuvinte pe care le-am auzit şi de la alţi săteni în aşteptarea edilului Gheorghe Hriţcu.

„Sunt bucuros că aud aşa ceva din partea consătenilor, zâmbeşte tânărul primar, dar să ştiţi că tot ceea ce am înfăptuit în cele cinci sate ale comunei nu ar fi fost posibil fără înţelegerea celor care m-au ales din anul 2000 şi fără colaborarea celor cu care lucrez la primărie.“

Un fel de grădină biblică

„Dumnezeu, afirmă primarul Gheorghe Hriţcu, ne-a aşezat într-un loc cum puţine sunt. Avem şes de pe care obţinem an de an recolte bogate, dealurile sunt acoperite cu vii – să nu uităm că ne aflăm în podgo-ria Cotnari – livezi – de aici pleacă la fiecare început de vară vestitele cireşe Boamba de Cotnari – iar în zare, vedeţi, pădurile ce înconjoară comuna. Având toate acestea nu facem altceva decât să le punem în valoare.“

Aflăm că la Scobinţi există un serviciu de dezvoltare a comunităţii unde se lucrează toate proiectele care schimbă faţa comunei. „E nevoie de perseverenţă, spune primarul, de cunoaşterea legislaţiei şi, zâmbeşte, de ce nu, de noroc“. Toate acestea au făcut ca acum patru din cele cinci sate să beneficieze de apă potabilă, în trei dintre acestea este canalizare, iar satul de centru să aibă şi gaz metan. Acţiunea continuă şi în zilele care urmează se va introduce apă potabilă şi reţeaua de canalizare în satul Sticlăria.

Tot cu ajutorul unui proiect şi cu sprijinul unei fundaţii umanitare a fost înfiinţat un centru de zi pentru copiii din familiile defavorizate. Zilnic, 30 de copii sunt aduşi aici unde iau prânzul şi îşi fac lecţiile sub supravegherea unui cadru didactic. „Intenţionăm să mărim capacitatea centrului, spune primarul, pentru că oferindu-le condiţii pe care nu le pot avea acasă, rezultatele se văd la şcoală.“

Există şi un altfel de „drum al vinului“

Valorificarea condiţiilor naturale face obiectul unui alt punct în colaborare cu Consiliile locale din Ceplenişa şi Cotnari. Pe lângă tot ce presupune această acţiune – degustarea faimoaselor vinuri de aici –, turiştii vor vizita Curtea Domnească de la Hârlău, beciul domnesc din Cotnari şi podul de la Zlotica, şi acesta din timpul Măriei Sale, Ştefan Cel Mare şi Sfânt.

Tradiţia care se transmite

Localnicii se mândresc cu cei care au făcut cunoscut numele comunei în ţară şi peste hotare. Între aceştia, marele pictor Dan Hatmanu, care a împodobit primăria cu o frescă de mare valoare artistică, scriitorii Mircea Radu Iacoban şi Ioan Muscalu, dar şi cu ansamblul artistic „Stejărelul“, care a împlinit 41 de ani de existenţă. Membrii ansamblului – agricultori, profesori, funcţionari ai primăriei – au dus faima comunei departe în Europa.

Fluieraşii din formaţia condusă de prof. Ioan Boca sau fanfara cu o vechime de peste o sută de ani, ca şi dansatorii s-au bucurat de un deosebit succes în Franţa, Germania etc.

„Am moştenit, ne spune primarul Gheorghe Hriţcu, tradiţii şi obiceiuri pe care vrem să le păstrăm pentru viitor, dar să ne bucure şi pe noi şi, de aceea, în proiectul de care vă aminteam pentru satul Sticlăria am inclus şi un spaţiu unde se vor desfăşura spectacole pe care noi le-am numit tradiţionale, în fapt o trecere în revistă a acestei moşteniri fără preţ. Mai exact, prin tot ceea ce facem vrem să ne apropiem, spun eu, cu fiecare pas de Europa.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
1153
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Scobinţi, tradiţie şi actualitate

„Fosta-au gândul mieu, iubite cetitorule, să fac letopiseţul moşiei noastre Scobinţi“, scrie la începutul monografiei într-un stil arhaic romancierul Ion Muscalu, fiu al acestei aşezări ieşene, şi continuă: „Niciunde în altă parte din ţinutul Moldovei nu întâlneşti loc mai bogat în istorii şi legende, care au fost odinioară, care sunt şi care va să vie.“

Cu o istorie străveche, comuna Scobinţi ai cărei locuitori sunt coborâtori din „slujitori ai Măriei Sale“, cum îşi spun şi acum cu mândrie unii dintre bătrânii locului, cunoaşte, în ciuda vicisitudinilor pe care le trăim cu toţii, o dezvoltare ce se datorează muncii fără preget a celor care diriguiesc treburile aşezării, în frunte cu primarul Gheorghe Hriţcu (foto).

Dezvoltare cu bani europeni şi fonduri proprii

În ziua în care am ajuns la Scobinţi, primarul tocmai semnase actele pentru extinderea unui centru social destinat copiilor din familii defavorizate. „Banii, ne spune domnia sa, vin de la Banca Mondială“. Tot cu bani europeni se finalizează reţeaua de canalizare în satele Scobinţi, Feteşti şi Zagavia, precum şi alimentarea cu apă a satului Sticlărie, singura aşezare unde acest atribut al civilizaţiei nu ajunsese încă.

Din fonduri proprii se continuă asfaltarea unui drum de trei kilometri şi tot cu bani din „aceeaşi puşculiţă“ se extinde reţeaua de gaz metan în satul Sticlărie şi se finalizează o grădiniţă, obiectiv început de către IŞJ Iaşi şi uitat între timp.

Puterea exemplului

Numărul gospodarilor reprezentativi pentru frumoasa aşezare moldavă e mare. Dovadă stau casele şi acareturile, unele mai mândre decât altele care împânzesc comuna. Ne-am oprit astăzi la unul dintre scobinţenii pe care i-am numi fără să greşim un adevărat „Popa Tanda moldav“.

După terminarea studiilor, tânărul preot Gheorghe Tincu a cerut să fie repartizat în comuna natală Scobinţi. A venit în satul Feteşti şi, cum aici nu fusese niciodată o biserică, cu multă trudă şi cu ajutorul credincioşilor a reuşit să ridice doar în şase luni un lăcaş de închinăciune. „Şi nu e puţin lucru“ – spune părinţelul –, cum îl numesc cu dragoste sătenii, când pe 21 februarie 2009 Preafericitul Daniel, pe atunci mitropolit, a sfinţit în prezenţa a sute de credincioşi sfânta biserică, ridicată, cum se spune, de la iarbă.“

Îngrijindu-se de sufletul consătenilor săi, părintele Tincu este şi un exemplu în ceea ce priveşte viaţa de zi cu zi. „Am primit de la tatăl meu, îşi aminteşte părintele, 20 de stupi. I-am îngrijit aşa cum am învăţat de mic şi acum am o stupină cu 150 de familii.“

Privit cu mirare şi apoi cu admiraţie de săteni, tânărul preot, atunci când obligaţiile profesiei îi permit, munceşte din zori şi până-n noapte. Rezultatul? O microfermă în care îngraşă 40 de taurine pentru export şi o ultimă realizare: a accesat fonduri europene pe Măsura 112. Banii îi va folosi la dezvoltarea microfermei „pentru că, adaugă sfinţia sa, trebuie să folosim ceea ce ne-a fost dat ca să putem trăi mai bine, revenind acum, în secolul al XXI-lea, la ocupaţiile dintotdeauna ale bunilor noştri".

Un alt drum al vinului

Aşezată la umbra cunoscutei dave de pe dealul Cătălina şi nu departe de celebra aşezare neolitică de la Cucuteni, comuna Scobinţi, înconjurată de alte câteva cetăţi dacice, are încă multe obiective de interes etnografic care merită cu prisosinţă să fie conservate şi valorificate. Aici, meşteri iscusiţi sculptează în piatră şi lemn, alţii sunt vestiţi până departe pentru confecţionarea instrumentelor muzicale de suflat, iar gospodinele încă izvodesc minunate ţesături la război.

Tradiţiile şi obiceiurile locului sunt duse mai departe de ansamblul Stejărelul din satul Sticlărie, o formaţie cunoscută şi apreciată în multe capitale europene.

Şi dacă la acestea mai adăugăm şi faptul că viţa-de-vie şi vinurile – suntem doar în podgoria Hârlău, despre care cronicarul Manolache Drăghici consemna că cel mai bun vin din Moldova se face în via domnească de aici – înţelegem ambiţia primarului Gheorghe Hriţcu de a valorifica toate aceste resurse pentru dezvoltarea agroturismului care ar aduce însemnate venituri obştei.

„Am plănuit, spune primarul, ca împreună cu colegii mei din zonă să asfaltăm drumul ce pleacă din Hârlău şi trece prin Scobinţi, Cotnari ş.a.m.d. şi să refacem un alt drum al vinului, de aici spre Ţara de Jos a Moldovei. Aceasta ar însemna apariţia unor pensiuni, vizite la obiectivele din zonă şi, în ultimă instanţă, venituri. Pentru aceasta am accesat un proiect de informare turistică în valoare de 200 mii de euro şi, în măsura în care vom primi banii pentru refacerea infrastructurii, cu siguranţă visul nostru va prinde viaţă."

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1213

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Scrisoare către cei înstrăinaţi

N-o uitaţi pe maica Românie,
Fraţilor plecaţi în depărtări!
Pe noi toţi ea ne-a adus pe lume
Sub aceste luminoase zări,
Ne-a vegheat în leagăn, ne-a dat aripi
Să zburăm ca şoimii cât mai sus,
Ne-a păstrat în faguri dulcea limbă,
Ne-a aprins credinţa în Iisus.
Maica noastră însă azi e tristă,
Tristă şi cu lacrimi pe obraz,
Căci oriunde-şi lunecă privirea
Vede numai jale şi necaz.
Vede munţi pleşuvi, fără pădure,
Iar pe Marea Neagră, până-n larg,
Nu mai e o navă care poartă
Tricolorul nostru la catarg;
Vede câmpuri sterpe, câmpuri arse,
Fără ploi la timp din aspersor,
Vede dealuri fără pomi în floare,
Retezaţi de joagăr şi topor;
Vede sere sparte, năpădite
De gângănii şi de bălării,
Fermele prospere de-altădată
Sunt dărăpănate şi pustii;
Ce păcat că ţara n-avu parte
De adevăraţi bărbaţi de stat!
Au lăsat mişeii s-o ruineze
Şi apoi au scos-o la mezat.
A pierdut uzi, bănci şi sonde,
La străini e tot ce-avem de preţ,
A ajuns o biată colonie,

S-a întors la sapă şi hârleţi.
Iar acum s-a năpustit şi criza
Să ne-afunde-n chinuri şi nevoi,
Să ne strângă şi mai tare-n menghini,
Să ne ia şi sufletul din noi!
Fraţii noştri, răspândiţi de soartă
Pe îndepărtat meleag străin,
Iată de ce maica noastră plânge,
Nu se mai opreşte din suspin.
Daţi-i iute semn că n-aţi uitat-o,
Că vă doare suferinţa ei,
Că vi-i dor să vă mai strângă-n braţe
Pe voi toţi, cu fii şi nepoţei.
Dar mai bine-ntoarceţi-vă acasă,
La străvechea vatră de aici,
Până nu ne seacă tot izvorul
Şleahta de tâlhari şi venetici.
Umăr lângă umăr, plini de vrere,
Şi cu ajutorul sfintei cruci,
Jafului să-i punem stăvilare,
Ţara s-o săltăm de pe butuci
Şi să-i dăm avânt să se înalţe
Ca un vultur săgetând în zbor,
Să-i durăm, cum spune Eminescu,
La trecutu-i mare, mare viitor!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
570
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

scrisoare-catre-profesori-si-colegi_l477...

Scrisoare către profesori şi colegi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulScrisoare către profesori şi colegi

Grupul Şcolar Agricol Rădăuţi, la întâlnirea cu promoţia 1980 Mi-e dor şi… greu! Domnilor profesori! Vă rog să treceţi „PREZENT“ în sufletele dumneavoastră, la poziţia din catalog a elevei Franiuc Cornelia.Sunt alături de dumneavoastră cu tot sufletul şi cu toată fiinţa mea! Îmi sunt ochii plini de lacrimi, mi-e sufletul trist şi toată fiinţa mea este revoltată că nu pot fi acolo, cu dumneavoastră. Eu, astăzi, sunt omul care vă datorează prezentul şi viitorul copiilor mei.

Dumneavoastră reprezentaţi o şcoală cu renume despre care peste tot, în Bucureşti, Iaşi, Cluj şi Timişoara, se vorbeşte cu respect şi fără exagerare se poate spune: „Jos pălăria, domnilor Profesori“ pentru ce aţi făcut şi pentru ce faceţi! Motive obiective mă împiedică să fiu acum, acolo, dar... PROMIT că voi veni într-o zi să vă îmbrăţişez şi să vă sărut mâinile care au ţinut strâns şi unite sufletele noastre, ale colectivului promoţiei 1975-1980. Mă adresez acum dragilor mei colegi şi colege! Dragele mele! Minunatele mele colege! Ştiţi că mi-am dorit atât de mult să vină această zi. Ştiţi cu câte gânduri şi emoţii ne-am vorbit la telefon.Mi-aţi fost alături cu gândurile voastre de bine, atunci când mi-a fost greu. Dacă nu ştiţi, vă spun acum: vă iubesc şi mi-e dor cum nu mi-a fost vreodată dor de cineva….

Colegilor mei minunati! Azi, bărbaţi în toată firea, ce purtaţi pe umeri grijile şi responsabilitatea familiei, copiilor şi a nepoţilor dragi! Ieri… nişte adolescenţi cu vise, cu planuri şi cu mărţişoarele ascunse pentru fiecare dintre noi! Mi-e dor de fiecare…

Sumpa mea prietenă Doina! Dacă ţi-am secat inima de emoţie e semn că nimic din ce a fost între noi nu s-a pierdut! Viaţa şi destinul fiecăreia au făcut să ne îndepărtăm doar geografic! Sufleteşte a rămas firul unei prietenii curate, cu multe amintiri ce nu pot fi acoperite nici măcar de... norul vulcanic! Promit că te voi îmbrăţişa şi că vom râde... vom plânge şi iar vom râde!Vă doresc tuturor sănătate, viaţă lungă, sănătate şi bucurii celor dragi!

Cu mult respect, eleva Franiuc Cornelia
Cu mult drag şi dor colega şi prietena voastră Cornelia, acum Tîlpeanu
Dr. Medic veterinar
Dir. executiv DSVSA Călăraşi

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
4169
☐
˚ Comentarii
☐
☐

1. Dr Vasile Belibou -- (19-October-2010)
Impresionant! Oameni care sfintesc locul.Sunt acelasi produs al Radautilor,Bucovinei sau Moldovei ce a sarbatorit in 15 oct 2010, 25 ani de la absolvirea Facultatii de medicina vet. Bucuresti.Tin sa o felicit pe dna Dr Cornelia Franiuc si profesorii in viata de la fostul liceu Agricol Radauti."In viata pleci cu valiza si te intorci cu valiza" {Prof Dr Chelaru}Deocamdata din Pitesti,va saluta Dr Vasile Belibou !d3fc5
2. iuliana burcea -- (26-November-2010)felicit[ri dragilor! in sfarsit v-ati reintalnit! Sa va fie intr-un ceas bun! din toata inima va doresc casa de piatra! sa va iubiti ca si in tinerete! Sper ca pe Cornelia sa o iei de nevasta, nu doar sa te folosesti de ea, Vasile! Asa cum te-ai folosit de mine! Ma simt foarte linistita si fericita ca nu-ti mai plangi de mila, dragul meu si ca ti-ai gasit dragostea vietii tale! Dumnezeu sa va binecuvanteze! Iuliana
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

scrisoare-deschisa-adresata-domnului-emi...

Scrisoare deschisă adresată domnului Emil Boc > REVISTA LUMEA SATULUI

Scrisoare deschisă adresată dlui Emil Boc

Domnule premier,

Vă scrie grupul pomicultorilor de la Cluj. Adică din urbea şi judeţul din care vă trageţi ca cetăţean şi mare demnitar.

Apelăm la acest demers public întrucât până acum nu am reuşit să avem o discuţie personală în legătură cu fărădelegile comise în gestionarea, mai exact spus, prăduirea patrimoniului pomicol al judeţului.

Pentru a nu vă implica în lucruri pe care în calitate de primar general al Clujului nu prea aveaţi puterea de a le stârpi, ne vom opri doar la jaful patrimoniului Staţiunii de Cercetări Pomicole Cluj.

Oamenii cu salopetă portocalie

Nu putem să nu semnalăm că sub mandatele dvs. de primar şi actual premier al României această instituţie, ce deţine cea mai performantă bancă de gene pomicole din Transilvania, este pe cale să-şi dea sfârşitul.

Pentru ce? Pentru a îmbogăţi nişte indivizi care, în goana după averi nemuncite, s-au îmbrăcat în salopeta şi chipiul portocaliu al dumneavoastră.

Noi suntem oameni de ştiinţă şi practicieni. Avem deci conştiinţa că situaţia disperată care ne-a împins spre acest demers public nu se rezolvă ieşind în arenă şi aducându-vă acuzaţii pentru fapte pe care poate nici nu le cunoaşteţi în profunzimea şi consecinţa lor.

Zestrea genetică

Între oamenii care, cu ani în urmă, au fost obligaţi să cotizeze financiar şi material la realizarea şi consolidarea unei unităţi ştiinţifice care a reprezentat mândria horticulturii româneşti ne aflam şi noi, autorii acestor rânduri. Cu precizarea că suntem parte profesională la realizarea acestei opere pomicole care în plan productiv asigura cândva piaţa de fructe a clujenilor 365 zile din an. Numele staţiunii din Cluj se leagă de celebrul biolog autodidact Rudolf Palocsay. Se leagă de acei cercetători care, de-a lungul anilor, au creat aproape 85 de soiuri, ei reuşind în diferite concursuri internaţionale să obţină 14 medalii de aur, argint şi bronz.

Ultima şansă

Staţiunea de Cercetare Pomicolă Cluj se află de acum în colaps financiar. Înglodată în datoriile induse de către cei care „vegheau“ la capitularea ei, Staţiunea nu mai poate merge pe picioarele proprii. Una dintre soluţiile de salvare ar fi fuziunea cu Universitatea de Ştiinţe Agricole Cluj. Universitarii agreează ideea preluării patrimoniului funciar şi ştiinţific, dar nu şi a datoriilor financiare.

Singurul în măsură să rezolve problema sunteţi dvs., domnule prim-ministru. Prima intervenţie pe care aveţi obligaţia s-o faceţi este să opriţi jaful funciar. O a doua ţine de rezolvarea datoriilor financiare, pentru a se putea trece la crearea unui campus universitar care să ofere studenţilor posibilitatea unei pregătiri practice de cea mai mare însemnătate pentru viitorul lor.

Altfel, semnul mirării pus în titlul acestei rubrici ar putea aduce durere şi multe lacrimi.
Domnule Emil Boc,
Astăzi, sunteţi, practic, al doilea om în stat, după preşedintele ţării. Sunteţi preşedintele celui mai puternic partid politic al României. Deţineţi, cum s-ar spune, şi pâinea şi cuţitul. Cum este posibil să admiteţi ca sub guvernarea dvs. un centru de cercetare şi dezvoltare ştiinţifică de dimensiunea celui de la Cluj să fie hăituit bucată cu bucată şi cedat unor indivizi sau grupuri de interese al căror singur scop este devastarea?
Dacă în vreme ce eraţi primar de Cluj nu vă prea puteaţi opune fărădelegilor comise, acum, în mod normal, aveţi puterea şi datoria să stopaţi abuzurile. Măcar acum când oficial aţi declarat război indivizilor necinstiţi.
Mai aveţi şi obligaţia să ordonaţi un control corect şi profesional în ceea ce priveşte modul în care au fost respectate legile retrocedării funciare.
Au consemnat: I. BANU, I. POP
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
674
☐
Comentarii
☐
☐
1. Paul Sima -- (16-March-2010)Ca si argument pentru sustinerea acestei scrisori,pot spune ca toate tarile dezvoltate, au avut ca strategie sa investeasca in domeniul cercetarii si sa stimuleze pe cercetatori, acesti oameni care sunt foarte muncitori, perseverenti si deosebiti de valorosi, iar potentialul tarii noastre in materie cenusie este foarte bun si nu trebuie irosit.
2. oprescu costel -- (17-March-2010) Sper,spre binele in primul rand al pomicultorilor, sa se gaseasca o solutie Legat de ultimul aliniat al memoriului Dvs.,pana la ordonarea controlului solicitat,daca-mi trimiteti pe adresa de e-mail,nemultumirile Dvs privind modul de aplicarea legilor fondului funciar(persoane validate,acte avute in vedere,hot. judecatoresti,etc),incerc sa va ajut,complet dezinteresat.-
Dumnezeu sa va ajute.-
2aa3b
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Scrisoare deschisă adresată ministrului agriculturii, Mihail Dumitru

Imposibilitatea OUAI-urilor de a declanşa irigaţiile în România – 2010 – se datorează următoarelor aspecte care au fost deja ridicate la întâlnirile avute la MADR în lunile ianuarie, februarie şi martie:

1. Viramentul sumelor din penalităţile la energia electrică pentru irigaţii ale anului 2009 către OUAI-uri şi ANIF-RA în vederea plăţilor către furnizorii de energie electrică pentru irigaţii – promisiunile au avut ca termen sfârşitul lunii februarie – ne aflăm deja la sfârşitul lunii mai.
2. Promisiunile făcute OUAI-urilor şi ANIF-RA de conducerea MADR, la întâlnirile avute privind:

a) Tarif redus pe kW – pentru energia electrică necesară irigaţiilor;
b) Racordarea la reţeaua electrică a staţiilor de pompare, repompare şi punere sub presiune (SPA, SRP, SPP, Ploturi) debranşate din cauza neplăţii facturilor privind energia electrică pentru irigaţii furnizorilor, care a întârziat din cauza neacordării la timp a sumelor privind subvenţia la energia electrică pentru irigaţii către MADR.

În condiţiile în care energia electrică a atins pragul de 0,5 lei/kW, agricultorii nu pot susţine una dintre cele mai importante verigi tehnologice din agricultură – irigarea culturilor, pentru că:

- pomparea a 1000 m3 presupune un consum de – 158 kW;
- repomparea aceleiaşi cantităţi – 90 kW;
- punere sub presiune – 320 kW

Total – 568 kW x 0,5 lei/kW = 284 lei/ha, pentru o singură udare.

Pentru trei udări:

284 x 3 = 852 lei + 200 lei manoperă = 1.052 lei/ha + 19% TVA = 1.252 lei/ha, ceea ce înseamnă echivalentul a 3,2 t produs. Sud-estul României este supus deşertificării – lipsa irigaţiilor va reduce cu 50% biomasa, accentuând arşiţa (seceta atmosferică). Considerăm că irigaţiile ar fi putut trece la „Situaţiile de urgenţă“, măsură ce ar putea face ca apa să ajungă cu titlu gratuit la fermieri, în sarcina acestora urmând să rămână costurile cu pomparea apei în reţeaua îngropată către plante şi cu manopera.

Domnule Ministru, în condiţiile în care situaţia nu poate fi soluţionată în sensul solicitat, Comitetul Director al Ligii Utilizatorilor de Apă vă roagă să ne puneţi la dispoziţie cadrul legislativ prin care noi să predăm infrastructura pentru irigaţii, deoarece în condiţiile în care nu se primeşte niciun sprijin din partea MADR privind irigaţiile din România, acestea nu vor mai funcţiona, rămânând o amintire a acestei guvernări, consecinţele urmând a fi suportate de întreaga agricultură şi toţi românii.

Vă mulţumim.

Cu stimă,

LIGA UTILIZATORILOR DE APĂ PENTRU IRIGAŢII DIN ROMÂNIA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:

781

□

Comentarii

□

□

1. craciun b -- (2-May-2010)just. noi am platit peste 25 mil lei vechi penalizari, bani pe care puteam sa-i investim in echipamente. plus reparatii. nu stiu ce sa mai cred.masurile reale nu sunt o prioritate.nu stiu cine hotaraste pentru noi. pe ce informatii se bazeaza?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

scrisoare-deschisa-adresata-ministrului-...

Scrisoare deschisă adresată ministrului Borbély > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulScrisoare deschisă adresată ministrului Borbély

Citind revista Lumea Satului nr. 7 din aprilie 2010, la pag. 36, din articolul „Fonduri europene pentru împăduriri“ aflu că există 223 milioane de euro pentru această acţiune care stau neutilizate „din motive tehnice“. Eu, ca specialist în terenuri degradate, am realizat un proiect de împădurire pe o suprafaţă de 28 ha teren degradat din cauza alunecărilor active şi eroziunii în adâncime, teren proprietate a familiei mele, situat în extravilanul localităţii Ohaba Română, judeţul Timiş, unde m-am şi născut. Fiind de specialitate, mi-am făcut proiectul singur, fără a apela la firmele de consultanţă agreate de instituţiile care dau avizele favorabile, respectiv Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic şi de Vânătoare Timişoara (ITRSV – Timişoara).

Dacă ar fi numai nesimţirea...

La începutul anului 2006 am depus proiectul la ITRSV – Timişoara la biroul unde lucra Magdaş Marius. Acesta l-a verificat şi, fiind printre primele proiecte de care se ocupa, m-a asigurat că în câteva zile va fi înaintat la Ministerul Agriculturii pentru alocarea fondurilor. La sfârşitul anului 2006 m-am interesat de soarta proiectului meu, ca să aflu că Magdaş l-a aruncat într-un cotlon din biroul lui, a mai dat piese din dosar la unul şi la altul drept model şi, cu nesimţirea-i caracteristică multor funcţionari ca el, m-a anunţat că trebuie să fac alt proiect. Am realizat altul, la începutul lui 2007, de traseul căruia m-am ocupat personal până la Ministerul Agriculturii. Când ajunge la rând pentru finanţare, „se termină brusc fondurile şi trebuie să aştept până la următoarea suplimentare de fonduri“.

Nici vorbă de terenuri degradate

Răspunsurile acestea le primesc din 2007 până acum, în 2010, în timp ce solicitanţi care şi-au depus proiectele după mine, pe suprafeţe de teren aflate în zone cu clasa I şi a II-a de fertilitate agricolă (Clivar, Comloş, Otelea, Cernei, judeţul Timiş), au primit fonduri, ba mai mult, au şi făcut împăduririle. Timiş este un judeţ care are sub jumătate suprafaţa de pădure faţă de media europeană şi faţă de celelalte judeţe ale României. Terenul pentru care am făcut eu proiectul de împădurire este situat în zona cu echilibrul ecopedologic cel mai fragil din judeţ, fiind afectată, cum v-am spus, de alunecări active şi eroziuni în adâncime. Familia mea mai are în proprietate, tot în această zonă, cca 200 ha aflate în aceeaşi situaţie. Eu mi-aş folosi cu drag experienţa profesională de o viaţă, de a face proiecte strict numai pentru familia mea, pentru a salva de la un dezastru ecologic locurile natale, mai ales că mă apropii de vârsta pensionării şi aş mai avea ocazia să văd şi efectele punerii în aplicare a lor, deoarece aici mă voi stabili după pensionare, actualmente lucrând ca inginer de specialitate tot la o instituţie din Timişoara.

Birocraţia, mai rea ca indolenţa

Ar fi păcat ca 223 milioane de euro să se piardă, când poate zeci de proiecte ca ale mele din toată ţara zac prin cotloanele birourilor unor funcţionari nemulţumiţi că nu şi-au luat tainul de la firmele de consultanţă cu care sunt în cârdăşie. Se ştie că aceste firme te asigură că proiectul tău va primi finanţare dacă le fac ele şi le plăteşti de la început un comision care reprezintă între 10-25% din valoarea fondurilor pe care le soliciţi. O parte din acest comision merge la cei care împart aceste fonduri şi pe care nu-i interesează decât umplerea propriilor buzunare, nicidecum faptul că neutilizarea la timp a acestor sute de milioane de euro duce la pierderea lor. Aici este problema şi celor spuse de dl ministru Borbély în articol, când se referea la „înlăturarea problemelor birocratice stupide". Anexez ultimele răspunsuri primite de la ITRSV – Timişoara şi Ministerul Agriculturii, din care se poate trage concluzia că, din cele 223 milioane de euro alocate pentru împăduriri, eu nu voi primi nimic nici în acest an, drept pedeapsă că, fiind de specialitate, mi-am făcut proiectul singur, fără a plăti comisioanele de rigoare.

Ing. D. Popovici

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
757
☐
Comentarii
☐
☐
1. unu -- (12-November-2016)Nu vb in numele lui Magdas Marius insa il cunosc prea bine sa trec cu vederea o calomnie ca aceasta.

Sa faci nesimtit un functionar care chiar e un exemplu de bun simt, exagerat pentru mizeria din tara asta...iti trebuie nesimtirea caracteristica unora care nu si-au atins scopul de a face bani pe spatele altora.

Cand vii cu asemenea acuzatii ar trebui sa aduci si dovezi si cum de din tot Itrsv ati retinut un singur nume, pe care is considerati vinovat pentru ca proiectul dvs nu era facut corect?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

scrisori-de-la-cititori-19_l681.html

Scrisori de la cititori (19) > REVISTA LUMEA SATULUI

Scrisori de la cititori (19)

Foarte multe dintre întrebările adresate pe forumul revistei noastre făceau referire la diferite afecţiuni şi boli întâlnite la păsări. În rândurile următoare vă vom supune atenţiei câteva dintre problemele cu care se pot confrunta crescătorii de păsări, precum şi modalităţi de prevenire şi tratare a bolilor specifice păsărilor.

Pentru a veni în sprijinul dvs. cu informaţii şi sfaturi profesionale am apelat la consultanţa specialiştilor companiei ROMVAC.

O boală specifică anotimpurilor reci

Unul dintre cititorii noştri ne-a semnalat existenţa unei afecţiuni la puii de curcă, ce s-a manifestat prin apariţia în jurul ciocului şi a ochilor a unor bube având aspectul unor negi. Domnia sa este interesat să afle mai multe informaţii despre această boală şi tratamentul specific.

Diftero-variolă este o boală infecto-contagioasă cauzată de un virus. Apare mai frecvent în sezoanele umede şi reci şi este influenţată de tehnologia de creştere şi de starea de întreţinere a păsărilor. În funcţie de localizarea erupţiei variolice, există o formă variolică cu localizare cutanată, ca aceea descrisă de cititorul nostru, o formă difteroidă cu localizare exclusiv pe mucoase (mucoasa faringiană, laringiană, esofagiană, traheală, conjunctivală etc.) şi o formă mixtă, cu localizare atât pe piele, cât şi pe mucoase.

Prevenirea acestei boli este cea mai importantă şi se realizează prin dezinfecţii şi dezinsecţii periodice a coteţelor, deparazitarea internă şi externă a păsărilor, alimentaţie echilibrată cantitativ şi calitativ, bogată în vitamine, precum şi prin vaccinarea puilor de curcă.

Tratamentul se realizează prin izolarea păsărilor bolnave, care se tratează individual prin aplicarea pe nodulii cutanaţi a unor unguente cu antibiotice ca MIXOCILIN, MIBAROM sau cu ALCOOL IODAT. Concomitent se vor administra antibiotice cu spectru larg ca: GALIPROTECT, ROMIGAL, AVIAN PROTECT TEN, ENROFLOXAROM, pentru combaterea florei de asociaţie. În acelaşi timp, la întregul efectiv se administrează vitamine. Este recomandat Complexul polivitaminic Romvac3.

Păsările clinic sănătoase se vor vaccina de necesitate cu vaccin AVIPOX-GAL, prin badijonarea pielii deplumate de la nivelul gambei. Adăposturile se vor dezinfecta cu DECONTAMINOL sau CATIOROM şi se vor deparazita cu ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE sau SCABIZOL.

Primele tratamente la puii de găină

Un alt cititor al revistei noastre ne prezintă, de asemenea, un caz interesant cu care se confruntă adesea crescătorii de păsări. Acesta ne spune că a cumpărat puişori de 10 zile, iar pentru a preveni mortalitatea le-a administrat antibiotic SB3. Cu toate acestea, în decurs de o săptămână puii au început să moară. Domnia sa ne întreabă ce tratament este indicat să le administreze puilor de această vârstă pentru a preveni mortalitatea.

Aceste manifestări sunt specifice unei boli infecţioase, iar produsul SB3 administrat este, de fapt, un

anticoccidian.
În scop preventiv, dar şi curativ este indicat să se folosească antibiotice cu spectru larg ca: ERITROM, ROMIGAL, AVIAN PROTECT TEN. Este de asemenea recomandat să se administreze în apă COMPLEXUL POLIVITAMINIC BUVABIL ROMVAC3, iar în uruială ROMSTARTER 9+1 A. Foarte importantă la această vârstă (10 zile) este vaccinarea împotriva pseudopestei aviare cu vaccin AVIPESTISOTA.
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
4190
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

scrisori-de-la-cititori-uscatoare-de-fru...

Scrisori de la cititori - uscătoare de fructe > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulScrisori de la cititori - uscătoare de fructe

Podar Marian: Vă rog dacă dispuneţi de această informaţie, să-mi trimiteţi firme care se ocupă cu uscătoare (deshidratoare) de fructe şi legume! Mă interesează să pot dezvolta o mică afacere în domeniu.

Pentru o ofertă de uscătoare vă puteţi adresa celor de la Tehnofavorit din Bonţida-Cluj care, în funcţie de capacitatea utilajului pe care îl doriţi vă vor trimite oferta corespunzătoare. Eu nu produc direct aceste uscătoare, dar am o colaborare ce vizează transferul tehnologic cu firme prestigioase din Vestul Europei.

Număr de contact 0264-262.170 sau 0264-262.280.

O meserie frumoasă

Maria: Sunt la liceu şi mă gândesc să urmez o carieră de horticultor. Ştiu că va fi foarte greu la început. Eu mă gândeam să-mi fac la un moment dat o fermă pomicolă, dar cum aceasta necesită investiţii foarte mari aş putea să încep cu o plantaţie de căpşun. Vreau să urmez o facultate în acest domeniu, dar rudele mele nu sunt de acord cu alegerea pe care vreau să o fac spunându-mi că „o să mor de foame“. Se poate trăi dintr-o meserie ca asta?

Am scris în paginile revistei numeroase articole cu privire la meseria spre care înclinaţi, cea de horticultor. Exemplele pozitive ale celor care au pus bazele unei afaceri în domeniu, care s-au ridicat şi au ajuns la un nivel de trai mai mult decât decent, sunt numeroase.

Mă număr întâmplător printre cei care, nu cu mult timp în urmă, au absolvit cursurile facultăţii de Horticultură şi îmi amintesc că în perioada studenţiei eram mereu îndrumaţi spre zona colinară, în Argeş, Dâmboviţa sau acolo unde sunt podgorii, să vedem casele şi maşinile din curţi care în mare parte sunt rodul muncii de horticultor.

Foarte bănoase sunt şi dendrologia şi peisagistica, dar absolvenţii de horticultură se pot îndrepta şi către activităţile conexe, cum sunt distribuţia de input-uri, producerea sau distribuţia de material săditor, consultanţă agricolă etc.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
978

□

Comentarii

□

□

1. Elena -- (11-March-2010) Itim urez succes!!!
In viata e IMPORTANT sa faci ceea ce iti place!!!In alta ordine de idei.....E CRIZA DE SPECIALISTI ADEVARTI in domeniul AGRICOL!!! Crede-ma lucrez in bransa !!! Stiu ce spun!!!

SUCCES!!!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Scrisori de la cititori

Tabarcea Narcis Ioan: „De curând mi-am achiziţionat câţiva iepuri din rasa Uriaşul german şi sunt interesat să aflu de unde aş putea procura vaccinul mixohemovirovac. De asemenea, aş vrea să ştiu şi care e preţul pentru o doză şi la câte capete ar ajunge.“ Pentru a putea răspunde la întrebarea dumneavoastră am solicitat consultanţa doamnei doctor veterinar, Viorica Chiurciu, de la compania Romvac.

Vaccinarea iepurilor contra mixomatozei şi bolii hemoragice

Aplicarea preparatelor biologice de tipul vaccinului MIXOHEMOVIROVAC se face de către medicul veterinar specializat, autorizat, după examinarea atentă a animalelor. Vaccinul poate fi procurat, cu reţetă, de la sediul Romvac sau de la depozitele judeţene ale companiei, la preţul de 15 lei (+ TVA) pentru un set de 10 doze.

Setul de Mixohemovirovac conţine:

− un flacon cu vaccin viu, liofilizat, contra mixomatozei iepurelui, preparat cu tulpina MXO-82, cu titrul minim de 103DICP50/doză - componenta MIXO-liofilizată;

− un flacon cu vaccin inactivat contra bolii hemoragice a iepurelui, preparat cu tulpina VSHI-CN-6, cu titrul minim de 1024 UHA înainte de inactivare/doză - componenta HEMO - apoasă.

Recomandări privind administrarea corectă: Vaccinarea contra mixomatozei şi bolii hemoragice a iepurelui cu produsul Mixohemovirovac se execută utilizând instrumentar steril, după aseptizarea locului de inoculare. Componenta MIXO - liofilizată se rehidratează cu conţinutul flaconului în care se află componenta HEMO - apoasă (după ce în prealabil aceasta a fost bine omogenizată prin agitare), iar amestecul rezultat se omogenizează.

Administrarea se face pe cale subcutanată sau intramusculară în doză de 0,5 ml, atât la tineret (după prima lună de viaţă), cât şi la iepurii adulţi. Durata scurtă a gestaţiei permite administrarea vaccinului după fătare sau la câteva zile după montă (7-10 zile). Consolidarea imunităţii se face prin rapel la 21–45 zile de la vaccinare şi „booster“ din 6 în 6 luni pe toată viaţa economică a iepurelui.

Nu se vaccinează femelele în ultima parte a gestaţiei din cauza stresului creat de actul vaccinării şi posibila reacţie nedorită, indusă de cele două componente ale vaccinului la această categorie de animale. Vasilache Elena, Ciolan Ioan şi Dan Vasile sunt doar câţiva dintre cititorii care ne cer informaţii privind achiziţionarea de puieţi şi marcote de alun, precum şi despre tehnologia de cultură a acestei specii.

Pentru procurarea puieţilor de alun vă puteţi adresa staţiunilor de cercetări pomicole. Din cunoştinţele noastre, de producerea materialului săditor nucifer se ocupă în special cercetătorii din cadrul SCDP Vâlcea. Sunaţi la tel.: 0250.74.08.85 şi cereţi să intraţi în legătură cu domnul ing. Achim Gheorghe. De la dumnealui puteţi afla toate detaliile privind comecializarea alunilor, soiurile existente, dar şi alte informaţii legate de tehnologia de cultură.

Nela: „Am o livadă de meri şi, din nefericire, am uitat să fac pomilor „îmbrăcăminte“ de iarnă, fapt pentru care acum suport consecinţele. Au intrat iepurii şi nici nu vreau să mă gândesc că în primăvară cei care au fost roşi nu se mai pot recupera. Ce e de făcut?“

Domnul Gheorghe Voica, pomicultor cu experienţă din Mărăcineni- Argeş, vă recomandă ca, dacă rosătura este sub jumătate din circumferinţa pomului, să îi lăsaţi aşa pentru că se refac. Dacă depăşeşte însă jumătate nu aveţi altă posibilitate decât să îi recepaţi, adică să îi tăiaţi imediat sub rosătură şi să opriţi lăstarul cel mai viguros care va răsări, din care ulterior veţi forma tulpina şi o nouă coroană.

Meserii înfloritoare care nu mai au preţ

Cei care vizitează expoziţiile de artizanat sau marile târguri meşte-şu-găreşti din judeţele Moldovei remarcă o prezenţă oarecum inedită. Este meşterul Lilian Todiraşcu din satul Heci, comuna ieşeană Lespezi, care oferă o gamă largă de împletituri din nuiele de răchită. Este o meserie de familie, meşterul a deprins-o de la tatăl său, iar cu cei doi copii lucrează acum cot la cot.

Coşărcile de altădată

Este o meserie nu foarte grea, dar frumoasă, care începe cu asigurarea materiei prime. În timp, familia Todiraşcu şi-a creat o plantaţie de răchită „nobilă“. Nuielele recoltate sunt selectate pe lungimi şi grosimi, fierte timp de opt ore, decojite, după care urmează prelucrarea propriu-zisă. Rezultatul? Coşuri de piaţă sau biserică, damigene împletite, coşuri de rufe, de pâine sau pentru păstrat ouă „închistrite“. Nu lipsesc coşărcile pentru cărat porumb sau struguri, deosebit de solicitate. „Toamna, îmi spune meşterul, sunt cel mai căutat om din sat şi pentru a prinde rând la coşărci se fac liste. La fel se caută şi celelalte produse care, continuă Lilian Todiraşcu, se adresează unei categorii care apreciază în egală măsură utilul, dar şi frumosul.“

Am pierdut ce era mai important: piaţa externă

În urmă cu 15 – 20 de ani, împletiturile din nuiele constituiau o importantă sursă de valută. Coşurile de piaţă, cele pentru animale de companie etc. împletite de artizanii români se exportau în Statele Unite, Japonia şi în alte ţări ale lumii.

Acum, ca atâtea alte meserii, şi împletitul nuielelor din răchită cade în uitare. Ultimul atelier aflat în Paşcani şi-a închis porţile anul trecut, iar cei o sută de lucrători au fost trimişi în şomaj şi e păcat pentru că meseria asta se învaţă greu şi mâna de lucru se pierde. Şi, în timp ce produsele româneşti au dispărut, piaţa este inundată de împletituri din China, Vietnam şi alte ţări din Orient, de mai proastă calitate, dar mai ieftine şi în cantităţi tot mai mari

S-ar putea revigora acest străvechi meşteşug? „Fără îndoială, vine răspunsul. Faptul că produsele româneşti erau de foarte bună calitate este un avantaj. Dar cum să ajungi pe piaţă fără niciun sprijin? Sigur, eu, un om oarecare, nu pot intra pe pieţele străine. E nevoie de o instituţie, de un organism, aşa cum era înainte de 1990, care să se ocupe la nivelul ţării de contractarea produselor de artizanat şi de căutarea clienţilor. Ni se recomandă, de asemenea, să ne asociem, pentru că, pasă-mi-te, am fi mai puternici şi ne-am descurca altfel. Cum să mă asociez eu care fac împletituri din răchită cu un cojocar din Botoşani sau cu un ţesător din Neamţ, dacă nu ne coordonează şi nu ne ajută cineva?“

Încercări eşuate

– Am înţeles că aţi încercat şi alte soluţii...

– Am vrut să mă înscriu la un proiect cu bani europeni, dar pentru a accesa, cum se spune acum, un astfel de proiect e nevoie de bani, or eu nu dispun nici măcar de suma care se cere pentru alcătuirea lui; nu mai vorbesc de partea pe care trebuie s-o am eu pentru început.

Mai mult, meşterul Todiraşcu s-a adresat şi Primăriei din Lespezi, în ideea unui parteneriat. Înfiinţând un atelier în comună, zece oameni care beneficiază acum de aju-torul social ar fi devenit salariaţi, ar fi învăţat meseria şi, gândea nea Lili - cum îi spun oamenii satului - obiectele confecţionate la Heci ar fi ajuns din nou în afara hotarelor ţării, aducând un bun câştig primăriei şi oamenilor. Din păcate, nici această încercare n-a avut succes.

„Până când se va găsi o soluţie, dacă se va găsi, spune Lilian Todiraşcu, vom fi prezenţi cu produsele noastre la expoziţii şi târguri, oferindu-le celor care apreciază un obiect făcut cu migală şi dragoste.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
2043

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

scrisori-de-la-cititori_l215.html

Scrisori de la cititori > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulScrisori de la cititori

SOS, noi ne scufundăm!

„Intervenţia mea are oarecum legătură cu articolul publicat de dumneavoastră cu titlul «Legumele, între statistică oficială şi realitate».

În acest sens trebuie să spunem că un stat civilizat îşi ajută fermierii, nu îi distruge, îi încurajează mai ales când este vorba de pâinea care trebuie pusă pe masă. De aici tot soiul de probleme, dezechilibre, boli, tensiuni sociale. Toate sunt cauzate de instabilitatea şi insecuritatea alimentară. România a devenit dependentă de importurile de produse alimentare şi, totodată, lada de gunoi a Europei, fiind invadată de alimente necontrolate (citrice declasate care nu aveau ce căuta pe piaţa românească, sortimente de brânzeturi, conserve de carne, legume şi peşte), iar fabricile româneşti sunt tot mai puţine. Tinerii noştri muncesc în agricultura altor europeni, americani, pentru că la ei se poate, dar la noi nimic nu mai funcţionează.

China, unde nici măcar nu există criză, poate fi un exemplu prin faptul că economia sa este multifuncţională, model pe care l-a urmat oarecum şi România socialistă înainte de '89.

Omenirea are nevoie de hrană, iar populaţia României are şansa să consume alimente naturale şi să ofere o parte dintre produsele sale deosebite. Din păcate, suferim de proastă organizare, iar corabia, dacă este prost condusă, se scufundă… de 20 de ani se întâmplă acest lucru. SOS, noi ne scufundam! Cine ne mai poate salva?“ (ing. agronom Banuţă Adrian)

Agriculturii îi lipsesc nu o doagă, ci mai multe

„Aveţi perfectă dreptate când scrieţi că «Fertilizarea tinde să devină doar un moft». Este categoric o mare problemă, din lipsa banilor în primul rând, iar în al doilea rând din lipsa informaţiilor care ajung la urechea săteanului nostru. Majoritatea au auzit doar de azotat de amoniu şi eventual de complexe, dar când se administrează, în ce doză şi la ce plante nu au nicio idee. Şi aşa se ajunge ca puţinul azotat de amoniu să îl dea din toamnă la culturile de primăvară şi îl pierd tot prin levigare. Sau aplică complexe în vegetaţie, care nu au timp să se solubilizeze. În plus, azotul nu e deloc suficient.

El poate creşte aceasta doar până la un anumit nivel, după care producţia stagnează. Să ne imaginăm că fiecare macro şi microelement din sol este reprezentat de doagele unui butoi, iar lichidul reprezintă producţia noastră.

Apoi să zicem că fertilizăm cu suficient NPK, dar nu dăm deloc sulf (la rapiţă, de exemplu). Deci doaga care reprezintă sulful va rămâne mai scurtă. Vom putea noi oare să umplem butoiul, să creştem producţia? Răspunsul e categoric nu. De aceea fertilizarea corectă va rămâne principalul factor de creştere a producţiei. Problema se mai poate rezolva cu un îngrăşământ foliar cu microelemente, dar oare câţi îşi permit să-l administreze?“ (Ionuţ Ciprian)

Importurile – o afacere pentru băieţii deştepţi...
„Mărturisesc că articolul cu titlul «Irigaţiile şi desecările în inima Bărăganului» l-am citit şi printre rânduri, cum s-ar spune. Sistemele de irigaţii din România sunt foarte vechi şi nu dau randament, au un cost de funcţionare foarte mare, în multe judeţe ele nici nu mai există. Satul român va trebui să investească peste 21 miliarde de euro, dar cum bani nu sunt, acest lucru nu se va întâmpla niciodată.
Clima din ţara noastră s-a schimbat, avem producţii cu 50% mai mici faţă de anii '60-70. Pe lângă legume o să ajungem să importăm grâu şi porumb din Uniunea Europeană, deoarece costurile de producţie în ţara noastră sunt prea mari. Eu tocmai mi-am deschis o firmă. Aduc mere şi cartofi din Polonia, iar afacerea merge foarte bine. Pentru mine, nu şi pentru agricultura românească. Recunoaşteţi că, sunt un băiat deştept.“ (Angheluţă Liviu)
Grupaj realizat de Valentina Şoimu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
592
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

scrisori-de-la-cititori_l339.html

Scrisori de la cititori

Cititorii ne scriu mai ales pentru a primi unele informaţii suplimentare la articolele publicate în revista Lumea Satului. Încercăm să le răspundem.

Amănunte despre anghinare

„Vă rog sa ne daţi mai multe amănunte despre cultura şi tehnologia anghinarei. Am vrea să ştim de asemenea unde putem să o vindem şi la ce preţ?“ Dumitru Viorel

Înfiinţarea unui hectar costă aproximativ 1.000 de lei. Valorificarea seminţei are un regim special. Informaţii suplimentare cu privire la achiziţionarea seminţei, dar şi la tehnologia de cultură puteţi obţine la numerele de telefon 0243/363.697 şi 0243/363.368.

Braconierii, ca o sperietoare

„Sunt impresionat de munca celor de la Complexul Salmonicol Brădişor Vâlcea. Lostriţa, «tigrul» apelor din Carpaţi“, aşa cum sună titlul articolului publicat în revista dumneavoastră, este una dintre vieţuitoarele care ar putea să nu mai fie. Mă încântă faptul că sunt oameni cărora le pasă de capitolul acesta şi le doresc mult succes în proiectele pe care le-au iniţiat sau sunt în curs de demarare. Sper în tot ce-i mai bun pentru această specie (salmonide-lostriţa). Cei de la Parcul Naţional Rodna vor să încerce şi ei să vadă dacă mai există cu adevărat pe Bistriţa Aurie această specie. Sper să o facă! Mult succes şi lor! Îi sfătuiesc să nu pornească la drum cu teama că îi vor birui braconierii. Sunt convins că nu peste mult timp va găsi cineva ac şi pentru cojocul lor.“ Aurelian Negruseri

În pieţe, speculanţii iau locul ţăranilor

„Locuiesc în comuna Copăceni, judeţul Ilfov, şi vând puţinele legume şi zarzavaturi în Piaţa Rahova. Piaţa nou construită era foarte frumoasă şi curată, dar acum a ajuns de râs. Puţini mai sunt producătorii adevăraţi, restul tarabelor fiind ocupate de tot felul de speculanţi. De aproape doi ani nu se mai fac controale la carnetele de producător. Ţăranii plătesc impozitele pe terenuri, carnetul de producător - 650 lei, plata lunară pentru tarabă 1.000 lei, zilnic 100 de lei, iar pentru cântar încă 50 de lei. Dacă într-adevăr mai există lege şi ordine vă rugăm, faceţi ceva!“ Niculina, comuna Copăceni

Cadrele, marea problemă

„Referitor la articolul «Camerele agricole, contestate înainte de a fi înfiinţate» ar fi interesant de văzut şi care este varianta FNPAR. Schimbarea şefilor este un adevăr, acest lucru s-a întâmplat şi la Teleorman şi la Dâmboviţa, am auzit că şi la Giurgiu, poate în toate judeţele. Ce este de făcut cu agricultura noastră? Unde o să ajungem, când guvernanţii nu au altceva mai bun de făcut decât să-şi însuşească posturi de conducere, fără să ia în considerare competenţa profesională, când cei care ar putea să dea o mână de ajutor stau deoparte din cauza oportuniştilor şi profitorilor? Cum să meargă treaba, când cei care ne conduc au terminat facultăţile pe

bani, care vorbesc cum vorbeşte Vanghelie, care se uită în gura unora precum el?
Se vorbeşte de faptul că nu sunt accesate fonduri europene. Păi, cum să acceseze cineva aceste fonduri, când ghidurile nu sunt definitive, nu sunt foarte clare, când pregătirea unor aşa-zişi consultanţi se face în 2-3 ore de curs ţinute de te miri cine, care nu ştie nici cu ce se mănâncă respectiva treabă? Peste toate acestea se ridică şi exigenţa absurdă a celor de la APDRP, bulversaţi de cerinţe noi, cotropiţi de chichiţe pe care trebuie să le treacă pentru fiecare virgulă din proiect. Ca să nu vorbesc de intervenţia neruşinată a politicului în treburile specialiştilor de la toate nivelurile şi de la toate instituţiile publice.“ Vasile Doncea
Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
1023
☐
Comentarii
☐
☐
1. zlate nicolae -- (11-May-2010) sunt pensionar si doresc sa cultiv pentru combaterea glicemiei cu ajutorul castravetelui amar (momordica carantia) v-as ruga sa-i dati o scurta informatie despre cultivarea acestei plante:insamantare, intretinere combaterea bolilor si daunatorilor, momentul recoltariiprecum si pastrarea fructelor. va multumesc
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Scrisori de la cititori

Stamate Nicolae: Sunt interesat să înfiinţez o livadă de aproximativ 20 ha în Ialomiţa, în sistem olandez, superintensiv. Aş dori, dacă se poate, să aflu datele de contact ale unei firme olandeze care se implică în astfel de proiecte.

Cei care doresc să investească în pomicultură pe Măsurile 112 şi 121 se pot adresa pentru partea tehnică domnului Eremia Petre, care poate fi contactat la numărul de telefon 0744.157.698 sau e-mail eremia_petre01@yahoo.com. Dumnealui vă va oferi posibilitatea documentării la ferma sa din Lacu Rezi şi vă poate pune în legătură cu firma olandeză cu care lucrează de câţiva ani buni. Aveţi mai jos şi adresele celor care vă pot consilia în aprovizionarea cu material săditor de valoare:

În Olanda: e-mail: eric.buitenhuis@hetnet.nl, tel.: 0031616508773. În Italia, domnul Geraldo de la Vitroplant din Cesena, contact@vitroplant.it, tel.: +39 (0)547 56449.

Rodica: Pe cutia de Rombendazol F nu este specificat dacă se pot consuma ouăle în timpul tratamentului, vă rog să îmi daţi un răspuns. Dacă nu este indicat consumul acestora în timpul tratamentului, la câte zile după acesta pot fi consumate?

Specialiştii din domeniul avicol afirmă că, în ceea ce priveşte perioada de aşteptare, pentru ouăle de găină nu există restricţii în acest sens, ele putând fi aşadar consumate. În prospect este specificată în schimb o perioadă de aşteptare la animalele destinate sacrificării pentru carne, şi anume: • porcine - 28 zile; • găini - 13 zile; • curcan - 2 zile.

Zlate Nicolae: Sunt pensionar şi doresc să cultiv, pentru combaterea glicemiei, Castravetele amar (Momordica Charantia). V-aş ruga să-mi daţi câteva informaţii despre cultivarea acestei plante: însămânţare, întreţinere, momentul recoltării.

Specia, aclimatizată şi la noi în ţară, este anuală şi manifestă sensibilitate faţă de căldură, suportând greu arşiţa verii, dar şi temperaturile scăzute şi brumele de la începutul şi sfârşitul perioadei de vegetaţie. Creşte bine în sere, în balcoane închise, constant călduroase şi suficient de luminoase. Seminţele se pun în pământ reavăn la adâncimea de 5-7 cm şi răsar, în funcţie de temperatura solului, după 1-3 săptămâni. Plantele cresc repede, înflorirea având loc la mai puţin de 2 luni de la semănat. Primele fructe se formează după 2-3 săptămâni. La recoltare au o lungime de 7-13 cm, putând ajunge şi la 30 cm, greutatea este de cca 75 g, iar culoarea verde - verde gălbui. O plantă poate da între 20-100 fructe, din care doar jumătate ajung la maturitate. Pentru mai multe detalii privind cultura şi cum poate fi folosită planta în terapie luaţi legătura cu doctorul biolog Ovidiu Bojor, cel care a adus în România Castravetele amar, la adresa de e-mail ovidiu.bojor@home.ro.

Dan: Cum se îngrijesc castraveţii în solar? Trebuie să le rup lăstarii, cârceii?

Până când vrejii acoperă terenul se fac 1-2 praşile, având grijă să nu vătămaţi rădăcinile. Udarea se face numai la rădăcină, ferind vrejii de umezeală, deoarece aceştia pot putrezi. O lucrare foarte importantă la castraveţi este ciupitul, care contribuie la obţinerea unor recolte mari şi timpurii. Când plantele au format 4-5 frunze, li se ciupeşte vârful. De la baza plantei vor creşte noi lăstari, pe care se vor forma mai multe flori femeieşti, care vor forma castraveţii. Când şi aceşti lăstari au format 5-6 frunze, se ciupesc din nou. Operaţia se repetă inclusiv la lăstarii de ordinul 3.

Marcel Pătrăşcioiu: Am mai citit despre anghinare şi cunoşteam valoarea ei energetică. Doresc să iau legătura cu dl Poienaru, deoarece am înfiinţat o livadă de 10 ha la Drajna (Călăraşi) şi mă interesează să cultiv între pomi anghinare.

Inginerul Ştefan Poienaru poate fi găsit la tel.: 0243.363.368.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
1314

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

scrisori-de-la-cititori_l487.html

Scrisori de la cititori

În acest număr, publicăm o serie de opinii ale cititorilor noştri cu privire la unele subiecte abordate în paginile revistei. Multe dintre acestea sunt reacţii la nedreptăţile care s-au abătut în ultimii ani asupra cercetării agricole româneşti. Printre cei care îşi spun părerea se numără specialişti din domeniu, dar şi oameni conştienţi de importanţa acestui sector.

CERCETAREA – subiect de troc?

Maneanu Varvara Magdalena: „Domnule Ion Banu, din păcate, mare dreptate aveţi! Ceea ce spuneţi despre nenorocirea din cercetarea agricolă românească este valabil pentru toate celelalte ramuri. Disperarea este că nici nu întrevedem o ameliorare a situaţiei, din moment ce văd cum se prezintă schimbul de azi, de mâine, al cercetătorilor noştri, specialişti care, cel puţin la vremea lor, şi-au demonstrat competenţa. În locul lor rămân clienţi şi cliente, fii şi fiice, cumetri, nepoţi şi nepoate, fini şi fine, masteranzi şi doctoranzi de-a valma. Competenţi, nu!?...Ce expertiză!?“

Topor Elena: „Despre cercetarea din horticultură, respectiv pomicultură, domeniul meu de activitate, pot spune că este la pământ şi din cauza faptului că nu este dirijată de specialişti în domeniu. Acolo s-au aciuat tot felul de licenţiaţi mai puţin horticultori, mult prea slab pregătiţi pentru domeniul în care lucrează, puşi în funcţii pe diverse criterii, cu doctorate terminate sub semnul întrebării şi cărora le-au fost acordate gradele ştiinţifice pe dosare umflate şi neverificate (sau verificate în funcţie de poziţia socială a candidatului etc.).Şi ar fi multe de spus!“

Dan: „Din păcate, aveţi foarte mare dreptate, iar rezultatele se văd cu ochiul liber. Cumpărăm în general din supermarketuri doar marfă de afară, iar producătorii din România îşi vând producţiile care cum pot, pe unde găsesc şi, mai grav, la preţuri de nimic. Mincinoşii de sus încă mai repetă ca papagalii că depun eforturi pentru relansarea agriculturii, dar în practică... Cum poţi evolua fără cercetare temeinică?! Cum se poate face cercetare fără specialişti (nu mă refer la cei din «politică»)?! Se poate merge oare zâmbind, gândind înainte, cu grija zilei de mâine în spate?!...“

Adrian Bănuţa: „În '89 s-a găurit drapelul, s-a decupat simbolul naţional, care era reprezentant şi prin bogăţiile oferite de aceste pământuri roditoare dăruite de Dumnezeu românilor. Ce a însemnat acest lucru e simplu de văzut acum. S-a dat o gaură mare ţării prin înstrăinarea avuţiilor ce ne aparţineau nouă, românilor, şi nu unora dornici de a se îmbogăţi peste noapte, cei care cu siguranţă au creat acest genocid cu scopul de a otrăvi naţiunea cu produse alimentare aduse de prin alte ţări. Care este interesul acestor interpuşi cu firme de import-export? Deviza lor este comisionul ori şpaga, lucruri care au cangrenat societatea românească şi au condus la situaţia în care ne zbatem astăzi.“

Mai vrea Dumitru să fie ministru?

Crăciun B.: În brambureala din agricultură, unde câte un idealist (!) mai visează în fiecare toamnă sau primăvară un nou început, avem nevoie de continuitate. Măcar 4 ani. Altfel se topeşte şi ultima speranţă la un loc cu răbdarea ce-l ţine pe lucrătorul pământului în picioare.

Să ne salveze… chinezii

Zlate Nicolae crede că aceasta ar fi singura noastră şansă, făcând referire la articolul „APA, clopoţelul care continuă să sune alarmă!“: „Cred că repunerea în funcţiune a sistemelor de irigaţii existente în 1989 ar putea fi realizată dacă Guvernul României ar face un demers pe lângă Guvernul Chinei, care să suporte costurile reamenajării irigaţiilor, dotarea cu echipamente pentru udat. În această conlucrare, plata investiţiilor ar putea să se facă prin livrarea produselor realizate într-un termen rezonabil şi la preţuri normale. În sprijinul acestei idei stă faptul că această ţară are nevoie de multă hrană, iar pentru cultivatorii români, deţinătorii acestor suprafeţe de teren, ar fi asigurată desfacerea, ceea ce nu-i puţin în economia de piaţă.“

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
605

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 48c1e
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Scrisori de la cititori

Ca şi în numărul trecut, stimaţi cititori, vă prezentăm câteva aspecte ce ţin de creşterea păsărilor, îndeosebi de problemele cauzate de diferitele afecţiuni ale înaripatelor.

Răspunsurile la întrebările dvs. ne-au fost acordate de către specialiştii Romvac.

În rândurile următoare vom prezenta peritonita vitelină,o boală întâlnită în special la găinile ouătoare, profilaxia şi tratamentul specific. Un alt subiect dezbătut este legat de o afecţiune întâlnită la păsările în creştere şi ale cărei simptome se fac simţite prin apariţia unui „balon de aer sub piele“.

Alimentaţia necorespunzătoare poate afecta ouatul

Peritonita vitelină reprezintă o tulburare a ouatului, întâlnită la găinile adulte. Această afecţiune este cauzată de căderea foliculilor ovarieni în cavitatea abdominală, producându-se „ouatul abdominal“, urmat de instalarea peritonitelor.

Uneori, ouăle suferă modificări în interiorul oviductului, transformându-se în concremente care obstrucţionează oviductul, urmat de retenţia oului. Cauzele principale sunt legate de o alimentaţie neraţională, bogată în proteină şi săracă în vitamine A,B, E, în special în acid folic. Afecţiunea poate avea şi cauze de natură infecţioasă sau traumatică.

Simptomele specifice peritonitei viteline şi în retenţia oului se caracterizează prin oprirea completă a ouatului, lipsa poftei de mâncare, slăbire accentuată, abdomen voluminos, „ poziţie verticală de pinguin“, uneori paralizii din cauza presiunii masei abdominale pe diferiţi nervi.

Pentru a preveni această tulburare a ouatului se vor asigura găinilor ouătoare raţii alimentare echilibrate, în care să se regăsească necesarul de vitamine : OVOPLUS, VITAMINA E buvabilă, COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL, VITA B COMPLEX. De asemenea, găinile ouătoare trebuie să beneficieze de mişcare şi de adăposturi igienice asigurate prin dezinfecţii cu DECONTAMINOL sau CATIOROM, precum şi deparazitări cu ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE sau SCABIZOL. Se vor lua măsuri de prevenire a bolilor infecţioase şi se vor evita manipulările bruşte ale păsărilor.

Cel mai mare baraj construit vreodată de castori are aproape 850 de metri lungime. Această minune arhitecturală a fost ridicată în Parcul Naţional Wood Buffalo din Canada, iar materia primă folosită a fost variată, de la pietre şi pământ, până la nisip, crengi şi trunchiuri de copac. Barajul este o adevărată cetate greu de cotropit de către invadatori. În spatele lui, familia de castori are grijă să-l repare periodic şi să-l extindă. Oamenii de ştiinţă au ajuns la concluzia că deşi castorii sunt nişte ingineri desăvârşiţi, această construcţie a fost cel mai probabil ridicată de mai multe familii.

Puii, predispuşi la emfizeme subcutanate

Aşa-zisul „balon de aer“ care apare sub pielea puiului de găină este de fapt un emfizem subcutanat şi apare mai frecvent la tineretul în creştere. Această afecţiune apare pe regiuni limitate sau pe porţiuni mari ale corpului, când puiul capătă aspect de minge.

Apariţia acestui emfizem este cauzată de ruperea sacilor aerieni prin diferite trauma-tisme. Tratamentul constă în înţeparea cu ajutorul mai multor ace de seringă mai groase a regiunii interesate, o dată pe zi, timp de 3-4 zile consecutiv.

După fiecare proces se aplică pe întreaga regiune TINCTURĂ DE IOD şi MIBAROM unguent, alternativ. Într-o zi unul, în următoarea celălalt.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
895

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

scurtand-viitorul-florii-soarelui-cu-ech...

Scrutând viitorul florii-soarelui cu echipa de cercetători de la Quality Crops > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulScrutând viitorul florii-soarelui cu echipa de cercetători de la Quality Crops

Dacă analizăm fişa profesională a celor care compun staff-ul companiei Quality Crops în România, nu probabil, ci în mod sigur ei sunt la ora actuală singurii în România care au puterea intelectuală şi economică de a face faţă marilor provocări ştiinţifice ce se pun în faţa celei mai frumoase culturi de pe Terra.

Pentru a reuşi această performanţă ştiinţifică competiţională ei au reuşit să-l propulseze în fruntea activităţii lor pe academicianul sârb Drăgan Scoric, socotit la ora actuală una dintre primele trei personalităţi ale lumii în materie de genetică şi ameliorare a florii-soarelui. Profesorul are ambiţia de a propulsa echipa de cercetători de la Quality Crops la nivelul de recunoaştere internaţională a faimoasei echipe a academicianului Viorel Vrânceanu, care cu patru decenii în urmă a uimit comunitatea agricolă mondială cu o descoperire care a însemnat cea mai mare realizare în procesul de decriptare a genomului florii-soarelui.

De atunci şi până acum procesul creaţiei în materie de floarea-soarelui a cunoscut procese calitative de care a avut parte doar porumbul. Din nefericire, noi, cei care am fost promotorii acestui progres ştiinţific, nu numai că am bătut pasul pe loc, dar am înregistrat în ultimii ani un regres ştiinţific ce ne-a pus la mâna străinătăţii. Realizările în materie de creaţie sunt ca şi inexistente, iar şansa de a accesa la tehnica mondială de ultimă generaţie este una pierdută.

Şi totuşi, speranţa nu moare!

Nu este vorba numai de speranţă, ci de posibilitatea concretă ca România să revină puternic pe scena ştiinţifică a florii-soarelui. De undeva, din străfundurile existenţei sale genetice, au răbufnit, în urmă cu câţiva ani, ambiţiile ultimului mohican al faimoasei echipe a profesorului Vrânceanu.

Tânărul de acum 40 de ani, actualul genetician Nicolae Pârvu, şi-a luat ştiinţa „în cap“ şi a decis s-o reia de la un nou început, nu numai pentru a reabilita valoarea ştiinţifică a celor la şcoala cărora şi-a făcut ucenicia, ci mai ales pentru a dovedi că România nu şi-a spus ultimul cuvânt în materie de creaţie a florii-soarelui. Pentru a izbuti, el a apelat, în primul rând, la bunul său prieten Manuel Coronado, un profesionist format la şcoala savanţilor celebrei firme americane Pionner.

Se poate spune că Manuel este deopotrivă argentinian de origine, american ca formare profesională şi român ca adopţie, dacă avem în vedere stadiul său de serviciu în România. În competenţa echipei manageriale se află un alt specialist, Dumitru Antonescu care poartă răspunderea implementării în producţie a programului de cercetare, în timp ce Alina Volintiru cumpără şi vinde tot ce este mai bun în lume.

Obiective

Quality Crops Agro SRL a fost fondată în anul 2003 în Argentina. În România îşi începe activitatea în anul 2004, având ca principale obiective:
- identificarea şi recomandarea pentru cultivarea în România a celor mai valoroşi hibrizi de floarea-soarelui

creaţi la Institutul de Cercetări Agricole de la Novi Sad – Serbia;

- servicii de specialitate acordate fermierului român, referitoare în special la tehnologiile ce trebuie aplicate, pentru maximizarea profitului obţinut ca urmare a cultivării produselor noastre;
- dezvoltarea sectorului de producere de sământă pentru nevoile interne şi export.

Relaţia cu Institutul de la Novi Sad a fost şi este una privilegiată, obţinând din partea institutului exclusivitate totală pentu hibrizii identificaţi de noi şi ulterior omologaţi pentru condiţiile concrete ale României. Multă vreme şi chiar şi în prezent institutul de la Novi Sad a reprezentat şi încă mai reprezintă un centru de referinţă pentru ameliorarea plantelor, în special a florii-soarelui, având înregistraţi în multe ţări zeci sau chiar sute de hibrizi.

Cooperarea cu institutul s-a dezvoltat ulterior, introducând în programul Quality Crops de înmulţire şi comercializare şi alte culturi, cum ar fi soia (nemodificată genetic), porumbul şi rapiţa.

Realizări

Cota noastră de piaţă, a Quality Crops, a crescut an de an de la 0,8 – 1% în 2004 la peste 10% în 2009. Este o creştere lentă, dar progresivă, în condiţiile unei competiţii extrem de puternice. Sunt prezente în piaţă firme mari, extrem de puternice, cu tradiţie în producerea şi comercializarea seminţelor. Profesionalismul echipei Quality Crops, calitatea produselor ei, dar şi loialitatea faţă de cei cu care şi pentru care lucrează sunt numai câteva dintre prerogativele succesului pe piaţa românească şi nu numai.

În producerea de seminţe s-a progresat foarte mult, pornind de la circa 200 ha în 2004, ajungând astăzi la peste 1.200 ha de producere de sământă de floarea-soarelui şi la peste 2.000 ha de porumb, asigurând astfel şi nevoile proprii, dar şi ale partenerilor pentru care producem sământă.

Echipa Quality Crops este permanent preocupată de calitatea seminţelor, fapt pentru care, începând din 2004, s-a trecut la construcţia unei staţii de seminţe localizată în Brăila. Staţia este utilată cu instalaţii dintre cele mai moderne.

Aici se prelucrează peste 800 t de sământă floarea-soarelui şi peste 6.000 t sământă de porumb. Este o investiţie făcută, de fapt, în favoarea fermierilor români, pentru care, grija permanentă este să li se asigure produse de calitate şi la preţuri corespunzătoare puterii lor de cumpărare.

Un program ambiţios şi realist

Încă de la începutul activităţii firmei în România, s-a început cu dezvoltarea unui program propriu de ameliorare a florii-soarelui în ideea de a crea ceva ce corespunde mai bine pieţei din România, iar rezultatele nu s-au lăsat aşteptate, programul desfăşurându-se în condiţiile pedoclimatice locale.

Din punctul de vedere al bazei materiale, firma dispune de ceea ce trebuie dar, ca de obicei, este loc de mai bine. Chiar dacă nu are ceea ce e mai modern în lume, ea obţine anual o cifră de afaceri care îi asigură competitivitatea. Ceea ce ne lipseşte din punct de vedere material este suplinit de valoarea şi profesionalismul echipei, foarte devotată activităţii pe care o desfăşoară.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1096

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Scrutător în lumea virtuală a zootehniei > REVISTA LUMEA SATULUI

Scrutător în lumea virtuală a zootehniei

- În Maramureş, la Seini, medicul veterinar Claudiu FRÂNCU clădeşte o fascinantă fermă de creştere a taurinelor.

Titlul articolului nu face parte din categoria reportajelor de senzaţie. El reprezintă o realitate şi, spre cinstea noastră, a românilor, realizarea aparţine unui medic veterinar care, până să înfigă în pământ pilonii celui mai mare grajd din lume, a cutreierat tot Occidentul dezvoltat, oprindu-se în SUA, de unde a completat partea (ne)europeană a investiţiei aflate la marginea Seinului. Începând cu faţada, continuând mai ales cu segmentul productiv şi până la partea de gestionare a deşeurilor, ferma de la Seini pare a fi desprinsă dintr-un manual al zootehniei virtuale care îşi aşteaptă confirmarea practică.

Opera zootehnică de la Seini aparţine unui medic veterinar născut pe plaiurile Maramureşului, dar care şi-a desăvârşit pregătirea profesională în Bărăgan, la unul dintre cele mai mari complexe zootehnice din România, cel de la IAS Dragalina. În 1989 s-a întors acasă, la Seini, unde a luat fiinţă la vremea respectivă cea mai modernă platformă zootehnică din România. Complexul de porci de aici rivaliza ca performanţă zootehnică cu măreţul COMTIM al celebrului Florian Carpan.

Cei care conduceau IAS-ul din Seini reuşiseră să adune în ferma de taurine tot ce era mai valoros în materie de vaci de lapte. Acest material biologic avea nevoie doar de un specialist de excepţie care să-i pună în valoare potenţialul. Prima alegere a conducerii IAS-ului a fost medicul veterinar Claudiu Frâncu, care a apucat să lucreze în linişte şi „după carte“ doar un an.

Ziua în care a început calvarul

După 1990 şi mai ales începând cu 1997, a urmat calvarul. Doctorul Frâncu mărturiseşte că omul care jinduia la ferma pe care o conducea era doar la doi paşi de el. Numele său este Ioan Mureşan, ministrul de tristă amintire, cel care şi-a clădit palate şi averi personale pe seama ruinelor agrozootehnice. Electronistul convertit Mureşan a format în zonă un grup de comando care, prin comportamentul dur şi neprofesional, depăşea forţa şi escrocheriile băieţilor deştepţi din sectoarele industriale şi energetice ale României. Sesizând tăvălugul demolator care se apropia de poarta fermei, în disperare de cauză doctorul Frâncu a forţat privatizarea fermei, punând la bătaie până şi perna de puf de sub cap.

Înainte de a-şi expune puţina agoniseală, ca orice manager adevărat el a evaluat şansa reală a reuşitei. Greşeala lui fundamentală a constat în subaprecierea adversarului.

Când acesta din urmă a realizat că Frâncu reprezintă o „castană“ prea tare pentru a fi fărâmată, i-au dat ceea ce ei socoteau a fi lovitura de graţie: l-au lăsat să privatizeze grajdurile şi animalele, dar i-au luat terenurile din împrejurimi, lăsându-l fără elementul esenţial care asigura hrana animalelor. Dincolo de gardul fermei, unde se cultivau lucernă, trifoi şi alte plante furajere, au fost împroprietăriţi indivizi care nici măcar nu figurau în cartea funciară.

Un unicat de valoare mondială

Răzbunarea doctorului veterinar Claudiu Frâncu în faţa acestor nemernicii umane constă în edificarea micului complex zootehnic, care se dezvăluie a fi un unicat în lume. Timp de 10 ani s-a documentat în ţările dezvoltate asupra a ceea ce este mai valoros tehnologic şi eficient în materie de creştere a vacilor pentru lapte. Sacrificiul acestei ambiţii implică componente materiale şi financiare pe care cei apropiaţi lui, adică familia, nici măcar nu vor să le evoce. Dincolo de viaţa fericită din familie, doctorul Frâncu trăieşte astăzi împlinirea unei opere economice la care n-a visat nici în cele mai fericite nopţi ale existenţei sale: ferma sa zootehnică de la Seini este astăzi o realitate fără asemănare în lume. Felicitări, domnule doctor veterinar Claudiu Frâncu!

BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1050

□

Comentarii

□

□

1. florin -- (2-January-2010)

Vedeti dumneavoastra aceasta pasiune fata de necuvantatoare nu o are oricine,acesti oameni trebuie apreciati, aceasta activitate este extrem de dificila unde profesionalismul are rolul sau, pacat ca in profesionalismul acestor oameni intrvin acesti idolatri ai banului.

MULT SUCCES D-L FRANCU!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

scut-pentru-materialul-lemnos-si-fructel...

Scut pentru materialul lemnos şi fructele de pădure

Pădurarii, sprijiniţi de poliţişti, au declanşat acţiunea „Scutul Pădurii“. În numai două zile s-au aplicat amenzi în valoare de 161.000 lei. Controalele s-au efectuat la operatori economici specializaţi în prelucrarea primară a lemnului, în depozitarea şi comercializarea materialelor lemnoase de pe raza judeţelor Alba, Argeş şi Vâlcea. „Au fost vizate îndeosebi zonele afectate de tăierile ilegale de pădure din aceste judeţe. Obiectul controalelor l-a constituit verificarea provenienţei şi a trasabilităţii materialelor lemnoase“, a declarat Corneliu Cozmanciuc, secretar de stat la Ministerul Mediului şi Pădurilor.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2319

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c7f3b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

se-apropie-vremea-insamantarii-radacinoa...

Se apropie vremea însămânţării rădăcinoaselor

Observăm cu satisfacţie că, în multe gospodării care au suprafeţe cât de mici, fiecare bucăţică este ocupată cu diverse culturi legumicole. În rândurile ce urmează doresc să dau unele sfaturi agrotehnice în ceea ce priveşte legumele rădăcinoase. Cele mai răspândite specii din grupa rădăcinoaselor sunt: morcovul, pătrunjelul, păstârnacul, ţelina, ridichiile, sfecla roşie. Pentru obţinerea unor produse sănătoase, cultivatorii trebuie să respecte elementele tehnologice impuse de biologia speciei în general şi de biologia soiului (hibridului) în special.

Sămânţa, prin indicii de calitate, reprezintă factorul decisiv de bază în realizarea producţiilor superioare din punct de vedere cantitativ şi calitativ. Fiecare specie are cerinţe specifice faţă de condiţiile de mediu (tabelul nr. 1). Realizarea condiţiilor optime de mediu înseamnă obţinerea producţiilor la capacitatea la care a fost creat soiul sau hibridul respectiv.

Cerinţe agrotehnice

În general, rădăcinoasele sunt pretenţioase în ceea ce priveşte umiditatea. Dar, atenţie: excesul dăunează!

Sunt destule verigi tehnologice importante de care depinde în principal obţinerea unor producţii bune. Aş aminti doar câteva: amplasarea culturii, pregătirea terenului, înfiinţarea culturii, lucrările de întreţinere, recoltarea, depozitarea.

Amplasarea culturii

Rădăcinoasele dau rezultate bune pe un teren bogat în humus, cu o aciditate redusă şi foarte bine pregătit. Cele mai bune premergătoare sunt plantele care eliberează terenul devreme. Important este ca terenul să fie curat şi să se evite cultivarea după alte rădăcinoase. În toate cazurile se impune efectuarea unei arături adânci de 23-25 cm, care trebuie executată înainte de menirea îngheţului.

Fiind vorba de o operaţiune destul de complexă, este indicat să cumpăraţi substanţele chimice din magazinele de comercializare a seminţelor de legume, unde primiţi îndrumările necesare.

Drd. ing. Cosmin FLOREA, Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare Legumicolă Buzău

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
2132

□

Comentarii

□

□

1. SORIN -- (27-July-2012)da domnilor,nu va lasati de agricultura,dumneavoastra cultivati "AUR"doar ca va epuizati singuri.

ne puteti contactala 076-076-5832.nu este de ajuns sa aveti productie,trebuie strategie,mijloace,si conditi sa "devenim inpunatori pe piata,sa nu uitam ca Romania nu produce nici 40%din necesarul de consum.pt mai multe detali 0760765832

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

se-aproprie-toamna-cum-pregatim-legumele...

Se apropie toamna, cum pregătim legumele viitoare? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulSe apropie toamna, cum pregătim legumele viitoare? Citesc revistele de specialitate, şi mă minunez de problemele pe care le întâmpină unii agricultori, în cultura plantelor, fie ele legume, cartofi, viţă-de-vie. Din păcate nicăieri nu am văzut un răspuns clar la problemele lor şi asta pentru că nu sunt explicate laolaltă cauzele bolilor, factorii favorizanţi, dar mai ales importanţa asigurării nutriţiei plantelor.

Prima condiţie – pregătirea solului

Scriu aceste rânduri cu riscul că voi deranja pe unii, pentru că ne-am cam săturat de falşi profesionişti şi de firmele intermediare care s-au înmulţit precum ciupercile după ploaie, care spun că vin în sprijinul nostru cu îngrăşăminte care mai de care şi dacă observaţi ei s-au făcut milionari, iar noi falimentari. Cel mai grav este faptul că atunci când avem probleme, ei nu ştiu să ne răspundă sau ridică din umeri şi dau vina pe seminţe. Sunt un fermier ca şi dumneavoastră, dar mi-a plăcut în mod deosebit legumicultura. De-a lungul timpului am căutat să cercetez bolile care ne dădeau mari bătăi de cap şi am constatat că, dacă nu ne pregătim bine solul din toamnă şi nu-l dezinfectăm, niciodată nu vom avea o cultură reuşită, atât din punct de vedere cantitativ, cât mai ales calitativ. Din capul locului trebuie să înţelegem că viaţa plantei se aseamănă foarte bine cu cea umană. Dacă imunitatea noastră este puternică, rezistăm la diversele boli şi viruşi care ne înconjoară. Asta se întâmplă în cazul celor care mănâncă sănătos, în special legume şi fructe.

Nutriţia, un aspect esenţial

Citeam de curând câteva articole referitoare la tratamentele fitosanitare împotriva manei şi alternariozei, boli ce atacă atât culturile de legume din câmp, cât şi pe cele din solarii. Nu era menţionat însă nimic despre cauzele şi măsurile preventive pe care le putem aplica. Factorii favorizanţi ai celor două boli sunt: solul cu conţinut redus de humus, solul cu drenaj deficitar, dereglările de nutriţie sau accidentele la aplicarea îngrăşămintelor, în special a azotatului de amoniu. După cum observăm, toate conduc la sol. De aceea el trebuie tratat corespunzător. Astfel, pentru a avea o cultură de legume reuşită, solul trebuie pregătit din toamnă cu gunoi de grajd – 100 t/ha, superfosfat – 1.000 kg, sulfat de magneziu – 300 kg, sulfat de potasiu 1.000 kg la hectar. Ultima stropire se face cu sulfat de cupru, în doza de 5 kg/100 litri apă. Respectând cele de mai sus, o sa aveţi o cultură sănătoasă şi veţi observa că pe parcurs veţi evita multe din tratamentele şi fertilizările pe care le efectuaţi de obicei.

Tratamente eficiente

În ceea ce priveşte tratamentul împotriva manei, sfatul meu este să nu vă lipsească următoarele amestecuri de produse: 1. Acrobat 200 g/100 litri, Previcur Energi 150 ml/100 litri şi un insecticid-acaricid; 2. Triumf 400 g/100 litri; 3. DRAGO 250g/100 litri şi Topsin 100 ml/100 litri; 4. Curzate Manox 250g/100 litri, Equation 50g/100 litri, Aliette 300g/100 litri şi Dithane 200g/100 litri. Cu aceste tratamente, rezolvaţi aproape toate bolile. Atenţie mare la insecticidele pe care le folosiţi, pentru că unele produse nu sunt eficiente la o temperatură de peste 24°C. În

general, produsele pe bază de cipermetrin nu sunt recomandate la temperaturi ridicate. Eu vă sfătuiesc să nu vă lipsească Mospilan, Milbeknok, Sanmite, Talstar, Actara şi Confidor Energy. Aceste tratamente sunt utile şi celor care cultivă cartof şi viţă-de-vie, pentru mucegai adăugându-se în plus Pyrus şi Chorus sau Rovral.
Mircea Croitoru, legumicultor din Matca

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1068
□
Comentarii
□
□
1. sabinel65 -- (2-September-2010)Stimabile va multumesc pentru sfaturile acordate.La capitolul tratamente eficiente pe marea majoritate le cunosteam si va multumesc ca ati mai adaugat si altele de existenta(ma refer la utilizarea lor)nu stiam. dar va rog sa precizati la administrarea ingrasamintelor chimice cantitatile in substanta activa nu cantitatile fizice adica dai 500kg de ingrasaminte chimice la care sa zicem ca substanta activa e undeva la 450kg, iar eu nu am nevoie decit de 150kg substanta activa.
Cu deosebit respect.
2. Daniel Gherghel -- (5-September-2010)Buna ziua! Foarte bune sfaturile dvs, la obiect si concrete! Va rog frumos daca se poate, as vrea sa primesc si alte sfaturi. Sunt un legumicultor la inceput de drum si ori informatie e binevenita pentru mine. Multumesc anticipat, Daniel 0745.182.312

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Se caută pârâtori de braconieri

Nicolae Nemirschi, ministrul Mediului, a anunţat în timpul multiplelor evenimente legate de Ziua Dunării că a fost lansată campania „Stop Braconaj!“. Este vorba despre un proiect de informare asupra importanţei protejării speciilor de peşti din Delta Dunării, derulat de Ministerul Mediului, în parteneriat cu Asociaţia Salvaţi Delta Dunării, Coca Cola România şi Comisia Internaţională pentru Protecţia Fluviului Dunărea (ICPDR).

„La iniţiativa noastră, funcţionează un tel-verde: 0800.800.300, unde se primesc mesaje despre braconaj. Mesajele sunt recepţionate de un robot şi asigură confidenţialitatea celui care sună, astfel încât să nu poată avea loc răzbunări ale celor reclamaţi“, a declarat Nemirschi.

„Problema pescuitului periculos în Delta Dunării a atins cote alarmante şi, prin escaladarea ei, echilibrul şi aşa fragil din ecosistemul Deltei riscă să se destrame. Consumatorul local, turistul, unităţile de turism şi autorităţile locale trebuie să înţeleagă că suntem toţi responsabili îde rezolvarea acestei problème, dacă vrem să ne bucurăm în continuare de varietatea de specii din Deltă“ – a adăugat Grigore Baboianu, guvernatorul Administraţiei Rezervaţiei Biosferei Deltei Dunării (ARBDD).

Mai mult, ministrul a fost categoric şi a spus că, deocamdată, este doar un semnal de alarmă, iar dacă vor fi informaţii din mai multe surse şi vor exista suficiente argumente se va lua o decizie politică, iar măsurile vor fi mult mai severe.

Ce folos dacă justiţia...

Din păcate, dincolo de bunele intenţii, apare adevărata neputinţă a autorităţilor faţă de combaterea braconajului. Datele statistice deţinute de Asociaţia Salvaţi Dunărea şi Delta arată că, în perioada 2005-2007, cele şase instituţii cu atribuţii de control în Delta Dunării au desfăşurat aproximativ 7.500 de controale, în urma cărora s-au întocmit 855 de dosare, dar procurorii au trimis în instanţă doar 25 de rechizitorii.

Alte 182 de dosare nu au fost soluţionate deloc, unele fiind trenate de mai bine de doi ani, semn clar că există interese meschine până în păturile înalte ale societăţii noastre. Din cele 25 de rechizitorii trimise, judecătorii au condamnat un singur braconier la un an de închisoare. Alte 21 de persoane au primit doar amenzi penale. Pentru că „o mână o spală pe cealaltă“!

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
534

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Se destramă fuiorul cu lâna de aur

În felul acesta am putea descrie starea nefastă în care se află piaţa acestui produs în ţara noastră.

Departe de a mai avea importanţa de odinioară, mioarele crescute pentru lână par să alunece tot mai grabnic pe panta dizgraţiei. Despre cât de grave sunt lucrurile în acest domeniu am discutat cu preşedintele Sindicatului Naţional al Producătorilor de Ovine şi Caprine din România, domnul Marcel Andrei.

Dispare ce a fost mai valoros

– Ţara noastră are o tradiţie bogată în creşterea mioarelor, dar vântul schimbării pare să aibă efecte negative asupra ei. Este oieritul o îndeletnicire pe cale de dispariţie?

– Este adevărat, ţara noastră are un trecut bogat în creşterea animalelor, îndeosebi a mioarelor.

Din nefericire, interesul oamenilor faţă de animale a scăzut considerabil, asta chiar şi în condiţiile în care avem certitudinea că pot fi o adevărată sursă de hrană şi venit.

Creşterea lor poate fi o afacere foarte rentabilă, dacă există interes şi consecvenţă. Este drept că, pe lângă asta, mai trebuie să avem în vedere şi factorii de natură economică. În România crescătorii de animale reuşesc să se menţină pe linia de plutire mai mult prin forţe proprii. Impedimentele pe care le întâmpină nu sunt puţine, iar atunci când reuşesc ce şi-au propus realizează că munca lor nu este deloc plătită la adevărata valoare.

În ceea ce priveşte sectorul de creştere a oilor pentru lână, lucrurile stau chiar mai rău. În momentul de faţă, lâna nu mai este aproape deloc rentabilă. În contextul acesta, tendinţa creşterii raselor pentru carne se resimte din ce în ce mai puternic.

În asta constă şansa de continuitate a creşterii oilor în ţara noastră. În mod paradoxal, ceea ce pare să fie o salvare este de fapt condamnarea la dispariţie a oilor pentru lână

– Ciobanii s-au bucurat totuşi de o oarecare libertate economică pe vremea comuniştilor. Cum comentaţi acest aspect?

– Această libertate economică despre care vorbim presupunea, în fapt, încheierea unor contracte cu statul prin care ciobanii se obligau să predea către fondul de stat o anumită cantitate de carne şi lână. Remuneraţia pe care o primeau nu era una pecuniară, dar presupunea scutirea lor de la plata anumitor taxe.

Dincolo de nostalgie sunt datele concrete

– Prin comparaţie, cum apreciaţi starea actuală a pieţei lânii în România?

– Dacă facem o paralelă între anii de vârf ai creşterii oilor pentru lână şi prezent, concluzia nu poate fi decât una îngrijorătoare.

Înainte de Revoluţie, cei mai mulţi ciobani creşteau oi pentru lână. Era, de fapt, produsul de bază în ţara noastră în acest domeniu.

Industria textilă era foarte dezvoltată, iar cererea lânii pe piaţă era pe măsura acestui lucru. Deşi în aproape toate regiunile ţării erau crescute oi din rasele Ţigaie şi Merinos, debuşeele pieţei obligau în mod constant la creşterea producţiei şi a calităţii.

Acesta era şi unul dintre motivele pentru care se importau rase cu calităţi deosebite pentru sporirea calităţii lânii autohtone.

Înainte de 1989 se puteau obţine pe cap de animal până la 3,5 kg de lână.

În prezent, cantitatea totală de lână obţinută în România de-abia atinge 15 de tone.

Este o dramă nu numai a ciobanilor, ci a tuturor românilor, pentru că pierderea acestei tradiţii subliniază, încă o dată, neglijenţa de care a avut parte zootehnia.

– Înţelegem că producţia României în materie de lână era considerabilă. Către ce sectoare era destinată?

– Lâna provenită de la rasa Ţurcană prezintă caracteristici deosebite, adică grosime, elasticitate, luciu.

Producţia obţinută de la aceste oi era, de obicei, folosită pentru confecţionarea covoarelor.

De fapt, confecţionarea lor era chiar o tradiţie în zonele montane.

În ceea ce priveşte lâna de la rasele Ţigaie şi Merinos, aceasta era folosită la confecţionarea postavurilor pentru costume şi a păturilor.

Lâna, mai ieftină decât apa plată

– Ce se întâmplă acum cu producţia autohtonă de lână?

– Piaţa lânii aproape că nu mai există. Cererea este aproape nesemnificativă. În condiţiile acestea, foarte mulţi ciobani sunt nevoiţi să ardă o parte din lână. Cei care au mai mult noroc vând lâna pentru a fi folosită la izolaţiile caselor. În acelaşi scop pleacă şi spre export, dar în cantităţi foarte mici.

Preţul pentru un kilogram de lână variază între 1 leu şi 1,8 lei. Dacă luăm în calcul costurile pentru creşterea oilor şi munca ciobanului, preţul este unul mai mult simbolic.

Dispariţia filaturilor de lână şi a fabricilor de ţesut şi impunerea unor alte reguli economice au adus acest sector în moarte clinică, cu şanse mici de resuscitare.

– Cum stau lucrurile în activitatea de cercetare ştiinţifică pentru îmbunătăţirea calităţii lânii?

– Întrebarea pe care ar trebui să ne-o punem este dacă se mai face cercetare în România. Eu sunt înclinat să cred că nu.

Sprijinul financiar pentru actul ştiinţific nu există sau este foarte mic. În condiţiile astea nu poţi să faci performanţă. Poate doar o colaborarea între institutele de cercetare şi Asociaţiile Pofesionale va da un suflu nou actului ştiinţific. Dar totul pare să se lege într-un lanţ al slăbiciunilor.

Cu voia sau fără voia noastră, o să ajungem să depindem de străinătate. Este un proces care deja a început – pieţele sunt invadate de tot felul de produse importate, efectivele noastre de animale scad pe zi ce trece, baza genetică ori este într-o stare critică şi se fac eforturi de conservare, ori a dispărut cu desăvârşire.

– Se întrevăd perspective mai bune în sectorul de producţie a lânii?

– Dacă ţinem seama că efectivele de oi scad pe zi ce trece, iar interesul tinerilor de a creşte mioare aproape că nu mai există, putem spune că perspectivele pentru oile de lână sunt sumbre.

Cred că, în lipsa unei rentabilităţi, oamenii îşi vor îndrepta atenţia spre rasele de carne.

În aparenţă, oile pentru lână par să fie sortite dispariţiei.

Laura Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
889

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

se-implinesc-120-de-ani-de-cand-luceafar...

Se împlinesc 120 de ani de când Luceafărul poeziei s-a stins.. > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSe împlinesc 120 de ani de când
Luceafărul poeziei s-a stins pe pământ spre a se înălţa în Ceruri

Pe cât de strălucitoare este opera sa filozofică, pe atât de palizi i-au fost ultimii ani ai vieţii pe plaiurile idilice descrise de cel care ne îndeamnă să contemplăm imaginea mirifică a pădurii de argint. Eminescu avea să parcurgă drumul de la creaţiile sale poetice la calvarul vieţii omeneşti ce va urma.

A fost ca un blestem. Nu de puţine ori, „sfârşitul preacurat al ghiersului românesc“, cum îl denumea Arghezi, avea să fie întinat de oameni fără frica lui Dumnezeu. Până şi ocrotitorul său, Titu Maiorescu, avea să-l abandoneze. Acestea şi multe altele aveau să-l aducă în starea de agonie care i-a pecetluit sfârşitul. Un sfârşit atât de tragic, încât nici nu poate fi descris.

De la trecerea în veşnicie al celui mai mare poet al veacului se împlinesc azi, 15 iunie 2009, 120 de ani. După mai bine de un secol, opera sa nu a fost egalată, dar speranţa ca pe plaiurile noastre mioritice să se nască un al doilea Eminescu încă mai dăinuie.

Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
562
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

se-incheie-un-an-greu-pentru-pomicultori...

Se încheie un an greu pentru pomicultori

Suntem în ultima lună a anului, moment în care pomicultorii continuă lucrările în livadă, dar nu înainte de a-şi face un scurt bilanţ a ceea ce au realizat în 2011 atât ca investiţii, cât şi ca producţii. Vorbim despre toate acestea cu inginerul Petre Eremia, consilierul tehnic al fermei pomicole de la Lacu Rezi, cel care în ultimii 2 ani a împărtăşit cu noi, în fiecare număr, informaţii preţioase despre activitatea sa.

– Domnule ing. Petre Eremia, lună de lună ne-aţi spus ce trebuie să facem în livadă, dumneavoastră experimentând primul aceste recomandări. Ce rezultate aţi obţinut anul acesta comparativ cu cel precedent?

– Suntem mulţumiţi de realizările noastre atât în ceea ce priveşte producţiile obţinute cât mai ales modul de valorificare, care a funcţionat neaşteptat de bine, şi asta pentru că anul acesta am reuşit să vindem fructe către marile supermarketuri. Este vorba despre patru mari lanţuri din Bucureşti care au văzut marfa, au agreat-o şi au început să o preia.

Am livrat cireşe, prune, caise, dar mai ales mere, din care încă mai dăm cca 20 t în fiecare săptămână. Această realizare se datorează faptului că am investit într-un depozit modern care permite anual rularea a peste 2.500 t de fructe şi unde în prezent mai avem depozitate aproximativ 200 t de mere din cele 500 t recoltate.

În ceea ce priveşte producţiile, în livada clasică, înfiinţată în 1985, am realizat la specia cais, pe o suprafaţă de 35 ha, 12,3 t/ha, iar la cireş, pe 7 ha, 9,5 t/ ha. La ambele specii producţiile au fost superioare anilor anteriori.

Din livada superintensivă am să dau numai câteva producţii: la specia măr – soiul Idared, plantat în 2008 – am obţinut 53 t/ha, iar la Pinova şi Golden, plantate în acelaşi an, între 63 t/ha şi 72 t/ha. Cea mai mare surpriză am avut-o la specia cireş, plantată în anul 2008: la soiul Kordia am obţinut 15,3 t /ha, iar la Regina, 18,5 t pe ha.

Fără apă, puţini pomi vor înflori în primăvară

– Totuşi, mulţi pomicultori acuză rezultate slabe anul acesta, cauzate în special de condiţiile climatice.

– Este adevărat, anul acesta a fost unul dificil pentru pomicultură, cu boli şi dăunători greu de stăpânit, iar în luna august s-a instalat seceta care continuă şi în prezent. Şi noi, la ferma de la Lacu Rezi, am avut îngheţ la înflorit, dar calitatea pregătirilor de iernat şi-a spus cuvântul, la fel şi bondarii care sunt o minune pe lume!

În plus, am încercat să stăpânim cât mai bine cei 5 factori de producţie: trei dintre ei, aerul, lumina şi căldura, ni-i asigură Cel de Sus, dar noi îi putem dirija. Hotărâtori sunt însă ceilalţi doi, apa şi elementele nutritive. Cine a dat apă şi hrană a obţinut producţii bune. Nu vreau să creez panică, dar dacă nu vom avea precipitaţii peste iarnă, în primăvară puţini pomi vor mai înflori. Noi, de exemplu, am irigat aproape zi de zi, până la mijlocul lunii noiembrie, pentru că pomii, ca şi legumele, au nevoie de multă apă. În plantaţiile bătrâne de cais şi cireş, unde nu avem sistem de irigaţie, am cărat apă cu cisterna.

În ceea ce priveşte protecţia fitosanitară, am respectat întocmai ceea ce am scris în revista Lumea Satului, chiar dacă am ajuns la măr şi la 3-4 tratamente pe lună. Dar cine nu le-a făcut a avut probleme mari.

Nici noi, nu pot spune că am fost lipsiţi de probleme. Am avut unele pierderi, dar în limite acceptabile, la prune şi piersici, pentru că unele soiuri apreciate pentru producţiile lor bune sunt mai sensibile la boli şi dăunători. Este cazul soiului de prun Jubileu, la care am obţinut producţii de peste 30 t/ha, dar care a fost puternic atacat de Cydia funebrana. Trebuie mărită cantitatea de substanţă activă aplicată şi vom lua măsurile necesare în anul care vine.

– Ce facem în livadă în luna decembrie?

– În această perioadă continuăm să aprovizionăm solul cu apă şi îngrăşăminte, cunoscut fiind faptul că rădăcinile lucrează şi iarna. Nu trebuie să uităm de lucrările necesare în livezile aflate în declin - tăieri, fertilizări cu azot amidic -, dar şi să irigăm în continuare aşa cum am recomandat în luna noiembrie.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1112

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Se întrevede un an viticol bun

Nu vorbim de unul excepţional dar, fără îndoială, acolo unde plantaţiile au fost întreţinute corespunzător, el este cu mult mai bun faţă de cel precedent. Aceasta este convingerea directorului ştiinţific al ICDVV Valea Călugărească, domnul Ion Marian, care, deşi îşi bazează afirmaţiile pe evaluările făcute în aria de acoperire a institutului, este de părere că nu ar fi greşit dacă am estima un nivel ridicat şi de calitate al producţiei la nivelul întregii ţări. De la domnia sa aflăm că în perioada noiembrie 2010-iunie 2011 condiţiile climatice s-au încadrat, în general, în limitele normale. Iarna a fost şi ea una normală sub aspect termic, viabilitatea mugurilor de rod la viţa-de-vie nefiind afectată. În schimb, aceasta a pornit cu întârziere în vegetaţie din cauza regimului termic deficitar din primăvară şi precipitaţiilor total insuficiente căzute în lunile martie şi aprilie.

Condiţiile climatice şi starea de sănătate

Pe fondul unor resurse hidrice excedentare căzute în luna iunie, lăstarii au reuşit să se dezvolte totuşi normal, recuperându-se astfel din întârzieri. Înfloritul s-a desfăşurat în condiţii normale de temperatură şi umiditate a aerului, fapt ce a făcut ca legarea florilor să fie normală, iar strugurii să se dezvolte în condiţii optime.

„Pentru controlul bolilor şi al dăunătorilor din plantaţii, la elaborarea programului de protecţia viţei de vie s-a acordat atenţie la alegerea produselor de protecţie şi la stabilirea momentului de aplicare a tratamentelor fitosanitare” afirmă specialistul.

Tratamentele pentru făinare au fost aplicate preventiv, din considerente determinate in principal de diferenţele de temperatură între zi şi noapte. Acestea au culminat în perioada 8-20 iulie, când s-a înregistrat o presiune maximă de infecţie.

Tratamentele pentru mană au fost efectuate în funcţie de momentul apariţiei infecţiei primare care s-a produs în jurul datei de 20 mai şi a infecţiilor secundare pe frunze şi ciorchini, care s-au suprapus, atingând un maxim de infecţie în perioada 12-26 iunie. Ca urmare a cantităţii mari de precipitaţii din luna iunie, în această perioadă s-a înregistrat şi o creştere a presiunii de infecţie.

Tot ploile, de această dată cele căzute în prima şi a doua decadă a lunii iulie au determinat apariţia izolată a rotului brun pe boabe, care a avut totuşi o evoluţie lentă din cauza maximelor termice mari din cursul zilei.

În urma efectuării ultimei monitorizări a stării de sănătate a plantaţiilor viticole reiese că sănătatea plantaţiilor viticole cu soiuri pentru struguri de masă şi vin este corespunzătoare. „Până la această dată nu se poate vorbi de pierderi semnificative de recoltă acolo unde s-au respectat tehnologiile recomandate“ susţine domnul director ştiinţific Ion Marian.

Producţii ridicate şi de calitate

La sfârşitul lunii august, la ICDVV Valea Călugărească s-a început acţiunea de urmărire a coacerii prin efectuarea de determinări periodice ale greutăţii boabelor, conţinutului mustului în zahăr şi aciditate. Din spusele specialistului, producţia medie estimată la soiurile pentru vinuri oscilează între 6-7 t/ha în centrul viticol Valea Călugărească şi 8-9 t/ha în centrul viticol Tohani, acolo unde s-au respectat tehnologiile recomandate. „Având în vedere starea de sănătate corespunzătoare a plantaţiilor viticole din podgoria Dealu Mare, estimarea unui nivel productiv ridicat şi nivelul actual al acumulării zaharurilor consider că ne putem aştepta la un an viticol bun. Putem generaliza la nivelul întregii ţări, dar cu menţiunea că aceste aşteptări se vor adeveri acolo unde plantaţiile au fost bine întreţinute“, încheie specialistul.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
792
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Se mai ctitoresc lăcaşuri, ca în vechime

Un loc de întâlnire cu Dumnezeu

La o răspântie de drumuri, nu departe de Fălticeni, privirea călătorului este atrasă de o biserică care, pe o culme de deal, parcă străjuieşte toată lunca Moldovei, cât vezi cu ochii. Lăcaşul de cult cu hramul Sfinţilor Mihail şi Gavriil, deşi recent terminat, are o istorie. Biserica nu este ridicată din daniile credincioşilor, cum se obişnuieşte, şi nici cu bani de la stat, ci este, ca să spunem aşa, ctitoria, ca în vechime, a unui singur om, pe numele său Vasile Apopei.

Este inginer agronom, lucrează la primăria Fântâna Mare. „Locul acesta l-am moştenit de la părinţi, ne spune domnia sa, şi a exercitat asupra mea o continuă fascinaţie. Copil fiind, mă jucam aici printre ruinele unei aşezări de demult. Am căutat în documente şi am aflat că, de-a lungul timpului, aici s-au făcut cercetări arheologice, care au scos la iveală o davă (cetate) dacică. Apoi, pe ruinele acesteia, nişte călugări au înălţat o biserică în secolul al X-lea, fapt constatat prin analiza cu Carbon 14 de către specialiştii din Bucureşti.

Ca o poruncă divină

În timp, au dispărut biserici, au apărut altele pe ruinele celor vechi, astfel că viaţa monahală a continuat aici până în 1821, când turcii, care urmăreau eteriştii veniţi din Rusia, au incendiat biserica, omorându-i pe cei patru călugări şi pe stareţul lor. Eu le-am găsit osemintele şi le-am cinstit după datină. Dar trebuie să vă spun că nu mai aveam linişte. Simţeam nevoia să îndeplinesc, parcă, o poruncă, aceea de a ridica pe acest loc un lăcaş de închinăciune «cum n-a mai fost altul», cum spune balada.“

Cu sprijinul familiei, domnul Apopei a început sfânta lucrare în anul 2000, având binecuvântarea IPS Pimen, Arhiepiscopul Sucevei şi Rădăuţilor.

Omul din faţa mea povesteşte domol, evitând să spună că lăcaşul pe lângă care stăm de vorbă a însemnat o uriaşă trudă şi o bună parte din agoniseală. „Nu de puţine ori nu mai aveam ce mânca, îşi aminteşte domnul Vasile Apopei, dar nu am pierdut nădejdea că Dumnezeu mă va ajuta să termin această sfântă lucrare. Am vrut să înalţ aici un loc de întâlnire cu Dumnezeu şi cred că am reuşit, de vreme ce în biserica permanent deschisă vin şi se roagă mulţi dintre cei care călătoresc pe aceste meleaguri, indiferent de religie.“

Şi lucrurile nu se opresc aici. În spatele bisericii este aproape terminată o construcţie în formă de cruce pe care ctitorul a denumit-o „Casa prigoniţilor“. În clădirea impunătoare vor fi depuse rămăşiţele pământeşti ale călugărilor care şi-au dat viaţa pentru credinţă, dar şi alte exponate găsite de domnul Apopei, multe dintre ele de o deosebită importanţă pentru istoria acestui colţ de ţară.

„Am răspuns unei chemări, am săvârşit o lucrare a lui Dumnezeu şi, în ciuda greutăţilor pe care le-am întâmpinat, mă simt împăcat cu mine“, mi-a spus în încheiere amfitrionul meu, grăbit să mai trebăluiască în jurul ctitoriei sale.

Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
588
Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

se-modifica-legea-creditului-ipotecar_31...

Se modifică Legea creditului ipotecar > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSe modifică Legea creditului ipotecar

Fermierii vor putea, în viitorul apropiat, să obţină credite mult mai uşor pentru construcţia de ferme, grajduri etc., punând drept gaj terenuri şi/sau construcţii pe care le au. Surse din interiorul sistemului bancar susţin că experţii în materie lucrează la valorificarea Legii creditului ipotecar. În primul rând, se va clarifica problema înscrierii ipotecii pe bun viitor în
Cartea funciară.

În prezent, aceste înscrisuri se fac fie doar pe teren, fie pe teren şi construcţia provizorie. În funcţie de acest lucru, notarii solicită contractul de vânzare-cumpărare al terenului pe care se edifică proprietatea şi autorizaţia de construire.

În noua formă va exista o distincţie netă între creditul ipotecar rezidenţial şi creditul ipotecar comercial, prin care se finanţează construcţii cu altă destinaţie decât rezidenţială, cum este cazul celor folosite în agricultură.

Noul pachet de legi reglementează şi apariţia instituţiilor de credit specializate, numite bănci de credit ipotecar. Acestea vor acţiona atât pe piaţa primară, acordând împrumuturi, cât şi pe piaţa secundară, unde vor emite obligaţiuni ipotecare. Aceste instituţii nu vor putea însă să atragă depozite bancare.

De asemenea, pe piaţă vor fi introduse obligaţiuni garantate cu credite ipotecare sau titluri la fonduri mutuale, în care intră aceste tipuri de credite. Astfel, creditele ipotecare se vor transforma în titluri tranzacţionabile pe piaţa de capital (BVB).

În alte state, aceste obligaţiuni beneficiază de un tratament fiscal preferenţial, ceea ce ar putea ridica obiecţii în rândul aparatului guvernamental.

Refinanţarea activelor bancare va fi reglementată prin Legea securitizării creanţelor. Astfel, în cazul obligaţiunilor ipotecare, pachetele de credite vândute de bănci vor fi trecute în afara bilanţului.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
779
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

se-poate-apela-si-la-ceaiuri_349.html

Se poate apela şi la ceaiuri

Când vine vorba de hipertensiune, tot poporul ştie că păducelul este o planta-miracol. Nu este toxică şi nu produce efecte secundare. Preparatele din păducel au acţiune tonică asupra muşchiului inimii, ducând la o creştere a capacităţii acestuia de a se contracta şi de a pompa sângele în organism.

Rădăcina de valeriană este un bine cunoscut sedativ şi se recomandă persoanelor care fac hipertensiune pe fondul unor stări de nervozitate şi nelinişte şi care au adesea palpitaţii, crize de sufocare sau dureri abdominale. De asemenea, ceaiul din frunze de roiniţă este un bun calmant, antidepresiv şi ajută la eliminarea stărilor de mânie, iritabilitate şi frustrare.

Acest ceai este indicat mai ales persoanelor agitate, care nu se pot odihni. Hipertensiunea mai poate fi tratată cu ceaiuri de vâsc, tei, odolean, talpa-gâştei, lavandă. Un alt leac ce şi-a căpătat renumele în acest sens este ceaiul de mărar.

Unul dintre secretele în preve-nirea hipertensiunii arteriale este cana zilnică de ceai verde. Foarte multe studii în acest sens au fost realizate în Japonia, unde atât bărbaţii cât şi femeile consumă o mare cantitate zilnică de ceai verde, iar incidenţa afecţiunilor cardiace este cea mai mică din lume. Cercetătorii au descoperit că o jumătate de cană cu ceai verde pentru o perioadă de minimum un an reduce riscul de a suferi de hipertensiune cu 50%.

Irina TRUŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
654

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Se pregăteşte terenul pentru porumbul transgenic tolerant la secetă > REVISTA LUMEA SATULUI

Se pregăteşte terenul pentru porumbul transgenic tolerant la secetă

Agricultura utilizează 70% din apa potabilă disponibilă anual pe glob. În unele ţări, cum este China, resursele de apă scad rapid. Deficitul de apă va fi din ce în ce mai mare, pe măsura creşterii populaţiei planetei, de la cele 6,7 miliarde, existente în prezent, la peste 9 miliarde de locuitori, în 2050. Situaţia va fi şi mai critică din cauza încălzirii globale, care va accentua competiţia pentru apă între oameni şi plantele cultivate.

Pentru a face faţă cererii tot mai mari de hrană, este necesară obţinerea unor plante care utilizează apa mai eficient şi sunt mai tolerante la secetă. Se apreciază chiar că toleranţa la secetă conferită plantelor prin biotehnologie este cea mai importantă însuşire ce va fi comercializată în intervalul 2006-2015. Intrăm deci în a doua decadă de cultivare a plantelor transgenice când, la nivel global, lipsa apei va fi cel mai important factor limitativ al productivităţii plantelor cultivate. În aceste condiţii, este îmbucurător faptul că se află într-un stadiu avansat crearea porumbului transgenic tolerant la secetă, porumb care este în curs de evaluare de către autorităţile implicate în reglementarea din Statele Unite ale Americii. Se apreciază că va ajunge în culturi comerciale în anul 2012.

Africa răspunde prima

În Africa, unde seceta este o problemă majoră, se derulează în parteneriat public/privat proiectul „Porumb care utilizează Eficient Apa“ (WEMA = Water Efficient Maize program for Africa), finanţat de fundaţiile Melinda & Bill Gates şi Howard Buffet. Tehnologia a fost donată de Compania Monsanto, iar ţările selecţionate pentru derularea proiectului sunt Mozambic, Kenia, Africa de Sud, Tanzania şi Uganda. Se speră ca, în anul 2017, în Africa Subsahariană, unde este cea mai mare criză de apă şi unde 650 milioane de oameni sunt dependenţi de porumb, să fie cultivat, fără a se plăti taxe de proprietate intelectuală, primul hibrid transgenic tolerant la secetă. Beneficiile aşteptate de la proiectul WEMA includ creşteri ale producţiei cu 20-35%, echivalând cu 12 milioane tone de porumb, care ar putea hrăni 14-21 milioane de oameni într-un an secetos. Creşterea frecvenţei perioadelor de secetă, a gravităţii fenomenului la nivel global în ultimii ani este urmarea evidentă a schimbărilor climatice. În anul 2009, seceta a determinat o scădere semnificativă a producţiei globale de alimente, furaje şi fibre. În acelaşi an, au fost afectate de secetă inclusiv ţările care produc două treimi din producţia agricolă mondială.

Seceta creşte în dimensiune

În nordul şi nord-estul Chinei, ca şi în Argentina, a fost cea mai mare secetă din ultimii 50 de ani. Pierderi mari de producţie din cauza secetei a înregistrat şi Brazilia, al doilea mare exportator de soia din lume. În Australia, 2006 şi 2007 au fost cei mai secetoşi dintre ultimii 117 ani. Iar în 2009, peste 40% din agricultură încă suferea din cauza urmărilor secetelor devastatoare din anii precedenţi. Tot în 2009, seceta a făcut ravagii şi în unele state din SUA. De exemplu, în Texas a fost cea mai mare secetă din ultimii 50 de ani.

Europa a fost singura regiune mare producătoare agricolă de pe glob care a suferit relativ puţin din cauza secetei în anul 2009. Totuşi, şi aici unele ţări, mai precis Spania şi Portugalia, au fost confruntate în ultimul timp cu secete semnificative. Pe teritoriul României a crescut frecvenţa anilor secetoşi. Dobrogea, Bărăganul şi sudul Podişului Moldovei sunt regiunile cele mai expuse fenomenului de secetă. Potrivit Institutului de Meteorologie, seceta din anul 2007 a fost mai gravă decât cea din 1946, deoarece a compromis sute de hectare de culturi agricole din toată ţara.

Prof. univ. dr. Elena Marcela Badea

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
1006
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Se zice că Romsilva nu este în criză economică > REVISTA LUMEA SATULUI

Se zice că Romsilva nu este în criză economică

Anul acesta, Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva, cea care administrează pădurile statului, îşi va duce la bun sfârşit tot programul de împăduriri, chiar dacă Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale are alocat un buget de austeritate, din cauza crizei economice cu care se confruntă România.

„Programul Regiei Naţionale a Pădurilor, aprobat pentru 2009, prevede împădurirea a 17.670 ha şi trebuie îndeplinit integral. Din întreaga suprafaţă, 7.107 ha vor fi acoperite prin regenerări naturale, iar 10.563 ha prin plantare de puieţi proveniţi din pepinierele noastre“, a declarat Gheorghe Dima, inginer la Serviciul Împăduriri din cadrul Romsilva, pentru Lumea satului.

Conform domniei sale, principalele specii folosite sunt răşinoase (brad, molid, pin etc.), foioase (fag, frasin, paltin, salcâm etc., inclusiv cele şapte varietăţi de stejar) şi specii ajutătoare, cum ar fi jugastru (arţar tătăresc), corcoduş, vişin turcesc şi altele.

Mutaţii în structura patrimoniului

Potrivit Romsilva, suprafaţa totală a fondului forestier naţional este de 6,4 milioane de hectare, din care 4,2 milioane de hectare (85,6%) se află în proprietatea publică a statului. Din întreaga suprafaţă, 6,2 milioane de hectare (4,1 milioane de hectare proprietatea statului) sunt acoperite cu păduri. Restul reprezintă căi de acces, construcţii, pepiniere etc. Suprafaţa pe cap de locuitor este de 0,27 ha.

Menţionăm că, la nivelul anului 1990, întregul fond forestier naţional se afla în proprietatea statului. Însă, în urma reconstituirii dreptului de proprietate, conform Legilor nr. 18/1991 şi nr. 1/2000, suprafaţa aflată în proprietatea statului s-a diminuat constant.

„Compoziţia pădurilor conţine răşinoase 29,9%, fag 31,5%, stejar 18%, diverse specii tari 15,7% şi diverse specii moi 4,9%. În zona montană se află păduri care ocupă 30% din teritoriu. Aici domină răşinoasele şi fagul. La deal – 37% din teritoriu – principalele specii sunt stejar şi fag, iar la câmpie – 33% din teritoriu – sunt păduri de şleauri şi de luncă“, a afirmat Dima.

Chiar dacă Romsilva îşi va realiza planul de împăduriri, criza economică va lovi cele nouă inspectorate teritoriale de regim silvic şi vânătoare (ITRSV), aflate în subordinea MAPDR. Acestea derulează proiecte de împădurire a terenurilor care aparţin comunităţilor locale. Fondurile provin de la Fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinaţie silvică. Din păcate, proiectele au pierdut din bani, astfel încât suprafaţa împădurită anul acesta va fi redusă cu 33%.

ITRSV-urile sunt instituţii publice, finanţate exclusiv de la bugetul de stat, fiind organizate în structura MAPDR. Atribuţiile principale sunt de reprezentare a autorităţii publice centrale care răspunde de silvicultură (MAPDR) în teritoriu.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
651
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

seceris-2009-in-timis_875.html

Seceriş 2009 în Timiş

Liniştea localităţii Peciu Nou din judeţul Timiş este spulberată de duduitul asurzitor al zecilor de tractoare, încărcate cu tone de grâu ce se îndreaptă către baza de recepţie Agro Vi Pd Italia. Semn că secerişul se află în toi.

– Dle Andreea Marconi, observ că aveţi o bază de recepţie deloc de neglijat, ne puteţi spune ce v-a determinat să începeţi?

De vină este tatăl meu, care în 2001 a venit în vizită în România cu câţiva prieteni. Când s-a întors acasă ne-a spus că a găsit cel mai frumos loc, cu oameni primitori şi că ar vrea să mute o parte din afacerea din Italia în România.

Astfel, în 2004 am pus bazele acestei societăţi şi acum avem opt silozuri cu o capacitate de 13.000 tone, un uscător cu o capacitate de 600 tone pe zi, cântar de mare capacitate şi toate echipamentele necesare, totul pe o suprafaţă de 3 ha.

– Înţelegem că sunteţi şi producător de cereale.

– Da, lucrăm aproximativ 600 de hectare, în special grâu, dar şi floarea-soarelui. De anul viitor o să înfiinţăm şi o cultură de rapiţă.

– Cum a fost producţia din acest an la grâu?

– Comparativ cu alte zone din România, la noi este bună. Totuşi, am avut probleme cu seceta şi apoi cu precipitaţiile, acum avem o „fereastră“ de timp favorabil şi de aceea cu toţii ne axăm pe recoltat. Sunt adevărate lupte pentru combine, remorci, oameni. Noi am obţinut o medie de 4,5 tone la hectar cu o umiditate de 14% şi gluten între 20-22%.

Piaţa, instabilă ca în anii trecuţi?

– Cât grâu se află în silozuri la ora actuală şi ce veţi face cu el?

– Avem aproximativ 9.000 de tone, 3.000 de tone din producţia proprie şi am achiziţionat alte 6.000 de tone. Din păcate, instabilitatea pieţei din România ne forţează să exportăm tot acest grâu. La ora actuală, noi am oferit
375 lei pe tonă, dar preţul este în scădere. Fiind şi producător de cereale, conştientizez că este foarte greu să te întorci în câmp şi să începi să lucrezi.

– Ce aşteptări sunt pentru campania de toamnă?

– Nu putem să vorbim de campania de toamnă 2009 până când nu tragem linie şi analizăm situaţia financiară. Cu subvenţiile care întârzie să apară, fonduri nealocate încă, vă daţi seama că va trebui iar să umblăm la puşculiţă. Ne punem bazele în Guvern că poate va rezolva problema agriculturii într-un final.

– În încheiere, pentru 2010 ce planuri aveţi?

Sperăm ca în 2010 să dublăm suprafaţa agricolă, să mărim capacitatea de stocare şi continuăm să ne facem treaba aşa cum trebuie.

SC Agro Vi Pd Italia SRL este o unitate modernă construită între anii 2004-2005 cu ajutorul SAPARD şi administrată în familie de către domnul Giuliano Marconi şi fiul acestuia, Andreea Marconi, un tânăr de doar 27 de ani pe care-l poţi găsi când pe tractor în câmp, când pe la silozuri.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
796
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

seceta-nu-i-a-ocolit-nici-pe-marii-agric...

Seceta nu i-a ocolit nici pe marii agricultori

Seceta din acest an a produs pierderi importante şi în culturile celor mai importanţi agricultori din România. Aceştia au însă un atu important comparativ cu producătorii obişnuiţi: dispun de silozuri şi îşi permit să păstreze producţia depozitată până în momentul în care preţurile se măresc. Uneori chiar dau lovitura.

Culiţă Tărâţă rezistă în „polul secetei“

Şi în Insula Mare a Brăilei, „polul secetei“, cum spune Culiţă Tărâţă, fondatorul companiei TCE 3 Brazi, producţiile au fost mai mici în acest an. La grâu, recolta a fost de 5-5,5 tone la hectar în zona irigată, în timp ce în zonele neirigate a atins 1,5-1,6 tone la hectar. Tărâţă spune că au fost irigate 14.000 ha de grâu, în timp ce 6.000 ha nu au putut fi irigate. În ceea ce priveşte porumbul, producţia se ridică la 8,5-9 tone la hectar în zona irigată şi la 1,5-2 tone la hectar pe suprafeţele neirigate. În acest an au fost cultivate circa 12.000 ha de porumb. În ceea ce priveşte floarea-soarelui, Tărâţă este mulţumit cu o medie la hectar de 2 tone - comparativ cu 3 tone în anii buni - obţinută de pe cele 9.000 ha cultivate.

Omul de afaceri spune că a vândut deja grâul, pentru că avea credite de plătit la bănci. Oricum, chiar dacă preţurile s-au majorat, nu compensează pierderile de producţie determinate de secetă, susţine agricultorul. TCE 3 Brazi administrează circa 65.000 ha de teren agricol, dintre care aproximativ 55.000 ha în Insula Mare a Brăilei.

Adrian Porumboiu, un caz fericit

Adrian Porumboiu, fondatorul grupului de firme Racova din Vaslui, recunoaşte că seceta din acest an i-a redus producţia de cereale, dar nu-şi face probleme, pentru că speră să recupereze pierderea de volum prin preţurile mai mari obţinute. Pe de altă parte, omul de afaceri se consideră un caz fericit deoarece, dispunând de un întreg lanţ – de la producţie, până la procesare şi comerţ – îşi permite să acopere o parte din pierderi. Până la urmă, nici nu contează ce producţie obţii, ci mai degrabă cu cât vinzi, mai ales că oferta este redusă în piaţă, spune agricultorul care exploatează circa 54.000 ha de teren agricol, dintre care o mare parte sunt deţinute chiar de el. Doar un singur exemplu: nici nu se recoltase bine grâul că preţul şi crescuse cu 25% faţă de perioada de dinaintea secerişului.

Agricultorul, care a câştigat un proces împotriva statului român ce refuza să-i plătească despăgubiri pentru pierderile din 2009 produse de secetă, spune că pe lista măsurilor de susţinere a sectorului ar trebui să se afle şi reducerea TVA-ului la produsele de bază la 9%. Ar fi un lucru bun pentru producători, dar şi pentru stat care ar încasa mai mult, aşa cum s-a întâmplat cu taxarea inversă la cereale.

Nu în ultimul rând, seceta care se manifestă la nivel global, în principal în state mari producătoare precum SUA sau Rusia, va începe să se facă simţită pe piaţă. „Dacă nu acum, cel puţin în viitor preţurile la produsele agroalimentare o vor lua razna de tot“, susţine Porumboiu. Mai în glumă, mai în serios, omul de afaceri spune că n-ar fi exclus ca peste 3-4 ani să vedem ce înseamnă adevărata criză la cereale şi alimente.

Mihai Anghel: „Seceta mi-a compromis 10.000 ha“

Patronul Cerealcom Dolj spune că seceta din acest an l-a lăsat fără floarea-soarelui şi porumb. Practic, cele două culturi au fost compromise în totalitate – este vorba de circa 10.000 ha – , valoarea pagubelor fiind estimată la circa 20 milioane de euro, după cum susţine agricultorul. La grâu a fost însă ceva mai bine, pentru că Anghel a obţinut o medie de 5,5 tone la hectar, de pe cele 13.000 ha cultivate, o producţie bună dacă ţinem cont de anul agricol dificil.

Faţă de alţi producători locali, care nu au unde să-şi depoziteze recolta, Anghel are un atu important: dispune de o reţea de silozuri care îi permite să ţină grâul în depozite în aşteptarea unui preţ bun în piaţă. De obicei vinde grâul la intern, dar dacă sunt preţuri bune la extern nu exclude nici această variantă. După ce a pierdut recolta de porumb şi floarea-soarelui, Anghel are însă o altă mare grijă. Se teme că nu va ploua şi că nu va putea intra în câmp să însămânţeze culturile de toamnă. Agricultorul administrează circa 25.000 ha de teren agricol.

Seceta a afectat nu doar culturile agricole, ci şi viţa-de-vie. Anghel spune că aceasta este calamitată în proporţie de 80-90%, pe fondul temperaturilor scăzute din iarnă şi a gerului năprasnic, după care a venit seceta.

Ştefan Poienaru, un norocos

Proprietarul Agrofam Feteşti, Ştefan Poienaru, a adoptat de câţiva ani o strategie de afaceri care şi-a dovedit eficienţa în acest an. Mai precis, a decis să semene mai mult grâu – plantă rezistentă la secetă – pentru că acesta poate beneficia de apa din sol din toamnă, dar şi din cursul iernii.

La grâu a avut o producţie de 4 tone la hectar, mai mică cu 10% faţă de anul trecut, dar nu pare îngrijorat pentru că reducerea de volum o recuperează din preţurile mai mari. Pe de altă parte, Poienaru nici nu are probleme legate de stocare, întrucât dispune de o capacitate de depozitare de circa 100.000 tone. Din păcate însă, deşi este conştient că preţul la grâu va mai creşte în acest an, agricultorul nu-şi permite să ţină prea mult grâul în depozite pentru că are destule facturi de plătit. În acest an Poienaru a avut semănate 7.000 ha de grâu. Agricultorul se consideră chiar norocos că nu a avut suprafeţe mari cultivate cu porumb – doar vreo 800 ha, şi acestea compromise de secetă.

A semănat însă floarea-soarelui, cultură la care a obţinut o producţie cu circa 30% mai mică faţă de anul trecut, media la hectar fiind de 1,2-1,4 tone. Speră însă să profite de cererea de pe piaţă, mai ales că preţurile au ajuns la 1,8-2 lei pe kilogram.

Pentru anul viitor Poienaru vrea să semene 2.500 ha de rapiţă, 7.000 ha de grâu şi 2.500 ha de orz. Rămâne de văzut dacă va avea noroc la rapiţă, pentru că nu o dată s-a întâmplat s-o întoarcă. Deocamdată, Poienaru mizează mai mult pe grâu, mai ales că preţurile par să fie tot mai atractive. Agricultorul exploatează circa 25.000 ha de teren agricol

Dimitrie Muscă, producţie bună de grâu

Dimitrie Muscă, fondatorul Combinatul Agroindustrial Curtici din judeţul Arad, spune că nu a avut probleme cu seceta în acest an, ba chiar se laudă că are cea mai mare producţie de grâu din ţară – media este de şapte tone la hectar pe cele 4.000 ha semănate cu grâu românesc (produs de INCDA Fundulea).

În ceea ce priveşte porumbul, Muscă se aşteaptă la o medie de 7-8 tone la hectar, în condiţiile în care nu se irigă, comparativ cu 12 tone într-un an normal. Agricultorul spune că producţia nu a fost atât de mult afectată de secetă aşa cum s-a întâmplat la alţi producători, deoarece a plouat, chiar dacă mai puţin spre sfârşitul lunii august. Muscă afirmă că a reuşit să obţină aceste producţii deoarece aplică „tehnologia 100% ca la carte“. Se referă la pregătirea terenului, la rotaţia culturilor, dar şi la faptul că foloseşte maşini agricole performante.

Cât priveşte floarea-soarelui, agricultorul nu a avut cultivate decât vreo 400 ha. Muscă a ales să cultive mai mult grâu pentru că a fost cultura cea mai rentabilă în anul anterior. De altfel, aceasta este şi strategia pe care o aplică de ceva vreme: cele mai mari suprafeţe sunt cultivate cu specia care este cea mai rentabilă.

Acum a fost cazul grâului care s-a dovedit că a fost o alegere bună, dacă ne gândim că producţia obţinută este de peste şapte tone la hectar.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
729

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Seceta se înteţeşte: cum păstrăm apa din sol?

Deşi au căzut unele ploi, în majoritatea zonelor agricole ale ţării se înregistrează deficite de umiditate.

La îndemâna agricultorilor se află posibilitatea reducerii pierderilor de apă din sol, pierderi care constau în (vezi figura):

- evaporarea apei la suprafaţa solului;
- infiltrarea apei la adâncimi mai mari;
- consumul apei de către buruieni.

Impactul consumului productiv

În afara acestor căi de diminuare a rezervei de apă din sol, o contribuţie importantă revine consumului productiv de către plantele de cultură, consum care şi el poate fi raţionalizat.

Pentru reducerea pierderilor de apă din sol este necesară diminuarea pierderilor de apă prin evaporarea la suprafaţa solului, care pot ajunge la peste 30-50%.

În acest sens sunt necesare măsuri agrotehnice preventive, ce privesc evitarea lucrărilor în profunzimea solului etc.

Buruienile consumă de 2-4 ori mai multă apă decât plantele de cultură, motiv pentru care ele trebuie combătute prin măsuri agrotehnice sau chimice.

Raţionalizarea consumului

În ceea ce priveşte consumul apei din sol de către plantele de cultură prin fenomenul de transpiraţie, acesta este necesar pentru realizarea recoltelor, însă poate fi raţionalizat astfel:

- prin folosirea de culturi cu consum specific de apă mai mic şi mai rezistente la secetă (sorg, mei, năut, şofrănel ş.a.);
- prin alegerea soiurilor şi hibrizilor cu perioada de vegetaţie mai scurtă, care pot ajunge la maturitate cu consum mai mic de apă;
- prin asigurarea unor densităţi mai reduse ale plantelor, însă uniform repartizate (fără goluri), pentru a asigura o atmosferă saturată în interiorul lanului;
- prin aplicarea de fertilizări echilibrate, astfel încât plantele să-şi satisfacă necesarul de elemente nutritive cu o cantitate mai mică de apă;
- prin combaterea bolilor şi dăunătorilor care pot produce un stres asupra plantelor, iar, prin porţiunile atacate, pierderile de apă sunt mai mari.

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
880

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Secetă şi în Banat

Producţia agricolă, după cum se ştie, este dependentă de mai mulţi factori: organizatorici, tehnici, economici şi, nu în ultimul rând, climatici. Factorul limitativ în acest an în zona Banatului a fost însă apa, ca urmare a secetei prelungite şi severe nemaiîntâlnită în ultimii 50 de ani.

Eforturile agricultorilor de a folosi tehnologii de cultură performante nu s-au concretizat într-o eficienţă maximă pe unitatea de suprafaţă şi produs. La toate acestea au concurat preţurile deloc încurajatoare oferite de angrosişti şi procesatori, prevalându-se de aşa-zise reguli ale economiei de piaţă.

Deşi sunt un adept al acesteia, nu pot înţelege de ce nici după 21 de ani şi, mai cu seamă, în condiţii de criză, statul nu intervine pentru a stabili un preţ minim garantat la produsele agricole, aşa cum se întâmplă în ţările civilizate din Europa şi din alte părţi ale lumii.

Revenind la condiţiile climatice, speram ca în această toamnă să fie favorabile, oferind astfel condiţii optime pentru o răsărire bună a culturilor şi pregătirea lor pentru sezonul rece. Dar n-a fost să fie aşa.

În zona Banatului, deşi rapiţa pentru ulei s-a însămânţat în perioada optimă, răsăritul acesteia a avut loc după două luni şi, pe deasupra, neuniform, fără a asigura o densitate optimă la unitatea de suprafaţă, cultura aflându-se în unele zone în faza de 1-2 frunzuliţe. Ca urmare a acestui fapt, acumularea de substanţe proteice şi zaharoase în plantă este aproape inexistentă, ceea ce va conduce la o slabă rezistenţă la îngheţ.

Acelaşi gen de probleme se întâl-nesc şi la culturile de cereale păioase: orz, orzoaică şi grâu, deşi în vederea conservării apei în sol s-a renunţat în totalitate la efectuarea arăturii, pregătirea terenului făcându-se prin treceri repetate cu polidiscul.

Precipitaţiile căzute la sfârşitul lunii octombrie a.c. au favorizat în parte răsărirea culturilor de orz, orzoaică şi grâu, dar absenţa acestora în perioada următoare a influenţat negativ dezvoltarea nor-mală a plantelor de cereale păioase, călirea acestora şi pregătirea lor pentru sezonul rece.

Sperăm ca în partea de vest a României, ca de altfel în toată ţara, în perioada imediat următoare să avem de-a face cu o climă mai blândă, cu precipitaţii care să asigure o aprovizionare optimă cu apă a solului, creşterea şi dezvoltarea normală a plantelor.

Agricultura este artă, ştiinţă, dar presupune şi dăruire totală din partea acelora care practică această nobilă meserie. Cu toate acestea, condiţiile climaterice pot favoriza sau distruge în totalitate munca de zi cu zi depusă de agricultori.

Soluţia ar fi intervenţia imediată a statului în piaţă şi un sprijin consistent şi permanent al agriculturii din partea acestuia în vederea diminuării efectelor factorilor limitativi ai producţiei agricole.

Prof. univ. dr. ing. Aurel Lăzureanu
Decan, Facultatea de Horticultură şi Silvicultură Timişoara

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
594

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

seceta_629.html

Secetă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSECETĂ
E secetă mare, cuptor e văzduhul,
Abia mai respiri, stai să-ţi dai duhul!
Pe prund apa curge firavă şi scundă,
Toţi peştii se duc să se-ascundă;
Sul face porumbul din galbena-i foaie
Şi grâul e scrum sub văpaie;
Acolo-n podgorii toridele ruguri
Evaporă seva din struguri;
În van iese turma din sat pe păşune,
Că iarba de-acum e tăciune;
Cu sete se-adună pe ghizduri şi ciuturi
Puzderia albă de fluturi,
Dar jos, în străfund, doar nămol e-n fântână,
Izvoru-i ascuns în ţărână.
Atât le-ar ajunge, un strop de răcoare,
Ca iarăşi prin aer să zboare...
Dar semn de salvare nu văd nicăirea,
Se stinge în iad toată firea!
Gelu Oproiu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
786
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Secretarul de stat Adrian Rădulescu pare mulţumit de noile preţuri > REVISTA LUMEA SATULUI

Secretarul de stat Adrian Rădulescu pare mulţumit de noile preţuri

- Ce semnale aveţi de la fermieri referitoare la noua recoltă?

- Întotdeauna am considerat că nu trebuie să ne grăbim atunci când este vorba de cantitatea de cereale recoltată. Iată, am vorbit cu câţiva fermieri, pentru că eram şi eu interesat să aflu ce se întâmplă în câmp. Deşi vremea a fost prielnică, iar oamenii se aşteptau să obţină recolte spectaculoase, practica a dovedit că avem producţii normale.

De exemplu, la orz se încadrează de la 2.500 la 6.000 kg/ha, în funcţie de sămânţă, tehnologie sau îngrăşăminte folosite. Probabil că media va fi de 3.500-3.700 kg/ha, ceea ce înseamnă o cantitate bună. Pentru că tot am vorbit de orz, această specie este considerată, pe nedrept, Cenuşăreasa cerealelor, deoarece este neglijată de mulţi fermieri, fiind cultivată pe terenuri mai sărace sau în asolamente. Din acest motiv, şi suprafeţele însămânţate cu orz sunt mai mici, în comparaţie cu alte păioase.

La grâu, în zonele în care a plouat mult la sfârşitul lunii iunie, în perioada de recoltare s-au înregistrat pierderi de 500-600 kg/ha. Putem vorbi totuşi de un an agricol bun. În fermele care respectă tehnologia producţiile pot ajunge la peste 6.000 kg/ha, dar în altele, nici măcar la 3.000 kg/ha.

La rapiţă au fost probleme în toamnă generate de seceta care a întârziat răsărirea şi dezvoltarea plantelor, iar în iarnă nu a fost suficientă zăpadă peste tot. Din aceste cauze, s-au pierdut peste 60.000 ha care au fost reînsămânţate, în primăvară, cu alte specii. În unele locuri, este posibil să se obţină 4.000 kg/ha, iar în altele, sub 1.000 kg/ha. În alţi ani, media a fost de 2.500-2.600 kg/ha, care nu cred că va fi depăşită în 2011.

Un pariu câştigat

- Care sunt preţurile actuale la cereale?

– Eu am spus, încă de anul trecut, că trebuie să pariem pe agricultură. Una dintre marile satisfacţii va fi tocmai în 2011. Evoluţia preţurilor din toamna lui 2010 i-a determinat pe mulţi agricultori să investească mai mult, să aplice tehnologiile recomandate, să folosească sămânţă de calitate, mai multe îngrăşăminte şi să aplice tratamente, ceea ce înseamnă o producţie mai bună. Meteorologic vorbind, a fost un an agricol foarte bun. Acum, fermierii sunt ajutaţi şi de preţurile bune. În comparaţie cu anul trecut, preţurile aproximative la momentul recoltării sunt aproape duble. La orz, de exemplu, primele livrări s-au făcut la un preţ de 160-165 euro/t. La grâu, nivelul acestora ajunge la 200 euro/t, la rapiţă, circa 500 euro/t, iar la muştar, în jur de 700 euro/t. Evoluţia preţurilor a fost spectaculoasă. Dacă vânzările vor continua la asemenea preţuri, fermierii pot obţine un profit de 40-50%, ceea ce nu s-a întâmplat niciodată.

E prematur pentru anticipări

- Ce se întrevede pe bursele internaţionale?

- Dacă ţinem cont de actuala conjunctură mondială, este greu de anticipat ce se va întâmpla, nu mai departe însă de toamna anului 2011. În Franţa, Germania, Italia sau Belgia există mari probleme generate de secetă. Acest lucru ne poate ajuta. Ca urmare, cu siguranţă preţurile vor mai urca, cum s-a întâmplat şi anul trecut. Nu ştiu sigur! Numai că nu se mai aşteaptă fluctuaţii majore, aşa cum s-a întâmplat în 2010, pentru că piaţa este pregătită să le facă faţă, existând mari cantităţi de cereale depozitate. Vă repet, sunt doar presupuneri, pentru că nu mă pricep bine la aceste chestiuni. Decizia momentului vânzării trebuie să o ia fiecare agricultor în parte, în funcţie de interesele sale.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
676
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

secretul-longevitatii-sta-ascuns-la-tara...

Secretul longevităţii stă ascuns la ţară

Bistriţa Bârgăului. O comună mirifică, aparţinând unei zone binecuvântate, cu oameni deosebiţi, harnici, cinstiţi, cu dragoste de muncă, cu dragoste de glia strămoşească. Un loc în care timpul pare că s-a oprit sau că oamenii din aceste locuri au găsit secretul vieţii fără de moarte. Asta pentru că aici este ceva aproape normal să ajungi la vârsta de o sută de ani. Nu este puţin lucru ca în acelaşi sat să numeri cinci bătrâni care au trecut deja acest prag.

Unul dintre cei care şi-au aniversat un secol de viaţă chiar în ziua de Înviere a acestui an este colonelul (rez.) Simion Popandron. Un om care a avut dorinţa şi puterea să-şi învingă anii şi să-i numere zi de zi, ceas de ceas, secundă cu secundă până la O SUTĂ. A dus o viaţă aparte, dar trăită intens, cu patos şi pasiune.

De sub comanda lui Antonescu, în gulagul sovietic

Este primul copil din cei opt ai martirului George Popandron, împuşcat de către hortişti şi aruncat într-o groapă comună în data de 10 octombrie 1944, din simplul motiv că era un român adevărat. În acele vremuri puţini erau cei care urmau o şcoală. Simion Popandron a reuşit să continue liceul în oraşul Bistriţa şi apoi şcoala de ofiţeri de la Sibiu. Şi-a început cariera de militar la Oradea, înaintând până la gradul de căpitan, grad cu care a intrat pe front. Martor al democraţiei interbelice, al regimului autoritar al lui Carol al II-lea, ofiţer al armatei conduse de mareşalul Ion Antonescu, căzut prizonier la sovietici, colonelul (rez.) Simion Popandron a simţit pe propria piele „binefacerile“ gulagului sovietic.

Întoarcerea la vatra străbună

La terminarea războiului era convins de faptul că nu mai putea continua ca militar activ în noul regim instaurat, preferând să intre pe un contrasens al istoriei. A fost eliberat din lagărul de la Odesa şi a ajuns acasă la 34 de ani, vârstă la care orice tânăr are idealuri. Întors de unde a plecat în copilărie, a fost nevoit să înceapă altă viaţă, una dură, pe care a răzbit-o poate şi datorită pregătirii fizice dobândite în şcoala militară. A preferat să rămână între ţăranii harnici şi cinstiţi, între oamenii locului care l-au respectat, l-au apreciat pentru modul său de viaţă, pentru corectitudinea şi verticalitatea sa. Ofiţer cult, inteligent, bine pregătit, şi-a dat seama că sunt prea puţini de partea baricadei anticomuniste din acea vreme, o eventuală luptă fiind fără câştig de cauză.

Pentru că a fost pensionat la 60 de ani, a fost nevoit să-şi asigure existenţa, drept pentru care, ca autodidact, s-a documentat, iniţiat şi specializat în pomicultură şi apicultură, colaborând foarte bine cu specialiştii Staţiunii de Cercetare Pomicolă - Bistriţa. A reuşit să înfiinţeze, prin propriile forţe, o plantaţie de 500 de pomi fructiferi, sperând la un trai mai bun în momentul intrării acestora pe rod. Nici cu cealaltă preocupare, apicultura, nu a fost mai prejos.

Dr. ing. Niculai Popandron

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:

705
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sectacolul-duleistilor_s509.html

Se spune deseori că „pasărea lângă pasăre trage“. Însă este demn de remarcat că unor păsări se pare că le place şi să cânte împreună, dând dovadă de un rafinament admirabil! Această interpretare în duet este atât de armonioasă încât, dacă nu-i vede nimeni pe cei doi cântăreţi, ascultătorului îi este adesea imposibil să-şi dea seama că melodia provine de la două păsări. Chiar şi oamenii de ştiinţă sunt induşi în eroare. Prin urmare, doar relativ recent s-a descoperit că interpretarea în duet reprezintă un mod de comportare a păsărilor.

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Vasile ALEXANDRU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2474

sectorul-semincer-va-avea-departament-pe...

Sectorul semincer va avea departament pentru protecţia intelectuală a soiurilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Sectorul semincer va avea departament pentru protecţia intelectuală a soiurilor

„Anul 2011 a fost unul important pentru sectorul de semințe. S-au pus bazele unor modificări majore ale regulilor care guvernează domeniul în cadrul Uniunii Europene, ca atare, și al României. Procesul va continua și se va finaliza treptat. Aceasta presupune mobilizarea operatorilor economici participanți la sectorul semincer și partenerii sectorului din toata Europa“, a afirmat Gheorghe Hedeșan, președinte executiv al Asociației Amelioratorilor, Producătorilor și Comercianților de Sămânță și Material Săditor (AMSEM) din România, la Adunarea Generală, organizată recent în București. Prezent la eveniment, Valeriu Tabără s-a arătat interesat de problemele AMSEM și a promis sprijin. De exemplu, a recomandat ca propunerile legislative înaintate forurilor europene să ajungă și la MADR, care le poate propune direct Comisiei Europene. Astfel, pot fi contracarate unele interese care apar pe filiera semințelor.

Noutăţi organizatorice

Cu această ocazie, președintele executiv a anunțat înființarea unui departament în cadrul AMSEM care se va ocupa de protecția intelectuală a soiurilor. „Noul departament va urmări asigurarea protecţiei soiurilor şi recuperarea redevenţelor pe baza licenţelor de multiplicare şi a seminţelor de fermă utilizate pentru necesar propriu și, implicit, scoaterea la lumină a pieţei negre“, a menționat Hedeșan. O altă noutate pentru 2012 se referă la organizarea structurilor teritoriale. Este vorba de finalizarea formalităţilor de reconstituire a filialei Moldova la Iaşi şi Ialomiţa la Slobozia (sau afilierea la Călăraşi), precum și de înfiinţarea filialelor Oltenia şi Nord-Vest la Oradea sau Satu Mare.

Accent pe legislaţie

Președintele executiv a amintit că, în România, în 2011 au intrat în vigoare trei reglementări importante: modificarea Legii semințelor nr. 266/2002, Regulamentul CE 1107/2006 și modificarea Legii nr. 255/1998. Astfel, a apărut Legea nr. 204/2011, pentru modificarea și com-pletarea Legii nr. 255/1998, privind protecția noilor soiuri de plante și a Legii nr. 186/2000, referitoare la aderarea României la Convenția internațională pentru protecția noilor soiuri de plante.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
1660

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

securea-rea-din-noapte_582.html

Securea rea din noapte > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSecurea rea din noapte

Tăierile ilegale de copaci aduc mari prejudicii Direcţiei Silvice (DS) Piteşti. În judeţul Argeş suprafaţa totală acoperită de păduri se ridică la 181.946 ha, din care 137.898 ha fond forestier aflat în proprietatea statului şi 44.048 ha în proprietate privată (persoane fizice şi juridice).

„Anul trecut, starea contravenţională şi infracţională la tăieri de arbori s-a menţinut ridicată, atingând un volum total de 7.876 de metri cubi, din care 5.640 mc în pădurile proprietate publică a statului şi 2.236 mc în cele proprietate publică privată."

Din nefericire, paguba nu poate fi recuperată. Pe de o parte, cei mai mulţi hoţi sunt ţigani săraci, care nu au bunuri ce pot fi confiscate şi valorificate. Pe de altă parte, sute de infracţiuni primesc verdict de neurmărire penală (NUP) din partea procurorilor de caz, chiar dacă autorii au fost prinşi în flagrant (?!).

(T.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
567
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sefii-monsanto-alaturi-de-fermierii-roma...

Şefii Monsanto, alături de fermierii români > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulŞefii Monsanto, alături de fermierii români

Recent, la Cărpiniş, judeţul Timiş, pe exploataţia administrată de Samson Popescu, un recunoscut om al pământului bănăţean, a avut loc, în organizarea firmei Monsanto, o întâlnire cu fermierii din partea de vest a României, la care au participat preşedintele şi vicepreşedintele prestigioasei firme americane, respectiv Hugh Grant şi Jerry Steiner, reprezentanţi ai Monsanto România – Mihaela Vasile, Gabriel Băeaşu ş.a. –, dar şi ministrul român al Agriculturii, prof. univ. Valeriu Tabără.

Valeriu Tabără:

„Toţi fermierii care vin în contact cu lumea bună a realizărilor în agricultură nu pot să le nege, pentru că văd progresul lor real. Apoi văd randamentele, economicitatea, uşurinţa de a realiza aceste culturi cu astfel de plante. Fermierii au făcut alegerea lor. Trebuie făcut însă mai mult şi de către decidenţi, dar mai cu seamă de către organizaţiile profesionale pentru introducerea biotehnologiilor în practica noastră.

Discuţiile au fost deja reluate pe această temă din septembrie şi sperăm ca anul acesta să primim un accept. De altfel, doresc să avem şi o întâlnire cu europarlamentarii noştri pentru a-i lămuri cu privire la această chestiune care are o importanţă deosebită. Este vorba de o problemă ce ţine de progres şi de existenţa noastră. Trebuie să producem mai mult, mai economic şi mai sănătos."

Hugh Grant, preşedinte al companiei Monsanto:

„Noi, cei de la Monsanto, credem că în următorii 20 de ani există posibilitatea de a dubla producţiile la nivel mondial, în regiunile agricole cheie din lume, şi de a reduce volumul de inputuri în agricultură. Nu este un ţel de neatins. Toate acestea se pot realiza prin noii hibrizi, genetică mai bună, biotehnologii care să pună în valoare această genetică, dar şi prin alte aspecte ce ţin de modul în care este lucrat pământul.

Există în faţa noastră o serie de obiective care ne vor solicita la maximum, dar pe care sunt convins că le vom atinge. Numai aşa vom reuşi să îmbunătăţim atât viaţa fermierilor cât şi a comunităţilor rurale. Ne-am concentrat până acum pe partea de producere de sământă, iar în Europa singura noastră investiţie este în România şi se ridică la 140 milioane de dolari.

Cred că perspectiva pentru România şi agricultura românească este foarte bună. În urmă cu câţiva ani aveam în catalogul din România 5 produse, iar acum am ajuns la 22 de hibrizi de porumb. Responsabilitatea noastră este să vă oferim dumneavoastră, fermierilor, cea mai bună sământă la un preţ cât mai accesibil. Cred că aici trebuie să intre şi posibilitatea de a avea acces pe viitor la rezultatele biotehnologiilor."

Un fermier… fără inhibiţii

Moţ Nicolae Doru, Agromoţ SRL, Sânnicolau Mare,Timiş

– Cum vi se pare această întâlnire în câmp unde s-a discutat despre o serie de tehnologii care momentan sunt interzise pentru fermierii români?

– Ele nu sunt interzise, sunt doar limitate în manifestarea lor. Dar noi suntem conştienţi de valoarea acestora. Numai că întotdeauna politicul nu ţine seama neapărat de individ, ci de comunităţi.

– Credeţi că veţi avea vreodată posibilitatea să vă folosiţi de rezultatul acestor biotehnologii ?

– Da, sper. Cum ar spune bătrânii, asta mă ţine în viaţă, speranţa.

– Aţi fost printre primii care au luat contact cu rezultatele biotehnologiilor!

– Am făcut parte din echipa actualului ministru mai de demult, de pe vremea când era asistent la facultatea noastră şi, fiind un fel de discipol al dumnealui, am prins ideile bune mai repede. Mă aflam şi în locul care îmi permitea asta, adică am o minte deschisă. Dar, oricum, această poveste nu ţine de vârstă. Unii oameni se nasc inhibaţi şi alţii dezinhibaţi, dacă ar fi să fie doar două categorii. Adevăraţii fermieri sunt însă dezinhibaţi !

Avem nevoie de biotehnologii pentru a ne revendica locul cuvenit ca producători de hrană pentru cât mai mulţi oameni.

Probleme mari cu Diabrotica

Moldovean Cristian, Promat Tăşnad, Satu Mare

„Şi eu am speranţa că vom cultiva până la urmă aceste plante. Am fost şi în SUA, am vizitat centrul de cercetare de la Monsanto, m-au impresionat culturile, loturile demonstrative. A fost o experienţă extraordinară şi sper ca şi în România şi în Europa să fie puse în practică aceste biotehnologii, să se pună accent pe aşa ceva pentru că, până la urmă, suntem pe o piaţă globalizată şi ar fi corect să avem dreptul să şi producem. Să folosim aceste tehnologii performante ca să putem concura cu celelalte ţări ale lumii.

Noi, de exemplu, avem probleme mari cu Diabrotica. La nivelul judeţului Satu Mare avem afectată 28% din producţia de porumb. De aceea eu susţin cu tărie biotehnologiile. Cândva am semănat şi soia modificată genetic, unde obţineam producţii de peste 4.500 kg/ha. Iar acum se cultivă mult mai puţin soia convenţională pentru că sunt cheltuieli mari cu produsele fitosanitare necesare. Rămân totuşi uimit că nu avem voie să cultivăm soia modificată genetic, în vreme ce importăm şrot din Brazilia, din Argentina, din America. Până la urmă, şi animalele noastre mănâncă furaje provenite din culturi modificate genetic.

Cred că, prin biotehnologii, din impor-tatori vom deveni exportatori.“

Aşteptând normalitatea

Popescu Samson, SC Semislend Company, Cărpiniş Timiş

– Domnule Samson, sunteţi un fel de gazdă a evenimentului de aici.

– Da, şi având în vedere că am văzut şi am şi cultivat o parte din aceste plante, aş concluziona citând un filozof german care spunea cu mult timp în urmă că „toate noutăţile parcurg trei stadii: în primă fază sunt ridiculizate, în a doua sunt contestate cu vehemenţă şi în al treilea stadiu sunt considerate ca de la sine înţelese“. Acum ne aflăm în cea de-a doua etapă, când aceste biotehnologii sunt contestate cu vehemenţă. Eu nu mai sunt chiar aşa de tânăr, de aceea sper ca într-un viitor nu foarte îndepărtat să intrăm şi noi şi fermierii români, dar şi cei din UE în acel stadiu în care să vorbim despre ele ca despre o normalitate.

Eu aştept decizia factorilor politici pentru a beneficia de aceste biotehnologii. Nu mă îndoiesc că aprobarea va veni cât de curând.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1433

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Semănatul, toamna târziu

Nu este cazul să încercăm o oarecare jenă că pe ogoarele ţării întâlnim tot mai multe tractoare şi utilaje care continuă să însămânţeze cu multă întârziere după perioada optimă agrotehnică. O fac în această toamnă şi confraţii noştri comunitari, mult mai exigenţi şi dotaţi tehnic decât majoritatea fermierilor români. Adevărul este că, în această toamnă, zilele bune de lucrat pământul se pot număra pe degete, cum s-ar spune. Nu este bine pentru agricultori, care au de ales între un oarecare risc şi pierdere totală. Există la români, şi nu numai la ei, o zicală: culegi ceea ce semeni. Pentru ca în vară fermierii români să poată culege ceva, ei trebuie să semene cât mai mult în această toamnă, chiar cu riscul obţinerii unor randamente mai scăzute, pe care şi aşa majoritatea cultivatorilor le înregistrează chiar în anotimpurile bune din punct de vedere climatic. Această afirmaţie este susţinută tocmai de oamenii de ştiinţă care fac dovada unor cercetări agrotehnice fundamentale, ce îmbină ştiinţa cu practica.

Grâul iernează şi ca bob încolţit

Academicianul Nicolae Săulescu afirmă că, în condiţii de forţă majoră, trebuie semănat şi în afara perioadei optime, dar producţiile obţinute nu vor mai fi aceleaşi ca atunci când se seamănă în epoca optimă. Există riscul unor randamente mai scăzute, dar este mai mult decât nimic. Şansele unei recolte mari scad cu fiecare zi de întârziere. Ele nu dispar însă, mai ales atunci când se realizează o densitate bună la semănat şi când sunt respectate şi restul verigilor tehnologice. De altfel, există şi situaţii în care se seamănă în epoca optimă, dar umiditatea este scăzută şi nu permite răsărirea la timp. Grâul poate ierna şi ca bob încolţit în pământ. Dacă se seamănă târziu, nici nu apucă să răsară şi, prin urmare, nici nu este expus gerului. Sigur, riscurile cresc, e un fel de loterie, dar agricultura e supusă riscului oricum. Trebuie spus că efectul întârzierii semănatului diferă de la un an la altul şi nu putem şti cât de mare sau cât de mică va fi în anul acesta scăderea de recoltă din cauza semănatului mai târziu. Condiţia este ca lanurile semănate târziu, care pornesc cu un handicap din punctul de vedere al creşterii plantelor, să fie stimulate să crească în primăvară printr-o fertilizare adecvată, mai ales cu azot. Cine seamănă mai târziu trebuie să practice densităţi mai mari şi să aibă grijă să fertilizeze atunci când grâul va răsări. Folosind soiurile adaptate la condiţiile din România, riscurile sunt mai reduse. Cercetătorii de la Fundulea fac experienţe semănând şi în perioada optimă, dar şi ceva mai târziu, în noiembrie. Concluzia lor este că producţiile sunt mai mici, dar nu se ajunge la compromitere totală. „Din proprie experienţă vă pot spune că am semănat în noiembrie grâu, la care am obţinut producţii de peste 4.000 kg“, ne mai spune academicianul Săulescu.

Calitatea seminţei se vede acum

Pentru a avea o anume certitudine a realizărilor, condiţia pe care ţine să o sublinieze cercetătorul este ca sământa să fie de calitate. Ea trebuie să aparţină unei categorii biologice superioare şi unui soi zonat, să provină din culturi destinate producerii de sămânţă şi să fie tratată pentru a preveni diferitele boli ce pot apărea. Dacă a fost infestată anul trecut cu fuzarioză, bacterioze etc., atunci aceste boli au şanse să se dezvolte în timpul unei germinări prelungite, aşa cum se întâmplă când semănatul are loc mai târziu. În general, calitatea seminţei se vede bine atunci când semănatul are loc în afara perioadei optime. „Nu vreau să înţelegeţi că este bine să semănăm grâul mai târziu. Perioada optimă are rolul ei bine stabilit! Dar şi semănatul târziu reprezintă o opţiune perfect valabilă!” – mai spune cercetătorul.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
1134

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

semanaturile-in-timpul-iernii_55.html

Semănăturile în timpul iernii

Pe parcursul iernii, cultura grâului poate suferi o serie de fenomene care pot duce la diminuarea producţiei sau chiar la compromiterea culturii. Pentru aceasta, cultivatorii trebuie să urmărească periodic starea de vegetaţie.

Principalele fenomene care se pot manifesta în timpul iernii se referă la:

1. Temperaturi scăzute sub nivelul de suportabilitate a culturii grâului:

a. când apar brusc, înainte de încheierea procesului de călire, şi grâul poate suferi la minus 10-12°C;

b. când apar în perioada de iarnă grâul este bine călit, poate suporta temperaturi de minus 16-18°C;

c. când apar la desprimăvărare, după ce grâul şi-a reluat vegetaţia şi s-a decălit, devine foarte sensibil la temperaturi scăzute.

Este vorba de temperaturi care acţionează la nivelul nodului de înfrăţire, nod care se găseşte la 2-3 cm adâncime şi unde temperatura este cu 5-8°C mai mare.

Prezenţa stratului de zăpadă afânată asigură o bună protecţie grâului.

2. Stratul gros de zăpadă, timp îndelungat, cu pojghiţă de gheaţă la suprafaţă, poate provoca distrugerea culturii prin inaniţie. În acest caz, pe suprafeţe mai mici se recomandă deplasarea unor turme de oi sau trecerea cu agregate cu grape stelare pentru a favoriza accesul aerului la plante.

3. Vânturile puternice care deplasează particule de sol şi rănesc frunzele sau chiar nodul de înfrăţire pe care îl dezgolesc. Din aceste motive sunt recomandate perdelele de protecţie.

4. Fenomenul de îngheţ-dezgheţ, în special în solele în care semănatul s-a efectuat într-o arătură proaspătă, provoacă „descălţarea" plantelor, ruperea rădăcinilor şi dezgolirea nodului de înfrăţire. În acest caz este necesară o lucrare cu tăvălugul neted pentru a repune în contact rădăcinile cu solul.

5. Excesul de apă apărut pe parcelele cu grâu provoacă moartea plantelor prin asfixiere. Sunt necesare măsuri de eliminare a apei prin trasarea de şanţuri de scurgere.

Determinarea densităţii plantelor

Cunoaşterea densităţii plantelor serveşte la stabilirea unor elemente tehnologice şi în primul rând la stabilirea dozelor şi momentului de aplicare a îngrăşămintelor azotate. Astfel, de exemplu, într-o cultură cu densitate redusă azotul se aplică mai timpuriu, în iarnă, pentru a fortifica fraţii.

Determinarea densităţii plantelor se efectuează la intrarea în iarnă prin parcurgerea parcelei în diagonală şi aruncarea, la întâmplare, a ramei metrice. În locul unde a căzut se determină numărul de plante şi de fraţi, după care se fixează patru ţăruşi la colţuri şi rama se ridică pentru următoarele determinări (10-20 determinări în funcţie de mărimea parcelei).

În final se face media numărului de plante şi a gradului de înfrăţire.

La desprimăvărare se fac din nou determinări fixând rama motrică în locurile ţăruşate. Rezultatele determinărilor din primăvară se compară cu cele din toamnă şi se stabilesc diferenţele care evidenţiază modul cum a iernat cultura grâului.

Stabilirea viabilităţii plantelor

Se recomandă să se efectueze după perioadele cu temperaturi scăzute.

1. Determinarea direct în câmp constă în parcurgerea de către specialist sau cultivator iniţiat a parcelei cu grâu în diagonală şi smulgerea de plante, din loc în loc, la care se analizează nodul de înfrăţire:

a. la plantele sănătoase nodul este dens, de culoare albă-mată şi are rădăcinile în creştere şi pornite altele noi;

b. la plantele care au suferit de ger nodul este necrozat, fără noi creşteri de rădăcini.

2. Determinarea prin metoda monoliţilor

Cu cazmaua se ridică unele calupuri lungi de 30 cm, late cât să cuprindă două rânduri de plante şi adânci de 20 cm.

Calupurile se aşează în lădiţe şi se introduc într-o cameră neîncălzită unde se ţin 2-3 zile.

Se trec apoi într-o cameră luminoasă şi încălzită la 18-20°C unde se ţin 15 zile, timp în care se stropesc cu apă în optim.

În acest interval plantele sănătoase regenerează şi produc noi frunze şi fraţi, formează rădăcini coronare.

Plantele care au suferit de ger prezintă necrozări, frunzele se usucă treptat şi mor.

Pentru analiză se spală monoliţii şi se determină:

– numărul de plante vii care şi-au reluat vegetaţia;

– numărul de plante moarte.

Se raportează procentual viabilitatea.

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1182

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Semigreul trage din greu în Bărăgan

Mecanizarea agriculturii a înregistrat un progres continuu care a determinat o reducere a efectivului de cabaline folosite în agricultură, dar şi în alte ramuri ale economiei naţionale.

Pentru buna desfăşurare a procesului de producţie din unele unităţi sau gospodării individuale, a fost nevoie de menţinerea unui număr minim de cai, dar cu capacitate de muncă ridicată. Acesta a fost motivul pentru care s-a hotărât crearea unui tip de cal de tracţiune „Semigreu“, intermediar ca masivitate şi greutate, eficient în desfăşurarea activităţii de producţie din gospodării, ca urmare a unei îmbinări armonioase a forţei de tracţiune mecanice cu cea animală.

Un cal pentru munca agricolă

Începând cu anul 1950, la Institutul Central de Cercetări Zootehnice din Bucureşti, în cadrul Laboratorului pentru Studiul şi Ameliorarea Cabalinelor, apoi în anul 1964 la Staţiunea Experimentală Ruşeţu, s-a început formarea unui tip de cal de muncă Semigreu, care să corespundă cerinţelor populaţiei. La fel de important era însă şi obţinerea de material reproductiv pentru ameliorarea raselor locale din marea creştere. Rezultatul selecţiei riguroase şi a muncii minuţioase a cercetătorilor a fost noua rasă de cai, performantă pentru tracţiune, adaptată la condiţiile pedoclimatice şi orografice diferite din ţară. Omologarea şi brevetarea acestei rase a avut loc în anul 1985.

Până în anul 1990, în cadrul rasei Semigreu Românesc de Bărăgan au fost două tipuri:

Tipul I: ardenz x trăpaş;

Tipul II: ardenez x local ialomiţean x trăpaş;

După anul 1990, cele două tipuri au fost unificate.

Din analiza structurii genetice, rezultă că rasa Ardenez se găseşte în proporţie de 68,75 % la ambele tipuri:

- la tipul I, rasa Trăpaş se găseşte în proporţie de 31,25 %;
- la tipul II, rasa Trăpaş se găseşte în proporţie de 6,25 % şi 25 % local ialomiţean.

Conformaţie corporală

Ambele tipuri se caracterizează printr-un format corporal dreptunghiular, producţie piloasă bine dezvoltată, aplomburi corecte, capul bine proportionat cu profil drept, gâtul musculos, cu o coamă bogată. Trunchiul lung, larg, adânc şi musculos, membre groase şi puternice, copite relativ mari.

Semigreul Românesc de Bărăgan manifestă o precocitate pronunţată. La vârsta de trei ani, tineretul cabalin poate susţine probele de calificare privind aprecierea capacităţii energetice. Comisia Naţională de Clasare şi Evaluare a Cabalinelor de Rasă a stabilit, în baza rezultatelor obţinute la probele de calificare, a examinării individuale şi analizării pedigreelor, ca exemplarele valoroase să fie promovate la reproducţie.

Astăzi, rasa Semigreu se creşte la Herghelia Ruşetu şi în nuclee mai mici în sectorul privat.

Ing. Petruţa TUREAC
AGENŢIA NAŢIONALĂ PENTRU AMELIORARE ŞI REPRODUCŢIE ÎN ZOOTEHNIE „Prof. dr. G.K. CONSTANTINESCU“

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
922

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Seminar RICA

În cadrul Proiectului Phare de înfrăţire instituţională RO 2007/IB/AG/01TL „Sprijin pentru Consolidarea Reţelei de Informaţii Contabile Agricole“, a avut loc seminarul final pentru evaluarea rezultatelor proiectului. Acest proiect s-a derulat pe o perioadă de 9 luni, iar bugetul alocat este de 256.000 euro, din care 20.000 euro reprezintă contribuţia naţională. Obiectivul general al proiectului a fost consolidarea sistemului RICA din România, conform cerinţelor comunitare, realizându-se prin parteneriatul cu Ministerul Federal al Alimentaţiei, Agriculturii şi Protecţiei Consumatorilor din Germania.

Apar soiurile de grâu străine, rezistente la secetă

Am fost invitaţi să vedem câteva loturi demonstrative, cultivate cu mai multe soiuri de grâu rezistent la secetă, testate de specialiştii firmei austriece Probstdorfer Saatzucht. Dar, în loc de culturi, surpriză! „Poftiţi şi gustaţi din această pâine caldă“, aşa am fost întâmpinaţi de reprezentantele Probstdorfer Saatzucht România SRL, societate mixtă româno-austriacă. Am luat un coltuc şi l-am mâncat pe nerăsuflate. Într-adevăr, pâinea avea un gust aparte, foarte bun. Mai târziu am aflat că fusese făcută din grâu austriac crescut la noi, în zona de sud a ţării, grâu care produce 5-7 tone la hectar, în condiţii de neirigare.

Date de referinţă Proteină – 14%

„Avem câteva soiuri noi de grâu de mare performanţă, care conţin cel puţin 14% proteină. Noi le numim soiurile fermierilor europeni, care vor să obţină calitate, lipsă de micotoxină, deci condiţii de siguranţă alimentară şi o calitate superioară a pâinii“ – a declarat dr. Mihai Berca, profesor la Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti.

Prezentarea a avut loc recent în satul Tonea care aparţine de Comuna Modelu (Călăraşi). La eveniment a fost prezent Michael Gohn, patronul firmei austriece. Domnia sa a apreciat în mod deosebit calitatea solului din România, superioară faţă de Austria, şi a spus că singurul pas către producţii mari, pe care trebuie să-l facă fermierul român, este asimilarea noilor tehnologii şi utilizarea unor soiuri mai productive. Dintre soiurile de grâu Premium, aclimatizate în România, amintim cunoscutul Capo, dar şi Bitop, Astardo sau Pireneo, toate pretându-se şi la sistemul ecologic de cultivare. În total, au fost prezentate opt soiuri.

Rezistenţa la arşiţă

Interesant ni s-a părut şi comportamentul noilor soiuri la secetă excesivă. „Mie îmi place să spun că plantele stau ca nişte cămile în deşert, când nu au apă. Însă, când o primesc din nou, cresc şi produc grâne de calitate. Acest fenomen se întâmplă pentru că noile soiuri au o autoreglare genetică. În condiţii severe, spicul menţine numai atâtea boabe câte poate să ducă, pentru a rezulta o calitate completă“ – a afirmat profesorul universitar.

Domnia sa ne-a spus povestea noilor soiuri pe pământ românesc. Introducerea lor a început cu şase ani în urmă. „Întâi le-am testat. Apoi am făcut o selecţie, astfel încât să răspundă cel mai bine condiţiilor din România.

Sunt soiuri puţin mai târzii decât cele româneşti, dar sunt foarte rezistente la secetă“ – a explicat Berca.

În final, a urmat prezentarea loturilor experimentale şi a plantelor bine dezvoltate, chiar dacă nu au fost irigate. Conform calculelor, pe fiecare spic erau cam 45-50 de boabe mari, ceea ce înseamnă că producţia va depăşi 6.000 kg/ha. Alături erau câteva maşini şi utilaje performante, utilizate la lucrările solului.

Consumul de sămânţă, doar la jumătate

Din datele expuse de vorbitori, am reţinut câteva mai importante. Una dintre calităţile noilor soiuri este înfrăţirea puternică. Acest lucru înseamnă că, la însămânţat, în loc să se folosească 280-300 kg ha, sunt suficiente 130-150 kg. Plantele dezvoltă rădăcini foarte lungi, până la 1,5-2 metri adâncime. Ca urmare, într-un teren greu, foarte compact, nu vor putea creşte normal. Acest impediment poate fi eliminat, dacă se face o scarificare a solului până la 60 cm.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
820
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

semnal-de-alarma-la-sate-rata-abandonulu...

Semnal de alarmă la sate, rata abandonului şcolar s-a dublat în ultimii ani > REVISTA LUMEA SATULUI
Semnal de alarmă la sate, rata abandonului şcolar s-a dublat în ultimii ani

Şcoli desfiinţate. Drumuri impracticabile iarna sau după ploi abundente. Familii dezorganizate. Sărăcie, multă sărăcie. Aşa arată tabloul în mediul rural. Consecinţa imediată este creşterea abandonului şcolar. Chiar dacă învăţământul este gratuit la nivelul întregii ţări, părinţii au nevoie pentru fiecare copil de sute de euro, în fiecare an, doar ca să-l ţină la şcoală, pentru rechizite, cărţi, fondul clasei etc. Iată de ce rata abandonului s-a dublat în ultimii ani.

Incredibil: există încă optimism

Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului (MECTS) a terminat recent, în cadrul unui proiect Phare, elaborarea Raportului asupra stării sistemului naţional de învăţământ, cu focalizare pe grupuri dezavantajate.

„Spre deosebire de rapoartele precedente, prezentul raport a constatat, pentru prima dată după anul 2000, o uşoară tendinţă de ameliorare a ratei anuale a abandonului şcolar în 2009, în învăţământul primar şi gimnazial de 1,9%, faţă de 2% în anul şcolar anterior. Se menţine însă ridicată rata abandonului şcolar în învăţământul profesional – peste 8%“, a declarat Daniel Tomoni, consilier în cadrul MECTS, pentru Lumea satului.

Conform raportului, una dintre tendinţele negative, cu caracter general, vizează menţinerea (în unele cazuri chiar accentuarea) discrepanţelor dintre mediul urban şi rural în defavoarea zonelor rurale, atât în ceea ce priveşte participarea la educaţie (la toate nivelurile de învăţământ, cu excepţia învăţământului profesional), cât şi rezultatele elevilor la evaluările naţionale şi internaţionale.

După cum constata Raportul asupra stării sistemului de învăţământ, în perioada 2001-2007 rata abandonului şcolar, atât pe ansamblul învăţământului primar şi gimnazial, cât şi la nivelul fiecăruia dintre cele două cicluri, a înregistrat un trend continuu ascendent.

„Nivelul relativ ridicat al abandonului pe parcursul perioadei de referinţă poate fi generat, pe lângă alţi factori individuali, familiali sau şcolari, de amploarea fenomenului migraţiei forţei de muncă.

Este vorba de copiii care îşi urmează părinţii în străinătate şi, chiar dacă îşi continuă studiile acolo, ies din evidenţele noastre şcolare“ – a precizat Tomoni.

Menţionăm că MECTS a desfăşurat, până în decembrie 2009, un program naţional de prevenire a abandonului şcolar, finanţat de Uniunea Europeană, adresat copiilor cu vârste între 5 şi 8 ani, din sute de comunităţi din ţară.

Repere europene

Datele comparative privind indicatorul rata de părăsire timpurie a sistemului de educaţie a tinerilor în vârstă de 18-24 ani ilustrează faptul că România se situează peste nivelul celor mai multe dintre statele membre ale UE. La nivelul anului 2007, valoarea indicatorului pentru România înregistra 19,2%, spre deosebire de ţări precum Slovenia – 4,3%, Polonia – 5,0%, Cehia – 5,5%, statele membre UE 27 – 14,8%. La nivelul aceluiaşi an, România este totuşi în avantaj faţă de Spania (31,0%) şi Portugalia (36,3%).

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1389

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Semne ale creştinismului timpuriu în munţii Buzăului

Munţii despre care vorbim acum au, din punct de vedere religios, istoric şi nu numai, aceeaşi importanţă precum Muntele Athos. Este vorba despre Munţii Buzăului – cu precădere despre masivul Crucea Spătarului – care au săpate în piatra lor urme vechi, zic specialiştii, de aproape 2000 de ani, din perioada de început a creştinismului. Între localităţile Bozioru şi Colţi din judeţul Buzău există, nebăgate în seamă, nepuse pe deplin în valoare, am zice chiar neştiute, chiar şi de locuitorii zonei, mai multe peşteri în care primii misionari şi-au lăsat întipărită în piatră trecerea.

Piscuri ciuruite de veacuri

Oameni care – jură! – văd umbre spătoase de călugări şi chipuri neclare de morţi neîngropaţi după datina creştină. Care au presimţiri ciudate, venite parcă de pe culmile Crucii Spătarului şi Martirei, care străjuiesc tainic, de sute de ani, satul Colţi.

Vin din locuinţele rupestre, chilii călugăreşti şi biserici, toate vechi de două mii de ani, presărate prin munţi. Vin din credinţa nestrămutată a oamenilor acestor locuri că, neştiuţi de nimeni, sihaştrii de demult încă mai bântuie prin pădurile risipite pe culmi. Cică sunt – călugării ăştia din chiliile rupestre – îmbrăcaţi în veşminte albe, ca nişte păreri, făcute din cânepă sau pânză de sac, lungi, până în pământ. Şi iarna ar purta şi cojoace, şi căciuli, ca să nu le fie frig în Munţii Buzăului.

S-ar îndrepta, când se întâlnesc cu localnicii, spre răsărit, mereu spre răsărit, unde se găseşte o culme ascuţită, pe care imaginaţia – deloc exagerată a celor care au văzut-o – au numit-o Athosul Românesc şi unde mai bine de 15 peşteri rupestre stau, de veacuri, misterioase şi ascunse.

Cea mai cunoscută este chilia lui Dionisie Torcătorul, despre care se spune că a săpat aşezarea cu propriile mâini, ţinându-se într-o frânghie, prinsă de peretele muntelui. Mai sunt Ghireta, Casa Hoţilor, Agatonul Vechi şi Agatonul Nou, Bucătăria, Biserica lui Iosif, Piatra Îngăurită, Ruginoasa, Vârful Cameruţei, Fundătura, Fundul Peşterii şi, desigur, şi altele.

Legende

Taman acolo, pe vârful răsăritean al munţilor, se spune că ar fi fost o cruce imensă, cea care a şi dat numele locului de Crucea Spătarului. Cică era făcută din piatră grea, de munte, şi ar fi ascuns, la poalele ei, toată bogăţia spătarului Cristea, un boier al zonei!

Dornici de înavuţire, sătenii ar fi dărâmat crucea, ar fi smuls-o din piatra unde fusese amplasată şi ar fi căutat, cu disperare, averile spătarului. Dar niciunul, ca un făcut, n-a găsit nimic. Şi aurul acela ar mai sta ascuns şi acum în locul unde a fost rădăcina crucii. O undă de mister şi religiozitate pare că zvâcneşte din străfundurile muntelui. Vin sihaştrii? Vine spătarul să-şi caute averea?

(Va urma)

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
1185

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

semne-bune-anul-are_l240.html

Semne bune anul are!

Vremea blândă şi precipitaţiile suficiente din toamnă, la care se adaugă zăpada căzută din belşug în această iarnă, anunţă un an agricol bun. Să dea Dumnezeu! Poate că, din aceste motive, Mihail Dumitru, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, crede că producţiile agricole ar putea depăşi realizările anului trecut. „Este cea mai bună rezervă de apă din sol din ultimii 10 ani şi acest lucru ne asigură premisele pentru o recoltă foarte bună în 2010“ – afirmă domnul ministru.

În multe privinţe, ministrul are dreptate, chiar dacă în unele zone se vorbeşte de culturi distruse de ger sau de topirea zăpezii care a provocat şi ea băltirea a zeci de mii de hectare.

Una peste alta, cel puţin în acest moment starea culturilor este bună.

O anume prudenţă este necesară

„La terminarea iernii şi intrarea în vegetaţie ne vom putea pronunţa asupra viitoarelor recolte posibile. Dar nu vom putea afirma cu exactitate nici atunci ce producţii medii se vor obţine, pentru că până la recoltare se pot întâmpla multe“, a declarat Elena Tatomir, directorul Direcţiei Politici de Piaţă în Culturi de Câmp din cadrul MADR.

Dacă în primăvară va ploua iar fermierii vor efectua fertilizările şi tratamentele chimice, atunci va fi bine.

Starea de vegetaţie a culturilor

Afirmaţiile lui Mihail Dumitru şi ale Elenei Tatomir sunt susţinute de datele operative, transmise la MADR de către direcţiile pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene. Conform acestora, aprovizionarea cu apă pe adâncimea de sol 0-100 cm, în cazul culturilor de cereale păioase, se încadrează în limite optime.

Cultura de rapiţă se află predominant în faza de dezvoltare a aparatului foliar, cu o uniformitate şi vigurozitate a plantelor pe ansamblu bună şi medie, îndeosebi pe solele unde plantele au intrat în iarnă cu o rozetă de 6-8 frunze. Local, în vestul şi sudul ţării starea de vegetaţie se va menţine medie şi slabă, în special pe terenurile unde plantele prezintă în medie 8-12 frunze.

Pe ansamblu, starea de vegetaţie a culturilor este bună şi medie, respectiv medie şi slabă în culturile semănate în afara epocii optime (după 1 noiembrie 2009) şi insuficient pregătite pentru rezistenţa la condiţiile de iernare, se spune în datele operative.

Pentru semănăturile efectuate (sau răsărite) în afara epocii optime, respectiv după 1 sau 15 noiembrie 2009, suma gradelor termice utile a înregistrat valori sub pragul de 550 C. De aceea, au intrat în iarnă fie în faza de 1-3 frunze, fie chiar doar în curs de răsărire. Temperaturile mai ridicate au favorizat însă un atac mai puţin obişnuit al rozătoarelor în culturile de toamnă, îndeosebi în condiţiile în care au existat suprafeţe însemnate nelucrate şi/sau cu cantităţi importante de resturi vegetale.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
645
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

semne-bune-pentru-apicultura_l1500.html

Semne bune pentru apicultură

Cu o tradiţie aproape milenară în albinărit, ţara noastră a devenit în timp un jucător important pe piaţa mondială a mierii, mai ales prin calitatea produselor apicole. Astăzi, la nivel naţional sunt peste 40.000 de apicultori şi aproximativ 1.250.000 de familii de albine. Însă numărul celor care se ocupă de această îndeletnicire este în continuă creştere, după cum ne-a mărturisit Ioan Fetea (foto), preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Albine din România.

Una dintre raţiunile pentru care există acest interes este şi faptul că apicultura se află printre sectoarele care au... amortizat loviturile crizei economice printr-un volum semnificativ de accesare a fondurilor europene. Astfel s-au creat pârghiile necesare pentru stabilizarea şi chiar dezvoltarea apiculturii.

Un an bun pentru albinari

– Domnule preşedinte, cum a fost anul acesta pentru apicultorii români?

– Anul 2011 a fost unul de la mediu spre bun. A debutat bine la culesul de rapiţă şi de salcâm, dar spre toamnă seceta a calamitat unele regiuni în care se cultiva floarea-soarelui. Pentru apicultori acesta era un cules important, ce reprezenta aproximativ 30-40% din producţia totală de miere. Cu toate acestea, la nivel naţional se estimează o producţie de circa 20.000 de tone de miere.

Chiar dacă dificultăţile pe care le-au întâmpinat apicultorii anul acesta nu au fost unele cruciale, iar producţia obţinută a fost una relativ bună, s-au lovit totuşi de o altă problemă. Un fenomen care s-a resimţit nu doar în ţara noastră, ci şi în Uniunea Europeană a fost scăderea consumului de miere şi cererea redusă la export. Sperăm ca, până la sfârşitul anului, să putem valorifica producţia de miere, mai ales pe cea de salcâm, cu care am avut ceva probleme.

– Nominalizaţi câteva dintre regiunile în care s-au obţinut cele mai importante producţii de miere.

– Anul acesta culesurile de salcâm au avut o pondere importantă în toate regiunile ţării unde se regăsesc astfel de plantaţii. Lunca Dunării a fost una dintre zonele în care apicultorii au avut producţii foarte bune, acest lucru datorându-se faptului că este o regiune cu foarte mult salcâm şi tei. În topul judeţelor cu cele mai bune producţii se află şi Tulcea, Brăila, Galaţi, de asemenea regiuni cu foarte multe plantaţii de salcâm, dar şi de floarea-soarelui. La producţia de miere de tei au avut rezultate foarte bune judeţele Timiş, Caraş, Iaşi, Vaslui.

Aur pentru mierea românească

– Se vorbeşte mult despre însuşirile acestui produs minune. Ce puteţi spune despre calitatea mierii româneşti?

– Este una dintre cele mai bune din punct de vedere calitativ la nivel mondial. O dovadă în acest sens sunt numeroasele premii pe care le-a obţinut de-a lungul vremurilor. Cea mai recentă recunoaştere pe care mierea românească a primit-o a fost cea din cadrul Congresului Apimondiei din Argentina, unde a câştigat medalia de aur la calitate. În urmă cu doi ani, în Franţa, am fost recompensaţi cu cinci medalii de aur, de argint şi de bronz.

În concluzie, mierea românească este apreciată şi căutată, chiar dacă are competitori puternici, atât pentru calitate, cât şi pentru preţurile pe care le practică.

Pentru a stimula acest sector important, statul ar trebui să controleze mai eficient modalităţile prin care trec de graniţele ţării noastre cele aproape 1.000 tone de miere importate anual din ţări precum Argentina şi China. Şi mai grav este că de cele mai multe ori cumpărătorii sunt dezinformaţi prin aplicarea unor etichete care indică originea acestei mieri ca fiind autohtonă.

Apel la sănătate

– Şi, cu toate acestea, consumul de miere pe cap de locuitor în ţara noastră este mult mai mic în comparaţie cu alte ţări europene. Care este explicaţia?

– La momentul actual, în România se apreciază a fi un consum pe cap de locuitor de aproximativ 500 de grame, faţă de o medie europeană de 1,5-2 kilograme. Din considerente economice, dar şi din lipsa cunoaşterii valorii nutritive, acest aliment important este înlăturat de pe lista de cumpărături. O altă justificare ar fi cea a TVA-ului de 24%, care în alte state, vorbim despre comercializarea mierii, nu depăşeşte 5%.

Pentru a promova mierea românească şi pentru a creşte consumul intern Asociaţia Crescătorilor de Albine, împreună cu Ministerul Agriculturii, a depus eforturi pentru ca Legea nr. 509 din 2006, care prevede introducerea în şcoli a mierii alături de lapte şi corn, să fie aplicată. Din raţiuni care nu ne sunt cunoscute, mierea a fost exclusă din acest program, fiind înlocuită de mere.

Dacă analizăm obiectiv starea dificilă în care se află sectorul de cultivare a legumelor şi fructe şi dacă facem referire şi la faptul că ţara noastră a devenit un importator masiv al acestor produse atunci o să ne întrebăm firesc din ce resurse se va acoperi întreaga cerere şi dacă nu cumva este vorba în fapt despre nişte interese obscure.

Noi am luat totuşi măsuri pentru a ne promova activitatea şi am iniţiat alături de MADR şi Ministerul Sănătăţii o campanie care se va concretiza printr-un spot publicitar care să încurajeze consumul acestui produs atât de sănătos. Este şi, dacă vreţi, un apel la sănătate.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
751

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

semne-rele-anul-are_488.html

Semne rele anul are > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSemne rele anul are

Primul vine tocmai din partea naturii, care vrând parcă să contrazică prognoza meteorologilor, a aşternut asupra câmpiilor din sudul ţării o secetă pe cât de timpurie pe atât de periculoasă. Din Dobrogea până în ţinuturile Mehedinţiului, grânele au intrat într-o fază hidrică critică şi numai un eventual val de ploi ar putea să le readucă la viaţă normală.

Pe irigaţii nu se poate conta în momentul de faţă, întrucât staţiile nu pot porni din lipsă de bani. Al doilea factor perturbant îl reprezintă insuficienţa fondurilor materiale şi băneşti. De la Remeş încoace, agricultura românească se află într-o criză financiară ce depăşeşte dimensiunea actualei crize economice. Dovadă şi actuala stare de neputinţă a producătorilor de a cultiva pământul la un nivel cât de cât corespunzător.

Cu 10 zile înaintea încheierii perioadei optime de însămânţare, mai erau de arat aproape 1,6 milioane hectare. La aceeaşi dată, însămânţările de primăvară erau efectuate doar pe jumătate din suprafaţa prevăzută. Singurele performanţe notabile le reprezentau însămânţările la muştar, mazăre, plante medicinale, in şi cânepă, cu precizarea că ultimele două culturi au dimensiunea unor plante de decor. Într-o ţară în care se cultiva cândva între 220 şi 250 mii hectare cu sfeclă-de-zahăr, în această primăvară s-au însămânţat doar 19.000 hectare. Probabil tot atât va însuma şi cultura de soia.

Cât despre fertilizări, se poate vorbi de şi mai rău. În plină campanie agricolă, fabricile de îngrăşăminte au socotit de cuviinţă să raporteze disponibilizări masive de personal şi închiderea unor instalaţii de bază. Fermierii receptează această acţiune drept un mijloc de şantaj, iar suspiciunile cele mai mari îl vizează pe magnatul Ion Nicolae, care, pe de altă parte, închidea fabrici, iar, pe de altă parte, cumpără, prin diferiţi interpuşi, cel mai mare combinat de îngrăşăminte azotoase, pe cel de la Slobozia.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
712
☐
˄ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Semrom Muntenia SA

O oază verde într-o economie gri

Nu cred că exagerez spunând că mai sunt şi unităţi economice care, chiar într-un an de criză, răzbat cu succes prin iţele atât de încurcate ale unei economii în degringoladă. Din păcate sunt prea puţine, apărând în statistica anului precum… o oază verde în plin deşert.

Printre acestea se află şi SC SEMROM MUNTENIA SA, o firmă despre care am scris de multe ori. Cu un ochi iscoditor am încercat mai mereu să văd şi lucruri ce… nu se văd. Adică din cele nereuşite care, de regulă, se ascund. N-a fost chip, pentru că nu există. Doar dacă încerci să stai de vorbă cu cei care iubesc mai puţin munca, corectitudinea, cinstea afli că directorul general, ing. Vasile PANĂ, este „omul incomod“ care nu ezită să ia orice măsură menită a face ca fiecare activitate din cele zece Complexe Agrosem să fie cât mai eficientă.

Aşa se face că în fiecare an profitul înregistrat a fost substanţial, 2009 fiind unul de excepţie, realizând doar un profit brut de 5,8 milioane lei (58 mld. vechi).

Cine nu investeşte nu are viitor

Dar cum s-a ajuns la o asemenea performanţă?

„N-a fost niciodată prea uşor, să ştiţi – îmi spunea Vasile Pană. Anul trecut a fost într-adevăr mai greu, dar cu toate acestea am reuşit să finalizăm investiţiile în curs şi să pornim altele noi. În 2009 am realizat investiţii de 4 milioane lei, acestea vizând în mod deosebit modernizarea fluxurilor de procesare a seminţelor din staţii la Complexele Agrosem de la Tecuci, Brăila, Urziceni şi Călăraşi, apoi realizarea şi modernizarea unor grupuri sociale la Complexele Agrosem de la Brăila şi Călăraşi, menite a asigura condiţii corespunzătoare pentru lucrătorii de aici, dotarea cu noi utilaje – de procesare sămânţă, motostivuitoare, încărcătoare frontale – dar şi cu tehnică de calcul, inclusiv pentru computerizarea proceselor de producţie.“

An de an, încă de la începutul anilor ’90, aici s-a investit mult, astfel că în prezent toate fluxurile tehnologice din complexe sunt modernizate, ceea ce a condus la reducerea considerabilă a costurilor cu energia şi cu forţa de muncă, două elemente ce grevau serios asupra costurilor de producţie şi, evident, asupra veniturilor.

„Trebuie să spun – continuă dl director – că toate aceste rezultate sunt datorate întregului colectiv, care a înţeles că cine nu investeşte azi nu are viitor şi că fără perseverenţă, respect faţă de ceea ce faci, faţă de munca celorlalţi nu poţi spera la eficienţă, profit şi, evident, la venituri mai mari. Au înţeles asta toţi oamenii, dar mai ales cei din Complexele de la Urziceni, Brăila, Tecuci, Călăraşi ş.a. Aşa se face că şi rezultatele acestora sunt cele mai bune.“

Ofuri de manager

„Dar să ştiţi – a ţinut să mai precizeze directorul general – toţi aceşti oameni despre care am vorbit lucrează fără răgaz, adică 12 luni din 12, iar în campanii 24 de ore din 24, organizaţi în schimburi. În afară de activitatea proprie de procesare a seminţelor care începe de fapt cu preluarea, uscarea, precurăţirea, apoi condiţionare, calibrare, tratare, ambalare şi, în fine, comercializare, prestăm servicii asemănătoare şi pentru alte firme, precum Pioneer, Quality Crops, Caussade Semences, Euralis etc. Aşa se face că avem rezultatele acestea… modeste să le spun, dar care ne permit să investim mereu şi să asigurăm lucrătorilor noştri venituri salariale cât mai mari şi să păstrăm locurile de muncă.

Am însă un of pe care nu rezist să nu-l spun. Există pe piaţă o competiţie neloială în ceea ce priveşte comerţul cu seminţe, pe care nu-l controlează nimeni, în detrimentul celor care desfăşoară corect, în limitele legii, această activitate şi a fermierilor, până la urmă. Pe deasupra, se practică un comerţ necivilizat, haotic ce permite sau favorizează evaziunea fiscală. Aţi spus «… o oază verde în plin deşert»?, aş zice mai degrabă «o oază verde într-o economie gri».“ Ultimele cuvinte m-au lăsat fără… cuvinte. Pentru că ştiu cât adevăr grăieşte dl Pană. Dar, cine ştie, poate va veni rândul să fie şi ordine. În tot.

BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1797

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Semtest-ul de la Târgu-Mureş, o floare rară a zootehniei româneşti > REVISTA LUMEA SATULUI

Semtest-ul de la Târgu-Mureş,
O floare rară a zootehniei româneşti

Puţine, foarte puţine au fost unităţile şi instituţiile de cercetare de referinţă în zootehnia românească care au fost salvate din faţa tăvălugului demolator al falşilor reformatori postdecembrişti. Majoritatea edificiilor ce vin din istorie au fost transformate în relicve ce acuză.

În primul rând pe demnitarii agricoli ce au deschis porţile vandalilor. Îi acuză, mai apoi, pe guvernanţii acelor vremuri care au făcut pariuri absurde cu agricultorii. Şi, nu în ultimul rând, îi acuză grav pe făptaşii dezastrului. Pe cei cu târnăcopul în mână, ce au obligat marile valori umane să abdice. În acest peisaj economic demolator, salvarea Semtest-ului de la Târgu-Mureş poate fi considerată o minune cerească.

Forţa divină salvatoare s-a exprimat aici, pe acest pământ, prin gândirea şi cutezanţa unor oameni de excepţie care s-au interpus în calea demolatorilor. În joc era nu atât salvarea unei instituţii de valoare internaţională, ci chiar continuarea unor realizări ştiinţifice ce condiţionau finalizarea unui proces de selecţie şi ameliorare în domeniul taurine

De atunci şi până acum au trecut două decenii. Ce au făcut oamenii de aici pentru salvarea realizărilor ştiinţifice şi racordarea acestei instituţii la cuceririle ştiinţifice actuale? Vom încerca să răspundem la aceste întrebări apelând la valorile trecute şi actuale.

Scurtă retrospectivă

Înainte de 1989, aproximativ 80% din vacile şi junicile crescute în România erau însămânţate artificial. Acest lucru s-a schimbat însă odată cu privatizarea masivă a centrelor de însămânţare artificială, timp în care activitatea a scăzut, în 2000, până la pragul periculos de 37%.

În 2006, doar 55% din efectivele de taurine mai erau însămânţate în mod artificial, iar în 2008 doar o proporţie de 45%.

Este de prisos să spunem că însămânţarea artificială reprezintă cea mai potrivită metodă pentru creşterea valorii genetice a animalelor şi care se poate folosi în orice fermă, indiferent de capacitatea şi dotările acesteia. Materialul seminal poate fi transportat şi pe distanţe mari atunci când sunt întrunite anumite condiţii de ambalare şi păstrare.

Printre ţările care preferă reproducerea taurinelor prin însămânţare artificială se numără Germania, care adoptă această metodă pentru 81% din efectivul de femele, Austria, cu un efectiv de peste 92%, Ungaria şi Serbia, cu efective de peste 80%.

Datele statistice arată că, în România, pentru 55% din efectivele de taurine este adoptată monta naturală, care, spre deosebire de cea artificială, nu poate garanta obţinerea unor descendenţi valoroşi. Asta face dovada faptului că românii sunt încă adepţii lucrurilor făcute din amatorism.

Pentru a înţelege mai bine activitatea centrului de reproducere SC Semtest BVN SA Târgu-Mureş, am stat de vorbă cu domnul Mircea Roman, directorul centrului, şi cu domnul Lucian Hârceagă, medic epizootolog. Cu ajutorul lor, am încercat să desluşim o mică parte din tainele genetice în zootehnie şi să înţelegem dificultatea procesului de ameliorare şi reproducţie.

Deşi majoritatea centrelor de cercetare din România au fost sortite pieirii, am avut bucuria de a vizita la Târgu-Mureş o unitate de referinţă. În agricultura românească, la originea acestei realizări se află munca de decenii a unor profesionişti de excepţie.

Pentru prima oară în România, în iulie 1957, ca urmare a derulării unui program iniţiat de Centrul Naţional de Reproducţie şi Însămânţare Artificială Baloteşti, se aplică această metodă reproductivă.

Şapte ani mai târziu este înfiinţat Centrul de Însămânţare Artificială Mureş, iar apoi, în urma reorganizării activităţilor de reproducţie şi ameliorare, se transformă într-o unitate specializată, ce purta numele de Semtest Târgu-Mureş. În 1986 se deschide şi sediul de la Sângeorgiu de Mureş, iar în 1990 este supus procesului de privatizare.

Salvarea a venit de la nemţi

Deşi investiţiile făcute aici au fost considerabile, atunci când a fost preluat de Centrul de Însămânţare Artificială Neustadt a.d. Aisch, una dintre cele mai mari companii de gen din Europa, se afla în pragul falimentului. În momentul de faţă, Semtest BVN, aşa cum a fost redenumit, este o societate pe acţiuni, 99% din acestea fiind deţinute de compania germană.

Trist este că, pe ansamblul ţării, din cele şase centre Semtest care au existat în România, mai funcţionează doar două.

Principalele activităţi întreprinse de Semtest sunt creşterea şi testarea taurilor pentru reproducţie. Centrul se mai ocupă şi de furnizarea de material seminal congelat de la tauri, atât în ţară cât şi în afara ei.

Colecţia este impresionantă

În cadrul Semtest-ului există tot timpul 150-180 de tauri din rasele Fleckvieh, Holstein Friză, Brună, Pinzgauer şi alte rase pentru carne, a căror valoare genetică este foarte mare.

Tot în contextul reuşitelor se încadrează autorizaţia prin care centrului Semtest BVN îi este permis, încă din anul 2002, să trimită spre export material seminal congelat. Numai anul acesta au plecat spre export 20.000 de doze de material seminal. La nivelul unui an, exporturile însumează 150.000 de doze. Ţările spre care pleacă aceste doze sunt Germania, Austria, Suedia, SUA, Croaţia, Serbia, Polonia, Bosnia, Iran, iar de curând au început o serie de negocieri pentru a exporta şi în China.

Tauri a căror greutate este echivalată în aur

Dacă ţinem seama de numărul de doze vândute de la un taur, putem aprecia că valoarea acestuia poate ajunge şi la 2 milioane de euro. Preţul unei doze de material seminal diferă în funcţie de diluanţii şi soluţiile care menţin viabilitatea spermatozoizilor, dar acesta este în general de 20 de lei. Preţul cu care dozele sunt vândute în export este de două sau chiar de trei mai mare.

Una dintre urmările declinului acestei activităţi de însămânţare artificială este poate şi numărul foarte mic al competitorilor pe piaţa materialului seminal.

În afară de Semtest BVN, care în acest moment deţine 35% pe piaţa din România, în perimetrul de infuzie a rasei Bălţata Germană se mai remarcă pe piaţă Semtest Craiova şi Timişoara, precum şi Austrabull Miercurea-Ciuc.

Domnul Roman afirmă că în această competiţie mai intră şi importatori de material genetic. Riscul este că cerinţele calitative nu sunt atât de exigente, de foarte multe ori materialul importat de aceştia fiind de slabă calitate. „În lipsa unui program naţional de ameliorare, va veni o vreme în care vom plăti greşelile de astăzi“, susţine Mircea Roman.

Un subiect care cu siguranţă prezintă interes pentru foarte mulţi dintre noi este reprezentat de tendinţele actuale de creştere a animalelor pentru carne.

Orientări noi în ameliorare

Situaţie confirmată şi de dl Roman, care explică orientările spre rasele de carne prin cererea mare existentă pe piaţă. Anul trecut, din totalul de vânzări, rasele de carne au reprezentat aproximativ 8%.

Despre cât de eficientă este creşterea raselor de carne, directorul Semtest susţine că este nevoie ca această

nouă activitate să fie probată cu date concrete şi calcule de eficienţă. Pentru a reuşi într-o astfel de activitate trebuie să cunoşti tehnologiile de creştere şi cerinţele raselor, iar un alt aspect la fel de important este valorificarea la momentul oportun a produşilor obţinuţi.
Dl Roman este de părere că începutul unei astfel de activităţi trebuie analizat cu multă seriozitate şi precauţie, fiind un domeniu unde lucrurile nu pot fi făcute la întâmplare.
Dovada acestui lucru sunt şi eşecurile din anii 1950-1961, când s-a încercat creşterea unor astfel de rase.
În ceea ce priveşte extinderea activităţii de ameliorare a Semtest-ului şi asupra altor specii de animale, pentru moment nu se prefigurează nimic concret, conducerea centrului având ca obiective cotarea realizărilor actuale cât mai sus pe scara valorilor genetice.
Evoluţia în cercetare, în opinia domnului Roman, depinde de foarte multe lucruri. Valoarea genetică a animalelor obţinute în România pe cale artificială se poate ridica la nivelul valorii animalelor din ţările europene. Adevărul este că, deşi în România sunt ferme care au rezultate economice şi productive foarte bune, suntem încă mult sub media europeană. În lipsa unui program de selecţie şi în condiţiile în care monta naturală se va practica în continuare la un nivel atât de extins precum cel din prezent, avem toate şansele să pierdem definitiv competiţia.
Valoarea productivă a unui animal este stabilită în proporţie de 30% de genetică, aşadar rolul ei în zootehnie este unul foarte important. De altfel, aceasta este singura şansă de a putea deveni competitivi cu fermierii europeni.
Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
5751
□
° Comentarii
□
□
° 1. alin -- (4-August-2011)Felicitari celor de la Tg. Mures.Intrebarea este ce fac cei de la Bucuresti in acest sens.Unde sunt specialisti in teritoriu pentru activitatea de reproductie si selectie.Bine ca avem 3 popi in comune si nici un specialist.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Seniorii horticultorii, omagiaţi

Şase personalităţi din lumea horticolă au împlinit anul acesta vârste respectabile, unii dintre ei atingând pragul celor 75 de ani, alţii depăşindu-l. Ei au fost sărbătoriţi luna trecută sub cupola Aulei Magna a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice de către Societatea Română a Horticultorilor pentru munca depusă de-a lungul timpului în sfera de producţie, comercializare şi cercetare din domeniul horticol.

La cei 80 de ani împliniţi, Ion Ceauşescu a fost primul dintre cei cărora li s-a adus un elogiu pentru întreaga activitate închinată sectorului horticol. A reprezentat una dintre figurile centrale ale horticulturii româneşti într-o perioadă în care se făceau trans-formări profunde în economia ţării. Şi-a început activitatea în legumicultură ca tehnician la IAS „30 decembrie“, a fost promo-vat ca director al ICPVLF (Institutul de Cercetări pentru Valorificarea Legumelor şi Fructelor), apoi ca ministru adjunct în Ministerul Agriculturii. A îndrumat un număr mare de studenţi, urcând toate treptele universitare până la cea de îndrumător de doctoranzi.

„A întâlnit multe obstacole pe parcurs, dar întotdeauna a găsit soluţii cu ajutorul specialiştilor cu care lucra“, ne spune în laudatio închinat activităţii lui Ion Ceauşescu dr. ing. Constantin Iordăchescu, care mai adaugă că nu poate vorbi de acesta fără a aminti de umanismul şi modestia care îl călăuzesc dintotdeauna.

Reprezentant de vârf al horticulturii buzoiene, Petre Eremia urmează să împlinească luna aceasta onorabila vârstă de 75 de ani. A reuşit să dovedească, pe parcursul celor 50 de ani dedicaţi acestui sector, că prin perseverenţă şi efort nimic nu este imposibil. De-a lungul timpului a îndeplinit importante funcţii, printre care cea de director al Trustului Horticol Buzău.

A fost un promotor al extinderii culturilor de legume protejate, precum şi al organizării producţiei şi valorificării acesteia. Astăzi uimeşte prin realizările deosebite în domeniul pomiculturii, fiind consilierul tehnic al livezii de la Lacu Rezi, în care a investit împreună cu familia sa. „Este vorba de o fermă de înaltă ţinută tehnică şi ştiinţifică, care reprezintă oglinda activităţii acestui om deosebit, sprinten şi cu o minte limpede“, afirmă în elogiul său prof. dr. Florin Stănică, prorector al USAMV Bucureşti. Menţionăm aici că Petre Eremia este unul dintre colaboratorii importanţi ai revistei noastre pe probleme tehnice ce ţin atât de legumicultură, dar mai ales de pomicultură.

Doctor în biologie, cu o întreagă activitate dedicată fiziologiei plantelor, profesorul Ioan Burzo a fost aniversat de asemenea pentru împlinirea vârstei de 75 de ani. Şi-a început activitatea în învăţământul preuniversitar, obţinând ulterior postul de cercetător ştiinţific la SEP Bistriţa, de unde este promovat la ICPVILF Bucureşti unde a parcurs toate gradele din cercetare. Sfera abordată a fost reprezentată de fiziologia, biochimia şi tehnologia de păstrare a fructelor şi legumelor.

Această activitate a fost încununată de publicarea tratatului „Fiziologia plantelor“ în 8 volume. „Profesor, cercetător, formator de tineri, Ioan Burzo se bucură de recunoaşterea naţională şi internaţională a meritelor profesionale“, afirmă în discursul său de apreciere prof. Dorel Hoza, decanul Facultăţii de Horticultură

Bucureşti.

Tot 75 de ani a împlinit şi Mihai Banu, absolvent al Facultăţii de Biologie Bucureşti, care şi-a început activitatea ca profesor în învăţământul preuniversitar, de unde prin concurs a făcut pasul către cercetare, în cadrul ICCPT Fundulea. De aici a fost cooptat în Ministerul Agriculturii pentru coordonarea activităţii din domeniul protecţiei plantelor, mai întâi pentru pomicultură, apoi pentru întregul sec-tor horticol. A desfăşurat aceeaşi acti-vitate în cadrul Unisem SA, până la pensionarea sa în urmă cu şase ani.

Sărbătoriţi în absenţă pentru vârstele lor înaintate au fost şi Boris Baltagi (90 de ani), cu o carieră dedicată studiului materialului săditor viticol, şi Florea Lupescu (90 de ani), care timp de 35 de ani a slujit instruirii studenţilor Facultăţii de Horticultură Bucureşti în cadrul Catedrei de pomicultură.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
749

□

Comentarii

□

□

1. Petra Dragomir -- (5-August-2012)Sunt incantata sa aud ca cineva se mai gandeste la profesorii care si-au dedicat intreaga viata Horticulturii.Le doresc un sincer"La multi ani"si multa sanatate.

Succes in activitate si sa participati la cat mai multe evenimente!Cu ocazia aceasta le doresc tuturor horticultorilor multa sanatate si succes in activitate!

Ing. Petruta(Simion)Dragomir

Ing.Petruta(Simion)Dragomir

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

serele-din-romania-intr-o-alta-gandire_l...

Serele din România, într-o altă gândire

L-am cunoscut pe domnul Eustaţiu Laurenţiu într-una dintre „drumeţiile“ sale în Capitală, aici unde vine tot mai des în ultimul timp în aflarea unui răspuns al guvernanţilor la o propunere mai veche de-a sa. Este vorba despre un proiect dedicat modernizării şi construirii cu sprijinul statului a 2.500 ha de sere de tip nou, învelite cu folie dublă din plastic.

Documentaţia întocmită de inginer, ce trasează liniile generale, perfect adaptate situaţiei din România, s-a plimbat în ultimele luni şi probabil încă se mai plimbă pe la diferiţi factori decidenţi. Deosebirea faţă de măsurile cuprinse în PNDR ce sprijină construcţia şi modernizarea spaţiilor protejate stă în faptul că proiectul inginerului este gândit a se realiza printr-un împrumut în obţinerea căruia să fie implicat şi statul.

Nu este vorba aşadar de o subvenţie. Implementarea acestui proiect la nivel naţional pare fără sorţi de izbândă dacă luăm în seamă şi răspunsul autorităţilor, care invocă alocările financiare prevăzute prin Măsura 121 privind Modernizarea exploataţiilor agricole. De aici se înţelege că proiectul nu poate fi aprobat pentru că susţinerea sa ar însemna o dublă finanţare. Nimeni nu spune însă nimic de partea de cofinanţare pe care trebuie să şi-o asigure posibilii beneficiari ai acestor fonduri, cei cărora băncile, pentru mulţi singura opţiune rămasă, le cer dobânzi şi garanţii imposibile.

Obiective şi beneficiari

Inginerul constructor Eustaţiu a realizat în satul bihorean Inand două sere moderne, tip tunel, în care lucrează împreună cu familia sa. Experienţa de aproape 11 ani de activitate în sectorul producerii legumelor în sere a constituit în fapt baza demarării acestui proiect. El se referă la promovarea investiţiilor în serele încălzite, realizate din structuri metalice uşoare, dotate cu instalaţii de irigare prin picurare, dar şi la achiziţionarea de maşini de ambalat şi de producere a conservelor.

În opinia sa, realizarea acestora este posibilă numai cu ajutorul unui credit de la stat, acordat pe o perioadă de 8-10 ani, cu un prim an de graţie, în care să se plătească doar dobânzile care, bineînţeles, trebuie să fie mai mici decât cele practicate în prezent de bănci. Aceasta este în mare ideea programului. Un aspect important menţionat este acela că minimum 50% din dotări trebuie să fie achiziţionate din România. „Ideal ar fi să ne construim noi serele sub licenţă străină, dar cu materiale şi manoperă româneşti”, susţine iniţiatorul proiectului.

Beneficiari pot fi cei care deţin terenuri în mediul rural, organizaţi obligatoriu într-o formă asociativă, precum şi tinerii instituţionalizaţi cu vârsta de 18 ani care urmează un curs de pregătire în acest sens. De altfel, orice beneficiar trebuie să dovedească o pregătire profesională în raport cu proiectul. El trebuie să-şi asigure suprafaţa de teren necesară înfiinţării serei, care trebuie să fie amplasată în aşa fel încât să reducă la minim cheltuielile cu utilităţile. Tot el trebuie să asigure şi sursa de apă necesară atât instalaţiei de irigare, cât şi fabricii de conserve.

Visând la vremurile de altădată…

Prin acest program este de dorit ca statul să acopere integral proiectul, garanţia oferită la schimb fiind reprezentată de investiţia în sine. Din calculele inginerului, un împrumut de 250 milioane de euro pe an alocat de stat, timp de cinci ani, ar însemna înfiinţarea a 2.500 hectare de sere, care ar putea asigura necesarul consumului intern.

Mai mult, ne-ar oferi posibilitatea să exportăm din nou, aşa cum făceam odinioară cu ajutorul celor peste 1.700 ha de sere din care aproape s-a ales praful. Inginerul Eustaţiu susţine că sprijinul statului se poate materializa şi prin acordarea unor subvenţii pentru încălzirea serelor, astfel încât să se producă pentru a mai înlătura din concurenţă. El crede că acest proiect trebuie să fie aprobat pentru că este perfect adaptat sistemului românesc şi mai ales pentru că măsurile PNDR-ului sunt greu de accesat, în special din cauza dobânzilor practicate de bănci.

Valentina ŞOIMU

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1300

□

° Comentarii

□

□

° 1. rus ioan -- (1-January-2011)cum as putea legatura cu d-l ing?
Sunt din suceava

° 2. dumitru -- (6-January-2011)250.000.000. impartit la 2500 ha = 100.000 eur/ha.
Un modul de 1000 mp costa 10.000 euro. Mai simplu de inteles un mp. costa 120 euro. Cat tine? 5 - 6 ani. Nu este garantie. Se spune numai.
Se mai adauga sursa de apa, seminte, etc.
Conversia termica naturala nu cuprinde 365. Lucru foarte important pentru ca intervine, ce este mai scump - ENERGIA. Cu alte cuvinte domnul care a mers la Bucuresti si a fost plimbat putin - adica nu a gasit Finantare cred ca trebuie sa mai adauge la oferta cele necesare. Un deviz COPLET pana la amortizare. Aceea inseamna afacere.
Dumitru fermierul

° 3. redactie -- (20-January-2011)Domnul Eustatiu raspunde la numarul de telefon 0748 137 249

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

serele-si-solariile-intr-o-noua-concepti...

Serele şi solariile, într-o nouă concepţie

Nu mai e de mult o noutate faptul că, în construcţia serelor de ultimă generaţie, folia de plastic a luat locul sticlei la care, mai nou, renunţă şi olandezii pentru că este greu de întreţinut. Aşa se face că în materie de folie au apărut şi în România noutăţi, printre care şi cea gonflabilă care se comportă ca un geam termopan. În ceea ce priveşte serele, acestea sunt tot mai înalte. Am discutat despre toate aceste tendinţe cu Daciana Dăogaru, directoarea firmei Sedib Impex SRL, reprezentantă Filclair în România şi în Moldova. Din 2001 această firmă realizează construcţii pe structură metalică galvanizată, în special sere profesionale dotate cu toate accesoriile, inclusiv cu sistem de încălzire.

Structurile înalte, tot mai apreciate

- Ce tipuri de module furnizaţi şi care este durata lor de viaţă?

- Avem mai multe tipuri de module. Solariile încep de la lăţimi de 4,5 m şi ajung la 9,3 m. Beneficiarii mai pot opta pentru solarii tip tunel sau tip Verticlair, care este un modul intermediar între solar şi sere. Un alt model de care dispunem este tipul profesional de structură, care se cheamă Mulcticlair, cu lăţimi care pleacă de la 6,4 m, dar şi un model nou pe care l-am scos anul acesta, de 12,8 m, şi care nu are picior intermediar.

Cei de la Filclair sunt singurii care fac acest tip de structură, cu înălţimi care ajung sub streaşină la 5,5 m şi la culme la peste 7 m. Aşa cum vedeţi, tendinţele sunt să facem sere cât mai înalte. Dar se fac recomandări în funcţie de teren, de culturi, de posibilităţile financiare.

În ceea ce priveşte durata lor de viaţă, societatea din Franţa a realizat astfel de sere care au acum 45 de ani şi sunt încă în picioare. Odată la opt ani însă trebuie schimbată folia.

Lipsesc seminţele potrivite

- Care sunt avantajele acestor structuri de sere înalte?

- Ca şi oamenilor, plantelor le place să aibă un volum mare de aer. În acest fel, serele se încălzesc mai uşor şi se răcesc mult mai greu.

Problema este că pentru un astfel de tip de seră trebuie să avem şi seminţele potrivite. Or, la noi la ora actuală nu se găsesc seminţe de calitate pentru serele foarte înalte, cum sunt cele care se realizează acum peste tot în lume. Dintre cei cu care am discutat nimeni nu a găsit la roşii, de exemplu, un hibrid care să crească la 5,5 m şi să dea o producţie de 80-120 kg/mp, aşa cum se produce în Olanda, de pildă.

- Care sunt cele mai importante proiecte realizate de firma dvs. în România?

- Am instalat sere şi alte echipamente – sisteme de irigaţii, încălzire, accesorii – în zonele Slobozia, Urziceni, Cluj, Bacău, Rm. Vâlcea, Alba-Iulia, Prahova, Buzău, Baia Mare, precum şi în apropiere de Constanţa. Un mare proiect a fost realizat în Covasna, la Sf. Gheorghe, şi este destinat producţiei de flori. Este vorba despre 5.000 mp de seră cu 1.440 de mp de depozit pentru combustibil şi încă 1.400 de mp de pepinieră.

Atât sera cât şi pepiniera sunt pentru producţie de flori, fiind dotate cu mese de cultură, cu sistem de încălzire; aşadar este un proiect complet care cuprinde toată tehnologia necesară producţiei de calitate. Florile stau în ghivece pe aceste mese dotate cu sistem de irigaţie automatizat, care practic le inundă pentru o durată de timp stabilită printr-un program, apoi mesele se golesc automat. Proiectul a fost realizat pe programul SAPARD, ca de altfel majoritatea serelor mari pe care le-am instalat.

Solariile pe care le-am construit sunt de dimensiuni ceva mai mici, de până în 500 mp. În Rm. Vâlcea, de exemplu, am instalat un solar pentru o asociaţie de copii orfani, dar şi în Constanţa avem multe astfel de colaborări şi încercăm să ajutăm această categorie defavorizată care are mare nevoie de sprijin. Dar mai avem numeroase proiecte şi în judeţele Bacău, Cluj etc.

În sere se investeşte prea puţin

- Cum a decurs anul acesta, care se apropie de sfârşit, din acest punct de vedere? Investesc oamenii în sere?

- Nu a mers deloc aşa cum ne aşteptam, mai ales că pe fonduri europene nu s-a putut realiza nimic. În general, la nivel naţional se investeşte foarte puţin în acest domeniu, în condiţiile în care în România nu mai există sere, iar solariile sunt învechite, cu structuri din lemn, făcute de fiecare cum a ştiut. Dar nici nu se vrea acest lucru. Nimeni nu a înţeles importanţa acestor investiţii. Dacă noi vindem sere şi solarii sau le reabilităm pe cele vechi, au de câştigat şi cei care vând seminţe şi substanţe fitosanitare, şi cel care face producţia şi o vinde, iar în final câştigă şi consumatorul pentru că automat preţurile scad.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
20152

□

Comentarii

□

□

1. Nastase Sabinel -- (16-November-2009)Stimata Valentina Soimu va rog din tot sufletu sa-mi comunicati si mie datele de contact al firmei Sedib Impex SRL.Va multumesc anticipat

2. valentina soimu -- (16-November-2009)Sigur ca da. Este vorba despre doamna Daogaru Daciana, director al Sedib Impex SRL,mobil 0745 826 934 si fix 0344.569.004. Va doresc o colaborare reusita si chiar va rog sa-i spuneti doamnei ca ati citit in revista noastra despre ei.Numai bine

3. ungureanu -- (31-July-2010)doresc unele scheme pentru solarii din lemn, cu dimensiuni.

4. gandac paul -- (27-April-2012)buna.vreau sa construiesc o sera5000m2din fonduri europene la citi bani ajunge investitia sau colaborarea cu dumneavoastra.tel.0721906010

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Serviciile veterinare, avangarda sănătăţii populaţiei > REVISTA LUMEA SATULUI

Serviciile veterinare, avangarda sănătăţii populaţiei

În discuţia recentă pe care am avut-o cu domnul Radu Roatiş, preşedintele Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor, am găsit răspuns la câteva dintre întrebările de maxim interes ale momentului. Acestea vizează atât sectorul de producţie, cât şi pe cel de securitate alimentară.

– Cum aţi încheiat anul 2010 din punctul de vedere al activităţii sanitar/veterinare?

– Dată fiind activitatea foarte complexă a instituţiei şi ramura pe care trebuie să o acopere am terminat, în general, cu bine. Decembrie este de fiecare dată perioada în care finalizăm controlul trichinelozei pentru porcii sacrificaţi. În partea a doua a acestei luni din anul trecut am întreprins acţiuni de tuberculinare, ceea ce a presupus un volum foarte mare de muncă pentru toţi medicii veterinari.

Singurele impedimente pe care le-am întâmpinat au fost cele legate de buget, dar avem speranţa că, odată cu redresarea economiei, acesta va fi mai substanţial. Este foarte important ca acest lucru să se întâmple pentru că eradicările de boli costă. Însă prin acest proces asigurăm două lucruri primordiale: sănătatea animalelor şi deschiderea barierelor publice pentru agricultură şi industrie.

– Două dintre cele mai mediatizate boli ale animalelor în ultima vreme a fost anemia infecţioasă la cabaline şi febra aftoasă. Cum aţi făcut faţă acestor două probleme?

– În cazul anemiei infecţioase, anul trecut am început un program accelerat de eradicare şi extragere a animalelor bolnave din efective, care va continua şi anul acesta. Urmează ca, în cadrul programului strategic pe care îl vom demara la începutul acestui an, să facem screanning-ul serologic pentru a stabili ce animale au mai rămas pentru a putea declara comisiei eradicarea bolii. În cazul febrei aftoase, întrucât este o boală cu un risc epidemiologic major, care provoacă pierderi economice însemnate, am luat măsuri de prevenire a apariţiei bolii, mai ales la graniţele cu Bulgaria.

– Ce v-aţi propus pentru anul acesta?

– Avem în vedere o serie de obiective pe care sper să le realizăm. Una dintre priorităţile noastre vizează hotărârea de guvern care aprobă programul strategic al acţiunilor sanitar-veterinare, apoi promovarea unui act normativ printr-o hotărâre de guvern privind reorganizarea activităţii noastre. Această nouă formă în care ne vom desfăşura activitatea este necesară şi va fi bazată pe cei trei piloni europeni: sănătate animală şi sănătate publică veterinară, precum şi protecţia consumatorului, inspecţiile europene şi partea ştiinţifică a activităţii noastre constituind practic avangarda sănătăţii populaţiei.

Unul dintre obiectivele noastre prin reorganizare este evitarea suprapunerii unor controale. Deşi este o linie separată de cea a verificării statusului de sănătate a animalelor, menţionez că stipularea legislativă a controlului în zona alimentară revine instituţiei noastre. Aceasta presupune faptul că vom urmări alimentele de la materia primă până la desfacerea pe raft. Partea de etichetare şi de neconformitate aparţine ANPC-ului, iar partea de sănătate publică în relaţie cu personalul care manipulează alimentele revine Ministerului Sănătăţii.

– Un subiect intens dezbătut este crotalierea animalelor. Cum se va realiza în viitor acest lucru?

– Identificarea animalelor are la bază o legislaţie europeană şi nu presupune doar cunoaşterea numărului de animale, ci şi a stării lor de sănătate. Astfel, animalele sunt identificate şi introduse într-o bază de date naţională, dar în acelaşi timp se urmăreşte şi statusul de sănătate a animalelor, atunci când operaţiunea este executată de medicul veterinar.

Legislaţia europeană spune că proprietarul este cel care ar trebui să întreprindă toate aceste activităţi, însă a fost un lucru foarte greu de pus în practică, întrucât mulţi oameni nu au înţeles cum trebuie să se desfăşoare acest proces. Motiv pentru care crotalierea a fost atribuită medicilor veterinari. Am trecut însă într-o nouă etapă şi prin promovarea Ordonanţei 23 proprietarii de animale vor achiziţiona crotaliile independent, le vor aplica şi vor introduce datele în baza de date naţională.

– Care este situaţia ţării noastre privind exportul de carne de porc?

– Noi am transmis Comisiei Europene solicitarea de a face o prezentare în Comitetul Veterinar Permanent. Ca urmare a prezentării, Comisia a admis că ţara noastră poate beneficia de o stipulare legislativă care vizează zona compartimentalizării. Mai exact, fermele şi unităţile înglobate într-o reţea şi care vor îndeplini normele sanitar-veterinare şi de biosecuritate vor putea comercializa în spaţiul european sau în ţările terţe. Paşii pe care îi facem după 20 de ani sunt uriaşi, iar marea reuşită a compartimentalizării se datorează serviciilor sanitar-veterinare din ţara noastră.

Calitatea serviciilor veterinare din România este reflectată şi de faptul că avem solicitări pentru a acorda consultanţă de specialitate unor ţări care se află în perioada de preaderare. Oricum, avem mult de lucru şi sper că împreună cu colegii mei din sistem să îndeplinim toate obiectivele.

Au consemnat I. BANU şi L. Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
844

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

sesiune-stiintifica-implicatii-ale-pac-a...

Sesiune ştiinţifică, Implicaţii ale PAC asupra securităţii alimentare > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSesiune ştiinţifică, Implicaţii ale PAC asupra securităţii alimentare

La Casa Oamenilor de Ştiinţă s-a desfăşurat, luna trecută, seminarul cu tema „Economia agroalimentară şi dezvoltarea rurală în România – Implicaţii ale PAC asupra securităţii alimentare“.

Organizat de Institutul de Economie Agrară, în parteneriat cu Academia Română şi Institutul Naţional de Cercetări Economice „Costin C Kiriţescu“, din cadrul Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, evenimentul a reunit şase foşti miniştri de resort, cărora li s-a alăturat ministrul în exerciţiu, Valeriu Tabără. Tradiţionala sesiune ştiinţifică anuală a debutat cu prezentarea în plen a două lucrări: „Economia agroalimentară românească – efecte reductive de performanţe, după cinci ani de aderare la Uniunea Europeană“, în expunerea prof. dr. Filon Toderoiu, şi „Aprecieri asupra cadrului financiar multianual CFIN 2014 – 2020 ca suport al politicii agricole comune U.E“, în prelegerea prof. dr. Vasile Goşa.

Prezent la eveniment, academicianul Cristian Hera a abordat problema siguranţei alimentare, avertizând asupra pericolului unei eventuale recesiuni în domeniu. „Criza economică şi financiară va păli pe lângă o eventuală criză alimentară care va provoca cele mai mari disensiuni la nivel mondial mai ales în condiţiile schimbărilor climatice. Există o competiţie din ce în ce mai puternică între hrană pentru oameni şi cea pentru maşini. Economia agrară ar trebui să găsească un mod de utilizare în funcţie de cerinţele omenirii“, a punctat Cristian Hera.

La rândul său, ministrul Valeriu Tabără a ţinut să evidenţieze faptul că forumul organizat de Institutul de Economie Agrară a fost necontenit cadrul în care s-au prezentat lucrări de tip avangardist şi că realizările la producţia de porumb din acest an se datorează exclusiv cercetării agricole româneşti. Oficialul guvernamental a punctat deopotrivă reuşitele anului 2011, printre care reintrarea în clubul exportatorilor de produse agricole, precum şi proiectele nerealizate oferind ca exemplu canalul Siret – Bărăgan. Evenimentul s-a încheiat cu lansarea cărţii „Alternativele economiei rurale a României: dezvoltarea agriculturii sau insecuritate alimentară şi deşertificare rurală severă“, coordonată de academicianul Păun Ioan Otiman, directorul Institutului de Economie Agrară.

(Camelia MOISE)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
613
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şezători pe teme agricole

O nouă întâlnire a reprezentanţilor producătorilor agricoli, a zecea poate de anul acesta cu acelaşi atât de uzat titlu de „Strategie de dezvoltare pentru agricultură“, a avut loc în luna aprilie, cu puţin înainte de sfintele sărbători de Paşti.

Organizatorii de la Finmedia au avut parte de o nouă decepţie dată de aceeaşi absenţă a factorilor de decizie din domeniu. Noi, cei neimplicaţi, am realizat că am participat la o aşa-zisă dezbatere ce seamănă mai mult cu o şezătoare, în care producătorii au plâns din nou unul pe umărul altuia, căci nu l-au avut pe-al altcuiva să-şi verse năduful.

Cel mai greu an agricol

La o astfel de „clacă“, ca între prieteni, unde nici reprezentanţii Ministerului Agriculturii nu au fost dintre cei cu putere de decizie, părerea celor prezenţi a venit ca o concluzie la şirul lung de discuţii care au mai avut loc până acum: autorităţile promit multe, dar fac prea puţine.

Slaba implicare a statului în sprijinirea fermierilor a dus în timp la debusolarea celor ce activează în agricultură care se tot întâlnesc şi rostesc neobosiţi aceleaşi probleme fără rezolvare.

Productivitatea agricolă scăzută, nivelul infim de procesare a producţiei, precum şi capacitatea slabă de absorbţie a fondurilor europene ca urmare şi a stăvilarului impus de sistemul bancar, toate acestea, spun producătorii, fac necesară întocmirea unei strategii pertinente şi unitare atât pentru agricultură cât şi pentru industria alimentară, care, împreună, ar putea reporni motorul economiei româneşti.

„Neuronii se rotesc mereu pe aceleaşi teme“, spune profesorul Mihai Berca care a participat la discuţii. „Căutăm strategii, iar dacă le avem nu ajungem niciodată să facem o evaluare a acestora în timp“.

„În ceea ce priveşte subvenţiile, facem cu lunile analiza de text la regulamentul european, de parcă ar fi Biblia, în timp ce alte ţări care conştientizează efectele crizei economice dau tot felul de ajutoare fermierilor“, a mai adăugat un producător. „Ar trebui să ne băgăm picioarele în apă rece, să ne trezim la realitate şi să nu mai vorbim, ci să punem mâna pe treabă“, spune şi Aurel Popescu, preşedintele ROMPAN, potrivit căruia 2009 va fi cel mai greu an din ultimii douăzeci.

Sfidarea finanţiştilor

Marea nemulţumire a celor prezenţi a reprezentat-o, şi de data aceasta, desconsiderarea afişată de Ministerul de Finanţe, care nu a catadicsit să-şi întoarcă faţa spre fermieri pentru a le spune care sunt planurile în ceea ce-i priveşte.

Sectorul bancar a fost reprezentat de Radu Negrea, secretar general în Asociaţia Română a Băncilor, care, cu o sinceritate izbitoare, le-a dat de înţeles celor prezenţi că agricultura a fost şi va rămâne în continuare fără spijinul băncilor deoarece este o activitate cu risc ridicat.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
672

☐

ª Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Sfânta familie

O jertfă de sânge fără rost

Mă gândesc de la o vreme la felul de a fi al românilor.

Mândri cândva de istoria lor, nu uitau să-ţi amintească niciodată, atunci când venea vorba despre familie, cum că într-o anume împrejurare, fie că era primul ori al doilea război mondial, neamul din care se trăgeau plătise jertfa de sânge.

Regretul pierderii celor dragi, simţeai asta, era compensat în memoria urmaşilor de mândria de a fi dăruit românilor o părticică măcar din averea de suflet a familiei, că, adică, vezi bine, familia, în întregul ei îşi făcuse datoria către ţară.

Nimic mai mult, ţineau să adauge de fiecare dată, decât datoria.

În felul acesta neamul din care se trăgeau se simţea onorat, fiindcă, vezi bine iarăşi, rotundul ţării lor rămânea între graniţele străbune.

Ce ne-a ţinut verticalitatea?!

Au fost, nici nu s-ar fi putut altfel, şi crivăţe care au spuzit istoria şi, esenţial geografia moştenită din străbuni.

Dar parcă tocmai aceste întâmplări i-au întărit pe români gata oricând, fideli credinţei lor, să rostească „pe aici nu se trece!“.

Am scotocit ziceam, în ultimul timp, în cotloanele ascunse ale istoriei noastre de neam. Ce ne-a ţinut verticali? – m-am întrebat.

Cum ne-am păstrat credinţa şi robusteţea optimismului?

Cum de nu ne-am pierdut cu firea, făcând de fiecare dată haz de necaz într-o sfântă iarăşi tradiţie ce ne-a dăruit cu simţul umorului?

Ei bine, buchisind hronicele din doască-n doască, am băgat de seamă că ceea ce ne-a întărit prin timp a fost simţământul apartenenţei de neam.

Credinţa în muncă

Şi, pe firul acestei credinţe, a înflorit familia.

La români, de când se ştiu, familia a fost sfântă, ca bunul, poate, cel mai de preţ în păstrarea şi conservarea curăţeniei de trup şi suflet.

Pe alocuri, obiceiurile ancestrale chiar nu s-au uitat.

În Lieştii Bîrladului, între dealuri acoperite încă de podgorii de renume, trăieşte de pildă familia Borş.

Sunt zece familii legate prin pecetea de sânge comun şi chiar de o istorie comună.

Ei bine, mai vârstnici ori mai tineri, cei din familia Borş muncesc cât e ziua de lungă.

Ca, în fapt, toţi consătenii lor.

Ce-i individualizează însă e obiceiul lor înveşnicit de a se aduna în faptul serii, la cină, în casa bătrânească.
Semnalul întâlnirii îl dă bătrâna mamă cu trompeta rămasă de la soţul ei căzut la datorie în cel de-al doilea război mondial.
Sunetul e limpede, e clar, răscolitor.
Poate ca şi cel ce va fi răsunat pe front în urmă cu zeci de ani.
Ei bine, feciorii, nurorile, nepoţii se adună şi, după datina rugăciunii, frâng aceeaşi pâine, sporovăind apoi despre treburile lor.
Aşa mai este din fericire pe alocuri, aşa a fost odinioară la români.
Ce m-a apucat, parcă vă aud, să pomenesc tocmai acum, între Sf. Valentin şi Dragobete, despre familia românilor?
Nu ştiu alţii cum sunt...
Pe mine mă bântuie însă pustiul când aud despre abandonarea tradiţiilor şi obiceiurilor care i-au identificat pe români ca români.
La ce bun aşadar să mai gândim, să mai sperăm la ziua de mâine de vreme ce căsătoria ca instituţie şi familia ca celulă economică şi socială, graţie unei politici fără nicio noimă, se pierd cu fiecare oră, divorţul măsurând timpul unei societăţi în descompunere?
Tinerii privesc dezorientaţi spre cele patru puncte cardinale, îndrituiţi în speranţa lor doar de un pumn de creiţari, mai lesne de câştigat în lumea mare decât pe aici, pe acasă.
Familia s-a prefăcut în zilele noastre pentru ei doar într-o umilitoare şi de nesuportat celulă.
Şi totuşi…
N-om fi noi sortiţi, chiar aşa, să dăm cinstea pe ruşine.
Familia Borş din Lieştii Bîrladului e tocmai pentru aceea un pilduitor argument.
Gh. VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
741
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sfantul-Gheorghe-biruitorul-de-balaur_l3...

Sfântul Gheorghe, biruitorul de balaur

Gheorghe, Georgeta, George, Gigi, Gică – şi alte diminutive de la Gheorghe – la mulţi ani, pentru ziua onomastică! Şi, desigur, cum e slujbă mare la biserică, ne vedem acolo. Despre marea sărbătoare a Sfântului Gheorghe vorbim în câteva – exagerez, sunt mai multe – cuvinte.

De la lume adunate

23 aprilie. Este momentul în care, conform semnificaţiilor populare, iarna fuge departe şi lasă locul verii. Asta înseamnă, printre altele, că, după ce au adăstat vreme lungă în sat, oile sunt mânate de ciobani la stână, vacile ies la păşune, pe izlaz, oamenii cu stare tocmesc slugi pentru un an, se aleg văcarii şi se achită primele plăţi către aceştia, restul, cum se spune în popor, la Sfântul Dumitru, ca să nu fugă ciurdarul cu grânele şi banii încasaţi şi să lase vitele, singure, pe câmp... Luând în calcul, pe mai departe, tradiţia populară, se spune că, azi, de Sfântul Gheorghe, prin diferite locuri, joacă haotic flăcări roşii şi galbene şi portocalii. Acolo, cică, ar zăcea, uitate, ascunse, ferite de lăcomia omului, comori ascunse în vremuri de demult, când aurul românilor eclipsa, în cantitate şi calitate, toate bogăţiile din jur. Ele, comorile, se cer găsite, scoase din adâncuri, aduse în viaţa oamenilor.

Se mai spune că, imediat ce vine începutul acestei zile de sărbătoare, fix la miezul nopţii, între 22 şi 23 aprilie deci, când data mai poartă şi numele de mânicătoare, încep să bântuie prin lume strigoii. De aceea, cu tot dorul comorilor care strigă să fie descoperite, e mai bine, în noaptea asta să se stea în casă. Ba, pentru deplină protecţie, este indicat să se pună la ferestrele caselor şi la uşa grajdurilor mărăcini viguroşi, cu ace multe şi dese, ca să nu poată intra, după bunul plac, strigoii. La răsăritul soarelui în ziua de Sfântul Gheorghe, spun bătrânii, înfloreşte pe cerul aurorei mărul Domnului. Cine îl zăreşte – om bun, cu drag de Dumnezeu şi semeni – are noroc în lunile care urmează de sănătate deplină şi prosperitate maximă.

Sfântul cel viteaz

De fapt, cine a fost Sfântul Gheorghe? Deşi este unul dintre „greii“ creştinătăţii, istoria n-a consemnat prea multe despre el. Unii spun că s-a născut în Capadocia, fiind fiul unui general roman şi ajungând şi el asemenea. Şi că, nemulţumit de hotărârile anticreştine ale Consiliului de la Nicomedia, s-ar fi răzvrătit împotriva lor, atrăgând grele şi cumplite pedepse asupra sa de la împăratul Diocleţian, fiind, în final, scurtat de cap. Alţii spun că sfântul a trăit cu puţin înainte de domnia lui Constantin şi a murit în Palestina, la Diospolis.

Sfântul Gheorghe apare cu certitudine ca omorâtorul de balaur. Legenda spune cum, auzind că lângă oraşul Selena din Lybia s-a instalat un balaur care chinuieşte locuitorii cu foamea sa năprasnică, sfântul porneşte să înfrunte arătarea. Monstrul mâncase toate turmele de oi până la acel moment şi tocmai o răpise, în lipsa oilor, pe fata împăratului acelui ţinut. Se pregătea s-o mănânce, când, spune legenda, a venit viteazul sfânt Gheorghe. Cu suliţa în mână, el răpune balaurul şi scapă fata de la moarte.

Cam astea ar fi... Hai, petrecere pe cinste, sărbătoriţilor!

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
1199

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sfantul-ilie-la-ceas-de-sarbatoare_l520....

Sfântul Ilie, la ceas de sărbătoare

Apă şi foc, l-am defini, succint, pe protagonistul acestui articol. Şi am spune tot. Despre Sfântul Ilie, cel care este considerat unul dintre marii profeţi, dacă nu cel mai mare, al Vechiului Testament, cel care are puterea de a închide şi de a deschide cerurile, cel care, la vreme de restrişte pentru oameni, plante şi animale, aduce ploaia binecuvântată, cel care, se spune, aleargă după dracii care îl supără prin cer, cel care, după cum susţine Biserica Ortodoxă, prefigurează Înălţarea Domnului Iisus Hristos de mai apoi, se pot spune multe. Dar azi, la zi sfântă, vom povesti despre el, cum ne pricepem, doar atât cât ne permite spaţiul.

Ilie Tesviteanul, marele proroc

Născut la Tesvi – lucru care îi va da în timp numele de Tesviteanul –, în tribul lui Aaron, preot totodată, Sfântul Ilie este sărbătorit în fiecare miez de vară, pe 20 iulie, de toată creştinătatea. Considerat a fi unul dintre cei mai importanţi proroci din Vechiul Testament, dar şi mare făcător de minuni şi aducător de ploi la vreme de secetă, Ilie a primit chiar de la Dumnezeu puterea de a deschide şi închide cerurile. Se spune că Ahab, regele din vremea sa, nedrept şi uşuratic, se închina la idoli şi persecuta prorocii. Furios pe un astfel de comportament, Ilie l-a înfruntat, arătând că idolatria nu este bună. Apoi, dintr-o dată, peste ţară s-a instalat seceta. Fără apa aducătoare de viaţă, totul s-a distrus, plante, animale, inclusiv oameni au murit răpuşi de secetă. Prorocul Ilie a vieţuit, prin voia Domnului. El a trăit pe malul unei ape nesecate şi a mâncat pâine şi carne. De unde, dacă era secetă şi bucatele nu se făcuseră şi animalele muriseră? Corbii cerului îi aduceau hrana lui Ilie. Apoi, Tesviteanul a plecat de acolo şi s-a oprit la un bordei amărât, unde a fost hrănit de o văduvă săracă şi păgână, căreia, într-o zi, i-a murit fiul. Văzând durerea femeii, Ilie a cerut ajutorul lui Dumnezeu şi l-a înviat din morţi pe tânărul acela.

Urcarea la ceruri

Când i-a venit şi lui Ilie ceasul să treacă la cele sfinte, Dumnezeu a considerat că e demn, prin credinţa arătată, de a vedea faţă în faţă slava Dumnezeului întrupat şi l-a ridicat la cer într-o căruţă de foc trasă de patru cai. S-a autodeclarat inamicul numărul unu al dracilor. Şi acum, se spune, mai colindă cerurile, în căutarea lor. Hurducuiala pe care o face el pe acolo, din cauză că e bătrân şi chior de un ochi şi nu vede bine, ba şi surd, iar oastea lui Satan se distrează pe seama lui, noi o simţim sub forma tunetelor şi a fulgerelor. E bine ca aceste fenomene, naturale sau trimise de Ilie, să nu ne prindă pe câmp, nici sub copaci, nici la streaşina caselor, că se pot întâmpla, Doamne fereşte, alte nenorociri. De Sfântul Ilie nu se face pomană mare, nu se împart colaci şi lumânări, ca la alte momente ale creştinătăţii. Poate vreo farfurie de pâsat sau orez cu lapte pentru copiii vecinilor, împresurată cu flori de vară. Dar merele nu trebuie să lipsească. Nu e bine ca ele să se bată, pentru că acest gest, se spune, aduce grindina.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
660
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sfantul-nicolae-facatorul-de-minuni_1159...

Sfântul Nicolae, făcătorul de minuni > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSfântul Nicolae, făcătorul de minuni

2009 a fost – ca să concluzionăm acum, la ceas de oarece bilanţ – un an greu, cu criză, cu gripă nouă, cu alegeri prezidenţiale, cu nenumărate alte – pentru mulţi dintre români – lipsuri şi probleme. Şi am ajuns la data de 6 decembrie, zi la care este sărbătorit Sfântul Nicolae, dar şi moşul cu acelaşi nume, care aduce în ghete, copiilor cuminţi, daruri. De fapt, ca în fiecare an, în această perioadă ne pregătim sufletele şi casele de sărbătorile al căror start a fost de acuma dat.

Biruitorul de popor

Despre decembrie se mai spune încă – şi nu e desuet deloc să amintim şi noi acest lucru – că este luna concilierii, cu ceilalţi şi cu noi înşine, a cadourilor, a blândeţii asumate, a Naşterii Mântuitorului. Prima sărbătoare însemnată a lui decembrie este, în afară de Ziua Naţională, Sfântul Nicolae, unul dintre cei mai populari sfinţi ai creştinătăţii. Deopotrivă cu noi îl sărbătoresc şi grecii, şi ruşii, şi alte comunităţi din Europa. Cum în timpul vieţii a săvârşit, cu ajutorul Domnului, multe minuni, lumea l-a numit Făcătorul de Minuni (Taumaturgul). De altfel, sfântul mai este considerat şi ocrotitorul copiilor şi al fetelor de măritat.

Despre data la care s-a născut, nu se ştie nimic, doar locul naşterii sale fiind cunoscut – ţinutul Lichiei, din Asia. Părinţii lui erau bogaţi şi i-au pus numele de Nicolae, desemnându-l „biruitor de popor“, cum este traducerea acestui nume în limba greacă. Mai târziu, când ei au murit, fiul, foarte credincios şi cu puteri miraculoase de vindecare a unor boli, şi-a împărţit averea săracilor şi a plecat în lume, oprind întâi la Mira Mânăstirea Sionului. Era bun şi milostiv – a înviat şi un om din moarte –, fapt pentru care a fost făcut arhiereu, iar pentru credinţa-i nestrămutată dat la osândă de împăraţii Diocleţian şi Maximilian. A stat mult în temniţă, de unde a fost eliberat de împăratul Constantin, care a eliberat toţi credincioşii. Constantin a strâns apoi la Niceea întâiul Sinod, la care a luat parte şi minunatul Nicolae. Acesta din urmă a săvârşit în timpul vieţii, dar şi după moartea sa, pe 6 decembrie, în anul – probabil – 345, o mulţime de minuni. Se spune că nimeni dintre cei care îi cereau ajutorul nu pleacă neajutat. Moaştele Sfântului Nicolae se află la Bari, în sudul Italiei, luate din Mira, pământ turcesc între timp, puţin după anul 1000, ca să nu cadă pradă musulmanilor.

Se crede că...

Poate că niciun popor nu are atâtea superstiţii şi tradiţii cum avem noi. Dar acest fapt – inedit în perimetrul Europei, să zicem, dar vechi deodată cu Sfântul Nicolae la noi - face ca sărbătorile să nu ne pară anoste şi plictisitoare. La multe popoare, Nicolae este confundat cu Crăciun şi chiar este reprezentat în costum roşu, ca acesta. El este aducător de daruri pentru copii şi nu are, ca la noi, şi alte semnificaţii. Românii cred că Nicolae păzeşte soarele, ca să nu fugă, ocroteşte văduvele şi orfanii, este apărătorul corăbierilor pe mările pământului, dar şi al soldaţilor care luptă pe front, îl spionează, pus de Dumnezeu, pe Satana, ca să nu facă rău. Ar trebui, dacă n-ar fi încălzirea globală, ca pe 6 decembrie să fie prima zăpadă a iernii, căci, spune tradiţia, moşul are barbă albă şi o scutură mereu de ziua lui. De asemenea, la această dată încă se pot face farmece. Descântătoarele învârtesc boabele de porumb ca să afle dacă pământul va avea rod anul viitor. Fetele de măritat, chiar dacă şi de Sfântul Andrei au încercat să afle dacă e prilej de nunteală după Paştele următor, mai forţează şi acum norocul: iau crenguţe dintr-un măr din curtea proprie şi le pun în apă. Dacă de Anul Nou acestea înfloresc, este semn că anul viitor vor fi mirese, dar şi că dă bunăstarea peste casa lor. Semnele – aşa spun bătrânii care se încăpăţânează să ducă mai departe tradiţiile milenare – nu înşeală niciodată.

Moşul cu daruri

Vine Moş Nicolae! Dacă aţi şters şi cremuit bine ghetele, înşiraţi-le pe lângă uşă, pe lângă fereastră, pe unde e loc şi le poate vedea moşul. Căci, gata, a venit momentul ca el să se strecoare prin horn, prin crăpătura uşii, prin deschiză-tura geamului şi să adăsteze la noi, aducând cadouri.

Presupunem că aţi fost cuminţi şi nu luăm în calcul nuiaua care se mai pune, uneori, în câte o pereche de încălţări. Moşul are în sacul lui dulciuri şi portocale, dar şi destule alte daruri, pentru cei care nu l-au supărat, în timpul anului, cu comportamentul lor. Dar, spre deosebire de Moş Crăciun care e sociabil, vor-beşte cu copiii, îi ascultă cântând sau recitând poezii, Moş Nicolae este mai discret. Merge, cum s-ar spune într-un termen de argou, pe şestache.

Nu se arată nimănui şi acţionează când toţi ai casei s-au refugiat sub mantia somnului. Deşi a intrat în legendă şi în credinţa ortodoxă drept ajută-torul celor trei fete de măritat pe care voia tatăl lor să le dea spre pierzanie, din lipsă de bani, nici măcar ele nu l-au văzut când a venit în casa lor. Au găsit doar, dimineaţa, pungile cu galbeni... De atunci, Nicolae a rămas în popor protectorul copiilor, cărora le aduce daruri, dar şi al fetelor de măritat, pe care, se spune, le ghidează către ursiţii lor.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
659

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Sfantul-Nicolae-Mos-Nicolae_l824.html

Sfântul Nicolae, Moş Nicolae...

Am intrat în decembrie, luna cadourilor. Şi, încă de pe 6, ne încărcăm cu bucurie şi speranţă, cu visuri şi încredere. Scuturăm ghetele de cadouri, ne trece supărarea pe cei din jur, iertăm greşelile lor şi pe ale noastre şi aşteptăm să cadă, aşa cum se spune din bătrâni că se întâmplă, prima zăpadă. De fapt, ne pregătim încet de Naşterea Domnului...

Sărbătoare mare...

Sfântul Nicolae este prima mare sărbătoare creştină a lunii decembrie. El s-ar fi născut în ţinutul Lichiei, din Asia, dar nu se cunoaşte data la care a venit pe lume. Părinţii lui erau bogaţi şi i-au pus numele de Nicolae, desemnându-l „biruitor de popor”, cum este traducerea acestui nume în limba greacă. Fiul, după ce ei au murit, şi-a împărţit averea săracilor şi a plecat în lume, întemeind, întâi la Mira, Mănăstirea Sionului. Nicolae avea puteri de vindecare asupra bolnavilor şi era tare bun şi milostiv. Se zice că el a înviat şi un om din moarte şi a fost făcut arhiereu, iar pentru credinţa-i nestrămutată a fost dat la osândă de împăraţii Diocleţian şi Maximilian. Din temniţă a fost eliberat de împăratul Constantin, aceasta eliberând, de altfel, toţi credincioşii. Nicolae a săvârşit în timpul vieţii, dar şi după moartea sa, pe 6 decembrie, anul 345, o mulţime de minuni. Moaştele sale se află la Bari, în sudul Italiei, luate din Mira. Cum Nicolae este un sfânt al ortodoxismului, acum, cu noi, îl mai sărbătoresc şi grecii şi ruşii.

Moşul cu daruri

În seara asta, şi trebuie să mă credeţi, vine Moş Nicolae cu daruri! Cică s-ar cam strecura în casă pe horn, pe fereastră, prin întredeschizătura uşii. Intră pe unde nici cu gândul nu gândim. Dar numai dacă încălţămintea a fost ştearsă şi cremuită, aşezată frumos lângă uşă sau lângă geam. Şi, desigur, dacă toată lumea a fost cuminte. Altminteri, nuiaua moşului îşi face, discret, loc printre ghetele şi cizmele înşirate, precum soldaţii la apelul de dimineaţă al comandantului. În mod normal, Moş Nicolae aduce în sacul lui dulciuri, portocale, banane, dar şi destule alte daruri pentru cei care au dat dovadă de cuminţenie în timpul anului scurs de la ultima întâlnire. Mai niciodată moşul nu vine când lumea e încă trează şi bâjbâie prin casă. El preferă să îi ştie pe toţi adormiţi, ca să poată acţiona în voie, adică să pună cadourile pe la locurile lor.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
639

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

sfantul-simon-zilotul-binecuvantarea-tin...

Sfântul Simon Zilotul, binecuvântarea tinerilor căsătoriţi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSfântul Simon Zilotul, binecuvântarea tinerilor căsătoriţi

În fiecare an, în a zecea zi a lunii mai, Biserica Ortodoxă îl prăznuieşte pe Sfântul Simon Zilotul. Biserica Podeanu din Bucureşti, care adăposteşte moaştele acestuia, devine la această dată neîncăpătoare pentru credincioşii veniţi să-l cinstească pe unul dintre cei 12 apostoli ai lui Hristos.

Sfântul Simon este mirele din Cana Galileii, unde Mântuitorul a prefăcut apa în vin. Văzând această minune, Simon lasă totul în urma sa şi îl urmează pe Hristos, propovăduind cuvântul Evangheliei până în Africa. Are parte de o moarte martirică, fiind răstignit în Britania, în timp ce le împărtăşea oamenilor învăţătura lui Dumnezeu. Numele de „Zilotul" l-a dobândit ca recunoaştere pentru zelul cu care i-a luminat pe cei care l-au ascultat, umplându-le sufletele de credinţă.

Moaştele Sfântului Simon au fost aduse la biserica Podeanu de Prea Sfinţitul Valerian Zaharia, episcop al Oradei încă din 1971. Nu a fost lăsat să slujească însă, decât după 1990, odată cu venirea ca paroh al bisericii a Preotului Vasile Ailioaei. Episcopul a trecut la cele veşnice în martie 1996, lăsând moştenire Bisericii Podeanu nepreţuitele moaşte. Tot aici este adăpostită şi o bucăţică din Sfânta Cruce pe care a fost răstignit Sfântul Apostol. Cu ocazia acestui mare praznic, ea este scoasă din Sfântul Altar şi adusă spre închinare credincioşilor.

Sunt, de asemenea, cunoscute minunile care se fac aici. Enoriaşii Bisericii Podeanu sunt cei mai entuziaşti povestitori ai acestora. Vindecări miraculoase, prunci dăruiţi la bătrâneţe, divorţuri stopate sunt îmbrăcate de fiecare în cuvinte pline de evlavie. Adesea, tinerii care doresc să se căsătorească vin să se roage Sfântului Apostol Simon Zilotul şi, aducând prunci pe lume, hotărăsc ca aceştia să poarte numele lui. Fetele de măritat îşi îndreaptă şi ele rugăciunile către Sfântul Simon, sperând că acesta le va scoate în cale ursitul.

Deşi mai puţin cunoscut, Sfântul Apostol Simon Zilotul este, fără îndoială, unul dintre marii sfinţi ai neamului, care aduce alinare şi binecuvântare în sufletele credincioşilor.

Nina MARCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
4724
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sfarsit-de-toamna_1039.html

Sfârşit de toamnă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSfârşit de toamnă

Se scurge vremea... trece şi se duce,
Curând şi toamnei îi vom pune cruce.
Sub norii vineţi soarele se-ascunde,
Prin pâcla ceţii ochiul greu pătrunde,
Aşterne vântul până hăt-departe
Covorul ruginiu de frunze moarte.
Rămân copacii goi; prin rămurele
Nu mai răsună tril de păsărele,
Căci a pornit spre zările senine
Întregul cor de glasuri cristaline.
Când a simţit că-i vremea de plecare,
S-a îndreptat spre calda depărtare
Şi stolul de lăstuni şi rândunele
Cu graurii şi cucii după ele.
Au părăsit apoi câmpia, lunca,
Sitarul, pitpalacul şi ierunca.
Şi-acum, din Deltă, iată, îşi iau zborul
Răţuşca, barza, stârcul şi cocorul...
În urma lor, pe-aici, se-ngroaşă gluma,
Se face tot mai frig şi cade bruma,
Ca mâine vine iarna grea încoace
Şi-o să ne punem câte trei cojoace.

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
603

□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sfaturi-pentru-cultivatorii-de-cartof_s1...

Sfaturi pentru cultivatorii de cartof

Chiar dacă, în anumite zone ale ţării, a căzut zăpadă în strat încurajator, rezerva de apă din sol este foarte departe de a reveni la indicatorii hidrici normali. Altfel spus, seceta este predominantă în cea de-a doua parte a anului agricol 2011-2012, iar prognoza generală pentru următoarele trei luni nu este una optimistă. Pentru cultura de cartof, cine a fost inspirat să modeleze terenul din toamnă sau să facă în aşa fel încât să menţină mai mult timp zăpada pe sol va avea de câştigat.

Directorul Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof şi Sfeclă de Zahăr - Braşov, dr. ing. Sorin Claudian Chiru, le recomandă cultivatorilor să aibă în vedere, în acest an dificil din punctul de vedere al umidităţii din sol, următoarele:

- să fie foarte atenţi la materialul de plantat şi să elimine tuberculii neconformi (bolnavi) care pot afecta producţia;
- să treacă la pregătirea solului mai devreme, pentru a se reţine apa în sol cât mai mult;
- să planteze cât se poate de repede, în funcţie şi de condiţiile meteo, la sfârşitul lunii februarie începutul lunii martie în sudul şi vestul ţării şi, cel mai târziu, la finalul lunii martie, pentru regiunea centrală şi de nord;
- să controleze eficient buruienile, pentru a nu avea concurenţi pentru cultura cartofului (erbicidare severă);
- să asigure o fertilizare echilibrată - o treime la pregătirea solului, o treime la rebilonat şi o treime la fertilizarea fazială, dintr-o doză anuală de minimum 600-700 kg s.a./ha;
- este de preferat să se folosească, la plantat, fracţia mare de cartofi;
- acolo unde este posibil, irigarea este indispensabilă.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
989

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sfaturi-pentru-cultivatorii-de-rapita_s4...

Sfaturi pentru cultivatorii de rapiţă

„Rapiţa de toamnă este o cultură la care tehnologia de cultivare se schimbă continuu. Cu ceva timp în urmă, când se cultivau doar soiuri de rapiţă, fermierii semănau în toamnă, în vară tăiau cultura şi apoi o treierau. Era cea mai simplă tehnologie de cultivare. Au apărut materiale biologice superioare, producţiile au crescut şi rapiţa a devenit una dintre cele mai profitabile culturi, dar totodată şi una dintre cele mai pretenţioase faţă de tehnologie“ – a declarat Ion Voinea, director de produs la KWS Seminţe.

În opinia sa, necesităţile faţă de planta premergătoare, pregătirea solului, alegerea corectă a hibridului cultivat, momentul semănatului, desimea la semănat, fertilizarea, controlul buruienilor şi al dăunătorilor sunt verigi tehnologice care solicită la maximum priceperea fermierului. Mai mult, seceta din ultimii ani, manifestată încă din toamnă, a schimbat modul în care este privită această cultură.

Mobilizarea solului, fără întoarcerea brazdei

Potrivit directorului de produs, menţinerea apei în sol este esenţială în asigurarea răsăririi şi dezvoltării normale în toamnă. Semănatul direct este tentant pentru că asigură o bună menţinere a apei în pământ, însă trebuie aplicat doar acolo unde textura solului permite o înrădăcinare corectă în aceste condiţii.

„Lucrarea terenului pentru semănat a devenit la fel de pretenţioasă precum controlul dăunătorilor. Cum rapiţa este o plantă cu sistem radicular pivotant, are nevoie de o mobilizare profundă a solului. Din acest motiv sistemul de lucrări minime, care mobilizează solul în profunzime, fără întoarcerea brazdei, pare să îmbine necesitatea de dezvoltare a rădăcinilor cu păstrarea apei în sol“ – a afirmat Voinea.

Îngrăşăminte chimice

În opinia lui Voinea, cantităţile de îngrăşământ aplicate culturii de rapiţă de toamnă trebuie stabilite în funcţie de fertilitatea solei şi situaţia concretă din teren. Pentru întreaga perioadă de vegetaţie, dozele de îngrăşăminte minerale recomandate sunt: 50-80 kg P_2O_5 substanţă activă (s.a.)/ha, 30-80 kg K_2O s.a./ha, 80-130 kg N s.a./ha, 20-30 kg S s.a./ha 1,5-1,7 kg B s.a./ha. Dintre acestea, fosforul, potasiul şi o parte din azot – nu mai mult de o pătrime din doza totală, fără a lua în calcul cantitatea necesară mineralizării resturilor vegetale – se aplică în toamnă, la pregătirea patului germinativ.

Densităţi la semănat

Dintre hibrizii KWS, a precizat specialistul, Triangle, Tassilo şi Traviata au un ritm de dezvoltare moderat în toamnă, iar însămânţarea lor trebuie făcută în prima parte a epocii de semănat. Brutus, Turan şi Timber, cu ritm mediu spre rapid de dezvoltare înainte de îngheţ, trebuie semănaţi în mijlocul epocii, iar Kodiak şi Hybrirock, care au cel mai rapid ritm de dezvoltare, trebuie semănaţi în ultima parte a epocii de semănat.

Potrivit domniei sale, alegerea unei densităţi de semănat adaptate condiţiilor din teren, o fertilizare corectă, un management bun al buruienilor şi protejarea culturii de atacul dăunătorilor vor face ca, la intrarea în iarnă, plantele de rapiţă să aibă o densitate 40-50 de plante/mp, omogenă, 6-8 frunze viguroase de culoare verde închis, hipocotil mai scurt de 2 cm, rădăcina puternică şi tulpina de 8-12 mm grosime, fără phoma sau alte boli şi fără afecţiuni provocate de dăunători.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
1002

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sfaturi practice Cum hrănim găinile?

Prima măsură pentru îmbunătăţirea calităţii ouălor este modul de hrănire a găinilor.

Recent, prin grija Uniunii Crescătorilor de Păsări din România, a fost publicată cartea „Creşterea şi exploatarea pentru ouă a găinilor ouătoare“. În aceasta nu a fost redată compoziţia unei reţete pentru găini ouătoare, ci doar norme de cerinţe nutriţionale. Crescătorul care nu poate să-şi optimizeze reţetele pe calculator, pentru a realiza reţeta potrivită atât ca producţie, cât şi ca economicitate, este mai bine să-şi cumpere nutreţurile de la producători autorizaţi, care să garanteze realizarea celor mai bune formule. Desigur, reţetele pentru găinile ouătoare sunt mai simplu de alcătuit şi de fabricat, folosind masiv cerealele şi având ca sursă proteică şroturile (rar făina de peşte), însă având un perfect echilibru energo proteic, inclusiv prin adăugarea de mici cantităţi de aminoacizi de sinteză, de enzime şi, bineînţeles, de premixuri vitamino-minerale.

Alimentând găinile cu ingrediente furajere de origine vegetală, vom asigura o calitate superioară a ouălor. Ultimele cercetări privind introducerea în reţete a unor suplimente de vitamina E, seleniu, omega 3 etc., vor da o mai bună calitatea a ouălor, chiar decât a celor ecologice, care presupun cheltuieli sporite regăsite în preţul acestora, iar nivelul relativ scăzut de trai al consumatorilor români le fac inaccesibile.

Un microclimat optim

De regulă, adăposturile de găini ouătoare nu au nevoie de încălzire. Un adăpost bine izolat termic şi cu un sistem de ventilaţie bine conceput poate asigura tot timpul anului un microclimat favorabil producţiilor ridicate şi economice de ouă.

Parametrii

De asemenea, aşternutul nu trebuie să fie prea umed iarna, pentru că degajă amoniac şi menţine o umiditate ridicată în adăpost, dar nici prea uscat vara pentru că produce praf, iritant pentru aparatul respirator şi pentru piele.

Utilităţi

Este necesar să asigurăm păsărilor următoarele echipamente de hrănire, adăpare şi ouat:

Iluminatul trebuie să fie uniform pe toată suprafaţa halei, becurile electrice fiind amplasate sub tavă, la distanţa maximă de 3 metri între un bec şi altul, folosind becuri de 60 W, prevăzute cu abajur reflectorizant şi menţinându-le în permanenţă curate.

Prof. univ. Ilie VAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
952

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Sfaturi practice pentru apicultori

Apicultura a fost nu demult o îndeletnicire care aparţinea mai mult unor oameni cu aptitudini deosebite decât ţăranului simplu. În sate, cei care se ocupau îndeosebi cu această îndeletnicire erau învăţătorii, preoţii, oamenii care aveau un dram de cultură. Astăzi, însă, către această meserie nobilă aspiră din ce în ce mai mulţi oameni. Într-o lume tot mai cerebrală este firesc ca acest lucru să se întâmple. Închipuiţi-vă imaginea albinarului care se plimbă printre stupii zumzăind de atâta viaţă şi îşi îngrijeşte albinele cu hărnicie şi dăruire. Dacă am privi mai atent şi cu mai mult respect aceste fiinţe mici, am fi uimiţi să vedem cât de multe ne pot învăţa.

Departe de a fi o meserie uşoară, atunci când este făcută cu pasiune apicultura ne poate deconecta de la toate problemele cotidiene. Dialogul între albinari ne poartă într-o lume din care aceştia preiau multe din hărnicia şi conduita acestor mici vieţuitoare. O fi şi acesta un motiv pentru care tot mai mulţi ne întoarcem la această îndeletnicire străveche.

Primii paşi pentru a deveni apicultor

Este bine însă ca, înainte de a începe să îţi dezvolţi stupina, să ai câteva cunoştinţe solide despre viaţa complexă a albinelor şi despre modalităţile de întreţinere a stupilor şi a bunăstării în interiorul lor.

În apicultură nimic nu se face la întâmplare. Este nevoie de multă pricepere şi multe ore petrecute în mijlocul albinelor.

Principala recomandare este să vă înscrieţi la un curs de apicultură. Astfel de lecţii se ţin în cadrul Agenţiei Naţionale de Consultanţă în Agricultură. Odată terminat cursul, veţi avea un atestat de apicultor, care vă va facilita obţinerea sprijinului oferit de stat pentru familiile de albine.

Dacă aţi hotărât să practicaţi această meserie, primul lucru este să vă cumpăraţi stupii. Cel mai bine ar fi să îi cumpăraţi odată cu albinele, dacă nu puteţi apela la societăţile comerciale specializate în acest domeniu. În funcţie de utilările lui şi de nivelul de performanţă, preţul unui stup poate depăşi suma de 200 lei.

Pentru începători sunt recomandaţi stupii orizontali, aceştia fiind mai uşor de mânuit. În perioadele de vară, ei vor fi amplasaţi în locuri umbroase şi vor fi vopsiţi în nuanţe deschise, tocmai pentru a nu atrage căldura soarelui.

De unde procurăm albinele?

Achiziţionarea familiilor de albine nu este un lucru deloc dificil, ba mai mult este o practică des întâlnită între apicultori. Oricine se ocupă de albinărit va avea la un moment dat de vânzare cel puţin o familie de albine. Aşadar, pentru a vă cumpăra familiile nu trebuie decât să contactaţi un apicultor cu experienţă. La momentul actual, preţul variază de la 150 lei roiul pe 4-5 rame şi poate să ajungă cel mult la 300 lei.

Perioada ideală pentru a cumpăra albinele este primăvara, imediat după marile culesuri ale salcâmilor, atunci când oferta este destul de mare, iar viitorul apicultor poate beneficia de un preţ mai mic. Pentru început, numărul ideal al familiilor de albine cumpărate trebuie să fie în jur de 10.

Explicaţia pentru această opţiune este una foarte raţională şi este în strânsă legătură cu faptul că pe timpul iernii multe familii de albine pier.

Este nevoie de o matcă prolifică

La cumpărare trebuie să ne asigurăm că albinele sunt perfect sănătoase şi că au o matcă prolifică, pentru că doar acestea ne pot asigura înmulţirea în stupină. Un indiciu clar pentru a ne putea convinge de acest aspect este prezenţa masivă a ramelor cu puiet.

Este foarte important să ţinem cont de blândeţea albinelor. De acest lucru ne dăm seama atunci când în stupină se efectuează diferite lucrări. Dacă la deschiderea stupului rămân liniştite, fără a fi nevoie de fum, atunci puteţi fi convinşi că aţi găsit o familie bună. Pentru a avea certitudinea unei producţii considerabile, trebuie să ştiţi dacă albinele pe care urmează să le cumpăraţi sunt harnice. Un semn al trudei albinelor este un urdiniş aglomerat la primele ore ale dimineţii.

Vatra stupinei

În ceea ce priveşte alegerea vetrei stupinei, este primordial dar nu obligatoriu să fie aleasă o zonă cu potenţial melifer diversificat, în zone împădurite, de unde albinele să-şi poată procura toate viitoarele produse ale stupului. Ar fi ideal ca terenul unde amplasaţi stupii să fie liniştit, departe de surse poluante, de drumuri intens circulate, iar stupii să fie orientaţi cu urdinişurile spre sud- est.

În final, nu putem spune decât că apicultura este oarecum o reîntoarcere la vremurile când oamenii aveau mai multă preţuire pentru natură, iar imaginea albinelor era de multe ori folosită pentru emblemele curţilor regale. Deşi astăzi acestea nu mai sunt ridicate la rang nobiliar, albinele rămân o parte esenţială a perpetuării multor plante, iar lucrul acesta va rămâne neschimbat atâta timp cât pe pământ va exista chiar şi doar un strop de viaţă.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
7227

□

Comentarii

□

□

1. Vasile Alexandru -- (10-December-2011)Super relatarile dar pacat pentru ca pe acceste indeletnicirii nu se mai pune deloc accent , mai ales in accest cos de gunoi ,, ROMANIA ,, . in occident apicultorii sunt sustinuti si incurajati de catre stat dar la noi ...... Se pune accent pe prostie multi tineri nici makar nu realizeaza diferenta dintr e o albina si o viespe. Eu am avut pe cineva in familie care sa ocupat cu asa ceva si cunosc atat benefiicle majore cat si sacrificiile enorme . Va Multumesc va salut k deosesebita si respect si ma bucur k mai exista si oamenii ca Dumneavoastra intr-o asemenea " Tara "

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sfaturi practice pentru legumicultori

Recomandările agrotehnice pe care le supunem atenţiei se adresează micilor producători care cultivă legume în spaţii protejate. Ele aparţin unuia dintre cei mai buni practicieni ce activează în vestita zonă legumicolă Matca, judeţul Galaţi.

În această perioadă, în cultura legumelor din solarii – tomate, ardei şi castraveţi – legumicultorii din Matca, judeţul Galaţi, lucrează din zori şi până la miezul nopţii. Spun asta pentru că, din cauza temperaturilor scăzute, suntem nevoiţi să facem căldură şi la această dată, astfel încât plantele să nu fie atacate de diferite boli, care afectează mai ales fructificarea la tomate.

Factorii perturbanţi

În general, temperaturile scăzute şi umiditatea ridicată a aerului determină apariţia diferitor boli ale plantelor, cum sunt: putrezirea rădăcinilor, putrezirea coletului şi a fructelor, putregaiul cenuşiu, putregaiul alb, pătarea pustulară şi necroza măduvei tulpinilor. Aceasta din urmă este foarte păgubitoare şi este cauzată, pe lângă variaţiile de temperatură, şi de irigarea plantelor în exces, umezirea frecventă şi de durată a tulpinilor.

Apariţia acestor boli mai este legată şi de alţi factori, precum fertilizările în exces cu azot, neaerisirea spaţiului în solarii, care determină apariţia condensului, densitatea mare a plantelor, lumina redusă, reacţia mai acidă a solului, menţinerea foliajului umed pe o perioadă mai mare de două-trei zile.

Mijloace de prevenire

Pentru a preveni aceste boli se fac diferite tratamente cu anumite substanţe. De exemplu, la zece zile după plantare, primul tratament pe care îl recomand este cu Previcur Energi sau Proplant, Plus Topsin Plus. Al doilea tratament la 14 zile se face cu Acrobat sau Dithane Plus Pyrus pentru putregai. Există şi alte substanţe, cum ar fi: Bravo Plus Topsin sau Rovral; Curzate Manox Plus Eguation şi altele.

Prin aerisirea solariilor la timp în scopul redu-cerii umi-di-tăţii atmosferice şi zvântării condensului de pe frunze se reduce pericolul declanşării atacului patogenilor enumeraţi mai sus.

O atenţie deosebită trebuie acordată fertilizării, pe care, din păcate, mulţi o fac după ureche sau după sfatul unora care vor să-şi vândă îngrăşămintele fără să cunoască carenţele pe care le are planta.

De exemplu, la variaţii mari de temperatură, plantei trebuie să-i asiguri din timp calciu şi magneziu, care au un rol foarte important în viaţa acesteia împreună cu potasiul. Programul de fertilizare este foarte important pentru obţinerea unor producţii mari şi de calitate. De asemenea, în perioada de creştere a plantelor este foarte important modul în care dirijăm factorii de mediu. Ar mai fi multe de spus, dar în numărul viitor.

Mircea CROITORU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
3179

Comentarii

1. camelia berar -- (4-October-2012)sant l prima cultura de gogosar in sera as dori sa stiu in cat timp gogosarul devine rosu

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sfecla - cea mai rentabilă cultură

Cel puţin aceasta este convingerea dlui Vasile Stancu, director executiv al Asociaţiei Producătorilor de Sfeclă de Zahăr din România. În opinia sa, după foarte mulţi ani, autorităţile au înţeles că şansa de a relansa cultura sfeclei şi a producţiei de zahăr stă într-o puternică susţinere financiară. Decizia a venit cumva prea târziu pentru a determina acea emulaţie în rândul fermierilor care să ducă la sporirea suprafeţelor cultivate cu sfeclă.

Anul 2011 va fi însă proba cea mai convingătoare pentru revenirea la sentimente mai bune faţă de această plantă.

Producţia de zahăr va depăşi 100.000 t

− Domnule director, deşi revirimentul întârzie, păreţi mai optimist decât în 2010. Există elemente care ne dau speranţe că suntem pe calea cea bună?

− Din datele prezentate de MADR se constată o concentrare a suprafeţelor cultivate cu sfeclă de zahăr. Se impune însă ca direcţiile agricole să se implice mai mult în prezentarea avantajelor cultivării sfeclei. Este vorba despre acordarea unor subvenţii de 617,57 euro/ha, fiind cultura sprijinită cel mai mult. În condiţiile unui an normal din punct de vedere climatic, consider că pe suprafaţa rămasă în cultură şi cu o producţie medie de peste 45 t la ha putem realiza cota de zahăr de 104.688 tone. Deşi politicienii susţin că zahărul este un produs strategic, nimeni nu se interesează de el. Se întreabă numai de ce îi creşte preţul.

Conform situaţiei operative transmise de societăţile comerciale procesatoare de sfeclă de zahăr rezultă că, la începutul anului 2011, s-a scontat pe o suprafaţă cultivată cu sfeclă de 22.000 de hectare. Realizările efective din teren sunt însă mai mici de 18.640 de hectare. Au fost unele calamităţi, dar sunt nesemnificative. Tot nesemnificativă este şi creşterea numărului de cultivatori, aproximativ 1.177 de producători, revenind în medie 15 hectare pe o gospodărie. Este vorba despre o concentrare a suprafeţei cât de cât acceptabilă, inclusiv din punct de vedere economic.

Date care îndeamnă la reflecţie

− Să înţelegem că ne îndreptăm spre o criză a zahărului?

− Greu de spus. Din nefericire, criza care se prefigurează este una de proporţie şi va afecta întregul sector agroalimentar al Terrei. Revenind la criza zahărului în România, lucrurile sunt complicate, iar cauzele trebuie căutate în interiorul ţării. Ca om care îşi asumă părerea în deplină cunoştinţă de cauză, afirm că scenariul scoaterii României de pe piaţa intracomunitară a fost gândit imediat după 1990, astfel încât România, cu 33 de fabrici şi o capacitate de rafinare de 600.000-700.000 tone zahăr brut, să fie scoasă de pe piaţa europeană. Lovitura de graţie a primit-o ţara noastră şi prin procesul de restructurare, care a dus la diminuarea drastică a suprafeţelor cultivate cu sfeclă. Acestea sunt adevăratele răspunsuri la creşterea preţului la zahăr, deoarece actualmente se recunoaşte în mod neoficial că s-a greşit şi UE a intrat într-o perioadă de deficit la produsul zahăr, preţurile ajungând la peste 900 euro/tonă.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
1447

□

Comentarii

□

□

1. paiu titi -- (22-June-2011)Bineinteles,toata industria,printre care si cea alimentara,l-e STATEA IN GIT,acum terenurile agricole au mai ramas de luat,si au pus Romania in postura de consumator,nu de producator! Ne-au intors in timp cu o suta de ani. Iata marile beneficii ale UE,ca sa nu mai vorbim si despre altele.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Sfecla de zahăr a fost şi rămâne cea mai profitabilă cultură > REVISTA LUMEA SATULUI

Sfecla de zahăr a fost şi rămâne cea mai profitabilă cultură

Afirmaţia pare exagerată, dar interlocutorul nostru vine să confirme cu rezultate practice eficienţa acestei culturi aflate în dizgraţia guvernanţilor postdecembrişti. Nicio altă plantă nu poate aduce un câştig atât de mare la hectar precum sfecla. Mai ales în condiţiile tehnice şi tehnologice de astăzi, când atât soiurile, cât şi nivelul de mecanizare ating preformanţe incomparabile cu realizările de acum 20 de ani. În anul de graţie 2010, cultivatorii de sfeclă din Câmpia de Vest, adică din puţinele zone unde se mai cultivă sfeclă în România, au reuşit să obţină pe cântar acele recolte record care se raportau pe vremea Noii Revoluţii Agrare. Faptul este cu atât mai îmbucurător cu cât aceste realizări se înregistrează într-un an în care sfecla s-a aflat în dizgraţia totală a guvernanţilor.

Randamente aproape incredibile

Inginer agronom de profesie, Nagy Iuhasz Mihai exploatează în localitatea Nădlac, judeţul Arad, 200 ha de teren, dintre care 30 ha sfeclă-de-zahăr, 40 ha grâu, 80 ha porumb, 12 ha rapiţă şi 23 ha floarea-soarelui. Sfeclă de zahăr cultivă de circa 8 ani, dar pe scară mai largă de cinci ani, de când a cumpărat de la fabrica de zahăr din Oradea o combină de recoltat sfeclă Moreau, pe şase rânduri. Anul acesta a mai achiziţionat şi o semănătoare Monosem pe 12 rânduri tot pentru sfeclă. În cel mai prost an a obţinut o producţie de 38 tone de rădăcini la hectar, ajungând în cel mai bun an până la 60 de tone. Anul acesta fermierul crede că va bate recordul, estimând o recoltă de circa 80 de tone/ha pentru că a fost un an ploios şi această cultură s-a dezvoltat foarte bine.

Exigenţe agrotehnice

Inginerul arădean cultivă de regulă sfecla după grâu. Pentru înfiinţarea culturii începe pregătirea terenului cu lucrarea de scarificare. În luna februarie aplică 500 kg/ha îngrăşământ complex 0:10:28, iar în primăvară efectuează o erbicidare preemergentă, apoi lucrarea cu combinatorul. Undeva pe la sfârşitul lunii martie are loc semănatul după care, în timpul vegetaţiei, mai urmează două erbicidări. La sfârşitul lui mai se împrăştie circa 200 kg azotat de amoniu. Împotriva bolilor inginerul face trei tratamente, precum şi o stropire cu un îngrăşământ foliar pe bază de Bor, element necesar pentru creşterea conţinutului de zahăr, dar care în plus protejează planta de putregaiuri.”Acesta este secretul pentru o producţie bună de sfeclă de zahăr”, afirmă producătorul. Mai rămâne doar ca toamna, pe la sfârşitul lui octombrie început de noiembrie, să intre la recoltat. Aplicând această tehnologie, anul trecut a obţinut la sfeclă, în medie, 16,8% conţinut de zahăr. Anul acesta, conform estimărilor fabricii de zahăr, va obţine undeva la 15,5%, mai puţin cu un procent decât anul trecut deoarece a plouat în cantităţi mari, iar planta s-a dezvoltat mult în detrimentul calităţii.

Semne încurajatoare

Primul este dat de hotărârea de guvern prin care cultivatorii de sfeclă vor beneficia în 2011 de sprijinul bugetar care, din motive greu de înţeles, a fost anulat în 2010. În acest context, fermierul din Nădlac afirmă că sfecla trebuie să rămână o cultură importantă pentru ţara noastră, mai ales pentru faptul că este deosebit de profitabilă. Părerea fermierului este susţinută şi de faptul că sprijinul pentru producţia de sfeclă a fost şi este încă unul substanţial, comparativ cu cel pentru alte culturi. Anul acesta ei trebuiau să primească pe hectarul de sfeclă o subvenţie de 600 de euro. Dar pentru că nu s-au găsit bani la bugetul de stat rămân doar cu sprijinul comunitar în valoare de 474 de euro/hectar. „Este mulţumitor, spune fermierul, având în vedere că sfecla de zahăr se numără printre culturile tehnice deosebit de costisitoare”. După părerea domnului Iuhasz, menţinerea acestui prag de subvenţionare este singura şi cea mai eficientă pârghie prin care fermierii români mai pot fi atraşi spre această cultură. Fără această subvenţie, fermierii nu vor avea niciun interes să cultive sfeclă de zahăr. Asta pentru că un hectar cu sfeclă de zahăr costă între 3.000 şi 4.000 de lei, adică dublu sau chiar mai mult faţă de aceeaşi suprafaţă cultivată cu porumb.

Conlucrarea cu fabrica, corectă şi benefică

Pentru valorificare, fermierul lucrează cu fabrica de zahăr din Oradea. În fiecare primăvară se face un contract cu clauze bine stabilite pe care, din spusele fermierului, fabrica le şi respectă. Aceasta este datoare să asigure fermierilor sămânţa pe care aceştia urmează să o plătească prin recoltă. Tot fabrica asigură transportul sfeclei din câmp, cheltuială la care contribuie şi fermierii în funcţie de gradul de digestibilitate şi de impurităţile minerale. „Cu cât avem mai mult pământ rămas pe rădăcini cu atât plătim mai mult transportul“, ne lămureşte domnul Iuhasz. Fabrica este şi cea care le oferă producătorilor suportul informatic. Este vorba mai ales de recomandările tehnice referitoare la momentul în care trebuie efectuate tratamentele, erbicidele şi îngrăşămintele potrivite, dar şi de greşelile care trebuie evitate. Prin reprezentanţii din judeţul Arad fabrica verifică permanent culturile, de la momentul semănatului şi până la recoltare.

Plata, bună şi la timp

Cel mai important aspect ce ţine de această conlucrare este cel legat de modalitatea de plată care, până în prezent, conform contractelor, se făcea în trei tranşe. Începând din acest an, clauzele negociate sunt un pic mai bune pentru producători, în sensul că au rămas doar două tranşe, una în decembrie şi alta în ianuarie. Anul trecut un kilogram de sfeclă s-a plătit cu 1,1 lei. Anul acesta preţurile estimate sunt tot peste 1 leu/kg, în funcţie şi de conţinutul în zahăr, STAS-ul reprezentându-l o digestibilitate de 16%.

Dacă anul trecut, de exemplu, preţul de valorificare pentru porumb şi grâu a fost mic, spre deosebire de cel acordat pentru sfeclă, anul acesta marjele de câştig s-au mai apropiat. „Oricum ar fi sfecla, produsă aşa cum trebuie este o cultură rentabilă”, încheie fermierul. Pentru fermierul din Nădlac cultura de sfeclă s-a dovedit, aşa cum el însuşi susţine, una deosebit de profitabilă. A accesat până în prezent două SAPARD-uri şi majoritatea banilor pentru asigurarea cofinanţării i-a obţinut din sfeclă. În 2006 a încheiat primul proiect şi la sfârşitul lui 2009 pe cel de-al doilea, ambele constând în achiziţia de noi utilaje.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
16465

□

Comentarii

□

□

1. mihai -- (17-November-2010)din articol inteleg:
recolta 80 tone/ha
pret 1 Ron/kg
cost 4000 RON/ha
de aici rezulta venituri de 80.000Ron si cheltuieli de 4.000Ron.
Deci profit 76.000Ron/ha?

2. cristian -- (23-November-2010)nici jurnalisti nu se descurca cu moneda nationala,preul /kg este de 0,11 ron nu 1,1

3. costi -- (16-June-2012)Sal,din ceea ce am citit si eu vad ca Mihai are dtreptate Cristiane ca acol scrie ca e chiar 1,1 ron ce a gresit Mihai e ca sa dus la marja maxima de profit si nu macar la cea medie ,,,asa pt ca sa te

convingi mai reciteste odata chioar daca e articolul vechi,,,,toate cele bune

4. maxim olga -- (28-July-2012)eu as pune sfecla pentru tuica, asa as iesi din datorii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sfinţii 40 de mucenici

Nimeni nu îi mai ştie astăzi după nume. Erau, de altfel, mulţi – 40 – şi e greu să îi reţii pe toţi. Doar preoţii, cu cărţile lor bisericeşti, când vine sorocul, îi amintesc. Dar, pe 9 martie, când creştinii ortodocşi sărbătoresc Măcinicii, ne amintim că ei, cei 40 de soldaţi, au pătimit nespus doar pentru că nu l-au negat, ba dimpotrivă, au declarat că Îl iubesc pe Hristos. Vremuri incerte şi atunci, care va să zică...

9 martie, zi de sărbătoare

După Ziua Mărţişorului, după cea a Femeii, mai avem un prilej de bucurie şi de sărbătoare: Măcinicii. Sau, cum e trecută sărbătoarea în calendar, Sfinţii 40 de Mucenici. Se spune că ei au fost prinşi de soldaţii generalului Agricolae şi au pătimit pentru Hristos, pe 26 februarie, iar data de 9 martie, cea pe care noi o sărbătorim, este aceea a morţii lor. Pentru Măcinici, gospodarii satelor se pregătesc, instantaneu, de muncile câmpului. Ei scot – care mai are – plugul din coşar, aruncă priviri nerăbdătoare ţarinii care aşteaptă să fie lucrată, scot seminţăraia la vedere. Aşa că mânuiesc sapa pentru brazde drepte şi adânci, în vederea cultivatului arpagicului şi a mazării. Fac, de asemenea, curat în curţi şi pun pe foc tot gunoiul care s-a adunat prin ogradă din toamnă încoace. Copiii sar peste flăcări ca să nu se îmbolnăvească în cursul anului, iar cenuşa se pune la rădăcina pomilor, ca să fie belşug de fructe în vară. Iar pe 9 martie se fac, cum altfel, măcinici. Modul lor de realizare este diferit de la zonă la zonă.

De exemplu, în Moldova ei se fac din aluat care se coace în cuptor, cu miere şi nucă, iar în Muntenia se fierb în apă – sunt mult mai mici decât primii – şi se adaugă nuca şi zahărul la urmă. Pentru bărbaţi, mai ales, e prilej de bucurie, căci, se spune, în ziua de Măcinici trebuie să se dea pe gât nu mai puţin de 40 de pahare cu vin... Desigur, în amintirea celor 40 de soldaţi care şi-au păstrat, chiar cu preţul vieţii, credinţa. Să vedem, deci, cum a fost pătărania cu ei...

Cei 40 care au speriat un general

Prigoana creştinilor continuă şi în secolul al IV-lea, când generalul Agricolae din cetatea Sevastia, unul dintre cei care îl renega cu tărie pe Iisus, îi pedepsea aspru pe toţi cei care credeau în El. Când a cerut ostaşilor jertfe pentru zei, a aflat că patruzeci dintre soldaţii lui nu vor să se supună, pentru că sunt creştini. Iritat, i-a chemat pe cei trei conducători ai lor - Chiron, Candid şi Domos – la el şi le-a spus că, dacă nu aduc zeilor, împreună cu soldaţii, cuvenitele jertfe, vor sfârşi în chinuri groaznice.

Toţi au refuzat şi, Agricolae, furios, i-a aruncat, împreună cu oamenii din subordine, în temniţă. Spre disperarea lui, cei patruzeci s-au pus pe cântat psalmi şi, se spune, atunci li s-a arătat Iisus Hristos, care i-a îmbărbătat în vederea chinurilor care aveau să urmeze. Şi soldaţii n-au mai avut pic de teamă. După şapte zile, au fost scoşi din temniţă şi generalul le-a cerut iar să se închine zeilor. Cei 40 au refuzat şi au fost luaţi la bătaie cu pietre. Minune, însă: pe principiul bumerangului, nicio piatră nu îi lovea pe ei, ci pe agresori.

Văzând că nici apa îngheţată nu i-a omorât, generalul a poruncit ca mucenicii să fie scoşi şi ucişi în chinuri cumplite. După ce au murit, trupurile soldaţilor au fost arse şi oasele aruncate în râu. Dar, iarăşi minune: apa era luminată de oasele lor ca de candele. Mai mulţi creştini le-au strâns osemintele şi le-au pus spre păstrare în mai multe biserici. Iar noi, azi, în amintirea celor 40 de mucenici, împletim aluat şi-l punem la fiert şi bem 40 de pahare cu vin.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
722
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sfintii-imparati-constantin-si-elena-cei...

Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena, cei întocmai cu apostolii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSfinţii Împăraţi Constantin şi Elena, cei întocmai cu apostolii

Zi de mare sărbătoare la creştini pe 21 mai. Este momentul în care, pe lângă faptul că îi sărbătorim pe cei apropiaţi, care poartă numele de Constantin şi Elena, ne amintim – şi biserica îi comemorează cu slujbă mare – de împăraţii de acum mai bine de un mileniu şi jumătate, Constantin, şi mama lui Elena, cei întocmai cu apostolii. De ce s-au făcut ei iubiţi de Dumnezeu, ce fapte au făcut, cum de au intrat în istoria credinţei şi au ajuns până la noi aflăm mai jos.

Semnul Crucii, semnul biruinţei

Prăznuirea Sfinţilor Constantin şi Elena este în strânsă legătură cu taina şi puterea Sfintei Cruci. Amândurora, Dumnezeu a permis să li se arate, la momente şi în ipostaze diferite, ca semn de deplină preţuire, Crucea. Constantin a devenit întâiul împărat al creştinilor, în insulele Britaniei, după ce tatăl său, Constanţiu, a îmbătrânit. De la el şi de la Elena, mama lui, Constantin a învăţat să fie bun cu toată lumea, să-şi cinstească părinţii, să ajute sufletele care au nevoie de ajutor. Aflând de curăţenia sufletului lui, Dumnezeu i-a apărut mai întâi în vis, apoi, ca semn de biruinţă asupra păgânităţii şi ca răspuns la problemele creştinismului, i-a arătat semnul Crucii, scris pe cer, cu stele.

Erau vremuri tulburi, păgânii erau mulţi şi puternici. Dar, după acest semn divin, Constantin a plecat la Roma, unde s-a luptat cu tiranul romanilor, Maxenţiu, pe care l-a învins şi l-a aruncat în râul Tibon. Apoi, drept recunoştinţă a victoriei, a vrut să zidească o cetate în Ilion. Şi iar i s-a arătat lui Constantin Dumnezeu, care i-a poruncit să facă o cetate în Bizanţ. Lucru care s-a şi întâmplat. Tânărul împărat – care, din cei 65 de ani pe care i-a trăit, a domnit jumătate – i-a îndemnat, şi a avut putere de convingere, pe oameni la credinţă. El a adunat în Niceea arhierei de vază, care au propovăduit numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Cei care spuneau vorbe grele împotriva ortodoxismului, ca Arie cel viclean şi acoliţii lui, au fost blestemaţi şi alungaţi.

Nina MARCU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
702

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sfinţii Trei Ierarhi

Iarna e-n toi şi creştinătatea îşi aduce aminte pe 30 ianuarie de Sfântul Vasile cel Mare, de Sfântul Grigorie Teologul şi de Sfântul Ioan Gură de Aur. Sau, cum sunt cunoscuţi şi cum au intrat în istorie, Sfinţii Trei Ierarhi.

Vasile

Sfântul Vasile cel Mare s-a născut într-o familie de creştini din Cezareea Capadociei şi a primit o foarte bună educaţie şi învăţătură. Îşi desăvârşeşte studiile cu cei mai erudiţi rectori şi filosofi, întâi la Cezareea Capadociei, apoi la Constantinopol şi Atena. În ultimul dintre oraşe îl cunoaşte – şi se împrietenesc apoi – pe Grigorie de Nazianz.

Sfântul Vasile cel Mare primeşte botezul la 25 de ani, când se întoarce de la studii, ocazie cu care decide să se călugărească şi-şi împarte toată averea săracilor. Împreună cu Grigorie Teologul, el scrie o culegere de texte despre frumuseţea vieţii spirituale, numită „Filocalia – iubire de frumos“. Urmează, după ce este hirotonisit preot şi episcop, alte opere în care vorbeşte despre regulile după care trebuie să se călăuzească sfânta credinţă. De altfel, şi azi acestea sunt fundamentul Bisericii Ortodoxe.

Grigorie

I s-a spus, ca o recunoaştere, „Teologul“ şi a rămas până azi aşa: Grigorie Teologul, fiind mai degrabă cunoscut astfel, decât Grigorie de Nazianz, cum i-a fost numele. Şi asta pentru că, în tinereţe, în Biserica Învierii din Constantinopol ţine cele cinci cuvântări teologice despre Sfânta Treime şi pomeneşte prima dată despre teologie.

Auditoriul este impresionat de calităţile sale de orator şi îl ascultă atent. Sfântul se dovedeşte a fi şi un fin cunoscător al principiilor retoricii, cuvântările sale fiind şi la acest moment studiate în şcolile de retorică.

El este cel care pune bazele corespondenţei prin scrisori, după ce publică o colecţie de acest gen. De la Sfântul Grigorie Teologul ştim că o scrisoare trebuie să fie concisă, clară, simplă şi elegantă.

De asemenea, episcopul Grigorie a demonstrat că nu este cu nimic mai prejos cultura creştină decât cea clasică păgână. Şi că Dumnezeu există prin intermediul lumii create. Nu ştim însă care este, de fapt, natura lui Dumnezeu, unde este El şi unde a fost înainte de crearea lumii. Sfântul Grigorie a fost primul care a arătat prin cuvântările şi studiile sale că infinitul nu poate fi definit.

Ioan

Ioan Gură de Aur a fixat în canoane precise taina care se săvârşeşte în cadrul Sfintei Liturghii, când Hristos se jertfeşte în mod real. El este considerat cel mai important reprezentant al şcolii din Antiohia, despre care se spunea că este „Podoaba Orientului“.

Pentru că era un foarte bun orator şi vorbele lui mergeau la sufletul ascultătorilor, a fost decorat cu titlul „învăţător şi sacerdot universal“, în anul 399. Tot cuvântul mânuit fabulos i-a adus numele de Gură de Aur,

adică Hrisostom. Sfântul, pe vremea când a fost episcop, a trimis misionari în lumea întreagă, pentru a propovădui credinţa în Dumnezeu. Aceştia au ajuns şi pe pământurile noastre, la Tomis, în special şi în Dobrogea, în general. Preocupările sale majore au fost exegeza biblică şi activitatea pastorală.
Sfinţii Trei Ierarhi sunt consideraţi protectori ai instituţiilor de învăţământ teologic ortodox din întreaga lume. Prin inteligenţa şi educaţia lor, ei au reuşit să propulseze viaţa creştină, să clarifice tainele legate de Dumnezeu, să înfiereze nedreptăţile religioase din vremea în care au trăit.
Nina Marcu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
681
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Shagya Arabă, pe pământ românesc

Trecutul rasei Shagya Arabă în ţara noastră începe încă din anul 1774, în timpul monarhiei austro-ungare, atunci când, din dorinţa locotenentului Iosef Kavallar, la Cozmeni, judeţul Cernăuţi, este înfiinţat un depozit de remontă, cu scopul de a furniza cai pentru armată.

Deşi exemplarele cu origini variate – moldovenească, turcă, rusească şi poloneză – erau folosite atât pentru monta publică, cât şi pentru armată, în timp, unitatea a început să-şi dezvolte activitatea de bază, devenind exclusiv un depozit de remontă.

Aşa arăta o herghelie habsburgică

În 1792, la iniţiativa ministerului armatei austriece, pe o suprafaţă de 9.810 ha este înfiinţată herghelia Rădăuţi, unitate populată cu un nucleu foarte valoros de iepe cu origini ruseşti, moldoveneşti, bucovinene, tătărăşti, transilvănene. Începând cu anul 1818 se introduc şi registrele genealogice, structura hergheliei se consolidează, iar creşterea cailor începe să se facă după principii zootehnice valabile şi astăzi.

Formarea rasei

Monta acestor iepe s-a făcut, în primă fază cu armăsari din diferite rase: Arabă, Gidran, Nonius, Furioso, Lipiţan, iar selecţia se făcea după talie, culoare şi aspectul exteriorului.

Treptat, s-au folosit la reproducţie şi armăsari Pur Sânge Englez, însă după 1981 ponderea acestora a scăzut în favoarea armăsarilor arabi. Folosirea pentru reproducţie a jumătăţilor de sânge, a armăsarilor din linia Shagya şi Dahoman s-a făcut intens înainte de război. În a doua fază, s-a început folosirea montei dirijate, prin repartizarea iepelor la anumiţi armăsari, evitarea incestului, a consangvinizării, eliminarea exemplarelor cu talie mică, consolidarea caracterelor de rasă, corectarea unor defecte. După anul 1924, s-a folosit pentru reproducţie şi material din import, Babolna, dar şi autohton, promovat din Herghelia Rădăuţi. Selecţia se făcea prin analiza fiecărui individ din punctul de vedere al conformaţiei, caracterului, temperamentului, genealogiei.

Ameliorarea şi selecţia

Monta s-a făcut cu armăsari reproducători din linii diferite: O'Bajan, Gazal, Koheilan, Mersuch, Iussuf, Hadban, Dahoman, Shagya, Siglavy Bagdady, El Sbaa, mai târziu şi din unele linii poloneze: Nedjari, Beck, Kuhailan Kharas. Astfel, printr-o selecţie riguroasă de-a lungul timpului şi folosirea la reproducţie a celor mai valoroase exemplare s-a ajuns la tipul actual de Shagya Araba, un cal folosit în mod deosebit pentru călărie şi tracţiune.

Liniile paterne care se cresc astăzi sunt: Dahoman, Shagya, Hadban, Mersuch, Koheilan, Siglavy Bagdady, El Sbaa, Gazal. Calul Shagya Arab este considerat un foarte bun ameliorator al Calului de Sport Românesc, dar şi al cabalinelor din marea creştere. Prin infuzie periodică îşi aduce aportul la menţinerea şi perfecţionarea unor caractere specifice rasei Gidran.

Un regim preferenţial

În anul 1941, această rasă este transferată de la Herghelia Rădăuţi la Herghelia Ruşeţu, unde rămâne până în anul 1964. După această perioadă este transferată la Slobozia, Jegalia, Brebeni şi Slatina. În prezent, rasa Shagya Arabă este crescută la Herghelia Rădăuţi, dar a început să fie foarte bine reprezentată în sectorul privat. Această rasă are un statut aparte în România, lucru confirmat şi de faptul că, începând cu anul 2007, ţara noastră este afiliată şi membru cu drepturi depline al Societăţii Internaţionale pentru Shagya Arabă.

Ing. zootehnist Petruţa TUREAC

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
1093
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Short presentation - LUMEA SATULUI

LUMEA SATULUI magazine

Short presentation

Since 2005, SC ALT PRESS TOUR SRL has published the “Lumea Satului” magazine - fortnightly publication, A4 format, 84 colour pages - intended to complete the framework of publications dedicated to the rural space and the business environment from agriculture, forestry and the food industry.

Agricultural tourism, folk and religious traditions, authentic folklore, the services dedicated to the Romanian rural environment are also presented in great detail in the magazine. A special approach is used for the aspects related to European funds and their accession means.

Significant spaces are reserved for the legislation in the field, with a presentation of the latest normative acts promoted and their impact on the reference fields, then to the market surveys, prices and quotations of the main agricultural products, nationally and internationally, the columns related to insurers and the insured etc.

Leisure themes are not neglected either, being intended to relax or test sagacity, even after a work day.

Important spaces are also dedicated to classified adds and big advertising which provides those interested with the opportunity to use the specially dedicated spaces within the publication.

The magazine, following an impressively increasing trend in terms of quality and circulation, is distributed by means of the Romanian Posts. Its beneficiaries are subscribers with various concerns, throughout the country and abroad. Villagers, local public authorities, farmers, small farmers, processors, providers of various services, as well as important companies, are all part of the “Lumea Satului” magazine’s target audience.

General Editor
– Ion Banu –
+40744.682.547;
+40753.319.847;
+4021.311.37.11;
+4031.805.94.57

Editorial staff – +4031.805.94.56, phone/fax:+4 021.311.37.11
Chief editor– Iosif Pop – +40752.150.146
Advertising agent commentator – Gheorghe Verman
Senior Editor– Rodica Simionescu
Main writer– Valentina Soimu: +40753.319.840
Writer - Corrector – Oana Petre

Writers: Stelian Ciocoiu, Camelia Moise, Laura Dobre, Nina Marcu, Irina Truţescu, Traian Dobre.
Co-workers: Gheorghe Oproiu, A.F. Badiu, Loriana Vlad, MironStefanescu, Cristea Bocioaca, Ileana Cîrstea, Costel-Alexandru Gheorghe, Teodor Marian, Teodor Maruşca, Cristina Mateescu, Vasile Popescu, Aurora Dumitrescu, Radu Stoianov.
External co-workers:
Luana-Béatrice Lazar – Correspondent Côte d'Azur/Monaco, France, Italy - foreign_relationslumeasatului.ro
Iulia-Sanda Vîrsta – Correspondent Italy - juliavirstagmail.com
Simona-Inès Niţescu – Correspondent Berlin - n_simonahotmail.com
Copyeditor – Mariana Cismaru
Graph & Techno drafting – +4031.410.07.45:
Mariana Sorescu, Mihaela Vieriu-Eftimiu, Mariana Cismaru.
Marketing manager: Daniela Popa - +40722.563.085; +4031.410.07.45,
e-mail: marketinglumeasatului.ro
Financier department, subscriptions – Distribution
– ec. Elena Dorobanţu – +4031.410.07.45
– ing. Nicu Oprea-Banu – +40771.62.16.38, e-mail: nopreabanuyahoo.com
– dr. Niculae Simion – +40741.217.627
- Dionisie Godeanu
Publishing house: ALT PRESS TOUR Bucureşti
General manager – Ing. Ion BANU
Executive manager – Ec. Iosif Pop
Editorial staff: str. Moinesti nr. 12, Bl. 204, Sc. A, Ap. 4, sector 6, Bucuresti, OP 16, CP 39.
Phone.: +4021.311.37.11;
Fax: +4031.402.78.09
E-mail: lumeasatuluigmail.com
www.lumeasatului.ro
ISSN 1841-5148
Typography:
SC CONPHYS SRL, Rm. VALCEA, tel.: +40250.733.323
Manager: Dr. Dumitru STEFLEA
OFFER FOR ADVERTISING SERVICES
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

si-cu-asta-ce-am-facut_854.html

„Şi cu asta, ce-am făcut?“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul„Şi cu asta, ce-am făcut?“

Ne-am trezit din hibernare
Şi-am strigat cât am putut:
Sus Cutare! Jos Cutare!
Şi cu asta, ce-am făcut?
Am dorit, cu mic, cu mare,
Şi-am luptat, cum am ştiut,
S-avem noua guvernare
Şi cu asta, ce-am făcut?
Că mai bine să ne fie,
Ne-a crescut salariul brut,
Dar trăim în sărăcie
Şi cu asta, ce-am făcut?
Ia corupţia amploare,
Cum nicicând nu s-a văzut,
Scoatem totul la vânzare
Şi cu asta, ce-am făcut?
Pentru-a câştiga o pâine,
Mulţi o iau de la-nceput
Rătăcesc prin ţări străine
Şi cu asta, ce-am făcut?
Traversăm ani grei cu crize,
Leul iar a decăzut,
Cresc întruna taxe-accize
Şi cu asta, ce-am făcut?
Totul este ca-nainte,
De belele n-am trecut,
Se trag sforile, se minte
Şi cu asta, ce-am făcut?
Se urzesc pe-ascuns vendete,
Cum nicicind nu s-a văzut,
Ţara-i plină de vedete

Şi cu asta, ce-am făcut?
Pleacă-ai noştri, vin ai noştri!
E sloganul cunoscut;
Iarăşi am votat ca proştii.
Şi cu asta, ce-am făcut?
Sceneta este dintr-un cuplet
de-al lui Tănase de acum peste 70 de ani.
Doamne, cum se mai potriveşte
zilelor noastre!

TREC PAPARUDELE...

Pe cer, din zori şi până-n seară,
E-un soare nemilos de cald
Ce arde holda, porumbiştea,
Covorul ierbii de smarald.
Din an în an dogoarea verii
Ne strânge tot mai tare-n chingi,
Dar nu mai ai, ca altădată,
Puteri s-o domoleşti, s-o stingi.
Cândva ţâşnea din aspersoare
Potop de stropi răcoritori...
Râdeau de bucurie câmpul
Şi cei pe glie truditori.
Azi nu mai curge pe canale
Valul cu ape limpezi, vii,
Sunt toate seci şi năpădite
De mărăcini şi bălării.
Ne tot uităm pe cer întruna,
Dar nu se vede niciun nor.
Speranţa-acum e-n paparude,
Poate ne-or fi de ajutor.
Şi iată-le trecând pe uliţi
Cu crengi de salcie, rugând
Pe Cel de Sus să se închine
S-aducă ploaia în curând...

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
599

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Şi dacă va fi să facă ţăranii grevă?

„Proştii“ lui Rebreanu nu sunt o invenţie.

Numai că el a avut intuiţie.

A văzut, cum se spune, „idei“. Dincolo chiar de realitatea cenuşie şi mohorâtă a unei lumi care – o eroare divină? – încet, încet se prăpădeşte.

Ţăranii, în genialitatea lor dovedită de-a lungul secolelor, oamenii ţarinei vreau să spun, au ajuns întotdeauna în gara vieţii primii, dar, trădaţi de bun simţ, tot de-a pururi au pierdut trenul.

Şi nici măcar n-au replicat.

Şi-au înghiţit amarul şi au dat totul în contul sorţii.

„Aşa a fost să fie!“, zic ei adesea şi adastă, cu multă speranţă, binele din viitor.

Sunt răbdători din fire, fiindcă cum altfel ar putea sta de veghe în lanul de semănătură, îmbărbătaţi doar de ideea că odată şi odată, peste un anotimp ori două, mirabila sămânţă va da colţ şi-apoi va înmuguri în marea de spice?

Chiar şi când pierd, tot norocoşi se consideră.

Fiindcă ei cred în echilibru, în dreaptă rânduială.

Astăzi câştig eu, mâine tu, oricum, îşi zic, totul rămâne aici, pe pământ.

Arareori se mânie!

Pentru ei greva e o stare de neconceput.

Cum să-ţi încrucişezi mâinile, când cireada trebuie adăpată şi hrănită?

„Să nu dea Dumnezeu cel sfânt!“, spusa poetului, nu mai e de mult realitate pământeană.

Prea a văzut şi a trăit multe ţăranul român!

Inteligenţa lui nativă l-a scăpat de la multe nevoi.

Pe cei dimprejur ştie mai totdeauna să-i cumpere ieftin şi să-i vândă scump.

Are slăbiciune pentru prunci.

În numele acestei iubiri şi-a acceptat soarta dintotdeauna.

„Să le fie lor mai bine!“

E spusa de inimă a oricărui cuplu de ţărani ce-au reuşit să-şi trimită copiii în lume.

Pentru ei, important e să se dăruiască.

Nu aşteaptă răsplată!

„Le-o fi şi lor greu, mamă“, zice câte o ţărancă uitată de copiii ei în cine ştie ce colţ de lume.

Şi totuşi universul acesta, încastrat cândva pe canavaua nemuririi, crede în lumea nouă.

Nu se sinchiseşte prea mult că-i dispar obiceiurile şi datinile, că-i sunt uitate doina ori hora.

„Cum o vrea Cel de sus!“

Şi când se rosteşte, o face cu credinţă.

Atunci, vă întreb, atunci de ce s-a gârbovit sub ani tinereţea fără bătrâneţe a „piciorului de plai şi a gurii de rai“ cu care ne fermecase satul tinereţii noastre?

Ce se petrece?

Ce carii îl roade?

Sau nu mai ştim, rătăciţi prin Europa, să sărutăm dreapta bunei ori maicii noastre?

Şi una, şi alta cred!

Fiindcă, aşijderi „proştilor“ lui Rebreanu, veniţi primii în istoria ţării, ţăranii au rămas, iarăşi şi iarăşi, de căruţa vremurilor noi.

Cine, cui ce-i pasă?

Doar aşa, la sărbători, ne mai trezim fredonând câte un colind.

Auzit în satul unde şi eu, şi tu, şi ei mergeam când eram de-o şchioapă cu colinda.

Anul acesta, ca şi anul trecut, şi aproape ca de când ne ştim uliţele vor înnopta în liniştea întunericului.

Şi nici măcar lacrima remuşcării, cui îi mai picură, nu va licări, nici măcar aşa, cât o candelă.

Mă-ntreb atunci, cine a avut la urma urmei dreptate?

Scriitorul ori filozoful?

Fiindcă veşnicirea satului românesc ţine acum de istorie.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
603

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Şi fermele mici pot avea faţă europeană > REVISTA LUMEA SATULUI

Şi fermele mici pot avea faţă europeană

După 1989, marile complexe zootehnice au fost, rând pe rând, devastate, iar declinul părea iminent. Şansa zootehniei a stat însă în cutezanţa celor care au continuat să investească în acest sector şubrezit. Unul dintre managerii care şi-au asumat riscul de a dezvolta o afacere în zootehnie este şi domnul Doru Gurău. În urmă cu 15 ani, a luat decizia de a înfiinţa o fermă de vaci pentru lapte pe ruinele unui fost CAP. Astăzi, domnia sa înţelege cât de potrivită a fost această alegere şi se mândreşte cu faptul că, deşi ferma pe care o gestionează nu concurează prin dimensiunea ei cu unităţile europene, calitatea producţiei obţinute nu este cu nimic mai prejos de standardele occidentale.

O fermă născută pe ruine

În 1995, când a achiziţionat terenul şi clădirile fostului CAP, puţini au fost cei care au dat şanse de reuşită proiectului pe care domnul Gurău şi-l propusese. Era un moment de mare incertitudine pentru agricultura românească, iar riscurile economice pe care le implica construirea unei ferme de vaci păreau enorme. Cu toate acestea, managerul fermei din Ilişeşti, Suceava, a mizat pe şansele unităţii, motiv pentru care a achiziţionat din Germania doar cinci vaci. Acesta a fost, în fapt, începutul dezvoltării unităţii. În prezent, are un efectiv de 70 de vaci pentru lapte, iar nucleul de reproducţie este format din 102 capete juninci.

Sapard-ul a dat tonul retehnologizării

Mare parte din investiţiile făcute în fermă au fost din resursele materiale proprii. Abia în 2005 a accesat un program Sapard, în valoare de 120.000 de euro, sumă pe care a folosit-o în scopul îmbunătăţirii grajdurilor şi pentru achiziţionarea a 32 de vaci, aduse tot din Germania.

Pentru ca afacerea să devină cât mai rentabilă, domnul Gurău a considerat necesar ca ferma să funcţioneze după principiile circuitului închis. Pentru a asigura o parte din hrana animalelor, a luat în arendă o suprafaţă de teren pe care a cultivat parţial cereale. Deşi extinderea fermei prin sporirea numărului de animale nu a fost o cerinţă imperioasă, managerul fermei este conştient că, pentru a fi cât mai competitiv pe piaţă, este necesar ca tehnologia folosită în unitate să fie cât mai performantă şi de actualitate.

Întrucât resursele materiale nu i-au permis întotdeauna să achiziţioneze sisteme de ultimă generaţie, ferma este dotată acum cu o instalaţie de muls mecanică. Nu a primit niciodată reclamaţii în privinţa calităţii laptelui, însă pentru a fi în pas cu cerinţele europene a achiziţionat din Germania şi o sală de muls 2X5 clasică, care va intra în funcţiune în perioada următoare.

Nutriţia, în variantă nemţească

Pentru obţinerea unor producţii sănătoase, animalele au nevoie nu numai de hrană de calitate superioară, ci şi de un regim nutritiv corespunzător. Ultima achiziţie pentru unitatea din Ilişeşti este o staţie furajeră nemţească. Potrivit domnului Gurău, un astfel de sistem este absolut necesar pentru buna funcţionare a fermei şi pentru obţinerea unor producţii superioare calitativ. În fapt, staţia furajeră este un sistem computerizat, care stabileşte raţia de mâncare şi elementele nutritive pentru fiecare animal în parte, în funcţie de anumiţi parametri. Vacile din ferma domnului Gurău au prinse la gât o zgardă cu un microcip, care conţine informaţii despre starea fiziologică şi vârsta lor. Odată ajuns în faţa ieslei, microcipul transmite datele către sistemul computerizat, care stabileşte exact ce cantitate şi ce furajare trebuie să fie administrate animalului.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
1515

□

Comentarii

□

□

1. CASCADORU -- (20-May-2010)E ADEVARAT IN PARTE.dAR RESURSELE PROPRII SUNT DIN INSELACIUNI.SA NE SPUNA DOMNUL GURAU CATI IL CAUTA SA RETURNEZE BANII IMPRUMUTATI PE O SAPTAMANA SI CATI S-AU LASAT PAGUBASI.ACU FERMA E IN PARAGINA, MOR ANIMALELE DE FOAME.CAND TE RIDICI PE SUFERINTA ALTORA D-ZEU NU PUNE NIMIC, SI UNDE NU BINECUVINTEAZA D-ZEU PRAF SI PULBERE SE ALEGE.

2. valentin -- (25-June-2012)ferme mici!!!atunci o persoana care are 10 vaci de lapte si 15 buc.tineret cum se numeste si mai ales ce viitor are?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

si-in-perioada-de-pasunat-trebuie-respec...

Şi în perioada de păşunat trebuie respectat termenul de însămânţare a vacilor şi viţelelor

Este binecunoscut faptul că funcţia de reproducţie depinde într-o mare măsură de factorii de mediu. Dacă în perioada de stabulaţie recomandăm ca animalele să facă zilnic mişcare, indiferent de anotimp, pentru a pune în valoare manifestările caracteristice ale căldurilor, odată cu scoaterea la păşune, sub influenţa luminii şi a razelor solare, tonusul muscular este stimulat, creşte apetitul şi are loc o mai bună asimilare a hranei.

Sub influenţa aceloraşi factori de mediu se intensifică manifestările funcţiei de reproducţie, prevenindu-se căldurile liniştite şi acele anovulatorii. Pentru a arăta influenţa luminii asupra reglării neuroendocrine J. Rostand, biolog francez, se exprima astfel: „Dacă primăvara este sezonul nupţial al regnului animal, aceasta se datorează luminii vii care măreşte în mod generos secreţia hipofizară. Appollon lucrează pentru Eros.“

Vârsta optimă la viţele

Deşi căldurile sunt evidente şi animalele în călduri se depistează uşor, pentru realizarea unor indici superiori de reproducţie şi o mai bună producţie de lapte trebuie să se ţină seama de termenul optim de însămânţare. În cazul viţelelor, acesta se stabileşte în funcţie de vârsta şi dezvoltarea corporală, care trebuie să reprezinte 65-70% din capacitatea caracteristică maturităţii morfologice.

Pornind de la aceste considerente, se recomandă ca admiterea la însămânţare sau montă a viţelelor din rasele precoce să se facă la vârsta de 18-19 luni, iar a celor din rasele tardive la 20-21 luni. Pentru ca însămânţarea să aibă loc la o vârstă optimă, se recomandă ca la păşune viţele din rasele locale ameliorate care au împlinit vârsta de 14 luni să fie grupate în loturi separate şi furajate adecvat, prin administrarea unui supliment de concentrate, astfel încât la vârsta planificată pentru însămânţare să atingă dezvoltarea corporală optimă.

Atunci când viţelele sunt însămânţate înainte de a realiza 70% din dezvoltarea de adult, fără aplicarea în compensaţie a unei hrăniri abundente, are loc o epuizare a organismului viitoarei mame şi, ca urmare, o reducere a ritmului de creştere, care afectează negativ producţia de lapte la primele lactaţii.

Perioada ideală la vaci

Amânarea însămânţării viţelelor peste dezvoltarea corporală optimă atrage după sine obţinerea unui număr mai mic de viţei şi o cantitate redusă de lapte pe întreaga vârstă productivă. Adesea, acestea ajung în condiţia de îngrăşare, ce determină tulburări la nivelul aparatului de reproducere şi endocrin, manifestate prin scăderea fecundităţii.

În ceea ce priveşte vacile, termenul optim de însămânţare după fătare se stabileşte diferenţiat, în funcţie de vârstă, standarde de întreţinere, nivelul productiv în lactaţia anterioară şi, nu în ultimul rând, de involuţia uterină, care se realizează în decurs de 20-25 de zile.

De aceea, planificarea vacilor la însămânţare sau montă, după fătare, trebuie să aibă în vedere ca perioada de la aceasta până la instalarea gestaţiei să nu depăşească 80 de zile, deoarece condiţionează intervalul între fătări, de care depinde fertilitatea şi nivelul productiv al lactaţiei în curs.

În principiu, se urmăreşte ca intervalul între două fătări consecutive să fie de 12 luni, situaţie în care se obţine o producţie mare de lapte şi certitudinea că aparatul de reproducere funcţionează normal. Trebuie să menţionăm că, în cazul unui interval sub limita optimă, vacile vor fi suprasolicitate atât ca urmare a lactaţiei cât şi a gestaţiei, ceea ce duce la epuizarea organismului, scăderea producţiei de lapte şi a longevităţii productive. Amânarea exagerată a însămânţării măreşte intervalul între fătări, reduce fertilitatea şi poate duce la infecunditate.

În vederea obţinerii unor indici de reproducţie superiori, o importanţă deosebită trebuie acordată controalelor ginecologice după fătare, pentru stabilirea involuţiei uterine, precum şi înregistrarea primului ciclu de călduri, chiar dacă acesta are loc înainte de 45 de zile de la fătare. Deşi în condiţii normale primul ciclu de călduri apare la circa 3 săptămâni de la fătare, însămânţarea nu se recomandă, deoarece rata concepţiei este mult redusă comparativ cu ciclurile apărute mai târziu după parturiţie. Ţinând seama de aceasta, în condiţiile ţării noastre, prima însămânţare se recomandă a fi făcută după 45-50 de zile de la parturiţie. În cazurile când primul ciclu de călduri apare mai târziu de 45-50 de zile după fătare, însămânţarea va fi făcută la acest prim ciclu estral.

În limitele acestor recomandări, pe lângă indicii de reproducţie, trebuie avut în vedere în mod deosebit şi nivelul producţiei de lapte. Astfel, vacile cu producţii mari de lapte trebuie însămânţate în luna a 3-a post-partum, creându-se astfel posibilitatea obţinerii unei lactaţii normale de 300-305 zile şi a unui repaus mamar de minimum 45-50 de zile.

Vacile cu producţie foarte mare vor fi însămânţate la primul ciclu, care apare după 90 de zile de la fătare, acest interval fiind necesar refacerii organismului în vederea realizării unei bune producţii de lapte în lactaţia următoare. Vacile primipare, cu o producţie mică de lapte, vor fi însămânţate la 60-70 de zile de la fătare, iar cele cu producţia mare, la 75-90 de zile de la fătare.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
972
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şi la trap, şi la urcuş Huţulul este pe primul loc > REVISTA LUMEA SATULUI

Şi la trap, şi la urcuş Huţulul este pe primul loc

Calul este de multă vreme companionul sau, mai degrabă, tovarăşul nostru loial prin timp.

Fără el ar fi fost mult mai greu ca civilizaţiile să se dezvolte. În vremurile când tehnologia părea doar un vis, caii reprezentau un foarte important mijloc de transport rural. Ca să nu vorbim de „înrolarea“ lui în vestitele cavalerii de asalt. Este drept că aprecierea oamenilor moderni faţă de acest animal nu mai este la fel de puternică, dar chiar şi astăzi mai sunt persoane care iubesc caii.

O rasă ce se bucură de o mare apreciere este Huţulul. Despre ea se crede că s-a format cu aproape 400 de ani în urmă, în inima munţilor. Datorită condiţiilor foarte aspre de aici, huţulul a devenit o rasă foarte puternică şi robustă. În ţara noastră, aceşti cai au fost crescuţi îndeosebi în partea de nord şi est a Carpaţilor Orientali, regiune care poartă chiar denumirea de Ţara Huţulului.

Liniile de sânge ale rasei

Istoria ne spune că, pe meleagurile noastre, prima herghelie unde au fost crescuţi cai din rasa Huţul este cea de la Rădăuţi. Ea a fost construită în 1856 şi, chiar dacă pare greu de crezut, mai există şi în zilele noastre. O altă locaţie este herghelia Lucina, din Bucovina de Nord, unde în 1910 erau 32 de iepe din rasa Huţul. După Primul Război Mondial, la Lucina se mai aflau doar 26 de iepe mame şi 3 armăsari pepinieri. O perioadă nefastă creşterii acestei rase de cai a fost şi cel de al Doilea Război Mondial, când numărul Huţulilor a scăzut dramatic.

La mijlocul anilor ’70, datorită sistemului consecvent de ameliorare, herghelia număra 100 de iepe mamă şi 32 de armăsari pepinieri. Cea mai recentă statistică asupra efectivului de Huţul ne arată că, în 2003, la Lucina erau 52 de iepe mame şi 8 armăsari.

Alte linii de sânge

Dintre toate liniile de sânge, doar două s-au menţinut până în prezent. Şi anume Hroby, cea mai veche şi care s-a ramificat în Hroby I la Lucina şi Hroby II în Cehoslovacia.

Goral este a doua linie de sânge în ordine cronologică şi s-a format la Lucina în 1905 şi se pare că are cei mai mulţi descendenţi. Acest cal a fost folosit pentru a ridica talia actualului Huţul.

Liniile rasei Huţul crescute acum sunt: Hroby, Goral, Ouşor, Pietrosu, Prislop, fiecare dintre ele având trăsături exterioare diferite. În prezent, responsabilitatea ameliorării cabalinelor revine ANARZ, dar un aport foarte important în ameliorarea acestei rase o are şi herghelia de la Lucina, aceasta deţinând baza genetică.

Probe pentru calificări

Huţulul este un cal folosit de cele mai multe ori pentru tracţiune sau port-samar.

Pentru a putea stabili capacitatea lor energetică au fost stabilite probe de distanţă, cu o anumită greutate purtată. Pentru proba de samar au fost impuşi, la o greutate de 120 kg, 10.000 de metri. Viteza pe care o pot obţine Huţulii este de 18 km/oră, în pantă ascendentă şi descendentă şi 20 km/oră pe teren plat.

În ceea ce priveşte proba de atelaj, viteza pe care o poate atinge un cal tânăr este de 18,4 km oră.

Cât de puţini au rămas!

Deşi este o rasă cu o valoare incontestabilă, aceasta numără din ce în ce mai puţine capete.

În prezent, în sectorul de stat, în sistemul reproducător avem 5 armăsari pepinieri, 45 de iepe şi sub 60 de armăsari montă publică.

Huţulul este însă un cal puternic. A dovedit asta de-a lungul timpului prin lupta sa aprigă cu natura. Păcat că acum duce această luptă cu noi, oamenii. Avem totuşi credinţa că docilitatea şi răbdarea acestui animal nobil îi vor asigura un trai mai bun alături de noi.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1002
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şi păsările sălbatice au dreptul la viaţă

− Ştiu că există Societatea Ornitologică Română, care are o misiune deosebit de importantă. Puţini cunosc însă rolul acestei socie-tăţi şi cu ce se ocupă. De aceea consider necesar să aflăm amănunte de la dvs., domnule dr. Dan Hulea, director al acestei organizaţii. Mai întâi, ce este şi ce misiune are?

− Aş dori să încep prin a vă spune că Societatea Ornitologică Română (SOR) a fost înfiinţată în 1990, din dorinţa unor cercetători români de a da o formă organizată acţiunilor de cercetare şi de conservare a păsărilor şi habitatelor lor.

− Concret, ce fenomene aţi observat că se manifestă în domeniul protecţiei păsărilor şi a naturii?

− Activitatea de cercetare cuprinde: colectarea, analiza, evaluarea şi publicarea informaţiilor despre păsările sălbatice din România; monitorizarea anumitor specii; conservarea Ariilor de Importanţă Avifaunistică din România; studiul şi protecţia speciilor de păsări ameninţate sau pe cale de dispariţie pe plan mondial şi realizarea planurilor de acţiune pentru protecţia acestor specii.

În prima parte a discuţiei noastre mă voi referi doar la primele trei programe, şi anume la Atlasul păsărilor clocitoare din Europa, la Recensământul păsărilor de apă şi la Monitorizarea speciilor clocitoare comune.

Când şi cum se face recensământul

Recensământul Internaţional al Păsărilor de Apă este un program internaţional de monitorizare pe termen lung a efectivelor speciilor de păsări legate de mediul acvatic. Numărătoarea păsărilor are loc în anumite situri importante pentru păsările acvatice, situri care sunt vizitate, pe cât posibil, în fiecare an. Se efectuează în ianuarie, când păsările se concentrează în număr mare în zonele umede rămase neîngheţate, ceea ce asigură posibilitatea unor estimări cât mai apropiate de realitate. Pe termen lung, aceste observaţii permit aprecierea tendinţelor populaţionale şi o cunoaştere mai bună a distribuţiei populaţiilor de păsări în funcţie de condiţiile de mediu şi de presiunea antropică.

Programul de monitorizare a speciilor clocitoare comune are ca scop evaluarea efectivelor speciilor de păsări comune. Păsările sunt utilizate ca indicatori ai schimbărilor survenite în mediul natural, în habitatele principale din ţară, prin analiza datelor despre modificările survenite în cadrul populaţiilor de păsări clocitoare comune. Programul se desfăşoară cu sprijinul voluntarilor care primesc materiale (hărţi, formulare) şi realizează monitorizarea prin metoda pătratelor, iar informaţiile sunt centralizate la nivel european.

Până la ora actuală, de la data înfiinţării, SOR a desfăşurat peste 50 de proiecte şi programe la nivel naţional, regional sau local, cu finanţare din partea organismelor naţionale sau internaţionale, cu privire la: studiul şi conservarea speciilor de păsări periclitate, recensăminte naţionale (de exemplu, recensământul păsărilor de iarnă, al păsărilor comune sau al berzei albe), dezvoltarea turismului rural durabil la nivel regional, promovarea şi menţinerea valorilor unor regiuni şi rezervaţii naturale, lobby pentru includerea în planurile naţionale a unor măsuri favorabile mediului natural etc.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
759

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Şi s-a numit Ghiţă!

Nu întâmplător, porcul românului a căpătat, în timp, mai ales la ardelenii mari meşteri în pregătirea bunătăţilor „dăruite“ de acest animal generos cu specia umană, numele de Ghiţă. Înainte chiar de a deveni animal de casă la unii iubitori de animale, şi înainte de a fi demodat în faţa unora care-l consideră vinovat de obezitatea noastră, ba chiar înainte să i se numere, pentru verifica-rea la sânge a necesarei lui prezenţe în preajma omului, avantajele şi dezavantajele!

Porcul românului şi-a câştigat dreptul de a avea un nume. Şi s-a numit Ghiţă! Simpaticul Ghiţă! Apoi, a deve-nit industrie, după care i s-a căutat îndelung originea, i s-a umblat la dosar, l-au numit când dăunător pentru hrana omului deprins, deja, de secole cu gustul lui, când absolut indispensabil pentru un popor care, deşi mioritic, mănâncă mai mult carne de porc decât de oaie. De vită, nu mai vorbim, încă mai gustă românaşul nostru dar, doar gustă. Câteodată, după principiul nimic nu se aruncă, totul se foloseşte, românul, supărat pe ideea de cotă, dă laptele Joianei lui Ghiţă, fără regrete.

De Ignat, lui Ghiţă i se hotărăşte soarta. Sacrificiu suprem trecut prin focul – „ignis“ –, magic al supravieţuirii. Ghiţă ne are în grijă, ne asigură supravieţuirea prin moartea lui. Proteine etalon, spun nutriţioniştii, vin de la Ghiţă către noi, lipidele, mult hulitele grăsimi protectoare ale corpului uman sar şi ele să ne apere de, spun specialiştii, unele forme de cancer.

Apoi doze serioase de minerale, zinc, fier, fosfor, magneziu, trec din carnea porcului în noi, mai repede, pentru că-l avem pe Ghiţă la îndemână. De ce să căutăm aceste trebuinţe ale noastre în muşchiul argentinian de vită, peste un milion de lei vechi pe un kilogram, în somonul norvegian, în brânza elveţiană, şi acestea două, cu zeci de lei pe suta de grame, când îl avem pe Ghiţă al nostru la îndemână? Cu toate ingredintele necesare sănătăţii noastre la purtător. Rămâne, doar, să mâncăm cu grijă şi responsabilitate o carne a cărei producere stă în mâinile noastre.

Am aflat că, deşi nu avem încă ieşire pe piaţa internaţională cu carnea de porc, România dispune de cele mai moderne ferme de creşterea porcului şi, deşi posibilităţile de producere sunt mari, rulăm, anual, peste 4 milioane de capete porcine, potrivit ultimului recensământ agricol.

Ghiţă al nostru hrănit cu cereale româneşti sută la sută are un gust râvnit de toată lumea consuma-toare de o asemenea carne. Astfel, intuind pericolul, europenii au promis liber la export pentru Ghiţă când scapă de belele, adică de pesta porcină, efectele acesteia şi altele.

Românii consumă carne de porc mai mult decât produc, deci se importă la greu. Am putea să mărim capacităţile de producţie, pe plan intern, mai ales în micile gospodării şi am rezolva şi o dezvoltare ingenioasă a economiei folosind cum se cuvine toate resursele satului românesc. Dar ce interes avem să-l scoatem la lumină pe prietenul Ghiţă?! Niciunul, nu?! Poate doar ca să bifăm îndeplinirea sarcinii europene, ca nişte ascultători ce suntem, de a-l asoma pe Ghiţă al nostru în semn de iubire. Şi-atât!

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
888

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

si-sobolanii-gandesc_4.html

Şi şobolanii gândesc… > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulŞi şobolanii gândesc…

Psihologi de la Universitatea din Georgia – SUA, în urma unor experimente făcute, au demonstrat că şobolanii sunt capabili să gândească, deşi se consideră că această facultate o posedă doar oamenii şi unele primate, printre care rezus-macae.

Experimentul s-a desfăşurat astfel: şobolanii au fost puşi în faţa alternativei de a găsi o soluţie şi anume să asculte sunete cu durată mai scurtă şi mai lungă.

Primele, între 2-3,6 secunde, şi celelalte, de la 4,4-8 secunde. În funcţie de durata sunetului, rozătoarele trebuiau să apese pe unul dintre cele două butoane pe care le aveau la dispoziţie. Dacă sunetele se întindeau, spre exemplu, două secunde sau opt secunde, şobolanii se descurcau uşor. Dar a fost mai greu să se descurce când un sunet era de 4,4 secunde, putând fi tratat şi scurt şi lung.

Cei care au refuzat testul îşi băgau nasul într-o deschizătură, unde primeau puţină mâncare, iar aceia care au rezolvat situaţia dilematică îşi introduceau capul în altă deschizătură, unde-i aştepta hrană bună şi în cantitate mare. Astfel experienţele au arătat că şobolanii pot să facă faţă unei misiuni sau nu. Cu cât mai grea devenea sarcina, cu atât cei supuşi textului refuzau să mai acţioneze.

Concluzia psihologilor a fost că şobolanii au capacitatea de a şti dacă posedă sau nu cunoştinţele necesare spre a îndeplini o cerinţă. Iar această capacitate se numeşte metacognitivă.

Arnold HELMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
617
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net

..şi, totuşi, există Moş Crăciun > REVISTA LUMEA SATULUI

..şi, totuşi, există Moş Crăciun

Am asistat, întâmplător, la o discuţie între membrii unei familii – cei doi părinţi şi două fetiţe, una de opt ani, cealaltă de 12... Mezina dorea să scrie o scrisoare pentru Moş Crăciun, în speranţa că acesta îi aduce, acum, când vine pe la copii, jucăriile pe care şi le doreşte. Fetiţa cea mare, cu aere de domnişoară în devenire, cu o maturitate neadecvată, cu o aciditate feroce, cu o superioritate prost înţeleasă, încerca să o convingă – avea şi argumente – că nu există, de fapt, niciun moş. Nici Moş Crăciun, nici Moş Nicolae, nici măcar iepuraşul de Paşti, nimic. Toate astea sunt copilării. Toate astea sunt doar scorneli de ale părinţilor. Căci, în definitiv, deşi mint şi se ascund sub paravanul moşilor, ei fac cadourile copiilor. Ei le cumpără, ei se deghizează în mesageri din Laponia, ei le înmânează picilor, care cred greşit în astfel de lucruri... Ei, nu moşii, niciun moş...

Am realizat, brusc, că ni se maturizează prea repede copiii. Şi că nu e drept să se întâmple astfel. Prea repede devin serioşi, scorţoşi, sceptici în ceea ce priveşte lucrurile frumoase ale vieţii. Parcă asta era treaba unor adulţi hârşiţi de viaţă şi pragmatism, nu a copiilor care abia deschid ochii către lume. Auzi, să se ferească ei de copilărie şi să se agaţe de poalele maturităţii...

De parcă e o ruşine să fii copil şi să crezi în Moş Crăciun. De parcă cel mai la îndemână lucru pe care îl au de făcut este să dea de gard cu tot ce înseamnă copilărie şi să pozeze în oameni maturi în gândire şi fapte. De parcă e cine ştie ce inginerie să fii adult. Viaţa zboară şi, chiar mai grabnic decât cred ei, vor ajunge să tânjească după vremurile când îl mai aşteptau încă pe Moş Crăciun. Nimic nu se va mai compara cu asta.

Chiar dacă, în vremea din urmă, imaginea moşului s-a comercia-lizat teribil, el există. Poate că nu e atât de bun şi de răbdător, cum se spune că e. Poate că nu are timp, cum spun sceptici, unii, să dea roată pământului şi să ajungă la toată lumea. Poate că nu coboară întotdeauna pe hornul caselor cu sacul plin. Poate că nicio sanie – sau alt atelaj ori mijloc de transport – nu îi permite să bată viteza luminii sau a sunetului, ca deplasare.

Poate că nu există atâţia reni care să-i permită să dea ocol planetei în 31 de ore, cât ar fi, dacă ne referim la fusul orar şi la rotaţia pământului şi dacă opinăm că parcurge calea de la est la vest. Poate că nu are cum să facă sute de milioane de vizite pe secundă.

Poate că nici măcar nu are haină roşie şi curea lată moşul ăsta care face obiectul rândurilor de faţă. Poate că nici huo, huo, huo, nu strigă în gura mare. Dar el există. Îl recunoşti după mirosul de brad din casă. După aroma cozonacului din cuptor. După fericirea şi liniştea care te-au lovit subit. După pasivitatea şi detaşarea cu care priveşti ratele la bancă şi facturile la diverse, neplătite încă.

După faptul că, inexplicabil, te simţi copil. După acela că, dintr-o dată, simţi că n-ai uitat definitiv să mai speri. După zâmbetul care, aparent nemotivat, îţi inundă faţa. După minunile pe care le simţi, le auzi de la alţii, le vizualizezi în sinea ta. După, da, cadourile puse discret lângă brad. După sufletul tău. Mai ales, după sufletul tău. Căci moşul, dincolo de orice explicaţie şi logică, înţelegere şi deducţie, legendă şi mit, există în sufletele

noastre şi într-ale celor dragi, de lângă noi. Şi va dăinui mereu. Va fi mereu aşa.
Învăţaţi-vă copiii să creadă în moş. Învăţaţi-i că moşul există. Învăţaţi-i că el nu moare, nu trebuie să moară, niciodată. Altminteri, vom avea copii maturi în gândire, dar fără vreo fărâmă de suflet.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
597
□
º Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şi, totuşi, Malthus...

Cu convingere chiar, s-a crezut multă vreme că Terra, „Planeta albastră“, va putea duce în cârcă oricâtă populaţie.

Cu alte cuvinte, s-a sperat că resursele de hrană ale lumii sunt, practic, inepuizabile.

Vocile unor futurologi, unor clarvăzători întemeiate pe observaţii ştiinţifice, care au demonstrat ruptura ireconciliabilă dintre sporul populaţiei şi reproducerea resurselor de hrană, au răsunat tocmai pentru aceea, cel mai adesea, în van.

Cele trei elemente

Pe la 1826, de pildă, Malthus a emis ecuaţia axiomatică a creşterii în progresie geometrică a locuitorilor Terrei şi evoluţia doar în progresie aritmetică a surselor de subzistenţă.

Trei sunt elementele care asced în progresie geometrică: dioxidul de carbon din atmosferă, populaţia şi datoriile – aceasta a fost concluzia observatorilor fenomenului malthusian.

Neputinţa datornicilor

De ce simt nevoia să spun toate acestea aici şi acum?

Pentru că, rătăcit tot mai adesea şi orbecăind pe uliţele „satului mondial“, încep să pricep că nimic nu este, nu poate fi socotit întâmplător.

Lumea, în ansamblul ei, se comportă după regulile unei comunităţi rurale.

Înţelepţii „satului mondial“ constituie deci guvernul din umbră care decide întemeiat pe magnaţii finanţelor lumii.

Recent, o întâlnire a acestuia chiar la Bucureşti a întărit regula.

Forţa deciziilor? Trecerea de la „banii marfă“ la „banii credit“.

Datoriile, împrumuturile despre care vă vorbeam, se multiplică în progresie geometrică.

Orice sumă împrumutată este purtătoare de comisioane, dobânzi şi, esenţial, de neputinţa datornicului.

Sătulul nu crede flămândului, zice românul

Nimic mai adevărat.

Statutul de atotputernic dat de puterea banilor sfidează însăşi divinitatea.

Cei slabi, cei neavuţi trebuie să se supună hegemoniei finanţelor mondiale.

De aici şi situaţia actuală a statelor lumii.

Una de nesiguranţă economică, socială şi de groază în faţa spectrului foamei.

Datele statistice arată că în fiecare zi mor peste un milion de oameni din pricina lipsei hranei.

Peste un miliard de pământeni îşi duc traiul cu un venit mediu de sub un dolar pe zi.

Acţiunea distructivă a oamenilor

Mai bine de un miliard de hectare au fost defrişate în ultimul secol, sute de specii de animale şi păsări trecând

în amintire.
Apa, în exces cândva, a devenit o problemă reală.
Încălzirea globală ameninţă schimbarea tradiţionalului echilibru.
Anotimpurile se rotesc după un alt calendar, savanţii ostenind în contratimp la desluşirea secretelor şi, prin urmare, a binefacerilor bioingineriei.
A te împotrivi astăzi creaţiilor geneticienilor, a refuza creaţiile rezistente şi productive în numele – culmea! – apărării sănătăţii lumii constituie o crimă pe care viitorul o va sancţiona.
Liniştea aparentă
La noi e întrucâtva linişte.
Numai aparent însă.
La urma urmei, nu suntem decât o sărmană uliţă din mahalaua „satului mondial“.
Avem statut de paria şi comportarea decidenţilor confirmă opinia stăpânilor lumii.
Prin falsificarea culturii ne pierdem încet, încet fiinţa naţională.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
661
□
Comentarii
□
□
1. Laurentiu -- (26-July-2011)Deci, pe langa vaicarelile alarmiste, mai mult sau mai putin argumentate prin stiintific (gen incalzirea globala) nu am inteles decat ca sunteti PENTRU in dilema OMG-urilor...
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şi viile încep să sufere de cancer > REVISTA LUMEA SATULUI

Şi viile încep să sufere de cancer

Cancerul bacterian, boală cunoscută încă din Antichitate, este larg răspândit pe întreg mapamondul. Patogenul atacă peste 640 de specii vegetale. La viţa-de-vie atacul este periculos, mai ales în regiunile afectate de îngheţuri severe în timpul iernii. Frecvent semnalată şi în pepinierele viticole, boala este carantinată.

Din nefericire, el a reapărut în podgoriile noastre pe calea unor importuri necontrolate de butaşi.

Simptomatologie

Simptomul tipic cancerului bacterian la viţa-de-vie este formarea unor gale sau tumori pe coarde, trunchi şi, cu totul excepţional, pe unele rădăcini mai groase, situate la mică adâncime în sol. Tumorile reprezintă o proliferare şi aglomerare de ţesuturi ca urmare a unui principiu cancerigen şi a unei substanţe stimulatoare de creştere.

„Cancerul propriu- zis“ determină debilitarea, moartea braţelor mai bătrâne şi chiar uscarea butucilor. Simptomele specifice atacului sunt: tumori mai mari, bine conturate, sferice sau ovoidale ce se formează pe scaunul butucului în zona punctului de altoire şi calusare. Iniţial tumorile sunt mici, albicioase, apoi cresc până ajung de mărimea unui cartof (6-10 cm) sau chiar mai mari, se întăresc şi devin brune sau brun-închis cu o consistenţă spongioasă, dar dură cu aspect buretos.

„Aricealӓ“sunt tumori mai mici sau tumorete ce se formează pe braţele mai vechi de un an; această formă de atac se manifestă, de obicei, pe leziunile produse de ger şi se prezintă sub formă de proliferări continue pe lungimea butucului sau a tulpinii, care îmbracă organul atacat de jur-împrejur, ca un manşon, determinând uscarea sa rapidă. Majoritatea tumoretelor putrezesc la sfârşitul fiecărui an şi cad, urmând ca în sezonul următor să se formeze noi tumori.

Tumori pe materialul săditor. Tumori mai mari, bine conturate, sferice sau ovoidale, ce se formează pe materialul săditor, în zona punctului de altoire şi calusare.

Frecvent semnalată şi în pepinierele viticole, boala este carantinată.

Factori favorizanţi

- Regiunile afectate de îngheţuri severe în timpul iernii.
- Optime pentru supravieţuirea bacteriei sunt solurile grele, cu Ph slab alcalin, având umiditatea de 25 până la 50% din capacitatea de reţinere a apei.
- Soiurile de Vitis vinifera sunt deosebit de sensibile la cancerul bacterian

Biologie şi epidemiologie

- Identificată în 1907 de către doi cercetători americani, bacteria Agrobacterium vitis este un parazit de sol, unde îşi păstrează viabilitatea până la 2 ani.
- Patogenul prezintă trei biotipuri, care pot fi diferenţiate pe baza testelor de laborator; la viţa-de-vie predomină

biotipul trei.

- În general, bacteria pătrunde în plantă prin diferite leziuni provocate fie de gerurile din timpul iernii, fie prin lucrări mecanice sau manuale.
- Boala se răspândeşte uşor prin altoaiele provenite de la viţele bolnave sau prin instalaţiile de forţare a viţelor, dacă acestea nu sunt dezinfectate, prin apa de ploaie, prin particulele de sol purtate de vânt, de animale şi de oameni.

Prevenire şi combatere

Cancerul bacterian infectează planta sistemic şi, odată instalat, nu mai poate fi controlat. Boala poate fi prevenită, în mare parte, prin aplicarea unor măsuri profilactice specifice:

În pepiniere se recomandă:

- Cel mai important pas în prevenirea infecţiei cu Agrobacterium vitis este evitarea folosirii de material săditor viticol infectat.
- Respectarea strictă a măsurilor de carantină fitosanitară, ştiut fiind că boala se răspândeşte masiv prin circulaţia materialului săditor afectat.
- Folosirea de portaltoi rezistenţi la cancerul bacterian, cum ar fi 3309C, 101-14 MGT şi Riparia Gloire.
- Dezinfecţia materialului folosit la altoire cu Chinosol W 0,15% prin îmbăiere, mocirlirea materialului viticol pentru plantat cu un amestec de mocirlă + Kasumin sau Sare potasică 0,5%, Rovral, Mikal, Saprol etc. în doze de 2-5 ori mai mari decât în combaterea fungilor patogeni la stropirile foliare.
- Termoterapia, tratamentul materialului săditor viticol cu apă caldă la temperatura de 50°C timp de 30 minute.

În plantaţiile tinere şi pe rod se recomandă:

- Înainte de plantare, se va evita amplasarea noilor plantaţii pe soluri umede în zone predispuse la îngheţ;
- Limitarea sursei de infecţie prin identificarea, scoaterea, arderea butucilor bolnavi şi dezinfectarea locului cu formalină 3-5%, respectiv 6 l soluţie la groapă, ştiut fiind că bacteria poate supravieţui în sol pe rădăcini în descompunere, resturi de coarde, lemn, până la 2 ani;
- Evitarea rănilor care se formează pe rădăcini prin executarea unei arături superficiale şi folosirea erbicidelor pentru combaterea buruienilor;
- Evitarea rănilor şi agresiunilor mecanice;
- Limitarea numărului şi suprafeţei plăgilor tăiate;
- Dezinfecţia uneltelor folosite la tăiere, prin îmbăiere într-o soluţie de formalină 3-5% sau hipoclorit de sodiu 1%;
- Aplicarea tratamentelor pe vegetaţie cu fungicide sistemice – Topas, Mikal, Verita etc. –reduce intensitatea atacului;
- Aplicarea de K2O în loc de îngrăşăminte cu azot poate îmbunătăţi rezistenţa la frig a viţei-de-vie;
- Controlul biologic cu Agrobactin 25 PTB, bioprodus pe bază de Agrobacterium vitis avirulent încorporat în turba sterilizată cu radiaţii gamma, s-a dovedit a fi o soluţie eficientă.

O soluţie promiţătoare este aplicarea tratamentelor cu un bioprodus pe bază de Agrobacterium vitis tulpina E26.

Dr. ing. Liliana Tomoiagă

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
3056

□

Comentarii

□

□

1. Raul -- (31-December-2010)Cea mai eficienta combatere se face cu ajutorul unor produse biologice ce contin tulpini nevirulente ale bacteriei, iar prin tratarea cu acestea se evita viitoare infectii. Sunt cateva firme americane si franceze care produc in laborator asemenea produse. Tratamentul nu este scump deloc si este sigur 100%. Pentru cei interesati scrieti la e-mail barjacraul@yahoo.com.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Silozul rămâne ceea ce a fost

Consideraţii privind furajarea animalelor

Exploatarea în condiţii de eficienţă economică a fermei de taurine sau ovine presupune asigurarea unei furajări echilibrate energo-proteic pe tot parcursul anului.

Administrarea unei raţii furajere în care predomină fânul sau grosierele (paie, coceni etc.) nu satisface rigorile alimentaţiei animalelor înalt productive, iar pentru efective mari este foarte greu de realizat stocul din aceste categorii de furaje din cauza volumului mare de transport, al spaţiilor necesare pentru depozitare şi al manoperei pentru cosit, uscat şi depozitat.

Calitate-preţ

Furajul cu cel mai bun raport calitate-preţ, care să conserve pe termen lung (12-24 luni) substanţele nutritive conţinute de biomasă, este silozul din porumb sau (semisilozul-semifânul) din ierburi şi/sau din amestecul acestora cu leguminoase.

Principalele argumente care susţin producerea silozului:

• Comparaţii între siloz şi fân de ierburi (valori medii tabelare)

Condiţionări

Pentru obţinerea unui siloz de calitate trebuie îndeplinite următoarele condiţii:

- existenţa unei culturi încheiate şi curate de buruieni;
- recoltarea în fenofaza optimă (început de înspicare la graminee şi început de îmbobocire la leguminoase, ceară-pârgă la porumb). Depăşirea acestor fenofaze înseamnă pierderi mari de substanţe nutritive, în special proteină;
- încheierea silozului în timp scurt (1-3 zile) reduce fenomenele de oxidare (creşte disponibilul de substanţe nutritive pentru animale), fermentaţiile aerobe nedorite şi menţine culoarea, gustul şi mirosul natural al plantelor însilozate, mărind palatabilitatea (consumul voluntar);
- tasarea energică în timpul umplerii silozului şi 1-2 zile după încheierea lui;
- conţinutul în zaharuri fermentescibile este criteriul după care plantele se împart în:

– uşor însilozabile (ierburi, secară, orz, porumb, sorg, amestecuri cu 40-50% graminee) şi

– greu însilozabile (leguminoase perene şi anuale, amestecuri cu peste 50% leguminoase, care au un conţinut redus de zaharuri fermentescibile).

- conţinutul optim de substanţă uscată pentru desfăşurarea proceselor biochimice favorabile conservării silozului este de 30-50%. Nu este recomandată adăugarea de apă, sare sau carbonat de calciu pentru că acestea reduc aciditatea şi influenţează negativ conservarea;
- acoperirea silozului cu folie de polietilenă în vederea izolării lui faţă de factorii de mediu;

- începerea administrării silozului în hrana animalelor după 30-40 de zile (când procesele biochimice scad mult în intensitate şi furajul este „murat“) în procent de 20-70% din raţie, în funcţie de specie, categoria de animale şi starea fiziologică a acestora.

Pentru îmbunătăţirea calităţii silozului pot fi folosite adaosuri de uree de 3-5 kg/t (în cazul ierburilor sau a porumbului) şi adausuri de melasă de 20-40 kg/t (în cazul leguminoaselor).

Caracteristicile unui siloz de calitate

Reguli obligatorii

Pentru a reuşi în demersul de a însiloza diferite producţii de furaje este necesar să respectăm câteva reguli:

- să pregătim spaţiile de depozitare (curăţare, dezinfectare);
- să procurăm din timp inoculantul pentru siloz şi folia pentru acoperire (dacă dorim să le folosim);
- să verificăm şi să reparăm utilajele pentru însilozare;
- să asigurăm tocarea plantelor la 7-8 cm în cazul ierburilor şi la 0,8-1,2 cm în cazul porumbului;
- să tasăm continuu straturile de biomasă depozitate;
- să încheiem lucrarea în timpul cel mai scurt posibil şi să izolăm cu folie de polietilenă fixată cu saci cu nisip sau anvelope uzate;
- să asigurăm cel puţin 30 de zile de la încheierea depozitării până la introducerea în raţie a silozului;
- să descoperim o suprafaţă cât mai redusă în perioada de utilizare în furajare;
- să utilizăm silozurile în raţia animalelor în concordanţă cu cerinţele fiecărei specii şi categorii, respectând principiile unei alimentaţii ştiinţifice.

Proprietăţile unui siloz de calitate pot fi definite astfel:

- Conţinutul în SU 30-50%;
- Celuloză 23-26%
- Proteină 14-17%
- Acidul butiric lipsă
- Acid lactic 1,2-2,5%

Ing. Vasile ZDRENGHIA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
2884

□
˚Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Simina merge mai departe

După debutul fulminant de anul trecut încununat cu aurul la Cupa României la taekwondo wtf, Simina Custură, sportiva născută în localitatea brăileană Cazasu şi despre care Lumea Satului a mai relatat într-o ediţie anterioară, a deschis noul sezon cu un succes. Prilejul i-a fost oferit de participarea la un turneu intern organizat de CS Impact Brăila, club la care este legitimată.

La nicio lună, talentata sportivă din Cazasu s-a oprit în sferturi la Naţionalele pentru copii şi cadeţi de la Târgu-Mureş, la capătul unei evoluţii care ar fi îndreptăţit-o la o medalie. În schimb, alţi doi sportivi antrenaţi de Mihaela Pătroaică au urcat pe podiumul concursului găzduit de Polivalenta mureşeană în perioada 15-17 mai. Astfel, în prima zi de concurs Cosmin Rusu a ocupat locul I la categoria cadeţi 1^65 kg. O zi mai târziu Alexandru Coteţ adjudecându-şi bronzul categoriei cadeţi 2^40 kg, după o categorică victorie în sferturi (7-0). Prezenţa brăileană la Naţionalele pentru copii şi cadeţi de la Târgu-Mureş a fost întregită de participarea sportivilor Răzvan Boldeanu, Marius Bratu, Alexandru Harabagiu, Cosmin Constantin, Alexandru Stamate şi Cristian Coman.

În periplul prin inima Transilvaniei, delegaţia brăileană a făcut popas şi la Pensiunea Grandlion. Întâmpinaţi cu căldură încă de la intrare de administratorul Sandor Kulcsar, sportivii de la CS Impact au trăit momente cu adevărat memorabile în paradisul verde de la Gorneşti.

CS Impact, în top 3

Potrivit Raportului privind activitatea Direcţiei pentru Sport a Judeţului Brăila pentru anul 2008 prezentat în Sedinţa publică de analiză a activităţii Clubul Sportiv Impact Brăila ocupă locul 3, fiind precedat doar de două cluburi departamentale.

În mapa de prezentare dată publicităţii se menţionează la pagina 7: contribuţia cea mai mare la zestrea de medalii a sportului brăilean o au ramurile de sport nataţie, atletism, go, kaiac canoe şi taekwondo; ultima ramură reprezintă o surpriză plăcută, la niciun an de la înfiinţarea CS Impact Brăila.

La şedinţă au participat antrenori şi instructori din întreg spectrul sportului brăilean, reprezentanţi ai mass-mediei locale, cât şi reprezentantul Ministerului Tineretului şi Sportului.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
738

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

simleul-silvaniei-o-emblema-a-invatamant...

Şimleul Silvaniei, o emblemă a învăţământului agricol > REVISTA LUMEA SATULUI

Şimleul Silvaniei, o emblemă a învăţământului agricol

Grupul Şcolar Agricol din Şimleul Silvaniei s-a distins printr-un climat de ordine şi disciplină, dar mai ales prin rezultatele educative. Şcoala de aici a avut parte de o conducere competentă, profesionistă, care se bucură în special de respectul elevilor. Actualul director, prof. Vasile Groza, este unul dintre aceştia. Fapt este că absolvenţii acestei şcoli au făcut cinste pe unde au lucrat.

Prima şcoală agricolă a Transilvaniei

Şcoala are o mare tradiţie şi un istoric bogat. A cunoscut mai multe denumiri, iar în prezent se numeşte Grupul Şcolar „Ioan Ossian“. Această unitate a luat fiinţă în anul 1902, ca şcoală inferioară de agricultură, prima de acest fel din Transilvania. Şcoala numără astăzi 1.800 de elevi pentru pregătirea în diverse meserii – tehnicieni în agricultură, în domeniul veterinar, în activităţi economice, mecanice, transporturi.

Printre facilităţile pe care le oferă şcoala, directorul prof. Vasile Groza ţine să sublinieze câteva:

– bază didactică modernă, la nivelul cerinţelor europene;
– laboratoare moderne, dotate cu toate mijloacele didactice necesare;
– condiţii de muncă şi studiu excelente;
– în anii 2007-2011 s-au investit pentru reabilitarea şcolii peste 30 miliarde lei;
– elevii de la toate profilurile pot obţine permis de conducere categoria B prin şcolarizare gratuită;
– persoanele care au peste 18 ani au posibilitatea de a-şi completa liceul la seral şi frecvenţă redusă;
– şcoala dispune de o modernă fermă didactică ce constă în 56 ha teren agricol, 20 capete bovine, 100 capete porcine, 50 capete oi, 6 ha teren plantat cu pomi şi viţă-de-vie, iar veniturile realizate sunt folosite pentru dotarea şcolii, internatului şi cantinei;
– elevii sunt cazaţi la preţuri simbolice (20 lei/lună) în cămin modern cu 4 locuri în cameră;
– atât elevii, cât şi cadrele didactice pot servi masa la cantină (un meniu complet pentru o zi costă numai 6,5 lei).

Parteneriate internaţionale

Prin proiectele şi parteneriatele pe care le au cu şcoli din Comunitatea Europeană, elevii şi profesorii au posibilitatea să facă vizite şi schimburi de experienţă cu şcoli partenere din Franţa, Ungaria, Danemarca, Olanda, Italia. Adevărul este că, în ultimii ani, se constată o reducere a numărului de elevi. Cauzele sunt multiple şi ţin de reducerea populaţiei rurale din zonă, dar şi de concurenţa neloială a unor instituţii al căror „merit“ profesional este doar acela de a elibera diploma.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
773

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Simple cugetări despre iubire

Pare normal a-ţi iubi aproapele, dar mai nou acesta se transformă uneori în ură şi între fraţi. Ce-i drept, nu numai la români, ci şi la alte popoare sensul iubirii se reduce la dragostea dintre om şi femeie, dintre fecioare şi feciori. Este frumos şi înălţător când acest sentiment poate fi jurat şi probat pe altarul credinţei. Când el ţine de la primele înfiripări şi până ne îndreptăm spre veşnicie. Nu odată în viaţa de zi cu zi, iubirea se manifestă în ataşamente situate între extaz şi agonie.

Dacă fiinţa care suferă pentru că cineva pe care iubeşte, nu o mai iubeşte, e bine să-şi amintească că nici ea nu a putut să iubească pe cineva care a iubit-o enorm. Nu poţi aduce iubirea cu japca în sufletul tău. Nu este exclus să simţim iritare când un om deosebit ne iubeşte. Ai fost aspru şi rău, dar asta s-a întâmplat pentru că în tine nu era iubire.

Acum, când tu iubeşti şi nu eşti iubit, poţi să vezi în aceasta lumina divină care te călăuzeşte? Poţi înţelege că, oricât ai fi prinţul sau prinţesa pământului, dacă nu simţi iubire, n-ai ce să faci? S-ar putea să fii cea mai frumoasă femeie, cel mai inteligent şi puternic bărbat de pe faţa pământului. Dacă în inima celuilalt nu a poposit bucuria iubirii, n-ai ce să faci. N-ai cum să schimbi aceasta.

Oricât ai suferi, oricât te-ai sprijini pe banii tăi, pe prestigiul, pe frumuseţea sau pe măreţia ta, dragostea nu vine în inima celuilalt.

Este dureros să iubeşti o fiinţă doar pentru că-i frumoasă, deşteptă, înaltă, cu picioarele până-n gât, ori că este puternică. Toate acestea ne plac atunci când avem iubire în suflet. Fără iubire, lucrurile, înfăţişarea, inteligenţa şi puterea îşi pierd însemnătatea. Fără să mişte şi să pună pe jar inima ta, frumuseţea rămâne stearpă şi inutilă, precum toate lucrurile acestei lumi.

Căci iubirea poartă în ea visul şi frumuseţea chipului divin, pe care îl vedem la fiecare om îndrăgostit. Iubirea în Dumnezeu este singura şi cea veşnică şi de aceea, oricât ai suferi şi oricât ai judeca pe altul pentru că nu te poate iubi, nu faci decât să negi divinitatea ce ne ocroteşte.

Dacă nu eşti iubit, Dumnezeu nu este în inima celuilalt şi, prin aceasta, el îţi spune: Aşteaptă-mă. Nu sunt aici“.

Dacă nu te supui acestor precepte acceptă că nu eşti iubit, acceptă că nu iubeşti pe oricine. Aşa vei suferi mai puţin şi vei cunoaşte mai mult chipul divin ce se va dezvălui pentru tine prin zeci şi zeci de forme de manifestare. Vei descoperi iubire poate vei înţelege că toate lucrurile devin bune şi frumoase când iubeşti.

Apropiatele sărbători Pascale pot însemna pentru mulţi dintre noi un moment de reculegere şi reevaluare a sentimentelor de iubire faţă de apropiaţii noştri. Faţă de cei care ne stau aproape în momentele grele ale convieţuirii. Cu acest sentiment trebuie să ne înfăţişăm la tainica spovedanie în faţa celor chemaţi să transmită credinţa noastră în bunul Dumnezeu.

R. Simionescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
791
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Simple meditaţii culinare

Pizza pentru o tinereţe fără bătrâneţe

Pe cuvânt că e pe bune, ca să mă exprim astfel, ce spun aci... S-a născocit şi asta.... Pizza antirid, antibătrâneţe, antiîngrăşare. Adică mănânci pe săturate şi n-ai niciun fel de probleme dintre cele avute în mod obişnuit la înfulecarea acestei bunătăţi. E drept, pizza asta are prea puţine elemente dintre cele pe care le are pizza clasică. Nu mai vorbesc de gust, de savoare, de aspect, dar la acest moment se crede că ea poate revoluţiona bucătăriile lumii. Inventată de un biochimist şi un patron de restaurant, numită „Primula“, minunata pizza se face din făină integrală şi dintr-o pleiadă de legume antioxidante: spanac, morcov, dovlecel, roşii, ceapă, usturoi, rucola, busuioc. Mă rog... Cum sună? Puteţi să încercaţi reţeta şi acasă. Poftă bună!...

Ardei umplut rondele

Dacă, după ce faceţi drobul de Paşte, vă rămâne niscaiva ficat, încropiţi de încă o bunătate. Fiert, dat prin maşină şi amestecat cu ceapă verde, usturoi, condimente, verdeaţă, ouă crude şi fierte – se mai pot folosi şi stafide sau nuci, depinde de gusturi – ficatul se foloseşte pentru umplerea unor ardei. Ştiu, nu e vremea lor şi la supermarket costă aproape cât kilogramul de carne. Dar cumpărăm doar câţiva. Şi, pentru această reţetă vor fi mai mult decât suficienţi.

Deci, i-am umplut cu pasta de ficat... Într-o tigaie cu puţin ulei, prăjim ardeii pe toate părţile. Ca la ardeii capia, când vrem să-i băgăm la oţet cu ulei toamna. E important, pentru că, după ce se scurg, le „dezbrăcăm“ coaja şi îi lăsăm... nuzi. Când s-au răcit, îi tăiem rondele şi îi punem pe platou, împreună cu alte aperitive. Dau notă de eleganţă, originalitate, estetic, sănătos. Şi, ca să fim corecţi, sunt şi foarte gustoşi.

Chestii uzuale din viaţă

V-a prins postul mare cu ceva lapte dulce prin congelator? N-aveţi grijă, ţine şi trei luni... Numai bun de făcut prăjituri din el pentru Paşti. Doar să îl dezgheţaţi în frigider, nu direct în bucătărie, ca să se acomodeze şi el treptat cu temperatura.

Ce mai e prin congelator de mai multă vreme? Untul... Nu-i bai, şi ăsta ţine juma' de an, ba şi mai bine, fără probleme. Şi, dacă nu îl păstraţi pentru vreun aluat mai sofisticat, faceţi oarece revoluţie cu el, cu untul. Daţi cu el de pereţii unui bol, unde aţi presărat cu simţ de răspundere pătrunjel verde, tocat mărunt, busuioc, cimbru, usturoi pisat, niscaiva ceapă mărunţită bine. Poate şi un pic de brânză sau parmezan, care să alinte niţeluş restul vegetalelor. Şi, dacă tot aveţi la îndemână, tăiaţi mărunt şi un castravete din borcanul cu acrituri. Amestecaţi bine toată compoziţia şi băgaţi-o la frigider. Iese ceva bun... Mai ales pentru copiii care s-au săturat de gustul obişnuit al tartinelor cu unt, merge... Şi nu văd de ce n-ar fi folosit untul ăsta şi la alte preparate. Probat, încercat, garantat...

Pagină realizată de Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
685
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Simple nedumeriri

- În materie de îmbunătăţiri funciare, România se îndreaptă spre o realizare demnă de Cartea Recordurilor. Cu numai 4 milioane de lei noi, guvernanţii îşi propun să irige în 2009 aproximativ 900.000 ha şi să mai şi execute lucrări de combaterea desecărilor şi eroziunii solului. Trăgând linie şi împărţind, rezultă o alocaţie bugetară de 4 lei pe hectar, un minim istoric mondial absolut. Acum, când plouă şi se plătesc doar salariile, s-ar putea să ajungă. Ce va fi când va reveni vipia?
- Evaluările oficiale indică realizarea în această vară a unei producţii de aproximativ 5 milioane tone de grâu. Pentru pâinea noastră de toate zilele ar fi suficient, dacă bobul de grâu nu s-ar declasa în spic şi mai ales în laboratoarele angrosiştilor. Aşa că privirile se îndreaptă tot spre Portul Constanţa, unde macaralele au şi început să-şi întoarcă faţa spre Marea cea Mare.
- Comisia Europeană a dat liber şi la legumele chircite, doar sănătoase să fie. Autorităţile noastre promit pentru a nu ştiu câta oară că vor goni speculanţii din pieţe. Controalele au început, dar tarabele continuă să fie ocupate de aceiaşi bruneţi care fac casă bună cu importatorii deocheaţi. Pentru a ne lua faţa, nu este exclus ca primăriile de sectoare sau cele municipale să-i readucă pe ţăranii adevăraţi în câteva pieţe improvizate. Aşteptăm deci provincia!
- Cultivatorii de cartofi s-au întâlnit zilele acestea nu atât pentru a sărbători două secole de atestare documentară a acestei plante pe meleagurile mioritice, cât pentru a atrage atenţia că fără sprijin guvernamental foarte curând vor fi scoşi de pe piaţă.
- De la poarta fermei şi până pe rafturile magazinelor, preţul laptelui creşte de 3-4 ori. Cam acelaşi lucru se întâmplă şi în cazul pâinii sau cartofului. Întrebarea este: în buzunarele cui se duce diferenţa de bani?
- Ministerul Mediului ne asigură că viitorul nu ne va găsi cu case pe pilon fără apă şi nici cu gunoaie drept trambulină de schi. Nu peste mult timp, pe şanţurile satelor va curge lapte şi miere, iar dacă anii ce vin vor fi buni, atunci se va prelinge şi vinul. În locul acestora, ţăranii aşteaptă apa la care ar trebui conectate 75% din localităţile României.
- Apropo de apă. Am stat de vorbă, zilele trecute, cu un geolog cunoscător în resurse de ape minerale. În ciuda stăruinţei mele, omul n-a reuşit să-mi explice cum este posibil ca producţia de pe piaţă să depăşească capacitatea de captare şi chiar debitul izvoarelor de apă minerală.
- Climatic vorbind, astăzi este bine, mâine poate la fel. Să dea Dumnezeu să ţină tot aşa până la toamnă.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
568

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Simpozion internaţional - Impactul biotehnologiilor agricole

Participarea a fost una selectă şi a umplut la refuz salonul de Conferinţe al Casei Oamenilor de Ştiinţă. Partea română la Simpozion a fost reprezen-tată de academicieni, profesori universitari, cercetători, oameni politici din eşalonul superior, a căror intervenţie în cadrul dezbaterilor s-a materializat printr-un referat de excepţie, avându-i ca autori pe academicianul Ion Păun Otiman, Elena Badea, Doru Pamfil şi Lucian Buzdugan. Referenţii străini, Yann Devos, reprezentantul european Food Safety Authority (EFSA), GMO Unit şi Justus Vesseler, de la Universitatea Wageninger, au supus atenţiei noile tendinţe pe plan european ce privesc evaluarea riscurilor asociate plantelor modificate genetic, precum şi impactul economic al cultivării acestora. În expunerea sa, domnul Yann Devos a insistat mai ales asupra evaluării impactului porumbului tolerant la glifosat, dovedind printr-un studiu de caz că acesta este extrem de benefic.

Academia de Ştiinţe Agricole din Ungaria a fost reprezentată la dezbateri de domnul Csaba Marton, care şi-a rezumat expunerea doar la cercetările legate de combaterea Diabroticii, vierme care se pare că a ajuns până în lanurile de porumb de la periferia Budapestei.

Marile probleme ale omenirii

Onoarea de a deschide şi conduce lucrările Simpozionului Internaţional de la Bucureşti a revenit domnului Cristian Hera, vicepreşedinte al Academiei Române şi, totodată, o persoană recunoscută pe plan mondial prin preocupările sale de a modela şi induce cele mai noi cuceriri ale ştiinţei atomice şi biologice spre sănătatea omenirii.

Ideile de bază din expunerea academicianului Hera pot fi sintetizate în patru mari probleme de importanţă vitală pentru progresul omenirii.

• Schimbările climatice globale, care pun în faţa ştiinţei genetice problema creării de noi hibrizi capabili să producă la nivel superior atât în condiţii de secetă, cât şi la temperaturi scăzute.

Aceste zone reprezintă, la ora actuală, punctele alimentare cele mai critice, cu o populaţie care în timp nu va putea fi hrănită doar pe seama excedentelor alimentare din actualele zone fertile ale Terrei.

• A doua mare problemă a omenirii o reprezintă deteriorarea îngrijorătoare a fertilităţii naturale a solului. Chimizarea, ca factor de creştere a producţiei agricole, se pare că a ajuns la un punct critic, care obligă oamenii de ştiinţă la o nouă abordare a utilizării acestui factor de producţie.

• Cercetările asupra resurselor de apă dulce impun o abordare complexă. Prima ţine de scăderea dramatică a acestora, iar a doua, de gospodărirea lor. Cea mai afectată de modul de gestionare a acestora va fi agricultura, care consumă 70% din apa dulce.

• Deşi pare mai puţin impor-tantă, diluarea biodiversităţii reprezintă o problemă pe care omenirea o priveşte cu o nepermisă pasivitate.

România, un caz atipic

Ceea ce îngrijorează astăzi omul de rând este asigurarea hranei. Exemplul României din acest punct de vedere reprezintă o enigmă pentru cei care ne cunosc potenţialul agricol. Abundenţa alimentară de pe piaţă reprezintă cel mai mare pericol atât timp cât ea este dată de importurile masive.

Luminiţa Muşat

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
672
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

simpozion-modernizarea-agriculturii_l104...

Simpozion „Modernizarea agriculturii“

În Aula Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu – Şişeşti” a avut loc recent simpozionul cu tema: „Modernizarea agriculturii”. Au participat personalităţi din domeniul economiei agrare: specialişti, cadre universitare, cercetători, reprezentanţi ai autorităţilor publice etc. Lucrările simpozionului au fost deschise de prof. dr. Gheorghe SIN, preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti”, care a subliniat importanţa tematicii propuse pentru dezbatere în cadrul simpozionului, a problemelor actuale cu care se confruntă agricultura şi a măsurilor care trebuie luate pentru a ne alinia la cerinţele Uniunii Europene. Printre cei care au luat cuvântul în cadrul dezbaterilor îi amintim pe Valeriu Tabără, ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale, Petre Daea, preşedintele Comisiei pentru agricultură din Senat, prof. Mihai Berca, şi Nicolae Sitaru, preşedintele LAPAR. S-a făcut o amplă analiză a situaţiei din sectorul agroalimentar, avansându-se unele idei ce ar putea sta la baza unei autentice strategii agricole.

Ideea de bază desprinsă este că agricultura se află la un moment crucial deoarece România nu a fost capabilă până în prezent să folosească decât 5-7% din fondurile alocate de UE, respectiv câte 300 – 400 mii euro/an, în timp ce cotizaţia plătită către UE a fost de 1,2 miliarde euro/an. Se realizează producţii mici în sectorul vegetal, concomitent cu reducerea efectivului de animale, scăderea îngrijorătoare a producţiei de carne, lapte şi produse din carne şi lapte. Se poate spune că a fost o întâlnire reuşită, cu multe învăţăminte. Bine ar fi dacă se ţine seamă de ele acolo unde trebuie.

Dr. ing. Teodor Marian

LUMEA SATULUI NR.6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
718

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Simpozion Ştiinţific Internaţional „Horticultura – ştiinţă, calitate, diversitate şi armonie“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Simpozion Ştiinţific Internaţional „Horticultura – ştiinţă, calitate, diversitate şi armonie“

În întâmpinarea jubileului de 100 de ani de la înfiinţarea învăţământului superior agricol la Iaşi, Facultatea de Horticultură a Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad“, în colaborare cu ASAS – filiala Iaşi, Societatea Română a Horticultorilor şi Centrul de Cercetări Horticole Iaşi, a organizat simpozionul ştiinţific internaţional „Horticultura – ştiinţă, calitate, diversitate şi armonie.“

Timp de două zile, reprezentanţi ai Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, Academiei Române, Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, cadre didactice de la marile universităţi ale ţării, cercetători din institutele şi staţiunile de cercetare de profil din întreaga ţară, specialişti din unităţi economice, fermieri şi numeroşi studenţi au participat la lucrările acestei manifestări ajunsă la cea de a 53-a ediţie.

Simpozionul s-a bucurat şi de prezenţa a numeroşi oaspeţi din străinătate: Belgia, Italia, Grecia, Spania, Rusia, Anglia, Republica Moldova, Canada. Lucrările desfăşurate pe cinci secţiuni au cuprins 226 de referate, comunicări şi postere care au prezentat rezultatele unor cercetări în variate domenii: genetică, ameliorarea plantelor, pomicultură, arboricultură ornamentală, viticultură, enologie, tehnologia produselor horticole, entomologie, ecologie, ingineria mediului, peisagistică etc. În premieră la o astfel de manifestare, în cadrul unei subsecţiuni au fost prezentate lucrări de pedagogie şi metodică, limbi străine şi ştiinţe economice, cum ar fi cea intitulată „Şanse egale pe piaţa muncii: proiectul Employ şi soluţiile sale“ sau „Studiu privind ocuparea în industria turismului în România“.

Printre participanţi s-a aflat şi doamna prof. univ. dr. Kallitbrark Stamatina de la Universitatea Agricolă din Atena – Grecia, care ne-a spus: „Vin pentru prima dată în România, la Iaşi, unde fiinţează, iată, de o sută de ani o prestigioasă universitate şi trebuie să vă spun că lucrările simpozionului s-au situat la înălţimea prestigiului de care se bucură instituţia gazdă.

Comunicările prezentate în cadrul secţiunii Tehnologii horticole, întâlnirile cu colegii români, mulţi dintre ei recunoscuţi pe plan internaţional, au fost pentru mine de un real folos şi sper ca şi în viitor să avem o colaborare fructuoasă.“

La rândul său, doamna ing. Cristina Simion, director executiv al Staţiunii de Cercetare - Dezvoltare pentru Viticultură şi Vinificaţie Bujoru, ne-a declarat: „Îmi face o mare bucurie să fiu alături de profesorii mei şi, de ce nu, în mijlocul studenţilor, mulţi dintre ei viitori cercetători. Profit de ocazie pentru a mă adresa dumneavoastră, viitorilor absolvenţi.

Avem nevoie de forţe proaspete atât în sectorul cercetare cât şi în cel al dezvoltării. Trebuie să vă spun că nu este uşor, ne lipsesc nu numai ingineri, dar şi mecanizatori sau tehnicieni, iar salariile sunt aşa cum sunt. Mizez însă pe dorinţa dumneavoastră de afirmare şi staţiunea noastră vă oferă condiţii propice. Aş vrea să amintesc doar faptul că doi studenţi francezi şi-au elaborat la noi lucrările de licenţă, iar unul a revenit şi lucrează în România. Nu e un îndemn, e doar un prilej de meditaţie pentru acei dintre dumneavoastră care vreţi să vă dedicaţi unei profesii de viitor.“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
688

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

sindicatele-acuza-guvernantii_l1372.html

Sindicatele acuză guvernanţii

• România importă masiv lapte şi produse lactate, în timp ce fermierii români dau laptele ca hrană la porci

Creşterea semnificativă a importurilor de lapte şi produse lactate, în primele trei luni ale anului în curs, cu 35% faţă de aceeaşi perioadă din 2010, arată politica falimentară a ministrului agriculturii Valeriu Tabără, care de când ocupă această funcţie nu a făcut nimic benefic pentru agricultura românească. Aceasta este poziţia reprezentanţilor AGROSTAR faţă de starea zootehniei româneşti. Acuzaţiile dure pe care aceştia le aduc actualilor guvernanţi sunt completate de datele statistice privind starea precară a zootehniei, dar şi de mărturiile fermierilor care recunosc faptul că este tot mai dificil să reziste într-un sector atât de grav afectat precum cel al creşterii animalelor.

Dependenţi de importuri

În pledoaria sa pentru drepturile fermierilor români, preşedintele AGROSTAR a invocat un subiect foarte delicat, şi anume importurile. „România a ajuns să importe masiv lapte şi produse lactate, în timp ce fermierii români hrănesc porcii cu lapte, pentru că nu există centre de colectare şi nu au ce să facă cu el. Importăm peste 70% din carnea de porc. Inclusiv la legume şi fructe suntem dependenţi de importuri. Depindem, de asemenea, de importul de material genetic. Ministerul Agriculturii duce o politică de distrugere, nu una pentru agricultorii şi consumatorii români. Reducerea subvenţiei pe cap de animal cu 100 de lei anul acesta se reflectă şi în creşterea importurilor pe zona de lapte şi produse lactate.

România este o ţară cu potenţial agricol, dar care depinde de importuri. Domnul ministru Tabără, în loc să fie preocupat să exportăm, pentru că oricum exportăm în mare parte materii prime şi ulterior importăm produse scumpe, cu valoare adăugată, mai bine ar stimula înfiinţarea de centre de colectare şi procesare a produselor pentru fermierii români. Lipsa politicilor Ministerului Agriculturii produce efecte din ce în ce mai vizibile şi mai grave pentru siguranţa alimentară a ţării“, declară preşedintele AGROSTAR, Niculae Ștefan.

Sunt necesare măsuri de stimulare a producţiei

AGROSTAR consideră că atât timp cât structurile asociative nu beneficiază de programe care să stimuleze consolidarea organizaţională, iar anumite tipuri de servicii - cum ar fi controlul oficial şi susţinerea financiară a registrului genealogic - nu fac parte din preocupările Ministerului Agriculturii, vom asista la o creştere continuă a importurilor. De asemenea, păşunile ar trebui concesionate asociaţiilor de crescători de animale, şi nu primăriilor. Acestea sunt doar câteva dintre măsurile ce pot fi luate pentru stimularea producţiei autohtone şi diminuarea importurilor de lapte şi produse lactate.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
606

□

Comentarii

□

□

1. mircea croitoru -- (15-August-2011)Ma intreb,de cind este acestAGROSTAR,ce a facut pt.fermierii Romani.Nimic ,din contra mai mult rau au facut.Am fost manipulati,in rest numai gargara.Vo spun pt.ca am un gust amar cind aud de AGROSTAR.O mare dezamagire pt.cei de la matca.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

sindicatele-din-agricultura-de-fapt-ce-v...

Sindicatele din Agricultură de fapt, ce vor?

Nimic mai mult decât o împărţeală cinstită a drepturilor ce se cuvin truditorilor gliei. Sindicaliştii fac presiune asupra guvernanţilor pentru a adopta în regim de urgenţă o strategie care să readucă agricultura românească la nivelul de competitivitate al Europei.

La Sinaia, unde a avut loc Conferinţa Naţională Agrostar, aveam să mă conving că acei manifestanţi zgomotoşi ce provoacă frisoane guvernanţilor sunt, în fapt, oameni pe cât de cuminţi, pe atât de înţelepţi atunci când sunt chemaţi să analizeze şi să facă propuneri pentru bunăstarea alimentară a naţiunii. Sub sloganul „Salvaţi agricultura!“, reprezentanţii celui mai autentic for democratic al agriculturii româneşti au supus atenţiei factorilor decizionali un set de propuneri incitante.

O dezamăgire care îndeamnă la reflecţie

O să inversăm oarecum mersul dezbaterilor pentru a sublinia contribuţia la instituirea dialogului profesional de la Sinaia tocmai a demnitarului care, doar cu câteva zile în urmă, avea să fie martorul scenei penibile cu văcuţa leşinată din incinta Ministerului. Sindicaliştii o regretă şi îşi cer scuze.

Ministrul Ilie Sârbu, pentru că despre domnia sa este vorba, a venit la întâlnirea cu sindicaliştii în ideea unui dialog profesional care să se încheie „atunci când vor fi clarificate toate lucrurile“. În acest scop, a adus întreaga echipă ministerială care a dat răspunsuri la toate problemele ridicate de sindicalişti.

Apelul la un pact social rural

Conştient de gravitatea momentului în care se află agricultura în ansamblul ei, domnul Ilie Sârbu a dat lămuriri asupra unor măsuri pe care le iniţiază în ideea descentralizării actului de conducere şi implicării directe a celor care, împreună cu fermierii, pot emite deciziile ce se impun pentru schimbarea stărilor de lucruri din agricultură. Mărturisesc că am văzut la Sinaia un ministru mai mult pesimist decât optimist. Fără a face nici măcar aluzie la puterea sa de influenţă în cadrul coaliţiei guvernamentale, discursul său a lăsat impresia dezamăgirii unui om care a revenit la conducerea Ministerului nu obligat de cineva, ci din dorinţa de a relua ceea ce a făcut în mandatul neterminat. Din câte am înţeles, îi este greu, dacă nu imposibil. Cu un buget înjumătăţit, cu instituţii din subordine care nu toate au avut înţelegerea obiectului muncii, cu decizii guvernamentale pe care nu le incriminează, ci doar le sugerează, ministrul a ajuns la convingerea că, pentru evitarea colapsului, are un singur aliat: masa mare a fermierilor şi a producătorilor particulari.

Dogmele europene, la fel precum cele comuniste

Interpelat cu întrebări ce puneau în discuţie însuşi dezinteresul actualei coaliţii politice faţă de agricultură, ministrul Ilie Sârbu a încercat să explice asistenţei că totuşi agricultura este o prioritate a Guvernului. Cum nu a putut prezenta şi argumente economice în susţinerea acestei idei, ministrul a abordat o problemă extrem de delicată: dictatul comisarilor europeni. În opinia sa, dogmele comuniste s-au schimbat cu unele europene, cu deosebirea că ultimele par mai păgubitoare. „Ce-i drept, Uniunea Europeană ne-a pus la dispoziţie 8 miliarde euro pentru restructurare, spunea ministrul. Dar cum să foloseşti aceşti bani, când ţi se spune: «aia nu se poate», «cealaltă nici atât», nu ai voie nici să foloseşti subvenţiile naţionale“ etc.

Două prezenţe nu tocmai inedite

Este vorba de ministrul Marian Sârbu şi Principele Radu Duda

Din câte am înţeles din prezentările făcute de către preşedintele Federaţiei Agrostar, Ştefan Nicolae, ministrul Marian Sârbu a venit la Sinaia în semn de solidaritate cu sindicaliştii din agricultură, precum şi ca un vechi prieten al acestora. Demnitarul a expus unele măsuri de ordin social aflate în curs de finalizare şi i-a îndemnat pe sindicalişti să le disemineze în teritoriu, nu numai pentru a fi cunoscute, ci şi explicate.

Elementul de decor, ca să-l numim aşa, l-a constituit prezenţa Principelui Radu Duda. El a venit la întâlnirea cu sindicaliştii, în primul rând, ca reprezentant oficial al Parteneriatului încheiat între Agrostar şi Casa Regală, iar mai nou şi în calitate de candidat la Preşedinţie. Mesajul poate fi caracterizat ca un discurs având, deopotrivă, o tentă economico-socială şi politică. Radiografia stării actuale a agriculturii şi cu deosebire a satului românesc este una corectă. Ceea ce comportă unele discuţii sunt soluţiile avansate. Cei care îi pregătesc discursul electoral au încă mult de lucrat în acest sens.

Sindicaliştii, ca parteneri loiali

Spre surprinderea asistenţei neimplicate în activitatea Agrostar, sindicaliştii s-au prezentat la Conferinţă cu un set de propuneri în realizarea cărora s-au angajat ca partener direct. Acestea sunt dominate nu atât de revendicări de ordin social, cât economice.

În expunerea sa, „preşedintele pe viaţă“ a Agrostar, Ştefan Nicolae a adus în discuţie necesitatea elaborării unei strategii agricole, care să pornească de la stările de lucruri actuale, de la posibilităţile reale ale acestui sector. În opinia sa, acestea ar trebui să aibă obiective precise pentru fiecare etapă în parte. El apreciază că realizările politicienilor şi guvernanţilor ultimilor 20 de ani în acest plan reprezintă o mostră de neprofesionalism. O altă problemă ţine de organizarea unei pieţe agricole care să înlăture disfuncţiunile ce au dus la pauperizarea producătorilor agricoli.

Marea pauperizare a producătorilor vine însă dinspre procesatori, care plătesc doar jumătate din costul produselor. În unele cazuri, cum este cel al ANSVSA, desprinderea este atât de mare, încât reprezentanţii medicilor veterinari resping până şi ideea unui dialog cu crescătorii de animale.

Rezultatul dialogului de la Sinaia dintre sindicalişti şi staff-ul Ministerului Agriculturii pare mulţumitor pentru ambele părţi. Sindicaliştii veniţi aici să „salveze agricultura“ s-au reîntors acasă cel puţin mulţumiţi că au fost ascultaţi şi li s-au făcut promisiuni. La rândul lor, ministrul Ilie Sârbu şi echipa sa au acum convingerea că şi-au câştigat în sindicate un partener pe care se pot baza. Să nu ne pripim însă cu aprecierile pozitive şi să aşteptăm rezultatele pozitive pe care le speră ţăranii.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
666

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

singamoza-o-parazitoza-grava-a-pasarilor...

SINGAMOZA - o parazitoză gravă a păsărilor > REVISTA LUMEA SATULUI

SINGAMOZA – o parazitoză gravă a păsărilor

Singamoza este o boală parazitară a aparatului respirator al păsărilor. Ea este specifică păsărilor crescute în gospodăriile populaţiei, fiind cauzată de viermi rotunzi, de culoare roşie, din familia Syngamidae. Din acest motiv, singamoza mai poartă denumirea de viermii roşii ai gâtului.

Localizare şi sursele de contaminare

Aceşti viermi (Syngamus trachea) se localizează în traheea galinaceelor domestice (găină, curcă, păun), dar şi la cele sălbatice, mai ales la fazani.

La galinacee, masculul şi femela parazitului stau în permanenţă cuplaţi, sub forma literei Y. Aceştia se fixează cu ajutorul capsulei bucale de mucoasa traheală, se hrănesc cu sânge şi produc leziuni la acest nivel. Femelele parazitului elimină ouă, care ajung în mediul exterior fie prin excrementele păsărilor bolnave sau purtătoare, fie prin strănut.

Ouăle contaminează adăposturile, furajele, iarba sau ajung în corpul anumitor nevertebrate cum ar fi melcii, larvele de muşte şi în special râmele care constituie rezervoare de paraziţi. Păsările se pot contamina pe cale orală fie direct, ingerând ouăle sau larvele de parazit care se găsesc pe iarbă, fie indirect, prin ingerarea râmelor sau a altor nevertebrate infestate cu ouă de paraziţi.

Păsările adulte sunt purtătoare de paraziţi şi reprezintă o sursă de contaminare pentru tineret. Păsările sălbatice reprezintă, de asemenea, o sursă de infestaţie pentru păsările domestice.

Evoluţia bolii

Singamoza apare în sezonul călduros, în fiecare an, în gospodăriile cu condiţii necorespunzătoare de alimentaţie şi igienă, fiind prezentă la păsările subnutrite, cu hipovitaminoze, crescute în adăposturi neigienice, aglomerate. Boala evoluează mai grav la puii de 3-4 săptămâni, dar şi peste această vârstă (2-3 luni), dacă condiţiile de igienă şi alimentaţie sunt necorespunzătoare.

Boala se caracterizează prin dificultate în respiraţie, puii stau în permanenţă cu ciocul deschis, plin cu mucus, prezintă respiraţie accelerată şi zgomotoasă, tuse puternică şi bruscă.

Păsările slăbesc, sunt anemice, iar moartea se poate produce prin asfixie.

Diagnosticul prezumtiv se pune pe semnele clinice: tuse, tendinţă de asfixie, ciocul deschis în permanenţă.

Diagnosticul de certitudine se pune în laborator, unde se face diferenţierea faţă de alte boli cu semne clinice respiratorii: laringotraheita infecţioasă, bronşita infecţioasă, micoplasmoza, coriza infecţioasă, aspergiloza şi altele.

Profilaxia

Aceasta constă în primul rând în deparazitarea internă a tuturor păsărilor din gospodărie (primăvara şi toamna) cu ROMBENDAZOL F, menţinerea igienei în adăposturi şi deparazitarea acestora cu soluţii insecticide ca

ROMPARASECT 5% sau ROMPARASECT FORTE. Creşterea, pe cât posibil, a tineretului aviar separat de păsările adulte şi izolat de curci. Pentru creşterea rezistenţei generale la tineret se va asigura o alimentaţie corespunzătoare sub aspect cantitativ şi calitativ.

În cazul apariţiei bolii într-o gospodărie, tratamentul se face la întreg efectivul de păsări cu ROMBENDAZOL F, iar la puii cu semne clinice grave se recomandă să li se administreze concomitent unul dintre produsele: GALIPROTECT; ROMIGAL; AVIAN PROTECT sau ENROFLOXAROM. Pentru redresarea organismului, se vor administra vitamine şi premixuri vitamino minerale: CPB ROMVAC 3, ROMSTARTER 9+1A, CAVITROM, VITAMINA AD3E etc. Adăposturile se curăţă mecanic săptămânal şi se deparazitează cu aceleaşi soluţii insecticide.

Dr. Viorica CHIURCIU, medic veterinar
Doctor în ştiinţe medicale

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
19978

□

Comentarii

□

□

1. Iftime Nina -- (18-August-2017)Multumim pt.informatii competente!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

singur-impotriva-mafiei_l614.html

Singur împotriva mafiei > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Singur împotriva mafiei

Lupta inginerului Ioan ARMENEAN cu această caracatiţă ce a cuprins piaţa mondială a zahărului durează de 15 ani. Adică din anii în care copiii falşilor reformatori autohtoni au intrat cu paşaport şi leafă în structurile acestei organizaţii criminale. A fost momentul în care dl Armenean a decis să se opună ca o stavilă în faţa dezastrului ce se prefigura, acceptând şi răspunderea acelui strateg naţional care să salveze industria producătorilor de zahăr din România. Din nefericire, cei care i-au fost alături în această inegală luptă cu mafia au capitulat fie din motive de şantaj, fie în faţa unor argumente financiare ademenitoare din partea unor falşi investitori străini.

Luduşul, ultima citadelă

Fapt este că inginerul Armenean se află astăzi singur împotriva mafiei zahărului. Acţiunea sa depăşeşte cu mult interesul instituţiei pe care o conduce: Fabrica de zahăr din Luduş. El nu acceptă în ruptul capului ca România să fie scoasă de pe harta internaţională a producătorilor de zahăr. Asta şi din motive de mândrie patriotică specifică ardelenilor.

Principalele argumente

Inginerul Armenean nu poate admite sub nicio formă ca o ţară cu o tradiţie de peste 130 ani în materie de producere a zahărului să capituleze acum, când conjunctura mondială pentru acest produs este una extrem de ademenitoare. Nu poate pentru că în jurul lui se află mii de cultivatori de sfeclă a căror existenţă financiară este legată de fabrica din Luduş. Peste aceste argumente, cu o oarecare conotaţie locală, se află însăşi menţinerea României în rândul producătorilor de zahăr din lume. Vecinii noştri din vest, ungurii, au capitulat. Bulgaria nici nu contează. Ucraina nu intră deocamdată în discuţie. Cehii şi slovacii sunt într-o derută totală. Acest tablou sumbru a fost desenat de către pictorii mafiei internaţionale poate înainte de aderarea noilor state la cea mai mare piaţă mondială, cea a Uniunii Europene. Adevărul este că în materie de zahăr această piaţă este controlată de marile companii transnaţionale. Între acestea se află şi cele cu capital francez, care se bucură de un tratament preferenţial din partea „înfricoşătorilor“ comisari europeni.

Luduşul, ultima citadelă
Fapt este că inginerul Armenean se află astăzi singur împotriva mafiei zahărului. Acţiunea sa depăşeşte cu mult interesul instituţiei pe care o conduce: Fabrica de zahăr din Luduş. El nu acceptă în ruptul capului ca România să fie scoasă de pe harta internaţională a producătorilor de zahăr. Asta şi din motive de mândrie patriotică specifică ardelenilor.
Principalele argumente
Inginerul Armenean nu poate admite sub nicio formă ca o ţară cu o tradiţie de peste 130 ani în materie de producere a zahărului să capituleze acum, când conjunctura mondială pentru acest produs este una extrem de

ademenitoare. Nu poate pentru că în jurul lui se află mii de cultivatori de sfeclă a căror existenţă financiară este legată de fabrica din Luduş. Peste aceste argumente, cu o oarecare conotaţie locală, se află însăşi menţinerea României în rândul producătorilor de zahăr din lume. Vecinii noştri din vest, ungurii, au capitulat. Bulgaria nici nu contează. Ucraina nu intră deocamdată în discuţie. Cehii şi slovacii sunt într-o derută totală. Acest tablou sumbru a fost desenat de către pictorii mafiei internaţionale poate înainte de aderarea noilor state la cea mai mare piaţă mondială, cea a Uniunii Europene. Adevărul este că în materie de zahăr această piaţă este controlată de marile companii transnaţionale. Între acestea se află şi cele cu capital francez, care se bucură de un tratament preferenţial din partea „înfricoşătorilor“ comisari europeni.

Motivaţia

Inginerul Armenean este conştient de impactul acestei conjuraţii. Confruntarea cu forţele răului este inegală, dar gena lui interioară îl împinge în luptă. Aceast război se dă astăzi mai ales în jurul redutei de la Luduş. O redută care nu va fi cucerită atât timp cât îl are strateg pe acest om de o probitate profesională şi morală de excepţie. Bătălia lui are însă o „bătaie“ mult mai lungă: salvarea, în primă etapă, a fabricilor din România care industrializează mai ales sfecla fermierilor români. Lupta pentru menţinerea în cultură a sfeclei de zahăr reprezintă baza fundamentală a existenţei producţiei de zahăr în România. De aceea, în calitate de preşedinte al Patronatului producătorilor de zahăr, face eforturi extraordinare pe lângă fabricanţi să atragă pentru unităţile lor cât mai mulţi cultivatori. Face acest lucru într-un moment al disperării, în care guvernanţii au anulat până şi puţinele subvenţii acordate fermierilor. El încearcă, şi sperăm că va reuşi, să lămurească cultivatorii că este o măsură discreţionară de moment şi că, într-un an-doi, va ieşi din nou soarele peste culturile cultivatorilor de sfeclă din România. Să sperăm că va fi aşa.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
973
□
Comentarii
□
□

1. kesarion -- (15-August-2010)Si chiar daca soarele nu va iesi din nou asa repede,(clasa asta,asa zis "politica",de fapt o rusine pentru toti romanii,va face tot posibilul sa mai adune niste "nori"asupra noastra),atita timp cit mai exista oameni ca ing.Armenean si credeti-ma,mai sunt multi ca el,mai exista si speranta. Domnule Armenean,nu sunteti singur,multi tarani adevarati,sunt alaturi de dumneavoastra. Rezistati si Dumnezeu sa va binecuvinteze!

2. Măneanu Varvara Magdalen -- (23-August-2010)Înţelegem şi suntem de acord cu stăruinţele Dl Ing.Armean.Cu inima şi gândul suntem alături de dânsul. Dumnezeu să-l ajute!

3. florin -- (24-August-2010)
Va invit sa vedeti cea mai ramas din fabrica de zahar de la PASCANI NIMIC RUSINE, RUSINE, RUSINE, RUSINE, VA-TI BATUT JOC DE BANI PARINTILOR NOSTRI, VA-TI BATUT JOC DE CULTURA SFECLEI DE ZAHAR DE BANI CARE SAU DAT PENTRU CERCETARE, DOMNILOR ALESI LOCAI DIN PASCANI SI ACELOR FACTORI DECIZIONALI DIN MINISTERE RUSINE RUSINE

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Singurătate şi destin

Istoria, destinul şi minele de cărbuni de la Cozla din judeţul Mehedinţi au făcut ca în satul Eibenthal să trăiască o sumedenie de naţii. Predomină populaţia de etnie cehă. Apoi românii şi alte suflete care vorbesc diverse limbi. Trăiesc toţi laolaltă, împart binele şi răul şi nu ţin cont că unii sunt mai mulţi decât alţii.

Este comportamentul unor oameni civilizaţi care au învăţat de la viaţă că doar împreună greutăţile vieţii pot fi învinse mult mai uşor. În satul acesta aparţinător comunei Dubova, situată pe malul Dunării între Orşova şi Moldova Nouă şi condusă de un primar de etnie cehă, am cunoscut oameni interesanţi. Cel despre care vă voi povesti, prin artă, pasiune şi credinţă, a dovedit că este învingător, că dramele, moartea, singurătatea şi destinul pot fi îmblânzite. Că viaţa poate merge înainte, că zâmbetul şi bucuria sunt certitudini de care poţi avea parte şi atunci când crezi că nu mai există speranţă, că totul este pierdut.

Bucuria de dincolo de tăcere

Ştefan Benedict este un om la care bătrâneţea pare să se fi oprit în loc. A adunat multe decenii de viaţă, nu şi-a pierdut niciodată cumpătul şi, când simţea că nu mai poate, avea puterea să o ia de la capăt. Ştiam că locuieşte singur, dar nu i-am cunoscut dramele vieţii decât după ce i-am trecut pragul casei modeste, dar curată şi rânduită ca o fată săracă şi harnică care îşi aşteaptă peţitorii. Mi-au atras atenţia florile din ferestre, apoi glastrele cu răsaduri de roşii şi ardei, curăţenia şi lucrurile aşezate ca într-o carte pe care doreşti să o răsfoieşti în fiecare zi.

În mijlocul... sfinţilor

Era într-o zi de duminică, omul venise de la biserică şi se pregătea să ia prânzul. Îmi arată sfinţii săi de lemn, nu se grăbeşte dar ezită, atât cât poate, să-mi spună cam ce vârstă au. Statuetele par de când lumea, dar în realitate sunt mult mai tinere. Să fi adunat câteva decenii. Stau cuminţi, te lasă să le priveşti, te privesc şi ele, iar dacă le simţi sufletul, poţi învăţa o lecţie de înţelepciune şi adevăr. „M-am apucat târziu să sculptez în lemn şi în piatră. După ce am rămas singur mi-am dat seama că pot deveni un învins sau un învingător.“

Tac şi ascult fără să-mi întrerup interlocutorul. Simţeam că o să aflu şi drama bătrânului, toată sau o parte din ea. „Nu mi-a fost uşor. Mi-am pierdut soţia, am iubit-o mult, iar după ce am condus-o pe ultimul drum, în aceeaşi zi, a murit tata.“ Nu întreb mai multe pentru că lucrurile acestea dor, indiferent câţi ani trec de la petrecerea lor. Îl readuc pe bătrân în prezent, printre artă şi sfinţi, printre trudă şi adevăr. Pare să se bucure ca orice om căruia îi înţelegi mesajul transmis dincolo de cuvinte. Mai ascult câteva poveşti de viaţă adevărată. Apoi plec luând cu mine o parte de lume care plânge doar atunci când se îndepărtează de cer.

Nicolae Pătruţ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
639

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

sirma-granzulea-glasul-profund-al-aroman...

Sirma Granzulea, glasul profund al aromânilor

În galeria stelelor folclorului dobrogean, Sirma Granzulea are un loc aparte: interpretează, compune şi prelucrează folclor aromân. Cântă de peste 48 de ani şi în tot acest timp viaţa ei s-a împlinit prin binele pe care l-a făcut şi îl face necondiţionat celor care cred în puterea lui Dumnezeu. Altfel spus, tot ce atinge înfloreşte şi cântă, aduce lumină, risipeşte gândurile triste, face ca melancolia să se transforme în mătase, iar veselia să fie ca cerul după o ploaie binefăcătoare.

O colecţie de 500 de cântece

S-a născut la Sinoe, un sat dobrogean de o frumuseţe rară, despre care Sirma spune că „este simplu, magic şi împărătesc totodată". Este învăţătoare, a predat timp de 31 de ani lecţii de bază pentru viaţă copiilor de la sate şi de la oraş. Nu a ieşit încă la pensie, dar s-a retras de la catedră, pentru că în acest moment se ocupă de colecţia de cântece dobrogene pe care a adunat-o cu grijă şi sacrificii.

Pentru Sirma popasul într-o localitate, spectacolul în sine, nu se încheie niciodată atunci când se trage cortina. Întâlnirea cu locuitorii satului, oameni în vârstă care mai au ceva de spus, înseamnă enorm pentru cariera ei. Aşa a ajuns să adune peste 500 de cântece originale, o comoară nepreţuită pentru patrimoniul spiritual al aromânilor… O muncă imensă se află dincolo de scenă, dincolo de momentele ei de strălucire şi preţuire!

Spre izvoarele folclorului dobrogean

- Se spune că folclorul dobrogean nu este atât de bogat, pe cât este zona de generoasă.

- Nici vorbă. Folclorul autentic dobrogean trebuie căutat la izvoare, în satele cele mai îndepărtate, în casele oamenilor pe care de obicei nu-i caută nimeni. Acolo am descoperit zeci şi sute de cântece pe care mă străduiesc să le aduc în viaţa oamenilor.- Ce oameni v-au marcat cariera?

Dan Moisescu, marele interpret de muzică populară, care mi-a fost profesor la Colegiul pedagogic din Constanţa, unde am învăţat. Cea care m-a învăţat însă să iubesc cântecul popular, să fac diferenţa între autentic şi nonvaloare a fost diriginta mea, profesoară de muzică, doamna Zavelea. Când am ajuns la Şcoala Populară de Artă, iar am avut noroc, pentru am fost îndrumată de de doamna Lea Bularca, o excepţională profesoară de canto.

Marele pas

- Ce moment a făcut să păşiţi din banca amatorilor în cea a profesioniştilor?

- Concursul „Floarea din grădină". Am luat trofeul şi din momentul acela am fost acceptată şi de interpreţii profesionişti de folclor.

- Să revenim asupra cântecului aromân care v-a adus şi recunoaştere internaţională. Ce le spuneţi acelora care, în momentul când le cântaţi, râd şi plâng deopotrivă?

- Le aduc aminte de mângâierea mamei, de dragostea părintească, de frumuseţea naturii, de traiul de la ţară, cu bune, cu rele. Le cânt despre iubirea de pământul strămoşesc, despre graiul, portul şi credinţa pe care trebuie să le transmită urmaşilor.

PAIDUŞCA – o explozie a bucuriei

- În repertoriul dumneavoastră aveţi o piesă specială, care a devenit melodia de suflet la aromâni?

- Da, este vorba despre „Paiduşca". Un dans tradiţional care începe lent şi se încheie cu paşi rapizi, o explozie de bucurie şi de speranţă. Eu mi-am permis să scriu versuri pentru această frumoasă piesă şi de atunci nu mai există petrecere fără Paiduşca.- Doamnă Sirma Granzulea, vă gândiţi cumva şi la vacanţă?

Lucrez mai mult ca oricând la o culegere de cântece aromâne originale, am spectacole, înregistrări. Timpul care îmi rămâne îl petrec numai cu soţul şi fetele mele, cu cei dragi, cărora le dedic muzica şi viaţa mea toată.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
1854
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sisteme moderne de creştere a oilor

- Strămoşul oii a fost capra

Geneticienii au demonstrat că ovinele şi caprinele sunt rude. Specia oii s-a desprins din specia caprei, când selecţia naturală a condus la modificări adaptive legate de sinteza proteinelor corpului. Atunci cei 59 de cromozomi ai caprei s-au redus la 53 de cromozomi la oaie, prin fuziunea unor cromozomi de la capră, care au devenit cromatide în cromozomii de la oaie.

Acest adevăr a fost rostit de prof. univ. dr. Marcel Paraschivescu în lucrarea Virtuţi şi servituţi ale creşterii oilor şi caprelor, prezentată în cadrul unui seminar găzduit şi organizat recent de Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală (INCDBNA) Baloteşti, aflat în coordonarea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Siseşti".

Dincolo de curiozitatea genetică, autorul s-a axat pe creşterea oilor. După ce a vorbit, pe scurt, despre importanţa produselor obţinute de la aceste animale – produse repetabile (lâna şi laptele) şi produse nerepetabile (carnea şi pielea) – a tratat creşterea lor şi reproducţia.

Mioarele din bătătură

În ultima vreme, a afirmat prof. Paraschivescu, se practică sisteme intensive, în care oile pasc pe un spaţiu restricţionat şi nu se mai deplasează mult pentru a se hrăni. Probabil că cel mai vechi sistem intensiv este cel britanic, în care mici cârduri de oi ocupă un mic padoc înierbat, îngrădit cel mai adesea cu gard viu, de lângă reşedinţa fermierului. Oile sunt crescute numai pentru producţia de carne, iar mieii sunt lăsaţi să sugă în voie. Este în principal o producţie pentru auto-consum.

Un sistem intensiv foarte bine pus la punct este cel din Noua Zeelandă. Acolo fermierii deţin mii de oi şi produc pentru piaţă. Nici aici oile nu se mulg, iar producţia este zonată. Pe terenurile joase, limitrofe litoralului insulelor, unde sunt ploi mai multe şi vegetaţia este mai bogată, se cresc oi pentru carne slabă şi lână semigroasă (Romney Marsh), în zona colinară se cresc oi pentru lână semifină şi carne (Corriedale), iar la munte, unde ploile sunt mai rare şi vegetaţia este mai săracă, se cresc oi pentru lână fină (Merinos).

Suprafeţele de păşunat sunt împărţite în parcele cu suprafeţe ştiinţific stabilite, în relaţie cu producţia estimată şi efectivul ce urmează a fi introdus. Parcelele sunt limitate cu garduri electrice permanente, solide, relativ ieftine şi în acelaşi timp estetice.

Cel mai interesant sistem întâlnit de dr. Marcel Paraschivescu este cel practicat de crescătorii de oi Karabaş, din câteva sate din judeţul Teleorman.

„În acest sistem, oile se cresc în bătătură, ca păsările şi porcul. Când se poate, oile merg până la izlaz, care nu e departe, sau pasc pe terenurile de cultură ale proprietarului, mai ales după ce acesta a strâns recolta. În schimb, oile primesc mari cantităţi de concentrate. Pe vremea când dispuneau de gozuri ieftine de la presele de ulei şi de la mori, oile primeau şi peste 2 kg de concentrate. Oile se mulg. Adăpostul se prezintă ca un şopron complet deschis, izolat de restul curţii prin corlate, ca la orice ţarc folosit de ciobanii români“, a relatat domnul profesor.

Fără îndoială, în ţările cu agricultură intensivă se caută soluţii de creştere intensivă a oilor, inclusiv a celor ce se mulg şi care vizează introducerea mulsului mecanic. Însă, deocamdată, nu a apărut un asemenea sistem care să se impună.

Reproducţia în Teleorman

Monta naturală, liberă este cel mai răspândit sistem, în care mai mulţi berbeci sunt introduşi în turma de mânzări, în sezonul de montă. Până atunci, ei sunt ţinuţi în cârdul de sterpe. Sistemul răspunde perfect cerinţelor fiziologiei reproducţiei şi are ca rezultat indicatorii de fertilitate cei mai buni. Neajunsul este că nu se cunoaşte originea mieilor după tată.

În sistemul haremului neo-zeelandez, într-un cârd de oi selecţionate se introduce un singur berbec. Conform autorului, astfel se valorifică toate virtuţile fiziologice ale montei naturale, dar se respectă şi toate exigenţele selecţiei (nominalizarea împerecherilor, cunoaşterea originii mieilor după tată). Haremul se constituie în fiecare an, cu ocazia tunsului.

Berbecul cu cârdul lui se plasează într-o parcelă de păşune închisă cu gard electric, unde animalele stau până la valorificarea mieilor şi următorul tuns. Teoretic, numărul femelelor poate ajunge până la 240, dar în practică acest număr este mai mic. Marele merit al haremului este că se realizează o montă dirijată, fără a fi nevoie de depistarea căldurilor cu berbeci încercători. Sistemul este recomandabil acolo unde se fac lucrări de selecţie.

„Sistemul haremului de Teleorman este unic şi nu se întâlneşte în alte părţi. Diferenţa faţă de sistemul din Noua Zeelandă este că haremul are întotdeauna 70 de capete şi că berbecul se introduce de mior şi se mai scoate din cârd atunci când nu mai poate fi folosit din cauza vârstei şi este înlocuit cu un mior cumpărat din alt sat. Astfel, în fiecare curte se practică înrudirea strânsă care merge până la incest repetat.

De aici rezultă o foarte mare uniformitate a turmei dintr-o gospodărie, ceea ce este foarte bine. Urmările incestului nu apar, pentru că berbecul înlocuitor nu mai este rudă cu femelele din turmă. Sistemul nu trebuie blamat, ci dimpotrivă este de studiat, pentru că are foarte multe efecte neştiute, printre care şi acela că procurarea reproducătorului mascul se face cu costuri foarte mici“, a declarat Paraschivescu.

Însămânţarea artificială este un sistem de reproducţie dirijată, care foloseşte presiunea genetică prin masculi. Autorul a povestit că, prin anii 1965-1970, se ajunsese să se insemineze peste 4,5 milioane de oi pentru a produce lână fină. Astfel, 40% din efectivul de peste 18 milioane de oi din ţară erau oi cu lână fină. După 1990, când interesul pentru producţia de lână fină a scăzut drastic, a dispărut şi interesul pentru însămânţarea artificială a oilor.

Un alt sistem prezentat a fost embriotransferul, în care gestaţia se realizează în urma transplantării de embrioni. Are avantajul că se obţine direct un miel din rasa dorită. Progresele în domeniu sunt destul de mari, dar procedeul nu a ajuns la o aplicare aşa de răspândită ca la taurine.

Nişă pe piaţa Europei

Dr. Marcel Paraschivescu a ţinut să precizeze că, pe piaţa europeană, există o nişă pentru produsele de la ovine. Cauza a fost generată de volumul mare de muncă necesar în creşterea oilor. În Europa, unde preţurile sunt foarte mari, s-a ajuns la restrângerea creşterii oilor. Din acest motiv, România are oportunitatea de a intra pe piaţa UE cu carne slabă de oaie şi cu brânzeturi.

„În acelaşi timp, există o nişă pentru carnea grasă de oaie pe piaţa ţărilor arabe, care au nevoie de această carne pentru că, din motive de religie, populaţia nu consumă carne de porc. Pe aceste pieţe nu se doreşte carnea slabă, pentru că este săracă în vitamine liposolubile“, a menţionat profesorul universitar.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
4321

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

sisteme-moderne-pentru-cresterea-vitelor...

Sisteme moderne pentru creşterea vitelor de carne

Aceste sisteme reprezintă o verigă importantă a mediului de exploatare la taurine. Ele constau în asigurarea unor condiţii optime de adăpostire, microclimat, îngrijire şi mişcare, ţinând seama de o serie de cerinţe. În acest sens se are în vedere starea fiziologică a animalului (vaci alăptante, viţei, tineret taurin la îngrăşat), temperaturile anuale, asigurarea confortului optim de cazare şi a condiţiilor de microclimat.

Cerinţe

Pentru vacile alăptante, sistemul de întreţinere trebuie să răspundă următoarelor obiective:

- să asigure condiţii corespunzătoare pentru hrănire, mişcare şi odihnă;
- să permită exteriorizarea şi monitorizarea uşoară a căldurilor, pentru a obţine rezultate de reproducţie bune (adăposturi luminoase şi spaţioase);
- mecanizarea tuturor activităţilor grele şi repetitive: distribuirea furajelor, îndepărtarea şi stocarea dejecţiilor, împrăştierea paielor pentru aşternut.

Pentru a avea un sistem de întreţinere în stabulaţie liberă funcţional trebuie respectate două reguli de bază şi anume: asigurarea unui spaţiu optim pentru fiecare animal şi existenţa unei zone de odihnă, a unei zone de mişcare şi de furajare bine delimitate.

Tipuri de adăposturi

În sistemul de producţie viţel şi vacă alăptantă se poate opta pentru două sisteme de întreţinere liberă:

- stabulaţie liberă în adăposturi cu zonă de mişcare exterioară (neacoperită);
- stabulaţie liberă în adăposturi acoperite complet, cu două posibilităţi de amenajare interioară cu aşternut permanent integral şi aşternut permanent parţial şi zonă de mişcare raclată.

Ambele tipuri de adăpost sunt satisfăcătoare, însă cel de-al doilea tip (cu zonă de mişcare acoperită) este mai bun în condiţiile unui climat umed (precipitaţii anuale de peste 1.000 mm). Pentru o bună reuşită a unui sistem de întreţinere liberă, trebuie respectate următoarele cerinţe:

- o bună expunere a adăpostului, în general spre est sau sud-est;
- o bună ventilaţie a adăpostului, asigurându-se o bună reînnoire a aerului din adăpost, evitându-se în acelaşi timp curenţii de aer;
- o bună compartimentare a adăpostului, pentru stabilirea unor loturi de producţie uniforme, de 10 până la 15 animale;
- ecornarea obligatorie a animalelor;
- asigurarea unei hrăniri corespunzătoare, cu o bună distribuţie a furajelor şi suficient spaţiu pentru furajare, limitându-se astfel concurenţa între animale.

Dr. ing. Gheorghe NEAŢĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
1492
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sistemele hidroameliorative, în ancheta Parlamentului

Comisia parlamentară de anchetă privind situaţia sistemelor de irigaţii, precum şi a altor structuri ale sistemului de îmbunătăţiri funciare, înfiinţată prin hotărârea Biroului Permanent al Camerei Deputaţilor, la solicitarea PDL şi PSD, s-a întrunit în prima sa şedinţă la sediul Camerei Deputaţilor.

Prioritare sunt irigaţiile

La prima şedinţă, deputaţii, membri ai comisiei de anchetă, i-au audiat pe reprezentanţii ANIF, SNIF, ADS şi ai Ligii Utilizatorilor de Apă din România cu care s-a făcut analiza problemelor cu care se confruntă întregul sistem de îmbunătăţiri funciare din România. În marea majoritate, discuţiile au fost purtate pe problema irigaţiilor.

Astfel, reprezentanţii ANIF au afirmat că, „începând din anul 1990, procesul de restituire a proprietăţilor agricole a condus la o fragmentare excesivă a proprietăţilor şi exploataţiilor agricole“. În aceste condiţii, infrastructura existentă pe terenurile agricole (reţeaua de drumuri de acces, amenajările de îmbunătăţiri funciare etc.), care a fost proiectată şi executată în perioada economiei centralizate, nu mai este în prezent adaptată noilor structuri de exploatare, afectând serios competitivitatea sectorului agricol. În acest context, restructurarea generală a agriculturii irigate este imperios necesară pentru a o face eficientă.

SNIF, în pragul falimentului

La SNIF situaţia este incertă. Societatea este aproape în pragul falimentului, având circa 20 milioane de lei datorii, cu un patrimoniu mare rămas fără o gestionare corectă, după aproape opt ani de jaf, a subliniat reprezentantul acesteia, Liviu Goncea, directorul general al SNIF, care a solicitat un control urgent al Curţii de Conturi. Din discuţii au reieşit multe semne de întrebare legate de strategia de privatizare a SNIF.

În acest sens, s-au cerut clarificări de la conducerea ADS, prezentă la comisie, în al cărei patrimoniu se află SNIF. Domnul Nicolae Giugea, preşedintele ADS, a precizat că prin preluarea SNIF de către ADS de fapt „a fost preluat un dezastru“, a cărui rezolvare s-a amânat. S-a specificat că introducerea societăţii în insolvenţă nu este o soluţie, cea mai bună cale fiind transferarea acesteia la AVAS. În replică, deputaţii au recomandat conducerii SNIF şi ADS o analiză mai complexă a acestei unităţi şi găsirea unor soluţii care să ducă la rămânerea cel puţin a unei părţi în sistem.

Până în prezent sunt în funcţiune 430 de organizaţii, din care doar 160 sunt în stare de funcţionare, a afirmat la rândul său reprezentantul Ligii Utilizatorilor de Apă din România. Cât priveşte relaţia cu ANIF, reprezentantul LUAI a arătat că aceasta nu este întotdeauna la nivelul cerinţelor.

(M.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
799

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

situatie-alocari-si-fonduri-disponibile-...

Situatie alocari si fonduri disponibile 2010 - Programul Operational pentru Pescuit > REVISTA LUMEA SATULUI

Situatie alocari si fonduri disponibile 2010 - Programul Operational pentru Pescuit

Acest document referitor la alocările financiare şi calendarul de deschidere a sesiunilor de depunere pentru măsurile din cadrul POP au fost prezentate în Colegiul Ministerului din data de 24.03.2010 (sursa www.madr.ro)

Măsura
Alocare axă/măsură
Fonduri disponibile 2007-2010
Dată lansare măsuri 2010
Alocare rămasă pentru 2011-2013
2007-2013 (euro)
(euro)
(euro)
Total
% din fonduri disponibile 2007-2010
% din total alocare axă 2007-2013
Total
% din fonduri disponibile 2011-2013
% din total alocare axă 2007-2013
(euro)
(euro)
Axa 1: Măsuri de adaptare a flotei de pescuit Comunitare
13.300.000
5.992.310
5,31
45,05
7.307.690
3,75
54,95
1.1. – Ajutor public pentru încetarea permanentă a activităţilor de pescuit
4.655.000
2.097.308,50
1,86

15,77
25 mai
2.557.691,50
1,31
19,23
1.2. – Ajutor public pentru încetarea temporară a activităţii de pescuit
665.000
299.615,50
0,27
2,25
365.384,50
0,19
2,75
1.3. - Investiţii la bordul navelor şi selectivitate
3.325.000
1.498.077,50
1,33
11,26
1.826.922,50
0,94
13,74
1.4. – Micul pescuit costier
1.995.000
898.846,50
0,80
6,76
1.096.153,50
0,56
8,24
1.5. - Compensaţii socio - economice
2.660.000
1.198.462,00
1,06
9,01
1.461.538,00
0,75
10,99
Axa prioritară 2: Acvacultura, pescuitul în apele interioare, procesarea şi marketingul produselor obţinute din pescuit şi acvacultură
140.000.000
63.011.200
55,79
45,01
76.988.800
39,55
54,99
2.1. - Investiţii productive în acvacultură
79.800.000
35.916.384
31,80

25,65
26 martie
43.883.616,00
22,54
31,35
2.2. - Măsuri de acva – mediu
3.500.000
1.575.280
1,39
1,13
15 aprilie
1.924.720,00
0,99
1,37
2.3. - Măsuri de sănătate publică
1.400.000
630.112
0,56
0,45
25 mai
769.888,00
0,40
0,55
2.4.- Măsuri de sănătate animală
1.400.000
630.112
0,56
0,45
25 mai
769.888,00
0,40
0,55
2.5.- Pescuit în apele interioare
6.300.000
2.835.504
2,51
2,03
25 mai
3.464.496,00
1,78
2,47
2.6.- Investiţii în procesare şi marketing
47.600.000
21.423.808
18,97
15,30
26 martie
26.176.192,00
13,45
18,70

Axa Prioritară 3: Măsuri de interes comun

40.000.000

18.272.000

16,18

45,68

21.728.000

11,16

54,32

3.1. Acţiuni colective

12.000.000

5.481.600

4,85

13,70

25 mai

6.518.400,00

3,35

16,30

3.2. Protecţia şi dezvoltarea faunei şi florei sălbatice

16.000.000

7.308.800

6,47

18,27

8.691.200,00

4,46

21,73

3.3. Porturi de pescuit, puncte de debarcare şi adăposturi

8.000.000

3.654.400

3,24

9,14

4.345.600,00

2,23

10,86

3.4. Dezvoltarea de noi pieţe şi campanii de promovare

2.600.000

1.187.680

1,05

2,97

1.412.320,00

0,73

3,53

3.5. Proiecte pilot

1.400.000

639.520

0,57

1,60

760.480,00

0,39

1,90

Axa Prioritară 4: Dezvoltarea durabilă a zonelor pescăreşti

100.000.000
19.500.000
17,27
19,50
80.500.000
41,35
80,50
4.1. Selectarea Grupurilor Locale
97.500.000
19.500.000
17,27
19,5
10 februarie
78.000.000
40,07
78
4.2. Sprijin pentru acţiunile de cooperare
2.500.000
0
0,00
0
2.500.000
1,28
2,5
Axa Prioritară 5: Asistenţă tehnică
14.318.942,70
6.163.329,00
5,46
43,04
permanent
8.155.613,70
4,19
56,96
TOTAL
307.618.942,70
112.938.839,00
194.680.103,70
Vizualizari:
1082
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Slănic Prahova

Situat pe râul cu acelaşi nume, oraşul, azi o importantă staţiune balneoclimaterică, se găseşte la 44 km nord de Ploieşti şi la o altitudine de circa 400 m, înconjurat de dealuri înverzite, în care predomină pădurile de stejar, dar şi livezi de pruni, peri, meri şi alţi pomi fructiferi. Cine vine azi aici, fie primăvara, vara, fie toamna, ba chiar şi iarna, nu poate să nu fie impresionat şi extrem de încântat de frumuseţea peisajului, deopotrivă, de ospitalitatea localnicilor şi, nu în ultimul rând, de şansa de a beneficia de tratamente balneare complexe oferite la unitatea de profil din urbe, dar şi de băile sărate pe care le poţi face în cele trei lacuri sărate din oraş, care au adus şi aduc faimă acestei aşezări, a cărei istorie se pierde în negura vremurilor, istorie legată, în principal, de extragerea şi valorificarea sării.

Climatul său subalpin, cu veri răcoroase şi cu toamne târzii, existenţa acestor lacuri sărate, cu efectele lor terapeutice, şi a celor cu nămol sapropelic, indicate în diferite afecţiuni reumatismale, conferă localităţii balneoclimaterice Slănic-Prahova o faimă unică în ţară.

Miile de turişti veniţi să-şi îngrijească sănătatea găsesc la Hotelul Slănic, o complexă bază de tratament balnear, pentru băi sărate, băi de plante, băi galvanice, masaj, precum şi multe alte proceduri specifice, între care şi cele cu parafină. Modernizările se observă deja şi la celelalte baze de tratament existente în zonă, atât la Baia Baciului, cât şi la Baia Roşie. Imaginea de acum a noului hotel de la Baia Roşie este, credem, extrem de convingătoare. Cum tot mai convingătoare, mai atractivă apare şi noua imagine oferită de Baza de tratament de la această Baie Roşie.

Un alt punct e atracţie al urbei este şi mina „Unirea“, o veche exploatare de sare, cu 14 galerii, aflate la aproape 220 metri adâncime, la care se coboară cu… liftul. În încăperile fostei mine de sare sunt amenajate două saloane, utilizate ca sanatoriu subteran, destinate tratamentului afecţiunilor respiratorii. Şi, tot aici, în adâncurile fostei mine de sare, mai pot fi admirate, printre altele, statuile lui Traian şi Decebal, dar şi Sala Polivalentă, o minune a creaţiei umane, folosită acum pentru diverse antrenamente şi jocuri sportive specifice.

În oraş mai poate fi vizitat şi celebrul Muzeu al Sării. Aici sunt prezentate o serie de colecţii de mostre de diverse minerale, fotografii şi documente care prezintă evoluţia mineritului sării în această zonă pitorească a Prahovei.

Iată de ce o drumeţie la Slănic - Prahova este un câştig pentru sănătatea fiecăruia!

Pe cărări dâmboviţene

Veche vatră de istorie românească, Dâmboviţa atrage acum mulţi turişti în vreme de vacanţă. În urbea reşedinţă de judeţ se ajunge destul de uşor, fie cu autobuzul, microbuzul sau cu autoturismul, fie cu trenul, cu punct terminus la Pietroşiţa, localitate pitorească de munte.

Primul popas se poate face chiar la Târgovişte. Cetate de legendă, urbea de pe Ialomiţa este atestată documentar în 1396, în vremea lui Mircea cel Bătrân.

O vizită prin oraş aduce în prim-plan momente de veche istorie românească: vechile construcţii ale Curţii Domneşti, din timpurile lui Mircea cel Bătrân, ale lui Vlad Ţepeş, cel care a ridicat celebrul Turn al Chindiei, devenit o veritabilă emblemă a cetăţii de scaun, ale lui Petre Cercel, ale lui Matei Basarab şi altor alţi mari voievozi „păstrători de neam şi datini“.

În plin centru, în imediata vecinătate a unui parc îndrăgit de localnici şi de turişti deopotrivă, vizitatorii află Catedrala episcopală din vechea Cetate de Scaun a Ţării Româneşti, binecunoscută sub numele de „Mitropolie“. În anul 1518, Neagoe Basarab a început să zidească mitropolia cea „mare şi frumoasă, cu opt turle şi tot rotunde, cum se satură ochii de vederea ei“”. Unul dintre urmaşii săi, Radu Paisie, a înfrumuseţat-o şi a zugrăvit-o, „cu toată podoaba“. Lăcaşul acesta a fost refăcut de Constantin Brâncoveanu, iar în final a fost restaurat de arhitectul francez Lecomte de Nouy în anul 1889, cel care, de fapt, l-a demolat şi l-a rezidit aşa cum arată azi, în forma actuală.

În preajma Târgoviştei se află Mănăstirea Dealu, ctitoria lui Radu cel Mare, lăcaş care a reprezentat de-a lungul timpului un puternic focar de cultură. Aici a funcţionat Tipografia lui Macarie. Şi tot aici se află înhumat capul marelui voievod, întregitor de ţară, Mihai Viteazul. Cei interesaţi de istorie mai pot vizita şi Mănăstirea Stelea, zidită în 1645 ca semn de împăcare între Matei Basarab şi Vasile Lupu. Aici au învăţat Vasile Cârlova, Grigore Alexandrescu şi Ion Heliade Rădulescu.

Cei care se aventurează prin judeţ mai pot vizita Peştera Ialomicioarei, precum şi Rezervaţia de zimbri de la Bucşani.

Băile minerale Telega

Aflată într-o pitorească zonă colinară a Prahovei, în imediata vecinătate a râului Doftana, la o altitudine de 550 metri, comuna Telega este cunoscută pentru exploa-tarea sării încă de pe timpul lui Basarab Întemeietorul, în 1354. Dar Telega a devenit un punct de reper pe harta turistică şi graţie Băilor Minerale. Lăsate în deplină uitare după 1989, Băile Minerale de Telega vor fi repuse în valoare de Virginica Cacarumbas şi dr Morel Rosenthal. Astfel, Telega a devenit important punct de atracţie turistică, cu băi calde şi reci pentru tratarea reumatismului şi a altor afecţiuni locomotorii.

Anual, sute şi sute de turişti vin „să ia sănătate“ de la Băile Minerale Telega! Ţinta este apa Lacului Central, cu 180 de metri adâncime în partea sa centrală – o fostă gură de ocnă – apă miraculoasă, unicat pe continentul european, care vă oferă şansa de a vă trata cât mai eficace reumatismul, dar şi alte afecţiuni locomotorii. A înota aici, alături de stâncile de sare, din care altădată se extrăgea cea mai fină sare din Ţara Românească, este, dacă vreţi, un contact viu cu natura! Asta fiindcă cei interesaţi pot face contact direct şi cu... nămolul, un nămol întâlnit la Marea cea Mare.

Pe lângă o gamă largă de tratamente oferite de personalul medical al băilor, se mai adaugă şi oferta asigurată de către... salina de suprafaţă, o instalaţie prevăzută cu spaţii originale de tratamente adecvate.

Aşadar, cât este vara de lungă puteţi veni aici „să luaţi sănătate“ de la Băile Minerale, iar la început de toamnă, la Telega, primăria organizează un târg cu expoziţii de etnografie şi artizanat, cu ceramică, împletituri, ciopliturі în piatră, costume populare, cojocărie. Cei atraşi de frumuseţile naturii pot face excursii pe Valea Prahovei şi cea a Doftanei, pe parcursul cărora se pot opri la Cetatea medievală de la Brebu, la Cornu ori la Muzeul Nicolae Grigorescu şi la Castelul Hasdeu din Câmpina.

Pagini realizate de Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
989

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Imprimati articolulSalvia, plantă medicinală sau drog?

Poate părea de necrezut, dar o specie a salviei - planta despre care se spune că vindecă bronşitele cronice, diabetul zaharat, varicele, dischineziile biliare, reumatismul, abcesele dentare, gingivitele, amigdalitele, ulceraţiile pielii – este considerată drog, dând celor care o consumă o anumită beatitudine. Este vorba despre Salvia divinorum, care creşte în Mexic şi poate fi procurată şi la noi în ţară, fără probleme. Frunzele ei se consumă prin fumat şi prin inhalare de vapori calzi şi produc un adevărat efect halucinogen, fiind considerată de unii un ecstasy desăvârşit.

Tot plante cu un astfel de efect mai sunt considerate zorelele albastre, frunza lui Dumnezeu, nufărul alb, numărul lor ajungând la 16. Pentru că mai ales elevii şi studenţii găsesc cu cale să procure astfel de plante, care le produc, consumate în exces, tot felul de stări de rău şi îi bagă în spital, trei parlamentari din Timiş – Alin Popoviciu, Ştefan Pirpiriu şi Cristian Petrescu – au depus la Camera Deputaţilor un proiect de lege prin care solicită ca plantele respective să fie trecute la categoria drogurilor şi să nu mai poată fi comercializate la liber. De fapt, ei cer modificarea Legii nr. 143/2000 privind regimul juridic al plantelor şi substanţelor stupefiante psihotrope, astfel încât la drogurile cunoscute să fie adăugate şi cele 16 plante. De altfel, America interzice încă de acum zece ani specia de salvie numită mai sus. Şi în Europa sunt câteva state care o consideră drog. Dacă proiectul de lege va fi aprobat, nici la noi nu se va mai putea procura atât de uşor. Ba, mai mult, cei care o deţin sau o comercializează intră sub incidenţa legii.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
7608

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Slujitor în casa Domnului

Iată că, după mult timp, poate chiar prea mult, paşii mei şovăielnici se îndreaptă spre un lăcaş sfânt. Acelaşi, în care, la începuturile vieţii, am primit prima împărtăşanie şi îngerul păzitor, după cum se spune din străbuni. Prin vălul de ceaţă plumburie ce începe uşor-uşor să se risipească, se conturează turla unei biserici sfinte ce vine din istorie. Clopotul tace nefiresc. Doar foşnetul molcom al brazilor ce o străjuiesc parcă îmi spun deja povestea amară a acestei bisericuţe. Altfel, este atât de multă linişte. Nimeni împrejur, doar câinele ciobănesc, despre care o să aflu mai târziu cu câtă străjnicie ocroteşte acest loc.

Mă întreb unde sunt copiii ce altădată aşteptau pioşi să primească binecuvântarea preotului, unde sunt bătrânii ce ridicau altare de flori Mântuitorului nostru? Oare au uitat, în graba lor, să se mai închine lui Dumnezeu? Departe de a fi un peisaj care să te fascineze, este foarte greu ca aici să nu te laşi pătruns de un profund sentiment de serenitate. Pentru o clipă mă opresc din drum şi încerc să dezleg în mintea mea, atât de puţin ştiutoare, misterul acestui loc divin. Este însă greu să anticipezi la cât de grele întâmplări au fost supuse zidurile acestei biserici.

Printre rândurile istoriei

Dacă răsfoim paginile trecutului, aflăm că această bisericuţă din satul Tufa, judeţul Giurgiu, datează din 1714, când Constantin Brâncoveanu îşi petrecea ultimul an ca domnitor al Ţării Româneşti. Deşi nu se ştiu foarte multe lucruri despre ctitorii bisericii, se pare că aceştia au fost Mihail şi Bălaşa. Acesta fiind unul din motivele pentru care biserica poartă hramul Sfinţilor Mihail şi Gavril. Deşi timpul nu a trecut peste ea fără să lase urme, în construcţia bisericii se regăsesc încă simbolurile arhitecturii brâncoveneşti din aceea vreme. Prima mărturie a senectuţii acestui lăcaş este faptul că biserica nu are temelie, acest lucru fiind ceva obişnuit pentru construcţiile acelei perioade.

Uşa din lemn de stejar de la intrare şi coloanele din piatră, în formă de spirală, precum şi o pictură de pe tavan sunt singurele care au mai rămas din construcţia originală, acestea datând chiar din anul întemeierii sale, 1714. Încercările de restaurare ale bisericii nu au fost întotdeauna încununate cu succes ba, mai mult, o parte din pictură a fost pierdută pentru că nişte meşteri nepricepuţi au decojit şi tencuit deasupra ei.

Este păcat să pierdem această biserică!

Singura răsplată pe care a primit-o acest lăcaş sfânt pentru vremurile îndelungate în care şi-a primit credincioşii a fost recunoaşterea statutului de monument istoric, clasa A. Dar, chiar şi aşa arată destul de rău.

Asemenea unui proscris, biserica are de suferit, chiar şi astăzi, din pricina lacului de acumulare din apropierea ei. Fiind la doar câţiva metri de pânza freatică, pereţii sunt supuşi unui continuu proces de degradare, este necesară începerea, cât mai curând, a lucrărilor de subzidire. În zidurile groase ce au înfruntat cu atâta cutezanţă mileniile au apărut crăpături ce pot da pierzaniei acest lăcaş sfânt. Este drept că, în urma implicării

Ministerului Culturii şi Cultelor şi a donaţiilor de la oameni, a început restaurarea ei, dar suma necesară pentru terminarea acestor lucrări nu a fost încă strânsă, astfel că fiecare ajutor este bine-venit.

Păstorul venit să împlinească voia Domnului

În urmă cu cinci ani, biserica a fost încredinţată preotului Cornel. De atunci, cu paşi mărunţi dar siguri, lucrurile au început să intre pe făgaşul cel bun. Înainte de a veni aici, nimeni nu se ocupa de bunăstarea ei, aşa că nu este deloc uşor să şteargă urmele nepăsării celor de dinaintea sa. Este drept că lucrările de restaurare merg anevoios, dar părintele speră ca, în cel mult doi ani, bisericuţa să recapete imaginea feerică a unui loc de rugăciune, iar chipurile sfinţilor ce vor fi pictaţi pe pereţi să ne binecuvânteze din nou cu privirea lor blândă.

Îndurare pentru săraci!

Pe lângă refacerea bisericii, părintele a construit lângă ea o trapeză cu sală de mese, în aceeaşi notă arhitecturală cu biserica, unde fiecare om nevoiaş se va putea bucura de o masă caldă. Satul acesta vechi are multe familii sărace, dar niciun alt preot din sat nu a mai făcut aşa ceva pentru enoriaşii săi; de aceea părintele Cornel se bucură de mare preţuire printre oameni.

Deşi biserica nu a fost demolată, osemintele din cimitirul ei au fost strămutate într-un alt loc, departe de satul lor. Închipuiţi-vă ce imagini tulburătoare şi câtă durere au îndurat aceşti oameni! Cu toate acestea, nu şi-au pierdut credinţa. Părintele Cornel spune că oamenii, tineri şi bătrâni deopotrivă, mai vin încă la chemarea clopotului bătrân. Este drept că nu de fiecare dată în număr mare, dar important este că încă mai simt nevoia să se roage.

Preotul Cornel are credinţa că şi urmaşii noştri se vor bucura de aceast monument istoric şi că vor înţelege că omul îl poate cunoaşte pe Dumnezeu, dar că asta se poate împlini doar prin creaţie, credinţă, speranţă şi iubire.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
593
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

smithfield-ferme-cel-mai-mare-investitor...

Smithfield Ferme cel mai mare investitor în agricultura din România > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSmithfield Ferme cel mai mare investitor în agricultura din România

Compania Smithfield intenţionează să îşi continue planurile de dezvoltare în România, în parteneriat cu fermierii locali, prin intermediul programului „Contract grower“ care înlesneşte accesul la fondurile europene prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR). Investiţiile sale au depăşit 600 milioane de dolari – 500 milioane US$ în cadrul Smithfield Ferme şi 100 milioane US$ pentru partea de abatorizare. Prin aceste investiţii, Smithfield Prod este în acest moment cel mai mare investitor în agricultura din România.

Smithfield Ferme

Din 2004, când a intrat pe piaţa românească, Smithfield Foods a investit în operaţiunile sale din România peste 600 milioane USD. Astăzi, Smithfield Ferme deţine în judeţele Timiş şi Arad 39 de ferme active atestate IPPC şi alte 9 ferme nepopulate, aflate în construcţie sau în proceduri de autorizare. Smithfield Ferme peste 850 de angajaţi şi deţine un total de aproximativ 40.000 de scroafe care produc 650.000 – 700.000 de purcei anual. Smithfield Ferme este parte a Smithfield Foods Inc., o companie americană cu sediul în Smithfield, Virginia. Smithfield Foods şi-a început activitatea în 1936 şi este în prezent cel mai mare producător de porcine şi procesator de carne de porc din lume. Smithfield are peste 58.000 de angajaţi în SUA şi în întreaga lume, inclusiv în China, Franţa, Mexic, Polonia, România, Spania şi Regatul Unit.

Dimensiunea şi structura afacerilor

Operaţiunile Smithfield în România vizează dezvoltarea de ferme, activităţi în domeniul producerii cerealelor şi furajelor combinate, abatorizare şi distribuţie.

Smithfield Ferme a creat un număr de peste 850 de locuri de muncă, dintre care peste 65% ocupate de persoane care trăiesc în mediul rural. Deschiderea unei noi ferme de scroafe matcă de 10.000 capete în perioada imediat următoare va crea încă 100 noi locuri de muncă. Compania estimează o creştere cu 20% a cifrei de afaceri în 2009.

Compania Smithfield Ferme cultivă peste 20.000 ha de teren agricol – 10.000 ha deţinute în proprietate şi alte 10.000 aflate în arendă. Smithfield Ferme a construit, de asemenea, şi două fabrici de nutreţuri combinate (FNC), printre cele mai moderne din Europa – investiţii ce depăşesc 60 milioane de euro. Acestea au o capacitate de stocare de 40.000, respectiv 63.000 tone în care se prelucrează 16.000 tone furaje/săptămână.

Un partener loial al fermierilor

Smithfield Ferme este totodată un partener important al fermierilor locali care produc cereale. În anul 2008, Smithfield a achiziţionat în exclusivitate de pe piaţa locală din vestul ţării o cantitate de circa 200.000 de tone de cereale destinate producerii de furaje. Pentru anul 2009 se estimează achiziţia a peste 250.000 tone de la toate categoriile de producători agricoli locali – fermieri independenţi, asociaţii de producători sau societăţi agricole de producţie.

„Smithfield Ferme dezvoltă şi un program de parteneriat cu fermierii locali numit „contract grower“, privind creşterea şi îngrăşarea porcilor. Prin intermediul acestuia, fermierii locali beneficiază de consultanţă din partea companiei noastre pentru absorbţia fondurilor europene destinate dezvoltării sectorului zootehnic şi de know-how pe întreaga durată a construirii şi operării investiţiei“, a declarat Bogdan Mihail, director general Smithfield Ferme.

În cadrul programului, fermierii au oportunitatea de a lucra într-un sistem integrat, beneficiind de animale cu o genetică superioară, furaje specializate pe categorii, pe tipuri şi categorii de vârstă şi asistenţă veterinară calificată.

Cu gândul la sănătatea mediului

Smithfield Ferme şi-a luat un angajament de a investi în cele mai moderne tehnologii nepoluante de stocare a efluentului şi de utilizare a acestuia ca îngrăşământ organic. Investiţiile făcute pentru a adapta fermele în conformitate atât cu normele locale cât şi cele europene au fost însemnate, depăşind până acum 35 milioane de euro.

„Protejarea mediului înconjurător, dezvoltarea continuă a tehnologiilor prietenoase cu mediul, asigurarea permanentă a biosecurităţii şi a bunăstării animalelor, precum şi grija faţă de angajaţii noştri reprezintă direcţiile după care ne ghidăm activitatea, compania fiind în procedură de certificare a sistemului de management integrat – calitate, mediu, siguranţă şi sănătate ocupaţională, conform standardelor ISO 9001, 14001 şi OHSAS 18001“, a adăugat Bogdan Mihail.

Mihai ŞEPEŢEAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
1552
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

smithfield-foods-inc-motorul-agriculturi...

Smithfield Foods.Inc- „motorul“ agriculturii bănăţene > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSmithfield Foods.Inc- „motorul“ agriculturii bănăţene

Joi, 23 aprilie 2009, la Comisia pentru Agricultură, Silvicultură, Industrie Alimentară şi Servicii Specifice, Valeriu Tabără, preşedintele comisiei şi Valeriu Steriu, vicepreşedintele comisiei, au primit pe domnii Richard S.M. Poulson şi Dennis H. Treacy, reprezentanţi ai societăţii americane Smithfield Foods.Inc.

Cu acest prilej s-a reafirmat faptul că Smithfield Foods.Inc. din România este unul dintre cei mai mari valorificatori ai producţiei de cereale din ţara noastră – element esenţial în revigorarea acestei producţii şi în eficientizarea fermelor de producţie vegetală.

Reprezentanţii Smithfield Foods.Inc. au precizat şi faptul că societatea a început să-şi dezvolte, pe lângă producţia de carne, şi un sector de preparate din carne, realizate după reţete ale fostului COMTIM.

În cadrul discuţiilor au fost abordate şi alte probleme, precum cea a despăgubirilor pentru pierderile datorate pestei porcine din anul 2007, domeniu în care instituţiile statului nu au dat un verdict, deşi demersul este legal şi îndreptăţit.

(I.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
673
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

smochinul-ficus-carica_s457.html

Smochinul (Ficus carica) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSmochinul (Ficus carica)

În Asia, zona de origine, creşte şi în stare sălbatică. Denumirea ştiinţifică vine chiar de la localitatea Carica, din Asia Mică, unde are cea mai largă răspândire. În România se cultivă în Mehedinţi, Timişoara şi Dobrogea. Creşte răzleţ şi în alte zone din ţară, în locuri mai calde, bine adăpostite, luminate şi fără ierni foarte aspre. Este un arbust care trăieşte 60-70 de ani, creşte foarte repede, dezvoltă un sistem radicular pe un diametru dublu decât al coroanei, rodeşte timpuriu, în anul III de la plantare, şi abundent. În cultură poate fi dirijat şi ca pom, atingând înălţimea de 3 până la 10 m.

Utilizare

Fructele se pot consuma în stare proaspătă sau uscată ori sub formă de preparate, de exemplu dulceaţă, gem, compot. Un kilogram de fructe conţine peste 714 calorii, 12,8 g proteină, 31,6 g lipide, 178 g zaharuri, 490 mg calciu, 290 mg fosfor, 14 mg vitamina C. Ele au şi efect terapeutic, fiind tonifiante, diuretice şi emoliente. În scop medical mai pot fi folosite frunzele şi lăstarii.

Înmulţire

Se înmulţeşte uşor, pe cale vegetativă, prin drajoni, marcote şi butaşi sau prin sământă. Plantarea se face ca la oricare alt pom fructifer, toamna sau primăvara. Toamna târziu, înainte de căderea zăpezii, baza arbustului trebuie îmbrăcată bine cu paie ori saci speciali, pentru protejarea de îngheţ. Dacă ramurile vor suferi din cauza gerului, rădăcina va produce noi lăstari în primăvara următoare.

Atenţie! În timpul tăierii ramurilor mâna trebuie protejată întrucât seva este toxică.

Dulceaţa de smochine: 1 kg de smochine, 700 g de zahar, 750 ml de apă, 2 lămâi, 2 batoane de vanilie. Fructele se înţeapă cu un ac, se pun în apă clocotită timp de trei minute, apoi se scurg. Într-un alt vas se adaugă, în cantităţile de mai sus, apa, zahărul, batoanele de vanilie desfăcute pe lungime şi lămâile tăiate în rondele fine. Se amestecă permanent, la foc mediu, 3-4 minute, apoi se adaugă smochinele, una câte una, în siropul fiert. Se lasă la foc domol până când siropul a scăzut la jumătate. Se răceşte amestecul şi se pune în borcane.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
870

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Societatea Română a Horticultorilor a elaborat Strategia dezvoltării legumiculturii > REVISTA LUMEA SATULUI

Societatea Română a Horticultorilor a elaborate Strategia dezvoltării legumiculturii

Înainte de a intra în fondul problemei, se cuvine să menţionăm că materialul pe care îl supunem atenţiei aparţine celor mai valoroşi cercetători şi practicieni legumicoli. Prof. univ. dr. Gheorghe GLĂMAN este exponentul cel mai reprezentativ al echipei de lucru, nu numai pentru că este preşedintele Societăţii Horticultorilor din România, ci mai ales pentru că întruneşte calităţile de practician şi om de ştiinţă incontestabile şi mai ales recunoscute. Să începem prin a prezenta câteva date de ordin statistic.

voluţia suprafeţelor şi a producţiilor legumicole

Sursa: Anuarul Statistic - 2008

Randamente la hectar (tone):
România = 14,0
Olanda = 38,0
Franţa = 30,0
Spania = 25,0
Italia = 22,5
Ungaria = 22,0
Bulgaria = 17,5

Consumul de legume pe locuitor
MEDIA UE (25) = 125 kg
Grecia = 275 kg
Italia = 261 kg
Spania = 194 kg
Ungaria = 181 kg
Polonia = 129 kg
Germania = 72 kg
România = 126 kg

Componentele noii strategii de dezvoltare

Obiective

Etapa I-a (2010-2013): Asigurarea consumului intern.

Etapa a II-a (2014-2020): Asigurarea unor disponibilităţi pentru export, în vederea recâştigării pieţelor tradiţionale.

Măsuri de întreprins

- Modernizarea exploataţiilor legumicole în vederea creşterii randamentelor pe hectar.

- Prag minim de atins: 17,5 t/ha, adică la nivelul de astăzi al Bulgariei;
- Creşterea suprafeţelor ocupate de culturile protejate;
- Creşterea randamentelor pe hectar cu circa 4 tone.

Factorii favorizanţi

- Suprafaţa mare ce poate fi cultivată în spaţii protejate;
- Gradul de intensivizare şi mecanizare;
- Randamente mari = 150-220 t/ha;
- Valorificarea rapidă a rezultatelor cercetării.

Impedimente

- Costuri ridicate: 250-450 mii euro/ha de solarii moderne;
- Calificare adecvată a fermierilor.

Situaţia suprafeţelor protejate:

Europa

- Acoperit cu sticlă: 30.000 ha.
- Acoperit cu plastic: 200.000 ha.

România

Supr. (ha) Prod. totală (t)

- Sere: 200 60.000
- Sere neîncălzite: 150 22.500
- Sere solar: 20 60.000
- Solarii clasice: 5.500 550.000

TOTAL: 5.870 692.500

Media/ha = 118 tone

Balanţa legumicolă

Pentru acoperirea deficitului (import 150 mii tone de legume) se are în vedere:

- Construirea a 1.000 ha de solarii moderne. În aceste spaţii se pot obţine randamente de 150-220 t/ha. Costurile totale pentru realizarea acestor investiţii totali-zează circa 400 milioane de euro, din care: 200 de mili-oane UE, 200 de milioane credite garantate de Guvern.
- Modernizarea fermelor câmp. În calcul au fost luate 30.000 ha, ale căror costuri sunt în jur de 300 milioane de euro. Autorii studiului susţin că, pentru perioada 2010-2013, costurile totale ale modernizării legumiculturii însumează 700 milioane de euro (175 milioane pe an), din care 50% fonduri ale Uniunii Europene.

Consumul şi piaţa

Perioada de timp luată în calcul de autorii studiului este cuprinsă între 2014 şi 2020. În acest răstimp România ar trebui să atingă o producţie totală de legume de 3,65 mil. tone.

Balanţa producţiei şi a consumului

- Consum pe locuitor - 170 kg = 3,65 mil. tone
- Deficit (44 kg/om) = 950 mii tone
- Export = 200 mii tone
- Deficit total = 1,15 mil. tone

Modul de acoperire

Æ Creşterea producţiei în câmp cu 3 tone/ha = 550 mii tone;

Æ Solarii – (3.000 ha
x 200 t/ha.) = 600 mii tone

Nivelul de investiţii:

- dotare ferme de câmp:

150 mii ha x 10 mii euro/ha = 1,5 miliarde euro

- construcţii solarii:

3.000 ha x 400 mii euro/ha = 1,2 miliarde euro

Total = 2,7 miliarde euro
(386 milioane de euro pe an)

Susţinerea sectorului

Privind dezvoltarea

- Identificarea potenţialilor investitori în cultura legumelor şi sprijinirea efectivă în contractarea fondurilor europene (proiecte, garanţii, consultanţă etc.);
- Asigurarea culturilor de legume în câmp, similar sectorului viticol, respectiv suportarea a 50% din asigurare de către Guvern;
- Program special de asigurare cu apă a tuturor exploataţiilor legumicole, susţinut integral de stat (180 mii ha de legume în câmp şi 10 mii ha de spaţii protejate);
- Cofinanţarea organizaţiilor de producători;
- Mărirea programului de subvenţionare a sectorului şi în perioada 2010-2013 şi diligenţe la UE pentru sprijinirea sectorului în noul buget comunitar. În anul 2009 sprijinul financiar pentru sectorul legume de câmp a fost de 316 euro/ha (8% din costuri) şi de 2.214 euro/ha (10% din costuri) pentru solarii.

Privitor la cercetarea de profil şi consultanţă

- Din cele 6 unităţi de cercetare în legumicultură (ICDLF Vidra şi 5 staţiuni), mai funcţionează ICDLF Vidra, SCDL Buzău, SCDL Bacău şi, probabil, SCDL Iernut.

Este nevoie de un program coerent de finanţare a cercetării ştiinţifice şi de atragere a tinerilor cercetători.

Piaţa legumelor

Propunere

-Reducerea TVA cu 5%, 2010-2020.
- Interzicerea vânzărilor nefiscalizate de legume provenite din import în pieţele agroalimentare.
- Înfiinţarea unor asociaţii (cooperative) de marketing cu capital de stat şi privat, pentru a putea accesa supermarketurile. Infrastructura de marketing specializată: staţii de sortare-calibrare-împachetare, depozite frigorifice, laboratoare etc.
- Program special în vederea susţinerii investitorilor în domeniul comerţului cu legume (angrosişti, detailişti).

Prof. univ. dr. Gheorghe GLĂMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1451

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Socoteli... fără răspuns

De ce se mai oftică omul prin patria noastră scumpă, dragă, frumoasă şi din ce în ce mai puţin locuită? Eu, de exemplu, mă oftic atunci când încep să socotesc. Socoteala este starea mea definitorie. Din nefericire acu', în miezul iernii, se întâmplă că am dat în oftică din cauză de nişte socoteli. Vi le propun şi dumneavoastră, dar vă rog să le citiţi după un hap de calmare, mai ales dacă sunteţi suferind de inimă, că nu vreau să păţiţi oarece nepăţită.

Socoteala 1. Se ia 6.500, se împarte la 233 şi aritmetica spune că fac aproximativ 28, ca să lucrăm cu cifre rotunde (exact, exact fac 27,89).

Socoteala 2. Se ia 3,50, se înmulţeşte cu 2 şi apoi cu 1.000. Dă 7.000. Cei 7.000 se împart la 10.000 şi fac 0,7. Dacă la 0,7 corespunde 28, la 1 corespunde x. Unde x egal cu 28 ori 1, împărţit la 0,7. Fac 40. Socoteala de trei simplă. Clasa a II-a primară.

Socoteala 3. Luaţi 28, înmulţiţi cu 1.000 şi împărţiţi la 170. Fac 164.

Socoteala 4. Luaţi 15.679, înmulţiţi cu 28. Fac cca 439.012.

Socoteala 5. Luaţi 15.679, înmulţiţi cu 164. Fac 2.571.356.

Interpretare

Socoteala 1. Cei 6.500 euro/km drum naţional (DN), costuri dezăpezire, împărţiţi la 233 euro/t grâu la bursa din Chicago (CIF Londra, ca să fim corecţi) ne-ar permite să cumpărăm 28 tone de grâu de panificaţie/km DN dezăpezit la negru.

Socoteala 2. Conform Normelor tehnice 27/01/1998, un drum naţional are 3,5 m lăţime de bandă. Astfel, la un kilometru DN avem 7.000 m2, adică echivalentul a 40 de tone de grâu la 10.000 m2 (1 ha pentru necunoscători), cum ar veni 40 de tone/ha. Am rupt gura americanilor cu amărâtele lor de 11 tone/ha, ca să nu mai vorbesc de profu' meu de fitotehnie, care mă bătea la cap cu secretul recoltelor mari – alegerea terenurilor. Voia cernoziom, când ar fi putut alege DN-urile asfaltate sau batâr drumurile judeţene, pietruite! Muri neştiutor, Dumnezeu să-l odihnească! Sugerez celor de la agricultură să-şi consolideze cursurile cu această informaţie documentată.

Socoteala 3. La un consum mediu de 170 kg grâu/an per capita rezultă că un km de DN dă pâine, făinoase şi patiserii pentru 164 habitanţi (rurali-urbani, de-a valma).

Socoteala 4. Cei 15.679 km DN (cf. site CNADNR) aduşi la negru reprezintă echivalentul a 439.012 tone de grâu, adică pită pentru 2.571.356 locuitori (13% din recenţii recenzaţi din bătătura naţională) – socoteala 5 spre 6.

Temă pentru acasă dată ministrului transporturilor. Ştiut fiind faptul că o franzelă are dimensiunile de 30x10 cm, câte franzele sunt necesare pentru a acoperi un km de DN adus la negru? Răspunsul poate fi scris de mână, negru pe alb, pe coală ministerială şi depus la biroul Prim-ministrului. Poate află şi domnia sa şi se oftică, cum se oftică cu fostul Secretar General.

Gheorghe Socotitoru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012

P.S. Socoteala se poate face şi cu păpuşoi, da-mi fu frică să nu explodeze mămăliga, că în ultima vreme cam dădu în clocot. Vizualizari:
867
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Socoteli pe marginea paginii... web!

„În ultimul trimestru veniturile totale medii pe o gospodărie din mediul urban au fost cu 27,2% mai mari decât ale gospodarilor din mediul rural şi cu 10,2% mai mari faţă de ansamblul gospodarilor“, cam aşa suna comunicatul oficial al Institutului Naţional de Statistică (INS – pagina web). Cam arid!

Să luăm plaivazul şi să socotim. La fiecare 100 de lei venit în portofelul urbanului, chimirul ruralului este cu 27,2 lei mai uşor. De ce? Munceşte ruralul mai puţin decât urbanul? E mai „comod“? Trage chiulul? Nu beneficiază de principiul constituţional european care obligă statele membre să asigure un nivel de trai şi venituri echivalente populaţiei rurale, în raport cu populaţia urbană?

Să vedem cifrele INS. Zic ei că 40,9% din veniturile rurale sunt reprezentate de echivalentul în venituri al hranei cea de toate zilele, plus oarece excedent de autoconsum (pe limba economiştilor agrarieni) pus în piaţă (cca 9,8%). Dacă 40,9% vin din valoarea statistic mascată a muncii prestate pentru autoconsum, rezultă că 60% (59,1% exact, exact) vin din alte surse: venituri salariale (25,7%) şi prestaţii sociale (24,9%). Adică, un sfert din veniturile ruralului vin din ceea ce dreptul muncii defineşte ca prestaţie socială. E clar! Socotind metastatistic, concluzia este că în mediul rural sunt mulţi asistaţi social. Vorba premierului, preşedintelui şi a tuturor celor care se uită la cifrele oficiale ca la pădure: la sate sunt mai mulţi ăi de trăiesc pe spinarea ălora de muncesc. În limbaj informal, puturoşi.

Tot INS-ul zice că veniturile din prestaţii sociale în urban sunt mai mici – 24% (v.s., „uriaşa cifră rurală“ – 24,9%). Dacă 40,9% din venituri se trag din producţia agricolă destinată autoconsumului, 25,7% din veniturile salariale, rezultă că suma veniturilor obţinute din muncă în mediul rural este de 66,7%, în raport cu 62,3%, mediul urban. O să ziceţi că nu-i mare o diferenţă de 4,4%. Poate că da! Însă chiar şi aşa concluzia logică ar fi aceea că intensitatea muncii în mediul rural este semnificativ superioară celei din mediul urban. Dacă aşa stau lucrurile se nasc întrebări.

De ce veniturile (general percepute ca plată a muncii) sunt mai mici în mediul rural? Răspuns subliminal implicit – pentru că se munceşte mai puţin! Or socotelile arată că e cam din contră! Cine este interesat de ambiguitatea statistică a cifrelor? Cine vrea cu tot dinadinsul să înţelegem că, în mediul rural, costurile asistenţei sociale sunt mai împovărătoare în raport cu aceleaşi costuri pentru populaţia urbană? Că îmbătrânitul, îmbolnăvitul şi muritul se întâmplă cam la fel, ca să zic aşa! De ce este sugerată această povară în statistica oficială?

Un răspuns posibil ar fi acela că aici sunt cei mai mulţi proprietari de pământuri, pe care nu înţeleg să le vândă, că de asociere nici nu vor să audă. Nu cumva ăsta este motivul? Un bătrân „proprietar funciar“, lăsat fără ajutor social din cauză de gobaie ori capră pe bătătură, ar cam trebui să-şi vândă pământul dacă nu vrea să se ducă cu zile! Zic io! Întrebarea finală este, CUI? Ălora de scormonesc subpământul aiurea şi-şi bagă paraua în bunuri sigure şi neperisabile. Sau ălora care vin să scormone la noi, că n-o să-i oprească nimeni să cate ce cată ei acolo, din momentul în care sunt apropitarii suprapământului.

Cârcotesc şi socotesc în continuare. INS zice că, în urban, pe fiecare gospodărie mai sunt şi venituri în natură, anume 8,1%, care nu se regăsesc la rurali şi care, adunate la cele 62,3% anterioare, împing soco-teala veniturilor spre 70,1%. Ai naibii ruralii! Nici venituri în natură nu sunt capabili să facă! Doar orăşanul prestează vârtos, deci binemerită, în raport cu ruralul, care-le-i mai ligav la muncă, mai lacom la ajutoare sociale şi vrea şi nivel de trai echitabil. Concluzia socotelii? Mult prea mari ajutoarele sociale pentru mediul rural! Statistica politico-socială oficială spune asta negru pe alb. Că nu ştim citi, nu-i treaba lor!

Gheorghe Socotitorul

P.S.: Recomand ministrului Muncii şi etc. să se documenteze mai întâi din opera „marelui statistician“ Carlo Lorenzini (zis Collodi), tatăl cunoscutului Pinocchio (arhetipul statisticii politico-sociale) şi numai după aia să socotească pe manşeta paginii web.

Acelaşi

Gheorghe Socotitorul

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:

564

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

soia-este-in-mare-dificultate-dar-isi-va...

Soia este în mare dificultate, dar îşi va reveni

Dacă în urmă cu treizeci de ani oamenii aveau o oarecare reticenţă faţă de salamul cu soia, hrana de bază a populaţiei la acea vreme, iată că astăzi trăim vremuri în care produsele pe bază de soia reprezintă un fel de moft alimentar. Dar unul accesibil, pe care şi-l satisfac în special vegetarienii, dar şi cei care au aflat între timp ce calităţi nutritive nebănuite are această plantă.

Aşa se face că astăzi soia se găseşte în zeci de preparate, fiind folosită în peste 60% dintre alimentele din întreaga lume.

Un declin fără explicaţie logică

În ceea ce priveşte cultura de soia, în România au existat două etape distincte în evoluţia sa. În primii ani de la începutul secolului al XX-lea au fost experimentate câteva soiuri de soia cunoscute în Europa, însă ele nu au avut prea mare succes. Abia în 1931 sunt cultivate la noi primele soiuri de soia.

Cea de a doua etapă începe după 1960, când practic are loc extinderea culturii şi sunt abordate probleme de cercetare în domeniul agrofitotehniei şi ameliorării, mai întâi în cadrul ICAR, iar apoi la ICCPT Fundulea. De altfel, lucrările de ameliorare la soia sunt intensificate din anul 1967, când este înfiinţat cel de-al doilea centru de ameliorare pentru soia, la SCDA Turda.

Am mai putea adăuga şi o a treia etapă, în care are loc un declin productiv ce acuză înjosirea guvernanţilor în faţa deciziilor absurde ale Uniunii Europene care respinge orice progres tehnic legat de asimi-larea plantelor modificate genetic.

Cea mai mare suprafaţă ocupată cu soia s-a înregistrat în anul 1989, când s-au cultivat circa 512 mii de ha, la care însă randamentul a coborât la nivelul celui din anii ’65 din cauza secetei.

La vremea aceea existau un asolament şi o rotaţie a culturilor care se făceau ca la carte. În plus, pe lângă exporturi, soia era valorificată în zootehnie dar şi în alimentaţia românilor, unde ajungea în special prin faimoasele salamuri cu soia.

După anii ’90 suprafeţele încep să scadă. În ultimii douăzeci de ani cea mai mare suprafaţă cultivată a fost în 2005, pe fondul acceptării soiei modificate genetic şi în culturile din România. Acesta a fost anul în care s-a înregistrat şi producţia record de 2.200 kg/ha.

Soiurile româneşti se menţin pe poziţie

La momentul de faţă, soiurile româneşti, convenţionale, obţinute la Fundulea şi la Turda se află în competiţie cu cele produse de marile companii străine. Ele se menţin încă pe poziţie şi ocupă aproape jumătate din suprafeţele ocupate cu soia.

Cele mai cultivate soiuri româneşti sunt soiul semitardiv Danubiana, obţinut în 1983, şi Triumf, tot semitardiv, obţinut în 1996. Ultimele soiuri, la fel de promiţătoare, obţinute la Fundulea sunt Daciana, omologat în 2006,

pentru care încă se produce sămânţă, urmând ca el să fie extins, şi Oana F, omologat anul acesta.
Despre el echipa de la Fundulea, condusă de Ionica David, o tânără cercetătoare, şefă a laboratorului de leguminoase pentru boabe, afirmă că este un soi excelent, care a fost mult apreciat de fabricile care produc alimente pe bază de soia (tofu, lapte, iaurt etc.) şi l-au avut în testare. În prezent se produce sămânţă din acest soi pentru a asigura fabricilor materia primă necesară.
După interzicerea de a cultiva soia transgenică, cu rezistenţă la glifosat, în România suprafeţele ocupate cu această cultură au scăzut drastic. Fermierii nu au acceptat decizia Uniunii Europene de a renunţa la o cultură atât de profitabilă. Întrucât soia convenţională implică costuri de producţie mult mai mari, aceasta nu mai prezintă mare interes pentru ei. Mai mult, după prognoza emisă în toamnă, conform căreia anul 2009 avea să fie unul extrem de secetos, tot mai mulţi fermieri au renunţat la această cultură, a cărei reuşită depinde în principal de apă.
Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
789
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

soia-modificata-genetic-pentru-biodiesel...

Soia modificată genetic pentru biodiesel

În prezent, problema încălzirii globale a devenit o prioritate, întrucât nimeni nu mai poate contesta „efectul de seră“ provocat de intensificarea emisiilor de gaze în atmosferă (dioxidul de carbon, metanul, oxidul de azot etc.), datorate consumului crescând de combustibili fosili.

Schimbările climatice antropogene, care sunt deja resimţite pretutindeni, sunt însoţite de fenomene meteorologice extreme, fapt ce explică interesul pentru elaborarea de soluţii menite să stopeze haosul climatic actual şi, implicit, să reducă emisia gazelor de seră în atmosferă.

O primă îngrijorare

La fenomenul încălzirii globale se adaugă îngrijorarea privind insecuri-ta-tea energetică determinată de costurile tot mai ridicate ale combustibililor bazaţi pe hidrocarburi. În discuţie se află fluctuaţiile acestor preţuri din cauza unor factori geografici şi politici, dar, mai ales, perspectiva epuizării resurselor de combustibili fosili într-un viitor nu foarte îndepărtat. Ca urmare, sunt pe deplin justificate eforturile pentru identificarea unor surse alternative de energie. Diferitele segmente ale sectorului bioenergetic se bazează pe utilizarea biocombustibililor solizi (cărbuni, lemn etc.), gazoşi (biogaz, hidrogen, gaz de sinteză) şi biocombustibili lichizi (bioetanol, biodiesel), utilizarea acestora din urmă înregistrând o creştere rapidă în ultimii ani. Biodieselul obţinut din uleiuri vegetale şi bioetanolul obţinut din biomasa vegetală reprezintă între 15-85% din producţia de biocombustibili lichizi la nivel global, dominată de Statele Unite şi de Brazilia.

Piaţa internă a biocombustibililor lichizi

Producţia de biocombustibili lichizi din prima generaţie, obţinuţi în principal din zahăr, amidon sau din seminţe oleaginoase, printr-un mod de procesare relativ simplu, s-a dezvoltat în România prin construirea a 6 fabrici noi. Obţinerea de biodiesel din uleiuri vegetale întâmpină însă mari dificultăţi în ceea ce priveşte rentabilitatea procedeelor aplicate, deşi instalaţiile sunt noi, majoritatea fiind construite după tehnologii europene. Preţul biodieselului obţinut în România este mai ridicat faţă de cel produs în Europa (de exemplu în Austria) şi SUA, principalul motiv al acestei situaţii fiind costul materiei prime: uleiul de floarea-soarelui, uleiul de soia, uleiul de rapiţă.

În condiţiile date, o soluţie pentru salvarea investiţiilor româneşti din domeniul obţinerii de biodiesel ar fi cultivarea de soia modificată genetic (materie primă mai ieftină) şi prelucrarea industrială a acesteia în scopul obţinerii de biocarburanţi. Din păcate însă cultivarea de soia modificată genetic pentru uz industrial este interzisă în România. De ce? Se pare că din raţiuni politice, să nu le numim altcumva. Dacă Germania are voie să cultive cartof modificat genetic pentru uz industrial, în România de ce nu se poate? Comunitatea ştiinţifică din România – Academia Română, Academia de Ştiinţe Agricole, universităţile agrono-mice, institutele de cercetare agricolă, institutele de cercetări biotehnologice – susţin la unison aplicarea tehnologiilor moderne, biotehnologice în agricultura românească.

Studiile efectuate de colectivul BIOTEHGEN al Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară-Bucureşti în cadrul proiectului TINOCIP (finanţat de Ministerul Educaţiei şi Cercetării prin Centrul Naţional de Management al Proiectelor-CNMP) împreună cu un colectiv de cercetare al Universităţii Politehnica - Bucureşti privind modelarea şi eficientizarea procedeului de obţinere a biodieselului în ţara noastră, au demonstrat importanţa tehnologiei de cultivare a soiei ale cărei seminţe sunt utilizate în procesul de extracţie a uleiului destinat obţinerii de biodiesel. În ceea ce priveşte uleiul de soia, o modalitate de scădere a preţului de cost este cultivarea de soia modificată genetic; în acest context, colectivul nostru susţine cu responsabilitate cultivarea de soia modificată genetic în România pentru impulsionarea producţiei de biodiesel.

Prof. univ. dr. Ştefana Jurcoane, Facultatea de Biotehnologii Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară-Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
1447

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Soiuri şi hibrizi noi creaţi la ICDLF Vidra

- În ultimii 50 de ani, numărul lor a depăşit 350, dintre care 170 după anul 1990

„Institutul nostru propune legumicultorilor mai multe noutăţi, pentru a le spori producţiile. În primul rând, vreau să menţionez doi hibrizi de morcov, primii creaţi în România. Unul este Triumf, iar celălalt, Bucovina.

Hibrizii se caracterizează prin puterea superioară de germinaţie şi uniformitate. Aceste elemente sunt deosebit de importante, pentru că morcovii sunt cultivaţi, adesea, pe terenuri mai puţin fertile. În plus, ambii hibrizi pot fi recoltaţi timpuriu, începând cu o greutate a rădăcinii de 80-100 g. În vară, la maturitate, ajung la 270-300 g" –, a declarat Victor Lăcătuş, director ştiinţific la Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Legumicultură şi Floricultură (ICDLF) Vidra, judeţul Giurgiu, pentru Lumea Satului.

Domnia sa a adăugat că morcovii cultivaţi la Vidra, unde terenul este mediu propice pentru rădăcinoase, dau recolte de 50-60 t/ha. Însă, pe loturi nisipoase, bogate în nutrienţi, producţiile sunt de excepţie, de până la 80 to/ha, aşa cum se întâmplă la Brăila.

Mai ieftin şi mai bun

Preţul seminţelor hibride de morcov este de 2-3 ori mai mic decât al celor din import, în condiţiile în care performanţele sunt la acelaşi nivel şi chiar superioare. În ceea ce priveşte gustul, acesta este incomparabil mai bun.

Directorul ştiinţific a spus că, în România, mai sunt cultivate doar vreo 6.000 ha cu morcov, dintre care 2.000 ha cu sământă hibridă din import, cu o producţie medie de 50-60 t/ha, iar în condiţii deosebite, chiar 80 t/ha. În cazul soiurilor, se obţin cel mult 25 t/ha. Pe alte 3.000 ha se foloseşte sământă produsă în România. Pe aproximativ 1.000 ha se utilizează sământă neperformantă, obţinută în fermele de subzistenţă.

Cele mai bune terenuri sunt Constanţa, Tulcea, Brăila şi Galaţi, zone din care se exportă cantităţi importante de morcov. Aici sunt ferme mari, cu peste 1.000 ha, utilizate numai pentru legumicultură.

Prima vânătă albă românească

O altă noutate este vânăta albă, Belona, primul soi românesc de acest fel. Conform celor spuse de Lăcătuş, perioada de ameliorare a durat opt ani, până a ajuns la forma actuală de comercializare. În urma coacerii, culoarea se schimbă foarte puţin, având un aspect plăcut. Substanţa uscată, un parametru deosebit, este mai multă, ceea ce o recomandă drept un produs de calitate. De asemenea, pulpa este mai păstoasă, deci are un gust mai bun.

Tot la capitolul noutăţi se înscrie şi Siriana – a menţionat cercetătorul – un hibrid de perspectivă, pentru cultura extratimpurie şi timpurie a tomatelor în sere, solarii şi câmp. Acesta a fost creat la SCDL Buzău şi este destinat consumului în stare proaspătă.

Este o plantă viguroasă, rezistentă la boli. Tipul de creştere este nedeterminat. Înălţimea plantei: peste 2 m.

Numărul de inflorescenţe pe plantă: 6-8 la 1,6 m. Numărul de fructe în inflorescenţă: 5. Greutatea medie a inflorescenţei: 750 gr. Zona de abscizie nu este lemnoasă. Productivitate: 84 t/ha în seră, 76,8 t/ha în solar şi 65,2 t/ha în câmp.

Ce urmează

ICDLF Vidra are în pregătire soiuri de tomate pentru gospodăriile populaţiei. Sunt sub formă de tufă sau pe arac, cu fructe mari, cărnoase şi foarte gustoase, cu acel gust tipic românesc, dar mai puţin rezistente la transport. Unul dintre acestea, aflat încă în ameliorare, se numeşte Viroma.

De asemenea, se lucrează la un ardei lung, tip capia, dar mai mare şi mai plat, la care se adaugă o linie de ardei gras şi o alta de morcov. Toate soiurile menţionate provin din populaţii locale şi sunt foarte productive.

În opinia specialistului, în viitor legumicultura ar trebui practicată în special în spaţii protejate. Schimbările climatice impun acest lucru.

În prezent, avem în ţară aproximativ 7.000 ha de sere şi solarii. În câţiva ani, România ar fi bine să ajungă la cel puţin 20.000 ha.

Reţetă pentru un sol fertil

Există multe zone în ţară unde solul este aproape impropriu practicării agriculturii, fiind extrem de sărac. Pentru astfel de cazuri, directorul ştiinţific a adus în discuţie modelul spaniol.

„Terenul pietros trebuie nivelat. Apoi, se acoperă cu 2-4 cm de gunoi semidescompus de grajd, peste care se pune un alt strat, de 8-10 cm, cu pietriş mărunt, de 2-3 mm diametru, puţin mai mic decât un bob de mazăre. Dacă se poate – dar nu este obligatoriu – se aplică al treilea strat, cu pământ de circa 2 cm grosime. Mai este necesar un sistem de irigare prin picurare, care asigură zilnic apa şi îngrăşămintele necesare fiecărei specii“, a recomandat Lăcătuş.

Cum hrănim solul

La nivel naţional, se foloseşte o cantitate foarte mică de îngrăşăminte chimice, iar gunoiul de grajd aproape că a dispărut, odată cu declinul zootehniei. Însă mulţi legumicultori utilizează gunoi de pasăre, fermentat şi uscat, care nu este foarte scump.

„În România, 65% din terenuri sunt slab până la foarte slab aprovizionate cu fosfor. Din acest motiv, toamna ar trebui pus superfosfat în brazdă, până la 400-500 kg/ha în solurile sărace. Însă nu prea se mai face acest lucru, pentru că fabricile au fost închise, iar produsele din import sunt scumpe“, a afirmat cercetătorul.

Potrivit explicaţiilor sale, primăvara este necesar un îngrăşământ complex NPK, de exemplu 15-15-15 sau 14-14-28, eventual cu microelemente, 200-300 kg/ha, în funcţie de calităţile lotului.

În timpul vegetaţiei, raportat la specie, se pot face alte 2-4 fertilizări. La început, pentru a favoriza creşterea, este recomandat azotatul de amoniu, apoi din nou complexe. Dozele variază, de la 100 la 150 kg/ha. Spre sfârşitul perioadei ar fi necesar un îngrăşământ cu potasiu.

Despre ICDLF Vidra

Institutul mai are, în prezent, trei staţiuni, la Buzău, Bacău şi Iernut, faţă de şase, câte erau până nu demult, Arad, Brăila şi Ialomiţa fiind desfiinţate. „Practic, ocupam toate zonele legumicole ale ţării“, a declarat Lăcătuş.

Domnia sa a menţionat că, în ultimii 50 de ani, ICDLF Vidra a creat peste 350 de soiuri şi hibrizi, dintre care 170 după anul 1990. Aproximativ 80-90% din produsele omologate pot fi multiplicate şi astăzi.

Numai în cazul roşiilor există 75 de soiuri (37) şi hibrizi (38) înscrişi în Catalogul oficial al României.

Pe lângă producţia proprie de seminţe hibride, cercetătorii au contracte cu diferite firme, cărora le furnizează genitorii, pentru a obţine astfel de seminţe.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
8859

Comentarii

1. Iulian -- (6-December-2011)Buna ziua!

In primul rand ne bucuram ca apar si produse autohtone si se si cultiva.

Ceea ce am dori, tot pentru promovarea produselor autohtone, este o adresa de contact al producatorului (telefon, email).
Mult succes!

2. Vali -- (6-January-2012)Am aceiasi intrebare pusa de Iulian mai inainte, un e-mail s-au telefon al producatoruluidar nu inteleg de ce trebuie sa ne abonam la revista pentru a afla raspunsul
Cu respect

3. Lumea Satului -- (16-January-2012)Numarul de telefon al domnului Lacatus, director stiintific al ICDLF Vidra este 0721.216.547

4. florin br -- (29-January-2012)cit ajunge saminta pt un 1ha

5. florin br -- (29-January-2012)pt un ha de vinata alba va multumesc

6. florinel -- (24-June-2014)De unde putem procura semintele dumneavoastra ?

7. marius -- (26-November-2015)as vrea si eu un nr de tel pt comenzi seminte;preturi

8. nesu adriana -- (1-February-2016)cum pot achizitiona semintele dumneavoastra si ce preturi au va multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

soiurile-de-vita-de-vie-cu-rezistenta-bi...

Soiurile de viţă-de-vie cu rezistenţă biologică

Acesta este titlul uneia dintre cele mai valoroase lucrări recent ieşite de sub tipar sub semnătura autorului său, dr. ing. Virgil Grecu, o personalitate a cărei activitate profesională stă sub semnul unei mari pasiuni: viticultura. Membru fondator al Societăţii Române de Horticultură şi al Oficiului Naţional al Viei şi Vinului, expert al Oficiului Internaţional al Viei şi Vinului din Paris, Virgil Grecu are şi o bogată activitate publicistică, printre care se numără cărţi, broşuri, capitole, lucrări ştiinţifice, articole în reviste de specialitate.

Deşi este concepută ca un îndrumător al viticultorului amator, lucrarea de faţă se adresează deopotrivă specialiştilor în domeniu, amatorilor şi micilor producători şi conţine un material informativ bogat, referitor la cea de-a treia grupă conturată în ultima vreme în viticultură: soiurile cu rezistenţă biologică.

Caracterizate prin potenţial productiv superior mai ridicat decât cele de tip nobil, soiurile rezistente biologic pot să reprezinte o alternativă pentru creşterea productivităţii muncii, păstrarea a ceea ce se cheamă „caracter natural“ al produselor obţinute şi diminuarea gradului de poluare. Aşa se explică faptul că în Germania, spre exemplu, soiurile rezistente ocupă un sfert din suprafaţa totală cultivată cu viţă-de-vie.

Structurat pe şapte capitole, desfăşurat pe 200 de pagini, volumul începe cu un istoric al viticulturii româneşti şi continuă cu prezentarea soiurilor rezistente, înfiinţarea plantaţiilor, întreţinerea viţelor tinere, mijloace de susţinere, întreţinerea viţelor pe rod şi câteva consideraţii generale privind soiurile rezistente în viticultura ecologică.

Formele rezistente biologic nu sunt prezentate în lucrare în ideea de concurenţă a viţelor nobile, ci ca o alternativă bine-venită în sprijinul celor care cultivă vie pe suprafeţe mici sau pentru consum familial.

Lucrarea constituie o noutate pe plan naţional, fiind inedită chiar şi pe plan internaţional.

Luminiţa Muşat

LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
2136

□

Comentarii

□

□

1. mariana -- (31-December-2010)Cum se numeste cartea si la ce editura o gasesc?
2. Olaru Nicusor -- (2-January-2011)Cat costa abonamentul la revista Lumea Satului?
3. lumea satului -- (3-January-2011)raspuns pentru Olaru nicusor
Abonamentul pe 12 luni costa 216 lei. Revista apare bilunar si are 84 pagini.
4. Trifan Ioan -- (3-January-2011)Cum se numeste cartea? Cum as putea sa o procur?

5. Trifan Ioan -- (3-January-2011)Scuzati. Cartea este chiar titlul articolului. De unde poate fi procurata?
6. mariana -- (12-January-2011)de ce nu ne spuneti la ce editura o gasim?
7. Redactia -- (20-January-2011)Cei care doresc sa-si procure aceasta carte o pot gasi direct la Editura MAST din Bucuresti, str. Sirenelor, nr 22, sector 5, tel 021.410.19.45.
Titlul cartii este si titlul articolului.
Valentina SOIMU

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

solariile-ca-oportunitate-de-afacere_284...

Solariile, ca oportunitate de afacere > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSolariile, ca oportunitate de afacere

Una dintre investiţiile considerate de unii ca fiind profitabile sunt solariile. După ce în ultima vreme preţurile la legume şi fructe au explodat din cauza devalorizării accentuate a leului în faţa monedei europene, o afacere în domeniul solariilor pare mai rentabilă ca niciodată.

Mai ales că, în prezent, în supermarketuri şi hipermarketuri peste 95% din fructe şi legume provin din import. Cum pe piaţă există puţine produse româneşti, cumpărătorii sunt obligaţi să achiziţioneze unele produse horticole la preţuri cu 10-30% mai mari, chiar şi decât în ţări dezvoltate din Europa. Cel puţin aşa susţine Dragoş Frumosu, preşedintele Federaţiei Sindicale din Industria Alimentară, şi se pare că are dreptate. Astfel, un kilogram de roşii costă peste 8 lei, unul de castraveţi între 8 şi 13 lei, ardeiul gras costă 10 lei, conopida 9 lei, vinetele 12 lei, iar o legătură de salată 3-4 lei.

În ultimele două luni, legumele şi fructele s-au scumpit cu 20%, specialiştii din piaţă avertizând că, până în aprilie, vom asista la alte majorări de preţuri cu 20%.

Ofertă tentantă

O societate din Galaţi oferă structuri complete de solarii noi, în 5 tipuri dimensionale, în funcţie de suprafaţa utilă a solarului: 240, 300, 360, 420, 480 mp.

Potrivit reprezentantului firmei, solariile reprezintă cele mai mici şi mai profitabile investiţii care nu trebuie să lipsească din nicio gospodărie, pentru că ele asigură profit sigur şi permanent în tot anul. În plus, investiţia se recuperează în 18-24 de luni.

„A sosit momentul ca şi gospodarii români - cei cu experienţă sau cei care abia vor să înceapă o asemenea afacere - să-şi creeze propria „minifabrică de bani“ şi să contribuie la creşterea producţiei autohtone de legume şi fructe. Noi vă oferim această oportunitate şi vă punem la dispoziţie solarii moderne, dotate cu instalaţii de irigare, necesare obţinerii unor producţii care să vă permită recuperarea investiţiei în cel mai scurt timp“, arată anunţul de pe net.

Preţurile legumelor de pe piaţa internă au înregistrat în acest an unele dintre cele mai rapide creşteri din UE. România a ocupat locul trei şi, respectiv, doi la nivel blocului comunitar în funcţie de inflaţia la cele două categorii de produse în perioada iunie-septembrie 2008.

Legumicultorii care au cultivat în regim intensiv tomate, ardei, castraveţi, utilizând solariile noastre, au obţinut până la sfârşitul lunii septembrie 2008, în medie, profituri de 40 lei/mp de solar (9.600 lei/modul de 240 mp), susţin analiştii.

La preţuri, doar Letonia ne depăşeşte

Pe plan mondial, cel mai semnificativ avans pe segmentul legumelor a fost consemnat de Cipru şi Malta, în timp ce România a fost devansată numai de Letonia în ceea ce priveşte creşterea preţurilor la legume, potrivit datelor Biroului european de statistică Eurostat.

Pentru persoanele care nu au cunoştinţele necesare în domeniul legumiculturii sau horticulturii, firma gălăţeană asigură suportul ştiintific şi tehnic, precum şi substanţele bioecologice necesare obţinerii unor recolte mari şi reducerea ciclului la culturi cu 25%. Societatea din Galaţi poate oferi şi o folie cu 5 straturi, cu certificat de calitate garantată, import Germania.

Folia de polietilenă import este specială pentru solarii, are o grosime de 170 microni şi este prevăzută cu 5 straturi. Solariile au deschiderea de 10 m şi lungimea de 24, 30, 36, 42, 48 m şi au structura alcătuită din arce confecţionate din ţevi de oţel. În vederea obţinerii unor producţii mari de legume, firma asigură consultanţă gratuit, suport tehnic şi ştiinţific.

Astfel, cei interesaţi vor putea avea acces la cele mai noi metode privind producţia legumelor în regim protejat şi la toate noţiunile despre construcţiile folosite la protejarea culturilor legumicole.

Loriana VLAD

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
5615
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

solariile-silvicultorilor_l1181.html

Solariile silvicultorilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Solariile silvicultorilor

Grăbiţi să acopere cu vegetaţie silvică marile defrişări de păduri ce au avut loc în ultimii ani, silvicultorii apelează şi ei la practica legumicultorilor, care forţează dezvoltarea plantelor apelând la sisteme de cultivare în spaţii protejate. Este vorba despre înfiinţarea în cadrul pepinierelor a unor solarii de tip tunel, unde sunt puse la încolţit seminţele din care se vor naşte în timp codrii noi ai României.

Pădurile, dincolo de afacere

Trecând de la multiplele beneficii de care dispunem în raport cu existenţa copacilor, a pădurilor în general, aflăm că datorită lor se poate duce o viaţă bună din punct de vedere financiar, dar mai ales sănătoasă. Descoperim zilnic noi documentare privind dispariţia a mii de hectare de pădure, în schimb nu se poate vorbi la acest nivel şi despre plantaţiile care ar trebui să existe la fiecare ocol silvic. Pentru a avea o serie de puieţi ce pot fi plantaţi la rândul lor pe terenurile ce au rămas neîmpădurite, trebuie să dispui de un loc unde poţi realiza o pepinieră ce îţi poate oferi o eficacitate a produsului. Un puiet trebuie plantat fiind în perfectă stare pentru a putea deveni, în natură, fără îngrijirea specialiştilor, un component al unei noi generaţii de pădure. Cunoaştem importanţa solariilor în domeniul agricol, dar se poate vorbi şi despre utilizarea acestora în silvicultură.

Elemente constructive

Solarul tip tunel începe a fi folosit şi pentru creşterea puieţilor în spaţiul închis, lucru ce conduce la o producţie mai amplă. Am întâlnit acest tip de tunel realizat în cadrul unui ocol silvic, iar eficienţa sa este recunoscută de către specialiştii în domeniu. De exemplu, pentru un solar de 210 m2, dintre care 160 m2 sunt folosiţi strict pentru plantarea puieţilor, a molidului în acest caz, este necesară o investiţie de aproximativ 37.000 lei. Aşa cum era de aşteptat, este folosită o folie specială pentru realizarea acestuia, ea trebuind schimbată o dată la 5 ani.

De asemenea, putem vorbi şi despre avantajele acestuia comparativ cu pepinierele clasice. El dispune de instalaţie de udat prin picurare care, pe lângă faptul că favorizează o creştere mai rapidă, aduce şi profit. Aici puieţii sunt feriţi de precipitaţii în exces, de intemperii şi de dăunători. Puieţii parcurg mai multe cicluri de evoluţie, iar după un an de zile ei sunt mutaţi în câmp, unde sunt îngrijiţi încă 2 ani, după care sunt plantaţi pe terenurile despădurite. Implementarea acestui sistem poate fi văzută ca o nouă manieră tehnologică, dar şi ca un pas spre ameliorarea despădu-ririlor şi conştientizarea importanţei silviculturii în cadrul unei societăţi.

Larissa SOFRON

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
776

Comentarii

1. Viorel -- (16-May-2011)Felicitări ptr articol.îmi plac foarte mult articolele scrise de tine,le-am citit pe toate.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

sole-quinta-2010-cramele-recas_l1066.htm...

Sole Quinta 2010 - Cramele Recaş - Cea mai mare distincţie obţinută de un vin românesc > REVISTA LUMEA SATULUI

Sole Quinta 2010 - Cramele Recaş - Cea mai mare distincţie obţinută de un vin românesc

Recent, ministrul agriculturii, Valeriu Tabără, a ţinut să acorde o diplomă de onoare câştigătorilor unui trofeu mult râvnit în lumea vinurilor produse la nivel internaţional. Este vorba despre Cuvée Sole Quinta 2010 produs de Cramele Recaş, care a obţinut premiul pentru cel mai bun vin alb sec la concursul „Vinalies Internationales 2011”. Aceasta a fost prima dintr-o serie de diplome de excelenţă pe care ministrul îşi propune să le înmâneze de acum înainte tuturor celor care obţin rezultate deosebite în competiţiile internaţionale şi să creeze astfel un renume produselor româneşti. Desfăşurat la Paris în perioada 25 februarie-1 martie, concursul „Vinalies Internationales 2011”este unul dintre cele mai importante evenimente de acest gen organizate la nivel mondial sub tutela Organizaţiei Internaţionale a Viei şi Vinului. Anul acesta, vinurile Cramele Recaş au concurat alături de alte 3.330 de probe din toată lumea.

Sole Quinta aparţine gamei de vârf a vinurilor Cramele Recaş, fiind obţinut din cinci soiuri, dintre care trei internaţionale – Sauvignon Blanc, Muscat Ottonel, Chradonnay – şi două româneşti – Fetească Regală şi Fetească Neagră. Ioan Georgiu, director general la Cramele Recaş, descrie acest vin ca fiind un spectacol de arome şi de gust. Acest trofeu confirmă potenţialul producătorului din vestul ţării ale cărui rezultate remarcabile se datorează în principal investiţiilor în echipamentele pentru vinificaţie, în clonele plantate, dar mai ales valoroasei echipe de oenologi de aici.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
1305

□

Comentarii

□

□

1. Ioan Silaghi -- (17-March-2011)Diploma de onoare acordata de ministrul agriculturii este tardiva.Ea trebuia acordata anterior obtinerii premiului de la Paris , daca tot are pretentia ca stie ce se petrece in agricultura romaneasca .

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

solidaritatea-crestina_l128.html

Solidaritatea creştină > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSolidaritatea creştină

Avem un zel aparte de a fi creştini mai ales cu ocazia marilor sărbători. De Bobotează ne călcăm în picioare, ne dăm coate şi suduim printre dinţii încleştaţi pentru a lua agheasmă, de parcă apa sfinţită ar avea o putere specială numai în această zi. Sperăm la mântuire, dar o confundăm cu o coadă la carne, unde cine are noroc sau este un pic descurcăreţ îl prinde pe Dumnezeu de picior. Îl invocăm pe Dumnezeu, ne batem cu cărămida în piept că suntem singurul popor creştin, dar uităm că mor oameni încolăciţi de frig la colţuri de stradă şi nimeni nu se oboseşte să le arunce o privire. Solidaritatea noastră creştină este aproape zero.

Un mimetism teribil a cuprins România. Batem cruci călugăreşti în faţa tuturor bisericilor, dar nu-l primim pe „popa“ în casă pentru că „ştim noi ce-i de capul lui“. Postul a ajuns o extravaganţă a bătrânilor pentru că noi, ceilalţi, ne îmbuibăm în numele tradiţiei până ni se rup baierele de la pantaloni. Ne mirăm că Dumnezeu nu ne ascultă prefăcuta rugă, deşi din bătrâni se ştie că şi hoţul se roagă când pleacă la furat. Înjurăm de toţi sfinţii şi ne salutăm cu şmecherescul „ce dracu’ mai faci?“.

Ne repezim la donaţii sau la fapte bune numai atunci când suntem văzuţi, precum fariseii, sperând că astfel ne-am câştigat un colţ de Rai, că Dumnezeu e un târgoveţ care ne iartă păcatele în schimbul unor ţechini aruncaţi de fală. Ne aducem aminte de strămoşi şi rude şi organizăm pomeni şi parastase numai să crape de ciudă babele din cartier. Crucea a ajuns accesoriu vestimentar, agăţat gingaş până şi de brăţara de la gleznă. Am uitat drumul spre Biserică, dar suntem specialişti în telenovele şi leşinăm de râs la bancurile porcoase. Copiii noştri - cu nume cât se poate de creştine precum Armando, Gimmy sau Zorro - cresc goliţi sufleteşte, sunt învăţaţi să se descurce, să fie şmecheri, să calce totul în picioare. Biserica se răstigneşte în suflet, iar credinţa pare să devină un fel de muzeu al satului. Suntem amatori de paradoxuri. Biserica şi armata conduc în topul încrederii, dar puţini tineri mai vor să facă armata, iar credinţa e o chestiune de ştampilă şi nicidecum de adâncă smerenie.

Botezul Domnului mai e numit şi Epifanie, adică Arătarea Domnului, pentru că Iisus Hristos se arată pentru prima dată lumii, gata de a-şi îndeplini misiunea dumnezeiască. Poate avem nevoie de un nou început, pentru că numele de creştin obligă. Nu coada la agheasmă ne mântuieşte, ci faptele noastre. Altfel vom rămâne pe veci la coada spre Rai.

Violeta Anghel

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
596
□
˚ Comentarii
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Solul, flora şi fauna în agricultura eco

În cadrul unei gospodării organizate pe principiile alternativelor agricole, se pune, de acum, tot mai acut problema protejării solului, a faunei şi a peisajului în care funcţionează. Ca măsură imediată se au în vedere lucrările ameliorative ale solului şi realizarea unor perdele sau garduri vii care să protejeze culturile contra unor factori climatici nefavorabili. Este vorba de lucrări care urmăresc evitarea alunecărilor de teren, a eroziunii şi formarea de albii de către torente în scopul de a reduce pierderile şi distrugerea stratului de pământ vegetal.

Armonia cu natura

Se are în vedere ca solul, împreună cu celelalte componente ale cadrului natural, să alcătuiască un sistem aflat într-un anumit echilibru. Agricultorul ştie că, pentru a trăi în armonie cu natura, trebuie să respecte ciclurile ei, legile şi ritmurile sale. Această armonie poate fi asigurată prin mijloace tehnice de protecţie a solului, care privesc lucrări pedoameliorative, unele dintre ele solicitând investiţii mari, iar altele putând fi executate cu forţe proprii.

Cerinţe hidroameliorative

Obligatorie este executarea lucrărilor de desecare a tuturor suprafeţelor unde apa se strânge şi dă naştere unor ochiuri, ca urmare a faptului că terenurile sunt mai joase, expuse revărsărilor şi inundaţiilor sau că subsolul este impermeabil. Pe aceste terenuri, apa care prisoseşte nu se strecoară în jos, ci iese ici-colo la iveală, formând ochiuri sau băltoace.

Eliminarea prisosului de apă şi însănătoşirea pământului se realizează prin mai multe mijloace.

Mai întâi, prin efectuarea unei arături adânci, astfel încât apa să găsească mai mult pământ afânat în care să se poată scurge. O lucrare obligatorie o constituie scarificarea terenului după arăturile de toamnă şi de primăvară. Dacă arătura adâncă nu este suficientă, din loc în loc se sapă puţuri largi de 1 m sau 2 m şi adânci, până se ajunge la un strat de nisip. Puţurile se astupă cu pietre (resturi ţiglă ş.a.) şi, când mai este 1 m până la suprafaţă, se adaugă pământ arabil. Apa se scurge printre pietrele din puţ care a fost plasat, de regulă, în puncte diferite de pe panta înclinată.

Eliminarea surplusului de apă se poate face şi prin şanţuri care pot fi deschise sau acoperite. Lungimea lor variază între 50-100 metri, iar adâncimea între 60-100 metri. Deschiderea de sus a şanţului este de 45 centimetri, iar cea de jos de 13-15 centimetri. În cazul şanţurilor acoperite se ridică mai întâi planul terenului (fig. 22), apoi se caută linia de fugă de mijloc destinată şanţului colector în care apa se adună prin şanţurile secundare dispuse lateral, în dreapta şi stânga lui. Pe fundul acestor şanţuri se aşază pietriş în strat gros de 30-40 centimetri, după care se acoperă cu un strat de pământ vegetal.

Protejarea solurilor contra apelor torenţiale se realizează prin efectuarea arăturilor pe curbele de nivel.

Asanarea apelor pe suprafeţe mari se realizează prin conducte sau şanţuri betonate care solicită investiţii mari şi care au o durată de funcţionare de 50-100 ani. Toate aceste lucrări îndreaptă proprietăţile fizice ale solului, lasă aerul să pătrundă, apa se scurge, pătura de arabil se încălzeşte, iar capacitatea de reţinere a apei se măreşte.

Perdele de protecţie

Perdele şi garduri vii se amplasează pe suprafeţe deschise în zonele de câmpie şi podişuri lipsite de pădure. Pentru înfiinţarea lor se utilizează fâşii şi clinuri de terenuri, coastele repezi, ravenele ş.a. plasate înspre vânturile dominate din zonă. După formarea lor, ele curăţă şi răcoresc aerul, potolesc forţele vânturilor, contribuie la menţinerea umidităţii, asigură umbra pentru om şi animale.

Se plantează arbori uşor de înmulţit, rezistenţi la secetă, cu creştere viguroasă (salcâm, plop, ulm, frasin, nuc, cireş ş.a.).

În jurul unor trupuri sau tarlale se pot realiza perdele sau garduri vii alcătuite din pomi şi tufe de arbust, rezistente la secetă şi ger, cu vegetaţia grabnică şi crengi multe precum salcâmul, măceşul, păducelul, cătina gledicia, zmeurul ş.a.

Gardul viu, odată creat şi închegat, trăieşte până la 100 ani şi asigură o împletitură prin care nu trece nici pasărea. Devine scut contra vitelor, servind totodată drept cuib şi adăpost pentru prădătorii naturali (şopârle, broaşte, arici ş.a.) atât de necesari în combaterea biologică a bolilor şi dăunătorilor plantelor agricole.

Înălţimea gardului se proiectează la 1,5-2 metri, iar grosimea lui între 30-40 centimetri. Ajuns la înălţimea dorită, gardul se tunde de două ori pe an, la sfârşitul iernii şi în ultima parte a lunii iunie.

Ing. Vasile CIORCAŞ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1252

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

solutiile-tehnologice-in-cresterea-porci...

Soluţii tehnologice în creşterea porcinelor

În fermele zootehnice, desfăşurarea activităţilor în vederea obţinerii unei eficienţe maxime este condiţionată de respectarea unor reguli riguroase de organizare. Tehnologia de creştere şi exploatare reprezintă un ansamblu de metode, procedee, tehnici şi operaţiuni, care se desfăşoară într-o anumită ordine, respectând condiţia de a satisface cerinţele biologice ale animalelor.

Criterii pentru eficienţă

Tehnologiile ce urmează să fie aplicate în sectorul de creştere a porcilor pot fi stabilite în funcţie de următoarele criterii:

- după tipul şi datarea fermei;
- în funcţie de perioada activităţii desfăşurate
  - în flux continuu;
  - sezonieră.
- după profilul fermei şi tehnologiile de creştere.

Activitatea de creştere şi îngrăşare a porcinelor în sistemul intensiv este organizată în patru sectoare: monta şi gestaţia, maternitatea, creşterea tineretului şi sectorul de îngrăşare.

Scroafele în perioada de montă şi gestaţie

În sectorul de montă şi gestaţie sunt incluse animalele destinate reproducţiei, mai exact scroafele aflate în procesul de pregătire pentru montă, scroafele gestante, vierii şi tineretul de reproducţie.

În următoarele rânduri vă vom prezenta câteva dintre condiţiile şi tehnologiile aplicate în cazul creşterii exploatării scroafelor pregătite pentru montă şi a celor gestante.

Depistarea scroafelor şi scrofiţelor în călduri se face cu vierii încercători, prin plimbarea acestora în faţa boxelor colective.

Printre primele semne care confirmă intrarea în călduri a scroafele şi scrofiţelor este apropierea lor de gardul pe unde trec vierii. În cazul acesta sunt scoase şi duse în boxele de formare a grupelor de montă, apoi după verificarea reflexului de imobilitate sunt duse în boxele individuale de însămânţare.

Operaţiunea de depistare a scroafelor în călduri se execută de două ori pe zi, dimineaţa după administrarea tainului şi seara.

Metode de însămânţare

Biotehnologia de reproducţie indicată are la bază însămânţarea artificială a scroafelor.

Scroafele depistate a fi în călduri în cursul dimineţii se însămânţează seara, respectiv după 12 ore de la depistare. Însămânţarea se repetă după alte 12 ore, respectiv în dimineaţa următoare.

Scroafele depistate a fi în călduri seara sunt însămânţate după 12 ore, adică în dimineaţa următoare, proces care se repetă după alte 12 ore, respectiv seara.

O altă tehnologie de însămânţare presupune însămânţarea la câteva ore după depistare, urmând ca în dimineaţa zilei următoare procesul să fie repetat.

La scroafele care manifestă călduri mai multe zile se poate efectua şi a treia însămânţare. Timp de 18-21 zile scroafele montate vor fi mutate în boxe individuale. Ulterior sunt trecute în compartimentele cu boxe colective destinate scroafelor gestante.

Dr. ing. Nicolae ZENECI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
3569
☐
° Comentarii
☐
☐
° 1. ioana -- (26-September-2010)As vrea sa stu la cat timp fata o scrofa dupa ce a fost motata
° 2. ioana -- (26-September-2010)As vrea sa stu la cat timp fata o scrofa dupa ce a fost motata

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sorgul-boabe-o-alternativa-la-porumbul-s...

Sorgul boabe, o alternativă la porumbul sau orzul utilizat în nutreţurile concentrate din hrana rumegătoarelor

În condiţiile actuale din ţara noastră, extrem de capricioase din punct de vedere meteorologic, stresul provocat plantelor de temperaturile ridicate din timpul verii, adesea asociate cu seceta prelungită, poate compromite substanţial producţia agricolă de pe arii extinse. Pentru a evita acest lucru fermierii, crescători de animale în special, sunt nevoiţi să găsească soluţii eficiente din mai multe puncte de vedere, pentru folosirea în raţiile de hrană destinate animalelor de fermă şi a altor surse de cereale energetice cum ar fi sorgul boabe în locul celor clasice ca porumbul, orzul, grâul etc.

Pe lângă acest neajuns se mai adaugă şi faptul că, în ultimul timp, folosirea cerealelor clasice în hrana oamenilor sau a animalelor a căpătat noi concurenţi cum ar fi industria alcoolului şi cea a biocombustibililor. Astfel, porumbul este folosit tot mai mult pentru obţinerea alcoolului şi a biogazului, iar grâul, care era folosit în cea mai mare parte în panificaţie, acum este şi materie primă la obţinerea biogazului, pe când orzul este în continuare preluat cu succes la fabricarea berii, dar şi la creşterea producţiei de biogaz.

În această situaţie, cea mai la îndemână soluţie ar fi extinderea culturilor de sorg, dat fiind faptul că planta are cerinţe diferite faţă de climă şi sol şi este rezistentă la secetă. În condiţiile de climă şi sol considerate optime pentru sorg, porumbul nu se dezvoltă, fiind practic slab productiv. De aceea cultura sorgului nu o concurează pe cea a porumbului, din contră, contribuie la sporirea producţiei totale de concentrate energetice prin ocuparea regiunilor climatice şi a solurilor neprielnice pentru culturile clasice.

Calităţile nutriţionale ale sorgului boabe au fost demonstrate prin cercetări experimentale care au pus în evidenţă un conţinut energo-proteic apropiat de cel al cerealelor clasice. Pe aceste considerente, în INCDBNA Baloteşti s-au alcătuit raţii de hrană într-o primă etapă la tineretul taurin la îngrăşat, unde s-a folosit ca nutreţ de volum cu preponderenţă silozul de porumb şi un amestec de nutreţuri concentrate în care porumbul şi orzul din nutreţul concentrat au fost substituite cu sorg în proporţie de până la 30%, respectiv 20%.

S-au înregistrat în acest fel performanţe productive la Bălţata Românească, în jur de 1.350 g/cap/zi, comparabile cu ale altor loturi de animale care au primit în amestecul concentrat cereale obişnuite. Astfel de experimentări sunt vizate şi pe alte categorii de rumegătoare, berbecuţii la îngrăşat şi chiar vaca de lapte, ale căror rezultate le vom prezenta într-un articol viitor, iar pentru fermierii care au ca activitate creşterea şi îngrăşarea taurinelor, INCDBNA Baloteşti poate produce la cerere nutreţ combinat pe bază de sorg boabe.

Dr. Ing. Dorica VOICU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1878

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sorgul, „cămila verde a deşertului“

În contextul actual, generat de preţurile materiilor prime furajere şi de provocările pieţei, sorgul revine în atenţia producătorilor de furaje ca o cereală alternativă, fezabilă din punct de vedere economic.

De ce sorg?

„Sorgul este o cultură adaptată la climatul secetos de la noi mult mai bine decât porumbul. De asemenea, procesatorii care îl utilizează în prepararea furajelor câştigă bani, sorgul fiind cu aproximativ 10% mai ieftin decât porumbul“ – a afirmat Florin Constantin, country manager Euralis Seminţe pentru România şi Bulgaria.

Această plantă, denumită „cămila verde a deşertului“, este recomandată pentru cultivare în toate zonele afectate de secetă şi de arşiţă, precum şi în cele cu terenuri degradate, improprii culturii porumbului. Se cultivă în zonele mai umede ale Câmpiei de Vest, unde se obţin 7-8 t/ha. De asemenea, în Călăraşi, Ialomiţa sau Galaţi, iar acum urmează Dobrogea. Se pretează foarte bine la terenurile nisipoase, cum sunt şi cele din sudul Olteniei. Potenţialul hibrizilor în sol neirigat, într-un an mediu, poate fi de 8-8,5 t/ha. Dar se consideră a fi foarte bună şi o producţie de 5-6 t/ha. „Nivelul de energie din sorg este similar cu al porumbului, 90-100%, însă nivelul de proteină este mai mare decât al porumbului. Comparativ cu porumbul, are un conţinut mai redus de lizină, dar mai ridicat de triptofan şi isoleucină. Digestibilitatea, atât pentru porc, cât şi pentru pasăre, este asemănătoare cu a porumbului“ – susţine directorul de la Guyomarc'h România.

Poate înlocui porumbul în furajare

Principala utilizare a sorgului este în furajele pentru porci sau păsări, în diferite concentraţii şi amestecuri cu alte nutreţuri, unde poate înlocui porumbul parţial şi chiar total.

Poate cea mai puternică şi competentă companie prezentă în România, de tehnologii în domeniul preparării furajelor, este Guyomarc'h Nutrition et Santé Animales (NSA) România, membră a grupului (de cooperative) francez internaţional Invivo NSA.

Specialiştii pun un mare accent pe taninii din sorg, înlăturând falsele temeri legate de toxicitatea lor. Noii hibrizi conţin cel mult 0,3% tanini care sunt antioxidanţi, adică sunt recomandaţi pentru o nutriţie sănătoasă. Taninii prezenţi în sorg au un efect benefic, antioxidant, efect căutat în alimentaţia modernă, pentru că previn îmbătrânirea celulelor. Nu sunt toxici, dar încetinesc digestia. De aceea au fost recomandaţi în tratamentul diabetului de tip II. Taninii leagă proteina, făcând-o greu digestibilă în prima fază. Însă, la nivelul colonului, există bacterii care permit în final absorbţia proteinei.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
1718

Comentarii

☐

☐

1. zlate nicolae -- (2-May-2010) daca este diferenta din punct de vedere al hranirii animalelor sorgul zaharat produs de centrul de cercetari din r moldova

2. Maneanu Varvara Magdalena -- (5-May-2010)Cu ocazia ac. articol m-am mai documentat şi am aflat că este de mai multe feluri.

Cultivat pentru sămânţă, pentru mături,zaharat şă ca plantă furajeră pentru siloz. Încă din anii 1960 se lucra la hibrizi zaharaţi atunci cam 4 erau deja realizaţi.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

spanacul-in-camp-se-insamanteaza-toamna_...

Spanacul în câmp se însămânţează şi toamna

Cultivarea spanacului este simplă şi puţin costisitoare, mai ales atunci când se ajunge la mecanizarea integrală, aşa cum se practică în ţările cu legumicultură avansată. La noi se cultivă în toate regiunile ţării, putând fi însămânţat atât toamna, cât şi primăvara timpuriu. Spanacul se cultivă mult în sistemul culturilor succesive. Poate fi o cultură anterioară, fiind o bună premergătoare pentru tomate, ardei, fasole, dar şi una de bază atunci când însămânţarea are loc primăvara devreme.

De asemenea poate fi o cultură ce urmează celei de bază şi care se însămânţează pentru consumul de toamnă, după mazăre, cartofi timpurii, ceapă. Cel mai târziu se poate semăna între 10 şi 20 octombrie pentru a se recolta primăvara, pe la jumătatea lunii aprilie. Aceasta din urmă este de altfel cultura la care ne vom referi în rândurile de mai jos.

Factori de vegetaţie

Spanacul este puţin pretenţios faţă de căldură, plantele tinere suportând brumele şi chiar îngheţul solului. De aceea ele pot ierna în câmp, dar cu condiţia să aibă formată o rozetă cu 2-3 frunze. Temperaturile ridicate din timpul vegetaţiei grăbesc apariţia tulpinilor florale şi reduc substanţial producţia de frunze.

Manifestă sensibilitate faţă de numărul de ore de lumină, deoarece în condiţii de zi lungă emite mai repede tulpini florale. De aceea semănăturile efectuate mai târziu primăvara dau producţii mai mici.

În ceea ce priveşte solul, acesta trebuie să fie bogat, cu suficientă umiditate. Răspunde bine la fertilizarea cu gunoi de grajd, dar şi la îngrăşămintele chimice uşor solubile, în special la cele pe bază de azot.

Tehnologia de cultură

Pregătirea solului implică o fertilizare de bază cu gunoi de grajd bine descompus şi 2/3 îngrăşăminte chimice pe bază de fosfor şi potasiu. Pentru afânarea solului se efectuează arătura la 20-25 cm apoi, înainte de semănat, are loc mărunţirea şi nivelarea arăturii.

Înfiinţarea culturii pe suprafeţe mari se face cu maşina de semănat în benzi de şase rânduri, cu distanţa între rânduri de 20 cm şi de 60 cm. Adâncimea de semănat în cazul de care vorbim, şi anume atunci când semănatul are loc toamna târziu, este de 3-4 cm.

Cele mai răspândite soiuri în cultură aparţin varietăţii Spinacea oleraceea, cu sămânţă rotundă, şi sunt Smarald, Matador, Matares şi Nores.

Norma de sămânţă la hectar este de 15-25 kg, în funcţie de facultatea germinativă şi epoca de semănat, cunoscut fiind faptul că pentru cultura de toamnă cantitatea de sămânţă este mai mare.

Combaterea agenţilor patogeni se face cu precauţie numai dacă este cazul. Principalul dăunător este păduchele negru al frunzei care se combate prin stropiri repetate cu apă rece sau printr-un tratament cu soluţie pe bază de Ambusch 25 EC 0,05%, luându-se măsurile de precauţie necesare, mai ales timpul de pauză de

după stropit.
Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
8899
☐
Comentarii
☐
☐
1. marius -- (16-November-2015)multumim pem
ntru sfaturi si tratamente

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

specialisti-din-domeniu-discuta-perspect...

Specialisti din domeniu discuta perspectivele dezvoltarii sectorului agricol la Romanian Agribusiness Conference > REVISTA LUMEA SATULUI

Specialisti din domeniu discuta perspectivele dezvoltarii sectorului agricol la Romanian Agribusiness Conference

Potentialul de dezvoltare al sectorului agricol din Romania este discutat joi, 29 septembrie 2011, Hotel Intercontinental, ora 09:00, in cadrul conferintei Romanian Agribusines Conference.

Evenimentul va fi structurat in jurul urmatoarelor teme: Politica Agricola Comuna 2014-2020, strategia de dezvoltare a agriculturii romanesti pe termen mediu si lung, perspectivele cresterii productiei cerealiere a Romaniei, oportunitatile de dezvoltare a comertului cu cereale, cum poate profita Romania de o eventuala criza alimentara la nivel mondial, perspectivele dezvoltarii sectorului de productie agricola bio, evolutia preturilor alimentelor in urmatorul an, oportunitatile de finantare a agriculturii, sursele de finantare si cofinantare in sectorul agricol, masurile pentru sprijinirea agricultorilor in contextul politicilor europene, situatia accesarii fondurilor europene, aspectele fiscale si legislative specifice agriculturii.

Printre specialistii ce vor discuta despre strategia din sectorul agricol romanesc se numara: Daniela Giurcă, Consultant si cercetător IER (Institutul European din Romania) , Nicușor Șerban, Vicepresedinte LAPAR , Sorin Minea, Presedinte ,Romalimenta , Dragos Frumosu, Presedinte, Federatia Sindicatelor din Industria Alimentara , Cătălin Ioan Toncea, Sef Serviciu Animare Comerciala, Directia Distributie si Animare Persoane Juridice, BRD Groupe Societe Generale , Dana Bucur, Agribusiness Consultant , Septimiu Stoica, Presedinte, Bursa Romana de Marfuri ,Teodora Alecu, Tax Senior Manager, KPMG Romania .

Romanian Agribusiness Conference este adresat: asociatiilor si agentiilor din industria agricola, producatorilor de cereale, erbicide, pesticide si produse agro-chimice, companiilor FMCG si distribuitorilor, furnizorilor de solutii, echipamente si servicii specifice industriei, expertilor, investitorilor, bancilor, companiilor de leasing, companiilor de asigurari, fondurilor de investitii, companiilor de consultanta, companiilor din domeniul IT , caselor de avocatura.

Partenerul principal al evenimentului este New Holland Romania Agropartners. Evenimentul este sustinut de IKB Leasing si BRD Groupe Societe Generale. La nivel de parteneri media mentionam: TVR Info, RFI Romania, Wall- Street, Romania libera, Academia Catavencu, Calendar Evenimente, Ziare.com, Business- Edu, 9 a.m., AIDA, Business Live, Magazin Agricol, Lumea Satului, Agroazi.ro, Ziarul de Business, B2B.

Romanian Agribusiness Conference are loc pe 29 septembrie 2011 la Hotel Intercontinental., Bucuresti.

Despre Medien Conferences

Medien Conferences este divizia de evenimente business a grupului Medien Holding. Evenimentele Medien Conferences ofera mediului romanesc de business o platforma dinamica de dezbateri si networking.

Medien Conferences organizeaza evenimente dedicate mediului de afaceri din diverse domenii precum:

energie, infrastructura & transporturi, FMCG & retail, asigurari, financiar-bancar, agricultura, IT & telecom, home&deco.

Divizia de evenimente business ofera si posibilitatea organizarii de evenimente personalizate in functie de necesitatile companiilor.

Portofoliul Medien Holding include cotidianul Romania libera, site-ul www.romanialibera.ro, saptamanalul de satira Academia Catavencu si site-ul www.acadaemiacatavencu.info, Hiparion Publishers (revistele Hiparion - „Caminul", „Casa Mea", „Domus" si „Planul Casei Mele", revista de B2B „Unelte si echipamente", site-ul www.casamea.ro, emisiunea TV "Caminul de 5 stele"), tipografia United Print, agentia de comunicare branding si corporate media Corporate Media Publishing, divizia de evenimente muzicale Medien Events si Medien Conferences, divizia de evenimente de business.

Pentru detalii, va rugam sa ne contactati la: andreea.paun@medienholding.ro, conferences@medienholding.ro, telefon 021.202.81.69 sau sa accesati www.mhconferences.ro

Andreea Paun
Project Executive
Medien Conferences
Phone: +40 21 202 8169
Fax: +40 21 202 8269
Mobile: +40 721 201 995

Vizualizari:
781
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Specialiştii de la DuPont recomandă noile substanţe de combatere a buruienilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Specialiştii de la DuPont recomandă noile substanţe de combatere a buruienilor

Tehnologii optime bazate pe utilizarea erbicidului Express® 50 SG în combaterea buruienilor dicotiledonate problemă (Cirsium, Xanthium) din cultura de floarea-soarelui cu hibrizi rezistenţi – Pioneer (PR64E83, PR64E71, P64LE19, P64LE20)

Floarea-soarelui este una dintre principalele culturi puternic concurate de buruieni, încă din primele stadii de creştere, în special în cazul primăverilor cu temperaturi scăzute, când se înregistrează o creştere lentă a plantelor de floarea-soarelui, mai ales în cazul speciilor de buruieni cu apariţie timpurie care la infestări predominante pot influenţa negativ nivelul producţiei de boabe la hectar.

În ţara noastră, floarea-soarelui este planta de cultură puternic infestată (80-90%) cu buruieni monocotiledonate anuale şi perene (Setaria, Echinochloa, Sorghum din sământă şi rizomi, Digitaria) şi cu dicotiledonate anuale şi perene (Cirsium, Xanthium, Sinapis, Solanum, Raphanus, Chenopodium, Amarantus, Hibiscus, Polygonum sp. Abutilon, Datura, Anthemis, Convolvulus, Sonchus), având nivel de infestare şi frecvenţa speciilor foarte diferenţiat, în funcţie de condiţiile pedoclimatice locale.

Superioritatea erbicidului Express® 50 SG

Această problemă a fost rezolvată prin obţinerea primilor hibrizi nemodificaţi genetic rezistenţi la erbicide de tip sulfonilureic de către firma Pioneer în colaborare cu cercetătorul dr. Miller de la Universitatea Fargo (Dakota de Nord-SUA). Ca urmare a descoperirilor efectuate pe plan mondial şi având în vedere infestările puternice cu buruieni dicotiledonate problemă din această cultură, primele cercetări în ţara noastră pentru combaterea dicotiledonatelor anuale şi perene în condiţiile folosirii erbicidului Express® 50 SG s-au realizat în anul 2003, acesta fiind testat în mai multe staţiuni colaboratoare ale INCDA Fundulea situate în zone agricole cu diferite nivele de infestare şi dominanţă a buruienilor, precum şi cu condiţii climatice specifice zonei.

Rezultatele cercetării

Rezultatele cercetărilor efectuate pe o perioadă de 2 ani au evidenţiat faptul că erbicidul Express 50® SG + adjuvantul (Trend®) în doză de 30 g/ha + 0,1%, aplicat postemergent (floarea-soarelui 4-6 frunze) realizează o eficacitate superioară (90-95%) în combaterea buruienilor dico anuale şi perene (inclusiv cele problemă (Cirsium, Xanthium, Abutilon, Datura), comparativ cu aplicarea tratamentelor standard cu erbicide avizate până-n prezent în ţara noastră, fapt ce a permis stabilirea de noi strategii de combatere a buruienilor din cultura florii-soarelui. De asemenea, erbicidul Express® 50 SG + Trend (30 g/ha+0,1%) aplicat singur – postemergent (în vegetaţie) la fază optimă pentru cultură (floarea-soarelui 4-6 frunze) a prezentat o foarte bună selectivitate (nefiind înregistrate simptome fitotoxice chiar la doze duble) pentru hibrizii cultivaţi de floarea-soarelui rezistenţi de la firma Pioneer (PR64E83, PR64E71, P64LE19, P64LE20).

În concluzie, pentru condiţiile de infestare cu buruieni menţionate, în combaterea buruienilor anuale şi perene din cultura florii-soarelui cu hibrizi „rezistenţi“ Pioneer (PR64E83, PR64E71, P64LE19, P64LE20) la erbicidul Express 50® SG se recomandă utilizarea de strategii de combatere diferenţiate în funcţie atât de nivelul de infestare cu buruieni şi dominanţa lor cât şi de condiţiile climatice din perioada de vegetaţie. Vizualizari: 3295

□

° Comentarii

□

□

° 1. catalin -- (29-May-2010)In tehnologia descrisa nu se spune nimic din pacate de actiunea pe care o are asupra insectelor polenizatoare si in special asupra albinelor.
Dupa cum se stie, albina este cel mai puternic polenizator al culturilor de floarea soarelui iar actiunea de polenizare in Romania se face gratuit.
Ar fi de preferat ca folosirea acestor erbicide sa fie facuta fara a afecta viata acestor insecte.Ar fi bine sa afisati pe site daca prin aplicarea acestui erbicid albinele au de suferit.
Multumrsc si astept raspuns cat mai urgent.

° 2. sorin7777 -- (14-June-2011)doresc sa cunosc care este potentialul melifer al hibridului P64LE20. Exista statistici ori alte informatii din surse verificabile? multumesc.

° 3. grigore n -- (24-January-2012)erbicidul EXPRESS 50 SG combate in vre-un fel (direct sau prin remanenta) OROBANCHE CUMANA ?

° 4. net -- (5-May-2012)Nici Express-ul si nici alt erbicid nu combate orobanche

° 5. florin -- (8-April-2013)OROBANCHE CUMANA este combatuta foarte bine cu erbicidul Pulsar la hibrizii Clearfield.

° 6. STEFAN -- (12-May-2015)vreau un erbicid pentru P63LL06 150 HB 0768073777

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

specialitati-din-tara-motilor_750.html

Specialităţi din Ţara Moţilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Specialităţi din Ţara Moţilor

Virşli de Brad, Slănina ţărănească, Salamul Zarand şi Caltaboşul moţesc sunt doar câteva dintre produsele tradiţionale cu care se mândreşte firma Lorialba din Brad, orăşel aşezat pe malul Crişului Alb, în judeţul Hunedoara. Pe reprezentanţii firmei i-am întâlnit în cadrul unui târg de produse tradiţionale organizat în vestul ţării, unde au participat pentru a-şi face cunoscute şi aici specialităţile originare de prin părţile locurilor lor. De altfel, judeţul Hunedoara abundă în produse tradiţionale preparate din carne, cele mai cunoscute dintre acestea fiind virşlii de Brad şi cei de Sălaşu.

„Noi, moţii, ne-am păstrat neschimbate obiceiurile, portul şi bucatele noastre tradiţionale. Haideţi să ne amintim împreună de timpurile de demult. Să ne întoarcem în lumea simplă, calmă şi plină de savoare a tradiţiei româneşti. Să ne aşezăm la masă şi să gustăm mezelurile tradiţionale de la Brad, din Ţara Moţilor. Să învăţăm să ne bucurăm din nou de plăcerea gustului tradiţional.“

Produsele naturale reprezintă viitorul

Afacerea a început încă din anul 1994, prin fabricarea virşlilor tradiţionali, după o reţetă adusă de un „virşlar“ bătrân pe care au vrut să o ducă mai departe. Despre produsele pe care numai rostindu-le îţi lasă gura apă, reprezentantul firmei, domnul Ioan Alba, ne spune că sunt specialităţi locale, făcute „ca la mama acasă“, numai din ingrediente naturale, la care se adaugă mult suflet.

De fapt, ideea de la care au pornit a fost de a le reaminti tuturor celor care vor gusta bunătăţile fabricate de ei de casa părintească. „Produsele naturale reprezintă viitorul. Şi atunci când ieşim în Europa trebuie să punem tradiţia în faţă“, ne spune cu convingere producătorul din Brad. Şi lumea, se pare, este tot mai atrasă de ideea de a mânca aceste produse tradiţionale, obţinute din carne produsă la noi şi din ingrediente naturale.

Singurul lor păcat, deşi la fel de bine ar putea fi şi o calitate, este că ele nu rezistă la fel de mult ca produsele pe care ne-am obişnuit să le găsim în comerţ, pentru că la vremea la care strămoşii au creat reţetele lor nu existau nici aditivi, nici alte substanţe care să ducă la păstrarea lor cât mai îndelungată. „Fiind afumate în afumătorii clasice, cu rumeguş de fag şi de stejar, ele au totuşi o perioadă de valabilitate destul de lungă, de până la două luni de zile. „Noi tocmai asta vrem: ca un produs făcut natural să şi reziste natural. Dacă este tratat corespunzător şi cu multă migală el este cu siguranţă unul bun, de calitate, care va rezista cum trebuie. Nici nu trebuie să ţină prea mult, pentru că un produs, dacă îţi place, îl mănânci repede“, mai spune Ioan Alba.

Virşlii de Brad, o marcă înregistrată

Virşlii de Brad reprezintă deja o marcă înregistrată şi atestată de firma Lorialba la Oficiul pentru Produse Tradiţionale. Producătorul a ales această modalitate pentru a-şi proteja reţetele originale. Aceştia, alături de celelalte preparate ale firmei Lorialba, pot fi găsiţi în magazinele din judeţele Hunedoara, Alba, Cluj, Bihor, Arad şi Timiş.

Produsul de bază, virşli, este una dintre mândriile gastronomice ale judeţului Hunedoara, locul lor de naştere fiind în zona Brad şi Sălaşul de Sus. Oamenii de aici fac virşli de când se ştiu, reţeta fiind păstrată şi respectată cu stricteţe din strămoşi. Ei sunt de fapt nişte cârnăciori subţiri, în compoziţia cărora intră diverse amestecuri de carne tocată: de capră, oaie, viţel sau de porc.

La toate acestea se adaugă condimente: usturoi, sare, ardei iute şi piper, toate după gust, pe care cel care face amestecul îl ştie din ochi, cum s-ar spune. Tocătura se introduce în intestine subţiri de oaie, după care se opăresc şi se dau la fum din lemn de fag. Mai rămâne doar să fie consumaţi, fierţi sau prăjiţi, după gustul fiecăruia.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
1528

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Specificul alimentaţiei ovinelor

Ovinele se diferenţiază faţă de alte specii de animale domestice prin faptul că depun un efort mai mare pentru procurarea hranei. Se apreciază că cca 90% din hrana consumată de către ovine este reprezentată de vegetaţia existentă pe pajişti permanente (uneori inaccesibilă altor specii), de subproduse agricole şi surse ocazionale, mai puţin de 10% fiind nutreţuri concentrate.

Fiziologia aparatului digestiv

Specia ovină se caracterizează din punctul de vedere al aparatului digestiv prin existenţa a patru compartimente gastrice: rumen, reţea, foios şi cheag, dintre care primele trei compartimente sunt cunoscute sub denumirea de prestomace, iar cheagul este prevăzut cu glande digestive, având rolul stomacului propriu-zis.

În prestomace se realizează digestia cu ajutorul microsimbionţilor lor, iar digestia chimică are loc în cheag (stomacul glandular) şi intestin. Faţă de taurine, ovinele au capacitatea relativă a rumenului şi reţelei, precum şi lungimea relativă a intestinelor mai mari, ceea ce asigură o mai bună valorificare a furajelor celulozice.

Fiind animale rustice şi mai puţin pretenţioase faţă de hrană, ovinelor le sunt destinate nutreţurile de calitate inferioară, cu toate că ele digeră mai slab substanţele organice şi în special celuloza brută din nutreţurile de volum comparativ cu bovinele. Oile digeră mai bine decât bovinele componentele nutreţurilor concentrate, fapt explicabil în parte prin eliminarea unor cantităţi mai reduse de produse endogene, în comparaţie cu bovinele.

Principalele surse de proteină pentru hrana ovinelor sunt asigurate de păşuni şi fâneţe naturale sau cultivate, reziduri industriale şi produse agricole secundare, seminţe de cereale şi leguminoase, făinuri animale, drojdii furajere şi substanţe azotate sintetice. Plantele furajere cu valoare proteică ridicată sunt reprezentate de leguminoase folosite sub formă de masă verde, fân, semifân şi concentrate.

Capacitatea relativă a segmentelor tubului digestiv la specia ovină şi taurină - %

(vezi tabel in revista tiparita, pe baza de abonament)

Capacitatea compartimentelor gastrice variază la ovine în funcţie de vârstă şi tipul de alimentaţie. Jurubescu V. (1966), Mierliţă D. (1998) arată că, la ovinele adulte, rumenul – compartimentul cel mai dezvoltat – are un volum de 13,23 litri, reţeaua de 1-3 litri, foiosul de 1-2 litri, iar cheagul de 1,7-3,3 litri.

Digestibilitatea substanţei organice (dSO) şi a celulozei brute (dCB) la ovine şi bovine (după Halga P., 2002)

(vezi tabel in revista tiparita, pe baza de abonament)

Cerinţele de proteină

Pentru asigurarea funcţiilor vitale şi pentru creşterea lânii se recomandă administrarea a 70-75 g PD/ 100 kg greutate vie, la care se adaugă necesarul pentru starea fiziologică în care se găseşte animalul: gestaţie, lactaţie, creştere, îngrăşare. Pentru creşterea normală a lânii este necesar să se asigure ovinelor cu o masă corporală de 40-50 kg şi o producţie de 4 kg lână fină sau 2,5 kg lână semifină ori grosieră 25-30 g PD zilnic.

Un aport constant de energie, dar crescut de proteină determină un spor liniar al cantităţii de lână de la 2,3 g la 9,0 g/animal/zi (respectiv, cu cca 390%), în timp ce aportul constant de proteină şi crescut de energie determină o creştere a producţiei de lână de numai 52% (Gebhardt G., 1981).

Normativele prevăd ca la fiecare kg de lână produs peste valorile enunţate să se suplimenteze cantitatea de proteină cu 18 g PD zilnic.

În cazul mieilor şi tineretului din crescătorii se va asigura PD la nivel de 14-18% din valoarea nutritivă a raţiei. În funcţie de starea de întreţinere şi de producţia de lapte, necesarul de proteină digestibilă este de 10-12% din valoarea nutritivă a raţiei.

Cerinţele de proteină, în funcţie de starea fiziologică a oilor, au o evoluţie neliniară, astfel sunt reduse în perioada de repaus mamar şi în primele 3 luni de gestaţie (80 g PDI/ UFL), cresc în ultima parte a gestaţiei (140-145 g PDI/UFL) şi sunt de asemenea ridicate în faza de lactaţie (110-120 g PDI/UFL), (Halga P., 2000).

Prof. univ. Stelian DĂRĂBAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1333
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

spectacol-penibil-sub-cupola-academiei-a...

Spectacol penibil sub cupola Academiei Agricole > REVISTA LUMEA SATULUI

Spectacol penibil
Sub cupola Academiei Agricole

Titlul piesei:
Impactul crizei economice asupra prezentului
şi viitorului agriculturii româneşti

Scenariul şi regia:
Fundaţia Dan Voiculescu pentru Dezvoltarea României, reprezentată de moderatoarea
Gabriela Vrânceanu Firea

În sceneta din prologul piesei şi-au dat concursul câţiva aleşi ai Fundaţiei a căror prestaţie a produs rumoare prin servilismul afişat. Păcat, printre ei s-au aflat şi unii reprezentanţi din mediul academic agricol.

Prestaţia vorbitorilor „selectaţi“, precum şi a regizoarei a fost una jalnică. Atât de penibilă încât personalităţile din cercetare şi puţinii fermieri care au avut neinspiraţia să-şi părăsească locul de muncă pentru a veni să primească lumina propăşirii lor în confruntarea cu îngrozitoarea criză în care se zbat au ajuns la un moment dat în situaţia hilară de a vorbi, cum s-ar spune, în pustiu.

Atmosfera din sala de spectacol a devenit la un moment dat atât de tensionată încât erau cât pe ce să răbufnească huiduielile. Şi totuşi spectacolul avea să aibă un final apoteotic. Trecerea de la agonie la extaz a fost impusă de audienţă, care a solicitat intervenţia şi punctul de vedere al reprezentanţilor organizaţiilor patronale şi sindicale.

Cei doi „cuvântători“, Adrian Rădulescu – LAPAR şi Ştefan Nicolae – Agrostar, au fost aplaudaţi la scenă deschisă nu atât pentru soluţiile propuse la ieşirea din actuala criză cât pentru coborârea lor la realitate.

Preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, academicianul Cristian Hera, părea atât de afectat de spectacolul oferit de fundaţia domnului Voiculescu încât nici nu a avut puterea să prezinte soluţiile de final ale spectacolului.

Un om de caracterul marelui academician era conştient de adevărul rostit de colaboratorii săi, acela că niciodată în istoria sa Aulei Magna a Academiei nu i-a fost dat să găzduiască un spectacol economic atât de straniu. Ce să faci, cât trăieşte omul mai învaţă ceva şi din cele rele.

O fi de vină mesajul?

Discuţiile au avut ca punct de plecare declaraţia deloc încurajatoare, făcută cu puţin timp în urmă de ministrul agriculturii, în cadrul unui interviu: „Toată agricultura României este în colaps“, spunea Ilie Sârbu.

Absent de la discuţii din probleme medicale, ministul a transmis totuşi câteva rânduri de compasiune la adresa ţăranului român „pe care viaţa l-a făcut să trăiască mereu într-un şir de improvizaţii pentru că banii i-au lipsit adesea, iar proprietatea a fost ca un blestem asupra lui“, spune ministrul în nota adresată. Şi, ca şi cum vorbele nu ar fi suficient de dramatice, domnia sa ne aminteşte că producţiile medii obţinute la noi se află la nivelul celor pe care fermierii europeni le aveau undeva în anii ’60.

„Suferinţa este mare în agricultură!“ şi-a început cuvântarea, pe un ton de parastas, senatorul, fost ministru de altfel, Petre Daea. „Mulţi îşi pun întrebarea unde şi cu ce au greşit“, continuă dumnealui. Însă, deşi am asistat cuminţi la un monolog desfăşurat pe câteva minute bune, nu am reuşit să aflăm cine şi pentru ce se face vinovat de parastasul agriculturii, aşa cum îi place să-l numească Ştefan Nicolae, preşedintele Agrostar.

Au luat apoi cuvântul vorbitorii aleşi pe sprânceană de fundaţie. Astfel s-a ajuns ca, după îndelungi cuvântări academice, de elogiere nu atât a marilor personalităţi din agricultura românească, ci şi a invitaţilor speciali, cei pregătiţi să prezinte unele soluţii anticriză să nu mai aibă timp să-şi susţină punctele de vedere ce vizau totuşi problematica întâlnirii.

Pentru început, deputatul Victor Surdu a aşternut lauri la picioarele celor două comisii de agricultură din Parlament, fără a uita să-i proslăvească şi pe oamenii „de mare valoare şi mare caracter“ din cadrul Ministerului Agriculturii.

Atmosfera s-a încins şi mai mult când Fundaţia i-a invitat pe cei care mai aveau ceva de spus să-şi publice materialul pe un forum de discuţii virtuale. Drept răspuns la o asemenea propunere, fiecare a ţinut să-şi exprime nemulţumirea, din zumzetul general lipsind doar huiduielile şi aruncatul cu pantofi.

Şi totuşi… un dram de concluzii

„Trebuie refăcute negocierile cu Uniunea Europeană, urmând modelul Poloniei care a făcut acest lucru şi a câştigat“ este una dintre concluziile demne de luat în seamă. Ea a fost rostită de Valeriu Tabără, care a mai adus în discuţii şi rezolvarea problemei proprietăţii, esenţială în accesarea fondurilor şi valorificarea lor.

„Două lucruri ar trebui făcute în principal, a mai adăugat Petre Daea: să ne concentrăm să luăm banii de la Uniune şi să proiectăm inteligent România pentru perioada de după 2013, când robinetul cu fonduri comunitare se va închide. Dar când creditarea pentru agricultură este doar o poveste, ne întrebăm de câtă concentrare este nevoie pentru a absorbi aceşti bani, când agricultorii se află practic în imposibilitatea de a-şi asigura partea de cofinanţare.

„Întâlnirea nu şi-a atins obiectivele“

În urma abandonului rapid al moderatoarei, pe care întâlnirea cu agricultura pare că a depăşit-o, domnul academician Cristian Hera, rămas să calmeze spiritele, a conchis, cred că pentru prima dată în istoria sa, că „întâlnirea nu şi-a atins obiectivele“.

Cei care l-au întâlnit seara târziu aveau în faţă un om vlăguit, dar nu sfârşit. De-a lungul vieţii a avut parte de eşecuri incomparabil mai mari pe care le-a depăşit cu profesionalism şi înţelepciune. Cea de acum este doar ca o floare veştejită la ureche.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
701

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms

spectacol-unic-al-pasarilor-terrei_s450....

Spectacolul unic al păsărilor Terrei

Oriunde în lumea largă te-ai afla este frumos să observi şi să asculţi păsările. Existând peste 9.600 de specii, se ivesc ocazii pentru orice observator atent. Cine nu este profund impresionat să urmărească strălucirea de culori a unui colibri sprinten sau a unui pescăruş?

Cine nu este captivat de repertoriul unui sturz zeflemitor, al unei privighetori sau al unei superbe păsări-liră australiene sau de cântecul specific al unui cuc sau de ciripitul melodios al unei păsări-flautist din Australia, chiar de cântecul pupezei, al turturelei, al tuturor păsărilor din preajma noastră...!

După aspectul lor, păsările sunt împărţite în opt categorii fundamentale:

- înotătoare – raţele şi păsările asemănătoare raţelor;
- zburătoare – pescăruşii şi păsările asemănătoare pescăruşilor;
- păsări de apă cu picioare lungi – stârcii şi cocorii;
- păsări de apă mai mici – ploierii şi nisiparii;
- galinacee – cocoşii sălbatici şi prepeliţele;
- păsări de pradă – şoimii, acvilele şi păsările de pradă nocturne;
- păsărelele cu viaţă arboricolă;
- păsări terestre. (V.A.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
629

Spectrul recesiunii

Trăim, n-am nicio îndoială, pe o planetă buimacă.

A îndemnat până deunăzi, cu grabă chiar, s-a înghesuit, ziceam, să devină cea mai bună dintre lumi.

Dintre lumile posibile!

Numai că, biata de ea, uitase celebrul postulat de sorginte omenească „Dă-mi, a zis Omul,
dă-mi doar un punct de sprijin, şi-ţi răstorn planeta.“

Şi aşa va fi şi fost, de bună seamă, de vreme ce „planeta albastră“ e acum una a spaimelor şi a deznădejdii.

Doar că, cine s-ar fi gândit, „buturuga mică“ avea să fie nimeni altcineva decât „banul“, adică „ochiul necuratului“.

Au făcut ce-au făcut ei, ei bancherii, şi cu indiferenţa şi dispreţul caracteristic au dat cinstea pe ruşine.

O stafie străbate acum nu doar Europa, ci lumea ca lume – spectrul recesiunii, al neputinţei financiare, adică umbrind şi cele mai optimiste rezervoare de aur cenuşiu.

În ce ne priveşte, nu ne-am dat la o parte.

Fiindcă, nu-i aşa, când am ocolit noi răul cu bună ştiinţă?

Dincolo de resemnare

Aşa că speranţa românilor într-o lume mai bună s-a ciobit până la resemnare.

Vă voi explica şi de ce şi, mai cu seamă, din pricina cui.

S-o luăm, aşadar, pe degete, fiindcă merită poporul acesta să ştie, să afle în fapt ce se, or, mai degrabă, ce i se întâmplă.

Anii din urmă, născuţi din atâtea jertfe şi renunţări, au implantat nevolnicilor, celor îmbolnăviţi de îmbogăţire, gena îmbuibării.

Cum, în ce fel, furând ori înşelând, asta a început să nu mai conteze.

Şi, cum lumea financiară nu e alcătuită din asceţi ori schivnici de mănăstire, s-a bătut de îndată şi palma.

Banca, astăzi iarăşi şi iarăşi, aşezământ de rătăcire şi pierzanie, a încurajat dezastrul.

Nu munca cinstită, ci specula, nu rodul mâinilor proprii, ci lenea şi huzurul au făcut să se uite foarte degrabă preceptul economiei de piaţă.

Adică orice are un preţ!

Aşa că s-au cheltuit miliarde bune, din împrumut, pentru a le cumpăra aceloraşi creditori mărfuri şi inutile, şi mai mult decât scumpe.

Numai că, iarăşi, ştiţi vorba cu fundul sacului.

Şi-apoi, ce iei trebuie să dai înapoi.

Cei care până ieri invitau la „credit cu buletinul“ îşi vor acum banii înapoi.

Economia a sucombat tocmai când credeam că ne e mai bine.
Politicienii – marea dezamăgire!
Politicienii au minţit.
Au promis, s-au lăudat, ne-au liniştit şi, esenţial, s-au ales.
Adică i-am ales.
Ce ne oferă la schimb?
Şomaj, recesiune şi, draconic, o nouă îndatorare.
Una comună!
Au cheltuit ei, au minţit ei, au greşit ei – plătim însă frăţeşte, toţi.
20 miliarde de euro sau câţi or fi constituie, credeţi-mă, o sumă.
La care se adaugă dobânzile.
Justificaţi ca fiind „centura de siguranţă“, banii vor acoperi, în fapt, găurile băncilor.
Care fiinţează în România fără să fie româneşti.
Prostia cui?
„Bine, bine“, parcă vă şi aud, „dar ce vină avem noi că finanţa internaţională a umplut sacul escrocilor, în cea mai mare parte?
Vină nu avem, dar vom plăti!
Şi asta, după ce în octombrie 2008 ori ianuarie 2009 vlădica zicea că nu vom dispera, că sistemul nostru de finanţare e unul fără probleme.
Acum întindem mâna!
„Aşa e în politică, ni se zice. Ce, voi chiar aţi luat-o în serios?“
„Şi, ce mai urmează?“ vă aud iarăşi.
„Vârful de criză“, vă răspund eu, cu ochii pe prognozele internaţionale.
Băncile vor relua creditele, noi vom continua să ne împrumutăm, fiindcă cineva trebuie să suporte prostia omenească.
Şi tot, şi toate în condiţiile în care agriculturii, satului românesc în genere, i s-a întors spatele.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
602
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Speranta-n-Inviere_l1114.html

SPERANŢA-N ÎNVIERE
Vândut de Iuda Iscarioteanul,
Prin strâmbă judecată condamnat,
Ce chin cumplit, batjocură, hulire,
Dumnezeiescul Fiu a îndurat!
I-au pus pe umeri crucea grea ca plumbul,
Cu spini încoronat-au fruntea Sa,
I-au dat să bea în loc de apă – fiere,
Sub bice-ntregu-I trup îi sângera…
L-au chinuit, L-au răstignit pe cruce,
Dar n-a putut să-L stingă crima lor,
Căci Cel de Sus, Prea Bunul Său Părinte,
L-a ridicat din morţi, biruitor!
Veniţi şi voi, acum, în noaptea sfântă
De Paşti, către biserica din sat,
Să luăm cu toţii din altar lumină
Şi să cântăm „Hristos a înviat!“
Veniţi să înălţăm adânca rugă
Spre Fiul şi spre-al lumii Creator
Să dăruie speranţa Învierii
Şi-acestei ţări, acestui biet popor!
Căci iudele, caiafele, tâlharii,
Ne-au pus în lanţ, la sânge ne-au prădat,
Iar glia noastră nu mai are vlagă
Să dea, ca altădată, rod bogat.
De ani şi ani urcăm către Golgóta
Încovoiaţi sub crucea crudei sorţi,
Nu mai avem nici lacrimi ca să plângem,
Suntem mai mult de jumătate morţi.
Tu, Doamne, Dumnezeule din ceruri,
Şi Tu, Iisuse, Fiul Său iubit,
Nu ne lăsaţi în gheara deznădejdii,

Daţi-ne semn că nu ne-aţi părăsit,
Că va veni şi ziua Învierii
Acestei ţări, acuma la pământ,
Când îi vor creşte áripi largi de vultur
Şi va putea să-şi ia din nou avânt!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
721
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Speranţa stă în rezerva de apă

Excesul de umiditate ar putea face chiar bine

An de an, Sever Popa, directorul grupului Sedomar din Piteşti, cultivă pe cele 1.800 ha luate în arendă. Cea care susţine activitatea societăţii este producţia de sămânţă de grâu, orz, triticale şi ierburi perene pentru furaje. Pentru o astfel de activitate, lucrările agrotehnice reprezintă factorul-cheie alături, bineînţeles, de factorii climatici pe care nu-i poate controla. Aşa se face că iarna trecută, considerată una darnică în precipitaţii, a provocat unele greutăţi fermierului din Argeş. Din punctul său de vedere, acest anotimp i-a adus unele necazuri momentane dar care s-ar putea transforma în avantaje.

Aprovizionarea bună cu apă de acum, după două luni de vânt şi secetă ar putea deveni o simplă amintire. „Atunci o să ne întrebăm cu toţii unde e apa din iarnă!“ spune inginerul. „Cum ai da-o, lucrurile nu stau deloc bine, având în vedere că la mijlocul lui martie culturile de primăvară erau încă în aşteptare“, spune inginerul Popa. „Nu am reuşit până la acea dată să intru în câmp sub nicio formă, nici măcar cu tractorul, nu am făcut fertilizările, care în mod deosebit trebuiau făcute, ţinând cont de temperaturile scăzute. Era apă foarte multă în culturi şi nu are niciun rost să aplicăm îngrăşăminte în aceste condiţii, pentru că se pierd.“ Domnul Sever Popa se referă mai ales la zona unde se întind terenurile pe care le lucrează, şi anume Subcarpaţii Munteniei şi Olteniei, unde situaţia generală era de exces de umiditate.

„Acum ne evaluăm şansele şi din punct de vedere tehnic şi financiar, dar deciziile le vom lua abia după ce vom face primele lucrări de primăvară.“ S-a gândit deja la două variante de tehnologie: una corectă, cu investiţii mai mari, cu produse de calitate pentru efectuarea tratamentelor, asta dacă plantele rămase pornesc bine în vegetaţie, şi la o tehnologie mai din sărăcie, în condiţiile în care plantele vor fi mai suferinde. Din experienţa sa, inginerul ştie că din cauza excesului de umiditate anul acesta vor fi şi boli, dar şi dăunători din abundenţă.

Să răscolim cât mai puţin pământul!În acest sens, inginerul urmăreşte mai mult o nivelare a pământului, pe care va avea grijă să-l „răscolească“ cât mai puţin. Majoritatea lucrărilor vor fi efectuate cu combinatorul care realizează patul germinativ ce determină o evaporaţie puternică a apei din sol. „Aici suntem pregătiţi, avem şi experienţa şi utilajele necesare“, afirmă inginerul. Se cer aşadar lucrări minime, pentru a expune cât mai puţin solul fenomenului de evaporaţie. În mod deosebit se va evita lucrarea de discuire, după care vor începe însămânţările. O atenţie deosebită va trebui acordată şi gamei de soiuri şi hibrizi, dar aici lucrurile sunt discutabile, fiecare agricultor având preferinţele sale, formate de-a lungul unor ani de testări.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
847

Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Speranţa, sufocată de prostie! > REVISTA LUMEA SATULUI

Speranţa, sufocată de prostie!

Vă propun să vorbim astăzi despre un sentiment „la modă“ mai cu seamă în societatea românească modernă.

Îndoiala!

Cândva, filozofii de o anumită şcoală susţineau că a te îndoi de ceva e omeneşte.

Că omul, ca om, a fost creat precum o trestie gânditoare şi, prin urmare, după cum bat vânturile istoriei, şi el, omul, găseşte temei îndoielilor sale.

La naiba cu filozofia!

Viaţa bate pe aici, pe la noi, pe Dâmboviţa, orice sistem de gândire, ba, ca să facem şi noi înţelese realităţile, în România viaţa bate filmul.

S-o luăm pe îndelete!

A fost în decembrie un moment de cotitură, cel puţin aşa spunem noi, o întretăiere de drumuri care, dacă ghiceai calea cea dreaptă, ai fi putut poposi repejor în ţara visurilor tale.

Dacă!

Numai că, rătăcite de la primul pas, cărările ne-au purtat către neant.

Ce visam, ce ne doream s-au dovedit degrabă o alt fel de fata morgana şi, cum ni s-a întâmplat nu o dată în istorie, am dat repejor cinstea pe ruşine.

Speranţele s-au prefăcut în cioburi sub măciucile unor amploaiaţi şi surtucari de pripas, poporul fiind degeaba transformat în umilă populaţie.

A fost acesta debutul cumplitei maladii, debutul îndoielii.

Încrederea s-a topit şi ea ca o părere, cenuşa tulburătoarelor prefaceri acoperind, se pare, pentru vecie mugurii fragedului optimism revoluţionar.

Scapă cine poate, ni s-a prorocit, pentru că noua societate burgheză, noul stat nu pot purta de grijă supuşilor lor.

Sărăcie, salarii retezate şi pensii ciuntite în numele sacrificiului pentru ţară, cerşetorie prin vecini argumentată de nevoia centurii de siguranţă, vechili de sorginte bancară cu cazier de „lupi la stână“, totul a îngroşat îndoiala din suflete, mai binele adăstat decenii la rând fiind înfulecat lăcomeşte de răul-mai rău.

Între timp, inventivi şi vicleni, ciocoii noi cu „badiguarzi“ au inventat criza mondială, care – nu-i aşa? – n-avea cum să ne ocolească, deşi băieţii deştepţi vor demonstra degrabă cum se pot scoate bani peşin până şi din crivăţul zvonurilor strecurate meşteşugit în urechile unei naţii paralizate de spaimă şi neputinţă pecuniară.

De-acum nu se mai spune „salariile şi pensiile“ ce ni se cuvin, ci, în total dispreţ pentru lege“, „o să vă dăm dacă o să avem“.

La anu’, peste doi ori odată ca niciodată.

Se zice că nopţii îi urmează zorii unei noi zile, după cum întunericului, lumina de la capătul tunelului.
În ceea ce mă priveşte simt că vă îndoiţi.
Fiindcă, într-o logică normală, răului trebuia să-i urmeze binele, şi nu, ca pe la noi, mai răul.
Despre asta, n-am nicio îndoială.
Mă gândeam tocmai să pun punct observaţiilor mele, când aflu că s-a pus deja „de mămăligă“ pentru bugetul anului ce va să vină.
Şi, ca întotdeauna, i se mai adaugă avutului şi i se mai subţiază tainul nevoiaşului.
Agricultura, abia lăudată pentru succesele ei de anul trecut, este trecută iarăşi la index, explicaţiile vizând neînsemnatul aport al acesteia la produsul intern brut (PIB) ca şi gaura neagră pricinuită economiei naţionale prin grosolane evaziuni fiscale. Dacă mă gândesc bine, „motivaţiile“ guvernanţilor bat către totală ignoranţă şi voită ignorare a unei ramuri economice ce s-a dovedit încă o dată profitabilă în 2011, ca să luăm în calcul numai anul din urmă.
Aşadar, în vreme ce mapamondul osteneşte în căutare de soluţii pentru iminenta criză alimentară, întâlniri planetare în China, în Ungaria etc. , la noi bezna unor minţi cuprinse de „alzheimerul“ politic dă la spate poate cel mai important mijloc de revigorare economică.
Atunci, mă întreb şi întreb:
Care ar mai putea fi piatra de temelie a speranţelor noastre viitoare?
Mă îndoiesc să primesc însă vreo dovadă de îmbărbătare.
Fiindcă, adevăr verificat, şi speranţa moare, nu-i aşa? Sufocată, cel mai adesea, de prostie!
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
823
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sportul-la-sate_l650.html

Sportul la sate

„Oltenii“ din Teleorman, cei mai tari la oină

Sâmbătă, în comuna teleormăneană Olteni, s-a disputat cea de-a cincea ediţie a Memorialului „Marin Georgescu“ la oină. Competiţia a fost organizată de către familia lui Marin Georgescu, ai căror fii, Mihai şi Alexandru, se numără printre cei mai buni oinişti la acest moment, cu sprijinul Consiliului Local Olteni.

Turneul a fost deschis de jocul dintre veteranii de la Viaţă Nouă Olteni, care au fost denumiţi şi „fii satului“, împotriva concitadinilor de la Juventus Olteni. Bătrânii s-au impus detaşat, cu 15-7. Cel de-al doilea joc a opus pe Juventus Olteni oaspeţilor de la CS Crasna, gorjenii învingând cu 15-9.

Finala competiţiei a însemnat un meci foarte spectaculos, Viaţă Nouă Olteni învingând dramatic pe CS Crasna cu 7-6.

Scăeni Jaguars, singura echipă din mediul rural care joacă fotbal american

În comuna prahoveană Scăeni, din iniţiativa unui grup de tineri pasionaţi de sport, s-a născut o echipă de fotbal american. Şi nu una oarecare, ci chiar una foarte bună. Scăeni Jaguars a luat startul la prima ediţie a Campionatului României de Fotbal American, varianta flag (non-contact), fiind printre protagonistele competiţiei. Prahovenii se află pe locul al treilea după două etape, abordând cu mare încredere ultima etapă, care va avea loc la Bucureşti, în luna octombrie. În cam-pionat sunt înscrise şapte echipe, reprezentând oraşe de primă mărime din România, precum Bucureşti, Cluj şi Timişoara.

Cristian GHENA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
636

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 859a7

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sporturi la care îţi stă inima în loc

Veritabile remedii pentru tonifierea organismului, sporturile nautice câştigă din ce în ce mai mult teren în dauna celor clasice, în ciuda gradului ridicat de periculozitate. Vara aceasta, opţiunile multor români, pentru care adrenalina e cuvântul de ordine, se îndreaptă spre rafting, surfing şi caiac.

Rafting sau slalomul nebun printre roci

Transformată peste noapte dintr-o „cenuşăreasă“ a sporturilor nautice de vacanţă într-o „primadonă“, raftingul a luat o amploare deosebită în România ultimilor ani, odată cu dezvoltarea turismului rural.

Pentru o aventură ca aceea pe care o propune raftingul se impune, în primul rând, condiţii naturale optime de desfăşurare: râuri de munte, repezi, cu cascade, praguri, denivelări ale albiei. În România, cele mai potrivite şi cunoscute râuri pentru un traseu de rafting sunt Bistriţa şi Mureşul (cu precădere pentru începători), Defileul Jiului (pentru nivel mediu şi avansat), Crişul Pietros, Nera şi Cerna (pentru cei foarte experimentaţi).

Catalogat adesea ca extrem, raftingul incumbă şi un grad de dificultate în funcţie de traseul ales. Tocmai de aceea, reprezentanţii firmelor care închiriază echipamentele aferente unei astfel de aventuri cu roci şi ape învolburate recomandă clienţilor să fie în permanenţă atenţi la situaţiile, spun specialiştii, care ar trebui fundamental evitate: coborârea cu barca în poziţie transversală şi lovirea acesteia de obstacole aflate sub sau deasupra apei.

Primul tip de incident poate fi evitat prin cârmirea bărcii paralele cu firul apei. Pentru cei care preferă traseele dificile, este bine de ştiut anumite tehnici de evitare a vâltorilor şi vârtejurilor, mai ales unde nu există posibilitatea ocolirii lor pe mal.

În cazul cascadelor, se recomandă tragerea bărcii pe mal şi continuarea drumului în aval de căderea de apă sau, dacă nu s-a evitat la timp, continuarea drumului direct prin cascadă. În timpul vâslirii, nu uitati să menţineti întotdeauna barca cu vârful (prova) în faţă pentru a observa din timp toate obstacolele.

Dilema surfing, scufundări sau schi nautic

Un alt leac „extrem“ pentru stres, oboseală şi plictiseală este surfingul. Practicat în România la scară redusă până de curând, surfingul s-a transformat într-o opţiune serioasă pentru tinerii dornici de a schimba registrul aventurilor nautice.

La noi, teatrul unei astfel de escapade sportive este litoralul Mării Negre. Surfingul este un sport care necesită foarte multă îndemânare şi o condiţie excelentă fizică, condiţii meteo favorabile, adică la valuri de peste doi metri însoţite eventual de vânt puternic.

O astfel de distracţie, cu toate ingredientele sale, este şi piperată sub aspect financiar, preţul închirierii unei plăci de surfing şi a echipamentului fiind între 150 şi 400 de euro pentru câteva ore de distracţie.

Cine nu e îndeajuns de nebun să se ia la trântă cu valurile uriaşe poate alege scufundările.

Pentru a explora adâncurile Mării Negre, sport la mare căutare în ultimii ani, îţi sunt necesare un antrenor specializat, un echipament aferent scufundărilor, o barcă cu care să ajungi în larg, dar şi mai multe sute de euro. Scump, dar spun cei care au încercat astfel de senzaţii tari, face toţi banii.

Tot în topul preferinţelor românilor dornici de excentricităţi nautice este schiul nautic. Nerecomandat profanilor ori celor cu probleme de sănătate, schiul nautic este şi mai puţin costisitor decât „suratele“ sale. Firmele care oferă spre închiriere echipamentul pentru acest sport se întrec în oferte în fiecare sezon estival.

Acest mod de a te răcori costă în jur de 100 lei pentru 30 de minute. Dacă, dimpotrivă, vă place să „navigaţi“ în ape ceva mai liniştite, o opţiune ar fi plimbarea cu caiacul prin Delta Dunării. Ca orice distracţie mai exotică, şi caiacul scoate din buzunarele turiştilor între 100 - 300 de euro pe zi.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
602
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sport_l519.html

Sport > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSport

Minifotbal

Vineri, 9 iulie a.c., a început la Conţeşti - Dâmboviţa ediţia a II-a a Cupei Conţeşti la minifotbal. Participantele la acest turneu vor beneficia de cele mai bune condiţii (vestiare, duşuri). Echipele vor fi formate din 5 jucători + 1 portar şi încă patru rezerve. Vor participa primele 24 de echipe înscrise. La finalul competiţiei, primele trei locuri vor fi premiate cu diplome, medalii, cupe şi premii în bani. Vor fi, de asemenea, şi alte surprize pregătite de organizatori pe tot parcursul competiţiei.

Fotbal-tenis

Recent, la Mamaia s-a desfăşurat Cupa României la fotbal-tenis. La seniori, câştigătoarea trofeului este CS Blejoi, formaţia din comuna prahoveană fiind şi campioana în exerciţiu a ţării. La CS Blejoi evoluează şi campionul mondial la simplu, Georgel Bobiş. Fotbal-tenisul este un sport care îmbină elemente din fotbal şi tenis şi care are în compunere trei probe: simplu, dublu şi triplu. La Campionatele Naţionale de fotbal-tenis iau parte 12 formaţii, iar etapele se dispută lunar.

Cristian GHENA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
579
□
˚ Comentarii
□
□
˚ 1. Mihai -- (25-July-2010)Ma bucur ca este promovat sportul.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Spovedania lui Gheorghe Roşoga: „Mi-am pus sufletul în glas“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Spovedania lui Gheorghe Roşoga: „Mi-am pus sufletul în glas“

Gheorghe Roşoga, rapsodul dintre Motru şi Jiu, ne-a împărtăşit dorinţa sa pentru acest an, şi anume lansarea cărţii Mi-am pus sufletul în glas împreună cu albumul Spovedania lui Gheorghe.

„În pădure toate păsările ciripesc, dar numai câteva au glasuri alese: privighetoarea, ciocârlia, altele sunt simple vrăbiuţe ciripitoare.“

„Nu am făcut din cântec un mijloc al existenţei mele materiale, ci o mângâiere a sufletului meu
şi a celor din jurul meu.“

„Sărbătorile de iarnă m-au readus în copilăria mea de la sat“

– Cum ați petrecut Sărbătorile de iarnă și ce amintiri v-au lăsat?

– Anul acesta am fost la Pucioasa, la câțiva prieteni dragi, împreună cu familia şi alţi interpreți din țară. Întotdeauna Sărbătorile de iarnă m-au readus în copilăria mea de la sat, acolo unde s-a născut cântecul și poezia. Crăciunul și Anul Nou erau așteptate cu nerăbdare, pentru că erau foarte frumoase, iar acea lume arhaică îmi producea o emoție extraordinară. Ne pregăteam din luna noiembrie și învățam colinde. Mer-geam mereu cu Steaua, cu buhaiul, cu Sorcova și colindam ulițele satului în lung și-n lat, de seara până dimineața, în zori de zi. Eram primiți în case cu bucurie, cu merinde, cozonaci, preparate tradiționale din carne de porc și prăjituri. Pe mine, care eram o vedetă mică a satului, mă puneau să fredonez și cântece din folclor, nu doar colinde.

– Ce vă doriți pentru acest an?

– Îmi doresc ca Dumnezeu să-i mângâie pe toți cititorii revistei și să le aducă lumină în casă. Pe plan profesional aș vrea ca până în luna martie, de mărțișor, ori de Sf. Gheorghe, în aprilie, sau cel târziu de ziua mea, pe 12 mai, să lansez cartea vieţii mele, Mi-am pus sufletul în glas, împreună cu CD-ul pe care am făcut o selecţie a cântecelor mele, intitulat Spovedania lui Gheorghe. Cartea este deja tipărită, trebuie lansată și distribuită. Iar CD-ul este înregistrat, trebuie doar să ajung la un acord cu anumite case de muzică.

„Cântecul popular, balsamul sufletului“

– De ce credeţi că muzica populară este şi astăzi atât de iubită?

– De multe ori mă întreb dacă nu cumva Dumnezeu, înainte de a lăsa omul, a lăsat cântecul sau poate au venit împreună? Asta pentru că a avut grijă să încredinţeze cântecul unor voci alese şi suflete sensibile. Cântecul popular este un balsam al sufletului nostru, iar, dacă a fost preţuit, rămâne ca un busuioc la icoana nemuririi neamului. În el se găsesc trăirile noastre de veacuri, atât lacrimile, cât şi bucuriile. Viaţa fără cântec nu se poate. El ne însoţeşte de la naştere până la moarte: cântecul de leagăn, de cătănie, de dragoste, apoi bocetul. De aceea, oamenii stau aproape de cântec, pentru că prin el îşi descarcă şi îşi mângâie sufletul, prin el oftează şi lăcrimează.

– Aveţi o amintire deosebită din întâlnirile cu admiratorii dumneavoastră?

– Am foarte multe, dar îmi amintesc de una legată de cântecul Gheorghe, Gheorghe, când eram la Târgu-Mureş. Mergând pe stradă, s-a oprit în faţa mea un domn solid, m-a strâns puternic în braţe câteva secunde, mi-a dat o palmă zdravănă pe umăr şi mi-a zis: „No, mă, şi io mi-s Gheo“ şi i-a curs o lacrimă pe faţă, iar din asta am înţeles tot. La un festival internaţional de folclor, în Anglia şi în Cehoslovacia, mi s-a spus: „Cântăreţul nebun care a inundat sufletele spectatorilor în valurile Jiului. Când Gheorghe Roşoga cântă «Jiule», microfoanele în faţa lui fac plecăciune. În sălile cu acustică bună, microfoanele îl deranjează. Lăsaţi-l să cânte fără ele, că atunci este el, ţăranul autentic de pe uliţa satului.“

„Noaptea visez versuri“

– Aveţi vreun regret?

– Am unul, că nu am dedicat mai mult timp cântecului popular. Eu am avut altă meserie, nu am făcut din cântec un mijloc al existenţei mele materiale, ci o mângâiere a sufletului meu şi a celor din jur. Noaptea visez versuri, cântece, mă trezesc şi scriu şi adorm iar cu cântecul în gând. Când mă ridic din pat zăresc raza de soare care-mi bate în geam, mă uit să văd dacă soţia mea este bine, îmi sun copiii să văd ce fac, apoi îmi pun melodia preferată, deschid fereastra şi îi mângâi pe cei din jurul meu măcar cu privirea.

– Din ce domeniu v-aţi câştigat existenţa?

– Eu sunt dascăl de profesie, am fost învăţător şi ofiţer în Ministerul de Interne, de unde am şi ieşit la pensie. Când am trecut în rezervă am fost profesor de canto la Şcoala de Arte Populare. Cântecul a fost ca un hobby, dar mereu ţinut la nivel profesional. Nu am făcut niciodată cântec pentru bani, ci pentru suflet.

– Aţi avut vreun eveniment inedit pe scenă?

– Au fost mai multe. Odată am uitat versurile privind la o fată frumoasă din primul rând, când nu eram căsătorit.

– Care a fost cel mai frumos cadou pe care l-aţi primit?

– Cu siguranţă fiicele şi nepoţelele mele. Una dintre nepoate s-a născut chiar în aceeaşi zi şi lună cu mine, când eu împlineam 50 de ani, şi se numeşte Georgiana. Toate-mi sunt dragi, sunt sufletul şi lumina ochilor mei, aşa cum este şi cântecul. Eu, dacă nu aş mai putea să cânt, m-aş sufoca. Prin cântec respir, prin el trăiesc.

„Folclorul înseamnă înţelepciunea neamului“

– Momente de cumpănă în viaţă ați avut?

– Da, câte n-au fost! De câte ori nu era să mă înec în Motru în anii copilăriei... Dar cel mai dureros moment din viaţă a fost când a murit mama mea, eu fiind în examenul de Bacalaureat, aveam 18 ani.

– Ce ziceţi despre tinerii care doresc să se afirme în muzica populară?

- Întrebaţi-i ce înseamnă folclor, care este etimologia cuvântului şi vedeţi dacă ştiu şi dacă se încadrează acolo. Folclorul înseamnă înţelepciunea neamului. Se regăseşte acea înţelepciune în versurile lor?

– Să înţelegem că se pierde valoarea cântecului popular?

– Se pierde pentru că vine versul gol, lipsit de metafore, de muzicalitate, care nu spune nimic, leagă nişte cuvinte aiurea, pe o melodie improvizată. Sunt câţiva tineri talentaţi, dar alţii cred că şi ei pot cânta. Eu le-am spus că în pădure toate păsările ciripesc, dar numai câteva au glasuri alese: privighetoarea, ciocârlia, altele sunt simple vrăbiuţe ciripitoare. Aşa şi cu tinerii de azi.

„Am vrut un album cu fetele mele, dar sunt prea timide“

– Fetele v-au moştenit talentul?

– Ele au voci foarte frumoase, dar sunt timide şi nu vor să urce pe scenă. Una e judecător, iar cealaltă, inginer. Am vrut ca măcar un album să înregistrăm împreună, dar nu au dorit. Sper că voi reuşi să le conving până la urmă. Poate vreuna dintre nepoţele să-mi calce pe urme, pentru că fiecare îşi doreşte ca să-i ducă cineva mesajul mai departe, dar Dumnezeu hotărăşte, nu noi.

A consemnat Gabriela Niculescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
1491

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

spre-bucuria-satenilor-oina-revine-pe-ga...

Spre bucuria sătenilor oina revine pe gazonul de baştină > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSpre bucuria sătenilor oina revine pe gazonul de baştină

Pe dreptunghiul verde din localitatea nemţeană Piatra Şoimului, Frontiera a fost din nou regină. Decisă să-şi recapete supremaţia după sincopa de la Târgu-Lăpuş, când a pierdut neaşteptat „coroana“ de campioană a ultimelor ediţii, echipa constănţeană a dominat cu autoritate întâlnirea cu marea rivală, Biruinţa Gherăieşti. „Jocul a avut de la început o cursivitate în favoarea celor de la Constanţa, care au reuşit o primă repriză la bătaie bună. Au reuşit zece puncte la baston“. În final, ACS Frontiera Tomis Constanţa s-a impus în faţa celor de la Biruinţa Gherăieşti cu scorul de 16-12.

Comentariu în trei

Meciul găzduit de stadionul din frumoasa aşezare de pe Valea Bistriţei a fost transmis live de Radio Antena Satelor, graţie comentariului realizat de Ilie Dobre. La rândul lor, spectatorii prezenţi la meci, cunoscători ori profani, s-au bucurat de comentariul avizat al preşedintelui Federaţiei Române de Oină, Nicu Dobre, precum şi de cel al vicepreşedintelui Călin Moje. „O atmosferă foarte frumoasă astăzi la Piatra Şoimului, aşa cum mă aşteptam de altfel. Este foarte lăudabilă iniţiativa celor care au contribuit la realizarea acestui eveniment.

La astfel de manifestări, oina nu ar trebui să lipsească pentru că, în decursul timpului, a făcut şi face parte din patrimoniul nostru. Ca atare, am şi făcut de altfel un proiect în acest sens ca la fiecare manifestare câmpenească care se organizează – fie ziua recoltei, fie ziua satului sau alte sărbători la sat – să fie prezentat şi un meci de oină, indiferent de valoarea echipelor competitoare“, a declarat pentru Lumea Satului preşedintele Federaţiei Române de Oină, Nicu Dobre.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
614
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

spre-o-agricultura-performanta_l1461.htm...

Spre o agricultură performantă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSpre o agricultură performantă

În cadrul Proiectului „Moderni-zarea Sistemului de Informare şi Cunoaştere în Agricultură" (MAKIS) implementat de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR) prin Unitatea de Management a Proiectului (UMP), în cadrul Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad" Iaşi, a luat fiinţă Centrul de Pregătire şi Informare, centru de acreditare şi pregătire profesională, un networking gestionând resurse informaţionale referitoare la cunoştinţele de specialitate, capabil să concureze pe piaţa serviciilor de instruire a persoanelor din domeniul agricol din România, având la bază activitatea didactică, de cercetare şi extensie.

Activităţile care s-au desfăşurat prin intermediul Centrului de Pregătire şi Informare (CPI) Iaşi au constituit primii paşi în demararea pe piaţa serviciilor de instruire.

Prin proiectul MAKIS au fost instruiţi în cadrul CPI Iaşi, în perioada martie 2010 – iulie 2011, 340 de specialişti din 8 judeţe ale României (Botoşani, Bacău, Galaţi, Iaşi, Neamţ, Suceava, Vaslui şi Vrancea), şi anume: 240 de specialişti în consultanţă şi extensie, cuprinşi în 12 serii de câte 4 săptămâni; 40 de cercetători în agricultură (două serii de câte 5 zile) şi 60 de inspectori în siguranţa alimentelor (trei serii de câte 10 zile).

Grupul-ţintă a fost format din cadrele de specialitate ale Camerelor Agricole Judeţene, DADR-urilor, APIA, DSVSA şi institutelor de cercetare.

În perioada 23-29 iulie 2011, Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară Iaşi a organizat în cadrul proiectului MAKIS, prin Centrul de Pregătire şi Informare, trainingul „Performanţă în agricultură - Schimb de bune practici în regiunea Toscana Italia", la care au participat absolvenţi ai cursurilor de perfecţionare pentru specialişti în consultanţă şi extensie în agricultură din judeţele Iaşi, Botoşani, Neamţ şi Vrancea.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
720
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sprijin financiar pentru in şi cânepă

În data de 22 ianuarie 2009, FAO – Organizaţie pentru Alimentaţie şi Agricultură va declara oficial anul 2009 - Anul Internaţional al Fibrelor Naturale.

Obiectivul major al Anului Internaţional al Fibrelor Naturale este acela de a promova importanţa acestora în noile tendinţe ale industriei textile.

Guvernul Tăriceanu a aprobat, în luna decembrie, o hotărâre privind sprijinul financiar comunitar pentru procesarea primară a tulpinilor de in şi cânepă pentru fibră. Potrivit actului normativ, Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) este autoritatea naţională competentă pentru gestionarea măsurii de ajutor financiar.

Cuantumul sprijinului

Sprijinul financiar comunitar este acordat pentru obţinerea de:

- fibre lungi de in, în valoare de 160 de euro/tonă;
- fibre scurte de in, cu un procent de impurităţi şi puzderie de maximum 15%, în valoarea de 90 euro/tonă;
- fibre de cânepă, cu un procent de impurităţi şi puzderie de maximum 25%, în valoare de 90 euro/tonă.

Beneficiarii

Beneficiarii sprijinului financiar comunitar pentru procesarea primară a tulpinilor de in şi de cânepă pentru fibre, în anul de piaţă 1 iulie – 30 iunie sunt:

- procesatorii primari autorizaţi în baza Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor şi mediului nr. 1.044/2003 privind autorizarea unităţilor de procesare primară a tulpinilor de in şi cânepă pentru fibră;
- procesatorii primari de in şi cânepă pentru fibre autorizaţi de către autorităţile competente ale altor state membre ale Uniunii Europene, care au încheiat contracte cu producători de in şi cânepă pentru fibre cultivate pe teritoriul României;
- agricultorii care au cultivat in şi cânepă pentru fibre în România, care păstrează proprietatea asupra tulpinilor transformate prin contract de către o întreprindere autorizată şi dovedesc că au comercializat pe piaţă fibrele obţinute. Finanţarea sumelor aprobate de către APIA, care reprezintă ajutorul financiar pentru procesarea primară a tulpinilor de in şi de cânepă pentru fibre, se asigură prin bugetul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, de la poziţia distinctă denumită „Finanţare FEGA“.

Sprijinul este, ce-i drept, consistent, dar există mari rezerve în ceea ce priveşte efectul final al acestuia. După ce ani de zile cultivatorii au fost purtaţi prin tribunale şi acuzaţi de complicitate cu traficanţii de droguri, este greu de crezut că se vor încumeta să rămână la această îndeletnicire pe cât de bănoasă, pe atât de periculoasă pentru libertatea lor.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1305
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sprijin financiar pentru zootehnie

Agricultura românească are multe nevoi şi, cu părere de rău, spunem că singurii care luptă pentru a le împlini sunt ţăranii români. Pentru o ţară cu un potenţial agricol atât de mare ca al României, este trist să vedem cum acest sector îşi pierde din valoare. Eforturile agricultorilor, oricât ar fi de mari, fără susţinerea guvernamentală par să fie o muncă de Sisif.

Este drept că, în ultima vreme, cei care gestionează treburile agriculturii par să înţeleagă vorba aceea bătrânească plină de înţelepciune care spune că toţi trebuie să tragă la acelaşi jug. Doar aşa pentru ţărani vor veni şi zile mai bune, pline de rodnicie. Este drept că ajutorul pe care îl primesc nu este unul care să răsplătească munca lor truditoare dar, cu siguranţă, este unul bine-venit.

Printre altele, susţinerea financiară în zootehnie are în vedere şi îmbunătăţirea calităţii producţiilor de carne prin implementarea sistemului de clasificare a carcaselor. Astfel, în cazul carcaselor de porcine E – cuantumul sprijinului pentru această activitate este de 120 lei/carcasa, în timp ce pentru carcasele de porcine U se alocă 100 lei/carcasa.Tot 100 lei se alocă şi carcaselor de bovine.

O altă categorie de sprijin priveşte şi îmbunătăţirea calităţii şi a parametrilor de producţie în creşterea efectivelor prin susţinerea producţiilor de carne şi ouă de consum. Pentru scrofiţele din fermele comerciale care provin din ferme de reproducţie în rasă pură sau hibridare, la prima fătare cuantumul sprijinului este de 150 lei/buc. Pentru carnea de pasăre – pui broiler – se alocă 1,6 lei/buc. Pentru ouăle pentru consum, categorii de greutate: M, L, XL – se acordă doar 0,05 lei/buc. Apicultura beneficiază şi ea de sprijin financiar. Este vorba de îmbunătăţirea calităţii producţiei de miere prin susţinerea familiilor de albine. Cuantumul sprijinului pentru această activitate este de 20 lei/familie de albine

În ceea ce priveşte îmbunătăţirea calităţii şi igienei laptelui de vacă destinat procesării pentru atingerea standardelor de calitate din Uniunea Europeană, este vorba de susţinerea laptelui livrat cu număr total de germeni (NTG) mai mic sau egal cu 100.000/ml şi un număr de celule somatice mai mic sau egal cu 400.000/ml. Pentru această activitate este de 0,3 lei/buc.

Subvenţii pentru achiziţionarea de berbeci/ţapi pentru reproducţie

De ele beneficiază crescătorii de animale şi asociaţiile de crescători de ovine şi/sau caprine, ale căror efective sunt înscrise în controlul oficial al producţiei. Acestea reprezintă 60% din preţul de achiziţie, dar nu mai mult de 1.000 lei pentru berbec.

Subvenţia se acordă de la bugetul de stat sub forma de primă la cumpărare pentru achiziţia de berbeci sau ţapi pentru reproducţie, din rase de lapte, carne sau pielicele, atestaţi prin certificat de origine. De acest sprijin beneficiază toţi crescătorii care au depus la direcţia pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţeană, până la 25 noiembrie 2008, o cerere în acest sens, însoţită de documentele necesare.

Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
926
☐
ª Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sprijin pentru cartofi şi puieţi

Operatorii economici, persoane fizice sau juridice, atestaţi ca producători de seminţe sau material săditor, vor primi sprijin financiar în valoare totală de 23,225 de milioane de lei din partea statului, pentru producţia certificată oficial, destinată însămânţării şi plantării în toamna anului 2008 şi primăvara anului 2009. Banii au fost alocaţi printr-o Hotărâre de Guvern, aprobată la sfârşitul anului trecut.

Executivul a aprobat speciile şi valoarea ajutorului financiar ce urmează să fie acordat, precum şi Normele metodologice pe baza cărora se va realiza transferul fondurilor. Ajutorul financiar provine din fondurile alocate cu această destinaţie de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR) pe anul 2009 şi se asigură începând cu data de 1 ianuarie 2009. Derularea şi decontarea fondurilor alocate ca ajutor financiar pentru producţia internă de seminţe şi material săditor se realizează prin Agenţia de Plăţi şi Intervenţie în Agricultură (APIA). Termenul maxim până la care pot fi vândute seminţele sau se pot însămânţa ori planta, după caz, este data de 30 iunie a anului de vânzare.

Precizări

Potrivit Normelor metodologice aprobate de Guvern, beneficiarii ajutorului financiar vor adresa o cerere centrelor judeţene ale APIA sau centrului APIA al municipiului Bucureşti. Cererea va fi însoţită de documente care vor certifica autorizarea operatorului economic, provenienţa seminţelor şi a materialului săditor, precum şi lista şi datele de identificare a cumpărătorilor. Termenul limită pentru depunerea cererii şi a documentelor însoţitoare este 15 iulie 2009.

Hotărârea de Guvern menţionează că inspectoratele teritoriale şi Laboratorul Central pentru Calitatea Seminţelor şi a Materialului Săditor au obligaţia să verifice şi să confirme, înainte de aprobarea acestor cereri, dacă operatorii economici care solicită sprijin financiar sunt înregistraţi pentru producerea de seminţe sau material săditor, iar cantitatea pentru care solicită ajutorul financiar a fost produsă în baza unui contract şi/sau a unei declaraţii de multiplicare.

Beneficiarii sprijinului financiar

Sprijinul financiar va fi alocat pentru următoarele produse, în funcţie de categoria de sămânţă (prebază, bază, Clasele A şi B):

- cartof - valoarea ajutorului financiar este cuprinsă între 25 şi 35 lei/100 kg;
- pomi altoiţi şi nealtoiţi - între 250 de lei şi 700 de lei/100 de bucăţi;
- arbuşti fructiferi (zmeur, mur, coacăz, afin) - între 115 lei şi 230 de lei/100 de bucăţi;
- căpşun - între 9 lei şi 15 lei/100 de bucăţi;
- viţe altoite sau pe rădăcini proprii - între 200 de lei şi
300 de lei/100 de bucăţi.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
793

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sprijin pentru crescătorii de ovine şi caprine

Fermierii care cresc aceste două specii şi vor să beneficieze de subvenţii din partea statului trebuie să depună la centrele APIA până pe data de 15 iunie 2011 cererile de sprijin.

Crescătorii de ovine şi caprine, cu statut de persoană fizică sau juridică, trebuie să ştie că pentru a beneficia de sprijinul financiar sub forma Plăţilor Naţionale Directe Complementare trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:

- să deţină un număr de minimum 50 capete femele de ovine sau 25 capete femele caprine, care au împlinit vârsta de minim un an la data de 31 martie 2011;
- efectivul de femele ovine sau femele caprine pentru care se solicită prima să fie înscris în Registrul naţional al exploataţiilor la data solicitării primei;
- efectivul de femele ovine sau femele caprine pentru care se solicită prima să fie menţinut în exploataţie, la adresa menţionată în cerere, pană la data de 31 august 2011.

INCDBNA Baloteşti Ziua crescătorilor de suine şi păsări

Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală a încheiat seria de consultări privind identificarea priorităţilor de cercetare aplicativă în domeniul creşterii animalelor, pe baza propunerilor venite din partea asociaţiilor/federaţiilor crescătorilor de animale. De asemenea, s-a dorit iniţierea de parteneriate între institut şi acele asociaţii pentru creşterea competitivităţii sectorului zootehnic. Ultimul eveniment, intitulat „Ziua crescătorilor de suine şi păsări", organizat împreună cu ASAS, l-a avut ca moderator pe prof. univ. dr. Horia Grosu, directorul general al INCDBNA. Au fost invitaţi academicieni, reprezentanţi ai universităţilor de profil, ai MADR şi ai diferitelor asociaţii ale crescătorilor de porci şi păsări, cercetători.

Teme de cercetare, derulate în comun

„Astăzi, INCDBNA a iniţiat, împreună cu Secţia de Zootehnie din cadrul ASAS, un dialog deschis între reprezentanţii asociaţiilor crescătorilor de porci şi păsări şi comunitatea ştiinţifică de profil. Am fost direct interesaţi de propunerile, sugestiile venite din partea fermierilor, în scopul completării şi diversificării tematicii de cercetare a institutului. De asemenea, am dorit să cunoaştem poziţia partenerilor noştri de dialog referitoare la modul în care se realizează transferul rezultatelor cercetării ştiinţifice zootehnice către ferme.

Prin protocoalele care urmează a fi semnate şi cu reprezentanţii acestor asociaţii intenţionăm să derulăm unele teme de cercetare, cu implicarea tehnică a fermierilor, ca principali beneficiari ai rezultatelor cercetării ştiinţifice." În premieră, directorul general ne-a spus că, în urma consultărilor anterioare, INCDBNA a semnat două protocoale de colaborare cu Asociaţia Generală a Crescătorilor de Taurine şi, respectiv, cu Federaţia Crescătorilor de Taurine. Conform acestora, cercetătorii vor asigura asistenţă tehnică şi servicii de extensie pe diferite subiecte specifice nutriţiei şi ameliorării animalelor de fermă.

Interes mare pentru porci

De-a lungul câtorva ore, au fost prezentate mai multe referate de către academicieni, profesori universitari, crescători şi cercetători. Dintre acestea, amintim numai câteva: „Situaţia creşterii păsărilor în Europa şi în România“ (susţinut de prof. univ. Ilie Van), „Trasabilitatea în industria cărnii de porc“ (Sorin Lungu), „Noua criză agroalimentară globalizată şi impactul ei strategic asupra creşterii suinelor şi păsărilor în România europeană“ (Alexandru T. Bogdan) sau lucrări ale cercetătorilor privind produsele realizate de INCDBNA pentru nutriţia şi alimentaţia suinelor şi păsărilor.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
840

□

Comentarii

□

□

1. zlate nicolae -- (1-June-2011)numarul de 25 capre care se ia in considerare 25 cap este prea mare. ar trebui sa se porneasca cu 5 cap iar detinatorii de capre sa fie ajutati sa se asocieze in special in desfacerea laptelui. pornioti sprijinul cu pasi marunti daca vreti sa creasca numarul de capre

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sprijin pentru fermierii din unităţile de semisubzistenţă

Marţi, 27 ianuarie 2009, la invitaţia Primăriei comunei Doba, o echipă formată de specialişti consultanţi agricoli din cadrul Oficiului Judeţean de Consultanţă Agricolă Satu Mare – ing. Ioan Costin, ing. ec. Claudiu Govor, ing. Liviu Fernea, ing. Ovidiu Petran, respectiv inginer Viorica Cioltea din Serviciul de Dezvoltare Rurală din cadrul Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală – a participat la o dezbatere publică legată de prezentarea Măsurii 141 – „Sprijinirea fermelor agricole de semisubzistenţă din cadrul Planului Naţional de Dezvoltare Rurală.

Dezbaterea publică a avut loc la iniţiativa viceprimarului comunei, ing. Bartha Jozsef, în prezenţa a 40 de producători agricoli din ferme de semisubzistenţă, în urma identificării lor ca fiind interesaţi a accesa Măsura 141. Prezentarea cadrului general al măsurii a fost făcută de către specialista DADR, după care au fost purtate discuţii libere cu fermierii, pentru precizarea unei idei de proiect, stabilirea eligibilităţii fermierului, respectiv dacă acesta întruneşte numărul necesar de Unităţi de Dimensiune Economică (UDE), fiind astfel consiliat în vederea calculării numărului real de UDE al fermei respective de semisubzistenţă, cu înmânarea opisului cu documentele solicitate pentru întocmirea proiectului.

În acelaşi timp, datorită faptului că accesarea unui proiect pe Măsura 141 solicită o minimă pregătire agricolă prin cursurile de pregătire profesională organizate de către OJCA, s-au făcut la faţa locului înscrieri la aceste cursuri. În momentul de faţă, personalul OJCA se străduieşte să rezolve cu profesionalism solicitările producătorilor agricoli referitoare la eligibilitatea în accesarea măsurilor din cadrul Planului Naţional de Dezvoltare Rurală.

Ing. Ovidiu PETRAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
864

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sprijinul pentru lucrările de toamnă

În această toamnă, cei mai mulţi fermieri din sectorul vegetal vor primi subvenţiile nesperat de repede, încă din luna octombrie, a anunţat Ilie Sârbu, ministrul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, într-o recentă conferinţă de presă. Mai mult, fondurile necesare au fost deja aprobate în cadrul unei şedinţe de Guvern.

„Pentru campania de toamnă, ne-am gândit la un montaj financiar, compus din patru forme de sprijin. Insist asupra faptului că apar uneori confuzii referitoare la formele de sprijin. Noi oferim, nu obligăm! Dacă oamenii vor aceşti bani, trebuie să îndeplinească formalităţile legale“, a afirmat Sârbu.

Motorina, doar 1 leu/litrul

Pachetul financiar, convenit şi cu Ministerul Finanţelor Publice, prevede subvenţionarea motorinei necesare lucrărilor mecanice în cuantum de 1 leu/litru, cu o cantitate de 39 litri/ha, pentru înfiinţarea culturilor de grâu, secară, orz, orzoaică şi plante furajere.

Suprafaţa lucrată, anticipată de Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR), se ridică la 3,1 milioane de hectare. De asemenea, se va acorda un avans care reprezintă 70% din sumele cuvenite pe suprafaţă (SAPS), aferente anului 2009.

„Uniunea Europeană a refuzat ajutorul pentru îngrăşăminte, dar a acceptat acordarea unui avans, prin Regulamentul CE nr. 691/2009. Ne-a aprobat 70% din sumele cuvenite din Schema de plată unică pe suprafaţă, mai mult decât ne aşteptam noi, începând cu 16 octombrie 2009. Valoarea sprijinului este de 209 lei/hectar.

Pe lângă aceasta, am convenit cu băncile ca, pe baza unei simple adeverinţe de la APIA, fermierii să poată primi acel avans de 70%“, a menţionat ministrul.

Pe baza adeverinţei, fermierii pot contracta credite, reprezentând 70% din sumele cuvenite din plăţile naţionale directe complementare (CNDP) aferente anului 2009. Valoarea sprijinului este de 131 lei/hectar.

Noutatea

Daniel Constantin, director general al Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA), a revenit şi a spus că, în campania din 2009, elementul de noutate este că plăţile vor începe pe 16 octombrie, iar în momentul de faţă se construiesc toate mecanismele necesare.

„Mă refer la controlul administrativ, controlul pe teren sau controlul prin teledetecţie. Acestea au început deja, în avans faţă de anul trecut cu aproximativ cinci luni“, a precizat Constantin.

Conform directorului APIA, fermierii care au conturi la Trezorerie vor primi banii pe 17 octombrie, iar ceilalţi, pe 18 octombrie. Ce nu se va plăti până la 1 decembrie, se va face în baza regulamentului în vigoare, adică până la 30 iunie 2010.

Fermierii care nu vor beneficia de finanţare FEGA, în urma convenţiilor tripartite reînnoite, vor primi o adeverinţă garantată de Fondul de Garantare a Creditului Rural, astfel încât să poată primi şi ei bani în avans, a mai spus Daniel Constantin.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
857
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Stadiul accesării fondurilor europene

Alocarea financiară a Uniunii Europene din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), acordată României prin Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale pentru implementarea Programului Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR) în perioada 2007-2013 este de 8.022,50 mil. euro. La aceasta se adaugă contribuţia naţională de la bugetul de stat, în valoare de 1.948,29 mil. euro.

Menţionăm că primele măsuri accesibile şi aplicabile pentru agricultura românească au avut în vedere continuarea măsurilor din cadrul Programului SAPARD.

Dintre acestea, cinci măsuri vizează investiţii pentru modernizarea şi restructurarea sectoarelor agroalimentar şi forestier, dezvoltarea activităţilor non-agricole (microîntreprinderi turistice, servicii de bază pentru economia şi populaţia rurală etc.), care includ şi schemele de ajutor de stat XS13 şi XS28 şi trei măsuri au ca obiectiv strategic îmbunătăţirea competitivităţii fermelor comerciale şi de semisubzistenţă şi a asociaţiilor acestora.

Bani mulţi: pentru ce?

Alocarea financiară publică pentru licitarea proiectelor aferente măsurilor lansate, pentru exerciţiul bugetar 2008, a fost de 1.837,60 mil. euro. La aceasta se adaugă şi alocările pentru măsurile din axa 2, în sumă totală de 2.355,22 mil. euro.

Este în desfăşurare sesiunea de depunere a proiectelor pentru Măsura 322 – „Renovarea, dezvoltarea satelor, îmbunătăţirea serviciilor de bază pentru economia şi populaţia rurală şi punerea în valoare a moştenirii rurale" (15 iunie - 31 iulie 2009), în timp ce Măsura 142 – „Înfiinţarea grupurilor de producători" are sesiune de depunere continuă.

Ce se ascunde în spatele proiectelor?

Numărul proiectelor conforme depuse la nivel naţional este de 13.346, cu o valoare publică de 5.077,55 mil. euro, iar 3.109 proiecte în valoare publică de 1.719,71 mil. euro au fost selectate pentru finanţare. Un număr de 2.756 proiecte au fost contractate în valoare publică totală de 1.520,09 mil. euro.

În prezent se află în diferite stadii de avizare şi semnare în vederea contractării un număr de 317 proiecte selectate pentru finanţare.

Au fost începute investiţiile la un număr de 922 proiecte, din care au fost finalizate 158 de proiecte (153 aferente Măsurii 121 care au vizat utilaje şi maşini agricole şi 5 din cadrul Măsurii 123 – inclusiv schemele de ajutor de stat).

(M.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
729

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

staff-ul-agriculturii-un-ministru-si-tre...

Staff-ul agriculturii: un ministru şi trei secretari de stat > REVISTA LUMEA SATULUI

Staff-ul agriculturii: un ministru şi trei secretari de stat

Echipa de la agricultură pare a fi cea mai solidă din ultimii ani. Singura noutate o reprezintă ministrul Mihail DUMITRU. Numirea lui pare o surpriză doar pentru cei care nu-l cunosc. Şi, trebuie să recunoaştem, el este cunoscut mai mult la nivel înalt, decât în teritoriu. Cam aşa s-au întâmplat lucrurile şi cu Dacian Cioloş care iată că acum este comisar european. Cei doi colaboratori ai domnului Dumitru cu rang de demnitar provin, cum s-ar spune, din interiorul ministerului.

Adrian Rădulescu a fost în anturajul lui Cioloş, dar el se bucură de o susţinere puternică a agronomilor şi Ligii Agricultorilor. Are deci experienţă şi în actul conducerii ministeriale, şi în organizaţiile patronale. În plus, este un specialist care a pornit de jos, de la fermă, şi a ajuns sus, chiar foarte sus, dacă ţinem seama de rolul lui în noua echipă ministerială.

Dănuţ Apetrei, al doilea secretar de stat, este singurul demnitar din vechea echipă care şi-a păstrat postul. Cum s-ar zice, el este cel care asigură continuitatea.

Sorin Chelmu este, într-un fel, tot un om care asigură continuitatea. El revine pe postul de secretar general după o pauză de doi ani, luându-şi în serios treburile încă din prima zi de lucru.

Nimic nou la structurile departamentale

Criza nu l-a mai putut cuprinde în schema înalţilor demnitari şi pe Miron Moldovan. Asta şi pentru că omul este doar profesionist, nu şi simpatizant politic. În schema ministerului, domnia sa pare a rămâne directorul general pe viaţă a finanţiştilor agrarieni.

Dintre cei vechi, a plecat Nicolae Giugea, adică tocmai omul care, în perioada interimatului, părea a fi soluţia de viitor. El revine la conducerea ADS, unde, fiţi liniştiţi, nu o duce rău. Ba, dimpotrivă.

Domnul Mihail Dumitru susţine că va face schimbări, doar dacă va fi absolut necesar, din punct de vedere profesional. Drept dovadă, deocamdată au rămas pe posturi toţi directorii. De exemplu, Elena Tatomir rămâne director la Direcţia Politici de Piaţă în Culturi de Câmp, Maria (Mia) Toma la Direcţia Politici de Piaţă în Zootehnie, Valentin Apostol la Direcţia Generală Îmbunătăţiri Funciare şi Fond Funciar, iar Cornelia Mihai la Dezvoltare Rurală. Şi exemplele pot continua.

Gavril Mihai VĂDAN este cel care asigură conducerea Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit, reprezentând agenţia în relaţiile cu terţii şi organizând sistemul de monitorizare a programelor europene, a achiziţiilor publice şi a programului de lucrări şi investiţii necesare. Fost consilier judeţean al PDL Dâmboviţa, Gavril Mihai Vădan a câştigat concursul desfăşurat anul trecut pentru postul de director general al APDRP, post rămas vacant în data de 15 decembrie 2008. În mod sigur, el se va bucura de sprijinul politic al partidului care l-a propulsat şi este foarte probabil să rămână pe post.

Şefia APIA este ocupată de Melinda Klara Kerekes, loc pe care ar avea ceva şanse să-l păstreze, cu atât mai mult cu cât, mai nou, ungurii sunt intraţi şi ei la guvernare. Doamna Kerekes a fost numită în funcţia de director general după plecarea lui Daniel Constantin.

Doamna Kerekes are, totuşi, de rezolvat o problemă delicată, aceea a comunicării dintre ea şi subalternii săi. În cazul în care nu va convinge vor fi scoşi la înaintare oameni care au făcut multe lucruri bune pentru existenţa acestei agenţii. Cel mai vehiculat nume este cel al domnului Dan Gherghelaş care, în trecutul nu foarte îndepărtat, a mai ocupat această funcţie!

(Traian Dobre, Valentina ŞOIMU)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1176

□

° Comentarii

□

□

° 1. nicu -- (17-January-2010)Nu ati scris nimic despre Directia de Cercetare. Probabil ca s-a desfiintat in situatia in care cercetarea agricola romaneasca este aproape in colaps.Dintre numerosii ministrii care s-au succedat in ultimii 20 de ani nu am vazut nici unul care sa puna accent pe cercetare.Probabil ca folosind rezultatele cercetarilor din tarile avansate vom ajunge la o agricultura performanta.Nu vom ajunge in mod sigur daca nu vom avea o strategie de care se vorbeste de atata timp.Cum sa se elaboreze o strategie atata timp cat nu se cunosc la multe specii care sunt suprafetele,productiile medii si totale reale.

° 2. N&D -- (18-January-2010)Agricultura ca si administratia nu se face pe simpatii politice. Sa dea Dumnezeu sa fie bine.

° 3. Danut C. -- (22-February-2010)Salut noua echipa de la minister, in special pe dl. Danut Apetrei

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

stafia-foametei-bantuie-terra_l1256.html

Stafia foametei bântuie Terra > REVISTA LUMEA SATULUI

Stafia foametei bântuie Terra

O stafie bântuie mapamondul.

Bătrâna planetă, secătuită de belşugul ecosistemului ei de odinioară, gâfâie neputincioasă.

Din ce în ce mai bolnavă, din ce în ce mai fără de speranţă.

Criza morală, urmată îndeaproape de o cumplită criză culturală, riscă să îngenunche orice iniţiativă.

Explozia demografică

Mai bine de un milion de suflete se nasc în fiecare zi.

Populaţia globului, ajunsă la cifre record, tinde să atingă absolutul.

Zece miliarde de pământeni este cifra cel mai adesea vehiculată pentru amiaza acestui secol.

Organizaţiile mondiale care urmăresc echilibrul securităţii alimentare mondiale au devenit brusc sceptice. Luaţi aminte!

Doi la sută dintre locuitorii mapamondului stăpânesc peste cincizeci la sută dintre bogăţiile acestuia.

Şase oameni din zece populează zona umedă ori pustiitoarele zone sahariene.

Civilizaţia este aici o noţiune cvasicunoscută, iar rezervele de hrană ale Terrei, mai sărace cu fiecare zi.

Lumea ştiinţifică a intrat deja în alertă.

Planeta care secătuieşte

Planeta Pământ secătuieşte, este spoliată de nesăbuinţa omenirii actuale. Anual, milioane de hectare din zonele încă viabile cad pradă topoarelor întru expansiunea „civilizaţiei“ cotidiene.

Resursele de apă seacă, punând serios sub semnul întrebării echilibrul atât de necesar al habitatului, al ecosistemului fără de care viaţa nu mai este posibilă.

Răspunsul la toată această dramatică realitate nu este uşor de dat.

S-a dovedit, cu certitudinea pe care o dă experienţa, că adâncurile mărilor şi oceanelor nu pot suplini nevoile acute de hrană ale pământenilor.

Hrana, ca o himeră

Încălzirea planetei acutizează problema.

Se încearcă, destul de anemic, „forţarea“ naturii.

Încă o dată, fenomene de mare complexitate ne-au demonstrat că natura nu poate fi învinsă.

Cu ea se poate, cel mult, colabora.

Ingineria genetică este o asemenea cale.

Hrana bio, cea neatinsă, neîntinată de chimie ori alte metode moderne pentru sporirea producţiei, e o himeră.

Ce mai cultivăm?

Recenta întâmplare cu castraveţii purtători de otravă e doar o dovadă.

Nu mai cultivăm plante convenabile şi mai mult decât necesare.

Soia, bumbacul ori orezul.

Pe malul Dunării, în România, italienii au preluat iniţiativa.

Decidenţii dau din umeri şi susţin, în numele alegătorilor, distrugerea unui sistem agricol altcândva viabil.

Cercetarea agricolă, un program de perspectivă pentru o agricultură productivă şi durabilă sunt teme de sertar.

Importăm, importăm, importăm...

...de la usturoi, la ceapă şi mărar.

Sisteme de irigaţii s-au scufundat în neştiinţa şi neputinţa unor impostori.

Toate aceste realităţi vor grăbi criza.

N-am nicio îndoială.

România figurează deja pe lista celor 25 de ţări pentru care s-a lansat primul SOS.

Cu resurse de excepţie am devenit o excepţie în ceea ce priveşte grija faţă de propriul popor.

Ne mai rămâne o singură soluţie.

Omul potrivit la locul potrivit!

E soluţia din ceasul al 13-lea.

Stafia foametei ce bântuie mapamondul e mai aproape de noi ca oricând.

Avertismentul a fost dat!

Nava pluteşte în derivă!

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
718

□

° Comentarii

□

□

° 1. Dumitru Vasile -- (16-June-2011)O contributie la criza alimentara cred ca va avea si criza petrolului,motorina din ce in ce mai scumpa va face lucrarile agricole tot mai scumpe sau suprafete tot mai mari vor ramine nelucrate.

° 2. Laurentiu -- (16-June-2011) Oare chiar sa fie corecta opinia, din ce in ce mai des intalnita, ca scaparea ar fi intoarcerea la agricultura traditionala (fara mecanizare, fara tratamente chimice, deci si fara productivitate)?

In acelasi context se mai vb de aplicarea principiilor autarhice la nivel de mici comunitati, de "metoda" aplicata de unu' Masanobu Fukuoka, numita si "do-nothing agriculture", de permacultura... Oricum, chiar daca nu astea sunt solutii globale, cu siguranta sunt solutii castigatoare la nivel personal/familial.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

stafilococia-una-dintre-bolile-pasarilor...

STAFILOCOCIA – una dintre bolile păsărilor întreţinute necorespunzător > REVISTA LUMEA SATULUI

STAFILOCOCIA – una dintre bolile păsărilor întreţinute necorespunzător

Stafilocociile sunt infecţii produse de diferite specii de bacterii din genul Staphilococcus, întâlnite la mai multe specii de animale şi la om. Acestea pot evolua ca entităţi clinice foarte bine conturate sau sub forma unor complicaţii supurative, cu diverse localizări, dar pot interveni şi ca agenţi etiologici secundari, după unele viroze. Stafilococii izolaţi de la animale sunt patogeni şi pentru om, producând infecţii localizate. De asemenea, omul cu infecţii stafilococcice poate transmite germenii la animale.

La păsări, boala este întâlnită în special la găină şi curcă, fiind receptivi atât puii şi tineretul, cât şi adultele, producând pagube prin mortalitate şi deprecierea carcaselor. Agentul etiologic este reprezentat de mai multe specii de stafilococi, dar în principal de Staphilococcus aureus.

Stafilococii sunt germeni foarte răspândiţi în mediu (sol, aer, apă), dar se găsesc şi pe mucoasele căilor digestive şi respiratorii sau pe suprafaţa pielii, ca epifiţi, şi de aceea boala apare de multe ori prin autoinfecţie, fiind declanşată de factori favorizanţi precum: lipsa de igenă a adăposturilor, frig sau temperaturi ridicate, curenţi de aer, alimentaţie neechilibrată, parazitoze, diferite boli virale etc. În cazul infecţiei exogene, stafilococii pătrund în organism pe cale digestivă, respiratorie şi mai ales pe cale cutanată, la nivelul pielii lezionate (prin grataj, muşcături, paraziţi). Stafilococia aviară prezintă şi importanţă sanitară, producând la om toxiinfecţii alimentare. Sursele de infecţie pot fi păsările bolnave sau purtătoare, furajele, apa şi solul contaminate. Infecţiile stafilococice se transmit şi vertical prin ouă, gasindu-se embrioni şi pui morţi imediat după ecloziune, de la care s-au izolat stafilococi.Clinic. În forma acută, septicemică de boală, se constată febră, abatere, conjunctivită, anorexie, cianoza crestei şi bărbitelor şi moarte după o evoluţie scurtă, asemănătoare cu cea din holera aviară.

În forma cronică, articulaţiile sunt tumefiate, sensibile, cu conţinut purulent. Ca urmare se constată şchiopături la unul sau la ambele picioare, căderea aripii afectate, păsările se deplasează greu, slăbesc, iar procesul infecţios poate duce la anchiloză şi în final la moarte. Morbiditatea şi mortalitatea sunt influenţate de patogenitatea tulpinilor de stafilocici şi de factorii favorizanţi. Diagnosticul se poate stabili prin examen de laborator efectuat în Laboratorul de diagnostic din cadrul SC ROMVAC. Diagnosticul diferenţial trebuie făcut faţă de unele boli infecţioase precum holera aviară, tifoza aviară, colisepticemia, streptococia etc.

Profilaxie şi tratament

Pentru prevenirea îmbolnăvirilor se vor institui măsuri generale, cu respectarea normelor de igienă şi de furajare, cu raţii alimentare echilibrate calitativ şi cantitativ. Astfel se vor face dezinfecţii periodice cu: DECONTAMINOL, CATIOROM, PURSEPT; dezinsecţia adăposturilor cu ROMPARASECT 5% şi ROMPARASECT FORTE; deparazitarea internă şi externă a păsărilor cu ROMBENDAZOL F şi ROMPARATOX P.

Tratamentul se realizează în urma antibiogramei, folosind următoarele produse în funcţie de sensibilitatea tulpinii de stafilococ: AMOXILOROM 10%, AMPICILINĂ 10%, LINCOSPECTROM, ERITROMICINĂ,OXIVIT S, ERITROM, OXIROM, NORFLOXAROM, FLUMEQUINOROM 10%, ENROFLOXAROM, DOXYCICLINĂ, GALIPROTECT C, ROMIGAL. Concomitent cu tratamentul medicamentos trebuie îmbunătăţite condiţiile de igienă (dezinfecţii, dezinsecţii) şi de alimentaţie. Astfel se vor administra vitamine şi premixuri: COMPLEX POLIVITAMINIC ROMVAC 3,VITAMINA AD3E, VITA B COMPLEX, MULTIVITAROM, ROMSTARTER 9+1 A, ROMZEOFORT, CAVITROM, PREMIX PROTEINO-VITAMINO-MINERAL, OVOPLUS.

Dr. Viorica Chiurciu, doctor în ştiinţe medicale,
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
4069

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

starea-culturilor-de-toamna_l1073.html

Starea culturilor de toamnă

• Dacă mai plouă e bine, dacă nu, e suficient deocamdată!

Cadru universitar, fost director de DADR şi actualmente preşedinte al Asociaţiei Cultivatorilor de Cereale şi Plante Tehnice din judeţul Călăraşi, Ion Ciulinaru exploatează în cadrul unui grup de firme o suprafaţă de 2.400 ha. A semănat din toamnă aproximativ 70% din suprafaţă cu cereale păioase şi rapiţă, iar diferenţa o cultivă în primăvară cu porumb şi floarea-soarelui. Este mulţumit de cum se prezintă culturile, asta şi datorită tehnologiei aplicate, care le-a ajutat să intre bine pregătite în iarnă. Dacă ar fi să ia în calcul şi umiditatea din sol, care se apropie de optim, atunci anul promite mult, cu atât mai mult cu cât exploataţia se întinde într-o zonă unde sistemul de irigaţii nu mai există. Stratul de zăpadă în zonă, de la Călăraşi până la Slobozia, era la începutul lunii martie de 3 cm.

Rapiţa s-a dezvoltat bine

Pe lângă condiţiile climatice prielnice din iarnă, bucuria agronomului este că mai bine de jumătate din suprafaţa semănată cu rapiţă, care însumează cca 430 ha, a reuşit să prindă o gură de ploaie în toamnă şi s-a dezvoltat foarte bine. „A intrat în iarnă având o talie de cca 25 cm, o densitate bună şi sigur în aceste condiţii va ieşi bine şi din iarnă”, este de părere Ion Ciulinaru. La începutul lui martie, fermierul s-a grăbit să administreze azot pe suprafaţa de rapiţă nefertilizată în toamnă. „Momentul trebuia valorificat, spune el, pentru că imediat la intrarea în vegetaţie rapiţa are creşteri mari şi e păcat să distrugi cultura intrând cu utilajul, chiar dacă există culoarele de trecere“. În opinia sa, la rapiţă sunt esenţiale apa şi tratamentele. Cum apă a avut suficientă, inginerul se preocupă acum să ţină sub control bolile şi dăunătorii. Astfel, pe lângă cele două tratamente din toamnă, urmează să mai efectueze încă 2-4 la număr în primăvară. „Sunt costisitoare, spune el, dar sunt obligatorii dacă vrei să ai o cultură rentabilă.“

Fertilizări fracţionate, dar atunci când trebuie

Culturile de cereale, grâu şi orz au intrat în iarnă într-o stare de vegetaţie bună, asta şi pentru că au fost fertilizate cum trebuie, iar semănatul a avut loc în perioada optimă. Acum, la pornirea în vegetaţie, fermierul este pregătit cu îngrăşăminte chimice. Cei 40 de ani de experienţă l-au ajutat să stăpânească pe deplin tainele fertilizării, despre care susţine că trebuie aplicată fracţionat, dar atunci când trebuie. Aşa se face că inginerul a aplicat anul acesta înainte de arat îngrăşămintele pe bază de fosfor (superfosfat), iar după mobilizarea terenului, odată cu pregătirea patului germinativ, a încorporat în sol şi cca 30% din îngrăşămintele pe bază de azot. „Noi, din cauza sărăciei, aplicăm fosforul mai rar, cam o dată la 2-3 ani pe toată suprafaţa şi-l mai aplicăm uneori odată cu îngrăşămintele complexe.“

Urmează fertilizările din primăvară, pe care le efectuează numai în momentul în care planta pleacă în vegetaţie, mai concret după 15 martie, când vor fi aplicate restul de îngrăşăminte pe bază de azot rămase din toamnă, mai exact 180-200 de kilograme de azotat de amoniu la hectar care, de asemenea, se aplică fracţionat: 100 kg la intrarea în vegetaţie şi restul după alte trei săptămâni. „Sigur că în perioada de vegetaţie, odată cu tratamentele fitosanitare, dar şi cu ocazia erbicidărilor, mai administrăm şi îngrăşăminte foliare, de regulă trei la număr“, afirmă agronomul. În ceea ce priveşte bolile şi dăunătorii, el consideră că, pe cât posibil, trebuie aplicate minimum trei tratamente. Vestea bună este că, la fel ca în ultimii ani, se pare că nici anul acesta fermierii nu se vor confrunta cu un atac masiv de ploşniţa-cerealelor.

Pregătiri pentru campania de primăvară

La momentul de faţă, inginerul are deja încheiate contracte cu furnizorii de inputuri care îi vor asigura produsele pentru toată tehnologia, erbicidele fiind primele care urmează să sosească. Dacă în toamnă a prins îngrăşămintele la un preţ destul de convenabil (a plătit doat TVA-ul, restul rămânând pentru sfârşitul lui august), îngrăşămintele achiziţionate în iarnă, în special cele pe bază de azot, dar şi cele complexe le-a achiziţionat la un preţ mai mare. „Dar îngrăşămintele sunt scumpe oricum, şi în toamnă şi în primăvară, în condiţiile în care cerealele au un preţ bun acum, dar să nu uităm că noi anul trecut le-am vândut cu mai puţin de 0,5 lei/kg şi asta atât din lipsă de informaţie cât şi a capacităţilor de depozitare”, mai spune fermierul. Din aceste motive acum are în faza de construire un siloz cu o capacitate de cca 10 mii tone care îi va satisface necesarul de depozitare a producţiei proprii.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
671

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Starea culturilor după urgiile naturii

Chiar dacă în ultima vreme precipitaţiile căzute sub formă de zăpadă au fost abundente, efectele deficitului de umiditate din sol existent în momentul semănării culturilor de toamnă şi care s-au resimţit până la începutul lunii februarie nu sunt în totalitate atenuate. Ba mai mult, acolo unde a nins viscolit culturile deja afectate de lipsa apei nu s-au putut bucura nici de stratul protector al zăpezii odată cu venirea gerului care în unele zone a depăşit noaptea chiar şi -25°C.

Prognozele rezervate exprimate de specialişti vizează în mod special cultura de rapiţă, dar şi cerealele păioase şi viţa-de-vie. În acest context, (pe fondul întoarcerii unor suprafeţe însemnate în primăvară), se estimează o creştere a suprafeţelor programate a fi cultivate cu porumb şi floarea-soarelui.

Pentru a contura o panoramă fidelă a stării culturilor în luna februarie am solicitat informaţii privind starea culturilor, a livezilor şi a viilor câtorva şefi de Direcţii Judeţene pentru Agricultură, precum şi unor fermieri.

Bihor (director executiv DAJ, ing. Nicolae Hodişan): grâu - 62.500 ha, rapiţă - 8.370 ha, orz - 5.000 ha, orzoaică - 4.250 ha. „La rapiţă sunt calamitate, din toamnă, aproximativ 3.500 ha din cauza deficitului extrem de apă din sol. Pentru restul suprafeţei, chiar dacă a nins şi în zona noastră (în vestul ţării precipitaţiile sub formă de ninsoare au survenit abia în 4 februarie), zăpada a venit deja prea târziu, astfel că a o altă suprafaţă, care nu a intrat în iarnă cu plantele bine dezvoltate, a fost afectată de temperaturile scăzute.

Probabil vom rămâne, la nivel de judeţ, cu ceva mai puţin de jumătate din suprafaţa iniţial cultivată. La grâu, răsărirea a fost bună, uniformă. Dar, pentru că s-a semănat târziu, neputându-se pregăti patul germinativ corespunzător şi în perioada optimă, grâul şi toate cerealele păioase în general au intrat în iarnă neînfrăţite şi cu talia la cel mult 3 cm. Vor fi pierderi de producţie cu siguranţă, dar nu ne putem pronunţa încă asupra eventualelor suprafeţe calamitate.“

Ialomiţa (director executiv DAJ, ing. Vasilica Pocotilă): rapiţă - 26.470 ha, grâu - 82.420 ha, orz - 5.200 ha. „În primul rând, trebuie să spunem că, din cauza secetei, fermierii nu au mai semănat suprafeţele programate. Din toate motivele deja cunoscute - secetă, pregătirea greoaie a solului, culturi nerăsărite ori răsărite neuniform şi târziu, plante intrate în iarnă cu rozeta neformată - din suprafaţa cultivată cu rapiţă nu cred să rămânem cu 15%. Grâul, de asemenea, semănat şi el foarte târziu, a suportat câteva şocuri termice, la temperaturi de -17°C.

În 8-10 ianuarie a plouat chiar bine, dar prima zăpadă (24-25 ianuarie) nu s-a putut aşeza pe sol, a fost viscolită, deci grâul n-a fost cu nimic protejat de ger. Să vedem cât strat de omăt vom avea, dacă vom avea, şi abia după aceea ne putem face nişte calcule. Fermierii sunt foarte pesimişti - şi au motive reale – şi în privinţa grâului, aşa că mulţi îşi vor lua măsuri din timp pentru a repara cât de cât acest an agricol.

Problema este alta: se pare că producătorii şi distribuitorii nu sunt pregătiţi cu cantităţi suficiente de sămânţă de porumb şi floarea-soarelui, fiindcă nimeni n-a anticipat că vor fi calamitate atât de multe suprafeţe. O salvare ar fi dacă s-ar aproba soia modificată genetic, fiindcă s-ar putea recupera, prin rentabilitate şi producţie, o parte din pagubele deja provocate fermierilor."

Dâmboviţa (director executiv DAJ, ing. Marin Eugen): rapiţă - 4.500 ha, grâu - 26.000 ha, orz şi orzoaică - 2.000 ha. „Anul agricol este în primul rând afectat fiindcă fermierii n-au putut respecta structura culturilor, cu influenţe directe asupra organizării asolamentelor. Mulţi n-au mai semănat grâu din cauza secetei fără precedent din toamnă.

Rapiţa, se ştie, este compromisă pe cel puţin 50% din suprafaţă. Relieful şi pădurile au salvat câteva loturi unde apa - aşa puţină cum a fost astă toamnă - a fost un pic mai bine reţinută în sol. La grâu evident că au apărut probleme pentru că s-a ieşit mult din epoca optimă de semănat. Şi nici pământul n-a putut fi lucrat extraordinar. Iarna a apucat culturile neînfrăţite şi cu plăntuţele fragile. Dar este bine că în judeţul nostru primul strat de zăpadă a fost considerabil, a acoperit bine câmpurile, aşa că, pentru moment, păioasele n-au suferit la gerul de minus 22 de grade."

Arad: rapiţă - 9.500 ha, grâu şi secară - 71.850 ha. Potrivit evaluărilor specialiştilor de la Direcţia Agricolă, la rapiţă, din suprafaţa semănată, este posibil să mai rămână, în primăvară, cca 60% din totalul semănat. Din 9.500 ha au răsărit, în totalitate, culturile de pe 6.700 ha (70%), iar parţial - de pe 2.150 ha. Cca 600 ha au fost complet compromise. Dar fermierii vor lua decizia de a păstra sau nu cultura la sfârşitul lunii februarie sau început de martie, când vor putea analiza dacă rapiţa a trecut bine peste temperaturile scăzute sau dacă s-a mai putut recupera ceva din vegetaţie, sub pătura de zăpadă (50 cm), cât să garanteze o producţie egală măcar cu cheltuielile de înfiinţare şi întreţinere a culturii.

Ceea ce se ştie este că s-a semănat în condiţii de secetă severă, răsărirea a fost târzie, plantele intrând în iarnă slab dezvoltate. La cerealele păioase, pe 69% din suprafaţă grâul a răsărit în întregime, pe 16% parţial, iar pe 15% din teren sămânţa nu răsărise deloc. Ca şi la rapiţă, la grâu s-a depăşit mult epoca optimă de semănat pentru a prinde un pic de umezeală în sol, dar cultura a intrat în iarnă complet nepregătită, fapt care ar putea conduce la întoarcerea unor suprafeţe. Trebuie spus însă că în vestul ţării temperaturile nu au fost atât de scăzute ca în restul ţării.

Bacău: Ioan Chiriac, director executiv DAJ – „În judeţul Bacău, în toamna anului 2011, din ce a fost programat, s-a însămânţat 90% din suprafaţa la grâu şi 80% la rapiţă. Deficitul de apă este în continuare destul de mare, în jur de 100 de litri pe metrul pătrat, ceea ce înseamnă că avem nevoie de zăpezi consistente. Ne-am bucurat că a nins, dar pentru refacerea capacităţii de câmp ar trebui o zăpadă cam de doi metri în strat. Dar, după zăpadă mai aşteptăm şi ploi, astfel încât să ne găsească primăvara cu terenul la capacitatea de câmp, o premisă pentru recolte bune şi în anul 2012.

Gerul din ultima perioadă nu a afectat culturile, pentru că am avut un strat de 15-20 cm de zăpadă, în special pe culturile înfiinţate în toamnă. Zăpada care vine sperăm să completeze deficitul de apă, astfel încât culturile să nu aibă de suferit. Ştim că la minus 25 de grade Celsius sunt probleme cu rapiţa şi orzul. În judeţ, la rapiţă, aproximativ 50-60% din suprafaţă este viabilă. Diferenţa probabil că va trebui întoarsă în primăvară, deci vor creşte suprafeţele cu porumb şi floarea-soarelui în 2012."

Vrancea: Costică Neaţă, director executiv DAJ – „Cred că ar trebui să spunem că am pornit cu stângul încă din toamnă, pentru că s-a pregătit terenul foarte greu. În aceste condiţii, ne-am confruntat cu o răsărire neuniformă, la grâu, la orz şi orzoaică de toamnă şi, mai ales, la rapiţă. Cred că la noi, în Vrancea, jumătate din suprafaţa cultivată cu rapiţă va fi întoarsă în această primăvară. În toamnă, deficitul de umiditate era de circa 100 de litri pe metrul pătrat la media multianuală. Dar, după ninsorile din ultimul timp cred că putem fi mai optimişti.

Chiar dacă nu vom mai avea producţiile pe care le-am vizat în toamnă, cei care au făcut tehnologie vor fi ajutaţi de aceste precipitaţii. Îi ridică la măcar 70% din ce au obţinut în 2011. Mai dificil, după gerurile începutului de februarie - dacă ele vor continua - va fi la viţa-de-vie. Chiar am adus mostre de coardă de viţă din câmp, pe care le-am pus la cald şi am văzut care este situaţia mugurilor de rod. Aici sigur vom avea probleme."

Viorel Ilaş, SC Comis Solonţ, judeţul Bacău – „Zăpada căzută la început nu prea ne-a ajutat. Pe cultura de orz şi grâu este un strat de zăpadă de doar 7-8 centimetri, aşezat uniform, nu l-a spulberat vântul. Culturile acestea sper să reziste. La grâu am şi tarlale înfrăţite, dar şi în care grâul este doar încolţit, în curs de răsărire. Acolo, dacă se menţine stratul de zăpadă, nu vor fi probleme. Şi orzul are un strat de zăpadă. Problema se pune la

rapiţă, cultură care a intrat cu plantele foarte mici în iarnă şi deja primele temperaturi negative, care au fost de la -6 la -8°C din decembrie, au afectat-o parţial.
Probabil voi întoarce majoritatea suprafeţelor de rapiţă. Din cauza secetei din toamnă, răsărirea a fost slabă. Dar decizia o voi lua în primăvară, când voi vedea câmpul. Terenurile mele sunt în zona de deal Moineşti - Solonţ. Recent au fost geruri mari, dar, la stratul de zăpadă care a căzut, grâul şi orzul nu sunt afectate. Cu o «pătură» de la cinci centimetri în sus, cultura rezistă şi la -25°C. Însă, am avut şi -26°C.“
Alexandru Ilaş, Întreprindere Individuală din Murgeni, judeţul Vaslui – „Lucrez teren în Lunca Prutului. Acolo grâul e răsărit în proporţie de 20-30%, pe bucăţi mici din parcelele mari. Restul era încolţit în pământ şi urma să răsară când ar fi fost temperatura optimă. Dar gerul a oprit procesul. Grâul nu era viguros, deci nu se ştie cât va rezista. Probe de monolit nu se pot lua acum. Zăpada a căzut în strat de circa cinci centimetri, dar a bătut vântul şi a spulberat-o. A nins când încă nu era îngheţat. Cred că temperaturile foarte scăzute de la începutul lui februarie au afectat mult culturile. Eu lucrez 200 ha de grâu, am avut şi 50 ha de rapiţă, iar alte suprafeţe sunt pentru culturi de primăvară. În total 400 de hectare.“
Steli Nechita, Întreprindere Individuală, Murgeni, judeţul Vaslui. „Lucrez 300 de hectare, din care 170 cu grâu. Deficitul de apă este de peste 60%. Pe 10 octombrie am avut ploaie doar 32 de litri pe metrul pătrat, apoi prin decembrie încă vreo 16 litri, ceva şi prin ianuarie, în rest, nimic. Din septembrie până acum s-au adunat în jur de 60 de litri, cu tot cu ninsorile din ultimul timp. Rezerva de apă din sol nu s-a refăcut. Pământul e foarte tare. S-a spus că rezerva s-a refăcut, dar nu sunt decât «gogoşi» de la Ministerul Agriculturii. Cât despre cultura de rapiţă, aşa ceva nu există în judeţul Vaslui. Dar, nici în alte zone, de la Vaslui la Bucureşti, nu am văzut culturi mai mari de 100 de metri pătraţi.“
Florin Acatrinei, societatea comercială Pomaltoi, Letea Veche, judeţul Bacău – „La început de februarie am avut şi -25°C în zona noastră. Dar la această temperatură pomii nu au probleme. Doar caisul şi piersicul din gospodăriile populaţiei să fi avut de suferit, dar nu în plantaţii masive. Problemele sunt cu îngheţul tulpinei, pentru că în primăvară nu mai are loc trecerea sevei de la frunză la rădăcină şi atunci apar uscări parţiale în coroană.
La alte specii precum prunul, mărul, părul, limita de rezistenţă este undeva de la -30 la -32°C. Recomandarea este ca tulpinile să aibă o protecţie. În primăvară acestea trebuie verificate şi, dacă apar brunificări, se fac tăieri severe în coroana pomului pentru a forţa creşterea de noi lăstari. Pericol mare ar putea fi dacă ar ploua şi apa ar îngheţa pe ramuri pentru că atunci s-ar produce asfixieri. Deocamdată însă e bine că a nins şi poate vom mai avea parte de zăpadă care să acopere deficitul de apă în sol.“
Maria BOGDAN, Petru DONE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
992
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

starea-de-sanatate-a-albinelor_167.html

Starea de sănătate a albinelor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulStarea de sănătate a albinelor

Un aspect foarte serios de care trebuie să ţinem seama este şi starea de sănătate a albinelor. Este drept, în comparaţie cu ţările vest-europene, din acest punct de vedere stăm bine, pentru că nu am suportat consecinţele nefaste ale unor boli fatale, care au decimat atât de multe familii de albine în aceste ţări. Ar fi incorect totuşi să nu recunoaştem că, în ultimii ani, au apărut şi la noi fenomene sanitar-veterinare îngrijorătoare.

Fără a fi feriţi în totalitate de astfel de probleme, la noi chiar omul poate fi considerat un vector decisiv al situaţiei mai sus amintită. Din fericire, în ţara noastră nivelul moderat al chimizării nu are încă un efect atât de distrugător asupra biodiversităţii şi a florei spontane. Se ştie că, odată cu degradarea florei spontane, dispare şi polenul necesar dezvoltării familiilor de albine. Pe lângă acest rol important, polenul este şi un energizant pentru albină, a cărei viaţă se poate scurta, aproape la jumătate, în lipsa lui.

În ţări precum Franţa, Anglia şi Italia au fost introduse, în arealul albinelor autohtone, rase de albine care, ulterior, au determinat o poluare genetică fatală albinelor, pierzându-se astfel un număr extrem de important de familii şi care a reprezentat semnalul unui posibil dezastru ecologic.

Îmbucurător este că România nu a fost nevoită să se confrunte cu o astfel de etapă, dar şi în cazul nostru, din diferite motive, mai mult sau mai puţin cunoscute, am pierdut rase pure de albine. Avem credinţa că, sub îndrumarea oamenilor de mare valoare din apicultură, nu vom avea parte de astfel de probleme sanitar-veterinare şi că, sprijiniţi de specialiştii în domeniul publicităţii, apicultorii se vor bucura de respectul şi admiraţia cuvenită.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
765
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

starea-de-vegetatie-a-culturilor_603.htm...

Starea de vegetaţie a culturilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Starea de vegetaţie a culturilor

Într-o decla-raţie de presă, ministrul agriculturii Ilie Sârbu recunoaşte că seceta afectează deja grav 1 milion de hectare. Specialiştii din cercetare afirmă că în multe zone starea de vegetaţie a culturilor este mai mult decât îngrijorătoare. De departe, cea mai afectată este cultura mare, în timp ce pomicultorii şi viticultorii încep să resimtă acum stresul hidric acumulat de-a lungul ultimilor ani. Cel mai mult îi îngrijorează prognozele date pentru următoarele luni, care prevăd temperaturi ridicate şi cantităţi de apă mult mai mici decât limitele normale. Pe scurt, secetă extremă.

Cerealele de toamnă

Apreciere generală a lanurilor de grâu: 39% stare bună, 38% stare mijlocie, 23% stare proastă.

O caracteristică aproape generală a stării actuale de vegetaţie la cerealele semănate în toamnă este deficitul de apă din sol. Seceta din primăvară ameninţă mai ales Dobrogea, mare parte din Muntenia, Oltenia, Moldova, precum şi local în vestul Banatului şi Crişanei şi sud-vestul Transilvaniei.

Conform perspectivelor climatice estimate pentru lunile mai-iunie-iulie, când se prevăd temperaturi ridicate şi precipitaţii foarte scăzute, potenţialul de producţie a lanurilor de grâu şi orz ar putea fi afectat în special în lanurile semănate târziu sau nefertilizate corespunzător.

Rapiţa de toamnă. În unele judeţe ale ţării, precum Bihor, Brăila, Călăraşi şi Constanţa, peste 45% din suprafeţe sunt apreciate ca prezentând o stare de vegetaţie slabă. Deficienţele întâlnite au condus fie la reducerea proceselor de creştere, fie la avortarea florilor.

Culturile de primăvară

La jumătatea lunii mai, din totalul suprafeţelor semănate cu floarea-soarelui, aproximativ 60% erau răsărite integral, 29% parţial, în timp ce pe 11% din suprafaţa însămânţată plantele erau nerăsărite.

La porumb este greu de făcut o evaluare, ţinând seama că la această dată doar pe 38% din suprafaţa însămânţată plantele au răsărit.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
845

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

start-perfect-start-ezitant_886.html

Start perfect, start ezitant > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulStart perfect, start ezitant

Nou promovate în liga secundă la fotbal, Victoria Brăneşti (Seria I) şi Fortuna Covaci (Seria a II), au înregistrat debuturi de sezon diametral opuse.

Victoria, la maxim

Prima etapă a Ligii a II-a adus debutantei Victoria Brăneşti un succes categoric. Evoluând fără complexe în faţa celor de la FC Snagov, echipa antrenată de fostul jucător al Stelei, Ilie Stan, s-a impus cu un categoric 5-2. Tot cu o reuşită, chiar dacă nesperată, s-a soldat şi confruntarea din etapa a II-a cu Sportul Studenţesc. Evoluând la fel de dezinvolt, jucătorii Victoriei Brăneşti au condus ostilităţile în prima repriză, reuşind să înscrie de două ori prin Olariu şi Coman. În actul secund al confruntării de pe stadionul din Regie, studenţii lui Tibor Selymes au reuşit să marcheze o singură dată prin Ferfelea (1-2), astfel că fluierul de final al centralului avea să consemneze un prim rezultat surpriză al debutului de sezon: succesul Victoriei Brăneşti în faţa „găştii nebune“.

Fortuna, debut poticnit

Revelaţia sezonului fotbalistic 2008-2009, Fortuna Covaci, echipa micuţei aşezări bănăţene ce reuşea graţie unui parcurs excelent o promovare istorică în liga
a II-a, nu şi-a trecut în cont nicio victorie după două etape.

În meciul care a consemnat debutul în liga secundă, Fortuna Covaci a primit replica Daciei Mioveni. Deşi bănăţenii au dominat, cei care au avut câştig de cauză au fost oaspeţii.

După remiza cu ghinion din etapa inaugurală, bănăţenii au întâlnit în runda secundă pe CSM Râmnicu-Vâlcea, în faţa căreia au pierdut categoric cu 6-1. Golul de onoare al timişorenilor a fost reuşit de B. Steop în minutul 75, la scorul de 6-0 pentru olteni .

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
538
□
ˆ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Statul, coautor la jaful cercetării

Faimoasa fermă de la Moara Domnească îşi trăieşte ultima primăvară!

Ştiam de multă vreme că statul este cel mai prost administrator, dar nu mi-am imaginat că, prin rea-voinţă sau corupţie, el dă de-a azvârlita cu proprietăţile sale. Cazul pe care îl prezentăm astăzi dovedeşte încă o dată că distrugerea cercetării româneşti a fost un act deliberat, demn de luat în seamă de DNA.

Este incredibil ce s-a întâmplat la Staţiunea de Cercetare şi Dezvoltare pentru Pomicultură (SCDP) Băneasa, din Bucureşti, unde se află colecţiile naţionale pentru speciile cais, piersic şi nectarin. Tezaurul genetic este materializat în peste 655 de fenotipuri de cais şi 950 de fenotipuri de piersic şi nectarin.

Ei bine, teoretic, SCDP Băneasa nu mai există, pentru că tot patrimoniul ei a fost pierdut ca la un joc cu cărţi măsluite.

Vinovaţii sunt de-ai casei

Povestea a început în anii 1994-1996, când conducerea staţiunii a făcut demersuri în vederea obţinerii unor împrumuturi de la Bankcoop. Creditele erau necesare pentru stocurile de material săditor şi producţie, adică pentru a supravieţui, întrucât cercetarea fusese scoasă din rândul bugetarilor. Însă, pentru a obţine banii, staţiunea a fost obligată să pună în gaj întregul patrimoniu.

Anii au trecut şi au apărut întârzieri mari la plata ratelor. Valoarea totală a datoriilor restante era de 140.000 de lei (1,4 miliarde lei vechi) dar, cu dobânzi şi penalităţi, ajunsese la peste 300.000 de lei. Cum banii nu au fost plătiţi mult timp, creanţa a fost scoasă la licitaţie de către lichidatorul defunctei bănci şi cumpărată, în anul 2005, de SC Florom Prodimpex SRL, cu aproape 600.000 de lei.

Ferească Domnul de executări!

Prima „victimă“ a fost Ferma pomicolă Moara Domnească, care a fost executată silit. Suprafaţa terenului numără 201 hectare!

În ferma de la Moara Domnească, SCDP făcea pilotarea rezultatelor cercetării, adică verificarea soiurilor noi obţinute. În 2006, a plantat câmpuri cu material săditor pentru cercetare la speciile cais şi piersic.

După ce firma Florom Prodimex a preluat creanţa, executorul judecătoresc a somat Staţiunea să elibereze Ferma Moara Domnească. Chiar şi acum este valabilă încuviinţarea executării silite, pentru că nu a fost anulată de vreo instanţă.

Căutându-l pe „adesistul“ Drăgan

Era de aşteptat ca ADS să sprijine SCDP Băneasa, în achitarea datoriilor în lungul şir de procese pe care cercetătorii le-au avut cu Florom Prodimpex. Nici vorbă! Mai mult, ADS s-a comportat ca şi cum nu ar fi existat vreun reprezentant al SRL-ului.

Cu toate că situaţia Fermei pomicole Moara Domnească era în litigiu, ADS a încheiat cu Florom Prodimpex un nou contract, prin care „sereleul“ are dreptul să exploateze terenul, prin atribuire directă. Incredibil, ADS (mai exact spus, directorul său general Drăgan) a dat mâna cu Florom şi împreună au depus recurs împotriva Staţiunii Băneasa.

Procesele continuă

Chiar dacă SCDP Băneasa a scăpat de executările silite, Florom Prodimpex a deschis noi dosare pentru a-şi recupera banii investiţi. Florom se face că nu bagă în seamă ce au păţit cei care au acaparat terenul Bazei Didactice din vecinătatea staţiunii de cercetare.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
755
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Concluzia îi aparţine unui decident membru al cabinetului, ceea ce presupune seriozitate şi mai cu seamă realism.

Deşi în primul moment afirmaţia m-a surprins, judecând mai apoi „la rece“ faptele, cu creionul în mână, mi-am dat seama că omul cu pricina chiar are dreptate.

Cu o „măruntă“ corecţie. Nu statul ca instituţie şi-a dat duhul, ci, fără îndoială, timonierul, cârmaciul a fost un nepriceput, trimiţând corabia la fund.

Suflă vântul în sipetele trezoreriei

Dar s-o luăm pe îndelete, cu faptele şi, mai cu seamă, cu cifrele pe masă.

În momentul prăbuşirii vechiului sistem politic, adică în decembrie ’89, România dispunea de o rezervă monetară de peste 50 de miliarde de dolari. Un an mai târziu sipetele trezoreriei mai adăposteau doar un miliard de dolari.

La răscrucea de vânturi politice România dispunea, să ne amintim fără nostalgii ori ruşine, de o industrie funcţională, de o agricultură performantă, chiar de o flotă de invidiat, de sisteme de irigaţii în funcţiune, de peste trei milioane de hectare, de sisteme de învăţământ şi sănătate competitive cu suratele vremii, de locuri de muncă pentru toţi membrii societăţii, de institute şi staţiuni de cercetare ştiinţifică de prim rang.

Doar câţiva ani ne-au trebuit pentru a trimite pe apa sâmbetei averi strânse şi muncite cu sudoare de un popor român ce avea dreptul, măcar în al doisprezecelea ceas, să ridice fruntea şi să devină de drept stăpânul propriului destin.

Numai că, dedulciţi la rele, la ticăloşii şi sete de înavuţire rapidă, „neica nimeni“ de ieri au dat fuga degeaba în jilţurile din „capul trebii“, cum ar fi zis Moromete.

Şi, cum era de aşteptat, peste noapte adevărul a devenit minciună, iar dreptatea s-a prefăcut în nedreptate. România a intrat în derivă, topind în neant speranţe şi vise. Eforturile aderării la NATO, apoi la UE, au costat şi vor costa multă vreme de acum încolo renunţări şi suferinţe.

Păstrăm doar datoria supunerii

Crizele mondiale – cea culturală mai întâi, cea economică mai apoi, cu perspectiva sumbră a unei acute crize alimentare – macină, încet dar sigur, unitatea statelor unite ale Europei. Cei puternici au decizia, ceştilalţi, umiliţii şi obidiţii istoriei, păstrează doar datoria supunerii necondiţionate.

În interior dezbinarea copiază externul. Statul s-a rupt de propriul popor pe care îl consideră doar o populaţie amorfă, uşor de manevrat electoral, Guvernul s-a substituit Parlamentului, voinţa unor politicieni nepricepuţi şi deci neinspiraţi grăbind eşecul.

În 2011 agricultura demonstrează pentru prima oară eroarea politică.

Marginalizată când a fost vorba de sprijin material, decapitalizată şi, esenţial, desconsiderată, agricultura demonstrează iată că, totuşi, carul poate fi dus la drum drept.

Aşadar, veşnicia dăinuie tot în spiritul şi puterea de sacrificiu ale ţăranului român. El rabdă, nu cere cu de-a sila, tace şi face. Să se fi învăţat ceva din „lecţia“ acestui an nepereche de la Revoluţie încoace? Îndoiala sfârtecă inima şi speranţele.

Bătând la uşile ignoranţei

Decidenţii se pregătesc de alegeri. În pofida ameninţărilor cu îngheţarea salariilor şi a pensiilor, în pofida unor erori menite să arunce ţara în teritoriul mezatului.

Recent, FAO a avertizat populaţia lumii că deşertificarea, deci ameninţarea securităţii alimentare, nu-i o glumă. O tonă de grâu costă 1.000 mc de apă, iar 70% din apa Terrei e consumată de agricultură.

Atenţie, deci!

Chinezii au înfiinţat un minister al gospodăririi apelor, iar suprafaţa irigată previzibilă pentru următorii cinci ani va depăşi 50% din totalul suprafeţei agricole. La noi hidroamelioraţiile sunt trecute la Ministerul Mediului, beneficiarii de drept, specialişti de marcă, bătând iar la uşile ignoranţei şi imposturii.

„A eşuat statul român!“

Da! Fără îndoială. Au dat cu bâta-n baltă, adică cei cu pâinea şi cuţitul. Ne mai rămâne felierea administrativ-teritorială şi cedarea suveranităţii.

Cum s-ar zice, după noi… ştiţi vorba.

În ceea ce mă priveşte, în pofida faptelor, rămân optimist.

Fiindcă e o vorbă din popor, mus-tind a adevăr, „nu mor caii...“

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
786

Comentarii

1. cezar -- (16-September-2011)Daca ai domnule Verman un regret in suflet pentru comunism esti liber sa pleci in Cuba. de acord ca marinarul nu e cea mai buna solutie dar nu poti sa spui k Urecheatul sau domnu profesor au sa salveze Romania.
Salvarea trebuie sa vina de la oameni. Sa se munceasca !

2. Brutus -- (17-September-2011)Cezar, cum sa iti spun pe ocolite? ......!
Articolul nu pune in evidenta valorile comunismului ci ataca declinul Romaniei pe toate fronturile petrecut in ultimii ani.
E un punct de vedere corect. Trebuie sa ne unim si sa renuntam sa mai credem ca politicienii sunt acolo sa faca ceva pentru cei multi.

3. cezar -- (21-September-2011)..... am scris ca oamenii trebuie sa munceasca. nu politicienii. cred in democratie. si nu vad declinul Romaniei inainte era doar statul acum e statul si proprietatea privata. ..... si vrei sa ti se taie lumina la 8 k sa aiba statul visteria plina.

4. Administrator -- (21-September-2011)Va rugam nu mai folositi cuvinte jignitoare pe site-ul nostru.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Stavilă în calea dezastrelor naturale

Administraţia Naţională a Îmbunătăţirilor Funciare (ANIF) deserveşte o suprafaţă totală care depăşeşte 3 milioane de hectare. Pentru desecări, are un patrimoniu format din 56.788 km de canale, 33.378 de poduri şi podeţe, 547 de construcţii de exploatare şi 742 de staţii de pompare, din care 703 cu pompe acţionate de motoare electrice şi 39 cu pompe acţionate de motoare termice. De asemenea, pentru drenaje există 39.411 km de drenuri colectoare şi absorbante. Lor li se adaugă, pentru apărare împotriva inundaţiilor, 1.135 km de diguri la Dunăre, 1.155 km de diguri pe râuri interioare şi 103 baraje de atenuare a viiturilor.

Sistemul de desecare este funcţional

– Domnule director general, în urma precipitaţiilor abundente din acest an, multe terenuri agricole au fost inundate. În ce măsură ANIF a reuşit să elimine apa în exces de pe aceste suprafeţe?

– De-a lungul iernii şi chiar în martie, într-adevăr, au căzut cantităţi mari de precipitaţii, peste media ultimilor ani. Ca urmare, au apărut băltiri. Însă situaţia nu a fost alarmantă, pentru că au fost inundate numai vreo 27.000 ha, din care jumătate terenuri agricole, dintr-un total amenajat de 3.085.295 ha, ceea ce reprezintă sub 1%. Pentru eliminarea apei am funcţionat, în toate amenajările unde a fost nevoie, cu aproape 400 de staţii de pompare.

– În ce stare se află sistemele de desecare? Pot fi ele puse în funcţiune?

– Practic, întreaga noastră reţea de desecare este funcţională. Este adevărat, în urma precipitaţiilor abundente, unele canale de desecare se colmatează parţial, dar intervenim imediat şi le curăţăm.

Există şi diguri ce trebuie refăcute

– Digurile, construcţiile de apărare sunt suficient de consolidate şi întreţinute pentru a rezista inundaţiilor?

– Întreţinute, da. În ceea ce priveşte consolidarea, menţionez că există unele zone care trebuie refăcute. De exemplu, în Dolj avem de lucrat în patru locuri pentru consolidarea digurilor erodate de debitul mare al Dunării în 2006. Au fost cu prinse în programul de investiţii şi vom demara lucrările anul acesta.

– De curând, Dunărea a avut debite mari, marcate cu cod galben şi chiar portocaliu. S-a produs vreo avarie în acele locuri slăbite?

– Nu. Nu a fost cazul.

A consemnat, Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
598

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Stefan-cel-dintai-martir-al-crestinatati...

Ştefan, cel dintâi martir al creştinătăţii

În fiecare an, când vine Crăciunul, vine, inevitabil, pentru creştini, şi Sfântul Ştefan. Acesta, întâiul între diaconii lui Iisus, este sărbătorit pe 27 decembrie şi este unul dintre sfinţii importanţi ai ortodoxismului. Ştefan a fost ucis cu pietre, la jumătate de an, după ce Hristos a fost răstignit.

Arhidiaconul sfânt. Tânăr, frumos, inimos, iubitor de oameni, deştept, bun psiholog, Ştefan, iudeu la origine, avea, ca nimeni altul pentru vremurile acelea, de demult, darul vorbirii plăcute, prin care degaja, chiar fără să spună direct, multă credinţă în Domnul Iisus Hristos. El l-a cunoscut pe Acesta, a fost în preajma Lui, aşa cum a fost apoi şi martor al Învierii şi Înălţării. Pentru calităţile sale, Ştefan e ales de Sfinţii Apostoli în fruntea celor şapte diaconi, ca Sfântul Ştefan arhidiaconul, adică primul dintre diaconi. La fel ca apostolii, Ştefan Îl predica pe Mesia Cel prezis de prooroci, pe Hristos Cel înviat din morţi. Desigur, un asemenea lucru nu le pica bine fariseilor şi conducătorilor poporului evreu. Mai mulţi libertini şi cireneni ziceau despre Mântuitorul că este profet, alţii că este un înşelător, iar alţii că este Fiul lui Dumnezeu.

Ruga de pe urmă

Ştefan a sărit în apărarea lui Iisus, aşa că iudeii s-au hotărât să-l piardă şi pe el, ca pe Mântuitorul, eveniment care avusese loc abia cu jumătate de an înainte. Acuzaţiile au fost de blasfemie contra lui Moise şi a lui Dumnezeu. Cu mult curaj, cu hotărâre, fără să se gândească la consecinţe, Ştefan se apără, dar mai ales vorbeşte despre evrei şi, extrăgând din profeţi adevărul că Iisus este Mesia cel prezis de ei, îi acuză pe iudei că şi-au prigonit şi ucis proorocii: „Voi pururea staţi împotriva Duhului Sfânt, cum au fost părinţii voştri, aşa sunteţi şi voi! Pe care dintre prooroci nu i-au prigonit părinţii voştri? Şi au ucis pe cei care au vestit mai dinainte sosirea Celui Drept, ai Cărui vânzători şi ucigaşi v-aţi făcut voi acum. Voi care aţi primit Legea întru rânduieli de la îngeri şi n-aţi păzit-o!” (Faptele Apostolilor VII, 51-53). Cei prezenţi la judecată au început să urle, să-şi sfâşie hainele şi să ceară disperaţi ca Ştefan să fie ucis cu pietre. Acesta, îndreptându-şi ochii către cer, le-a spus: „Iată, văd cerurile deschise şi pe Fiul Omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu”. Furia celor de faţă a crescut şi iudeii l-au târât pe tânăr afară din cetate, unde au început să-l bată cu pietre. Şi, totuşi, sub ploaia de pietre, Ştefan se ruga şi zicea: „Doamne, Iisuse, primeşte duhul meu!”. Apoi, în genunchi, el a strigat cu glas mare: „Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta!” Mărturisitor al Dumnezeirii Domnului Hristos, Ştefan face parte dintr-un lung şi impresionant şir de martiri. El este, de fapt, cel dintâi martir al creştinătăţii şi, pentru credinţa lui nemăsurată, Dumnezeu l-a învrednicit să săvârşească minuni şi semne mari în popor.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
729

☐

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ştefan, eroul unui roman fascinant > REVISTA LUMEA SATULUI

ŞTEFAN, eroul unui roman fascinant

În memoria poporului român, ŞTEFAN este sinonimul unei măreţii şi înţelepciuni ce te transpune în trecutul istoric al ultimelor două milenii.

Ştefan Poienaru, eroul romanului lansat zilele trecute pe piaţa scriitoricească, întruchipează calităţile unui om ce transmite contemporanilor săi mesajul tulburător al biruinţei în lupta cu forţele răului. Preţul izbânzii este enorm şi lasă urme adânci în sufletul acestui om care şi-a închinat viaţa unui crez fără pereche, acela al remodelării gliei străbune.

Romanul scris de Gheorghe Preda are calitatea de a prezenta viaţa unui erou nu creat prin ficţiune, ci real. El se găseşte printre noi şi se bucură de preţuirea şi respectul semenilor săi de bună-credinţă.

Arborele genealogic al lui Ştefan Poienaru se trage dintr-o seminţie a dacilor liberi care au rămas curaţi în satul său natal, localizat în zona codrenilor sătmăreni şi maramureşeni. Translatarea sa în spaţiul Bărăganului ialomiţean avea să aibă loc cu o jumătate de veac în urmă, iar autoarea morală a acestui act demografic a fost şi este soţia sa, Adela. O doamnă cu frica lui Dumnezeu, care prin credinţă şi fără prihană sufletească avea să-l ferească de multe dintre ademenirile care se abat asupra sa. Ea este fiinţa care i-a insuflat ideea că fără credinţă în puterea dumnezeiască, strădania omului pe acest pământ este zadarnică.

Ştefan a avut puterea să dea ascultare acestei filozofii şi recunoaşte astăzi că, dacă nu ar fi urmat calea spre purificare sufletească, putea ajunge un anonim printre agronomii de ieri şi de astăzi.

Romanul ŞTEFAN poartă în el trăirile unui om care insuflă puterea de a răzbi chiar şi atunci când a rămas doar speranţa. În cei 45 de ani de când şi-a pus mintea în slujba modelării unui spaţiu agricol aflat la limita sălbăticiei, Ştefan se dovedeşte a fi cel mai falnic dintre agronomii vremilor de ieri şi astăzi.

Naraţiunea vieţii lui în acest spaţiu geografic conţine în interiorul ei trăiri emoţionale ce-l poartă între extaz şi agonie şi din nou spre apogeu.

În postura de astăzi, pruncul de dac din zona codrenilor, mai exact spus din Cehul Silvaniei, se simte ca un om cu adevărat liber. El nu mai cerşeşte din poartă în poartă spre a obţine ceea ce i se cuvine prin legile ţării pe care nu le mai respectă nimeni. Forţa combinatului său agroalimentar este atât de mare, încât îl situează în afara umilinţei de care au parte cei mai mulţi dintre întreprinzătorii de astăzi.

Într-una dintre mărturisirile sale, Ştefan Poienaru afirmă că, de-a lungul vieţii, a iubit „oamenii pe care Dumnezeu i-a dat în cale, indiferent dacă i-au fost prieteni sau duşmani". O asemenea mărturisire te duce cu gândul la apostolii şi evangheliştii vremurilor trecute. Adevărul e că el s-a înconjurat de mulţi prieteni credincioşi, dar şi de iudei a căror trădare avea să-l coste scump. Timp de patru decenii, Ştefan s-a luptat cu stăpânirea Ciulinilor Bărăganului. Târziu de tot avea să afle că nu aceştia erau duşmanii adevăraţi, ci tocmai unii dintre cei adăpostiţi la umbra stejarului falnic ce poartă numele de Ştefan.

Cu mai mulţi ani în urmă aveam să fiu martor al crezului său uman. În vremurile tulburi ale revoluţiei decembriste, când erau puşi la sechestru cei care, chipurile, ar fi împotriva celor ce şi-au asumat răspunderea lichidării seminţiei comuniste, un apropiat al său, aflat la conducerea comunei pe teritoriul căreia se afla şi IAS Pietroiu, ca să scape de furia celor mulţi şi tulburenţi, le deviază mânia spre Ştefan, turnându-l că ar ascunde pe unul dintre fraţii lui Ceauşescu. Adică pe Florea, bunul său prieten. Acuzat de a fi contra-revoluţionar, Ştefan este încarcerat într-o unitate militară din zonă şi deposedat de tot ce avea mai de preţ: exercitarea profesiei de agronom.
Cu turnătorul în cauză aveam să mă reîntâlnesc după 10 ani de la acest denunţ, unde credeţi? În biroul lui Ştefan din Feteşti, unde venise să-i ceară nu iertare, ci ajutor financiar şi material. Ca şi cum fiinţa în cauză nu ar fi însemnat nimic în ruinarea lui materială, Ştefan îşi cheamă subalternul şi îi ordonă scurt: te rog să rezolvi imediat cererea domnului…
Mai târziu aveam să aflu că în echipa sa se aflau şi alte specimene din corul celor care au organizat alungarea lui Ştefan de la conducerea faimosului IAS Pietroiu. Abia în acele momente de altruism aveam să înţeleg că Ştefan poartă în eul său forţa divină a propovădui-torilor al căror ucenic continuă să fie. Lui Ştefan i-a fost dat să facă în viaţă ceea ce el numeşte un lucru elementar: să are pământul şi să-l însămânţeze de două ori pe an, ceea ce nu pare a fi o mare scofală. Dar pentru eroul romanului de faţă este o faptă fundamentală. Holdingul său agroalimentar are de acum o proiecţie europeană şi mondială. Iar dacă roata vieţii se va învârti după vrerea şi ajutorul Celui de Sus, avem credinţa că nimeni nu va putea sta în calea ambiţiilor eroului romanului de faţă de a birui prin mintea sa sclipitoare.
Iosif POP
LUMEA SATULUI NR.1, 1-15 IANUARIE 2011 Vizualizari:
772
□
Comentarii
□
□
1. Nicolae DEDULEA -- (1-January-2011)Sa dea Dumnezeu sa avem mai multi OAMENI ca domnul Stefan POIENARU, pentru ca mare nevoie avem sa renasca Romania si
OAMENII ei!!!
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Stefan-ultimul-mare-sfant-din-an_1199.ht...

Ştefan, ultimul mare sfânt din an > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulŞtefan, ultimul mare sfânt din an

La numai jumătate de an de la uciderea lui Iisus, este omorât şi Sfântul Ştefan. Practic, nedreptatea, chiar dacă altul e contextul, chiar dacă altele sunt circumstanţele, chiar dacă alta este arma crimei, se repetă ca trasă la indigo. Cel dintâi martir al creştinătăţii, Sfântul Ştefan, încheie în calendarul ortodox, pe 27 decembrie, şiragul sfinţilor mari.

Omorât cu pietre

Ştefan înseamnă în limba grecilor cunună. Şi, poate nu întâmplător, sfântul cu acest nume este legat indiscutabil de Hristos. Mărturisitor al Dumnezeirii Acestuia, Ştefan face parte dintr-un lung şir de martiri. El n-a ezitat să moară, în plină tinereţe, pentru credinţa sa şi pentru Iisus. Iudeu la origine, Ştefan se pricepea la vorbe, era credincios şi un fin psiholog al celor din jur.

El a fost ucenic al lui Iisus şi martor al Învierii şi Înălţării Sale. De aceea, precum apostolii, Îl predica pe Mesia prorocitul de proroci şi vestea învierea morţilor. Conducătorilor farisei ai poporului evreu nu le convenea aceasta. Şi când ei şi acoliţii lor afirmau despre Mântuitorul că este profet sau şarlatan, Ştefan a intervenit, vorbind despre dumnezeirea şi puterea lui Hristos. Iudeii au decis, pentru blasfemie contra lui Moise şi a lui Dumnezeu, să-l piardă ca pe acela pe care Îl apăra.

A fost dus în faţa Sinedriului, în faţa aceluiaşi Caiafa care l-a condamnat şi pe Iisus la răstignire, pentru a fi, chipurile, judecat. Dar, la orice întrebări aparent binevoitoare, Ştefan îi acuză pe iudei că şi-au prigonit şi ucis prorocii, fapt care îi face pe aceştia să ceară de îndată uciderea cu pietre a tânărului. Şi martirul mai afirmă: „Iată, văd cerurile deschise şi pe Fiul Omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu“.

Este, pentru vorbele sale şi pentru curajul nebun din acea epocă, târât afară din cetate, unde este lovit de toată lumea cu pietre. Şi, totuşi, Ştefan nu este înfricoşat în faţa acestei josnicii. Dimpotrivă, zicea cu glas de rugăciune: „Doamne Iisuse primeşte duhul meu!“, „Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta!“... Se spune că în mulţime erau Maica Domnului şi Sfântul Ioan, care au văzut întreaga şi odioasa crimă.

Nina Marcu
REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
697
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ştiaţi că…? (10)

…Reventul dă dulceaţa gemurilor

Rheum palmatum este o plantă originară din Asia, cu o clasificare botanică destul de complexă, în cadrul căreia sunt incluse mai multe specii vivace. Această plantă este cultivată pentru peţiolul dulce acrişor al frunzelor care este folosit în prepararea dulceţurilor, a jeleurilor şi chiar a băuturilor uşor alcoolice. Potrivit studiilor întreprinse de specialişti, limbul frunzelor conţine un procent ridicat de acid oxalic, motiv pentru care, cel puţin în cazul copiilor şi bătrânilor, este contraindicat consumului excesiv. Culturile de revent pot dura şi până la 15 ani şi se pot obţine producţii foarte mari.

…Asmaţuiul opreşte sughiţul

Anthriscus cerefolium face parte din familia Umbeliferae şi îşi are originile în Asia, unde creşte în flora spontană. Asmaţuiul este cultivat în special pentru aroma frunzelor folosite în gastronomie la prepararea salatelor şi garniturilor, precum şi pentru obţinerea unor sosuri picante. Având aspectul unei tufe, această plantă nu este dornică de lumină, dar are nevoie de umiditate şi preferă solurile bogate în substanţe organice. Pe lângă întrebuinţările lui în arta culinară, în trecut asmaţuiul era folosit şi ca remediu împotriva sughiţului. Una dintre presupusele proprietăţi ale acestei plante este aceea că fortifică memoria şi inteligenţa şi conferă bună dispoziţie celui care îl consumă.

...Seminţele de muştar sunt bogate în proteine

Brassica nigra sau muştarul este originar din zona Mării Mediterane. El s-a răspândit destul de repede în lume, unde este foarte apreciat datorită seminţelor sale. Acestea sunt folosite cel mai adesea în industria conservelor de peşte, margarină şi carne. Seminţele de muştar se evidenţiază printr-un conţinut de 25% proteine, 30% ulei gras, 2% substanţe minerale, fitoncide şi substanţe heterozide.

…Mazărea este o plantă ce vine din epoca de piatră

Despre mazărea de cultură se spune că îşi are originile în flora spontană, Pisum Arvense şi că provine din regiunile învecinate Mării Mediterane sau din Asia de Vest. Studiile arheologice au arătat că în ţinuturile Ungariei, Elveţiei precum şi în Asia Mică mazărea exista încă din epoca de piatră. Potrivit documentelor istorice, mazărea a fost o cultură apreciată şi de romani şi greci. Primele atestări oficiale despre cultivarea acestei legume în Europa apar în secolul al XVIII-lea. Începând cu anul 1880, mazărea a fost supusă unui proces intens de ameliorare, astfel încât până în anul 1900 au fost obţinute mai multe soiuri de mazăre diferenţiate în funcţie de forma şi aspectul bobului.

…Bobul obligă la prudenţă

Este o plantă ce face parte din familia Leguminosae, genul Vicia. Originile acestei plante sunt înrădăcinate în Asia Occidentală şi Africa de Nord. Trecutul bobului îl nominalizează ca fiind una dintre primele legume cultivate în grădinile românilor. În timp, această legumă a pierdut din aprecierea oamenilor, fiind înlocuită de fasole. Bobul este cultivat pentru păstăile sale verzi şi pentru seminţele mature care sunt foarte bogate în substanţe nutritive. Aceste componente pot fi gătite sub formă de salate, supe sau chiar piure din seminţe. Este important de ştiut însă că un consum mare al unui astfel de preparat poate produce intoxicaţii grave. Această plantă are un rol foarte important şi în nutriţia animalelor, unde pot fi folosiţi atât vrejii cât şi seminţele. Este recomandat ca acesta să fie administrat animalelor, în special oilor, în perioada de gestaţie.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
784
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

stiati-ca-11_l410.html

Ştiaţi că…(11) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulŞtiaţi că…(11)

…Legumele au constituit hrana omului încă de la început

Izvoarele istorice, scrise sau nescrise, semnalează existenţa unor specii de legume cultivate încă de acum 6.000 ani. Tot istoria nominalizează opt regiuni importante de provenienţă a legumelor. Spre exemplu, tomatele, ardeiul şi fasolea sunt originare din Mexic. Din regiunea Mării Mediterane s-au răspândit sfecla, ţelina, pătrunjelul, varza, ceapa, mazărea, măcrişul şi usturoiul. Din China mijlocie provin castraveţii, vinetele şi ridichile, iar din Asia mijlocie s-au răspândit morcovul, spanacul, pepenele galben, ceapa şi bobul. Vinetele şi dovlecii au fost prima oară cultivaţi în India.

Spanacul de Noua Zeelandă vine din... Tasmania

Această legumă are o valoare alimentară ridicată datorită frunzelor sale cărnoase şi suculente. Acestea au un conţinut chimic asemănător frunzelor de spanac, a căror valoare energetică este echivalentă cu 20 de calorii. Tetragonia expansa este originar din Tasmania şi coasta de est a Australiei. Din această regiune s-a răspândit şi în alte zone ale globului, fără a fi însă cultivat atât de intens precum spanacul. În România, spanacul de Noua Zeelandă a început să fie cultivat începând cu anul 1962, dar nici în ţara noastră nu a reuşit să înlocuiască spanacul, fiind cultivat sporadic şi pe suprafeţe mici de teren.

…Măcrişul împlineşte un mileniu

Rumex acetosa este o plantă ce provine din centrul şi nordul Europei, unde încă mai poate fi întâlnită în flora spontană. Măcrişul, apreciat pentru frunzele sale acrişoare, a fost folosit în gastronomie încă de acum 1.000 de ani. Astăzi este la fel de apreciat, motiv pentru care s-a răspândit în aproape toate colţurile lumii.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
756
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

stiati-ca-12_l450.html

Ştiaţi că…? (12) > REVISTA LUMEA SATULUI

Ştiaţi că…?

…Lămâiul vine din civilizaţiile apuse

În cultura egipteană, spre exemplu, lămâiul pare să fi avut un rol aparte, fiind prezent în multe dintre pictu-rile templului Karnak. În Europa, primele scrieri despre lămâi îi aparţin lui Theophrastus, documente ce datează din anul 350 înainte de Hristos. În secolul patru, apare şi pe teritoriul Turciei, unde au fost descoperite picturi cu lămâi şi portocali vechi de 300 de ani, precum şi în Grecia şi Africa de Nord. Potrivit istoriei, cel care a adus lămâiul în aceste regiuni a fost Alexandru cel Mare. Şi în Roma Antică au fost descoperite picturi care reprezentau lămâiul. Un factor important care a dus la răspândirea lămâiului în Spania şi Siria l-a constituit căderea puternicului Imperiu Roman şi invaziile barbare care l-au dus în aceste regiuni.

...Portocalul a fost un fruct râvnit de regii lumii

Citrus sinensis, aşa cum este cunoscut în termeni ştiinţifici portocalul, apare în consemnările istorice începând cu anul 1400. În timp, acest fruct s-a dovedit a fi foarte râvnit de regii lumii, care au găsit tot felul de soluţii de a-l aduce în ţara lor. Originea portocalului a fost descoperită de Vasco da Gama, care într-una din călătoriile sale prin lume a ajuns şi în India în anul 1489. Portocalul s-a bucurat de multă apreciere, fiind cultivat în multe colţuri ale lumii pe scară intensivă. Un exemplu elocvent este Spania, unde în anul 1707 existau plantaţii întregi de portocali.

...Mango este cel mai consumat ruct de pe glob

Originar din ţări precum India, Malaezia şi Burma, mango a ajuns cu timpul să fie un pom apreciat pentru fructele sale în întreaga lume. De altfel, potrivit statisti-cilor, fructele de mango sunt printre cele mai căutate, fiind consumate cel mai adesea în stare crudă. Astăzi, mango creşte în sud-estul Asiei şi Australiei, în Africa, în zona tropicelor şi în zona Mării Caraibilor. În toate aceste regiuni, mango are o istorie îndelungată de aproape şase milenii. Însă pentru multe civilizaţii nu este doar un simplu pom roditor, fiind asociat cu diferite religii precum cea hindusă. Pentru una dintre ţările sale de origine, India, mango a reprezentat multă vreme un simbol important.

...Măslinul se înrudeşte cu... iasomia

Olea europaea sau măslinul îşi are originile în zona de est a coastei Mediteraneene, din sudul Mării Caspice şi până în Liban. Deşi a fost descoperit de foarte multă vreme, abia în urmă cu şase milenii oamenii au aflat ce proprietăţi aparte au fructele de măslin. Din acel moment măslinul a început să joace un rol mult mai important în viaţa omului, uleiul extras din fructele sale fiind folosit la prepararea unor mâncăruri diverse şi uneori chiar ca medica-ment pentru tratarea diferitelor răni. Cu timpul, măslinul a devenit atât de preţios încât cel care îndrăznea să taie un astfel de copac risca să fie pedepsit cu moartea. Cultivarea măslinilor a început să se practice din ce în ce mai intensiv, astfel că în Grecia Antică creşterea lor se realiza după reguli foarte clare în ceea ce priveşte alinierea şi distanţa dintre pomi.

Laura Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
813

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ştiaţi că...? (18 din 2010)

Despre rechini, hiene şi cobre

… Văzul vulturului este atât de bun încât poate repera un obiect de 2 cm de la o distanţă de 180 de metri.

…Un rechin poate înota 90 km pe zi fără încetare.

…O femelă rechin poate purta în pântec până la 20 de pui, dar unul singur se va naşte. Explicaţia constă în faptul că acest unic moştenitor al răpitorului îşi dezvoltă încă din pântec aptitudinile de ucigaş. Pentru a-şi demonstra supremaţia, micii rechini duc chiar şi în burta mamei o luptă pentru supravieţuire. Aşa se face că cel mai puternic îi mănâncă pe ceilalţi dinainte de a se naşte.

…În cazul femelei rechin tigru lucrurile stau un pic diferit. Aceasta poartă în pântec până la 40 de pui, care se vor naşte toţi. Însă, în decurs de trei ani, doar patru pui din cei concepuţi iniţial vor supravieţui în lupta cu prădătorii.

…În haitele de hienă ierarhia este foarte riguroasă, iar cel care are curajul să o încalce este fie alungat, fie pedepsit de către restul membrilor. Rolul de lider revine de fiecare dată femelelor, care pot rămâne la conducere foarte mulţi ani. Parcă pentru a consolida statutul de conducător al femelei hienă, natura a înzestrat-o cu ceva aparte: aparat reproducător masculin fals.

…O cobră egipteană poate ataca la o distanţă de 60 cm într-o singură secundă.

…Cel mai mare fluture din lume se numeşte Regina Alexandra şi are dimensiunile unei farfurii normale. Acesta este urmat, ca mărime, de fluturele Goliat.

…Bibanii de Nil pot atinge greutatea de 90 kg.

… Culoarea roz-roşiatică a păsărilor flamingo este dată de pigmenţii din hrană.

Din cartea silvică a recordurilor

…Cel mai înalt copac din lume este sequoia şi poate atinge înălţimi de până la 90 de metri.

…Tamarixul este un copac ce creşte doar în regiunile aride ale deşerturilor. Pentru a supravieţui în aceste „cuptoare încinse“ a trebuit să îşi adapteze fiziologia în funcţie de condiţiile de aici. Aşa se face că pentru a se bucura de apă, tamarixul a dezvoltat rădăcini care pot ajunge până la 15 metri adâncime.

Dintre ciudăţeniile TERREI

…În deşert, dimineaţa la ora 9, temperatura atinge deja 48 de grade Celsius, în vreme ce peste noapte poate scădea până la 0 grade Celsius.

…Deşi deşertul ni se înfăţişează ca o întindere de nisipuri fine, în aceste regiuni vitregite există porţiuni destul de mari în care particulele fine de nisip sunt înlocuite cu pietre de dimensiunile unor mingi de golf. Aceste zone poartă denumirea de hamada şi sunt nişte veritabile ascunzători pentru scorpioni şi şerpi.

…Lava vulcanică are o temperatură de 2.700 grade Celsius..

…Pe soare, tempe-ratura ajunge la 5.000 grade Celsius.
…Încălzirea globală este un fenomen foarte dezbătut şi controversat în acelaşi timp. Însă, în ajutorul oamenilor de ştiinţă care susţin că acest proces de accelerare a încălzirii globale se întâmplă şi că efectele vor fi devastatoare vin o serie de studii şi cercetări ştiinţifice de amploare. Un exemplu elocvent este faptul că, în ultimii 40 de ani, calota glaciară a pierdut 40% din grosime. Îngrijorate de această situaţie, 49 de ţări au semnat un tratat prin care Antarctica ar trebui să fie protejată de orice intruziune umană, fiind un loc destinat ştiinţei.
Enigmele Universului
…În 1970, pe planeta Marte a fost descoperit un munte de trei ori mai mare decât Everestul şi cu o lăţime care echivalează cu lăţimea Spaniei.
…Pe planeta Neptun există vânturi care ating 1.500 km/oră şi care, pe deasupra, sunt drapate cu gaz metan.
…Steaua Betelgeuse este una dintre cele mai strălucitoare astre, care emite lumină de 10.000 ori mai multă decât însuşi Soarele. Aceasta face parte din constelaţia Orion, iar muritorii o pot admira doar în timpul iernii. Despre aceasta, oamenii de ştiinţă spun că este o stea supergigantă, de aproximativ 1.000 de ori mai mare în diametru decât Soarele. Vorbind în termeni astrologici, Betelgeuse este una dintre astrele a căror viaţă este destul de scurtă în comparaţie cu cea a altor stele.
Bătrâna stea a luminat cerul câteva milioane de ani, dar toată strălucirea şi frumuseţea ei sunt pe cale să se stingă într-o explozie gigantă, numită de oamenii de ştiinţă supernovă. Acest fenomen este atât de puternic încât va putea fi observat chiar şi pe timpul zilei, fără să fie necesar vreun obiect special conceput. Locul ei a fost deja luat de o altă entitate astrală, care se pare că are dimensiuni mult mai mari decât Betelgeuse. Este vorba despre steaua demon, despre care oamenii de ştiinţă susţin că este de 600 de ori mai mare decât regina cerului de până acum.
Laura DOBRE ZMARANDA
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
950
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ştiaţi că...? (19 din 2010)

...În lumea reptilelor, crocodilii sunt cei mai dedicaţi părinţi

În pofida ferocităţii lor, caimanii sunt printre cei mai grijulii părinţi din lumea necuvântă-toarelor. Deşi suntem obişnuiţi să vedem doar cum forţa incredibilă a fălcilor caimanilor sfârtecă animale căzute pradă, atunci când devin părinţi aceste animale fioroase se transformă radical şi avem ocazia să vedem cât de tandre pot deveni. Simţul matern al femelei caiman se ascute încă din perioada în care sunt depuse ouăle. Ea veghează cu străşnicie cuibul până când micii prădători ies din ou. Pentru a-şi proteja puii împotriva prădătorilor, femela trebuie să-i ducă într-un loc sigur, ales din timp. Este, de cele mai multe ori, o baltă pe care oamenii de ştiinţă o numesc „maternitate“. Aici îşi vor petrece nou-născuţii primele luni din viaţă.

Rând pe rând, fiecare pui este cărat de către femelă spre acest loc sigur. Chiar dacă toţi puii sunt aduşi în aşa-zisa maternitate, misiunea proaspetei mămici nu s-a încheiat. Ea se va întoarce la cuib, pentru a căra fiecare ou neeclozat, în speranţă că şi din acesta vor ieşi pui. Uneori acest lucru chiar se întâmplă. Coaja foarte rezistentă a oului de crocodil este prea mult pentru forţele micului caiman, aşa că mama grijulie o sparge delicat, rupe la fel de atentă membrana care separă puiul de lumea de afară, asigurându-şi astfel încă un urmaş.

Încă un motiv pentru a privi caimanii cu ochi mai buni este şi altruismul de care dau dovadă. Uneori, în maternităţi sunt crescuţi puii mai multor familii. O singură femelă poate creşte şi 20 de pui, dintre care doar câţiva sunt urmaşii ei de drept. Aceasta veghează ca fiecare pui să fie în siguranţă. Au fost cazuri când, din cauza secetei, bălţile în care se refugiau au secat, iar femela şi puii au fost nevoiţi să parcurgă kilometri întregi până la o altă sursă de apă. În mod uimitor, toţi puii pe care îi avea în grijă au supravieţuit.

…Cea mai mare broască ţestoasă are aproape 700 de kilograme

Un prădător la fel de curajos, dar ce-i drept de dimensiuni mai mici, este ţestoasa aligator. Aceasta poate creşte până la 70 de cm şi poate atinge o greutate de aproape 90 de kilograme. Poate şi datorită staturii sale impresionante, ţestoasa aligator este un prădător de temut, atacând orice vieţuitoare care îi trece prin faţă. Modalitatea de vânătoare a ţestoasei nu este una foarte ingenioasă, ci mai degrabă una foarte practică. Atunci când vrea să se hrănească, se aşează pe fundul apei, stă cu gura deschisă, iar când prada se apropie suficient de mult este prinsă între maxilarele sale puternice. Aprecierile oamenilor referitoare la această vieţuitoare deosebită i-au atribuit de multe ori roluri importante. În trecut, ţestoasele aligator erau folosite pentru a găsi persoanele dispărute în ape. Acestea erau legate cu o sforicică de picior şi lăsate să coboare pe fundul apei. De cele mai multe ori, se aşezau exact în locurile în care se înecaseră oamenii.

În Thailanda, spre exemplu, se crede că ţestoasele au puteri miraculoase, motiv pentru care sunt suflate cu aur şi păstrate în temple.

Pe lista celor mai mari chelonieni, pe lângă broasca ţestoasă aligator se regăseşte broasca ţestoasă gigant, care atinge dimensiuni impresionante, având o lungime de 1,4 m şi o greutate de aproximativ 250 kg. Însă cea mai mare broască ţestoasă din lume are o lungime de 1,8 m şi o greutate de 680 kg. Dar nici măcar aceasta nu atinge dimensiunile străvechilor chelonieni.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
729
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

stiati-ca-20-din-2010_l715.html

Ştiaţi că...? (20 din 2010)

…Cei mai ingenioşi constructori din rândul mamiferelor sunt castorii

Aceste vieţuitoare se dovedesc a fi nişte ingineri iscusiţi, care reuşesc cu multă trudă să-şi construiască adevărate cămine. Castorii care trăiesc pe malurile râurilor clădesc pe cursul lor adevărate baraje, care stăvilesc apa formând iazuri. Construcţiile lor au atins uneori şi dimensiuni de patru metri înălţime şi şase sute de metri lungime. Din cauza barajelor înălţate de castori se formează adevărate iazuri, pline de vegetaţie, unde foarte multe specii de animale şi păsări îşi fac un cămin. Pentru a ridica aceste baraje şi pentru a-şi construi vizuina, castorii trebuie să procure materia primă, mai exact trunchiuri subţiri de copaci şi crenguţe.

Oamenii de ştiinţă spun că un castor poate să roadă un trunchi de 15 cm în mai puţin de o oră. Această activitate revine de obicei masculului. Din timp în timp, el se opreşte din ros şi ascultă ca nu cumva copacul să trosnească. Acesta este un semn că pomul este gata să se prăbuşească. Odată doborât copacul, în ajutorul masculului vine şi femela. Împreună îndepărtează crengile şi îl transportă în iaz. Este însă foarte primejdios pentru aceste animale să plece din habitatul lor natural, aşa că, pentru a-şi procura hrana şi materia primă, castorii sapă canale către destinaţia dorită. Odată săpate, aceste canale sunt umplute cu apă, castorii reuşind astfel să ajungă în preajma copacilor fără să iasă din habitatul lor normal şi fără să se expună prădătorilor.

Într-o săptămână pot construi o vizuină de un metru înălţime şi 15 cm lăţime. Pe malul lacului format, castorii îşi înalţă căsuţe din ramuri împletite, având aspectul unor colibe. Vizuina, concepută cu intrarea pe sub apă, este acoperită cu crenguţe şi frunze peste care aceste vieţuitoare pun un strat de mâl, care are rol termoizolator. În interiorul ei este foarte cald, chiar dacă, afară temperatura poate ajunge la -40 grade Celsius. Ascunşi în culcuşul lor călduros, castorii au aici tot ce le trebuie pentru a trece cu bine de lunile de iarnă. Feriţi de gerul năprasnic de afară şi înfruptându-se din proviziile adunate din toamnă, aceştia intră practic într-o perioadă de hibernare.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
1047

□

Comentarii

□

□

1. Sima Paul -- (19-October-2010)De la castor avem multe de invatat.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ştiaţi că…? (9)

…Hreanul este cel mai bun conservant natural

Originar din sud-estul Europei, din zona limitrofă Mării Mediterane, Armoracia Rusticana, aşa cum este cunoscut în termeni ştiinţifici, este o legumă care, în timp, s-a răspândit în aproape toate colţurile lumii. Potrivit studiilor, pulpa cărnoasă a hreanului este o adevărată resursă de vitamina C şi reprezintă un puternic bactericid şi bacteriostat, motiv pentru care este folosit cel mai adesea în industria produselor legumicole murate.

…Sparanghelul vine de la egipteni şi greci

Asparagus officinalis s-a răspândit din Europa şi Asia şi este o plantă perenă cultivată pentru lăstarii săi. În timp, sparanghelul a fost cunoscut sub mai multe denumiri. Spre exemplu, egiptenii şi grecii îl numeau Asparagus acutifolius, iar romanii, Asparagus officinalis. În Evul Mediu, sparanghelul ajunge să fie cultivat şi în Germania şi Belgia. În sudul Franţei, sparanghelul apare abia în secolul al XVI-lea, adus de către arabi. Aici cultivarea sa ia o amploare deosebită, această ţară fiind recunoscută pentru culturile extinse de sparanghel.

…Mangoldul era cândva o legumă esenţială

Beta vulgaris L. var cicla L este denumirea ştiinţifică a acestei plante, originară din zonele litorale ale Europei şi Asiei, cultivată în special pentru peţiolul şi nervura mediană cărnoasă. Aceste componente pot fi opărite şi pregătite cu sos alb sau suc de carne. Modalităţile de pregătire a limbului frunzei sunt asemănătoare cu cele ale spanacului, iar în Evul Mediu mangoldul a constituit o legumă esenţială în alimentaţia oamenilor.

Această plantă este recunoscută şi pentru conţinutul ridicat în minerale şi vitamina A.

…Feniculul este mai mult medicament

În ţara noastră, Foeniculum vulgare nu este o plantă care să se bucure de foarte multă atenţie, motiv pentru care rareori poate fi zărită în culturile agricultorilor.

Deşi este mai degrabă recunoscută ca plantă medicinală decât ca legumă, feniculul este cultivat şi pentru proprietăţile sale aromatice. Singurul soi cultivat special pentru a fi folosit în gastronomie este Feniculul de Florenţa, de la care se folosesc, în special, peţiolurile frunzelor utilizate pentru prepararea salatelor sau a diferitelor garnituri.

…Cicoarea stimulează apetitul

Originară din zonele temperate ale Europei, Cichorium intybus este definită ca o plantă polimorfă, în cadrul căreia se întâlnesc mai multe tipuri, printre care cicoarea sălbatică ameliorată cu frunze verzi şi cicoarea sălbatică cu frunze antocianotice.

Această plantă este folosită îndeosebi pentru prepararea salatelor asortate, precum şi în pregătirea unor mâncăruri specifice bucătăriei franceze şi italiene.

…Ardeiul este mai „acru“ decât lămâia

Originar din Mexic, Guatemala şi America Centrală, Capsicum annuum a ajuns în Europa abia la începutul secolului al XIX-lea. Pe atunci nimic nu părea să prevestească amploarea pe care avea să o ia cultivarea acestei legume. În prezent, ardeiul este cultivat în mai multe varietăţi, iar proprietăţile lui gastronomice şi curative au făcut ca această plantă să aibă întrebuinţări dintre cele mai variate. Este folosit pentru condimentarea diferitelor mâncăruri şi în industria conservelor alimentare. Ardeiul este o legumă bogată în vitamine, conţinând mai multă vitamina C decât lămâia şi mai multă vitamina A decât untul. Sucul de ardei verde conţine un procent ridicat de siliciu, motiv pentru care este considerat un bun tonifiant pentru creşterea părului şi a unghiilor şi un bun tratament pentru cei care suferă de afecţiuni intestinale şi colici.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
2700

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ştiaţi că...

…Legumele reprezintă aproape o treime din alimentaţia omenirii?

Potrivit studiilor întreprinse de specialiştii de la Institutul de Igienă şi Alimentaţie Bucureşti, raţia de hrană zilnică necesară organismului este de 714 g alimente de origine animală şi 1.225 g alimente de origine vegetală, ponderea ocupată de legume reprezentând între 300 şi 500 g, ceea ce presupune un consum anual de 125-180 kg de legume.

Pentru a avea o alimentaţie raţională şi variată, pe lista legumelor consumate într-un an trebuie să se regăsească: 30-50 kg de tomate; 25-30 kg de varză şi conopidă; 18-20 kg de ceapă şi usturoi; 8-15 kg de castraveţi şi dovlecei; 8-10 kg de ardei diferiţi; 5-10 kg de pătlăgele vinete; 9-15 kg de rădăcinoase; 5-10 kg de mazăre şi fasole verde; 6-10 kg de verdeţuri, spanac şi salată; 6-10 kg de diferite alte legume. Pentru a asigura cele cel puţin 125 kg de legume pe locuitor, România ar trebui să producă anual 3,7-4 milioane tone de legume. În anul de referinţă 2009, România a cultivat 240.000 ha legume, obţinând o producţie totală de 3,2 milioane tone.

…Morcovul împlineşte 3.000 de ani?

Originar din regiunile Mării Mediterane şi Mării Negre, deşi morcovul este cunoscut de aproximativ 3.000 de ani, la început a fost folosit ca plantă medicinală. Morcovul comestibil îşi are începuturile în secolul al XVI-lea, în Afganistan. În acelaşi secol avea să fie cunoscut ca legumă şi în Europa, în ţări precum Franţa, Italia, Spania.

…Lăptuca sativa este o legumă preistorică?

Salata este una dintre cele mai vechi plante cultivate şi care s-a bucurat de aprecierea multor civilizaţii. Documentele istorice atestă prezenţa salatei la toate festinurile familiei regale de perşi încă din anii 500 î.e.n. Lăptuca nu a lipsit nici de la mesele grecilor, romanilor şi egiptenilor. În lume, ea este cea mai răspândită specie legumicolă, cu precădere în ţări din vestul Europei şi în America de Nord.

...Spanacul îşi are originea în Asia Centrală?

Spinacea oleracea, aşa cum este cunoscut în termeni ştiinţifici, a fost introdus în cultură încă din secolul al IV-lea al erei noastre. În Asia Centrală acesta creşte în flora spontană.

Răspândirea lui în lume se datorează arabilor, care la începutul secolului al XII-lea l-au adus în Spania. Acesta a fost începutul cultivării lui şi în alte ţări din apusul şi sud-estul Europei, precum şi în America de Nord.

…Loboda ajunge până în Siberia?

Se pare că loboda este rezultatul ameliorării progresive din planta sălbatică cunoscută sub denumirea Atriplex nitens Schlfur, care creşte în nordul Europei, în Caucaz şi Asia Centrală. Este cultivată până şi în Siberia. Loboda s-a bucurat de aprecierea oamenilor încă din Evul Mediu, dar în timp folosirea ei a fost redusă ca urmare a cultivării spanacului. Chiar şi aşa, în ţările mari consumatoare de verdeţuri, loboda se cultivă pe suprafeţe considerabile.

…În Asia, ceapa creşte în flora spontană?

Potrivit istoriei, beneficiile folosirii cepei au fost cunoscute oamenilor cu mii de ani înaintea erei noastre, fiind folosită şi de caldeeni. Egiptenii au folosit şi ei ceapa, dovada acestui lucru fiind documentele găsite în mormintele faraonilor, care atestă că existau culturi importante cu această legumă. Ulterior, aceasta s-a răspândit în Grecia şi Imperiul Roman. Pe pământul american, ceapa a ajuns odată cu descoperirea lui Cristofor Columb. Astăzi ea este cultivată mai mult în Rusia, SUA, Bulgaria, Italia, Franţa.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
763

□

Comentarii

□

□

1. niculai popandron -- (17-February-2010)stiati ca:cea mai mare producatoare de morcov este China(350000ha), urmata de Rusia(100000ha),USA(45000ha),Ucraina,Brazilia,Polonia.China este si cea mai mare producatoare de ceapa din lume(19,6 mil.tone).Europa produce doar 10 mil.tone de ceapa.Tot China este cea mai mare producatoare de usturoi. Realizeaza 80% din productia mondiala de usturoi.Cele mai mari exportatoare de ceapa sunt:India, Olanda, China, Egipt,USA,Polonia.Cele mai mari importatoare de ceapa sunt:Rusia,Japonia,USA,Anglia,Germania,Brazilia.Romania este si ea pe locul doi la consumul de ceapa(22 kg) dupa Corea de Sud(25,5 kg.)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

stiati-ca-suntem-in-fata-celui-mai-mare-...

Ştiaţi că suntem în faţa celui mai mare pericol natural? > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Ştiaţi că suntem în faţa celui mai mare pericol natural?

Ritmul defrişărilor pădurilor este incomparabil mai mare decât cel al plantaţiilor. Defrişările constituie o problemă foarte gravă. În pofida eforturilor care se fac pentru a stopa acest fenomen, copacii continuă să cadă sub securea prădătorilor. Potrivit datelor FAO, resursele forestiere mondiale sunt în continuă scădere, astăzi suprafaţa terestră ocupată de păduri însumând aproximativ 3.869 milioane de hectare, adică aproape 30% din suprafaţa uscată a Terrei.

Motivele pentru care pădurile sunt tăiate au în mare parte o explicaţie strict economică. Una dintre acestea este structura demografică, însă extinderea suprafeţei locuite de om se face în detrimentul plantaţiilor de păduri. Spre exemplu, în America de Sud unui locuitor îi revin practic 5,0 ha de pădure. În Europa acest procent este mult mai mic, de aproximativ 0,3 ha pe cap de locuitor.

În lipsa altor măsuri eficiente care să oprească măcelul pădurilor, specialiştii au optat pentru o alternativă, dar care nu echivalează pierderile suferite. Împăduririle sunt o prioritate, însă plantaţiile devin viabile în timp şi sunt supuse aceluiaşi risc. Cea mai slabă încărcătură de păduri este în Asia, unde statisticile relevă un procent de doar 18%, în vreme ce în Africa şi America acestea ajung la 22-26%.

Comerţul cu lemn este în continuă creştere de la an la an. Potrivit datelor FAO, în anul de referinţă 2000 a fost comercializat un volum de masă lemnoasă de aproximativ 42.1214 milioane m³. Din acest total, 43% au provenit din America de Sud.

În prezent, fondul forestier din ţara noastră se întinde pe o suprafaţă de 6,37 milioane hectare, plus alte 319.000 hectare ocupate cu vegetaţie forestieră. Nici pădurile seculare nu au scăpat de tăişul prădătorilor. Dacă în trecutul îndepărtat aproape 80% din suprafaţa ţării era ocupată de păduri, în ultimele două secole au fost defrişate aproximativ 5 milioane de hectare.

Astăzi, procentul împăduririlor este de 65% în regiunea montană, 28% în regiunea colinară şi doar de 7% la şes. Volumul mediu al masei lemnoase obţinute pe un hectar este 217 m³, iar creşterea medie este de 5,6 m³/ha.

…Scăderea numărului familiilor de albine afectează agricultura?

Existenţa acestor fiinţe mici, datorită cărora avem pe mesele noastre unul dintre cele mai sănătoase produse, nu are implicaţii doar pentru bunăstarea organismului nostru, ci şi pentru agricultură. Potrivit studiilor întreprinse de specialişti, reducerea numărului de albine poate avea efecte grave asupra acestei ramuri prin scăderea biodiversităţii şi prin dispariţia unei metode de polenizare esenţială a plantelor agricole entomofile, reducând astfel rentabilitatea culturilor de plante.

Aspectele reducerii numărului familiilor de albine nu se rezumă doar la consecinţele asupra mediului înconjurător, ci trec şi în sfera economică, cel mai vizibil element fiind scăderea producţiei de miere. Cei mai mari producători din lume sunt China, cu aproximativ 150.000 de tone, Argentina şi Brazilia, cu aproximativ 160.000 de tone. În ceea ce priveşte importul de miere, cei mai mari consumatori de miere sunt în America, cu o producţie importată de circa 100.000 de tone, Germania, care importă anual aproape 90.000 de tone, şi Japonia cu 50.000 de tone.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
1128
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ştiaţi că…

• Există dovezi certe care arată că oamenii au domesticit caii acum aproximativ 4000 de ani?
• Perioada de gestaţie la iepe este de 335-340 de zile? De regulă, puii de sex masculin se nasc mai târziu cu 2 până la 7 zile faţă de cei de sex feminin.
• Caii nu pot vomita? De aceea, problema colicilor este una foarte serioasă, ea putând cauza chiar decesul calului.
• Cel mai bătrân cal din lume, denumit „Bătrânul Billy“, a trăit 62 de ani? Cartea Recordurilor păstrează performanţa celui mai bătrân ponei cunoscut: a trăit 56 de ani şi se numea Sugar Puff. De regulă, caii trăiesc aproximativ 25-26 de ani.
• În majoritatea competiţiilor destinate lor, vârsta cailor se calculează în funcţie de nişte date prestabilite, şi nu în funcţie de vârsta lor reală? Astfel, se consideră că un cal a îmbătrânit cu un an la fiecare 1 ianuarie (emisfera nordică) sau 1 august (cea sudică), indiferent de data lor de naştere.
• Se poate face o aproximare mai mult sau mai puţin corectă a vârstei unui cal după dinţii lui? Astfel, până la două săptămânii, caii au doar 2 perechi de dinţi (incizorii, situaţi în faţă), dinţii laterali apar până în 6 săptămâni, iar cei din spate se dezvoltă începând cu a 6-a luna. Incizorii iniţiali cad atunci când caii ating vârsta de 2 ani şi jumătate şi sunt înlocuiţi de dinţii permanenţi, iar lateralii şi dinţii din spate trec prin acelaşi proces la 3 ani şi jumătate, respectiv 4 ani şi jumătate.
• Limita de înălţime care desparte caii de ponei este de 1.47 metri? Astfel, un cal a cărui dimensiune este sub această valoare este considerat ponei.
• Sampson, este numele celui mai înalt cal din lume, care măsura nu mai puţin de doi metri!
• Cel mai mic cal din lume măsoară doar 43 de centimetri? Se numeşte Thumbelina şi este o femelă afectată de nanism. La naştere, greutatea ei se apropia de cea a unui bebeluş, iar acum cântăreşte puţin peste 27 de kilograme. Există şi o fundaţie înfiinţată în numele ei, care se ocupă cu strângerea de fonduri pentru copiii aflaţi în situaţii dificile.
• Caii nu pot percepe corespunzător anumite culori, de exemplu nuanţele de verde sau gri.
• Caii pot dormi atât culcaţi cât şi în picioare? Somnul lor este foarte diferit de cel al oamenilor şi este adaptat vieţii din sălbăticie: caii nu au o perioadă „fixă“ de somn, ca la oameni, ei se odihnesc în reprize combinate de somn (atât în picioare, cât şi culcaţi). În medie, caii au nevoie de aproximativ două ore şi jumătate de somn pe zi, dar uneori pot dormi şi câteva minute pe zi, iar alteori chiar şi 15 ore.
• După temperamentul lor, caii sunt împărţiţi în trei grupe? Astfel, cei cu „sânge fierbinte“ sunt folosiţi în cursele de cai de viteză, cei cu „sânge cald“ în sporturi precum sărituri peste obstacole, iar cei cu „sânge rece“ sunt utilizaţi ca animale de povară.

- Viteza pe care o pot atinge caii în cursele de alergare depăşeşte 70 km/h?

Sursa: Cai. Stiati ca…? .

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1833

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ştiaţi că…

…mustăţile câinelui pot detecta cele mai sensibile mişcări din aer? Mustăţile sunt sensibile la atingere şi sunt situate pe botul câinelui, deasupra ochilor şi sub maxilar.

…câinii pot produce doar aproximativ 10 sunete?

…câinii transpiră prin perniţele lăbuţelor şi nu prin salivă?

…baseţii sunt cele mai mici rase de câini folosiţi pentru vânătoare? Corpul lor este foarte aproape de sol, iar acest lucru le uşurează pătrunderea şi strecurarea prin tuneluri.

…ogarii au apărut în Anglia înainte de secolul al XIX-lea, fiind crescuţi de aristocraţi pentru jocurile de vânătoare cu care îşi petreceau timpul? Însă rasa a fost descoperită în Egipt, încă de acum 5000 de ani!

…vacile au fost domesticite în mileniul 9 î.e.n? Prima dovadă materială datează din 8300 î.Hr. şi s-a descoperit în Cipru (primele urme ale apariţiei vitelor şi agricultorilor).

…media de lactaţie pentru o vacă este de 7 ani? Cea mai bătrână vacă înregistrată vreodată a fost Big Bertha. A atins 48 de ani în 1993. Mai deţine şi recordul pentru naşterea a 39 de viţei. O vacă sănătoasă produce în toată viaţa ei vreo 200.000 pahare de lapte. 12 vaci formează o ciurdă.

…Chianina este rasa cu cele mai robuste exemplare, cunoscută din vremea etruscilor şi pomenită în scrierile lui Pliniu cel Bătrân? Numele Chianina se trage de la valea Chiana, din Toscana, locul de provenienţă a rasei.

…în pădurile tropicale, unde nu se schimbă anotimpurile, copacii nu au inele anuale?

…în America de Nord creşte un copac (pe care băştinaşii îl numesc „pomul-dracului“), a cărui coajă conţine foarte mult fosfor, încât noaptea, lângă tulpina lui, se poate citi ca în orice sală de lectură?

…China reprezintă cel mai mare consumator de carne de porc, pe plan mondial?

…în locurile pe unde au trecut vacile prin apă, la câteva minute după aceasta se va prinde peşte foarte bine prin acel loc?

…dacă păstraţi ştiuletele de porumb în lapte la congelator se va păstra pentru mult timp având aceleaşi calităţi? Boabele de porumb se păstrează foarte bine în frigider, dacă sunt acoperite cu ulei?

…în pustiurile din Peru creşte un cactus (El cactus andante) care poate să meargă? În loc de rădăcini el are nişte excrescenţe acoperite cu ţepi ascuţiţi. Când bate un vânt puternic, cactusul se deplasează pe distanţe mari, luându-şi umezeala şi hrana nu din sol, ci din aer.

…cactuşii din specia Saguaro, care pot fi găsiţi în deşertul Nevada, cresc mai puţin de 25 de milimetri în primii 10 ani de viaţă?

…floarea cea mai puternic mirositoare este cea a cactusului american? Mirosul ei se simte la o distanţă de 1 km.

…aproape întreaga tulpină a cactusului este formată din ţesut parenchimatic cu rol de depozitare a apei, astfel

că 80-90% dintr-un cactus este apă?
…în Arizona, cine taie un cactus riscă 25 de ani de închisoare?
…deşi este o plantă mereu verde, cactusul Opunţia se poate ofilii sau scorojii în aparenţă iarna, iar paletele redevin verzi primăvara.
… indienii Dakota şi Pawnee aplică pe răni, pe muşcături de şarpe sau în locurile bolnave de reumatism un fel de cataplasme preparate din paletele decojite ale Opunţiei? Sucul fructelor este folosit ca tratament pentru negi, iar un ceai din opunţia este folosit ca tratament pentru bolile de plămâni.
…polenul poate călători prin aer cca 650 km şi poate ajunge la o înălţime de 3.000 m?
…un botanist suedez a realizat un ceas cu totul şi cu totul special? Bazându-se pe faptul că unele flori se trezesc şi adorm la ora exactă, el a plantat flori într-o anumită ordine; în acest fel a creat un ceas „viu“, ale cărui flori se trezesc pe rând, indicând astfel ora exactă
…planta minune pentru sănătate, aloe vera, conţine şase agenţi antiseptici care distrug bacteriile, ciupercile şi viruşii? Seva plantei, care trebuie să fie veche de cel puţin doi ani, se foloseşte cu succes contra herpesului, arsurilor, eczemelor. Intern este bună la ulcer, prevenirea tumorilor şi întărirea sistemului imunitar
…unica plantă carnivoră din România, specie care datează din perioada Glaciaţiunii, a înflorit în Harghita? Fenomenul este aşteptat de botaniştii din toată lumea, care parcurg mii de kilometri pentru a o studia.
...în mod natural, mica plantă carnivoră, „Drosera Rotundifolia“ se găseşte la Tinovul Mohos, în cel mai sudic punct de vegetaţie de pe glob. Planta ademeneşte insectele cu tentaculele acoperite de seva otrăvitoare. Tentaculele de pe marginea petalelor se închid, iar seva plantei înveleşte insecta şi o dizolvă complet, până nu mai rămâne decât chitina.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1222

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

stiati-ca_l1552.html

ŞTIAŢI CĂ... > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

ŞTIAŢI CĂ...

- Albina e unica insectă domesticită de om?
- Un piţigoi mănâncă într-o zi insecte cu o greutate totală egală cu greutatea lui?
- O cucuvea mănâncă într-o vară 1.000 de şoareci de câmp, făcându-se astfel o economie de o tonă de cereale?
- Cea mai mare ştiucă pescuită în Delta Dunării a cântărit 18 kg şi peste 1 m lungime?
- Cel mai mare crap pescuit la Sfântul Gheorghe cântărea 48,5 kg, iar cel mai mare somn pescuit în Delta Dunării a atins greutatea de 400 kg?
- Un stol de 1.000 de grauri cu puii lor pot să consume într-o lună 22 tone de lăcuste?
- Broasca ţestoasă de uscat şi broasca ţestoasă de apă, care trăiesc în Delta Dunării, pot ajunge la 120 de ani?
- Musca „domestică“ trăieşte numai 14 zile?
- Un melc are mai mult de 25.000 de dinţi ?
- Şarpele este surd?
- Dinţii iepurilor nu încetează să crească până la moarte?
- Delfinii dorm întotdeauna cu un ochi deschis?
- Măgarul îşi poate vedea toate cele patru picioare fără să mişte capul?
- O lipitoare are 32 de creiere?
- Caracatiţa are 3 inimi?
- Ochiul unui struţ este mai mare decât creierul său?
- Oasele picioruşelor liliecilor sunt atât de subţiri încât aceştia nu pot merge?

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
940

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ştiaţi că...

...Mărarul este cea mai răspândită plantă aromatică din lume?

Mărarul este aproape nelipsit din bucătăria gospodinelor, dar proprietăţile lui sunt mult mai complexe. În urma unor studii ştiinţifice s-a stabilit că mărarul are efecte pozitive asupra somnului, fiind folosit în medicina tradiţională pentru combaterea insomniei şi pentru tratarea diferitelor afecţiuni gastrice. Anethum graveolens provine din sudul Europei şi sud-estul Asiei şi este recunoscută ca fiind planta aromatică cu cea mai mare răspândire din lume.

...Ciupercile constituie cel mai mare grup de organisme?

În lume au fost identificate 100.000 de specii de ciuperci, care se regăsesc aproape în fiecare mediu de viaţă. Din totalul acestor specii, doar 200 pot fi folosite în gastronomie şi doar 14 specii sunt cultivate pe scară largă. Importanţa lor economică este una deosebită, în condiţiile în care cultura lor este recunoscută ca fiind un proces biotehnologic de conversie a unor reziduuri animale şi lignocelulozice. Eficienţa lor economică este cu atât mai mare cu cât suprafeţele necesare cultivării lor sunt mult mai restrânse decât în cazul altor legume.

...Maghiranul păstrează în frunzele sale esenţă de parfum?

Specie termofilă, Majorana hortensis este o plantă ce a apărut pentru prima oară în zonele sudice ale litoralului Mării Mediterane. Maghiranul a fost introdus în cultură datorită uleiului volativ care se regăseşte în frunzele sale şi pentru care este folosit în industria produselor din carne. Parfumul plăcut al acestei plante i-a asigurat un loc şi în industria parfumeriei.

...Legumele au şi ele nevoie de o hrănire raţională?

În lipsa realizării unei fertilizări corespunzătoare, plantele sunt şi ele supuse îmbolnăvirii, iar semnele care evidenţiază insuficienţa minerală şi nutritivă apar fie pe frunze, fie pe alt segment al legumei. Aceste anomalii vizibile cu ochiul liber apar, în general, ca urmare a carenţelor minerale sau a exceselor. Spre exemplu, este foarte important ca proporţiile cantităţilor de azot din sol să fie dozate în funcţie de tipul de legumă cultivată.

O hrănire deficitară cu azot poate duce la decolorarea accentuată a frunzelor sau poate determina o slabă dezvoltare a plantei. Dozele prea mari de azot par a fi şi mai periculoase dacă avem în vedere sănătatea noastră. Mai mult, efectele folosirii lui în exces se fac resimţite şi după recoltarea legumelor prin termenul de păstrare mult mai mic.

...Chimenul este şi medicament, şi condiment?

Originar din sud-estul Europei, Carum Carvi, aşa cum este denumit ştiinţific chimenul, este valorificat atât de industria farmaceutică, unde este folosit pentru proprietăţile aparte ale uleiului volatil, cât şi în industria alimentară. Uneori, frunzele sale, măcinate sau întregi, sunt folosite pentru a da o aromă deosebită băuturilor alcoolice şi produselor de panificaţie.

...În Antichitate ţelina era crescută ca plantă decorativă?
Departe de a fi cunoscută pentru proprietăţile ei gastronomice, Apium graveolens în termeni ştiinţifici, a fost crescută în grădini ca element de decor. Însă timpul i-a schimbat utilitatea, astfel că în Evul Mediu ţelina era folosită pe post de medicament, iar ca aliment în hrana oamenilor a început să fie folosită abia din secolul al XVI-lea. În cărţile de specialitate, primele date despre cultivarea ei sunt consemnate în anul 1623, în Franţa.
Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
835
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ştiaţi că…

...Ridichea, era o ofrandă adusă zeilor?

Raphanus sativus sau ridichiile au avut odinioară un rol mult mai important decât cel strict culinar. Acestea s-au aflat pe mesele multor civilizaţii, inclusiv ale faraonilor şi grecilor antici. În diferite documente istorice este prezentată importanţa cultivării lor, dar nu pentru a fi folosite la marile festinuri regale, ci pentru a servi drept ofrandă pe discuri de aur zeului Apollo. Deşi originea lor este destul de controversată, cei mai mulţi specialişti sunt de părere că acestea provin din Asia, unde se presupune că sunt cultivate de aproape 4.000 de ani. În trecut, ridichiile erau folosite şi ca plante medicinale datorită proprietăţilor antibiotice, diuretice şi vermifuge.

...Păstârnacul, împlineşte patru milenii?

Pastinaca Sativa, aşa cum este denumit în termeni ştiinţifici, este o plantă originară din Europa, unde şi în prezent creşte în stare sălbatică în anumite regiuni, în special pe terenurile joase. Deşi păstârnacul nu este cultivat la fel de intens precum morcovul, însemnările istorice ne arată că această legumă a fost cultivată cu 1.000 de ani înaintea lui.

...Cimbrul, este mai mult plantă medicinală?

Satureja hortensis este o plantă aromatică ce provine din sudul Europei şi care s-a răspândit cu uşurinţă în aproape întreaga lume. Cimbrul este folosit în gastronomie pentru a da un gust plăcut mâncării, dar este folosit şi drept conservant pentru legume şi carne. Însă cultivarea lui s-a extins, mai degrabă datorită proprietăţilor sale medicinale.

...Anasonul ajută la respirat?

Pimpinella anisum, respectiv anasonul, este o plantă mai puţin cunoscută în ţara noastră, care provenind din zona Mării Mediterane. Întrebuinţarea sa are însă mai puţină legătură cu prepararea mâncărurilor fiind, în general, folosit pentru beneficiile pe care uleiul său volatil îl are asupra căilor respiratorii. Este, utilizat şi pentru condimentarea anumitor preparate din industria alimentară şi a laptelui.

...Lavanda este bună la toate?

Lavandula angustifolia şi Lavandula hybrida sunt două specii care par să aibă aceeaşi origine, şi anume litoralul vestic al Mării Mediterane. Această plantă este deosebită prin aportul semnificativ pe care l-a adus medicinii. În urma studiilor s-a descoperit că lavanda conţine unul dintre principalele componente din industria farmaceutică, şi anume acetatul de linanin.

Datorită efectelor antiseptice şi bactericide pe care le are acest extract, este folosit îndeosebi pentru obţinerea medicamentelor recomandate tratării reumatismului şi plăgilor. Lavanda mai are întrebuinţare şi în industria parfumeriei şi a detergenţilor, unde este folosită datorită aceleiaşi substanţe. Ulterior, s-a descoperit că poate fi utilizată şi ca fixator pentru vopsele şi diluant pentru lacuri.

...Păpădia este comestibilă?

Taraxacum officinale, aşa cum este denumită ştiinţific, păpădia este aproape nelipsită din verdele păşunilor. Un lucru puţin cunoscut despre această plantă care creşte în flora spontană este că poate fi folosită la prepararea diferitelor salate. Spre exemplu, frunzele sale sunt consumate astfel încă din secolul al XVII-lea. Ce-i drept, păpădia este cunoscută mai degrabă ca plantă medicinală.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
932
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ştiaţi că…?

...Anemia se tratează cu conopidă

Despre Brassica oleracea sau conopidă, aşa cum este cunoscută de către oamenii de rând, se crede că ar proveni din Egipt, unde ar avea o istorie îndelungată. În secolul al XVI-lea, această plantă a început să fie cultivată şi în Europa. Conopida face parte din aceeaşi familie Cruciferae ca şi varza şi gulia dar, spre deosebire de acestea, este mult mai sensibilă, având nevoie de condiţii de climă şi sol deosebite. Însă răspândirea conopidei în lume este destul de mare. Poate cel mai important atu al ei este datorat valorii nutritive ridicate, motiv pentru care este folosită în alimentaţia copiilor anemici, bolnavilor şi bătrânilor.

...Broccoli este o plantă rară la noi

Deşi această plantă nu are răspândire aproape deloc în ţara noastră, fiind întâlnită cel mai adesea în câmpurile experi-men-tale ale cercetăto-rilor, în alte ţări ea este crescută pe scară largă în culturi. Sin Conopida Verde provine din regiunea Mării Mediterane, însă a fost introdusă în cultură abia în secolul al XIX-lea, prima ţară care a cultivat broccoli fiind Italia. Între timp, cei mai mari consumatori de broccoli s-au dovedit a fi americanii, care au adăugat şi această plantă pe lista celor mai importante legume din meniul lor.

...Gulia este bună pentru osteoporoză

Deşi astăzi această plantă este cultivată în cultură, ea a evoluat de fapt din gulia sălbatică întâlnită şi acum în Italia, de unde provine. Adaptabilitatea ei a făcut ca astăzi să fie cultivată aproape în toate colţurile lumii. În pofida faptului că, de cele mai multe ori, rolul ei în gastronomie este decorativ pentru diferite preparate culinare sau salate, gulia are un aport important în ameliorarea osteoporozei şi nevralgiilor dentare. Proprietăţile ei sunt şi mai benefice dacă este consumată în combinaţie cu suc de morcovi sau păpădie.

...Varza de Bruxelles este un hibrid

Prima consemnare despre cultivarea ei în cultură datează din secolul al XVII-lea, în Belgia. Cu toate că, din punct de vedere botanic, varza de Bruxelles este asemănătoare verzei albe şi verzei de frunze, ea este rezultatul unei munci de selecţie repetate care, în final, a dus la consolidarea ei ca varietate. Succesul oamenilor de ştiinţă a fost însă împlinit de faptul că acest hibrid a ajuns să fie cultivat aproape în toată lumea, dar mai ales în vestul şi nord-vestul Europei.

...Dovlecelul vine din America

Curcubita Pepo face parte din familia Cucurbitaceae şi se crede că provine din Africa, de unde ulterior s-a răspândit în ţările din sudul Europei. Părerile despre locul de provenienţă a dovlecelului sunt împărţite şi asta pentru că, în urma unor cercetări arheologice, s-a descoperit că dovlecelul era o sursă de hrană pentru triburile din America de Nord şi America de Sud încă dinainte de a ajunge aici Cristofor Columb. Utilizarea dovle-celului nu se rezumă doar la domeniul gastronomic, fiind folosit şi în industria farmaceutică. În urma studiilor s-a descoperit că preparatele culinare pe bază de dovlecel au efecte benefice asupra afecţiunilor tubului digestiv.

Porcul Bazna ţine de istorie

Una dintre rasele autohtone de porci, care pare să fi pierdut competiţia cu rasele actuale, este Bazna. Istoria porcului Bazna este puternic înrădăcinată în trecut, primele consemnări despre consangvinitatea rasei datând din anul 1872, în localitatea Bazna, Transilvania. Această rasă a luat naştere ca urmare a unui proces de încrucişare nedirijată între scroafele din rasa Mangaliţa şi vierii de rasă Berk. Rezultatele obţinute din acest proces au fost evidente, porcul Bazna prezentând caracteristici productive superioare, precocitate şi prolificitate crescută.

Din aceste considerente, hibridul s-a bucurat de mare apreciere din partea crescătorilor de porcine şi s-a răspândit cu uşurinţă în regiuni precum Sighişoara, Sibiu, Făgăraş, Mediaş. Pentru îmbunătăţirea performanţelor productive, începând cu anul 1900 geneticienii au început ameliorarea rasei cu reproducători Berk aduşi din Anglia. Sporadic au fost folosiţi Yorkshire şi Sattelschwein. În anul 1984, munca geneticienilor de a crea un porc pur românesc a fost recunoscută oficial. În această perioadă s-au format şi nuclee specializate pentru reproducţie. În timp, aprecierile laudative la adresa porcului Bazna au scăzut, această rasă fiind înlocuită cu alte rase pentru carne. Se pare că astăzi şansele acestei rase stau în dorinţa oamenilor de a continua tradiţia creşterii ei, dar chiar şi aşa porcul Bazna este tot mai rar întâlnit în gospodăriile ţărăneşti.

Bruna rămâne în actualitate

Bruna este o rasă de vaci cu un trecut longeviv în ţara noastră. Potrivit consemnărilor de specialitate, aceasta a fost adusă în România de către nişte muncitori austrieci în anul 1881. Rasa Brună de la noi a fost practic rezultatul unei munci neîntrerupte a geneticienilor care au încrucişat rasele Sura de Stepă şi Mocăniţa cu tauri din Austria şi Elveţia.

Procesul genetic a fost un succes, iar Bruna a început să cunoască o tot mai mare răspândire, în special în zonele montane şi submontane din arcul carpatic. Bruna este şi astăzi reprezentativă pentru sectorul de creştere a taurinelor, în pofida promovării raselor noi. Potrivit datelor statistice, în anul 2006 producţia de lapte obţinută de la efectivul de rasă Brună cuprins în Controlul Oficial al Producţiei de lapte (COP) a fost de 4.065 kg lapte, cu un procent de 3,96% grăsime şi 3,36% proteină, un raport, de altfel, destul de bun între procentul de grăsime şi cel de proteină.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
1444
□
˚ Comentarii
□
□
˚ 1. GUTU -- (16-April-2010)imiplac mult toate informatiile pe care le dati le citesc cu placere si va multumesc .Astept altele mai ales cele cu privire la plantele medicinale si la proprietatile lor V A MULTUMEWSC
C7F17

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Ştiaţi că...?

...Ritmul accelerat al dezvoltării tehnologiei şi ramurilor industriale a dus în timp la dispariţia a mii de specii de animale. Acest fenomen de extincţie la care au fost supuse foarte multe vieţuitoare este cauzat, în mare parte, de om şi a început încă de pe vremea neoliticului. Din această perioadă, biodiversitatea şi fauna Europei au început să fie sărăcite de efectele negative ale acţiunii umane. Potrivit oamenilor de ştiinţă, începând cu anul 1600 mai bine de 313 specii de nevertebrate şi 296 de specii de vertebrate au dispărut. Un calcul aproximativ relevă că pe planeta noastră au trăit peste 30 de miliarde de fiinţe a căror viaţă a fost curmată din diferite motive.

...Istoria Terrei şi a vieţii diferitelor specii de animale este marcată de cinci perioade nefaste, caracterizate prin extincţii în masă. Cel mai cunoscut exemplu este cel al dinozaurilor, care au dispărut în perioada cretacicului, în urmă cu 65 de milioane de ani. Un alt exemplu elocvent este sfârşitul permianului, atunci când aproape 90% din speciile marine ale acelor vremuri au dispărut. Dacă motivele care au stat la baza producerii extincţiilor din acele vremuri au fost legate de diferitele fenomene naturale la care a fost supus pământul, cea de-a şasea extincţie care se petrece în prezent poate fi explicată prin distrugerea habitatelor chiar de către om. Se pare că ritmul de dispariţie este de mult mai rapid, mai exact de aproape 120.000 de ori mai accelerat decât în perioada celor cinci mari extincţii. Dacă nu se face nimic în acest sens, oamenii de ştiinţă avertizează că într-un singur an vor putea fi supuse dispariţiei până la 100.000 de specii de animale.

...Pentru a înţelege şi a controla mai bine efectul extincţiilor, cercetătorii au constituit o hartă în care au nominalizat regiunile cele mai afectate de scăderea biodiversităţii. Aceste zone vulnerabile, 25 la număr, sunt astăzi privite ca nişte comori mondiale şi au prioritate în actul conservării.

...Cele mai multe specii de animale şi plante le putem admira în regiunea pădurilor tropicale. Dincolo de cortina copacilor verzi care stabilesc limita între civilizaţie şi sălbăticie trăiesc aproape 90% dintre primatele pământului. Varietatea vegetaţiei de aici a făcut ca pădurile tropicale să reprezinte un cămin pentru mai bine de 20 de milioane de specii de animale.

...La fel de fascinante precum habitatele terestre sunt şi mediile acvatice. Aici se dezvăluie o lume aparte, dar la fel de fragilă ca şi cea a uscatului. Recifele de corali, spre exemplu, ocupă aproape 620.000 km², 2.000 de km² fiind reprezentaţi de Marea Barieră de Corali. În regiunea recifurilor de corali cercetătorii marini au aproximat că sunt cel puţin 450.000 de specii de vieţuitoare.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
797

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ştiaţi că...

…Solul se află la limita puterii?

Între 1943 şi 1937, cererea mondială de cereale s-a dublat. De atunci şi până acum ea s-a mai dublat o dată. Această sporire fără precedent, de patru ori a cererii mondiale de alimente, într-un interval atât de scurt, exercită în mai multe zone ale lumii o asemenea presiune asupra solului, încât acesta se află acum la capătul puterii.

…Eroziunea solului dezechilibrează Terra?

Oamenii de ştiinţă susţin că fenomenul de eroziune a solului reprezintă cel mai mare pericol pentru echilibrul Terrei. Principalul vinovat pentru producerea acestui dezechilibru este omul, care prin noile tehnici de cultivare accelerează scurgerea sau spulberarea solului fertil în mări şi oceane. Volumul sedimentelor transportate de râuri şi fluvii în oceane a crescut de la 9 miliarde de tone pe an la circa 30 de miliarde pe an în prezent.

Dacă ritmul transportului se va intensifica, este posibil ca peste foarte mult timp golfurile în care se depune mâlul să se transforme în uscat.

Cantităţile de mâl transportate dinspre Dunăre spre Marea Neagră nu au încă efecte vizibile îngrijorătoare asupra colmatării.

…Circuitul apei în natură este asemeni unui perpetuum mobile?

Energia solară extrage prin evaporare aproximativ 500.000 kilometri cubi de apă de pe suprafaţa pământului, din care 86% de pe oceane. Din această cantitate, asupra uscatului cad peste 110 metri cubi de precipitaţii, însă doar cu ceva mai mult de o treime este folositoare agriculturii şi omului. Restul se scurge rapid în râuri şi fluvii, iar de aici în mări şi oceane.

- America de Sud, cu un debit de reînnobilare a apei dulci de 10.400 kilometri cubi, pare a fi continentul cu cele mai mari resurse de apă, dar 60% din această cantitate nu poate fi valorificată.
- Cel mai bine din acest punct de vedere stau America de Nord şi America Centrală, care dispun de un debit de apă pe cap de locuitor de două ori mai mare decât media mondială.
- Debitul de apă pe cap de locuitor al Europei reprezintă doar jumătate din media mondială. O situaţie mai dificilă există în nordul şi răsăritul continentului.

…O mare parte din căldură provine din miezul pământului?

Încă de la începutul formării Terrei, în urmă cu 4.500 de milioane, pământul a avut posibilitatea de a-şi asigura căldura, datorită procesului de descompunere la care sunt supuse elementele radioactive. Centrul planetei este o sursă generatoare de căldură, unde temperaturile pot atinge şi 5.000 C˚. Acesta este şi motivul care stă la baza producerii seismelor şi care dă naştere vulcanilor.

...Există vulcani active pe fundul oceanelor?

Studiile întreprinse de oamenii de ştiinţă au arătat că pe fundul oceanelor, printre crestele care delimitează plăcile tectonice, există vulcani activi. Deşi aceştia sunt nevăzuţi oamenilor, iar efectele lor nu sunt atât de dezastruoase, ei nu au scăpat ochiului ager al ştiinţei. Asemeni vulcanilor de la suprafaţa Terrei, vulcanii marinii erup, doar că lava eliberată din ghemul de foc se răceşte în apă şi iese la suprafaţă sub forma unei cruste, denumită „lavă-pernă“, proces prin care iau naştere insulele.

...Forţele latente ale pământului se pot dezlănţui oricând?

De multe ori, peisajul dezolant al vulcanilor consideraţi stinşi se poate transforma într-o clipă într-unul înspăimântător, dar spectaculos prin forţa cu care erup forţele adormite ale pământului. Această aparentă inactivitate a vulcanilor este determinată de lava răcită din interiorul lor, care formează practic un dop ce împiedică erupţiile. Însă, această barieră poate fi oricând destrămată de presiunea care se formează în interior. În final, vulcanul va erupe mult mai furios.

…Cele mai mari dezastre

Vulcanii se dovedesc, aproape de fiecare dată, a fi pe cât de frumoşi pe atât de sălbatici. Fascinaţia pe care o impun oamenilor se transformă în teroare, semn că forţele pământului mai au puterea de a ne arăta cât de mici suntem. Istoria este presărată cu exemple care ne arată acest lucru. Una dintre cele mai grave erupţii a avut loc în anul 79 d. Hr. în Italia, când vulcanul Vezuviu a adus pieirea a 16.000 de oameni. Istoria s-a repetat în anul 1169, în Sicilia de această dată, când erupţia vulcanului Etna a ucis 15.000 de oameni. Acelaşi vulcan avea să erupă şi în 1669, provocând decesul a încă 20.000 de persoane.

O altă erupţie devastatoare a avut loc în Islanda, când vulcanul Laki a dus la pieirea a 10.000 de oameni. În Japonia, forţa cu care a erupt vulcanul Unzen- Dake a ucis10.400 de persoane. În fruntea dezastrelor produse de erupţii se vulcanul Tambora, din Indonezia, unde descătuşarea lavei a ucis 92.000 de oameni. Tot în Indonezia, vulcanul Krakatoa avea să erupă în anul 1883, fenomen ce s-a soldat cu moartea a 36.000 de persoane. Cu acelaşi fenomen avea să se confrunte şi în 1919, atunci când erupţia vulcanului Kelut a ucis 5.000 de persoane.

În anul 1902, Martinica a fost acoperită de lava vulcanului Pele□, care a dus la pieirea a 30.000 de suflete.

Pe lista celor mai grave erupţii se adaugă şi cea din Columbia, din anul 1985, atunci când au murit 22.000 de persoane.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
2043
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c3056
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ştiinţa agricolă românească, între a fi şi a nu fi

Convorbire cu prof. univ. dr. Gheorghe SIN, secretar general al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

Actualul Secretar General al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ (ASAS), prof. dr. Gheorghe Sin, este la ora actuală una dintre personalităţile cele mai titrate ale cercetării ştiinţifice din agricultura României. El şi-a consacrat viaţa întreagă studierii interacţiunii dintre viaţa mediului vegetal şi opţiunea omului pentru dezvoltarea şi protejarea acestuia. Realizările sale în această cercetare ce se întinde pe patru decenii de veac sunt pe cât de remarcabile, pe atât de greu de pus în aplicare în condiţiile unui declin agricol fără asemănare.

Oameni cărora le datorăm totul

– Domnule Profesor, aţi lucrat o viaţă la Institutul de Cercetări de la Fundulea. Care sunt amintirile ce vă leagă de realizările cercetătorilor de aici?

– Într-adevăr, de la terminarea facultăţii lucrez la Fundulea, unde am realizat şi lucrarea de diplomă, fiind îndrumat de prof. Irimie Staicu, care era directorul ICAR (viitoarea ASAS).

M-a impresionat colectivul de cercetători de aici, de înaltă ţinută ştiinţifică, pasionaţi de munca de cercetare. Am avut mult de la cine învăţa. În primul rând aş aminti câteva personalităţi, profesorii N. Hulpoi, Gr. Coculescu, N. Ceapoiu, apoi din generaţia mai tânără, C. Hera, C. Pintilie, V. Vrânceanu, O. Cosmin, P. Varga, I. Moga, Gh. Eliade, N. Şarpe ş.a.

– Ştiu că aveţi o activitate de cercetare care se întinde pe mai bine de 40 de ani.

– M-am ocupat în principal de cercetarea unor aspecte legate de agrotehnica culturilor de câmp, asolamente, lucrările solului, tehnologia semănatului, lucrări minime ale solului ş.a., în general probleme legate de agrofitotehnie.

După câţiva ani de activitate, pentru perfecţionarea pregătirii mele, am efectuat specializări: la Centrul Federal de Cercetări Agricole – Braunschweig (Germania), iar pe perioade mai scurte în URSS şi SUA.

Fondul genetic, un adevărat tezaur naţional

– Unde se situează cercetarea de vârf de la Fundulea?

– În ultimii 50 de ani, la Fundulea, s-au creat peste 300 de soiuri la cereale şi plante tehnice, din care 33 se cultivă în diferite ţări, iar 24 sunt realizate în colaborare cu cercetători din alte ţări.

Trebuie subliniat faptul că multe dintre soiurile noastre create la Fundulea şi la staţiunile de cercetări de profil s-au dovedit mai bune decât cele aduse din alte ţări.

Nicicând n-a fost atât de greu

– Pe scurt, care sunt perspectivele cercetării ştiinţifice agricole din România?

– În momentul de faţă, cercetarea agricolă românească se află într-o situaţie deosebit de grea, în multe cazuri la limita existenţei. Spre deosebire de alte ţări, la noi cercetarea ştiinţifică n-a fost finanţată direct de la bugetul de stat. El a trăit doar prin autofinanţare. Datorită acestui fapt, cele mai multe institute şi staţiuni au acumulat datorii mari, împiedicând funcţionarea lor normală.

Personalul din cercetare, cu experienţă acumulată în mulţi ani, s-a pensionat. Un cercetător se formează timp de mai mulţi ani şi trebuie neapărat să-şi desfăşoare activitatea pe lângă cineva cu experienţă. Din nefericire acel cineva de multe ori nu mai este.

Vrem ca ecuaţia – cercetare – consultanţă – producţie să fie funcţionabilă, dinamică şi profitabilă.

Vă doresc, domnule profesor, în continuare, numai succese în activitatea pe care o desfăşuraţi pentru binele cercetării ştiinţifice agricole româneşti.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
724

□

Comentarii

□

□

1. pinau florin -- (1-December-2009) Cu multa stima domnule prf.GHEORGHE SIN,
pentru modul cum ati aplicat aceasta stiinata biologica pe care DUMNEZEU a lasat-o omeniri.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

stiinta-de-la-experienta-la-practica-agr...

Ştiinţa, de la experienţă la practica agricolă

Interviu cu prof. Gheorghe Sin, membru corespondent al Academiei Române, preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“

– În ce măsură mai putem vorbi de activitatea actuală de cercetare agricolă, având în vedere schimbările social-economice şi, mai ales, evoluţia precară a societăţii româneşti în ultimele 2 decenii?

– Din fericire, mai există activitate de cercetare, însă mai redusă, în primul rând prin personalul de cercetare care s-a diminuat, de-a lungul timpului, cu 60%. Slaba finanţare, care nu stimulează atractivitatea spre munca de cercetare, a condus la reducerea tematicii de cercetare, la plecarea din institute şi staţiuni a unor cercetători formaţi, care au fost racolaţi de firme străine.

Problema personalului de cercetare ne preocupă cel mai mult. Am ajuns să avem sectoare neacoperite, iar un cercetător se formează în cel puţin 5-6 ani, grav fiind faptul că nici nu mai are mentorul pe lângă care se poate forma.

– Dar mai este nevoie de un număr mare de unităţi de cercetare, atât timp cât sunt numeroase firme străine care sunt foarte active în a oferi seminţe din soiurile lor, tehnologii, pesticide etc.?

– În ultimii 10 ani, din cauza situaţiei economice, am căutat să raţionalizăm reţeaua unităţilor ASAS, prin concentrarea activităţii de cercetare într-un număr mai mic de unităţi cu potenţial de cercetare, care să răspundă cerinţelor actuale de competitivitate, de implicare în găsirea soluţiilor, atât pentru agricultura românească, cât şi pentru problemele majore ale omenirii, generate de provocări cum sunt criza alimentară, schimbările climatice, criza energetică, efectul de seră

Pe de altă parte, atât timp cât inteligenţa românească poate rezolva problemele cu care ne confruntăm, de ce să acceptăm oferta altora, care poate fi înrobitoare?

– Cât de normală este starea actuală a cercetării şi ce trebuie pentru ca aceasta să fie adecvată imperativelor actuale?

– Nu are cum să fie normală în condiţiile unei subfinanţări, care generează reducerea personalului de cercetare şi o dotare tehnică incompletă, care conduc la diminuarea potenţialului de abordare a problemelor cu care se confruntă agricultura şi dezvoltarea rurală în contextul unei competitivităţi în care nu trebuie să stai deoparte, ci e necesar să te implici, întrucât mai există inteligenţă şi pasiune pentru investigaţia ştiinţifică.

Actuala legislaţie (Legile nr. 45/2009 şi nr. 72/2011) prevede, în sfârşit, şi o finanţare la bază de la bugetul statului, care să asigure stabilitatea personalului de cercetare şi continuitatea activităţii de cercetare. Măsurile actuale de austeritate nu ne sunt favorabile. Cum să completăm locurile rămase libere prin plecarea la pensie sau în altă parte a unor valoroşi cercetători, dacă ni se permite angajarea unei persoane numai în cazul vacantării, după apariţia OG nr. 34/2009, a şapte posturi? Respectarea acestei prevederi va duce în curând la desfiinţarea unor colective de cercetare şi chiar unităţi.

– Care sunt relaţiile cu Ministerul Agriculturii?

– Trebuie să spun că Ministerul ne-a sprijinit în promovarea legislaţiei, iar în prezent suntem în faza demarării unei licitaţii de proiecte în cadrul planului sectorial. Suma afectată de 10 milioane lei este mică, dar este ceva, faţă de nimic.

– Şi, totuşi, cu ce fonduri funcţionează unităţile de cercetare?

– Prin autofinanţare, din venituri proprii provenite din finanţarea unor proiecte câştigate prin competiţie, care în acest an s-a încheiat, şi din vânzarea seminţelor şi animalelor de reproducţie, această sursă fiind drastic redusă prin diminuarea suprafeţelor administrate, ca urmare a retrocedărilor pentru reconstituirea drepturilor de proprietate care, nu o dată, s-a făcut prin încălcarea legii de către Agenţia Domeniilor Statului şi Comisiile locale şi judeţene de fond funciar.

În prezent unităţile de cercetare, al căror număr a scăzut la jumătate, au în administrare o şesime din suprafaţa existentă în 1990. Sunt situaţii în care cercetătorii nu şi-au primit salariile de mai multe luni, iar unităţile respective se înregistrează cu datorii la stat şi la furnizori, pentru care sunt supuse unor măsuri de sechestrare şi vânzare a bunurilor (statului!), bineînţeles mult subevaluate, intenţionat.

Se înţelege că o unitate, în asemenea situaţie, este greu de readus la normalitate. Noi monitorizăm evoluţia fiecărei unităţi, astfel încât să dirijăm fondurile disponibile numai spre cele cu potenţial de cercetare.

– Am auzit că sunt şanse de a se rezolva problema unor arierate.

– Da, cu sprijinul Ministerelor Agriculturii şi Finanţelor, sperăm ca în perioada care urmează să găsim o soluţie pentru arieratele existente la unele unităţi.

– Ce puteţi spune despre direcţiile şi priorităţile cercetării agricole româneşti?

– Obiectivele noastre vizează, pe de-o parte, probleme specifice agriculturii româneşti, iar pe de altă parte implicarea în problematica de cercetare de la nivelul Uniunii Europene.

În primul caz, dorim să oferim în continuare agricultorilor români soiuri noi de plante cu rezistenţă sporită la secetă, la temperaturi extreme, la atacul bolilor şi dăunătorilor, cu capacitate de valorificare superioară a resurselor naturale (fertilitatea solului, energia solară), precum şi soluţii tehnologice profitabile, adecvate variabilităţii condiţiilor de sol şi climă. De exemplu, ne confruntăm în prezent cu extinderea îngrijorătoare a suprafeţelor afectate şi a pagubelor produse de bacteria Clavibacter, la cartof (putregaiul inelar) şi insecta Diabrotica (viermele rădăcinilor) la porumb, care solicită urgent răspunsuri din partea cercetării.

– De unde au venit aceşti agenţi dăunători?

– Din alte ţări, prin importul necontrolat de material semincer, în principal. Combaterea lor este foarte complicată, fiind necesară, ca măsură obligatorie, rotaţia culturilor, care în ultimii 15-20 de ani a fost neglijată. Lipsa alternanţei culturilor a favorizat reapariţia după zeci de ani şi a altor patogeni, dintre care aş menţiona mălura grâului, boabele atacate devenind toxice, excluse la panificaţie şi furajarea animalelor.

Ne preocupă în acelaşi timp transferul rezultatelor cercetării în practica producătorilor agricoli, care, în ultimii ani, au devenit interesaţi în a prelua material semincer, informaţii tehnologice, sfaturi şi recomandări care să-i ajute să producă mai mult, mai bun şi mai ieftin. Acest interes crescând al lor ne dă satisfacţia că munca noastră nu este zadarnică, astfel că rezultatul cercetării este ca o sămânţă care încolţeşte şi, în final, dă, multiplicat, noi roade.

Despre rezultatele cercetării agricole româneşti, aplicabilitatea şi impactul lor economic putem să discutăm la o următoare întâlnire.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
583

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

stiinta-supravietuirii_l1144.html

Ştiinţa supravieţuirii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulŞtiinţa supravieţuirii

Am ajuns în „Cetatea Ştiinţei“ eu, un jurnalist agrarian obişnuit cu brazde, tractoare, ţărani obosiţi şi dependenţi de cer, fermieri mici şi mari cu grija pământului, crescători de animale speriaţi că-şi vor pierde obiectul muncii. „Cetatea Ştiinţei“ – cum voi denumi acest ansamblu de spaţii ce alcătuiesc Congress-Center din Lyon, Franţa, acolo unde, cele mai dezvoltate creiere ale lumii s-au adunat să discute, la „BIOVISION“, Forumul Ştiinţelor Vieţii, cel de-al 7-lea, despre sănătate şi alimentaţie – arată exact ca în filmele de ştiinţă şi ficţiune.

Demers pentru sănătate şi alimentaţie

Mută de uimire, m-am tot întrebat, ca un veritabil ţăran aflat în vizită, pentru prima dată, la oraş, stârnind zâmbetele colegilor mei de delegaţie. Rar mi-a fost dat să întâlnesc atâta adunare de oameni de ştiinţă de excepţie ce reprezintă, înţeleg, strălucit domeniile aflate acolo în centrul discuţiilor, adică sănătatea şi alimentaţia. Cu adevărat impresionant! S-au desfăşurat 70 de evenimente ştiinţifice, 48 de mese rotunde, 5 conferinţe de presă, 2 prezentări de acordare de premii. Mai mult, au fost prezenţi şi laureaţi ai premiului Nobel, pentru chimie, de pildă.

Hrană mai multă

S-a prezentat tema, s-a comentat susţinerea şi s-au oferit soluţiile pentru obţinerea hranei, mai multă şi mai bună, pentru toate cele 9 miliarde de suflete care urmează, până în anul 2050, să populeze planeta Pământ. Aş putea să vă exemplific cu câteva teme dintre cele 160 prezentate la „Biovision“ şi care mi s-au părut sugestive, mai ales pentru domeniile care interesează satul: „Sisteme biologice folosite în medicină“, „Sănătate, nutriţie şi microbiologie“, „Biocombustibili din biomasă“, „Transformarea resurselor verzi în biomasă“, „Algele - obţinerea de biocombustibili şi furaje din alge“ etc.

La una dintre temele acestea am aflat că 250 milioane de tone de resturi obţinute anual în procesul de producţie a mâncărurilor în Uniunea Europeană ar putea fi transformate în biocombustibili. De asemenea, că trebuie promovate tehnologiile de obţinere a unor astfel de biocombustibili nu din plantele de cultură care ne-ar putea hrăni pe noi, mai mult şi mai bine, ci din transformarea biomasei în aur. Nu voi fi aici în stare să vă împărtăşesc exact în ce constau aceste tehnologii. Un lucru vă voi spune însă, că suntem condamnaţi la eşec dacă vom continua să nu ţinem cont de ceea ce se întâmplă în ţările care folosesc descoperirile ştiinţei în scopul creşterii bunăstării şi sănătăţii noastre.

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
674
□
°Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

stiti-cum-a-fost-stabilita-unitatea-nutr...

Ştiţi cum a fost stabilită unitatea nutritivă?

Atunci când vorbim despre raţii furajere trebuie să ţinem seama obligatoriu de valoarea nutritivă a furajelor exprimată în unităţi nutritive (u.n.), mai ales că de multe ori spunem: pentru producerea unui litru de lapte sunt necesare x unităţi nutritive sau kilogramul de spor a fost obţinut cu y unităţi nutritive şi aşa mai departe.

Determinarea valorii nutritive a furajelor pe baza efectului productiv se bazează pe stabilirea cantităţii de producţie (carne, lapte, grăsime etc.) pe care o poate da animalul în urma consumării unui kilogram din diferite furaje. Cel mai frecvent s-a cercetat efectul în producţia de grăsime al furajelor pentru care s-au stabilit unităţi de măsură a valorii nutritive. Unitatea nutritivă folosită astăzi a fost stabilită de către I.S. Popov din fosta URSS, care a luat ca etalon pentru aprecierea valorii nutritive a furajelor efectul de producţie-grăsime în corpul animalului a unui kg de grăunţe de ovăz de calitate mijlocie. În urma experienţelor făcute pe boi adulţi, puşi în îngrăşat, s-a constatat că 1 kg de ovăz administrat în hrana animalului, peste raţia de întreţinere a funcţiilor vitale, depune în organism o cantitate de 150 g grăsime.

Valoarea celorlalte furaje a fost apoi exprimată în comparaţie cu valoarea ovăzului considerată ca unitate şi denumită iniţial unitate nutritivă ovăz. Unitatea nutritivă astfel stabilită nu trebuie confundată cu unitatea furajeră (scandinavă) care ia drept etalon pentru aprecierea cantităţii de producţie efectul a 1 kg de orz.

Din 1949, utilizarea unităţii nutritive ovăz s-a extins şi în ţara noastră, iar secţia de alimentaţia animalelor domestice din ICZ a publicat în 1958 (ed. 1) şi 1961 (ed. a 2-a) tabele în care prezintă compoziţia chimică, coeficienţii de digestibilitate şi valoarea nutritivă a 100 kg de furaj. Se indică, de asemenea, valoarea nutritivă pentru o serie de furaje de acelaşi fel, dar produse în condiţii naturale diferite sau aflate în faze de vegetaţie diferită, ceea ce a reprezentat un progres faţă de alte tabele de valoare nutritivă a furajelor publicate anterior în ţară şi străinătate.

Ing. Bogdan MACOVSCHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
3439

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Străin în ţara mea

La mine acasă n-am voie să calc pe pontonul lipit de malul braţului Borcea! Nu-mi vine să cred! Şi asta îmi spune paznicul din vadul podului unde mi-am petrecut o bună parte din copilărie, tânăr român în slujba unor străini ce au pus „laba“ pe cele 10.000 de hectare cultivate în baltă, pământuri tinere despre utilitatea cărora totdeauna au existat păreri contradictorii, că nu ne trebuiau, că s-a distrus mediul în zonă, că era nevoie de baltă şi-atât etc.! Fur câteva poze, cu telefonul, de la distanţă! E tot ce pot să fac! Ironia sorţii o face faptul că eu sunt fiica unui podar celebru, pe vremuri, care şi-a dus toată viaţa în locul cu pricina unde, acum, am nevoie de aprobare ca să păşesc. Sunt tristă şi umilită! N-am cui mă plânge, proprietatea străinului trebuie protejată. Cât a fost a noastră n-a avut nevoie de protecţie, dovadă este chiar înstrăinarea ei. Închid ochii şi-mi imaginez furnicarul din vadul podului de altădată, la vreme de campanie, când camioane, remorci, căruţe cu cereale traversau, cu bacul, Borcea, din baltă către sat.

Pescari, mecanizatori, crescători de animale, o mulţime colorată, obosită, dar cu un scop în viaţă! Dacă mă străduiesc, le aud glumele, le simt liniştea şi armonia. Nu erau bogaţi, dar nici n-aveau spaima zilei de mâine, ca acum. Nu aveau îngrijorarea tânărului paznic responsabil cu protecţia averii sale înstrăinată ca o raia turcească de pe vremuri! Mă gândesc, acum, ce ştim noi despre cei care sunt dincolo de ciudata protecţie? Mai nimic! Se păzeşte cu străşnicie orice informaţie, nici chiar oamenii din sat nu vorbesc despre ei.

În schimb, mai toţi românii ştiu multe, şi nu neapărat adevărate, bârfe despre proprietăţile „furate“ ale românilor. Cu câtă voluptate macerăm astfel de vorbe despre românii care au mai multe sau mai puţine proprietăţi. Îi invidiem, îi înfierăm, le atribuim tot felul de defecte. Suntem mieluşei însă când este vorba despre italienii, portughezii, arabii, turcii, francezii etc. care au simţit potenţialul agricol al României şi au intrat în posesia a peste 1 milion de hectare de pământ. Şi asta în condiţiile pe care le-au dictat ei şi la nişte preţuri de produse second-hand.

Nu-i mai puţin adevărat că au găsit şi vadul necesar. Ţineţi minte?! S-a umblat la sfânta Constituţie pentru unele trebuinţe şi, „întâmplător“, s-a creat şansa pentru străini de a cumpăra pământuri, tocmai când aceştia aveau probleme cu alimentaţia, cu pământurile lor mai obosite şi mai scumpe şi… au găsit rezolvarea, cu ieftinul şi ecologicul fertil pământ românesc. Gata de cumpărat. Nici măcar împachetat şi cu fundiţă ca pe un cadou! Între 1.200 şi 3.000 de euro hectarul, mare ghişeft, aproape gratis.

„Asta-i pohta ce-a pohtit orice vântură lume!“ De multe ori, tranzacţiile au fost şi sunt mediate de vânzători români, veşnicii intermediari, păcălitori de bătrâni ţărani părăsiţi şi singuri, intermediari care şi pe mămicile lor le-ar tranzacţiona pe nişte euroi, acolo, „pieri-le-ar numele în deşertul uitării!“

Aceştia sunt trădători ai spaţiului rural şi ai căror urmaşi, sper, vor plăti cu singurătatea seminţei lor dar – ca să le găsim o scuză obiectivă, iar noi să avem parte de o explicaţie profundă a fenomenului – aceştia nu ar fi putut

produce o asemenea tragedie dacă n-ar fi avut de partea lor lacunele legilor româneşti cumulate cu lipsa protecţiei necesare ţării şi poporului român! Sunt străin în ţara mea şi în satul meu! Curând voi cere voie să intru în propria casă, să stau la propria masă şi să-mi iubesc propriul neam! Voi lua amintirile cu mine, cel mult, şi mă voi cufunda în ele ca să nu mor de dorul propriei identităţi până când acestea vor ajunge şi ele de vânzare!
Vasilica Ghiţă Ene
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
686
☐
Comentarii
☐
☐
1. Marinciu Maria -- (19-January-2012)Frumos articol!
Si cat de multa dreptate aveti!!??
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

strainii-ne-invata-cum-sa-distrugem-padu...

Străinii ne învaţă cum să distrugem PĂDURILE

Studiul pe care-l supunem atenţiei a fost dezbătut într-o consfătuire organizată în februarie 2008 la Sinaia, cu participarea reprezentanţilor MADR, RNP – Romsilva, asociaţiilor proprietarilor de păduri, ONG-uri, la care nu au fost invitaţi membri ai Federaţiei pentru Apărarea Pădurilor şi ai academiilor.

După cum se ştie, pădurile ţării – atât de necesare pentru asigurarea echilibrului ecologic şi implicit a siguranţei naţionale – sunt ameninţate în structura şi existenţa lor de o multitudine de factori agresivi, cum sunt: schimbările climatice globale, corupţia şi tăierile ilicite, legislaţia silvică permisivă, consecinţele distructive ale legilor nechibzuite de reconstituire a dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere ş.a. Ca şi cum nu ar fi fost de ajuns, în ultimul timp, la aceşti factori distructivi se adaugă insistenţele unor instituţii internaţionale care urmăresc majorarea nejustificată şi periculoasă a volumului tăierilor în pădurile ţării, în interesul unor firme forestiere străine, deja prezente şi aflate în plină dezvoltare în România, cum sunt Schweighofer şi Egger.

Prada însumează 10 milioane mc

Următorul exemplu este edificator din acest punct de vedere. O firmă austriacă, Austroprojekt (un SRL puţin cunoscut), desemnată de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale din România şi finanţată de Banca Europeană de Reconstrucţie şi Dezvoltare prin Guvernul Austriei, sub para-vanul studiului referitor la silvicultura şi industria forestieră din România, în baza unor calcule simpliste, globaliste, ignorând realităţile româneşti, recomandă majorarea volumului tăierilor din pădurile ţării noastre de la 16-17 milioane mc, cât a fost în ultimii doi ani, la 23-27 milioane mc pentru următorii ani, respectiv cu până la 10 milioane mc mai mult! Tot atât cât prevedea pentru perioada 2000-2010 aşa-zisul „Program naţional pentru conservarea pădurilor“ din 1976, promulgat de Ceauşescu şi abrogat după evenimentele politice din decembrie 1989. Cu precizarea că atunci fondul forestier al României nu era decimat ca astăzi.

Două recomandări periculoase

În acest scop, firma austriacă Austroprojekt, prin stadiul preliminar, a adoptat, în principal, următoarele măsuri foarte periculoase:

– tăierea pădurilor înainte de vârsta normală a exploatabilităţii, soluţie agreată în trecut şi de regimul comunist, dar combătută de comunitatea oamenilor de ştiinţă români şi, spre binele ţării, rămasă neaplicată;

– creşterea cu circa 65% a volumului de extras prin rărituri în pădurile tinere, ceea ce le-ar destabiliza şi periclita viitorul.

Să nu mai vorbim şi de alte măsuri recomandate de firma austriacă, nepotrivite condiţiilor naturale şi sociale ale României. Poate că diriguitorii ţării şi ai sectorului respectiv vor realiza cât de păgubitoare pentru România sunt propunerile firmei amintite şi vor lua măsuri de revizuire a lor. Nu de alta, dar omenirea are mai mare nevoie de păduri decât de lemnul lor.

Marian STOICESCU, preşedintele Federaţiei pentru Apărarea Pădurilor
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2010 Vizualizari:
648
☐
ˆ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

straniu-descoperit-acum-50-de-ani-leacul...

Straniu! Descoperit acum 50 de ani, leacul cancerului a fost abandonat > REVISTA LUMEA SATULUI

Straniu!
Descoperit acum 50 de ani, leacul cancerului a fost abandonat

Suntem în mileniul al treilea şi, cu toate că mulţi susţin că au descoperit un leac – sau mai multe – împotriva cancerului, oamenii încă mai mor din cauza acestei cumplite maladii. Remediul descoperit de unii sau de alţii este relativ, ţine de multe ori de noroc, de voinţă, de puterea de a lupta pentru viaţă. Şi, totuşi, există - dacă ar fi să ne luăm după afirmaţiile mai multor cetăţeni - un leac care tratează cu succes cancerul. Acesta a fost descoperit în Prahova, încă din 1959, şi, deşi s-a dovedit benefic, nici azi nu a fost omologat.

Inventatori de ser anticanceros

Foarte puţină lume ştie că, în urmă cu jumătate de secol, în orăşelul prahovean Vălenii de Munte se descoperea un ser care ar fi putut revoluţiona medicina. Nu a purtat propriu-zis un nume, dar a salvat peste 200 de persoane de la o moarte sigură şi garantată de către medici.

Totul a început în curtea unei case unde fuseseră repartizaţi cu locuinţele medicii Mircea Ranetescu şi Corneliu Niculescu. Mai mult dintr-un pariu cu ei înşişi decât dintr-o stringentă necesitate, cei doi şi-au refuzat un plăcut joc de table şi s-au închis în laboratorul Sanepid-ului, unitate condusă de Ranetescu, unde s-au pus pe experimente.

Ei au fost subiecţi, cobai, experimentatori. Şi-au zis că serul obţinut, cu aplicare intravenoasă, e bun în lupta cu cancerul, dar nu-l testaseră încă pe cineva care suferea de această boală.

Până într-o seară, când în poarta casei s-a oprit o căruţă. În timp ce oprea calul costeliv, Gheorghe Istrate a cerut celor doi medici o cană cu apă pentru nora sa, întinsă pe un pat de paie în căruţă. „Are cancer, a spus omul cu tristeţe, şi doctorul a zis s-o iau acasă, că moare în spital“. Ranetescu şi Niculescu s-au uitat unul la altul şi i-au dat un flacon cu serul descoperit de ei. Peste câteva săptămâni, căruţaşul a venit să mai ceară şi a precizat că „nora s-a pus pe picioare“. Pare prima bătălie câştigată.

Moarte misterioasă

Vestea că există un medicament miraculos s-a răspândit repede. Au auzit despre ser şi cei de la Centru, care au trimis în teritoriu cei mai buni oncologi ai momentului: Octav Costăchel, Constantin Dimitriu, Dumitru Teodorescu. Primul dintre aceştia i-a ascultat pe Ranetescu şi Niculescu, apoi le-a spus: „Am înţeles că aţi înscris produsul la OSIM. Vreau să fim clari: eu sunt autorul, voi, coautorii.

Altfel nu trece medicamentul.“ Adevăraţii inventatori au refuzat. Au început apoi să sune telefoanele şi să fie ameninţaţi. Aşa se face că, deşi se făcuseră experimente cu serul anticanceros în 40 de clinici din ţară, ei nu au aflat niciodată rezultatele. Totuşi, Ranetescu nu s-a lăsat pe deplin intimidat. A semnat în 1979 un protocol cu ministrul secretar de stat Aldea ca să înceapă testările la produs.

Numai că, a doua zi, chiar în faţa casei, un biciclist l-a accidentat pe Ranetescu. Medicul s-a lovit cu capul de asfalt şi a intrat în comă, murind la scurt timp. Despre biciclist nu s-a mai ştiut niciodată nimic. Nici vorbă de a plăti vreodată pentru fapta sa.

Testări

În 1999, Corneliu Niculescu, împreună cu fiul, tot Corneliu Niculescu, a reluat cercetările la produs. Cum aplicarea intravenoasă era destul de dificilă, s-a optat pentru o formulă mai uşoară, adică un medicament care să poată fi administrat pe cale bucală, de trei ori pe zi, chiar şi ambulatoriu, numit Nicolit.

Conform experimentelor de început făcute la Institutul Cantacuzino, produsul nu are toxicitate şi poate fi luat împreună cu medicamente chimioterapice, fără să le anuleze acestora efectul. De precizat e faptul că 80% din cazurile tratate cu Nicolit s-au vindecat.

Nu are efect împotriva cancerului pancreatic şi nici la recidive. Dar, doi ani mai târziu, din raţiuni de neînţeles, cel puţin pentru omul de rând, Agenţia Naţională a Medicamentului, adică forul medical care decide autorizarea unui nou medicament, a lansat o campanie violentă de denigrare a produsului, acuzându-l de toxicitate letală. Medicii au fost numiţi criminali şi acuzaţi că ucid bolnavii de cancer cu insecticid de bucătărie.

Ministerul de Interne a demarat de îndată o anchetă. Toate produsele şi substanţele din care se făceau primele au fost retrase de pe piaţă. Prin Ordonanţa nr. 109478/2001, Serviciul de Cercetări Penale din cadrul Direcţiei Generale a Poliţiei Municipiului Bucureşti a dispus efectuarea unei expertize care să stabilească dacă Nicolitul este toxic sau nu.

Specialiştii Serviciului Expertize Fizico-Chimice al Institutului de Criminalistică - col. chimist Ion Sorin Florescu şi ing. chimist Maria Georgeta Stoian - au concluzionat că produsul nu este toxic, nici din pricina acidului boric, substanţă de uz extern, nici a procainei din compoziţie. Alte studii au fost făcute la Centrul de Cercetări Ştiinţifice Medico-Militare Bucureşti, în laboratoare dotate la standarde internaţionale.

Concluzii: Nicolitul este un produs cu eficienţă bună în tratarea tumorilor canceroase. Şi totuşi... „E nevoie de testări pe animale, apoi pe oameni şi durează cam cinci, şase ani“, li s-a spus medicului şi fiului său de către specialiştii de la Institutul Cantacuzino. De atunci, nu au mai primit niciun răspuns în acest sens.

Nicolit, omologat poate în altă parte

Aceleaşi surse, invocate mai sus, afirmă: „Nicolit-ul e ieftin, nu costă mai mult de 250.000, 300.000 de lei vechi. E nevoie de un an şi jumătate de tratament ca să dea rezultate. Corneliu Niculescu fiul, că tatăl a murit fără să-şi vadă produsul pe piaţă, nu vrea să fie cunoscut. Nu cumva să moară ca Ranetescu, într-o înscenare. Cert e că a primit oferte de omologare din Ungaria, Canada, Franţa, America. A zis însă să dea produsul în ţară. Dacă nu primeşte totuşi niciun răspuns, vinde tratamentul altor state. Dacă nu se vrea omologarea Nicolit-ului, va fi obligat să vândă pentru că nu mai are din ce trăi. Moare o părticică a chimioterapiei astfel, mor şi mulţi oameni suferinzi care şi-au legat speranţele de acest leac.

Jumătate de secol e parcă prea mult de aşteptat pentru omologare, în condiţiile în care s-au văzut rezultatele favora-bile ale produsului.“ Nicolit-ul s-a găsit o vreme, ca soluţie, în farmacii. Se folosea ca adjuvant. În ultima vreme nu s-a mai produs. A fost condamnat, încă din faşă, la uitare.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
19450

□

Comentarii

□

□

41. aurelian68 -- (6-December-2010)astazi l-am ingropat pe tatal meu,ne-a rupt sufletul,nu mai avem cuvinte,va doresc numai sanatate,

42. petrica -- (2-March-2011)dragi muritori, va scriu cu regret ca mi-am pierdut sotul pe 16.02.2011.Am sperat in nicolit dar s-a dovedit a fi apa de ploaie.Sotul a luat acest lichid din mai 2010 pana in ianuarie 2011 cand nu mai putea inghiti.Cine doreste poate sa-l incerce dar daca era asa miraculos vorba fiicei noastre nu mai erau spitalele pline de bolnavi oncologici.Cred ca este o himera.Dumnezeu sa-i ajute pe cei in suferinta.Incercati sa a corectati alimentatia pana sa va inbolnaviti.Numai bine va doresc.

43. CLAUDIA -- (5-March-2011)Si cumnatul meu in varsta de 27 de ani incercat nicolit dar fara nici un

rezultat,am fost disperata am incercat cu toata increderea dar cancerul l-a rapus in iunie 2010 la varsta de 28 de ani,un cancer la cap nenorocit care nu a lasat in viata cel mai bun baiat pe care l-am cunoscut vreodata.Nu stiu ce sa zic de nicolit asi fi vrut sa traiasca cumnatul meu sa zic ca este bun dar....

44. ioana -- (24-April-2011)nicolit=pacaleala .am crezut in nicolit dar a fost doar o dezamagire.dupa multe luni de tratament si sperante sotul meu a pierit .nu va mai amagiti cu apa de ploaie.

45. Adrian -- (12-July-2011)Dumnezeule, cati prosti pe lumea asta! Are si medicamentul asta o rata de succes, nu e suta la suta viabil. Asa ca voi ati fost printre cei carora nu le-a priit. Asta-i.

Din cauza acestor dobitoci, lumea asta se taraie. Si ROmania in coada ei.

46. petrica -- (15-July-2011)Stimate domn adrian,poate ai interes in promovare cestui lichid.Nu ti-as dori sa ai ocazia msa-l incerci .Nu cred ca e cazul sa jignesti oamenii ca-si spun parerea.Daca ai citi cu atentie ai vedea ca eu nu am zis sa nu se foloseasca dar nici nu pot sa ascund adevarul.In cazul nostru boala am descoperit-o noi prin niste analize de rutina deci un om de care se mirau medicii ca ar fi bolnav.Si desi am tinut si o dieta ca la carte pe langa chimio am incercat si cu nicolit si a fost in zadar.De ce nu se fac prin minister incercari nu v-ati pus intrebarea?

47. sorin -- (15-July-2012)Buna seara.Daca sunteti amabili sa-mi raspundeti si mie cat costa nicolitul.Mama soacra este diagnosticata cu cancer de col uterin stadiul 4.Doctorilor de la Cluj numai bani sa le bagi in buzunar dar de ajutat nu vor sa te ajute.De aceea am rugamintea la voi sa ma ajutati cum pot intra in posesia acestui produs.Cu stima Sorin

48. dacian -- (2-October-2011)imi puteti da si mie numarul de telefon pt a cumpara nicolit

49. andreea -- (15-November-2011)As dori daca se poate sa umpar si eu Nicolit!Ma puteti ajuta?

50. coze -- (21-November-2011)eu am 4 luni de cand iau nicolit si ma simt bine, mamanc orice si ganglionul s-a retras. vreau sa va zic ca eu am tumoara la coarda vocala si ganglion cu metastaza linfonodulara de carcinom epidermoid cu zone de necroza. nu promovez nicolitul dar cred ca este bun ptr ca mama mea l-a luat acum 11 ani, eu am incredere si sper sa ma fac bine ptr ca ceilalti medici nu mi-au dat sanse de supravietuire decat daca ma operez si-mi scot laringe si faringe si raman muta si am refuzat,ca dupa operatia nu au gatantat nimic asa ca merg inainte cu nicolit si cu dumnezeu .nr de tel 0728894824 sau 0745068968

51. aurelian68 -- (23-November-2011)sambata 26 noiembrie facem pomana de un an tatalui meu care a decedat in urma unui cancer pulmonar [operat] si metastaze cerebrale in urma bolii nicolitul nu a avut efect asupra bolii dar nu pot spune ca nu are asupra altei forme de cancer ,dar pot spune ca viata sa schimbat fara el si nimic nu-l va inlocui , VA DORESC TOATA SANATATEA DIN LUME

52. miti -- (26-February-2012)Imi pare rau pentru cei care nu au invins.Mama mea a fost diagnosticata cu tumora maligna de cavum (in spatele nasului) cu extindere catre baza craniului si invadarea structurilor nervoase din apropiere.Ametea, vedea dublu, nu auzea, nu mai avea miros,iar fizic era terminata. A inceput sa ia nicolit de cum a fost diagnosticata, dar a urmat si trat specific oncologic(radio chimio).Acum dupa 1an se simte bine nu mai poarta aparat auditiv, nu mai vede dublu, poate manca orice. La evaluarea de 1 an i s-a spus ca nu mai are nimic.Tumora initiala avea diametrul de 9 cm. Va doresc tuturor tot binele.

53. ostrovan -- (30-April-2012)cum putem lua legatura si să procurăm acest produs daca este bun pentru cancerul de ficat

54. MN -- (15-May-2012)Eu pot sa spun ca am incredere 100% in nicolit. Fetita noastra a avut cancer:neuroblastom toracic stadiul IV descoperit la 9 luni in 2007.A fost operata
si am inceput chimio iar in paralel i-am dat nicolit.Dumnezeu sa ne ajute, fetita are acum 5 ani si 6 luni si cred din suflet ca atat produsul nicolit a ajutat-o.Mentionez ca rata de supravietuire era minima. Increderea si rugaciunea ajuta mult. Nu renuntati!

<< < 1 [2]

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Strategia Danone, în zootehnie

„Bine aţi venit la ferma Cerbul!“ Aşa ne-a întâmpinat administratorul acesteia, Vilmos Kusztora. Un om jovial şi plin de viaţă, fermierul din Covasna se dovedeşte a fi interlocutorul ideal, cel care-ţi spune totul despre activitatea sa dintr-o suflare, fără să apuci să-i pui vreo întrebare. Aflăm mai întâi că a cumpărat fosta incintă a vechiului CAP din comuna Brateş, satul Telechia, pe care în 2000 a populat-o cu 30 de viţei şi 10 vaci. Într-o zonă prielnică culturii cartofului, domnul Kusztora a ales vaca şi nu altă îndeletnicire pentru că a copilărit printre aceste animale pe care cândva, demult, le creşteau părinţii. Exteriorul grajdurilor nu e prea îngrijit, dar asta, se pare, e ultima grijă a unui fermier. Pe el îl interesează, în primul rând, investiţiile în calitatea laptelui şi asta înseamnă hrană pentru animale, echipamente de muls şi de păstrare a laptelui.

Pretenţioşi, dar şi conştiincioşi

Aceste calităţi îţi pot aduce în primul rând un preţ mai bun pentru lapte. Cel puţin aşa se întâmplă când lucrezi cu leaderul procesatorilor de lapte din România. „La Danone, baremul este mai strâns în ceea ce priveşte calitatea şi foarte bine face pentru că laptele este un aliment de bază“, ne spune crescătorul. Dacă la început i-a fost frică să livreze laptele la această companie pentru că auzise că pretenţiile sunt ridicate, astăzi fermierul nostru din Covasna a devenit un fruntaş în producerea laptelui conform. Adevărul este că a beneficiat şi de sprijin pe măsură chiar din partea procesatorului. Nu degeaba îl laudă acum cu atâta înflăcărare. Dacă nu ar fi primit o mână de ajutor atunci când a trebuit, astăzi poate nici nu ar mai fi existat. Cândva a vrut să acceseze SAPARD-ul. Firma de consultanţă i-a luat şi banii – nici mai mult nici mai puţin de 10 mii de euro –, l-a lăsat şi fără proiect, deci fără şansa de a primi sprijinul european mult aşteptat. De când a bătut palma cu cei de la Danone a reuşit să-şi dezvolte ferma şi să ajungă la o stabilitate care să îl încurajeze să meargă mai departe. Livrează zilnic 2.000 litri de lapte conform prerăcit, situându-se încă din 2005 pe locul I în ceea ce priveşte calitatea laptelui preluat din fermele mijlocii de către marele procesator.

Esenţial este laptele de calitate

„De când au venit în România, cei de la Danone au cheltuit bani mulţi şi s-au luptat să ne înveţe să producem şi noi lapte de calitate“, ne spune domnul Kusztora, a cărui fermă a beneficiat direct de sprijinul procesatorului. Aceasta a fost cuprinsă în 2006 în programul „Spre Vest“, prin care a primit mai întâi un avans de 75.000 de euro cu scopul de a se moderniza şi a produce lapte de calitate. „M-am bucurat foarte mult, vă daţi seama, ca orice om de afaceri care primeşte practic un credit fără dobândă şi fără ca preţul laptelui livrat să fie afectat în vreun fel“, afirmă fermierul.

Investiţii care continuă

Pentru a ajunge la acest lapte de calitate în primul rând s-a impus modernizarea mulsului.

„Dacă nu ai sală de muls nu poţi face performanţă, nu poţi fi numit fermier european“, spune crescătorul. Aşa se face că avansul primit l-a investit în sala de muls de unde laptele pleacă în circuit închis direct în tancul de răcire. Acesta e golit zilnic de cisterna trimisă de Danone. „E lucru mare să ştii că ai asigurată valorificarea pentru o asemenea producţie“, adaugă fermierul. Cu subvenţia primită de la stat pentru laptele conform a reuşit să modernizeze două dintre grajdurile fostului CAP. Mai are două de modernizat, dar pentru asta îi mai trebuie ceva bani. Cum sprijinul de la stat a fost sistat, speranţa lui stă tot în conlucrarea cu procesatorul.

Preţul rămâne, totuşi, o problemă

Nu puteam să nu-l întrebăm şi de preţul cu care vinde laptele. „Pot să dea un pic mai mult cei de la Danone, asta-i realitatea, vă spun deschis. Dar ne bucurăm că ne plătesc la timp. Nu întârzie o zi cu plata pentru că ştiu că trebuie să asigurăm animalelor hrana necesară. În plus, ne-au asigurat gratis tancul de răcire, care costă în jur de 18 mii de euro“, mai spune fermierul. Cu toate că înţelege că a venit criza şi preţurile la lapte au scăzut în toată Europa, Vilmos Kusztora şi-ar dori ca ele să fie măcar la nivelul celor din 2008.

Îngrijitor, păstor, manager...

Investiţiile făcute i-au permis să mai renunţe la forţa de muncă. În 2005, înainte să investească în modernizare lucrau 32 de oameni pentru a produce laptele. Astăzi în fermă mai lucrează doar 8 salariaţi, cu toate că efectivele au crescut mult de atunci: 200 de animale, dintre care 130 vaci cu lapte. Dintre angajaţi, trei sunt membrii familiei. „Băiatul, inginer, este şef de fermă, soţia e contabilă, iar eu sunt îngrijitor, păstor, manager şi şofer“, încheie fermierul.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
962

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Strategia împotriva inundaţiilor

Ignoranţă sau rea-credinţă?

Dănuţ Maria, directorul Institutului de Proiectări pentru Îmbunătăţiri Funciare

Cu ani în urmă, la nivelul Ministerului Agriculturii s-a făcut o strategie de combatere a secetei, degradării terenurilor şi a deşertificării. A fost foarte bună, dar nu s-a aplicat nimic. Acum se vrea o nouă strategie, de combatere a inundaţiilor, la care să-şi aducă aportul oamenii de ştiinţă. Dar oare va fi pusă vreodată în aplicare? Pentru că problema nu este elaborarea unei strategii, ci punerea ei în aplicare, în raport cu realităţile actuale. Ministrul Borbély şi alţi demnitari trebuie să înţeleagă că nu pot fi create strategii fără studii realizate de institute de specialitate, pentru reactualizarea problematicii existente.

Se eludează cauza

Aici am discutat mai mult despre efectul inundaţiilor, dar nu s-a spus nimic despre cauză. Mă miră faptul că niciodată nu se umblă la cauză. Ceea ce s-a întâmplat în 2006 şi acum, în 2010, sau în 1998 şi 1999 este o corelaţie puternică între gradul de despădurire şi inundaţiile catastrofale. Să ne amintim că, în judeţe ca Suceava, Bacău sau Neamţ, Harghita, Covasna sau Maramureş, au avut loc tăieri la ras pe suprafeţe imense. Or la munte este interzis să se facă aşa ceva. Apoi, să nu uităm că albiile râurilor sunt colmatate, fiind supraînălţate.

Esenţială este amenajarea

Iată de ce este nevoie să convingem Guvernul că trebuie să începem cu amenajarea bazinelor hidrografice. Degeaba ne zbatem noi cu holdere şi diguri! În cadrul Academiei (ASAS) există secţii ştiinţifice care pot da soluţii, care pot ajuta la crearea unor strategii. Eu cred că ar trebui să le propunem guvernanţilor să scoată de la naftalină vechile strategii legate de deşertificare şi, în special, de degradarea terenurilor în pantă, degradare care duce la colmatarea albiilor. Acestora nu trebuie decât să li se alăture elementele noi şi, astfel, apare o nouă strategie. Prin anii 1880-1900 exista un Comitet al Dunării, format din cei mai mari specialişti ai momentului, care, în fiecare an, făceau o excursie de-a lungul fluviului, finalizată cu un studiu amănunţit şi cu propuneri legate de monitorizarea Dunării. Poate că ar trebui, printre propunerile noastre, să se afle şi cea referitoare la formarea unui astfel de comitet.

Strategii pe bandă rulantă

Activitatea de combatere a inundaţiilor nu poate fi pompieristică, ci permanentă. Este o decizie politică, plecată de la finanţare şi continuată cu soluţii tehnice, în timp. Şi eu cred că ar fi necesar acel canal prin vechea albie, care să preia apă din Dunăre şi să curgă în paralel, prin cădere liberă. Numai că lucrările sunt mari şi nu ştiu dacă va obţine finanţare. Acesta ar putea să rezolve şi problema irigaţiilor, fără a mai fi nevoie să se pompeze apă din Dunăre. Tot ce s-a studiat s-a proiectat şi executat în domeniul îmbunătăţirilor funciare, în ultimele şase, şapte decenii, s-a făcut prin Departamentul de Îmbunătăţiri Funciare al Ministerului Agriculturii. Ce s-a ales de acest departament? După apariţia Ministerului Mediului, a început distrugerea acestui departament. În teritoriu, unul a luat canalele, altul desecările, de nu se mai ştie nimic! A fost un patrimoniu ştiinţific şi tehnic excepţional. Ceea ce discutăm acum ştim de ani de zile. Prin anul 1973 exista o comisie coordonată de acad. Obrejanu. Avem, de atunci, un material, cu hărţi, cu tot ce vreţi dumneavoastră. Se află la Academie şi la Ministerul Agriculturii. Astăzi, nu s-a uitat nimeni pe acel material.

O preocupare stranie

De-a lungul timpului, s-au mai făcut şi alte studii şi cercetări. Nu se uită nimeni la ele! Pentru că, la ora actuală, problema principală este desfiinţarea îmbunătăţirilor funciare şi totul poate să treacă oriunde, numai să nu fie la Agricultură, cea care a avut acest tezaur în mână. Degeaba pun tezaurul în mâna domnului Borbély, pentru că el nu pricepe despre ce este vorba. Este doar o manipulare demagogică şi politică!

Consultaţi acest studiu!

Eu am realizat un studiu pe vreo 40 de incinte, cele mai importante situate de-a lungul Dunării, cu ce a fost şi ce s-a întâmplat cu fiecare în parte, pe care l-am actualizat şi vi-l pot pune la dispoziţie. În acesta, se vede toată situaţia geomorfologică, se observă cum Dunărea a construit întreaga reţea de inundare, cum a creat lunca. La ora actuală, există trei zone distincte: zona litorală, lunca centrală cu folosinţă agricolă – menţionată încă de pe vremea lui Antipa – şi zona depresionară, reprezentată de salba lacurilor care se întind de la Severin la Greaca şi Călăraşi. Cine ne împiedică să refacem această luncă depresionară şi întregul sistem de lacuri? Singura problemă ar putea fi la Greaca, unde s-au făcut mai multe lucrări, inclusiv nivelarea terenului. În rest, totul există şi astăzi, cum este Lacul Bistreţu, unde se face piscicultură rentabilă.

Au consemnat Iosif POP şi Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
626

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

strategia-nationala-antiseceta-pe-cand_4...

Strategia naţională antisecetă: pe când? > REVISTA LUMEA SATULUI

Strategia naţională antisecetă: pe când?

România se confruntă în ultima perioadă cu fenomene frecvente de secetă persistentă şi temperaturi ridicate. Se prefigurează mutaţii severe în comportamentul climei. Este vorba, cum s-ar spune, de comprimarea anotimpurilor: veri tot mai uscate şi fierbinţi, precipitaţii în timpul iernii din ce în ce mai slabe.

Pe fondul încălzirii globale apar tot mai des perioade scurte cu precipitaţii intense (ploi, ninsori) cu efecte de calamitare a ecosistemelor naturale şi agricole. Aceste transformări climatice conduc la instalarea proceselor specifice intensificării secetei şi manifestării deşertificării.

3 milioane de hectare în pericol!

Fenomenele de secetă, degradare a solului şi deşertificare sunt de interes naţional. Legea apelor, Legea protecţiei mediului, Legea îmbunătăţirilor funciare, Legea asociaţiilor utilizatorilor de apă, Legea împăduririi terenurilor degradate conţin prevederi în concordanţă cu legislaţia internaţională.

Cadrul legislativ este însă incomplet, impunându-se necesitatea elaborării unei legislaţii speciale pentru protecţia solului, organizarea teritoriului, ameliorarea terenurilor degradate, combaterea secetei şi a deşertificării.

Sud-estul ţării, cuprinzând Dobrogea, estul Munteniei şi sudul Moldovei, acoperind cca 3 milioane de hectare, este zona în care se manifestă intensificarea secetei şi deşertificarea potenţială (local în forme incipiente), impunându-se soluţii strategice de mare urgenţă.

Este de menţionat că, pe fondul unor condiţii mult mai nefavorabile din punct de vedere climatic şi pe soluri mai puţin fertile decât la noi, agricultura în unele ţări (Spania, Israel, Grecia etc.) se menţine ca sector economic profitabil datorită managementului eficient şi sistemului agricol ameliorativ aplicat.

Practic, ce e de făcut

În ţara noastră, condiţiile climatice deosebit de nefavorabile pentru culturile agricole au impus demararea acţiunii pentru elaborarea unei strategii naţionale antisecetă. Realizarea sistemului de agricultură antisecetă (dry-farming) reprezintă un concept şi o activitate extrem de complexă ce se derulează pe direcţii de acţiune, aplicabile în timp, în baza unei gândiri unitare, a unei planificări coerente şi a unei implementări perseverente.

Este de datoria statului să stimuleze implementarea măsurilor antisecetă; trebuie să ajute fermierii din punct de vedere organizatoric, structural, financiar şi material pentru punerea în practică a elementelor strategice, susţinute în mod normal de interesul naţional, dar şi de cel privat.

În acest sens, subvenţionarea energiei electrice pentru irigat, stimularea proprietarilor de terenuri în pantă pentru a se asocia în vederea aplicării tehnicilor agricole antierozionale, stimularea agricultorilor care execută lucrări de ameliorare a fertilităţii solurilor, încurajarea folosirii culturilor tolerante la secetă ar putea intra într-un cadru reglementat de lucru, având drept ţintă facilitarea aplicării măsurilor antisecetă.

Este adevărat că nevoia îl învaţă şi-l obligă pe om să acţioneze într-un anumit fel, dar pentru aceasta agricultorul trebuie informat şi ajutat să fie conştient de anumite evoluţii şi tendinţe din mediul înconjurător pentru a evita situaţiile dramatice. Aceasta se poate face prin măsuri corective eşalonate în timp, suportabile material şi financiar, prin anticiparea fenomenelor şi planificarea unor acţiuni ce necesită anvergură şi consistenţă pe durata implementării.

Corecţii necesare

Norma de conţinut a Strategiei naţionale pentru reducerea efectelor secetei pe termen scurt şi mediu cuprinde obiectivele generale şi specifice. Aceste obiective trebuie însă completate cu elemente strategice de acţiune, obiective operaţionale şi acţiuni de lucru care să prezinte şi să dezvolte, la nivel de activităţi concrete, modul de implementare a strategiei.

Dezvoltarea şi adâncirea obiectivelor strategiei antisecetă trebuie făcute prin reţeaua de unităţi de cercetare-dezvoltare din diferitele domenii ce au tangenţă cu fenomenul de secetă, întrucât anumite acţiuni se asigură prin intervenţia statului, mare parte însă se implementează la nivelul fermei agricole. Articolul de faţă îşi propune să prezinte o parte a interfeţei dintre obiectivele strategiei antisecetă şi acţiunile concrete ce trebuie realizate în teren şi la nivel de fermă.

Dry-farming, doar un concept

Astfel, sistemul de agricultură antisecetă (dry-farming) are darul de a include în cadrul tehnologiilor de lucru convenţionale pe terenuri neirigate realizarea arăturilor pentru înfiinţarea culturilor de toamnă la adâncimea de 22-25 cm şi folosirea subsolajului pentru favorizarea acumulării şi reţinerii apei în sol. Lucrarea este urmată de efectuarea în timpul cel mai scurt (dacă se poate concomitent) a operaţiunilor de pregătire a patului germinativ (nivelat, grăpat, cultivaţie totală), semănatul şi efectuarea tăvălugirii semănăturii.

Importantă este grăparea ogoarelor pentru ameliorarea condiţiilor cauzate de lipsa precipitaţiilor şi de creşterea evaporaţiei (zăpadă puţină iarna, precipitaţii reduse primăvara, temperaturi mari şi vânt care duc la pierderea apei primăvara şi vara etc.). Se impune finalizarea mai rapidă a lucrărilor solului în vederea semănatului primăvara, fără pierderea apei, efectuarea lucrărilor de pregătire a terenului pentru concentrarea lor în timp, semănatul la densitate mai mică, adâncime mai mare, în epoca optimă sau mai devreme.

Esenţială este folosirea soiurilor şi hibrizilor timpurii, a culturilor tolerante sau a celor care suportă mai bine stresul termic şi hidric din timpul verii, utilizarea plantelor cu înrădăcinare puternică care explorează volume mari de sol (rapiţă, floarea-soarelui, sorg, iarbă de Sudan, lucernă etc.).

Punerea în practică a Strategiei naţionale pentru reducerea efectelor secetei pe termen scurt şi mediu este extrem de importantă şi trebuie să se facă în timpul cel mai scurt. În acelaşi timp este necesar să conştientizăm paradoxul cu care ne confruntăm şi să acţionăm ferm, într-un cadru care poate fi caracterizat plastic astfel: în anii secetoşi să facem şi să reparăm diguri, iar în anii ploioşi să reparăm staţiile de irigat.

Dr. ing. Marcel BULARDA, dr. ing. Ioan VIŞINESCU
Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Brăila

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
873

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net

strategia-pentru-regiunea-dunarii-prezen...

Strategia pentru regiunea Dunării, prezent şi viitor

Fundaţia „Grupul de Iniţiativă Ecologică şi Dezvoltare Durabilă“ (GIEDD) a organizat recent Confe-rinţa Internaţională „Strategia pentru regiunea Dunării, prezent şi viitor. Un an de la adoptarea la Bruxelles a noii Strategii pentru Regiunea Dunării“. Evenimentul, desfăşurat în Aula Academiei Române, a constituit o dezbatere publică a noilor direcţii adoptate la Bruxelles, având în vedere că fluviul ocupă o bună parte din teritoriul României.

În cadrul conferinţei s-a discutat despre direcţionarea mai eficientă a resurselor existente în vederea îmbunătăţirii reţelelor energetice şi de transport, combaterii poluării, dezvoltării sociale şi rezolvării problemelor ridicate de imigraţie sau de politica de securitate. În condiţiile actuale, ţinând cont de faptul că macroregiunile europene au devenit deja o realitate, s-a evidenţiat necesitatea aderării României la macroregiunea Dunării.

Patru piloni propuşi de CE

„Strategia a dus la un lung lanţ de consultări şi dezbateri care au meni-rea de a pune în lumină planul de acţiune a peste 800 de contribuţii primite din partea celor 14 state riverane: Germania, Austria, Slovenia, Republica Cehă, Slovacia, Ungaria, România, Bulgaria, Croaţia, Serbia, Bosnia-Herţegovina, Muntenegru, Moldova şi Ucraina.

Reprezentanţii acestor ţări şi-au manifestat angajamentul pentru crearea unei noi macro-regiuni, care are în vedere un plan comun de acţiune, bazat pe patru piloni propuşi de Comisia Europeană: conectivitatea, cu accent pe transport; energie şi telecomunicaţii; protecţia mediului şi gestiunea apei; dezvoltarea socio-economică, cu accent pe cultură, educaţie, turism, dezvoltare rurală şi securitate regională“ – a declarat Cristiana Sîrbu, preşedinte executiv al GIEDD, pentru Lumea satului.

Sprijinirea comunităţilor locale

Potrivit participanţilor, colectivitatea ocupă un loc important în procesul de implementare de a strategiei. Din acest motiv, dezbaterile au scopul de a menţine un dialog şi a sprijini comunităţile locale în procesul de implementare a Strategiei UE pentru regiunea Dunării. Totodată, au rolul de a facilita implicarea autorităţilor locale în procesul de elaborare a Strategiei şi identificarea unor proiecte strategice pentru dezvoltarea regiunii. Concluzia generală, desprinsă la finalul conferinţei, a fost că Strategia va contribui la îmbunătăţirea cooperării interregionale, transfrontaliere şi transnaţionale, creând o platformă autentică de dialog între state pentru a facilita dezvoltarea unor proiecte cu impact naţional, regional sau local. De asemenea, poate contribui la îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă şi de muncă a milioane de locuitori din regiunea Dunării.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
743

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

strategie-pentru-stoparea-pierderilor-de...

Strategie pentru stoparea pierderilor de biodiversitate > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulStrategie pentru stoparea pierderilor de biodiversitate

Ritmurile mondiale actuale de dispariţie a speciilor sunt de până la 1.000 de ori mai ridicate decât cele naturale, în principal din cauza activităţilor umane. În Uniunea Europeană (UE), aproximativ 25% dintre specii, inclusiv mamifere, amfibieni, reptile, păsări şi fluturi sunt în pericol de dispariţie, iar 88% din rezervele de peşte sunt supraexploatate sau într-un proces avansat de epuizare, se arată în noua Strategie pentru protejarea şi ameliorarea stării biodiversităţii în Europa în cursul următorului deceniu. Conform datelor oferite de oficialii europeni, multe ecosisteme s-au degradat până în stadiul în care nu mai sunt capabile să ofere gama largă de servicii de care oamenii au nevoie, de la aer şi apă până la polenizarea culturilor şi protecţia în faţa inundaţiilor.

Șase ţinte prioritare

În document sunt prezentate şase ţinte prioritare, împreună cu acţiunile corespunzătoare, menite să reducă în mare măsură ameninţările la adresa biodiversităţii. Una dintre acestea vizează punerea integrală în aplicare a legislaţiei existente de protecţie a naturii şi a reţelei de rezervaţii naturale, pentru asigurarea ameliorării considerabile a stării de conservare a habitatelor şi a speciilor. Un alt aspect este ameliorarea şi refacerea, pe cât mai mult posibil, a ecosistemelor şi a serviciilor ecosistemice, în special prin folosirea pe scară mai largă a infrastructurilor ecologice. A treia ţintă se leagă de asigurarea sustenabilităţii activităţilor agricole şi forestiere, iar a patra, de protejarea rezervelor de peşte din UE. Documentul mai prevede ţinerea sub control a speciilor invazive, care reprezintă o cauză tot mai importantă a pierderii biodiversităţii şi intensificarea contribuţiei UE la acţiunile concertate la nivel mondial, pentru prevenirea pierderilor.

Respectarea angajamentelor luate la Nagoya

Strategia corespunde angajamentelor luate de UE anul trecut la Nagoya, în Japonia, în contextul Convenţiei privind diversitatea biologică. Dintre acestea, două sunt majore şi prevăd, pe de o parte, oprirea până în 2020 a pierderii biodiversităţii în UE şi, pe de altă parte, prote-jarea, valorizarea şi refacerea până în 2050 a biodiversi-tăţii şi a serviciilor ecosistemice. Ca parte integrantă a Strategiei Europa 2020, cea privind biodiversitatea va contribui la îndeplinirea obiecti-velor UE referitoare la eficienţa utilizării resurselor, garantând gestionarea durabilă a capitalului natural din Europa, precum şi la atenuarea şi adaptarea la schimbărilor climatice.

Pagube economice imense

Costurile anuale generate de pierderea biodiversităţii se ridică la miliarde pentru economia mondială, subminând economiile, perspectivele de afaceri şi şansele de a combate sărăcia. În Uniunea Europeană, pierderea diversităţii este provocată în principal de modificări ale utilizării terenurilor, poluare, supraexploatarea resurselor, răspândirea necontrolată a speciilor alogene şi schimbările climatice. Numai 17% dintre habitatele şi speciile evaluate au o stare de conservare favorabilă, restul nefiind capabile să ofere servicii optime. De exemplu, polenizarea prin intermediul insectelor, aflată în declin accentuat, are în UE o valoare economică estimată la 15 miliarde de euro pe an.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
677

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Strategii de vaccinare contra paramixovirozei porumbeilor (I)

Având în vedere creşterea alarmantă a incidenţei bolilor cu potenţial imunosupresor (circoviroza, adenoviroza, „sindrom adenocoli“, micotoxicoze etc.) se constată scăderea potenţialului imunitar (imunologic) al tineretului columbar.

Ca urmare a faptului că, în special, infecţiile cu circovirus interferează cu imunitatea postvaccinală, trebuie evitată imunizarea în timpul episoadelor de boală, iar vaccinarea contra paramixovirozei la tineret se recomandă să se efectueze precoce la vârsta de 21-30 de zile şi să se realizeze supravegherea eficienţei vaccinării prin teste serologice de laborator (RIHA) pentru a evita accidentele vaccinale, organismul porumbeilor nefiind capabil să-şi formeze anticorpi antiparamixovirali.

În profilaxia specifică a paramixovirozei se utilizează:

- vaccinuri inactivate;
- vaccinuri vii atenuate.

Vaccinurile inactivate pot fi încorporate în apă sau în emulsie uleioasă şi sunt preparate din tulpini Lasota sau/şi tulpini de paramixovirus izolate de la porumbei. Toate vaccinurile inactivate, indiferent de producător, sunt preparate pe ouă embrionate de găină.

Avantaje:

- sunt bine suportate de păsări şi nu induc reacţii severe postvaccinale;
- se pot doza corect şi uniform;
- nu este obligatorie utilizarea imediată a întregului flacon de vaccin de îndată ce a fost deschis;
- imunogeneza nu e inhibată de imunitatea preexistentă.

Dezavantaje:

- sunt mai scumpe;
- conferă o imunitate care se instalează lent, în decurs de 2-3 săptămâni, dar care, din fericire, e de lungă durată (12 luni);
- se pot administra numai individual (prin injectare subcutanată) sau intramuscular (mai rar la porumbel).

Vaccinuri vii atenuate.

La porumbei s-a utilizat tulpina Lasota ca vaccinare de pregătire (ulterior se administrează vaccinuri inactivate) sau în cazuri de iminentă apariţie a paramixovirozei (vaccinare de urgenţă, necesi-tate când imunitatea se instalează rapid).

Avantaje:

- imunitate instalată mult mai rapid şi de obicei solidă;
- se administrează oculonazal, nefiind necesară o pregătire de specialitate a operatorului.

Dezavantaje:
- imunitatea instalată este de scurtă durată la porumbei (faţă de găini).

La porumbel (şi nu numai) se preferă vaccinarea oculoconjunctivală/nazală cu vaccin tulpina Lasota, deoarece determină imunitate celulară locală în 12-24 de ore, deci deja a doua zi după vaccinare putem considera că porumbeii sunt protejaţi. De aceea se preferă vaccinarea oculoconjunctivală la porumbel faţă de vaccinarea intramusculară sau subcutanată.

Imunitatea conferită e de doar 2-3 săptămâni şi din această cauză este considerată ca o imunitate pregătitoare pentru vaccinările ulterioare, recomandându-se după 2-3 săptămâni vaccinarea cu vaccin inactivat (apos/uleios).

Specifică porumbeilor e doza de vaccin viu Lasota optimă pentru imunizare: 1 doză porumbel = 5 (chiar 10) doze găină. La porumbel, de altfel şi la găini şi curci, este preferată calea de administrare oculoconjunctivală / nazală a vaccinurilor vii Lasota, deoarece conferă o imunitate bună şi uniformă, fără a induce reacţii postvaccinale severe. Din păcate, imunitatea conferită e de scurtă durată.

Vaccinarea oculoconjunctivală/nazală are şi avantajul că, în afară de imunitatea sistemică umorală, induce şi imunitate locală, exact la nivelul principalei porţi de pătrundere a virusului, în cazul infecţiei naturale.

Dr. Cătălin TUDORAN
Laborator Diagnostic Patologie Aviară - Columbofila Romvac
Medic primar veterinar, cercetător ştiinţific grad III

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1401

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

STREPTOCOCIA viţeilor şi mieilor

Streptococia este o boală infecţioasă, bacteriană care apare la viţei şi la miei în primele săptămâni de viaţă. În etiologia bolii intervin diferite specii de streptococi, iar infecţiile cu aceştia sunt favorizate de condiţii de igienă şi alimentaţie necorespunzătoare. Unele specii de streptococi izolate de la animale sunt patogene şi pentru om.

Sursele de infecţie cu diferiţi streptococi sunt primare şi secundare.Sursele primare sunt reprezentate de animalele bolnave (viţei sau miei), vacile cu metrite sau mamite streptococice sau animalele (vaci, oi) clinic sănătoase, dar purtătoare de germeni. Contaminarea are loc şi de la îngrijitorii purtători de germeni sau cu diferite infecţii streptococice. Sursele secundare sunt furajele, aşternutul, obiectele de muls, ustensilele de grajd, mâinile mulgătorilor sau ale îngrijitorilor.

Infecţia se poate realiza şi spontan, fără germeni din exterior, ca urmare a stării de purtător, streptococii fiind bacterii comensale sau saprofite atât la animale cât şi om. Aşa se explică de ce apar îmbolnăviri la viţei şi miei în primele săptămâni de viaţă, favorizate de condiţiile necorespunzătore de întreţinere.

Cum are loc contaminarea!

Streptococii pot pătrunde în organism pe cale digestivă, odată cu furajele şi apa contaminate, pe cale respiratorie sau transcutanată, cu ocazia crotalierilor, tăierii cozilor la miei, prin diferite plăgi accidentale sau chirurgicale şi pe cale ombilicală.

La viţei, streptococia are o evoluţie sporadică sau enzootică în funcţie de factorii favorizanţi. Boala este exprimată clinic prin hipertermie, abatere, puls accelerat, conjunctivită, jetaj, tuse, dispnee, sensibilitate toracică. Boala se termină în majoritatea cazurilor prin moarte sau se poate croniciza, viţeii rămânând slab dezvoltaţi, cu afecţiuni pulmonare, ale aparatului digestiv sau poliartrite.

La miei, boala este destul de răspândită, fiind receptivi mai ales mieii nou-născuţi şi în prima lună de viaţă. Morbiditatea poate să ajungă la 20-30% din efectiv şi poate să apară sporadic şi la tineret şi la oile adulte. Clinic, boala poate evolua acut, septicemic, cu febră, tulburări respiratorii şi digestive. În acest caz, moartea se produce după 1-2 ore sau 1-2 zile.

Cel mai frecvent sunt afectate însă articulaţiile (genunchi, coate), în urma contaminării cu streptococi de la nivelul ombilicului. Mieii prezintă şchiopături, se deplasează cu greutate mai ales pe genunchi şi jarete sau stau în decubit forţat, ca urmare nu se mai pot hrănii şi slăbesc. În cazul evoluţiei mai uşore, boala se poate vindeca spontan după 2-3 săptămâni, dar mieii rămân taraţi. În cazul unei evoluţii mai grave, cu complicaţii interne, boala se termină prin moarte în câteva zile.

Diagnosticul prezumptiv al streptocociei se pune pe semnele clinice şi se confirmă prin examene de laborator. ROMVAC are un Laborator de diagnostic, unde se confirmă boala, iar prin antibiogramă se recomandă medicamentele corespunzătoare.

Profilaxie şi combatere

Profilaxia infecţiilor cu streptococi se face prin dezinfecţia periodică a adăposturilor şi a boxelor de fătare cu: DECONTAMINOL, CATIOROM, PURSEPT; dezinfecţia bontului ombilical, cu TINCTURĂ DE IOD; tratamentul plăgilor accidentale sau operatorii cu MIXOCILIN, MIBAROM, UNGUENT SULFAMIDAT şi CASTRAROM N. Tratamentul viţeilor şi mieilor bolnavi se face cu antibiotice la care sunt sensibili streptococii: PANDROM, AMOXYLROM, AMPICILINĂ, OXITETRACICLINĂ, în soluţii injectabile sau AMOXINEOVIT pulvis. Concomitent se va face vitaminoterapie cu: MULTIVITAROM, VITAMINA C, VITAMINA B1 + B6 şi VITAMINA AD3E, soluţii injectabile.

Dr. Viorica Chiurciu,
Doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
11181

□

Comentarii

□

□

1. Balaban -- (24-August-2018)Bună am un vițel de doua săptămâni care are genunchii umflati, ce pot face?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Strigătul credinţei străbune

Oricât de mult s-ar supăra praho-venii mei, mă văd obligată să spun că, pe vremea comunismului, ei dădeau dovadă de mai multă credinţă decât acum. Din motive pe care nu doresc să le dezvolt, sătenii par a se îndepărta de biserică şi preot pe măsură ce înaintăm în timp. Acel templu al credinţei, biserica, se îndreaptă spre o direcţie ce duce la disperare. Oamenii cu credinţă în Dumnezeu încep să-şi pună întrebări la care nu găsesc răspuns la această situaţie ciudată: de ce această alienare faţă de biserica ortodoxă? Un răspuns ar putea da o analiză a Patriarhiei în mediul rural, unde biserica ortodoxă pierde teren în faţa celorlalte culte.

Sfinţii, motiv de gâlceavă într-o comună prahoveană

Poate părea hilar ca biserica şi sfinţii la care se închină unii dintre noi să stârnească patimi atât de teribile, să ducă la violenţă, să incite oamenii la agresiuni verbale şi fizice. Şi, totuşi, astăzi nimic nu mai e imposibil. Iată că într-o comună prahoveană s-a ajuns şi la asta: o femeie a fost bătută de vecini pentru că se duce prea des la biserică.

Mai bine bisericoasă decât păcătoasă

Maria Alexe şi Viorica Matei sunt vecine de mulţi ani în comuna prahoveană Târgşorul Vechi. O vreme, cele două femei au trăit în pace şi armonie. Se împrumutau una la alta de zahăr şi ulei, mai stăteau la o şuetă în poarta casei vreuneia dintre ele, se mai ajutau la cărat porumbul tocmai cules şi adus din câmp în porumbare. Dar, în timp, relaţia s-a deteriorat. Cele două femei au găsit prilej de harţă din foarte multe motive hilare...

Corecţie barbară

Numai că, de Sfântul Ilie, lucrurile au degenerat, din tensionate cum erau, în penibile: Viorica Matei i-a strigat Mariei Alexe, peste gard, că se duce prea des la biserică. În opinia ei, „niciun om normal nu se duce să se închine la toţi sfinţii şi la toate icoanele din toate bisericile. Nu vezi că nu eşti sănătoasă?“ Din curtea ei, cealaltă a ripostat: „Mai bine bisericoasă ca mine, decât păcătoasă ca tine. Eu nu fac niciun rău că mă duc la biserică.“ A mai trecut cam la un pătrar de ceas de la izbucnirea celor două. Maria Alexe se afla la poartă, ferindu-se să facă orice treabă, de frica năbădăiosului Sfânt Ilie, care, numai ce se înfurie, că şi trimite hoarde de tunete şi fulgere către pământ. Fiul vecinei, Paul Matei, a apărut de pe uliţă şi s-a înfoiat la femeie: „Bisericoaso! Tu, asta care te duci la sfinţi şi la biserică, ia stai aşa să te aranjez eu!“ A pornit ca taurul furios, s-a năpustit după ea şi a început s-o ia la bătaie. Femeia s-a dus şi a anunţat poliţia, apoi a scos certificat medical.

„Să fie pedepsit!“

Din clipa aceea, birocraţia evidentă de la noi a început să-şi spună cuvântul. Maria Alexe a fost chemată la poliţie să dea declaraţie. „Dar de ce să mai dau declaraţie, spune femeia, dacă am făcut plângere şi am arătat acolo tot ce trebuia? Asta e o mişculaţie ca să fie scăpat agresorul de răspundere. Apoi m-am dus la Ploieşti, să mă plâng acolo şi la Parchet. Cei de la Parchet m-au trimis la judecătorie, de aici înapoi la Parchet. Nu vreau decât să fie pedepsit inculpatul. Să i se facă dosar penal şi să-mi dea daune materiale şi morale. Aşa e corect.“

„De ce vrea pedeapsă?“

Pe de altă parte, familia Matei comentează: „Şi mai zice că e credincioasă şi cinstită, că se duce la biserică şi se închină la toate icoanele. Păi dacă era aşa, nu ţinea cu dinţii să facă rău băiatului. Era iertătoare şi bună, nu voia bani şi tinichea de coadă. De ce vrea, ca o habotnică ce e, pedeapsă?“ Cert este doar faptul că cele două vecine nu vor să găsească o cale de împăcare. Şi totul a pornit de la biserică şi de la sfinţi...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
538

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

strigatul-de-durere-al-crescatorilor-de-...

Strigătul de durere al crescătorilor de animale

El vine din partea Asociaţiei Crescătorilor de Taurine „Runc“ – Moldoviţa, judeţul Suceava, şi se doreşte a fi nu numai auzit, ci mai ales înţeles de cei care au obligaţia să asigure dezvoltarea normală a unui sector vital pentru securitatea alimentară a naţiunii. Petiţia a fost trimisă premierului Emil Boc, Comisiilor agricole ale Parlamentului şi autorităţilor locale, ea cuprinzând un număr impresionant de doleanţe. Având credinţa că mesajul lor îşi va găsi ecoul aşteptat de crescătorii de taurine din zona Moldoviţei, noi ne vom resemna să dăm publicităţii doar principalele probleme supuse atenţiei de către autorii petiţiei.

Scăderea dramatică a efectivelor

Numărul animalelor, cu deosebire al taurinelor şi ovinelor, a scăzut dramatic în ultimii 20 de ani, în pofida faptului că în zonă există cele mai întinse suprafeţe de fâneţe şi păşuni naturale. Cauzele sunt şi de ordin social, dar mai ales economic. În condiţiile unei pieţe distorsionate din toate punctele de vedere şi lipsei unui sprijin financiar din partea statului, crescătorii de animale au în faţă spectrul falimentului.

Care ar fi principalele doleanţe

Constrângerile sunt pe cât de numeroase, pe atât de dureroase. Pentru înlăturarea lor ei solicită:

- Iniţierea în regim de urgenţă a demersurilor necesare, astfel încât la Măsura 121 – Modernizarea fermelor agricole fermierii din zonele de deal şi de munte să poată beneficia de fonduri europene nerambursabile.
- Se ştie că, începând cu anul 2011, fermierii nu vor mai putea preda spre procesare decât lapte conform, pentru care în prezent au primit o derogare de la Comisia Europeană. Această măsură ar conduce şi la creşterea numărului de locuri de muncă în sectorul construcţiilor de maşini, cu impact direct în asigurarea de noi surse la bugetul naţional şi cu consecinţe benefice în domeniul social.

Având în vedere că preţul obţinut de fermieri pentru laptele valorificat este mult sub costurile de producţie, este necesară realizarea unei conlucrări corecte între crescătorii de animale şi procesatori.

- În zona de munte să se stimuleze creşterea rasei de vaci de carne, animale care sunt uşor de întreţinut, sunt mai puţin pretenţioase la furajare şi cu costuri reduse la întreţinere.
- Restructurarea sau chiar comasarea structurilor agricole de la nivel judeţean, având în vedere că circa 90% din terenuri sunt în proprietate privată. Specialiştii disponibili să fie repartizaţi la Camerele Agricole din teritoriu, cu responsabilităţi concrete, pe localităţile cu suprafeţe de teren şi număr mare de animale.
- Pentru toate măsurile ce privesc agricultura şi dezvoltarea rurală se va impune cu necesitate simplificarea în continuare a Ghidurilor şi procedurilor pentru a fi mai accesibile fermierilor.
- Subvenţiile ce se vor acorda în continuare să fie condiţionate şi de înscrierea fermierilor sau să fie orientate cu precădere spre structurile asociative, grupuri de producători, cooperative, asociaţii profesionale.
- Nu în ultimul rând, se impune dezvoltarea celorlalte activităţi în spaţiul rural, aceasta incluzând serviciile,

infrastructura, respectarea normelor de mediu, menţinerea populaţiei în mediul rural şi dezvoltarea în continuare a biodiversităţii prin refacerea tuturor ecosistemelor.

În concluzie, rugăm decidenţii politici să studieze acest set de propuneri şi, în măsura în care unele sunt valabile, să fie incluse în programul de dezvoltare a zootehniei pentru viitor, avându-se în vedere şi concluziile ce vor rezulta din recensământul general agricol şi al populaţiei, acţiuni propuse pentru anul 2011.

Alexandru Craiuţ, preşedintele al Asociaţiei Crescătorilor de Taurine „Runc“- Moldoviţa,
judeţul Suceava

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
648
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Structura şi competenţele ANARZ

HOTĂRÂREA nr. 1403, din 18 noiembrie 2009 privind organizarea şi funcţionarea Agenţiei Naţionale pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie „Prof. Dr. G. K. Constantinescu“

Art. 1

- Se reorganizează Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie „Prof. Dr. G. K. Constantinescu“, ca urmare a comasării prin absorbţie şi a preluării activităţii Autorităţii Hipice Naţionale, ca instituţie publică, cu personalitate juridică, finanţată de la bugetul de stat, în subordinea Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, denumită în continuare Agenţie.
- Sediul Agenţiei este în şos. Bucureşti-Ploieşti, km 18,2, comuna Baloteşti, judeţul Ilfov.
- Structura organizatorică, statul de funcţii, numărul de posturi şi regulamentul de organizare şi funcţionare ale Agenţiei se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale.

Art. 2

Agenţia coordonează şi controlează activităţile tehnice la nivel naţional şi în profil teritorial, după o concepţie strategică unitară, fundamentată ştiinţific şi managerial, de ameliorare genetică şi reproducţie la animalele de fermă, de identificare, individualizare şi înregistrare a ecvinelor, de evaluare, conservare şi protecţie a resurselor genetice animale, de conservare a băncii de gene zootehnice, de evaluare genetică a animalelor, de creare a bazei de date naţionale, de acreditare şi autorizare în zootehnie, de omologare de noi populaţii de animale, rase, linii, hibrizi, de control pe teren al efectivelor de animale, de efectuare de analize în laboratoare proprii, precum şi de efectuare a inspecţiei de stat în zootehnie: creşterea, ameliorarea, reproducţia şi nutriţia animalelor, menţinerea şi utilizarea suprafeţelor de păşuni şi fâneţe, calitatea bazei furajere, precum şi producerea de nutreţuri, conservarea şi managementul resurselor genetice animale.

Art. 3

Agenţia are următoarele atribuţii principale:

- elaborează (…) programe strategice sectoriale şi metodologice de ameliorare şi reproducţie, inclusiv programe tehnice naţionale pentru extinderea şi efectuarea controlului oficial al producţiilor şi al biotehnologiilor de reproducţie la toate speciile animalelor de fermă, pentru testarea reproducătorilor după performanţe proprii şi după descendenţi, urmărind totodată implementarea acestor programe din zootehnie, în sprijinul crescătorilor de animale şi al dezvoltării fermelor zootehnice de elită;
- efectuează, în laboratoare proprii, testele de paternitate - ADN şi de profilaxie genetică la animale, (…), controlul zootehnic calitativ al producţiilor de origine animală, controlul şi testarea calităţii furajelor, precum şi utilizarea lor în fermele zootehnice;
- acreditează şi autorizează unităţile implicate în desfăşurarea activităţilor de selecţie şi ameliorare, însămânţări

artificiale şi depozitele de material seminal congelat, autorizează personalul care desfăşoară activităţi de control oficial al producţiilor şi de însămânţări artificiale, embriotransfer, avizează importul de animale vii pentru reproducţie, material seminal, embrioni, ovule, ouă de incubaţie pentru reproducţie, notifică prin buletine oficiale de analiză şi expertiză calitatea materialului seminal;

- elaborează norme metodologice şi efectuează inspecţia de stat şi controlul tehnic al activităţilor din domeniul creşterii, ameliorării, reproducţiei, nutriţiei, menţinerii şi utilizării păşunilor şi fâneţelor;
- avizează achiziţionarea materialului biologic din zootehnie, inclusiv pentru achiziţionarea din fonduri publice a materialului seminal congelat, în colaborare cu centrele regionale şi cu asociaţiile crescătorilor de animale, înfiinţate pe specii şi rase, la nivel naţional şi în profil teritorial, în condiţiile specifice economiei de piaţă;
- redactează, cu personalul propriu sau prin colaborări, şi editează periodic buletine informative, studii de sinteză, cataloage de profil, monografii de specialitate, norme tehnice şi metodologice, precum şi alte materiale de documentare tehnică, de consultanţă şi de extensie pentru reţeaua naţională de ameliorare şi reproducţie din zootehnie, în conformitate cu legislaţia în vigoare şi cu fondurile bugetare alocate;
- asigură implementarea politicilor şi a programelor din domeniul creşterii şi exploatării animalelor, nutriţiei, ameliorării, reproducţiei şi exploatării în condiţii de bunăstare a animalelor (…);
- coordonează şi îndrumă tehnic organizarea şi desfăşurarea perfecţionării pregătirii profesionale (…);
- controlează sistemele de creştere şi tehnologiile de exploatare, utilizate la animalele crescute în exploataţii;
- controlează modul de desfăşurare a activităţilor de reproducţie şi programele de ameliorare şi de producţie în fermele de elită (…);
- coordonează şi controlează programele de reproducţie pe specii;
- controlează activitatea de creştere, reproducţie şi gradul de ameliorare a cabalinelor de rasă din hergheliile de stat şi particulare, participă la clasarea şi ierarhizarea cabalinelor de rasă (…);
- acreditează asociaţiile de crescători de specii de animale care nu fac obiectul programelor de conservare şi utilizare a resurselor genetice animale (porumbei, câini, pisici şi alte animale de companie);
- emite certificatul de omologare a raselor, liniilor, hibrizilor şi noilor creaţii biologice;
- controlează calitatea laptelui crud prin laboratoarele proprii, în vederea determinării parametrilor (grăsime, proteină, lactoză, celule somatice, încărcătura de germeni etc.) utilizaţi în evaluările genetice şi în vederea acordării ajutoarelor de stat;• controlează prin laboratoare specializate calitatea produselor apicole;
- este abilitată să desfăşoare acţiuni delegate de autoritatea acreditată pentru derularea operaţiunilor de gestionarea fondurilor europene;
- avizează deconturile privind aprobarea normelor de cheltuieli finanţate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, pentru întreţinerea cabalinelor din categoria Herghelia Naţională.

Art. 4

- Agenţia este condusă de un director general, numit, în condiţiile legii, prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale.
- Directorul general al Agenţiei are calitatea de ordonator secundar de credite.
- Directorul general conduce activitatea Agenţiei şi o reprezintă în raporturile cu celelalte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale şi locale, cu alte persoane juridice şi fizice, precum şi în justiţie.
- În exercitarea atribuţiilor sale, directorul general emite decizii.
- Directorul general poate da împuternicire de repre-zen-tare unor persoane cu funcţii de conducere din cadrul Agenţiei.

Art. 5

- Filialele regionale se reorganizează ca centre regio-nale pentru ameliorare şi reproducţie în zootehnie, denumite centre regionale, cu personalitate juridică, în subordinea Agenţiei, organizate în teritoriu, după cum urmează: Iaşi, Constanţa, Bucureşti, Dolj, Arad, Cluj şi Braşov.
- Numărul de posturi pentru fiecare centru regional, precum şi modul de organizare şi funcţionare a acestora se stabilesc, în condiţiile legii, prin decizie a directorului general al Agenţiei.

Art. 6

- Personalul centrelor regionale se asigură prin preluarea a 30% din personalul oficiilor pentru ameliorare şi reproducţie în zootehnie judeţene, specialişti cu studii superioare, care vor exercita atribuţii de inspecţie de stat în zootehnie în cadrul centrului regional, precum şi prin preluarea personalului existent în centrele regionale ale Autorităţii Hipice Naţionale.

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 821, din 30 noiembrie 2009

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1811
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Structura solului, factor important în creşterea fertilităţii > REVISTA LUMEA SATULUI

Structura solului, factor important în creşterea fertilităţii

Însuşirea solului de a avea particulele reunite în agregate de diferite forme reprezintă structura acestuia.

Aceasta se formează cu ajutorul coloizilor din sol (humusul şi argila) care prin coagulare alcătuiesc un „ciment“ ce leagă particulele de sol. Complexul argilo-humic are absorbiţi cationi de calciu (Ca++) favorabili unei structuri stabile. La formarea structurii mai participă coloizii de Fe şi Al.

Rol de „ciment“ mai au şi unele substanţe necoloidale precum carbonatul de calciu (CaCO3) care pătrunde printre particulele de sol şi le cimentează.

Rol important au rădăcinile plantelor, în special graminee şi leguminoase perene, care fragmentează masa solului.

Acţiunea de îngheţ-dezgheţ mărunţeşte masa solului, dar nu realizează structură stabilă.

- Importanţa

În solul cu structură stabilă regimul aerohidric şi de nutriţie a plantelor, precum şi activitatea microbiologică din sol se desfăşoară în condiţii optime.

Solul cu structură are spaţii capilare cu apă în interiorul agregatelor şi spaţii mai mari, cu aer, între agregate.

Sunt apreciate drept condiţii optime atunci când porozitatea solului este 48-60%, dintre care porozitatea capilară 30-36%, iar porozitatea necapilară (de aeraţie), 18-24%.

În solul fără structură circulaţia apei şi aerului, precum şi creşterea rădăcinilor sunt stânjenite. În astfel de sol nu se acumulează apă, ea bălteşte, se pierde.

În solul structurat se acumulează şi se păstrează mai mult timp apa la dispoziţia plantelor. Ele se lucrează mai uşor, cu consum redus de combustibil.

- Distrugerea

Structura solului, foarte greu realizată, se poate distruge printr-o agrotehnică neraţională.

Bătătorirea solului prin lucrări repetate cu utilaje grele şi la umiditate necorespunzătoare provoacă distrugerea structurii.

Solul se lucrează numai la umiditatea optimă. Executarea lucrărilor când solul este prea umed şi scoate „curele“ sau prea uscat şi scoate bolovani, care ulterior solicită alte lucrări repetate şi energice, duce la distrugerea structurii, la prăfuirea solului, generatoare de crustă groasă. La fel trebuie evitată bătătorirea cu animalele.

Structura mai poate fi distrusă de precipitaţii prin lovirea picăturilor de apă şi prin înlocuirea calciului din complexul argilo-humic cu ioni de hidrogen sau alţi ioni.

Răscolirea prea puternică a solului face să pătrundă mult aer care provoacă mineralizarea humusului, unul dintre componenţii cimentului care formează structura.

În solul cu structură şi lucrat raţional activitatea microbiologică în interiorul agregatelor este anaerobă, iar între agregate este aerobă, fapt ce determină mineralizarea treptată a humusului şi punerea elementelor nutritive la dispoziţia plantelor.

• Prevenirea

– prin lucrări reduse, cu agregate complexe, la umiditatea optimă;

– printr-o fertilizare echilibrată, organomineră, care asigură producţii ridicate şi deci o masă de rădăcini şi de resturi vegetale mai mare din care se formează humusul;

– prin asolamente raţionale din care să nu lipsească gramineele şi leguminoasele perene. Leguminoasele prin sistemul radicular profund aduc calciu la suprafaţă, care intră în componenţa „cimentului“;

– prin aplicarea amendamentelor, unde este cazul.

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
3107
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

struguri-mai-putin-si-nu-prea-dulci_l669...

Struguri mai puţini şi nu prea dulci

Culesul selectiv a demarat încă de la sfârşitul lunii august în Banat, Mehedinţi şi în câteva alte zone din sudul şi vestul ţării. Încet-încet, recoltatul începe în toată ţara, cel mai târziu având loc în Transilvania.

Prognoza este una pesimistă

Din estimările specialiştilor, anul acesta producţiile de struguri şi de vin vor fi mai slabe atât din punct de vedere calitativ cât şi cantitativ, comparativ cu cele din anii trecuţi. La baza acestor afirmaţii stau condiţiile climatice care fac din acest an unul capricios pentru viticultură şi nu numai. Îngheţurile târzii din primăvară, urmate de secetă, apoi de precipitaţiile abundente presărate pe alocuri şi cu grindină au dus, se pare, la micşorarea cu cel puţin 15% a producţiei de struguri şi, implicit, de vin din acest an.

Pagubele diferă de la o zonă geografică la alta şi de la un producător la altul. Dacă îngheţurile târzii de primăvară au provocat daune însemnate, mai ales în zonele de nord-vest şi est, ploile abundente urmate de secetă şi caniculă au cuprins şi partea de sud a ţării. Şi cum ploaia este asociată de regulă cu mana, iar seceta cu făinarea, numărul tratamentelor a crescut în unele zone de la 7 la 12, la fel şi costurile de producţie.

Cei mai afectaţi par să fie anul acesta producătorii din Vrancea, care au avut parte încă din primăvară de toate aceste manifestări nefaste ale vremii. Aşa se face că, în final, strugurii nu au acumulat zahăr suficient, motiv pentru care viticultorii din zonele afectate au hotărât să mai amâne recoltatul cu două săptămâni.

Reprezentanţii organizaţiilor şi patronatelor din viticultură se aşteaptă ca producţia naţională de vin din acest an să nu depăşească 5,5 milioane de hectolitri de vin, comparativ cu 6,3 milioane de hectolitri obţinuţi în 2009. Podgorenii se tem că, în plus, şi în această toamnă se vor confrunta, din nou, cu lipsa unei pieţe de desfacere a producţiei.

Un an vitreg pentru apicultură

România este o ţară cu potenţial melifer deosebit de valoros, dar mai ales cu oameni pricepuţi. Şi asta nu de acum, ci din mileniile trecute, când străbunii noştri deţineau supremaţia absolută în meseria de apicultor. Până nu demult românii erau cei care impuneau preţul mierii de albină pe cea mai mare piaţă din Europa: Germania. Din păcate, anul 2010 pare a fi unul vitreg. Ploile abundente au diminuat producţia, iar autorităţile par să-i fi abandonat pe apicultori. Fapt este că, în 2010, România înregistrează cea mai mică producţie de miere, iar prezenţa pe piaţa externă este nesemnificativă..

Un climat economic nefavorabil

În anii anteriori, au fost atraşi către apicultură foarte mulţi oameni, însă şi sprijinul de care beneficiau era un stimulent. Dacă înainte, din banii europeni, se acordau 20 de lei pe familia de albine în schimbul predării a 10 kg de miere, astăzi această subvenţie a fost retrasă. În 2008 a fost, totuşi, implementat Programul Naţional Apicol, care a fost direcţionat în două puncte foarte importante: lupta împotriva Varozei, o boală mortală care decimează familiile de albine, şi dezvoltarea şeptelului. Atunci au fost accesate aproximativ 70-80% din fondurile programului, însă în anul următor s-a accesat mai puţin de 60%.

Pentru a stimula interesul potenţialilor apicultori şi pentru a veni în sprijinul celor deja „veterani“ în domeniu, Programul Naţional Apicol s-a prelungit. Mai exact, a apărut o formă nouă din 2011 până în 2013, program căruia i-au fost alocate fonduri mai mari, însă paleta de activităţi în contul cărora se acordă subvenţiile s-a diversificat. La fel de important este că, începând cu 2011, pe lângă cele două direcţii iniţiale ale programului, au fost introduse şi teme de cercetare. Acestea au fost concepute sub forma unui program de transhumanţă, care presupune cartografierea suprafeţelor melifere şi forestiere, procentul de acoperire cu stupine a acestor zone, perioada culesurilor şi alte informaţii specifice, date la care apicultorul să aibă acces prin intermediul Internetului.

Mierea bio, într-o prognoză optimistă

Activitatea de producţie ecologică are perspective şi în România, interesul pentru mierea bio fiind evidenţiat şi de numărul de apicultori care au optat pentru acest mod de producţie. Dacă în 2008 la nivelul ţării existau 100 de apicultori, în 2009 numărul lor a depăşit 1.000 de apicultori. Producţia de miere bio atinge într-un an normal valoarea de 3.000 tone, din care mai bine de 90% merge spre export.

Explicaţia stă în faptul că românii nu îşi permit să cumpere miere ecologică, pentru că uneori preţul ei poate fi cu 40% mai ridicat. Acest sector are parte de acelaşi sprijin financiar ca şi apicultura convenţională. Albinarii care au până la 50 de familii şi care sunt înscrişi în programul de conversie vor primii 750 de euro, cei care au peste 50 de familii vor primii 850 de euro, iar cei care au peste 100 de familii vor beneficia de 950 de euro pe stupină.

Valorificarea, într-un sistem dezorganizat

Potrivit statisticilor un român consumă aproximativ 300 g de miere pe an, în vreme ce în Germania, spre exemplu, consumul pe cap de locuitor ajunge până la 2 kg. Din aceste considerente, dar şi pentru că în ţara noastră valorificarea producţiei nu se face într-un sistem organizat, aproape 60% din cantitatea de miere pleacă spre alte ţări. Nu la preţul ei real, ci după cum dictează speculantul.

Pentru ca balanţa să încline mai mult către valorificarea pe piaţa internă, apicultorii trebuie să beneficieze de un statut care să îi apere de concurenţa neloială practicată prin prisma importurilor de miere din ţări precum China sau Argentina. În afară de faptul că această producţie vine pe piaţa din România la preţ mult mai mic decât cel pretins de apicultorii autohtoni, dezechilibrând astfel balanţa vânzărilor, calitatea mierii este cu mult inferioară celei româneşti.

În momentul de faţă, apicultorii români sunt nevoiţi să îşi valorifice producţia cu o serie de compromisuri economice considerabile. Fie că vorbim despre piaţa internă, unde consumul este mult sub medie europeană, fie că vorbim despre export, unde se practică sistemul en gros, preţurile sunt atât de mici, încât de multe ori nu acoperă nici măcar cheltuielile de producţie.

Speranţa stă în creşterea consumului

Pe piaţa autohtonă preţul mierii variază în funcţie de componenta ei, dar este dictat şi de factori economico-sociali. În ultima perioadă, prin promovarea unui trai de viaţă sănătos, dar şi datorită eforturilor depuse de apicultori pentru a educa populaţia în vederea creşterii consumului de miere, volumul vânzărilor a crescut şi, odată cu acesta, şi preţul. Dacă până acum preţul mierii se situa undeva la 10 lei, anul acesta se preconizează o creştere de până la 15 lei. Ce-i drept, această creştere are loc şi pe fondul scăderii drastice a producţiei în 2010, dar în condiţiile noului raport între cerere şi ofertă este posibil ca preţul să rămână unul acceptabil.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
872

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

strugurii-pastreaza-sanatatea_801.html

Strugurii păstrează sănătatea

Îmi aduc aminte cât de plăcut era în copilărie să mă furişez în grădina părinţilor mei. La umbra viţelor-de-vie, strugurii copţi îmi împărtăşeau din dulceaţa şi parfumul lor. Pe atunci nu ştiam însă cât de sănătos era obiceiul meu de a mânca cu atâta poftă bobiţele sângerii. Astăzi este sigur că, pe lângă vinurile gustoase care se fac din struguri, aceştia mai au şi proprietăţi terapeutice.

Consideraţi adevărate izvoare de sănătate datorită vitaminelor şi mineralelor pe care le conţin, strugurii îşi dovedesc importanţa chiar şi în industria farmaceutică, boabele lor fiind folosite în prepararea multor medicamente. În compoziţia lor intră potasiu, fosfor, calciu, fier, betacaroten (antioxidant), acizi organici, bioflavonoide care sporesc rezistenţa vaselor capilare şi au efect antiinflamator, taninuri cu efect antiseptic, antiviral şi hemostatic şi fibre.

Supliment de vitamine

Printre vitaminele cele mai importante din compoziţia lor se numără vitaminele A, B1, cu proprietatea de a combate insomnia şi de a calma, B2, cu rolul de a proteja ficatul şi vitamina C. În urma unor studii s-a stabilit că o cură de 10 zile cu struguri poate acoperi 30% din nevoia de vitamine A şi C. Datorită efectelor antitumorale şi a acidului elagic, strugurilor le-a fost atribuit un rol foarte important, acela de reduce riscul apariţiei cancerului pulmonar în cazul fumătorilor pasivi şi activi. O altă substanţă din struguri, quercitina, are proprietatea de a inhiba dezvoltarea tumorilor maligne.

Seminţele de struguri

Şi uleiul din seminţe de struguri este folosit în industria farmaceutică.

Sâmburii conţin un ulei gras ce reduce colesterolul şi menţine sănătatea vaselor de sânge. Potrivit unor studii, s-a descoperit că extractul din seminţe de struguri are capacitatea de a dezintegra prin apoptoză, adică moarte celulară programată, celulele bolnave. Astfel cresc şansele ca leucemia să se vindece. O altă proprietate miraculoasă este că ajută şi la creşterea imunităţii.

Cum şi ce consumăm

Strugurii trebuie consumaţi cu tot cu coajă pentru a avea efectele terapeutice scontate.

În coaja şi în micul strat gelatinos dintre ea şi pulpa fructului se află cele mai valoroase substanţe sub aspect terapeutic.

Curele cu struguri au dat rezultate extraordinare şi asupra siste-mului nervos.

O altă modalitate de a vă bucura de proprietăţile benefice ale strugurilor este sucul din aceştia. Pe lângă faptul că are un gust foarte plăcut, această băutură menţine starea de sănătate şi vitalitate. Este recoman-dat ca în fiecare dimineaţă să con-sumaţi un pahar plin cu suc din struguri

În mod normal, o cură cu aceste fructe constă în consumul între 1 şi 3 kg de struguri pe zi, timp de trei zile. Din cele 3 kg se pot face, spre exemplu, aproape 7 porţii. Este foarte important ca pieliţa ce acoperă strugurii să fie bine mestecată.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
1132

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Strugurii, sub arsurile solare!

Destul de ciudat, dar şi strugurii expuşi o perioadă prelungită radiaţiei solare intense pot suferi arsuri provocate de soare în zilele foarte călduroase, caniculare. „Arsura soarelui pe struguri“ este un accident fiziologic care determină întreruperea proceselor de maturare normală a strugurilor, antrenând pierderi de randament şi calitate considerabile. Deşi fenomenul nu este nou, fiind observat sporadic încă din 1846, pagube semnificative s-au semnalat în ultimii 10 ani. Pe fondul schimbărilor climatice, atacul tinde să se extindă îngrijorător la nivel mondial.

În plantaţiile viticole din România, în vara acestui an temperaturile caniculare, alternând cu perioade cu ploi abundente, au favorizat manifestarea atacului, mai ales la soiurile de struguri albi.

Simptomele atacului de „arsura soarelui pe struguri“ pot fi confundate adesea cu acelea ale atacului putregaiului negru pe boabe sau ale atacului de mană (rot-brun). Cunoaşterea biologiei şi simptomatologiei acestor boli asigură reuşita combaterii lor.

Simptomatologie

Simptomele caracteristice acestei fiziopatii se manifestă cu frecvenţă variabilă de la o parcelă la alta. În prima fază, boabele afectate prezintă depresiuni brune asemănătoare unor lovituri, care se adâncesc în pulpa bobului, se întăresc şi se extind, determinând pierderea turgescenţei, stafidirea şi uscarea rapidă a boabelor. În general, simptomele apar pe boabele expuse la soare de la extremităţile strugurilor, dar în cazuri grave strugurii pot fi afectaţi în totalitate.

Strugurii afectaţi au puţin zahăr şi aciditate ridicată. Sinteza aromelor şi compoziţia coloranţilor sunt de asemenea perturbate.

Factori favorizanţi

- Temperatura foarte ridicată.
- Schimbarea bruscă a condiţiilor climatice (perioade cu ploi puternice, urmate de zile caniculare).
- Parcelele cu expoziţie însorită (insolaţia).
- Solurile permeabile şi superficiale.
- Alimentarea cu apă a rădăcinilor este normală, dar evaporaţia este excesivă (dezechilibru apă absorbită apă evaporată).
- Carenţa de potasiu.
- Seceta, pierderea rapidă a apei din sol.

Măsuri de prevenire şi combatere

Până la ora actuală, nu se cunosc metode directe de combatere, în situaţii de risc eforturile trebuind îndreptate spre aplicarea metodelor indirecte de prevenire a atacului:

- Se evită desfrunzirea în zona strugurilor în perioadele cu temperaturi caniculare.
- Se intervine asupra reducerii vigorii de creştere (sarcină de rod echilibrată).
- Se menţine în plantaţie a echilibrului vegetativ-productiv (frunze/fructe).
- Se evită dezechilibrul hidric.

Liliana Lucia TOMOIAGĂ, SCDVV Blaj

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
1165

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Struţului african nu-i prieşte nisipul românesc > REVISTA LUMEA SATULUI

Struţului african nu-i prieşte nisipul românesc

La începutul anilor 1996, în România apăreau primele ferme de struţi. Avântul care prevestea dezvoltarea acestui sector a fost vertiginos, dar viaţa economică a acestor arătări pare foarte scurtă. Fermierii, care au vrut să facă din struţul african o pasăre mioritică şi să pună pe mesele noastre această delicatesă, s-au convins de faptul că gusturile românilor nu sunt la fel de excentrice ca ale occidentalilor.

Un aspect poate chiar mai important este de factură socială, puţini fiind oamenii care să-şi permită un produs de lux precum carnea de struţ. Astfel, ceea ce se contura ca o certitudine în industria cărnii de pasăre s-a dovedit a fi un început nefast al creşterii struţilor în România.

În pofida acestei stări de fapt, am avut surprinderea de a afla că în comuna Răsuceni, judeţul Giurgiu, domnul Suraki Veceslav gestionează o fermă de struţi eficientă atât din punct de vedere productiv, cât şi economic. Ce-i drept, producţia din ferma domniei sale ajunge, în mare parte, în farfuriile elitelor bucureştene şi din ţară. Pentru cei mai mulţi dintre noi, carnea de struţ pare să rămână o delicatesă exotică.

O fermă competitivă pe plan european

În 2004, domnul Veceslav avea să pună temelia construirii unei ferme special concepute pentru creşterea acestor păsări. Un proiect destul de ambiţios, dacă ţinem seama de riscul la care s-a supus, încercând să pătrundă pe o piaţă atât de puţin dezvoltată. Contrar crezului nostru, astăzi putem spune că afacerea domnului Suraki stârneşte nu numai invidia conaţionalilor noştri, ci şi a occidentalilor, întrucât ferma este printre cele mai mari din România şi din Europa de Est.

Primii paşi pe care i-a urmat pentru dezvoltarea proiectului a fost achiziţionarea unui teren cu o suprafaţă de 300 ha, din care 46 ha au fost destinate construcţiilor.

Un aspect foarte important de care trebuie să ţinem cont atunci când începem o astfel de afacere este că, pentru a fi crescuţi în condiţii optime, ţarcul struţilor trebuie să aibă 0,2 ha. În ceea ce priveşte investiţiile, o fermă de mici dimensiuni nu este foarte costisitoare, dar ambiţia domnului Veceslav de a construi o o unitate de referinţă a făcut necesară accesarea unui program Sapard.

Tehnologie de ultimă generaţie

Construcţia propriu-zisă a fermei a început în 2004 şi s-a finalizat un an mai târziu. Pentru popularea acesteia au fost importate 20 familii de struţ din Belgia. În 2008, ferma avea 600 de capete, la care s-au adăugat şi cei 300 de pui scoşi anul acesta la incubator. Domnul Veceslav ne-a mărturisit că efectivul va continua să se mărească, pentru că la momentul actual în incubator se află 2.000 de ouă.

Întrucât ferma a devenit în scurt timp sustenabilă pe piaţă, domnul Suraki a considerat potrivit să înceapă şi construirea unui abator propriu, care în timp va putea să deservească şi alte unităţi zootehnice din zonă.

Lunar, în funcţie de cererea existentă pe piaţă, pot pleca spre sacrificare până la 100 de struţi. Pe lângă carnea macră şi alte subproduse obţinute în abatorul de aici, dl Suraki îşi doreşte ca în scurt timp să scoată pe piaţă şi o linie de produse crud-uscate, care pentru moment este în stadiul de testare.

Complexul Agroindustrial Suraki are o linie completă de creştere şi exploatare a struţilor: reproducţie, incubare, creşterea puilor şi îngrăşarea lor în vederea sacrificării pentru carne.

Un struţ, cât un porc gras

Abatorul dispune de tehnologie italiană de ultimă generaţie, iar acest lucru a permis obţinerea certificării de către Uniunea Europeană şi totodată permisiunea de a face comerţ intracomunitar. Vârsta optimă de abatorizare a struţilor este de 10-12 luni, perioadă după care aceştia nu mai iau în greutate, iar eficienţa lor economică începe să scadă. La această vârstă struţul are aproape 100 de kg. În concluzie, un struţ este cât un porc gras.

Fermă de reproducţie proprie

Pentru a asigura continuitatea fluxului tehnologic, în Complexul din Răsuceni se pune mare preţ pe reproducţia păsărilor, astfel încât în ferma de reproducere nu sunt niciodată mai puţin de 50 familii. În prezent, au 100 de familii reproducătoare.

Incubatorul fermei de reproducţie este al doilea ca dimensiune în lume. Acesta are o capacitate de 3.000 ouă pe serie, într-un an fiind 3-4 serii de incubare, iar cei interesaţi de creşterea struţilor îşi pot achiziţiona de aici material biologic cu o valoare ridicată. Preţul la care poate fi cumpărat un pui variază între 90-100 de euro, în funcţie de vârsta acestuia.

Despre carnea de struţ se spune că are proprietăţi aparte, întrucât conţine cu 62% mai puţine grăsimi decât carnea de pui, cu 52% mai puţin colesterol şi este recomandată tuturor celor care vor o alimentaţie sănătoasă.

Piaţa pare primitoare

Un aspect foarte important este desfacerea cărnii de struţ. Contrar aşteptărilor noastre, aproape 90% din producţia de carne pleacă spre restaurantele de lux ale Capitalei şi spre marile hipermarketuri. Pe rafturile acestora puteţi găsi atât carne macră, cât şi alte preparate din ea.

Ce-i drept, preţul unui kilogram de carne nu este unul care să fie accesibil tuturor categoriilor sociale El se ridică la 100 lei/kg, iar pentru alte preparate preţul variază între 50-60 lei. Chiar şi în condiţiile acestea, din Complexul Suraki pleacă spre comercializare aproximativ 50 tone carne de struţ.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
4054

☐

˚ Comentarii

☐

☐

˚ 1. bagiu -- (9-February-2010)doresc sa infiintez o micro ferma de cresterea strutului,va rog dati-mi detalii...ma interesaza daca fac aceasta micro ferma cola borarea pentru valorivicarea produsului,strutului matur se poate face intre ferma mama si cea nou infiintata{colaborare)....?

˚ 2. doru -- (24-January-2011)va rog sa-mi spuneti daca firma Suraki SRL acizitioneaza struti pt sacrificare si eventual pretul in viu /kg

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

studentii-in-amfiteatrul-marilor-compani...

Studenţii, în amfiteatrul marilor companii (II)

• Ce au avut de învăţat studenţii de la Craiova din practica de la Tudin Prod?

Proiectul „AgroCariera“, derulat din fonduri europene de Agricover şi destinat studenţilor din patru universităţi agricole din ţară – Bucureşti, Craiova, Constanţa şi Cluj-Napoca – a ajuns în etapa desfăşurării stagiilor de practică. Astfel, 400 de studenţi vor efectua câte 10 zile de practică agricolă în 10 ferme din ţară, cei mai buni 30 urmând să viziteze şi o unitate de cercetare din Ungaria şi una de învăţământ superior din Danemarca.

Stagiul de practică

Deunăzi, prima grupă de studenţi din anul III, de la Universitatea Craiova - Facultatea de Agronomie -, a început stagiul la ferma Tudin Prod SRL, din comuna Orodel-Dolj. Cu ce se vor alege tinerii din această experienţă? Managerul de proiect Carmen Sasu (foto) susţine că „marea problemă a absolvenţilor este lipsa cunoştinţelor practice în domeniul pentru care s-au pregătit.

Studenţii capătă noţiunile teoretice, dar nu şi pe cele care le-ar conferi abilităţi pentru munca pe care o desfăşoară. Asta încercăm să facem aici, să le oferim posibilitatea să interacţioneze cu realitatea din fermă“. Pe înţelesul tuturor, studenţii vor face fie şi măcar o parte din practica agricolă care le lipseşte în facultate, inclusiv de a lucra efectiv în câmp.

Un potenţial model pentru studenţi

Ce au avut de văzut sau măcar de înţeles studenţii la SC Tudin Prod SRL? În primul rând, o afacere în domeniul agricol realizată de o familie care nu are studii de specialitate, ci multă dăruire şi dedicaţie pentru agricultură, sat, câmp şi... profit. Mecanicul auto Ionică Dinuţ, patronul fermier, are 55 de ani şi este fondatorul fermei încă din 1993.

A plecat la treabă cu un tractor U 650 şi 15 hectare de teren ale familiei, pe un pământ al Doljului nu tocmai fertil, şi a ajuns la 900 ha, dintre care 300 ha dobândite, între timp, în proprietate. Cei doi băieţi – Adrian şi Cristian – s-au alăturat afacerii. Ambii au accesat câte un program pentru achiziţionarea utilajelor agricole, pe propriile lor firme. Toţi lucrează cot la cot cu angajaţii, când nu se ocupă de managementul afacerii. În 18 ani, profitul a fost mereu reinvestit în dotări, cumpărarea terenului şi în consolidarea gospodăriei.

De partea economică a firmelor se ocupă soţia lui Ionică Dinuţ. Anul acesta, sărac în precipitaţii, nu va fi foarte darnic la producţia de grâu. Fermierul se aşteaptă la 3.500 kg/ha. Va încerca să recupereze prin preţ (nu vinde recolta de la marginea tarlalei, ci o va depozita într-un adăpost clasic, dar care poate păstra proprietăţile de panificaţie ale grâului) şi prin subvenţia la unitatea de suprafaţă.

Nu este foarte optimist nici în privinţa celorlalte culturi şi tot din cauza regimului scăzut al precipitaţiilor. Ca tehnologie aplicată, nu-şi poate reproşa nimic. Dar cea mai mare problemă este că nu are surse şi resurse să suplinească deficitul de apă prin irigaţii; fosta acumulare de apă de la Orodel și o porţiune din diguri au fost conce-sio-nate unui piscicultor, deci irigarea culturilor este, pe termen mediu, imposibilă.

M. Bogdan

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
697

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Studii recente în viticultură

Noi soiuri de struguri, la Iaşi

Amelioratorii de la SCDVV Iaşi au produs un nou soi de struguri, Mara, omologat în 2011. Acesta a fost obţinut prin lucrări de hibridare sexuată dirijată între hibridul interspecific Seyve-Villard 12303 şi Ozana. Noua creaţie se caracterizează prin struguri de mărime medie (230 grame), boabe mijlocii spre mari (3,7 grame), cu miezul crocant şi epiderma colorată în negru-azuriu. Maturarea are loc în epocile IV-V. Producţia medie, obţinută în condiţii de cercetare, este de 4,95 kg pe butuc.

Mara are rezistenţă biologică bună la mană şi făinare şi mijlocie la putregaiul cenuşiu al strugurilor. De asemenea, prin selecţie clonală aplicată soiului Fetească regală, tot în 2011, a fost omologată o nouă clonă, remarcată deja prin producţii de 4,78 kg pe butuc şi cu un potenţial de acumulare a zaharurilor în must de 208 g/l, cifră care asigură un spor de 22% faţă de martor. Cercetările au fost realizate de o colectiv de specialişti format din D. Damian, C. Savin, Gh. Calistru, A. Măntăluţă, A. Nechita şi G. Zaldea.

Combaterea păduchelui ţestos

În ultimii ani, în plantaţiile de viţă-de-vie din centrul Transilvaniei a fost remarcat, cu precădere în viile îmbătrânite, un atac sever al păduchelui ţestos (Partheno-lecanium corni). Cercetătorii de la SCDVV Blaj (Liliana Tomoiagă şi Maria Comşa) au efectuat o serie de studii care au urmărit să indice cel mai bun şi potrivit tratament pentru distrugerea acestui dăunător care este prezent nu doar la noi, ci şi în plantaţiile din America de Nord, Asia, Australia şi Noua Zeelandă. Păduchele ţestos apare în a doua decadă a lunii aprilie, un indiciu al prezenţei sale fiind invazia furnicilor pe butuci, atrase de aşa-numita „rouă de miere“.

În Podgoria Târnave, dăunătorul dezvoltă două generaţii, una estivală, din luna mai până în luna iulie, şi generaţia hibernantă – din luna iulie până în luna mai a anului următor. Ca metodă eficientă de combatere, ICDDV Blaj recomandă aplicarea produselor specifice prevegetative (Nuprid Oil 004 EC şi Aplaudus super), care au şi efect colateral, protejând entomofauna utilă (Chilochorus şi Exochomus – prădători naturali ai păduchelui ţestos).

Rezistenţa ecosistemelor la tehnologiile practicate

În contextul viticulturii durabile, în ultimul deceniu se pune din ce în ce mai mult problema armonizării obiectivelor de producţie cu exigenţele ecologice şi utilizarea raţională a resurselor regenerabile ale solului. Acestea sunt date de performanţele tehnologice şi de sistemele de cultură utilizate. Aplicarea anumitor tehnologii trebuie să răspundă clar unei cerinţe imperative, să fie suportate, în timp, de ecosistemele viticole, în condiţiile în care scopul producătorului rămâne acelaşi, să obţină producţii mari şi de bună calitate.

Cercetătorii de la ICDVV Valea Călugărească (A. Şerdinescu, M. Ion şi L. Pârcălabu) au experimentat, în subtipuri diferite (platou, versant neamenajat şi versant terasat) această influenţă a tehnologiilor asupra ecosistemului, urmărindu-se constanţa rodirii, productivitatea, calitatea strugurelui, biodiversitatea şi bogăţia entomofaunei utile asociate ecosistemului viticol, troficitatea solului şi starea fitosanitară a viticenozei. Inginerii au constatat depăşiri ale capacităţii de rezilienţă în cazul sistemului chimic de combatere a bolilor şi dăunătorilor, tratamentele afectând entomofauna utilă, iar în cazul combaterii biologice a fost afectată starea fitosanitară a viticenozei. De asemenea, înierbarea permanentă a afectat constanţa rodirii şi productivitatea, iar tehnologiile au indus depăşiri în capacitatea de rezistenţă a ecosistemului viticol.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
824
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

stuful-sufoca-delta_796.html

Stuful sufocă Delta > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulStuful sufocă Delta

Cel mai mare areal din lume pe care creşte stuful este Delta Dunării. Teoretic, ţinutul numără 15 zone de recoltare, care însumează 280.000 ha. În realitate, această bogăţie naturală nu mai este exploatată aproape deloc.

„În ţară nu se mai foloseşte această resursă regenerabilă pentru că Fabrica de hârtie şi celuloză de la Brăila şi-a modificat tehnologia şi astăzi foloseşte paiele. Aşa că nimeni nu mai are nevoie de stuf“ – a declarat Romulus Ştiucă, directorul general al Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare Delta Dunării (INCDDD) pentru Lumea satului.

În timp ce românii nu mai sunt interesaţi, străinii folosesc stuful nostru pentru acoperirea caselor de vacanţă, pentru limitări de proprietăţi în locul gardurilor şi pentru paravânturi împotriva nisipului, protejând astfel vegetaţia de pe cordoanele litorale. Pentru că este mult mai ieftin decât lemnul sau oricare alt material de construcţii!

Ce aruncăm noi adună străinii!

„Stuful este evaluat de institutul nostru pe toate zonele de recoltare. La ora actuală, există un singur agent economic interesat de exploatarea acestei bogăţii, care recoltează numai 18.000 de tone. Stuful ajunge în statele vest-europene, cum ar fi Italia, Austria, Germania sau Olanda“ – a precizat Ştiucă.

Directorul general al INCDDD consideră că o soluţie pentru a nu pierde anual sute de mii de tone ar fi dezvoltarea unor fabrici mici, locale, de exemplu pe malul Braţului Sfântul Gheorghe, unde există suficientă materie primă şi mână de lucru ieftină. Aici stuful ar putea fi recoltat, balotat şi trimis în ţară, măcar pentru acoperişuri, garduri şi paravânturi, aşa cum fac străinii, dacă nu mai avem nevoie de hârtie şi celuloză. Chiar aşa, de ce să obţinem hârtie şi celuloză din stuf, când „băieţii deştepţi“ iau din import aceste produse?

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
1348
☐
˚Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sub presiunea Comisiei Europene se extind ariile faunistice

- În judeţul Satu Mare trăiesc 25 specii de păsări protejate de Uniunea Europeană

Fauna statelor membre ale Uniunii Europene a fost luată la analiză încă în urmă cu mai mulţi ani. În acest sens fiecare stat membru avea obligaţia de a întocmi lista speciilor de păsări protejate şi stabilirea ariilor de protecţie avifaunistică. În anul 2007 România şi-a asumat angajamentul că vor fi desemnate mai multe zone de protecţie a păsărilor.

În timp nu au fost respectate angajamentele asumate în domeniul conservării naturii. Deoarece scrisorile de avertizare adresate României în timp nu au avut efectul dorit, Comisia Europeană a decis să ia unele măsuri. Asta şi pentru faptul că la noi în ţară sunt 12 specii de păsări ameninţate cu dispariţia la nivel mondial.

De la angajamente la avertismente

Despre acest subiect am vorbit şi cu Ioan Man, biolog în cadrul Agenţiei de Protecţie a Mediului (APM) Satu Mare. El a subliniat faptul că, în conformitate cu tratatul european, statele membre UE pot ajunge în instanţă pentru omisiuni repetate de a se conforma legislaţiei comunitare. Primul avertisment transmis României a fost în anul 2007, moment până la care nu fusese desemnată nicio arie de protecţie avifaunistică.

Ulterior au fost desemnate 108 asemenea arii de protecţie specială faţă de 130 propuse iniţial. În plus, unele arii propuse au suprafeţe mai mici decât cele convenite iniţial.

Cel de al doilea avertisment al Comisiei a fost transmis României în anul 2008. De atunci ţara noastră nu a desemnat zonele în completare, motiv pentru care acum este citată în faţa Curţii Europene de Justiţie.

Din cele aproximativ 4.157.500 de hectare propuse pentru 130 de arii de protecţie specială avifaunistică, România a realizat 108 în suprafaţă de 2.870.500 de hectare. Angajamentele asumate au fost îndeplinite în proporţie de 69,9%. Pentru a se ieşi din această situaţie, în perioada următoare este necesară fie extinderea ariilor existente, fie declararea altor arii de protecţie.

Reţeaua vestică a Naturii 2000

Referitor la păsările incluse în programul de protecţie specială şi de amenajare a zonelor de protecţie faunistică, Ioan Man a spus că judeţul nostru nu a fost inclus în acest program.

Cu toate acestea, prin existenţa a două arii de protecţie specială mai mari – cea care include Câmpia Nirului şi Valea Erului, care se întinde pe o suprafaţă de 23.364 de hectare la care se adaugă alte 15.318 hectare în judeţul Bihor, şi Lunca Turului în suprafaţă de 20.126 de hectare –, la noi în judeţ sunt aproape 43.500 de hectare de protecţie a păsărilor.

Ariile de Protecţie Specială (APS) şi Ariile Speciale de Conservare (ASC) alcătuiesc reţeaua de protejare Natura 2000.

În aria de protecţie a Câmpiei Nirului şi Valea Erului trăiesc specii protejate precum: fâşii de câmp, acvila

ţipătoare, acvila mică, barza albă, cristelul de câmp, ciocănitoarea de stejar, ciocănitoarea de grădină, sfrânciocul roşiatic, sfrânciocul cu frunte neagră, viesparul.
Pe Valea Turului sunt protejate păsări precum: acvila ţipătoare, acvila mică, cristelul de câmp, ciocănitoarea de stejar, ciocănitoarea de pădure, viesparul, sfrânciocul cu frunte neagră şi sfrânciocul de grădină. Per total, în judeţul Satu Mare sunt aproximativ 25 de specii de păsări de pe lista celor protejate la nivelul Uniunii Europene.
Ioan Vezentan
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
562
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sub blestemul politicului

Neputinţa, disperarea, frica sunt trăiri care, fără îndoială, nu au legătură cu raţiunea. Şi, adevăr iarăşi cunoscut, somnul raţiunii dă naştere la monştri. Nu sunt speculaţii filosofice. Cine şi cui îi mai arde în vremea noastră de constructe filosofice? Prea dură, prea neîndurătoare a devenit viaţa românilor ca să rămână vreme şi pentru altceva.

Între deziluzii şi deznădejde

De la un timp, de vreo 20 de ani încoace, vreau să spun, speranţele sunt îngropate de deziluzii, optimismul de deznădejde. A fost şi continuă să fie ca şi cum ai pleca la drum pe o uliţă însorită fără să-ţi imaginezi că fundătura nu e prea departe. Aşa că, la ceas de bilanţ bagi seamă că în fapt ai parcurs un pas înainte şi doi înapoi.

Până şi statistica acuză

O recentă statistică dată publicităţii la noi, la noi în România, dezvăluie o crudă şi descurajatoare realitate.

- Peste 38% dintre români spun că o duc infinit mai rău decât înainte de 1989.
- Alţi 23% susţin că o duc la fel, în timp ce doar în jur de 15% sunt de părere că le e ceva mai bine. Şi, că este aşa, se poate lesne demonstra. Statul, sistemul menit să-l apere şi să-l susţină pe cetăţean, la noi tocmai s-a rupt de propriul popor. Realităţile trăite de o parte şi de alta sunt lumi paralele. Decidenţii se bâlbâie. Orbecăie prin ceaţa densă a incompetenţei.

Mai rău decât fabula prostiei

E ca şi celebra fabulă cu „racul, broasca şi o ştiucă“. Sau, cum zice înţelepţit românul, „unul trage hăis, iar celălalt cea“. O decizie luată astăzi este infirmată mâine. Se taie bruma de câştig a celor mulţi, sunt protejaţi şpăgarii. Însuşi mai-marele gărzii financiare rostea recent despre proprii amploaiaţi că, citez „iau şpagă“. Deşi minţile luminate ale planetei într-ale economiei susţin că sporirea poverilor în vreme de criză este o nesăbuinţă ce blochează orice speranţă de relansare economică, guvernanţii români acţionează tocmai dimpotrivă. Dreptul la replică, la recurs a fost confiscat. „Aşa am hotărât!“, „aşa vrem noi“, „ciocu' mic“ sunt formule de toată ziua.

Intrare în beznă

Între timp, alunecăm încet, încet în întuneric. Natura dezlănţuită ne-a dat cu tifla. Agricultura, cândva fala României, o rezervă economică incontestabilă, a fost dată la spate. „Nu sunt parale!“, spusa lui Tănase. Între timp, se importă. Pe bani grei! Să ajungi să întinzi mâna la vecini, şi încă la preţuri ce sfidează regula, e nu un semn de neputinţă, ci mai degrabă de prostie. Echilibrul a fost, aşadar, învins. Raţiunea, vă mai ziceam, trecută la index. Sub osânda prostiei Politicul a învins competenţa. Vorba e, până când? Veşnicim prostia, osândind o naţie? Se vede cu ochiul liber că am luat-o „pe arătură“. Avem încă atuuri puternice care să ne dea speranţa că stă în putinţa noastră să navigăm cu „vânt la pupa“. Ne trebuie însă un căpitan destoinic, un om căruia să-i pese de cel sărman. Când treci povara ţării pe umerii împovăraţi şi ei de ani ai celor bătrâni şi nevoiaşi, taxând fără milă pensii şi aşa de mizerie, tare mi-este că ţi-ai atins deja limita competenţei. Ceasul al doisprezecelea a cam trecut. Dar ştiţi vorba – „E un început în tot sfârşitul!“. Sau slova poetului – „Să nu dea Dumnezeu cel sfânt!“…

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
630

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. kesarion -- (2-August-2010)Imi blestem si acum ceasul,cind,ca un timpit(produs al scolii romanesti,e drept,de dinainte de "revolutie")am hotarit sa ma transform dintr-un taran dac liber,in "fermier european".Am accesat niste fonduri,printr-o masura,cu gindul de a-mi transforma exploatatia familiala(destul de mare)intr-o ferma moderna. Gresala fatala!Am luat bani pentru cofinantare de la banca si acum,ma inprumut pe la prieteni,sa-mi platesc ratele,cu speranta ca vor veni subventiile pe suprafata(pe 2009),asa cum ne tot duce cu zaharelul domnul D.Celelalte subventii,s-au dus...Sprijin de la guvern? Prin vise, poate!

° 2. zlate nicolae -- (5-August-2010)a devenit la moda sa vedem la tv, in ziare critici la adresa guvernului actual si atuturor guvernelor care s-au perindat din i990 in coace.daca stim cu ce ne ajuta. un lucru e sigur ca trebuie inceput cu investitii in agricultura detinatorii de terenuri sa se asocieze in structuri de cultivarea pamantului si desfacerea a produselor cat mai mult prelucrate

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sub-umbrela-agricola-a-cotrocenilor_l705...

Sub umbrela „agricolă“ a Cotrocenilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSub umbrela „agricolă“ a Cotrocenilor

Nu spunem o noutate când afirmăm că întreaga politică de cadre a puterii din România se face la Cotroceni şi nu în alt loc. Printre foarte multele defecte, preşedintele Băsescu are şi calitatea unei viziuni pe termen scurt. Cel puţin în politica de cadre. Să ne explicăm.

Cu doi sau trei ani în urmă, când Dacian Cioloş a fost debarcat de la conducerea Ministerului Agriculturii, preşedintele Băsescu l-a preluat imediat în schema sa de cadre, oferindu-i un loc de rang înalt. A făcut-o nu din motive sentimentale, ci pentru că era convins că la nevoie va scoate din mânecă asul câştigător pentru un post înalt la Bruxelles.

Nu ştim exact ce a făcut domnul Cioloş la Cotroceni pentru restructurarea unui sector pe care n-a reuşit să-l gestioneze în perioada mandatului său, dar este sigur că a reuşit, desigur cu sprijinul preşedintelui, să facă un lobby inteligent pentru viitoarea sa carieră profesională. Bine ar fi dacă ar face acum un asemenea lobby şi pentru agricultura României.

Iată că istoria se repetă. Scos de pe schema guvernamentală de către premierul Boc, domnul Mihail Dumitru a fost preluat imediat de preşedintele Băsescu şi aşezat exact pe postul de pe care a fost propulsat spre staff-ul Europei Dacian Cioloş. În mod sigur că nu în ideea pregătirii sale pentru un consilier european agricol. Dl Mihail Dumitru este o persoană cu o pregătire economică solidă şi nu este exclus să-l vedem foarte curând nominalizat pentru un alt post de decizie în structurile înalte ale Uniunii Europene.

Îi dorim succes!

Iosif Pop

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
633
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Subvenţia pe animale fictive şi sprijinul pe suprafaţa închipuită > REVISTA LUMEA SATULUI

Subvenţia pe animale fictive şi sprijinul pe suprafaţa închipuită

În luna august, conducerea APIA a organizat o deplasare în judeţul Argeş pentru a vedea cum se desfăşoară controlul la crescătorii de oi care au solicitat sprijin financiar pentru animale, dar şi la fermierii care au depus cereri pentru obţinerea plăţilor pe suprafaţă atât din fonduri europene cât şi de la buget.

Descinderea în teren a conducerii Agenţiei vine ca urmare a datelor venite din ţară conform cărora cel puţin în ceea ce priveşte animalele, declaraţiile nu coincid mereu cu realitatea. Ce au constatat cei din stafful Agenţiei? Din datele centralizate până în prezent, circa 15% din efectivele declarate la APIA de către crescătorii de ovine nu se regăsesc la controlul pe teren!

În Argeş lipseşte un sfert din efective

Asemenea celor din restul ţării, nici fermierii din Argeş nu s-au lăsat mai prejos în ceea ce priveşte declaraţiile neconforme cu realitatea. Aşa se face că singurul oier pe care l-am vizitat primise pesemne şi vizita lupului înainte! Altfel nu se explică cum, din 529 de oi declarate, Dumitru Ibric, din Leordeni-Argeş, mai avea doar 390, şi asta în condiţiile în care ştia bine că până la efectuarea plăţilor animalele nu pot fi înstrăinate, vândute, tăiate. Despre cele care lipsesc, oierul susţine că le-a tăiat sau că pur şi simplu au murit.

Specialiştii de la APIA sunt de acord cu el în ceea ce priveşte scăderile normale de efective care au loc vara odată cu urcatul oilor la munte, însă nu înţeleg totuşi cum a putut să se prăpădească în acest mod mai bine de un sfert din mioarele omului. Recordul mistificărilor îl deţine însă un alt oier din Argeş, Haiduc Daniel pe numele lui, care din 987 de oi declarate mai avea la momentul controlului doar… 358.

Este totuşi de precizat că, la nivelul judeţului Argeş, circa 77% din ce a fost raportat s-a găsit şi la faţa locului. Vorbim însă de un control realizat pe un eşantion de 15%, lucru care ne îndeamnă să credem că mulţi din banii acordaţi sub formă de primă se dau de fapt pentru animale inexistente.

Pentru că, trebuie precizat, posibilitatea aplicării unor sancţiuni pentru declaraţii neconforme cu realitatea abia acum se analizează. Dacă până în prezent nu a existat nicio reglementare privind raportările fictive, pe viitor se discută posibilitatea trimiterii dosarelor găsite de APIA către serviciile legale de fraudă.

Pentru campania din 2009 au fost selectate pentru controlul prin teledetecţie 101.422 de cereri, dintr-un total de 1,19 milioane de cereri depuse, iar pentru controlul clasic pe teren 10.467 de fermieri, ceea ce reprezintă în jur de 57.000 de parcele. La începutul lunii septembrie, controlul la nivel naţional era încheiat în proporţie de 85%.

În vederea acordării sprijinului naţional destinat sectorului zootehnic, controlul s-a încheiat la 15 septembrie, urmând ca plăţile să fie efectuate de la începutul lunii octombrie. În cadrul campaniei 2009 au fost depuse 233.599 de cereri pentru un efectiv de 1,39 milioane de capete de bovine şi 45.300 de cereri însumând 6,88 milioane de capete ovine şi caprine.

Nereguli mai puţine în sectorul vegetal

În ceea ce priveşte controlul pe teren privind suprafeţele pentru care s-a solicitat plata la hectar, reprezentanţii APIA spun că procentul neregulilor este mult mai mic, cel puţin la nivelul judeţului Argeş. Din cele 189.654 de hectare, doar 2.000 de hectare au fost declarate neeligibile şi asta din cauza greutăţilor pe care le au oamenii la identificarea parcelelor. Specialiştii de la APIA spun că aceste nereguli nu apar neapărat din rea-intenţie, ci mai degrabă ca urmare greşelilor. Cele mai multe supradeclarări sunt identificate la controlul prin teledetecţie.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
686
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

subventiile-nu-au-dus-la-cresterea-efect...

Subvenţiile nu au dus la creşterea efectivelor de animale > REVISTA LUMEA SATULUI

Subvenţiile nu au dus la creşterea efectivelor de animale

În mod normal, plata diferitelor forme de sprijin pentru sectorul zootehnic ar fi trebuit să ducă la creşterea efectivului de animale. Datele prezentate de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale arată însă contrariul, adică scăderea numărului la principalele specii de animale de fermă, din 2005 până astăzi, chiar şi după aderarea României la Uniunea Europeană. Ca urmare, s-au redus şi producţiile de carne. Excepţie fac ovinele şi albinele al căror număr a crescut în perioada menţionată.

CNDP, la final

„Există mai multe forme de sprijin pentru sectorul zootehnic, care stimulează creșterea animalelor. Cea mai importantă, care se desfășoară la ora actuală, este plata națională complementară directă (CNDP). Această formă de sprijin a început în 2008 și a dat rezultate în special la ovine/caprine, al căror efectiv a crescut semnificativ. CNDP se acordă acum pentru animalele înregistrate anul trecut. Însă acest tip de ajutor va înceta“ – a declarat Dorel Gheorghe Benu (foto), director general la Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA).

Până în prezent, la porc și pasăre au fost alocate subvenții numai de la bugetul național. Măsurile de bunăstare la porc și pasăre finanţate cu bani europeni au fost demarate abia în acest an. Acestea au fost prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală (PNDR), dar deocamdată plățile s-au făcut tot de la buget. În urma notificării, Comisia Europeană (CE) a dat deja aviz favorabil pentru porc. La pasăre, notificarea a fost retrimisă în țară, pentru anumite lămuriri și completări. Pentru cele două specii, România va primi 150 milioane de euro, de-a lungul anilor 2012 și 2013. Însă vor înceta plățile de la buget.

Tot în această perioadă se derulează sprijinul pentru vacile de lapte din zonele defavorizate (maximum 15 animale/exploatație). Este vorba de vreo 80.000 de beneficiari și de aproximativ 230.000 de capete, pentru care s-au alocat 22 milioane de euro. De asemenea, asociațiilor li se acoperă o parte din cheltuieli, pentru controlul oficial al producției. Această formă de sprijin poate stimula micii fermieri din zonele defavorizate să-și cumpere alte vaci, din rasele superioare, care dau mai mult lapte.

Noi forme de sprijin

În opinia interlocutorului nostru, pentru perioada 2014-2020 este foarte important modul în care statele membre vor reuși să-și impună punctul lor de vedere la CE privind formele de sprijin și sumele alocate. Cu toate că va dispărea CNDP, sunt permise alte forme de sprijin. Astfel, conform Art. 68 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 – privind stabilirea unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori – România poate să acorde până la 3% din totalul banilor prevăzuți prin FEGA pentru forme specifice de sprijin.

„În baza acestui drept, chiar începând din acest an, vrem să acordăm ajutoare pentru bovinele de carne și pentru bivoli, două specii de viitor, pentru care nu a existat nicio formă specifică de sprijin. Am prevăzut 6 milioane de euro pentru taurine și 1,5 milioane de euro pentru bubaline, într-un proiect de hotărâre de guvern. În funcție de numărul eligibil de animale, se vor acorda 300-400 de euro pentru vaca de carne. La bubaline, deocamdată nu avem nicio evidență și urmează să stabilim ulterior valoarea plății per cap“, a spus Benu.

CNDP va mai funcționa până în 2013. Dacă formele de ajutor nu se vor egaliza cu cele din vechile state membre, este posibil să fie aprobat un alt sprijin de la buget, dar nu este nimic sigur. Sunt avute în vedere atât oile/caprele, cât și vacile de lapte, dar probabil că sprijinul va fi gândit în funcție de performanțele animalelor, de producția de lapte și de carne.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
809

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Succesul, în gândirea unui agronom adevărat

Nu cred să existe astăzi printre agronomii care păşesc spre vârsta a treia vreunul care să nu-şi amintească de vremea formării lui ca specialist, de ceea ce însemna şcoala şi mai ales practica de la acea vreme. Nu demult am avut şansa să discut pe această temă cu o doamnă de specialitate inginer agronom, absolventă la Bucureşti a promoţiei din 1978. Vorbind de trecut, îmi spune că a criticat dintotdeauna vechiul regim şi i-a reproşat faptul că nu te lăsa să dispui de tine ca individ. A apreciat însă modul în care, la acea vreme, reuşeai să te formezi ca bun profesionist. Şcoala era şcoală, practica era practică, iar angajarea în producţie te călea ca să poţi face faţă oricărei situaţii. Doamna inginer Murgu încearcă şi astăzi, după mai bine de 30 de ani în câmpul muncii, să valorifice ce a preluat bun din trecut, ţinând însă cont de provocările vremii în care trăim. Îi place treaba bine făcută şi consideră că asta e cheia succesului în orice activitate.

Mai bine puţin şi bun

Programul ei începe la 4 dimineaţa. Pune la punct treburile societăţii până la 8 apoi merge la primărie, pentru ca după- amiază să revină şi să muncească până noaptea târziu la fermă. Doamna Murgu este din 2004 primar al comunei pe raza căreia îşi desfăşoară activitatea, dar continuă să muncească şi pentru afacerea clădită alături de soţul său, cu aproape 20 de ani în urmă. Atunci au luat naştere în comuna Vînători din Galaţi 3 mari societăţi, în care astăzi sunt comasate circa 2.000 ha din cele 4.000 ha reprezentând suprafaţa agricolă a comunei. Ele se ocupă de cultura mare, cartofi şi legume rădăcinoase şi doar pe câteva hectare cultivă pepeni. Cea mai mare dintre acestea, Agropan SRL, a fost înfiinţată de soţii Murgu după desfiinţarea CAP-ului la care lucrau amândoi ca ingineri-şefi. În prezent, societatea este administrată de una dintre fiicele celor doi, însă sufletul afacerii rămâne doamna Sicuţa Murgu, care a rămas pe post de asociat. În cadrul societăţii exploatează 500 ha de teren, cea mai mare parte fiind pământ luat în arendă, din care cartof şi legume pe 150 ha, iar pe restul cultură mare.

Rămasă singură, doamna inginer s-a văzut nevoită să mai restrângă din activitate, reducând, în primul rând, suprafaţa ocupată cu legume şi cartof, care ocupau cândva peste 300 hectare. „Chiar şi aşa acestea rămân cele mai rentabile culturi şi te răsplătesc cel mai bine dacă le întreţii cum trebuie“, spune doamna Murgu. Are condiţii şi pentru producerea seminţei de cartof, dar impedimentul îl reprezintă costurile cu apa de irigat. Din experienţa ei, decât să faci o treabă de mântuială mai bine nu o mai faci. Astfel încât încearcă să facă mai puţin, dar bine.

Punctul forte: sământa şi utilajele

De la soţul său, Viorel Murgu, unul dintre cei mai buni specialişti din judeţ, a preluat convingerea că sământa e veriga de bază, iar imediat în urma ei trebuie să vii cu utilaje performante. Doamnei Murgu nu-i convine faptul că la noi nu se mai produce sământă autohtonă competitivă şi că e nevoită să cumpere de la străini. Ea mizează totuşi încă pe soiurile româneşti de grâu produse la Fundulea. Adevărul este însă că nici sământa adusă din afară nu o mai mulţumeşte de la o vreme. Cel puţin la legume, morcov şi ceapă, de la an la an a constatat că le-a scăzut calitatea. În ceea ce priveşte cartoful, o bună bucată de vreme a achiziţionat sământă de la Braşov, dar când a constatat că şi multiplicatorii de acolo produc tot sământă din Olanda, a preferat să o aducă ea direct de la sursă, din patria cartofilor.

În ceea ce priveşte investiţiile, cele mai multe au constat în achiziţia de utilaje în leasing. Astfel, pe lângă cele de bază, tractoare John Deere, combine, semănători, pluguri şi freze, familia Murgu a investit de-a lungul timpului în echipamentele specifice culturii de rădăcinoase: combine de recoltat cartofi şi ceapă, sortatoare de cartofi şi inclusiv o rampă de irigat de 400 de metri. „Soţul meu era un perfecţionist şi a vrut să facem treabă ca la carte", mai spune doamna inginer. Singurul lucru pe care şi l-a propus, dar nu a mai apucat să-l facă a fost depozitul de legume cu o capacitate de 10.000 de tone, unde voia să condiţioneze şi să ambaleze producţia pentru a încheia contracte ferme cu marile magazine, care să-i permită să renunţe la comerţul prin intermediari.

Irigaţiile, eterna provocare

Ca printr-o minune, sistemul de irigaţii de la Vînători a scăpat din calea vandalismului care a făcut ravagii prin alte părţi. „Soţul meu a avut o mare implicare în menţinerea acestuia. A fost întreţinut cum se cuvine şi există şi în ziua de astăzi. A contat şi faptul că, an de an, s-a udat, fiind vorba de legumicultură", spune doamna Murgu. Însă, din cele 4.000 ha care erau în întregime irigabile, sistemul fiind construit pentru un singur beneficiar – CAP-ul, astăzi se mai irigă doar cca 1.000, mai exact suprafeţele cultivate cu legume. Asta şi pentru că, fiind foarte aproape de oraş, mult din teren a fost scos din circuitul agricol, ultima grijă a noilor proprietari fiind conductele care le traversau terenurile.

„E greu însă să foloseşti pe 1.000 ha, cât se mai irigă în prezent, un sistem care odinioară deservea 4.000 ha. Şi nici acesta nu se ştie ce soartă va avea, pentru că din 2010, de când subvenţiile pentru irigaţii au fost stopate, cei din amonte nu mai irigă deloc, iar noi, cei din treapta a II-a, plătim de trei ori mai scump energia electrică faţă de cei din treapta I", mai spune doamna agronom. Dar cum legume fără apă nu se poate, doamna inginer este hotărâtă să facă tot ce-i stă în putinţă pentru a le produce în continuare, ca la carte, în stilul perfecţionist pe care l-a deprins de la soţul şi, totodată, mentorul său.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
1396

□

Comentarii

□

□

1. Gilu -- (18-May-2011)Stimata doamna,tonul ofensator va apartine in totalitate...Ca sa vedeti ce-ati "spus" de fapt, cititi-va atent propriul articol:"Are condiţii şi pentru producerea seminţei de cartof, dar impedimentul îl reprezintă costurile cu apa de irigat." Asta e singurul impediment in a produce samanta de cartof in Galati ? Ziceati ca stiti bine ce inseamna zonele inchise ,nu-i asa ? Iar in ce priveste informatia " pe gratis", mai bine ma lipsesc ! Problema e ca-i induceti in eroare pe altii, care-o iau de buna.Prostiile se pot contesta, e datoria dvs.Intamplator cunosc subiectul in detaliu...

2. Gilu -- (16-May-2011)Alti "specialisti" care cred ca pot face samanta de cartof in Galati... A incercat si saracu' Murgu si a dat chix ! Iar reporterul , inainte sa scrie asa ceva ,ar trebui sa stie sau sa se documenteze si sa afle ca nu poti vorbi de samanta de cartof in Galati din cauza CLIMEI ! Se-aude ????In alta ordine de idei se face o confuzie intre soiurile olandeze si samanta olandeza: pai noi avem din 1964 aproape numai soiuri olandeze in Romania(Sante, Desiree,Ostara ,din cele vechi,de cele noi nu mai pomenesc...) despre ce vorbiti ?????

3. Valentina Soimu -- (17-May-2011)Si vi se pare ca am spus altceva stimate domn atoate stiutor? Am precizat ca doamna aduce samanta din patria cartofilor care este Olanda in caz ca nu stiti despre ce vorbim. Cat despre producerea de samanta da, stiu bine ce inseamna zonele inchise pt producerea cartofului(care oricum nu mai exista) dar daca omul afirma ca are posibilitatea sa-si produca singur samanta pot eu sa contest acest lucru? Vorbim de un agronom care lucreaza de mai bine de 30 de ani in productie totusi.Ce ne mai place sa ne dam

cu pararea, si pe un ton ofensator nu oricum, chiar si cand primim informatii pe gratis...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Suceava, cea mai mare forţă silvică a României

În momentul de față, Direcția Silvică (DS) Suceava, din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, administrează 280.000 ha fond forestier proprietate publică a statului. La acestea se adaugă 30.000 ha ale unităţilor teritorial administrative și 30.000 ha care aparțin altor categorii de deținători, cum ar fi obști și persoane particulare. Fapt este că această direcție este cea mai puternică din punct de vedere economic, pentru că recoltează cea mai mare cantitate de masă lemnoasă din fondul forestier proprietate publică a statului, în medie 1,2 milioane de metri cubi.

Investiţii într-un an de criză economică

„La capitolul investiții, situaţia este puțin austeră, așa cum era de așteptat, fiind un an de criză economică. Totuși, beneficiem de 1,7 milioane de lei din surse proprii. În mod normal, am fi avut nevoie de 3,5-4 milioane de lei" – afirma Mihai Miheţiu, directorul DS Suceava. El susţine că este primul an în care DS Suceava trebuie să verse la stat 90% din profit, faţă de 50% în anii anteriori. Domnia sa a spus că mai există și alte fonduri, cum ar fi cele alocate de la buget, inclusiv pentru herghelie, sau din împrumuturi și credite externe de la Consiliul Europei, gestionate de MMP, în special pentru lucrările de corecţie a torenților, dar și pentru întreţinerea drumurilor forestiere. În momentul documentării noastre, valoarea acestor fonduri nu era încă cunoscută, pentru că se mai discuta la nivel de minister și RNP.

În program, împăduriri pe 1.450 ha

În Suceava, anul acesta se vor împăduri 1.450 ha, suprafaţă prevăzută în Programul pentru fondul forestier de stat. Din total, 950 ha reprezintă împăduriri propriu-zise, cu puieţi plantaţi, iar 500 ha, regenerări naturale. De asemenea, vor fi efectuate completări, pe 200 ha, în diferite plantaţii. În urma unei decizii a RNP şi Ministerului Mediului și Pădurilor (MMP), prin care fiecare ocol silvic trebuie să planteze câte un hectar pentru comunităţile locale, direcţia mai împădurește 24 ha. Forţa de muncă este asigurată, prin voluntariat, de personal silvic, alţi bugetari, ONG-uri și elevi. Materialul săditor provine de la cantoane și este realizat suplimentar faţă de cel obţinut în pepinierele permanente ale judeţului. Adică, fără cheltuieli suplimentare! În acest sistem de voluntariat al pădurarilor, producţia ajunge la zeci, poate chiar sute de mii de puieţi. În plus, pădurarii suceveni vor mai planta 316 ha pe suprafeţele care aparţin în principal primăriilor, dar și altor deţinători. În cadrul campaniei de împăduriri din acest an, DS Suceava plantează aproximativ şase milioane de puieți asigurați aproape integral din pepinierele proprii.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
621

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sucevenii obţin mari profituri din exploatarea pădurilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Sucevenii obţin mari profituri din exploatarea pădurilor

În primul semestru al anului 2011, Direcţia Silvică Suceava a realizat venituri de 86 milioane de lei, faţă de 54 milioane de lei cât se preconizase iniţial.

Recent, în cadrul Direcţiei Silvice (DS) Suceava a avut loc o şedinţă de analiză a activităţii din primul semestru al anului, în prezenţa şefilor de ocoale silvice, dar şi a directorului general al Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, Valerian Solovăstru.

În cadrul conferinţei de presă, ce a urmat întâlnirii de lucru, George Celsie, director comercial al DS Suceava, a opinat că pădurile aflate în ariile protejate nu trebuiau retrocedate, iar proprietarilor să li se fi acordat suprafeţe echivalente, pe alte amplasamente.

În privinţa tăierile ilegale, şeful RNP a afirmat că s-a înregistrat un regres, apreciind că în ţară sunt între 500.000 şi 800.000 ha nepăzite. „De aceea se impune adoptarea de măsuri atât împotriva hoţilor, cât şi a celor care nu-şi apără pădurea“, a punctat Valerian Solovăstru.

Prima pe ţară

Conform unui raport prezentat, DS Suceava are cele mai bune performanţe pe ţară în administrarea pădurilor. Astfel, în primul semestru instituţia şi-a propus să obţină venituri de 54 milioane de lei, dar a realizat 86 milioane de lei, „de vină“ în viziunea lui Valerian Solovăstru fiind managementul, calitatea oamenilor şi cea a fondului forestier.

Directorul general consideră că direcţii silvice precum Suceava, Piatra-Neamţ şi Mureş reprezintă coloana vertebrală a Romsilva şi că, dacă peste tot pădurile ar fi gestionate la fel de bine, alta ar fi situaţia la nivelul ţării.

La nivelul întregii RNP, pe primele şase luni ale acestui an s-au înregistrat depăşiri atât la cifra de afaceri, cât şi la profit, de cel puţin 10-15%. O cauză ar putea fi relansarea pieţei lemnului, în care preţul mediu obţinut pe metrul cub de răşinoase a înregistrat o creştere de 40%, comparativ cu anul trecut. De asemenea, există cerere mare pentru valorificarea biomasei, a lemnului de foc, în urma investiţiilor în centrale care folosesc drept combustibil biomasa.

Romsilva administrează 3,467 milioane de hectare de pădure de stat şi 1,1 milioane de hectare de pădure privată.

RNP, în zodia reorganizării

Cu acelaşi prilej a fost abordată şi problema posibilei regionalizări a ţării, context în care Romsilva va intra într-un proces de reorganizare, întregul personal urmând să fie reevaluat. Valeriu Solovăstru nu exclude posibilitatea ca unii angajaţi din structura centrală, care nu dovedesc ataşament faţă de RNP, să fie eliberaţi din funcţie.

Conform celor afirmate, reorganizarea are în vedere separarea activităţii de administrare a pădurii de stat de prestaţiile sociale, cum ar fi întreţinerea hergheliilor, administrarea parcurilor naţionale şi cea a pădurilor private. Unul dintre motive ar fi că, în prezent, regia beneficiază, de la bugetul de stat, de 2 milioane de lei pentru administrarea hergheliilor, în timp ce cheltuielile anuale se ridică la 37 milioane de lei.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
601

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

Suceviţa - icoana din Ţara fagilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Suceviţa - icoana din Ţara fagilor

Comuna Suceviţa este situată în judeţul Suceava, la 18 km de oraşul Rădăuţi, pe valea pârâului Suceviţa, la îmbinarea Obcinei Mari cu Depresiunea Rădăuţilor.

Mănăstirea Suceviţa, cel mai însemnat obiectiv turistic din zonă, înscrisă pe lista patrimoniului cultural mondial UNESCO, a fost zidită în ultimele decenii ale secolului al XVI-lea, cu cheltuiala întregii familii de boieri Movilă, dintre care Ieremia a domnit pe scaunul Moldovei între anii 1595-1606. Stilul arhitectural al mănăstirii îmbină elemente de artă bizantină şi gotică, împreună cu elemente de arhitectură ale vechilor biserici de lemn din Moldova. Pictura are un caracter narativ şi reprezintă scenele şi evenimentele biblice, în ordinea cronologică a înfăptuirii lor. Dominanta sa cromatică, verdele de Suceviţa, este o particularitate a picturii mănăstirii.

Satul turistic Suceviţa mai este căutat de turişti pentru tradiţiile etnografice nealterate şi casele cu arhitectură specifică unei zone etnografice (casele din lemn), obiecte de artă medievală - broderii, miniaturi, sculpturi din lemn, argintărie. O piesă care face faima Suceviţei, deşi nu provine din Moldova, este manuscrisul „Suceviţa 23“, un Tetraevanghel decorat cu sute de miniaturi, din vremea voievodului Ţării Româneşti, Alexandru II (1568 - 1577), ferecat însă mai târziu, în 1606, din ordinul lui Ieremia Movilă.

Biserica Parohială, numită şi Biserica Cimitirului Suceviţa, a fost reconstituită în 1772 din piatră, împreună cu clopotniţa. Un alt obiectiv turistic al comunei Suceviţa este Casa Iraclie Porumbescu, scriitor bucovinean (1823-1896), tatăl compozitorului Ciprian Porumbescu, casă „românească“ cum puţine se mai întâlnesc astăzi.

Un lucru mai puţin cunoscut de către turiştii care vizitează comuna Suceviţa este Crucea de mormânt a Varvarei Golimbiovschi, bunica compozitorului Ciprian Porumbescu, care se găseşte în cimitirul satului.

Costumele populare şi folclorul din comuna Suceviţa reprezintă un alt punct de atracţie pentru turiştii din ţară şi din străinătate

Valorificarea tradiţiilor locale

S-au constituit şi pregătit formaţii artistice de amatori la nivel de comună care prezintă spectacole artistice pentru turişti la hotelurile şi pensiunile din comună: ansamblul „Cetina“ al Şcolii cu clasele I-VIII „Dimitrie Vatamaniuc“ – Suceviţa şi grupul folcloric „Flori de munte“ al Căminului Cultural Suceviţa.

Manifestările locale devenite tradiţionale – Zilele Culturii Suceviţene, Târgul de Turism, Festivalul Fructelor de Pădure, Festivalul de Toacă, Balul Gospodarilor, Balul pensiunilor şi Festivalul Obiceiurilor de Iarnă – sunt tot atâtea prilejuri de afirmare a talentelor locale şi de creştere a coeziunii sociale locale.

O atracţie indiferent de anotimp

În ultimii ani, Suceviţa s-a transformat dintr-o simplă destinaţie de vizitare a mănăstirilor timp de o zi sau două într-un loc perfect pentru turismul activ, de agrement, cu o rămânere în zonă pentru sejururi mai lungi prin realizarea unui Nature Active Parks - Parc de Turism Activ în Natură (NAP). Iniţiativa a aparţinut Facultăţii de

Ştiinţe Economice şi Administraţie Publică din cadrul Universităţii „Ştefan cel Mare“ din Suceava, dar promotorul proiectului în localitate a fost chiar centrul PAPI (Punctul de Acces Public la Informaţie).

Prin „NAP“-ul de la Suceviţa s-a creat o reţea de trasee turistice de drumeţie, mountain-bike şi nordic-walking, care sunt dezvoltate pe drumurile forestiere sau pe traseele de drumeţie existente şi sunt alese în aşa fel încât să aibă grade de dificultate şi lungimi diferite, pentru a corespunde unor grupe cât mai variate de turişti, atât ca vârstă, cât şi ca pregătire fizică. Unul dintre ghizii la care puteţi apela atunci când veţi vizita Suceviţa este chiar administratorul Reţelei Electronice a Comunităţii Locale (RECL) din cadrul Primăriei Suceviţa, Alexandru Jolobai. De la acesta am aflat că turiştii pot obţine informaţii despre cele cinci trasee pe care pot face mountain-bike şi nordic-walking

În plus, cei ajunşi aici se pot adresa şi la Primăria Suceviţa, la Agenţia „Ţara Autentică“ sau la Asociaţia pentru Turism şi Dezvoltare Economică Locală Suceviţa, unde li se asigură plimbări cu căruţa sau cu sania, vizite la fierărie, plimbări prin pădure pentru descifrarea vieţii naturii sau ritualul focului de tabără.

Modernizarea pârtiei de schi existente şi construirea uneia noi reprezintă un punct central în planurile de atragere a turiştilor în această ministaţiune. În prezent, există o pârtie cu un grad de dificultate scăzut şi cu lungimea de 320 metri, cu o diferenţă de nivel de 40 metri şi altitudinea la punctul de plecare de 655 metri.

Modelul japonez

După o excursie în Japonia, preşedinta Asociaţiei de turism din Suceviţa, Corina Pănculescu, preşedinta Asociaţiei de turism din Suceviţa, doreşte ca şi turismul românesc să preia ceva din cel japonez.

„La sfârşitul celor două săptămâni ştiam cum trăieşte un om din clasa medie spre săracă, din clasa medie spre cei bogaţi, cum trăieşte un intelectual, cum trăieşte un muncitor, ştiam cum arată staţiunile lor climaterice, ştiam ce înseamnă să bei ceaiul în stil japonez, pentru că programul lor era astfel alcătuit încât după două săptămâni să pleci cu o imagine, cu o radiografie a societăţii japoneze.

Ideea lor de turism este să vezi viaţa, să cunoşti oamenii. Ne-au dus să mâncăm tradiţional, ne-au cazat în hotel tradiţional. Un astfel de turism vreau să văd şi eu în România. Acel străin sau român care vine în Bucovina să cunoască zona aceasta şi să nu mai aud turişti care vin şi spun să le facem mici şi grătar cu cartofi prăjiţi. Dacă ai venit în Bucovina mănâncă nişte hribi cu smântână şi cu mămăligă, o ciulama de viţel. Noi avem ce oferi, avem oameni harnici, foarte muncitori şi pricepuţi, dar parcă ne e ruşine să spunem că avem, că facem. Cădem în patima extazului în faţa umbreluţelor puse în faţa unui pahar cu limonadă şi aşa mai departe“, a precizat Corina Pănculescu.

Mâncăruri tradiţionale

Mâncărurile tradiţionale ce se servesc la pensiunile din Suceviţa sunt borş cu ciuperci, ciulama de ciuperci cu mămăliguţă, mămăliguţă cu sarmale, mămăligă cu tochitură, mămăliguţă cu lapte dulce sau acru, tocinei cu smântână, ochiuri în smântână, papanaşi cu brânză şi miere de albine, clătite cu dulceaţă din fructe de pădure, chiroşti cu brânză. Dintre băuturile de casă amintim afinata, zmeurata, vişinata, cireşata, ţuica de prune, vin de coacăze sau zmeură.

Silviu Buculei

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
925

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

sud-estul-romaniei-tot-mai-vulnerabil-la...

Sud-estul României, tot mai vulnerabil la secetă

• Dialog cu Elena Mateescu, director executiv la Institutul Naţional de Meteorologie şi Hidrologie

– Aţi mai întâlnit fenomene meteorologice similare celor din anul 2012?

– Ani agricoli secetoşi se produc frecvent în ţara noastră. Ne-am obişnuit cu aceste fenomene pentru că, dacă în fiecare deceniu al secolului trecut în România se înregistrau 1 până la 3 ani secetoşi, în primul deceniu al secolului actual, respectiv intervalul 2001-2010, s-au înregistrat deja 5 ani secetoşi. Şi iată acest nou început de deceniu a debutat cu un agricol de asemenea secetos. După cum se ştie, secetele severe în România s-au înregistrat în 1945 – 1946, an agricol de referinţă pentru secolul trecut şi, mai recent, în 2006 – 2007.

Au fost ani excesivi secetoşi în care aria de extindere a fenomenului a fost la nivelul întregului teritoriu agricol al ţării şi ani în care au fost afectate atât culturile de toamnă, cât şi cele de primăvară. În acest an este puţin diferită situaţia. De ce? Primele 4 luni ale anului agricol 2011, referindu-ne la perioada septembrie-decembrie, au fost de asemenea secetoase, cu cantităţi de precipitaţii sub normele climatologice similare perioadei 2006. Luna noiembrie s-a diferenţiat ca fiind cea mai secetoasă din istoria măsurătorilor meteorologice pentru că au căzut doar 1,2 litri pe mp, can-titate medie la nivelul României, comparativ cu o valoare medie multianuală de 43,9 litri pe mp.

În anul agricol 2006-2007, seceta a revenit începând din aprilie şi până în iulie, deci iarăşi 4 luni consecutive, fapt ce a determinat calamitarea, cum spuneam, atât a culturilor de primăvară, cât şi a celor de toamnă.

Ce este diferit în această primăvară este faptul că precipitaţiile din lunile aprilie şi mai au refăcut pe moment rezerva de umiditate din sol pentru culturile de toamnă astfel încât diminuarea producţiei în acest an agricol la culturile de toamnă este în jurul a 20-30% faţă de anul agricol anterior considerat unul dintre cei mai buni din ultimii 10 ani în România.

Ne amintim luna mai cu 128,5 litri pe mp, cantitate medie lunară înregistrată la nivelul României faţă de o valoare medie multianuală de 75,7, aceasta fiind a 3-a lună cea mai ploioasă din ultimii 52 de ani în România. Însă, începând din iunie, iulie şi iată primele 2 decade ale lunii august cantităţile reduse de precipitaţii şi, nu în ultimul rând, temperaturile maxime deosebite înregistrare în această vară au determinat ca fenomenul de secetă pedologică să se extindă la nivelul întregului teritoriu agricol al ţării, să se intensifice. Este iarăşi de remarcat că iulie a fost cea mai călduroasă lună din ultimii 52 de ani în România.

– Există o explicaţie dincolo de „aşa ne-a lăsat nouă Dumnezeu"?

– În contextul fenomenului încălzirii globale, nici România nu face excepţie pentru că, aşa cum spuneam, creşterea frecvenţei şi a intensităţii fenomenelor extreme este din ce în ce mai evidentă în ultimele decenii în ţara noastră. Şi dacă vorbeam de ani extrem de secetoşi, am avut în primul deceniu al secolului 21 şi ani de referinţă extrem de ploioşi.

Ne amintim, de exemplu, de anul 2005, când inundaţiile din luna aprilie şi până în septembrie au afectat aproape fiecare regiune agricolă din ţara noastră. Nu în ultimul rând, am avut chiar în anul excesiv de secetos 2006- 2007 luna august cu precipitaţii abundente. Deci iată că pe parcursul unui an agricol se pot întâlni fenomene extreme, fie secete pronunţate, valuri de caniculă, fie perioade de precipitaţii abundente, generatoare de inundaţii.

Fermierii şi nevoia de adaptare

– Cu alte cuvinte, cred că începe să ne fie clar că anotimpurile se mişcă, se rotesc altcumva decât eram noi obişnuiţi şi graţie dvs. Am în faţă o carte care se cheamă Schimbări climatice în România şi efectele asupra agriculturii, semnată de Ioan Sandu, Elena Mateescu şi Victor Viorel Vătămanu, care, prin titlu, ne pune în temă deja cu ceea ce se întâmplă acum pe glob. Încălzirea globală este un fenomen la care trebuie să luăm seama.

– Şi trebuie să luăm şi atitudine. Când spun aceasta mă refer în mod deosebit la adaptare pentru că adaptându-ne putem avea o atitudine mai prietenoasă faţă de mediu. Pentru agricultori, adaptarea tehnologiilor la mersul vremii este mai mult decât necesară. Când îşi înfiinţează, la început de an, o cultură trebuie să ia în considerare tehnologii noi care să le permită să asigure o producţie constantă an de an.

– V-aţi referit în primul rând la efectele evoluţiei vremii asupra agriculturii. În acelaşi timp însă, acestor furtuni climatice le este supus şi organismul uman cu urmări foarte directe, în aşa fel încât viaţa aşa cum o ştiam noi din moşi-strămoşi începe să-şi schimbe parametrii.

– Într-adevăr, nu numai plantele sunt afectate de disconfortul termic. Îl simţim şi noi, oamenii, în special în perioadele caniculare sau în zilele cele mai reci din anotimpul iernii şi, după cum ştiţi, ANM pune la dispoziţia autorităţilor centrale pentru asigurarea măsurilor speciale din punctul de vedere al Ordonanţei 99 din 2000 informaţiile privind indicatorii de disconfort termic ITU, acel indicator de temperatură - umezeală care în condiţii specifice îndeplineşte pragul critic de 80 de unităţi în perioada de vară şi care reprezintă un reper cumulat cu temperaturile maxime, condiţii în care autorităţile trebuie să ia măsuri speciale şi, nu în ultimul rând, indicele de răcire pe perioada de iarnă. Ne amintim luna februarie, bogată în zăpadă şi cu temperaturi minime scăzute.

Planeta, în clocot, în anul 2100

– Futurologii, poate şi cu un pic de simţ al umorului, spun că în 2050 ne vom redefini din cauza schimbărilor drastice ale condiţiilor meteorologice. E oare posibil?

– Modelele scenariilor climatice la nivelul României, elaborate de specialiştii climatologi din cadrul ANM, estimează pentru perioada 2020-2050 o creştere a temperaturilor medii ale aerului cu 1,5 până la 2,5 grade în funcţie de scenariul de emisie a gazelor cu efect de seră şi creşteri mai mari de până la 4-4,5 pentru sfârşitul secolului 2070-2100.

– În ceea ce priveşte cantităţile de precipitaţii anuale, peste 90% din modele proiectează o descreştere a valorilor anuale cu 10-20%, în special în zonele din sudul şi sud-estul României, cunoscute ca fiind cele mai vulnerabile la seceta pedologică, condiţii în care lipsa apei va fi o problemă acută în viitor.

– După datele pe care le aveţi la dispoziţie, se poate face o prognoză pentru această toamnă?

– Pentru toamna anului 2012, datele de până în prezent arată că în luna septembrie, în zonele din sudul, estul şi sud-estul ţării temperaturile lunare pot fi mai ridicate decât în mod obişnuit, iar cantităţile de apă mai reduse comparativ cu normele climatologice, ceea ce va face ca în continuare seceta pedologică şi deficitul de apă să fie prezente în aceste zone. Pentru lunile octombrie şi noiembrie datele arată o apropiere de valorile normale din punctul de vedere al cantităţilor lunare de precipitaţii.

Trebuie să menţionăm faptul că acestea au un grad de realizare medie de 60-65% şi un caracter orientativ. De aceea ele sunt permanent amendate de informaţiile oferite de prognoza pe termen scurt şi mediu, astfel încât agricultorii să-şi poată planifica pe cât posibil calendarul lucrărilor agricole în funcţie de mersul vremii.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
969

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69d0f

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

sulfina-barbu-vrea-pamant_205.html

Imprimati articolulSulfina Barbu vrea… pământ

Fostul ministru al Mediului şi Gospodăririi Apelor, Sulfina Barbu, a solicitat Prefecturii Prahovei să elucideze în comuna Măgureni o problemă cu un teren al socrilor săi, pe care aceştia, conform ministrului, nu l-au primit. Numai că, aşa cum spune fostul primar, Marian Dobre, „socrii doamnei ministru au primit deja un teren în altă parte, pentru care aveau act.

Acest nou teren solicitat nu le poate fi retrocedat, deoarece ar însemna să încălcăm legea şi să le atribuim mai mult pământ decât au. Nu putem să dăm un teren care este al altcuiva“. Familia Barbu susţine însă că pământul cerut îi aparţine.

(Nina Marcu)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
655

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net

summit-ul-elitei-agricole_1126.html

„Summit-ul“ elitei agricole

În fiecare an, în luna octombrie, la iniţiativa unui agronom inimos care, pentru o scurtă perioadă de timp, a condus agricultura României, seniorii care compun corpul de elită al agriculturii româneşti se adună pentru o zi la Bucureşti.

Scopul întâlnirii este unul simplu – acela de a se mai vedea, de a depăna amintiri. În acelaşi timp însă, fără să se înscrie ca obiective ale întâlnirii, se poartă şi discuţii – neorganizate –, realizându-se schimburi de informaţii pe teme profesionale. Printre ei se află şi specialişti mai tineri care lucrează cele mai întinse câmpuri agricole ale României.

Unii s-au specializat în ţări cu agricultură avansată şi vorbesc despre ceea ce au văzut la cei care obţin producţii agricole mari şi profitabile. Ei susţin că, pe vremea lor, agricultura românească a fost foarte aproape de europenii dezvoltaţi. Dacă îi întrebi, nu-şi pot explica rolul de cenuşăreasă pe care-l jucăm astăzi. Pe feţele lor se citea mâhnirea generală că în ţara noastră nu sunt utilizate două valori inestimabile de care dispunem: pământul roditor şi resursa umană.

Resursa umană, şi în special cea ştiinţifică, pare a fi cea mai traumatizată. Din zecile de mii de cadre cu pregătire pentru diferite ramuri şi subramuri ale agriculturii, doar 20-30% mai au oarecare legătură cu agricultura.

Vorbind de pericolul ca pârloaga să se extindă la nivel naţional şi despre starea jalnică a tehnicii şi tehnologiilor folosite în micile gospodării, ei nici măcar nu încearcă să emită soluţii pentru ieşirea din impas. Nu o fac, pentru că realizează că le lipseşte interlocutorul cu putere de decizie.

Toate aceste valori de care ţara dispune puteau şi pot fi utilizate dacă guvernul, Ministerul Agriculturii ar fi avut sau ar avea un plan strategic pe termen mediu şi lung privind agricultura. Oameni cu vechi state de funcţiune în agricultura românească nu-şi pot explica o asemenea decădere care aserveşte ţara marilor companii internaţionale care au transformat România într-o ladă de reziduuri alimentare.

Aproape toţi cei prezenţi la întâlnire au lucrat ori lucrează în exploataţii agricole. Mulţi dintre ei au făcut studii şi specializări ori vizite de documentare în ţări cu agricultură performantă (SUA, Franţa, Germania, Austria, Ungaria, Cehia, Italia), iar în unităţile agricole unde au lucrat au practicat tehnologii performante şi au obţinut producţii similare cu cele din ţările avansate.

Aceşti oameni – cu experienţa lor teoretică şi practică – sunt gata ca, împreună cu specialiştii mai tineri, cu putere de muncă şi cu entuziasm, să răspundă la orice chemare şi iniţiativă a Ministerului Agriculturii pentru întocmirea şi punerea în practică a unui PROGRAM CONCRET ŞI EFICIENT DE REDRESARE ŞI DEZVOLTARE DURABILĂ A AGRICULTURII.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
590

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

suntem-ceea-ce-mancam-de-aceea-trebuie-s...

Alimentaţia sănătoasă

Suntem ceea ce mâncăm, de aceea trebuie să mâncăm sănătos!

Alimentaţia reprezintă unul dintre domeniile cele mai complexe şi interesante ale vremurilor pe care le trăim. Omul modern se hrăneşte adeseori nesănătos, adică mănâncă mult şi prost. Prin urmare, o persoană din două suferă de exces de greutate.

Obezitatea are efect nefavorabil asupra sistemului osos, asupra scheletului, dar şi asupra aparatului locomotor, în special asupra părţii inferioare a corpului. Cu cât excesul în greutate este mai mare, cu atât creşte numărul persoanelor care suferă de afecţiuni ale inimii şi ale vaselor de sânge: infarct miocardic, angină pectorală, ateroscleroză, dar şi afecţiuni cancerigene – cancerul intestinelor.

Obezii pot avea probleme mari chiar în cazul unor intervenţii chirurgicale. Este important să cunoaştem recomandările utile pentru o raţie alimentară care să ne confere starea de sănătate, dar şi de confort.

Care ar fi raţia alimentară?

Prin raţia alimentară înţelegem cantitatea de alimente consumate, care satisfac nevoile nutritive ale organismului în 24 de ore, asigurându-i acestuia energia necesară (în general 2.400-3.800 kcal), vitaminele, sărurile minerale şi proteinele digestibile.

Raţiile alimentare zilnice sunt stabilite plecând de la diferite grupe de alimente (fructe şi legume, grăsimi, produse lactate, cereale, legume uscate şi cartofi, carne, peşte, ouă etc.) şi ţine seamă şi de eventualul aport furnizat de băuturile alcoolice (10% maximum din aportul energetic total). Calculul raţiei alimentare se face pe baza cantităţii de energie eliberată în procesul digestiei de 1 g de substanţă. Această energie are următoarele valori: glucide 4.1 kcal, proteine 5.5 kcal, grăsimi (lipide) 9.3 kcal/g. Aproximativ 2/3 din totalul caloriilor necesare zilnic omului trebuie să provină din alimente de origine vegetală, iar 1/3 din produse animale (carne, lapte, unt, ouă).

Acum este sezonul fructelor şi al legumelor şi putem beneficia de virtuţile lor din plin.

Curiozităţi ştiinţifice despre fructe şi legume

Felia de morcov se aseamănă cu ochiul uman. Ştiinţa demonstrează că morcovii măresc fluxul de sânge către ochi şi îmbunătăţesc funcţia acestora.

Roşiile sunt hrană pentru inimă şi sânge. Inima fructului este roşie şi are patru camere. Alimentele de culoare roşie (roşiile, pepenele roşu) conţin lipocen, substanţă care apără organismul contra bolilor de inimă.

Strugurii stau în ciorchini de forma unei inimi. Fiecare bobiţă arată ca o celulă a sângelui, strugurii fiind hrană revitalizantă pentru inimă şi sânge.

Nucile arată ca un mic creier, cu o emisferă dreaptă şi una stângă: creierul mare deasupra şi cerebelul dedesubt. Nucile ajută la buna funcţionare a creierului.

Boabele de fasole vindecă şi ajută la menţinerea funcţiei rinichilor, boabele arătând exact ca rinichii.
Ţelina configurează oasele din corpul uman. Oasele sunt 23% sodiu, iar ţelina are 23% sodiu. Dacă nu avem destul sodiu în alimentaţie, organismul şi-l extrage din oase, fărâmiţându-le uşor.
Grapefruitul, portocalele şi alte citrice arată exact ca glandele mamare ale femeii şi contribuie la sănătatea sânilor şi la mişcarea limfei înspre şi dinspre sâni.
Ceapa este precum celulele corpului. Cercetările demonstrează că ceapa ajută la curăţarea deşeurilor din toate celulele organismului. Ceapa provoacă lacrimile care spală straturile epiteliale ale ochilor.
Smochinele au multe seminţe şi atârnă două câte două. Smochinele tratează sterilitatea masculină
Cartofii arată ca pancreasul şi chiar echilibrează indexul glicemic la diabetici.
Material realizat la BIROUL PROMOVAREA SĂNĂTĂŢII din cadrul Direcţiei de Sănătate Publică
sursa www.yahoo.com

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
693

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Suntem în pericol de a deveni obezii Europei > REVISTA LUMEA SATULUI

Suntem în pericol de a deveni obezii Europei

În această ediţie vom dezbate un subiect foarte important, care ne priveşte pe fiecare în parte. Alături de noi se află un specialist în domeniu, directorul Institutului de Cercetări Alimentare, prof. dr. Gheorghe Mencinicopshi. Domnia sa ne va ajuta să înţelegem mai bine importanţa unei alimentaţii corecte, care să ne influenţeze în mod pozitiv sănătatea.

Să luăm aminte la o vorbă străbună

– Se spune, domnule profesor, că suntem ceea ce mâncăm. Este adevărată această vorbă?

– Pe lângă faptul că suntem ceea ce mâncăm, suntem şi ceea ce au mâncat străbunii noştri. Acest lucru este explicat şi ştiinţific prin faptul că fiecare specie coevoluează cu alimentaţia ei. O reflecţie personală cu privire la alimentaţie este că suntem ceea ce mâncăm, mâncăm cum gândim şi gândim cum mâncăm. Sănătatea creierului şi a organismului nostru este în relaţie directă cu ceea ce mâncăm.

– Am înţeles că în lume există peste 25.000 de cărţi cu diete scrise de specialişti. Cel care a făcut însă această numărătoare spune că este în zadar, atâta vreme cât nu există încă o educaţie uniformă cu privire la modul de alimentaţie. Este adevărat?

– Astăzi s-a dezvoltat o ramură a nutriţiei numită nutrigenomica, o ştiinţă care studiază interacţiunea dintre alimente şi genele noastre. Alimentele conţin factori de transcripţie genică. Practic, suntem ceea ce mâncăm pornind chiar de la nivel molecular. Faptul că oamenii sunt omnivori este un lucru cunoscut de patruzeci de mii de ani şi care a rămas neschimbat peste vremuri. Cei peste şapte miliarde de oameni nu seamănă din punct de vedere genetic, deci şi necesităţile alimentare sunt strict individualizate.

Nutrienţii buni şi răi

Organismul uman are nevoie de o varietate de alimente pentru a-şi asigura zilnic minimul de 50 de nutrienţi esenţiali, pe care corpul nostru nu îi poate fabrica şi fără de care nu poate supravieţui. Spre exemplu, cei opt aminoacizi esenţiali care vin odată cu proteinele din carne, lapte, ouă, peşte. Acizii esenţiali omega trei şi omega şase şi nouă se găsesc în uleiul de măsline, în peştele oceanic, în in şi cânepă, care, pe lângă proprietăţile proteinei asemănătoare cu cea din carne, conţin şi nişte substanţe numite lignani. Acestea ne protejează ficatul de agresiunea celorlalte alimente, în special a celor chimizate. Din categoria acestor lignani face parte şi xilimalina, care este un puternic antioxidant cu rolul de a proteja celula hepatică de acţiunea alcoolului şi a fumatului. Acestea nu ar trebui să lipsească din alimentaţia omului modern şi este foarte important să ştim că dietele lipsite de ele sunt extrem de periculoase pentru sănătate. Tot pe lista nutrienţilor esenţiali se regăsesc şi vitaminele A, D, E, K care sunt liposolubile, sau cele nehidrosolubile, precum vitamina C, vitaminele complexului C, mineralele, calciul, fosforul, magneziul, zincul etc.

Consecinţele unei alimentaţii nechibzuite

– Domnule profesor, cum se face că, în vreme ce vorbim despre criza alimentară, problema supraponderabilităţii a devenit un fapt comun, această boală fiind întâlnită chiar şi la copii?

– Dacă ne uităm la statisticile globale, putem constata că numărul obezilor este mult mai mare decât al subnutriţilor. Raportul este 800 de milioane de subnutriţi şi mai bine la un miliard de obezi. Potrivit statisticilor UE, România se află pe locul al treilea la obezitate. Această boală determină hipertensiune arterială, arterioscleroză, boli cardiovasculare care se sfârşesc de multe ori cu un infarct, boli cerebro-vasculare, diabetul de tip II, o afecţiune tot mai des întâlnită şi dependentă de dietă. Acesta poate evolua în forme foarte grave, cu repercusiuni majore asupra întregului organism, de la pierderea vederii la amputarea membrelor.

O dietă corespunzătoare, sănătoasă, ne fereşte de o serie de cancere, cum ar fi cel de stomac sau de colon. Aceste boli au înregistrat practic o explozie, dovadă că sunt în raport direct cu ceea ce mâncăm. Una dintre cauzele apariţiei obezităţii este consumul tot mai mic de grăsimi bune şi exacerbarea consumului de calorii goale din alimente rafinate. Omul şi-a pierdut instinctul de a se hrăni corect, aşa că trebuie să reînvăţăm să mâncăm. Este important ca din hrana noastră zilnică să nu lipsească hrana vie, aşa cum sunt fructele şi legumele proaspete. Acestea conţin enzime care la o temperatură de peste 40˚ C se inactivează, aşadar lipsesc de la alimentele preparate termic. Jumătate din hrana noastră într-o zi ar trebui să o reprezinte fructele şi legumele, iar cealaltă jumătate să fie diversificată prin carne, lapte, ouă, peşte.

– Care este opinia dvs. cu privire la cultivarea plantelor modificate genetic?

– Organismele modificate genetic sunt nişte specii noi, care ar trebui să ocupe nişe ecologice naturale. Dar nu se întâmplă asta. Aşadar, ne aflăm pe un câmp al incertitudinii ştiinţifice şi ar trebui să adoptăm principiul precauţiei.

Asta ne mai lipsea: iradierea hranei!

– Se vorbeşte tot mai des despre un procedeu de iradiere a legumelor şi fructelor, care le oferă un termen de garanţie mult mai îndelungat.

– Iradierea presupune tratarea alimentelor cu radiaţii puternic ionizate, pentru a conferi plantelor o mai bună conservabilitate, dar care le lipseşte de valoarea biologică naturală. Chiar dacă vor arăta bine şi vor fi gustoase, nu mai constituie hrana vie despre care vă vorbeam, contrar aparenţelor. Însă trebuie să menţionez că nu devin radioactive, ci doar au o conservabilitate mai bună. Din nefericire, noi nu vom mai mânca la fel de sănătos cum au mâncat străbunii noştri, pentru că toate reziduurile de îngrăşăminte chimice, pesticide, metale grele trec prin lanţul agroalimentar.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
637
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

„Ne-am prăbuşit total. Suntem în pom cu zootehnia“

- Dialog incomod cu prof. univ. dr. Codrea Drăgănescu

Recent am avut un dialog cu prof. univ. dr. Codrea Drăgănescu, o personalitate în domeniul zootehniei. Cu ajutorul domniei sale am încercat să schiţăm o radiografie a creşterii animalelor în ţara noastră, domeniu care a avut foarte mult de suferit în ultimele patru decenii.

– Domnule profesor, care ar fi sectoarele unde se întrevede o posibilă redresare?

– La păsări a şi început acest proces, dar nu şi la porci. Să nu uităm că România s-a numărat printre primele zece ţări din lume în ceea ce priveşte creşterea păsărilor şi a porcilor! Şi am făcut praf cele două sectoare!

– Dar la taurine?

– La vaci ne-am prăbuşit total. Suntem în aer! Am ajuns să importăm lapte lichid! Este culmea dezastrului. Sectorul poate fi redresat numai cu sprijin de la stat şi Uniunea Europeană. Ciobanii nu protestează degeaba

– Aţi vorbit la un moment dat despre rumegătoarele mici. Care este situaţia lor?

– La oi şi capre situaţia este şi mai grea. Aceste animale trebuie să folosească păşunile marginale, iar transhumanţa este îngrădită pentru că terenurile sunt cultivate, iar oile în drumul lor ar distruge culturile. Adevărul este că avem milioane de hectare în zona montană care nu se pretează decât la păşunat cu oi, pentru că vacile nu pot ajunge în zonele înalte. Ciobanii nu mai au cum să ajungă acolo, decât cu unele excepţii.

– În condiţiile actuale, câştigurile ciobanilor sunt foarte mici, iar sectorul rămâne ameninţat. Ce s-ar putea face în această situaţie, astfel încât creşterea acestor animale să nu decadă în continuare?

– Eu cred că trebuie creat un sistem în care cheltuielile să scadă prin menţinerea unor păşuni marginale întinse, iar profitul să crească prin încrucişarea şi ameliorarea raselor. Astfel, este nevoie de un nucleu puternic de reproducţie în turmele mari. Ar putea fi aduşi berbeci performanţi, care să aducă un aport la carne. Atenţie – încrucişările nu trebuie să afecteze nucleul de prăsilă, care reprezintă cca 60%, ci să urmărească numai încrucişarea industrială!

Ar fi bine ca rasele să fie lăsate curate şi îmbunătăţite numai prin selecţie. Pe restul de 40% s-ar obţine mai multă carne al cărei preţ normal poate fi de trei ori mai mare decât la celelalte specii. De exemplu, carcasa de miel poate urca până la 18 lei/kg.

Lâna – un produs expirat?

Domnul Codrea Drăgănescu susţine că lâna a pierdut poziţia de material strategic pentru îmbrăcăminte. Ponderea ei ca materie textilă este dramatică. Preţul lânii pe piaţa mondială a început să coboare în ultimele decenii sub limita eficienţei. Cauza ar putea fi găsită în producţia masivă şi ieftină de lână din Australia şi Argentina. Adevărul este însă că industria textilă a renunţat de mult timp la confecţiile din lână şi nu se ştie dacă va reveni la sentimente mai bune.

Sectorul ovin trece astăzi prin cea mai dificilă situaţie în Europa. Se află într-o adevărată luptă pentru supravieţuire. Grav este că, în faţa scăderii cu 40-50% a efectivelor de ovine, în ultimii 20 de ani există în România o tendinţă de autoliniştire.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
682
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

suntem-in-Postul-Craciunului_1112.html

Suntem în Postul Crăciunului

Postul Crăciunului e, ca în fiecare an pe vremea aceasta, în toi. Până la 1 decembrie, când, mai mult sau mai puţin intrăm în atmosfera sărbătorilor de iarnă, ne amintim de Intrarea Maicii Domnului în templu şi de Sfântul Apostol Andrei.

Intrarea în templu

Pe când avea Maria, pruncul mult dorit de Ana şi Ioachim, vreo trei ani, părinţii au dus-o la templu, aşa cum au făgăduit când femeia era încă, aşa cum fusese o viaţă, stearpă. Arhiereul de atunci, Zaharia, a luat copila şi, după voia Domnului, a purtat-o prin locurile din templu unde chiar el intra doar odată în an. Şi, după cum se spune la cele sfinte, Maria a rămas aici vreme de doisprezece ani, după care şi-a urmat viaţa, cum i-a fost scris şi cum ştim şi noi, cei de azi. Dar ziua aceea, 21 noiembrie, a rămas înscrisă în calendar şi creştinii îşi amintesc azi de ea.

„Cel dintâi chemat“

Sfântul Andrei... Mare sărbătoare la creştini. Aproape că nu e casă care să nu aibă vreun sărbătorit. Cine a fost acest sfânt? „Cel întâi chemat la apostolie“, fiu de pescar, frate cu Petru, Andrei l-a urmat pe Iisus peste tot, a fost martor la minunile săvârşite, a aflat cuvânt de învăţătură, s-a bucurat când l-a desluşit, a plâns când Mântuitorul a fost răstignit, a fost fericit când a înviat şi a plecat în lume, în urma tragerii la sorţi, să predice credinţa creştină.

Se pot spune multe despre Andrei, dar trebuie precizat că el a fost primul care a ajuns pe plaiurile noastre, propovăduind Evanghelia şi botezându-i pe înaintaşii noştri. Originar din Betsaida, Andrei a fost şi ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul. Se spune că el a murit în timpul împăratului Nero, în oraşul Patras, din judeţul Constanţa, pe data de 30 noiembrie, răstignit pe o cruce în formă de X.

Din bătrâni se povesteşte...

Nu se ştie de ce, dar tradiţia spune că, în noaptea de 29-30 noiembrie, spiritele morţilor ies din morminte şi pornesc, aşa cum de puţine ori o fac, prin lumea viilor. De aceea, oamenii fac cruci cu căţei de usturoi pe la tocurile ferestrelor şi uşilor, se freacă pe la încheieturi cu el, îl pun şi pe la hornuri. Tot ca să evite întâlnirea cu strigoii, nu ies în puterea nopţii afară sau, dacă ies, fac gălăgie mare, închid bine vitele în grajduri, ca să nu apară ispita, se feresc de broaşte, câini ori pisici străine care se ivesc prin gospodărie. Căci, se spune, în noaptea asta strigoii se pot transforma în astfel de lighioane. Şi, dacă ele ating animalele sau oamenii, toţi se transformă, la rândul lor, în lupi şi câini.

Tot în noaptea asta, tinerii pun grâu la încolţit. Dacă grâul creşte des şi frumos, înseamnă că au soartă bună, cu multă fericire. Dacă nu, nu... Fetele de măritat recurg şi la anumite... făcături de dragoste. Întorc ulcica şi bagă tăciuni aprinşi sub ea, în timp ce curg potop vorbele de legare a alesului. Sau se uită în fântână la miezul nopţii, ca să-l vadă pe cel sortit. Sau, între două lumânări, privesc luciul oglinzii, în speranţa că, în loc de chipul lor, îl întrevăd pe al ursitului. Sau încearcă să-l afle învârtind paharul cu apă pe cenuşa proaspăt scoasă din sobă. Sau mănâncă turte sărate, în ideea că vine el, cel aşteptat, să le aducă apă, ca să nu moară de sete. Sau pun 41 de boabe de grâu într-o batistă şi batista o bagă sub pernă, iar cel care vine noaptea în vis să fure grâul e sortitul. Aşa se spune din bătrâni că ar fi. Aşa sunt tradiţiile pe la noi. Dacă toate astea au ori nu sorţi de reuşită, nu mai ştiu să spun...

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
626

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Supliment alimentar, în sprijinul crescătorilor de bovine

Lutrell Combi este un supliment alimentar care asigură un start bun în lactaţie, ceea ce are o importanţă crucială pentru o producţie mai mare a vacilor de lapte. De asemenea, dă continuitate stabilă şi beneficii viitoare în termeni de fertilitate ridicată, a declarat Alexandru Vereşezan, reprezentantul BASF ChemTrade GmbH, la simpozionul cu tema „Lutrell Combi, lupta cu deficitul de energie“. Eveni-mentul a avut loc recent, în cadrul Zilelor Crescătorului de Taurine, desfăşurate la Palatul Mogoşoaia (Ilfov).

Benefic la începutul lactaţiei

Vorbitorul a atras atenția că vacile de lapte – în special junincile, dar şi cele cu multe fătări – suferă în general din cauza nivelului scăzut de energie în jurul fătării şi în startul lactaţiei.

„În trecut, s-a încercat creşterea energiei ingerate de vaci, prin mărirea energetică a raţiilor. Acum, noua strategie e bazată pe nevoile de energie ale vacii, reducând conţinutul de grăsime din lapte, la începutul lactaţiei, având ca ţintă combaterea balanţei energetice negative“ – a afirmat Vereşezan.

Reprezentantul BASF a spus că Lutrell Combi este benefic pentru lactaţie, în faza iniţială. Acesta limitează pierderile de energie, prin reducerea conţinutului de grăsime din lapte. Este o abordare efectivă, atât timp cât grăsimea din lapte este un important consumator de energie, iar energia avută în vedere de sistem poate fi influenţată semnificativ, tocmai prin controlul conţinutului de grăsime din lapte.

„Produsul este în particular benefic la începutul lactaţiei, când este folosit în furajare încă din faza de repaus mamar. Prin utilizarea unei doze de 125 g/cap/zi de Lutrell Combi, începând cu 20 de zile înainte de fătare şi continuând până la 80-100 de zile de lactaţie, chiar dacă se reduce cantitatea de grăsime din lapte cu până la 10%, producţia zilnică de lapte creşte în medie cu 11,5%. Această creştere se menţine la cote mai reduse şi după încetarea administrării suplimentului alimentar“ – a menționat Vereşezan.

Estrul, mai devreme

Domnia sa a informat auditoriul, format din crescători, că punerea în valoare a metabolismului ciclic al vacilor este puternic dependent de nivelul energetic al animalelor. Acolo unde energia lipseşte, nu se pune problema unei propagări a acesteia. Lutrell Combi îmbunătăţeşte nivelul de energie al sistemului metabolic.

În practică, aceste rezultate duc la scurtarea perioadei până la următorul estru (intrarea vacilor în călduri), simptome mai pronunţate ale estrului, o creştere a ratei de fecunditate completată cu o scădere a Indexului de însămânţare (numărul de doze de material seminal consumat pentru realizarea unei gestaţii) şi o scurtare a Service Periodului (perioada dintre fătare şi prima gestaţie).

Tot de aici, a adăugat vorbitorul, reiese şi un alt aspect care nu trebuie deloc neglijat. Este vorba de durata de exploatare a vacilor, care creşte, putându-se atinge o limită a potenţialului de producţie, cât mai apropiată de potenţialul genetic al vacii. Prin reducerea Service Periodului, vacile se pot exploata cu 1-2 cicluri de lactaţie mai mult, adică viaţa de producţie a vacii se prelungește până la 5 cicluri de lactaţie. Astfel, se reduc reformele şi, implicit, costurile per exploatație.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
753

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

suplimentare-de-buget-la-anif_981.html

Suplimentare de buget la ANIF > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulSuplimentare de buget la ANIF

Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale a cerut Executivului ca subvenţia bugetară alocată Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare să fie suplimentată cu 47,14 milioane de lei.

Majorarea alocaţiilor bugetare a fost cuprinsă într-o Hotărâre de Guvern, conform căreia în Proiectul bugetului rectificat de venituri şi cheltuieli profitul brut al ANIF este estimat, pentru 2009, la 2,453 de milioane de lei, pe fondul unor venituri totale de 280,838 de milioane de lei şi a unor cheltuieli de 278,385 milioane de lei.

Motivaţiile suplimentării bugetare

Motivul măririi subvenţiei bugetare este acoperirea deficitului cheltuielilor, întrucât ANIF a pierdut din banii alocaţi iniţial. Prin bugetul aprobat pe anul 2009, subvenţia era de 142 milioane de lei. Numai că în această valoare s-a alocat şi suma neîncasată din anul precedent, de 47,14 milioane de lei. Astfel a rămas o subvenţie reală insuficientă pentru anul 2009, de numai 945 milioane de lei.

„La finele anului 2008, ANIF a înregistrat cheltuieli acoperite prin subvenţii de la bugetul de stat, în valoare totală de 243 milioane de lei, pentru care s-a încasat subvenţie în valoare de 196 milioane de lei, rămânând o subvenţie neîncasată de la bugetul de stat în valoare totală de 47 milioane de lei.

Această sumă avea în structură cheltuieli cu personalul în valoare totală de 17 milioane de lei, diferenţa de 30 milioane de lei reprezentând obligaţii neachitate către furnizorii de materiale, servicii şi energie electrică“, a declarat Cornel Popa, directorul general al ANIF, pentru Lumea satului.

Irigaţii în condiţii de criză

Cornel Popa a precizat că s-a ţinut cont de contextul economic actual, iar conducerea ANIF a stabilit unele măsuri de reducere a cheltuielilor cu personalul, pentru a diminua efortul bugetar de susţinere a acestei categorii de cheltuieli.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
751
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Surani, viaţa simplă a unui sat de munte

Ca să ajungi din Ploieşti la Suranii din Prahova, comuna cu cea mai veche primăriţă în funcţie din ţară, despre care s-a cam dus vestea, treci prin trei văi, urci tot atâtea dealuri, păşeşti cel puţin prin zece aşezări, fiecare cu istoria sa: Blejoi, Scăeni, Boldeşti, Lipăneşti, Bălţeşti, Cărbuneşti, Şoimari, ca să le enumerăm doar pe cele mai bine cunoscute. Dealurile din jur trec de 800 metri. Drumul către Surani trece printre apele locului, Lopatna şi Sărata.

După mai bine de un ceas, autobuzul ne lasă în faţa primăriei. O casă nouă, arătoasă, cu uşa deschisă către oameni.

Ne întâmpină o femeie înaltă, cu ochi mari şi cu mâini muncite, dar veselă. Este chiar primăriţa Marcela Cornea, cea pe care sătenii din Surani au ales-o în fruntea satului încă de prin anii '90.

Facem case mari şi la noi, şi prin Europa

Dialogul se leagă repede. „Să vă spun cum este viaţa la noi“, începe vorba. „Este chiar una neobişnuit de liniştită. Suntem peste 2.000 de suflete. Confortul este aproape ca la oraş, cu apă curentă în casă, dar şi cu poduri şi podeţe, cu flori, cu trotuare, drumuri asfaltate, gaz metan, cablu tv, autobuz, salubritate, Internet, terenuri de sport. Am accesat peste un milion de euro pentru infrastructură! Sigur, ne mai trebuie încă multe ca să aducem apă curentă în toate casele.

Importat este că avem o sursă asigurată. Dar, cu siguranţă, le vom face pe toate cu bani europeni, ca pe cele mai multe de până acum. Oamenii? Se nasc, îşi fac familie. Însă, de la o vreme, unii mai şi pleacă. Cred că peste 300 dintre ei îşi caută destinul prin Europa: Italia, Spania, Franţa, unde construiesc acolo case de se duce vestea. Şi le fac aici pe ale lor sau le refac pe cele bătrâneşti. Cei mai mulţi au case cumpărate pe acolo. Mai toţi spun că nu vor rămâne definitiv pe meleaguri străine. Cred că se vor întoarce acasă“, spune cu năduf primăriţa.

Peste două decenii dedicate satului copilăriei

Din '90 încoace, de când a devenit primar, Marcela Corne s-a dedicat trup şi suflet localităţii pe care o păstoreşte. „Cred că am tot făcut câte ceva pentru oamenii satului meu. Am ajuns în această funcţie acum 22 de ani. Satul înseamnă agricultură. La noi, bunăoară, fiind un sat de munte, cea mai mare parte a pământului, aproximativ 1.546 ha, este ocupată cu păşuni şi fâneţe, cu livezi compacte ce au rămas de la fosta cooperativă agricolă, dar şi cu păduri. Sătenilor le mai place să-şi facă livezi noi. Acum, toamna se plantează pomi, mai ales pruni, meri, nuci. Toate dealurile din jur sunt încărcate de livezi. Anul a fost roditor.

Ce am făcut eu? I-am ajutat să aibă apă curentă, gaz metan, să fie pe placul tuturor. Din punctul meu de vedere au cam toate utilităţile. Nu ştiu dacă acum pot spune că le mai lipseşte ceva. Poate cumva mai multe locuri de muncă, chiar dacă nu prea sunt mulţi şomeri. În momentul de faţă, o firmă care a accesat fonduri

europene face o fabrică de confecţii metalice (porţi şi garduri de fier), care, sigur, va oferi mai multe slujbe pentru săteni. Şi turismul, se pare, prinde rădăcini. Se lucrează acum la proiectul a două pensiuni.
Tot cu fonduri europene a fost organizată şi o ciupercărie, cu producţie mare.“
Întrebată dacă i-ar mai plăcea să fie, în continuare, primar, răspunde simplu: „De ce nu? Dacă voi fi sănătoasă şi mă mai vor oamenii, da“. Ce îşi mai doreşte? Să termine modernizarea drumurilor comunale, să reabiliteze căminul cultural, să continue înfrumuseţarea comunei, cu trotuare peste tot, să facă chiar şi un parc de odihnă, alte locuri de joacă pentru copii, un teren de tenis. Contează de acum şi pe turişti. Pe lângă zecile de bucureşteni, cu case de vacanţă, speră să mai vină şi alţii. Chiar şi turişti. „Ne aflăm într-o zonă pitorească, iar turismul poate ar putea fi o şansă de dezvoltare a comunei.“
Cristea BOCIOACĂ
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1409
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

sus-in-muntii-dornei-la-o-stana-seculara...

Sus, în Munţii Dornei, la o stână seculară

„…Mâinile blânde ale bunicii, albe de făină până la coate, care presărau cu o lingură de lemn umplutura de brânză peste aluatul întins cu grijă. …Pana de gâscă înmuiată în ou bătut, cu care ungea sulurile aşezate în tavă. …Cuptorul cu plită din bucătăria de vară în care cocea poalele-n brâu. Şi apoi, după un timp, aroma, care mă învăluia şi îmi evocă acum o întreagă lume: a copilăriei, a căldurii din casa bunicilor şi a stânei la care îi însoţeam pe ai mei încă de când abia învăţasem să merg.“

Aşa îşi deapănă Gheorghe Haja, gazda noastră, amintirile.

O lume desprinsă parcă din cărţile cu poveşti

Ce-i drept, peisajul îndeamnă la visare: un platou acoperit cu iarbă de un verde crud, la marginea căruia străjuiesc brazii. Cât cuprinzi cu ochii, numai munţi şi păduri, toate învăluite de o linişte monumentală, venită parcă de dincolo de lume.

În mijlocul platoului, gardul din bârne îngrădeşte două cabane din lemn, aflate la câţiva zeci de metri una de alta, şi un ţarc acoperit, în care se mulg vitele.

Stâna pe care o evocăm este de departe entitatea economică de tipul celei care ar putea să-ţi insufle credinţa că te afli în faţa unei agriculturi de tip autarhic. În fapt, ea se prezintă ca un model economic ce vine din trecutul istoric şi va dăinui atât timp cât în munţii noştri vor exista oameni de valoarea omului ce face obiectul reportajului de faţă.

Păşind cu sfială în decorul mirific al Dornei

Am sosit aici pe înserat, când lumina asfinţitului se cernea asupra pădurii într-un văl de taină.

Stâna are 100 de ani şi este moştenită din tată în fiu. Deşi se află în vârful muntelui, la o distanţă de kilometri buni de comuna Panaci, judeţul Suceava, după un drum pe care-l poţi răzbi numai cu o maşină de teren încercată, proprietarul vine aici chiar şi de două ori pe zi.

Traseul îl ştie cu ochii închişi. Ne arată locul unde se adapă mistreţii, unde se adună cerbii pentru boncăluit şi pe unde umblă cocoşii de munte.

Stâna are 30 de vaci, dintre care 10 ale proprietarului, iar restul ale ţăranilor din satele de la poalele muntelui.

Şi pentru că drumul de acces este destul de dificil, brânza o livrează baciul Haja în sat, o dată pe săptămână.

Ritualul brânzei

Nea Mihai („şeful stânei“, aşa cum îl recomandă proprietarul), ne povesteşte tot procedeul prin care obţine brânza şi pe care-l urmează zilnic, timp de aproape două ore, cu sfinţenie, ca pe un ritual.

Proprietarul stânei ţine să precizeze că nu orice cioban de aici poate să prepare brânza, doar baciului revenindu-i cinstea, pentru că operaţiile necesită îndemânare şi experienţă.

Vacile se mulg de două ori pe zi, iar laptele se adună într-o budacă de lemn de 100 de litri.

Se pune cheagul şi se lasă o oră, la o temperatură constantă, apropiată de cea a mulsorii. Apoi se bate până se face ca o smântână şi din nou se lasă la odihnit până când se separă brânza şi zerul. După ce se mută caşul rezultat în alt vas, amestecul rămas se frământă, se lasă 20 de minute şi se scoate jintiţa, un procedeu specific zonei Dornelor, după cum îmi povesteşte gazda. Caşul se pune în strecurătoare şi se aşază pe un grătar special, numit celar, unde se lasă până a doua zi.

Vă mai amintiţi de jintiţă?

Zerul rezultat din prelucrarea de până acum se strânge într-un cazan de aluminiu şi se încălzeşte până la punctul de fierbere, obţinându-se astfel jintiţa. Se separă apoi urda, care iese la suprafaţă ca o spumă. Procedeul este complet neautomatizat şi perfect ecologic. În urma acestei prelucrări nu se aruncă nimic.

Zerul rezultat este extrem de hrănitor, se dă porcilor, câinilor şi îl beau chiar şi vacile. Când este aproape de temperatura de fierbere, în acest zer se opăresc vasele murdare. Înainte, ciobanii îşi spălau hainele în el, pentru că rezistau mai mult la ploaie. Tot zerul foloseşte şi la stingerea eventualelor incendii.

Iarba miraculoasă

Pajiştea pe care pasc vacile este una deosebită, cu iarbă grasă şi hrănitoare. Se găseşte de primăvara devreme, de când se topeşte prima zăpadă, şi până toamna târziu. Arată ca un trifoiaş mic, alb, este specifică acestei zone şi dă calitatea deosebită a laptelui.

Un izvor de sute de ani, aflat la aproape 300 de metri de stână, constituie unica sursă de apă. Pusă în bidoane, apa este apoi transportată cu calul.

Atunci când ziua se micşorează, după jumătatea lunii august, lumina electrică este dată de un generator, pornit doar la nevoie.

Am plecat de aici noaptea, când întunericul, îngemănat cu liniştea, se aşternuse peste toate aceste locuri de vis.

În aerul răcoros şi înmiresmat, am simţit brusc nevoia să ridic privirea. Stelele aproape îmi atingeau creştetul. O clipă am crezut că, dacă întind mâna, voi surprinde, chiar şi efemer, un crâmpei de eternitate.

Luminiţa Muşat

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1388

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

suspiciunea-nemteasca_540.html

Suspiciunea nemţească

Ministrul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, Ilie Sârbu s-a întâlnit cu domnul Dr. Theodor WEBER, reprezentant oficial al Ministerului Agriculturii din Bavaria. Întâlnirea a avut loc în contextul desfăşurării Proiectului PHARE de Înfrăţire instituţională „Continuarea sprijinului acordat MAPDR pentru adaptarea şi consolidarea politicilor agricole“,

Discuţiile s-au axat pe „Bilanţul de sănătate“ (Health Check) al Politicii Agricole Comune, precum şi pe impactul acestuia asupra sectorului agricol românesc.

În cadrul discuţiilor privind investiţiile străine în România, ministrul Ilie SÂRBU a menţionat că avem nevoie de investitori puternici în agricultura. Oficialul german a arătat că există operatori şi fermieri nemţi care doresc să investească în agricultura românească, dar condiţiile actuale nu le conferă suficientă siguranţă pentru dezvoltarea investiţiilor.

Ministrul landului Bavaria, domnul Theodor WEBER s-a referit în mod special la sistemul de asigurări din sectorul agricol, la funcţionarea bursei de mărfuri din agricultură, şi la condiţiile de creditare a activităţilor agricole.

În ceea ce priveşte îngrijorările investitorilor străini, ministrul român al agriculturii a subliniat că, din punct de vedere al creditelor, există deja anumite sisteme funcţionale, cum ar fi fondul de garantare a creditelor agricole, creditul agricol pentru producţie – 30% din valoarea creditului – precum şi Programul FERMIERUL, recent fiind realizate convenţii cu băncile pentru garantarea creditelor.

Toate aceste măsuri reduc riscul investitorului.

Ambii miniştrii au fost de acord cu necesitatea continuării, după 2013, a plăţilor directe către fermieri în cadrul Politicii Agricole Comune. Domnul Dr. Theodor WEBER a precizat că eliminarea acestui mecanism ar însemna „ruinarea întregului sector agricol“.

Prezent la întâlnire, dl. Cătălin ROŞCULETE, secretar de stat la MAPDR, a menţionat că sectorul agricol românesc încă are nevoie de expertiză de specialitate, în acest context fiind necesară continuarea colaborării bilaterale cu Germania pentru dezvoltarea activităţilor de instruire şi formare a fermierilor.

(M.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
635

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Suspiciuni de fraude cu bani de la APIA

Corpul de Control al Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR) analizează în mai multe judeţe din ţară, printre care Timiş şi Tulcea, modul în care au fost plătite subvenţiile pentru crescătorii de animale, în special cei de ovine. Este vorba de prefigurarea unor fraude, în urma declarării unui număr mai mare de animale decât cel real.

„Am trimis Corpul de Control în teritoriu. N-aş vrea să acuz, fără a avea o bază reală. Dar vă pot spune că, în această perioadă, în teritoriu se desfăşoară mai multe controale. Când vom finaliza, pe bază de documente, vom face o conferinţă de presă şi vă vom anunţa exact ce s-a întâmplat. Cei care au beneficiat de subvenţii şi au declarat un număr mai mare de animale decât cel real vor trebui să restituie banii luaţi pe nedrept. Că le vor restitui acum sau la anul, asta depinde de APIA. Agenţia practică o formă de recuperare a subvenţiilor luate pe nedrept, nu numai în sectorul zootehnic, ci şi în cel vegetal“, a declarat ministrul Ilie Sârbu.

Declaraţii fictive

Anul acesta, fenomenul declarării unui număr mai mare de animale decât cel real a fost semnalat, pentru prima oară, la mai multe ferme zootehnice din Tulcea, unde Garda Financiară investighează o mulţime de cazuri de evaziune fiscală cu oi exportate ilegal, pentru care s-au încasat subvenţii de la Uniunea Europeană. Numai aici, fermierii au solicitat subvenţii pentru zeci de mii de oi care nu există în realitate.

Conform procedurilor APIA, controalele în teren pentru acordarea subvenţiilor în sectorul zootehnic se realizează pe un eşantion de 15% din efectivele pentru care au fost solicitate subvenţii şi 100% din punct de vedere administrativ.

Anul trecut, din 6,5 milioane de capete ovine-caprine, pentru care s-au făcut solicitări la plată, au fost declarate eligibile doar 5,5 milioane de capete, fiind respinse 995.000 de capete. În momentul de faţă, APIA nu deţine date referitoare la fermierii care au încasat subvenţii necuvenite în sectorul zootehnic.

Dar este cert că fenomenul se repetă, pentru că niciun mincinos nu a fost anchetat şi arestat.

Oierii din Tulcea, în topul ruşinii

La nivel naţional, se presupune că valoarea totală a fraudelor este de ordinul milioanelor de euro. De exemplu, numai în Judeţul Tulcea, unde APIA a finalizat verificarea proprietarilor de ovine care au solicitat subvenţii, s-a constatat, în urma numărătorii din teren, că zeci de proprietari au declarat că deţin cu până la 300 de oi mai multe decât cele găsite în fermă.

Recordul de fals în declaraţii îl deţine un fermier din Cerna, care a cerut sprijin pentru 996 de capete, deşi el nu avea nici măcar o oaie în fermă. Omul le-a spus anchetatorilor că oile au fost vândute în perioada de timp dintre depunerea cererii şi verificarea efectuată de inspectorii APIA. Numai că, potrivit legislaţiei în vigoare, orice modificare de efectiv trebuie anunţată instituţiei în termen de zece zile.

Menţionăm că APIA a anunţat un supracontrol al crescătorilor de animale, în luna septembrie.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1452

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Susţinerea financiară a sectorului horticol

Executivul a aprobat, într-o şedinţă recentă, modificarea HG nr. 570/2008 privind aprobarea activităţilor pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul horticol. Este vorba de cuantumul acestuia, precum şi de suma totală alocată pentru activitatea şi rezultatele obţinute în anul 2008.

Menţionăm că vor beneficia de aceste prevederi numai producătorii înregistraţi în Registrul Agricol sau în Registrul Naţional al Exploataţiilor, grupurilor de producători şi organizaţiilor de producători recunoscute, constituite conform legislaţiei în vigoare.

Cum se împart banii pentru 2008

Potrivit noii hotărâri, valoarea totală a sprijinului de stat, pe anul 2008, pentru producătorii din sectorul viticol şi producătorii de legume şi fructe, hamei, cartofi, plante medicinale şi flori se ridică la 126.985.000 lei.

Sumele alocate producătorilor de legume-fructe sunt distribuite astfel:

- 200.000 lei pentru funcţionarea grupurilor de producători recunoscute (40.000 lei/grup);
- 200.000 lei pentru implementarea Sistemului European de Bune Practici Agricole EUREPGAP, respectiv 70% din valoarea costurilor certificării şi ale tuturor analizelor şi/sau avizelor necesare pentru certificarea unui contract/beneficiar;
- 22.000.000 lei pentru legumele produse până la 31 decembrie 2008 în serele încălzite (600 lei/tonă) şi 4.066.000 lei pentru ciupercile de cultură produse în spaţii climatizate (800 lei/tonă);
- 16.434.000 lei pentru legume şi fructe destinate prelucrării industriale, din care tomate 3.716.000 lei (350 lei/tonă), mazăre boabe verzi 953.000 lei (300 lei/tonă), fasole păstăi 700.000 lei (350 lei/tonă), ardei 500.000 lei (300 lei/tonă), castraveţi tip cornişon 150.000 lei (150 lei/tonă), mere 9.346.000 lei (160 lei/tonă), prune 400.000.000 lei (200 lei/tonă), cireşe 260.000 lei (200 lei/tonă), vişine 130.000 lei (200 lei/tonă), piersici 159.000 lei (300 lei/tonă), struguri de masă 120.000 lei (300 lei/tonă);
- 18.300.000 lei pentru achiziţionarea de ambalaje şi alte materiale necesare livrării fructelor şi legumelor în stare naturală, reprezentând 30% din valoarea ambalajelor (ambalaje legume - 9.970.000 lei, ambalaje fructe - 8.330.000 lei);
- 3.500.000 lei pentru susţinerea cheltuielilor de depozitare a unor produse agricole (ceapă, rădăcinoase, mere, pere, struguri de masă), reprezentând 30% din valoarea acestor cheltuieli.

Subvenţii pentru viticultură

În sectorul viticol, se acordă:

- 250.000 lei în vederea autorizării plantaţiilor viticole pentru producerea strugurilor de vin cu denumire de origine controlată (10 lei/ha) şi 10.000.000 lei pentru certificarea şi marcarea vinurilor cu denumire de origine controlată (12 lei/ha);

- 30.000.000 lei destinaţi tratamentelor fitosanitare în plantaţiile viticole cu soiuri nobile pentru struguri de masă şi vin, inclusiv pentru vinuri cu denumire de origine controlată (500 lei/ha).

Alte forme de sprijin

Se mai alocă:

- 36.000 lei pentru susţinerea producţiei de hamei cu un conţinut ridicat de acizi alfa, la cerinţele de calitate stabilite prin contract, sumă reprezentând 10% din costurile de producţie (100 lei/tonă);
- 7.500.000 lei în vederea sprijinirii producţiei de cartof pentru industrializare şi procesare la calitatea şi cerinţele specifice normelor tehnice de procesare, stabilite prin contracte (150 lei/tonă), iar cheltuielile de depozitare a cartofilor sunt susţinute cu 7.000.000, reprezentând 30% din valoarea acestora;
- 7.200.000 lei pentru susţinerea producţiei de plante medicinale şi aromatice, realizată în condiţiile de calitate stabilite prin contract;
- 300.000 lei pentru producţia de flori, plante dendrologice şi ornamentale în câmp, în spaţii protejate sau amenajate.

Precizăm că prevederile actului normativ vor fi puse în aplicare de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, prin Agenţia de Plăţi şi Intervenţie în Agricultură.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
792

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

syngenta-abordare-centrata-pe-fermier_s2...

Syngenta, abordare centrată pe fermier

Timp de două zile, Covasna a găzduit, sub egida Syngenta, cea de-a III-a ediție a Forumului OptiTech pentru pomicultură. La eveniment au participat 150 de pomicultori din toată țara și din Republica Moldova. Printre invitaţi s-au numărat şi specialiști de marcă, precum Edison Pasqualini, profesor la Institutul de Entomologie al Universității din Bologna, Riccardo Liguori, cercetător, director de Dezvoltare Insecticide la Centrul de Dezvoltare Syngenta de la Milano (ambii din Italia) și alții.

Evenimentul a debutat cu alocuţiunea lui George Drăgan, director general al Syngenta pentru România, Moldova și Bulgaria. „Syngenta are o nouă abordare. A decis să se centreze pe fermier, să-i identifice nevoile specifice și să vină cu o soluție tehnică integrată, bazată pe două componente de bază, pe semințe și, respectiv, pe produse de protecția plantelor. Astfel, colaborarea câștigă valoare."

Concomitent, pomicultorii au organizat o expoziție de sucuri de mere, precum și de fructe (mere și pere), producţia fiind tratată cu două insecticide noi (Voliam Targo și Affirm) și cu Switch, pentru depozitare.

Lecţii de agrotehnică

Cu acest prilej Simon Arnsek, reprezentantul Syngenta în Slovenia, el însuși pomicultutor, a susținut o adevărată lecție despre importanța asocierii și modul în care pot fi vândute fructele, alocuțiune axată pe măr. În opinia sa, fără asociere nu se poate face agricultură.

Edison Pasqualini a „predat" a doua lecție, pentru ca pomicultorii să înțeleagă mecanismul și necesitatea tratamentelor împotriva insectelor. A vorbit despre principalele specii dăunătoare, cu accent pe viermele merelor (Cydia pomonella), prezent în livezile de măr, păr și nuc.

Noutăţi privind păstrarea fructelor

Tot din partea organizatorilor a luat cuvântul şi Florin Nițu, director pentru culturi speciale pe zona de Sud-Est a Europei. „Venim cu soluția cea mai bună împotriva principalelor boli de depozit, produsul Switch, care răspunde standardelor privind nivelul de reziduuri cerut de supermarketuri. Prin utilizarea și respectarea timpului de pauză indicat, reziduurile se vor regăsi sub 30% din limita maximă admisă, stabilită de Comisia Europeană" – a spus Florin Nițu.

Domnia sa a atras atenția asupra unei boli foarte periculoase, care apare în depozit. Este vorba de mucegaiul verde-albăstrui (Penicillium spp.), care produce micotoxine periculoase pentru consumatori. Și în acest caz a fost recomandat Switch.

Printre beneficiile menționate în utilizarea acestui produs se numără păstrarea fructelor sănătoase pe o perioadă mai lungă de timp în depozit, păstrarea calității acestora prin reducerea deshidratării și un conținut redus de reziduuri în fructe.

În top 3

Tot cu acelaşi prilej, George Drăgan a mai menţionat că Syngenta este printre primii trei mari producători de material genetic din lume. De asemenea, are o poziție dominantă în pesticide şi produse de protecția plantelor. La nivel mondial, una din cinci tomate, unul din cinci ardei sau doi din cinci pepeni verzi au la bază material genetic de la această companie. Anual se produc, din bumbac cu genetică Syngenta, 20 miliarde de tricouri. Nu în ultimul rând, 70% din orzul pentru whisky folosește tehnologie Syngenta. Totodată, 40% din necesarul de calorii al populației de pe Pământ nu s-ar realiza fără aportul unor companii precum Syngenta în domeniul pesticidelor.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
703

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

syngenta-compania-care-raspunde-de-sanat...

Syngenta, compania care răspunde de sănătatea plantelor

„Această manifestare face parte din seria celor care au avut loc, mai înainte, la Constanţa, Arad şi Timişoara. Este o bună oportunitate pentru noi să prezentăm tehnologia combinată seminţe-protecţia plantelor. În acest mod, putem da, într-un singur loc, răspunsuri la problemele cu care se confruntă fermierii. De asemenea, credem că astfel de acţiuni sunt benefice pentru agricultori, deoarece pot vedea cum arată plantele în acest moment al anului şi rezultatele aplicării tehnologiilor de protecţie a plantelor" – a declarat Paul Claxton, director executiv (CEO) al Diviziei Protecţia Plantelor Syngenta, pentru Lumea satului.

Evenimentul, la care am luat parte, a avut loc recent la Văceni (Teleorman), cu ocazia împlinirii a 10 ani de experienţă a Companiei Syngenta în România. Au participat câteva sute de fermieri.

De pe postura de lider mondial

Manifestarea a început cu prezentarea în câmp a hibrizilor de porumb. Daniel Stanciu, director de produs la Syngenta, a afirmat că în portofoliul companiei există atât hibrizi rustici, cât şi hibrizi care se pretează la tehnologii avansate. Productivitatea lor nu coboară sub 8 t/ha, nici măcar în anii secetoşi, dar poate urca până la 13-14 t/ha. Paleta este foarte largă, de la grupa de maturitate FAO 100 la 490.

Stoica a amintit şi de Ferti, hibrid High Oleic, care se caracterizează printr-un conţinut mai mare de acid oleic. Ca urmare, se obţine un ulei superior calitativ, apropiat de uleiul de măsline.

Nicoleta Boghici, director de produs pe zona de sud-vest, a menţionat că, pe lângă hibrizii Clearfield, Syngenta are cel mai bun portofoliu de hibrizi clasici, care de-a lungul anilor au dat rezultate excepţionale.

O agrotehnică normală

Terenul a fost arat sau scarificat în primăvară şi discuit. Apoi, la toate loturile de porumb şi floarea-soarelui, s-a utilizat o singură fertilizare medie, la semănat, starter, 200 kg uree/ha. Nimic altceva, nici măcar în toamnă! Iar plantele arătau foarte bine.

În schimb, s-a pus un mare accent pe distrugerea buruienilor!

Lumax 537,5 SE, un nou erbicid marca Syngenta

Lumax 537,5 SE (mesotrione 37,5 g/l, S-metolaclor 375 g/l şi terbutilazin 125 g/l) este un nou erbicid Syngenta, care combate majoritatea buruienilor din cultura de porumb, fiind necesară o singură trecere. Are acţiune multiplă asupra buruienilor răsărite, dar şi efect de lungă durată la sol.

„Recomandăm aplicarea acestui erbicid în postemergenţă timpurie, când porumbul are 3-5 frunze. Atunci dicotilele au 2-3 frunze, iar monocotilele se află înaintea fazei de înfrăţire. De asemenea, e indicată folosirea adjuvantului Atplus, pentru creşterea eficacităţii împotriva buruienilor răsărite", a spus Nicolae Chilafu, reprezentant tehnic Syngenta, pentru protecţia plantelor.

Într-adevăr, lotul tratat cu Lumax era curat, nefiind necesară nicio lucrare mecanică. Spre comparaţie, un lot alăturat, netratat, era năpădit de buruieni, cu toate că solul fusese prelucrat mecanic. În ciuda acestui fapt, hibrizii de porumb arătau foarte bine, era înalţi, verzi, cu ştiuleţii bine dezvoltaţi.

Cruiser, un insecticid de referinţă

Valentin Păun, reprezentant tehnic Syngenta pentru protecţia plantelor, a prezentat produsul Cruiser.

„Este insecticidul numărul 1, spunem noi, pentru protecţia culturilor de porumb şi floarea-soarelui. Are un spectru larg de protecţie, ajută plantele să răsară mai repede, conferindu-le un start viguros, şi asigură o vigoare mai bună a culturii, datorită dezvoltării rapide a sistemului radicular. Din punctul de vedere al eficacităţii împotriva răţişoarei şi viermilor-sârmă, a depăşit în teste orice competitor“, a afirmat reprezentantul tehnic.

Domnia sa a mai spus că Syngenta a creat două noi soluţii cu efect foarte rapid asupra buruienilor din culturile de porumb, utilizate postemergent.

Milagro Extra 6 OD (nicosulfuron 60 g/l) este o suspensie în ulei, variantă îmbunătăţită a cunoscutului Mistral 4 SC. Noul produs conţine un adjuvant uleios OD, extras din porumb, ceea ce îi conferă o bună selectivitate. Este recomandat pentru combaterea buruienilor graminee perene (costrei şi pir), dar şi a celor anuale (mohor şi iarbă bărboasă).

A doua soluţie este Casper 55 WG, creată pentru a fi mai agresivă cu buruienile, mai ales cu cele perene. Noul produs conţine două substanţe active (prosulfuron 5% şi dicamba 50% sistemică), care au dat rezultate foarte bune pe pălămidă şi volbură.

Pulsar 40, leac pentru floarea-soarelui

După cum se ştie, cea mai mare problemă în cultura florii-soarelui o reprezintă combaterea buruienilor monocotile şi dicotile, precum şi a parazitului Orobanche, care se extinde an de an. În acest scop, a fost creat Pulsar 40, considerat cel mai bun produs. Este sistemic, pe bază de imazamox, din grupa imidazolinonelor. Se recomandă numai la floarea-soarelui de tip Clearfield.

Produsul se aplică postemergent, când plantele cultivate au 4-6 frunze, iar buruienile dicotiledonate anuale, 2-4 frunze.

Pentru combaterea lupoaiei, se recomandă aplicarea în fenofaza de 6-8 frunze a florii-soarelui. În cazul în care se urmăreşte combaterea buruienilor şi lupoaiei, se erbicidează în faza de 6 frunze a florii-soarelui, dar nu mai târziu de fenofaza de 4 frunze a buruienilor dicotiledonate.

Combinarea erbicidelor

„În culturile cu hibrizi clasici de floarea-soarelui, imediat după semănat, am utilizat erbicidul Dual Gold 960 EC, substanţă activă S-metolaclor 960 g/l, pentru combaterea buruienilor monocotile anuale şi unele dicotile anuale. De asemenea, postemergent, am folosit erbicidul sistemic Fusilade Forte, substanţă activă fluazifop-p-butil 150 g/l. După cum vedeţi, cultura este curată, ca şi în cazul Clearfield“, a arătat Leontin Oprea, director tehnic la Divizia de Protecţia Plantelor.

Fusilade este recomandat pentru combaterea costreiului (Sorghum), buruienilor monocotile anuale şi unele perene, cu înălţime mai mică de 15 cm.

În lotul cultivat cu hibridul Arena, s-a folosit numai Dual. Ca urmare, costreiul era prezent, dar în cantitate mică. În schimb, în culturile netratate buruienile erau la ele acasă. Interesant ni s-a părut că floarea-soarelui era bine dezvoltată, datorită vigorii hibrizilor.

În urma tratamentelor aplicate, producţiile hibrizilor clasici de floarea-soarelui au fost, în ultimii ani, de 3-4 t/ha.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
2073

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

syngenta-isi-prezinta-in-romania-noua-ge...

Syngenta îşi prezintă în România Noua generaţie de hibrizi

În portofoliul Syngenta există seminţe de hibrizi – porumb, floarea-soarelui, rapiţă şi legume – care se pretează la tehnologii avansate. Aceştia sunt testaţi, în România, timp de 5-7 ani înainte de a fi comercializaţi. În permanenţă se află în probe 20-30 de hibrizi, dintre care anual ajung pe piaţă între 2 şi 5. Hibridarea se face în Ungaria, Franţa sau Turcia, dar şi pe alte continente.

Prezentarea noului portofoliu de hibrizi, pentru anul agricol 2011-2012, a avut loc la Văceni (Teleorman), la doi paşi de Alexandria.

Proiectul 3P

„În cazul porumbului, paleta este foarte largă, cu încadrare în grupa de maturitate FAO de la 100 la 490, cu potenţial de producţie de 14-15 t/ha în condiţii favorabile (irigaţii), obţinându-se frecvent 8-10 t/ha“, a spus Daniel Stanciu, reprezentant vânzări la Syngenta, pe zona de sud.

Noua generaţie de hibrizi de porumb este foarte performantă, având calităţi îmbunătăţite. Reprezentantul firmei susţine că este vorba atât despre productivitate, cât şi despre aspectul plantei în cultură. Inserţia ştiuletelui este joasă, iar la maturitate planta rămâne verde. Frunzele au port erect, ceea ce permite o densitate mare de plante, până la aproximativ 65.000 plante/ha.

Din explicaţiile date de specialişti, a rezultat că, la hibrizii din noua generaţie, evapotranspiraţia este redusă. De asemenea, la maturitate porumbul suferă un proces de pierdere rapidă a apei din boabe, până la 12-13%, faţă de limita acceptată de 14%.

Pentru şapte hibrizi extratimpurii, din grupa FAO 100 până la 300, Syngenta a lansat Proiectul 3P – precocitate, productivitate, profit. Avantajul lor este că pot fi semănaţi foarte devreme, odată cu floarea-soarelui, iar cei din grupa 100 pot fi folosiţi şi în cultura a doua, de exemplu, după rapiţă.

Tehnologia Clearfield

„Syngenta a fost prima companie care a introdus în România hibrizii Clearfield (câmp curat) şi care, la ora actuală, dispune de cel mai bogat portofoliu“, a afirmat Gabriela Stoica, director de vânzări pe zona de sud.

În cazul culturii de floarea-soarelui, densitatea optimă este de aproximativ 55.000 plante/ha, pentru obţinerea unor producţii de 3-3,5 t/ha.

Specialiştii de la Syngenta afirmă că tehnologia Clearfield, lansată de BASF, constituie un factor determinant în creşterea producţiei la floarea-soarelui de calitate şi conferă foarte multe avantaje faţă de alte tehnologii. După cum se ştie, cea mai mare problemă în cultura florii-soarelui o reprezintă combaterea buruienilor monocotile şi dicotile, precum şi a parazitului Orobanche care se extinde an de an.

În acest scop, a fost creat Pulsar, considerat cel mai bun erbicid, recomandat numai pentru tehnologia Clearfield. Produsul se aplică postemergent, când plantele au 4-6 frunze, iar buruienile dicotiledonate anuale, 2-4 frunze.

Pentru combaterea lupoaiei, se recomandă aplicarea în fenofaza de 6-8 frunze a florii-soarelui. În cazul în care se urmăreşte combaterea buruienilor şi a lupoaiei, se erbicidează în faza de 6 frunze a florii-soarelui, dar nu mai târziu de fenofaza de 4 frunze a buruienilor dicotiledonate.

Pe lângă hibrizii cultivaţi cu tehnologie Clearfield, Syngenta are cel mai bun portofoliu de hibrizi clasici. Aceştia se erbicidează preemergent cu Gardoprim, care poate mări producţia cu peste 400 kg/ha.

De asemenea, există hibrizi High Oleic, care se caracterizează printr-un conţinut mai mare de acid oleic. Ca urmare, se obţine un ulei superior calitativ. În cazul acestora, este necesară izolarea culturii la cel puţin 150 m de altele, iar recoltarea şi depozitarea să se facă separat de alte seminţe.

În premieră, hibrizii de legume

În premieră, la o prezentare de hibrizi în câmp, Syngenta a adus în acelaşi loc seminţele sale de legume, de asemenea hibride. Ni s-au arătat ardei iuţi mari cât capia, ardei gras cu aromă specifică, varză şi roşii mari, atât de seră, cât şi de câmp.

„Am adus aici şi hibridul Sorento, pepenele verde cel mai timpuriu şi mai mult cultivat în România. Se remarcă prin coajă subţire, miez roşu şi foarte dulce“, a explicat Aurel Catrina, promotor Syngenta pe zona de sud-vest.

Metode de ameliorare „Safe Cross“

Cum recoltatul rapiţei se încheiase în zonă, prezentarea hibrizilor s-a făcut într-un cort.

„Syngenta vine în fiecare an cu genetică nouă. Portofoliul cuprinde şapte hibrizi, dintre care doi sunt pentru prima oară pe piaţă, cu rezistenţă foarte bună la cădere“, a declarat Marius Stanciu, director la Syngenta.

Hibrizii de ultimă generaţie au fost obţinuţi prin noua metodă de ameliorare numită „SafeCross“ (încrucişare sigură), care conferă un potenţial ridicat de producţie, stabilitate, puritate şi omogenitate. La semănat se recomandă 50-60 boabe/mp.

Sistemul de protecţie a seminţelor şi buruienilor

„Cruiser este cel mai bun pentru tratamentul seminţelor de porumb, asigurând un spor de producţie de 400 kg/ha. Are un spectru larg de protecţie, ajută plantele să răsară mai repede, conferindu-le un start viguros, şi asigură o vigoare mai bună a culturii, datorită dezvoltării rapide a sistemului radicular“, a afirmat Nicolae Chilafu, reprezentant tehnic Syngenta pentru protecţia plantelor.

Acesta a menţionat că respectivul insecticid este performant în condiţii de stres hidric, ca urmare a solubilităţii ridicate, asigurând disponibilitatea produsului cu un minim de umiditate. În plus, permite germinarea tuturor seminţelor semănate, printr-o selectivitate ridicată.

Sământa de rapiţă de toamnă se tratează cu Cruiser OSR, insectofungicid creat special pentru această specie, care înglobează trei substanţe active, asigurând o protecţie ridicată culturii în primele faze de vegetaţie, atât împotriva bolilor, cât şi a dăunătorilor.

N. Chilafu a spus că principalul inamic în cultura de porumb îl reprezintă buruienile. În acest scop, Syngenta a dezvoltat un sistem de combatere timpurie cu erbicidul Lumax. Este recomandat în postemergenţă timpurie, când planta de porumb are 2-4 frunze, dar înainte ca gramineele să înfrăţească. Conţine trei substanţe active – mesotrione 37,5 g/l, S-metolaclor 375 g/l şi terbutilazin 125 g/l –, care îi conferă o bună acţiune atât foliară, cât şi la sol. Are avantajul că se reactivează după fiecare ploaie.

Gama de hibrizi prezentaţi

Porumb (3P): Ravello (grupa de maturitate FAO 100), Olympic (230), Ondina (270), Symba (290), Kansas (300), Lucius şi Cobalt (ambii FAO 330). Alţi hibrizi de porumb: Thermo şi Lemoro (ambii 350), Occitan (380), Cisko (430), Columbia (440), Paco (490).

Floarea-soarelui Clearfield: Adagio, Neoma, Alego, Sanay, Meldimi.

Floarea-soarelui High Oleic: Ferti.

Floarea-soarelui (clasici): Armoni (bun melifer),
Brio, Rocky,

Rapiţă: Oktans şi Columb (ambii în primul an de comercializare), Technic, Nelson, Toccata, Karibik, Caravel.

Traian DOBRE

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
6402

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

syngenta-seeds-event-seminte-de-viata-bu...

Syngenta Seeds Event, seminţe de viaţă bună!

La mijlocul lunii august, compania Syngenta Agro SRL a organizat în localitatea Comloşu Mare cel mai mare eveniment în câmp din judeţul Timiş, la care au participat 200 de fermieri, distribuitori naţionali, firme de utilaje, precum şi autorităţi locale.

„Syngenta Seeds Event – Seminţe de viaţă bună!“ a avut ca scop prezentarea hibrizilor de porumb şi floarea-soarelui într-un cadru larg, aducând împreună diverşii actori implicaţi în acest domeniu. Pe lângă partenerii din agricultură – fermieri, distribuitori, reprezentanţi ai firmelor de utilaje şi reprezentanţi ai autorităţilor locale – au fost prezenţi la eveniment şi specialişti de la alte divizii, cum ar fi „Protecţia plantelor“ şi „Legume“.

Ei reprezintă viitorul

Hibrizii prezentaţi aparţin culturilor de porumb şi de floarea-soarelui. La porumb este vorba de hibrizii – NK Arobase, NK Symba, NK Kanada, NK Lemoro, NK Peso, NK Thermo, NK Occitant, NK Furio, Nk Cisko, NK Pako, NK Timic, NK Maverik, NK Galactic. Dintre hibrizii de floarea-soarelui s-au evidenţiat – NK Rocky, NK Delfi, Alexandra, Arena, NK Brio, NK Kondi, NK Armoni, NK Ferti, NK Alego, Nk Neoma, Sanay RM şi NK Meldimi. Hibrizii au fost expuşi pe o suprafaţă de 5 ha, teren aparţinând domnului Ioan Lazăr, de la compania Columirom.

Syngenta este o companie internaţională de vârf, cu peste 24.000 de angajaţi în mai mult de 90 de ţări, cu toţii dedicaţi scopului de a creşte potenţialul plantelor. Prin cercetare, o prezenţă globală şi angajament faţă de partenerii societăţii, contribuim la creşterea productivităţii culturilor, protecţia mediului înconjurător, la sănătatea populaţiei şi la calitatea vieţii.

Parteneri în premieră

Evenimentul s-a remarcat prin participare masivă, dar şi prin interes crescut pentru hibrizii care pot asigura în viitor o creştere a productivităţii culturilor de câmp, dar şi o adaptare corespunzătoare la solurile şi condiţiilor climatice specifice.

S-a dovedit a fi o oportunitate, un bun prilej pentru actualizarea informaţiilor şi schimbul de opinii între părţile implicate în agricultură, de la cercetare şi distribuţie, până la cultivare şi recoltare. Pentru prima dată au fost prezente, prin reprezentanţi, firmele de utilaje NHR Agropartners şi Z & A Logistics.

Toate diviziile companiei au avut participanţi la eveniment, asigurându-se astfel cunoaşterea activităţii de ansamblu a companiei, în vederea menţinerii la toate nivelurile a standardelor şi a valorilor promovare de Syngenta.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1735

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

tabara-rezervat-in-fata-partiturii-vacar...

Tabără, rezervat în faţa „partiturii“ văcarilor

Cei aproximativ 100 de crescători de bovine care au protestat, timp de trei zile, în faţa Ministerului Agriculturii pe ritmurile unei orchestre de alămuri nu l-au sensibilizat deloc pe ministrul Valeriu Tabără.

În perioada 16-18 noiembrie 2011, membri ai FCBR, ai Asociaţiei Generale a Crescătorilor de Bovine din România (AGCBR) și ai Sindicatului Crescătorilor de Bovine din România (SCBR) afiliat la Agrostar au pichetat sediul MADR.

„Din 2007 încoace, noi nu ne-am obținut banii niciodată, decât în stradă. Acum am ieșit pentru că suntem nemulțumiți de Proiectul de hotărâre înaintat la Guvern de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Este vorba despre cuantumul pe cap de animal, de numai 460 de lei, reprezentând Plata Naţională Directă Complementară. Această sumă o considerăm jignitoare la adresa noastră. Înțelegem constrângerile bugetare, dar nu putem accepta numai 50% din banii care ni se cuvin. De aceea, am avansat cel puțin 700 lei/cap“ – a declarat Claudiu Frânc, președintele Federației Crescătorilor de Bovine din România (FCBR), în exclusivitate pentru Lumea Satului.

Nemulțumirea lor este cu atât mai mare cu cât Uniunea Europeană a aprobat o sumă totală de 337 de milioane de euro, ceea ce ar însemna cel puţin 800 de lei/cap de animal.

Protestatarii cer, de asemenea, acordarea a 73 de euro per hectar, pentru sectorul vegetal, din bugetul naţional, ca Plată Naţională Directă Complementară, dar la MADR se vorbește de numai 62 de euro/ha.

Cum s-au redus ajutoarele la 20%

Claudiu Frânc (foto) ne-a explicat că această formă de sprijin, singura de care beneficiază crescătorii de vaci acum, are o creștere anuală convenită de 15%, începând din 2007 și până în 2013. În 2009, cuantumul ajunsese la 571 de lei. Conform calculelor sale, în 2011 ar fi trebuit să urce la aproape 900 de lei, sumă notificată și aprobată de Uniunea Europeană.

„Nu știm prin ce socoteli MADR vine astăzi și ne spune că ne-a acordat o creștere de 10% față de 2010. Însă anul trecut, dintr-o mare eroare, conducerea de atunci a ministerului (ministru era Mihai Dumitru – n.n.) a încercat să distrugă această formă de sprijin a vacii din România“ – s-a plâns președintele FCBR.

Conform celor spuse, în 2009 un fermier primea 571 de lei/cap PNDC, 0,30 lei/litrul de lapte predat la procesare, 200 de lei din programul strategic al ANSVSA, 7 lei/doza de material seminal (în total vreo 200 de lei!). Una peste alta, se ajungea anual la vreo 2.500 de lei/cap.

„Guvernanții nu înțeleg că acel ajutor de 0,30 lei/l a dus la creșterea volumului de lapte înregistrat cu 500.000 t, deci și a încasărilor la buget nu numai din lapte, ci din tot fluxul de producție. În anul de cotă 2008-2009 s-au predat la procesare, cu acte, aproape 800.000 t de lapte, iar în 2009-2010 s-a ajuns la 1,3 milioane de tone pentru că oamenii au fost stimulați să ceară acte pentru a primi acei 0,30 lei/l“, a precizat Frânc.

Posibilă radicalizare a protestelor

În cazul în care lista cu revendicări nu va fi soluționată, crescătorii de bovine vor organiza acţiuni de protest în toată ţara, cu animale şi utilaje, şi vor bloca drumurile europene pentru că, altfel, nu-și mai pot continua activitatea, după cum s-a exprimat Toader Neaţă, preşedintele AGCBR.

Ministrul consideră protestul nejustificat

„Dreptul la grevă nu este îngrădit, după câte ştiu eu. Foarte bine, să facă grevă! Agrostarul are multe lucruri de făcut până să ne dea lecţii“, a declarat Valeriu Tabără, ministrul Agriculturii și Dezvoltării Rurale. În opinia sa, protestul nu se justifică, în condiţiile în care subvenţiile în acest sector au crescut cu 12% și abordarea bugetară pentru 2012 va fi una prudentă.

„Protestul crescătorilor de vaci nu se justifică acum decât din punct de vedere politic şi al unei anumite atitudini a Agrostar pentru că, de când am preluat mandatul la minister, au avut numai critici fără justificare şi fără argumente. Noi am dorit întotdeauna creşterea subvenţiilor, nu scăderea lor, ceea ce se şi vede.

Dacă anul trecut am avut o plată de 410 lei pe cap de animal, anul acesta avem aprobată o creştere cu 12%, adică până la 460 de lei pe cap de animal. Mai mult de atât nu se poate. Nu cred că au ce să ne impute, mai ales că anul trecut, când am venit eu la minister, nu era nimic pentru animale. Am ajuns la o cotă cu care vom merge în continuare şi la care se mai adaugă subvenţiile pe suprafaţă şi cele din zone defavorizate. Deci nu există scăderi de subvenţie“ – a precizat Valeriu Tabără.

Ministrul a adăugat că 2012 va fi un an greu, cu mai puţine resurse, fiind importantă menţinerea acestor subvenţii.

Susţinere din partea ANTPAR

Asociaţia Naţională a Tinerilor Producători Agricoli din România (ANTPAR) îşi declară susţinerea faţă de acţiunile de protest demarate de membrii organizațiilor și sindicatului crescătorilor de bovine.

Daniel Botănoiu, preşedintele ANTPAR, apreciază că Guvernul trebuie să înţeleagă responsabilitatea faţă de cetăţeni, aşa cum rezultă din Tratatul de aderare a României la UE, şi să plătească obligaţiile faţă de agricultori, crescători de animale şi celelalte categorii din sectorul agricol. Rezultatele economice arată că agricultorii au avut o pondere importantă în creşterea PIB (25%, potrivit INS), dar în această pondere se regăsesc şi datoriile restante faţă de agricultori şi crescătorii de animale.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
605
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tabletă de cronicar - Sufletul, o mare enigmă > REVISTA LUMEA SATULUI

Tabletă de cronicar - Sufletul, o mare enigmă

Dacă pe seama unui neam ar fi să punem toate calităţile bune şi toate defectele pe care le prezintă aceia care îl constituie, şi nu numai cei din prezent, ci şi cei din trecut, atunci sufletul neamului nostru ar fi cel mai variat mozaic, din câte se pot imagina.

Nu este calitate bună, care să nu fi împodobit vreodată sufletul unui român, precum nu este defect care să nu fi fost sau să nu fie când şi când în acelaşi suflet.

Pe vecinul de lângă tine îl vezi şi îl judeci după faptele sale şi totuşi este atât de greu să-i cunoşti sufletul? Este crud şi merge la biserică; este mincinos şi pe buzele lui numai legea şi adevărul! Adeseori o viaţă întreagă trăieşti cu cineva alături şi tot nu ajungi să-l cunoşti cu adevărat. Dar să mai cunoşti sufletul unui neam întreg, din care tu însuţi faci parte!

Sufletul neamului nostru este în fiecare dintre noi şi, cu toate acestea, este în afară de noi; noi îi împrumutăm viaţă, el ne dă continuitate şi durată istorică; el este chipul sub care ne percep alte neamuri. Cum putem însă caracteriza un aşa suflet, care este în noi şi totuşi trăieşte în afară de noi? Cum suntem şi cum ne văd alţii greu de definit? Şi totuşi avem ceva care doar pentru noi capătă cel mai viu sens.

Structura noastră interioară este cea care ne diferenţiază profund de orice altă naţiune şi ne asigură o individualitate inconfundabilă. Pentru român nu logica formează esenţa structurii sale interioare, ci acel element atât de neglijat, de bagatelizat în Occident: sufletul. Nu cred să existe un alt popor care să dea acestei noţiuni o valoare atât de intensă, de amplă şi de profundă.

Cuvântul „suflet“ înseamnă în română: viaţă, spirit, animare, duh, temperament, fire, caracter, energie, vitejie, curaj, generozitate, pasiune, ardoare, inimă, sentiment, sensibilitate, entuziasm etc. Oricare dintre sensurile menţionate poate avea un corespondent în alte limbi, dar nu vom întâlni niciodată în nicio altă limbă atâtea sensuri reunite în jurul acestei noţiuni. Şi aceasta fiindcă, pentru români, a respira, a trăi, a gândi, a acţiona, a lupta, a suferi şi a muri trec prin complexitatea incredibilă a ideii de suflet.

Toate tipurile de comportament uman, toate concepţiile despre viaţă şi moarte, despre dragoste şi suferinţă, despre cunoaştere şi conştiinţă, supărare şi bucurie sunt surprinse în noţiunea de suflet.

Românul spune: „mă doare sufletul“, adică sufăr, „şi el este un suflet“, adică şi el este un om, „un om de suflet“ – un om bun, „şi-a dat sufletul“ – a murit, „şi-a vândut sufletul“ – este un trădător, „ce te apasă pe suflet?“ – ce probleme te frământă?, „suflet pribeag“ – un rătăcitor, „suflet visător“ – un poet, ,,a intra la suflet“ – a îndrăgi pe cineva. Şi aşa mai departe, un şir de expresii şi de sentimente care exprimă toată profunzimea simţirii în viaţa românului.

Cum ar fi să ne ridicăm peste amărăciunile noastre personale, pentru a vedea şi calităţile acestui neam, în afară de defecte?

Violeta Anghel

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
646

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

tadis-agro-se-dezlantuie_869.html

Tadis Agro se dezlănţuie

Recunosc, am fost impresionat când am văzut lucrând în câmp combina şi tractoarele Case IH sau semănătoarea multifuncţională Vaderstad. Forţă, viteză şi confort pentru mecanizator – aşa pot fi caracterizate, în câteva cuvinte, maşinile şi utilajele agricole prezentate recent de firma Tadis Agro la Ciochina (judeţul Ialomiţa).

Cabinele maşinilor, indiferent care ar fi ele, sunt dotate cu sistem de climatizare. Toate operaţiile – care în mod normal necesită comenzi manuale în exterior – sunt efectuate din cabină, fără ca omul să mai coboare.

Motoarele funcţionează şi cu carburant biodiesel, fără nicio modificare.

Tractoarele au consum de motorină mai mic cu 20-30% faţă de altele cu puteri similare, datorită unor sisteme speciale de transmisie şi a repartiţiei uniforme a greutăţii pe roţi.

Tadis Agro în România

Tadis Agro este o filială a firmei cu Tasca, din Franţa. Este importatoare şi distribuitoare unică în România a maşinilor şi utilajelor agricole noi Case IH, Vaderstad şi Gregoire Besson. „Capul“ afacerii este Jacques Nizou, preşedintele Tadis Agro România.

Afacerea a început la noi în anul 1996.

Până în 2003 au existat fluctuaţii, dar firma s-a dezvoltat an de an. Apoi piaţa a început să se stabilizeze şi afacerea să meargă din ce în ce mai bine bine.

„Am venit aici pentru că ţara are un potenţial agricol formidabil, în jur de 9 milioane de hectare, al doilea ca mărime după Polonia. În Europa Occidentală, piaţa maşinilor agricole este suprasaturată. Şi totuşi, de exemplu, în Franţa se vând anual cam 35.000 de tractoare noi. În schimb, aici se vând numai 1.000-1.200.

Cererea va creşte foarte mult în viitorul apropiat, pentru că România a intrat în Uniunea Europeană şi se acordă subvenţii. A fost Programul SAPARD, iar acum FEADR (Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală – n.n.), adevărate motoare de dezvoltare a agriculturii“, a declarat Jacques Nizou, în exclusivitate pentru Lumea satului.

Pentru fermele mari, cum sunt deja foarte multe în România, sunt necesare maşini puternice, care să poată lucra sute de hectare zilnic. De exemplu, tractorul Case IH Steiger Quadtrac 385 este ideal pentru ferme care au peste 1.500 ha. Despre tractorul Case IH Magnum 280 am aflat că este preferatul românilor, vânzându-se peste 200 de bucăţi.

Franţa nu mai produce tractoare şi combine!

Gregoire Besson este cel mai mare fabricant de pluguri şi discuri din Europa. Deţine recordul mondial la arături, cu 323 ha arate într-o singură zi, dar tractorul folosit a fost american, Case IH Steiger Quadtrac de 610 CP, pe care l-a adus şi în România.

Menţionăm că tot Gregoire Besson deţine şi recordul mondial la discuit cu 650 ha, stabilit în România, lângă Timişoara. De astă dată a fost folosit un tractor Caterpilar.

- Recorduri naţionale absolute: 323 ha arate într-o singură zi şi 650 ha la discuit.

O semănătoare pentru viitor

Maşina preferată a lui Jacques Nizou este semănătoarea multifuncţională Vaderstad Rapid, care poate semăna în teren arat, pregătit sau semipregătit. În partea din faţă este prevăzută cu un sistem propriu de prelucrare a solului (discuri până la 18 cm), independent de partea care asigură semănatul, sistem care poate fi activat sau nu, în funcţie de necesitate. În spatele sistemului de semănat se află roţile de tasare, cu funcţie dublă: se poate reduce sau mări presiunea asupra solului, după semănat, în funcţie de umiditatea pământului în acel moment.

Un tractor „se joacă“ pe 2.000 ha

Iulian Popescu, manager de produs la Tadis Agro, a afirmat că toate maşinile şi utilajele prezentate la Ciochina sunt performante pe specificul lor, dar trebuie privite în funcţie de necesitatea fiecărui fermier. Însă, dintre tractoare, cel mai performant este Case IH Steiger Quadtrac 385. Este modelul articulat, adică exact la jumătate.

„Toate roţile sunt motrice, fiecare având un sistem independent de tracţiune, iar direcţia se poate realiza prin intermediul celor doi cilindri pneumatici. Cu acest tractor se poate lucra în condiţii optime pe terenuri denivelate sau grele, umede, chiar mlăştinoase“, a menţionat Popescu.

Axial-Flow poartă pecetea performanţei

Combina Case IH Rapid, cu sistem axial-flow, este cea mai performantă de pe piaţă. Calitatea boabelor obţinute nu o atinge nicio altă combină. Tehnologia este simplă şi are costuri de întreţinere foarte mici, după cum s-a exprimat Jacques Nizou.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
11234

☐

Comentarii

☐

☐

1. gabi -- (17-November-2009)COMBINELE CASE IH SUNT INTRADEVAR CELE MAI BUNE!

2. Oltenia Eterna Terra Nova -- (10-February-2010)Nu numai combinele CASE IH cu Flux Axial sunt cele mai performante,dar si tractoarele sunt pe masura.Se adevereste sintagma:MADE IN USA.
Recomand tuturor fermierilor sa merga pe mana specialistilor de la TADIS AGRO-CASE IH.Fortza MAGNUM 335!!!

3. Oltenia Eterna Terra Nova -- (10-February-2010)Semanatoarea pentru paioase VADERSTAD RDA 600S este Numarul 1!Daca doriti profit maxim in ferma,nu stati pe ganduri!

4. jacques -- (20-April-2010)cea mai tare firma din romania, concureaza cu coca-cola si pepsi si este numarul unu pe sistem cu gutza de maimutza

5. sty -- (11-February-2011)intradevar sant cele mai bune combine .Tractoare nu

6. edy -- (3-April-2011)Daca vorbim despre Case ca lideri mondiali inseamna ca ne-m tampit cu totii.John Deere si Claas unde s-ar pozitiona?Astia saracii si-au comandat si ei un articol dar realitatea este cu totul alta.Au fost preluati de New Holland si cu totusi John Deere vinde triplu decat ei la nivel mondial si in Romania cel putin la fel

7. bogdan -- (28-September-2011)Sunt surprins de ce comentari sunt aici ...In legatura cu firma Tadis Agro pot sa spun ca sunt destul de seriosi , in ceea ce priveste service-ul cel putin la noi in tara nu exista competitie, si credetima pe cuvant cand spun ca este mare nevoie de un om pe care poti sa te bazezi in plina campanie.
Referitor la calitatea produselor pot spune combinele Case axiale sunt foarte bune mult mai bune decat orice are competitia, iar la tractoare se bat de la egal la egal cu cei de la John Deere (ma refer la tractorul meu Magnum 280)de care sunt foarte multumit.

8. Vasile -- (2-August-2012)Depinde cu ce compari. Da, au o combina pentru porumb buna...cea mai buna? NU, nu este cea mai buna. Combinele trebuie sa recolteze tot si aici cel mai bun ramane CLAAS. Tractoarele

sunt OK, dar nu sunt nici John Deere, nici FENDT si nici CAT...sunt acolo unde trebuie. Mai avem noi multe de invatat in a EXPLOATA tractoarele appoi putem sa si comentam...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tăiaţi fără milă ramul rău al mărului!

Fructele de calitate se formează de regulă pe ramuri de rod în vârstă de 2-4 ani, motiv pentru care reîntinerirea permanentă a semischeletului constituie unul dintre obiectivele principale ale tăierilor. Indiferent de vârsta pomilor, trebuie să existe permanent în coroană ramuri tinere (anuale), capabile să formeze muguri de rod şi fructe. Aceste ramuri rezultă din lăstarii care cresc în fiecare an în coroana pomilor şi trebuie să fie în număr cât mai mare, să aibă o lungime medie de 35-50 cm, fiind uniform repartizate în coroana pomilor, şi să însumeze de 2-3 ori lungimea scheletului pe care se formează.

La măr, producţii constante şi în fiecare an se obţin atunci când procentul cu muguri de rod după efectuarea tăierilor de rodire este de 30-35% din totalul mugurilor formaţi. Din practica de până acum rezultă că soiurile de măr rezistente la boli au prezentat în medie pe ani, la vârsta de 11-12 ani, un procent de 26,5-33,7% muguri de rod.

Când şi cum efectuăm tăierile?

Tăierea pomilor se efectuează în funcţie de numărul şi lungimea creşterilor anuale uniform repartizate în coroana pomilor pe ramurile de semischelet. La soiurile de măr rezistente, cu pomi în vârstă de 11, 12 ani, s-au înregistrat între 195 şi 302 ramuri anuale pe fiecare pom. După efectuarea tăierilor s-au reţinut între 28,7 şi 39,6% ramuri anuale, acestea reprezentând 1:3 până la 1:4, din total, asigurându-se astfel un suport favorabil diferenţierii mugurilor de rod. Referitor la suma creşterilor anuale pe pom, acestea au însumat în total 7.584-11.198 cm, valorile mai mari fiind atribuite soiurilor de măr mai viguroase (Prima şi Voinea).

La soiurile menţionate luate în studiu, lungimea medie a creşterilor anuale a fost înainte de tăieri cuprinsă între 31,9 şi 40,5 cm, situându-se în limitele normale, citate pentru soiurile de măr standard în literatura de specialitate, cu mici diferenţe între soiuri. Odată cu efectuarea operaţiunilor de tăiere, s-au îndepărtat creşterile anuale care au fost mai viguroase sau cu poziţie verticală. Acestea au depăşit media creşterilor anuale cu 4-14 cm şi cu 12-29 cm ramurile anuale rămase pe pom. După efectuarea tăierilor s-au reţinut ramurile anuale cu lungimea medie de 22,1 - 26,9 cm.

Rărirea şi scurtarea ramurilor

În principiu, la efectuarea tăierilor de rodire se află două operaţiuni distincte: rărirea şi scurtarea ramurilor. Prin tăierile de rărire se îndepărtează toate ramurile de schelet care îndeasă coroana, precum şi cele uscate sau rupte ori concurente, având ca scop realizarea unei coroane cât mai bine luminate, care să asigure condiţii pentru intensificarea colorării fructelor şi pentru pătrunderea soluţiilor de combatere la efectuarea tratamentelor fitosanitare. Tăierile de scurtare se execută în mod deosebit la ramurile fructifere care au dat mai multe recolte, ca şi la vetrele de rod îmbătrânite. Se vor menţine în coroană acele categorii de ramuri purtătoare de rod care au vârsta de 1-4 ani.

Din studiile întreprinse, s-a constatat că, la soiurile de măr cu rezistenţă la boli, un rol important îl reprezintă tăierile de detaliu asupra ramurilor purtătoare de rod prin care se elimină surplusul mugurilor de rod, în aşa fel încât după executarea tăierilor să rămână, din total, 25-30% muguri de rod pentru asigurarea unor producţii normale de fructe. Totodată, la soiurile de măr cu rodire pe ramuri anuale lungi trebuie luată în considerare la efectuarea tăierilor de rodire păstrarea intactă a mlădiţelor şi nuieluşelor. Ramurile de un an nu se scurtează, indiferent de lungime; ele se răresc atunci când îndeasă coroana, de regulă cele mai viguroase şi cu poziţie verticală.

Drd. ing. Ştefan POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
2557

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Taierea-capului-Sfantului-Ioan-Botezator...

Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul

Sfârşit de august. În calendarul ortodox, altă sărbătoare: tăierea capului slăvitului Prooroc Înainte-mergător şi Botezător Ioan. În biserici, slujbe şi prilej de închinăciune.

Ucis de desfrâu

Sfântul Ioan a fost numit de Domnul Hristos drept cel mai mare om dintre toţi oamenii născuţi din femeie şi cel dintâi între Profeţi. Când a devenit un om matur, sfântul, care avea unele ciudăţenii pentru ceilalţi, s-a retras în pustiu, unde a îmbrăcat o haină din păr de cămilă şi s-a hrănit cu ierburi şi miere sălbatică. Mai târziu, el este cel care propăvăduieşte botezul şi chiar pe Iisus, venit la apele Iordanului, îl botează.

Ioan pregăteşte prin predicile sale şi prin botez poporul pentru primirea Mântuitorului. Cum a fost confundat cu Mesia, el le-a spus noroadelor: „Eu vă botez cu apă, dar vine altul mai mare decât mine, El vă va boteza cu foc şi cu Duh Sfânt“. Sfântul Ioan credea în Cuvântul Domnului şi, adesea, nemulţumit de dezmăţul în care trăia tetrarhul Galileii, Irod Antipa, îl înfrunta.

Acesta se căsătorise cu Irodiada, soţia fratelui său Filip pe când acesta trăia şi avusese cu ea o fată, pe Salomeea. Ioan îi spunea că nu e îngăduit să trăiască un bărbat cu soţia fratelui său. Aşa că Irodiada, ponegrită astfel, a prins ură mare pe el, atât de mare încât voia să-l omoare.

Dar Irod, care nu voia să supere poporul care îl cinstea pe Ioan, dar şi pentru că, în sufletul lui, îl aprecia pe Ioan, o tot împiedica să facă moarte de om. Dar, femeie vicleană, ea a reuşit să-l convingă pe rege să îl bage la închisoare pe Sfântul Ioan. La ziua de naştere a regelui, pe care şi-a serbat-o cu mulţi musafiri, cu multe bucate şi multe feluri de băuturi, Salomeea, care dansa voluptuos, l-a stârnit pe Irod.

Desfrânatul i-a promis fetei că va face pentru ea orice, dacă va fi a lui. Salomeea, sfătuită de mama ei, a vrut doar capul Botezătorului pe tavă. Încurcat de aşa cerere, regele a ezitat câteva clipe. Apoi a ordonat unui soldat să meargă în închisoare şi să taie capul sfântului. Barbaria s-a produs şi capul lui Ioan a fost adus pe un platou, cu sângele încă şiroind, în sala de ospăţ.

Actul nesăbuit şi sângeros a fost, după cum spun preoţii, permis de Dumnezeu pentru că, după ce a fost Înainte-mergătorul lui Hristos pe pământ, Sfântul Ioan Botezătorul a mers înaintea lui Hristos, înştiinţând morţii de venirea lui Mesia, care trebuia să spargă prin Cruce porţile şi închizătorile Iadului.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.16, 16-31 AUGUST 2009 Vizualizari:
649

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ţară de-mprumut

Senzaţia care mă domină, de la o vreme, este cea a unui rătăcit în propria-i ţară, printre proprii-i semeni, buimăcit de ceea ce ni se întâmplă.

Nu sunt o fire pesimistă, ba, aş zice, dimpotrivă!

Numai că pentru a judeca echilibrul lichidului din pahar, oricât de binevoitor ai fi, trebuie să existe totuşi jumătatea, măcar jumătatea, plină întru convingerea că ceva, ceva ne ţine dreaptă cumpăna vieţii.

O legendară figură a istoriei contemporane atrăgea recent atenţia cum că „România de astăzi nu poate fi percepută ca pe o moştenire de la părinţii noştri, ci ca pe o ţară pe care am luat-o cu împrumut de la copiii noştri”.

Valoarea observaţiei e una de aleasă ţinută etică şi morală, cu rezonanţe dintre cele mai fine întru soarta viitoare a neamului românesc.

Mai adăuga distinsa personalitate „se cuvine să rezistăm prezentului şi să ne pregătim viitorul”.

Numai că politica românească, una ce miroase a mâl dâmboviţean, aşază, de douăzeci de ani încoace, căruţa înaintea cailor.

Ruptura dureroasă dintre conducători şi conduşi a transformat definitiv politica în cel mai ascuţit tăiş îndreptat în dispreţul eticii, cu susţinerea necondiţionată a cultului persoanei nesocotind instituţiile fundamentale ale statului.

Partidul însuşi, ca noţiune cu conotaţii sociale, s-a prefăcut în partid-stat înlocuind, pe alte coordonate, dar cu acelaşi ţel, partidul unic, atoate ştiutor şi făcător.

În aceste vitrege condiţii, economia sucombă, gâfâie asaltată de neştiinţa şi neputinţa politicului.

Documentele de partid conţin prin excelenţă verbe la timpul viitor, ca şi cum venim de niciunde şi mergem către unde nimeni nu ştie.

Criza economică mondială le-a mers politicienilor ca o mănuşă.

Vinovatul nu e altcineva decât stafia financiară internaţională.

Şi, pentru ca liniştea socială să fie de durată, răului din afară i-a fost adăugat răul dinlăuntru.

De vină e populaţia.

Salariaţii, pensionarii, asistenţii sociali, mai apoi ştiinţa, învăţă-mântul, sistemul sanitar etc., etc.

Prea numeroasă această pestriţă gloată de întreţinuţi – care cer, cer, cer încontinuu de la un stat oricum pe butuci.

Şi pentru că a venit vorba.

Instituţiile statului însuşi se învârtesc ca titirezii, împinse de inerţia unei tradiţii pe care o soco-team uitată, fiecare încercând să-şi probeze utilitatea fără să fie de folos.

Conducerea treburilor, câte mai pot fi stăpânite, se face prin simple ordonanţe, parlamentul luând doar act, în mod tacit de isprăvile execu-tivului.

Între timp puşculiţa e alimentată, când şi când, cu creiţari de pripas.

Cine va plăti dezastrul?

Feciorii de la care am împrumutat vremelnic ţara pentru a le demonstra parcă ce şi cum nu trebuie să facă dacă vor dori, cu mintea lor de atunci, să nu prefacă, precum în prezent, poporul în populaţie.

Ce mă alienează şi mai abitir de propria mea ţară?

Lipsa de încredere a fiului în tată ori a fratelui în frate, absenţa unei ţinte, unui scop când e vorba de viaţa noastră, a românilor şi, cu totul umilitor, dispreţul celor cu pâinea şi cuţitul faţă de obidiţii neamului pe care au fost îndrituiţi să-l slujească.

Pâinea câtă e, câtă mai e, o primim din şi prin bunăvoinţa suspuşilor.

Votul fiecăruia dintre noi, în fapt instrumentul care ar trebui să ne reprezinte, nu mai valorează nici cât o ceapă degerată.

Partidele ştiu deja ce şi cum va fi.

Adică aşa cum şi-o va dori atunci vlădica.

Plaiul mioritic a devenit de ocară.

Şi asta poate şi din pricină că nu ne pasă.

Că nu ne mai pasă!

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
572

□

Comentarii

□

□

1. D.Drinceanu -- (21-November-2011)Promovati emisiuni tv pana la saturatie pentru salvarea soiurilor noastre si a celor asimilate, reducerea importurilor,etc. Dar si pentru intronarea seriozitatii(se vand in piete de catre tarabagii soiuri slabe, adesea falsuri, soiuri fara perechi de fecundare, pesticidele sunt deficitare, etc). Profesionalismul este necesar de la dezvoltarea staiunilor, material semincer, tratamente, comercializare, depozitare si prezentare pe piata pana la impunerea unei autoritati nationale.

2. D.Drinceanu -- (21-November-2011)(completare). Cei mai multi amatori si incepatori abandoneaza dupa erori care le pericliteaza incercarile costisitoare. Deci: atat in media cat mai ales institutele/catedrele si autoritatea nationala sa vina cu recomandari in detaliu despre aclimatizari si pedoclimatic, dar mai ales la stropiri chimice. Prea multe imbieri la cumparari de carti online, care sunt si scumpe si incomplete(trateaza partial, cateva soiuri numai!!). Cel putin pana la revenirea la normal, pana la infiintarea de plantatii serioase si salvarea soiurilor noastre de aur. Se relanseaza astfel un serios sector. Altfel...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Tărâmul în care gheaţa este modelată de foc > REVISTA LUMEA SATULUI

Tărâmul în care gheaţa este modelată de foc

Departe, din marea de gheaţă ce s-a proclamat regină peste tărâmurile Islandei, se aude un foşnet molcom ce se pierde în zări. Este sunetul pulberii fine de zăpadă care mângâie uriaşul glob de cristal în care pământul pare să fie prizonier.

Vulcani stinşi în nemărginirea de gheaţă

Undeva în inima Islandei, în Vatnajokull, se întinde lumea în care gheţarii şi vulcanii deopotrivă formează unul dintre cele mai fascinate peisaje.

Istoria Islandei este frământată de întâmplări care i-au transformat permanent imaginea. Acest proces de metamorfoză nu s-a încheiat nici acum, pentru că lava vulcanilor sculptează încă în forma gheţii. Are aproape aceeaşi suprafaţă ca Anglia, doar că terenul pe care s-a format este un strat bazaltic format în ultimii 20 de ani şi ale cărui dimensiuni ajung până la 6,4 km. La început, peisajul de gheaţă de astăzi era unul încălzit de lava roşiatică a erupţiilor vulcanice, însă în urmă cu 10.000 de ani, în perioada glaciară, o parte din terenul înţesat de vulcani a fost acoperit de gheaţă a cărei grosime ajunge şi la 1,6 km.

Aici creaţia divină s-a desăvârşit prin alăturarea a două forţe neînduplecate: clocotul vulcanilor şi răceala absolută a gheţarilor.

Acum, Islanda este un tărâm străjuit de munţi de gheaţă, în inima cărora pulsează râurile de foc şi lavă a cel puţin 200 de vulcani, care se întind pe o suprafaţă de 2.600 km². La aproape fiecare cinci ani unul dintre aceştia erupe.

Erupţiile lor sunt foarte violente. Cel mai grav fenomen de acest fel semnalat de istorie este cel petrecut în muntele Laki, din extremitatea sud-vestică a gheţarului Vatnajokull şi din măruntaiele căruia s-a descătuşat o forţă inimaginabilă. Puterea erupţiei a fost atât de mare încât vârful muntelui a fost practic spulberat.

Lacul sub care mocneşte lava

Una dintre cele mai impresionante imagini din Vatnajokull este cea a lacului sub care mocneşte vulcanul Grimsvotn. Ultima erupţie a acestuia a avut loc în 2004, atunci când prin stratul gros de gheaţă s-a strecurat un nor de fum ce s-a ridicat spre înălţimile cerului aproape 12 km. Acesta a fost un moment în care gheaţa s-a destrămat şi pentru ceva timp s-a dezvăluit o apă albastră, cristalină. Era un petic de culoare într-o întindere de alb. În rest, lacul este ca o oglindă sub care se adună apa rezultată din topirea gheţarilor.

Din aceste motive nivelul lui creşte în fiecare an cu aproximativ 12 metri. Asemeni vulcanilor, şi acest lac este ca o bombă cu ceas. Deşi barajele de gheaţă de pe malurile lui împiedică scurgerea apei strânse în albie, atunci când volumul ei este prea mare şuvoaiele de apă pornesc la vale într-un torent denumit de oamenii de ştiinţă explozie glaciară.

Pe alocuri, acolo unde văile din Vatnajokull sunt mai calde, munţii de gheaţă se deplasează cu o viteză de aproape 800 de metri pe an. În momentele în care gheaţa se topeşte, descătuşează din pereţii ei sidefii nisipul şi pietrele adunate în drumul ei.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2010 Vizualizari:
612

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ţărane! „Nu uita că guvernanţii te vor prost şi sărac...!“

Nu sunt bani

Fermierii din Braşov se gândesc tot mai serios dacă să renunţe la vitele pe care le au sau... să mai aibă răbdare. Şi putere. Şi speranţă. Că, poate, or veni şi vremuri mai bune. Or da ăştia care ne conduc subvenţiile cuvenite şi necesare pe cap de animal. Refrenul îngânat spasmodic şi delirant de guvernanţi şi de preşedintele ţării – „Nu sunt bani, nu sunt bani, nu sunt bani! Nu putem să plătim subvenţiile, nu putem să vă ajutăm acum, poate la anul (la anul şi la mulţi ani, după cum merg treburile pe la noi)“ – s-a transformat în şlagăr naţional. Cel mai mult le place hitul ăsta celor pe care, într-un fel sau altul, i-am cam propulsat - căci, de, ce face omul cu mâna lui... - în administraţia centrală.

Mai că ne-ar şi veni să credem că, da, visteria ţării s-a golit, criza ne-a secătuit de resurse, am dat de fundul sacului. Dar vine şi ne spune una ca asta câte un îmbuibat de pe la nu ştiu ce minister care taman ce şi-a schimbat maşina la locul de muncă, şi nu cu cine ştie ce vechitură, ci cu un bolid de o sută de mii de euro. Şi ăsta, cu tupeul lui flegmatic, mai face şi gât pe la televizor. Că, uite, a fost dezmăţ în ţară la cheltuieli, la salarii şi la pensii - până acum, când au ajuns ei prin fotoliile ministeriale, căci, nu-i aşa, blestemul grelei moşteniri de la guvernările trecute ne bântuie zilele şi nopţile, ei sunt curaţi ca lacrima de fată mare - şi de aia a înţărcat bălaia! Ăstora, Doamne iartă-mă, sau nu mă ierta, să le dai după inima lor, după ifosele din cap, după vorbele care le ies pe gură. Nu de alta, dar să vadă şi ei cum e...

La abator cu vacile!

Am plecat cu divagaţia de la supărarea fermierilor din Braşov şi uite unde am ajuns! Da, ca peste tot prin ţară, şi fermierii din judeţul Braşov sunt dezamăgiţi, supăraţi şi disperaţi pe oficialii de la Ministerul Agriculturii. Şi asta pentru că, aşa cum ziceam, ăştia se plâng că nu mai sunt bani pentru subvenţiile de anul ăsta. În timp ce cam stau cu un ochi la făină şi cu altul la slănină – a reieşi de aici dorinţa de îmbuibare. Desigur, nu fermierilor, învăţaţi să tragă pentru o bucată de pâine, cu propria cârcă, li se mişcă scaunele. Pentru că ei au picioarele înfipte în ţarină.

Dacă e atâta dezinteres şi lentoare din partea celor sus-puşi, ce mai poate să le rămână oamenilor? Că nu vreau să zic supuşilor. Decât să mai facă un protest. Să ceară demisia incompetenţilor de la minister. Să vină la guvern cu vacile de acasă. Dar nici măcar subvenţia de până acum – 21 euro pe tona de lapte – nu e vreo certitudine, e doar o posibilitate posibilă, ca să zic aşa. Cât să mai întindă pelteaua speranţei un pic. Numai că fermierii din Braşov chiar sunt disperaţi. Nu se mai descurcă, nu mai fac faţă costurilor, nu mai au resurse să meargă mai departe, pentru că preţul laptelui e infim în comparaţie cu cheltuielile. Când reuşesc să vândă laptele... Ei spun că statul nu numai că nu le dă de ales la ora asta, dar îi constrânge să ducă vitele la abator, la tăiere. Credinţa noastră este că guvernanţii ne vor proşti. Şi săraci. Şi îndatoraţi.

Nina Marcu
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
739
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ţăranii buzoieni se întorc cu faţa către legumicultură > REVISTA LUMEA SATULUI

Ţăranii buzoieni se întorc cu faţa către legumicultură

Vedetele grădinarilor sunt acum varza albă, ceapa de apă şi aurie, tomatele şi vinetele

Bazin legumicol de excepţie, cu îndelungate tradiţii, Buzăul - cu salba sa de localităţi înşiruite pe firul apei care a împrumutat numele judeţului: Mărăcineni, Vadu Paşii, Scurteşti, Săgeata, Găvăneşti, dar şi cele din nesfârşita câmpie a Bărăganului: Gherăseni, Costeşti, Glodeanu Sărat, Largu, Luciu, Ruşeţu, Smeeni şi altele, care au adus faima zonei şi au reprezentat, ani în şir, puncte de atracţie pentru numeroasele sortimente - dă acum semne evidente de redresare.

Faptul apare mai vizibil în miez de vară. Ec. Monica Măntoiu, directorul direcţiei agricole judeţene, ne spune că toate cele 3.774 ha de legume oferă o deplină satisfacţie. Semnalul îl dau pieţele, pline de produse de sezon. „După estimările noastre, fiecare ha de grădină oferă cel puţin câte 15.000 kg de produse, iar de la fiecare dintre cele 100 ha de solarii se asigură o medie de câte 23.500 kg.“

Sprijinul care lipseşte

Situaţia era alta dacă legumicultorii ar fi beneficiat de o subvenţie de la stat, fie chiar şi în cazul culturilor din perimetrele irigate. Pentru aceasta, este suficient de menţionat că în gospodăriile populaţiei se irigă doar... 50 ha de legume. Sunt semnale că suprafaţa de solarii va fi mult extinsă, iar în sprijinul cultivatorilor vine şi Staţiunea de cercetare-dezvoltare legumicolă (SCDL) din localitate. Mai ales cu seminţe de înaltă calitate, astfel că bazinul legumicol Buzău poate să redevină ceea ce a fost odată.

Singura speranţă a cercetătorilor: justiţia

Dr. ing. Costel Vânătoru, fost director al SCDL, azi cercetător ştiinţific principal, ne spune că în cariera sa a realizat peste 20 de noi soiuri de legume, printre care varza albă şi ceapa de apă de Buzău, tomate, castraveţi, ardei gras şi alte legume, iar acum asigură seminţe pentru mai multe judeţe din ţară, între care Brăila, Galaţi, Tulcea, Constanţa, Călăraşi şi Prahova.

Mai puţin la Buzău, însă. Solicitările au crescut din această primăvară, când unele firme din ţară fac mari probleme oamenilor privind calitatea seminţelor. „Dar noi înşine avem mari probleme din cauză că am cam rămas fără câmpurile de cercetare necesare. De la peste 500 ha, avem acum doar 6 ha, patrimoniul nostru a ajungând în mâna unor... societăţi imobiliare.

Am fost forţaţi de situaţie să închiriem recent 7 ha de la ... Arhiepiscopia Buzăului, pentru care plătim o mare sumă de bani. Speranţa noastră rămâne la justiţie, în recuperarea unor suprafeţe de teren care ne-au fost luate ilegal. Acum oamenii sunt bucuroşi fiindcă am reînnodat tradiţia unor culturi cu mare tradiţie la noi, iar rezultatele încep să se vadă în pieţe. Un colectiv al staţiunii a obţinut un nou soi de ceapă de apă roşie, numit «Auriu», soi de mare producţie, căutat mult acum şi de producătorii buzoieni.

Dacă vom fi ajutaţi la redobândirea acelor terenuri de cercetare, dar şi cu mai multe fonduri de la Ministerul

Agriculturii, am putea începe mai serios redresarea legumiculturii. În primul rând, la Buzău.“

Iar dacă pieţele din Buzău şi chiar cele din alte oraşe vecine, precum Ploieştiul, sunt pline de legume ieftine, aceasta se explică şi prin reuşitele de acum ale grădinarilor buzoieni, care continuă să aştepte sprijin din partea Ministerului Agriculturii.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
764
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

taranii-din-balta-doamnei-nu-asteapta-mi...

Ţăranii din Balta Doamnei nu aşteaptă mila guvernanţilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulŢăranii din Balta Doamnei nu aşteaptă mila guvernanţilor

- De aici se livrează anual peste 10.000 t de legume

În oricare piaţă păşeam altădată, la ceas de toamnă, de la Ploieşti la Târgovişte şi mai departe, în Transilvania: Sfântu-Gheorghe, Miercurea-Ciuc şi până la Cluj sau Satu Mare, întâlneam mese pline cu roşii şi castraveţi de Balta Doamnei, comună mare, cu aproape 3.000 de locuitori în trei sate, înşiruite de-a lungul văii inferioare a Ialomiţei, în apropierea Snagovului! Acum însă ajunge doar marfa lor, nu şi grădinarii autentici de aici, celebri prin solariile lor. De ce?

O documentare în locul acesta este o adevărată încântare. Încotro întorci privirea vezi numai case mari, multe noi, arătoase, în care se află solarii legumicole. Se strânge recolta din cel de-al doilea ciclu de producţie a anului. După o estimare a administraţiei locale, la Balta Doamnei sunt azi pe puţin 115 ha de solarii. Adică mai mult de o treime din totalul suprafeţei de culturi protejate din Prahova!

Păşim în mai multe gospodării chivernisite, cu case pe măsură, unde n-ai loc să arunci un ac şi în care pe fiecare metru pătrat de pământ găseşti legume de sezon. Oamenii aceştia sunt cunoscuţi prin legumicultura intensivă, cu trei culturi pe an. În ciclul întâi, din aprilie şi până în iulie - roşii şi castraveţi, în al doilea ciclu, din iulie până în octombrie - roşii şi castraveţi cornişon, iar în al treilea - salată verde, ceapă şi alte verdeţuri, cu care ei asigură piaţa ploieşteană din ianuarie şi până la Paşte! Astfel, aici în orice sezon găseşti legume în solarii. Oamenii din Balta Doamnei nu prea ştiu de odihnă!

Intrăm în comună însoţiţi de inginera Elena Penescu, specialist în domeniu de la Direcţia Agricolă Prahova, care îi ştie pe toţi grădinarii comunei.

Acolo unde munca ţine 365 de zile pe an

Om primitor, tot pe atât cât se vede şi de gospodar, cu curtea plină de solarii legumicole, Ion Simion şi soţia sa muncesc de dimineaţă până în târziul nopţii, de nu le mai ajunge timpul, cum o spun chiar ei, să îngrijească roşiile şi castraveţii din cei zece ari de solarii. „Roşiile sunt cam pe terminate, iar castraveţii, în plină producţie. N-avem timp de piaţă. Vindem cam totul de la poartă. La preţ mic, la intermediarii care ne asaltează. N-avem de ales, zice omul încovoiat de muncă. Câştigul este prea mic faţă de munca noastră.“ Soţia ne invită în grădinile din spatele casei. Ce-am aflat acolo se vede, credem convingător, din imaginile alăturate.

La mâna speculanţilor

Astfel de imagini întâlnim şi în curtea lui Ion Ionel, om zdravăn, cu palmele bătătorite de muncă. Nu-i chip să dai de el. E în mijlocul solarului cel mare. Face tratamentele la castraveţi. Nu-l putem ţine de vorbă. Soţia culege şi pune în lădiţe roşiile coapte şi castraveţii. Mai are aici vinete şi ardei gras şi usturat. Alături, la vecini, în curtea lui Costache Dumitru, şirurile de solarii parcă nu se mai sfârşesc.

Mama lui, la cei 87 de ani, o mână de femeie, are în grijă, alături de noră, culesul legumelor. E tare mândră de fiul său, dar şi de vecini, gospodari la fel de inimoşi. Nu-i loc de pizmă sau de altceva. Se plâng însă că nu au loc în piaţă la Ploieşti. Tarabele se cuceresc greu. Cu intervenţii mari. Pe uliţa Brăneştilor, şiruri de maşini ori dube ale unor intermediari aşteaptă să încarce marfa frumoasă şi proaspătă luată din faţa caselor. Un leu kilogramul de roşii, cincizeci de bani cel de castraveţi. Batjocură, nu alta!

N-au ce face. „Asta e“, ne spune unul dintre vecini, Simion Ştefan. În grija sa şi a soţiei se află nu mai puţin de 20 arii de solarii. Cam o juma' de pogon! Fiica sa are copil mic şi după facultate stă mai mult la Ploieşti. Omul se plânge tot de interme-diarii care le iau de acasă roşiile doar cu un leu şi le dau în piaţă, la Ploieşti, cu trei sau chiar cu patru lei/kilogramul.

Până acum, ca mulţi alţii, bătea drumul până la Miercurea-Ciuc sau Odorhei. Şi chiar mai departe! Acum, singur cu nevasta, nu mai poate merge departe. În pieţele volante din comunele vecine Olari sau Puchenii Mari poţi vinde legumele, tot la… bişniţari! Localnicii nu sunt interesaţi. Şi pieţele centrale din oraş au rămas tot la mâna speculanţilor! De aceea, legumele sunt acum la preţuri atât de mari.

Durerile primarului…

Vasile Dascălu este primar la Balta Doamnei de 23 de ani, fără întrerupere. Orăşean de obârşie, s-a mutat de atunci aici, în sat. Cu gândul şi cu fapta. S-a specializat în cultura legumelor, chiar dacă nu prea mai are timp efectiv de ele. Ne spune bucuros că de aici pleacă, pe parcursul unui an, peste 10.000 tone de legume.

Adică un milion de kilograme de legume proaspete. În special roşii şi castraveţi. „Oamenii noştri stăpânesc bine, chiar foarte bine tehnologiile moderne de cultură, folosesc utilaje specifice, le irigă prin sistemul de picurare. Experimentează soiuri noi. Îşi iau numai sămânţă certificată din import Franţa, Italia, Olanda şi chiar şi din Bulgaria. De la noi, nimic. Nu ştiu de ce. Noroc au avut, cu sprijin guvernamental, doar prin anii 2000-2004. De atunci, niciun guvern sau vreun ministru de la Agricultură nu s-a mai interesat de ei.

Cum să cultivi legume fără subvenţii, cum să-ţi iei utilaje fără subvenţii, cum să vinzi legumele la export, când te sufocă importul din Turcia, Macedonia sau din alte părţi! Păcat că s-a uitat de noi, zău aşa! Durerea mare, cum aţi văzut, este la recoltare. Oamenii nu au loc pe piaţă.

Acolo au loc mai mult, cum vede toată lumea, ţiganii ajunşi… mari cultivatori de legume. Trebuie făcut ceva. Urgent! Aţi auzit dorinţele oamenilor. Legumele sunt viaţa lor. Cei tineri trebuie atraşi să rămână în sat! Dar aşa, ca acum, le este tot mai greu.“

Dictatul tuciuriilor

În zona Prahovei au fost organizate, în mai multe locuri, nişte pieţe volante. Sunt bune şi nu prea. Nu poţi vinde castraveţi la… grădinari! Şi aici, tot intermediarii fac legea.

În pieţele centrale se ajunge foarte greu, cu mari intervenţii capeţi o tarabă, pe care trebuie s-o plăteşti, chiar şi atunci când nu mai ai ce vinde. În piaţa centrală din Ploieşti, mai toată lumea vinde roşii ori castraveţi de… Balta Doamnei. Doar 3-4 oameni sunt localnici. Ceilalţi, ceva mai bruneţi, se dau grădinari tot de Balta Doamnei! Aceştia iau de aici sau, la mâna a doua, de la alţi intermediari, apoi le vând cu trei-patru lei. În timp ce aceleaşi produse sunt luate din comună doar cu un leu roşiile şi cu 50-70 bani, castraveţii.

„Vedeţi, ne mai spune la plecare primarul Vasile Dascălu, este nevoie urgent de o piaţă de gros! Se discută de asta de mai bine de zece ani. Degeaba. Guvernul şi Ministerul Agriculturii şi-au luat faţa de la legumicultori. Poate ne aude acum noul ministru, dl Valeriu Tabără!“ Sperăm!

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
2447

☐

Comentarii

☐

☐

1. legumicultor -- (18-September-2010)Eu cred ca nu piata de gros lipseste acestor producatori,ci un depozi modern care sa le permita stocarea si distribuirea productiei.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

taranii-se-inghesuiesc-la-renta-viagera_...

Ţăranii nu se înghesuiesc la Renta Viageră > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulŢăranii nu se înghesuiesc la Renta Viageră

Pentru că nu au reuşit până acum să-i facă pe bătrânii de la sate să se facă rentieri viageri, guvernanţii caută, dar nu prea găsesc alte pârghii de cointerese.

Există acum speranţa că numărul beneficiarilor de rentă viageră agricolă va creşte datorită unei Ordonanţe de Urgenţă, adoptată recent de Guvernul Tăriceanu în luna noiembrie 2008. Conform noului act normativ, de aceasta vor putea beneficia şi persoanele fizice în vârstă de peste 62 de ani, cărora li s-a validat cererea de reconstituire a dreptului de proprietate şi care optează pentru despăgubirile plătite de către investitor.

Potrivit legislaţiei actuale, rentierul agricol este definit ca persoana fizică în vârstă de peste 62 de ani care, de la data intrării în vigoare a noii ordonanţe, nu are şi nu va deţine în proprietate, cumulativ în timp, mai mult de 10 hectare de teren agricol extravilan, pe care le înstrăinează prin acte între vii sau le arendează, total sau parţial, primind de la Oficiul Naţional de Rentă Viageră Agricolă carnetul de rentier agricol.

De asemenea, este rentier şi persoana pensionată pe caz de boală, gradele I şi II, care, chiar dacă nu a împlinit vârsta de 62 de ani, îşi dovedeşte incapacitatea de a munci cu decizie de la comisia de expertiză medicală.

Cuantumul rentei viagere agricole reprezintă echivalentul în lei a 100 euro/an, pentru fiecare hectar de teren agricol situat în extravilan, pentru care rentierul a încheiat acordul cu investitorul. Pentru suprafeţele mai mici de un hectar, suma plătită va fi proporţională cu suprafaţa înstrăinată sau arendată, respectiv pentru care s-a încheiat acord cu investitorul.

Renta viageră agricolă este personală, netransmisibilă şi încetează la data decesului rentierului agricol.

Totodată, prin noul act normativ se elimină condiţia referitoare la suprafaţa de teren extravilan de maximum 0,5 ha pe care rentierul o poate păstra în folosinţă proprie. Aceasta este motivată de faptul că obligaţia nu poate fi îndeplinită de către persoanele care sunt proprietare pe suprafeţe de teren aflate în zonele de deal sau de munte, în mare parte improprii exploatării agricole. Din această cauză, programul de rentă viageră agricolă nu era aplicabil în mod unitar, la nivelul întregii ţări.

Plata rentei viagere agricole se efectuează de către Agenţia Domeniilor Statului, prin mandat poştal, virament bancar sau prin orice altă modalitate prevăzută de lege.

Pentru anul 2007, sfârşitul anului 2008, ADS-ul n-a găsit însă de cuviinţă să facă un raport public privind stadiul în care se află privind plata rentei viagere.

Traian DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
672

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

taranul-si-internetul_l1.html

Ţăranul şi Internetul > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulŢăranul şi Internetul

Europenii sunt cu ochii pe ţăranii noştri. Zice Comisia Europeană, care a realizat un studiu mai amplu în toată Europa, că sătenii din România nu beneficiază de Internet de mare viteză. De aceea, până la sfârşitul anului 2010 musai ca locuitorii satelor noastre să remedieze problema şi să se conecteze la net.

Nu se îndoieşte nimeni că, graţie acestuia, avem acces rapid la tot felul de informaţii, că afacerile se derulează mult mai repede, că se poate comunica fără probleme cu oricine din orice zonă. Însă Europa cam pune căruţa înaintea boilor. La noi la ţară nu Internetul de mare viteză este problema principală. Nu după stat în faţa monitorului şi intrat pe mess tânjeşte ţăranul român. El are alte griji. Seceta şi inundaţiile care au distrus foarte multe culturi, animalele care nu au ce mânca şi care iau calea iarmarocului, hambarele care nu s-au umplut pentru iarnă, fructele care s-au mănat în pomi, de nici ţuică nu mai poate să facă, banii care nu se ajung pentru butelie sau lemne şi nici pentru munci agricole.

Internetul de mare viteză este încă o necunoscută. Mulţi n-au auzit de el, nu ştiu ce e, nu ştiu cu ce se mănâncă. M-a pus dracul să le dau adresa mea de mail unor primari de la ţară, cu care am mai purtat discuţii, despre una, despre alta. Nici nu auziseră de @, de mail, de tastatură sau google, vorba lui Vanghelie. Şi dacă nici primarii, care ar trebui să fie fruntea, nu ştiu cu ce se mănâncă ciorba asta...

Ce-i drept, copiii de la ţară, care nu au neapărat grija vacilor care trebuie duse la păscut, mai bâjbâie pe la calculatoare. Dar pe jocuri, căci Internet nu-şi permit familiile să bage şi să plătească. Nu-şi permit ele nici să mai ţină odraslele în şcoală. Dacă au terminat opt clase, gata... Liceul e la oraş şi oraşul înseamnă cheltuieli mari. De unde bani de şcoală? Ca să nu mai vorbim despre faptul că mulţi ţărani nu mai cred în mirajul şcolii. „La ce bun atâta şcoală? - se întreabă ei. Tot nu se găseşte de lucru şi tot la şomaj ajunge. Aşa că scăpăm de o cheltuială!“.

Parlamentul European va acorda statelor membre peste cu un miliard de euro mai mult ca până acum în vederea lărgirii accesului ţăranilor la Internetul de mare viteză, încercând astfel să nu mai existe discrepanţe bătătoare la ochi între România, Bulgaria sau Cipru, codaşe la acest capitol, şi Belgia, Danemarca şi Luxemburg, unde acoperirea este de 100%.

(Nina Marcu)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
802
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ţăranul şi satul în „penelul suferinţei“

Obişnuiesc adesea, ca tot omul dealtfel, fac ce fac, zic, şi-mi odihnesc privirea pe albumele, de o rară sensibilitate, aparţinând pictorilor români.

Acelor pictori ale căror opere focalizează traiul, amărăciunea trecerii anilor peste poporul de ţărani care este poporul român.

Ceva îmi atrage cu deosebire atenţia de fiecare dată.

Populând în timp epoci felurite, maeştrii, pictorii au scris cu penelul istoria vetrei veşnicirii noastre.

Coborârea în timp

Numai că, parcurgându-i cronologic, observi lesne că lumea ţărănească de la noi a coborât, în timp, pe canavaua unor trăiri şi sentimente, mai degrabă involuând decât înmugurind.

Grigorescu, spre exemplu, deschizător de epocă în pictura ţărănească, ne oferă imagini bucolice, pline de sevă, de promisiuni şi speranţe aşadar.

Ţăranii lui, deşi anonimi, poartă în privirile şi pe chipurile lor robusteţea unui neam dăruit de îngeri.

După Grigorescu, Băncilă, cel care-i urmează, surprinde parcă o cu totul altă lume.

Încrâncenată, revoltată, precum în poezia coşbuciană.

„Să nu dea Dumnezeu cel sfânt!“ – rostesc parcă aprigele chipuri din „1907“.

Şi viforul acelor zile a îngenuncheat parcă spiritul ţăranului român.

Mă opresc aici cu observaţiile mele, de împătimit în ale istoriei ruralului românesc, mă opresc şi observ, cum mai ziceam, că istoria universului ţărănesc este la noi una a obidiţilor şi umiliţilor unui neam de sorginte nobiliară.

Comunitatea rurală sub dictatură

Viaţa satului a curs la noi între două dictaturi.

Cea a proletariatului şi, pe un ton deloc senin, cea a democraţiei.

Colhozul a pustiit până şi sufletele.

Capitalismul furibund întronează lehamitea.

Şi de la lehamite la resemnare nu mai e decât o bătaie de aripă frântă.

N-a avut pământ, i-au lipsit vitele şi plugul, spuza din vatră n-a clocotit decât arareori ceaunul.

Nu altcumva i se întâmplă lui badea Ion nici astăzi.

Îndârjit până la crimă pentru sfoara lui de câmpie, lasă de izbelişte azi moşteniri şi vise.

Altcumva au gândit ţăranii devenirea lor.

Răsplata înstrăinării

Au primit răsplata înstrăinării.

A nepăsării şi dispreţului.
Privesc iarăşi, ca tot omul, la statisticile timpului.
Satul a devenit un loc unde nu se mai întâmplă nimic.
O zi, aproape nimic.
Banii sunt scumpi.
Birocraţia, o mlaştină fără ieşire.
Interesul celor cu pâinea şi cuţitul?
Egoist şi mercantil.
Ogorul românesc produce, vă mai spuneam, ca acum un secol.
Fermierul despre care zornăie Europa – o altă himeră.
Cui ce-i pasă?
Nu sunt şcoli, nu există moaşă comunală, lipsesc intelectualii satului.
Între timp, mă întorc la statistici. Europa merge înainte. Şi merge cu iuţeala şi mintea înţeleptului.
O ţară precum Olanda, ca să dau doar un exemplu, cu 3,5 milioane de hectare teren arabil exportă produse alimentare de peste 20 miliarde euro anual.
Numai zootehnia ţării de sub ape livrează lumii bunuri a căror valoare depăşeşte 5 miliarde euro.
România, coborâtoare din istoria unei ţări eminamente agrare, cu 14 milioane hectare teren agricol, importă mâncare pentru 70% din necesarul de consum anual.
Această competiţie sperie în sine.
Bună ţară, rea tocmeală
Numai că proiectul dezvoltării rurale cu sprijin comunitar se apropie de final.
În asfinţitul acestei şanse, agricultura românească a însumat mai degrabă penalităţi decât subvenţii.
Resemnaţi la rându-le, guvernanţii dau din umeri.
Mă întreb cum ar închipui România de azi un Grigorescu, un Băncilă ori un…
Şi mă întorc iarăşi la pana poetului.
„Bună ţară, rea tocmeală".
Vă reamintesc: filele calendarului consemnează luna lui Florar 2009.
E timpul să ne întoarcem la clasici!
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
643
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Târgu-Neamţ, o monografie de suflet şi istorie

Gloria efemeră şi câştigul imediat nu l-au atras niciodată pe profesorul Luca Gavril, un împă-timit al istoriei care şi-a desfăşurat activitatea între satul natal Drăguşeni - Suceava şi oraşul Târgu-Neamţ, locul unde a slujit până la pensie atât ca profesor de istorie, cât şi în calitate de custode al muzeului local. Cu o perseverenţă demnă de un ascet cărturar din mănăstirile Evului Mediu, dar şi de cronicar, a plămădit cu acribie timp de aproape trei decenii monografia oraşului Târgu-Neamţ. Colţ fermecat de istorie românească, oraşul de pe apa Ozanei e o minunată chintesenţă între sat şi oraş.

Pentru autor, denumirea Neamţ, care desemnează oraşul, cetatea, mănăstirea, apa şi ţinutul, provine de la cuvântul slav „nemeti“ (tăcut, liniştit, mut) şi nicidecum de la eventualii saşi care ar fi trăit prin aceste locuri. Cu rădăcini istorice milenare care dovedesc prezenţa omului la Târgu-Neamţ încă din paleolitic, vechimea localităţii este atestată de descoperiri arheologice recente, una dintre ele aparţinând chiar autorului monografiei (o statuetă de lut reprezentând un „Gânditor“ asemenea celei de la Hamangia). Târgu-Neamţ a existat încă dinaintea întemeierii statului medieval Moldova, formându-se pe temelia unei comunităţi pastorale şi agrare româneşti, cu o bună poziţie strategică comercială ce lega ţinutul de Transilvania. Dovadă, un act emis de către Alexandru cel Bun la 4 octombrie 1408 prin care se scutesc de vamă polonezi ce achiziţionau vite cornute şi berbeci de la Bacău, Roman, Baia sau Neamţ.

Neamţul apare în documente diplomatice externe încă din 1388. Cu ocazia unei descoperiri arheologice din 1979, pe podeaua unei case, datând din secolul al XIV-lea, s-a găsit un gros de argint emis de domnitorul Ştefan I Muşat (1394-399).

Stavilă în calea turcilor

Oraşul s-a dezvoltat pe albia râului Neamţ lângă zidurile renumitei cetăţi construite de Petru Întâi Muşat (pe la 1390). În 1857, când vizitează ruinele cetăţii, poetul Dimitrie Bolintineanu remarcă „castelul“ şi îi dedică renumita poezie „Muma lui Ştefan cel Mare“. În iulie 1476, după Bătălia de la Valea Albă, Mohamed al II-lea atacă fără succes cetatea, dar mica garnizoană de aici rezistă cu succes timp de opt zile tirului a şapte bombarde turceşti.

În acest timp, moldovenii reuşesc să-l împuşte pe comandantul artileriei otomane sfărâmând şi „boldul“ de la cortul imperial, aşa cum remarcă cronicarul Neculce. Înfrânt la Valea Albă, Ştefan se îndreaptă spre cetate, dar mama sa nu-i deschide porţile (!?). Legenda însă nu are acoperire în realitate, pentru că doamna Oltea murise încă din 1465, aşa cum se menţionează pe piatra sa funerară de la Probota.

Cetatea şi oamenii săi

Am ales doar un exemplu din vasta mono-grafie de 500 de pagini a oraşului Târgu-Neamţ. Lucrarea mai conţine o serie de date importante, printre care lista pârcălabilor şi a primarilor de Târgu-Neamţ, dar şi prezentări ale personalităţilor legate de oraş (scriitorul Ion Creangă, istoricul Mihail Kogălniceanu, poeta Veronica Micle, filozoful Vasile Conta, învăţătorul Mihai Busuioc – „Domnul Trandafir“ din povestirea lui Mihail Sadoveanu, sculptorul Dumitru Tomescu şi alţii.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1752

□

Comentarii

□

□

1. Georgescu Lucian-Targu Neamt -- (20-September-2011) FELICIT AUTORUL SI COLABORATORII PENTRU CALITATEA LUCRARII.CITIND MONOGRAFIA ,,,SE VEDE CA DOMNUL PROFESOR LUCA GAVRIL SI-A FACUT DATORIA FATA DE ORASUL IN CARE A MUNCIT O VIATA.DENSITATEA INFORMATIILOR SI EXPUNEREA DIN ACEASTA MONOGRAFIE A ORASULUI, MA FACE SA CRED CA ESTE APROAPE IMPOSIBIL ,CA ACEST AUTOR SA FIE DEPASIT DE ALTCINEVA IN URMATOARELE DECENII!!SE VEDE EXPERIENTA IN STIINTA ISTORICA DE O VIATA A DOMNULUI PROFESOR LUCA!!!!INCA O DATA ..FELICITARI SI VIATA LUNGA!!!!!!!1

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Târgul de ceramică tradiţională „Cucuteni 5000“

Ca în fiecare an, la început de Cuptor, aleile din preajma Teiului lui Eminescu din parcul Copou se umplu de mulţimea celor veniţi să admire neasemuita frumuseţe a vaselor de Horezu şi Oboga, ceramica de Cuty de la Botoşani, albastrul intens al obiectelor de podoabă lucrate de olarii din Corund sau oalele zămislite de meşterii din Marginea - Suceava.

Timp de trei zile, cea de a XXIX-a ediţie a târgului de ceramică tradiţională „Cucuteni 5000” a reunit peste 70 de olari din întreaga ţară şi Republica Moldova.

Juriul, având ca preşedinte pe distinsul etnolog prof. univ. dr. Ioan H. Ciubotaru, a acordat pentru frumuseţea şi autenticitatea exponatelor numeroase premii meşterilor olari, între care s-au remarcat Nicoleta şi Laurenţiu Petrescu din Horezu - Vâlcea, Iosif Todor din Corund - Harghita, Adrian Bledea din Baia Mare, Adrian Prihor din Republica Moldova, Veronica şi Ladislau Vitor care au venit cu un car de vase, dar şi cu roata olarului, la care au făcut demonstraţii, spre încântarea publicului.

Marele premiu Toader Nica a fost adjudecat de Ionel Paşcaniuc din Marginea - Suceava.

„Zilele trecute, ne-a declarat dl Prof. univ. dr. Ioan H. Ciubotaru (foto), un ieşean m-a întrebat de ce numim în continuare manifestarea «Cucuteni 5000» şi nu adăugăm anii care au trecut, iată, de la apariţia târgului, pentru că 29 de ediţii înseamnă ceva. I-am spus că noi, olarii, nu numărăm ediţiile decât de la o mie de ani. Aşadar, vom schimba denumirea «Cucuteni 6000» la vremea potrivită. Mă bucur să-i văd aici pe unii meşteri pe care i-am întâlnit de la prima ediţie, mă bucur, de asemenea, să constat că în jurul lor s-au adunat doi-trei fii sau tot atâţia nepoţi, semn că meşteşu-gul lor va fi dus mai departe.“

Cehii, seduşi de oalele româneşti

Spusele domnului profesor au fost confirmate de doi meşteri din Schitul Stavnic-Iaşi, Dumitru şi Daniel Ifrim, tată şi fiu, cunoscuţi şi apreciaţi pentru frumuseţea vaselor create de ei.

„Suntem împreună, ne-a spus meşterul Dumitru, dar avem standuri separate. Daniel a crescut pe lângă roată, i-a plăcut, a învăţat meseria şi acum, dacă pot să spun aşa, ne concurăm la târgurile din ţară şi din străinătate.“

„Am fost, intervine Daniel Ifrim, şi la Praga, unde am vândut în prima zi tot ce adusesem din ţară. Cehii, şi în special doamnele, au apreciat munca noastră – chiupurile, oalele pentru sarmale şi pentru friptură s-au vândut ca pâinea caldă.“

„O adevărată bursă naţională a olarilor”

Cei care au vizitat târgul au fost încântaţi de exponate. Iată câteva opinii:

„Vin aici de mulţi ani şi mă bucur că şi la această ediţie am văzut o sumedenie de lucruri frumoase“ – Aurica Arhip, pensionară.

„Particip în fiecare an la această manifestare, o adevărată bursă naţională a olarilor“ – Mirela Creţu, director la

Complexul Muzeal Naţional Astra Sibiu.

„Un cuvânt de laudă şi pentru organizatori, care duc mai departe, cu toate greutăţile, această manifestare etnoculturală la nivelul care s-a statornicit de atâţia ani, spre bucuria tuturor acelora care iubesc frumosul“ – Ion Dumitrescu, medic.

Stelian CIOCOIU

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
835

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

targul-national-al-mierii_l1156.html

Târgul Naţional al Mierii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulTârgul Naţional al Mierii

Pasionaţii de apicultură, dar şi amatorii de produse din miere au avut ocazia să participe, pe platforma din faţa Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură – Bucureşti, la ediţia de primăvară a Târgului Naţional al Mierii, organizat de Asociaţia Crescătorilor de Albine din România (ACA). Mizând pe întoarcerea consumatorilor către tot ceea ce înseamnă natural, expozanţii şi-au diversificat substanţial gama de produse apicole. Ei au prezentat, pe lângă numeroasele sortimente din miere, şi alte combinaţii inedite cu fructe, precum şi remedii naturiste şi cosmetice pe bază de miere. Nu au lipsit nici produsele derivate cum sunt lăptişorul de matcă, propolisul şi mai ales polenul, considerat unul dintre cei mai sănătoşi nutrienţi naturali, care pare să câştige tot mai mult teren. Pe lângă diversitatea mare de produse mai trebuie remarcat faptul că prezentarea acestora se apropie în sfârşit de cea din occident.

Vremea capricioasă nu i-a împiedicat pe pasionaţii de stupărit să fie prezenţi în număr mare în secţiunea care le era dedicată lor, respectiv cea de echipamente şi unelte pentru stupărit: măşti, afumători, perii, descăpăcitoare, mânere, dalte, dar şi remorci pentru stupi şi instalaţii de separare prin centrifugare. Oferta foarte variată nu putea decât să-i bucure pe apicultori printre care se numără, lucru pe care chiar unul dintre expozanţii mai în vârstă îl sesiza cu plăcere, tot mai mulţi tineri ce se apleacă asupra plăcerii stupăritului!

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
691
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Târguri şi expoziţii internaţionale

- Marea Britanie: În perioada 7-10 iulie 2009 va avea loc la Stoneleigh Park, Warwickshire – Expoziţia Internaţională pentru Agricultură ,,THE ROYAL SHOW 2009“. În cadrul expoziţiei vor fi prezentate cele mai noi tendinţe din agricultură, mediu rural, producerea alimentelor şi a băuturilor, maşini şi echipamente agricole etc. Termenul limită pentru înscriere este 31 mai 2009. Informaţii suplimentare – tel.: 0044 247685 8278; e-mail: internaţional@rase.org.uk.

Croaţia: În perioada 15-19 septembrie 2009 va avea loc la Zagreb Târgul Internaţional pentru Alimente, Băuturi şi Inovaţii Gastronomice ,,INGA“. Secţiuni tematice: produse lactate, produse din carne, peşte şi produse din peşte, fructe şi legume, băuturi alcoolice şi nonalcoolice, produse de patiserie şi panificaţie, condimente, aditivi alimentari, produse ecologice, echipamente pentru industria alimentară. Termenul limită de înscriere: 15 iunie 2009. Informaţii suplimentare privind înscrierea şi participarea la acest târg se pot obţine de la tel.: 0038 51 6503 422 şi e-mail:vbosancic@zv.hr .

- China: În perioada 24-26 septembrie 2009 vor avea loc, în provincia JIANGSU, a XI-a ediţie a Expoziţiei Internaţionale pentru Agricultură ,,AGRIEXPO 2009“ şi a 4-a ediţie a Expoziţiei de agricultură modernă de la Wuxi.

Principalele teme ale celor două expoziţii vor fi investiţiile în agricultură şi cooperarea comercială, constituind locul de întâlnire a investitorilor, reprezentanţi ai agenţiilor comerciale, instituţiilor financiare şi ai întreprinderilor de profil etc. Termenul limită de înscriere este 1 septembrie 2009. Informaţii suplimentare privind înscrierea şi participarea: tel./fax: 0086-25-86226887, 86223528, 86228946, 86226790; e-mail: agriexpo@jsagri.gov.cn, exhibition@jsagri.gov.cn.

- Republica Moldova: În perioada 21-24 octombrie 2009 vor avea loc la Chişinău, Expoziţia Internaţionale ,,FARMER 2009“ şi ,,MOLDAGROTECH 2009“. În cadrul acestei expoziţii vor fi prezentate produse, utilaje, tehnologii agricole, inovaţii în domeniu şi meşteşuguri. Termenul limită de înscriere este 21 septembrie 2009. Informaţii suplimentare privind înscrierea şi participarea la această expoziţie se găsesc pe site-ul: www.farmer.moldepo.md şi www.molagrotech.moldexpo.md.

- Germania: Societatea de târguri şi expoziţii GHM, componentă a grupului Messe Muenchen International, informează că, în perioada 3-9 octombrie 2009, va avea loc la Düsseldorf a 19-a ediţie a Târgului Internaţional IBA. Oferta prezentată la IBA cuprinde utilaje pentru brutării, cuptoare pentru panificaţie, tehnica frigului şi a congelării, sisteme de transport, utilaje pentru cofetării, maşini de îngheţată, materii prime, mâncăruri gata preparate, sisteme de casă, maşini de ambalat, sisteme pentru protecţia mediului şi reciclare a deşeurilor, dotări pentru magazine.

Informaţii: fax: 021.323.31.21; tel.: 0724.258.172, 0745.01.21.51 sau e-mail: messeconsult@clicknet.ro.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
1328

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

tarina-si-taranul-in-opera-poetului-gelu...

Ţarina şi ţăranul, în opera poetului Gelu Oproiu > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulŢarina şi ţăranul, în opera poetului Gelu Oproiu

De curând a apărut la Editura ALT PRESS TOUR un volum de versuri ale poetului ţărănist Gelu Oproiu, intitulat „Ţară, Ţarină, Ţăran“.

Titlul inspirat al culegerii de poezii este ales dintre versurile aceluia care a fost considerat poetul neamului, pe ambii versanţi ai Carpaţilor, Octavian Goga, de la a cărui naştere sărbătorim anul acesta 130 de ani.

Volumul este structurat în patru cicluri („Pe firul anilor potrivnici“, „Anotimpuri“, „Sărbători“, „Gânduri în amurg“), majoritatea poeziilor fiind publicate în revistele Agricultura României şi Lumea Satului, între anii 2004-2011.

Poeziile din volumul de faţă sunt străbătute de o revoltă care pe alocuri capătă tonuri de pamflet, faţă de starea agriculturii de azi.

Şi cum ar putea să fie altfel, din moment ce formaţia de bază a poetului, aceea de inginer agronom, îi conferă acestuia statutul de atent şi informat observator al realităţilor comunităţii rurale?

Ca un adevărat fiu de ţăran, Gelu Oproiu se întoarce la universul irepetabil al satului de odinioară şi surprinde în stilul său unic obiceiurile şi atmosfera locurilor natale.

„Tatăl lui era plugar“

O rază de optimism transpare din versurile poeziei care deschide volumul de faţă, „Tatăl meu era plugar“. Reprezintă o emoţionantă odă a ţăranului român, a cărui fiinţă se îngemănează cu pământul pe care îl slujeşte.

„Şi-a ţinut nestrămutat
Crezul, legământul
De-a sluji ca pe-mpărat
Ţarina, pământul.“

„Moromete murind“ este titlul unei impresionante poezii din ultimul ciclu al volumului. Versurile sunt scrise cadenţat şi de la primul până la ultimul rând izbucneşte năvalnic ca un fluviu vitalitatea dintotdeauna a omului din popor. Se mai desprinde dragostea faţă de pământ, faţă de oameni şi animale, faţă de tot ce a constituit universul său în timpul vieţii. Acceptarea senină a morţii, sentiment izvorât din înţelegerea profundă a alcătuirii universului, aminteşte de ciobanul din Mioriţa.

Sensibilitatea aparte a poetului iese la iveală şi se împleteşte cu revolta şi indignarea, constituind un fir călăuzitor care străbate opera, atribuindu-i pe alocuri note optimiste.

Luminiţa Muşat

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
799

˚ Comentarii

□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tătăroaicele din Cobadin

Zulfie, Seviran şi Nelifer, trei doamne al căror nume sună încântător, precum cântecele tradiţionale ale tătarilor dobrogeni, trăiesc de o viaţă în localitatea Cobadin, judeţul Constanţa.

Faptul că sunt de etnie tătară este doar o chestiune de recensământ, o precizare privind identitatea, în rest au aceleaşi drepturi şi aceleaşi şanse de evoluţie în plan social şi spiritual ca toţi cetăţenii români din comună. Ceea ce le deosebeşte este povestea vieţii lor, al cărei numitor comun este succesul.

Zulfie Totay şi „Fetele din Cobadin“

Zulfie Seidali numără anul acesta 40 de ani de activitate în învăţământ. Cea mai mare parte a vieţii a fost educatoare la Cobadin şi aşa s-a „pricopsit“ cu preţuire şi respect pentru toată viaţa.

În momentul acesta este directoarea grădiniţei cu predare în limba turcă şi română din Constanţa. Face naveta între Cobadin şi Constanţa, unde este membră de vază în Uniunea Democrată a Tătarilor Turco - Musulmani din România. Pentru tătarii din Constanţa a făcut în primul rând o grădiniţă, un sediu nou, funcţional, printr-un proiect pe care l-a propus şi l-a coordonat personal. A înfiinţat şi o fundaţie „Insanlâk” (Omenia) prin care se ocupă, împreună cu femeile de la Uniune, de fapte caritabile.

La Cobadin a reuşit să înfiinţeze un muzeu etnografic, un unicat în România, pentru că este vorba despre o locuinţă tradiţională tătărască. Fosta casă a socrilor ei a fost renovată fără să-i modifice stilul, la fel şi fântâna din curte, cuptorul... Zulfie Seidali a deschis muzeul, l-a pus la dispoziţia comunei, a oamenilor. L-a intitulat „Zulfie Today“, iar traducerea are în româneşte rezonanţe tandre care definesc relaţia afectuoasă între cumnate.

Inaugurarea căsuţei muzeu a adus la Cobadin personalităţi şi specialişti care au apreciat valoarea demersului ei. Casa „Zulfie Today“ este acum un punct de reper în localitate, în tot judeţul şi mare le-a fost bucuria când au primit vizita unor tineri din Turcia, America, dar mai ales din România, care au studiat exponatele în vederea publicării unor lucrări despre identitatea tătarilor.

După ce a făcut muzeul, Zulfie Seidali a înfiinţat la Cobadin şi o filială a Uniunii Democrate a Tătarilor Turco – Musulmani unde, împreună cu preşedinta filialei, a constituit un cor intitulat Fetele din Cobadin şi o formaţie de dansuri tătăreşti. Un dar nepreţuit pentru femeile de etnie tătară, care le înseninează viaţa.

Preafrumoasa Seviran şi visul ei împlinit

Seviran Molamet îşi începe ziua mulţumind lui Dumnezeu (Allah) pentru cât de bun a fost cu familia ei. Priveşte în jur şi se bucură că are o casă civilizată, confortabilă, în care fetiţele ei se simt bine, sunt în siguranţă.

Casa aceasta, ridicată cu trudă şi sacrificii de Seviran şi Aladin Molamet, este împlinirea unui vis la care frumoasa doamnă Molamet a îndrăznit să spere chiar din prima zi când a venit noră în casă la Cobadin. Locuiau toţi trei: Seviran, Aladin şi mama acestuia într-o bojdeucă, în două camere fără baie şi bucătărie. În casa aceea s-au născut şi fetiţele Nesrin şi Aibis, în curtea acelei căsuţe a început povestea de succes a familiei Molamet, în centrul căreia este fără îndoială Seviran.

În scurt timp, chioşcul a fost demolat, în locul lui au construit un magazin, au angajat o fată cu carte de muncă, pentru că Seviran pleca tot timpul în Turcia, Ungaria, Bulgaria să aducă lucruri de calitate... În permanenţă Seviran avea ceva de făcut: să vadă cum cresc fetele, ce nevoi au, să aibă grijă de mama soacră, de la care avea mare ajutor... Aducea marfă, vindea, mergea la câmp, îşi ajuta soţul... Este de neimaginat cum o femeie atât de tânără, fără experienţă în comerţ, deschidea atâtea uşi şi, mai ales, nu a înşelat niciodată pe nimeni!

A avut ambiţia să iasă din sărăcie, să ofere fetiţelor ei o viaţă mai bună, să le netezească drumul spre o altă zare. La capătul unei etape din viaţă în care a muncit neîncetat, în care nu şi-a permis niciun răsfăţ, nicio slăbiciune, Seviran şi soţul ei Aladin s-au mutat într-o casă nouă. Evenimentual a avut loc anul trecut. Dincolo de asta, îi aşteaptă iar zile şi nopţi de muncă şi griji, fiecare cu „afacerea“ lui, ea cu magazinul, el cu agricultura.

Nelifer, fiica iubită a sătenilor

Nelifer Iusein spune despre Cobadin că este şi va rămâne totul pentru ea. Curios este faptul că, deşi a avut o copilărie foarte grea, iar în tinereţe a muncit fără încetare, locul în care s-a născut este cea mai frumoasă amintire. Cei mai buni prieteni i-au fost şi au rămas românii, au trecut împreună peste greutăţi, au împărţit bucuriile. Aşa se explică de ce n-a plecat la oraş – pentru că ocazii au fost destule, sau de ce a preferat să se căsătorească, să îşi crească pruncii şi mai ales să aştepte momentul când nepoţii vor veni şi se vor juca în casa bunicilor. Nelifer a muncit la câmp, în zootehnie, la irigaţii... a născut gemeni, are doi băieţi, Elvin şi Elvir, are un soţ harnic, un tată bun pentru copii.

În 1992 au început o afacere: au deschis un chioşc chiar în casa lor. Au deschis mai târziu un bar, iar Nelifer s-a ocupat direct de afacerea familiei, pentru că soţul lucrează şi acum la stat. A avut bucuria să vadă că băieţii ei cresc frumos, sunt deştepţi şi vor să înveţe. Atunci le-a cumpărat un apartament la Constanţa, i-a dat la o şcoală bună. Curând au venit şi satisfacţiile: amândoi sunt acum ingineri, au rostul lor, sunt căsătoriţi, iar unul are şi un copil. Toate aceste realizări normale pentru mulţi dintre cei ce au pornit în viaţă cu o altă stare socială sunt pentru Nelifer mai mult decât şi-ar fi închipuit vreodată. Iar copii şi prietenii ştiu că sporul acestei case este Nelifer, fiică iubită a Cobadinului.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
2910

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

tatiana-preda-un-fericit-produs-al-scoli...

Tatiana Preda - un fericit produs al şcolii superioare de agricultură > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulTatiana Preda - un fericit produs al şcolii superioare de agricultură

Din 1993, de când a absolvit Universitatea de Ştiinţe Agronomice, Tatiana Preda avea să parcurgă un număr impresionant de stagii de pregătire profesională. Primul avea să se producă în 1994, când încearcă o primă convertire la statutul de cercetător în ştiinţele economice ale agriculturii. Au urmat apoi numeroase atestări obţinute în urma unor cursuri internaţionale, efectuate mai ales în Statele Unite ale Americii. În cadrul acestor cursuri de perfecţionare a încercat să deslușească şi tainele ştiinţei genetice, fapt ce îi permite să abordeze în cunoştinţă de cauză actualele reglementări ale legislaţiei în domeniu.

Extrem de utilă în parcursul său ulterior avea să-i fie participarea activă în calitate de expert în două programe internaţionale. Este vorba despre programul de Twinning dintre MADR şi Agenţia de Plăţi şi Intervenţie, ONIC-ONIOL din Franţa, derulat în anul 2005, privind Mecanismele Comerciale şi programul de cooperare şi asistenţă tehnică dintre Institutul de Economie Agrară din cadrul Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu Siseşti“ şi Serviciul de Cercetări Economice din cadrul Departamentului Agriculturii Statelor Unite, derulat în perioada 1994-1998, privind Sistemul Informaţiilor de Piaţă în România.

În prezent este director general adjunct al Direcţiei Generale Politici Agricole din MADR, funcţie la care a ajuns după ce timp de zece ani a ocupat postul de consilier superior în cadrul acestei direcţii.

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
1242
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net

Imprimati articolulTaxa pe alimente – un bir greu pentru români!

Europarlamentarul liberal, Cristian Buşoi, cere eliminarea taxei pe alimente despre care afirmă că este o premieră în sistemul de taxare din Uniunea Europeană. Cristian Buşoi consideră că Ministerul Sănătăţii nu face altceva decât să introducă o nouă modalitate pentru colectarea banilor la bugetul de stat, care va avea ca efect direct creşterea preţurilor la alimente.

„Taxa pe alimente ar fi o premieră în ţările Uniunii Europene. Până acum nu există niciun exemplu în acest sens. Iar consecinţa va fi că producătorii şi distribuitorii vor fi nevoiţi să crească preţurile, iar aceasta creştere de preţuri se va regăsi în bugetele diminuate ale românilor. Ministerul Sănătăţii trebuie să recunoască cinstit: taxarea nu este o măsură pentru îmbunătăţirea stării de sănătate, ci o metodă de strângere de fonduri."

Cristian Buşoi a mai afirmat că taxa pe alimente este discriminatorie pentru că nu ţine cont de obiceiurile alimentare ale populaţiei şi nici nu are ca scop îmbunătăţirea acestora. „Aşa numita taxă pe fast-food este de fapt taxa pe alimente, pentru că intenţia Ministerului Sănătăţii este de a impozita o mare varietate de produse. În plus, impunerea unui bir de acest fel este incorect pentru că penalizează pe toată lumea, indiferent de stilul de viaţă şi obiceiurile de consum alimentar. Ministerul Sănătăţii trebuie să renunţe la această iniţiativă."

Europarlamentarul liberal a subliniat, într-o conferinţă de presă la Timişoara, că cei mai afectaţi de introducerea taxei fast-food vor fi românii cu venituri scăzute, dar şi întreprinderile mici şi mijlocii care activează în industria alimentară.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
608

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Teamă şi speranţă

În urma înăbuşirii mişcării revoluţionare din 1848, atenţia cârmuirii Moldovei şi a domnitorului Mihail Sturza s-a concentrat asupra prevenirii prin orice mijloace a extinderii ideilor revoluţionare prin instituirea unei severe cenzuri şi întărirea pazei graniţelor, astfel încât Moldova să fie izolată de restul lumii.

Temerile cu privire la răspândirea ideilor revoluţionare erau cu atât mai întemeiate cu cât rapoartele unora dintre dregători confirmau existenţa unor propagatori ai acestora în satele de-a lungul graniţei. Ispravnicul ţinutului Dorohoi raporta la 24 iulie că un număr de oameni veniţi de peste hotare „sub masca de a cumpăra sare şi «titiun», care purtându-se printre locuitorii de aici, presoară soiuri de vorbe tulburătoare liniştii, îndemnând pre aceştia spre a se împotrivi atât la datoriile lor către proprietari, precum şi în plata dărilor către hazne“.

Tulburatorii veneau din Transilvania

Într-un ofis din 4 decembrie adresat isprăvniciei de Roman, domnitorul arată că în unele sate ale ţinutului ar fi ascunşi 250 de oameni „revoltanţi“, veniţi din Ardeal. Mihail Sturza recomandă să se facă cercetare „cu scumpătate“ şi toţi străinii descoperiţi să fie predaţi celui mai apropiat post militar, „întrucât unii oameni tulburători din Transilvania au umblat tainic prin Moldova pentru cumpărarea pripaselor de focuri împuşcătoare“. (arme de foc, n.n.)

Represariile la care erau supuşi românii din Transilvania au determinat un mare aflux din aceştia spre Moldova. În legătură cu primirea acestora s-au dat dispoziţii speciale potrivit cărora cei veniţi trebuiau să jure că „vor fi credincioşi în acest Prinţipat“. De asemenea, autorităţile trebuiau să se convingă că aceştia, venind în Moldova, „năzuiescu spre scăpare, iară nu vin cu vreun alt rău scop“.

La rândul său, propaganda pentru popularizarea programului revoluţiei muntene se efectua activ în întreaga Moldovă. Autorităţile acţionau, astfel că, într-un ordin al isprăvniciei de Suceava, din 22 iulie, se menţiona că anumiţi oameni „se poartă prin ţinut şi împărţesc cocărzi ce sunt semne neîncuviinţate ale sistemei de acum a Valahiei, împărţind între locuitori felurite vorbe ademenitoare“.

Acţiunile mărginaşilor

Răspândirea ideilor revoluţionare era cu atât mai lesnicioasă în regiunile limitrofe graniţei cu cât, din interese dictate de ocupaţiile lor obişnuite, ţăranii satelor de margine treceau frecvent de o parte şi de alta a hotarului. Astfel se aduceau în Moldova – cum sublinia un act al starostiei Putna – „eşarfe româneşti ce sunt semne neîncuviinţate de ocârmuire“, dar şi articole înflăcărate din presa revoluţionară munteană care cereau „Unirea cu Moldova“. Moldovenii erau îndemnaţi să ridice „stindardul libertăţii“ şi să lupte împreună cu muntenii pentru a doborî „zidul dezunirii“ pentru „a alcătui un singur trup, precum suntem un singur suflet“.

În paginile ziarelor muntene Popolul suveran şi Pruncul român, care circulau clandestin şi în Moldova, se sublinia tăria care ar rezulta din unirea eforturilor revoluţionare comune pentru înfăptuirea unei „Românii“ în care să domnească libertatea. Dar toate acestea vor trebui să aştepte încă unsprezece ani, când pe 24 ianuarie 1859 Mihail Kogălniceanu avea să declare: „Unirea a fost înfăptuită!“.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
601
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

tehnologia-de-cultura-a-capsunului-plant...

Tehnologia de cultură a căpşunului plantat în vară > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulTehnologia de cultură a căpşunului plantat în vară

Fermierii din România nu practică în mod curent cultura anuală de căpşun din cauza costurilor mari de înfiinţare. Folosesc însă din ce în ce mai mult stolonii refrigeraţi din import în cultură multianuală de 2-3 ani şi au renunţat, în mare măsură, la cultura clasică, în care mulcirea solului se realizează cu ajutorul paielor. Despre cultivarea căpşunilor ne-a vorbit unul dintre cei mai experimentaţi specialişti din Satu Mare, ing. Ioan Pop, zonă care ocupă, de altfel, ca suprafaţă cultivată, locul întâi în România, cu 2.500 ha.

Soiuri

În România se folosesc peste 20 de soiuri de căpşuni, fie produse la Institutul de Cercetare - Dezvoltare Piteşti - Mărăcineni sau la staţiunile din subordine, fie provenite din import: Premial (timpuriu, 12-15 t/ha, 10-15 g /fruct), Magic (20-25 g/fruct, 20 t/ha), Coral (23-30 t/ha, fructe de 25-35 g), Red Gauntlet (26 t/ha), Real (20 t/ha, fructe de 15-20 g), Elsanta (olandez, 20-25 g/fruct, 18-20 t/ha), Anita, Clery, Safir (semi-timpurii), Benton, Senga Sengana, Satmarean (târzii). Ca soiuri remon-tante, piaţa este generoasă, apărând numeroase oferte: Diamante, Portola, San Andreas, Seva etc. În ultima vreme, cel puţin în Satu Mare, se manifestă o reorientare spre soiurile cu coacere mijlocie sau târzie, cu o perioadă de recoltare mai mare de timp, după ce, ani la rând, toată lumea se profilase pe soiul Premial, aglomerând piaţa cu ofertă de fructe în aceeaşi perioadă de timp (în jur de 15-20 mai). De reţinut ar fi că 70% din suprafaţă este cultivată cu soiul Premial, urmat de Redgauntlet şi Elsanta.

Epoca de plantare

Cultura clasică de căpşuni este mai puţin utilizată astăzi. Dar nici cultura anuală, practicată deja pe scară largă în Europa, inclusiv în Ungaria, nu a prins teren din cauza costurilor mari de înfiinţare. Cultivatorii folosesc însă tehnologii noi şi material săditor refrigerat în cultura multianuală (cel mult trei ani, perioadă după care este nerentabil să mai fie păstrată). Ca epocă de plantare, avem: planta-rea de toamnă, din a doua jumătate a lunii august până în octombrie, dar nu mai târziu de 15, specifică arealelor cu precipitaţii abundente; plantarea de primăvară, în luna martie-aprilie, recomandată pentru zonele din nord; plantarea de vară, din 15 iulie şi până în 15 august, utilizată pentru cultura anuală, dar care se foloseşte cu succes şi pentru cultura multianuală. Ultimele dau şi cele mai bune rezultate.

Pregătirea solului

Pentru plantarea în epoca de vară tehnologia este aceeaşi pentru cultura anuală sau multianuală. La cea anuală, după defrişarea culturii anterioare, plantarea poate avea loc şi pe biloanele şi pe folia veche. La pregătirea terenului avem în vedere fertilizarea cu 40 t/ha gunoi de grajd, 200 kg/ha superfosfat şi 200 kg/ha sare potasică şi neapărat, acolo unde solul este infestat cu viermele sârmă şi larva cărăbuşului de mai, se face o dezinfecţie puternică a substratului. Se execută apoi arătura la 28-30 cm şi se mărunţeşte solul cu freza.

Urmează bilonarea, prilej cu care se întinde sistemul de irigaţie prin picurare şi folia care asigură mulcirea.

Plantarea

Distanţele de plantare sunt diferite: 75-80 cm între rânduri şi 22-25 cm între plante pe rând, la cultura obişnuită, şi 85-95 cm între benzi, 35-40 cm între rânduri pe bandă şi 20-25 cm între plante pe rând, la cultura în benzi. Pe suprafeţe mai mici, în grădini, distanţa de plantare se reduce la 60-65 cm între rânduri. Sistemul în benzi asigură o mecanizare mai redusă a lucrărilor. La cultura fără folie, terenul se marchează cu ţăruşi, la distanţele de plantare între rânduri, apoi se întind sfori cu distanţa marcată între plante pe rând. În cazul în care se foloseşte folia, distanţele sunt deja marcate.

La materialul adus din stolonieră se efectuează fasonarea (rădăcini plus frunze), lucrare nespecifică stolonilor refrigeraţi, care vin la dimensiunile stas, şi mulcirea (amestec de balegă proaspătă, apă şi pământ), care asigură un contact mai bun cu solul. Plantarea se face manual, după ce terenul a fost în prealabil irigat, cu plantatorul. Se acordă o atenţie specială adâncimii de plantare, astfel încât mugurele central să nu fie îngropat în sol, dar nici să fie prea mult peste nivelul solului, în ambele cazuri producţia fiind influenţată negativ. Imediat se aplică irigarea. În primul an se completează golurile, pentru a asigura o densitate bună pentru anul de producţie următor, şi se irigă ori de câte ori este nevoie.

Lucrări de întreţinere

În anul următor, lucrările de întreţinere constau în: greblarea terenului, mulcirea cu paie, în cazul culturii fără folie, în luna aprilie (elimină riscul ca fructele să vină în contact cu solul, se reduce riscul unei infecţii puternice cu Botrytis şi se împiedică parţial dezvoltarea buruienilor), irigare (norme de 100-120 mc/ha, la udarea prin picurare şi 300-350 mc/ha, la irigarea prin aspersiune), tratamente împotriva bolilor (mana, făinarea, pătarea brună, albă şi roşie, putregaiul cenuşiu) şi dăunătorilor (viermele sârmă şi cărăbuşul de mai), fertilizarea fazială, menţinerea curată a solului, prin praşile, în cazul culturilor clasice, şi erbicidare, în cazul terenului mulcit cu folie. Foarte importantă devine lucrarea de eliminare a stolonilor, în cazul culturii clasice (mulcire cu paie), care se efectuează la fiecare praşilă. Recoltarea se face în 3-4 reprize, începând cu luna mai, la soiurile timpurii, sau în 6-7 serii, la soiurile cu o fructificare mai densă. După recoltare se taie masa vegetativă, cu atenţie, să nu se distrugă folia, se strâng resturile şi se ard, pentru a evita infestarea culturii cu boli şi dăunători.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
4865

☐

Comentarii

☐

☐

1. cazan george nicolae -- (15-March-2016)Unde se pot gasi si cumpara stoloni refrigerati pentru Romania?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tehnologia de cultură a grâului „à la Buzdugan“

În condiţiile secetei aprige care a afectat în ultimii ani mai ales sud-estul României, în Insula Mare a Brăilei recoltele ating încă randamente la hectar ce depăşesc cu mult media naţională. Starea de vegetaţie a culturilor de toamnă, dar şi a celor înfiinţate în primăvară ne dau încredere că şi în acest an câmpurile din Insulă vor fi rodnice. Secretul acestei reuşite ni-l destăinuie ca de fiecare dată dr. ing. Lucian Buzdugan, directorul general al TCE 3 Brazi.

Conservarea apei prin minimum tillage

– Dl director, am venit cu ploaie…

– Numai să nu fie o ploaie uşoară, aşa cum ne-am obişnuit în ultimul timp. Din luna septembrie şi până astăzi avem 98 l/mp, o cantitate extraordinar de mică.

– Cu toate acestea culturile se văd foarte frumoase. Cum aţi reuşit să le menţineţi la un aşa ritm de dezvoltare, de creştere?

– Anul acesta investiţia în sistemul de irigaţii se dovedeşte a fi una foarte sigură şi stabilă în orice condiţii. Am avut o toamnă deosebit de secetoasă: rapiţa a răsărit după două udări, iar la grâu din primăvară şi până acum am aplicat trei udări. Fără siguranţa apei nu poţi să te apuci de o activitate. Multe zone din ţară s-au bucurat de precipitaţii în această primăvară, spre deosebire de partea de est care se confruntă cu o secetă deosebit de dură. Acum sigur că nu numai partea de irigaţii este importantă, ci şi tehnologia pe care o aplică cei care coordonează activitatea în agricultură. Pentru a conserva apa din sol noi mergem pe tehnologia numită dry-farming, pe care ar trebui să o practice toţi fermierii pentru că nu se întâmplă nimic dacă într-o astfel de situaţie apar şi precipitaţiile. E grav însă când nu ai grijă şi ai parte de secetă.

– Dumneavoastră aveţi şi o dotare corespunzătoare care vă permite să aplicaţi sistemul acesta de minimum tillage.

– Noi, practic, pe cea mai mare suprafaţă, printr-o singură lucrare facem atât mobilizarea cât şi pregătitul solului. Îl fertilizăm, îl tasăm, iar în primăvară nu ne mai atingem de el, intrăm direct la semănat. Orice intervenţie în pământ primăvara conduce la pierderea apei. În comparaţie puteţi vedea culturile de lângă Bucureşti, care au beneficiat de precipitaţii şi care arată la fel ca cele de aici, unde nu am avut parte de ploi, dar înainte de semănat nu am intervenit cu niciun fel de lucrare care să determine pierderea apei. Culturile, practic, nu se deosebesc între ele. Iată o metodă de conservare a apei cu care te poţi salva într-o astfel de situaţie.

Avantajele densităţii reduse

– Dar aplicaţi şi o tehnologie proprie, „à la Buzdugan“, să-i spunem aşa, pentru că aici faceţi şi cercetare, aveţi şi loturi de testare a soiurilor. V-aş ruga să le-o prezentaţi şi cititorilor noştri.

– Da, anul trecut am încercat această tehnologie a densităţilor reduse, a normei de sământă redusă la jumătate. Pentru comparaţie luăm ambele variante. Una în care semănăm 300 de boabe germinabile/mp (150 kg/ha) şi una în care semănăm 550 de boabe germinabile/mp (275 kg/ha). Avem aşadar în prima variantă boabe puse mai rar, iar în cealaltă de două ori mai dese. Boabele germinează şi formează, aşa cum e normal, pe fiecare plantă cel puţin un spic. În ambele variante boabele germinate înfrăţesc. Diferenţa este că în cea de-a doua variantă doar la două plante apare un frăţior fertil, în timp ce în prima variantă vom avea cel puţin doi fraţi fertili, dacă nu mai mult. Cert este că, la final, odată cu recoltatul vom constata că în ambele variante testate vom avea tot 800 de spice/mp.

– Care sunt, prin urmare, avantajele acestei metode?

– Presupunând că un spic are 10 grame, atunci în ambele variante producţia va fi de 8 tone/ha. În plus, dacă pe un metru pătrat avem 7-8 buruieni, în ambele variante trebuie să erbicidăm la fel. Diferenţa apare la fertilizat: doza de îngrăşământ va fi mai mică acolo unde am semănat mai rar – cca 370 kg de substanţă brută –, iar în a doua variantă trebuie să aplicăm minimum 700-800, poate chiar 1.000 kg de substanţă brută ca să avem siguranţa că ceea ce este fertil consumă atât cât trebuie. De reţinut însă că şi fraţii care nu sunt fertili consumă elemente nutritive, de aceea şi cantitatea aplicată este mai mare. În plus, în cel de-al doilea caz plantele, fiind înghesuite, nu pătrunde aerul şi nici lumina solară, motiv pentru care zona aceasta devine una foarte sensibilă la boli şi nu numai. La final, ai cheltuit o cantitate dublă de sămânţă şi îngrăşăminte, iar cultura îţi cade.

– Aşadar, în prima variantă facem o economie substanţială.

– Da, în primul rând despre asta e vorba. La sămânţă – una bună, de calitate – facem o economie de 220 lei/ha, iar la îngrăşăminte de cca 800 lei/ha, deci în final avem 1.000 de lei/ha economie în prima variantă. În cea de-a doua variantă numărul de seminţe este foarte mare, iar cel mai rău este că folosim foarte mult îngrăşământ, de aici şi costurile ridicate pe hectar.

De precizat că după încorporarea îngrăşământului în sol la 20 cm (cca. 100 kg substanţă activă), în primăvară distribuim diferenţa (aproximativ 270 kg substanţă activă) în 2-3 etape prin fertirigare. Din cele 20.000 ha pe care le-am semănat anul acesta cu grâu, pe 3.000 ha am aplicat această tehnologie a densităţii reduse. Dacă anul acesta vom obţine producţii egale în ambele variante, şi reţineţi că nu este tocmai un an favorabil acestei tehnologii, la anul o punem în aplicare pe întreaga suprafaţă. Eu cred că trebuie să aplicăm această metodă şi fiecare fermier poate să înceapă să o testeze pe 10 ha, pe 20 ha şi să facă o comparaţie. Va vedea că la acelaşi nivel de fertilizare, cu o doză mai mică de sămânţă şi îngrăşământ, obţine aceeaşi producţie.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
3226

☐

Comentarii

☐

☐

1. gaina -- (1-June-2012)Superprofesionist.
Felicitari !

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Tehnologia de cultură a triticalelor

În vederea asigurării unei producţii de triticale optime la hectar şi cu maximum de eficienţă economică, este obligatorie respectarea tehnologiei de cultură a acestei plante, care are capacitatea de a valorifica solurile sărace în elemente nutritive, chiar şi în anii secetoşi.

Rotaţia culturii

Ca foarte bune premergătoare pentru înfiinţarea culturii de triticale sunt următoarele culturi: mazărea, fasolea, soia, năutul, inul pentru ulei; inul pentru fibră, rapiţă; cartofi de vară, precum şi culturile care eliberează terenul devreme, în primele 10 zile din luna septembrie.

Este neindicat a se cultiva triticalele pe soluri unde au fost mai mult de doi ani cereale păioase, din cauza proliferării solului cu mai multe buruieni şi a agenţilor fitopatogeni acumulaţi.

Cerinţe agrotehnice

Arătura. După eliberarea terenului se execută arătura de toamnă la adâncimea de 18-20 cm şi se face discuitul dacă solul este bulgăros. Ideal ar fi ca solul să fie umectat de ploaie în vederea asigurării optime a patului germinativ. Se face o singură trecere cu combinatorul în preziua semănatului triticalelor de toamnă.

Fertilizarea. Se poate face o fertilizare cu 90 kg azot s.a /ha şi 80 kg fosfor s.a./ha (N90:P80:0).

Norma de sământă depinde de soi, MMB, capacitatea de germinaţie, în general 200 kg/ha.

Soiurile şi semănatul. Din gama soiurilor valoroase obţinute la Institutul de Cereale şi Plante Tehnice de la Fundulea, se recomandă cu prioritate, pentru zonele colinare, soiurile Haiduc, Gorun sau Stil. Tot bun este şi soiul Plai. Adâncimea de semănat este de 6 cm.

Tratamentul seminţelor

Se face în mod preventiv în vederea combaterii de boli (mălura comună şi fuzarioza plantulelor) şi dăunători (vermi-sârmă, gândac ghebos); se vor folosi obligatoriu unul dintre următoarele insectofungicide: Protilin AL 81 PUS (3kh/t); Sumidan (1,8 l/t); Sumidan Forte (2l/t); Tirametox 90PTS (3KG/T); Tirametox 625 SC (3,75l/t); Tiramet 600 SC (3l/t); Tiramet 60 PTS (3kg/t).

Combaterea dăunătorilor după alte premergătoare decât cerealele păioase se face cu insecticide: Lindan 400 SC (2,25l/t); Lindan HC (1.35l/t)

Pentru combaterea rozătoarelor din câmp se poate utiliza produsul Baraki.

În perioada de vegetaţie contra dăunătorilor se pot aplica tratamente cu unul dintre următoarele produse: Actara 35 WG (0.06l/ha); Decis 2,5 EC (0.02-0,05%); Decis 25 WG (0,2-0,3l/ha); Fastac (0,01-0,02l/ha); Karate 2,5 EC (0,2-0,4l/ha); Mopsilan (0,06-0,125l/ha).

Combaterea buruienilor se face cu Icedin Super (1l/ha) sau Oltisan Extra
(1 L/HA).

Recoltarea se face în pârgă. Atenţie! – triticalele au tendinţa de a încolţi în spic în perioadele ploioase, de aceea se va avea în vedere stadiul cunoaşterii fazei de recoltare.

În ani normali ca regim de precipitaţii se pot obţine producţii de peste 6.000 kg/ha. Anterior depozitării se face lopătarea boabelor pentru uscare.

Depozitarea producţiei se face în spaţii închise, ventilate şi bine aerisite.

Pentru combaterea insectelor din depozite se utilizează unul dintre următoarele produse: Actelic (0,05-0,1%); Fendona (2-3%).

Drd. Vasilichia Sinescu Tudose

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
13006

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tehnologia de îngrăşare a ovinelor adulte

Din această categorie fac parte berbecii proveniţi din reformă, precum şi batalii care au fost exploataţi timp de unul sau mai mulţi ani pentru producţia de lână. Aceste animale aparţin unor rase diferite, prezintă o stare de întreţinere slabă şi mase corporale variabile. În perioada de toamnă, mulţi crescători valorifică ovinele reformate, fără a face o recondiţionare a acestora. Asta înseamnă o pierdere economică, deoarece în această perioadă starea de întreţinere a animalelor este mediocră, carcasele obţinute după sacrificare având o calitate inferioară.

Care este raţiunea recondiţionării?

Prin acest proces se urmăreşte obţinerea creşterii masei corporale a animalelor la sacrificare, precum şi a masei carcaselor, concomitent cu îmbunătăţirea calităţii carcaselor şi a cărnii sub aspectul comformaţiei carcasei, frăgezimii, gustului, aromei şi suculenţei. Mirosul amoniacal poate fi atenuat sau chiar înlăturat prin administrarea de concentrate bogate în proteină şi săruri minerale o perioadă de cel puţin o lună înainte de sacrificare.

La îmbunătăţirea însuşirilor de calitate a cărnii contribuie componentele tuturor ţesuturilor, iar acumularea de masă se realizează prin sporirea volumului ţesutului muscular şi a celui adipos. Ţesutul muscular sporeşte pe baza creşterii în volum a sarcoplasmei, iar ţesutul adipos se depune atât perifibrilar, perifascicular, cât şi ca grăsime mezenterică, renală şi subcutană. Cu cât grăsimea este mai uniform repartizată şi în cantitate mai moderată, cu atât valoarea comercială a carcasei este mai mare. Cele mai optime rezultate se obţin prin aplicarea îngrăşării ovinelor adulte pe o perioadă de 50-60 de zile.

Condiţii necesare

La ovinele cu dezvoltare corporală mijlocie, cum sunt majoritatea ovinelor din ţara noastră, pe parcursul recondiţionării, care se poate face atât în adăpost cât şi pe păşune cu finisare în adăpost, se realizează o acumulare zilnică de masă corporală de 100-140 g, cu un consum specific de 7-9 U.N., acumularea totală de masă fiind de 9-11 kg. Calitatea carcaselor se îmbunătăţeşte de asemenea, realizându-se un plus de 1-2 clase.

Pentru îngrăşarea ovinelor adulte, acestea se lotizează pe sexe şi stare de întreţinere. Exploatarea se face fie în adăposturi de tip tronson, compartimentate în boxe de 6 x 4 m, 50-60 capete în lot la o densitate de 2-2,2 capete/m2, fie în adăposturi pentru ovine de reproducţie, care în timpul verii rămân libere datorită păşunatului.

Etapele tehnologiei

Îngrăşarea se desfăşoară în două faze. Prima fază durează două săptămâni, în care se realizează refacerea organismului. A doua fază durează 4-6 săptămâni, din care ultimele două săptămâni sunt considerate subfază de finisare. Prelungirea acestei faze duce la depunerea de grăsime în cantitate mare, ceea ce face ca şi consumul specific să fie crescut, putând ajunge la peste 8 U.N., ceea ce duce la scăderea economicităţii

îngrăşării.
În prima fază se administrează raţii cu un conţinut proteic ridicat de 90-95 g proteină digestibilă/ unitate nutritivă, iar in faza a II-a nivelul proteic scade la 70-75 g P.D./U.N. Sortimentele de furaje de bază sunt reprezentate de fibroase, suculente şi concentrate, iar sarea se va asigura la discreţie sub formă de bulgări. O atenţie deosebită se cere în cazul adăpatului, care se va face de trei ori pe zi sau se asigură la discreţie cu adăpători cu nivel constant.

Prof. Stelian DĂRĂBAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
1630
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tehnologia îngrăşării ovinelor

În ultima perioadă, datorită cererii ridicate existente pe piaţă, se resimte o puternică orientare a fermierilor către creşterea animalelor pentru carne.

Este foarte important însă ca aceste tehnologii de creştere şi exploatare a raselor destinate acestui scop să fie pe deplin cunoscute celor care au în vedere dezvoltarea unui proiect de acest gen. Întrucât şi în ţara noastră încep să devină cunoscute aceste noi practici zootehnice, în rândurile următoare vă prezentăm câteva aspecte notabile ale creşterii şi exploatării ovinelor pentru carne.

Obiective specifice procesului de îngrăşare

În cazul ovinelor, pentru obţinerea producţiilor sporite de carne superior calitative procesul de îngrăşare se face ţinând seama de rasă, de vârstă, de masa corporală, dar şi de cerinţele preferenţiale ale consumatorilor.

În cadrul speciei ovine se supun îngrăşării mieii, tineretul ovin eliminat de la reproducţie, ovinele adulte infertile sau reforme.

În urma acestui proces de îngrăşare, se urmăreşte ca la vârsta de 6-8 luni oaia să aibă o masă corporală de 35-40 kg, cu carcase bine îmbrăcate în musculatură şi cu grăsime puţină, uniform repartizată pe suprafaţa carcasei. Carnea acestei categorii de ovine este gustoasă şi prezintă o mare valoare biologică.

Mielul ideal

Condiţiile de calitate care trebuie îndeplinite ca urmare a îngrăşării în viu sunt:

- cap scurt şi larg;
- frunte rotunjită;
- greabăn larg şi îmbrăcat în musculatură;
- spinare şi şale lungi, largi, solide, îmbrăcate în musculatură;
- crupa lungă, largă, musculatura dezvoltată;
- pieptul larg, proeminent între membre;
- torace larg cu coaste bine arcuite;
- flancuri pline.

Sisteme de creştere

Atunci când optăm pentru un sistem de îngrăşare trebuie să ţinem cont de resursele furajere locale existente în strânsă legătură cu condiţiile agro-pedo-climatice, de cerinţele şi exigenţa pieţei privind categoria de miei îngrăşaţi şi produsele din carne de miel, precum şi de profitabilitatea îngrăşării în diferitele sisteme, avându-se în vedere nivelul cheltuielilor cu furajarea, transportul, forţa de muncă.

În funcţie de mărimea carcasei obţinute, a calităţii acesteia şi a vârstei de sacrificare se deosebesc următoarele categorii de miei şi tineret supuşi îngrăşării: miei cruzi sau miei de o lună, miei de lapte întârziaţi, miei de 100 de zile, miei de carne macră, miei pentru carne grasă. Intensivizarea producţiei de carne, prin folosirea tehnologiilor moderne de furajare şi exploatare, constituie una dintre principalele căi de reducere a consumului de furaje pe unitatea de spor şi respectiv de rentabilizare a sectorului ovin. Tehnologiile actuale de alimentaţie au în vedere valorificarea integrală a capacităţii productive a ovinelor pentru producţia de carne şi valorificarea superioară a resurselor furajere locale.

În raport cu modul de organizare, tipul alimentaţiei şi performanţele productive urmărite, în condiţiile ţării noastre se practică trei sisteme principale de îngrăşare a mieilor şi a tineretului ovin: intensiv, semiintensiv şi extensiv.

În numărul viitor vom prezenta modalităţile concrete de furajare pentru fiecare sistem în parte.

Prof. Stelian DĂRĂBAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
2506

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tehnologia producerii silozului

Porumbul pentru siloz, cât şi cel consumat ca masă verde ocupă între 30-40% din suprafaţa destinată producerii de furaje.

Metode de conservare

Depozitarea sub formă murată a plantei întregi de porumb tocată la 1-3 cm, presată foarte bine pentru eliminarea aerului, garantează obţinerea unei fermentaţii lactice potrivite şi, în consecinţă, a unui siloz cu calităţi organoleptice foarte bune.

Această formă conferă o serie de avantaje, şi anume:

- dă posibilitatea folosirii furajului într-un timp foarte lung, fără să-şi diminueze valoarea nutritivă;
- se reduc riscurile climatice la recoltare şi se elimină cheltuielile pentru uscare;
- se reduc pierderile pe flux tehnologic;
- se păstrează într-o mare măsură conţinutul în substanţe nutritive şi însuşirile nutreţului;
- se asigură o hrănire echilibrată a animalelor în timpul iernii şi în perioadele secetoase ale toamnei;
- permite valorificarea superioară a unor plante slab consumabile de către animale sub formă de masă verde, iar unele plante îşi pierd sau îşi atenuează efectele toxice prin însilozare;
- necesită un volum de muncă redus prin eliminarea operaţiunilor de manipulare a furajelor şi prin mecanizare, care se poate asigura în proporţie de 100%;
- are efecte favorabile asupra producţiei şi sănătăţii animalelor în cazul nutreţului însilozat de bună calitate.

Silozul are o ingestibilitate şi o palabilitatea mare (13 kg SU/UMV/zi), concentraţie în energie ridicată (1,06 UN/kg SU), valoare proteică bună (16-45 gr PBD/kg) ca şi vitaminică (22 mg caroten) şi minerală (1,5-5 gr Ca şi 0,5-0,9 gr P/kg).

Producerea propriu-zisă

În compartimente betonate cu o lungime de aproximativ 50 de metri, 3 metri înălţime şi o lăţime de la 10 la 20 de metri se depozitează, după o dezinfecţie prealabilă, masa vegetală tocată la 1-3 cm. Este foarte importantă presarea acestei mase vegetative pentru a elimina aerul şi pentru a se obţine o fermentare anaerobă care dă un siloz de calitate bună. Porumbul tocat se află în stadiul de lapte ceară la nivelul bobului, moment în care, în funcţie de hibrid, planta are un număr mare de frunze şi o umiditate de 60-70%.

Este de mare importanţă ca închiderea silozului să se facă în câteva zile pentru a împiedica fermentaţia nefavorabilă. Partea superioară a silozului se încheie sub formă convexă, cu un strat de masă verde de 20-30 cm (capac) care să etanşeze, peste care se seamănă orz care, prin rădăcinile sale, fixează partea superioară mai bine. Pentru o etanşare mai bună a silozului este recomandat să se folosească folie de polietilenă şi prelată, care se vor fixa prin diferite greutăţi. Silozul de porumb este murat şi implicit bun de consum la 2-3 luni de la învelire. Pentru creşterea valorii fermentative se folosesc adaosuri compuse din biopreparate şi substanţe conservante.

Condiţii pentru calitate

Un siloz calitativ trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:
- conţinutul în SU să fie de 25-35%;
- pH-ul 4-4,2;
- să conţină acid lactic 5-9%;
- conţinutul în acid acetic să fie sub 25 gr/kg SU;
- să nu conţină acid butiric;
- să nu fie mucegăit, să aibă o culoare verde gălbui, un miros plăcut şi o valoare nutritivă ridicată.

Dr. vet. Mihai PETCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
5309

□

Comentarii

□

□

1. MATEȘ iosif -- (23-July-2017)Vreau si ieu rețete de siloz

Se bagă și sare!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

tehnologii-de-crestere-a-tineretului-por...

Tehnologii de creştere a tineretului porcin

În fermele de exploatare a porcinelor, tehnologiile de creştere trebuie respectate cu rigurozitate, astfel încât creşterea calitativă şi productivă să fie asigurată. Asemeni maternităţii, compartimentul destinat creşterii tineretului porcin funcţionează după regula „totul plin - totul gol“.

În cadrul acestui compartiment este necesar să se asigure o suprafaţă de 0,4 mp pe cap de animal, spaţiu care va permite creşterea purceilor până la o greutate de aproximativ 30-35 kg.

Reguli de igienă

Înainte de a se trece la popularea compartimentului pentru tineret există câteva reguli de igienă ce trebuie îndeplinite. Toate boxele componente crescătoriei sunt spălate, dezinfectate, iar instalaţiile sunt puse în funcţiune, astfel încât spaţiul să fie pregătit pentru o exploatare normală. Hrănirea în primele 14 zile are la bază furajul dietetic sau pentru sugari: furaj 12-14 MJ EM, care conţine 1,3-1,0 lizină şi 16% proteină brută.

Etapele de creştere

Transferul tineretului porcin la îngrăşare se face când purceii au împlinit vârsta de 85 de zile şi au ajuns la greutatea medie de 30 kg. Creşterea porcilor presupune două etape. Prima dintre ele este 25-60 kg, iar a doua etapă începe la 60-70 kg.

Tineretul se mută în îngrăşătorie sau la testare, golind întreg compartimentul (chiar şi boxele cu purcei mai mici), după care se face pregătirea spaţiului pentru o nouă serie de tineret. Această pregătire prealabilă constă în spălarea compartimentului, zvântare, repararea defecţiunilor etc., operaţiuni care durează aproximativ 5 zile.

Îngrăşătoria asigură o suprafaţă de 0,8 mp pe cap de animal, spaţiu în care porcii pot fi ţinuţi până la greutatea de 110kg.

Depopularea halei şi livrarea la abator a porcilor graşi se face pe boxe, livrând în totalitate animalele din boxele respective, la realizarea greutăţii medii de 100 kg, adică după 111 zile de la populare.

Ing. Nicolae ZENICI

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1623

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tehnologii de cultură în condiţii de secetă

SOIA

Soia este mai puţin pretenţioasă faţă de culturile cu care intră în rotaţie.

Ca plante premergătoare pentru această specie se vor avea în vedere culturile timpurii, precum şi cele care eliberează terenul târziu (porumb, sfeclă de zahăr, cartof) în zonele mai umede sau în cultură irigată.

Cultura soiei după ea însăși este contraindicată. Este însă o bună premergătoare pentru majoritatea culturilor neleguminoase ca urmare a cantităților importante de azot pe care le lasă în sol și a calității ei de plantă amelioratoare a însușirilor solului.

În zonele favorabile culturilor leguminoase, florii-soarelui, rapiţei, caracterizate prin atacul unor boli comune cum este putregaiul alb (Sclerotinia sclerotiorum), se impune organizarea de rotaţii separate pentru soia.

Cultura soiei poate fi amplasată în rotaţii scurte de doi ani, de tipul soia-grâu, pe terenurile neirigate, sau soia-porumb, în condiţii de irigare sau în zonele umede, precum şi rotaţii de trei ani (soia-grâu-porumb), în cazul terenurilor neinfectate cu Sclerotinia. Pe terenurile infectate, durata rotaţiei va fi de 4-6 ani, din care vor lipsi floarea-soarelui, rapiţa şi leguminoasele anuale sau perene.

În zonele I şi a III-a, cultura soiei se va amplasa numai în condiţii de irigare sau pe terenuri cu aport freatic.

Soiuri recomandate

Soiul Triumf face parte din grupa soiurilor semitardive de soia, are o perioadă de vegetaţie de 118-130 zile, prezintă rezistenţă foarte bună la cădere şi scuturare, toleranţă bună la secetă şi arşiţă şi rezistenţă foarte bună la mană şi arsura bacteriană. Potenţialul de producţie al acestui soi este de 4.500-5.100 kg/ha. Poate fi cultivat în zona de vest a ţării, în sudul Moldovei, în Dobrogea şi în sudul țării. Recomandări tehnologice: densitatea optimă de semănat - 45-50 b.g./m2; norma de semănat - 80-90 kg/ha şi respectarea arealului de cultură pentru care soiul a fost zonat.

Soiul Daciana are un potenţial de producţie ridicat pentru grupa de maturitate din care face parte (soi semitimpuriu), a realizat producţii de la 3.818 kg/ha, în anii foarte secetoşi, până la 5.768 kg/ha, în anii favorabili din punct de vedere climatic. Prezintă un conţinut mediu de proteine, de 39,5% din s.u., iar în grăsimi, de 20,5% din s.u. Poate fi cultivat cu precădere în arealele de sud şi sud-est ale ţării, dar şi în zonele favorabile culturii soiei din Câmpia Transilvaniei, Câmpia de Vest, centrul şi sudul Moldovei.

Soiul Oana F, soi timpuriu, prezintă un potenţial de producţie ridicat pentru grupa de maturitate din care face parte, dar şi o stabilitate superioară a producţiilor de boabe, cuprinsă între 4.000 și 4.250 kg/ha. Poate fi cultivat în zona de sud-est a ţării, în Câmpia Transilvaniei, Câmpia de Vest, centrul şi sudul Moldovei, constituind o excelentă premergătoare pentru cerealele de toamnă, în toate zonele de cultură. Recomandări tehnologice: densitatea optimă de semănat - 45-50 b.g./m2, norma de sămânţă - 70-80 kg/ha, acest soi poate fi însămânţat în toate zonele (I-IV) de favorabilitate a culturii soiei.

Soiul Crina F este semitimpuriu (grupa 00), prezintă rezistenţă foarte bună la cădere şi scuturare, un conţinut în proteine de 39,0-42,0% şi un conţinut în grăsimi de 19,0-23,0% din s.u. Potenţialul de producţie al acestui soi este de 4.500 kg/ha.

Dr. ing. Niculina Ionescu

MAZĂREA

Mazărea se cultivă cu rezultate foarte bune după majoritatea speciilor. Nu se recomandă amplasarea ei după alte leguminoase şi nici după ea însăşi, pentru a evita riscurile excesului de azot, înmulţirea şi amplificarea atacului bolilor, dăunătorilor şi a buruienilor specifice. Este o bună premergătoare pentru multe culturi (mai ales pentru grâu) deoarece se recoltează timpuriu, are o influenţă favorabilă asupra structurii solului şi lasă o cantitate apreciabilă de materie organică şi de azot (circa 1,5 tone substanţă uscată şi 30-100 kg N/ha).

Fertilizarea

Pe terenurile fertile, bine cultivate an de an, după premergătoare fertilizate, mazărea nu necesită îngrăşăminte cu azot. Pe solurile slab fertile, după premergătoare care sărăcesc solul în azot pot fi aplicate cca 20-50 kg N/ha, odată cu pregătirea patului germinativ.

Fosforul este important în dezvoltarea mazării, influenţând favorabil formarea nodozităţilor şi determinând un înflorit mai bogat şi o legare mai bună a boabelor. Se recomandă administrarea în doze de 25-35 kg P2O5/ha pe terenurile fertile şi de până la 50-60 kg P2O5 /ha pe terenurile mai sărace.

Pe solurile uşoare, superficiale, administrarea potasiului este foarte necesară. Dozele sunt de 40-60 kg K2O/ha, aplicate odată cu fosforul, sub arătură (ca îngrăşăminte simple) sau la pregătirea patului germinativ (ca îngrăşăminte complexe).

Lucrările solului

Imediat după eliberarea terenului se recomandă efectuarea dezmiriştitului, cu scopul mărunţirii stratului superficial al solului, după care se efectuează arătura cu plugul în agregat cu grapa stelată, la adâncimea de 25-30 cm. În primăvară, terenul se lucrează cât mai timpuriu posibil, prin lucrări minime pentru a nu compacta solul.

Sămânţa şi semănatul

Tratarea seminţelor înainte de semănat este obligatorie şi se efectuează cu fungicide precum Tiradin 75, 4 l/t, Metoben 70, 2 l/t, Fundazol, 3 kg/t, Criptodin, 1,5 kg/t, etc., pentru combaterea fuzariozei şi a antracnozei.

Tratarea cu preparate bacteriene se efectuează chiar înainte de semănat sau concomitent cu acesta, folosind preparatul Nitragin - mazăre (ce conţine bacteria specifică mazărei Rhizobium leguminosarum), în doză de 2-4 flacoane la sămânţa folosită pentru semănatul unui hectar.

Mazărea se seamănă primăvara foarte timpuriu, imediat ce se poate pregăti patul germinativ. Densităţile de semănat recomandate sunt de 125-140 b.g./m2, pentru a se realiza 100-120 plante recoltabile/m2.

Semănatul se efectuează la distanţa de 12,5 cm între rânduri şi la adâncimea de 4-6 cm. Cantitatea de sămânţă corespunzătoare densităţilor optime variază între 220 şi 250 kg/ha.

Soiurile de mazăre cultivate în prezent sunt de două tipuri: normal şi afila (au foliolele transformate în cârcei): Dora, Mona, Vedea, Marina, Rodil, Aurora – soiuri româneşti şi străine – Athos, Austin, Baccara, Eiffel, Turbo, Profi.

Dintre soiurile româneşti, cel mai recomandat a fi cultivat în anii de secetă pronunţată este Rodil. Acesta are o perioadă de vegetaţie de 75-90 de zile, prezintă rezistenţă bună la cădere şi la scuturare, conţinutul în proteină variază între 23,5% și 26,5%, iar proporția de coji este de 7,5%. În condiţii optime de cultură, poate realiza producţii de peste 5.500 kg/ha. Poate fi cultivat în toate zonele de favorabilitate ale culturii mazării din ţara noastră, şi anume: zona foarte favorabilă: Câmpia de Vest, Câmpia Transilvaniei - pe văile râurilor din zonă, în sudul Câmpiei Române şi în Moldova în depresiunea Jijiei-Bahlui; zona favorabilă cuprinde suprafeţe însemnate în Moldova, Transilvania, partea central nordică a Câmpiei Române, Câmpia Bărăganului și partea din centrul şi sudul Dobrogei.

Vom reveni asupra celorlalte verigi tehnologice în numerele următoare.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
8954

Comentarii

1. stroila m -- (18-February-2012)Cultura de soia nu este nici sigura nici stabila fara irigatii.Asa ca nu poate lipsi IRIGATIILE din tehnologia de cultura.Astfel pentru rentabilitate, implicit, trebuie alese soiuri cu pretabilitate maxima pentru irigatii.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tehnologii de ultimă oră pentru industria vitivinicolă

În luna martie, compania BASF a organizat la Buzău un simpozion pe tema protecţiei viţei-de-vie. Bucurându-se de prezenţa unui mare număr de fermieri şi distribuitori din zona de sud-est, evenimentul a tratat teme de interes pentru viticultori.

În deschiderea evenimentului, Antonio Parenti, director BASF Europa pentru cultura viţei-de-vie, a evidenţiat principalele tendinţe în domeniu la nivel european, arătând că se constată o creştere a suprafeţelor cultivate şi a intensivizării în cadrul fermelor medii şi mari. O parte din fondurile alocate industriei au scăzut la nivel european (spre exemplu, fondurile pentru distilare), exitând însă numeroase resurse disponibile pentru reconversia viţei-de-vie. „La nivel mondial producţia de vin este relativ stabilă, în ciuda tendinţei de scădere a producţiei în Europa. Creşterea cererii de consum în ţări precum China sau Rusia generează o creştere a exporturilor de vin din Europa, contribuind totodată la echilibrarea nivelului cerere – ofertă la nivel mondial", declara dl Antonio Parenti.

Simpozionul a continuat apoi cu prezentarea tehnologiei BASF pentru protecţia culturii de viţă-de-vie. O atenţie deosebită a fost acordată produselor Cabrio Top şi Cantus. Cabrio Top este un fungicid cu spectru larg de combatere a bolilor la viţa-de-vie, cu eficacitate deosebită împotriva manei, făinării, putregaiului negru şi excoriozei. Pe lângă efectul fungicid, Cabrio Top are o influenţă favorabilă asupra viţei-de-vie prin efectele sale fiziologice: plantele tratate au o culoare mai verde pentru o perioadă mai lungă de timp şi o fotosinteză mai bună. Toate aceste efecte fiziologice determină recolte mai mari, cu calitate vandabilă îmbunătăţită (spre exemplu, struguri cu greutate mai mare şi cu un conţinut mai ridicat de zahăr).

Cantus este produsul BASF pentru combaterea putregaiului cenuşiu, fiind însă eficient şi în combaterea făinării. Printre principalele beneficii ale produsului se numără şi flexibilitatea în aplicare, precum şi acţiunea sa de protecţie a calităţii şi aromei strugurilor, respectiv a vinului.

O premieră în cadrul acestui simpozion a fost prezentarea întregului portofoliu BASF destinat industriei vitivinicole. Prin produsele oferite, compania BASF nu vizează doar protecţia viţei-de-vie, ci este direct implicată în lanţul de producţie a vinului: produse pentru oenologie sau pentru construirea de pardoseli în cadrul complexelor de vinificaţie. Un accent deosebit a fost pus pe prezentarea pardoselilor UCRETE, cele mai rezistente din lume, care nu permit dezvoltarea bacteriilor, au o rezistenţă termică şi chimică excelentă, fiind folosite pe scară largă în cadrul industriei alimentare.

„Compania BASF dispune de un portofoliu complex de produse pentru protecţia viţei-de-vie, dar şi pentru alte verigi ale industriei vinicole. Ne dorim ca acest simpozion să fie punctul de plecare al noii strategii BASF pentru protecţia viţei-de-vie. Ne propunem să fim aproape de fermieri, să colaborăm în permanenţă cu aceştia, pentru a le putea oferi soluţii personalizate, inovatoare, care să contribuie la creşterea producţiei de struguri şi la îmbunătăţirea calităţii vinului“, ne-a declarat dl Liviu Chira, director culturi speciale în cadrul companiei BASF România.

Divizia BASF pentru Protecţia Plantelor

Cu o cifră de afaceri de 4,2 miliarde € în 2011, Divizia BASF pentru Protecţia Plantelor este unul dintre liderii în acest domeniu şi un partener puternic pentru sectorul agricol, oferind fungicide, insecticide şi erbicide inovatoare şi eficiente. Fermierii utilizează aceste produse şi servicii în vederea îmbunătăţirii producţiei şi a calităţii recoltelor. Alte segmente sunt destinate sănătăţii publice, controlului dăunătorilor din zone urbane, plantelor ornamentale, managementului vegetaţiei şi silviculturii.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
676
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tehnologii în apicultura modernă

Deşi creşterea albinelor ca activitate de sine stătătoare este cunoscută de cel puţin două mii de ani, iar potenţialul melifer al României este unul din cele mai ridicate din Europa, apicultura se practică în ţara noastră la un nivel de semisubzistenţă. Cifrele din Planul Naţional Apicol 2011 – 2013 arată că 57 la sută din apicultorii români au sub 50 de stupi, iar în cadrul acestei categorii, numărul mediu de familii de albine este de 18 stupi. De aici, producţii scăzute şi din cauza metodelor învechite de producţie în stupină, echipamentelor şi dotării tehnice rudimentare.

Pe de altă parte, nici promovarea produselor realizate în stupină nu este performantă şi aceasta se traduce în preţul mediu pe care îl obţin apicultorii, 8-10 lei pe kilogramul de miere, prin comparaţie cu preţul de trei ori mai mare pe care îl obţin procesatorii.

Există însă şi apicultori care, îmbinând pasiunea şi spiritul întreprinzător, contribuie la dezvoltarea acestei străvechi îndeletniciri. Unul dintre aceştia este şi tânărul inginer Vlad Bălteanu din comuna ieşeană Moşna.

De la pasiune la afacere

„M-am ocupat de creşterea albinelor de la terminarea facultăţii, îşi aminteşte domnia sa, şi am fost atras de aceste minunate fiinţe care sunt mătcile sau reginele, cum li se mai spune pe la noi. Am început să cresc mătci la început din curiozitate, apoi din pasiune şi mi-am dat seama că această activitate poate deveni o afacere.“

Într-un decor de legendă, la marginea unei păduri de salcâm şi tei, stupina inginerului Bălteanu adăposteşte 150 de stupi, iar alături este amenajată pepiniera de creştere a mătcilor – stupi micuţi cu inventarul aferent: rame şi faguri. Stupul este compartimentat în patru părţi în care se introduce o botcă artificială crescută în stupul mare şi de unde se obţine matca selecţionată şi fecundată. Toată această activitate implică o tehnologie specială şi o activitate continuă. „În perioada de livrare a mătcilor, din luna mai în septembrie – spune stăpânul casei –, toată familia este mobilizată la muncă, inclusiv duminica.“

- Cel mai mare producător de mătci din judeţele Moldovei.
- Muncă făcută cu pasiune şi dăruire, rezultate pe măsură.
- O meserie străveche, cu şanse de dezvoltare.

Un brand în devenire

„La început, am oferit primele mătci obţinute, continuă domnul Bălteanu, prietenilor. În timp, apicultorii au început să mă cunoască, mai întâi cei din Iaşi, apoi, prin intermediul Internetului, am fost solicitat în multe judeţe din ţară şi din Republica Moldova. Am crescut an de an numărul mătcilor livrate pe care le selecţionăm, atât fenotipic, cât şi genotipic, de la 200 pe fiecare serie în 2010 la circa 400 în acest an. Menţionez că sunt autorizat pentru creşterea materialului biologic de către Agenţia Naţională de Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie.“

Măsuri în sprijinul apicultorilor

Inginerul Bălteanu crede cu tărie în viitorul acestei ocupaţii atât de dragă lui. E îmbucurător, accentuează dumnealui, că tot mai mulţi tineri sunt atraşi de albinărit, că mulţi ne vizitează şi ne cer sfaturi privind înfiinţarea unei stupine, la început cu câteva familii, şi, dacă meseria „se prinde“, tânărul devine în timp un adevărat stupar. Şi aceasta cu atât mai mult cu cât, în anumite condiţii, statul acordă subvenţii. Inginerul Bălteanu, de pildă, a accesat în 2010 Măsura 141, suma obţinută investind-o în stupi, faguri artificiali, urmând ca anul acesta să achiziţioneze o centrifugă de inox, un generator de curent electric ş.a. necesare procesului de producţie. „Este o meserie străveche, subliniază tânărul specialist, dar cred că are şi un mare viitor dacă este făcută cu pasiune şi dăruire.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
3389
□
Comentarii
□
□
1. Ioan -- (1-September-2011) Stiu romanii sa consume mierea de albine ?
Ce cantitate revine pe cap de locuitot , socotind 20.000.000 locuitori ?
Prin aceasta perspectiva se poate proceda la intocmirea unui strategii in domeniu, pentru asigurarea hranei populatiei tarii cu miere, compensand importul de zahar.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Temistocle Diaconu, primarul pe viaţă al „pădurenilor“

Dacă marele strateg antic Temistocle ar mai fi printre pământeni, în mod sigur s-ar mândri de lucrarea ursitoarelor, care i-au schimbat unui moldovean de-al nostru numele în prenume pentru a clădi la poalele Podişului Moldovenesc un model de existenţă socială care ar putea purta numele: „Civilizaţia Pădureni“.

Ea se află la distanţă mică de vestita civilizaţie Cucuteni, dar enormă în timp şi ca valoare istorică. Într-un areal geografic uitat de Dumnezeu, cum s-ar spune, primarul pe viaţă al „pădurenilor“ moldoveni, Temistocle Diaconu, a reuşit să înfiripe o comunitate rurală, care prin valenţele sale umane, economice şi artistice reprezintă cu adevărat un punct de referinţă în marea comunitate europeană.

De două decenii vin aici să admire şi să se desfete vizitatori din toate colţurile Europei Comunitare, iar la plecare spun că vor reveni pentru că documentarea lor a fost doar o părticică din ceea ce reprezintă „noua civilizaţie a pădurenilor de la poalele podişului“.

Clădirea ei ţine, cum s-ar spune, de istoria modernă. Adică de prin anii ’70, când tânărul dascăl Temistocle se întoarce la casa strămoşească cu gândul de a împlini visul de veci al bunei sale măicuţe, de a face din copilul său un om de mare mândrie între semenii săi. Sărmana n-a apucat decât începutul.

Atunci când Temistocle al ei începea să devină o vedetă artistică de recunoaştere naţională. A plecat dintre noi cu o repeziciune pe care Temistocle, copilul preferat, nu poate sau nu vrea să o explice.

Cum la vremea respectivă tânărul dascăl nu-şi imagina altceva decât de a da educaţie învăţăceilor săi, ceva din interiorul său l-a îndemnat la mai mult. Cu mult peste ceea ce înseamnă misiunea de dascăl sătesc.

Aşa a început să se înfiripe în el visul măicuţei căreia ursitoarele i-au prezis marea ademenire a copilului spre ceea ce este mai frumos şi mai înălţător: arta.

Fără a fi la curent cu aceste preziceri, Temistocle adună în jurul său valori culturale native, care îi aduc prima răsplată la nivel naţional: Locul I la Festivalul folcloric „Scoica de Aur“ de la Constanţa. Asta se întâmpla cu trei decenii în urmă. După care a urmat marea aventură europeană. Concerte şi aplauze la scenă deschisă în 11 ţări occidentale, fără niciun caz de azilanţi. Asta se petrecea în perioada cea mai grea a guvernării comuniste.

Din vremea aceea se ţes şi legăturile frăţeşti cu unele localităţi din Franţa şi Belgia. Francezii şi belgienii vin la Pădureni ca la ei acasă, iar ai noştri le întorc vizitele ori de câte ori susţin spectacole în zonă. Reîntâlnirile sunt pe cât de emoţionante, pe atât de feerice. Şi unii şi alţii se simt ca la ei acasă!

Fără voia lui, dar la presiunea „pădurenilor“, Temistocle Diaconu este obligat, în zilele Revoluţiei, să-şi schimbe haina didactică cu una politică. La prima mare adunare populară, de la sfârşitul lui decembrie 1989, este ales primar peste toate cele şapte sate ale comunei Pădureni şi, după barometrul local, îi este dat să rămână primar pe viaţă. De aproape 20 de ani, n-a avut niciun concurent autentic şi nici nu s-a încercat „faultarea“ lui politică. Şi nici nu avea cum. Temistocle Diaconu, prin tot ce face pentru bunăstarea sătenilor, clădeşte astăzi o nouă viaţă la Pădureni. Cele şapte sate ale comunei sunt în fapt şapte copii de-ai lui. Niciunul nu se bucură de favoruri preferenţiale, dar fiecare în parte îşi clădeşte edificii şi infrastructuri privite cu uimire de europenii care vin aici să-şi petreacă vacanţele de vară sau de iarnă.

Urmând exemplul marilor domnitori moldoveni, Temistocle a început edificarea noii comunităţi cu reconstrucţia sau reclădirea bisericilor. Face acest lucru nu numai cu sprijinul Patriarhiei sau Guvernului, ci şi cu contribuţia personală a credincioşilor. Modernizarea şcolilor s-a făcut cu fonduri bugetare, în timp ce pentru construirea noii infrastructuri s-a apelat şi la fonduri europene.

Gândurile de viitor ale lui Temistocle par a ţine de domeniul cutezanţei. Primarul de la Pădureni ne asigură însă că toate au o acoperire materială şi se vor realiza în timp. Pentru a convinge, el îi îndeamnă pe cei sceptici la o documentare personală.

La acelaşi lucru îi îndemnăm şi noi pe toţi cei care vor să vadă cum se clădeşte o nouă civilizaţie. La Pădureni.

I.BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
2019

□

Comentarii

□

□

1. guaglia -- (1-February-2010)sunteti un primar pe cinste
2. cobzaru valerica -- (8-April-2010)E un model pentru toti oamenii care locuiesc sau care isi au radacinile intr-unul din satele romanesti.E modelul dascalului si omului pur de la tara care ingrijeşte cu mare maiestrie de obiceiurile, tradiţiile si valorile culturale autentice ale satului romanesc.La Pădureni e patria satului românesc.De aceia dacă nu ai trecut pe aici merita sa vii sa vizitezi, să vezi cu câtă grijă şi pricepere este pastrat totul, este conservat mediul si infrumuseţate imprejurimile de parca esti intr-un colt al lumii pe unde nu umblă nimeni.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Tendinţe noi în creşterea taurinelor

Revenirea la echilibrul eficient

– Domnule director, în ultima vreme tot mai mulţi fermieri îşi îndreaptă atenţia spre exploatarea raselor de carne. Cum puteţi explica această tendinţă?

– Explicaţia ţine, în mare măsură, de aspectele productive. Sunt foarte puţini cei care ştiu că producţia de carne este deficitară. Fireşte că primul lucru la care se gândeşte un om din afara zootehniei şi ale cărui cunoştinţe în domeniu sunt limitate este că orientarea spre rasele de carne va periclita viitorul vacilor de lapte. Nimic mai greşit. Atât timp cât se va păstra un echilibru între adoptarea tehnologiilor de creştere a raselor pentru carne şi tehnologiile actuale de creştere a vacilor pentru lapte nu va fi niciun pericol pentru cele din urmă. În prezent, în Uniunea Europeană oferta de lapte depăşeşte cererea, astfel că 17% din producţia totală de lapte reprezintă un surplus. În schimb, producţia de carne are un deficit anual de 500.000 de tone, procent care creşte cu fiecare an.

Aceste statistici justifică în mare măsură noile preocupări ale fermierilor din sectorul zootehnic. În România, spre exemplu, sunt aproximativ 800.000 de vaci şi viţele care nu se încadrează în cota de lapte.

– În ce măsură se resimte această orientare în rândul fermierilor români?

– Tehnologiile de creştere a raselor pentru carne sunt relativ noi în ţara noastră, iar pentru a asigura dezvoltarea unui astfel de sector este necesar să le implementăm.

Teoretic, practicarea acestui sistem de exploatare a raselor pentru carne poate fi un succes. Este mai dificil însă dacă ne raportăm la aspectele financiare. Doar dispunând de un sprijin pecuniar, aceste activităţi, printre ale căror obiective să fie şi asigurarea siguranţei alimentare a populaţiei, pot fi menţinute şi extinse.

Semnalul este încurajator

– Există în ţara noastră factori ce favorizează implementarea acestor tehnologii?

– În România există resurse naturale de producţie care facilitează adoptarea lor.

Cu o încărcătură de 11,7 vaci/100 ha (faţă de 22,0 vaci/100 ha în anul 1990 şi 50-80 vaci/100 ha în ţări cu zootehnie performantă, putem să ne încadrăm într-o cotă acceptabilă de poluare şi să respectăm codul bunelor practici agricole.

Şi acesta este doar un aspect. Atât structura de rasă, cât şi zonarea lor ne permit să facem aceste schimbări. Cu 65-70% rase mixte, Bălţată, Brună, Pinzgău şi 30-35% rase de lapte Friză, rase bine aclimatizate şi adaptate condiţiilor de întreţinere, putem răspunde noilor cerinţe ale pieţei în condiţiile valorificării resurselor naturale disponibile.

Potenţialul este mare; cum îl putem valorifica?

– În ce măsură putem valorifica acest potenţial?

– Pentru început, trebuie elaborată o strategie naţională a producţie de carne, care să vizeze valorificarea structurii de rasă cu tehnologii potrivite raselor existente.

Este foarte important ca fermierul care se angajează să crească rase pentru carne să aibă cunoştinţe bine definite despre cerinţele tehnologice. În principiu, orice rasă de taurine, fie de lapte, mixtă sau de carne, poate fi utilizată în producerea de viţei destinaţi îngrăşării.

Valorificarea structurii de rasă autohtonă nu exclude nici introducerea de rase specializate, dar schimbarea cu rase de carne nu asigură neapărat evoluţia producţiei de carne. În producerea cărnii de bovine, viţeii reprezintă sursa principală a efectivelor destinate îngrăşării.

Una dintre modalităţile prin care pot fi introduse noile tehnologii în fermele de vaci presupune continuarea tehnologiilor producţiei de lapte, timp în care o parte a efectivului de vaci poate fi însămânţat cu material genetic provenit de la rasele mixte sau de carne. Aceasta reprezintă o schemă prin care pot fi aplicate tehnologiile de obţinere a viţeilor destinaţi îngrăşării.

Dacă vrem, după acest proces putem diminua producţia de lapte, dar asta presupune ca viţeii să fie alăptaţi de vaci. Astfel, întreaga producţie de lapte este consumată prin alăptat.

Toate acestea, coroborate cu susţinerea financiară, vor ajuta la menţinerea efectivelor de bovine, la valorificarea rezervei de biomasă regenerabilă, vor asigura atât fertilitatea solului, cât şi eficienţa economică a fermelor specializate.

– Au fost testate aceste tehnologii pe rasele autohtone?

– În ţara noastră există suficiente experimentări ale acestei tehnologii. Aproximativ 300 de vaci doici cu rasă maternă Bălţată au fost încrucişate cu tauri din rasele Charolaise, Piemonteză, Romagnola, Limousin, Angus, Hereford, Blondă de Aq. Rezultatele au evidenţiat că există o bună şansă de valorificare a resurselor naturale, dar că întreţinerea vacii trebuie susţinută financiar prin programe de stat. Din vânzarea unui viţel de cca 250 kg nu pot fi acoperite cheltuielile de întreţinere şi exploatare a viţelului şi a mamei lui.

Carnea, principala prioritate

– Sunt şanse reale ca producţia de carne din ţara noastră să cunoască o evoluţie semnificativă?

– Sunt perspective pentru acest domeniu, dar trebuie să avem în vedere utilizarea intensivă a raselor tradiţionale şi să fim foarte atenţi atunci când facem încrucişări industriale. Pe acelaşi principiu merg, de altfel, şi ţările cu aceeaşi structură de rasă ca în România.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
1882
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Teniile păsărilor

Teniile sunt viermi cu corpul plat şi segmentat de culoare alb-sidefie, cu o lungime variabilă de la câţiva milimetri la câţiva centimetri. Aceşti viermi se mai numesc CESTODE, dar şi PANGLICĂ datorită formei lor. Aceste tenii aparţin mai multor genuri şi specii, iar frecvenţa apariţiei lor este destul de mare la păsările din gospodăriile populaţiei (galinacee, palmipede, porumbei).

.... articolul complet pe baza de abonament, detalii ....

Dr. Viorica CHIURCIU, Medic veterinar, Doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 19, 1-15 OCTOMBRIE 2012 Vizualizari:
2554

TENSIUNEA, LA CONTROL!

Hipotensiunea este termenul medical ce desemnează o valoare scăzută a tensiunii arteriale (mai puţin de 90/60), cea normală fiind situată în jurul valorii de 120/80. Hipotensiunea poate ascunde anumite afecţiuni, în special la persoanele în vârstă, producând un flux sangvin inadecvat la inimă, creier şi alte organe vitale. Problemele de sănătate apar atunci când tensiunea scade brusc şi creierul este privat de un flux sangvin adecvat. Acest fenomen poate duce la apariţia senzaţiei de ameţeală. Ea apare de obicei la ridicarea în picioare din poziţie culcată sau şezândă, fiind cunoscută sub denumirea de hipotensiune posturală sau ortostatică. Un alt tip de hipotensiune este cea postprandială şi apare la scurt timp după masă.

Apare ca urmare a concentrării unei cantităţi mari de sânge la nivelul tubului digestiv, necesară pentru digestie. Atât incidenţa hipertensiunii, cât şi cea a hipotensiunii cresc odată cu vârsta. De asemenea, fluxul sangvin la nivel cerebral scade cu vârsta, estimându-se un procent de 10-20% la persoanele în vârstă cu afecţiuni de tipul hipotensiunii.

Nu neglijaţi simptomele hipotensiunii!

În cazul în care tensiunea arterială scade foarte mult, există marele pericol ca organismul să nu primească destul oxigen, astfel încât să îşi exercite funcţiile normale. Scăderea cantităţii de oxigen din organism poate avea ca rezultat funcţionarea deficitară a inimii şi creierului, putând produce dificultăţi de respiraţie. De asemenea, o persoană cu hipotensiune îşi poate pierde cunoştinţa sau intra în şoc, situaţie în care organele interne îşi încetează funcţia.

Astfel, este important ca persoana în cauză să solicite îngrijiri medicale imediat ce apar simptome ale hipotensiunii.

Sfaturi practice

În multe cazuri, hipotensiunea cronică poate fi tratată eficient prin dietă şi modificări ale stilului de viaţă. Iniţial, medicul poate sfătui pacientul să-şi crească tensiunea făcând câteva schimbări simple: consumul unei diete bogate în sare, consumul din abundenţă de lichide, minimum opt pahare pe zi. Se recomandă băuturile ce se consumă în timpul efortului fizic, care sunt bogate în sodiu şi potasiu, precum şi efectuarea în mod regulat a activităţilor fizice pentru a întreţine un flux sangvin tisular adecvat. Trebuie evitată ridicarea obiectelor grele, nu este recomandată expunerea la apă fierbinte.

Pentru a evita problemele cu hipotensiunea postprandială, se recomandă ca pacientul să mănânce mai puţin şi mai des şi să se odihnească după mese, pentru a diminua episoadele de vertij (ameţeală).

În cazul în care este tolerată, se recomandă consumul moderat de cafea dimineaţa. Cantitatea de cafeină conţinută în mod normal în două ceşti de cafea (250 mg) poate avea ca efect ameliorarea hipotensiunii la adulţii tineri şi poate fi utilizată, în limite de siguranţă, şi de către persoanele în vârstă. Dacă aceste măsuri nu îmbunătăţesc starea pacientului, este necesar un tratament medicamentos.

Dietă pentru hipotensivi

În general, hipotensivilor li se recomandă să mănânce bine şi să practice exerciţii fizice de sănătate, adecvate acestei afecţiuni. Consumaţi carne de vită, în orice formă, dar, mai ales, tocăniţă. Mestecaţi zilnic câte o bucată de ghimbir proaspăt, ca pe bomboane. Puteţi să adăugaţi câteva felii de ghimbir în supe, ciorbe sau în mâncărurile cu sosuri.

Dacă vă place vinul, puneţi două linguri de zahăr într-un pahar cu vin alb sec şi beţi de două ori pe zi. Pentru cei care nu suportă zahărul sau vinul, există altă reţetă: puneţi la fiert 500 ml de apă; când dă în clocot, adăugaţi o lingură de coji de mandarine tăiate mărunt, 4-5 mieji de nucă şi o linguriţă de miere. Fierbeţi pe foc mic timp de 15 minute şi beţi zeama caldă rezultată în fiecare dimineaţă şi seară.

Irina TRUŢESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
772

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

teoria-catastrofelor_s329.html

Teoria catastrofelor

Fără îndoială a sosit vremea când trebuie să ne punem cu insistenţă problema sfârşitului planetei. Nu un final catastrofic, dar suficient de neîndurător pentru a nu lua în seamă ce anume şi cât de grabnic trebuie făcut pentru a amâna măcar apusul unei ere deloc îngăduitoare şi deloc comodă. Rebecca di Caprio, o cercetătoare foarte insistentă şi excelent documentată cu privire la fenomenele contemporane ce premerg şi prevestesc deopotrivă nevoia de autoanaliză pe care oamenii au datoria să o desăvârşească, susţine cu noian de exemple că teoria catastrofelor nu e doar o vorbă aruncată la întâmplare.

Planeta Pământ s-a aglomerat şi continuă să adăpostească nou-veniţi, astfel că prin 2050 se prevede un total al populaţiei ce va depăşi zece miliarde locuitori. În condiţiile în care anual dispar prin defrişări necontrolate aproximativ 10,5 milioane ha de pădure, alte câteva milioane fiind invadate de habitatul uman, se înţelege că puterea productivă a planetei este diminuată constant, oferta de hrană scăzând dramatic.

Se împuţinează deopotrivă rezervele de apă fie prin poluarea celor existente, fie prin secătuirea „în faşă“ a rezervelor ascunse în adâncurile solului. Şi cum peste 70% din totalul hidro este consumat de către agricultură, e de la sine înţeles impasul în care omenirea se va afla foarte curând. Încălzirea planetei se dovedeşte şi ea o sursă serioasă de îngrijorare! Specialiştii susţin că, dacă ritmul de creştere a temperaturii climatului se menţine la cotele actuale, în 20-30 de ani Polul Nord se va dezgheţa în totalitate, ridicând nivelul apei mărilor şi oceanelor cu 7-10 cm, flora şi fauna specifice zonei trecând în amintire.

Se adaugă la toate acestea indiferenţa locuitorilor Terrei în faţa catastrofelor naturale – deşertificarea devenind, cu fiecare zi, un fenomen de nestăvilit. Fără îndoială, remarcă specialiştii, tehnica, tehnologiile, cunoaşterea în sine se dezvoltă cu viteze nebănuite. Numai că tocmai această revoluţie tehnologică pune insurmontabile probleme minţii umane. Viteza de adaptare umană la universul ştiinţific, aflat într-o continuă şi accelerată prefacere, este infinit mai înceată decât o impun realităţile şi, de aici, un acut sentiment al neputinţei, al înstrăinării de societatea în care vieţuim.

Chiar deciziile liderilor lumii sunt marcate de această inaptabilitate în viaţa reală. Fără îndoială a sosit vremea când trebuie să ne punem cu insistenţă problema sfârşitului planetei. Un singur exemplu care ne este deja familiar. În numele acoperirii nevoilor de locuri de muncă se încearcă înstrăinarea de resurse, de bogăţii materiale incomensurabile, generând focare de poluare severă şi risipă de bunuri necesare, fără îndoială, generaţiilor viitoare. Agricultura este un alt domeniu exploatat iraţional, fie prin folosirea unor tehnologii inadecvate, fie prin abandonarea tradiţiei, dintotdeauna cu grijă faţă de calitatea solului.

Când, la Congresul Mondial al Pământului, cei peste 1.500 de oameni de ştiinţă participanţi au admirat calitatea solurilor româneşti, nimeni nu bănuia măcar ce se va întâmpla în anii următori. Fiindcă, fără grija exploatării raţionale a pământului, odată cu recoltele obţinute „am minerit“, cum demonstrează acad. Cristian Hera, şi cernoziomul brazdei, astfel încât astăzi câmpiile României nici măcar nu mai seamănă cu cele de odinioară. Lăsăm deoparte abandonarea lucrărilor de hidroameliorare, irigaţiile devenind la noi, cu fiecare zi, doar o dulce amintire.

A fost iarăşi neglijată până la abandonare cercetarea ştiinţifică agricolă, au fost ignorate formele de asociere, satul însuşi, depărtându-se de rosturile fireşti, prefăcându-se într-un fel de struţo-cămilă prin calchierea rânduielilor urbanului. Către ce ne îndreptăm? E greu de prognozat! Oricum, trebuie să fim de acord cu futurologii! A sosit vremea să ne punem cu seriozitate problema finalului. Altminteri, iminenta criză alimentară va face ca planeta să explodeze cu adevărat!

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
1340

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

terenul-arabil-al-romaniei-cat-este-lucr...

Terenul arabil al României, cât este lucrat, neutilizat sau în repaus > REVISTA LUMEA SATULUI

Terenul arabil al României, cât este lucrat, neutilizat sau în repaus

Anchetă Lumea Satului

Recensământul agricol, chiar şi după prelucrarea parţială a datelor, a schimbat balanţa terenurilor agricole din România. Până în 2011 inclusiv evidenţele Ministerului Agriculturii vorbeau despre 14.690 milioane de hectare teren agricol, arabilul reprezentând 9.417 milioane de hectare. După recensământ, suprafaţa agricolă utilizată (termen care înlocuieşte sintagma „teren agricol“) este de 13.298.473,64 hectare, din care arabil 8.305.473,64 ha. Suprafaţa agricolă a scăzut aşadar cu 1.392.000 ha (cea arabilă – cu 1.111.526, 36 ha). Cât din acest teren este lucrat şi cât neutilizat/nelucrat?

Greu de spus chiar şi acum. Multă vreme s-a vehiculat faptul că agricultorii din România ar fi lăsat în paragină 3 milioane de hectare. De unde a apărut cifra nimeni nu ştie. Sau chiar aşa or fi stat lucrurile cu ani în urmă. APIA tocmai a declarat, prin directorul său general Florin Faur, că doar 353.000 ha de teren arabil au rămas nelucrate în acest an. De reţinut că APIA deţine evidenţa doar a terenurilor pentru care s-au acordat subvenţii, ceea ce înseamnă că nu poate oferi o oglindă clară asupra întregului fond funciar din România

Mai puţin arabil în 2011

Agriculturii va avea balanţa către sfârşitul anului, când va centraliza datele din teritoriu, deci atunci vom şti cum stau lucrurile în 2011. Deocamdată a corectat balanţa agricolă pentru anul 2010 cu datele rezultate de la recensământul agricol.

Când se vorbeşte despre pârloagă, referirea vizează în mod incorect sau într-o proporţie mare terenul arabil. Vorbind doar despre arabil, în 2010.

Teoretic, diferenţa de teren ar putea însemna culturi furajere, plante medicinale, ornamentale etc. Dar la fel de bine în această suprafaţă s-ar putea afla şi terenul nelucrat. Recensământul descrie astfel această suprafaţă: „Suprafaţă agricolă în repaus înregistrată la cercetarea statistică. Producţia vegetală la principalele culturi este de 1.350 mii ha.“

Recensământul mai evidenţiază, potrivit normelor europene, noţiunea de „suprafaţă neutilizată“. Aceasta este de 888 mii hectare, dar numai 566 mii ha se regăsesc în exploataţii agricole recunoscute, diferenţa aflându-se la gospodăriile care nu au întrunit condiţiile pentru a fi considerate exploataţii agricole. Această suprafaţă este însă în afara terenului agricol utilizat, de 13,298 mil. ha, ceea ce înseamnă că nu poate fi considerată „pârloagă“.

Care este totuşi situaţia din teritoriu?

Recensământul general agricol va fi baza de date corecte. APIA deţine cifre, dar numai pentru terenurile pe care le are în plată, iar direcţiile agricole judeţene, care întocmesc balanţele centralizate la nivel de minister, nu mai au nici personal şi nici logistica necesară pentru a aduna şi raporta corect, din fiecare localitate, suprafeţele agricole, pe categorii de folosinţă. Până când vor fi puse cap la cap aceste date, pe care le-am explicat, pentru a prezenta o situaţie cât mai exactă a terenurilor agricole din România, să vedem ce spun direcţiile agricole judeţene despre terenul agricol nelucrat. Informaţiile ne-au fost prezentate de directorii executivi sau de purtătorii de cuvânt ai instituţiilor respective.

• Pârloagă la jumătate, faţă de 2010, în centrul ţării

În judeţul Mureş, din evidenţele Direcţiei Agricole, în 2011 au rămas nelucrate în jur de 35-36.000 ha (total arabil - 173.000 ha). Suprafaţa este în diminuare faţă de anul 2010, când 45.000 ha de arabil au rămas neuti-lizate (ing. Liviu Timar, director executiv DAJ).

Agricultorii din Cluj au mai lăsat necultivate aproximativ 35.000 ha în 2011, comparativ cu ceea ce se întâmplase în 2010, când 70.000 ha au rămas în paragină (total arabil: 182.000 ha). Criza este cea care a determinat întoarcerea la agricultură, dar acum există temerea că seceta va influenţa negativ balanţa agricolă (prof. dr. ing. Grigore Onaciu - director executiv Cluj).

• În vestul ţării, tranzacţiile funciare au încurcat agricultura

La Arad, dintr-un total de 318.349 ha, aproximativ 50.000 ha sunt necultivate, dar sunt speranţe că situaţia se va schimba în bine (ing. Monica Nadiu, director executiv DAJ).

În judeţul Timiş, din 565.000 ha, în jur de 65.000 ha sunt în paragină, lăsate astfel de cei care le-au cumpărat şi nu le-au lucrat ori care au avut alte scopuri imobiliare. Situaţia este mult mai bună decât anul anterior, când au rămas necultivate 120.000 ha (Tiberiu Lelescu - director executiv DAJ).

• Oltenia – comasarea diminuează terenurile nelucrate

În Mehedinţi au rămas nelucrate 32.000 ha, o suprafaţă destul de însemnată raportată la suprafaţa arabilă de 176.000 ha. De data aceasta, forţa de muncă îmbătrânită a condus la această situaţie (Monica Lungu, inginer)

Judeţul Dolj mai are necultivate aproximativ 38-40.000 ha din suprafaţa arabilă de 480.000 ha. An de an, terenul pârloagă a scăzut ca urmare a comasării loturilor şi lucrării acestora în forme asociative, 43% din suprafaţă fiind cultivată în cadrul asociaţiilor şi societăţilor agricole (Grigore Ştefan, inginer).

• Sud-estul ţării, teren bine lucrat

În judeţul Tulcea sunt necultivate 25.000 ha din totalul de 293.000 ha, dar suprafaţa nelucrată se află în mare parte în zonele cu terenuri degradate sau umede. În rest, Tulcea are societăţi agricole bine consolidate, care acoperă foarte bine judeţul sub aspectul cultivării terenurilor agricole (Maria Dragnea, inginer)

În Călăraşi, din 387.000 de ha, doar 800 ha au rămas necultivate, aceste loturi intrând în posesia unor investitori care n-au mai construit, deocamdată, ceea ce şi-au propus, mai ales în zona Fundulea (ing. Daniel Obadă - director executiv DAJ)

• Moldova – scăderi ale suprafeţelor nelucrate

În Vaslui, de la 27.000 ha, în 2010, suprafaţa nelucrată a scăzut la 20.000 ha, dintr-un total de 291.675 ha. Două ar fi motivele: teama de amendă şi faptul că s-ar putea pierde subvenţia pe unitatea de suprafaţă în cazul suprafeţelor pârloagă (Gabriela Angheluţă , inginer).

La Iaşi, din 230.000 ha arabil, terenurile necultivate au scăzut de la 18.000 ha, în 2010, undeva la 8-10.000 ha, însă pârloagă a rămas şi pe terasele de unde proprietarii au defrişat livezile (dr. ing. Cătălin Roşca - director executiv DAJ).

• Suprafeţele nelucrate, în scădere

Doar centralizând datele din 10 judeţe ale ţării suprafaţa arabilă nelucrată se ridică la peste 300.000 ha, ceea ce întăreşte convingerea că datele APIA sunt obiectiv incomplete. Dar este important că peste tot în ţară suprafaţa necultivată scade constant, aproape la jumătate numai în 2011, comparativ cu 2010, toţi directorii fiind convinşi că 2012 va fi mult mai bun din acest punct de vedere.

Motivele scăderii: comasarea terenului, asocierea agricultorilor, criza, subvenţiile crescute şi teama de sancţiuni.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
2969

□

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Terenurile agricole nefolosite şi scumpirea alimentelor

Cu prilejul numeroaselor dezbateri pe tema creşterii preţurilor la alimentele de bază ale românilor, mai de fiecare dată au fost găsite o sumedenie de cauze, de cele mai multe ori greu accesibile publicului larg. Dintre acestea amintim fărâmiţarea excesivă a terenurilor agricole şi practicarea unei agriculturi de subzistenţă, decapitalizarea fermelor, lipsa unor structuri adecvate pe circuitul producător – consumator, lipsa unei concurenţe reale specifice economiei de piaţă, mafia pieţelor, seceta, gripa aviară, pesta porcină, corupţia administraţiei pe circuitul produselor agricole etc., etc.

Despre toate acestea s-a vorbit cu înfocare, mai puţin de cel mai important factor implicat în scumpirea alimentelor, şi anume lipsa de preocupare a guvernelor postdecembriste pentru cultivarea integrală şi corespunzătoare a terenurilor arabile, întreţinerea şi folosirea păşunilor, fâneţelor, livezilor de pomi sau a plantaţiilor de vii. În vreme ce alte ţări valorifică pământul la cel mai eficient nivel cultivând după cele mai performante tehnologii terenul arabil, valorificând la maximum pajiştile naturale prin păşunat, întreţinând corespunzător celelalte categorii de folosinţă, noi lăsăm această bogăţie nevalorificată, abandonând terenurile, aducându-le într-o gravă stare de degradare. Iată cauza care adânceşte criza alimentară ce se manifestă, în primul rând, prin creşterea preţurilor în România cu 15-20% faţă de media europeană, în vreme ce salariul mediu este de cinci ori mai mic!

Pe de altă parte, mi se pare aberant ca în supermarketurile situate adesea între bălăriile din vecinătatea oraşelor noastre sau chiar în centrul lor să găseşti cartofi din Egipt sau Turcia, mere din Polonia şi Slovenia, struguri din Grecia, prune din Italia, roşii din Olanda etc., în vreme ce produsele noastre abia de ajung în pieţele lăturalnice, iar când nici aici nu au loc iau drumul gropilor de gunoi. Situaţia este valabilă şi în cazul produselor animaliere, unde, după unele statistici, peste 80% din produsele de carne şi lapte sunt de provenienţă străină, ajungând dintr-o crasă neglijenţă şi ruşinoasă delăsare a guvernanţilor ţara cu cel mai ridicat import din UE.

Distrugerile provocate infrastructurii agricole în ultimii 20 de ani au dus la scăderea producţiei, scumpirea alimentelor şi, mai trist, la transformarea României în piaţă de desfacere pentru supraproducţia agricolă a altora. Multe din ţările foste socialiste nu şi-au dezorganizat ireversibil structurile de stat şi cooperatiste, astfel că mai toate continuă să-şi lucreze integral pământurile şi să crească animale în exploataţii performante, realizând producţii mari cu costuri mici. Întoarcerea la agricultura parcelară de subzistenţă, spre care ne-a îndreptat propria noastră ignoranţă şi lipsă de previziune, a dus la o slabă performanţă economică, obligând milioane de lucrători din agricultură să ia calea străinătăţii pentru a supravieţui.

De reţinut că în nicio ţară din UE nu s-au petrecut asemenea mutaţii majore pentru populaţia din spaţiul rural. Sute de mii de hectare de terenuri agricole dintre cele mai fertile s-au vândut deja pe mai nimic străinilor din Italia, Austria, Germania, Olanda, Ungaria, Liban, Arabia Saudită şi din alte ţări. Mă îndoiesc că astfel de

„investitori“ vor face viaţa mai uşoară românilor. E o vorba pe la noi: „Mai aproape ţi-e cămaşa de trup, nu haina!“ Nu este de ajuns că suntem deja mâna de lucru ieftină din agricultura UE?

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
614

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Teroarea după Dictat

Administraţia militară ungară a fost înlocuită la 8 decembrie 1940 cu una civilă, modificare ce nu a antrenat o ameliorare a situaţiei populaţiei româneşti întrucât şi în continuare reprimarea şi eliminarea românilor au fost urmărite de ocupanţi. Toate dispoziţiile şi măsurile introduse de organele militare de ocupaţie au rămas în vigoare, adăugându-se altele de ordin juridic, administrativ, economic. Autorităţile de ocupaţie au decretat starea de război şi au aplicat numeroase acte normative menite să anuleze drepturile populaţiei româneşti majoritare.

Genocid economic

Smulgerea nordului Ardealului din trupul ţării a întrerupt dezvoltarea normală a vieţii economice şi social-politice.

Caracteristică pentru industria teritoriului anexat a fost marea scădere a forţei motrice instalate, de la circa 191 mii, la 624 mii de cai putere şi a forţei de muncă de la 70.184 muncitori la 53.936.

Pentru a-şi părăsi vatra strămoşească, autorităţile maghiare au alungat din unităţile economice numeroşi muncitori români. Măsuri similare au fost luate şi împotriva funcţionarilor români care au fost înlocuiţi cu oameni aduşi din Ungaria pregătiţi special pentru aplicarea politicii de deznaţionalizare şi maghiarizare forţată.

De asemenea, autorităţile ungare au trecut la deposedarea ţăranilor de pământurile primite prin reforma agrară din 1921 şi la restituirea lor marilor proprietari unguri. Până în octombrie 1941 împotriva ţăranilor români au fost intentate peste 17 mii de procese, în urma cărora au fost deposedaţi de circa 45 mii de hectare.

Şi dacă la toate acestea mai adăugăm şi măsurile vizând slăbirea puterii economice împotriva burgheziei române, cum ar fi acapararea avutului celor 18 bănci româneşti ce funcţionau pe teritoriul răpit, acapararea acţiunilor Fabricii de porţelan „Iris“ de la Cluj şi ale Uzinelor chimice de la Baia Mare etc., avem imaginea scopului urmărit de Ungaria: stăpânirea „totală“ a părţii de nord-vest a României şi depopularea ei în vederea unei masive colonizări.

Oprimarea pe plan cultural

A fost îngrădit dreptul de a utiliza limba română în şcoli şi administraţie. S-a înregistrat o continuă scădere a numărului şcolilor primare în care se preda româneşte şi aşa aflate într-un număr disproporţionat de mic faţă de ponderea mare a populaţiei româneşti. Pentru justificarea acestei măsuri s-a recurs la maghiarizarea numelor de familie ale românilor.

În anul şcolar 1940/1941, în toată regiunea ocupată a funcţionat doar un singur liceu cu limba de predare română – cel de la Bistriţa-Năsăud – şi doar şapte secţii româneşti pe lângă diferite licee din partea anexată. Oraşe cu învăţământ românesc de veche tradiţie ca Dej, Baia Mare, Zalău, Satu Mare au rămas de la început fără licee cu limba de predare română, adăugându-li-se din anul următor şi oraşele Bistriţa şi Oradea.

Cât priveşte învăţământul superior în limba română, acesta era reprezentat de două facultăţi teologice ce funcţionau pe lângă episcopiile din Cluj, în învăţământul universitar predarea făcându-se în limba maghiară. Pentru a împiedica Biserica Ortodoxă să devină factor de conservare naţională, diocezele greco-catolice, subordonate episcopiei române din Oradea, au trecut sub autoritatea episcopiei greco-catolice ungare din Hajdudorog, iar limba română a fost interzisă până şi la oficierea serviciilor religioase în aceste lăcaşuri de cult. Toate acestea în paralel cu sechestrarea averilor bisericilor ortodoxe, profanarea şi distrugerea multora dintre ele, torturarea şi asasinarea unor preoţi şi a familiilor lor, un întreg arsenal de metode utilizate de ocupanţii unguri pentru a înfrânge spiritul de rezistenţă a populaţiei româneşti.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
590

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Teroarea roşie

Organizate în aşa-numitele Comitete de Iniţiativă pentru Protecţia Teritoriului Basarabean sau Patrule ale Apărării Civile, bandele bolşevice, alcătuite în special din minoritari, şi-au continuat „activitatea“ şi după instalarea graniţei pe Prut, furnizându-i invadatorului date false care au dus la condamnarea unor oameni nevinovaţi. De asemenea, au pus la dispoziţia NKVD-ului şi spionajului militar sovietic, GRU, spioni trecuţi peste Prut cu misiuni informative importante vizând dislocarea, tehnica de luptă, organizarea, moralul, disciplina armatei române.

La marea paradă a dezrădăcinării

Pe 6 iulie, în sunet de fanfare şi zăngănitul coloanelor de tancuri, are loc marea paradă a „eliberării“. Gr. Vindeleanu, participant la acest eveniment, relatează: „La tribună se află Hruşciov, comisarul poporului Mehlis, mareşalul Timoşenco, comandantul armatei invadatoare, «primarul» Chişinăului, Sviridov, şi alţii asemenea [...] Pe ambele părţi ale străzii Alexandru cel Bun stăteau înşiruite «cordoanele de onoare»: un enkavedist alterna cu un... soldat SS (da, da, nu te mira, cititorule!) în vestita uniformă «mausfarbe» (culoarea şoarecelui). Era şi aici un punct din înţelegerea lui Hitler–Stalin, care prevedea vizita în URSS a unui batalion SS pentru a ajuta la repatrierea germanilor (dar şi pentru a vizita lagărele de muncă forţată şi au avut ce învăţa!).“

Torsionarii

În spatele zgomotoaselor manifestări de bucurie ale ocupanţilor, se punea în mişcare, încă din primele zile, un uriaş aparat de represiune, se dezlănţuia teroarea roşie. Până la sfârşitul lunii august, au fost arestate, pe baza unei liste alcătuite din vreme, toate persoanele suspecte, în primul rând oamenii politici, mai ales cei care au făcut parte din Sfatul Ţării, între care Constantin Leancă, mort de distrofie în 1942, Nicolae Secară, arestat pe 30 iulie şi mort în 1942, Paul Vatamanu, arestat la 25 iunie 1941 şi mort în 1942 - toţi acuzaţi de trădare de patrie (a Rusiei!). Din nesfârşita listă să mai amintim pe avocatul, poetul şi publicistul Gheorghe Druţă, fostul primar al Chişinăului, Nicolae Bivol, omul politic, şi agronomul Emanoil Catelli şi mulţi, mulţi alţii.

Acuzaţiile, formulate aiuritor, sunau: „membru al partidului culacilor antisovietici“ - citeşte Partidul Naţional-Ţărănesc! - sau „a făcut parte din gruparea trădătoare de patrie, Sfatul Ţării“ etc. Aceeaşi soartă a fost împărtăşită de foştii ofiţeri ai Armatei Albe, dar şi de funcţionari civili şi militari care, pentru mai multă siguranţă, au fost transferaţi la Tiraspol.

Deznaţionalizarea

Teroarea stăpânea străvechile ţinuturi ale Basarabiei şi ale nordului Bucovinei. Din fiecare localitate erau ridicate, pe baza aceloraşi blestemate liste, sute de români. Până la 15 februarie 1941 au fost arestate 48.000 de persoane. Arestaţii mai puţin periculoşi erau deportaţi, cei consideraţi periculoşi erau asasinaţi, după ce, sub tortură, spune Paul Goma, li se smulgeau scrisori care trebuiau să pară expediate din... Siberia. Aşa se explică faptul că în septembrie 1941, la Chişinău, într-o groapă comună au fost descoperite 87 de cadavre, la sediul NKVD din Ismail şase cadavre, dintre care o femeie cu mâinile legate la spate, iar exemplele ar putea continua. Deportarea organizată cu mult timp înainte de ocuparea Basarabiei şi a nordului Bucovinei se făcea, de asemenea, pe bază de liste. Erau trimişi în Siberia sau în îndepărtatul Orient capi de familie, dar şi familii întregi. Numărul deportaţilor nu se cunoaşte cu precizie, se crede că cel puţin 300.000 de persoane, iar în locul lor au fost aduşi circa 200.000 de nemoldoveni. Era începutul deznaţionalizării.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
772

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

terra-ca-un-cazan-care-da-in-fierbere_77...

TERRA, ca un cazan care dă în fierbere

Discuţia pe această temă cu profesor dr. ing. ION TONCEA, şeful Centrului agroecologic de cercetare, inovare şi transfer tehnologic din cadrul INCDA Fundulea, nu lasă să se înţeleagă că omenirea se află în faţa unui dezastru. Deşi previziunile până în anul 2100 vorbesc despre faptul că „nu vom scăpa de încălzirea globală“, stă la îndemâna oamenilor de ştiinţă să elaboreze noi modele de convieţuire în cadrul cărora agricultura şi alimentaţia vor cunoaşte mutaţii fundamentale.

Din păcate noi, românii, în loc să înfruntăm schimbările ce par a se produce în mod inevitabil, ne lamentăm şi facem caz de acest lucru, mai ales în talk-show-uri penibile. Dar să ascultăm ce spune profesorul Toncea.

Un prim motiv de îngrijorare

– Încălzirea globală şi efectul de seră sunt două noţiuni care îngrijorează pe toată lumea. Cum reacţionăm noi, românii, în faţa lor?

– În acest moment nu avem niciun studiu naţional făcut riguros. Cele mai multe sunt realizate în străinătate. Din curiozitate m-am uitat pe lista personalităţilor care au alcătuit astfel de lucrări şi n-am găsit niciun nume din România, deşi am evidenţa aproape a tuturor studiilor cu această tematică: „Agricultura şi schimbările climatice!“ Vă pot spune doar că agricultura românească are o contribuţie mai mică decât media celorlalte ţări. Dar acest lucru înseamnă că avem şi producţii mai mici decât alte state. Agricultura este singura ramură economică ce poate reduce şi chiar elimina emisia de gaze. Industria, transporturile (mari producători de gaze cu efect de seră) nu au această capacitate.

– Agricultura deci. În ce se materializează acest potenţial?

– Mă refer în special la agricultura ecologică, prin interdicţia folosirii îngrăşămintelor chimice şi a pesticidelor de sinteză. Acest tip de agricultură garantează starea de sănătate a vieţii pe Terra. Deci energia din gazele emise în procesul de producere a acestora se elimină de la început.

Are avantajul că înlocuim aceste produse chimice cu rotaţii lungi în care intră obligatoriu leguminoasele, îngrăşăminte organice şi cu „pesticide“ ecologice. În agricultura ecologică se interzice fertilizarea terenurilor cu gunoi proaspăt, dar se admite fertilizarea cu gunoi semifermentat şi, mai ales, cu compost. În America de Nord şi de Sud se practică la un nivel foarte mare sistemele conservative de cultivare a terenurilor.

Este posibil să facem şi noi aşa ceva. O altă idee asupra căreia ne concentrăm este înlocuirea combustibililor tradiţionali cu biocombustibili. Reducerea încărcăturii de animale pe unitatea de suprafaţă, schimbarea dietei animalelor folosind furaje fibroase şi cu un conţinut mai mic de proteină, precum şi creşterea activităţii biologice a microorganismelor aerobe din sol sunt alte măsuri care asigură protejarea mediului şi calitatea produselor.

Bogaţi, dar flămânzi

– Domnule profesor, vă rog să vorbiţi despre particularităţile României în contextul schimbărilor climatice şi a tot ce urmează acestora.

– Reţineţi că avem aproape 15 milioane de hectare în sistem agricol. Suntem o ţară cu o bogăţie agricolă atât de mare, încât ne putem permite să flămânzim din cauza prostiei.

Avem o suprafaţă de terenuri forestiere destul de mare, iar în judeţele Dobrogea şi Tulcea sunt suprafeţe mari ocupate de bălţi şi ape. În ceea ce priveşte potenţialul de emisie de gaze cu efect de seră, vă rog să aveţi în vedere următorii indicatori din anul 2007: o încărcătură de 54 ha teren agricol pe tractor şi 41 kg/ha de îngrăşăminte chimice.

A scăzut cantitatea de îngrăşăminte, a scăzut şi producţia. 41 kg (N+P+K), pentru că aceste doze înseamnă aproape nimic faţă de nevoile pe care le au culturile de productivitate mare. De asemenea, în agricultură lucrează 31% din populaţia activă a ţării, iar aceasta adeseori nu-şi poate asigura autoconsumul.

Restul, de 70%, reprezintă categoria de care trebuie să se intereseze Guvernul şi politicienii, care…

În concluzie: agricultura ecologică are cel mai mic impact asupra încălzirii globale şi cel mai mare potenţial de prevenire şi combatere a acestui fenomen.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
582

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

teste-obligatorii-pentru-legume_l1131.ht...

Teste obligatorii pentru legume > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulTeste obligatorii pentru legume

La iniţiativa lui Bart Kiewiet, preşedintele Oficiului Comunitar pentru Protecţia Soiurilor de Plante (CPVO), a avut loc o reuniune pentru a discuta problema de testare obligatorie a legumelor în ceea ce priveşte rezistenţa la boli. Au participat experţi în testarea bazată pe utilizarea de markeri ADN (DUS) din Franţa, Olanda, Polonia şi Slovacia, reprezentanţi ai Asociaţiei Europene a Seminţelor (ESA), precum şi ai Comisiei Europene. ESA a avut o prezentare de fond a problemei şi a arătat chestiunile cu care se confruntă amelioratorii din Cehia, Polonia şi Slovacia, ca urmare a punerii în aplicare a protocoalelor tehnice (TP), pe care CPVO intenţionează să le implementeze în aceste ţări.

Soluţii posibile

În final, participanţii au identificat patru posibilităţi diferite de rezolvare:

- Numărul de caracteristici ale rezistenţei la boli, notate în TP, ar trebui să fie limitat, conform recomandărilor tehnice ale Uniunii Internaţionale pentru Protecţia Noilor Soiuri de Plante (UPOV), pentru aceeaşi specie.
- Cerinţele de uniformitate pentru rezistenţa la boli ar trebui să fie reconsiderate, în definirea a trei categorii: rezistenţă, sensibilitate şi mixte.
- Ar trebui să existe o derogare temporară de la TP pentru unele ţări în ceea ce priveşte înregistrarea naţională.
- Situaţia ar trebui să rămână aşa cum este.

Părţile implicate au fost invitate să-şi exprime opinia, chestiunea urmând să fie discutată într-o şedinţă viitoare. În acest scop, vor fi contactaţi toţi membrii Codului de conduită pentru companiile producătoare de seminţe pentru legume (SVOwic).

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
945
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tezaur în paragină

Din staţiunea balneoclimaterică Câineni Băi, vestită până în urmă cu două decenii pentru nămolul terapeutic, nu mai există nicio amenajare funcţională. „Veneau oamenii în cărucior şi plecau pe picioare“, îşi aminteşte primarul Neagu Caraman. La momentul descinderii noastre, pe lacul sărat de la Câineni Băi nu erau decât nişte gâşte sălbatice. Plaja, e drept neamenajată, era dezolant de goală.

Ruina de la capătul satului

Un indicator ruginit, câteva orătănii, un câine trândav, o femeie planturoasă, între două vârste, cu mers bălăngănit purtând în mâini două găleţi roşii şi o uliţă cu pronunţat aspect inestetic. Aşa am găsit ceea ce cândva se numea staţiunea Câineni Băi din satul brăilean cu acelaşi nume, aflat la graniţa cu judeţul Buzău. Nimic nu mai amintea de staţiunea pe care în urmă cu două decenii reumaticii cronici o priveau ca locul ultimei speranţe.

Pavilionul unde se făceau împachetări cu nămolul despre care se spune că ar avea proprietăţi curative superioare celor de la Techirghiol ori de la Lacu Sărat de la Brăila era complet dezafectat, în timp ce unitatea care deservea spaţiile de cazare zăcea abandonată într-un hăţiş.

Dobrică, regele lacului

Aflată înainte de 1989 în patrimoniul Oficiului Judeţean de Turism, staţiunea Câineni Băi a făcut ulterior obiectul unei divizări stranii. Intrată după Revoluţie în patrimoniul Fondului Proprietăţii de Stat, fosta staţiune balneoclimaterică a fost scoasă la licitaţie. În urma acesteia, activele, însemnând spaţiile de cazare şi baza de tratament, au fost câştigate de firma Cony Sat din Galaţi, în timp ce Georgel Dobrică a concesionat luciul de apă.

Acel moment avea să marcheze începutul sfârşitului. După o tentativă de reabilitare a pavilionului central, firma gălăţeană a stopat în 1994 lucrările, care s-au degradat continuu. Singurul care mai speră să dea din nou viaţă locului este Georgel Dobrică, concesionarul lacului sărat. Speranţa îl părăseşte însă sporadic.

„Muncesc aici de vreo şapte ani de zile şi vedeţi în ce stadiu suntem şi cu ce «ajutoare» ne confruntăm de peste tot. De exemplu, cei de la Mediu îmi pun tot felul de beţe în roate. Eu am investit aici o groază de bani. Am luat-o de la zero. Toată curtea asta era numai mărăcini. Şi acum Mediul îmi spune că nu-mi dă nicio autorizaţie să mai construiesc băi calde, invocând existenţa proiectului Natura 2000 al Uniunii Europene. Dar asta e o nebunie. Fiecare cu «păsărica» lui, dar noi vom merge înainte. Să vedem ce-o să facă, pentru nişte păsări acum să nu mai facem o staţiune? E vorba de un proiect pentru conser-varea păsărilor. Nu e o problemă reală, pentru că ele au habitatul pe partea cealaltă. Acolo îşi au cuiburile, nu aici, unde noi dezvoltăm baza de tratament. Domnule, nimeni nu ştie nimic“, spune apăsat Dobrică.

Când concesionarul visează frumos

Om fin, de prin „buricul“ Capitalei, Dobrică s-a încăpăţânat să se întoarcă la origini, adică în locurile de baştină ale bătrânilor lui. A venit, zice el, înarmat cu entu-ziasm şi ceva bani agonisiţi prin Germania. A reuşit să construiască din fonduri proprii o casă agroturistică (a finalizat 3 camere, altele 4 fiind în lucru) şi mai are în plan să construiască nişte căsuţe din lemn şi să amenajeze un spaţiu de cazare. Plaja însă a lăsat-o în plata Domnului. Pare un izlaz numai bun pentru vitele sărăcăciosului sătuc. Dobrică visează însă frumos, în pofida a ceea ce zice gura satului.

„Toată lumea sare peste mine şi ia nămol, când eu aş putea să pun piciorul în prag. Aici e o debandadă totală. Mi s-a acrit, de fapt. Am venit de la Bucureşti să mă îngrop aici. Că mulţi au zis că-mi fac casă de vacanţă. Păi eu vin în sărăcia de aici să-mi fac casă de vacanţă?! Care a fost planul? Iniţial a fost să dăm drumul la staţiune. Şi acum e la fel, bineînţeles că n-avem cum să dăm înapoi. S-a investit prea mult. N-am calculat, dar oricum tot ce am câştigat din afacerile prin Bucureşti s-a investit aici. Cea mai mare greşeală în ţara asta. Când vrei să mergi corect eşti terminat.“

Turiştii, o rara avis

Animată pe toată durata anului în urmă cu 20 de ani, după cum ne-a povestit viceprimarul Aurel Stoica, staţiunea Câineni Băi a fost călcată anul trecut de o mână de turişti, mai degrabă iubitori de sălbăticie. „Am avut o familie de francezi, câţiva nemţi şi o familie de polonezi. Au stat două zile şi nu le-am luat niciun ban. Le-a plăcut, dar n-au mai venit“, ne-a spus cu zăduf Dobrică.

Până să repună pe picioare afacerea, Dobrică, inimă largă, zice că-i va caza pe turişti gratis. „Va fi cam moca. Las la aprecierea clientului“, spune concesionarul lacului, care a mai vândut pe ici pe colo din nămolul minune, aşa ca să-şi mai scoată pârleala.

Nu ştie când va veni satisfacţia visată, dar el mai crede în ea. Şi are sentimentul că este singurul din univers care mai crede.

Camelia MOISE

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
693
□
Comentarii
□
□
1. ady cb -- (17-August-2012)http://statiunebalneara.webs.com
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tezaurul de la Moscova şi... serviciile secrete

În ianuarie 1918, când Rusia Sovietică a rupt unilateral relaţiile diplomatice cu România, bolşevicii au confiscat şi tezaurul românesc evacuat la Moscova în zilele de restrişte ale războiului. Inexistenţa până în 1934 a unor raporturi diplomatice normale între cele două state, care să permită luarea în discuţie a chestiunii tezaurului, nu a împiedicat guvernul român să încerce în numeroase rânduri, pe căi mai puţin oficiale, să ducă tratative cu trimişi ai Moscovei în diferite capitale ale Europei. Rezultatul, se ştie.

Tezaurul cuprindea, pe lângă cele peste 93 tone de aur, o avere uriaşă cu tot ce avea mai de preţ România atunci, începând cu tezaurul Băncii Naţionale, bijuteriile reginei Maria, bunurile CEC, alte bunuri incomensurabile ale muzeelor de artă, ale bisericilor şi mănăstirilor, valorile Academiei Române şi Arhivelor Statului, ale altor instituţii publice şi private, precum şi ale persoanelor particulare.

Minciună şi intoxicare

Spuneam că tratative mai puţin oficiale au avut loc, dar fără succes, mai ales că serviciile secrete sovietice desfăşurau în Occident o amplă propagandă, încercând să-i convingă pe cei interesaţi de inexistenţa unui tezaur românesc în „Ţara socialismului învingător“.

În 1933, la Editura Payot din Paris a apărut lucrarea „Ma vie d’espion” (Viaţa mea de spion) prin care se punea în circulaţia ştirea potrivit căreia, în decembrie 1917, autorul cărţii G. Hill, pe atunci căpitan în armata engleză, împreună cu colonelul canadian Boyle ar fi obţinut, la rugămintea guvernului român, aprobarea autorităţilor de la Moscova pentru ridicarea tezaurului român de la Kremlin şi transportarea lui în România. Potrivit lui G. Hill, tezaurul ar fi ajuns cu bine la Iaşi, iar celor doi ofiţeri li s-au conferit înalte decoraţii româneşti. În realitate, lucrurile s-au întâmplat altfel. Colonelul Boyle, aflat la Moscova cu însărcinări confidenţiale din partea guvernului român, se pregătea să plece la Iaşi. Profitând de ocazie, consulatul român a trimis cu vagonul în care călătorea colonelul canadian o parte din hârtia de bancnote tipărite la tipografia Băncii Naţionale care se refugiase la Moscova.

La 12 decembrie 1917, trenul în care se afla şi vagonul special al lui Boyle însoţit de 20 de jandarmi români, care până atunci asiguraseră paza uşilor încăperilor din Kremlin unde se afla tezaurul, prezenţa lor acolo nemaifiind necesară acolo, a sosit la Iaşi. Încărcătura a fost depusă la BNR, întocmindu-se un proces verbal de constatare. În actul amintit, semnat de doi controlori ai Băncii Naţionale, se menţiona că s-au primit 23 de pachete de bilete de 100 lei, 14 pachete cu bilete de doi lei şi cinci lăzi cu bilete de un leu, precum şi cinci pachete de hârtie filigranată.

Volumul „Viaţa mea de spion“, reeditat în mai multe rânduri şi tradus în numeroase limbi, a avut o largă circulaţie şi a contribuit substanţial la dezinformarea opiniei publice, cu atât mai mult cu cât la vremea respectivă guvernul român nu a denunţat neadevărurile, oamenii politici fiind implicaţi, ca şi acum, în lupte interne. Reamintind acest capitol din „afacerea“ tezaurului ar trebui să spunem încă o dată celor care diriguiesc treburile ţării că problema tezaurului românesc rămâne deschisă, cu atât mai mult cu cât, se pare, Kremlinul e dispus să rezolve unele litigii existente încă între fosta Uniunea Sovietică şi fostele ţări socialiste.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
778

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Tezaurul horticol din Aiud

Eram copil, cu mulţi ani în urmă, şi îl auzeam pe tata şi pe alţi gospodari ai satului: „Dacă vrem să avem pomi buni, să facem rost de bani şi să mergem la Aiud (la 15 km distanţă), la Ambrosi, că ăla are puieţi ca lumea.“ Aşa, an de an, au început să fie înlocuiţi puieţii sălbatici.

Ferma Ambrosi, Fischer şi Co. era cunoscută în toată ţara pentru materialul săditor de calitate pe care îl livra. Se desfăşura o muncă deosebită de informare a clienţilor acestei ferme, şi nu numai.

Pepiniera pomicolă Aiud, care aparţine în prezent de staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură şi Vinificaţie Blaj, judeţul Alba, s-a înfiinţat în anul 1946 prin naţionalizarea pepinierei Ambrozie Fischer. Aceasta este amplasată pe terasa I a râului Mureş, în zona Aiud Gârbova, în podişul Transilvaniei, zonă colinară aflată în centrul Transilvaniei care are precipitaţii mai puţine, în jur de 400 mm în perioadele de vegetaţie.

De aceea este necesară irigarea culturilor, pentru a avea siguranţă în activitate. În perioada 1968-1969 a fost realizat în această zonă un sistem de irigaţie prin aspersiune, care a funcţionat până în anul 2006, când după retrocedare persoanele care au fost împroprietărite au distrus acest sistem de irigaţie.

Suprafeţele cultivate, în regres

Până în anul 1989, suprafaţa cultivată cu pepiniera pomicolă era de 25 ha şi se plantau anual peste 1.500.000 de arbori, livrându-se în jur de un milion în fiecare an. După 1989, suprafeţele cultivate cu pepiniera pomicolă au cunoscut o scădere continuă, în principal din cauza retrocedărilor, de multe ori abuzive, ale terenurilor din cadrul staţiunii, ajungându-se să se livreze în medie cca 200.000 de puieţi.

Scăderea a fost cauzată şi de apariţia pe piaţă a persoanelor particulare şi a importurilor realizate de diverşi întreprinzători particulari. La laboratorul de control al seminţelor şi al materialului săditor Alba sunt luaţi în evidenţă 16 producători de material săditor pomicol, care produc şi valorifică pe piaţă peste 1 milion de pomi fructiferi. Pe lângă producătorii particulari autorizaţi mai există mulţi producători care nu sunt luaţi în evidenţă şi ies pe piaţă cu un număr semnificativ de material pomicol neautorizat.

Directoarea unităţii de cercetare, dr. ing. Liliana – Lucia Tomoioagă, a amintit câteva aspecte:

„Ferma pomicolă Aiud aparţine exclusiv sectorului de dezvoltare (producţie) al SCDVV Blaj, încă de la înfiinţare fiind axată pe producerea şi desfacerea materialului săditor pomicol. Odată cu retrocedarea terenurilor şi restrângerea suprafeţelor, activitatea din cadrul fermei se va axa pe cercetare în domeniul pomicol. În acest sens, conducerea SCDVV Blaj îşi propune în perioada imediat următoare: înfiinţarea sectorului cercetare în domeniul pomicol; înnoirea şi conservarea bazei de germoplasmă; înfiinţarea de laboratoare de ameliorare şi producere de material săditor pomicol; laboratoare tehnologice pentru pomicultură.

Vom aborda unele tematici moderne de cercetare în domeniul pomiculturii şi materialului săditor. Prin crearea acestui sector dorim să implementăm cunoştinţele ştiinţifice în practica pomicultorilor din zona Transilvaniei, precum şi popularizarea rezultatelor în publicaţii, reviste de specialitate, mese rotunde şi seminarii tehnice în toată zona. De asemenea, se are în vedere implementarea managementului ecologic în pomicultură şi, nu în ultimul rând, crearea şi omologarea de noi soiuri, adaptate condiţiilor climatice şi pedologice din zona Transilvaniei.“

Pentru diversitate şi atragerea clienţilor, pepiniera pomicolă Aiud altoieşte şi un număr aproximativ de 10.000 trandafiri dintr-o gamă largă de soiuri şi, de asemenea, înmulţeşte arbuşti şi arbori ornamentali.

Colecţie impresionantă de soiuri şi specii

Pepiniera Aiud este şi la ora actuală un brand recunoscut în România şi în domeniul producerii materialului săditor pomicol atât prin istoricul său, dar mai ales prin calitatea materialului oferit spre vânzare, dorind să rămână un brand de pepinieră, să fie recunoscut nu doar în România, ci şi în afara graniţelor.

La ora actuală, Ferma pepinieră Aiud a SCDVVV Blaj exploatează 90 ha agricole, dintre care 27 ha în pepiniera agricolă şi butaşi dendrologici şi seminceri. Anual, pepiniera Aiud oferă spre comercializare: 150.000 pomi fructiferi, dintre care măr – 20 soiuri; gutui – 7 soiuri; păr – 7 soiuri; prun – 10 soiuri; cais – 10 soiuri; 70.000 arbuşti ornamentali; 3.000 arbori ornamentali.

Pepiniera Aiud dispune de o colecţie impresionantă de specii şi de soiuri adaptate condiţiilor ecoclimatice şi pedologice din ţara noastră, precum şi condiţiilor microclimatice pe zone de cultură.

În funcţie de cerinţele pieţei, în ultimii ani accentul s-a pus pe producerea materialului săditor pomicol din soiurile rezistente la patogeni fitosanitari, adaptate producţiei bio pentru fermele pomicole care aplică tehnologii ecologizate.

An de an se observă o reînnoire, cu rezultate tot mai mari, punându-se accent deosebit pe calitate. Colectivul acestei unităţi de cercetare şi producţie, prin hărnicia şi unitatea lui, este o garanţie că tot ce şi-a propus va fi dus la îndeplinire.

Dr. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
3464
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Timac Agro România, o simbioză între ştiinţă şi practică

Nu demult, Firma Timac Agro România, reprezentantă a grupului Roullier din Franţa, specializat în producerea de îngrăşăminte, a sărbătorit trei ani de activitate pe piaţa românească. Cu această ocazie, firma a realizat un bilanţ al activităţii şi a premiat, pe zone, distribuitorii cu cele mai mari realizări. Momentul a reprezentat un prilej pentru a defini noua strategie de dezvoltare, în condiţiile în care cererea de îngrăşăminte s-a redus substanţial.

Îngrăşăminte cu „încărcătură ştiinţifică“

Am întâlnit de multe ori în exprimarea reprezentanţilor firmei Timac această expresie şi pot spune că, participând la întâlnirile lor, ajungi să te convingi că utilizarea ei nu este exagerată. De fiecare dată asişti la o impresionantă lecţie de chimie ce are ca scop explicarea pe înţelesul tuturor a fenomenului de nutriţie a plantelor. După părerea specialiştilor de aici, optimizarea fertilizării nu se face prin aplicarea lor în cantităţi mai mici sau mai mari, ci în mod mai eficient, pentru că o unitate ineficientă devine una foarte scumpă.

Acest lucru se poate realiza prin cunoaşterea solului şi a culturilor, precum şi prin înţelegerea mecanismelor de absorbţie a elementelor nutritive. La baza creşterii eficacităţii elementelor trebuie să stea valorificarea bogăţiei solului şi limitarea pierderilor. „Noi suntem în primul rând agronomi şi apoi fabricanţi. Încercăm să înţelegem o problemă şi să îi găsim soluţia. De aceea produsele Timac Agro nu sunt obţinute la scară industrială“, afirmă directorul firmei, Adrian Drăgan.

Începând de anul acesta, firma doreşte realizarea unor proiecte de cercetare în România, domeniu în care a investit mult de-a lungul anilor. De altfel, pentru a identifica cele mai bune soluţii nutriţionale firma beneficiază de munca a trei laboratoare de cercetare din Franţa şi Spania.

Modelul Roullier

Timac Agro lucrează pe modelul construit în cei 50 de ani de existenţă ai firmei mamă, Roullier. Îngrăşămintele nu sunt livrate direct, ci numai prin distribuitori, în număr de 95 la noi în ţară. În cei trei ani de existenţă, pe lângă distribuitori, firma a recrutat şi 45 de ingineri agronomi care propun fermierilor un plan de nutriţie adaptat fiecărei zone. „Acest model de business a dat şi continuă să dea roade datorită sinergiei dintre cele două componente: forţa de vânzare a distribuitorilor şi fundamentul ştiinţific ce stă la baza produselor“, ne mai spune directorul firmei.

Recomandările specialiştilor

Ca urmare a cererii scăzute de îngrăşăminte, la sfârşitul anului uzinele din Europa au încetinit sau chiar au sistat producţia, astfel că primăvara aceasta, se pare, va reprezenta o provocare pentru fermieri. Mulţi dintre ei vor constata că grâul a crescut puţin şi se vor precipita să achiziţioneze îngrăşăminte.

„Chiar dacă perspectivele par a fi sumbre, strategia grupului continuă, cu oameni şi cu produse noi ale cercetării. Având în vedere că piaţa este în continuă mişcare, în căutarea unui echilibru, oportunităţile pot apărea oricând“, mai spune directorul general al Timac Agro România. Tot dumnealui recomandă fermierilor ca, atunci când va veni vremea calculelor pentru necesarul de azot, să nu exagereze cu acest element, în speranţa că vor recupera pierderile cauzate de nefertilizarea cu fosfor din toamnă! Deşi tendinţa este în scădere, nu există certitudinea faptului că preţurile la produsele pe bază de azot vor scădea sub cotaţiile actuale. Aşadar, nu puneţi producţiile în pericol, fertilizaţi!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
2519
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

timagralim-2012_s335.html

TIMAGRALIM 2012

Camera de Comerţ, Industrie şi Agricultură Timiş (CCIAT) şi Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară a Banatului din Timişoara (USAMVBT) organizează, în perioada 22-24 iunie 2012, expoziţia internaţională cu produse din domeniul alimentaţiei, agriculturii, zootehniei şi domeniile conexe – TIMAGRALIM, ediţia a X-a.

Manifestare focalizată pe dezvoltarea şi promovarea sectorului agricol românesc, TIMAGRALIM este o expoziţie de mare amploare, cu tradiţie şi prestigiu în acest sector, la organizarea căreia îşi aduc aportul Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, Direcţia pentru Dezvoltare Rurală Timiş, Camera Agricolă a Judeţului Timiş, numeroase asociaţii de profil, precum şi partenerul media principal Revista “Ferma”.

Evenimentul are la bază un concept inovativ – în concordanţă cu tendinţele internaţionale de specializare a evenimentelor expoziţionale, integrând mai multe saloane specializate şi manifestări economico-ştiinţifice.

În cadrul TIMAGRALIM 2012 ce se va desfăşura în spaţiul dedicat al USAMVBT, vor expune pe o suprafaţă de 800 mp în interior şi 2.500 mp exterior importante companii, instituţii de profil, fermieri şi producători tradiţionali, atât din Timişoara şi localităţile limitrofe, cât şi din ţară şi străinătate.

Firmele din România au posibilitatea de a intra în contact direct cu firme din Ungaria prezente în expoziţie, datorită integrării expoziţiei TIMAGRALIM în proiectul “LINKing businesses with environment friendly technologies, products and services”, proiect în care CCIAT deţine calitatea de partener. Proiectul este finanţat de Uniunea Europeană prin Programul de Cooperare Transfrontalieră Ungaria-România (2007-2013).

Totodată, manifestarea include şi componenta „Parteneriate internaţionale – întâlniri bilaterale prestabilite” prin proiectul „Enterprise Europe Network”, care oferă celor interesaţi posibilitatea stabilirii de parteneriate cu firme din zona transfrontalieră ce intenţionează să se extindă pe piaţa românească .

Intrarea liberă, tombola vizitatorului, degustările de produse tradiţionale, demonstraţiile specifice (cu animale şi utilaje), noutatea produselor prezentate, precum şi programul conex ce include numeroase seminarii pe diverse teme de interes, sunt doar câteva din motivele pentru care publicul larg este aşteptat în număr mare la TIMAGRALIM 2012.

http://www.cciat.ro/index.php?meniuId=13&viewCat=1930 Vizualizari:
640

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

timisorenii-asteapta-mancarea-sanatoasa_...

Timişorenii aşteaptă mâncarea sănătoasă > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Timişorenii aşteaptă mâncarea sănătoasă

Peste 100 de familii din Timişoara au încheiat parteneriate cu mici producători din judeţul Timiş pentru a mânca sănătos. Timişorenii primesc de la ţărani, o dată pe săptămână, contra cost, coşul cu legume, dar şi fructe, ouă, brânză şi miere de albine.

Susţinerea orăşenilor

Asociaţia pentru Susţinerea Agriculturii Ţărăneşti (ASAT) sprijină astfel consumul de produse locale, obţinute în mod tradiţional în gospodăria ţărănească şi vine totodată în sprijinul micilor producători. Sistemul funcţionează simplu: se încheie parteneriate între cetăţenii din mediul urban care consumă produsele agricole şi micii producători de proximitate. Consumatorii pot să viziteze ferma producătorului pentru a vedea cum este produsă o parte din hrana lor zilnică. Micile ferme din judeţ sunt o alternativă la produsele de origine incertă sau la cele de import pe care le găsim în supermarketuri, spun iniţiatorii proiectului.

În octombrie 2010 se desfăşoară cea de a doua ediţie a campaniei „Consumă sănătos şi susţine agricultura locală!“. Timişorenii se mai pot înscrie pentru a primi coşul cu legume. Este de precizat că pentru perioada iunie-octombrie 2009, 110 familii din Timişoara au încheiat parteneriate cu cinci producători locali pentru a beneficia de legume, ouă de casă şi brânză de oaie din comuna Belinţ, fructe de la Periam şi miere de albine de la Diniaş. Consumatorii încheie un contract cu producătorii, pe perioada unui sezon agricol, plătind în avans pentru o parte din producţie, care trebuie să fie naturală. Preţurile produselor nu diferă cu mult de cele practicate pe piaţă. Cei interesaţi pot obţine mai multe informaţii de la Mihaela Veţan, responsabil ASAT, telefon: 0741.232.602; email: asat_tm@yahoo.com

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
625

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Timp favorabil pentru holera aviară

Holera aviară sau pasteureloza păsărilor este o boală infecto-contagioasă produsă de Pasteurella multocida, cu caracter enzootico-epizootic, fiind întâlnită la mai multe specii de animale şi păsări. Are o evoluţie obişnuit supraacută şi acută şi mai rar subacută şi cronică, manifestată prin tulburări generale de tip septicemic, dominant respiratorii, iar anatomopatologic prin leziuni hemoragice, edematoase, pneumonie, pleurită şi pericardită fibrinoasă.

Receptivitatea la această boală este mult influenţată de factorii care scad rezistenţa organismului, cum sunt: adăposturile reci şi umede, supraaglomerările, schimbările bruşte de temperatură, curenţii reci de aer, alimentaţia deficitară şi alţii.

La păsări, o receptivitate mai pronunţată o au galinaceele şi palmipedele, boala fiind prezentă la tineretul trecut de 3 luni şi la păsările adulte. La pui şi boboci se întâlneşte numai în mod excepţional.

Epizootiile de holeră apar de obicei toamna, se continuă iarna şi primăvara, în sezoanele reci şi umede şi se opresc în luna mai. Sursele de infecţie sunt păsările purtătoare sau bolnave care elimină pasteurele odată cu dejecţiile, contaminând apa, furajele, adăposturile, precum şi cadavrele neincinerate. Palmipedele se pot contamina şi prin apa iazurilor. Porumbeii, păsările sălbatice, unele insecte hematofage (căpuşele) pot contribui la răspândirea bolii.

Clinic, boala evoluează cu forme supraacute şi acute (septicemice), cel mai adesea mortale, şi forme subacute şi cronice. Forma supraacută debutează brusc cu febră, abatere profundă, cianoza crestei şi a bărbiţelor, mişcări convulsive urmate de moarte după o evoluţie de 5 - 6 ore, uneori doar câteva minute. Forma acută este cea mai des întâlnită, având ca dominante tulburările digestive (indigestia guşii, diaree intensă, uneori hemoragică) şi respiratorii.

Creasta şi bărbiţele sunt cianotice, moartea survenind în 1-2 zile de la debut în majoritatea cazurilor. Cele care supravieţuiesc devin purtătoare şi eliminatoare de pasteurele patogene sau trec în forma cronică, manifestată prin apetit capricios, diaree continuă şi slăbire progresivă, tuse, jetaj, strănut. Durata bolii este în medie de 2-3 săptămâni şi se termină prin moarte sau vindecare.

Prognosticul bolii este foarte grav în formele subacută şi acută, mortalitatea fiind de tip exploziv şi rezervat, pentru celelalte forme.

Profilaxia nespecifică se realizeză prin aplicarea unor măsuri de zooigienă în adăposturi înainte de populare: dezifecţia cu DECONTAMINOL, CATIOROM, dezinsecţia cu ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE, deratizarea cu RATITOX F, RODEXIT B, RATIKILL D şi BRODITOP. Alimentaţia echilibrată şi creşterea complet izolată a tineretului faţa de păsările bolnave completează măsurile de profilaxie nespecifică.

De o foarte mare importanţă este profilaxia specifică - imunizarea prin vaccinare cu vaccin antiholeric

PESTIHOLVAC FORTE (vaccin mixt contra pseudopestei şi holerei aviare pentru găini, curci, fazani, bibilici), HOLEPAL (vaccin contra holerei aviare la palmipede).

Dr. Vasile GREVUŢIU, SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
8800
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

timpul-nu-se-masoara-cu-ora-ci-cu-faptel...

„Timpul nu se măsoară cu ora, ci cu faptele“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul„Timpul nu se măsoară cu ora, ci cu faptele“

„Mă aşteptam să stau mai mult timp la minister, pentru a implementa proiectele pe care mi le-am propus, pentru că timpul nu se măsoară cu ora, ci cu faptele“ – a declarat Stelian Fuia, la sfârşitul mandatului de ministru, de numai 78 de zile. Domnia sa a făcut un bilanţ al realizărilor, printre ele numărându-se cele două scheme de minimis activate.

Prima, care se adresează legumicultorilor afectaţi de zăpada căzută în lunile ianuarie şi februarie, se află pentru avizare la celelalte ministere. „Sper ca noul guvern să promoveze această hotărâre“, a afirmat Fuia. A doua schemă menţionată este destinată înfiinţării culturilor de toamnă, prin care fiecare fermier poate obţine, peste plăţile pe suprafaţă, încă 200 de lei/ha, în limita a 150 ha şi 7.500 de euro/fermă.

Un alt proiect iniţiat se referă la înfiinţarea Agenţiei pentru Zonele Montane, proiect pe care Fuia speră că noul Guvern îl va aproba. Ministrul demis a mai precizat că MADR a reuşit să închidă a opta modificare a PNDR, prin care unele fonduri au fost realocate măsurilor mai solicitate. Fuia a mai declarat că, zilele acestea, a demarat o nouă notificare la Comisia Europeană, de modificare a PNDR, prin care se încearcă aplicarea a două principii folosite în alte ţări.

Primul este Top-up, adică se poate merge cu finanţarea proiectelor până la 95% din bani europeni în proiecte, iar astfel alocarea naţională este mai mică. Dacă se va aproba, va rezulta o economie la bugetul naţional de 160 de milioane de euro. Al doilea, Overbooking, se referă la o contractare mai mare decât plafonul european de fonduri alocate.

„Astăzi, avem o rată de selecţie a fondurilor europene pe proiecte de 73%. Însă mai sunt şi proiecte reziliate, chiar dacă au fost selectate, pentru că nu a existat resursa financiară necesară. Acest fenomen s-ar putea menţine dacă situaţia economică rămâne la fel de tulbure“, a adăugat Fuia. În opinia sa, prin Overbooking se pot elimina eventualele dezangajări, astfel încât să nu mai rămână fonduri europene necheltuite. Dar, pe de altă parte, este posibil ca acele depăşiri să fie suportate de la buget, dacă se consumă toată suma alocată iniţial.

Traian Dobre
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
579
□
Comentarii
□
□
1. Agromet -- (16-May-2012)Intradevar e nevoie de timp pentru a avea niste realizari notabile... 2 luni si jumatate este prea putin pentru schimbari care pot afecta semnificativ agricultura Romaniei. Avem sperante de

la noul ministru...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

tismana-locul-in-care-oamenii-isi-gasesc...

Tismana, locul în care oamenii îşi găsesc liniştea şi alinarea

Interviu cu Maria Procopia, muzeograf la schitul Mănăstirii Tismana

„Alături de cei buni, şi cei răi devin buni“

– Maică Maria Procopia, aş vrea să ne spuneţi câteva lucruri, pe care cititorii noştri nu le ştiu, despre această mănăstire, despre istoria ei şi tot ce se petrece aici. În primul rând, ce înseamnă viaţa monahală pentru dumneavoastră?

– Dincolo de ceea ce se vede, viaţa monahală este una deosebită, înseamnă multă odihnă şi linişte. Până la urmă asta ne deosebeşte pe noi, cei care am lăsat totul şi am venit aici, de restul lumii. Suntem oameni cu anumite neputinţe, însă ne silim să le depăşim, iar acest loc ne ajută foarte mult pentru că aici au trăit oameni sfinţi. Şi ne ajută mediul în care trăim, pentru că alături de cei buni şi cei răi devin buni. Însă viaţa monahală este una lăuntrică, ascunsă… Nu înseamnă muncă. Ceea ce nu se vede este un război lăuntric.

Reîntoarcerea în timp

– Din ce am văzut până acum, aveţi un muzeu deosebit. Ce documente şi piese deţineţi aici?

– Mai întâi ar trebui să vă spun câte ceva despre istoricul acestui muzeu şi despre cum am ajuns să-l deschidem şi pentru asta ar trebui să încep cu pictura bisericii. La sfinţire, în 1377, aceasta era pictată monocrom în desene simple. Prima frescă policromă este realizată abia în 1564 de către Dobromir din Târgovişte, cel mai vestit pictor al acelor timpuri. Din această frescă veche s-a păstrat pictura pronaosului, din prima încăpere. În restul bisericii este aplicat un nou strat de frescă la 1733. După încă 30 de ani s-a aplicat şi peste fresca lui Dobromir, a pronaosului, o nouă frescă. Deci au fost două straturi suprapuse de frescă şi era prima lucrare de acest gen din ţara noastră. În 1955, când a luat fiinţă muzeul, a fost deschis şi un atelier – şcoală la care s-au înscris mulţi pictori, dar puţini au şi terminat.

În ceea ce priveşte celelalte obiecte de cult, Tocilescu a luat tot ceea ce a fost de valoare când a deschis muzeul de antichitate de la Bucureşti, iar aceste exponate au plecat odată cu marele tezaur în Rusia. Mică parte s-a întors şi a intrat în patrimoniul naţional, fiind expusă tot în muzeele din Bucureşti. Dintre acestea mai importante, nu doar ca valoare istorică, ci şi sufletească, se numără Evanghelia Sf. Nicodim, o cădelniţă din aur şi încă alte 40 de obiecte aflate la Muzeul de Artă: chivotul, sicriaşul sfintelor moaşte, uşile vechii biserici lucrate de meşterul Nichita.

O oază de rugăciune şi evlavie

– Prin ce se deosebeşte Tismana de alte mănăstiri din zonă şi din ţară?

– Am colindat multe mănăstiri până am ajuns aici, unde mi-a plăcut mult rânduiala lăsată de călugării care au stat în acest loc până în ’49. În afară de arhitectura ei deosebită, viaţa aceasta de obşte o face specială.

– Ce ar putea determina potenţialii vizitatori să vină aici?

– În primul rând, sfintele moaşte, pentru că oamenii vin pentru rugăciune. Pelerinii sunt cei care vin în număr mare din evlavie, dorinţa de a se ruga. Vin turişti şi pentru frumuseţea locului şi a bisericii care, după spusele istoricilor şi arheologilor, se pare că datează din secolul XIV. Despre arhitectura acestui monument ar fi de spus câteva lucruri: este construită în plan triconc, iar tipul acesta de plan a fost adus pentru prima dată pe pământ românesc de Sf. Nicodim de pe muntele Athos. Aduce puţin cu bisericile sârbeşti, fiind una destul de complexă pentru vremea la care a fost construită.

– Am văzut aici în preajmă şi construcţii noi, cu locuri de cazare şi de servit masa. Am putea vorbi aşadar şi de un fel de turism monahal?

– Sincer vorbind, nu promovăm turismul monahal pentru că noi suntem călugări. Aşteptăm oamenii să vadă şi frumuseţea locului, dar să vină către biserică, să fie credincioşi, să se roage, să-şi găsească liniştea şi alinarea. Tismana nu este un muzeu în care ei să vină şi să vadă obiecte de mare valoare. Pentru asta există muzeele. Din păcate, mulţi şi-au pierdut vocaţia, pentru că înainte oamenii se retrăgeau aici din dorinţa de a fi mai aproape de Dumnezeu, singuri, pentru a se ruga pentru lume. Dacă oamenii vin numai din dorinţa de a vedea frumuseţea monumentului, e drept că nu le putem închide uşa, sperând că poate în inima lor se deschide ceva. Printre cei care vin aici am întâlnit însă şi oameni deosebiţi, cu probleme şi greutăţi, care caută ca în viaţa lor şi în tot ceea ce fac să-l afle pe Dumnezeu. Oamenilor aceştia nu li se poate închide uşa în niciun caz.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
708

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 48c1e
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Toamnă binecuvântată pe câmpiile buzoiene

La ceas de toamnă târzie, o vizită pe întinderile nesfârşite ale câmpiilor buzoiene îţi oferă o imagine încântătoare. Oriunde îţi întorci privirea ai în faţă culoarea verde-închis a grâului, orzului, dar mai ales a rapiţei şi, deopotrivă, a legumelor de primă apariţie.

De la Amaru, Mihăileşti, Movila Banului, Brădeanu, la Cochirleanca, Bălăceanu, Puieşti, Padina, Pogoanele şi Smeeni, culturile de toamnă arată aşa cum le stă bine în acest anotimp. Rânduri drepte, parcă trase cu linia, răsărite uniform, grâul, orzul, orzoaica, rapiţa, aşijderea ceapa, usturoiul, salata şi spinal, lucerna îţi dau siguranţa că, în ciuda secetei prelungite până recent, agricultorii locului fac paşii doriţi şi aşteptaţi de toată lumea pentru anul care vine, 2010.

Programul de însămânţări, realizat deplin!

„Avem acum culturi de toamnă atât de promiţătoare, parcă ca niciodată“, ne încredinţează ing. Valeriu Călin, la vremea aceea directorul coordonator al Direcţiei agricole judeţene. O spune un specialist care slujeşte câmpurile de peste patru decenii. El mai adaugă că are suficiente motive de mulţumire, pentru că programul judeţean de însămânţare a peste 65.000 ha cu grâu, alte mii de ha cu orzoaică, 16.000 de ha cu rapiţă şi mai multe sute de hectare cu legume timpurii a fost realizat aproape integral.

S-a lucrat greu, chiar foarte greu, în condiţii de uscăciune excesivă a solului, cu o „brumă“ de subvenţie de un leu/kg de motorină şi fără alt sprijin aşteptat de către agricultori. „Mai mult vise decât ajutor al statului! Asta este azi agricultura noastră. Dacă oamenii noştri ar fi renunţat aşa uşor, nu am avea ce să vedem pe câmpuri“, mai spune ing. Valeriu Călin. Este poate de ajuns să-i vedeţi mai ales pe grădinarii din Glodeanu-Sărat, care cultivă aproape fiecare câte un hectar de solaria, iar acum în câmp au salată, ceapă verde, usturoi şi spanac, în parte, gata pentru pieţele oraşelor.

În cea mai mănoasă câmpie

După dialogul avut cu directorul DADR Buzău, ne oprim apoi pe câmpurile întinse de la Smeeni, Brădeanu, Pogoanele şi Padina, acolo unde mari societăţi agricole, precum şi numeroase ferme de profil îşi etalează culturi de primă mână. Smeeni, comună mare, cu faimă în agricultura judeţului, ţinteşte la mai mult decât atât, să devină oraş. Verdeaţa câmpurilor atestă vrednicia oamenilor.

Grâul uniform răsărit a pornit pe vertical producţia. Cea mai frumoasă cultură o are SC Agromec – condusă de inginerul mecanic Enache Nicolae şi de economistul Alecu Dumitru, în prezent parlamentar, membru al Comisiei pentru agricultură – face demonstraţie de tehnologie în domeniu.

Cultura de rapiţă, cum se poate vedea şi din fotografia alăturată, este acum tratată sistematic împotriva dăunătorilor. Nu i-am întânit pe cei doi din conducerea societăţii, fiecare cu treaba lui într-o altă zonă a localităţii.

Modele spre care tindem
În comuna alăturată, la Brădeanu, parcurgem câmpurile cu grâu de
1.200 ha şi pe cele cu rapiţă de 600 ha, culturi apreciate drept model de specialiştii DADR, care ne însoţesc în câmp. Două mari ferme agricole – Agraria şi Agrovicost – se întrec în a avea culturi de grâu şi de rapiţă dintre cele mai frumoase.
Despre cum arată acum rapiţa şi grâul la Agrovicost ne vorbesc imaginile surprinse la faţa locului. Ştefan Spânu, din conducerea unităţii, ne arată bucuros grâul din soiul Boema pe cele 180 ha, orzoaica pe 60 ha şi, mai ales, rapiţa pe cele 120 ha, cultură pe care acum sunt aplicate tratamente de combatere a dăunătorilor şi îngrăşăminte foliare pentru creşterea rezistenţei la gerurile iernii.
La Padina, comună vestită în zonă, unde câmpurile măsoară peste 10.000 ha, grâul, orzul şi mai ales rapiţa prezintă o stare de vegetaţie foarte bună, ne asigură ing. Nicolae Sava, coordonator al DADR în zonă (cel din fotografie), care ne prezintă cultura de rapiţă.
Toate cele patru mari societăţi agricole, îndeosebi SC Ceres, condusă de ing. Burnel Frăţilă, au un potenţial care ne asigură că ar putea obţine o producţie între 3.000 şi 4.000 kg la ha, fiind cele mai frumoase culturi: 1.200 ha de grâu şi 600 ha de rapiţă. A investit mult şi, cum vedeţi, a câştigat lupta cu natura. Cum de altfel şi ceilalţi agricultori buzoieni, pe care i-am vizitat în aceste zile de toamnă târzie.
Cristea BOCIOACĂ
REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1024
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

toamna-ideala-pentru-insamantari_979.htm...

Toamnă ideală pentru însămânţări > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulToamnă ideală pentru însămânţări

Ploile de la începutul lui septembrie reprezintă ceea ce noi, agronomii, asemuim unei mane cereşti pentru pregătirea viitoarei recolte. Cei care au reuşit să facă arătura de vară, inclusiv scarificarea miriştilor pentru spargerea harpanului, au asigurat de pe acum un spor de recoltă de 50%. Vremea este prielnică şi pentru cei care ară acum, după ploi, respectiv pentru agricultorii care nu au făcut acest lucru în vară.

„Captarea“ apei, esenţială acum

Acum, problema cea mai mare este păstrarea apei în sol. Pe arăturile din vară nu trebuie decât să se acţioneze cu utilaje care să oprească evaporarea apei. Chiar şi în cazul arăturilor efectuate acum se impune să se folosească combinatorul sau alte utilaje uşoare. Asta în funcţie de starea solei, care fiecare în parte are nevoie de un tratament special. La noi este o vorbă: agronomul trebuie să vorbească cu câmpul. Iar dacă are în plus şi „ureche muzicală“, reuşita este sigură.

A trecut vremea când lucrările agricole se fac, cum s-ar spune, după manualul de agrotehnică. Viaţa ne obligă să ne adaptăm lucrările la tehnica şi tehnologiile noi, care asigură nu numai productivitate, ci şi o mare economie de bani. La fel şi în cazul seminţei. O normă de sămânţă de 220 kg la hectarul de grâu sau 130-140 kg la orz pare a fi cea mai aproape de adevăr. Sămânţa, nu numai că este scumpă, dar, folosită în exces, aduce pagubă.

Condiţia este ca ea să fie sănătoasă şi încorporată în sol în perioada optimă. La rapiţă, această perioadă se va încheia curând, ca de altfel şi la orz. Eu, în zona Mihăileşti-Giurgiu, am semănat jumătate din rapiţă înaintea ploilor, asta mai mult de frica secetei. Cei care au semănat după ploi poate vor fi mai câştigaţi. Dar în agricultură trebuie găsit un echilibru între certitudine şi risc. Un risc pare a fi să însămânţezi şi suprafeţe mari de orz. Cine îl cumpără? Berarii nu, pentru că îl aduc din afară. Zootehnia românească consumă puţin, iar pe export nu poţi conta.

Pâinea nu ştie de supraproducţie

Am înţeles că, la nivelul ţării, se va însămânţa mai puţin grâu. Este o mare greşeală. Grâul a fost şi rămâne o plantă naţională, mai ales acum, în condiţiile crizei, când consumul este în creştere. Şansa valorificării excedentelor ar putea-o reprezenta patru noi Asia. În special chinezii, coreenii şi japonezii. Aici ar trebui deschise porţile.

Sfatul meu este să mergem în continuare pe soiurile româneşti de grâu. La Mihăileşti, acestea vor reprezenta şi în această toamnă 85% din suprafaţă. Nimic nu poate fi mai valoros decât ce se produce aici, în ţară. Din păcate, în cazul unor culturi ne vedem obligaţi să importăm. Hibrizii străini, de rapiţă, bunăoară, sunt buni, dar foarte sensibili, mai ales la dăunători şi chiar la îngheţ. Din păcate, suntem obligaţi să-i cultivăm, pentru că alţii nu avem. Acum, când scriu aceste rânduri, sunt optimist. Cred într-un an agricol bun. Iar dacă guvernanţii vor înţelege acest lucru şi vor da un ajutor financiar acceptabil, totul va fi OK.

Staţiunea de cercetări din Mărculeşti – ultimul act

În anul 1929, în cea mai aridă zonă a României, în centrul Bărăganului de sud, marele om de ştiinţă Gh. Ionescu-Şişeşti şi alţi agronomi de valoare au hotărât înfiinţarea unei Staţiuni de cercetări pentru cultura plantelor, în special a cerealelor. Aici urma să se experimenteze, în condiţii de secetă, rezistenţa plantelor, folosirea unei agrotehnici care să ducă la diminuarea efectelor secetei.

La vremea aceea, fiecare secvenţă tehnologică era supravegheată de către un inginer. La Mărculeşti au fost repartizaţi absolvenţi ai Facultăţii de Agronomie, şefi de promoţie, care şi-au dat seama imediat că viaţa le oferă ocazia unică de a explora un spaţiu profesional nou. A fost o provocare, pe care generaţii întregi de cercetători au transformat-o într-un mod de viaţă.

Actualul director al Staţiunii, inginerul Dumitru Tudoran, a crescut în Staţiune de la vârsta de 7 ani. A asistat la „creşterea“ şi „descreşterea“ prestigiului instituţiei. Privind înapoi cu mândrie, cu devoţiune, inginerul Tudoran şi-a propus să nu părăsească Staţiunea care pare că îşi trăieşte ultimele zile.

De la extaz la agonie

„Fermierii, spune directorul Tudoran, au astăzi la dispoziţie tehnologii, rodul a 80 de ani de activitate a unor oameni care n-au trăit decât pentru asta. Anul 1989 a prins cercetarea agricolă într-un vârf maxim al activităţii. La Mărculeşti lucrau 16 cercetători. După ’89, când toţi aveau dreptate, şi toţi s-au prins că pot să prăduiască, dacă nu eram aici, eu care am trecut prin tot şi prin toate, nu ştiu ce se întâmpla.“

– În momentul acesta sunteţi doar patru cercetători. Unde sunt ceilalţi, ce s-a întâmplat?

– Majoritatea specialiştilor de înaltă clasă, care aveau salarii de mizerie şi pământul le fugea la propriu de sub picioare, au acceptat oferte la firme cu nume şi cu mulţi bani. Era normal să opteze pentru altceva. Vedeţi, şi acum mă minunez că la Fundulea cercetători de talia domnilor Itu şi Săulescu au rămas acolo, deşi au avut oferte la catedre în Franţa şi la firme care i-ar fi plătit regeşte. Au rămas, pur şi simplu din patriotism.

Până şi Academia Română…

– Vorbeaţi despre pământurile care v-au „fugit de sub picioare“.

– Pământurile au fost revendicate de Academia Română. Noi aveam, dovedit cu acte, doar 600 ha care erau ale Institutului de Cercetări Agronomice al României. Am crezut că putem face o colaborare cu Academia, aşa era firesc, dar interesele au fost altele. În timp ce noi eram în şedinţă, să hotărâm retrocedarea prin comasare a acestor terenuri, grupul de firme GRIFCOR începuse să le lucreze.

– Cum vă desfăşuraţi acum activitatea?

– Cercetare facem pe 20 ha. Este mai mult o activitate de colaborare cu firme străine, iar programele le avem cu Institutul Fundulea, care a câştigat câteva contracte. Avem numeroase solicitări, pentru că noi am rămas un reper în zonă. Fermierii vin şi ne cer ajutorul când au o problemă.

Dacă va fi să vină valul de lăcuste ...

La 80 de ani de la înfiinţare, sperăm că cei din jur se vor trezi mai ales că se tot discută despre revigorarea staţiunilor ştiinţifice din toată ţara. Bine ar fi să se grăbească, să ne grăbim, pentru că într-o zi o să vedem că dau lăcustele peste noi, pentru că nu mai este nimeni să le supravegheze. Indiferenţa, iresponsabilitatea care au distrus practic cercetarea românească vor lăsa urme de nevindecat.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
937

□

˚Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

TORO, hibridul cu rezistenţă totală la TRIBENURON METYL > REVISTA LUMEA SATULUI

TORO, hibridul cu rezistenţă totală la TRIBENURON METYL

- Toro reprezintă o nouă realizare a programului propriu de ameliorare a florii-soareului al firmei Quality Crops.
- Este un hibrid semitardiv, de mare capacitate de producţie, fiind foarte bine adaptat la condiţiile pedoclimatice din ţara noastră. Plasticitatea sa ecologică este dată de valoarea deosebită a formelor parentale, a căror origine este foarte diferită.
- Prezintă rezistenţă totală la ierbicidele pe bază de TRIBENURON METYL.

Este cunoscut faptul că, în prezent, hibrizii de acest gen sunt foarte mult solicitaţi în agricultura românească, datorită în special posibilităţii de combatere a unora dintre cele mai păgubitoare buruieni perene din această cultură, cum ar fi pălămida şi cornacii.

Lupoaia – în forma ei cea mai virulentă

Hibridul posedă şi rezistenţă la lupoaie (până la rasa 5), parazit aflat într-o expansiune de apariţie rapidă a unor noi rase mai virulente şi foarte greu de controlat pe cale genetică. Se pare că, odată cu apariţia de noi rase, factorii genetici de rezistenţă din formele cultivate s-au micşorat.

Hibridul Toro, ca de altfel toţi hibrizii Quality Crops, sunt verificaţi înainte de promovare în reţeaua Oficială de testare, fiind comparaţi cu competitori severi, după care se propune înregistrarea lor în Catalogul naţional al soiurilor, cu transfer automat, şi-n Catalogul european al soiurilor.

Hibridul Toro a fost încercat în ultimii ani în diverse localităţi din ţară, realizând producţii foarte bune, fiind apreciat şi solicitat de mulţi fermieri.

Caracteristici morfofiziologice

Hibridul prezintă o rezistenţă de câmp foarte bună la bolile foliare, în special la Phomopsis sp. şi Alternaria sp., nefiind necesare tratamente cu fungicide în timpul vegetaţiei.

Are o foarte bună rezistenţă la secetă, atât la cea atmosferică cât şi la cea din sol. Posedă un grad mare de autofertilitate, ceea ce înseamnă o polenizare foarte bună atât pe vreme umedă cât şi în lipsa insectelor polenizatoare.

Morfologic, hibridul e de talie mijlocie – înaltă, capitul mare (23-25 cm), este plat (nu reţine apa din ploi) şi subţire, fapt extrem de important, pentru că nu permite dezvoltarea atacului de Sclerotinia pe capitul. Acesta din urmă este bine acoperit cu seminţe, are centru sec mic, de unde şi producţiile ridicate.

MMB seminţei – 60-65 gr. Conţinut de ulei în seminţe, 49-51%.

În contextul mondial, România este considerată o ţară în care lupoaia s-a extins foarte mult din cauza, pe de-o parte, a introducerii necontrolate în cultură a tot felul de seminţe neverificate, dar şi a nerespectării, pe de altă parte, a unui asolament raţional, în care floarea-soarelui să revină pe acelaşi teren la 6-7 ani.

Precizare

Hibridul Toro se poate cultiva în toate zonele agricole ale ţării, cu respectarea însă a unor cerinţe minime de tehnologie şi în special a celor referitoare la o rotaţie corespunzătoare. Trebuie să se aibă în vedere zonele foarte puternic atacate de lupoaie, unde s-au extins noile rase mai virulente şi excluderea ca plantă premergătoare a speciilor atacate de boli comune. Densităţile recomandate sunt de 60.000 plante la irigat şi de 55.000 pl/ha în condiţii de neirigat.

Nicolae PÂRVU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
999

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Tot mai multe vii nemuncite la Valea Călugărească > REVISTA LUMEA SATULUI

Tot mai multe vii nemuncite la Valea Călugărească

Cântec şi voie bună şi-n acest an la Sărbătoarea Vinului de la Valea Călugărească, manifestare ajunsă la a X-a ediţie. Semijubileul a fost marcat, în deschidere, de un mic moment festiv, prilejuit de înmânarea unor diplome de excelenţă foştilor şi actualului primar din comună, ca o răsplată a efortului de a face din sărbătoare o tradiţie pentru cea mai importantă localitate din Podgoria Dealul Mare.

Pentru viticultori, în numele cărora sau pentru care există sărbătoarea, cele trei zile de festival au constituit o bună posibilitate de prezentare şi comercializare a recoltei, mustului şi vinului obţinute în gospodărie. Anul 2011 a fost unul bogat, cu o producţie de peste 7.500 kg de struguri la hectar şi de o calitate pe care podgorenii o consideră excelentă. Podgorenii care-şi mai lucrează via! În afară de SC Rovit SA, cea care a preluat fostul IAS Valea Călugărească, la standuri au fost prezenţi doar câţiva mici producători, patru sau cinci, dintre cei care cultivă viţă-de-vie, dar care nu trăiesc exclusiv din agricultură. Două standuri au fost rezervate unităţilor de referinţă din localitate, ICDVV şi Colegiul Agricol „Gheorghe Ionescu Siseşti“, iar restul spaţiului a însemnat... multă friptură!

Ce mai înseamnă viticultura azi

Dar oare ce anume s-a sărbătorit? Valea Călugărească deţine, scriptic, 1.800 ha de viţă-de-vie. În realitate, mare parte din podgorie a rămas nelucrată. Viticultura mai are până să-şi găsească locul şi rostul într-o economie prea puţin prietenoasă cu vinul şi strugurele. Ori cu micul viticultor. Suprafaţa centrului viticol Valea Călugărească este administrată de 2.520 fermieri, ale căror loturi variază între 0,01 ha şi 20 ha. Ca vârstă a plantaţiilor, 60% din vie are peste 25 de ani. Reconversia din banii europeni a generat oarecum un reviriment în viticultură. Cam în aceste condiţii micii producători încearcă să reziste.

De ce au fost abandonate viile

Pentru viticultorii care nu procesează strugurele acasă este o mare greutate să-şi vândă producţia la unităţile de vinificaţie. Preţul este oarecum impus, iar plata se face şi la un an de la livrare, fix cât micul fermier să nu poată începe anul agricol următor. Se pare că acesta este motivul esenţial pentru care, cum spuneam, dealuri întregi de vie au rămas nelucrate, faptul că via necesită cheltuieli majore, iar recolta este plătită slab. În plus, la valorificarea vinului de la micii producători există atâtea interdicţii, încât mulţi proprie-tari s-au lăsat păgubaşi.
(M.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1083

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

TOYOTA

Lansat în Japonia în 1967, acest model a devenit rapid cunoscut la nivel mondial datorită performanţelor sale şi elementelor de siguranţă fără compromisuri. Toţi cei care au condus o dată un Hilux ştiu că pot avea încredere în acest vehicul pentru a urca o pantă, a traversa un râu sau a trece prin noroi. Nu e de mirare că s-au vândut peste 12.000.000 de vehicule Hilux peste tot în lume. Ca orice maşină Toyota, Hilux se caracterizează în primul rând prin fiabilitate, performanţe tehnice şi confort, fiind practic un autovehicul care inspiră încredere.

Design-ul său exterior atrage atenţia datorită măştii frontale a radiatorului şi a farurilor tip multireflectorizante. Şasiul este prevăzut cu bare transversale la îmbinări pentru a creşte rigiditatea şasiului şi robusteţea generală a maşinii, calitate pentru care modelul Hilux a devenit faimos.

Caracteristici cum ar fi suspensia cu braţe duble şi folosirea arcurilor lamelare asigură, chiar şi cu un maximum de încărcătură (sarcina utilă de peste 1 tonă pentru varianta Simpla Cabina), o extraordinară stabilitate şi un remarcabil control şi echilibru. Modelul Hilux este, de asemenea, incredibil de durabil, dispunând de panouri din tablă de oţel tratată anticoroziune (garanţie 6 ani de zile).

La interior, maşina garantează confort şi o călătorie plăcută. Habitaclul este spaţios şi luminos, fiind dotat cu scaune reglabile şi planşă de bord ergonomică şi, în funcţie de versiune, cu tapiţerie din piele, aer condiţionat automat. Fiecare element este conceput pentru a atinge un singur scop – confort maxim şi funcţionalitate optimă.

Toyota oferă în România caroseria dubla cabină, cinci locuri, cu 2 motorizări: 2.5D-4D 120CP şi 3.0D-4D 171CP (cutie manuală şi automată), sarcina utilă de peste 780 kg şi caroseria simplă cabină, „Cărăuşul“, cu 2 locuri şi motorizarea 2.5D-4D 120 CP, capabil de a transporta peste 1.000 kg, lungimea benei fiind de peste 2.300 mm.

Hilux este conceput şi proiectat pentru a minimiza din start eforturile de întreţinere. Reviziile se fac o dată la 15.000 km, iar costurile sunt extrem de atractive. În plus garanţia vehiculului este de 3 ani de zile, în limita a 100.000 km, care depăşeşte orice garanţie oferită de vreun producător european.

Vă rog să-mi înţelegeţi nostalgiile!

Amintirile au cel mai adesea darul de a te întoarce în timp, cu bune şi cu rele. Aşa se face că arareori poţi uita ceva ce ţi-a mers la inimă, ce te-a făcut cândva fericit. Răbojul amintirilor vieţii mele păstrează încrustat un moment pe care nu-l pot uita. Este vorba despre un film. Un film documentar. Se chema „Aproape totul despre grâu“ şi era realizat de Vaeni, un maestru al genului. De ce m-a tulburat pelicula cu pricina? Fiindcă reuşea să treacă dincolo de realitatea imediată. Vedea idei adică.

Semnificaţia bobului de grâu

Grâul, pâinea noastră cea de fiecare zi, căpăta sub lupa regizorului valoare de simbol. Grâul, ne demonstra domnia sa, înseamnă, dincolo de tot şi de toate, viaţă. Înseamnă grijă, veghe în zile şi nopţi de nelinişti, semnifică acea unică şi infinită coloană ce uneşte generaţiile. Până la urmă, istoria nescrisă se reazemă tot pe ani cu belşug ori cu sărăcie în hambare.

Bobul de grâu, mai zicea în limbajul imaginilor filmul, este legătura nemijlocită dintre om şi divinitate. Astăzi, în pofida evoluţiei ştiinţelor şi îmi place să cred chiar şi a minţilor noastre, realităţile involuează. Ne-au trebuit însă două decenii de demonstraţie în stil dâmboviţean pentru a ne petrece în uitare. „Eminamente agrară“ e o expresie desuetă pe care însă am fost şi suntem incapabili să o înlocuim cu altceva.

Sărăcia, dincolo de programe

Prin urmare, de la aproape 8 milioane tone de grâu, câte am recoltat în 1989, am ajuns la puţin peste 5 milioane tone în 2009. Statisticile sunt însă neîndurătoare. Ele spun că în 2003 am pus în hambare doar 2,47 milioane tone, după ce în 1996 şi 2007 recolta de grâu nu a depăşit trei milioane de tone.

În anii de cumpănă, evident, s-a apelat la importuri.

De ce? Este inerenta întrebare pe care românul, ţăran din tată în fiu, nu poate să şi-o reţină. Şi, explicaţii există. Peste 3 milioane de hectare nelucrate. Mai bine de 4 milioane de hectare îmbucătăţite. O agricultură rudimentară, decapitalizată, jefuită. Suprafeţele irigate aproape nu mai există, ştiinţa agricolă românească a fost voit aruncată în colaps, taxe mari, subvenţii anemice şi incoerenţă. Politica guvernelor, indiferent de culoarea şi, prin urmare, de programele lor, vorbă în vânt, apă de ploaie.

Nimic ori aproape nimic concret

Despre agricultură, aşadar, despre viaţă se vorbeşte doar la timpul viitor. Sigur, nu lipsesc excepţiile. Oameni luminaţi adică, investitori cu mult aur cenuşiu, care înfruntă realitatea şi oferă modele ce ne-ar putea scoate la liman. Numai că demonstraţia, vorba cu miez, nu sunt suficiente. Ministerul Agriculturii are cel mai firav buget de când ne ştim şi se ştie. Se zice că evaziunea fiscală în comerţul cu cereale depăşeşte 60%, adică peste două miliarde de euro.

Începe curând semănatul grâului. Mă întorc la filmul lui Vaeni şi mă întreb: cum vor arăta câmpurile la început de nou an agricol? În filmul cu pricina, armatele de tractoare prevesteau gâfâitul câmpiilor sub povara grânelor. Acum parcă totul s-a prelins în amintire. „Aproape totul despre grâu“ înseamnă, în zilele lui septembrie 2009, „a fost odată, ca niciodată…“

Înţelegeţi acum nostalgiile mele?

G. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
2153
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tradiţii şi obiceiuri de Paşti păstrate ori uitate în Banat

În Banat, obiceiurile de Paşti sunt mai puţine. Aici sunt intercalate mai multe culturi şi fiecare a luat de la celălalt ce i-a plăcut mai mult. Pentru obiceiurile bănăţene, cea mai importantă zi este Joia Mare. În credinţele lor, în această zi un personaj mitologic feminin, Joimăriţa, umbla prin sate şi le pedepsea pe fetele care nu îşi terminau de tors lâna, iar pe cele mai leneşe le lua la ea acasă şi le mânca. În Joia Mare se aprind focurile în cimitire pentru că se crede că în perioada Paştelui se deschide cerul şi sufletele morţilor se întorc în sat. În Banat pregătirea bucatelor tradiţionale după terminarea curăţeniei mari este o tradiţie importantă. În Sâmbăta Mare se sacrifică mielul şi gospodinele pregătesc din el mâncăruri delicioase.

Ziua ouălor

Exact la jumătatea Postului Mare, întotdeauna în miercurea din săptămâna a patra a Postului Mare, strămoşii noştri ţineau Sărbătoarea Ouălor, numită şi Miezul sau Miaza Paresii sau Paretii; cuvântul „paresimi“ (sau cum îi spunea poporul, „pareti“) provine din latinescul „quadrogesimo“, care însemna „40 de zile“, adică cât se consideră că ţine efectiv Postul Mare, Săptămâna patimilor având un statut special. În timp, şi această săptămână a intrat în ceea ce numim obişnuit Postul Mare, aşa încât Miezul Paretii cădea la 24 de zile de la Lăsata Secului de brânză, acum întâlnindu-se cele două jumătăţi egale, această sărbătoare fiind socotită un fel de... PARETE care desparte Postul Mare în două.

Deniile

Unele dintre cele mai profunde, frumoase şi înălţătoare slujbe creştine sunt Deniile. Ele se ţin în Postul Mare al Paştilor. Mai frecventate de lume sunt Deniile din Săptămâna Mare, care atrag o mulţime de credincioşi. Până la începerea Deniilor, în săptămâna a cincea din Postul Paştilor, satele trebuie curăţate şi primenite, începând cu casele şi ogrăzile. Cei mai bucuroşi sunt copiii. După ce văruiesc pomii din livezi şi grădini, se îmbracă în haine de sărbătoare şi se duc la biserică. Magia Deniilor îi tulbură şi îi farmecă. La fel ca pe mamele, bunicile şi surorile lor, care în Săptămâna cea Mare intră în biserică cu capul acoperit de-o năframă neagră.

Originea Deniilor: Deniile au apărut odată cu creştinismul. Ele au existat şi în perioada de unitate a Bisericii.

Practica Deniilor: Deniile sunt slujbe de seară. Ele se ţin după orele 18-19 (în limba slavă cuvântul denii înseamnă zilnic). Şirul emoţional, triumfal, al Deniilor din Săptămâna Mare începe în seara din Duminica Floriilor. Apoi, de luni până vineri, ziua cumplită a răstignirii, preoţii rostesc rugăciuni rituale, cânturi, citesc fragmente liturgice din Vechiul Testament.

Clement Lupu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
2879

☐

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Tradiţiile de altădată, la margine de ţară

În localitatea botoşăneană Tudora, sărbătorile de iarnă au o strălucire aparte. Cu unul dintre localnici – moş Vasile Voicescu, de 84 de ani – am rememorat timpul sărbătorilor de altădată. Pregătirile, mi-a spus dumnealui, începeau odată cu postul Crăciunului, când calfele, adică cei care vor conduce mascaţii, îi adunau pe flăcăii satului stabilind rolurile în viitoarele formaţii: căiuţi, capră, urşi, ţigani etc.

În preajma Crăciunului pregătirile se înteţeau, se tocmea muzica care trebuia neapărat să fie bantă – fanfară. Repetiţiile se făceau de la jumătatea postului la casa unuia dintre calfe şi se căuta urătorul, care musai trebuia să fie cel mai bun din sat.

În seara Sfântului Ajun se mergea cu colinda şi nu mer-geau numai copii ca acum, se formau cete după vârstă şi sex. Iată cum se încheia frumos o colindă: „Busuioc verde pe masă/Dă-ne gazdă drumu-n casă/Că umblăm cântând de-aseară/La fereşti în geruială/Şi de aceea terminăm/La mulţi ani noi vă urăm.“ Altădată, la Tudora se umbla cu colinda până la Anul Nou şi tot în seara de Ajun se pornea cu steaua, care putea fi văzută pe uliţele satului până la Bobotează.

În ziua de Crăciun, după terminarea Liturghiei, în centrul satului se făcea jocul, adică o repetiţie generală a tuturor formaţiilor care participau la sărbătorirea Noului An. În ultima seară a anului se auzea sunetul cornului sau al buciumului. Era semnalul că se îmbracă capra, mai exact se întocmea alaiul care pornea spre centrul satului. În fruntea alaiului era urătorul în costum popular cu suman ori cojoc. Acesta era urmat de doi buciumaşi şi de plug tras de o pereche de boi cu jugurile frumos împodobite. După plug urmau căiuţii aşezaţi pe două rânduri, având în mijloc capra. După bantă se înşirau alte personaje – ţiganul la urs, urşii, caprele de stuf, moşi şi babe etc.

Toţi aceştia jucau odinioară prima dată la boier, la preot şi apoi la primărie. Mai nou, acest spectacol fără pereche se desfăşoară pe o estradă ridicată lângă şcoală. Urătorul era „unul bun de gură“. El rostea urăturile astfel încât să fie auzit de toţi cei prezenţi. „Sfântă-i brazda plugului/Raţă, câne, gâscă, pui/Toate cresc pe urma lui/Cât e lumea de deşteaptă/De la plug mâncare aşteaptă/Regele cât îi de mare/De la plug cere mâncare.“

După terminarea acestui spectacol unic, alaiurile se răspândeau prin sat pentru a colinda fiecare gospodărie. Copiii, adunaţi în cete, urau şi o mai fac şi acum odată cu înseratul. După miezul nopţii însă flăcăii mergeau la fete, iar cetele de gospodari mai tineri, la rude sau la prieteni. Şi tot la Tudora, îşi aminteşte moş Vasile Voicescu, mai exista obiceiul descolindatului de care avea parte cel care nu primea urătorii din diferite pricini. Acesta era descolindat, adică i se blocau ieşirile la casă, nu era lăsat să doarmă toată noaptea din cauza zgomotelor sau i se scoteau porţile care erau cărate şi abandonate la mare distanţă. Uneori, urătorii îi luau carul din curte şi îl duceau până la o încrucişare de drumuri, astfel afla tot satul pe cel care n-a primit cum se cuvenea pe cei care vesteau sosirea Noului An.

Stelian Ciocoiu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
983

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tradiţiile se pierd pe drumul Europei

Satele cărăşene din Banatul de Munte sunt tot mai sărace. Oamenii, după cum am mai spus, sunt tot mai puţini, iar cei care mai supravieţuiesc în aceste oaze în care prosperitatea mai trăieşte doar prin amintiri nu mai pot sau nu mai vor să rămână ţărani simpli. La început, adică în urmă cu vreo zece ani, şi-au vândut pământurile pe preţuri derizorii. Acum îşi vând şi animalele şi e greu de spus ce va urma „în curând“.

Aceeaşi faţă palidă

Cert este un singur lucru. Deocamdată, cu mici excepţii, n-au apărut nici ferme moderne, nici investitori, nici sere de legume şi flori şi nici alte investiţii care să schimbe cu adevărat faţa acestor aşezări. Cu toate că peste tot apar pe sticlă feţe zâmbitoare care te invită să faci programe şi să accesezi fonduri europene.

Dar de la invitaţia cu zâmbetul pe buze şi până la momentul în care ţăranul se vede cu banul în traistă sunt drumuri lungi pe care nu le poţi străbate decât dacă ştii să dansezi după muzica oferită. În aceste condiţii, mulţi oameni din mediul rural trăiesc din mila primăriilor sau din pensii sau îşi reorientează paşii spre oraş. Cei bătrâni mai au regrete pentru ce se întâmplă în jurul lor, dar tinerii anesteziaţi de Internet pleacă fără să se uite în urmă.

Au dispărut până şi caprele

Am străbătut în ultimii ani toate comunele judeţului Caraş-Severin. Am întâlnit şi primari, dar şi oameni simpli fericiţi. Din an în an, opti-mismul acestor oameni a început să dispară. Pentru că în multe sate administraţiile locale s-au împotmolit în birocraţie, iar oameni nu mai au posibilitatea să ţină nici măcar o capră sau o vacă care să le dea porţia zilnică de supravieţuire. „Nu mai avem nici capre în sat“, îmi zicea cu tristeţe un bărbat de vreo 60 de ani dintr-un sat situat în apropierea graniţei cu Serbia. Nu mai avem cum să le ţinem. Căprarul, omul care le păzea, ne cerea 15 lei de capră, mâncare şi ţigări. Până la toamnă, costul păzitului era mai mare decât preţul caprei.

La vaci este la fel. Au cerut 30 de lei de vacă, trei mese şi un pachet de ţigări în fiecare zi. E aproape un milion pe lună, iar în 6-7 luni, cât le scoate la iarbă, îi dai vaca lui. Tu cu ce mai rămâi? Înainte vreme mergea. Erau, ce-i drept, destule restricţii şi atunci. Dar în fiecare sat erau văcari, căprari, ciobani, porcari, oameni care îşi câştigau cinstit bucata de pâine, fiind în acelaşi timp continua-torii unor tradiţii despre care n-o să-şi mai amintească nimeni. Îţi era drag seara să stai în poartă să-ţi aştepţi animalele sătule când se întorceau de la păşune. Era o tradiţie, acum se pierde şi nu mai aşteptăm nimic…,“ zice în final cu dezamăgire bărbatul din comuna cărăşană.

Nicolae PĂTRUŢ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
671

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Tragedia continuă

După o incursiune în realitatea imediată, vă propun, stimaţi cititori, să revenim la acel întu-necat septembrie 1940, când soarta României ca stat se afla, cum se spune, pe muchie de cuţit.

Transilvania, stat independent?

După 70 de ani este interesant să trecem în revistă nu numai evenimentele, dar şi opiniile oamenilor politici. În preziua semnării Dictatului de la Viena, lideri importanţi ai Partidului Naţional Ţărănesc, între care Ion Mihalache, Virgil Madgearu, Mihai Popovici şi alţii, se întrunesc şi, îngrijoraţi de zvonurile privind cedarea de teritoriu în Transilvania, iau în discuţie detronarea regelui şi instaurarea republicii. Preşedinte ar urma să devină Iuliu Maniu care, spune Ioan Hudiţă, „va reintroduce sistemul democratic şi va putea să lase guvernul unui om mai tânăr“.

Acuzaţii grave

Pe 30 august, când s-a hotărât cedarea Ardealului, are loc o şedinţă a Biroului Politic al PNŢ, condusă de Iuliu Maniu, care a spus printre altele: „Dezastrul de astăzi este opera unui dezechilibrat care de 10 ani a folosit avantajele pe care i le-a dat tronul pentru a corupe oameni politici, exploatându-le ambiţiile şi pasiunea pentru avere. Această clică de ticăloşi, în cap cu Carol, poartă cea mai mare răspundere pentru nenorocirile care s-au abătut asupra ţării.“ Totodată, liderul ţărănist lansează teza potrivit căreia între germani şi Carol ar fi existat o înţelegere secretă care ar cuprinde acceptarea Dictatului de la Viena în schimbul menţinerii sale la Tron. Ideea instaurării republicii capătă noi adepţi în conducerea PNŢ, dar Maniu se împotriveşte decisiv.

Sfârşitul nefast al unei domnii

Evenimentele se precipită. Regele demite Guvernul Giugurtu şi îl aduce de la Bistriţa pe generalul Antonescu, unde îl închisese cu două luni mai devreme.

Personalitate puternică, generalul Antonescu dezaprobă făţiş politica regelui, a cărui camarilă o atacase violent, motiv pentru care fusese surghiunit la amintita mănăstire. Antantist convins, Ion Antonescu adoptase în ultimul timp ideea unei alianţe cu Germania, văzând în aceasta unica soluţie pentru salvarea ţării.

La 5 septembrie regele suspendă Constituţia din 1938 şi emite un decret prin care generalul Ion Antonescu este învestit „cu depline puteri pentru conducerea statului român“. În aceeaşi zi, generalul încearcă să formeze un guvern „de uniune naţională“, cu fruntaşii tuturor partidelor. Răspunsul acestora a fost refuzul propunerii şi cererea ca regele să abdice, autoritatea sa fiind considerată ca total prăbuşită. Antonescu comunică, prin Urdăreanu, necesitatea abdicării, iar seara i-o cere direct, acordându-i răgaz de gândire până a doua zi dimineaţă. Carol încearcă să reziste, dar intimii lui, ca şi Fabricius, ministrul Germaniei, îl sfătuiesc să se supună inevitabilului. Pe 6 septembrie, la orele 4, Antonescu îi trimite regelui o scrisoare ultimativă.

La ora 6 şi 10, regele s-a decis să semneze actul abdicării în favoarea fiului său, Mihai. Apoi el dispare definitiv, lăsând în urmă jumătate din populaţia ţării în pribegie sau sub ocupaţie străină.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
604

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

trai-pentru-scump-pentru-agricultori_122...

Imprimati articolulTrai mai scump pentru agricultori!

Oficialii Federaţiei Naţionale a Producătorilor Agricoli din România şi cei ai Federaţiei Sindicale Agrostar susţin că, pentru producţia în sectorul vegetal, anul acesta se preconizează o majorare a cheltuielilor cuprinsă între 15 şi 40%, comparativ cu anul anterior. Cauza principală o reprezintă creşterea semnificativă a preţurilor seminţelor şi a îngrăşămintelor. Dacă anul trecut, pentru un hectar un producător agricol cheltuia aproximativ 1.700- 2.100 lei, anul acesta cheltuielile ar putea ajunge până la 2.370 lei, fără a lua în calcul investiţiile, dobânzile la credite sau sumele necesare pentru ca metodele de protecţie a mediului să poată fi puse în aplicare.

Sprijin pentru agricultura ecologică

Ministerul Agriculturii va aloca anul acesta agriculturii ecologice un sprijin financiar în valoare de 20,98 milioane lei.

MAPDR va acorda producătorilor un sprijin de 50% din contravaloarea taxei de inspecţie şi certificare. Pentru culturile aflate în perioada de conversie se va aloca un sprijin de 425 de lei pe hectar pentru teren arabil, păşuni şi fâneţe permanente şi de 700 de lei pe hectar pentru culturile de viţă-de-vie şi livezi. Apicultorii vor primi un sprijin de 75 de lei pentru fiecare familie de albine, certificată în sistemul de agricultură ecologică.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
811

□

Comentarii

□

□

1. George -- (6-November-2009)Toate produsele s-au scumpit iar producatorii sunt din ce in ce mai putin care isi vand marfa in piete pentru ca nu au loc de samsari

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

traian-basescu-are-curaj-sa-coboare-in-f...

Traian Băsescu are curajul să coboare în fascinanta grădină a Europei Insula Mare a Brăilei > REVISTA LUMEA SATULUI

Preşedintele României, Traian Băsescu are curajul să coboare în fascinanta grădină a Europei Insula Mare a Brăilei

După mulţi, foarte mulţi ani în care cei care administrează Insula Mare a Brăilei au fost ţinta unor atacuri iniţiate de… malformaţiile unei naţiuni de bună credinţă, iată că uriaşele eforturi umane, materiale şi financiare depuse pentru a face dintr-un tărâm sălbatic cel mai mare şi mai performant perimetru agricol în Europa sunt recunoscute.

Şi nu de orişicine, ci de însuşi preşedintele Traian Băsescu. Semn bun pentru cei peste 800 de oameni de ştiinţă, parlamentari, specialişti şi fermieri veniţi în Insulă nu pentru a-şi întâmpina preşedintele, de a cărui prezenţă nu ştiau, ci pentru a vedea miracolul de aici. Am văzut şi noi şi mai ales am auzit, din gura primului om în stat, lucruri care, în sfârşit, i-au încurajat în trudnica lor muncă.

Din primele vorbe ale domniei sale aveam să ne dăm seama că preşedintele încearcă a fi un jucător adevărat, cel puţin pentru cel mai sensibil şi mai important domeniu, agricultura. Strădaniile afişate, propunerile privind strategiile pe termen lung par să prindă, în fine, contur şi mai ales să fie puse în practică. O speranţă îndreptăţită cel puţin de faptul că Traian Băsescu este primul mare demnitar al ţării care a coborât, după 2000, cu picioarele pe cel mai fertil şi mai rodnic ţinut agricol al Europei.

Ignorând blamările celor care, cu ani în urmă, au organizat la nivel naţional o formidabilă campanie împotriva oamenilor din Insulă care au avut curajul de a stârpi „holera vegetală“ instalată aici, preşedintele a socotit de datoria sa să încerce o reabilitare morală a celor care au pus capăt prăduirii celui mai fertil pământ românesc. Indivizii nu erau simple persoane fizice, ci grupuri de interese care, din 1997 şi până în 2001, au reuşit să stârpească până şi ultimele plante vegetale roditoare. Mai era un pas şi Insula ar fi redevenit un paradis al sălbăticiunilor, în care dezmăţul uman ar fi atins dimensiuni apocaliptice.

Din primele vorbe ale Preşedintelui aveam să ne dăm seama că domnia sa era la curent cu scopul celor care acţionau în numele unei false idei ecologice. El dispunea mai ales de date ce puneau în valoare dimensiunea internaţională a realizărilor celor care au făcut din Insula Mare a Brăilei cea mai mare şi mai roditoare grădină de pe continent.

Stigmatul muncii şi al performanţei

Nu am făcut parte dintre acei fani necondiţionaţi ai preşedintelui. Dar prezenţa sa în „baia de mulţime“ a fermierilor veniţi din toate colţurile ţării, veniţi, cum spuneam, să vadă minunea din Insulă, face dovada unor calităţi native şi intuiţii specifice doar adevăraţilor conducători.

Primit la scara elicopterului prezidenţial de către fondatorul Holdingului TCE 3 Brazi, Culiţă Tărâţă, domnul Traian Băsescu a preferat să se aşeze în rândul doi al asistenţei, care a aflat de venirea lui doar cu 10 minute înainte.

A stat cuminte pe scaunul din plastic, ascultând, vreme de o oră, expunerile şi mai ales durerile celor care lucrează cu trudă la modelarea pământului românesc. Vorbitorii reprezentau personalităţi alese parcă pe sprânceană care, prin sinteza şi profunzimea ideilor exprimate, au captat atenţia totală a preşedintelui.

Concluzia esenţială a intervenţiilor a fost aceea că a munci cinstit şi profesional în agricultura şi cercetarea românească a echivalat până acum cu un adevărat stigmat adus muncii. Iar pilda cea mai nefericită este tocmai această realizare agricolă fascinantă a celor care au avut puterea să lupte cu forţele răului.

De ruşine sau teamă, ei au sfidat această mare întâlnire a fermierilor din România, preferând să stea la pândă. Este zadarnic, pentru că în Insulă jocurile sunt făcute pentru mulţi ani de acum încolo.

„Nu dau sfaturi, dar vă ascult“

Aşa şi-a început preşedintele Traian Băsescu expunerea în faţa participanţilor la „Ziua Câmpului“ organizată de TCE 3 Brazi şi celebra firmă americană DuPont România.

„Am venit aici informat de miracolul produs în Insulă după un dezastru care a plasat acest ţinut în zona gri pe harta agricolă a României – spunea preşedintele. Eram conştient că prin gestul meu aş fi putut fi acuzat ca garant al aşa-ziselor abuzuri comise aici. Pentru a nu greşi, am apelat la date statistice.

Acum, după ce am coborât în Insulă, îmi dau seama că mă aflu într-un perimetru agricol de mare fală pentru România. Nu ştiu câte astfel de companii agricole există în Europa, dar culturile de aici şi organizarea teritoriului mă fac mândru că ele există într-o ţară pe care o conduc. Speranţa mea stă în astfel de unităţi agricole despre care sunt bine informat.

Dezamăgirea se află în abandonul masiv al unor terenuri cu fertilitate naturală ridicată, stare care îndeamnă nu numai la declaraţii publice, ci la măsuri. Problema mă frământă de multă vreme şi, mărturisesc, mă aşteptam de la guvernanţi, cu deosebire din partea Ministerului Agriculturii, la un program realist de scoatere a acestui sector din starea de neproductivitate.“

„Îmi cereţi să vă fiu antrenor“

„Până acum, eu am considerat că sunt un jucător activ într-o echipă care luptă pentru binele ţării – spunea cu o anume undă de nemulţumire preşedintele. Dumneavoastră îmi cereţi astăzi să fiu mai mult: un antrenor.

Accept acest lucru, cu o condiţie: să vă alegeţi cele mai luminate minţi şi să constituiţi o Comisie în stare să elaboreze o strategie de dezvoltare pe termen lung. Sunt dispus să patronez activitatea acesteia, dar mai pun o condiţie: studiul pe care-l doresc să fie unul de utilitate practică, nu teoretic. Pentru a reuşi acest lucru este nevoie de o nouă concepţie: integrarea pe verticală a producţiei agroalimentare.

Dacă vom merge pe ideea de a exporta grâu, porumb sau animale vii suntem pierduţi. Noi trebuie să transformăm aceste „materii prime“ în salam, şuncă, brânzeturi de un nivel calitativ care să le asigure competitivitatea internaţională.

Timpul e scurt, iar viitoarea criză alimentară mondială pare inevitabilă. Mai avem cel mult 15 ani până atunci.“

Prioritatea priorităţilor: agricultura şi turismul

De ce aceste două ramuri? „Pentru că acum este momentul să utilizăm cu chibzuinţă miliardul de euro pus la dispoziţia IMM-urilor din România de către Uniunea Europeană – afirma preşedintele. Este momentul să stabilim priorităţile viitoarei structuri economice a României. Am toată admiraţia pentru munca siderurgiştilor. Dar este greu de crezut că ei vor răzbi, în condiţiile în care importăm minereu din Brazilia şi exportăm bare de oţel aiurea.

Fundamentul dezvoltării noastre stă în avuţia naţională care nu se delocalizează. Stă în pământul fertil, în pădurile şi frumuseţile naturale ale României. Pe acestea nimeni nu ni le pot lua. Dacă vom şti cum să valorificăm acest potenţial, dar mai ales hărnicia şi priceperea poporului nostru, atunci România va fi ţara care nu va avea probleme economice şi alimentare în următorii 50 de ani.“

Bani există, băncile rămân marea problemă!

„Am ascultat aici vorbele unor oameni înţelepţi – spunea preşedintele. Am ascultat raportul agricol al directorului general al TCE 3 Brazi, Lucian Buzdugan, care, prin datele statistice, mă transpune în agricultura virtuală a României. Din puţinele cuvinte ale directorului general DuPont România, Vasile Iosif, am înţeles dimensiunea adevărată la care se pot implica marile companii străine în susţinerea agriculturii româneşti. Desigur, nu prin acte de caritate, ci prin conlucrare economică.

Zilele trecute mi-a fost dat să asist şi la un alt mod de implicare: a băncilor străine. Întâlnirea cu bancherii a fost o mare dezamăgire. Parcă mă aflam în faţa unor societăţi neputincioase, venite să vadă ce mai pot jumuli de la stat. Eu le-am cerut o politică mai umană în privinţa creditării. Ei m-au îndemnat să conving Ministerul Finanţelor să facă emisiuni de branduri, pe care să le gestioneze în condiţiile batjocoritoare de până acum. Ei bine, nu va fi aşa! Dacă nu vor înţelege acest mesaj, s-ar putea să aibă mari surprize. Neplăcute, desigur, pentru ei.“

I.Banu, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
583
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Trăim cum votăm!

Cel puţin de neînţeles acest început de veac în România.

Fiecare nou an adaugă motive de mirare împătimind prostia ca unica formă de rezistenţă.

Fericiţi aşadar cei săraci cu duhul fiindcă se vede cu ochiul liber – şi mai cu seamă se simte – că a lor e împă-răţia şi puterea.

Era atomului, a creierelor electronice, a călătoriilor julverniene dincolo de limitele cunoaşterii umane îşi adaugă, în replică, precum în baie-rele unei cobiliţe, întunecimea minţii şi infinita prostie a celor mai numeroşi dintre cei aleşi să decidă.

Nu ştiu cum ne-o facem, dar mai mereu ne prăbuşim în abisul minţilor bolnave.

Sigur – trăim cum am votat, iar România anului electoral în care abia am intrat va arăta precum votul pe care îl vom arunca în urnă.

Cel mai de seamă, cel mai important act cetăţenesc la români a devenit prilej de băşcălie. Un termen neaoş ce vrea să însemne a lua în râs viaţa însăşi.

Prin urmare, în schimbul unui pachet de mălai ori a unei găleţi de plastic, vindem ţara unor „burtă-verde“, fără să ne pese că în fapt pământul acesta este al copiilor şi copiilor copiilor noştri.

Când treburile ţării sleiesc precum apa stătută într-o mlaştină părăsită românul începe să înjure.

Cineva a băgat chiar de seamă că avem cel mai colorat repertoriu când e vorba despre sudalme.

Ei bine, dar vorba lui Tănase – „şi cu asta ce-am făcut“?

2012 va fi, ni se promite, o culme a înţelepciunii guvernamentale şi chiverniselii economice întru scoaterea carului la drum drept.

Am înţepenit, drept urmare, creşterile salariale, s-au diminuat pensiile, fiindcă cei cu pâinea şi cuţitul au aruncat la coşul de gunoi o lege şi-aşa mult prea strâmbă, s-au limitat cheltuielile în sănătate şi cultură, agriculturii i s-au mai ciupit ceva fonduri fiindcă tot va fi secetă – ce mai, una peste alta, ca să nu risipim bruma de confort din odaie, am tăiat coada pisicii.

Mai cu noroc sunt decidenţii fiindcă – vorba lui Stalin – nu contează cine hotărăşte, ci totdeauna doar ce împarte.

Şi, după vorba românească, cine-mparte, parte-şi face.

După toate acestea însă nimic despre dezvoltarea economică, despre pistoanele ce trebuie puse în mişcare - fiindcă altfel, de unde nu e ce poţi să dai?

La început am gândit că e vorba despre calcule anume făcute ori poate despre o ură viscerală împotriva progresului.

În cele din urmă am înţeles însă că întreaga politică nu are drept temelie decât ignoranţa şi prostia.

Cum să-ţi explici altfel privatizări spoliatoare pentru ţară, pământ vândut străinilor fără măsuri asigu-ratorii că acesta va şi produce, apoi întregul sistem mafiot în care bruma de venituri ale ţării este tocată întru folosul clientelei politice?

Vorbim despre alegeri comasate, despre parlament unicameral, deşi luaţi seama la cum sunt aprobate cele mai numeroase şi cele mai importante norme legale – doar prin asumarea răspunderii guvernamentale.

Atunci pentru ce şi cei 300 de parlamentari din viitor, de vreme ce oricum legile se fac şi se aprobă întru cu totul altă parte?

Cum se cheltuiesc împrumuturile de miliarde de euro contractate cu nesăbuinţă şi în totală discreţie – ghiciţi dumneavoastră.

Ce-i de făcut?

Mă întreb şi vă întreb.

Răspunsul nimerit la întrebare, cred, l-am aflat din gura unui ţăran mintos. Un ardelean de viţă veche.

„Domnule, mi-a replicat el, cine nu-şi iubeşte ţara şi pe oamenii ei acela n-are cum păstori. Păi vine la noi domnul acela, englezul – prinţul Charles - şi ne feliceşte pentru ce cultură şi ce fel de oameni de omenie suntem. Acela e bun de preşedinte!“

Cu miez spusa! Ce ziceţi?

L-aţi vota pe Charles!

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
525

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

traista-ciobanului_l904.html

Traista-ciobanului

Capsella bursa-pastoris sau traista-ciobanului, aşa cum este denumită în popor, este una dintre plantele medicinale mai puţin cunoscute.

Originară din Europa, s-a extins în aproape toată lumea, fiind întâlnită pe pajişti şi grădini, în locuri puternic luminate. Traista-ciobanului este o plantă firavă, care nu depăşeşte mai mult de 20 cm. Florile ei, cu patru petale simetrice, sunt colorate într-un alb imaculat, aranjate în raceme rare, cu ramuri lungi cât tulpina şi frunze dinţate. Seminţele ei sunt aşezate în vârful ramurilor şi au formă de inimă.

Recoltarea

Se taie la nivelul coletului, întotdeauna sub rozeta de sub frunze şi se pune la uscat, fără a fi mărunţită. Acest lucru se face doar atunci când planta este complet uscată.

În cazul lezării sau secţionării organelor plantei, traista-ciobanului are capacitatea de a sintetiza cantităţi mari de substanţe de apărare, compuşi care, ajunşi în organismul omului, inhibă funcţia tiroidei şi pot declanşa alergii.

Ceaiul, principalul preparat

În vremea când medicina nu cunoştea alte forme de tratare a bolilor decât prin intermediul plantelor, traista-ciobanului era folosită pentru tratarea frigurilor şi a bolilor aparatului urinar. Uneori, era folosită şi pentru durerile de stomac. În medicina naturistă, capssela bursa-pastoris este întrebuinţată cel mai adesea pentru oprirea hemoragiilor, proprietăţile sale hemostatice fiind impresionante. Pentru aceste situaţii sunt recomandate ceaiurile.

Hemoragiile renale, spre exemplu, pot fi oprite cu ceaiul din traista-ciobanului consumat în combinaţie cu ceai din coada-calului.

O altă proprietate deosebită a plantei este aceea de a regla circulaţia sângelui. Celor care suferă de hipertensiune şi hipotensiune arterială le este recomandat să consume două ceşti de ceai pe zi.

Pentru prepararea lui este nevoie de o linguriţă de plantă mărunţită, pusă în 200 ml apă clocotită. Se acoperă timp de 10 minute, după care se strecoară.

Bună pentru durerile musculare

Traista-ciobanului este folosită şi în remedierea durerilor musculare externe cu ajutorul compreselor cu aburi. Pentru prepararea lor este necesară o cantitate considerabilă de plantă pisată, care se pune într-o sită şi se ţine deasupra aburului. După ce se înmoaie suficient în abur, se pune într-un material şi se aplică pe zona care prezintă dureri.

Pentru prepararea tincturii din traista-ciobanului se foloseşte planta întreagă, se taie cât mai mic şi se pune într-o sticlă de culoare închisă. Se toarnă rachiu de fructe sau de secară, iar amestecul obţinut se pune la soare vreme de 14 zile.

Laura DOBRE ZMARANDA Vizualizari:
1312
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Traiul românilor în vreme de criză

Buna mea m-a învăţat, încă de pe când eram de-o şchioapă, că munca, lucrul cinstit şi cu hărnicie sunt singurele şanse de succes pentru omul cu credinţă în Cel de Sus. Cu alte cuvinte, munceşti, eşti om avut, tai frunză lui cuţu sărăcia îţi răceşte vatra. Şi spusele bunei mele credeam până mai deunăzi a fi literă de lege.

Cea mai sigură este… nesiguranţa

Vremea însă ca vremea, vremuieşte, şi lumea ca lume ne învaţă că nimic nu e mai sigur decât nesiguranţa. Să mă explic! Ni se tot repetă, în lunile din urmă, că ne-am cam întins cât nu ne cuprinde plapuma şi că, prin urmare, veniturile românilor, salarii ori pensii, sunt cam neruşinate.

Cu această idee strecurată în minte, dar mai cu seamă în suflet (ce m-a învăţat oare buna mea?), îndoctrinat deci de propaganda deloc liniştitoare a guvernanţilor, privesc către costurile vieţii la români. Nu e lună, nu e zi să nu explodeze cifrele. Leul de azi devine câţiva bănuţi în ceasul următor. Mă întorc aşadar la învăţătura din bătrâni, care zice că nu e deloc rău ca, din când în când, să mai priveşti şi către curţile vecinilor. Fiindcă tare îmi este că celor cu pâinea şi cuţitul nu le-a prea plăcut că românii căpătaseră curaj, tupeu chiar în a-şi dori o altă viaţă şi a impune chiar şi o altfel de democraţie.

Dincolo de prognoze

Aşadar prognozele arată că salariile nete ale românilor nu vor depăşi în 2010 suma de 19 miliarde euro. La rândul lor, pensiile nu vor trece de 10 miliarde euro în total. Sănătatea, finanţată cum se ştie prin contribuţiile populaţiei, nu va avea la dispoziţie mai mult de 4 miliarde euro, iar de la bugetul de stat ceva mai puţin de un miliard de euro. Pentru restul nevoilor de asistenţă socială va avea la îndemână cel mult 3 miliarde de euro. Aşadar, una peste alta, românii vor dispune de cel mult 37 miliarde de euro pentru cheltuieli esenţiale traiului de fiecare zi. Deci, pensionarii vor primi aproximativ 7-8% din PIB. În Uniunea Europeană, media este de 12,2% din PIB. La noi, salariile vor reprezenta cca 32% din PIB. În UE, media este 48% din PIB. În ţările europene, din rândul cărora facem parte, bugetul sănătăţii este de 9% din PIB. Ce să mai vorbim de protecţie socială... Cetăţeanul de rând mai achită cel mult 10% din costul facturii serviciului medical. Noi, o ştim, achităm peste 40%, deocamdată, fiindcă introducerea sistemului de coplată va schimba în şi mai rău lucrurile. Avem cel mai mic număr de medici la 100.000 de locuitori din Europa. În Belgia, de pildă, ei sunt de două ori mai numeroşi. Ca să conchidem, întreaga noastră protecţie socială este finanţată cu 12% din PIB. În Europa, media trece de 27% din PIB.

Şantajul intimidării

Atunci? Atunci de unde tupeul politic cu care se operează între intimidarea celor mulţi, umiliţii şi obidiţii sorţii? De ce această culpabilizare naţională, când e vorba de traiul românilor? Sigur, un om flămând e uşor de convins. Mai cu seamă în perioadele sforăriilor electorale. Priviţi, e de ajuns satul şi câmpia română acum, la ceas de primăvară! Descurajaţi de anii din urmă, oamenii nu mai cred în poveştile bunicii. Şi mi-e teamă că, foarte curând, nici în spusele politicienilor. Important de ştiut, însă, domnilor: Sărăcia nu vine niciodată din prea multă minte.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
758
□
Comentarii
□
□
1. Maneanu Varvara Magdalena -- (7-May-2010)Şi eu am primit o educaţie proastă, greştită , cea în spiritul şi respectul muncii, cinstei, dreptăţii.După 1990, pe măsură ce a trecut timpul m-am convins de acest lucru. Am muncit şi muncesc pentru că doresc un trai demn şi asta nu pe seama altora, dar nici un rezultat. Văd cum sunt educaţi tinerii în spiritul şmecheriei,hoţiei, minciunii, egoismului, lipsei de respect pentru cei mai bătrâni, individualismului, mimării, eludării legii bunului simţ, falsului, ifoselor. Din această situaţie nu văd nici o soluţie. Poate o catastrofă naturală............

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Trandafirii, primăvara

Fiind o plantă uşor de întreţinut şi cu cerinţe moderate faţă de condiţiile de mediu, tran-da-firul nu trebuie să lipsească din grădini. Cei care îndrăgesc această plantă îşi pot amenaja chiar un rosarium, care să cuprindă mai multe soiuri, diferite prin formă, talie şi culoarea florilor. Primăvara este momentul sădirii noilor plante, dar şi al lucrărilor de îngrijire aplicate celor plantate în anii anteriori. În funcţie de cât de bine vom efectua aceste lucrări, vom obţine o creştere viguroasă, o înflorire mai abun-dentă şi mai proporţionată a trandafirilor.

Plantarea

Înainte de plantarea propriu-zisă se alege locul. Acesta trebuie să fie însorit, cu perioade de umbrire după-amiaza, la adăpost de vânt rece, să prezinte un drenaj bun şi să nu se afle în vecinătatea unor plante concurente, ziduri etc.

Este o plantă puţin pretenţioasă faţă de condiţiile de sol şi climă. Însă, având în vedere că rămâne pe acelaşi loc mai mulţi ani, terenului destinat trandafirilor i se administrează, în funcţie de dimensiune, o cantitate suficientă de gunoi de grajd şi superfosfat. Apoi se desfundă terenul şi se fac gropile cu dimensiuni în medie de 30/30/30 sau chiar mai mari, în funcţie de mărimea materialului săditor folosit. Materialul săditor poate fi la ghiveci, caz în care plantarea poate fi făcută şi în timpul perioadei de vegetaţie, sau poate avea rădăcinile nude, caz în care plantarea se recomandă să aibă loc toamna sau primăvara. Lucrările ce ţin de plantarea trandafirilor sunt foarte asemănătoare cu cele la pomi şi mai ales la viţa-de-vie, pe care vi le-am prezentat în numerele trecute.

Întreţinerea

Lucrările de întreţinere privesc în primul rând trandafirii care se află deja în cultură de mai mult timp. Primăvara, după trecerea pericolelor de îngheţ, are loc dezmuşuroirea, odată cu care se face şi curăţarea de pământ şi frunze uscate. Urmează tăierile, prin intermediul cărora se dirijează înflorirea, se uniformizează coroana şi se întinereşte planta de la an la an. Tăierile se execută după ce mugurii s-au umflat, pentru a observa bine şi a elimina părţile degerate în timpul iernii.

Acestea se fac prin rărirea şi scurtarea ramurilor la 2-4 ochi la trandafirii cu creştere pitică, la 5-6 ochi la cei cu creştere viguroasă şi la 7-10 ochi la cei cu creştere foarte viguroasă. La trandafirii urcători se lasă ramuri anuale de circa 40-70 cm. Tot în această perioadă trandafirii cu port înalt se tutorează, iar cei urcători se palisează. Solul se menţine permanent afânat, se distrug buruienile, se udă ori de câte ori este nevoie şi o dată la trei ani se fertilizează cu gunoi de grajd.

Împotriva dăunătorilor (viespi, tripşi, păianjeni, afide) şi bolilor (în special făinarea) se fac stropiri repetate cu amestecuri de insecticide, cum sunt Topsin 0.1%, Decis Mega 0.025%, Dithane 0.2%, Mospilan 20- 0,0125%, Systhane 12 E- 0,05%, Shavit 0,05%. Atunci când achiziţionaţi substanţele este bine totuşi să vă sfătuiţi cu specialistul în privinţa dozelor şi a momentului de aplicare a acestor tratamente!

În ceea ce priveşte materialul săditor, indicat ar fi să evitaţi să cumpăraţi trandafiri porniţi în vege-taţie, deoarece există riscul uscării lor. Butaşul trebuie să aibă măcar trei rămurele, iar rădăcina să fie proporţionată cu restul plantei. Încercaţi să achiziţionaţi material autohton de la persoane autorizate, pentru că cel din import fie nu rezistă la iernile noastre, fie va fi departe de ceea ce arată ambalajul.

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
1679
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Trandafirul sălbatic, un medicament din negura vremurilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Trandafirul sălbatic, un medicament din negura vremurilor

Despre proprietăţile vindecătoare ale arbustului Rosa Canina sau măceşele, cum i se spune în popor, s-a scris încă de pe vremea romanilor, atunci când medicina nu era atât de evoluată ca acum. Dar cu adevărat apreciate au fost în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, perioadă în care medica-men-tele nu mai ajungeau pentru fiecare bolnav.

Atunci fiecare tufă, care astăzi creşte neglijent, era valorificată în siropuri şi în ceaiuri medicinale. Acestea erau administrate bolnavilor cu infecţii grave sau copiilor ce sufereau de avitaminoză. Se spune că în aceea perioadă măceşele au salvat foarte multe vieţi. Dar chiar şi astăzi, în condiţiile în care medicina a cunoscut o evoluţie serioasă, aceste fructe mici se dovedesc a fi doze de sănătate.

Ce putem obţine din măceşe

Pentru cei care vor să încerce tratamentele naturiste cu produsele obţinute din măceşe este foarte simplu să găsească acest arbust care creşte aproape pretutindeni. Probabil că de multe ori v-aţi bucurat de frumuseţea lui efemeră fără să bănuiţi ce proprietăţi tămăduitoare poate avea.

Măceşele pot fi culese în primele luni de toamnă, atunci când dobândesc o culoarea roşie intensă. Pentru a se usca în condiţii cât mai bune, este de preferat să alegeţi locuri ferite de umezeală, un pic întunecoase, în aşa fel încât fructele să nu se atingă între ele. După o perioadă de trei săptămâni, pulpa măceşelor poate fi desfăcută în vederea preparării.

Pentru a obţine sirop din măceşe este nevoie să puneţi peste 800 de pulbere fără sâmburi în apă clocotită. Acest amestec se lasă la macerat aproximativ 12 zile. Odată scurs acest timp, puneţi 500 g de zahăr brun, iar amestecul îl puteţi pune pe foc, dar fără a fi clocotit, după care poate fi pus în borcane sterilizate.

Acest preparat este folosit în cazul copiilor care suferă de debilitate şi anemie. Este recomandată o cură de 60 de zile, cu o pauză de 20 de zile. În perioada de cură se pot administra 3-4 linguriţe de sirop. Produsul este foarte bogat în vitamina C, în fier, magneziu şi în vitamine din complexul B şi poate crea poftă de mâncare, previne o serie de boli infecţioase şi ajută la dezvoltarea sistemului nervos.

În cazul unei circulaţii periferice deficitare se face o cură de 60 de zile cu sirop de măceşe, din care se iau câte 3-4 linguri pe zi. Pulpa măceşelor conţin substanţe ce întăresc pereţii vaselor de sânge, reducând fragilitatea capilară.

Infuzia presupune punerea a 3-6 linguri de pulbere de măceşe într-un sfert de litru de apă. Acestea se lasă la macerat până la 10 ore, după care se filtrează. Resturile plantei care rămân după filtrare se mai pun pentru 2 minute la fiert, după care se lasă la răcit. În final se amestecă cele două extracte, obţinându-se aproximativ jumătate de litru de infuzie combinată, care se administrează pe parcursul zilei.

Bolile ce pot fi tratate

Printre bolile importante pe care măceşele le pot vindeca se numără şi infecţiile respiratorii. Măceşele au capacitatea de întări sistemul imunitar al epiteliilor respiratorii, acţionând ca un sistem de filtrare a microorganismelor infecţioase.

Pentru bolile de inimă se pot face cure cu pulbere de măceşe, perioadă în care se consumă 5-6 linguriţe pe zi pe stomacul gol. Vitaminele pe care le conţin acestea ajută aparatul cardiovascular să se adapteze condiţiilor de stres şi previn hipertensiunea arterială.

Pentru tratarea reumatismului sunt recomandate curele cu infuzii din măceşe. Acestea conţin o adevărată colecţie de substanţe antiinflamatoare, care împiedică degradarea cartilagiilor din articulaţii, ajută la menţinerea elasticităţii membrelor şi a coloanei vertebrale, cresc rezistenţa organismului la frig.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1634
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

transilvania-o-individualitate-distincta...

Transilvania, o individualitate distinctă

Râvnită de unguri, Transilvania şi-a păstrat de-a lungul vremii o individualitate aparte. Este semnificativ un fapt – cârmuitorul acestei provincii va purta titlul de voievod, anterior venirii ungurilor, aşa cum s-au numit faimoşii Gelu şi Glad din regiunea Banatului şi tot aşa Menumorut din Crişana. Transilvania avea, de asemenea, un regim vamal propriu deosebit de cel al Ungariei, iar pe teritoriul principatului a circulat o monedă proprie, marca de Sibiu, spre deosebire de marca Buda, moneda păstrându-şi fiinţa şi în timpul stăpânirii austriece până la 1874. Şi încă un fapt care îi conferă Transilvaniei o notă distinctă: dacă drumurile comerciale ungare, avându-şi centrul în Buda, se îndreaptă spre nord şi sud-vest, reţeaua transilvană era orientată spre est şi sud, Carpaţii cu cele 16 trecători dând posibilitatea negustorilor să ajungă uşor cu mărfurile lor în Ţara Românească şi Moldova.

Noii stăpâni

Încă de la începutul secolului al XI-lea, ungurii tind să cucerească bogata provincie care se învecina cu pusta. Documentele menţionează în 1002–1003 un conflict militar între conducătorul Gyula, care îşi „avea domnia peste întregul regat al Ultrasilvaniei“, cu centrul probabil la Alba-Iulia, şi regele Ştefan I, cauzat de faptul că Gyula „nu s-a întors la legea creştină şi n-a încetat a ataca pe unguri“. După ce Gyula a fost înfrânt, formaţiunea sa statală, „foarte mare şi foarte bogată“, care este „udată de foarte multe râuri din nisipul cărora se culege aur“, a fost supusă coroanei ungare. La sfârşitul aceluiaşi secol, regele Ungariei Geza I şi Ladislau I consolidează şi extind stăpânirea coroanei în Transilvania. Acum poate fi atestată o pătrundere organizată a ungurilor în teritoriile româneşti. Consecinţele nu sunt greu de ghicit.

Principalul obiectiv, deznaţionalizarea

Din punct de vedere social, situaţia românilor transilvăneni se înrăutăţeşte treptat. Nobilii români care existau aici din cele mai vechi timpuri ale dominaţiei maghiare se disting prin vitejie în lupte şi sunt înnobilaţi de regii maghiari. Aceasta, în loc să întărească elementul românesc, îi răpeşte neamului nostru personalităţile reprezentative. Intrând în clasa de sus, o parte a noilor nobili se deznaţionalizează, întră în legături de rudenie cu nobilii maghiari, deprind limba cuceritorului şi trec la catolicism, cu atât mai mult cu cât regele Sigismund ordona în 1428 ca nobilii români să nu mai ţină pe moşiile lor preoţi „schismatici“, adică ortodocşi, şi să-şi boteze copiii în religia catolică. Aşa se face că familii de cnezi şi voievozi români au devenit Dragfi din Drag, Kendeffi din Cândea ş.a.m.d. Cei care nu au respectat regulile impuse de stăpânitori decad treptat, îngroşând, nu de puţine ori, rândurile iobăgimii.

Mişcările ţărăneşti

Spre deosebire de Moldova şi Ţara Românească, ţăranii transilvăneni sunt supuşi unei exploatări mult mai dure. Nemaiputând suporta tripla exploatare a nobililor, a bisericii şi a statului, ţăranii români fug în Moldova şi Ţara Românească, astfel are loc o răspândire a elementului românesc şi spre nord şi nord-vest. Aşa se explică nume de locuri şi persoane ce apar începând din secolul al XIII-lea şi se păstrează până în zilele noastre în centrul Moraviei sau în Carpaţii nordici. După 1438, în Polonia se întemeiază şaptezeci şi una de aşezări după „dreptul şi obiceiul românesc“, urmează apoi al doilea val, în jurul anului 1500, când se întemeiază 14 aşezări, iar după 1510 iau naştere nu mai puţin de 123 de noi localităţi în Galiţia centrală şi răsăriteană cu români care proveneau din Maramureş, Sălaj sau Bihor.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
636

□

Comentarii

□

□

1. Nicolae DEDULEA -- (1-September-2010)Bine ca mai citeste cineva si istoria si mai bine ca publica extrase interesante din ea ca sa nu se uite adevarul istoric neglijat de cei care trebuie sa lupte pentru popularizarea lui. Studiul istoriei in scoli trebuie repus pe primul plan iar romanii trebuie sa-si refaca mindria nationala cam slabita de propaganda "prietenilor"

2. zlate nicolae -- (2-September-2010)s-ar cuveni ca lunar sa-i trimiteti spre aducere aminte lui tokes laslo extrase din istoria transilvaniei. poate asa ar fi pus in situatia de a intelege ca transikvania a fost este si va fi pentru totdeauna pamant ROMANESC

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

trasabilitatea-un-concept-pentru-siguran...

Trasabilitatea, un concept pentru siguranţa noastră

O succesiune de ameninţări la adresa sănătăţii publice (boala vacii nebune, dioxina, gripa aviară, melamina, epidemia de E.coli) a scos în evidenţă necesitatea de a fi cât mai bine informaţi în legătură cu... ceea ce punem pe masă. Pentru a atinge un nivel ridicat de siguranţă alimentară e nevoie de efortul şi seriozitatea tuturor actorilor din lanţul alimentar, iar eticheta ar trebui să fie cea care să ne ofere cele mai multe date despre alimentul pe care îl procurăm.

Trasabilitatea alimentelor reprezintă posibilitatea de a le urmări pe parcursul producţiei, procesării şi distribuirii. În trasabilitate se aplică principiul „un pas înapoi, un pas înainte“. Acesta înseamnă că e nevoie să se cunoască în amonte toate informaţiile necesare despre produsul respectiv privind provenienţa materiilor prime şi auxiliare, iar în aval cele legate de dată, destinaţia livrării, prin diverse mijloace: coduri de bare, paşapoarte sau crotalii pentru animale.

Corectitudinea informaţiilor cuprinse pe etichetă presupune şi determinarea originii produsului, cu alte cuvinte, înseamnă şi trasabilitatea lui implicită, chiar dacă, deocamdată, astfel de elemente nu sunt cuprinse decât în documentele producătorilor şi comercianţilor.

Din păcate, mulţi consumatori nu realizează cât de importante sunt informaţiile ce trebuie prezentate pe etichetă, iar cei implicaţi în industria alimentară apreciază legislaţia în materie de trasabilitate ca fiind o povară în plus care le îngreunează activitatea.

Câștigarea încrederii consumatorilor reprezintă unul dintre beneficiile asigurării trasabilităţii prin certificarea fără lacune a traseului pe care îl parcurge o materie primă de la furnizor, prin diferitele etape de producţie şi niveluri comerciale, până la consumatorul final. Apoi, posibilitatea de a acţiona rapid şi sigur în cazul în care apar situaţii neprevăzute, pentru descoperirea şi retragerea produsului, localizarea sursei problemei, împiedicarea răspândirii unei epidemii şi limitarea numărului persoanelor afectate.

Trasabilitatea ajută şi autorităţile să elimine riscurile pe care animalele bolnave sau alimentele contaminate le-ar putea reprezenta la adresa siguranţei alimentare.

Ca urmare a încheierii unui acord între Parlamentul European şi cele 27 de ţări membre, din 2016 va fi obligatorie înscrierea pe etichete a valorilor energetice, a cantităţilor de sare, grăsimi, proteine, zaharuri, iar pentru produsele din carne şi mai ales pentru carnea proaspătă va trebui trecută pe etichetă ţara de origine a produsului, dar şi a animalului sacrificat în vederea procesării, deci încă un motiv în plus să ne simţim în siguranţă.

Este cât se poate de clar că există o legătură strânsă între conceptul de etichetare şi cel de trasabilitate a produsului alimentar, dar şi o relaţie biunivocă între consumator şi producător.

Dr. Teofilia BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1072

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tratamente de iarnă aplicate în pomicultură

Sub denumirea de „tratamente de iarnă“ sau stropiri de iarnă sunt cunoscute acţiunile de combatere chimică a bolilor şi dăunătorilor în timpul repausului vegetativ care se instalează de la căderea frunzelor şi până la pornirea în vegetaţie a mugurilor.

Recomandări agrotehnice

Scopul tratamentelor de iarnă este diminuarea rezervei biologice de agenţi patogeni şi dăunători existenţi în livadă, în vie sau pe arbuşti în timpul repausului vegetativ. Pot fi combătuţi cu succes dăunătorii care iernează în stadiul de ou (inelarul, afidele, acarienii), pe ramuri, în crăpăturile scoarţei sau care prezintă colonii pe pom (păduchii ţestoşi). Tratamentele se vor aplica pe pomi cu scoarţa uscată, neacoperită de gheaţă, zăpadă sau chiciură, în zilele cu temperaturi ale aerului mai mari de 0°C.

În livezile de măr şi păr, prin tratamentele de iarnă se pot combate ouăle de acarieni, de afide (păduchii de frunze, cotarii etc.). Pot fi combătuţi şi alţi dăunători existenţi ca larvă: molia frunzelor de măr, fluturele cu abdomenul auriu, molia verde a mugurilor, dar şi dăunători care iernează ca adult în crăpăturile scoarţei (gărgăriţa florilor de măr). Toate tratamentele fac parte dintr-un sistem de luptă integrată, caracteristic fiecărei specii pomicole.

Perioada indicată

LA MĂR, primul tratament se aplică de obicei în ianuarie şi al doilea în februarie sau martie, ambele fiind însoţite de tăierea ramurilor atacate de făinare şi au ca scop combaterea păduchelui de San-José, păianjenilor, ouălor de afide, acarieni, cotari, precum şi distrugerea sporilor de ciuperci fitopatogene.

LA PĂR, în perioada decembrie-martie se fac 1-2 tratamente pentru combaterea afidelor, păianjenilor şi coccidelor.

LA PRUN, primul tratament se aplică iarna, în perioada repausului vege-tativ, pentru com-ba-terea afidelor, acarienilor, coccidelor şi a sporilor de ciuperci fitopatogene, de regulă după tăierile de fructificare şi după îndepărtarea ramurilor uscate.

LA PIERSIC, primele două tratamente se aplică iarna, pentru combaterea băşicării frunzelor (Taphrina deformans), în ianuarie-februarie.

LA CAIS, schemele de combatere sunt asemănătoare cu cele de la piersic.

LA CIREŞ şi VIŞIN tratamentul de iarnă se face după tăierile de fructificare şi înainte de dezmugurire, pentru combaterea păduchilor ţestoşi, ouălor de afide, păianjenilor, a sporilor de ciuperci.

Atenţie!

La scoaterea din recipienţi a pesticidelor trebuie avute în vedere următoarele:

* turnarea directă în găleţi sau sifonarea cu amorsare mecanică;

* resturile de soluţii, suspensii, spălături rezultate din curăţirea instrumentelor de măsură şi a pompelor vor fi îngropate departe de surse de apă, depozite de furaje sau cursuri de apă.

Substanţele şi reţetele posibile

Tratamentele chimice din perioada de repaus sau vegetaţie vizează protecţia pomilor împotriva moniliozelor, ciuruirii, băşicării şi deformării frunzelor. Produsele utilizate în mod curent sunt: Tiuram, Carbedazim, Mancozeb, Captan. Atacul de făinare poate fi ţinut sub control prin folosirea produselor pe bază de sulf.

Produsele recomandate pentru efectuarea tratamentelor de iarnă sunt următoarele:

OLEOEKALUX - în concentraţie de 1,5% împotriva păduchelui de San-José şi ouălor hibernante de păianjeni (acarieni).

US1 - se foloseşte în concentraţie de 1,5% împotriva păduchelui lânos, ouălor de păianjeni tetranichizi, de păduchi de frunze, cotari, inelar.

POLYBAR 6% sau CARBETOX 37 - 1%. Executarea tratamentelor se efectuează în perioada de repaus vegetativ la temperaturi pozitive (4-6°C) pe vreme uscată.

ZEAMA SULFOCALCICĂ are ca substanţă activă sulful şi este utilizată în combaterea făinărilor şi a altor boli.

ZEAMA BORDELEZĂ sau zeama cuprocalcică are ca substanţă activă cuprul şi controlează eficient mana şi alte boli, precum bacterioze şi micoze. Locul unde se prepară soluţiile (zemuri de stropit) va fi împrejmuit cu sârmă pentru a evita pătrunderea animalelor, iar pentru a împiedica scurgerea lichidelor va fi delimitat cu un şanţ adânc de 20-25 cm. În timpul iernii se recomandă o îmbăiere perfectă a pomilor, începând de la vârful coroanei, şi se continuă cu trunchiul, de sus în jos.

Ing. Georgeta CEPOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
3412

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

tratamente-de-sezon-la-floarea-soarelui_...

Tratamente de sezon la floarea-soarelui

Sfatul specialiştilor

Unul dintre aceştia este Ion Mihai, administratorul Societăţii Agricole Ceres-Miroşi din Argeş. Fost cercetător şi specialist de renume, ne împărtăşeşte câte ceva din experienţa sa. Având în vedere că în toamnă a făcut o erbicidare totală cu Round up, terenul cultivat cu floarea-soarelui arată în acest moment curat de buruieni. După semănat a efectuat o erbicidare cu Guardian 2,5 l/ha, care a asigurat o foarte bună protecţie împotriva buruienilor problemă, în special a mohorului. Acum cultura este deja prăşită o dată şi urmează ca în următoarea perioadă să fie aplicat un îngrăşământ foliar complex, Corona, pentru că doza aplicată la semănat a fost destul de mică.

Acelaşi îngrăşământ va mai fi aplicat odată cu tratamentul preventiv de combatere a bolilor, unde pot fi utilizate produsele Falcon 460 EC 0,6 l/ha sau Pictor 0,5 l/ha. Bolile vizate, precum mana şi sclerotinia, se instalează în această perioadă în cultură, dar ele vor fi observate abia după înflorit. Contra dăunătorilor, înainte de înflorit se fac tratamente cu Faster 10 CE - 200ml/ha sau Fastac 10 EC - 100 ml/ha, mai ales că înainte de floarea-soarelui parcela a fost cultivată cu grâu la care a existat un atac puternic de viermele roşu al paiului. Pentru a evita extinderea dăunătorilor, acelaşi tratament poate fi aplicat odată cu erbicidatul.

Efecte economice remarcabile

Tratamentele de prevenire a bolilor aduc sporuri de cel puţin 400-500 kg/ha.Economic ar însemna că la o cheltuială de 100 lei/ha vom avea un plus de 400 sau chiar 500 lei/ha, sumă care nu este de neglijat.

BAYER recomandă

Prosaro 250 EC – fungicid sistemic cu aplicare foliară ce combină acţiunea a două substanţe active: tebuconazol şi protioconazol. Împreună, prin efectul sinergic, cele două substanţe active formează un fungicid puternic cu acţiune preventivă, curativă şi eradicativă asupra unei game largi de patogeni. Se recomandă doza de 1 l/ha pentru combaterea putregaiului alb şi a putregaiului cenuşiu şi aplicarea a cel puţin unui tratament în vegetaţie. Primul tratament se face preventiv în faza de 6-8 frunze a culturii iar cel de-al doilea, de la apariţia capitulului până la înflorit. În cazul în care se face un singur tratament se recomandă aplicarea lui la apariţia distinctă a capitulului.

Rovral 500 SC – fungicid de contact ce conţine substanţa activă iprodion. Este deosebit de eficace împotriva germinaţiei sporilor şi creşterii miceliului. Are acţiune preventivă, curativă şi parţial eradicativă şi se recomandă a se aplica în controlul putregaiului cenuşiu, a putregaiului alb, a pătării brun-cenuşii şi a alternariozei. Se recomandă aplicarea unuia sau a două tratamente în vegetaţie în doză de 1 l/ha. Ca perioadă de aplicare, recomandarea este aceeaşi ca şi la produsul Prosaro. În programul de tratamente recomandăm aplicarea fungicidului Prosaro ca prim tratament în faza de 6-8 frunze, urmând ca tratamentul cu Rovral să se facă la apariţia capitulului.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
1810

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

tratamente-de-sezon-la-pomi_s62.html

Tratamente de sezon la pomi

Multă lume nu știe că în perioada înfloritului trebuie aplicate tratamente în pomicultură atât cu fungicide, cât și cu insecticide care nu omoară albinele. Tocmai din cauza necunoașterii se produc anual pagube imense și chiar au dispărut plantații întregi de gutui sau păr.

Pentru această perioadă considerată critică, Sorin Petrache, crop manager pomi fructiferi și viță-de-vie la Bayer, recomandă utilizarea fungicidului Aliette pe bază de fosetil de aluminiu (împotriva focului bacterian), care nu arde florile și nu perturbă procesul înfloritului, și a insecticidului Calypso, la avertizare, prietenos cu mediul înconjurător.

„Tratamentele se aplică în funcție de dezvoltarea pomilor, dar și de condițiile climatice, în general la 12-14 zile. Însă, în condiții de ploaie excesivă, se fac tratamente la 7-8 zile, eventual alternând produsele Bayer cu altele existente pe piață, dar pentru aceleași boli/dăunători. În general, un produs se poate utiliza de două sau trei ori, pentru a preveni fenomenul de rezistenţă și cumulul de reziduuri de substanță activă în plantă“, a precizat interlocutorul nostru.

Primele stropiri

Specialistul de la Bayer afirmă că în perioada de repaus este necesară o stropire cu produse pe bază de cupru, pentru a preveni focul bacterian, dar și pentru a reduce rezerva de rapăn şi/sau monilioză. Însă, în primăvară, când frunzele au dimensiunea unei urechiușe de șoarece, sau la apariția primelor frunze, trebuie aplicat un tratament cu Confidor Oil. Avantajul acestui insecticid sistemic – substanță activă, imidacloprid – este că distruge, pe lângă insecte, și larvele hibernante. De asemenea, ouăle diferitelor specii de afide şi ale păianjenului roşu sunt intoxicate şi asfixiate, astfel că nu mai are loc ecloziunea larvelor.

„Atenție, distanța în timp dintre cele două tratamente este de minimum 10 de zile! Motivul este că substanțele lor active nu sunt compatibile“, a menționat Petrache.

Confidor Oil are efect de lungă durată, de peste 30 zile, asigurând o pătrundere optimă a componentei sistemice în plantă, aderenţă sporită la suprafaţa plantei şi contact superior cu dăunătorii ţintă. Acţiunea diferită şi complementară a componentei insecticide şi a uleiului din compoziţia produsului previne apariţia fenomenului de rezistenţă.

Patogenii sămânţoaselor

În opinia crop managerului, principalele boli la sămânțoase, care trebuie combătute, sunt rapănul și făinarea, prezente an de an, chiar dacă presiunea lor alternează. Rapănul este favorizat de vremea umedă, iar făinarea, de secetă. De-a lungul unui sezon, cele două fenomene pot alterna. Cei mai periculoși dăunători sunt păduchele din San José, păduchele lânos, virmele merelor, afidele, molia-pieliței, acarienii și alții.

Prima stropire, după Confidor Oil, este recomandată în faza în care mugurii florali devin vizibili, cu Antracol împotriva rapănului și Decis Mega pentru molia-pieliței și defoliatori.

Buton roz este următorul moment foarte important. Se folosesc Clarinet (făinare, rapăn) și, din nou, Decis Mega.

De aici încolo sunt necesare tratamente atât pentru făinare, cât și pentru rapăn, împreună cu un insecticid, cu excepția înfloritului, la intervale de 10-14 zile (în funcție de presiunea patogenilor).

După înflorit, când s-au scuturat petalele, se aplică fungicidul Flint Plus cu insecticidul Calypso, urmate de Clarinet cu Proteus, Flint Plus cu Decis Mega, Folicur Solo cu Envidor. Când fructele au cam jumătate din mărimea normală, se utilizează Flint Plus cu Movento, apoi Antracol cu Calypso înainte de pârgă și ultimul tratament, Folicur Solo cu Decis Mega în pârgă.

Mai puţine tratamente la sâmburoase

„La sâmburoase sunt mai puține boli periculoase, deci și mai puține tratamente. Cele mai importante sunt moniliozele care pot compromite recolta și chiar usca pomii, mai ales pe cei tineri. Produsele noastre sunt sistemice, recomandate atât pentru monilioza lăstarilor, cât și a fructelor“, a afirmat Sorin Petrache.

Domnia sa a spus că primul tratament, cu cupru, este necesar în perioada de rapaus, iar la apariția primelor frunze, al doilea, cu Folicur Solo. Același produs se aplică și în faza de buton alb.

În continuare, după înflorit și până la pârgă, se folosesc alternativ fungicidele Teldor și Rovral, împreună cu insecticidele Calypso (dacă este nevoie, încă din perioada înfloritului) sau Decis și Movento (numai după înflorit). Pentru Movento, recomandarea de aplicare la prun este la 7-10 zile, după căderea petalelor, împotriva viespii-sâmburelui de prun.

După recoltarea fructelor, chiar dacă nu mai prezintă interes economic, este bine ca tratamentele să continue până în toamnă, pentru a păstra pomii sănătoși și a reduce presiunea de boală în anul următor, a adăugat specialistul.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
15673

□

Comentarii

□

□

1. mirela -- (16-January-2012)GARD VIU din gladita. Vand seminte (un fel de salcam cu spinii mari)pentru pers.care vor sa imprej.supraf.mari de teren. Gardul din gladita este ieftin, nu vi-l fura nimeni pentru fier v.nu va taie plasele din sarma,nu intra oile,caprele,iepurii,p.mistreti, oamenii sa va strice recolta sau pomii fructiferi, este bun ca perdea de prot.imp.vantului pt culturile de cereale,imprej.in jurul iazurilor,stupinelor.Asteptarea e mai grea , pana creste 1- 2 ani, dupa care.. nici picior de vietate nu va va calca proprietatea.50lei/kg(in jur la 4600 buc de seminte , aprox. 200 m.liniari).tel 0748117363

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

tratamente-in-livezi_l1130.html

Tratamente în livezi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulTratamente în livezi

În rândurile ce urmează, Florin Niţu, director de produs Syngenta în cadrul Diviziei de Protecţia Plantelor, ne propune un program tehnologic de combatere a bolilor şi dăunătorilor din livezi. Acesta este de ordin informativ şi trebuie adaptat şi implementat în concordanţă cu condiţiile locale de boală, presiune de infecţie şi atac de dăunători. Specialistul recomandă pomicultorilor să nu facă economie la început, când riscul de a compromite ireversibil livada este foarte mare, şi să adopte o strategie preventivă.

Sămânţoase

În opinia specialistului, la măr şi păr bolile cele mai periculoase sunt focul bacterian, care trebuia combătut cu produse cuprice încă din iarnă, dar şi rapănul şi făinarea. Primul tratament, în vegetaţie, împotriva rapănului se aplică atunci când frunzele au dimensiunea unei urechiuşe de şoricel şi constă tot în aplicarea de substanţe cuprice. Acesta este şi momentul aplicării primului insecticid, Actara, sau a altuia similar împotriva gărgăriţei florilor de măr şi, eventual, a afidelor. Produsul se utilizează cu minimum 10 zile înainte de înflorit şi după înflorit, pentru a nu avea surprize neplăcute cu insectele polenizatoare.

Pe măsură ce creşte masa foliară, înainte de faza de buton roz, împotriva rapănului este nevoie de aplicarea unui produs sistemic, cum este Chorus, iar dacă a existat făinare în anul anterior, acesta este şi momentul primului tratament împotriva făinării. Următorul tratament la sămânţoase, considerat cheie, se aplică la faza de buton roz şi vizează atât făinarea, cât şi rapănul. Expertul recomandă un amestec de Chorus cu Topas. Totodată, este necesar un insecticid împotriva insectelor minatoare şi a moliei pieliţei fructelor, de exemplu Insegar sau Match. În timpul înfloritului se mai face un tratament cu fungicide împotriva rapănului, cu Score. Acesta este indicat a se folosi numai de patru ori pe an, nu mai mult, şi trebuie utilizat, de regulă, în amestec cu un produs partener de contact, precum Captan sau Ditianon.

Sâmburoase

Primăvara anului 2010 s-a manifestat cu atacuri puternice de monilioză şi ciuruirea frunzelor asupra sâmburoaselor. Din acest motiv, combaterea acestor boli, în primăvara viitoare, trebuie să înceapă de timpuriu. Potrivit celor spuse de expert, monilioza lăstarilor şi a florilor se manifestă prima şi atacă lăstarii şi florile. Aşadar, la dezmugurit este necesar un tratament cu Bravo. Momentul critic este după câteva zile, în faza de buton alb sau roz, când se foloseşte unul dintre produsele Chorus, Score sau Topas. După alte 7-8 zile şi din nou după înflorit, se fac tratamente tot cu unul dintre cele trei produse menţionate, dar altul decât cel folosit anterior. Împotriva băşicării frunzelor la piersic, strategia cuprinde şi Bravo, aplicat la dezmugurit, când crapă mugurii, ca prim tratament. Este urmat de trei tratamente cu Score la buton roz, scuturatul petalelor şi al treilea repetat la 7-10 zile.

Informaţii utile

Raportul de amestec între produsul sistemic şi cel de contact este obligatoriu de 1:1 (doza întreagă la ambele). Pentru varietăţile sensibile la făinare, în faza de buton roz doza de amestec între Chorus şi Topas este de 1:1 (doza întreagă la ambele). Îngrăşământul foliar se va aplica separat şi nu în amestec cu produsele pentru protecţia plantelor. Vom reveni cu tratamentele care se fac în celelalte fenofaze.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
3481
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tratamente la legume, de la răsad la recoltare > REVISTA LUMEA SATULUI

Tratamente la legume, de la răsad la recoltare

„La legume, în faza de răsad, sunt recomandate două tratamente, cu Previcur Energy. Este un fungicid sistemic care, în această fază, combate mana de sol și căderea plăntuţelor. Conține două substanțe active, care îi conferă un mecanism complex de acţiune, fosetil de aluminiu și propamocarb clorhidrat. În cazul aplicării la sol, propamocarb este preluat prin rădăcini şi distribuit în plantă, iar fosetil de aluminiu are sistemie completă, protejând noile creșteri și stimulează sistemul de autoapărare a plantelor“ – ne-a spus Marius Dineș (foto) , crop manager pe legumicultură, la Bayer. Prima dată se aplică pe sol, imediat după semănare, aproximativ 3 litri de soluție 1% pe metrul pătrat de pat germinativ. A doua oară, plantele trebuie stropite cu 7-10 zile înainte de repicare. Însă, înainte de semănat, se încorporează în sol Mesurol, un produs granular, în doză de 0,5 g/mp, care combate coropișnițele și limacșii. Același produs se utilizează și pe suprafețele pe care urmează să fie mutate răsadurile.

După repicare

Specialistul de la Bayer a recomandat ca, la o săptămână după replantarea răsadurilor în seră sau în câmp, să se aplice un tratament preventiv cu Antracol, care combate mai multe boli, precum mana, alternaria sau pătările. Este un fungicid de contact din grupa ditiocarbamaților, care blochează germinația sporilor și pătrunderea miceliului ciupercilor în plante.

„În general, trebuie făcute tratamente la 7-10 zile, iar în perioade favorabile bolilor și dăunătorilor, chiar la 5-7 zile. Însă este bine ca substanțele să fie folosite alternativ și nu de mai multe ori, cum recomandă producătorul, pentru a evita apariția rezistenței patogenilor“, a afirmat Dineș. De exemplu, pentru combaterea manei la cartof, castraveți, salată și ceapă, se poate folosi Infinito, de 1-3 ori. Este un fungicid sistemic nou, cu acțiune preventivă, curativă și antisporulantă, datorită mecanismului unic și diferit de acțiune al celor două substanțe active, respectiv fluopicolide și propamocarb clorhidrat. Este bine să fie utilizat din primele faze de dezvoltare ale plantelor, până aproape de maturitatea lor.

Înainte şi după înflorit

De asemenea, pentru combaterea manei la cartof, castraveți și tomate, precum și a pătării şi băşicării frunzelor la ardei, se recomandă Melody compact, 1-3 tratamente. Este un fungicid sistemic și de contact, care conține oxiclorură de cupru şi iprovalicarb. Se poate folosi înainte și după înflorit. Din cauza cuprului, nu poate fi utilizat în perioada înfloritului, pentru că acesta poate afecta florile, ducând la căderea lor, indiferent de plantă. Pe de altă parte, cuprul este foarte bun împotriva bacteriozelor.

„Un alt fungicid sistemic eficient împotriva manei la castraveți şi ceapă este Aliette, care conține fosetil de aluminiu. Permite protecția pe o lungă perioadă de timp a organelor vegetative şi fructifere, inclusiv a creşterilor noi şi poate fi folosit inclusiv în perioada înfloritului. Prezintă proprietatea unică de stimulare a sistemelor de autoapărare a plantelor. În general, se pot aplica 1-3 tratamente pe sezon, în funcție de presiunea bolilor“ – a precizat interlocutorul nostru.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
9032

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

tratamente-la-zi-in-livezi-II_l1191.html

Tratamente la zi, în livezi (II) > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulTratamente la zi, în livezi (II)

Continuăm în rândurile ce urmează să prezentăm recomandările tehnice făcute de Florin Niţu, director de produs Syngenta în cadrul Diviziei de Protecţia Plantelor, în ceea ce priveşte combaterea bolilor şi dăunătorilor în livezi. Este vorba despre un program tehnologic care poate fi aplicat din faza de formare a fructului şi până la intrarea în pârgă a acestuia.

Seminţoase

De la înfrunzit şi până când fructele au un diametru de 2 cm, specialistul recomandă ca tratamentele să fie făcute săptămânal, apoi la intervale mai mari, de două săptămâni. Se alternează produsele sistemice cu cele de contact sau numai de contact.

Sâmburoase

În continuare, stropirile se efectuează la acoperire, la intervale de 10-14 zile, până ce fructele se pârguiesc. Pentru a combate cealaltă monilioză, a fructelor, primul tratament se face înainte de pârguirea fructelor şi poate continua până înainte de recoltare. Un produs foarte eficient este Switch.

Informaţii utile

După Tratamentul ajuns la nr. 11, când de obicei sunt aplicate produse de contact la un interval de 12-14 zile, se recomandă în cazul apariţiei precipitaţiilor care depăşesc 15-25 mm să se intervină mai devreme de acest interval cu un fungicid. În acest caz, intervalul se poate scurta la 7 zile sau fungicidul se poate aplica imediat după perioada ploioasă.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
1027

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tratamente, la zi, în livezi

Perioada de început de vară coincide cu o intensificare a activităţii majorităţii agenţilor patogeni şi dăunători specifici plantaţiilor pomicole.

Pe fondul condiţiilor climatice actuale, s-a înregistrat o extindere a atacului de foc bacterian (Erwinia amylovora) mai ales la gutui şi păr, dar destul de frecvent şi la măr şi s-au creat premise pentru atacul de putregai brun (Monilinia fructigena) în perioada care urmează.

Sunt în plină evoluţie principalii dăunători specifici pomilor fructiferi, favorizaţi de temperaturile ridicate, dar şi de ploile de la sfârşitul lunii iunie: viermii fructelor (Cydia s.p), insectele minătoare, afidele, păduchele lânos, acarienii, diverşi defoliatori, iar în perioada imediat următoare vor trebui avuţi în vedere păduchele de San José şi molia cojii fructelor.

Recomandări agrochimice

În perioada următoare recomandăm orientativ următoarele produse de protecţia plantelor: păduchele de San José, la toate speciile de pomi fructiferi – generaţiile de vară, se combate cu: Mospilan 20SC – 0,025%, Decis 25 WG 0,003%, Actelic 50 EC 0,2%, Sinoratox 35 CE 0,15%, Actara 25WG 0,1%, (0.150 Kg / ha), Pyrinex 25 ME 0,3%, Admiral 10 EC – 0,05%, Decis Mega 50 EW – 0,015%, Pyrinex Quick 0,1%; Reldan 40EC – 0,15% etc.

Pentru Rapănul la măr şi păr sunt indicate: Super Champ 250SC – 0,3%; Antracol 75WP – 0,2%; Dithane Neotec 75WG – 0,2%; Dithane M45 – 0,2%; Novozir Mn80 – 0,2% Polyram Df – 0,25%; Topsin 500 SC – 0,14% etc.

Atenţie la făinare şi rapăn!

Făinarea şi rapănul la măr şi păr pot fi tratate cu: Chorus 75WG – 0,02%; SULFOCUPRON 510SC – 0,6%; Vectra 10EC – 0,03%; RIZA 250EW – 0,05%; STROBY DF – 0,01%; MACANI – 0,15%; Topsin 500SC 0,14%; Topsin al 70Pu 0,1% etc.

Împotriva acarienilor se recomandă tratamente cu unul dintre produsele omologate: Seizer 10EC – 0,04% şi Envidor 240SC – dacă se întâlnesc mai mult de 3-6 forme mobile pe frunze.

Combinaţii posibile

Pentru combaterea viermelui-merelor (Cydia pomonela) G2 + păduchi şi pureci de frunze şi alţi dăunători şi alte boli monilioze, pătări ale frunzelor, se recomandă o combinaţie de produse: Fastac 10EC – 0,02% + Merpan 50WP – 0,25%; Vantex 60CS 0,008% + Thiovit jet 80Wp – 0,1% Calypso 480SC – 0,02% + Merpan 50WP – 0,2%; Actelic 50EC – 0,05% + Bravo 500SC – 0,15%; Karate Zeon – 0,02% + Merpan 5WP – 0,2% + Microthiol Special 0,4%; Reldan 40EC – 00,1%; Dimilin 25WP – 0,03%; Karate Zeon – 0,02% + Merpan 50WP etc.

Viermele-prunelor (Layspeiresia funebrana) G2, păduchi de frunze, molia (viermele) pieliţei fructelor pot fi

prevenite prin tratarea cu: Calypso 480SC – 0,02%; Decis 25WG – 0,03%; Reldan 40 EC; 0,015%;
Decis Mega 25WG – 0,003%; Proteus OD110 – 0,05%.

Împotriva moniliozelor (Monilinia laxa) şi a altor boli: pătarea roşie a frunzelor, ciuruirea bacteriană, deformări ale fructelor şi frunzelor se folosesc: Bravo 500SC – 0,2%; Vondozeb – 0,2%; Dithane M45 – 0,2%; Dithane Neotec – 0,2%; Folpan 80WG – 0,25; Alcupral 50PU etc.

Ing. Elena Vărzaru, Unitatea Fitosanitară Prahova

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
4099

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. boboc laurentiu -- (1-January-2010)pentru inceput doresc sa urez un calduros la multi ani celor de la cea mai indragita revista care pe noi cei care ne ocupam de pomi pamint ne dau pe aceasta cale cele mai bune sfaturi lumea satului felicitari si ani multi

˚ 2. boboc laurentiu -- (16-April-2010)va felicit pentru asemenea articole si va rog sa ne tineti la curent mereu si la vie ar fi bine despre stropiri . cu stima laurentiu

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sănătatea, fără bisturiu

Mai poate fi imaginată astăzi o viaţă fără chimioterapie sau bisturiu? Adepţii terapiei naturiste, atât caţi mai sunt, susţin că da. Cel puţin în prevenirea unor boli cauzate de un regim alimentar abundent. Demersul lor în acest sens se concretizează într-un număr impresionant de amestecuri de plante sau pastile naturiste, oferite cu dărnicie în mai toate farmaciile din România. În cazul unor afecţiuni grave, efectul lor cedează în final în faţa pastilei chimice şi mai ales a bisturiului. Trebuie să recunoaştem că acest instrument detestabil este cel care, în foarte multe cazuri, stârpeşte răul din organismul nostru, readucându-l într-o stare falsă de însănătoşire. Pentru că un organism „ciuntit“ rămâne pe viaţă expus unor alte boli cauzate de disfuncţionalităţi interne, pe care medicina modernă nu are interesul să le dezvăluie.

Într-un asemenea climat, în care guvernele de pretutindeni investesc anual miliarde de dolari pentru susţinerea unor programe de cercetări care reuşesc să producă o aparatură atât de sofisticată pentru „susţinerea“ bisturiului sau noilor aparate de cicatrizat rănile din interiorul nostru, medicina naturistă se vede obligată să accepte statutul de outsider, tânjind la felioara ce a mai rămas de la marele ospăţ al medicinei moderne. Asta şi pentru faptul că, în pofida progresului din ultimii ani, medicina naturistă n-a reuşit să ofere pacienţilor o terapie care să le asigure falsa însănătoşire, dată de bisturiu sau de tehnologiile sofisticate.

În căutarea pastilei miraculoase

Asta vorbind la modul general despre limitele medicinei naturiste, pentru că, în particular, există unele reuşite dătătoare de speranţe pentru terapia naturistă. Un asemenea caz este şi cel al profesorului Romeo Protopopescu, care, după trei decenii de cercetări, a reuşit să descopere secretul producerii pastilei miraculoase, care vindecă definitiv şi garantat trei dintre cele mai frecvente boli care macină organismul uman. Este vorba de bolile ficatului şi aparatului urinar, precum şi de prostată.

Retras, în urmă cu 40-50 de ani, undeva în ţinuturile Gherlei, profesorul Romeo Protopopescu a început să pătrundă în tainele învăţăturii dascălilor săi de la renumita şcoală bioterapeutică de la Cluj. Visul său era să finalizeze o părticică din cercetările fundamentale ale mentorilor săi. A început cu ce părea mai simplu şi posibil de realizat: extragerea sevei plantelor naturale, dătătoare de sănătate.

La începutul anilor ’80, avea să descopere efectele miraculoase ale pulberei de plăntuţe obţinute sub efectul energiei eliberate de piramida de sticlă. Pentru a obţine rezultatele imaginate de el, a pus la punct şi reţeta unui tratament care durează doar şase zile. Ea este extrem de simplă, având la bază un regim alimentar strict, dar uşor de respectat.

Primul experiment

Experimentul a început pe pacienţii din zonă, cărora le vindea până atunci amestecuri de plante medicinale.

Vestea tămăduirii fără bisturiu şi pastila chimică s-a răspândit fulgerător prin împrejurimi. Desfăşurându-şi „operaţiile“ în condiţii de o oarecare clandestinitate tolerată de autorităţi, profesorul a înţeles că trebuie să-şi ia măsuri de autoapărare profesională.

Prima a fost aceea a prezentării de către pacienţi a unui diagnostic certificat de o instituţie sanitară. După terminarea tratamentului, pacientul era obligat să revină la control, însoţit de filmul ultimei ecografii şi una sau două pietre eliminate, precum şi a unor mostre dintre reziduurile din vezica biliară. Aceasta nu numai spre a-şi dovedi calitatea actului terapeutic, ci şi pentru a face studii de caz asupra compoziţiei fizico-chimice a calculilor hepato-biliari, eliminaţi în urma tratamentului.

Reuşita este garantată

De aici şi până la punerea la punct a unui tratament complet de vindecare a hepatitelor cronice, inclusiv a cirozei hepatice, a trecut 15 ani, perioadă în care a mai reuşit să breveteze alte două reţete de tratare a aparatului urinar şi prostatei. Acestea au, în structura lor, ceaiuri, pulbere vegetală, tinctură, seminţe de in şi ulei de măsline. Formulele poartă marca „prof. Romeo Protopopescu“ şi sunt notificate ca suplimente alimentare de Institutul de Bioresurse Alimentare.

În afara acestor trei medicamente, pe parcursul vieţii, profesorul a pus la punct alte 77 de tratamente integral naturale, în mare parte omologate de OSIM. Cercetările au fost oprite în acest punct, odată cu trecerea în veşnicie a profesorului. El a lăsat fiicei sale, Carmen Elena Piperea, secretul fabricaţiei mijloacelor terapeutice pentru aparatele hepato-biliare şi urinar, precum şi a adenomului de prostată. Deci tratamentele continuă şi sunt pe mâini bune. În numerele viitoare ale revistei Lumea Satului vom reveni cu descrierea fiecărei reţete în parte.

Iosif Pop

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
26024

☐

Comentarii

☐

☐

1. morosan -- (22-July-2010)buna ziua am si eu o problema la fiere am o piatra cam de 2cm. se poate elimina prin tratament naturist si mai am ceva la rinichiul stang am facut un ecograf si mia zis ca am si la rinichiul stang ceva crede ca e o piatra mica si mia recomandat sa beau apa mult si sa fac dupa 6 luni un alt ecograf anca nu lam facut .eu am vazut o emisiunie la otv si ma interesat acest tratament puteti sa ami dati mai multe amanunte.va multumesc

2. Florin -- (29-July-2010)Doresc adresa cabinetului Doamnei Carmen Piperea si numar de telefon. Cine ma poate ajuta? Multumesc.

3. mioara -- (26-August-2010)am o piatra la colicist de 21 mm .doresc sa stiu daca se poate elimina cu tratamentul doamnei pipera.va multumesc 1e0ao

4. Redactia -- (31-August-2010)Din cate stim noi da , se poate. Cel mai bine ar fi totusi sa luati legatura direct cu doamna Pipera la unul din numerele de telefon 0722 995 496 sau 0722 359 324.
redactia

5. Doina -- (13-September-2010)Doresc adresa cabinetului Doamnei Carmen Piperea si numarul de telefon. La numarele de telefon 0722 995 496 si 0722 359 324 nu raspunde.Cine ma poate ajuta?
Va multumesc.

6. Paul -- (22-September-2010)Doresc si eu un numar de telefon valid sau o adresa de e-mail al Dr. Carmen Piperea. La numarele de telefon 0722 995 496 si 0722 359 324 incerc in fiecare zi de o luna de zile si nu raspunde nimeni. Va multumesc anticipat.

7. Gaman Daniel -- (16-October-2010)Insistati la aceste numere ca o sa va raspunda si eu am prins ff greu.

8. Smmen28 -- (16-October-2010)Nu mai cereti numere de telefon ca nu raspunde la ele,iar pentru tratament nu ofera prospect si nici alte detalii,nu se asteapta decat sa cumperi ceaiurile ca si cum ai cumpara un produs de la piata.In concluzie sa dovedit a fi o sarlatanca.

9. Smmen28 -- (16-October-2010)Gamane insisti mult si bine ca nu rasunde la telefoane ii este frica si

probabil merge pe recomandare.

10. Smmen28 -- (16-October-2010)Nu mai fiti atat de naivi ca parintii mei au fost la ea sa se informeze in legatura cu produsele si au stabilit ca in ziua urmatoare sa mearga dupa produse dar individa nu a mai fost de gasit la birou si nici la cele 2 numere de telefon nu a raspuns se astepta probabil sa cumpare produsele din prima fara un prospect sau alte detalii,au trecut 3 saptamanii si nici macar un raspun nu au primit din partea ei. Nu este o persoana serioasa si nici pe departe nu este doctor.

11. Smmen28 -- (16-October-2010)Cabinetul este undeva prin Pantelimon intr-un bloc cu 4 etaje si sa nu va asteptati sa vedeti vreo sigla cu numele cabinetului,cum nu gasiti nici alte detalii despre pregatirea profesionala,doar niste brevete de inventie probabil cumparate, cum de altfel a postat pe site ca vrea sa vanda unul dintre acele brevete.

Profita de naivitatea bolnavilor lundu-le banii iar in final tot la operatie se ajunge,ca drept dovada acele ceaiuri nu folosesc la nimic.Tatal meu sa operat si acum este bine,iar ideea colaborarii cu medicii din toata tara a fost a mamei mele pe care a folosito in nume propriu.

12. smmen28 -- (18-October-2010)Draga Gabriela este curios faptul ca exact in a 7 a zi tu ai eliminat calculi biliari,si nu este doctor ci terapeut spui tu?dar de ce se recomanda doctor terapeut,de ce pe site o gesesti sub aceeasi forma?asta nu te-ai intrebat?de ce nu gasesti si alte informatii despre profesiea ei?nici asta nu te-ai intrebat,ce fel de terapeut nu raspunde la telefoane,daca tratamentul este atat de eficient cum de nu convingi pacientii ca da rezultate.Eu am explicat ce am patit,repet ea vrea sa cumperi din prima,eu nu am facut asa,am pus mai multe intrebari privind produsul si poate asta a deranjat-o.

13. Munteanu Gabriela -- (16-October-2010)Buna ziua, nu stiu de ce vorbiti asa doamna sau domnule,eu am fost la cabinetul dansei ,a fost foarte draguta cu mine ,mi-a prezentat tratamentul,am avut prospect.Eu am avut calculi biliari si in ziua a 7 a am eliminat de m-am speriat.Ma simnt foarte bine acuma si sunt foarte multumita.La inceput nici mie nu imi venea sa cred ca poate face minuni.Doamna nu este doctor ci terapeut, iar in legatura cu telefoane si eu am gasit-o foarte greu dar am reusit intr-un final si mi-a facut programare ca altfel nu o gaseam.

Ii multumesc din tot sufletul acestei doamne si Dumnezeu sa o ajute in tot.

14. nicolas georgy -- (10-January-2011)cu ce se poate ameliora ademomul de prostata,pana voi putea sa mai fac din nou alte analize,sau recomandatimi un medicament ca am tentatii de urinare foarte dese.multumesc...

15. Gicu -- (27-January-2011)personal am avut probleme cu calculoza la rinichi. La rinichiul stang am avut 4 calculi,iar la dreptul 3 calculi, cel mai marea a avut 4,8 milimetri. Cum mi-am tratat afectiunea? Am cumparat de la piata Obor,de la o taraba unde se vindeau icoane,un plic cu tamaie naturala (costa un leu).Tratament: in fiecare zi am luat 2 granule cu apa, fara sa le zdrobesc intre dinti,la pranz am luat 7 fructe de ienupar pe care le-am zdrobit intre dinti si le-am luat cu apa. Seara alte 2 granule de tamaie.Tot asa 15 zile, apoi 7 zile pauza si se reia ca mai sus inca patru cure de 15 zile.Calculii se dizolva.

16. bercea iulian -- (22-June-2011)buna ziua as dori tratamentul pentru fiere si fcat ,nu reusesc sa dau de doamna pipera ,de accea as vrea acet tratament sau adresa dumneaei

17. pintilie -- (8-August-2011)care este adresa d-nei terapeut carmen pipera?

18. ramona -- (30-August-2011)daca vreti sa va tratati naturist cu produse ganoderma de urmatoarele boli.hepatita.cancer.,obezitate,acnee.anemie,herpes,protata,etc scrieti la adresa de mes ,ramona.fulga@yhoo.com su ovidiu.gano @yahoo.com

19. Alina -- (5-October-2011)Buna ziua. Mama mea are o piatra la fiere de 27mm, toti medicii i-au spus ca este mare si trebuie urgent operata laparoscopic. Eu am vb cu d-na Pipera telefonic (din prima mi-a raspuns) dar sincer nu m-a convins ca tratamentul ar avea efect, in schimb mi-a spus pretul tratamentului si ca are brevet de inventie, cand de fapt pe mine ma interesa daca cumva nu este prea mare piatra pentru a fi eliminata cu acest tratament.Daca cineva dintre dvs. a avut piatra asa mare si a reusit sa o elimine cu acest tratament, astept un raspuns. Multumesc anticipat.

20. ioan -- (30-January-2012)dintre cei care au ajuns la dna doctor Carmen ati putea sa informati lumea la ce pret se vand ceaiurile .

21. elena28 -- (6-February-2012)buna ziua,va rog cine are nr. de tel al dnei teraput Carmen(la nr. de sus nu raspunde),poate ma ajuta cineva cu un nr. mai nou,va multumesc

22. elena28 -- (6-February-2012)buna ziua,va rog cine are nr. de tel al dnei teraput Carmen(la nr. de sus nu raspunde),poate ma ajuta cineva cu un nr. mai nou,va multumesc

23. valerica v. -- (21-May-2012)Am fost la d-na cu speranta ca ma ajuta asa cum si-a facut reclama la TV,am intrat in cabinet,nici nu s-a uitat bine la analizele pe care le-am facut,respctiv viremia,ecograful si analizele de sange,si-a trimis asistenta sa-mi aduca cutia cu ceaiuri,mi-a spus sarespect instructiunile si sa repet analizele exact cum scria pe hartie....mi-a luat banii,500ron,mi-a urat sanatate si m-a condus la usa...asta a fost tot.De emotii nu mi-am dat seama ca nu-mi daduse bonfiscal.Dupa2luni am sunat-o sa-i spun k mi-a crescut viremia cu 200.000 de unitatiCUM VI SE PARE?..acum umblu sa-mi recuperez banii

24. monica constantinescu -- (26-July-2012)FRATILOR ! NU MAI APELATI LA VRACI DIN ASTIA APARUTI PESTE NOAPTE CARE VINDECA CANCERUL SI HEPATITE VIRALE !DE ALDE FULGA SAU CEL CU PASTILE DIN GINDACI ! NU VA MAI AMAGITI SI NUMAI DATI BANII UNOR NEICA NIMENI BOLNAVI CU CAPUL CARE SE VISEAZA MARI FOFTOROI ! VA AGRAVATI BOLILE DE CARE SUFERITI !!!!!

25. Aurora S. -- (13-January-2014)Buna ziua,
In urma cu 7 ani am avut pietre la fiara. Imi facusem chiar si planificare pentru operatie laparoscopica in Cluj. Am aflat despre d-nul Protopopescu de la Gherla si am decis ca nu am nimic de pierdut daca fac si acest tratament naturist intai. Vreau sa va spun ca nu am crezut ca va da rezultate si totusi s-a intamplat. Analizele au confirmat vindecarea. Am urmat acest tratament inca de 2 ori primavara in urmatorii 2 ani. Ii multumesc d-lui Protopopescu ca mi-a redat sanatatea si linistea fara bisturiu. Va doresc multa sanatate tuturor !

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

tratamente-pentru-rapita_s158.html

Tratamente pentru rapiţă

„Rapița este o cultură sensibilă. Cu câțiva ani în urmă, nu se făceau tratamente, pentru că presiunea bolilor și dăunătorilor era foarte mică, iar suprafețele cultivate erau mult mai reduse decât cele de astăzi. Normal, cultura de rapiță trebuie controlată permanent, la intervale de 2-3 zile, pentru a urmări apariția patogenilor“, a declarat Adrian Cosor, crop manager la Bayer.

Specialistul a adăugat că, în gene-ral, rapița are nevoie, în medie, de trei tratamente cu insecticide în momentele-cheie, uneori chiar de 4-5, cu excepția celui la semințe cu insecticide (Modesto sau Chinook).

„În mod normal, primul tratament ar trebui făcut toamna, când plantele au 6-8 frunze. Din păcate, unii fermieri renunță. Eu spun că este foarte necesar! Pe vreme secetoasă, la avertizare, poate apărea un atac puternic al puricilor sau al larvelor de viespe a rapiței, pentru care se aplică Proteus sau Decis. De asemenea, se folosește și un fungicid, precum Folicur Solo, care este și regulator de creștere, sau Tilmor, pentru combaterea putregaiurilor, în special Phoma lingam, și a făinării, dar și pentru creșterea rezistenței la iernare“ – a afirmat Cosor.

Crop managerul ne-a spus că, primăvara, în timp ce temperatura aerului depășește 8-10 grade Celsius, iese la zbor gărgărița-tulpinilor, care poate fi eliminată cu Proteus (sistemic, cu efect de lungă durată) sau Decis (cu efect de șoc). Aceleași insecticide pot proteja plantele până la buton galben, când apare primul val al gândacului lucios, care atacă organele florilor.

Următoarea fază este în perioada înfloritului. Atunci se poate folosi numai Biscaya, insecticid sistemic cu spectru larg, împotriva gândacului lucios și a gărgăriței silicvelor, insecticid prietenos atât cu mediul, dar și cu albinele polenizatoare.

Cosor a menționat că, în primăvară, de la intrarea în vegetație și până la scuturarea petalelor, ar mai fi necesare două tratamente împotriva bolilor, în special pătarea brună și putregaiul alb, cu Folicur Solo sau Tilmor. Acestea se fac împreună cu insecticidele, dacă este cazul.

Ca urmare a numărului mare de dăunători și boli care trebuie controlate în cultura de rapiță, Bayer a lansat, anul trecut, două pachete tehnologice: Proteus și Biscaya. Cele două sunt adaptate culturii și se pliază foarte bine pe momentele-cheie de combatere a dăunătorilor și de prevenire a apariției bolilor în cultură.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
6949

☐

˚ Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tratamentele culturilor, verigă tehnologică importantă

Pare devreme să abordăm acest subiect, dar fermierii, în general, chiar din această perioadă se îngrijesc de aprovizionarea cu insectofungicide pentru tratamentele din primăvarăvară la speciile aflate în cultură, dar şi la cele care vor fi înfiinţate curând.

Pachete tehnologice la grâu

„La păioase, numărul de tratamente este dictat de condițiile din câmp. Primăvara devreme, de la începutul împăierii și până la apariția frunzei „stindard“, recomandăm un tratament utilizând pachetul tehnologic Falcon. Acesta conține fungicidul Falcon și erbicidul Sekator Progress, care se pot aplica împreună, la o singură trecere. Însă produsele se pot folosi și separat, în funcție de presiunea bolilor sau răsărirea buruienilor. În general, avantajul pachetelor tehnologice constă și într-un preț mai mic cu aproximativ 5%“, a afirmat Aurelian Cojocaru, crop managerul Bayer.

În opinia sa, acesta este un tratament de bază, care nu trebuie să lipsească din schema tehnologică a agricultorilor.

Combaterea complexului de boli foliare

După apariția frunzei „stindard“, poate fi aplicat al doilea tratament pentru complexul de boli foliare, precum făinare, septorioză, rugină, helmintosporioză, fuzarioză, arsură brună sau pătare reticulară, a recomandat specialistul de la Bayer.

„În portofoliul companiei există multe fungicide bune, dar o parte a fermierilor preferă Nativo. Are două substanțe active, trifloxistrobin și tebuconazol, cu acţiune sistemică şi mezostemică în plante. Acest produs are și avantajul că produce efectul menținerii foliajului verde câteva zile în plus. Ca urmare, se fac acumulări suplimentare în bob, obținându-se sporuri de producție și o calitate mai bună a acestuia“ – a menționat Cojocaru

Atenţie la fuzarioza spicului!

După formarea spicului se face şi ultimul tratament, unul deosebit de important care combate fuzarioza spicului. Produsul recomandat, Prosaro, este cel mai utilizat în Europa. Din păcate, unii agricultori nu fac acest tratament, motiv pentru care pot apărea pierderi mari la recoltă. Perioada recomandată este între începutul înspicării și prima fază a înfloririi. Momentul exact se alege în funcție de condițiile meteorologice favorizante dezvoltării fungilor.

Specialistul a mai precizat că, în funcție de presiunea dăunătorilor, la avertizare se pot aplica insecticide precum Biscaya, Decis sau Proteus. Perioada recomandată este de la încheierea înfrățirii până după înflorire.

Noi produse pentru protecţia porumbului şi a florii-soarelui

Merlin Flexx este cel mai nou erbicid pentru combaterea buruienilor mono și dicotiledonate anuale, din cultura porumbului, cu utilizare preemergentă şi postemergentă timpurie, ne-a informat Adrian Cosor, crop manager la Bayer.

„Este un erbicid sistemic, cu absorbţie prin rădăcini şi frunze şi translocare rapidă în plantă. Prezintă un efect unic de albire a plantulelor în cursul germinaţiei şi a buruienilor deja răsărite" – a afirmat interlocutorul nostru

Potrivit domniei sale, acesta înglobează tehnologia unică „Synchronized Weed Control" (controlul sincronizat al buruienilor). Această caracteristică îi permite să fie din nou activ în timpul primelor ploi de minimum 10 mm, care urmează după o perioadă fără precipitaţii, controlând astfel buruienile ce pot răsări. Efectul se menţine pe o perioadă de 6-8 săptămâni.

Merlin Flexx se utilizează preemergent fără încorporare în doza de 0,42 l/ha (0,3 l/ha asociat cu alte erbicide) sau postemergent timpuriu, până la faza de 2-3 frunze ale culturii şi 2-3 frunze ale buruienilor, în doză de 0,42 l/ha. Se efectuează o singură erbicidare primăvara, pe toată suprafaţa.

Noul produs se poate utiliza şi pentru loturile de hibridare, dar numai cu avizul furnizorului de sământă.

Nu creează probleme de remanenţă în rotaţia culturilor, deoarece se descompune în totalitate pe parcursul perioadei de vegetaţie a porumbului.

În vederea unei eficacităţi maxime la erbicidarea preemergentă, se recomandă aplicarea produsului imediat după semănat, pentru a valorifica umiditatea existentă în stratul superficial al solului.

În ceea ce priveşte floarea-soarelui, în funcție de presiunea patogenilor, pentru a duce sămânța la potențialul ei maxim de producție sunt necesare două tratamente. „Numai că, în practică, foarte mulți agricultori nu au înțeles încă importanța acestora", afirmă acelaşi specialist de la Bayer.

Pentru controlul bolilor, Bayer are omologate trei fungicide – Prosaro, Rovral și Sfera care combat putregaiul cenuşiu, putregaiul alb, alternarioza sau frângerea tulpinilor. Ultimul, lansat anul trecut, este un produs cu spectru larg de activitate, datorită modului diferit de acţiune a celor două substanţe active, respectiv trifloxistrobin 375 g/l și ciproconazol 160 g/l. Sfera 535 SC prezintă efectul de green leaf asupra culturii, ceea ce permite menţinerea foliajului verde o perioadă mai lungă de timp, creşterea calităţii şi sporuri de producţie.

„Efectul complementar al celor două substanţe active fac din Sfera un produs eficient şi bine adaptat pentru utilizarea în strategii antirezistenţă. Produsul prezintă acţiune preventivă de lungă durată, curativă şi, în anumite situaţii, chiar eradicativă. Se utilizează exclusiv în tratamente preventive efectuate la avertizare sau atunci când sunt condiţii favorabile pentru dezvoltarea bolilor" – a adăugat Cosor.

Specialistul a recomandat 1-2 tratamente la interval minim de 21 de zile. Primul se efectuează în fenofaza de 6-8 frunze ale plantelor, iar următorul, la începutul înfloririi, atunci când primele flori ligulate sunt vizibile. Dacă se aplică unul singur, acesta se face la apariţia distinctă a calatidiului.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2012 Vizualizari:
821

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tratamentele la legume

De câţiva ani încoace, legumicultorii se plâng că nu mai ştiu ce să facă împotriva musculiţei albe, care a ieşit din seră şi atacă roşiile în câmp. Florin Niţu, director de produs la Syngenta, Divizia de Protecţia plantelor, a declarat pentru Lumea satului că mica insectă poate fi combătută relativ uşor cu insecticide de ultimă generaţie. Un mic secret este depistarea dăunătorului din timp, prin scuturarea zilnică a frunzelor sau a plantelor.

Astfel se observă adulţii care zboară şi se intervine imediat cu tratament, pentru a combate şi preveni creşterea densităţii populaţiei de dăunători. „Eu recomand Actara, un produs sistemic de ultimă generaţie, care permite recoltarea roşiilor după numai trei zile de la aplicarea tratamentului. Substanţa rămâne activă timp de peste două săptămâni. Însă, dacă planta creşte rapid, scade concentraţia în frunze. De aceea, în acest caz, tratamentul trebuie repetat la 7-10 zile, eventual alternativ cu produse din clase chimice diferite, care acţionează diferit împotriva musculiţei albe“, a afirmat specialistul Syngenta.

Răsadurile, ca nişte copii sensibili

Directorul de produs a spus că, încă de la faza de răsad, trebuie făcute tratamente preventive. Primul se aplică împotriva căderii plantulelor şi a bolilor vasculare (Pythium, Fusarium si Verticilium), după semănat, la prima udare, şi se repetă după 14 zile. Al doilea tratament, cu Bravo, este împotriva manei, când planta are 2 frunze adevărate, de 3-5 cm. „Acest fungicid prezintă avantajul că se lipeşte bine de frunze şi nu este spălat de apă, la udare. De asemenea, are efect secundar pe putregai. În plus, are acţiune multiplă, ceea ce înseamnă că agenţii patogeni nu pot să dezvolte rezistenţă, pentru că Bravo atacă ciuperca în mai multe locuri“, a precizat Niţu.

Din aceeaşi categorie, cu acţiune multiplă, mai fac parte Mancozeb, Folpet, cupru, Captan şi altele care se pot folosi alternativ. Domnia sa a atras atenţia că, tot la faza de răsad, se mai fac şi alte tratamente împotriva musculiţei miniere şi, eventual, a acarienilor sau tripşilor, mai rar a afidelor, dacă temperatura în seră depăşeşte 15º C. Aceşti dăunători dificili pot fi uşor combătuţi cu Vertimec, cel mai puternic acaricid şi insecticid cu mişcare sistemică locală. Însă, pentru tripşi, cel mai bun este Match, deoarece este ovicid şi larvicid. Un alt tratament important, cu produs sistemic, trebuie făcut cu 1-2 zile înainte de transplantarea răsadurilor. Se poate folosi Ridomil Gold MZ 68 WG, dar dacă răsadurile au crescut foarte mult, Ridomil Gold Plus 42,5 WP, deoarece cuprul reduce temporar creşterea. Totodată, se recomandă o stropire preventivă cu Vertimec.

În vegetaţie, atenţie la tripşi!

Următorul tratament se face la 5-7 zile, după transplantare, împotriva manei şi alternariozei. De asemenea, tripsul trebuie combătut preventiv cu Match.

„Tripsul este un dăunător foarte periculos, pentru că transmite viroze care nu pot fi tratate, provoacă avortarea florilor şi deformarea fructelor, generând pagube foarte importante în culturile de legume“, a menţionat specialistul.

De-a lungul întregului sezon sunt necesare tratamente la intervale de 7 zile în sere/solarii şi de 10-14 zile în câmp, în funcţie de condiţiile climatice (umiditate atmosferică/ploi, temperatură etc.) şi de presiunea bolilor şi dăunătorilor, împotriva manei şi alternariozei, musculiţelor, tripşilor şi afidelor, aşa cum rezultă din tabelul alăturat, cu substanţe de ultimă generaţie.

Pergado MZ este produsul nou, sistemic local, care pătrunde rapid în stratul de ceară de la suprafaţa plantelor, fiind astfel cel mai rezistent la ploaie şi umiditate excesivă, oferind protecţie foarte bună împotriva manei pe fructe şi frunze. O atenţie deosebită trebuie acordată şi combaterii putregaiului, cu Switch, un produs robust, cu două substanţe active specifice, care prezintă mişcare sistemică şi de contact.

Prima stropire se face imediat după primul copilit, pentru a reduce instalarea putregaiului pe tulpină, prin rănile provocate de această lucrare. Apoi, când se scutură florile la primul etaj şi se formează fructul, se face un nou tratament. În cazul în care nopţile continuă să fie reci şi umede, roşiile trebuie tratate săptămânal, împotriva putregaiului. Însă, după două sau trei stropiri cu Switch pe ciclul de cultură, trebuie schimbat cu un alt fungicid, eventual alternându-se permanent cu moduri diferite de acţiune, pentru că este o boală greu de combătut, ce se adaptează rapid.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
5453

□

° Comentarii

□

□

° 1. gelu -- (16-January-2011)se gasesc in magazine de specialitate usor? la ce preturi?

° 2. legumicultor -- (16-January-2011)Si cu acumularile de rezidii cum o sa stam dupa atatea tratamente?Care o sa fie pretul la care se produc aceste tomate? Care o sa fie rentabilitatea culturii?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

tratamentele-eficiente-pot-salva-recolte...

Tratamentele eficiente pot salva recoltele din câmp

Anul acesta au fost necesare trei tratamente la grâu pentru a salva recolta de urmările ploilor excesive care au favorizat bolile, iar la floarea-soarelui şi porumb de unul sau chiar două, pe alocuri. În schimb, buruienile care au năpădit culturile de câmp au creat fermierilor mari probleme. Informaţiile ne-au fost oferite în cadrul evenimentului AgroConect organizat recent de BASF, la Ferma Gardoiu, din judeţul Giurgiu. Câteva sute de agricultori, dintre care 150 de la sud de Dunăre, din Bulgaria, au participat la întâlnirea în câmp.

AgroConect, în ţară

La sfârşitul lunii mai şi începutul lui iunie, BASF a mai organizat evenimente AgroConect la Silistraru (Brăila), Iazu (Ialomiţa), Fundulea (Călăraşi), Diosig (Bihor), Grabaţ (Timiş) şi Dulceşti (Piatra-Neamţ). Menţionăm că la Silistraru au participat, în pre-mieră absolută, 40 de fermieri din Africa de Sud.

Recomandările specialiştilor BASF

La Gardoiu au fost cultivate câte 7 ha cu grâu (premergător rapiţă), porumb (premergător floarea-soarelui), porumb Duo (premergător grâu) şi floarea-soarelui (premergător porumb). În total 28 ha. Iniţial, au fost însămânţate 7 ha şi cu rapiţă, dar acestea au fost întoarse, din caua secetei din toamnă. În primăvară, în locul rapiţei a fost semănat porumb Duo.

Pentru realizarea platformelor, BASF a beneficiat de aportul companiilor producătoare de seminţe, precum Limagrain, Saaten Union, RAGT şi altele. În câmp, specialiştii BASF au prezentat rezultatele obţinute în combaterea bolilor la păioase, oferindu-le celor prezenţi şi diferite variante noi de erbicidare la porumb şi floarea-soarelui.

„Chiar dacă cerealele păioase sunt într-un stadiu avansat de vegetaţie, pot apărea probleme mari din cauza bolilor. Recomandarea noastră este, pe cât posibil, să mai faceţi un tratament cu Duet Ultra, un produs al cărui cost nu este foarte mare. Acolo unde nu s-a aplicat al doilea tratament, ar fi bun acum Allegro, pe bază de strobilurină“ – s-a adresat Tabacu către agricultori, în dreptul unui lot cu grâu.

Constantin Socol, director regional pe zona Oltenia, le-a arătat celor de faţă câteva plante, pe ale căror frunze inferioare se vedea clar atacul de septorioză, boală favorizată de umiditatea excesivă, dar şi de fuzarioză. Domnia sa a precizat că la grâu ultimul tratament împotriva bolilor a fost aplicat înainte de perioada ploilor. Însă după fiecare dintre cele două tratamente a plouat.

La floarea-soarelui fermierii au văzut rezultatele bune datorate sistemului Clearfield care constă în utilizarea erbicidului Pulsar. Pe unele frunze se vedea atac de alternarioză, o boală care nu este considerată foarte gravă. Socol a atenţionat că, după ploi, vor apărea alte boli, Phoma şi Sclerotinia, mult mai periculoase, motiv pentru care a recomandat două tratamente cu Pictor, în doză de 0,5 l/ha. La porumb, ca şi la floarea-soarelui, buruienile erau aproape inexistente. Spre deosebire, loturile martor erau năpădite, astfel încât nu se mai ştia care plante dominau, cele însămânţate sau buruienile. În cazul porumbului, utilizarea fungicidului Opera a adus un surplus de producţie de 10%.

„Anul trecut am organizat primele întâlniri cu fermierii, în cadrul AgroConect. Ideea din spatele acestei denumiri este că dorim să conectăm specialiştii din agricultură, într-un cadru bine organizat, să facă schimb de experienţă între ei, dar şi să vadă beneficiile aduse de produsele noastre“, a spus Tiberiu Dima, directorul Diviziei protecţia plantelor BASF România, la deschiderea evenimentului.

„Am urmărit respectarea condiţiilor reale de producţie, fără a face nimic în plus. Loturile demonstrative nu au fost organizate pe suprafeţe mici, atent îngrijite, aşa cum se procedează de obicei, ci pe suprafeţe mari, care să arate potenţialul produselor BASF“, a declarat Daniel Tabacu, directorul tehnic al companiei BASF România.

„Epoxiconazol din compoziţia Allegro este eradicativ pentru septorioză, fiind cel mai nou şi cel mai bun azol de pe piaţă“ – a menţionat Constantin Socol.

Clearfield pentru rapiţă

În premieră, Constantin Socol a anunţat că BASF a pregătit, pentru rapiţă, un erbicid pe bază de imazamox, un fel de nou Clearfield. Această substanţă activă, folosită şi la Pulsar, combate toate buruienile, inclusiv rapiţa sălbatică. Aplicat în toamnă, produsul distruge inclusiv samulastra de grâu.

Tratamente la grâu

Combaterea buruienilor: Lancelot (doza 33 g/ha) în fenofaza al doilea internod.

Combaterea dăunătorilor: Fastac (100 ml/ha) la înspicat.

Combaterea bolilor: cinci variante.

V1: T1 cu Capalo (1,5 l/ha) la al doilea internod şi T2 cu Opera (2 l/ha) la înspicat.

V2: T1 cu Capalo (1,5 l/ha) la doilea internod şi T2 cu Duett Ultra (0,5 l/ha) la înspicat.

V3: T1 cu Tango Super (0,75 l/ha) la doilea internod şi T2 cu Duett Ultra (0,5 l/ha) la înspicat.

V4: T1 cu Tango Super (0,75 l/ha) la doilea internod şi T2 cu Osiris (2 l/ha) la înspicat.

V5: T1 cu Tango Super (0,75 l/ha) la doilea internod şi T2 cu Allegro (0,75 l/ha) la înspicat.

Tratamente la floarea-soarelui

Combaterea bolilor: Pictor (0,5 l/ha), la hibrizi Clearfield.

Combaterea buruienilor: Pulsar (1,2 l/ha) la hibrizi Clearfield şi mai multe variante pentru tehnologiile concurente. Dintre acestea, menţionăm Frontier Forte (1,2 l/ha) şi Statos Ultra (2 l/ha) + Dash (2 l/ha).

Tratamente la porumb

Combaterea bolilor: Opera (1,5 l/ha).

Combaterea buruienilor: patru variante.

V1: Frontier Forte (1,2 l/ha) preemer-gent, Cambio (2,5 l/ha) la 4 frunze + Kelvin Top (1 l/ha).

V2: Stelar (1 l/ha) + Akris (2,5 l/ha + Dash (1 l/ha), la 4 frunze.

V3: Campus (0,15, l/ha) + Stomp (3,3 l/ha) + Dash (1 l/ha), la 4 frunze.

V4: pachet Rekord, format din Cambio (2 l/ha) + Kelvin Top (1 l/ha) + Dash (0,6 l/ha), la 4-6 frunze

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
1171

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tratamentele la păioase nu se termină în primăvară

„Mulţi fermieri consideră că luna aprilie marchează sfârşitul tratamentelor la păioase, în general, şi la grâu, în special, ceea ce este greşit. Pentru a obţine recolte sporite şi de calitate, fungicidele şi insecticidele trebuie aplicate, până la înspicat, cel puţin de două ori“, susţine Ion Săvulescu, director tehnic la DuPont România.

Acţiuni concrete

În opinia sa, în primăvară, când planta trece de la faza de mugure vegetativ la mugure generativ, se face primul tratament cu fungicide. Culturile se tratează, de exemplu, cu Alert, împotriva complexului de boli foliare, cum ar fi făinarea (Erysiphe sp.), pătarea în ochi (Pseudocercosporella herpotrichoïdes), pătarea brună (Septoria sp.), rugina (Puccinia sp.), arsura frunzelor (Helminthosporium sp.) sau fuzarioza (Fusarium sp.). Cantitatea recomandată este de 0,8 l/ha. Dacă există presiune mare de făinare, în loc de Alert se poate utiliza Evolus (1 l/ha), care de asemenea acoperă întregul spectru de boli foliare.

Combaterea dăunătorilor şi a buruienilor

Tot acum, este posibil să se ivească şi primii dăunători – de exemplu afide, muşte (Oscinella frit, Delia coarctata) sau viespea-paiului (Cephus pygmaens) – situaţie în care este necesar un insecticid pe bază de piretroide, organofosforice sau neonicotinoide. În aceeaşi perioadă, apar şi buruienile cu frunză lată, care trebuie combătute cu erbicide, momentul optim fiind când cele anuale au 2-4 frunze, iar cele perene sunt în faza de rozetă. „Eu recomand Granstar Super, 40 g/ha, care controlează aproape 70 de specii şi are cea mai scurtă perioadă reziduală dintre toate erbicidele utilizate. În funcţie de gradul de îmburuienare, poate fi necesar un program tehnologic bazat şi pe alt erbicid sulfonil ureic, cum ar fi Glean (15-20 gr/ha), Laren Pro 20SG (30 gr/ha) ori Pointer Ultra (35 gr/ha). Pentru infestări majore cu turiţă, se poate folosi Granstar Super (40 g/ha) plus Cerlit (0,4 l/ha)“, a precizat Săvulescu.

Al doilea tratament

Când se formează ultima frunză, se face al doilea tratament cu fungicide. Este momentul dintre formarea ultimei frunze (stindard) şi înspicat. Acum este binevenit fungicidului Acanto Plus (0,5 l/ha). „Acest produs, pe lângă combaterea bolilor, prin green-efect, stimulează fotosinteza şi, în acest fel, lanul se menţine verde 4-10 zile zile în plus faţă de un tratament clasic cu fungicide din grupa triazoli“, a menţionat specialistul. Ion Săvulescu susţine că, în cazul grâului, prelungirea perioadei de umplere a bobului înseamnă acumulare suplimentară de gluten şi obţinerea unor boabe mai mari, de calitate superioară, la care se adaugă un plus la producţie de 150-750 kg/ha, în funcţie de condiţiile climatice şi de nutriţie. El atrage atenţia că, din primăvară şi până la recoltare, mai sunt necesare cel puţin două tratamente împotriva dăunătorilor, în funcţie de presiunea lor. Cel mai periculos este ploşniţa-grâului (Eurygaster integriceps), care depreciază drastic indicii de calitate ai producţiei. Poate fi combătută cu insecticide pe bază de piretroizi, organofosforice sau neonicotinoide. De asemenea, sunt cazuri în care trebuie aplicat şi un al treilea tratament cu fungicide, la jumătatea perioadei de vegetaţie.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
1105

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Trataţi naturist dereglările digestive!

Indigestia și arsurile stomacului sunt cauzate de creșterea sau descreșterea secreției de acid gastric și a altor enzime cu un rol important în digestie. Simptomele includ arsuri, gaze, greață și senzația de balonare. Refluxul esofagian este cauzat de urcarea acidului gastric din stomac spre esofag. Cam așa sună descrierea științifică a senzației de disconfort de după o masă grea. Carnea grasă, sarmalele, cartofii și cozonacul, servite toate la aceeași masă, pot duce la aceste afecțiuni. Metodele de detoxificare și tratare sunt multiple, dar vă vom prezenta doar câteva dintre ele. Cornelia Marin, specialist în nutriţie, ne sfătuieşte cum să ne detoxifiem organismul după perioada Sărbătorilor de iarnă.

Ceaiurile alină durerile stomacale

Unul dintre cele mai eficiente remedi naturale în astfel de afecțiuni este sucul de morcovi și de sfeclă, băut dimineața pe stomacul gol. De asemenea, ceaiul de mentă este antispasmodic, deci reprezintă un bun remediu contra crampelor stomacale. Ceaiul de muşeţel permite eliberarea gazelor, cel de ghimbir reduce balonarea și durerea, iar gelul de aloe vera alină durerile stomacului.

Remedii pentru greaţă

Atunci când apare senzația de greață și vă simțiți stomacul greu beți un sfert de ceașcă cu suc de aloe vera –înainte de masă – dimineața și seara. De asemenea, vă puteți face o infuzie din rădăcină de ghimbir, dintr-un vârf de linguriță la 150 ml de apă. Semințele de in ajută dacă beți trei căni cu infuzie înainte de cele trei mese principale (o linguriță la 250 ml de apă). Și roinița este recomandată – o linguriță de plantă la o cană cu apă – două, trei căni pe zi. O altă plantă ce luptă împotriva grețurilor este rozmarinul. Se beau două căni pe zi cu o linguriță de plantă uscată la 200 ml de apă. Și ultima, dar nu cea din urmă, este lămâia, al cărei suc îl puteți bea diluat într-o jumătate de pahar cu apă.

Limonadă pentru mahmureală

Pentru a preveni stările de vomă şi pentru stoparea durerilor de cap, băutura cea mai de preţ este… limonada. Sucul proaspăt de la o lămâie, amestecat cu una, două linguriţe cu miere şi apă, vă pune rapid pe picioare. Dimineaţa, când vă treziţi, nu beţi apă, pentru că aveţi toate şansele să căpătaţi o durere mare de cap, iar starea de mahmureală nu va dispărea. Beţi prima dată limonadă, dacă puteţi mâncaţi şi ceva uşor, şi abia după aceea hidrataţi-vă cu multă apă. Pe lângă stările de vomă înlăturate de limonadă, aceasta vă vitaminizează organismul şi previne stările gripale.

Infuzii contra arsurilor gastrice

Infuziile din plante sunt cele mai utile. Puneți două, trei lingurițe de mentă uscată la 200 ml de apă clocotită, lăsați să infuzeze 10 minute într-un vas acoperit, apoi strecurați lichidul. Ceaiul nu se îndulcește și trebuie băut lent, cu înghițituri mici. Infuzia de cimbrișor se prepară dintr-o linguriță cu plantă uscată la 500 ml de apă și se beau trei căni pe zi. Vă pot ajuta și două căni pe zi cu o infuzie de semințe de anason, făcută cu o jumătate de linguriță de semințe la 250 ml de apă. Pentru infuzia de mușețel vă sunt necesare două lingurițe cu flori uscate la 250 ml de apă clocotită și se beau trei, patru căni pe zi. De asemenea, mai este utilă și compresa alcoolizată pe regiunea stomacului. Pentru aceasta puneți 100 ml alcool la 400 ml apă călduță.

Gabriela NICULESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
745

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Trebuie să ne temem de criză?

Sunt managerul celei mai mari şi performante exploataţii agricole din Europa. Dacă ar fi să dau crezare „fabricanţilor de prognoze gri“, atunci ar trebui să abandonez acum, pentru a-mi salva onoarea profesională şi morală. Ei bine, n-o s-o fac şi vă mărturisesc că nici nu-mi este teamă de criza financiară care zguduie coloşii economici şi financiari ai lumii. Noi, aici, în Insula Mare a Brăilei, trăim în linişte şi pace, departe de ideile celor care anunţă apocalipsa.

Anul agricol 2008 a fost deosebit de greu. Promisiunile agrometeorologice şi economice pentru 2009 nu sunt însă dintre cele mai promiţătoare. A capitula în faţa greutăţilor, care din nefericire sunt reale, ar însemna un act mişelesc, ca să nu spun mai mult. Misiunea noastră, a agricultorilor, este să producem hrană pentru cei peste 21 milioane de oameni şi trebuie s-o îndeplinim. Mai ales acum, când populaţia trăieşte sub spectrul foametei.

În primul rând, solidaritatea profesională

Cu bunele şi relele ce ne înconjoară, este momentul să înţelegem că trebuie să dăm dovadă de o solidaritate profesională care să aibă în miezul ei oamenii numiţi să conducă destinele agriculturii româneşti.

Marea şi greaua răspundere ce apasă pe umerii ministrului Ilie Sârbu, a cărui capacitate managerială a fost si este de necontestat, mă obligă să spun că fără sprijinul cinstit al specialiştilor, asociaţiilor producătorilor, depozitorilor şi procesatorilor, al sindicatului, al tuturor celor ce suntem legaţi de agricultură, şansele domniei sale sunt minime.

Nevoia unui program anticriză

Aflaţi oarecum mai departe de frământările financiare actuale, susţin că este nevoie de elaborarea unui program agricol anticriză. Pentru a fi realizabil, el trebuie să pornească de jos în sus, cum s-ar spune.

Suma acestor programe proprii va duce la realizarea programului naţional anticriză, care să stabilească măsurile şi politicile agricole ce trebuie urmate pentru a valorifica întregul potenţial agricol al României. Este o ruşine ca o ţară de forţa agricolă a României să importe peste 70% din produsele alimentare necesare populaţiei. Istoric vorbind, doar cu câteva decenii în urmă, unele ţări au ieşit din criză construind infrastructura, dând de lucru oamenilor, rezolvând să zicem o problemă strategică a unei naţiuni cum ar fi Sistemul naţional de drumuri.

De ce noi nu ne-am reface acum Sistemul naţional de irigaţii, înţelegând că aşa cum energia electrică, gazul sau apa potabilă trebuie duse până la consumator, aşa şi apa de irigat e necesar să ajungă până la solă sau tarla, de unde utilizatorul să o folosească pentru irigarea culturilor.

Biomasa, o resursă imensă

Recent, în afară de criza despre care se tot vorbeşte în România, a mai apărut una, aşa-zisa „Criză a gazului“. Lipsa a circa 20% din gazul necesar a făcut să se închidă mari consumatori industriali în favoarea celor casnici, cu consecinţe sociale şi economice grave. Agricultura, prin biomasa de care dispune, ar putea să acopere cu succes acest deficit energetic, dacă am lua în calcul doar resturile vegetale de la grâu şi porumb.

Dacă la aceasta am adăuga producţia de porumb cu destinaţie „bioetanol", ce se poate obţine de pe 1,5-2 mil. ha, la care adăugăm şi cele 3-3,5 mil. ha necultivate, am obţine cca. 3-4 mil. t biocombustibili care ar acoperi o bună parte a consumului din zona autoturismelor.

România poate cultiva, de asemenea, fără nicio problemă, între 0,5-1,0 mil ha cu rapiţă, ceea ce ar asigura, de asemenea, între 0,5-1,0 mil t biodiesel, care asigură practic întregul necesar de combustibil din agricultură pentru lucrarea celor cca 10 mil ha de teren arabil românesc.

Suntem deci în faţa celei mai mari provocări pentru agricultura noastră, dându-i o nouă valenţă, aceea energetică. Neştiutorii de carte avansează ideea că agricultura energetică ar fi în detrimentul hranei. Prezicerea este falsă: în România, atât timp cât milioane de hectare rămân necultivate, aceste culturi reprezintă o şansă aproape unică în Europa.

Biotehnologiile, cea mai mare cucerire a ştiinţei

Un studiu recent arată că, dacă fiecare chinez ar dori de mâine să consume săptămânal câte un pui de carne (ceea ce este foarte probabil să se întâmple), necesarul de soia numai pentru China ar fi de peste 100 mil t, ceea ce practic astăzi ar fi imposibil de asigurat. Totuşi, programul chinez de biotehnologie vizează acest obiectiv, după ce ţări ca Brazilia, Argentina, USA lucrează cu toate forţele pentru aceasta, pentru a-i stăvili foamea de proteină.

Soluţia cea mai puţin poluantă, cea mai prietenoasă cu mediul pentru a creşte producţiile agricole, este astăzi aceea de utilizare a biotehnologiilor. Aproape toată proteina animală din carne, ouă, lapte se obţine prin consumul de proteină vegetală. Soia, dintre toate plantele de cultură, este de departe cea mai importantă, pentru că aceasta concentrează în conţinutul său peste 40% proteine.

România, care întruneşte cele mai bune condiţii pentru această cultură, din ţară exportatoare de soia a devenit importatoare, culmea, tot de soia obţinută din culturi transgenice. De data aceasta, vinovaţii se află la Bruxelles, unde se fac jocurile pe piaţa agricolă a Europei. Dacă până la integrare au înţeles că trebuie să stăm cu capul aplecat, acum această atitudine a guvernanţilor noştri este cel puţin duplicitară. Oricum, foarte dăunătoare pentru agricultură.

Iată de ce cred că „regina culturilor" în perioada imediat următoare trebuie să revină în România pe cel puţin jumătate de milion de hectare. Această plantă ne asigură nu numai proteina atât de necesară, dar ne lasă în sol şi cel mai ieftin şi nepoluat azot, azotul biologic.

Cred că este firesc ca acum, când deficitul de cont curent este atât de mare, un Program al proteinei româneşti bazat pe soia PMG ar influenţa pozitiv balanţa de plăţi a României, ar ajuta dezvoltarea zootehniei româneşti şi reducerea poluării cu azot chimic. Ca să fie pe înţelesul tuturor, vreau să spun că, la ora actuală, România este singura ţară din Europa care stăpâneşte tehnologia acestei culturi, iar prin producţiile obţinute va putea deveni furnizoarea Comunităţii Europene de proteină vegetală.

Luarea în cultură a tuturor suprafeţelor arabile nelucrate, construirea de depozite simple şi moderne pentru preluarea produselor agricole disponibile, de la nivelul fiecărei comune sau sat, ar da un impuls activităţii agricole, ar lărgi şi asigura o piaţă sigură atât de necesară în marea majoritate a zonelor agricole.

Teme de meditaţie pentru noul Guvern

România, din ţara care exporta legume din câmp, din sere şi solarii, importă astăzi cantităţi imense din această categorie de produse agricole. Importăm pentru că nu avem o politică coerentă de a-i sprijini pe legumicultori. În primul rând, va trebui să le asigurăm o piaţă sigură de desfacere, în condiţiile în care aceasta există pentru legumele de import. Ne plângem permanent de o stare de fapt de necontestat – fărâmiţarea excesivă a terenurilor agricole. Este foarte greu să faci cultură mare pe jumătate de hectar sau pe un hectar.

Dar plantele medicinale, atât de solicitate la export, pot fi cultivate pe suprafeţe mai mici, care să aducă profituri substanţiale, pentru că cer muncă manuală şi nechimizată. Lipsa actuală de organizare în acest domeniu, de educare a celor ce sunt interesaţi, nepreluarea şi conservarea producţiei fac ca şi acestea să reprezinte o rezervă neexplorată astăzi suficient.

Nu producem suficiente legume, nici cânepă pentru seminţe şi fibră, struguri de masă, seminţe de dovleac şi multe, multe altele, dar ne plângem că nu avem unde câştiga suficient în România şi suntem nevoiţi să lucrăm în Spania, Italia, Grecia şi alte ţări europene. Sunt doar câteva teme de meditaţie pentru noul guvern şi noul ministru, care au obligaţia să găsească soluţii pentru ieşirea României din această falsă criză alimentară.

Birocraţia, mai rea ca indolenţa!

Vom primi bani, vor fi mulţi, dar pentru a-i încasa ne lovim de aceeaşi problemă: nu avem proiecte, şi nu pentru că n-ar avea cine să le facă, ci pentru că birocraţia este foarte mare. Pentru mulţi doritori, aventurarea într-o încercare de a obţine un credit structural este un eşec sigur.

Cred că oferirea la cerere a unui proiect-cadru, flexibil în adaptare, întocmirea întregii documentaţii şi obţinerea tuturor avizelor de la organisme locale specializate, desigur, contra cost, ar reprezenta o soluţie pentru care Ministerul va trebui să se implice. Solicitantul să facă doar dovada că are pregătirea necesară, banii suficienţi şi baza materială aplicării proiectului pe care îl solicită.

Poate aşa mult râvnitele fonduri oferite de Uniunea Europeană vor putea fi absorbite iar România, în ceasul din urmă, să beneficieze integral de ceea ce i se oferă. Dacă acum, când mulţi se prăbuşesc, unii sunt speriaţi, iar alţii încearcă să-şi conserve realizările, noi nu vom apăsa pe pedala de acceleraţie, vom pierde şi acest tren, care mă tem că este ultimul.

Criza mondială este o realitate. Noi, agricultorii din România, avem puterea de a-i preîntâmpina apariţia şi efectele. Condiţia este ca actualii guvernanţi să-şi amintească de noi şi să ne ajute când avem mare nevoie. Efortul bugetar nu ar trebui să bulverseze echilibrul financiar la nivelul economiei. Dar banii trebuie dirijaţi cu prioritate pentru cei care produc pentru ţară. Altfel, banii se risipesc ca până acum.

În concluzie, cred că nu trebuie să ne temem de criză, ci să profităm de ea.

Dezvoltarea rurală în contextul crizei actuale

Institutul de Economie Agrară, aflat în structura Institutului Naţional de Cercetări Economice (INCE) din cadrul Academiei Române, a organizat aproape de sfârşitul anului trecut sesiunea ştiinţifică anuală cu titlul „Dezvoltarea rurală durabilă – diagnoze şi perspective în contextul crizei actuale“. Numeroşi cercetători din domeniu şi-au dat întâlnire cu această ocazie la Casa Oamenilor de Ştiinţă, unde au expus peste cincizeci de lucrări, structurate pe două secţiuni.

În prima parte a discuţiilor a fost prezentată starea actuală a sectorului agroalimentar, făcându-se referire la economia României în procesul de preaderare şi aderare, a fost evaluat sprijinul bugetar pentru agricultură în perioada 2001-2007 şi s-au elaborate scenarii privind bugetul anului 2009. Cea de a doua parte a sesiunii ştiinţifice a adus în prim-plan principalele provocări şi perspective ale dezvoltării rurale româneşti.

Amfitrionul discuţiilor a fost acad. Păun Ion Otiman, în calitatea sa de director al Institutului de Economie Agrară şi secretar general al Academiei Române. Prezentarea sa a constituit un valoros punct de plecare pentru discuţiile purtate cu ceilalţi vorbitori. Dintre aceştia îi remarcăm pe academicianul Cristian Hera, preşedinte ASAS, prof. dr. Mircea Ciumara, director INCE, prof. dr. Victor Manole, decanul Facultăţii de Economie Agroalimentară şi a Mediului (ASE).

Vă prezentăm în acest număr lucrarea domnului academician intitulată „Dezvoltarea rurală şi agricultura: oportunităţi de atenuare sau factori de accentuare a crizei economico-financiare?“

Efectele probabile ale crizei asupra agriculturii

Fermele mici de subzistenţă şi semisubzistenţă vor suporta şocuri mai mici ale crizei, cu efecte asupra randamentelor şi consumului intern. Se va accentua presiunea demografică ca urmare a şomajului urban şi rural, iar transferul exploatării va reveni fermelor comerciale.

Fermele comerciale vor suporta şocuri însemnate din cauza scumpirii creditului bancar şi comercial, diminuării accesului la investiţii, scăderii preţurilor produselor agricole materii prime. Preluarea transferului efectelor economice negative intersectoriale, precum şi evoluţia preţurilor grâului şi porumbului la bursă vor contribui în mod semnificativ la această situaţie.

În ceea ce priveşte Politica Agricolă Comună la ora actuală, se conturează următoarele tendinţe:

- reducerea şi/sau eliminarea subvenţiilor pentru producţie;
- diminuarea drastică a stimulării măsurilor de piaţă;
- voci tot mai puternice de eliminare a bugetului PAC;
- stare euforică prematură, nefondată, privind stabilitatea, siguranţa şi securitatea alimentară, precum şi solidaritatea europeană;

- naivitatea, inconştienţa sau chiar interesul factorilor decidenţi majori europeni, care continuă să ţină departe fermierii europeni de rezultatele biotehnologiei actuale.

Soluţiile de atenuare a crizei şi relansare a economiei rurale

În acest context incert, politicile de relansare economică trebuie să aibă în vedere:

- stimularea producţiei agricole (stimularea financiară a fermierilor şi procesatorilor prin ieftinirea creditului bancar);
- optimizarea structurii tehnologiilor agricole: intensive, conservative.
- reducerea TVA-ului cu următoarele consecinţe:
- scăderea preţurilor, creşterea vânzărilor, stimularea producţiei agroalimentare;
- reducerea veniturilor bugetare – influenţă asupra capacităţii investiţionale;
- stimularea investiţională în economia rurală (IMM-uri procesatoare şi de servicii).

Infrastructura rurală, generatoare de locuri de muncă, trebuie să vizeze:

- conceperea şi finanţarea public-privată a unor mari proiecte naţionale de echipare şi amenajare a teritoriului (sisteme de irigaţii într-o nouă concepţie, perdele forestiere de protecţie, acumulări de apă, lucrări de protecţie a localităţilor);
- lucrările de infrastructură rurală generatoare de avantaje investiţionale în producţia agroalimentară şi de servicii.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
921

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Trei boli periculoase ale cartofului în primele faze de vegetaţie

V-am prezentat în numărul trecut principalii dăunători ai culturii de cartof. Producţia şi calitatea acestei culturi suferă în egală măsură din cauza bolilor specifice care atacă în acest interval. Principala cale de transmitere a multor boli şi dăunători la cartof o constituie sămânţa de cartof.

Ciuperci

Mana cartofului produsă de ciuperca Phytophthora infestans este cunoscută ca un parazit foarte agresiv. Tuberculii infectaţi cu Phytophthora infestans reprezintă principala cale de transmitere a ciupercii de la un an la altul. Spre deosebire de atacul pe foliaj şi tulpini, atacul pe tuberculi este invizibil în timpul vegetaţiei, simptomele fiind puţin evidente chiar pe tuberculii recoltaţi. Mana se propagă rapid şi în depozit. Chiar dacă tuberculii de sămânţă infectaţi pot să nu manifeste simptome vizibile în depozit, în momentul când ajung să fie plantaţi devin sursă de infecţie. Fermierul trebuie să aibă în vedere, încă de la începutul înfiinţării culturii de cartof, câteva măsuri de prevenire a manei. Acestea constau într-o igienă fitosanitară riguroasă, rotaţie adecvată (3-4 ani), soi de cartof relativ rezistent la atacul ciupercii, evitarea solurilor cu exces de umiditate.

Rizoctonioza, produsă de ciuperca Rhizoctonia solani, este o altă boală care afectează culturile de cartof la începutul sezonului. Este frecventă şi poate produce pierderi în special în primăverile reci şi umede. Plantele de cartof pot fi atacate în orice stadiu de dezvoltare, iar localizarea infecţiei are loc sub nivelul solului. Pe tulpini şi stoloni apar leziuni de culoare brun-închis. La atacuri timpurii, boala duce la o răsărire neuniformă şi la goluri în cultură. În cazul unui atac mai târziu pot apărea tuberculi aerieni, veştejiri şi rularea frunzelor din vârful tulpinilor. Plantele de cartof bolnave produc tuberculi mici sau deformaţi.

Transmiterea ciupercii de la un an la altul se realizează prin tuberculii de sămânţă infestaţi. Eliminarea de la plantare a tuberculilor cu scleroţi, plantarea la mică adâncime la o temperatură a solului de peste 6-7°C sunt câteva dintre măsurile de reducere a incidenţei acestei boli. Pentru reducerea sursei de infecţie din sol şi de pe tuberculi se recomandă utilizarea unor fungicide sau insectofungicide pentru tratarea tuberculilor înainte de plantare.

Bacterii

Bacteriile prezente pe tuberculii de sămânţă au şi ele un efect negativ asupra răsăririi cartofului. O bacterie cu un rol important în sănătatea culturilor de cartof şi mai ales în răsărirea plantelor este Erwinia carotovora, agentul patogen care produce putregaiul umed al tuberculilor şi înnegrirea bazei tulpinii. În condiţiile de la noi, bacteria nu supravieţuieşte de la un an la altul în sol. Singura sursă de infecţie o reprezintă materialul de plantat contaminat sau infectat.

În cazul atacului după răsărire, plantele rămân mai mici, au foliajul îngălbenit, foliolele răsucite, veştejite. Înnegrirea bazei tulpinii se deosebeşte uşor de alte boli ce produc răsucirea frunzelor prin faptul că în acest caz plantele se smulg uşor, iar tulpina prezintă un putregai negru umed, ce pleacă de la tuberculul mamă care este putrezit. Alegerea produselor, respecterea momentului optim de tratament, a dozelor omologate şi, nu în ultimul rând, supravegherea permanentă a solelor contribuie la un control eficient al bolilor şi dăunătorilor din culturile de cartof.

Dr. Daniela Donescu
Ing. Manuela Hermeziu
INCDCSZ Braşov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
4154

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Trei fermieri îşi evaluează şansele în noul an agricol > REVISTA LUMEA SATULUI

Trei fermieri îşi evaluează şansele în noul an agricol

În pragul demarării campaniei de primăvară, am vrut să aflăm de la trei fermieri din sudul ţării pe ce recolte mizează ei şi care este stadiul lucrărilor agricole. Interlocutorii noştri sunt Nicolae Sitaru - Ialomiţa, Alexandru Porumb - Ilfov şi Ilie Dan - Giurgiu. Părerea unanimă a lor este că recoltele din vară vor fi bune, dacă vom avea parte de un an normal, fără evenimente nedorite. Unele probleme ar putea să apară la rapiţă, care în unele zone a răsărit târziu din cauza secetei şi e mai rară. Au căzut şi precipitaţiile, însă ele au fost urmate îndeaproape de îngheţ.

Producţii prognozate

Nicolae Sitaru estimează randamente de 5,5 t/ha la grâu, 6 t/ha la orz, floarea-soarelui aproximativ 3 t şi la porumb de 10 tone.

Prognoza lui Alexandru Porumb este de 4-5 t la grâu şi 5-6 t la orz.

Ilie Dan: „La rapiţă, să zicem 1,5-2 t/ha, la grâu 4-4,5 t/ha, orzoaică în jur de 6 t/ha, floarea-soarelui 2,5-3 t/ha, iar la porumb 7-8 t/hectare“.

Structura culturilor

Nicolae Sitaru: „Am pus grâu pe aproximativ 950 ha şi orz pe 225 ha. În primăvară voi însămânţa 400 ha cu floarea-soarelui, 800 ha cu porumb, iar fasole, mazăre şi altele peste 100 ha. Nu am cultivat rapiţă, pentru că ar fi trebuit să o însămânţez prea târziu şi nu am vrut să risc.“

Alexandru Porumb: „Am ţinut cont numai de rotaţia culturilor, nu şi de preţurile pieţei. Aşa că am însămânţat în toamnă 350 ha cu cereale păioase, iar în primăvară am în plan 250 ha cu floarea-soarelui şi 50 ha cu porumb.“

Ilie Dan: „Am păstrat o suprafaţă mai mare pentru floarea-soarelui. Anul trecut am cultivat 50 ha, iar anul acesta, 200 hectare. În toamnă, am însămânţat 330 ha cu grâu, din care 50 ha cu grâu dur, 120 ha cu orzoaică şi 150 ha cu rapiţă. În primăvară, floarea şi porumbul vor ocupa doar 50 hectare.“

Lucrări minime

Nicolae Sitaru: „Terenul a fost arat 100%, încă din toamnă .“

Alexandru Porumb: „În toamnă, am arat toate cele 650 ha. În primăvară, mai dau un disc pe 350 ha.“

Ilie Dan: „Tot terenul a fost pregătit din toamnă. Pentru rapiţă şi culturile de primăvară am arat. În schimb, pentru celelalte culturi de toamnă am folosit discul mare“.

Sfecla a dispărut

O problemă generală, în sudul ţării, o constituie dispariţia totală a sfeclei de zahăr, cu toate că este cea mai bine susţinută financiar. Cei trei invitaţi ne-au declarat că nu au cui să o vândă, neexistând fabrici de zahăr. Apoi, cultura are nevoie de apă, iar în zonele lor nu există sisteme de irigaţii. Să mai spunem că numai doi dintre interlocutorii noştri au primit sprijinul în avans, pentru înfiinţarea culturilor, în timp ce Nicolae Sitaru mai are de aşteptat, chiar dacă este preşedintele LAPAR.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
1032

☐

˚Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Trei flori, multe culori şi un parfum puternic > REVISTA LUMEA SATULUI

Trei flori, multe culori şi un parfum puternic

Cel puţin 20 de specii pot îmbogăţi grădina pe timpul verii, cu o varietate coloristică şi de parfum de o rară fineţe. Astăzi vă prezentăm trei dintre plantele cu perioadă lungă de înflorire, pe care le puteţi îmbina pe aleea din curtea casei, în jardiniere sau în micul dumneavoastră parc.

Micşuneaua

Cunoscută ca micsandră, nopticoasă, tămâioară, viorea galbenă sau roşie, micşuneaua (Matthiola incana) este una dintre cele mai vechi plante decorative, fiind cunoscută din Evul Mediu. Se cultivă în grădină, ghiveci, jardiniere, balcoane etc. Florile, de culoare alb, roz, roşu, violet, galben – simple sau involte – înfloresc din primăvară şi până toamna târziu, când cade bruma.

Este o plantă nu foarte pretenţioasă şi uşor de obţinut şi întreţinut. Se seamănă în răsadniţe sau lădiţe, în februarie – martie, iar repicarea are loc atunci când plăntuţele au 2-3 frunze. Plantarea la loc definitiv se face în aprilie-mai, la distanţa de 20 cm între plante.

Micşuneaua iubeşte soarele, dar nu suportă căldura în exces (încetineşte înflorirea). Ar mai fi de reţinut: dacă sunt stropite frunzele, acestea se îngălbenesc, iar udarea în exces duce la putrezirea rădăcinilor. Se recomandă însă, la plantare, o udare puternică, pentru a ajuta la prinderea plantei. Florile emană un parfum fin şi, pentru a fi pus în valoare acest aspect, e bine să alegeţi pentru ele un loc bine aerisit.

Margaretele

Margareta (Chrysanthemum sp., denumirea plantei anuale cultivată în grădină, şi Leucanthemum vulgare, margareta perenă de câmp sau comună) este cea mai tăiată floare din lume, fiind a treia după trandafir şi garoafă. Înfloreşte din luna iunie şi până toamna târziu. Este o plantă uşor de adus în cultură şi poate cea mai răspândită specie din flora spontană. Specia comună însă nu rezistă ca floare tăiată, de aceea ea a fost ameliorată acum multe sute de ani, ca plantă anuală, cu viaţă lungă chiar şi în buchet.

Margaretele se înmulţesc prin seminţe (primăvara), prin divizarea tufelor şi prin butaşi. Este o plantă extrem de rezistentă şi la frig, şi la căldură, nu are mari pretenţii la sol, pretinde udări moderate, exceptând perioadele de arşiţă, când are nevoie, evident, de multă apă.

Lavanda

Lavanda sau levănţica (Levandula sp) este cultivată pentru floare şi pentru parfumul său, dar mai ales pentru industria farmaceutică şi cos-metică. Gospodinele o întrebuinţează iarna, uscată în buchete, pentru parfumul deosebit, dar şi pentru că mirosul alungă moliile. Fiind o plantă perenă, cu înrădăcinare profundă, preferă solurile lucrate adânc şi bogate în îngrăşământ natural. Se înmulţeşte prin seminţe şi vegetativ.

Semănatul are loc pe straturi, direct în grădină, în octombrie-noiembrie, la distanţa de 10-15 cm. Când plantele au câteva perechi de frunze se execută răritul, la 3-5 cm între plante pe rând, iar anul următor, în august, plantele se tund la 6-7 cm înălţime.

Răsadul se scoate la locul definitiv toamna, în octombrie (la un an de la semănat, aşadar) sau primăvara devreme. La înmulţirea prin butaşi înrădăcinaţi, aceştia se recoltează în septembrie, din plantaţiile care au trei până la cinci ani, se plantează în cutii cu nisip, în spaţii bine încălzite (la 5-6 cm între rânduri şi 3-4 cm pe rând), iar primăvara se scot la locul definitiv (25 cm între rânduri şi 15 cm pe rând). Tăierile pentru formarea tufei se execută numai în primul an de vegetaţie, prin îndepărtarea tuturor inflorescenţelor, asigurându-se, astfel, o bună ramificare a tufei.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
1416

□

Comentarii

□

□

1. Dragomir Petra -- (1-July-2012)Sunt incantata de articol si va multumesc! Va propun o floare foarte indragita de iubitorii gradinaritului:Clematis

Va doresc succes in continuare

Ing. Petra Dragomir-Slobozia.Ialomita

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

trei-leacuri-pentru-un-ficat-obosit_l730...

Trei leacuri pentru un ficat obosit

O nutriţie necorespunzătoare poate crea o serie de probleme organismului nostru. Unul dintre cele mai afectate organe este ficatul, motiv pentru care în urmă-toarele rânduri vă prezentăm câteva dintre modalităţile naturiste prin care puteţi asigura o bună funcţionare a lui.

Mai mult decât simple alimente

Hreanul a fost folosit aproape dintotdeauna pentru tratarea afecţiunilor ficatului. Primăvara se folosesc florile de hrean care trebuie să fie puse timp de 10 zile la macerat în 500 ml de ţuică. Din compoziţia obţinută se consumă zilnic câte trei linguri pe zi înaintea fiecărei mese.

Şi în prag de toamnă hreanul se dovedeşte a fi la fel de util, doar că de această dată putem folosi rădăcinile sale. Este recomandat să se radă mărunt rădăcini de hrean care să acopere capacitatea unui pahar. Este nevoie de un borcan de un litru plin cu apă clocotită în care se introduc rădăcinile rase. Vreme de o jumătate de oră se ţine borcanul acoperit, după care se strecoară. Compoziţia obţinută se administrează diferit în funcţie de vârstă. Copiii foarte mici, până într-un an, este indicat să consume doar trei linguri de zi înainte de mese, în vreme ce copiilor trecuţi de această vârstă le este recomandat un sfert de pahar. Adulţii pot consuma câte o jumătate de pahar.

Cartoful la linguriţă

Alt tratament naturist folosit pentru afecţiunile ficatului are la bază cartofii. Pentru acest tratament aveţi nevoie de un kilogram de cartofi, care trebuie spălaţi foarte bine şi fierţi timp de aproape patru ore, la foc mic, în şase litri de apă. Este foarte important să îi fierbeţi cu tot cu coajă. Ulterior, se pisează cartofii până se obţine un piure şi se lasă practic la decantat. Odată realizat acest proces, apa rămasă la suprafaţă se strecoară. Compoziţia se administrează înainte de a se servi masa cu jumătate de oră, sub forma a două linguri.

Dovleacul însiropat în miere

Siropul de dovleac este recunoscut ca fiind un bun medicament pentru toate bolile specifice ficatului. Mai mult decât atât, procesul prin care veţi putea obţine acest medicament natural atât de preţios vă va aminti de jocurile copilăriei, în care fiecare dintre noi sculptam în bostanii mari găsiţi în grădina părinţilor felinare. Aşadar, aveţi nevoie de un dovleac foarte bine copt, galben, căruia i se taie capacul şi i se scot seminţele.

După ce aţi îndepăr-tat toate seminţele, turnaţi în interiorul lui miere în funcţie şi de mărimea dovleacului. Puneţi din nou capacul şi asiguraţi-vă că este bine fixat astfel încât să fie închis aproape etanş. În această formă se păstrează, în locuri igienice şi adăpostite, vreme de o lună. După această perioadă, dovleacul se dă prin maşina de tocat, amestecân-du-se astfel cu restul conţinu-tului său. Compoziţia obţinută se păstrează la frigider şi se consumă câte patru linguriţe pe zi, între mesele principale.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
2657
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Trei prieteni în hăţişul vieţii:
Stăpâna, Bolnavul şi Calu

Stăpâna şi câinele său... Calu. O legătură mai presus de înţelegerea umană pare să-i lege. Femeia i se plânge de pensia care nu mai vine, câinele se grăbeşte, după puterile lui, s-o consoleze. Iar ea, pentru a-i răspunde cu aceeaşi dragoste, se preface că muşcă din pâinea pe care i-o dă apoi câinelui, s-o mănânce. Şi bolnavul din pat, care aşteaptă mâncare, căldură, o vorbă bună. Şi pe care animalul îl priveşte cu mila de care nu sunt în stare oamenii... Imaginaţi-vă un triunghi ale cărui laturi sunt egale, iar valoarea unghiurilor e aceeaşi. Aşa pare relaţia celor trei. Stăpâna - Bolnavul şi Calu. O prietenie dincolo de neomenia de care dau dovadă oamenii.

Destin

Filofteia Dănilă are 72 de ani şi locuieşte într-un cartier mărginaş al Ploieştiului. „Intraţi fără grijă, că am legat câinele, mi-a spus când i-am bătut în poartă. Nu poate să pătrundă nimeni în curte de Calu, dar nu scapă de unde e legat“. Câinele mă urmăreşte cu lătrăturile sale curioase şi intrigate, până intrăm în casă. O încăpere micuţă, cu două paturi. Ca la ţară, demult. Într-unul dintre ele zace paralizat Gheorghe. Nu spune nimic, nu se mişcă, dar aude şi înţelege tot ce se vorbeşte în cameră. Privesc de clipe bune părul albit al femeii din faţa mea. Pare că vine din viscolul iernilor, că acesta a împodobit-o cu albeaţa tuturor zăpezilor din lume.

Şi-n vreme ce eu o plâng în gând, ea îşi începe povestea. Fără patimă. Fără ură. „Am muncit amândoi toată viaţa, de ne-am făcut un rost. Acum, de 20 de ani, omul meu zace în pat, neputincios, aşa cum îl vedeţi. Mă doare inima când îl văd în halul ăsta. L-a răpus boala la 53 de ani, la câteva luni de la pensionare. A făcut întâi o pareză facială. Cu tratament, cu îngrijire şi-a revenit. Dar după şase luni starea lui s-a agravat.“ La început, mai puteam să vorbesc cu el, să hotărâm de comun acord în problemele casei, chiar dacă nu se dădea jos din pat.

Apoi n-a mai fost nici asta. Abia de bâiguie acum câteva sunete. Eu înţeleg. Ştiu când vrea să bea apă, când îi e foame, când îngheaţă de frig. În casă ţin gazele mereu aprinse, uneori şi vara, dar încheieturile lui sunt în permanenţă îngheţate. Am avut, o vreme, pensie de însoţitor. Mi se dădeau două milioane de lei vechi. Acuma, de timp bun, nu-i mai primesc. Cu banii ăştia puteam să-i cumpăr câte ceva.“

Căluţu

Filofteia tace, îngândurată. Firul poveştii n-a curs tot. E îndurerată şi, de mult resemnată. Un lătrat gros sfâşie tăcerea apăsătoare. Femeia tresare. Zâmbeşte. Ca şi cum aude pe cineva drag că o strigă în mijlocul curţii. Aşază din obişnuinţă o pernă sub capul omului ei şi deapană mai departe povestea: „E Căluţu. Şi e nedumerit. Nu ştie de ce îl ţin legat atâta şi ce caută cineva străin la noi. Nu aţi venit nici cu facturi, nici să-mi aduceţi laptele cumpărat de la vecina din colţ. Simte că e altceva“.

Pe Calu, un câine-lup, îl au de dinainte să se îmbolnăvească Gheorghe. „Când l-a adus, era un căţelandru, un ghemotoc. Numai când îi vedeam colţii ascuţiţi mă speriam, recunoaşte femeia. Dar uite, soarta a vrut să devină fiinţa cea mai apropiată de mine, cel mai bun prieten. Dimineaţa, la şase, vine iute la fereastră să ne vadă ce facem în casă, de nu ieşim afară, la el. Pune labele pe pervaz, se uită şi schiaună întrebător. Pe mine, în patul ăsta care e mai într-un colţ, nu mă zăreşte şi nu are linişte până nu vin în cadrul ferestrei“.

Când Filofteia pleacă de acasă, Căluţu urlă, de suferinţă. Iar când se întoarce, îi simte paşii de cum intră pe stradă, de acolo îl aude cum sare şi se agită. „Mă caută în sacoşă, ca un copil. Dacă nu-i aduc nimic bun, plânge. Îi curg lacrimile ca unui om. Şi nu vin fără biscuiţii care îi plac. Pâine nu mănâncă decât dacă mănânc şi eu cu el.“

Căluţu e bun prieten şi cu Gheorghe, deşi, la început, nu prea înţelegea ce se întâmplă cu el. „I-am explicat ca unui copil că e bolnav şi cred că a înţeles. Şi că-i e milă de el. Când e uşa deschisă, vine într-o fugă şi se aşază pe pat, peste Gheorghe, cât e de mare. Îl prinde cu labele de-o parte şi de alta şi parcă cere mângâiere.

Nu suportă să vadă că-l mişc, crede că vreau să-i fac rău şi mârâie la mine. Îi spun că e nevoie de toate astea şi, poate n-o să credeţi, dar Căluţu înţelege. Şi mă lasă. Apoi, când mă vede că mă opintesc cu el, dă să mă ajute.“

Cea mai mare durere a femeii, după pierderea pensiei, este că n-a avut vreme să răsfeţe singurul suflet care o înţelege. „Îi cer iertare, mărturiseşte ea, şi-i spun: da’ tu ştii că te iubesc. Şi Calu ştie. Îmi răspunde cu lătrături calde. E ca şi cum vorbim aceeaşi limbă.“

Numai să nu fi invalid de bătrâneţe

În ecuaţia asta, nu mai intră altcineva. Căci iată destăinuirea femeii: „Mi s-a spus că nu mai primesc pensie de însoţitor că e bătrân şi de aia e paralizat şi stă la pat, nu stă de boală. Să mă duc la comisia pentru bătrâni. Cei de la primărie au spus că trimit ei un om pentru opt ore să stea la mine acasă.

Dar acesta pleacă la ora trei, că aşa e programul. Eu rămân mai departe cu omul meu. Să-i dau să mănânce, să-l schimb, să-l întorc, să fac toate treburile pe care le fac de ani de zile. Nu ştiu ce va urma. Poate că vom muri amândoi într-o noapte şi nu mai suntem o povară pe capul autorităţilor.“

Doamne, cu ce or fi păcătuit oamenii aceştia!

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
610

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Trei Românii în una singură

Mai deunăzi, la taifas cu unul dintre cei mai importanţi economişti în domeniul bancar, aflu o teorie care merită cel puţin atenţie. Acesta susţine că, inclusiv din punct de vedere economic, România este o ţară de ţări. Coexistă, cu alte cuvinte, trei Românii. S-o luăm pe degete, aşadar, fiindcă, vă mai ziceam, teoria prietenului meu incumbă adevăruri cu deosebită aplicabilitate economică şi socială. Mai întâi, susţinea bancherul, recunoaştem România marilor oraşe, a cetăţilor metropolă, ca să spunem aşa. Capitala! Apoi Clujul, Iaşul, Timişoara, Braşovul, Constanţa… Sunt acestea „centrele nervoase“ şi, deopotrivă, punctele nevralgice ale economiei naţionale. Aici fiinţează sistemul bancar românesc şi, tot aici ori de aici acţionează mafia – politică ori economică. Termenii nu trebuie să sperie. Fiindcă, oricum am da-o, deciziile, de toate tipurile, aici se iau, uneori fără vreo legătură cu Româniile de dincolo de hotarele marilor aglomerări urbane.

Locul unde nu se întâmplă nimic

Există mai apoi România micilor târguri. A locurilor unde cel mai adesea, observa cândva şi Sadoveanu, nu se întâmplă nimic ori aproape nimic. Culoarea predominantă a unor asemenea colectivităţi sociale este gri. Se trăieşte de azi pe mâine, cu dorinţa, niciodată împlinită, de a accede către prima Românie. Ambiţiile, spuneam, sunt amorfe, cum mlăştinoasă e viaţa politică locală însăşi. Aici, cel mai adesea, se frâng destine ori se anihilează ambiţii. După modelul mafiei de centru funcţionează mafia locală, uneori cu rădăcini bine conservate ori ramificate până dincolo de hotarul ţării-mamă.

Ruralul, ca „rezerva de urgenţă“

În sfârşit, a treia Românie este cea a ruralului. A celor care construiesc recolte. Fără pretenţii, fără speranţe, fără ambiţii politice ori mafiote. Sunt umiliţii şi obidiţii veacurilor de suferinţă pentru care bobul de grâu e mai de preţ decât grăuntele de aur.

La sat, în rural adică, timpul bate mai anevoie. Evenimentele se succed într-un ritm care nu creează emoţiile orăşenilor. Oamenii se mulţumesc cu puţin şi mulţumirea lor de trăitori ai Terrei ar fi deplină dacă Dumnezeu le-ar îngădui să stea, să poată sta la veghe în lanul greu de spice. Şi totuşi, susţinea amicul meu economistul, aici zace, uitată de decidenţii dintotdeauna, „rezerva de urgenţă“, ajutorul cu care PIB-ul ar putea fi lesne ajustat – fără umilitoarele şi costisitoarele cerşeli făcute pe aiurea. Numai că, ştiţi, vorbă românească. O simplă judecată, un calcul cu creionul pe hârtie – susţinea bancherul meu, şi vă asigur că ştie ce spune – arată că numai ploile din săptămânile începutului de iunie valorează peste 2 miliarde de euro.

Există însă şi „o mică“, o foarte mică condiţie – irigaţiile. Ce a început Cel de sus trebuia continuat, desăvârşit. Efortul unor asemenea întreprinderi, minim în condiţiile de maximă eficienţă, ar fi ajutat cea de a treia Românie să pulseze în bugetul naţional hrană şi deci bunăstare pentru peste o sută de milioane de suflete. Numai că banii şi, prin urmare, decizia se află la concetăţenii noştri din prima Românie. Punctele cardinale ale politicii lor nu bat însă şi orizontul ruralului. Satul şi, odată cu el, agricultura, adică a treia Românie, n-au fost încă identificaţi, descoperiţi. Fiindcă lui i se vinde scump şi i se cumpără pe gratis.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
630
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

TRICHOMONOZA ŞI HEXAMITIAZA, boli care pot provoca pierderi semnificative în crescătoriile de porumbei > REVISTA LUMEA SATULUI

TRICHOMONOZA („mălaiul“) ŞI HEXAMITIAZA, boli care pot provoca pierderi semnificative în crescătoriile de porumbei

Trichomonoza („mălaiul“) este o flagelatoză digestivă care afectează în primul rând porumbeii domestici şi sălbatici, turturelele şi vrăbiile şi mai puţin celelalte specii de păsări. Agenţii patogeni sunt reprezentaţi de diferite specii de protozoare flagelate din genul Trichomonas, care se dezvoltă în diferitele segmente ale tubului digestiv. La porumbeii tineri se dezvoltă şi în căile respiratorii anterioare, determinând secreţia unei mari cantităţi de mucus care duce la asfixie. Boala afectează mai ales puii din cuib şi tineretul. Contaminarea porumbeilor se realizează atât direct, odată cu hrănirea puilor cu „lapte de guşă“, cât şi indirect prin apa şi alimentele contaminate.

Simptome

Trichomonoza este o boală care poate să evolueze acut sau cronic. Forma acută se întâlneşte mai ales la puii de cuib şi se caracterizează prin tristeţe, somnolenţă, lipsa poftei de mâncare, diaree cu excremente de culoare galben verzui, slăbire şi moarte. Porumbeii adulţi sunt de obicei purtători ai parazitului, fără să manifeste semne clinice de boală.

La deschiderea ciocului, în fundul gurii se observă depozite de culoare alb gălbui cu aspect de mălai, care se desprind uşor, fără ca mucoasa să fie lezionată. În cazuri complicate aceste depozite sunt aderente de mucoasă, iar dacă se îndepărtează aceasta rămâne lezionată, cu ulceraţii. În cazuri mai grave apar noduli în faringe, esofag, guşă care deformează capul şi gâtul porumbelului, precum şi alte leziuni în diferite organe interne. Hexamitiaza este o boală cauzată tot de protozoare flagelate, agentul patogen fiind Hexamita columbae, care se localizează cu predilecţie în intestin, provocând îmbolnăviri mai ales la puii recent eclozaţi. Boala se manifestă prin somnolenţă, lipsa poftei de mâncare, polidipsie, fecale apoase cu mucozităţi, uneori sangvinolente. La porumbeii adulţi semnele clinice sunt mai puţin vizibile şi se manifestă prin slăbire, tonus scăzut şi performanţe reduse. Contaminarea porumbeilor se face mai ales prin intermediul hranei şi a apei de băut. Diagnosticul prezumptiv pentru ambele boli se stabileşte pe baza semnelor clinice descrise, iar cel de certitudine se pune numai în laborator.

Profilaxie şi tratament

Pentru prevenirea celor două boli este necesar ca în adăpost să se asigure igiena prin curăţenie şi dezinfecţii curente cu DECONTAMINOL, DEZIFECTANT CATIONIC, iar vasele pentru hrană şi apă să fie dezinfectate cu soluţie de PURSEPT. Hrana trebuie să fie alcătuită din raţii echilibrate care să conţină vitamine (VITA-B-COMPLEX, COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL ROMVAC 3, VITAMINA AD3E, VITAMINA E). Se recomandă, de asemenea, deparazitări interne cu ROMBENDAZOL F şi externe cu ROMPARATOX, precum şi tratamente preventive şi curative, de necesitate cu COLUMBOVIOFORT, FLAGELSTOP, ROMETRONIDAZOL.

Dr. Viorica CHIURCIU, doctor în medicină veterinară
SC Romvac Company SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
3134

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

trichomonoza-porumbeilor_s480.html

Trichomonoza porumbeilor

Trichomonoza porumbeilor, boală parazitară binecunoscută columbofililor („mălai în gât”), este cauzată de Trichomonas columbae (gallinae). Este o flagelatoză digestivă, care afectează în special porumbeii, dar şi găina, curca, fazanul, raţele şi gâştele, evoluând cu tulburări digestive şi hepatice la tineret.

Este prezentă pe tot globul, fiind capabilă să producă mari pierderi crescătorilor de porumbei.

Trichomonadele au o mare şi rapidă capacitate de reproducere, atacând organele vitale ale porumbeilor.

Adulţii sunt purtători, de obicei fără a prezenta simptome clinice, dar specimenele imunosupresate, bolnave, stresate şi în particular tineretul pot face semne severe de boală, care pot merge până la moarte.

Transmitere

Majoritatea porumbeilor adulţi sunt infectaţi cu trichomonade, dar dacă au un sistem imunitar puternic nu prezintă niciun simptom de boală.

Trichomonadele au formă ovală, piriformă şi prezintă la exterior flageli (au 5 flageli, dintre care unul delimitează membrana ondulată). Se dezvoltă pe mucoasa diferitelor segmente ale tubului digestiv (bucofaringiana, esofagoingluviala, intestinalacecală şi la ficat), unde au mişcări active şi se înmulţesc prin diviziune directă.

Contaminarea se face pe cale bucală, cu apă şi furaje, iar la porumbeii tineri, în timpul hrănirii cu „laptele matern“ ce conţine trichomonasi.

Clinic

Simptomele clinice nu apar la porumbeii maturi la care sistemul imun „funcţionează“ corespunzător. Totuşi apar scăderi ale performanţelor de zbor, ceea ce sugerează infectarea lor cu trichomonasi; se poate observa respiraţia dispneică (gâfâituri) după zbor.

La tineret (de la vârsta de 14-21 de zile la 3 luni) tulburările sunt predominant digestive. Se observă: stomatite şi faringite catarale şi necrotice, cu prezenţa de membrane pseudodifterice, detaşabile şi ulcere („mălai în gât“), noduli cazeoşi bucoesofagieni de mărimi variabile (otite externe la porumbei), diaree galbenă-verzuie, inapetenţă, slăbire şi mortalitate crescută. În cazurile cronice poate apărea icterul (coloraţie galbenă a ochilor şi a pielii, conjunctivită).

Morfopatologic

La puii de porumbel se constată stomatita catarală, ulceronecrotică, angina crupală şi noduli cazeoşi în mucoasa bucoesofagiană, ingluvita catarală sau nodulară, enterotiflohepatita necrotică.

DIAGNOSTICUL se stabileşte în urma coroborării datelor clinice, morfopatologice şi microscopice. Teoretic, ar fi uşor de pus de orice columbofil care are în dotare un microscop.

Se face examen microscopic de la materiale microscopice în stare proaspătă de pe mucoasa bucoesofagiană sau din fecale.

La microscop, trichomonasii se recunosc datorită mişcărilor săltăreţe, mobilităţii flagelilor şi a membranei ondulate.

Diagnosticul diferenţial se face faţă de difterovariolă (leziunile pot apărea pe piele şi mucoasă), hipovitaminoza A, stomatite micotice, coccidioza, spirochetoza, colibaciloza, capilarioza.

Tratament

Tratamentul ţine de la 3 până la 5 zile consecutive, iar cazurile severe până la 7 zile. Se va trata întreg efectivul.

Romvac Company S.A. a realizat pentru tratament individual un nou produs, mai concentrat, contra trichomonozei: COLUMBOVIOFORT F, având în formulă metronidazol 30 mg, vitamina C 10 mg şi metionină 30 mg per comprimat.

Metronidazolul este un chimioterapic cu acţiune specifică faţă de trichomonas; vitamina C are rol biostimulator şi de creştere a rezistenţei organismului, iar metionina este un aminoacid cu rol hepatoprotector.

Se administrează astfel: preventiv, 1 comprimat/400 g greutate corporală/zi, 3-5 zile şi curativ, 1 cpr/400 g greutate corporală/zi, 5-7 zile.

Se recomandă ca, în timpul şi după tratamentul contra trichomonozei, să se administreze suplimentar polivitamine (COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL pentru porumbei) şi hepatoprotectoare (HEPATOPROTECT).

Zilnic adăpătorile vor fi dezinfectate cu DECONTAMINOL, CATIOROM sau PURSEPT.

În cazul efectivelor mari, tratamentul contra trichomonozei poate fi făcut cu FLAGELSTOP sau ROMETRONIDAZOL.

Dr. Cătălin TUDORAN
S.C. ROMVAC COMPANY S.A.

Vizualizari:
1055
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

trifesti-iasi-un-baragan-modovenesc_l147...

Trifeşti – Iaşi, un Bărăgan moldovenesc

Nu demult mi-a fost dat să calc pământurile din partea de nord-est a judeţului Iaşi, acolo unde se află o aşezare cu potenţial agricol pe care nu-l întâlneşti oriunde în ţară şi, aş spune, chiar în lume: Trifeşti. Aşezată la doar câteva sute de metri de Prut, localitatea s-a bucurat dintotdeauna de un pământ excelent pentru a face agricultură. A trebuit doar pus în valoare printr-o exploatare raţională şi eficientă. Şi a fost, mai întâi prin organizarea unor ferme de stat care, prin anii '90, au dispărut una câte una. După ceva vreme însă inginerul Vasile Lungu, un profesionist de marcă, cu suficientă experienţă în domeniu, dar şi cu mult curaj, a hotărât să reia în cultură acele terenuri la un nivel tehnologic demn de vremurile pe care le trăim. De unde a pornit şi unde a ajuns până acum a avut amabilitatea să ne spună chiar domnia sa.

- ...De unde am pornit?! E o întreagă istorie, ca în viața fiecărui om până la urmă. La terminarea Facultății de Agronomie din Iași, în 1983, am fost repartizat la IAS Poplicani ca stagiar, apoi șef la o fermă cu 8.000 de oi. Poate că aceasta s-a datorat și experienței acumulate în familie, tatăl meu fiind un recunoscut crescător de oi – a participat la crearea și formarea unui nucleu important de oi Karakul pentru pielicele.

După 1990, am îndeplinit funcția de inginer-șef, apoi director tehnic. În 1993 evenimentele m-au determinat să părăsesc agricultura, dar după cinci ani am revenit ca director tehnic. În 2001 am pus bazele actualei exploatații, de fapt a unui grup de trei firme - Agricola Astra Trifești, Industrial Ceres și Jurex SRL. Experiența de manager am acumulat-o în perioada 1993-1997 în comerț, însă agricultura m-a atras întotdeauna. Am început cu 150 ha în arendă, iar acum avem în exploatare 3.000 ha, dintre care 1.600 ha sunt irigate din Prut prin folosirea vechiului sistem de irigații.

- Care sunt principalele culturi pe care le realizați aici și ce destinație au produsele obținute?

- Întreaga noastră activitate este concentrată asupra producerii de sământă. În acest an am produs sământă de porumb pe o suprafață de 1.080 ha, de floarea-soarelui pe 280 ha, de rapiță pe 80 ha. Producem și sământă de grâu, orz, orzoaică, soia, mazăre ș.a. din soiuri românești, dar și străine. Pe de altă parte, multiplicăm hibrizi de porumb și floarea-soarelui creați la Fundulea care sunt apreciați de fermierii mici.

- La o întâlnire anterioară îmi vorbeați despre tehnologia producerii de sământă la porumb pe care o practicați aici. Sunt noutăți la acest capitol?

- Noutatea constă în densitatea de plante pe unitatea de suprafață pe care o practicăm și care, evident, asigură o producție de sământă substanțial mai mare. Practic, am trecut pe un sistem nou, la mamă cu rânduri dese – 60 cm - și distanțe mici între plante pe rând – 10-12 cm, iar la tată la 40 cm între rânduri și aceeași densitate între plante pe rând. Am mărit astfel densitatea la mamă până la 105.000 plante/ha și la 30.000 de plante tată/ha. În acest fel, aplicând și îngrășămintele și apa necesare, putem realiza 5.500-6.000 kg sământă hibridă pe hectar, față de 2.500-3.000 kg/ha în sistemul clasic.

- Am remarcat o diversitate a cul-turilor realizate aici. Cu ce mai ocupați cele 3.000 de hectare?
- Și cu alte specii, precum cartoful, pe 120 ha atât pentru consum cât și pentru multiplicare de soiuri pentru vânzarea de material de plantat. În ultimii cinci ani am înființat și o plantație de 12 ha cu viță-de-vie și o livadă cu aproape toate speciile de pomi fructiferi.
- După o sumară trecere în revistă a firmei am constatat că ați investit mult. Care sunt cele mai importante realizări și ce resurse financiare ați folosit?
- Toate sunt importante dacă vrei să desfășori o activitate eficientă. Am pornit cu achiziția de utilaje agricole. La început am avut un singur tractor U650, iar acum avem 20 de tractoare de mare capacitate, combine, mașini de erbicidat cu o capacitate de lucru de 200 ha pe zi și, evident, toată gama de maşini agricole specifice fiecărei lucrări și culturi. Am construit după aceea spații de depozitare cu uscătoare, apoi am achiziționat o stație modernă de condiționare și tratare care poate procesa circa 10.000 t de sământă. Prestăm servicii și pentru terți.

O parte din sământa produsă în Franța de Compania Monsanto, de exemplu, este procesată aici și pusă la dispoziția fermierilor din mai multe țări. Sigur, am investit și în construcții noi și modernizarea unora vechi, în asigurarea unor condiții bune de lucru pentru angajați, în echipamente pentru irigat, deși întreaga infrastructură de irigat a aparținut ANIF-ului, în căi de acces, drumuri de exploatare etc.

Aproape toate aceste investiții au fost realizate cu resurse proprii, singurele programe pe care le-am accesat fiind cele pentru achiziții de utilaje.
- Aveți și un sector zootehnic. Nu e prea mult?
- Nici vorbă. E o componentă impor-tantă a activității noastre și un consumator eficient al producției secundare și subproduselor din sectorul vegetal și de procesare sământă. Ne-am propus chiar să dezvoltăm acest sector în care deja deținem un nucleu de 400 de capre mamă cu tineretul aferent, cca 300 capete, 500 de oi mame și 200 mieluțe de prăsilă, 300 curcani, alte păsări cca 1.000 de capete, un număr de bovine din rasa Holstein pe care încercăm o încrucișare cu Angus pentru a obține o rasă mixtă mult mai performantă. Avem astfel de încercări și la capră și oaie. Producțiile realizate sunt destinate consumului intern – cantine pentru salariați și muncitori sezonieri – în proporție de 85%, diferența comercializându-se.
- Dintr-o discuție anterioară am înțeles că aveți în vedere înființarea unui centru de reconversie profesională. Despre ce este vorba?
- Împreună cu autoritățile județene în domeniu vom demara un proiect prin care să putem școlariza bărbați pe diverse meserii specifice domeniului nostru de activitate. Interesul nostru este să formăm lucrători în agricultură capabili să folosească în condiții de securitate tehnica nouă, modernă de care se dispune acum. Avem deja creată o parte din logistica necesară acestui centru de instruire, urmează doar să primim acreditarea pentru astfel de activitate.

I. Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
2442

□

Comentarii

□

□

1. ionut ciprian -- (1-October-2011)Este cu adevărat o fermă unde se face cu adevărat tehnologie, ma bucur ca au pastrat vechiul sistem de irigații, cu toate ca am vazut si noi investitii in irigatii unice in SE europei cand i-am vizitat eu, cu 4 ani in urma ca student. Daca se pastra sistemul de irigatii si in dobrogea(unde m-a dus soarta), ne puteam intrece in tehnologii si productii, dar in situatia data iei efectuiaza udari pe rapita in timp ce noi o intoarcem si ne rugam la doamne doamne sa dea ceva apa sa putem semana cerealele de toamna.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Trifoiul roşu, pe cât de frumos, pe atât de sănătos > REVISTA LUMEA SATULUI

Trifoiul roşu, pe cât de frumos, pe atât de sănătos

Oare câţi dintre noi nu s-au bucurat cel puţin o dată de parfumul plăcut al trifoiului proaspăt cosit sau cine nu a admirat păşunile viu colorate de florile lui? Deşi trifoiul nu pare să fie mai mult decât o plantă furajeră, aportul său adus medicinei pare să fie de necontestat.

Trifolium repens, în denumirea sa latină, se dovedeşte a fi un medicament naturist foarte important. Calităţile lui miraculoase au fost recunoscute încă din Antichitate.

Recoltat şi preparat în condiţii corespunzătoare, trifoiul roşu – sau mai exact florile sale – are asupra organismului efecte terapeutice remarcabile.

Cum îl folosim

Florile pot fi întrebuinţate sub mai multe forme. Spre exemplu, în tratamentul intern pot fi folosite sub formă de infuzie sau pulbere.

Pentru infuzie se pun două linguri de flori în 100 ml de apă clocotită şi se beau două căni pe zi. Licoarea obţinută tratează cu succes gripa şi tusea seacă.

Datorită proprietăţilor antiinflamatoare şi diuretice, florile de trifoi roşu ajută la purificarea organismului şi a sângelui.

În ceea ce priveşte prepararea pulberii, este necesar ca florile de trifoi să fie uscate pentru a putea fi măcinate cu uşurinţă. Pentru ca pulberea să fie cât mai fină este de preferat ca florile să fie măcinate cu o râşniţă de cafea. Se recomandă trei lingurinţe pe zi, dar numai împreună cu un vin natural de calitate, suc de lămâie sau ceai.

Pe lângă folosirea lui în tratamentele interne, acesta mai poate fi folosit şi ca agent emoliant şi calmant.

Acidul salicilic, fenolii şi glicozizii conferă preparatelor din trifoi roşu proprietăţi analgezice şi antiinflamatoare asupra articulaţiilor, de aceea este folosit în ameliorarea bolilor reumatice, a gutei şi a spondilitei. În cazul arsurilor cauzate de expunerea excesivă în soare se recomandă băile din extracte din flori de trifoi roşu. În această situaţie, au efecte calmante şi previn apariţia cancerului de piele. Aceste băi mai au proprietatea de a hidrata pielea, de a inhiba apariţia negilor, de a reduce sebumul şi acneea.

Mierea de trifoi – un plus pentru sănătate

Probabil că şi mai puţin cunoscut opiniei publice este faptul că mierea din trifoi are un rol foarte important în apiterapie. În acest sortiment de miere se regăsesc foarte multe principii active din flori, vitamine, minerale şi glucide. Pe lângă proprietăţile ei expectorante, antiseptice, depurative şi diuretice, mierea de trifoi poate înlocui cu succes medicamentele ce ajută la fixarea calciului în oase.

Un as chiar şi împotriva cancerului

De-a lungul vremurilor, oamenii au îndurat tot felul de boli crunte. Astăzi, în ciuda eforturilor depuse de cercetători, cancerul, una dintre cele mai nemiloase boli ale secolului, macină din ce în ce mai multe trupuri. Din nefericire, niciun leac medicamentos nu a reuşit să trateze toate formele de cancer. Dar se pare că acolo unde omul nu reuşeşte, ne învaţă natura.

Pentru a preveni ereditatea acestei boli la femeile în ale căror familii au fost cazuri de cancer mamar este recomandat să se folosească preparatele din trifoi.

În situaţia în care boala a debutat, cum ar fi cancerul ovarian uterin şi testicular, aceste preparate au deja rol de adjuvant în tratamentele interne.

Cancerul faringian şi cel laringian se pot trata cu gargară cu soluţie din flori de trifoi, pentru tratarea cancerului rectal şi de colon se fac clisme, iar pentru cancerul vaginal se fac irigaţii.

Cercetările făcute pentru a stabili efectele terapeutice ale trifoiului roşu au arătat că substanţele prezente în florile lui au o acţiune antibiotică asupra unor germeni care generează dezvoltarea unor boli digestive precum Salmonella sau Shigella.

Un rol foarte important al acestei plante este că, datorită amestecurilor dintre salicilaţii şi cuamarinele din florile trifoiului, are o acţiune antiagregantă plachetară, cu ajutorul căreia menţine o stare bună de sănătate a vaselor de sânge. Astfel, oamenii sunt mai puţin expuşi apariţiei unui accident vascular.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
12403
□
Comentarii
□
□

1. andrea -- (13-June-2010)este o planta minunata,femeilor aveti foarte mare incredere.pt. afectiunile specific feminine este o minune,incredibil dar adevarat.il folosesc de ani de zile si ma simt perfect.

2. Aurica -- (1-October-2010) Cu toate ca stiam si am citit despre efectele terapeutice ale iubitului nostru trifoi nuam recurs la el dar am prins mult curaj citind prezentarea D-voastra,si a lui Andrea ,am mai multe motive pentru care trebuie sa-l recurg la ajutorul acestui leac minunat ,si nu ne ramine decit sa multumim Domnului ca sintem binecuvintati o astfel de planta din farmacia Domnului.Va multuesc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

trist-dar-adevarat_s174.html

Trist, dar adevărat!

Iată o dilemă de care mă izbesc de ceva vreme, fie că mă poziţionez în lumea satului, fie că mă proiectez în lumea oraşului: este femeia egală cu bărbatul, mai ales în sat? Relaţia aceasta dintre cei doi, în conceptul care a traversat lumea de la facerea ei încoace, s-a tot aflat în centrul preocupărilor femeilor moderne, celelalte fiind împăcate de mult cu soarta ce le trimite, implacabil, în urma bărbatului. La vedere n-au ajuns, de prea multe ori, zbaterile acestea decât de vreo două secole încoace şi, desigur, problema este încă în dezbatere, organizată sau doar intuită.

Recent am declanşat o discuţie pornind de la proverbul „Când un bărbat bea arde jumătate de casă, când o femeie bea, arde toată casa!“ Au răspuns îndemnului de a participa la o asemenea discuţie mulţi bărbaţi, care mai de care subliniind flagelul acesta observabil, mai ales, în mediul rural, unde femeia beată este un subiect al bârfei locale şi sursa necazurilor unor familii.

La oraş, o astfel de femeie se pierde în jungla ridicată şi de alte probleme pe care le creează marile aglomerări de oameni şi n-o găseşti decât în mijlocul unor statistici reci cu valoare de arhivă şi, poate, încheiate cu o ştire nepreluată de nimeni, unde unii ca mine găsesc dovada clară a unei realităţi dure nediscutate de nimeni. Asta nu înseamnă că nu există, nu?!

De foarte mult timp, urmăresc evoluţia consumatorului de băutură din mediul rural şi mă îngrijorează cât de multe femei sunt dependente de alcool la ţară, acolo unde, până nu demult, acestea nu intrau în cârciumă; ca un amănunt, cele mai îndrăzneţe şi care doreau să-şi recupereze bărbaţii din bodegi, birturi – mai multe, de altfel, prin locurile acestea chiar decât magazinele alimentare – îşi trimiteau copiii după jumătăţile lor, să nu cumva să fie văzute într-un asemenea spaţiu, pentru că era o ruşine să pătrunzi acolo.

Acum nu mai este aşa! De ce beau femeile de la ţară? Iată ce mi-au spus interlocutorii mei! Beau pentru că şi bărbaţii lor o fac şi ele de ce n-ar face-o, beau pentru că nu au avut soarta pe care au sperat-o, fie că s-au măritat cu cine nu trebuia, fie că nu s-au măritat, beau pentru că nu ştiu să treacă peste necazurile ce par mai mari decât ale celorlalţi din jur, beau, de cele mai multe ori, ÎN SINGURĂTATE şi, în general, se afundă în băutură ca să nu facă nimic din ceea ce au constatat că nu pot să facă! Nu au nimic, se ascund, doar, sub expresiile „nu pot“, „nu am“, „nu ştiu“, „nu mă ajută nimeni“.

A nu ajunge să-ţi îndeplineşti scopul iniţial şi minim pe care un om îl are promis în viaţa aceasta, iată motivul căruia i se subsumează toate celelalte cauze pentru care femeia, egală acum cu bărbatul, bea de stinge. Şi, zic eu, ajutată şi de modalităţile nu tocmai cele mai potrivite de susţinere locale, naţionale, toate la un loc, cum ar fi ajutoarele sociale necondiţionate de nimic, caietele de vânzare ale buticarilor din comună deschise tuturor consumatorilor de alcool care nu vor şti niciodată cât au consumat şi cât au plătit în realitate şi, nu în ultimul rând, inexistenţa programelor de dezintoxicare a ruralului de sărăcie. Sărăcia naşte monştrii într-un loc în care nu se întâmplă nimic, mai nou, acolo unde chiar nu se întâmplă şi unde frumuseţea sensului femeii se pierde în fundul unui pahar! Trist, dar adevărat!

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
601

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

triticale-regina-solurilor-sarace_1095.h...

Triticale - regina solurilor sărace > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulTriticale - regina solurilor sărace

Specia triticale a avut o evoluţie relativ scurtă, prima hibridare grâu/secară fiind realizată de către WILSON în anul 1875. În ţara noastră, primii hibrizi de grâu şi de secară au fost descrişi în anul 1927 de către marele savant SĂULESCU, iar prima formă de triticale octoploidă a fost obţinută în anul 1939.

Triticale este o plantă cerealieră obţinută prin încrucişarea grâului cu secara, prin metode de ameliorare.

Argumente agrotehnice

• O plantă valoroasă care pătrunde greu în România

Avantajele pe care le conferă această specie sunt reprezentate de capacitatea de a realiza producţii ridicate de boabe şi de biomasă într-o diversitate de condiţii pedoclimatice şi cu tehnologii de cultură mai reduse faţă de alte cereale păioase.

Prezentând avantajul de a ocupa terenuri mai puţin favorabile culturii grâului, pe soluri cu aciditate ridicată şi exces de ioni de aluminiu sau chiar pe soluri nisipoase, triticalele contribuie la mărirea producţiei de cereale şi totodată la valorificarea mai eficientă a acestor soluri. De asemenea, se dezvoltă bine în zonele cu condiţii climatice mai puţin favorabile.

Triticalele constituie o sursă importantă de nutreţuri verzi, asigurând o masă verde gustoasă şi cu valoare nutritivă ridicată, care este consumată cu plăcere de către animale şi în cantităţi mari. Soiurile de triticale depăşesc producţia de masă verde a altor cereale. Având un ritm de creştere intens la temperaturi scăzute, triticale intră în vegetaţie primăvara devreme, folosind mai bine decât grâul sau orzul umezeala acumulată în sol peste iarnă şi reuşeşte să realizeze o producţie de masă verde corespunzătoare
într-o perioadă în care furajarea animalelor are mari carenţe.

Făina obţinută de la triticale este folosită cu succes şi în industria de morărit şi panificaţie

Pe un lot de producţie, pe care l-am amplasat în localitatea Albota-Argeş în anii 2007 şi 2008, am urmărit producţia de triticale în funcţie de condiţiile climatice, soiurile folosite şi dozele de fertilizare cu azot (optim şi suboptim).

Drd ing. Vasilichia Sinescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
2950

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Triumful lui Cioloş

Domnul Dacian CIOLOŞ, noul comisar pentru agricultură al Comisiei Europene, pare a fi la apogeul unei cariere profesionale de excepţie. Odată ajuns în elita celor care decid asupra noii configuraţii a agriculturii şi mediului rural european, Dacian Cioloş are obligaţia morală şi profesională de a dovedi că este exponentul noului model ce se prefigurează la începutul noului deceniu. Agricultura comunitară, până la sfârşitul mandatului său, va suferi schimbări fundamentale în toate componentele esenţiale.

În faţa noului comisar agricol al UE se vor afla decizii ce ţin de ierarhizarea priorităţilor aflate pe agenda înaltei instituţii agricole pe care o reprezintă. Este, poate, proba supremă a competenţei sale profesionale.

Provenind dintr-o zonă agricolă ce ridică pretenţii la o anumită ierarhie, dl Cioloş va fi obligat să abdice la deciziile sentimentale în favoarea performanţei concrete. Acolo, la nivelul său, tradiţia şi vocaţia agricolă se măsoară prin rezultate concrete. Respectiv prin randamente şi eficienţă. Fără aceste două componente, sentimentalismul naţional nu are nicio valoare.

Înţelepciunea lui Barroso

Triumful lui Cioloş are în spate mai multe decizii înţelepte. Prima şi cea mai importantă aparţine preşedintelui Comisiei Europene, Jose Barroso. El a avut puterea de a înfrunta opoziţia celor care reclamau o altă alegere, afirmând răspicat că l-a ales pe cel mai bun dintre cei aflaţi pe lipsa de propuneri. Dintre nominalizările propuse de ţările comunitare, Barroso s-a oprit asupra românului Cioloş. De ce?

Speculaţiile pe tema acestei opţiuni sunt multe, dar adevărul este că Dacian Cioloş nu este nici exponentul francezilor şi nici măcar al polonezilor ori al spaniolilor sau italienilor, care se află pe baricada celor care apără interesele fermierilor. El este un om cu judecată normală, având conştiinţa că Europa Comunitară nu va accepta prea multă vreme să aloce un buget atât de mare pentru dezvoltarea agriculturii. În condiţiile date, misiunea fundamentală a lui Cioloş este de a redirecţiona finanţările spre zone care în final să asigure progresul comunităţii rurale. Aceasta este principala sarcină de serviciu în perioada mandatului său.

Nu trebuie să ne facem prea mari griji în îndeplinirea misiunii sale. Dacian Cioloş şi-a făcut o parte a uceniciei de expert în birourile comunitare de la Bruxelles. Această experienţă profesională, dar mai ales faptul că românul Dacian Cioloş a reprezentat singura persoană calificată dintre cele propuse în domeniul agriculturii l-au determinat pe José Barroso să aducă alături de el un om capabil să împace şi capra şi varza, cum s-ar spune. Adică şi pe cei care pun agricultura în prim-planul bugetului comunitar, dar şi pe opozanţii acestei politici.

Nouă nu ne rămâne decât să ne exprimăm admiraţia pentru reuşita dlui Cioloş şi să-i urăm succes în apropiata confruntare cu eurodeputaţii.

Echipa lui Barroso cuprinde 26 de comisari, repartizaţi pe domenii ce reflectă întreaga activitate a Comisiei Europene. Primul şi cel mai important post este deţinut de doamna Catherine Ashton, în calitate de înalt reprezentant pentru afaceri externe, care deţine şi funcţia de vicepreşedinte al Comisiei Europene. Dintre reprezentanţii noilor state membre, cel mai bine plasat în ierarhia decizională a Comisiei Europene este Dacian Cioloş, care va gestiona 40% din bugetul comunitar.

Echipa lui Barroso

- Joaquin Almunia, la portofoliul Concurenţei;
- Laszlo Andor - Ocuparea forţei de muncă, Afaceri sociale şi Incluziune;
- Catherine Ashton, înalt reprezentant UE pentru Afaceri Externe şi Securitate;
- Dacian Cioloş, Agricultură şi dezvoltare rurală;
- Michel Barnier - Piaţă Internă şi Servicii;
- John Dalli - Sănătate şi Politica Consumatorilor;
- Maria Damanaki - Afaceri Maritime şi Pescuit;
- Karel de Gucht - Comerţ;
- Stefan Fule - Extindere şi Politica Europeană de vecinătate;
- Johannes Hahn - Politică regională;
- Connie Hedegaard - Schimbări climatice;
- Maire Geoghegan-Quinn - Cercetare şi Inovaţie;
- Rumiana Jeleva - Cooperare Internaţională Ajutor Umanitar şi răspuns în situaţii de criză; • Siim Kallas - Transporturi;
- Neelie Kroes - Digital Agenda;
- Janusz Lewandowski - Buget şi planificare financiară;
- Cecilia Malmstrom - Afaceri Interne;
- Guenter Oettinger - Energie
- Andris Piebalgs - Dezvoltare
- Janez Potocnik - Mediu
- Viviane Reding - Justiţie
- Olli Rehn - Afaceri Economice şi Monetare
- Maros Sefcovic - vicepreşedinte al CE pentru Relaţii Interinstituţionale şi Administraţie
- Algirdas Semeta - Taxare şi Uniune Vamală, Audit şi Antifraudă;
- Antonio Tajani - Industrie şi Antreprenoriat;
- Androulla Vassiliou - Educaţie, Cultură, Multilingvism şi Tineret.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
758

□

Comentarii

□

□

1. ojca bz -- (15-December-2009)regrete,dar nu es va simti pentru romani!

2. florin -- (15-December-2009)
I-mi doresc ca domnul Ciolos sa aiba parte de un mandat pozitiv.Speram sa fie deschis atunci cand i-l vom ruga sa ne explice unele REGLEMENTARI.
MULT SUCCES.

3. Niculai Popandron -- (18-December-2009)Doresc mult succes lui Dacian Ciolos.Uniunea Europeana aloca pentru agricultura 40% din buget.Sper ca Guvernul din Romania sa ia acest exemplu si sa aloce un procent asemanator pentru agricultura

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

trocul-moneda-europeana-rurala_578.html

Trocul, monedă europeană rurală > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulTrocul, monedă europeană rurală

Lipsa de bani la sate a devenit o certitudine. Bătrânii mor, ceilalţi care rămân în loc nu mai au pensii, lucrările pământului, impozitele taxele şi traiul cotidian cer bani şi, în aceste condiţii, locuitorii satelor trebuie să caute soluţii pentru continuarea drumului prin tranziţie.

Tocmai de aceea oamenii care mai au câte ceva de vândut pe lângă case şi nu găsesc cumpărători sunt nevoiţi să apeleze la troc, vechea metodă comercială prin care se fac schimburi de produse. Aceste tranzacţii comerciale vechi dar încă de actualitate se mai practică şi astăzi.

Desigur, s-au schimbat produsele, pentru că în secolul trecut ţăranii bănăţeni din zona de munte mergeau prin satele de câmpie cu căruţele încărcate cu araci pentru viţa-de-vie, cu ţuică sau mere şi se întorceau acasă cu porumb şi grâu. Astăzi, prin satele Banatului şi-au făcut apariţia comercianţi cu maşinile încărcate cu zahăr, ulei, covoare şi vase de tot felul, pe care le dau în schimbul nucilor sau seminţelor de dovleac.

Nu există o regulă clară sau un preţ fix. Totul se negociază şi se face la mica înţelegere. Adică, fiecare lasă sau pune până simte că îi mai rămâne ceva profit.

În secolul trecut oamenii veneau rar acasă cu bani. Şansa de a câştiga un leu era foarte mică. Trebuia să mergi în oraşele miniere sau cu alt tip de industrie, la Anina, Oraviţa, Bocşa, Reşiţa, Oţelu Roşu ca să laşi la birturi ţuică şi vin de calitate sau să vinzi în piaţă legume şi brânză.

Altfel nu aveai de unde aduna banul necesar plăţilor curente. Până anul trecut, pe lângă produsele amintite, comercianţii ambulanţi adunau şi fier vechi, dar din cauza crizei economice şi a închiderii combinatelor siderurgice, acesta nu mai are căutare.

Nicolae PĂTRUŢ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
655
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

TUBERCULOZA – o boală infecţioasă care se poate transmite de la animale la om şi invers > REVISTA LUMEA SATULUI

TUBERCULOZA, – o boală infecţioasă care se poate transmite de la animale la om şi invers

Două tipuri de bacil

Infecţia tuberculoasă se întâlneşte la toate speciile de mamifere şi păsări, dar pierderile economice cele mai importante se înregistrează la bovine. Bacilul tuberculozei are mai multe tipuri, dar cele care au importanţă pentru patologia omului şi a animalelor sunt tipurile: uman (M. tuberculosis); bovin (M. bovis); aviar (M. avium). Aceste tipuri de bacili nu sunt strict specifice, aşa de exemplu omul se poate îmbolnăvi de tuberculoză cu bacilul specific de tip uman, dar şi cu cel de tip bovin şi foarte rar cu cel de tip aviar. La bacilul de tip bovin sunt receptive bovinele, omul, câinele, pisica, capra, iar la cel de tip aviar sunt receptive păsările, porcul, bovinele şi cabalinele. O remarcă importantă este aceea că boala se transmite şi invers, prin urmare tuberculoza umană cu Mycobacterium tuberculosis se poate transmite la animale. Astfel omul bolnav poate transmite microbul la câine, pisică şi chiar la papagalul din colivie prin intermediul sputei, urinei, fecalelor contaminate.

Răspândirea

La bovine sursa primară de infecţie o constituie bovinele bolnave, care elimină germeni prin secreţii, (nazale, vaginale), aerul expirat, spută, fecale, urină şi lapte. Porcii şi carnivorele se îmbolnăvesc în mod obişnuit, prin consum de organe cu leziuni de la bovine sau de la alte specii de animale bolnave de tuberculoză. Alte surse de infecţie sunt laptele sau zerul, apa, furajul, aşternutul etc., precum şi diferitele obiecte contaminate. Bacilii tuberculozei pătrund în organismele animalelor pe cale digestivă, respiratorie, cutanată, sexuală, transplacentar, iar la păsări şi prin ouă. Bacilul tuberculozei este deosebit de rezistent în condiţiile de mediu.

Manifestarea

Tablou clinic. La bovine în majoritatea cazurilor nu se sesizează manifestări clinice, deşi există leziuni interne, ceea ce face ca diagnosticul clinic al tuberculozei să fie dificil de pus. Atunci când se exprimă clinic, există câteva manifestări generale care nu sunt specifice, dar pot sugera diagnosticul de tuberculoză: apetit capricios, astenie, oboseală, slăbire progresivă. Principalele manifestări vin din partea aparatului respirator, digestiv şi genital.

La celelalte specii de animale manifestările clinice sunt inaparente, iar când se manifestă apar numai în fazele avansate de boală şi sunt variate, dependent de localizarea leziunilor (pulmonară, digestivă, genitală, osteoarticulară). O formă de tuberculoză frecventă la carnivore este tuberculoza cutanată manifestată prin noduli şi abcese reci localizate pe cap, gât, regiunea dorso-lombară.

Diagnosticarea

Diagnosticul în tuberculoză la bovine se pune pe baza examenului alergic efectuat în mod sistematic la toate bovinele. Este foarte important ca animalele bolnave să fie descoperite şi eliminate din efectiv cât mai timpuriu înainte ca animalul să devină eliminator de germeni şi să infecteze alte animale. Pentru diagnosticul tuberculozei se foloseşte ROMTUBER PPD BOVIN. Acest produs este o tuberculo-proteină purificată şi este destinat diagnosticului tuberculozei la taurine şi alte specii de animale (porcine, ovine, cabaline, carnasiere). La celelalte animale diagnosticul prezumtiv se pune pe observaţii clinice sau necropsice şi se continuă prin examene de laborator. Pentru prevenirea şi combaterea tuberculozei oamenii trebuie să se supună controalelor periodice pentru depistarea eventualelor infecţii tuberculoase, iar animalele din gospodării se vor supune controalelor care se fac în mod obligatoriu atât prin examen clinic cât şi prin reacţia de tuberculinare.

Dr. Viorica Chiurciu
Doctor în ştiinţe medicale
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
10323

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tulcea – Relansarea apiculturii cu sprijinul fondurilor europene şi Guvernului României > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulTulcea – Relansarea apiculturii cu sprijinul fondurilor europene şi Guvernului României

Aceasta a fost tema simpozionului desfăşurat la Tulcea, duminică 9 octombrie a.c., într-o organizare de excepţie a Asociaţiei Crescătorilor de Albine, filiala judeţeană. Locaţia, a fost Vasul Moldova, care pe tot parcursul dezbaterilor a făcut o croazieră pe traseul Tulcea-Sf. Gheorghe şi retur.

Cei peste 140 de participanţi - apicultori din mai toate judeţele ţării - au avut ocazia să întâlnească reprezentanţi ai MADR, APIA Central, APDRP, prilej cu care a avut loc un schimb de informaţii referitoare la modalităţile de accesare a fondurilor europene, dar şi la regulile ce trebuie respectate la solicitarea sprijinului în cadrul Programului Naţional Apicol.

(I.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011

Vizualizari:
723
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tunelul secret al nemţilor

Puţini ştiu că nemţii au avut ambiţii mari în România în perioada lor de ocupaţie. Au contribuit din plin la îmbunătăţirea infrastructurii. Urme ale drumurilor şi şoselelor moderne, dar şi poduri pot fi admirate şi azi, în diverse locuri din ţară. Printre acestea au existat şi proiecte care, din motive obiective, nu au mai putut fi duse până la capăt. Unul dintre ele este cel al tunelului dintre Sinaia şi Moroieni, care leagă judeţele Prahova şi Dâmboviţa pe sub muntele Păduchiosul. Obiectiv strategic, care, dacă ar fi fost terminat, ar fi scurtat distanţa dintre Braşov şi Târgovişte cu 100 de km, iar legătura ar fi fost directă.

Istorie

În 1968, în arhiva CFR au fost descoperite planurile tunelului secret al germanilor. Pentru descongestionarea nodurilor de cale ferată Bucureşti şi Ploieşti şi pentru scurtarea rutei dintre vestul şi nordul ţării prin Predeal, în anul 1913 conducerea CFR a stabilit să se execute o legătură directă între staţiile Titu şi Sinaia prin Târgovişte, Pietroşiţa şi Moroieni. În acest scop, a fost încheiat un contract cu firma inginerului Julius Berger pentru construirea integrală a liniei de cale ferată, care urma să lege între ele staţiile Sinaia şi Pietroşiţa.

Traseul fiind amplasat în zona sudică a Munţilor Bucegi, era necesară străpungerea versantului printr-un tunel, care urma să aibă o lungime de 5.918 m. Dacă era finalizat, acesta ar fi fost astăzi cel mai lung tunel din ţară.

Ceea ce puţini ştiu, este faptul că această linie făcea parte dintr-un mare program de investiţii, iniţiat de directorul general al CFR din acea vreme, Al. Cottescu, pentru realizarea căruia s-a făcut în 1914 un împrumut intern de 480 milioane de lei în aur. Printre liniile prevăzute a fi executate, se afla şi cea de pe ruta Moroieni - Sinaia.

Războiul a întrerupt lucrările

Contractată în anul 1913 şi având un termen de execuţie de 28 de luni – reţineţi, doar doi ani şi patru luni! –, realizarea lucrării tunelului dintre Sinaia şi Moroieni era condiţionată de un program de lucru în trei schimburi, a câte opt ore. A fost demarată în ianuarie 1914 şi s-a continuat în ritm susţinut până în luna august a aceluiaşi an. În acest timp s-au realizat 400 m de tunel complet, inclusiv portalurile, cămăşuiala şi radierul, fiind executate galerii de bază şi de creştet pe 800 m lungime. Aceasta era situaţia în august 1914, când, din cauza izbucnirii războiului, lucrările au fost sistate.

Nemţii au vrut să continue

În timpul Primului Război Mondial şantierul a fost părăsit, iar lucrările executate n-au fost preluate de nicio unitate a CFR. Tot ce se mai ştie despre acest proiect este că germanii l-au continuat în secret, altfel nu se explică faptul pentru care firma ce a început lucrarea, de origine austriacă, a fost rechemată în ţară, chiar dacă în aparenţă i s-a încredinţat executarea altor lucrări, socotite la acea vreme mai urgente.

În 1968, pentru a constata starea lucrării, s-a cercetat capătul dinspre Sinaia al tunelului. Podul de lemn, peste care se ajungea la tunel, se deteriorase, iar accesul prin gura tunelului devenise greoi, fiind posibil doar pe nişte poteci aproape inaccesibile. Gura tunelului era mai mult de jumătate astupată cu grohotiş căzut de pe munte. Cu toate acestea, zidăria din căptuşeală se menţinuse foarte bine. Pe lungimea de 170 m, secţiunea tunelului era liberă, putându-se circula cu uşurinţă, ceea ce permitea, deci, o oarecare folosinţă. Galeriile de bază şi de creştet sunt prăbuşite, fiindcă lemnăria de susţinere a putrezit. În ceea ce priveşte starea lucrării la capătul dinspre sud nu s-a reuşit, în 1968, o analiză.

Tunelul şi turismul ţin de domeniul iluziei

Turismul din zona adiacentă oraşului Târgovişte ar putea fi relansat în cazul în care ar fi finalizată construcţia tunelului Păduchiosu, care face legătura între Târgovişte şi Sinaia. Tunelul, care leagă Valea Ialomiţei de Valea Prahovei, facilitează accesul din zonă spre platoul Bucegi. Capătul tunelului din partea către Sinaia este complet finalizat pe o porţiune de 480 de metri şi a fost folosit ca magazie de ambalaje a ICIL Prahova-Ploieşti, în perioada comunistă.

În spatele zidului de delimitare se află o locomotivă şi un vagon de construcţie. În partea tunelului dinspre punctul Cărpiniş (Dâmboviţa), intrarea, care era betonată şi armată la fel ca aceea din capătul opus, a fost închisă cu depuneri de pământ - probabil în anul 1985, după unele mărturii - de două plutoane ale securităţii statului, din motive necunoscute nici în prezent şi, în consecinţă, nu se cunoaşte lungimea sa, dar se bănuieşte că ar fi tot de circa 400 - 500 de metri. Tunelul a fost construit la dimensiunile de 5 metri înălţime şi de 4,8 metri lăţime.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
6292

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

turcana-la-loc-de-mare-cinste-in-mures_5...

Ţurcana, la loc de mare cinste în Mureş > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulŢurcana, la loc de mare cinste în Mureş

În comuna Vătava, din judeţul Mureş, s-a desfăşurat a doua ediţie a expoziţiei de ovine şi caprine, aparţinând crescătorilor din satele Vătava şi Râpa de Jos. Evenimentul a fost organizat de către Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Mureş – Centrul Local de Consultanţă Agricolă, având sprijinul Primăriei Vătava, Oficiului pentru Reproducţie şi Ameliorare în Zootehnie, Direcţiei agricole judeţene etc.

Într-o zi de vineri, încă de la primele ore ale dimineţii, zeci de vătăveni, râpeni şi dumbrăveni au venit să admire frumoasele exemplare de caprine şi ovine din rasa Ţurcană, specifică zonei.

Comuna Vătava este recunoscută prin numărul mare de ovine pe care îl deţin crescătorii de oi – peste 7.000. Este localitatea care, la nivel de judeţ, deţine cel mai mare efectiv de ovine şi caprine. Scopul expoziţiei a fost de a populariza şi de a promova produsele rezultate din creşterea ovinelor, în special a celor din rasa Ţurcană. În cadrul expoziţiei, staţiunea de profil de la Reghin a expus pentru crescători ca alternativă de viitor berbeci din rase de carne şi ţapi din import pentru rasa de lapte. Comisia de bonitare a stabilit câştigători pe categorii de animale. Cei mai mulţi dintre ei sunt crescători particulari care au prezentat în concurs exemplare de o rară frumuseţe.

Succesul înregistrat la a doua ediţie a expoziţiei se datorează, pe de o parte, crescătorilor de ovine care au participat cu animale, iar pe de altă parte inginerului Ioan Covrig de la Centrul Local de Consultanţă Agricolă, care s-a implicat şi a reuşit să demonstreze că pentru oamenii din frumoasa comună Vătava, aşezată la poalele vârfului Poiana Tomii (1.467 m) – masivul Călimani, creşterea animalelor reprezintă cea mai mare bogăţie.

Aici aproape toţi locuitorii deţin în exploataţii două mii de capete de vaci şi un impresionant număr de ovine şi caprine. Tinerii fermieri, până în 30 de ani, au câte 15-20 vaci cu lapte, iar ciobanii au cel puţin câte o sută de oi. Intenţia lor este să se înscrie cât mai curând în Asociaţia Crescătorilor de Ovine şi Caprine Valea Mureşului, cu sediul în comuna Deda, limitrofă comunei Vătava.

Ing. Victoria ZAVILLA, consilier OJCA Mureş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
625

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Turism de Bărăgan

Lacu Sărat, aur învelit în coceni

Veritabil regat al nămo-lului, cu proprietăţile sale teraputice de netăgăduit, Lacu Sărat are aerul unui fruntaş în întrecerea socialistă pe ramură, cu tot cu bască şi halat ponosit.

Lacul este hipersalin. Salinizarea se datorează pânzei de apă freatice ce traversează depozitele salifere din regiunea deluroasă a Subcarpaţilor. Pe fundul lacului se află, sub formă sedimentată, nămolul sapropelic, extrem de valoros. Staţiunea oferă facilităţi pentru băi calde în ape minerale, aplicări de nămol cald şi rece, urmate de băi în apele lacului, instalaţii electro şi hidroterapeutice, gimnastică, piscine pentru kinetoterapie. În toate aceste proceduri se folosesc compuşii chimici aflaţi în nămolurile Lacului Sărat: sulf, clor, sodium, brom, magneziu, folosiţi în tratamentul bolilor reumatismale, degenerative şi inflamatorii, bolilor dermatologice, ginecologice şi ale sistemului nervos.

La „Castanului“, o stradelă ticsită de colb, oraşul se sfârşeşte. În staţie, nici ţipenie de om. „Unde mergeţi?“, mă iscodeşte femeia de la chioşcul de bilete, în timp ce se căznea să strângă un maldăr de gunoi. „În Lac“, îi răspund laconic. „Aaa, doar ce-a plecat de câteva minute. Altu-i peste o oră“, anunţă femeia, satisfăcută că a fost de ajutor.

După un ceas de fixat stepa în care lâncezea o biată iapă sură, vine şi tramvaiul „de lac“. E plin ochi, jumătate cu bătrâni, jumătate cu rromi din colonia de la kilometrul 10. Nici nu te aşezi bine, şi un miros înţepător de sudoare îţi invadează nările, iar mai apoi plămânii. Încerci să depăşeşti momentul ţintind din mersul legănat al tramvaiului decorul hâd. Şi tot aşa, vreo cinci kilometri de stepă, până ce tramvaiul ajunge în sfârşit la destinaţie…

La vremuri noi, acelaşi peisaj

Situată pe raza comunei brăilene Chiscani, staţiunea balneoclimaterică Lacu Sărat are cam acelaşi „look“ de vreo două decenii. Micile „retuşuri“ n-au avut darul de a-i schimba imaginea de staţiune proletară, spre uimirea generală. Mai nou, până şi natura s-a revoltat. Anul trecut, din cauza secetei, lacul a fost în pericol real de a seca complet.

Chiar şi aşa. pacienţii obişnuiţi ai complexului balnear de la Lacu Sărat, în majoritate bătrâni veniţi cu tramvaiul la tratament, se declară mulţumiţi de condiţii. „Doar ce m-am liberat acum. Douăzeci şi una de zile am stat aici. Băile e bune. Mâncarea e bună. Nu-i ca acasă, da'…“, spune cu năduf un biet bătrân, trâgând după el două sacoşe.

În Lac e totuşi un loc pe care să-l admiri necondiţionat: Mănăstirea Sf. Mare Mucenic Pantelimon. Lăcaşul în sine, chiliile măicuţelor ca şi grădina ce le străjuieşte impresionează prin splendoare chiar şi pe profani.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
701
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Turismul în zonele mirifice ale Caraşului

Peste câţiva ani, pe harta turistică a Banatului este posibil să apară un punct de atracţie pentru turiştii din ţară şi străinătate. Cu deosebire pentru iubitorii de frumos, pasionaţi de istorie şi doritori să ajungă în locuri pline de sfinţenie şi credinţă.

Un asemenea loc de popas se conturează a fi Mănăstirea Zlatiţa, situată în apropierea satului cu acelaşi nume din comuna Socol din judeţul Caraş-Severin şi la doi paşi de apele râului Nera. După cum ne declară Valentin Ghiţă, primarul comunei Socol, printr-un proiect CBC 2009 (fonduri europene transfrontaliere accesate printr-un program comun al comunei cu localitatea Biserica Albă din Serbia) se încearcă accesarea de fonduri de un milion de euro pentru reabilitarea acestei mănăstiri.

„Este primul proiect de acest gen din ţară, la care vom contribui şi noi cu 20 de mii de euro, şi se numeşte «Restaurarea Mănăstirii Zlatiţa în vederea păstrării tradiţiilor creştin-ortodoxe ale comunităţilor sârbo-române în zona de frontieră» şi sper să obţinem fonduri pentru el.“

Primarul comunei Socol ne-a mai spus că Mănăstirea de la Zlatiţa datează din anul 1225, când Sfântul Sava i-a pus piatra de temelie, în aceeaşi perioadă cu cea de la Mănăstirea de la Baziaş situată în localitatea unde intră Dunărea în ţară. „După Revoluţia din decembrie 1989, oamenii au salvat ce se mai putea şi au şters cât s-a putut din paragina sfântului lăcaş.

S-a înfiinţat şi o tabără de vară pentru copii, dar niciodată n-au fost bani pentru un proiect de mare anvergură. Dar dacă proiectul nostru de acum va prinde contur, Valea Nerei şi Clisura Dunării vor căpăta o valoare turistică mult mai mare, deoarece aceste locuri au o istorie interesantă şi zbuciumată şi sunt deosebit de pitoreşti.“

Marea sfinţenie a sârbilor

Când aducem în discuţie şansele turismului în această zonă mirifică, ne referim şi la Mănăstirea de la Baziaş, ce are hramul la Înălţarea Domnului şi dintotdeauna a fost considerată cea mai mare sfinţenie a sârbilor din Clisura Dunării. De asemenea, de numele localităţii Baziaş se leagă şi construirea primei căi ferate de pe teritoriul României, care făcea legătura cu Oraviţa.

Prima locomotivă cu aburi a plecat de aici la 1 noiembrie 1856. Apoi mai sunt şi alte evenimente istorice importante, cum ar fi data de 6 mai 1866, când Carol I, viitorul rege al României, pune pentru prima dată piciorul pe pământ românesc, precum şi vizitele unor personalităţi ca Împăratul Austriei, Iosif al II-lea, împărăteasa Elisabeta sau Wilhem de Hohenzollern. Dacă nu reuşim să valorificăm aceste valori, nu putem vorbi despre mult dorita dezvoltare a acestei zone“, a mai adăugat primarul Valentin Ghiţă.

Nicolae PĂTRUŢ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

tutun-vom-avea-cum-il-vom-procesa_l1348....

Tutun vom avea: unde îl vom procesa?

Puţin, foarte puţin a mai rămas din tutunul românesc de odinioară. Cel mai valoros centru de producţie a tutunului, Ghimpaţi, a dispărut pur şi simplu de pe harta agricolă. Cultura nu mai poate fi întâlnită nici în zona Urziceni-Buzău, recunoscută altădată pentru calitatea frunzelor de tutun obţinute, nici la Măcin sau Tecuci, foste centre de testare a soiurilor, la Lovrin, unde se producea sămânţă, sau la Bârlad, unde exista un celebru depozit.

Prăbuşirea la nivel naţional a început în jurul anului 1995, când puţinele fabrici performante au fost pur şi simplu decuplate de la producţia naţională de către investitorii români şi străini, care au preferat să-l importe de peste mări şi ţări.

Şi totuşi tutunul românesc încearcă să-şi facă din nou loc şi chiar să intre în competiţia naţională. Din 2007, când sprijinul pentru cultivatorii români a fost reglementat, suprafaţa cu această plantă a început din nou să crească şi procesatorii s-au îndreptat spre România atât pentru forţa de muncă mai ieftină, cât şi pentru calităţile tutunului produs aici.

Dar loc de extindere mai există, suprafaţă - slavă Domnului, iar dacă mai luăm în calcul investiţia nu foarte mare şi sprijinul substanţial acordat în prezent pentru această cultură, putem spune că, nu întâmplător, de la an la an, numărul cultivatorilor este în continuă creştere.

Producem cu mult sub cotă

Semnalul îmbucurător este dat de câteva grupuri de producători, două dintre acestea, şi cele mai promiţătoare de altfel, fiind din Mureş şi judeţele limitrofe. Acestea sunt conduse de domnul Bota Petru, care mai este şi preşedintele Organizaţiei Producătorilor de pe Filiera Tutunului, care reuneşte 12 grupuri de producători din toată ţara. De la el aflăm că, în prezent, în România se consumă anual cca 40 mii de tone de tutun, în vreme ce cota de producţie a ţării noastre este de 12.500 t, aşadar cu mult sub nivelul de consum.

În ultimii ani, producţia obţinută de cultivatorii autohtoni a însumat undeva între 1.800 t şi 3.000 t. Prin urmare, mai puţin de un sfert din cotă. Aproximativ 800 ha de tutun se cultivă în unităţi mari, cel mai mare producător fiind Interagro, restul până la circa 2.000 ha fiind produs individual de mici exploataţii care cultivă în medie câte 8 ha. Dar tutunul este rentabil chiar de la un hectar în sus. Până în patru hectare, în funcţie şi de dotări, cultura poate fi întreţinută de o singură familie, peste această suprafaţă necesitând angajarea zilierilor.

Multă muncă manuală, dar răsplătită

Inginer agronom la bază, Bota Petru cultivă de 7 ani, undeva în apropiere de Târgu-Mureş, cca 10 ha de tutun în rotaţie cu cereale păioase. El ne spune că cel mai bine cultura de tutun se dezvoltă în Bărăgan, dar asta implică cheltuieli mari cu irigatul. De aceea mulţi producători cultivă tutun în zona colinară şi de podiş, unde precipitaţiile sunt suficiente.

„Anul acesta am început să cultivăm în zona submontană şi a mers bine, singurul pericol fiind reprezentat de brumele târzii“, afirmă domnul Bota. Cea mai importantă investiţie o reprezintă cea cu producerea răsadurilor în sistem „float bed“, care atunci când sunt obţinute în mod profesional dau un procent de prindere de 90% şi reduc mult cheltuielile cu udarea.

După ce şi-au însuşit această nouă tehnologie, cultivatorii au introdus şi plantatul mecanizat la tutun, pe care îl realizează cu ajutorul unor maşini poloneze de plantat răsaduri pe 2-4 rânduri. O altă realizare importantă este înşiratul mecanic al frunzelor, care se face cu ajutorul unor maşini empirice de împletit şi care reduc de cinci ori timpul acordat acestei operaţiuni. „Chiar şi aşa, la cultura de tutun este nevoie de multă muncă manuală, dar important este că dăm valoare muncii noastre“, ne spune cultivatorul.

Recoltatul se face tot manual şi în asta constă de fapt greutatea la această cultură. Un alt factor limitativ este spaţiul de uscare, care trebuie să se întindă pe 600 mp pentru fiecare hectar cultivat cu tutun. Acest aspect este cu atât mai important cu cât soiul Burley, cultivat de producătorii români, se pretează numai la uscarea naturală, la umbră, în spaţii bine ventilate.

De la specialistul în cultura tutunului aflăm că deocamdată această specie nu are dăunători la noi în ţară, specific fiind tripsul ca principal agent purtător de infecţie, dar care la noi nu este răspândit. Nici boli specifice nu există, însă pentru a preveni apariţia acestora este bine ca producătorii să-şi ia o măsură de prevenţie: tutunul nu trebuie cultivat în apropierea speciilor care fac parte din aceeaşi familie, cum sunt cartoful şi tomatele. În ceea ce priveşte nevoia de elemente nutritive, producătorul aplică în primă fază 300 kg N:P:K şi în vegetaţie pentru un spor de calitate fertilizează cu potasiu.

Conlucrarea cu cel mai mare procesator din lume

Toate contractele membrilor grupurilor de producători conduse de domnul Bota sunt încheiate cu o companie americană de prim-procesare (Universal Corporation) din Virginia care preia tutunul românesc şi îl procesează la sucursala ei din Ungaria. „Este cel mai mare procesator din lume şi lucrează numai cu formele organizate de producători, bazându-se pe multă transparenţă“, ne spune domnul Bota.

Colaborarea a început în 2007, iar producătorii apreciază la reprezentanţii companiei americane corectitudinea şi profesionalismul, dar mai ales faptul că sunt respectaţi. Producţia cuprinsă între 1,8-2 t/ha se vinde în medie cu 1 euro/kg. Ea este predată la fabrică în decembrie-ianuarie, iar banii intră imediat. Sigur, dacă ar exista capacităţi serioase de procesare cu capital românesc, cultivatorii ar valorifica aici producţia. „Dar până una-alta sunt numai mari companii străine care produc aici ţigările, dar tutunul îl aduc din ţările lor de origine, pentru a da de lucru cultivatorilor de acolo“, mai spune producătorul.

Eficienţa economică

Profitul, în funcţie de producţia anuală, se ridică undeva la 2.500 euro/ha. „Pentru a ajunge la aceste beneficii este nevoie însă de un capital de cca 2.000 euro/ha de pornire, apoi totul merge ca un tăvălug“, ne spune inginerul.

În şase luni de la predare, cultivatorii primesc şi sprijinul complementar de la stat în valoare de 2.650 euro/ha. O sumă mare am putea spune, ca necunoscători, dar inginerul ne asigură că în alte ţări acesta este dublu. „Tutunul este o plantă cerută pe piaţă, iar ca să se producă trebuie sprijinită”.

Până în 2010 sprijinul era de 2 euro/kg, iar după trecerea la subvenţionarea pe unitatea de suprafaţă producătorii au fost nemulţumiţi deoarece au fost situaţii când au obţinut şi 3 t/ha care au implicat multă muncă şi o tehnologie bine pusă la punct. De aceea producătorii au făcut un demers pentru a solicita egalizarea sprijinului, însă deocamdată li s-a răspuns că acest lucru nu este posibil.

Pentru a primi sprijinul pentru cultura tutunului, producătorii trebuie să încheie contracte numai cu firmele de prim-procesare recunoscute de MADR. La rândul lor, acestea sprijină şi ele producătorii de tutun, distribuindu-le gratuit sămânţa, punându-le la dispoziţie toată tehnologia specifică, asigurându-le consultanţa şi monitorizarea culturilor.

Pentru tehnologia completa a culturii de tutun dati click pe cele doua fisiere de mai jos.

- Tehnologia de cultivare a tutunului Burley (pdf, 1,81 MB)
- Tehnologia cresterii răsadului de tutun float-bed (pdf, 2,00 MB)

Valentina ŞOIMU

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:

4337

Comentarii

1. Bota Petru -- (3-September-2011)S-a strecurat o gresala. La spatiul de uscare pentru un hectar de tutun cultivat este necesar un volum de 600 metri cubi nu metri patrati.

2. gabrie -- (24-March-2013)Cum pot lua legatura cu un prim procesator autorizat in vederea incheierii unui contract ast rasp 0741422732

3. petre -- (17-April-2014)unde pot preda tutunul am 800 kg cu ce firma pot face un contract de predarea tutunului cel cu care am contractul nu mai raspunde imi puteti trimite raspuns pe p.petre80@yahoo.com

4. Adrian -- (21-January-2016)Vând samanta Drajata de tutun sau rasad .soiul este burley .0761670614

5. Manea Valentin -- (27-February-2016)Buna ziua! As dori sa devin producator de tutun. In prezent sunt legumicultor in judetul prahova. Cum as putea lua legatura cu un membru al asociatiei producatorilor de tutun pentru a ma documenta cu informatiile necesare?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

ulciorul-si-camesa_s141.html

Ulciorul şi cămeşa > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulUlciorul şi cămeşa

– Ştii tu, cămeşă dragă, ce erai odată, întrebă un ulcior de Corund o cămeşă de pânză topită, aninată lângă raftul pe care-şi aştepta cumpărătorii?

– Ce să fiu? Ia acolo, o ie amărâtă, împopistrată, pentru cucoane tânjitoare d’anţărţ.

– Tu, amărâtă? Eşti din neam de procopsiţi, care procopsişi la rândul tău pe alţii. Ai o ditai odisee, de l-ar face invidios şi pe Ulise, nu-l ştii tu. Îi îmbogăţişi pe toţi prin bătătura cărora ai adăstat. Primul fu un fermier de prin Belgia, care te legă de pământ, ca pe ultimul iobag, da’ nu te lăsaşi şi răsărişi, nălţuţă, cu floricele albastre tremurate’n de vânt. Când te împlinişi şi trăgeai nădejdi, te tăie, te scutură de seminţe şi te lăsă în câmp, până te topişi. Apoi te legă în snopi laolaltă cu alte surate, de vă vându unui meşter franţuz, care vă pândea cu limba scoasă şi punga plină. Luă de pe hectarul pe care crescurăţi, ca’ la 1500 de euro.

Cum află prefectul locului de afacere, îi mai dădu de drag vreo 120 de euro, la care adăugară încă vreo 200 de la unii, de-şi zic Comunitate, n-ai de un să-i ştii, cică pentru susținerea, culturilor de plante textile. Vându şi seminţele unui brutar neamţ, cu 2,8 euro pe kilogram, şi se mai alese cu vreo 200 de euro. Trăgând linia, îi ieşiră 2.000 de euro, cât ar fi luat pentru 10 tone de grâu. Bună afacere, că nu cheltuise mai mult de 1.300, hai 1.500 de euro, că sunteţi mai năzuroase, dé… Abia începuşi odiseea procopselii. Franţuzul vă vârî într-o meliţă, care risipi vreo trei mii de chile de puzderie în patru vânturi, cu 0,04 euro pe kilogram. Pe urmă te luă la răghilat, te perie şi te împărţi în două, după felul fuioarelor. Pe alea lungi le vându la un torcătorţesător chinez, că, mai nou, ăştia îs ăi mai meseriaşi. Luă pe ele ca’ la 1,5 euro pe kil.

Fuioarele scurte le dădu unui morar de hârtie sudez, cu un sfert de euro pe kil, să facă din ele hârtie de parale. Strânse cu totul 1.800 de euro şi mai primi pentru osteneală, de la Comunitate, vreo 200 de euro. Rămase în câştig, curat-curat, cu vreo 600 de euro.

Chinezu’ te toarse’n aţe, te înălbi, te suci pe mosor, te urzi pe urzitor, te întinse pe sulul dinapoi şi pe suveici, te trasă’n iţe şi băteli, te trecu printre vatale şi după ce se speti pe spată, scoase din fuioarele tale mândreţe de valuri de pânză topită. După socoteala mea, ca la 500 de kile de pânză, dublu lată. Zic unii că ar cam fi vreo 6 km, da, io n-am de unde ştii. Ce ştiu io bine e că luă pe tine 12.000 de euro. Cât fu câştigul lui curat-curat nu pot să-ţi zic, că la chinezi secretu’i secret, nu ca la alţii şi când tac, tac ca peştele’n ape şi drăguţu’n păpuşoi. Acu’ nici de’ar vorbi n-aş pricepe mare lucru, aşa că…

Pe urmă te luă un italian care angajă muieri meştere de pe la noi, de te croiră, te coaseră cu cheiţe, te împopistrară cu pui şi cu altiţe şi te puseră colea, lângă mine, la vânzare. Dupe ştiinţa mea, din hectarul semănat de belgian ieşiră ca la 2.000 de ii. Socoate şi tu, la 15 euro cămeşa ar face 30.000 euro! Strânge: 2.000, belgianu’, 2.000, franţuzu’, 12.000, chinezu’, 30.000, italianu’. Face 46.000 de euro, scoase dintr-un hectar? Face! PIB cum ar veni, da’ nu ştii tu de-i aia! Amărâtă, ai?

– De unde le ştii matale, nene Ulciorule?
– Ehee, fată dragă! Nu te uiţi la mine că-s oleacă mai copt?
– Şi de ce mi le-ai spus?
– În doru’ vremii când creşteai la sânul meu, lan mândru, cu flori albăstrii, din care n-a mai rămas decât culoarea smalţului azuriu cu care mă împodobii olarul.

Gheorghe Socotitoru

PS. Propun d-lui ministru al Învăţământului înlocuirea în programa şcolară a poveştii lui Ion Creangă, Inul şi cămeşa, cu prezenta, cu scopul declarat de a abilita copii cu fenomenul de mondializare a comerţului şi serviciilor. La urma-urmei, nu suntem parte a satului mondial? Nu-i cer drepturi de autor. Dlui ministru al Agriculturii nu-i propun nimic, dat fiind faptul că istoria nu-i în dreptul lui. Poate dlui Prim-Ministru.

Acelaşi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
566

Comentarii

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (2-March-2012)Dl. Gheorghe Verman cred că Socotitorul....legenda Ulcioul şi Cămeşa, pe cât este de actuală mei curând este o fabulă....şi actualitatea şi realitatea pe care o reflectă mă întristează.....miniştrii scoteţi-i din ecuaţie....daţi copii la învăţătura dl prefect local şi la investitorii strategici, care belgieni, care franţuji, italieni...care o fi, numai strategici să fie.......

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ultima-baricada-a-legumiculturii-transil...

Ultima baricadă a legumiculturii transilvănene - staţiunea agricolă din Iernut > REVISTA LUMEA SATULUI

Ultima baricadă a legumiculturii transilvănene - staţiunea agricolă din Iernut

Domeniul principal de activitate ştiinţifică a unităţii de cercetare-dezvoltare Iernut este realizarea cercetărilor ştiinţifice cu caracter fundamental şi aplicativ în domeniul legumicol. Ea are ca activitate şi producerea seminţelor de legume din categorii biologice superioare (Bază şi Prebază).

Strategia de cercetare-dezvoltare şi obiectivele generale ale Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Legumicultură Iernut sunt în relaţie directă cu amplasarea staţiunii în zona centrală a Transilvaniei, având ca arie geografică unităţile de profil şi gospodăriile populaţiei din judeţele Mureş, Bistriţa, Cluj, Maramureş, Sibiu şi Harghita. Este vorba de cercetări ce privesc următoarele specii de legume: ceapă roşie, varză de toamnă, gulie şi rădăcinoase.

Obiective ştiinţifice

Direcţiile de cercetare prioritare ale staţiunii legumicole din Iernut sunt:

- selecţia şi ameliorarea soiurilor, verificarea în condiţiile locale a soiurilor, hibrizilor liniilor, cât şi studiul soiurilor locale valoroase în vederea ameliorării ca material biologic care să servească pentru obţinerea de noi soiuri şi hibrizi de legume;
- modernizarea producerii materialului săditor legumicol din categorii biologice superioare prebază, bază şi certificată prin metode moderne;
- testarea şi evaluarea soiurilor de legume în vederea stabilirii sortimentelor legumicole în zona de influenţă;
- cercetări privind oferirea de soluţii tehnico-economice pentru micii producători de legume;
- producerea seminţelor de legume din categoria biologică prebază şi bază, dar şi menţinerea autenticităţii soiurilor.

Dintre soiurile de referinţă se disting cele de ceapă roşie de Arieş, varză de iarnă, fasole uscătoare şi castraveţi tip cornişon.

În „fişa de post“ a staţiunii se mai află elaborarea unor metode biologice de combatere a dăunăto-rilor din culturile de legume protejate şi de câmp şi producerea de tehnologii moderne de conservare a legumelor de seră şi câmp.

Scurt istoric

Unitatea a luat fiinţă în anul 1980, cu o suprafaţă de 300 ha teren destinat în totalitate pentru asigurarea de seminţe de legume din categorii biologice superioare şi zonarea diferitelor soiuri şi hibrizi.

Pe parcurs unitatea, fiind în apropierea termocentralei, s-a extins prin construcţia a 24 ha sere, o staţie miceliu, o ciupercărie cu o capacitate de 300 tone, o staţie de conservare.

Din acest vast sector de producţie era susţinută toată activitatea de cercetare. În perioada anilor 1980-1995 lucra aici un colectiv de 11 cercetători, activitatea fiind axată pe 15 teme de cercetare cuprinzând un număr de

23 de experienţe realizate de laboratoarele de specialitate: genetică-ameliorare, producere de sămânţă şi protecţia plantelor.

După anul 1995 s-a produs un declin total al unităţii.

El a început în momentul în care a apărut concurenţa neloială a importurilor de produse legumicole şi de seminţe de legume concretizată prin preţuri mult mai mici faţă de cele la care produceam noi. Legumele produse în seră, care altădată erau trimise la export, au ajuns după anul 1995 să nu mai poată fi produse din cauza cheltuielilor pentru încălzirea serelor. Acestea au determinat o creştere de şapte ori, preţul ajungând la un milion de lei vechi.

Produceam seminţe de legume anual: ceapă roşie 3.000 kg, păstârnac 4.000-5.000 kg, varză de toamnă 500 kg, gulie de toamnă 200 kg, ridichi de vară 200 kg, fasole boabe 1.000 kg, ardei lung 100 kg etc. din soiurile româneşti. Astăzi acestea se rezumă doar la cantităţi mici, de câteva zeci de kilograme (între 10 şi 50 kg din fiecare specie).

Dacă produsele din import ar însemna un progres autentic, totul ar fi bine. În realitate, ele înseamnă un regres, întrucât ceea ce se aduce în România nu reprezintă realizările de ultimă oră ale ţărilor dezvoltate.

Declinul nostru a venit din interior şi el a fost determinat de acele grupuri de interese care au gestionat retrocedări masive de teren agricol. Fapt este că, de la 450 ha, cât deţineam în 1980, am ajuns azi la o suprafaţă de doar 111,19 ha teren, iar dintr-un complex de 24 ha de seră au mai rămas doar două hectare.

Dispărând sectorul de producţie, n-a mai existat nici susţinerea financiară a cercetării. Au rămas în staţiune şase cercetători care se încăpăţânează să salveze ceea ce se mai poate. Baza materială a fost reînnoită din anul 2008 cu fonduri publice de la MADR. Fondul genetic legumicol este menţinut la un număr de 13 specii de legume.

Considerăm ca măsură de revenire susţinerea financiară a activităţii pentru a putea menţine fondul de germo-plasmă avut şi cu paşi mărunţi să încercăm să intrăm pe piaţă cu sămânţa de bază din soiurile pe care le avem.

Avem legături cu un cerc de producători privaţi care îşi comercializează produsele doar în pieţe. Nu mai există producători de legume pe suprafeţe mari deoarece ţara este invadată de supermarketuri. Acestea îşi promovează produsele proprii, aduse din străinătate fără niciun discernământ.

La noi lipsesc acele centre de promovare a produselor româneşti şi pentru aceasta considerăm că trebuie luptat şi întreţinut acest singur sector din zona centrală a Transilva-niei care mai deţine baza în a putea produce legume româneşti.

Minerva HEITZ, director al Staţiunii de Cercetare Iernut

REVISTA LUMEA SATULUI NR.12, 16-30 IUNIE 2011 Vizualizari:
1307

□

Comentarii

□

□

1. Vasile -- (22-June-2011)Regret ca trebuie sa va spun, dar si dvs. cei de la statiune sunteti vinovati.

De unde sa stie taranul, ca existati?

Cunosc o multime de producatori mici, care se plang ca nu mai gasesc pe piata seminte romanesti.

Daca vreti sa va reveniti atunci faceti-va cunoscuti.

Nu stati ascunsi in umbra.

De cati-va ani internetul a ajuns si la tara.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ultimele tratamente la rapiţă

În ciuda avertismentelor lansate de specialişti, cum că rapiţa necesită mai multe tratamente decât în trecut, inclusiv după înflorit, în practică fermierii au propriul lor program tehnologic, mult simplificat. Ion Săvulescu, director tehnic la DuPont România, atrage atenţia că nu trebuie renunţat la tratamente. Astfel, postfloral, sunt vizaţi în primul rând dăunătorii. Dintre aceştia, menţionăm gărgăriţa tulpinilor de rapiţă, gândacul lucios şi afidele. De asemenea, pot apărea păduchele cenuşiu al cruciferelor şi viespea rapiţei.

De aceea recomandă un amestec de două substanţe active, una sistemică (neonicotinoide) şi alta de contact (piretroide, organofosforice) sau alternarea acestora, pentru controlul eficient al dăunătorilor şi evitarea apariţiei rezistenţei. „Este foarte important tratamentul împotriva deschiderii silicvelor înainte de recoltare, pentru a preveni pierderea seminţelor, uneori de până la 20%“, ne-a declarat Ioana Caragea, specialist fitosanitar, președinta Cooperativei agricole Agri Sud. Domnia sa a recomandat utilizarea de Spodnam sau Elastic. Numai că tratamentul este foarte scump, de aproximativ 100 lei/hectar.

Ce spun fermierii

„Dacă există atac din partea dăunătorilor, se poate aplica un insecticid. După caz, mai rar, pot apărea şi boli, iar atunci se impune un tratament cu fungicide. Însă e mai complicat, pentru că trebuie o maşină de stropit înaltă. La păstăi, eu nu fac tratament împotriva deschiderii lor înainte de recoltare, când alţii fac“ – Nicolae Sitaru, administratorul unei ferme din Ciochina (Ialomiţa) şi preşedintele Ligii Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România (LAPAR).

„În mod normal, fac tratamente numai la semnal, nu preventiv, împotriva dăunătorilor. Însă, când păstăile încep să se îngălbenească, fac un tratament cu Spodnam, o soluţie care se comportă ca o ceară ce permite plantei să respire, dar nu mai lasă silicvele să se deschidă înainte de recoltare“ – Alexandru Porumb, consilier la Ferma Snack Occident din Ştefăneşti (Ilfov) şi administrator al Fermei Ralex Profarm din Hereşti (Giurgiu). „După înflorit, nu mai fac niciun tratament. Poate, dacă mai apar dăunători, folosesc un insecticid. Cândva făceam tratament la silicve, ca să nu se mai crape înainte de recoltare, dar am renunţat, pentru că am considerat că nu are rost“ – Ilie Dan, administratorul Fermei Agrodan din Vărăşti (Giurgiu).

Anul nu pare a fi prea bun

Ioana Caragea ne-a mai spus că, în acest an, rapiţa a avut mult de suferit şi, cel puţin în sudul ţării, zeci de mii de hectare au fost reînsămânţate cu culturi de primăvară. Motivele ar fi seceta prelungită din toamnă, gerul iernii şi îngheţul din primăvară. În această situaţie, foarte mulţi agricultori au considerat că orice investiţie suplimentară la rapiţă produce pierderi şi mai mari, motiv pentru care au renunţat la tratamente. În timpul unei recente conferinţe de presă, Valeriu Tabără, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, a afirmat că, la nivel naţional, au mai rămas în cultură 396.838 ha cu rapiţă, pentru că 65.856 ha au fost calamitate. În toamnă au fost semănate 462.000 ha, dar rapiţa a răsărit pe 456.000 ha.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2011 Vizualizari:
3196

□

Comentarii

□

□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-June-2011)Văd că o parte a cultivatorilor de pământ, de rapiţă de exemplu, arată că anul nu pare a fi prea bun, eu observ că nici livezile nu o duc mai bine, şi nici alte culturi, chiar şi păsunile şi pajistile suferă de secetă. Atunci de o anume parte a specialiştilor din Agricultură spun la TV că avem un an agricol foarte bun !?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ultimii cimpoieri

Cei doar zece componenţi ai formaţiei de cimpoieri din Nistoreşti duc mai departe o tradiţie începută în urmă cu 66 de ani.

În Nistoreştii Vrancei, de unde au coborât încântătoare balade de factură populară, datinile şi obiceiurile s-au conservat cu sfinţenie. Meşteşugurile populare şi folclorul tradiţional sunt transmise din generaţie în generaţie, graţie eforturilor concentrate ale reprezentanţilor la vârf ai Primăriei, Şcolii şi Centrului PAPI (Punctul de acces public la informaţii) din pitoreasca aşezare. Principalul promotor al transmiterii peste ani a moştenirii culturale e însuşi primarul Nistoreştiului, Ion Gogoriţă. De altfel, mai-marele localităţii participă la toate evenimentele la care renumita formaţie de cimpoieri din Nistoreşti susţine câte un recital.

„Formaţia de cimpoieri este mândria localităţii noastre, fiind înfiinţată în anul 1945. Iniţial, era compusă din 30 de membri. Acum mai sunt doar 10, toţi având vârsta de peste 50 de ani. Primele cimpoaie erau rudimentare, fiind confecţionate din băşică de porc. Ulterior, acestea au fost confecţionate din piele de oaie, iar apoi din piele din capră. Ceea ce vreau să menţionez este faptul că la fiecare participare internaţională am obţinut câte un premiu şi că formaţia de cimpoieri din Nistoreşti a făcut cinste României la festivaluri din Cehia, Germania, Republica Moldova şi Ungaria“, a declarat pentru Lumea Satului primarul Ion Gogoriţă.

Formaţia de cimpoieri este nelipsită de la spectacolele organizate la Focşani, de Crăciun, de Ziua Naţională, de Ziua Principatelor Române şi cu ocazia diferitelor sărbători religioase.

Ion Stanciu, omul-orchestră

La 67 de ani, Ion Stanciu este liderul de necontestat al formaţiei şi, totodată, un apreciat făuritor de cimpoaie. A învăţat meşteşugul de la tatăl său, fost conducător al formaţiei de cimpoieri din perioada de glorie artistică a acesteia. „Aveam doar şapte ani când am început să lucrez la acest instrument, sub îndrumarea tatei, pe atunci conducător al formaţiei de cimpoieri de la noi din sat“, rememorează cu vădită nostalgie ultimul mare „îmblânzitor“ de cimpoaie din ţară, care admite că nu are studii de specialitate, dar are „o ureche muzicală ce nu s-a văzut“.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
688

☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ultimii mohicani ai meşteşugurilor săteşti > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Ultimii mohicani ai meşteşugurilor săteşti

Nu ştiu dacă să fie vrerea timpurilor sau nepăsarea oamenilor de vină pentru toate comorile culturii tradiţionale româneşti care zac în cotloanele uitării. Drept este că paharul cu amărăciune din care gustă în fiecare zi ultimii meşteşugari ai epocii noastre pare să nu se mai termine. Preţuirea pentru munca de-o viaţă, pentru lucrurile ce ies din mâinile lor şi pentru îndeletnicirile ce au trecut graniţele mileniilor se stinge zi de zi. Puţini sunt cei care mai îndură uitarea cruntă la care este supusă arta populară. Doar nostalgicii vremurilor în care lucrul făcut de mâna omului era considerat sfânt mai au speranţe. Aceştia sunt astăzi ultimii martiri ai meşteşugurilor apuse.

Erau cei mai respectaţi dintre săteni

Vasile Borodi, pălărier moroşan, îşi aminteşte cu melancolie perioada copilăriei şi mai apoi a tinereţii, atunci când cei mai iubiţi oameni ai satului erau bătrânii meşteşugari. Creaţiile lor, fie că era vorba de opinci, cojoace sau ţesături, erau ca o Biblie în faţa căreia se înclina fiecare sătean. Astăzi, aproape nimeni nu mai vrea să audă de aceste îndeletniciri.

Vasile Borodi este printre ultimii, dacă nu singurul om care mai confecţionează preţioasele clopuri moroşene.

S-a născut în 1954, în Sârbi, Maramureş. Traiul şi obiceiurile satului s-au răsfrânt asupra destinului său cu atâta intensitate încât astăzi nu poţi să nu remarci cât de legat se simte de trecut. Entuziasmul cu care vorbeşte despre clipele petrecute alături de maestrul său aproape că te transpune în vremurile în care abia pătrundea în tainele confecţionării clopurilor moroşene. Nu mai era demult un copil atunci când, îndemnat de curiozitate şi de un dram de pasiune, i-a cerut unui bătrân pălărier al satului, vecin de-al casei, să-l iniţieze în meseria pe care avea să o practice toată viaţa.

În aproape trei ani a învăţat tot ce trebuia să ştie pentru a deveni un pălărier desăvârşit.

Vestitele clopuri maramureşene, ca elemente de muzeu

Confecţionarea pălăriilor moroşene este o veche tradiţie maramureşeană. Odinioară, fiecare bărbat, fie el înstărit sau modest, avea cel puţin un clop. Pentru zilele de sărbătoare le păstra pe cele mai frumoase. Astăzi, pălăriile moroşene par să fi fost sortite uitării. În locul lor, tinerii jinduiesc la lucrurile moderne, care sunt în pas cu vremurile prezente.

Cei care mai au un strop de preţuire pentru străvechile clopuri duc cu ei mai departe portul maramureşenilor. Deşi i-a mai pierit din putere, tradiţia purtării pălăriilor este respectată mai ales în zile de mare sărbătoare. Chiar şi tinerii, care se dovedesc uneori reticenţi, le mai poartă. Însă nu mai este ce a fost odată.

Domnul Borodi este singurul pălărier din sat. Se teme că, odată cu el, se va stinge şi ultima şansă a acestei îndeletniciri. Este mâhnit de faptul că tinerii nu mai vor să înveţe meşteşugul confecţionării clopurilor, dar pe de altă parte le înţelege alegerea. Este greu să trăieşti de pe urma unei astfel de meserii. Pălăriile se vând din ce în ce mai rar, iar preţul pe care îl obţine pentru ele, 15 lei, nu este cu mult peste costurile de producţie. Perioada în care se vând cel mai bine este înaintea Paştelui. Chiar dacă acest meşteşug este pe cale de dispariţie, nimeni nu face nimic pentru a încuraja tinerii să se îndrepte spre el.

Arta confecţionării pălăriilor moroşene

Cu toate acestea, Borodi nu s-a putut desprinde de meserie. S-a adaptat cerinţelor actuale şi a continuat să confecţioneze clopuri. Odinioară, folosea paie pe care le cumpăra de la Cisnădioara. Astăzi, foloseşte talaj pe care îl ia din Covasna. Tot de acolo ia şi împletitura, care ulterior se albeşte în baie de perhidrol. Se spală, se usucă bine şi apoi este întinsă cu un aşa-zis călcător.

După acest proces, cu multă dăruire şi migală, se coase clopul şi se pune într-o presă. Ultima oară se aplică o panglică decorativă, având nuanţele tricolorului, o singură culoare sau diferite modele. Uneori, clopul este decorat cu un şirag de mărgeluţe. Într-o singură oră, mâinile pălărierului dau viaţă unei magii străvechi. Pălăriile le vinde în târgurile şi expoziţiile de profil. Nu confecţionează mai mult de 50 de clopuri pe an, pentru că nu se mai vând ca odinioară.

Cea mai de preţ moştenire

Munca lui este privită acum mai degrabă ca o artă decât ca o activitate din care iese un lucru necesar. De aceea se teme că viitorul clopurilor nu este unul promiţător. Îşi pune, totuşi, speranţa în nepotul lui, căruia vrea să îi insufle pasiunea şi dragostea pentru confecţionarea pălăriilor.

Ştie că nu va fi o meserie din care să-şi câştige traiul, însă domnul Borodi pune mai presus de toate mulţumirea de a fi păstrătorul unei datini străbune. De acum, misiunea lui este să împărtăşească tainele acestui meşteşug nepreţuit urmaşilor săi. Este, după cum ne-a spus, cea mai de preţ moştenire pe care o lasă în urma sa. Prin învăţăturile lui, generaţiile viitoare vor ajunge să cunoască una dintre îndeletnicirile milenare ale poporului nostru.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
799

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ultimii nomenclaturişti ai vechilor… meserii

Nu mai este o noutate pentru nimeni, ne-am modernizat – chiar dacă nu cât cere Uniunea Europeană – şi noi, românii... Într-atâta încât, în unele cazuri, mai că am dat, exagerând un pic proporţiile, cinstea pe ruşine. Tradiţiile care ne reprezentau ca naţie, care erau, în definitiv, emblematice pentru înaintaşii noştri, aproape că, încet, încet, au sucombat. Nişte nebuni frumoşi, care se încăpăţânează să păstreze o amprentă certă a acestui popor pentru generaţiile care vin din urmă, nu le lasă să moară.

Caut un atelier de remaiat ciorapi...

Nici măcar nu erau pe vremea când făcea plopşorul pere şi răchita micşunele... Erau mai acum, să zicem, jumătate de veac. Şi arareori le găseai prin satele înstărite.

Uite, fără să vreau, deja am adus în discuţie o meserie veche, pe cale de dispariţie. Ca să nu zic că e dispărută de tot, căci, prin câteva sate pricăjite din România mai există câte un potcovar bătrân, care se omoară cu foalele şi cu caielele pentru puţinii cai care mai trăiesc prin zona lor... O să vorbim şi despre „pantofarii de cai“, cum îşi spun cu mândrie aceşti ultimi mohicani. La fel cum ne vom aminti şi despre meseriile de ceasornicar, coşar, geamgiu, olar, fochist, rotar, tăbăcar, curelar, cojocar, zeţar... Şi încă o mulţime de îndeletniciri pe care pierzania le-a luat, tot mai mult, şi mai mult, în stăpânire...

Dar, mai întâi, doamnele.

Aşa că, să vorbim despre atelierele de remaiat ciorapi, unde câte o femeie aprigă se lupta pe vremuri să agaţe la loc ochiurile duse la ciorapi. Mai ştie cineva, pe undeva, un astfel de atelier? Sau dactilografie şi stenografie... Lipsesc şi acestea, la acest moment, din nomenclatorul de meserii.

Dar de un darac mai ştie cineva? Sau de o vopsitorie de lână de la oi? O călcătoreasă?... Nici măcar croitoresele nu mai au azi cătare. Cât despre ateliere de brodat, surfilat, festonat, nici nu mai e cazul să amintim aici. Multele magazine de peste tot, chiar şi de la sat, în unele cazuri, oferă doritorilor toate serviciile de care au nevoie. Ateliere de acest gen nu mai sunt funcţionale, practice, nici pe departe eficiente.

Meseria de femeie

Şi, totuşi, multă vreme lumea a trăit diferit de modul cum trăieşte acum. Femeile nu se duceau la serviciu, dar ţineau, cu tot ce era necesar, casele. Nu era gospodărie din care să lipsească, să zicem, războiul de ţesut. Aici se ţesea, la lumina candelei sau lumânării de seu. Cu toate aceste obiecte pritocite, trudite, migălite, se umpleau lăzile de zestre ale fetelor. Între un preş de pus pe jos şi o cuvertură de aşternut pe pat, de fapt femeile practicau, chiar dacă la scară mică, o adevărată industrie casnică.

Ele munceau. Lucrau. Făceau tot necesarul casei. Bărbaţii aduceau, să zicem, acasă, lâna de la oi. Femeile se apucau, de îndată, să o chivernisească. Erau şi femei ambiţioase care reuşeau să mânuiască acul pentru confecţionat bundiţe, pe lângă meliţă, vârtelniţă, urzoi. Mănuşile, ciorapii, flanerele, şalurile erau făcute tot în casă, tot de femei, tot din lâna de la oi. Tot femeile le vopseau şi, dacă era cazul, le ornamentau.

Pe atunci, cânepa nu era considerată drog şi nu intrai în atenţia celor de la Crimă Organizată dacă o aveai în preajmă. Atunci era folosită, după multe operaţii, la urzit şi ţesut pânză. Femeile se pricepeau la croit şi cusut şi, cu mâna lor, făceau îmbrăcămintea pentru toţi ai casei. Acul şi aţa trasau curbe sinuoase pe ştergare, ii, cămăşi, feţe de masă. Adevărate poveşti scriau femeile în cuverturile pe care le ţeseau în războaie.

Tradiţii doar de… vânzare

Şi nici nu aveau pretenţia, cu lungul nasului ştiut, cum se aflau, că înfăptuiesc nişte meserii divine... Mai apoi, toate cele descrise mai sus se făceau şi în ateliere speciale. Azi, nici măcar războaie de ţesut nu se mai găsesc prin gospodării. Şi dacă în vreo ogradă mai e vreunul, nu mai e demult funcţional. Azi, şi să vrea cineva să mai facă vreun război de ăsta, nu mai ştie. Căci nu mai e nimeni care să-i înveţe şi pe alţii cum se face. Bătrânii care cunoşteau taina s-au pierdut pe drumul spre eternitate.

Ai noştri, mai ales tinerii, nu mai sunt interesaţi de lucrurile de odinioară. În case sunt azi covoare persane, parchet, gresie, prosoape de la magazin – uneori chinezării făcute la tarla – lenjerii din mătase, feţe de masă – tot de cumpărat.

Uneori, câte un străin – era să zic câte un rătăcit, dar nu e drept - mai vede pe undeva minunăţiile noastre. Şi-i place ce vede. Şi vrea să aibă, să ducă în ţara lui, să ia cu el ceva din misterul punctelor şi liniilor imortalizate cu atâta trudă în câte un obiect popular. Iar la noi, cusăturile şi ţesăturile tradiţionale ajung doar în câte un muzeu dispus să primească pe pereţi sau în dulapuri aşa ceva. Şi cine se mai întreabă că ne pierdem identitatea, ne dispare amprenta personală...

Desigur, astea sunt chestiuni puerile... Nu sunt pentru miniştrii de la cultură, învăţământ şi de pe unde or mai fi fiind ei. Păi domniile lor au pe cap alte lucruri mai impor-tante: ce deplasări în străinătate pe banii pârliţilor de cetăţeni mai fac, ce haine de firmă să-şi mai ia, la ce localuri bune să mănânce... Ehei, astea chestiuni arzătoare, nu... Vin şi eu acuma să vorbesc despre războiul de ţesut, despre tradiţii şi despre meserii dispărute... Ei, bine, vin. Şi acum şi data viitoare. Poate aude, vede, află şi vreunul din Guvernul lui Boc al IV-lea...

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
897

Comentarii

1. sabinel65 -- (31-January-2010)Mai va stimata doamna sa auda onorat guvernu nost`.In rest toate bune si frumoase si va multumim cu deosebit respect ca va ocupati de asemenea subiecte.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Ultimele sărbători de iarnă

Ianuarie, 2009. Început de an. Duse sunt, până în iarna următoare, Crăciunul şi Revelionul. Dar sărbătorile încă nu s-au terminat. Abia după marea sărbătoare a Bobotezei şi Sfântului Ioan Botezătorul reîncepe munca noastră.

Botezul Domnului

Aproape la fel de însemnată ca Paştele şi Crăciunul şi strâns legată de ziua Sfântului Ioan Botezătorul, Boboteaza – Botezul Domnului – este sărbătorită în fiecare an de creştinii ortodocşi pe 6 ianuarie. Ea aminteşte, iar şi iar, de evenimentele petrecute la apa Iordanului, înainte ca Iisus să pornească spre marele Lui destin.

Venit din Galileea la râul Iordan, Mântuitorul i-a cerut lui Ioan Botezătorul, care boteza lumea adunată acolo, să-l boteze şi pe El. Ioan, temător, i-a zis: „Eu am trebuinţă să fiu botezat de Tine şi Tu vii la mine?“, dar după răspunsul lui Iisus, că aşa se cuvine să fie, L-a botezat.

De Bobotează sunt sfinţite prin slujbă, de către preoţi, apele. Se spune că nicio apă de pe pământ nu rămâne nesfinţită. Împreună cu credincioşii, oamenii bisericii se duc la cel mai apropiat izvor, râu sau lac, unde încep să citească Troparul Bobotezei.

Apoi oamenii se înghesuie la biserică să ia agheasmă.

În unele sate sunt sfinţite şi animalele.

Fetele de măritat e bine să ţină în ajunul Bobotezei post negru, ca să-şi viseze noaptea ursitul.

Boboteaza este o manifestare a celor trei componente ale Sfintei Treimi: Fiul este botezat în Iordan de Ioan, Spiritul Sfânt se coboară asupra lui Iisus în chip de porumbel, iar Tatăl Ceresc îl declară ca fiind Fiul Său.

Ioan Botezătorul

Sfântul Ioan Botezătorul, rudă a lui Iisus prin Fecioara Maria, a fost fiul preotului Zaharia şi al Elisavetei. Trecuseră anii peste cei doi soţi şi femeia nu reuşea să rămână grea. Într-o zi, lui Zaharia i s-a arătat Arhanghelul Gavril. Acesta i-a adus la cunoştinţă că va avea un copil, care încă din pântecele mamei sale se va umple de Duh Sfant, se va naşte pe 24 iunie şi va purta numele Ioan. Lucruri care s-au întâmplat întocmai.

Când a împlinit 30 de ani, pruncul atât de aşteptat, care a trăit ca un ascet, a primit, ca şi Iisus, chemarea la îndeplinirea menirii pentru care venise pe pământ. El, cel mai mare dintre profeţi, grăia în pustie: „Gătiţi calea Domnului!” şi este considerat puntea dintre cer şi pământ, ca şi dintre Vechiul şi Noul Testament. Ioan este trimis de Dumnezeu să anunţe mulţimea că Mesia nu mai întârzie, vine să mântuiască lumea, dar şi să-i pregătească lui Iisus calea.

Şi el face asta, îndemnând oamenii să se purifice prin botez. În timp ce îi scufunda în apa Iordanului, Ioan le spunea: „Pocăiţi-vă, căci s-a apropiat împărăţia cerurilor!“. Ioan propovăduieşte astfel pocăinţa, milostivenia,

iubirea.
Acest fapt duce la confuzie şi lumea crede că el e Mesia. De aceea, sfântul face lumină şi spune că în urma lui vine unul mai mare ca el. Acela e Mesia. Şi când Îl recunoaşte pe Iisus în mulţime, chiar dacă nu-L văzuse niciodată, Ioan este pregătit să se retragă. Dar Mântuitorul îi cere să-şi desăvârşească misiunea, botezându-l şi pe el.
Astăzi, la noi în ţară, numele lui este purtat de două milioane de români. Tuturor le urăm „La mulţi ani!“
Nina Marcu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
602
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ultimul-dogar-sin-slon_l1423.html

Ultimul dogar din Slon

Dacă n-aţi mers niciodată în satul Slon-Ceraşu din judeţul Prahova, nu ocoliţi zona. Veţi găsi aici un sat cu case foarte frumoase, cu motive populare din lemn, şi-l veţi cunoaşte pe Costel Manta, ultimul meşteşugar autentic, „tras“ la a treia generaţie de dogari, cum îi place să spună.

Nea Costel a împlinit, pe 23 august, 67 de ani. Este născut în 1944, într-o zi simbol al istoriei de atunci. Reprezintă a treia generaţie de dogari. Bunicul său a trăit din dogărie, tatăl său a crescut nouă copii şi a făcut nouă nunţi cu banii câştigaţi doar din acest meşteşug, iar nea Costel este singurul dintre fraţi care a preluat meseria şi a dus-o până astăzi. Când a prins tainele confecţionării butoaielor şi tocitorilor de la tatăl său, în Slon erau 70 de dogari. Acum a rămas singurul de pe toată valea, de la Ceraşu şi până la Vălenii de Munte.

Povestea sa este simplă. Mi-a depănat-o calm: „Din 1968 şi până în 1993 am fost dogar la stat. După serviciu şi până la 10-11 noaptea lucram la comenzile din sat.

Când am ieşit la pensie, fiindcă toată lumea făcea la fel, mi-am deschis o firmă. O vreme a mers foarte bine, până când au început să ne omoare cu birurile. Atunci am radiat firma şi lucrez pe cont propriu.“ Dogărie cunoaşte şi fiul său, dar n-o mai practică, fiindcă a plecat în Italia. Şi-i văd lacrimile înnodate-n barbă: „A trebuit să facă asta, ca să-şi poată îngriji familia cum se cuvine. Din meseria noastră eu trăiesc, fiindcă nu mai am pretenţii foarte mari, dar la el nu se mai poate.“

Câte puţin din tainele meseriei

Costel Manta devine zgârcit în vorbe dacă intri în detaliile meseriei sale. Nu atinge acele subiecte ce ţin de anumite secrete care l-au făcut foarte respectat printre dogari. Atelierul este vechi, cu un circular, un abric, prese, menghine, rindele, cercuri, cuptor, un dispozitiv de nituire etc. Pe scurt, recoltează lemnul, îl debitează (n.r. îl face scânduri de anumite dimensiuni, în funcţie de tipar, adică de mărimea vasului) şi-l pune la uscat în mod natural (lemnul nu trebuie forţat sau ajutat), în stive.

Pentru tocitori foloseşte bradul, iar pentru butoaiele de ţuică – salcâm sau stejar ori, la comandă, prunul, fie singur, fie în combinaţie cu altă esenţă. Între timp, îşi face de unul singur şi cercurile de dimensiuni diferite, din platbandă. După uscare, lemnul se fasonează în forma trebuincioasă unui anumit fel de vas şi pentru a asigura îmbinarea perfectă dintre doage. Nea Costel nu mai foloseşte de mult distanţierul; are ochiul format.

Montajul se face în tiparul dat de cerc. După aceea urmează obţinerea, în cazul butoaielor de ţuică, a formei, prin îndoire la foc, succedată de călirea în apă rece de câteva ori, căpăcire şi toate celelalte detalii sau finisaje despre care spuneam că nea Costel n-a vrut să vorbească.

Un meşteşug la apus

Dogăria are sezonul ei. În 5 august, de exemplu, a fost prima zi de vânzare a producţiei din acest an, cea executată în afara comenzilor fixe. În perioada de confecţionare a vaselor, toate materia-lele sunt pregătite, astfel încât montajul să se poată face rapid. Costel Manta lucrează o zi la un butoi, la o tocitoare – la fel, dar mai migăloase sunt vasele de artizanat (cele mici, de 5 sau 10 litri).

La Slon încă se folosesc denumirile de demult când se vorbeşte despre dimensiunea unui vas: tocitoarea este măsurată în vedre (veche unitate de măsură a capacităţii, echivalentă cu circa zece ocale, respectiv cu circa 10 litri sau kg), iar butoaiele în deca (5 deca=50 litri).

Despre dogărie, nea Costel spune că este o meserie grea, dar din care se poate trăi chiar şi astăzi, cu condiţia să nu ai nevoie de prea mult dintr-o dată. „Din meşteşugul meu mi-am făcut o gospodărie şi am construit şi două case copiilor mei. Am trăit bine! Din păcate, nu se mai apucă nimeni de dogărit. Tinerii au alte preocupări astăzi.“

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2011 Vizualizari:
1876

□

Comentarii

□

□

1. george voicu -- (17-August-2013)buna ziua. Cum sa aflu telefonul dogarului Costel Manta multumesc
2. TRAIAN -- (18-February-2018)din pacate nu-l cunosc pe nea Costel desi sunt nascut in Slon.....ma bucur sa citesc ca cineva mai duce mai departe traditia noastra stramoseasca.....bunicul meu fiind unul din cei mai renumiti dogati GHEORHE DAVID ...prin anii 50

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Umbra saşilor la Becicherecu Mic

Cândva o aşezare dominată de etnicii saşi, de la care localnicii au împrumutat vrednicia pusă în slujba comunităţii, Becicherecu Mic se prezintă astăzi ca un tărâm al armoniei multiculturale, la a cărui construcţie şi-a adus un important aport şi primarul Constantin Buzatu.

Nu doar cochetul sediu al primăriei, un imobil construit în 1883 şi reabilitat în urmă cu doi ani, vorbeşte de la sine de hărnicia becicherenilor. Domeniul public este curat ca-n palmă, aceasta şi datorită unei inedite competiţii cu iz european iniţiată de primarul localităţii situate la 17 km nord-vest de Timişoara. „Trimestrial, premiem cele mai frumoase 15 gospodării. Cei 11 consilierii au sarcina să meargă prin sat să constate ce locuitor şi-a văruit pomii, care a măturat trotuarul, care şi-a curăţat podeţul. Mă interesează domeniul public“, a declarat pentru Lumea Satului primarul Constantin Buzatu. Premiile, deşi simbolice, sunt extrem de râvnite de localnici, constând, potrivit mai-marelui localităţii bănăţene, în „lopeţi pentru zăpadă iarna, furtune pentru irigat şi saci de gazon primăvara, precum şi hârleţe şi găleţi cu tricolor vara“.

Umăr la umăr

În Becicherecu Mic, viaţa culturală şi religioasă pulsează la intensitate maximă. Astfel, arealul comunei găzduieşte nu mai puţin de cinci biserici aparţinând confesiunilor ortodoxă română şi sârbă, catolică, baptistă şi penticostală, toate trăindu-şi propria spiritualitate într-un deplin respect una faţă de cealaltă. În schimb, flacăra datinilor şi obiceiurilor este întreţinută de trei instituţii importante pentru comunitatea locală: căminul cultural, biblioteca şi Muzeul „Dimitrie Ţichindeal“.

Cât priveşte iubirea pentru slova cărţilor, aceasta este dată de dascălii de la cele două instituţii şcolare existente, una cu clasele I-IV şi cealaltă cu clasele V-VIII. Tot la Becicherecu Mic funcţionează şi două unităţi de învăţământ preşcolar, dintre care una cu program prelungit, înfiinţată recent. „A apărut ca o necesitate pentru tinerele familii, în care ambii părinţi au un loc de muncă şi care deci pot plăti o sumă modică de 100 lei“, a explicat primarul localităţii.

Apa a venit din adâncuri

De opt ani de zile, de când conduce destinele localităţii care l-a adoptat încă de la terminarea facultăţii, inginerul agronom Constantin Buzatu şi-a pus toată destoinicia în slujba becicherenilor. O parte dintre proiectele pe care şi le-a propus în cele două mandate le-a realizat deja. Restul sunt încă ţinte pentru următorul mandat. „În 2004, cea mai spinoasă problemă a localităţii era apa potabilă, aşa că prioritatea numărul unu pentru mine ca primar a fost executarea imediată a două foraje. În anul următor s-au realizat încă două, iar la ora actuală vă pot spune că sunt în număr de cinci.“

Dacă proiectul privind reţeaua de apă şi-a găsit materializarea, alimentarea cu gaze este încă la stadiul de proiect. „Am început demersurile în anul 2006. Ni s-a spus că nu există justificare pentru această investiţie. Deşi sunt un om optimist, nu cred că într-un viitor apropiat se va introduce gazul în Becicherecu. Amărăciunea mea cea mare este faptul că investitorii se interesează, în primul rând, dacă suntem racordaţi la reţeaua de gaze."

Canalizarea, prioritatea zero

Constantin Buzatu şi-a prioritizat deja obiectivele celui de-al treilea mandat, printre acestea regăsindu-se construcţia reţelei de canalizare şi ridicarea unui nou sediu de unitate şcolară. „Dacă locuitorii din Becicherecu vor consfinţi să-mi dea din nou votul, canalizarea va fi o prioritate pentru mine. O vom face chiar şi cu fonduri private. Apoi vom construi sediul unei şcoli noi. Proiectul este deja aprobat, banii fiind asiguraţi de Ministerul Educaţiei. Urmează apoi asfaltarea reţelei stradale", a conchis primarul din Becicherecu Mic.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
700

□

Comentarii

□

□

1. Andron Traian Ioan -- (17-May-2012)Articolul e bun, numai ca, in Banat,la 17 Km de Timisoara n-au fost colonizati niciodata SASI,ci SVABI.Functie de data colonizarii,de zona din care au venit si de religie,svabii sunt o populatie-(minoritate)-de origine germanica TOTAL diferita de sasi.Domnisaoara Camelia Moise ,mai documentati-va ca aveti lacune in cunostiintele de istorie,lacune greu de acceptat pt. un jurnalist cum va pretindeti dvs.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un act de voinţă naţională

Secularizarea averilor mănăstireşti

Pentru a asigura dăinuirea ctitoriilor din ţară şi pentru a le garanta, împotriva vicisitudinilor politicii interne şi, în acelaşi timp, pentru a le mări prestigiul, numeroase lăcaşuri de cult au fost puse, vreme de aproape 300 de ani, de către ctitorii sau urmaşii acestora sub autoritatea patriarhiilor de Constantinopol, Ierusalim sau a marilor mănăstiri de la Athos ori Orientul creştin.

Primul lăcaş românesc a fost Mănăstirea din Perii Maramureşului pe care ctitorii ei o pun în 1391 sub ascultarea Patriarhiei din Constantinopol. În 1599, Mihai Viteazul închină ctitoria sa, Mănăstirea Mihai Vodă din Bucureşti, Mănăstirii Simopetra de la Muntele Athos, în timp ce Golia din Iaşi ascultă, începând din 1606, de Mănăstirea Vatoped (Athos), Mănăstirea Galata (Iaşi), de la 1618, de Sfântul Mormânt etc.

Cei care au primit spre închinare lăcaşurile de cult româneşti ar fi trebuit să se ocupe de împlinirea clauzelor lăsate de ctitori: întreţinerea de spitale, şcoli, danii către săraci, înzestrarea unor fete sărmane şi altele. Pentru îndeplinirea acestor condiţii – altminteri obligatorii – patriarhiile şi mănăstirile din Orientul Creştin urmau să primească o parte din venitul mănăstirilor închinate, atenţie, acea parte care le prisosea, după ce asigurau întreţinerea şi îndeplinirea condiţiilor impuse de ctitori.

Practici nu prea duhovniceşti

În timp însă mănăstirile româneşti ajung să fie considerate ca simple izvoare de venituri. Sunt neglijate lăcaşurile de cult, este micşorat numărul călugărilor, nu se îndeplinesc decât în mică măsură legatele ctitorilor. Mai mult, ele se sustrag de la datoriile pe care le aveau către stat, egumenii încheind contracte de arendă nereale. Atunci când se hotărăşte ca arendările să se facă sub controlul statului, călugării greci, trimit în 1860 un protest lui Kogălniceanu, prim-ministrul moldovean.

În Muntenia suprafaţa moşiilor mănăstireşti închinate, era de peste 1,1 milioane de pogoane la care se adăugau bunurile mănăstirilor neînchinate, care totalizau aproximativ 1,7 milioane de pogoane, în total, aproape 28 la sută din suprafaţa rurală a Principatului. În Moldova, mănăstirile închinate deţineau 355.680 de fălci, iar cele neînchinate peste 297.000 de fălci, în total 22,33 la sută din suprafaţa ţării.

Primul pas

Primul pas pe calea secularizării a fost făcut la 25 noiembrie 1862, când sumele obţinute din arendarea marilor mănăstiri închinate au fost strânse în „casa statului“.

La 23 decembrie 1863, guvernul propune Camerei proiectul de lege pentru „secularizarea averilor mănăstireşti“, care prevedea în primul articol: „Toate averile mănăstireşti din România sunt şi rămân ale statului“; în această formulare erau incluse şi mănăstirile neînchinate.

În al doilea articol se menţiona că veniturilor averilor secularizate se înscriau „între veniturile ordinare ale bugetului statului, iar cel de-al treilea articol se referea la ajutorul pe care statul îl acordă odată pentru totdeauna locurilor sfinte“ în valoare de 82 milioane lei, din care 31 de milioane erau datorii către stat ale mănăstirilor închinate.

Impactul internaţional

Legea secularizării averilor mănăstireşti a stârnit un larg ecou internaţional. Turcia, Rusia, Anglia au primit negativ amintitul act normativ, astfel încât în 1864 domnitorul şi guvernul român ridică cifra indemnizaţiei la 150 milioane de piaştri. Ca răspuns, baronul Budberg, ambasadorul Rusiei la Paris, este de părere că România ar trebui să înzecească suma oferită comunităţilor greceşti!

Scandalul continuă şi după abdicarea lui Al.I. Cuza, comunităţile locurilor sfinte adresând mereu proteste Înaltei Porţi şi reprezentanţilor marilor puteri. Demersurile sunt reînnoite şi în 1908, fără succes însă, şi ar fi continuat dacă nu izbucnea Primul Război Mondial.

Oricum, secularizarea averilor mănăstireşti a reprezentat un act de manifestare a voinţei naţionale şi readucerea la bugetul ţării a unor sume care, adunate în timp, s-au dovedit, fără exagerare, fabuloase.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
660

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-alt-dusman-al-rumegatoarelor-galbeaza...

Un alt DUŞMAN al rumegătoarelor: GĂLBEAZA MICĂ! > REVISTA LUMEA SATULUI

Un alt DUŞMAN al rumegătoarelor: GĂLBEAZA MICĂ!

Deparazitarea animalelor

Deparazitarea animalelor de interes economic este o acţiune ce se impune atât din punctul de vedere al sănătăţii acestora, cât şi din punct de vedere economic. Când vorbim de sănătate, nu facem o referire strictă doar la starea de sănătate a animalelor ci, implicit, şi la cea a omului, deoarece acesta, prin consumul de produse provenite de la animalele parazitate, se poate îmbolnăvi, devenind fie gazdă definitivă, fie intermediară în ciclul evolutiv al paraziţilor. Mai mult, din punct de vedere economic, animalele parazitate nu vor reuşi să realizeze performanţele productive stabilite sau pot muri în lipsa tratamentului corespunzător.

Ficatul, o delicatesă pentru „gălbeaza mică“!

Cunoscută sub denumirea de „gălbeaza mică“, dicrocelioza este o boală parazitară care afectează ficatul şi care are o evoluţie îndelungată, fiind frecvent întâlnită la rumegătoare. Boala este produsă de Dicrocoelium lanceolatum, un parazit care, în forma adultă, trăieşte în canalele biliare ale oii, vacii, caprei, dar şi ale omului, hrănindu-se cu bila. Paraziţii elimină ouă, care, împreună cu bila, ajung în intestin, de unde, odată cu fecalele gazdei, sunt eliminate în mediul exterior.

Gazdele parazitului

Parazitul are două gazde intermediare, prima fiind melcii, gastropodele, din corpul cărora se elimină cercarii ce ajung în sol sau pe plante. Consumaţi de către furnici, a doua gazdă intermediară, cercarii, se transformă în metacercari. Aceştia se pot localiza la nivelul sistemului nervos al furnicilor care vor rămâne paralizate pe plante, în timpul nopţii. În cazul în care gazdele definitive - oaia, vaca sau capra – ingeră, odată cu iarba, şi furnicile parazitate, acestea se infectează cu parazitul. În aproximativ 7 zile de la invazie, în canalele biliare ale ficatului animalului se formează parazitul adult.

Semnele bolii

În general, dicrocelioza nu se manifestă prin semne clinice caracteristice. Semne de slăbire, umflături submandibulare şi subicter apar în infestaţiile masive. Dacă dicrocelioza este asociată cu fascioloza, o altă boală parazitară ce afectează rumegătoarele, semnele clinice sunt mult mai evidente şi drastice, precum slăbirea exagerată, icter şi anemie.

Stabilirea diagnosticului

Diagnosticul se pune pe baza examenului microscopic al fecalelor sau prin examen necropsic. La deschiderea carcaselor de rumegătoare se observă ficatul, care la tineret prezintă traiecte albicioase. La adulţi, ficatul va prezenta dimensiuni reduse, cu canalele biliare mărite, dilatate şi îngroşate. Secţionarea ficatului va evidenţia paraziţii.

Tratamentul

Tratamentul dicroceliozei constă în administrarea de produse antiparazitare precum Rombendazol 2,5% şi Rombendazol 10% pe bază de albendazol, un enterocid cu spectru larg şi toxicitate redusă.

De asemenea, se mai recomandă şi Rombendazol Plus care, pe lângă albenmdazol, conţine şi levamisol cu bogată acţiune antiparazitară şi efect imuostimulator nespecific. Un alt produs care acţionează asupra paraziţilor gastrointestinali este ROMAVERMECTIN B1 PLUS pe bază de avermectină B1, un antibiotic care acţionează prin întreruperea activităţii metabolice a paraziţilor, respectiv a trematodelor.

Pentru reducerea impactului stresor asupra organismului animalelor, se recomandă administrarea de hepatoprotectoare, precum Hepatoprotect, pulbere hidrosolubilă, dar şi a Complexului Polivitaminic Buvabil, a cărui compoziţie echilibrată asigură stimularea organismului şi creşterea rezistenţei acestuia la factorii infecţioşi.

De asemenea, pentru a preveni apariţia şi răspândirea bolii, se recomandă efectuarea de tratamente primăvara şi toamna, dar şi igienizarea păşunilor în vederea întreruperii ciclului evolutiv al parazitului.

Dr. med. vet. Elena Dragostin SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
6702

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Un an agricol dominat de pesimism

În opinia celor mai mulţi fermieri, anul agricol 2008-2009 nu se prefigurează a fi unul dătător de speranţă. Producătorii afirmă că dificultăţile întâmpinate până acum şi estimate pe viitor nu sunt deloc puţine, mai ales în ce priveşte finanţarea şi creditarea. Fapt este că efectele crizei sunt evidente pentru agricultori.

Deşi mulţi dintre ei nu au avut bani să aplice tehnologia ca la carte, în cele mai multe zone culturile se prezintă destul de bine. Mai sunt şi voci de prin Prahova care spun că la semănat a fost secetă, răsărirea la rapiţă nu a fost uniformă şi în lunile de iarnă a fost iarăşi secetă.

Toate acestea, plus spectrul preţurilor proaste estimate vor face din 2009 un an de supravieţuire, cum îl numesc producătorii. Ceea ce se poate spune de pe acum este că în niciun caz el nu va fi unul al investiţiilor, dar mai ales al unor producţii bogate.

Agricultura l-a încărunţit de-a binelea

Ing. Păun Vasile, preşedinte SC Agricolă 20 Mai Ciorani, Cioranii de Sus, Prahova

Societatea pe care o administrează are în exploatare 1.000 ha şi aproximativ 1.000 de ovine. Cultivă cereale pe cca 700 ha, 100 ha de rapiţă, porumb, 100 ha, iar diferenţa cu floarea-soarelui. În cadrul acestei societăţi, cu capital integral privat, există şase sute de proprietari de pământ.

„Până în momentul de faţă ne-am descurcat, cu toate că preţurile produselor agricole au fost aşa cum au fost“, îşi începe relatarea inginerul Păun. Prima dezamăgire a avut-o anul trecut, când au încercat să acceseze fondurile europene alocate prin PNDR, dar proiectul a fost primul… sub linie, aşadar eligibil, dar fără finanţare. Nu au datorii la nimeni, chiar au reuşit să achiziţioneze din fonduri proprii ceva utilaje necesare. „Doar combina am luat-o în leasing şi, ca să fiu sincer, pentru tot ce am achiziţionat am făcut credite pentru nevoi personale, şi nu pentru agricultură, pentru că băncile se feresc când aud de această activitate.

Dacă am părul alb, nu-l am decât pentru că lucrez în agricultură.“ Una dintre chestiunile care l-a supărat teribil pe inginerul Păun a fost că subvenţia de 200 de lei, din toamnă, s-a dat în limita a 120 ha, când ei au înfiinţat 700 ha. „În felul acesta nu se face niciun fel de diferenţiere între micii şi marii fermieri!“ ne mai spune domnul inginer.

Faptul că au produs sămânţă de rapiţă, orzoaică şi grâu, reuşind astfel să încaseze ceva bani, i-a ajutat foarte mult.

Culturi care promit

În momentul de faţă, din spusele domnului Păun, orzoaica, rapiţa şi grâul arată excepţional şi promit producţii bune. Îi era teamă că va veni vreun ger şi îi va prinde fără zăpadă.

Cu toate acestea, în opinia sa, anul acesta nu prevesteşte nimic bun. „Nici nu ştim de ce subvenţii vom beneficia, trăim nişte vremuri destul de confuze. Dar banii ăştia despre care oricum nu ştim prea multe, atâţia câţi sunt, măcar să vină la vreme. Noi trebuie să primim subvenţii pentru 2008, an pentru care confraţii noştri comunitari au primit de mult…, nemaipunând la socoteală faptul că este o diferenţă mare între ce primim noi şi ce primesc ei. Pe undeva acesta este şi motivul pentru care nu putem coborî nici noi prea mult preţurile, pentru că altfel există riscul să vindem în pierdere.“

Subvenţiile noastre, în buzunarele altora

Ing. Mocanu Adrian – administrator Agrianca Prodserv – Dumbrava, Prahova

Exploatează o suprafaţă de 780 ha, dar nu despre asta vrea să vorbească. Îl macină prea mult tot ce se întâmplă azi cu agricultura.

„În ultima vreme, tot ce înseamnă input s-a scumpit, iar subvenţiile pe care le primim nu ne rămân nouă“, ne spune domnul inginer. „Preţurile îngrăşămintelor chimice aproape că s-au dublat. Imediat ce se află că primim noi subvenţii, ei cresc preţul.

Din păcate, banii merg în buzunarele importatorilor şi distribuitorilor de inputuri. Şi, în plus, contează mult când se dau aceşti bani de care vorbim. Chiar şi o sută de lei dacă îmi dai, dă-mi-i când îmi trebuie. Anul acesta am tăiat în special din îngrăşăminte, cu fosfor nu am fertilizat nici măcar un metru.“

Domnul Mocanu mai estimează şi că anul acesta va fi unul foarte prost. În primul rând îl îngrijorează preţurile la cereale şi nu numai.

Investiţiile mai au de aşteptat

O altă problemă pe care domnul Mocanu o aduce în discuţie este cea a accesării PNDR.

Anul acesta ar fi vrut să mai ia o combină şi un tractor, dar pentru moment mai aşteaptă să vadă ce se întâmplă, luând în calcul şi posibilitatea de a-şi retrage proiectul.

„Eu, care am depus un proiect de 500.000 de euro, am costuri suplimentare de 3 miliarde din cauza diferenţei de curs valutar. Ideal ar fi să se ia în calcul cursul de la momentul la care am depus proiectul. Iar banca, cu care de altfel am mai lucrat, îmi poate da banii de care am nevoie, dar cu o dobândă enormă, de 19%.

Ca de obicei, importatorii şi distribuitorii de maşini agricole, când au demarat programele de finanţare, au mărit şi ei preţurile. Eu mai am un SAPARD încheiat şi anul acesta constat că preţul de listă al utilajului nou pe care vreau să-l achiziţionez este cu 30% mai mare decât era înainte să se dea startul PNDR.“

Veşnica problemă a inputurilor

Mirică Constantin, director tehnic – SC Ecoferm SRL – Boldeşti Scăieni, Prahova

Societatea lucrează o suprafaţă de 1.352 ha în sistem integrat. Are şi 140 vaci lapte, 5.000 de porci pe serie. Având în vedere că ferma este mixtă, preponderente sunt culturile furajere, dar cultivă şi grâu, orz şi porumb pentru comercializare.

Domnul director consideră că, pe plan naţional, toţi fermierii se confruntă cu aceleaşi probleme. Se referă, în primul rând, la subvenţiile la ovine şi bovine, care au venit foarte târziu. „În plus, faptul că nu avem un preţ garantat al produselor ne împiedică să elaborăm un management corespunzător al culturilor.“ Dumnealui este de părere că statul ar trebui să garanteze un preţ minim pe care să-l ştie fermierii la începutul anului agricol şi în funcţie de care să-şi planifice şi ei culturile.

Tot de la Mirică Constantin aflăm că s-au scumpit toate inputurile pentru agricultură. În prezent, o tehnologie corectă cu tot ce înseamnă sământă, lucrări mecanizate, pesticide şi recoltat duce costurile de înfiinţare undeva la 600 de euro/ha.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
1017

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un an de excepţie, aşa cum se întâlneşte la o jumătate de veac > REVISTA LUMEA SATULUI

Un an de excepţie, aşa cum se întâlneşte la o jumătate de veac

- Interviu cu Valeriu Tabără, ministrul agriculturii

- Domnule ministru, anul 2011 se apropie de sfârșit. Cum îl caracterizaţi?

- Spre surprinderea unora, am spus încă din toamna trecută, că 2010-2011 va fi un an agricol bun. Iată că a fost foarte bun! Singura problemă a apărut în primăvară, la rapiță, când temperatura a scăzut foarte mult în unele locuri, până la -12°C, și au fost afectate peste 100.000 ha. În rest, a fost un an de excepție, așa cum se întâlnește, poate, o dată la 50 de ani, un an care a întrunit toate condițiile climaterice favorabile atât pentru culturile de toamnă, cât și pentru cele de primăvară.

De exemplu, la floarea-soarelui producția de aproape 1,9 milioane de tone constituie un record. M-aş bucura ca această materie primă să ajungă, în principal, la fabricile noastre de ulei, care sunt mari și moderne. Mai bine să exportăm ulei și șrot decât semințe.

La rapiță am obținut peste 800.000 t, cu toată pierderea aceea din primăvară, iar la porumb, aproape 11,5 milioane de tone. Îmi pare sincer rău că nu am putut extinde soia în cultură. A fost cultivată pe numai 69.755 ha, iar producția a fost de 146.469 tone. Și la cartofi am avut o producție record, de aproape 7 milioane de tone. În acest caz cred că ar trebui să dezvoltăm industria de prelucrare a cartofului.

Pe lângă vremea favorabilă, trebuie să menționez că am ajuns la o finanțare corespunzătoare, ministerul asigurând banii la timp pentru producători, așa cum s-a întâmplat și în această toamnă. Fără îndoială că un aport deosebit la obţinerea acestor rezultate l-au avut şi tehnologii noştri din agricultură care au făcut tot ce a depins de ei pentru a valorifica aceste condiţii naturale.

Realizări de ieri

- Vă mai amintiți de realizările din mandatul anterior?

- În cazul vechiului mandat, au apărut satisfacții, după vreo zece ani, atunci când se făceau analize de către colegii profesori universitari prin lucrări științifice sau teze de doctorat.

Întotdeauna m-am uitat cu atenție la perioada 1993-1997. Chiar dacă nu am acoperit toţi acei ani ca ministru, am lucrat foarte mult la un act normativ, Legea nr. 83/1993 privind sprijinul acordat de stat producătorilor agricoli. Aș spune că a fost o Lege a agriculturii, de reglementare a activităților agricole și finanțării, care s-a regăsit în eficiență.

Pe de altă parte, începusem un program de restructurare, prin Ordonanța nr. 13, cu Banca Mondială, care viza 73 de complexe de creștere a porcilor și păsărilor. Dacă ar fi fost finalizat și nu întrerupt în 1997 – aşa cum s-a întâmplat – cred că agricultura României ar fi fost astăzi la un alt nivel.

În aceeași perioadă, am realizat și un sistem de protecție a producătorilor, prin Hotărârea nr. 353/1995 privind taxele vamale de import pentru produse agricole. Astfel am ajutat o agricultură care abia se lansa.

Însă cea mai mare realizare a fost, poate, obținerea creditelor de către agricultori cu dobândă de numai 15%, în condițiile în care băncile practicau dobânzi de până la 180%. Acestea au făcut mult bine!

Satisfacţii de azi

- Care au fost cele mai mari satisfacții în 2011 ?
- În acest mandat nu am avut timp să fac un bilanț. Cred însă că există unele satisfacţii importante. Pot să amintesc faptul că am realizat legături foarte bune cu cele mai multe asociații profesionale ale producătorilor, cu care ne consultăm ori de câte ori este nevoie.

Totodată, am reluat dialogul cu băncile, care era aproape întrerupt. După prima întâlnire, am fost extrem de dezamăgit, pentru că, din vreo 40 de instituții de finanțare, niciuna nu a răspuns favorabil.

La a doua întâlnire am lansat protocoalele de colaborare între bănci, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură și Fondul de Garantare a Creditului Rural. Astfel, am obținut creditare pentru agricultori, cu comision foarte mic. Totodată, Fondul de Garantare a funcționat foarte bine, în acordarea de garanții. Astfel, fermierul nu a mai fost în pericol de a fi executat pentru credit.

Aș dori să mai adaug dezvoltarea, prin măsuri, mai ales 121 – Modernizarea exploataţiilor agricole și 123 – Creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi forestiere, a unei rețele de silozuri. Avem în finalizare o capacitate de aproximativ 3,7 milioane de tone pentru cereale și plante tehnice, pe lângă cele 16 milioane de tone existente, precum și 130.000 de tone pentru legume și fructe. Iar construcția spațiilor de depozitare va continua cu alte 10 milioane de tone. La nivelul anului 1990, România dispunea de 34 milioane de tone.

Mai am o satisfacție anunțată de mediile economice în 2011. Este vorba de perioada 1 ianuarie – 30 septembrie, când s-au dezvoltat aproape 20.000 de agenți economici în agricultură, ceea ce reprezintă peste 50% din cei apăruți în economia națională și mai mult decât dublu față de construcții, 9.000, sector aflat pe locul al doilea.

- Această dezvoltare și producțiile mari s-au resimțit în contribuția la PIB.
- Așa este! Eu cred că atât în trimestrul al IV-lea din 2011 cât și în trimestrul I din 2012 agricultura va fi baza de creștere economică a României, pentru că am dobândit deja un anumit grad de durabilitate. Motivele ar fi că avem un excedent de export la cereale de peste 10 milioane de tone. De asemenea, există disponibil și la oleaginoase.

În agricultură banii nu sunt suficienţi niciodată

- Ce neîmpliniri puteţi consemna în 2011?
- Sunt două sectoare, cărora nu le-am dat de capăt.

În primul rând, este vorba de legume-fructe. Este un sector extrem de fărâmițat, fără asociere, fără capa-citate de valorificare a produselor. Cu toate insistențele și sistemele noastre de susținere a grupurilor de producători, acest sector nu funcționează la nivelul dorit. Mai mult, chiar dacă se formează, după un anumit timp unele grupuri se destramă. Îmi pare rău că producătorii nu înțeleg că, individual, nu pot intra pe piața mare. Aici mă refer la supermarket-uri și la posibilitatea de a exporta legume și fructe. Păcat, pentru că produsele românești au o calitate deosebită! Însă, pentru piața mare, este nevoie de cantități mari, pe perioade lungi de timp, care nu pot fi asigurate decât de formele asociative.

În al doilea rând, nu am reușit relansarea exportului la carnea de porc. Abia de la 1 ianuarie 2012 avem promisiunea Uniunii Europene că, în proporție de 100%, vom putea trimite carne de porc la export. Acest lucru înseamnă, practic, relansarea acestui sector extrem de important pentru România. În acest caz, vorbim de un lanț întreg, care începe cu cultivatorul de cereale pentru nutreț, crescătorul de porci și ajunge la procesator.

Din păcate, nu am reușit să mărim valoarea formelor de sprijin acordat producătorilor, pentru că nu ne permit condițiile actuale. De fapt, în agricultură banii nu sunt suficienți niciodată.

- Ce le urați agricultorilor pentru 2012?
- Să aibă parte de venituri mai bune decât în 2011. Anul acesta agricultura a fost favorizată, iar fermierii și-au recuperat toate pierderile înregistrate din 2007 încoace.

Le doresc, înainte de toate, încredere în ei și să-și lucreze terenul în continuare. Ce nu pot însămânța în toamnă să cultive în primăvară, pentru că pământul nu trebuie să rămână în afara producerii de valoare. Orice plantă, de la pătrunjel la grâu sau porumb, este un mare câștig.

Le urez un an agricol bun și să dea Dumnezeu să aibă parte și de condiții climaterice cât de cât apropiate de valorile optime! Altfel se irosesc resursele financiare investite.

A consemnat Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
641

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Un an de excepţie pentru viticultori

Când facem această afirmaţie ne referim în primul rând la bogăţia plantaţiilor şi la calitatea strugurilor. Potrivit unor evaluări statistice de ultim moment, România ar putea produce în această toamnă peste 900 milioane kilograme de struguri din care vor rezulta peste 6 milioane hectolitri de vin. Producţia este cu 800 de mii de hectolitri mai mare decât cea obţinută în 2008, an socotit şi el deosebit de fructuos din punctul de vedere al randamentului.

Marea problemă a micilor producători rămâne însă aceeaşi dintotdeauna: valorificarea producţiei. Unde şi la ce preţ vor reuşi ei să vândă strugurii pentru vinificaţie? Punând această întrebare avem în vedere şi că în 2008, bunăoară, au rămas stocuri nevândute, înregistrându-se la această dată o rezervă de vin care, potrivit unor date neoficiale, echivalează cu un consum pe 18 luni. Altfel spus, o supraproducţie de un an şi jumătate.

Cauzele sunt multiple şi ţin în primul rând de puterea slabă de cumpărare a populaţiei, dar şi de preţul nefiresc la care se vând vinurile îmbuteliate în lanţurile de magazine şi supermarketuri.

Oricât de mult ar fi crescut cheltuielile, rămâne totuşi greu de explicat preţul actual al unei sticle de 750 ml cu vin DOC, care depăşeşte preţul de 10 lei. Comparând cu preţul la care micii producători îşi vând strugurii, de maximum 0,50 de lei pe kilogram, orice judecată economică este blocată. Şi totuşi, micii producători, pentru că la ei ne referim în mod deosebit, continuă să îngrijească viile, să le facă mai productive, iar dacă ar avea bani, chiar să le modernizeze.

Optimism la Minister, deznădejde în podgorii

Dacă ar fi să ne luăm după zvonuri, atunci podgorenii ar avea motive reale de satisfacţie. La Bucureşti cel puţin, se aude că anul 2009 este unul foarte bun pentru viticultură, atât din punct de vedere cantitativ cât şi calitativ. Deşi recoltatul abia a început, mulţi se lansează în estimări, lucru care nu e rău, dar şi în atribuirea unor merite ce ţin de alocarea unor fonduri care însă nu se regăsesc în plantaţiile de viţă-de-vie.

Pentru că producţiile despre care vorbim nu vin în niciun caz ca rezultat al unui sprijin material semnificativ alocat sectorului, ci doar ca urmare a unor condiţii climatice care au creat premisele obţinerii unor producţii mari şi de calitate.

În ceea ce priveşte calitatea mult lăudată a strugurilor, producătorii din Vrancea spun că de două luni e secetă, fapt pentru care boabele sunt şiştave, iar plantaţiile s-au ofilit. Din acest motiv, chiar dacă strugurii nu au atins maturitatea tehnologică, încă de la începutul lunii septembrie producătorii au fost nevoiţi să recolteze.

Nu şi-au pus nicio speranţă în sprijinul pentru tratamentele fitosanitare, drept urmare nici urmă până acum de cei 500 de lei/ha promişi... deşi le-ar fi fost de mare folos măcar acum, la recoltat. Cât despre producţie, ce importanţă mai au cifrele, când aceasta nu poate fi valorificată niciunde? De pe Bulevardul, Carol şi până în podgorii unde cresc de fapt strugurii, optimismul se năruie, iar în locul lui se instalează deznădejdea.

Carnetul de viticultor, o nouă piedică

Ultima găselniţă în ceea ce priveşte vânzarea strugurilor o reprezintă carnetul de viticultor. Potrivit unui ordin emis de Ministerul Agriculturii, producătorii de vinuri pot cumpăra struguri numai de la podgorenii care au carnet de viticultor, acesta fiindu-le acordat doar celor care deţin minimum 0,5 hectare de viţă-de-vie.

Producătorii, care în aceste condiţii nu-şi mai pot scoate nici bruma de câştig de până acum, spun că ar fi fost de bun simţ să le fi spus acest lucru măcar din primăvară, ca să nu se mai chinuiască. Convingerea lor este că acest ordin vine la propunerea marilor procesatori, care vor să-i scoată de pe piaţă.

Despre acest mod al statului de a interveni în piaţă, Toader Manole, preşedintele Federaţiei Viticultorilor din Vrancea, spune că avantajează 4-5 mari agenţi economici şi vrea să-i desfiinţeze pe ţărani, care oricum sunt aduşi la sapă de lemn. „După ce că nu avem bani să recoltăm, în urmă cu o lună Ministerul ne-a mai dăruit şi acest carnet ca să nu mai avem nici cum să vindem strugurii! (...) Nu le-au gândit prost, ci cu substrat! Au permis agenţilor economici să facă vin pichet sub numele de „vin de fructe“, iar nouă ne-au intrezis vânzarea pe piaţa liberă atât a strugurilor cât şi a vinului!“, adaugă domnul Toader.

Monopolul procesatorilor

Nici situaţia „norocoşilor“ cu mai mult de 0,5 hectare nu este mai bună. Profitând de faptul că nu au unde depozita strugurii şi vinul, combinatele de vinificaţie le oferă acestora preţuri descurajatoare, ca să nu spunem... de batjocură. Cum altfel am putea vorbi despre cei 0,35-0,50 de lei pe kilogramul de struguri, şi aceştia daţi în două rate, când doar recoltatul costă 0,40 de lei?

„E foarte grav ce se întâmplă“, ne spune Constantin Stănescu, preşedintele Uniunii de Ramură a Cooperativelor Vitivinicole. „Presiunea din partea procesatorilor este foarte mare pentru că ştiu că nu avem alte soluţii. Vorbim de un monopol şi de un plan bine pus la punct, ne mai spune domnul Stănescu, pentru ca nu cumva să rămânem cu impresia că e vorba de ignoranţa factorilor de decizie.“

Producţia de struguri şi vin, în date şi cifre

În ceea ce priveşte producţia de vin, atât Patronatul Naţional al Viei şi Vinului (PNVV) cât şi Oficiul Naţional Vie-Vin (ONVV) estimează pentru acest an aproximativ 6 milioane de hectolitri, cu 5-10% peste media ultimilor ani.

Potrivit acestora, producţia medie la principalii producători este estimată pentru zona Dobrogei la 12 tone/ha, cu 5% mai mare decât în 2008, în Vrancea şi Moldova la circa 8 tone/ha, în Transilvania la 8,5 tone/ha, iar în Banat la10,5 tone/ha, în creştere cu 5% faţă de 2008. Producţiile medii din zona Olteniei sunt estimate la 5,5 tone/ha, iar în Dealul Mare la circa 9 tone/ha.

Criza nu a afectat piaţa de profil

Referitor la piaţa vinului, obiectivele patronatului vizează menţinerea acesteia la nivelul anului 2007, când valoarea pieţei totale a fost de 450 milioane de euro. Conform datelor oferite de membrii aceleiaşi organizaţii, deşi suntem în plină criză economică, consumatorii nu au renunţat la vin, astfel că piaţa de profil nu a înregistrat turbulenţe majore.

Cât despre comerţul internaţional cu vinuri, importul a scăzut cu circa 72% în primele cinci luni ale anului, de la 164.193 hectolitri la 47.560 hectolitri. Exportul a scăzut cu aproximativ 11%, de la 60.053 hectolitri la 53.409 hectolitri. În prezent, principalele pieţe de desfacere pentru vinul românesc sunt reprezentate de Germania, Bulgaria, Danemarca, Estonia, Rusia, Marea Britanie, Italia, China şi SUA.

Valentina ŞOIMU
SUPLIMENT AGRO BUSINESS
REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
724

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un an de restrişte

La patru luni de la izbucnirea conflictului care va deveni mondial, Vestul Europei nu mai era, în realitate, în război. Fuseseră parcă uitate tragedia Poloniei sfârtecate între Germania şi URSS şi războiul fino-sovietic aflat în plină desfăşurare.

În aşteptare

Era doar o perdea de fum, pentru că în România îngrijorarea faţă de evenimentele care se derulau cu repeziciune făceau ca sărbătorile de iarnă să fie privite cu strângere de inimă, cu atât mai mult cu cât parcă nici vremea nu mai ţinea „cu cel sărac“. Asupra ţării se abate un viscol cumplit. Temperaturile coboară până la -20 grade, în judeţul Buzău şi Dâmboviţa au apărut haite de lupi, trenurile sosesc cu întârziere, iar în Marea Neagră, din cauza unei furtuni violente, se scufundă vaporul „Sandu“.

Ziarul Universul publică zilnic o lungă listă cu „nenorociţii care sunt lipsiţi de orice sprijin şi se zbat în mizerie“ şi solicită ajutor, în timp ce la gara Sinaia, în prezenţa Marelui Voievod de Alba-Iulia, are loc inaugurarea Pavilionului regal, un adevărat palat. În acelaşi timp, sub sloganul „Gologanul vostru apără glia!“ se cere populaţiei să subscrie - atât de târziu! - la înzestrarea armatei.

Ţara răspunde chemării şi din mulţimea de exemple să amintim că ofiţerii şi trupa Regimentului 6 Roşiori oferă solda pe o zi. La rândul său, un caporal, Ioan Stângu, trimite drepturile de soldă în hrană şi bani pe timpul concentrării în valoare de 517 lei, iar şcoala primară din Federi-Hunedoara se înscrie cu 300 de lei.

Ministrul Înzestrării Armatei, Victor Slăvescu, adresează călduroase mulţumiri tuturor instituţiilor şi persoanelor care „au binevoit să-şi arate românescul obicei de a ajuta la înzestrarea oştirii“. Între aceştia, fabricanţi care au donat 15.039 de cămăşi sau 15.367 perechi de ciorapi de lână, dar lista continuă şi cu donaţii precum: 33 de cărţi poştale, o lanternă, un creion sau 19 perechi de opinci.

Prevestiri sumbre

Nici vorbele mai-marilor ţării nu erau liniştitoare. „Anul care vine va fi plin de grele nevoi şi de neprevăzute dificultăţi... anul ce vine va fi un an de restrişte“, declară Tătărăscu, preşedintele Consiliului de Miniştri. La rândul său, Patriarhul Nicodim spune în Pastorala de Crăciun: „Gândul nostru se îndreaptă cu grijă şi mângâiere.... către cei ce sunt chemaţi de veghe la hotarele scumpei noastre patrii, precum şi către mame, soţii şi copii rămaşi la căminele celor concentraţi. Şi pe toţi laolaltă îi îmbărbătăm, încurajăm şi îi îndemnăm să-şi facă datoria către Ţară, Altar şi Rege.“

În ţară au loc ca de obicei serbări, cum ar fi Concertul datinilor de Crăciun la Ateneul Român. În aceeaşi zi însă depune jurământul, cu şase luni mai devreme, prima promoţie de ofiţeri de artilerie antiaeriană, iar Regele îşi petrece Crăciunul printre soldaţii de la graniţa de Vest. Reporterii consemnează că Maiestatea Sa a luat masa cu soldaţii unui regiment de fortificaţii: o gamelă de ciorbă de carne, sarmale, pâine neagră şi cozonac pentru că „un rege care, în loc să aştepte a fi colindat El de ţară, a mers însuşi să colinde şi să ureze ţării sub steag". Adresându-se trupei şi numeroşilor locuitori, Carol al II-lea a spus: „Trecem, o ştim cu toţii, prin vremuri de îngri-jorare – deci vremuri în care sentimentul de solidaritate naţională şi de unire împrejurul unui singur gând şi unei singure credinţe trebuie să fie mai puternic decât oricând."

Soldaţii primesc de sărbători pachete de ţigări pe care se află chipul regelui şi urarea „La mulţi ani, 1940! Sănătate!" Carol R.

Începea anul sfârtecării României!

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
517
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un an întreg pentru celebrarea profesiei de veterinar

Anul acesta se împlinesc 250 de ani de la apariţiei profesiei de veterinar. Directoratul General pentru Sănătate şi Consumatori din cadrul Comisiei Europene (DG Sanco) şi Organizaţia Mondială a Sănătăţii Animalelor şi-au unit forţele pentru a organiza o serie de evenimente menite să celebreze aniversarea şi să scoată în evidenţă diferitele roluri ale veterinarilor în întreaga lume. Parteneriatul începe prin diseminarea unui număr de şase videoclipuri ce promovează către publicul larg această profesie.

O activitate ce se măsoară în secole

Pe parcursul Anului Mondial al Veterinarilor 2011, instituţiile veterinare vor organiza evenimente naţionale pentru a releva publicului importanţa acestei profesii şi a sublinia faptul că veterinarii deservesc umanitatea de 250 de ani.

Bernard Van Goethem, directorul general adjunct al Directoratului General pentru Sănătate şi Consumatori, responsabil cu lanţul alimentar, a declarat: „Anul Mondial Veterinar reprezintă o oportunitate pentru a sublinia importanţa pe care Comisia Europeană o acordă profesiei de veterinar şi contribuţiei pe care aceasta o are în cadrul societăţii: să asigure nu numai încrederea consumatorilor din întreaga Europă, dar şi din toată lumea. Veterinarii au fost în avangarda acţiunilor de combatere a crizelor legate de alimente şi de sănătatea animalelor în Europa în ultimii 20 de ani şi este corect să aducem la cunoştinţa publicului rolul-cheie pe care ei îl joacă în protejarea lanţului alimentar atât în prezent, cât şi pentru generaţiile viitoare.”

Ceremonia de inaugurare a Anului Mondial Veterinar a avut loc pe 24 ianuarie în ţara unde s-a născut această profesie, adică în Franţa. Prima şcoală veterinară a fost fondată a Lyon, în 1761, la iniţiativa veterinarului francez Claude Borgelat. John Dalli, comisarul european responsabil pe probleme de sănătate şi consumatori, a fost invitat să susţină discursul inaugural al ceremoniei, ce a avut loc la Versailles.

Evenimentele vor include simpozioane, conferinţe şi sesiuni de aniversare a naşterii profesiei de veterinar. Agenda completă a evenimentelor este disponibilă pe website-ul Vet2011.

Valenţele profesiei de veterinar

„Veterinarii în viaţa ta de zi cu zi” este moto-ul activităţilor comune. Prima astfel de activitate este reprezentată de crearea a şase filme scurte, concentrate pe şase teme majore: creşterea animalelor de interes zootehnic şi a celor de companie, gestiunea crizelor, securitatea alimentară, siguranţa alimentelor şi bolile animale cu transmisie la om.

„Organizaţia Mondială a Sănătăţii Animalelor consideră serviciile veterinare un bun public global. Aceste şase filme demonstrează aceasta publicului general într-un mod foarte direct“, a declarat Maria Zampaglione, director de comunicare al Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii Animalelor.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
787
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: da92a
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un aranjament de efect: Liliacul

E bine să nu uităm un aranjament excepţional din grădina noastră, chiar dacă peisagistica este inspirată din arhitectura exotică: liliacul (Syringa vulgaris). Aproape că nu trebuie să lipsească de lângă nicio casă. Dacă-l asortăm şi cu plante de talie mică şi cu o altă perioadă de înflorire sau dacă pe aleea dinspre tufa de liliac ne însoţesc bujorii, e perfect. În privinţa culorii, chiar avem de unde alege, existând în cultură o mulţime de soiuri, de la flori - simple sau bătute - albe la albastru deschis şi până la mov.

Liliacul este puţin pretenţios şi suportă aproape orice fel de sol, cu condiţia să fie bine drenat şi însorit, fără a refuza şi locurile parţial umbrite. Plantarea este extrem de simplă: umectăm întâi rădăcinile, săpăm o groapă obişnuită, mai mult largă decât adâncă, fixăm planta în mijloc, cu rădăcinile răsfirate pe un pământ bine mărunţit, de regulă luat din stratul fertil, acoperim şi bătătorim bine la sfârşit şi turnăm apă din belşug. În prima lună îl udăm de 2-3 ori şi, pe urmă, în funcţie de cantitatea de ploaie, reglăm perioadele de udare cât să aibă umiditate moderată. Plantarea se face toamna sau primăvara, în aprilie-mai.

Ca lucrări de întreţinere, toamna se înlătură părţile rupte sau uscate, iar ramurile îmbătrânite se reduc, pentru a asigura întinerirea permanentă. Vom scurta şi trunchiurile prea înalte, păstrându-l la o înălţime de 2 metri, plus sau minus 20 cm. De regulă se încurajează dezvoltarea lăstarilor tineri, care asigură o înflorire susţinută. Dacă dorim, putem să altoim mai multe soiuri pe un singur liliac mai în vârstă (altoire sub coajă). Ca altoi, vom folosi un lăstar cu 2-3 muguri.

Legenda florii de liliac

Se spune că Pan, tânărul zeu grec al pădurilor şi câmpiilor, a zărit-o, într-o dimineaţă, pe frumoasa şi misterioasa nimfă Syringa. Fermecat de graţia ei, Pan s-a grăbit să-i iasă în întâmpinare, dar ea s-a speriat şi a fugit. Zeul a urmărit-o un timp, însă nimfa, obosită să mai alerge, s-a transformat într-o tufă cu flori mici şi parfumate de liliac. Degeaba a cutreierat pădurile îndurerat Pan şi s-a rugat de liliac să se transforme iar în fermecătoarea nimfă; Syringa a rămas floare şi de la ea avem şi denumirea latinească a arbustului.

O altă legendă spune că Flora, zeiţa tinereţii şi a florilor, l-a deşteptat pe Soare, grăbindu-l să aducă mai repede primăvara. Auzindu-i chemarea, Soarele a coborât pe pământ şi a început să amestece razele curcubeului cu cele ale sale, stropind poienile şi câmpiile. Când primeau stropii, câmpiile se umpleau de flori multicolore. La sfârşit, când se îndrepta spre nord, Soarele a văzut că din toate culorile curcubeului a mai rămas doar un pic de liliachiu. Şi a stropit pământul cu această culoare. Unde pica un bob de apă creştea imediat un liliac. De aceea se spune că liliacul nu înfloreşte niciunde atât de abundent ca în ţările nordice.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
1114

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

un-argesean-aduce-in-romania-porcul-dane...

Un argeşean aduce în România PORCUL DANEZ > REVISTA LUMEA SATULUI

Un argeşean aduce în România PORCUL DANEZ

În lumea afacerilor, cutezanţa, prospectarea pieţei şi o profundă cunoaştere a domeniului în care vrei să activezi pot garanta succesul. De toate aceste calităţi a dat dovadă şi domnul Ionel Chiriac, directorul unităţii Danbred Argeş. La cinci ani de la înfiinţare, managerul ei ne-a prezentat starea economică a societăţii, realizările obţinute, dar şi problemele cu care se confruntă crescătorii de porci din ţara noastră. Ne-a mărturisit că reuşita proiectului său ambiţios a fost posibilă ca urmare a unui parteneriat cu o companie daneză de selecţie suină, cu o experienţă de aproape trei decenii. Fapt este că profesionalismul şi spiritul său managerial au făcut ca Danbred Argeş, unitate profilată pe reproducţia suinelor şi a producţiei de consum, să se afle astăzi pe primele trepte ale performanţei europene.

Tehnologie de ultimă generaţie

Managerul Chiriac a făcut ca în unitatea pe care o gestionează să existe tehnologii performante, de ultimă generaţie. Este drept că acest lucru nu l-a putut finaliza, motiv pentru care modernizarea continuă să fie o prioritate. În prezent, unitatea dispune de adăposturi cu un sistem de microclimat foarte modern, controlat electronic prin calculator. Această tehnologie performantă are în componenţă sisteme de ventilaţie, încălzire şi răcire. Aşa se face că temperatura şi umiditatea sunt permanent verificate şi optimizate conform condiţiilor necesare suinelor. Sistemul de răcire, spre exemplu, asigură pe timpul verii o temperatură cu şase grade mai puţin decât în mediul exterior.

Un alt sistem de ultimă generaţie este cel de depozitat şi împrăştiat dejecţii. În dotarea acestuia intră laguna de depozitare a materiilor fecale amenajată cu membrane de protecţie. Dejecţiile de aici sunt folosite pentru fertilizarea terenurilor agricole. Tot în categoria tehnologiilor performante intră şi sistemele de furajare şi adăpare.

Opţiunea pentru genetica daneză

În prezent, unitatea Danbred Argeş are un efectiv de 2.300 de scroafe. Produce aproximativ 50.000 de grăsuni pentru abator şi alte 6.000 de capete tineret pentru comercializare. Porcii graşi pleacă spre abatorizare la o greutate aproximativă de 110 kilograme. În sistemul de clasificare a carcaselor, 98% din producţia Danbred Argeş se încadrează în categoria carcaselor clasa E şi 2% în clasa U. Cifra de afaceri anuală se ridică la aproximativ 28 milioane de lei. Rasele crescute aici sunt hibridul Triliniar Danez, obţinut ca urmare a încrucişării raselor Duroc, Landrace şi Yorkshire. Acest hibrid se evidenţiază printr-o calitate a carcasei superioară şi un procent mediu de carne în carcasă de 61%. Are, de asemenea, o viteză de creştere sporită, consum specific redus şi o prolificitate mare – 28 de purcei obţinuţi de la o scroafă într-un an.

Porcul, în dizgraţia guvernanţilor

Anul 2010 a fost unul foarte dificil pentru crescătorii de porci, care s-au descurcat doar prin forţe proprii. Ajutorul acordat de stat a lipsit cu desăvârşire. Peste acestea a apărut creşterea preţului la cereale. Fapt este că cheltuielile privind furajarea au crescut cu aproape 50%. Pe ansamblul unităţii, cheltuielile totale au crescut cu 35%. În cazul în care se vor confrunta cu această forfecare a preţului, probabil că vor supravieţui doar fermierii care şi-au făcut stocuri de cereale, însă o mare parte dintre fermele pentru îngrăşare ar putea să-şi închidă porţile. În unitatea din Argeş ciclul de producţie durează 10 luni, aşadar opţiunea închiderii este exclusă de la bun început. Domnul Chiriac speră ca anul viitor preţul kilogramului de carne să se păstreze la valoarea actuală, iar sprijinul financiar care se prevede pentru 2011 să se concretizeze. Este vorba despre acordarea unei subvenţii pentru bunăstarea animalelor.

Competiţia cu Occidentul

În pofida dificultăţilor întâmpinate, unitatea Danbred Argeş înregistrează rezultate foarte bune în materie de genetică suină şi producţie de o calitate superioară. Managerul ei nu se teme nici măcar de concurenţa străină. Susţine că singurele aspecte care îi plasează cu un pas în urma zootehniştilor europeni sunt cele ce ţin de îmbunătăţirea geneticii. În acest sens, a achiziţionat câteva exemplare de vieruşi noi, prin care speră să ridice valoarea genetică a efectivelor din unitate. El mai speră ca în 2011 să obţină 30 de purcei pe cap de scroafă într-un an şi un consum specific de 2,6 kg de furaj pe cap de animal.

Concluzia managerului de la Danbred este că fermele de creştere a porcilor îşi desfăşoară activitatea într-un climat economic atipic, accentuat de lipsa unei pieţe riguros organizate. În opinia domniei sale, este necesară impunerea unui preţ de referinţă, astfel încât concurenţa între fermieri să fie loială. Susţine că este greşit să ne raportăm la preţul de valorificare practicat de europeni atâta vreme cât există diferenţe majore de sprijin acordat fermierilor occidentali şi celor români.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
2076

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

un-buget-care-duce-agricultura-spre-rece...

Un buget care duce agricultura spre recesiune

Prima variantă de buget elaborată de experţii economici ai guvernului Tăriceanu a fost socotită nerealistă pentru starea de criză în care se zbate economia în ansamblul ei. În condiţiile date, actuala putere executivă şi legislativă s-a văzut obligată să aştepte, cum s-ar spune, un buget de austeritate atât de sărac, încât este imposibil să acopere găurile mari ale unei agriculturi incapabile să se descurce cu forţe proprii.

Aşa cum, de altfel, nu se descurcă nici fermierii din ţările bogate ale Comunităţii Europene. În noua variantă de buget susţinerea financiară internă şi comunitară a agriculturii însumează mai puţin de 8,5 miliarde lei, reprezentând doar 1,47% din PIB. Raportat la actualul curs de schimb, se poate spune că agricultura are parte de cea mai mică susţinere financiară din ultimii 4-5 ani.

Proiectul bugetului Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale pe anul 2009 este în suma totală de 8.454.185 mii lei, reprezentând 1,47% din PIB şi cuprinde următoarele surse de finanţare:
- buget de stat, suma de 7.793.930 mii lei ;
- fonduri externe nerambursabile, 595.255 mii lei;
- venituri proprii, 65.000 mii lei.

Domeniile şi categoriile de agricultori care vor beneficia de sprijin financiar în anul 2009

Sprijinul producătorilor agricoli însumează 2.231.904,00 mii lei.

Susţinerea financiară a zootehniei

Sprijinul producătorilor agricoli din sectorul animalier este de 258.136,00 mii lei, din care:
- Sprijinul financiar acordat producătorilor agricoli din sectorul zootehnic în anul 2009, în conformitate cu prevederile HG nr. 3/ 2008 şi HG 1627/2008 – ajutoare de stat – suma cuprinde angajamentele bugetare restante ale anului 2008 (227.456 mii lei), cât şi o parte a sprijinului acordat pentru anul agricol 2009 (600.000 mii lei).

827.456,00 mii lei însumează sprijinul pentru:
- susţinerea ameliorării populaţiei de animale;
- susţinerea îmbunătăţirii calităţii produselor de origine animală;
- susţinerea măsurilor pentru producerea şi comercializarea produselor apicole
- Sprijinul financiar acordat producătorilor agricoli în anul 2009, aferent angajamentelor restante ale anului 2008, corespunzător cuantumului plăţilor naţionale directe complementare în sectorul zootehnic, pentru speciile: bovine, ovine şi caprine, în limita sumei de 425.180,00 mii lei.
- Sprijin financiar acordat producătorilor agricoli în anul 2009 pentru achiziţionarea materialului seminal congelat de taur conform OM 66/2008 – 2.500 mii lei.
- Sprijin financiar acordat producătorilor agricoli în anul 2009 pentru achiziţionarea berbecilor şi/sau a ţapilor de

reproducţie – 3.000 mii lei

Alocaţiile pentru producţia vegetală

Sprijinul producătorilor agricoli din sectorul vegetal – ajutoare de stat – însumează 847.225,00 mii lei.

Dintre acestea:

- În scopul asigurării seminţelor şi materialului săditor certificate necesare însămânţării sau plantării, art. 26 din Legea nr. 266/ 2002 prevede ca agenţii economici, persoane fizice sau juridice, înregistraţi pentru producerea de seminţe sau material săditor, să beneficieze de ajutoare financiare pentru producţia de seminţe şi material săditor, certificată oficial. Valoarea ajutorului financiar se stabileşte pentru 2 ani de vânzare, în sumă fixă, la 100 kg seminţe sau bucăţi de plante pe fiecare specie, prin hotărâre a Guvernului.

Ajutorul financiar se acordă pentru seminţele şi materialul săditor certificate provenite din producţia internă, comercializate şi/sau utilizate la însămânţare sau plantare de către producătorul acestora, la speciile deficitare care nu beneficiază de ajutor financiar din partea Uniunii Europene, respectiv la speciile cartof, pomi şi arbuşti fructiferi, căpşun şi viţă-de-vie, la care se continuă acordarea ajutorului financiar stabilit pentru anii 2007şi 2008.

Nivelul ajutorului financiar care se acordă pentru seminţele şi materialul săditor certificate este în anul 2009 în sumă de 23.225 mii lei.

- Susţinerea financiară în conformitate cu prevederile Legii creditului agricol pentru producţie nr. 150/ 2003 a activităţilor curente de producţie agricolă prin acordarea unei alocaţii bugetare calculate la nivelul ratei de împrumut rambursabil pentru producătorii agricoli care rambursează creditele şi plătesc dobânzile la termenele scadente prevăzute în contractele de împrumut.

Nivelul alocaţiei bugetare este de până la 30% din volumul creditului şi se stabileşte diferenţiat anual, pentru fiecare cultură, plantaţie şi specie de animale, prin hotărârea Guvernului, la propunerea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, reprezentând atât angajamente restante ale anului 2008, cât şi acţiuni ale anului 2009 în limita sumei de 150.000 mii lei.

Nivelul fondurilor publice pentru activităţile ce se vor desfăşura în anul 2009 este de 30% din volumul creditelor agricole, corespunzător unei perioade de rambursare de 360 zile şi reprezintă cota procentuală care se aplică la cheltuielile eligibile efectuate din volumul creditelor acordate pentru activităţile curente de producţie prevăzute în anexa care face parte integrantă din proiectul de Hotărâre a Guvernului.

În cazul creditelor agricole pentru producţie a căror perioadă de rambursare este mai mică de 360 de zile, nivelului fondurilor publice prevăzut la alin. (2) i se aplică un coeficient calculat prin raportarea perioadei efective de rambursare a creditului, la perioada maximă de rambursare de 360 de zile.

În situaţia în care beneficiarii creditelor agricole pentru producţie sunt înregistraţi în scopuri de TVA potrivit art.153 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, la stabilirea sumelor reprezentând fonduri publice se iau în calcul valorile facturilor justificative, exclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Ce vor crescătorii de taurine?

Într-un peisaj agricol atât de zbuciumat precum cel din ţara noastră, se pare că doar organizaţiile profesionale încep să-şi impună punctul de vedere în organizarea şi îmbunătăţirea activităţii sectorului agricol. Prin acţiunile lor reuşesc de multe ori să găsească rezolvări pentru problemele grave cu care se confruntă activitatea sectoarelor pe care le reprezintă.

Am avut posibilitatea de a ne convinge de această stare de fapt la întrunirea din data de 27 februarie, de la Târgu-Mureş, organizată de aripa nord-vestică a crescătorilor de taurine din România. Îmbucurător este faptul că la întrunirea de la Târgu-Mureş au participat fermieri reprezentând judeţele sudice şi din Moldova, precum şi din Bacău, Ilfov, Dâmboviţa etc.

Întârzieri mari la finanţarea sectorului

Deşi este cunoscut faptul că dezvoltarea acestui sector nu poate sta decât în investiţii şi în popularea fermelor, crescătorii de bovine susţin că măsurile luate de stat pentru a-i sprijini sunt din ce în ce mai puţine. Aceştia acuză că, pe lângă faptul de a fi mult mai reduse decât subvenţiile de care beneficiază fermierii din alte state europene, acestea ajung la ei cu o foarte mare întârziere.

Un alt aspect foarte important discutat a fost remuneraţia pecuniară mică pe care o primesc pentru munca lor.

Importuri aberante

O lovitură foarte grea pe care, în opinia lor, o primeşte fermierul român este importul masiv de lapte. Situaţie apărută ca urmare a unui joc impus de procesatori prin care fermierii sunt nevoiţi să accepte pentru produsele lor nişte preţuri de mizerie. Ei susţin că o mare parte din laptele adus din comerţul intracomunitar nu este supus unor controale calitative riguroase şi că de multe ori este inferior laptelui autohton, făcându-li-se astfel o mare nedreptate.

Ce ar trebui făcut

Pe lângă expunerea tuturor acestor probleme, Federaţia Crescătorilor de Bovine din România a venit şi cu o serie de propuneri pentru a îmbunătăţi starea actuală a zootehniei româneşti.

Atât în opinia preşedintelui federaţiei, dl Dorel Secară, cât şi a celorlalţi membri ai federaţiei, Programul Fermierul a fost o iniţiativă foarte bună, astfel încât pe lista obiectivelor organizaţiei se află şi relansarea lui.

Considerând a fi o perioadă destul de riscantă pentru a solicita serviciile unei bănci, printre propunerile pe care federaţia le va înainta autorităţilor responsabile este şi obţinerea de împrumuturi cu dobânzi mici prin intermediul CEC Bank, precum şi accesarea la un nivel mai mare al fondurilor europene.

Un alt proiect al FACBR este cel al Camerelor agricole, prin intermediul cărora fermierii să obţină consultanţă şi să le fie facilitată rezolvarea problemelor de ordin legislativ.

Noua conducere a federaţiei

Cu ocazia acestei adunări au fost aleşi liderii asociaţiilor judeţene, precum şi noul comitet director. Pentru cei care cunosc spiritul temerar al domnului Dorel SECARĂ nu va fi o noutate faptul că acesta a fost reales în funcţia de preşedinte.

Vicepreşedinţi au fost aleşi Frânc Claudiu, preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Bovine Maramureş, responsabil de zona Ardealului, Gurău Grigoraş Doru, preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Vaci de Lapte Bucovina, responsabil de Moldova, şi ing. Lungu Cristian, preşedintele Asociaţiei Holstein în România Ilfov, responsabil de zona Muntenia. Pentru a încheia într-o notă pozitivă, ne declarăm alături de noul staff al Federaţiei Crescătorilor de Bovine din România, care este hotărât să lupte în continuare pentru drepturile fermierilor.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2009 Vizualizari:
1010
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-cioban-care-viseaza-la-o-stana-europe...

Un cioban care visează la... o stână europeană

Ca una care am dintotdeauna strânse legături cu satul românesc şi cu munca ţăranului, ştiu ce înseamnă să te înhami să creşti oi, mai ales în timpurile acestea, când nici carnea, nici lâna nu mai sunt la mare preţ, ca odinioară. Ştiu, şi o spun şi celor care cred că la ţară curge, căci aşa ar trebui, lapte şi miere. Nu curge nici măcar la o stână – unde oile, de bine, de rău, chiar dau ceva lapte – mai nimic. E muncă multă, soare torid, năduşeală din belşug. Şi dragoste pentru animale. Şi, când să tragi linia la socoteli, oarece beneficii.

Brânza merge, lâna nu

Pe Viorel Capră din comuna prahoveană Floreşti mi l-a recomandat, la o documentare pe care am făcut-o în localitate, chiar primarul Eugen David. L-am rugat să îmi vorbească şi să mi-l prezinte pe cel mai bun fermier de aici. Şi acesta s-a gândit că Viorel Capră ar fi ceea ce doream eu. Se zbate, îşi dă interesul, are ceva animale... Aşa că am început dialogul cu omul. S-a pensionat cu mai mulţi ani în urmă pe caz de boală de la o societate din Ploieşti şi a venit, căci nu suporta să stea degeaba în casă, la Floreşti, ca să crească oi. Pentru că, în primul rând, îi place să facă asta. Deşi nu primeşte niciun ajutor de la Stat şi deşi în ultima vreme treaba merge destul de prost, micul fermier, cum îşi spune, are 466 de oi, 238 tinere, 220 de capre şi şapte vaci. Vinde laptele sau face brânză şi o vinde şi pe aceasta. De fapt, după cum îmi povesteşte, brânza o face baciul de la stână, care de la 15 ani tot asta face.

Baciul bătrân, ca să adaptăm proverbul, face brânza bună. Căci ea, brânza, chiar şi în vremurile astea de criză, tot se vinde. Nu la fel stau lucrurile cu lâna oilor. Nici măcar cu carnea de miel. Acestea, din păcate, nu prea mai au căutare. Femeile nu mai torc, ca altădată, fuioare de lână ca să ţeasă cuverturi ori să facă şosete şi pulovere membrilor familiei. Nici măcar daracul de odinioară nu mai există, cu excepţia unor cazuri numai bune de numărat pe degete, decât pe la muzee. Fabricile care foloseau ca materie primă lâna au sucombat şi ele, încet, încet, după Revoluţie. Cât despre carnea mieilor şi iezilor, aceasta, din cauza preţului destul de mare, nu se prea vinde. Nici de Paşte, nici în alt moment, ca în anii trecuţi.

Penurie de ciobani

Viorel Capră – nume parcă predestinat creşterii caprinelor – are, în afară de propriile-i braţe de muncă, şi pe cele ale celor şapte angajaţi ai săi, pe care se poate baza. Deşi, după cum spune, „găseşti greu să angajezi ciobani şi văcari. Ingineri găseşti mai repede decât un cioban bun. E şi muncă, sunt şi condiţii grele, e soare, e praf, e lipsă şi de apă rece de băut, de multe ori. Eu le dau salariu de două ori pe lună, mâncare caldă şi uscături, dar multora nu le convine şi mereu trebuie să caut şi să schimb ciobanii. Doar doi sunt statornici şi vin mereu la tocmeală".

Deşi are 74 ha de teren luate în arendă, omul ar vrea să poată beneficia şi de islazul de la Călineşti, un sat care aparţine de comuna Floreşti: „Aş putea să plătesc pentru el, deoarece acolo nu sunt decât şapte vaci şi proprietarii lor nu plătesc nimic. Dar n-am găsit înţelegere la primărie.“ Viorel Capră visează să facă din stâna sa una europeană. Vrea, însă nu poate singur. Căci Statul stă pe margine şi se face că nu vede nimic din spasmele micilor fermieri.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
1479

□

Comentarii

□

□

1. Liviu -- (24-March-2011)statul nu exista, numai taxe stie sa ia, cand e vorba sa ma ajute in afacerea mica imi da in cap, cum sa nu fie criza, da....imi da in cap, cum spunea CS.Lewis un mare profesor si scriitor, castram caii, apoi asteptam sa fie virili, mare nebunie . Eu vand afacerea cu capre, nu merge, e bulibaseala, spaga, bani pt x sau y asa ca birocratia e mortala, cumpara carti pentru afacere, nimic nu merge. Trebuie sa ai piata de desfacere, asa ca domnilor birocrati simplificati spagile, hartogaraia maculaturii care mare e, altfel criza si mai mare va fi. Eu vand ce am adunat,sa traiti fara lapte

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

un-echilibru-agricol-de-care-avem-nevoie...

Un echilibru agricol de care avem nevoie

Capul familiei, Nicolae Istrate (62 de ani), administratorul Fermei vegetale Orizont. Fiica, Andra Istrate (37 de ani), directorul Fermei de creştere a porcilor Agro FIP Com SRL. Fiul, Mihai Istrate (32 de ani), directorul Fermei de creştere a porcilor Agro P&M SRL. Avem în faţă o formă de combinare a producţiei care asigură o înaltă eficienţă celor două sectoare de bază ale agriculturii.

Aici, o bună parte din producţia vegetală este folosită la creşterea animalelor, aşa cum se practică în Occident. Complexul de ferme se găseşte pe şoseaua de centură a Municipiului Bucureşti, în zona Pantelimon. În cele două ferme zootehnice numai patru oameni îngrijesc 12.000 de porci datorită tehnologiilor noi folosite şi a sistemelor de automatizare.

Face ce ştie mai bine

Nicolae Istrate practică agricultura din 1964. A fost tehnician mecanic agricol, apoi a terminat CEPECA la „Ştefan Gheorghiu“ şi a ajuns preşedinte la CAP.

Soţia sa este fostă profesoară, astăzi pensionară. Chiar dacă nu lucrează la fermă, face agricultură acasă, unde are vreo 3.000 de metri pătraţi.

Nicolae a dezvoltat ferma pe scheletul fostului CAP. În 1990, după desfiinţarea cooperativei agricole, terenul şi clădirile au rămas în paragină. „Atunci m-am sfătuit cu noii proprietari ai loturilor agricole şi ne-am hotărât să înfiinţăm o asociaţie, pe care am numit-o Orizont. În decembrie 1991, am înfiinţat ferma propriu-zisă, cu personalitate juridică. Acum, terenurile sunt luate în arendă. Maşinile şi utilajele agricole le-am cumpărat de la vechiul SMA“ – ne-a povestit capul familiei Istrate.

Din nefericire, costurile anuale ale fermei vegetale cresc permanent, în condiţiile în care preţul cerealelor a scăzut. Pe lângă scumpirile legate de input-uri (motorină, ulei şi piese de schimb etc.) se obţin greu împrumuturi bancare, iar dobânzile sunt foarte mari.

Din Italia, la grajdul porcilor

Andra Istrate şi-a păstrat numele şi după căsătorie. Este tânără şi frumoasă, veselă tot timpul, dar cu un simţ deosebit al afacerilor. După ce şi-a tocit coatele timp de patru ani pe băncile ASE-ului, a plecat în Italia, unde a lucrat vreo zece ani alături de soţul ei, care dezvoltase o mică afacere rentabilă.

Apoi a revenit în ţară, pentru că a ales agricultura! Astăzi face a doua facultate: este în ultimul an la Management în cadrul Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti.

„În urmă cu câţiva ani, l-am întâlnit pe Adrian Rădulescu, cel care a înfiinţat Cooperativa Agricolă Muntenia, axată pe creşterea porcilor. Dumnealui ne-a convins să începem afacerea. Cum noi aveam asigurată baza vegetală, prin ferma condusă de tata am hotărât să demarăm investiţia în 2005, pentru două ferme de creştere a porcilor, una eu şi cealaltă fratele meu“ – ne-a declarat Andra. Mihai Istrate este student la Facultatea de

Drept, în ultimul an.

„După ce am renunţat la sport, m-am gândit să pornesc o afacere. Cea mai aproape de mine a fost agricultura, în preajma căreia am trăit de când m-am născut. Pe lângă ferma de porci, am demarat şi dezvoltarea unui depozit de colectare a fructelor şi legumelor, pentru că aşa ceva nu există în zonă“, a afirmat Mihai.

Mihai Istrate: „Subvenţiile acordate acum ajută foarte mult piaţa cărnii de porc. Am auzit că, din 2010, nu se vor mai acorda subvenţii de la stat pentru creşterea porcilor. În această situaţie, preţul carcasei va fi majorat cu aproximativ 30%“.

Purcei din Olanda, nu din România

Ambele ferme au fost populate în septembrie 2008 cu Rasa Tempo de carne, din Olanda. Până acum au avut cea mai mică mortalitate în rândul animalelor, numai 22 de porci din 8.000 livraţi la abatorul Cooperativei Muntenia. La faţa locului, am constatat că igiena este severă. Nu am fost lăsat să intru în grajduri, pentru a nu aduce vreo boală. Fotografiile am fost nevoit să le fac numai din uşă. Totul sclipeşte de curăţenie. Există spaţii administrative şi de serviciu, grupuri sanitare, toate parcă din Occident.

Rep.: De ce purcei din Olanda?

A.I.: Experienţa altor crescători din cadrul cooperativei arată că purceii achiziţionaţi din România au o mortalitate foarte mare, ceea ce duce la pierderi importante. Aşa că-i aducem din Olanda, de unde ni se garantează calitatea şi sănătatea. Un purcel la zece săptămâni, în greutate de 23 kg, costă acolo 71-72 de euro/cap, preţ în care intră taxele şi transportul până la fermă. Vreau să vă spun că, de curând, am avut o ofertă de purcei din Prahova, la doi paşi de noi, la preţul de 72 de euro/cap.

Ciclul de creştere este de aproximativ trei luni şi jumătate, până când animalele ating 100-110 kg/carcasă.

Flux total automatizat

Fermele zootehnice beneficiază de sisteme complete de automatizate, pentru hrănire şi curăţare. Din cele două silozuri mari, furajele – orz, şrot de floarea-soarelui sau de soia – sunt distribuite pneumatic în alte patru silozuri mai mici. Mai departe, furajele ajung într-o moară, unde sunt măcinate. În funcţie de programul stabilit la panoul de comandă, se face automat reţeta nutritivă, iar hrana este trimisă prin conducte la boxele animalelor, inclusiv apa necesară.

„Ca să înţelegeţi, porcul dă cu râtul într-o pârghie şi apa porneşte singură. Dejecţiile sunt eliminate tot automat. Porcii stau pe nişte grătare, prin care trece murdăria către o fosă septică. Această fosă, de 2.000 de metri cubi, este golită o dată la şase luni, primăvara şi toamna, cu cisterna noastră“, ne-a explicat Mihai.

Dejecţiile fermentate sunt împrăştiate pe câmp, ca îngrăşământ natural. În grajduri există senzori de temperatură, umiditate şi amoniac. Sistemele de încălzire şi ventilaţie sunt tot automate şi pornesc la semnalul dat de senzori.

Afacerea în cifre

Ferma vegetală în 2009

Suprafaţa: 360 ha, din care
- orz – 160 ha;
- grâu – 120 ha;
- floarea-soarelui – 40 ha;
- muştar – 40 ha;

Silozuri proprii:
- 4 celule de 650 t fiecare;
- 8 celule de câte 20 t.

Valoarea investiţiei pentru anul agricol curent:
- sământă – 40.000 lei;
- îngrăşăminte – 200.000 lei;
- erbicide – 24.000 lei;
- intectofungicide şi îngrăşăminte foliare – 46.000 lei;
- mecanizare – 200.000 lei.

Media: 1.500 lei/ha (inclusiv sumele anticipate pentru recoltare)

Fermele zootehnice

- Capacitate de creştere: 6.000 de porci/an fiecare;
- Total porci: 12.000/an;
- Producţie anticipată totală de carne: 1.320 t/an;
- Încasări anticipate totale, prin vânzări: 7,8 milioane de lei/an.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
2614

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Un hoinar, domn al Moldovei

În lungul şir al celor care au adăstat la tronul Moldovei, Iacob Heraclit Despotul face o figură singulară. Dacă răzeşul ajuns domn, Constantin Cantemir, abia ştia să se iscălească, Despot-Vodă este, am putea spune, un erudit.

Născut în insula Samos (Grecia), ajunge student în Franţa la Montpellier, apoi la Saint-Germain, lângă Paris. Se înrolează în armata imperială germană, hălăduieşte prin Danemarca, Suedia, Prusia şi ajunge în Polonia, de unde vine în Moldova cu gândul ascuns de a lua domnia. Reclamă o pretinsă înrudire cu doamna Ruxandra, soţia lui Alexandru Lăpuşneanu, este primit la curte, dar, bănuit că ar încerca otrăvirea domnului printr-o otravă lentă, fuge în Polonia.

Revenind în Moldova cu ajutor polonez şi al bisericii protestante – trecuse la luteranism – , Iacob Heraclit Despotul este proclamat domn în noiembrie 1561, după ce l-a învins pe Alexandru Lăpuşneanu.

Planuri din… „cuţite şi pahare“

Dincolo de realitatea posibilă a momentului, Despot Vodă visa recucerirea Chiliei şi a Cetăţii Albe, mutarea hotarelor Moldovei la Dunăre şi, fireşte, război cu otomanii. În acelaşi timp însă, ca şi predecesorii săi, plăteşte cu regularitate haraciul care ajunsese la 30 de mii de galbeni. Mintea înfierbântată a grecului – se dădea coborâtor din împăratul bizantin Heracle – visa să ocupe posesiunile de altădată ale Moldovei din Transilvania şi Ţara Românească pentru ca, pe această bază, să cucerească Constantinopolul şi să se proclame împărat al Bizanţului!

De altfel, una dintre monedele de aur bătute în răstimpul scurtei sale domnii cuprinde inscripţia: „Heraclit Despotul, părintele patriei, răzbunătorul şi apărătorul libertăţii patriei.“

Protestant fiind, Despot sprijină oficial prin autoritatea de stat această religie. Într-o scrisoare adresată unui preot polon, Ioan Lusinski, pe care îl va face episcop spre marea indignare a moldovenilor care nu mai văzuseră ierarh însurat, scrie: „Şi le făgăduim ajutor ca să-şi construiască oraşe şi să le dăm pământuri şi altele necesare traiului.“

Pentru că a luat o parte din odoarele mănăstirilor spre a le topi şi a face din ele bani, moldovenii s-au răsculat sprijinindu-l pe hatmanul Ştefan Tomşa care este proclamat domn la 10 august 1563.

Asediat la Suceava, este trădat de lefegii săi şi ucis de Tomşa, după ce îi reamintise „multe lucruri fără de lege“.

Schola Latina de la Cotnari

Deosebit de cult pentru vremea sa, vorbea greaca, latina, italiana, spaniola şi franceza, Iacob Heraclit Despotul a înfiinţat la Cotnari, unde trăiau mulţi saşi protestanţi, prima şcoală superioară din Moldova. La şcoala de la Cotnari, scrie Johannes Sommer, un învăţat german care a predat aici, au fost aduşi „de prin tot locul din ţară tineri pe care domnul se îngrijea să-i pună să înveţe, să-i hrănească, să-i îmbrace din banii săi, hotărând o leafă destul de bună pentru profesori.“

Nu ştim în ce măsură „Schola Latina“ de la Cotnari şi-a atins scopul pentru care a fost înfiinţată, dar, consemnează undeva învăţatul Miron Costin, ea a trezit interesul pentru carte al fiilor de boieri.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
943

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-israelian-la-gorgota_s438.html

Un israelian la Gorgota

Cum a luat naştere cea mai mare fermă de vaci cu lapte din Prahova

SC Koplax SA Gorgota este cea mai mare unitate din Prahova de creştere a vacilor de lapte. Ferma este una dintre cele câteva deţinute, încă din anii ’60-70, de fostul IAS Agrozootehnica Puchenii Mari. Ea a intrat în portofoliul firmei israeliene în 2005, după ce a trecut pe la un întreprinzător român şi altul german. Despre experienţa de aproape 8 ani în zootehnia românească ne-a vorbit directorul general Kashri Nadav, un tânăr în vârstă de numai 33 de ani, sosit în România chiar de la debutul afacerii.

Un sfat pentru alţi întreprinzători

„Când am cumpărat ferma de la un întreprinzător german – povesteşte directorul Nadav – am luat-o fără nicio îmbunătăţire şi cu câteva zeci de animale. Adăposturile erau vechi, deteriorate şi necesitau multă muncă. În 2006 am început treaba. Am avut neinspiraţia, şi nu sfătuiesc pe nimeni să procedeze la fel, să mergem în paralel cu renovarea şi popularea plus producţia. Am adus din Israel o sală de muls la mâna a doua şi am cumpărat 350 de vaci din rasa Holstein-Friza, din Germania, Ungaria şi Olanda. Între timp am investit într-o nouă sală de muls, în repararea grajdurilor şi modernizarea lor, astfel încât acestea să răspundă reglementărilor în domeniu. A fost un lucru foarte complicat, aşa că îmi permit să recomand oricui s-ar apuca de o astfel de afacere întâi să construiască totul sută la sută şi după aceea să populeze ferma cu animale.“

Capacitatea fermei

„În prezent avem 2 grajduri pentru vacile de lapte, cu o capacitate de 480 de capete şi o suprafaţă construită de 1,1 ha fiecare (63 metri lăţime şi 183 metri lungime), maternitate pentru viţeii de la 0 la 3 luni, adăposturi noi pentru junincile gestante şi vacile în repaus mamar. În grajdurile vechi, reamenajate, avem doar populaţia de la 3 la 12 luni, iar pe altele le folosim pentru diverse utilităţi. În clipa de faţă deţinem un efectiv total de Holstein-Friza care oscilează, în funcţie de fătări şi rulaj, între 1.600-1.700 de capete, cu 950 matcă. 100 sunt în repaus mamar, deci lapte dau 850 de vaci.“ Sistemul de creştere este stabulaţie liberă cu aşternut permanent. Păşunatul nu este practicat din trei motive: efectiv mare, greu de gestionat în spaţiu liber, starea sanitar-veterinară ar putea avea de suferit prin contactul cu efective străine, iar flora spontană este săracă şi nu ar aduce aportul aşteptat la producţia de lapte.

Producţia de lapte

Producţia de lapte, calculată însă la cantitatea livrată, fără a se socoti, deci, colostrul sau laptele muls de la exemplarele aflate în tratament cu antibiotice, ceea ce reprezintă în jur de 3-4% din total, este de 28,5 litri/cap de animal, iar pentru 2012 se anticipează o producţie de 29,3 l/cap.

În 2006, producţia calculată pe un an complet era de 16-17 l/cap. L-am întrebat de Kashri Nadav cum a reuşit să crească media cu peste 10 litri în opt ani: „E un complex întreg de factori, strâns legaţi între ei. Depinde de furajare (cantitate, calitate, masă alocată), curăţenie, însămânţare (1 viţel/an), momentul însămânţării, genetică (material seminal de înaltă valoare biologică), sănătate, longevitate etc.

E o rutină întreagă, niciodată perfectă.“ În fiecare zi, din fermă pleacă în jur de 25.000 litri de lapte, întreaga cantitate fiind absorbită de piaţa internă. Unitatea dispune de sală de muls, cu 48 de locuri) şi de tancuri de depozitare a laptelui, cu capacitate totală de 66.000 litri de lapte. Cca 4 până la 5% din fluxul financiar anual provine din carne (abatorizarea vacilor reformate şi a viţeilor).

Baza furajeră

Ferma şi-a creat o bază furajeră de 650-700 ha teren arendat şi gama de utilaje care să asigure mecanizarea completă a culturilor, dar şi prelucrarea, manevrarea, transportul furajelor. „Ne producem singuri masa verde, silozul, cerealele, compunem reţetele de furajare. Cumpărăm şroturile de soia, floarea-soarelui sau rapiţă, vitaminele sau aditivii alimentari. Ca spaţiu, avem un siloz cu o capacitate de înmagazinare de 20.000 tone şi un fânar, de asemenea, suficient.“ Unitatea este organizată în direcţii (vegetal şi zootehnic) şi divizii (sanitar-veterinară, maternitate, sală de muls, livrare etc.)

Şi pentru că trebuie să existe un DAR...

Fermierul susţine că, în ultimii ani, se simte o diferenţă majoră între preţurile de cumpărare a inputurilor şi cel de livrare a laptelui. Primele aproape că s-au dublat, iar ultimul a rămas la valori sensibil egale. Acest lucru se va acumula în timp şi dacă raportul dintre cele două componente nu se micşorează s-ar putea să apară probleme de ordin financiar.

Cât despre posibilitatea de a închide cercul cu o fabrică de procesare, deocamdată nu intră în viziunile fermei o astfel de extindere. Două ar fi motivele care-l ţin pe Kashri Nadav departe de această idee cu care a cochetat, de altfel, dar pe care o consideră nerentabilă, cel puţin în cazul Koplax: producţia zilnică n-ar asigura materie primă pentru o fabrică, iar o marcă proprie costă foarte mult.

„Deocamdată ne focusăm atenţia doar pe producţia de lapte, altfel ne risipim în prea multe direcţii.“ Cât despre cum vede un investitor străin sistemul de subvenţii, directorul Nadav crede că, în privinţa alocărilor UE, România este într-un fel discriminată sub raportul nivelului subvenţiei, mult mai mic la noi decât în ţările dezvoltate ale UE. Partea de ajutor a statului român n-a comentat-o prea mult, concluzionând că, atunci când guvernele promit una şi fac alta (cazul 2011, când din 170 euro/ha s-au acordat doar 130 euro/ha, fiind redusă contribuţia statului), este vorba despre considerente de prioritate bugetară.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
2349

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Un Katin românesc

Începând dn 3 iulie 1940, în teritoriile ocupate de sovietici, administraţia a fost preluată de funcţionari aduşi din Rusia, iar „comitetele revoluţionare locale“ au fost înlocuite de „lucrători“ NKVD profesionişti care, pe baza unui plan dinainte stabilit, au început o represiune sălbatică împotriva populaţiei româneşti rămase pe loc. Ne-am amintit, în urma unui tragic eveniment, de abominabilul masacru de la Katin de acum 70 de ani, dar astfel de evenimente sinistre au avut loc şi în Basarabia şi nordul Bucovinei peste care, din păcate, s-a aşternut uitarea.

Execuţii, torturi, deportări

Zvonurile care circulau privind soarta românilor basarabeni au îngrozit întreaga ţară. Din păcate, acestea se adeveresc când, după izbucnirea războiului, ies la iveală crimele comise de organele „celui mai uman stat din lume“.

În toamna anului 1941, unităţi ale armatei române au descoperit lângă Odesa, scrie Paul Goma, un tren de marfă. În fiecare vagon – din cele 22 – câte 40-60 de persoane împuşcate prin pereţii de lemn. Adulţi, femei, copii fuseseră arestaţi şi trimişi în Siberia cu câteva zile înainte de izbucnirea războiului. Surprinsă de evenimentele de la sfârşitul lunii iunie, Orchestra Simfonică a Basarabiei s-a întors pe 3 iulie 1940 la Chişinău dintr-un turneu în ţară. În gară, toţi muzicienii au fost suiţi în camioane, duşi lângă Orhei şi împuşcaţi la Valea Morii. La 7 septembrie 1941, la Chişinău au avut loc funeraliile naţionale ale celor 450 de persoane găsite în gropile comune din curţile Consulatului italian, Facultăţii de Teologie, Palatului Mitropolitan.

În acelaşi timp, noua administraţie la condu-cerea căreia nu se afla niciun pământean a adoptat legea de „alcătuire a Republicii Socialiste Sovietice Moldoveneşti“ şi s-a declarat reunirea cu Republica Socialistă Autonomă Moldovenească, cu capitala dincolo de Nistru, ceea ce contrazicea afirmaţia lui Molotov că Basarabia ar fi locuită „în majoritate de ucraineni“. Preşedintele guvernului, un oarecare Konstantinov, anunţă, de asemenea, că judeţele Hotin, Ismail şi Cetatea Albă fac parte din Ucraina.

Din documentele emise de autorităţile române după izbucnirea războiului cu ruşii reiese că, pe lângă cei 300.000 de oameni deportaţi, au fost trimişi în URSS pentru „rezolvarea şomajului“, de fapt o deportare mascată, 135.000 de oameni. Şi, consemnează statistica amintită, în acest răstimp au fost asasinate circa 30.000 de persoane. În întregul teritoriu ocupat sunt confiscate aparatele de radio şi este introdusă radioficarea. Sunt ridicate din bibliotecile publice şi de la particulari şi arse cărţile cu caractere latine, iar de la 1 ianuarie 1941 alfabetul latin este înlocuit cu cel chirilic.

Spre lichidarea României Mari

Românii asistă neputincioşi la tragedia în curs de desfăşurare în teritoriile ocupate. În disperare de cauză, Carol al II-lea înlocuieşte, la 4 iulie, Guvernul Tătărăscu cu un altul prezidat de Ion Gigurtu, considerat om de încredere al germanilor. Pe 11 iulie Regele adresează o scrisoare personală lui Hitler, solicitând sprijinul

Germaniei „pentru o Românie care a renunţat la politica de până acum şi doreşte să-şi alinieze atitudinea sa viitoare alături de «Marele Reich».“ Răspunsul lui Hitler, plin de imputări făţişe şi de promisiuni vagi, se încheie cu o ameninţare directă atunci când Führerul îl previne pe rege că, în cazul neexecutării sfaturilor sale, el „se va dezinteresa de soarta României, renunţând chiar la petrol, acum, când situaţia militară a Reichului a evoluat într-un mod atât de favorabil.“

În scrisoarea trimisă de Rege lui Hitler se mai subliniază că, „după războiul mondial, România, favorizată de o şansă excepţională, a dobândit de la trei state teritorii pe care, după părerea mea, nu le mai poate păstra din punctul de vedere al politicii de forţă [...]. Dacă România este astăzi silită ca pe calea concesiei să înapoieze teritoriile pe care le-a dobândit, aceasta nu reprezintă altceva decât ceea ce previziunea omenească trebuie să se aştepte a se întâmpla într-o zi.“ Era un avertisment clar; soarta ţării fusese hotărâtă în cancelariile celor mari, iar România Mare era în pragul lichidării.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2010 Vizualizari:
682

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un liceu demn de numele academicianului „Valeriu D. Cotea“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Un liceu demn de numele academicianului „Valeriu D. Cotea“

Conform Ordinului Ministerului Educaţiei şi Cercetării, Grupul Şcolar Agricol Focşani poartă, începând cu noul an şcolar, numele „Valeriu D. Cotea“, academician, profesor universitar, unul dintre cei mai mari oenologi ai României.

Grupul Şcolar Agricol Focşani merită această cinste, fiindcă este o unitate cu prestigiu în învăţământul agricol din România. Şcoala datează din 1923, când sub ministeriatul dr. Constantin Angelescu din Guvernul Brătianu ia fiinţă Şcoala inferioară de Meserii Focşani.

Unitatea a pregătit, pentru economia judeţului şi a ţării, tehnicieni şi muncitori calificaţi în domeniul agricol şi al industriei alimentare: mecanică, automatizări, întreţinere şi reparaţii utilaje agricole, cultivatori de cereale, electricieni auto, controlul calităţii produselor alimentare, viticultori, zootehnişti, brutari, patiseri, tinichigii/vopsitori auto etc.

O parte dintre absolvenţii de liceu au urmat ulterior şcoli postliceale sau de maiştri ori institute de învăţământ agricol superior, unii chiar cu doctorate, ocupând ca specialişti diferite funcţii de conducere în economia agrară.

Parteneriate de invidiat

Un lucru deosebit de important este faptul că şcoala este foarte activă şi în colaborări internaţionale. Grupul este înfrăţit de 10 ani cu Liceul Profesional Agricol din La Bretonnière, situat la 60 km de Paris, cu care s-au realizat anual schimburi de experienţă pe linie de învăţământ şi cunoaştere reciprocă a tradiţiilor culturale şi a zonelor turistice din cele două ţări.

Pe lângă legăturile, de acum tradiţionale, care vor continua cu liceul francez, Grupul Şcolar Agricol a încheiat, prin Primăria Focşani, un parteneriat de educare a adulţilor cu Consiliul Local din Tivoli (Italia), unde, din cei 10.000 de români care muncesc acolo, cca 3.000 sunt vrânceni. Scopul parteneriatului este instruirea adulţilor în meseriile prin care imigranţii se pot alinia mai bine la cerinţele Uniunii Europene.

Învăţătură şi artă

În şcoală, o atenţie deosebită se acordă activităţilor extracurriculare. În afara premiilor obţinute la concursurile pe meserii de nivel judeţean şi naţional, elevii Grupului Şcolar Agricol Focşani participă, de peste 30 ani, la o manifestare artistică de un larg ecou în rândurile tineretului şcolar: Stagiunea Teatrală a Elevilor Focşăneni (STEF).

Este o continuare firească a tradiţiei inaugurate de elevii urbei începând cu mijlocul secolului trecut, la care participă peste zece formaţii de teatru, juriile fiind prezidate de mari personalităţi ale scenei româneşti. Astfel, de exemplu, formaţia de teatru a elevilor şcolii a câştigat Marele Trofeu al Stagiunii, spectacolele fiind regizate de actriţa Olimpia Săpunaru, fostă elevă a liceului.

Secretul acestor realizări din şcoală – atât în procesul instructiv-educativ, cât şi cultural-artistic – sunt oamenii destoinici de la conducerea unităţii. Actualul director, prof. Florin-Iamandei, se află în această funcţie de peste 20 ani. El se mândreşte cu un corp profesoral de excepţie.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
1132

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Un mare punct de atracţie în Munţii Carpaţi: PARCUL NATURAL BUCEGI

De mai bine de şapte ani, o importantă zonă din Carpaţii Meridionali, pornind din cetatea de piatră a Caraimanului până la Piatra Craiului şi Munţii Siriului, o reprezintă Parcul Natural Bucegi, aflat pe teritoriul administrativ a trei judeţe - Braşov, Dâmboviţa şi Prahova - pe o întindere de peste 32.000 ha. Printre cele 14 rezervaţii naturale şi alte 46 de monumente ale naturii, parcul reprezintă, înainte de toate, o mare şi puternică atracţie pentru toţi cei care iubesc muntele şi frumuseţile sale.

Cele 65 de habitate

O discuţie cu inginerul Horia Iuncu, directorul instituţiei, pune în evidenţă faptul că acest loc este gazda generoasă a cel puţin 65 de habitate naturale deosebit de valoroase: de la păduri mature, aproape virgine, pajişti şi stâncării înnobilate de multiple specii floristice, până la turbării şi peşteri, între care celebra Peşteră a Ialomicioarei. Parcul mai este şi gazda unui mare număr de mamifere, între care ursul brun şi lupul, dar şi cerbul carpatin, capra neagră, cocoşul de munte, râsul. Puncte de atracţie sunt, desigur, Omu, Babele, Sfinxul, floarea de colţ. Interlocutorul nostru ne mai spune că parcul este una dintre cele mai vizitate arii protejate din România, cu peste 1,2 milioane de turişti. Faptul impune măsuri specifice de protejare a patrimoniului său natural şi a peisajelor unice, deosebit de atrăgătoare.

Directorul Horia Iuncu declară că are în vedere, în continuare, construirea unui centru de vizitare, situat lângă staţia Telecabină Buşteni, şi a altuia în cadrul sediului administrativ din comuna Moroieni-Dâmboviţa. De asemenea, şi-a propus să realizeze şapte trasee tematice (cu toate dotările necesare), care vor fi amplasate pe teritoriul celor trei judeţe şi care vor desemna, în fapt, alte noi porţi autentice de intrare în Parcul Natural Bucegi.

Există şi cercetare

O latură aparte a activităţii parcului o reprezintă cercetarea ştiinţifică. Împreună cu Universitatea Politehnică Bucureşti, ICAS Bucureşti, Facultatea de Silvicultură Braşov şi Facultatea de Biologie Bucureşti se urmăreşte realizarea unui proiect major de cercetare privind „Efectele pe termen lung ale poluării atmosferice asupra ecosistemelor forestiere din această zonă“. De altfel, în acest cadru, conducerea Parcului Natural Bucegi are în preocupările sale ca în 2010 să finalizeze procedura de înfrăţire a sa, împreună cu Parcul Naţional Piatra Craiului, cu Parcul Naţional Sequoia din Statele Unite ale Americii.

Fie şi numai cele prezentate se constituie, credem, într-o invitaţie călduroasă pentru fiecare dintre noi de a păşi cu încredere şi cu speranţă în această zonă mirifică a României.

Cristea BOCIOACA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
911

☐

Comentarii

☐

☐

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (23-August-2010)Avem şi noi pe Defileul Dunării în zona Porţile de Fier, Parcul Natural Porţile de Fier şi ştim ce probleme ridică acest gen de zone, de aceea dorim celor de la Parcul Natural Bucegi, mult succes în activitate şi câţi mai mulţi turişti.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Un miracol numit apiterapie > REVISTA LUMEA SATULUI

Un miracol numit apiterapie

În rândurile ce urmează vom vorbi la rubrica „Iarba verde de acasă“
cu doamna doctor Cristina Mateescu. Tema: miracolul numit apicultură şi mai ales apiterapie.

– Greşesc dacă vă spun apiterapeut?

– Nu aş spune că sunt un terapeut, mai degrabă cercetător în domeniul biochimiei şi farmacologiei produselor apicole. Fac parte din prima promoţie de biochimişti în 1978 în cadrul Facultăţii de Biochimie şi m-a atras pentru lucrarea de licenţă ideea unui studiu asupra albinelor şi în special asupra proteinelor şi enzimelor din polen, un lucru cu totul special.

România, raiul albinelor

– Se poate face o legătură între existenţa apiculturii, a albinelor şi natura înconjurătoare?

– Este o legătură fără de care cred că n-am exista. Chiar Einstein spunea, la un moment dat, evaluând ce înseamnă albina pentru umanitate, mediu şi pentru viaţa propriu-zisă pe Terra, că dacă albinele ar dispărea, într-un timp foarte scurt nu ar mai fi nici viaţă pe pământ. Şi asta pentru că albinele sunt principalii polenizatori ai atâtor sute de mii de specii vegetale. Plantele nu ar mai exista, animalele nu ar mai avea cu ce să se hrănească, iar noi, fiind omnivori, nu am mai avea ce să consumăm.

Stupul, izvor nesecat de produse

– Atunci când vorbim despre stupi şi albine suntem tentaţi să le asociem cu un singur produs, şi anume mierea.

– Adevărul este că omul a descoperit şi celelalte resurse din stup şi eu le-aş încadra în două categorii dacă vreţi: produsele aduse din natură de albină, şi aici mă refer la nectarul transformat în miere, apoi polenul cules de pe flori şi propolisul ce reprezintă răşinile adunate de albină în scop sanitar de pe ramuri, muguri şi lăstari ai plantelor pentru a realiza asepsia stupului. Sunt însă şi produse fabricate în stup: este vorba de lăptişorul de matcă, secreţie glandulară în urma consumului polenului din natură, de veninul care reprezintă principala substanţă de apărare a albinei ca individ, dar şi de protecţie împotriva invadatorilor. Şi apoi mai avem un alt produs de secreţie care este ceara, cu multiplele ei utilizări.

Şi ar mai fi ceva: însuşi organismul albinei, şi anume larvele de trântor aflate într-un anumit stadiu de dezvoltare, redescoperite de vestitul apicultor Nicolae Ilieşu şi apreciate în special pentru bogăţia în substanţe nutritive, elemente extrem de necesare organismului uman. Acest puiet poate fi folosit ca armă biologică în combaterea unei afecţiuni grave a albinelor, varooza, dar poate reprezenta şi o bază pentru suplimente nutritive sau de medicamente pentru oameni, apilarnilul de care s-a tot vorbit. Iată deci că stupul ne oferă o paletă extrem de bogată de produse.

O sursă uimitoare de beneficii pentru sănătate

– Dar până la urmă ar putea fi tratată orice boală prin apiterapie?

– Fiecare dintre aceste produse are un rol bine definit pentru organismul uman, şi dacă vreţi să facem o trecere în revistă a beneficiilor aduse de albină, să începem atunci cu mierea care este un aliment energetic, dinamizant prin excelenţă şi care asigură o creştere staturo-ponderală armonioasă a copilului. Ei bine, mierea mai este cunoscută şi pentru acţiunea sa laxativă precum şi cea de protecţie hepatică, refacerea în aceste situaţii fiind absolut uimitoare.

În plus, şi diabeticii au voie să mănânce într-o anumită limită o linguriţă-două de miere de salcâm. Mergem mai departe la polenul recoltat de albine. El este, dacă vreţi, unul dintre cele mai uimitoare alimente ca sursă naturală de antioxidanţi. Doamne, şi câte alte boli previn sau vindecă albinele!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1078
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un mugure veritabil de tezaur

Dana Ionela Jurjuţ are 13 ani şi este din Oradea. La vârsta de cinci ani şi jumătate a început să ia lecţii de pian. Profesoara i-a descoperit glasul minunat şi i-a recomandat să-l cultive. De atunci, micuţa interpretă de folclor a încălzit inimile ascultătorilor în aproape toate colţurile României, a participat la numeroase emisiuni şi a adunat premii importante. Vocea sa a reuşit să impresioneze cei mai buni interpreţi de muzică populară ai Bihorului, aceştia oferindu-i repertoriile lor, adunate în zeci de ani de trudă.

„De mică mă cuceriseră cântecele româneşti“

Dana Jurjuț a primit glasul de privighetoare de la Dumnezeu și a fost un cadou special, pentru că nimeni din familia ei nu a cântat. Atunci când profesoara de pian Meda Horjan i-a descoperit talentul Danei, părinții i-au sugerat să interpreteze muzică ușoară, însă frumoasa bihoreancă a știut de la început că va alege folclorul.

„Am ales muzica populară, pentru că de mică ascultam cântecele noastre românești, care mă cuceriseră cu voioșia, cu ritmul și cu umorul textului. Părinții mei urmăreau duminică de duminică emisiunea «Tezaur Folcloric», de care eram îndrăgostită. Nu m-am gândit niciodată că o să vină o zi în care o să am șansa să fiu prezentată de doamna Marioara Murărescu.

Îi mulțumesc pe această cale, că a avut încredere în mine și mi-a dat de atâtea ori șansa să mă întâlnesc cu publicul iubitor. Pentru mine, apariția pe scenă este un moment unic, special și, de fiecare dată, diferit. Înainte de toate, ceea ce rămâne constant este emoția, care prefațează orice întâlnire cu publicul, pentru că asta consider că transmite cântecul, emoție. Întâlnind privirile spectatorilor, mă simt ca între prieteni cărora vreau să le comunic ceva. După ce le redau zâmbete, optimism, câte ceva ce este frumos în sufletul omului, primesc imediat, prin aplauze, o bucurie specială ca un cadou pe care îmi place să cred că-l merit“, ne-a declarat tânăra interpretă.

Primul album înregistrat

La numai o lună după ce a început lecțiile de pian și canto, la vârsta de cinci ani și jumătate, Dana a debutat în emisiunea „Bună seara, Oradea!“ cu un colind cunoscut, „Noi umblăm a colinda“. Atunci a ascultat-o și interpretul Cornel Borza, care i-a promis c-o va lua la București și așa s-a și întâmplat, micuța artistă însoțindu-l la emisiunea „Album național“. Nu i-a trebuit mult timp pentru a-și face vocea auzită și Dana a început să cucerească spectatorii în toată țara, unde a cântat alături de cele mai sonore orchestre. A urcat de două ori și pe scena Festivalului Callatis, dar și la Festivalul Cerbul de Aur. A câștigat foarte multe premii, iar dintre cele mai importante amintim trofeul „Muguri de tezaur“ obținut în anul 2006, într-un spectacol la Oradea, în emisiunea „Tezaur folcloric“ și trofeul „Felician Fărcașu“ obținut la Țebea în 2007.

La vârsta de numai 8 anișori, Dana Jurjuț a înregistrat primul ei album, „Dorule, floare de scai“, cu 19 piese culese de la bătrâni, un CD foarte apreciat de iubitorii muzicii populare.

Vrea să devină medic

Alegându-și un domeniu al muzicii atât de pur, de tradițional și de frumos, am vrut să știm cine a influențat-o pe micuța bihoreancă, iar răspunsul ei a venit promt: „Pentru mine, un model înseamnă un profesionist care nu-și dezamăgește publicul niciodată, reușind să mă impresioneze ori de câte ori îl ascult. Asta nu înseamnă că vreau să-l imit, deoarece mi-am propus să fiu eu însămi. Dar aici aș vrea s-o menționez pe regretata interpretă Florica Ungur, care a și contribuit la formarea mea. Era și în viață așa cum cânta, deschisă și generoasă. De la ea am învățat ce înseamnă folclorul autentic. Am avut șansa să cânt în duet cu ea cel mai frumos cântec al Bihorului, «Bate vânt de la Oradea», și m-a sfătuit în privința repertoriului meu. Mi se pare extraordinar când un cântăreț consacrat întinde o mână unui tânăr. Este un lucru rar în lumea spectacolului, de aceea ea va continua să trăiască în cântecul meu.“

Chiar dacă folclorul este pasiunea Danei, totuşi școala este principală ei prioritate. Micuța artistă este elevă în clasa a șaptea și învață foarte bine. A terminat toate clasele cu media generală 10, vrea să urmeze un liceu cu profil matematică - informatică și își dorește foarte mult să ajungă doctor. Dacă veți avea ocazia s-o ascultați, cu siguranță n-o veți uita.

Repertoriu bogat

La un spectacol desfășurat la Arad, cunoscutul interpret Vasile Iova a auzit-o cântând pe micuța artistă. Acesta a fost profund impresionat de talentul „vlăstarului“, astfel încât i-a oferit tot repertoriul său, adunat în 25 de ani de muncă. Și nu a fost singurul cadou pe care l-a primit Dana, existând și alți artiști consacrați care s-au lăsat fermecați de glasul ei și i-au oferit numeroase piese.

Astfel, mândra orădeancă interpretează cântece ale celor mai cunoscuți artiști din Bihor, care au sprijinit-o și au luat-o cu ei în spectacole. Și pentru că un artist care se respectă și își iubește meseria trebuie să aibă grijă și de port, nu doar de repertoriu, Dana a primit și foarte multe costume populare, pe lângă cele țesute la război. „Am primit și un spăcel de la mătușa doamnei Elisabeta Pavel, cântăreață din Bihor“, se mândrește frumoasa interpretă.

Gabriela Niculescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
1045
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-nedreptatit-al-istoriei_l1050.html

Un nedreptăţit al istoriei > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Un nedreptăţit al istoriei

Ajuns pe nedrept prototipul stăpânitorului crud care tăia cu plăcere pe boieri prin cronicile lui Grigore Ureche, Simion Dascălul şi nuvela lui Costache Negruzzi – omologul său muntean, Mircea Ciobanul, execută la un ospăţ peste 200 de boieri „fără a mai socoti şi slujitorii“ – Alexandru Lăpuşneanu, fiu nelegitim al lui Bogdan al III-lea cu Anastasia doamna, a fost uns ca domn al Moldovei în... Polonia.

Lupta pentru tron

Ajuns în scaunul domnesc după ce-l învinge într-o luptă la Şipote pe pretendentul Joldea, sprijinit de Elena Doamna, văduva lui Petru Rareş, Alexandru Lăpuşneanu va avea pe tot parcursul ambelor sale domnii (septembrie 1552 – noiembrie 1561; martie 1564 – mai 1568) lupte cu cei care râvneau tronul ţării. Între aceştia Negrilă, hatman şi portar al Sucevei, sau Lupu păhărnicel „care s-au ridicat domn asupra capului domniei mele şi cu alţi vicleni”, cum aminteşte un document din 13 aprilie 1560. Complotiştii sunt executaţi, între ei Lupu şi fratele său Stanciu, dar şi un Neagoe cămăraş. În martie 1564, moare la Istanbul – de otravă, consemnează trimisul Austriei – Constantin, un fiu numai de 13 ani al lui Petru Rareş, asasinat de care nu sunt străini oamenii lui Lăpuşneanu trimişi special la Poartă pentru a-l elimina pe acest virtual pretendent la domnie.

Grija pentru economia ţării

Domnitorul moldovean rămâne în istorie ca un sprijinitor al vieţii economice. Sunt dezvoltate relaţiile comerciale cu Transilvania, Ungaria şi Polonia. Mai mult, domnul stăpânea spălătorii de aur în râurile de la munte, comanda din Transilvania rădvane, pucioasă, şofran, funii pentru „rădicatul şi trasul tunurilor”. A adus marmoră de Haţeg pentru a-şi înfrumuseţa ctitoriile, iar la Iaşi a construit prima baie publică.

Persecuţii religioase

Ca şi înaintaşul său, Ştefan Rareş, Alexandru Lăpuşneanu continuă persecuţiile religioase. În 1562, scrie trimisul habsburgilor în Moldova, saşii din ţară fuseseră „prin silnicie” obligaţi de domnitor să primească botezul de rit ortodox. O explicaţie exista: erau măsuri pentru a împiedica extinderea protestantismului şi a altor „erezii” în Moldova, în condiţiile în care şi în alte ţări confruntările religioase duceau la adevărate războaie civile.

Oblăduitor al ortodoxiei

În acelaşi timp, o atenţie specială a acordat-o cultului ortodox. În 1558 este sfinţită ctitoria sa, Mănăstirea Slatina. A zidit o mănăstire în Pângăraţi, judeţul Neamţ, şi a refăcut lăcaşuri mai vechi de la Rădăuţi, Putna, Suceava etc. Simţindu-şi sfârşitul aproape, Lăpuşneanu Vodă a cerut să fie călugărit. I s-a împlinit dorinţa, primind numele de Pahomie monahul. Trupul său odihneşte la Mănăstirea Slatina şi, vorbind de nedreptăţile istoriei, e greu de crezut că a murit otrăvit, aşa cum spun unii, de către doamna Ruxandra cu care a avut în cei mai bine de 15 ani de căsnicie „prea iubiţii feciori Bogdan şi Petru, şi Constantin, şi fiicele Anghelina şi Tudora, şi Cnajna, şi Teofana, şi Martina, şi Nastasia.“ Alţi fii precum Ştefan, stabilit în Rusia, Ionaşco şi Mihail sunt amintiţi într-un act din 1559, la care se adaugă Aron Tiranul şi Petru Cazacul, feciori nelegitimi care au cârmuit în scurte perioade Moldova.

Stelian Ciocoiu

LUMEA SATULUI NR.6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
932

□

Comentarii

□

□

1. Paul Sima -- (28-March-2011)Alexandru Lapusneanu a fost contemporan cu Ivan cel Groaznic primul tar al Rusiei, iar in Tara Romaneasca a fost si Mircea Ciobanu, toti ortodocsi, aparatori ai religiei stramosesti, ei au in comun faptul ca au omorat semeni de-ai lor. Faptele de cruzime, nu au nimic comun cu crestinismul autentic. Si Cain era religios (a adus o jertfa lui Dumnezeu), dar a ucis pe Abel, fratele sau.

N.B. a inteles bine si observam din lucrarea sa "Invataturile lui Neagoe Basarab catre fiul sau Teodosie" prin citatele din Sfintele Scripturi (Biblie), omul credincios e bun, iubeste pe Dumnezeu si pe oameni.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Un nou an şcolar, cu racile vechi

Clădiri de şcoală începute şi uitate în faza de şantier, altele fără cele mai elementare condiţii de igienă, iar unele oricând gata să se dărâme peste elevi, mii de şcolari siliţi să facă naveta în alte sate din cauza închiderii şcolilor, cadre didactice rămase fără catedră, iată condiţiile în care a debutat noul an de învăţământ şi în judeţele Moldovei.

- Şcoli noi părăsite;
- În judeţul Suceava, cinci mii de elevi fac naveta;
- Austeritate pe spinarea micuţilor şcolari.

La bunăvoinţa proprietarului

În comuna nemţeană Văleni, şcoala generală unde învaţă 68 de copii foloseşte un vechi conac boieresc. Clădirea a fost retrocedată în urmă cu câţiva ani, iar în 2008 s-a început construcţia unui nou local ce urma să cuprindă opt săli de clasă, laboratoare şi toate celelalte utilităţi. „Iniţial, cu cei circa cinci miliarde lei vechi pe care i-am avut, ne spune viceprimarul comunei, Grigore Danvel, s-a ridicat parterul. Cum nu am mai avut bani, ba mai mult am rămas datori constructorului, vedeţi şi dumneavoastră cum arată acum şcoala care urma să-şi primească elevii în 2009“. „Sunt slabe speranţe ca în viitorul apropiat să se găsească bani pentru continuarea lucrărilor, intervine doamna prof. Elena Bodruc, şi nu ştim ce vom face la anul.“

Şcoală nouă părăsită

În satul Rediu-Aldei din comuna ieşeană Aroneanu, în urmă cu trei ani a fost dată în folosinţă o şcoală pentru clasele I–IV, învăţământ simultan şi grădiniţă. Cum clasele primare s-au desfiinţat din această toamnă, micuţii vor face naveta în satul Aroneanu, la o distanţă de mai bine de patru kilometri, la şcoala veche de o sută de ani căreia până acum nu i s-au adus niciun fel de modernizări.

Ce se va întâmpla cu clădirea nouă din Rediu-Aldei şi cine ar trebui să răspundă pentru o investiţie de cinci miliarde de lei vechi făcută fără cap? Primarul şi conducerea şcolii din Aroneanu optează ca o clasă să fie transformată în... atelier de pictură, iar în spaţiul rămas liber să se amenajeze săli pentru after-school la care, atenţie, vor veni şi copiii din Aroneanu, adică vor face naveta dus şi întors nouă kilometri pe zi! Programul after-school va fi susţinut cu fonduri europene – circa 400 mii de euro – pe o perioadă de doi ani. Ce se va întâmpla însă când se vor termina fondurile europene?

Situaţia de la Rediu-Aldei nu este singulară, a subliniat doamna Elena Romaniuc, inspector şcolar general, în judeţ fiind mai multe şcoli care au rămas fără elevi pe fondul desfiinţării învăţământului simultan, dar mai ales pentru că o parte din acestea s-au construit fără a fi realizată o prognoză referitoare la evoluţia populaţiei şcolare.

Pe drumuri, de dimineaţă până seara

În fiecare dimineaţă, pe drumurile Moldovei pleacă la şcoală, uneori cu noaptea în cap, copiii din satele în care s-au desfiinţat clasele cu învăţământ simultan. Unii au noroc să fie transportaţi cu microbuzele, alţii bat kilometri prin zloată. Un exemplu elocvent îl constituie situaţia întâlnită în satul Costileva de Sus, din comuna suceveană Ulma, situat la o altitudine de 1.100 metri, unde, spune un sătean glumind cu amărăciune, iarna se poate ajunge aici doar cu elicopterul. Ordonanţa de guvern a închis şi aici şcoala şi copiii din sat, alături de alţi cinci mii de şcolari din judeţ, pleacă în fiecare zi în satul vecin, cale de 3,5 kilometri pe jos, iar cei din clasele gimnaziale, alţi 10 kilometri până la Ulma cu autobuzul, aceasta dacă vor mai fi fonduri care să susţină cheltuielile de transport, spun cei care diriguiesc treburile comunei.

Ce ar fi dacă şi copiii acelora care iau aceste măsuri în birourile călduroase de la Ministerul Învăţământului ar avea parte de astfel de privaţiuni?

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
604
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-nou-brand-dulceata-de-trandafiri-din-...

Un nou brand - dulceaţa de trandafiri din Ucea

În numai doi ani, Dănuţ Florea din localitatea Ucea de Jos a dezvoltat o afacere în domeniul produselor eco cu un grad accentuat de rentabilitate. Profitul estimat la finele anului 2011, în urma comercializării dulceţei şi a siropului de trandafiri produse în gospodăria horticultorului braşovean, se ridică la 60.000 lei.

Harta produselor eco din România s-a îmbogăţit, din anul 2009, cu dulceaţa şi siropul de trandafiri din Ucea. Înfiinţată pe o suprafaţă de 2.000 mp, graţie unei investiţii proprii de 10.000 lei, plantaţia de trandafiri pentru dulceaţă s-a dovedit un pariu câştigat, în ciuda impedimentelor de la început. „Iniţial am vrut să plantăm trandafiri pentru flori tăiate. În acest sens am depus un proiect pe fondurile europene pe Măsura 112. Din circularele care au venit de la APDRP nu s-au mai aprobat trandafirii pentru fir, ci doar cei comestibili. Şi atunci am înfiinţat plantaţia pentru trandafiri de dulceaţă. Cum proiectul nu a fost aprobat, a rămas investiţia pe bugetul propriu“, a precizat Dănuţ Florea.

Întreaga producţie obţinută anul trecut, aproximativ 200 kg petale de trandafiri, a fost procesată în gospodăria familiei Florea, obţinându-se 6.000 de borcane de dulceaţă şi 3.000 sticle de sirop, generând un profit de 12.000 lei. Fără excepţie, producţia de dulceaţă şi sirop de anul trecut a fost valorificată atât prin comercializare la târguri, cât şi prin intermediul unităţilor de agroturism din zona Făgăraşului.

„Mă aflu în agricultura ecologică în anul doi de conversie. Nu stropesc trandafirii cu absolut nimic. Chiar dacă am o producţie mică, este curată şi sănătoasă. În afară de zahărul pe care-l luăm din comerţ, totul e natural.“ – Dănuţ Florea

Minilaborator pentru procesare

2011 nu este doar anul unei producţii superioare (cca 400-500 kg de petale) şi a unui profit estimat la 60.000 lei, ci şi al înfiinţării unui minilaborator pentru procesare. „Vreau să îndeplinim toate normele sanitar-veterinare în vigoare. Până atunci, procesăm în bucătăria căminului cultural din Ucea, care este utilată după standarde europene“, a mai declarat Dănuţ Florea, mecanicul convertit în horticultor.

Planul de extindere a afacerii include şi mărirea plantaţiei de trandafiri la un hectar în maximum doi ani. „Am dat comandă pentru 600 de butaşi. Vom extinde mai întâi la 1.500 mp, iar apoi până la un hectar“, a mai spus Dănuţ Florea.

Meri şi zmeură, în acelaşi areal

Tot pe suprafaţa de un hectar aflată în curs de certificare eco, familia Florea mai deţine o livadă de meri, pe 5.000 mp, precum şi 500 de drajoni de zmeură. Graţie unui proiect pentru fonduri europene depus pe Măsura 112 în 2010, în valoare de 22.000 de euro, livada se va extinde cu încă 5.000 mp, suprafaţă pe care vor fi plan-taţi 500 de meri. Proiectul vizează, de asemenea, şi achiziţia de utilaje.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
4924
☐
Comentarii
☐
☐
1. truta marinela -- (24-September-2012)ce soi de trandafiri ati plantat si de unde ati cumparat

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Un nou concept: Agricultura conservativă

Ziua Grâului şi a Orzului, desfăşurată cu ceva timp în urmă la INCDA Fundulea, le-a oferit specialiştilor de aici prilejul de a-şi prezenta, printre altele, şi noul program lansat de institut în 2010 referitor la dezvoltarea conceptului de producţie bazată pe agricultura conservativă-AC. Acesta cuprinde o platformă de cercetare multidisciplinară, de lungă durată, precum şi un sistem de cercetare pentru verificarea şi lansarea în producţie în mod concret a noilor tehnologii bazate pe acest tip de agricultură.

Cu această ocazie, dr. ing. Alexandru COCIU, şeful laboratorului Managementul apei şi nutriţiei plantelor, a vorbit despre rolul agriculturii conservative în stoparea degradării solului şi a conservării durabile a resurselor naturale de sol, apă şi aer, în creşterea productivităţii culturilor şi eficienţei valorificării timpului de lucru şi a inputurilor. Principiile de bază care susţin agricultura conservativă sunt reducerea lucrărilor solului, reţinerea raţională a unui nivel suficient de resturi vegetale pe suprafaţa acestuia, rotaţia potrivită a culturilor, precum şi traficul controlat în câmp.

Principalele direcţii şi obiective de cercetare urmăresc să sprijine fermierii din România printr-o ofertă de tehnologii specifice care să conducă la reducerea decalajului în ceea ce priveşte nivelurile de producţii şi eficienţa economică faţă de fermierii din UE şi care să contribuie la consolidarea caracterului durabil al agriculturii.

Principalii beneficiari, marii fermieri

La ora actuală, peste 90% din suprafaţa ocupată de AC (cca106 mil. ha) este localizată pe 5 continente. Acest tip de agricultură a fost adoptat în special în ferme comerciale mari care folosesc tractoare grele şi echipamente cu lăţime mare de lucru, în timp ce în fermele mici şi mijlocii este mai puţin prezent, fiind concentrat în special în Asia şi Africa. De asemenea, sistemul este mai puţin aplicat în condiţii de irigare, peste 96% din suprafaţa AC aflându-se în condiţii de precipitaţii naturale.

Conversia la AC poate prezenta şi unele dezavantaje care trebuie luate în considerare: trecerea de la agricultura tradiţională la AC poate fi dificilă, atât tehnologic, dar în special din cauza atitudinii de neîncredere faţă de nou; echipamentele necesare, în special maşinile de semănat, pot fi costisitoare şi iniţial greu de procurat; eficienţa erbicidelor, în perioada de tranziţie, poate fi mai redusă; riscul infestării cu buruieni, boli şi dăunători este mai mare; necesarul iniţial de îngrăşăminte cu azot poate fi mai mare.

În plus, ca urmare a prezenţei resturilor vegetale la suprafaţă, apare frecvent fenomenul de creştere înceată în prima parte a perioadei de vegetaţie determinat de temperatura mai scăzută din sol, umiditatea relativ ridicată, mobilizarea mai redusă a elementelor nutritive, precum şi de unele fenomene de toxicitate apărute ca urmare a descompunerii resturilor vegetale. Este de precizat că decalajul în creşterea şi dezvoltarea plantelor se diminuează treptat, astfel încât până la înflorirea şi maturitatea plantelor diferenţele dispar.

Pentru cercetarea şi extinderea în producţie a unor sisteme de AC funcţionale în România este necesară o abordare sistemică inovatoare, multidisciplinară, care implică legăturile mai multor factori, incluzând în special fermierii. Folosirea reţelei de cercetare şi extindere în producţie bazată pe AC furnizează o cale mai bună de orientare a cercetării, în strânsă colaborare cu fermierii, pentru identificarea celor mai eficiente şi durabile tehnologii de cultură de care aceştia din urmă au nevoie.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
988

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-nou-forum-montan_l579.html

Un nou forum montan > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulUn nou forum montan

Continuându-şi ascendenţa, Forumul Montan din România, după iniţiativele din judeţele Vrancea şi Sibiu, cu ajutorul Prefecturii şi Consiliului Judeţean Neamţ, a marcat în staţiunea Durău, comuna Ceahlău, momentul de înfiinţare a Filialei Neamţ a Forumului Montan din România.

Reuniunea s-a desfăşurat în atmosfera spirituală conferită de Centrul Pastoral al Mănăstirii Durău, în prezenţa a 100 de participanţi, între care primarii celor 26 de localităţi montane ale judeţului Neamţ, reprezentanţi ai asociaţilor agricultorilor de munte şi altor ONG-uri, cadre didactice, specialişti ai agrozootehniei şi silviculturii, ai IMM-urilor, cercetători de prestigiu, crescători de animale, precum şi membri ai Consiliului Director al FMR, în prezenţa prefectului judeţului Neamţ, respectiv a preşedintelui Forumului Montan din România, dl prof. dr. Radu Rey.

Starea muntelui, mai rea decât oricând

Timp de trei ore au avut loc dezbateri intense caracterizate de un remarcabil simţ de responsabilitate cu privire la starea muntelui, sub aspect economic, social, cultural şi de mediu, evidenţiindu-se situaţia gravă din agrozootehnia montană, creşterea stării de sărăcie a marii majorităţi a populaţiei satelor de munte, reducerea majoră a efectivelor de animale, degradarea păşunilor şi fâneţelor, îmbătrânirea populaţiei rurale active şi sensibila problemă a exodului îngrijorător al tinerilor spre oraşe şi străinătate, cu abandon agricol definitiv şi efecte negative majore privind asigurarea continuităţii tradiţiilor economice şi culturale.

Discursul preşedintelui FMR, dl Radu Rey, a trecut în revistă realităţile din zona montană, cauzele şi efectele crizei economice, starea comparativă cu alte ţări cu munţi din Uniunea Europeană, erori şi soluţii de corectare a insuficienţelor de adaptare ale sistemului de învăţământ din ruralul montan, eforturile ce se depun de către FMR şi modalităţile complexe prin care se poate ameliora situaţia actuală din satele de munte, necesităţi de ordin legislativ, eforturile ce devin urgent necesare în cadrul unei „politici montane distincte“ şi rolul societăţii civile montane în colaborarea cu Guvernul.

Membrii Consiliului Director al FMR şi dl prof. ing. Faoro Beniamino, preşedintele Uniunii Camerelor Experţilor Europeni pentru România şi Bulgaria, au abordat cu competenţă o paletă largă de aspecte specifice ruralului montan, conjuncturilor economice actuale, precum şi experienţei dobândite de FMR, în gestionarea societăţii montane. În partea a doua a reuniunii a avut loc Adunarea Generală de constituire a Filialei Neamţ a Forumului Montan din România, cu 48 de membri fondatori.

(L.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
1964
☐

Comentarii

□

□

1. ionut -- (18-July-2011)Probabil ca daca statul roman ar pune accent mai mare pe produsele interne si nu pe cele din export, atunci si taranul de la munte ar fi mai motivat sa-si lucreze terenul, sa creasca un numar mai mare de animale pe care sa le lase mostenire copiilor. In felul asta populatia tanara nu va mai pleca spre orase si va ramane in zona respectiva .

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

un-nou-fungicid-pentru-tratamente-la-gra...

Un nou fungicid pentru tratamentele la grâu şi orz

Anul acesta Bayer lansează un nou fungicid, numit Zantara 216 EC, recomandat pentru combaterea bolilor foliare la grâu şi orz şi ale spicului la grâu.

„Acesta conține două substanțe active care prezintă proprietăţi sistemice de translocare în plantă. Prima este tebuconazol, deja cunoscută și foarte eficientă împotriva unui spectru larg de boli. A doua este bixafen, o substanță absolut nouă care face parte dintr-o grupă chimică descoperită recent și care are un mod de acţiune diferit față de fungicidele utilizate în prezent la cereale“, ne-a declarat Aurelian Cojocaru, crop manager la Bayer.

Specialistul ne-a explicat că, datorită celor două componente, agentul patogen este atacat prin două moduri de acțiune diferite. Astfel crește eficacitatea și se reduce fenomenul de rezistență.

De asemenea, viteza ridicată de translocare în plantă pentru tebuconazol indică o activitate curativă favorabilă, care permite o mai mare flexibilitate a aplicării. În același timp, viteza mai redusă de translocare pentru bixafen este avantajoasă, conducând la o activitate de protecţie de lungă durată. Astfel, combinarea celor două moduri diferite de acţiune asigură un grad ridicat de combatere a bolilor la grâu şi orz, produsul fiind indicat în special în strategiile antirezistenţă.

Specialistul de la Bayer a spus că Zantara 216 EC se utilizează la doza de 1 l/ha pentru combaterea complexului de boli foliare care se manifestă la grâu (Erysiphe graminis, Septoria tritici, Puccinia spp) și la orz (Erysiphe graminis, Pyrenophora teres, Rhyn-chosporium secalis, Helminthosporium sativum). Pentru combaterea fuzariozei spicelor (Fusarium spp) la grâu doza este de 1,2 l/ha.

Se aplică maximum două tratamente foliare terestre, la distanță minimă între ele de 21 de zile. Intervalul de aplicare este cuprins între începutul împăierii şi sfârşitul înfloritului (BBCH 30-69) pentru grâu şi între începutul împăierii şi începutul înfloritului pentru orz (BBCH 30-61). Ultimul tratament vizează combaterea fuzariozei spicelor. Volumul de soluţie necesar este de 200-400 l/ha. Noul produs protejează cultura 14-21 de zile de la aplicare. Perioada de pauză înaintea recoltării este de 35 de zile.

„Foarte important, Zantara aduce un spor de producție de 300-600 kg/ha, în comparație cu variantele standard, pentru că menține foliajul verde și sănătos“, a menționat Aurelian Cojocaru.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
1895

1. vasile C. -- (7-July-2012)este un produs bun, l-am aplicat pe 30 de ha din cele 200 cu grau; daca si pretul ar fi mai bun...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un nou insecticid pe piaţa românească

„În 2012 Bayer va aduce în România cel mai nou insecticid, Movento 100 SC. Este singurul produs care are sistemicitate în dublu sens datorită noii substanţe active spirotetramat, din grupa chimică ketoenoli, care inhibă biosinteza lipidelor. Din acest motiv a primit premiu pentru inovaţie“, a declarat Sorin Petrache, crop manager pomi fructiferi şi viţă-de-vie la Bayer, pentru Lumea satului.

Domnia sa ne-a explicat că este vorba despre un insecticid cu activitate de lungă durată, eficace împotriva unui spectru larg de dăunători care înţeapă şi se hrănesc cu sucul celular al plantelor, cu precădere în legumicultură şi pomicultură. Toate insecticidele sistemice, după absorbţia în frunză, sunt translocate în principal de către sistemul vascular al plantei, numit xylem, prin care apa şi nutrienţii sunt transportaţi pasiv în sens ascendent. În schimb, Movento este translocat prin sistemul vascular al plantei, care transportă sucroza şi alţi compuşi organici produşi în urma fotosintezei, în sens ascendent şi descendent, ca și celelalte insecticide sistemice. După aplicarea foliară, substanța activă este translocată prin phloem și xylem, atât în întreaga frunză, cât şi spre alte părţi ale plantei, cum ar fi frunzele nou apărute, muguri, fructe şi rădăcini.

Combate păduchele lânos, musculiţa albă şi puricii meliferi

„Movento este recomandat împotriva dăunătorilor care stau ascunşi, inclusiv pe rădăcini, lăstari şi frunzele noi, apărute după aplicare. În consecinţă, sunt dificil de combătut. De exemplu, afidele care se hrănesc pe lăstari şi rădăcini la pomii fructiferi sau legume. De asemenea, este singurul produs care combate eficient păduchele lânos şi musculiţa albă, prezentă în ultimul timp nu numai pe roşii, ci şi pe alte legume şi chiar pomi fructiferi sau ornamentali“ – a afirmat Petrache.

Conform celor declarate, produsul acţionează lent, cu precădere asupra stadiilor juvenile ale dăunătorilor. În consecinţă, este necesară aplicarea sa la apariţia primelor simptome ale atacului, pentru a profita de caracteristicile sale. Tratamentul cu Movento afectează puternic funcţia reproductivă a femelelor adulte, viabilitatea nimfelor, precum şi fertilitatea ouălor, reducând semnificativ nivelul populaţiei dăunătorilor. Nu au fost observate efecte adverse asupra albinelor şi insectelor benefice, la dozele omologate. Acest insecticid nu poate fi utilizat decât de două ori pe sezon, la un interval de minimum 14 zile în cazul mărului şi părului, de patru ori la interval de 7 zile în cazul tomatelor şi o singură dată, în cazul prunului.

Petrache a adăugat că, pentru a facilita comerţul liber al produselor din culturile tratate, Bayer va omologa Movento în numeroase culturi şi în multe ţări din lume. Colaborarea strânsă dintre principalele autorităţi de omologare din Europa şi cele din America conduce la stabilirea rapidă a Limitei Maxime de Reziduuri ad-mise (MRL) şi a toleranţelor de import.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:

1767

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd680

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

un-nou-stapan-aceeasi-soarta_s423.html

Un nou stăpân, aceeaşi soartă > REVISTA LUMEA SATULUI

Un nou stăpân, aceeaşi soartă

Vestea mutilării ţării i-a lovit în egală măsură pe moldovenii de pe ambele maluri ale Prutului. Stabilirea noului hotar a fost, spune cronicarul Drăghici, „o bucată de vreme plânsete de neuitat pentru că poporul, ca şi un cârd sau o turmă de oi, ocupase marginea Prutului, dintr-un cap în altul, mergând către sau venind prin sate şi târguri săptămâni în şir pentru luarea de ziuă bună de la părinţi, fraţi, rudenii… de care trebuiau să se despartă pentru totdeauna“.

Pe lângă faptul că cei de pe malul drept al Prutului erau împiedicaţi să revină la proprietăţile lor din Basarabia sau să-şi ducă animalele la păscut - în Buceag se practica din străvechi timpuri transhumanţa – un document al vremii consemnează şi pierderile uriaşe pe plan economic.

Documentul precizează că bune pentru agricultură rămăseseră doar „ţinuturile Covârluiului, o parte din Tecuci şi Putna încât, pe vreme de secetă, domnea îndoiala „de se vor putea îndestula… pentru că şi câmpul şi plugarii s-au dezlipit“, iar agricultorii din dreapta Prutului „abia pentru hrana lor semănau porumb sau altfel de pâine proastă, iar nu grâu şi ovăz“.

Scădere dramatică a exportului

A fost grav afectat şi comerţul exterior al Moldovei. Dacă din vân-zarea animalelor în ţările din jur bugetul principatului se îmbogăţea anual cu circa trei milioane de lei, „acelaşi alişveriş lipseşte acum din Moldova… pierzându-şi şi izvorul neguţătoriei şi comoara ţării“.

Trecerea Basarabiei sub sceptrul ţarist a lovit direct şi Imperiul Otoman. Dacă pentru „îndestularea împărăţiei turceşti“ din cele 200 de „stambol-kile“ (măsură otomană a vremii) de grâu, 120 mii veneau din Basarabia, Moldova din dreapta Prutului putând asigura doar circa 80 mii de stambol-kile. De asemenea, împărăţia era văduvită de circa 40 mii de oi anual şi de peste 140 mii de ocale de unt din cele 300 mii care erau datorate Porţii.

A scăzut îngrijorător şi numărul birnicilor. Când Moldova era întreagă, numărul celor ce plăteau dajdii se cifra la circa 120 mii, iar acum rămân, se spune în documentul citat, în toată partea Moldovei la 60 mii cel mult, ceea ce însemna că se pierdeau 625 mii de lei din 1.695 lei datoraţi Porţii ca bir anual. Consecinţa nu este greu de ghicit: cum Poarta nu putea accepta scăderea haraciului, birul pe care trebuiau să-l plătească cei rămaşi în dreapta Prutului a crescut corespunzător.

Cu jalba la Callimachi

Jelind „starea şi greutăţile de acum şi scăderea ţării acesteia“, un grup de boieri cereau printr-o jalbă adresată domnitorului Scarlat Callimachi „să se mijlocească către Împărăţia Rusiei spre a nu fi opriţi pământenii Moldovei, nici acum, nici mai în urmă, a aduce de la moşiile lor de peste Prut… pâine şi vite pentru întrebuinţarea caselor şi a oraşului Iaşi întru care locuim şi să nu rămânem strâmtoraţi de a vieţuirii cele trebuincioase".

Plângerile acestora au rămas fără ecou, iar încercările atât din ţară cât şi pe plan diplomatic de a se reveni asupra prevederilor Păcii de la Bucureşti nu au dat niciun rezultat. Problema raptului Basarabiei a rămas închisă până după războiul Crimeii, când Moldovei i-au revenit trei judeţe din sudul Basarabiei, luate înapoi de Rusia în 1878. Ţinutul dintre Nistru şi Prut revine integral – din păcate, pentru scurt timp – la patria-mamă, în 1918.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
618

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

un-nou-start-in-batalia-antigrindina_121...

Un nou start în bătălia antigrindină! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulUn nou start în bătălia antigrindină!

După mai bine de cinci ani, perioadă în care s-au cheltuit peste 21 milioane de lei, Centrul Antigrindină de la Dancu-Iaşi pare a deveni o realitate.

Lansarea oficială, precum şi prima tragere reală au avut loc la ferma Hodora a societăţii comerciale Cotnari SA. Opt rachete fabricate la Electromecanica-Ploieşti SA au fost testate cu succes. Există promisiuni ca, începând din vara acestui an, odată cu finalizarea lucrărilor la celelalte grupuri de lansare, se va asigura protecţia a peste 230 mii de hectare din judeţele Iaşi, Vaslui şi Botoşani. Ar fi minunat!

Centrul Zonal de Coordonare Moldova dispune de mijloace de ultimă oră în ceea ce priveşte sistemul de comunicaţii şi informatică. „Armamentul“ din dotare este format din rachete de fabricaţie românească, mult superioare – asigură specialiştii – altor tipuri de rachete, preţurile acestora variind între 120 şi 3.500 lei. Când norii sunt la cinci mii de metri se foloseşte racheta cu o singură treaptă, iar la peste şapte mii de metri se folosesc rachete cu două trepte. Rachetele sunt construite din hârtie cerată, iar combustibilul acestora este o pulbere care creează forţa de reacţie, componenta fiind iodura de argint. Ajungând la înălţimea stabilită, rachetele se descompun în particule foarte mici, iar iodura de argint produce o reacţie în norul de grindină, transformându-l în apă.

Acum sunt în curs de desfăşurare activităţile de instruire a personalului de specialitate necesar Centrului Zonal şi unităţilor de combatere. Cum rezultatele obţinute până acum în judeţul Prahova, unde în doi ani au fost ferite de grindină circa 90 la sută din suprafeţele controlate, într-un timp relativ scurt sistemele de combatere a grindinei vor acoperi întreg teritoriul ţării. Pentru aceasta au fost alocate sumele necesare de la bugetul de stat.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
741
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-nume-de-mare-rezonanta-pentru-grupul-...

Un nume de mare rezonanţă pentru Grupul Şcolar Valea Călugărească

La începutul noului an de învăţământ, sala de festivităţi a Grupului Şcolar Agricol Valea Călugărească a fost arhiplină. La eveniment n-au lipsit oficialităţile locale şi centrale. Din partea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ a fost prezent acad. Cristian Hera, preşedintele Academiei, prof. dr. doc. Nicolae Ştefan, preşedintele Secţiei de Horticultură, prof. Viorel Stoian – vicepreşedinte, iar din partea Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară, prof. Liviu Dejeu şi prof. Ioan Burzo.

Sărbătoarea a fost prilejuită de schimbarea numelui din Grup Şcolar Agricol în Colegiul Agricol „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“, şcoala împrumutând numele marelui om de ştiinţă din domeniul agriculturii. În calitate de ministru în Guvernul Iorga, Gheorghe Ionescu-Şişeşti a participat, în data de 13 mai 1931, la inaugurarea noilor clădiri ale „Şcoalei de viticultură“ din Valea Călugărească, în localul principal aflându-ne noi acum.

O onoare meritată

În decursul celor peste 102 de ani de existenţă, în viaţa şcolii s-au produs o serie de transformări, meritul fiind, în primul rând, atât al dascălilor, cât şi al elevilor. Pe bună dreptate se spune că o şcoală trăieşte prin absolvenţii ei. Liceul a pregătit mii de absolvenţi, care sunt astăzi oameni de nădejde ai multor unităţi agricole, societăţi de profil, fermieri, conducători de instituţii centrale şi locale, cercetători în domeniul agriculturii. Şcoala este şi o importantă pepinieră pentru facultăţile de profil din ţară.

Dar, aşa cum au subliniat în alocuţiunile lor domnii acad. Cristian Hera şi prof. dr. doc. Nicolae Ştefan, numele unui mare savant – Gheorghe Ionescu-Şişeşti – dat şcolii din Valea Călugărească obligă la noi realizări în domeniul pregătirii elevilor pentru a putea realiza o agricultură modernă. Această onoare are darul de a determina o nouă atitudine în abordarea învăţământului rural. Ei au cerut să se dea o mare atenţie trecerii de la o informare teoretică la deprinderea unei meserii precum cea de viticultor, pomicultor, legumicultor, silvicier, culturi protejate etc.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
1118

˚Comentarii

˚1. Floy -- (24-November-2010)buna seara!imi rtrebuie si mie un nume de grup pentru ca avem i inspectie si trebuie sa avem unul frumos si de convins ca suntem cei mai inteligenti

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un optimist năuc

Recunosc, sunt un pic năuc. Dar, ce zic eu? Zăpăcit de-a binelea!

Nu e zi de la Dumnezeu lăsată să nu-mi încep treburile frecându-mă la ochi.

Ca şi cum m-aş fi trezit dintr-un vis de coşmar.

Aş vrea eu! Să-mi revin adică! Eu, şi alături de mine, sunt sigur, milioane de români.

Numai că, se vede treaba, aşa ne-a fost nouă dat.

Să schimbăm, cam de când ne ştim, cinstea pe ruşine.

Altfel cum să iei cele ce se întâmplă, de ani buni, aici, unde Papa însuşi, Papa de la Roma, zicea că sălăşluieşte „tărâmul îngerilor“?

Nimic nu se mai leagă

Citesc aşadar ziarele, ascult radioul, trag cu coada ochiului la televizor, vorbesc cu oamenii.

Nimeni şi nimic nu-mi dau a înţelege că ceva se leagă pe aici, pe la noi.

Înaintăm precum racul.

Recesiunea şi, e uşor de observat, cu şi mai sâcâitoare insistenţă, criza morală ne-au dijmuit forţele.

Nu ne iese nimic. Ori, aproape nimic.

În economie, aproape milionul de disponibilizaţi joacă şotronul.

„Salariile compensatorii“ au devenit un fel de prime de Crăciun.

Adică, nu are omul unde şi ce face, dar este răsplătit cel mai adesea, în avans, cu simbria pe doi ani.

Deraiere totală

Construcţiile, câte mai sunt, au îngheţat, în curând şi la propriu, calea ferată a deraiat demult la statutul de „a doua armată“ a ţării, drumurile s-au înglodat mai abitir ca în satul meu de baştină odinioară, mare parte a câmpului s-a prefăcut în bătătură.

Pieţele abundă de produse venetice, în vreme ce producătorii, câţi mai sunt, îşi aruncă rodul şi rostul muncii lor pe apa sâmbetei.

Viaţa românului, dominată de plat şi cenuşiu, atârnă de un fir de aţă, ca să nu zic de FMI – în vreme ce, cu ochii pe Europa din care facem parte – oamenii compară şi se compară.

La Ei, ca de obicei, se poate!

La noi domină gâlceava, prostia, neputinţa.

Mâna de sprijin întinsă de UE e pupată, dar nu strânsă bărbăteşte.

Viaţa românilor

Nu ştim, şi asta cam demultişor poveste, ce e, ce mai e cu noi, românii.

Costul „coşului zilnic“ echivalează cu o pensie, nu mai sunt bani pentru „compensate“, spitalele îşi închid porţile.

Am văzut deunăzi, la televizor, adevărul adevărat despre România democrată.

La o Casă de ajutor pentru pensionari, sute de oameni se călcau în picioare pentru două pâinişoare distribuite gratuit.

Tinerii orbecăie. Adică, îşi zic, încotro?

Cei cu mai multă dăruire de sine iau drumul bejeniei.

La sat naşterile sunt tot mai rare.

Viaţa a cam fost învinsă.

Satul, locul în care tradiţiile româneşti impuneau respect şi recunoştinţă, este dominat acum de strâmbătate, violenţă şi nu arareori de crimă.

Am, trăiesc zilnic vă ziceam, sentimentul orbecăielii.

Al unei ţări aflate în derivă.

Spre ce ne îndreptăm?

Nimeni nu cunoaşte încotro ne îndreptăm paşii.

Politicienii, îi numim aşa cu multă bunăvoinţă, cei cu pâinea şi cuţitul aşadar se joacă „de-a baba oarba".

Legaţi la ochi, slobozi la gură dau ori de câte ori le e lesne, şi le este, dau iama aşadar prin visteria ţării, punând în schimb bir până şi pe aerul pe care îl respiră concetăţenii.

Patria, patriotismul, munca au devenit vorbe de ocară.

Un recent sondaj de opinie demonstrează însă că oamenii-oameni, adică noi ăştia, fără ifose, pricep dezastrul. 85% dintre cei chestionaţi au afirmat că România merge într-o direcţie greşită. Că este nevoie, dureroasă nevoie de schimbare.

Fiindcă n-aţi uitat vorba cu peştele…

Or, unde nu-i cap, vai de restul!

Aşadar mă întreb şi vă întreb:

Am vreo şansă să scap de coşmarul nopţilor şi zilelor mele?

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
610

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ea8f1

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

un-osan-ne-readuce-pe-piata-de-conserve-...

Un oşan ne readuce pe piaţa de conserve a Europei

• În urmă cu un an, compania Legofruct din Dumbrăviţa – Timiş a inaugurat o fabrică de legume şi fructe congelate, situată în apropiere de Timişoara. Valoarea investiţiei se ridică la aproximativ 4,5 milioane de euro. Directorul executiv al respectivei firme, Octavian Ghiran, este un tânăr originar din
Negreşti-Oaş – Satu Mare.

După terminarea facultăţii cu profil economic s-a stabilit cu familia la Timişoara. Ideea afacerii a fost una pur economică, demarată în 2005 printr-un proiect SAPARD, program pe care îl consideră de un real sprijin pentru el, pentru legumicultorii din zonă şi, nu în ultimul rând, pentru cei câţiva zeci de muncitori permanenţi şi sezonieri care lucrează aici. I-a trebuit multă muncă şi curaj să pornească o astfel de afacere, având în vedere că doar 10% din sumă a fost aport propriu, restul de bani provenind din credite şi fonduri europene.

– Concret, ce se face aici, într-o fabrică a cărei valoare nu este de neglijat?

– Investiţia constă în patru linii de procesare, din care trei pentru legume şi una pentru fructe. Respectiv o linie de procesare pentru mazăre şi fasole cu o capacitate de 3,5 tone pe oră, de rădăcinoase şi celelalte legume care se prelucrează manual, cum ar fi conopida, brocoli, ardei. La fructe putem prelucra toată gama, începând de la cele de pădure.

Procesarea constă în spălare, curăţare, divizare dacă este cazul. Se mai face şi o opărire, apoi urmează congelarea. Avem depozite de aproximativ 1.000 de tone pentru produsul finit, iar capacitatea totală de producţie a fabricii este de 6.000 de tone, dar având şi o rotaţie a stocurilor, momentan este suficient acest depozit. Tunelul frigorific este procurat din Suedia, iar utilajele de procesare şi instalaţia de frig din Danemarca. Depozitele frigorifice sunt din producţie autohtonă.

Dotarea este străină, la fel şi materia primă

– Până aici totul este bine. Aţi procurat utilajele, aţi realizat investiţia: de unde faceţi rost de materia primă?

– Din păcate, în mare parte materia primă este procurată din import din Ungaria şi Serbia. Producătorii autohtoni, deocamdată, nu îşi arată interesul pentru a produce şi a intra în relaţie comercială. E drept că suntem încă noi pe piaţă şi lumea nu ne cunoaşte suficient.

Pe parcurs vom renunţa la importuri, urmând să ne îndreptăm spre producţia autohtonă, dar asta în măsura în care volumul şi calitatea materiei prime livrate ne vor permite acest lucru. În zona Banatului avem încheiate contracte cu doi mari producători. Pentru acele sortimente de legume pe care ei nu le pot produce, ne-am orientat în zona bazinului legumicol Galaţ – Brăila. Deşi distanţa este mare, avem în vedere calitatea produsului şi de aceea preferăm să plătim mai mult la transport decât să pierdem la procesare.

Procentual, cam 70% este materie primă procesată din import şi restul din producţia internă. De-abia anul acesta am început să încheiem contracte şi altfel se pune problema. Până acum am achiziţionat destul de haotic, ce am găsit de fapt.

Anul trecut am procesat 1.500 de tone produs finit care au ajuns pe pieţele internaţionale, în mare parte în Germania, Belgia, Ungaria, Olanda, dar şi pe piaţa românească. În sezon multă marfă pleacă la export, dar primăvara şi iarna merge în ţară la patiserii, la cei care fac conserve, precum şi la unele reţele comerciale.

– Credeţi că s-ar impune din partea statului o mai mare susţinere pentru legumicultori? Mă gândesc la posibilitatea stimulării acestui sector pentru a produce mai mult şi de calitate.

– Da, şi nu numai din partea statului. Mă voi implica şi eu în acest lanţ, de anul viitor, cu siguranţă, pentru că acum s-ar putea să fie târziu să mai intrăm în relaţii cu diferiţi furnizori. Producătorii cu care avem încheiate contracte sunt cei mai mari din zonă şi au potenţa financiară necesară pentru a-şi susţine singuri producţia proprie. Dar pentru anul viitor, dacă se constituie în grupuri sau asociaţii de producători, vom încerca să colaborăm. Sunt sigur că printr-o astfel de colaborare vom câştiga şi noi, şi producătorii de legume, şi consumatorii.

I. Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
3138

□

Comentarii

□

□

1. Loredana -- (21-December-2010)De ce ar fi interesati producatorii romani in conditiile in care termenele de plata nu se respecta?
Din punctul meu de vedere dl. Ghiran pe langa faptul ca este neserios mai este si obraznic.
Ma mai intreb daca tot colosul a dost sustinut din banii pe care ii datoreaza producatorilor.
Craciun Fericit! Cand ciocniti sub brad sa va ganditi si la copiii care nu au gasit nimic sub brad. Nu de alta, dar banii pe care se bazau parintii sunt in buzunarul Dvs.

2. nicolae pirvanescu -- (5-April-2011)in romania ai numai hoti nu poti sa te bazezi pe nimic daca dai spaga obtii ceea ce vrei un proiect o finantare si nu numai atit degeaba muncesti obtii o recolta dar cind o vinzi nu ai unde si daca ai unde valabil comentariul de mai sus

3. furnizor Legofruct -- (25-November-2011)ne-am saturat de promisiunile acestui personaj ca "va plati".
speram sa ne recuperam banii pe marfa livrata. nu riscati

4. mm -- (9-December-2013)PACAT ACEASTA ESTE RECLAMA

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-perimetru-unde-agricultura-este-la-ea...

Un perimetru unde agricultura este la ea acasă

• Interviu cu Lucian Buzdugan, director general TCE 3 Brazi Insula Mare a Brăilei

Crezul fiecărui agronom, grija faţă de fertilitatea solului

– Care au fost în Insula Mare a Brăilei rezultatele anului agricol 2010-2011?

– Deşi am avut un debut prost, anul agricol ale cărui roade tocmai am terminat să le culegem s-a dovedit în final a fi totuşi unul bun, cu rezultate care ne mulţumesc, deşi acest moment de toamnă fără precipitaţii ne-a întristat. Totuşi Dumnezeu nu ne-a lăsat să murim şi, în ultimă instanţă, după 75 de zile fără precipitaţii, a venit şi o binemeritată ploaie. Dar, ca să revin, a fost un an bun atât pentru culturile de toamnă cât şi pentru cele semănate primăvara şi înregistrăm producţii pe măsura eforturilor pe care le-am depus, încercând să păstrăm fanionul rezultatelor cât mai sus.

Mai important este că am făcut ca acest pământ, care până în 2000 a înregistrat o perioadă de declin total, să fie unul deosebit de roditor. În Insula Mare pe 20% din suprafaţă se instalase stuful şi erau condiţii bune pentru vânători, pentru animale sălbatice, dar nicidecum pentru agricultură. Am reuşit ca în zece ani să facem lumină şi să obţinem producţii la nivel european, bineînţeles pe baza investiţiilor făcute. Dar preocuparea noastră de bază a fost grija faţă de sol, faţă de fertilitatea solului şi cred că acesta ar trebui să fie crezul fiecărui agronom.

– Cam ce cantitate de cereale pleacă în fiecare an din Insulă?

– În jur de 330 mii de tone de cereale, ceea ce înseamnă o producţie medie de 5.500 kg/ha, fie că este vorba de grâu, floarea-soarelui sau soia.

– Dacă ar fi să facem un calcul, să tragem linie după o perioadă destul de lungă ca experienţă, a meritat această investiţie, să se depună aceste eforturi pentru ca Insula să fie transformată în teren agricol?

– Cred că s-ar fi făcut o mare greşeală să nu se facă acest lucru. Sigur, sunt destule voci care vorbesc de renaturare, dar toată lumea vrea să o facă altcineva. Nicio ţară riverană situată de-a lungul Dunării nu şi-a propus vreodată să spargă vreun dig, ci din contră, să construiască diguri pentru a canaliza cursul apei pentru ca atunci când vin inundaţiile să poată fi apărate satele, localităţile, terenurile cultivate.

Dar, sigur, propunerea ca România să îşi distrugă toate incintele indiguite a venit foarte uşor dinspre unii care se declară verzi, dar care nu cunosc realitatea, în sensul că aceste incinte îndiguite, în jur de 4-5 luni, ar putea înregistra un exces de umiditate, iar în restul timpului terenul ar fi complet lipsit de umiditate, vegetaţia ar fi una acvatică, fără niciun fel de productivitate. În plus, se ştie că populaţia pe glob creşte cu 50 de milioane de oameni pe an şi ne trebuie 20 milioane de tone de cereale.

Ritmul de creştere a populaţiei este de neoprit, în timp ce suprafeţele care asigură hrană sunt limitate şi nu avem decât o şansă: să găsim soluţii să obţinem mâncare câtă şi cum trebuie. Europa a dovedit că este capabilă să facă acest lucru şi trebuie ca şi România să se alinieze pentru că nu cred că vreo ţară din UE are rezervele României şi nu sunt doar vorbe gratuite. Ce ţară mai are la nivelul UE teren nelucrat sau unde se mai obţine o medie la grâu de 3 tone? Cu pricepere şi sprijin am putea, exploatând terenul nelucrat, să mai realizăm 15 milioane de tone de cereale. E nedrept să ai această posibilitate, dar să nu faci nimic în acest sens.

De la deznădejde la performanţă

– Pentru dumneavoastră, cei care lucraţi acolo, a fost un pariu pe care aţi vrut să-l câştigaţi sau pur şi simplu v-a tentat să faceţi agricultură într-o zonă în care eraţi siguri că se pot obţine producţii record?

– Eu cunoşteam câte ceva despre Insula Mare a Brăilei, ştiam că a reprezentat înainte de 1989 unitatea etalon a României şi am fost sigur că acolo sunt rezerve care pot fi exploatate, dar trebuie să recunosc că atunci când am ajuns acolo şi am văzut în ce stadiu e am vrut să fug. Era atâta costrei şi atâta stuf încât tractorul nu se mai vedea.

Am crezut că voi fi înfrânt şi nu voiam să mă fac de râs. Dar oamenii de acolo mi-au spus că nu trebuie să mă tem şi că în locul costreiului noi trebuie să punem grâu. Şi vreau să vă asigur că astăzi nu numai că ştim cum să facem acest lucru, dar avem posibilitatea, chiar şi în condiţii meteorologice nefavorabile, să facem faţă. Avem un sistem de irigare ultramodern şi pentru că, din cele 40 de mii de ha 6 mii au fost cultivate cu rapiţă. La această dată aplicăm un retardant de creştere pentru ca această cultură să nu înflorească prea devreme, în timp ce în alte părţi nici nu s-a semănat sau nu a răsărit deloc rapiţa. De altfel, şi noi avem rapiţă nerăsărită în zona neirigată şi numai o minune ne mai poate salva. Dacă şi luna noiembrie va fi ca septembrie atunci mai putem obţine rapiţă în România.

– Totuşi a plouat. Avem şansa să câştigăm măcar pariul cu grâul?

– Faptul că în România se practică o agricultură tradiţională care presupune ca terenul să fie arat înainte de a fi semănat ne va crea totuşi nişte probleme în perioada următoare, pentru că mari suprafeţe sunt nelucrate acolo unde ar trebui să fie grâul astăzi. La ora aceasta în lume, şi vreau să vă asigur că şi în Insula Mare a Brăilei, se practică sistemul de lucrări minime ale solului, sistem care elimină o serie de lucrări tradiţionale.

Noi pe o treime din suprafaţă semănăm fără nicio lucrare pregătitoare, adică băgăm semănătoarea direct. E adevărat, sunt semănători speciale. Dar ar trebui ca prin programele noastre de dotare să stimulăm asemenea sisteme de lucrări ale solului pentru că e una dintre măsurile de creştere a fertilităţii naturale a solului. Orice pătrundere brutală în acest univers care se cheamă sol, aşa cum o facem cu plugul, înseamnă să-i stricăm echilibrul. Prin arătură băgăm mult aer în sol şi scoatem apa fără de care procesele chimice de mineralizare, formare a humusului şi transformare a materiei organice nu mai au loc.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
734

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Un posibil îndrumar pentru ieşirea din criză

Dr. ing. Alexe Lăzăroiu, cunoscut şi apreciat în rândul specialiştilor din agricultură ca profesionist de excepţie, cu o experienţă vastă teoretică şi practică, ne-a obişnuit în ultima vreme cu realizarea unor lucrări de mare ţinută ştiinţifică, chiar unicate. Aş aminti o lucrare recentă, tratatul „Porumbul“.

Agricultura, ca şansă

În vremurile în care trăim, cu o economie plină de sărăcie, agricultura ar putea fi salvatoarea acestei stări de lucruri. Dar de ani buni nu se face nimic eficient pentru ca această ramură de bază a economiei naţionale să revină la normalitate, să nu avem milioane de hectare în paragină şi ţara să importe 80% din produsele agricole şi alimentare necesare. Se ţin lanţ diferite consfătuiri şi întâlniri, în care se înfăţişează starea deplorabilă a agriculturii noastre, în care majoritatea ţăranilor, cu posibilităţile din ce în ce mai restrânse pe care le au, practică doar o agricultură de subzistenţă.

Se fac tot felul de propuneri, se înaintează la organele superioare şi acolo, cele mai multe dintre ele mor liniştite. Nimeni, în primul rând la nivel înalt, nu mişcă nimic.

Greşelile de ieri şi de astăzi

S-au produs greşeli grave care au constituit, în fond, şi cauzele care au dus agricultura României într-o stare periculoasă pentru securitatea alimentară a populaţiei. Dr. ing. Alexe Lăzăroiu, în ultimii doi ani, a concretizat, foarte convingător, cum trebuie procedat cu mijloace simple, şi nu cu cheltuieli, pentru punerea în practică a unor măsuri pentru a reveni la normalitate în agricultură într-un termen scurt. În noua apariţie editorială „Măsuri concrete pentru redresarea agriculturii şi dezvoltarea durabilă a spaţiului rural”, autorul, dr. ing. Alexe Lăzăroiu, prezintă într-un mod clar şi profesionist aceste măsuri. România dispune de condiţii favorabile pentru ca agricultura să producă hrană pentru 70 – 80 milioane de oameni, să realizeze o diversitate de produse care să satisfacă nevoile interne, cât şi pentru export. România ar putea fi o mare putere agricolă în Europa.

Decizii care se aşteaptă

Este condamnabilă lipsa de orientare a guvernanţilor, lipsa de iniţiative şi de măsuri din partea acestora pentru sprijinirea agricultorilor şi dezvoltarea agriculturii, deşi aceasta putea şi poate fi ramura economică prin care România se poate impune pe plan european şi mondial. În condiţiile create (anormale), măsurile pentru redresarea agriculturii sunt ceva mai greoaie, dar nu imposibile. Sunt necesare mai întâi două condiţii de bază: voinţă politică şi pricepere. Pricepere există, avem în ţară multe personalităţi cu pregătire agronomică, avem zeci de mii de specialişti cu studii superioare şi alte zeci de mii cu studii medii, care sunt uitaţi, marginalizaţi, neutilizaţi.

Fonduri există!

Există şi soluţii practice, concrete, prin care să redresăm agricultura, şi care se înscriu în contextul general al societăţii în care trăim. Există şi fondurile necesare pentru investiţiile cerute. Măsurile propuse de autor se bazează pe documentarea atentă şi profundă a acestuia cu privire la starea de lucruri în agricultura României şi a spaţiului rural românesc, comparată cu situaţia din celelalte ţări membre ale UE, şi din alte ţări cu agricultura dezvoltată. Lucrarea este mai mult decât un scenariu realist care poate fi de folos.

Dr. ing. Teodor MARIAN
Membru de onoare al ASAS

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
803
□
˚ Comentarii
□
□
˚ 1. ilinca -- (18-May-2011)Nu le pasa !Fura pt ei iar ceilalti pot muri linistiti . Sint atitea iubitori de pamint care se chinuie si se revolta .Daca nu esti intr-un partid si nu cotizezi nu existi .Toti sint la fel , din pacate !

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-prefect-pentru-viitor_1103.html

Un prefect pentru viitor

Nu este vorba despre o simplă previziune gazetărească. Nominalizarea unui prefect în rândul elitei care face obiectul rubricii „Oameni de nota… 10“ nu are niciun iz politic, aşa cum ar putea crede unii. Personalitatea prezentată de data aceasta, dl Octavian Radu GIURCA, înainte de a fi un demnitar administrativ, este un manager de excepţie.

Prin vrerea astrelor, balanţele au calităţi native de pacificatori. La naştere, copilului Octavian Radu Giurca, venit pe lume într-o frumoasă zi de octombrie, ursitoarele i-au hărăzit în plus şi semnul antic specific marilor conducători înţelepţi. Ar mai fi ceea ce se numeşte în popor modestia şi mai ales bunul simţ.

Pe parcursul existenţei sale, prefectul judeţului Satu Mare, Octavian Radu Giurca, avea să probeze în mod implacabil calităţile umane enumerate mai sus. Până să ajungă la înalta demnitate de acum, dl Giurca a avut parte de o viaţă instructivă şi profesională în care a răzbit prin calităţi ce veneau din eul său interior.

Crezul existenţei sale

A ştiut să se facă iubit de oamenii din jurul său prin muncă, cinste, dăruire profesională şi o colegialitate ieşită din comun. De fapt, oamenii din jurul său sunt cei care l-au propulsat pe treptele afirmării profesionale şi politice. Timp de 17 ani a făcut parte din conducerea uneia dintre cele mai mari fabrici din România – UNIO Satu Mare.

Aici, alături de cei care trudeau din greu la realizarea unor utilaje şi maşini de talie mondială, s-a afirmat printr-un comportament şi o înţelepciune care i-au adus în final a doua mare satisfacţie a vieţii. Prima era familia în sânul căreia îşi găsea refugiul şi încurajarea în acele momente grele ale existenţei sale profesionale. El era cel chemat să dea impuls celor 10.000 de salariaţi care se confruntau cu tot mai multe necazuri. Erau, în primul rând, greutăţile productive, dar şi multe suferinţe de ordin personal.

A rămas ceea ce a fost: un profesionist

Ultimii doi ani la pupitrul uzinei UNIO au constituit, în fapt, proba supremă a capacităţii sale manageriale. A fost perioada în care, la capătul celălalt al înfruntării sale şi al oamenilor din jur, se aflau incompetenţa şi laşitatea. Adică cei care patronează dezastrul industriei româneşti.

A fost momentul în care acest „pur-sânge profesionist“ a realizat că trebuie să se înregimenteze în corpul celor care decid asupra stării naţiunii. Adică în rândul politicienilor. Inginerul Giurca recunoaşte că a făcut acest lucru la presiunea prietenilor apropiaţi. Aceştia au intuit în el un potenţial salvator. Ei nu doreau propulsarea sa la nivel central, ci la ei acasă, unde se decidea starea existenţei lor materiale. Aşa se face că, după o primă probă de integrare politică nereuşită, se reîntoarce şi devine prefectul de necontestat al sătmărenilor.

Legătura cu satul

Fire pe cât de caldă şi prietenoasă, prefectul sătmărenilor dă dovadă şi de o dârzenie ieşită din comun atunci când realizează discriminările de care au parte conjudeţenii săi. Se manifestă împotriva nedreptăţilor nu de pe poziţia de forţă a instituţiei prefectului, ci în urma unei ample documentări şi analize la faţa locului.

Din martie 2009 şi până acum a efectuat astfel de analize în 20 de comune, unde, împreună cu factorii decizionali de la nivelul judeţului, a discutat şi creionat cu autorităţile locale măsuri de redresare care vor fi cuprinse într-un program judeţean de dezvoltare rurală. El nu se va rezuma doar la nişte doleanţe scrise către autorităţile centrale, ci va discuta direct cu factorii decizionali.

O sinteză a dezbaterilor locale de până acum pune în evidenţă faptul că solicitările şi propunerile celor care lucrează în agricultură nu vizează atât suplimentări bugetare de ordin financiar, cât înlăturarea unor grave erori de ordin juridic şi administrativ. În discuţie se află şi birocraţia, dar mai ales lipsa de profesionalism a unora dintre cei care decid asupra destinului satului românesc.

I.BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
586

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

un-primar-cu-multa-carte_624.html

Un primar cu multă carte

Dacă în multe sate din ţară, din păcate, şi o spunem cu mare tristeţe, nu se mai gândeşte mai nimeni să stimuleze educaţia copiilor, în comuna prahoveană Băneşti primarul localităţii, Petre Costache, face ca lucrurile să stea cu totul altfel. Şi, pentru inovaţia cu care a venit, înainte de criza mondială şi pe penuria asta de interes, merită stima noastră.

Om cu două facultăţi, stabilit doar de câţiva ani în comuna natală a soţiei, după ce a părăsit Bucureştiul şi oportunităţile sale, iată ce spune: „Am investit, de când sunt primar, din 2004, foarte mult în educaţie şi cultură. Am creat un concurs de cunoştinţe generale la nivel local în cadrul şcolii, ca un fel de campionat. Se ţine lunar, pe fiecare clasă în parte. Se dau teste grilă, la care copiii acumulează puncte. La sfârşitul anului, primul din fiecare clasă pleacă într-o tabără de o săptămână la munte sau la mare. Avem 15 clase, deci 15 câştigători. Suntem deja la a cincea ediţie şi s-a creat deja o tradiţie. Nu întotdeauna premiantul clasei e câştigătorul concursului, pentru că premiantul este notat de profesor, iar notarea poate fi uneori subiectivă. Câştigătorul e stabilit de grilă, care e întotdeauna obiectivă. Copiii s-au învăţat cu competiţia, învaţă că valoarea este premiată, se obişnuiesc cu testele grilă şi sunt tot timpul anului în priză.“ Investiţiile făcute aici pentru un trai civilizat al locuitorilor, cu deosebire al tinerilor, au dus la înfiinţarea unor utilităţi specifice mediului urban.

A fost înfiinţat un club sportiv în subordinea Consiliului Local şi un ansamblu de dansuri, dotat cu costume naţionale unicat. De asemenea, există o sală de sport şi sunt organizate concursuri sportive şi pe teme culturale. S-a investit mult în şcoli, iar primarul susţine că bate Câmpina la acest capitol.

Clădirile dispun de centrale termice şi sunt echipate cu termopan, au izolaţie termică pe exterior, jaluzele verticale, mobilier nou în şcoli şi în grădiniţe. Comuna are şi un serviciu public de Internet. Reţeaua de fibră optică este proprietatea privată a comunei şi a fost concesionată administrarea reţelei prin licitaţie. „Avem o viteză fantastică la Internet şi un preţ fără concurenţă în Prahova, spune primarul. În şcoli, grădiniţe, primărie şi în celelalte instituţii publice, Internetul este gratuit.

Ca să vă daţi seama de viteză, am descărcat un film în câteva minute. Preţul pentru cetăţeni este foarte mic, 10 euro, iar traficul este nelimitat.“ Domnul Costache a dat prioritate acestor genuri de investiţii pornind de la credinţa că degeaba ai infrastructură şi drumuri bune dacă pe ele circulă oameni needucaţi.

În programul electoral el a susţinut că educaţia poate produce şi susţine averea, iar averea poate susţine şi produce educaţia şi astăzi este convins că a avut dreptate.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
579

Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un primar pentru Europa

Aţi auzit vreodată de Aruncuta? Nu prea aveaţi cum, deşi eroul reportajului de faţă, inginerul Ioan ROMAN, susţine că ar fi Capitala Europei. În credinţa sa, în niciun alt loc din lume nu ar fi oameni atât de cinstiţi ca în aşezământul său natal, care are o singură ieşire spre civilizaţie: drumul de ţară care îl leagă de Câmpia Transilvană.

Crezul său: munca, cinstea şi responsabilitatea

Aici, printre cei 800 de consăteni, inginerul zootehnist Ioan Roman avea să moştenească crezul străbunilor săi despre muncă şi cinste. Ce a urmat este ca o poveste de succes. Este o naraţiune care, dacă s-ar fi întâmplat în alt loc al Europei, se putea transforma într-un scenariu de film. Un film ce ar fi lăsat în urmă cea mai pilduitoare imagine de convieţuire între etniile europene.

Episcopul László Tökés va avea probleme mari în Parlamentul European dacă colegii săi ar alege ca punct de documentare modul de convieţuire între românii şi ungurii din Viişoara de Cluj. Inginerul Ioan Roman a reuşit să creeze o colectivitate ce are la bază o armonie civică fără egal în Europa: muncă, cinste şi responsabilitate. Sunt de fapt preceptele moştenite de la bunul său părinte, care i le-a lăsat în locul unui testament patrimonial. Credinţa lui în Dumnezeu şi în cinste au fost elementele fundamentale ale conduitei care i-a călăuzit viaţa în cei 55 ani de existenţă. Ele sunt sedimentate atât de puternic în interiorul fiinţei sale, încât nu există forţe exterioare în stare să le schimbe.

Precum un metronom

Viaţa pământeană a actualului primar al Viişoarei n-a avut ceea ce se numeşte urcuşuri şi coborâşuri. Evoluţia ei a fost în ritmul unui metronom care măsura ceas de ceas faptele unui român care dovedeşte că în multe privinţe este deasupra confraţilor săi europeni.

Aflat la al treilea mandat în fruntea obştei din Viişoara, inginerul Ioan Roman este acum în etapa acumulărilor. El are în faţă un program de investiţii a cărui materializare va avea ca rezultat atingerea unui standard economic şi social ce va depăşi nivelul multora dintre noile oraşe ale României. Înfăptuirea lui are ca fundament angajarea totală a principalelor două etnii, români şi unguri, inclusiv a comunităţii romilor, aflată într-un stadiu avansat de asimilare socială şi implicare productivă.

Străinii care le-au hărăzit ţiganilor ghetourile suburbane de tip capitalist sunt invitaţi la Viişoara să vadă la faţa locului cât de utili pot deveni aceşti oameni atunci când au parte de respect şi de o răsplată dreaptă a muncii.

Spre economia occidentală

Situată la numai câţiva kilometri de Câmpia Turzii, Viişoara nu are nicio ambiţie de urbanizare. Năzuinţa sa este să devină o localitate rurală de tip occidental. O localitate care să atragă în interiorul său activităţi economice de tip industrial, în măsură să impulsioneze dezvoltarea agricolă. Încorsetat oarecum de impactul reformei

funciare, inginerul Ioan Roman a ajuns la concluzia că, în condiţiile date, şansa agricolă imediată o reprezintă dezvoltarea intensivă a activităţii horticole. Cartofii timpurii, cultivaţi în succesiune cu varza de toamnă, se constituie astăzi într-un brand care nu are concurenţă pe pieţele Clujului sau Sălajului. Mai sunt şi viile.
Prezentând această realitate agricolă, inginerul Ioan Roman are convingerea că şansa Viişoarei rămâne în dezvoltarea zootehniei. În sprijinul ideii sale despre dezvoltarea acestui sector au venit doi tineri care au construit aici două ferme de taurine populate cu juninci aduse din Austria.
Primarul afirmă că satele de aici se află doar la începutul relansării agricole. Din păcate, drumul este barat de obstacole financiare şi birocratice ce îndeamnă mai mult la renunţare decât la angajare. Asta pentru moment, pentru că oamenii de aici trăiesc cu speranţa unui climat economic mai prietenos.
I.BANU, I. POP
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
639
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-primar-pentru-viitor_l795.html

Un primar pentru viitor

Astăzi, la „Iarba verde“, o premieră. Este pentru prima dată când avem invitat un sătean, i-aş zice în primul rând un om de toată isprava, şi anume primarul din Pădureni, judeţul Vaslui, domnul Temistocle Diaconu. O mică istorie: ne-am cunoscut în urmă cu 35 de ani, la un eveniment cu totul şi cu totul aparte, când, învăţător fiind, i-a venit ideea să înfiinţeze un ansamblu artistic de copii. În timp, ansamblul s-a dovedit a fi o formaţie profesionistă care poate reprezenta o emblemă pentru această zonă. Primarul de astăzi este învăţătorul de atunci, iar Pădureniul, între timp, s-a transformat de la rădăcină.

Aproape de civilizaţia europeană

- Este o aşezare mare Pădureniul, comuna pe care o păstoriţi de, iată, 20 de ani…

- Da, este o aşezare cu şapte sate în componenţă, cu o suprafaţă de 89 kmp şi 4.686 de locuitori. E o întindere mare, în care am schimbat multe lucruri. Comuna Pădureni se situează acum pe locul întâi în judeţul Vaslui şi mă onorează acest calificativ. De două decenii suntem înfrăţiţi cu trei localităţi din Franţa, Belgia şi Elveţia. Avem legături frumoase, stagii de pregătire a oamenilor noştri în aceste ţări, vizite de grupuri. Relaţiile interumane stabilite au contat enorm în schimbarea mentalităţii, în ambiţii, în amenajarea teritoriului şi au determinat un voluntariat din partea concetăţenilor care mi-au fost alături întotdeauna.

În primul rând, bogăţia sufletească

- Aţi demonstrat, în fapt, că omul sfinţeşte locul... Este o zonă viticolă, dar oamenii nu sunt foarte bogaţi. Dar atunci când a avut cine să-i ghideze, au sărit cu toţii să pună umărul.

- Există multă bogăţie sufletească la noi. Eu m-am convins. Îi ai întotdeauna alături pe oameni şi sunt capabili să facă multe atunci când au exemple. A fost o zonă neglijată, stăteam foarte prost la capitolul infrastructură, căi de acces. Însă, de când sunt primar, copiii nu mai vin prin noroaie la şcoală. Am terminat toate drumurile, am modernizat instituţiile, şcolile şi cele patru cămine culturale, Centrul Cultural Pădureni, Sala Armonia pentru Tineret. Veţi vedea curând şi piscină, terenuri de sport, parcuri de joacă. Am schimbat multe lucruri.

Realizări rar întâlnite

- Comuna dvs. a primit ajutoare mai altfel decât celelalte localităţi vasluiene?

- Ceva în mod deosebit, nu. Bugetul nu poate fi dat preferenţial. Dar am urmărit toate oportunităţile, accesând, de exemplu, proiectele europene. Şi multe lucruri, cu bugetul mic pe care îl avem, am ales să le facem în regie proprie. Aşa încât ne-am făcut echipă de construcţie, atelier de tâmplărie, am convins oamenii când s-a desfiinţat CAP-ul să nu dărâme nimic - grajdurile, brutăria veche - şi tot ce a rămas în picioare s-a dovedit a fi util. I-am rugat să gândim în timp. Au hotărât să o lase la primărie toată baza materială şi atunci împreună am constituit echipe de construcţii şi ne-am gospodărit cum am putut comuna: şcoli, grădiniţe, cămine culturale, 11 poduri făcute numai de mâna noastră...

Cum vă spuneam, nu am scăpat nicio oportunitate privind fondurile europene. Prin SAPARD la început şi acum prin FEADR am construit reţeaua de canalizare, am modernizat drumurile. Prin Phare am realizat un centru de zi pentru copiii din familiile defavorizate şi am modernizat cinci platforme de gunoi prevăzute acum cu sisteme de colectare selectivă a gunoiului.

Secretul este să-i uneşti pe oameni şi să nu-i dezbini.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 22, 16-30 NOIEMBRIE 2010 Vizualizari:
719
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un profesionist de… Crevedia

Avicultura, cât a mai rămas din ea în România postdecembristă, a rezistat în anii de… restrişte doar acolo unde împătimiţi ai domeniului n-au învăţat să demoleze, ci să clădească pentru ei şi pentru naţia din care fac parte. Am descoperit recent pe unul dintre ei la Avicola Crevedia, ce face acum parte din AGROLI GROUP. Se numeşte Nicolae LUNGU (foto), un zootehnist simpatic, profesionist de marcă, ce n-a abdicat nicio clipă de la principiile sale care l-au plasat, până la urmă, printre cei mai buni avicultori ai ţării.

Teleormănean la origine, pasionat şi îndrăgostit de animale încă din copilărie, şi-a continuat vocaţia pe tot traseul vieţii. „Deşi am fost elev eminent în clasele I-VIII, mi-am dorit să fac zootehnie“ şi, nu întâmplător, destinul îl plasează ca şef de promoţie la Liceul Agricol Alexandria şi apoi, în 1976, al Universităţii de Zootehnie din cadrul Institutului Agronomic – azi USAMV Bucureşti.

Practica de producţie din timpul studenţiei, ce întipărea în mintea viitorilor specialişti respect şi consideraţie pentru muncă, l-a determinat să opteze pentru Avicola Crevedia – şcoala aviculturii româneşti.

O longevitate impresionantă

De 25 de ani, inginerul Lungu este director tehnic la Avicola Crevedia.

În anul 1978 a ales să conducă o FERMĂ nouă, în detrimentul celeilalte opţiuni de a rămâne în cercetare, făcând din ea numărul 1 în România la producţia de carne de pui la baterii BPC-4 în 1981. „De la început am ales să stau chiar aici, în incinta complexului, să fiu aproape de fermă şi de oameni. De 25 de ani sunt directorul tehnic la Avicola Crevedia, iar în prezent mă ocup de planning şi monitorizarea producţiei în cadrul AGROLI GROUP SRL.“

În timpul discuţiei despre ce a fost, ce este şi ce se mai întâmplă în domeniu nu poate trece peste anii de până în 1989 când, spune domnia sa, erau bani, dar nu te puteai mişca să afli noutăţi din ţările avansate, nu se puteau procura furaje de calitate şi achiziţiona echipamente performante.

Apoi, după 1989, era piaţă de desfacere, vitamine şi materii prime pentru furaje, dar nu erau bani. „Acum însă, datorită unui management performant, ne aflăm pe o piaţă care ne clasează pe locul pe care cred că-l merităm.“

Ce mai recunoaşte cu mândrie e că, până în ’89, munca era recunoscută şi la modul festiv şi, nu întâmplător, pentru rezultatele sale de la ferma de pui carne la Baterii a primit „Ordinul Muncii clasa a III-a“.

AGROLI GROUP a fost fondat în mai 2006 de către un grup de investitori care reprezentau Agricola Holding, prin achiziţionarea de către aceştia a unităţilor Avicola Crevedia, Tărtăşeşti şi Gorneni. În acest an, AGROLI GROUP va aniversa 50 de ani de la înfiinţarea Avicola Crevedia, care este cea mai importantă companie a grupului.

Ea este şi prima societate de tip avicola din România (fondată în 1959) şi va finaliza, în acelaşi timp, programele de restructurare a tuturor activităţilor grupului iniţiate în 2006, pe baza unui concept integrator“, a declarat Camelia Hoinărescu, director Marketing & Dezvoltare.

Afacerea cu puişorii

„O afacere cu pui de carne de o zi pe care noi îi comercializăm la preţuri competitive prin Avicola Tărtăşeşti vine în sprijinul fermierului care nu poate
să-şi facă o fermă de reproducţie, dar poate investi în cel puţin 2-3 hale de pui de 1.000 mp în care se pot creşte 36-56 mii pui de carne pe serie. E uimitor cât a evoluat genetica.

Acum se utilizează puiul Ross, ai cărui părinţi vin tocmai din Scoţia. Rezultatul: în loc să avem ciclul pe serie de 84 zile pentru un pui de 1,2-1,4 kg, cum era în 1976, acum e nevoie doar de 52 zile pentru un pui de 2,2-2,3 kg. Diferenţa mare se înregistrează şi la consumul de furaj.

Dacă pentru un kg de pui în viu se utilizau 2,7-3 kg de furaj, astăzi sunt necesare numai 1,6-1,7 kg. Şi ne-a mai făcut o comparaţie domnul LUNGU: dacă pe 1 mp/hală până în ’89 se obţineau 15-16 kg carne în viu la sol, acum se obţin 42-48 kg, iar dacă pe zi se abatorizau 20.000 kg, astăzi se ajunge la 100.000 kg.

În prezent, Avicola Crevedia produce în cele 8 ferme cu 66 hale, pe 72.000 mp, peste 9 milioane de pui de carne pe an cu numai 42 de oameni. Performanţa trebuie pusă pe seama tehnologiei genetice, a nutriţiei, a fluxului tehnologic şi, mai ales, a unei echipe de profesionişti.

Remodelarea tehnologică şi logistică

AGROLI GROUP a derulat, încă de la înfiinţarea sa în 2006, un program de remodelare tehnologică şi logistică a tuturor companiilor membre, pe baza unui concept de management integrator care permite controlul riguros al costurilor şi al calităţii produselor pe întregul lanţ economic, de la furaje şi alte materii prime până la marketarea finală şi distribuţia produselor. Finanţarea acestui program ambiţios a implicat o investiţie de peste 25 milioane de euro.

Investiţiile realizate în cele 24 de ferme ale grupului au determinat creşterea capacităţii de producţie a acestora la peste 2.000.000 de pui/ciclu de creştere.

AGROLI GROUP comercializează, în prezent, trei tipuri de produse (carne de pasăre, ouă pentru consum şi legume congelate) şi investeşte atât în rebranding-ul mărcilor tradiţionale, cât şi în lansarea de noi produse.

Pentru carnea de pasăre, AGROLI GROUP promovează mărcile Avicola Crevedia şi Ferma Natural. Avicola Crevedia este o marcă tradiţională, în timp ce Ferma Natural se va transforma şi repoziţiona în marca premium La Ferma – Ştii ce mânânci.

În urma unui proces de rebranding şi prin îmbunătăţirea sistemului de distribuţie, AGROLI GROUP a reuşit să impună la nivel naţional marca de ouă pentru consum – Cocolyso – Ouă pentru acasă.

Luiza BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
2212

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-proiect-ademenitor-antreprenor-rural-...

Un proiect ademenitor Antreprenor Rural European > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulUn proiect ademenitor Antreprenor Rural European

Miercuri, 16 iunie, a avut loc lansarea oficială a proiectului de dezvoltare a resurselor umane „Antreprenor Rural European“, condus de SC Euro Training and Education Center şi cofinanţat prin Fondul Social European prin Programul Operaţional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane. Proiectul, în valoare de 5 milioane euro, se desfăşoară în perioada martie 2010-februarie 2013, având ca participanţi 3.300 persoane din 55 de comunităţi rurale, din 11 judeţe. Acesta se adresează în special persoanelor ocupate în agricultura de subzistenţă, celor în căutarea unui loc de muncă, managerilor şi angajaţilor din mediul rural, acordând o atenţie deosebită femeilor şi grupurilor defavorizate.

Obiectivele specifice vizează:

- furnizarea unor programe de formare integrate: cursuri de limba engleză (pentru comunicarea prin e-mail, corespondenţă de afaceri, limbaj pentru întâlniri şi negociere), utilizarea calculatorului pentru afaceri, antreprenoriat (marketing, vânzări, management);
- consilierea şi susţinerea afacerilor nou înfiinţate şi a celor existente;
- îmbunătăţirea calităţii resurselor umane în zonele rurale, în vederea facilitării accesului la ocupare în activităţile nonagricole.

Scopul final îl constituie înfiinţarea şi susţinerea unei asociaţii „Antreprenor Rural European“, care să utilizeze rezultatele obţinute în urma desfăşurării proiectului şi să ajute în continuare la dezvoltarea forţei de muncă din zonele rurale.

(D.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
937

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-proiect-ademenitor_l379.html

Un proiect ademenitor

Proiectul „Un viitor mai bun pentru femei“, cofinanţat de Uniunea Europeană şi iniţiat şi implementat de compania de consultanţă Depro Inovaţie împreună cu Fondul Român de Dezvoltare Socială, Centrul pentru Educaţie Economică şi Dezvoltare din România (CEED), precum şi cu Asociaţia Amfar Galicia implică în desfăşurarea lui 20 de judeţe. În acest an sunt cuprinse următoarele zone: Mehedinţi, Alba, Bihor, Banat, Suceava, Botoşani, Cluj, Hunedoara, Maramureş, Mureş, Prahova, Sibiu, şi Vâlcea.

Proiectul urmăreşte să promoveze un rol activ pentru femeile din medii dezavantajate - mediul rural şi mici oraşe cu economie preponderent agrară - prin sprijinirea lor în iniţierea şi gestionarea de mici afaceri şi activităţi sau proiecte comunitare. Totodată, contribuie la promovarea principiului egalităţii de şanse, la accesul nediferenţiat la un loc de muncă, la dezvoltarea unor servicii comunitare şi la angajarea femeilor în activităţi antreprenoriale cu prestigiu la nivelul comunităţilor locale, activităţi asociate în mod tradiţional bărbaţilor.

Doamna Oana Nicoleta Pîrvan, din comuna Ponoarele, judeţul Mehedinţi, una dintre beneficiarele proiectului, ne-a declarat: „Am răspuns lansării proiectului «Un viitor mai bun pentru femei» cu mari speranţe spre mai bine.“ Ea are convingerea că, prin consultanţa primită, va putea dezvolta o afacere personală de dimensiuni mijlocii, specifică zonei căreia îi aparţine. Speranţele ei şi ale celorlalte beneficiare sunt susţinute de formatori profesionişti precum prof. Constantin Jercu şi prof. Vasile Surcel.

(D.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2010 Vizualizari:
690

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Un proiect pentru viitorii zootehnişti

De curând, Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti a fost gazda unui eveniment în cadrul căruia a avut loc conferinţa de lansare a unui proiect menit să impulsioneze tinerii absolvenţi ai universităţii, dar şi persoane din afara acestui sistem de învăţământ, să îşi îndrepte atenţia spre agricultură, dar mai ales spre dezvoltarea unei afaceri în acest domeniu.

Proiectul „ Dezvoltarea antreprenoriatului în zootehnie şi procesarea produselor de origine animală în regiunea Bucureşti –Ilfov“, al cărui director coordonator este profesorul universitar Ilie Van, este cofinanţat din Fondul Social European prin Programul Operaţional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane şi este realizat ca urmare a unei colaborări între USAMV şi societatea Talm Group Consult.

O şansă pentru tinerii studioşi

Proiectul în sine reprezintă iniţierea în cadrul universităţii a unor cursuri în care vor fi abordate teme prin care se doreşte definirea factorilor şi a condiţiilor în care tinerii pot demara afaceri în agricutură, respectiv zootehnie. După cum ne-a mărturisit domnul Ilie Van, motivul pentru care s-a optat pentru susţinerea acestor cursuri este în mare parte determinat de doleanţele studenţilor din anii terminali ai universităţii de a primi cât mai multe informaţii cu privire la statutul fermierului în România, la legislaţia europeană agricolă implementată în ţara noastră, şi la modalitatea prin care pot fi accesate fondurile structurale.

Rezultate preconizate

Proiectul, a cărui valoare se ridică la 1.256.042 lei, se va desfăşura timp de un an şi vizează un grup ţintă de 240 de persoane care şi-au exprimat dorinţa de începe o afacere în domeniul zootehnic sau care lucrează deja în acest domeniu şi a căror reşedinţă se află în Bucureşti şi judeţul Ilfov.

Prin desfăşurarea celor şase module de cursuri tehnice şi economice se doreşte dobândirea şi aprofundarea informaţiilor, precum şi creşterea abilităţilor antreprenoriale necesare dezvoltării unei afaceri în sectorul zootehnic ţinând cont de reglementările europene şi legile unei economii supuse permanent transformării.

Tematica studiilor

Deşi nu s-a stabilit încă un orar al desfăşurării cursurilor, organizarea lor va fi destul de flexibilă, astfel încât să nu se suprapună cu orele de studiu ale universităţii. Un aspect demn de menţionat este că la aceste cursuri, atât studenţii cât şi alte persoane care doresc să se informeze cu privire la temele abordate în cadrul lor, vor putea participa fără să achite vreo taxă. Principalele teme ce vor fi dezbătute pe parcursul acestui proiect sunt cu privire la sistemele de calitate necesare în cazul creşterii animalelor şi a procesării producţiei obţinute în acest sector, precum şi la tehnologiile inovatoare, moderne, competitive şi care prezintă eficienţă economic. Pentru că legislaţia în agricultură, ca şi în alte domenii joacă un rol primordial, se vor desfăşura şi cursuri cu tematică legislativă. Astfel, cursanţii vor primii informaţii despre autorizarea şi legislaţia specifică domeniului zootehnic şi ramurii de procesare aferentă lui. Reglementările specifice sectorului zootehnic şi al procesării produselor de origine animală sunt, de asemenea, un subiect foarte important pe care persoanele ce au intenţia să conceapă un proiect în zootehnie trebuie să îl cunoască. Şi pentru că o afacere fără un manager capabil să o gestioneze raţional şi eficient este sortită pieirii, participanţilor la cursuri le vor fi făcute cunoscute definiţiile instrumentelor de management, precum şi oportunităţile de finanţare a afacerii prin fonduri europene.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
842

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69e68

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-punct-de-vedere-stiintific_l1152.html

Un punct de vedere ştiinţific > REVISTA LUMEA SATULUI

Un punct de vedere ştiinţific

Organizat simbolic, de Ziua Mondială a Sănătăţii, seminarul „Adevărul despre organismele modificate genetic“ a avut loc sub cupola Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, unde specialişti de certă valoare ştiinţifică ne-au dat asigurări liniştitoare privind impactul pe care aceste plante îl pot avea asupra sănătăţii oamenilor, a animalelor şi a mediului înconjurător. Mediul academic, prin alocuţiunea preşedintelui ASAS, Gheorghe Sin, a fost primul care s-a pronunţat asupra siguranţei utilizării plantelor obţinute prin biotehnologii. Domnia sa a făcut o scurtă incursiune în timp, pornind de la primele selecţii şi încrucişări făcute de oameni cu scopul de a obţine producţii mai mari şi mai sănătoase şi ajungând în zilele noastre, când două treimi din furajele, dar şi din alimentele de pe piaţa UE au o legătură cu OMG.

O amplă prezentare a situaţiei privind producţia şi comerţul în UE cu soia atât boabe, cât şi şrot a fost adusă în atenţie de profesorul Ilie Van, preşedintele Uniunii Crescătorilor de Păsări din România. În acest sens a prezentat şi rezultatele unor studii privind evaluarea nutriţională a furajelor provenite din plante modificate genetic, în care a arătat că acestea au aceeaşi digestibilitate şi compoziţie nutriţională ca şi materiile prime furajere obţinute în mod convenţional. Această constatare a sprijinit-o şi cercetătorul francez Marcel Kuntz, profesor la Universitatea Joseph Fourier din Grenoble, prin lucrarea sa intitulată „Dovezi privind siguranţa pentru mediu şi sănătate a Organismelor Modificate Genetic“.

El a vorbit despre testele la care sunt supuse aceste organisme înainte să fie aprobate, subliniind că până în acest moment în nicio lucrare nu au fost evidenţiate probleme de siguranţă la cultivarele comercializate. Nu puteau lipsi de la dezbatere fermierii, cei direct afectaţi de interzicerea cultivării soiei modificate genetic, care au adresat celor de faţă întrebarea firească: dacă această cultură e periculoasă, atunci de ce o importăm şi o consumăm?

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
634

□

˚Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un scenariu clasic de prăduire > REVISTA LUMEA SATULUI

Un scenariu clasic de prăduire

Materialul pe care-l supunem atenţiei nu are nicio legătură cu munca cinstită şi profesionalismul celor care trudesc din greu pe „ogorul" cercetării agricole din România.

Scopul intervenţiei noastre este de a dovedi că, nu în puţine cazuri, distrugerea acestui sector porneşte tocmai din interior, prin coruperea unor indivizi care au prins gustul înavuţirii. Dar nu aceste fapte reprobabile constituie motivaţia reală a actului nostru publicistic, cât demonstraţia că în destule cazuri revenirea la normalitate este posibilă, dar numai prin punerea în valoare a unor profesionişti adevăraţi, a unor oameni de mare caracter, aflaţi tocmai în interiorul unităţilor de cercetare.

Pentru că, oricâte abuzuri ar comite unii dintre managerii din interiorul acestui sector, o cauză a dezastrului se află, totuşi, în interior. Adică în acţiunile concertate ale grupurilor de interese aparţinând puterii politice şi administrative.

De la extaz…

Înfiinţată de comunişti în urmă cu 65 de ani, Staţiunea experimentală din Blaj a atins într-un timp record dimensiuni uimitoare. Atât în plan ştiinţific, cât şi practic. Aici avea să se obţină celebrul Muscat Otonel de Crăciunel, socotit a fi, la vremea respectivă, cel mai reuşit produs al viticulturii româneşti. O perioadă îndelungată, vinurile obţinute aici: Pinot gris, Traminer, Saugvinon, Feteasca Albă şi Regală, Neuburger au concurat de la egal la egal cu suratele lor din marile podgorii ale României.

Valoarea acestor produse are în spate o determinare ştiinţifică care, pentru a fi înţeleasă, este nevoie de un Tratat de viticultură. La Staţiunea din Blaj nu au activat savanţi viticoli cu atestare academică, dar cei care au lucrat aici în perioada de glorie pot face dovada unor realizări ştiinţifice situate la nivelul cuceririlor genetice ale acelor vremuri.

Fapt este că, la finele anului 1989, staţiunea din Blaj raporta realizări care în multe privinţe erau competitive celor occidentale. Mai mult, ea a rezistat în faţa tăvălugului demolator, dirijat în mod condamnabil de falşii neoreformatori. Asta până când dracul şi-a băgat coada şi aici, ademenindu-i pe manageri să-şi vândă cinstea şi obligaţiile profesionale pentru câţiva arginţi străini.

…la agonie

Începutul dezastrului Staţiunii din Blaj avea să atingă dimensiuni uluitoare cu vreo 3-4 ani în urmă, când managerii de atunci au dat semnalul căpătuirii personale. Adică au cedat gestionarea patrimoniului staţiunii unor oameni al căror singur scop era falimentarea unităţii. Mai ales de la aceşti „oameni de bine" ei au luat lecţii de prăduire totală în scopul îmbogăţirii personale. Rezultatul: la 28 februarie 2009, când s-a reuşit debarcarea lor, staţiunea se afla într-o stare de degradare fizică şi economică, părând că se îndreaptă spre un faliment sigur.

N-a fost să fie aşa pentru că, la sesizările salariaţilor de aici, conducerea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice a avut curajul să-i înfrunte inclusiv pe prăduitorii din umbră, debarcându-i pe colaboraţionişti şi numind în funcţie un om de mare valoare morală şi profesională. În respectul pentru blazonul ştiinţei agricole româneşti, nu descriem în amănunt jaful comis aici de nişte oameni ce pretind a avea o oarecare ştiinţă de carte. Acuzaţiile salariaţilor îi vizează pe fostul director al staţiunii, pe inginerul-şef şi pe secretarul ştiinţific, care au provocat unităţii pierderi de miliarde lei vechi.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
628

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ed537

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

un-secol-si-jumatate-de-medicina-veterin...

Imprimati articolulUn secol şi jumătate de medicină veterinară

Continuând şirul evenimentelor organizate în jurul actului medical veterinar din România, în perioada 8-10 mai a.c. a fost organizată cea de-a XI-a ediţie a Congresului Naţional de Medicină Veterinară. Cu câteva zile înainte de deschiderea oficială a congresului, prof. univ. Horaţiu Olaru, preşedintele Asociaţiei Medicilor Veterinari din România, a susţinut o conferinţă de presă prin care ne-a oferit informaţii cu privire la modul de desfăşurare a evenimentului, dar şi a dezbaterilor care vor avea loc. Acesta a mai menţionat că întrunirea naţională reprezintă una dintre cele mai importante acţiuni, unde se dezbat programele sau realizările privind dezvoltarea şi progresul medicinei veterinare româneşti.

Potrivit domniei sale, cele şase secţiuni ale congresului vor avea ca rezoluţie finală viitoarele orientări în sectoarele de activitate ale medicinei veterinare în România. Va fi însă şi un prilej potrivit pentru a sărbători 150 de ani de la înfiinţarea primei şcoli româneşti de medicină veterinară, precum şi 140 de ani de la înfiinţarea Societăţii de medicină veterinară, dar şi de a onora munca unor oamenii deosebiţi care şi-au adus contribuţia în îmbunătăţirea medicinei veterinare prin acordarea unor distincţii. La deschiderea lucrărilor congresului, prof. univ. Horaţiu Olaru a făcut o trecere în revistă a principalelor evenimente din viaţa structurilor veterinare în ultimii 140 de ani.

A dat apoi cuvântul decanului Facultăţii de Medicină Veterinară din Bucureşti, prof. univ. dr. Gabriel Predoi, care a prezentat istoricul învăţământului de specialitate, evocând totodată importanţa meseriei de medic veterinar pentru sănătatea animalelor şi a oamenilor, a actului medical veterinar în sine. Au mai luat cuvântul, printre alţii, secretarul de stat - preşedinte al Autorităţii Sanitar Veterinare, dr. Radu Roatiş, reprezentanţii unor delegaţii străine, printre care preşedintele Asociaţiei Mondiale a Medicilor Veterinari, prof. dr. Viorel Andronie, preşedintele Colegiului Naţional al Medicilor Veterinari, alte importante personalităţi. Amănunte despre desfăşurarea congresului, pe parcursul celor trei zile, în numărul următor.

(I.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
824

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un sfert din ţară, o Sahară

Agenţia Europeană pentru Mediu
a ajuns la concluzia că
în următoarele două decenii,
din cauza încălzirii globale,
zece judeţe din sudul României
vor fi cuprinse de fenomenul
de deşertificare.

Din câte tot aflăm de prin ziare,
La radio sau la televizor,
O ştire-şoc m-a pus adânc pe gânduri
Şi plin de teamă-ncep să mă-nfior!
Cică pârjolul va cuprinde ţara
De la Galaţi şi până în Banat
Şi toată glia va crăpa de sete
Sub nemilosul soare-nvăpăiat.
N-o să mai vezi un lan, un pom în floare,
Un fir de iarbă verde pe tăpşan,
Numai nisip, nisip stârnit de vânturi,
Deşert ca-n continentul african.
Sahară, o imensă plită-ncinsă
De revărsarea razelor de foc,
Pe care vom străbate-o cu cămila
Prin oaze poposind din loc în loc...
O, Doamne, oare-aşa o să se-ntâmple,
Şi-acest cumplit blestem ne va lovi
Sau ca şi-n alte dăţi în cursul vremii
Cu mare mila Ta ne vei păzi?
Ajută-ne să îmbrăcăm iar munţii
Cu brazi semeţi, cu fagi şi cu goruni,
Să umple cu răcoare tot văzduhul,
Să stăvilească cruntele furtuni.

Din Dunăre, din Jiu, din Olt, din Argeş,
Cu albii pline-ochi cu ape vii,
S-aducem iarăşi unda roditoare
La buza însetatelor câmpii.
...Când toate-acestea s-or preface-n faptă,
Precum ne-ai ajutat, precum ai vrut,
Prorocirea ameninţătoare
Se va izbi de-un zid de netrecut!

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
558

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

un-stravechi-mestesug-in-criza-de-fiecar...

Un străvechi meşteşug, în criza de fiecare zi

Costume populare şi ii de la Breaza-Prahova, ceramică de Hurezu sau Branişte-Galaţi, măiestrite împletituri din nuiele din Heci-Iaşi, cergi de Maramureş, prosoape şi împletituri din lână prezentate de un grup de gospodine din Văleni-Vaslui, iată doar câteva dintre atracţiile celei de a X-a ediţii a Târgului Meşterilor Populari care s-a desfăşurat, ca în fiecare toamnă, pe esplanada Palatului Culturii din Iaşi. Noi ne-am oprit în faţa unui stand care prezintă numeroşilor vizitatori ţesături de o mare frumuseţe.

„Am venit, ne spune Iulian Mihalache din Bălţăteşti-Neamţ (foto), cu ţesături tradiţionale: covoare, carpete, trăistuţe, tapiserii numai din lână vopsită în culori naturale şi lucrate la războaiele de ţesut.“

- De regulă de acest meşteşug se ocupă oameni în etate, or dumneavoastră sunteţi tânăr …

- Totul a fost poate o întâmplare. Căutam în comerţ o anumită carpetă şi, negăsind-o, soţia mea s-a aşezat la războiul de ţesut şi a lucrat-o aşa cum dorea. Imediat după aceea ne-am hotărât să revenim în sat şi ne-am apucat de treabă. Aşa am înfiinţat acum 10 ani societatea comercială Tradiţional-Art Bălţăteşti. Am început să participăm la târguri, ne-am făcut cunoscuţi, încetul cu încetul, în ţară şi, de la o vreme, în străinătate. Recent, am prezentat produsele noastre la Praga, iar anul trecut la Londra şi la Tel Aviv. La sfârşitul anului vom fi prezenţi la Madrid în cadrul unei manifestări organizate de Institutul Cultural Român.

Totul poartă amprentă ecologică

- Şi care a fost reacţia publicului?

- Peste tot covoarele, chilimurile şi păretarele noastre s-au bucurat de atenţia vizitatorilor, care au apreciat varietatea şi frumuseţea motivelor populare specifice zonei noastre şi faptul că sunt lucrate numai din lână şi vopsite în culori naturale, fiind aşadar produse ecologice.

- Am reţinut că folosiţi în exclusivitate lâna achiziţionată de la oierii din zonă, dar culorile ?

- Aşa este. Valorificăm, încă în mică măsură, lâna care până acum câţiva ani n-o solicita nimeni. Cât priveşte culorile pe care le obţinem – de o discreţie şi de o frumuseţe aparte, spre deosebire de cele chimice, violente – le procurăm prelucrând frunzele, rădăcinile sau florile anumitor plante. Momentul în care acestea pot fi utilizate este, dacă vreţi, secretul nostru.

Reclamă şi antireclamă

Sigur, toate acestea ne-au adus o oarecare notorie-tate, cu toate că în această perioadă criza prin care trecem cu toţii îşi spune cuvântul. A trebuit să ne restrângem activitatea. Acum lucrăm numai cu trei războaie de ţesut şi mă gândesc cu îngrijorare ce se va întâmpla în continuare. Este, dacă vreţi, în pericol un meşteşug străvechi pe care, cu puterile noastre, încercăm să-l readucem în actualitate.

- O soluţie ar fi exportul.

- Fără îndoială, dar cine să ne ajute? Cu mijloacele pe care le avem nu putem să ne prezentăm şi să valorificăm produsele noastre în afara hotarelor ţării. Mai mult chiar, nu o dată am văzut la televiziune o reclamă în care o tânără doamnă arunca pe geam un chilim de o mare frumuseţe. Evident că pentru noi, care încercăm să promovăm produsele tradiţionale, este o antireclamă, chiar dacă secvenţa de care vorbeam promova un alt produs. Cât priveşte exportul, cred că statul ar trebui să intervină aşa cum se proceda înainte de 1990, când produsele de artizanat erau exportate în numeroase ţări ale lumii cu bun câştig.

Cu această speranţă de mai bine mă gândesc să accesez un proiect cu bani europeni care să ne permită să extindem atelierul pentru a putea fi vizitat de cei care trec spre mănăstirile din Neamţ, să avem, de asemenea, o expoziţie cu produsele noastre. Dar toate acestea numai dacă vom reuşi să trecem de greutăţile care ne aşteaptă…

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1000

☐
ª Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un studiu care îndeamnă la meditaţie

Concluziile proiectului româno-german privind îmbunătăţirea calităţii laptelui în România

Cu puţin timp în urmă s-a încheiat proiectul româno-german destinat instruirii producătorilor de lapte intitulat Metode moderne pentru producerea laptelui de calitate.

În cadrul acestui proiect au fost dezbătute multiple aspecte legate de calitatea laptelui, însoţite de demonstraţii practice. Promotorul acţiunii a fost consorţiul german ADT/AFC reprezentat de dr. Urlich Schmidt, iar gazdă a acestei manifestări a fost Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie (ANARZ). Grupurile de cursanţi au fost formate din 20-25 fermieri cu peste 5 vaci de lapte/fermă.

Crescătorii solicită laboratoarele neutre

Domeniul care s-a bucurat de cel mai viu interes a fost cel legat de cadrul legal sau, mai bine spus, de modul de aplicare a legislaţiei referitoare la igiena laptelui şi a exploataţiilor zootehnice în general.

Un subiect extrem de sensibil invocat de participanţi este cel al relaţiei cu procesatorii. În lipsa unor laboratoare neutre care să certifice calitatea laptelui livrat, în special sub aspectul salubrităţii (număr de germeni şi celule somatice), mulţi dintre crescători nu beneficiază de bonusurile cuvenite unui lapte de calitate, uneori fiind chiar penalizaţi.

În plus, existenţa unor astfel de laboratoare ar constitui, după părerea lor, un sprijin substanţial în managementul calităţii laptelui la nivel de fermă, în sensul depistării la timp a eventualelor probleme care apar în fluxul tehnologic (probleme de muls, igiena exploataţiei, răcirea laptelui sau animale cu probleme de sănătate).

Ca o concluzie legată de această temă, s-a constatat că majoritatea participanţilor acceptă ideea unei reţele de laboratoare neutre pentru controlul calităţii laptelui coordonate de către ANARZ.

Boli păgubitoare

Dintre problemele tehnice abordate, cea mai interesantă a fost cea legată de prevenirea şi combaterea mamitelor. Mulţi dintre cei prezenţi au rămas surprinşi să afle despre pagubele enorme pe care această afecţiune le poate cauza sub o formă sau alta. Practic, diferitele forme de mamite (infecţii ale ugerului) sunt responsabile de numărul foarte mare de celule somatice din lapte şi de problemele pe care un lapte insalubru le cauzează în industria prelucrătoare.

S-a pus un accent deosebit pe faptul că peste 90% dintre infecţiile ugerului au forme ascunse (subclinice), ceea ce face şi mai dificilă lupta împotriva acestor afecţiuni. (foto)

Principalele teme dezbătute au fost:

- Cadrul legislativ pentru producerea laptelui de calitate şi condiţiile de promovare ale acestuia.
- Rolul şi implicarea ANARZ în creşterea animalelor şi în producţia de lapte.

- Bazele biologice şi tehnice necesare producerii laptelui de calitate.
- Aspecte privind sănătatea ugerului – mamitele şi alte boli ale ugerului.
- Bolile cu transmitere prin lapte.
- Măsuri importante de management pentru obţinerea laptelui de calitate.
- Rolul laboratoarelor neutre în controlul calităţii laptelui.

Conservarea laptelui

În urma discuţiilor s-a reţinut şi ideea că nu este suficient să produci un lapte de calitate, fiind necesară păstrarea calităţii acestuia până în momentul livrării sau procesării.

Acest lucru se poate realiza numai printr-o depozitare şi răcire corespunzătoare.

Dacă laptele nu este răcit corespunzător, în raport cu durata de păstrare, numărul de microbi din lapte se dezvoltă foarte mult, chiar dacă numărul de celule somatice rămâne constant, aşa după cum reiese şi din imaginea alăturată. Aşadar, în lipsa răcirii, chiar un lapte de foarte bună calitate poate deveni neconform.

Erori de nutriţie

Un subiect aparte l-a constituit furajarea vacilor de lapte. Dacă rolul fânului în obţinerea laptelui de calitate este aproape unanim recunoscut de către crescători, problemele apar în ceea ce priveşte furajarea cu concentrate. Astfel, unii crescători, în dorinţa de a obţine lapte cât mai mult şi mai bun, folosesc în raţii cantităţi prea mari de concentrate, indiferent de producţia de lapte. Pe lângă faptul că nu se justifică din punctul de vedere al eficienţei economice, cantităţile prea mari de concentrate pot conduce la tulburări metabolice (acidoze ruminale), cu consecinţe grave pentru sănătatea animalelor.

Riscul este cu atât mai mare atunci când nu se respectă ordinea firească a administrării furajelor (fibroase, suculente, furaje concentrate).

Ca regulă generală, o producţie de lapte mai mică de 12 litri/cap/zi nu justifică suplimentarea raţiei cu concentrate. Peste această cantitate se recomandă 0,5 kg de concentrate pentru fiecare litru de lapte produs în plus. De asemenea, trebuie avut în vedere ca, în cazul în care producţia de lapte impune un consum mare de concentrate, acestea să fie împărţite în mai multe tainuri.

Acestea au fost doar câteva dintre subiectele dezbătute, discuţiile fiind mult mai ample. Concluzia care s-a desprins la finalul acestui proiect a fost aceea că astfel de acţiuni sunt utile şi sunt primite cu interes de către participanţi, mai ales când şi organizarea este ireproşabilă.

Dr. ing. Cristinel Sonea, dir. gen. adj. ANARZ
dr. ing. D. Colceri, consilier superior ANARZ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
702

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

un-studiu-zootehnic-de-exceptie-tehnolog...

Un studiu zootehnic de excepţie tehnologii de creştere a taurinelor > REVISTA LUMEA SATULUI

Un studiu zootehnic de excepţie tehnologii de creştere a taurinelor

Autorul lucrării ştiinţifice, dr. ing. Gheorghe Vaida, mărturiseşte din capul locului că opera sa se adresează cu precădere fermierilor şi crescătorilor de taurine din gospodăriile populaţiei. Mesajul lucrării sale este acela de a pregăti crescătorii de taurine din acest sector în alinierea lor treptată spre actualele exigenţe de siguranţă alimentară a comunităţii europene.

Pledoarie pentru performanţă

În gândirea autorului, această aliniere trebuie să se facă în condiţiile promovării unor sisteme de creştere şi intensificării procesului de selecţie şi ameliorare care să asigure creşterea substanţială a performanţelor economice ale unui sector ce se confruntă cu distorsiuni ale unei pieţe în care veriga esenţială – crescătorii de taurine – este supusă unor grave traume economice. Cel care lansează această constatare sumbră nu este un simplu observator al fenomenului, ci un specialist implicat direct, în ultimele trei decenii, în studierea realităţilor din domeniul creşterii taurinelor din România. El are deci experienţa trecutului, dar mai ales a celor 20 de ani de destabilizare a unui sector care, în noile condiţii, putea să devină garantul securităţii alimentare a României.

Adevărul, dincolo de sentimentalisme

Convingerea sa este ştiinţifică, dar şi sentimentală. Născut şi crescut într-o gospodărie ţărănească de la poalele Munţilor Apuseni, doctorul în ştiinţe zootehnice Gheorghe Vaida nu face altceva decât să reconfirme adevărul că, de-a lungul istoriei, vaca a fost aceea care, în arealul geografic ce reprezintă aproape jumătate din suprafaţa României, a asigurat, dacă nu bogăţia, cel puţin existenţa gospodăriei. Aceasta în condiţiile în care ştiinţa zootehnică la sate pătrundea mai ales prin acei specialişti care au contribuit direct la implementarea procesului genetic în formarea şi ameliorarea celor două rase de taurine – Bălţata Românească şi Bruna de Maramureş – care au dus peste hotare faima crescătorilor de taurine din România.

El îşi probează acest crez profesional evocând mărturisirile omului care a dus Bălţata Românească la cote de performanţă mondială, doctorul Nicolae Rîmneanţu. Acest mare specialist spunea că vaca este, înainte de toate, o a doua mamă. În plus, ea este ca o bancă, care îl fereşte pe ţăran de apucăturile cămătăreşti ale unor indivizi care s-au îmbogăţit pe seama sărăcirii sătenilor.

Pledoaria sentimentală a doctorului Gheorghe Vaida pentru rasele autohtone se îmbină cu orientarea procesului ştiinţific spre asimilarea unor rase care condiţionează în momentul de faţă progresul creşterii taurinelor din România.

Schimbarea de esenţă

Pe bună dreptate, el susţine că această schimbare de esenţă în noua orientare este condiţionată de sprijinul ce trebuie acordat instituţiilor pentru ameliorare şi reproducţie, începând cu ANARZ, OARS, SEMTEST şi cu deosebire specialiştilor care au obligaţia să asigure procesul de asimilare în teritoriu. Un merit aparte al

autorului este acela de a atrage atenţia asupra unui raport optim între rasele specializate de producţie de lapte şi cele pentru carne, spre care se îndreaptă zootehnia mondială în momentul de faţă.
Demersul ştiinţific al doctorului Gheorghe Vaida este structurat pe opt capitole şi are ca punct de pornire orientările actuale în creşterea taurinelor, paşii care trebuie urmaţi spre a fi competitivi pe piaţa europeană. El insistă asupra necesităţii asimilării celor mai noi cuceriri ale geneticii, sfârşind prin a emite evaluări privind producţia de taurine şi valorificarea acesteia. Studiul se întinde pe 270 de pagini şi, pentru a fi înţeles la adevărata valoare ştiinţifică, este neapărat necesar să fie parcurs pagină cu pagină.
Iosif POP
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
1158

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

un-taran-o-taraba_112.html

Un ţăran, o tarabă

De anul acesta ţăranii care vând lapte, brânză, ouă, miere sau peşte în pieţe nu mai pot comercializa produsele dacă nu sunt înregistraţi la direcţiile sanitare veterinare până în luna februarie. Ei trebuie să se supună unui ordin al ANSVSA, intrat în vigoare la 1 ianuarie. Ordinul 301 privind înregistrarea activităţilor de vânzare directă a produselor alimentare de origine animală trebuia să intre în vigoare, iniţial, la 1 ianuarie 2007, însă micii producători au primit mai multe derogări pentru a putea să îşi înregistreze activitatea şi să respecte normele sanitar-veterinare. Potrivit noului proiect de ordin, care va abroga vechiul act normativ odată ce va intra în vigoare, înregistrarea micilor producători este obligatorie începând cu 1 ianuarie 2009.

Ordinul menţionează că ţăranii pot vinde acele produse în anumite cantităţi, stabilite în funcţie de tipul alimentelor. Astfel, ţăranii pot comercializa lapte crud conform cotei de lapte care le este alocată. La un transport nu pot vinde mai mult de 300 de kilograme de peşte proaspăt capturat în mare sau 50 de kilograme de peşte de apă dulce; carnea de pasăre poate fi valorificată numai dacă provine de la ferme cu până la 2.000 de capete şi ouăle de la ferme de cel mult 50 de găini.

Micilor producători li se va interzice vânzarea directă dacă autoritatea veterinară constată neîndeplinirea condiţiilor sanitar-veterinare, în urma a două controale consecutive sau în urma sesizării consumatorului, până la remedierea deficienţelor. În ceea ce priveşte numărul ţăranilor care s-au înregistrat, până în prezent, la DSV, preşedintele ANSVSA a spus că nu există încă o statistică, dar aceasta va fi disponibilă la finele acestei luni.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
677

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-taran-pe-urmele-sfintilor_403.html

Un ţăran pe urmele sfinţilor

Bătrânul din fotografie se numeşte Ion Vornic-Râcu. Trăieşte în satul Vârciorova din judeţul Caraş-Severin, este ţăran şi gospodar cunoscut în toată zona şi, din când în când, îl poţi întâlni prin diverse locuri din ţară unde au loc manifestări literare sau aniversări ale unor evenimente istorice.

Omul din localitatea situată la poale de munte munceşte pământul, dar scrie şi poezie în grai popular. Aşterne pe hârtie ce vede şi ce simte. N-a făcut şcoli înalte, dar îţi poate preda lecţii de istorie şi literatură. Şi asta pentru că a citit multe cărţi şi a umblat prin lume.

Pentru el scriitorii, în special Eminescu, sunt nişte sfinţi, iar paginile din istoria neamului nişte altare de biserici la care trebuie să te închini.

Când pleacă prin ţară, la Iaşi, Alba-Iulia, Reşiţa şi Timişoara, nu cere bani nimănui. E fericit că e în putere, îşi ia caietul cu poezii, apoi, în raniţa ponosită, îşi împachetează costumul popular a cărui vechime nu o ştie şi dus este. Costumul moştenit din generaţie în generaţie îl îmbracă doar când ajunge la destinaţie.

E mândru de el şi vrea să-l vadă toată lumea pentru că reprezintă frumosul, arta şi o parte din trecutul unui sat. Îţi citeşte şi o poezie, dacă ai răbdare să-l asculţi. Iar în versurile simple găseşti blândeţea şi bunătatea unui om care a descoperit că drumul spre iertare şi înţelepciune trebuie presărat cu artă şi iubire. Este un crez de viaţă pe care îl întâlneşti tot mai rar şi doar la ţăranii de modă veche.

Moş Ion Vornic Râcu nu se supără nici dacă nu îl bagi în seamă şi n-ai timp să-l asculţi. Simte că lumea se schimbă, că oamenii devin tot mai reci. Îţi dăruieşte un zâmbet şi se retrage discret ca un asfinţit de soare.

Acum bătrânul se află acasă, în satul natal. Îşi priveşte livezile cu meri şi ascultă şoaptele din muguri. E o poezie şi un cântec de viaţă din care înveţi şi primeşti îndemnul de a merge mai departe.

Florin PETRINI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
735

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Un tezaur al satului românesc

Convorbire cu dr. Filofteia Pally, director general al Muzeului Naţional al Viticulturii şi Pomiculturii de la Goleşti

- Ce este astăzi Muzeul Naţional al Viticulturiii şi Pomiculturii de la Goleşti, stimată doamnă director general dr. Filofteia Pally?

- De la Muzeul „Dinicu Golescu“, amplasat în „Casele mari, împreună cu Parcul, din comuna Goleşti, judeţul Muscel“, de acum peste 70 de ani, această instituţie de prestigiu a parcurs multe momente importante ale istoriei sale, ale Ţării Româneşti. Începând cu momentul în care Conacul Goleştilor căzuse în ruină, dar a renăscut, transformându-se, puţin câte puţin, într-unul dintre cele mai originale şi interesante muzee.

La început au fost două duzini de gospodării

- De fapt, de când există, la Goleşti, Muzeul Naţional al Viticulturii şi Pomiculturii?

- Din 1966, la Goleşti au fost puse bazele unui astfel de lăcaş care să reflecte cele două ocupaţii de bază ale românilor: viticultura şi pomicultura. Este, dacă vreţi, un veritabil muzeu în aer liber, aşa cum este şi viaţa la ţară. S-a început cu cercetarea zonelor mai apropiate de noi: Drăgăşani, Gorj, Argeş şi Muscel. Iniţial, au fost preconizate a fi reprezentate aici 12 gospodării de viticultori şi alte 12 gospodării de pomicultori, fiecare prevăzute cu crame, poverne, cuptoare şi cu diferite alte elemente decorative auxiliare.

O reprezentare a comunităţii rurale

- Şi, totuşi, muzeul are acum o puternică încărcătură naţională.

- Acesta este nu doar unul original, un veritabil tezaur de arhitectură ţărănească, ci şi o reprezentare a existenţei comunităţilor rurale din ţară, din anumite perioade istorice, precum şi o imagine fidelă a civilizaţiei rurale autentice din ţara noastră.

- Ce vă propuneţi să faceţi pe mai departe?

- După ce în perioada anterioară, în special din anii 2000 încoace, au fost cercetate şi finalizate zonele etnografice: Suceava, Ţara Zarandului, Dobrogea, fiind achiziţionate şi transferate obiecte muzeistice de mare valoare din acele zone, în momentul de faţă principalul obiectiv este cercetarea şi reprezentarea civilizaţiei rurale din alte zone pomiviticole din Transilvania (Bihor, Cluj, Satu Mare, Sibiu) şi din Moldova (Botoşani, Iaşi şi Galaţi). Dorim ca în viitor să asigurăm şi mai expresiv aspectul autentic al unui sat din secolul al XIX-lea, astfel încât să reflecte aspecte originale ale unei aşezări riguros organizate sub aspect administrativ, social şi economic. În acest an, vatra satului urmează să fie completată cu fosta primărie din Hârseşti - Argeş, biserica, şcoala şi hanul existând de câţiva ani. De asemenea, în zonele periferice vor fi prezentate, alături de moara de apă din Arad, atelierul de olar din Bălileşti şi fierăria din Prahova, şi alte ateliere meşteşugăreşti: cizmărie, dogărie şi rotărie, meşteşuguri caracteristice satului românesc tradiţional.

Muzeul şi şcoala lucrează împreună

- Am înţeles că, la iniţiativa dvs., spre a asigura o cât mai bună imagine a muzeului în rândul populaţiei, în special a tinerilor, organizaţi numeroase manifestări specifice. Cum stau acum lucrurile?
- Anual, organizăm în municipiul Piteşti două târguri ale meşterilor populari, manifestări emblematice pentru relaţia muzeului cu comunitatea locală. Astfel, de peste 25 de ani, Strada Mare din Piteşti găzduieşte astfel de manifestări expoziţionale, unde sunt prezentate şi obiecte de artă populară cu vânzare, dar şi demonstraţii de tehnică tradiţională. Apoi, pentru a consolida şi mai mult relaţia noastră cu şcoala, ne-am propus şi chiar realizăm, tot aici, tabere de artă populară pentru elevi, unde aceştia sunt iniţiaţi în tainele meseriilor rurale de către meşteri populari de renume din judeţ şi din ţară.

Obiective

- Sub aspect ştiinţific, activitatea noastră va fi cel puţin la fel de bogată ca şi până acum. Fie prin achiziţii, fie prin donaţii sau transfer, ne vom completa permanent colecţiile, îmbogăţind atât patrimoniul arhitectural, care numără în prezent 170 de monumente, cât şi pe cel mobil, în care sunt înregistrate peste 53.000 de piese muzeale. Muzeul de la Goleşti se doreşte un model cultural de referinţă pentru tinerele generaţii, dar şi o oază de nostalgie pentru generaţiile care au gustat farmecul vieţii de la ţară.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 17, 1-15 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
955

□

˚ Comentarii

□

□

˚ 1. Măneanu Varvara Magdalena -- (4-September-2010)Dorim mult succes doamnei director dr. Filofteia Pally , cât şi întregului colectiv mult succes în acţiunea de a transforma muzeul într-o oază unde generaţiile tinere să guste farmecul vieţii de la ţară. Muzeograf,Măneanu Varvara Magdalena, Muzeul Regiunii Porţilor de Fier.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un veac de la înfiinţarea Societăţii Inginerilor Agronomi

Aula Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice va găzdui, pe 19 octombrie, cu începere de la ora 10.00, adunarea ce va celebra 100 de ani de la înfiinţarea Societăţii Inginerilor Agronomi din România. La eveniment sunt aşteptaţi să participe ingineri şi tehnicieni agronomi din cercetare, învăţământ, producţie, administraţia de stat, organizaţii ale fermierilor, sindicate din agricultură şi industria alimentară. De asemenea, sunt invitaţi şi specialişti din zootehnie, horticultură, mecanizare, medicină veterinară, economie agrară (management etc.), industrie alimentară, dezvoltare rurală.

Se împlinesc 100 de ani de când, în 1912, viitorul savant, tânărul agronom Gheorghe Ionescu Şişeşti, împreună cu alte personalităţi ale ştiinţei agricole din România, înfiinţa Societatea Română de Agricultură, care ulterior devine Societatea Inginerilor Agronomi din România (SIAR). Aceasta, după statornicirea unor reglementări oficiale în ţară, a fost recunoscută cu înaltul Decret Regal nr. 609 din martie 1915 şi înscrisă în Registrul de persoane juridice al Tribunalului Ilfov cu nr. 190/1925.

Din activităţile, contribuţiile şi realizările Societăţii Inginerilor Agronomi, condusă şi îndrumată de Gheorghe Ionescu Şişeşti, se poate deduce uşor că prin înfiinţarea ei ca organizaţie profesional-ştiinţifică aparţinând societăţii civile, marele nostru profesor a urmărit trei obiecte fundamentale: ridicarea prestigiului specialiştilor agronomi şi revendicarea organizată a drepturilor acestora pentru ocuparea locului sau poziţiei pe care le merită în societate şi, implicit, asigurarea posibilităţii de a-şi exercita misiunea de a lucra pentru progresul agriculturii şi al economiei; recunoaşterea de către autorităţile statului şi de către marii moşieri a specialiştilor agricoli, a cunoştinţelor lor avansate şi folosirea lor în interesul progresului economic şi social al ţării; crearea cadrului organizat, juridic, oficial, care să dea posibilitatea specialiştilor ca prin organizaţia lor profesional-ştiinţifică să participe la iniţierea, întocmirea, prezentarea şi aplicarea unor măsuri şi legi privind organizarea şi dezvoltarea agriculturii.

Prin toate acestea, savantul urmărea un singur scop final: realizarea unor schimbări calitative în agricultura românească, creşterea producţiei agricole şi calităţii acesteia în folosul agricultorilor şi al ţării.

Toţi miniştrii care s-au perindat la Ministerul Agriculturii în perioada amintită (între care îi amintim pe Nicolae Filipescu, Alexandru Constantinescu, George Mârzescu, Constantin Garoflid, Ion Gh. Duca, Ion Mihalache, Constantin Argetoianu, Virgil Madgearu, Gheorghe Ionescu Şişeşti, Voicu Niţescu, Gheorghe Cipăianu, Vasile P. Sassu, Nicolae Cornăţeanu şi alţii) au beneficiat de recomandările SIAR şi ale membrilor acesteia direct sau prin Congresele Agricole şi revista Viaţa Agricolă şi le-au folosit în luarea măsurilor privind agricultura.

Obiectiv: reactivarea SIAR

Raţiunea şi motivele care au stat la baza iniţiativei profesorului Şişeşti de a înfiinţa Societatea Inginerilor Agronomi au fost generate de starea precară a agriculturii româneşti şi de sărăcia ţăranilor care reprezentau

66,4% din populaţia ţării, în com-paraţie cu starea celor din ţările vest europene.

Aceleaşi raţiuni şi motive sunt tot atât de volatile şi astăzi. Există similitudini izbitoare între starea agriculturii din anii '20-30 ai secolului trecut şi starea agriculturii de azi – deceniul 2 al secolului 21. Singura deosebire fundamentală este la nivelul tehnic şi tehnologic care sunt mult superioare astăzi datorită progreselor remarcabile ale cercetării ştiinţifice agronomice din ultimele decenii, progrese care însă nu pot fi utilizate de exploataţiile agricole sărace existente.

În rest, aspectele practice ale agriculturii sunt aproape identice cu cele ale agriculturii de după reforma agrară din 1921.

Printr-o strategie greşită, prin grave erori din legile emise după 1990, agricultura României a fost dusă înapoi cu peste 80 de ani.

La toate aceste acţiuni şi la punerea lor în practică, specialiştii agricoli pot contribui direct, pot asigura succesul în dezvoltarea agriculturii româneşti, a întregii economii şi, în acelaşi timp, se elimină frustrarea de care suferă zeci de mii de specialişti.

Dr. ing. Alexe Lăzăroiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
609

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Un veac între război şi pace

Lumea Satului a pătruns în universul fascinant al lui moş Vasile Arsenie din Grumăzeştii Neamţului, un moldovean care, la cei 101 ani, a trecut prin foc şi sabie, foamete, colectivizare, pentru ca acum să experimenteze capitalismul de sorginte autohtonă.

Intrăm în curtea unei gospodării din Grumăzeştii Neamţului, unde ne aşteaptă stăpânul casei, pe numele său Vasile Arsenie. Cu mustăţi lungi, albe, pe care nu le-a tăiat niciodată, moş Vasile pare un sfânt coborât parcă dintr-o icoană. E născut, ne spune, la 19 ianuarie 1911. Acum, la o sută un an şi, subliniază, şi cinci luni, „fiecare zi contează“. Ne relatează cu vioiciune secvenţe din viaţa sa, una mai degrabă plină de necazuri decât de bucurii, „dar nu m-am lăsat bătut“, spune bătrânul.

Tatăl i-a murit pe câmpul de luptă în Primul Război Mondial. Fiul – caporalul Vasile Arsene – a luat parte cu acelaşi regiment, 15 Războieni, la luptele pentru eliberarea Basarabiei şi Nordului Bucovinei. În 1942, la Cotul Donului, un glonţ i-a găurit căciula, fără să-l rănească. „Dumnezeu a avut grijă de copiii mei.“ Cu aceeaşi căciulă a căzut prizonier şi apoi a venit acasă. A stat prizonier într-un lagăr la Tumeni alături de alţi 1.500 de români. A revenit în ţară în toamna anului 1945, „nu vă pot spune ce am simţit – îşi şterge ochii înlăcrimaţi – când m-am văzut din nou cu femeia şi copiii mei, cu satul meu. După foametea din lagăr am trăit o alta mai dureroasă, acasă în 1946.“

Cu cele şase hectare de pământ abia se descurca din cauza cotelor pe care trebuia să le predea la stat, care erau de multe ori mai mari decât producţia obţinută. Apoi a venit colectivizarea: „M-am înscris, n-aveam ce face pentru că îmi dădeau copiii afară din şcoli.“ A muncit fără preget, dar cum avea şase copii şi era greu vara pleca să facă un ban pe Valea Muntelui, la coasă. „Am cosit la munte vreo 40 de ani.“ A lăsat coasa – intervine unul dintre feciori, Fănică, de 66 de ani – pe la 80 de ani.

A trăit în iubire de Dumnezeu

Care este secretul unei vieţi lungi? „Nu e niciun secret, vine răspunsul. Am trăit toată viaţa cu credinţa în Dumnezeu. Mi-a plăcut munca pământului, mi-a plăcut să am tot ce trebuie în gospodărie şi n-am pus toate la inimă. Casa am făcut-o prin 1950 şi, uite mata – îmi arată bolta de viţă sub care stăm – am plantat-o în urmă cu vreo 30 de ani. Fac un vin bun şi beau un păhărel la masă.“ E bucuros că cei cinci copii, care mai trăiesc, sunt aşezaţi „ca puii în jurul cloştii“ pe lângă casa părintească. Chiar şi cei care au fost departe au revenit în Grumăzeşti după ce au ieşit la pensie. La mai bine de o sută de ani este sănătos. „E drept că m-au cam lăsat picioarele, dar mă mişc ici-acolo.“

Are 41 de nepoţi şi strănepoţi

În fiecare zi cei din familie îl vizitează, aşa cum e firesc. Atunci când au vreme, şi cei 25 de nepoţi şi 16 strănepoţi sunt prezenţi în bătătura casei şi de fiecare dată cei mai mulţi se întâlnesc aici ascultând cu plăcere spusele bunicului şi străbunicului lor. Înconjurat de dragostea celor din familie şi de respectul consătenilor săi, bunicul Vasile Arsenie e împăcat cu sine şi ar dori ca urmaşii să trăiască cu credinţă în Cel de Sus şi să nu uite că „fără muncă nu se poate.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
516
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-viitor-mai-sigur-cu-ajutorul-asigurar...

Un viitor mai sigur cu ajutorul asigurărilor de viaţă

Câţi bani voi avea peste 20-25 de ani? Îmi vor ajunge banii pentru a-mi putea trimite copilul la facultate? Ce se va întâmpla cu familia mea dacă eu nu voi mai fi sau nu voi mai putea munci? Îmi vor fi suficienţi banii din pensie?

Toate acestea sunt întrebări fireşti în mintea oricăruia care se gândeşte la siguranţa sa materială sau a familiei sale. Şi totuşi, nu sunt întrebări fără răspuns sau cu o soluţie îndepărtată - cea mai la îndemână este o asigurare de viaţă.

La un oarecare moment în viaţă, fiecare dintre noi s-a lovit de noţiunea de asigurare. Totuşi, asigurările, în general, şi cele de viaţă, în special, au fost privite cu scepticism de către români, pentru că în perioada comunistă exista doar o singură societate de asigurare (ADAS).

În prezent, lucrurile stau, totuşi, diferit. Pe piaţă au apărut o multitudine de companii, româneşti sau străine, care pun la dispoziţia clienţilor oferte de produse foarte variate, astfel încât aceştia să îşi poată proteja cât mai bine viaţa sau patrimoniul. De asemenea, în cazul producerii riscului, serviciile oferite sunt mult mai sigure şi mai complexe. Cu toate că numărul asigurărilor din ţara noastră este destul de mic în comparaţie cu alte ţări ale Uniunii Europene, dezvoltarea acestora este vizibilă de la un an la altul.

Cel mai mare succes l-au avut poliţele de tip CASCO, care este o asigurare facultativă pentru maşină, urmate de asigurările de locuinţe, într-o proporţie mai mică. Oamenii încep să înţeleagă că, de fapt, este bine să se asigure şi că există avantaje ale unei poliţe de asigurare. În principal, realizează cât de important este să poată beneficia de un sprijin financiar important atât ei sau copiii lor într-un moment dificil, precum un accident soldat cu invaliditate permanentă sau un deces.

Motivele pentru care se cumpără astfel de poliţe sunt diferite, dar baza contractului o reprezintă evaluarea acestora în bani. O analiză detaliată şi corectă a motivelor pentru care se încheie o asigurare de viaţă va face mai simplă alegerea unei poliţe. Pe de altă parte, contractul de asigurare - termeni şi condiţii, riscuri acoperite şi excluse - trebuie înţelese pe deplin înainte de semnare. Mulţi dintre cei care cumpără asigurări de viaţă o fac din dorinţa de a evita mai târziu efectele unor evenimente neplăcute pe care le-au trăit deja. Care sunt principalele tipuri de asigurări de viaţă?

Asigurarea de tip „CASCO uman“

Cea mai simplă formă de asigurare de viaţă este reprezentată de o poliţă împotriva decesului şi a invalidităţii permanente sau „CASCO uman“. Contra unei prime de asigurare plătită periodic (lunar, trimestrial), persoana asigurată sau beneficiarii poliţei vor primi o anumită sumă de bani numai în cazul în care se produce riscul asigurat. Ca şi cost al primei de asigurare, acest tip de poliţă este cel mai puţin costisitor. În acelaşi timp, protecţia oferită este minimă.

Asigurarea de viaţă cu acumulare de capital

Următorul tip de poliţă este poliţa de asigurare cu acumulare de capital, care, de altfel, este cel mai bine vândut dintre produsele oferite de companiile de asigurări de viaţă. Ce înseamnă de fapt această poliţă? Diferenţa dintre ea şi cea prezentată anterior este faptul că, pe lângă riscurile de bază (invaliditate permanentă şi deces), aceasta are şi o componentă de acumulare de capital. Cu alte cuvinte, oferă şi varianta de economisire a banilor pe termen lung (10 - 20 de ani), contra unei prime de asigurare mai mari decât cea de la produsul simplu de protecţie.

Vom exemplifica în continuare câteva dintre condiţiile şi clauzele ce pot fi ataşate acestei poliţe, cu menţiunea că acestea pot varia în funcţie de compania de asigurări:

a) în caz de deces în urma unei îmbolnăviri a persoanei asigurate, începând cu al doilea an de asigurare, compania plăteşte întreaga sumă asigurată, la care se adaugă câştigurile acumulate până în acel moment; în caz de deces în urma unei boli infecţioase sau a unui accident, suma asigurată va fi plătită din primul an;

b) dacă accidentul cauzează o diminuare de durată a capacităţii fizice sau intelectuale a persoanei asigurate, societatea achită partea din suma asigurată corespunzător gradului de invaliditate stabilit;

c) în caz de invaliditate permanentă, compania va suporta plata primelor de asigurare rămase din contract, până la maturitatea acestuia, păstrându-se suma asigurată;

d) se plăteşte o indemnizaţie zilnică de spitalizare pentru fiecare zi calendaristică în care persoana asigurată este internată în spital;

e) dacă în urma accidentului suprafaţa corpului este vătămată astfel încât aspectul exterior al acestuia este lezat în mod definitiv, după vindecare, compania va suporta costurile operaţiilor estetice sau de reconstrucţie necesare;

f) pe parcursul derulării contractului, suma asigurată poate fi majorată sau micşorată, odată cu modificarea primelor de asigurare;

Asigurarea de viaţă cu componentă investiţională

Un alt tip de poliţă este asigurarea de viaţa cu componentă investiţională sau Unit -Linked. Aceasta este asemănătoare celei cu acumulare de capital, cu diferenţa că suma de bani ce poate fi încasată la finalul derulării contractului nu este garantată şi poate fi mai mare sau chiar mai mică decât suma estimată iniţial. Motivul pentru care pot apărea aceste diferenţe este faptul că o parte din sumele depuse sunt plasate în instrumente financiare mobiliare (acţiuni la bursa de valori), care, în timp, se pot aprecia sau se pot deprecia. Totuşi, în general, rezultatul unei astfel de poliţe este unul pozitiv, deoarece, pe termen lung (10 – 20 de ani), investiţiile au efecte favorabile. Foarte important este faptul că o astfel de poliţă este în primul rând un produs de asigurare şi, apoi, unul de investiţii.

Asigurarea de tip dotă

Nu în ultimul rând, există asigurările de tip dotă, care funcţionează ca o poliţă de asigurare cu acumulare de capital, în care cel asigurat este cel care încheie contractul şi plăteşte primele, iar beneficiar este un copil care se doreşte a fi protejat din punct de vedere financiar într-un moment important din viaţa sa (majorat, admitere la facultate).

Beneficiarul poate primi suma de bani în contract numai la vârsta stabilită, sub forma unor rente. Astfel, şi în ţara noastră se implementează aceleaşi concepte ca şi în ţările dezvoltate, unde asigurarea de viaţă este privită ca o componentă esenţială a planului financiar pe termen lung al oricărei persoane.

Pagini realizate cu sprijinul www.1asig.ro

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
652
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

un-ziarist-francez-cultiva-rosii-si-vine...

Un ziarist francez cultivă roşii şi vinete la Dor Mărunt > REVISTA LUMEA SATULUI

Un ziarist francez cultivă roşii şi vinete la Dor Mărunt

În apropiere de oraşul Lehliu Gară, în comuna Dor Mărunt, Gilles Caillaud, un fost jurnalist francez de la ziarul „Liberation“, şi-a înfiinţat, după ce s-a înconjurat de oameni capabili, o fermă ecologică. Aceasta are numai şase hectare de teren şi beneficiază de participarea în asociaţie a cinci producători. Aici se cultivă roşii, castraveţi, vinete, ardei, morcovi, ridichi, sfeclă roşie, ceapă, usuroi, varză şi cam tot ce înseamnă legume autohtone. Niciuna dintre plante nu este tratată cu substanţe chimice, nu este modificată genetic şi beneficiază doar de tratament cu decoct de pelin şi urzică, apă curată, de la instalaţia prin picurare, perdea de plante aromatice şi seminţe certificate biologic. Producţiile sunt mai mici decât cele obţinute în agricultura convenţională, cu un risc mai mare la mănare şi invazii de insecte, dar mult mai sănătoase. Acest lucru pare să fi fost înţeles de către consumatori şi de către unii proprietari de magazine din Bucureşti, care au decis să-şi aprovizioneze rafturile numai cu produse ecologice de la Dor Mărunt.

De altfel, ferma ecologică a francezului a intrat într-un proiect dezvoltat de mai mulţi ani în Europa, prin care, pe bază de abonament sau contract, livrează câte un coş cu legume proaspete şi ecologice doritorilor. Acestea, abia culese şi variat aranjate în coş, sunt de sezon şi nu sunt livrate în cantitate foarte mare. Pentru că nu toată lumea mănâncă la fel, reprezentanţii fermei bio s-au gândit să completeze coşurile în funcţie de numărul de persoane. Astfel, familiile primesc mai multe legume şi plătesc mai mult - 45 de lei pentru un coş, cuplurile mai puţin şi preţul este de 30 lei, iar persoanele singure au şi coşul mai mic, şi costul - 15 lei. Dacă sistemul se va dovedi funcţional, în coşurile fermei vor apărea, mai la iarnă, şi bulioanele, sucul de roşii sau alte conserve preparate tot bio.

(NinaMarcu)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1466

□

Comentarii

□

□

1. ecologica -- (8-February-2010)Dar ce ne facem ca ne invadeaza culturile cu organisme modificate genetic? Chiar pe linia autostrazii A2 se pot vedea etichetele soiurilor ce OMG cultivate... Aceste OMG-uri, desi interzise cu desavarsire si la noi in tara, se cultiva din pacate, si sunt sanse foarte mari ca ele sa influenteze culturile ecologice din vecinatate :(((

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

unde-i-satul-de-altadata_l1487.html

Unde-i satul de-altădată? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Unde-i satul de-altădată?

Chiar aşa, pe unde o umbla satul din inima noastră, a celor care mergem la ţară doar ca să ne destin-dem? Desluşim cu greu, musafiri de sfârşit de săptămână, ce vreţi, obiceiurile nu tocmai ortodoxe ale ţăranilor care nu se mai îmbracă cu hainele tradiţionale pentru a merge la nuntă, la biserică, la vreun botez; mai întâi merg prin grădini şi udă, nu irigă, apoi la câmp pentru că astăzi, ah, doar astăzi este liberă lumea care îi poate ajuta să culeagă porumbul, via sau ce-o mai fi de pus la adăpost, rapid, până nu se fură tot de către cei cu obiceiuri de felul acesta. Întâi munca şi-apoi distracţia, zice o vorbă mai dincoace a ţăranilor noştri.

Satul are calendarul lui care de multe ori nu se suprapune peste cel bisericesc. Sunt zile în care satul dispare în liniştea pe care o lasă în urma lor sătenii ieşiţi din sat după treburi. E drept, unii sunt plecaţi tare departe, prin ţări străine, nu se întorc aşa de repede, uneori deloc, bătrânii lăsaţi acasă îşi pun mâna la ochi, scrutează zilnic zarea pe care abia o mai zăresc şi, în fiecare trecător de pe uliţă, tind să-şi recunoască copilul.

Uneori vine doar numele, de cele mai multe ori nu vine nimic şi, încet, încet, observăm, în viitoarele noastre vizite la ţară, că la gospodăria lui Tache Maringhiţă, de pildă, casa stă să cadă, gardul îl ard vecinii iar câinele, după ce, de foame, mănâncă câte o găină dintr-o curte apropiată, se întoarce pe pământul care miroase a urme cunoscute de paşi. Până într-o zi când, şi el, dispare ca şi cum n-ar fi fost niciodată pe acolo.

Satul se împuţinează sau devine pământ arabil pentru proprietarii unor vile ascunse după garduri înalte până la cer. Apar satele-ferme, cu uliţe tăiate direct prin câmp pe care nimeni nu le calcă cu piciorul; sunt doar drumuri care te ajută să ajungi înapoi de unde ai plecat, în oraşul în care te întrebi, uitând că şi tu ai fi putut fi răspunsul dilemei tale, unde-i satul de-altădată?

Ca să fim drepţi, ruralul românesc se întinde pe 87% din suprafaţa ţării noastre, doar 13% din întinderea geografică a României aparţinând oraşului. Totuşi, îngrămădiţi la oraş, în casele peste alte case, a treia, a patra generaţie în pantofi ce suntem, uităm unde s-a format sufletul românului ce, prin vocea poetului, a tot declamat, ani buni, că „veşnicia s-a născut la sat“. Lăsăm, cu bună ştiinţă, valorile satului din inima şi amintirea noastră să treacă pe lângă noi neapucând niciuna, măcar de sămânţă, ca în primăvară s-o aşezăm în lut şi să asistăm la reînvierea satului românesc de altădată!

Vasilica Ghiţă Ene

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
624

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nu este un secret pentru nimeni că, în ciuda sprijinului pe care statul îl acordă crescătorilor de animale, numărul acestora e în scădere la nivelul întregii ţări. Acest lucru se constată şi în comuna ieşeană Dobrovăţ, o localitate altădată cunoscută în judeţ ca o adevărată „fabrică” de lapte şi carne.

Dar iată că unul dintre locuitorii de aici, pe numele său Vasile Popistaşu, un fermier de 41 de ani, a hotărât să arate sieşi şi consătenilor săi adevărul proverbului potrivit căruia animalele scot sărăcia din casă. „Am crescut la părinţii mei cu vite în bătătură şi de aceea m-am hotărât să revin la această îndeletnicire, mai ales că, din cauza condiţiilor ştiute, acolo unde lucram eram tot timpul sub ameninţarea şomajului.“

În 2001 a călătorit în Austria şi a văzut că se poate trăi cu o fermă de 50 de vaci. Aceasta i-a întărit şi mai mult hotărârea. A cumpărat doi viţei pentru îngrăşat, apoi vaci cu lapte.

„A fost foarte greu, îşi aminteşte Vasile Popistaşu, n-am găsit înţelegere la bănci, dar m-au ajutat neamurile, prietenii şi acum, de-a lungul anilor, pot spune că am reuşit.“ Cu timpul, ferma familiei Popistaşu a devenit o adevărată afacere.

Faptul că în comuna Dobrovăţ sunt condiţii deosebite pentru creşterea animalelor – numai suprafaţa de păşune depăşeşte 600 ha – a constituit un avantaj. Acum, crescătorul de vite din comuna ieşeană dispune de 70 de bovine – vaci cu lapte şi tăuraşi la îngrăşat – amplasate în trei locaţii.

„E adevărat că adăposturile nu arată, zâmbeşte gospodarul, ca într-o fermă occidentală dar, aţi văzut, peste tot este curăţenie şi animalele arată ca la carte.“ Unul dintre grajduri adăposteşte 23 capete de femele însămânţate artificial cu material seminal din rasa franceză Charolaise. Îmi spune că este interesat de această rasă şi îmi arată doi viţei: un metis de Holstein de un an şi şase luni care cântăreşte 460 kg şi un viţel din rasa Charolaise care la 11 luni are circa 470 kg, cu un spor mediu zilnic de 1-1,2 kg, „fără a mai vorbi de calitatea cărnii la sacrificare.“

Producţie cu circuit închis

Preceptul „rasă, casă, masă“ este, iată, o realitate la ferma din Dobrovăţ. Pentru a asigura hrana necesară animalelor, Vasile Popistaşu lucrează 150 ha de teren pe care, anul trecut, a semănat 22 ha lucernă, 35 ha cu grâu, 30 ha ovăz şi altele, iar restul păşuni şi fâneţe naturale.

Este interesat de tot ce este nou în zootehnie şi visează la o fermă aşa cum a văzut în afară, dar pentru că banii nu sunt suficienţi, se mulţumeşte să valorifice cât mai bine condiţiile pe care le are. Schimbă, de pildă, oaia ţurcană cu cele din rasa pentru carne Caravaş, pe care le-a adus din sudul ţării. Sezonul fătărilor este în toi şi deja fermierul nostru îşi face calcule cum să valorifice mieii, cei mai mulţi fiind trimişi la export printr-un negustor arab şi, într-o oarecare măsură, şi pe piaţă, dar valorifică tot ceea ce obţine şi prin magazinul propriu, în condiţiile în care, subliniază domnul Popistaşu, „carnea la mine este cu unu-doi lei mai ieftină.“

„În ceea ce mă priveşte, mărturiseşte Vasile Popistaşu, eu mă simt împlinit. Acolo unde miroase a grajd, miroase a bani.“ De acea nu înţelege cum unii consăteni preferă să trăiască de pe o zi pe alta, aşteptând ajutorul social, în timp ce însemnate suprafeţe rămân nelucrate, iar lipsa braţelor de muncă, în perioada recoltării fânului, de pildă, este cronică.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
1476

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

unde-ne-sunt-mecanizatorii_s490.html

Unde ne sunt mecanizatorii?

De ani buni se scrie şi se vorbeşte despre dispariţia meseriilor satului. Se deplânge faptul că nu mai sunt fierari, deşi numărul cailor ne situează pe primul loc în Europa, au dispărut butnarii, cojocarii şi cei care executau mici reparaţii, cizmari sau croitori.

În multe localităţi brutăriile care s-au înfiinţat în anii '80 s-au transformat în cârciumi, gospodinele aşteptând în fiecare dimineaţă maşina cu pâine din oraş.

Ce se întâmplă aşadar cu meseriile de care până la urmă depinde hrana de fiecare zi a noastră, a tuturor, cu cei care, numiţi îndeobşte mecanizatori, iar acum operatori, pentru că cea de mecanizator nu mai există? Din păcate, situaţia este aceeaşi ca şi la meseriaşii menţionaţi mai înainte. Cei care au lucrat zeci de ani, în condiţiile ştiute, la volanul tractorului, dacă mai sunt, s-au pensionat, iar în urma lor a rămas un gol ce se resimte.

„Acum, ne spune domnul Vasile Istrate, administratorul unei societăţi agricole, fiecare se descurcă cum poate. Oricine are permis de conducere categoria C se urcă la volan şi consecinţele se văd. Meseria se face pe apucate, cum se spune, iar tinerilor pe care-i angajăm nu le putem da pe mână un tractor sau altă maşină agricolă care costă, se ştie, foarte mult.“

Grup şcolar agricol fără clasă cu profil agricol!

Dispariţia şcolilor de meserii de la sate a făcut să dispară şi dorinţa tinerilor de a se dedica unei profesii legate de agricultură. La Grupul Şcolar Agricol din Hemeiuş – Bacău, în urmă cu 15-20 ani, peste 200 de elevi erau pregătiţi ca mecanizatori şi cei mai mulţi dintre ei, îşi aminteşte viceprimarul localităţii, Ion Gălăţeanu, au lucrat în unităţile de profil sau au plecat în străinătate. Acum amintitul grup şcolar mai are doar circa 70 de elevi care se pregătesc în… protecţia mediului şi mecanica auto. Aşadar, nicio clasă cu profil agricol într-o comună în care principala activitate a locuitorilor este munca câmpului!

„Nu se cere o astfel de specializare“, se justifică Ovidiu Neacşu, directorul unităţii. De la domnia sa aflăm că dispariţia învăţământului profesional şi transformarea şcolii pe care o conduce în liceu a făcut ca numărul elevilor să scadă continuu, iar cei care sunt repartizaţi aici, la nivelul judeţului, pot fi de oriunde şi nu au nicio legătură cu viaţa satului, cu agricultura. Înainte, ne spune domnul director, tinerii veneau să înveţe o meserie şi nu să facă liceul, să aibă diplomă de bacalaureat şi rezultatele se văd.

O meserie neatractivă pentru absolvenţi

Că nu există nicio legătură între cei care diriguiesc destinele învăţământului românesc şi viaţa satului, a locuitorilor săi, o aflăm şi de la ing. Ştefan Totolici, directorul regional al IPSO Filipeşti – Bacău.

„Noi oferim beneficiarilor noştri utilaje de ultimă oră pe plan mondial. Tractoarele, combinele şi celelalte utilaje achiziţionate de mulţi dintre investitorii din această parte de ţară au făcut să dispară imaginea tractoristului mânjit de ulei şi obosit după o zi de muncă din zori până în asfinţit. Acum cei care lucrează pe aceste maşini moderne, cu aer condiţionat şi cu calculator la bord, sunt cei care prefigurează agricultorul român de mâine. Din păcate, şi aici se simte acut nevoia de oameni. Căutăm, continuă directorul IPSO, absolvenţi de liceu agricol, dar şi absolvenţi de învăţământ superior de profil pentru a-i angaja. Tinerii ingineri, după ce îşi iau diploma, pleacă peste hotare, iar cei care au terminat liceul, cu sau fără bacalaureat, nefiind pregătiţi în domeniu, refuză. Societatea noastră încearcă acum, prin departamentul de resurse umane, să ia legătura cu liceele, dar şi cu facultăţile de profil, astfel încât o parte din tineri să facă practică în cadrul unităţilor noastre şi eventual, prin contract, să-i sprijinim până când termină facultatea. Avem astfel garanţia că putem conta pe ei. E adevărat că de două ori pe an ne deplasăm la fermierii care au achiziţionat utilaje de la noi şi facem, ca să spun aşa, cursuri de iniţiere şi calificare, dar ceea ce lipseşte este cel care vine cu bagajul de cunoştinţe din şcoală.“

Am reţinut spusele directorului Totolici, subliniind doar faptul că ceea ce li se oferă ca material de studiu elevilor sau studenţilor dispuşi să lucreze în agricultură poate să stea cu cinste în orice muzeu al tehnicii de profil, în timp ce utilajele moderne sunt parcă dintr-o altă eră. Aşadar şi aici există investiţii, dar dacă interesul nu există...

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
696

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 69d0f

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

unde-si-cum-se-informeaza-ministrul-agri...

Unde şi cum se informează ministrul agriculturii?

Ultima ieşire publică a domniei sale a fost de natură a nu dovedi o bună informare. În ziua deschiderii expoziţiei naţionale de alimentaţie, ministrul alege să informeze auditoriul că treburile merg prost în conlucrarea cu băncile din cauza Fondului de Garantare a Creditului Agricol, a cărei activitate nu este cunoscută în teren.

Să fim serioşi, domnule ministru! Această instituţie este prima care a avut o recunoaştere europeană în România şi la sprijinul ei au apelat până acum aproximativ 40.000 de producători agricoli şi procesatori, dintre care 10.000 au beneficiat de sprijin direct din partea Fondului. Alte 200.000 de proiecte de investiţii propuse de comune au beneficiat de asemenea de garanţii din partea aceleiaşi entităţi. În cea mai mare parte ele ţinând de materializarea unor obiective SAPARD.

Chiar să nu vă spună nimic aceste date statistice, ca să nu zicem realizări economice? Atunci de unde şi până unde concluzia că Fondul de Garantare nu este cunoscut? Am întrebat şi în dreapta Prutului, în stânga Tisei sau a Dunării şi niciun agricultor de vază nu mi-a mărturisit că s-a stat de vorbă cu ei pe această temă.

Se pare că ar fi totuşi unii nesătui din ce au muls până acum de la vaca naţională şi fac un lobby pentru a acapara cu japca şi mai mult.

Este grav când importanţi oameni politici şi înalţi funcţionari publici apleacă urechea la asemenea şoptitori. În jurul dvs. există oameni de o probitate profesională şi morală de excepţie, îl vom nominaliza doar pe secretarul de stat Miron Moldovan. Era normal ca înainte de a se arunca pe piaţă asemenea învinuire, să fie consultat dumnealui şi alţi specialişti serioşi din Minister şi nu numai.

Ei ar putea să vă dea date exacte şi în privinţa „informatorilor dvs. din teren“, fie ei şi animatori de scandaluri mediatice sau de vânătoare. Date care vă pot îndruma documentarea spre oameni care reprezintă ceva în agricultura românească.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
651

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

unde-sunt-averile-de-capatai-ale-agricul...

Unde sunt averile de căpătâi ale agriculturii?

Dintotdeauna, de când ne ştim, Revoluţia a însemnat evoluţie. Aşa ne-am imaginat şi în ceea ce ne priveşte evenimentele din decembrie ’89, adică de atunci de când o epocă de tristă amintire trecea în uitare, lăsând cale liberă unor vremuri pe care ni le doream prospere şi democratice.

Speranţe risipite în deziluzii

Aşa ar fi fost să fie dacă şi la români vremurile ar vremui după legile normalităţii. Numai că la noi fapta se extrage de-ndată în vorbă, în vorbă goală chiar. Vreau să spun deci că de vreo douăzeci de ani încoace speranţele, oricare ar fi fost ele, s-au risipit în amare deziluzii.

Să ne oprim la sat

Să ne oprim la sat şi să privim cu atenţie către agricultura românească. Orice om cu minte limpede, clară şi ascuţită ar fi găsit de cuviinţă să facă din această ramură economică, cu numeroase şi reale succese – un cap de pod, un domeniu prioritar fiindcă specificul ei, dublat de priceperea românilor, ar fi condus la o rapiditate a circulaţiei banilor, dăruind economiei naţionale venituri pe măsură. S-a preferat însă contrariul pe motiv că nu mai este actuală, de „bon ton“ dacă vreţi, agricultura cooperatistă şi, în numele revenirii terenurilor agricole la stăpânii de drept s-a îmbunătăţit degrabă patrimoniul agricol naţional.

Şi nepriceperea politicienilor de pripas nu s-a oprit aici. Cu o ură greu de înţeles au pus la pământ averile de căpătâi ale naţiunii române. IAS-uri, SMA-uri, Staţiuni şi instituţii de cercetare agricolă, Sisteme de îmbunătăţiri funciare şi irigaţii, totul, dar absolut totul, în numele unei ideologii revoluţionare, a fost prefăcut într-o pleavă tocmai bună de risipit în cele patru vânturi.

Dezastrul cercetării

Urmarea, firească de altfel, nu e greu de bănuit şi rezultatele nechibzuinţei sunt suportate azi de poporul român. 70% din ceea ce punem pe masă provine de pe te miri unde şi în mare parte „cumpărăm“ pe datorie. Pe de altă parte rechinii, noii rechini cu „badigard“, s-au aruncat cu ghearele şi cu dinţii asupra averii naţionale.

Un singur, dar mai mult decât edificator exemplu.

Cercetarea Agricolă Românească, mândria agriculturii româneşti în ansamblu, a fost căsăpită de satrapi flămânzi de arginţi. Făptaşii sunt, în general, oameni politici ori, evident, acoliţi ai acestora. Aşadar, dacă în România anilor ’80 existau 121 de unităţi de cercetare agricolă ce deţineau mai bine de 160.000 ha, astăzi mai vieţuiesc doar 62 de unităţi ce deţin mai puţin de 36.000 hectare. „Sunt şi situaţii absolut hilare – îmi spunea deunăzi proaspătul preşedinte al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice Gheorghe Sin. Astfel, la Institutul de Cercetare şi Dezvoltare pentru pomicultură Piteşti – Mărăcineni s-au retrocedat, ilegal, 654 ha, ce includ până şi terenurile de sub laboratoarele şi depozitul de fructe.“ Situaţia relatată nu e singulară, ci generală. Chiar şi Institutul Naţional de Cercetare Agricolă de la Fundulea şi-a pierdut mare parte din patrimoniu.

Marea cârdăşie

Jafului i se adaugă dezinteresul. Deşi beneficiază în sfârşit de o lege, cercetarea agricolă românească nu se bucură încă de prevederile ei. Finanţarea de la bugetul de stat a rămas în fapt autofinanţare, cercetătorii nu sunt plătiţi cu lunile şi, între timp, importăm, importăm seminţe şi material săditor – neadaptate condiţiilor României, şi, în numeroase cazuri – inferioare celei româneşti. Înţelegeţi acum nedumerirea mea. A fost nevoie de sacrificii umane pentru prăduirea averilor naţionale.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
664
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

unde-sunt-scolile-de-mecanici-agricoli-d...

Unde sunt şcolile de mecanici agricoli de altădată?

70 până la 100 de tineri mecanizatori ieşeau, în fiecare an, de pe porţile Liceului Agroindustrial din Bărcăneşti - Prahova. În baza unei repartiţii certe, ei erau imediat asimilaţi pe piaţa muncii la fostele AGROMEC, SMA şi IAS. Astăzi, acelaşi liceu nu mai produce mecanici agricoli pentru simplul motiv că piaţa n-a mai cerut o astfel de meserie, deşi, ca un paradox, îi auzim pe fermieri reclamând faptul că învăţământul nu mai formează mecanizatori pe care să-i angajeze în unităţile lor.

Grupul Şcolar Agricol Bărcăneşti este condus de peste 20 de ani de profesorul de matematică Samuel Ioniţă, care a deţinut şi funcţia de director adjunct în perioada 1984-1990. Cu alte cuvinte, este persoana cea mai potrivită pentru a face o analiză logică, cunoscând ambele sisteme de învăţământ, dinainte şi după 1989.

„Ne-am pierdut partenerii pentru care pregăteam elevii“

– Domnule director, până în 1990 unitatea dvs. de învăţământ era singura din Prahova şi judeţele limitrofe care pregătea mecanizatori. Astăzi n-o mai face fiindcă s-au schimbat vremurile şi abordarea. În acelaşi timp, deşi nimeni nu cere şcolilor să pregătească mecanici agricoli, fermierii se plâng că nu mai găsesc meseriaşi. Cum era învăţământul atunci şi ce s-a întâmplat între timp?

– Înainte de 1990 aveam în jur de 1.200 elevi, învăţământ liceal şi profesional, cu clase de mecanică agricolă, veterinară, agronomie, horticultură şi zootehnie. Pentru că pe dvs. vă interesează doar mecanica agricolă o să discutăm doar despre acest subiect.

Ei bine, vreau să vă spun că atunci era un sistem foarte bine pus la punct. În fiecare toamnă, cei care conduceam liceele agricole ne întâlneam cu directorii trusturilor de mecanizare a agriculturii şi puneam la punct două chestiuni: necesarul de mecanizatori de pe piaţa muncii, în funcţie de care întocmeam planul de şcolarizare, şi programul de instruire practică. În general aveam o clasă de liceu şi două sau trei de profesională, în jur de 75-100 elevi pe serie.

Tinerii efectuau instruirea practică direct în producţie, la SMA-uri. La şcoală învăţau teoria şi conducerea tractorului, iar la SMA-uri deprindeau meseria în toate amănuntele ei, executând lucrări agricole (arat, semănat, discuit, praşile mecanice, fertilizări chimice, erbicidări etc.) în teren.

După 1990, vă spun fără ocolişuri, pentru noi a urmat dezastrul. IAS-urile şi CAP-urile s-au desfiinţat, SMA-urile s-au privatizat, deci ne-am pierdut partenerii împreună cu care şi pentru care pregăteam elevii. Am mers vreo doi ani în virtutea inerţiei cu aceeaşi structură şcolară, după care am fost nevoiţi să ne reorientăm, fiindcă nimeni nu mai avea nevoie de agricultură, în general, şi de mecanizatori, în special.

– Unde aţi ajuns cu reaşezarea astăzi, în afară de faptul că v-aţi transformat, ca toate liceele tehnice, în grup şcolar agricol?

– Clasele de agronomie, horticultură, zootehnie şi mecanică agricolă s-au desfiinţat în întregime, deoarece nu a

mai existat cerere pentru o astfel de pregătire. Ne-am reprofilat cu totul.
Întâi şi întâi, pentru că învăţământul a fost subordonat comunităţilor locale a trebuit să răspundem şi să deservim interesele acestora. Am preluat aşadar grupe de la învăţământul preşcolar, primar şi gimnazial, iar la învăţământul liceal am rămas cu cinci clase pe serie: două de industrie alimentară şi câte una cu profil economic, veterinar şi mecanici întreţinere şi reparaţii. Ultima, de mecanici, n-are nicio legătură mecanizatorii de altădată.
– Aţi păstrat o parte din baza materială şi aţi adăugat o alta, care să corespundă activităţii didactice de astăzi.
– Avem 15 ha de teren agricol, o fermă de porci şi de vaci pentru lapte, cu două utilităţi de bază: materie primă la cantina de pe lângă internatul şcolii şi material didactic pentru orele de instruire practică de la clasele de veterinară şi industrie alimentară. Am accesat fonduri europene şi dispunem de laboratoare cu echipamente moderne de patiserie şi industria de prelucrare a laptelui. Pentru instruirea practică avem convenţii încheiate cu dispensarele veterinare (pentru grupe mici) sau, în cazul elevilor de la industrie alimentară şi economic, cu marile lanţuri de magazine.
Deocamdată, piaţa nu s-a pus de acord cu şcoala
– Anul acesta, experimental se formează câteva clase de profesională, dar în baza unor parteneriate cu societăţile comerciale. Dumneavoastră aţi avut sau aveţi solicitări din mediul privat pentru a relua pregătirea mecanicilor agricoli, pe care ulterior să-i preia ca salariaţi?
– Da, sporadic, dar într-o formă incompatibilă cu planul de învăţământ. Este limpede însă că, având o lege unitară a învăţământului, nu putem găsi rezolvări la nivel local, ci e nevoie de reglementări la scară naţională. Revenind însă la solicitările episodice pentru mecanizatori agricoli, am avut cereri de la doi fermieri, dar necazul este altul: nu găsim o corelare a instruirii practice cu doleanţele agenţilor economici. Ei vor să facă instruire practică în vârf de campanie, or planul de învăţământ prevede patru ore/săptămână de aplicaţie practică şi aşa trebuie să le programăm.
Pe de altă parte, presupunând că am realiza practica în şcoală, am utiliza ca bază materială tractoarele U650 (s-au mai păstrat patru, din 12) şi utilajele vechi de peste 20 de ani, pe câtă vreme fermierii au maşini agricole de ultimă generaţie. Am formulat câteva propuneri pentru a armoniza învăţământul cu cererea de meserii de pe piaţă, dar n-am găsit încă formula ideală de lucru. În Franţa, de pildă, mediul privat are o deschidere totală faţă de şcoală, noutăţile tehnice din domeniul agricol fiind donate gratuit către unitatea de învăţământ care formează viitorii specialişti. Probabil şi în România se vor normaliza lucrurile; deocamdată nici agricultura şi nici învăţământul nu au găsit cea mai bună formă de exprimare.
Maria Bogdan
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
690
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ungaria - atât de aproape şi totuşi... atât de departe

Mergând spre graniţa cu vecinii noştri maghiari nu poţi să nu remarci, de-a lungul drumului dinspre România, abundenţa terenurilor lăsate pârloagă sau, în cel mai fericit caz, a unor culturi întinse pe fâşii cât o palmă. La întoarcere, peisajul este cu atât mai dezolant cu cât revii dintr-o ţară în care verdele crud al lanurilor de grâu aflat la înspicare, de porumb sau de floarea-soarelui te urmăreşte la tot pasul... pentru a-ţi face în ciudă parcă. Mirarea de a descoperi la unguri un teren necultivat îţi este repede alungată la vederea ciobanului ce-şi veghează oile care pasc pe un pământ ce nu a fost dat uitării aşa cum ar părea la prima vedere, ci are o altă destinaţie, dar una tot agricolă. Dacă ar fi să intri în vorbă cu ei este foarte posibil să-ţi răspundă într-o română aproape perfectă, ceea ce te duce cu gândul că ţara lor de baştină este dincoace de Tisa.

Un imbold către performanţă

Am avut posibilitatea de a remarca acest fapt trist la iniţiativa Societăţii Naţionale a Pomicultorilor din România, care a organizat în luna iunie o vizită de documentare în Ungaria. Scopul acesteia era de fapt cunoaşterea unor aspecte privind organizarea şi valorificarea producţiei de fructe ungureşti.

Participanţii au fost în principal producători din judeţele Argeş, Dâmboviţa, Olt şi Vâlcea, ale căror livezi se întind pe suprafeţe cuprinse între 7 şi 50 ha. Lor li s-au alăturat cercetători, profesori universitari şi specialişti din cadrul MAPDR, ANCA şi APIA.

Aceasta a fost a cincea vizită de acest gen, care alături de cele din Italia, Franţa şi Polonia vine să le deschidă pomicultorilor români noi orizonturi, să-i îndrepte şi să le dea imboldul spre performanţă şi competitivitate. Ea a fost pusă la cale de dr.ing. Ilarie Isac, preşedintele SNPR, şi de Voica Gheorghe, producător din Mărăcineni şi vicepreşedinte al aceleiaşi organizaţii.

Statul, un strateg înţelept

Principala dilemă cu care au pornit la drum producătorii români a fost una simplă: cum de reuşesc ungurii să valorifice în ţara noastră cantităţi atât de mari de fructe la un preţ atât de mic?

Tehnologia performantă, practicată pe suprafeţe mari, este un prim răspuns întâlnit la tot pasul. Se pare că meritul acestor realizări îi aparţine în primul rând statului ungar, care nu a permis fărâmiţarea suprafeţelor odată cu privatizarea. La acea vreme oamenii care şi-au cerut pământurile înapoi le-au primit, dar în limita a 6.000 mp, şi nu pe vechiul amplasament, ci acolo unde a vrut statul, astfel încât suprafeţele agricole să nu fie deconcentrate. Ei îl puteau exploata sau vinde în baza unor bonuri valorice, aşa cum le numesc ei, nişte acţiuni de fapt.

Un alt merit ce îi revine statului îl reprezintă faptul că, înainte de aderare, a sprijinit substanţial înfiinţarea de plantaţii pomicole şi viticole, subvenţionând circa 60% din valoarea investiţiei. Aşa se face că, în momentul aderării, peste jumătate din ferme existau deja, iar infrastructura creată din timp le-a permis să absoarbă mai uşor fondurile europene. Sprijinul statului se poate observa şi în momentul de faţă, având în vedere că dobânda la creditul agricol este de 8-12% în moneda ţării.

Tehnologia competitivă, un răspuns la toate întrebările

Prima vizitată a fost societatea Kasz-Coop din Derecske. Aceasta a pornit la drum în 1989 cu plante din cultura mare, iar în prezent practică încă alte trei activităţi: pomicultură, zootehnie şi distribuţie de piese şi utilaje agricole. Aici lucrurile sunt bine delimitate, atât în ce priveşte locaţia cât şi forţa de muncă bine pregătită şi cu o medie de vârstă foarte scăzută. Doi tineri ingineri ne-au vorbit cu profesionalism şi cu o relaxare atipică vârstei lor despre livada de 170 ha şi depozitul de păstrare a fructelor.

De la ei am aflat că Kasz-Coop sunt printre primii din Ungaria care au plantat o suprafaţă atât de mare, de aproape 100 ha de măr, în sistem super intensiv. Au pus la punct noua tehnologie sub îndrumarea specialiştilor din cadrul Universităţii de Ştiinţe Agricole din Debretin alături de care au ales soiurile şi au efectuat toate lucrările ce se impun într-o astfel de plantaţie. La o asemenea suprafaţă nu puteau lipsi depozitul cu atmosferă controlată şi staţia de sortare şi împachetare, investiţii ce măresc semnificativ preţul de valorificare.

De această activitate se ocupă Havita, asociaţie din care fac parte 60 de membri ce vând sub acelaşi brand. Pentru marea lor majoritate, principala piaţă de desfa-cere, alături de ţările scandinave, o reprezintă România. Dintr-o astfel de livadă, sortimentul cel mai ieftin de măr pleacă de la 1 leu/kg pentru cei care îl recoltează direct din plantaţie.

Am mai vizitat cu această ocazie pepiniera pomicolă şi dendrologică Hunyadi, de 50 ha, care produce circa un milion de pomi pe an, liberi de viroze. Aici am aflat că noile tendinţe sunt de a obţine soiuri pentru industrie, rezistente, care necesită un număr mai mic de tratamente.

La ferma Institutului de Ştiinţe Agricole din Debretin am remarcat că aici cercetarea nu urmăreşte crearea de noi soiuri, ci experimentează soiuri străine, valoroase care sunt acum la mare căutare, pentru a oferi producătorilor maghiari elemente cât mai importante privind tehnologia acestora.

Ultima vizită în livada de la Nyrbator ne-a întărit convingerea că performanţa se face pe suprafeţe mari şi că într-o plantaţie pomicolă materialul săditor liber de viroze este esenţial, la fel şi sistemul de irigare. Inovaţia, urmarea tendinţelor prin cultivarea soiurilor cu vigoare redusă şi care sunt cerute pe piaţă sunt alte ponturi pe care ni le-au dat cei de aici. De la ei am mai aflat şi câteva detalii privind valorificarea. Producţia obţinută pe cele 60 ha de pomi fructiferi este trimisă în pieţele agroalimentare, unde producătorul deţine camere frigorifice. Marfa depozitată aici pleacă la cerere la punctele de vânzare.

Exemple că şi la noi se poate sunt destul de puţine. Unul dintre ele este livada super intensivă a domnului Biro din localitatea Ip, judeţul Sălaj, ce a stârnit admiraţia sinceră a celor care au pus piciorul aici. Miner de profesie, dum-nealui este cel care a facilitat vizita în Ungaria, ţară care l-a inspirat şi de unde a fost încurajat să pornească pe acest drum atunci când toate celelalte i-au fost închise.

Comercianţii, o problemă şi în Ungaria

Pe ansamblu, un lucru este clar. Statul a ştiut cum să sprijine pomicultorii şi să-i ajute să se dezvolte. Ca peste tot însă probleme există şi aici şi ele ţin în special de valorificare. Cine vrea să pătrundă în supermarket trebuie să plătească o taxă de intrare, iar banii din vânzarea fructelor îi primeşte abia peste trei luni.

Existenţa intermediarilor şi a micilor producători face ca o mare cantitate de fructe să se vândă şi aici la negru. Aceasta este explicaţia pe care marii producători maghiari o dau faptului că pe piaţa din România au pătruns mere şi cu 0,20 euro/kg, despre care susţin că nu provin din livezi performante, ci din cele în care tehnologia este aplicată la minim. În plus, nici ei nu sunt mulţumiţi de sprijinul pe care îl primesc în prezent doar pentru motorină şi pentru tratamentele cu azot.

De departe însă, faţă de pomicultorii români, ungurii o duc bine. Sunt atât de aproape şi totuşi... atât de departe de noi.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
1156

□

˚ Comentarii

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ungureni, locul unde până şi uliul este singuratic

Satul Ungureni, judeţul Maramureş, aparţine comunei lăpuşene Cupşeni, ambele, satul şi comuna, fiind ascunse bine de tot între dealuri, între Şatra Pintii şi munţii de către Băiuţ. Săptămâna trecută a început turnarea unui strat de semiasfalt către satul Ungureni.

Satul Ungureni are 1.400 de locuitori. Din 1.100 de majori, jumătate sunt duşi în Spania şi pe unde-au văzut cu ochii. Nu degeaba spunea primarul Mircea Boga că la ei întoarce uliul, nu autobuzul... Capăt de linie... „Unii au lucrat în construcţii şi acum încearcă să-şi transfere încoace firmele, să-şi caute de lucru pe-aci. Dar cei mai mulţi sunt duşi în agricultură, la ciuperci, struguri, legume. Zilele trecute, a plecat de-aici un autocar cu 50 de persoane, la munci agricole“, spune primarul.

Blestemul bisericii trăsnite

Aşa fiind situaţia, satul Ungureni e la jumătate din populaţie... Nici Borşa, nici Moiseiul nu se pot lăuda cu un asemenea record! În sat nu se vede lipsa a jumătate din populaţie. Case vechi, case noi colorate ţipător, oameni mai în vârstă robotind prin curţi sau la cules de mălai. Numai că terenurile din afara satelor sunt lăsate de izbelişte. Şi nu doar terenurile...

Cum ajungi în mijlocul satului, te contrariază o biserică veche, de piatră, părăsită. E vecină cu casa parohială şi cu biserica cea nouă. A fost construită la începutul secolului al XX-lea. La începutul anilor ‘90 a fost trăsnită şi a ars parţial. Şi, dacă în alte părţi casele demolate şi castelele grofilor au fost desfăcute bucată cu bucată şi s-au folosit la alte construcţii, la Ungureni oamenii nu se ating de biserica trăsnită. „N-am mai intrat în ea. Nu mai intră nime’.

Nu foloseşte nimeni piatra, că li-i teamă. O mai fo’ aici o fundaţie de biserică, unu’ Buda Ion o luat piatră de-acolo şi i-o trecut autobuzul peste picioare. Altu’ n-o mai luat nime’-n veci! Şi din satu’ nost n-a lua nime’, numa’ de n-or vinde-o, să ia altcineva. Aşa rămâne!“, spune un localnic, de bună seamă pe nume Buda, câtă vreme peste 90% din localnici poartă acest nume. Pe preotul din sat, care tocmai se pensionează (şi se numeşte evident Buda), nu l-am găsit acasă. Primarul confirmă că nimeni nu mişcă o piatră, cel mult copii mai curajoşi s-au jucat pe-acolo, şi asta numai până au aflat părinţii... În zonă mai circulă legenda satului blestemat Boiereni, bătut crunt de soartă după ce localnicii ar fi luat materiale de la Mănăstirea Rohiiţa, cu sute de ani în urmă.

Vă amintiţi oraşele-fantomă americane? Părăsite, uitate de lume, numai bune de turnat filme de speriat oameni mari? Ungureniul e pe acelaşi drum... Şi nu departe e zona minieră Băiuţ, care arată şi mai tragic, părăsită, golită de viaţă.

Ioan VEZENTAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:

1374

Comentarii

1. Mariana -- (4-April-2011)bai, in locul tau n-as vorbi in necunostinta de cauza...doar ca sa te afli si tu in vorba si sa devii "vedeta" pe google! tu habar n-ai care este povestea satului Ungureni, asa ca mai bine TACI!!! si poveste cu uliul e expirata de mult, pacat ca tu esti mai in urma cu informatiile...sau poate tu esti "intre dealuri"! scrie tu "documentare"(daca sti ce-s alea) despre satul tau...da eu te-as sfatui totusi sa te lasi de meserie!!!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Unirea „cea mică“ de la 1859

Actul de naştere a României moderne

Se împlinesc 150 de ani de când, prin dubla alegere a domnitorului Alexandru Ioan Cuza, românii din ambele Principate şi-au manifestat voinţa de a-şi decide singuri soarta în confruntare cu politica restrictivă a unor puteri europene, în special a celor vecine.

Unirea de la 1859 a fost, scria Nicolae Iorga, o ilustrare a faptului împlinit, un element de originalitate creat de români în Europa „secolului naţionalităţilor“. „Faptul împlinit“ de români a surprins şi a derutat complet diplomaţia care nu se aştepta deloc la acest rezultat, a constatat J. Jooris, diplomat belgian la Constantinopol. Alte mărturii ale vremii completează această imagine asupra evenimentului istoric: „soluţia atât de extraordinară, abila şi îndrăzneaţa acţiune politică, o victorie rar întâlnită în istorie“.

Această trăsătură de originalitate este întărită de natura şi nota comună a sentimentelor care au însoţit vestea evenimentelor de la Iaşi şi de la Bucureşti: la Viena, „surpriză şi cea mai mare uimire“, la Constantinopol, „stupefacţie şi uimire, accelerând deruta“, la Paris „surpriză şi admiraţie“, iar la Petersburg, „o destul de mare surpriză“.

Invocând acest moment istoric, ca exemplu de maturitate politică, I.C. Brătianu declara în Adunarea Deputaţilor, la 1 iunie 1883: „Mi-aduc aminte de când am ales pe Cuza Domn, că nu numai naţiunile cele mai tinere, dar chiar Englitera a rămas înmărmurită de abilitatea nostră politică, că am putut să înlăturăm un tratat impus de Europa întreagă. Şi de atunci, tot cam aşa am urmat şi de aceea am ajuns aici“.

Consolidarea Unirii

Obţinând recunoaşterea dublei alegeri din partea marilor puteri, domnitorul declara în Proclamaţia din 23 decembrie 1861: „Unirea este îndeplinită, naţionalitatea română este întemeiată... În zilele de 5 şi 24 ianuarie aţi depus toată a voastră încredere într-un singur domn; alesul vostru vă dă astăzi o singură Românie“.

În noul context politic, domnitorul Unirii a conceput şi pus în aplicare, împreună cu principalul său sfetnic Mihail Kogălniceanu, un curajos program de reforme care a dovedit încă o dată capacitatea lui Cuza şi a celor din jurul său de a învinge rezistenţa Porţii şi a celorlalte mari puteri faţă de tendinţele de independenţă ale tânărului stat român. Prin secularizarea averilor mănăstireşti, prin reforma agrară – peste 511 mii de familii de ţărani au fost împroprietărite cu mai mult de două milioane hectare de teren -, prin reorganizarea învăţământului, justiţiei şi armatei, prin toate celelalte legi emise în perioada domniei sale, Al. I. Cuza rămâne în conştiinţa urmaşilor săi ca întemeietor al României moderne. La scară europeană, „numele său poate fi alăturat celor ale lui Cavour şi Bismark care, în alt context istoric, au pus bazele statelor italian, respectiv german“.

Drumul amar al exilului

La 11 februarie 1866, ca urmare a conjuraţiei pregătite de „monstruoasa coaliţie“ (consevatori şi liberali-radicali), Al. I. Cuza este silit să abdice. În dormitorul princiar pătrund căpitanii Lipoianu, Pillat şi Costiescu cu pistoalele în mâini. Căpitanul Pillat, care îi pusese pistolul în tâmplă domnitorului, se întoarse, iar Cuza semnează pe spatele său, în jurul orei 4, documentul abdicării.

„Noi, Alexandru Ioan I, conform dorinţei naţiunii întregi şi angajamentului ce am luat la suirea mea pe Tron, depun astăzi, 11 (23) Februarie 1866, cârma guvernului în mâna unei Locotenenţe Domneşti şi a Ministerului ales de popor. Alexandru Ioan“.

Locotenenţa Domnească era compusă din Lascăr Catargiu, reprezentant al Moldovei şi al conservatorilor, generalul Nicolae Golescu, reprezentant al Munteniei şi al liberalilor, şi colonelul Nicolae Haralambie, reprezentant al armatei.

Lovitura de stat punea în primejdie unirea principatelor şi, în timp ce însoţit de o puternică excortă Al. I. Cuza părăsea Bucureştiul pe drumul amar al exilului, Adunarea Electivă şi Senatul au ales ca domnitor al Principatelor Unite pe contele Filip-Eugeniu-Ferdinand-Maria-Clement-Balduin-Leopold-Georges de Flandra, duce de Saxonia, fratele regelui Leopold II al Belgiei, care însă nu a domnit efectiv. Între timp, deţinătoarea puterii, Locotenenţa Domnească, s-a îngrijit de alegerea succesorului lui Cuza în persoana unui membru dintr-o familie domnitoare străină. A fost ales, în cel din urmă, prinţul Carol de Hohenzollern care, la 10 mai 1866, a sosit la Bucureşti.

Înconjurat de oameni de bună credinţă care l-au urmat în exil, Al. I. Cuza este mistuit de dorul de ţară. Prin intermediul unui colonel Pissosky îi trimite principelui Carol mai multe scrisori prin care solicită învoirea de a reveni în patrie. În finalul scrisorii din 16 aprilie 1867, Cuza scrie: „Revenind ca simplu cetăţean în ţara mea, nu doresc altceva decât împreună cu familia mea să pot duce o existenţă confortabilă nevoilor şi poziţiei mele. M-aş simţi foarte fericit, Principe, dacă într-o zi aş avea plăcerea să vă transmit în mod personal asigurarea sentimentelor mele“.

Răspunsul lui Carol I este categoric: „Consiliul a considerat, Prinţul meu, că după ce a trebuit să părăsiţi teritoriul românesc în urma evenimentelor politice atât de grave, este mai înţelept din partea dumneavoastră să nu vă grăbiţi a reveni în ţară... Sunt încredinţat, de altfel, Prinţul meu, că aceste consideraţii, alături de patriotismul arzător care vă animă, vă vor conduce la ideea renunţării de bună voie la proiectul dumneavoastră actual“.

În ţară, având numeroşi simpatizanţi, Al.I. Cuza este ales la alegerile parlamentare din ianuarie 1870 deputat de Mehedinţi, fostul domnitor refuză însă mandatul. Va reveni în ţară, în mai 1873, pe catafalc, jelit de cei cărora, în scurta sa domnie, le-a oferit statutul de cetăţeni liberi, într-o ţară europeană.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1956

□

Comentarii

□

□

1. ac -- (24-January-2010)bun referat

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Uniunea Economică şi Monetară şi Zona Euro

În domeniul economic, o uniune monetară apare în momentul în care mai multe ţări îşi exprimă acordul pentru implementarea unei singure monede. Raportul Comisiei Delors din anul 1989 a pus la punct planul în trei etape de introducere a Uniunii Economice şi Monetare, lucru care a dus la apariţia mai multor instituţii europene, cum ar fi de exemplu Sistemul European al Băncilor Centrale, care a devenit şi responsabil pentru formularea şi implementarea politicii monetare.

Astfel, Uniunea Economică şi Monetară a fost structurată pe trei etape de coordonare a politicii economice monetare, care culminează cu adoptarea euro - moneda unică a Uniunii Europene. Toate statele membre UE sunt aşteptate să participe la UEM. În prezent, 15 state au adoptat euro ca monedă naţională.

Condiţionări

Adoptarea monedei euro este stabilită de Uniunea Europeană printr-o serie de condiţii impuse statelor membre pentru ca acestea să poată îndeplini cerinţele uniunii monetare, într-o perioadă determinată de timp. Toate ţările care au intrat în Uniunea Europeană după 2004 şi-au exprimat intenţia de a participa la cea de-a treia etapă a UEM în următorii ani, însă înaintea adoptării euro fiecare stat membru trebuie să-şi înscrie pentru o perioadă de doi ani moneda naţională în Mecanismul European de Schimb Monetar.

Prin Tratatul de la Maastricht din 1992 s-a stabilit un set de măsuri economice impuse statelor membre care participă la UEM, cunoscute ca făcând parte din aşa-numitul „criteriu al convergenţei“. Aceste măsuri se referă la rata inflaţiei, finanţele publice, rata de interes monetar şi stabilitatea ratei de schimb valutar.

Etape

Prima etapă a UEM a fost valabilă în perioada 1 iulie 1990 - 31 decembrie 1993. A fost urmată de cea de a doua etapă, între 1 ianuarie 1994 şi 31 decembrie 1998. Începând cu 1 ianuarie 1999, Uniunea Economică şi Monetară a intrat în cea de-a treia fază, care continuă şi astăzi. Euro a fost introdus în circulaţie în formă non-fizică în 1999, însă bancnotele şi monedele euro au intrat fizic în circulaţie abia în ianuarie 2002.

În prezent, din Zona Euro fac parte 15 state care au adoptat euro ca monedă naţională unică: Austria, Belgia, Finlanda, Franţa, Germania, Irlanda, Italia, Luxembourg, Olanda, Portugalia, Spania, Grecia din 2001, Slovenia din 2007, Malta şi Cipru din 2008. În ianuarie 2009, Slovacia va adopta la rândul său moneda euro. Anglia, Danemarca şi Suedia nu au acceptat intrarea în etapa a treia a UEM şi folosesc în continuare propriile monede naţionale. România şi-a propus să adopte moneda euro în anul 2014. Până atunci este obligată să dovedească că întruneşte cele 4 cerinţe ale criteriului convergenţei.

În următoarea ediţie, vă vom prezenta date referitoare la Bugetul Uniunii Europene.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Răspunsul corect la întrebarea din numărul anterior este a – Libera circulaţie a bunurilor, persoanelor, serviciilor şi capitalurilor.

La ce se referă Acordul Schengen?

a. Cooperare transfrontalieră

b. Politică de securitate externă comună

c. Abolirea punctelor de control vamal între ţările paticipante

d. Cooperare juridică în combaterea criminalităţii

Răspunsul corect... în numărul viitor al revistei Lumea Satului. Succes!

Aurora Dumitrescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1750

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Uniunea Europeană, în date şi cifre - conceptul de piaţă unică > REVISTA LUMEA SATULUI

Uniunea Europeană, în date şi cifre

Conceptul de piaţă unică

Două dintre obiectivele Comunităţii Economice Europene au fost dezvoltarea unei pieţe comune, redenumită apoi piaţă unică, şi uniunea vamală între statele membre. Piaţa Unică implică circulaţia liberă a bunurilor, capitalurilor, persoanelor şi serviciilor în interiorul Uniunii Europene, iar Uniunea Vamală implică aplicarea unui tarif extern comun pentru produsele care intră pe piaţă.

Libera circulaţie a bunurilor prevede că, odată ce produsele sunt admise pe piaţă, ele nu mai sunt supuse serviciilor vamale, taxelor discriminatorii sau taxelor de import, atât timp cât circulă doar în interiorul UE. Statele care nu sunt membre ale Uniunii Europene – Islanda, Norvegia, Liechtenstein şi Elveţia – participă şi ele pe piaţa unică, dar nu şi în uniunea vamală.

Libera circulaţie a capitalurilor permite mişcarea investiţiilor, cum ar fi achiziţionarea de proprietăţi şi cumpărarea de acţiuni pe teritoriul altor ţări. Libera circulaţie a capitalurilor este unică datorită faptului că ea este garantată egal şi ţărilor non-membre UE.

Libera circulaţie a persoanelor se referă la faptul că cetăţenii se pot mişca liber în toate statele membre şi pot alege să locuiască, să muncească, să studieze sau să se pensioneze într-o altă ţară. Acest lucru necesită mai puţine formalităţi administrative şi recunoaşterea calificărilor profesionale dobândite în alte state.

Libera mişcare a serviciilor permite persoanelor care lucrează pe cont propriu să circule în statele membre pentru a-şi oferi serviciile, pe baze temporare sau permanente. Datorită faptului că aceste servicii contribuie la Produsul Intern Brut al fiecărui stat membru în proporţie de 60-70%, legislaţia în acest domeniu nu este aşa dezvoltată ca în celelalte domenii. Acest inconvenient a fost sesizat recent printr-un document intitulat „Directiva serviciilor pe piaţa internă“, prin care se urmăreşte liberalizarea provizioanelor de servicii la trecerea frontierelor.

Toate cele patru libertăţi pe care se bazează piaţa unică europeană reprezintă un set de măsuri menite să liberalizeze circulaţia factorilor economici, cu scopul de a contribui la dezvoltarea prosperităţii statelor membre şi a cetăţenilor acestora. Începând cu 2007, Comisia Europeană a început demersurile pentru includerea celei de-a cincea libertăţi a pieţei unice – libera circulaţie a cunoştinţelor.

Uniunea Europeană este şi o Uniune Vamală. Acest lucru se transpune în faptul că statele membre au renunţat la barierele vamale şi au adoptat o politică vamală comună. Scopul este „de a asigura condiţii concurenţiale normale şi de a pune capăt restricţiilor de natură fiscală capabile să împiedice libera circulaţie a bunurilor pe Piaţa Comună“.

În următoarea ediţie, vă vom prezenta date referitoare la Politica Agricolă Comunitară.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Răspunsul corect la întrebarea din numărul anterior este d – 2007.

Pe câţi piloni (arii de responsabilitate) se bazează politica Uniunii Europene?
a. 1 b. 3 c. 2 d. niciunul

Răspunsul corect... în numărul viitor al revistei Lumea Satului. Succes!

Glosar de termeni

NATURA 2000

Este o reţea ecologică care include ariile naturale protejate la nivelul Uniunii Europene şi este formată din două segmente: Arii de Protecţie Specială (SPA) - Directiva Păsări şi Situri de Importanţă Comunitară (SCI) - Directiva Habitate. În cadrul Natura 2000, fiecare stat membru este obligat să completeze o listă cu potenţialele zone în care se regăsesc habitatele şi speciile din cele două directive ale UE. Lista siturilor incluse în reţeaua Natura 2000 a fost transmisă de România Comisiei Europene, care trebuie să o aprobe până în 2010. Siturile de Importanţă Comunitară şi Ariile de Protecţie Specială incluse în această listă acoperă 17% din teritoriul României.

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
2320

□

Comentarii

□

□

1. Lucian -- (17-March-2010)Salut, adica daca eu aduc din Vest produse care sunt deja pe piata romaneasca, comercializate sub alt nume sau nu, pot sa le vand fara sa risc nimic ?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Uniunea Europeană, în date şi cifre

Politica Agricolă Comună

Politica Agricolă Comună (PAC) reprezintă 46,7% din bugetul Uniunii Europene. PAC combină plăţile directe, acordate fermierilor pentru culturile şi terenurile ce vor fi cultivate, cu mecanismul preţurilor suport, inclusiv preţuri minim garantate, tarife de import şi cote aplicate anumitor produse din afara Uniunii. Reformele PAC sunt un subiect de actualitate şi au ca scop reducerea controalelor la import şi transferarea subvenţiilor pe unitatea de suprafaţă, proces care a început în anul 2004 şi care va continua până în 2012.

Până în 2013, cheltuielile aferente Politicii Agricole Comunitare trebuie să ajungă la 32%, urmând o descreştere în termeni reali în perioada curentă. Scopul principal al Politicii Agricole Comunitare este acela de a conferi fermierilor un standard rezonabil de viaţă, iar consumatorilor produse de calitate. În plus, PAC acordă o atenţie deosebită prezervării spaţiului rural. Practic, Politica Agricolă Comună este un sistem integrat de măsuri care combină menţinerea nivelului preţurilor la nivelul Uniunii Europene cu subvenţionarea producţiei.

La baza acesteia stau mai multe mecanisme:

– menţinerea unui nivel al importurilor pentru anumite produse importate din UE;
– menţinerea cotelor la import pentru restricţionarea importului anumitor produse;
– menţinerea preţurilor de intervenţie;
– acordarea plăţilor directe către fermieri;
– introducerea cotelor de producţie pentru prevenirea supraproducţiilor.

În ultimul timp se vorbeşte tot mai mult despre reforma CAP prin schimbarea sistemului de subvenţionare, lucru care trebuie definitivat până în 2011. Noul sistem va oferi guvernelor statelor membre libertatea de a decide cum vor fi introduse schemele de subvenţionare. În prezent, domeniile care vizează reforma în agricultura UE sunt: scăderea preţurilor produselor agricole, asigurarea calităţii şi securităţii alimentare şi garantarea stabilităţii veniturilor fermierilor. Alte obiective se referă la protejarea mediului, bunăstarea animalelor şi găsirea de activităţi alternative aducătoare de profit fermierilor. Unele dintre acestea intră în responsabilitatea statelor membre.

Lărgirea Uniunii Europene din 2004 a dus la creşterea numărului de fermieri de la 7 la 11 milioane, creşterea suprafeţelor de teren cu 30% şi creşterea producţiilor agricole cu 10-20%. Noile state intrate în Uniune au beneficiat imediat de măsurile preţurilor suport şi, în acelaşi timp, au avut imediat acces la fondurile de dezvoltare rurală, cu un buget alocat de 5 miliarde euro. Pentru finanţarea plăţilor către noii membri, în prima fază s-au redus subvenţiile către statele cu vechime mai mare în Uniune cu aproximativ 5%. Odată cu aderarea României şi Bulgariei în 2007, aceste reduceri s-au mărit la 8%. În următoarea ediţie vă vom prezenta date referitoare la Pilonul Comunitar – primul pilon al politicii Uniunii Europene.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Răspunsul corect la întrebarea din numărul anterior este b – 3.

G8 este un forum format din guvernele a 8 naţiuni din emisfera nordică. Uniunea Europeană face parte din G8?

a. Nu b. Da c. A făcut parte din G8 până în 2006

d. Urmează să fie primită în G8 în 2012

Răspunsul corect... în numărul viitor al revistei Lumea Satului. Succes!

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
624

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Uniunea Europeană, în date şi cifre

Pilonul pentru cooperarea poliţienească şi judiciară în materie penală - ultimul pilon al politicii Uniunii Europene

Formal cunoscut sub denumirea de Pilonul Justiţiei şi Afacerilor Interne, acesta este specializat pe cooperare în domeniul aplicării legilor şi combaterea rasismului. Se bazează pe cooperarea interguvernamentală mai mult decât celelalte două piloane. Acest lucru se transpune în faptul că intervenţia Comisiei, Parlamentului sau a Curţilor este minimă. Pilonul pentru cooperarea poliţienească şi judiciară în materie penală este responsabil pentru politicile care includ şi sistemul european care reglementează mandatul de arestare.

Prin Tratatul de la Maastricht, statele membre au decis că, pentru atingerea obiectivelor Uniunii şi în mod special obiectivele legate de libera circulaţie a persoanelor, următoarele domenii sunt de interes comun: traficul de droguri şi traficul de arme, traficul de carne vie, terorismul, terorismul şi infracţiunile împotriva minorilor, crima organizată, corupţia, coruptibilitatea şi înşelăciunea, azilul, politicile imigraţiei şi politicile care vizează cetăţenii din ţările lumii a treia etc.

Pilonul pentru cooperarea poliţienească şi judiciară în materie penală are în subordine trei agenţii: Poliţia Europeană (Europol), care are rol de coordonare şi strângere de informaţii, un organism european pentru îmbunătăţirea cooperării judiciare (Eurojust) şi Colegiul European de Poliţie (CEPOL) care intermediază cooperarea academiilor de formare naţionale.

EUROPOL este agenţia de investigaţii criminale a Uniunii Europene. Statutul acesteia este multidisciplinar şi are în componenţă nu numai ofiţeri de poliţie, dar şi alţi angajaţi ai agenţiilor din domeniul judiciar: serviciile vamale şi de imigraţie, poliţia de frontieră şi poliţia economică etc.

EUROJUST este agenţia responsabilă cu îmbunătăţirea cooperării în domeniul judiciar şi are în componenţă procurori, magistraţi şi ofiţeri de poliţie din partea fiecărui stat membru. Scopul acestora este de a spori efectivele autorităţilor naţionale atunci când investighează şi judecă actele de trecere ilegală a frontierelor şi cazurile de crimă organizată.

CEPOL este Colegiul European de Poliţie şi în cadrul acestuia se organizează anual peste 80 de cursuri, seminarii şi conferinţe. Implementarea activităţilor dezbătute se face în cadrul institutelor de poliţie din fiecare stat membru şi acoperă un domeniu foarte larg de subiecte.

În următoarea ediţie vă vom prezenta date referitoare la Acordul Schengen.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Răspunsul corect la întrebarea din numărul anterior este c – Cehia.

Pe ce dată va fi organizat în România scrutinul pentru alegerile europarlamentare 2009?

a. 4 iunie
b. 5 iunie

c. 6 iunie
d. 7 iunie

Răspunsul corect... în numărul viitor al revistei Lumea Satului. Succes!

Glosar de termeni

Alegeri europarlamentare

Este termenul folosit pentru alegerile care se organizează, din cinci în cinci ani, pentru membrii Parlamentului European. Următoarele alegeri europarlamentare sunt programate în acest an în perioada 4-7 iunie şi vor avea loc în toate cele 27 de state membre.

Cu această ocazie vor fi aleşi 736 de membri, în urma votului celor 500 milioane de cetăţeni europeni, ceea ce va marca cea mai importantă sesiune de alegeri transnaţionale din istorie. În urma votului, românii vor fi reprezentaţi în Parlamentul European de 33 de europarlamentari, în loc de 35 ca până acum. Această schimbare a intervenit ca urmare a revizuirii numărului de locuri atribuit fiecărui stat membru în parte.

Aurora DUMITRESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
665

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Universul, prin lupa ştiinţei

Îmi imaginez uneori că văd Terra printr-o lupă. Ea mi se dezvăluie privirii ca o mică perlă, sidefată, încrustată cu albastrul rece al mărilor şi verdele crud al pământului, pierdută între faldurile infinitului, alături de stele, planete şi nebuloase. Imaginea neantului în care rătăceşte căminul nostru mă sperie şi mă intrigă totodată.

Dar fără lupa despre care vă vorbeam, cerul pare mult mai departe şi se contopeşte într-o pleiadă de stele ce ard veşnic pentru a ne lumina. Privind spre aceste candelabre, nu pot să nu mă întreb ce miracole se nasc dincolo de petalele aurii ale lunii, ce frumuseţi se ascund privirii noastre necugetate, ce forme prind viaţă, dacă cumva există, într-un loc unde totul se stinge în necunoscut. Dar se pare că fiecare răspuns determină o altă întrebare şi cu cât credem că suntem mai aproape de mister cu atât ne supunem mai mult voinţei lui de fier.

Ştiinţa a evoluat considerabil, oferindu-ne atâtea oportunităţi. Am aflat din ce în ce mai multe lucruri despre univers şi despre organizarea lui. În rândurile următoare vom încerca să desluşim şi noi câteva dintre misterele lui. Oamenii de ştiinţă au descoperit până acum nouă planete în sistemul nostru solar. Fiecare dintre acestea au câte o particularitate aparte.

Coloşii universului

Cea mai impozantă dintre planete este Jupiter. Dimensiunile ei sunt cu adevărat impresionante, fiind de 11 ori mai mare în diametru decât Terra, are un volum mai mare de 1.300 de ori şi o masă de 318 ori mai mare decât a Pământului.

Imaginea acestei planete trebuie să fie fascinantă, dacă ţinem seama de faptul că este înconjurată de o atmosferă densă pe bază de hidrogen şi heliu, în care circulă nori formaţi tot din gaze solidificate sau lichefiate. Datorită rotirii ei foarte rapide, fâşiile de gaz îmbracă planeta asemenea unor brâuri.

Un alt colos al universului este Saturn. Ca dimensiuni, planeta are un diametru de 9,5 ori mai mare decat al Terrei, masa este de 95 de ori mai mare, iar volumul de 750 de ori.

O caracteristică aparte a planetei Saturn este că are o sursă proprie de căldură internă, iar în urma unor studii s-a stabilit că emite de trei ori mai multă energie decât Soarele. Sateliţii care îl înconjoară sunt 18 la număr, cel mai mare dintre ei fiind denumit Titan. Acest satelit depăşeşte ca dimensiuni planeta Mercur.

Marţienii, între adevăr şi legendă

Una dintre planetele care a stârnit de multe ori fascinaţia oamenilor este Marte. Nu de puţine ori imaginea ei a fost asociată cu cea a fiinţelor extraterestre. Cert este că până acum nu s-a dovedit nimic concret legat de existenţa acestor fiinţe, dar imaginaţia oamenilor este încă neîncătuşată.

Despre această planetă se ştie că poate înconjura soarele în 687 de zile. Dimensiunile ei sunt mai mici decât ale Pământului, având un diametru de 6.800 de kilometri. Ca şi caracteristici ale planetei Marte putem spune că suprafaţa ei poartă însemnele activităţilor vulcanice, prezintă formaţiuni stâncoase şi are o culoare roşiatică.

Uranus poate fi considerată Planeta albastră datorită unui gaz pe care îl conţine atmosfera sa şi care îi dă această culoare. Această planetă este de patru ori mai mare în diametru decât Terra şi are o masă de 15 ori mai mare. Temperatura de pe planeta Uranus este cu adevărat glaciară, mai exact coboară sub 200°C.

Un gheţar în cosmos

Cea mai mică dintre planete este Pluto. Aceasta are dimensiuni mai mici chiar şi decât Luna, având un diametru de aproximativ 2.500 de kilometri. Oamenii de ştiinţă au constatat că Pluto este cea mai îndepărtată planetă de sistemul solar. Această planetă prezintă o suprafaţă formată din roci şi gheaţă. Se crede că este de fapt acoperită cu azot şi metan îngheţat.

O fi Luceafărul atât de blând ?

Cea mai strălucitoare planetă, după Soare şi Lună, este Venus. Datorită acestei proprietăţi aparte Venus poate fi reperată pe cer chiar şi ziua. Această planetă este situată la 42.000.000 km de pământ şi 108.000.000 km distanţă de Soare.

Cea mai apropiată planetă de discul solar este Mercur. Şi ea face parte din topul celor mai strălucitoare planete, dar chiar şi aşa este foarte greu de văzut pe cer. Un moment prielnic pentru a desluşi silueta ei este seara după apusul soarelui sau dimineaţa în zori.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
575

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

urare-de-craciun_1202.html

Urare de Crăciun

După aprigele zile de-ncleştări electorale,
Iarna cerne peste ţară fulgii albi, liniştitori,
Şi ca mâine or să bată-n poarta fiecărei case
Moş Crăciun cu sănioara, cete de colindători.
Prin ogrăzi de-acum se-aude cum guiţă plini de teamă
Porcii sorociţi să cadă sub cuţite la Ignat
Şi ce zor pe gospodine să prepare tot ce cere
Vinul bun pentru ospeţe – Riesling, Grasă ori Muscat.
Când vom ridica paharul la Crăciun, în noaptea sfântă,
Să aducem mulţumire Tatălui şi lui Hristos
C-au fost milostivi cu glia, n-au lăsat-o ca să piară,
A căzut la vreme ploaia şi-a fost câmpul mai mănos.
Să-i rugăm să aibă grijă ca şi-n anul care vine
Lanul, via şi livada să ne deie mai mult spor,
Satele să se ridice din nevoi şi din necazuri
Şi să licăre speranţa în privirea tuturor.
Cel ce-a luat în mână cârma să-şi îndrepte grabnic faţa
Şi spre făurarii pâinii, către-al nostru sfânt pământ
Şi s-aşeze-agricultura pe făgaşul împlinirii
Căci destul ne amăgiră cu atâtea vorbe-n vânt!

Gelu OPROIU

REVISTA LUMEA SATULUI, 16-31 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
722

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Urbanizarea, conceptul care trebuie să dăinuie în România

După cum cunoaşteţi, România este ţara din Uniunea Europeană care are 30% din populaţie ocupată în agricultură. Suntem pe un loc atipic în Europa Unită. Asta presupune că, din punct de vedere strategic, dezvoltarea României obligă la o creştere extraordinar de mare a productivităţii muncii în agricultură, respectiv la reducerea populaţiei ocupate în agricultură.

De la strategii pastorale, la modernism

Dacă vrem să avem o strategie de dezvoltare durabilă a României va trebui să avem o strategie coerentă a agriculturii şi, în primul rând, de dezvoltare rurală.

Personal sunt un susţinător al dezvoltării rurale şi ulterior al dezvoltării agriculturii. Abordarea bucolică a satului românesc este o mare greşeală! Sunt de acord să avem 10 muzee ale satului, dar conceptul care trebuie să domine România este urbanizarea. Nu avem nevoie de colbul vechi al satului, care nouă, orăşenilor, ne place, iar ei acolo trăiesc amărâţi la ţară...

Aşa ceva trebuie să dispară, aşa ceva nu trebuie să apară în diversele strategii de dezvoltare.

Slavă Domnului, de 20 de ani am văzut fel de fel de imagini despre frumoasa dezvoltare a satelor în diferite viziuni: nişte sate, rămase practic în afara dezvoltării. Dacă România vrea să se dezvolte, trebuie să dezvolte satele! Asta înseamnă că acolo trebuie să se găsească toate serviciile pe care le au cei de la oraş. Al doilea lucru: renunţarea la viziunea veche despre sectorul privat, mai ales despre întreprinderile mici şi mijlocii.

După cum ştiţi, foarte mult timp aşa-numitul model „stea“ a fost considerat modelul de succes al întreprinderilor mici şi mijlocii.

Respectiv, o întreprindere mare are o grămadă de subfurnizori! Cel mai cunoscut exemplu a fost industria de automobile din Torino, care a căzut.

România are nevoie de întreprinderi mici şi mijlocii în sate, care să devină oraşe, în care „intreprinderea“ este de sine stătătoare şi independentă. De aici rolul extrem de important pe care îl au banii UE şi utilizarea lor.

O opinie strict personală

„Vreau să fac o remarcă foarte clară: există bariere inclusiv în sistemul instituţional de la Centru“ afirmă dl Teodoriu. Faptul că astăzi suferim de lipsă de consultanţă pentru realizarea de proiecte este pentru că avem un sistem monopolist, aducător de rente, în sistemul public. ANCA –, vestita agenţie de consultanţă, după părerea mea, este un monopol care nu permite accesul la consultanţă.

A doua barieră în accesarea fondurilor europene este sistemul bugetar învechit. Mecanismul de implementare a bugetului din România nu seamănă cu cel al Uniunii Europene! În acest caz, suntem nevoiţi să apelăm în acelaşi timp la două sisteme, în loc să avem un sistem integrat.

Este greşită ideea că nu avem capacitate de accesare la nivelul comunelor! Este o viziune „bucureşteană“, mă deranjează lipsa de descentralizare şi dezinteresul pe care îl arătăm faţă de populaţia României!

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
1291

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Urgiile naturii, ca o pedeapsă

Aşa a fost să fie! Or, aşa ne este nouă dat de la o vreme. Când vine ora secerişului cerul se prăvale peste câmpuri mai ameninţător ca o tornadă şi, în câteva minute, sudoare şi speranţe de anotimpuri se topesc în deznădejdea neputinţei. Una cu pământul, lanurile promiţătoare până mai ieri alaltăieri iau calea apei sâmbetei. Se întâmplă aşa din varii motive. Cele mai numeroase bine ştiute. Nesăbuinţa războiului cu natura ne-a atras vrajba cerului. Anotimpurile se rotesc acum altcumva decât le ştiam din copilărie, agricultura devenind cu obstinenţă o ştiinţă care se cere însuşită şi, esenţial, susţinută. Fiindcă doar o armată tehnică ar mai putea salva eforturile de peste an. Numai că ce şi cui îi pasă? Grâul românesc, câştigător al atâtor exigente competiţii în lanuri comparate ori în nesfârşite câmpii, este dat la spate în folosul unor importuri nu doar costisitoare ci, mai degrabă, nimicitoare pentru fermierii autohtoni.

Un premier năucit

L-am văzut deunăzi, la televiziunea naţională, pe premierul României explicând „secretele“ ieşirii din marasmul crizei ce ne sugrumă de mai bine de un an. Însă cu o reporteriţă fără chemare monologul celui din fruntea guvernului a deraiat repede spre monotonie. Ideile pentru care, susţinea premierul, guvernul şi-a pus mandatul la bătaie în faţa Parlamentului şocau prin lipsa de realitate şi, esenţial iarăşi, prin lipsa de perspectivă. Politica „strângerii curelei“, a opreliştilor de tot felul, altoită pe o fiscalitate recunoscut exagerată trage carul spre prăpastie. În ecuaţia Domniei sale agricultura n-a încăput.

De vină e poporul care, iată, în ciuda unei politici falimentare, se încăpăţânează să-şi mai tragă sufletul. Cauza paşilor înapoi sunt bugetarii şi, extraordinar, pensionarii! Această categorie e mult prea numeroasă pentru priceperea într-ale economiei a celor din fruntea bucatelor. O boală nevindecabilă? Ei bine, am avut curiozitatea să răsfoiesc câteva dintre rapoartele unor economişti de prestigiu din lumea largă şi cred că m-am dumirit. Economia românească, cu deosebire, este bolnavă. Boala s-a cronicizat dat fiind tratamentul unor felceri în profesie, iar vindecarea se arată a fi de durată. Aşadar, costisitor! Prevenirea maladiei crizei ar fi putut fi, dacă nu evitată, cel puţin tratată la vreme. Şi, cine nu ştie, frate, ciopârţeşte. Taie, adică fără nicio noimă. Aşadar, specialişti într-ale economicului susţin că ne lipsesc trei elemente fundamentale pentru a reitera tura pe drum drept. Mai întâi, sistemul de sănătate. Mai apoi ne lipseşte un sistem unitar de învăţământ. O bâjbâim de ani buni prin întunericul incompetenţei unor miniştri fără dar şi har. Rezultatul? Ce se va întâmpla cu generaţiile viitoare nu e prea greu de imaginat.

Ignoranţă sau prostie

În sfârşit, a treia componentă absentă în sistemul nostru naţional – cultura.Or, iarăşi limpede, cultura reprezintă identitatea unui popor. Este pentru prima oară de când mă ştiu pe lume când asist la desfiinţarea unor prestigioase instituţii culturale în numele reglării bugetului de stat. Nimeni n-a cutezat vreodată să arunce piatra către oamenii de cultură, fiindcă evident gestul implică ignoranţă şi multă, foarte multă prostie. Ei bine, susţin teoreticienii de prestigiu ai lumii, numai odată împlinite aceste nevoi, naţiunea va fi pregătită pentru muncă, pentru eficienţă, pentru a concura de la egal la egal cu Europa Unită. Guvernatorul Băncii Naţionale susţinea deunăzi că „banii nu pică din cer“. Unde am mai auzit eu vorba asta? Ei bine, înţelepţit de trecerea lui prin vreme, românul zice „ban la ban trage“. Or, şi mai adevărat, sărăcia nu vine niciodată din prea multă înţelepciune. Şi atunci mă întreb şi întreb: unde se ascund înţelepţii României?

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
663
□
Comentarii
□
□
1. Mâneanu Varvara Magdalena -- (23-August-2010)Domnule Gh. Verman, similitudinea dintre situaţia culturii plantelor(agricole şi nu numai) şi cultura ca exponent al identităţii naţionale aţi sesizat-o şi subliniat-o foarte bine!Cauze!Vinovaţi!? Răspunzători!?Soluţii!!!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

urmarile-secetei-prin-ochii-fermierilor_...

Urmările secetei, prin ochii fermierilor

Seceta din toamna anului 2011, coroborată cu cea din vara acestui an a afectat, pe un spectru larg, producţiile agricole estimate la scară naţională. Nu toţi fermierii au intrat însă în hora previziunilor alarmiste ce propovăduiesc dezastrul. Părerile celor intervievaţi prin intermediul revistei Lumea Satului diferă în funcţie regimul pluviometric, de calitatea solului şi de hibrizii însămânţaţi.

Daniel Botănoiu, secretar de stat la Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, a afirmat la sfârşitul lunii iulie că, la nivelul întregii ţări, producţia de floarea-soarelui este destul de bună, fiind estimată la 1.500 kg/ha. Asta înseamnă, conform datelor statistice, că randamentul va fi mai mic decât în 2011, când s-au înregistrat 1.887 kg/ha, dar aproximativ egal cu cel din perioada 2008-2010.

În schimb, la porumb situaţia este critică. Suprafaţa afectată de secetă în diferite grade ar fi în jur de 47%, după cum s-a exprimat Botănoiu atunci.

După aproape o lună de zile, un document neoficial al MADR nota că „suprafaţa afectată de secetă depăşeşte 3,7 milioane de hectare (peste 37% din suprafaţa agricolă), iar din totalul suprafeţei însămânţate cu grâu în toamna lui 2011, circa 30,5% a fost afectată. (...) În ceea ce priveşte culturile de primăvară afectate de secetă, cea mai gravă situaţie se regăseşte la porumb (81,2% din suprafaţa însămânţată) şi la floarea-soarelui (45,8%)".

Sunt procente mari, greu de acceptat! Probabil că adevărata dimensiune a calamităţii va fi cunoscută abia către sfârşitul lunii septembrie.

Unii specialişti din cadrul MADR consideră că la porumb, în ciuda secetei, randamentul mediu pe ţară nu va coborî sub 3.500 kg/ha, comparativ cu 4.480 kg/ha în 2011 şi 1.526 kg/ha în vara secetoasă din 2007. Motivul ar fi cultivarea unor hibrizi superiori şi aplicarea unor tehnologii superioare, faţă de acel an critic. Apoi, zone întinse din nordul ţării şi din interiorul arcului carpatic au beneficiat de ploi suficiente, deci nu au cunoscut fenomenul de secetă pedologică.

Menţionăm că, în această vară, am participat la mai multe prezentări – hibrizi de porumb şi floarea soarelui – făcute de diferite companii producătoare de seminţe, pe terenuri neirigate din judeţul Ialomiţa. Culturile se prezentau bine şi promiteau recolte bogate, similare celor din 2010, un an considerat normal.

Dacă nu ar fi speranţă...

Constantin Bazon este administratorul fermelor Agricola Prod şi Atractiv, cu sediul administrativ în comuna Goleşti, judeţul Vrancea, care însumează aproape 3.000 ha. Totodată, domnia sa este preşedinte al Asociaţiei Cultivatorilor de Cereale şi Plante Tehnice (ACCPT) Vrancea şi vicepreşedinte al Ligii Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România (LAPAR).

„Chiar dacă va mai ploua, nu mai putem recupera nimic. Practic, culturile de pe suprafeţe întinse din judeţele

Iaşi, Vaslui, Galaţi, Brăila, Vrancea şi Tulcea – de unde am informaţii – nu mai pot fi folosite decât eventual ca furaje pentru animale. Din acest motiv, preţurile la cereale cresc permanent, cum este cazul grâului“, ne-a declarat Bazon.

De exemplu, datele existente la DADR Tulcea arată că, din aproximativ 55.000 ha cultivate cu porumb, au fost afectate de secetă 20.400 ha, dintre care 2.300 ha calamitate integral. La floarea-soarelui, din 60.000 ha, au fost afectate 20.000 ha, dintre care 2.400 ha total pierdute.

Potrivit explicaţiilor date de Bazon, pentru înfiinţarea culturilor la cele două exploataţii ale sale costurile s-au ridicat la 2.500-3.000 lei/ha. Banii vor fi greu de recuperat, în condiţiile unei producţii mici, mai ales la porumb, unde pierderile vor fi foarte mari.

La floarea-soarelui, cultivată pe 448 ha, producţia medie va fi bună, undeva la 2 t/ha, faţă de 2,2 t/ha anul trecut.

Însă, la porumb, randamentul pe 700 ha va fi de aproximativ 3 t/ha, comparativ cu 2011, când a depăşit 6 t/ha.

„Dacă nu ar fi speranţă, nu aş mai face meseria de agricultor. Chiar dacă rapiţa a fost compromisă total în toamna anului trecut, acum pun rapiţă din nou, pe 600 ha“ – a adăugat interlocutorul nostru.

Irigaţiile puteau salva recoltele

La ultima întâlnire desfăşurată la Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, conducerea LAPAR a stat faţă în faţă cu ministrul, secretarii de stat şi cu unii directori generali. Au discutat despre situaţia culturilor în urma secetei.

„Ne-am ales cu promisiuni, cum ar fi reducerea preţului la energia electrică necesară la staţiile de pompare aferente sistemelor de irigaţii. Măsura este tardivă, pentru că seceta este de mult timp instalată, iar culturile au avut de suferit, răul fiind făcut deja“ – a afirmat Bazon.

În opinia sa, canalele de irigaţii trebuiau umplute la începutul verii. Astfel fiecare fermier ar fi putut să tragă apă cu ce avea, pentru a-şi salva recolta.

În speranţa că va exista cândva apă pe canale, fermierul ne-a spus că a achiziţionat 50 de instalaţii pe tambur, cu lungimea furtunurilor între 350 şi 600 m, dotate fiecare cu motopompe şi motoare de 65 CP, care ridică presiunea la 10 bari. Pentru 36 dintre acestea, finanţarea a fost făcută prin PNDR, pe Măsura 121.

„Am făcut o investiţie surdă, crezând că voi putea iriga. Dar nu este apă în canale, cu toate că Siretul se află în apropiere. Instalaţiile sunt inutile, atât timp cât în zona Goleşti nu se află nicio sursă de apă pentru irigaţii! Apă pentru irigaţii există numai în zona de sud a judeţului, pe nişte canale. Acolo exploatez vreo 1.000 ha. În rest, sursele de apă lipsesc. Acum, instalaţiile sunt înşirate ca la paradă, în curtea fermei, doar pentru a fi admirate de vizitatori“ – a afirmat interlocutorul nostru.

Bazon crede că, după ce s-a întâmplat anul acesta, factorii de decizie vor hotărî refacerea siste-melor de irigaţii din România. Cel puţin în Vrancea, toată infrastructura există, pe 50 km, de la Siret până în acest judeţ.

Proiectul Siret-Bărăgan a fost întocmit cu multă vreme înainte. Apa poate fi preluată gravitaţional pe canalul principal, din care se duce în canalele secundare. Pe acestea pot fi montate microhidrocentrale care să asigure energia pentru pompare în câmp.

Situaţia în alte ferme

În satul Raşi (comuna Ciochina, judeţul Ialomiţa) se află o altă fermă mare, administrată de Nicolae Sitaru. Porumbul a fost cultivat pe 1.000 ha, iar floarea-soarelui, pe 470 ha. În momentul discuţiei noastre începuse recoltarea la ambele culturi.

Producţia medie anticipată la porumb este de 6-7 t/ha, cu 30% mai mică decât anul trecut. În schimb, la floarea-soarelui, randamentul este similar celui din 2011, adică aproxi-mativ 3 t/ha.

Cu toate că a avut mereu probleme cu rapiţa, fermierul „nu s-a învăţat minte“ şi a însămânţat din nou 300 ha.

Cristache Argatu-Zaharia, administratorul unei ferme mijlocii din Perişoru (Călăraşi), ni s-a „lăudat“ că la floarea-soarelui va obţine o producţie medie de aproximativ 2,5 t/ha (80-90% faţă de anul trecut), iar la porumb, peste 6 t/ha, comparativ cu 8 t/ha în 2011.

El crede că a avut o şansă pentru că nu a cultivat hibrizi tardivi de porumb, care în condiţiile acestui an au rămas fără boabe pe ştiuleţi din cauza arşiţei care a distrus polenul.

Rapiţă a pus pe 70 ha şi a răsărit deja datorită ploii căzute la sfârşitul primei decade a lunii august.

Spre deosebire, în comuna Herăşti, judeţul Giurgiu, seceta a făcut ravagii. Aici, Alexandru Porumb administrează tot o fermă mijlocie. La floarea-soarelui, cultivată pe 80 ha, randamentul a fost de numai 1.000 kg/ha, faţă de 2.200 anul trecut, iar la porumb, pe 100 ha, producţia medie abia dacă a ajuns la 2 t/ha, comparativ cu 6 t/ha cu un an înainte.

Unii dintre fermierii cu care se învecinează au producţii şi mai mici, pentru că nu au respectat tehnologiile recomandate.

De rapiţă nici nu poate fi vorba, pentru că terenul este complet uscat (în august precipitaţiile au fost de numai 2 l/mp), iar prognozele meteorologice nu anunţă căderi semnificative de apă.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
833

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Urme ale civilizaţiei preistorice

Misterul Crucii din Munţii Buzăului

O undă de religiozitate

Crucea este cunoscută omenirii cu mult înainte de apariţia creştinismului. Mulţi dintre condamnaţii la moarte erau – ca şi Iisus, de altfel – răstigniţi pe cruce. Deşi poate părea de necrezut, există, după cum spun cunoscătorii, aproape 400 de tipuri de cruci, trei dintre acestea fiind mai cunoscute. Este vorba despre crucea în formă de T, cunoscută drept Crucea Tau, una de acest fel fiind folosită pentru răstignirea Mântuitorului, despre crucea catolică sau latină, care are braţele inegale şi este cea mai răspândită la acest moment, şi despre crucea ortodoxă sau greacă, cu toate patru braţele egale, care a devenit simbol al Crucii Roşii.

Ca simbol creştin, crucea apare cam în urmă cu 1700 de ani. Ei, bine, în Munţii Buzăului, în peşterile săpate cu trudă şi migală, se găsesc mai multe feluri de cruci. Masivul Crucea Spătarului este, prin multele chilii pe care le ascunde în măruntaiele sale, o adevărată tainiţă. Tainic – sau poate că nu, dacă tot vorbim despre cruci – îi este şi numele.

Adăpost pentru misionari

Se spune că ele, chiliile boltite discret în peretele muntelui, ascundeau în anii de început ai creştinismului pustnicii şi misionarii veniţi pe plaiurile de la Nord de Dunăre ca să propovăduiască printre strămoşii noştri credinţa în Hristos. Numai astfel, istoricii pot explica - pe lângă litere chirilice şi greceşti, dar şi nişte semne ciudate despre care se crede că ar constitui un alfabet al locului, încă necunoscut - existenţa crucilor scrijelite din aceste hrube. Nu este un singur fel de cruci şi nici la aceeaşi dată inscripţionate.

Aceasta ce denotă faptul că, în timp, prin misterioasele peşteri – dar săpate, după cum afirmă specialiştii, de mâna omului, nu de capriciile naturii – s-au tot perindat pionierii creştinismului. De altfel, săpată tot în piatra muntelui Crucea Spătarului s-ar fi aflat bisericuţa Sfântul Iosif. Bisericuţă, dacă ne gândim la dimensiunile bisericilor de azi, e prea mult spus.

E un termen mult prea pompos pentru ceea ce reprezenta atunci, în urmă cu 1.700 de ani, acest sfânt lăcaş. O hrubă mai acătării, să-i spunem, de doar câţiva metri pătraţi, dar unde misionarii se simţeau bine şi se puteau desfăşura în voie. Altarul de piatră din interior stă şi azi mărturie a acelor vremuri.

Pilde ce îndeamnă la meditaţie

Primul care a fost atras de vestigiile rupestre din Munţii Buzăului a fost, prin anul 1870, Alexandru Odobescu, istoric şi scriitor al secolului al XIX-lea. Acesta a făcut serioase cercetări şi a ajuns la concluzia că suntem, prin existenţa cavernelor tenebroase de la Crucea Spătarului, deţinătorii unei adevărate pagini de istorie.

Păcat că nu ne dăm silinţa să o citim cum trebuie. Nici măcar printre rânduri nu ne spetim să citim... Oare cine erau misionarii aceia? Ce poveşti aveau ei? Cum au ajuns să creadă în Hristos? De ce au ales ţinuturile de la

Nord de Dunăre? Nu putem să ştim. Misterul crucilor săpate în pereţi de hrube aşteaptă să fie, la un moment dat, descâlcit. Până atunci, să luăm existenţa lor ca un fapt.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
746
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Urmează a doua mare împădurire

România ţinteşte aducerea pădurilor la nivel european, unde procentul de acoperire se ridică la aproape 40% sau chiar 80% în ţările nordice (media este de 33%), în timp ce la noi abia ajunge la 26% din suprafaţa ţării. Iată de ce Ilie Sârbu, ministrul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, a declarat recent, în cadrul unei conferinţe de presă, că una dintre priorităţile mandatului său o constituie împăduririle. „Prioritatea absolută, am mai declarat, este absorbţia fondurilor europene. A doua, împăduririle. Vom avea programe speciale, vom relua unele hotărâri de guvern mai vechi, care încă nu au fost aplicate.

Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva este responsabilă cu aceste proiecte, în cadrul cărora vor fi împădurite terenuri degradate şi terenuri abandonate. În acest scop, vom elabora o ordonanţă de urgenţă, imediat după ce începe Parlamentul să lucreze, care va viza exproprierea în interes public, în care vom introduce toate aceste terenuri. De asemenea, vom transfera de la ADS toate terenurile care pot fi împădurite“ – a afirmat Sârbu.

Suprafeţele împădurite, de şase ori mai mari

Anul acesta, Romsilva şi-a propus să planteze puieţi pe 36.000 de hectare, iar în anii următori va mări suprafaţa până la 100.000 ha anual, de aproximativ şase ori mai mult decât în 2008. Precizăm că, anul trecut, programul de împădurire a prevăzut lucrări de regenerare pe o suprafaţă de 15.400 ha, din care 49,25% prin regenerări naturale. Atunci, în campania de primăvară au fost împădurite 10.425 ha, ceea ce reprezintă 107,4% din programul campaniei şi 67,7% faţă de întregul an. Romsilva a mai împădurit, în campania de toamnă a anului 2008, o suprafaţă de 4.921 ha, din care 2.047 ha prin regenerări naturale şi 2.874 ha prin plantări.

Sosesc şi fondurile europene

Noile programe de împădurire vizează şi absorbţia de fonduri europene. Fapt este că, din acest an, se acordă primele subvenţii. Comisia Europeană a prevăzut, în cadrul programelor de dezvoltare rurală, o măsură specială, denumită Prima împădurire a terenurilor agricole, codificată 221. Este finanţată din fonduri publice comunitare şi naţionale şi are ca scop înfiinţarea de păduri. Această formă de sprijin este prinsă de MAPDR în Programul Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR) 2007-2013, alături de Măsura 223, Prima împădurire a terenurilor nonagricole – care va deveni operaţională abia în 2010. Menţionăm că Măsura 221 a fost deja activată de la 1 ianuarie 2009. Conform MAPDR, contribuţia totală a fondurilor publice comunitare este de 229,3 milioane de euro, din care 80% din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) şi 20% de la Bugetul de stat.

Ce terenuri agricole pot fi împădurite

Pentru a fi eligibile, terenurile agricole trebuie să fie situate în extravilanul localităţilor, să fie în exploatare agricolă curentă de cel puţin 2 ani, să înregistreze randamente scăzute la hectar, să fie întreţinute în bune condiţii agricole şi de mediu. De asemenea, trebuie să prezinte risc de degradare din cauza unor factori de mediu sau să fie situate în apropiere de alte păduri ori în zone aflate sub incidenţa Programului Naţional pentru Perdele de Protecţie. Obligatoriu, acele terenuri trebuie să fie înregistrate în Registrul Agricol al Consiliului local şi în evidenţele cadastrale.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1836
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Urmează o cură lungă de detoxifiere

A venit primăvara, iar pieţele sunt pline de verdeţuri. După o iarnă îndestulată, în care ne-am înfruptat din bucatele preparate din carne, este bine să ne supunem organismul unei cure de detoxifiere, în care legumele şi fructele să joace rolul principal. Postul Paştelui a fost doar începutul unei alimentaţii restrictive, care însă nu a avut la bază legumele şi verdeţurile. În rândurile următoare vă supunem atenţiei câteva dintre verdeţurile de primăvară care au efecte benefice asupra sănătăţii noastre.

Pătrunjelul, bun la toate

Spre exemplu, pătrunjelul întrebuinţat, cel mai adesea, ca şi condiment la diferite mâncăruri, poate fi folosit şi pentru prepararea unor salate, despre care medicii naturişti susţin că acţionează pozitiv asupra tuturor organelor.

Potrivit unor studii întreprinse de oamenii de ştiinţă, pătrunjelul are un rol important în procesul de digestie, mai ales prin proprietatea aparte de a curăţa tubul digestiv. Este, de asemenea, recomandat persoanelor care au probleme la nivelul aparatului urinar, ficatului şi la nivelul glandelor endocrine. Se pare că pătrunjelul are şi proprietatea de a întări sistemul imunitar şi de a trata sterilitatea. Datorită frunzelor aromate care stimulează secreţia endocrină şi exocrină a pancreasului, pătrunjelul are un aport important şi în tratamentul diabetului şi pancreatitei, fiind folosit ca adjuvant.

Pentru a vă bucura de gustul plăcut al unei salate în care pătrunjelul este principalul component, aveţi nevoie de trei legături de pătrunjel, ce trebuie să fie spălate foarte bine, iar apoi tăiate cât mai mărunt. Pătrunjelul astfel tăiat se amestecă cu sucul obţinut dintr-o jumătate de lămâie, cu sare şi cu puţin ulei. Pentru a-i da un gust şi mai plăcut, acest amestec poate fi completat şi cu felii de roşii şi usturoi ras. Acest tip de salată este recomandat, în general, după mesele principale datorită proprietăţilor catalizatoare asupra digestiei. Asemeni altor cure pe bază de legume, regimul naturist pe bază de salată de pătrunjel are un program anume. Este bine ca această cură să fie urmată timp de aproximativ şase săptămâni, vreme în care se consumă zilnic câte două porţii de salată de pătrunjel.

Dacă aveţi insomnie, consumaţi mărar!

Mărarul este, de asemenea, o plantă cu importante implicaţii pentru sănătatea noastră. Medicii naturişti susţin că prezintă nişte proprietăţi aparte, care îl promovează nu doar ca pe o plantă folosită în gastronomie, ci ca pe un medicament veritabil. Este recomandat în general persoanelor care suferă de insomnie, care prezintă afecţiuni ale căilor urinare, iritaţii tegumentare, colici abdomniali sau nevralgii. Mărarul este un bun diuretic şi antivomitiv. Spre deosebire de pătrunjel, mărarul folosit în tratamente naturiste nu se consumă sub forma unor preparate culinare. Spre exemplu, în cazul unei oboseli generale, este recomandat să se consume seminţele de mărar bine măcinate. Înainte de fiecare masă este indicat să fie ingerată o cantitate de seminţe măcinate echivalentă cu vârful unui cuţit.

În cazul durerilor abdominale, a indigestiilor şi insomniilor este de preferat ca mărarul să fie preparat sub forma unor infuzii. Acestea pot avea la bază fie frunzele şi tulpinile, recomandate în special bolnavilor de inimă, fie seminţele bine măcinate peste care se pune apă clocotită. Vreme de aproximativ 20 de minute se lasă vasul acoperit, după care se strecoară şi se bea câte trei căni de infuzie călduţă pe zi. Pentru înfrumuseţare, infuzia preparată în acelaşi mod este folosită pentru a curăţa faţa de iritaţii sau acnee şi pentru a vindeca inflamaţiile oculare.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
709

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ursitoarele-i-au-harazit-lui-florentin-c...

Ursitoarele i-au hărăzit lui Florentin CÂRPANU să fie şef pe viaţă

Florentin Cârpanu s-a născut la 29 ianuarie 1934 în oraşul Caransebeş, în familia lui Dumitru şi a Zoricăi Cârpanu, care erau gospodari pe o proprietate de 20 ha. A învăţat la şcoala primară din oraşul natal şi tot aici a absolvit Şcoala Medie Tehnică de Industrializarea Lemnului.

A urmat Institutul de Zootehnie şi Medicină Veterinară Arad, obţinând diploma de inginer zootehnist. În anul 1963 a fost numit director al GAS Peciu Nou şi al Hergheliei Pădureni, unde se creşteau cai din rasa Nonius. Calităţile sale excepţionale de manager i-au asigurat funcţia de şef pe toată perioada de activitate, până în zilele noastre, când a ajuns şi propriul său şef.

Afirmarea

În anul 1966 devine primul angajat al celebrului Complex de Creşterea Porcilor Beregsău. A pornit aici pe un câmp gol, fără gard, fără copaci şi vecini. Printr-o muncă îndârjită, fără orar şi fără odihnă, a finalizat construcţia giganticului COMTIM-HOLDING Timişoara. Cel mai mare combinat de creşterea porcilor din lume era terminat după 12 ani de la pornire (1978), iar directorul său, care a fost în fruntea activităţii de făurire, devenea o mare personalitate în agricultura mondială.

Marea performanţă

COMTIM - Timişoara gestiona 26 de societăţi în patru mari complexe de creşterea porcilor: Beregsău, Birda, Pădureni şi Gătaia; trei complexe de îngrăşare pentru taurine cu un efectiv de 40.000 capete.

La acestea se adăugau: societatea de construcţii zootehnice şi societatea de transporturi, reţeaua comercială pentru piaţa externă cu parteneri din URSS, Iugoslavia, Germania, Armata Americană din Europa şi câteva ţări arabe, reţeaua cu magazine proprii de desfacere din judeţele Timiş, Caraş-Severin, Hunedoara cu Valea Jiului şi capitala ţării Bucureşti, toate sub sigla COMTIM, care era un brand de ţară. În perioada sa de mare succes, COMTIM HOLDING creştea anual 1,5 milioane de capete porci şi oferea 15.000 locuri de muncă.

Deziluzia

O realizare excepţională s-a dovedit organizarea complexelor de selecţie pentru rasele cele mai valoroase de porci din lume, care au fost crescute în COMTIM. Aceste exemple şi rezultatele obţinute la COMTIM ilustrează înalta capacitate de aplicare a ştiinţei în producţie a inginerului Florentin Cârpanu, competenţa şi neobişnuita sa vigoare managerială, care îmbrăcau şi o respectabilă ţinută carismatică.

Vremurile noi şi mersul lucrurilor după Revoluţie l-au determinat pe fostul mare director al COMTIM HOLDING Timişoara să se pensioneze „la cerere“, în vârstă de 60 ani (1994), cu sentimentul amar al omului căruia i-a fost distrusă opera de către oamenii pe care i-a servit şi protejat.

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:

3145

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e2011
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

USAMV Cluj-Napoca la 140 ani

Pe parcursul celor zece zile au avut loc întâlniri, mese rotunde, prezentarea ultimelor realizări ale universităţii privind noile construcţii, dotările cu aparatură de ultimă generaţie inclusiv a Staţiunii Didactice Experimentale.

Prima decadă a lunii octombrie 2009 a fost marcată de o serie de manifestări prilejuite de aniversarea a 140 de ani de existenţă a învăţământului agronomic clujean, moment de excepţie pentru mediul academic românesc, pentru foştii şi actualii studenţi ai reputatei instituţii de învăţământ, pentru clujeni.

Într-una din zile, cea mai importantă din cele zece, în prezenţa unui important auditoriu, rectorul universităţii, prof. univ. dr. Doru Pamfil, a făcut o trecere în revistă a evoluţiei şcolii agricole din capitala Transilvaniei de la începuturile sale până în prezent.

Aula Universităţii a găzduit cu acelaşi prilej un eveniment deosebit: ceremonia de conferire a titlului de Doctor honoris causa al USAMV Cluj Majestăţii Sale Regele Mihai I, ca o recunoaştere a meritelor Casei Regale privind întemeierea şi susţinerea acestui lăcaş de „învăţătură agricolă“.

Au mai fost dezvelite bustul primului rector al Universităţii Mihai Şerban – 1919-1922, 1927-1940 şi placa comemorativă 140 de ani – 1969-2009.

În prezent, Universitatea clujeană de Ştiinţe Agricole se dezvoltă în contextul extinderii ariei învăţământului superior european.

Premisele sincronizării şi integrării europene a USAMV există deja. Conturarea şi cristalizarea lor reprezintă consecinţele unei politici instituţionale constructive, începute în perioada postdecembristă şi articulate ferm în anul 2000. Din acest moment, strategia universităţii a fost orientată înspre cercetarea de performanţă şi spre excelenţă în formare. Acest fapt a permis, în primul rând, restructurarea sistemului de învăţământ după „modelul Bologna“ şi, în cadrul lui, extinderea segmentelor consacrate pregătirii masterale, doctorale şi postdoctorale.

În al doilea rând, reorientarea politicii instituţionale a constat în demararea unui program amplu de dotare şi de cercetare focalizat pe domeniile de vârf din ştiinţele vieţii. Consecinţele vizibile ale schimbărilor sunt atractivitatea incontestabilă a universităţii, concretizată într-un număr de peste 7.000 de studenţi, precum şi contractarea unui număr remarcabil de proiecte de cercetare care au permis clasarea recentă a universităţii pe primul loc în ţară.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
595

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

usamv-iasi-zootehnia-moderna-factor-al-d...

USAMV Iaşi – Zootehnia modernă, factor al dezvoltării durabile > REVISTA LUMEA SATULUI

USAMV Iaşi – Zootehnia modernă, factor al dezvoltării durabile

Timp de două zile, Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad“ a găzduit simpozionul ştiinţific Internaţional „Zootehnia modernă, factor al dezvoltării durabile“.

Subsumată manifestărilor prilejuite de aniversarea a 100 de ani de învăţământ superior agricol în Moldova, simpozionul organizat de Ministerul Cercetării, Tineretului şi Sportului, Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu Şişeşti“, Societatea Română de Zootehnie şi CIT Agrotech Iaşi a reunit reprezentanţi ai Academiei Române, ai institutelor de învăţământ superior, cercetători din institutele şi staţiunile de cercetare, direcţiile agricole judeţene, oficiile pentru ameliorare şi reproducţie în zootehnie, specialişti, fermieri, oameni de afacere, numeroşi studenţi. Au fost prezenţi, de asemenea, invitaţi din Marea Britanie, Italia, Canada, Ungaria, Letonia, Turcia, Republica Moldova, Indonezia, Ucraina, Portugalia, Macedonia ş.a.

Lucrările s-au desfăşurat pe cinci secţiuni, iar cele peste 120 de referate şi postere au prezentat rezultatele cercetărilor efectuate în ţară şi străinătate în domenii privind fiziologia, reproducţia şi ameliorarea genetică, tehnologii de creştere a animalelor, nutriţie şi alimentaţie, procesarea produselor animale şi siguranţă alimentară, acvacultură şi pescuit.

Iată câteva opinii ale participanţilor: Kartasudjana Ruchyat, membru al delegaţiei Universităţii din Bandurg Indonezia: „Vin pentru a treia oară în România şi trebuie să vă spun că întâlnirile cu colegii din ţara dumneavoastră constituie de fiecare dată pentru noi un prilej deosebit, un util schimb de experienţă în domeniul creşterii vacilor Holstein.“

Culiţă Tărâţă, preşedintele Consiliului de Administraţie al SC TCE 3 Brazi: „Vin de fiecare dată cu bucurie la „Alma Mater“, care m-a format ca om şi specialist şi care, iată, în acest an împlineşte venerabila vârstă de 100 de ani. Lucrările prezentate cu acest prilej arată stadiul înalt în care se află cercetarea în domeniul zootehniei, de care depinde în bună măsură atenuarea efectelor crizei alimentare care se aşteaptă pe plan mondial. La acest efort trebuie să-şi aducă o tot mai mare contribuţie cei care sunt studenţi acum, viitorii specialişti, aceasta cu atât mai mult cu cât marile unităţi din agricultura României au nevoie acută de specialişti.“

(Stelian Ciocoiu)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2012 Vizualizari:
617

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

USAMV

„Ion Ionescu de la Brad“ Iaşi, un centru de extensie şi consultanţă

Învăţarea continuă pentru specialiştii din domeniul agricol constituie, iată, o prioritate şi pentru Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad“ din Iaşi, un obiectiv despre care ne-a vorbit domnul profesor univ. dr. Gerard Jităreanu (foto), rectorul prestigioasei instituţii.

Raţiunea unei instituţii

„Pentru că trăim într-o lume în care noutăţile vin peste noi cu o viteză din ce în ce mai mare, ne-a spus domnia sa, se impune să le asimilăm şi să le valorificăm şi noi, cei care ne desfăşurăm activitatea în acest domeniu. De aceea, cu fonduri de la Banca Mondială, am asigurat Centrul de Pregătire şi Informare Makis – pentru o agricultură performantă – care vizează modernizarea sistemului de informare şi cunoaştere în agricultură.

Timp de un an, tineri cercetători din staţiunile de cercetare, oficiile judeţene de consultanţă agricolă şi direcţiile sanitar-veterinare au participat la cursuri cu durată de o săptămână până la patru săptămâni, cursuri interactive în colaborare cu Facultatea de Agricultură din cadrul Universităţii din Verona, unde participanţii au luat cunoştinţă de organizarea sistemului de consultanţă, de cercetare, de control al alimentelor şi securitatea alimentară din Italia, dar şi din alte ţări ale Uniunii Europene şi, nu în ultimul rând, de modalitatea de a realiza proiecte. Alături de cadrele didactice din universitatea noastră, am avut ca invitaţi şi profesori străini care ne-au oferit, ca să spun aşa, know-how-ul lor. Am încheiat cu bine prima etapă a proiectului, a avut loc auditul tehnic, iar la întâlnirea de la Bucureşti cu boardul Băncii Mondiale s-a hotărât să se finanţeze proiectul încă un an de zile.

Fermierii, principalii beneficiari

- Ce vă propuneţi în continuare?

- Vom continua să extindem serviciile de educaţie şi instruire ca şi până acum în instituţiile amintite. În acelaşi timp, ne vom adresa şi celor care practică direct agricultura, fermierilor, şi vom veni cu noutăţi.

Vrem să facem mai mult în ceea ce priveşte implementarea rezultatelor cercetării în practică. Pentru că degeaba avem rezultate în cercetare, dacă acestea nu sunt cunoscute în jurul nostru, de către colegii din producţie. Trebuie să facem educaţie tehnică în domeniul agricol. Vrem ca, în timp, să devenim un serviciu de extensie, de consultanţă, aşa cum există în Statele Unite şi în alte ţări.

- Se pare totuşi că finanţarea oferită de Banca Mondială nu va fi suficientă.

- Aşa este şi de aceea ne propunem ca noul centru să funcţioneze ca un ONG.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 10, 16-31 MAI 2011 Vizualizari:
915

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

usamv-stiinte-ion-ionescu-de-la-brad-ias...

USAMV Ştiinţe „Ion Ionescu de la Brad“ Iaşi, omagiu Alma Mater

Se împlineşte anul acesta un secol de învăţământ superior agricol în Moldova, un eveniment marcat de numeroase şi importante manifestări ştiinţifice care omagiază Alma Mater ce a format de-a lungul vremii mii de specialişti şi cercetători de renume.

În 1841, Ion Ionescu de la Brad este numit profesor de agricultură la Academia Mihăileană, iar un an mai târziu Leon Filipescu predă la Seminarul Veniamin Costache un curs de economie rurală. Înfiinţarea în 1912 a secţiei de ştiinţe agricole pe lângă Facultatea de Ştiinţe a Universităţii ieşene marchează momentul oficial al apariţiei învăţământului superior agricol la Iaşi. Au urmat evenimentele ştiute, iar în 1948, prin Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Facultatea de Agrotehnică devine Institutul Agronomic „Ion Ionescu de la Brad“. Apar, în timp, şi celelalte facultăţi, astfel încât Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad“ este astăzi cu adevărat un avanpost al învăţământului de calitate şi al cercetării.

La o sută de ani de la înfiinţare, Alma Mater are în cele patru facultăţi 13 specializări în opt domenii de activitate universitară, iar masteranzii pot studia în 18 specializări acreditate de ARACIS. Se susţin, de asemenea, doctorate în 13 specializări, cu menţiunea că numeroşi doctoranzi îşi perfecţionează studiile la prestigioase institute de profil din străinătate.

Şi pentru că cercetarea reprezintă o pârghie-cheie pentru dezvoltare în toate domeniile şi cu atât mai mult în domeniul ştiinţelor agricole, rector prof. univ. dr. Vasile Vântu a anunţat că, în curând, Universitatea va dispune de un performant centru sub forma unui institut de cercetare pentru agricultură şi mediu cu cel mai modern fitotron din sud-estul Europei.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
561

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

usturoiul-si-gustos-si-sanatos_616.html

Usturoiul, şi gustos şi sănătos > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulUsturoiul, şi gustos şi sănătos

Încă de pe vremea când ştiam destul de puţine despre prepararea mâncărurilor, plantele erau o resursă esenţială de hrană. Odată cu evoluţia omului, ele şi-au găsit rostul în viaţa noastră, fie ca alimente sau medicamente, fie ca plante ornamentale, terapeutice sau aromatice.

Usturoiul, originar din Asia Mică şi cunoscut sub denumirea latină Allium sativum, a fost descoperit de către egipteni cu 4500 de ani înainte de Hristos.

În acea perioadă usturoiul era un aliment folosit în hrana sclavilor care construiau piramidele. Dar înscrisuri egiptene datând din 1500 îH arată că proprietăţile terapeutice ale acestuia erau deja descoperite, întrucât existau deja 22 de tratamente pe bază de usturoi.

Importanţa lui terapeutică a fost confirmată în anul 1858 şi de către omul de ştiinţă Louis Pasteur, care a constatat că usturoiul are proprietăţi curative foarte importante. Folosirea lui ca şi medicament a fost consemnată şi în timpul Primului Război Mondial, atunci când, datorită efectului său puternic antibacterian, era folosit pentru dezinfectarea şi tratarea rănilor.

Chiar şi astăzi, când medicina a cunoscut un progres atât de important, usturoiul rămâne, pentru mulţi dintre noi, atât un aliment foarte gustos cât şi un medicament folosit în tratarea diferitelor boli.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
660
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Utilizarea sub formă de amendament a coardelor de viţă-de-vie

Profesorul Erol Murad, de la Facultatea de Ingineria Sistemelor Biotehnice din cadrul Universităţii Politehnica Bucureşti, împreună cu o echipă formată din colegii săi, A. Culamet, M. Radu şi A. Ciubuca, de la SCDVV Bujoru, a prezentat recent, în cadrul Sesiunii de comunicări ştiinţifice de la ICDVV Valea Călugărească, rezultatul unei cercetări de zece ani cu privire la folosirea biomasei vegetale în producerea biochar-ului, un amendament al solului folosit în noul context al dezvoltării durabile a agriculturii şi al limitării emisiilor de gaze cu efect de seră.

Partea bună este că proiectul introduce utilizarea, în acest scop, a masei vegetale din podgoriile de viţă-de-vie. Partea rea este caracterul de cercetare fundamentală, fără sorţi de transformare a proiectului în aplicaţie practică. România n-a ajuns încă la stadiul în care producţia să folosescă preponderent rezultatul cercetării sau să ajute efectiv cercetarea.

Ce este biochar-ul?

Din biomasa vegetală, supusă procesului de piroliză, rezultă gaze combustibile şi o parte numită „cărbune vegetal“ sau „bio-carbon“. Acesta este utilizabil în mai multe scopuri, dar noi reţinem folosirea sa ca amendament pentru sol, cu două efecte: ajută la sechestrarea în sol a carbonului cu bilanţ negativ de CO2 şi creşte potenţialul productiv al ecosistemelor agricole. Pe plan mondial, acest bio-carbon încorporat în sol este numit biochar.

Aportul la creşterea fertilităţii solului

Biochar-ul este considerat material ecologic. Folosit ca amendament, se menţine în sol, având o perioadă lungă de descompunere, circa 800-1.200 de ani. Alte caracteristici: masa de biochar încorporată în sol este de până la 10% din masa stratului activ (0-30 cm), adică până la 420 tone/ha; un kilogram de carbon din biochar reduce masa de CO2 atmosferic cu 3,66 kg; la o concentraţie medie de carbon de 70% în biochar rezultă că un hectar de teren agricol ar putea sechestra 1.078 t CO2/ha.

Ca amendament agricol, biochar-ul reprezintă un suport organic-vegetal pentru amplificarea activităţii microorganismelor din substratul nutritiv şi aduce un aport substanţial de microelemente, dar ajută la mărirea fertilităţii solurilor şi prin creşterea capacităţii de schimburi cationice şi de retenţie a apei în sol.

Date tehnice

De pe un hectar cultivat cu viţă-de-vie, anual se strâng, spun autorii proiectului, în urma tăierilor, 2.000 kg de coarde de viţă, cu o umiditate de 40%. Pentru a intra în procesul de gazeificare, cu dublu rezultat, al obţinerii de energie termică şi al biochar-ului, materialul trebuie adus la o umiditate de 10%, care înseamnă scăderea masei de material vegetal la 1.340 kg/ha de coarde.

Din această cantitate se pot obţine 190 kg de biochar, dar şi energie termică aproximată la 4,26 MWh, care ar rezulta, spre comparaţie, prin arderea a 480 litri de motorină. Pe solurile cultivate cu viţă-de-vie, cercetătorii recomandă folosirea a numai 400 t/ha de biochar, încorporat progresiv, de-a lungul mai multor ani. Pentru a obţine o astfel de cantitate se foloseşte biochar-ul rezultat din prelucrarea masei de coarde provenită de pe 21 ha de viţă.

În România se face pionierat în utilizarea biocarbonului ca amendament agricol în general şi în viticultură, în special. Pe lângă acest prim proiect de cercetare, este nevoie de multe alte studii orientate, cităm din lucrare, „în direcţia optimizării utilizării biochar-ului atât ca factor de creştere a capacităţilor productive ale solurilor din viticultură cât şi ca modalitate ecologică şi economică de sechestrare a carbonului atmosferic în sol“.

A consemnat Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
1661

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

va-mai-redeveni-gherghita-ceea-ce-a-fost...

Va mai redeveni Gherghiţa ceea ce a fost odată?

Din oraş domnesc şi, ulterior, din comună de frunte a judeţului Prahova, Gherghiţa a ajuns astăzi o localitate rurală cu multe probleme sociale şi economice. Decăderea din ultimii 20 de ani a fost cauzată de distrugerea aproape în totalitate a bazelor de producţie vegetală, animală şi de industrie mică, dar şi de scindarea comunei în două unităţi administrativ-teritoriale de sine stătătoare, Gherghiţa rămânând fără cele mai dezvoltate trei sate. Prin anii ’80, Gherghiţa era una dintre cele mai înfloritoare localităţi din Prahova. Comuna avea zeci de hectare de solarii cultivate cu legume, câteva ciupercării, o industrie a manufacturii (împletituri din răchită, obiecte de design interior şi de grădină, olărit etc.), fără concurenţă în Prahova, şi un sector zootehnic solid. După 1990, în doi-trei ani a dispărut aproape tot. Primarul Constantin Ciolacu a salvat de la ruină câteva capacități zootehnice. Următorul şoc a însemnat divizarea comunei din 2004, când Gherghiţa a pierdut resurse economice însemnate. Abia prin 2007 putem consemna o uşoară revigorare agrară.

Buget mai mic decât nevoile comunităţii

Primarul Ciolacu a sintetizat altfel situaţia: bugetul anual este de 200.000 lei, iar pentru funcţionarea localităţii este nevoie de şapte ori mai mult (1,4 milioane de lei).

Ce soluţii ar exista pentru bunăstarea comunei? Gherghiţa este departe de zonele de interes imobiliar sau industrial şi nici bugetul judeţean n-a fost foarte motivat să investească în sudul Prahovei. Despre o refacere a activităţii care a adus faimă comunei, cea de împletituri din răchită, nu mai poate fi vorba, pentru simplul motiv că, la retrocedare, toate suprafeţele cultivate cu răchită au fost defrişate. Perspectivele sunt aşadar integral legate de agricultură.

Salvarea vine din agricultură

Ce are Gherghiţa din acest punct de vedere? Patru asociaţii agricole pentru cultura mare şi două unităţi zootehnice. Puţin, aşadar. Unica soluţie pentru a aduce ceva bun în viaţa localităţii rămâne legumicultura, activitate de care se ocupă, în prezent, aproximativ 120 de familii din cele aproape 800, din satele Ungureni şi Gherghiţa. Sunt cultivate, aproximativ 80-110 ha cu legume, dar mult mai puţine sunt în spaţii protejate. Legumicultorii s-au specializat în culturile de ardei gras şi kapia, varză, fasole verde şi vinete. Ca peste tot în România, nici aici micii fermieri nu s-au putut ori nu au vrut să se asocieze, astfel încât să acceadă la fonduri europene, de exemplu, pentru o dezvoltare la scară mare. Toți legumicultorii se rezumă la afaceri mici de familie. Ar fi perfect chiar și așa, dacă această ocupație s-ar extinde măcar la jumătate din numărul de gospodării.

Pe de altă parte, viceprimarul comunei, Mihail Nichita, fermier şi legumicultor înainte de toate, a promis că va face tot posibilul să aducă un investitor care să construiască în zonă un depozit şi o fabrică de prelucrare, pentru a asigura desfacere pentru recoltele legumicultorilor din sudul Prahovei şi, parţial, din Ialomiţa.

Speranțele sunt legate de alimentarea cu apă și gaze (n.r. - drumurile sunt bune, fiind realizate din fonduri europene), lucrări aflate la început, dar care ar putea însemna un imbold pentru afaceri fie în agricultură, fie în activități nonagricole. Deocamdată însă, până nu este creată infrastructura necesară, iar acest lucru presupune asigurarea finanţării, care nu mai depinde de autorităţile locale, investiţiile majore întârzie să apară...

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2012 Vizualizari:
760

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vaca-nu-mai-este-bogatia-taranului_208.h...

Vaca nu mai este bogăţia ţăranului

De câte ori nu am auzit în ultima vreme despre cât de grave sunt problemele pe care agricultura românească le întâmpină, despre lipsurile care devin pe zi ce trece tot mai acute! De atâtea ori încât astăzi aproape nimeni nu mai crede în poveştile guvernanţilor, care aproape de fiecare dată fără să prindă contur în peisajul agricol. Cu toate asigurările lor că agricultura este prioritatea României, nu se întrevăd şanse de reabilitare, iar fermierii pun pe seama neglijenţei lor de neiertat o mare parte din situaţia nefericită cu care se confruntă.

În urma unei discuţii avute cu domnul Dorel Secară, preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Taurine din România, un profesionist incontestabil în zootehnie şi ale cărui dăruire şi pasiune pentru această îndeletnicire nu poate fi nicidecum puse la îndoială, am înţeles că lucrurile sunt chiar mai grave decât credeam.

Integrarea nu ne-a adus ce ne aşteptam

– Domnule Secară, înainte de a intra în fondul problemei, vă rugăm să faceţi unele referiri de ordin general al stărilor de lucruri din sectorul creşterii taurinelor.

– În condiţiile unei economii atât de bulversate şi imprevizibile, cum este cea din ţara noastră, crescătorii de taurine trec
printr-o perioadă neagră, în care această îndeletnicire devine din ce în ce mai puţin profitabilă. Închipuiţi-vă cât de dureros poate fi pentru un popor cu o tradiţie istorică în creşterea animalelor să vadă cum, zi de zi, pierde tot mai mult din valoare.

– Cum apreciaţi evoluţia efectivelor, dar şi a producţiilor în acest sector zootehnic?

– Din nefericire, în sectorul de creştere a taurinelor nu putem vorbi despre o evoluţie a lui ci despre un declin serios, constant, ale cărui efecte se resimt nu numai în scăderea producţiilor, dar şi în scăderea numărului de animale.

Dacă pentru mulţi dintre români intrarea ţării noastre în Uniunea Europeană poate fi considerată un beneficiu, pentru cei din sectorul zootehnic lucrurile stau altfel, deorece condiţiile impuse de UE sunt foarte greu de atins, dacă ţinem seama de puţinele resurse de care dispun fermierii români.

Sprijinul, cum nu ar fi

– Totuşi, aţi beneficiat de un sprijin important din partea statului şi a Uniunii Europene...

– Pe o scară a valorilor pecuniare, sprijinul de care beneficiază crescătorii de taurine este undeva la 20% din cel de care se bucură fermierii din alte state. Este îngrozitor de greu să pornim într-o competiţie inegală pe piaţa europeană, având drept concurenţi fermieri din state care sunt susţinuţi în mod constant atât din punct de vedere logistic, cât şi financiar.

– Ce puteţi să-mi spuneţi despre principalele probleme cu care se confruntă crescătorii de taurine şi cum vedeţi rezolvarea lor?

– Cea mai spinoasă problemă a fermierilor sunt preţurile mici de valorificare a laptelui ca materie primă. Vă rog să judecaţi şi dumneavoastră cât de eficient poate fi un crescător de taurine care primeşte pentru laptele de calitate europeană doar 1,2 lei/litru, iar cel ce nu îndeplineşte aceste condiţii primeşte 0,7 lei/litru.

În situaţia aceasta ne punem întrebarea de ce acest lapte ajunge să fie cumpărat din magazine la preţul de 4 lei. Se pare că răspunsul este unul foarte simplu şi îl găsim doar îndreptându-ne atenţia spre marile profituri obţinute de procesatori, şi nu de fermieri. Preţuri de mizerie, care de multe ori nu reuşesc să acopere cheltuielile necesare într-o fermă. Cât despre bani care să rămână în plus fermierului, nici nu se poate vorbi. Şi atunci, de ce ne mai întrebăm că agricultura se află mai degrabă într-o stare de regresie decât de progres?

Şi, pentru ca acest tablou de analiză să fie complet, nu putem să nu menţionăm discrepanţa dintre profitul obţinut într-o fermă şi toate cheltuielile necesare pentru întreţinerea ei. Creşterea constantă a preţurilor mari la inputuri este, de asemenea, o nedreptate făcută fermierilor, iar singura soluţie pentru ca această situaţie să se echilibreze ar fi ca preţurile de valorificare a laptelui să crească concomitent cu preţurile furajelor şi aditivilor nutritivi etc.

Importul de lapte ca un şantaj

– Este importul masiv de lapte o problemă cu impact naţional, reprezintă o ameninţare pentru crescătorii de taurine?

– Despre importurile masive de lapte pot spune că acestea sunt o ameninţare nu numai pentru fermieri, ci şi pentru populaţie. De cele mai multe ori, ele au la bază o strategie speculativă, făcută de indivizi care ajung să facă jocul pe piaţa românească. Această situaţie este urmarea conjuraţiei procesatorilor, care preferă să cumpere lapte de calitate inferioară şi care nu corespunde parametrilor normali la preţuri mult mai mici, chiar dacă asta înseamnă să pună în pericol starea de sănătate a populaţiei. În această situaţie de blamat, care afectează în mod indirect fermierii români, nu putem să mai punem la îndoială judecata oamenilor care nu mai cred în calitatea produselor lactate.

– Procesatorii susţin că au optat pentru această soluţie întrucât producţia internă este insuficientă.

– Nimic mai eronat. Zootehnia românească poate acoperi cel puţin 80% din cererea procesatorilor. Restul sunt doar speculaţii. O dezvoltare a producţiilor este posibilă cu implicarea concretă a statului, nu neapărat financiară, ci şi prin programe de dezvoltare. În lipsa acestora vom fi puşi în situaţia de a importa tot mai mult lapte.

Subvenţiile, în coadă de peşte

– Ce puteţi să-mi spuneţi despre sprijinul financiar acordat de stat?

– Ministrul agriculturii ne asigură că se vor acorda pe cap de animal 495 de lei, 5% conform tratatului de preaderare, iar prima pe lapte de calitate europeană va fi de 0,3 lei/litru. Ţin să precizez, că fără aceste subvenţii, crescătorii de taurine ar trebui să se descurce prin forţe proprii.

Renunţăm uşor la tradiţie

– Dacă ar fi să ne raportăm la normele europene, în ce situaţie ne aflăm? În ce fel sunt afectaţi crescătorii de taurine de ultimele reglementări în domeniu?

– Noi, românii, avem un mare talent să distrugem tradiţii. Nici nu aş putea găsi cuvinte mai potrivite pentru a descrie starea de fapt generată de ultimele reglementări emise de ANSVA. Este drept, crescătorii de bovine sunt mai puţin afectaţi de aceste hotărâri decât ciobanii, dar aceste norme nu pot rămâne fără ecou în mintea fiecăruia dintre noi.Este trist că această îndeletnicire de preparare a produselor lactate se va pierde din dorinţa excesivă de modernizare şi dintr-o psihoză legată de igienă.

În loc de concluzii

– Ca să încheiem într-o notă optimistă, se pare că există unele şanse ca zootehnia să devină o putere agricolă importantă.

– Zootehnia are toate şansele să devină o putere în agricultura noastră, dar pentru asta este nevoie de investiţii serioase şi de o implicare a ştiinţei care să dea soluţii practice de redresare. Altfel, nu avem nicio şansă să obţinem rase competitive pe plan european. Atât din punct de vedere productiv, cât şi calitativ. Ar trebui să fie o prioritate, pentru că aşa vom obţine vaci cu producţii mari şi de bună calitate şi putem asigura astfel perpetuarea acestei îndeletniciri. Pentru ca acest deziderat să devină certitudine este nevoie de oameni cu spirit cutezant, ager şi care să practice această îndeletnicire cu pasiune.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari: 799

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vaca-tonomat_7.html

„Vaca tonomat“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul„Vaca tonomat“

Multelor automate de cafea sau sucuri, amplasate cu nemiluita peste tot în ţară, li s-a adăugat de curând, într-o piaţă din Miercurea Ciuc, şi unul de lapte. Dozatorul a fost cumpărat şi montat aici de Erdely Arpad, un producător privat din comuna Ciucsângeorgiu, şi a costat 8.000 de euro.

Este confecţionat din inox şi proprietarul este atenţionat, pe net, graţie unui program performant, când trebuie să suplimenteze cantitatea de lapte din interior. Doritorii pot să cumpere lapte proaspăt de la automat cu preţul de 2,5 lei/litru, în condiţii optime de igienă. Aparatul nu dispune deocamdată de recipiente în care cumpărătorii să ia laptele, drept care fiecare se ocupă de acest aspect cum ştie.

Unii vin cu bidoane de doi litri, alţii doar cu pahare al căror conţinut îl consumă imediat. Ideea dozatorului de lapte pare să fi fost bine receptată de orăşeni, care vin în număr mare la piaţă ca să achiziţioneze lapte. Ei spun că, din punct de vedere calitativ, produsul de la dozator este mai bun ca acela din magazinele alimentare.

Nina Marcu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
1918
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

VACANŢĂ... asigurată!

Sezonul estival a început şi, odată cu el, perioada vacanţelor... Fie că plecaţi într-un circuit în Europa, fie că urmează să vă relaxaţi pe o plajă în insulele Maldive sau să vizitaţi un loc încărcat de istorie şi spiritualitate, revistele de profil vor avea grijă să vă „pregătească“ din timp bagajul... Şi pentru că astfel veţi şti exact de ce aveţi nevoie pentru vacanţă, XPRIMM nu face notă discordantă şi vă recomandă să nu plecaţi înainte de a încheia o asigurare medicală de călătorie.

Indiferent de preferinţele de vacanţă, atât liberalizarea circulaţiei în spaţiul Uniunii Europene, cât şi ofertele tot mai variate ale agenţiilor de turism, de la destinaţii exotice până la sejururi tematice, au apropiat tot mai mult turiştii de orice colţ al lumii. Însă entuziasmul care vine la pachet cu apropierea concediului ar putea lăsa într-un con de umbră conştientizarea riscurilor implicate de deplasările în străinătate.

De aceea, pentru a putea profita de această libertate şi pentru a se bucura din plin de momentele de relaxare şi odihnă, turiştii trebuie să se asigure împotriva eventualelor neplăceri ce pot interveni în timpul deplasării. Cu atât mai mult cu cât poate fi vorba de un nefericit accident sau de o problemă de sănătate, turiştii au nevoie de o decontare simplă a cheltuielilor pentru eventualele îngrijiri medicale primite în străinătate.

Ce acoperă asigurarea medicală de călătorie?

De la data aderării ţării noastre la Uniunea Europeană, asigurarea medicală pentru cei care doresc să călătorească în afara ţării nu mai este obligatorie, odată cu introducerea Cardului European de Asigurări Sociale de Sănătate, care permite accesul la ajutor medical de urgenţă în cadrul sistemului public de sănătate al fiecărei ţări membre UE. Totuşi, pentru o acoperire completă şi acces la serviciile medicale din sistemul privat, dar şi pentru deplasările în afara spaţiului UE, asigurarea medicală de călătorie rămâne, în continuare, recomandată.

Companiile care vând astfel de produse deţin în portofoliu mai multe tipuri de asigurări medicale destinate călătoriilor în străinătate, însă din punctul de vedere al acoperirii toate oferă aproximativ aceleaşi servicii medicale.

Astfel, sunt acoperite cheltuielile generate de accidente sau îmbolnăviri survenite pe perioada asigurată sau pe durata călătoriei în străinătate: cheltuieli medicale - transport de urgenţă, cu salvarea sau la domiciliu, spitalizare, tratament ambulatoriu, medicamente, intervenţii chirurgicale de urgenţă, tratament stomatologic de urgenţă -, dar şi cheltuieli de repatriere şi cheltuieli de înmormântare, în caz de deces.

Nu intră însă în sfera de acoperire afecţiunile preexistente, bolile cu transmitere sexuală, afecţiuni rezultate în urma consumului de droguri, sarcina, cheltuielile pentru cure balneoclimaterice, autovătămările sau afecţiunile în urma războaielor sau revoltelor.

Pentru practicarea în timpul călătoriilor a unor activităţi cu grad mare de risc, cum sunt sporturile de iarnă (ski, snowboard, snowmobile etc.) sau sporturile extreme (bungee-jumping, alpinism, paraşutism, scuba-diving etc.), companiile de asigurări vin în întâmpinarea iubitorilor de adrenalină cu produse de asigurare specifice.

Cât costă o asigurare de călătorie?

Companiile de asigurări pun la dispoziţia turiştilor oferte diverse de asigurări de călătorie, al căror preţ poate varia în funcţie de ţara de destinaţie, suma asigurată, scopul călătoriei, statutul asiguratului (în unele cazuri se acordă reduceri pentru studenţi, copii sub 18 ani, elevi), dar şi de durata sejurului.

Şi vârsta poate fi un criteriu de stabilire a preţului asigurării travel, astfel încât persoanele de peste 65 de ani, mult mai predispuse la deteriorări ale stării de sănătate decât tinerii, pot plăti de până la două-trei ori mai mult pentru o astfel de poliţă. Ţinând cont de factorii menţionaţi, dar şi de ofertele companiilor, pentru o asigurare medicală de călătorie preţul poate varia de la câţiva zeci de lei până la câteva sute.

Segmentul „travel“

Poliţa se adresează în primul rând – dar nu exclusiv – persoanelor care se deplasează frecvent în străinătate în interes de serviciu sau pentru afaceri, iar acoperirea funcţionează pe toată perioada de valabilitate, inclusiv pentru călătoriile făcute în interes personal. Prima de asigurare poate fi achitată fie de angajator în beneficiul angajaţilor care călătoresc, fie de către persoanele asigurate. De asemenea, asigurarea poate fi încheiată şi pentru grupuri de maximum 10 persoane care călătoresc împreună, indiferent de scopul călătoriei, iar oricare dintre membrii grupului pot utiliza apoi poliţa pentru alte deplasări în străinătate, pe întreaga perioadă de valabilitate, de 12 luni, a acesteia.

Asigură-te... în doar 3 minute!

Inovaţia asigurărilor de călătorie online constă, în primul rând, în faptul că ai acces la poliţă, din faţa calculatorului, în doar 3 minute; plăteşti, printezi şi pleci în vacanţă.

Este important ca înaintea unei astfel de călătorii să închei asigurarea medicală pentru călătorii în străinătate oferită. Prin această poliţă, se acoperă cheltuielile efectuate ca urmare a îmbolnăvirii în timpul călătoriei în străinătate sau a unui accident survenit în această perioadă.

Vacanţă plăcută şi... călătoriţi în siguranţă!

Andreea IONETE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
669

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bee4b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vacarii-si-laptarii-de-o-parte-si-de-alt...

Văcarii şi lăptarii, de o parte şi de alta a baricadei

Un subiect deosebit de important, pe care îl supunem atenţiei, este cel al prezentării situaţiei pieţei laptelui în România. Părerile pe această temă sunt împărţite. Pe de o parte sunt fermierii vădit nemulţumiţi de starea acestei pieţe şi care pun pe seama acţiunilor injuste ale procesatorilor drama cu care se confruntă. De cealaltă parte a baricadei sunt procesatorii, care invocă respectarea normelor europene. Cert este că, dincolo de aceste dispute cu iz economic, se află adevărul trist al tot mai multor ferme depopulate sau aflate chiar în pragul dispariţiei. Se pare că şansa unei remedieri a situaţiei în care se află fermierii români stă în constituirea unui front comun cu procesatorii.

Pentru a putea avea o imagine de ansamblu a mecanismului de colectare şi prelucrare a laptelui în România, am discutat cu directorul executiv al APRIL, Valentin Blănaru.

Altă economie, alte reguli de joc

Sectorul de producere şi procesare a laptelui în ţara noastră a fost supus în ultimii 20 de ani unor transformări majore. Ca urmare a privatizării, foarte multe ferme au început să cunoască gustul amar al colapsului. Lipsa unei structuri manageriale raţionale şi prezenţa unor sfere de interes mai mult de grup decât naţional au conturat începutul unei stări nefaste în care se găsesc astăzi multe din redutele fostelor ferme comuniste. Nici dorinţa de a adera la Uniunea Europeană nu a rămas fără efecte în rândul fermierilor şi al procesatorilor, totodată.

Pentru a fi pe placul confraţilor noştri europeni, a trebuit să ne adaptăm regulilor impuse de ei. Din nefericire, perioada de graţie acordată pentru acomodare a fost, mai degrabă, una teoretică. În practică, fermierul român s-a trezit aruncat într-o competiţie injustă, în care nu de puţine ori a ieşit perdant.

Este drept că există şi părţi bune ale situaţiei de faţă. Monitorizarea atentă a parametrilor care definesc calitatea laptelui ca materie primă a determinat o evoluţie considerabilă în ceea ce priveşte conformitatea laptelui produs în ţara noastră.

Aderarea la Uniunea Europeană a adus cu sine necesitatea implementării unor structuri productive performante şi care să asigure calitatea şi igiena actului de producere şi procesare a laptelui. Potrivit afirmaţiilor directorului executiv APRIL, ultimii ani au reprezentat o perioadă în care procesatorii au făcut investiţii serioase în centrele de colectare, în laboratoarele de analiză şi în tehnologia aferentă acestora. La doar doi ani de la intrarea în Uniunea Europeană, numărul procesatorilor aproape că s-a dublat, acest lucru fiind pus pe seama succesului programelor de preaderare.

Date statistice

Potrivit afirmaţiilor domniei sale, în România se produce anual în fermele şi exploataţiile agricole aproximativ 2,8 miliarde litri de lapte. Laptele procesat în diverse produse pentru anul de cotă 2008-2009 a fost de 1,2 miliarde litri, 15% reprezentând lapte intracomunitar.

Din cota naţională aprobată de Comisia Europeană, adică 3,05 miliarde litri, a fost efectuată o cotă de livrări de 1,2 miliarde. Cifră care reprezintă, de altfel, întreaga cantitate de lapte procesat. Conform datelor statistice, anul trecut din 1,8 miliarde litri destinaţi vânzărilor directe, fermierii au reuşit să producă doar 1,5 miliarde litri de lapte.

Cu sau fără ştampilă ovală

Un număr de 80 de procesatori au posibilitatea de a prelucra în unităţile lor laptele, indiferent de calitatea lui, şi de a vinde produsele în ţara noastră. În cazul acestora este încă nevoie de investiţii în liniile de procesare.

Spre deosebire de procesatori, fermierii nu s-au bucurat de acelaşi avânt. Este drept că apariţia fermelor competitive pe plan european este un fenomen care s-a făcut simţit în ultima perioadă, dar încă nu putem vorbi despre o dezvoltare spectaculoasă a acestora în România. Unităţile productive care corespund cerinţelor europene sunt încă într-un număr mic. Dovadă în acest sens stă procentul de lapte conform produs în fermele autohtone, adică doar 60% din totalul laptelui produs în ţara noastră.

Laptele de import, un motiv de discordie

O problemă spinoasă dezbătută intens de către fermierii români este reprezentată de importurile masive de lapte. Aceştia blamează uşurinţa cu care procesatorii aleg să pună pe masa românilor lapte importat, despre care spun că poate fi considerat de multe ori un pericol la sănătatea oamenilor.

În replică, domnul Blănaru justifică acţiunile întreprinse de procesatori prin faptul că producţia de lapte conform nu poate acoperi capacitatea liniilor de procesare existente. Astfel, s-a născut necesitatea de a importa lapte. Însă niciodată mai mult decât a fost necesar.

Spre exemplu, la momentul actual laptele din fermele autohtone acoperă 60% dintr-o proporţie de 80% din necesarul de lapte conform. În consecinţă, cantitatea de lapte conform care nu poate fi asigurat din producţia internă, adică 20%, este importat.

Un criteriu esenţial, de care domnul Blănaru ne îndeamnă să ţinem seama, este acela că stabilirea cantităţii de lapte care urmează să fie procesată este de fiecare dată raportată le cererea existentă pe piaţă. În condiţiile noii economii de piaţă, începutul anului 2009 a debutat cu scăderea cererii de produse lactate. În contextul acesta, şi cantitatea de lapte colectată de la fermieri a scăzut.

Ce simbioză? Conflict pe faţă!

Despre cum defineşte relaţia procesator – fermier, domnia sa ne-a mărturisit că ceea ce ar fi trebuit să fie o simbioză se dovedeşte de multe ori un parteneriat conflictual. Un factor restrictiv în armonizarea acestui parteneriat este şi preţul mic oferit pentru litrul de lapte autohton.

Explicaţia directorului executiv APRIL pentru această stare de fapt depăşeşte însă graniţele teritoriale, argumentând că piaţa mondială a laptelui a cunoscut o scădere drastică din cauza supraproducţiei şi a crizei financiare cu care se confruntă întreaga lume. De altfel, consideră că remunerarea pecuniară a litrului de lapte românesc va creşte odată cu sporirea calităţii lui. Din nefericire, pentru fermierii românii această stare de fapt nu face altceva decât să îngreuneze lucrurile.

Aflaţi de multe ori în incapacitatea de a-şi vinde marfa sau puşi în situaţia de a o comercializa pe un preţ de nimic, puţini fermieri au şansa de a mai face vreo investiţie în fermă. În contextul acesta, cei mai mulţi aleg să abandoneze lupta.

În ceea ce priveşte sprijinul pe care procesatorii îl oferă fermelor de unde este colectat laptele, am aflat că există un număr semnificativ de fermieri care au reuşit să facă performanţă şi care se bucură de un ajutor suplimentar ce constă în investiţii pentru achiziţionarea de material genetic valoros pentru mecanizarea sălilor de muls şi pentru asigurarea unei nutriţii foarte bune. Toate aceste investiţii pe care procesatorii le fac vizează, în fapt, creşterea calităţii laptelui autohton

În prezent, din cei 269 de procesatori autohtoni, doar 60 deţin ştampila ovală, care le permite să trimită spre export produsele lor. Alte 139 de unităţi au linie de procesare corespunzătoare cerinţelor europene, dar laptele folosit ca materie primă este doar de standard naţional. În consecinţă, deţin ştampila rotundă care le permite comercializarea produselor doar pe teritoriul român.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:

518
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vaci-irlandeze-pentru-saracii-din-rasca_...

Imprimati articolulVaci irlandeze, pentru săracii din Râşca

Patruzeci şi cinci de familii sărace din comuna Râşca, judeţul Cluj, au primit pe 29 noiembrie câte o vacă din rasa Holstein Friza din partea Fundaţiei Heifer România, în cadrul proiectului Milk for orphans. Toate bovinele provin din Irlanda şi sunt gestante. Perioada de carantină s-a făcut la o fermă din Căminul Felix, Oradea. În cele 30 de zile, cât a durat izolarea preventivă, s-a născut un viţel!

Familiile asistate prin acest proiect nu au niciun venit permanent, trăind de pe urma unei gospodării mici, de subzistenţă. Selecţia a fost efectuată pe baza unor criterii prestabilite: venituri mici, numărul membrilor din familie, calitatea adăpostului şi furajării care pot fi asigurate animalului şi disponibilitatea de a dona mai departe.

Dar din dar se face rai

Proiectul are la bază principiul „Passing on the gift“ (Dar din dar). Astfel, fiecare familie va dona la rândul ei primele femele obţinute de la animalele primite, precum şi gradual o cantitate de 300 litri de lapte pentru orfelinate.

Prelucrarea laptelui va fi asigurată de Asociaţia Crescătorilor de Animale din Coruşu, a cărei instalaţie de procesare a fost construită şi echipată tot cu sprijinul Fundaţiei Heifer România.

Laura Manciu, Communication & PR Coordinator la Heifer România, ne-a informat că vacile de rasă au fost transportate din Irlanda până în ţara noastră cu avionul. Tot ea a declarat că Heifer International este o organizaţie umanitară, care, de mai bine de 65 de ani, oferă asistenţă comunităţilor sărace, din peste 120 de ţări ale lumii, pentru a pune capăt foametei şi sărăciei, în vederea îmbunătăţirii vieţii şi a protejării mediului înconjurător. Heifer România este una dintre filialele Heifer International, care face parte din divizia pentru Europa Centrală şi de Est şi derulează proiecte în România, Republica Moldova şi Bulgaria.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1049

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vaci-mai-sanatoase-lapte-mai-mult-si-mai...

Vaci mai sănătoase, lapte mai mult şi mai gras

Fermele de vaci de lapte pot beneficia de animale mai sănătoase, precum şi de o creştere consistentă a volumului de lapte obţinut prin utilizarea unui supliment alimentar de uz veterinar 100% natural: DEL-CA-MAG. Acest mineral, cunoscut sub numele de dolomită (carbonat de calciu şi carbonat de magneziu), este extras din zona Delniţa-Harghita. Spre deosebire de celelalte dolomite, acesta este singurul din România care are o structură amorfă.

Efectele acestei dolomite unice în alimentaţia vacilor de lapte au fost puse în evidenţă de Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Creşterea Bovinelor Baloteşti (ICDCB) în cadrul unui studiu comparativ desfăşurat pe un lot experimental şi unul martor de vaci de lapte (timp de 11 luni).

Vaci mai sănătoase

Pentru vacile aflate în perioada de lactaţie, calciul este un element foarte important, ce trebuie suplimentat corespunzător, în cantităţi optime.

După 11 luni de cercetare s-a constatat că există diferenţe considerabile în ceea ce priveşte concentraţia de calciu din sângele vacilor, în favoarea lotului de vaci suplimentate cu DEL-CA-MAG. În cazul magneziului se poate remarca însă faptul că, deşi aportul de magneziu din dolomită este considerabil, nivelul magneziului seric s-a situat, la lotul experimental, în limite fiziologice normale. Acest lucru se datorează faptului că taurinele şi, în general, rumegătoarele dispun de cea mai scăzută capacitate de valorificare a magneziului din dietă, astfel că excesul din hrană este eliminat.

În ceea ce priveşte fosforul, cel de-al treilea macromineral esenţial, se constă că, în majoritatea testelor efectuate, nivelul fosforului din sânge a fost mai mare la lotul experimental decât la lotul martor. Acest lucru este o consecinţă a participării comune, în primul rând, la constituirea structurii osoase, astfel că, prin administrarea DEL-CA-MAG, a fost favorizată metabolizarea fosforului din dietă.

De asemenea, aspectul fizic al vacilor cărora li s-a administrat suplimentul alimentar a devenit mult mai atractiv, dezvoltarea embrionară a viţeilor a fost mult mai bună şi au fost înlăturate fătările distocice (anormale) la juninci.

Lapte mai mult şi mai gras

Administrarea DEL-CA-MAG în raţia vacilor de lapte, ca sursă de calciu şi magneziu, a condus la creşterea producţiei de lapte cu 1,5 litri de lapte pe cap de vită furajată. După cum explică doctorul chimist Maria Serdaru, cercetător ştiinţific în cadrul ICDCB Baloteşti, „această creştere se explică prin influenţa semnificativă pe care o are calciul din compoziţia dolomitei“.

Mai mult decât atât, analizele au arătat o creştere a concentraţiei de grăsime din lapte. Astfel, conţinutul de grăsime a fost mai mare la lotul experimental chiar din primele luni de administrare a dolomitei, ajungând la o diferenţă maximă între loturi de 0,5 la sută după doar cinci luni. „Acest lucru poate fi pus pe seama mobilizării

acesteia din depozitele organismului“, explică Maria Serdaru.
Mineralul este comercializat de către Exploatarea Minieră Harghita sub denumirea DEL-CA-MAG.
Comandaţi produsul la tel.: 0745.314.914
Informaţii la: 0744.101.287 / 0724.264.482
Rezultatele studiilor pot fi consultate pe www.emharghita.ro
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1198
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

valea-sebesului-unicat-in-inima-transilv...

Valea Sebeşului, unicat în inima Transilvaniei > REVISTA LUMEA SATULUI

Valea Sebeşului, unicat în inima Transilvaniei

Situată în Transilvania, în partea de sud a judeţului Alba, Valea Sebeşului se remarcă printr-o frumuseţe aparte, întregită de arhitectura tradiţională a caselor, dar şi de ospitalitatea oamenilor.

Chiar dacă este mai puţin cunoscută decât alte regiuni ale ţării, Valea Sebeşului a început să se bucure în ultima vreme de o mai mare popularitate. Asta şi datorită înfiinţării unei asociaţii agroturistice, în fruntea căreia se află doamna Rodica Faur. Aceasta ne-a prezentat raţiunile economice, dar şi sociale care au stat la baza fondării ei.

Prezentare generală

Asociaţia agroturistică Valea Sebeşului a fost înfiinţată în anul 2004, la iniţiativa asociaţiei Alba Afroda, o structură organizatorică franco-română. Deşi era un lucru nou pentru această regiune, asociaţia a reuşit să adune 20 de membri, proprietari de pensiuni şi meşteri populari. Ce-i drept, astăzi mai are doar 15 membri, însă explicaţia care justifică această stare de fapt ţine de exigenţele ridicate la nivelul cărora trebuie să se ridice proprietarii de pensiuni agroturistice. Principalele obiective ale asociaţiei sunt promovarea agroturismului în spaţiul rural, încurajarea şi menţinerea culturii tradiţionale pe Valea Sebeşului, artizanatul, arhitectura specifică şi dansul popular.

Promovarea asigură dezvoltarea

Managerii asociaţiei Valea Sebeşului sunt conştienţi că promovarea este singura cale prin care se poate asigura o evoluţie ascendentă a acestui sector. În această idee, doamna preşedintă a iniţiat o serie de parteneriate cu asociaţiile din regiunile limitrofe, prin care speră să atragă cât mai mulţi membri.

Mai mult decât atât, asociaţia este nelipsită de la târgurile de profil, unde prezintă frumuseţile naturale şi antropice ale Văii Sebeşului. Deşi potenţialul turistic şi agroturistic al zonei este conştientizat atât de turişti, cât şi de cei implicaţi într-o astfel de afacere, preşedinta asociaţiei admite că nu este uşor.

În opinia sa, o mare parte din responsabilitatea promovării acestei regiuni revine autorităţilor locale, însă implicarea lor la momentul actual este redusă. Cel mai elocvent exemplu este cel al unui proiect pe care doamna Faur l-a avansat consiliului local, dar care, din nefericire, a rămas la stadiu de teorie. Acesta presupunea înfiinţarea unui centru de informare turistică în comuna Săsciori, unde turiştii să poată obţine informaţii despre obiectivele turistice şi tradiţiile specifice. Întrucât asociaţia nu dispune de un teren unde să poată fi construit, managerii asociaţiei s-au văzut nevoiţi să apeleze la mila autorităţilor, însă fără niciun rezultat.

Pensiuni cu două sau trei margarete

Valea Sebeşului pare a fi un loc binecuvântat de Dumnezeu, iar frumuseţea lui este completată de ospitalitatea şi bunăvoinţa oamenilor de aici. Cei care au intuit potenţialul agroturistic al regiunii şi au pus bazele unei afaceri în domeniu au ţinut seama şi de un alt criteriu fundamental, şi anume de calitatea serviciilor oferite.

Pensiunile agroturistice din cadrul asociaţiei sunt clasificate cu două şi trei margarete. Însă cel mai obiectiv barometru pentru a stabili calitatea serviciilor oferite este aprecierea turiştilor. Potrivit doamnei Faur, cei mai mulţi dintre cei care trec pragurile pensiunilor agroturistice din Valea Sebeşului revin aproape an de an.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
1175
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

valeniul-turcesc_l298.html

Văleniul turcesc > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulVăleniul turcesc

Ştiţi câte localităţi din România poartă numele banal şi comun de Văleni? 38! Aproape fiecare judeţ are câte un Văleni. Dintre toate, numai Văleniului de Munte, orăşel din Prahova, i s-a adăugat, deşi localitatea nu e chiar de munte, particula aceasta la sfârşitul numelui... E inutil să mai spunem că vom întâlni această denumire, de Văleni cam peste tot pe unde ne purtăm paşii. Inclusiv Republica Moldova are, în Raionul Cahul, un Văleni. Greu de crezut că în toate cele 38 de locaţii există văi, care să dea şi numele localităţii.

Există un sat cu acest nume şi în Dobrogea, care este populat în întregime cu turci. În Văleniul turcesc lucrurile au rămas neschimbate. Cele peste 250 de familii au păstrat şi locuiesc încă în casele vechi, ridicate de generaţiile trecute acum un secol sau două, au aceeaşi cultură, acelaşi port, aceleaşi obiceiuri, acelaşi concepţii. În bucătăriile sărace se fac încă sarailii la sărbători şi nu numai, moscheea din sat atrage locuitorii la rugăciuni, bătrânii ţin sfat cu privire la tineretul aproape inexistent pe aceste meleaguri, dar şi la soluţiile de criză ce ar trebui luate.

Din păcate, satul de turci este, ca şi altele din Dobrogea şi, prin extensie, din întreaga ţară, unul sărac, fără prea multe perspective, fără prea multe obiective, fără prea multe resurse. Drumurile nu sunt foarte bune, locuri de muncă nu prea există, probleme cu apa sunt, agricultură, din cauza terenului arid, nu se prea poate face. De fapt, din cele 38 de localităţi care se numesc Văleni, se prea poate – desigur, nu există o statistică oficială în acest sens – ca satul dobrogean să fie pe un loc fruntaş la capitolul probleme. Desigur, sătenii aşteaptă oficialităţile judeţene şi nu numai să le promită – măcar să promită, căci ajung greu pe aici – luna de pe cer...
(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
664
□
Comentarii
□
□
1. M[neanu Varvara Magdalena -- (17-April-2010)Ca membru al societăţii Satul Românesc şi muzeograf etnograf,cu toate că distanţa de la teorie la practică la noi este cosmică, soluţia ideală în cazul satului adus în discuţie ca şi a tuturor porţiunilor de sat care mai păstrează aspectul arhaic este de a se conserva în sit, şi în jur să se dezvolte infrastructura cu termopane, betoane, tâmplărie metalică şi alte cuceriri ale civilizaţiei secolului XXI. Poate reuşiti să directionaţi lucrurile în acest sens.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

valeria-peter-predescu-cantarea-de-pe-ur...

Valeria Peter Predescu, „Cântarea de pe urmă“

Valeriei i-a fost dat ca ultima ei cântare să răsune în săptămâna în care credincioşii ortodocşi şi greco-catolici cântau în biserică bucuria Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Ultima batere a inimii ei avea să se sfârşească doar cu câteva zile înainte ca măslinul din faţa casei părinteşti să preavestească marea sărbătoare a înfloririi naturii. Era pe 27 aprilie 2009, când tocmai împlinise 62 de ani de viaţă pământească. Sufletul său s-a înălţat spre ceruri spre a desăvârşi acolo ce ar mai fi trebuit să fi făcut printre noi, pământenii.

A plecat lăsând în urma ei un „gol folcloric“ a cărui explicaţie o pot da doar oamenii de mare valoare artistică şi bună-credinţă.

Ţinutul Bistriţei şi Năsăudului a dat culturii româneşti valori care s-au impus printr-o forţă artistică ce vine din interiorul unor fiinţe superioare. În această elită, Valeria rămâne regina folclorului năsăudean.

Aflată departe de viaţa tumultoasă a celor care căutau supremaţia, Valeria Peter Predescu a făcut pentru impunerea valorii folclorului transilvănean ceea ce continuă să desăvârşească în zona Sibiului marea artistă Lucreţia Ciobanu.

Prin vocea unor artişti de o cultură şi credinţă desăvârşite, cântecul năsău-dean răsună astăzi până dincolo de hota-rele ţării. În înălţarea lui, Valeria Peter Predescu a avut un rol decisiv. Ea nu şi-a asumat niciodată rolul primadonei folclorului năsăudean, dar a fost, cum s-ar spune, privighetoarea. Adică vocea care a făcut să răsune şi bucuriile, şi necazurile semenilor săi.

A reprezentat vocea care a creat marea emulaţie spre perfecţiune folclorică. A fost, nu în ultimul rând, un pedagog desăvârşit. Sub bagheta ei s-au format primii copii din împrejurimile satului său natal, Telciu, care bat astăzi la porţile înalte ale şcolii folclorice din România.

Nu numai pentru cei apropiaţi ei, ci şi pentru marele public, Valeria a fost o fiinţă care pare să-şi fi ascuns talentul în spatele unei modestii ieşită din comun. Mai ales în perioada gloriei sale artistice, ea s-a impus în casele noastre prin apariţii a căror raritate aveau valoarea diamantului. Puţini realizau la vremea aceea că retragerea rurală a Valeriei era atât un act premeditat, cât şi unul provenit din gena care o făcea să nu se despartă de locul în care a văzut lumina zilei. Ea şi-a petrecut viaţa spirituală şi umană în satul natal, unde a făcut pentru folclorul românesc cât nu ştiu câte alte institute şi universităţi de artă din România.

Etapele succesului

Valeria Peter Predescu s-a născut în urmă cu 62 de ani în zona Năsăudului, în satul Telciu, de pe Valea Sălăuţei. Debutul pe scenă a avut loc în 1972, iar primele înregistrări le-a făcut la Radio Cluj. În 1973 a realizat înregistrări la Radiodifuziunea Română cu orchestra Radio, dirijată de George Vancu, iar în următorul an a susţinut prima etapă a Concursului „Floarea din grădină“. Valeria Peter Predescu a strâns în cei 35 de ani de carieră 61 de albume, patru cărţi şi culegeri folclorice, diplome, titluri onorifice şi premii primite în ţară şi la diverse festivaluri folclorice internaţionale.

Repertoriul Valeriei Peter Predescu este năsăudean, dar cuprinde cântece şi din alte zone ale judeţului Bistriţa-Năsăud, cel mai mult însă de pe Valea Sălăuţei, unde s-a născut, şi de pe Valea Someşului. O parte importantă a repertoriului său îl reprezintă baladele, dar şi doinele, cântecele propriu-zise de joc, cu strigături, cântecele din ceremonialul de nuntă, dar şi din ritualul de înmormântare. A fost primită în rândul membrilor Academiei Artelor Tradiţionale de la Sibiu în 1995, iar pentru anul 1994 a primit Premiul Ethnos pentru activitatea sa de culegătoare şi interpretă a folclorului năsăudean.

Ultimii ani ai vieţii i-a petrecut la catedra de muzică din comuna sa, în Telciu. Avea şase clase cu copii foarte talentaţi şi a pus bazele unui grup folcloric foarte numeros alcătuit din 54 de copii din comună, iar în Bistriţa se ocupa de un alt grup folcloric intitulat „Mioriţa“, alcătuit din aproape 30 de copii.

File din ultima ei cântare: „…Suntem în Postul Sfintelor Paşti / Să-l rugăm pe Dumnezeu / Ca Învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos / Să ne fie tuturora de folos, / Să fim aproape de credinţa străbună, / Să fim iertători, că aşa vrea Dumnezeu / Să fim mai aproape de credinţă / Mai aproape de El / Vom avea dragostea Dumnezeului nostru, / Vom avea sănătate şi pe cei dragi aproape…“

Mariana SORESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2009 Vizualizari:
861

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

valeria-si-traian-ilea_1037.html

Valeria şi Traian Ilea

Două voci care au pătruns repede şi bine în sufletul oamenilor prin muzicalitatea cântecelor şi mai ales prin textele acestora ce te transpun parcă într-o lume ce nu pare a fi a ta.

I-am întâlnit nu demult şi, cum nu am mereu această ocazie, am încercat să spun cât mai multe despre viaţa lor de interpreţi de muzică populară, dar şi despre familia şi locurile lor dragi.

- Bună ziua şi bine v-am găsit la Satu Mare.

- Bine ne revedem. Suntem pentru prima dată aici, la Vetiş, dar am întâlnit peste tot în zonă oameni extraordinari.

- Sunteţi interpreţii unor bine-cunoscute melodii. Numiţi câteva dintre cele mai importante, devenite şlagăre.

- Au mers mai bine pe piaţă „Puşca şi cureaua lată“, „La toţi ni-i greu“. Acum am scos un nou material, „Roata moţilor“, care are 3-4 melodii foarte reuşite şi se bucură de succes. Este un moment inedit. Am adus din Munţii Apuseni două fete cu tulnice, două tulnicărese, şi am folosit pentru prima dată tulnice la înregistrări la un CD de folclor. Acestea sunt instrumente care nu prea au fost puse în valoare. De fapt, nu sunt instrumente muzicale, ci de sunete, de transmitere a unui semnal. Dar noi le-am folosit în câteva melodii şi a ieşit ceva extraordinar.

Am fost şi am rămas o familie adevărată

- De unde sunteţi de fel?

- M-am născut la talpa Munţilor Apuseni, într-un sătuc, Hăjdate, într-o familie cu cinci fraţi, necăjită, dar fericită. Toţi plini de viaţă, toţi în viaţă.

- Ce anume a generat această fericire?

- În primul rând, ne înţelegem foarte bine. Nu stau averile în cale, nici pământul. O butelie de vin, eventual, şi măicuţa făcându-ne plăcinte. Şi ne bucurăm enorm.

- Aţi plecat de acolo…

- Am plecat şi am început cu muzica populară, destul de târziu, pe la 20 de ani. Am cântat vreo 4 ani în colaborare cu Filarmonica de Stat din Cluj. Apoi am făcut o pauză de câţiva ani, iar la 35 de ani am făcut primele înregistrări. Aproape în fiecare an, vreo patru la rând, am scos câte un material. La 40 de ani am întâlnit-o pe Valeria şi am format o familie cu cinci copii. Doi ai mei, doi ai ei şi avem unul mic, de 10 ani, împreună. El a unit familia. Avem cinci băieţi.

- Să vă trăiască. „Puşca şi cureaua lată“ este un hit al muzicii populare. Ce vă propuneţi în continuare?

- Sperăm s-o ţinem tot aşa, dacă o să avem sănătate. Rămânem în muzica populară, chiar dacă am avut cereri să trecem în alte genuri de muzică. Deşi se spunea că muzica populară nu este viaţă, îndemnăm tinerii, care iubesc muzica şi au voce, să se axeze pe muzica populară. Este cea mai ancorată în spiritul românului şi ne reprezintă. Au mai fost genuri care au venit şi au trecut. Muzica adevărată, folclorul, rămâne.

Îndrăgostiţi de Bucovina

- Nu mi-aţi spus care este sursa principală de venituri a familiei.

- Avem o firmă pe care momentan am blocat-o, pentru că nu avem timp să ne ocupăm de ea. Avem foarte multe solicitări, spectacole şi angajamente. De vreo cinci-şase ani avem foarte multă activitate. Avem cereri şi în străinătate, pe care le-am refuzat tot din lipsă de timp. Cântăm în toată ţara, în sud, mai ales în Oltenia, în Moldova, foarte mult în Bucovina de care ne-am îndrăgostit. De aceea am creat şi cântecul „În Ardeal şi-n Bucovina are Dumnezeu grădina“. Am găsit aici o zonă extraordinară şi oameni deosebiţi. Se aseamănă foarte mult cu ardelenii.

- Am înţeles. Sursa de venituri – cântul.

- Da, aşa este.

Copiii, marea fericire

- Până să vă găsiţi, să vă căsătoriţi, aţi iubit tot atât de mult muzica populară?

- Ştiţi cum îi? Ne-am născut cu ea în sânge. Părinţii soţiei mele au cântat şi ei, soţia mea, Valeria, a cântat de la 17 ani, alături de sora ei, erau cunoscute ca „surorile Codorean“. Am avut primele imprimări la Radio Cluj, cu Dumitru Vurtic, de unde ne-au preluat cei de la Filarmonică. După plecarea fraţilor Filip le trebuiau un cuplu feminin şi cunoscut. Dar drumurile s-au despărţit şi acum am realizat un cuplu mixt şi ne bucurăm de aprecierea publicului. Anul trecut am câştigat Premiul I la superlativele VIP pe folclor. Suntem şi loviţi, dar asta-i viaţa. Nu cedăm şi facem numai lucruri frumoase. Copiii care abia ştiu să vorbească cântă cu noi pe scenă, ne ştiu cântecele şi textele. Nu o dată, şi mie mi-au dat lacrimile.

- Înseamnă că aţi reuşit să pătrundeţi cu adevărat în sufletul oamenilor cu acest stil de muzică.

- Melodiile noastre au început să fie cântate şi prin discoteci, au prins şi la tineri. Am arătat că se poate petrece şi cu muzică populară. Avem în folclorul românesc cântece frumoase: romanţe, cântece lăutăreşti…

- Vă doresc succes în cântec, în familie, în viaţă!

- Vă mulţumim şi am vrea să ne fiţi aproape mai mult prin ceea ce faceţi.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
10655
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Valeriu D. Cotea

S-a născut la 11 mai 1926, în localitatea Vidra, din inima depresiunii Vrancea, ca unul dintre cei şapte copii ai unui ţăran înstărit şi luminat. În anul 1990 a fost ales membru corespondent, iar în 1993 membru titular al Academiei Române. Între anii 1996-2007 a fost preşedintele Secţiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice din cadrul acestei academii. Astăzi, pe bună dreptate, este considerat fondatorul oenologiei moderne.

Un dascăl înnăscut

Vocaţia de dascăl este dublată şi de talentul de vorbitor înnăscut, care captivează auditoriul. Aşa se explică faptul că la orele sale de curs amfiteatrul devenea neîncăpător, iar la începutul fiecărui nou an universitar sau cu ocazia întâlnirii vreunei promoţii prelegerea festivă era rezer-vată acad. Valeriu D. Cotea. A onorat statutul de cadru didactic cu publicarea, singur sau în colaborare, a cinci titluri de uz universitar, din rândul cărora se detaşează manualul cu titlul „Oeno-logie“ (1982), care a fost premiat de Oficiul Internaţional al Viei şi Vinului.

Ştiinţa – o altă mare vocaţie

În activitatea complexă a acad. Valeriu D. Cotea cercetarea ştiinţifică a avut o pondere cel puţin egală cu cea didactică. Ca obiective: stabilirea potenţialului oenologie al soiurilor din principalele podgorii ale Moldovei (Huşi, Nicoreşti, Odobeşti, Panciu, Coteşti, Dealu Bujorului, Colinele Tutovei, Zeletin etc.); refacerea şi extinderea podgoriei Cotnari. Cercetări asemănătoare se referă la studiul condiţiilor ecologice şi al vocaţiei viticole a centrului viticol Uricani-Iaşi.

Acad. Valeriu D. Cotea este autorul unei opere scrise de mari proporţii, care totalizează peste 500 de titluri. Ea abordează un spectru larg de probleme, în concordanţă cu experienţa sa în cercetare de peste 50 de ani şi cu harul pentru cuvântul scris. Din lucrările publicate, circa 40% sunt elaborate ca singur autor, aproximativ 40%, ca prim autor şi în jur de 20%, în calitate de colaborator.

Dintre cele 10 lucrări de mare întindere s-a evidenţiat Tratatul de Oenologie, apărut în două volume (anii 1985 şi 1988), unic în literatura noastră de specialitate. Alte două cărţi de referinţă poartă titlul Podgoriile şi Vinurile României şi Vinul în existenţa umană, care au reprezentat discursul de recepţie rostit cu prilejul alegerii domniei sale ca membru titular al Academiei Române.

Acad. Valeriu D. Cotea este Doctor Honoris Causa al Universităţii din Oradea (1998) şi respectiv al Univer-sităţii Bioterra din Bucureşti (2000).

Recunoaşterea internaţională

Ca personalitate marcantă a ştiinţei oenologice internaţio-nale a onorat, ca membru, următoarele academii sau instituţii academice: Acade-mia Italiană a Viei şi Vinu-lui (1986); Acade-mia Elveţiană a Vinului (1987); Acade-mia Interna-ţională a Vinului (1988); Societatea Americană pentru Etiologice şi Viticul-tură; Academia de Viticultură din fosta Iugoslavie etc. Academicianul Valeriu D. Cotea a fost onorat cu numeroase premii, distincţii

şi decoraţii, atât pe plan extern, cât şi în ţara noastră.
A primit numeroase distincţii chiar din mâna unor mari personalităţi, cum este preşedintele Franţei (Meritul Agricol în grad de Cavaler); regele Spaniei (Confrande de Merito), ministrul agriculturii din Argentina (Pionero dele Vitivinicultura Mondial) şi alţii.
Acad. V. Cotea continuă să aibă o activitate de invidiat. În fiecare zi este prezent la „slujbă“ la Centrul de Cercetări pentru Oenologie al Academiei Române, unde coordonează de mulţi ani lucrările de cercetare în dome-niul vinificaţiei, promovând noi tehno-logii atât de necesare în perfecţio-narea acestui domeniu.
Face mereu depla-sări la diferite Staţiuni de Cercetări Viticole în scop de documentare şi discuţii cu specialiştii.
Nu există astăzi manifestare importantă din domeniul viticulturii organizată în ţară să nu fie prezent, să nu-şi spună părerea în legătură cu problemele la zi ale viticulturii româneşti.
„Sunt optimist şi, vorba românului: e bine, nu mă plâng, Doamne fereşte de mai rău! Am destulă treabă de făcut“, zice marele oenolog. Aşa este, domnule academician, şi vă urăm ca bunul Dumnezeu să vă prelungească rostul pe acest pământ.
Teodor MARIAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
1239
□
Comentarii
□
□
1. dumbrava vasilica -- (15-July-2012)mi ar fi placut sa traiasca tata sa i spun ce fac eu acum...tata a cala torit cu dl valeriu cotea si numerosii sai frati,toti,dar toti au studiat vasile a fost preot,unul nu l am cunoscut a fost inginer silvic,asasinat de tinar,alt frate,medic veterinar,sotia domniei sale a fost profa de romana in liceulvidra,baiatul doctorului este medic uman militar
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

valoarea-adaugata-pentru-natura-romaniei...

Valoare adăugată pentru natura României

Un nou curent privind dezvoltarea agricolă circulă prin Europa zilelor noastre. De mai bine de un deceniu, sistemul agricol cu valoare naturală ridicată (High Nature Value Farming - HNVF) aduce în sfera publică a Uniunii Europene conservarea biodiversităţii habitatelor şi a peisajelor rurale, protecţia resurselor naturale şi asocierea acestora cu tradiţiile ori cutumele legate de ciclul naturii. WWF – Programul Dunăre Carpaţi, prin programul său HNVF, expune românilor, spre o bună cunoaştere, valorile, identificarea exemplificativă a zonelor şi metodele de aplicare ale sistemului. Ţintele primare pentru HNVF în România sunt politicienii şi specialiştii politicilor publice.

Importanţa sistemului constă în promovarea grijii pentru resursele naturale, dar şi în sporirea potenţialului activităţilor economice şi sociale rezultate din gospodărirea tradiţională a mediului înconjurător.

Micii producători, în primul rând

Lipsa brânzei, legumelor şi a fructelor, produse în mod tradiţional românesc, de pe rafturile magazinelor se traduce printr-o agresiune împotriva naturii. HNVF susţine micii producători, de semisubzistenţă. Modul lor de producţie, de organizare a păşunatului ori a obţinerii biomasei din păduri nu are un impact destructiv asupra naturii, motiv pentru care ei trebuie susţinuţi prin politici publice.

La mijlocul anilor ’90, Comisia Europeană, prin Politica Agricolă Comună, a lansat conceptul HNVF şi a încercat aplicarea sa în statele membre. Rezultatele au fost slabe: pierderi masive de specii şi habitate, desuetudinea produselor tradiţionale ca urmare a igienismului excesiv, degradarea bunăstării animalelor ori industrializarea zonelor rurale şi a producţiei agricole.

Activitatea informală a ţăranilor, păstrători ai sistemului agricol cu valoare naturală ridicată, trebuie conştientizată de către ei înşişi, dar şi de administraţiile publice locale ori centrale. Aceste vechi îndeletniciri nu trebuie oprite, ci stimulate pentru a valoriza peisajele seminaturale ce aduc în prim-plan acest nou tip de conservaţionism ecologic promovat în România de WWF – Programul Dunăre Carpaţi.

Uniunea Europeană şi-a schimbat paradigma economică în agricultură. Există o balanţă dezechilibrată, numită natură, pe ale cărei talere se află cantitatea de hrană, pe de o parte, şi calitatea ei, pe de alta. Teritoriul a redevenit un element esenţial al dezvoltării, iar, în producţia de hrană, micul producător îl protejează instinctiv. Europa Occidentală a pierdut această parte a economiei, odată cu solul, în ţări precum Italia, Franţa ori Germania. UE îşi dă seama abia acum de marea greşeală, iar România nu trebuie să o repete.

Percepţia eronată de la noi privind buna exploatare agricolă poate fi rezumată la sintagma: bun = intensiv = terenuri extinse = mari investiţii = mari câştiguri. Dar această judecată şi practică duce la valori infime pentru natură, iar mediul înconjurător suferă. Acest fapt, de cele mai multe ori, rămâne în afara discuţiei. HNVF şi efectele sale ecologice, sociale, culturale şi economice sunt încă insuficient înţelese în România, iar aceasta este provocarea WWF – Programul Dunăre Carpaţi.

Nota redacţiei: Printr-o politică agricolă deşănţată, România a atins, în bună măsură, aceste deziderate. Cât foloseşte omenirii şi cât viitoarelor generaţii? Vom vedea.

Raul CAZAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
731
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

valorificarea-potentialului-turistic-al-...

Valorificarea potenţialului turistic al Schitului Vovidenia > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulValorificarea potenţialului turistic al Schitului Vovidenia

Asociația Română pentru Educație Individual Adaptată a început recent implementarea unui deziderat: „Schitul Vovidenia – reper de istorie și tradiție pe plaiurile Neamțului“. Acest proiect este cofinanțat prin Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR), în cadrul Programului Operațional Regional 2007-2013, Axa Prioritară 5 „Dezvoltarea durabilă și promovarea turismului“, ne-a informat Sebastian Cătănoiu, directorul Parcului Natural Vânători Neamţ.

Valoarea totală se ridică la 886.556,60 lei, din care asistență financiară nerambursabilă 714.965 lei. Finanțarea din FEDR reprezintă 607.720,25 lei, din bugetul național, 92.945,45 lei, iar contribuția proprie a beneficiarului, 14.299,30 lei. Durata de implementare este de zece luni.

Pe de o parte, obiectivul general vizează dezvoltarea și consolidarea turismului în județul Neamț, prin sprijinirea promovării produselor specifice, în vederea dezvoltării durabile a turismului pe plan local, județean, regional și național.

Pe de altă parte, obiectivul specific urmărește valorificarea potențialului turistic local, prin promovarea identității cultural-religioase, componentă a mediului antropic, pentru creșterea gradului de atractivitate, ca destinație turistică a Schitului Vovidenia.

„De la Schitul Vovidenia pornesc treptele către cer, către liniştea divină a cerului. Poiana Liniştii nu este o figură de stil, ea există şi cred că, în premieră pe ţară, există şi un traseu educativ care se intitulează Poiana Liniştii şi care încearcă să aducă în prim-plan natura ca prezenţă a lui Dumnezeu pe aceste meleaguri, dar şi complexul memorial Visarion Puiu – Mihail Sadoveanu, scriitorul pe care din şcoală ni-l amintim drept «Zimbrul prozei româneşti»“, a declarat Cătănoiu.

Rezultatele scontate au scopul de a dezvolta diverse pachete turistice pentru zonă, pentru schit, ecoturismul, agroturismul, toate tipurile de turism care se pot practica în zonă.

La evenimentul de lansare au fost prezenţi arhimandritul Mihail Danieliuc – stareţul Schitului Vovidenia, Maria-Adriana Petrariu – primarul localităţii Vînători, Carmen Paula Vornicu – managerul de proiect şi alţii.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
561
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

VALU LUI TRAIAN, ca atracţie fatală

Localitatea Valu lui Traian din judeţul Constanţa este, de câţiva ani încoace, o provocare a ceea ce vor fi, aşezările rurale în anii ce vor urma. Asta dacă priveşti lucrurile la suprafaţă sau judeci situaţia raportându-te la aspectul general al comunei. Cert este că, în acest moment mulţi, foarte mulţi constănţeni s-au mutat la Valu lui Traian, iar alţii abia aşteaptă să găsească un loc pe care să-şi construiască o casă.

Ce este dincolo de frumuseţea caselor de la şosea, de prosperitatea ce se simte privind curţile, casele, am încercat să aflu de la cel dintâi cetăţean al comunei, primarul Florin Mitroi. Mă alătur în felul acesta celor peste 86 la sută din cetăţenii care l-au ales, în anul 2004, să le reprezinte interesele, adică l-au crezut şi l-au ascultat.

– Domnule primar, aţi discutat cu 50 de persoane care au intrat astăzi în biroul dumneavoastră. Care sunt doleanţele lor?

– De când am ajuns primar, am creat un serviciu de gospodărie comunală, cu 65 locuri de muncă. Aici sunt angajaţi cei care sunt apţi de muncă, mulţi sunt şi calificaţi, îi folosesc la diferite lucrări în comună. Dar, din păcate, există şi o categorie de cetăţeni care se încadrează în condiţiile acordării ajutorului social şi au devenit acum... problema noastră.

Cu aceştia din urmă avem mari probleme.

O altă solicitare a cetăţenilor este legată de terenuri, de punerile în posesie. Mai sunt aproape 380 de oameni pe care nu-i putem pune în posesie, deocamdată. Problema este că o parte din terenuri sunt acum în perimetrul Staţiunii de Cercetări Pomicole şi mi se pare normal să rămână la cercetare.

– Valu lui Traian este o localitate în care foarte mulţi constănţeni ar dori să locuiască. De ce?

– Este foarte aproape de Constanţa şi am creat o infra-structură bună: apă, drumuri, iar canalizarea o finalizăm în acest mandat. Totodată, am reparat şcolile, dispensarele, bisericile, geamiile, am amenajat parcuri, cimitire...

Pământul şi animalele, în primul rând

– Ce loc ocupă agricultura în viaţa comunei?

– Avem în jur de 7.000 ha de teren agricol intravilan. Majoritatea proprietarilor au dat pământul în arendă unor societăţi de unde îşi primesc veniturile anual. Dar sunt şi proprietari care lucrează în privat.

– Dar crescătorii de animale ce condiţii au?

– Consiliul local a venit în sprijinul fermierilor cu terenuri, pentru că vor fi obligaţi să iasă cu animalele din localitate. În curând, MEDIUL nu o să le mai dea voie în interiorul comunei.

Le-am oferit (crescătorilor de oi) suprafeţe de 3 mii metri şi putem spune că acum au condiţii să-şi crească animalele.

– Ce proiecte aveţi pentru 2009 – 2012?

– Finalizarea canalizării, asfaltarea străzilor, care acum sunt doar bituminate. Vrem să construim o şcoală nouă, o grădiniţă nouă, o cantină socială, iluminat şi infrastructură în zonele lotizate pentru construcţia unor case...

Oamenii te judecă după ceea ce faci

– Am vorbit despre tineri şi proiectele benefice pentru locuitori. Este timpul să vorbim şi despre dumneavoastră.

– Voi începe cu faptul că, în tot ce mi-am propus, mă bizui pe oamenii care m-au ales primar în comuna în care m-am născut. Cred că a contat mult atunci când le-am promis că voi face din Valu lui Traian o localitate de referinţă. Am lucrat 16 ani la Murfatlar ca vinificator, apoi m-am apucat să fac agricultură pe cont propriu: lucrez 3.000 ha de pământ. În plus, am o fermă de vaci cu 800 de capete, 3.000 de porci, o moară, două magazine alimentare... Acum, de afacerile mele se ocupă doi ingineri, oameni foarte capabili. Prin ei sunt la curent cu tot ce se întâmplă acolo.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
1017

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„Vânat în cătarea puştii!“ > REVISTA LUMEA SATULUI

…Este urarea pe care şi-o fac cei împătimiţi de practicarea celui mai vechi sport, iar în pădurile României nu de puţine ori sintagma devine realitate.

Din codrii voievodali ai Bucovinei până la pădurile de şes din Vaslui sau Botoşani, în această perioadă este sezonul de vânătoare la femelele de cerb, căprior şi mistreţ. Pot fi luate în cătarea puştii lupul şi pisica sălbatică. Într-un judeţ cu mai puţine păduri, cum este Vasluiul, de pildă, cele 13 fonduri de vânătoare oferă pasionaţilor români şi străini peste 1.100 caprine, 30 cerbi, 350 de mistreţi, iepuri, fazani, potârnichi şi câteva sute de păsări răpitoare.

O pasiune care costă

La organizarea unei partide de vânătoare preţurile sunt stabilite la nivel naţional. Pentru organizarea propriu-zisă se percep 150 de euro, apoi alte taxe care ţin de numărul de vânători, de vânatul împuşcat, de mărimea trofeelor şi chiar de organizarea unei mese vânătoreşti.

Direcţia Silvică Suceava încasează de la vânătorii străini, pentru fiecare cocoş de munte sau lup, 1.000 de euro. Cei care doresc să-şi împodobească locuinţa cu un trofeu de cerb plătesc până la 8.000 de euro, pentru un mistreţ între 500 şi 1.200 de euro, iar pentru un urs, 15.000 euro.

Inginerul Alexandru Băluţ, responsabil la Compartimentul de Vânătoare şi Salmonicultură din cadrul Direcţiei Silvice Neamţ, spune că partidele de vânătoare pentru străini se alcătuiesc în funcţie de dorinţe şi includ cazare, masă şi tot ce ţine de vânătoarea propriu-zisă, iar preţul variază între 1.500 şi 20.000 de euro. Mai mult, trofeele care nu sunt cumpărate de vânători, la un preţ destul de piperat, rămân în proprietatea Direcţiei Silvice. De asemenea, nu de puţine ori, vânătorii nu sunt interesaţi de carnea vânatului care este valorificată printr-un procesator din Bucureşti.

În goană după urecheaţi

Şi în judeţul Botoşani există un fond de vânătoare care atrage, an de an, mulţi vânători români şi străini. În zonele forestiere de la Baisa, Corni, Flămânzi etc., dar şi în unele zone de câmp se găsesc căpriori, ciute, mistreţi, dar şi vânat cu pene, gâşte şi raţe sălbatice, porumbei sălbatici, fazani, potârnichi etc.

În acelaşi timp, Direcţia Silvică organizează licitaţii internaţionale pentru vânzarea iepurilor de câmp. De fiecare dată, licitaţiile sunt câştigate de firme italiene care numai anul trecut au achiziţionat 300 de exemplare vii, la preţul de 122 euro pentru fiecare urecheat.

Criză şi în pădure

În funcţie de specie, vânatul este permis celor pasionaţi de un astfel de sport mai tot timpul anului. În aceste zile, de pildă, la Compartimentul Vânătoare şi Cai de Rasă al Direcţiei Silvice Suceava se făceau pregătiri pentru un grup de unguri dornici să vâneze lupi. Era aşteptat, de asemenea, un grup de germani şi, spunea

domnul ing. Cristi Tomniuc, în primăvară sunt aşteptaţi alţi vânători străini la cocoşul de munte şi la urs.
Dar criza financiară a lovit şi aici. Numărul străinilor care vin şi vor să vâneze în pădurile judeţelor din această parte de ţară e cu mult mai mic ca în alţi ani.
„De obicei, în această perioadă, declară Lucian Copacinschi, directorul Direcţiei Silvice Vaslui, aveam solicitări pentru vânat mistreţi de la germani, austrieci sau spanioli. Acum aşteptăm să-şi exprime dorinţa de a vâna la noi, dar nu ştiu dacă îi vom vedea“, de vreme ce până acum nu au dat niciun semn.
Şi în judeţul Neamţ numărul vânătorilor străini a scăzut, anul trecut încasându-se pentru astfel de activităţi doar ceva mai mult de 50 mii de euro.
Dar, criza nu va dura o veşnicie, cum spunea un inginer de la Direcţia Silvică Iaşi, cei pasionaţi vor reveni pentru că vânătorii care şi-au încercat norocul în pădurile României sunt clienţi câştigaţi.
Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
1413
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vânătorească

Astăzi pornesc la vânătoare,
Degrabă puşca o apuc,
Îmi pun la brâu cartuşiera,
Dar oare unde-o să mă duc?
Pe câmp demult nu mai sunt dropii,
Din bălţi răţuştele-au plecat,
Zburară-n stoluri şi sitarii
Spre Sudul cald, îndepărtat.
Ogarul meu îmi face semne
Pe coasta dealului să sui,
Se-avântă sprinten prin zăpadă,
Iar eu zoresc în urma lui.
Copacii-s plini de promoroacă
Şi liniştea-i de nepătruns.
Sălbăticiunile pădurii
Prin ce cotloane s-au ascuns?
Ogaru-adulmecă întruna,
Dar când pătrunde în tufiş
Apar numai o coţofană
Şi-un cintezoi în zbor pieziş.
O gheonoaie-mi dă cu tifla
Din vârful unui ulm vânjos.
Oare mă paşte ghinionul?
Trec orele fără folos?
Deodată însă face saltul
De după trunchiul unui fag
Un iepuraş cu blana sură.
Îl iau la ochi şi iute trag!
Bubuitura puştii tună
Prin codrul des în lung şi-n lat.
Din crengi se scutură zăpada

Peste vătuiu-nsângerat.
Îl iau de jos, îl şterg cu frunze,
Îl pun în tolba mea încet,
Dar parcă mă cuprinde mila
Şi mă încearcă un regret.
O să m-aline doar ospăţul
Cu prietenii la un pahar,
Chemaţi să guste din friptură,
Să se desfete cu Cotnar.
Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
633

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vanatorii-romani-iau-fata-lumii_s380.htm...

Vânătorii români iau faţa lumii...

• Interviu cu ing. Valeriu BOLGIU, şeful delegaţiei României la Consiliul Internaţional de Vânătoare

După un şir de manifestări internaţionale de prestigiu, între care cele de la Atena şi Belgrad, a avut loc recent la Cape Town, Republica Africa de Sud, Adunarea Generală a Consiliului Internaţional al Vânătorilor (CIV). Şef al delegaţiei României a fost ing. Valeriu Bolgiu.

- Ce ne puteţi spune despre această manifestare mondială, dedicată conservării biodiversităţii, protecţiei faunei de pe glob?

- Chiar dacă au fost prezente 33 de ţări de pe cele cinci continente, adunarea a fost o deplină reuşită. Sunt onorat de această alegere, ca şef al delegaţiei noastre la CIV, făcută recent de colegii din ţara noastră. Îmi doresc o reprezentare activă, cât mai bună, în toate organismele de lucru ale acestui important for internaţional. Nu una formală, ca până acum.

Urmărim promovarea câtorva obiective de fond, cum ar fi, protecţia şi conservarea faunei sălbatice, valorificarea deplină a trofeelor, modificarea legislaţiei în domeniu, teme dezbătute pe larg la reuniune, astfel încât România să ocupe poziţia pe care o merită. Ar fi de-ajuns să arătăm că noi ocupăm unele dintre primele locuri atât în Europa, cât şi în lume la efective şi trofee la mai multe specii, cum ar fi capra neagră şi ursul brun, precum şi la cerb şi mistreţ, dar şi la vânătoarea sportivă, obiectiv promovat încă din 1919, când a apărut în România organizarea vânătorească specifică.

- Ce s-a spus despre fauna internaţională? Este în creştere sau în descreştere? Dar despre cea a României?

- Da, aceasta este, în general, în creştere la principalele specii. Şi în Europa, Africa, Asia, America. Tendinţa este asemănătoare şi la noi. Avem mai multe specii cu o evoluţie bună: capra neagră, mistreţul, căpriorul, ursul brun, dar înregistrăm o scădere la cerb. Aici este vorba, în principal, de efectele negative ale protecţiei exagerate a lupului. Acesta aduce daune enorme acestei specii. Şi asta ca urmare a aplicării exagerate a prevederilor unor convenţii internaţionale, restrictive, cu privire la ocrotirea lupilor.

Convenţia ne obligă să extragem un număr mai mic de exemplare de lupi decât ar trebui. În felul acesta, efectivele de cerb scad alarmant, lupii atingând efective record, de 4.000-5.000 de exemplare! Mai mult decât dublu ca număr de exemplare pentru această specie. Evoluţia este îngrijorătoare şi creează probleme la cerb. Astfel, ceea ce ar trebui să recoltăm şi să valorificăm noi mănâncă lupii. Ceea ce este foarte păgubitor.

Probleme mari sunt şi la urs, unde efectivele cresc necontrolat. O parte dintre efectivele estimate pe ansamblul ţării, peste 5.000, rămân fără surse sigure de hrană şi de aici problemele pe care le cunoaştem, cu invazia urşilor în numeroase localităţi de munte. Aceştia au început să coboare în zonele locuite, să provoace pagube, să atace chiar oamenii. Or, potrivit unor astfel de reglementări exagerate, nu putem recolta anual decât câteva exemplare.

- Ce noutăţi a adus reuniunea CIV?
- Mai multe măsuri speciale, care trebuie însuşite de forurile regionale şi cele naţionale. Acest fapt îl vom supune atenţiei şi organizaţiei europene de profil, care are azi peste şapte milioane de membri, ceva mai puţin de un sfert din totalul vânătorilor lumii, care pot rămâne curând fără vânat! Odată cu acestea, credem că ar fi necesară şi o intervenţie a guvernelor.
- Ce măsuri aveţi în vedere, urgent, pentru a întrona o politică cinegetică profesionistă, dar şi pentru a asigura o protecţie corespunzătoare a faunei României?
- În primul rând, menţinerea vânătorii sportive. Promovarea unor reglementări legale, care să susţină acele specii cu probleme, care în mod real pot fi degradate, aşa cum sunt capra neagră şi cerbul. Stabilirea unor reguli care să ţină seama de tradiţiile locale, româneşti. Să ne impunem punctul nostru de vedere în faţa forurilor internaţionale în domeniu, prin măsuri profesioniste.
- Până atunci, poate ar fi necesar să clarificaţi şi neînţelegerile apărute la nivelul asociaţiilor judeţene de vânătoare, chiar şi în Prahova, unde deţineţi funcţia de director general al asociaţiei.
- Este adevărat, în ultima vreme, din cauza unor interese egoiste ale unor politicieni, au prevalat măsurile de trecere de la vânătoarea de tip sportiv la cea comercială, cu efecte greu de anticipat în viitor. Chiar şi noua Lege a armelor a complicat mult lucrurile, potrivit căreia vânătorii nu mai au obligaţia de a fi înscrişi în asociaţii de profil, astfel că multe asociaţii judeţene sunt pe cale de desfiinţare, iar fondurile de vânătoare riscă să încapă pe mâna unor „neaveniţi“...
Uneori chiar organisme guvernamentale au încurcat aşa de mult lucrurile, încât vânătoarea sportivă să devină un moft, iar cea comercială să prevaleze. Ce mai: s-a dorit desfiinţarea asociaţiilor de profil. Ce-i drept, nu s-a prea reuşit, bulversarea însă continuă. Vrem să facem unele demersuri pentru a clarifica lucrurile şi a se reveni astfel la normal..., chiar dacă suntem deschişi oricărei variante. Important este ca să punem în aplicare deciziile forului mondial, o politică cinegetică naţională.
Ar fi poate de ajuns să spunem că dorim să schimbăm şi modul actual de despăgubire a sătenilor proprietari de terenuri, astfel încât banii ce li se cuvin - 80% - şi care acum ajung în sacul fără fund de la primării – este vorba de 6-7 miliarde de euro, la nivelul ţării – să ajungă la investiţii, la reîmpăduriri, la dezvoltarea fondului cinegetic naţional.
- Ar fi poate un lucru deosebit. Vă dorim mult succes!
Cristea BOCIOACĂ
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2012 Vizualizari:
792
□
Comentarii
□
□
1. costel -- (8-July-2012)si marmota invelea ciocolata.....
un interviu luat de un comunist altui comunist
acelasi limbaj de lemn....vezi nastase
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Vânzările on-line, soluţia pentru crescătorii de capre > REVISTA LUMEA SATULUI

Vânzările on-line, soluţia pentru crescătorii de capre

În ultima vreme, tot mai mulţi crescători de animale recurg la Internet. Nu doar că şi-au făcut site de prezentare, ci au început să vândă şi on-line. O soluţie demnă de luat în seamă pentru micii crescători, care nu pot să asigure volume mari pentru reţelele de magazine şi s-au cam săturat să stea la mâna procesatorilor, pentru care a devenit un obicei să schimbe preţurile de achiziţie a laptelui în timpul anului.

Brânză de la Moş Capră

Dacă dai pe net o căutare simplă pentru brânza de capră nu ai cum să nu ajungi şi la Moş Capră. O afacere pornită mai degrabă dintr-un hobby, după cum spune Ilie Ciocan, unul dintre cei trei acţionari, inginer zootehnist de profesie. În 2007 înfiinţa alături de doi prieteni o fermă de câteva sute de capre în localitatea Cochirleni, în apropiere de Cernavodă. Acum are un efectiv de 300 de animale din rasa autohtonă Carpatină, dar la un moment dat ajunsese şi la vreo 800 de capete. A redus numărul animalelor pentru că este greu să găsească muncitori să se ocupe de ele. „Nu mai sunt ciobani în România“, spune glumind Ciocan.

Mai nou, vrea să aducă şi 3-4 ţapi franţuzeşti – costă circa 500 de euro unul – pentru a îmbunătăţi performanţele caprelor autohtone şi implicit pentru a obţine o producţie mai bună de lapte. Acum, animalele dau în medie o producţie de circa 1,5 litri de lapte pe zi. Ciocan spune că avantajul faţă de oi este că la capre perioada de lactaţie se întinde pe 7-8 luni şi nici nu sunt greu de crescut. Îl ajută şi faptul că administrează circa 10 hectare de teren agricol, asigurând hrana animalelor din resurse proprii. Despre activitate spune că în mare nici nu este profitabilă, dar nici nu-i aduce pierdere. Recunoaşte însă că îl ajută şi subvenţiile de la stat, adică cei 40 de lei pe cap de animal, dar şi cei 178 de euro pe hectarul de teren agricol.

Produse tradiţionale, la cerere

La vânzările on-line a recurs în urmă cu vreo doi ani, pentru că era greu de lucrat cu procesatorii care schimbau preţurile chiar în cursul aceluiaşi an. Cel mai căutat produs este acum laptele – cu un preţ de vânzare de 2,5 lei pe litru –, însă şi brânza se vinde bine. Cei mai mulţi clienţi sunt în general din Bucureşti, dar şi din Constanţa. În Capitală, livrările se fac în general în funcţie de mărimea comenzilor, pentru a reduce cheltuielile de transport. La început, când produsele nu erau cunoscute, a fost introdusă o comandă minimă – cel puţin 10 kg. „Livram însă şi 50 de kilograme odată“, povesteşte Ciocan, în general la salariaţii de la întreprinderi care făceau mai mulţi o comandă. Acum are deja clienţi fideli, iar mulţi dintre ei când merg la mare vara se opresc la fermă şi-şi fac proviziile. Alţii comandă toamna şi câte 14-20 de kilograme la cutie pentru iarnă. Brânză de capră s-a vândut anul trecut cu 16 lei pe kilogram şi chiar cu 18 lei spre sfârşitul anului.

Interesul pentru produsele din lapte de capră a crescut în ultima vreme, mai ales după ce a început tot mai mult să se discute despre faptul că laptele este sănătos, iar carnea nu conţine colesterol. De altfel, se spune că structura chimică a laptelui de capră este asemănătoare celei a laptelui matern. Despre produsele marca Moş

Capră, Ciocan spune că sunt „tradiţionale, adică brânza nu vede apă, zerul este răcit şi făcut saramură“. La cerere, pentru doritori se pot face şi specialităţi precum brânză de capră cu ardei iute, măsline sau măghiran, dar şi pastramă de capră. Cât despre o eventuală extindere a afacerii, Ciocan spune că deocamdată nici nu poate fi vorba, cât timp cea mai mare problemă constituie asigurarea forţei de muncă, adică ciobanii.

Piaţa locală, la început

Chiar dacă românii nu au tradiţia francezilor în ceea ce priveşte brânzeturile din lapte de capră, în ultima vreme se remarcă un interes tot mai mare pentru astfel de produse, chiar dacă preţurile sunt mai ridicate faţă de cele din lapte de oaie. Şi numărul crescătorilor s-a mărit, fie că vorbim de ferme mici sau de unităţi mari cu efective de câteva mii de capete. Aceştia beneficiază şi de bani europeni pentru investiţii, pentru că pot apela la Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală cu o limită a grantului (ajutor nerambursabil) de 800.000 euro, reprezentând maximum 60% din valoarea eligibilă a proiectului. Ajutorul nerambursabil poate ajunge la 1,2 milioane de euro, dacă proiectul prevede investiţii în surse de energie regenerabilă, dar nu depăşește 50% din valoarea totală a proiectului.

Chiar şi agricultorii de top s-au arătat interesaţi de creşterea caprelor. Exemplele sunt Ioan Niculae, patronul Interagro, care a anunţat că vrea să investească circa patru milioane de euro într-o fermă la Zimnicea, sau Ştefan Poienaru, patronul Agrofam Feteşti, despre a cărui pasiune pentru oi şi capre ştie toată lumea. La fel ca şi crescătorii din Cochirleni, şi Poienaru şi-a creat un site dedicat comenzilor on-line. Deşi nu a început să livreze încă produsele, spune că este mulţumit de interesul de care se bucură acesta în rândul consumatorilor. Mai simplu spus, a ajuns chiar la circa 100 de comenzi pe zi, la câteva luni de la lansarea site-ului. O dată cu venirea primăverii, speră să poată să le şi onoreze pe toate.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
1017

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vara, între parapantă şi scufundări

Chiar dacă optaţi pentru practicarea unor sporturi de vară ce presupun un grad scăzut de periculozitate precum joggingul şi ciclismul ori pentru cele alese doar de temerari, cum sunt parapantism-ul ori rafting-ul, efectele binefăcătoare asupra organismului sunt incontestabile.

Adrenalină la pătrat

Pentru cu cei cu spirit de aventură, paleta sporturilor de vară este extrem de variată.

Dacă ai visat toată viaţa să ajungi acolo unde se avântă vulturii, parapantismul este soluţia. Parapantiştii nelicenţiaţi trebuie să urmeze mai întâi un curs de iniţiere pentru a încerca mult doritele senzaţii tari, iar preţul pentru acesta este şi el „la înălţime“. Zborurile se efectuează sub supravegherea instructorilor, iar în cazul copiilor minori este necesar acordul părinţilor. La rândul lor, plimbările cu barca pe râuri repezi, (river rafting) sunt o opţiune serioasă pentru persoanele mai temperamentale. Raftingul a luat o amploare deosebită în România, relieful ţării noastre oferind cadrul excelent pentru practicarea acestui sport. Râurile Bistriţia şi Mureş sunt cele mai indicate pentru rafting, cu precădere pentru începători, în timp ce defileul Jiului este cadrul ideal pentru pentru cei iniţiaţi.

Tiroliană pentru forţoşi

Credeaţi că le-aţi încercat pe toate? Ce spuneţi despre tiroliană? Catalogat ca sport extrem, tiroliana nu presupune cunoştinţe anterioare sau antrenament pentru practicarea sa, ci mai degrabă curaj. Acest nou sport constă în legarea unei frânghii între doi copaci şi parcurgerea distanţei doar cu ajutorul braţelor. Pentru cei mai puţin curajoşi şi pentru care joggingul nu reprezintă o opţiune convenabilă, călăritul poate fi soluţia ideală. Plimbările călare au devenit un mod din ce în ce mai popular printre amatorii de mişcare, chiar dacă nu presupune o antrenare completă a organismului.

Prospecţie în adâncuri

Dacă eşti pasionat de înot şi de mare şi ai epuizat întreaga paletă a sporturilor mai neobişnuite, scufundările sunt o opţiune demnă de luat în calcul, fie şi numai pentru faptul că îţi oferă oportunitatea de a explora fascinantul univers al florei şi faunei marine. Pentru a practica acest sport trebuie să te asiguri, mai întâi de toate, că eşti într-o formă medicală şi fizică excelentă. După obligatoriul curs teoretic, urmează scufundările mai întâi în bazin, iar apoi în mare. Şi dacă pasiunea merge mai departe, aveţi posibilitatea să obţineţi şi un brevet de scufundător internaţional, putând în felul acesta să exploraţi şi oceanele lumii.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16, 16-31 AUGUST 2010 Vizualizari:
645

☐

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

VARROZA, o boală ce poate decima familiile de albine

România a fost cândva o adevărată forţă meliferică în Europa. Din motive ce ţin de un anume mod de restructurare a economiei, situaţia acestui sector s-a schimbat de-a lungul timpului. Dar, chiar şi astăzi, într-un timp în care avem tendinţa să tehnologizăm totul, mai sunt oameni care, în condiţii economice foarte grele, încearcă să menţină la suprafaţă apicultura românească.

Pentru mulţi dintre aceştia avem câteva recomandări, pe care le supunem atenţiei şi care vizează prevenirea şi combaterea unei boli grave ce poate distruge familiile de albine.

Un parazit vizibil cu ochiul liber

Produsă de acarianul Varroa destructor, Varroza este boală parazitară gravă, ce afectează întreaga populaţie a coloniei de albine.

Pentru a-şi depune ouăle, în general 5-7, femela pătrunde în celulele cu puiet cu câteva ore înainte de căpăcire. Ciclul de dezvoltare este scurt, 7-8 zile, şi eclozionează odată cu gazda.

Acarianul se fixează pe corpul albinei adulte la inserţia cap-torace, torace-abdomen, perforează membrana intersegmentară şi se hrăneşte cu hemolimfa acesteia.

În celulă perforează cuticula larvei şi se hrăneşte cu hemolimfa acesteia.

Odată cu înţepătura, transmite gazdei agenţi patogeni, în principal virusuri.

Albinele intens parazitate au o viaţă mai scurtă şi o productivitate redusă, iar larvele parazitate eclozionează cu malformaţii anatomice. Trântorii îşi pierd potenţialul sexual şi mătcile rămân nefecundate.

Tratamente

Indiferent de gradul de infestare a coloniei de albine, este necesar să începeţi un tratament medicamentos, organizat pentru toate familiile de albine.

Primul tratament se face primăvara, atunci când albinele îşi încep activitatea şi temperatura mediului ambiant este peste 12-14ºC. Medicamentul folosit este Varachet Forte. În cazul în care toamna nu s-a efectuat tratamentul cu Mavrirol, puteţi introduce în tratamentul de primăvară două benzi pentru colonia normal dezvoltată, care vor fi scoase însă cu 10 zile înainte de începerea culesului.

În luna august, după extragerea mierii comerciale se fac două-trei tratamente la interval de 7-10 zile.

În a doua jumătate a lunii septembrie, pot fi introduse benzi cu Mavrirol, care pot rămâne în stupi până în primăvară.

La sfârşitul lunii octombrie – începutul lunii noiembrie, după eclozionarea totală a puietului, la o temperatură de 12-14ºC, se face ultimul tratament cu Varachet-Forte.

Primele semne ale bolii

Dacă în colonia dvs. de albine apar următoarele semne, ar trebui să începeţi degrabă tratamentul pentru

Varroa:
- albinele sunt subponderale ca urmare a hrănirii acarienilor şi spolierilor cu hemolimfă;
- pontă redusă a mătcii, mortalitate crescută a larvelor din celule, căpăcele perforate şi pui diseminat pe fagure;
- albinele sunt agitate din cauza acţiunii mecanice şi iritative a parazitului care se fixează pe corpul albinei, între tergitele abdominale şi la inserţiile cap-torace, torace-abdomen;
- albinele tinere eclozionate din puietul puternic parazitat sunt neviabile, subponderale şi prezintă malformaţii anatomice.

Lucrări în stupină în luna iunie:
- se recoltează mierea de la culesurile târzii;
- se continuă creşterea artificială a mătcilor, se organizează împerecherea şi introducerea lor în familii;
- se recoltează polen de la porumb, în vederea măririi rezervei de polen;
- se continuă măsurile de prevenire a roitului;
- se intensifică lucrările de creştere a noilor generaţii de puiet.

Luna iunie este o perioadă în care va trebui să preîntâm-pinăm furtişagul care acum devine extrem de periculos.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
4739

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Varza timpurie şi dăunătorii ei

Dintre culturile de legume, varza timpurie ocupă mari suprafeţe la noi în ţară. Pe parcursul celor trei luni de la răsărire şi până la recoltare ea este atacată de un număr mare de dăunători care produc importante pagube, marea lor majoritate fiind cunoscuţi de legumicultori sub denumirile lor populare. Musca verzei, dăunător în stadiu de larvă, atacă rădăcina din care nu rămân decât nişte fibre celulozice. Infestarea culturii are loc imediat după plantare chiar şi în faza de răsad, când zona coletului este încă verde. Atacul devine evident după 30-40 zile de la plantare prin ofilirea plantelor şi uscarea lor totală. La varza timpurie frecvenţa atacului poate atinge valori de 30-35% la un număr de 4-8 larve pe plantă.

Coropişniţa, cauzează pierderi de 8-10% la răsaduri imediat după plantare, prin distrugerea rădăcinilor sau secţionarea tulpinilor în zona coletului. Atacul se manifestă în cultură în primele 12-15 zile de la plantare. Se combate cu Sintogril 5G, în doză de 30 kg/ha prin administrare pe sol cu o uşoară încorporare. Melcul de grădină produce atacuri în vetre, pe terenuri umede şi uşor umbrite, perforând aparatul foliar. Se prezintă sub formă de larvă şi adult, ambele forme fiind nocturne. Se combate cu Mesurol 4G în doză de 3-6 kg/ha, administrat seara pe sol în zonele de atac, fără încorporare.

Puricii de pământ se manifestă în stadiul de larvă şi adult, în general în anii călduroşi şi secetoşi. Larvele se dezvoltă în nervurile principale ale frunzelor şi a tulpinilor, ajungând până la nivelul rădăcinilor. Adulţii afectează aparatul foliar pe care produc leziuni circulare. Când atacul intervine imediat după plantare, răsadurile îşi pierd în totalitate aparatul foliar. Dacă atacul apare mai târziu, culturile se dezvoltă tardiv şi dau producţii scăzute.

Păduchele cenuşiu al verzii, se adună în colonii aglomerate pe ambele feţe ale frunzelor. Atacă atât ca larvă, cât şi ca adult, ambii fiind rezistenţi la temperaturi scăzute. Atacul se manifestă de regulă în vetre bine delimitate, iar în lipsa unor măsuri adecvate de combatere poate deveni generalizat.

Buha verzii se manifestă ca dăunător în stadiul de larvă. Femelele depun ouăle pe partea inferioară a frunzelor, care este formată din 40-200 de ouă. Larvele tinere sunt sensibile la pesticide. Fluturele alb al verzii afectează culturile prin distrugerea aparatului foliar, fără ca larvele să pătrundă în interiorul căpăţânii. Larvele sunt vernil, de 20-30 mm lungime, acoperite de peri albi sidefii. Frecvenţa atacului atinge în cultură 8-10% la un număr de 1-2 larve pe plantă. Molima verzii şi-a extins în ultimii ani arealul, prezentând, în condiţiile unor veri calde şi secetoase, 4-5 generaţii de adulţi. Atacul se manifestă pe aparatul foliar prin distrugerea ţesuturilor de pe partea inferioară a frunzelor. Culturile atacate au o culoare maronie, se opresc din creştere, producţia putând fi compromisă total. Larvele sunt rezistente la acţiunea diferitelor pesticide.

Pentru combaterea atât a puricilor de pământ, a păduchelui cenuşiu al verzii, a larvelor de lepidoptere cât şi muştei-verzei se folosesc produse cu spectru larg de acţiune, dintre care la începutul perioadei de vegetaţie se recomandă: Carbetox 37 EC – 0,4%, Diazol 60 EC, Sinoratox 35 EC, Actellec 50 EC – 0,15%, Ekalux S, Hostathion 40 EC – 0,1%, Fastac 10 EC – 0,02%, Chiumix 5 EC – 0,3%. Pentru larvele de lepidoptere se mai pot utiliza şi produse biologice ca Dimilin 25WP – conc. 0,05%, Nomolt 15SC – conc. 0,05%, Biobit XL – conc. 0,01%, produse considerate nepoluante.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 11, 1-15 IUNIE 2010 Vizualizari:
5478

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd03b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vasile-grigore-si-ioan_l52.html

Vasile, Grigore şi Ioan > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulVasile, Grigore şi Ioan

Pe 30 ianuarie sunt pomeniţi marii dascăli ai lumii şi ierarhi, totodată: Vasile cel Mare, Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu şi Ioan Gură de Aur. Cei trei ajunseseră, puţin după anul 1000, să fie subiect de dispută între credincioşi. Tema: care e mai mare şi mai tare. Care trebuie mai mult sau în totalitate cinstit. Cui trebuie să se închine poporul.

Bineînţeles că fiecare dintre cei trei sfinţi avea susţină-torii săi. După câţiva ani de discordie, fiecare dintre marii ierarhi şi apoi toţi trei împreună s-au arătat aievea arhiereului din cetatea Evhaitenilor, pe numele său Ioan, un adevărat înţelept pentru vremurile acelea.

Şi, cum zice în cărţile sfinte, ei grăiră într-un glas către dânsul: „Noi, precum vezi, la Dumnezeu una suntem şi nicio împotrivire sau vrajbă nu este între noi. Ci fiecare la timpul său, îndemnaţi fiind de Duhul Sfânt, am scris învăţături pentru mântuirea oamenilor. Cum ne-a insuflat Duhul Sfânt, aşa am învăţat. Nu este între noi, unul întâi şi altul al doilea, şi de vei chema pe unul, vin şi ceilalţi doi. Drept aceea, scoală-te de porun-ceşte celor care se pricesc să nu se mai certe pentru noi.

Că nevoinţa noastră a fost aceasta, şi cât am fost vii şi după ce am răposat, ca să împăcăm şi să aducem lumea la unire. Împreunează-ne într-o singură zi şi ne präz-nuieşte cu bună-cuviinţă. Înştiinţează şi pe urmaşi, că noi una suntem la Dumnezeu şi încredin-ţează-i că şi noi vom ajuta la mântuirea acelora ce fac pome-nirea; căci nouă ni se pare că avem oarecare îndrăznire la Dumnezeu“. Ioan Evhaitul aşa a făcut. Şi gândind că toţi trei sfinţii sunt sărbătoriţi separat în ianuarie, i-a pus la un loc în ultima zi a acesteia. Aşa s-a ajuns ca noi, azi, să îi sărbătorim pe toţi, la un loc.

Sfântul Antonie cel Mare

În ziua a 17-a a lunii ianuarie, ne aducem aminte de Sfântul Antonie, zis şi cel Mare. În credinţa ortodoxă el ocupă un loc important, multe biserici purtându-i numele şi multe icoane ale sale fiind asaltate de credincioşi pentru minunile pe care le săvârşeşte sfântul. S-a născut cam pe la anul 250, într-un sat din Egipt, numit Koman.

Ca şi alte figuri din ortodoxie, Antonie şi-a împărţit, când i-au murit părinţii, partea de avere săracilor şi el a devenit ascet. Se spune că 20 de ani a petrecut numai în post şi rugăciuni către Dumnezeu, fără să vorbească vreodată cu cineva şi fără să vadă pe nimeni. Apoi s-au strâns pe lângă el şi ucenicii, care au auzit de credinţa lui puternică şi de dedicaţia către Divinitate.

Antonie a trăit 105 ani şi, deşi era cărturar, a fost dascălul unor mari învăţaţi, cum a fost, de exemplu, şi Sfântul Atanasie cel Mare, cel care avea să scrie despre mentorul său.

De la Antonie a străbătut timpurile următoarea zicere, pe care ar fi spus-o unor filozofi eleni: „Ce e mai veche, cartea sau cunoaşterea? Care dintre acestea două a fost cauza celeilalte?“ Sfântul Antonie ne mai povăţuieşte:

„Învăţaţi-vă cu smerenia, căci ea acoperă mulţime de păcate. De toate păcatele se îngreţoşează Dumnezeu, dar cel mai mult de trufia inimii. Nu vă socotiţi cărturari şi înţelepţi, căci aşa tot efortul vostru se va pierde şi barca voastră va ajunge goală la mal.“

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
538
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vasile Pachiţanu a pus bazele ANGUS-RO

După 12 ani de la primul transfer de embrioni din cea mai populară rasă de vite pentru carne, Rasa Angus, şi după ani de creştere în rasă pură şi hibrizi cu rezultate pe măsura celor din ţara de origine şi SUA, a fost înfiinţată Asociaţia Crescătorilor de vite din Rasa Angus şi hibrizii acesteia sub denumirea de ANGUS-RO.

Aceasta are ca scop sprijinirea directă şi calificată a crescătorilor pentru accelerarea ritmului de creştere a Rasei Angus şi a hibrizilor acesteia, obţinuţi prin programe de împerechere cu femelele raselor şi hibrizilor existenţi în România (femele slab performante pentru producţia de lapte şi alternativă la cota de lapte) în contextul oferit de suprafeţele mari de pajişti naturale ale României, areal specific de creştere a Rasei Angus

Misiunea asociaţiei ANGUS-RO este de a furniza programe, servicii, tehnologie, management, marketing pentru a spori genetica de rasă Angus, extinderea influenţei sale în industria cărnii de vită de calitate premium, formarea şi extinderea pieţei de consum în România.

Din consiliul de conducere fac parte: dr. Pachiţanu I. Vasile, preşedinte şi fondator al asociaţiei, Vlas Mihai – fermier şi dr. Sandru Romica vicepreşedinţi şi ec. Birsan Gheorghe, cenzor.

Recoltarea şi depozitarea porumbului furajer, în varianta americană

După o primă parte consacrată modului în care producătorii de lapte din America de Nord asigură raţii echilibrate în fibre şi amidon, Bill Mahanna (foto), director ştiinţific în nutriţie animală în cadrul gigantului mondial Pioneer, şi-a continuat dizertaţia vorbind, de această dată, despre metode de recoltare şi depozitare a porumbului furajer utilizate în prezent de către fermierii de peste Ocean.

Momentul recoltei influenţează digestibilitatea fibrei

Referindu-se la maturitatea de recoltare a porumbului-siloz, specialistul american a oferit asistenţei prezente la seminarul Pioneer Animal Nutrition, desfăşurat luna trecută la Bucureşti, câteva recomandări. „Observaţi data mătăsirii porumbului dumneavoastră. Număraţi şase săptămâni. Atunci este momentul în care ar trebui să începeţi să verificaţi substanţa uscată (S.U.) din planta întreagă. În această etapă, S.U. va fi de cca 30%. Pentru a evita stocarea excesivă a amidonului, este recomandat să aşteptaţi până când planta este aproape de 35-38% S.U., cu condiţia ca planta să fie sănătoasă şi procesarea bobului să poată fi posibilă.

Cea mai mare parte a diferenţei dintre hibrizii cu maturităţi relative diferite se manifestă între răsărire şi mătăsire şi nu de la mătăsire la 3-35-38% S.U., care este ideală pentru porumbul siloz. Nu este neobişnuit pentru porumbul-siloz să se usuce cu 0,5-1,0 puncte de umiditate/zi, în funcţie de condiţiile de uscare. De asemenea, nu este ceva neobişnuit ca porumbul-siloz să stocheze 0,5-1,0 puncte de amidon pe zi, până când bobul ajunge la maturitatea fiziologică - punctul negru (depunerea amidonului contribuie semnificativ la reducerea umidităţii din eşantioanele de plantă întreagă, pe măsură ce planta se maturizează).

Dat fiind costul actual al cerealelor, conţinutul crescut de amidon din siloz compensează scăderile relativ mici ale digestibilităţii NDF-ului (fibrei detergent neutre), diluându-l.

În privinţa recoltării lucernei, Bill Mahanna îi sfătuieşte pe fermierii români să-şi stabilească ţinte: fixaţi obiective de recoltare - 170-180 RFQ (Calitate Furajeră Relativă) pentru vacile de lapte, 120-130 RFQ pentru alte bovine; ajustaţi în funcţie de pierderile din câmp (estimaţi o pierdere de 10%, începeţi tăierea la un RFQ de 180-190, furajul recoltat va fi de 170 RFQ); ajustaţi în funcţie de data recoltării (1 zi = 3-4 sau mai multe unităţi RFQ); ajustaţi pentru condiţiile din câmp (tipul solului).

Cantitatea de lumină solară la care este expusă brazda de lucernă cosită este factorul principal care accelerează uscarea furajului (şi conservă zaharurile din plantă).

În ceea ce priveşte contaminarea cu cenuşă a lucernei, conţinutul de cenuşă al unei plante este de 6% la graminee şi 8% la lucernă. Restul cenuşei provine din contaminări cu impurităţi, problema constituind-o sporii clostridieni, conţinuţi în impurităţi. Acest tip de cenuşă nu furnizează energie.

Obţinerea silozului

Bill Mahanna a folosit drept studiu de caz o fermă de lapte din vestul statului Iowa unde se adaugă siloz din noua recoltă de porumb peste cantitatea din anul trecut. Grămezile formate prin trecerea tractorului vor fi optime, spune specialistul american, dacă producătorii respectă patru reguli: nu adaugă mai mult de 15 cm de fiecare dată; folosesc folie de polietilenă; folosesc produse pe bază de L. buchneri, ca 11C33, sau CFT, pentru a preveni expunerea la pierderi aerobe a „cozilor“ de siloz de mai mică densitate; se străduiesc să îmbunătăţească tasarea cu ajutorul unui tractor marca Spanjer.

„Nu supraîncărcaţi partea de sus a silozului“, a sunat îndemnul lui Bill Mahanna, care a dezavuat tendinţa unora dintre fermieri de a continua să încarce silozul, timp de mai multe ore după ce au terminat umplerea. „Este în regulă să nivelaţi şi să îmbunătăţiţi tasarea, dar nu e nevoie să staţi ore întregi să faceţi asta, pentru că oricum va avea un efect foarte mic asupra îmbunătăţirii tasării în restul grămezii. De fapt, procedând astfel, puteţi chiar deteriora silozul în partea de sus, pentru că afectarea pereţilor celulari determină eliberarea substanţelor nutritive şi a umidităţii, favorizând dezvoltarea organismelor aerobe dăunătoare“.

Cum se face un sac dintr-un siloz

Puneţi drenuri de argilă deasupra pereţilor silozului, pentru ca să nu se rupă folia de plastic atunci când o veţi trage peste pereţii laterali.

Prindeţi folia sub puţin furaj şi lăsaţi-o ca o cortină peste perete. Fixaţi nişte drenuri de argilă de 10-15 cm sub plastic. Nu-i nimic dacă se rupe puţin când îl strângeţi; va servi oricum scopului preconizat.

Trageţi folia peste pereţii laterali şi acoperiţi silozul, îndoind-o peste el. Se poate pune folie de polietilenă pentru blocarea oxigenului, sus, sub folia de plastic, pentru protecţie suplimentară.

Ploaia/zăpada topită se infiltrează între perete şi folie şi sunt evacuate prin drenuri, asigurând astfel o etanşeizare şi mai bună a silozului faţă de perete.

Folia de tip barieră împotriva oxigenului (OBF) poate fi pusă în partea superioară a silozului (sub folia de plastic) pentru o protecţie mai mare a furajului împotriva pătrunderii oxigenului.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
1516

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bf970

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vasilica-ghita-ene-odaia-mea-din-dos_l14...

Vasilica Ghiţă Ene: Odaia mea din dos

Acesta este cel de-al doilea volum de versuri apărut sub semnătura cunoscutei realizatoare de emisiuni de la Radio Antena Satelor.

Foaierul studioului de concerte al Societăţii Române de Radiodifuziune a găzduit pe 5 octombrie lansarea volumului de versuri al jurnalistei Vasilica Ghiţă Ene. În prezenţa unei asistenţe numeroase, consacrata realizatoare de emisiuni de la Radio Antena Satelor Vasilica Ghiţă Ene şi-a exprimat, vădit emoţionată, gratitudinea faţă de toţi cei care i-au fost alături la lansarea celui de-al doilea volum de versuri.

„Mulţumesc tuturor de aici. Fiecare, în sufletul meu, poartă o bucăţică din poezia pe care am reuşit sau n-am reuşit s-o redau aşa cum o veţi găsi dumneavoastră. Mulţumesc tuturor acelor care cred în mine. Este extraordinar să ai sentimentul că nu eşti singur, mai ales că această carte va semnala singurătatea omului dintotdeauna, pentru că, până la urmă, fiecare moare singur“, a spus autoarea în debutul evenimentului.

„Scriu de câte ori am o discuţie poate nu tocmai plăcută cu cei care trec prin viaţa mea. Scriu şi cred că prin ceea ce am scris voi rezolva problema între mine şi ei, acea dulce iertare poetică ce ar trebui să se aştearnă între oameni. Scriu pentru că altfel nu pot, pentru că există ore de noapte sau ore de zi când nu mai pot să scap de un vers şi nu mă las până nu-l duc până la capăt. Pentru că sunt ţăran prin excelenţă, eu spun ascultătorilor mei că sunt rătăcită pe la oraş o perioadă după care mă voi întoarce din nou, poate pe uliţele satului, poate în cimitirul din sat, nu ştiu. Cu toţii avem un drum de întoarcere.“ – Vasilica Ghiţă Ene

„Este poetă, într-adevăr“

Aşteptat cu un nedisimulat interes, laudatio rostit de Dinu Săraru, „cel mai mare romancier român de la Rebreanu încoace“, cum l-a caracterizat scriitorul Alexandru Brad, prezent şi el la eveniment, a fost primit cu aplauze de asistenţă.

„Vasilica Ghiţă Ene este unul dintre ultimii gazetari de radio împătimiţi de lumea satului. De aici vine patima ei pentru poezie, de aici vine şi tristeţea ei din volumul al doilea, de aici vine şi credinţa ei că trebuie să depună cu harul pe care îl are o mărturie sufletească despre acest univers. Este poetă, într-adevăr. Pot să depun această mărturie şi o felicit“, a punctat scriitorul Dinu Săraru.

La eveniment au fost prezenţi numeroşi interpreţi de muzică populară, scriitori, colegi de breaslă, dar şi prieteni de suflet ai autoarei.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 20, 16-31 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
1101

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Veacul tuturor nenorocirilor

„E de mirare, scrie în 1650 călugărul minorit Bernandino Valentini, cum după atâtea nenorociri mai există încă locuitori pe aceste meleaguri.“ Călătorul străin consemna faptul că, în timpul trecerii sale, „Moldova a fost călcată de 200 de mii de tătari şi cazaci care au cărat cu ei mii de robi, multe mii de vite şi toată bogăţia pe care au găsit-o“.

Şi nu era singura nenorocire, veacul al XVII-lea cunoscând anomalii climatice care au atras perioade de foamete şi epidemii ce au durat decenii.

Pe vremea lui Papură Vodă

În timpul domniei lui Ştefăniţă Lupu, de pildă, „foamete era într-acela anu, cât mânca oamenii, scrie Miron Costin, papură în loc de pâine, măcinând-o uscată. Şi de aceea foamete porecliia şi pre Ştefăniţă vodă, de-i zicea Papură vodă“.

În Ţara Românească „foametea cea mare“ sau „cea rea“ din anii 1602 – 1605 a obligat nu numai ţăranii, dar şi mănăstirile să-şi vândă pământurile.

Calamitatea continuă şi, spre sfârşitul anului 1684, ca urmare a jafurilor tătăreşti şi polone, în Moldova a izbucnit o mare foamete care a durat aproape doi ani „că fusesă ţara toată bejănită şi nu putusă ara şi nu să făcusă pâne“, scrie Ion Neculce. „Erau oamenii tot leşinaţii şi morţii pe drumuri şi pe uliţi, cât se mânca om pe om.“

Anii ciumei

Aproape întotdeauna perioadele de foamete erau însoţite de epidemii catastrofale. În 1602, comandantul imperial G. Basta, încercând fără succes să-l instaureze pe Radu Şerban pe tronul Ţării Româneşti, s-a retras în Transilvania din pricina „ciumei, a foametei şi a dezinteriei roşii“. De altfel, ciuma este atestată în Moldova în 1641, 1652, 1661, 1683-1686, 1690-1698.

Ţara Românească este lovită de acest flagel 14 ani, ultimul val al epidemiei fiind consemnat în 1706.

Sigur se luau măsuri, dar fără eficienţă. În 1657, la Suceava şi apoi în 1688 la Focşani apare breasla cioclilor cu atribuţii în izolarea focarelor de ciumă. O astfel de breaslă este consemnată la Bucureşti în 1691.

Şi ca şi cum acestea nu ar fi fost de ajuns, pe tot parcursul secolului de care vorbim, un alt flagel loveşte ţările române – lăcustele. Martor la o astfel de invazie, Miron Costin descrie în 1647 norul ucigător de insecte: „Au apărut ca un nour sau o negură… În loc ni s-au luat soarele de desimea muştelor… însă unde mânca, rămânea pământul negru, împuţit. Nici frunze, nici pai ori iarbă, ori sămănătură nu rămânea“.

De altfel, Ţara Românească a fost calamitată de lăcuste pe parcursul secolului de 15 ori, iar Moldova în şapte ani.

S-au înregistrat, de asemenea, inundaţii catastrofale care în Moldova au distrus „toate semănă-turile de grâu din cel mai bun, de orz, ovăz şi mei şi de orice fel or fi, căci stau în apă şi atacate de prea multă umezeală nu se pot coace şi nu fac boabe“, dar şi invazii de şoareci, în perioadele de foamete. În 1670, de pildă, în ţinutul Bacău rozătoarele au distrus „toate cele din grădinile de zarzavat cu mare pagubă, dar căţărându-se pe pomi, scrie un călător străin, au dat iama în poame istovindu-le cu desăvârşire, ba chiar şi pomii pe care i-au distrus cu totul rozând cu dinţii ramurile lor“.

În ciuda acestor calamităţi, viaţa şi-a urmat cursul. Izvoarele istorice se referă la numărul satelor, sigur unele exagerate. Tommaso Alberti, un agent comercial veneţian, vorbeşte în 1612 de 24 mii de sate în Moldova, respectiv în Ţara Românească. Specialiştii consideră ca apropiate cifrele de 1675 şi 1687 ca număr de aşezări în Ţara Românească şi, respectiv, în Moldova. Cum media de familii într-un sat era de 50 de gospodării cu cinci membri, rezultă că populaţia fiecărei dintre cele două ţări române era de circa 900 mii de locuitori.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 4, 16-29 FEBRUARIE 2012 Vizualizari:
611

□

Comentarii

□

□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (16-February-2012)E frumos articolul .... şi eu care credeam că Veacul tuturor nenorocirilor este sec XXI.....

2. daniela -- (16-February-2012)În ciuda acestor calamităţi, viaţa şi-a urmat cursul.cat de adevarat este,tot ce se intampla pe acest pamant este cu un scop dar de Dumnezeu, nimic nu este intamplator

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 93a95
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

veninul-de-vipera-mai-pretios-decat-auru...

Veninul de viperă, mai preţios decât aurul

Pentru cei mai mulţi dintre noi, numai cuvântul viperă inspiră teamă şi repulsie. Iată, totuşi, că sunt şi oameni care au intuit în această fiinţă cu sânge rece un potenţial economic neimaginat la noi în ţară.

Dacă până mai ieri această îndeletnicire aparţinea mai ales unor laboratoare medicale, pe harta economică a ţării noastre şi-au făcut apariţia câteva crescătorii autorizate de vipere. Printre acestea se numără şi SC Venom Cure SRL, o fermă specializată în creşterea viperelor cu corn (Vipera ammodytes ammodytes). Domnul Costin Şerban, unul dintre managerii societăţii, ne-a vorbit despre pericolele, dar şi despre avantajele pe care le implică o astfel de afacere.

Condiţii necesare

− Domnule Şerban, vom încerca să pătrundem în intimitatea acestui gen de afacere, rugându-vă să prezentaţi unele date care sigur vor stârni un interes aparte.

− Iniţial am găsit o locaţie unde să putem înfiinţa crescătoria, ţinând seama de faptul că legislaţia în domeniu spune că ferma trebuie să fie situată la cel puţin 200 de metri de comună. Apoi am obţinut autorizaţiile de la Direcţia Sanitară Veterinară şi am populat ferma cu vipere. Unitatea este constituită practic din patru camere. Într-una sunt amplasate terariile (acvariile), în alta sunt păstraţi şoarecii cu care sunt hrănite viperele, o cameră filtru este pentru angajaţi şi o cameră este folosită pentru procesarea veninului. Investiţiile făcute până acum au vizat amenajarea fermei, dotarea ei cu echipamente specifice şi popularea cu efective. Valoarea estimativă a investiţiei este de 12.000 de euro. Primele 24 de exemplare le-am luat de la o altă fermă autorizată de vipere din Timişoara, iar astăzi avem aproximativ 50 de vipere adulte şi pui.

− Există tehnologii de creştere specifice acestor vieţuitoare?

− În mediul captiv, terariul în care sunt ţinute trebuie să fie cât mai apropiat de mediul natural în care trăiesc. Acest lucru presupune existenţa unor pietre puţin ascuţite pentru a le ajuta la năpârlire, o sursă de căldură asigurată printr-un bec, precum şi existenţa apei. Este foarte important să fie cât mai puţin supuse stresului, iar aceasta necesită ca interacţiunea cu omul să fie cât mai rară.

O îndeletnicire periculoasă

− Cum se recoltează veninul?

− Această activitate implică riscuri foarte mari, deci înainte de toate trebuie să fie asigurată securitatea celor care recoltează veninul. Este recomandat ca în acel moment să fii foarte bine odihnit şi vigilent, pentru că viperele nu aşteaptă o invitaţie pentru a muşca. Există un echipament de protecţie pentru această operaţiune, dar din nefericire nu poate fi folosit în cazul acestei specii de dimensiuni mici.

Mănuşile, produse în Australia, sunt foarte rigide şi nu permit manevrarea corespunzătoare a viperei. Singurele ustensile pe care le folosim în cazul recoltării veninului sunt cleştii herpetologici, cu care scoatem din terariu exemplarele. Pentru a asigura calitatea veninului, recoltarea trebuie să se facă într-un mediu steril, iar ustensilele trebuie dezinfectate.

Produsul pe care îl oferim este recoltat în condiţii sterile şi de asigurare a calităţii, în conformitate cu normele de calitate ISO 9001, ale legislaţiei române şi europene. Veninul cristalin este păstrat în eprubete. Se trimit probe la un laborator pentru analize, iar apoi este miofilizat şi ambalat.

Piaţa României este închisă

− Cum valorificaţi produsul?

− În prezent, în România veninul de viperă nu mai are căutare. Aşadar, întreaga producţie din Venom Cure pleacă spre străinătate. Până acum trei ani, acest produs se comercializa şi în ţara noastră, Institutul Cantacuzino fiind una dintre unităţile interesate de veninul de viperă.

Acum, folosesc doar anumite componente din venin pe care, din câte cunoaştem, le achiziţionează de pe piaţa externă. Preţul unui gram variază în funcţie de piaţă, dar porneşte în general de la 900 de euro şi poate urca până la 1.700 de euro.

Recolta de venin obţinută în ferma noastră pe durata unui an este de aproximativ 48 de grame, dar pe lângă acesta noi comercializăm şi vipere, preţul unei exemplar pornind de la 200 de euro.

„În ceea ce priveşte rentabilitatea, eu recomand oricui să înceapă o astfel de afacere, mai ales dacă ţinem seama de avântul pe care l-a luat industria de producere a medicamentelor pe bază de venin de viperă. În momentul de faţă, pe piaţa mondială cererea este mai mare decât oferta. Dar pentru a reuşi este nevoie de o campanie de promovare foarte intensă.

Fiind vorba despre un produs atât de special, nimeni nu va veni să bată la porţile fermei ca să-ţi propună un parteneriat. Această treabă revine managerului unităţii. Nu este uşor, dar odată ce ai reuşit să pătrunzi pe piaţă şi să te afirmi prin calitatea produsului, profitul este garantat. În ceea ce priveşte amortizarea investiţiilor, aceasta se realizează în funcţie de dimensiunea cheltuielilor făcute. Dacă este să ne referim strict la efectivul de vipere, amortizarea se poate face şi în şapte luni“, afirmă Costin Şerban.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2011 Vizualizari:
3712

□

Comentarii

□

□

1. Ing. Paul Sima -- (18-July-2011)La noi in tara sunt 3 specii de vipere: vipera cu corn, vipera comuna si vipera de faneata. Pentru ca au foarte multi dusmani naturali (porcul mistret, vulpea, ariciul, pisici salbatice, berzele si pasari rapitoare), sunt din ce in ce mai putine,de asemenea oamenii ignoranti si fricosi pe unde le intalnesc le omoara, nestiind ca sunt foarte valoroase prin acest venin al lor. Consider ca un crescator de serpi veninosi in vederea recoltarii veninului, nu se va limita la cresterea lor in terarii, ci in serpentarii, unde conditiile de crestere si inmultire sunt optime,cu posibilitati de vanzare.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7dd61

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

verde-la-biomasa-pe-valea-ilvelor_s350.h...

„Verde“ la biomasă pe Valea Ilvelor

Cea mai recentă etapă în planurile de dezvoltare a fabricii de cherestea din comuna bistriţeană Lunca Ilvei este valorificarea biomasei, adică a deşeurilor rezultate în urma prelucrării şi exploatării lemnului care reprezintă aproape jumătate din volumul de lemn prelucrat. În acest sens a fost construită o centrală care produce energie termică în regim de cogenerare, cu o putere de 5 MW.

Energia termică este folosită pentru uscarea cherestelei, dar şi pentru încălzirea clădirilor administrative de pe raza comunei Lunca Ilvei, unde este implementat proiectul de producere a energiei verzi susţinut prin accesarea fondurilor europene în cadrul FEADR. „Avem în vedere asigurarea încălzirii noilor blocuri de locuinţe ANL şi a grădiniţei, iar pe viitor vom extinde aceste reţele de energie şi la alte instituţii“, ne-a declarat Emil Iugan, proprietarul fabricii. Centrala verde de pe Ilve este prevăzută să producă şi energie electrică, puterea de 5 MW acoperind nevoile întregii comunităţi din localitatea de reşedinţă.

Exportul, ca pâinea caldă

Linia de procesare superioară a cherestelei a permis firmei să dezvolte elemente noi de construcţie din lemn, precum grinzile stratificate care pot lesne înlocui betonul armat. „Mai întâi am folosit astfel de grinzi la construcţia unei hale, iar acum producem noi această tehnologie“, a mai spus Emil Iugan, care a ţinut să precizeze că nu puţine sunt produsele fabricii care merg la export în ţările arabe, dar şi în Austria, Germania, Italia, Slovenia sau Grecia. Printre acestea se numără: cheresteaua de răşinoase, ramele pliabile din lemn pentru diferite tipuri de ambalaje, căsuţe de vacanţă, mobilier de grădină.

Loc de muncă pentru 174 de familii

Fabrica de cherestea este nu doar un motor pentru economia locală, ci şi o sursă de venit pentru numeroşi localnici de pe Valea Ilvelor. Astfel, nu mai puţin de 174 de familii din trei sate mănâncă astăzi o pâine de pe urma muncii la această fabrică. „Avem mare noroc cu acest loc de muncă. Aici e o zonă de munte şi e tare greu de trăit. Ne câştigăm bănuţii, că din sapă obţinem numa’ cât ne-am putea asigura hrana. La noi e mai mult teren pentru păşune, suntem la munte şi nu prea avem lunci întinse, ci mai multe păduri“, ni s-a destăinuit una dintre cele 56 de femei angajate ale fabricii.

Un colţ de muzeu

În zona veche a fabricii va fi amenajat un colţ muzeistic, unde vor fi expuse vechile utilaje de prelucrare a lemnului. Piesa de rezistenţă va fi arhaica centrală pe aburi, „măgăoaia“, care antrena un dinam enorm pentru producerea energiei de care unitatea avea nevoie. Obiectivul a fost bine întreţinut tocmai pentru a aminti peste ani de începuturile celei mai importante meserii din zonă. În imediata apropiere s-au ridicat noile hale ale fabricii care impresionează prin liniile tehnologice complet automatizate. Deşi este locul unde se lucrează cu lemnul, ambientul aduce mai degrabă a... farmacie.

Viorel GROSU
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 12, 15-30 IUNIE 2012 Vizualizari:
646

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Verdeţuri pentru primăvară

Pentru a avea verdeţuri proaspete primăvara devreme, în luna septembrie ideal ar fi să le cultivăm! Deşi aparţin unor familii botanice diferite, ceapa verde, usturoiul verde, salata, spanacul, loboda au multe însuşiri comune sau asemănătoare.

Pe lângă rezistenţa la frig, care permite cultivarea lor prin însămânţări toamna sau primăvara mai timpuriu, ele se aseamănă prin tehnologia simplă de cultură, ritmul rapid de creştere şi perioada scurtă de vegetaţie, fapt ce le recomandă pentru sistemul culturilor succesive. La noi, dintre legumele verdeţuri, pe suprafeţe mai mari se cultivă salata şi spanacul şi în mai mică măsură legumele aromatice şi condimentare.

Salata trebuie semănată acum!

În ultimul timp, pentru creşterea eficienţei economice în culturile de câmp se practică semănarea directă, folosind sămânţă drajată.

Cerinţe faţă de factorii de vegetaţie. Sămânţa de salată încolţeşte la 2°C, iar plantele răsărite suportă brumele şi îngheţurile târzii de primăvară. De aceea, plantele pot ierna în câmp, cu condiţia ca până la îngheţ ele să aibă coletul îngroşat. Pentru a asigura producţii mari şi frunze fragede, salata are nevoie de umiditate permanentă în sol şi moderată în aer. O fertilizare corespunzătoare cu gunoi de grajd bine descompus poate fi baza obţinerii unei producţii bune.

Tehnica de cultivare. Înainte de însămânţare se au în vedere câteva lucrări ale solului: discuit, nivelare, fertilizare de bază cu gunoi de grajd, arătură de bază, afânare şi erbicidare. Modelarea terenului se face în straturi înălţate cu lăţimea la coronament de 104 cm.

Dintre soiurile destinate culturii de toamnă, cele mai apreciate sunt Polul Nord şi Winter Butterkopf. Fiind măruntă şi uşoară, sămânţa se amestecă cu mraniţă. Norma de sămânţă este de 2-3 kg/ha la sămânţa obişnuită şi de 1,5 kg la cea drajată. Distanţa între rândurile din bandă este de 25 cm, iar între benzi de 34 cm.

Pe terenul nemodelat se seamănă în benzi de 5 rânduri la distanţa de 25 cm şi între benzi de cca 50 cm.

Adâncimea de însămânţare este de maximum 2 cm. După semănat se afectuează un tăvălugit uşor, după care au loc răritul, completarea golurilor şi fertilizarea cu azotat de amoniu.

Combaterea bolilor şi dăunătorilor se va face cu precauţie datorită perioadei scurte de vegetaţie, accentul fiind pus pe prevenire. Dintre boli, cele care apar mai frecvent sunt mana, putregaiul cenuşiu şi putregaiul umed, care se combat prin stropiri cu Dithane M - 45 0,2%, Merpan 50 - 0,25% sau Ronilan - 0,05%. Combaterea dăunătorilor are în vedere în special larvele cărăbuşului de mai, viermii sârmă şi melcii fără cochilie, musculiţa albă şi păduchele verde, care pot fi eliminaţi aplicând Lindatox odată cu lucrările de pregătire a solului.

În general, pentru a proteja cultura de gerurile din timpul iernii este bine să se aşeze peste aceasta un strat de frunze uscate, paie sau gunoi de grajd păios.

De asemenea, culturile înfiinţate în câmp pot beneficia de protejare temporară cu folie din mase plastice sub formă de tuneluri provizorii sau folie întinsă, măsură care va determina o devansare a creşterii plantelor şi implicit a producţiei.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2010 Vizualizari:
1157

Comentarii

1. legumicultor -- (18-September-2010)Felicitari!Util, la timp si pe intelesul tuturor.As mai recomanda si soiul Gratia, pentru spatii protejate.
Succes!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: bbae4

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vesti-bune-pentru-crescatorii-de-animale...

Veşti bune pentru crescătorii de animale, mai mult lapte, viţei mai sănătoşi, pui mai mari > REVISTA LUMEA SATULUI

Veşti bune pentru crescătorii de animale, mai mult lapte, viţei mai sănătoşi, pui mai mari

Deţinătorii de ferme de vaci de lapte şi de viţei au acum la îndemână un mineral 100% natural, cu efecte deosebite în exploatarea animalelor. România deţine unul dintre puţinele depozite de dolomită amorfă din lume, în zona Delniţa - Harghita.

Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Creşterea Bovinelor Baloteşti (ICDCB Baloteşti) a desfăşurat un studiu comparativ pe un lot experimental şi unul martor de vaci de lapte (timp de 11 luni), dar şi pe loturi de viţei (pe o perioadă de 6 luni), pentru a vedea care sunt efectele dolomitei amorfe.

Efectele asupra vacilor de lapte

Pentru vacile aflate în perioada de lactaţie, calciul este un element foarte important, ce trebuie suplimentat corespunzător, în cantităţi optime. După cum explică doctorul chimist Maria Serdaru, cercetător ştiinţific în cadrul ICDCB Baloteşti, pe perioada de lactaţie, pentru sinteza laptelui, se preia calciu din oase. Dacă alimentaţia nu furnizează o cantitate suficientă de calciu, atunci are loc o depreciere a stării de sănătate a animalului şi apariţia febrei vitulere. Aceste efecte negative au fost înlăturate şi, mai mult decât atât, s-a constatat o îmbunătăţire a stării de sănătate a animalelor. De asemenea, aspectul lor fizic a devenit mult mai atractiv, dezvoltarea embrionară a viţeilor a fost mult mai bună şi au fost înlăturate fătările distocice (anormale) la juninci.

Lapte mai mult şi mai gras

După 11 luni de administrare, diferenţa de productivitate a fost de 1,5 litri de lapte în plus pe zi, pe cap de vacă furajată. „S-a constatat o creştere a conţinutului de grăsime cu 0,5 grame %“, explică Maria Serdaru. Aceasta înseamnă o bonificaţie suplimentară. Manea Gabriel, deţinătorul unei ferme de 55 de vaci de lapte în Satu Mare, care a utilizat dolomita amorfă în hrana animalelor, declară că a obţinut o creştere cu 7 bani la preţul de livrare a laptelui, de la 1,38 RON/l la 1,45 RON/l, ca bonus de calitate superioară.

Viţei mai mari şi mai sănătoşi

Prin administrarea mineralului natural la viţei s-a constatat un spor de creştere cu 26% mai mare decât la viţeii cărora li s-a furnizat calciu şi magneziu din surse obişnuite. Aceasta înseamnă un spor zilnic de 211 grame/cap, după 6 luni de suplimentare. De asemenea, dolomita de la Delniţa a favorizat metabolizarea fosforului din furaje.

Efecte benefice şi pentru puii de carne

Un studiu similar asupra efectelor dolomitei amorfe de la Delniţa a fost realizat şi pe un lot de 600 de pui de carne, împărţiţi în lot martor şi lot experimental (studiu realizat în cadrul Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală Baloteşti).

Concluziile studiului arată că hrănirea puilor de carne cu dolomită amorfă, ca sursă de calciu şi magneziu, modifică semnificativ greutăţile corporale, acestea fiind mai mari cu 3,75% la vârsta de 14 zile, cu 4,01% la 28 de zile, respectiv cu 4.18% la 42 de zile. Sporul mediu zilnic de creştere a fost mai mare cu 4,25% la lotul de pui furajat cu dolomită amorfă. De asemenea, consumul specific (rata de conversie a furajului în spor) a fost mai mic cu 5,71% la lotul de pui furajat cu dolomită amorfă, comparativ cu lotul martor.

Mineralul este comercializat de Exploatarea Minieră Harghita sub denumirea DEL-CA-MAG.

Comandaţi produsul la tel.: 0745.314.914

Informaţii la: 0744.101.287 / 0724.264.482

Rezultatele studiilor pot fi consultate pe www.emharghita.ro

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
1910

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

veterinarul-petrisor-olteanu-un-lovistea...

Veterinarul Petrişor Olteanu, un lovіştean care şi-a găsit „posada“ în Răcăciuni

Ce poate fi, oare, în sufletul unui om crescut la munte, în Ţara Loviştei, în ochii căruia şi astăzi, după aproape 30 de ani de când a plecat de acasă, mai vezi adumbrind masivele Parângului şi Făgăraşului? Aşa sunt mereu ochii medicului veterinar Petrişor Olteanu, fermier cu state deja vechi în Răcăciuni, pe malul drept al Siretului, ceva mai jos de Bacău. Dar, când îţi vorbeşte de satul lui, Perişani, de lângă istorica „posadă“, de familia cu nouă copii în care a crescut, de dragostea muntenilor pentru animale şi de îndârjirea cu care nici măcar „întovărăşirea“ comunistă nu au acceptat-o, darmite cooperativizarea, în ochi i se aprinde o lumină adâncă. Petrişor Olteanu a rămas, moldovean fiind, acum, prin „adopţie“, un muntean sadea, crescut „la coada vacii“, loc în care a vrut să rămână toată viaţa şi este mândru de alegerea sa.

Om la 53 de ani, scund, aproape firav, dar de o vioiciune molipsitoare, Petrişor Olteanu este o figură carismatică. Unii spun că aduce cu celebrul Tudor Gheorghe, prin chelia deasă şi mustaţa pe oală, bogată. Alţii îi asociază figura cu a unui academician sau cu a nu mai ştiu cărui actor din filmele vechi, americane. Petrişor Olteanu este însă Petrişor Olteanu, om vrednic, cu principii sănătoase pe care sigur le are din strămoşi, pentru că cine iubeşte animalele nu poate fi altfel. „De mic - spune medicul veterinar, fermier oarecum de nevoie de pe malurile Siretului, la Răcăciuni – am vrut să fac această profesie.

Nişte medici umani, care au stat în gazdă la noi, în Perişani, pentru că analizau izvoarele să-i ferească pe munteni de boala guşei, mă îndemnau să mă fac şi eu doctor. Aşa mic cum eram le-am retezat-o scurt: eu veterinar mă fac! Pentru că îl admiram pe medicul veterinar neamţ, renumit în zonă, care venea la noi în sat cu motocicleta după care ne ţineam, o liotă de copii, toată ziua“?

Soarta vine cu trenul

Pe tânărul lovіştean soarta l-a adus peste ani, la studii tocmai în Iaşi. Fiind în Bucureşti cu un prieten, s-au urcat în primul tren care mergea în oricare dintre centrele universitare din ţară cu facultăţi de medicină veterinară. Primul a fost spre Iaşi şi acolo au rămas. De unde, la finalul studiilor avea să ajungă în judeţul Bacău, ca om serios, însurat cu o moldoveancă, inginer zootehnist, din Răcăciuni. „Ce a urmat - spune Petrişor Olteanu - poate fi un fragment de roman. Am trecut prin toate şi înainte de ’90 şi după. Am lucrat numai în întreprinderi agricole de stat, foste IAS-uri, am făcut şi meserie şi administraţie. Am lucrat însă în zona cu cea mai mare densitate de animale pe kilometrul pătrat din Europa, care era atunci zona Sascut.

Acum nimic nu mai e ce-a fost. Dar, administraţia te deprofesionalizează. Eu însă am avut ocazia să lucrez într-un complex zootehnic nou, cu stabulație liberă pentru animale, singurul din Moldova de acest fel în 1982. Avea grup de muls centralizat, foarte modern atunci. Cam cum vezi astăzi în unele ferme, cu tainul care ajungea la botul vacii tu nu luai contact, știai de fiecare vacă ce producție dădea. Și, mai ales, ştiam ce trebuia să respectăm pentru vacă: rasa, casa și apa. Eram șef de complex și nu aveam niciun medic veterinar. Lucram de la 4 dimineața la 10 seara, la livrarea laptelui. Iar atunci te descurcai cum puteai.“

Evenimentele din 1989 l-au găsit medic veterinar epizootolog, într-un IAS, la Traian, unde răspundea de 24.000 de oi, în patru ferme de elită, cu îngrășătorie de berbecuți de 14.000 de capete, dar și de 6.000 de taurine. A fost epizootolog până în 1995, când a venit la una dintre cele mai vestite şi râvnite întreprinderi de stat, până în ’90 proprietatea celebrei Gospodării de partid, care se numea, mai nou, Agroindustriala Răcăciuni. „Venisem acasă la soţia mea, spune Petrişor Olteanu. Eu aveam și atunci, ca și acum, visul de a-mi face o clinică veterinară proprie. La IAS Traian nu se mai putea, mi-era rușine pentru ce luam salariu, acolo totul se ducea de râpă.“

Mebo m-a făcut fermier capitalist

Nici la Agroindustriala treburile nu prea mergeau în sectorul zootehnic, dar în trei luni Olteanu a triplat producția de lapte. Mulgea 100 de vaci şi dădea peste 2.500 litri de lapte. Aici se ocupa şi de culturile de câmp şi de câteva hectare bune de vie.

În scurt timp a descoperit însă unele jocuri de interese la noul loc de muncă. Societatea era deja divizată, iar unii voiau să pună mâna pe ce era mai bun. Restul era lăsat de izbeliște. Aşa s-a hotărât să se implice şi să salveze ce mai era de salvat. Era moda privatizărilor Mebo. A constituit o asociaţie a salariaţilor, a luptat vreo cinci ani prin instanţele judecătoreşti, dar a învins, iar acum deţine pachetul majoritar al socităţii pe acţiuni care se numeşte Agronova.

A renunţat la complexul de vaci cu lapte pentru că era prea râvnit de mulţi şi a pornit afacerea pe mai multe planuri: cultură mare, creşterea oilor, seră şi via cultivată pe 22 de hectare. Lucrau 1.500 de hectare, aveau 700 de oi şi au ajuns la 1.000. „Un olandez din zonă - spune fermierul - m-a întrebat de ce avem o producție atât de diversificată. I-am explicat că din cinci sectoare nu toate pot avea beneficii înr-un an. Dar se susțin unele pe altele. Acum însă parcă am ajuns şi la vorba lui. Nu creştem decât oi (Merinos de Palas) şi facem doar viticultură şi cultură mare.“

Agricultura, o mie de belele într-o singură piele

Petrişor Olteanu nu a renunţat, cum spuneam, la principii. Crede că merită să te apuci de o afacere în agricultură, dar cu intenții bune, nu de a te căpătui într-un an-doi, cu tunuri şi ţepe. „Un guvern a făcut un pariu pe agricultură, ne aduce aminte fermierul. Cea mai mare prostie, parcă eram la loto. De asta suntem unde suntem, pentru că am avut de-a face numai cu aventurieri.

Nimeni parcă nu mai ține cont astăzi de condițiile de mediu, agroleptice, că Moldova este în zona a treia de cultură. Nu se compară cu celelalte zone. Un ciclu agricol la noi durează zece luni în sectorul vegetal, din octombrie în iulie. Iar într-o vițică investeşti 15-20 de luni, cel puțin. Băncile spun că aceasta este producție pe stoc. Mieluța, după 18 luni, va vea un miel, până atunci doar investești în ea. Înainte aveam o vorbă, citând un scriitor: vaca înseamnă o mie de belele într-o singură piele. Acum aş spune că agricultura noastră este aşa.“

Petru DONE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
924

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: d0482

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Veterinarul - stâlpul siguranţei noastre alimentare

Aducem în discuţie în această ediţie o temă mai mult decât spinoasă, pentru că este vorba de masa noastră de fiecare zi. Şi cum o vorbă zice că suntem în primul rând ceea ce mâncăm, încercăm să aflăm de la un cunoscător, de la un doctor în medicină veterinară, ce este cu adevărat sănătos pentru consumul nostru de fiecare zi. Discutăm aşadar cu domnul Corneliu Ceică, vicepreşedintele Autorităţii Sanitar-Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor.

- Pentru cei care sunt mai puţin familiarizaţi cu ceea ce se întâmplă în domeniul industriei alimentare, care este rostul ANSVSA?

- Este vorba de o instituţie care are ca fundament activităţile sanitar-veterinare efectuate de medicii de liberă practică, aflaţi în teritoriu la nivelul circumscripţiilor şi, sigur, de componenta de stat care efectuează controlul oficial al alimentelor şi al activităţilor sanitar-veterinare. În plus, sintagma de siguranţa alimentelor a fost adăugată ulterior, când în cadrul autorităţii au fost preluaţi specialişti care se ocupă şi de producţia vegetală sau nonanimală. Practic, tot ceea ce înseamnă aliment este astăzi controlat de ANSVSA.

- Cum se vede treaba, aveţi de lucru. Problema care se pune este: oamenii din cadrul autorităţii sunt suficienţi?

- Aici ar fi de discutat. Până acum am reuşit să rezistăm, dar la finele anului trecut, din păcate, am fost nevoiţi să facem o restructurare şi am pierdut o parte din personal…

Nu mai avem efectivele de altădată…

- Despre statistică aş vrea să vorbim acum şi vă întreb, referitor la numărul animalelor din gospodării, dar şi din complexe: evoluăm cu zootehnia sau regresăm?

- În ceea ce priveşte gospodăriile populaţiilor, numărul lor este într-o uşoară scădere.

Acest lucru se întâmplă din mai multe motive: în primul rând valorificarea produselor nu a reuşit să ţină pasul cu un marketing eficient, apoi acestea intră mai greu în circuitul comercial pentru că nu întrunesc calitatea celor din complexele industriale. Există în schimb o uşoară creştere a numărului de animale în unităţile specializate, nu o explozie, dar e totuşi o creştere. Sigur că nu mai avem efectivele de acum 20 de ani, dar din punctul de vedere al productivităţii, pentru că s-au adus rase bune, stăm mult mai bine.

- Aveţi sub control şi ceea ce se importă, adică materia primă pentru procesare?

- Din ţările terţe, adică din afara Uniunii, pot să intre produsele doar prin punctele vamale autorizate de ANSVSA.

În ceea ce priveşte comerţul intracomunitar, şi aici există un control, dar acestea nu mai intră prin vămi, ci printr-un sistem electronic de monitorizare în care automat sunt transmise condiţiile care stau la baza animalelor sau a produselor şi se face controlul documentelor şi al mărfii pentru a constata conformitatea.

Animale sănătoase pentru un comerţ sigur

- Unde simţiţi dumneavoastră că e mai greu sau, mai bine zis, care este partea nevralgică a activităţii autorităţii?
- Ca orice activitate, avem şi părţi ceva mai sensibile şi cred că ar trebui să începem inclusiv de la calitatea personalului care desfăşoară aceste activităţi şi în a cărui pregătire va trebui să investim mai mult. Avem o problemă inclusiv în a comunica, în a transmite informaţiile către crescători, către populaţie, legat de siguranţa animalelor şi poate că nu am făcut suficient în acest sens.

O problemă care trebuie abordată foarte serios este cea a bolilor care încă mai există, a epizootiilor majore din România (tuberculoza, leucoza, anemia infecţioasă etc.) pentru că un comerţ liber presupune animale sănătoase. Aici cred că s-a făcut un pas important, pentru că, din 2009, despăgubirea proprietarilor cu animale afectate se realizează prin ANSVSA şi prin Direcţiile Veterinare Judeţene, şi nu prin MADR ca până acum.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2010 Vizualizari:
647
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

veterinarul-va-raspunde_s18.html

Veterinarul vă răspunde

Întrebare: „Am tăiat recent un purcel de 40 kg care avea pete roşii pe pulpele din spate, tremura şi nu mai mânca de 2 zile. Putem să-l consumăm sau ar fi mai bine să ducem o bucată de carne la analiză?“

Răspuns: Există posibilitatea ca purcelul pe care l-aţi tăiat să fi avut boala edemelor, rujet sau cisticercoză. Niciuna dintre bolile de mai sus nu sunt periculoase pentru om. Aşadar, puteţi să consumaţi carnea cu specificaţia clară de a elimina zona „cu pete roşii“ care nu poate fi mâncată. De asemenea, vă recomand recoltarea de probe pentru trichineloză din muşchii diafragmatici, cei intercostali, ai limbii sau muşchii popliţei. Se recomandă a fi recoltate cel puţin trei probe. După ce primiţi răspunsul la analize de la medicul veterinar de stat din zona dumneavoastră ca fiind negativ la trichineloză, puteţi să consumaţi cu încredere carnea!

Întrebare: „O familie de la ţară nu reuşeşte să scape de păduchi şi căpuşe la găini. Ce ar trebui să facă? Care ar fi cea mai eficientă soluţie?“

Răspuns: Această problemă trebuie tratată integrat, adică pe lângă tratamentul direct pe păsări trebuie să avem mare grijă şi de adăpostul în care acestea trăiesc. Presupunând că adăpostul păsărilor este făcut din scânduri şi alte materiale din lemn se recomandă dezinsecţia lor. Cea mai indicată variantă este stropirea tuturor componentelor adăpostului cu substanţe pentru suprafeţe, nu pentru animale. Combaterea căpuşelor se face prin flambarea adăposturilor din beton şi cărămidă sau prin folosirea unor substanţe pe bază de Fypronil care este cel mai ieftin produs, precum şi prin aplicarea directă pe păsări a unor substanţe pe bază de ivermectin sub formă de picături. Ar fi bine să vă adresaţi celui mai apropiat cabinet veterinar pentru a vă ajuta în administrarea medicamentelor.

Întrebare: „Tatăl meu are un cal bătrân, care are râie de ceva timp şi pe care nu l-a putut vindeca. Nu vrea sub nicio formă să renunţe la el şi de aceea aş vrea să ştiu ce se poate face pentru vindecarea lui.“

Răspuns: Medicamentaţia pentru râie la cabaline este următoarea: se administrează intramuscular sau intravenos Dectomax (doramectin) în doză de 1 ml/50 kg greutate vie sau un alt ivermectin pe care îl găsiţi pe piaţă. Totodată, se vor administra medicamente vitamino-minerale de susţinere. Inclusiv factorii de întreţinere şi alimentari trebuie asiguraţi cât mai bine în această perioadă.

Interesant ar fi de ştiut cum de aţi ajuns la acest diagnostic, pentru că în mod normal acesta se stabileşte de un medic veterinar în baza unor probe de laborator. Pentru a afla ce tip de râie este se recoltează probe pe o lamelă de pe pielea afectată şi se analizează la microscop. Se poate ca animalul dumneavoastră să aibă şi o carenţă de vitamine. Oricum, vă recomand să mergeţi la un medic veterinar care vă va recomanda şi un anumit protocol de tratament, având în vedere vârsta animalului şi costurile medicamentelor deloc de neglijat.

Dr. Mihăiţă AFRENIE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:

1790

□

Comentarii

□

□

1. Marcel -- (7-September-2015)Am taiat un curcan care avea pete alb-galbui pe ficat. As dori sa stiu daca poate fi mancat?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare

Veturia Suciu, maica satului românesc

Veturia Suciu vine din lumea satului, unde a trăit o viaţă. Numele aşezării în care Dumnezeu a rânduit să se nască este Cojocna din judeţul Cluj. Acolo, lângă bunii ei, lângă părinţi, apoi alături de soţ şi de copii a ţinut nestins focul sacru al căminului ţăranului ardelean. Mulţi sunt aceia care, aidoma ei, s-au ţinut uniţi, au făcut zid în apărarea tradiţiilor, a sufletului satului românesc. Numai că maica Veturia, cea care meştereşte îngeri din pănuşi de porumb, s-a dovedit a fi venit pe lume ca să apere şi să cuprindă, cu mâinile ei delicate, toată lumea satului deodată.

Înzestrată cu o inteligenţă specială, Veturia a adunat, din vremuri străvechi, toate însemnele spiritului ţărănesc în pagini scrise limpede, şcolăreşte, exact. Cercetătorii de la Muzeul Etnografic din Cluj au în maica Veturia un martor nepreţuit în reconstituirea lumii satului. Au ajutat-o să publice articole, cărţi, să vorbească oamenilor despre ceea ce a fost şi va rămâne pentru totdeauna fala şi temelia românilor: satul!

Scrie versuri, compune cântece, redeşteaptă în sufletul celor de vârsta ei amintirea paşilor de la horă...

În anii 2004-2005 a fost „instructoare la copii“ acolo, la Cojocna, unde i-a învăţat şi pe cei mici dansul popular. Cât au ţinut-o picioarele, cât s-a ţinut de profesori să facă un ansamblu – ca să dăinuie – totul a mers ca pe roate.

Când Veturia s-a întors la treburile ei, potrivit vârstei şi responsabilităţilor primite de la Centrul de Creaţie, „jocul“ s-a stins. Priveşte cu tristeţe aceste întâmplări, aşa cum priveşte şi exodul tinerilor spre oraş, sărăcirea satului prin nepăsarea celor care n-au pe Dumnezeu în suflet...

Dar, cu cât simte mai dureros stingerea tradiţiilor româneşti în Ardeal, ca în toată ţara de altfel, cu atât inima ei vitează bate mai tare, prinde putere şi adună mărturisiri din satul de altădată. Notează, memorează, scrie, caută modele originale de pe costume naţionale, obiecte făcute de mâna meşterilor populari... Apoi se aşează şi coase, ţese, reconstituie, multiplică, le dăruieşte muzeelor din ţară, participă la târguri şi vorbeşte oamenilor despre faptul că florile de pe cămăşi, de pe ştergare sau de pe cojoace nu sunt cusute doar de mâna femeii.

Maica Veturia Suciu spune că: „În fiecare lucru este în primul rând mâna lui Dumnezeu. Treaba noastră este să-i luăm seama şi să nu schimonosim ce ne-a fost dat, să păstrăm, să ducem mai departe şi să iubim măiestria.“

O carte ca o rugăciune

Cuvintele acestea care îţi dau fiori în suflet, care te fac să-i săruţi mâinile Maicii se regăsesc în cartea pe care a început să o scrie în anul 2000. „Maică Sfântă, te rog, ajută-mă, dă-mi lumină şi putere să pot scoate ceva din cât plin am în suflet... Vă spun, scriam pagini întregi, nu mă opream, aveam în imagine toate întâmplările satului şi ale mele.“

Cartea a fost tipărită la o editură din Cluj. Editorul, domnul Mircea Peteanu, a înţeles imediat valoarea documentului, iar doamna cercetător muzeograf dr. Maria Bocse din Cluj a prefaţat cartea şi „a luat-o sub aripă“ pe minunata maică Veturia, cea care nu lasă tradiţia să moară.

Avem, aşadar, o carte care descrie satul românesc din timpuri străvechi şi până astăzi. Obiceiuri, tradiţii, personaje, fotografii, documente originale. Privind-o pe maica Veturia Suciu, ai în faţă minunea care te aduce cu picioarele pe pământ şi îţi schimbă viaţa. În ceea ce o priveşte pe ea, iată ce simte astăzi, în înserarea vieţii: „Mă bucur că mi-am făcut datoria.Trebuie să avem mare grijă, să-i ajutăm pe tineri să se întoarcă la tradiţie şi obiceiuri, la tot ce-i bun şi suflă româneşte.“

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1029

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

via-de-langa-casa_l1054.html

Via de lângă casă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulVia de lângă casă

Condusă sub formă de pergole, bolte, pe spalier sau chioşcuri, viţa-de-vie ne înfrumuseţează locuinţele, contribuind totodată la purificarea atmosferei de praf şi de alte elemente nocive. În jurul casei se pot planta între 50 şi 200 butuci de vie. Cel care-şi propune să facă acest lucru are nevoie de cunoştinţe ce ţin mai ales de pregătirea terenului, alegerea soiurilor şi de conducerea butucilor, care fac diferenţa între plantaţia de lângă casă şi cea comercială.

Pregătirea, fertilizarea, plantarea

O lucrare importantă este desfundatul la 50-60 cm pentru ca rădăcinile să găsească pământ afânat. Pentru plantarea butucilor izolaţi aceasta poate fi înlocuită cu săparea unor gropi mari, moment în care se scot pietrele, calcarul şi alte surse de calcar întrucât viţa este sensibilă la acestea. Fertilizarea pentru o suprafaţă de 100 mp se face cu un amestec din 300-400 kg gunoi de grajd, 4-6 kg superfosfat şi 3-4 kg sare potasică. În parcelele omogene via se plantează la distanţe de 1,5 m între rânduri şi 1 m între butuci. În rânduri izolate, pe lângă alei, gard, zid, se plantează la 1,2 -1,5 m între butuci.

În vederea plantării, în dreptul pichetului se sapă o groapă cu latura de 40 cm şi adâncimea de 50 cm. Viţa se aşază pe peretele de lângă pichet cu rădăcinile răsfirate peste un mic muşuroi de pământ, astfel încât punctul de altoire să fie deasupra nivelului solului. Se trage peste rădăcini pământ reavăn, 10 -15 cm din adâncimea gropii, apoi se calcă bine şi se mai adaugă 3-5 kg gunoi de grajd , 3-5 l apă, după care groapa se umple cu pământ şi se se calcă iarăşi bine. Peste cordiţă se face un muşuroi unde este indicat să se presare şi un insecticid.

Plantarea se face începând cu mijlocul lunii martie şi până la mijlocul lunii aprilie. Viţele păstrate până atunci în nisip se scot, se fasonează şi se mocirlesc într-un amestec de gunoi de grajd, pământ galben şi apă. În ceea ce priveşte fasonarea, aceasta constă în scurtarea rădăci-nilor bazale la 10-12 cm, îndepărtarea totală a celor crescute în zona altoiului şi tăierea cordiţei la 3-4 ochi.

Materialul săditor

În plantaţiile de lângă pot fi plantate atât soiurile nobile altoite cât şi noii hibrizi producători direcţi care se mai numesc şi soiuri „rezistente” şi care, faţă de vechii hibrizi, au struguri de o calitate gustativă mai bună. Aceştia se pot procura fie din cadrul staţiunilor experimentale, din pepiniere, fie de la amatori. Viţele nobile însă, altoite şi înrădăcinate, trebuie achiziţionate din pepinierele autorizate. Ele trebuie să fie autentice, sănătoase, cu punctul de altoire bine sudat şi suficient de viguroase! Pe lângă casă se recomandă plantarea soiurilor nobile pentru masă, a celor rezistente şi, de la caz la caz, în zonele favorabile, şi a câtorva butuci din soiuri de vin. Amatorii de struguri de vin sunt sfătuiţi să încerce mai mult soiuri albe de consum curent, cum sunt Aligote, Creaţă, Fetească regală. Soiurile superioare atât pentru vinuri albe cât şi roşii nu se bucură de prea mare succes în plantaţiile de lângă casă.

Soiuri de masă recomandate: Muscat Perla de Csaba - extratimpuriu, rezistent la ger şi mană, dar dă producţii mici. Struguri de dimensiuni reduse cu gust tămâios, boabe gălbui. Regina - aceleaşi calităţi ca Muscat Perla de Csaba, dar în plus dă producţii mai bune, având struguri mai mari, cu boabe aurii. Cardinal - timpuriu, sensibil la ger, dar foarte productiv în condiţii prielnice, struguri mari cu boabe roşu închis. Chasselas Doré – soi cu coacere mai târzie, rezistent la ger, sensibil la mană, foarte productiv, struguri mijlocii, boabe verzi-gălbui. Muscat Hamburg – cel mai apreciat soi de masă, sensibil la ger şi mană, dar foarte productiv. Corană Neagră – viguros, rezistent la ger, potrivit de productiv, cu struguri mari, negri. Afuz Ali - soi productiv, potrivit ca rezistenţă la ger şi boli, cu struguri mari de culoare verde-gălbui, cu puţine seminţe.

Valentina ŞOIMU

LUMEA SATULUI NR.6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
2396

☐

Comentarii

☐

☐

1. Ioan Silaghi -- (17-March-2011)Un articol util prin sfaturile pe care le da , daca butasi se gasesc din belsug , nu acelas lucru se poate spune despre gunoiul de grajd .Astept articole si despre celelalte lucrari la vita de vie . Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 7d57c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Viaţa a devenit prea amară

Câţiva dintre titanii acestei lumi care, prin geniul lor, au văzut idei, au surprins, prin axioma spuselor lor, că omul rămâne cel mai preţios capital. Cu alte cuvinte, în jurul fiinţei umane Universul îşi roteşte atomii, născocitorul, adică el, omul, scormonind continuu întru găsirea preceptelor esenţiale ale vieţii. El ar fi, cu alte cuvinte, cel îndrituit de bunul Dumnezeu să separe adevărul de minciună, bunătatea de opusul ei, ignoranţa de ştiinţă, întunericul de lumină, strâmbătatea de calea cea dreaptă. Ei bine, la noi, la români, ceea ce contează, ne-o demonstrează anii din urmă, este aparenta relativitate, în care voinţa de sine a unor semeni fără prea mare avere de inteligenţă şi percepere a realităţii devine, peste noapte, precept de viaţă colectivă. Gata cu filosofia, să mă şi explic!

Voci care au prezis eşecul

Umilită şi batjocorită în atâtea rânduri de forţa bivolului negru al istoriei, naţiunea română mai credea totuşi, cu două decenii în urmă, că nopţii îi vor urma zorii unui alt fel de viaţă. Speram în respectul demnităţii umane şi, de ce nu, al omului ca om. Şi iarăşi, voci luminate, i-au prezis eşecul. Carul va fi anevoie de scos la drum, s-a prorocit, iar zicala cu din lac în puţ îşi va demonstra încă o dată valabilitatea. Cine să li se uite atunci în gură, cum se zice? Şi tsunami prefacerilor s-a prăvălit peste o ţară şi un popor înmărmurit la vederea peisajului care, anulând vechiul, promitea noul. S-au pierdut valori de miliarde în numele unei cruciade perfide şi nedrepte. Şi, esenţial, creditul pe care oamenii îl aşteptau întru verticalitatea coloanei lor vertebrale a fost împovărat de dobânzile înrobitoare ale unor altfel de colaborări, partinice şi nedrepte. Astăzi, după două decenii de demonstraţie în stil dâmboviţean, băgăm de seamă, realităţile ne obligă, că am cam dat cinstea pe ruşine.

Analfabeţii sunt la rang de stat

O economie în degringoladă, o agricultură în care nu mai cred nici cei născuţi pe brazdă, analfabetismul ridicat la rang de politică de stat, un sistem de viciere a sănătăţii până la a trimite în bejenie, unde văd cu ochii ori unde îi cheamă voinţa Domnului, milioane de români în fiecare anotimp. Sloganul „în România nu se poate!“ mi se pare un fel de sentinţă a neputinţei decidenţilor români. De foarte multe ori, argumente ce ţin de absenţa statului, forţei statale la noi, mi se par întemeiate. A repeta la infinit aberanta prostie cu „statul atâta poate“ reprezintă, în fapt, recunoaşterea colapsului, decesul unui sistem. Or, ca să iau un alt exemplu, afirmaţiile unor amatori în politică şi iresponsabili în funcţii dregătoreşti, „cum că sistemul de pensii e un altfel de joc piramidal ori că statul nu-şi poate permite să asiste propriul popor, fiecare trebuind să se descurce singur“, ţin de analfabetismul instituţional.

O stratificare dureroasă

Societatea românească s-a structurat irevocabil. „Descurcăreţii“, la polul îmbuibaţilor, şi cei fără nicio speranţă, la polul celor mulţi. Respectul demnităţii umane, al omului ca cel mai de seamă capital este, în România, o ficţiune filosofică. Imaginile difuzate în ziua închiderii celor peste 60 de spitale din România au vizat apocalipsa. Şi totuşi? Vă întreb şi mă întreb. Ei bine, n-am nicio îndoială, „punctul critic“, „masa critică“ a descătuşării energiilor naţionale e doar o chestiune de timp. Or, între altele, românii au capacitatea răbdării! Există, totuşi, o limită în toate, nu-i aşa?

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
751

□

Comentarii

□

□

1. Maneanu Varvara Magdalena -- (18-April-2011)Întrucât se apropie onomastica Dv.Dl. Gheorghe Verman, mă abţin la a face comentarii pe marginea ac. art. pe care îl cons. îndreptăţit, şi mă rezum la a Vă ura La mulţi ani! şi Paşte Fericit! atât cât mai poate fi!Cu toată consideraţia, Varvara M.Măneanu

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Viaţa „hibernală“ a albinelor

Ce binecuvântare reprezintă albinele pentru rodnicia unor plante, dar mai ales pentru hrana oamenilor! Fără ele ar dispărea aceea sinteză milenară, care asigură existenţa pe pământ a plantelor melifere, precum şi a acestor vieţuitoare a căror muncă se răsfrânge asupra sănătăţii noastre, prin produsele lor. Această activitate este susţinută de munca disciplinară a oamenilor devotaţi sectorului apicol.

Lucrul cu albinele nu este uşor şi necesită profesionalism şi răbdare. Un anotimp dificil, în care stupii au nevoie de toată atenţia apicultorului, este iarna.

Pregătirea stupilor pentru acest anotimp începe chiar în luna august, atunci când polenul florilor de câmp s-a terminat, iar albinele nu mai au ce să culeagă. În acest moment apicultorii fac o revizie a familiilor de albine, iar stupii sunt restrânşi.

Primul pas care trebuie făcut, pentru ca bunăstarea stupilor să fie asigurată pe parcursul acestor luni, este un control minuţios al rezervelor de hrană existente în interiorul lor.

Indicaţii pentru apicultori în anotimpul rece

Orice crescător de albine trebuie să ştie că minimul de hrană necesar, pe toată perioada octombrie-martie, este de 14- 15 kg pe stup. Dacă această cantitate nu este suficientă, se fac hrăniri de completare cu sirop de zahăr, care ulterior este transformat de către albine în miere.

Dacă, din neatenţia apicultorului, aceste rezerve de hrană se termină, pe rama stupului se poate pune turtă de miere cristalizată sau punguţe cu zahăr cu diferiţi substituenţi de polen.

În toată această perioadă, se administrează hrană solidă cu o umiditate de maximum 20%.

Cum şi când se fac tratamentele?

Un alt aspect foarte important, de care trebuie să ţină cont un apicultor, sunt tratamentele medicale de prevenire a bolilor. Aceste tratamente se fac, de preferat, atunci când matca a încetat să mai depună ouă, iar în stup nu se mai aflǎ puiet. Fagurii care nu îndeplinesc condiţiile necesare pentru depunerea ouălor de către matcă sunt scoşi şi trataţi cu sulf pentru a preveni atacul gǎselniţelor.

Fagurii care au resturi de puiet neeclozionat sau cantităţi mici de miere sunt, de asemenea, scoşi şi topiţi. Se introduc diafragmele, iar pentru a proteja stupul de agresiunea animalelor sau a păsărilor sunt montate gratii la urdiniş.

Printre principalii prădători ai stupinei se numără chiţcanii, şoarecii, piţigoi şi ciocănitoarele. Pentru ca stupul să fie ferit de temperaturile scăzute din lunile de iarnă, este împachetat cu materiale termoizolante şi se pun perdele de protecţie contra vânturilor dominante şi a curenţilor reci de aer.

Temperatura din mijlocul ghemului, unde matca este într-o perioadă de refacere biologică pentru următoarea pontare, ajunge la 24-25°C chiar pe timpul iernii. Intervenţiile omului asupra stupului nu trebuie să se facă decât atunci când este absolut necesar, altfel poate crea un disconfort albinelor, care ripostează în faţa acestei presupuse agresiuni prin a-şi umple guşa cu miere. Acest consum rapid al mierii determină creşterea temperaturii şi a umidităţii iar matca, înşelată de această situaţie creată involuntar, începe să depună ouă prematur, astfel că pornesc tot felul de probleme.

Ce fac albinele în aceste luni?

Pe lângă pregătirile pe care omul le face pentru ca stupul să treacă nevătămat de iarnă, albinele iau şi ele propriile măsuri de reducere a consumului de miere alungând din stup, în pragul toamnei, toţi trântorii. Activităţile lor sunt reduse în totalitate, intrând într-o stare de hibernare. În acest timp consumul de hrană este redus la aproximativ 500 de grame. În a doua decadă a lunii ianuarie, când matca începe ponta, consumul poate ajunge şi la 2 kg.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
6080
☐
Comentarii
☐
☐
1. vasy -- (3-October-2010)va rog sami spunety dv cum imapachetati stupii pentru iarna
2. sergentu sergiu -- (10-March-2011)Buna seara,as vrea sa va intreb de ce iarna stupii de albine nu se pot pune intr-o sera cu flori care sa le asigure hrana si caldura necesara treceri perioadei de iarna?va multumesc anticipat
3. Administrator -- (5-October-2012)Protofil este un produs destinat combaterii nosemozei (este o boala parazitara), stimularii dezvoltarii familiilor de albine si în stari de intoxicatie
4. adrin -- (4-October-2012)ce este protofilul ?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Viaţa în împărăţia bradului alb

Atestată în anul 1776 ca fiind un cătun cu cele câteva case răsfirate, aciuiate prin ochiuri de pădure, Bilbor este astăzi o localitate rurală în plină dezvoltare, având o populaţie de 2.932 de locuitori şi, cum preciza viceprimarul comunei, Ilie Tamaş: „Trebuie remarcat că este o comună cu o populaţie sută la sută românească şi cu religie ortodoxă.“

Comuna Bilbor este situată în nordul judeţului Harghita, într-o zonă depresionară bine conturată de relieful înalt al munţilor Bistriţei, la o altitudine de 1.050 metri. Legătura ei cu „restul lumii“ se face direct prin drumuri amenajate, care duc spre satul Secu şi municipiul Topliţa spre sud-est, spre oraşul Borsec şi localitatea Capu Corbului în est, spre satele Glod şi Drăgoiasa în nord.

Localitate tipic montană

Structura comunei, aşa cum se prezintă astăzi, a fost determinată de forma de relief a zonei în care s-a dezvoltat, de-a lungul anilor, fiind în prezent una dintre cele mai mari din judeţ, cu o suprafaţă totală de 227 kmp şi o populaţie cu o densitate medie de 13 locuitori pe kmp.

Existenţa zonei muntoase explică densitatea redusă a populaţiei la nivelul comunei, localitatea intrând în categoria satelor cu gospodării răsfirate, case construite în vecinătatea izvoarelor, a cursurilor de apă, în apropierea drumurilor uşor accesibile spre păduri şi păşuni, care oferă populaţiei cele două ocupaţii de bază: creşterea animalelor şi prelucrarea lemnului.

Tradiţia păstoritului

Creşterea animalelor este o ocupaţie care variază destul de mult, în funcţie de sosirea primăverii şi sfârşitul toamnei. Zona Bilborului este recunoscută ca fiind una cu climă rece, cu ierni timpurii şi primăveri târzii. Vremea păstoritului începe aproximativ în jurul datei de 23 aprilie, odată cu sărbătoarea Sfântului Gheorghe, şi ţine cam până în jurul sărbătorii Prăznuirii Cuvioasei Parascheva, 14 octombrie.

Obiceiurile, rămase de-a lungul timpului neschimbate, încep cu constituirea turmelor sau a stânelor, prin reunirea mai multor gospodari în aşa-numita „stână asociată“. Odată cu sărbătoarea Sfinţilor Împăraţi Constantin şi Elena, la 21 mai urmează „măsura oilor“ şi încă alte obiceiuri care sunt prilej de întâlnire a gospodarilor comunei şi de sărbătoare.

Pădurea şi păşunile, marea bogăţie

Agricultura comunei se bazează, în general, pe cultura cartofului datorită altitudinii. În acest sens, viceprimarul Ilie Tamaş preciza: „Din totalul de 227 kmp, cât este suprafaţa comunei, doar 60 ha este suprafaţă arabilă, restul fiind păşuni şi fâneţe, 10.000 ha de păşuni şi păduri de brad alb şi molid.“

Marea bogăţie a Bilborului o reprezintă cele aproximativ 8.000 ha de păşune, din care primăria are o supra-faţă de aproxi-mativ 1.900 ha şi în jur de 1.700-1.800 ha de păşune împădurită, suprafeţe utilizate de cetăţenii comunei.

Fondul zootehnic este constituit din cele 3.500 capete de bovine, din care 2.200 vaci cu lapte şi juninci, restul fiind tineret bovin. Există apro-xi-mativ 2.500 capete de ovine şi cca 700 cai folosiţi la muncile agricole.

Elemente ale civilizaţiei cotidiene

Viaţa civilizată, modernă a ajuns şi pe meleagurile Bilborului. S-a construit un releu TV, trei relee pentru telefonie mobilă şi, de aseme-nea, s-a introdus cablu TV şi Internet, toate având o contribuţie şi din partea actualei conduceri a primăriei. De asemenea, primăria are câteva proiecte privind asfaltarea totală a drumului Bilbor-Topliţa, cu fonduri provenite de la Consiliul Judeţean Harghita. Alt proiect prevede reabilitarea infrastructurii comunei, pentru introducerea apei şi canalizare, proiect predat pentru finanţare din fonduri europene nerambursabile.

Un proiect de viitor este reabilitarea drumului Bilbor-Panaci-Vatra Dornei, în prezent drum de macadam. „În actualul mandat am executat asfaltări pe o distanţă de 4 km. S-a construit un cămin cultural modern, având o sală de spectacole cu 500 de locuri. Dintre activităţile culturale, menţionez în primul rând Sărbătoarea Hra-mului Bisericii Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel şi totodată

Zilele comunei Bilbor. În comună avem asigurată o asistenţă medicală calificată cu ajutorul unui medic generalist, ajutat de doi asistenţi de cabinet şi de doi asistenţi sociali, plus un serviciu de ambulanţă asigurat de o maşină utilată modern pe care îşi desfăşoară activitatea cinci asistente şi cinci şoferi, repartizaţi pe ture de service" – spunea viceprimarul Tamaş. Când am plecat de la primărie, o seară răcoroasă cobora peste satul dintre munţi într-un superb asfinţit de soare.

Marius DUMBRAVĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
1106

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

viata-in-tara-nimanui_l855.html

Viaţa în ţara nimănui > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Viaţa în ţara nimănui

Un anotimp tulbure. Cenuşiu chiar. Pâcla densă a neputinţei şi incompetenţei acoperă peisajul gri al unei Românii în derivă. Lumea a aţipit în nemişcare. Viaţa însăşi se zbate între falsele puncte cardinale ce doar sporadic mai amintesc de vremurile de odinioară. Economia şi, odată cu ea, normalul au înţepenit într-o nemişcare fără nicio speranţă.

Repausul aleşilor

Legislativul e în repaus. Unul asumat, impus de politica unor politicieni de ocazie. În consecinţă, guvernul se zbate precum peştele pe uscat. Asumarea răspunderii, o procedură cel puţin discutabilă, naşte monştri. Legi cardinale pentru vieţuirea unei naţiuni devin peste noapte hârtii de pripas. Între timp, vlădica aruncă anateme. Vina e a celor care se încăpăţânează să trăiască în România. „13 milioane de asistaţi“ a devenit axioma favorită a decidenţilor. Între timp, gloata, mulţimea se zbate pentru pâinea de fiecare zi. Mâine, viitorul adică, nu are, nu are niciun contur.

Haosul atotcuprinzător

O lege scrisă astăzi este corectată cel târziu a doua zi, după cum o dictează interesele samsarilor internaţionali. Ceva ce altădată era socotită situaţie inacceptabilă a devenit în prezent politică de stat. România a devenit fieful predilect al grupărilor mafiote. Banii luaţi cu camătă dictează starea naţiunii.

În esenţă, istoria se repetă

Cândva, pentru orice edict se mergea la înalta poartă. Mai apoi, la consilierii sovietici. Acum, la cei ai FMI. Salarii, educaţie, sănătate, ziua de mâine ori timpul probabil trebuie să poarte girul celor cu teancul de euroi. Între timp, aflăm, înfeudarea României poartă miza susţinerii finanţelor de pe aiurea. Amurgul omului e înnourat de veşti bulversante. 100.000 de salariaţi trimişi în bejenie. Posibilitatea, deloc imposibilă, de a impozita orice venit, dar mai cu seamă pensiile sub 1.000 de lei. Salariul minim – 670 de lei.

Satul se umple de capre râioase

În ceea ce priveşte satul, cui, ce-i pasă?Agricultura a devenit de ani buni „capra râioasă“ a economiei româneşti. Decidenţilor, şi aşa cu suflet de venetici, li se pare că nu merită. Deşi criza alimentară este o realitate. Deşi proletarizarea ţăranului român a tras carul unor venituri certe şi necesare în glodul drumului. Lumea, ca lume, adică cea cu materie cenuşie în sipetele gândirii, investeşte. Investeşte masiv chiar în agricultură.

Biruri peste biruri

Între timp, în ce ne priveşte, jubilăm că importul produselor agroalimentare a scăzut în ultima lună la 50% din consum. Numai că, o altă statistică, chiar cea oficială, arată că inflaţia a atins zece procente, iar puterea de cumpărare a naţiei a scăzut cu peste 30% într-o singură lună. Şi aceea, nota bene, de toamnă! TVA-ul împins la absurd de disperarea unor decidenţi fără calificare economică a lărgit „gaura neagră“ a evaziunii fiscale. Se fură mai abitir decât odinioară în codru. Evaziunea în economia agrară, şoptesc gurile rele, atinge 70% din datoriile către stat. Aşadar, România, încotro? Fiindcă, dacă „criza economică“ trebuie să ne trezească minţile, gândirea şi conştiinţele, în realitate, se dovedeşte, ne-a cam amorţit fiinţele. Totul, dar absolut totul se explică cum că, dacă aşa ne-a fost dat, ce putem face noi, cheltuim cât avem. Cât despre ţară? Consens deplin. Nu e a noastră şi nici a urmaşilor noştri. E ţara nimănui!

Gh. VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
628

□

Comentarii

□

□

1. d.d -- (2-December-2010)Tara nu va fi a nimanui dupa orbecaiala anume faptuita pentru marea hotie/jonglerie nationala: va fi a prostilor, bolnavilor, a romilor tot mai instariti si protejati de mai marii satelor si oraselor, tot mai putin a romanilor adevarati care sunt deja discriminati, izolati, ignorati, neaparati, neascultati de autoritati...In pericol este deopotriva si acela dintre politicieni care se desparte de institutiile statului, in loc sa le solidarizeze si responsabilizeze, sa le protejeze pe ele insele de efectele coruptiei!

2. MăneanuVarvara Magdalena -- (9-December-2010)Vorbind la tecut, ţara este a strămoşilor, vorbind la prezent, nu e a noastră, gândind la viitor, nu este nici a urmaşilor, dar nici a nimănui! ci, exact a cui sugerează în comentariul său din 2 dec. 2010 d.d. (de mai sus)

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Viaţa în ţinutul zimbrului

Situat în nordul judeţului Neamţ, pe versantul estic al munţilor Stănişoarei, Parcul Natural Vânători-Neamţ se întinde pe o suprafaţă de 30.818 ha, din care 26.190 ha pădure, în zona comunelor Crăcăoani, Agapia, Vânători şi în oraşul Târgu-Neamţ.

Parcul Forestier Vânători-Neamţ – aşa s-a numit la înfiinţare – a fost constituit în 1999, iar în anul 2003 a fost încadrat în categoria parcurilor naturale, fiind recunoscut astfel ca „arie naturală protejată al cărei scop este protecţia şi conservarea unor ansambluri peisagistice în care interacţiunea activităţilor umane cu natura a creat o zonă distinctă cu valoare semnificativă peisagistică şi culturală, deseori cu mare diversitate biologică."

Proiecte ademenitoare

Încă de la înfiinţare, administraţia parcului a implementat o serie de proiecte din fonduri europene vizând promo-varea şi crearea oportunităţilor pentru dezvoltarea durabilă a economiei locale în concordanţă cu obiectivele unităţii.

Primul proiect implementat încă de la înfiinţare, „Managementul conservării biodiversităţii“, finanţat de Banca Mondială, Guvernul României şi Regia Naţională a Pădurilor, a asigurat specializarea personalului şi o bază materială „de invidiat“.

A urmat proiectul POS Mediu privind „Îmbunătăţirea statutului de conservare a speciei zimbrului“, iar de la începutul acestui an Primăria Vânători a depus proiectul POS Mediu „Măsuri pentru managementul speciilor de păsări de interes comunitar prin implicarea comunităţilor locale“, aflat în evaluare.

Totodată, s-a iniţiat înfiinţarea unor ONG-uri locale – Asociaţia de Turism Comunitar Agapia, Asociaţia Ecologică COROLAR, Asociaţia de Ecoturism Ozana etc. – care au reuşit să acceseze fonduri europene, devenind colaboratori activi ai Parcului, implicându-se în colectarea deşeurilor, activităţi de igienizare, activităţi de conştientizare a locuitorilor din zonă şi a turiştilor.

Certificări, recunoaşteri

În anul 2002, Parcul Natural Vânători-Neamţ a obţinut, în premieră, certificatul privind managementul forestier. Evaluarea s-a făcut de către Woodmark-Soil Association din Marea Britanie, societate acreditată în domeniul certificării pădurilor.

De asemenea, Parcul a fost declarat „Sit Natura 2000“ atât ca sit de importanţă comunitară – cuprinde cinci habitate forestiere, patru de pajişte, şase specii de mamifere – cât şi ca arie de protecţie specială avifaunistică prin cele 15 specii de păsări.

Să mai menţionăm că Parcul Natural Vânători-Neamţ este inclus în Guide Lines PA Management Categories Ver. 2008, un ghid în care din România mai este menţionată doar Rezervaţia „Delta Dunării“.

Regele pădurilor, din nou în libertate

Dar cea mai cunoscută activitate a colectivului de aici este conservarea zimbrului, specie dispărută din pădurile Neamţului de la sfârşitul secolului al XVIII-lea.

În urmă cu 40 de ani, la Vânători a luat fiinţă o rezervaţie de zimbri. De la 15 exemplare în 1990, turma de zimbri are acum 22 de animale, ultimele patru fiind importate din Suedia în acest an.

Turma de zimbri de aici, ne-a spus domnul ing. Răzvan Deju (foto), este una dintre cele mai valoroase din punctul de vedere al compoziţiei genetice, ştiut fiind că acest animal este o specie foarte consangvinizată.

Ţarcul în care trăiesc acum zimbrii are o suprafaţă de circa 180 ha. Animalele sunt atent supravegheate de specialişti.

Din iarna anului 2010, primele exemplare - un mascul şi 3-4 femele - din aceste superbe animale se vor reîntoarce în pădurile stăpânite altădată de strămoşii lor. Zona aleasă este o suprafaţă de circa 5.000 ha în comuna Crăcăoani.

„În vara anului viitor, primii patru pui de la femelele importate în 2009 se vor adăuga animalelor existente şi sperăm ca, în câţiva ani, să vorbim de o adevărată cireadă de zimbri, mulţi dintre ei putând fi admiraţi în arealul lor natural.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23 (100) 1-15 DECEMBRIE 2009 Vizualizari:
1244
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a5917
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Viaţa între două alocaţii

Pe şoseaua DN1B care traversează comuna Bucov, dinspre Buzău, în direcţia Ploieşti, se desfăşoară privirii un bloc dărăpănat, uitat de lume. Ferestrele clădirii, acoperite cu folii de plastic, rânjesc a sărăcie către miile de limuzine luxoase care străbat zona în viteză.

La doar câţiva kilometri de cartierul rezidenţial al acestei localităţi, unde îmbogăţiţii Prahovei şi-au ridicat palatele lor luxoase, douăzeci de familii trăiesc într-o mizerie îngrozitoare. Nimeni nu se ocupă de acestea, autorităţile tratându-le cu indiferenţă şi dispreţ.

În curtea comună a clădirii atârnă câteva pături spălăcite, iar un copil murdar din cap până-n picioare se joacă liniştit cu un câine, printre rufele puse la uscat. Pe poartă intră o femeie slabă, care târăşte după ea câteva crengi pentru foc. Se numeşte Mihaela Anghel, are opt copii acasă şi se descurcă singură. „Bărbatul mi-a murit anul trecut. Am rămas eu, să am grijă de tot“.

Femeia trăieşte din pensia de pe urma soţului decedat, de un milion şi jumătate de lei. Sunt nouă suflete şi calculează fiecare dram de pâine, pentru a nu muri de foame. „Înainte luam lemne de la marginea pădurii, dar acum ne aleargă şi ne bat, ne amendează dacă ne prind că luăm un băţ... Nici nu am prea multă putere, strâng crengi de unde pot. Intraţi în cameră, să vedeţi ce frig e!“. Scenariul mizeriei este completat de cinci copii înghesuiţi în două paturi jerpelite.

Pereţii sunt negri de apa care pătrunde prin tavanul încăperii. Mirosul igrasiei şi al aerului închis întoarce stomacul pe dos. Cel mai mic copil al Mihaelei are vreo trei luni. Stă înfofolit cu câteva zdrenţe pe el, iar un frate îl ţine strâns în braţe, pentru a rezista frigului. Separat de aceştia, într-un pat prevăzut cu nişte gratii înalte improvizate, stă al şaselea copil, separat de restul. E handicapat, nu vorbeşte, iar fraţii nici nu-l bagă în seamă.

Rata pe sărăcie

Lumea povesteşte cum s-au strâns bani pentru refacerea acoperişului, dar lucrătorii şi-au bătut joc. Ploile toamnei i-au transformat pe oameni în sinistraţi, iar locuinţele în care vieţuiesc, în adevărate lacustre infecte. Apa a intrat prin toate cotloanele de la prima ploaie. Iar acum a venit frigul. „Am strâns fiecare cum am putut. Ne-am luat de la gură. Am pus şi trei milioane de lei de fiecare“. Şi, după ce s-a terminat lucrarea, a plouat în casele oamenilor.

Apar probleme la lucrări, pentru că nu toţi sunt proprietari şi nu au de unde plăti sumele necesare reparaţiilor. Oamenii spun că se chinuiesc să plătească rate pe camerele cumpărate. Chiar dacă stau câte zece inşi într-o cameră, îşi doresc să-şi plătească datoriile, pentru a nu fi daţi afară de către primărie.

Mai mult de jumătate au cumpărat deja locuinţele, iar restul strânge bani pentru a începe să achite, în dorinţa să aibă în proprietate cămăruţa în care îşi duc zilele.

În Congo era mai bine, că este cald

La Ecaterina Marici, în cameră nu a plouat. Frigul, în schimb, a îngheţat totul şi în locuinţa acestei femei. Ecaterina a bătut recordul zonei, fiind o adevărată mamă eroină: 13 copii îşi duc existenţa mizeră în camera sa. Nici soţul acestei femei nu mai trăieşte.

S-a spânzurat, ca să scape de tot. A rămas Ecaterina cu toate. Numai patru dintre copii merg la şcoală. „Nu pot să-i dau pe mai mulţi, domne', mi-e milă de ei, dar nici nu-i trezesc dimineaţă pe restul, că n-am nici să le dau un ceai, îi las să doarmă“, spune femeia. Nici îmbrăcăminte nu are pentru toţi, iar la şcoală copiii sunt răi, râd de ei... În cameră sunt trei paturi înghesuite.

Cele 14 suflete sunt împărţite în funcţie de priorităţi. Astfel, fiul cel mare al Ecaterinei munceşte la o societate de salubritate din Ploieşti, ca paznic. De dimineaţa de la şapte, până seara la şapte. „Vine obosit, săracu', trebuie să doarmă şi el. Un pat e al lui, nu-l putem deranja.“ Ceilalţi treisprezece se înghesuiesc în celelalte două paturi rămase. Se bucură că, măcar aşa, se încălzesc, că lemne nu au de unde lua...

Doamne, până şi în Congo cel sărac de odinioară era mai bine pentru că era măcar cald.

Stai şi te întrebi ce ar face aceşti oameni dacă nu ar avea parte de alocaţia pentru copii. Este, desigur, vina lor, dar statul…

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
626

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Viaţa la munte – grea, dar frumoasă

Aşezată în inima munţilor Gilău, la 50 km de Cluj, comuna Mărişel este „o gură de rai prăvălită pe pământul Ţării Moţilor". Ajuns aici intri parcă într-o altă lume. Munţii, pe care-i poţi asemui cu nişte străjeri de neclintit, se coboară în pante abrupte sau line. Iarba lor verde, păscută de cirezile de vaci şi turmele de oi, îmbracă totul într-un covor verde ce emană sănătate. Ici-colo vezi „răsărind" câte un firicel de apă, care coboară spre vale în vârtejuri cristaline. Colibele celor şase cătune ale Mărişelului, adică adăposturile de pe păşuni, sunt răsfirate în tot acest peisaj de vis.

Agricultura le punea pâinea pe masă

Domnul Traian Mariş se află la conducerea primăriei Mărişel de doi ani. Recunoaşte că atunci când a venit la cârma comunei vremurile nu erau atât de aspre ca acum. Oamenii aveau resursele necesare pentru a-şi asigura un trai cel puţin decent. Înainte, agricultura, creşterea animalelor şi exploatarea masei lemnoase, principalele activităţi ale moţilor, le aduceau venituri bune. Acum afaceriştii venetici, care au ştiut să mizeze pe efectele decăderii economice, stabilesc propriile reguli de valorificare, iar sătenii sunt forţaţi să accepte condiţiile lor dezavantajoase. Ca o ultimă alternativă, au început să vândă terenurile proprietarilor de pensiuni. În opinia primarului, până de curând se obţineau preţuri bune, aproximativ 20 de euro pe metrul pătrat. Dar şi acestea au scăzut, motiv pentru care piaţa pământului din Mărişel este în stand-by. Au fost şi perioade bune, dar primarul pune acest lucru pe seama faptului că până acum oamenii au primit sprijin din partea statului. Este convins că lucrurile se vor schimba în rău în cazul în care acest ajutor nu va mai fi acordat.

Singuri în luptă cu vitregiile naturii

Ţăranii muncesc pământul şi valorifică recoltele, fie în zonă, fie în oraşele din apropiere. Crescătorii de animale vând producţia de lapte fabricii Napolact. Aproape 5.000 litri de lapte pleacă lunar spre această unitate. Preţul acestei conlucrări este umilitor. Cei 40 de bani îi nemulţumesc pe gospodari, dar pentru moment este singura variantă. Altfel, ar fi obligaţi să irosească inutil laptele. Înţelegând cât de greu este să răzbească singuri, au pus bazele unor asociaţii care să lupte pentru drepturile lor. Este vorba despre Asociaţia Crescătorilor de Oi Izaru şi Asociaţia Crescătorilor de Bovine Fântânele. Fapt este că singurul ajutor pe care îl primesc oamenii este cel acordat prin Legea nr. 33 (Legea moţilor). Ea presupune o taxă de impozitare cu 50% mai mică.

Faţa frumoasă a Mărişelului

Traian Mariş şi-a propus să realizeze multe lucruri pentru comună. S-a născut şi a crescut în inima munţilor. Ştie că pentru oamenii de aici viaţa este total diferită faţă de cea pe care o percepe un turist care vine, admiră şi îşi continuă apoi călătoria. Şi-a propus pentru început să pună în practică realizarea proiectului de alimentare cu apă şi canalizare. Până în prezent a reuşit să asigure alimentarea cu apă potabilă pe o lungime de 17 km. El speră ca anul viitor acest proiect să fie realizat în totalitate. O altă prioritate este asfaltarea. A asfaltat până acum 10 km de drum forestier printr-un program Sapard şi are în vedere şi pietruirea drumurilor comunale. În prezent, primăria mai are în derulare şi un program cu Banca Mondială prin care se urmăreşte reabilitarea şcolii comunale.

Credinţa a rămas nestrămutată

Pentru copiii de aici învăţătura este ca o promisiune de mai bine. Comuna are cinci şcoli, însă doar trei dintre ele sunt funcţionale. Aici descoperă tainele cărţilor aproximativ 130 de copii. Nu toţi urmează studii liceale sau profesionale. Tradiţia străbună este puternic împlântată în inimile oamenilor de aici şi chiar a copiilor. Puţini sunt cei care au puterea să se rupă de glia străbună. Viaţa este grea, dar sunt obişnuiţi cu frumuseţea locurilor, cu istoria lor de care sunt atât de mândri, cu datinile pe care le păstrează cu sfinţenie. În asta stă de fapt şi şansa existenţei pe viitor a Mărişelului: în loialitatea nestrămutată a sătenilor de aici.

Am vrut să aflăm cum stă comuna Mărişel la capitolul asistenţei medicale. Nu mică ne-a fost surprinderea să aflăm că toate cele şase cătune care intră în apartenenţa ei au un singur dispensar medical. Acesta nu dispune, după cum ne-a mărturisit primarul, de echipamente de ultimă generaţie, însă medicii de aici nu au fost niciodată depăşiţi de situaţie. Doar cazurile foarte grave, care necesită îngrijiri speciale sunt trimise spre Cluj.

Vremurile bune sau rele trec peste oameni parcă fără să îi atingă. Viaţa lor se scurge la fel în fiecare zi: muncind până la epuizare. Doar în zilele de sărbătoare au un răgaz de odihnă. Atunci, de pe coamele munţilor coboară alaiuri de oameni mici şi mari. Toţi se îndreaptă spre locul de căpătâi al omenirii: biserica. Sătenii din Mărişel sunt oameni pioşi, pentru care cuvântul preotului este literă de lege. Chiar şi în vocea domnului primar se simte o urmă de mândrie atunci când îmi răspunde că aici credinţa s-a păstrat ca odinioară.

Mai aproape de Dumnezeu

Ascunsă în inima munţilor Gilău, comuna Mărişel este o destinaţie turistică de vis, cu pensiuni tradiţionale şi oamenii binevoitori. La aproape 1.300 m altitudine, privind spre nori, ai impresia că cerul stă să se prăvălească peste tine. Eşti parcă mai aproape de Dumnezeu. Primarul Traian Mariş este conştient cât de frumoasă este această zonă şi vrea să-i valorifice potenţialul turistic aşa cum se cuvine. Doreşte astfel ca toţi turiştii care ajung în comuna sa să aibă o părere de rău că părăsesc aceste plaiuri splendide. Drept urmare, pe lângă pârtia de schi deja existentă, are un proiect pentru construirea unei a doua pârtii a cărei valoare se ridică la aproximativ 5 milioane şi jumătate de euro. El îi îndeamnă pe turişti să aibă curiozitatea să pătrundă în lumea misterioasă a munţilor, acolo unde se ascund poate cele mai frumoase minuni. Ne îndeamnă să venim în Mărişel să cunoaştem datinile moţilor şi felul lor de viaţă simplu şi unic totodată.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
3477
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Viaţa şi năravurile acestor fiinţe

Pădurile Sihote Alin din Rusia, întinse pe o suprafaţă de 1.500.000 km², sunt de o frumuseţe rară, iar dincolo de perdeaua lor forestieră trăiesc animale dintre cele mai deosebite. Ursul asiatic este una dintre vieţuitoarele care s-au adaptat la viaţa de aici. Deşi poate ajunge la o greutate de 200 kg, el trăieşte în copaci. Ghearele lungi de aproape 5 centimetri îi permit să se caţere cu uşurinţă, chiar şi la o înălţime de 140 de metri. Deşi uneori urşii asiatici îşi fac cuiburi pe ramurile copacilor, în perioadele mai reci îşi construiesc vizuina sub rădăcinile copacilor prăbuşiţi. Grav este că nici măcar regiunile sălbatice nu au reuşit să protejeze aceste animale de vânători. Numărul exemplarelor de urşi asiatici a scăzut simţitor în ultima vreme. Motivul pentru care ei sunt practic decimaţi ţine, se pare, de medicină, vezica biliară a urşilor asiatici fiind folosită în tratarea anumitor afecţiuni. Fapt este că populaţia acestor vieţuitoare a scăzut cu aproximativ 49%, iar metodele prin care fierea urşilor asiatici ajunge să fie scursă din corpul lor sunt de-a dreptul sadice. Deşi se fac eforturi considerabile pentru conservarea speciei, cererea existentă pe piaţă încurajează sacrificarea acestor animale nobile.

Regii văzduhului

Vulturii pleşuvi trăiesc aproximativ 40 de ani, vreme în care au un singur partener. Sunt nişte familişti convinşi, care îşi apără cu străşnicie puii şi cuibul. Deşi îl construiesc la înălţimi foarte mari, pe crestele abrupte ale stâncilor, specialiştii care au studiat viaţa acestor înaripate au ajuns la concluzia că dimensiunea la care ajunge cuibul unui vultur pleşuv este de aproximativ 2 metri şi cântăreşte 450 kg. Aceste înaripate graţioase, dar foarte puternice totodată, pot plana şase ore încontinuu. Atunci când se avântă să-şi prindă prada, ating viteze de 180 km pe oră, iar victimele lor au uneori o greutate dublă faţă de cea a prădătorului. În mod incontestabil, vulturii sunt regii cerului.

Armonia din coloniile de albinărei

Prigoriile sau păsările ţipătoare africane fac parte din familia Meropidae şi sunt înrudite cu pupăza şi dumbrăveanca. Trăiesc în colonii, iar grija puilor revine fiecărui membru. Deşi am fi înclinaţi să considerăm dificilă convieţuirea atâtor păsări, lucrurile nu sunt deloc aşa. Albinăreii, aşa cum sunt numite în popor, dau dovadă de un altruism deosebit. Fiecare prigorie contribuie la construirea cuibului şi la îngrijirea puilor, dar nu încalcă drepturile unei alte con-soarte. De aceea niciodată nu o să vedeţi o prigorie încercând să fure mâncarea alteia. Acestea se hrănesc cu albine şi viespi, motiv pentru care dau multe bătăi de cap apicultorilor. Uneori, membrii unei colonii pot mânca până la 200 de albine pe zi. Pentru a nu fi afectate de veninul lor, înainte de a le înghiţi, prigoriile scurg albinele şi viespile de venin. O particularitate a acestei păsări este faptul că face parte din grupul înaripatelor care se pot uita drept înainte cu ambii ochi, peste vârful ciocului. Deşi sunt relativ mici ca dimensiuni, prigoriile dau dovadă de o hărnicie aparte. Pentru a-şi construi un cuib în care ouăle să fie clocite în siguranţă, ele sapă în malurile lutoase uneori până la doi metri adâncime.

Laura DOBRE ZMARANDA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 2, 16-31 IANUARIE 2011 Vizualizari:
806

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 78753

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

viata-taranului-roman-din-basarabia_443....

Viaţa ţăranului român din Basarabia

Interviu cu poetul Valeriu Matei

– Vă aflaţi acum în oraşul lui Nichita Stănescu, unde aţi fost distins cu „Premiul special“ al Festivalului Internaţional de Poezie şi cu trofeul „Mihai Viteazul“. Ce mai face azi ţăranul din Basarabia?

– Idilic vorbind, să zicem că este pe calea regăsirii sale. Pentru că ceea ce a însemnat ţăranul român autentic a fost distrus de sistemul sovietic de ocupaţie, fiind expulzat în mare parte în Siberia. Când s-a întors, nu mai avea nici pământ şi nici vite. Aşa că ţăranul român din Basarabia abia începe să-şi revină. A fi ţăran înseamnă a fi proprietar de pământ, în sensul în care ţăranul înseamnă să ştie rostul cultivării pământului. Poate că prin aceasta se şi explică anevoioasa refacere a conştiinţei naţionale şi civice în satele Basarabiei.

Colhozurile au devenit minicolhozuri

– De fapt, câţi ţărani mai sunt azi în Basarabia?

– Ei reprezintă peste 55% din populaţie. Dar, ce sunt acum aceşti ţărani? Aşa-zisa reformă agrară a fost făcută nu după reguli europene şi nu în sensul restituirii pământului părinţilor şi bunicilor lor. Ci o lege funciară trunchiată prin care pământul lor, aparţinând colhozurilor şi sovhozurilor, a fost repartizat uniform.

În felul acesta, le-au revenit oamenilor parcele foarte mici de pământ. O cotă de 28-30 de ari! Aceasta este şi azi o cotă medie de teren repartizată sătenilor. Ce fel de agricultură modernă poţi să faci pe aceste mici parcele de pământ? Oamenii s-au asociat sau încă se asociază cu greu. Dar vechile metehne au rămas, în multe locuri astfel de asociaţii au devenit un fel de minicolhozuri, cu liderii de altădată.

– Ce s-a întâmplat cu acele podgorii şi livezi, mândria Republicii Moldova?

– N-a fost distrus chiar tot. Numai că, în cele mai multe locuri, viţa-de-vie şi livezile au ajuns în paragină. Frumoasele podgorii şi marile livezi de măr, prun şi piersic au murit. Aşa că agricultura dacă mai este astăzi la o treime din ce a fost odată.

– Ce imagine aveţi când treceţi Prutul şi parcurgeţi câmpurile şi dealurile de pe la noi?

– Văd pământul românesc ca pe un trup integru, dar cu un braţ ciung, braţ care este, poate, Basarabia, braţ din care cauză trupul Ţării Româneşti sângerează. Acest braţ numit Basarabia se află încă într-o lungă şi grea degringoladă.

– Ce se mai întâmplă cu ţăranii români din Transnistria?

– Ei au un regim oarecum acceptabil, iar toleranţa separatiştilor se explică prin frica de foamete. Ţăranii sunt puţini şi le este greu să hrănească atâtea guri flămânde de la oraş.

Cel mai mult ne bucură că sunt destui oameni care şi aici vorbesc coerent româneşte, că sunt tot mai mulţi tineri care vorbesc şi acţionează româneşte.

Am văzut aceasta recent, la manifestările dedicate celor 91 de ani de la Unirea Basarabiei cu Ţara, în 1918, când peste 500 de tineri au manifestat pe străzile centrale din Chişnău, având pe bluze inscripţia „Basarabia, pământ românesc!“. Am văzut acest lucru zilele trecute, când tinerii au ieşit cu pieptul gol în faţa gloanţelor, cerând libertate. Cerând un viitor bun şi sigur pentru generaţia ce vine.

Cristea Bocioacă
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:
1480
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Viaţa unei prinţese, între extaz şi agonie

Urmaşă a patru domnitori şi a unui mitropolit, prinţesa Alexandra Callimachi a lucrat ca vânzătoare în Franţa, ca să se poată întreţine.

Prinţesa Alexandra Callimachi este descendentă a patru domnitori şi a unui mitropolit şi se înrudeşte cu poeţii Văcăreşti. A stat alături de prinţii Bibescu, a mâncat la petreceri alături de Cantacuzini, a fost invitată la marile familii ale neamului – Ghica, Marghiloman, Lahovari, Filipescu.

Mult mai târziu, viaţa s-a întors şi, ca să supravieţuiască, a fost nevoită să lucreze ca vânzătoare, a locuit într-un garaj, a făcut, zile la rând, foamea. Astăzi creşte doi dalmaţieni în Franţa, unde locuieşte, reface perdele şi canapele, frământă de Crăciun cozonac, vopseşte ouă roşii de Paşti şi, din când în când, se întoarce în România pentru a-şi vizita castelul de la Măneşti, Prahova. Într-o astfel de vizită am reuşit să stau de vorbă cu ea. În cea mai pură şi curată limbă română, prinţesa mi-a vorbit despre ea. Cu simplitate. Cu bunăvoinţă. Cu seninătate. Dar trist. Aşa cum i-a fost ultima bucată de timp a vieţii.

Prinţesa şi covrigii

Emoţionată, cum de puţine ori mi-a fost dat să fiu, m-am dus de curând, când am aflat că vine în Prahova o descendentă a neamului Callimachi şi Văcărescu, s-o întâlnesc. Nu în fiecare clipă îi este dat unui muritor de rând, ca mine, să stea faţă-n faţă cu ditamai prinţesa. Eram încă sub imperiul emoţiilor, când Alexandra Callimachi Reininger – după numele tatălui – mi s-a adresat: „Astăzi n-am mâncat deloc covrigi. Şi trebuie să cumpăr neapărat, căci mă dau în vânt după covrigii româneşti“. Nu delicatesuri, covrigi...

M-am mirat, dar deja începeam să mă simt mai sigură.

„Cred că una dintre cele mai frumoase amintiri pe care le păstrez din copilărie este faptul că mâncam cu multă plăcere covrigi atât de buni. În rest, securitatea care venea după mama şi o bătea, tata – cu mâinile arse de un comisar şi trimis la canal, pentru că era şi moşier, şi artist... Şi mai era aparta-mentul cu două cămăruţe în care ne-am mutat, când ne-a fost confiscată casa de 50 de camere din Bucureşti, dar şi toate proprietăţile avute la acea oră în ţară. Şi eu, care n-am putut să merg la şcoală decât târziu, după ce împlinisem opt ani.

De la zi la zi, viaţa noastră era tot mai grea. Mama ducea tot greul. Ea trebuia să asigure bucata de pâine, ea era bătută de securitate, ea trebuia să-i ţină, sau măcar să încerce, moralul tatei, aflat la canal. Singura noastră vină era că ne născusem bogaţi. Eram exploatatorii neamului. În 1960 am plecat cu mama în Franţa. Bunica mea, Anne-Maria Callimachi, se stabilise mai demult, încă din anii ’30, când lucrurile stăteau bine acolo. Dar era o femeie rea. Ea nu ştia să iubească pe nimeni. Nu ştia să râdă, să se bucure de viaţă, să accepte o glumă.

La venirea în Franţa, disperată, mama a căutat-o şi i-a cerut ajutor. Nici n-a vrut să audă de noi. Nu luasem din ţară, când am plecat, nimic. Aşa că trebuia să muncim ca să ne întreţinem. Cu chiu, cu vai am găsit un garaj, unde am locuit. Era mic, întunecos, insalubru şi-mi era tare frică acolo. Mama avea diplomă de asistentă medicală, dar în Franţa nu i s-au asimilat aceste studii. I s-a spus că, dacă vrea să mănânce o pâine, trebuie să fie femeie de serviciu. Şi, deşi era descendenta a patru domnitori şi a unui mitropolit, mama a făcut şi această muncă, pentru că trebuia să mâncăm.

Atunci, în copilărie, nu înţelegeam de ce plânge mama. Mă gândeam că se teme şi ea de gândaci şi de întuneric, ca mine. Am stat patru ani în garaj. Apoi mama a lucrat într-un aeroport şi, după acest capitol, s-a întâlnit cu prinţul Sturdza. Acesta a fost impresionat de soarta noastră şi a luat-o pe mama să lucreze la un magazin pentru el. Mai târziu, m-am apucat şi eu de muncă. Am fost întâi vânzătoare la un magazin de jucării. Apoi la un magazin de parfumuri. După destulă muncă şi multe renunţări, într-o zi am devenit directoarea unui magazin de lux din centrul Parisului."

Castelul – hotel de lux la Măneşti

Ajunsă aici cu povestitul, Alexandra Callimachi se simte datoare să spună mai multe despre castelul de la Măneşti: „L-am redobândit în 1998, împreună cu domeniile de la Iaşi. Eu, deşi am primit castelul, nu mi-am permis să dau afară aceşti oameni bolnavi, aflaţi în tratament aici. Acum li s-a găsit un alt spaţiu şi au fost duşi acolo. Mai am un singur vis, vorba poetului: să fac la Măneşti un castel – hotel de lux. Banii vin de la Guvernul Franţei, care are mult drag de construcţiile vechi. Vreau să refac şi vechiul parc, aşa cum îmi aduc aminte că era şi cum îl arată şi fotografiile anilor de vârf ai castelului."

Pământul României este mai bun ca oriunde altundeva

„Dacă ar fi să iau ceva cu mine în Franţa – mi-a spus prinţesa – ar fi calitatea pământului românesc."

După ce a vizitat proprietăţile de la Iaşi, descendenta Văcăreştilor s-a mai întors o dată la Măneşti. Locul acesta pare s-o atragă precum un magnet pilitura de fier. Apoi a plecat în Franţa, patria care a adoptat-o când România părea că-şi reneagă trecutul şi prezentul deopotrivă. În urma ei flutură eşarfa albă a iertării şi, un miros de covrigi calzi, copţi pe vatră şi abia scoşi din cuptor continuă să se simtă până hăt, departe.

„Refac perdele şi fotolii"

Prinţesa tace. Rupe gânditoare din covrigul proaspăt scos din cuptor şi nu mai spune nimic preţ de câteva clipe. Se adună şi continuă cu des-tăi-nuirile: „Trăiesc în prezent într-un sat frumos din Normandia. În sfârşit, m-am împăcat cu viaţa. Acum nu mai am nici regrete, nici remuşcări, nici furii, nici complexe, nici între-bări. L-am întâlnit pe Gerard şi fericirea a intrat şi în casa mea.

Am doi copii şi trei nepoţi. Ei toţi se dau în vânt după sarmalele româneşti, după cozonacul cu multă nucă şi scorţişoară, după ouăle roşii de Paşti. Poate n-o să mă credeţi, dar eu cu mâna mea făceam şi cozo-nacii, şi sarmalele şi ouăle pentru Paşti. Nu ne-am permis niciodată o servitoare. Astăzi, îmi place să refac perdelele din casă şi fotoliile. Am doi dalmaţieni, pe care îi iubesc foarte mult şi cu care îmi place să mă plimb prin marginea proprietăţii din Normandia".

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
5696

° Comentarii

° 1. soshy -- (18-December-2009)foarte frumos

° 2. carmen -- (4-April-2010)bunicul meu imi povestea de printesa Alexandra...erau superbe aleile din Manesti de la castel...imi aduc aminte de serele cu plante exotice si fantana cu pesti...le-am vazut cu ochii mei...poate printesa isi mai aduce aminte de Dumitru Leca....si de florile lui....

° 3. mira11 -- (11-April-2010) Si eu imi amintesc de cele incrustate in lemn, la intrarea in castel "Urmasilor mei Vacaresti...". Am crescut cu povestile bunicului despre "Petza Mica" (Printesa mica- Ruxandra Callimachi)ce mergea in sat sa faca injectii la copiii bolnavi, sau pe camp si lua cate un pepene pe care il deschidea lovindu-l de pamant si-l savura astfel in pofida etichetei, fiind certata de parinti, de rochia albastra, parca, purtata la ultima nunta... . De teracotele poleite cu aur din palat, de helesteul cu pesti, statuile din parc

° 4. carmen -- (13-April-2010)daa, si cica in pod erau depozitati pantofi de satin, ai printesei, miici, miici, conduri, ce mai...

5. florin -- (29-August-2010)Am crescut in acel castel(la preventoriul de copii).Eram copil(clasa a2-a)vazusem jumatate din filmul "dulce si amar"si am fost trimisi la culcare,nu dupa mult timp am auzit mult zgomot,credean ca a trimis si fetele la culcare (locuiau la etaj)credeam ca zgomotul provine de la scara de lemn ,dar,am auzit strigand pe cineva"cutremurul",era seara de 4 martie,am fost evacuati in graba,de atunci nu s-a mai folosit castelul.am fost socat cand am vazut acum castelul.am fost acolo in timpul filmari filmului"roscovanul".am crescut acolo pana in clasa a7-a.mare pierdere pt multi

6. lea -- (26-May-2011)carmen -- (13-April-2010)bunicul tau era leca dumitru?

7. viorica -- (12-June-2013)In copilarie si eu am fost pentru o luna de zile internata in acest sanatoriu de copii si am admirat atat frumusetea castelului, cat si spendida gradina.Imi amintesc ca urmaream fazanii pentru a gasi pene frumos colorate de la aceste pasari extraordinare.Eram fascinata cand ii vedeam cu coada desfacuta, o adevarata aureola de ochiuri verzi,albastre,arginti.Fiind o romantica de copil am asemuit paduricea si lacul cu padurea copilariei lui Eminescu de la Inotesti.Acum am varsta de 57 de ani si as fii fericita sa mai revad acele locuri.

8. dingalas -- (1-November-2013)am fost internat si io acolo lam cunoscut pe nea leca era paradis iar in seara de cutremur eram acolo in club ce viata frmoasa

9. dingalas -- (1-November-2013)imi aduc aminte ca dormeam la casuta ne duceam in padure la grota si ne cauta prof savu ce se mai supara cind ii ziceam pedagog eu nu sint pedagog eu sint prof era asistenta viorica (preoteasa) era nea mitus administrator profa de istorie nanu directoarea era profa de muzica dar cum arata castelu era impecabil sa mai filmat aici un alt film 3 zile si 3 nopti intre oglinzi paralele imi aduc aminte de toate cite de frumoase erau si ordonate acum sa distrus tot eu acum am 50 de ani nostalgi frumoase

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 96f08

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

viata-unui-mare-agronom-intre-impliniri-...

Viaţa unui mare agronom între împliniri şi dezamăgiri

Astăzi nu este greu de descifrat ce i-au prescris ursitoarele acum 65 de ani nou-venitului pe lume, undeva în Câmpia Burnasului. Fapt este că ce i s-a hărăzit atunci îi era scris în stele şi va avea să ducă cu el cât îi va fi dat să trăiască pe acest pământ.

I-am urmărit viaţa profesională timp de aproape patru decenii şi nici astăzi nu ştim care sunt acele trăsături umane care îl diferenţiază de muritorii de rând. O fi mintea excepţională ori inteligenţa nativă? Să fie vorba de o anume intuiţie vizionară? Sau de calitatea sa de a fi om în adevăratul sens al cuvântului? Ar mai fi ceva, ceea ce se numeşte astăzi vocaţie managerială.

Inginerul Gheorghe NIŢU, pentru că despre el este vorba, emană în jurul său un optimism debordant. Este o fire vulcanică în stare să erupă ori de câte ori are convingerea că nu e drept ceea ce se face. S-a manifestat şi în trecut, se manifestă şi astăzi. O face cu demnitate şi decenţă. Mărturie pot depune cei care îi cunosc faptele de dinainte şi de după. Adică de pe vremea în care comuniştii i-au oferit lui Gheorghe Niţu şansa unei propulsări profesionale de excepţie, pentru ca apoi să-l degradeze din rezerva de cadre a partidului. Pentru ce?

Ajuns la conducerea uneia dintre cele mai râvnite direcţii agricole din ţară, cea de la Giurgiu, inginerul Niţu voia să se întreacă în producţii cu americanii. Reţineţi: cu americanii, nu cu ruşii şi nici măcar cu ungurii care atunci nici nu contau pe piaţa agricolă mondială. De la ultimii nu avea să preia nimic, dar de la americani voia tehnica şi managementul. Mai exact spus, spiritul antreprenorial de conducere şi eficienţă. Ecuaţia reuşitei era una simplă şi sigură: investiţii în modelarea pământului plus capacitate profesională.

Primul în România, primul şi în Nebraska

Era pe la începutul anilor ’70. Pe vremea când americanii şi-au propus să facă din România un fel de capăt de pod în interiorul Cortinei de Fier. Conducătorii acelor vremuri, oameni simpli, fără prea multă ştiinţă de carte, au manifestat un entuziasm incredibil şi foarte curând România a devenit cea mai mare forţă agricolă în cultivarea de soia şi hibrizi americani de porumb. Emulaţia era atât de mare, încât la nivel naţional s-a înfiripat o competiţie profesională care avea să cearnă în mod cinstit valorile adevărate. Una dintre acestea a fost tocmai Gheorghe Niţu, nimic altcineva decât un simplu şef de fermă undeva la marginea Bucureştiului. În această calitate el obţinea atunci „medalia“ pentru a doua producţie de soia ca mărime. Drept recompensă, americanii i-au oferit o bursă de studii la celebra universitate din Nebraska.

Ajuns aici, avea să constate mai multe lucruri. Cea mai importantă pentru el era convingerea că, în materie de soia, americanii nu sunt mai buni decât el în ceea ce priveşte tehnologia. Diferenţa dintre randamente era dată doar de soiuri şi de asigurarea bazei materiale. O a doua constatare era una de ordin economic, în special financiar. El s-a convins la americani ce înseamnă instituţia creditului pentru agricultură. Marea lui dezamăgire este că, după 20 de ani de economie capitalistă, această pârghie este ca şi inexistentă în agricultura românească.

Dincolo de nostalgii

La vremea apogeului său profesional, inginerul Gheorghe Niţu obţinea producţii constante ce atingeau între 4.000 şi 4.500 kg/ha la grâu, 5.000-6.000 kg la orz, 2.800 kg soia, 8.000-9.000 kg porumb boabe. Nu erau recorduri naţionale şi nici măcar zonale. În imediata lui vecinătate, inginerul Alexandru Cocoşilă impresiona lumea agricolă cu randamente de peste 3.400 kg de soia.

Asta nu pe o parcelă, ci pe o suprafaţă de 1.000 ha.Puţin mai departe, la Gârbovi şi Gurbăneşti, „eroii muncii socialiste“ aflaţi la conducerea celor două cooperative puneau pe cântar producţii de grâu şi orz ce depăşeau 5.000-6.000 kg/ha, 10.000-12.000 kg/ha porumb şi se pare că nu erau cei mai buni din ţară. Sistemul colectivist, rău, foarte rău cum era, producea. E adevărat, nu în folosul cooperativelor membrilor lor, ci al ţării. Sistemul capitalist de astăzi este atât de „încârligat“, încât nici nu ştii care sunt vinovaţii faţă de ineficienţa acestuia. Este o altă durere a inginerului Niţu.

Societatea agricolă pe care o conduce, cea de la Mihăileşti, din apropierea Capitalei, pare o oază între stârpiciunea care o înconjoară. Aceasta este deziluzia agronomului care a fost martorul înălţării şi decăderii agriculturii româneşti din ultimii 40 de ani. Priveliştea din jurul său este dezolantă, dar ceea ce-l duce pe Niţu spre starea de agonie este indiferenţa guvernanţilor. În nesfârşitele nopţi de nesomn el încearcă să găsească o explicaţie.

Mintea lui sănătoasă nu-i oferă însă niciuna şi de aceea încearcă o transmutaţie în sfera irealului. Fără folos şi fără explicaţie. Revenind cu picioarele pe ogorul ţării, în minte îi stăruie totuşi o întrebare: nu cumva dezastrul agricol este unul premeditat? Ferească Dumnezeu să fie aşa! Asta ar însemna începutul sfârşitului acestei naţii crescute în îndemnul divin de a lucra pământul.

Departe de lumea dezlănţuită

Lui Niţu nu-i face plăcere să discute pe seama faptelor politicienilor de astăzi. El s-a izolat pe ogorul pe care îl patronează şi a ales demult singura soluţie de a răzbi: prin forţe proprii. Deşi are minte cât pentru zece din semenii săi aflaţi în actualele structuri administrative, se ţine departe de reformatorii care se întrec în strategii agricole. Conştient de subvaloarea lor, nu are nici măcar curiozitatea de a-i consulta.

Acolo jos, unde plămădesc recoltele, realitatea este mult mai dură decât pare din cabinetele din Piaţa Universităţii. Prin forţele proprii ale lui şi colaboratorilor săi a privatizat fostul IAS Mihăileşti, unde practică astăzi un sistem de cultură atipică crezului său de agronom. A renunţat la cultura vieţii sale, soia, pentru că au dispărut condiţiile elementare agrotehnice care garantează succesul acesteia. A scos din cultură şi floarea-soarelui, din cauza batjocurii procesatorilor. Locul acestora a fost luat de rapiţă, căreia i se întrevede o evoluţie fulminantă. Cel puţin din punctul de vedere al eficienţei. La un randament de 3.000 kg, profitul este de 1.000 euro/hectar. Cam la acelaşi nivel de profitabilitate se lucrează în fermele specializate pe producerea seminţelor de grâu, porumb şi orz.

Copilul care stropşea noroaiele pe uliţele Vârtoapelor, pe undeva în nordul judeţului Teleorman, este astăzi la vârsta oamenilor care judecă în primul rând cu capul, şi abia apoi cu inima. Sentimentele ţin mai mult de viaţa de familie, în special de fiinţele care i-au fost alături în momentele de glorie, dar mai ales atunci când a avut de înfruntat opresiunea unor indivizi pe care, zice el, i-a şters din calculator, nu şi din memorie.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1502
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vietuitoare-mai-putin-gratioase_1069.htm...

Vieţuitoare mai puţin graţioase

Animalele reuşesc de multe ori să ne stârnească curiozitatea şi fascinaţia şi asta nu doar prin gingăşia sau frumuseţea lor, ci şi printr-un mod de viaţă neobişnuit sau printr-o apariţie cel puţin bizară. Chiar dacă imaginea lor ne stârneşte amuzamentul sau ne înspăimântă, este foarte important să le respectăm pentru că rolul lor în lanţul trofic este, cu siguranţă, menit să menţină echilibrul.

Mamiferul cu cea mai lungă limbă

Un animal care se încadrează în categoria bizareriilor naturii este şi pangolinul. Această vieţuitoare, mai puţin cunoscută nouă, face parte din ordinul Pholidota, iar imaginea lui poate fi cu uşurinţă asemuită cu o platoşă. Pangolinul, un animal ale cărui dimensiuni nu depăşesc 85 de cm, este aproape în totalitate acoperit de solzi. Singurele porţiuni ale corpului lipsite de prezenţa solzilor sunt membrele şi botul.

Prima întrebare care îţi vine în minte văzând acest animal este cum de se mai poate mişca. În mod surprinzător, pangolinul nu întâmpină probleme din acest punct de vedere, ba mai mult platoşa de care dispune este un veritabil mecanism de protecţie, prădătorilor fiindu-le aproape imposibil să îl rănească. Atunci când se simt ameninţaţi, aceştia se ghemuiesc pur şi simplu, ascunzându-se în totalitate în spatele solzilor puternici. Cei care îndrăznesc însă să îi deranjeze pot fi binecuvântaţi cu un parfum de-a dreptul dezgustător. Asemeni sconşilor, pangolinii îşi pot stropii intruşii cu o secreţie foarte urât mirositoare. Deşi pangolinul dispune ca orice patruped de patru membre, foloseşte doar membrele posterioare. Atunci când se deplasează, picioarele din faţă îi atârnă pe lângă corp. Un rol locomotor foarte important îl are coada. Tot în coadă se află şi cele 46 de vertebre ale sale. Femelele pangoline dau naştere, de cele mai multe ori, unui singur pui care, vreme de câteva zile, va sta agăţat de coada mamei, unde aceasta îl va ascunde ori de câte ori va fi nevoie.

O particularitate prin care se remarcă acest animal este faptul că dispune de o limbă de aproape 70 cm. Dimensiunile ei remarcabile i-au asigurat pangolinului statutul de mamiferul cu cea mai lungă limbă din lume. Ce-i drept, natura l-a înzestrat cu această proprietate cu un scop precis. Hrana preferată sunt furnicile şi termitele.

Oricărui alt insectivor i-ar fi dificil să se bucure de o astfel de hrană, pentru că se ştie că atât furnicile cât şi termitele au adevărate castele din pământ, dar pangolinul poate devora aproape 1.000 de furnici la o masă. Limba lui lungă şi care secretă o substanţă cleioasă îi permite să pătrundă chiar şi în cele mai lungi tuneluri create de termite. Întrucât nu dispune de dentiţie, pentru a digera hrana pangolinul înghite pietricele ce îl ajută la digestie.

Furnicarul uriaş

Un alt gurmand de furnici este şi furnicarul uriaş sau Myrmecophaga tridactyla, după cum este denumit ştiinţific. Ca şi pangolinul, acesta este un mamifer ce nu are dinţi. Ţinând seama de faptul că furnica-rul uriaş se delectează cu nişte vieţui-toare atât de mici precum furnicile, chiar dacă în cantităţi însemnate, am fi înclinaţi să credem că statura lui nu este una care să iasă în evidenţă. Nimic mai greşit

Adulţi pot avea chiar şi doi metri lăţime şi o înălţime de un metru. Greutatea unui furnicar uriaş ajuns la maturitate poate atinge 65 de kilograme.

Spre deosebire de pangolin, acest animal dispune de nişte gheare foarte puternice, cu care sapă în căutarea coloniilor de furnici. Există chiar şi poveşti despre puterea acestor gheare care vorbesc despre o luptă dintre un furnicar uriaş şi un tigru. Potrivit poveştii, tigrul, un animal cunoscut pentru agilitatea sa, a căzut răpus de forţa ghearelor furnicarului. Privindu-l cât de răbdător este în timp ce sapă după delicatesele sale, este totuşi greu de crezut că aceste poveşti sunt adevărate.

În sălbăticie, acesta trăieşte singur profitând de naivitatea altor animale ce şi-au lăsat nesupravegheate vizuinile. Mizând pe statura lui impunătoare, furnicarul uriaş intră nepoftit în culcuşurile altora şi doarme liniştit, ce-i drept învelit cu propria coadă.

O armată de furnici

Furnicile care ajung în meniul furnicarului uriaş şi al pangoli-nului nu sunt probabil la fel de îndrăzneţe precum cele despre care vă vom spune. Furnicile - legionar din specia Eciton Burchelli sunt recunoscute prin organizare strictă şi eroismul de care dau dovadă. Ştiţi vorba aceea bătrânească „unde sunt doi puterea creşte“?. Ei bine, se pare că o înţelegere profundă pentru acest fapt o au şi furnicile - legionar şi asta pentru că atunci când pleacă în căutarea hranei se organizează în grupuri de, nici mai mult nici mai puţin, 200.000 mii de indivizi. Incredibil, dar aceste vieţuitoare neînsemnate pot deveni nişte asasini feroce. Atunci când sunt deranjate aproape că devin o forţă imbatabilă. Ele îşi omoară adversarul cu înţepături veninoase, după care dezmembrează corpul victimei, iar bucăţile le duc în cuibul lor pentru a hrănii puii. Eroismul furnicilor-legionar este admirabil şi confirmă faptul că „piatra mică răstoarnă carul mare“.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
968
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

view_coperta0055.html-id=11.htm

view_coperta0b30.html-id=2.htm

view_coperta190a.html-id=17.htm

view_coperta2728.html-id=16.htm

view_coperta2e5f.html-id=22.htm

view_coperta3162.html-id=26.htm

view_coperta3773.html-id=27.htm

view_coperta3a9f.html-id=6.htm

view_coperta4ef9.html-id=12.htm

view_coperta5255.html-id=9.htm

view_coperta6258.html-id=21.htm

view_coperta681a.html-id=1.htm

view_coperta6e03.html-id=13.htm

view_coperta7429.html-id=15.htm

view_coperta87f1.html-id=14.htm

view_coperta8803.html-id=7.htm

view_coperta9c8a.html-id=23.htm

view_coperta9e43.html-id=25.htm

view_copertaa9bc.html-id=19.htm

view_copertac3c9.html-id=8.htm

view_copertad61c.html-id=5.htm

view_copertad708.html-id=3.htm

view_copertadcfd.html-id=4.htm

view_copertae371.html-id=18.htm

view_copertae5cc.html-id=20.htm

view_copertaea25.html-id=24.htm

view_copertaf41b.html-id=10.htm

Viile, în declin biologic

Declinul biologic al viţei-de-vie, cauzat de patogeni de scoarţă şi lemn, provoacă de regulă debilitarea şi uscarea treptată a butucilor, cu consecinţe grave asupra productivităţii şi longevităţii plantaţiilor. Evoluţiile recente indică faptul că s-a ajuns la un punct în care se consideră că importanţa patogenilor lignicoli este atât de mare, încât sunt consideraţi factori limitativi care afectează stabilitatea viticulturii la nivel mondial.

Noua filoxeră

Având în vedere extinderea atacului şi amploarea pagubelor provocate, fenomenul de declin biologic sau uscare prematură a viţei-de-vie este considerat de specialiştii şi viticultorii europeni ,,Filoxera secolului XXI“. Bolile care induc declinul biologic al butucilor la viţă-de-vie sunt boli insidioase, iar paraziţii care le generează sunt în majoritate ciuperci şi bacterii lignicole. Paraziţii responsabili de producerea acestor maladii sunt contaminaţi prin rănile tăierilor de primăvară (fenofaza de plâns) sau prin leziuni provocate de ger, grindină, lucrări manuale şi mecanice; se pot propaga în egală măsură prin material infectat folosit la altoire sau prin portaltoi infectaţi. Odată pătrunşi în lemn, aceştia invadează sistemul vascular şi emit fitotoxine, producând perturbaţii de metabolism. Moartea întregii plante survine întotdeauna când cantitatea de toxine emisă de patogen atinge un asemenea nivel încât metabolismul plantei este complet perturbat.

Eradicarea bolii, extrem de dificilă

Localizarea patogenilor lignicoli în interiorul lemnului face dificilă combaterea curativă a acestora. Practic, la ora actuală, este imposibil să eradicăm patogenii lignicoli responsabili de declinul biologic al viţei-de-vie, în schimb este posibil să reducem la maximum riscurile contaminării şi să acţionăm asupra porţilor de pătrundere a patogenilor prin metode profilactice de prevenire a atacului. Folosind rezultatele obţinute până în prezent în cercetarea şi practica viticolă românească şi mondială, intervenţia mea pe această temă are menirea să ofere viticultorilor un mijloc de informare rapid şi eficient în ceea ce priveşte cunoaşterea celor mai frecvente boli implicate în declinul biologic al viţei-de-vie. Intenţia mea este să ofer mai ales recomandări privind soluţii tehnologice de luptă, care să controleze eficient atacul acestor inamici. Asupra a două dintre aceste boli periculoase vom insista în numerele viitoare ale revistei Lumea Satului.

Dr. ing. Liliana TOMOIAGĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 23, 1-15 DECEMBRIE 2010 Vizualizari:
758

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Viitorii manageri din agroturism

La pensiunea Dealul Sasului din comuna Dâmbovicioara, judeţul Argeş, a avut loc o dezbatere în care a fost abordată tema Impactul şi importanţa promovării parteneriatelor interregionale, regionale şi locale asupra dezvoltării resurselor umane din turismul rural. Evenimentul a fost organizat de Asociaţia Naţională de Turism Rural, Ecologic şi Cultural (ANTREC) România. Este de precizat că programul de pregătire a viitorilor operatori în agroturism este cofinanţat din Fondul Social European, prin Programul Operaţional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013.

Obiective

Proiectul are ca principal obiectiv dezvoltarea resurselor umane în domeniul turismului rural, prin facilitarea accesului la programe integrate de formare profesională şi ocupare în meserii nonagricole, cerute pe piaţa muncii. În cadrul proiectului se vor realiza traininguri şi cursuri de formare şi recalificare pentru 830 de persoane din zonele rurale din regiunile Nord-Vest, Vest, Sud-Muntenia, Centru şi Nord-Est, care au fost selectate dintr-un grup-ţintă de 2.030 de persoane.

La seminar au participat reprezentanţii administraţiei publice locale şi ai echipei de proiect, alături de parteneri locali şi potenţiali parteneri, dar şi de o parte a beneficiarilor.

Rolul parteneriatelor

Printre temele de discuţie se numără promovarea eficientă a parteneriatelor locale şi regionale şi contribuţia partenerilor la promovarea turismului rural şi la dezvoltarea resurselor umane din regiunea Sud-Muntenia.

Aceste parteneriate contribuie la îndeplinirea unui alt obiectiv al proiectului: dezvoltarea unei reţele multiregionale de centre de coordonare a serviciilor de dezvoltare a resurselor umane din mediul rural.

Activitatea centrelor regionale de coordonare va continua să asigure, după perioada de implementare a proiectului, îndeplinirea următoarelor obiective: sporirea calităţii serviciilor în turismul rural prin îmbunătăţirea abilităţilor şi competenţelor angajaţilor, facilitarea accesului la programe de formare profesională, dar şi promovarea culturii antreprenoriale şi încurajarea afacerilor şi activităţilor independente în domenii nonagricole din mediul rural.

În opinia doamnei Otilia Manta, manager de proiect, dezvoltarea parteneriatelor la nivel local şi regional are un rol important în reuşita proiectului, având în vedere că la baza succesului oricărui proiect stă constituirea de parteneriate viabile între organizaţii, care se completează şi se susţin într-o acţiune comună.

Îmbucurător este numărul mare de parteneriate strategice încheiate de ANTREC România în regiunea Sud-Muntenia cu instituţii care activează în domeniul turismului rural. A fost subliniat rolul Centrului Regional de Coordonare de la Rucăr, care va avea un rol crucial în îndeplinirea obiectivelor proiectului în regiunea Sud-Muntenia, nu numai în timpul implementării proiectului, cât mai ales în perioada postimplementare, reprezentând garanţia continuităţii pe termen lung a proiectului.

Bogdan GUŢĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
900
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

viitorul-in-asigurari_915.html

Viitorul în @sigurări! > REVISTA LUMEA SATULUI

Viitorul în @sigurări!

Fie că spunem asigurări on-line, e-asigurări sau e-insurance, conceptul este acelaşi şi leagă asigurările de Internet. Vorbim de marketing on-line şi de strategiile inovative pe care le impune dezvoltarea pe acest segment, strategii unice ca alternativă de distribuţie. De fapt, vânzarea asigurărilor on-line nu trebuie privită neapărat ca un canal distinct de distribuţie, ci ca o alternativă în completarea mijloacelor tradiţionale de vânzare.

Pentru client, serviciul e simplu: acces la Internet, cardul pregătit şi, în câteva minute, eşti la un click distanţă de încheierea unei asigurări. Pentru asigurator: o alternativă de distribuţie ieftină şi eficientă.

La prima vedere pare simplu, dar nu e deloc aşa. Ce presupune vânzarea asigurărilor on-line? Trebuie ca asiguratorii să folosească mediul electronic doar pentru distribuţie? Pot fi vândute on-line toate tipurile de asigurări? Ce înseamnă, concret, e-commerce cu asigurări în România? Este publicul din România pregătit pentru e-asigurări? Este o serie de întrebări la care încercăm să răspundem în rândurile următoare.

În mod clar, Internetul şi vânzarea asigurărilor on-line nu trebuie privite doar cantitativ, ca o măsură de reducere a costurilor sau ca o alternativă ieftină de distribuţie. Rămâne de văzut cât de ieftină este şi care sunt avantajele sau dezavantajele folosirii mijloacelor on-line. În contextul dezvoltării fără precedent a Internetului, asiguratorii nu pot rămâne imuni la acest fapt şi trebuie să ia în calcul şi folosirea distribuţiei electronice a asigurărilor.

Cum poate fi folosit Internetul de către companiile de asigurare?

Asiguratorii pot furniza informaţii despre companie, reţeaua de distribuţie sau produsele de asigurare, pot facilita soluţionarea daunelor prin formulare on-line. Nu în ultimul rând, pe Internet se pot genera oferte on-line, calculatoare de prime şi, în cazul ideal, se pot realiza încheierea on-line a poliţelor şi transmiterea acestora către client în variantă electronică.

Foarte mulţi dintre potenţialii clienţi ai asigurătorilor sunt reticenţi şi preferă în primul rând să se informeze despre produsele de asigurare, iar ulterior să contacteze un reprezentant al asigurătorului selectat. Explicaţia este simplă: asigurările reprezintă un serviciu şi, ca orice serviciu, au un caracter de intangibilitate.

Se achiziţionează promisiunea de a recupera un prejudiciu produs în urma riscului asigurat. Dacă evenimentul asigurat nu apare, clientul nu are ce despăgubire să primească. Astfel, caracterul de intangibilitate se accentuează.

În acelaşi timp, şi plăţile pe Internet reprezintă ceva nepalpabil, impersonal, intangibil. Practic, achiziţia on-line presupune o plată pentru ceva ce se va primi ulterior, iar în cazul asigurărilor efectul palpabilităţii riscurilor asigurate se multiplică.

Chiar şi în aceste condiţii, importanţa e-comerţului în asigurări va deveni esenţială, pe fondul dezvoltării gradului de cuprindere a acoperirii Internetului şi în contextul creşterii numărului de posesori de carduri din România.

Cum sunt prezenţi on-line asiguratorii români?

Chiar şi în aceste condiţii, importanţa e-commerţului cu asigurări nu trebuie neglijată. Cea mai atractivă variantă de folosire a Internetului de către companiile de asigurare pare aceea de a vinde asigurările on-line. Dar cum ar afecta această variantă activităţile de distribuţie tradiţionale?

Soluţia întâlnită şi aplicată de majoritatea asiguratorilor din România este utilizarea Internetului pentru sporirea productivităţii vânzării asigurărilor prin canalele de distribuţie tradiţionale, prin informarea potenţialilor clienţi cu privire la produsele de asigurare.

La asiguratorii români întâlnim trei direcţii în care este orientată relaţia cu clienţii sau cu potenţialii clienţi, prin intermediul Internetului: furnizarea informaţiilor generale despre companie, informaţii care se găsesc oricum şi în format tradiţional, interacţiune on-line cu publicul, posibilitatea de a purta o corespondenţă cu personal calificat şi furnizarea de informaţii specifice fiecărui produs şi particulare pentru situaţia fiecărui client. Nu în ultimul rând, cea de-a treia direcţie este reprezentată de vânzarea on-line.

Dintre companiile de asigurare prezente în Top 20, 19 sunt prezente cu site propriu. În toată piaţa, doar 3 oferă vânzări on-line în sensul propriu al definirii tranzacţiilor on-line. Celelalte companii oferă servicii de informare, prezentare de oferte sau cotaţii on-line, calculatoare de prime sau servicii de relaţii cu clienţii.

Atitudinea românilor faţă de e-commerce

România, Internetul, dezvoltarea mijloacelor de plată electronice şi, nu în ultimul rând, atitudinea şi receptivitatea românilor faţă de acestea sunt fundamentele pe care stă dezvoltarea e-comerţului în România.

Persoana care cumpără pe Internet are un venit mai mare şi are studii superioare. Media veniturilor necumpărătorilor este de 1.072 lei/lună, pe când cea a cumpărătorilor – de 1.945 lei/lună.

Ce tipuri de asigurări se pot vinde on-line?

Pentru a putea fi vândute on-line, poliţele de asigurare trebuie adaptate acestui proces, iar strategia de preţuri trebuie să fie diferită faţă de cea pentru produsele oferite prin mijloace tradiţionale. Practic, preţurile trebuie să fie mai mici, atât datorită costurilor reduse de distribuţie, dar şi pentru a atrage clienţii către acest nou canal de distribuţie.

În teorie, pentru client avantajul cumpărării de asigurări on-line îl reprezintă în primul rând comoditatea. Nu toate poliţele beneficiază de finalizarea tranzacţiei exclusiv on-line. Unele sunt comandate pe Internet şi apoi transmise clientului prin curier în formă fizică sau pot fi ridicate apoi de la sediile asigurătorilor.

Practic, în România se vând trei tipuri de asigurări direct de pe Internet: asigurările de călătorie în străinătate, RCA şi CASCO. Asigurările care aparţin altor clase pot fi doar comandate on-line, iar plata şi semnarea documentelor au loc prin mijloacele tradiţionale.

Care este, de fapt, viitorul asigurărilor on-line?

Folosirea Internetului va uşura procesul de management al riscului, îl va face mai puţin costisitor, mai performant, iar economia de timp obţinută în încheierea unei poliţe sau în soluţionarea unei daune ar putea fi folosită atât în avantajul clientului, cât şi în cel al companiei de asigurări. Pentru o companie de asigurare nou înfiinţată, Internetul ar permite intrarea pe o piaţă fără costuri prea mari de distribuţie.

Începând cu 2009, asigurătorii vor putea emite electronic poliţe RCA, iar din 2010 această măsură va deveni obligatorie.

Cu toate acestea, e prematur să considerăm că vânzarea on-line ar spori semnificativ cifrele de afaceri ale asiguratorilor. Ea îmbină reticenţa românilor în a cumpăra, fie şi în mod tradiţional, o asigurare cu scepticismul folosirii mijloacelor moderne de plată. Mai mult, caracterul de intangibilitate a serviciilor de asigurare este puternic accentuat de plata on-line.

Cu toate acestea, asigurătorii trebuie să fie prezenţi on-line, fie doar şi pentru simplul fapt că puterea de cumpărare a clienţilor on-line este superioară.

Alex ROŞCA, redactor-şef al Revistei PRIMM – Asigurări & Pensii

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
513

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

viiturile-dunarii-capata-conotatii-catas...

Viiturile Dunării capătă conotaţii catastrofale > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulViiturile Dunării capătă conotaţii catastrofale

Adeseori, în ultimul timp valurile Dunării nu sunt atât de melodice precum încântătoarele creaţii ale compozitorilor care le-au slăvit binefacerile. Pe teritoriul românesc ele reprezintă, mai nou, un factor dezastruos. De două ori la rând, în ultimii patru ani, viiturile Dunării pe tronsonul său inferior aveau să producă adevărate calamităţi în unele zone.

Adevărul este că Dunărea şi-a urmat cursul ei firesc înregistrat de-a lungul secolelor, de care noi nu prea mai ţinem seama. Asta şi pentru că la gestionarea sectorului hidrologic din România se află astăzi oameni care pe vremea lui Saligny sau Antipa nu puteau îndeplini nici măcar condiţia unui stagiar. Excepţie de la regulă fac puţinii oameni de ştiinţă autentici care se zbat pentru a readuce deciziile guvernamentale neprofesionale mai aproape de ceea ce ar trebui făcut în materie de hidrologie.

Autorii rândurilor de faţă nici măcar nu-şi propun să judece opera superficială a celor care au elaborat în pripă noua strategie împotriva inundaţiilor. De aceea ne rezumăm a prezenta un simplu documentar hidrografic care are la bază elemente ştiinţifice incontestabile.

Am asistat în ultimele decenii la o suită de viituri ale Dunării (1970, 1980, 1988, 2000, 2006 şi 2010), fiecare dintre acestea creând probleme sistemului de apărare, însă ultimele două viituri au avut evidente trăsături catastrofale.

S-a întipărit în amintirea locuitorilor din aşezările riverane marelui fluviu temerea de rupere a digurilor, inundarea localităţilor, pagubele omeneşti şi materiale aduse tribut furiei apelor.

În vederea stabilirii celor mai potrivite soluţii de preve-nire şi combatere a situaţiilor catastrofale cauzate de viiturile Dunării, vom analiza, sub aspectul caracteristicilor hidrologice şi efectelor produse asupra digurilor, cele două viituri ale Dunării, din 2006 şi 2010.

Caracterizarea hidrologică a viiturilor Dunării din 2006 şi 2010

- Regimul hidrologic normal al Dunării prezintă o viitură de primăvară în perioada aprilie-mai, fiind corelat cu regimul pluviometric şi topirea zăpe-zilor din primăvară pe întregul bazin hidrografic, dispus pe teritoriul celor 9 ţări parcurse de marele fluviu european.
- Remarcăm că viitura din 2006 s-a produs la o perioadă normală pentru sezonul de primăvară al cursului Dunării. Această valoare a beneficiat de aportul major de apă din ansamblul bazinului hidrografic al fluviului, deosebit de bine asigurat climatic în 2006. Aportul intern de apă din râurile afluente de pe teritoriul ţării noastre a fost mai slab, sursa climatică de alimentare a apelor interioare fiind una moderată.
- Viitura din 2010 a fost mai târzie decât situaţia normală, manifestându-se în perioada mai – iunie - iulie. Ea a fost influenţată mai puţin de aportul apelor din afara ţării (apele intrate în Dunărea românească pe la Baziaş), având la origine aportul apelor interioare.

- Determinări efectuate pe baza observaţiilor de debite intrate în ţară (pe la Baziaş) atestă că, în 2006, la producerea nucleului viiturii, volumul de apă venit din afară şi tranzitat pe Dunărea românească a fost de 51,47 miliarde mc, la un debit mediu de intrare pe la Baziaş impresionant, de 14.184 mc/s.
- Corelat cu aceste volume de apă intrate, nivelele Dunării la mira Baziaş se situau la cote ridicate, între 7,00-8,08 m, pe o durată mare de timp, de aproape o lună.
- Cu totul altfel a fost situaţia în 2010. În Dunărea românească a intrat pe la Baziaş un volum de apă de 38,12 miliarde mc., cu 26% mai redus faţă de volumul intrat în 2006 şi cu un debit mediu mai redus, de 10.759 mc/s, iar nivelele la nucleul viiturii la mira Baziaş au fost mai reduse faţă de situaţia din 2006 cu aproximativ 1 m, pe o durată scurtă (de cca. o săptămână), de peste 3 ori mai mică faţă de cea din 2006.
- Deci, se desprinde clar ideea că, în anul 2006, apa intrată în ţară a prevalat asupra volumului scurgerilor Dunării, în raport cu aportul apelor interioare, determinând o viitură de mare periculozitate şi cu efecte dezastruoase.

Presiunea asupra digurilor

În privinţa presiunii exercitate de apă asupra digurilor şi pericolelor de inundabilitate, între cele două viituri sunt diferenţe mari.

- pe majoritatea cursului Dunării româneşti, în amonte de Brăila (pe 84% din totalul traseului), nivelele viiturii din 2006 le-au depăşit pe cele ale viiturii din 2010, cu valori crescând progresiv din aval spre amonte, de la 18 cm la Hârşova, la 140-150 cm la Calafat - Gruia.
- doar pe tronsonul Brăila - Tulcea, viitura din 2010 a depăşit viitura din 2006, cu valori în limitele a 2 cm la Tulcea şi 14 cm la Brăila.

Impactul Siretului

Efectul Siretului în crearea remuului la confluenţa şi în presurizarea Dunării la viitura din 2010 pare a fi unul dezastruos.

- În anul 2010 râurile interioare şi mai ales cele afluente în tronsonul inferior al Dunării (Siret - Prut) au barat scurgerea în perioada vârfului de viitură la Dunăre, creând remuul şi ridicând la poziţii deosebite nivelele Dunării în zonele Brăila, Galaţi, Tulcea. Această acumulare imensă de apă a depăşit nivelele istorice, inclusiv pe cele ale viiturii din 2006.
- Fenomenul anual s-a corelat cu bogăţia în precipitaţii produsă în 2010 pe teritoriul României. Precipitaţiile în acest răstimp au depăşit norma lunară de 2-3 ori, tocmai în lunile iunie-iulie, perioada producerii viiturii Dunării.
- De altfel, aceasta situaţie constituie cauza pentru care viitura din 2010 a fost mai periculoasă faţă de 2006 pe tronsonul Brăila - Tulcea.
- Diferenţele mari dintre conformaţia viiturilor Siretului în cele două situaţii 2006 şi 2010, sunt redate în tabelul în care se prezintă coincidenţele viiturilor produse pe Siret şi Dunăre.

În 2006, nivelele Siretului (cote absolute) la mira Lungoci au fost cuprinse în limitele 14,22-15,08 m, cu debite în limitele 528-1013 mc/s, în timp ce în 2010 a înregistrat poziţii ale nivelelor superioare, de 15,88-18,89 m, respectiv cu 2-4 m mai ridicate, datorită debitului foarte mare de scurgere (2227-2495 mc/s), de 2,5-5 ori mai mare decât în 2006. La confluenţa cu Dunărea (mira Şendreni), Siretul prezenta nivele mai mari cu 1,30 m faţă de Brăila şi 2,10 m faţă de Galaţi, creând remuul ce a determinat creşterile excepţionale de nivele la Brăila şi Galaţi.

- Depresurizarea rapidă a Dunării în 2010, în urma scăderii accentuate a nivelului Siretului, este atestată de descreşterea foarte mare a nivelelor Dunării, de 11,7-22,8 cm/zi, faţă de 2006, când aceasta a fost de 3,2-5,6 cm/zi.

Comportamentul digurilor

Acesta exprimat prin fenomenele de hidraulică subterană manifestate la cele două viituri (infiltraţiile apei prin corp şi pe sub dig determinând înmuierea, apariţia supurărilor şi izvoarelor pe taluze şi la baza digurilor, antrenarea materialului pământos din dig, prezenţa grifoanelor în zonele adiacente digurilor), s-a diferenţiat la cele două viituri.

Diferenţierea de comportament s-a corelat cu înălţimea coloanei de apă în faţa digului (mărimea cotei apei) şi durata menţinerii acesteia.

- În acest sens se poate preciza că viitura din 2006, la care nivelele până la Brăila au depăşit pe cele istorice şi pe cele din 2010 cu valori foarte mari, a produs daunele cele mai mari, soldându-se cu inundări prin ruperea digurilor la 8 incinte totalizând 71.749 ha. Ele au fost urmate de inundări controlate (spargerea digurilor) la două incinte, totalizând 15.607 ha. Este de precizat că totalul luncii îndiguite inundate acoperă o suprafaţă de 87.356 ha, respectiv 20% din totalul suprafeţei îndiguite din Lunca Dunării româneşti, de 430.000 ha.

După retragerea apelor, digurile incintelor inundate s-au refăcut, apele rămase s-au evacuat, construcţiile degradate şi distruse s-au remediat şi reconstruit, iar revenirea la exploatarea agricolă integrală a teritoriilor inundate s-a realizat progresiv, în câţiva ani.

• Viitura din 2010 a fost complet diferită faţă de cea din 2006, prezentând caracteristici catastrofale, aşa cum precizam anterior, doar pe tronsonul inferior al Dunării româneşti. Această stare a fost cauzată cu precădere de aportul de apă al râurilor interioare.

De altfel, efectul destructiv al Dunării în 2010 s-a concretizat prin ameninţarea cu depăşirea iminentă a coronamentului digurilor în zona Brăilei şi în aval, inundarea unor zone din localităţile riverane Dunării în aval de Hârşova (Brăila, Galaţi, Tulcea) şi ruperea digului unei singure incinte, Ciobanu - Garliciu (situată pe malul dobrogean în aval de Hârşova), având o suprafaţă de cca 3.000 ha.

• O analiză profesională privind starea şi comportamentul digurilor din sectorul Hârşova - Galaţi atestă o creştere de aproape două ori a zonelor cu infiltraţii puternice prin corpul digului şi pe sub dig, în 2006 faţă de 2010, şi totodată cerinţa de supraînălţări de coronamente pe lungimi mai mari cu aproape 50%. Din cauza duratei mare de staţionare a apei la cote foarte ridicate în faţa digurilor, zonele cu exces de apă în arealele vecine digurilor, precum şi prezenţa grifoanelor au depăşit ca extindere în 2006 pe cele din 2010 de aproape două ori.

Soluţii complexe de control

• Soluţiile nefundamentate de a depresuriza nivelele catastrofale ale Dunării prin spargerea digurilor, aşa cum s-a constatat şi menţionat în studiul regimului hidrologic al Dunării la viitura din 2006, s-au dovedit total neeficiente. Scăderea nivelelor în aval în urma acestor spargeri au fost nesemnificative, de ordinul a 10-20 cm, pe durate de timp scurte, de 1-3 zile.

Considerăm că soluţia de a reecologiza Lunca Dunării prin crearea unui sistem de zone libere de dig (prin trecerea unor incinte îndiguite în regim permanent de inundabilitate) este hazardată din cauza complexităţii modificărilor hidrologice şi nu asigură atenuarea viiturilor, aşa cum s-a dovedit în 2006, şi va determina poluarea zonelor inundate respective şi atingerea reversului opţiunii, degradarea mediului.

• Sistemul de apărare la Dunăre, constituit din diguri proiectate pe baza studiilor privind regimul hidrologic al fluviului din perioadele anterioare, trebuie reconsiderat, ţinând seama de modificările hidrologice esenţiale văzute la ultimele viituri ale Dunării. Reproiectarea trebuie să ia în considerare ridicarea nivelului de calcul al cotei coronamentului digurilor şi, totodată, modificările conformaţiei corpului digului care să ţină seama de coloane de apă mult mai înalte în faţa digurilor şi pe durate mult mai mari decât cele avute în vedere prin proiectările anterioare din perioada 1960-1970.

• Viitura Dunării din 2010 a atestat că viiturile coincidente ale afluenţilor cu viitura fluviului au determinat prin fenomenele de remuul (bararea scurgerii Dunării la confluenţe) creşteri de cote care nu au mai fost întâlnite în observaţiile istorice anterioare. Se induce posibilitatea de a controla viitura fluviului şi prin controlul scurgerilor pe afluenţi, prin crearea de barări şi reţinerea apei la viitură în aceste rezervoare de retenţie.

• Se impune crearea unui sistem integrat de monitorizare a complexului de soluţii privind scurgerile apei pe versanţi, afluenţi şi pe fluviu, diversele ipostaze hidrologice putând fi armonizate prin acţiunile din cadrul sistemului.

Dr. ing. Ioan Vişinescu

Dr. ing. Marcel Bularda

Staţiunea de Cercetare -Dezvoltare Agricolă Brăila

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2010 Vizualizari:
1346

☐

° Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ed537
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vin Floriile cu soare?

A venit, iată, sărbătoarea Floriilor... Şi parcă ieri vorbeam despre Crăciun şi Revelion... Când a trecut atâta timp? Când a sosit la noi iar primăvara? Mai e doar o săptămână până la Sfintele Paşti! În miros de lalele şi zambile, ne amintim în ziua Floriilor de intrarea triumfală a lui Iisus în Ierusalim.

Minunile lui Iisus

Floriile, ca şi Paştele, nu au o dată fixă în calendar. Dar cele două sunt, inevitabil, legate. Întâi, cu o săptămână înainte de Paşti, sărbătorim Floriile. Sau, cum se mai zice în calendarul ortodox, Duminica Stâlparilor.

Se dusese vestea în lume despre minunea fără precedent înfăptuită de Iisus: învierea din morţi a lui Lazăr. Aşa că, atunci când Acesta a pornit la drum, către Ierusalim, toţi îi ieşeau în cale cu flori şi ramuri de măslin pe care i le întindeau în cale şi strigau: „Osana, osana, Fiul lui David! Osana, bine este cuvântat cel ce vine în numele Domnului!". Călare pe mânzul de asin cum nu mai stătuse nimeni, Iisus primea ofranda oamenilor şi înainta în tăcere, gândindu-se că mulţimile sunt întotdeauna schimbătoare.

Lumea se bucura, dar mai-marii iudeilor erau copleşiţi de gânduri necurate. Ei îşi vedeau, pe măsură ce poporul credea în Mesia, ştirbite autoritatea şi influenţa şi au pus gând să-L omoare, ca să nu ajungă toată lumea să creadă în El. „Mai de folos ne este, spunea arhiereul Caiafa, să moară un om pentru popor, decât să piară un întreg neam".

Deşi cărturarii şi arhiereii încercau să-l prindă pe Iisus şi să-l dea pieirii, nu reuşeau încă, pentru că lumea se ţinea după el şi îl asculta în tot ce spunea. Şi nici ucenicii săi nu se desprindeau de lângă Învăţătorul lor. „Ceartă-ţi ucenicii!" strigau membrii Sinedriului către Iisus. Iar Iisus răspundea: „Dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga!".

Episodul alungării negustorilor din templul lui Dumnezeu – „Casa mea, casă de rugăciune se va chema, iar voi o faceţi peşteră de tâlhari!" – de-a dreptul este covârşitor pentru arhierei. Erau, astfel, zdruncinate nu numai puterea şi cuvântul lor în cetate, ci şi modalitatea de înavuţire, căci, prin gonirea pângăritorilor din templu, ei nu mai reuşeau să vândă nimic întru sporirea averilor.

La fel ca oamenii mari, şi copiii s-au bucurat de venirea lui Hristos şi L-au primit cu urale şi bucurie. Iar El, se învârtea printre suferinzi şi le vindeca neputinţele: orbilor dădea vedere, slabilor dădea putere, şchiopilor dădea forţa de a merge normal. Când vedeau toate aceste minuni, oamenii simpli se bucurau şi mai tare, iar capii lor căutau cu şi mai multă disperare să-L piardă. Iisus devenea pentru ei un tot mai mare pericol. Trebuia să moară. Este momentul în care începe Săptămâna Patimilor. Nu se mai mănâncă urzici şi nici mâncăruri drese cu oţet.

Tradiţii

De Florii, ramuri de salcie şi flori sunt duse în biserici la sfinţit. Se aduc apoi acasă şi se aşază la icoane, pentru

a proteja casele şi pe stăpânii lor de rele. Când cineva din familie are vreo problemă de sănătate, în apa în care se spală se pun flori sfinţite în ziua de Florii şi se găseşte, astfel, remediu.
Preoţii aprind lumânări, ca simbol al victoriei vieţii asupra morţii. Fetele de măritat pun seara busuioc sub pernă, ca să îşi viseze ursitul. Tot din această zi, natura se trezeşte definitiv la viaţă, înflorind în grădini florile şi pomii. În ziua de Florii nu e bine să se spele cineva pe cap, căci, se spune, va albi repede, ca florile pomilor. Dar e bine să ne împărtăşim în această sfântă zi, ca să se îndeplinească dorinţele. În popor se spune că, aşa cum va fi vremea în ziua de Florii aşa va fi şi o săptămână mai târziu, de Paşti.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.7, 1-15 APRILIE 2009 Vizualizari:
686

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 96f08
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vin vremuri grele pentru crescătorii de animale > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Vin vremuri grele pentru crescătorii de animale

Scumpirea furajelor, pe fondul secetei, dă serioase bătăi de cap crescătorilor de animale, care şi-au scos vitele la vânzare pentru că nu mai au suficiente furaje. Aceştia se tem că nu vor mai rezista multă vreme dacă nu scumpesc produsele, însă le e frică să nu rămână fără cumpărători. O situaţie destul de complicată aşadar, pe care doar piaţa o va putea regla în următoarea perioadă.

Furajele reprezintă 70% din preţul cărnii de porc

Stanca Tudor, director executiv al Asociaţiei Producătorilor de Carne de Porc din România, spune că se aşteaptă la majorarea preţurilor la furaje, poate chiar la dublarea acestora comparativ cu perioada similară de anul trecut. Majorarea preţurilor se va vedea „imediat“ şi în preţurile de vânzare a cărnii de porc, deoarece crescătorii nu dispun de stocuri de furaje.

Practic, vom asista la un joc între creşterea preţurilor şi puterea de absorbţie a acestora din partea pieţei. Crescătorii se tem însă că vor ieşi în pierdere dacă măresc preţurile, din cauza puterii reduse de cumpărare a populaţiei.

Reprezentantul asociaţiei nu exclude chiar posibilitatea ca unele ferme să reducă din efectivele de animale sau chiar să-şi închidă porţile.

„Vom vedea cu adevărat care este situaţia la sfârşitul lunii septembrie, când ar trebui să fie populate fermele cu purcei. Atunci vom şti cine îşi mai permite să populeze“, spune Tudor.

Efectivele de porcine s-au ridicat anul trecut la circa 4,1 milioane de capete, comparativ cu 5,3 milioane de capete în 2010. Circa 40% din consumul intern de carne de porc este asigurat din import. Cei mai mari producători la nivel local sunt Smithfield România şi Vegetal Trading, parte a grupului Marex Brăila. Consumul intern de carne de porc este de 32 kg pe cap de locuitor, faţă de 42 kg în Europa.

Crescătorii de păsări se tem să scumpească produsele

Chiar dacă preţurile la furajele finite s-au mărit deja cu circa 25% faţă de intervalul similar de anul trecut, crescătorii de păsări nu au recurs la majorări de preţuri, deoarece ştiu că puterea de cumpărare a populaţiei este mică, susţine Ilie Van, preşedintele Uniunii Crescătorilor de Păsări din România.

Ce se va întâmpla însă în viitor este greu de prognozat, mai ales că preţurile la cereale cresc de la o zi la alta.

„Noi n-am vrea să scumpim, pentru că nu se cumpără produsele. E o situaţie fără ieşire, pentru că în România, de exemplu, s-a ajuns chiar ca preţurile la cereale să fie mai mari decât cele de la Rotterdam“, spune Ilie Van.

Majorarea preţurilor la cereale descurajează însă crescătorii. „Într-o primă fază, cei care au animale în curte sunt dispuşi să cumpere ce-reale mai scumpe pentru ca acestea să nu moară de foame, după care reduc efectivele, iar apoi renunţă pur şi simplu să mai crească animale“, spune Van.

Cât despre crescătorii industriali, specialistul susţine că deocamdată parametrii la care funcţiona sectorul avicol, la sfârşitul lunii iulie, erau superiori celor de anul trecut, în condiţiile în care consumul intern de carne şi ouă se menţinea la acelaşi nivel ca în 2011. Şi producţia era în creştere cu circa 10% faţă de intervalul similar din 2011, fiind susţinută de exporturi. Livrările de carne la extern s-au majorat în primele şase luni la 45.000 de tone, raportat la 38.000 de tone în primul semestru de anul trecut. De menţionat că pe piaţa externă ajung produse precum carne procesată, piept de pasăre, file de piept sau semipreparate, preţurile la export fiind superioare celor de pe piaţa locală.

Producţia de carne de pasăre este estimată în acest an la circa 450.000 de tone, raportat la 430.000 de tone, anul trecut.

Bovinele se vând pe capete

Cel mai afectat de scumpirea cerealelor pare să fie sectorul de creştere a bovinelor. Încă din luna august fermierii spuneau că au scos un număr mare de animale la vânzare pentru că nu mai aveau furaje. Unii şi-au pus chiar fermele la vânzare pe site-urile de anunţuri agricole, speriaţi de evoluţia preţurilor la furaje.

Pentru că nu există cumpărători, cele mai multe animale vor ajunge cel mai probabil la abator. Din păcate, fermierii dispuşi să facă un astfel de gest nu sunt deloc puţini. Chiar şi Costel Caraş, preşedintele Sindicatului Crescătorilor de Bovine, spune că ar vrea să vândă 30 de vaci de rasă aduse din Danemarca, pentru că nu are furaje suficiente pentru a le asigura hrana. Nici nu-l mai interesează că a plătit 2.000 de euro pe animal, acum este dispus să vândă vacile şi cu 1.200 de euro bucata, numai să găsească cumpărători. Oricum, la abator nu primeşte mai mult de 800 de euro pe animal.

Cu această situaţie se confruntă o mare parte din crescători. Aceştia susţin că pentru a-şi putea continua activitatea ar trebui să se majoreze preţul de achiziţie a laptelui cu cel puţin 30%, lucru greu de realizat, mai ales că e dificil de negociat cu procesatorii, iar contractele se încheie în general pe termen lung.

Efectivele de bovine s-au redus în ultimii ani de la 2,8 milioane de capete, în 2007, la 2,1 milioane de capete, anul trecut, în timp ce producţia de lapte s-a diminuat de la 54,8 milioane de hectolitri, în 2007, la 43,8 milioane de hectolitri în 2011, potrivit datelor furnizate de Ministerul Agriculturii. Aproape un sfert din laptele procesat în România provine de la exploataţii individuale cu 1-2 animale, care deţin peste 80% din efectivele de bovine din România, potrivit datelor APRIL.

Şi Ministerul Agriculturii recunoaşte că vor fi scumpiri

Chiar dacă reprezentanţii principalelor patronate din zootehnie se feresc să avanseze cifre cu privire la eventualele scumpiri la carne şi lactate, este mai mult ca sigur că acestea vor avea loc, dacă nu în septembrie, în lunile următoare. Până şi ministrul Agriculturii, Daniel Constantin, declara spre sfârşitul lunii august la Sibiu că majorarea preţurilor la grâu, porumb sau floarea-soarelui cu până la 30% în acest an se va vedea şi în preţurile produselor la raft, cel mai probabil fiind vorba de câteva procente. Oricum, piaţa va fi cea care va decide, preciza Constantin.

La sfârşitul lunii august, kilogramul de grâu, dar şi cel de porumb se vindea cu peste 1 leu – aproape dublu faţă de anul trecut, iar la floarea-soarelui preţul era de circa 2 lei pe kg.

Ioana GUŢE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
718

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f

Vînători, o comună într-o continuă dinamică

Am ajuns aici mânată de o mare curiozitate, şi nu puţine au fost emoţiile care m-au însoţit, căci cea care slujeşte această comună este privită de mulţi drept „prinţesa războinică“, sub armura căreia rar întrevezi vreo urmă de slăbiciune. Cu alura sa dură, doamna primar a lăsat să-i scape însă, chiar de la prima discuţie, o ironică încurajare: „Nu-ţi fie teamă, avem ce vorbi!“. Aşa am descoperit în spatele măştii de femeie aprigă, rămasă fără sprijin mult prea devreme, un om ca toţi oamenii, înzestrat însă cu un mare har, atât de util în îndeplinirea funcţiei sale. Primăriţa comunei Vînători posedă acea îmbinare între spiritul dârz, de conducător, şi acel mod de a se implica afectiv, caracteristic unei femei, mai întâi de toate mamă de carieră.

„Fă-te frate cu dracu', până treci puntea“ pare a fi deviza după care se ghidează în viaţă. Alimentarea cu apă s-a numit „puntea“ pe care a trebuit să o traverseze ea. Cel puţin aşa îşi justifică doamna primar Murgu Sicuţa decizia de a se alătura în timpul primului mandat unei alte formaţiuni politice, alta decât cea care a consacrat-o, dar care drept răsplată îi oferea resursele necesare pentru a face, pentru comuna ei, diferenţa dintre sălbăticie şi civilizaţie.

Un stigmat purtător de neplăceri…

Agronom de profesie, a venit în Vînători în 1989 ca inginer-şef la ferma CAP-ului, apoi în cea mai mare societate care a luat naştere după desfiinţarea acestuia. Din 2004 a considerat că trebuie să intervină puţin şi în administraţia comunei, condusă încă din '90 de profesori şi politicieni care „fie nu reuşeau, fie nu înţelegeau, fie ...nu voiau să rezolve lucrurile”, după cum spune ea.

Locuitorii au încurajat-o să intre la primărie şi mai ales soţul, tot agronom, specialist de mare calibru, cum îl descriu cei care l-au cunoscut şi pe care doamna primar îl oma-giază pe tot parcursul discuţiei. A avut nevoie şi de un partid care să o susţină, dar implicarea politicului în problemele comunităţii este un fapt pe care ea nu-l poate înţelege şi despre care aminteşte mereu, cu amărăciune. „Dar una este viaţa politică privită din afară şi altfel stau lucrurile când îţi desfăşori activitatea direct în cadrul ei…“ A renunţat la încercările de a beneficia de finanţare prin fondurile europene, considerând că ele sunt accesate tot pe criterii politice. „În plus, când te bucuri de statutul de comună înstărită şi cu un mare potenţial economic, atunci sprijinul este şi mai mic“, mai spune primăriţa, care din acest motiv a hotărât să se gospodărească singură, după propriile puteri.

Asul din mânecă, învecinarea cu oraşul

La baza acestei prosperităţi, care i-a atras şi multe neajunsuri, stă în primul rând faptul că Vînători este o comună situată în imediata apro-piere a oraşului Galaţi. Pe raza acesteia îşi desfăşoară activitatea o serie de unităţi economice mari: fabrici de mobilă, uşi, hârtie, distribuitori de utilaje agricole, depozite, chiar şi un vestit retailer, dar şi mici producători individuali. Acestea contribuie substanţial la dezvoltarea comunei atât prin locurile de muncă pe care le oferă localnicilor, cât şi prin taxele şi impozitele care atârnă greu în bugetul primăriei. În ultimii ani, ca în orice comună limitrofă oraşului, vilele gen conac au înflorit precum ciupercile după ploaie deşi terenul, la mare căutare prin 2004-2006, nu era deloc ieftin. Cei mai îndrăzneţi au construit şi câteva cartiere de case pentru vân-zare. Mulţi tineri s-au realizat în afară, în Spania în mod special, şi au investit aici în case sau chiar în afaceri.

Şi totuşi, agricultura…

În avalanşa de orăşeni dornici să dea oricât pentru un trai tihnit, dar nu prea departe de civilizaţie, comuna a mai rămas cu surprinzător de mult teren agricol, zona fiind una cu tradiţie în cultura legumelor - predominant ceapă şi rădăcinoase -, precum şi a cartofului. Acestea se cultivă pe 1.000 din cele 4.000 ha de teren agricol al comunei, restul pământului fiind exploatat de trei societăţi mai importante, axate pe cultura mare, dar şi de câţiva mici producători care lucrează pământul în familie. Mulţi dintre ei şi-au luat utilaje de ultimă generaţie şi au investit în modernizare accesând SAPARD-ul şi mai nou PNDR-ul.

„Vînătorenii”, cum le spune doamna primar, au fost dintotdeauna gospodari şi au avut de muncă, suprafaţa comunei fiind presărată cu avicole, abatoare, numeroase ferme vegetale, 400 ha de vie, din care se mai lucrează poate 100 ha, şi chiar o livadă de 120 ha, care însă a fost rasă efectiv de „noul sistem”. Mulţi dintre locuitori se ocupau cu creşterea animalelor, dar au renunţat odată cu împărţirea terenurilor şi dispariţia unui islaz comunal, cum era odată.

Promisiuni respectate

„Când oamenii îşi pun baza în tine este foarte important să le promiţi atât cât ştii că poţi face”, afirmă primăriţa. Aşa încât de la bun început a ţinut să rezolve problema alimentării cu apă, care, după părerea sa, trebuia făcută încă din ‘90. Asta-i durea cel mai mult pe oameni, cu atât mai mult cu cât, fiind vorba de o importantă zonă agricolă, fertilizarea intensivă a dus în timp la levigarea nitriţilor şi nitraţilor în adânc, făcând improprie consumului apa din fântâni. Astăzi în două din cele trei sate lucrările de alimentare s-au încheiat, iar pentru cel de-al treilea sat documentaţia de întocmire a proiectului pentru apă şi canalizare este în lucru. În acelaşi interval, comuna a fost racordată şi la reţeaua de gaze, lucrare care s-a încheiat în 2007. Fondul funciar a fost o altă prioritate, aici fiind nevoie urgentă să se facă ordine, după cum spune doamna primar. Acum, problemele ce ţineau de dreptul de proprietate asupra terenului sunt rezolvate: toată lumea ştie unde are pământul, astfel încât să-l poată lucra, da în arendă sau înstrăina.

Prioritate: problemele sociale

După ce a rezolvat problemele esenţiale ale comunei, primăriţa şi-a îndreptat atenţia către aspectele sociale care îi privesc pe cei 5.000 de locuitori. A vrut ca fiecare dintre cele trei sate - Vînători, Odaia Manolache şi Costi - să aibă propriile şcoli şi grădiniţe. Ele existau de altfel, dar erau destul de părăginite. Aşa încât în primul mandat s-a ocupat de renovarea lor, dotându-le totodată la standarde demne de secolul în care trăim. Pentru copiii ai căror părinţi au probleme financiare şi-a propus să ridice un cămin, unde aceştia să poată primi zilnic măcar o masă caldă. Anul acesta a demarat şi construcţia unui cămin cultural în satul Odaia Manolache din fonduri proprii, deşi undeva într-un sertar de la Ministerul Culturii zace de mult timp un proiect în acest sens, declarat eligibil. Primăriţa vrea să încheie până în vară şi amenajarea unui nou teren de sport, întrucât echipa de fotbal Avântul Vânători a intrat în divizia C.

Dacă mai are o nemulţumire, aceea ar fi că nu a reuşit să le facă rost de o bucăţică de pământ tine-rilor căsătoriţi care vor să rămână în satele lor. Asta pentru că nimeni nu a luat în calcul acest lucru atunci când s-a făcut împărţirea pământului, mult teren fiind înstrăinat iresponsabil după anii ‘90. În rest, deşi traiul ei nu este deloc unul liniştit, se declară încântată de comuna sa pe care singură o caracterizează drept una aflată într-o dinamică continuă. Vecinătatea cu oraşul face ca localnicii comunei să aibă un standard de viaţă ridicat, pe care fac tot posibilul să şi-l păstreze, iar acolo unde poate doamna primar încearcă să le întindă o mână de ajutor. „Este o activitate care îmi face plăcere, lucrul cu oamenii mi-a fost sortit”, se mai aude de sub masca cu chip de războinic a doamnei primar.

Pagini realizate de Valentina ŞOIMU

LUMEA SATULUI NR.6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
756
☐
˚ Comentarii

□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vindem pământ, mult şi ieftin

Cetăţenii străini deţin în România la ora actuală peste 700.000 de hectare, suprafaţă ce reprezintă aproximativ 8,5 % din terenurile arabile. Potrivit ministrului Agriculturii, Valeriu Tabără, acest fenomen se accentuează de la un an la altul din cauza legislaţiei permisive, elaborată în 1993. Astfel, dacă în 2010 existau 635 de exploatații aflate în posesia persoanelor fizice ori juridice străine, în prezent numărul acestora a crescut la 709.

În topul cumpărătorilor se numără Italia cu 24,29%, Germania cu 15,48%, țările arabe (Irak, Iran, Liban, Siria și Arabia Saudită) 9,98%, Ungaria cu 8,17%, Austria cu 6,13%, Spania cu 6,22%, Danemarca cu 4,52%, Olanda și Grecia cu câte 2,4% şi Turcia cu 0,78%. De aseme-nea, prin sistemul offshore, au mai fost cumpărate suprafeţe din arabilul României de către cetăţeni din Malta, Cipru, Monaco, San Marino și Luxemburg, alte 5,91%.

Interesul sporit față de terenurile arabile din România este generat de preţul scăzut, cifrat între 1.500-2.500 de euro/ha și cel mult 4.000-5.000 de euro/ha pentru suprafeţele situate în clasa I de calitate, în vreme ce în ţările UE cu agricultură dezvoltată tranzacționarea poate ajunge până la 10.000-15.000 de euro/ha. După părerea ministrului, investițiile străine în agricultură nu constituie un pericol, ci modul în care acestea sunt valorificate. Producția obținută de străini în România poate să fie valorificată integral, în exterior sau în țările lor de origine. „Aceasta este o problemă, pe care o avem în atenție“, precizează ministrul Tabără. În perspectiva perioadei 2016-2020, conform Tratatului de aderare, România ar trebui să-și deschidă piața funciară, pentru cetățenii nerezidenți. Demn de menţionat este faptul că, spre deosebire de România, ţări precum Ungaria, Cehia, Slovacia și Polonia, nu au vândut sub nicio formă terenuri străinilor, astfel de tranzacţii făcându-se numai prin intermediul unor cetățeni rezidenţi.

În ţara noastră, pentru ca străinii să devină proprietari de pământ trebuie să obțină cetățenie română, în cazul persoanelor fizice, şi să aibă sediul firmei pe teritoriul autohton în cazul persoanelor juridice. „Cred că și noi trebuie să prelungim legislația care interzice vânzarea terenurilor agricole către nerezidenți“, este de părere ministrul Agriculturii. La nivelul ţării, județele cu exploatații deţinute de străini, având peste 200 ha sunt Timiș 126, Arad 107, Bihor 25, Caraș-Severin 31, Satu Mare 4, Alba 14, Dolj 40, Argeș 7, Iași 10, Călărași 22, Teleorman 16 și altele.

Italienii, în topul cumpărătorilor

Tiberiu Lelescu, director executiv DAJ Timiş: „La noi în judeţ sunt 41.180 ha vândute către străini. Dar nu am convingerea că cifra este corectă. Datele sunt colectate de la primării. Acestea nu au nicio obligaţie legală să furnizeze informaţii către noi –, dar am avut senzaţia că există reticenţă, ori nu vor să spună care este situaţia în realitate. Nu ştiu de ce au vrut oamenii să scape de pământ: să nu-l mai muncească, s-au speriat de impozit, de amenzi... Dar a fost o perioadă când toată lumea vindea pe capete, la preţuri de nimic.

Imaginaţi-vă că, la început, s-a dat hectarul cu 100 de mărci! Străinii, care nu se pot apropia de pământ în ţările lor, au speculat momentul, cunoşteau valoarea terenului, aşa că au făcut probabil afacerea vieţii lor devenind mari proprietari în România. Cred că italienii au cel mai mult teren, apoi spaniolii, danezii, austriecii, germanii, ungurii. Acolo unde terenul este în clasa I de fertilitate, pământul este cultivat. Cam 60% este lucrat. Restul este ţinut pentru raţiuni imobiliare, tranzacţii, speculă, intermedieri... Cel mai rău este că pe aceste suprafeţe pârloagă se primesc subvenţii!"

Vasilica Pocotilă, director executiv DAJ Ialomiţa: „Aş vrea să reţinem că terenurile sunt cumpărate de firme româneşti, deci persoane juridice din România, cu acţionariat străin. La noi tot terenul este lucrat. Firmele cu patroni străini nu au cumpărat pământul pentru a specula ulterior piaţa, să-l vândă când o fi mai scump, ci efectiv fac producţie, şi una foarte bună. Societăţile respective nu cultivă doar terenurile pe care au devenit proprietare, ci şi alte suprafeţe luate în arendă.

Din 370.000 ha, cât are Ialomiţa teren agricol, străinii au cumpărat un procent minor: 5 societăţi cu patroni italieni - 2.879 ha, 8 societăţi cu acţionari danezi - 2.954 ha, 2 societăţi cu olandezi - 180 ha, 1 societate cu patronat francez - 1.220 ha, 5 societăţi cu portughezi - 721 ha, 3 societăţi cu acţionariat turc - 265 ha, 6 firme cu greci - 115 ha şi 69 ha - firme cu patroni de alte naţionalităţi. Producţia este lăsată în ţară, nu-i dusă nicăieri, poate profitul este reinvestit în alte ţări, nu ştiu. Sau poate chiar la noi. De ce au vândut oamenii? Or fi avut probleme, aveau nevoie de bani urgent, altminteri nu se poate explica de ce se bucură la 3-6.000 lei/ha, fiindcă valoarea reală a pământului este mult mai mare."

Investitorii străini fug de pământul sălăjenilor

Sălajul este unul dintre puţinele judeţe sau poate chiar singurul unde niciun investitor străin nu a cumpărat sau arendat nici măcar un metru de teren agricol. Directorul executiv al Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Sălaj, Ioan Bujiţă, afirmă că terenurile agricole din judeţ nu sunt atractive pentru străini pentru simplul fapt că majoritatea se află în zone de deal, unde predomină horticultura şi viticultura. „Nu avem niciun investitor străin care să fi cumpărat terenuri agricole în judeţul nostru. Asta cu toate că preţurile sunt dintre cele mai mici. Avem zone, spre exemplu, unde un hectar de teren agricol este scos la vânzare şi cu 150-200 de euro, dar nu cumpără nimeni şi nici investitori străini nu avem." În urmă cu doi ani, o delegaţie a celei mai mari asociaţii a crescătorilor de ovine din Norvegia a fost prezentă în Sălaj cu intenţia de a analiza eventuale oportunităţi de arendare a unor terenuri agricole pentru înfiinţarea unor ferme de ovine, dar totul a rămas la stadiul de simplă vizită. Potrivit datelor DADR Sălaj, mii de hectare de terenuri agricole au fost scoase de ani de zile la vânzare în judeţ, dar fără vreun rezultat pentru că cei interesaţi să investească în domeniul agricol sunt aproape inexistenţi, iar de tineri nici nu poate fi vorba.

Tot din datele DADR reiese că mai bine de jumătate din suprafaţa agricolă a judeţului Sălaj este necultivată de ani de zile. Gheorghe Stanciu este un fost investitor în agricultură care a renunţat însă din considerente ce ţin de rentabilitate. Fostul fermier consideră că venirea unui investitor străin în Sălaj ar putea revigora segmentul agricol. „Ar fi bine dacă ar cumpăra terenuri agricole chiar şi un investitor străin. De ce să nu fie bine? Îmediat după 1990 toţi au vrut pământurile luate cu forţa, iar acum stau nelucrate cu miile de hectare şi nimeni nu le vrea." S-a ajuns în situaţia în care aproape toate terenurile agricole s-au transformat în păşuni folositoare doar pentru crescătorii de ovine, fiind singurul sector de activitate care s-a dezvoltat în ultimii ani în judeţul Sălaj.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 1, 1-15 IANUARIE 2012 Vizualizari:
1048

□

Comentarii

□

□

1. D.D -- (4-January-2012)Instrainarea in ritm alert si la preturi derizorii a: pamatului, petrolului, aurului si altor bogatii apartinand romanilor saracim generatiile noastre viitoare si ne irosim orice posibilitate de revenire economica si de inapoiere a unei parti dintre tinerii plecati. Plecarea tinerilor ar trebui sa alerteze in egala masura politicienii, fiindca creeaza dezechilibre care vor periclita grav si iremediabil insasi natiunea romana! Ajunge cu flagelul descreierarii si vanzarii a tot si toate, am ajuns sa ne facem mai mult rau decat au reusit imperii si tradari de secole!!! Nu exagerez, ci evaluez.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vine-iepurasul_l250.html

Vine iepuraşul! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulVine iepuraşul!

Şi totuşi, de la o vreme, de Paşti la noi vine şi iepuraşul. El simbolizează fertilitatea şi obiceiul legat de el este din vremea precreştină. Şi despre iepuraş a ajuns până în zilele noastre o legendă, e drept mai mult a nordicilor decât a noastră. Zeiţa Eostre a găsit într-o iarnă, pe când se plimba pe câmp, o pasăre rănită. Nu a putut să o salveze de la moarte decât transformând-o într-o iepuroaică. Dar o iepuroaică oarecum ciudată, căci ea făcea şi depunea pe mai departe ouă.

Conştientă că murea fără salvatoarea sa, iepuroaica a început să înfrumuseţeze ouăle făcute şi apoi i le-a dăruit zeiţei. Şi astăzi, în Olanda, copiii aşteaptă iepuraşul care face un cuib plin de ouă colorate. Aşa s-a născut tradiţia primitului de daruri cu ocazia Paştelui. În cultura chineză, iepurele ar trăi pe Lună unde macină orezul, adică esenţa vieţii pentru chinezi. La unele popoare despre iepure se crede că a adus omenirii focul, iar la altele că a inventat scrisul. Germanicii îl ştiu pe iepure ca pe aducătorul primăverii, drept care, la începutul acestui anotimp, ei fac dulciuri în formă de iepure.

Tradiţia oului de Paşti

Şi alte ţări creştine din Europa păstrează tradiţia oului de Paşti. De exemplu, în Anglia se fac cadou ouă foarte mari din ciocolată, în Bulgaria, măicuţele pictează ouă pe care le dăruiesc credincioşilor la slujbe, în Elveţia se crede că ouăle de Paşti sunt făcute de iepuraşi sau cuci, în Olanda copiii caută prin iarbă ouă vopsite de părinţi în verde, în Suedia se ornează ouăle cu desene hazlii şi cu versuri în rime, iar în Ungaria ouăle sunt desenate cu stoguri de fân, case, fântâni cu cumpănă şi femei cu coşuri în mâini.

(N.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
588
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vine-primavara-vine-astenia_254.html

Vine primăvara, vine astenia!

Tuturor ne pare bine că, în sfârşit, vine primăvara, chiar dacă iarna nu a fost la fel de grea precum cele din anii trecuţi.

Cu toate că în jurul nostru natura se trezeşte la viaţă, uneori ne simţim prea obosiţi sau iritaţi ca să profităm de tot ce ne înconjoară. Să fie de vină astenia? Adevărul este că la ieşirea din iarnă organismul e epuizat, lipsit de vitalitate şi forţă, mai ales din cauza carenţelor alimentare.

Obosiţi şi nervoşi...

Astenia de primăvară provoacă o stare de oboseală diferită de cea resimţită după un efort fizic sau intelectual prelungit. De aceea, cele mai mici eforturi epuizează resursele fizice, iar starea psihică a individului stă sub semnul iritabilităţii, al indispoziţiei şi al nesiguranţei.

Persoanele active, cu vârste cuprinse între 25 şi 55 de ani, resimt cel mai acut astenia de primăvară. Adolescenţii şi tinerii o depăşesc, de regulă, cu uşurinţă, iar vârstnicii se simt avantajaţi de venirea primăverii, pentru că se pot plimba din nou în voie, simţind chiar că „întineresc“. În ciuda unor prejudecăţi, femeile nu sunt mai afectate decât bărbaţii. În schimb, ele sunt cele care exteriorizează mai mult stările specifice asteniei, în vreme ce bărbaţii preferă să-şi tăinuiască trăirile interioare. De fapt, şi femeile, şi bărbaţii se confruntă cu simptome similare ale asteniei.

Curele de vitamine

În această perioadă, medicii recomandă să introduceţi în meniul dumneavoastră verdeţurile de sezon: urzicile, salata verde, spanacul. Consumul de urzici este important pentru organism datorită complexului de săruri de fier, vitamina C, vitamina A, care cresc rezistenţa la infecţii şi îmbunătăţesc simţul văzului. Vitamina B12 este antianemică, vitamina K este antihemoragică, iar săruri minerale diverse întăresc organismul.

Salata verde conţine vitamine hidrosolubile din complexul B, precum şi vitamina C. Toate aceste plante verzi, precum şi loboda albă şi roşie conţin vitaminele din complexul B şi sărurile minerale necesare sistemului nervos, pentru refacerea organismului. Loboda are în plus o acţiune diuretică şi depurativă. Fructele şi legumele, în afara efectelor antiastenie, sunt necesare pentru o alimentaţie sănătoasă.

Mişcarea face foarte bine corpului şi este recomandat să vă plimbaţi cât mai mult, astfel organismul se va adapta mai uşor la aceste schimbări.

De la astenie la depresie e doar un pas

Atenţie, astenia nu vine singură! Odata cu ea se instalează adesea şi depresia uşoară, care se caracterizează printr-o continuă stare de tristeţe şi pierderea încrederii în sine. Această stare rămâne de regulă şi după dispariţia asteniei. Cauzele sunt multiple şi variază de la om la om.

De aceea, este bine să cunoaştem semnele cele mai frecvente ale instalării depresiei: un sentiment de „golire“, supărare şi anxietate; oboseală, lipsă de energie; lipsa interesului pentru activităţile cotidiene; insomnie; probleme de alimentaţie, creştere sau scădere în greutate; nevoia de a plânge; lipsa puterii de concentrare; sentimente de vinovăţie, neajutorare, inutilitate; iritabilitate.

Vă dorim o primăvară uşoară!

Irina Truţescu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
790

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vine-toamna-este-timpul-sa-deparazitam-a...

Vine toamna, este timpul să deparazităm animalele din gospodării

Deşi toamna sunt multe acţiuni de făcut (pregătirea furajului pentru iarnă, a adăposturilor, efectuarea unor acţiuni sanitar-veterinare, cum ar fi vaccinările), crescătorii de animale nu trebuie să piardă din vedere că este absolut necesară deparazitarea tuturor animalelor din gospodării. Concomitent cu deparazitarea animalelor trebuie să se facă şi deparazitarea adăposturilor.

Bolile parazitare sunt destul de frecvente la animale şi, chiar dacă nu produc întotdeauna mortalitate, acestea influenţează negativ producţiile. Cele mai multe parazitoze evoluează sub forme clinice inaparente, trecând neobservate, ceea ce face ca infestaţia să crească an de an într-o gospodărie unde nu s-au făcut deparazitări. În astfel de gospodării se produce o concentrare a acestor paraziţi prin contaminarea adăposturilor, a terenurilor şi a altor vieţuitoare din jur, contribuind la menţinerea permanentă a unui focar de infestaţie.

Este important de ştiut că în ciclul biologic al majorităţii paraziţilor interni există una sau mai multe gazde intermediare, cel mai important fiind câinele, care transmite paraziţii la animalele de interes economic şi, accidental, la om.

Deparazitarea, la intrarea animalelor în stabulaţie!

Odată cu fecalele animalelor, ouăle paraziţilor se răspândesc pe păşune, în apă, pe furaje sau pe sol, astfel că animalele se pot infesta cu elemente parazitare, prin păşunat, adăpat sau consum de furaje. Pentru a menţine starea de sănătate a animalelor şi implicit a omului, toate animalele din gospodărie trebuie deparazitate atât intern, cât şi extern, de 3-4 ori pe an. Una dintre deparazitări se face toamna, la intrarea animalelor în stabulaţie.

Ce trebuie să ştim despre paraziţii interni şi externi ai animalelor?

Animalele pot fi parazitate cu foarte mulţi paraziţi interni, în special helminţi, viermi care se localizează în diferite locuri: tubul digestiv, aparatul respirator, aparatul genital, sistemul circulator, muşchi etc. sau pot să migreze în ciclul lor biologic prin diferite ţesuturi.

Cum acţionează aceşti paraziţi asupra animalelor-gazdă?

Aceşti paraziţi acţionează mecanic, traumatizând ţesuturile prin care migrează sau pot să obstrueze lumenul intestinal. Ei pot elibera, de asemenea, toxine în circulaţia sanguină, care acţionează asupra ficatului, vaselor de sânge sau a creierului. Paraziţii, prin migraţia lor în organism, pot să vehiculeze germeni patogeni, bacterii sau virusuri, provocând enterite sau pneumonii infecţioase. Prin hrănirea paraziţilor cu substanţe nutritive, se perturbă metabolismul glucidelor, protidelor, vitaminelor şi sărurilor minerale din organismele parazitate.

Paraziţii externi ai animalelor (păduchi, purici, căpuşe, râi etc.) produc leziuni pe pielea animalelor, având ca rezultat un disconfort continuu, cu scăderea producţiilor. Unii paraziţi externi, ca larvele de purici şi păduchi ai câinilor şi pisicilor, pot fi contaminaţi cu larvele unor tenii, pe care le transmit organismelor-gazdă şi accidental

omului.
Produsele folosite pentru deparazitare diferă în funcţie de specia de animale: pentru cabaline sunt ECVIROM şi ECVIROM I, suspensii orale; pentru rumegătoare (bovine, ovine, caprine), FASCIOCID, ROMBENDAZOL 2,5% şi 10% ROMFENBENDAZOL, ROMBENDAOL PLUS, suspensii orale; ROMAVERMECTIN, ROMIVERMECTIN, ROMAVERMECTIN PLUS, soluţii injectabile; pentru porcine, ROMOXIBENDAZOL, comprimate şi pulvis şi ROMIVERMECTIN, soluţie injectabilă; pentru păsări, ROMBENDAZOL F – comprimate şi ROPARATOX; pentru câini şi pisici, PARACAN, TOTAL, ROMBENDAZOL SUPER. Pentru deparazitarea adăposturilor recomandăm ROMPARASECT 5% şi ROMPARATOX.
Dr. Viorica CHIURCIU
Medic veterinar, Doctor în ştiinţe medicale, SC ROMVAC COMPANY S.A.
REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
668
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vinul-bun-imbinare-perfecta-intre-stiint...

Vinul bun, îmbinarea perfectă între ştiinţă şi artă

• Interviu cu Dan Boboc, preşedintele Asociaţiei Degustătorilor Autorizaţi de Vinuri din România

– Culesul viilor ne creează momente în care mai uităm de greutăți. Din punctul de vedere al viticultorilor și al oenologilor, cum s-a prezentat toamna 2011?

– De greutăți mai uitați dumneavoastră, cei care îmbrățișați vinul, dar noi, cei care ne ocupăm să îl producem și să-l vindem, le avem în continuare, în sensul că vrem să fim competitivi pe piață, să avem vinul de cea mai bună calitate, să creăm premise pentru aceste lucruri și să învățăm lumea să se apropie cu mai multă prietenie de vin.

– Această secetă din toamnă cred că a făcut bine viei...

– Sub acest aspect, e o cultură privilegiată. Tot lipsa apei a creat un context favorabil și am fost păziți de bolile criptogamice, deoarece nu a mai existat umiditate în aer, nu se mai dezvoltă sporii, miceliile, motiv pentru care via a fost sănătoasă. Am avut o producție de struguri de foarte bună calitate. Ne-am fi dorit și o cantitate mai mare, dar din păcate nu a fost așa.

– Unde se termină tehnica și unde începe arta? Cine e mai important când vrem să obținem un vin de viață lungă: cel care a condus producția de struguri sau cel care a condus fermentarea?

– Ați vorbit de două secvențe principale dintr-un lanț vitivinicol. Sunt cam 4 domenii unde facem delimitările. Pe de o parte vorbim de o primă secvență ce se regăsește în mentalul investitorului și care se gândește ce soiuri să planteze, pentru că vinul pe care îl va obține se va adresa unui segment de consumatori. Urmează al doilea mare tronson, cel al horticultorului, care se ocupă de îngrijirea strugurilor, de normarea viței-de-vie și a producției la hectar, într-o strânsă cooperare cu cel de-al treilea segment – procesatorul. Aici, artistul de care vorbeam este oenologul, „făcătorul de vin“.

– Există un loc unde se întâlnește podgoreanul cu oenologul, unde își pot exprima cerințele reciproce?

– Indiscutabil, iar fără această simbioză nu poți merge către o continuitate în calitate. Lucrurile acestea sunt simbiotice, pentru că altfel ar exista o contradicție. Pe de o parte podgoreanul vrea să obțină o cantitate cât mai mare ca să poate vinde cât mai mulți struguri, iar oenologul, achizitorul de struguri, ar dori o cantitate măsurabilă în ceea ce înseamnă potențialul soiului respectiv, de o calitate mult mai bună și, firește, să-l plătească eventual cu un preț superior.

Românii îşi iubesc vinurile

– Din '89 până în prezent, viticultura a făcut pași înainte, ne dă speranțe sau merge un pas înainte, doi înapoi?

– Ne regăsim cumva în specificul popular al dansurilor. S-a întâmplat ca în răstimpul acesta de peste două decenii să ne căutăm locul, să ne regăsim într-un potențial viitor. Pentru asta ar trebui să ne regăsim într-o oarecare cadență ce trebuia să-și găsească niște rezonanțe a ceea ce înseamnă aprecierea calității la nivel de

UE, dar și la nivelul consumatorilor din țara noastră. Românul, ca orice trăitor într-o țară producătoare de vinuri, are un important patriotism local, iar consumul de vin de import rămâne undeva între 10 și 14% maximum, indiferent de presiunea vinurilor de afară. Așa se întâmplă în toate țările latine care sunt și producătoare de vinuri, unde fiecare își iubește produsul realizat de milenii.

– Se zice că țara care are vinuri bune nu prea are alcoolici. Cea mai puternică armă împotriva alcoolismului e vinul de calitate.

– Vinul nu trebuie asociat cu băuturile alcoolice pentru că e un aliment, fapt confirmat din punct de vedere fiscal şi transmis de descoperitorul microbiologiei, Pasteur. El ne-a spus că vinul este cel mai sănătos și igienic aliment. Lucrul acesta se poate constata la țările consumatoare de vin, unde populația e mult mai sănătoasă, mai longevivă. Bolile ce duc la senilitate sunt întârziate sau chiar stopate, ca să nu mai vorbim de profilaxia bolilor vasculare sau, de ce nu, de lupta împotriva cancerului.

Degustătorul, un senzorialist de excepţie

– Ce este degustătorul? E un profesionist? Degustarea e o profesie?

– Degustătorul poate fi numit, și este, un senzorialist. Vinul e un aliment și orice aliment se duce în piață cu niște valori calitative. Indiferent de valoarea intrinsecă a unui aliment, cel mai important e să ne placă ceea ce urmează să consumăm. Dar trebuie să facem o distincție între ce înseamnă somelărie și degustare. Somelăria e o meserie de sine stătătoare, prevăzută în nomenclatorul de meserii. Degustătorul e în primul rând un pasionat, în al doilea rând un om cultivat în dorința de a-și crea o extensie în ceea ce privește aprecierea senzorială, dar și pentru a face o anumită distincție și pentru a veni în ajutorul celui care se bucură de vin.

– El vine în ajutorul oenologului, îl continuă? Sau e una și aceeași persoană?

– Lucrurile sunt undeva împreună. Asociația noastră împlineşte 18 ani în februarie și ne-am propus ca la fiecare 3 luni să ne regăsim într-o podgorie unde fiecare să aducă produse conform tematicii stabilie. Am putut face o analiză senzorială comparativă, am putut înțelege ce înseamnă terroir-ul unuia sau al altuia, pentru că exista riscul ca fiecare să spună că vinul meu e cel mai bun sau chiar patronul să ceară „tu să-mi faci cel mai bun vin din România“. Ca să revin la întrebarea dumnea-voastră, nu există o meserie de sine stătătoare, ci acea pasiune complementară unei atitudini față de vin.

Fiecare soi îşi are locul lui în ţara vinurilor

– În momentul de față avem o hartă a soiurilor românești așa cum sunt ele repartizate în teritoriu?

– Institutele de cercetare au informații prin stațiunile viticole din țară în care se încearcă diferite soiuri pentru a verifica potențialul lor. Avem Oficiul Național al produselor vitivinicole care emite documente asupra soiurilor de struguri recomandate și autorizate. În felul acesta nu plantăm chiar oricum și unde vrem. Nemaipunând la socoteală faptul că de când suntem în piața comună am negociat o suprafață de vie potențială de 240.000 ha – aceasta a rămas bătută în cuie, pentru că de acum încolo există interdicție de plantare peste această suprafață. Pe aceste areale stabilite și delimitate, pe suprafețele favorabile unui soi sau altul este o astfel de hartă, o cartare – de altfel există un registru al plantațiilor vitivinicole. În domeniul acesta, unde absorbția fondurilor europene a fost de 100%, lucrurile sunt foarte bine puse la punct.

– Poate fi socotită România o țară a vinurilor?

– Cu siguranță, și argumentele vin din Antichitate. De altfel, acum 5 ani vinul a fost propus ca produs strategic pentru România. Dacă e să privim economic, vinul are 2 valențe: valoarea lui intrinsecă, dar foarte important, are valoarea adăugată, povestea lui, ce duce spre cultură, artă.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.24, 16-31 DECEMBRIE 2011 Vizualizari:
1072

☐

˚Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: cd680
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vinul românesc se lasă aşteptat pe Coasta de Azur > REVISTA LUMEA SATULUI

Vinul românesc se lasă aşteptat pe Coasta de Azur

În perioada 7-9 martie 2009, în Principatul Monaco – Hotel Novotel se va desfăşura a doua ediţie a ,,Festivalului Vinului Monte-Carlo".

Evenimentul – oenologic şi gastronomic de înaltă ţinută – îşi propune prezentarea unor produse de calitate, inclusiv vinuri de colecţie. Festivalul este bogat în oportunităţi pentru producătorii de vin şi gastronomi, distribuitori internaţionali şi profesionişti ai universului oenologic, în general.

Pachetul organizatorului festivalului pentru producători conţine: o cameră dublă pentru 2 nopţi, cu micul dejun inclus, la hotelul Novotel din Monco - 7,8 şi 9 martie 2009, participarea la Gala de Recepţie, acces la toate conferinţele şi workshop-urile. În funcţie de opţiune, o masă independentă pentru prezentarea ofertei către cumpărători şi vizitatori sau o grupare de producători cu toate serviciile incluse din partea organizatorului, inserţie în catalogul festivalului şi prezentarea pe site.

A) Pentru 3 zile-2 nopţi (cameră dublă) –1 desk cu serviciile de prezentare – 3,200 de euro.

B) 2 producători – 1 desk cu serviciile de prezentare, 3 zile-2 nopţi (cameră dublă) – 2,600 de euro pentru fiecare participant.

C) 3 producători – 2 desk cu serviciile de prezentare, 3 zile-2 nopţi (cameră dublă) – 2,800 de euro pentru fiecare participant.

D) 1 desk (cu cazare în altă locaţie) – 2,800 de euro.

Pentru persoanele interesate să participe la ,,Monte-Carlo Wine Festival" (cum ar fi mediile profesionale complementare: directori de hoteluri, restaurante, complexe turistice etc.) pentru a-şi dezvolta reţeaua de contacte sau jurnalişti interesaţi de acest domeniu beneficiază de Opţiunea Wine Lovers, în care costurile pentru o persoană – 3 zile-2 nopţi (cameră dublă) la hotel Novotel cu acces la toate evenimentele pe perioada festivalului este de 300 euro, iar pentru 2 persoane în cameră dublă – 400 de euro).

La acest eveniment, care se va desfăşura sub înaltul patronaj al S.A.S. Prinţul Albert al II-lea de Monaco, vor fi prezente numeroase personalităţi din partea Guvernului, Consiliului Naţional, Corpului Diplomatic şi Consular din Monaco, precum şi alte personalităţi politice şi administrative din principalele oraşe ale Departamentului Provence-Alpes-Côte d'Azur. Vor participa, de asemenea, numeroşi antreprenori şi sponsori internaţionali, media şi asociaţii profesionale.

Sperăm ca ilustraţiile primei ediţii a festivalului să convingă producătorii noştri că merită să fie promovaţi pe piaţa Coastei de Azur, unde ar avea oportunitatea de a lua contact cu clienţi exclusivişti şi să-şi îmbogăţească portofoliul de contacte, ceea ce ar genera o creştere a cifrei de afaceri.

Informaţii suplimentare:

Persoană de contact - Luana-BeatriceLAZAR Tel./fax: 00377.97.775.287 Mobil:0033.613.963.210

e-mail: luana@montecarlowinefestival.com
info@montecarlowinefestival.com
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
718
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vinuri-deosebite-la-meniuri-potrivite_l2...

Vinuri deosebite, la meniuri potrivite…

De Sfintele Sărbători Pascale, în toate zonele ţării gospodinele vopsesc ouă roşii, prepară pască, cozonac şi multe alte mâncăruri tradiţionale, multe dintre ele având la bază carnea de miel. Masa este cu atât mai reuşită cu cât vinul cu care o stropim este unul potrivit cu evenimentul, dar mai ales cu meniul. Aşadar, să avem grijă ca întotdeauna să completăm bucatele alese cu un vin bun!

Pentru sărbătoarea care ne bate la uşă, doamna Lucia Pîrvu, expert degustător şi organizator al salonului de vinuri VinVest, ne propune câteva meniuri tradiţionale, precum şi tipurile de vin potrivite pentru acestea.

Aperitivul, acelaşi pentru fiecare meniu: ouă roşii; drob de miel; 2-3 feluri de brânză, măsline verzi cu migdale; salată de ardei copţi; ridichi, ceapă verde, usturoi verde. Băutură aperitiv: pălincă tradiţională sau vinars.

Meniul I

Felul întâi: ciorbă de miel cu măcriş.

Felul doi: pulpă de miel la cuptor cu roşii şi busuioc, orez, sos, salată verde.

VINURI

Rosé sec; Merlot sec; Fetească Neagră sau Shiraz.

Desert: pască tradiţională cu brânză de vaci şi stafide; cozonac cu nucă şi cacao; prăjitură cu nescafe.

Vinuri desert

Grasă de Cotnari; Gewurztraminer demidulce; Tămâioasă Românească.

Meniul II

Felul întâi: ciorbă de berbecuţ cu legume.

Felul doi: costiţe de miel, antricoate în sos de vin, cartofi ţărăneşti, salată verde.

Vinuri

Cadarca de Miniş, Feteasca Neagră sau Merlot.

Desert: pască cu brânză de vaci, stafide, pască trasă în ciocolată, cozonac bicolor, prăjitură caramel.

Vinuri desert

Muscat Ottonel demidulce, Pinot Gris demidulce sau Tămâioasă Românească.

Nu am întrebat-o pe doamna Pîrvu care sunt cele mai bune vinuri din România, dar am rugat-o să ne spună dumneaei care îi plac cel mai mult. Ne-a spus că sunt foarte multe vinurile pe care le apreciază în mod deosebit şi pe care le alege mereu în funcţie de mâncare şi ne-a oferit o listă cu cele câteva licori deosebite care nu trebuie să ne scape. Dumneaei ne-a spus şi cu ce ar trebui să le asociem în general, fie că este o masă de sărbătoare, fie că este un prânz luat duminica alături de cei dragi.

Cu ce vin merge o mâncare bună?

- Vin spumant extra-brut şi brut - cu ficat de gâscă, somon fumé, caviar;

- Feteasca Albă, Feteasca Regală - pentru aperitive reci pe bază de brânzeturi, ciuperci, salate din carne de pui;
- Frâncuşă, Şarbă, Crâmpoşie, Riesling - pentru peşte de apă dulce, crap, păstrăv, şalău, somon;
- Sauvignon Blanc – pentru peşte oceanic, ton, cod;
- Chardonnay – pentru pui, curcan, miel cu legume la grătar;
- Pinot Noir – pentru cocoş cu sos de vin, coaste de miel, prepeliţe, somon rece, pateu de raţă;
- Fetească Neagră – pentru carne de vită cu sos;
- Merlot - pentru aperitive reci pe bază de carne de vită, porc;
- Merlot – pentru preparate calde, miel, carne de vită, porc;
- Cabernet Sauvignon – pentru vânat cu pene, cocoş de munte, raţă sălbatică;
- Cabernet Sauvignon, Shiraz, Zimfandel, Sangiovese – pentru vânat cu păr, iepure, căprioară, mistreţ;
- Grasă de Cotnari, Tămâioasă Românească – pentru desert, cozonac;
- Muscat Ottonel şi Traminer Roz – pentru tarte cu fructe.

Nu trebuie să uităm că întotdeauna, la sfârşitul mesei, să ne servim cu un cognac bun, un digestiv, o grapă, rakie sau cu o pălincă!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 7, 1-15 APRILIE 2010 Vizualizari:
1098

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a4ff0
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vinurile-de-aur-ale-romaniei_752.html

Vinurile de aur ale României

Cele mai bune vinuri româneşti au primit medaliile obţinute la cea de-a VI-a ediţie a Concursului Internaţional de Vinuri de la Bucureşti chiar din mâna ministrului Ilie Sârbu. Ceremonia a avut loc la Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale.

La Concursul Internaţional de Vinuri de la Bucureşti s-au acordat 61 de medalii, dintre care România a obţinut 17 de aur şi 29 de argint.

O distincţie cam „deochiată“

Ovidiu Gheorghe, directorul general al Patronatului Naţional al Viei şi Vinului, i-a înmânat prima diplomă ministrului Ilie Sârbu, în semn de recunoaştere a sprijinului pe care MAPDR l-a acordat pentru organizarea Concursului Interna-ţional de Vinuri de la Bucureşti.

În continuare, prin faţa ministrului s-au perindat toţi laureaţii pentru a-şi primi medaliile şi diplomele. Aşa cum era de aşteptat, nu au lipsit marii producători, cum ar fi cei din Cotnari, Murfatlar, Tohani sau Huşi, care au primit câte un „mănunchi“ de diplome.

Revin vinurile de Sâmbureşti

Îmbucurător este faptul că vinurile tinere (producţia 2008) au obţinut multe medalii, atât prin marii, cât şi prin micii producători. Tocmai dintre cei „mici“ a ieşit în faţă, obţinând o medalie de argint, faimosul Cabernet Sauvignon de Sâmbureşti.

Vă mai amintiţi? Înainte de 1989, Cabernet şi Merlot de Sâmbureşti erau printre cele mai bune vinuri negre din ţară şi chiar din Europa. Apoi podgoria a intrat în paragină, până când a fost cumpărată de cunoscutul om de afaceri Jean Valvis, care a dat laptele de Dorna pe licoarea lui Bachus.

La a VI-a ediţie a Concursului Internaţional de Vinuri de la Bucureşti au participat 36 de producători, dintre care 26 de români şi 10 străini. Au fost expuse 201 probe, dintre care 174 de produse vinicole româneşti şi 27 de produse din alte ţări precum Argentina, Australia, Bulgaria, Chile, Franţa, Germania, Spania, Ungaria.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009

Nota redacţiei: Nu cu mulţi ani în urmă, Concursul Internaţional de Vinuri din Bucureşti era un eveniment care aduna toată floarea viticulturii româneşti. Erau prezente şi firme internaţionale reprezentând marile ţări producătoare de vinuri din lume.

Cu durere, constatăm că actuala ediţie a Concursului de vinuri a reuşit să creeze interesul doar a 26 de participanţi din România şi a 10 din străinătate. Acest fapt riscă să ducă în derivă o manifestare viticolă care se prefigura a fi de rang mondial. Întrebarea este: de ce? Răspunul îl pot da reprezentanţii Patronatului Naţional al Viei şi Vinului, pe care reprezentanţii regionali ai viticulturii încep să-i acuze de favoritism şi destabilizare.

Vizualizari:
583
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vinurile de Cotnari, pe trei continente > REVISTA LUMEA SATULUI

Vinurile de Cotnari, pe trei continente

„Tot mai miroase via a tămâios şi coarnă
Mustos a piersici coapte şi crud a foi de nuc.“

Mi-am amintit de versurile lui Ion Pillat aici, la Cotnari, sub poalele cetăţii dacice de pe dealul Cătălina. În străvechea podgorie moldavă se trudeşte din greu la facerea vinului.

Sunt mulţumiţi cotnărenii, proprietari de vii, la fel de mulţumiţi şi cei din conducerea societăţii comerciale Cotnari SA. Anul bun, fără ploi multe, a adus companiei ieşene pe cele 1.200 ha o producţie medie de peste nouă tone de struguri pe unitatea de suprafaţă.

„Pentru Frâncuşă pivniţele au fost primenite cu cisterne noi din inox, iar dulceaţa vinurilor nobile, precum Grasa de Cotnari, Tămâioasa şi Feteasca albă, este pregătită în butoaie de stejar, ne-a spus domnul Cătălin Grecu (foto), director de marketing. Sunt sigur că vinurile din acest an vor întări încă o dată faima de veacuri a brand-ului - dacă pot spune aşa - Cotnari.“

Spusele domnului director sunt susţinute de rezultatele pe care vinurile de Cotnari le-au obţinut la toate concursurile de profil. La ultima manifestare de gen, Concursul Internaţional de la Bucureşti, unde au participat peste 40 de mari producători din Franţa, Argentina, Portugalia etc., juriul internaţional a acordat licorilor moldave zece medalii, dintre care patru de aur şi şase de argint, compania ieşeană situându-se pe primul loc.

De altfel, într-un top al podgoriilor româneşti, Cotnari SA se situează pe locul al II-lea după podgoria Murfatlar şi pe locul întâi în ceea ce priveşte vinurile albe.

O plantaţie în continuă extindere

„Avem la această dată, afirmă domnul Grecu, 1.550 ha de vie, din care 1.200 pe rod, iar în această toamnă vom mai planta 250 hectare. Şi un lucru important: Cotnari este singura podgorie din ţară numai cu soiuri autohtone româneşti Frâncuşa, Grasa, Tămâioasa şi Feteasca albă. Ţinând cont de cerinţele pieţei mondiale a vinului, în noile plantaţii pe care le vom înfiinţa îşi vor face loc şi soiuri colorate, dar şi acestea autohtone, cum ar fi Feteasca neagră şi Busuioaca de Bohotin.“

Investiţii mari menţin valoarea şi renumele licorilor de la Cotnari. Dovadă este faptul că, deşi piaţa autohtonă a vinurilor a scăzut în primul semestru al acestui an cu 30%, vânzările societăţii de la Cotnari se menţin la acelaşi nivel înregistrat în semestrul întâi din 2008, an în care societatea a înregistrat afaceri de aproximativ 30 milioane de euro.

- O producţie medie de nouă tone struguri la hectar.
- Locul întâi pe ţară la pro-ducţia de vinuri albe.
- Cifra de afaceri pe 2009, 30 milioane de euro.

SC Cotnari SA deţine ceva mai mult de 19% din cota de piaţă în confruntarea cu producători redutabili precum

Vincon Vrancea, Murfatlar sau Cramele Recaş şi Jidvei. Vinurile cu marca Cotnari sunt prezente în Italia, Spania, Germania, Anglia, Rusia, dar şi în Canada, Statele Unite, Japonia etc.

Sigur, e mai greu să concurezi cu producători din afară, în zone în care aceştia sunt foarte buni. Contăm însă pe calitatea vinurilor noastre, aşa cum spuneam, din soiurile autohtone şi în acelaşi timp ne descurcăm cu succes la export.

Stelian CIOCOIU

SUPLIMENT AGRO BUSINESSREVISTA LUMEA SATULUI NR.18, 16-30 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari: 801

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Vinurile strămoşeşti poartă în ele cultură şi tradiţie

Gândul acesta ne-a purtat în luna decembrie, în preajma sărbătorilor de iarnă, la gala „Vinuri româneşti din podgorii strămoşeşti, parte a civilizaţiei şi culturii“, găzduită în Foaierul Societăţii Române de Radiodifuziune. Evenimentul, ajuns la cea de a cincea ediţie, a fost organizat de Organizaţia Naţională Interprofesională Vitivinicolă, împreună cu partenerii de filieră Asociaţia Degustătorilor Autorizaţi din România, Oficiul Naţional al Viei şi Vinului, Oficiul Naţional al Denumirilor de Origine pentru Vinuri şi Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară Bucureşti.

Călător pe „drumul vinurilor“

Salonul de Vinuri Româneşti, la care au participat atât marii cât şi micii producători, a fost amenajat pe regiuni viticole, iar pe parcursul celor trei zile vizitatorii şi-au putut încânta papilele degustând aproape toate soiurile româneşti care se mai cultivă în ţara noastră. Este vorba despre soiurile vechi cum sunt Băbească Neagră, Băbească gri, Busuioacă de Bohotin, Fetească Albă, Fetească Regală, Fetească Neagră, Frâncuşă, Galbenă de Odobeşti, Crâmpoşie, Grasă, Columna, Mustoasă, Mamaia, Tămâioasă Românească, Zghihară, Şarbă, dar şi de creaţiile mai noi ca Novac, Negru de Drăgăşani şi Alutus!

Cultivarea viţei-de-vie este una dintre cele mai vechi îndeletniciri în ţara noastră, fapt pentru care, de-a lungul timpului, s-a conturat o hartă viticolă ba chiar şi un „drum al vinului“, mai timid ce-i drept. Nu e nicio îndoială, din podgoriile româneşti se pot obţine vinuri pentru cele mai rafinate gusturi, însă vestitele soiuri care ar putea duce faima României în toate colţurile lumii pur şi simplu au fost date uitării, ca întregul sector dealtfel.

„Acest eveniment consider că are o importanţă deosebită nu doar pentru industria vinicolă, dar şi pentru cea alimentară în general şi chiar turistică. Gastronomia de calitate înseamnă şi un vin bun, iar acestea împreună pot dezvolta un turism mult mai prosper cred decât cel pe care-l avem astăzi“, a declarat prof. Ioan Nămoloşanu, preşedinte al juriului de degustare a vinurilor aflate în concurs.

Prin acest eveniment organizatorii au dorit să promoveze valorile naţionale, personalizând oferta de vinuri româneşti care se adresează consumatorului român şi nu numai.

„Şansa României este să se diferenţieze în paleta europeană prin nobleţea soiurilor autohtone. Aceasta este singura cale prin care putem intra în competiţie cu ţări precum Franţa, Spania, Italia, dar şi cu cele din «Lumea Nouă» vândute la preţuri incredibil de mici. Vinurile româneşti sunt valoroase, iar la acest lucru contribuie investiţiile făcute în ultimii ani în tehnologia modernă aplicată de oenologii de primă mână pe care îi avem!“, a afirmat Ion Şerban Dobronăuţeanu - preşedinte ONIV.

Dacă găsiţi, cumpăraţi aceste vinuri!

În cadrul acestei manifestări, a avut loc şi un concurs, la care au fost înscrise 162 de probe, toate din soiuri autohtone, de la vinuri tinere, abia obţinute, până la vinuri de colecţie, vechi de peste 7 ani, provenite din arealurile în care soiurile întâlnesc cele mai bune condiţii. S-au acordat distincţii pentru aproape 30% din numărul de vinuri aflate în competiţie.

- MEDALII AUR -
Vinuri albe
Fetească albă
Cotnari SA, 2008
Domeniile Tohani, 2008
Oenoterra, 2008
Rotherfield Propeties, 2008
SERVE Ceptura, 2007
Jidvei, 2003
Fetească Regală
Murfatlar, 2008
Vinex Odobeşti, 2008
ICDVV Valea Călugărească, 2006
Galbenă
Vinex Odobeşti, 2008
Golia
SCDVV Iaşi,2008
Grasă de Cotnari
Cotnari, 2005
Cotnari, 2002
Cotnari, 2001
Cotnari, 2000
Cotnari,1999
Şarba
Tenuta Odobeşti
Tămâioasă Românească
Oenoterra, 2006
Vincon Vrancea, 2004
Vinuri roşii
Fetească Neagră
Domeniile Tohani, 2008
Oenoterra, 2008
Vincon Vrancea, 2008
Cramele Recaş, 2007
ICDVV Valea Călugărească, 2001
Vin spumant
Jidvei, 2005

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
748
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vipia pândeşte la hotarele Moldovei

Ploile care au căzut în ultimul timp sunt departe de a fi suficiente şi seceta s-a instalat în toate judeţele Moldovei, punând în stare de alertă şi pe cei care diriguiesc agricultura românească. Ministrul agriculturii susţine că peste un milion de hectare sunt afectate de secetă şi intenţionează, după consultarea datelor Agenţiei Naţionale de Meteorologie, să declare starea de calamitate.

Mai mult, ministrul Ilie Sârbu a promis la sfârşitul lunii trecute despăgubiri pentru agricultorii a căror terenuri au fost afectate de secetă. Dar tot mai puţini dintre români cred în promisiunile celor de la putere, iar agricultorii aşteaptă ploaia care ar mai putea salva câte ceva doar din culturile semănate în primăvară.

- În judeţul Vaslui au fost calamitate 40 mii de hectare culturi de toamnă.
- În lipsa aripilor de ploaie nu se irigă.
- Sute de fântâni au secat.
- Rugăciuni pentru ploaie.

S-a muncit de pomană

În judeţul Vaslui, seceta şi arşiţa excesivă au adus la disperare pe locuitorii satelor. Bătrânii spun că luna mai a fost cea mai săracă în precipitaţii din ultimii 50 de ani, fapt confirmat şi de meteorologi care au constatat că în această lună a plouat de trei ori mai puţin comparativ cu debitele multianuale.

Grav este că temperaturile extrem de ridicate conduc la situaţia în care stresul hidric al plantelor atinge cote maxime. În consecinţă, potrivit datelor furnizate de Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Vaslui sunt afectate de secetă, din cele aproape 90 mii de hectare cu culturi de toamnă, circa 40 de mii. Dintre acestea, aproape 27 mii de hectare cu grâu sunt calamitate în diferite proporţii.

Oamenii vor să scape de animale

Cu o situaţie extrem de grea se confruntă şi crescătorii de animale. Fără ploaie şi lipsite de îngrăşămintele atât de necesare, mii de hectare de islaz comunal s-au transformat într-un adevărat deşert. În lipsa hranei, tot mai mulţi oameni îşi vând animalele pe preţuri de nimic. Sute de crescători de animale aşteaptă la porţile abatoarelor în nădejdea că cineva le va lua animalele pentru sacrificare.

Mai mult, seceta pune în pericol şi oamenii. Sute de fântâni au secat sau au debitul scăzut. Oamenii sunt nevoiţi să aducă apa necesară de la mari distanţe. În faţa acestei situaţii, prefectul Ioan Ţibulcă a declarat că „Inspectoratul Judeţean pentru Situaţii de Urgenţă va aduce apă pentru oameni şi animale“. În disperare, în unele comune din judeţ sătenii, conform unei străvechi obicei, au scos icoanele din biserici şi se roagă pentru ploaie.

Irigaţiile care... nu mai sunt

Deşi ajutorul pe care îl acordă statul pentru irigarea culturilor a crescut substanţial, suprafeţele irigate în judeţele

Moldovei sunt aproape inexistente.

În judeţul Vaslui există o suprafaţă de circa 20 mii de hectare ce ar putea fi irigată. Dar şi aici, ca şi în alte părţi ale ţării, lipsesc aripile de ploaie.

Inspectorul-şef al ANIF Vaslui, domnul ing. Adrian Ciocoiu, speră ca măcar acum, în al 12-lea ceas, statul să subvenţioneze, aşa cum a promis, achiziţionarea acestor utilaje, altfel banii cheltuiţi până acum se duc, dacă se poate spune aşa, pe apa sâmbetei.

În judeţul Iaşi seceta s-a instalat în unele zone. Rezerva de apă în sol era de 20% în stratul de până la 20 cm, între 50-60% în stratul de până la 50 cm şi între 60-70% până la 100 cm. Specialiştii spun că în sudul judeţului vor fi compromise 70-80% din culturile de orz, ovăz, grâu şi rapiţă şi „există riscul ca, dacă în zilele următoare nu va ploua, să nu aibă ce culege nici la culturile semănate în primăvară“.

O situaţie similară şi în judeţul Botoşani. Aici există doar două organizaţii ale utilizatorilor de apă pentru irigaţii, la Curteşti şi Conţeşti. Mulţi agricultori, în special din localităţile de pe malul Prutului, ar dori să irige culturile, dar costul aripilor de udare mobile depăşeşte câteva sute de mii lei – sume pe care puţini şi le permit şi singura soluţie care le rămâne este să aştepte ... ploaia.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
723
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

virozele-fac-ravagii-in-solariile-din-ma...

Virozele fac ravagii în solariile din Matca (II)

Într-unul dintre cele mai cunoscute areale legumicole ale ţării noastre, remarcabil prin producţia de legume în solarii, în ciclul II de cultură a tomatelor, de vară-toamnă, au apărut pe plante şi pe fructe simptome care au condus la calamitarea unor suprafeţe însemnate.

Posibile surse de infecţie

Unele dintre simptome seamănă, la prima vedere, cu virusul mozaicului tutunului, VMT, sau cu virusul mozaicului tomatelor, VMTo. Acest lucru este foarte curios deoarece toţi hibrizii cultivaţi sunt rezistenţi la virusul mozaicului tomatelor. Astfel că şi în condiţiile în care ar exista sursa de infecţie, fie din sol, fie într-o proporţie redusă din sămânţă, plantele rezistente nu ar trebui să fie afectate. Asta, bineînţeles, cu condiţia ca rezistenţa genetică să fie ridicată şi să aibă încorporate toate cele trei gene Tm-1, Tm-2 şi Tm-2,2 care sunt eficace faţă de toate tulpinile genetice ale virusului mozaicului tutunului izolate la tomate. (…)

În natură, virusul se transmite uşor prin contactul dintre plantele bolnave şi cele sănătoase, prin lucrările de întreţinere a plantelor (copilire, defoliere, ciupire, recoltare), prin unelte şi echipamente şi, bineînţeles, prin diverşi dăunători, care însă nu transmit orice virus sau tulpină virală.

Revenind la virusul mozaicului tomatelor, transmiterea acestuia are loc, de asemenea, şi prin sămânţă. Proporţia seminţelor contaminate poate fi de până la 94% (Pop, 2009). Virusul însă nu se găseşte în embrion, ci la suprafaţa seminţelor sau, uneori, în endosperm, infectarea noilor plăntuţe având loc la germinare sau la transplantare. Înfecţia din sămânţă se observă încă din perioada de producere a răsadului.

În cazul în care infecţia apare mai târziu, după repicare (dacă s-a făcut la 2-3 săptămâni de la răsărire), sau după plantare, atunci este mai puţin probabil ca sursa să fie numai sămânţa. De la un an la altul sau de la un ciclu la altul virusul rezistă în resturile vegetale, în sol sau pe uneltele cu care se lucrează în solar. De regulă, sămânţa comercială este tratată chimic, termic sau prin vacum-infiltraţie, ceea ce reduce mult sursa de infecţie. Dar, aşa cum am arătat la început, acest virus nu poate provoca daune decât plantelor lipsite de rezistenţă. Nu însă şi în cazul în care este vorba de o tulpină virală nouă, de un patotip nou.

Atenţie la sursele de aprovizionare!

Pe lângă măsurile specifice care se impun în cazul atacului de viroze (…) atragem atenţia că, uneori, cultivatorii de tomate folosesc pentru ciclul II de cultură, de vară/toamnă, sămânţă provenită din fructe de la cultura precedentă, din ciclul I. În acest fel, prima sămânţă fiind hibridă (F1), are loc o segregare, noile plante (F2) pierzându-şi cel mai adesea rezistenţa la viroze şi nu numai.

Iată de ce recomandăm mereu să se folosească numai sămânţă originală, procurată numai din magazine autorizate şi, de la caz la caz, să se ceară buletin de analiză a acesteia. Şi, nu în ultimul rând, recomandăm păstrarea bonului de casă şi a plicurilor de seminţe până la terminarea ciclului de vegetaţie.

Rugăm cultivatorii de legume din România să nu ezite şi să ne contacteze la ICDLF Vidra sau la Staţiunile noastre de la Bacău, Buzău sau Iernut la cel mai mic semn că ceva nu este în regulă. Măsurile preventive sunt esenţiale comparativ cu cele curative.

Dr. Victor LĂCĂTUŞ, director ştiinţific ICDLF Vidra

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2011 Vizualizari:
952

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

virtutile-integratorilor-alimentary_1010...

Virtuţile integratorilor alimentary > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulVirtuţile integratorilor alimentary

În 1996, cu acordul Ministerului Sănătăţii, a fost deschisă la Bucureşti reprezentanţa unui consorţiu internaţional pe probleme de sănătate. Numele acestuia este legat de cel care a fost marele toxicolog şi farmacolog american Arthur Furst, care în 1958 a inventat citostaticele, devenind astfel părintele chimioterapiei.

Pornind însă de la o nouă concepţie filosofică medicală, care este total diferită de cea care stă la baza medicinei alopate şi a marii industrii farmaceutice mondiale, Arthur Furst a oferit omenirii o nouă invenţie ce se dovedeşte deosebit de eficientă în prevenirea marilor flageluri, precum cancerul, bolile cardiovasculare şi alte maladii.

În baza acestor considerente, Organizaţia Mondială a Sănătăţii îi plasează înaintea medicamentelor alopate, înaintea homeopatiei ca şi în faţa oricăror produse de factură naturistă. Este vorba despre integratorii alimentari. La această dată, în planul vieţii sportive internaţionale, mai puţin în România, se apelează foarte mult şi de multă vreme la integratorii alimentari în procesul de pregătire şi recuperare fizică a sportivilor, dar mai ales în timpul marilor întreceri şi competiţii sportive.

Cu gândul la viitorul naţiunii

Cred însă că nimic nu poate fi mai grăitor şi mai convingător decât declaraţiile unor mari campioni din diferite discipline sportive, cum că sănătatea şi performanţa nu pot fi concepute fără integratorii alimentari. Din nefericire, şi în această privinţă viaţa sportivă din ţara noastră este supusă unui conservatorism foarte păgubos. Singurele sportive care au apelat şi apelează la integratorii alimentari sunt Iolanda Balaş şi Constantina Diţă Ionescu. Sunt două „doamne de aur“ ale sportului românesc care merită toată stima generaţiilor prezente, dar mai ales a celor viitoare. Recenta medaliată cu aur la Olimpiada din 2008, Constantina Diţă Ionescu, a declarat: „Copiii îşi caută modele. Oamenii instruiţi şi valoroşi sunt viitorul unei naţiuni, ei ne inspiră copiii. La noi se promovează astfel de modele. La 38 de ani am câştigat medalia de aur la maraton, învingându-mi adversarele. Rezultatul se datorează şi colaborării cu firma care mi-a oferit integratorii alimentari.“

Din fericire, o instituţie specială din România este în măsură să ofere asemenea integratori alimen-tari care, folosiţi în mod corespunzător, pot asigura sănătatea şi performanţa.

Informaţii la telefon: 0724.742.253.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
561
□
˚ Comentarii
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Virtuţile silvoterapiei

Medicina naturistă are un rol foarte important în viaţa oamenilor. Cu toate acestea, nu sunt foarte mulţi cei care ştiu că plantelor, deja cunoscute ca medicamente pentru diferite afecţiuni, se alătură şi silvoterapia.

Un copac miraculos

Unul dintre copacii vindecători este şi Plopulus Tremula sau plopul tremurător, aşa cum este cunoscut în popor. Legendele legate de acest copac sunt fascinate, dar importanţa acestuia este dată mai ales de proprietăţile preventive şi curative pe care le prezintă mugurii săi. Datorită substanţelor diverse pe care aceştia le conţin, spectrul lor de acţiune este unul foarte mare.

Afecţiunile tratate cu muguri

Printre principalele lor proprietăţi terapeutice se numără capacitatea de a detoxifia organismul cu ajutorul glicozizilor fenolici şi efectul calmant, datorat uleiurilor volatile care acţionează ca agenţi antiseptici şi antiinflamatori.

Printre afecţiunile asupra cărora produsele obţinute din mugurii de plop tremurător acţionează sunt cele ce ţin de aparatul urinar, aparatul respirator, în special bronşitele acute şi astmul bronşic, reumatismul şi spondilita anchilozantă.

Datorită efectului de calmare pe care mugurii îl au asupra organismului uman, în cazul arsurilor se recomandă tratamentul local sub forma compreselor cu infuzii sau a unguentului.

Un aspect foarte important este acela că, în urma studiilor, s-a ajuns la concluzia că plopul tremurător este un important adjuvant în tratamentul pentru cea mai cruntă boală a vremurilor noastre, cancerul.

Reţete posibile

Recomandată în cazul tusei şi a febrei, tinctura poate fi obţinută din 50 g muguri de plop puse într-un recipient cu 250 ml de alcool. Perioada necesară macerării este de 10 zile, vreme în care este necesar ca recipientul să fie agitat zilnic de 2-3 ori. La finalul acestor 10 zile se strecoară plantele, iar lichidul rămas se lasă o oră pentru a se decanta eventualele impurităţi rămase. După aceea, tinctura este pusă cu ajutorul unui furtunaş subţire în sticle mici, închise la culoare. Tratamentul presupune administrarea de trei ori pe zi, sub forma a 15 picături puse în ceaiul de tei. În cazul copiilor, sunt suficiente 8-10 picături de tinctură.

Un alt preparat obţinut din mugurii de plop este unguentul calmant şi antiinflamator. Acesta se obţine din 20 g de muguri zdrobiţi, adică echivalentul a patru linguri rase. Această cantitate se pune într-un recipient şi se toarnă o linguriţă de alcool. După 24 de ore de la prepararea lui este amestecat cu 5 g ceară de albine şi 100 g untură de porc. Împreună cu aceste ingrediente se aşează în baie de aburi timp de trei ore, amestecând la nevoie. După omogenizarea lor, produsul încă fierbinte se strecoară cu ajutorul unui tifon.

Produsul care rămâne în fâşia de tifon este stors bine şi turnat în cutii mici de plastic. Unguentul astfel obţinut

este recomandat în tratamentul arsurilor, dar şi în cazul fisurilor anale şi al hemoroizilor.
Infuzia este o altă formă de tratament recomandată, în special în cazul infecţiilor urinare.
Modalitatea de preparare a ei este una foarte simplă. Pentru 200 ml de apă aveţi nevoie doar de două linguriţe pline cu muguri de plop. Aceştia sunt puşi într-un vas peste care se toarnă apă clocotită. Se lasă la infuzat aproximativ un sfert de oră. Ulterior, se strecoară şi se administrează sub forma a trei căni de ceai cald pe zi.
Laura DOBRE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2010 Vizualizari:
744
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

visand-la-decorul-peisagistic-al-romanie...

Visând la decorul peisagistic al României de mâine > REVISTA LUMEA SATULUI

Visând la decorul peisagistic al României de mâine

Doamna Liliana PAIRAULT, care emite această anticipaţie virtuală, nu este o fiinţă utopică. Ea este un produs al şcolii româneşti, care a dat ţării valori intelectuale cu un simţ practic de excepţie. În plus, ea a avut parte de o educaţie primită din partea unor părinţi care i-au asigurat o copilărie şi adolescenţă fericită. A moştenit de la străbunii săi darul iubirii de oameni şi al dreptăţii. A fost iubită de când era copilă, a avut parte de iubire în perioada adolescenţei, iar astăzi se simte şi mai iubită în familia francezului Alain Pairault, care a adoptat-o ca noră a fiului lor Franck, dar şi ca manager strălucit într-o meserie ce aparţine doar oamenilor cu suflet nobil. Pentru ea, Alain Pairault este mentorul vieţii profesionale care, într-un fel sau altul, i-a orientat şi viaţa familială. Din această consultanţă, olteanca noastră, cu o minte şi intuiţie ieşite din comun, a ajuns, ceea ce se spune, o femeie fericită. Cu soţul său Franck a reuşit împlinirea visului suprem de a lăsa în urmă trei copii. Asta în plan familial. În plan profesional, cei doi sunt astăzi în situaţia economică de a fi clădit o unitate agricolă cu profil horticol, consolidată din toate punctele de vedere. Societatea lor, SC AMIA Internaţional SRL, situată în Otopeni, este pe cale de a se transforma într-o unitate implicată puternic în programul naţional de cercetare ştiinţifică, mai ales în domeniul horticulturii.

În aşteptarea vremurilor bune

Cel mai important proiect este cel în domeniul cercetării şi ameliorării vinetelor. În studiu se află 700 de varietăţi de noutate absolută, din care, în final, se vor alege cel mult două soiuri. Un alt program de cercetare, cel al ameliorării pepenilor verzi şi galbeni, este implementat tocmai în cea mai mare şi performantă zonă cultivatoare din România: Dăbuleni. Cercetări a căror finalizare vor avea loc peste 7-8 ani se realizează în câmpurile experimentale profilate pe ameliorarea soiurilor de morcovi, tomate, dovlecei sau salată. Este vorba de testarea unor hibrizi care urmează a fi asimilaţi de principalele ţări legumicole ale Europei abia peste 5-7 ani.

Ambiţia firmei AMIA este de a se transforma treptat dintr-o societate cu profil comercial într-una productivă. O primă etapă ar fi trecerea de la cercetarea practică la producţia propriu-zisă. În final, cei doi Pairault, Franck şi Liliana, vor ca toate seminţele de flori şi legume, pe care le importă, să le producă în România. Astăzi, în vreme de criză, cei doi sunt în aşteptarea vremurilor bune, care vor veni, totuşi. Până atunci, nouă nu ne revine decât să admirăm ceea ce fac cei doi specialişti pentru viitorul legumiculturii şi floriculturii româneşti.

Marea purificare naturală

Credinţa inginerei Liliana Pairault este că numai un decor care emană iz de purificare ar mai putea înlătura spurcăciunea din jurul nostru. În plus, el ar fi în măsură să îmbuneze şi sufletele celor care ne conduc viaţa spre o stare de sărăcie socială şi spirituală aflată la limita suportabilităţii. Modelul propus de Liliana Pairault este unul de esenţă practică, iar la construcţia lui am putea trece încă de azi sau de mâine.

Astăzi, când „industria horticolă“ poate oferi tot ce este mai bun şi frumos în jurul nostru, există şanse reale de a da decorului natural o altă faţă şi o întrebuinţare umană. Aceasta ar fi prima parte a strategiei interlocutoarei noastre. A doua şi cea mai importantă comportă măsuri politice şi economice prin care statul să-şi asume misiunea de a acoperi marea pârloagă naţională (subvenţionată adesea cu bani europeni) cu un decor vegetal în care dominante ar trebui să fie amestecurile de ierburi şi plante floricole.

BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2010 Vizualizari:
1580

☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ee78d
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Visând la măreţia codrilor de altădată

Copil fiind, Gheorghe Viorel GHELASE n-a avut cum să se înalţe pe crestele semeţe ale Ceahlăului, munte care poartă cu el măreţia Carpaţilor Orientali. La el acasă, la Podul Turcului, pădurile sălăşluiau pe dealuri domoale, dând ţinutului fascinaţia pe care o pot decripta doar cei care înţeleg zumzăitul frunzelor de fag ori înfrigurarea cetinei de brad sub bătaia aspră a Crivăţului venit din alte zări.

Întrezărind în el această genă silvică, părinţii au rupt de la gura lor şi l-au trimis la oraş să facă carte adevărată. Mai întâi la şcoala generală de opt clase, apoi la Liceul Forestier din Piatra-Neamţ, care l-a propulsat spre citadela ştiinţifică a silviculturii din Braşov.

După absolvire nu i-a fost dat să se întoarcă în ademenitoarele păduri ale copilăriei, ci undeva în zona Bacăului, la Ocolul Silvic Traian. Adică tot într-o zonă cu păduri de deal, atât de asemănătoare ţinutului său natal. A fost, poate, una dintre şansele desăvârşirii sale profesionale. De la pădurarii vechi şi şcoliţi avea să ia lecţii practice de silvicultură pe care nicio academie din lume nu poate să le predea.

Era prin 1988, când în pădurile României erau respectate cu sfinţenie regulile de ocrotire care de-a lungul secolelor au dat măreţia codrilor din România. Nici vorbă de jaf sau de securea din noapte, care să reteze viaţa unui stejar sau brad. Această dictatură silvică pare a fi fost nedreaptă, dar benefică pentru pădurile României care, la finele anului 1989, au reuşit să se refacă după dezastrul altor vremi de izbelişte.

Crescut şi educat în respectul pentru pădure, tânărul inginer Ghelase avea să înfrunte primul eşec profesional în anii marilor retrocedări, cu deosebire după 1997, când noii proprietari au fost ademeniţi de samsarii forestieri cu câte un pumn de argint fals pentru fiecare hectar de pădure prăduit. În numai câţiva ani, pe Valea Trotuşului, au fost rase de pe suprafaţa pământului 7.000 ha de păduri aflate, cum s-ar spune, la jumătatea vieţii biologice.

Acesta este contextul economic în care inginerul Ghelase a fost numit la conducerea sectorului silvic din judeţul Bacău. Cu ce scop? Evident, pentru a reinstaura ordinea, în primul rând, în pădurile statului, care ocupă 180.000 ha, dar mai ales în zona celor 3 ocoale silvice private care gestionează 93.000 hectare. Marea problemă a lui o reprezintă oprirea jafului din sectorul silvic privat, unde implicarea sa este restricţionată de normele juridice şi administrative în vigoare.

Împotriva acestor obstacole, directorul silvic şi-a propus ca, în colaborare cu administraţiile locale, să reorganizeze serviciile de pază şi control, inclusiv asupra unităţilor de prelucrare a lemnului amplasate în perimetrul silvic.

Punctul forte al programului său îl reprezintă reinstalarea vegetaţiei forestiere în zonele defrişate sau cu terenuri improprii agriculturii. Cota anuală de dezvoltare este fixată la 2.000 ha defrişate, iar pentru a reuşi acest lucru a luat măsuri pentru extinderea actualelor pepiniere. În discuţie se află şi intervenţia statului pentru atragerea în circuitul silvic a terenurilor degradate situate în zona de est a judeţului.

Colaboratorii, dar mai ales prietenii, apreciază la inginerul Ghelase calităţile profesionale, dar mai ales pe cele umane. Este un manager ce întruneşte toate trăsăturile de excepţie ale oamenilor din generaţia ce bate la porţile afirmării. Dincolo de acestea, este un familist care, alături de soţia sa creşte în bătătura casei mlădiţa care s-ar putea să refacă peste ani ceea ce a mai rămas din falnicii codri de la poalele Tarcăului.

I.BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
708
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

visez-la-livezi-in-floare_l34.html

Visez la livezi în floare... > REVISTA LUMEA SATULUI

Visez la livezi în floare...

Dezastrul agriculturii româneşti, care se manifestă de aproape două decenii, se acutizează odată cu această criză economică, punând sub semnul întrebării existenţa celor care, cu eforturi deosebite, au investit în această ramură. Există totuşi oameni ai pământului care se încăpăţânează să reziste, în nădejdea că vor veni şi vremuri mai bune. Unul dintre aceştia este şi Constantin Hlihor (foto), administrator al firmei Horty Prod H din Podu Iloaiei, judeţul Iaşi.

După terminarea liceului horticol a început timid, plantând un hectar cu măr, cireş şi vişin. Apoi, dându-şi seama că producţia de material săditor poate aduce un venit, şi-a creat o pepinieră. „Acum oferim amatorilor, spune domnul Constantin Hlihor, pe lângă consultanţa de specialitate, toate speciile de pomi fructiferi care se cultivă în România, iar din fiecare specie în jur de 15 soiuri. Între acestea se numără nucul altoit, dar şi specii mai puţin cultivate în zona Moldovei, cum ar fi nectarina sau piersicul. Nu lipsesc trandafirii, circa 30 de soiuri, plante ornamentale diverse etc.

„Am început greu, mărturiseşte domnul Hlihor, dar încetul cu încetul ne-am câştigat clienţi prin seriozitate şi calitatea produselor noastre, astfel încât au fost situaţii când n-am putut satisface toate cerinţele clienţilor.“ Cu credite de la bănci, în condiţiile ştiute, societatea administrată de tânărul horticultor şi-a procurat utilajele necesare respectării stricte a tehnologiilor, iar de anul trecut dispune de o instalaţie de irigare prin picurare „ultimul strigăt“, cum subliniază cu satisfacţie Constantin Hlihor.

În căutarea beneficiarilor

Criza şi-a făcut simţită prezenţa şi aici. Dacă în septembrie anul trecut, îşi aminteşte domnul Hlihor, aveau deja contracte încheiate pentru mai mult de 15 mii puieţi, acum nu a fost solicitat niciun sfert din acest număr. Mai mult, în condiţiile în care carburantul, dar şi celelalte produse de care au nevoie se scumpesc mereu, sunt nevoiţi să vândă materialul săditor la un preţ care să le asigure măcar cheltuielile de producţie.

„Plecând de la acest fapt, cum credeţi că va fi anul 2010?“ „Mai greu, cu siguranţă, vine răspunsul. Dacă în 2008 un puiet se vindea în medie cu 15 lei, acum am fi bucuroşi să-l dăm şi la jumătate de preţ, numai că – v-am spus – vânzările au scăzut drastic. Fac eforturi deosebite să-i pot păstra pe cei cinci salariaţi pe care-i am; nu mai vorbesc de sezonierii pe care nu-i vom mai angaja, deşi, în anumite perioade ale anului, este mare nevoie de braţe de muncă.“

Promisiuni deşarte

Cât priveşte sprijinul pe care un tânăr investitor l-ar putea primi din partea celor care diriguiesc agricultura românească, domnul Hlihor este sceptic. „Vă rog să vă amintiţi câte s-au promis celor care doreau să devină fermieri, spune cu năduf domnia sa. Nu au fost sprijiniţi nici cei care, ca mine, au pus deja pe picioare o mică afacere. Şi iată un exemplu: în această perioadă umblăm prin toată ţara căutând clienţi.

Avem atâtea organe care se ocupă de agricultură, cu ce rezultate? Primesc periodic telefoane de la DADR Iaşi prin care mi se cer tot felul de situaţii. Nimeni însă de acolo nu stabileşte la nivelul judeţului o legătură cu cei care doresc să planteze pomi, astfel încât să fie un mijlocitor între noi. Direcţia agricolă se rezumă să întocmească statistici, de multe ori „din burtă“. Acestea ajung la minister, se centralizează şi la nivel de ţară apar situaţii care nu au nicio legătură cu realitatea.“

Concurenţa care ne sleieşte

Există apoi o concurenţă extrem de dură din afara ţării. Mai ieftini, puieţii aduşi cu forţa din Italia, Bulgaria etc. sunt cumpăraţi de amatori, fără ca nimeni să le spună că soiurile pe care le procură nu sunt adoptate condiţiilor din ţara noastră.

Aceeaşi situaţie şi în ceea ce priveşte fructele. Oferim, să zicem, mere de o calitate ireproşabilă, dar cine să le cumpere, de vreme ce rafturile magazinelor sunt pline de fructe aduse de peste mări şi ţări la preţuri pe măsură? Sigur se invocă economia de piaţă, dar totuşi, credem, trebuie să existe şi o oarecare protecţie a producţiei naţionale.

L-am întrebat dacă intenţionează să apeleze la fonduri europene. „Dacă scăpăm cu bine de criza asta, a spus domnul Hlihor, vreau să-mi extind afacerea cu ajutorul unui proiect mai accesibil ca până acum. Visez să trec pe lângă livezi în floare şi să ştiu că pomii sunt de la mine.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2010 Vizualizari:
1758

□

° Comentarii

□

□

° 1. manuel -- (24-January-2010)la cine trebuie sa m_a andresez pentru a cumpara puieti de mere si caisi..an cantitate mare

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 9afd0

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Viţa-de-vie de lângă casă

Aveţi o suprafaţă de teren pe lângă casă şi intenţionaţi să o cultivaţi cu viţă-de-vie? Nimic mai simplu. Întâi de toate, găsiţi-vă sursa de unde să procuraţi material săditor autentic şi soiul/soiurile pe care le doriţi.

Cum procedaţi mai departe, ne spune ing. Alexandru Penescu- Plopu, Prahova:

- terenul se desfundă din toamnă, la 50 de cm;
- în primăvară, cât mai devreme posibil, când timpul o permite, facem groapa, de 50 x 50 cm. La fundul gropii lăsăm aproximativ 20 cm de pământ reavăn, pe care vom aşeza butaşul;
- butaşul se fasonează de maniera următoare: se strâng rădăcinile în mână şi tot ce iese din pumn se taie (rămân în jur 10 cm);
- se face mocirlirea, prin inundarea a 20 cm din butaş, într-un amestec de balegă şi pământ, de consistenţa smântânei;
- butaşul altoit se pune în groapă, pe peretele vestic, astfel încât partea parafinată să rămână afară. Se acoperă un sfert de groapă cu pământ şi se tasează bine. Apoi venim cu o jumătate de găleată de mraniţă (5 kg), îi punem apa, completăm cu pământ, mai tasăm o dată, apoi iar se pune pământ, dar fără să acoperim parafina, care trebuie să rămână afară.

Distanţele de plantare diferă: dacă lucrăm solul mecanizat, distanţa dintre rânduri este de 2,00 m sau 2,20 metri şi între butaşi pe rând, de 1 metru; dacă suprafaţa este mică şi întreţinem plantaţia manual, distanţa este 1,50/1,00 m.

Pentru boltă, plantarea se face la fel, doar că vom merge doar cu un rând (aliniament), în funcţie de dimensiunea boltei, la un metru distanţă între butaşi. Rândul opus se orientează la distanţa pe care o presupune spaţiul aflat la dispoziţie.

Ca lucrări de întreţinere, în afară de praşilă, pentru îndepărtarea buruienilor, dacă nu plouă şi este secetă, la o lună venim cu o udare, care se va putea repeta iar la o lună, în condiţii de secetă persistentă. Între 15-30 iulie se desface muşuroiul şi se realizează copcitul, pentru a înlătura rădăcinile care au pornit eventual de sub nodul parafinat/sub punctul de altoire. Dacă este cazul, eliminăm şi masa vegetativă (puiet) lăstărită din portaltoi. De preferat este, după această lucrare de toaletare, să nu se mai acopere cu pământ butaşul, pentru a se usca şi a se matura bine porţiunea respectivă.

Sfaturi utile

- Cumpăraţi butaşii de viţă-de-vie de la centre autorizate sau măcar de la o sursă sigură. Dacă nu procedaţi astfel, e posibil să plantaţi un soi şi să vă alegeţi cu altul sau chiar cu vreun hibrid.
- În cazul pomilor fructiferi, e chiar mai riscant să vă încredeţi în oricine; puteţi crede că aveţi un prun şi vă veţi trezi cu un corcoduş, vi se dă un măr Ionathan şi în grădină va creşte un puiet de... măr pădureţ.

• Supermarketurile nu sunt întotdeauna o garanţie. Ceea ce nu ştiţi despre rădăcina din ambalaj este că ea ar trebui să nu fie fasonată, dar o veţi găsi deja scurtată, chestiune neadmisă nici în legislaţia românească. Puieţii trebuie comercializaţi cu rădăcina întreagă, fasonarea urmând a se executa acasă, înainte de plantare. În plus, uneori plantele sunt păstrate la temperaturi necorespunzătoare, aspect care ar putea să facă planta să sufere, dar nu în magazin, ci după ce o veţi instala în grădina dumneavoastră.

Soiuri recomandate de SCDVV Blaj

Brumăriu şi Radameş

Cele două soiuri se remarcă prin fertilitate şi productivitate mijlocie-mare, asigurând obţinerea unor vinuri albe-seci de consum curent şi materie primă pentru distilate. Au toleranţă foarte bună la condiţiile de iernare şi la bolile criptogamice. Se pot cultiva cu rezultate bune în zonele cu condiţii naturale favorabile pentru înlocuirea hibrizilor direct producători.

Rubin

Se remarcă prin potenţial mare de producţie, calitate superioară a vinului obţinut, toleranţă sporită la boli şi condiţii de iernare. Se poate cultiva cu rezultate favorabile pentru cultura economică a viţei-de-vie, în special în plantaţii pentru producerea vinului necesar consumului familiar şi pentru înlocuirea hibrizilor producători direcţi.

Neuburger – 10 Bl

Este un soi productiv, având o capacitate de producţie de 15 t/ha. Este destinat obţinerii vinurilor albe de calitate superioară. Cultura soiului Neuburger dă rezultate bune, asigurând o producţie satisfăcătoare atât calitativ cât şi cantitativ, vinul obţinut putând fi clasat chiar ca un vin superior sec. Acest soi este puţin răspândit prin podgoriile noastre, fiind cunoscut şi apreciat până în prezent mai mult în Ardeal.

Maria Bogdan

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 6, 16-31 MARTIE 2012 Vizualizari:
10643

□

º Comentarii

□

□

º 1. betej -- (4-January-2013)Va rog daca este posibil as dori sa stiu despre soiul Vlad, soi realizat la cluj de Domnul OPREA STEFAN.Dupa informatiile pe care le-am primit s-ar afla la BLAJ.Soiul face parte din viile rezistente ,strugurii au un continut mare de zahar si se coace in septembrie.AJUTATI-MA.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vita-de-vie-tratamente-in-preajma-inflor...

Viţa-de-vie - Tratamente în preajma înfloritului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulViţa-de-vie - Tratamente în preajma înfloritului

În ultimii ani, din cauza lungilor perioade de secetă, a crescut presiunea de făinare. Însă boala principală rămâne mana, pentru combaterea căreia sunt de preferat fungicide de ultimă generaţie.

Mana viţei-de-vie, combătută cu fosetil de aluminiu

„Cea mai bună substanţă activă este fosetil de aluminiu, foarte apreciată de fermieri. Se găseşte în trei produse, Mikal Flash, Profiler şi Verita, în combinaţie cu alte substanţe active. Puţini viticultori ştiu că este foarte important să fie menţinută concentraţia de fosetil de aluminiu în plantă. Este singura substanţă activă la care se recomandă păstrarea concentraţiei şi nu alternanţa în cadrul tratamentelor. Este unul dintre puţinele produse faţă de care mana nu dezvoltă rezistenţă“, ne-a declarat Sorin Petrache (foto), crop manager pomi fructiferi şi viţă-de-vie la Bayer. Specialistul a adăugat că, pentru obţinerea unei protecţii eficiente şi susţinute, se recomandă 2-3 tratamente succesive cu produsele care conţin fosetil de aluminiu, înainte şi după înflorit (la scuturarea capişonului floral).

Primele tratamente

În uscat se pot folosi insecticide care conţin uleiuri ovicide pentru combaterea acarienilor şi a păduchelui ţestos, iar la desmugurit, substanţe cuprice ca antiseptic general.

„Odată cu dezvoltarea lăstarilor, pot apărea acarienii. Pentru combaterea lor, începând de la faza de 10-15 cm şi până la sfârşitul înfloritului (15 acarieni pe lăstar sau 3-5 pe frunză), se aplică un singur tratament cu Envidor, a cărui persistenţă poate ajunge la 35 de zile. De asemenea, ar putea fi necesare primele stropiri împotriva făinării, în funcţie de presiunea şi istoricul bolii“ – a afirmat crop managerul.

Degajarea ciorchinilor constituie un moment important, pentru că, de acum încolo, trebuie combătute permanent mana, făinarea şi putregaiurile. Totodată, nu trebuie neglijată molia-strugurilor. Astfel, în această fază se recomandă un amestec de produse, format din Antracol (mană), Falcon (făinare) şi Decis sau Decis Mega (molie). „Acum, controlul larvelor moliei-strugurilor este esenţial pentru a preveni infestarea masivă ulterioară“, a menţionat Petrache.

Putregaiul negru, extrem de periculos

Conform celor spuse, la începutul înfloritului se aplică un singur tratament împotriva putregaiului negru, neglijat de mulţi viticultori, dar care poate produce pagube importante, necrozând total ciorchinii abia formaţi. Este recomandat Flint Max, produs eficient şi împotriva făinării. Totodată, va fi combătută mana (Profiler) şi, din nou, moliile (Decis/Decis Mega). La sfârşitul înfloritului încep tratamentele contra putregaiului cenuşiu (Teldor) şi continuă cele pentru mană (Verita) şi făinare (Folicur Solo).

„În anii normali, fără presiune mare, în faza de creştere a boabelor este suficient un tratament cu Eclair împotriva manei şi făinării. Dacă sunt ploi şi/sau secetă, factori favorizanţi pentru mană, respectiv făinare, recomand Melody Compact sau Folicur Solo, eventual amândouă. Aceleaşi produse se utilizează şi la faza următoare, de compactare a ciorchinelui, dar însoţite obligatoriu de Rovral care combate putregaiul cenuşiu“ – a explicat specialistul de la Bayer.

În general, în funcţie de dezvoltarea cordiţelor, presiunea bolilor (influenţate de condiţiile meteorologice) şi dăunătorilor, viţa-de-vie trebuie stropită la 7-12 zile. Pentru a obţine rezultate cât mai bune, la programul de protecţie împotriva manei, făinării şi putregaiului cenuşiu, trebuie făcute neapărat lucrările de desfrunzit, dirijarea corectă a lăstarilor şi combaterea buruienilor, ca minim necesar de măsuri agrotehnice.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 MAI 2012 Vizualizari:
4938
□
Comentarii
□
□
1. ghita -- (10-May-2012)Mi se pare mie sau e un articol de reclama pentru produse BAYER? Anul asta tratam via cu produse BAYER sau am aincurcat-o?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 2c4ba
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

VITAMINELE ŞI MINERALELE, elemente vitale pentru organism

Vitaminele şi o serie de elemente minerale sunt esenţiale pentru o dezvoltare normală a animalelor (păsări şi mamifere), precum şi pentru menţinerea stării lor de sănătate. Elementele minerale cum sunt: calciul, fosforul, sodiul, magneziul, potasiul, sulful, clorul trebuie bine reprezentate în raţia alimentară a animalelor, în cantităţi care să asigure cerinţele organismului. Alte elemente (oligoelementele) ca: manganul, zincul, seleniul, iodul, cuprul, fierul, cobaltul, molibdenul sunt necesare organismului în cantităţi extrem de mici.

Vitaminele sunt substanţe active în doze mici, fiind vitale pentru animale. Deoarece nu pot fi sintetizate de organism, cu excepţia unora, acestea trebuie asigurate în furaje sau apă. Deficienţele de minerale şi vitamine duc la apariţia unor boli de nutriţie, care de multe ori întrec pierderile cauzate de bolile infecţioase sau parazitare. Acestea apar de obicei, ca urmare a unui aport exogen necorespunzător cantitativ sau calitativ, dar şi în alte condiţii, ca de exemplu: atunci când animalele sunt tratate cu medicamente cu acţiune antagonistă faţă de vitamine; administrarea de nutreţuri vechi, alterate care pot conţine compuşi antivitaminici; în cazul unor boli infecţioase, micotice sau parazitare, când consumul de vitamine se măreşte; când organismul este supus unor factori de stres (microclimat necorespunzător, raţii alimentare, dezechilibrate), precum şi în diferite stadii fiziologice (în preajma atingerii maturităţii sexuale, al ouatului, gestaţiei etc.)

Simptomatologie

Tabloul clinic în carenţele minerale şi vitaminice, este polimorf, în funcţie de elementul deficitar. Astfel pot să apară tulburări de vedere, afecţiuni ale pielii şi fanerelor, anemii, tulburări de locomoţie, paralizii, pierderea apetitului, întârzieri în creştere, rahitism, tulburări ale ouatului şi scăderea eclozionabilităţii la păsări, mortalitate embrionară, hemoragii, diaree, malforamaţii ale cartilajelor osoase, avorturi etc.

Factori restrictivi

În gospodăriile populaţiei există un număr mare de factori care duc la carenţe minerale şi vitaminice astfel: furajele nu sunt diversificate şi nu au o compoziţie constantă, valoarea lor vitaminică fiind inferioară datorită modului de conservare; calculul raţiilor este deficitar, neţinându-se cont de vitaminele aduse prin furaje; animalele sunt neomogene ca vârstă şi greutate; existenţa agenţilor parazitari sau infecţioşi; condiţii de microclimat necorespunzător (umiditate, curenţi de aer etc.).

Acţiuni preventive

Pentru a evita riscul apariţiei carenţelor minerale şi vitaminice recomandăm introducerea în raţiile zilnice a următoarelor produse VITA B COMPLEX, VITAMINA E, VITAPREMIX BIO-MOS, CAVITROM, COMPLEX POLIVITAMINIC BUVABIL ROMVAC 3, ROMZEOFORT în cantităţile recomandate de producător pentru echilibrarea necesarului zilnic şi evitarea pierderilor economice foarte mari.

Recomandări

De asemenea, recomandăm îmbunătăţirea condiţiilor de microclimat din adăposuri (spaţiu, aerisire, curăţenie); deparazitarea internă şi externă a animalelor cu: ECVIROM la cal; ROMBENDAZOL 2,5%, ROMBENDAZOL 10%, ROMFENBENDAZOL, ROMBENDAZOL PLUS, ROMAVERMECTIN PLUS la rumegătoare; ROMOXIBENDAZOL, ROMIVERMECTIN la porc; ROMBENDAZOL F, la păsări; deparazitarea adăposturilor cu ROMPARASECT 5%, ROMPARASECT FORTE, SCABIZOL, precum şi dezinfectia periodică a acestora cu DECONTAMINOL, CATIOROM, PURSEPT.

Dr. Viorica CHIURCIU doctor în medicină,
SC ROMVAC COMPANY SA

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 13, 1-15 IULIE 2010 Vizualizari:
1238

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: cd03b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

viticultura-cat-a-mai-ramas-ce-sanse-are...

Viticultura: cât a mai rămas,ce şanse are

Deşi au fost abandonate suprafeţe imense cultivate cu viţă-de-vie, acest sector pare a renaşte tocmai în zonele care au creat faima viticolă a României. Meritul aparţine investitorilor autohtoni şi străini care au credinţa că acest sector poate deveni cel mai profitabil din ţara noastră. În sprijinul viticultorilor a venit şi Comunitatea Europeană, care desfăşoară în România un program de reconversie, mai exact spus de reabilitare a viilor aflate în declin, pe cât de vast ca dimensiune, pe atât de profitabil pentru proprietarii de vii.

Au dispărut 60.000 de hectare

În ultimii douăzeci de ani patrimoniul viticol s-a diminuat drastic, România rămânând singura ţară viticolă în care după 1990 s-au plantat masiv hibrizi. Între anii 1991 – 2008, ţara noastră a scos din evidenţe peste 60 mii ha vii, majoritatea din soiuri nobile pentru vin şi de masă. Cea mai mare suprafaţă a fost scoasă din evidenţe după anul 2002. După mai mulţi ani de recul, în sfârşit în 2008 suprafaţa de vii nobile pe rod a fost mai mare decât cea a hibrizilor. Existenţa unei suprafeţe mari de vii hibride pare a determina influenţe negative pentru participarea României la Organizarea Comună a Pieţei Vitivinicole.

În anul 2008 se remarcă faptul că, dintr-un total de 174,3 mii ha plantaţii de vin, aproape jumătate sunt vii hibride. Situaţia este asemănătoare cu perioada anilor ’90, când raportul era aproape acelaşi. Trebuie făcută însă precizarea că vinurile hibride reprezintă în general autoconsumul gospodăriilor particulare, ele neintrând în circuitul comercial.

Predominante sunt plantaţiile bătrâne

Ceea ce este de-a dreptul îngrijorător este faptul că plantaţiile cu vârsta peste 25 de ani predomină în unele dintre marile judeţe viticole, cum sunt: Arad – 92%, Vrancea – 84%, Prahova – 77%, Galaţi – 74%, Iaşi – 67% şi altele.

Topul cultivatorilor

Cele mai mari suprafeţe ocupate cu vii se găsesc în judeţele: Vrancea – 26.619 ha (14%), Galaţi – 16.806 ha (8,9%), Buzău – 13.667 (7,2%), Vaslui – 11.819 ha (6,2%), Dolj – 12.223 ha (6,4%), Constanţa – 11.493 ha (6%), Iaşi – 10.316 ha (5,4%), Prahova – 8.847 ha (4,7%), Tulcea – 7.529 ha (4%) şi Teleorman – 7.441 ha (3,9%). Între judeţele viticole cu suprafeţe mai mici figurează: Alba – 4.236 ha, Arad – 1.799 ha, Argeş - 1.168 ha, Bacău - 4.868 ha, Mehedinţi – 5.177 ha, Sibiu – 496 ha,Timiş – 2.758 ha şi Vâlcea – 4.002 ha.

O dispersie îngrijorătoare

În perioada 2002-2008 a avut loc o concentrare a suprafeţelor de vii, timp în care numărul de exploataţii viticole a scăzut cu 25%. Cu toate acestea, viticultura continuă să fie împrăştiată în 860 mii de exploataţii răspândite în toate judeţele ţării. Viile nobile se regăsesc în circa 72 de mii de exploataţii, din care în mai bine de jumătate nu se obţine producţie marfă (struguri şi vin). Aproape 26 de mii de exploataţii pot da producţie marfă parţial, însă aceasta urmează drumul pieţei negre a vinului.

Mai rămân circa 10.000 de exploataţii care comercializează producţia-marfă de struguri de masă şi de vin. Acestea au o medie de 6 ha vii nobile pe rod. Dintre acestea, cea mai mică exploataţie are un hectar de vie, iar cea mai mare 3.000 hectare. Exploataţiile acestea din urmă, cu suprafeţe mari de viţă-de-vie, sunt şi singurele care au înfiinţat plantaţii noi în ultimii 12 ani.

Din prelucrarea datelor din Registrul Viticol, la 15 octombrie 2008, rezultă că doar 42% din suprafeţe se află în exploataţii ce depăşesc un hectar: Începând din 2006, ritmul anual de plantări a variat între 1.360 ha şi 2.135 ha, în 2008. Din păcate, în acest ritm va fi foarte greu să reuşim să ne promovăm vinurile şi să creştem ponderea celor roşii în producţia totală.

Producţiile: cinci ani buni, cinci ani răi

Deceniul IX al secolului trecut a înregistrat 5 ani foarte buni şi 5 ani mai slabi. România a obţinut cea mai mare producţie de vin în anul 1980, respectiv 7.599 mii hl 2007 a fost un an bun viticol atât din punct de vedere cantitativ, cât şi calitativ. Producţiile medii bune de struguri s-au înregistrat în judeţele: Vrancea – 6.913 kg/ha; Tulcea – 6.418 kg; Arad – 6.228 kg; Iaşi – 5.240; Vâlcea – 5.236 kg; Olt – 5.080 kg.

Producţii mai mici s-au obţinut în judeţele: Timiş – 4.948 kg/ha; Bacău – 4.877 kg; Buzău – 4.882 kg; Galaţi – 4.786 kg; Prahova – 4.576 kg; Vaslui – 4.255 kg; Dolj – 4.113 kg; Argeş – 4.106 kg; Brăila – 3.721 kg; Sibiu – 3.655 kg; Mehedinţi – 3.402 kg.

Producţia de vin pe ţară s-a diminuat pe seama micşorării suprafeţelor de vii nobile aflate pe rod. Producţia de vin marfă se realizează în principal de către 329 agenţi economici, asociaţii familiale şi persoane fizice autorizate care exploatează mari suprafeţe de vii pe care le deţin în proprietate sau în arendă. Dintre judeţele producătoare de vin se remarcă: Vrancea, cu 138 mari producători de vin; Buzău, cu 21; Galaţi – 18, Prahova – 17, Vaslui – 16, Alba – 14, Bacău – 10, Arad – 9, Tulcea – 9, Vâlcea – 9, Iaşi şi Constanţa cu câte 8, celelalte judeţe viticole având mai puţini producători de vin autorizaţi. Producţiile de mai sus aparţinând anului 2007 sunt relative şi trebuie privite cu rezervă, deoarece la nivel naţional ne confruntăm cu o mare ambiguitate privind declaraţiile de recoltă, de producţie şi stocurile.

În anul 2007, înaintea campaniei de vinificare existau stocuri de 1.683 milioane hl vin. Nu exista decât o preocupare teoretică privind o balanţă a vinului, cel puţin la cel nobil, şi nu se stabileşte diferenţa între stoc producţie şi consumul anual, pa baza căreia să se ia decizii şi să se elaboreze strategii.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
1979

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Viticultura, până în 2012 > REVISTA LUMEA SATULUI

Viticultura, până în 2012

Anul trecut, la nivelul Comisiei Europene s-au stabilit noile măsuri de reformă a sectorului vitivinicol, menite să ducă în timp la limitarea intervenţiei statului membru şi la liberalizarea progresivă a pieţei. Principala măsură de reformă o reprezintă pachetele financiare naţionale alocate fiecărui stat al Uniunii, bani destinaţi restructurării plantaţiilor, promovării vinurilor pe terţe pieţe, dar şi altor măsuri adaptate condiţiilor fiecărui stat. Pentru acest an, fondurile europene destinate industriei vinului însumează 42,1 milioane de euro, România negociind un sprijin financiar total de 210 milioane de euro pentru perioada 2008-2012.

Reconversia, o prioritate

Pentru România, prioritatea absolută o reprezintă reînnoirea plantaţiilor aflate în declin. Aşa se face că, din cei 42 milioane de euro alocate sectorului vitivinicol anual, din 2008 până în 2012, peste 80% sunt bani destinaţi restructurării şi reconversiei plantaţiilor de viţă-de-vie. Reforma mai prevede restructurarea rapidă a sectorului vitivinicol prin acordarea unei prime de defrişare pe o perioadă de trei ani, menită să elimine surplusul şi vinul necompetitiv. În ordinea priorităţilor prin Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA) mai sunt alocaţi bani pentru promovarea vinurilor româneşti pe pieţe extracomunitare, asigurarea recoltelor şi folosirea mustului de struguri concentrat.

Banii alocaţi pentru 2008 şi 2009 au fost absorbiţi în procent de 100%, cei mai mulţi fiind întrebuinţaţi, aşa cum spuneam, la reconversia plantaţiilor. Dacă în 2007 s-au replantat 3.387 ha, pentru anul acesta suprafaţa de viţă-de-vie pentru care s-au depus proiecte de finanţare prin programul de reconversie însumează 4.000 hectare.

Strategia pe termen scurt în viticultură prevede măsuri de sprijin al sectorului de la bugetul de stat, măcar până în 2012, în condiţiile în care o redresare a acestuia ar aduce şi o contribuţie semnificativă la economia naţională. Directorul executiv al ONIV, Petre Mocanu, afirmă că organizaţiile patronale din viticultură au solicitat de curând prelungirea până în 2012 a măsurilor de subvenţionare a tratamentelor fitosanitare şi a sprijinului pentru certificarea vinurilor DOC.

Situaţia la zi

În prezent, România cultivă 179.000 ha viţă-de-vie, din care 90.000 ha viţă nobilă, iar restul soiuri interspecifice. Din suprafaţa ocupată cu viţă nobilă, circa 70% sunt soiuri albe, restul roşii. Diferenţa până la 200.000 ha, suprafaţa negociată înainte de aderare, o reprezintă drepturile de plantare, pepinierele viticole care includ viţele altoite şi plantaţiile mamă (bază) şi terenurile în pregătire. În anii ’90, suprafaţa cultivată cu viţă-de-vie era de 290.000 hectare.

Banii alocaţi anual până în 2012 pentru sectorul vitivinivol, exceptând plata la hectar, sunt:

- Fondurile comunitare FEGA

- Restructurarea şi reconversia podgoriilor: 38 milioane de euro;
- Asigurarea recoltei: 50 - 80% din valoarea primei de asigurare;
- Folosirea mustului concentrat de struguri: 1.699 euro/hl C I şi 2.206 euro/hl C II;
- Promovarea pe pieţe terţe: UE 50%, Buget naţional 30%.

- Fonduri de la bugetul de stat

- tratamente fitosanitare: 500 lei/ha;
- subvenţionarea motorinei: 39 lei/ha;
- costuri autorizaţie plantaţie struguri vin DOC: 10 lei/ha;
- costuri certificare şi marcare vinuri DOC: 12 lei/hl;
- credit agricol pentru producţie (30%).

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
1117

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

viticultura-vranceana-in-prag-de-falimen...

Viticultura vrânceană, în prag de faliment? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulViticultura vrânceană, în prag de faliment?

Despre viticultura vrânceană, cu bunele şi relele ei, am mai scris în paginile revistei noastre. Dar, auzind mereu câte obstacole întâlnesc micii producători mai ales în ceea ce priveşte valorificarea producţiei, ajungem să ne întrebăm: cum de încă mai supravieţuieşte acest sector? Nu încape îndoială, ambiţia şi dragostea celor legaţi de butucul de vie contribuie mult. Dar oare sunt aceste sentimente suficiente pentru a continua o activitate ce pare nerentabilă?

Alături de domnul Costică Neaţă, director al DADR Vrancea, încercăm să surprindem câteva imagini care să reflecte în mod cât mai real sectorul vitivinicol vrâncean, situaţia de aici fiind de altfel valabilă în mai toate regiunile viticole din ţară.

Dacă cheltuielile cu întreţinerea viţei-de-vie depăşesc 6.000 de lei/ha, iar producţia la micii viticultori se situează undeva la 8.000 kg/ha (la un preţ de valorificare de 0,6 bani/kg), atunci cum reuşesc viticultorii să menţină în producţie nişte plantaţii care le asigură un venit de cel mult 4.800 de lei la hectar?

Valorificare... la şosea!

Deşi anul 2008, prin condiţiile sale climatice, a fost unul generos cu viticultorii vrânceni, speranţele acestora s-au năruit odată cu momentul valorificării producţiei. Podgorenii au obţinut în medie 8.000 kg/ha, struguri de calitate foarte bună ce ofereau premisele obţinerii unor vinuri de bună calitate.

Dar cum la un preţ de achiziţie de 60 de bani pe kilogram nu putem vorbi de rentabilitate, atunci e de înţeles faptul că nici pentru fermierul care a obţinut 10-12 tone/ha nu prea mai există un motiv întemeiat de bucurie. Din spusele micilor produători care trudesc în acest sector, cheltuielile cu întreţinerea ajung în prezent la peste 6.000 lei/ha, în condiţiile în care costurile cu input-urile au explodat anul acesta. Cel mai greu atârnă în costul de producţie tratamentele chimice, dar nici celelalte lucrări precum tăiatul, legatul şi recoltarea nu sunt de neglijat.

„Pentru ca această activitate să mai fie rentabilă, un kg de struguri ar trebui să fie valorificat măcar la preţul de un leu", ne spune domnul Costică Neaţă, director executiv al DADR Vrancea. „Mulţi viticultori au preferat să aştepte zile întregi pe marginea şoselelor sau să parcurgă întreg teritoriul ţării pentru a-şi vinde producţia, în speranţa că vor obţine un preţ mai bun. Acest lucru se întâmplă an de an şi nu e de mirare că aproape 850 ha de vie au fost abandonate, iar interesul pentru defrişare devine tot mai mare. Iar dacă unii sunt atraşi de prima de abandon, adevăraţii viticultori defrişează numai din cauza lipsei mijloacelor financiare", mai adaugă domnul Neaţă.

Legea Viei şi Vinului, contestată de viticultori

Diversificarea formelor de valorificare a producţiei de struguri reprezintă la ora actuală marea provocare a sectorului. Cooperativele trebuie să preia problemele membrilor şi să vină în sprijinul lor prin măsuri menite să ducă la reducerea costurilor de întreţinere a plantaţiilor. De altfel, la nivelul judeţului Vrancea formele asociative sunt destul de bine conturate.

Cea care reuneşte mare parte din micii producători este Federaţia Viticultorilor din Vrancea, ai cărei membri se zbat de o bună bucată de vreme să obţină modificarea Legii Viei şi Vinului, singura care ar mai putea salva ceva din acest sector.

Actuala lege nu admite comercializarea de către producătorii particulari a niciunui litru de vin. Acestora li se interzice fabricarea de vinuri în crame proprii, pe motiv că nu au antrepozit fiscal şi, mai ales, pentru că nu au licenţă de producţie de vinuri. Aceasta se poate acorda doar agenţilor economici. Viticultorii speră ca legea să fie modificată, iar ei să îşi salveze recolta de struguri prin procesarea şi depozitarea lor în cramele particulare.În aceste condiţii, marea majoritate a producătorilor vând sau lasă strugurii în custodia combinatelor de vinificaţie. Se merge pe un randament de 60% la cantitatea de struguri predată, după care vine depozitarul şi îşi mai opreşte şi el cheltuielile de prelucrare şi stocare. Aşa că nici din acest sistem de conlucrare viticultorul nu se alege cu mare lucru.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2009 Vizualizari:
918
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 14865
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizita-lui-dacian-ciolos-in-romania_s160...

Vizita lui Dacian Cioloş în România

În zilele de 16-17 februarie, Dacian Cioloş, Comisar european pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală, a fost prezent în România. Pe agenda sa s-au aflat întâlniri cu Mihai Răzvan Ungureanu, premierul României, cu Stelian Fuia, ministrul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, şi cu Răzvan Mustea, ministrul Comunicaţiilor și Societății Informaționale. De asemenea, a avut consultări cu membrii Comisiei Prezidenţiale pentru politici publice de dezvoltare a agriculturii şi cu Radu Roatiş, preşedintele Autorităţii Naţionale Sanitar-Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor.

Temele abordate s-au referit la noua Politică Agricolă Comună (PAC) 2014-2020, absorbţia fondurilor europene și aducerea internetului de bandă largă în mediul rural.

Datele au fost făcute publice în cadrul informării susținute la Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale (MADR). De asemenea, a avut loc și o conferință de presă, la Reprezentanța Comisiei Europene în România.

România, activă la negocierile PAC

La sediul MADR, demnitarul european a discutat cu Stelian Fuia, ministrul de resort.

„Am revenit în țară pentru a aborda problematica europeană din perspectiva României. O primă întâlnire am avut-o cu Stelian Fuia, în calitatea sa de ministru al Agriculturii şi Dezvoltării Rurale. Am discutat despre unele aspecte care se află pe agenda europeană și care interesează România“ – a declarat Cioloș.

„Am mai discutat cu comisarul european și despre proiectele pentru fermele de subzistență și pentru tinerii fermieri“ – a completat Fuia.

În primul rând, cei doi au vorbit despre reforma Politicii Agricole Comune, în perioada 2014-2020, „care este deja construită“, precum și despre poziția României.

„Cred că este important ca România să se regăsească în mod activ şi să nu piardă trenul în aceste discuţii, iar poziția sa va trebui susținută în lunile următoare, în cadrul întâlnirilor, negocierilor care vor avea loc între diferite state membre, Consiliul de Miniștri și Parlamentul European, pe marginea propunerilor pe care Comisia Europeană le-a făcut, pentru reformarea Politicii Agricole Comune“ – a menționat Cioloș.

Absorbţia fondurilor europene

A doua problemă abordată s-a referit la absorbția fondurilor europene, în mod particular pe agricultură și dezvoltare rurală. În opinia comisarului european, este important ca alocarea banilor să fie urmărită din punct de vedere cantitativ, al sumelor. „În momentul de față, nu există riscul de dezangajare a unor fonduri pe dezvoltare rurală, dacă se menține ritmul de anul trecut în ceea ce privește plățile. Mai sunt unele chestiuni de urmărit în perioada următoare. Vor fi vârfuri de plată anul viitor și în 2014, când se vor cumula mai multe proiecte care au fost contractate în ultima perioadă. Problema este că trebuie analizat și aspectul calitativ, adică ce impact au investițiile finanțate prin PNDR în economia reală zonală“ – a afirmat Cioloș.

Domnia sa a precizat atât în discuţiile cu premierul, cât și cu ministrul Agriculturii faptul că, prin PAC, prin PNDR, infrastructura rurală va continua să fie susținută. Dar crede că este important ca fondurile alocate să fie orientate în mod strategic, cât mai coerent, către locurile în care este nevoie.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 5, 1-15 MARTIE 2012 Vizualizari:
561
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

viziunea-strategica-lapar_l986.html

Viziunea strategică LAPAR

Prima întrebare pe care o pun reprezentanţii Ligii Producătorilor Agricoli este dacă în România există o voinţă politică privind dezvoltarea în viitor a agriculturii. Ea are la bază motivaţii de ordin agrotehnic şi instituţional. Prezentăm în sinteză această viziune strategică în ideea că ea ar trebui luată în considerare de către cei care conduc destinele agriculturii româneşti.

Argumente

- În România anului 2010 există circa 3 milioane de hectare teren arabil nelucrat; producţiile medii pe terenurile lucrate sunt în jur de 3 tone grâu/hectar, aproximativ 4 tone porumb/hectar, iar la rapiţă şi floarea-soarelui în jur de 1,6 tone/hectar.
- Din aproape 3 milioane hectare de teren arabil amenajate pentru irigat în anul 1989, România a reuşit în anul 2010 să irige 70 mii hectare. Dacă continuă să se meargă în aceeaşi direcţie, este posibil ca în următorii 2-3 ani problema irigaţiilor să nu mai existe.
- În ultimii 10 ani, mai mult de 500 mii hectare au fost vândute străinilor, care în marea lor majoritate le-au lăsat în paragină, cu speranţa că le vor vinde la preţuri mult mai mari în viitor.
- Completând acest tablou, în ultimii 20 de ani România a avut 18 miniştri ai agriculturii, iar viteza de rotaţie a acestora la conducerea Ministerului Agriculturii a crescut în ultimii 4 ani, ajungându-se astfel ca în această perioadă să se succeadă la conducere 8 miniştri şi, odată cu ei, şi echipele de conducere din direcţiile de specialitate subordonate.
- Cercetarea agricolă românească a ajuns în pragul colapsului şi multe specializări din liceele de profil agricol au dispărut, tinerii nefiind încurajaţi să urmeze astfel de specializări.

Consecinţe

- România a devenit un importator constant şi masiv de produse agroalimentare;
- preţul de cost al produselor agricole autohtone este mai mare decât al celui de import;
- oferta de produse agroalimentare româneşti în marile magazine este din ce în ce mai mică;
- importurile produselor alimentare devin o povară greu de suportat pentru ţară.

Motivaţia demersului

Problematica unei strategii naţionale, pe termen mediu şi lung, pentru viitorul agriculturii nu a fost abordată în mod serios în ultimii douăzeci de ani, fiecare nouă conducere a ministerului încercând să întocmească o altfel de strategie. Fermierii din Liga Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România consideră că o strategie pe termen mediu şi lung ar putea ca, în maximum 10 ani, să dubleze în România nivelul producţiilor medii la hectar, ajungând, în acelaşi timp, să nu mai existe teren arabil nelucrat. Pentru realizarea acestui deziderat ar fi necesară îndeplinirea următoarelor condiţii:

Nivelul european de susţinere financiară şi de productivitate

Politicile naţionale în domeniul susţinerii financiare a agriculturii nu par să ţină seama de aceste realităţi, existând senzaţia că, prin incoerenţa lor, creează în continuare o ineficienţă păguboasă. Însă se practică, în continuare, politicile electorale de perpetuare a promisiunilor fără suport strategic, posibile din cauza lipsei unui program strategic, adoptat ca lege organică. Susţinerea financiară a agriculturii nu este un moft al agricultorilor, pentru care se creează imaginea mâinii întinse către bugetul statului. Ea este o cerinţă imperioasă a pieţei europene, unde preţul de cost al produselor trebuie să fie determinat de aceleaşi elemente, pentru toţi europenii.

Două sunt componentele progresului

- Susţinerea investiţiilor în tehnologie şi în diversificarea producţiei

Nu este suficient să clamăm doar posibilităţile prin accesarea fondurilor europene, ci trebuie găsite căile eficiente pentru cofinanţarea acestora. De când au început aceste programe de investiţii, accesarea acestor resurse rămâne la un nivel mai mult decât modest. Agricultorii, în marea lor majoritate, nu au posibilitatea creditării fondurilor de cofinanţare. Condiţiile impuse de bănci privind garantarea acestor credite, dar şi dobânzile, cele mai mari din Europa, nu sunt stimulative pentru astfel de iniţiative. Ca urmare, fără o implicare majoră a statului în susţinerea cofinanţării fondurilor europene de investiţii, prin garantarea creditelor fezabile şi diminuarea dobânzilor, acestea nu sunt în măsură să contribuie la modernizarea tehnologică a agriculturii şi nici la diversificarea activităţilor în cadrul acesteia. Totodată, este necesară revizuirea tuturor măsurilor din cadrul PNDR pentru fluidizarea finanţării proiectelor eligibile, îmbunătăţirea prevederilor tehnico-economice, eliminând toate obstacolele birocratice inutile.

- Susţinerea financiară a producţiei, la nivelul subvenţiei europene

Mult-aşteptatul avantaj al aderării României la Uniunea Europeană a devenit, în realitate, un dezavantaj pentru agricultura românească, pentru că, odată cu aceasta, fermierii trebuie să se alinieze la regulile de piaţă europeană. Cu alte cuvinte, agricultorul român nu poate fi competitiv pe această piaţă dacă, pe lângă nivelul tehnologic şi de productivitate scăzut pe care îl are, costurile de producţie sunt mai mari decât cele realizate de fermierii europeni. Justificarea costurilor ridicate este dată de costurile mai mari ale inputurilor, de nivelul dobânzilor, dar şi de nivelul minim al susţinerii financiare, atât din bugetul european, cât şi din bugetul naţional. Prin urmare, trebuie să întreprindă demersurile cele mai ferme pentru obţinerea egalizării susţinerii financiare europene a agriculturii româneşti. Tendinţa de limitare a dimensiunilor exploataţiilor agricole existente în România, eligibile să primească subvenţiile pe suprafaţă, asemănătoare cu cele din Europa de Vest, nu trebuie acceptată, întrucât în tot estul Europei fermele au suprafeţe mai mari decât cele din Vest. O astfel de măsură ar accentua şi mai mult decalajul existent între Est şi Vest. Demersurile domnului Comisar European Dacian Cioloş în acest sens ar accentua sărăcia în România. Fermele mari s-au realizat greu şi tot greu se pot desfiinţa. De aceea, se impune prudenţă în acceptarea acestui nou concept de subvenţionare a agriculturii. Trebuie menţinută subvenţia pe suprafaţă la actualele dimensiuni ale fermelor româneşti şi să nu acceptăm limitarea dimensiunii fermelor în România. În numărul următor al revistei noastre vă vom vorbi despre viziunea LAPAR în ceea ce priveşte produsele agricole şi consolidarea exploataţiilor agricole.

Consiliul Director LAPAR

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
736

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Master Plan pentru Deltă

La propunerea Ministerului Mediului şi Dezvoltării Durabile, Guvernul Romaniei a aprobat Hotărârea privind unele măsuri pentru realizarea programului multianual prioritar de mediu pentru dezvoltarea durabilă a Rezervaţiei Biosferei Delta Dunării.

Prin actul normativ se finanţează proiecte care asigură creşterea nivelurilor şi îmbunătăţirea circulaţiei apelor în complexele naturale şi în zonele amenajate, reconstruite ecologic. Lucrările care se vor realiza, în cadrul a trei subproiecte stabilite în Master Planul de dezvoltare durabilă a Deltei Dunarii vor avea o valoare de 3 milioane lei.

De asemenea, prin proiectul de act normativ se vor realiza lucrări de întreţinere a canalelor, gârlelor şi lacurilor din Rezervaţiei Biosferei „Delta Dunării“, în vederea prevenirii colmatării acestora, pentru menţinerea unui regim hidrologic optim.

Lucrările propuse în Master Plan necesită, pe perioada 2007-2009, un efort investiţional de circa 85 milioane de lei. În anul 2007, fondurile necesare finanţării programului multianual prioritar de mediu pentru dezvoltarea durabilă a Rezervaţiei Biosferei „Delta Dunării“, se ridică la 3.000.000 lei.

(C.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 576

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare0036.html-articol=968.htm

Se apropie clipa!

Pacea pe care România fusese nevoită s-o accepte o scotea din rândul ţărilor beligerante. Ţara devenise o sursă de materii prime, un teritoriu care trebuia să-şi hrănească duşmanul împotriva căruia luptase fără noroc. Cârma ţării o deţinea acum un guvern pro-german. Adus la putere, Marghiloman era obligat să considere situaţia care se crease definitivă şi să se organizeze pentru a obţine toate concesiile pe care putea să le nădăjduiască de la bunăvoinţa învingătorului ţării.

La sfârşitul lunii iunie 1918, a părăsit ţara aşa-numitul „tren Take Ionescu“. Era vorba de un grup de oameni politici care, în timpul tratativelor de la Buftea au cerut, prin mijlocirea delegaţiei române, permisiunea de a părăsi ţara, traversând Austro-Ungaria spre Elveţia. Guvernul Marghiloman le-a acordat autorizaţia, adăugând însă acestui grup alte personalităţi: oameni politici, ziarişti etc, în total peste 200 de persoane care, ajungând în străinătate, au contribuit din plin la intensificarea propagandei pro-româneşti în cancelariile europene.

Una dintre condiţiile păcii era plecarea imediată a misiunii franceze. În ajunul plecării, parlamentarii i-au dăruit generalului Berthelot un exemplar al Bibliei lui Şerban Cantacuzino şi un omagiu citit de Barbu Ştefănescu-Delavrancea cu vocea înmuiată în lacrimi: „Sentimentele de recunoştinţă ale oştirii şi ale poporului român vor întovărăşi veşnic amintirea vie a marelui nostru prieten care pleacă“. La rândul său, generalul Berthelot, covârşit de emoţie, a spus: „Franţa nu va permite îngenuncherea României“.

În mijlocul numeroaselor greutăţi, guvernul Marghiloman caută să pună ordine într-o ţară care, în ciuda păcii încheiate, continua să fie împărţită în două de linia frontului german.

Pacea de la Bucureşti nu unise „Muntenia robită cu Moldova vasală“. Miniştrii îşi împărţeau activitatea între cele două capitale. La rândul lor, ministerele erau împărţite în două, jumătate la Bucureşti, iar cealaltă la Iaşi sub îndrumarea unui secretar general.

Activitatea Guvernului era controlată la Iaşi de către misiunea militară germană comandată de generalul Brandenstein.

În teritoriul ocupat, jaful continua. Un ţăran avea dreptul la 500 g de mămăligă pe zi, la care, în caz de boală, se mai adăugau... 25 g de făină! O ordonanţă din primăvara anului 1918 anunţa că se va strânge şi ridica din fiecare gospodărie „zdrenţe, oase, ghete vechi, galoşi, maculatură, sticlă, dopuri şi orice fel de păr de animale“.

La Iaşi, suveranii păstrau o atitudine demnă, încrezători în izbânda finală a cauzei poporului lor. Când, prin pacea impusă de duşman se hotăra desfiinţarea armatei, regele merge ostentativ la Huşi, unde primeşte jurământul noilor recruţi, care aveau să fie pregătiţi pentru a creşte şi întări armata ce va răspunde, nu peste multă vreme, chemării: „Regele vostru vă cheamă din nou la luptă ca să înfăptuiţi visul nostru pentru care în anii 1916-1917 aţi luptat cu atâta vitejie.“

În ziua când, la Iaşi, se instalează misiunea militară germană, regele se retrage la Bicaz pentru a nu fi nevoit să fie prezent la odiosul eveniment.

În Bucureştiul ocupat au loc manifestaţii reprimate cu sălbăticie de trupele germane. Se proclamă starea de asediu.

La Iaşi, ardelenii refugiaţi demonstrează la statuia lui Cuza Vodă din Piaţa Unirii, la care participă şi mii de ieşeni. Mulţimea se îndreaptă spre palatul regal şi îl aclamă îndelung pe „regele sacrificiilor de azi şi al izbândei de mâine“. În faţa Legaţiei Franţei, manifestanţii ascultă cuvintele înflăcărate ale ambasadorului Saint-Aulaire, care le vorbeşte despre apropiata victorie la care oastea română reînviată va avea cuvântul hotărâtor.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 577

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Curier juridic

Hotărârea Guvernului României nr. 141, din 14 februarie 2007, privind aprobarea activităţilor pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul zootehnic, în anul 2007, a cuantumului acestuia, precum şi a sumei totale alocate fiecărei activităţi.

(MO al României, Partea I, nr. 20, din 19 februarie 2007)

Adoptarea unei astfel de hotărâri de către Guvernul României are ca temei legal prevederile art. 16 alin. (1) din OUG nr. 123/2006, pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare, al organizării şi sistematizării teritoriului.

Prin hotărârea de faţă au fost aprobate activităţile pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul zootehnic, în anul 2007, cuantumul acestuia, precum şi suma totală alocată fiecărei activităţi, prevăzute în Anexa ce face parte integrantă din hotărâre.

Activităţile cuprinse în Anexă sunt grupate în 3 mari categorii, după cum urmează:

I. Susţinerea ameliorării populaţiilor de animale, constând în:

- conducerea registrelor genealogice pentru bovine, ovine şi caprine;
- efectuarea controlului oficial al producţiei de lapte la ovine şi caprine, al producţiei de lână la ovine, de piele la ovine şi al producţiei de carne de ovine şi caprine;
- introducerea la nivelul fermelor a tehnicilor, biotehnologiilor şi practicilor moderne de reproducţie la speciile de animale, respectiv achiziţia de containere pentru conservarea materialului seminal congelat cu capacitate de peste 20 de litri şi cu autonomie dinamică de peste 90 de zile;
- susţinerea cheltuielilor de testare a masculilor de reproducţie (tăuraşi, berbeci şi ţapi);
- susţinerea cheltuielilor pentru efectuarea testului naţional de disecţie (…), conform sistemului de clasificare EUROP (…) pentru porcinele din România. Suma totală alocată acestor activităţi din grupa I este 6.821 de mii lei.

II. Susţinerea îmbunătăţirii calităţii produselor de origine animală, pentru care suma totală alocată este de 288.179 mii lei.

III. Susţinerea măsurilor pentru producerea şi comercializarea produselor apicole, constând în:

- achiziţionarea de medicamente în vederea combaterii varoozei;
- susţinerea repopulării în stupi pe teritoriul naţional, prin achiziţionarea mătcilor din rasă autohtonă. Valoarea totală a sumei alocate pentru aceste activităţi este 5.000 mii de lei.

Suma totală pentru cele 3 categorii de activităţi este 300.000 mii de lei.

Consilier juridic
Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 557

☐

º Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare00f0.html-articol=107.htm

Drumul regăsirii de sine

Întâlnirea trecutului cu viitorul

La 2 februarie prăznuim închinarea pruncului Iisus la Templu şi Întâmpinarea Sa de către dreptul Simeon şi proorociţa Ana.

După Legea Veche, la evrei, primul născut băiat era dus când avea 40 de zile la Templu şi închinat lui Dumnezeu pentru a fi binecuvântat.

Bătrânul Simeon şi proorociţa Ana trăiau pe lângă Templul din Ierusalim, aşteptând venirea lui Mesia. Simeon era drept, credincios şi sălaş al Duhului Sfânt, iar Ana era văduvă, trăia în post şi rugăciune, fiind răsplătită pentru viaţa sa curată cu darul proorociei. Sf. Simeon era unul dintre cei 72 de înţelepţi evrei, cărora Împăratul Ptolemeu al II-lea (285-247 în. Hr.) le ceruse cu mai bine de 300 de ani în urmă să traducă Vechiul Testament în greacă (Septuaginta). Când a ajuns la textul profetului Isaia: „Iată, Fecioara va lua în pântece şi va naşte fiu“, el s-a îndoit că acest lucru poate fi adevărat şi a vrut să modifice textul, însă îngerul Domnului i s-a arătat şi i-a spus că nu va muri până nu va vedea adeverirea celor scrise. Şi a trăi mult nu e deloc o binecuvântare.

Când Fecioara Maria a intrat în Templu cu Iisus în braţe, Simeon a văzut în Prunc strălucind Lumina divină. A înţeles atunci că Acesta este Mesia. Luându-L în braţe, a zis, fericit că în sfârşit a venit clipa anunţată: „acum, slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţii tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău Israel“. Tot atunci a văzut durerea şi întristarea ce-i va străpunge sufletul ca o sabie Maicii Domnului care îşi va vedea Fiul răstignit şi a vestit-o: „Prin sufletul tău va trece sabia“.

Proorociţa Ana, iluminată de Duhul Sfânt, l-a mărturisit pe Hristos: „Acest prunc este Domnul, Cel ce a întărit cerul şi pământul. Acesta este Mesia despre care au proorocit toţi proorocii“, Cel ce va deschide uşile Raiului pentru oameni şi va rupe blestemul morţii, adus prin neascultarea lui Adam.

În cuvintele lor se uneşte Legea Vechiului Testament (ca unii ce o respectau) cu Legea Noului Testament pe care acum o vesteau prin puterea Duhului Sfânt. Să-i cinstim pentru vrednicia aceasta ce li s-a dat şi pentru cuvintele lor lăsate mărturie despre divinitatea Pruncului Căruia I s-au închinat!

Ostaşul „dăruit“ de Dumnezeu

8 februarie este ziua cinstirii trecerii în ceata mucenicilor a Sf. Teodor Stratilat, în anul 320. Era de neam din Evhaita. S-a remarcat ca viteaz şi bun creştin, omorând un balaur de lângă cetatea sa, numai cu sabia şi cu ajutorul lui Hristos. În urma acestei fapte, oamenii din Evhaita s-au lepădat de zei, creştinându-se.

Pentru vitejia sa, înţelepciunea şi calitatea de a fi bun orator, foarte de tânăr a fost pus „stratilat“, adică conducător de oşti şi voievod în Cetatea Iraclia, aproape de Marea Neagră şi de cetatea natală. Aici propovăduia pe Hristos cu dragoste şi îndrăznire, încât toată cetatea a devenit creştină. Auzind despre aceasta, Împăratul Liciniu (cumnatul Împăratului Constantin, dar care era încă păgân şi-i persecuta pe creştini în regiunea pe care o stăpânea) a trimis soldaţi să-l aducă pe Teodor la el.

Teodor i-a scris împăratului că toată Cetatea Iracliei se închină lui Hrisos şi l-a chemat să vină el însuşi, cu boieri şi cu idolii zeilor cei mari, să fie pildă poporului în închinăciune, ca să-i întoarcă la credinţa în zei. Sf. Teodor ştia că a venit vremea pătimirii sale şi voia să sfinţească cu sângele său cetatea, să întărească prin aceasta credinţa iraclienilor. Bucuros, împăratul a venit cu alai să întoarcă poporul la păgânism.

Teodor a cerut acasă statuile din aur şi argint ale zeilor, să le aducă jertfe înainte de închinarea publică. Primindu-le, le-a sfărâmat şi a împărţit bucăţile săracilor. S-a mâniat împăratul şi l-a supus la grele chinuri pe Teodor, care încerca să îl convingă de deşertăciunea acestor zei, ce nu au putut să se salveze de la distrugere. Sfântul a fost bătut cu vână de bou, cu verigi de plumb, sfâşiat cu unghii de fier, ars cu făclii, frecat în răni cu cioburi, însă pe toate le răbda, aducând slavă lui Dumnezeu. A fost apoi răstignit, tăiat cu briciul, cu arcul săgetat, până i-au scos şi ochii. Cu trupul sfărâmat, a fost lăsat pe cruce, socotind că e mort.

Îngerul Domnului l-a pogorât noaptea de pe cruce şi l-a făcut cu totul întreg şi sănătos. Venind soldaţii dimineaţa să-l pună în raclă de plumb şi să îl arunce în mare, l-au găsit lăudându-L pe Dumnezeu. Mulţi soldaţi (peste 370) au crezut atunci în puterea lui Hristos cel Înviat. Sfântul Teodor a făcut minuni în faţa mulţimii adunate, doar cu cuvântul sau doar dacă-l atingeau, întărindu-le credinţa.

Cu adevărat, la doar cei 23 de ani, a arătat că îşi merită numele (Teodor, Teo - Dumnezeu, dor - dăruit) şi este „darul lui Dumnezeu pentru oameni“. A murit decapitat, iar trupul său, dus în Evhaita, a făcut multe minuni. Din 1260 se află la Veneţia.

Sfârşitul iconoclasmului

La 11 februarie o cinstim pe împărăteasa Teodora, soţia ultimului împărat iconoclast Teofil.

Iconoclasmul, lupta împotriva icoanelor, a început în secolul al VIII-lea în timpul împăratului Leon III Isaurul.

A continuat până în vremea împăratului Teofil – un om cult şi bine instruit care, de altfel, a impus un stil monumental artistic cu bogate influenţe arabe în pictura bisericilor, neînţelegând însă esenţa închinării la icoană, trecerea dincolo de imagine la cel zugrăvit, mijlocind astfel comuniunea dintre „Biserica luptătoare“ (credincioşii în viaţă) şi „Biserica biruitoare“ (cei adormiţi întru credinţă, sfinţii).

Soţia sa, Teodora din Paflagonia, nu avea aceeaşi atitudine faţă de icoane. Ea şi-a crescut cele cinci fiice şi fiul în respect pentru acestea. După moartea soţului a restabilit cultul icoanelor pentru totdeauna prin Sinodul Ecumenic de la Constantinopol în 842.

Pentru aceasta şi pentru buna moştenire creştinească pe care a lăsat-o fiului său Mihail ce a urmat la tron o cinstim ca pe o adevărată sprijinitoare a Ortodoxiei, piatră la temelia adevăratei credinţe.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 541

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare00fe.html-articol=186.htm

Producerea viţelor altoite (I)

Datele statistice publicate de către Oficiul Internaţional al Viei şi Vinului clasează România printre primele 10 ţări ale lumii sub raportul suprafeţelor de vii totale, dar acest patrimoniu viticol s-a degradat calitativ în ultimele două decenii în proporţii îngrijorătoare.

Astfel, în 1989 suprafaţa viticolă totală a ţării a fost de 218,1 mii ha, din care: vii nobile 165,2 mii ha (75,7%) şi 52,9 mii ha (24,3%) cu hibrizi direct producători (soiuri HPD). În prezent, din cele circa 240 mii ha de vii total, cele nobile au scăzut la 118 mii ha (49,2%), diminuându-se în ultimii 17 ani cu 47 mii ha, în timp ce suprafeţele cu viţe HPD s-au mărit la 122 mii ha (50,8%), dintre care 78 mii ha sunt cultivate în extravilan, crescând în aceeaşi perioadă cu 69 mii ha.

Majoritatea viilor noastre sunt îmbătrânite şi cu peste 35% goluri, din cauză că după ’89 înfiinţările de plantaţii au fost nesemnificative. Astfel, în perioada 2000-2004, în loc să se planteze anual 7.200 ha (3% din suprafaţa totală, ca rată normală de înlocuire) s-au înfiinţat în medie anual doar 233 ha, reprezentând numai 0,1% din totalul de 240 mii ha, respectiv 3,28%, din cât era necesar să se planteze/an.

Pentru ca România să nu devină „o fostă ţară viticolă“ este imperios necesar să crească ritmul anual al altoirilor, respectiv al înfiinţărilor de plantaţii, de circa 30 de ori faţă de cel actual, pentru a se ajunge la asigurarea ratei normale de înlocuire a plantaţiilor viticole îmbătrânite şi neeconomice.

Dr. ing. Virgil GRECU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 638

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net

vizualizare0138.html-articol=133.htm

Din categoria „frumoşii nebuni ai agriculturii“

Un român inovator

Ca să reuşeşti într-un domeniu îţi trebuie un bagaj consistent de cunoştinţe, la care adaugi ceva mai mult curaj pentru a porni la drum cu propriile forţe. Îţi mai trebuie răbdare, răbdare şi... nervi de oţel pentru a face faţă birocraţiei. Calităţile de mai sus le-am găsit la domnul Filimon Matei, administratorul societăţii Mateo SRL, care are ca obiect de activitate obţinerea de produse fitosanitare pentru agricultură şi nu numai.

Primele semne au apărut după 4 ani

Rep.: Cum a fost primul pas?

M.F.: Foarte greoi. În 1995 au început primele teste şi au trecut 4 ani până am reuşit să intru în laboratoarele Ministerului Agriculturii: laboratorul de chimie de la Afumaţi şi laboratorul de biologie Ion Ionescu de la Brad, apoi în institutele de cercetări care pun în teren aceste produse pentru a li se cunoaşte valoarea.

Aşa a început colaborarea cu Institutul de la Mărăcineni pentru pomicultură, Institutul de la Valea Călugărească pentru viticultură şi primele semne favorabile, ce emiteau pretenţii de calitate asupra produselor, s-au ivit în primăvara-vara anului 1998. Aceasta a dus la acreditarea de către Comisia Interministerială de avizare a produselor fitosanitare a primelor două produse Mateo, sulfomat P (sulf pulbere) şi sulfomat Pu (pulbere umectabilă), destinate tratamentului împotriva făinării la viţa-de-vie.

Ulterior, firma şi-a continuat activitatea de cercetare şi implicare în pomicultură şi viţă-de-vie, rezultând din fabricaţia noastră o polisulfură de calciu, apoi am scos un similar al captadinului = captomat 50 Pu pentru tratament la mană, iar în 2005 un sulfat de cupru neutralizat, zeamă bordeleză tip F.

Rep.: Produsele dumneavoastră au mare căutare pe piaţă, sunt ecologice?

M.F.: Pot spune că produsele de sulf şi de cupru fac parte din grupa a patra de toxicitate. Sulful, fie că este obţinut din rocă, fie din ţiţei, vine deci din mediul natural şi se întoarce în mediul natural.

Rep.: Acest moment, al aderării la UE, nu vă afectează producţia?

M.F.: Cu produsele pe cupru şi sulf nu sunt probleme. Excludem produsele pe captan, care nu vor mai fi acceptate în viitorii doi ani. La cele pe sulf şi cupru ne dorim să producem cantităţi cât mai mari. Firma noastră deţine toate abilitările de funcţionare ce sunt necesare produselor pentru a fi fabricate şi comercializate pe piaţa internă.

Sperăm să ieşim pe piaţa UE. Aceste 4 produse sunt ecologice, cu grad de toxicitate foarte redus, reminiscenţe de toxine în produsele finite nu se regăsesc.

La noi mai sunt multe de făcut

Rep.: Vă e teamă de concurenţa străină?

M.F.: Firmele de mare rezonanţă în fabricarea pesticidelor prezintă o concurenţă dură. Dar şi în România trebuie să existe „câţiva nebuni“ care să promoveze produsele româneşti, ce s-au dovedit a fi foarte bune. Ne dorim extensie pe piaţă şi ne străduim să creştem calitatea produselor.

Rep.: Cum vedeţi evoluţia agriculturii în UE? Ce credeţi că trebuie făcut pentru rezolvarea problemelor?

M.F.: Faţă de condiţiile ce sunt asigurate în ţările Uniunii, la noi mai sunt foarte multe de pus la punct: 1) o legislaţie emisă pentru a ajuta într-adevăr dezvoltarea acestui sector şi a sectoarelor industriale ce concură la dezvoltarea acestuia; 2) condiţii şi accesibilităţi pentru toată lumea care se ocupă în speţele respective; 3) programele de finanţare ce trebuie să beneficieze de o popularizare intensă, astfel încât informaţia să ajungă la cei interesaţi ce activează în agricultură şi pentru agricultură.

Până la urmă, prin insistenţa noastră în a ne afirma şi prin calităţile românilor de buni inovatori, de isteţime în plan tehnic şi care pun suflet în domeniul în care activează, sper că, uşor, uşor, în câţiva ani vom ajunge în rând cu ceilalţi din Uniune.

Eu am avut şi momente de pesimism, dar şi de entuziasm. Lovindu-te permanent de multe probleme, nu poţi lucra fără credite bancare, care sunt împovărătoare pentru cei care au plecat de la zero. Cei care au mai avut şi alte posibilităţi decât munca efectivă, pot judeca altfel. Să ne ajutăm ca de la român la român.

Rep.: Ce v-aţi dori în acest an 2007?

M.F.: Dacă nu vom ieşi în prim plan, măcar să facem primii paşi onorabil, după care, înzestraţi cu informaţie şi potenţă spre efortul intelectual şi fizic trebuie să mergem înainte! Nu avem voie să dăm înapoi, deoarece s-a distrus foarte mult în ţara asta şi s-a construit prea puţin! Din păcate, eu aşa simt, ca şi mulţi dintre cei care încearcă să facă ceva. Suntem încurcaţi de concurenţă neloială, de protejarea unora în defavoarea altora.

Rep.: Deşi lucraţi 12 ore pe zi, aţi rămas optimist. Vă urez succes.

M.F.: Şi dvs. vă urez succes, să redaţi cititorilor din lumea satului informaţii utile pentru agricultura românească. Să ne ajutăm ca de la român la român.

Nume: Matei Ionel Filimon.
Localitate: Oneşti, Bacău.
Specializare: inginer utilaj chimic.
Vechime: 30 de ani.
Locuri de muncă: până în 1995 - Rafinăria Oneşti, din 1995 înfiinţează SC Mateo SRL.
Iniţiativă: punerea în valoare a sulfului din ţiţei.
Ţintă: produse fitosanitare pentru pomicultură, viticultură şi legumicultură.
Primul succes: după 4 ani, 1998.
Produse: suflomat P şi sulfomat Pu.

Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 1591

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Biblioteci la cheremul primarilor

• În comunele Sărata, Prăjeşti şi Gioseni bibliotecile sunt o amintire.
• Bibliotecarii sunt şi casieri, agenţi agricoli sau fiscali.
• La Coloneşti, cărţile se împrumută de la oficiul poştal, iar la Solonţ de la dispensar.

Într-o societate aflată într-o continuă dezvoltare, nevoia de informaţie este vitală şi, de aceea, existenţa bibliotecilor comunale cu un fond de carte şi periodice necesar tuturor cititorilor şi în special elevilor se impune cu acuitate. Vă propun, stimaţi cititori, să poposim în judeţul Bacău, aici unde, ca peste tot în ţară, bibliotecile depind de primăriile locale.

Cum au înţeles unii dintre aleşii obştei din această parte de ţară să vină în întâmpinarea nevoii de informaţie a cetăţenilor reiese şi din faptul că în comuna Buhoci, de pildă, bibliotecarul este şi... casierul primăriei, iar la Huruieşti, agent fiscal. Din nevoia de a folosi bibliotecarul pentru alte sarcini mai „serioase“, acesta la Pânceşti este agent agricol.

Mai grav este faptul că, deşi în Legea nr. 334/2002 se stipulează că în fiecare comună care depăşeşte 2.500 de locuitori trebuie să existe o bibliotecă şi, fireşte, un bibliotecar, în comunele Sărata şi Prăjeşti bibliotecile sunt doar o amintire.

În comuna Dărmăneşti biblioteca nu mai funcţionează de doi ani, iar la Bogdăneşti, primarul a desfiinţat pur şi simplu instituţia amintită.

Cu excepţia bibliotecii din comuna Traian, care are un sediu pe măsura misiunii ei, în cele mai multe localităţi băcăuane acestea nu au un local propriu. Majoritatea sunt găzduite în căminele culturale, şi ele într-o stare deplorabilă, sau în cele mai neaşteptate locaţii: la Solonţ în locuinţa medicului de la dispensar, la Poduri în oficiul poştal, iar la Vultureni biblioteca se află în... dispensarul veterinar. În sfârşit, multe dintre acestea sunt găzduite de şcoli, aşa cum se întâmplă la Huruieşti, Parava, Agăş, Berzunţi, Cleja.

„Setea de cultură“ a multor primari se vădeşte şi prin fondurile acordate pentru achiziţionarea de carte. Sunt biblioteci care, de ani de zile, nu au primit niciun ban, drept urmare fondul de carte poate fi caracterizat pe scurt: sărăcăcios şi învechit.

Parafrazând spusele poetului „carte frumoasă, cinste cui te-a scris“, spunând şi „cinste cui te păstrează şi te oferă iubitorului de lectură“, trebuie să ne referim la statutul social al bibliotecarului care primeşte un salariu de 400 de lei pe lună şi este, aşa cum aţi văzut, la dispoziţia unor aleşi ai obştei pentru care cuvântul carte a fost uitat imediat după absolvirea şcolii generale.

Ce trebuie făcut, în afară de banii pe care fiecare Consiliu local ar trebui să-l aloce obligatoriu achiziţiei de carte şi asigurării condiţiilor decente pentru funcţionarea bibliotecii? S-ar cuveni, spunem noi, ca Biblioteca Judeţeană „Costache Sturza“ să coordoneze nu numai metodologic surorile mai mici din comune ci, în măsura în care se poate aceasta, să dispună şi de fonduri pentru achiziţia de publicaţii, în special pentru bibliografia şcolară de care este atâta nevoie.

Oricum, într-o perioadă în care cartea este tot mai scumpă, biblioteca rămâne locul unde cetăţeanul, indiferent de vârstă, trebuie să găsească mijloacele minime de informare. Nu-l dezamăgiţi!

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 556

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pledoarie pentru soiurilor româneşti de grâu > REVISTA LUMEA SATULUI

Pledoarie pentru soiurilor româneşti de grâu

Alegerea un soi de grâu care să asigure o cât mai bună concordanţă între resursele pedoclimatice ale zonei şi particularităţile biologice ale soiului este o condiţie esenţială pentru obţinerea unei producţii mari şi stabile. Pe lângă capacitatea ridicată de producţie, soiurile trebuie să posede şi o bună rezistenţă la principalii factori de risc şi să aibă un potenţial calitativ corespunzător cerinţelor industriei de morărit şi panificaţie.

„Avem şi încă se mai creează soiuri rezistente la secetă, care se cultivă în multe zone. Din păcate însă nu se poate crea un soi care să reziste fără niciun strop de apă… şi la noi aproape că avem condiţii de genul acesta. Există o limită biologică, totuşi. Anul acesta, cantităţile de apă au fost incredibil de mici. Din datele pe care le avem se vede clar că rezervele de apă din sol sunt sub coeficientul de ofilire.“

Dr. ing. Marian Verzea

Acasă la cel mai mare centru de ameliorare

Am discutat cu domnul dr. ing. Marian Verzea, director general al INCDA Fundulea, cel mai mare centru de ameliorare a grâului din România, în ideea de a demonta acest mit al soiurilor româneşti, despre care şi oameni cu funcţii înalte afirmau la un moment dat, fără niciun fel de bază teoretică, că sunt slabe calitativ…

Astfel, aflăm de la domnul Verzea că, în crearea soiurilor, foarte importante sunt selecţia şi condiţiile în care aceasta se realizează. „Noi avem material biologic, acumulat de-a lungul a zeci de ani, pe care îl folosim. Bineînţeles, folosim şi material străin.

De exemplu, australienii şi israelienii au făcut progrese extraordinare în ultimii ani, dar este altceva acolo. Nu se aseamănă climatul din Australia cu cel din România. Şi atunci selecţia trebuie să se facă în condiţii de climă şi de sol, unde urmează să fie cultivat soiul respectiv.“

Lucru cert este că, anul acesta, cei care au cultivat soiuri din Ungaria, din Franţa, şi cine mai ştie de pe unde, au avut mari probleme. Unul dintre motivele acestor bătăi de cap se datorează şi faptului că în România nu există o listă a soiurilor şi hibrizilor recomandaţi. Rolul acestei liste este să protejeze fermierul, astfel încât acesta să nu cultive ceva ce nu a fost testat în condiţiile de care dispune el şi să piardă astfel banii.

În aceste condiţii, INCDA Fundulea a demarat un proiect, pentru care Ministerul Agriculturii, care a înţeles importanţa acestei liste, a alocat banii necesari. „Astfel, nouă ne revine rolul de a testa toate creaţiile care ne sunt furnizate, să strângem în 2-3 ani toate datele necesare, să le prelucrăm statistic şi să prezentăm astfel lista soiurilor şi hibrizilor recomandaţi pentru ţara noastră“, a mai precizat directorul institutului. „Noi nu putem să impunem agricultorilor ce să cultive, dar putem să le facem recomandări.

Oricum, fermierul român începe să se convingă tot mai mult de valoarea soiurilor româneşti: în 2003 o dată şi anul acesta din nou.“ Şi dacă vorbele nu sunt convingătoare, poate cifrele vor spune mai mult. România cultivă anual cca 2 milioane de ha, din care 90% sunt soiuri româneşti, 60% dintre acestea fiind create la Fundulea.

Mai nou, au început şi firmele, care până acum au ţinut să introducă genetică din afară, să solicite aceste soiuri româneşti.

Există firme care aduc din Ungaria soiuri de grâu, care nu merg aici, iar noi exportăm tot aici soiul Glosa, care a fost testat şi omologat la ei.

Cultivaţi cu încredere soiuri de grâu, rezistente la secetă!

Ce recomandă INCDA Fundulea

BOEMA

Anul înregistrării: 2000.

Prezentare generală: soi de grâu de toamnă extrem de productiv şi cu indici de calitate ridicaţi pentru panificaţie, adaptat condiţiilor climatice din zona de câmpie din sudul ţării şi Moldova.

Caracteristici morfo-fiziologice: soi foarte precoce, mai timpuriu la înspicat cu 1-3 zile faţă de soiul Flamura 85; talia plantei de 77-90 cm; rezistent la iernare şi cădere, arşiţă şi secetă, rugina galbenă; rezistenţă mijlocie la rugina brună şi făinare.

Caracteristici de calitate: calitate bună de morărit şi panificaţie.

Performanţe de producţie: realizează un spor mediu de producţie faţă de soiurile martor de 5-8%.

FAUR

Anul înregistrării: 2004.

Prezentare generală: soi de grâu de toamnă semiprecoce, recomandat pentru cultură intensivă în Câmpia Română, Banat şi Moldova.

Caracteristici morfofiziologice: soi aristat, cu talia plantelor de 75-85 cm; rezistent la iernare şi cădere, precum şi la rugina brună; rezistenţă mijlocie la făinare şi la rugina galbenă.

Performanţe de producţie: realizează un spor mediu de producţie de 8-10%, faţă de soiurile martor Flamura 85 şi Fundulea 4.

GLOSA

Anul înregistrării: 2005. Soiul a fost omologat şi în Ungaria.

Prezentare generală: soi de grâu de toamnă, timpuriu, rezistent la secetă, recomandat în sudul ţării, unde poate înlocui cu succes soiurile Dropia, Flamura 85, Fundulea 4, cât şi alte soiuri, atât în condiţii de irigare, cât şi fără irigare.

Caracteristici morfofiziologice: soi aristat, mai timpuriu la înspicat cu 2 zile decât soiurile Dropia şi Flamura, şi cu 4-5 zile faţă de Fundulea 4. Talia plantei este de 78,8 cm. Este un soi rezistent la iernare, la cădere şi la rasele actuale de rugină galbenă. Este superior soiurilor Dropia şi Flamura 85 în privinţa rezistenţei la făinare şi rugina brună şi asemănător acestora în privinţa reacţiei la fuzarioza spicelor şi septorioză.

Performanţe de producţie: ca productivitate, acest soi a depăşit cu 10-13% soiurile martor Dropia, Flamura 85 şi Fundulea 4, sporul de producţie fiind mai mare în condiţii de secetă. Rezultatele testelor fiziologice evidenţiază, de asemenea, toleranţa superioară a soiului

Glosa la stresul provocat de deficitul hidric.

GRUIA

Anul înregistrării: 2005.

Prezentare generală: este un soi de toamnă care a dat rezultate foarte bune în Oltenia şi Dobrogea.

Caracteristici morfofiziologice: este un soi aristat, mai timpuriu cu 4 zile faţă de soiul Fundulea 4. Talie de 76 cm. Se remarcă printr-o rezistenţă bună la iernare, la cădere, dar şi la rasele actuale de rugina galbenă.

Superior multor soiuri, ca rezistenţă la făinare, rugină brună şi septorioza frunzelor.

Caracteristici de calitate: calitatea de panificaţie a soiului Gruia este apropiată de cea a soiului Dropia, faţă de care tinde să aibă un gluten mai tenace.

Performanţe de producţie: soiul se evidenţiază printr-o productivitate ridicată, în medie cu 9-12% mai mare faţă de soiurile martor, sporul de producţie fiind mai mare în condiţii de secetă. În pofida taliei sale scurte, soiul se comportă foarte bine în condiţii de deficit hidric.

IZVOR

Prezentare generală: este un soi de grâu de toamnă, adaptat condiţiilor din sudul ţării. Acesta poate înlocui cu succes soiurile Flamura 85 şi Dropia, mai ales în zonele expuse riscului unor secete prelungite.

Caracteristici morfofiziologice: este un soi aristat, care înspică cu 4 zile înaintea soiului Fundulea 4. Talia plantei este în medie de 82,5 cm. Este un soi rezistent la iernare, la cădere şi la rugina brună.
Caracteristici de calitate: calitate bună de morărit şi panificaţie, inferioară soiului Dropia, pe care însă îl întrece în volumul pâinii şi indicele de cădere.
Performanţe de producţie: soiul Izvor le-a depăşit pe cele martor cu 6-9%, sporul de producţie fiind mai mare în condiţii de secetă. Manifestă o rezistenţă foarte ridicată la stresul provocat de deficitul hidric.
Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 11337
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic

Hotărârea Guvernului nr. 175, din 20 februarie 2007, privind registrul agricol pentru perioada 2007-2011.
(MO al României, Partea I, nr. 140, din 26 februarie 2007)
Important de reţinut din acest act normativ este textul art. 2, potrivit căruia, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a Hotărârii de Guvern, prin ordin comun al ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale, al ministrului administraţiei şi internelor şi al ministrului finanţelor publice se stabilesc normele de completare a registrului agricol.
Ordinul nr. 38, din 20 februarie 2007, privind aprobarea Normei sanitare veterinare pentru stabilirea cerinţelor care vizează sănătatea animalelor şi certificarea veterinară, pentru importul în Comunitatea Europeană al embrionilor de bovine.
(MO al României, Partea I, nr. 156, din 5 martie 2007)
Ordinul nr. 41, din 21 februarie 2007, privind modificarea şi completarea Normei sanitare veterinare care vizează condiţiile de sănătate a animalelor şi reglementează punerea pe piaţă a animalelor şi a produselor de acvacultură, aprobată prin Ordinul preşedintelui ANSVSA nr. 82/2006.
(MO al României, Partea I, nr. 155, din 5 martie 2007)
Ordinul nr. 43, din 22 februarie 2007, privind modificarea Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 30/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care vizează condiţiile de sănătate a animalelor ce guvernează mişcarea ecvideelor şi importul lor din ţări terţe.
(MO al României, Partea I, nr. 155 din 5 martie 2007)
Hotărârea Guvernului nr. 189, din 20 februarie 2007, pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimb de scrisori semnate la Bucureşti, la 30 oct. 2006 şi 10 noiembrie 2006, între Guvernul României şi Banca Internaţională pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare la Acordul de împrumut dintre România şi BIRD, privind finanţarea Proiectului pentru sprijinirea serviciilor din agricultură, semnat la Bucureşti la 27 martie 2000.
(MO al României, Partea I, nr. 163, din 7 martie 2007)
Hotărârea Guvernului nr. 214, din 28 noiembrie 2007, privind aprobarea activităţilor pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal în anul 2007, a cuantumului sprijinului şi a sumei totale alocate fiecărei activităţi, precum şi pentru modificarea alin. (1) al art. 1 din HG nr. 1853/2005, privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenţii pentru anul 2006 producătorilor agricoli din sectorul animalier şi din sectorul piscicol.
(MO al României, Partea I, nr. 163, din 7 martie 2007)
Ordinul nr. 193, din 8 martie 2007, privind modificarea Anexei „F“ la Ordinul MAPDR nr. 850/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice care vizează modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din

sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.
(MO al României, Partea I, nr. 170, din 12 martie 2007)
– Prezentarea în rubrica alăturată.
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 613
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare025a.html-articol=1019.htm

Sfaturi în bucătărie

- Murăturile

Castraveţii acri vor avea un gust mai picant dacă în borcan se presară printre ei câteva cuişoare.

Varza murată prea tare se opreşte din fermentaţie cu 5-6 pastile de aspirină

- Compoturile

Compotul de fructe va deveni şi mai gustos şi va necesita mai puţin zahăr dacă în el se va adauga un pic de sare.

Vitaminele se vor păstra la prepararea compotului dacă fructele se vor arunca în siropul clocotind, în prealabil adăugându-se în el puţină sare de lămâie. Gustul compotului se va ameliora considerabil dacă se adaugă coajă de lămâie sau portocale.

Aroma compotului se va păstra dacă în cel de caise se vor adăuga 2-3 linguri de vin alb, iar în cel de căpşuni, vişine şi prune – 1-2 linguri de vin roşu.

Stratul de suprafaţă de la compot se poate închide la culoare. În acest caz, se vor deschide borcanele, se vor scoate fructele înnegrite, iar restul se va steriliza prin cufundarea timp de câteva minute în apa clocotită, după care se capsează.

Siropul din compot se poate tulbura, dar e încă bun pentru consum. Dacă însă s-a umflat capacul de la borcan sau a sărit, atunci conţinutul lui nu se va consuma.

În cazul când fructele din compot plutesc deasupra, iar siropul s-a sedimentat la fundul borcanului, atunci borcanul cu compot se va desfunda şi se va steriliza din nou, dar un timp mai îndelungat decât prima dată.

Magiunul se va păstra în borcane de sticlă, lut, acoperite cu glazură, cu capacul bine închis sau legate cu pergament ori celofan. Durata păstrării e de 8-9 luni, într-un loc răcoros.

Ştiaţi că...

- Mierea de salcâm naturală şi cea de pădure (închisă la culoare) nu se cristalizează (solidifică) niciodată.
- Cartofii cruzi daţi pe răzătoare, amestecaţi cu puţină miere, calmează durerile de stomac şi de intestine.
- Maioneza se poate face cu mai puţine ouă dacă în ea se adaugă câteva cuburi de cartofi fierţi, calzi şi bine sfărâmaţi.
- Nu folosiţi conservant în conserve pentru că le strică gustul. Puneţi câteva pastile de aspirină pisată deasupra, este mai eficace, nu strică gustul şi este folositoare sănătăţii.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 729

☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Plante de apartament parfumate

Murraya este un arbust frumos ramificat, cu creştere relativ lentă şi foarte decorativ: tulpina iniţial verde devine albă pe măsură ce se lemnifică, frunzele de un verde închis, strălucitor, se aseamănă cu cele ale citricelor, florile grupate în mici inflorescenţe de culoare albă răspândesc un parfum ca de iasomie, iar fructele roşii ca nişte cireşe persistă vreme îndelungată. Are o durată de viaţă de aproximativ 15 ani, iar trunchiul ei poate ajunge până la 13 cm în diametru.

Planta trebuie păstrată în camere luminoase, dar tolerează şi umbra parţială, la temperaturi care să varieze în jurul a 20° C – pe timp de iarnă poate rezista pe perioade scurte şi la -4° C. Udarea se face regulat, avându-se în vedere ca suprafaţa ghiveciului să nu fie îmbibată cu apă sau să se usuce prea tare. Se recomandă pulverizarea plantei cu apă dedurizată (fiartă şi răcită). Solul trebuie să fie humos şi bine drenat.

Transplantarea se face primăvara, iar vara se administrează îngrăşăminte (din cele pentru plante cu flori) în concentraţii scăzute, pentru a nu le „intoxica“. Planta poate fi atacată de musculiţe albe sau paianjeni, dar dacă o ţinem într-un mediu curat şi aerisit va fi sănătoasă timp îndelungat.

Murraya, dacă are condiţii prielnice de dezvoltare, vă va răsplăti cu flori parfumate pe tot parcursul anului.

Frunzele arbustului pot fi folosite şi ca remedii pentru diverse afecţiuni, deoarece au proprietăţi astringente sau stimulatoare.

Floarea de ceară (Hoya Carnosa) este o plantă cu tulpini şi ramificaţii lungi, cu rădăcini fixatoare, ataşate de suporţi ca la iederă. Florile alb-roze apar din primăvară până în toamnă, sunt parfumate şi au în centru o coroană de stamine colorate mai intens. Sunt reunite într-o umbrelă de forma unei semisfere, cu consistenţă cărnoasă, ceroasă, de la care i se trage şi numele.

În anotimpul cald, planta iubeşte camerele luminoase (poate fi ţinută şi în balcon), cu o umiditate atmosferică ridicată, care poate fi asigurată prin pulverizări frecvente cu apă. Transplantarea se efectuează primăvara, avându-se în vedere să se asigure un bun drenaj în ghivece – pământul de frunze trebuie amestecat cu nisip şi turbă.

Niciodată nu se taie pedunculii terminali ai florilor trecute, deoarece aceste organe vor emite viitoarele inflorescenţe.

Înmulţirea se realizează prin butaşi de tulpină cu 3-4 noduri sau marcotaj în lunile martie şi aprilie.

Iarna se păstrează în încăperi luminoase unde temperatura nu scade sub 10°C, iar udarea se va face mai rar.

Excesul de umiditate poate duce la putrezirea rădăcinilor, dar şi la veştejirea şi deprecierea frunzelor.

Iasomia (Jasminium) este un arbust cu flori albe, parfumate, care înfloreşte tot timpul anului. Lăstarii plantei pot atinge şi 2-3 metri în lungime, iar ramurile se leagă de tutori.

Specii de Jasminium folosite la decorarea apartamentelor sunt: Jasminium grandiflorum, Jasminium

Polyanthum şi Jasminium rex.

Această plantă, ce are o creştere rapidă şi viguroasă, trebuie ţinută într-o cameră călduroasă şi luminoasă. E o mare iubitoare de apă, astfel încât pe timpul verii necesită a fi udată din abundenţă şi pulverizată pe frunze. Substratul de cultură trebuie să fie compus din pământ de ţelină, pământ de frunze şi nisip. În anotimpul cald, este recomandat udatul cu îngrăşăminte lichide, ce determină o creştere puternică şi o înflorire frumoasă. Primăvara se aplică tăieri de corectare a formei şi taliei plantei, pentru că iarna pierde o parte din frunze şi devine inestetică. În anotimpul rece se va avea în vedere reducerea frecvenţei udărilor, iar apa trebuie să fie la temperatura camerei.

Înmulţirea se face prin butaşi semilemnificaţi, care se obţin primăvara din ramificaţiile ce cad în urma tăierilor de corectare a creşterii plantei. Butaşii se înrădăcinează uşor în nisip sau în amestec de pământ de frunze cu nisip.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 3233

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pământul României, binecuvântat cu sfinţi

Iosif cel Nou de la Partoş, mitropolitul Timişoarei şi al Banatului, făcătorul de minuni – 15.09.

Sunt momente în istorie când asupra popoarelor se dezlănţuie urgii cărora nu crezi că le mai poţi face faţă. Dar dacă între oameni credinţa este puternică, Dumnezeu aduce tărie acelui popor. Aşa s-a întâmplat în Banat pe la 1650 când, într-un moment de mare cumpănă, ţara fiind cotropită de turci, credincioşii de aici au avut şansa de a avea drept mitropolit un sfânt. El era originar din Dalmaţia, fiind aromân.

Tată lui, fiind negustor, moare pe mare, iar el se mută cu mama sa în cetatea Ohrida, învăţând carte la o mănăstire de acolo. Îndrăgeşte viaţa monahală şi se călugăreşte cu numele de Iosif la Mănăstirea Pantocratorului de la Muntele Athos.

Probabil că şi-ar fi petrecut toată viaţa aici dacă n-ar fi fost chemat de Patriarhia Ţarigradului la vârsta de 82 de ani să meargă să păstorească sufletele bănăţenilor.

Şi, deşi a stat doar trei ani mitropolit, prezenţa sa a fost puternic resimţită. A cercetat cu o râvnă deosebită tot ţinutul, îndrumând lucrarea preoţilor, înviorând viaţa credincioşilor, reînnoind bisericile şi mănăstirile sau zidind altele noi. Pe unde trecea, neputinţa se vindeca, viaţa se înnoia, credinţa se întărea, nădejdea creştea pentru că avea darul facerii de minuni.

Ultimi trei ani din viaţă îi petrece la mănăstirea Partoş din apropiere de Timişoara. Iar după trei sute de ani, în 1956, moaştele sale, făcătoare de minuni, au fost mutate în locul unde a păstorit, Catedrala Mitropolitană.

Sfântul ierarh martir Teodosie de la Brazi – 22.09.

Sfântul mucenic Teodosie s-a născut în apropriere de Mănăstirea Brazi unde, la vârsta de 18 ani, a intrat ca frate. A fost călugărit la Mănăstirea Bogdana (azi în judeţul Bacău). Inteligenţa, râvna şi evlavia l-au făcut să ajungă în scurt timp episcop.

Cronicarul Ion Neculce scrie în „Cronica Moldovei“ că domnul Moldovei era Dumitraşcu Cantacuzino, una dintre cele mai decăzute figuri din istoria noastră. El i-a adus pe tătari în Moldova pentru a sta cât mai mult pe tron, jefuind pentru a plăti birul chiar şi mănăstirile (de la Mănăstirea Rascău a luat toţi galbenii). „Mitropolitul Teodosie s-a dus la Domnitorul
Dumitraşcu Cantacuzino zicând: «Ce sunt acestea Măria Ta, au semeni lui Antihrist?» Şi domnul s-a mâniat şi l-a scos din scaun cu necinste“ – scrie cronicarul Ion Neculce – şi l-a închis la Mănăstirea Sfântul Sava din Iaşi. Când s-a întors din Polonia, Mitropolitul Dosoftei l-a scos din închisoare şi Mitropolitul Teodosie s-a retras la Mănăstirea Brazi, de care era legat sufleteşte.

Tot de la Ion Neculce aflăm că mitropolitul a fost chinuit şi omorât de tătari care vroiau să jefuiască Mănăstirea Brazi prin tăierea capului. A fost înmormântat în Biserica Sfântul Gheorghe, care era ridicată de el. Din cauza cutremurelor, biserica s-a ruinat şi, în 1842, osemintele Mitropolitului Teodosie au fost duse pentru a fi reînhumate în Peştera de Jos, ridicată de primii pustnici ai Mănăstirii Brazi, Teofilact şi Sava, unde era şi Paraclisul „Învierea lui Lazar“, în care se oficia şi Sfânta Liturghie. Cei care au fost de faţă au mărturisit că moaştele degajau un miros frumos. Printre ei şi Cuviosul Antipa de la Calapodeşti, pe care noi îl sărbătorim la 10 ianuarie.

O altă mărturie de pe la 1857 spune că tivda (capul) Sfântului Mucenic Teodosie era la mare cinste, scoasă din mormânt la Mănăstirea Brazi, iar stareţul Teodosie Filimon a dat o declaraţie în anul 1959, când Mănăstirea Brazi a fost demolata de comunişti, că „atât în timpul meu, cât şi înainte de mine, monahii şi credincioşii veneau de aprindeau lumânări şi se rugau pentru împlinirea cererii lor la mormântul Sfântului Ierarh Mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi“.

Adrian Nedelcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 723

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare0331.html-articol=37.htm

Temerile integrării - banii de la UE, cadou sau provocare? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul Temerile integrării
Banii de la UE, cadou sau provocare?

Aceasta este, ne place să credem, ultima şi cea mai vehiculată temere din ultima vreme, cu care păşim pragul Uniunii Europene. În afară de grijile legate de noile reglementări, unele mai complicate decât altele, de posibilitatea de a mai produce ţuică, a-şi vinde produsele sau a tăia porcul în propria curte, omul nostru de la ţară trebuie să se informeze acum asupra a tot ceea ce înseamnă fonduri, finanţări, proiecte pentru a beneficia de un ajutor cât mai substanţial.

Banii vor veni prin următoarele forme de sprijin:

- Plăţile directe pe hectar provenite de la UE sunt sume începând de la 50 euro/ha, care vor creşte de la an la an şi se vor acorda celor care lucrează pământul fie ca proprietari, fie ca arendaşi, cu condiţia ca aceştia să fie eligibili.
- Plăţile naţionale complementare care provin de la bugetul de stat se adaugă celor directe şi se vor aloca pe suprafaţa cultivată, respectiv pe cap de animal.
- Fondurile structurale pentru dezvoltare rurală reprezintă banii pe care îi va primi România de la UE pentru investiţii în agricultură şi dezvoltare rurală între 2007-2013. Acestea sunt împărţite pe patru mari direcţii, cea mai mare sumă - peste 3,25 miliarde euro - (45% din total) fiind destinată creşterii competitivităţii în sectorul agricol şi forestier, iar restul până la 7,5 miliarde celorlalte axe, respectiv gospodărirea terenurilor agricole, îmbunătăţirea calităţii vieţii în mediul rural şi programul Leader, destinat Grupurilor de Acţiune Locală care să sprijine proiectele de dezvoltare a satelor. Din fericire, riscul de a pierde sumele care rămân de la an la an nu există, deoarece fondurile alocate sunt globale, întinzându-se pe cei şapte ani, din 2007 până în 2013.
- Mecanismele de piaţă care reprezintă acţiunile Uniunii Europene în protejarea producătorilor agricoli prin acordarea subvenţiilor la export şi introducerea preţului de intervenţie.

Toate aceste fonduri sunt instrumente financiare prin care Uniunea Europeană acţionează pentru eliminarea disparităţilor economice şi sociale între regiuni, în scopul realizării coeziunii economice şi sociale.

Întrebarea care se pune este: se va reuşi absorbţia acestor fonduri până la final? Există două variante de răspuns, din care, măcar acum,
la început de an, preferăm să o alegem pe cea optimistă. Doar că aceasta, la rândul ei, va ridica o nouă întrebare: vor fi ele absorbite într-un mod eficace? Să sperăm că anul 2007 va aduce modificări în procedurile de depunere a proiectelor, simplificarea mecanismelor de accesare a fondurilor, dar şi responsabilizarea factorilor implicaţi, care vorbesc tot mai des de promovare şi transparenţă în acest domeniu.

Dacă prin toate îmbunătăţirile şi modernizările realizate în urma finanţării agriculturii şi dezvoltării rurale va reînvia satul românesc sau dacă vor dispărea şi ultimele urme de tradiţie şi autenticitate care pe alocuri mai sunt păstrate, rămâne de văzut când se va trage linie.

Ţările din Europa de Sud - Est au semnat în cea de a doua parte a lunii decembrie acordul central european de comerţ liber (CEFTA) care consolidează 32 de acorduri comerciale bilaterale din regiunea de sud a Europei într-unul singur regional.

Uniunea Europeană este, de departe, cel mai mare partener comercial al regiunii şi o sursă-cheie de investiţii străine directe. Procesul de consolidare a legăturilor comerciale între economiile ţărilor din Europa de Sud-Est este un element important al strategiei mai ample a UE de dezvoltare şi de stabilitate în regiune. Ţările care au semnat CEFTA sunt Albania, Bosnia-Herţegovina, Bulgaria, Croaţia, fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Moldova, Muntenegru, România şi Serbia.

Astfel s-a creat o zonă comercială liberă, bazată pe acordurile bilaterale existente care liberalizează mai mult de 90% din comerţ şi include prevederi moderne referitoare la aspecte precum concurenţa, achiziţiile publice şi protecţia proprietăţii intelectuale.

Rezultatul este un singur sistem simplificat de norme care va înlesni comerţul în regiune şi va avea un rol esenţial în promovarea creşterii economice, crearea de locuri de muncă şi reducerea şomajului. CEFTA va face regiunea mai atractivă ca piaţă, consolidată pentru investiţiile străine care, la momentul de faţă sunt încă reduse şi va oferi beneficii economice reale tuturor părţilor. Pagină realizată de Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 670

□

˚Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

De sus, Subcarpaţii arată ca un peisaj lunar

- În fiecare an se pierd în medie 15 tone de sol fertil la hectar.
- Până în 1990, România pierdea anual cca 120 milioane tone de sol, acum cu 30-40% mai mult.
- Acumulările de apă sunt colmatate în proporţie de 30-40%.

Toate acestea le-a spus prof. univ. dr. Eftimie Niţescu de la Facultatea de Hidrotehnică a Universităţii Tehnice „Gheorghe Asachi“ în faţa participanţilor la consfătuirea „Situaţia lucrărilor de îmbunătăţiri funciare în Moldova“, care a avut loc la DADR Iaşi.

Cei prezenţi – specialişti în îmbunătăţiri funciare, proiectanţi, cadre didactice universitare, primari din comunele judeţului – au subliniat faptul că, urmare a aplicării actelor normative privind proprietatea asupra pământului, s-au distrus în bună măsură lucrările antierozionale, astfel încât afirmaţia domnului profesor Niţescu este valabilă şi în ceea ce priveşte mare parte din suprafaţa judeţelor Moldovei.

Se pierd peste 100 tone de sol la hectar

La rândul său, domnul dr. ing Dumitru Nistor, directorul Centrului de Cercetare, Dezvoltare pentru Combaterea Eroziunii Solului din Perieni Vaslui, instituţie unică în România şi în Europa, a subliniat că lipsa amenajărilor de îmbunătăţiri funciare sau foste amenajate antierozional face să se piardă peste o sută de tone de sol la hectar după o singură ploaie.

În consecinţă, pe mari suprafeţe din Moldova, ca de altfel din întreaga ţară, solul a fost spălat şi fertilitatea este aproape de zero. Mai mult, eroziunea solului accentuează fenomenul de secetă, pentru că o parte din apa ploilor se scurge pe versanţi.

Revenind la pierderile de sol fertil, vorbitorul a subliniat că în judeţele Moldovei se înregistrează cele mai mari pierderi de sol: în Carpaţii de Curbură, în zona Bacău şi Suceava, se pierd 20 de tone, iar în judeţul Iaşi 15 tone de sol în fiecare an, în condiţiile în care pierderile admise sunt de şase până la opt tone pe an la hectar, pierderi care nu se vor mai reface niciodată.

Înainte de Revoluţie, România pierdea – cu toate lucrările antierozionale efectuate de-a lungul anilor – 126 milioane tone de sol de cea mai bună calitate. La această dată, apreciază dr. ing. Dumitru Nistor, pierderile sunt cu 30-40% mai mari. Şi, surpriză, cele mai mari pierderi, a subliniat vorbitorul, se înregistrează pe păşuni, ceea ce înseamnă că la nivelul ţării cele mai degradate terenuri sunt cele patru milioane de hectare cu această destinaţie.

Şi pentru a completa imaginea aproape apocaliptică a pământului care „ne ţine“, directorul de la Staţiunea Perieni a mai subliniat un fapt: aceste cantităţi enorme de sol, spălate de ploaie, ajung în acumulările de apă de suprafaţă, care sunt colmatate acum în proporţie de 30-40%.

Propuneri, soluţii...

Ce trebuie făcut? La această întrebare participanţii au subliniat nevoia urgentă de comasare a terenurilor, fără de care lucrările de îmbunătăţiri funciare nu se pot efectua şi apoi nevoia unor surse de finanţare care, dată fiind starea în care se află pământul arabil dintr-o bună parte a României, trebuie să fie substanţiale.

La rândul său, domnul ing. Nicolae Olaru, directorul DADR Iaşi, a arătat că mai mult de 18 mii de hectare din judeţ sunt nemecanizabile tocmai din cauza alunecărilor de teren, eroziunii solului. Pentru a îmbunătăţi calitatea acestor terenuri, până acum s-au depus nouă proiecte pentru crearea unor perimetre de ameliorare. Dar şi aici problema rămâne asocierea proprietarilor, fără de care acest complex de lucrări nu se poate face.

Utilă, pentru că a pus pe tapet o stare de lucruri de care depinde viitorul agriculturii româneşti, consfătuirea s-a vrut, a spus domnul ing. Dorin Seicu, directorul Centrului Zonal Coordonator Iaşi al SNIF, organizator al acestei manifestări, un început într-o acţiune care presupune, pe lângă investiţii masive, şi coordonarea tuturor factorilor responsabili la nivel de ţară în acest domeniu.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 624

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Avantajul naturaleţei laptelui românesc

La cumpăna dintre ani, am purtat un interesant dialog cu unul dintre liderii industriei laptelui românesc, ing. Ioan Bălan, directorul general al SC Covalact SA. Împreună am căutat să descifrăm stadiul evoluţiei acestei ramuri a economiei, acum, la ceasul integrării în Uniunea Europeană.

Cu siguranţă, spunea interlocutorul, acum mai mult ca oricând ne lovim de o serie de necunoscute provocate de schimbarea legislaţiei. E cert că se va crea pe piaţa românească o invazie de produse lactate, cunoscute sau mai puţin cunoscute gustului autohton, la diverse preţuri. În al doilea rând, va fi influenţată piaţa materiei prime autohtone, prioritară fiind calitatea acesteia. Producătorii noştri trebuie să evolueze rapid pentru a rezista. Indiferent că şi-au declarat cota de lapte, numărul celor cu care vom păstra relaţia de colaborare e firesc să scadă de la câteva zeci de mii la câteva mii.

Rep.: Ce au de făcut cei care vor rămâne pe dinafară?

I.B.: Aceştia mai au o şansă – asocierea mai multor producători în vederea realizării performanţei. În condiţiile României vor creşte atât preţurile de procesare, cât şi cele de producţie, corespunzător cerinţelor actuale. Cine nu e competitiv dispare de la sine. Laptele bun va fi mai căutat şi solicitările procesatorilor vor creşte, acordând un preţ şi mai bun. Să nu ne mirăm că va veni materie primă din afară, prin lapte concentrat şi lapte praf. Ne aşteaptă în această privinţă surprize.

Rep.: Ce credeţi că trebuie să facă producătorul român pentru a nu fi sufocat de impactul cu colegii săi din Uniunea Europeană?

I.B.: Competiţia va fi dură şi în următorii doi-trei ani nu vor rezista decât cei care vor face investiţii. Îndeosebi pentru a-şi dezvolta fermele, ajungând la efective de la 10-15 vaci, până la minimum 50. În ultima vreme, statul a alocat sume importante pentru a cumpăra vaci. Cota de lapte stabilită cu Bruxelles-ul a fost depăşită şi faptul nu poate decât să ne bucure.

Creşterea se datorează mai ales noilor investiţii şi modernizări, ceea ce a permis producătorilor să livreze mai mult lapte în vederea procesării. MAPDR-ului îi revine sarcina de a susţine în faţa autorităţilor UE majorarea cotei. Dacă nu va reuşi, atunci cota va fi scăzută, în special din livrările de lapte la liber către populaţie.

Rep.: Cred că producătorul român va înţelege, până la urmă, mersul vremii şi se va ralia spiritului competitivităţii şi performanţei.

I.B.: În ceea ce priveşte anul care a trecut, pot să vă spun că s-a încheiat cu rezultate financiare pozitive. Astfel, cifra de afaceri a crescut cu 10%, în condiţiile în care volumul materiei prime a sporit cu 8% şi indicatorul de eficienţă s-a dublat. Pentru 2007 am alocat 2 milioane de euro în investiţii orientate spre creşterea securităţii alimentare şi îmbunătăţirea calităţii produselor, dezvoltarea unor noi fluxuri tehnologice şi mărirea capacităţii de fabricare a două produse lactate proaspete şi a unui produs din gama deserturilor. Pentru a fi viabili pe piaţă ne vom concentra în primul rând pe colectarea materiei prime de calitate pe baza unui control permanent şi exigent. Cei ce nu asigură lapte de calitate vor fi eliminaţi din portofoliul furnizorilor noştri.

Cu toate restricţiile şi necunoscutele pe care ni le-a adus aderarea la UE, sunt încrezător, că mobilizându-ne capacităţile profesionale şi investiţionale, folosind avantajul prospeţimii şi naturaleţei laptelui românesc, vom putea concura cu orice produs venit din afară. Suntem datori să fabricăm lactate pe gustul românului, care este destul de pretenţios în această privinţă, iar aceste produse sigur că vor plăcea şi străinilor.

Personal, profit de acest prilej oferit de revista „Lumea Satului“, spre a adresa acum, la început de an, atât colaboratorilor, cât şi consumatorilor de produse Covalact, calda urare Să vă fie viaţa plină de belşug şi de lumină!

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 606

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare040f.html-articol=221.htm

„Cred în şansa produselor noastre“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul„Cred în şansa produselor noastre“

Dar calitatea şi-a spus cuvântul: „Sunt sigur că va trebui să concurăm şi cu firme străine, din care 6-7 occidentale şi-au anunţat deja disponibilitatea pe piaţa românească, dar cred în şansa noastră“. Ing. Ion Ungureanu

La câţiva zeci de kilometri de munţii Bucegi se află Societatea Comercială „Industrializarea Laptelui Dâmboviţa“. A luat fiinţă cu aproape 16 ani în urmă, pe temelia celei mai mari fabrici de lapte din judeţ. Marca NATURA, existentă pe toate produsele fabricii din Târgovişte, ţine să sublinieze prospeţimea lor. Ing. Ion Ungureanu este din aprilie 2001 directorul general al firmei şi se poate spune pe drept cuvânt că este şi salvatorul ei.

Atunci când a preluat conducerea, nimeni nu dădea vreo şansă de supravieţuire societăţii. S-a luat totul de la început: s-a întinerit personalul şi s-au înlocuit utilajele învechite. Obţinând două programe SAPARD în valoare totală de 2,8 milioane de euro, începând din 2004 SCIL Dâmboviţa s-a transformat într-o fabrică nouă, dotată cu echipament performant, cu o tehnologie modernă şi cu un parc auto reînnoit.

Calitatea produselor e acum pe primul loc. „În centrele noastre de colectare a laptelui, aflate în judeţele Dâmboviţa şi Buzău, spune Ungureanu, am investit 10 miliarde lei vechi. 70% din materia primă provine din ferme mici şi mijlocii şi se poate spune că răspunde exigenţelor europene.“

În ultima vreme, produsele fabricii dâmboviţene se găsesc deopotrivă atât în magazinele din judeţele învecinate (Prahova, Buzău, Sibiu), cât şi în puncte mai îndepărtate, cucerind piaţa Constanţei, Brăilei, Galaţiului, Oltului, Vâlcei, Timişului sau Bacăului. În 17 magazine ale firmei Kaufland se desfac lactate cu marca NATURA SCIL Dâmboviţa.

Nu e de mirare că cifra de afaceri a atins anul trecut 8,8 milioane de euro, cu mai mult de o treime peste realizările anului 2005. Produsele de bază sunt lactate proaspete şi acidulate: iaurt, sana, lapte bătut, smântână, unt, brânză proaspătă şi telemea. Este un adevărat curaj să concurezi cu mulţi alţi competitori cu produse proaspete, aşa cum procedează firma dâmboviţeană.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 636

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Satul, dragostea pătimaşă a lui Eminescu

S-a reaprins încă o dată, ca în fiecare iunie, candela iubirii pentru cel care, prin nepieritoarele perle poetice culese din oceanul de cuvinte al limbii române, a îmbogăţit tezaurul cultural românesc. În acel 15 al anului 1889, „Eminescu, cu o ultimă licărire de conştiinţă, chemă pe bătrânul doctor (poetul fusese reinternat la Ospiciul „Caritas“ al doctorului Al. Şuţu, n.r.) şi i se plânse de mari dureri de trup. Rămas singur, se întinse pe pat şi, când limba sorţii sale ajunse pe pragul al doilea al vieţii, inima se opri şi poetul ajunse în univers“. Astfel descrie ilustrul critic G. Călinescu momentul desprinderii lui Eminescu de lumea pământească.

Poetul „ce-a turnat în formă nouă limba veche şi-nţeleaptă“ a intrat în conştiinţa publică nu doar prin drama nefericitei existenţe a omului de geniu preocupat mai mult de actul de creaţie decât de propria-i condiţie, cât mai ales prin substanţa „dulce ca un fagure de miere“ a scrierilor.

A avut ca fundament istoria, credinţa, filozofia asupra lumii şi a materiei, a nemărginimilor cosmice, a relaţiei Timp-Lumină-Spaţiu, dar nu a uitat tradiţiile şi obiceiurile strămoşeşti, creând o poezie de inspiraţie folclorică pe care aproape toţi o ştim „pe dinafară“. A cuprins aici în deplină armonie sentimentul dragostei cu elementele şi frumuseţile naturii întâlnite în mirifica lume a satului cu universul ei material şi spiritual.

„Sara pe deal buciumul sună cu jale,
Turmele-l urc, stele le scapără-n cale,
Apele plâng clar izvorând în fântâne;
Sub un salcâm, dragă, m-aştepţi tu pe mine.
....
Şi osteniţi, oameni cu coasa-n spinare
Vin de la câmp; toaca răsună mai tare,
Clopotul vechi împle cu glasul lui sara,
Sufletul meu arde-n iubire ca para.“

„El (ţăranul n.r.), căruia nu-i dăm nimic în schimb, păstrează prin datini, credinţă şi limbă unitatea naţională. [...] El e păstrătorul caracterului nostru în lumea aceasta, o parte din rezistenţă e în el, pe care nimeni nu o poate sfărâma, nimeni îndupleca...“; ce caracterizare mai plină de dragoste putea rosti cineva? Despre neterminata până astăzi „chestiune ţărănească“, publicistul-poet scria: (Rev. „Timpul“/18 febr. 1882) „E poate singura chestiune în care am scris cu toată patima de care e capabilă inima noastră, cu toată mila şi cu toată durerea pe care ne-o inspiră tocmai ţăranul, acest unic şi adevărat popor românesc.“

Cu toată patima, spunem şi noi, recitiţi, dragi contemporani, „Cartea“ lui Eminescu, „deşi o ştiţi pe dinafară“ căci, de fiecare dată, o nouă lumină apare din strălucirea geniului său, în concordanţă fiindu-i totdeauna opera, cu trăirile şi aspiraţiile noastre, cu sentimentele, cu vremurile... Iubirea se explică doar prin cunoaştere.

„Eminescu este om al timpului modern – afirma mentorul junimist Titu Maiorescu, iar cultura lui individuală stă la nivelul culturii europene.“ Iată alt motiv, serios şi de actualitate, pentru ca „aducerile-aminte“ să-l păstreze „pe cel mai mare poet pe care l-a ivit şi-l va ivi vreodată, poate, pământul românesc“ în inimile noastre.

Gheorghe MOHOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 642

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pacea tâlhărească de la Bucureşti

La sfârşitul lunii martie 1918, „România, spune Constantin Kiriţescu, era întinsă pe masa de sacrificiu: în jurul ei călăii siguri că de astă dată nimeni nu mai poate să intervie în ajutorul victimei, se întreceau să-şi taie fiecare o parte cât mai mare din trupul ei“. Şi faptul s-a întâmplat prin tratatul de pace încheiat la 7 mai în Palatul Cotroceni, ce conţinea prevederi care, practic, desfiinţau România ca ţară de sine stătătoare.

Referindu-se la această „pace“, ziaristul francez Hervé scria: „România n-a fost bătută de germani, ea le-a fost predată, cu mâinile şi picioarele legate, de revoluţia rusă. Printr-un exces de scrupule, învingătorii i-au lăsat independenţa nominală. Încercuită, încătuşată, România încetează, din ziua de astăzi, a mai fi o ţară independentă. Ea devine un stat vasal Pangermaniei. Aceasta este recompensa României pentru gestul ei măreţ care, în vara anului 1916, a făcut-o să se arunce în vâltoare ...“

Prin condiţiile impuse ţării noastre se urmărea anihilarea militară a României, astfel încât să nu mai fie posibile niciun fel de acţiuni militare împotriva Ungariei sau Bulgariei. Armata română a fost redusă la 20 de mii de infanterişti, 3.200 de cavalerişti şi nouă mii de artilerişti. Tot materialul de război rămas disponibil în urma demobilizărilor masive trebuia trecut în partea ocupată a ţării şi ţinut sub pază germană. La Iaşi, o comisie militară germană supraveghea dezarmarea.

Se avea în vedere, de asemenea, aservirea economică a ţării spre a o pune în completă dependenţă de Puterile Centrale şi a o izola de restul Europei.

România trebuia să cedeze germanilor regiunile petrolifere, domeniile statului, căile ferate şi porturile şi să-şi supună finanţele unui permanent control din partea învingătorului. Orice german sau societate germană putea arenda fără niciun fel de greutate terenuri agricole până la 90 de ani. În ceea ce priveşte petrolul, exploatarea acestuia era cedată la două societăţi germane. Întreaga cantitate de petrol era luată de o altă societate în favoarea căreia s-a instituit monopolul comercializării acestuia.

Exploatarea celei mai importante bogăţii a ţării urma să se efectueze timp de 30 de ani, cu dreptul ca acest oneros, să-i zicem, contract să fie prelungit pe 90 de ani, dacă rezervele de ţiţei ar fi permis acest lucru.

Un regim vamal special favoriza mărfurile germane şi austro-ungare în dauna celor româneşti, iar în ceea ce priveşte politica financiară a statului, tratatul de pace obliga Banca Naţională a României să supună aprobării unui comisar german „orice afacere de împrumut intern sau extern şi orice operaţie cu străinătatea“.

S-a acţionat la mutilarea trupului ţării. Austro-Ungaria a cerut anexarea unei părţi a regiunii muntoase prezentată ca „o condiţie de siguranţă naţională“. Zona pe care o solicitau ungurii reprezenta o suprafaţă de 15 mii de kilometri pătraţi care îngloba, într-o primă variantă, oraşele Turnu-Severin, Sinaia, Târgu-Ocna şi zona petrolieră Trotuş. Până la urmă, suprafaţa cerută s-a redus, dar toate vârfurile Carpaţilor: Parâng, Negoiu, Caraiman, Ceahlău, Rarău au dispărut de pe harta ţării, aşa cum judeţele Suceava şi Dorohoi s-au redus cu o treime.

În sud, bulgarii îşi cereau răsplata colaborării la război prin anexarea Dobrogei, o dorinţă mai veche a vecinilor noştri. Intervenţia turcilor care voiau şi ei o parte din pradă a făcut ca, până la urmă, Bulgaria să primească Cadrilaterul şi o fâşie din sudul judeţului Constanţa, urmând ca restul Dobrogei până la gurile Dunării să fie cedată Puterilor Centrale.

Dar pacea monstruoasă nu putea rămâne în picioare. Victoriile aliaţilor au dat românilor încrederea şi puterea de a rezista până în ziua în care va suna ceasul răzbunării.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 574

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Grijă pentru apa din sol

Toamna 2006 şi iarna 2006/2007 au fost relativ sărace în precipitaţii în principalele zone agricole din ţară. Aceasta ne obligă să luăm toate măsurile care să asigure valorificarea cu maximă eficienţă atât a apei acumulate până acum în sol, cât şi pe cea provenită din viitoarele precipitaţii.

În schema din fig. 1 prezentăm căile prin care se poate consuma apa din sol: prin consumuri neproductive (pierderi) care se referă la consumul de către buruieni, evaporarea la suprafaţă, infiltrarea în profunzime şi scurgerea la suprafaţă. Aceste consumuri trebuie diminuate la maximum. Celelalte sunt consumuri productive care se referă la apa folosită de plantele de cultură în procesul fiziologic de transpiraţie.

Buruienile au un consum specific de 2-3-4 ori mai mare decât plantele de cultură, motiv pentru care trebuie combătute din faza tânără, înainte de a consuma cantităţi mari de apă din sol.

Pierderile prin evaporare depind de tehnologia de cultură aplicată, fiind influenţate de:

- temperatura ridicată a aerului care sporeşte evaporaţia apei;
- vântul puternic şi uscat poate mări evaporaţia de 15-20 ori;
- deficitul de saturaţie din atmosferă provoacă creşterea evaporaţiei;
- gradul de denivelare a terenului poate mări evaporarea cu 28-35%;
- textura, structura şi gradul de tasare influenţează evaporarea apei prin prezenţa vaselor capilare până la suprafaţa solului. S-a constatat că în solul „aşezat“ pierderea apei prin evaporare este de 13-14%, pe când în solul tasat (compactat) depăşeşte 80%; concentraţia soluţiei solului influenţează evaporarea, în sensul că o soluţie mai concentrată reduce acest proces şi deci, prin fertilizare, micşorăm cantitatea de apă pierdută.

Pentru o bună valorificare a apei sunt necesare următoarele măsuri:

- folosirea soiurilor (hibrizilor) rezistente la stresul hidric şi cu perioada de vegetaţie mai scurtă pentru a ajunge la maturitate cu un consum mai mic de apă;
- încadrarea culturilor într-un asolament raţional în care se succed culturi cu înrădăcinare la diferite adâncimi, capabile să folosească apa din diferite straturi ale solului (fig. 2);
- executarea semănatului în epoca optimă pentru o bună înrădăcinare a plantelor care să valorifice un volum mai mare de sol şi să se maturizeze înainte de apariţia secetei;
- alegerea densităţii culturilor în funcţie de rezerva de apă a solului în momentul semănatului;
- aplicarea măsurilor de combatere a bolilor şi dăunătorilor, fiindcă prin părţile atacate creşte fenomenul de transpiraţie, de pierdere a apei;
- fertilizarea adecvată duce la reducerea consumului de apă de 2-3 ori. De exemplu, grâul nefertilizat are consumul specific (cantitatea de apă necesară pentru a se forma 1 kg de substanţă uscată în plantă) 928, iar

cel fertilizat 349.

Este foarte important ca pe tot parcursul vegetaţiei plantelor solul să fie menţinut curat de buruieni, nivelat, afânat la suprafaţă şi fără crustă.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 674

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ordinul nr. 129, din 23 mai 2007, pentru aprobarea Normei privind controalele veterinare şi zootehnice aplicabile Comerţului intracomunitar cu animale vii şi produse de origine animală.
(MO al României, Partea I, nr. 538, din 8 august 2007)

Pentru început, trebuie să ştim că acest ordin cu caracter normativ emis de către preşedintele Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor transpune Directiva Consiliului nr. 90/425/CEE privind controalele veterinare şi zootehnice aplicabile comerţului intracomunitar cu anumite animale vii şi produse, în vederea realizării pieţei interne, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 224, din 18 august 1990, pag. 29, aşa cum a fost modificată ultima dată prin Directiva Parlamentului European şi a Consiliului 2002/33/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 315, din 19 noiembrie 2002, pag. 14.

La data intrării lui în vigoare (publicarea în MO al României, Partea I) a fost abrogat Ordinul ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor, nr. 580/2002, cu acelaşi obiect de reglementare, publicat în MO al României, Partea I, nr. 250, din 11 aprilie 2003.

Norma din 23 mai 2007, aprobată prin acest ordin, defineşte la art. 2 termenii de:
- control sanitar-veterinar, ca fiind orice control fizic şi/sau procedură administrativă care se aplică animalelor sau produselor de origine animală, la care se face referire în art. 1 şi care sunt destinate protecţiei directe sau indirecte a sănătăţii publice ori a animalelor;
- control zootehnic, ca fiind orice control fizic şi/sau procedură administrativă care se aplică animalelor la care se face referire în actele normative menţionate la cap. II din Anexa nr. 1 şi care sunt destinate, direct sau indirect, ameliorării raselor.

Cele 4 capitole pe care le conţine norma în cauză se referă la:
- controalele la origine;
- controalele la destinaţie;
- prevederile comune;
- prevederile tranzitorii.

Anexele 1-3 ce fac parte integrantă din normă se referă la:
- legislaţia veterinară;
- legislaţia zootehnică;
- animale şi produse de origine animală, care nu fac obiectul armonizării, dar sunt supuse comercializării şi fac obiectul controalelor prevăzute în această normă;
- lista bolilor sau a bolilor epizootice care fac obiectul măsurilor de urgenţă obligatorii cu restricţii teritoriale, la

nivel de state membre, regiuni sau zone.

Atenţie! Norma nu se aplică controalelor veterinare pentru mişcarea animalelor de companie însoţite de şi sub responsabilitatea unei persoane fizice, între România şi celelalte state membre ale Uniunii Europene, atunci când aceste mişcări nu sunt destinate unei tranzacţii comerciale (art. 1 (3)).

Recomandăm celor interesaţi studierea Normei în integralitatea sa. Merită!

Consilier juridic Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 602

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare04a8.html-articol=753.htm

A deţine un Challenger înseamnă a controla viitorul > REVISTA LUMEA SATULUI

A deţine un Challenger înseamnă a controla viitorul

Tractoarele cu şenile din seriile MT700B şi MT800B sunt produsele emblematice ale mărcii Challenger. Conforme standardelor Challenger, cele mai bune din lume în termeni de inginerie, aceste produse vă garantează o excelentă amortizare a cheltuielilor iniţiale de investiţie. În concluzie, o mai mare rentabilitate pentru dumneavoastră.

Aceasta înseamnă:

- Minimizarea costurilor de producţie;
- Optimizarea randamentului muncii;
- Respectarea mediului înconjurător;
- Optimizarea amortizării investiţionale.

Datorită eficienţei mai mari, rentabilităţii mai bune şi diminuării costurilor de întreţinere, veţi înţelege rapid de ce noi spunem „A deţine un Challenger înseamnă a controla viitorul“.

MT700B - MT800B

Seria 700 cu modelele: MT745B (269 CP) MT755B (301CP) MT765B (320CP)

Seria 800 cu modelele: MT835B (350CP) MT845B (400CP) MT855B (460CP) MT865B (510 CP) MT875B (570CP)

Putere şi performanţe impresionante!

Modelele Challenger MT se bazează pe o concepţie specifică tractoarelor cu şenile. Transmisia şi motorul fabricate de Caterpillar reprezintă coloana vertebrală a acestei maşini special concepută pentru a valoriza puternica forţă de tracţiune asigurată de şenile. Aceste tractoare performante sunt capabile să se adapteze la orice tip de exploatare, parcelă sau cultură şi să lucreze cu un plus de eficacitate, de confort şi, în acelaşi timp, să compacteze solul mult mai puţin decât oricare alt tip de tractor existent pe piaţă.

Motoare – seria MT B

Tractoarele MT800B de ultimă generaţie sunt dotate cu motoare care au încorporată întreaga nouă tehnologie nepoluantă - ACERT® de la Caterpillar®. Toate modelele sunt conforme strictelor norme „Tier III“ referitoare la emisiile motoarelor diesel, stabilite de UE – cu un înainte de data limită oficială.

Cel mai recent model al gamei, MT875B, este dotat cu noul motor „verde“ Cat C18 ACERT – cel mai puternic motor de tractor agricol disponibil pe piaţă – care atinge puterea extraordinară de 570 cp (424 kW).

Tehnologia inovatoare ACERT® de la Caterpillar este rodul unei serii de îmbunătăţiri, care au condus la o tehnologie de vârf în domeniul motoarelor. Plecând de la principiul obţinerii unei combustii optime prin producerea unor emisii minime, tehnologia supraveghează cele patru sisteme principale ale motorului: carburant, aer, electronică şi eşapament.

Sistemul de Gestiune al Aerului foloseşte turbocompresoare pentru a propulsa aerul răcit şi curat în camera de combustie. Un sistem electronic gestionează volumul necesar diferitelor niveluri de sarcină şi diferitelor viteze. Chiulasele cu flux transversal „cross flow“ şi, dacă este cazul, patru supape pentru fiecare cilindru îmbunătăţesc în mod semnificativ gestiunea aerului pentru a reduce reactivitatea motorului şi a spori economia de carburant şi performanţa.

Sistemul de Injecţie HEUI asigură injecţia carburantului în camera de combustie prin mici jeturi multiple, atunci când este cazul. Definirea raţiilor de injecţie – reglarea aportului de carburant în timpul întârzierii aprinderii şi injecţiei principale – este posibilă datorită faptului că sistemul HEUI poate funcţiona independent de regimul motorului. Performanţa motorului este optimizată prin varierea caracteristicilor de debit pentru sarcina uşoară şi la ralanti, independent de condiţiile de încărcare ridicată în regim nominal

Modulul de Gestiune Electronică CAT® Electronics ADEM 4 este în întregime integrat, pentru a obţine emisii reduse, păstrând în acelaşi timp puterea, performanţa şi o excelentă economie de carburant.

Motorul a fost special conceput pentru a se putea adapta tehnologiilor suplimentare menite să satisfacă exigenţele viitoare, precum un catalizator cu oxidare diesel montat în circuitul de eşapament.

Transmisia

Concepută şi construită special pentru a fi utilizată pentru tractoarele cu şenile de Caterpillar. Fiecare dintre cele 16 viteze înainte şi cele 4 în marşarier sunt capabile să transmită întreaga putere. Noua transmisie este compusă din 9 grupe de ambreiaj. Doar două dintre ele sunt sub sarcină pentru fiecare raport. S-a realizat un important câştig de randament în raport cu alte tipuri de transmisii care utilizează simultan cel puţin trei grupe de ambreiaj.

Calea rulantă Mobil-trac™

Cea mai mare suprafaţă de contact la sol din domeniu.

Sistemul Mobil-trac combină viteza, mobilitatea şi supleţea pneurilor cu tracţiunea, portanţa, condusul lin şi presiunea scăzută la sol a şenilelor.

Având 240 cm între osii, unitatea Mobil-trac este cea mai lungă din domeniu. Astfel, lungimea îmbunătăţeşte echilibrul şi tracţiunea, iar şenilele extralungi reduc compactajul.

Şenilele sunt cu 10 până la 14% mai largi decât la precedentele modele de Challenger şi au o suprafaţă de contact la sol de până la 11% superioară altor tractoare cu punte dublă.

Suspensia exclusivă Opti-Ride™ garantează un condus foarte lin pe câmp şi pe stradă. Ea foloseşte resorturi Marsh Mellow® pentru a izola „bara rigidă“ (care face legătura sistemului Mobil-trac cu şasiul) a cadrului. În afară de asigurarea suspensiei, osia se poate înclina până la 8 grade, ceea ce permite ca fiecare tren de şenile să se ridice în mod independent cu până la 150 mm deasupra centrului.

Roţile centrale ale fiecărei şenile fac şi ele parte din sistemul de suspensie: două roţi din faţă ale MT700B sunt montate pe un boghiu central pivotant, iar a treia pe un amortizor din cauciuc. MT800B are două perechi de boghiuri pivotanţi.

(Marsh Mellow este o marcă înregistrată a Firestone Industrial Products).

Lăţimea redusă, nu necesită permis pentru gabarit depăşit.

Toate modelele ocupă mai puţin de 3 metri lăţime atât în timpul procesului de lucru muncii, cât şi în timpul deplasării. Acest fapt simplifică deplasarea pe şosea şi vă scuteşte de grija de a face o cerere pentru un permis special de gabarit depăşit sau de a avea o remorcă.

Sistem de gestiune a puterii

Acest dispozitiv modifică reglajul motorului şi al transmisiei pentru a spori performanţele. De exemplu:

- Randament maxim

Se obţine un randament excelent datorită controlului sarcinii motorului şi al vitezei. Sistemul modifică automat raportul şi regimul, pentru a obţine cea mai mare viteză de înaintare posibilă.

- Viteză constantă a motorului

Viteza constantă a motorului se obţine fără ca raportul să fie schimbat, în vederea maximizării randamentului carburantului.

- Viteză de înaintare constantă

Atunci când tractorul este folosit pentru încărcături uşoare, sistemul modifică regimul motorului şi schimbă raportul pentru a se adapta variaţiilor de încărcătură şi a menţine viteza de înaintare dorită.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 637

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

ADS, mai atentă la concesionare

Pornită din necesitatea asigurării unei exploatări eficiente a terenurilor agricole care să permită modernizarea agriculturii României şi atingerea standardelor existente de mult timp în alte ţări, implementarea programului Renta Viageră Agricolă, demarat încă din 2005, continuă să stimuleze şi astăzi comasarea micilor proprietăţi de teren.

Agenţia Domeniilor Statului, prin Oficiul Naţional de Rentă Viageră Agricolă, se ocupă de acest program, care în 2006 avea ca obiectiv cumularea unui număr de 100.000 ha aferente cererilor depuse. Despre ce se întâmplă astăzi legat de rentieri şi concesionari discutăm cu vicepreşedintele ADS, domnul Adrian Stan.

Rep.: S-a schimbat ceva după aderare? Am văzut mare aglomeraţie la dumneavoastră. Ce se întâmplă?

A.S.: Aglomaraţia nu este neapărat legată de intrarea în Uniunea Europeană. Ce aţi văzut la noi sunt rentierii agricoli, cei care vor beneficia de renta viageră, un program iniţiat în 2005 odată cu apariţia Legii nr. 247, care sperăm să aibă succesul pe care l-a avut şi anul trecut. Dacă în acel an am reuşit concentrarea a doar 30.000 ha, în 2006 am primit peste 20.000 de dosare cu 100.000 ha aferente, ceea ce nu este deloc puţin.

Rep.: Care sunt beneficiile pe care le aduce renta viageră?

A.S.: Cei care o obţin sunt persoanele cu vârsta de peste 62 de ani care au terenuri de sub 10 ha, dar nu le mai pot lucra. Aceştia dau terenul în arendă sau îl vând şi primesc anual 50 de euro pentru cel arendat şi 100 de euro pentru cel vândut. În felul acesta ei îşi văd de bătrâneţe liniştiţi, iar de terenul respectiv beneficiază cei care pot să iniţieze o afacere în domeniul agricol.

Rep.: Ce licitaţii mai au loc în această perioadă, în ce condiţii şi care este suprafaţa pe care o mai are statul pentru concesionat?

A.S.: Suprafaţa totală pe care o administrăm la ora actuală este în jur de 500.000 ha, dar suprafeţele care se scot la licitaţie sunt mici pentru că cei care le-au avut în concesiune nu au lucrat terenul sau nu au plătit şi noi le reziliem contractul şi scoatem din nou suprafaţa la concesionare. Se poate vedea un aflux foarte mare de investitori străini din Italia, Franţa, Germania, Olanda, care participă la licitaţiile de concesionare.

Rep.: Sunt, de altfel, foarte mulţi şi cei care cumpără terenuri în România datorită preţurilor relativ mici de la noi. Ar putea ADS, în colaborare cu Institutul de Economie Agrară, să stabilească un preţ real al terenului?

A.S.: Piaţa este cea care reglează cererea şi oferta şi trebuie precizat că ADS nu scoate la vânzare, nu a vândut şi nici nu are legislaţie pentru a face acest lucru în următoarea perioadă. Noi suntem într-un proces de retrocedare a terenurilor, iar celor rămase li se va decide ulterior destinaţia.

Rep.: Mai are mult de recuperat agenţia de la acei rău-platnici pe care i-aţi amintit mai devreme?

A.S.: Da. Sunt sume importante datorate de ani de zile. Din păcate, multe dintre IAS-uri, după ce au fost privatizate, au intrat în faliment şi sunt şanse mici de a mai recupera banii datoraţi. Acum procedura s-a modificat, sumele sunt plătite pentru un an în avans, dar când se ajunge la termenul scadent şi plata nu este făcută punem oprire pe conturi şi urmărim ca banii să fie recuperaţi, iar terenurile să fie lucrate. Aşadar, încercăm ca pe viitor să ţinem mai mult cont şi de credibilitatea celor care concesionează.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 619

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

La mintea cocoşului

Pentru că tot şi-a pus poalele-n cap pesta pe undeva pe la americanii din Banat, astăzi despre porci! Şi despre ăi domestici, şi despre cei sălbatici! Şi despre ăi buni care stau cuminţi în cocini, şi despre ăi răi, de umblă teleleu prin oraşe, cum se întâmpla, de pildă, mai an, la Alba-Iulia. Şi despre ăi cu carnea fragedă – iată că-mi plouă în gură – şi despre ăi a căror proteină este tare şi aţoasă, de trebuie fezandată precum vânatul înainte de a fi gătită.

Tărăşenia cu primii este că, deşi în unele locuri – puţine, ce-i drept, din cauză de arşiţă – au început să fie hrăniţi cu lapte de vacă ori de oaie, minune datorată cererii scăzute a acestui aliment de bază, iar în altele, cele mai multe, cu apă, paie şi bătaie – în zonă se ştie de ce – respectivele şi autohtonele suine, cum le zic specialiştii, nu prea mai au mare căutare – importul, bată-l vina! –, iar gospodarii nu mai ştiu cum să scape de ele, vânzându-le la preţuri de nimica spre bucuria amatorilor de chilipiruri pe munca, cheltuiala şi supărarea altora. „De cumperi patru grăsuni primeşti unul pe daiboji, adică gratis“, striga mai deunăzi un ţăran prin târgul de vite de nu mai ştiu pe unde.

Pătărania cu fraţii lor sălbatici este că s-au înmulţit fără de măsură şi dau iama prin recoltele oamenilor, dijmuindu-i de puţinul produs din acest an secetos, iar pentru a-i culca în brazdă vânătorii – auzi, dumneata, ce chestie – trebuie mai întâi să-i cumpere, că tot îi dau banii afară din casă şi abia apoi să-i ia în cătarea puştii – că de, economie de piaţă am vrut, cu reglementări de tarabă ne-am ales.

Oricum, fie că e vorba de suinele din bătătură – că despre cele din îngrăşătorii ne gândim la timpul trecut – fie de cele de prin păduri, dealuri şi câmpii mare tărăşenie, mare porcărie. Care bucurie la alţii să fie. Groh, groh, groh! Guiţ, guiţ, guiţ!

Despre porcii ce umblă pe două picioare, bănuiţi dvs. care, şi-şi fac de cap pe unde-apucă, altă dată. Când, desigur, o s-o facem şi mai lată.

Gogu PINTENOGU'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cum putem economisi apa din sol

În mod normal, apa existentă în sol ar trebui folosită cu precădere în consumul productiv, prin procesul de transpiraţie a plantelor. În agricultura românească, predominant este însă consumul neproductiv, cauzat de gradul nefiresc de îmburuienare, la care se adaugă evaporarea la suprafaţa solului.

Prin tehnologia de cultură agricolă trebuie redus la minimum consumul neproductiv şi, în acelaşi timp, valorificată cu maximă eficienţă apa folosită în procesul de transpiraţie.

Ce este şi ce rol are transpiraţia?

Spre deosebire de evaporare, care este un proces pur fizic de transformare a apei lichide în vapori, transpiraţia este un proces fiziologic prin care vaporii de apă trec în atmosferă prin ţesuturile plantelor în cadrul metabolismului. Din cantitatea de apă absorbită de plante din sol, o parte este folosită în procesul de metabolism, în formarea materiei organice, iar cea mai mare parte se elimină în atmosferă prin transpiraţie.

Prin transpiraţie se intensifică absorbţia şi circulaţia apei şi a sărurilor minerale din sol în plante. Transpiraţia este motorul absorbţiei, ea joacă rol de pompă aspiratoare. Prin transpiraţie se împiedică supraîncălzirea frunzelor şi se reglează temperatura plantelor, deoarece pentru transformarea unui gram de apă în vapori se consumă 536 de calorii, motiv pentru care, de regulă, frunzele au temperatura mai mică cu 6-7°C decât a aerului înconjurător.

În urma eliminării apei prin transpiraţie, are loc o concentrare a sucului celular care, la rândul său, limitează transpiraţia.

Când soluţia solului este mai concentrată, ca urmare a aplicării îngrăşămintelor, cantitatea de apă consumată în procesul de transpiraţie este mai mic. În condiţiile de nefertilizare se consumă de 1,5-2,5 ori mai multă apă pentru a forma un kilogram de recoltă.

Factorii determinanţi

Temperatura influenţează transpiraţia prin aceea că, din energia luminoasă primită de la soare, plantele folosesc în procesul de fotosinteză 1-10%, care se transformă în energie chimică înglobată în substanţele organice produse, iar restul în căldură, care măreşte intensitatea transpiraţiei.

Lumina este un factor important, deoarece într-o atmosferă saturată cu vapori de apă, în lipsa luminii transpiraţia are loc numai pe seama energiei puse în libertate în procesul de respiraţie, care ridică temperatura plantelor deasupra celei din mediul înconjurător.

Umiditatea atmosferică influenţează şi ea transpiraţia, crescându-i intensitatea, atunci când umiditatea relativă a aerului este scăzută.

Vântul măreşte transpiraţia şi înlătură vaporii de apă din jurul plantelor, creând astfel un deficit de umiditate.

Poziţia frunzelor influenţează transpiraţia prin cantitatea de raze luminoase absorbită. Frunzele cu poziţia mai aproape de verticală transpiră mai puţin decât cele orizontale, încălzindu-se mai mult cu 3-7°C şi crescând transpiraţia cu 30-300%.

Stratul de ceară şi perii morţi reduc intensitatea transpiraţiei. Când cantitatea de apă eliminată prin transpiraţie depăşeşte cantitatea de apă absorbită de rădăcinile plantelor are loc veştejirea acestora. La plantele veştejite (ofilite) scade conţinutul de glucide din frunze, deoarece scade fotosinteza şi creşte conţinutul în zaharoză, pe seama polizaharidelor care migrează din frunzele inferioare ce se usucă.

Cu mulţi ani în urmă, când în Câmpia Română existau perdele forestiere de protecţie, sporurile de producţie înregistrate la grâu şi porumb erau de 40-143%, deoarece în incinta perdelelor se acumulau cantităţi mai mari de apă, viteza vântului era diminuată şi se menţinea o umiditate relativă a aerului ridicată în jurul plantelor, reducându-se transpiraţia şi deci consumul de apă din sol.

Ce măsuri se impun?

Mai ales în anii secetoşi, cum este acesta, vom acţiona prin:

- limitarea oricăror pierderi neproductive de apă din sol;
- valorificarea superioară a consumului productiv de apă, prin transpiraţie;
- menţinerea umidităţii relative a aerului din jurul plantelor, prin lanuri compacte şi prin perdele de protecţie etc.;
- folosirea soiurilor şi hibrizilor cu frunze dispuse cât mai aproape de verticală, prevăzute cu strat de ceară şi alte modificări care reduc transpiraţia;
- realizarea unei fertilizări echilibrate, care asigură concentrarea soluţiei solului şi reducerea consumului de apă.

În condiţiile anilor cu rezerve mai reduse de apă în sol toate aceste măsuri pot asigura producţii agricole profitabile.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 839

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Un circuit european de turism ecologic

Recent, la Oradea a fost prezentat un proiect de mare anvergură legat de dezvoltarea durabilă a turismului pe plan european, cu predilecţie a celui rural. Cei care l-au iniţiat sunt reprezentanţii Adunării Regiunilor Europene (Assembly of European Regions - AER) coordonaţi de Thomas Carlsson, domnia sa acordându-ne la final un interviu.

Rep.: Domnule Thomas Carlsson, ce este AER şi ce obiective are?

T.C.: Adunarea Regiunilor Europene are în componenţa sa 250 de regiuni din Europa. Se poate spune că cele 250 de teritorii sunt comparabile cu 250 de state, fiind un fel de voci ale regiunilor Europei. În cadrul AER sunt 3 comitete, iar primul este cel pentru dezvoltare rurală şi regională. În cadrul acestui departament există turismul.

Rep.: Cum aveţi de gând să ajutaţi turismul din România să se dezvolte pe termen lung?

T.C.: În AER avem câteva acţiuni în progres: proiectul WEB Portal, prin care încercăm să căutăm parteneri cu care să lucrăm între regiuni, iar proiectul pe care l-am prezentat în după-amiaza aceasta este Touring Nature. Este în realitate o iniţiativă a AER şi a reţelei Touring Nature, dar este administrat de o organizaţie din Franţa, numită Pluris.

Trebuie să găsim 100 de localnici care să vrea să folosească un parc naţional, o regiune sau un teritoriu pentru a dezvolta turismul în zona respectivă. Aceşti 100 de întreprinzători trebuie să garanteze că vor porni acţiuni care să aibă de-a face cu turismul durabil. După aceea pot obţine acea diplomă de la Touring Nature, Vilagge Plus.

Rep.: Ce fel de acţiuni? Ce trebuie să facă?

T.C.: De exemplu, trebuie să foloseşti produse care nu afectează mediul, trebuie să-ţi construieşti întreaga activitate în jurul culturii locale, şi încă multe astfel de cereri, care trebuie îndeplinite. E necesar să garantezi că poţi să te dezvolţi fără să afectezi viitorul.

Rep.: Care ar fi avantajele unui astfel de proiect aplicat unei comunităţi?

T.C.: În viitor se va putea vedea o dezvoltare durabilă ce va fi benefică pentru întreaga societate. Dar familiile care se vor implica în turism vor câştiga mai mult. Este un factor economic care îi va determina să ia parte la acest proiect. Altfel, nu cred că ar fi interesaţi.

Rep.: Cum veţi alege comunităţile? Sau presupuneţi că acestea vor veni către dumneavoastră?

T.C.: Totul depinde de comunităţi. Dacă vreo regiune sau comunitate va vrea să ni se alăture vor fi bineveniţi. Noi nu alegem şi nici nu eliminăm pe nimeni care doreşte să ia parte la acest proiect.

Rep.: Ce condiţii trebuie să îndeplinească un sat pentru a fi integrat în acest program?

T.C.: Ar trebui sa fie un soi de atracţii naturale în zonă. Trebuie să fie cel puţin 100 de întreprinzători care să semneze contractul şi mai sunt şi nişte bani la mijloc pe care trebuie să-i plătească.

Nu-mi amintesc procentajul. Costă, într-adevăr, ceva bani, dar cu noroc vor fi recuperaţi în scurt timp.

Rep.: Într-o comunitate tradiţiile sunt foarte importante, mai ales în România. Cum le veţi integra în proiectul dumneavoastră?

T.C.: Acest lucru are de-a face doar cu propria moştenire culturală a regiunii respective. Ideea este să le evidenţiem şi să poziţionăm pe piaţă astfel de zone prin eforturi de marketing. Fiecare regiune are propriul profil. Într-o zonă poate fi vorba de dansuri şi cântece, atunci ele vor fi importante pentru a marca teritoriul respectiv.

Rep.: Turismul durabil înseamnă dezvoltarea satului. Reprezintă vreun pericol pentru tradiţii?

T.C.: Dezvoltarea, în sensul turismului durabil, înseamnă să ai grijă de ceea ce merită să fie îngrijit. Dacă vrem să promovăm vechi obiceiuri, vechi case, bineînţeles că vor face parte din strategia de dezvoltare. Dezvoltarea, în acest context, nu înseamnă să distrugem tot ce este vechi, pentru că trebuie să ne bazăm pe istorie, pe cultură şi să le dezvoltăm.

Din punctul meu de vedere dezvoltarea înseamnă să folosim ceea ce strămoşii noştri au construit din punct de vedere cultural. Spre exemplu, Lacul Tisa din Ungaria, ei au fost primii cu diplomă Village Plus. Această atestare îţi permite să foloseşti diploma în propria strategie de marketing. Acest lucru înseamnă că te înscrii să-ţi dezvolţi propria activitate în mod durabil. Pentru aceasta ai la dispoziţie 3 ani. După această perioadă trebuie să raportezi ceea ce ai realizat.

Rep.: În afară de partea financiară, cum îi veţi ajuta pe cei care vor dori să se implice?

T.C.: Încercăm să cofinanţăm acest proiect împreună cu Leader. Încă nu ştim sigur. Cei de la Pluris au nişte răspunsuri de dat în legătură cu asta, dar încercăm să găsim fonduri UE pentru dezvoltarea proiectului.

Dacă oamenii vor dori să se înscrie, Pluris va trimite oficiali pentru a cerceta zona şi a constata de ce au nevoie pentru a se încadra în criterii. Apoi fac un plan de acţiune cu scopul de a atinge nivelul în care poţi spune că eşti sustenabil pe viitor. Pentru aceasta ai la dispoziţie 3 ani, timp în care vei fi verificat pe tot parcursul programului.

Mihuţ NĂSTĂSACHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 683

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„Fiecare purtăm un sat în noi“

Nu ştiu dacă Europa toată seamănă cu un sat, mie aşa îmi place să cred, dar un sat cu cuminţeniile lui, cu obiceiurile şi tradiţiile lui, cu lucrurile aşezate. Este o bucurie să vorbim cu domnul academician Eugen Simion, un mare iubitor al satului românesc.

„Cine crede că viaţa spirituală a ţăranului este simplă greşeşte. Viaţa lumii ţărăneşti este foarte complexă, ea s-a adunat în multe secole, într-o experienţă umană, istorică, foarte puternică“.
E. Simion

Rep.: Domnule Eugen Simion, de unde aţi pornit spre piscul celui mai înalt forum academic din România?

E.S.: Eu sunt prahovean, născut în localitatea Chiojdeanca, la 50 km de Ploieşti, în zonă de munte, prin urmare un produs al muntelui. Şi, cum spuneaţi, Europa arată ca un sat şi fiecare individ, după părerea mea, poartă un sat cu el, adică un loc de origine, la care se întoarce şi se regăseşte – locul în care s-a format, locul pe care îl visează uneori.

Rep.: Da, se zice – dumneavoastră puteţi să confirmaţi – că locul îşi pune amprenta pe om, adică oamenii de munte sunt altcumva decât cei de la câmpie.

E.S.: Este o teorie, din secolul al XVIII-lea, abandonată mai târziu, despre influenţa mediului asupra omului. Nu sunt specialist în asta, dar cred că învăţăm să citim universul în primii noştri ani acolo unde ne-am născut, unde am văzut un pom, o casă, un zid, iarba verde din faţa casei.

Există în inconştientul colectiv al oamenilor de la munte un sentiment al identităţii lor foarte precis. Ei vorbesc cu oarecare dispreţ nejustificat despre oamenii de la câmp, despre cojani, oamenii Bărăganului. Îi consideră mai leneşi, mai puţin civilizaţi – ceea ce nu este întotdeauna adevărat.

Rep.: Vi se mai întâmplă să mergeţi, când şi când, la Chiojdeanca?

E.S.: Merg în fiecare săptămână, nu când şi când. Am modernizat puţin casa familială a bunicului şi a părinţilor mei şi petrec vacanţele acolo. Pentru mine e foarte important. Am şi doi căţei la care ţin foarte mult. Sunt parte a familiei, moştenire de la mama mea care a trăit 94 de ani – s-a prăpădit cu câţiva ani în urmă –, iar tatăl meu a trăit 92 de ani; o familie de longevivi, puternică.

Astăzi s-a pierdut în bună parte sentimentul familiei, ceea ce este rău pentru că reprezintă o celulă puternică a societăţii. Nu cred în ideea că civilizaţia distruge aceste forme tradiţionale.

Rep.: De ce credeţi dumneavoastră că sătenii noştri cei de demult – poate că şi cei de astăzi, dar nu ştiu dacă mai au aceleaşi posibilităţi – îşi doreau foarte tare ca feciorii lor să meargă la carte?

E.S.: În lumea veche ţărănească, lumea moşnenilor – ţărani liberi cu oarecare dare de mână, păstrători de tradiţie –, se dorea ca cealaltă generaţie să prospere.

Dar aţi pus o întrebare foarte bună. În momentul de faţă, în tot învăţământul superior românesc numărul copiilor de ţărani este sub 1%. Mi se pare o injustiţie, pentru că nu ştim dacă geniul se naşte într-o bibliotecă sau într-o casă de ţară. Sunt unii care susţin că dacă te-ai născut într-un castel e altfel... Eu le răspund că ştiu pe cineva care s-a născut într-o iesle şi ţine lumea de 2000 de ani.

Ţăranii nu mai au posibilităţi să-şi trimită un copil la învăţătură. Eu cred că ar fi nevoie de un sistem de burse, iar Ministerul Educaţiei ar trebui să se mişte rapid în această direcţie.

Rep.: Spuneaţi că mergeţi la Chiojdeanca, aveţi chiar o casă acolo. Vă amintiţi, fără îndoială, şi satul copilăriei. Mai seamănă ceva cu ceea ce a fost?

E.S.: S-a schimbat şi eu zic că în bine. Faptul că ţăranii tineri, cei care rămân acolo, îşi construiesc case, vile, intră în sistemul civilizaţiei şi este bine. Au lumină electrică, au şosea asfaltată; ar fi trebuit să aibă şi apă curentă, dar nu sunt bani. Eu nu cred că trebuie să iubim satul mizerabil, cu oameni desculţi, satul cu oameni care nu au acces la formele civilizaţiei, care nu au doctor. Nu. Acest tip de sat o să rămână la muzeu.

Altceva trebuie să păstrăm: tradiţiile noastre puternice, cultura populară, morala ţărănească – o morală religioasă în esenţă: să nu furi, să nu minţi, să nu-l batjocoreşti pe aproapele tău – care mi se pare lucrul cel mai frumos pe care l-a produs lumea ţărănească.

Rep.: Vorbeaţi despre cultură, domnule preşedinte, şi eu voiam să vă întreb: cum circulă cartea la sate acum?

E.S.: Nu prea circulă, dar nu mai circulă cartea, din păcate, nici în mediile intelectuale, din motive economice. Şi televiziunea, şi radioul au devenit atât de tentante încât omul ascultă şi mai mult priveşte, nu mai citeşte – ceea ce e rău. Şi pot să spun din propria experienţă: dacă stau să mă uit la un film într-o seară, adio lectură, ca să zic aşa.

Rep.: Sunteţi un critic reputat; ne puteţi spune dacă: se mai scrie literatură despre sat. Sau cum apreciaţi literatura română dedicată ruralului?

E.S.: Se poate face literatură mare pe orice subiect. Pentru că ce este complex nu se află în subiect, ci în obiectul-subiect: scriitorul. Ca dovadă, marea literatură americană, iar la noi cazul Preda, care a schimbat complet datele acestei probleme. Debutul lui, în ’48, a pus capăt unui tip de literatură. A dovedit că se poate face literatură complexă, bună, modernă, cum vreţi să-i spunem, pe teme ţărăneşti.

Rep.: Trăim, domnule academician, sub semnul globalizării. Satul moare sau mai are totuşi o şansă?

E.S.: Să vedem, mai întâi, ce se va întâmpla cu globalizarea. Oraşul atrage, civilizaţia este răpitoare, într-un anume sens. Dar să ne uităm în ţările foarte dezvoltate, cum ar fi Franţa, Germania, Italia, Spania, unde mulţi oameni părăsesc marile oraşe pentru oraşe mai mici sau sate, care arată ca nişte orăşele. Eu cred că acesta va fi viitorul sat. Şi cred că este o perspectivă bună: să rămână ceea ce este esenţial, şi anume tradiţia puternică a satului. În acelaşi timp, trebuie să facem din ţăran, cum a spus Ibrăileanu, un fermier.

Un fermier care să meargă la concert, să meargă şi la biserică, să aibă copii care, dacă doresc să rămână fermieri, să se pregătească pentru această meserie. Satul trebuie să iasă din inerţia „se poate oricum“ şi „ce nu-i bun în altă parte e bun la sapă“. Nu. Mentalitatea asta este barbară şi eu nu o accept.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 715

☐

ª Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

EDITORIAL

Drumul spre obârşie

Peste doar câteva zile vom „îngropa“ încă un an, cu bunele şi relele lui, şi vom păşi aproape pe nesimţite în cel nou. Acum se trec în revistă succesele şi insuccesele, se fac bilanţuri, se trage linie şi apoi se concluzionează. Chiar şi cu un pahar de şampanie în preajmă.

2007 nu a fost un an tocmai bun, mai ales pentru agricultori. Deşi încă nu s-a tras ultima… linie, o sumară evaluare dezvăluie o realitate ce nu poate bucura, decât, cine ştie, pe cei care au ştiut a valorifica momentele critice ale unei comunităţi sau naţiuni: importatori, comercianţi sau negustori de ocazie. Insuccesele din economie, pierderile din agricultură, la care se adaugă multe alte neîmpliniri, i-au făcut pe unii mai bogaţi, iar pe cei mai mulţi… săraci cu duhul.

Sunt aspecte pe care ţara le suportă tot mai greu: hambare goale, bani puţini, speranţe… „pe tămâie“ – ca să reproduc cuvintele unui ţăran neaoş.

Dar românul a ştiut să depăşească până şi cele mai grele momente din istoria sa, uneori făcând chiar haz de necaz, sperând într-o zi sau an mai bun.

Cu umoru-i caracteristic, cu siguranţă o va face şi acum prin cântece de petrecere şi colinde, prin urări şi răvaşe, prin strigături ce amintesc de tradiţiile neamului din care face parte, de necazurile şi bucuriile petrecute de străbunii lui, mai ales în câmp – la plug, la semănat şi secerat – sau pe câmpul de luptă ori în haiducie, răzbunându-se pe cei care-l obideau.

Apoi va trece din neantul vremurilor apuse în cele prezente urându-şi sieşi şi semenilor lui un an mai bun. Cum va fi? Cine mai ştie!

Da! Cine mai ştie cum vor evolua lucrurile de vom fi la fel de „bine“ diriguiţi în treburi de aleşii neamului, la fel de reticenţi la ideea cooperării ori de neglijenţi cu noi şi mediul în care trăim. Soarele ar putea străluci mai tare, pământul să fiarbă, apa să dispară, iar noi... tot mai săraci şi vulnerabili. Dar, să fim optimişti! Natura încă ne rabdă, încă ne aşteaptă, încă mai speră să ne-ntoarcem în spaţiul mirific pe care ni-l oferă. De unde-om fi.

Să-nvăţăm iarăşi să punem calul dinaintea carului, să savurăm miresmele câmpului, să bem laptele abia muls, să ne-ncălzim la soba cu lemne. Să uităm de „caii putere“, de străzile cu praf şi gropi, de… câte ar mai trebui pentru a opri îmbolnăvirea minţilor, a trupurilor, a speciei umane…

Şi nu piaţa trebuie să ne ordoneze viaţa, ci minţi agere care citesc în fapte pericolul ce ne paşte. Penuria tot mai accentuată de energie, de apă ne îndeamnă azi, iar mâine ne va obliga să ne întoarcem la viaţa liniştită, relaxantă şi sănătoasă din spaţiul rural. Să ne pregătim aşadar drumul spre obârşie.

Acum când încă putem şi avem cu ce. Mai târziu…

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 1781

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare0693.html-articol=732.htm

Întru slava eroilor neamului

După tragica toamnă a anului 1916, după perioada de muncă încordată, de aşteptare şi de speranţe şi după victoria de la Mărăşti, marea bătălie de la Mărăşeşti rămâne pagina cea mai strălucită din istoria armatei române în Primul Război Mondial.

Urmărind să cucerească Moldova şi să-şi întindă stăpânirea până la Odessa, dând astfel lovitura de graţie armatei ruseşti, şi să provoace ieşirea Rusiei şi României din război, inamicul a pregătit „Bătălia de străpungere de pe Putna şi Şuşiţa“, cum a fost denumită de strategii germani.

La revedere, la Iaşi

Pentru a străpunge frontul româno-rus, lovitura urma să fie executată de forţele a 12 divizii şi susţinută de focul a peste 850 de tunuri şi 1.100 de mitraliere. Formidabila forţă de şoc era comandată de generalul Mackensen, supranumit spărgătorul de fronturi. Sigur de succes, în seara zilei de 5 august, când părăsea Bucureştiul pentru a lua personal conducerea bătăliei, Mackensen şi-a luat rămas bun de la cei care l-au condus la tren cu cuvintele: „La revedere peste două săptămâni, la Iaşi!“

Ofensiva a început pe 6 august în sectorul rusesc al frontului, unde unităţile, sub influenţa propagandei bolşevice, refuzau să execute ordinele şi chiar pactizau cu duşmanul. Diviziile de infanterie 34 şi 13 ruseşti se obligaseră faţă de ofiţerii Diviziei 12 bavareze să nu mai lupte.

Mai mult, se ajunsese până acolo încât infanteriştii ruşi trăgeau asupra propriei lor artilerii când aceasta executa trageri de baraj, iar printr-o convenţie încheiată între ruşii bolşevizaţi şi trupele germane infanteria rusă se angaja să semnaleze germanilor bateriile ruse sau române care ar deschide focul pentru ca „să se răspundă din partea germanilor cu un număr îndoit de proiectile“. Au fost, nu o dată, situaţii în care regimente ruseşti părăseau tranşeele fără să tragă un foc de armă, iar locul lor era luat de şirul subţire al soldaţilor români veniţi în fugă să păstreze poziţia.

Aşadar, iată „aliaţii“ lângă care, prin sacrificiul a 450 de ofiţeri şi 21 mii de soldaţi morţi, răniţi sau dispăruţi, armata română, comandată de generalul Constantin Christescu şi apoi de generalul Eremia Grigorescu, a înscris o pagină de nepieritoare glorie.

Rezistaţi cu orice preţ!

Cele mai dramatice momente ale marii bătălii de la Mărăşeşti au fost luptele de pe platoul Muncelului – 15-18 august – şi lupta de la Răzoare de pe 19 august, unde a căzut eroic întreaga companie de mitraliere comandată de căpitanul Grigore Ignat (foto), găsit într-o tranşee acoperit cu două rânduri de cadavre.

Dedesubt, printre mormanele de benzi şi tuburi arse, căpitanul Ignat şi toţi servanţii pieselor erau cu mâinile încleştate pe trăgaci şi cu capetele plecate peste ţeava mitralierei. Aşa au îndeplinit aceşti soldaţi ordinul „să se reziste cu orice preţ“, preţul vieţii.

Marea bătălie de la Mărăşeşti, încheiată cu victoria de la Răzoare, a pus capăt eforturilor disperate pe care Armata a IX-a germană le-a făcut timp de 14 zile, cu preţul unor pierderi imense, să spargă frontul românească. 19 august a însemnat, spun izvoarele germane, o zi de doliu pentru armata invadatoare. „O panică nebună a cuprins întreaga armată. Artileria înhamă caii şi fuge de pe poziţie. La Focşani, comandamentul împachetează şi se pregăteşte de plecare. Comandantul lagărului de aici predă ofiţerului român cel mai înalt în grad dintre prizonierii săi comanda asupra gărzii germane şi a prizonierilor români, anunţându-l că germanii evacuează oraşul. Pe străzi răniţii, culcaţi de-a lungul trotuarelor, strigă să fie ridicaţi cât mai repede că vin românii şi-i omoară.“

Izbânda a fost incontestabilă şi decisivă, fapt consemnat şi de un elogios comentariu asupra bătăliei de la Mărăşeşti, apărut într-o lucrare asupra Primului Război Mondial publicată în Germania. „Comandamentul român putea să privească cu mulţumire la cele din urmă succese ale trupelor sale, care purtaseră greutatea principală a luptelor.

Printr-o rezistenţă îndârjită împotriva unei ofensive bine pregătite şi prin numeroase contraatacuri energice duse până la luptă corp la corp, fără nicio consideraţie de grelele pierderi, diviziile române au ştiut să apere patria lor de o completă cucerire. Bătălia de la Mărăşeşti, cum îi zic românii, a devenit mândria armatei române în războiul mondial.“

Toţi cei căzuţi în marea bătălie îşi dorm somnul de veci în Mausoleul ridicat „Întru slava eroilor neamului“. Trecând pe acolo, iubite cititorule, opreşte-te o clipă şi aminteşte-ţi de toţi cei care, ştiuţi şi neştiuţi, s-au jertfit pentru făurirea României Mari.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 2069

□

° Comentarii

□

□

° 1. ION -- (21-March-2012)N-au murit la Plevna în zadar
străbunii din legende şi din poveşti,
o dovedesc prea clar
cuvintele: Sunt, Eşti.
N-au murit în zadar
părinţii părinţilor noştri la Mărăşeşti,
o dovedeşte prea clar
vorba care-o zic azi: Sunt, Eşti.
În Tatra n-au murit în zadar
părinţii noştrii cei tineri, cereşti.
Iată-ne, rostim cu mândrie şi clar:
Sunt, Eşti.

° 2. C-tin. Tanase -- (7-June-2012)N-au murit in zadar la Plevna, la Marasesti, in Tatra. N-au murit in zadar nici la Odesa, la Cotul Donului, in Campia Calmuca si nici chiar la Stalingrad. Ar mai fi de adaugat localitatile Budapesta, Debretin si altele. La buna vedere!

° 3. Anca IONESCU -- (23-July-2012)Sunt fericita sa vad atatea randuri frumoase scrise astazi, liber, pentru eroii nostri nationali, carora le datoram libertatea, viata pe care astazi noi o traim. Sunt nepoata capitanului Grigore Ignat si imi amintesc cu mult drag povestirile despre el pe care mi le insira, la ceas de seara, sau dupa pranz, in prag de somn, bunica mea, Emilia Ignat (Mamama - cum o alintam eu)...

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare06a6.html-articol=933.htm

Păpălăul pentru grădină

Dacă vă doriţi o plantă care să vă înfrumuseţeze grădina la sfârşitul toamnei, puteţi cultiva în grădină păpălăul sau floarea lampion.

Planta este originară din America Centrală, cunoscându-se aproape o sută de specii anuale şi perene, în ţara noastră fiind prezentă chiar şi în flora spontană.

Tufele de păpălău ating dimensiunea de 40-60 cm. În lunile de vară înfloreşte, dar prezintă nişte flori mici, de culoare alb-gălbuie care nu au valoare decorativă. Toamna fructele, de dimensiunea unor cireşe, sunt acoperite cu un înveliş protector de consistenţa hârtiei, de culoare portocaliu aprins, cu o formă asemănătoare felinarelor chinezeşti, de unde şi denumirea de floare lampion.

Pentru creştere şi dezvoltare, terenul pe care veţi cultiva plantele trebuie să fie fertil şi cu un drenaj foarte bun, deoarece planta nu suportă băltirea apei. În timpul vegetaţiei plantele se udă moderat.

Toamna, pentru a evita îngheţul plantelor, e bine să protejăm rădăcina cu un strat de frunze uscate.

Planta emite uşor lăstari noi, iar rădăcinile invadează uşor terenul. Înmulţirea se poate face şi prin seminţe.

Fructele unor specii sunt comestibile, utilizându-se la prepararea unor dulceţuri sau sucuri.

Conf. dr. Viorica Luchian-Lagunovschi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 698

☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Noul limbaj de lemn

Poate cel mai la modă cuvânt din noul limbaj de lemn, cel mai uzitat, uneori până la uzură, este cel de manager. În accepţiunea generală el desemnează ,,omul foarte priceput în a conduce“. Chiar pe omul care deţine secretul absolut al succesului în afaceri.

Managerul este ,,cel“ cu meritele, dar mai cu seamă ,,cel“ răspunzător de beţele-n roate ale activităţii dintr-o întreprindere, într-un sector, ramură ori chiar în economia naţională, în general.

S-au scris mii de tomuri, se ţin zilnic mii de lecţii, tot mai mulţi semeni de-ai noştri încercând să obţină calificarea magică de manageri. Nu contează ce-ai făcut, ce-ai învăţat, cu ce te-ai îndeletnicit în viaţa ta de până acum.

Te vrei patron, stăpân aşadar, şi pentru asta trebuie să-ţi scrii în cartea de vizită cuvântul magic ,,manager“. Se atribuie chiar certificate de garanţie, hârtii, patalamale care afirmă negru pe alb că deţinătorul lor este manager calificat.

Aş putea zice, una peste alta, că suntem, am devenit deja, o ,,ţară de manageri“. Ca în superba glumă cu întâmplarea din tramvai, când, un călător călcându-l, din întâmplare, pe bătătură pe un altul, s-a scuzat, grijuliu şi îndatoritor: ,,Iertaţi-mă, domnule manager“.

– Formidabil – a răspuns încântat cel călcat. Ieri am terminat cursul de manageri. De unde aţi ştiut? Chiar se vede pe mine?

– De văzut nu se vede, dar de ştiut se cam ştie. În România, a replicat primul călător, din doi unul este manager. Şi eu nu sunt!“.

Ei bine, parcă vă aud zicând: ,,Şi ce-i cu asta?“.

– Este! Vă răspund la rându-mi. Fiindcă, judecaţi şi Dumneavoastră, cu atâta pricepere şi atâţia pricepuţi, toate ar trebui să meargă strună. Or, vara de afară demonstrează exact contrariul.

1 milion de hectare cultivate cu grâu mai aşteaptă lama secerei.

Şi cum povestea se prelungeşte cam de multişor, spicele plesnesc de nerăbdare, boabele ducând dorul hambarelor încă destul de goluţe. De aici şi pierderile exagerate de recoltă: 1.000-1.500 kg pe ha. Discuţiile în jurul preţului nu contenesc. Rând pe rând, albul devine negru, iar negrul, peste noapte, se preface-n alb. Manageri recunoscuţi îşi aruncă vorbele peste gard, gest numit implementare. Şi totul, vă mai ziceam parcă, în timp ce vremea nu mai are, ea însăşi răbdare. Încât mă întreb şi întreb: şi totuşi, oameni buni, ce-i acela un manager?

Fiindcă, de jur-împrejurul nostru, se vede cu ochiul liber, numai de manageriat nu poate fi vorba. De mână de om gospodar, adică, spus mai pe româneşte. Şi cine nu-şi croieşte vara sanie, se ştie, cu greu va putea zburătăci nămeţii în căruţa iernii care, poate, va veni totuşi.

Dă-ne, Doamne, mintea cea de pe urmă a managerului român. Altminteri…, vai şi-amar de noi!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 554

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

La mintea cocoşului

Cu ani în urmă, de mult, îmi făceam ucenicia în ale gazetăriei, cu alţii de seama mea, la un ziar de tineret. Şi, iată, că vine şi ziua în care unul dintre noi primeşte pricaz să plece în Ţara Oaşului, de unde să transmită un reportaj de la tradiţionalul Târg de fete de pe Muntele Găina. Încântat peste poate, junele coleg aterizează, frumuşel, la Agenţia CFR, îşi cumpără bilet de călătorie şi se îndreaptă către staţia troleibuzului care avea să-l ducă la gară.

În drum însă – şi de aici începe distracţia – îl întâlneşte pe redactorul-şef adjunct al gazetei, un prozator de mare talent şi cu strălucit viitor. „Salut, salut, ce faci, ce dregi, lasă că mai ai până să-ţi plece ţugul, hai să luăm una mică!“ Cum să-ţi refuzi şeful şi, în definitiv, de ce să zici nu, mai ales că acela era recunoscut, în breaslă, pentru faptul că îi plăcea să şi plătească – cum rareori li se întâmplă celor cu funcţii. Mulţumesc pentru invitaţie! Un păhărel, apoi încă unul. „Aoleu pierd trenul!“ „Las' că-l iei pe următorul!“

Şi uita aşa, din vorbă în vorbă, timpul trece de parcă nici n-ar fi. Dar... la o adică, de ce să mergi tocmai unde a dus mutu' iapa, zice şeful, ce rost are! Putem transmite reportajul şi de la Mogoşoaia anunţând că telefonăm de pe Muntele Găina, ascultă ce-ţi spun, n-are rost să-ţi rupi pingele până acolo, eu am fost – precizează cel care avea să devină un mare prozator –, ştiu cum stă treaba. Eu dictez, tu scrii şi apari pe prima pagină, başca primeşti şi o primă babană pentru calitatea excepţională a textului, doar e scris de Mandea.

Cum vorba şefului este, a fost, şi trebuie să fie sfântă, junele reporter cade la învoială, cei doi se înscriu în minunata spirală bahică – auzi expresie! – a unei paranghelii de două zile şi de două nopţi în diferite locaţii, cu lăutarii la ureche şi bacante la vedere. Sarcina redacţională nu este însă uitată, reportajul se transmite, apare pe prima pagină şi va fi savurat de sute de mii de cititori – adjunctul avea condei, nu glumă! Pentru că semnătura îi aparţinea, chit că nu şi scriitura, tânărul ziarist primeşte prima promisă – pe vremuri oamenii se mai şi ţineau de cuvânt.

Marţi dimineaţă însă... în această zi a săptămânii despre care se zice că aduce ghinion, cu cele trei ceasuri rele ale sale, marţi dimineaţă însă... explodează bomba! Primarele din comuna care organiza Târgul de fete de pe Muntele Găina dă, indignat, telefon la redacţie şi, supărat foc, zice: ce târg, care târg, de unde atâta târg? Că la noi a plouat şi plouă întruna, cine mama dracului să urce pe deal şi de ce s-o facă, mai terminaţi odată cu minciunile!

Ce a urmat după această interesantă interpelare poate să presupună orişicine, că doar e la mintea cocoşului.

Morala: Minciuna are picioare scurte, chiar şi la casele mari. Deci cucurigu, boieri mari, daţi punguţa cu doi bani!

Gogu PINTENOGU'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 602

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Profesionalism în Insula Mare a Brăilei

Investiţii de milioane

Instalaţiile autopropulsate de erbicidat, precum şi plugurile reversibile, vor îmbogăţi impresionantul parc de maşini agricole deţinut de SC TCE 3 Brazi, în punctul de lucru Brăila.

Recunoscută pentru importanţa pe care o acordă în mod constant achiziţionării de maşini şi utilaje specifice de ultimă generaţie, SC TCE 3 Brazi, punctul de lucru Brăila, are alocat şi anul acesta un buget uriaş pentru dotări.

Faptul a fost confirmat de către directorul executiv al acestei unităţi etalon pentru agricultura românească, Aurel Hada: „În afara celor 30 de tractoare de 285 CP, vom mai achiziţiona încă 90-100 de 130 CP, cu scopul de a acoperi gama lucrărilor de întreţinere din fermele noastre şi pentru a asigura transportul eficient al producţiei de la combine la punctele de livrare.

De asemenea, pentru optimizarea lucrărilor de chimizare vom achiziţiona zece instalaţii moderne autopropulsate de stropit, care vor avea capacităţi de peste 10 tone tancuri de soluţie, cu productivităţi de 300-350 ha pe zi. Nu în ultimul rând, vom încerca să ne dotăm şi cu câteva pluguri reversibile.“

Valoarea costurilor aferente este estimată la câteva milioane de euro, aceasta reprezentând doar un procent din totalul cheltuielilor prevăzute pentru acest an. „Numai costul celor zece maşini de erbicidat se ridică la 1.300.000 de euro. La această sumă se mai adaugă alte 5 milioane de euro în substanţe aviochimice.“

Antidot pentru secetă

Deficitul de apă din sol înregistrat în această perioadă în Insula Mare a Brăilei nu a periclitat desfăşurarea în bune condiţii a activităţilor specifice, datorită dotărilor cu echipamente mobile de irigare. „Arsenalul“ de luptă împotriva acestui fenomen meteorologic include 300 instalaţii de irigat Iri France, 500 de instalaţii manuale, precum şi reţeua de conducte îngropate, pentru a cărei reabilitare s-au făcut investiţii importante.

„Prognoza care se anunţă pentru acest an este, din nefericire, una destul de secetoasă şi, pentru a ne proteja culturile, aplicarea udărilor este vitală. De aceea lucrăm cu toate forţele pentru punerea la punct a întregului sistem de irigaţii şi a echipamentelor pentru udare de care dispunem.

Din punctul nostru de vedere nu vor fi probleme. Oricum, noi avem deja stabilite jaloanele activităţii din acest an. Ne-am aprovizionat cu aproape 3.000 tone de îngrăşăminte chimice cu azot pentru apropiatele fertilizări pe vegetaţie la culturile înfiinţate în toamna anului trecut. Avem stabilite programe concrete de chimizare pentru seminţe din cele mai bune soiuri şi hibrizi, de tratamente la toate culturile, de executare a lucrărilor, pentru înfiinţarea culturilor de primăvară, pornind de la ferme şi sole.

Aşteptăm vremea când vom ieşi cu toate forţele în câmp. Suntem pregătiţi să trecem peste toate greutăţile care vor apărea, atât din cauza secetei, cât şi a oamenilor“, a conchis directorul Aurel Hada.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 614

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Birocraţia lasă zootehnia fără subvenţii

Continuăm discuţia începută în numărul trecut cu dr. Gheorghe Liciu, preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Taurine din România, pe două teme de mare actualitate: sprijinul financiar şi derularea cotelor de lapte.

În opinia domnului Liciu, crescătorii de taurine au puţine şanse să încaseze până la toamnă subvenţia pentru bovine şi lapte. Ei trebuie să răzbată, în primul rând, prin hăţişurile birocraţiei europene, dar şi prin cele ale legislaţiei interne, care le pune la grea încercare răbdarea.

În unele judeţe, ţăranii au început să iasă în stradă, solicitând autorităţilor locale să intervină la centru pentru a putea beneficia de sprijinul financiar de care au mare nevoie acum, când trebuie făcute cheltuieli mari pentru creşterea performanţelor productive ale animalelor şi încadrarea în normele europene privind sănătatea şi igiena laptelui.

Particularităţi specifice

Domnul Liciu incriminează, mai ales, superficialitatea cu care au fost acceptate unele condiţionări ale comisarilor europeni. O serie de angajamente luate la Comisia Europeană s-au dovedit a nu fi raportate la starea de fapt în care se află zootehnia românească.

După cum se ştie, zootehnia noastră, dispune de un număr mic de ferme de taurine organizate, predominante fiind micile gospodării de subzistenţă. Această ultimă categorie trebuie tratată cu o mare înţelegere în ceea ce priveşte condiţiile de întreţinere a animalelor şi realizarea producţiei, întrucât ele sunt cele care realizează cota de lapte la nivelul ţări.

În cazul lor, trebuie gândit un sistem aparte de valorificare a producţiei, ştiut fiind faptul că în multe situaţii laptele pe care îl oferă pieţei nu îndeplineşte condiţiile de calitate impuse prin normele de siguranţă alimentară. Produsul oferit de ei este, într-adevăr, sub standardele europene, dar el reprezintă o sursă de alimentaţie pentru milioane de locuitori din mediul rural. Ignorând sprijinul acordat micilor producători, putem ajunge în situaţia ca ei să renunţe la creşterea vacilor, iar aprovizionarea populaţiei de la sate să se facă probabil cu lapte din import.

Drepturi anulate

În pofida declaraţiilor şi promisiunilor venite din partea oficialităţilor, crescătorii de vaci nu mai beneficiază de susţinerea materială de care au avut parte înainte de 2007. Prin hotărârile anterioare, crescătorii de taurine beneficiau de o serie de drepturi care acum au dispărut pur şi simplu. Este vorba de:

- prima pentru însămânţarea artificială;
- prima pentru viţelul crescut şase luni;
- prima pentru vaca aflată în controlul oficial al performanţelor;
- prima pentru laptele vândut procesatorilor.

Prin noile reglementări, aceste stimulente au fost anulate, rămânând doar sprijinul la hectar sau cel acordat crescătorilor care deţin cel puţin trei bovine, aşa cum prevede un Ordin recent al MADR.

Dacă cetăţeanul are trei bovine înscrise în Registrul fermelor, el va beneficia de o subvenţie care este restricţionată de o serie de clauze, pe care nici nu este în măsură să le înţeleagă, dar să le respecte! O situaţie de-a dreptul hilară există şi în ceea ce priveşte subvenţia pentru laptele de calitate vândut procesatorilor. Ea vizează sistemul aberant de analiză a laptelui pe filiera unor laboratoare, care în unele cazuri nici nu există, în situaţia Institutului de Igienă şi Sănătate Publică Veterinară Bucureşti, unde ar urma să fie concentrate şi atestate toate probele trimise din teritoriu, în condiţiile în care acesta nu dispune de personal necesar şi nici de baza tehnică.

Crescătorii de animale manifestă unele nemulţumiri şi în privinţa implicării Autorităţii Naţionale Sanitar-Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor, precum şi a Agenţiei Naţionale pentru Ameliorare în implementarea programului general de dezvoltare a zootehniei.

Detaşată oarecum de problemele practice ale producţiei zootehnice, ANSVSA emite uneori dispoziţii şi ordine care depăşesc până şi cele mai severe reglementări ale UE.

În condiţiile în care, prin Dosarul Agricol, la Bruxelles negociatorii români au obţinut un termen de graţie pentru calitatea laptelui de 3 ani, specialiştii de la ANSVSA s-au grăbit să-l reducă la jumătate, fără a exista o bază reală pentru îndeplinirea acestui indicator.

În acest climat economic neprielnic pentru crescătorii de taurine, a apărut, totuşi, o rază de speranţă. Ea este dată de numirea în funcţia de secretar de stat a domnului Gheorghe Albu, un profesionist în zootehnie.

Crescătorii de animale au credinţa că vom găsi la domnia sa înţelegerea necesară pentru susţinerea sectorului zootehnic. Aştepta, totodată, ca în perioada ce urmează factorii de decizie să se aplece cu mai multă eficienţă asupra unor probleme de fond ale zootehniei. În ceea ce o priveşte, Asociaţia Crescătorilor de Taurine, va face tot ce îi stă în putinţă pentru a fi alături de oamenii din producţie.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 637

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

SAPARD-ul face treabă bună în Brăila

Convorbire cu dr. ing. Gheorghe VOICU, director executiv al Oficiului Judeţean de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit Brăila.

Rep.: Dacă ar fi să facem un bilanţ al desfăşurării programului SAPARD în judeţul Brăila, ce concluzie se poate desprinde?

G.V.: Programul SAPARD a fost o reuşită totală, chiar şi pentru faptul că a pregătit absorbţia de fonduri europene, care se vor derula prin Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală.

Rep.: Vă rugăm să prezentaţi dimensiunea acestui program în judeţul Brăila şi domeniile principale care au stârnit cel mai mare interes.

G.V.: Practic, pe Brăila au fost trei măsuri cu profil strict agricol. A patra măsură, 2.1, cea destinată infrastructurii rurale, a fost gestionată de consiliile locale. Cele mai multe proiecte au fost depuse pe Măsura 3.1.

Paleta a fost foarte largă, de la exploataţii agricole, zootehnice, până la ferme de melci.

În schimb, interesul pentru Măsura 3.4 a fost mai modest. Cu precădere, aceste fonduri au fost accesate de beneficiari din domeniul agroturismului sau dezvoltării pisciculturii.

Retehnologizarea, principalul câştig

Rep.: Care sunt obiectivele agricole realizate prin programul SAPARD?

G.V.: Obiectivele atinse au fost multiple pentru că au cuprins industria alimentară, deci prelucrătoare, cum a fost cazul abatoarelor şi al fabricilor de preparate din carne sau de prelucrarea laptelui.

După părerea mea, la această oră Brăila are suficiente unităţi de acest gen. Deci, obiectivul de a realiza produse superioare şi de a prelucra materiile prime din domeniul creşterii animalelor a fost îndeplinit.

În acelaşi timp, obiectivele atinse pe Măsura 3.1 au fost acelea de retehnologizare, de modernizare a fermelor agricole şi zootehnice. De fapt, SAPARD-ul a fost un argument şi, în acelaşi timp, o oportunitate pentru producătorii agricoli, ceea ce a condus la o vizibilă dezvoltare.

Cofinanţarea, o problemă spinoasă

Rep.: Ştim că au existat şi dificultăţi. Care au fost acestea? Ce învăţăminte se pot trage pentru viitoarele programe de finanţare?

G.V.: Atât la nivel naţional, cât şi local, marea problemă pe care am întâlnit-o a fost aceea de cofinanţare. Practic, beneficiarii noştri s-au confruntat aproape permanent cu aceasta, mai ales cu lipsa surselor proprii de finanţare în proiectele respective. Acest fapt denotă situaţia extrem de îngrijorătoare pe care o are decapitalizarea unităţilor de producţie, a producătorilor agricoli în general.

Programul Fermierul a fost una dintre soluţiile salvatoare pe care Ministerul Agriculturii a promovat-o cu mare curaj. Odată cu acest program Fermierul, s-a înregistrat o emulaţie în atragerea fondurilor SAPARD, astfel încât, la jumătatea anului 2006 s-au epuizat.

Rep.: Cum apreciaţi conlucrarea cu sistemul bancar şi cu consultanţii?

G.V.: Sistemul bancar s-a fluidizat şi a devenit flexibil, odată cu programul Fermierul. Altminteri, acesta este foarte rigid, sau cel puţin aşa îl percep eu. Această Lege nr. 58, care încorsetează băncile comerciale, nu este de bun augur pentru economia românească şi mai ales pentru agricultură pentru că, vrei nu vrei, ai nevoie de surse de finanţare.

În ceea ce priveşte consultanţii, am avut probleme, de ce să nu recunoaştem... Noi am pus carul înaintea căruţei.

Au venit sursele de finanţare, a venit SAPARD-ul, dar nu aveam nicio societate pregătită pentru întocmirea de proiecte şi atunci a trebuit să dinamizăm apariţia acestora. Consider că 2006 a fost un an bun atât în relaţia cu băncile, cât şi cu firmele de consultanţă.

SAPARD Brăila, în date statistice:

Măsura 1.1 – Îmbunătăţirea prelucrării şi marketingul produselor agricole – 12 proiecte:

- suma totală – 14.952.985 de euro, din care, la această oră cheltuite – 11.402.588 de euro.

Măsura 3.1 – Investiţiile în exploataţii agricole au constituit cea mai solicitată măsură în judeţul Brăila, pentru că ea vizează modernizarea, retehnologizarea fermelor agricole şi zootehnice – 112 proiecte:

- suma totală – 27.531.160 de euro, din care utilizate la această dată – 14.896.471 de euro.

Măsura 3.4 – Dezvoltarea şi diversificarea activităţilor economice pentru generarea de activităţi multiple şi venituri alternative – 6 proiecte:

- suma totală – 781.287 de euro, finalizate până la această oră – 281.287 de euro.

Total fonduri SAPARD pe cele 3 măsuri:

- 43.265.432 de euro, finalizate – 26.580.346 de euro. Total proiecte – 130.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 631

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Oameni care au facut istorie

În acest număr, Iuliu PRODAN

S-a născut la 13 septembrie 1875, în satul Chiochiş, judeţul Bistriţa-Năsăud.

La Liceul din Năsăud, preda un foarte apreciat profesor de ştiinţele naturii, Artemiu Publiu Alessi, datorită căruia elevul Iuliu Prodan l-a cunoscut pe marele botanist Florian Porcius, membru al Academiei Române şi al unor societăţi internaţionale de botanică. Întâlnirea lui cu patriarhul botanicii româneşti a fost hotărâtoare pentru consacrarea sa definitivă pentru această ştiinţă.

S-a înscris la Facultatea de Geografie şi Ştiinţe Naturale a Universităţii din Cluj, unde venea cu recomandarea lui Florian Porcius către apreciatul naturalist A. Kanitz care, văzând nivelul excepţional de pregătire a tânărului Iuliu Prodan, i-a acordat cu încredere sarcina neobişnuită pentru un student începător de a lucra la sistematizarea ierbarului Universităţii.

După anul 1920, Iuliu Prodan a publicat cele mai importante lucrări ale sale:

Ecologia plantelor halofile din România, comparativ cu cele din Ungaria şi şesul Tisei (1923), Flora arenarie a României sub raportul fixării nisipului şi ameliorarea locurilor nisipoase (1925), Flora critică a Dobrogei, Flora câmpiei ardelene (1931), Trandafirii spontani şi cultivaţi, cunoscuţi până în prezent în România, Conceptul sociologic şi sistematic al florei aquatice şi palustre din România (1933), Conspectul florei Dobrogei (1933).

Prin Flora pentru determinarea şi descrierea plantelor ce cresc în România a „făcut ordine în botanica românească“, iar Flora mică ilustrată a României, elaborată împreună cu Al. Buia, a devenit o carte de căpetenie pentru tinerii botanişti.

Iuliu Prodan este considerat fondatorul botanicii agricole în ţara noastră prin câteva lucrări de referinţă privind aplicaţiile acestei ştiinţe în agricultură. Cele intitulate Împădurirea locurilor sărate şi nisipoase, Principalele plante de nutreţ, Buruienile vătămătoare culturilor, păşunilor şi fâneţelor, Colectarea şi valorificarea plantelor medicinale sălbatice prezintă o mare importanţă pentru domeniul abordat.

A decedat la vârsta de 84 de ani, în septembrie 1959, rămânând în ştiinţa botanică românească drept cea mai fecundă personalitate, savant de talie mondială cu drept de perenitate în conştiinţa generaţiilor viitoare.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 637

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare07ff.html-articol=1127&editie...

Simple zvonuri

Agenţia noastră de monitorizare a stărilor de lucru din societatea mediului rural şi citadin îşi asumă riscul de-a vă supune atenţiei următoarele zvonuri în curs de confirmare:

Ultimul guiţat

Aproximativ 3,5 milioane de râmători îşi vor da sfârşitul înainte şi după Ignat, drept pedeapsă că au mâncat şi s-au îngrăşat ca nişte porci. Unii vor fi răpuşi de glonţul european din tolba veterinarilor, dar cei mai mulţi vor ajunge pe masa noastră după vechea tradiţie a pomenii porcului: adică străpunşi direct în inimă de cuţitul măcelarilor ambulanţi.

Un cozonac pentru fiecare

Consoartele noastre din toate provinciile se află într-o competiţie culinară ce se măsoară în numărul de cozonaci şi sarmale destinate Sărbătorilor de iarnă. La cozonaci, lupta pentru supremaţie se dă între moldovence şi muntence. La sarmale, cele mai apetisante ar fi produsele moldovencelor şi oltencelor. Peste toate acestea se află cofetăriţele ardelence şi bănăţence, care ne îmbie cu cele mai sofisticate prăjituri şi torturi. Undeva, în zona Dobrogei, se află şi făcătoarele de baclava. Vai, Doamne, câte bunătăţi ne vor intoxica ficatul până la Bobotează!

Un simplu „Fluture“

Aripile fluturelui pe care reformatorii de dreapta l-au ridicat în zbor periculos deasupra agriculturii româneşti par a se anchiloza definitiv. El şi-a încheiat în mod lamentabil misiunea agricolă fără a schiţa nici măcar gestul elementar al insectelor polenizatoare. Vai lui!

Terminatorul

Eroul deşănţat al zilelor noastre nu duce lupta cu infractori periculoşi. Pornirile sale se îndreaptă spre lichidarea ultimelor relicve din ceea ce a mai rămas din sectorul agriculturii de stat. Aşa să-l pedepsească Dumnezeu!

Cocoşelul ţanţoş

Cocoşelul nostru de la pagina 62 începe să cânte „cucurigu“ şi când trebuie şi când nu, pentru a da semnalul că este cel mai tare între orătănii. Chiar şi peste curcani şi gâscani. „Păsărica“ sufletului său pare a se afla pe centura naţională a bordurilor ce se îndreaptă vertiginos până spre hotarele ţării şi de aici mai departe. Orătănii din toate speciile şi oameni buni din toată ţara, feriţi-vă din calea lui!

Împuşcatul

Omul nostru nu are nicio legătură pe linie genetică cu dictatorul vremurilor trecute, şi nici cu sinistra sa consoartă. El aparţine cultului religios, care se pare că-l renegă, şi a căzut victimă unuia care vroia să-i stârpească „bărbăţia“. Întrebarea este: de ce?

Doi la o „ciorbă“ otrăvită

Oameni, respectabili până mai ieri, doi înalţi demnitari ai agriculturii s-au lansat într-un scandal naţional ce ne face de toată ruşinea. Ei se laudă că şi-ar avea originea în cea mai faimoasă provincie istorică a ţării, dar comportamentul lor dovedeşte că ar aparţine unei anumite etnii repudiate de maramureşeni. Ruşine să le fie!

Blonda naţională...

...care, chipurile, s-ar afla în umbra sforăriilor ţesute în interiorul unui anume Palat, recunoaşte că la origine este ţărancă get-beget şi că nu ar fi chiar blondă, genetic vorbind. Ea dezaprobă însă insinuările că s-ar afla în spatele afacerilor cu vestiţii „cârnaţi de Pleşcoi“. Acuzaţia este o adevărată perfidie. Cum adică, o Doamnă naţională să cadă la nivelul cârnaţilor! De acum, ea face parte din clasa elitelor. Aţi văzut-o, serile trecute, cu câtă râvnă s-a implicat în faţa naţiunii într-un dans (ne)erotic de binefacere.

Blestem

Blestemat fie omul care face vin din chimicale şi palincă din găinaţi! Blestemaţi fie şi cei care-i lasă să ne otrăvească!

Agent’sat

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 565

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 901fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Târgul de la Brăila riscă să intre în anonimat

Un eveniment care în anii din urmă genera o extraordinară efervescenţă, o veritabilă sărbătoare a recoltei, dar şi un prilej pentru truditorii pământului de a se regăsi şi a-şi istorisi întâmplările de peste an riscă să intre în anonimat. Astfel se prezenta, până nu demult, Târgul Naţional de Agricultură de la Brăila. „Împins“ anul acesta în cea de-a doua lună a toamnei calendaristice, tradiţionala manifestare, înghesuită în perimetrul nu foarte generos al Sălii Polivalente, şi-a pierdut mult din farmecul şi importanţa începuturilor sale.

Lume puţină la deschiderea celei de a XVI-a ediţii a TNA-ului. Printre „muritori“, şi câteva oficialităţi, nu însă şi primarul ori prefectul înscăunat cu ceva vreme în urmă.

Încerc să reperez şi câţiva agricultori, cei cărora le este întâi de toate destinată manifestarea în sine. Zăresc pe undeva prin spate, parcă vrând să treacă neobservat, pe unul dintre ei, altfel extrem de activ la întâlnirea cu fostul ministru Remeş, când a monopolizat discuţia, până la a plictisi asistenţa.

În sfârşit, „se filmează“. Se taie panglica tricoloră, se serveşte din tradiţionalul colac „înmuiat“ în sare, după care cele două uşi de intrare sunt luate cu asalt. Expozanţii, unii dintre ei aflaţi în premieră la TNA, îşi „freacă“ mâinile şi-şi fac semnul crucii. Trec oficialii, trec şi muritorii, trec şi câteva ore. Slăbuţ... Doar la standurile lui Caruz (n.n. singurul procesator de carne prezent la târg) e agitaţie, precum şi la cel cu plante ornamentale. La restul, se mai opreşte sporadic câte un vizitator, fie solicitând informaţii, fie exasperându-i pe expozanţi cu tot felul de pretenţii.

Nervi de oţel

Ploaia căzută în cea de-a doua zi a pus la grea încercare nervii participanţilor. Lume şi mai puţină, acelaşi interes al gospodinelor pentru salam ori cârnaţi, pentru care stăteau la coadă ca pe vremea răposatului.

Ies. Mă strecor printre utilajele postate la intrare şi merg în spatele Polivalentei, la ceea ce organizatorii au numit sectorul zootehnic. La cele câteva vaci, oi şi capre, care înfruntă cu stoicism ploaia sâcâitoare nu e nimeni. Doar la prepeliţe sunt câţiva rătăciţi. E dezolant...

Predominant este sentimentul de insatisfacţie

Dar să vă prezentăm şi opiniile expozanţilor.

Viorel VÂRLĂNUŢĂ, şef reţea radiocomunicaţii TCE 3 BRAZI SRL Piatra-Neamţ, punct de lucru Brăila:

„Ne-am prezentat la târg cu mostre de porumb, grâu, orz, rapiţă şi soia. Avem graficul cu realizările din ultimii patru ani de zile, cu producţiile care se văd. În ceea ce priveşte târgul, mi se pare cam la acelaşi nivel ca anul trecut, şi chiar este îmbucurător că se manifestă încă interes din partea vizitatorilor.“

Mihai PETROSU, director SC PETROSU SA Brăila:

„De vreo şapte ani sunt prezent la Târgul de agricultură de la Brăila, dintr-un patriotism local. Eu deţin una dintre societăţile agricole cu profil strict legumicol importante din judeţ şi nu vreau să fiu absent de la asemenea evenimente, pentru că ele fac parte din viaţa noastră. Din tot târgul acesta, eu şi Caruz avem produsele noastre, restul sunt comercianţi de utilaje.

Din punctul meu de vedere, târgul arată mai bine decât anul trecut. Este de o mai mare amploare, dovadă oferta mare de utilaje, dar chiar şi în interior. Cred totuşi că ar trebui regândit. Am discutat cu directorul Camerei de Comerţ nu neapărat de a sărbători „Ziua recoltei“ de altădată, deşi ar fi o bucurie a celor care trudesc pământul. Nu înţeleg de ce mulţi agricultori brăileni nu sunt atraşi la această manifestare.“

Robert TUDOR, agent de vânzări la Cramele Odobeşti, SC SENATOR PRODIMPEX SRL:

„Am venit aici cu o ofertă diversificată, incluzând o gamă variată de soiuri pe care vrem s-o promovăm pe piaţa din Brăila. Suntem singurii producători de vinuri care am expus anul acesta. Se poate spune că am pornit cu dreptul. Sincer, aş fi dorit să văd cu ce se afişează concurenţa…“

Florin JIJIEM, reprezentant de vânzări ROSEEDS INTERNAŢIONAL SRL Bucureşti:

„N-am ce consideraţii să fac pe marginea acestei manifestări. E jalnic, începând de la organizare şi până la publicitatea făcută. E prima şi ultima oară când vom fi la acest târg. Se cheltuiesc bani inutil, mai bine facem noi publicitate prin radio sau presă. Problema este că s-a făcut publicitate numai aici, în Brăila. În afară, nimeni nu ştie, iar credinţa mea este că producătorii vor să vină, totuşi, la târg.“

Nistor Aurel, inspector la Agenţia Galaţi, sucursala FATA Brăila:

„Nu am fost anul trecut, dar mi se pare lume puţină. Probabil publicitatea a lăsat de dorit. Vina este a organizatorilor. Noi vindem şi produse agricole şi nonagricole. Oferim şi pliante, cărţi de vizită.“

Ing. Vasile ŞTEFU, şeful compartimentului de instalaţii, irigaţii IRIDEX GROUP IMPORT-EXPORT SRL Bucureşti:

„Am avut vizitatori şi în prima zi, şi în a doua. I-au interesat instalaţiile de irigat, mai ales cele cu tambur. E prima participare la Brăila. De obicei participăm la IndAgra.“

Dr. ing. Gabriel LEŢ, Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Brăila:

„Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare, Filiala Academia Agricolă, manifestă o consecvenţă de invidiat în sensul că deţine 16 prezenţe consecutive, în care echipa sectorului de cercetare reuşeşte să-şi menţină din punct de vedere profesional cota de noutate în ceea ce priveşte tehnologia, soiurile şi hibrizii asimilaţi în zonă. Ne-am străduit ca, pe lângă profilul de staţiune agricolă, să aducem în prim-plan măsurile aduse de ameliorarea solurilor sărăturate, îndeosebi în cultura orezului şi am remarcat interesul celor care vin să viziteze standul.

O altă noutate este valorificarea nisipurilor prin cultura viţei-de-vie şi a pomilor fructiferi. Singurul regret este că acele cantităţi pe care le producem nu le putem pune la dispoziţia producătorilor obişnuiţi.“

Gheorghe BOŢOC, meşter popular – sticlărie veche: „Suntem producători de sticlă artizanală din Târgu-Mureş şi e primul an când participăm. Lumea este interesată, chiar dacă au fost puţini vizitatori. Suntem mulţumiţi. Familia duce mai departe această tradiţie.“

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007 Vizualizari: 708

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Inversiunea valorilor din spaţiul rural

Rămân uneori surprins de câte schimbări au avut loc în ultima jumătate de veac în ierarhia valorilor diverselor bunuri, de la terenuri agricole până la bunuri de larg consum sau a unor valori morale.

Înainte vreme, terenurile agricole situate la o distanţă rezonabilă de drumurile principale erau mai scumpe decât cele de lângă drum pe considerentul că producţia era mai în siguranţă. Aşa se explică de ce, la redobândirea fondului funciar după 1990, mulţi proprietari refuzau să primească terenurile arabile lângă şosele pentru evitarea furturilor de recoltă, practicate în fostele unităţi socialiste, sau a pagubelor produse de animale, în special de ovine. Acum terenurile din imediata apropiere a căilor de acces sunt mai scumpe decât cele îndepărtate, iar pentru că sunt mai accesibile se pot construi o fermă, o vilă, cu cheltuieli mai mici pentru drumuri şi alte facilităţi.

În trecut, înainte de colectivizare, cea mai căutată bere a fost cea românească la halbă, urmată de cea îmbuteliată în sticle şi deloc căutată berea străină din Cehoslovacia sau RDG, la care rugineau dopurile prin magazine.

Odată cu trecerea timpului, din cauza necinstei vânzătorilor şi a scăderii calităţii berii autohtone, tot mai căutată a început să fie berea la sticlă şi, în cele din urmă, cea străină, inversiunea fiind de 180 de grade.

Acum începe să fie din nou apreciată berea proaspătă la halbă de marcă românească.

De exemplu, carnea avea pe vremuri la noi un preţ absolut derutant faţă de cheltuielile de producţie, deşi specialiştii elveţieni explicau că formarea preţului era în funcţie de numărul de unităţi nutritive (UN) necesare pentru kilogramul de spor şi gradul de multiplicare a efectivelor de animale. La noi, în acele vremuri, totul era exact pe dos: carnea de pui broiler care se producea cu 2-2,5 UN/kg spor era cea mai scumpă şi carnea de miel îngrăşat care se producea cu 8-10 UN/kg spor era cea mai ieftină!?

Dar cele mai dureroase mutaţii s-au produs în comportamentul oamenilor din mediul rural. Înainte de colectivizare, cele mai preţuite însuşiri morale erau cinstea, hărnicia şi omenia. Aceste calităţi erau mai apreciate decât bogăţia. Îmi amintesc cum se făceau tranzacţiile în gospodăria ţărănească familială. Odată am avut de vânzare o viţică. A venit un consătean şi a târguit animalul la un anumit preţ cu tatăl meu, a bătut palma şi a plecat.

După aceea a venit un vecin să cumpere viţica oferind un preţ mult mai mare, cunoscând ce lăptoasă era vaca noastră. Tatăl meu i-a spus că e promisă altcuiva şi nu-şi poate încălca cuvântul dat, spunându-i că bani au şi ţiganii, numai omenie n-au! Respectul cuvântului dat şi palma bătută la o târguială erau mai presus de scrierea unui act de vânzare-cumpărare în faţa notarului.

După colectivizarea agriculturii, indivizi fără scrupule puşi de regim să conducă au avut sarcină de partid să-i păcălească pe toate căile pe membrii cooperatori, minţindu-i permanent şi promiţându-le verzi şi uscate pe ziua de muncă prestată în agricultură.

Astfel, cinstea instalată între săteni după secole de convieţuire a fost terfelită şi desconsiderată, având câştig de cauză palavragiii obedienţi de toate nuanţele, care ştiau să-şi ia angajamente fără acoperire în întrecerea socialistă, nefiind traşi la răspundere dacă nu îşi respectau promisiunile. Şi aşa, pe nesimţite, minciuna şi puii ei s-au cuibărit în mediul rural la toate nivelurile, cu toate relele care le generează.

În acel context de inechitate socială, când puturoşii şi hoţii trăiau mai bine decât cooperatorii harnici şi cinstiţi, modelul de urmat pentru supravieţuire erau cei dintâi, restul căutând să părăsească satul oriunde era posibil să câştige o pâine cinstită.

Ca atare, omenia proverbială a săteanului a pălit încet, încet, fiind înlocuită de spiritul „omului nou“ bazat pe minciună şi jecmănirea aproapelui prin toate mijloacele. Inoculaţi cu acest germen devastator, cei din conducerile agriculturii cooperatiste şi de stat după 1990 au dispus împărţirea între ei a averii agonisite în comun, producându-se distrugeri inimaginabile în infrastructura agriculturii, aşa cum nicio ţară fostă comunistă din jurul nostru nu a făcut-o.

Acum, când regimul de tristă amintire a fost condamnat în parlamentul ţării, se cuvine să ne revigorăm cât mai repede şi pe plan moral prin revenirea la stadiul de normalitate în care am fost odată.

Fiindcă e anormal să vezi azi cum şi azi locuitorii satelor îi admiră mai mult pe cei descurcăreţi şi şmecheri, îmbogăţiţi prin orice mijloace, unele frauduloase, şi mai puţin pe cei vrednici, plini de omenie, îmbogăţiţi prin muncă cinstită. Acum, după intrarea în UE, am convingerea că valorile tradiţionale ale satului românesc se vor afirma tot mai mult fiind în concordanţă cu spiritul satului european actual, bazat pe valori autentice şi durabile.

Dr. ing. Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 634

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare08ff.html-articol=168.htm

Breviar juridic > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic

Hotărârea Guvernului nr. 1611, din 8 noiembrie 2006, privind stabilirea speciilor şi a valorii ajutorului financiar pentru producţia internă de seminţe şi material săditor, certificată oficial, în anii 2006 şi 2007, destinată pentru însămânţare sau plantare în campaniile agricole din anii de vânzare 2006/2007 şi 2007/2008, şi pentru aprobarea normelor metodologice privind acordarea, verificarea şi plata ajutorului financiar.
(MO al României, Partea I, nr. 983, din 8 decembrie 2006)
Prezentare în rubrica alăturată.

Ordinul nr. 786, din 11 decembrie 2006, privind aprobarea listei resurselor genetice animale în stare critică, în pericol de dispariţie şi a celor vulnerabile care sunt supuse programelor de conservare.
(MO al României, Partea I, nr. 995, din 13 decembrie 2006)
Această listă este cuprinsă în anexa ce face parte integrantă din ordin.

Legea nr. 478, din 12 decembrie 2006, pentru aprobarea OUG nr. 65/2006, privind unele măsuri de sprijin financiar care se acordă producătorilor agricoli pentru înfiinţarea culturilor din toamna anului 2006.
(MO al României, Partea I, nr. 1.003, din 15 decembrie 2006)

OUG nr. 124, din 21 decembrie 2006, privind stocurile excedentare de zahăr, produse zaharoase şi alte produse agroalimentare.
(MO al României, Partea I, nr. 1.051, din 29 decembrie 2006)

OUG nr. 125, din 21 decembrie 2006, pentru aprobarea schemelor de plăţi directe şi plăţi naţionale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, şi pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/199 privind societăţile agricole şi alte forme de asociere în agricultură.
(MO al României, Partea I, nr. 1.043, din 29 decembrie 2006)

Ordinul nr. 820, din 28 decembrie 2006, pentru aprobarea listei obiectivelor de investiţii şi a criteriilor tehnice de acordare a creditelor în anul 2007, în condiţiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investiţiilor în agricultură.
(MO al României, Partea I, nr. 57, din 30 decembrie 2006)

Ordinul nr. 850, din 28 decembrie 2006, pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.
(MO al României, Partea I, nr. 1054, din 30 decembrie 2006)

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 565

Comentarii

☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ZODIAC - Balanţa

Perioada:
24 septembrie - 3 octombrie.
Semn: de aer.
Pietrele preţioase: diamant
Metalul: bronzul
(cupru+staniu – aliaj dual).
Culori: portocaliu
(galben+roşu – culoare duală).
Verb:a cântări/ a echilibra
Numere native: 1, 2, 3, 5.
Caracterizare numerologică: 6.
Corespondenţi zodiacali:
zodiac european: Balanţa;
zodiac arboricol: Alunul.
Compatibilităţi: zodiac indian: Foc, Fir, Broasca ţestoasă, Maimuţa, Metal, Arcaş, Vultur, Yoghin; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice): Taur, Balanţa, Capricorn, Peşti, Vărsător; compatibilităţi de rang II (mediocre): Rac, Săgetător; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): Alun, Carpen, Smochin; compatibilităţi de rang II (mediocre): Nuc, Castan, Brad, Ulm, Arţar, Chiparos, Tei.
Planete favorabile: Mercur, Venus, Luna, Jupiter, Saturn.

Romantic, cult, diplomat, artist, versatil, dual, îi fascinează pe cunoscuţi şi necunoscuţi cu magnetismul pe care-l emană şi care pare a avea un „ce“ mistic venit din vremuri primordiale. Modest, cu mare capacitate de adaptare la cele mai diferite situaţii, nepretenţios. Caută armonia şi dragostea, cântărind, judecând şi încercând să-şi realizeze echilibrul într-o lume pe care o percepe ca imperfectă.

Poate că „a cântări“ nu este verbul emblematic, mult mai potrivit fiind „a echilibra“ pentru că nativul nu cântăreşte, adaugă câte puţin în fiecare taler, până la obţinerea echilibrului. Din acest motiv, dacă nu ai răbdare rişti să-i vezi numai acele trăsături care transpar la suprafaţă, la un moment dat. Este un amestec echilibrat de bine şi rău, pentru că nu aruncă nimic. Când constată un dezechilibru, adaugă în cealaltă parte.

Rafinat, amabil, plin de farmec, este companionul perfect în societate. Fiind capabil şi inventiv, dar mai ales diplomat, se recomandă de la sine pentru profesiunile în care compromisul este cheia de boltă a succesului. Pe departe, este zodia cea mai redutabilă în arta compromisului – politica.

Narcisismul de care dă dovadă adesea nu-l face o persoană respingătoare, din contră, pare să fie unul dintre atributele cu care reuşeşte în viaţă, deoarece îi dă o aură charismatică. Inteligent peste medie, este capabil să sesizeze cele mai ascunse intenţii ale adversarilor însă, fiind uşor leneş din fire, nu se îndeamnă singur, aşteaptă să fie împins de la spate. În cariera politică, şi nu numai, în spatele lui va fi întotdeauna o femeie puternică care-l stimulează şi îl ambiţionează (cel mai adesea mama).

Nu este certăreţ, dizarmonia provocată de ceartă o percepe ca o influenţă energetică negativă, pe care nu o poate echilibra, motiv pentru care mai curând părăseşte conflictul decât să încerce să-l aplaneze fie şi datorită faptului că nu se simte în stare să găsească repede acele mici fărâme de energie pozitivă cu care să anihileze dezechilibrul care l-a generat. Nu intră în controverse din aceleaşi motive. Nu este un lider de tribună, despre el afirmându-se că este „omul de la masa verde“ (prietenii) sau „eminenţa cenuşie“ (duşmanii). Excelent în zona analizei şi sintezei, impecabil în echipă, poate fi promovat ca lider, cu menţiunea că tinde să ia decizii imprevizibile, dar care se dovedesc mai întotdeauna de succes. Are obiceiul de a fi generos şi altruist. Aflat sub influenţa unei ambiguităţi funciare, poate deveni relativ de tânăr „profet“ (şi nu numai în ţara lui)!

Caută dragostea, persoana cu care să realizeze un cuplu armonios. Compatibilitatea cu foarte multe alte zodii, frumuseţea lipsită de ostentaţie şi o oarecare naivitate în a privi relaţia cu sexul opus îl fac deosebit de curtat şi, cum adesea nu este în stare să refuze nimic nimănui (cu excepţia mitocanilor şi a prost-crescuţilor!), îl găseşti în cele mai insolite cupluri.

Convieţuirea însă nu este foarte simplă şi nici uşoară pentru că este relativ uşor de dezechilibrat (feriţi-l de prietena/prietenul familiei!). Are simţul ironiei bine dezvoltat şi ştie să-l folosească, fără să bage de seamă că a dat cu vitriol şi nu cu apă de Cologna. Iar de la ironie la cinism nu este decât un pas, pe care nici nu bagă de seamă că l-a făcut.

Poţi să-l seduci foarte uşor dacă te dai artist sau cu preocupări artistice, dacă ştii să străluceşti şi dacă problemele cetăţii nu te lasă nesimţitor (chiar şi aparent). Adaugă un strop de delicateţe în relaţia directă şi ai un supus pe care, cu o fărâmă abilitate, poţi să-l conduci cam pe unde vrei tu. Nu-i lăsa însă frâul liber, pentru că, deşi nu ia frecvent zăbala în gură, totuşi, adesea, o doză de libertinaj şi-o permite, cu nonşalanţa celui care ştie că i se va ierta totul.

Este recomandat să-i ierţi pentru că va găsi imediat modalitatea de a echilibra situaţia şi, cum socialmente este un învingător, uneori nu este rentabil să faci din ţânţar armăsar şi să treci la adversar. Dintre nativii zodiei se recrutează cei perpetuu învingători şi aceasta nu-i puţin lucru.

Balanţa este asociată de către vechii greci zeiţei Themis, fiică a Geei şi a lui Uranus, mătuşă şi soţie a lui Zeus, cu care a avut mai multe fiice: Parcele/Ursitoarele, Orele, Pacea, Echitatea şi Legea. Aceasta din urmă a preluat balanţa ca simbol al dreptei judecăţi, iar pentru a marca echidistanţa în raport cu împricinaţii era legată la ochi (în unele legende derivate era oarbă). În tradiţia ezoterică, balanţa este punctul de inflexiune din care se revine la starea iniţială a unui ciclu.

Astfel, zodia (apărută mai târziu ca semn între Fecioară şi Scorpion) integra zilele echinoxului de toamnă – 20/23 septembrie, când începea marşul nopţii asupra zilei, al întunericului asupra luminii, pregătind noul început, marcat de solstiţul de iarnă. Echilibru perfect în curgerea anotimpurilor, simbolul balanţei nu era perceput exclusiv ca expresie a adevărului absolut, ci şi ca simbol al devenirii acestuia, dualitatea lui fiind o evidenţă de necontestat.

Raf BANDI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 796

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oamenii satelor

Un Popa Tanda moldav

În cameră e cam frig, iar gazda mea, părintele Vasile Onea (foto), preotul paroh din Boureni – Iaşi, este chemat mereu de oamenii care vin să-i ceară părerea în legătură cu viaţa lor de fiecare zi. Aflu cu acest prilej că, la fel este chemat şi la telefon de către tinerii care lucrează în Italia: „Mă întreabă, îmi cer sfatul, pentru că acolo, departe, trec prin tot felul de cumpene, spune părintele, şi eu îi ajut cu o povaţă, cu o vorbă bună“.

A terminat seminarul de la Neamţ, singurul pe atunci din Moldova. S-a căsătorit, a fost hirotonit şi trimis preot paroh la Boureni, „un sat cu oameni mai puţin bogaţi, dar harnici şi plini de suflet“.

Cum am început? zâmbeşte unei amintiri părintele. Cu gardul care să despartă casa parohială aflată în ruină şi biserica, de maidan. Biserica era din vălătuci, în care oamenii intrau pe rând ca să se închine.

Şi de aici dorinţa fierbinte a tânărului preot de a ridica un nou lăcaş al Domnului. Lucrul a început în vara anului 1988, ca un fel de „reparaţie capitală“, dar a venit Revoluţia şi s-a putut trece gospodăreşte la treabă. Cu sprijinul localnicilor, dar şi cu „bănuţul văduvei şi orfanului“, lăcaşul de închinare a fost sfinţit în 1998, în prezenţa Înalt Preasfinţitului Daniel, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, Damaschinos, Mitropolitul Elveţiei, al altor 50 de ierarhi şi preoţi şi a mii de credincioşi. „Am primit donaţii de peste tot, îşi aminteşte părintele Onea, dar m-a impresionat scrisoarea trimisă de două pensionare din Turnu-Severin, care, auzindu-mă la un reportaj la Radio Iaşi, mi-au trimis atunci şi o sumă de bani“.

A urmat apoi construcţia unei clopotniţe, pe măsura frumuseţii şi măreţiei bisericii, clopotniţă care adăposteşte un paraclis, biblioteca parohiei şi un mic muzeu. „Strâng tot ce găsesc mai vechi prin sat pentru a le lăsa celor care vin după noi“.

Iubit de săteni, „părinţelul“, cum îi spun cu dragoste oamenii, se implică activ în viaţa localităţii. „Mi-aduc aminte, spune părintele, că prin anii `91-`92, când duhul distrugerii tulbura minţile oamenilor, aceştia mi-au cerut sfatul. Le-am spus că, distrugând tot ce au construit, împărţind pământul în bucăţele, nu vor realiza nimic. Cred că şi datorită acestui sfat acum, în comuna noastră, funcţionează cu rezultate bune o asociaţie agricolă, una dintre cele mai puternice din judeţul Iaşi.“

Venind foarte tânăr la Boureni, părintele Onea i-a adunat pe cei de-o vârstă cu el în jurul bisericii. Aşa a luat fiinţă Asociaţia Tinerilor Creştini Ortodocşi „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe“, în cadrul căreia se organizau excursii şi expediţii montane, serate, serbări.

Şi acum, după trecerea anilor, părintele mai găseşte timp şi pentru puţinii tineri care au mai rămas în sat. Pe lângă parohie se află grupul „Haiducii“ care păstrează datinile şi obiceiurile vechi şi, nu peste multă vreme, sătenii din Boureni vor asista la spectacolul de debut al grupul folcloric „Floare de crin“ format din elevi de liceu.

Exemplu pentru săteni, acest adevărat Popa Tanda moldav are o familie obişnuită. Soţia îi învaţă pe cei mici taina literelor, iar din cele patru odrasle doi sunt studenţi, o fată termină liceul, iar ultimul îşi urmează tatăl, fiind elev la seminarul din Iaşi.

Ce gânduri mai are „părinţelul“? Într-un spaţiu liber din dreapta clopotniţei vrea să amenajeze o curte ţărănească, aşa cum puţine mai sunt în Boureni, cu toate cele de trebuinţă. Şi încheie sfinţia sa: „dacă Cel de Sus şi Măicuţa Domnului ne dă sănătate şi putere, om mai vedea...“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 987

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Dăunătorii legumelor din sere (II)

Pe lângă Musculiţa albă de seră şi Nematodul galicol al rădăcinilor despre care am vorbit în numărul trecut, în sere mai acţionează cu efecte distructive Păianjenul roşu comun.

Păianjenul roşu comun

(Tetranychus urticae)

Atacă numeroase plante cultivate şi spontane din familii foarte diferite: Cucurbitaceae, Malvaceae, Moraceae, Fabaceae, Cariophyllaceae, Rosaceae, Vitaceae, Cannabaceae, gladiolele, garoafele, hortensia. Adulţii şi larvele colonizează partea inferioară a frunzelor, dăunând prin înţeparea şi sugerea sucului celular din acestea. Frunzele atacate prezintă pete caracteristice, de culoare cenuşie-lucitoare sau roşiatică şi sunt uşor curbate. La atacuri puternice, acestea se usucă treptat şi cad, iar plantele nu mai fructifică normal şi dau recolte scăzute. Produce pagube mari la culturile forţate de castraveţi, tomate, ardei, vinete etc.

Mod de combatere

În cursul perioadei de vegetaţie, terenul se prăşeşte (mecanic sau manual) cu scopul de a distruge buruienile pe care se înmulţeşte acest acarian.

La semnalarea primilor acarieni pe frunze, se aplică stropiri cu unul din următoarele produse acaricide: Kelthane 20 CE, Mitac 20 CE, Sinoratox 25 CE-0,2%. Dicofol 18 CE-0,2%, Omite 570 EW-0,1%, Tedion V-18 CE-0,2%, Mitigan 18,5 CE-0,2%, Rospin-0,2%, Danirun 11 EC-0,06%, Sanmite 20 WP-0,075%, Rufast 15 EC-0,04%, Nissorun 10 WP-0,03%, Neoron 500 EC-0,1%, Demitan 200 SC-0,07%, Torque 55 SC-0,05%, Pennstyl 600 Fl-0,05%, Bye-Bye-0,2% etc. Tratamentele se execută mai ales pe partea inferioară a frunzelor, unde se localizează păianjenii, iar la atacuri puternice se repetă după 10-12 zile.

Dr. ing. Maria Monica ECOBICI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 959

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cresc şi-n România oameni

În acest număr, Dr. Ioan Rusu,medic primar veterinar, director executiv al DSVSA Mureş

- S-a născut la 19 ianuarie 1951 în comuna Ruşii-Munţi, judeţul Mureş;
- Este căsătorit, are doi copii;
- A absolvit Liceul Agricol din Târgu-Mureş, specialitatea veterinară, promoţia 1971;
- 1974-1979 – a urmat cursurile Facultăţii de Medicină Veterinară din Cluj-Napoca;
- 1979-1982 – medic veterinar la Complexul AEI pentru creşterea tineretului bovin, din Frunzeni – Mureş;
- 1982-1990 – medic veterinar la Circumscripţia Sanitar-Veterinară Ruşii-Munţi;
- 1990-1992 şi-a desfăşurat activitatea în cadrul DSV Mureş, serviciul antiepizootic;
- 1992-1996 - şef serviciu antiepizootic;
- Din 1996 şi în prezent, director Direcţia Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor Mureş;
- În 1992 obţine titlul de medic primar;
- 2003 – cursuri de perfecţionare pentru utilizarea sistemelor de Internet şi Intranet;
- În 2005 – a urmat cursurile de specializare în administraţia publică, organizate de Institutul Naţional de Administraţie Cluj-Napoca, în parteneriat cu Universitatea Babeş Bolyai.
- În acelaşi an urmează şi cursurile de masterat la Universitatea Babeş Bolyai – Facultatea de Ştiinţe Politice şi Administrative, specializarea ştiinţe administrative;
- În 2006 obţine atestatul în verificarea principiilor HCCP în unităţile de procesare a produselor animaliere;
- Mai multe specializări şi instruiri pe probleme de epidemiologie şi în sisteme de operare pe calculator în diferite programe.

* * *

O activitate profesională şi managerială ce poate constitui un exemplu nu doar pentru colegii de breaslă. Preocuparea sa pentru sănătatea animalelor şi în special pentru menţinerea indemnităţii teritoriului faţă de boli infecţioase de gravitate majoră l-a propulsat în timp în fruntea specialiştilor din domeniu la nivel de judeţ. Nu întâmplător este cel mai vechi director de DSVSA din ţară (1996-2007) perioadă în care reţeaua sanitară veterinară a trecut prin mai multe etape de reorganizare. Îi dorim „la mai mult şi la… mai mare“!

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 648

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare0afc.html-articol=1010.htm

Examenul competenţei profesionale

Dan Nicolae Gherghelaş face parte din generaţia tânără a puţinilor manageri de excepţie, care au activat în ultimii ani în diferitele structuri superioare ale Ministerului Agriculturii.

Elita din care face parte a reuşit să se impună printr-o propulsie clădită pe înaltă instruire profesională. Nu ştim exact dacă domnul Gherghelaş a crescut şi învăţat în faţa calculatorului, dar CV-ul său profesional este unul de invidiat. Cel mai important este că şi-a onorat marea investiţie ştiinţifică făcută în el printr-o activitate practică şi managerială, care l-a ţinut clintit în faţa infuziei de politruci instalaţi deasupra sa. Nu ştim dacă toţi au manifestat buna-credinţă în relaţiile profesionale cu el. Putem spune însă că Dan Gherghelaş este omul din umbră care a reuşit să ordoneze, atât cât a putut, activitatea haotică de început a Agenţiei SAPARD, odată cu cooptarea în staff-ul instituţiei. În schemă, a fost al doilea, în realitate el este unul care a reuşit să reabiliteze şi să direcţioneze spre progres şi corectitudine un sector supus unor presiuni politice şi administrative de neimaginat. Astăzi, Agenţia SAPARD, în postura de Agenţie de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit se detaşează a fi cea mai puternică instituţie financiară de esenţă europeană din România. Rămâne de văzut cum îşi va exercita această calitate fără Dan Nicolae Gherghelaş.

Nu avem motive să credem că vom asista la o perturbare organizatorică şi profesională a acestei instituţii, aflată în prezent în topul preferinţelor fermierilor, procesatorilor, dar mai ales a organismelor administrative rurale din România.

Pornind, probabil, de la această credinţă, domnul Gherghelaş a decis să-şi pună CV-ul la bătaie, asumându-şi un risc ce-i caracterizează doar pe marii învingători. A lăsat SAPARD-ul pentru cea mai blamată instituţie din Europa, Agenţia de Plăţi şi Intervenţie în Agricultură. Asta, exact în momentul în care comisarii europeni intenţionau să o compromită prin acuzaţii grave de neprofesionalism şi incorectitudine. Termenul dat pentru reabilitarea ei este de-a dreptul unul „criminal" – o lună, şi nu mai mult. Adică până la 9 noiembrie 2007. În acest răstimp, noul director general şi colaboratorii săi, au obligaţia să pună la punct un sistem informaţional la nivel naţional şi să verifice, pe deasupra, un număr impresionant de proprietari suspectaţi de incorectitudine în declaraţiile personale.

Cum va reuşi acest lucru, ştie doar dl Gherghelaş, care l-a asigurat pe noul ministru că totul se va rezolva până la termenul de scadenţă, garanţie care l-a îndemnat pe domnul Cioloş să-şi asume răspunderea colectivă pentru evitarea clauzei de salvgardare şi accesarea integrală a fondurilor europene pe 2007.

Date personale:

Dan Nicolae Gherghelaş s-a născut la data de 6 decembrie 1971. Este licenţiat în ştiinţe economice, fiind absolvent al Facultăţii de Relaţii Economice Internaţionale – ASE Bucureşti.

În 1977, obţine diploma de master în management financiar, în urma cursurilor organizate prin Programul Canadian MBA.

Debutul profesional are loc imediat după terminarea facultăţii, când a fost încadrat ca analist financiar/broker, la unele companii de investiţii, unde a parcurs toate treptele profesionale, până la cea de director executiv.

Legătura cu agricultura o face la sfârşitul anului 2001, imediat după înfiinţarea Agenţiei SAPARD, la construcţia şi consolidarea căreia are o contribuţie decisivă.

Acest mod de-a lucra cu hei-rupul, impus din afară, se va încheia curând şi avem credinţa că noul director general al Agenţiei de Intervenţie pentru Agricultură îşi va ordona treburile de-o manieră în care fermierii români să nu mai fie „ciuca-desconsiderării" în Europa.

Domnul Gherghelaş este conştient că România nu are şansa de a beneficia de clemenţa acordată de comisarii europeni, până nu demult, agricultorilor din Grecia, Portugalia sau Spania, bunăoară. De aceea el este hotărât să facă ordine în interiorul instituţiei pe care o conduce, obligând subalternii să lucreze profesional şi corect.

BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007 Vizualizari: 730

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare0b08.html-articol=390.htm

Se anunţă un an secetos.Ce măsuri trebuie luate? > REVISTA LUMEA SATULUI

Se anunţă un an secetos. e măsuri trebuie luate?

Toamna şi iarna 2006-2007 au fost destul de sărace în precipitaţii în majoritatea zonelor agricole, iar desprimăvărarea a fost foarte timpurie. Se prognozează, deci, un an agricol destul de dificil, iar de modul cum vom şti să gestionăm puţina apă acumulată în sol va depinde nivelul producţiei agricole din acest an.

Este bine cunoscut că rezistenţa la secetă a diferitelor plante de cultură se datorează proprietăţii protoplasmei celulelor care suportă deshidratarea şi permite menţinerea în viaţă a plantelor în timpul secetei şi reluarea proceselor fiziologice după aprovizionarea cu apă. Protoplasma devine mai permeabilă, se micşorează vâscozitatea, amidonul se transformă în monozaharide, iar substanţele proteice în aminoacizi care împiedică coagularea ireversibilă a protoplasmei. Frunzele de la baza plantelor se usucă, iar cele tinere consumă din conţinutul lor.

În asemenea condiţii, cum acţionăm pentru realizarea de producţii agricole?

- culturile de toamnă trebuie să fie menţinute cât mai curate de buruieni deoarece acestea consumă de 2-4 ori mai multă apă decât plantele de cultură;
- să se aplice o fertilizare echilibrată pentru ca soluţia solului să fie mai concentrată şi plantele să-şi satisfacă necesarul de hrană cu cantităţi mai mici de apă (consumul specific la grâul fertilizat este pe jumătate faţă de cel nefertilizat);
- asupra solului să se aplice cât mai puţine lucrări mecanice şi cât mai superficiale pentru a nu produce răscolirea care duce la mari pierderi de apă;
- solul să se menţină tot timpul mărunţit şi nivelat, cu un strat superficial izolator, fără capilare. Un asemenea strat izolator de 2,5 cm păstrează 48% din umiditatea înmagazinată în sol, iar când are 5 cm păstrează 60% din umiditate;
- toate culturile în această primăvară trebuie semănate mai timpuriu, pentru a ajunge la maturitate înainte de apariţia arşiţei şi a secetei puternice;
- se va da atenţia cuvenită unor culturi mai rezistente la secetă ca meiul, sorgul, iarba de Sudan, şofrănelul, năutul, lucerna şi altele;
- se vor alege soiurile şi hibrizii cu perioada de vegetaţie mai scurtă şi cu consum specific mai mic pentru a putea realiza producţii mulţumitoare cu apa existentă în sol (insuficienţa umidităţii în stratul superficial al solului va obliga tinerele plante să-şi trimită rădăcinile în profunzime, pentru a explora un volum mai mare de sol şi pentru a-şi satisface necesarul de apă);
- la semănat se vor folosi densităţi reduse ale plantelor pe unitatea de suprafaţă însă cât mai uniform repartizate;

- la culturile prăşitoare se vor aplica praşile mai dese (se spune că două praşile fac cât o udare) însă cât mai superficiale; cu ajutorul lor combatem buruienile care rămân la suprafaţa solului, formând un fel de mulci care împiedică pierderea apei prin evaporare; totodată, se distrug crusta şi capilarele şi se astupă crăpăturile, toate constituind căile prin care se poate pierde apa din sol (în luna mai, pierderile de apă prin evaporare în terenul neprăşit au fost de 4,9 mm/zi, iar în terenul prăşit de 1,8 mm/zi);
- se vor lua măsuri de combatere a bolilor şi dăunătorilor care pot provoca un stres general asupra plantelor, iar prin porţiunile atacate pierderile de apă prin transpiraţie sunt mult mai mari.

Asemenea recomandări au fost pe larg tratate în paginile revistei Lumea Satului începând cu nr. 1 din acest an, rămânând ca agricultorii care au urmărit-o să le aplice riguros pentru a putea obţine rezultate mulţumitoare şi într-un asemenea an agricol mai dificil.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 773

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lucrarea solului în condiţii de secetă

Dezmiriştitul

După recoltarea culturilor de vară (grâu, orz, orzoaică, mazăre, muştar, rapiţă, borceag şi altele) solul rămâne complet secătuit de apă şi cu multe crăpături prin care se pierd ultimele picături de apă din adâncime. La suprafaţa solului rămâne miriştea şi masa de buruieni care a fost în cultură.

Încercarea de a se executa arătura în asemenea condiţii este o mare greşeală deoarece solul se rupe şi se scot bolovani foarte mari; în plus, utilajele se uzează, consumul de combustibil este mare, iar efectul agrotehnic negativ, întrucât printre bolovani circulă aerul, antrenând ultimele picături de apă, iar materialul vegetal nu intră în descompunere. Se ajunge astfel la situaţia în care procesul de nutrificare să nu aibă loc.

Dacă terenul este destinat însămânţărilor de toamnă sunt necesare lucrări ulterioare repetate şi energice pentru sfărâmarea bolovanilor şi pulverizarea solului, ceea ce în final duce la distrugerea structurii. Oamenii de la sate susţin că solul a devenit tare ca o „stâncă“.

În final, conţinutul de apă pe solul dezmiriştit este mai mare cu 11-12%; conţinutul de nitraţi şi fosfor mobil creşte şi el de 2-6 ori faţă de terenul nedezmiriştit; arătura se execută mai uşor, efortul la tracţiune scade cu 10-14%; randamentul la arat creşte cu 15-20%, iar consumul de motorină scade cu 8-12%.

Deci, nu întârziaţi efectuarea lucrării de dezmiriştit, imediat după recoltarea culturilor de vară!

Dezmiriştitul, doar la suprafaţă!

Singura lucrare care se poate şi trebuie efectuată în această etapă este cea cu grapa cu discuri (dezmiriştitul), prin care se realizează următoarele obiective:

- Se amestecă stratul de sol uscat la suprafaţă cu masa vegetală (mirişte, buruieni), formând un fel de mulci, care asigură înmagazinarea în sol a eventualelor precipitaţii şi împiedică pierderea apei prin evaporare.
- Se realizează o anumită umiditate în stratul de mulci atât din conţinutul în apă al resturilor vegetale, cât şi din aşa numita „rouă internă“. Această „umiditate“ asigură germinarea seminţelor de buruieni din acest strat superficial şi care se vor distruge ulterior prin arătură.
- Masa vegetativă intră în descompunere şi are loc procesul de nitrificare prin care solul se îmbogăţeşte cu elemente fertilizante.
- Răgazul creat până la arătură dă posibilitatea agricultorilor ca pe suprafeţele respective să administreze îngrăşăminte chimice cu fosfor şi potasiu, să aplice amendamente şi să transporte gunoiul de grajd, care va fi împrăştiat şi încorporat sub brazdă prin arătură.
- Prin lucrarea de dezmiriştit se uşurează efectuarea arăturii, care se execută atunci când umiditatea solului permite o lucrare de calitate, iar tractoarele devin disponibile după încheierea campaniei de vară.
- Prin dezmiriştit se distrug cuiburile de insecte, spori, ouă şi alte organe de înmulţire a bolilor şi dăunătorilor,

perturbându-se ciclul de dezvoltare a acestora.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007 Vizualizari: 623

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare0b87.html-articol=816.htm

Chemare la normalitate

La începutul veacului trecut, cu ocazia inaugurării Societăţii Geografice Române, cărturarul-filozof şi politician Titu Maiorescu îşi exprima îngrijorarea faţă de soarta pădurilor ţării: „Dacă nu se vor opri cu toată energia tăierile de pădure, vom vedea în curând clima noastră periclitată în modul cel mai ameninţător. Devastarea lor la munte seacă izvoarele şi produce surpări, iar devastarea lor la şes usucă câmpiile şi preface pământul roditor în pustie.“

De atunci, masacrarea pădurilor a continuat şi încă mai continuă fără discernământ. Iar aceasta nu atât în scopuri economice şi industriale, cât din porniri de jaf şi afaceri dubioase. Ele sunt şi rezultatul nechibzuinţei în aplicarea retrocedărilor, neluându-se în calcul consecinţele previzibile. Ele sunt, într-adevăr, dezastruoase: Clima s-a „periclitat în modul cel mai ameninţător“, pe alocuri izvoarele au secat, iar câmpiile s-au uscat. În locul culturilor, în unele zone mai afectate de secetă domneşte pustiul.

Dacă acestor fenomene adăugăm dereglarea anotimpurilor, catastrofele naturale, grindina în locul binefăcătoarelor ploi, incendiile şi vijeliile, în lupta sa cu natura omul se poate declara învins. E un război nedrept, fiindcă aceste daruri au fost date spre stăpânire lumii să le folosească întru veşnicia vieţii. Nu mai vorbim despre dezastrele la nivel global, ca urmare a poluării, experienţelor nucleare şi folosirii sofisticatei tehnici de distrugere încă existente, din nefericire.

Dar să revenim la subiectul nostru, având toate argumentele să spunem: dacă profitorii postdecembrişti nu ar fi devastat pădurile (ca să folosesc expresia mentorului junimist) efectele actualei secete, mai cruntă decât acea din 1947, ar fi fost mult mai suportabile.

Autorităţile nu au avut urechi să audă copacii căzând sub blestemata secure, până nu au fost doborâte imense suprafeţe împădurite.

Nimeni n-a avut ochi care să vadă cum dispar pompele care pulsau apa spre rădăcina plantei tocmai în actualele perimetre calamitate.

Cu toată indignarea pentru cele săvârşite împotriva firii umane, categoric eruditul Maiorescu ne-ar chema la normalitate, făcându-ne să înţelegem că numai astfel putem scăpa de urgiile Cerului. Numai astfel putem beneficia de ploile care umplu din nou izvoarele, purificând aerul, răcorind câmpiile, fertilizând solul.

Gheorghe MOHOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007 Vizualizari: 572

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Infrastructura tehnico-edilitară azi, la sate (II)

1. Fondul de locuinţe în mediul rural

Un prim aspect pe care îl întâlneşti când străbaţi sau studiezi un sat este situaţia fondului de locuinţe.

La sate predomină covârşitor locuinţele individuale sau casele care intră în componenţa gospodăriilor agricole.

În ceea ce priveşte aspectul arhitectonic, stilul locuinţelor săteşti se modifică în sensul că oamenii îşi fac case mai mari, cu camere mai multe, cu faţade şi acoperişuri; în această activitate ar fi bine ca oamenii să fie ajutaţi de arhitecţi şi alţi specialişti, sociologi, urbanişti, pentru a crea modele de construcţii cât mai utile şi mai frumoase.

Pentru perioada analizată, 1998-2005, situaţia fondului de locuinţe din mediul rural este prezentată în tabel. Tabelul îl veţi găsi în revistă.

Din tabel se observă: comparativ cu 1998, în 2003 numărul de locuinţe a crescut cu 4,8%; numărul de camere a crescut şi el, iar în ceea ce priveşte suprafaţa locuibilă procentul de creştere a fost de 16,1%.

Se poate trage concluzia că activitatea în această direcţie este pozitivă şi aparţine în totalitate iniţiativei oamenilor, deoarece au nevoie de case mai multe şi mai mari, toate şi le fac pe cont propriu şi pentru ei.

Trebuie să menţionăm faptul că, în anii 2005 şi 2006, foarte multe case au fost distruse în mediul rural din cauza multor inundaţii de pe râurile interioare şi de pe Dunăre.

2. Reţelele edilitare care asigură utilităţile publice de interes local

După fondul de locuinţe, a doua mare problemă o constituie reţelele edilitare pentru utilităţile publice. Acestea se referă la alimentarea cu apă a populaţiei, canalizarea pentru evacuarea apelor uzate, distribuirea gazelor şi folosirea energiei termice.

Reţeaua de distribuţie a apei potabile

În general, la sate apa se procură din fântâni, izvoare sau chiar din râuri, dar unele izvoare sunt departe de sate, iar apele existente în unele zone nu sunt bune de consum, având săruri multe, sulf sau alte gusturi neplăcute, ba chiar substanţe toxice sau microbi.

În condiţiile actuale de civilizaţie, apa pe care o consumă oamenii trebuie să îndeplinească unele cerinţe chimice şi bacteriologice pentru a le asigura sănătatea şi lor, şi animalelor. Aceasta nu se poate face decât folosind instalaţiile necesare, aparatura de control şi reţeaua de distribuţie subterană.

Dacă până la jumătatea secolului al XX-lea satele noastre erau mult rămase în urmă din acest punct de vedere, din a doua jumătate şi până în prezent s-au făcut progrese însemnate. Câteva date prezentate ilustrează acest lucru.

Astfel, în 1950 erau doar 13 localităţi rurale în care funcţionau instalaţii de alimentare cu apă şi conductele aveau o lungime de numai 62 km. În anul 1990, numărul acestora a ajuns la 2.071, care înseamnă 15,9% din numărul total al satelor, iar lungimea reţelei a atins 9.807 km.

După 1990, activitatea în acest domeniu s-a intensificat, astfel încât până în 2005 s-a ajuns la 22.607 km.

Progresele deosebite din ultimii ani se datorează numeroaselor proiecte puse în aplicare cu fondurile băneşti nerambursabile primite din ţările Uniunii Europene.

Ec. ing. Mircea ZAHARIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 691

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare0c06.html-articol=672.htm

Seceta - în contextul schimbărilor climatice globale

Acad. Cristian HERA

Agricultura României, ca şi a multor alte ţări din lume, s-a confruntat frecvent cu o secetă ce afectează grav cultura, viaţa animalelor, a oamenilor şi, în final, economia naţională.

Accelerarea fenomenului de secetă, aridizarea şi deşertificarea au fost cauzate şi continuă să se agraveze ca urmare a neglijării, de multe ori totale, a efectelor negative pe care progresul tehnologic şi industrializarea intensivă le exercită asupra mediului, în special asupra climatului.

Schimbarea climatului restrânge substanţial zonele favorabile pentru agricultură, impunând schimbări radicale ale sistemelor de exploataţie, a sortimentelor de genotipuri vegetale şi animale, a tehnologiilor de cultivare a plantelor şi de creştere a animalelor, a sistemelor de asigurare a ecosanogenezei în ansamblu.

Impactul agrotehnic

- Prima resursă naturală, rezervele de apă din sol, se epuizează prin consumul plantelor şi evaporaţie, atingând limite corespunzătoare intervalului de ofilire şi coeficientului de higroscopicitate pe adâncimi variabile; nivelul apelor freatice scade dramatic.
- Viaţa solului încetineşte sau stagnează, tulburând ciclurile biologice ale elementelor vitale, în special ale azotului şi carbonului, cu repercusiuni asupra reducerii fertilităţii acestuia.
- Uscarea excesivă a solului provoacă, în special pe cele grele, o contracţie a volumului şi apariţia de crăpături pe adâncimi diferite, care măresc suprafaţa de evaporare a apei, contribuind la degradarea caracteristicilor sale fizice.
- O a doua resursă naturală, reprezentată de apa freatică şi cea de suprafaţă (râuri, lacuri), este influenţată de lipsa de precipitaţii asociată cu temperaturi anormale, resursele reducându-se uneori până la dispariţie, afectând grav ecosistemele din zonele respective.

Gradul de rezistenţă a plantelor

Plantele de cultură reacţionează diferit la secetă în funcţie de presiunea osmotică proprie celulelor lor şi de apartenenţa lor la grupa de eficacitate fotosintetică, din acest punct de vedere speciile din zonele temperate fiind cele mai afectate.

În cadrul speciilor cultivate în ţara noastră, există diferenţe, unele fiind mai rezistente la secetă (grâul, secara, orzul, rapiţa, floarea-soarelui, sorgul, porumbul, iarba de Sudan, ghizdeiul, sparceta, lucerna), rezistenţa fiind condiţionată de diferiţi factori tehnologici. În schimb, alte specii nu sunt pretabile semănatului în condiţii de secetă (cartoful, fasolea, sfecla de zahăr şi furajeră, trifoiul).

În cadrul speciilor, gradul de rezistenţă la secetă diferă între soiuri şi hibrizi.

În acest context, doresc să subliniez rezistenţa superioară a materialului genetic autohton, utilizat intens în programele noastre de ameliorare.

Un exemplu elocvent îl constituie soiurile de grâu create la INCDA Fundulea, SCDA Lovrin, Turda ş.a. care, în iarna 2002-2003 au rezistat la ger mai bine faţă de soiurile străine, iar în această vară extrem de secetoasă în multe zone ale ţării sunt net superioare ca rezistenţă la secetă şi arşiţă soiurilor străine.

Este bine cunoscut faptul că plantele expuse secetei îşi accelerează ciclul vegetativ în defavoarea creşterii, iar nivelul şi calitatea recoltelor sunt mult diminuate.

Compoziţia floristică a păşunilor şi fâneţelor este schimbată, reducându-se speciile de plante cu calităţi nutritive, favorizându-se îmburuienarea.

Speciile de interes horticol prezintă comportamente diferite, culturile legumicole irigate fiind mai puţin influenţate de secetă.

Pomii fructiferi şi viţa-de-vie prezintă variaţii mari ale rezistenţei, în funcţie de specie şi soi, calitatea fructelor şi a vinurilor fiind depreciată sau alterată.

Simbioza plante-factorii de producţie

Seceta determină modificări ample ale relaţiilor plantelor cu tipul de sol şi cu îngrăşămintele folosite, elementele nutritive fiind utilizate mai puţin de către plante, acestea manifestând „carenţe de azot şi alţi nutrienţi“.

În condiţii de secetă, reacţia plantelor se modifică şi faţă de agenţii de dăunare, cele mai mari probleme ridicându-le buruienile care, fiind rezistente la secetă, invadează culturile, devenind mari competitoare pentru rezervele reduse de apă.

Reconsiderarea perdelelor de protecţie

Pădurile sunt şi ele expuse secetei, în cazul lor intervenind un risc suplimentar, incendiile.

Rolul pădurilor – de recirculare a apei, de protecţie contra vânturilor, de adăpost şi hrănire a unor categorii de animale – se reduce grav. Animalele sunt deosebit de vulnerabile în condiţii de secetă, fiind subnutrite, deshidratate, expuse la tulburări gastrice şi diferite alte boli, cu particularităţi în funcţie de specie.

În asemenea condiţii, devine extrem de actuală necesitatea înfiinţării perdelelor de protecţie agro-forestiere, mai ales în judeţele puternic afectate de secetă (de exemplu SCDA Lovrin).

Evaluări globale

Tabloul general al efectelor secetei, bine cunoscut de altfel, suferă modificări majore începând cu deceniul al 7-lea al secolului trecut, ca urmare a amplificării schimbărilor climatice globale.

Al treilea Raport de Evaluare al Comisiei Interguvernamentale pentru Schimbări Climatice (IPCC), cosponsorizată de către Organizaţia Meteorologică Mondială (OMM), finalizat în anul 2001, indică o creştere a temperaturii medii globale a aerului la suprafaţa planetei de aproximativ 0,6°C, în cursul secolului al XX-lea.

Acelaşi Raport estimează o creştere a temperaturilor medii la nivel global de 1,4 şi 5,8°C, în decursul perioadei 1990-2100.

Comisia Interguvernamentală pentru Schimbări Climatice a estimat că, până în anul 2100, nivelul mărilor şi oceanelor va creşte cu 9 până la 88 cm, ceea ce va pune probleme serioase statelor insulare mici şi, în general, tuturor zonelor aflate aproape de nivelul mării, inclusiv litoralului românesc.

Apa, problema vitală a omenirii

Problema valorificării optime a apei, de orice provenienţă, trebuie privită ca un obiectiv major al cercetării ştiinţifice, al tuturor factorilor implicaţi în dezvoltarea viitoare a societăţii.

Apa va deveni „cheia de boltă“ a sustenabilităţii şi, de ce să nu spunem, a prezentului şi viitorului omenirii.

Instalarea procesului de încălzire globală şi a efectelor sale complexe (valuri de căldură, inundaţii, uragane, furtuni, tornade, secetă, aridizare, deşertificare) antrenează inevitabil şi în cascadă ameninţări drastice privind restrângerea biodiversităţii, reducerea şi degradarea resurselor de sol pretabil pentru agricultură, a resurselor de apă dulce şi calităţii acestora, a surselor furnizoare de energie.

În mod concis, seceta, ca manifestare dramatică a noilor condiţii de mediu, impune crearea unei solidarităţi naţionale veridice şi direcţionate constructiv.

Consider că, împreună cu factorii guvernamentali decizionali, avem datoria să elaborăm un program pentru contracararea secetei. Este vorba de un program de interes naţional, a cărui susţinere financiară va da curs unei dezvoltări durabile şi performante a agriculturii şi ruralului românesc.

- Apele acoperă 71% din suprafaţa globului pământesc, dar numai 2,5% din volumul total revine apei dulci.

Ca urmare a exploziei demografice şi a intensificării utilizării apei la nivel mondial, în tot mai multe domenii de activitate resursele de apă dulce disponibile scad treptat şi substanţial. Astfel, de la 7.000 m3/an /cap de locuitor ce reveneau în anul 2000, se estimează o diminuare de până la 5.100 m3/an /cap de locuitor în anul 2025.

- Dintre principalele sectoare care folosesc cantităţi mari de apă, se detaşează agricultura, ca fiind cel mai mare utilizator de apă dulce. O evaluare făcută în anul 2000 indică că aceasta a folosit 67% din totalul apei dulci disponibile.
- Pentru anul 2025, se prevede o creştere a cerinţelor de apă ale agriculturii de 1,2 ori, ale industriei de 1,5 ori, iar a consumului casnic de 1,8 ori.
- Utilizarea apei pentru irigaţii, principalul mijloc de contracarare a secetei, a fost extinsă la nivel mondial în anul 1995, pe 253 milioane de hectare, în anul 2005 ajungând la 330 milioane de hectare.
- În România, ţară în care au fost amenajate 3,2 milioane de hectare cu sisteme de irigaţii, în anul 2007 suprafaţa de teren agricol potenţial irigabilă este de numai 700.000 ha, din care s-a solicitat, conform datelor prezentate de primul-ministru Călin Popescu-Tăriceanu, irigarea a doar 35.000 hectare.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 3064

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ce mai faceţi, domnule...ing. Octavian M. COSMIN?

• Născut în comuna Adâncata, judeţul Storojineţ (în prezent Ucraina), la 23 iulie 1928, a urmat şcoala primară în comuna natală, liceul teoretic la Rădăuţi, iar Facultatea de Agronomie la Institutul Agronomic „N. Bălcescu“ din Bucureşti, între anii 1948-1952. După absolvire, a devenit asistent la Catedra de genetică şi ameliorarea plantelor, unde a desfăşurat cercetări de genetică şi ameliorarea plantelor la grâu şi bumbac.

• Odată cu înfiinţarea Institutului de Cercetări pentru Cultura Porumbului în 1957, devenit ICCPT Fundulea, a fost transferat acolo în calitate de cercetător ştiinţific principal şi numit şef de laborator la ameliorarea porumbului, unde a activat până la pensionare, în 1998.

• Un om deosebit de modest şi, nu mai puţin, harnic, meticulos, perseverent şi cu o deosebită vocaţie în cercetarea agricolă.

T.M.: Activitatea dvs. a fost dedicată în exclusivitate ameliorării porumbului?

O.C.: Da, timp de peste 40 de ani. Astfel, am efectuat cercetări ample pentru cunoaşterea valorii porumbului românesc, depistând surse de gene în populaţiile locale care au fost folosite pentru crearea de noi genotipuri rezistente la secetă, arşiţă, temperaturi scăzute, boli, dăunători (sfredelitor), prolifice, bogate în proteină, grăsimi, aminoacizi esenţiali etc. Am experimentat în mod sistematic şi se experimentează şi în prezent colecţia de linii consangvinizate, soiuri şi populaţii sintetice, care constituie sursele de gene pentru programul continuu de ameliorare.

T.M.: În ce s-au concretizat aceste preocupări?

O.C.: În crearea, omologarea şi extinderea în producţie a unor hibrizi care sunt competitivi cu cele mai bune creaţii din străinătate (Fundulea 420, Fundulea 376, Generos, Campion, Rapsodia etc.).

Programul complex de ameliorare a liniilor consangvinizate a dus la crearea de linii cu o valoare genetică deosebită, unele dintre acestea participând direct la producerea hibrizilor comerciali, altele în programele de cooperare cu institute şi companii din străinătate. Un loc important în activitatea desfăşurată a constituit studiul androsterilităţii şi a capacităţii de restaurare a fertilităţii polenului, crearea de linii androsterile.

O mare parte din activitatea mea a fost consacrată dezvoltării lucrărilor de ameliorare în direcţia diversificării porumbului din punctul de vedere al componentelor chimice ale hibridului. S-a executat un program vast de creare de genotipuri cu proteină de calitate superioară (cu un conţinut sporit de aminoacizi esenţiali) şi au fost creaţi hibrizi bogaţi în lizină şi triptofan. Am dezvoltat programe speciale de ameliorare în direcţia obţinerii de hibrizi de porumb cu destinaţie specială pentru mălai grişat, porumb de floricele, zaharat şi cu conţinut bogat în ulei.

Lucrările de ameliorare în direcţia creării de genotipuri rezistente la Helminthosporium turcicum, la Fusarium şi Ostrinia nubilalis s-au concretizat în rezultate deosebite atât în ceea ce priveşte cunoaşterea bazelor genetice

şi biochimice ale rezistenţei, cât şi în ceea ce priveşte crearea de genotipuri rezistente.
T.M.: Cam câţi hibrizi s-au creat?
O.C.: În cei 40 de ani de cercetare la ICCPT Fundulea am creat peste 80 de hibrizi. Unii se cultivă şi în prezent, constituind baza producerii de sămânţă. Un număr de peste 30 hibrizi au fost înregistraţi la OSIM, fiind invenţii. Trebuie subliniat faptul că unii dintre hibrizii moderni creaţi
s-au cultivat peste 10 ani, demonstrând, pe lângă o capacitate mare de producţie, şi o mare plasticitate ecologică.
În decursul activităţii am participat efectiv şi la ameliorarea sorgului, fiind create numeroase linii consangvinizate şi hibrizi introduşi în producţie, dintre care menţionez hibrizii Fundulea 19, 21, 30 şi 32.
T.M.: Ce alte aspecte se cuvin consemnate?
O.C.: Ca responsabil al programului de cercetare, am depus o activitate susţinută în direcţia dezvoltării lucrărilor de cercetare în domeniul geneticii, ameliorării şi producerii de seminţe. În perioada 1972-1974 am fost membru în biroul Consultativ al Naţiunilor Unite (PNUD) privind ameliorarea porumbului.
Am participat activ la Congresele şi simpozioanele internaţionale organizate în străinătate, unde am susţinut lucrări de specialitate. Aş vrea să mai adaug că am beneficiat de o serie de specializări la institutele de cercetare din străinătate în 1961-1962 la Minsk, Dnepropetrovsc şi Harcov din fosta URSS, pe tema geneticii şi ameliorării grâului şi porumbului. În 1968 am făcut o specializare de 6 luni în genetica şi ameliorarea porumbului şi sorgului la Colegiul de Agricultură al Universităţii statului Nebraska – SUA.
Activitatea de cercetare ştiinţifică şi ameliorare practică a fost sintetizată în peste 80 de lucrări ştiinţifice publicate în ţară şi străinătate. În 1974 am fost distins cu premiul Academiei Române „Ion Ionescu de la Brad“.
T.M.: Şi acum, cum vă mai petreceţi timpul?
O.C.: Retrăiesc toată activitatea depusă în peste 40 de ani în domeniul ameliorării. Dar, neavând astâmpăr, în fiecare săptămână merg la Institutul de la Fundulea, unde mă întâlnesc cu colegii mai tineri care îmi solicită sfaturi. Mă simt util şi asta mă bucură enorm.
T.M.: Vă doresc să vă simţiţi tot aşa încă mulţi ani, să aveţi numai sănătate şi satisfacţii.
Teodor MARIAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 955
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Traian Săvulescu

Întemeietorul şcolii româneşti de fitopatologie s-a născut la 2 februarie 1889, la Râmnicu Sărat, în familia negustorului Petrache Săvulescu, fiul ţăranului Gheorghe Sava şi al Sultanei, din satul Greabăn, judeţul Buzău. La vârsta de 22 ani era absolvent al Facultăţii de Ştiinţe Naturale şi primea numirea de colaborator în cadrul Laboratorului de Morfologie şi Sistematică Vegetală a Institutului Botanic din Bucureşti. În acest timp îşi susţine şi doctoratul în botanică sub îndrumarea profesorului său M. Vlădescu, fiind primul cercetător căruia i se acordă titlul în această specialitate la Universitatea din Bucureşti.

Preocuparea pentru cercetarea ştiinţifică a debutat cu intensitate deosebită în timpul activităţii de cercetător la Institutul Botanic din Bucureşti. Aici s-a ocupat cu descrierea unor specii noi de plante din flora patriei. Studiile asupra familiei Campanulaceae au costituit tema lucrării sale de doctorat. A fost iniţiatorul, îndrumătorul şi colaboratorul principal la monumentala operă botanică Flora RSR, planificată să apară în 12 volume. Tot la iniţiativa sa, a fost publicată Fauna RSR sub responsabilitatea acad.

C. Motaş şi apoi a lui N. Botnariuc.

După numirea sa la Şcoala Superioară de Agricultură de la Herăstrău, a început să-şi îndrepte atenţia spre studii de mycologie şi fitopatologie. Aici realizează opera ştiinţifică pe care a intitulat-o Herbarium Mycologicum Romanicum, care a făcut o impresie deosebită în lumea ştiinţifică internaţională.

A fost membru al Academiei de Ştiinţe din Cehoslovacia, al Academiei de Ştiinţe din RP Ungară, a Academiei de Ştiinţe din New York şi altele.

Un timp a fost cel mai apropiat colaborator al profesorului Gh. Ionescu-Şişeşti în organizarea Institutului Central de Cercetări Agronomice al României. Între anii 1948-1957 a fost preşedintele acestei prodigioase instituţii diriguitoare a cercetării agricole naţionale.

După o îndelungată suferinţă, încetează din viaţă în anul 1963, la vârsta de 74 ani, la capătul unei activităţi rodnice de 52 ani, în folosul ştiinţelor agricole româneşti.

Traian Săvulescu va rămâne în istoria ştiinţelor agricole drept fondatorul fitopatologiei.

Pagină realizată de dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 602

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pe urmele unei porecle...

Omul simplu, lipsit de apărare, de speranţă şi de siguranţa zilei de mâine, căruia nu i se asigură cele mai elementare drepturi, ca să nu mai vorbim de cele fundamentale, afectat şi de haosul social provocat de reua funcţionare a instituţiilor statului, exclamă cu năduf: „Trăim ca-n ţara lui Papură-vodă“.

Sorgintea acestei porecle o aflăm din surse istorice care spun că domnul Moldovei, Vasile Lupu, şi Ecaterina Doamna au avut un fiu, pe Ştefăniţă, născut la 1641, care la numai 12 ani a fost întemniţat în fortăreaţa de la Buciuleşti-Bistriţa, împreună cu mama şi sora sa Ruxandra, după ce logofătul Gheorghe Ştefan l-a detronat pe domnitor.

După 5 ani de captivitate, Ştefăniţă a fost eliberat, iar Poarta Otomană la numit în 1659 voievod pe tronul Moldovei; era firav la trup din cauza îndelungatei detenţii, însă cu mintea ageră, făcând faţă răspunderilor ce-i reveneau pentru refacerea Moldovei, bântuită de secetă. Dar atât de cumplită a fost calamitatea, încât populaţia ajunsese să se hrănească cu pâine din coajă de copac şi... din papură, de unde i s-a tras tânărului domnitor porecla de Papură vodă.

Ştefăniţă s-a dovedit însă un bun apărător al intereselor Ţării Moldovei, întărind relaţiile cu vecinii, în special cu Ţara Românească, a dezvoltat comerţul şi economia, i-a scutit pe ţărani de biruri. Stârnind nemulţumirea boierilor, la numai doi ani de domnie a fost găsit ucis de mâna uneltitorilor.

Gheorghe MOHOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 747

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net

Consultanţa agricolă

În plin contact cu fermierii

La invitaţia doamnei inginer Maria Burlacu, şefa CLCA Săpoca, am participat la o acţiune organizată în comuna Mărăcineni, la sfârşitul lunii ianuarie. Au ţinut să-şi facă remarcată prezenţa subprefectul judeţului, Vasile Alecu, directorul CLCA Buzău, Adrian Iorga, reprezentanţi ai DADR Buzău şi organelor agricole judeţene, precum şi numeroşi specialişti din comunele Mărăcineni, Săpoca, Cernăteşti.

Pentru judeţul Buzău acesta a însemnat primul simpozion rural pe tema politică agricolă în România după aderarea la Uniunea Europeană.

Doamna ing. Maria Burlacu a furnizat informaţii utile privind exploataţiile agricole pe fiecare sector de activitate.

La rândul său, ing. Claudia Stelea, director UL APIA Buzău, a oferit o serie de informaţii privind plăţile directe pe suprafaţa agricolă în 2007.

Un reprezentant al Oficiului Judeţean de Dezvoltare Rurală şi Pescuit Buzău (ing. Băcilă) a prezentat înlesnirile Fondului European Agricol pentru dezvoltare rurală de care va beneficia satul românesc în viitorii 6 ani.

Un subiect agreat de producătorii de legume din zonă – modul de folosire a subvenţiilor pentru organizaţiile utilizatorilor de apă – a fost prezentat de către inspectorul şef al SNIF Buzău, Vasile Chiţimuş.

Asociaţia utilizatorilor de apă din zonă a solicitat sprijinul dlui subprefect pentru a putea iriga terenurile, având ca punct de plecare râul Buzău, al cărui nivel permite acest lucru în dreptul localităţii Măteşti.

Doamna Carmen Bornaz, juristul OJCA Buzău, a făcut cunoscute celor prezenţi reglementările Ordinului nr. 123/2006, care prevede susţinerea cheltuielilor de depozitare a cerealelor, legumelor şi fructelor, promovarea activităţii producătorilor în târguri şi expoziţii, înfiinţarea de asociaţii profesionale de desfacere a produselor.

Totodată, se prevede subvenţionarea rovinietelor pentru agricultori şi a lucrărilor de îmbunătăţire a pajiştilor în vederea îmbunătăţii activităţii în zootehnie.

În final, domnul subprefect Vasile Alecu a promis toată susţinerea în vedere punerii în funcţiune a sistemului de irigaţii în zona Mărăcineni - Săpoca.

Gazda întâlnirii a anunţat deschiderea în luna februarie a unui curs de calificare în domeniul culturilor de câmp.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 617

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Iadul climatic care ne cotropeşte

Se spune şi, cred eu, pe drept cuvânt, că doar păţitul devine priceput.

Cu alte cuvinte, numai cine s-a fript cu ciorbă suflă şi-n iaurt.

Că este aşa o dovedesc fenomenele meteorologice nepereche cu care ne este şi ne va fi dat să ne confruntăm.

Cei aplecaţi asupra studiului temeinic susţin chiar că aşa va şi fi fost să fie, dacă bacii de odinioară nu puneau mâna pe secure, culcând la pământ tot ce făcea să fie mai falnic prin părţile noastre.

Aşa s-a întâmplat că doinitul din frunză a trecut în amintire, fiindcă, vorba poetului: „De rupi din codru-o rămurea/Ce-i pasă codrului de ea/
Ce-i pasă unei lumi întregi/De viaţa mea?“

Şi, lumea, n-a mai văzut pădurea din pricina copacilor, siluind şi batjocorind sfânta natură cu care bunul Dumnezeu dăruise plaiurile mioritice.

Şi, azi o pădure, mâine alta, azi un copac, mâine un codru. Aşa se face iarăşi că astrul solar şi-a prefăcut lumina-n jăratic, pârjolindu-ne întru pedepsirea binemeritată pentru nevolnicia noastră.

Seceta, nu doar răvăşitoare, ci şi hoinară prin noian de anotimpuri,
ne-a amintit iarăşi că nerozia are până la urmă preţul ei.

Am spulberat în neant milioane de hectare irigate, canale de aducţiune, staţii de pompare, instalaţii propulsate de udare şi am primit, în schimbul prostiei, umilinţa unei agriculturi neputincioase, deşi o minimă cartare agrochimică arată că potenţialul solurilor româneşti ar putea hrăni - cultivate cu minte şi vrednicie - peste o sută de milioane de oameni.

Am zburătăcit, în perseverenţa inconştientă dâmboviţeană şi puzderia de tehnologii şi tehnici moderne, de soiuri şi hibrizi creaţi de ştiinţa agrochimică românească, dovadă sigură că cei cu pâinea şi cuţitul n-au avut niciodată dragoste de şcoală ori sârguinţă la învăţat.

Şi încă.

Exploatări industriale neprotejate, explozia industriei hidrocarburilor, sfidarea sistemului bazinelor hidrografice au împins dezastrul şi mai departe, apa fiind refuzată în sute de locuri oamenilor şi animalelor însetate de arşiţă într-o ţară dăruită cu surse inepuizabile practic.

Ce-i de făcut?

Resemnarea nu stă în firea luptătorilor!

Se impune trecerea la acţiune. Tocmai pentru aceea aş sugera să instituim „cod roşu“, cum se zice, în ceea ce priveşte gospodărirea resurselor de apă.

Un sistem hidroameliorativ naţional trebuie degrabă construit, ca o urgenţă a urgenţelor.

Tehnologiile moderne de cultură a plantelor, transferul de experienţă de la ţările cu istorie în agricultura practicată în condiţii de secetă şi îngheţ excesive e nevoie să fie preluate nu de mâine, ci, dacă s-ar putea, chiar de ieri.

Şi un alt sistem de extindere a marilor metropole.

Micul Paris a devenit - experienţa o arată - o neînsemnată oază într-un deşert ce se întinde ca o pecingine.

Şi mai e ceva! O idee, din nefericire prea puţin luată-n seamă.

Controlează oare cineva evoluţia climatică?

Este doar una dintre întrebările pe care nu avem dreptul să le ocolim.

Oricum, iadul climatic pe care îl traversează România - fără precedent, o confirmă specialiştii - această rotire nebună şi haotică a anotimpurilor, aducând a zbor fără pilot la manşă, e doar un avertisment.

Un simplu avertisment!

Plătit, însă cu jertfe omeneşti!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 612

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Un nou produs de îngrăşământ organic natural

La Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară din Bucureşti, a avut loc un simpozion al firmei ZAH, prima producătoare în România a unui îngrăşământ complex organic, sută la sută natural, cu un spectru larg de acţiune.

Simpozionul s-a dovedit a fi de un interes deosebit, participând numeroşi oameni de ştiinţă, cadre didactice din învăţământul superior agronomic, specialişti din institute şi staţiuni de cercetare, reprezentanţi ai unor instituţii centrale agricole.

Materia primă care compune acest nou produs de îngrăşământ organic este formată din găinaţ de pasăre şi rumeguş (biodegradabil), care se sterilizează cu vapori de apă produşi la 350°. Produsul se usucă la 14% umiditate, dând astfel posibilitatea păstrării pe timp mai îndelungat.

Cantitatea de îngrăşăminte folosită la un hectar variază între 1.000-1.500 kg. Se ambalează în saci de rafie de 25 kg.

Cantităţile recomandate sunt orientative şi se referă la solurile normale, deoarece pe cele sărace sau nisipoase ele cresc până la 50%.

Acest nou produs merită folosit de cât mai mulţi agricultori.

Caracteristicile acestui îngrăşământ:

- coeficient de asimilare 95%;
- acţionare rapidă a elementelor nutritive;
- absorbţie 1,5-5 luni;
- conţinut ridicat de macro şi microelemente uşor solubile în apă, în proporţie echilibrată;
- microbiologic pur (steril) datorită tratamentului cu vapori de apă supraîncălziţi, fără germeni patologici sau seminţe de buruieni germinabile;
- aciditate corectată (pH 6,8-7,2), făcându-l practic inofensiv la folosire;
- aspect granular, cafeniu, lipsit de mirosuri străine;
- efect remanent 2-3 ani;
- uşor aplicabil tehnologic, pe toate tipurile de sol, folosindu-se aceleaşi utilaje ca la îngrăşămintele minerale;
- fertilizare eficientă a solului prin aport de humus, substanţe organice şi microelemente;
- rata de aplicare este de 15-20 de ori mai mică în comparaţie cu gunoiul de grajd (bălegar compostat, mraniţă);
- randament mare al recoltei în funcţie de cultură (creştere de 30-40%);
- stimularea activităţii microorganismelor, florei şi faunei utile;
- protecţia resurselor de apă şi a vieţii acvatice;
- creşterea gradului de reţinere a apei în sol;

- permite înlocuirea totală sau reducerea la minimum necesar a îngrăşămintelor chimice;
- micşorarea costurilor de fertilizare şi ocrotirea mediului înconjurător;
- folosirea microelementelor fără costuri suplimentare.

Date legate de compoziţia chimică:

pH: 6,8-7,2; CN: 7-17%; umiditate: 14-20%; substanţe organice: min. 70%; proteină crudă (17 aminoacizi de bază): 25-30%; azot în compuşi: 2,6-4,5%; fosfor: 2,2-4,2%; potasiu: 2,2-4%; calciu: 3-5%, magneziu: 1,2-2,1%; fier: 1,2-2%; microelemente: S, Cu, Zn, Ni, Mn, Na, B, Mo, Cr etc.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 4977

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare0d32.html-articol=372.htm

Relansarea agroturismului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Relansarea agroturismului

Printre numeroasele oferte de vacanţă în diverse staţiuni exotice din ţări îndepărtate sau apropiate, cu nume sonore – Egipt, Malta, Grecia şi altele, şi-au făcut loc anul acesta la Târgul de turism numeroase oferte pentru agroturismul autohton.

După cum ne-a declarat o participantă la acest târg, e foarte greu pentru o pensiune să închirieze un stand, la costul acestuia adăugându-se cele de transport, cazare şi masă.

Iată motivul pentru care oferta de agroturism rural a fost pusă la dispoziţia celor interesaţi de către filialele Asociaţiei Naţionale de Turism Rural, Ecologic şi Cultural, dar şi de alte asociaţii locale, cum au fost: Asociaţia de Promovare şi Dezvoltare a Turismului Maramureş, Asociaţia pentru Turism Bucovina, Asociaţia de Turism Harghita. Multe oferte la preţuri atractive au fost puse la dispoziţie şi de agenţiile de turism.

Spre deosebire de alte târguri de turism ce s-au desfăşurat în Capitală, anul acesta oferta a fost mult mai bogată şi diversificată pentru agroturism, prezentarea – de calitate, iar informaţiile – oferite cu bunăvoinţă. Toţi cei cu care am discutat s-au declarat mulţumiţi de ediţia acestui târg: numărul celor interesaţi să-şi petreacă vacanţele la ţară a crescut simţitor faţă de anul trecut. Românii par că redescoperă frumuseţea satului românesc, unde până şi gusturile cele mai pretenţioase pot fi satisfăcute, deoarece numărul de pensiuni de patru margarete e în creştere.

Agroturismul românesc se află pe un drum ascendent şi e foarte posibil ca într-un viitor apropiat să fie, chiar şi pentru străini, mult mai atrăgător decât orice staţiune cu tradiţie în turism.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 726

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare0d8b.html-articol=760.htm

Buzău: Agroturismul, tendinţe şi perspective

La începutul lunii iulie, s-au desfăşurat lucrările simpozionului „Agroturismul – tendinţe şi perspective în judeţul Buzău“, manifestare organizată de Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă. Pornind de la potenţialul turistic de care dispune zona, participanţii la dezbateri au adus în discuţie numeroase aspecte economico-financiare, legislative şi de altă natură, de a căror rezolvare depind valorificarea oportunităţilor existente şi transformarea agroturismului într-o activitate economică, dinamică şi profitabilă.

Simpozionul a debutat cu prelegerea „Turismul rural, montan şi agroturismul în conjunctura schimbărilor climatice şi a evoluţiei demografice“, susţinută de Radu Rey, preşedintele Comisiei zonei montane din România.

În cadrul simpozionului au fost dezbătute şi unele subiecte de interes major precum: „Întocmirea proiectelor privind accesarea fondurilor europene“ (dr. ing. Georgeta Temocico); „Posturile de Jandarmerie Montană şi corelarea activităţilor cu dezvoltarea agroturismului buzoian“ (maior Florinel Micheten); „Oportunităţi de finanţare din fonduri europene pentru turism“ (Gabriel Avramescu); „Destinaţii turistice montane în zona Nehoiu – Gura Teghii – Siriu“ (ing. consultant Corina Posea, CLCA Nehoiu).

Programul manifestării a cuprins, de asemenea, o serie de vizite la unele obiective turistice care, prin modul de înfiinţare, organizare şi desfăşurare a activităţii au ilustrat tematica manifestării: Cabana agroturistică „14 scaune“, Cabana Coceanu, Pensiunea Pruncea, Pensiunea Aurica Toader, Cabana Concifor.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 1856

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Parastasul ca performanţă

Oficialităţile locale anunţau cu turle şi trâmbiţe, ca o mare realizare post-decembristă, vânzarea prin licitaţie publică a bunurilor imobile Biobaza de cercetare din Sângeorgiu de Mureş, aparţinând Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Creşterea Bovinelor.

Anunţul Ministerului Economiei şi Finanţelor - DGFP Târgu Mureş nr. 429/17 mai 2007 împlineşte, în fapt, dorinţa directorului staţiunii, Ioan Oroian, de lichidare prin schimbarea destinaţiei a celei mai moderne baze ştiinţifice şi biotehnologice în domeniul creşterii şi exploatării taurinelor din ţară.

Dispariţia celei mai performante staţiuni de cercetări zootehnice din România, apreciată în străinătate, a fost anunţată încă din 2005 printr-o declaraţie categorică şi vulgară chiar de către directorul staţiunii, doctor în creşterea castorilor, care la vremea respectivă a ţinut să dea o declaraţie fulminantă în presa locală pe care o redăm integral:

„Vreau să transmit celor care nu mai pot de grija Biobazei că economia de piaţă a început să funcţioneze şi în România, fapt ce ne obligă să ne orientăm spre activităţi rentabile.“

Probabil, cu acordul Academiei, Biobaza va fi vândută sau închiriată pentru alte activităţi decât cele zootehnice. Clar?

În loc de embrioni, sicrie şi coroane

Să ai un patrimoniu de peste 500 ha de teren agricol în lunca Mureşului, peste 200 de vaci provenite din cel mai valoros nucleu al rasei Bălţata românească din ţară şi să dai primul ordin după instalarea ca director (în condiţii discutabile) să fie depozitat un strung şi o maşină de găurit în pavilionul de transfer de embrioni, să închiriezi o clădire amplasată în dreptul intrării principale a staţiunii unui magazin de pompe funebre, având expuse la vedere sicrie şi coroane, echivalează cu o blasfemie.

Schimbul falimentului profesional şi managerial a fost ridicol. Scoaterea la licitaţie publică a întregii Biobaze şi a Fermei nr. 1 a avut ca început vânzarea gheretelor portarilor, în prezenţa portăreilor chemaţi aici pentru recuperarea de datorii neonorate. Licitaţia a constat în vânzarea prin strigare a unor bunuri încredinţate pentru dezvoltarea cercetării ştiinţifice agrozootehnice atât de deficitară în prezent.

Staţiunea din Sângeorgiu de Mureş a fost vizitată de mii de specialişti din ţară şi din străinătate, de crescători de taurine, de absolut toate institutele de învăţământ superior agricol, cu prilejul simpozioanelor naţionale şi al expoziţiilor organizate periodic.

Performanţele ştiinţifice, priorităţi naţionale, privind obţinerea primilor viţei prin transfer de embrioni au atras organizarea de simpozioane internaţionale în acest domeniu de vârf al biotehnologiilor, toate abandonate în prezent (Banca de gene etc.). Totul este închiriat sau scos la vânzare.

În actuala conjunctură, determinată de aderarea ţării noastre la Uniunea Europeană, întâlnirea pe piaţa liberă cu partenerii noştri nu este un simplu exerciţiu, ci o concurenţă dură, care, din păcate, nu este evaluată şi nici pregătită în mediul rural şi, regretabil, nici în cel decizional.

Cine se ascunde în spatele demolatorilor?

În această concurenţă putem intra cu rasele şlefuite la Staţiunea din Sângeorgiu. Noi am reuşit să demonstrăm aici că rasele noastre Bălţata românescă şi Bruna de Maramureş au o valoare biologică egală sau apropiată de a celor de carne (Charoleza, Chianina, Romagnola, Aberdeen Angus, Hereford, Marichiana etc.).

Ceea ce se ignoră este că oamenii de ştiinţă din agricultura noastră sunt echipaţi cu cunoştinţele competiţionale cele mai moderne şi eficiente, oferite de către comunitatea ştiinţifică mondială. De-a lungul timpului, toate aceste cunoştinţe au fost puse la dispoziţia ţăranilor simpli, cu deosebire specialiştilor.

Dacă s-a socotit cumva că Biobaza de la Sângeorgiu nu mai putea avea utilitatea de până acum, de ce oare nu s-a acceptat ideea transformării ei într-un centru de instruire şi transfer tehnologic care, ce-i drept, în România era unic, dar asemenea instituţii funcţionează în toată Europa?

Timp de peste trei decenii, Biobaza a fost un punct de referinţă pentru cercetarea zootehnică. Asta până la apariţia „terminatorului“, care nu a înţeles-o nici ca tânăr absolvent şi nici după îndelungate peregrinări profesionale şi politice.

Asemenea oameni au avansat pe treptele ierarhiei sociale, propulsaţi nu de merite profesionale, ci de abilităţi distructive în spatele cărora se ascund interese financiare meschine, ca să nu spun mai mult. Omul care a semnat decesul Staţiunii de la Sângeorgiu va rămâne în conştiinţa contemporanilor săi ca profanator al ştiinţei, întrebarea este însă cine îl mână în luptă pe individ şi cu ce scop? Pentru că numai de capul lui nu avea curajul să comită o asemenea atrocitate.

Dr. Emil SILVAŞ, membru al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007 Vizualizari: 1016

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Drumul regăsirii de sine

Postul Mare

Anul acesta, postul de dinaintea sărbătorii Învierii Domnului începe la 19 februarie. Ţine 48 de zile, reprezentând perioada de pregătire a credincioşilor înaintea celei mai mari sărbători creştine. Este cel mai important şi mai aspru dintre posturile rânduite de Biserica Ortodoxă.

Prin post se înţelege înfrânarea simţurilor, a gândurilor şi sentimentelor care ne îndepărtează de Bunătatea Divină, de Chipul lui Dumnezeu din noi. Este atât o disciplinare a trupului, cât mai ales a minţii şi sufletului. Majoritatea creştinilor se limitează în post la înfrânarea de la anumite bucate, numite de dulce, deoarece sunt considerate că ne îndestulează trupul şi ne îndulcesc gustul (carne, ouă, lactate, untdelemn).

Nu trebuie ignorate păcatele minţii şi ale sufletului, căci omul nu este doar trup. Trăirea vieţii acesteia este pregătirea vieţuirii pentru veşnicie, unde plecăm cu sufletul şi mintea.

Postul nu trebuie să fie o povară.

Dacă îl simţi aşa înseamnă că nu îşi atinge scopul, acela de a te înălţa la Dumnezeu prin ascultarea de prima poruncă dată de Tatăl Ceresc lui Adam: „să nu mănânci din pomul cunoştinţei binelui şi răului“ (Geneză 2.17). Şi Hristos a postit 40 de zile în pustiu, dar nu din pricina vreunei patimi, ci pentru a se întări. Şi Sfinţii posteau, căci în faţa postului şi a rugăciunii curate diavolul nu are nicio putere. Acestea sunt scuturile omului în faţa vrăjmaşului. Aceasta este învăţătura lui Hristos prin postul său pentru noi.

Tatăl creştinilor din Asia

La 23 februarie îl cinstim pe Sfântul Mc. Policarp, episcopul Smirnei (Asia Mică). S-a născut în secolul I la Efes, fiind fiul unor creştini bogaţi şi milostivi, născut în închisoare. Părinţii săi, Pangratie şi Teodora, au devenit martiri după ce au fost decapitaţi. Rămas orfan, a fost crescut de o văduvă creştină şi bogată, Calista.

Este renumit pentru milostenia lui către săraci şi pentru faptul că roadele din hambar se înmulţeau. Minunea înmulţirii roadelor a fost prilej de îndestulare pentru săraci. La 20 de ani l-a urmat pe Sf. Apostol Ioan în călătoriile sale, propovăduind şi el ca un apostol. Apoi, trăind pe lângă Episcopul Smirnei, i-a urmat în scaunul episcopal. Prin minunile de la sfinţirea sa, Dumnezeu a arătat că este „ales“.

A slujit cu dragoste lui Hristos, adunând mulţi oameni la credinţă. Împăratul Marcus Aureliu, începând persecuţiile împotriva creştinilor, a cerut omorârea lui Policarp, „tatăl şi ademenitorul tuturor creştinilor din Asia“. Condamnat să fie ars de viu, flăcările nu l-au atins şi a sfârşit înjunghiat. După 86 de ani de slujire lui Dumnezeu, acest fiu de mucenici a intrat în rândul martirilor.

Narcisa Dohanov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 580

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Anotimpul rece presupune o atenţie sporită din partea noastră faţă de plantele care ne înveselesc casele, balcoanele sau grădinile.

Atenţie la apă! Pe tot timpul iernii trebuie să evitaţi udatul excesiv, deoarece acum plantele necesită puţină apă, excepţie făcând plantele care înfloresc iarna, cum ar fi azaleea, ciclamenul sau steaua de Crăciun. Prea multă apă poate duce la apariţia mucegaiului şi putrezirea rădăcinilor, de aceea e preferabil să menţineţi planta uşor uscată.

Fără îngrăşăminte

Îngrăşarea pământului se va evita, deoarece nu este necesară în anotimpul rece decât la plantele care înfloresc acum.

Temperatura trebuie să fie stabilă, fără fluctuaţii prea mari şi nu foarte ridicată. Încălzirea camerelor aduce cu sine şi o uscare a aerului, ceea ce are efecte negative asupra plantelor. O altă metodă eficientă pentru evitarea uscării este tava cu pietriş umed.

Paraziţii, mai puţini

În timpul iernii, paraziţii nu sunt la fel de activi ca vara. Printre paraziţii care acţionează şi iarna şi pot pune planta în pericol se află păianjenii roşii (acarieni) şi coşenilele. Acaricidele şi înlăturarea cu grijă a coşenilelor şi stropirea cu insecticid elimină problemele plantelor.

Tot acum vă mai dă bătăi de cap mucegaiul gri, dar poate fi tratat cu fungicid, uşor de găsit în comerţ.

Petuniile, bucuriile verii viitoare

Chiar dacă e iarnă, trebuie să ne gândim de pe acum la cum va arăta balconul sau grădina noastră în vara viitoare. Una dintre florile care se pretează foarte bine la condiţiile din ţara noastră este petunia, care se foloseşte deja în amenajările peisagistice.

Originară din America de Sud (Argentina şi Brazilia), specia Petunia hybrida este cea căreia îi aparţin varietăţile şi soiurile existente astăzi în cultură. Planta poate avea de la 20 până la 40-60 cm, iar lăstarii săi cresc în poziţie verticală, târâtoare ori pendentă.

Ca o particularitate, planta prezintă peri aspri şi secretă un lichid lipicios. Frunzele au formă ovală, peţiolate sau sesile, dispuse opus sau altern. Frumuseţea acestei plante e dată de florile ca nişte pâlnii ce au corola largă, dreaptă, simplă sau involtă, de culori diferite şi care înfloresc din abundenţă vara şi toamna. Petunia este o mare iubitoare de căldură şi nu se simte bine pe vreme răcoroasă si umedă. Înfloreşte foarte frumos în locurile însorite şi în terenurile mai nisipoase.

Cultivarea e preferabil să se facă prin răsad şi prin semănare direct în grădină. Pentru producerea răsadurilor, se seamănă în seră, în luna februarie, astfel încât ele să fie înflorite în aprilie-mai, când pot fi plantate afară.

Semănatul se face în lădiţe, seminţele acoperindu-se cu un strat foarte subţire de pământ, după care se tasează uşor. Lădiţele se aşază în seră la 18-20° sau în răsadniţă caldă.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 930

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

În dezbatere, proiectul Legii Camerelor Agricole

Un act ambiguu şi derutant

Consider, în primul rând, că proiectul este extrem de ambiguu formulat, în sensul că nu sunt specificate în mod clar atribuţiile serviciului tehnic (număr de persoane şi specializarea) în cadrul Camerelor Agricole, modul şi gradul de colaborare şi/sau subordonare faţă de conducerea Camerei, care este organism ales şi numit.

Nu reiese dacă Consiliul de conducere al Camerei Agricole acceptă şi garantează respectarea Programului Naţional de Dezvoltare a Agriculturii pe termen mediu şi lung, elaborat de MADR, sau îşi face propriul program dictat de interese locale sau de grup.

Apoi, în ce grilă de salarizare vor fi încadraţi, deoarece, dacă ajungem înapoi la Consiliul judeţean, vom fi din nou pe Anexa IV, ceea ce înseamnă diminuarea salariului de bază cu cel puţin 250-300 lei?

În opinia mea, este necesar ca tot personalul de la Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă, respectiv Oficiile Judeţene de Consultanţă Agricolă; Centrele Locale de Consultanţă Agricolă – ceea ce înseamnă la ora actuală aproximativ 970 de angajaţi – să fie preluat integral prin transfer la Camerele Agricole.

Ei sunt specialişti bine pregătiţi, specializaţi în ţară şi străinătate, prin cursul de formarea formatorilor în consultanţă agricolă al Fundaţiei „Semănătorul“, în colaborare cu Ministerul Agriculturii din Austria, cu experienţă în consultanţa agricolă din 1999. Menţionez, de asemenea, că aproximativ 5% din totalul angajaţilor în consultanţă la ora actuală sunt doctori în ştiinţe agricole, economice etc.

Fiind funcţionari publici, consider necesar ca ei să-şi menţină în continuare calitatea de funcţionari publici. Statele de funcţii pentru tot personalul tehnic al Camerei să fie unitare şi aprobate de MADR, iar retribuirea să fie conform Legii retribuirii funcţionarilor publici. Este absolut obligatoriu să se specifice că remuneraţia specialiştilor de la Camere va fi asigurată integral din fondurile MADR.

Proiectul, în forma actuală, nu conţine prevederi clare legate de un statut al specialistului, în care să se precizeze în mod explicit care sunt drepturile şi obligaţiile specialiştilor.

Totodată, îmi permit să întreb dacă este oare corect ca persoane care fac agricultură, în multe cazuri după ureche sau nu fac deloc, să îndrume fermierii şi inginerii de pe raza comunei (vezi preoţi sau dascăli) şi dacă da, ce vor mai reprezenta specialiştii în cadrul Camerei?

Dacă va intra în obligaţia Consiliului local ca din impozitele pe terenurile agricole încasate să asigure fonduri pentru dotarea de infrastructură, aveţi credinţa că specialiştii vor avea acces măcar la hârtie de scris?

În nominalizarea sarcinilor Camerelor Agricole nu se arată nimic despre atribuţiile specialiştilor privind activitatea economico-financiară şi nici în pregătirea profesională a fermierilor ca principală activitate a serviciului tehnic din cadrul Camerei. Se va renunţa la cursurile de pregătire profesională pe care ANCA, respectiv OJCA le susţin cu succes, suscitând interesul a mii de fermieri?

Trebuie să menţionez că aproximativ 90% din veniturile realizate de OJCA provin din taxele încasate de la cursanţi – 20 de lei înscrierea, 40 de lei diploma de la ANCA, respectiv 100 de lei/cursant pentru cursurile autorizate prin Direcţia Muncii.

În proiect nu se precizează cuantumul în care organele abilitate vor contribui la finanţarea activităţii Camerei, ci doar organele abilitate să o facă. Propunem un cuantum de finanţare de 70% - Bugetul de Stat, 25% - Bugetul Consiliului judeţean, respectiv 5% - Bugetul Consiliului local.

Ne punem întrebarea: în ce mod pot influenţa specialiştii de la Camere felul în care fermierii au acces să-şi comercializeze marfa, când piaţa este liberă şi, mai mult, cum să contribuie la stabilirea preţurilor produselor agricole, când acesta este dat de raportul între cererea şi oferta de pe piaţă?

Aceasta pentru că nici măcar constituirea grupurilor de producători sau a cooperaţiilor nu mai prezintă, prin actuala legislaţie, un avantaj.

O altă nedumerire ţine de criteriile după care se vor stabili specialiştii care vor activa în cadrul Camerelor Agricole, dacă Oficiile judeţene de consultanţă vor fi desfiinţate, şi care sunt celelalte structuri ale MADR ce vor intra în componenţa Camerelor, în proporţie de 20%, conform art. 15 pct. (b). Ce se va întâmpla cu specialiştii ANCA disponibilizaţi prin restructurare, după o viaţă în slujba agriculturii româneşti?

Suntem perfect conştienţi că aderarea României la structurile Uniunii Europene obligă la constituirea Camerelor Agricole, însă nu ne este indiferent sub ce formă, respectiv cât de eficiente vor fi acestea, mai exact în ce măsură vor putea sprijini fermierii, producătorii agricoli.

Dr. ec. Scholtz BÉLA - OJCA Satu Mare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 549

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare0e22.html-articol=747.htm

Brand românesc la exigenţele Uniunii Europene

SC Cetina SRL, pe piaţa preparatelor din carne

La Baia Mare, într-un loc unde altădată era o păşune, se ridică astăzi clădirile cochete ale unei firme specializate în fabricarea produselor de carne cu nume de sorginte silvică,

SC Cetina SRL. Şi, ceea ce este mai important de ştiut, investiţia a fost realizată cu eforturile a trei români. Cu doi dintre ei, Vasile Zah, director general, şi Viorica Ardusătean, am vorbit de curând.

Aşa am aflat că firma a fost înfiinţată în 10 ianuarie 1994, având ca sediu mai întâi un spaţiu închiriat de la fosta cooperaţie de consum. Fabrica de preparate s-a dat în folosinţă cu şapte ani în urmă, iar anul acesta, de Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel, s-a inaugurat unul dintre cele mai moderne abatoare din România, bine cotat la standardele europene.

Valoarea proiectului, finanţat prin fondul SAPARD, s-a ridicat la 1.650.430 de euro. După cum îmi spunea interlocutoarea, capacitatea de abatorizare este de 500 porci şi 150 de bovine/zi.

La rândul său, directorul Zah a ţinut să adauge că aparatura şi tehnologia este de ultimă generaţie, provenind din Italia şi Germania. Materia primă, dar mai ales carnea de porc provine, în procent de 60%, din ferme private maramureşene. O parte din carnea tranşată se livrează către marketing-urile din ţară în caserole, începând de la 700-800 kilograme.

Meritul investitorilor este de a fi gândit şi materializat cu prioritate un abator, pentru a oferi cumpărătorilor români carne proaspătă, precum şi pentru fabricarea preparatelor produse în unitate.

„De câteva zile, îmi spunea, am făcut un pas important livrând unor firme austriece primele cantităţi de produse fabricate aici, la Cetina. Partenerii noştri au încredere în calitatea cărnii de vită provenită din zona Maramureşului, unde se ştie că sunt exemplare recunoscute nu numai în ţară.“

Viorica Ardusătean mi-a vorbit mult despre produsele fabricate în unitate, unice în felul lor. Astfel, mezelurile crude sau uscate se obţin aici prin sistemul german de afumare. Mi-a recomandat ca deosebit de gustoase sortimentele „salam crud Cetina“, „salam superior Cetina“ şi „salam superior Dacia“.

Toate aceste produse au în compoziţie sută la sută carne.

„Din păcate, îmi spunea interlocutoarea, în România nu ai nicio garanţie să-ţi poţi păstra brand-ul la un produs de calitate. Mulţi îşi fac etichete cu numele produsului, mai slab calitativ decât cel realizat de tine, şi-l vând mai ieftin. E şi motivul pentru care recomand consumatorilor să cumpere produse realizate aici, la Cetina. E cazul să încurajăm producătorul autohton, să cumpărăm, mai ales, produse realizate de firma care le-a realizat iniţial.“

Cei care doresc să-şi procure delicioasele preparate din carne Cetina pot contacta firma la telefon: 0262/224.553 şi fax: 0262/222.850 sau direct la adresa din Baia Mare, B-dul Bucureşti, nr. 126.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 1030

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

Comentariul ediţiei

Pervertirea tradiţiei

Românii au, fără îndoială, vocaţie constructivă. Au talent, ba, în numeroase cazuri, chiar geniu.

O dovedesc, cu prisosinţă, bijuteriile arhitectonice de mai pretutindeni, cu deosebire edificiile bisericilor, mănăstirilor ori caselor ţărăneşti de la noi, pline de echilibru, cu forme geometrice ce sfidează gravitaţia, un simţ aparte al culorilor, o îngemănare fără egal a materialelor folosite, totul pe fondul dreptei cumpene dintre util şi frumos.

Capodoperele cer, se ştie, sacrificiu şi în sensul nemuririi marilor valori, Meşterul Manole se jertfeşte pe sine zidind la temelia construcţiei sale însăşi dragostea lui nepieritoare. De aici acea trăinicie fără egal, acea sfidare aruncată secolelor.

Chiar dacă nu s-a zidit mult, s-a construit pentru eternitate, peisajul, mediul ambiant primind provocarea ca pe o ofrandă adusă dumnezeirii.

Şi, în consecinţă, nicio istorie a arhitecturii universale nu ne-a putut ignora albastrul Voroneţului ori auriul de la Trei Ierarhi sau bisericile din lemn ale Maramureşului, înscriindu-le drept culmi ale făcătorilor de eternitate.

Ne-am fi aşteptat, prin urmare, ca libertatea dăruită de jertfele Revoluţiei române din 1989 să se reverse benefic peste iniţiativele renaşterii noastre materiale, contopind tradiţia cu belşugul inovaţiilor lumii moderne.

Din păcate, vorba lui Ţuţea, românii au şi ei hibele şi neîmplinirile lor. Astfel, a te afla în treabă e, adesea, la noi un veritabil mod de lucru. Iniţiativa a înflorit pe fondul unei bunăstări evidente şi nevisate pentru anumite pături sociale. Tocmai de aceea, deşi s-a construit şi se construieşte privat cu o anume disperare chiar, în cea mai mare parte peisajul iese hâd, neatractiv, fără suflet.

Din grabă sau din prostie, tradiţia este ignorată, ba mai mult, chiar valorile estetice sunt pervertite. Megalomania a pus stăpânire pe cele mai numeroase proiecte. Fiecare construieşte unde, când şi cum îi vine. Arhitectura peisajului, bunul comun, a scăpat de sub control.

Am văzut la Tg. Mureş, dar nu doar acolo, monumente de urâţenie. Dar scumpe, foarte scumpe. La Strehaia, ,,palatele“ sunt împodobite cu turnuleţe din tablă lucioasă, ca bomboanele pe coliva arhitecturii tradiţionale româneşti. Într-alt loc, la Recaş, în judeţul Timiş un ,,împătimit cultural“ a încercat să închipuie, la scară aproape reală, Ateneul Român. L-a ,,înfrumuseţat“ însă cu nenumărate coloane, după modelul cetăţilor romane pe care le-a vizitat în anii din urmă.

Câmpia urcă pe verticală, în vreme ce dealul ori muntele explodează spre neant. Disproporţiile ucid funcţionalul şi legile elementare de estetică. Prostia şi parvenitismul sunt etalate cu o nonşalanţă greu de înţeles.

Ne bucurăm, aud foarte adesea, că totuşi ceva se mişcă. Sigur, e bine că se construieşte! Numai că, scăpată ochiului atent, profesional, cu responsabilitatea viitorului, buna intenţie intră în derivă. Şi atunci rămânem datori generaţiilor care ne vor urma, întâi de toate, cu o ţară modernă înnoită în tradiţiile ei milenare, cu o Românie demnă, întemeiată în bunăstare, echilibru şi frumuseţe.

Avem, fără îndoială, vocaţie constructivă. Avem şi talent, ba chiar geniu. E nevoie doar de mintea cea de pe urmă!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 632

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La Norcia, turismul a fost salvator

Situat la 604 m deasupra mării, între râurile Sordo şi Torbidone, Norcia, cunoscută în vechime cu numele Nursia, este cea mai mare localitate din zonă. Originile sale sunt foarte vechi, datând din timpul războiului punic dintre romani şi fenicieni.

Mai târziu, pe timpul romanilor, Norcia a căpătat importanţă politică, iar în Evul Mediu era un orăşel cu o ferventă activitate economică şi politică. Vestigiile sale istorice au fost distruse în cea mai mare parte de cutremurele de pământ ce au avut loc de-a lungul secolelor. Datorită restaurărilor meticuloase, localitatea poate să arate contemporanilor minunata sa arhitectură originală, datând chiar din Evul Mediu.

Norcia, oraşul vechii zone Sabina, din zona pitorească montană a Umbriei, în apropierea parcului naţional al Munţilor Sibilini, se mândreşte cu numeroase resurse ale solului, artistice, gastronomice şi culturale ce o fac atractivă şi unică pentru orice turist.

În urmă cu cincizeci de ani, Norcia era o localitate aproape abandonată. Nimeni nu investea în turism, nimeni nu credea în potenţialul ei. Drumurile erau proaste, iar locul acesta de basm era aproape inaccesibil. Poate acesta a fost un noroc pentru Norcia, deoarece astfel natura nu a suferit deloc de pe urma modernizărilor umane, conservându-se într-o perfectă stare. Câţiva nebuni – pentru că aşa erau văzuţi de localnicii care mai rămăseseră în zonă – s-au hotărât să nu lase acele clădiri vechi şi minunate să cadă în paragină şi să le transforme în hanuri.

Arhitectura minunată s-a conservat astfel, chiar dacă locuinţele şi-au schimbat rolul. Cu timpul, s-a investit şi în refacerea drumurilor, acum fiindu-ne foarte uşor să ajungem aici cu maşina.

Destinaţie pentru îndrăgostiţii de natură, sport, linişte, Norcia este un loc mereu deschis turiştilor, primitor, demn de a fi ales de către cei care, între două descoperiri gastronomice, vor să-şi revigoreze şi spiritul.

La Norcia, patria Sfântului Benedetto (principalul sfânt protector al Europei), vin cei care vor să cunoască învăţăturile benedictine sau cei care sunt atraşi de faima culinară. Aceştia pot să intre într-unul dintre cele mai bogate şi mai căutate paradisuri culinare ale Italiei, capitala a produselor „norcineze“ (care au luat numele şi faima zonei): a tartufilor negri, a brânzei şi lentichilor (un fel de linte). Pe lângă aceste delicii culinare, locuitorii se mai pot mândri şi cu arta pe care o deţin în prepararea cărnii de porc, măiestrie cu care s-au făcut cunoscuţi în întreaga ţară.

Dezvoltarea turistică s-a făcut respectând frumuseţile naturale şi arhitectonice specifice zonei. Dotările specifice din moteluri şi structurile sportive moderne ale zonei atrag sportivi de toate felurile, cum ar fi cluburile şi echipele de fotbal de nivel internaţional, care vin în fiecare an în acest colţ pitoresc din sud-estului Umbriei.

La mică distanţă de Norcia, în depresiunea localităţii Casteluluccio (un alt loc de vis ce merită măcar o vizită) se găseşte cea mai bună şcoală europeană de zbor liber. Pe drumurile Parcului Naţional se organizează drumeţii sau lecţii de călărie, uneori în loc de cai folosindu-se măgari.

Pe râurile Sordo şi Corno se poate face rafting şi cayac canoe, pe când pereţii de piatră, grotele carstice şi puţurile din teritoriul Valnerine sunt locul ideal pentru căţărări libere şi speologie.

Şi pentru că acest loc a dat un aşa mare sfânt era imposibil să nu se ridice o biserică în cinstea lui. Clădirea, ridicată în formă de cruce, are interiorul conceput pe două niveluri: deasupra se află biserica, iar dedesubt cripta. Pereţii sunt împodobiţi cu fresce şi picturi ce datează din secolele al XVI-lea şi al XVII-lea.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 625

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare0f0b.html-articol=1131&editie...

„Chipăruşul“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul„Chipăruşul“

De sărbătorile de iarnă, în inima Vrancei tradiţionale, la Nereju, se umblă cu „Chipăruşul“. Păstrat ca o veritabilă comoară în munţii Vrancei, jocul a fost uitat de aproape un secol în restul ţării.

Specificul său îl constituie măştile Baba şi Moşul, ce se alătură figurilor zoomorfe cunoscute (capra, ursul, calul sau barza).

La început dansul făcea parte din ritualul priveghiului decedaţilor, semnificând viaţa şi moartea, nădejdea şi disperarea.

În prezent a rămas doar ca dans tradiţional, dedicat schimbării anilor: anul vechi moare şi lasă locul celui nou.

„Chipăruşul“ ce vine de la Nereju, parcă scos din sipetul amintirilor, va inunda şi în acest an cărările Vrancei, de la munte până la şes.

Apreciată pentru valoarea sa incontestabilă, formaţia de la Nereju a fost răsplătită în urmă cu doi ani cu Marele Trofeu al festivalului de la Mamaia.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 689

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 901fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare0f12.html-articol=1102&editie...

Oierii pe piaţa alimentară > REVISTA LUMEA SATULUI

Oierii pe piaţa alimentară

Nu putem să încheiem şirul discuţiilor noastre cu reprezentanţii ANSVSA fără să abordăm şi aspectele cu privire la valorificarea producţiei în mod direct la piaţă, fapt ce ţine de noul pachet de legi ce trebuie implementat dar, până la urmă, şi de specificul naţional.

Nu întâmplător aducem în discuţie acest subiect, având în vedere că a mai rămas doar o lună până la finele anului şi nu se ştie câţi mici producători au rezolvat această problemă a înregistrării şi a organizării pentru a-şi putea valorifica produsele pe piaţa liberă.

Discutăm despre ce s-a făcut până în momentul de faţă cu Virgil Eftimie, director la Direcţia de Igienă şi Sănătate Publică Veterinară din cadrul ANSVSA, şi Liviu Harbuz, Preşedintele Colegiului Medicilor Veterinari.

Rep.: Vorbim în special despre crescătorii de ovine care s-au retras pe acasă şi acum încep să se înregistreze cu producţia la Direcţiile Sanitar-Veterinare judeţene. În ce fază suntem în acest moment?

V.E.: În prezent suntem încă în faza de înregistrare. Dintre micii producători care obţin aceste produse, s-au înregistrat peste 70%, iar mare parte dintre aceştia vând pe zone limitate, de regulă în judeţul respectiv. Cei care însă produc cantităţi mai mari vor să-şi extindă aria de vânzare şi livrare către alte judeţe.

Rep.: Problema pe care au ridicat-o producătorii este următoarea: dacă produsul meu e apt pentru a fi vândut pe piaţa locală, de ce nu îl pot vinde şi în alte pieţe?

V.E: Pentru că nu este etichetat şi nu se poate stabili exact originea lui. Cea mai mare problemă în acest sens este că micii producători, de regulă, nu îşi vând ei singuri produsele aşa cum prevede regulamentul. Le vând altora şi tot aşa până se formează un lanţ, lucru care nu este de admis. Ei nu au voie să folosească intermediari.

Există nişte reguli de igienă ce trebuie respectate, iar produsul trebuie să poată fi identificat în orice moment pentru că într-o situaţie de criză trebuie constatat de unde a provenit produsul care a cauzat acea situaţie. Atâta timp cât sunt respectate regulile de igienă, transport şi desfacere nimeni nu va interzice nimănui să vândă acolo unde vrea. Lucrăm în continuare la o legislaţie mai concretă şi mai adaptată situaţiei noastre şi ne gândim încă la posibilitatea micilor producători de a vinde şi în afara judeţului lor, dar numai brânzeturi maturate într-o perioadă de peste 60 de zile şi care nu prezintă risc pentru sănătatea publică.

Rep.: Participând şi la întâlnirile dintre Autoritate, crescători şi reprezentanţi ai Ministerului, am văzut că, la un moment dat, s-a pus problema emiterii unui caiet cu ajutorul căruia crescătorul şi micul fermier să îşi poată organiza stâna... Va mai apărea acest ghid?

V.E.: Până a ajunge în acest punct mai întâlnim o problemă, de natură socială, şi anume aceea a organizării în asociaţii a crescătorilor pentru că nu poţi merge cu informaţii la fiecare dintre ei. Această asociere îi va face mai puternici şi va facilita şi regulile comerciale.

Există în toată Europa aceste asociaţii profesionale ale micilor crescători care au obligaţia, conform reglementărilor comunitare, să elaboreze aceste ghiduri.

În momentul de faţă, asociaţiile patronale care se ocupă de prelucrarea cărnii au emis aceste ghiduri doar pentru operatorii din industria alimentară, iar Ministerul Agriculturii, alături de asociaţiile crescătorilor din Anglia şi Germania, lucrează deja la un proiect de elaborare a ghidului pentru micii producători care să răspundă la o serie de întrebări.

Rep.: Mai există şi piaţa produselor tradiţionale care a fost mult încurajată în ultimul timp. Şi aici este nevoie de autorizaţie pentru a putea valorifica produsele?

L.H.: Da, şi aici ca să poţi fi autorizat cu un produs trebuie să respecţi pachetul de reglementări privind siguranţa alimentelor. Aceasta este varianta cea mai bună în contextul în care aceste produse pot fi vândute pe bani foarte buni în Comunitatea Europeană şi la ele nu există atâtea bariere cum ar fi la alte produse. Cred că România ar trebui să investească mult în acest sector.

Rep.: Mulţi dintre micii producători spun că au înţeles de la Direcţiile Sanitar-Veterinare că trebuie să aibă mai multe încăperi, că trebuie să pună în toate gresie şi faianţă şi, drept urmare, investiţia îi sperie...

L.H.: Aceasta cu gresia este o poveste, pentru că noi ne referim mereu la suprafeţe lavabile şi uşor de dezinfectat. Ba, mai mult, gresia este interzisă în toate spaţiile care necesită o dezinfecţie permanentă, pentru că în acele rosturi pot exista bacterii.

Toate problemele noastre, dacă vorbim de siguranţa alimentelor, provin de la absenţa săpunului în igiena zilnică. Mai mult de jumătate din laptele neconform de la noi este poluat de bacteriile care există pe mâini şi pe ugerul vacii.

Oamenii trebuie să înţeleagă că au o răspundere şi că, dacă nu respectă normele minime de igienă, atunci muncesc degeaba.

Valentina ŞOIMU, Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 576

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

UN PRIMAR DE NOTA 10!

În apropierea imediată a Bucureştiului, în partea de N-V, se află comuna Chiajna. Formată din trei sate „care se ţin totuna“ (vorba lui Ion Creangă): Roşu, Dudu şi Chiajna, comuna se extinde pe zi ce trece. Se consideră că denumirea comunei vine de la Doamna Chiajna, soţia domnitorului Ţării Româneşti Mircea Ciobanul, fiică şi nepoată lui, precursoare a feminismului de care sunt legate ctitorirea a numeroase aşezăminte religioase şi înfiinţarea, în 1552, la Câmpulung, a uneia dintre cele mai vechi şcoli româneşti. Grupul Şcolar din satul Roşu îi poartă numele acestei doamne ce vine din istoria neamului, iar la jumătatea lunii noiembrie, în organizarea autorităţilor locale, se serbează Ziua Doamnei Chiajna, cu depuneri de flori la statuia realizată de sculptorul Nicolae Popa.

Comuna se extinde pe zi ce trece. În fruntea ei (la al treilea mandat consecutiv!), se află primarul Mircea Minea. Şi dacă chejnenii, despre care se spune că, bulgari fiind, chibzuiesc îndelung înainte de a lua o decizie, l-au ales pentru a treia oară, înseamnă că merită!

Nu-i deloc uşor să fii primar într-o comună în plină dezvoltare, cum e Chiajna. La o populaţie de aproape 15.000 de locuitori, ponderea activităţilor o deţin afacerile, investiţiile şi munca în industrie. Cei care au deţinut suprafeţe mai mari de teren au ales să-l vândă, iar, dată fiind poziţia favorabilă faţă de Bucureşti, comuna arată acum ca un cartier rezidenţial.

S-a construit şi se construieşte mult în Chiajna, iar casele dispun de facilităţile unui sat european: gaze, canalizare (lucrarea se află în stadiul de finalizare, mai sunt de îndeplinit nişte formalităţi legate de concesionarea reţelei), telefon, internet, reţea de drumuri publice în plin proces de modernizare şi reabilitare.

Născut în zodia Balanţei, Mircea Minea e un om echilibrat, dar exigent cu sine şi cu ceilalţi! Foarte exigent când e vorba de curăţenie, ordine şi disciplină, consideră că acestea sunt atribute esenţiale şi reprezentative pentru comună şi oamenii săi. Aspectul primăriei, dar şi al comunei confirmă acest lucru. Primăria-i modernă, cu dotări şi spaţii funcţionale, personal calificat şi competent şi, lucrul cel mai important, cu acces şi transparenţă pentru cetăţeni.

„În slujba cetăţeanului“ nu reprezintă numai o lozincă pe care o poţi vedea în primărie mai peste tot (la intrare, în biroul primarului, la ghişeele funcţionarilor), ci sunt cuvinte care îşi găsesc sensul în activitatea edilului de la Chiajna.

Comunitatea şi problemele ei, în general, şi tineretul şi problemele lui, în special, sunt priorităţi pe lista acestuia. În comună se află un grup şcolar cu clasele I-XII, o şcoală generală (amândouă având incluse şi secţii cu grupe de preşcolari), două dispensare şi trei biserici, una dintre ele aflându-se în faza finală de construcţie.

Condiţiile din şcoli sunt excelente, dotările cu materiale de calitate, aspect stimulant pentru copii şi favorizant unei educaţii la standarde europene: clădiri bine întreţinute având încălzire centrală, apă curentă, mobilier nou, calculatoare. Toate acestea realizându-se exclusiv din bugetul local!

Cu ce realizări se mai mândreşte dl primar? Cu un club sportiv, două săli de sport, dintre care una e polivalentă, având capacitatea de 1.500 de locuri, teren cu gazon artificial şi nocturnă. Unii ar zice (cârcotaşii, sic!) că e prea frumos ca să fie adevărat! Şi totuşi este! Cum reuşeşte? Ziua de lucru a domnului Minea începe dimineaţa devreme şi se termină seara târziu.

Primarului îi place performanţa şi o încurajează: îi premiază pe elevii silitori la învăţătură, pe sportivii care obţin rezultate deosebite, promovează competiţia. Are şi o deviză preferată: „Goarna cântă pentru numărul 1“. Le pretinde arta celor din jur, dar şi domnia sa vrea să fie numărul 1 în tot ceea ce face.

Primar modern în vremuri moderne! A călătorit mult şi din locurile pe cale le-a văzut a învăţat să ofere, dar să şi pretindă, într-un cuvânt – să fie manager. Pentru că un primar asta trebuie să fie în primul rând, managerul comunei, el trebuie să gestioneze cu responsabilitate fondurile existente. Consiliul Local a accesat şi derulat proiecte cu finanţare europeană sau de la Guvern; bineînţeles că acestea au fost posibile în primul rând graţie implicării cu responsabilitate şi perseverenţă a edilului comunei.

Nemulţumiri are, ca orice om, legate de birocraţia care de cele mai multe ori complică şi îngreunează lucrurile, amână punerea în practică a proiectelor, dar legea-i lege şi trebuie respectată.

În ceea ce priveşte proiectele şi intenţiile de perspectivă, dl Minea vorbeşte despre modernizarea întregii reţele de drumuri care au infrastructură şi extinderea reţelei de canalizare. De asemenea, se are în vedere şi un parteneriat cu Primăria Capitalei pentru amenajarea unei grădini zoologice. Desigur, vor fi şi altele, dar, fiind un om de acţiune, preferă să lase faptele să vorbească.

Educ. Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 1493

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare0fbe.html-articol=915.htm

Ceva în plus despre cafea

• Turcii au fost printre primii consumatori ai cafelei pe continentul european; fierbeau boabele, iar lichidul era numit „qahwa“, adică „cel care previne somnul“.
• Triburile etiopiene au avut ca sursă de hrană, dar şi ca energizant boabele de cafea învelite în grăsime animală.
• În Imperiul Otoman, în secolul al XV-lea, se dădea voie femeilor să divorţeze în cazul când soţii lor nu le asigurau raţia zilnică de cafea.
• Pips-ciubuc, bacşiş în engleză, îşi are originea în cafenelele din secolul al XVIII-lea, când englezii, odată cu ceşcuţa de cafea, primeau o plăcuţă cu inscripţia „To Insure Prompt Service“, sugerând clienţilor să lase câţiva penny pentru serviciu. Iniţialele enunţului au dat vocabula „tips“, care înseamnă bacşiş în ebraică.
• În 1511, în Arabia Saudită, un guvernator din Mecca a declarat consumarea cafelei în afara legii, ca populaţia să nu se revolte. Sultanul, care a decis că licoarea neagră e sacră, l-a condamnat la moarte.
• Compozitorul Bach a compus la 1732 „Cantata Cafelei“.
• Cititul în cafea, numit taseografie, era practicat în China antică. Semnele apărute după întoarcerea ceştii sunt descifrate astfel: toarta ceştii îl reprezintă pe subiect, semnele apropiate de toartă sunt limitele casei acestuia. Evenimentele cele mai apropiate sunt indicate de semnele dinspre margine, iar cele îndepărtate se găsesc spre fundul ceştii. Când apar cifre, ele se interpretează astfel: cele apropiate de casă indică săptămâni, iar cele îndepărtate de casă arată luni.

Prof. Arnold HELMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1056

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tehnologii moderne pentru prepararea furajelor combinate (I)

Bucătăriile furajere, FNC-urile sau micro FNC-urile sunt sisteme complexe pentru prepararea hranei animalelor din fermele zootehnice şi, în funcţie de productivitatea lor, se compun în principiu din următoarele elemente: silozuri de materii prime, silozuri de produs finit, mori, amestecătoare, dozatoare pentru premixuri, dozatoare de ulei, dozatoare pentru substanţe de conservare; utilaje de transfer materii prime şi produse finite, computere de proces şi accesorii, echipamente electrice şi accesorii.

Fiecare sistem complex de acest gen este unicat, am putea spune, pentru că este proiectat pentru nevoi specifice, va deservi specii diferite (porci, păsări, bovine, ovine, caprine, peşti etc.), va avea o schemă de amplasament proprie, va fi montat într-o clădire existentă, adaptată sau nouă şi va funcţiona, în principal, pentru una, două sau mai multe reţete.

Silozurile de materii prime, în general, construite din tablă galvanizată ondulată pot avea o infinitate de tipo-dimensiuni, rezultând construcţii mai zvelte (înalte şi cu diametru mic) sau cu diametre mai mari şi înălţimi mai mici, în funcţie de condiţiile locale (suprafeţe, obstacole, preferinţele beneficiarului).

Silozuri cu fund plat sau silozuri cilindro-tronconice, silozurile metalice de exterior pot fi folosite mai cu seamă pentru depozitarea materiilor prime (porumb, orz, grâu furajer, şroturi de floarea-soarelui, şroturi de soia, mazăre etc.), dar şi a produsului finit (furaje combinate obţinute după reţeta dorită în cadrul Bucătăriei furajere, FNC sau micro FNC).

Capacităţile lor de stocare pot varia uzual între 50-850 mc adică cca 40-650 t pentru materii prime şi 6-48 mc, adică cca 4-30 t / celulă pentru produs finit.

Silozurile de tip sac, aşa-zişii saci de tip Trevira, cu foarte bune calităţi anticondens sunt tot mai frecvent folosiţi pentru a avea un stoc tampon dintr-un anumit produs finit (o anumită reţetă). Capacităţile uzuale pentru aceste tipuri de silozuri sunt cuprinse între 3-26 mc., adică 2-17 t/siloz.

Morile cu aspiraţie sau mori de boabe, cu aspiraţie (cele mai recomandate pentru bucătării furajere de până la 1,5 t/h) prezintă avantajul pretabilităţii la soluţii de alimentare mai ieftine (sonde de aspiraţie sau pâlnii de aspiraţie, deviatoare de flux cu clapetă acţionate manual sau cu servomotor).

Astfel, o sondă de aspiraţie + un deviator cu două căi acţionat de servomotor + tubulatura aferentă de aspiraţie şi refulare + unitatea de comandă şi protecţie pot însuma între 700-1.000 de euro pentru deservirea unui siloz sau a unei macrocomponente. Pot atinge productivităţi foarte variate, în funcţie de motorizare, număr de ciocănele, suprafaţa activă a morii (sitei) şi dimensiunile orificiilor sitei.

Morile cu ax vertical, deservite de transportoare melcate înclinate, mai scumpe cu 300-600 de euro per unitate (variabil în funcţie de lungimea melcului, respectiv de distanţa de la siloz la moară şi de motorizare). Acest din urmă tip de mori pot fi antrenate de motoare trifazice cu puteri cuprinse între 5,5-55 kW, cu productivităţi cuprinse între 750-6.000 kg/h (determinări de productivitate pentru cereale la umidate de 14%, măcinate prin sită de Æ 4 mm).

Ele permit dezvoltări uzuale de micro FNC-uri cu productivităţi de 2-4 t/h produs finit, iar dacă se utilizează baterii de 2 mori se pot atinge productivităţi de 5-10 t/h.

Amestecătoarele realizează amestecarea şi omogenizarea macro şi micro componentelor dintr-o reţetă furajeră şi pot fi verticale sau orizontale. Atât cele verticale cât şi cele orizontale sunt folosite în toate tipurile de Bucătării furajere, FNC-uri sau micro FNC- uri pregătind hrană pentru toate speciile de animale, dar cele orizontale se folosesc cu predilecţie pentru fermele de păsări sau pentru servicii terţi.

Deşi realizează grade de omogenitate de 1:100.000, cele verticale sunt considerate mai puţin pretenţioase, dar au avantajul simplităţii constructive şi al unui preţ de cost mai scăzut. Singurul lor dezavantaj este considerat timpul de amestec, de regulă dublu faţă de cele orizontale. Acestea din urmă, sunt mai întâlnite pentru prepararea hranei pentru păsări sau în centrele de prestări servicii pentru terţi.

Realizând grade de omogenitate mai ridicate, timpi de amestec scurţi ele au totuşi dezavantajul unei complexităţi constructive mai mari, implicit al unui preţ de cost mai ridicat şi costuri de exploatare mai ridicate, datorită motorizării superioare.

Dr. ing. Liviu CECLAN
Director de Marketing-Vânzări,
S.C. TEHNOFAVORIT S.A

(Continuare în numărul următor)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 5516

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Târguri şi expoziţii internaţionale

RomAgroTec - Asociaţia Producătorilor şi Importatorilor de Maşini Agricole din România a organizat, în perioada 25-29 aprilie 2007, ediţia a IV-a a acestei manifestări în locaţia Baloteşti – Ilfov. Au participat companii de prestigiu, dintre care se disting reprezentantele în România ale firmelor JOHN DEERE; VALTRA; NEW HOLLAND; SAME-DEUTZ-FHAR.

Oferta firmelor constructoare de maşini a fost impresionantă, iar nivelul de tehnicitate unul de excepţie. În faţa acestei oferte, interesul beneficiarilor s-a concretizat în derularea unor contracte certe sau propuneri de afaceri ce vor fi finalizate pe măsură ce fermierii vor avea posibilitatea să acceseze fondurile comunitare destinate dotării tehnice.

În numărul viitor al revistei noastre vom reveni cu un reportaj amplu despre organizarea acestui eveniment.

Salonul Internaţional de Vinuri şi Băuturi Alcoolice VINVEST - 2007

În perioada 20-22 aprilie, s-a desfăşurat la Timişoara Salonul Internaţional de Vinuri şi Băuturi Alcoolice - VINVEST 2007, ediţia a IV-a. Evenimentul a fost organizat de SC Vinvest SRL împreună cu Asociaţia Degustătorilor Autorizaţi din România şi Camera de Comerţ, Industrie şi Agricultură Timişoara. Salonul s-a adresat producătorilor de vin, băuturi alcoolice, distribuitorilor, producătorilor de accesorii, ambalaje şi materii prime, materiale specifice pentru băuturi alcoolice. Locul de desfăşurare a evenimentului a fost Centrul Euroregional de Afaceri din Timişoara.

VINFEST 2007 a polarizat interesul producătorilor pentru desfăşurarea celei de-a doua ediţii a Concursului Naţional de Vinuri şi Băuturi Alcoolice.

Agraria - Târgul internaţional pentru agricultură, industrie alimentară şi ambalaje este organizat în perioada 8-12 mai 2007 la Cluj-Napoca de Camera de Comerţ şi Industrie Cluj, mc intermarketing & consulting, expo Transilvania.

Este de precizat că târgul de la Cluj-Napoca se distinge ca una dintre cele mai importante manifestări cu specific agroalimentar din această zonă geografică a Europei.

Informaţii la: tel.+40.213.171.225/26; fax: +40.213.196.371.

Ucraina: AGRO – 2007

În perioada 12-16 iunie 2007, în cadrul Centrului Expoziţional „Ucraina Expocentru“ din Kiev, are loc cea de-a XI-a ediţie a Târgului Internaţional ,,AGRO – 2007“.

În cadrul Târgului se desfăşoară a VI-a Expoziţie specializată în industrializarea produselor animaliere şi medicină veterinară Animal’ex – 2007, a IV-a Expoziţie dedicată creşterii cabalinelor EquiWorld 2007, Târgul specializat în peşte şi ferme piscicole Fishexpo – 2007, a II-a Expoziţie internaţională specializată în industria ciupercilor.

Secţiuni tematice: maşini şi echipamente agricole, piese de schimb, mijloace de mecanizare, echipamente folosite pentru industria alimentară, echipamente de irigaţii, producţia de furaje, protecţia plantelor, îngrăşăminte, tehnologii de sere, tehnologii pentru creşterea animalelor şi a păsărilor, medicină veterinară, industria peştelui, cultura fructelor şi legumelor, produse alimentare.
Pe perioada desfăşurării
AGRO – 2007 vor avea loc întâlniri de afaceri şi ştiinţifice, seminarii, mese rotunde.
Informaţii suplimentare privind înscrierea şi participarea la acest târg:
Ukrainian Centre of Exhibitions and Information, 03680 Kyiv, avenue Glushkova 1, pavillion 1, stage 2. Tel.: +380 44 417 05 42, 526-91-40 (41); fax: +380 44 587 63 13, 526-91-40 (41); e-mail: info@agroexpo.com.ua ; agroexpo@gmail.com ; www.agroexpo.com.ua
Franţa: WORLD FOOD MARKET
În perioada 16 - 17 mai 2007, se organizează, la Paris, evenimentul expoziţional World Food Market - 2007, în incinta Complexului Expoziţional Porte de Versailles.
Societatea ITHACA France, cu sediul în Paris, este organizatoare a unor saloane profesionale, specializate în domeniul alimentaţiei în Franţa, precum: Salonul specialităţilor etnice, Salonul Alimentaţiei Halal, Salonul produselor delicatese, Salonul produselor tip pizza şi cu specific italienesc, grupate sub conceptul World Food Market.
Printre invitaţii de onoare ai Ediţiei World Food Market 2006 s-au numărat: China pentru Salonul specialităţilor entice şi Malaezia pentru cel al alimentaţiei Halal.
Societatea ITHACA şi-a exprimat propunerea de a oferi României statutul de invitat de onoare al Ediţiei World Food Market – 2007.
Informaţii suplimentare: www.ethnicfoodshow.com ; e -mail: info@ethnicfoodshow.com ; tel: 0033 1 45 23 81 11; fax: 0033 1 47 70 51 75.
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 707

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare0fd7.html-articol=964.htm

Animale pe cale de dispariţie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAnimale pe cale de dispariţie

- Uniunea Internaţională pentru Conservarea Naturii a întocmit o listă cuprinzând 62 de specii ameninţate cu dispariţia din fauna ţării noastre. Printre ele: 15 specii de mamifere, 13 de păsări, 2 de reptile, 10 de peşti şi 22 de specii din familiile nevertebratelor.
- În timp, s-au pierdut zeci de specii. Cazurile cele mai cunoscute sunt bourul, zăganul (a cărui denumire îl poartă muntele ce domină Staţiunea Cheia), potârnichea, spârcaciul.
- Au dispărut, în cea mai mare parte, vulturul-negru, vulturul-sur şi cel numit hoitar (ultimul, evident, cu etimonul hoit, semn că se hrănea cu cadavre). Prin anii ’90, surse informează că au fost semnalate câteva exemplare în vestul ţării, migrate din alte ţări.
- Râsul, mamifer ce mai există în România doar în număr de 2.000 exemplare, lupul este şi el pe cale de dispariţie, la fel şi capra neagră, vipera cu corn şi acvila. Cu menţiunea că, acum, în România există doar trei din cele 30 de specii de pe glob.
- Într-o situaţie identică este broasca ţestoasă bănăţeană de uscat, specie ce se împerechează o singură dată la 2 ani.

(A.H.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 819

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bilanţul negru al agriculturii

La vremea când Ministerul Agriculturii a dat publicităţii realizările la producţia de cereale păioase şi rapiţă, recoltarea acestora încă nu era încheiată, iar producţiile raportate par a conţine o doză de aproximaţie.

Oricum, bilanţul de vară - ne referim, desigur, la cel din domeniul producţiei vegetale - este unul dintre cele mai slabe din istoria agriculturii. Producţia de grâu şi secară însumează mai puţin de 3 milioane tone, iar randamentul este de-a dreptul derizoriu, doar 1.550 kg/ha.

Situaţia este asemănătoare şi la orz, cultură la care o ţară agricolă de dimensiunea României a obţinut, în acest an, o producţie totală de numai 220.000 tone. Comparaţiile cu ceilalţi ani sunt jenante, iar dacă facem referire la randamentele obţinute la nivelul Uniunii Europene poziţia noastră este una umilitoare.

Rapiţa, cultură în care s-a pus atâta speranţă, de pe o suprafaţă de 347.000 hectare s-au recoltat doar 347.000 tone, respectiv 1.000 kg/ha, nivel aflat sub limita minimă a profitabilităţii.

Bilanţul negru de vară al agriculturii are ca primă explicaţie seceta, care a afectat 1,7 milioane de hectare, din cele 2,8 milioane cultivate cu cereale păioase şi rapiţă. Raportul ministerului nu face însă nicio referire la neajunsurile mari în organizarea şi funcţionarea sistemelor de irigaţii, care în sudul ţării reprezintă primul factor restrictiv în obţinerea randamentului derizoriu.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 613

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare1054.html-articol=1103&editie...

Nutriţia porcinelor, aspecte fundamentale (IV) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNutriţia porcinelor, aspecte fundamentale (IV)

Vitaminele

Vitaminele sunt compuşi organici necesari în cantităţi foarte mici pentru întreţinere, creştere, reproducţie şi lactaţie. Vitaminele sunt clasificate în liposolubile (Vitaminele A, D, E şi K) şi hidrosolubile.

Vitaminele hidrosolubile sunt incluse de obicei în dietele tuturor categoriilor şi sunt: niacina, acidul pantotenic, riboflavina şi vitamina B12. Pentru dietele reproducătorilor se impune adăugarea de biotină, colină şi acid folic.

Este cunoscut faptul că unele vitamine (tiamina, piridoxina şi vitamina C) sunt sintetizate de către organismul porcului sau de către microorganisme din tractul digestiv şi că dietele pe bază de cereale – şrot de soia conţin suficiente cantităţi din aceste vitamine. Există recomandări conform cărora, în condiţii normale de management şi stare de sănătate bună, să se renunţe la adăugarea de suplimente din aceste vitamine în dietele porcilor.

Degradarea vitaminelor din nutreţurile combinate are loc în funcţie de expunerea la factorii de mediu: lumină, umiditate, temperaturi ridicate, râncezirea grăsimilor etc. Mineralele sunt o altă categorie de factori care distrug vitaminele în situaţia în care acestea sunt deja amestecate şi stocate o perioadă mai lungă de timp.

În acest sens se recomandă stocarea separată a premixurilor vitaminice de cele minerale şi utilizarea acestora nu mai târziu de 30 de zile de la data fabricaţiei. Premixurile vitaminice pot fi stocate o perioadă mai lungă de timp, fără a ne aştepta la apariţia problemelor.

Marea majoritate a materiilor prime (cereale şi proteice) folosire în hrănirea suinelor au un conţinut de vitamine, însă este recomandat să se suplimenteze cu vitamine de sinteză. Motivul pentru care se cere această suplimentare este că, pe timpul stocării, condiţionării sau procesării, cerealele şi proteicele ar putea pierde din conţinutul în vitamine din cauza anumitor factori.

Excepţie fac însă colina, acidul folic şi biotina din cereale şi proteice şi considerăm că aceste materii prime pot asigura necesarul de vitamine pentru creştere. Nu este valabil însă pentru dietele reproducătorilor, unde este nevoie de o suplimentare cu vitamine. De menţionat că toate recomandările din această lucrare privind necesarul de vitamine sunt bazate pe suplimentarea cu vitamine.

Dr. ing. Nicolae Zeneci

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 654

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare106a.html-articol=294.htm

Asocierea şi... praful de pe tobă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAsocierea şi... praful de pe tobă

Intru în sala de şedinţe a primăriei din comuna vasluiană Ştefan cel Mare, profitând de un moment de linişte. Încăperea este ticsită de oameni care, în lipsa unui specialist ce ar trebui să-i „lumineze“, cum spune unul dintre ei, încearcă să-şi spună păsurile, mai ales că cei mai mulţi dintre locuitorii comunei îşi câştigă pâinea din agricultură şi creşterea vitelor. Se pare că prezenţa mea nu-i stânjeneşte, aşa că discuţia continuă.

„M-am înscris şi eu la cota de lapte, sare un bătrân subţiratec, dar auziţi, oameni buni, dacă n-o îndeplinesc trebuie să aduc documente că am fost bolnav eu sau cele două vaci ori că au fost, Doamne, iartă-mă, inundaţii sau mai ştiu eu ce!“ „Asta nu-i nimic, spune o gospodină trupeşă, e rău şi dacă scoţi mai mult lapte. Mi-a spus mie inginerul că pentru fiecare 100 de litri în plus, peste cotă, poţi să fii amendat, moş Ioane, cu 25 de euro. Să vedem noi pe unde ai să scoţi atunci cămaşa!“

„Ba mai mult, continuă un alt gospodar, dacă nu-ţi îndeplineşti cota, moş Ioane, e pericol să fii penalizat sau să ţi se confişte cota. Dacă e aşa, am s-o vând, c-am auzit că se poate, că moştenire n-am cui o lăsa. Că băieţii sunt în Italia şi baba e şi ea bătrână şi bolnavă.“

„Până la cotă, să-l întrebăm pe domnul primar ce se poate face cu preţul la lapte, că iaca, tărâţa a ajuns opt mii kilogramul, iar eu primesc în batjocură cinci mii de lei pentru litrul de lapte, spune cineva.“

„Trebuie, oameni buni, intervine primarul Emil Huzum, care intrase pe uşă, să vă uniţi într-o asociaţie care să vă apere interesele şi în ce priveşte preţul la lapte.“

„Las’că ne-am mai unit noi într-o societate agricolă şi toamna la împărţeală am primit ... praful de pe tobă!“

„Aşa am putea, continuă primarul, fără să bage de seamă întreruperea, să ne înscriem la un credit, să cumpărăm tancul de răcire a laptelui, aparate de muls şi tot ce ne trebuie pentru a valorifica munca noastră.“

„Da’ de unde partea din preţ pe care trebuie s-o punem noi, când toate aiestea costă zeci de milioane, întreabă cu harţag unul dintre cei prezenţi.“

Ies neobservat din încăpere, gândindu-mă că, dincolo de entuziasmul cu care oamenii politici au sărbătorit intrarea în UE, şi gospodarii din comuna Ştefan cel Mare au nevoie de măsuri care să vină în sprijinul lor, în accesarea unor fonduri pentru că, se ştie, pentru cei mai mulţi aceasta rămâne o imposibilitate, iar Uniunea Europeană, cu toate ale ei, o necunoscută.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 540

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Trei întâmplări cu Patriarhul

Într-una din după-amiezele de toamnă ale anilor ’90 ieşisem din Catedrala Patriarhală după ce trecusem pe acolo pentru o scurtă rugăciune şi închinare la moaştele Sfântului Dimitrie cel Nou Basarabov. Doream să ocolesc biserica prin dreapta ei şi, surpriză! Din clădirea Palatului Patriarhiei (fosta clădire a Parlamentului) tocmai ieşea Preafericitul care se oprise la vorbă cu părinţii unui student de la teologie. Am vrut să mă strecor eu nevăzut, dar ochiul vigilent al Întâistătătorului m-a reperat imediat:

- Vino, nu-ţi fie teamă că n-ai straiele pe tine! Uite şi dânşii… sunt părinţii unui băiat tot de la teologie!
- Aaa… părinte… dar eu nu sunt student, nici preot… Sunt credincios venit la biserică…
- N-are nimic, vino, vino!

M-am apropiat şi m-a binecuvântat cu mâna pe creştet:

- Doamne-ajută!…

Apoi i-am sărutat mâna şi m-am îndepărtat!

***

Câţiva ani mai târziu, în Vinerea mare, tocmai se terminase Denia Prohodului cu tot ritualul înconjurării bisericii, iar Părintele Patriarh ţinuse o scurtă predică de final. Apoi, înconjurat de ierarhi şi diaconi, în acordurile corului ce cânta „Pe stăpânul şi Patriarhul nostru…“, a pornit agale spre ieşirea din biserică.

Nici n-au trecut bine de strane, că doi copii de vreo 3-4 anişori, plictisiţi probabil de lungimea slujbei, au început să joace leapşa alergându-se şi hârjonindu-se printre înaltele feţe bisericeşti. Unul dintre ei l-a apucat pe Preafericitul Teoctist de mâneca straielor imaculate, insistând:

- Părinte, părinte, io vreau să vă pup mâna!

Patriarhul aproape că a izbucnit în râs şi, cu bunătate de bunic, într-o închipuită complicitate cu puştiul, i-a şoptit aplecându-se:

- Bine, bine, du-te şi aşteaptă-mă afară că vin io acolo că acum am puţină treabă! Acuma lasă că se uită lumea la noi…

***

În fine, la penultima aniversare a Preafericirii sale, după slujbă, pe aleea ce uneşte Catedrala Patriarhiei cu reşedinţa Patriarhului lumea stătea la rând să sărute mâna şi să primească binecuvântarea celui sărbătorit. La un moment dat, Părintele Patriarh, vădit istovit de ritualul Sfintei Liturghii şi de predica ţinută, este întâmpinat, cu lacrimi în ochi şi lungi sărutări de mână, de o femeie din mulţime, îmbrăcată în costum naţional:

- La mulţi ani, să ne trăiţi, să vă dea Dumnezeu sănătate, părinte!... Am 80 de ani şi am venit să vă văd şi să vă zic „La mulţi ani!“… Sunt cutărică din satul cutare din judeţul Botoşani…

Replica patriarhului a făcut să-mi vină un nod în gât. A mângâiat-o cu blândeţe pe faţă şi i-a zis:

- Doamne-ajută! Se vede că sunteţi din judeţul Botoşani după casimca (broboadă de lână împodobită cu motive specifice zonei)! Nu se mai face nicăieri aşa casimcă frumoasă! Du-te sănătoasă, mă rog pentru tine! Doamne-ajută!

Bătrâna avea şi ea lacrimi în ochi! I-a mai sărutat o dată mâna ca unui sfânt! Stăteam şi mă gândeam în urma lor: Oare nu va şti de-acum înainte neam de neamul ei şi tot satul unde locuia că ea a vorbit şi a fost mângâiată de Patriarhul României? Şi oare, când I se va fi împlini sorocul, nu va pleca dincolo puţin mai împăcată?

Acesta era părintele Teoctist, Patriarhul românilor!

Toni Tecuceanu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 589

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ziua grâului şi a orzului – 2007

Ne-am obişnuit ca, în această perioadă premergătoare recoltării cerealelor de toamnă, Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Cereale şi Plante Tehnice Fundulea să organizeze una dintre cele mai importante manifestări menite a prezenta agricultorilor ultimele noutăţi în domeniu.

De această dată, expunerile cercetătorilor de aici, în fruntea cărora se află dr. ing. Marian Verzea, directorul general al institutului, au oferit, printre altele, celor peste 150 de participanţi – cercetători, cadre didactice universitare, specialişti şi administratori de exploataţii agricole şi, nu în ultimul rând, reprezentanţilor Ministerului Agriculturii şi ai ASAS – elemente ce configurează, din păcate, o agricultură tot mai dependentă de natură.

„Nu avem puterea materială, nici financiară şi poate nici voinţa politică necesare a învinge efectele negative ale naturii. Singura soluţie este cercetarea agricolă, acest segment ce încă mai există şi care mai deţine un fond uman de valoare care poate crea soiuri şi hibrizi rezistenţi la secetă, la stresul termohidric, la boli şi dăunători şi, de ce nu, la indiferenţa... unora dintre noi – şi mă refer la cei care au destinele agriculturii în mâini şi nu fac nimic pentru ea" – spunea la un moment dat unul dintre specialiştii prezenţi la întâlnire.

Corpul de cercetători de la Fundulea, ca de altfel din toate staţiunile de cercetare din ţară la care se făcea referire, au dovedit şi de această dată mai degrabă pasiune, profesionalism şi dăruire decât nevoia de muncă pentru un salariu decent. Nu e puţin lucru să obţii atâtea rezultate cu un aport financiar aproape de limita subzistenţei sale.

Soiuri pe măsura vremurilor

Omul a găsit întotdeauna soluţii la problemele cu care s-a confruntat: seceta sau excesul de umiditate, variaţiile mari de temperatură (căldurile excesive sau gerurile), iar necesitatea asigurării hranei a preocupat întotdeauna oamenii de ştiinţă. Descoperirea mijloacelor necesare depăşirii acestor factori limitativi ai producţiei a fost prioritatea lor absolută. În agricultură, de pildă, sunt create permanent soiuri şi hibrizi capabili să producă la nivelul necesarului de consum.

La Fundulea, cercetătorii, printre care academicianul Nicolae Săulescu, şeful Laboratorului de ameliorare şi producţie de sământă, apoi dr. ing. Liliana Vasilescu, Laboratorul de ameliorare de orz şi orzoaică, dr. ing. Pompiliu Mustăţea, cercetător ştiinţific în cadrul Laboratorului de ameliorare a grâului, au oferit celor prezenţi informaţii privind ultimele soiuri şi linii create, comportarea lor atât în loturile experimentale, cât şi în producţie, mai ales în condiţiile acestui an, în care precipitaţiile au fost extrem de scăzute.

Au fost prezentate diferite soiuri de grâu şi orz, străine şi autohtone, în loturi comparative, în care au fost verificate diferite tehnologii de cultură. În această competiţie, soiurile româneşti s-au detaşat net atât în ceea ce priveşte rezistenţa la stresul termohidric cât şi ca nivel de producţie şi calitate.

Un laborator interesant a fost şi cel de agricultură ecologică, coordonat de dr. ing. Ioan Toncea. Şi aici au fost prezentate mai multe soiuri cultivate după diferite culturi premergătoare, prin practicarea unor tehnologii specifice. Au fost scoase în evidenţă importanţa culturilor şi a produselor ecologice, precum şi interesul manifestat pentru acestea de un număr din ce în ce mai mare de consumatori.

Ing. I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 574

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare11da.html-articol=736.htm

L-am iubit... > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulL-am iubit...

Când scriu aceste rânduri au trecut deja câteva zile de la clipa întristării pe care ne-a pricinuit-o plecarea unui părinte al nostru, al tuturor. Nu că s-ar fi dus prea departe, e doar un pic mai sus. Şi după cum îl ştiu va fi printre cei care pot să pună o vorbă bună acolo şi pentru noi. Ne-am întristat doar pentru că nu îl vom mai vedea, o vreme. Şi pentru că au fost prea mulţi cei care au văzut lucrurile răsturnat. S-a trecut prea uşor peste tot ce a făcut şi şi-au adus brusc aminte de ce n-a făcut din ceea ce şi-ar fi dorit ei să facă.

Tot timpul el ne-a vorbit de iertare, în timp ce „societatea civilă“ n-a încetat să ceară răstignirea. Veţi fi probabil dintre aceia care vor spune că o făcea pentru că se simţea vinovat şi avea şi el nevoie de ea. Vinovat de ce? Că a suferit asistând neputincios la demolarea bisericilor? Aţi fi făcut altfel? Cei care acuză aşa-zisa asociere a sa la amintitele „cutremure“ n-au fost nici ei sub buldozere, din contră unii erau şi atunci lideri de opinie, comunistă, vezi bine. Veniţi acum şi puneţi umărul la ridicarea altora în locul lor. El a făcut-o, chiar în vremea comuniştilor.

De ce să se simtă vinovat? Că a ţinut tot timpul deschisă uşa sufletului, fără prejudecăţi, chiar şi pentru cei care nu au gândit vreodată să o deschidă? Da, a fost apropiat puterii, inclusiv celei comuniste. Era puterea care conducea o ţară în care majoritatea erau creştini. Cum ar fi trebuit să se manifeste? Să se izoleze, închizând comunicarea cu acei oameni pentru care se răstignise Hristos? Şi pe ei îi iubeşte Dumnezeu. Şi ei erau botezaţi.

Dacă ar fi făcut aşa, ce ar fi rezolvat? Am fi trăit mai bine? Ar fi fost mai multă libertate? E adevărat, n-a fost un lider al opoziţiei. N-a organizat rezistenţa împotriva comunismului. Nici Hristos n-a făcut-o în vremea sa, când I s-a cerut să lupte împotriva asupritorilor vremelnici. Dar probabil că urmaşii lui Baraba nu pot să înţeleagă că altul este rolul Bisericii pe pământ şi altul le este duşmanul.

Tot trist sunt şi atunci când aud de o aşa-zisă luptă pentru putere în interiorul Bisericii Ortodoxe Române. Aşa privesc cei care altfel nu ştiu să trăiască. E firesc să construieşti lumea după chipul şi asemănarea proprie. Îmi şi închipui că vreunul dintre mitropoliţi nu va putea să doarmă că n-are mai multe griji pe cap decât acum.

Ce vă închipuiţi, că funcţia de Patriarh este cam ca cea de preşedinte în care vreme de patru, cinci sau mai mulţi ani ai acces la resurse pe care ţi le poţi însuşi fără ruşine ca apoi să trăieşti bine-mersi? Oameni aceştia au ajuns episcopi pentru că, după ce au ales calea monahală, s-au distins prin hărnicie, inteligenţă, bunătate, râvnă duhovnicească, au bine-plăcut ierarhilor, au fost aleşi să slujească la un nivel mai înalt.

Niciunul nu a intrat în monahism cu scopul de-a ajunge Patriarh. E doar vrednic de asta sau nu. Are grijă Dumnezeu să nu fie altfel. Chiar şi atunci când vreunul uită drumul, turma nu se va rătăci. Căci unul e Păstorul.

Dacă nu simţiţi că este aşa, aşezaţi-vă puţin şi meditaţi: Poate Dumnezeu să aibă grijă de Biserica sa? Credeţi că poate? Atunci dacă poate de ce să vă mai tulburaţi? Oricare va fi Patriarh va avea binecuvântarea lui

Dumnezeu.
Cu ce va schimba drumul meu spre mântuire un nume sau altul? Vom ruga doar cu credinţă pe Bunul Dumnezeu să ne ierte şi să ne dăruiască pe cel mai potrivit să fie al 6-lea Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române şi, celui de al 5-lea, Prea Fericitului Patriarh Teoctist, să-i ierte păcatele şi să-l aşeze în rândul celor de-a dreapta Sa.

Adruian Nedelcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 559

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Obârşia unor cuvinte

SĂMÂNŢA. Din familia de cuvinte derivate la noi fac parte sămâncioară, semincioară, sămânţos, însămânţate, însămânţare, seminţie, seminţenie, semintis (rar), cât şi semincer cu mai multe explicaţii: primul, de sămânţă; arbore dintr-o pădure lăsată la tăiere pentru sămânţă în vederea regenerării naturale; plantele neculese cu recolta, spre a produce seminţe.

Adjectivul seminal ce se referă anatomic (a se vedea lichid seminal = spermă) şi botanic la sămânţă e neologism din franceză. O plantă figurând în Dicţionarul etnobotanic se numeşte semincioare, ştiinţific Briza medie, cu denumiri locale ca tremurătoare, iarba-cucului, iarba-iepurelui. După medicul antic grec Galen, sămânţa, simbolizând puterea vieţii şi viaţa umană, nu poate avea obârşia decât în creier, sediul facultăţilor omului.

SÂMBURE. Interiorul fructului unde e sămânţa cu substanţa ei germinativă. Are varianta sâmburi. DEX face trimitere etimologică la sumbull-thumbull din albaneză.

Lingvistul Macrea notează comparaţia cu thumbule din aceeaşi limbă. A.C. Rosetti în „Istoria limbii române“ pune faţă în faţă „thumbez (albane) cu sâmbure, arătând că vocalismul a produs mutaţia „u“ în „â“, sumbull-thumbez devenind sâmbure, termen prezent şi în graiul sud-dunărean al aromânilor. Menţionăm că şi lingvistul Şăineanu apelează la albaneză, sumbula însemnând „boabă, nasture“. Au derivat la noi sâmburel-sâmburaş şi o denumire zoologică pentru botgros (ce se hrăneşte cu sâmburi) - sâmburar, termen dispărut din lexicografia modernă.

Folosit la figurat, semnifică şi origine, esenţă, idee, cum bunăoară găsim la Eminescu în proză: „Magul a aflat sâmburele lumii, tot ce-i drept, frumos şi bun; sâmburele vieţii este egoismul şi haina lui, minciuna“. Şi în versuri: „Al lumii-întregul sâmbur dorinţa-i şi mărirea,/ În inima oricui i-ascuns şi trăitor“. („Împărat şi proletar“). (A.H.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 705

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare1235.html-articol=425.htm

„LUNA PĂDURII“, EDIŢIA 2007, AŞA CUM A FOST

Şi în acest an, „Luna Pădurii“ (15 martie - 15 aprilie) a fost marcată aşa cum se cuvine de către Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva.

Reiterând principalele manifestări organizate la nivel naţional, în ediţia 2007 a „Lunii Pădurii“, să punctăm că:

- Startul a fost dat în ziua de 15 martie, la DS Călăraşi unde, în prezenţa reprezentanţilor mass – media centrale şi locale, a conducerilor MADR, RNP - Romsilva şi DS Călăraşi, „Luna Pădurii“ a fost inaugurată, în premieră, după mulţi ani, pe un şantier de împădurire din lunca Dunării, cu sade de plop, în condiţiile unei tehnologii moderne, de mare productivitate.
- A urmat, în 24 martie a.c., vernisajul expoziţiei naţionale „Sădirea arborilor“, aflată în acest an la cea de-a VIII-a ediţie, în organizarea RNP - Romsilva şi a Federaţiei Filatelice Române, completată şi cu prima ediţie a Expoziţiei de caricatură „Ocrotiţi pădurea“. Premiile pentru cele mai valoroase lucrări şi exponate vor fi acordate, ca şi în anii precedenţi, de către RNP - Romsilva.
- Între manifestările tradiţionale, incluse şi în ediţia din acest an a „Lunii Pădurii“, s-a regăsit şi cea dedicată întâlnirii conducerii Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva, cu silvicultorii care, mai de demult sau mai de curând, au predat ştafeta generaţiilor mai tinere, manifestare aflată deja la cea de-a şasea ediţie, sub genericul „La sfat, cu arborii bătrâni“.
- În perioada 29 – 31 martie a.c., la Brăneşti s-a desfăşurat o nouă ediţie a concursului de competenţe pentru meseria silvicultor, între cei mai buni elevi ai celor cinci Grupuri Şcolare Silvice (Brăneşti, Câmpulung Moldovenesc, Gurghiu, Năsăud, Timişoara), concurs care a fost reluat în urmă cu şase ani de către RNP - Romsilva ca principal organizator şi sponsor, alături de care s-au aflat permanent cunoscutele firme HUSQVARNA şi STIHL.
- La Braşov, la sediul Facultăţii de Silvicultură şi Exploatări Forestiere, în ziua de 5 aprilie a.c., în organizarea RNP - Romsilva, ICAS şi a facultăţii s-au desfăşurat lucrările simpozionului „Omagiul actualei generaţii de silvicultori la centenarul naşterii prof. Teodor Bălănică“.
- Închiderea oficială a manifestărilor la nivel central organizate în cadrul ediţiei din acest an a „Lunii Pădurii“, a fost marcată prin simpozionul cu tema: „SOS: Pădurile – unica sursă regenerabilă, componentă de bază a mediului – în pericol“, ale cărui lucrări s-au desfăşurat, în organizarea RNP - Romsilva şi a Direcţiei Silvice Râmnicu Vâlcea, în ziua de 12 aprilie a.c., în staţiunea Govora.

Cu acest prilej, reprezentanţii regiei, ai învăţământului silvic superior, ai prefecturii judeţului şi ai celorlalte instituţii judeţene cu atribuţii în domeniu şi, nu în ultimul rând, reprezentanţii mass – media centrală şi locală, au tras un nou semnal de alarmă, reliefând pericolele reale şi multiple la adresa pădurii, precum şi consecinţele grave, de ordin economic, social şi ecologic, determinate de dispariţia unor suprafeţe importante de păduri.

• Se cuvine să menţionăm, de asemenea, faptul că, la nivelul direcţiilor şi ocoalelor silvice din cadrul RNP - Romsilva, au avut loc, în toată această perioadă, numeroase alte manifestări şi acţiuni practice, la care au participat, pe lângă personalul silvic, elevi, studenţi, pensionari şi reprezentanţii mass – media.

Regia Naţională a Pădurilor - Romsilva a demonstrat încă o dată, în cel de-al 17-lea an de existenţă, că a înţeles, în toată plenitudinea sa, misiunea sacră care îi revine, dincolo de cea de administrator al pădurilor statului şi al pădurilor celorlalţi proprietari care au încredere în ea, de a se situa în prima linie în bătălia pentru formarea unei veritabile conştiinţe forestiere în rândul cetăţenilor ţării noastre.

Dr. ing. Ion MACHEDON

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 667

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

MIEREA (II)

Acţiunea antibacteriană

Aceasta poate fi determinată de patru factori:

- Efectul osmotic al mierii care este hipertonică, poate explica în parte caracteristicile sale antiseptice. Acest efect provine de la zaharurile simple (glucoza şi fructoza) care interacţionează cu moleculele de apă conţinute în celula bacteriană.
- Condiţiile de hipertonicitate sunt în fapt responsabile de o liză a membranei bacteriene, antrenând astfel inhibarea creşterii şi apoi moartea agentului bacterian.
- Aciditatea (pH) a mierii poate explica şi ea caracteristicile antiseptice. Efectul acidităţii este în principal datorat prezenţei sistemului gluconolactonă/acid gluconic rezultat din activitatea enzimatică din nectar.
- Acest sistem contribuie la activitatea antibacteriană a mierii contra: Corynebacterium diphteriae, Bacillus cereus, Escherichia coli, Salmonella, Pseudomonas aeruginosa, Streptococcus pyogenes.
- Peroxidul de hidrogen sau apa oxigenată, ce poate fi clasificat ca inhibină, este prezent în soluţiile de miere. Peroxidul de hidrogen este extrem de agresiv împotriva bacteriilor. Această prezenţă este atribuită sistemului glucozo-oxidază - catalază. Glucozo-oxidaza acţionează de o manieră specifică asupra glucozei în prezenţa oxigenului, cu producere de apă oxigenată.

* Factorii „non-peroxidici“ (pinocembrina din miere, acidul siringic, acidul 2- hidroxifenil-propionic, 1,4-dihidroxibenzenul, constituenţii volatili) sunt şi ei activi contra bacteriilor. Floarea poate şi ea transmite mierii o întreagă serie de flavonoizi şi de acizi fenolici activi, recunoscuţi pentru proprietăţile lor antibacteriene.

Acţiunea energizantă

- Mierea este un aliment prin excelenţă energetic. Pe lângă cele circa 350 kcal la 100 g, concentrate într-un volum mic, ea aduce organismului elemente nutritive esenţiale.
- Pentru omul sănătos – mierea este un excelent suport energetic pentru practicarea sporturilor şi conferă rezistenţă la oboseală fizică, oboseală intelectuală şi întăreşte terenul în lupta împotriva agresiunilor.

* La omul bolnav, mierea este indicată ca atare sau asociată cu alte produse terapeutice indispensabile, în astenii, anorexii, stări de debilitate, stări carenţiale diverse.

Acţiunea cicatrizantă

Mierea naturală prezintă o importantă activitate cicatrizantă, care a fost studiată mai ales la CHU din Limoges (Franţa), precum şi la Cremona (Italia) şi în Cuba.

În afară de activitatea antibacteriană deja descrisă, ea prezintă şi o importantă activitate dezinfectantă. În plus, acţiunea sa energetică este benefică pentru celulele tinere, favorizând mai ales multiplicarea celulară; de asemenea, este benefică în tratamentul arsurilor şi al plăgilor necrotice.

Este necesară însă o precizare legată de calitatea mierii folosite. Mierea „crudă“ sau neprocesată prin filtrare ori tratament termic este cea recomandată în aceste cazuri. Mai mult, se poate vorbi de o miere cu destinaţie terapeutică la care indicele UFC (unităţi formatoare de colonii) să fie foarte mic.

Dr. bioch. Cristina Mateescu,
Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură, Comisia Permanentă de Apiterapie
a APIMONDIEI (Federaţia Internaţională a Asociaţiilor de Apicultură)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 751

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

Breviar juridic

Ordinul nr. 768, din 6 septembrie 2007, pentru modificarea şi completarea Ordinului preşedintelui ANSVSA, al ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale, al ministrului sănătăţii şi al preşedintelui Autorităţii Naţionale pentru Protecţia Consumatorilor nr. 12/173/286/1/124/2006, privind stabilirea limitelor maxime admise de reziduuri din pesticide în şi pe fructe, legume, cereale şi alte produse de origine vegetală.
(MO al României, Partea I, nr. 713, din 22 octombrie 2007).
Ordinul nr. 868, din 10 octombrie 2007, privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 1348/2005, pentru aprobarea Regulilor privind testarea şi înregistrarea soiurilor de plante agricole.
(MO al României, Partea I, nr. 720, din 24 octombrie 2007).
Ordinul nr. 875, din 16 octombrie 2007, pentru modificarea Anexei nr. 1 la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 97/2007, privind aprobarea structurii serviciilor şi a tarifelor prin care se constituie veniturile proprii ale Agenţiei Naţionale de Consultanţă Agricolă
şi ale unităţilor subordonate acesteia, a cuantumului tarifelor, precum şi a modalităţilor de încasare şi de utilizare a fondurilor pentru anul 2007.
(MO al României, Partea I, nr. 707, din 19 octombrie 2007).
Ordinul nr. 869, din 10 octombrie 2007, privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 1.349/2005, pentru aprobarea Regulilor privind testarea şi înregistrarea soiurilor de legume.
(MO al României, Partea I, nr. 720, din 24 octombrie 2007).
Hotărârea Guvernului nr. 1.262, din 17 octombrie 2007, pentru aprobarea volumului maxim de lemn pe picior, care poate fi recoltat în anul 2008.
(MO al României, Partea I, nr. 720, din 24 octombrie 2007).
– Prezentarea în rubrica alăturată –
Hotărârea Guvernului nr. 1.261, din 17 octombrie 2007, privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 2003/2003 al Parlamentului European şi al Consiliului din 13 octombrie 2003 privind îngrăşămintele.
(MO al României, Partea I, nr. 733, din 30 octombrie 2007).
Hotărârea Guvernului nr. 1.307, din 24 octombrie 2007, pentru modificarea şi completarea HG nr. 865 privind organizarea şi funcţionarea Agenţiei Naţionale pentru Pescuit şi Acvacultură.
(MO al României, Partea I, nr. 739, din 31 octombrie 2007).
Ordinul nr. 183, din 25 octombrie 2007, privind abrogarea Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 138/2005, pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabileşte regulile privind importul, exportul şi tranzitul produselor de

origine animală cuprinse în Anexa la Ordinul preşedintelui ANSVSA nr. 122/2005 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabileşte lista produselor ce trebuie să fie examinate la posturile de inspecţie la frontieră, în baza Direcţiei Consiliului 97/78/CE, precum şi a animalelor vii, produselor medicinale de uz veterinar şi furajelor cuprinse în Anexele la Ordinul preşedintelui ANSVSA nr. 123/2005, pentru aprobarea listelor care cuprind animalele vii, produsele medicinale de uz veterinar şi furajele supuse controlului sanitar-veterinar la posturile de inspecţie la frontieră.
(MO al României, Partea I, nr. 741, din 1 noiembrie 2007).
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 607
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare132b.html-articol=59.htm

O legătură de suflet

Distanţa nu contează într-o prietenie, aşa cum nu are importanţă nici pentru elevii Grupului Şcolar „Mihail Kogălniceanu“, din comuna ieşeană Miroslava. Consiliul elevilor de aici a încheiat un parteneriat cu elevii Liceului „Boris Cazacu“, din Nisiporeni – Republica Moldova.

Planul activităţilor cuprinse în acest parteneriat cuprinde, între altele, un schimb de experienţă care va avea loc în al doilea semestru al anului şcolar, precum şi vizite reciproce ale elevilor din cele două instituţii de învăţământ.

„Părerea mea este că mai multe licee ar trebui să ne urmeze exemplu. Un parteneriat nu înseamnă numai scopuri şi beneficii, dar şi o prietenie adevărată“, a declarat Mihai Roşca, preşedintele Consiliului elevilor de la grupul Şcolar „Mihail Kogălniceanu“.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 649

vizualizare137f.html-articol=873.htm

Patriarhul de care avem nevoie > REVISTA LUMEA SATULUI

Patriarhul de care avem nevoie

Atât de multă emoţie a însoţit alegerea noului Patriarh, încât aveam impresia că este iminentă o nouă revoluţie. Ca de multe alte ori, presa a făcut şi acum „din ţânţar armăsar“. Oamenii simpli au privit, sunt convins, cu mult mai multă detaşare. Tam-tam-ul a fost făcut probabil cu speranţa că vor mai slăbi cât de cât din încrederea românilor în Biserică.

Pentru că, trebuie să fim realişti, câţi sunt interesaţi de cine este patriarh? Chiar dacă se declară atâţia creştini, în realitate sunt mult mai puţini cărora le pasă. Şi apoi cine ştie care este rolul patriarhului în Biserica Ortodoxă? Ce ar putea să facă acesta pentru viaţa noastră? Legătura creştinului cu Dumnezeu este sprijinită, prin taine şi prin sfat, de preotul din sat, şi nu de Patriarh. Şi atunci, de unde atâtea temeri?

Poate le e teamă că acest „prooccidental“ ar face prea multe concesii Bisericii Catolice în direcţia ecumenismului. Dar nu conduce singur Biserica, ci împreună cu Sfântul Sinod. Patriarhul nu e Papa, infailibil, adică cu puteri nelimitate. Probabil că se va schimba ceva, dar ca şi creşterea economică o vor simţi doar cei care „ţin aproape“.

O altă emoţie a fost generată de eventuala colaborare, mai mică sau mai mare, cu securitatea a celui care urma să conducă Biserica Ortodoxă Română. Acest lucru mă întristează cel mai rău. Pe de o parte pentru că aceia care, din motive diverse, au fost nevoiţi să-şi păteze conştiinţa, ar fi fost bine să facă o „spovedanie“ publică pentru a ne feri de smintelile de acum şi, pe de altă parte, pentru că privim prea superficial rostul Bisericii şi al preoţilor sau episcopilor.

Ei sunt puşi doar să împlinească pentru noi o rânduială a lui Dumnezeu. Vrednicia sau nevrednicia lor nu afectează Biserica pentru că ea se sprijină pe Hristos care este fără de păcat şi biruitor. Drumul către mântuire este unic şi personal pentru fiecare dintre noi, nu poate fi deturnat de nimeni în afară de noi înşine. Păcatul nu va întina lucrarea ierarhului. Dumnezeu doar se foloseşte de el pentru a ne dărui nouă, credincioşilor, după vrednicia noastră, şi nu a episcopului.

În momentul de faţă avem cu siguranţă acel patriarh de care avem nevoie. Pentru că Hristos are grijă de turma sa şi va îndrepta calea ei către mântuire. Aşa că, popor al lui Hristos, bucură-te, avem un nou Patriarh. Dumnezeu să-l binecuvânteze!

Preafericitul dr. Daniel Ciobotea, profil biobibliografic

- S-a născut la data de 22 iulie 1951, în satul Dobreşti, comuna Bara, judeţul Timiş.
- Şcoala primară a urmat-o în satul natal (1958-1962), Dobreşti, iar gimnaziul în localitatea Lăpuşnic (1962-1966), judeţul Timiş.
- În perioada 1966 începe cursurile liceale în oraşul Buziaş, pe care le continuă în municipiul Lugoj, la Liceul „Coriolan Brediceanu“ (1967-1970).

- Urmează cursurile Institutului Teologic Universitar Ortodox din Sibiu (1970-1974), unde susţine şi Teza de licenţă în teologie (Noul Testament).
- În perioada 1974-1976 frecventează cursurile de doctorat la Institutul Teologic Universitar Ortodox din Bucureşti, Secţia Sistematică, sub îndrumarea pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae. Îşi continuă studiile în străinătate: doi ani la Facultatea de Teologie Protestantă a Universităţii de Ştiinţe Umane din Strasbourg (Franţa) şi doi ani la Universitatea „Albert Ludwig“ din Freiburg im Breisgau, Facultatea de Teologie Catolică (Germania).
- Îşi susţine teza de doctorat la Universitatea din Strasbourg, şi apoi la Bucureşti sub titlul: „Teologie şi spiritualitate creştină. Raportul dintre ele şi situaţia actuală“.
- Între 1980-1988 este lector la Institutul Ecumenic din Bossey, Geneva (Elveţia) şi profesor asociat la Geneva şi Fribourg în Elveţia.
- În 1987 intră în viaţa monahală la Mănăstirea Sihăstria, judeţul Neamţ, cu numele Daniel, avându-l ca naş de călugărie pe Prea Cuviosul Părinte Arhimandrit Cleopa Ilie.
- În 1988 – Conferenţiar la Catedra de Misiune Creştină a Institutului Teologic Universitar Ortodox din Bucureşti.
- Între 1988 – 1990 devine pe rând Consilier Patriarhal, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timişoarei şi la urmă Arhiepiscop al Iaşilor şi Mitropolit al Moldovei şi Bucovinei.
- A reactivat în 1990 Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae“ din Iaşi, unde din 1992 este profesor de teologie.
- A fondat mai multe Seminarii Teologice Ortodoxe; două Şcoli Teologico-Sanitare Postliceale; Academia Ortodoxă „Sf. Ioan de la Neamţ“ de la Mănăstirea Neamţ; Centrul Mitropolitan de Cercetări TABOR;·Centrul Cultural-Pastoral „Sf. Daniil Sihastru“ de la Durău; Centrul de Conservare şi Restaurare a Patrimoniului religios „Resurrectio“ Biblioteca Ecumenică „Dumitru Stăniloae“ din Iaşi; Institutul Ecumenic şi Social-Pastoral „Sf. Nicolae“ din Iaşi; Institutul Cultural-Misionar TRINITAS (Editura Trinitas, tipografie, Radio Trinitas şi Trinitas TV); Centrul de presă „Lumina“.
- A înfiinţat: „Vestitorul Ortodoxiei“, periodic de informaţie bisericească, teologie şi spiritualitate al Patriarhiei Române; „Candela Moldovei“, buletinul oficial al Mitropoliei Moldovei şi Bucovinei; „Teologie şi Viaţă“, revistă de gândire şi spiritualitate; „Lumina“, primul cotidian creştin din România.
- A organizat 27 de simpozioane, colocvii, congrese şi expoziţii.
- A iniţiat, sprijinit şi coordonat 14 programe sociale, culturale şi educative.
- A înfiinţat numeroase instituţii caritabile
- A adus relicve sfinte şi moaştele unor sfinţi la Iaşi şi în eparhiile Mitropoliei Moldovei şi Bucovinei:
- A înfiinţat peste 300 de parohii, 40 de mănăstiri şi schituri, 5 Protopopiate (Iaşi I, Darabani, Săveni, Roznov şi Ceahlău) şi a iniţiat şi susţinut construirea a peste 250 de biserici noi.
- A organizat 15 aniversări, comemorări şi proclamări de canonizare în Mitropolia Moldovei şi Bucovinei.
- A participat la 116 simpozioane, congrese, conferinţe, colocvii sau întruniri naţionale şi internaţionale. A scris mai multe cărţi şi sute de articole.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 555

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

Plantele de apartament primăvara

Atunci când transplantăm o plantă trebuie să mai avem în vedere încă două lucruri: tipul de pământ utilizat şi mărimea ghiveciului.

Ghiveciul

Unele plante necesită, o dată la 2-3 ani, să fie transplantate. Ghiveciul în care le vom muta trebuie să fie nou, mai mare decât celălalt aproximativ cu 3 cm – nici prea mare nu e bun, deoarece poate fi foarte dăunător dezvoltării sale.

Plantele ce se găsesc la vânzare se află în ghivece din material plastic foarte uşor, fără farfurie, denumit şi ghiveci de transport. Se recomandă ca la 2 săptămâni după ce am achiziţionat planta să o transplantăm.

Pământul

Pământul pentru flori se găseşte astăzi în florării sau supermarket-uri, la preţuri extrem de accesibile. Însă trebuie să fim atenţi la calitatea sa: există pământuri diferite din punctul de vedere al substanţelor nutritive, iar pe ambalaj este precizat pentru ce specii este indicat. În general, un pământ bun trebuie să fie proaspăt, afânat şi să-şi păstreze multă vreme această structură. Cel mai indicat este un amestec de turbă cu pământ de frunze, pământ de ţelină, mraniţă şi nisip.

Turba este un substrat foarte bun pentru o durată scurtă, dar pe termen lung nu este indicată deoarece are un pH prea acid pentru unele specii şi un conţinut redus în substanţele nutritive esenţiale bunei dezvoltări a plantelor. La udare excesivă, ea are o capacitate prea mare de reţinere a apei, favorizând putrezirea rădăcinilor. De aceea, se recomandă folosirea ei în amestec cu alte pământuri.

Camelia e o mare iubitoare de lumină, dar nu suportă razele directe ale soarelui care îi provoacă arsuri pe lăstarii şi frunzele tinere. De aceea, primăvara, când în mod normal o scoatem pe balcon sau afară, va trebui umbrită cu grijă.

Tot acum se schimbă pământul la suprafaţă, se începe udatul regulat (atât pe pământul din ghiveci cât şi pe frunze), fără a se lăsa pământul să se usuce, dar se face şi fertilizarea (bilunar din martie până la începutul lunii august, când planta creşte intens – substanţele în concentraţie de 0,1% cu reacţie acidă sunt foarte apreciate).

Solul recomandat pentru această plantă trebuie să conţină turbă, pământ de frunze şi sol necalcaros.

După trecerea florilor se vor face tăieri corectoare pentru coroana plantei sau tăieri de curăţire.

Tot primăvara, o dată la 3-5 ani, planta se muta într-un ghiveci mai mare. Anual însă se înlocuieşte pământul de la suprafaţă pe o adâncime de până la 4 cm.

Când planta are mulţi boboci nu-i schimbaţi poziţia, feriţi-o de variaţii bruşte de temperatură şi nu udaţi planta excesiv, astfel încât pământul să mustească de apă. Indicat este să folosiţi pentru udare apă de ploaie şi nu uitaţi de pulverizări. Pentru a creşte umiditatea din preajma plantei, asezaţi-o pe un strat de pietriş umezit. Este foarte important să respectaţi cerinţele plantei, altfel riscaţi să o pierdeţi.

Cerceluşul (Fuchsia hybrida) este o plantă de apartament cu inflorescenţă bogată, din primăvară până în toamnă. Fiind mare iubitoare de lumină naturală, nu suportă razele directe ale soarelui. În interior, se va ţine în ghivece aşezate în apropierea ferestrei sau în vase suspendate, jardiniere, în balcoane cu orientare estică sau nordică.

De asemenea, trebuie evitată mutare plantei deoarece îi poate cauza pierderea bobocilor şi a florilor.

Cerceluşul se înmulţeşte foarte uşor, pe toată perioada anului, prin butăşire. Pentru ca butaşii să facă repede rădăcini, pământul trebuie să fie constant umed. După înrădăcinare, cerceluşii se plantează într-un amestec format din trei părţi pământ de frunze şi o parte nisip.

Mari iubitori ai umezelii, se vor pulveriza cu apă pe tot parcursul anotimpului cald. Ruperea de mai multe ori a lăstarilor laterali este necesară pentru o înflorire frumoasă şi de lungă durată. Tot pentru stimularea înfloririi pe toată perioada verii i se vor administra, la interval de două săptămâni, îngrăşăminte bogate în potasiu.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 808

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Zmeurul, un arbust fascinant cu proprietăţi nebănuite > REVISTA LUMEA SATULUI

Zmeurul, un arbust fascinant cu proprietăţi nebănuite

Încă din Antichitate, fructelor acestui arbust, li se atribuiau proprietăţi medicinale, iar după cercetările cele mai recente, proprietăţi anticancerigene şi antioxidante, protejând organismul uman de bolile degenerative datorită conţinutului în unii compuşii biochimici cum sunt: acidul elagic, fenolii, carotenoidele, vitamina C etc.

Preţul de valorificare este destul de avantajos, cu deosebire pentru piaţa de fructe proaspete sau congelate. Perioada de coacere a zmeurului cultivat se eşalonează pe circa 1 lună şi jumătate de la mijlocul lunii iunie până la sfârşitul lunii iulie. Dacă se cultivă soiuri remontante se obţine un sezon de coacere de vară-toamnă, respectiv în lunile august-septembrie.

Cerinţele faţă de factorii de mediu

Zmeurul se poate cultiva de la câmpie până în zona submontană, cu condiţia să se evite zonele de temperaturi foarte scăzute cu vânturi puternice. În zonele de câmpie, fructele sunt afectate de arşiţele puternice, iar în iernile foarte reci cu minime absolute de peste minus 18°C şi oscilaţii mari de temperatură, tulpinile pot fi puternic afectate şi cea mai mare a producţiei compromisă.

Solul cel mai bun pentru cultura zmeurului este cel nisipos, bogat în materie organică, bine aerisit, permeabil, cu pH de 5,6-6,5 şi cu o grosime de cel puţin 50 cm, având nevoie de multă lumină; de aceea în zona colinară şi premontană trebuie alese expoziţiile nordice şi nord-estice. Fiind pretenţios faţă de apă, creşte bine în zonele cu 800-1.000 mm precipitaţii anuale, distribuite cât mai uniform în perioada de vegetaţie.

Recomandări tehnologice

- o plantaţie de zmeur se realizează în rânduri simple, orientate pe direcţia nord-sud, pe terenurile plane şi pe curbele de nivel, pe terenurile în pantă;
- distanţa de plantare dintre rânduri poate fi de 2 până la 3 m, iar între plante, pe rând, trebuie să fie de 70-80 cm;
- în anul al 2-lea, după înfiinţarea culturii, se amplasează sistemul de susţinere a plantelor. Cel mai răspândit este spalierul din stâlpi de beton sau lemn, cu două cupluri de sârmă, montate la înălţimile de 0,7 m şi 1,2 m de la sol;
- întreţinerea solului se face prin lucrări repetate de 5-6 ori pe an, folosind cultivatorul şi freza. Începând cu anul al doilea se pot utiliza erbicidele preemergente şi postemergente selective;
- la înfiinţarea plantaţiei se folosesc îngrăşăminte organice, bine descompuse, 5-6 kg/groapă şi îngrăşăminte chimice, 30 g de superfosfat, 15 g de sare potasică şi 15 g azotat de amoniu, la fiecare groapă de plantare, prin amestecare cu pământul.
- Pe parcursul unei perioade de vegetaţie se aplică circa 5-6 tratamente de combatere a bolilor şi dăunătorilor şi un tratament în perioada repausului vegetativ;

- recoltarea fructelor se face periodic, la fiecare 2, 3, 4 zile, într-o cultură intervenindu-se, în medie, de circa 7-8 ori;
- materialul necesar înfiinţării plantaţiilor este produs la ICDP Piteşti – Mărăcineni, care certifică şi garantează calitatea şi autenticitatea soiurilor.

Costul materialului săditor, pentru 1 ha, este de 10.500-12.000 lei/ha, iar cheltuielile de înfiinţare a unui hectar sunt în medie de 14.000 de lei, în care sunt incluse: preţul materialului de plantare, pregătirea terenului, plantarea propriu-zisă şi sistemul de susţinere.

Dr. ing. Paulina MLADIN, ICDP Piteşti – Mărăcineni, Argeş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 2898

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare1463.html-articol=45.htm

Un corp sănătos, un corp frumos (I)

Greutatea corpului omenesc este reprezentată în cea mai mare parte de compuşi ai carbonului, hidrogenului, oxigenului şi azotului, dar şi de substanţele chimice incluse în categoria mineralelor.

Substanţele minerale

Substanţele minerale (se împart în macroelemente şi microelemente) intră în componenţa hranei şi sunt necesare la formarea ţesuturilor, participă în procesele biologice şi fiziologice ale organismului. Pentru organism, macroelementele esenţiale sunt calciul, fosforul, sulful, sodiul, clorul, magneziul şi potasiul.

Acestea se găsesc sub formă ionizată în lichidele organismului, conferindu-le acestora un substrat important pentru îndeplinirea unor funcţii celulare. Un alt rol este cel funcţional, deoarece participă fie ca activatori ai unor enzime, fie în structura unor molecule de valoare deosebită, cum e ATP. Au rol în secreţia unor hormoni, în coagularea sângelui, permeabilitatea membranelor celulare şi excitabilitatea neuro-musculară.

Sursele de substanţe macrominerale sunt:

Pentru calciu: laptele şi produsele lactate, carnea, peştele, ouăle, fasolea, grâul, ovăzul, secara, fructele (kiwi, afine, banane); necesar zilnic – 800 miligrame.

Pentru fosfor: produsele animale (peştele, ficatul, carnea, laptele, produsele lactate) şi unele vegetale (mierea, bananele, grâul); necesar zilnic 800 mg.

Pentru magneziu: produsele vegetale (nuci, cereale, orez, curmale, cătină), carnea de găină şi viţel şi fructele de mare – necesar zilnic 300-500 miligrame.

Pentru sulf: produsele animale (ouăle, carnea, laptele, brânza), unele ape minerale, produsele vegetale (ceapă, varză, spanac, brocoli, salată, crupele de ovăz, hrişca,); necesar zilnic – 3-5 g, exprimat în clorură de sodiu.

Pentru potasiu: produsele animale (carnea, peştele) şi vegetale (strugurii, cartofii, leguminoasele); necesar zilnic – 3-5 g, exprimat în clorură de potasiu.

Pentru clor: 90% din necesarul zilnic e asigurat de sarea de masă – necesar zilnic 3-5 grame.

Oligoelementele – microminerale – sunt elemente ce se găsesc în cantităţi mici în organism, care în lipsa lor poate suferi dereglări. Cele esenţiale pentru organism sunt fierul, zincul, seleniul, manganul, iodul, cromul, fluorul şi cobaltul.

E bine să ştiţi

Nutriţioniştii recomandă ca în dieta zilnică să existe 350 mg de magneziu pentru bărbaţii trecuţi de 51 de ani şi 280 mg de magneziu pentru femeile de peste 51 de ani. Prea mult magneziu însă poate da hipermagneziemie, hipotensiune, insuficienţă respiratorie şi tulburări cardiace.

Pentru bărbaţii de peste 51 de ani se recomandă ca dieta zilnică să cuprindă 15 mg de zinc, iar pentru femeile cu aceeaşi vârstă 12 miligrame.

Prea mult fier dăunează, deoarece determină apariţia hemocromatozei, cirozei, diabetului zaharat.

Delia Ciohodaru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 830

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare14a7.html-articol=266.htm

Transplantarea plantelor de apartament

Odată cu venirea primăverii, plantele de apartament trec din starea de repaus în starea de creştere şi necesită îngrijiri specifice. Una dintre acestea este transplantarea (transvazarea). Primul lucru ce trebuie ştiut este că între mărimea plantei şi cea a ghiveciului trebuie să existe o anumită concordanţă.

Când sunt mici, plantele nu pot absorbi decât o mică parte din apa asigurată la udare, iar excesul de umezeală dăunează rădăcinilor care pot putrezi. Pentru a se evita o astfel de situaţie, se impune mutarea periodică a plantelor dintr-un ghiveci mai mic în altul mai mare, pe măsura creşterii lor.

Transvazarea se mai aplică şi în următoarele cazuri:

- când pământul din ghiveci este străbătut din toate părţile de rădăcini, formându-se o pâslă;
- când pământul a devenit prea acid;
- când apar semne de degenerare (de exemplu, vârful frunzelor se usucă, fapt ce ne arată că pământul este epuizat;
- când rădăcinile ies prin orificiul pentru scurgerea apei.

În funcţie de ritmul de creştere a plantelor, transvazarea se execută la intervale mai mici (1-3 ani) sau mai mari (5-7 ani).

Transplantarea, în funcţie de cantitatea de pământ nou adăugat, poate fi: transplantare completă, când se îndepărtează tot pământul vechi şi rădăcinile sunt descoperite complet; transplantare incompletă, când o parte a pământului se lasă pe rădăcini sau doar înlocuirea cu pământ nou a stratului superficial de pământ din ghiveci. Uneori, în loc de transvazare, putem aplica doar îngrăşăminte. Şi în cazul celei incomplete (când se completează cu pământ proaspăt) se adaugă îngrăşăminte minerale sau mraniţă.

Planta se udă bine şi se scoate din ghiveci printr-o uşoară lovire a acestuia, după care se îndepărtează o parte a pământului de la suprafaţă care a devenit mai tare în urma udărilor; cu mâna dreaptă se apucă ghiveciul şi se răstoarnă în palma mâinii stângi. Ghiveciul în care se va muta planta trebuie să fie mai mare cu cel puţin 4 cm decât cel anterior.

Înainte de a aşeza planta trebuie să pregătim ghiveciul: vom aşeza un strat de 1-3 cm de nisip, pietriş sau zgură care să asigure scurgerea surplusului de apă, după care adăugăm puţin pământ proaspăt.

Apoi fixăm planta în centrul ghiveciului, astfel încât să mai putem pune, de jur-împrejur şi deasupra, un strat de pământ, gros de 2-4 cm. Ghiveciul nu se umple până sus cu pământ, ci se lasă gol 1-2 cm, pentru a ne rămâne spaţiu ca să putem turna apă.

Dacă acum observăm, rădăcini înnegrite ori putrezite le îndepărtăm mai întâi prin tăiere şi numai după aceea mutăm plantele în alt vas. În astfel de situaţii mărimea ghiveciului poate fi egală sau chiar mai mică decât cea a vasului iniţial, în funcţie de diametrul bolului de pământ cu care rămâne planta (diametrul ghiveciului să fie mai mare cu 4-6 cm decât cel al bolului de pământ al plantei).

Plantele mature, după ce au atins o mărime normală, pot fi transplantate în acelaşi ghiveci prin schimbarea aproape în întregime a pământului. Pe lângă această transvazare, în fiecare primăvară este bine să facem o mărunţire a stratului de pământ de la suprafaţă pe o adâncime de 2-4 cm, având grijă să nu rupem rădăcinile.

Plantele care înfloresc primăvara se transplantează la sfârşitul înfloritului. Nu este indicat ca acest procedeu să fie făcut în timpul dezvoltării sau înfloritului, deoarece se pot răni ramurile tinere şi scutura mugurii florali.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 737

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sarea, omul şi timpul (III)

Buzăul – o foarte mare „sărărie“ a ţării

Exploatarea sării în zona Buzăului este, indiscutabil, cu o tradiţie foarte veche. Descoperirile arheologice din jurul masivelor de la Sări, comuna Bisoca, arată urme datând din epoca bronzului, iar în localităţile Clondiru de Sus, Dara, Pietroasele, Ochiul Boului, toate din comuna Pietroasele, s-au găsit urme datând din paleolitic şi până în feudalismul timpuriu.

În zona Buzăului sunt enorme rezerve de sare plasate la suprafaţă şi care nu au fost exploatate niciodată organizat. Exploatarea populară a sării reprezintă forma cea mai veche de valorificare la noi, anterioară exploatării domneşti, înainte chiar de formarea statului feudal, când producţia era în mâna obştilor ţărăneşti.

În această formă (populară), sarea s-a exploatat şi se mai exploatează prin:

- scoaterea bulgărilor de sare din maluri – printr-o simplă îndepărtare a stratului de pământ de la suprafaţă şi folosind unelte comune – târnăcop, cazma, sapă, lopată, mături etc.;
- folosirea apei sărate din „murători“;
- folosirea „apei de leac“ din gurile de „apă de leac“;
- exploatarea prin păşunat a sărăturii.

Datele referitoare la exploatarea sării în zona Buzăului sunt foarte rare şi complet întâmplătoare. Prima ştire o avem din însemnările de călătorie ale lui Francisc Sivori, prieten apropiat şi favorit al domnitorului Petru Cercel (1583-1585). Bucurându-se de favorurile domnului, el a obţinut dreptul de a strânge veniturile din judeţul Buzău „ca vămi, pescării şi ocne“. În mai puţin de doi ani a strâns „cam 40.000 de scuzi“, sumă destul de mare pentru acele vremuri.

La Râmnicu-Sărat şi Saac locuitorii aveau dreptul să taie sare numai pentru trebuinţele casei lor, în schimbul unei mici contribuţii numită „sărării“ sau „sărăritul munţilor“, percepută de „sărari“.

Iată ce spune o condică din 1700 a domnitorului Constantin Brâncoveanu, cunoscut pentru fiscalitatea practicată: „să se scrie sărăritul pre la casele ot sud Râmnic i ot sud Buzău i ot sud Saac, care au obiceiul de dau sărărit, pentru căci sunt ei slobozi de iau sare den munţii accia de sare de acolo.“

O poruncă domnească din 1784 vorbeşte despre paza malurilor cu sare care se făcea de către „oamenii cămăraşilor de ocne“, ca să „nu facă risipă şi să iae sare cu carul sau cu calul, afară numai de cei ce plătesc sărăritul, care sunt ştiuţi, însă şi aceea să aibă voie a lua numai traista, pentru trebuinţei casei lor... să iae de la dânşii mielul hârşic (blana unui miel), caşul şi 6 oca de lână sau câte 5 taleri de la cine nu va avea de acelea“. Iar cine va fi prins furând „sau cu carul sau cu calul“, „vitele toate să le ia de gloabă, iar pe oameni după obiceiu, prin ştirea dumnealor ispravnicilor, să-i trimită la pedeapsa ocnei.“

Un alt document din 17 februarie 1813 precizează că această plată în natură se lua „de la mocanii cei ce sunt cu oile, după obiceiul lor“ – dovedind o stare de lucruri foarte veche. Este clar că în vremurile vechi exploatarea populară a „malurilor de sare“ se făcea numai pentru nevoile proprii ale membrilor obştilor ţărăneşti şi ale păstorilor. Mai târziu, economia în bani şi comerţul fiind în creştere, s-a născut primejdia pentru fiscul domnesc ca acest drept popular de exploatare a sării să fie folosit cu scopuri comerciale şi de aici provin restricţiile amintite mai sus.

Măsurile numeroase luate de domnie nu au împiedicat furtul de sare care este frecvent consemnat de documente, şi anume într-unul din 1831: „vătaful plaiului Pârscov înştiinţa isprăvnicia de Buzău despre atacul dat de locuitorii din plaiul despre Buzău (Bâsca Rosiliei, Beceni, Nehoiaşu, Nehoiu, Valea Boului şi Muscelul) înarmaţi cu topoare şi sape la malul Sării – Înfundata şi despre luarea cu forţă a unei cantităţi mari de sate“.

Extinderea comerţului prin sistemele de prăvălii şi, mai târziu, magazine a redus exploatarea sării din maluri, preferându-se sarea pisată, dat fiind preţul ei destul de scăzut. În vremurile de restrişte (cele două războaie mondiale), când comerţul era tot mai greoi, oamenii s-au întors la vechile metode de scoatere a sării.

Exploatarea populară a sării se practică şi astăzi. Bulgării de sare scoşi cu târnăcopul, toporul sau cazmaua din maluri sunt folosiţi la hrana animalelor sau pregătirea furajelor. „Apa din murători“ este folosită pentru prepararea murăturilor (pătlăgele, varză, fructe) pentru iarnă; pentru prepararea brânzei; pentru săratul cărnii sau pentru prepararea hranei zilnice. În fiecare localitate există reţete precise de folosire a apei sărate în funcţie de salinitate.

„Apa de leac“ care se găseşte în gropile urât mirositoare ce nu scad niciodată are un procent mare de sare, sulf şi oxizi de fier. Efectul ei terapeutic este bine cunoscut şi practicat din vechime. Tratamentul constă în băi cu apă caldă sau rece având efect asupra reumatismului, rănilor deschise, cicatricelor, hemoroizilor, ulceraţiilor. Condiţiile rudimentare în care se practică băile (în căzi sau butoaie), distanţa mare de localitate a acestor gropi, apoi depărtarea de oraş şi de şosele fac ca folosirea apei de leac să fie puţin cunoscută, iar tratamentul să rămână într-o formă rudimentară.

Problema „sării şi a sărăritului“, printr-o analiză complexă, aruncă o nouă lumină asupra istoriei noastre sociale şi politice.

Dr. Doina CIOBANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 884

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Bocet

Într-o Românie a reclamelor luminoase, a maşinilor luxoase – conduse mai degrabă de parlamentari burtoşi decât de muncitori cinstiţi – a rocker-ilor şi a cerşetorilor, a cărţilor vândute de intelectuali şi cumpărate de inculţi prosperi, cui să-i mai stea capul la tradiţii vechi de zeci şi sute de ani, chiar dacă acestea se referă la nunţi şi înmormântări? Sau, poate, tocmai de aceea. Undeva, într-o localitate pierdută printre dealurile judeţului Prahova, şi poate şi prin alte comune neştiute, se mai păstrează încă un obicei al timpurilor trecute: bocetul.

La taifas cu şefa bocitoarelor

Bocetul este, după situaţie, vesel sau trist, ţinut la nuntă ori la înmormântare. Mimica feţei, îmbrăcămintea sau felul în care e prins părul diferă de la caz la caz. Nici versurile nu sunt la fel în cazul celor două tipuri de bocete. În rest, la nuntă şi înmormântare, deopotrivă, se jeleşte cu aceeaşi consecvenţă. Bocetul face, la Sângeru, parte din viaţă. Există aici un cor al bocitoarelor care vin la ceas de nevoie şi prestează. Corul are şi o şefă, pe cea mai bună şi mai eficientă dintre bocitoare. Mai jos, despre aceasta şi meseria - unicat în Prahova, dar şi în mare parte din Muntenia - pe care o face.

Bocet la nuntă

Primarul din Sângeru, Constantin Băjenaru, e mândru că localnicii au păstrat aşa de bine tradiţia. De fapt el mi-a recomandat-o pe şefa bocitoarelor, Georgeta Dedu, ca să stăm de vorbă cu ea. La început femeia n-a prea vrut să vorbească. „Şi primaru' ăsta n-a avut altă treabă? De ce nu v-a trimis la altele? Ce i-a căşunat, mămică, pe mine? Aoleu, aoleu, ce-mi face el mie! Da' să mor ca morţii, dacă nu i-o coc eu cât de bună şi cât de repede!“ Tanti Georgeta bate spre 65 de ani şi, de mai bine de 25, a început să bocească. Mai mult la mort, dar şi la nuntă, când mireasa părăseşte casa părintească.

„Acuma, dacă tot aţi venit - se înmoaie ea - hai să vă spui câte ceva. Să începem cu bocetul de la nuntă, că e mai simplu la ăsta. Când fata i se mărită, orice mamă – ba şi tatăl uneori – se pune pe jelit când îi pleacă din casă. Că nu e deloc uşor să auzi cum vine lăutarul şi-ţi bagă la ureche cântecul miresei. Când zice ăsta «Ia-ţi mireasă, ziua bună!», te zguduieşti de plâns, până în tenebre.

Plâng părinţii, e adevărat, dar trebuie să fie alături de ei şi o bocitoare. Ea zice cu versuri ceea ce mama şi tatăl nu pot să zică. Stai să mă gândesc la un bocet de nuntă. Io-te aşa: «Ginerică, ginerică, să ai grijă de mireasă, că-ţi face lumină-n casă! Să nu o cerţi, să nu o baţi, că norocul ţi-l cerţi şi ţi-l baţi! Că mama ei a crescut-o ca pe o floare, nu a lăsat-o în ploaie, nu a lăsat-o-n soare». E mai mult de zis, da' mă faceţi să râd şi nu-mi mai vine. Cert e că, la îmbrăcatul miresei, toată lumea boceşte.

Bocitoarea e gătită şi ea, ca toţi nuntaşii, nu vine în haine cernite, ca la mort. Şi basmaua e înflorată, nu e neagră, cum e la înmormântare. De altfel şi bocetul, cu tot izul lui tragic, o coteşte spre vesel. Că, după ce-l avertizează pe ginerică, bocitoarea are ton ironic, vorbeşte despre noaptea nunţii, despre cămaşă, despre cum să umble bărbatul cu fata. Şi aşa, încet, încet, se dă în Nunească şi în Periniţă şi nu mai e bocet." Mai trebuie să spui, cum ne-a destăinuit femeia, că fata e frumoasă, chiar dacă e boccie, să lauzi socrii, să o implori pe soacra mare să nu fie poamă acră şi să lase mireasa să vină din când în când pe la părinţii ei. În treacăt fie spus, nu toţi părinţii plâng când le pleacă fetele, căci, zice tanti Georgeta, „nu sunt toate poame bune".

Jale mare de la ceapă

Tanti Georgeta se aşază trainic pe o băncuţă şi se strofoacă rău atunci când o întreb de alte colege: „Lasă, acu' nu mai vă duceţi la altele, că vă spui io tot. Dacă aţi venit la mine, la mine staţi! Dă-le încolo pe alealalte... Dacă primarul, lua-l-ar boala, a zis că io sunt şefa, atunci staţi aşa că sunt chiar şefă. Bocesc de multă vreme şi la tineri, şi la bătrâni.

La tineret e durere mare, maică. E păcat să te ia Dumnezeu de tânăr. La unul tânăr e jale cumplită. Plângi de mila amărâtului, că putrezeşte. Şi de a familiei, da' familia se ia cu ale ei şi merge mai departe. Nu primesc niciodată bani la bocet. Doar o farfurie cu pomană, poate şi un prosop. Numai cu invitaţie merg la mort. Că aşa e obiceiul. Nu, nu cu invitaţie scrisă.

Culmea e că, uneori, îţi curg lacrimile de la sine, ca unei Magdalene, dar alteori nu. Mai ales dacă e câte un moş urât, care şi-a trăit traiul şi şi-a mâncat mălaiul, nu poţi să plângi. Atunci se impune să ai în buzunar, la îndemână, câte o ceapă. Cum nu te vede careva, dai cu ceapa pe la ochi şi vin lacrimile. Te mai gândeşti şi la morţii tăi, că nu e om să nu aibă pe cineva mort.

Trebuie să ai tactică la bocit, că altminteri nu te mai cheamă nimerica. Şi asistenţa e musai să fie impresionată de cum prestezi. Înainte, fiecare localitate avea bocitoarele ei. Când se îmbrăcau ale noastre în haine negre şi se despleteau la păr, apoi începeau să bocească, se cutremura satul, nu alta. Erau plătite cu argint şi aur când se îngropa mortu'. Acum, care mai ştie jeli o face de amorul artei, cum v-am spus deja, mămică!"

Bocitoarele, trimisele morţii

Uneori, în trecut, ca şi în prezent, bocitoarele se întâmplă să ajungă la cel care stă să-şi dea duhul, înaintea morţii. Omul nici nu şi-a dat ultima suflare şi ele încep să-şi cânte bocetul.

E un vaiet general şi muribundul, care aude tot, se oripilează şi nu-i mai vine să lupte cu Cea cu Coasa. Înţelege că sfârşitul i-a venit, că e ultima dată când mai aude vaiet de om, că e ultima oară când lumina îi intră în suflet şi în priviri. E, de fapt, ultima dată când mai simte ceva. Inclusiv durerea... Dacă până la jelania bocitoarelor chiar familia se lupta să-i ţină limba în gură, odată cu venirea lor şi mai ales cu începutul bocetului totul se surpă. E ca şi cum se dă semnalul către tărâmul morţii.

Bocet „la moment"

Georgeta Dedu ne mărturiseşte că a fost, înainte de pensie, vânzătoare la magazin, la oraş, dar şi atunci bocea. Nu este de acord să ne arate poze cu ea din tinereţe, cum se ducea să bocească. „Lasă, că nu eram prea frumoasă atunci. Aoleo, ce-mi faceţi! Să ştiţi că pentru fiecare moment al îngropăciunii se boceşte într-un fel.

Acasă, când intră prima dată în curtea mortului, jelitoarea se pune şi strigă mortul pe nume. Zice şi de rude, că sunt şi ele prin preajmă şi e important să le faci să se simtă bine. Vorbeşti - musai! - de lucrurile care i-au plăcut mortului şi care l-au făcut fericit. La priveghi nu prea se plânge. Mai mănânci o gogoaşă, mai bei un pahar cu vin, că aşa se procedează, familia dă de sufletul mortului, ca să treacă nestingherit prin vămi. Şi, ştiţi cum e lumea: după ce jeleşte mortul, cât îl jeleşte, o dă pe alte alea.

Cât câştigă Cutărică, ce a mai făcut Drăcică, Nodică cu cine mai umblă... Când e scos mortu' din casă, iar boceşti altfel. Acuma vorbeşti despre alţi morţi din sat, din neamul mortului, despre cât de trecătoare e lumea. Zici în bocet să-l primească şi pe el, mortul de acum, lângă ei, să nu-l lase stingher, pe cele tărâmuri necunoscute. Să-l aştepte cu pâine şi vin... Şi se adaugă că toţi suntem trecători prin lumea asta şi ne îndreptăm spre loc cu verdeaţă şi lumină. Şi la biserică, atunci când se ţine slujba, bocitoarea zice discret de inimă grea. Şi, când vine momentul despărţirii, ea, bocitoarea, îi spune mortului că vin cei dragi să-şi ia la revedere de la el.

Cum e scos din biserică şi porneşte cortegiul către cimitir o luăm, cu mort, cu tot, pe la neamurile lui. În dreptul fiecăreia dintre rude se deschide poarta şi bocitoarea îl îndeamnă pe cel plecat să se oprească la respectiva rudă. Că oriunde e mai bine ca în pământ, de unde nu se mai vede, nu se mai aude nimic... În timp ce se aruncă pe jos cu bani din metal - buni de frică, să ştiţi - bocitoarea îşi face pe mai departe numărul. La groapă, vaietul e cel mai sfâşietor. Se aude sacadat, printre loviturile de cazma, care lovesc pământul şi printre cuvintele popii, care face slujbă serioasă pe marginea gropii.

Toată lumea ţine de colivă şi popa zice «Veşnica pomenire», de te taie la ficaţi de durere. Apoi se pleacă la pomană. Eu nu mănânc niciodată la morţi. Nu pot, nu că fac fiţe. Zice că e bine să guşti, dar eu nu pot.“

„Aaaaaaoleu, unde te duci?“

„Zău, dacă-mi vine să bocesc! Nu pot! N-a murit niciunul acu', de curând. Uite, zău, spun drept, e unul care trage să moară mai în marginea comunei; când o trece dincolo vă chem să fac demonstraţie pe bune.

Acuma nu-mi vine, măiculiţă“. Aşa ne-a spus destulă vreme tanti Georgeta, apoi, de gura noastră, dar şi că „i-a venit“, a trecut la fapte. Iată un exemplu de bocet: „Aaaaaaaaaaoleo, mamăăăăă, de ce-ai plecaaaaat? Unde te-ai duuuus? Cui ne laaaaşi pe toţi? Nu ţi-a fost milă de noi, că ne laşi singuri şi goi?“ Sau: „Vino, bărbate înapoi, ca să fim iar amândoi!“ Sau, şi acesta pare a fi cel mai serios bocet pe care îl ştie şefa bocitoarelor din Sângeru: „Ooomuleee, ai lăsat femeia ta, la aaani nepoootriviţi, nici să stea siiiingurăăăăă, nici s-o măriţi. Şi te duci în pământ greuuu, omule, nu-ţi pare răăăău? Lasă moartea, vino în viaţă, că te aşteptăm în faţăăăăă!“

Nici bocitoarele nu se mai întorc

Tristă, pentru prima dată în timpul discuţiei, femeia a mai spus: „Dar nu mai vine nimeni. Nu se mai întoarce nimeni de dincolo. Nu ştie drumul. Sau o fi mai bine pe acolo. Mai ştii? Nici bocitoarele nu se mai întorc“.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 5919

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. robert -- (29-April-2010)voi sunteti nebuni oamenilor????????? asteas bocituri?

° 2. adina -- (30-April-2010)dak astea sunt bocete eu ma impusc

° 3. dalia -- (7-June-2010)bai fratilor numai de ce ai nevoie nu gasesti si apr ce doamne iartama de bocete sunt astea

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Un ochi plânge, altul râde

Înainte de ’89 or fi fost multe lucruri rele, dar şi bune erau destule. Când spun aceasta, mă gândesc la întinderile nesfârşite semănate cu grâu, porumb, floarea-soarelui, rapiţă... Îmi plăcea să le privesc în bătaia soarelui, în adierea vântului...

După Revoluţie, când mergeam la părinţi pentru a-i ajuta la muncile câmpului, înainte de a ajunge la locurile noastre, aflate departe de sat, din căruţă analizam culturile consătenilor. Ai mei aveau grijă să ne prezinte fiecare bucăţică de pământ, făcând comentariile cuvenite: „Ia uite, aici e grâul lui..., l-a semănat la timp, cu sământă tratată, i-a dat şi cu azotat“; alături, altă parcelă, alt stăpân. Parcă-i aud spunând: „A pus grâu din hambar, l-a semănat şi cam târziu...!“.

Deşi erau vecini, acelaşi pământ ocrotise sământa, acelaşi soare mângâiase plantele, dar loturile lor arătau altfel! Când ajungeam la locurile noastre, aveam cu ce ne mândri: prin grija noastră de a procura sământa, dar mai ales prin munca şi alergătura părinţilor, grâul nostru parcă râdea-n soare!

Cât despre porumb, mi-amintesc cum aveau grijă să scoată-n evidenţă pregătirea ogorului din toamnă, semănatul la timp şi cu sământă de calitate, dar şi prăşitul: „Ia priviţi, măi copii, porumb pus în aceeaşi zi cu al nostru, nu l-a săpat la timp şi l-au năpădit buruienile, e galben şi firav; întâi trebuie să intre şi să smulgă buruienile, că nu se mai vede porumbul din cauza lor, abia apoi să-l sape şi nici atunci nu e sigur că va mânca mămăligă.“

Când mergeam la vie, la deal, trăiam aceeaşi mândrie, văzând-o bine îngrijită şi plină de struguri. Despre cei care nu prea iubeau sapa, ai mei spuneau ironic: „Stăpânul viei acesteia va face vin să pună doar în străchini, nu în butoaie“, apoi: „Vedeţi, măi copii, ce înseamnă sapa!?“ Mi-amintesc cu câtă bucurie ne închinam la capul locului mulţumind lui Dumnezeu că am terminat de săpat şi o auzeam pe mama spunând: „Acum, Doamne, tu să-i porţi de grijă, s-o fereşti de grindină, noi am făcut ce ne-am priceput“. Ne urcam apoi în căruţă, obosiţi, dar mulţumiţi pentru treaba bună pe care o făcuserăm...

Erau şi câteva locuri pârloage. Pe seama lor, glumeam zicând că omul acela lasă pământul să se odihnească un an, dar la anul să vezi ce recoltă va face! Acum însă pârloagele sunt din ce în ce mai multe. Cei care le munceau au îmbătrânit, unii chiar „au plecat să se odihnească“ după truda de-o viaţă. Cui să-i mai pese de pământ, de ţarina pe care Dumnezeu ne-a dat-o rodnică, cum nu e alta în partea aceasta de lume; dar ce folos! Copiii plecaţi la Bucureşti ori aiurea prin lume au alte griji. Unii au vândut pământul (pe mai nimic), alţii l-au dat la asociaţie, iar alţii l-au lăsat pârloagă... Păcat, mare păcat! Nu ştim să valorificăm bogăţia pe care ne-a dat-o Cel de Sus, pentru că, vorba ceea, „Dumnezeu îţi dă, dar nu-ţi bagă şi-n pătul“.

Până acum câţiva ani, mergeam la părinţi, în satul Tangâru, comuna Stoeneşti, pe varianta Bucureşti- Giurgiu prin Călugăreni-Uzunu, dar acum, pentru că porţiunea de drum judeţean Uzunu-Stoeneşti e foarte degradată, aproape impracticabilă, mergem pe varianta Bucureşti – Alexandria, până la Ghimpaţi, apoi facem la stânga prin Schitu.

Ca o ţărancă la origine ce sunt, deşi aflată la volan, nu pot să observ locurile pe unde trec fără să-mi amintesc vorbele mamei. Văd locuri frumoase muncite şi locuri părăsite, care parcă plâng, cerând ajutor.

De Paşti, am fost din nou pe la ai mei. La întoarcerea spre casă, la ieşirea din localitatea Valea Plopilor, privind de-o parte şi de alta a drumului mi-am amintit de povestea împăratului care plângea cu un ochi şi cu altul râdea. Exact aşa am simţit şi eu. Pe partea stângă, o tarla pârloagă, unde peste buruienile uscate, de anul trecut, au răsărit altele crude, iar pe partea dreaptă, un lan de rapiţă cât vedeai cu ochii, de mai mare dragul să-l priveşti! Înaltă până-n brâu, înflorită, unduindu-se uşor în adierea vântului, rapiţa parcă mulţumea lui Dumnezeu, dar şi stăpânului său. Florile galbene încă mai străluceau frumos în soare, deşi trecuse de mult amiaza. N-am rezistat tentaţiei şi am făcut câteva poze.

Nu ştiu ale cui or fi cele două suprafeţe de pământ, dar tare aş vrea să schimb titlul poveştii şi să-i spun „ Doi ochi râd“. Sper că va veni şi ziua aceea!

Educ. Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 722

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Un stat dualist româno-bulgar?

Imperiul Asăneştilor

Nu o dată trăitorii de la nord şi sud de Dunăre s-au manifestat împreună pe scena istoriei. Unul dintre aceste importante evenimente a fost Răscoala din 1185 a vlahilor şi bulgarilor, condusă de fraţii români Petru şi Asan, din ţinutul dintre munţii Balcani şi Dunăre, împotriva împăratului bizantin Isaac al II-lea Angelos, care impusese noi dări pentru a face faţă cheltuielilor ocazionate de nunta sa cu fiica regelui ungar Bela al III-lea.

Victoria a fost a răsculaţilor, sprijiniţi de românii şi cumanii din nordul Dunării, care întemeiază Imperiul Asăneştilor cu capitala la Târnovo, stat recunoscut de bizantini în 1201.

Noua formaţiune statală se impune în această parte a Europei, astfel încât Ioniţă Asan îl înfrânge în bătălia de la Adrianopole pe împăratul latin al Constantinopolului Balduin de Flandra, care este luat prizonier. În timp, Imperiul Asăneştilor se bulgarizează şi dispare de pe scena istoriei.

Ideea imperiului renaşte

Au trecut mai bine de 600 de ani şi ideea unei uniuni româno-bulgare prinde iarăşi contur la iniţiativa conducătorului statului vecin, prinţul Alexandru de Battemberg, filoenglez şi interesat de slăbirea controlului rusesc în Bulgaria.

Astfel, în iunie 1886, Alexandru de Battemberg îi propune lui Carol I unirea Bulgariei cu România într-o federaţie cu guverne separate, dar cu comandă militară unică, în caz de război.

Ruşii acţionează şi pun la cale o lovitură de stat militară, astfel încât la 11 februarie 1887 prinţul Battemberg este arestat. O săptămână mai târziu, în urma unei contralovituri de stat, prinţul este readus la tron.

Pe 17 august acelaşi an, prinţul soseşte într-o vizită oficială la Bucureşti, unde este întâmpinat cu mare fast, iar primul-ministru Ion C. Brătianu reuşeşte cu mare greutate să împiedice devastarea de către populaţia furioasă a Legaţiei Rusiei din Capitală.

Carol I, rege al bulgarilor?

La curent cu tot ce se punea la cale, Rusia rupe relaţiile diplomatice cu Bulgaria, iar acestea nu vor fi reluate decât după 10 ani, adică în 1896.

Între timp însă discuţiile dintre România şi Bulgaria continuă. Regentul Bulgariei, Ştefan Stambulov, poartă tratative la Giurgiu şi la Bucureşti pentru unirea confederativă a celor două ţări, de data aceasta sub sceptrul lui Carol I şi cu un guvern unic.

În ziarul „Telegraful“ din Bucureşti apar în acea perioadă articolele unui luptător basarabean pe numele său Zamfir C. Arbore, care demască activitatea de spionaj a Rusiei pe teritoriul ţării noastre. Sunt dezvăluite nume, adrese, sume încasate etc. Plecând de la aceste fapte, marile puteri Anglia, Franţa, Germania cer explicaţii

Rusiei care, fireşte, dezminte, dar influenţa sa în Balcani este în pragul prăbuşirii.

Rusia ameninţă cu războiul

Aşa stând lucrurile, Rusia ia contramăsuri şi ameninţă România cu ruperea relaţiilor diplomatice. De altfel, în toată această perioadă de tensiune relaţiile Imperiului Ţarist cu ţara noastră se desfăşurau prin intermediul Franţei.

Carol I se consultă cu Germania şi Austria care, la rândul lor, fuseseră avizate că Rusia va interveni militar în Bulgaria şi România. Pentru a potoli lucrurile, Carol I îi comunică ţarului că nu va accepta coroana monarhiei dualiste româno-bulgare fără acordul său. Cum acest lucru era imposibil, iar Marile Puteri nu doreau un nou război european la doar 10 ani de la conflagraţia româno-ruso-turcă, proiectul uniunii cade.

Câteva zile mai târziu, Ferdinand de Coburg Saxa este ales prinţ al Bulgariei şi se pune astfel capăt unei crize şi a unui proiect care poate transpus în practică ar fi schimbat configuraţia acestei părţi a Europei.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 1257

☐

˚Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Istoria de lângă... istorie

Din primăvara lui 1907

Începutul

Se împlinesc 100 de ani de la declanşarea marilor mişcări ţărăneşti care îşi au sorgintea în starea în care se afla la început de secol cea mai numeroasă clasă socială din România. Să ne amintim că 82% dintre români locuiau la sate, că din cauza sporului demografic avea loc o segmentare accelerată a pământului primit prin împroprietăriri şi, nu în ultimul rând, că existau trusturile arendăşeşti – fenomen unic în Europa.

Un exemplu concludent a fost trustul fraţilor Fischer, care în 1904 în Ţara de Sus a Moldovei stăpânea 237.863 ha de pământ arabil, iazuri, păşuni, adică o feudă cu 79 de comune rurale, căreia în 1905 îi adaugă încă 154.334 ha arendate de la Casa Şcoalelor şi particulari, formând un adevărat ministat în care circula un fel de monedă locală.

La acestea se adaugă şi alţi factori care au incitat la răscoală, cum ar fi unele broşuri ca cea semnată de Vasile Kogălniceanu „Către săteni“, în care fiul marelui om de stat afirma că, în vechime, întregul teren arabil al ţării fusese al ţăranilor, iar boierii l-au prădat prin diferite mijloace, creând mari moşii. În consecinţă, autorul pleda pentru împărţirea pământului la ţărani.

Nu trebuie, de asemenea, ignorat amestecul Rusiei şi al Austro-Ungariei. Pe parcursul derulării evenimentelor, autorităţile au arestat aşa-numiţii „studenţi“, unii vechi agitatori narodnicişti, care incitau la răscoală, sau alogeni, cum ar fi lipovenii din Botoşani, care în fruntea răsculaţilor au pătruns în oraş şi îi îndemnau la distrugeri pe cei prezenţi spunându-le: „Înainte, că vin ruşii, au să ocupe ţara, au să vă scutească de biruri şi au să vă dea pământ!“

Cum s-au declanşat tulburările? Este de menţionat că localitatea Flămânzi – simbol al răscoalei – era un sat bogat, în care funcţiona şi o sucursală a Băncii Agricole. Numai suprafaţa agricolă a comunei se întindea pe 15.000 ha, ocupând locul doi pe ţară.

În toamna anului 1906, fraţii Mochi şi Avraam Fischer, precum şi administratorul moşiei, un oarecare Gh. Constantinescu, au promis ţăranilor că vor semna învoieli cu 25 de lei falcea de pământ, un preţ convenabil. Însă, pe parcursul iernii, Mochi Fischer a trebuit să-l despăgubească pe un alt concurent, Iuster, cu un milion de lei, o sumă enormă pe care Fischer voia s-o scoată de la ţărani. Cum semnarea învoielilor întârzia, ţăranii i-au cerut socoteală arendaşului Constantinescu. Are loc o altercaţie, arendaşul loveşte un ţăran, este şi el bătut. Se telegrafiază la Botoşani, de unde prefectul trimite 20 de jandarmi şi astfel conflictul este aplanat. De menţionat că ţăranii s-au împrăştiat liniştiţi pe la casele lor.

Deoarece mişcările se întindeau şi spre alte localităţi, prefectul de Botoşani, Jules Văsescu, dă termen arendaşilor ca învoielile să fie semnate până la 1 martie. Arendaşii nu-l respectă, iar fraţii Fischer fug la

Cernăuţi.

Neliniştea ţăranilor s-a transformat în furie înţelegând că, de astă dată, arendaşii, cei mai mulţi evrei, se află în conflict cu legea.

Pe 4 martie, un mare număr de săteni, la care se adaugă „băieţii de prin mahalale şi mulţi lipoveni“, năvălesc în Botoşani. Are loc o adevărată luptă. Soldaţii sunt loviţi cu bâte şi obiecte de metal special pregătite şi, după somaţiile legale, se trage în plin. Bilanţul final al evenimentelor consemnează în rândul răsculaţilor patru morţi şi opt răniţi, iar dintre aceştia alţi patru îşi vor pierde viaţa. Oricum, ideea că armata a tras făcând o baie de sânge este un fals propagandistic.

Flacăra răscoalei se întinde şi în târgurile Burdujeni, Bucecea, Siret şi apoi spre sud. Ziarul „Opinia“ din Iaşi scria pe 28 februarie: „Agitaţia este întreţinută şi de elemente străine, care nici nu cunosc limba română şi care se află tocmai acolo unde agitaţia este mai puternică.“

Pârjolul se extinde şi în judeţul Iaşi.

Se răscoală ţăranii din Bădeni şi Cepleniţa. Un batalion de vânători restabileşte ordinea în Cotnari şi Hodora. Târguşorul Podu Iloaiei este transformat, potrivit unui contemporan, „într-un morman de ruine“. Ţăranii din Bivolari ocupă primăria şi dau foc tuturor dosarelor cu învoieli agricole.

Este atacat şi conacul Ruginoasa, iar la Mirceşti văduva poetului Vasile Alecsandri scapă cu fuga de furia ţăranilor.

La Iaşi, ziarul Evenimentul consemnează că soldaţii împiedică cu mare greutate intrarea în oraş a unor grupuri de răsculaţi.

Răscoala se întinde şi în judeţul Vaslui. La Ţibăneşti şi Pribeşti, ţăranii apără conacele moşierilor P. P. Carp şi Gheorghe Parpală, cu care ajunseseră la o înţelegere.

În oraşul Vaslui se dau adevărate lupte de stradă între răsculaţi şi armată, cad morţi şi răniţi şi, cu fiecare zi, presa vremii notează noi localităţi moldovene în care ţăranii vor să-şi facă dreptate.

Pe 9 martie, istoricul A. D. Xenopol semnează editorialul „Revoltele agrare“: „Suntem în plină revoltă agrară, o revoltă pe care oamenii mai înţelepţi din clasa conducătoare o prevedeau şi o aşteptau, căci nu se poate tăgădui un lucru: ţăranii sunt obijduiţi şi duc o viaţă prea grea, nu atât din lipsa de pământ, cât din asupritoarele învoieli agricole.“

Spre mijlocul lunii martie, în judeţele Moldovei situaţia se stabilizează, dar pârjolul răscoalei se întinde cu mai mare violenţă în Muntenia.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 2497

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare1630.html-articol=9.htm

„Satul meu în Europa“
Sunt momente în istoria unui popor
care îi marchează evoluţia pentru perioade
importante de timp şi îi modelează
într-un anume sens viitorul.
Pasul pe care îl face România
la 1 ianuarie 2007, odată cu integrarea în marea
familie europeană, este, cu siguranţă, o
piatră de temelie pentru construi-rea unui nou
destin al românilor, bazat pe colaborarea cu celelalte
ţări ale acestei comunităţi şi
pe valorificarea experienţei istorice şi spirituale
a neamului nostru.
Mesajul pe care satul românesc
şi întreaga noastră societate îl aduc
în Europa ne poate duce însă cu gândul
la împăratul din poveste, ce cu un ochi
plângea, iar cu celălalt râdea.
Pot spune că mă bucur pentru
că satele noastre vor îmbogăţi Europa
cu ogoarele pline de promisiunea recoltelor, cu viile şi
livezile care cinstesc înalta faţă a
soarelui, împreună cu apele cristaline ce îl
oglindesc şi codrii care-şi arată privirii
verdele ireal şi nesfârşirea.
Laolaltă cu acestea vin horele,
doinele, proverbele şi poveştile noastre,
odată cu amintirea străbunilor dormind în
ţintirime şi glasul de
îmbărbătare al vitejilor neamului

căzuţi pentru apărarea gliei natale.
Vor fi bineveniţi toţi cei
aplecaţi cu trudă asupra pământului,
ascultând cântecul scrâşnit al plugului
în brazdă, ce pentru ei e uneori la fel de
măreţ ca „Oda bucuriei“, faimoasa
piesă a lui Beethoven, adoptată ca imn al Uniunii
Europene.
Îmi place gândul că
îşi urmează credincios satul în Europa
şi uliţele prăfuite, împreună cu
matinalii cocoşi, liberi şi cocoţaţi pe
garduri, sfidând parcă timpul cu un cântec
victorios de deşteptare, fără ca să
lipsească pârâul din vale sau grădina
de flori şi chiar poarta de la curtea casei mele,
scârţâind prietenos, a recunoaştere.
Însă mă
întristează, din păcate, că satele
vor duce cu sine şi povara caselor
cu pereţii de chirpici, ce pot
să cadă la prima ploaie mai puternică,
locuite mai ales de bătrâni ori de oameni care,
mai degrabă, şi-ar putea umple punga cu lacrimile
şi amarul sărăciei, în loc de parale,
istoviţi de a mai crede promisiunile mai-marilor zilei.
Pentru toţi aceştia, dar şi
pentru tine, dragă cititorule, mă rog lui
Dumnezeu, cu o lacrimă şi un zâmbet, ca
viitorul nostru destin european să fie unul plin de
noroc, pace şi prosperitate şi pentru ca poporul
român să-şi valorifice această
şansă istorică, asigurându-şi
progresul şi dăinuirea în timp.
Dr. Ovidiu LUCHIAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 869
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vinurile româneşti la masa de Paşte

Paştele este cea mai veche sărbătoare creştină, fiind privită ca o zi a bucuriei (bucuria Învierii Domnului). Alături de tradiţionalele mâncăruri specifice acestei sărbători, vinul a fost întotdeauna prezent pe mesele creştinilor, contribuind la aura divină a evenimentului.

Pentru a înţelege de ce creştinismul a acceptat vinul încă de la începuturile sale, trebuie amintit faptul că însuşi Iisus Hristos, întemeietorul Credinţei Creştine şi al Bisericii, participând la Cina cea de Taină, a instituit Sfânta Euharistie (Taina Sfintei Împărtăşanii), folosind două produse alimentare de bază: pâinea şi vinul.

În acest sens, Evanghelistul Marcu confirmă: „Iisus a luat pâine şi, binecuvântând-o, a frânt-o şi a dat-o ucenicilor zicând: Luaţi, mâncaţi, acesta este Trupul Meu; Şi luând paharul cu vin, l-a dat şi au băut din el toţi; şi le-a zis lor: Acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, carele pentru mulţi se varsă…“.

Tot legat de consumul vinului încă de la începuturile creştinismului, trebuie să amintim şi faptul că Iisus Hristos (după cum arată Ioan în Evanghelia sa), a participat la o nuntă în localitatea Cana Galileii, unde a înmulţit vinul necesar ceremoniei şi a băut vin împreună cu mesenii.

Poporul român a fost unul dintre puţinele popoare ale lumii care s-au creştinat chiar de la începuturile sale. Şi de atunci şi până astăzi, nu există la români sărbătoare, ceremonie, aniversare etc., în care vinul să nu fie prezent.

Am putea spune, poetic vorbind, că românul a fost şi este frate bun cu viţa-de-vie atât la bine, cât şi la rău. Şi de data aceasta, cu ocazia Paştelui, vinurile noastre vor acompania din plin bucatele preparate special pentru această mare sărbătoare religioasă.

Desigur, se pot consuma după dorinţă şi vinuri obţinute în alte ţări viticole, dar pentru faptul că România este la rândul ei o ţară cu o veche tradiţie viticolă, eu aş recomanda ca de Paşte să se consume vinurile româneşti, ce poartă în ele mireasma plaiurilor mioritice, precum şi mărturia locurilor încărcate de istorie.

- Ouăle roşii – după ce le-am ciocnit şi am zis creştinescul „Hristos a înviat!“ – se asociază perfect cu vinurile albe seci. Aş recomanda vinuri tinere, obţinute din soiurile Zghihară, Plăvaie, Galbenă de Odobeşti, Mustoasă de Măderat, Creaţă, Iordană, Ardeleanca sau Fràncuşă. Aceste vinuri zvelte şi răcoritoare, cu multă prospeţime şi fructuozitate, lasă în cavitatea bucală o senzaţie plăcută de proaspăt şi răcoare asemănătoare cu aerul curat al unei dimineţi de toamnă românească.
- Caşul şi urda, aşa numitele „brânzeturi româneşti de primăvară“, pot fi acompaniate de vinuri albe româneşti, uşor aromate. Astfel, vinul de Crâmpoşie dezvoltă o aromă caracteristică, specifică soiului, amintind de parfumul degajat de un coş de fructe culese în plină vară. Să nu uităm că, secole de-a rândul, vechea Crâmpoşie românească era singurul strugure ce rezista peste iarnă, putând fi consumat de români şi ca fruct, la masa de Paşte.

Feteasca albă, unul dintre cele mai cunoscute vinuri autohtone, prezintă o aromă fină şi delicată asemănătoare cu parfumul îmbietor degajat de viţa-de-vie aflată în plină floare. Iar vinul de Fetească Regală, emblema României moderne, se remarcă printr-o savoare şi eleganţă distinctă, dificil de exprimat, dezvoltând în acelaşi timp o aromă florală destul de expresivă. Toate aceste vinuri, Crâmpoşie, Feteasca albă, Feteasca Regală, se pot consuma fie tinere sau puţin mai vechi (2-3 ani).

- La Drobul de miel şi stufatul de miel se recomandă vinuri roşii, seci, mai puţin corpolente (mai puţin extractive). De exemplu, Băbeasca neagră – vin cu multă fructuozitate şi prospeţime, prezintă o interesantă aromă rustică, naturală, amintind de parfumul pajiştilor româneşti de altădată.
- Friptura de miel la tavă, ce constituie „coloana vertebrală a mesei de Paşti“, se serveşte cu un vin roşu mai corpolent (mai extractiv) şi de aceea aş recomanda vinul sec provenit din soiul românesc Fetească neagră. Acest vin de mare fineţe, cu o fructuozitate deosebită, dezvoltă o aromă surprinzător de plăcută, complexă şi originală, ce aminteşte de cea a coacăzelor negre sau sugerează mirosul de prune uscate.

Poate fi consumat tânăr, dar este de preferat ca acest vin să fie ceva mai vechi, adică de 3-5 ani. Dacă se mai găseşte, aş recomanda la mielul românesc şi soiul Negru de Căuşani – rudă bună cu Feteasca Neagră, precum şi vinurile obţinute din Negru moale şi Negru vârtos, vinuri roşii, bine echilibrate, corpolente şi intens colorate.

- Cozonacul, desertul tradiţional românesc, se serveşte cu vinuri albe dulci aşa-zise „vinuri seducătoare“. Cel mai bine acesta se acompaniază cu Grasă de Cotnari, vin cu gust foarte complex ce pare a fi compus din cel al miezului de nucă împletit cu dulceaţa stafidelor, peste care se suprapune discret o nuanţă fină de migdale dulci.

De asemenea, cozonacul merge bine şi cu Tămâioasă românească, ce este un vin dulce, cu o aromă florală puternică ce sugerează pe cea a unui amestec de flori de tei şi de salcâm aflate într-un bol mare de sticlă.

Aceste două vinuri româneşti, dacă au minimum 5 ani învechire la sticlă, încheie masa de Paşte într-o notă de rafinament şi eleganţă.

Desigur, ar cădea foarte bine, dar se găseşte din ce în ce mai rar, şi un pahar de Tămâioasă (Busuioacă) de Bohotin, vin cu o culoare plăcută, ce variază de la roz la roşu deschis, şi cu aromă intensă, ce pare că a adunat în ea parfumul trandafirilor româneşti din podgorii.

La acest meniu nu trebuie uitate nici vinurile spumante româneşti obţinute tradiţional în podgoriile Panciu, Iaşi, Târnave, Alba, Sebeş-Apold şi Şimleul Silvaniei. Ele se servesc, de obicei, dacă sunt seci, ca aperitiv, cu ouă roşii sau cu brânzeturi proaspete. Vinurile spumante demiseci sau demidulci se servesc împreună cu cozonacul.

V-am oferit doar câteva sugestii privind vinurile româneşti cele mai potrivite pentru masa marii sărbători de Paşte. Mai sunt, desigur, şi altele... Dar nu uitaţi: vinul bun românesc este o bucurie a Vieţii, cântată în triumfalul vers creştin „cu moartea pre Moarte călcând“.

Pentru toţi românii, la vremea potrivită:

Hristos a înviat!

Dr. ing. ec. Ion PUŞCĂ, oenolog,
„Casa Vinului – Dr. Puşcă“, Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 625

ª Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

Drumul regăsirii de sine

Mărturisitorii ortodoxiei româneşti

La 24 aprilie, Biserica Ortodoxă Română cinsteşte Trei Ierarhi dăruiţi de pământul acestei ţări, care s-au ridicat prin trăirea şi faptele lor în rândul sfinţilor. Acestor cârmuitori ai Mitropoliei Transilvaniei şi Maramureşului Sfântul Sinod le-a întărit valoarea canonizându-i în 1955 respectiv în 1992.

Sfântul Ierarh Ilie Iorest, Mitropolitul Transilvaniei la Alba-Iulia între 1640-1643, a cârmuit Biserica Ortodoxă în vremuri tulburi, când românii şi religia lor erau „toleraţi“ de autorităţile maghiare. Născut în jurul anului 1600 în Maramureş, s-a călugărit de tânăr la Putna, instruindu-se sub îndrumarea Mitropolitului Atanasie Crimca.

Se bucura de aprecierea domnitorului Vasile Lupu, care l-a susţinut împreună cu Matei Basarab pentru ocuparea scaunului Mitropoliei transilvane în 1640. De la începutul păstoririi s-a confruntat cu prozelitismul calvinist, sprijinit de autorităţi.

Luptând împotriva influenţelor calvinismului şi întărind învăţătura străbună în rândul preoţilor şi al enoriaşilor, Mitropolitul Ilie Iorest a fost închis la Bălgrad timp de 9 luni. Eliberat în schimbul unei taxe de 1.000 taleri, pentru care s-au pus garanţie 24 de credincioşi, a plecat în Rusia, unde a primit bani de la ţar pentru răscumpărare. Între 1656-1657 a fost episcop de Huşi, apoi s-a retras la Putna, unde a murit în martie 1678.

Este cinstit ca neînfricat apărător al ortodoxiei în Transilvania, pildă de statornicie în credinţă şi pentru dragostea de poporul său.

Sfântul Ierarh Sava Brancovici a păstorit ortodocşii din Transilvania 24 de ani, ocupând scaunul episcopal între 1656-1680. S-a născut în 1601 la Ineu, judeţul Arad, într-o familie ce a dat mulţi vlădici: Matei, Sava şi Longhin. Tinereţea a petrecut-o la Mănăstirea Comana, în Ţara Românească. După moartea tatălui, doi fraţi şi o soră, vine acasă, se căsătoreşte şi devine preot la Ineu.

Rămâne văduv curând, iar din 1656 este ales Mitropolit. Şi păstorirea lui s-a desfăşurat în condiţii grele din cauza calvinismului. A păstrat şi a întărit credinţa străbună folosind limba română în slujbe, propovăduind Evanghelia şi întrunind soboare de instruire ale preoţilor. În 1680 a fost închis şi bătut în fiecare vineri, deşi era bătrân şi bolnav. A murit la 1683, devenind un stâlp al ortodoxiei în Transilvania.

Sfântul Ierarh Iosif Stoica, Mitropolit al Maramureşului. Mănăstirea ctitorită de primul descălecător Dragoş la Peri (azi Ucraina) a fost în 1391 subordonată Patriarhiei Ecumenice, iar ulterior a devenit reşedinţa episcopală a ortodocşilor maramureşeni.

Foarte aproape, la Muncaci, se afla reşedinţa creştinilor ruteni. În 1569 ucrainienii s-au unit cu Biserica Romei, fiind urmaţi de ruteni în 1646. S-a încercat şi convertirea ortodocşilor, însă românii şi-au ales episcop din partea locului pe protopopul văduv Iosif Stoica. A fost hirotonit în 1690 de către Dosoftei şi a păstorit 15 ani.

A reuşit să menţină neclintită credinţa străbună în eparhia sa, chiar şi după ce în 1701 Biserica din Transilvania s-a unit cu Biserica Romei prin acceptul Mitropolitului Atanasie Anghel. Pentru apărarea fiinţei naţionale şi a ortodoxiei a fost întemniţat la Hust din 1705 până în primăvara 1711, când a trecut la Domnul, curând după eliberare.

Prin lupta lor pentru păstrarea adevăratei credinţe au înzestrat biserica naţională cu numele lor, intrate în rândul sfinţilor.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 596

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Tehnologia de cultivare a meiului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Tehnologia de cultivare a meiului

Meiul este foarte rezistent la secetă deoarece:

- are perioada de vegetaţie scurtă – cca 70 zile;
- are rădăcini fasciculate bine dezvoltate, care ajung până la 100 cm adâncime;
- tulpinile şi frunzele sunt păroase, contribuind la reducerea pierderilor de apă prin transpiraţie;
- are coeficientul de transpiraţie mic;
- seminţele pot germina când găsesc în sol 25% apă din greutatea seminţei, faţă de 50% la alte cereale şi 100% la leguminoase;
- meiul suportă un timp îndelungat seceta.

Iată suficiente motive pentru care este indicat ca în condiţii de secetă să se cultive meiul.

Se folosesc în alimentaţia oamenilor sub formă de crupe, dar mai ales în furajarea animalelor atât boabele, cât şi paiele rezultate după treierat care au valoare nutritivă ridicată.

Meiul este o cultură total mecanizabilă şi se cultivă în special în sudul ţării.

Nu este pretenţios la planta premergătoare, dar nu suportă monocultura.

Fertilizarea se face cu 50-60 kg N s.a./ha, iar fosforul îl foloseşte de la planta premergătoare.

Semănatul are loc când temperatura în sol a ajuns la 11-12°C, folosind 15-18 kg sămânţă/ha.

Sămânţa se tratează în prealabil cu fungicide.

Soiurile folosite sunt: Marte, Matador, Mărgărit, Minerva ş.a.

Meiul se poate semăna în cultură succesivă, după orz sau grâu, după care terenul se pregăteşte cu grapa cu discuri.

Semănat în cultură principală, în primăvară, terenul se pregăteşte prin arătură de toamnă, iar primăvara, pregătirea patului germinativ se efectuează cu combinatorul.

Ca lucrări de întreţinere se urmăreşte combaterea buruienilor. Meiul, întrucât se însămânţează primăvara târziu, prin lucrările solului cu grapele şi combinatorul buruienile sunt distruse înainte de semănat. Pe solele foarte îmburuienate se vor aplica şi erbicidele.

Recoltarea are loc când 80% din boabe au ajuns la maturitate şi nu trebuie să se întârzie deoarece cresc pierderile prin scuturare.

Producţia poate fi de 800-2.500 kg/ha, iar în condiţii de irigare poate ajunge la 4.000 kg/ha.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007

Vizualizari: 3864

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare176e.html-articol=651.htm

Ordinul nr. 325/2007 pentru aprobarea Normelor privind atribuirea dreptului de pescuit în scop comercial în bazinele piscicole naturale.

(MO al României, Partea I, nr. 399, din 14 iunie 2007)

Prin acest ordin au fost aprobate Normele privind atribuirea dreptului de pescuit în scop comercial în bazinele piscicole naturale, care sunt prevăzute în anexa ce face parte integrantă din ordin.

Potrivit reglementărilor cuprinse în actul normativ mai sus-menţionat (ordin cu caracter normativ), pe teritoriul României pescuitul în scop comercial se practică în Dunăre, Delta Dunării, Complexul lagunar Razim-Sinoe, Prut, lacuri de acumulare în care nu se practică acvacultura şi Marea Neagră (Art. 2).

Cei interesaţi trebuie să ştie că, potrivit art. 3 din ordin, accesul la resursele acvatice vii în vederea practicării pescuitului în scop comercial se atribuie de către „Agenţia Naţională pentru Pescuit şi Acvacultură, la cerere, pescarilor, persoanelor fizice sau juridice, şi organizaţiilor de pescari din domeniul pescuitului comercial, legal constituite şi recunoscute".

E bine să ştim că practicarea pescuitului în scop comercial se face în baza următoarelor documente:

- licenţa de pescuit comercial;
- autorizaţia de pescuit;
- permisul de pescuit comercial (Art. 4).

Art. 5 din Ordin prevede că numărul ambarcaţiunilor şi navelor de pescuit rămâne cel înscris în fişierul navelor şi ambarcaţiunilor de pescuit la data intrării în vigoare a acestui ordin. Aceeaşi prevedere se referă şi la numărul pescarilor profesionişti cu permis de pescuit comercial.

Normele aprobate prin acest ordin cu caracter normativ conţin 30 de articole, structurate în cele două capitole astfel:

- Capitolul I: Dispoziţii generale;
- Capitolul II: Pescuitul marin.

În limita spaţiului disponibil destinat rubricii de faţă, vom încerca să redăm câteva din reglementările acestor Norme, pe care le considerăm ca fiind de interes general.

De la bun început, trebuie să ştim că licenţa de pescuit este documentul eliberat în baza Ordinului Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale şi al Ministerului Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului nr. 218/712/2004 privind organizarea şi funcţionarea Fişierului Navelor şi Ambarcaţiunilor de Pescuit şi marcarea navelor şi ambarcaţiunilor de pescuit, fiecărei nave sau ambarcaţiuni de pescuit comercial (Art. 2 din Norme).

Să mai reţinem că Autorizaţia de pescuit comercial se acordă pescarilor, persoane fizice sau juridice, şi organizaţiilor de pescari; ea se eliberează de Agenţia Naţională pentru Pescuit şi Acvacultură, prin filialele sale teritoriale (Art. 3 (1), Art. 4 (1).

În continuare, Normele se referă la procedură, actele ce trebuie depuse de către cei interesaţi în vederea obţinerii autorizaţiei, obligaţiile operatorilor economici, transportul şi valorificarea peştelui.

Recomandăm celor interesaţi să consulte acest ordin cu caracter normativ. Merită.

Juridic, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 542

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare17d4.html-articol=426.htm

Mlădiţe pentru sănătatea Terrei

În spiritul încurajării şi dezvoltării respectului pentru pădure şi calitatea vieţii asigurată prin funcţiile acestui „organ viu“, am răspuns invitaţiei Romsilva de a ne documenta asupra activităţilor din judeţul Vâlcea, ce au încheiat „Luna Pădurii“.

Prima oprire am făcut-o la Hurezi, găzduiţi de Ocolul Silvic Romani. Pepiniera de aici deţine o suprafaţă de 0,80 ha şi produce anual aproximativ un milion puieţi de răşinoase (pin negru, larice, molid, brad, duglas). În câmpurile de producţie am văzut loturile de puieţi de diverse specii şi vârste, am asistat la lucrările de repicat ale puieţilor de un an după scoaterea lor din solarii – „mlădiţe pentru sănătatea Terrei“, cum destul de plastic îi numea cineva –, iar noi, cei invitaţi, am plantat câţiva viitori „brazi de Crăciun“.

Sentimentul plăcut trăit în acele momente poate fi o motivaţie puternică pentru ca plantarea arborilor să devină mai mult decât o modă, o terapie de evadare din cotidian. La pepiniera Ocolului Silvic am admirat pinii înalţi ajunşi la maturitate şi am înţeles că aici, la Hurezi, nu doar oamenii ridică rugă lui Dumnezeu, ci şi natura. Poate nu întâmplător Ocolul Silvic şi Mănăstirea Hurezi sunt vecini. Deopotrivă, în ambele incinte este cinstită viaţa. Ne-am încărcat plămânii cu aer curat, iar sufletul, de pioasă admiraţie şi rugăciune la Sfânta Mănăstire, apoi ne-am continuat demersul ecologic la Simpozionul de la Govora „SOS – Pădurile, resursă regenerabilă pentru gospodăria durabilă a mediului înconjurător – în pericol“.

Ing. Mohanu Gheorghe, director în cadrul RNP, a prezentat motivul ce a inspirat tema simpozionului. A ţinut să sublinieze că, după toate semnalele recente la nivel planetar, pădurile sunt în pericol. Factorii ce au condus la aceasta sunt: creşterea populaţiei pe glob şi implicit a necesităţilor au avut ca efect defrişări masive pentru extinderea spaţiului de locuit şi pentru agricultură, în timp ce industria şi-a intensificat poluarea prin emanaţiile necontrolate; incendiile.

La noi în ţară, pe lângă aceşti factori se adaugă: retrocedarea pădurilor către foştii proprietari ce a condus la fărâmiţarea fondului forestier, precum şi la defrişarea unor importante suprafeţe; lipsa conştiinţei forestiere la noii proprietari, care tratează pădurea ca pe oricare alt bun propriu; întârzierea apariţiei Codului Silvic, Legea fundamentală a Silviculturii.

Directorul Direcţiei Silvice Râmnicu-Vâlcea, ing. Adam Jinaru, a prezentat activitatea Direcţiei Silvice din acest judeţ.

În cadrul Simpozionului, prefectul judeţului Vâlcea, Anuţa Handolescu – inginer de îmbunătăţiri funciare, şi-a exprimat un of uman: „Pădurea nu este doar un bun al statului sau al proprietarilor, ci un bun naţional care protejează viaţa noastră. Avem datoria morală să ne învăţăm copii să-şi dorească şi să aibă cât le trebuie, nu totul.

Consecinţele egoismului în ceea ce priveşte pădurea are efecte în detrimentul multora“.

Specialiştii: dr. ing. Romică Tomescu – directorul Institutului de Cercetări şi Amenajări Silvice din Bucureşti, prof. univ. dr. ing. Gheorghe Spârchez – prodecanul Facultăţii de Silvicultură şi Explorări Forestiere din Braşov, au atras atenţia asupra diminuării suprafeţei forestiere în ţara noastră şi, insistând asupra responsabilizării populaţiei faţă de funcţia pădurii, aceea de îmbunătăţire a calităţii vieţii.

Ne-a atras atenţia prezentarea susţinută de dr. ing. Ion Greere – preşedintele Societăţii Progresul Silvic filiala Cozia, cu privire la efectele încălzirii globale. Sintetizăm câteva din concluziile domniei sale.

Evoluţia bulversantă a fenomenelor naturale pe care le trăim de câţiva ani (uragane, căderi masive de gheaţă, zăpada galben-portocalie din Siberia) este un semnal de alarmă asupra viitorului planetei şi a vieţii însăşi. Încălzirea globală este principala sursă a dereglărilor climatice. Fenomenul denumit „efect de seră“ a fost descoperit în 1824 de către Joseph Fourier. Nu s-a anticipat însă evoluţia sa rapidă. Această încălzire accentuată a atmosferei terestre prin generarea fenomenelor devastatoare, cu impact pe termen lung asupra calităţii vieţii, a impus luarea unor măsuri de ameliorare şi stopare a fenomenului la nivel mondial. Radiaţiile solare reflectate de suprafaţa pământului sunt împiedicate să iasă din atmosferă de stratul gros de gaze emanate de industrie, transporturi, erupţii vulcanice, incendii şi furtuni de praf.

Cum omenirea nu poate controla fenomenele naturale, statele puternic industrializate s-au angajat să reducă emisiile poluante, semnând protocoale încă din 1997 (Kyoto). Reuniunea la nivel înalt din martie 2007 de la Bruxelles a stabilit obligativitatea nu doar a reducerii emisiilor poluante, ci şi alte măsuri ce concură la diminuarea încălzirii globale: creşterea eficienţei energetice, intensificarea utilizării biocarburanţilor şi utilizarea surselor de energie regenerabilă.

Cum pădurea este un important organism ce echilibrează factorii de mediu, trebuie stopate defrişările pădurilor tropicale şi cele ce nu respectă regimul silvic. Şi deşertificarea este efectul despăduririlor în detrimentul agriculturii intensive.

Pădurea ocupă la noi 26% din suprafaţa totală a ţării. Puţin faţă de trecut, ţinând cont că, multe secole, „codrul, frate cu românul“ a ajutat strămoşii să ţină piept năvălitorilor veniţi din toate părţile!

Câtă pădure lăsăm copiilor noştri?... dar nepoţilor şi strănepoţilor? Depinde de conştiinţa celor care o gospodăresc, dar mai ales a factorilor care au obligaţia să o ocrotească.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 619

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare1812.html-articol=203.htm

La mintea cocoşului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLa mintea cocoşului

Este bine, este chiar foarte bine că, în ultima vreme, turismul rural, masa şi casa la ţărani, cum i se mai spune, a început să câştige din ce în ce mai mult teren şi constituie, pe de-o parte, un punct de atracţie pentru oaspeţii din străinătate, dar şi din ţară, iar, pe de altă parte, o sursă importantă de venit pentru gospodarii care au optat pentru această afacere în adevăratul sens al cuvântului. Iată însă că s-a ivit şi un pericol, de a cărui existenţă se referea, mai an, la Paris, şi o importantă personalitate a Asociaţiei Operation Village Roumain (Operaţiunea Satele Româneşti).

Este vorba de comercialismul excesiv. În Franţa, spre exemplu, din această cauză s-a produs un adevărat dezastru. Încurajarea mentalităţilor comerciale, transformarea a tot ce mişcă în bani şi iarăşi bani, au făcut în scurt timp să găseşti în lumea satului prea puţine lucruri autentic ţărăneşti. Totul a devenit artificial, desprins din subcultura negustorească a oamenilor gliei, care au uitat de unde vin şi cine sunt.

Din fericire însă, adăuga preşedintele asociaţiei menţionate, încă se poate afirma că n-ai cunoscut România dacă n-ai cunoscut ţăranii ei. Satele româneşti sunt, încă, adevărate monumente de civilizaţie ancestrală, pierdută de mult în Occident, care ar putea oferi şanse de revigorare chiar şi unor sate din Belgia, Franţa sau Italia. De aceea, la mintea cocoşului, am spune noi, românii nu au voie să repete greşelile celor din Vest.

Să recunoaştem, stimaţi oameni buni, că avertizarea importantei personalităţi a societăţii civile europene este făcută, fără doar şi poate, cu cele mai bune intenţii. Şi tocmai de aceea, pentru ca satul tradiţional şi autentic să rămână aceeaşi matcă de spiritualitate, moralitate şi viaţă sănătoasă, se impune ca, în primul şi în ultimul rând, noi, românii, să înţelegem faptul că încă avem propriile valori nepereche şi aceasta nu prin raportarea ostentativă, de multe ori, la alţii, ci prin raportarea lucidă, obiectivă şi de bun simţ la noi înşine.

Gogu Pintenogu'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 578

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Securitatea alimentară, la mâna importatorilor

Convorbire cu domnul Dragoş Frumosu, preşedintele sindicatelor
din industria alimentară

Rep.: Domnule preşedinte, cum apreciaţi starea actuală a industriei alimentare? În ce măsură asigură ea hrana populaţiei?

D.F.: Consider că, în prezent, industria alimentară este într-un mic impas, având la bază mai multe motive: în primul rând seceta, care a distrus materia primă în România, în al doilea rând aderarea la Uniunea Europeană, respectiv eliminarea taxelor vamale. Absenţa materiei prime conduce la o activitate mai redusă a societăţilor comerciale din industria alimentară.

Lanţul de scumpiri din ultima perioadă, care vor continua şi în următoarele luni, probabil că va conduce la situaţii neîntâlnite în ultimul timp în societăţile comerciale. Creşterile de preţuri şi puterea de cumpărare scăzută a românului (80% cel puţin din populaţia României) vor genera vânzări mici sau reduceri de personal în societăţile comerciale. Din păcate, securitatea alimentară a ţării este la mâna importatorilor.

Marea problemă: carnea şi laptele

Rep.: Dispune industria alimentară de resursele necesare procesării?

D.F: În momentul de faţă, capacităţi există. Este foarte adevărat că sunt sectoare din industria alimentară unde producem mai puţin decât este necesar, sau domenii unde producem peste cererea internă. Avem mari probleme în zootehnie, unde, în funcţie de numărul de porci care se cresc în România, mă refer strict la cei de calitate pentru procesare, nu putem să asigurăm necesarul. În prezent, cam 70% din carnea de porc necesară procesării se importă. Avem probleme la lapte: am negociat o cotă de 3,2 mil de tone cu UE; s-au înregistrat cereri pentru a intra în cotă la peste 4 mil. de tone şi numai 30% din cotă corespunde, iar noi importăm lapte pentru industria laptelui.

Calitatea, departe de exigenţele europene

Rep.: La un an de la integrarea noastră în UE, cum resimte industria alimentară impactul din punctul de vedere al competitivităţii şi calităţii produselor?

D.F.: În unele domenii rezistăm, în altele este greu. Mi-ar fi şi greu şi nu cred că sunt în măsură să apreciez calitatea produselor care ajung pe piaţa României, dar ştiu din experienţă ce înseamnă un termen de valabilitate de lungă durată. În general, termenul de valabilitate, mai ales la tocături şi la produsele lactate proaspete, în condiţiile unui produs cât mai aproape de natural, nu trebuie să depăşească 48-72 de ore. Faptul că la noi ajung mezeluri sau iaurturi cu termen de garanţie de 60-90 de zile ne uimeşte.

La conservele de legume şi fructe lipseşte materia primă. O principală cauză eu o văd în absenţa depozitelor de colectare şi refrigerare a legumelor şi fructelor. Producătorul are interesul să-şi vândă marfa, dar nu are unde.

De asemenea, haosul şi funcţionarea pieţelor de gros, reprezintă un eşec total, pentru că nimeni nu le verifică şi acolo sunt toţi speculanţii care iau de la ţărani şi vând dublu.

Toate acestea, legate de importurile masive, creează o mare problemă. Vă dau un exemplu concret: aproape toţi locuitorii municipiului Giurgiu merg la Ruse şi cumpără de acolo. Este jenant pentru noi. Preţurile din Bulgaria, la anumite produse, sunt cu aproximativ 30% mai mici decât în România. Pot să vă spun că pe etichete scrie acum şi în limba română.

Societăţile comerciale care sunt agreate să facă export sunt puţine. De ce? Pentru că există multe domenii din industria alimentară unde avem restricţii. Spre exemplu: ca să exportăm produse lactate este obligatoriu să dovedim că le-am produs din lapte colectat conform normelor europene. Şi de aceea, în prezent se întâmplă acest import masiv de lapte din Ungaria, Polonia sau Germania.

În domeniul preparatelor din carne este marea problemă a pestei porcine, pentru că România este singura ţară care a acceptat şi a propus să facă un program antipestă la nivel naţional.

Este o mare eroare, pentru că pesta se distruge prin ardere, nicidecum prin vaccinare. Asta înseamnă ca, în 2010, când se termină programul, să închidem fabricile de preparate din carne.

Părerea mea este că acest program de vaccinare s-a făcut pe considerente financiare ale unor reprezentanţi din domeniul respectiv.

În loc de concluzie, aş dori ca viitorul apropiat să infirme aceste opinii pesimiste exprimate în rândurile de faţă, iar România să devină ceea ce a fost: o mare exportatoare de alimente.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 614

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare187f.html-articol=745.htm

Legea nr. 193, din 19 iunie 2007, privind modificarea şi completarea Legii nr. 1/2000, pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi a celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997.

(MO al României, Partea I, nr. 422, din 25 iunie 2007)

Scriam, nu demult, într-unul din numerele revistei, despre faptul că nicio lege nu este perfectă, ci perfectibilă. Acest lucru este valabil şi pentru toate legile fondului funciar, care de la adoptarea lor de către Parlament au suferit numeroase modificări şi completări, determinate de existenţa unor disfuncţionalităţi în activitatea comisiilor locale, de constituire şi reconstituire a dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere.

Ultima modificare esenţială a Legii nr. 1/2000 a fost făcută prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente.

Prin Legea nr. 193/2007 au fost modificate şi completate câteva texte de lege constând în introducerea unui nou alineat la art. 3 şi reformularea art. 36 din Legea nr. 1/2000.

Alineatul (2) al art. 3 din lege se referă la reconstituirea dreptului de proprietate pentru diferenţa dintre suprafaţa de 10 ha din familie şi cea adusă în cooperativa agricolă de producţie sau preluată prin legi speciale, ori în orice alt mod, de la membrii cooperatori, dar nu mai mult de 50 ha de proprietar deposedat.

După acest alineat (2) iniţiatorul şi legiuitorul acestei legi modificatoare au găsit de cuviinţă să introducă un nou alineat, alin. (21), prin care s-a lărgit aria suprafeţelor ce fac obiectul reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole.

Astfel, s-a prevăzut prin acest nou alineat (21) ca pentru persoanele fizice, proprietare de terenuri, pe care se află păşuni şi fâneţe, reconstituirea să refacă diferenţa dintre suprafaţa de 50 ha din familie şi cea adusă în cooperativa agricolă de producţie sau preluată, prin acte normative speciale ori prin orice alt mod de la membrii cooperatori sau de la orice altă persoană fizică deposedată, dar nu mai mult de 50 ha de proprietar deposedat.

Art. 36 din Legea nr. 1/2000, reformulat, prevede că persoanelor fizice cărora li s-a stabilit dreptul de proprietate prin împroprietăriri aplicând Legea nr. 187/1945 pentru înfăptuirea reformei agrare, dar cărora nu li s-a atribuit efectiv terenul la care aveau dreptul sau cărora le-a fost anulată atribuirea, precum şi persoanelor îndreptăţite la împroprietărire, înscrise în tabelele nominale, li se vor acorda terenurile respective, în limita suprafeţelor disponibile sau despăgubiri.

Atenţie! Cei interesaţi trebuie să ştie că, potrivit art. II din această lege modificatoare, persoanele fizice prevăzute la art. 3 alin. (21) - comentat mai sus - pot formula cerere de reconstituire a dreptului de proprietate pentru diferenţele de suprafaţă ce pot fi reconstituite în baza acestei legi, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare (la trei zile după publicarea în Monitorul Oficial al României).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 796

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

File din tradiţia şi istoria neamului românesc

1907-2007

Un veac de singurătate? (I)

„…Să nu uiţi, Darie!
Nimic să nu uiţi!“
Zaharia Stancu (Desculţ)

Dragă cititorule,

Lasă-ţi deoparte grijile, bucuriile ori liniştea zilei de azi şi haide să ne privim trecutul în palmele bătătorite de coarnele plugului, pe care străbunii le-au întins istoriei şi vieţii, acum o sută de ani, împreunate într-o rugă vecină cu blestemul: Noi vrem pământ!

Înainte de a porni împreună pe drumul cuvintelor şi al amintirii, poate că ai dori să ştii cine erau „flămânzii“ anului 1907.

Povestea lor e simplă.

Erau bărbaţi şi femei cu frica lui Dumnezeu, care asemenea părinţilor şi moşilor lor purtau nume de sfinţi din calendar: Ion, Gheorghe, Vasile, Maria, Elena, Petre, Nicolae…

Nu ştiu cum se face, dar parcă în cerneala cu care îţi scriu aceste rânduri sunt picurate încă lacrimile lor amare, amestecate cu sudoarea frunţii şi sângele vărsat pentru un petic de moşie.

Despre ei pot să-ţi mai spun că aveau obiceiul să se trezească la primul cântat al cocoşilor, să înghită în grabă câţiva dumicaţi pentru a se zori să înjuge boii şi să pună plugul în car şi a porni spre întâlnirea zilnică cu ogorul prieten.

În acest timp, copiii şi nepoţii lor aveau drept jucărie colbul uliţelor, ce îi striga parcă la joacă, cu nume de alint: Ionicăăă! Măriuţăăă! Petricăăă! Nicuşoareee!

Seara, oamenii satului se întorceau obosiţi şi se adunau la lumina opaiţelor, în bordeiele ori în căsuţele lor sărăcăcioase.

Unii vedeau în fiecare licărire a focului din vatră o rază de speranţă şi atunci se porneau să însufleţească imaginaţia celor din jur, mai ales a copiilor, cu poveşti despre cosânzene şi prinţi fermecaţi, din regate întinse şi bogate, ce nu aveau să cunoască niciodată unele cuvinte pe care povestitorul se străduia să le uite sau să le ascundă, cum ar fi foamea sau întunericul.

Sufletul acelor săteni sălăşluia în doine şi balade şi tresălta vesel în horele din zi de sărbătoare, dar gândul şi dorul lor cel mare era tot la pământ.

Proprietarii marilor moşii ori arendaşii şi cucoanele lor, ce se voiau stăpâni peste acei oameni, îi numeau uneori „mămăligari“, însă asta nu putea să îi supere, pentru că mămăliga era pentru ţărani viaţa şi pământul, iar ei

ştiau că ţărâna pe care o călcau cu evlavie sub opinci nu putea să aparţină cu adevărat decât lui Dumnezeu.
Dar a venit o vreme când moşierii, arendaşii, jandarmii, notarii şi băncile şi-au împărţit pământul lui Dumnezeu şi i-au lăsat pe ţărani singuri pe lume.

Mai apoi a trecut peste ei o iarnă mai grea decât poveştile şi snoavele ce nu au mai putut să-i încălzească şi să-i hrănească şi vântul rece le-a uscat lacrimile după copiii pieriţi de boli şi lipsuri.

Toţi ştiau că nu e timpul muncilor câmpului, dar mâinile lor strângeau cu nerăbdare furci, sape, coase, topoare…

Şi s-au hrănit cu frica boierilor, încălzindu-se la focurile date conacelor şi curţilor moşiereşti şi au ascultat glasul pământului şi al ierbii crescute pe creştetele copiilor răzbunaţi.

Dr. Ovidiu Luchian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 587

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Satul românesc în literatură

George Coşbuc, nunta satului cu poezia

„Eu cred că mai întâi a fost satul şi după aceea au venit dealurile din jur, ca să păzească frumuseţea asta“.
(Octavian Goga)

Lumea satului românesc a fost mereu o sursă de inspiraţie pentru scriitorii neamului nostru, care au redat în operele lor aspecte diverse ale vieţii oamenilor din popor, aplecându-se cu har asupra imaginilor oferite de acest fascinant univers.

Poeziile lui George Coşbuc îşi adună seva din acelaşi izvor al folclorului, istoriei şi frumuseţilor mediului rural, precum şi al vieţilor sătenilor de diferite vârste, însă în creaţiile sale satul pare că poate uneori să trăiască doar prin sine însuşi şi prin legăturile cu natura.

Cu toate acestea, oricând îţi doreşte, satul lui Coşbuc îşi poate vedea chipul prin oameni şi sentimentele acestora, iar un copil, o fată şi un flăcău, o doină, un copac, un fulger ori o pală de vânt pot să condenseze şi să dea strălucire unui întreg univers.

Opera poetului zugrăveşte lumea satului în toate ipostazele sale, de la evenimente cu semnificaţie pentru săteni (nuntă, înmormântare, răscoală, participarea la război) la aspecte şi trăiri de zi cu zi (joacă de copii, iubirea fericită sau neîmpărtăşită a unor tineri, viaţa câmpenească).

George Coşbuc s-a născut în satul Hordou, în anul 1866, şi, ca poet, ne-a lăsat moştenire creaţii lirice de o deosebită valoare şi frumuseţe, dintre care amintim doar: Nunta Zamfirei, Moartea lui Fulger, Vara, Iarna pe uliţă, Mama, Doina, La oglindă, Subţirica din vecini, Noi vrem pământ!, Lupta vieţii etc.

Satul din poezia lui Coşbuc adună într-o lume aparte simplitatea şi frumuseţea pură, care sunt acolo mereu, aproape indiferente de anotimp sau moment al zilei.

Şi e linişte pe dealuri / Ca-ntr-o mănăstire arsă
Dorm şi-arinii de pe maluri / Şi căldura valuri-valuri
Se revarsă.(„În miezul verii“)

Aproape întotdeauna elementele din natură sunt cele care vestesc prezenţa apropiată a oamenilor şi chiar sentimentele acestora, ca atunci când este pregătită o scenă pentru jocul unor actori.

În vaduri ape repezi curg / Şi vuiet dau în cale
Iar plopi în umedul amurg doinesc eterna jale.
Pe malul apei se-mpletesc cărări ce duc la moară
Acolo, mamă, te zăresc / Pe tine-ntr-o căscioară. („Mama“)

Însoţiţi de doinele şi de horele lor, oamenii din popor pot să trăiască cu intensitate evenimentele cele mai importante, care le punctează viaţa, dar şi pe cele obişnuite, în acelaşi decor tradiţional şi natural.

Pe deal românul ară / Slăbit de-amar şi frânt
Abia-şi apasă fierul / În umedul pământ.
Tu-l vezi sărman şi tremuri / Să-l mângâi în nevoi.
Şi mergi cu el alături / Cântând pe lângă boi. („Doina“)

În poeziile lui George Coşbuc ceea ce poate să placă mai mult cititorului este însă sentimentul unui dialog permanent şi şăgalnic cu sufletul tânăr al satului, cu iubirea inocentă şi uneori neînţeleasă între tineri.

Ea mergea căpşuni s-adune, / Fragi s-adune,
Eu şedeam pe prag la noi. / Ea, ca şarpele prin foi,
Vine-ncet, pe ochi îmi pune / Mâinile ei mici şi moi,
În ureche-o vorbă-mi spune / Râde lung şi fuge-apoi. („Subţirica din vecini“)

Această fărâmă de dragoste şi veselie surprinsă cu talent şi măiestrie nu poate decât să ofere o încheiere potrivită pentru o scurtă întâlnire cu universului satului românesc din opera lui George Coşbuc.

Dr. Ovidiu Luchian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 7519

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare191d.html-articol=728.htm

La mintea cocoşului

Când, în urmă cu ceva timp, mai pe la început de an, am aflat că în curtea unui gospodar o capră a fătat cinci iezi - de obicei aduce pe lume cel mult trei - m-am apucat, conform unui vechi şi prost obicei, să despic firul în patru. Dacă sunt de sex masculin, mi-am zis, e o treabă. Dar nici pe departe comparabilă cu avantajul de a fi parte femeiască. De ce? Pentru că, se ştie, ţapii - nu e nicio aluzie, nici măcar la bere – nu prea au căutare. Ajunge şi prea ajunge unul singur în bătătură. Unica posibilitate de a obţine ceva câştig de la ei ar fi să-i vânză când sunt încă fragezi, dar nu de lapte, desigur, şi pot fi pregătiţi ca friptură de miel, vezi bine, la masa pascală. Tărăşenia este că, de regulă, drumul până la târg te costă mai scump decât merită osteneala, iar dacă ţi-i iau din poarta casei intermediarii - urâtă specie de bişniţari - îţi oferă un preţ de nimica.

Aşadar, cu cei cinci iezi cucuieţi, uşa mamei descuieţi, de parte bărbătească, ne-am cam lămurit. Din punctul meu de vedere prezintă o afacere şi nu prea, depinde din care parte priveşti paharul şi apreciezi dacă e pe jumătate plin ori pe jumătate gol. Adevărata şi de necontestat lovitură – tun de-a dreptul, mai ceva ca Bordeiul (Parcul Bordei) este atunci când în propoziţie este vorba de căpriţe.

Măi, fraţilor şi cumnaţilor, chiar şi prostul satului ştie că, dintotdeauna, capra a fost – şi mai este încă şi va mai fi multă vreme de aici încolo – vaca săracului. Fără să fie deloc pretenţioasă la mâncare – nu face nazuri nici măcar la scaieţi, uşor de îngrijit – o capră poate da până la, dar şi peste, cinci litri de lapte zilnic. Iar cinci ori cinci fac douăzeci şi cinci. Şi, pe de altă parte, la mintea cocoşului, una e brânza de vacă şi alta cea de la animalul domestic de care tot pomeneam.

Rezultă deci că, dacă a avut parte de fete – căpriţe, gospodarul nostru om s-a făcut. Dacă sunt băieţi – iezi, cum i-o fi norocul. Drept pentru care, deşi Paştele a trecut de mult, iar până la sfintele sărbători ale Crăciunului mai este destulă vreme, închei precum colindătorul: Ţa-ţa-ţa, căpriţă ţa, şi la anul tot aşa! Cât despre caniculă şi temperaturi de infarct, să ne mai lase…

Gogu PINTENOGU'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 550

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oameni de nota... 10 oameni

Omul care sfidează prejudecăţile

Există astăzi, în România, o categorie de oameni care formează adevărata elită a agriculturii. Ei sunt de fapt cei care sfidează legile nescrise, dar premeditate ale falimentării agriculturii autohtone. Din categoria acestor oameni de excepţie face parte şi Mihai Anghel, care, printr-un curaj ce aparţine doar unor oameni aflaţi dincolo de limita percepţiei noastre, a creat în Oltenia un holding agricol ce are ambiţia de a înfrunta vitregiile acestor vremuri.

Autorul acestei sfidări are toate calităţile specifice unui manager previzionar, atribut uman pentru care a fost selectat de noi spre a fi prezentat la rubrica de faţă. În mod paradoxal, el nu este un agricultor de profesie, dar marele lui atu este acela de a se înconjura de profesionişti adevăraţi. Holdingul agricol Comcereal Dolj se întinde pe raza a două judeţe: Dolj şi Olt, unde exploatează peste 25.000 ha, în majoritatea lor aparţinând unor proprietari funciari care le-au arendat. Şi nu oricum, ci în condiţii extrem de profitabile. Cerealcom Dolj achită arendatorilor contravaloarea a 600 kg grâu/ha, pe an, fără ca aceştia să facă cel mai elementar efort pentru întreţinerea stării de producţie a suprafeţelor respective.

Gestionarea celor 25.000 ha cade în competenţa şi răspunderea efectivă a holdingului gestionat de Mihai Anghel. El este cel care stabileşte strategia de dezvoltare a grupului de firme, asumându-şi chiar riscul insuccesului.

Fire vizionară, Mihai Anghel a înţeles că şansa prosperităţii nu stă în perpetuarea actualei structuri vegetale, bazată pe cereale. El a intuit oportunităţile viitorului, reducând din mers, cu 1.000 ha, ponderea culturilor tradiţionale în favoarea rapiţei, pe care a extins-o, într-un singur an, de la 1.000 la 4.000 de hectare.

Expansiunea formidabilă a culturilor care au şi o destinaţie bioenergetică constituie o nouă provocare pentru Mihai Anghel. El este pregătit ca, în momentul în care România va dispune de capacităţile de procesare a biocarburanţilor, să-şi redefinească din mers o structură a culturilor adecvată, fără să abdice însă de la culturile strategice, care asigură securitatea alimentară a naţiunii.

Această decizie este subordonată şi capacităţii instituţiilor administrative de a asigura în special apa necesară irigării suprafeţelor pe care le exploatează. Dacă ele nu vor reuşi acest lucru, atunci grupul de firme Cerealcom Dolj va fi nevoit să se orienteze spre plante rezistente la secetă extremă.

Pentru Mihai Anghel, agricultura nu se reduce doar la sistemul de cultivare a plantelor. El a înţeles, învăţând şi din experienţa fermierilor occidentali, că profitul final nu provine atât din sistemul clasic de cultivare a plantelor, cât din activităţile care măresc substanţial valoarea adăugată în agricultură.

Sistemul de depozitare a produselor agricole este doar una dintre aceste activităţi, să le numim extraagricole. Mihai Anghel se afirmă pur şi simplu, an de an, prin performanţe pur agricole, cum s-ar spune. El şi-a propus, printre altele, să reabiliteze fundamental vechea podgorie regală de la Segarcea. Pentru a reuşi, este obligat să reia totul de la capăt: adică să refacă din temelie plantaţiile lăsate în paragină.

Pentru început, a replantat primele 300 de hectare cu soiurile nobile, care au dat vinurile şi celebrul coniac de Segarcea. Cu sprijinul unor oenologi de excepţie, a refăcut vestita Cramă de la Segarcea, unde realizează în prezent o gamă de şase vinuri, cunoscute sub brandul „Domeniile Regale“. Foarte curând, o să apară şi faimosul coniac de Segarcea, obţinut din soiurile de viţă care vor intra în producţie în următorii ani.

Aceasta este „fişa profesională“ a lui Mihai Anghel. El nu a ţinut neapărat să o prezentăm în paginile revistei noastre, nu atât dintr-o anumită modestie, cât pentru a nu stârni alte invidii şi răbufniri la adresa persoanei sale. Dacă cumva ele vor apărea, înseamnă că România are puţine şanse să revină în elita agriculturii europene.

(I.B., I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 633

□

ª Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Plante de apartament

Orice floare adaugă un plus de culoare şi viaţă încăperii pe care o înnobilează. Florile, cum sunt cele prezentate mai jos, conferă însă şi un plus de eleganţă.

Anthurium

Anthurium (Floarea flamingo sau Paleta pictorului), cultivată multă vreme doar în sere, a fost adaptată şi condiţiilor de apartament. Nu este o plantă greu de îngrijit dacă i se cunosc cerinţele elementare de viaţă. Preferă spaţiile fără curenţi de aer şi cu lumină puternică, indirectă, care îi asigură o înflorire frumoasă. Temperatura nu trebuie să fie prea ridicată pentru că poate determina pălirea frunzelor, estomparea culorilor şi reducerea duratei de înflorire. În schimb, frigul îi întârzie dezvoltarea şi duce la îngălbenirea frunzelor. Iarna, temperatura nu trebuie să scadă sub 10°C.

Atenţie la udare! Ea se face cu apă necalcaroasă, păstrată la temperatura camerei, fără a face excese. Este indicat ca, din când în când, să se pulverizeze sau să se şteargă frunzele şi florile cu un burete umed.

Anthurium creşte sub formă de tufă, cu dimensiuni mai mari ce impun amplasarea ei într-un spaţiu mai larg, fără a o înghesui. Foliajul este bogat, de culoare verde lucios, cu peţiolul lung. Florile apar pe tot timpul anului şi cresc pe un spic alb-gălbui, protejat de o spată decorativă mare, cerată, având diverse culori.

Replantarea se face la fiecare doi ani, spre începutul toamnei. Substratul va fi un amestec acid, format din turbă, pământ de frunze, mraniţă şi nisip. Nu trebuie să vă alarmaţi dacă la început apar frunze îngălbenite – este vorba doar de acomodarea plantei. Anthurium se va fertiliza primăvara şi vara de două ori pe lună, cu îngrăşăminte solubile destinate plantelor acidofile sau cu flori.

Se înmulţeşte primăvara prin separarea tufei sau prin seminţe, dar această metodă este folosită cu precădere de către specialişti. Se va evita folosirea insecticidelor şi nu se vor aplica decât dacă este invadată de dăunători, precum viermii albi (pseudococus), păianjenii sau bacteria Xanthomonas.

Planta este otrăvitoare dacă este consumată şi trebuie avut mare grijă unde o amplasăm, departe de copii sau animale. Când se va muta se vor utiliza mănuşi de protecţie, deoarece există riscul apariţiei unor iritaţii ale pielii.

Hippeastrum (Crinul)

Această plantă, foarte cultivată la noi, este originară din zonele tropicale şi subtropicale din America de Sud şi Centrală. Florile pot fi unicolore sau bicolore, simple sau duble, de la alb la violet. Bulbii sunt acoperiţi de o tunică maronie şi, în funcţie de dimensiunea lor, pot produce 1-2 tulpini florale, fiecare cu câte 2 până la 6 flori. Frunzele sunt liniare, de culoare verde închis, dispuse sub formă de perechi. Fructul care apare după trecerea florii este o capsulă în interiorul căreia se află până la 40 de seminţe.

O particularitate a acestei plante este faptul că iarna intră în repaus – trebuie udată doar atât cât pământul să nu se usuce excesiv. Bulbul crinului este peren, dar pentru a înflori în fiecare an trebuie să i se respecte perioada de repaus. La începutul acestei perioade, crinul îşi pierde frunzele treptat – un semnal ca să rărim udatul.

Camera în care vom păstra planta trebuie să fie luminoasă şi călduroasă – temperatura nu trebuie să scadă sub 16°C. Vara, când soarele este foarte puternic, se recomandă umbrirea plantei pentru a nu apărea arsuri pe frunze. În perioada de vegetaţie, udarea va fi moderată pentru a se evita mucegăirea bulbului. Dacă totuşi mucegaiul îşi face apariţia, trebuie îndepărtată toată porţiunea de bulb afectată – apoi planta va fi ferită de umezeală şi tratată cu un fungicid.

Pământul folosit la plantare trebuie să fie bogat în humus, amestecat cu mraniţă, După plantare se poate şi fertiliza cu un îngrăşământ lichid, bogat în fosfor şi potasiu. Dacă procedaţi aşa, puteţi fi siguri că florile, care apar din decembrie până în mai, vor fi foarte frumoase.

O plantă îngrijită corespunzător produce, pe lângă bulb, alţi bulbi mai mici, care ajung la maturitate după aproximativ doi ani. Înmulţirea la Hippeastrum se face în principal prin separarea bulbilor mai mici şi nu pare a fi o soluţie pentru amatori.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 1556

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare1956.html-articol=480.htm

Piedici în calea laptelui

Reglementarea pieţei laptelui, conform standardelor impuse de Uniunea Europeană, într-o ţară ca România, unde există circa 1,7 milioane de vaci cu lapte şi 1,1 milioane de proprietari, pune probleme deosebite, cu atât mai mult cu cât administrarea cotei laptelui se desfăşoară, sau ar trebui să se desfăşoare, cu stricteţe de la 1 aprilie 2007.

De la Centrul Zonal Moldova, Departamentul de Administrare a Cotei de Lapte Regiunea I Iaşi aflăm că până acum au fost emise toate cele 6.201 decizii pentru cota de livrări către procesatori şi se lucrează la deciziile pentru vânzări directe, care totalizează, în judeţul Iaşi, peste 34.000 de producători.

Alte câteva mii de producători nu au cote: este vorba de cei care au cumpărat animale după 1 aprilie 2006 sau, pur şi simplu, nu au depus la timp cereri. Aceştia, ne spune ing. Gabriel Goldan, directorul unităţii, trebuie să-şi cumpere cota de lapte. Vânzările şi cumpărările de cotă se fac pe baza unui formular special pe care îl eliberează departamentul amintit.

O toleranţă tacită

Teoretic, până când intră în posesia cotei, producătorul nu are voie să livreze laptele unui procesator şi nici să-l vândă pe piaţa liberă. Singura soluţie, continuă domnul director, este ca laptele obţinut să fie prelucrat în gospodărie ca produs tradiţional. Dar, am adăuga noi, trebuie respectate cu stricteţe normele igienico-sanitare, trebuie achiziţionate utilaje care costă scump şi de aceea producătorul îl vinde pe piaţa liberă, riscând amenzi usturătoare.

Şi încă o remarcă: cota de lapte nu poate fi vândută în afara regiunii, în cazul Iaşului, în Regiunea de Dezvoltare Nord-Est.

Există, aşadar, o serie întreagă de formalităţi, la care se adaugă altele, pe care le cere Direcţia Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor Iaşi. „Normele sanitar-veterinare în context european, ne-a spus domnul dr. Nicolae Ivanciu de la DSVSA Iaşi, trebuie să se regăsească în laptele acceptat de procesatori şi care conţine numărul total de germeni, 400 de mii şi maximum 100 de mii celule somatice. Cu toate că aceste informaţii au ajuns la nivelul exploataţiilor, trebuie să vă spun că ele sunt greu de realizat în condiţiile dotării pe care o au cele mai multe dintre gospodăriile ţărăneşti de la noi."

În afară de aceasta, continuă dr. Ivanciu, trebuie să existe un control asupra stării de sănătate a proprietarului şi a familiei sale. Ei trebuie să fie înscrişi la medicul de familie, aşa cum obligatoriu trebuie să existe un control asupra stării de sănătate a animalelor care sunt înregistrate în baza naţională de date şi în Registrul agricol.

De asemenea, pentru a valorifica laptele, respectivul producător trebuie să se înscrie la DSVSA, specificând ce animale are, unde vrea să vândă produsele, traseul pe care se deplasează. Or, spune dr. Ivanciu, în controalele pe care le-am făcut, am întâlnit nu de puţine ori situaţii în care regulile acestea - aş spune de bun simţ - nu sunt respectate. Cei mai mulţi dintre producătorii prinşi, ca să spun aşa, „cu ocaua mică“ invocă motive cum ar fi: „nu am auzit“, „nu mi s-a spus“ etc.

Aşadar, hârtii peste hârtii şi reguli peste reguli, de care, trebuie s-o spunem, dându-le dreptate multora dintre proprietarii de animale, care nu au auzit sau le e greu să se descurce în hăţişul birocratic impus de lege. Şi iată un exemplu: de la fiecare furnizor de lapte trebuie să existe un aviz de expediţie care să arate de unde vine produsul respectiv. Gândiţi-vă ce înseamnă acest lucru într-un sat izolat din Moldova, unde sunt peste 200 de producători!

Sprijinul financiar, doar promisiune

Cât priveşte procesatorii, iată opinia domnului dr. Gh. Piţul, director de marketing la SC Prodmilk Podu Iloaiei, judeţul Iaşi, unitate care procesează 10-12 tone de lapte pe zi. „Preluăm materia primă de la ferme specializate din localităţile Româneşti, Miroslăveşti, Cosmeşti, dar şi de la mulţi producători particulari şi de la aceştia apar probleme. Se ştiu condiţiile în care se desfăşoară mulsul şi de aici calitatea laptelui în cele mai multe din exploataţii.

În măsura în care am putut, i-am sprijinit pe micii producători cu materiale pentru igienă, cu recipienţi pentru stocarea laptelui etc., iar pentru a face procesarea în condiţiile cerute de lege, pasteurizăm şi de două ori laptele pentru a nu avea probleme.

Dar, ceea ce este mai important - a subliniat dl Piţul - este faptul că subvenţiile pe care le primesc producătorii, atunci când la primesc, sunt foarte mici. Aşa stând lucrurile, tot mai mulţi ţărani nu mai cresc vite, mai ales că, iată, procesatorii şi din această parte a ţării primesc oferte de lapte din Ungaria cu preţul de livrare sub cel din România, pentru că, se ştie, în ţara vecină sprijinul pe care îl acordă statul e mult mai consistent.

- În judeţul Iaşi se emit circa 40.000 decizii pentru cota de lapte.
- O birocraţie căreia producătorii nu îi pot face faţă.
- Nereguli în calitatea laptelui.
- Pericolul vine de la laptele mai ieftin din Ungaria.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 754

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare197e.html-articol=1081&editie...

Ce putem prelua din modelul japonez de agricultură?

Întrebarea pare fără sens, dacă luăm în considerare diferenţele în ceea ce priveşte dimensiunea şi structura terenurilor agricole şi cu deosebire practicile agrotehnice. Şi totuşi, agricultura mirifică japoneză poate constitui motive de inspiraţie, cel puţin în privinţa organizării şi calităţii înalte a managementului şi marketingului.

Japonia este o ţară insulară, fiind alcătuită din aproximativ 3.000 de insule, dintre care cele mai mari (de la nord la sud) sunt: Hokkaido, Honshu, Shikoku şi Kyushu, fiind a doua putere economică a lumii, după SUA. Din acest punct de vedere ocupă primul loc în lume în ceea ce priveşte producţia de oţel, industria de construcţie a navelor oceanice şi a autoturismelor, locul 2 în industria de prelucrare a petrolului.

Este una dintre cele mai puternic industrializate ţări din lume, cu un produs intern brut de 4.800 miliarde de dolari. Are o suprafaţă totală de 377.835 kmp. Doar 12% din suprafaţă este teren arabil şi doar 1% este cultivat.

Deşi agricultura contribuie cu doar 1,6% la produsul intern brut, rămâne unul dintre cele mai importante sectoare economice din Japonia în ceea ce priveşte securitatea alimentară şi ca principală sursă de venit pentru aproximativ 18 milioane de locuitori (3 milioane de gospodării din mediul rural).

Principala cultură este orezul, la care se adaugă legume, fructe şi flori ca surse alternative de venit, iar principalele specii de animale crescute sunt taurinele, porcii şi păsările.

Forţa de muncă ocupată în agricultură reprezintă 4,6% din populaţie.

Locul şi rolul cooperativelor agricole

În Japonia există 2 tipuri de cooperative (JA):

1. Cooperative multiscop. Aceste cooperative desfăşoară activităţi multiple: oferă consiliere în agricultură şi probleme ce privesc bunăstarea fermierilor, vânzarea produselor agricole, aprovizionarea cu materiale necesare, servicii de împrumuturi, economii, asigurări şi utilizarea în comun a facilităţilor.
2. Cooperative cu un singur scop. Acestea sunt organizate pe anumite domenii (producţia şi valorificarea legumelor şi fructelor, creşterea vacilor de lapte, sericicultură etc.).

De serviciile cooperativelor beneficiază atât fermierii (membri obişnuiţi), cât şi alte categorii de persoane din mediul rural (membri asociaţi). Membrii asociaţi nu au drept de vot în adunarea generală sau la alegerea conducerii cooperativei.

Membrii obişnuiţi numără între 70% şi 80% din totalul membrilor, dar sunt cooperative în regiunea urbană unde procentul membrilor obişnuiţi este mai mic de 50%.

Pentru a fi membru al unei cooperative, un fermier trebuie să exploateze cel puţin 0,1 ha de teren şi să lucreze cel puţin 90 de zile pe an în fermă. Numărul minim de membri pentru a înfiinţa o cooperativă este de 15.

Asociaţiile care au activităţi legate de agricultură pot obţine calitatea de membru cooperator. Cetăţenii care locuiesc în vecinătatea cooperativei pot deveni membri asociaţi.

Primele cooperative agricole multiscop s-au înfiinţat în 1947, după apariţia Legii cooperativelor agricole. În prezent, în Japonia există peste 800 de cooperative agricole primare. (Va urma)

(I.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 758

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare199a.html-articol=258.htm

Popas de suflet

Mănăstirea Durău

Printre locurile binecuvântate de Dumnezeu, unde omul simte că Raiul a coborât pe pământ, este şi staţiunea Durău, la poalele Muntelui Ceahlău (comuna Ceahlău, judeţul Neamţ). Aici omul îşi află vindecare trupească, revigorare psihică şi mai ales linişte sufletească. Ceahlăul a fost de secole locul unde călugării şi pustnicii din schituri şi peşteri au înălţat rugăciuni lui Dumnezeu. Mănăstirea Durău a rezistat în timp încă de la 1600, când a fost ctitorită de Maica Mariana, fiică de voievod moldovean şi nepoata domnitorului Vasile Lupu.

Prima atestare documentară este din 1779. Până la 1802 a fost mănăstire de maici. Acestea s-au retras şi au întemeiat Mănăstirea Văratec, iar din 1835 până la 1959, când a fost desfiinţată, aici au venit călugări de la Neamţ, Secu şi Hangu, care au revitalizat acest aşezământ monahal. Biserica actuală a fost construită între 1830-1835 prin osârdia unor negustori din Piatra-Neamţ, pe locul vechii biserici din lemn, fiind sfinţită la terminare de Mitropolitul Veniamin Costache.

Catapeteasma de la 1835 este sculptată în lemn de tei, poleită cu aur şi pictată la Constantinopol. Este remarcabilă pictura în ceară a mănăstirii, executată între 1935-1937 de către Nicolae Tonitza şi ucenicii săi. Maica Domnului şi-a revărsat ocrotirea peste lăcaşul închinat ei, ce are hramul Bunei Vestiri, prin icoana sa argintată care datează din secolul al XVIII-lea ce este făcătoare de minuni.

Vitregiile vremii s-au abătut şi peste această mănăstire, astfel că în 1974, la înfiinţarea Staţiunii Durău, terenurile i-au fost luate, clădirile anexe şi casele călugărilor au fost dărâmate şi înlocuite cu vile turistice. Mănăstirea a devenit biserică de parohie, pentru ca abia după 1991 să redevină schit de călugări. Din 1992 este mănăstire de obşte pentru 28 de maici, de care ţine şi schitul aflat în construcţie, închinat Sfintei Teodora de la Sihla (tot în comuna Ceahlău).

Frumoasa biserică albă, cu trei turle, vă aşteaptă să-i treceţi pragul şi să reveniţi încântaţi, aşa cum au făcut numeroase personalităţi politice, literare şi culturale, precum Emil Gârleanu, Alexandru Vlahuţă, Barbu Delavrancea, I.L.Caragiale, Aurel Băeşu, Mihail Sadoveanu, Gheorghe Panu.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 559

˚Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare19a3.html-articol=875.htm

Expoziţie de obiecte şi podoabe de cult > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulExpoziţie de obiecte şi podoabe de cult

Muzeul sătesc din comuna Sângeru-Prahova găzduieşte, din 21 septembrie a.c., o insolită expoziţie de obiecte şi podoabe de cult, exponate care aparţin patrimoniului Muzeului Judeţean de Istorie şi Arheologie Prahova. Expoziţia a fost organizată cu ocazia Zilelor Europene ale Patrimoniului (ZET) şi va rămâne deschisă timp de două luni, după care va fi prezentată în alte muzee săteşti din judeţ.

„Încă din ziua vernisajului, onorată de autorităţile judeţene şi locale, de mass-media, expoziţia se bucură de un larg şi viu interes din partea sătenilor din comuna Sângeru şi din împrejurimi, care îi calcă, în număr mare, pragul“, ne-a declarat muzeograful Gabriela Nicolau.

(C.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 634

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare19fd.html-articol=192.htm

Quality Crops – un brand în plină ascensiune

Valentino

• hibrid semitardiv, cu o perioadă de vegetaţie de 105-115 zile;
• este foarte productiv, potenţialul său genetic fiind de până la 5 t/ha;
• posedă o foarte bună rezistenţă la frângere şi cădere;
• foarte tolerant la secetă şi la temperaturi înalte;
• total rezistent la mană, rugină şi lupoaie (rasele A, B, C şi D), precum şi la molia florii-soarelui;
• toleranţă la Phomopsis sp., Sclerotinia sclerotiorum (atac la rădăcină şi colet) şi Alternaria sp.

Caracteristici morfologice:

• talie mijlocie-înaltă (165-185 cm);
• capitulul este mijlociu-mare (diametru: 20-25 cm), subţire, bine acoperit cu seminţe, centru sec-mic, înclinat după polenizare;
• gradul de autofertilitate este ridicat, polenizarea fiind foarte bună, chiar în condiţii meteo neprielnice la înflorit sau în lipsa albinelor. Atracţia albinelor este produsă de abundenţa de polen şi nectar din timpul înfloritului;
• sămânţa este de mărime mijlocie, de culoare neagră, cu dungi subţiri de culoare gri; ulei în sămânţă 48-50%;
• densitatea plantelor la recoltare trebuie să fie de 48-50.000 pl./ha.

Zoltan

• hibrid simplu, semitimpuriu, a cărei perioadă de vegetaţie este de 103-112 zile;
• potenţial genetic mare, ce poate atinge 4,8 t/ha;
• rezistent la frângere şi cădere;
• foarte bună toleranţă la secetă (sol şi aer);
• rezistenţă genetică totală la mană, rugină, lupoaie, precum şi la molia florii-soarelui;
• este tolerant la Phomopsis sp., Sclerotinia sclerotiorum (colet şi tulpină) şi Alternaria sp.

Caracteristici morfologice:

• talie mijlocie-înaltă (170-190 cm);
• capitulul este mijlociu-mare (diametru: 21-26 cm), subţire, plan, bine acoperit cu seminţe. După polenizare, poziţia capitulului este uşor înclinată;
• grad foarte mare de autofertilitate, iar atracţia albinelor este produsă atât de coloritul florilor ligulate, cât şi de secreţia abundentă de nectar şi polen;
• sămânţa este mijlocie-mare, de culoare neagră; ulei în sămânţă 48-51%. Stratul protector este foarte bine dezvoltat;
• plasticitate ecologică deosebită;

- densitatea plantelor la recoltare trebuie să fie de 50-50.000 pl./ha.

Arpad

- hibrid simplu, timpuriu, a cărei perioadă de vegetaţie este de 98-103 zile;
- productiv, potenţialul său genetic fiind de 3,8 t/ha;
- rezistenţă bună la frângere şi cădere, având un sistem radicular foarte bine dezvoltat;
- toleranţă la condiţii de stres;
- posedă rezistenţă totală la mană, rugină, lupoaie, precum şi molia florii-soarelui. Este tolerant la Sclerotinia sclerotiorum, Phomopsis sp., Alternaria şi Macrophomina sp.

Caracteristici morfologice:

- plantele sunt de înălţime medie (155-170 cm);
- capitulul este mijlociu (diametru: 19-24 cm), bine acoperit cu seminţe, centru sec-mic, înclinat după polenizare;
- gradul de autofertilitate este ridicat, iar albinele sunt atrase la înflorit de secreţia abundentă de polen şi nectar;
- sămânţa este de mărime mijlocie, de culoare neagră. Are un strat protector foarte proeminent; ulei în sămânţă 48-51%.
- se poate cultiva cu rezultate foarte bune în toate zonele ţării, inclusiv în zonele puternic infestate cu lupoaie şi răspunde foarte bine condiţiilor de agricultură intensivă.
- densitatea plantelor la recoltare: 55.000 pl./ha.

Hibrizi noi

- cei doi hibrizi semitardivi – Anna PR şi Oxana –, pe care îi propunem spre comercializare pentru prima dată şi în exclusivitate în ţara noastră în sezonul următor, prezintă un set de caractere deosebite, printre care cele mai importante sunt:
- potenţial genetic de producţie de peste 4 t;
- ulei în seminţe 48-51%;
- rezistenţă totală la mană şi lupoaie (rasele A, B, C, D şi E);
- toleranţă la condiţii de stres;
- grad mare de autofertilitate;
- rezistenţă la frângere şi cădere;
- răspund bine la condiţii de agricultură intensivă.

Fiind total rezistenţi la atacul de lupoaie, se pot cultiva în toate zonele favorabile florii-soarelui din ţară, dar în special în cele infestate cu lupoaie.

Densitatea plantelor la recoltare: 48-50.000 pl./ha.

Câtă plăcere îmi face să scriu ori să povestesc despre oameni care au reuşit mai cu seamă în domeniul meu de suflet, agricultura, şi cât mă doare când asta nu se întâmplă! Sunt multe exemple în care calitatea umană, profesionalismul, dar şi spiritul întreprinzător au dat roade sau prefigurează o „recoltă“ bogată.

Unul dintre acestea este tocmai firma la care, iată, mă refer de această dată: QUALITY CROPS. Şi cred că nu greşesc şi nici nu exagerez când spun că este de-acum un brand ce se află în plină ascensiune. Fără îndoială, succesul se datorează conducerii firmei, o echipă alcătuită din profesionişti şi buni manageri (Manuel Coronado, director general; Nicolae Pârvu, director executiv, Alina Volintiru, director de marketing;

Dumitru Antonescu, director de producţie şi alţii), dar şi relaţiei acestora cu fermierii români. În mai puţin trei ani, firma a reuşit să se impună în mediul de afaceri din agricultura românească, în primul rând prin hibrizii de floarea-soarelui creaţi de unul dintre cele mai importante institute de cercetare agricolă din lume, cel de la NOVI SAD – Serbia. Nu întâmplător aceşti hibrizi – Valentino, Arpad, Zoltan, Anna PR şi Oxana – au pătruns atât de bine în arealele de cultură din România, ocupând în 2006 peste 100.000 de hectare.

Novi Sad-ul agricol

Nu o să prezint oraşul în sine, despre care cei mai mulţi ştiu câte ceva din timpul „confruntărilor“ cu forţele aliate care, în nebunia lor, au recurs până la a-i felicita pe sârbi de Sfintele Paşti cu... bombe. Dar asta este o altă poveste, ce-i drept tristă, de care n-aş fi vrut să-mi amintesc. Am să spun însă câte ceva despre Institutul de Cercetări Agricole de acolo pe care am avut prilejul să-l vizitez şi care, trebuie să recunosc, m-a impresionat prin anvergura, numeroasele şi vastele cercetări întreprinse.

Istoria sa a început în urmă cu 78 de ani – o mică staţiune de cercetări. Acum a devenit un important institut ce îşi desfăşoară activitatea pe o suprafaţă de 1.000 hectare. Statul nu alocă de la buget mai mult de 5% din necesarul de cheltuieli pentru cercetare-dezvoltare, cea mai mare parte fiind susţinută din surse proprii, obţinute prin valorificarea de sământă din categorii biologice superioare – soiuri şi hibrizi de mare valoare genetică şi plasticitate ecologică – în ţară şi în aproape 30 de state din Europa, Asia, Africa, SUA, America de Sud şi Australia.

Printre cele mai mari cultivatoare de floarea-soarelui marca Novi Sad se află Ucraina – peste 7.000 de hectare –, apoi România, Ungaria, Spania, SUA, Turcia, Iran, Irak, Italia, Germania, Zambia etc. Astfel, cifra de afaceri a depăşit 30 milioane de euro anual (nu 30 mii de euro, cum dintr-o eroare tipografică a apărut în unul din numerele revistei noastre), sumă din care o bună parte este destinată cercetării, domeniu în care îşi desfăşoară activitatea peste 70 de cercetători, laboranţi şi alţi lucrători.

Baza materială o constituie câmpurile experimentale şi laboratoarele dotate cu aparatură de ultimă generaţie. Printre preocupările institutului se află şi crearea de soiuri şi hibrizi din speciile: porumb, soia, apoi legume şi plante furajere, institutul fiind organizat în cinci departamente, toate având rezultate deosebite în activitatea de cercetare. Nu întâmplător are în prezent peste 1.000 de soiuri şi hibrizi înregistraţi în lista oficială în UE, dar şi în afara acesteia, din care 70 hibrizi de floarea-soarelui. Asta demonstrează marea plasticitate ecologică a materialului genetic aflat aici, ceea ce a făcut ca numai în Europa şi Asia să fie cultivate cu aceşti hibrizi peste 2 milioane de hectare, din care 500 mii de hectare cu hibridul Valentino.

Exclusivitate în România

Revenind în ţară şi la firma la care ne referim, căreia Institutul de la Novi Sad i-a acordat exclusivitate pentru valorificarea şi multiplicarea unor hibrizi de floarea-soarelui şi prioritate pentru extinderea în cultură a unor soiuri de soia, plante furajere, legume şi hibrizi de porumb, trebuie să spun că, deşi este o societate tânără, Quality Crops a demonstrat în cei aproape trei ani de activitate preocuparea sa deosebită pentru a pune la dispoziţia fermierilor produse care să satisfacă cele mai exigente cerinţe. Rezultatul?

Creşterea an de an a suprafeţelor cultivate cu floarea-soarelui, mai ales cu hibrizii Valentino, Arpad şi Zoltan, ale căror rezultate au fost de excepţie, datorită calităţilor lor: rezistenţă la frângere şi cădere, la stresul termohidric, la boli şi dăunători, plasticitate ecologică deosebită.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 1694

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare1a19.html-articol=928.htm

Thon-Samson, frumuseţe şi prosperitate

Localităţile Thon şi Samson au fost mult timp separate, aşa cum demonstrează vechile hărţi, cu seniori şi parohii diferite. Astăzi această distincţie s-a pierdut, cel puţin din punct de vedere urbanistic şi patrimonial. Thon-Samson este unul dintre cele mai frumoase sate ale Valoniei… sau cel puţin aşa spun cei care locuiesc aici sau care l-au vizitat.

Având una dintre cele mai abrupte pante din Belgia, Thon-Samson se află pe valea râului Samson ce se întinde înspre nord, formând o vale închisă, străpunsă de grote şi de caverne. La doar şaisprezece kilometri, se varsă în râul Meuse ce udă cu apele sale câmpiile de aici. Pe promontoriul ce domină drumul spre Gramptine se află vestigiile unei fortăreţe romane din secolul al IV-lea. Deşi considerată de necucerit, astăzi a mai rămas intact din toată construcţia doar turnul Lapidon.

Frumuseţea locului e oferită şi de casele frumoase, ce păstrează încă aerul de odinioară, poate şi datorită faptului că sunt ridicate din piatră calcaroasă, extrasă din cariera de la Thon.

Două clădiri impunătoare par a veghea asupra acestui sat. Una este biserica Saint-Rémi, datând din 1780, ridicată în stil clasic, cu decoruri sobre, care se remarcă datorită pilaştrilor cu modele florale şi conuri de pin. Naosul din cărămidă ce a fost mărit în 1892 se termină în zona din biserică unde stau coriştii, în formă semicirculară. În interiorul bisericii, plafoanele stucate sunt de o frumuseţe rar întâlnită.

Cealaltă clădire de referinţă este un castel, aflat chiar în faţa bisericii, veche reşedinţă a unei segniorii din secolul al XIV-lea. Castelul a început să fie mărit din secolele al XVI-lea şi al XVII-lea cu un donjon medieval, iar în partea sudică cu o fermă.

Considerat unul dintre cele mai frumoase sate ale Valoniei şi implicit ale Belgiei, locuitorii au înţeles că această calificare implică şi o mare responsabilitate. Astfel, respectând planurile urbanistice, au înfrumuseţat faţadele clădirilor, porţile şi s-au implicat activ în viaţa comunităţii. Thon-Samson, în ciuda impozantelor vestigii ale trecutului, este un sat extrem de viu, cunoscut în toată regiunea şi pentru artizanii săi, dar şi pentru cele două fanfare regale.

Brânza de Samson

La începutul anilor ’80, în clipa în care marilor producători li s-au impus cote de producţie, le-a venit ideea să folosească laptele fermentat din numeroasele exploataţii. Astfel, micii producători au fost determinaţi să facă ei înşişi brânză de vacă sau de capră. Astăzi, fabrica de brânză de la Samson foloseşte tehnica de fabricaţie cea mai modernă, iar igiena este strict păstrată.

Vinurile de fructe, sucul vieţii

Încărcat de soare, vinul produs de Jacques Lambert de ani buni are ba gust de fragă, ba de banane, ba de rubarbă. Dar în primul rând are gustul pasiunii muncii bine făcute.

Această pasiune, ca viermele într-un fruct, l-a ros şi l-a făcut să muncească fără oprire. Astfel, nu a putut să stea cu mâinile în sân şi să lase fructele să se piardă şi a făcut vin din ele, unul dintre cele mai bune. Cunoscătorii sunt invitaţi zilnic la o degustare, dacă nu mă cred pe cuvânt.

Rose-Marie Warzee, artă şi interpretare

Născută în 1959, a trăit toată viaţa în Africa şi Belgia. Din 1981 îşi expune pânzele în ulei în mai toate ţările lumii. Dacă ajungeţi în Thon-Samson sunteţi invitaţi să treceţi pragul atelierului său personal, ale cărui uşi sunt deschise tuturor.

Dar dacă tot aţi ajuns până aici ar mai trebui să vedeţi şi câteva frumuseţi din împrejurimi: grota Scladina, pe malul drept al râului Meuse, în satul Sclayn, Rezervaţia Naturală de la Sclaigneaux, din satul Seilles, sau Muzeul de Ceramică din Vieil Andenne.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 546

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Agricultura biologică şi încrederea consumatorilor

Certificarea, etichetarea şi sistemele de control

Un produs „bio“ presupune neutilizarea pesticidelor şi se bazează pe reciclare, rotaţia culturilor, interzicerea organismelor modificate genetic (OMG), a hormonilor şi antibioticelor în creşterea animalelor.

Reprezentând 3,6% din suprafaţa agricolă a Uniunii Europene, cu o creştere de 30% pe an, agricultura biologică este unul din cele mai dinamice sectoare din agricultura UE; cu toate acestea, în unele state membre estice este nevoie încă de dezvoltarea acestui potenţial.

Comisia Europeană a prezentat în 2004 o comunicare intitulată „Planul de acţiune european în materie de alimentaţie şi agricultură biologice“, care a fixat 21 de zone de acţiune desemnate să faciliteze dezvoltarea sectorului. În acest text, Comisia recunoaşte pentru prima dată că agricultura biologică joacă un rol important în atingerea obiectivelor noii politici agricole comune (PAC) şi sprijină abordarea bazată pe cerere pentru stimularea agriculturii biologice.

Comisia sugerează revizuirea legislaţiei UE existente pentru expunerea mai clară a principiilor şi obiectivelor agriculturii biologice, pentru depăşirea disfuncţiilor pieţei interne, completarea şi îmbunătăţirea standardelor şi eficientizarea importurilor.

Comisia pentru agricultură a Parlamentului European (PE) a votat un raport privind agricultura biologică. Raportul, redactat de deputata franceză Marie-Hélène Aubert (Verzi), spune că „cererea consumatorilor continuă să crească şi este acoperită din ce în ce mai mult de produse importate, care pun probleme noi în privinţa certificării şi etichetării“.

Principala controversă a fost legată de etichetarea „produselor biologice“. Pentru PE, „produsele biologice“ nu ar trebui să conţină organisme modificate genetic. Legile actuale însă permit etichetarea produselor drept biologice, chiar dacă acestea conţin 0,9% organisme modificate genetic (marja accidentală permisă). Unele ţări cer reducerea acestei marje la 0,2%. Pentru doamna Aubert însă, ceea ce contează nu este marja accidentală, ci luarea de măsuri de către statele membre pentru evitarea contaminării accidentale.

Principalele recomandări ale raportului Aubert sunt:

- organismele modificate genetic sau produsele obţinute din acestea nu pot fi folosite în producţia biologică şi nici în medicina veterinară;
- folosirea logo-ului european pe produsele alimentare ce conţin 95% materie primă „bio“ şi folosirea referinţei „UE-biologic“ sunt obligatorii; rămâne posibilă şi folosirea altor logo-uri;
- consolidarea etichetării pentru a preveni neregularităţi la cumpărare şi import;
- operatorii din ţările terţe trebuie să prezinte un certificat eliberat de o autoritate comunitară; PE doreşte extinderea acestei reguli la restaurante, cantine, produse din lână, uleiuri esenţiale;

- regulamentul ar trebui să urmeze procedura de codecizie, deoarece acoperă producţia şi distribuirea de produse alimentare pe piaţa internă.

În urma votului, raportorul Aubert a spus: „În contextul creşterii cererii pentru produsele biologice şi al creşterii ofertei, trebuie să garantăm pentru consumatori siguranţa produselor. [...] Avem nevoie de reguli de etichetare care să asigure informarea consumatorului în legătură cu locul de provenienţă al produsului şi standardele de calitate a procesului de producţie. [...] În garantarea siguranţei consumatorului, sunt limite care nu trebuie depăşite: excluderea clară a organismelor modificate genetic şi a substanţelor sintetice (ca pesticidele) şi interzicerea fermelor «împărţite» într-o parte convenţională şi una biologică“.

Raportul Aubert va fi dezbătut în plen la sfârşitul acestei luni. Deoarece votul în comisie a fost strâns asupra multor părţi ale textului, pot apărea schimbări şi în sesiune. Miniştrii agriculturii din cele 27 de state membre vor avea cuvântul final asupra acestui subiect în iunie.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 598

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare1a6a.html-articol=62.htm

Capriciile vremii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCapriciile vremii

Deşi din punct de vedere calendaristic este iarnă, soarele strălucitor şi vremea mult prea caldă nu sunt văzute cu ochi buni de cei care încă mai cred că toate pe lumea asta au rostul lor şi că schimbările care intervin în mersul firesc al lucrurilor atrag după sine dereglări care, în cazul de faţă, ne pot afecta pe noi, dar şi natura înconjurătoare.

Când temperaturile încep să scadă, plantele din grădina noastră trec la starea de rapaus, care pentru ele reprezintă un fel de călire pentru anul care urmează. Neaşteptatele semne de desprimăvărare pot duce la intrarea în vegetaţie a plantelor, fapt pentru care ele ar putea deveni foarte vulnerabile în faţa posibilelor geruri de mai târziu. Putem lua ca exemplu alunul şi salcia căprească, plante care în multe zone au înflorit şi ai căror muguri ar putea degera în cazul în care temperaturile vor scădea. Lipsa zăpezii este, de asemenea, un motiv de îngrijorare, ea fiind o importantă sursă de acumulare a apei în sol.

Totuşi, aceste aşa-numite ferestre de iarnă, caracteristice începutului primăverii mai degrabă, sunt perioade în care se pot efectua anumite lucrări importante în grădină:

- profitând de faptul că nu este zăpadă, este bine ca frunzele şi ramurile provenite de la arbori, arbuşti sau pomi despre care se ştie că au fost bolnavi să fie adunate şi apoi arse sau îngropate (în cazul în care nu au fost strânse din toamnă);
- frunzele sănătoase de pe jos pot fi depozitate într-un colţ al grădinii pentru compostare, proces în urma căruia va rezulta un valoros îngrăşământ organic, aşa-numitul pământ de frunze;
- tot în cazul în care nu s-au efectuat din toamnă, în zona de acţiune a rădăcinilor plantei se pot face fertilizări cu gunoi de grajd bine fermentat;
- dacă în jurul plantei nu s-a făcut afânarea sau săparea superficială a solului, această lucrare poate fi efectuată acum cu scopul favorizării menţinerii umidităţii în sol;
- în aceste perioade pot fi începute tăierile la arbuştii ornamentali, dar şi fructiferi, mai ales când suprafeţele cu aceste culturi sunt mari şi nu pot fi terminate până când plantele intră în vegetaţie; se va evita însă tăierea piersicului şi caisului, în special în zonele unde există riscul apariţiei gerurilor.

Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 680
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare1afc.html-articol=471.htm

Breviar juridic > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic

Ordinul nr. 63, din 7 martie 2007, privind aprobarea Normei sanitare veterinare care stabileşte reguli de sănătate animală ce reglementează producţia, prelucrarea, distribuţia şi introducerea produselor de origine animală destinată pentru consumul uman.
(MO al României, Partea I, nr. 233, din 4 aprilie 2007)
Ordinul nr. 261, din 28 martie 2007, pentru modificarea şi completarea Ordinului MAPDR nr. 564/2006, privind aprobarea normelor de cheltuieli finanţate de la Bugetul de Stat, prin bugetul MAPDR, pentru întreţinerea cabalinelor din categoria Herghelia Naţională.
(MO al României, Partea I, nr. 232, din 4 aprilie 2007)
Ordinul nr. 237, din 23 martie 2007, privind prohibiţia pescuitului în anul 2007.
(MO al României, Partea I, nr. 238, din 5 aprilie 2007)
Ordinul nr. 219, din 21 martie 2007, pentru aprobarea regulilor privind înregistrarea operatorilor în agricultura ecologică.
(MO al României, Partea I, nr. 238, din 5 aprilie 2007)
Important de reţinut este textul art. 2(1) din ordin, potrivit căruia, în fiecare an, până la data de 1 iunie operatorii au obligaţia de a-şi înregistra activitatea la MAPDR, prin compartimentul de specialitate, prin completarea fişelor de înregistrare prezentate în Anexele 1-7, care fac parte integrată din acest ordin.
Legea nr. 84, din 2 aprilie 2007, pentru aprobarea OUG nr. 85/2006, privind stabilirea modalităţilor de evaluare a pagubelor produse vegetaţiei forestiere din păduri şi din afara acestora.
(MO al României, Partea I, nr. 240, din 6 aprilie 2007)
Prezentarea în rubrica Curier juridic.
Ordinul nr. 85/2007, pentru aprobarea instrucţiunilor din 23 martie 2007, privind organizarea şi desfăşurarea activităţii de control oficial în unităţile de prelucrare, procesare, depozitare, transport, valorificare şi comercializare a produselor şi subproduselor de origine nonanimală.
(MO al României, Partea I, nr. 239, din 6 aprilie 2007)
Ordinul nr. 44, din 23 februarie 2007, privind aprobarea unor acte normative în scopul aplicării directe a unor regulamente comunitare.
(MO al României, Partea I, nr. 241, din 10 aprilie 2007)
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 623

□
° Comentarii
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Drumul regăsirii de sine

17 ianuarie – Sf. Cuvios Antonie cel Mare

Este considerat în lumea creştină drept Patriarhul şi dascălul pustniciei creştineşti, căci din cei 105 ani de viaţă, 85 i-a trăit slujindu-I lui Dumnezeu şi oamenilor în pustiu.

S-a născut în anul 250, într-o familie înstărită de creştini, în satul Come de lângă cetatea Heracleopolis din Egiptul de Sus. A fost educat în spiritul înţelepciunii creştine, fapt care a dat roade atunci când doar la 20 de ani a rămas orfan şi moştenitor al unei mari averi. A urmat îndemnul Mântuitorului din Evanghelia Matei 19.21, şi-a împărţit averea săracilor şi s-a retras în pustie, unde s-a întărit în rugăciune şi iubire de oameni. După 35 de ani de pustnicie, pentru viaţa sa neprihănită şi desăvârşită Dumnezeu l-a înzestrat cu darul vindecărilor şi al înainte-vederii. Pentru aceasta şi pentru exemplul său de vieţuire s-a umplut pustia de monahi pe lângă el.

Avea darul de a vedea pe diavoli; unul dintre ei vrând să-l ispitească, a venit la Sfântul pentru ca acesta să-l întrebe pe Dumnezeu dacă acceptă să-l primească înapoi între îngerii Săi. Răspunsul a fost afirmativ, cu condiţia ca diavolul să strige în pustiu, timp de 3 ani, de câte 100 de ori: „Dumnezeule, mântuieşte-mă pe mine, răutatea cea veche“, „...înşelăciunea cea întunecată“ şi „...urâciunea pustiirii“. Aceasta este dovada că nici măcar pentru diavoli nu ar fi prea greu să se mântuiască dacă ar vrea cu adevărat acest lucru, cu atât mai mult pentru oameni. Atunci când vom sta în faţa Judecătorului, să înţelegem că nu suntem judecaţi că am greşit, căci fără greşeală este doar Dumnezeu, ci pentru că nu am vrut să ne căim!

25 ianuarie - Sfântul Bretanion, episcopul Tomisului

Era de origine capadocian, însă a fost pentru sciţii din Dobrogea un teolog luminat, apărător al dreptei credinţe, arhiereu care a menţinut şi întărit aici învăţătura nealterată a Bisericii Ortodoxe. A fost episcopul Tomisului (Constanţa) şi implicit al Sciţiei (Dacia Pontică) din anul 360, până s-a mutat la Domnul, în 380. Era bărbat destoinic, renumit prin viaţa sa ascetică şi virtuoasă pentru care era respectat şi iubit de sciţi, aşa cum au scris despre el istoricii vremii, Sozomen şi Teodoret, episcopul Cirului.

Când Împăratul Valens (364-378) a venit la Tomis în 369 şi a cerut episcopului Bretanion să slujească împreună cu arienii, acesta l-a înfruntat cu îndrăznire pe împărat, rămânând fidel adevăratei credinţe creştine, afirmată şi stabilită la Sinodul I ecumenic de la Niceea, din 325 (împotriva ereziilor lui Arie). Aceeaşi înfruntare a avut-o împăratul şi în Cezareea Capadociei în 379 din partea Sf. Vasile cel Mare, bun prieten şi părinte duhovnicesc al Sf. Bretanion.

A încurajat mult viaţa ascetică şi mai ales pe sihaştrii din peşteri şi bisericuţe rupestre, în timpul său existând în eparhia Tomisului aşezări monahale renumite. A fost primul îndrumător important al tinerilor Ioan Casian şi Gherman, care au devenit apoi mari teologi, Biserica cinstindu-i ca sfinţi la 29 februarie.

A înălţat o bazilică pe cripta cu moaştele celor patru martiri de la Niculiţel şi a contribuit la mutarea moaştelor Sf.

Mucenic Sava Gotul din Dacia, martirizat de goţi în 372, în patria sa de origine, Cezareea Capadociei. Este considerat autorul „Scrisorii Bisericii Goţiei către Biserica Capadociei“, scrisoare care a însoţit moaştele Sf. Sava.
30 ianuarie - Sfinţii Trei Ierarhi:
Vasile cel Mare, Grigore Teologul şi Ioan Gură de Aur.
Împreuna prăznuire a acestor trei mari ierarhi se face din 1081, fiind rânduită de arhiereul Ioan Evhaitul, din cauza neînţelerilor iscate între creştinii ce se împărţiseră în: vasilieni, ioanieni şi grigorieni, în funcţie de sfântul pe care-l apreciau mai mult dintre cei trei. Vasilienii îi afirmau întâietatea Sf. Vasile (330-379), apreciindu-i firea hotărâtă, virtuozitatea faptelor ce-l apropiau de îngeri, asprimea şi împotrivirea faţă de păcat.
Ioan Gură de Aur (344-407) era iubit pentru firea sa blândă şi îngăduitoare, pentru învăţătura sa pe înţelesul oamenilor şi înduplecarea la pocăinţă a oamenilor prin dulceaţa graiului.
Gregorienii considerau că Sf. Grigore de Nazianz (328-389) îi întrecuse pe toţi prin înălţimea cuvântărilor şi a scrierilor sale pentru care a fost numit Teologul, adică „cuvântătorul de Dumnezeu“ şi prin strălucirea vieţuirii şi a tuturor virtuţilor.
Din pricina acestei împărţiri a creştinilor, Sfinţii s-au arătat împreună arhiereului - aievea, nu în vis - mărturisind că între ei nu este nicio împotrivire ori vrajbă, în faţa lui Dumnezeu fiind împreună slujitori. Şi-au manifestat dorinţa ca oamenii să nu se mai certe din pricina lor, căci nevoinţa lor a fost „să împace lumea şi să o aducă la unire“, îndemnaţi fiind de Duhul Sfânt să scrie învăţături pentru mântuirea oamenilor.
Narcisa Dohanov
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 663
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Creşterea iepurilor de casă, o afacere profitabilă

Domnul Paul Nemţuc este cântăreţ la una dintre bisericile din Botoşani, dar şi un veritabil crescător de iepuri de casă.

„După mine, îmi spunea domnul Paul, creşterea iepurilor de casă este foarte profitabilă, pentru că nu necesită investiţii mari şi nici eforturi deosebite.

Carnea de iepure este dietetică, cu calităţi gustative deosebite, fiind recomandată şi în hrana bolnavilor, copiilor şi bătrânilor. De asemenea, poate fi folosită şi la fabricarea mezelurilor de calitate superioară. Prin fierbere, prăjire sau la grătar rămâne cu un gust excelent de culoare albă, spre deosebire de cea provenită de la iepurele de câmp, care este roşie. Randamentul la iepurii de casă este foarte ridicat, ajungând până la 65%.

Precocitatea iepurilor de casă este însemnată, ei având un ritm intens de creştere.

Greutatea de la naştere şi-o măresc, la diferite vârste, astfel: la o lună de 13 ori, la 2 luni de 30 de ori, la 3 luni de 47 de ori, la 4 luni de 65 de ori, la 5 luni de 81 de ori, la 6 luni de 90 de ori.

Specia are o prolificitate foarte mare, o iepuroaică dând naştere la 13-14 pui, de 2-3 ori pe an.

Tocmai aceste avantaje m-au determinat ca, împreună cu soţia, să înfiinţăm o crescătorie de iepuri, cu rasele Neozeelandezul Alb şi Roşu, Pestriţul German, Waissgran şi Rex în trei culori, în valoare totală de 4.000 lei.

Hrana lor compusă din morcovi, varză, lucernă, porumb, ovăz, grâu am mai suplimentat-o cu un furaj granulat, în care sunt introduse toate vitaminele necesare. Furajul granulat are unele avantaje: reduce risipa şi combate consumul selectiv, are un conţinut redus de praf, factor care afectează căile respiratorii ale iepurilor etc.

Consumul de furaje la iepuri începe la vârsta de 17-18 zile, creşte rapid, apoi încetineşte către 9 săptămâni şi se diminuează la 15 săptămâni.

În acest timp, le-am asigurat un microclimat corespunzător, dezinfectând permanent, ţinând cont că iepurele de casă este foarte sensibil la tot ceea ce se întâmplă în jur. Apa trebuie să fie curată şi nu prea rece, deoarece determină tulburări digestive.

Investiţia pe care am făcut-o s-a amortizat în primele luni ale acestui an, vânzările „mergând“ neaşteptat de bine. Am avut clienţi din Iaşi, Bacău, Dorohoi, dar mai ales din Botoşani, unde începe să crească tot mai mult interesul pentru această activitate deosebit de rentabilă după părerea mea, pe care o recomand cu căldură tuturor celor care doresc să facă ceva palpabil pentru ei şi familiile lor.

OJCA Botoşani

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 20329

1. plavicheanu -- (25-November-2009)-am citit mai sus si vreau sa stiu unde este piata de desfacere la iepuri
-daca ma hotarasc sa ma apuc de afacerea asta unde se vand,cum se procedeaza
-sau un nr de telefon pentru a cere mai multe informatii

2. cata -- (3-December-2009)buna!am si eu o intrebare.Aveti unde sa vindeti carnea sau iepuri..exista piata de desfacere?.
se merita sa i cresti? poti sa i vinzi usor..
multumesc

3. Valentina -- (8-December-2009)In cursul lunii ianuarie veti gasi in revista un material complet referitor la acest subiect, in care veti primi raspuns la mare parte din intrebarile puse. Vom incerca sa aflam si un numar de telefon de contact. Redactia

4. Marcela -- (17-December-2009)Ma intereseaza aceasta afacere dar vreau piata de desfacere,pot sa-i vand usor?Vreau un nr. de telefon sau o adresa de email,o persoana de contact.Vreau sa iau legatura cu acest domn Paul Nemtuc,pentru a primi mai multe informatii despre cresterea iepurilor si de unde pot cumpara aceasta rasa de iepuri de casa pentru inceput.

5. Haidau -- (10-January-2010)Ma intereseaza aceasta afacere ca o afacere de familie,dispunem de loc,furaje dar as dori o consiliere sincera de la dl.Paul Nemtuc sau un nr.de telefon,adresa de email.Astept si va multumesc .

6. nelu -- (13-January-2010)Am tot ce trebuie pentru o ferma de iepuri. Unde gasesc piata de desfacere? Va rog ,un nr. de telefon.Va multumesc!

7. Gia Surdu -- (16-January-2010)ne-ati promis in ianuarie un material complet referitor la pietele de desfacere pentru iepuri de crescatorie, dar din pacate in ambele numere nu a aparut nimic; mai asteptam, nu-i asa?

8. paun Alexandra -- (21-February-2010)ma intereseaza aceasta afacere cu iepuri.Doresc mai multe informati despre cresterea iepurilor si de unde pot cumpara aceasta rasa de iepuri de casa. Astept raspuns va multumesc!

9. catalin -- (9-March-2010)Buna,sunt interesat de acest proiect de mai multa vreme,aceasi intrebare o am si eu ca toti ceilalti exista o piata de desfacere?? am siguranta ca imi pot vinde produsu? exista un colaborator ? vreau sa-mi dati si mie un raspuns....multumesc

10. nicolae -- (15-March-2010)Buna, sunt interesat de aceasta afacere, dar doresc un nr tel. pt a colabora, in a-mi aduce iepurii, mancarea(macar o parte), eu detin spatiu, custi etc.Exista o piata de desfacere? ce aprobari am nevoie, sunt greu de obtinut aceste aprobari? Mai merge aceasta afacere in 2010?Va rog,astept si eu un raspuns ....urgent....multumesc!

11. catalin -- (22-March-2010)Buna ziua.
Sunt interesat de cresterea iepurilor si as dori mai multe informatii care credeti ca imi sunt necesare la inceput.
Va multumesc si astept un raspuns de la dvs.

12. cristina susanu -- (8-April-2010)Dk cineva a pornit de la 0 va rog sa-mi spuna si mie pe ce suprafata a inceput ,cu cate familii de iepuri....date tehnice daca a avut custi suprapuse(cate) si ce structura au avut fam masculi/nr femele.multumesc anticipat

13. alexandru -- (12-April-2010)daca este posibil as dori sa aflu care sunt banii necesari pentru aceasta afacere

14. claudiu -- (15-July-2010)sunt interesat cum pot sa ma apuc de o mica afacere cu iepurii vreau sa stiu care sunt primi pasii ast raspuns va multimesc

15. Claudiu -- (27-September-2010)Ma intereseaza aceasta afacere dar vreau piata de desfacere,pot sa-i vand usor?Vreau un nr. de telefon sau o adresa de email,o persoana de contact.
Va multumesc

16. N. ELENA -- (17-November-2010)Ma intereseaza aceasta afacere.
Vreau un nr. de telefon sau o adresa de email,o persoana de contact(dl Paul Nemtuc).
Din judetul Ialomita este cineva care a demarat afacerea (pentru o eventuala colaborare/sprijin) ?
Va multumesc !

17. george -- (11-December-2010)opserv peste tot ca avem un mare apetit indreptat catre cresterea

iepurilor.in urma cu putin timp am inceput si eu sa dezvolt o mica crescatorie care incepe sa prinda contur.ca sfaturi pentru cei ce vor sa inceapa atentie mare la modul in care incepeti investitia.pentru eventuale sfaturi mail.toderascugheorghedorin@gmail.com.
pina atunci fiti atenti ca traiti in rominia si totul depinde de voi si foarte putin de alti.
° 18. mihai -- (4-February-2011)Buna,m-ar interesa si pe mine aceasta afacere cu iepuri,insa pentru inceput as dori sa stiu cam ce suma ar trebui investita si daca este piata de desfacere in Romania,orice sfat mi-ar fi de folos. multumesc
° 19. bogdan ion -- (28-March-2011)buna, as dori sa ma ajutati cu niste sfaturi pt a face o mica crescatorie de iepuri. daca e cineva care a inceput si e disponibil sa-mi ofere niste informatii ii raman recunoscator.
las un nr de tel 0742545459
multumesc anticipat
° 20. barabas levente zoltan -- (25-April-2011)vand 2000 iepuri marele alb tel 0751427161
° 21. rares-bogdan -- (10-August-2011)salutare am si eu o intrebare
Pana la urma este sau nu piata de desfacere pentru carnea de iepure? Astept un rapuns la telefon 0741399947
° 22. ciolansabina -- (23-November-2011)as vrea si eu sa incep mica afacere cu iepurii dar nu stiu precis daca este retambila .vreau si eu un raspuns..
° 23. Ionel -- (3-December-2011)Mai astia care se tot lauda cu iepurii lor k le merge bine pana la urma exista piata daca da unde??? ce e atat de greu de raspuns daca nu aveti de gand sa divulgati nu mai intrati pe net sa va laudati. Bravo voua k va merge de park var lua cineva clientii greu cu romania noastra!!!
° 24. radu -- (8-December-2011)as dori si eu sa imi spuneti unde se asigura piata de desfacere pt iepuri,am iepuri da nu am unde sa ii vand,contactati-ma la nr 0743485584
° 25. mihali grigore -- (19-January-2012)sunt din mara mures si vreau sa imi deschid o afacere cu iepuri si vreau sa stiu unde ii pot vinde carnea sau chiar si iepurii vi raspundetimi va rog
° 26. greg -- (7-August-2012)totul este o abureala nu exista companii care sa iti iepuri in italia sint citiva interesati sa iti dea cam 1 euro maxim pe kg bani care nu iti acopera nici mincareatoti care se lauda aici sint pt asi vinde iei marfa fraierilordaca vreti sa cresteti iepuri pt voi este ok dar nu visati cu ochii deschisic
° 27. viorel -- (10-February-2014)ESTE ADEVAAT CA SUNT UN PROFIT EU AM CLIENTI SI SUNT LA INCEPUT ECI DACA AVETI CUNOSTINETE RELETII PE LA MARILE RESTAURANTE ESTE PROFITABIL UN IEPURE DE 3KG IL DAU ANGRO CU 12 EURO DECI DAU 20 CU 10 EURO SI SE MERITA PENTRU MINE EU ZIC CA E PROFITABIL VA DORESC SUCCES !!MAI PROFITABIL SUNT SI CEI CAP DE LEU PENTRU FRUMUSETE SE VAND BINE FACEBOOK CODESCU VIOREL .
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare1c5e.html-articol=98.htm

EDITORIAL - „Suntem de-acum europeni...?!“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

EDITORIAL

„Suntem de-acum europeni...?!“

Cam aşa sună o expresie pe care am auzit-o în ultima vreme în mai multe împrejurări. Sigur, în diverse forme, după cum erau folosite şi aranjate cuvintele în momentul „cuvântării“ lor. Oricum, ea, expresia, sau ele, cuvintele, au menirea de a scoate în evidenţă capacitatea românilor de a se adapta unor situaţii nou create, de a găsi soluţii pentru diversele probleme apărute în diferite situaţii politice şi economice la nivel naţional şi, mai nou, european, în fine, de a se manifesta cu toată priceperea lor deloc de neglijat, oriunde ar fi.

În ceea ce mă priveşte, cred în aceste abilităţi şi mai cred că avem ce spune şi, mai ales, ce arăta multor semeni ai noştri despre cultura şi tradiţiile românilor care nu s-au pierdut de milenii şi nu vor dispărea în veci. Şi mai cred că, la rându-ne, putem deveni chiar dascăli pentru mulţi europeni, cel puţin în ceea ce priveşte ospitalitatea, modul de viaţă, de convieţuire şi, mai cu seamă, de a oferi produse şi servicii a căror tradiţionalitate şi calitate sunt unicate în lume. Suntem, aşadar, buni la propriu şi la figurat şi nu trebuie să uităm asta.

Altfel, „vom continua să plecăm capul până la glezne în faţa străinătăţii ori veneticilor care au năvălit peste noi“, după cum spunea dăunăzi, cu năduf, un ţăran. Şi a continuat: „Suntem acum europeni? Eu am învăţat la şcoală acum şaizeci de ani că România este în Europa, nu în Africa, şi asta ştiu şi acum. Ce, s-a răsturnat Pământul? Suntem acum altundeva şi ne-ngăduie europenii să venim şi noi la ei? Şi-apoi lasă-mă, domnule, că oameni sunt şi ei, dar mai oameni suntem noi. Iaca aşa, cum mă vezi şi cum te văd, nu mă dau pe orice şi pe oricine.“

Şi într-o astfel de conversaţie, transformată mai apoi în monolog, am aflat şi despre... temerile oamenilor faţă de aderare, care, în opinia multora, sunt generate mai degrabă de conaţionalii noştri şi nu neapărat de „ordonatorii“ europeni. „Auzi, bre, să-mi duc vaca de lângă casă să fac naveta ca s-o mulg –, am auzit spunându-se într-un alt context – să nu-mi spună mie că neamţu’, unguru’ sau polonezu’ face la fel. Dar ştii cum î, ca la noi, la nimenea!“ Şi multe asemenea ce s-ar cuveni lămurite. Dar mai întâi trebuie aşezate lucrurile în logica firii. A românilor, de bună seamă.

Ion Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 626

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Crescătorii de capre au pus de… un sfat

Oneştiul, un oraş industrial prin vocaţie, a fost recent gazda Conferinţei Naţionale a Crescătorilor de Capre, acest eveniment legând un fir al istoriei prin faptul că, în urmă cu 55 de ani, actualul municipiu de pe Trotuş era o localitate rurală cu 3.000 de locuitori, majoritatea crescători de animale, în mod deosebit capre.

La această conferinţă au fost prezenţi reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii, profesori universitari, specialişti de la institute de cercetare din România şi din străinătate şi membri ai filialelor Asociaţiei Naţionale a Crescătorilor de Capre CAPRIROM.

Lucrările conferinţei s-au desfăşurat într-o atmosferă plină de emulaţie prin faptul că s-a creat un interes mare pentru creşterea caprinelor, lucru remarcat şi de Vasile Cocu, reprezentantul Ministerului Agriculturii. El a mai menţionat faptul că ,,în ţară au început să apară şi roadele, chiar dacă crescătorii de caprine sunt mai bine văzuţi în afară decît în interior".

Declarând că ovinele şi caprinele au contribuit la dezvoltarea poporului român, prof. univ. dr. Vasile Taftă, de la Facultatea de Zootehnie Bucureşti, a evidenţiat faptul că, de la 18 milioane de ovine şi caprine, în România mai sunt 8 milioane.

Vasile Taftă a declarat: ,,cauzele actuale şi dureroase ale acestei situaţii sunt: exportul masiv de oi ,,pe drumul Orientului", sacrificarea fără discernămînt a tineretului (la 2-3 luni de viaţă, când se taie mieii la sărbătorile pascale, carnea lor are proteină nematurată), preţul foarte mic la lână. Acesta este însă în revenire datorită lichidării stocurilor şi faptului că lâna a început să fie folosită ca material de izolare a locuinţelor".

Profesorul Vasile Taftă a creionat într-o prezentare cuprinzătoare avantajele creşterii caprinelor. El a declarat: ,,Grecii mulg caprele în faţa oamenilor, iar laptele de capră este cel mai apreciat în Europa, fiind antirahitic, antianemic, antiinfecţios. Consumul său previne şi îmbolnăvirea de tuberculoză. Capra este o «uzină» de lapte, ea dă de 10-18 ori mai mult lapte decât greutatea sa corporală, faţă de 5-6%, cât dă o vacă".

Inginerul Ilie Voicu de la Institutul de Biologie Naturală Baloteşti s-a referit la optimizarea raţiilor de hrană cu concentrate ce conţin protenovitamine şi minerale.

Bilanţ încurajator

Prof. univ. Stela Zamfirescu a făcut un mic bilanţ al Asociaţiei Naţionale a Crescătorilor de Capre, ce a fost înfiinţată în anul 1993 la Constanţa şi care a urmărit în permanenţă un program de ameliorare a caprinelor. Asociaţia are un număr de 16 filiale în ţară, unele cu o activitate foarte activă. În judeţul Constanţa sunt crescători cu turme de 200-400 capre, în judeţul Călăraşi un singur crescător are 1.200 de capre, iar pentru o parte din caprine se foloseşte o instalaţie mecanoelectrică de muls.

La Oneşti, s-a reuşit rezultate foarte bune în încrucişarea raselor autohtone cu rasa Sannen, ce duce lactaţia la 275 de zile, cu o producţie de 900 litri. Alte filiale (Bucureşti, Buzău, Olt. Oradea) au o activitate mai redusă, ce a dus la o producţie medie de lapte de 205 litri şi o mortalitate de 19%. Prof. univ. Stela Zamfirescu a menţionat faptul că Asociaţia Naţională a Crescătorilor de Capre ,,Caprirom“ este membră a Asociaţiei Internaţionale a Crescătorilor de Capre şi a avut privilegiul de a reprezenta România la festivităţile prilejuite de aniversarea a 25 de ani de la înfiinţarea acesteia. Prestigiul ,,Caprirom“ a făcut ca specialiştilor români să li se alăture şi specialişti din străinătate.

Orizonturi internaţionale ale creşterii caprinelor

Gilbert Tousaint, din Franţa, reprezentant al organizaţiei internaţionale FAO ce activează pe lângă Organizaţia Naţiunilor Unite, a prezentat la Oneşti mai multe amănunte ce privesc creşterea caprinelor în ţările vest-europene.

El a declarat că în Franţa, Spania şi Olanda caprele se cresc în unităţi cu caracter industrial, iar în acest fel se urmăreşte totul, de la producerea laptelui, până la comercializare. Multe unităţi îşi procesează singure producţia de lapte, punând în vânzare produsele atât pe piaţa locală cât şi în supermarketuri.

Pentru crescătorii de capre, piaţa locală este cea mai importantă, acest fapt creând o imagine tradiţională, iar vânzarea făcându-se la un nivel elevat, cu conştientizarea calităţilor laptelui de capră.

De asemenea, carnea de capră este cerută la export în Australia, Noua Zeelandă, fapt ce a condus la crearea de asociaţii a producătorilor de carne de capră. Ţările vest-europene sunt specializate şi pentru vânzarea lânii de capră, în multe ţări ale lumii existând şi o piaţă de mohair şi caşmir, aceasta fiind însă ,,speculată“ de concurenţa cu lâna fină a oilor din Asia“.

Gilbert Tousaint a făcut cunoscute şi câteva lucruri despre întrecerea între crescătorii de capre pentru obţinerea a diferite sortimente de brânză de capră. ,,În Franţa sunt peste 60 de sortimente originale de brânză; deşi unele au devenit produse tradiţionale, ele se fac după efectuarea metodei de control ale calităţii igienice şi sanitare a laptelui, HCCB, recunoscută în toată lumea.“

Conferinţa Naţională a Crescătorilor de Capre din România s-a încheiat cu alegerea preşedintelui asociaţiei, în această funcţie fiind reconfirmată prof., univ. Stela Zamfirescu.

În comitetul director al asociaţiei a fost ales şi ing. Nicolae Doileţ, preşedinte al filialei oneştene ce a asigurat o desfăşurare ireproşabilă a acestui eveniment.

Prezent alături de specialiştii care s-au pus la sfat în deschiderea a noi orizonturi pentru creşterea caprinelor în România, primarul municipiului Oneşti, Emil Lemnaru, şi-a exprimat dorinţa ca, în curând, pe piaţa românească să fie cât mai multe produse specifice caprinelor.

Ion MORARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 6092

□

Comentarii

□

□

1. velcota iosif -- (10-January-2012)dati exemple nominale de crescători de caprine ,pentru a putea intra direct în dialog cu acestia ,pt ,probabil au experienţă,benefiicari, de lapte eventual branza,Nu avem, nimic palpabil cu referinţă la pretul de vanzare,etc

cu stima

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

vizualizare1cd6.html-articol=1076&editie...

Sfântul Ierarh Nicolae > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Sfântul Ierarh Nicolae

Sfântul Ierarh Nicolae a trăit pe vremea împăraţilor Diocleţian şi Maximian, data naşterii sale fiind necunoscută. Totuşi, se cunoaşte data morţii sale care este 6 decembrie, neexistând însă un consens asupra anului, care după unii cercetători ar fi 345, iar după alţii 352.

Rămăşitele sale pământeşti se află în catedrala din portul italian Bari, pe malul mării Adriatice, în sudul Italiei, deoarece în anul 1087 mai mulţi corsari italieni le-au aflat părăsite de către locuitorii din Mira, fugiţi din oraş de teama unei invazii a turcilor. Sfântul Nicolae este serbat atât de Biserica Ortodoxă cât şi de cea Catolică pe data de 6 decembrie.

Sfântul Nicolae este cunoscut ca prietenul şi protectorul judecătorilor, criminalilor, hoţilor, comercianţilor, săracilor, marinarilor, bucătarilor, călătorilor, fetelor nemăritate, mireselor şi, în special, al copiilor mici şi al şcolarilor.

Dintre multele legende care îl au ca erou, cea mai cunoscută este cea a fiicelor unui om bogat care îşi pierduse averea, iar Sf. Nicolae a venit într-o noapte şi le-a aruncat pe fereastră trei saci de aur, pe care să îi aibă drept zestre. Alte binecunoscute minuni săvârşite de Sfântul Nicolae sunt învierea celor trei copii omorâţi de un hangiu, salvarea de la naufragiu a unor corăbii şi multe altele.

La noi, în noaptea de 5 decembrie, copiii îşi lustruiesc cu mare grijă ghetuţele, pe care le aşeză la uşă, în aşteptarea Sfântului Nicolae.

Tradiţia spune că Moşul aduce o dată cu darurile şi crenguţe argintii. Părinţii îşi avertizează copiii că, dacă nu vor fi ascultători, vor primi numai crenguţele, de aici vine asocierea cu nuieluşa.

Octavian GOGA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 628

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare1d81.html-articol=972.htm

Imprimati articolulLăsatul secului

Lăsatul secului ar trebui să fie pentru fiecare dintre noi, întâi de toate, un îndemn la reculegere, la reînnoirea vieţii prin renunţarea la pofte şi mândrie. Este vremea rugăciunii înmulţite, a mărturisirii, a înfrânării, răbdării şi iertării.

Însă în tradiţia populară, Lăsatul sau Lăsata Secului este prilej de petrecere. Încă mai există obiceiul, păstrat mai ales în lumea satului, ca rudele să se întâlnească şi să petreacă în seara dinaintea primei zile de post. Toţi mesenii beau şi mănâncă pe săturate. Lăsatul Secului este şi prilej pentru unele practici magice: dacă fetele bătrâne reuşesc să ţină în această zi post negru se spune că, imediat după Paşte, se vor mărita. În această zi, vrăjitoarele taie nuiele de alune, pe care le vor folosi în descântecele de dragoste.

Pe 15 noiembrie începe postul Naşterii Domnului sau al Crăciunului, având o durată de şase săptămâni. El aminteşte de patriarhii şi drepţii Vechiului Testament, care au petrecut timp îndelungat în post şi rugăciune, în aşteptarea venirii lui Mesia.

(A.N.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 608

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

curs valutar

Sorescu despre Sorescu

Avem plăcerea să-l avem invitat pentru a vorbi despre marele scriitor Marin Sorescu pe chiar fratele său mai mare, domnul profesor universitar George Sorescu, al treilea din cei şase copii ai lui Ştefan şi Nicolina Sorescu.

Rep.: Unde aţi văzut lumina zilei?

G.S.: Suntem născuţi în comuna Bulzeşti, judeţul Dolj, aşezată de-a lungul apei Frăsilei, într-o zonă subcolinară constituită din mai multe componente, pe 15 km, pe sub poalele câtorva codri care dăinuie şi astăzi.

Rep.: Părinţii dumneavoastră ce profesie aveau?

G.S.: Tatăl, Ştefan Sorescu, un temperament extrem de timid, deşi absolvise şapte clase primare, avea o scriere caligrafică impecabilă, cu o fineţe deosebită, cu foarte multe lecturi. Mama, Nicolina Sorescu, a fost casnică, având de asemenea pasiune pentru lecturi. Străbunicul nostru dinspre mamă a fost primar, iar tatăl mamei a fost notarul comunei Bulzeşti. Surorile mamei mele au fost profesoare la Bucureşti.

Rep.: Se spune că locul unde ai văzut lumina zilei îţi poate influenţa toată viaţa. S-a întâmplat aşa şi la dumneavoastră? Cum era satul?

G.S.: În componentele lui de bază, semiarhaice, satul Bulzeşti, aşezat sub poale de păduri şi vâlcele, avea şi mai are încă o notă accentuată de pitoresc: livezi, lunci, păduri, parcele agricole. În copilăria noastră, a mea şi a lui Marin, am avut impresia că ne aflăm în zonele câtorva micro-Arcadii.

Rep.: Vă amintiţi, domnule profesor, nu se poate să nu vă reamintiţi, momentul când a venit pe lume Marin?

G.S.: Da. A fost o lungă controversă în spaţiul exegezelor literare privind data naşterii lui Marin Sorescu. Unii dintre cercetători şi exegeţi au considerat că pot lua drept dată de naştere 19 februarie 1936, alţii – 23 februarie 1936, alţii –
8 februarie 1936. Data certă a naşterii lui Marin Sorescu este însă 29 februarie 1936. De unde ştiu? De la mama noastră, Nicolina Sorescu, care cunoştea toate zilele de naştere ale fraţilor mei.

Rep.: Marin Sorescu dădea semne în copilărie că va deveni poetul de mai târziu?

G.S.: Da. Stând în preajma lui Marin Sorescu, i-am intuit „daimonul“, adică suflul interior, vocaţia, talentul, vocea oraculară în accepţie mitică, socratică.

Eram profesor la Turnu-Severin, iar Marin Sorescu era elev la Liceul „Dimitrie Cantemir“ din Predeal, între 1950-1954, şi apoi student la Universitatea din Iaşi, între 1955-1960. Permanent a existat între noi o corespondenţă pe teme literare. Era un bun interlocutor, simţeam chiar că mă depăşea.

Eu publicam încă din 1957 poezii în „Oltenia literară“ din Craiova, eram conducătorul cenaclului „Alexandru Vlahuţă“ din oraşul Turnu-Severin, iar Marin, fiind elev şi student, venea la mine în vacanţe şi a citit câteva poezii, pasteluri şi sonete la cenaclul meu.

Am o condică cu procesele-verbale din 1957-1958, cu semnătura lui. În acelaşi timp, Marin Sorescu a început să publice la Iaşi, începând cu 1955, 1956, 1957, epigrame, fabule, satire, ulterior sonete şi câteva poeme fantastice în „Iaşiul literar“. În cadrul activităţii sale de studii liceale, el a înfiinţat în 1952 un cenaclu literar, „Nicolae Bălcescu“, şi a scris un celebru poem în vers clasic, intitulat „Expatriatul“.

Marin mi-a trimis acest poem la Severin, împreună cu câteva rondeluri şi câteva poezii şi, ştiind că eu începusem deja să public, m-a rugat, dacă pot, să îi public şi lui ceva. Întâmplarea a făcut că nu am reuşit, dar i-am trimis o scrisoare în care întrebam dacă într-adevăr îi aparţinea, pentru că mi s-a părut deosebit realizat, această creaţie răspunzând multor criterii estetice, dar şi unor rigori clasice de metrică.

Atunci mi-a trimis o scrisoare, pe care am şi publicat-o în volumul de corespondenţă „Marin Sorescu – scrisori de familie“, la Editura Lotus, 1991, în care spunea cam aşa:

În faţa strălucirii sale (vorbea de Bălcescu)
Îngenunchind ca la altar,
Vărsai atunci pe albe coale
Câteva lacrimi mari de jale,
Cu luciu de mărgăritar.
Deci, versurile-s ale mele,
A mea e vina că le-am scris.
Tu poţi să faci ce ştii cu ele –
Îndreaptă stilul din rondele,
Fă corecturi pe manuscris.

Rep.: Cum se explică pasiunea asta pentru literatură? Este şi o influenţă a părinţilor? Spuneaţi că şi tatăl scria?

G.S.: În primul rând era atmosfera vieţii de familie. Aveam cărţi – nu bibliotecă constituită, ci teancuri de cărţi: Eminescu, scriitorii paşoptişti, scriitorii interbelici, îl aveam şi pe Goga. Am ascuns un volum al lui Goga, în perioada restricţiilor, într-o glugă de coceni şi a fost ros de şoareci.

La noi permanent se vorbea despre literatură, discutam în versuri, era o pasiune pentru frumosul artistic.

(Continuare vezi revista)

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007 Vizualizari: 814

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Drumul regăsirii de sine

În tradiţia creştină şi populară, la 24 iunie este mare sărbătoare. Prăznuim naşterea Înainte Mergătorului Domnului, iar în tradiţia populară fetele vor să-şi afle ursitul, serbând Sânzienele.

Naşterea Sf. Ioan Botezătorul a fost una minunată, căci Dumnezeu a făcut-o mamă pe Elisabeta, la bătrâneţe, ridicând deasupra ei şi a preotului Zaharia ocara nerodirii (la evrei, familiile ce nu aveau copii erau considerate ca fiind pedepsite de Dumnezeu pentru păcate şi erau supuse astfel oprobiului public). Şi numele Sfântului a fost ales în chip minunat, fiind spus de înger lui Zaharia, odată cu vestirea zămislirii pruncului. Deoarece acesta s-a îndoit că va avea copil la bătrâneţe, a rămas mut până în ziua botezului (la opt zile după naştere).

Atunci a scris numele Ioan pe o tăbliţă şi îndată i s-a dezlegat limba, slăvindu-l pe Dumnezeu. Toate acestea ne arată menirea lui Ioan, ca trimis al Domnului. Furia Împăratului Irod, care a trimis soldaţii să omoare pruncul şi uciderea lui Zaharia sunt mărturii ale „puterii“ acestuia, de care însuşi împăratul se temea.

Românii au îmbinat datinile autohtone cu sărbătorile religioase, astfel încât la 24 iunie sărbătoresc şi Sânzienele (în Ardeal) sau Drăgaica (în Muntenia). Este o sărbătoare legată de cultul recoltei, al vegetaţiei şi al fecundităţii. Tinerele încearcă să-şi afle ursitul, după ce se spală, la răsăritul soarelui, cu roua de pe flori.

Din plantele galben-aurii, cu miros dulce şi parfumat, numite Sânziene, fetele fac coroniţe şi împodobesc porţile, uşile, stupii ori grădina, considerând că acestea ocrotesc gospodăria, aduc noroc, sănătate şi belşug. Cele care ştiu să facă „de leac“ culeg plantele necesare în noaptea premergătoare, iar pe 24 le sfinţesc la biserică.

Legendele spun că Sânzienele sunt fete frumoase ce trăiesc în pădure. În noaptea lor, se prind în horă şi dau puteri deosebite florilor şi buruienilor. Tot ele, iubitoare de dreptate, îi pedepsesc pe cei care nu ţin sărbătoarea şi pe cei care se jură strâmb.

Fetele nemăritate îşi pun flori de Sânziene sub pernă să-şi viseze ursitul ori le poartă în sân ca să fie iubite. În unele zone se joacă Hora Drăgaicelor doar de fetele care au respectat ritualul dusului la câmp după flori din care şi-au făcut coroniţe şi s-au încins la brâu, apoi au fost stropite cu apă de către flăcăi, când s-au întors în sat.

La 29 iunie Biserica îi cinsteşte pe cei consideraţi mai mari între Apostoli, Sfinţii Petru şi Pavel. Deşi erau foarte diferiţi ca firi, structură socială şi nivel de pregătire intelectuală, misiunea lor ca propovăduitori ai învăţăturii lui Hristos, ziua şi locul morţii au făcut ca aceşti Apostoli să fie cinstiţi împreună.

Pe Simon, pescarul din Betsaida, care îşi întreţinea familia cu greu din munca sa, Iisus l-a numit Petru – „piatră“ şi l-a ales ca reprezentant al ucenicilor, conducătorul acestora şi întemeietor al Bisericii, datorită vârstei înaintate şi trăirilor sale sufleteşti. Ştim despre el că avea o fire aprigă şi cinstită, vorbind cu îndrăzneală şi crezând cu adevărat. Era respectat de ceilalţi Apostoli şi iubit de Hristos.

La Rusalii a devenit cu adevărat „pescar de oameni“ şi „piatra de temelie a Bisericii“, botezând primii 3.000 de creştini. În ciuda vârstei înaintate, a străbătut drumuri lungi şi grele, propovăduind Evanghelia şi întemeind comunităţi creştine în Iudeea, Antiohia, Pont, Galatia, Capadochia, Britania şi Roma. Minunile săvârşite şi mulţimea celor convertiţi de el au stârnit furia Împăratului Nero, fiind răstignit în centrul Romei, în anul 67 după Hristos.

Sf. Pavel, „Apostolul neamurilor“ nu a fost ucenic al lui Iisus, dar s-a convertit în chip minunat. Era iudeu, născut în Tarsul Ciciciei şi cetăţean român. Fiind de neam bun şi bogat, a avut privilegiul unei bune educaţii. Sinedriul l-a însărcinat să înăbuşe apariţia noii religii şi să distrugă comunităţile creştine, după Înălţarea lui Hristos la cer. În drumul spre Damasc i s-a arătat Domnul care, deschizându-i ochii sufletului, l-a trimis în lume ca „vas ales“, să-şi folosească cunoştinţele pentru propovăduirea „adevărului“ la popoarele păgâne.

A făcut aceasta în Antiohia Siriei, Asia Mică, Cipru, Grecia, Corint şi Italia, în lungi călătorii misionare şi prin epistole de învăţătură. A fost numit „Apostolul neamurilor“ pentru mulţimea popoarelor convertite de el. A murit decapitat la marginea Romei, în aceeaşi zi cu Sf. Petru. Astfel a rânduit Dumnezeu ca împreună să fie cinstiţi pentru durabilitatea faptelor lor, temelia creştinismului.

Ziua următoare, Biserica îi cinsteşte pe toţi cei 12 ucenici ai Domnului, care au slujit împreună aceleiaşi cauze şi aceluiaşi Mântuitor. Cu o singură excepţie, toţi au primit moarte mucenicească, pecetluind cu viaţa lor învăţătura dusă până în India, Africa, Britania, Arabia, Mesopotamia etc. Sf. Apostol Ioan Evanghelistul, cel mai tânăr dintre mucenici, a murit bătrân, la Efes, după ce a scris Evanghelia a IV-a, Apocalipsa şi trei epistole din Noul Testament.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 515

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Renta viageră, încă o necunoscută

Cei care au venit în luna decembrie 2006 la Biroul Judeţean de Rentă Viageră Iaşi au avut neplăcuta surpriză să constate că amintita instituţie este închisă, ba mai mult, nu a putut sta la dispoziţia doritorilor nici pe parcursul lunii ianuarie.

Pentru a afla cauza, ne-am adresat doamnei Maria Luisa Arsene, şefa biroului, care ne-a spus că tot ce au lucrat până atunci a fost introdus pe Internet ori timpul pe care l-au avut la dispoziţie nu le-a permis să încheie această acţiune mai devreme de sfârşitul lunii ianuarie.

Şi măcar de-ar fi fost multe dosare. Doar vreo trei sute, ceea ce este relativ puţin.

Interlocutoarea mea zice că cei mai mulţi dintre cei care ar putea beneficia de renta viageră nu ştiu despre ce este vorba sau, dacă au auzit, cred că dacă vor merge la birou îşi vor pierde pământul. Ori se ştie că înstrăinarea terenului se face numai de proprietar în condiţii de absolută legalitate şi atunci legea prevede, de asemenea, alocarea rentei funciare. Mai sunt şi situaţii care ţin de moştenire şi, în acest caz, trebuie făcută dovada proprietăţii, dacă numele solicitantului nu apare pe actul de proprietate.

La toate acestea se adaugă o serie de nereguli legate de dosarul cu care vin cei care au dreptul la rentă viageră. Cele mai frecvente nereguli apar din cauza celor care înregistrează contractele de arendă. Ori acest act trebuie înregistrat conform Legii nr. 16, la Consiliul local, în termen de 15 zile de la data încheierii lui, ceea ce nu se prea întâmplă. Mai există situaţia când în contract părţile vorbesc evaziv despre obiectul acestuia. Ori legea cere să se arate cu precizie unde este terenul, suprafaţa exactă şi durata contractului.

Dosarul cu care se merge la Biroul Judeţean de Rentă Viageră trebuie să cuprindă actele în original însoţite de două copii xerox:

- buletinul de identitate;
- procura, dacă reprezintă pe cineva;
- titlul de proprietate sau certificatul de moştenitor ori actul de partaj;
- în cazul în care persoana respectivă are o hotărâre judecătorească, aceasta trebuie investită cu o formulă definitivă şi irevocabilă;
- în cazul înstrăinării pământului, contractul de vânzare-cumpărare trebuie însoţit de un extras din cartea funciară pentru a se face dovada că s-a intabulat dreptul de proprietate pe numele cumpărătorului.

În cazul arendării pământului, cel care arendează primeşte, pe lângă ceea ce a convenit cu arendaşul, aşa cum e stabilit prin contract, şi 50 de euro, pe an, la hectar de la bugetul de stat. Cei care înstrăinează terenul în condiţiile legii primesc până la sfârşitul vieţii, anual, 100 de euro pe hectar.

Pot primi rentă viageră numai persoanele care au peste 62 de ani. Ele trebuie să facă dovada arendării sau înstrăinării pământului şi, conform legii, îşi pot lăsa în proprietate sau în folosinţă doar 0,5 ha.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 731

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Luaţi aminte, pedagogi!

Şi copiii-problemă pot ajunge genii (II)

• Carl von Linné (1707-1778), naturalist suedez, fost profesor la Universitatea din Uppsala. A denumit numeroase specii de plante şi de animale, a elaborat clasificări ale acestora, a introdus nomenclatura lor binară şi a pus ordine în cunoştinţele botanice şi zoologice cunoscute până la vremea sa. A publicat: „Systema naturae“ şi „Philosophia botanica“. A fost adeptul teoriei creaţioniste a speciilor, dar a admis şi posibilitatea apariţiei acestora pe cale naturală, prin hibridare. Ca elev a fost caracterizat de către institutorul său astfel: „Înapoiat mintal şi bun doar pentru cizmărie“.

• Walter Scoot (1771-1832), scriitor romantic scoţian, de limbă engleză, creator al romanului istoric. A publicat scrieri cu o intrigă captivantă, un dialog viu şi descrieri locale deosebit de interesante, aşa cum sunt: „Logodnica din Lamermoor“, „Waverley“, „Guy Mannering“, „Rob Roy“, „Ivanhoe“, „Talismanul“, „Quentin Durward“ ş.a. A scris poeme epice în stil popular: „Stăpâna lacului“, „Balada ultimului menestrel“ şi culegeri folclorice („Cântece la fruntariile Scoţiei“). Ca elev a fost catalogat „un prost, care va rămâne prost întreaga viaţă“.

• Justus von Liebig (1803-1873), chimist german, profesor la Universitatea din Giessen, unde a înfiinţat primul laborator didactic. A descoperit cloralul (o substanţă chimică uleioasă), precum şi fenomenul de izometrie. A izolat titanul şi a inventat o metodă de dozare a carbonului şi hidrogenului în substanţe organice. A descris importanţa îngrăşămintelor minerale (chimice) pentru agricultură. Ca elev părea înapoiat, încât a fost poreclit „Justus cel prost“.

• Thomas Alva Edison (1847-1931), inventator american, considerat a fi „cel mai mare din lume, din toate timpurile“. Este autorul unui sistem multiplu de transmisie simultană a mesajelor, al microfonului telefonic cu praf de cărbune, al fonografului, al duliei şi soclului cu filet pentru becul electric, al maşinii separatoare a fierului de minereu etc.

A descoperit emisia termoelectrică şi a coordonat construcţia primei centrale electrice din lume (la New York), precum şi a tramvaiului electric. A inventat cinetograful (întâiul film vorbitor, „strămoşul cinematografului“). Ca elev era firav la trup şi cu un cap neobişnuit de mare. Încă de copil a încercat diferite experienţe, soldate uneori cu sperieturi pentru adulţi, nefiind înţeles de aceştia.

Într-o pauză, din curiozitate, în latrina şcolii a combinat două lichide (un acid cu amoniac), producându-se o mică bubuitură şi un fum abundent, alb şi dens, care a produs panică şi solicitarea pompierilor din oraş. În urma acestei isprăvi, tatăl său a primit următoarea depeşă din partea şcolii: „Domnule! Băiatul dumitale, Tom, este prost şi leneş, rău şi obraznic.

Dacă l-aş ţine mai departe în clasă ar însemna să stric bunul renume de care se bucură şcoala mea. Ar fi bine să-l trimiteţi să pască porcii, deoarece cred că n-are să iasă nimic bun din el“. Semnat: Directoarea şcolii din

Port-Huron, domnişoara Howard. Deşi a rămas doar cu cele trei clase primare de până la exmatriculare, citea enorm. Peste mulţi ani, când Edison era considerat un geniu al inventicii, directorul unei mari companii l-a întrebat unde a făcut facultatea de inginerie, la care, Edison i-a dat să citească scrisoarea domnişoarei Howard!

Dr. Virgil GRECU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007Vizualizari: 625

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Tomşani – teatru de război cu sărăcia

Aflată la porţile Bărăganului, comuna Tomşani, cunoscută până de curând ca un pol al sărăciei şi un loc unde nu se întâmplă nimic, pare a fi devenit astăzi o aşezare înfloritoare, cu numeroase case şi edificii noi, spre mulţumirea celor 4.630 de locuitori.

Dacă la intrarea principală te împiedicai de mărăcini şi băltoace, rai pentru cârdurile de gâşte şi raţe, de găini care scormoneau pe uliţe, azi poţi să păşeşti într-o localitate curată, cu drumuri asfaltate, cu conducte de gaz metan trase la poartă, cu reţea de iluminat. Şi acestea sunt doar începutul, pentru că şantierele te întâmpină la tot pasul. Şcoala generală din centru, căminul cultural, biblioteca, primăria sunt înconjurate de schele pentru a le da o faţă modernă, cu dotări ca cele de la oraş.

Sătenii cu care discutăm, în drum spre câmp, l-au lăudat tot timpul pe primarul Ilie Potocea, care în mai puţin de trei ani a izbutit, împreună cu Consiliul local, să facă ce nu s-a făcut în aproape 20 de ani.

Cu fonduri atrase, cu sponsorizări, Bugetul local de 3 miliarde lei a fost suplimentat la peste 30 de miliarde/an, ceea ce a permis ca aşezarea să ia faţa altora cu pretenţii şi cu bugete mari. „Dorim să oferim condiţii bune de învăţătură pentru cei 600 de şcolari şi preşcolari, condiţii de sănătate pentru localnici, locuinţe noi pentru tineri, dar şi condiţii bune de viaţă pentru săteni, spune, sigur pe sine“, primarul Ilie Potocea. De la sutele de oameni fără lucru şi asistate social, care umpleau cârciumile, numai 21 au rămas la ajutor social, semn că lupta cu sărăcia dă rezultate.

Zeci de localnici au fost ajutaţi să-şi găsească locuri de muncă bine plătite pe şantierele comunei, încât numai cei care nu au chef să muncească îşi zic că-s şomeri.

Nu se sfieşte să declare că, susţinut de familie, a ajuns un prosper om de afaceri, că atrage aici investitori, iar acolo unde unele obiective n-au finanţare o face pe Mecena şi scoate bani din buzunar.

Aşa cum este cazul dispensarului medical, estimat la 5 miliarde lei. A cumpărat un teren, a comandat un proiect şi ridică, în curând, un astfel de obiectiv, cu trei cabinete medicale, şase saloane pentru bolnavii care nu pot ajunge la spital.

Întrebat dacă se opreşte aici, edilul din Tomşani declară că va continua şi alte proiecte ambiţioase, unele începute deja: modernizarea Căminului cultural şi a dispensarului din satul Loloiasca, unde vrea şi o sală polivalentă, terenuri sportive, parcuri, chiar şi o grădiniţă cu 100 de locuri şi program prelungit.

Şi, nu în ultimul rând, o aducţiune a apei potabile, pentru care a asigurat deja o finanţare de 40 miliarde lei.

În neastâmpărul şi tenacitatea sa, primarul are în program organizarea unui parc industrial, cu susţinerea Consiliului Judeţean Prahova. Astfel, acolo unde se văd ruinele a două foste unităţi intercooperatiste, de creşterea bovinelor şi a păsărilor ouătoare, sunt pe cale să apară unităţi specifice care să asigure numeroase locuri de muncă pentru tineri. Să-l credem pe cuvânt că va reuşi să scoată sărăcia din sat!

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 794

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare1f4d.html-articol=1126&editie...

Dedicaţii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDedicaţii
Dorinţa câmpului
Dă-mi, Doamne sfinte, strai de zăpadă
Mai alb ca lâna blândei oiţe,
Măcar în iarnă să nu se vadă
Că-s numai petice, numai şuviţe…
Unor ţigani ingraţi
Rromii din taberele ilegale din Italia
au susţinut că s-au refugiat acolo
deoarece în România li s-a dat foc la case.
Când pe meleag străin v-aţi pripăşit,
De ce minţirăţi cu neruşinare
Că v-aţi luat lumea-n cap, cu mic cu mare,
Fiindcă românii v-au năpăstuit?
…………………………………
De veacuri stăm olaltă sub Carpaţi,
Dar, drept recunoştinţă, ne scuipaţi…
Celor care-au pus ţara pe butuci
Ne-au înghiţit rechinii-ntreaga flotă,
Telefonia a ajuns la greci,
Pe aluminiu pus-au ruşii ghiara,
Din sonde, banii curg spre-austrieci,
Cimentu-i la franţuji, alţi corbi de pradă
Spre aurul din munţi s-au îndreptat,
Până şi glia noastră strămoşească
O scot neguţătorii la mezat.
Lui Dacian Cioloş, ministrul agriculturii
Domnule ministru, grea ţi-e misiunea,
Dar cu siguranţă o să izbândeşti
De vei lua aminte de vei ţine seama
Cum lucra pe vremuri marele Şişeşti.
Lui Lucian Bute, campion mondial

la categoria super mijlocie
Când o să-ţi aperi titlul, urcă-n ring
În suflet tot cu Pechea ta natală,
Căci totdeauna ţi-a purtat noroc,
Iar tu-i vei da un nou prilej de fală.
Lui Ion Banu, editorul revistei „Lumea Satului“
Se zice-ades că banul la ban trage
Şi-aşa-i şi cu jurnalul tău sătesc:
Cu cât este mai plin de-nvăţăminte,
Cu-atât mai mulţi sunt cei care-l citesc…
Lui Gheorghe Verman
Cu Iarba verde de acasă
Ca fântânarul ai săpat
Spre şipotul de apă vie,
Ascuns sub vetrele de sat;
Dar ca spre soare să irumpă
În toată frumuseţea lui,
Să-ţi deie Dumnezeu putere
Şi anii pe răboj – destui!
Sus paharul!
Straşnic e vinul în 2007
Şi la Segarcea, şi-n Murfatlar,
Sus la Lechinţa, jos pe Târnave,
Pe Dealul Mare sau la Cotnar.
Vin sărbătorile, sus, deci, paharul
Şi o urare de podgorean:
Ca un ciorchine plin de dulceaţă
Să fie ţara în noul an!
Gelu OPROIU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 522
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 901fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Totul despre fondurile europene (IV)

Finanţarea investiţiilor pentru renovarea şi dezvoltarea satelor

Măsura nr. 322

Cine poate beneficia de aceste fonduri nerambursabile?

- Consilii locale şi asociaţii de dezvoltare intercomunitară, conform legislaţiei naţionale în vigoare.
- ONG-uri, aşezăminte culturale şi instituţii de cult definite, conform legislaţiei naţionale în vigoare.
- Persoane fizice şi juridice, doar pentru protejarea patrimoniului cultural şi natural de interes local.

Valoarea fondurilor care pot fi accesate

Prin FEADR se pot acorda fonduri nerambursabile astfel:

- Finanţare de 100% din costurile totale eligibile ale proiectelor publice, care nu vor genera profit şi a căror valoare va fi de maximum:

- 1.000.000 de euro/proiect, în cazul unui proiect de investiţii în infrastructura de bază, dacă beneficiarul este un consiliu local;
- 3.000.000 de euro/proiect, în cazul în care beneficiar este o asociaţie de dezvoltare intercomunitară;
- 2.500.000 de euro/proiect, în cazul unui proiect integrat (care presupune cel puţin 2 acţiuni de investiţii) al cărui beneficiar este un consiliu local;
- 6.000.000 de euro/proiect, în cazul unui proiect integrat al cărui beneficiar este o asociaţie de dezvoltare intercomunitară;
- 500.000 de euro/proiect, în cazul unui proiect de investiţii privind serviciile de bază pentru populaţie, amenajarea spaţiilor de interes public, realizarea studiilor sau investiţiilor legate de protejarea patrimoniului cultural şi natural de interes local.

- Finanţare de până la 70% din costurile totale de investiţie ale proiectelor care, prin natura investiţiei, vor produce profit, iar sprijinul nu poate depăşi:

– 200.000 de euro/beneficiar pentru o perioadă de minimum 3 ani fiscali.

Cum se primesc banii?

În decurs de maximum 3 luni de la semnarea contractului, în calitate de beneficiar, trebuie să prezentaţi primul Dosar de achiziţii şi Declaraţia de eşalonare a depunerii dosarelor cererii de plată.

Prin această declaraţie de eşalonare, beneficiarul îşi stabileşte singur etapele în care doreşte să primească banii de la APDRP şi se angajează că le va respecta.

După efectuarea achiziţiilor, beneficiarul depune Dosarul cererii de plată la Oficiul Judeţean de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (OJPDRP), care va fi verificat şi aprobat de către experţii APDRP, după care se vor efectua plăţile solicitate care sunt identificate ca eligibile.

Fondurile nerambursabile vor fi folosite pentru:
- Crearea şi modernizarea infrastructurii fizice de bază.
- Înfiinţarea şi dezvoltarea serviciilor de bază pentru populaţia rurală.
- Protejarea patrimoniului cultural şi natural de interes local.

Destinaţia fondurilor nerambursabile

Banii vor fi acordaţi pentru susţinerea proiectelor care urmăresc dezvoltarea infrastructurii rurale, a serviciilor din satele româneşti şi restaurarea obiectivelor de patrimoniu, prin următoarele investiţii:

- Înfiinţarea de drumuri noi, extinderea şi îmbunătăţirea reţelei de drumuri de interes local ce aparţin proprietăţii publice a unităţii administrative pe teritoriul căreia se află.
- Înfiinţarea, extinderea şi îmbunătăţirea reţelei de apă sau apă uzată – captare, staţii de tratare, alimentare, canalizare, staţii de epurare – pentru localităţile rurale, având sub 10.000 de locuitori.
- Înfiinţarea şi extinderea reţelei de joasă tensiune şi/sau a reţelei publice de iluminat.
- Achiziţia sau dotarea cu echipamente de producere de energie regenerabilă în scop public.
- Înfiinţarea şi extinderea reţelei publice locale de alimentare cu gaz către alte localităţi rurale, care nu sunt conectate la reţea.
- Înfiinţarea, extinderea şi îmbunătăţirea platformelor de depozitare a deşeurilor şi dotarea cu echipamente de management al deşeurilor.
- Înfiinţarea şi amenajarea spaţiilor de recreere pentru populaţia rurală (parcuri, spaţii de joacă pentru copii, terenuri de sport etc.).
- Renovarea clădirilor publice (de exemplu: primării) şi amenajări de parcări, pieţe, spaţii pentru organizarea de târguri etc.
- Investiţii noi în infrastructura socială şi dotarea aferentă pentru centre de îngrijire copii, bătrâni şi persoane cu nevoi speciale.
- Achiziţionarea de microbuze care să asigure transportul public pentru comunitatea locală şi amenajarea de staţii de autobuz.
- Achiziţionarea de utilaje şi echipamente pentru serviciile publice, dezăpezire, întreţinere spaţii verzi etc.
- Investiţii de renovare, modernizare şi utilarea aferentă a aşezămintelor culturale: biblioteci, cămine culturale, centre pentru conservarea şi promovarea culturii tradiţionale etc., inclusiv achiziţionarea de costume populare şi instrumente muzicale tradiţionale utilizate de acestea, în vederea promovării patrimoniului cultural şi imaterial, achiziţionarea de echipamente hardware, soft-uri, inclusiv costurile de instalare şi montaj aferente.
- Restaurarea, consolidarea şi conservarea obiectivelor de patrimoniu cultural (în conformitate cu lista Monumentelor Istorice, grupa B) şi natural (peşteri, copaci seculari, cascade etc.) din spaţiul rural.
- Studii privind patrimoniul cultural (material şi imaterial) din spaţiul rural cu posibilitatea de valorificare a acestora şi punerea lor la dispoziţia comunităţii.
- Achiziţionarea de echipamente pentru expunerea şi protecţia patrimoniului cultural;

Vor fi susţinute, de asemenea, şi costurile generale legate de întocmirea proiectului, precum cheltuielile cu arhitecţii şi inginerii, consultanţa, studii de fezabilitate, achiziţia de patente şi licenţe, în limita a 10% din valoarea totală eligibilă a proiectului, iar pentru proiectele care nu prevăd construcţii, în limita a 5 la sută.

Pentru ce nu se acordă finanţare

Trebuie să ţineţi cont de faptul că există un anumit set de investiţii care nu vor putea primi fonduri nerambursabile prin Măsura nr. 322. Acestea, practic, vor fi identificate ca investiţii neeligibile:
- Investiţiile pentru infrastructura de apă/apă uzată pentru localităţile rurale care intră sub incidenţa proiectelor regionale finanţate prin POS Mediu pe baza Master Planurilor regionale.
- Cumpărarea de teren şi/sau de imobile.
- Impozite şi taxe.
- Costuri operaţionale, inclusiv costuri de întreţinere şi chirie.
- Comisioane bancare, costurile garanţiilor, cheltuieli de înfiinţare şi cheltuieli similare.
- Investiţii care fac obiectul măsurilor din Axa I a PNDR (drumurile de acces la fermă şi cele de exploataţie forestieră).
- Drumurile judeţene, naţionale şi reţeaua TEN-T.

- Achiziţionarea de bunuri second-hand, cu excepţia celor care au ca obiectiv obţinerea caracterului tradiţional autentic.
- Renovarea şcolilor, grădiniţelor, dispensarelor şi spitalelor.
- Investiţii în obiective de patrimoniu cultural UNESCO şi naţional.
- Construcţia de aşezăminte culturale noi.

Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 650

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare1f74.html-articol=946.htm

Tulcea: Asociaţiile, un sfert din suprafaţa arabilă > REVISTA LUMEA SATULUI

Tulcea: Asociaţiile, un sfert din suprafaţa arabilă

Ing. Ion Bălan este unul dintre cei mai buni specialişti din agricultura judeţului Tulcea. Are 53 de ani şi locuieşte de 44 în comuna Baia.

Timp de opt ani, până la Revoluţie, a lucrat la Agromecul din localitate, mai întâi ca stagiar, apoi ca inginer-şef şi director. Între 1990-1996 a îndeplinit funcţia de primar al comunei Baia. De 11 ani conduce firma Nalba SRL, lucrând în acest an 2.080 ha de teren în arendă, dar din ce în ce mai mulţi proprietari doresc să-i încredinţeze pământul. Este în prezent preşedintele Asociaţiei Fermierilor din judeţul Tulcea.

Aşa cum spunea ing. Bălan, în judeţ există 112 asociaţi care lucrează 80.000 ha de teren arabil. În peisajul ţării, Tulcea reprezintă un judeţ agricol aparte, care are două categorii de terenuri. Prima se află în zona Deltei, unde se obţin cele mai bune producţii în anii secetoşi, cum a fost şi 2007. Potrivit interlocutorului, aici s-au obţinut în medie câte 6 tone grâu şi 2,5 tone rapiţă/ha.

Cea de-a doua categorie e cuprinsă în zone de terasă, unde mai ales irigaţiile stimulează obţinerea unor producţii bune.

Irigaţiile, o şansă pierdută

Am discutat cu dl Bălan situaţia existentă în 2007 la Nalba SRL. Aici sunt puţine terenuri irigate, chiar dacă în anii trecuţi sistemul era mai eficient. Astfel, în 2004 existau 1.300 ha ce beneficiau de acest avantaj şi producţiile se realizau pe măsură datorită Organizaţiilor Udătorilor de Apă din Irigaţii din Smeica şi Goloviţa, ce cuprind în total 4.228 ha. „Acum trei ani, spune ing. Bălan, se irigau în judeţ 53.000 ha, pentru ca în 2006 suprafaţa respectivă să scadă la 5.000 ha.

Cauza: neasigurarea pazei sistemelor de irigaţii, ceea ce a dus la furturi şi vandalizarea staţiilor de irigat. În acest an, suprafaţa irigată a mai crescut puţin, dar serviciul de pază se asigură din afara sistemului şi, cu toată firma ce prestează acest serviciu, se fură în continuare!?“

Bonurile valorice sunt şi nu...

La ora când apar aceste rânduri, toate culturile de toamnă au fost încorporate în sol, şi anume rapiţa pe 936 ha, orzul pe 255 ha şi grâul pe 526 ha. Unitatea deţine utilaje performante şi lucrările sunt executate la timp şi în bune condiţiuni. „Rapiţa a răsărit deja, spunea dl Bălan, şi dacă plouă suficient şi celelalte culturi se vor dezvolta normal. Avem în schimb o problemă cu bonurile valorice.

Deşi suma de 733.325 lei, reprezentând cinci bonuri valorice, a fost corespunzătoare, era nevoie de mai multe bonuri, spre a putea plăti toţi furnizorii. În judeţul Constanţa, de pildă, s-au tipărit atâtea bonuri cât a fost nevoie, în timp ce la noi nu s-a vrut.“

Ministrul, într-o situaţie delicată

Am discutat în continuare despre problemele nerezolvate ale colegilor din asociaţie. Mulţi au plătit asigurări, dar puţini au primit despăgubiri, de pildă legumicultorii tulceni care au fost foarte afectaţi de secetă, ca şi cultivatorii de soia sau plante medicinale. În aceeaşi situaţie se află şi viticultorii sau pomicultorii. Toţi aceştia au acţionat în judecată MADR pentru discriminarea pe care au făcut-o producătorilor.

Ce recomandă UE să se schimbe în agricultura tulceană? Conform programului Natura 2000, spunea preşedintele Bălan, 90% din suprafaţa agricolă a judeţului intră în prevederi. Se interzice cultivarea anumitor plante, tratamentul culturilor cu pesticide, precum şi păşunatul animalelor. Anumite zone unde s-au realizat desecări pentru agricultură trebuie reinundate spre a fi redate circuitului natural. Şi toate acestea se vor materializa începând cu anul 2008, potrivit instrucţiunilor elaborate de Ministerul Mediului. Să deducem de aici că actualul an agricol ar putea fi ultimul în care o parte din sătenii tulcenii îşi va aduce contribuţia la „grânarul" României, urmând ca teritoriul lor să devină în cea mai mare parte habitat turistic?

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 924

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare200d.html-articol=228.htm

Reteta - Tort de mere > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulTort de mere
Porţii: 12.
Timp de preparare: 45 de minute.
Ingrediente: 10 linguri de făină, 10 linguri de griş, 10 linguri de zahăr, 1 plic de zahăr vanilat, 8 linguri de lapte praf, 1,5 kg de mere spălate, rase cu tot cu coajă şi amestecate cu scorţişoară, 6 linguri cu ulei.
Mod de preparare: Se amestecă într-un castron făina, grişul, zahărul şi laptele praf. Se împarte cantitatea în 4 părţi aşa cum vom împărţi şi merele rase. Într-o tavă rotundă, unsă cu ulei şi tapetată cu făină, se aşază un strat din primul amestec, care se nivelează, apoi un strat de mere, de asemenea bine nivelat, şi o lingură de ulei. Se continuă până se termină toate ingredientele. Se lasă la cuptor la foc potrivit circa 35-40 de minute sau până se rumenesc merele din stratul superior. Se aşteaptă să se răcească şi se introduce în frigider câteva ore. Se taie felii şi se serveşte cu frişcă.
Delia Ciohodaru
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 728
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tăierile la cais, prun şi piersic

În cazul drupaceelor (cireş, cais, vişin, prun, piersic), tăierile de fructificare se fac mult mai restrâns decât la restul speciilor. Astfel, la cireş şi vişin, ramura mijlocie se scurtează pentru stimularea noilor formaţiuni de rod, ramura pleată degarnisită se elimină, iar buchetele de mai nu se taie deloc. La prun şi la cais, ramurile buchet şi cele mijlocii nu se taie, acestea din urmă scurtându-se deasupra primei ramificaţii doar când sunt bătrâne. În general, tăierile de rodire se fac asemănător la toate speciile amintite, cu excepţia piersicului.

Cais

Ramurile de rod sunt brun-roşcate. Momentul, volumul şi gradul de scurtare a ramurilor se stabilesc în aşa fel încât semischeletul să fie mereu reînnoit şi acoperit cu ramuri mijlocii viguroase. Se elimină în general ramurile subţiri şi buchetele slabe ale căror flori de regulă avortează sau cele care au fructificat deja de două ori şi sunt epuizate. Când elementele de rod sunt puţine şi dispuse în zona periferică a coroanei, se face doar reducţia semischeletului din interiorul coroanei cu un sfert din lungime şi a scheletului până la jumătate pentru întinerire. Nu se taie ramurile roditoare scurte şi mijlocii, cele mai lungi doar se scurtează, iar cele cu poziţie dreaptă se înclină.

Prun

Ramurile de rod sunt mici şi subţiri, de culoare brun-cenuşiu. Prunul este singura specie la care mugurii vegetativi sunt mai mari decât cei floriferi şi se deosebeşte printr-o degarnisire prematură mai accentuată decât la alte specii. La prun se aplică în general mai puţine tăieri decât la piersic, acestea constând în rărirea buchetelor de mai şi tăierea scurtă sau eliminarea ramurilor mijlocii.

La soiurile cu ramuri fragile şi subţiri se fac tăieri de reducţie în lemn de 3-4 ani, pentru fortificare şi ramificare, în vreme ce la soiurile cu ramuri viguroase tăierile sunt mai uşoare, constând în scurtarea la jumătate a prelungirilor şarpantelor pentru a stimula ramificarea. Cu această ocazie se elimină ramurile care au rodit slab şi prezintă zone mari neproductive, precum şi cele epuizate, cele subţiri, situate în vârf, ori cele nepurtătoare de muguri de rod. În fiecare an se fac tăieri de normare a rodului, ce constau în întinerirea semischeletului care a depăşit 4-6 ani, dar şi eliminarea ramurilor frânte şi uscate.

Piersic

Faţă de restul tăierilor de fructificare, cele aplicate piersicului sunt puţin mai deosebite, deoarece are o capacitate mare de formare a lăstarilor anticipaţi care apar odată cu ramura mamă. În acest caz, ramurile pe care cresc aceşti lăstari se scurtează cu un sfert din lungime pentru a nu se rupe sub greutatea fructelor. De asemenea, epuizarea ramurilor mixte care au rodit are loc mai repede decât la alte specii, fapt pentru care, anual, mai mult de jumătate din ramurile de rod se suprimă.

Piersicul fructifică în principal pe ramurile mixte. Ramurile sale de rod sunt roşietice pe partea însorită şi verzi-gălbui pe cea umbrită. La piersicii tineri, tăierile de producţie constau în rărirea ramurilor mixte, eliminarea salbelor şi a buchetelor. Ramurile mixte viguroase se scurtează la 60-70 cm sau se elimină dacă se află în prelungirea semischeletului. Ramurile de rod care se consideră a fi în plus se taie la 2-3 muguri, când acestea au diametrul de 2,5 cm, la 4-5 muguri când au diametrul de 4-5 cm şi la 6-7 muguri când grosimea acestora este mai mare de 6 cm. În acest fel, pe porţiunea rămasă vor apărea noi lăstari care vor fructifica în anul următor, evitându-se astfel degarnisirea pomului.

- ramurile de piersic care au fructificat se usucă;
- suprimarea ramurilor în plus se face cu cep;
- piersicul se taie mai sever decât toate speciile.

Dicţionar

Scheletul pomului – este alcătuit din ramurile care pornesc din axul pomului, dar şi următoarele două derivate din acestea.

Semischeletul pomului – este dat de ramurile care garnisesc scheletul.

Şarpantă - ramură care porneşte direct din axul pomului.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 64155

□

Comentarii

□

□

1. camelia negut -- (27-March-2011)in ce luna se fac taierile de rod la piersic

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Guta

(Urmare din numărul 7)

...Şi fitoterapia ajută

Fitoterapia reuşeşte rareori în fazele reactivate, dar este salutară pentru corectările metabolice de fond care reprezintă, de altfel, esenţa oricărui tratament antigutos. Plantele cu efect uricolitic (care dezintegrează acidul uric şi determină eliminarea lui), precum şi cele diuretic-depurative sunt cele mai utilizate.

Salcia conţine în scoarţă acid salicilic (precursorul aspirinei), capabil să elimine uraţii. Se foloseşte decoctul concentrat (2 linguri de pulbere de scoarţă la 250 ml apă, fierbere 10 minute), din care se iau 3 linguri pe zi. Plopul, iasomia, taula sau creţuşca, pentru a da numai câteva exemple, conţin şi ele aceeaşi valoroasă substanţă biologic activă.

Frunzele proaspete de frasin, zdrobite şi aplicate local, sunt salutare pentru atenuarea durerilor. După uscare, acestea se pot folosi pentru prepararea unei infuzii (1 lingură/cană, infuzare 15-20 minute) cu efect diuretic-depurativ, constatat prin consumarea consecventă a 2 ceşti pe zi. De la aceeaşi specie se poate folosi şi scoarţa, sub formă de decoct (1 linguriţă/cană, fierbere 5 minute, 1-2 căni/zi).

Nelipsit din tratamentul complementar al gutoşilor este şi mesteacănul. Primăvara devreme se poate recolta seva sau mustul, din care se bea zilnic, timp de o săptămână, dimineaţa cu 2-3 ore înainte de mâncare, câte 100-150 ml.

Din frunzele uscate se face o pulbere, din care se ia sublingual, de 2-3 ori pe zi, câte un vârf de cuţit. Aciditatea infuziei (2-3 linguriţe de frunze/200 ml apă clocotită) se corectează cu un vârf de cuţit de bicarbonat de sodiu/cană, care se adaugă la răcirea soluţiei, cu 4-5 ore înainte de a fi consumată.

Dintre arbuşti, menţionăm: ienupărul, cătina, agrişul, zmeurul (de la care se folosesc fructele), merişorul-de-munte, afinul (frunzele) sau coacăzul-negru, porumbarul etc. (deopotrivă, frunzele şi fructele). Din fructele de ienupăr se face o infuzie concentrată (3-4 linguri/cană) sau un decoct slab (10-20 fructe/litru, fierbere 5 min.), din care se iau zilnic 3-4 linguri, respectiv, 2-3 căni.

Infuzia de cătină se face din fructe proaspete (1 lingură/ cană, 30 min.), iar cea de afin, din frunze uscate (1 linguriţă/250 ml, 20-30 min.), în ambele cazuri durata curei fiind de circa 40 zile, timp în care se beau câte 2-3 căni de preparat pe zi. Agrişele şi fructele de zmeur se consumă proaspete, ca atare, sau transformate în suc (100-200 ml/zi, în 3-4 reprize, respectiv, 35-80 ml/zi).

Cu 3 zile înainte de folosirea merişorului-de-munte se consumă bicarbonat de sodiu (câte un vârf de cuţit, de 2-3 ori/zi) pentru schimbarea reacţiei urinii. Frunzele se macină, iar pudra se administrează sublingual sau se folosesc întregi sau doar grosier farâmiţate, pentru prepararea unui preparat în 2 faze: mai întâi se obţine un macerat la rece (2 linguriţe/100 ml apă, 1 oră, strecurare), apoi o infuzie-decoct (peste frunze se adaugă 100 ml apă clocotită, apoi se fierbe la foc moale timp de 15 minute şi se lasă la infuzat alte 10 min. şi se strecoară). Cele două soluţii se amestecă, se completează cu apă până la 200 ml şi se beau, fracţionat, în cursul aceleiaşi zile.

Infuzia de coacăz-negru se prepară din 2 linguriţe de plantă/cană, iar doza zilnică este de 2-3 căni, în cazul fructelor, doar durata infuzării fiind ceva mai lungă (circa 20-25 min., faţă de numai 15 min.). Mai puţin folosit este porumbarul, deşi infuzia (1 lingură frunze/cană, 10-15 min.) sau decoctul (1 linguriţă fructe/cană, fierbere 20 min.), luate în doză de 2-3 căni/zi, stimulează diureza şi contribuie la eliminarea acidului uric şi a creatininei. Dacă se trece peste efectul anafrodiziac recunoscut, se poate folosi şi hameiul, în cură prelungită pe durata a câteva luni (timp în care se beau zilnic 2 căni de infuzie preparată dintr-o linguriţă de conuri la o cană de apă).

Dr. ing. Radu STOIANOV,
Institutul de Bioresurse Alimentare Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 753

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare205a.html-articol=114.htm

Breviar juridic

Hotărârea Guvernului nr. 1.645, din 22 noiembrie 2006, pentru stabilirea nivelului reducerii sumei de rambursat, din volumul creditului acordat în condiţiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investiţiilor în agricultură, diferenţiat în funcţie de tipul proiectului de investiţii, pentru anul 2006, precum şi pentru modificarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 231/2005, privind stimularea investiţiilor în agricultură, aprobate prin HG nr. 934/2005.
(MO al României, Partea I, nr. 960, din 29 noiembrie 2006)
Ordinul nr. 769, din 22 noiembrie 2006, pentru aprobarea Metodologiei privind limitarea răspunderii patrimoniale a personalului de pază a pădurilor.
(MO al României, Partea I, nr. 967, din 4 decembrie 2006)
Hotărârea Guvernului nr. 1.700, din 29 noiembrie 2006, pentru monitorizarea, controlul
şi eradicarea pestei porcine clasice în România.
(MO al României, Partea I, nr. 991, din 12 decembrie 2006)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 640

curs valutar

Nelu Bălăşoiu, Fermierul

Interlocutorul nostru este, după cum aţi bănuit, cunoscutul cântăreţ de muzică populară născut pe meleagurile Olteniei, unde şi-a desăvârşit cariera de mare artist. El încearcă acum să-şi probeze calităţile manageriale într-un domeniu ce nu-i este tocmai străin - agricultura. Cu ce succes?

G.V.: Bun venit, domnule Bălăşoiu. Mă bucur şi că sunteţi tânăr, arătaţi foarte bine, în putere şi aveţi ceva din aerul Bărăganului, bătut de soare, de vânt, aveţi şi palmele bătătucite, semn că în momentul de faţă ocupaţia dumneavoastră e una care cere efort, cere evident şi puterea minţii, dar şi puterea braţelor. Cu ce vă ocupaţi acum, domnule Bălăşoiu?

N.B.: Acum lucrez în agricultură, deţin nişte maşini agricole, am o societate înfiinţată în 1996, tractoare, combine, nişte pământ în arendă…

G.V.: Şi merge?

N.B.: Anul acesta, cu seceta asta cumplită nu a mers deloc. Pierderile sunt uriaşe. Vedeţi dumneavoastră, toată investiţia a venit în timp, cu credite din bancă, bineînţeles. Tot ce s-a câştigat s-a investit. Am 4 tractoare cu toată gama de maşini, 3 combine foarte bune, din 1996. Am muncit cu ele şi cred că dacă cineva face o vizită acolo se vede ceva.

G.V.: Unde?

N.B.: În Jegălia, judeţul Călăraşi.

G.V.: Dar de unde sunteţi de fel, care este locul dumneavoastră de baştină, de origine?

N.B.: M-am născut în Rogova, judeţul Mehedinţi, sub cotul Dunării, la 25 km de Turnu-Severin, aproape de Vânju Mare. Oamenii de prin partea locului mă ştiu şi îmi pare foarte rău că ajung atât de rar pe acolo.

G.V.: De altminteri, piesele dumneavoastră vorbesc despre locurile natale. Haideţi să ne întoarcem, domnule Bălăşoiu, în copilăria dumneavoastră, în Mehedinţii tinereţii dumneavoastră şi în satul de baştină. Cum v-aţi petrecut copilăria, cum era satul pe atunci?

N.B.: Mi-amintesc de satul meu cu bucurie şi vă spun că viaţa era grea.

G.V.: Ca la ţară...

N.B.: Ce credeţi, că acum e mai uşoară? Am avut însă o copilărie frumoasă. Ne jucam la stradă un joc - ţurca, cu minge de cârpe. Clasele elementare le-am absolvit tot acolo.

G.V.: Erau profesori buni în sat?

N.B.: Da, în general. La matematici nu era un profesor foarte bun, dar aveam un coleg priceput, de fapt tatăl lui era economist şi ne cam luam şi noi după el. Copilăria şi adolescenţa mi le-am petrecut în Turnu-Severin. Mi-amintesc de Parcul Rozelor, unde mergeam să mă destind. Era plin de flori.

G.V.: Erau oameni harnici prin partea locului?

N.B.: Da. Să ştiţi că la noi se practică grădinăritul şi cultura mare. Probabil că sunt mulţi care nu m-ar mai recunoaşte dacă aş avea drum în comună. Dar mai ştii? Am mai avut întâlniri cu copiii şcolii. Acum câţiva ani, doamna director Drăgoi, nu ştiu dacă acum mai e la şcoală, a avut ideea să mă cheme la o întâlnire cu elevii satului şi vreo două ore am stat de vorbă cu copiii. A fost extraordinar.
G.V.: Poate că n-ar fi rău să se reia aceste întâlniri cu copiii satului. E bine să cunoască fii ai satului care s-au ajuns, s-au căpătuit. Ar fi un imbold pentru ei. Cum v-a venit ideea să deveniţi agricultor?
N.B.: Când s-a desfiinţat Ansamblul Rapsodia Română - pentru că aşa au vrut... cei care au vrut; nu ştiu cine şi nici nu mă interesează - se spunea că este cel mai mare din ţară. Trecând peste asta, toţi colegii mei au luat-o fiecare în altă parte. Gândind ce să fac - să merg să cânt pentru 10.000 de lei pe care să mi-i pună la ureche sau să încerc altceva - am plecat spre agricultură, spre pământ. Din el ne hrănim toţi, şi mare, şi bogat, şi sărac, şi mic.
G.V.: Cum a fost începutul?
N.B.: A fost mult mai greu decât acum. Şi acum e greu să te menţii. Am cumpărat un loc undeva în Teleorman, am făcut o casă. Am luat 5.000 mp, mi-am făcut saivan şi magazii. Am apelat la un credit şi am luat nişte tractoare şi o combină.
În Teleorman era foarte puţin teren de lucru şi am plecat în prestări de serviciu pe Valea Borcei, pe la fostul IAS Borcea, fostul IAS Pietroiu, mai multe IAS-uri şi asociaţii agricole, care pe unde aveau nevoie. Recoltam cu combina, cu tractoarele, căram de la Iaşi, etc. şi uite aşa am început să mă dezvolt pentru că am investit tot ce am câştigat. Am mai cumpărat încă 2 tractoare, 2 combine şi toată gama de maşini agricole din 1996.
G.V.: Pământ aveţi?
N.B.: Am avut mai mult, dar e o zonă în care pământul nu e aşa de bun, deşi toată lumea spune că Bărăganul e bogat. Nu tot e aşa, sunt zone în care ploaia ocoleşte mii de hectare. Există nişte curenţi care se formează anapoda, habar n-am cum, dacă ar fi împădurită zona cred că ar fi mai bine, ploaia merge pe baltă spre oraşul Feteşti. Nici nu mai ţin minte de când n-a mai plouat pe la noi.
G.V.: Totuşi, nu v-aţi pus problema unor noi înregistrări? N-aţi mai înregistrat de multă vreme.
N.B.: Da. În iarnă vreau neapărat ca, într-o lună-două, până începe campania de primăvară, să am imprimat măcar un CD.
G.V.: Repertoriul dumneavoastră va rămâne tot din zona Mehedinţi?
N.B.: Da. Din zona de sud-est a ţării. M-aş întinde puţin şi în Banat, că la noi la Rogova se cântă şi cântece bănăţene.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 7042
□
° Comentarii
□
□
° 1. Liliana Bondarenco -- (25-October-2010)Domnule Nelu Balasoiu, mai sunteti pasionat de vanatoare?va aduce-ti aminte de Delta Dunarii..de Tulcea...sunt Liliana Bondarenco si va transmit toate gandurile de bine iar daca imi permite-ti, din momentul cand ati pasit pragul casei noastre in Tulcea si v-am cunoscut personal la varsta de 12 ani ati ramas in sufletul meu!multa santate stimate domn Balasoiu si va spun cu mana pe inima ca as da orice sa va reantalnesc..
° 2. mihai -- (25-December-2010)buna ziua
° 3. mihai -- (25-December-2010)buna ziua la multi ani sunt din jud mh va rog sunatima la nr 0756530645 e foarte important nu stiu cum pot lua legatura cu dumneavoastra va multumesc.
° 4. porumb viorel -- (23-January-2011)sa ne traiti maestre.toata stima si toata admiratia! la multi ani.
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare2134.html-articol=958.htm

Mita: caltaboşi fără cârnaţi > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMita: caltaboşi fără cârnaţi

Democraţia la care am visat atâta amar de viaţă începe să pălească în faţa zornăitului ce încătuşează adesea oameni fără vină. Cea mai recentă victimă de rang înalt a acţiunii de asanare morală, gestionată de Daniel Morar, este fostul ministru al agriculturii, Ioan Avram Mureşan.

Nu este căderea noastră să spunem dacă omul este sau nu vinovat. Ceea ce începe să sperie este revenirea la vremurile cătuşelor. Mai exact spus, la abuzurile procurorilor care operează în teren. Faptele lor ne duc cu gândul la marele asanator moral, care îşi purta după el aghiotantul, dotat cu câte o duzină de cătuşe. După cum bine aţi intuit, era pe vremea lui „Dincă (Ion) Te-Leagă“. Reabilitarea penibilă a acestui mod de a face dreptate şi a priva de libertate este un atac direct la virtuţile noii democraţii de care facem atâta caz.

Admitem chiar ideea că Mureşan ar fi săvârşit cele două infracţiuni de cumpărare de influenţă al căror „flagrant“ poate fi probat doar prin nişte înregistrări telefonice. Şi atunci, pentru o mită de o damigeană mare de pălincă şi 20 kg de caltaboşi nimeni nu are dreptul să încătuşeze un om şi să-l ducă cale de 600 km pentru a-l întemniţa ca pe un borfaş sau spărgător de bănci.

Motivaţiile procurorilor de la DNA sunt de râsul lumii: ce ar putea face demnitarul, care chipurile ar fi beneficiarul şpăgii, cu atâţia caltaboşi fără cârnaţi şi cu atâta pălincă?

Circul DNA este dezgustător, iar actorul principal, Daniel Morar, riscă să-şi compromită subalternii. Nu pentru că se declară un inamic neînfricat împotriva corupţiei, ci pentru modul în care-şi conduce la luptă bravii săi ostaşi. Percepţia în rândul opiniei publice este că în spatele acestei mascarade cu caltaboşii şi pălinca lui Mureşan se ascunde, în fapt, o comandă politică de la cel mai înalt nivel, care are ca scop discreditarea actualului ministru al agriculturii, Decebal Traian Remeş. Hăituirea sa se desfăşoară după scenarii ce au ca ţintă cel puţin compromiterea, dacă nu arestarea unor înalţi demnitari guvernamentali. Remeş este al patrulea ministru, din actualul guvern, acuzat de DNA ca fiind implicat în luare de mită sau înaltă trădare.

Ceea ce omit autorii hăituirii este că, la o posibilă înfruntare directă cu Remeş, ar putea să dea cu capul de făptura bolovănoasă a maramureşeanului care i-a rostogolit în neant pe toţi cei care doreau să-l răpună pe nedrept.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 638
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un sat în... Paris

Am fost la Paris... singură. Cine ar fi crezut că nu faimosul Turn Eiffel şi nici palatul Louvre, gazda atâtor capodopere şi generaţii de regi, vor fi cele pentru care-mi voi îndrepta pentru prima oară paşii către Paris, ci un consacrat eveniment agricol? Iar când spun singură la Paris nu mă refer la promenadele de-a lungul Senei, ci la incursiunea mea prin Salonul Internaţional de Agricultură, cel care m-a ademenit spre „Oraşul luminilor“, unde, din păcate, oricât m-am străduit, n-am întâlnit printre expozanţi niciun conaţional.

M-am mulţumit să aud graiul românesc, măcar de câteva ori, printre vizitatorii aflaţi în căutarea noutăţilor şi în special a utilajelor agricole expuse la Salonul Internaţional de Maşini Agricole care se desfăşura în aceeaşi perioadă. Împreună, cele două evenimente, care s-au derulat în intervalul 3-11 martie, au marcat „Săptămâna Agriculturii Franceze“, care reprezintă, alături de „Săptămâna Verde din Berlin“, cea mai importantă manifestaţie agricolă europeană, cu participare internaţională, loc de întâlnire a producătorilor, constructorilor, fabricanţilor, furnizorilor de materiale, echipamente şi servicii în agricultură, a diferitelor organizaţii profesionale şi organisme de formare şi cercetare din domeniu, precum şi a consumatorilor.

Un număr de aproximativ 1.200 de expozanţi din Franţa şi de peste hotare, cu standuri unele mai ingenioase şi mai atrăgătoare decât altele, şi-au aşteptat vizitatorii (peste 600.000 la număr) pentru a le înfăţişa noutăţile agriculturii de astăzi şi mizele pe care aceasta le implică.

Energia verde, energie alternativă

Aflat la a 44-a ediţie, Salonul a avut ca tematică un subiect de mare actualitate, şi anume reducerea poluării prin folosirea agriculturii ca furnizoare de noi energii. Preocuparea constructorilor, a agricultorilor, dar şi a statului de a stopa emisiile de carbon s-a putut vedea prin multitudinea de posibilităţi de utilizare a produselor de origine agricolă. Au fost expuse noi sisteme de încălzire ce folosesc energia regenerabilă de tip solar, eolian, geotermic sau cea produsă de biomasă. Folosirea lemnului ca sursă de energie regenerabilă constituie în Franţa subiectul unei largi campanii care are ca scop prevenirea încălzirii globale.

Printre bioprodusele prezentate s-au aflat biocarburanţi, biomateriale obţinute din in, cânepă, sisal, chenaf, cocos şi vopsele obţinute din plante. Mari uzine franceze producătoare de maşini precum Peugeot, Renault, Citröen şi-au prezentat noile modele care funcţionează fie pe bază de bioetanol, fie pe biodiesel. În acest sens, marca suedeză Saab a folosit pe durata salonului un motto sugestiv: „Carburanţii convenţionali, carburanţi depăşiţi.“

Beaujolais contra Bioetanol...!

Greu de rezistat tentaţiei de a degusta apreciatele vinuri franţuzeşti, oricât de pasionat ai fi de maşini şi de noile tendinţe în alimentarea acestora! O întreagă sală a fost destinată afişării calităţii produselor proprii, aduse de producători din toate regiunile Franţei. În afară de vinuri te mai puteau ispiti rafinatele brânzeturi franţuzeşti precum camembert, roquefort, beaufort, chabichou, brie, reblochon, dar şi diverse produse din carne sau ale stupului, precum şi variata ofertă a regiunilor agroturistice consacrate din Franţa.

Tentaţii culinare România n-are...

Un întreg sector denumit „Delicii agricole de prin lume“ a fost dedicat expozanţilor străini din circa 30 de ţări care au vrut să-şi facă cunoscute produsele tradiţionale. Aici îşi anunţase participarea şi un reprezentant al României care urma să prezinte produse de panificaţie, poate şi altele, dar... n-a mai apărut. Astfel, produsele tradiţionale româneşti rămân lăudate de noi şi doar printre noi.

Cu greu am găsit câţiva francezi care să audă de pildă de vinurile româneşti. Ce să mai spunem de brânza de burduf sau în coajă de brad, telemeaua de Sibiu, cârnaţii de Pleşcoi ori sarmalele cu mămăliguţă, produse tradiţionale atât de savurate de străinii care se încumetă să ne calce „pragul“, după un veritabil slalom printre gropi. Italia a fost prezentă cu parmezan şi îngheţată, Spania cu produse din carne, Belgia, Israelul şi Siria cu dulciuri, Elveţia cu brânzeturi, Nepalul cu ceaiul biologic, Coreea cu ginsengul, Rusia cu vodkă şi produse din somon, Grecia cu ciocolată din ulei de măsline şi lista poate continua. Şi ţări africane precum Coasta de Fildeş, Tunisia şi Senegal au avut câte ceva de arătat... fie că a fost un castron de portocale, un sac de cafea sau felurite mirodenii, oricum e de apreciat faptul că au vrut să se facă cunoscuţi.

Pepinieră de formare a tinerilor

Într-un cadru ludic s-au desfăşurat tot felul de cursuri şi concursuri culinare, dar şi lecţii de grădinărit, agricultură şi agroturism pentru tineri. Copiii au descoperit cu entuziasm viaţa la ţară prin prezenţa unei mari diversităţi de animale şi a unei ferme reconstituite, în mărime naturală. Ei nu s-au confruntat doar cu mulsul vacii, ţesălatul cailor şi tunsul oilor, ci şi cu realităţile privitoare la modul de alegere a raselor pentru o exploataţie şi îngrijirea lor.

Adevărat atelier pedagogic, salonul a oferit celor cu vârste mai mari de 16 ani şi posibilitatea de a conduce un tractor. S-a putut observa marea preocupare a organizatorilor de a îndrepta tinerii spre mediul rural, dar şi spre a mânca natural şi sănătos. De altfel, orientarea către meseriile din agricultură a fost o altă tematică importantă a Salonului, în acest sens participând numeroase agenţii şi organizaţii de formare şi angajare în mediul agricol.

Oportunităţile oferite de învăţământul agricol francez au putut fi cunoscute prin liceele de profil agricol prezente la salon. Astfel, elevii Liceului Viticol din regiunea Champagne au oferit spre degustare şampanie, obţinută chiar de ei, dar au făcut şi demonstraţii de degorjare, deburbare şi alte lucrări specifice obţinerii acestei licori. Elevii Liceului Viticol din regiunea Beune-Bourbogne au arătat cum se construiesc butoaiele din lemn folosite la păstrarea vinului.

Creşterea animalelor - o pasiune

O mare importanţă a fost acordată creşterii animalelor de rasă. Salonul a fost locul de întâlnire a celor mai bune rase de bovine din şeptelul francez, dar şi a specialiştilor în genetică şi reproducţie animală.

Am fost surprinsă de o paradă a câinilor utilitari, din rase specializate în ajutorarea persoanelor cu handicap, dar şi de campania dusă pentru perpetuarea unor specii din fauna forestieră (vulturi, şoimi şi bufniţe) în vederea reintroducerii lor în ecosistem. S-au întrecut în Competiţia Generală de Agricultură crescătorii unor rase cunoscute de vite precum Charolaise, Limousine, Normande, Montbéliarde, dar şi rase de porci ca Blanc de l’Ouest, Porc Basque, Gascon sau oi Charollais, Charmoise, Île de France, Boulonnais ori de asini şi metişii acestora.

Agricultură cu respect faţă de mediu

„Odiseea vegetală“, cum s-a numit filiera plantelor, a fost îndreptată în mod deosebit către bunele practici pentru securitatea alimentară şi producţia ecologică. Soiuri noi de măr şi de tomate au fost expuse pentru calităţile lor gustative deosebite şi a fost promovat uleiul de palmier şi cocotier.

Aici s-a aflat şi grădina, prezentată ca mod de recreere a localnicilor, fiind expuse fel de fel de aranjamente, ustensile de grădinărit, tehnici de amenajare a grădinilor pornind de la mobilierul de grădină şi până la materialul săditor sau plantele propriu-zise.

În spaţiul dedicat mediului rural au fost prezentate produse rezultate din materia primă agricolă care pot fi utilizate în construcţii şi restaurări fără a afecta mediul înconjurător. Astfel, am putut vedea posibilităţi de etanşare şi izolare a locuinţelor cu ajutorul rumeguşului, mergându-se până realizarea de case din lut.

Totul pentru a proteja planeta

Într-o ambianţă festivă, ritmată de numeroase parade de animale, concursuri culinare şi degustări, expoziţia m-a surprins prin numărul mare de participanţi şi vizitatori, varietatea şi calitatea animalelor, gama foarte diversă de produse a diferitelor regiuni şi prin originalitatea specialităţilor culinare atât franceze, cât şi internaţionale.

Prin toate aceste acţiuni interactive, dedicate atât celor mari cât şi celor mici, am realizat cât de important este consumatorul pentru statul francez şi cât de mult se doreşte o legătură strânsă între acesta şi producător. Organizatorii, printre care şi Ministerul Agriculturii şi Pescuitului din Franţa, s-au axat în principal pe calitatea şi siguranţa hranei, conservarea biodiversităţii şi trecerea la resursele neconvenţionale de energie...

Să instalezi satul la Paris cu tot ceea ce implică el cere o organizare impresionantă. Am observat, de asemenea, o preocupare deosebită pentru asigurarea unui bun trai al animalelor pe durata Salonului atât în privinţa spaţiului minim necesar cât şi a hranei. Tone de fân, paie, furaje alimente concentrate pentru vaci şi chiar feluri de mâncare gătite special pentru porci... Cu asemenea pregătiri cred că şi animalele au adorat Parisul !

Franţa este cea mai independentă ţară din punct de vedere energetic dintre ţările Europei de Vest datorită investiţiilor importante în domeniul energii nucleare, lucru care o face unul dintre cei mai mici producători de gaze cu efect de seră dintre naţiunile cele mai industrializate din lume. Peste 80% din nevoile de energie electrică ale ţării sunt produse de centrale nuclearo-electrice.

Procentajul mare de terenuri fertile, cumulate cu utilizarea tehnologiilor moderne şi importantele subvenţii europene, a făcut din Franţa principalul producător şi exportator agricol din Europa şi al doilea exportator mondial de produse agroalimentare după Statele Unite.

- Franţa ocupă locul întâi în producerea vinului şi a cerealelor, în creşterea bovinelor şi a păsărilor.
- Principalele produse de export sunt grâul, păsările, produsele lactate, carnea de vită şi porc, precum şi renumitele vinuri franţuzeşti.
- Sectorul agroalimentar ocupă locul al doilea în furnizarea locurilor de muncă din Franţa.

- 32.5 milioane ha reprezintă terenul arabil al Franţei
- 58 % din teritoriul Franţei este teren agricol şi 28% forestier;
- 893.000 de oameni lucrează în agricultură şi 430.000 în industria agroalimentară;
- la ora actuală, în Franţa sunt 590.000 de ferme şi 13.200 de companii agroalimentare.

3.000 de animale au fost aduse la salon, printre care:

- 1.000 de câini de rasă;
- 650 de capre, oi;
- 610 iepuri;
- 600 vaci, tauri;
- 100 cai, ponei, măgari;
- 60 porci;
- sute de păsări de curte.
- 7.000 de producători;
- 17.000 de produse prezentate;
- 1.200 de expozanţi pe o suprafaţă de 138.000 m².

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 1735

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Hotărârea Guvernului nr. 760, din 11 iulie 2007, pentru modificarea şi completarea Metodologiei de acordare a cotei individuale de lapte, precum şi a modului de alocare şi reconstituire a rezervei de lapte, aprobată prin HG nr. 852/2006.

(MO al României, Partea I, nr. 492, din 23 iulie 2007)

Se ştie că modificările şi completările aduse unor acte normative, cum sunt şi cele de faţă, au drept scop, de regulă, îmbunătăţirea lor sub aspectul clarităţii şi definirii unor termeni din conţinut, precum şi al lărgirii sferei de aplicabilitate şi înăspririi măsurilor sancţionatorii.

Aşa se explică şi faptul că o serie de articole din acest act normativ au suferit astfel de modificări şi completări. De pildă, potrivit prevederilor art. 7 alin. (2), lit. b – modificat –, beneficiază de acordarea unei cote individuale de lapte pentru livrări şi vânzări directe şi producătorii care încep activitatea de creştere a vacilor de lapte şi de obţinere a producţiei de lapte, ulterior acordării cotelor individuale de lapte pentru perioada de referinţă.

Mai beneficiază de alocarea unei cote individuale de lapte producătorii care şi-au extins exploataţiile sau au înfiinţat noi exploataţii şi au depus solicitarea până la începerea primului an de cotă (art. 7, alin. (2), lit. e).

Producătorii care deţin cotă individuală de lapte pentru vânzări directe trebuie să se ştie că, după încheierea anului de cotă, au obligaţia de a transmite, înainte de 15 mai, la biroul judeţean DACL, informaţii privind cantitatea de lapte şi produse lactate vândute direct (art. 6 alin. (1)).

E bine de ştiut că, în cazul acelui producător care, în timpul anului de cotă, nu a comercializat cel puţin 70% din cota sa individuală de referinţă disponibilă, aceasta se diminuează cu cantitatea neutilizată ce rezultă din declaraţia anuală, conform procedurii DACL, cu excepţia situaţiei în care cantitatea în cauză este neutilizată datorită unor cauze de forţă majoră sau împrejurări temeinic justificate, care afectează temporar capacitatea de producţie a producătorului şi sunt acceptate de DACL (art. 13 alin. (1)).

Atenţie, producători! „Cota individuală de referinţă achiziţionată prin transfer permanent nu mai poate face obiectul unui alt transfer permanent pe parcursul aceluiaşi an de cotă“ (art. 14 alin. (7)).

În cazul acestui transfer permanent, 30% din cantitatea cotei individuale de referinţă transferată revine la rezerva naţională (art. 15 alin. (1)). Acest transfer permis pentru o cantitate minimă la 1.000 kg, cu excepţia cazului în care cota individuală este mai mică de 1.000 kg (art. 15 alin. (3)).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 632

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

Vreţi să înfiinţaţi o cultură de cătină? Iată secretul reuşitei

Cătina albă este cunoscută ca plantă miracol de 3.000 de ani, dar n-a fost extinsă în cultură pe suprafeţe mari, deşi are calităţi ieşite din comun; singurul obstacol în răspândirea ei în cultură l-a constituit recoltarea manuală. În condiţiile luării în cultură cultivatorul trebuie să aibă în vedere că este o plantă mare iubitoare de lumină, cerând ca expoziţia terenului să fie numai cea sudică sau sud-estică, mai rar sud-vestică.

Pe baza experienţei proprii de 8 ani, pot prezenta pentru cei dornici să înfiinţeze o cultură de cătină albă un set de reguli obligatorii.

Plantarea

Fiind o plantă ce-şi asigură singură azotul din aer şi sol, nu este interesată să-şi dezvolte sistemul radicular prea mult. Deci trebuie să-i protejăm firavele rădăcini timp de doi ani de la plantare. Cum procedăm concret:

1. De îndată ce l-am scos din pepinieră, puietul trebuie mocirlit şi aşezat în pachete de 10 bucăţi, pe care le acoperim imediat şi le legăm bine cu folie de polietilenă.
2. Ajunşi acasă, în aceeaşi zi, punem pachetele cu puiet în pivniţă până în ziua următoare, iar a doua zi puieţii vor fi în mod obligatoriu îngropaţi în pământ; păstrarea în această situaţie nu trebuie să dureze mai mult de 3-5 zile, adică până când vor fi plantaţi definitiv în livadă.
3. Gropile se vor efectua în toamnă sau primăvara foarte devreme, având dimensiunile de 60/60 cm şi adâncimea tot de 60 cm. Când le executăm, vom avea grijă ca pământul fertil să fie pus sus, iar cel argilos jos.
4. La plantare, vom face prima dată mocirlirea puieţilor. Mocirla o obţinem din balegă proaspătă de vacă (numai de vacă) şi pământ galben, argilă (50% la 50%), peste care punem apă până se face o pastă ca smântâna. La plantarea puietului punem în gropi numai pământ bun, iar pământul rău, nefertil, rămâne pe partea de jos, definitiv, pentru a forma taluzul plantei.
5. Pe fundul gropii punem 25 kg de bălegar putred, iar când ajungem la 15 cm de suprafaţă adăugăm 300 g de îngrăşământ complex; pe acesta îl aşezăm la o distanţă de 15-20 cm de tulpina plantei, nu mai aproape, pentru a proteja rădăcinile firave ale puieţilor.
6. Pământul pus în groapă va fi foarte bine călcat de către un muncitor încălţat numai cu cizme de cauciuc.
7. La plantare, vom avea următoarele griji: coletul – porţiunea dintre rădăcină şi tulpină – să fie pus mai adânc faţă de nivelul solului cu 4-5 cm, dar nu mai mult.

Cât priveşte perioada de plantare a cătinei, cel mai bine e s-o facem primăvara, imediat după topirea zăpezii, respectiv între 10-15 martie şi până cel târziu la 20-25 aprilie. Experienţa m-a convins că dacă facem toamna plantarea, chiar în condiţii excelente, prinderea este de 50% în cel mai bun caz, pe când primăvara prinderea a ajuns, în trei ani consecutiv, între 95-100%.

8. La manipularea puietului, este necesară protejarea acestuia de razele solare, având grijă să acoperim în special rădăcinile. Ca atare, când plantăm puietul nu-l înşirăm la fiecare groapă pentru că îl vede soarele, ci îl scoatem din groapa cu mocirlă numai bucată cu bucată, apoi îl plantăm imediat.

9. După plantare, facem o terasă cu latura de 1,2 m în stânga, 1,2 m în jurul tulpinei puietului; pe această terasă absolut nicio buruiană n-are voie să crească în tot cursul anului, iar în acest scop vom face 4-6 praşile.

10. Imediat ce am plantat puietul, în mod obligatoriu se va face o farfurie în jurul tulpinii, în care se pun 30 de litri de apă; după ce apa a intrat în pământ, acoperim farfuria cu sol uscat şi bogat în humus (pământ negru).

Întreţinerea plantaţiei în primul an

11. În cursul primului an de la plantare se vor efectua cel puţin patru udări a câte 30 de litri apă la fiecare puiet, dacă anul este secetos, iar dacă este ploios, doar trei udări sau chiar două. Ţin să subliniez că, dacă anul a fost ploios, trebuie să facem o udare în cursul lunii august, momentul crucial al dezvoltării plantei. Udările se vor executa aşa cum am precizat la regula 10.

12. Tăieri în verde în primul an nu e voie să se facă; numai în cazuri excepţionale se îndepărtează ramurile uscate, dar imediat „rănile“ vor fi unse cu mocirlă.

13. Lucrarea de căpătâi în întreţinerea plantei în primii ani este combaterea buruienilor. Ca atare, se vor face în primul an 1, 2, 3 sau chiar 6 praşile, în funcţie de timp. În caz contrar, plantele vor pieri din cauza umbrei pe care o fac buruienile.

14. Toamna, se va lega fiecare puiet cu folie de polietilenă pentru a nu fi ros de iepuri, dar mai ales de şoareci.

Întreţinerea plantei în anul al doilea

15. După topirea zăpezii, dezlegăm pomii de folia de polietilenă.

16. Executăm tăieri numai pentru îndepărtarea ramurilor uscate, neatingându-ne de nicio ramură verde şi, aşa cum am menţionat la punctul 12, locul tăiat se unge automat cu mocirlă.

17. Terasele vor fi întreţinute exemplar, ca ogor negru, fără niciun fir de iarbă sau buruiană (5-6 praşile manuale).

18. Toamna executăm din nou legarea plantei cu folie de polietilenă pentru protejarea împotriva rozătoarelor.

19. În anii 3-4-5 de la plantare, când începe să rodească planta, lucrările de întreţinere sunt asemănătoare.

20. Cum procedăm pentru formarea coroanei? De la bun început mergem pe ideea că nu recolta ne interesează deocamdată, ci coroana. Deci, în anul 3 sau anul 4 ori poate chiar anul 5 de la plantare, când avem prima recoltă, tăiem numai şi numai surplusul crengilor pe care sunt boabe de cătină; de scheletul de bază, de ramurile ce formează baza coroanei, n-avem voie să ne atingem, boabele de pe aceste ramuri rămân nerecoltate. Până când? Până ce temperaturile din aer coboară sub minus 19°C; atunci punem sub arbustul de cătină o prelată, îl scuturăm bine, iar boabele vor cădea pe ea.

21. O altă regulă obligatorie: terenul de pe terasele vecine arbuştilor să fie curat ca lacrima înainte de cosirea ierbii din livadă. Altminteri, cosaşii nu observă plăntuţele de cătină şi le taie. O plantă de cătină tăiată cu coasa în primii 3 ani este moartă definitiv; nu se mai regenerează.

22. Erbicidarea pe terasa plantei nu o indic în primii ani de la plantare, respectiv în anii 1, 2, 3. Din anul 4 putem să efectuăm erbicidarea, folosind Rondoup, dar cu foarte mare atenţie, numai şi numai cu un ecran de protecţie. Dar ce este acest ecran? Un paravan de protecţie a tulpinii şi plantei, un cilindru fără fund, dintr-o oală din tablă zincată cu diametrul de 50 cm şi înălţimea de 60-70 cm, având o tăietură de sus în jos, o deschidere, pentru a pune ecranul pe lângă tulpina plantei şi pe lângă acele firave rădăcini de la baza acesteia. Abia după aceea facem stropirile şi numai pe platforma din jurul ecranului.

Ing. Alexandru ODEŞTIANU,
preşedintele Asociaţiei Pomicole „Cătina“,satul Odeşti nr. 70, cod poştal nr. 43703, comuna Băseşti, judeţul Maramureş, mobil: 0720/320.235, tel.: 0262/268.045

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 174490

□

Comentarii

□

□

41. emil -- (7-August-2011)as dori sa infintez o plantatie de catina dar nu prea stiu dupa cine sa ma iau cei

care doresc sa ma ajute va rog sa imi scrieti pe adresa corobeaemil@yahoo.com.va multumesc

42. costin -- (11-November-2011)as dori sa-mi spuneti la ce distanta pe rand si intre randuri se planteaza puietul de catina

43. Iovan Ioan -- (29-January-2012)ma interesa rentabilitatea culturii de catina, avand in vedere numarul de zo pentru recoltat. Nu vad rentabilitatea culturii, daca un om culege sa zicem 10 kg/zi la un pret de 0,5 euro/kg rezulta 5 euro, iar eu il platesc cu minim 12 euro/zi cum mai devin rentabil.
Asb dori un raspuns, pentru ca suntem f. interesati sa infiintam o cultura pe 5 ha. Cu stima.

44. catalin.bodea -- (29-January-2012)buna me-as dori sa imi fac si eu oo cultura de catina dar as dori mai multe sfaturi cum se face plantare si mai multe va rog sa ma ajutatzi va multzumesc

45. Alina -- (2-April-2012)Buna ziua, as dorii si eu sa fac o plantatie de catina am un teren mostenire de 1,45 ha si doresc sa fac o cultura pe el, va rog da-ti un sfat cum incep cu ce.?

46. miti -- (13-May-2012)este cea mai rentabila cultura
domnule IOVAN ION 1 KG de catina costa 2 euro
si apoi o persoana culege intre 40 si 50 kg 40x2=80 euro
80euro -12 o persoana=68euro
punem o productie de 10 tone pe 1 hectar

47. grigoras -- (13-May-2012)as dori sa infiintez o cultura de 10 hectare de catina ce investitie ar trebui facuta in primul an tinind cont ca terenul il am inclus plantele va multumesc

48. dobre marian -- (18-May-2012)am doi arbori de catina cu varsta de aprx.cinci ani si nu au rodit pana acum stie cineva care ar putea fi cauza.multumesc.

49. george pandrea -- (4-June-2012)Buna ziua,am un teren de 4ha in panta si vreau sa incep o plantatie de catina as dori sa stiu de unde pot sa procur plantele de si pe urma unde se poate viinde catina, scriu din Suedia si nu stiu va rog sa ma ajutati. Va multumesc

50. amaricai georgiana -- (24-July-2012)buna ziua!doresc sa infiintez o plantatie de catina si as dori sa stiu cate plante incap 6000 de metri patrati si ce soi este mai productiv si mai avantajos.va multumesc

51. torge radu -- (5-August-2012)interes pentru infiintari sunt dar mas bucura daca as gasi intro revista de specialitate totul de la pozitia terenului ph solului tipul de catina ce ar merge cel mai bine la terenul respectiv si tot ce inseamna o plantatie de catina ca investitie cheltuieli curente si timp plus devalorizarea leu e multumesc

52. maier maria -- (31-August-2012)am 115 tufe de catina de 5ani.am plantat si 25masculi care sau uscat in anul 2 am replantat alti 20 in anul 3 care sau uscat in anul 4.Cu aceasi problema se confrunta o prietena care are un hectar.Nu exista catina cu autopolenizare?

53. maier maria -- (31-August-2012)Pentru recoltatul catinii se utilizeaza un vibrator,catina fiind stropita in prealabil cu o solutie.Sub tufa se pune o prelata pe care cad boabele vibrate .Tufa pentru acest mod de recoltare se formeaza la 70cm de la sol.

54. Morar -- (3-July-2013)S.C. cu experienta infiinteaza plantatii de catina in conditii avantajoase si deosebit de rentabile , cu material saditor de calitate din pepiniera proprie , folosind personal cu experienta . Asiguram desfacere pe baza de contract pentru toata recolta si pe toata durata de viata a culturii. Investiti o singura data si culegeti roadele 25 de ani . Pentru toti cei care doresc o afacere rentabila pe termen lung cu garantia valorificarii recoltei asteptam sa ne contactati Tel: 0758-468011, e-mail: agricultura_az@yahoo.com

55. agriculturaaz -- (4-February-2014)S.C. cu experienta infiinteaza plantatii de catina in conditii avantajoase si deosebit de rentabile , cu material saditor de calitate din pepiniera proprie , folosind personal cu experienta . Asiguram desfacere pe baza de contract pentru toata recolta si pe toata durata de viata a culturii. Investiti o singura data si culegeti roadele 25 de ani . Pentru toti cei care doresc o afacere rentabila pe termen lung cu garantia valorificarii recoltei asteptam sa ne contactati Tel: 0758-468011, e-mail: agricultura_az@yahoo.com

56. dacian -- (8-February-2014)sincer sunt interesa de cultura de catina dar sa vrea sa stiu.Numai manual se culege?nu este nici un utilaj pentru recoltare?

57. NEAGU GICA -- (11-February-2014)Domnul Inginer numele meu este Gina Neagu ,sunt din judetul Constanta sunt de profesie Viticultor si m-am hotarit caci vreau si eu sa incerc in aceasta primavara cultura de catina.Pentru acesta am un teren amenajat de 2000m v-as ruga insistent sa ma sprijiniti in vederea obtinerii de material saditor ,butasi (de calitate)soiul adecvat ,polenizator si toate cele ce se impun.Care ar fii costul unui

butas?Va multumesc din suflet in speranta ca ma ve-ti ajuta

58. agroplant -- (8-May-2014)S.C. cu experienta infiinteaza plantatii de catina in conditii avantajoase si deosebit de rentabile , cu material saditor de calitate din pepiniera proprie , folosind personal cu experienta . Asiguram desfacere pe baza de contract pentru toata recolta si pe toata durata de viata a culturii. Investiti o singura data si culegeti roadele 25 de ani . Pentru toti cei care doresc o afacere rentabila pe termen lung cu garantia valorificarii recoltei asteptam sa ne contactati Tel: 0758-468011, e-mail: agricultura_az@yahoo.com

59. bodnarescu andrei -- (9-October-2014)vreau sa stiu cum se cultiva catina de unde se iau puirtii si cum sa ai piata de desfacere

60. Marian Adi -- (15-April-2015)Buna ziua care este clima nu se poate cultiva si in clime mai calduroase cum de exemplu în Portugalia

61. agroplant -- (2-June-2015)S.C. cu experienta infiinteaza plantatii de catina in conditii avantajoase si deosebit de rentabile , cu material saditor de calitate din pepiniera proprie , folosind personal cu experienta . Asiguram desfacere pe baza de contract pentru toata recolta si pe toata durata de viata a culturii. Investiti o singura data si culegeti roadele 25 de ani . Pentru toti cei care doresc o afacere rentabila pe termen lung cu garantia valorificarii recoltei asteptam sa ne contactati Tel: 0758-468011, e-mail:agricultura_az@yahoo.com

62. Lehel -- (2-August-2015)As dori sa infiintez o plantatie de catina pe o suprafata de 30- 40 ari dar nu stiu cati butasi imi trebuie si nici distantele dintre randuri si butasi. Va multumesc anticipat

63. manolachi -- (3-August-2015)Cum se face ca toti cultivatorii profesionisti de catina spun ca perioada propice de cultivare este TOAMNA din cauza umezelii(ploi,zapada)numai buna ptr.dezvoltarea buna a radacinii si a plantei,iar dumneavoastra spuneti ca este PRIMAVARA.VA ROG,sa nu mi-o luati drept repros,dar sincer sunt putin mai mult nedumerit din cauza nesigurantei celor scrise atat de dumneavoastra cat si de ceilalti cultivatori profesionisti asa cum sunteti si dumneavostra.Nu am plantat puieti de catina primavara aceasta tocmai din cauza sfaturilor colegilor de breasla cu dumneavoastra,iar acum sunt dezamagit.

64. Andi -- (9-September-2015)Pepiniera autorizata vinde butasi de catina alba inradacinati soiul Miki, Peri plante femele si Eros planta polenizatoare pentru plantare toamna 2015
Pret 3 ron + tva
Informatii la tel 0723096966

65. SIMION -- (12-September-2015)Firma CATINAPLANT SRL desfasoara activitati agricole specifice in domeniul infiintarii, intretinerii si exploatarii plantatiilor de catina, astfel:
- Comercializeaza material saditor/butasi inradacinati de catina din soiurile Serpeni, Pitesti 1 si Pitesti 2 obtinuti in pepiniera proprie, insotiti de Certificat de calitate, Certificat fitosanitar si Certificat de confirmare ecologica;
- Ofera consultanta de specialitate cu privire la infiintarea, intretinerea si exploatarea plantatiilor de catina;
-Informatii si comenzi pe E-mail “ catinaplant@yahoo.com” sau la tf. 0744995788.

66. nae marian -- (22-October-2015)Pentru
se asigura polenizarea este necesar a se planta perechi, baiat si fata?.... Stie cineva.?

67. nelutu dobre -- (13-November-2015)vreau sa cultiv catina si as lua legatura cu un cultivator serios care ar vrea sa ma ajute cu informatii daca vreti sa ma ajutati astept un raspuns va multumesc

68. nelutu dobre -- (13-November-2015)vreau sa cultiv catina si as lua legatura cu un cultivator serios care ar vrea sa ma ajute cu informatii daca vreti sa ma ajutati astept un raspuns va multumesc

69. barz -- (29-November-2015)AS DORI SA INFIINTEZ O CULTURA DE CATINA PE O SPRAFATA DE TEREN AGRICOL IN ZONA GURAHONT DE 50 ARI.CITI BUTASI AR TREBUI SI AS DORI O OFERTA SERIOASA

70. CATINA AGROPLANT NDF -- (1-February-2016)S.C. cu experienta infiinteaza plantatii de catina in conditii avantajoase si deosebit de rentabile , cu material saditor de calitate din pepiniera proprie , folosind personal cu experienta . Asiguram desfacere pe baza de contract pentru toata recolta si pe toata durata de viata a culturii. Investiti o singura data si culegeti roadele 25 de ani . Pentru toti cei care doresc o afacere rentabila pe termen lung cu garantia valorificarii recoltei asteptam sa ne contactati Tel: 0758-468011,
e-mail:agricultura_az@yahoo.com

71. BOZAI GHITA -- (31-March-2016)Vreau sa cumpar pt plantatie catina.Toate cilorile cu respect

72. vladimir goncearu -- (24-March-2017)Daca exista proiecte pentru depozitarea catinei?Ce debuseie de

valorificare recomandati?Catina cultivata este mai valoroasa,ca cea crescuta spontan?

73. Cristi -- (27-February-2018)S.C. cu experienta infiinteaza plantatii de catina in conditii avantajoase si deosebit de rentabile , cu material saditor de calitate din pepiniera proprie , folosind personal cu experienta . Asiguram desfacere pe baza de contract pentru toata recolta si pe toata durata de viata a culturii. Investiti o singura data si culegeti roadele 25 de ani . Pentru toti cei care doresc o afacere rentabila pe termen lung cu garantia valorificarii recoltei asteptam sa ne contactati Tel: 0749548823

<< < 1 [2]

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare21c3.html-articol=965.htm

La mintea cocoşului

Nu cu multă vreme în urmă vă povesteam despre un individ care, stârnit de aburii alcoolului, a sărit cu furca la un fost coleg de muncă, alături de care dăduse de duşcă mai multe păhărele de tărie. Şi în cele ce urmează tot despre violenţa provocată de consumul exagerat de băutură. De astă dată victima a fost – e mai greu de crezut, dar asta nu înseamnă că e mai puţin adevărat –, aşadar, victima a fost un… poliţist.

A păţit-o nu pentru că a întrecut măsura, ci – rar am mai auzit aşa ceva – pentru că a refuzat să se aghesmuiască împreună cu un fierar şi fiii săi – încă mai există asemenea meserii pe la sate – la care se dusese cu o treabă, ca gospodar. Locul desfăşurării acţiunii: pe undeva prin Ardeal.

Supărat din cale-afară că omul în uniformă n-a vrut să le ţină isonul bahic, ameţiţi bine de ce consumaseră înainte de venirea acestuia, beţivanii au devenit agresivi, snopindu-l pur şi simplu în bătaie pe musafir şi batjocorindu-l în fel şi chip cu vorbe de ocară. O faptă care întrece orice închipuire, dar care, dacă stau şi mă gândesc bine, era în firea lucrurilor şi la mintea cocoşului să se întâmple. Pentru că, reţineţi, potcovarul şi fiii săi nu se aflau la prima ispravă de acest fel.

În urmă cu câţiva ani, mardeiaşii au aplicat acelaşi tratament brutal jandarmului din sat, iar oamenii din această aşezare transilvană sunt pur şi simplu terorizaţi de familia în discuţie. De ce n-au păţit mai nimic până la data când s-a petrecut întâmplarea? Uite d'aia!

După cum, în unele situaţii în care oamenii legii sunt luaţi la omor de hoţii din conductele petrolifere, de braconieri ori de tot soiul de tâlhari, aceşti indivizi antisociali scapă – să vezi şi să nu crezi! – basma curată. Drept pentru care, bineînţeles, recidivează. Părerea mea este că a venit vremea ca unor astfel de derbedei să li se pună zgardă. Indiferent ce pile, proptele ori culoare politică au făptaşii.

Oricum, norocul lor că locuiesc la sat, şi nu în State – mă refer la Statele Unite ale Americii –, unde dacă ai agresat un poliţist fie şi cu o privire, la mintea cocoşului este că ai încurcat-o. Adică, ce mai calea-valea, ţi-ai dat foc la valiză. Or, pe aici pe la noi se cam face exces de purtatul mănuşilor şi manierele elegante. Când trebuie dar, mai ales, când nu. Că egalitate şi democraţie şi justiţie există. Dar nu pentru căţei! Ham, ham!

Gogu PINTENOGU'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 556

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare21ef.html-articol=211.htm

Breviar juridic

Legea nr. 492, din 28 decembrie 2006, pentru aprobarea OUG nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanţării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum şi a fondurilor de cofinanţare şi prefinanţare alocate de la bugetul de stat.
(MO al României, Partea I, nr. 8, din 5 ianuarie 2007)
Legea nr. 506, din 28 decembrie 2006, privind aprobarea OUG nr. 51/2006 pentru modificarea alin. (2) al art. 11 din Legea nr. 231/2005, privind stimularea investiţiilor în agricultură.
MO al României, Partea I, nr. 8, din 5 ianuarie 2007)
Ordinul nr. 560, din 16 august 2006, pentru aprobarea normelor cu privire la comercializarea produselor din carne.
(MO al României, Partea I, nr. 10, din 8 ianuarie 2007)
Legea nr. 513, din 29 decembrie 2006, privind aprobarea OUG nr. 62/2006 pentru modificarea şi completarea OUG nr. 34/2006 privind produsele agroalimentare ecologice.
(MO al României, Partea I, nr. 16, din 10 ianuarie 2007)
Legea nr. 514, din 29 decembrie 2006, privind aprobarea OUG nr. 49/2006, pentru modificarea şi completarea unor acte normative care reglementează identificarea şi înregistrarea ecvinelor şi constituirea unei baze de date pentru acestea.
(MO al României, Partea I, nr. 14, din 9 ianuarie 2007)
Legea nr. 14, din 9 ianuarie 2007, pentru aprobarea OG nr. 45/2006 privind acordarea unor facilităţi financiare producătorilor agricoli care deţin suprafeţe de pajişti în zona montană.
(MO al României, Partea I, nr. 35, din 18 ianuarie 2007)
Prezentare în rubrica alăturată.
Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 558

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare221a.html-articol=256.htm

Secretul frumuseţii: un ten frumos > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSecretul frumuseţii: un ten frumos

Îngrijirea pielii reprezintă o preocupare a fiecărei femei, indiferent de vârstă şi condiţie socială. Pentru aceasta apelăm din ce în ce mai mult la natură, care ne oferă o multitudine de remedii. Îngrijirea zilnică a tenului implică efectuarea unor operaţii succesive:

• curăţarea este esenţială şi se realizează aplicând produsul demachiant pe tamponul de vată; se şterge bine faţa, gâtul şi decolteul; curăţarea profundă a tenului se face o dată pe săptămână şi se realizează cu o cremă gommage sau cu o mască de curăţare;
• tonifierea are rol dublu: completează demachierea şi activează circulaţia sângelui, stimulând funcţiile pielii şi tonifiind musculatura;
• după tonifiere se pot aplica preparate cu rol hrănitor sau protector – măştile sau cremele de zi sau de seară ce trebuie să fie conforme cu cerinţele tenului nostru (uscat, gras sau normal);
• pentru tenul gras, cu aspect tern, lipsit de strălucire, este indicată o mască pe bază de lămâie: se amestecă o linguriţă de zeamă de lămâie cu o linguriţă de castraveţi şi se aplică pe faţă – după 15 minute se îndepărtează cu apă călduţă;
• pentru pielea foarte uscată se recomandă un amestec dintr-un gălbenuş de ou şi o lingură de ulei de măsline, se lasă pe faţă până când apare senzaţia că ţi se strânge, după care se clăteşte cu apă călduţă şi apoi cu apă rece;
• ochii obosiţi îşi recapătă frumuseţea dacă aşezăm pe ei dischete înmuiate într-un amestec obţinut din suc de lămâie şi apă rece pe care-l îndepărtăm după 10 minute.

Măşti antirid

• sucul unui grapefruit roşu se amestecă foarte bine cu un albuş de ou bătut spumă – produsul se întinde pe faţă şi gât şi are efect garantat.
• amestecaţi o lingură de miere cu câteva picături de lămâie şi o linguriţă de ulei de măsline – se aplică şi se lasă 20 de minute – pielea feţei se va destinde în mod vizibil.
• un gălbenuş se bate bine cu o lingură de ulei şi una de apă şi se obţine o mască hrănitoare ce trebuie lăsată minimum 10 minute.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 564
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare221f.html-articol=152.htm

Vegetaţia şi mitologia... > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulVegetaţia şi mitologia...

• Trestia pe care o fură Prometeu de la Zeus spre a dărui focul oamenilor este narthex, o plantă umbeliferă cu o măduvă fibrinoasă, ce se aprinde lesne, consumându-se lent în interiorul tulpinii, fără însă a arde scoarţa. Din informaţiile furnizate de jurnale de călătorie din secolul al XVIII-lea, acest sistem de transportare a focului a dăinuit în insulele din Marea Egee, până în acel veac.

• În Odiseea e un episod cu lujerul de palmier, o comparaţie pentru Nausicaa, întâlnită de Ulise. Într-un mit, în preajma altarului zeului Apolo din Delus răsare un palmier, când Latona îl naşte pe Apolo.

Şi Hesiod aminteşte de acest palmier, care figura şi pe monedele antice.

• Narcisul aparţinea divinităţilor Infernului şi era semănat pe morminte. Se mai numea şi „leirion“, după mama sa, Leiriope (în greceşte „cu chip de crin“), nimfa unui râu din Beoţia, având plete albastre aidoma stânjenelului. Transformarea în floare a fiului ei Narcis pare legată şi de numele ei.

Antichitatea îi cunoştea virtuţile medicinale, uleiul de narcise fiind un narcotic. Locuitorii din Cheronea distilează şi în epoca modernă, din frunzele narcisului, un fel de balsam bun la tratarea bolilor de urechi. O eventuală explicaţie pentru legătura dintre eroul mitic Narcis care dispreţuieşte dragostea nimfei Echo, personificarea ecoului. De menţionat că Echo apare alături de Narcis, care o respinge, pe frescele descoperite la Pompei.

• Cununa de trandafiri pe care Amfititra o primeşte de la Afrodita dădea posesorului puterea de a inspira dragostea celui dorit. Cu această cunună Ariadna se îndrăgosteşte de Teseu şi-i dă ghemul de lână a cărui deşirare îl ajută să iasă din labirint după uciderea monstruosului Minotaur.

• Când Cecrops a întemeiat cetatea din Attica, Zeus a hotărât ca ea să poarte numele zeului care va oferi aşezării cel mai frumos dar. Atena izbi pământul cu suliţa ei şi se ivi măslinul, arbore, ce va deveni simbolul oraşului Atena.

Prof. Arnold HELMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 663

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Provocări pentru noile Politici Agricole Comune (V)

Piaţa agricolă

Este evident că dimensiunea pieţei agricole reprezintă punctul nodal al scenariului de evoluţie a economiei agricole comunitare. Poate nu atât cererea din piaţa comunitară va fi hotărâtoare, cât modul în care aceasta se va poziţiona în raport cu piaţa mondială. În momentul de faţă, piaţa produselor agricole comunitare este, în mare parte, debranşată de la piaţa mondială (nu evoluează liber şi preţurile nu se stabilesc prin mecanisme de cerere-ofertă), comunitatea realizând o producţie destinată majoritar pieţei de autoconsum într-un sistem în bună parte protejat.

Pentru produse alimentare, a căror ofertă agroclimatică este deficitară, necesitatea protejării consumatorului, dar mai ales a producătorului comunitar, a impus sistemul importurilor preferenţiale contigentate şi al preţurilor de referinţă practicate în interiorul Europei. Este greu de presupus că se va renunţa la această politică într-un viitor apropiat, sistemul contigentărilor contribuind esenţial la creşterea nivelului de trai al cetăţenilor fostelor colonii, ca să nu amintim în detaliu că există şi alte motivaţii economice (rezerve de minerale considerabile, forţă de muncă ieftină, piaţă de desfacere captivă).

Finalizarea negocierilor dintre UE-27 şi Organizaţia Mondială a Comerţului (OMC/WTO) reprezintă însă poate cea mai puternică componentă restrictivă a sistemului economic agrar, care se va pune în practică în următoarele decenii.

Din punct de vedere teoretic există doar două soluţii, şi anume: soluţia actuală a pieţei comunitare puternic protejate prin sistemele de acces la frontiera comunitară, ceea ce înseamnă până la urmă o piaţă captivă, controlată şi sigură, şi soluţia liberalizării pieţei comunitare până la nivelul dispariţiei sistemelor comunitare de protecţie la frontieră (ad valorem sau în cotă fixă). Nu este exclusă nici adoptarea unei soluţii mixte (în parte deja adoptate), care implică o reducere progresivă a protecţiei la frontieră pentru unele dintre produse. Este evident că cele două posibile abordări pot genera sisteme de susţinere diferite pentru agricultura europeană.

Sistemul pieţei comunitare protejate

Acesta este prioritar pentru producători, dar într-o bună măsură şi pentru consumatori. Reclamă cheltuieli susţinute pentru dezvoltarea regională, eventual pentru susţinerea unor proiecte de specializare regională în raport cu oferta agroecoclimatică. Regionalizarea implică, pe lângă susţinerea directă a producţiilor agricole, şi compensarea producătorilor în situaţii de criză, adiţionale fondurilor de coeziune.

Aceste costuri vor putea fi acoperite, fie prin politici fiscale trasate în sarcina consumatorilor, fie prin controlul preţurilor (minimale, de referinţă, de intervenţie etc.). Această dezvoltare va fi însă principala frână în circulaţia transfrontalieră excomunitară a produselor, încălcând unul dintre principalele drepturi fundamentale ale omului – libera circulaţie a mărfurilor.

Pe cale de consecinţă, eforturile financiare pentru politica agricolă comună în această variantă vor trebui să crească până la limita maximă a suportabilităţii contribuabilului european, cu menţiunea că la nivel politic va fi necesară găsirea unor soluţii pentru noi oportunităţi de desfacere a produselor agricole şi alimentare în perioadele de criză de supraproducţie cu care Europa s-a cam confruntat în ultimul deceniu (fie şi numai datorită introducerii tehnologiilor moderne de producţie, ca să nu mai vorbim de puternicele mecanisme protective datorate PAC).

Sistemul liberalizării pieţei

Este imperios solicitat de OMC şi va reduce, până la anulare, finanţarea dezvoltării rurale, ca să nu mai amintim că politica vamală protecţionistă va fi desfiinţată, probabil, în totalitate. În acest context, dezvoltarea agricolă a euroregiunilor va depinde esenţial de capabilitatea acestora de a-şi găsi o fracţie de piaţă pe care s-o transforme în piaţă captivă. Pentru sistemul liberalizat propus de OMC nu există loc pentru niciunul dintre mecanismele de protecţie a producătorilor practicate în prezent de UE.

Avantajele vor fi de partea consumatorilor care îşi vor reduce semnificativ cheltuielile directe pentru achiziţia produselor agroalimentare, dar şi o parte din cheltuielile sociale, pe care în momentul de faţă le plătesc pentru susţinerea PAC. Cel mult, vor fi necesare cheltuieli pentru susţinerea unor stocuri publice mai mari, măsură care este minimal necesară şi la care este greu de crezut că se va renunţa.

A.D. Fabiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 625

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

O fărâmă din minţile strălucitoare ale Olteniei

Vorbim astăzi cu dl ing. Ilarie Hinoveanu, unul dintre oamenii de cultură vestiţi în cetatea Băniei, poet şi scriitor, care s-a ocupat, începând din 1972, de Editura „Scrisul Românesc“, fiind şi „naşul“ multor scriitori din Oltenia, deşi este absolvent al Politehnicii.

G.V.: De unde sunteţi de fel din Oltenia?

I.H.: Dintr-o zonă care-mi face cinste, din Lunca Dunării, primul sat de unde începe Câmpia Română, Vânjuleţ, aproape de Drobeta Turnu-Severin. Era o zonă unde s-au putut practica toate formele de muncă. Aproape de satul meu sunt atestate primele aşezări omeneşti cunoscute în Europa, la Schela Cladovei.

Vin dintr-o zonă agrară care mi-a înnobilat copilăria. Bălţile din împrejurime erau pline de peşte şi de stuf din care se făceau rogojini, mai ales în nordul Olteniei. Şi mama căra stuf cu căruţa, 160 km, până la fabrica de rogojini de la Ţânţăreni.

G.V.: Înţeleg că trăiţi nostalgia copilăriei care v-a deschis drumul spre viaţă.

I.H.: Am avut o copilărie interesantă. Fac parte din generaţia lui Nichita Stănescu, Marin Sorescu, D.R. Popescu. Toţi ne-am născut la sat şi am parcurs aceleaşi prefaceri, prăpăduri, bucurii.

Am început şcoala odată cu războiul. Cine avea bunici era fericit. Eu n-am avut, căci singurul bunic era plecat din 1913 în război. A murit pe câmpul de luptă, la Ruginoasa. Sunt mândru că am avut un aşa bunic viteaz, precum şi un străbunic care a luptat la Plevna, fiind de faţă când turcii au predat armele românilor.

G.V.: Faceţi parte dintre personalităţile culturale ale Olteniei, având un nume încărcat de rezonanţe istorice şi literare.

I.H.: După absolvirea liceului mi-am ales Politehnica „Polizu“ din Bucureşti. Am fost repartizat la maşini-unelte, unde am studiat jumătate de an. Era o secţie monotonă pentru imaginaţia mea poetică. Un prieten, nemulţumit de secţia lui,

mi-a propus să facem schimb şi am ajuns la maşini-agricole, având înclinaţie spre munca câmpului. Mi-a plăcut meseria, pentru că aceste maşini trebuie să imite mintea şi inima omului.

G.V.: Cum aţi ajuns de la inginerie la artă?

I.H.: Toate încep în copilărie. Şi educaţia, şi dragostea de frumos, dar mai ales uşurinţa de a suporta travaliul învăţării şi al muncii. Ţăranii din satul meu erau clăcaşi pe moşia lui Zamfirache.

Primul din neamul meu care a sărit de la soarta de clăcaş la cea de intelectual a fost fratele cel mare al tatălui. Rămânând orfan de război, a plecat la orfelinat în Severin, împreună cu prietenul său, Molea. Acesta din urmă, fiind înfiat de un boier din Mehedinţi, a ajuns poet cunoscut şi secretarul personal al lui Octavian Goga.

Unchiul meu a făcut Şcoala Normală şi a ajuns învăţător la Ada Kaleh, în 1925. A făcut armata în Basarabia şi, la întoarcere, a fost învăţător în Ţara Oaşului şi membru al Societăţii Scriitorilor din Ardeal.

Între 1928-1940 a publicat cărţi de poezie.

Venind războiul, în 1940 s-a întors acasă şi a ajuns învăţător în sat, stabilindu-se în casa părintească. Neavând copii, s-a ocupat de mine şi m-a învăţat să citesc până să merg la şcoală. Am crescut cu poeziile lui Blaga. De aici pasiunea mea pentru poezie şi literatură.

G.V.: Aţi scris mult despre Marin Sorescu. Ce loc credeţi că ocupă cultura română în cultura lumii?

I.H.: În cele două cărţi „Marin Sorescu - laserul vagului sau arta care doare“ şi „Marin Sorescu - triumfător la Judecata de Apoi“, am încercat să redau cum anume ne explicăm noi, românii, apariţia acestui fenomen literar. Marin Sorescu este un fenomen de o complexitate rară în cultura universală pentru că, într-un timp atât de scurt, a scris şi a făcut atât de multe lucruri (a şi călătorit mult, a construit, a condus Editura „Scrisul Românesc“ şi o revistă). În apropiere de satul lui a copilărit Macedonski. Pe Gilort, la Cărbuneşti, s-a născut Arghezi. În Hobiţa, peste Jiu, s-a născut Brâncuşi. Satul lui se învecina cu cel al lui Petre Pandrea. Câţiva kilometri mai jos este Slatina lui Eugen Ionescu, fără să mai pomenesc de Nicolae Titulescu.

Am pomenit câteva nume mari şi îmi imaginez că nu oriunde în lume, într-un spaţiu atât de mic geografic, vei găsi atâtea strălucitoare minţi care au inovat arta şi cultura. Pe Marin Sorescu l-am intuit ca pe un corolar al acestora. Fiind ultimul, se pare că a topit câte ceva din creaţia tuturor înaintaşilor săi, devenind şi un mare dramaturg, gânditor, critic şi pictor.

Ce loc ocupăm? Ne putem mândri că ocupăm unul de frunte în literatura şi arta din lume. Înaintaşii noştri au îmbogăţit tezaurul literaturii universale.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007 Vizualizari: 660

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Mănăstirea Bistriţa Olteniei

„†Sfântă această şi dumnezeiască mănăstire pomeneşte-se a fi zidită din temelie de Barbu Banul Craiovescul carele aici şi îngerescul cin al călugăririi mai pe urmă au luat…“
(Pisania -1683).

Ctitorie a boierilor Craioveşti, Mănăstirea Bistriţa datează din jurul anului 1490. Însă prima atestare documentară a mănăstirii se păstrează în „Hrisovul de danie“, datat 16 martie 1494, aparţinând lui Vlad Vodă Călugărul. Din 1497 marele ban Barbu Craiovescu a adus de la Constantinopol moaştele Sfântului Grigorie Decapolitul (780-842). A fost puternic avariată de expediţia condusă de Mihnea cel Rău, în 1509. După înlăturarea acestuia, banul Barbu, cu sprijinul lui Neagoe Basarab, o reface între 1515-1519.

Dacă aţi căutat vreodată un loc în care să vă puteţi încărca de sfinţenie, de istorie, de frumos şi de linişte în acelaşi timp, acum aveţi şansa să îl aflaţi. Părăsiţi şoseaua ce leagă Râmnicu-Vâlcea de Târgu-Jiu, după vreo 40 de kilometri, şi apucaţi drumul ce duce la Complexul Monastic Bistriţa.

Nu vreau să vă descriu aici nimic din acea altă lume în care veţi intra dacă veţi trece de uriaşele ziduri ce o înconjoară, spaţiul nu mi-o permite, dar vă invit, cu toată dragostea, să nu ocoliţi acest loc unde vă va cuprinde pacea.

Dacă aveţi vreme, puteţi merge chiar pe 20 noiembrie când este mare sărbătoare, căci este cinstit sfântul care se odihneşte aici de peste 500 de ani, Grigorie Decapolitul. Şi, în afară de şansa de a vă putea ruga la moaştele acestui mare făcător de minuni, găsiţi deopotrivă ajutor şi la icoana, şi ea făcătoare de minuni, a Sfintei Ana.

Nu uitaţi să vizitaţi muzeul şi vă veţi înfiora aflând câte întâmplări însemnate s-au petrecut aici. Iar la urmă, dacă nu aţi fi observat deja, faceţi ochi roată pentru a vă umple, aşa cum vă spuneam, şi de frumos. Biserica este asemănătoare unei catedrale, iar întregul ansamblu redă imaginea unui castel medieval.

În apropierea mănăstirii se pot vizita defileul Bistriţei, Peştera Sfântului Grigorie Decapolitul, Schitul Păpuşa şi Mănăstirea Arnota. Toate acestea vă vor face să zăboviţi, chiar dacă nu v-aţi propus asta. Cazare puteţi afla şi la mănăstire, ea putând asigura găzduire pentru aproximativ 60 de persoane, în dormitoare cu 4-6 paturi.

În complexul monahal de la Bistriţa s-a instalat prima tiparniţă din Ţara Românească a ieromonahului Macarie, precum şi o legătorie de cărţi bisericeşti. Aici - după opinia unor cercetători - s-a tipărit în 1508 Liturghierul slavon al călugărului Macarie, prima carte tipărită pe pământ românesc.

Alte repere istorice şi culturale:
- Ieromonahul Eftimie, egumen al mănăstirii, a redactat în limba română primul act mănăstiresc, cunoscut sub numele de Zapisul lui Eftimie, 1573.

- Ieromonahul Mihail Moxa, în 1620, tipăreşte Cronica Universală, iar în 1640 Pravila de la Govora.
- În anul 1683 domnitorul Constantin Brâncoveanu dăruieşte mănăstirii un policandru ornat cu ouă de struţ, lucrat la Viena, mai multe obiecte de cult, cărţi liturgice şi clopotul mare care cântăreşte 800 kg.
- Un puternic cutremur din 1838 va afecta întreaga construcţie, ce va fi restaurată timp de 10 ani, începând cu 1846.
- Pictura noii biserici, închinată Adormirii Maicii Domnului, construită în stil neogotic, a fost executată de Gheorghe Tătărescu în 1850, o pictură realistă monumentală cu registre largi.

Sfântul Grigorie Decapolitul

A trăit într-o perioadă tulbure pentru creştini, pe vremea ereziei iconoclaste (icoanele erau privite ca idoli şi distruse – de aceea sunt şi atât de puţine rămase din primele secole creştine), în secolul al IX-lea. A şi rămas în conştiinţa oamenilor ca apărător al icoanelor.

Era dintr-una din cele zece cetăţi (Irinopole), Decapoles, de unde şi numele „Decapolitul“. Mama lui este sora unui alt mare sfânt, Simeon Mărturisitorul, aşa explicându-se educaţia pe care a primit-o. Nu voi continua povestea vieţii lui pentru că nu am loc, dar cei care doresc să afle mai multe pot consulta Proloagele sau Vieţile sfinţilor; voi mai spune doar că avea darul facerii de minuni şi că au fost atât de multe încât un contemporan al său, Ignatie Diaconul, afirma: „…toate minunile câte a făcut depăşesc mintea noastră, cuvântul nu poate să le cuprindă şi vremea nu ajunge pentru povestire“.

Iar minunile au continuat şi după moartea sa, în anul 842, la Constantinopol.

Trupul său nu a putrezit niciodată. Iar în anul 1497 banul Barbu Craiovescu a dorit să le aducă la Mănăstirea Bistriţa. Din păcate, ele erau în proprietatea unui negustor turc care socotea că va lua mult aur pe ele. Banul Barbu s-a învoit cu pretenţia turcului de a da greutatea lor în galbeni şi a aşezat sfintele moaşte pe talerul unei balanţe.

Ele au atârnat foarte mult în jos. Dar când a început să pună galbeni în talerul celălalt s-a ridicat abia după o sumă foarte mică şi a stat la acelaşi nivel. Văzând această minune, turcul a zis: „Bacu, bacu gheauri gheaura techer!“, adică: „Vezi, vezi cum creştin la creştin trage!“.

Racla de argint în care se odihneşte Sfântul a fost dăruită în anul 1656 de Constantin Brâncoveanu Voievod.

(A.N.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 624

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare22c7.html-articol=1050.htm

Târgul apicultorului buzoian

În această toamnă a avut loc prima ediţie a Târgului Apicultorului Buzoian, găzduită de Consiliul Judeţean. Manifestarea a înlesnit participarea a 350 de crescători de albine nu numai buzoieni, ci şi invitaţi din Harghita, Covasna, Tulcea, Prahova şi alte judeţe.

Tema centrală dezbătută a fost „Impactul integrării europene asupra apiculturii româneşti“. Reuniunea a fost şi un bun prilej pentru achiziţionarea de echipamente şi utilaje apicole de ultimă generaţie.

Unii producători au împărtăşit din experienţa lor vorbind despre finanţarea SAPARD pentru cumpărarea celor necesare producerii mierii ecologice, atât de agreată în Uniunea Europeană.

Din şirul de participanţi care au dat sfaturi apicultorilor, o prestaţie bună au avut-o reprezentanţii OJCA Buzău, care i-au informat pe producătorii de miere despre modalităţile de accesare a fondurilor comunitare şi de rentabilizare a activităţii apicole, pe baza îndeplinirii întocmai a cerinţelor Uniunii Europene.

De la Adrian Iorga, directorul OJCA Buzău, am aflat că Oficiul judeţean a calificat până acum 200 de apicultori, iar în 2007 sunt în desfăşurare încă 4 cursuri pentru producătorii de miere, în total 140 de persoane.

De altfel, OJCA Buzău a întocmit un proiect-tip de înfiinţare a unei stupine cu 50 familii, pentru a veni în sprijinul celor interesaţi. Succesul obţinut la prima ediţie a târgului impune – aşa cum preciza Mihăilă Prahoveanu, preşedintele ACA Buzău – organizarea unei asemenea manifestări în fiecare an la Buzău. Tot el a subliniat necesitatea înfiinţării unei pieţe distincte a mierii în fiecare judeţ.

(M.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 767

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Cum să avem un ten frumos

O faţă frumoasă este în primul rând una îngrijită şi luminoasă. Ce trebuie să facem este extrem de simplu. Iată câţiva paşi pe care trebuie să îi urmăm:

- în fiecare seară, după ce ne vom demachia, vom folosi un spray cu apă termală – unele au proprietăţi curative excelente.
- cel puţin o dată pe săptămână, vom aplica o mască cu argilă ce curăţă pielea în profunzime. Ca să îndepărtăm celulele moarte de pe suprafaţa pielii, aplicăm un gomaj delicat.
- crema folosită trebuie să fie în funcţie de ten şi de necesităţile lui, şi nu uitaţi să o aplicaţi pe gât şi decolteu – aceste zone se ridează mai repede; cremele hidratante trebuie să includă filtru solar, indiferent de anotimp.
- crema de noapte e foarte importantă, deoarece hrăneşte pielea la momentul oportun, când procesul de refacere celulară este foarte intens.
- mergi o dată pe lună la un salon de frumuseţe pentru un tratament cosmetic şi răsfaţă-te şi cu un masaj facial. Masajul te relaxează şi ajută ingredientele active să pătrundă în profunzime în piele.
- nu te încrunta prea des, pentru că astfel se formează cele mai multe riduri.
- un alt lucru foarte important este cantitatea de apă băută zilnic – un corp hidratat va avea o piele hidratată.

Pielea corpului

O îngrijim de la duş, când nu vom folosi săpunuri prea dure (indicate sunt cele cu cremă în ele) sau gelurile de duş. Ne vom freca energic apoi cu un prosop pentru a pune sângele în mişcare şi vom folosi o cremă hidratantă pentru a-i oferi elasticitate şi strălucire.

Celulita poate fi diminuată dacă în timpul duşului ne vom freca zonele afectate cu un burete aspru, iar apoi vom aplica o cremă anticelulitică, foarte uşor de găsit în comerţ.

Pielea picioarelor

Indiferent de anotimp, trebuie să avem grijă de aspectul picioarelor noastre. Dacă nu ştim să ne facem singure pedichiura, putem să învăţăm de la o profesionistă, mergând la un salon cosmetic.

Multă lume se confruntă cu o problemă – călcâie crăpate. Dacă o cremă mai grasă nu mai face faţă, trebuie să apelaţi la cele speciale pentru călcâie (se găsesc în farmacii), dar şi să consumaţi vitamina A cel puţin 30 de zile. Efectele vor apărea imediat.

Pielea mâinilor

Mâinile sunt cartea de vizită a unei femei. O mână îngrijită presupune nişte unghii a căror manichiură este făcută şi o piele frumoasă. Săptămânal, vom aplica pe mâini puţin ulei de măsline încălzit şi vom sta astfel cam 20 de minute, după care ne vom spăla cu apă călduţă.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 596

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Tradiţii de Florii

Denumirea populară a sărbătorii vine de la zeiţa romană a florilor, Flora, peste care creştinii au suprapus sărbătoarea Intrării Domnului în Ierusalim. În vremurile de demult, zeiţa romană Flora era sărbătorită la 28 aprilie prin ramuri înverzite ce simbolizau renaşterea naturii.

În zilele noastre, Floriile simbolizează doar intrarea Mântuitorului în Ierusalim, călare pe un asin şi întâmpinat cu ramuri bogate şi strigăte de bucurie.

Duminica Floriilor deschide pentru toţi românii ortodocşi ciclul sărbătorilor pascale, care se încheie cu Înălţarea lui Iisus (la 40 de zile de la Sărbătoarea Paştelui). Floriile reprezintă o sărbătoare în care elementele creştine şi cele precreştine se îmbină, rezultând tradiţii şi obiceiuri pitoreşti ce oferă un caracter aparte poporului român.

Intrarea Domnului Iisus Hristos în Ierusalim este singurul moment din viaţa Sa de pe pământ în care a acceptat să fie aclamat ca împărat. Primirea triumfală ce I s-a făcut Domnului Hristos, Care a intrat în Ierusalim ca împărat smerit, împlinind o proorocire din Vechiul Testament, a fost determinată de această minune premergătoare. Astfel, toţi cei care se aflau în cetatea Ierusalimului l-au întâmpinat cu ramuri de finic şi de măslin, strigând: Osana! Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului!

Obiceiuri în prag de Florii

În Banat şi Transilvania, în ajunul Floriilor, fetele mari aveau obiceiul de a pune oglinda, cu o cămaşă curată, sub un păr altoit, trebuind ca, a doua zi de dimineaţă, răsăritul soarelui să le găsească acolo. Oglinda era folosită apoi în farmecele de dragoste şi sănătate. Aproape de miezul nopţii, fetele tinere fierbeau apă cu busuioc, introducând în fiertură şi canafi de la prapurile folosite la înmormântarea unei fete mari; dimineaţa se spălau cu această apă pe cap ca să aibă „păr frumos şi să strălucească ca firele de la prapuri“, restul de apă fiind turnat la rădăcina unui păr, în speranţa că flăcăii se vor uita la ele tot aşa cum se uită la un păr înflorit.

Gospodinele coc în special plăcinte, pe care le dau de pomană săracilor (Moşii de Florii), ca să nu păţească şi ele cum a păţit mama lui Lazăr, care a murit de dorul plăcintelor, sau ca bogătaşul care n-a vrut să-i dea lui Lazăr cel sărac nici măcar o fărâmitură de pâine de pe masa sa, ca să-şi potolească foamea. Tot acum sunt curăţate şi împodobite cu ramuri de salcâm mormintele, se fac pomeni pentru odihna sufletească a celor care au trecut dincolo.

Vinerea Floriilor face parte din Vinerile scumpe, împreună cu Vinerea Ouălor şi Vinerea Crăciunului, care se ţin cu credinţa că oamenii vor fi feriţi de arsuri.

În ziua de Florii, apicultorii înconjoară stupii cu ramurile de salcie, simbol al fertilităţii şi vegetaţiei de primăvară, iar ţăranii, convinşi de efectul miraculos al acestor muguri, îi îngroapă sub brazdă.

O superstiţie legată de această zi este cea conform căreia se crede că e bine ca în vreme de furtună să se pună pe foc muguri din sălciile de la Florii pentru a împrăştia norii şi grindina, protejând casa şi familia de dezastre.

Superstiţii în jurul sărbătorii Floriilor

- Celui care se împărtăşea la Florii i se împlinea orice dorinţă şi-ar fi pus când se apropia de preot.
- Nu ai voie să te speli pe cap în această zi pentru că vei albi ca pomii; uneori era voie să te speli doar folosind apă descântată.
- Cum e vremea de Florii, aşa va fi şi în prima zi de Paşte.
- Despre urzici există credinţa că înfloresc acum, nemaifiind bune de mâncat (de unde altă denumire a sărbătorii, Nunta Urzicilor).
- Cine nu serbează ziua lui Lazăr se umple de pistrui.
- Vitele mănâncă ramuri de salcie pentru a se înmulţi şi a fi sănătoase tot anul, iar pomii fructiferi sau butucii de vie sunt împodobiţi pentru a da rod bogat şi mănos.
- Acum se aerisesc hainele şi zestrea.
- Această sărbătoarea este şi un prilej de petrecere pentru români, mai ales pentru aceia care poartă nume de flori.

Delia Ciohodaru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 2439

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Săru’ mâna, domn’ ţăran!

Mă întreb de multe ori în mintea mea cotrobăitoare printre iţele atât de încâlcite ale cârmuitorilor, că nu ştii când spun drept sau mint, oare va fi vreodată dreptate pentru… talpa ţării? Adică pentru ţărani, a căror vină e, poate, doar că există.

Ascultam într-una din zile o intervenţie, pe un post de radio, a unui politician care, întrebat fiind de redactorul emisiunii ce viitor au ţăranii, cu referire la un anumit context, a răspuns sec: „Care ţărani, domnule? Nu mai avem ţărani. Şi ăia puţini câţi mai sunt vor dispărea. Lumea merge înainte, vom avea fermieri, meşteşugari, nu ţărani în viitorul apropiat.“

Stupefiant răspuns. Aşteptam de la un om politic altă opinie referitoare la acest subiect, dar se vede treaba că, asemenea multora ca el, este rupt de realităţile ruralului românesc, de viaţa grea a oamenilor satului.

Nu doresc să intru în polemică cu acei politicieni ai vremurilor noastre, ce se afişează pe sticla televizorului sau la difuzorul posturilor de radio spre a face asemenea afirmaţii. Grav este că dinspre structurile oficiale se aud tot mai multe voci şi se întreprind tot mai multe acţiuni care induc ideea că agricultura românească se va metamorfoza peste noapte într-una de tip european. De parcă Ion s-ar putea scula a doua zi Gheorghe, un om cu alte mentalităţi, capabil dintr-o dată să scoată bani din piatră seacă.

Să nu uităm că europenilor le-a trebuit o jumătate de secol pentru a construi fermele agricole de astăzi. Acolo, procesul de concentrare a însemnat multe sacrificii de ordin social şi economic, pentru compensarea cărora statele au plătit sume importante. Aceasta este marea problemă, domnilor politicieni!

Satul este un ansamblu foarte complex de mentalităţi, atitudini, relaţii sociale, şi nu o adunătură de lucrători în agricultură, cărora le poţi schimba de azi pe mâine numele în fermieri. Aceştia vor fi poate zece într-un sat, în cel mai fericit caz, însă cu restul ce vom face?

Probabil că respectivii politicieni îşi freacă mulţumiţi mâinile că numărul ţăranilor scade. Iarăşi o socoteală greşită, pentru că de plecat pleacă tocmai cei care ar trebui să rămână. Tocmai aceia care ar fi capabili să devină fermieri. Oamenii activi, cu iniţiativă, care ar putea să dinamizeze dezvoltarea propriilor localităţi. Lipsindu-le însă puţina cooperare din partea celor care ar putea, şi ar trebui chiar să fie interesaţi să-i ajute, aceştia pleacă să contribuie la dezvoltarea altor comunităţi de cine ştie unde.

Şi toate acestea se întâmplă pentru că cei care ar trebui să contribuie din punct de vedere legislativ şi executiv la viaţa oamenilor nu construiesc legi care să aibă la bază realităţile din lumea satului românesc, ci preiau unele făcute de oameni, nu zic pricepuţi, dar cu alte realităţi la bază.

Iar când legile există, ele nu sunt aplicate. Un exemplu este legea privind instalarea tinerilor la ţară care ar trebui să aibă şi unele îmbunătăţiri de ordin financiar, care să permită constituirea acelor ferme comerciale, de care se face atâta caz în literatura oficială.

Pledoaria de faţă pentru supravieţuirea ţăranului simplu este departe de ideea menţinerii actualelor structuri agrare la sate. Doamne fereşte! Dacă vrem să existăm ca o naţiune agrară importantă în Europa trebuie schimbat din temelie tot ceea ce frânează progresul. Iar aceste frâne sunt multe şi foarte greu de înlăturat. Scenariile de până acum de reformare a agriculturii au marele defect de a fi superbe din punct de vedere teoretic, dar dezolante în practică. Tocmai pentru că nu sunt de aici, ci importate.

Efortul financiar este imens, dar trebuie susţinut, dacă vrem cu adevărat să păstrăm tinerii fermieri şi să nu fim puşi în situaţia de a „importa ţărani“, asemenea altor ţări. Aflat la periferia intereselor politicienilor şi guvernanţilor, ţăranul rămâne în continuare pilonul pe care se clădeşte România modernă. De aceea, în faţa lui ar trebui să ne închinăm cu evlavie. Şi să-l salutam cu respect: Săru'mâna, domn ţăran.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 1267

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulPrahova: Predomină fermierii şi arendaşii

La nivelul judeţului Prahova, suprafaţa eligibilă pentru atribuirea sprijinului financiar este de peste 140.080 de ha, din care marii fermieri şi arendatori deţin 85.000 de ha. Acţiunea de depunere a cererilor se desfăşoară pe cinci centre (Ploieşti, Câmpina, Urlaţi, Mizil şi Vălenii de Munte), însumând 104 comune. La Câmpina, operaţiunea se apropie de final, rezultate bune înregistrându-se şi la centrul Urlaţi.

O activitate susţinută în sprijinul grăbirii înregistrării cererilor au depus-o primarii din Blejoi, Olari şi Proviţa de Jos, care i-au însoţit pe proprietarii de terenuri la centre. La polul opus de situează primăriile din Poienarii Burchi şi Şoimari, care nu consideră de datoria lor să se implice în acţiune.

O problemă deosebită există la Ceptura, unde schiţele topografice nu mai corespund pentru că prestatorii de servicii, respectând rotaţia culturilor, au amplasat în acest an pe alte amplasamente terenurile beneficiarilor. Mai mult decât atât, primăria din localitate nu a eliberat până acum integral titlurile de proprietate pentru deţinătorii de terenuri.

Aşa cum preciza ing. Gabriela Buligescu, şef serviciu în cadrul APIA Prahova, mulţi prestatori nu sunt şi arendaşi, dar pretind subvenţii. Este dreptul lor să beneficieze de sprijinul financiar, dar pentru aceasta este nevoie să prezinte împuternicire de la notariat, semnată de beneficiarii lucrărilor. Aşa prevăd normele europene şi ele trebuie respectate!

Printre cererile înregistrate se includ şi cele ale unor consilii locale care solicită subvenţii pentru întreţinerea pajiştilor şi păşunilor comunale. În situaţia aceasta se află oraşul Buşteni, cu 1.282 ha de pajişti, în timp ce la comuna Secăria pajiştile, în suprafaţă de 1.000 ha, sunt concesionate direct ciobanilor, care de asemenea se grăbesc să solicite subvenţii. Reprezentanţii acestor zone au învăţat lecţiile comunitare mai bine decât cei de la câmpie şi se află acum în situaţia fericită de a avea validate cererile.

Analizând situaţia înregistrării cererilor de subvenţionare din Prahova, reiese că sunt şanse ca acţiunea să se încheie la termenul stabilit – 15 mai. Şi tot până atunci se pot definitiva eventualele neconcordanţe apărute în ultima perioadă. Urmează după 1 iunie controlul corectitudinii declarării suprafeţelor de către solicitanţii de subvenţii. Atunci adevărul va ieşi la iveală, astfel că nimeni nu va putea obţine drepturi necuvenite.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 725

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bunele Condiţii Agricole şi de Mediu

Aceste norme (Good Agricultural and Environment Conditions – GAEC) au fost definite prin Ordinul comun nr. 791/1381/2006 al ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale şi al ministrului mediului şi gospodăririi apelor. Acesta a fost publicat în Monitorul Oficial al României nr. 1043/29 decembrie 2006.

Conform actului normativ, există cinci standarde care cuprind, în total, 11 reguli ce trebuie respectate:

I. Standarde pentru evitarea eroziunii solului:

1. Pe timpul iernii, terenul arabil trebuie să fie acoperit de culturi de toamnă şi/sau să rămână nelucrat după recoltare pe cel puţin 20% din suprafaţa arabilă totală a fermei.
2. Lucrările solului pe terenul arabil cu panta mai mare de 12%, cultivat cu plante prăşitoare, se efectuează de-a lungul curbelor de nivel.
3. Se menţin terasele existente pe terenul agricol la data de 1 ianuarie 2007.

II. Standarde pentru menţinerea conţinutului optim de materie organică în sol, prin aplicarea unor practici agricole corespunzătoare:

4. Floarea-soarelui nu se cultivă pe aceeaşi suprafaţă mai mult de doi ani consecutiv.
5. Arderea miriştilor şi a resturilor vegetale pe terenul arabil este permisă numai cu acordul autorităţii competente pentru protecţia mediului.

III. Standarde pentru menţinerea structurii solului:

6. Lucrările solului pe terenul arabil cu panta mai mare de 12%, cultivat cu plante prăşitoare, se efectuează de-a lungul curbelor de nivel.

IV. Standarde pentru menţinerea unui nivel minim de întreţinere a solului:

7. Nu este permis suprapăşunatul pajiştilor permanente.
8. Arderea pajiştilor permanente este permisă numai cu acordul autorităţii competente pentru protecţia mediului.
9. Nu este permisă tăierea arborilor solitari şi/sau a grupurilor de arbori de pe terenul arabil.
10. Prevenirea instalării vegetaţiei nedorite pe terenurile arabile, în special pe cele care nu mai sunt exploatate pentru producţie.

V. Standarde pentru menţinerea suprafeţei existente de pajişti permanente:

11. Menţinerea suprafeţei de pajişti permanente la nivel naţional, existente la data de 1 ianuarie 2007.

Respectarea acestor GAEC-uri reprezintă una dintre condiţiile principale pentru cei care solicită plăţi directe din fonduri europene în cadrul schemei unice de plăţi pe suprafaţă (Single Area Payment System – SAPS). Aceste condiţii sunt obligatorii pentru toate parcelele agricole din cadrul exploataţiei, indiferent dacă fermierul solicită sprijin pentru toate parcelele sau numai pentru o parte.

Controlul respectării GAEC de către fermieri se face prin Sistemul Integrat de Aministrare şi Control – IACS, gestionat de Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură.

La data publicării acestui ordin, s-a abrogat Ordinul nr. 446/737, din 2006 al ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale şi al ministrului mediului şi gospodăririi apelor, pentru definirea bunelor condiţii agricole şi de mediu în România.

Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură,
Biroul de Presă, Promovare şi Publicitate

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 603

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Doi viţei cu stea în frunte

În vremea copilăriei, în zona mea natală, vestita Câmpie a Vlăsiei, se găseau în curţile ţăranilor vaci, boi, dar şi bivoli. Şi părinţii mei aveau două bivoliţe. Mi-amintesc că, pe cât de înfricoşătoare le era înfăţişarea (totul era negru: pielea, părul, coarnele), pe-atât de alb şi gustos era laptele! De brânză, ce să mai zic? Albă, grasă şi gustoasă, cum nu am mai întâlnit! Aveam să aflu mai târziu, când am plecat la liceu, că laptele de bivoliţă e foarte bogat în calciu şi vitamine şi, când cineva se mira (mai în glumă, mai în serios) de constituţia mea sănătoasă, îmi plăcea să mă laud că am crescut cu lapte de bivoliţă!

Treptat însă numărul bivoliţelor din sat a scăzut. Poate din cauza faptului că secaseră cele două bălţi din marginea satului – Balta Bilei, de unde culegeam ghiocei şi garlofat în ziua de Paşti, şi Uştiubeul, unde bivolii se afundau în nămol când soarele ardea mai tare – sau poate din cauza faptului că nu se mai înmulţeau.

Părinţii mei s-au hotărât destul de greu să le vândă. Mi-amintesc că pe ultima au dat-o la abator, nu mai luase pui de doi ani. Îi auzeam spunând că „laptele de vacă e apă chioară pe lângă cel de bivoliţă“, că nu ne va plăcea nici brânza..., dar nici fără un animal cu lapte nu se putea; până la urmă şi-au călcat pe inimă şi au cumpărat o vacă. Am avut norocul să fie blândă şi să aibă şi laptele gustos, aşa că ne-am obişnuit repede cu ea.

Câte vaci să fi avut părinţii mei? Nu ştiu. Poate 6-7: o Joiană, vreo 2-3 Viorici, vreo 2-3 Florici şi o „Colectivistă“, pe care o cumpăraseră în ’90, când s-a desfiinţat CAP-ul. Pe toate le-au îndrăgit, le-au legat fundiţă roşie, ca să nu se deoache şi clopoţel ca să le audă când vin de la izlaz, dar, mai ales, le-au îngrijit cum au ştiut ei mai bine.

Pe aceasta de acum, Viorica, o au de vreo 5-6 ani, au crescut-o de mică. Cu laptele ei, mama spune că „a scos de multe ori sărăcia din casă“. Pe lângă laptele şi brânza pentru dumnealor şi pentru noi, copiii, mai „duc şi la lăptar“ – pe un preţ de nimic! Dar se strânge şi atunci când, la sfârşitul lunii, iau câţiva zeci de lei, sunt mulţumiţi că au pe ce cumpăra pâine, cu ce potcovi calul, ori cu ce rezolva alte probleme.

Văzând că le e din ce în ce mai greu să le îngrijească, am încercat să-i convingem să vândă calul (mândria lor) şi vaca, dar nu am reuşit. Argumentul lor a fost: „Cu bătătura goală nu ne mai rămâne altceva de făcut decât să ne aşezăm în tron (că şi le-au făcut demult) şi să punem mâinile pe piept! O viaţă fără muncă, fără animale pe bătătură, nu mai e viaţă!“

În ajunul Crăciunului care de-abia a trecut, vaca noastră (pentru că, dacă ne hrăneşte, e şi a noastră) ne-a făcut o mare bucurie - a fătat doi viţei de toată frumuseţea: „florii şi cu steluţă în frunte“! Să fi ştiut Viorica noastră de intrarea în UE? Poate că da!

Dar pe cât de mare e bucuria noastră, pe-atât de mare grija şi munca mamei să-i îngrijească: „să-i aplece“ (să-i dea să sugă) de trei ori pe zi, să-i închidă apoi în ţarc, să hrănească bine vaca, pentru a nu slăbi...

Pentru că au avut noroc de iarnă blândă, după ce sug la prânz, cât face curat în coşar (grajd), îi mai lasă pe-afară să se zbenguiască. Mai mare bucurie pe stăpâni nici că se poate! Îşi uită atunci de bătrâneţe, de boli, de griji şi de nevoi! Viţeluşii ăştia jucăuşi, cu ciucurel roşu la gât, le-nsufleţesc ograda, dau rost bătrâneţii lor şi le alungă singurătatea. Păcat că în curând vor creşte şi...

Îmi vin în minte versurile lui Nicolae Labiş: „Ce-i inimă? Mi-i foame! Vreau să trăiesc şi-aş vrea! Tu iartă-mă, fecioară, tu, căprioara mea!“

Educ. Ileana CÎRSTEA
Roşu-Chiajna, judeţul Ilfov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 835

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare250c.html-articol=279.htm

Unde-i lege, nu-i... respectată > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulUnde-i lege, nu-i... respectată

Discrepanţe între legislaţie şi realităţile de pe teren privind protecţia mediului

Alterarea sau schimbarea mediului natural, de cele mai multe ori, de către om, în care s-a format şi trăieşte acesta alături de plante şi animale, poate avea şi deja are urmări nefaste, unele încă neprevăzute, pentru tot ce este viaţă pe planeta noastră.

Pentru a se reduce efectele negative atât pe plan mondial, cât mai ales în interiorul fiecărei ţări, s-au luat măsuri legislative care să stopeze diversele acţiuni industriale sau de alt fel, ce pun în pericol starea naturală a mediului.

În urma legilor elaborate şi aplicate în ultimele decenii, o serie întreagă de industrii care poluau îndeosebi aerul şi apele au reuşit să-şi instaleze tehnica necesară de reţinere sau de purificare a substanţelor toxice provenite din procesul de producţie. Dar problema mediului nu este încă rezolvată, fiind asaltat de noi şi noi activităţi care produc sau deversează substanţe poluante.

Primele surse de poluare

Cu toate eforturile de îmbunătăţire a arderilor carburanţilor la autovehicule, zecile de milioane de maşini care circulă pe şosele prezintă un alt mare pericol ce devine tot mai greu de stopat. Numai la noi în ţară numărul autoturismelor a crescut în anul 2004 cu circa 250 de mii, iar în anul 2005 cu 265 de mii.

Apoi, industria chimică produce anual pe plan mondial circa 1.000 de substanţe noi, folositoare oamenilor, dar care sub diferite forme sunt poluante.

Agricultura, poluatoare şi poluată

Aparent mai legată de natură, agricultura este supusă riscului poluării prin substanţele chimice care se folosesc în cantităţi din ce în ce mai mari pentru a se putea obţine producţii sporite. Alternativa ar fi agricultura ecologică, fără materiale chimice (pentru fertilizare şi tratamente), dar se obţin producţii mai mici şi nu mai au oamenii cu ce se hrăni.

Mediul agricol şi forestier mai este agresat puternic nu numai de factorii poluanţi, ci şi de toate bolile şi dăunătorii care există, din cauza neexecutării la timp a lucrărilor necesare şi a neaplicării măsurilor tehnico-ştiinţifice deja cunoscute. De pildă, suprafaţa pădurilor pe care se executau lucrările de igienizare, adică de curăţire a uscăturilor şi a arborilor căzuţi, care adăpostesc şi prilejuiesc înmulţirea sporilor de ciuperci şi a dăunătorilor, a fost redusă de la 2.008.456 ha în 1987 la 785.229 ha în 2001.

De asemenea, vegetaţia arborescentă din oraşe, care are un important rol în viaţa oamenilor, din lipsa lucrărilor de întreţinere, are uscături între 20-30%, în unele locuri şi mai mult, sau a fost redusă simţitor. Un exemplu în acest sens îl poate da chiar municipiul Bucureşti, unde realizarea şi menţinerea unui mediu favorabil oamenilor ar trebui să fie problema numărul unu.

Cu toate legile elaborate până în prezent, menite să reducă alterarea mediului, accidentele de poluare se produc mereu, punând în pericol fauna apelor, ca şi viaţa oamenilor şi a animalelor.

Apele uzate din oraşe, deşi trecute prin staţii de epurare, sunt deversate în apele curgătoare. Toate reziduurile substanţelor chimice folosite în agricultură rămân în sol, iar o parte ajung în apele de suprafaţă sau subterane şi chiar în plante.

Alte forme de poluare

În aceeaşi măsură buruienile din culturile agricole au devenit o adevărată calamitate care necesită atât lucrări mecanice, cât şi combatere chimică; aceasta datorită şi suprafeţelor necultivate intercalate printre cele cultivate unde cresc tot felul de buruieni şi fac seminţe care apoi sunt răspândite de vânt.

O altă importantă agresiune asupra mediului o constituie tăierea necontrolată a pădurilor, mai ales în zona unor dealuri cu o structură slabă în adâncime, care la ploi mai abundente devin moi, se crapă, se surpă şi pornesc la vale, distrugând case, şosele, plantaţii, alte culturi şi terenuri agricole, plus că se împuţinează vegetaţia care purifică aerul de noxe şi îl îmbogăţeşte cu oxigen.

Suprafaţa cu păduri reprezintă 26% din teritoriul ţării, faţă de 33% cât au ţările din UE; pentru condiţiile noastre, ca să avem un climat mai bun şi stabil, ne-ar trebui 40% păduri. Şi ne putem spori cu mult procentul actual, deoarece avem multe dealuri şi alte terenuri total neproductive, pentru care pădurea este cea mai bună cultură.

O altă calamitate abătută asupra mediului, asupra oamenilor, dar provocată tot de oameni, este aceea a gunoaielor de tot felul care, pe lângă posibilele boli care le pot aduce, creează şi un decor sinistru. Acestea invadează continuu oraşele (străzi, locuri virane, curţi, parcuri), satele, zona şoselelor şi a căilor ferate, la intrarea şi ieşirea din localităţi, în marginea pădurilor şi a culturilor, în locuri neproductive, peste tot grămezi de gunoaie şi de moloz de la demolări. Şi toate astea se întâmplă deşi pe lângă legislaţie avem un minister al mediului, gardă de mediu, la care se mai adaugă şi un număr important de agenţi voluntari de mediu.

În aceste condiţii sunt necesare nu înăsprirea legilor sau alte legi peste legi, ci instituirea unui control riguros din partea celor responsabili pentru mediu, trasarea unor sarcini precise primăriilor pentru stăvilirea şi eliminarea sau limitarea, acolo unde nu se poate altfel, a factorilor poluanţi.

La această activitate să se adauge o permanentă propagandă, avertismente şi educaţie a populaţiei pentru a contribui la realizarea şi menţinerea unui mediu curat şi corespunzător pentru viaţa oamenilor, a animalelor şi a plantelor.

Jurist Octavian-Tiberiu Zaharia, master în ştiinţe administrative şi dreptul mediului

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 516

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare251b.html-articol=793.htm

Blejoi – comuna care întâlneşte oraşul

Localitate megieşă Ploieştiului de când se ştie, de peste 600 de ani, este azi tot mai aproape de a deveni oraş. Cu timpul a pierdut o treime din pământurile sale în favoarea metropolei de la sud pentru a forma cel mai mare cartier al acesteia, „Nord“.

Blejoi se află la întretăierea paralelei 45 grade cu meridianul 28 grade. De jur-împrejurul său se înalţă tot mai multe case arătoase, veritabile vile cu unul-două etaje, unităţi economice de prestigiu, precum şi supermarketuri – Carrefour şi Bricostore. „Azi avem 8.000 locuitori.

Suntem astfel în topul celor mai dense localităţi ca populaţie. Peste patru ani estimăm că la Blejoi vor fi 15 mii de locuitori“, ne spune inginerul de transporturi de numai 36 de ani, Adrian Dumitru, primarul comunei. În partea de vest, în vecinătatea imediată a D.N.1 – Bucureşti-Ploieşti-Braşov, D.N.1B – Bucureşti-Ploieşti-Buzău şi D.N. 72 - Ploieşti-Târgovişte, înfăţişarea comunei se schimbă continuu. „În perioada următoare estimăm realizarea de investiţii, în principal străine, de peste 50 milioane de euro.

Vor fi ridicate aici un alt supermarket şi alte două mari magazine de tip mall, obiective pentru care noi executăm acum infrastructura, printre care şi două staţii de epurare a apelor uzate (una în vatra satului). Banii pentru acestea provin din bugetul local şi din împrumuturi bancare. Oamenii vin la noi pentru aer curat, linişte, confort. Comuna are azi, pentru toată lumea, apă la robinet, dar şi canalizare, străzi asfaltate, îngrijite şi luminate à la giorno. Nu peste mult timp, primăria va asigura transportul local. Bunăstarea şi confortul urban se văd în oricare din cele trei sate componente: Blejoi, Ploieştiori şi Ţânţăreni. Oamenii de aici au de lucru graţie şi existenţei mai multor firme care şi-au organizat unităţi de producţie şi servicii, dar şi liberii iniţiative“.

Am aminti aici şi fabrica de sticlărie Fast, unitate care exportă produsele sale în mai multe ţări ale Europei. Se poate spune că standardul de viaţă atins este dat şi de sutele de case noi, de gospodării chivernisite, de garaje de autoturisme care se văd la tot pasul. La elementele evidente de civilizaţie proprii satului european în devenire se adaugă şi nivelul foarte scăzut al fenomenului infracţional.

Plin de idei şi iniţiative, activ, ambiţios, mult apropiat de consătenii săi, cum ni l-au prezentat mulţi dintre cei cu care am stat de vorbă, tânărul primar Adrian Dumitru crede foarte mult în tot ceea ce face, astfel încât localitatea aceasta să devină cât mai curând un oraş lângă marele oraş, Ploieştiul, cu care îşi doreşte o tot mai activă conlucrare în folosul ambelor aşezări prahovene. Aşa cum de altfel se poate vedea şi din publicaţia pe care o editează cu succes primăria – Info Blejoi.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 2114

1. marius2011 -- (27-July-2011)Aici veti afla despre adevarata fata a primarului

http://www.stiriprahova.ro/Articole/Anchet%c4%83%20stiriprahovaro%20Un%20cet%c4%83%c8%9bean%20demasc%c4%

2. marius2011 -- (27-July-2011)aflati adevarata fata a primarului in
Read more: http://www.euroavocatura.ro/institutii/3383/#ixzz1TKSJEyE1
Citeste mai mult pe EuroAvocatura.ro:
http://www.stiriprahova.ro
Ancheta stiriprahovaro-- Un cetatean demasca mafia tranzactiilor cu terenuri din Prahova!

3. marius -- (15-August-2011)Interesele personale ale primarului Adrian Dumitru descrise in
http://mafiablejoi.blogspot.com/

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Calendar 1-15 septembrie 2007

- 1 septembrie: 1893 - s-a dat Legea pentru înfiinţarea jandarmeriei rurale în România; 1955 - a fost înfiinţată Filarmonica de Stat din Cluj.
- 2 septembrie: 2000 - a murit Christian Barnard, chirurgul-pionier al transplantului de cord; 2005 - a încetat din viaţă Alexandru Paleologu.
- 3 septembrie: 1783 - Marea Britanie, Franţa, Spania, SUA semnează Tratatul de pace de la Versailles, prin care s-a recunoscut oficial Independenţa Statelor Unite; 1940 - la Cluj are loc o mare demonstraţie de protest contra Dictatului de la Viena.
- 4 septembrie: 1870 - proclamarea celei de-a treia Republici franceze; 1881 - s-a născut, la Bacău, poetul George Bacovia; 1895 - Vasul Medeea deschide linia comercială pe ruta maritimă Constanţa-Bosfor.
- 5 septembrie: 1633 - s-a născut Miron Costin, cronicar, umanist, mare logofăt al Moldovei; 1858 - s-a născut scriitorul român Alexandru Vlahuţă; 1972 - atentat terorist asupra sportivilor israelieni la Olimpiada de la München;
- 6 septembrie: 1817 - s-a născut Mihail Kogălniceanu, istoric, scriitor şi om politic român; 1863 - la Londra începe să circule primul metrou din lume, pe distanţa de 6,3 km;
- 7 septembrie: 1906 - municipalitatea oraşului Roma a dăruit Bucureştiului monumentul „Lupoaica alăptându-i pe Romulus şi Remus“, amplasată iniţial la Arenele Romane; 1910 - Marie Curie a izolat prima mostră pură de radium; 1993 - a murit prozatorul român Eugen Barbu.
- 8 septembrie: 1157 - s-a născut Richard I Inimă de Leu, rege al Angliei, unul dintre conducătorii celei de-a treia Cruciade (1189-1199); 1944 - Armata Română eliberează primul oraş românesc, Sfântu Gheorghe, de sub ocupaţia horthystă.
- 9 septembrie: 1911 - se efectuează prima cursă poştală aeriană în Europa; 1918 - s-a constituit la Iaşi, din iniţiativa lui C.I. Parhon, Societatea de Neurologie, Psihiatrie şi Psihologie.
- 10 septembrie: 1872 - a murit Avram Iancu, conducător al Revoluţiei de la 1848 din Transilvania; 1898 - soţia lui Franz Joseph, monarhul Imperiului Austro-Ungar, Elisabeta, cunoscută sub numele de Sissi, a fost asasinată; 1930 - Nicolae Titulescu a fost ales preşedinte al celei de-a XI-a sesiuni ordinare a Ligii Naţiunilor.
- 11 septembrie: 1697 - are loc lupta de la Yenta (pe Tisa) între austrieci şi turci; 1939 - Nicolae Titulescu îi expediează, din Elveţia, un memoriu regelui Carol al II-lea, atenţionând că: „ţinta României este de a nu restitui niciun petec din teritoriul naţional ce posedă azi“;
- 12 septembrie: 1924 - începe rebeliunea de la Tatar Bunar (Basarabia), înscenare a Cominternului pentru înfiinţarea unei republici sovietice.
- 13 septembrie: 1724 - a fost sfinţită mănăstirea Văcăreşti, ctitorie a familiei Mavrocordat, ansamblu

arhitectonic în stil brâncovenesc. 1848 - a avut loc lupta din Dealul Spirii între pompierii conduşi de căpitanul Zăgănescu şi trupele turceşti sub comanda lui Fuad Efendi;

• 14 septembrie: 1769 - s-a născut geograful german Alexander von Humboldt care a pus bazele dezvoltării unor ştiinţe ca: oceanografia, meteorologia, climatologia, glaciologia; 1822 - francezul Jean Françoise.Champillion reuşeşte să descifreze scrierea hieroglifică;

• 15 septembrie: 1521 - a murit Neagoe Basarab, domn al Ţării Româneşti; 1538 - are loc instaurarea dominaţiei otomane asupra Moldovei.

(D.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 562

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare25ad.html-articol=1038.htm

Camerele agricole – o opţiune guvernamentală riscantă > REVISTA LUMEA SATULUI

Camerele agricole – o opţiune guvernamentală riscantă

Preocuparea pentru reabilitarea Camerelor Agricole este puţin mai veche. Din păcate, soluţia propusă de actualii guvernanţi riscă să compromită rolul acestei instituţii rurale în gestionarea treburilor agricole.

La această concluzie au ajuns până şi cei chemaţi să asigure funcţionalitatea acestei noi structuri, dar şi cei cărora guvernanţii le atribuie un statut ce îi pune într-o postură profesională ridicolă.

Citind de la cap la coadă prevederile noului proiect legislativ, ai impresia că el a fost croit undeva în afara agriculturii, de către persoane care nu au avut nici măcar curiozitatea de a face o minimă documentare europeană în materie de Camere Agricole.

Lucrul cel mai important este că proiectul în forma propusă nu a fost încă adoptat, iar forul legislativ suprem are posibilitatea de a înlătura toate anacronismele din cuprinsul acestuia.

Ne îndoim că Parlamentul va lua în considerare şi opiniile celor care vor gestiona treburile Camerelor Agricole şi cu deosebire a producătorilor, care participă efectiv la realizarea producţiei în mediul rural.

Pentru a facilita acest demers, revista „Lumea Satului“ îşi propune să supună atenţiei Parlamentului opiniile venite din partea celor mai calificate personalităţi din mediul rural.

Înainte însă de a da publicităţii amendamentele propuse de aceştia, socotim că este necesară publicarea conţinutului proiectului Legii Camerelor Agricole, în forma elaborată de Guvern.

Proiect de lege privind înfiinţarea şi funcţionarea Camerelor Agricole

Motivaţia

Înfiinţarea Camerelor Agricole are ca scop promovarea unei agriculturi durabile, moderne şi competitive, prin dezvoltarea exploataţiilor agricole, a fermelor familiale şi a bunelor practici din domeniu, precum şi prin valorificarea potenţialului agricol local.

Această iniţiativă răspunde obiectivului de descentralizare a administraţiei publice prin integrarea specificului local, agricol şi forestier în procesul de elaborare a normelor proprii de funcţionare.

Guvernul, prin Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, autorităţile locale prin Consiliile Judeţene şi Consiliile Locale, asociaţiile de producători, fermieri şi orice alte forme asociative constituite în vederea promovării intereselor comune ale agricultorilor (sindicate, federaţii, organizaţii profesionale, organizaţii ale societăţii civile), precum şi, opţional, organisme de finanţare (bănci, fonduri mutuale, credit rural etc.) vor conlucra în vederea înfiinţării şi funcţionării Camerelor Agricole.

Definiţii generale

Cameră Agricolă este o structură asociativă autonomă, cu personalitate juridică, finanţată de la bugetul de stat şi din bugetul Consiliilor Judeţene şi locale, aflată în coordonarea metodologică a MADR.

Camerele Agricole se constituie ca un dispozitiv instituţional de reprezentare a agricultorilor, silvicultorilor, producătorilor şi procesatorilor, operatorilor din spaţiul rural, persoane fizice şi juridice, un ansamblu de structuri descentralizate, organizat ca o reţea naţională care facilitează schimbul de informaţii şi cooperarea între membrii pentru promovarea unei poziţii unitare şi fundamentate pe scopuri comune, în relaţia cu partenerii publici şi privaţi.

Principii

Înfiinţarea Camerelor Agricole are la bază următoarele principii:

Principiul descentralizării, consfinţind astfel faptul că dispozitivul instituţional de reprezentare a agricultorilor şi a celor asimilaţi lor constă într-un ansamblu de structuri descentralizate, alcătuind o reţea naţională pentru facilitarea schimburilor şi cooperării între membri. Camerele Agricole se constituie ca un sistem de reprezentare a membrilor acestora în faţa partenerilor publici şi/sau privaţi.

Principiul autonomiei, ce garantează dreptul Camerelor Agricole de a-şi stabili obiectivele de dezvoltare, programele de acţiune şi modul de gestionare a resurselor proprii, fără ingerinţe externe.

Principiul incompatibilităţii între misiunea de reprezentare şi activităţile comerciale: funcţiile Camerelor Agricole nu trebuie să conducă în niciun caz la realizarea unor tranzacţii comerciale cu agricultorii care le sunt membri.

Principiul profesionalizării, însemnând că doar fermierii, producătorii agricoli sau cei asimilaţi lor – crescători de animale, proprietari de păduri, pescari etc. – pot fi reprezentaţi de Camerele Agricole.

Principiul constrângerii bugetare care interzice utilizarea în alt scop de către autorităţile administraţiei publice centrale şi locale a transferurilor speciale sau a sumelor alocate în scopul finanţării Camerelor Agricole.

Principiul asigurării resurselor necesare care presupune ca instituţiile implicate în înfiinţarea Camerelor Agricole să asigure resursele umane, financiare şi materiale necesare pentru buna funcţionare a acestora;

Principiul parteneriatului se regăseşte la toate nivelele de organizare a Camerelor Agricole şi promovează cooperarea internă, externă şi internaţională cu instituţii şi organizaţii similare, instituţii publice private cu respectarea obligaţiilor parteneriatului.

Principalele obiective

Înfiinţarea Camerelor Agricole are ca principale obiective:

a) promovarea intereselor economico-sociale ale populaţiei din mediul rural angajate în activităţi agricole;
b) dezvoltarea agriculturii de tip familial prin modernizarea fermelor familiale şi dezvoltarea agroindustriei;
c) creşterea contribuţiei sectorului agricol la produsul intern brut naţional;
d) reducerea disparităţilor dintre mediul urban şi rural;
e) protecţia mediului şi gestiunea durabilă a resurselor naturale;
f) dezvoltarea durabilă şi echilibrată a teritoriului.

Statutul Camerelor Agricole

Camerele Agricole se înfiinţează prin reorganizarea instituţională a Agenţiei Naţionale de Consultanţă Agricolă şi a altor structuri din subordinea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, specialiştii de la nivel local urmând a asigura expertiza necesară pentru îndeplinirea misiunii acestora.

Camerele Agricole sunt structuri autonome de interes public, cu personalitate juridică, având funcţie de consultare, de consiliere şi de reprezentare în domeniul activităţilor de interes agricol, forestier şi alte sectoare apropiate.

În acest sens, ele pot formula, la solicitarea autorităţilor publice sau din proprie iniţiativă, propuneri privind:

- politicile publice de orientare, coordonare şi dezvoltare a sectorului agricol;
- reglementările de ordin fiscal privind activităţile agricole;
- reglementările funciare şi silvice din mediul rural;
- formarea profesională a fermierilor;
- metodologia de stabilire a preţurilor, a modalităţilor de comercializare a produselor agricole şi/sau procesate;
- coordonarea acţiunilor de împădurire a terenurilor degradate, înfiinţarea perdelelor forestiere de protecţie, asigurarea unei concepţii unitare de amenajare a terenurilor degradate şi de corectare a torenţilor pe bazine hidrografice şi perimetre de ameliorare;
- dezvoltarea reţelei de drumuri forestiere;
- coordonarea exproprierilor pentru cauză de utilitate publică a terenurilor degradate şi pe care se înfiinţează perdele forestiere de protecţie;

- tratamente fitosanitare şi ameliorarea soiurilor şi a raselor de animale;
- agroturism;
- bunele practici agricole.

Structură

Camera Agricolă este structurată pe trei nivele: naţional, judeţean şi local, după cum urmează:

Camera Agricolă Naţională, cu sediul central în Bucureşti, este un organism executiv subordonat organismului ales, respectiv Adunarea Naţională/Consiliul Naţional al Camerelor Agricole din România. Camera Agricolă Naţională se află în coordonarea metodologică a MADR.

Camera Agricolă Judeţeană, cu sediul în fiecare dintre cele 42 de judeţe.

Camera Agricolă Locală, structură locală autonomă aflată în coordonarea Camerei Agricole Judeţene.

Camerele Agricole Locale se vor înfiinţa într-un număr corespunzător nevoilor şi specificului fiecărui judeţ, la iniţiativa autorităţilor locale, dar fără a depăşi numărul comunelor din judeţ cu minimum 1.000 de locuitori.

Camerele Agricole au în componenţă:

- Organe reprezentative de conducere – Consiliul de Conducere al Camerei. Organ ales, Consiliul dispune de întreaga putere de decizie referitoare la funcţionarea Camerei Agricole, stabilirea obiectivelor proprii, a programelor şi planurilor de acţiune, a modului de utilizare a resurselor alocate (umane, materiale şi financiare). Prerogativele, componenţa şi regulamentul de funcţionare sunt aceleaşi pentru toate Camerele Agricole.
- Organe de execuţie tehnico-operaţionale, reprezentând structura tehnico-administrativă a Camerelor Agricole – Serviciul Tehnic.

Membrii Serviciului Tehnic al Camerei Agricole reprezintă personalul tehnic de specialitate provenind din reorganizarea ANCA şi a altor instituţii aparţinând administraţiei agricole. Transferul de personal se va face conform Normelor metodologice de aplicare a prezentei legi.

Mandatul organelor alese ale Camerelor Agricole este de 3 ani.

Consiliul de Conducere al Camerei Agricole este compus din:

a) La nivel local: aleşi locali (primar, consilieri locali) în proporţie de 20%; reprezentanţi aleşi ai producătorilor agricoli, membri de drept ai Camerei, în proporţie de 60%; alţi reprezentanţi ai comunităţii locale (preot, director de şcoală, personalităţi locale) în proporţie de 20%.

b) La nivel judeţean: aleşi locali (consilieri judeţeni, preşedinţi şi/sau vicepreşedinţi de Consilii Judeţene) în proporţie de 20%; reprezentanţi aleşi ai producătorilor agricoli, membri de drept ai Camerei, în proporţie de 60%; reprezentanţi ai structurilor MADR din teritoriu în proporţie de 20%.

c) La nivel naţional: reprezentanţi aleşi ai Camerelor Agricole judeţene (unul pe judeţ), ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale, câte un reprezentant al asociaţiilor şi federaţiilor comunităţilor locale, reprezentanţi ai comunităţii ştiinţifice şi ai mediului universitar.

Finanţarea

Finanţarea Camerelor Agricole se va face conform următorului algoritm:

- alocări din bugetul MAPDR (pentru finanţarea salariilor personalului tehnic şi de specialitate);
- alocări din bugetele locale (însemnând cotă-parte din impozitul pe terenul agricol pentru finanţarea cheltuielilor curente de funcţionare, de administrare a patrimoniului şi de asigurare a investiţiilor);
- contribuţia membrilor (din plata cotizaţiei, pentru finanţarea proiectelor prioritare).

Modalitatea de finanţare a Camerelor Agricole va fi detaliată în normele de aplicare a prezentei legi.

Camerele Agricole sunt structuri de utilitate publică.

Mod de funcţionare

Modul de funcţionare a Camerelor Agricole va fi stabilit prin Normele de aplicare ale prezentei legi.

Coordonarea la nivel administrativ

Rolul MADR

Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale va asigura, prin serviciile specializate, coordonarea metodologică a Serviciilor Tehnice din cadrul Camerelor Agricole.

Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale va finanţa din bugetul propriu funcţionarea Camerelor Agricole de la nivel judeţean, conform metodologiei stabilite la finanţare.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 16870

□

° Comentarii

□

□

° 1. dr. IOAN MORARU -- (15-February-2010)IN LEGATURA CU INFIINTAREA CAMERELOR DE AGRICULTURA, AM SUSTINUT O TEZA DE DOCTORAT SI AM SCRIS 3 CARTI, ULTIMA IN MARTIE 2009 ,, AGRICULTURA ROMANIEI -INCOTRO?"

A

° 2. agronom -- (3-March-2010)la cate greseli a suportat agricultura cea de acum care se numeste camera agricola i-a pus capac;cred ca nu intereseaza pe nimeni de ce se intampla cu adevarat, ci orbiti doar sa schimbe profesionisti cu pilosi si care au terminat facultatea cu trenula

° 3. pirvan.aurica -- (14-March-2010)anca- apartine ministerului agriculturii,
camere agricole apartin de consiliile judetene,s-au schimnat directorii ,nu s-au luat salariile pe luna ianuarie si februarie,e un haus total cu aceste camere agricole prost organizate.
Au ramas directiile agricole cu specialisti putini, dar apartin ministerului,nu pot acoperi toate comunele.
Daca tot se vrea camere agricole ,ar trebui sa aiba si conducere centrala,si toti specialistii de la directii,consultanta ,sa fie salariati ai acestor camere, sa aiba aceiasi conducere sa apartina ministerului agriculturii.

° 4. Adrian -- (17-March-2010)S-au infiintat camerele agricole fara sa se asigure si salarizarea specialistilor agricoli care functioneaza in aceste noi structuri...Cum e posibil asa ceva? Cum sa supravietuiasca acesti oameni fara sa fi primit macar un singur salariu in anul 2010? Sunt rate de platit la banci, sunt servicii utilitare de platit, sunt familii de intretinut.Oare nimeni nu se gandeste la toate acestea? Unde e grija fata de oameni? Atat de inumani am devenit incat am ajuns sa distrugem destinele semenilor nostri?

° 5. Salistean Domnica -- (19-April-2010)Am lucrat 32 de ani in agricultura ca sa vad lucruri mai bune. .Fiecare comuna,cit de mica ar fi are nevoie de un inginer,agromom,zootehnist,dar INGINER nu consilieri politici,nu alte cadre rude cu unii si cu altii. Pacat de noi,ca am facut atita scoala ,si am crezut in meseria asta nobila.Totii stiu teoretic,dar practic nu se face nimic. Sa ne plateasca statul cu un salariu bun,ca si noi am dat piine tarii,carne si lapte si totusi...mai lucram in agricultura. DUMNEZEU SA VA LUMINEZE MINTEA SA AVETI GRIJA DE SPECIALISTII IN PRIMUL RIND.CU RESPECT SALISTEAN DOMNICA ING LA DADR ALBA COMUNA OHA

° 6. consultant -- (23-May-2010)stres,incertitudine,umilinte,
de acestea am avut parte din 1998 pina in prezent,iar acum camerele agricole,pina cind,credeti ca vom mai suporta ?

° 7. daniel -- (25-May-2010)buna seara
as avea o intrebare la care as dori dak se poate sami raspundetzi, se tot spune ca se infinteaza camera agricola se dau in functiune dar, se stie o data clara sau o perioada a a anului pt ca aceasta forma de organizare pare sa fie mai rasarita si in ajutorul agricultorilor.
va multumesc anticipat

° 8. diaconu mariana -- (26-June-2010)domnilor guvernanti ce rol poate sa aiba preotul si directorul de scoala in conducerea camerelor agricole este cea mai mare aberatie dumnezeule ne trebuie SPECIALISTI IN AGRICULTURA NU NE-AM SATURAT DE PRESEDINTII DE C.A.P?

° 9. Dumi Dorin -- (3-July-2010)În componenţa camerelor agricole intră: primar, consilieri locali, reprezentanţi aleşi ai producătorilor agricoli, preot, director de şcoală, personalităţi locale. Rezultă un fel adunare populară, pestriţă, cu o mulţime de membrii de umplutură. Ce caută popa, directorul de şcoală, toţi consilierii locali şi alte personalităţi locale ? Trebuie mers pe specializare, rolul cadrelor cu calificare pentru agricultură se pierde în această structură amalgamată. Ce reprezintă aceste camere? Sfatul bătrânilor, marea adunare populară a localităţii ?

° 10. nelu -- (14-July-2010)Domnilor Guvernanti,
Dupa 20 de ani de cautari, incercari, propuneri etc., agricultura a mers, din pacate, din ce in ce mai greu, iar agricultorii adevarati au fost tot mai dezamagiti. Cred ca este timpul sa dam Cezarului ce e al Cezarului. Cine crede ca se pricepe la toate, in realitate nu se pricepe la nimic bine. Orice domeniu de activitate are mai multe

verigi obligatorii, iar cand toate acestea sunt asezate intr-o ordine fireasca, logica si legala, lucrurile vor merge bine de la sine. Consider ca prima veriga trebuie constituita din: specialisti, surse de finantare si legi echilibrate.

° 11. virgil -- (22-July-2010)Ar fi o mare umilinta pentru personalul tehnic al Camerelor agricole daca se va ajunge ca acesta sa fie evaluat, selectat sau disponibilizat dupa bunul plac al unui Cosiliu administrativ care nu are nicio competenta sa faca toate acestea si care a fost anexat arbitrar la Camerele agricole printr-o lege neinspirat facuta(salut opinia exprimata la comentariul 8). Pe de alta parte, Camerele agricole vor dispare repede din peisajul institutional agricol daca nu vor fi finantate integral de la buget, deoarece fermierii sunt mult prea saraci
pentru a plati ei serviciile prestate de aceste camere.

° 12. george -- (21-August-2010)As vrea sa cred ca cei ce ne guverneaza stiu ce fac si nu vor transforma Camerele agricole in niste avortoni(structuri agricole de tip struto-camila,formate din specialisi agricoli dar si din nespecialisti - profesori, preoti,fermieri, organizatii neguvernamentele etc. - acestia din urma fiind investiti cu putere de viata si de moarte asupra celor dintai), adica niste organizatii profesionale ce sunt sortite pieirii. Pentru a fi utile agriculturii si pentru a supravietui, Camerele agricole trebuie finantate de la buget si sa functioneze ca institutii publice si nu ca ONG-uri.

° 13. vasile -- (29-August-2010)Parlamentarii nostri daca nu sunt in stare s-a enita o lege a camerelor sa copie modelul austriac sau francez.Cred ca dupa 01.01.2011 se va intampla la fel ca la dadr si cu cei de la consultanta agricola.Am mancat paine amara la fostele CAP dar si dupa 89 la retrocedarea terenurilor vechilor proprietari.Niciodata cei de la judet si minister nu au tinut cu cei din teritoriu,am fost primii sacrificati.Faptul ca din conducerea noilor camere fac parte si alte"cadre"in afara de fermieri este o aberatie,forba noastra "la fotbal si la agricultura toti se pricepi".Doamne ajuta!

° 14. Chis Marian -- (10-September-2010)Disponibilizarile masive operate la DADR Judetene au lipsit agricultura si de putinii specialisti pe care ii mai avea in teren.S-au investit valori materiale in pregatirea noastra,valori care prea usor sunt trecute pe pierderi.Camerele agricole ar putea valorifica acest potential,pentru-ca,sa fim realisti,agricultura se face la sat si cine o vede fara specialisti nu traieste in acest secol.Oare de ce se distruge o structura fara a avea alta pregatita?Si apropo:care este rolul in Consiliu a acelui segment de 20% numit "alti reprezentanti ai comunitatii locale".Sa auzim de bine.

° 15. miron -- (18-September-2010)Este incredibil sa constati ca nici aici nu se renunta la politizare.Agricultura sufera in prezent de lipsa de bani, de oportunitati de desfacere a productiilor, iar nivelul tehnologic este foarte scazut.Consultantii agricoli au beneficiat de un nivel ridicat de instruire, iar acum sunt lasati pe mana unor consilieri locali si ai preotului.Agricultura noastra nu se doreste a se dezvolta, trebuie sa fim numai o piata de desfacere.Dumnezeu sa ne ajute!

° 16. elena -- (5-October-2010)a evaluat cineva din ministerul agriculturii cate proiecte au fost intocmite de consultanti si ce valoare de finantare au?cred ca nici nu stiu acest lucru si drept rasplata ne lasa pe drumuri, pe unii dupa 30 de ani de munca in agricultura si 10 ani de consultanta .STMATI GUVERNANTI VA MULTUMIM PENTRU APRECIERI. aduceti in structura camerelor agricole popii, politistii , consilierii locali, primarii etc si veti vedea ce treaba vor face si cum se va relansa agricultura. SUCCES!!!!!!!!!!!!!!!!

° 17. maria -- (15-October-2010)De cind lucrez in agricultura (1981) si pina in prezent noi specialistii agricoli am fost mereu la ordinele primarilor, a asa zisilor reprezentanti ai taranilor, intotdeauna ne-am lasat codusi de altii; ce va face sa credeti ca acum va fi altfel? De aceea marea restructurare s-a putut face doar in agricultura.Intereseaza pe cineva ce costuri morale si psihice au avut aceste disponibilizari pentru cei din domeniu. Credeti domnule ministru ca acesti oameni vor mai intra vreodata in sistem? Cind ?!Astept raspuns la viata satului.

° 18. Sonia Bucur -- (26-October-2010)Domnule Presedinte Traian Basescu,aveti cumva reprezentarea ce ati facut din agricultura Romaniei prin eliberarea din functie a peste 3.000 functionari publici? Cunoasteti ca acestia erau singurii care se ocupau de informarea agricultorilor si ca reprezentind inspectia in teritoriu erau singurii executanti,singurii care lucrau efectiv ?Cum credeti ca va functiona M.A.D.R. fara noi care faceam toata munca Directiilor Agricole ?Stiti printre cei 3.000 disponilizati citi doctori si specialisti adevarati in domniul agriculturii sunt? In cadrul APIA stiti citi sunt specialisti din personal ?veri

° 19. nelu -- (26-October-2010)"Impuscatul" ,considerat pe nedrept de analfabeti ca fiind fara cultura a salvat in repetate rinduri Romania folosindu-se de agricultura,a achitat datoria externa,a construit un canal Dunare-Marea Neagra,un Trasfagarasan,metroul,palatul in care va hurzuluiti voi,majoritatea proprietatilor in care locuiesc peste 70% dintre romani,etc.etc. Domnilor Conducatori,Voi Cind o sa intelegeti ca Romania poate iesi din orice impas dezvoltind agricultura moderna si turismul ? Stiti, sunt sigur,dar nu vreti. De Ce ? Este foarte geu noi,multimea, sa ne explicam.Stiti ce ati facut din Romania ?-UN IAD _

°20. Dr. Ing. ... somer -- (5-November-2010)Este rusinos unde am ajuns cu agricultura Romaniei. Cine se gandeste la taranul roman, "fermierul" si copii sai? I-am dat pamant, a fost fericit si I-am inrobit cu birocratia din ce in ce mai tare. CINE sa-L ajute in hatisul de hartii? Sunt uni care stiu doar sa semneze.Sa-i ajute domni "nepotii si verii de la APIA care nici nu-si imagineaza cei SUDOAREA SECERISULUI.

°21. Dumitru -- (15-November-2010)Dragi conducatori, iubiti conducatori ai Camerelor Agricole, distinsi politicieni ce ati numit incompetentii la Camerele Agricole de ceva timp.
Este rusinos cum ministerul, CJT local isi aroga niste atributiuni pe care nu stiu cum sa le bulverseze mai bine. Este o RUSINE domnule Ministru al Agriculturii ca prin politruci dumneavoastra ati reusit sa distrugeti un inceput de Camera Agricola. Conducet contra Legii domnule Ministru al Agriculturii.
Va faceti ca puneti ordine, dar puneti incompetenti, corupti in sistemul camerelor Agricole. Pacat de UE, Regret ca sunt consultant si repr. o asoc.

°22. Mora Gheorghe -- (27-February-2011)Camera agricola reprezinta interesele membrilor sai,ea le rezolva problemele in fata legi,deci ea va fi formata din alesii locali care poarta in spate toate greutatile zonei locale a camerei.Intre cei alesi nu are ce cauta primari,consilieri,preoti,dascali etc, din oficiu.Trebuie sa faca parte numai si numai oameni alesi.La aceasta lista se pot adauga specialisti platiti de catre camera cu contract permanent sau de ocazie(la nevoie). Daca apar si alte pareri contrare acestea sunt manipulare,politica,hotie etc.Cu deosebita consideratie M.G.-Resita

°23. Mironescu -- (10-April-2011)Nu este nimic bun.Ce cauta primarul in conducerea camerei agricole. Sunt primari in tara aceasta cu 4 clase sau cu 8 clase.

°24. istudor petre -- (25-May-2011)sa ne fie rusine: pentru faptul ca nu am fost in stare sa ne alegem conducatorii, pentru faptul nu suntem in stare sa ripostam antunci cand vedem ca se alege praful de tara asta,pentru faptul ca nu suntem in stare filtram pe cei buni de cei rai si ii aducem pe toti la acelasi nivel suntem toti o apa si un pamant sa ne fie rusine pentru ca nu am fost in stare sa pastram lucrurile bune din '89 iar agricultura era buna si am fauto farame.

°25. maria -- (15-May-2011)Vai de agricultura tarii , nu intereseaza nici pe ministrul agriculturii ce se intamla cu ea , doar el face numai inrilniri nu si agricultura .

°26. bucur ion -- (2-July-2011)este foarte greu sa pricep ce se intimpla cu mai Marii nostrii, Romania poate oricand sa iasa din impas cu agricultura si tuirismul , a facut-o in repetate rinduru in istorie. de ce nu o faceti si voi ? De ce ati irosit experienta ultimilor specialisti in domeniu , de ce nu-i folositi , de ce nu le dati de munca si de ce nu priviti la mizeria in care a ajuns agrucultura romana ? Sunati-ma si va pot da solutii viabile .

°27. bucur veronica -- (2-July-2011)Sunt unul dintre cei 3.000 specialisti care au fost disponibilizati , dar prin instanta de judecata am fost reintegrata .
Nu pricep cum a fost posibil ca tocmai cei care au lucrat efectiv in agricultura romaniei sa fie dati afara . Se cunoaste cumva cine a dus la degadarea totala a agriculturii romanesti,ce interese sunt, ce se urmareste si de catre cine ? E posibil ca noi , care reprezentam grinarul Europei sa folosim malai,faina ,fructe si legume importate din tari care reprezinta 1/4 din Cimpia romana ? Nu va este rusine , nu mai aveti nici un fel de demnitate ? Pacat .

°28. Mironescu -- (16-July-2011)De ce o lege atât de proastă
Cred că este cazul să se termine cu prezenţa primarilor fără şcoală din administraţia publică.Nu este normal ca un primar cu 8 clase târâte să comande funcţionari şi specialişti cu câte 2-3 facultăţi absolvite.

°29. geo -- (4-August-2011)ce sa ne mai miram
asta este romania unde orcine se pricepe la toate dar nu se face nimic din cauza lipsei de experienta....
sau avem nevoie si de preoti(fara suparare)care trebuie sa ingroape agricultura romineasca deja moarta
asta e
raminem pina la urma cu speranta

30. Ioana Tudor -- (16-May-2012)Curs de ciupercar. S-a deschis la Buc. pe 12 mai. Asteptam inscrieri, tel.0745420536.

Dupa o absenta de 3 ani, tot din cauza acestor organizari-dezorganizari.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pedeapsa trădării

Renaşterea armatei, stoparea epidemiei de tifos exantematic, precum şi ajutorul, cât a fost, din partea aliaţilor au dat noi speranţe românilor care se încăpăţânau – spre surprinderea strategilor străini – să reziste cu neînchipuite sacrificii în treimea de ţară care le mai rămăsese.

Din nenorocire, înfrângerile din 1916, neîncrederea în reuşită şi credinţa că România merge pe un drum greşit, dar şi zăngănitul arginţilor au făcut ca în sufletele unora să se încuibe morbul trădării.

Din presa vremii

Justiţia şi-a făcut datoria şi ziarele vremii descriu pe larg pedepsirea acelora – din fericire, puţini – care au dat dovadă de laşitate pe câmpul de luptă, au pactizat cu duşmanul sau au făcut spionaj.

Din ziarul „Evenimentul de Iaşi“ aflăm cum s-a dus la îndeplinire execuţia prin împuşcare a lui Vasile Leonte, zis Leonte V. Istrate, condamnat la moarte de către Curtea Marţială pentru „port ilegal de uniformă, folosirea cu bună ştiinţă de acte publice şi spionaj“.

Pe dealul Copoului, pe platoul Regimentului 7 Roşiori, a avut loc la începutul lunii martie ceremonia degradării generalului Socec Alexandru, condamnat la cinci ani muncă silnică pentru „părăsire de post în faţa inamicului“. În careul format de trupe ale diferitelor unităţi din Iaşi se citeşte sentinţa. Colonelul Holban se apropie şi-i rupe epoletul stâng, apoi pe cel drept cu cuvintele „nu eşti demn să le porţi“. Îi smulge apoi steaua de general de la chipiu, îi scoate sabia şi o aruncă. Jandarmul din spatele condamnatului o rupe în trei bucăţi şi o depune la picioarele colonelului. Mulţimea îl huiduie şi aruncă cu bulgări de zăpadă în duba care îl duce pe condamnat.

În ziua de 23 aprilie este condamnat la moarte prin împuşcare şi pierderea tuturor drepturilor locotenentul Izvoranu Henrich „pentru părăsire de post pe un teritoriu în stare de asediu şi dezertare la inamic“.

Trădători de calibru

Dar actul de trădare, care a stârnit cea mai mare vâlvă şi care, întrucâtva, a zdruncinat încrederea pe care ţara şi armata o aveau în conducătorii lor, a fost cel al colonelului Al. Sturza, fiul lui Dimitrie Sturza, de mai multe ori prim-ministru al ţării. Crescut într-un mediu familial cu adânci sentimente germanofile, educat în armata germană, colonelul Sturza a dat încă de la începutul războiului dovezi care i-au făcut pe comandanţii lui să-l bănuiască de lucruri ascunse. În seara zilei de 6 februarie Al. Sturza, însoţit de locotenentul Wachmann a trecut la inamic. Fapta lui Sturza nu era doar o simplă dezertare, ci un act de trădare făcut cu premeditare.

Câteva zile mai târziu, militarii români căzuţi prizonieri la inamic au trecut peste linia frontului, aducând cu ei „chemarea“ pe care Sturza o adresa ostaşilor. Trădătorul voia să facă o oştire nouă care să lupte de partea Puterilor Centrale pentru a „reîntregi ce s-a stricat şi a recuceri ce s-a pierdut“. Tot atunci a fost prins la punctul Paltin din Vrancea principalul complice al lui Sturza, locotenent-colonelul Crăiniceanu, comandantul Regimentului 25, care se întorcea din liniile duşmane unde primise instrucţiuni şi manifeste. Trebuie să spunem că acest ofiţer era fiul generalului Crăiniceanu, fost ministru de război şi comandant al Armatei a II-a, un patriot integru. Planul trădătorilor a dat greş. Trimis în judecată pentru „instigaţie la trădare“, Crăiniceanu a fost condamnat la moarte şi executat de către un pluton din regimentul pe care îl comandase. Au fost condamnaţi, de asemenea, la moarte, în contumacie, Sturza şi Wachmann.

Devenit funcţionar la o bancă germană, Sturza a încercat mai târziu, pentru a se reabilita, să fie primit în gărzile ardelene. I s-a răspuns că pe pământul ţării şi sub steagul românesc nu e loc pentru trădători.

Patriotismul soldatului român

Încercarea criminală nu a reuşit datorită cinstei şi patriotismului soldatului român care, în tranşee sau în refacere, aştepta marea înfruntare cu duşmanul.

În pregătirea zilelor de foc care vor veni, în faţa tuturor unităţilor s-a dat citire Ordinului de Zi semnat de regele Ferdinand în care se spune:

„Lumea întreagă se uită la voi, iar Ţara se sprijină pe voi. Cu mine, ea aşteaptă să faceţi zid cu piepturile voastre spre apărarea scumpei noastre ţări, să aduceţi drapelele române la izbândă. (...)

Aduceţi-vă aminte că luptaţi pentru pământul strămoşesc, pentru copiii şi părinţii voştri, pentru fraţii voştri de dincolo de hotare – că prin biruinţă le veţi pregăti un viitor mai strălucit. Înainte cu Dumnezeu!“

Se apropia fierbintea vară a lui 1917!

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 2276

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Dobrogea, un model de convieţuire etnică

Mă întorc mereu în Dobrogea, mai aproape – adică vreme de câteva zile – de propria-mi copilărie, de locuri şi oameni prin care ţara însăşi înmugureşte către lume. Fiindcă, s-o recunoaştem, înainte de a fi ceea ce este, pământul acesta ce urcă de la Dunăre, brăzdat de Valea Carasu, către Marea cea Mare, leagă, prin întinderi de apă, punţi nevăzute pe care România păşeşte spre mapamond.

Se spune că cine are mare e mai bogat şi mai puternic – ceea ce este adevărat – şi că oamenii de la praguri de ape sunt înţelepţi şi mai buni.

I-a înţelepţit viaţa trăită între miracol şi abis, i-au făcut mai înţelegători întâmplările de tot felul, în care hotărâtoare e, mai totdeauna, solidaritatea.

Am văzut în Dobrogea, aşadar, oameni mulţumiţi – nu tocmai fericiţi – de ceea ce li se întâmplă, de ceea ce tocmai au reuşit să întocmească. Dar, spun ei, pas de pas şi urmă de urmă se leagă voiajul cel mai lung, începând tot cu prima vâslă. Vântul bate din pupa şi, chiar dacă nu e decât o boare, semnele succesului devin evidente.

N-am să vă evoc acum câmpuri şi grădini, mii de case noi, şoseaua care gâfâie acum de la Cernavodă, prin Valul lui Traian, până la Mangalia, printre munţi de legume, fructe ori struguri, porţile ţărăneşti căpătând vara, în sfârşit, înfăţişarea pe care şi-o merită. Nici despre acele necesare semne ale civilizaţiei secolului, care adaugă ruralului un plus de prospeţime, veşnicindu-i durata. Nimic despre toate acestea şi totuşi totul – sau aproape totul – despre fiecare. Fiindcă grăuntele, bobul de grâu, ca să răsară, de mână şi dragoste de om are nevoie.

Câteva cuvinte, deci, despre dobrogeni, despre românii, turcii, tătarii, grecii, armenii şi câte alte seminţii ce dăltuie de secole chipul Dobrogei de astăzi. Sigur, realităţile de ieri au devenit acum dragi amintiri. La mine în sat, la Valea Seacă, băcănia lui Jianu ori crâşma lui Amet, locurile preferate de întâlnire ale sătenilor – fiindcă, nu tocmai întâmplător, aici se petreceau şi horele de peste an –, sunt astăzi doar repere ale aducerilor-aminte. Doar biserica şi geamia sunt acolo unde le ştiam, la locul lor, slujite însă acum de un alt preot şi de un alt hoge, nu mai puţin iubiţi şi respectaţi. Şcoala străjuieşte satul şi copii de toate credinţele ostenesc la buchisitul abecedarului ori cifrelor din prea proaspetele lor manuale. Satul e tot nou sau aproape nou. Aflu că şi acum nunţile împodobesc peisajul toamnei, din trei, cel puţin una fiind între tineri de naţionalităţi diferite.

La Medgidia, orăşelul de care, într-un fel, îmi e legată tinereţea, viaţa merge înainte. Oamenii au treburi multe, dar şi proiecte numeroase. O fabrică de maşini agricole, o societate comercială specializată în horticultură, alte câteva asociaţii agricole dau, cum se zice, specificul locului. Nostim mi se pare însă că aici românii vorbesc şi turca ori tătara, în timp ce concetăţenii lor se exprimă în cea mai curată limbă românească.

Mi-am reamintit, astfel, cum pe la şase-şapte anişori umblam la sărbători cu pluguşorul, sorcova ori semănatul, împreună cu amicii mei turci ori tătari; cum la fel de minunat mă simţeam când, pe la bairamurile lor, mă scufundam până la coate în baclavale şi sarailii.

Liceul Teologic şi Musulman este acum, din nou, o realitate, cum adevărat este că peste o treime dintre elevii şcolilor dobrogene sunt tătari, turci, aromâni, ucraineni, armeni, greci. Istoria primarului care i-a smuls ministrului Take Ionescu banii necesari terminării bisericii ortodoxe din Medgidia e şi ea la fel de actuală, fiindcă edificiile de cult din zonă sunt deopotrivă opera comună a urmaşilor românilor şi a celor cu care-şi împart satisfacţiile şi necazurile.

Tocmai de aceea, am ţinut să vă comunic bucuria mea: Dobrogea, Dobrogea natală rămâne un exemplu, un model de convieţuire etnică, şi asta după secole de istorie comună. Faceţi, spre convingere, un drum până la Marea cea Mare şi Înţeleaptă!

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 637

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Unirea „cea mică“

O pagină din epopeea naţională

Începutul Noului An 1859 se arăta deosebit de tensionat în ambele Principate Române. Schimburile de mesaje între unioniştii din Iaşi şi cei din Bucureşti, pregătirile febrile pentru alegerea unui singur domn, în pofida uneltirilor, de multe ori pe faţă, a puterilor străine, ameninţarea reprezentată de fostul domnitor Mihail Sturdza şi fiul acestuia, Grigore, care se dorea pe tronul Moldovei, având sprijinul Rusiei ţariste, au grăbit desfăşurarea evenimentelor, care n-a fost deloc uşoară, iar pentru cei mai mulţi alegerea colonelului Alexandru Ioan Cuza a fost o surpriză.

Doamna Elena Cuza a povestit mai târziu, că în seara zilei de 3 ianuarie, viitorul domn a evitat să se ducă la casa lui C. Rolla – actualul Muzeu de Istorie Naturală din Iaşi – unde se întruneau unioniştii, deşi se afla pe lista candidaţilor şi avea drept la un vot pentru oricare alt candidat. El refuză invitaţia prietenilor săi Pisoschi şi Epureanu de a participa la un presupus vot final şi hotărăşte să meargă la o reprezentaţie la Teatrul cel Mare din Copou.

Pe la douăsprezece noaptea, îşi aminteşte doamna Elena, fratele său, Costache Rosetti, năvăleşte în casă şi îi povesteşte ce s-a întâmplat în sala care acum se numeşte „a elefantului“ de la muzeul amintit. Unioniştii se certau între ei şi, pentru că nu se ajungea la un consens, Kogălniceanu voia să plece, când Nicolae Pisoschi pronunţă numele lui Cuza, care „fu îndată primit de cei de faţă“. Nicolae Pisoschi aleargă la teatru şi-l aduce în adunare pe candidatul ales.

Într-o altă variantă, Cuza juca biliard la hotelul Binder – clădirea mai există şi astăzi – cu prietenul său Bali. Surprins de vestea ce i se aducea, Cuza, iritat, rosteşte o vorbă neaoşă românească şi-şi continuă jocul, fiind convins mai târziu să vină la adunarea unioniştilor.

Votarea oficială şi jurământul noului domn a avut loc în clădirea Adunării Elective, clădire înconjurată de trupele hatmanului Cuza.

După alegerea lui Cuza la Iaşi, în Bucureşti situaţia continua să fie tensionată. În Adunare, partida conservatoare antiunionistă avea majoritatea – 42 din cele 72 de mandate. Aşa stând lucrurile, Ion C. Brătianu, C. A. Rosetti şi ceilalţi fruntaşi unionişti au ridicat un număr mare de ţărani din împrejurimile Capitalei care, împreună cu meseriaşi, „căuzaşi“ etc. au format dispozitive de presiune – cum le-am spune astăzi – pentru a forţa alegerea candidatului unionist. În acelaşi timp, asupra poliţiei s-au făcut presiuni pentru a nu „interveni şi vărsa sânge de român“.

Pe 23 ianuarie, un grup de presiune condus de N. T. Orăşanu a pătruns în sala de şedinţe. În faţa acestei agresiuni, deputaţii s-au retras. Cert este că în noaptea de 23 spre 24 ianuarie, între cele două grupări au avut loc tratative şi concluzia s-a impus firesc: Cuza era singura soluţie.

Entuziasmul delirant care a urmat în ambele capitale după anunţarea rezultatului alegerii a consfinţit un fapt: Unirea cea Mică se înfăptuise şi era marele pas spre făurirea României moderne, care în 1918 avea să devină - din păcate pentru scurt timp – România Mare.

Preliminarii la Unirea „cea mică“

Zi memorabilă în istoria modernă a românilor, 24 ianuarie 1959 reprezintă momentul în care, prin alegerea şi la Bucureşti a lui Alexandru Ioan Cuza ca domnitor al Munteniei, s-a consfinţit Unirea „de facto“ a celor două principate, act gândit şi pus în aplicare de bărbaţii luminaţi ai vremii, în frunte cu paşoptiştii. A fost un eveniment nu lipsit de tulburări şi de soluţii menite să dejoace implicarea Austriei, Rusiei şi Imperiului Otoman, interesate în menţinerea stării de până atunci.

Unul dintre aceste scenarii de rezolvare a problemei unirii negociate de unioniştii din ambele principate era ca la tronul Moldovei să vină Costache Negri, iar pe cel al Munteniei Nicolae Golescu, urmând ca după alegeri cei doi să cedeze tronul în favoarea unui principe străin.

Cât priveşte implicarea puterilor amintite, iată, din multele conspiraţii, una menită a-l impune pe Grigore Sturza ca domnitor al ambelor principate.

Încă din 1958, beizade – cum era numit Grigore Sturdza - a pregătit o intervenţie în forţă cu sprijinul Rusiei, astfel încât, cu ajutorul unor militari polonezi, să-şi poată atinge scopul. Cu doar o lună înaintea alegerii lui Alexandru Ioan Cuza, la Iaşi erau 450 de militari şi agenţi polonezi, iar în întreaga provincie peste 1.200.

La hotelul Binder – a cărei clădire mai există în centrul Iaşului – se turnau de zor gloanţe pentru aceşti militari.

Corpul militar polonez urma să fie folosit de Sturdza la impunerea sa ca domnitor şi apoi, drept gardă personală după alegere, prominţându-le şi funcţii importante în armata Moldovei după reuşită.

Grigore Sturdza este validat deputat la 31 decembrie 1858 cu 32 voturi pentru şi 20 împotrivă. Interesant este că în favoarea sa au pledat Mihail Kogălniceanu, Anastasie Panu şi chiar Alexandru Ioan Cuza!

Aşa stând lucrurile, beizade Grigore se înscrie în calitate de candidat la domnie. Cererea sa este respinsă de Căimăcănie, dar Sturdza ocoleşte comitetul elector şi candidatura sa ajunge în Adunare Electivă, în ziua de 4 ianuarie 1859, odată cu cea a lui Cuza. Respins din nou, Grigore Sturdza hotărăşte să-l răstoarne pe noul domn cu ajutorul polonezilor, pe 13 ianuarie. Planul este descoperit, iar mercenarii polonezi la fel ca şi conspiratorii civili, între care şi un cetăţean englez, agent rus, au fost judecaţi sub acuzaţia de „tentativă de dezordine publică“ şi de „pregătire a unei răscoale“.

Din păcate, pedeapsa nu a fost pe măsura gravităţii faptei. Fiecăruia i s-a administrat câte 20 de lovituri de bici şi apoi au fost predaţi reprezentanţilor Franţei şi Austriei, interzicându-li-se accesul în Principatele Unite.

Acest complot nu a fost singurul. La 1 februarie 1859, la Bucureşti, a fost o încercare de asasinare a domnitorului Alexandru Ioan Cuza cu o maşină infernală, care din fericire nu a reuşit.

Revenind însă la complotul organizat de beizade Grigore, trebuie să remarcăm o ciudată colaborare între Rusia, Imperiul Otoman şi Austria – inamice de fapt – dar acum implicate în efortul de împiedicare a Unirii.

Eşecul acestei acţiuni reprezintă eşecul celor trei puteri şi confirmă orientarea politicii româneşti către Franţa, dând câmp de acţiune grupării politice unioniste naţionale, ale cărei acţiuni vor reprezenta o evidentă opoziţie la interesele Rusiei în Principatele Române.

De altfel, în timpul interogatoriului luat unui polonez după dejucarea complotului amintit, arestatul mărturiseşte că este membru al unei societăţi „care se află în toate locurile“ şi care are ca scop „unirea tuturor slavilor“. Este de fapt expresia curentului panslavist al Rusiei care a funcţionat decenii – inclusiv în perioada sovietică – şi care avea ca scop slavizarea naţiunilor ocupate, fie ele creştine sau musulmane.

Dar, din fericire, toate acestea au fost dejucate şi pe 24 ianuarie, în urmă cu 148 de ani, în entuziasmul delirant al mulţimii Alexandru Ioan Cuza este ales domn al celor două principate. Unirea „cea mică“ se înfăptuise!

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 851

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

HOBBY

Întâmplarea a făcut ca, prin 1980, să vizitez Statele Unite ale Americii şi – un prilej încă şi mai fericit pentru mine – să-l cunosc şi să mi-l apropii ca prieten pe unul dintre fermierii Californiei, un fel de cow-boy cu costumaţie şi obiceiuri pe măsură, dar deopotrivă un om de mare ţinută profesională. L-am văzut de atunci ,,la el acasă“ cum se spune, în mai multe rânduri şi de fiecare dată m-a impresionat până la a mă covârşi simţul tehnic, aplecarea practică, fără ostentaţie, asupra uneltelor de fiecare zi.

Vreau să spun adică, de pildă, că Bill, amicul meu, urcă deopotrivă cu aceeaşi abilitate pe un tractor de 20 CP ori 240 CP, pe o combină de recoltat cereale de mare capacitate ori pe suratele acesteia de strâns şi sortat fructe, legume ori struguri. Pune umărul când e de căpiţat ori balotat şi e la fel de priceput la reglarea sistemelor de irigaţii prin autopropulsare sau prin picătură.

Are o mică fermă de vaci cu lapte, cincizeci la număr, pe care le hrăneşte pe păşunea ce porneşte din chiar uşa adăpostului, în vreme ce mulsul se realizează mecanic într-o instalaţie tip ,,brăduleţ“. 5.000 de porci crescuţi într-o minifermă de concepţie proprie, cu toate serviciile electronizate, formează un alt punct de interes pe ,,domeniul agricol“ al amicului meu, ce administrează – una peste alta – aproximativ 180 ha de teren agricol. Munceşte mult, dar extrem de organizat, ceea ce-i asigură o eficienţă pe măsură. Ca orice fermier care ,,se respectă“, cum îi place să apună, e veşnic nemulţumit. N-are vreme de odihnă, e mereu obsedat de nivelul contului din bancă, dar, mai cu seamă, de mersul fermelor vecine. Pentru că ,,aşa e obiceiul în America“, zice adesea prietenul californian, ,,peştele mare înghite orice îi iese în cale“. Necazuri îi pricinuieşte şi evoluţia tehnologiilor. E prea rapidă, prea diversificată, susţine.

Cere, impune cu acuitate ,,informare“ la zi, ceea ce este şi dificil, şi costisitor. L-am însoţit la Des Moines, la unul dintre cele mai mari şi mai sofisticate întâlniri naţionale ale crescătorilor de porci. Naivul din mine ar fi băgat mâna în foc pentru oricare dintre instalaţiile, instrumentarele ori medicamentele prezentate în premieră absolută.

Ei bine, abia după trei zile de discuţii, negocieri, verificări şi revizuiri, telefoane acasă şi consultări cu specialişti cunoscuţi lui, Bill a ales între două, la prima vedere, la fel de simple instalaţii automate de vaccinare a grăsunilor. Ei bine, la el am observat cu interes o mare chibzuinţă în a cheltui banii, ceea ce nu înseamnă în niciun caz avariţie, ci, înainte de toate, grija ca orice dolar investit să aducă cel puţin câţiva cenţi profit.

De ce vă povestesc acum despre toate acestea? Pentru simplul motiv că, nu demult, Bill a venit în România. Vrea să investească aici sau şi aici, fiindcă, informaţiilor oferite de mine de-a lungul a mai bine de douăzeci de ani, el le-a adăugat altele, culese după metoda proprie şi crede acum, cu convingere, că merită! N-are bani prea mulţi, dar nici puţini nu se poate spune că sunt când e vorba de mai bine de un milion de dolari. Şi, apoi, mai are amici dispuşi să i se asocieze. Prin urmare, am fost prin ţară, mai anul trecut, după un itinerar dinainte stabilit. La câţiva km de Adjud, la Rugineşti, pe malul stâng al Trotuşului, o imagine ,,în premieră“ chiar şi pentru mine îţi atrage cu deosebire atenţia. Oprim deci.

Un plug de lemn, ca acelea din muzee, tras de o vacă, zgârie o părere de brazdă într-un pământ lutos, greu de pătruns. Bill face ochii mari, în semn că aşa ceva, cât e el de umblat, dar nu i-a fost dat să vadă. Priveşte cu atenţie aş zice, chiar cu interes. E uluit de ingeniozitatea inventatorului anonim al milenarei unelte. Şi dumnealui – ce face? – mă întrebă cu o curiozitate de copil:

Cum să-l dumiresc, să înţeleagă adică? Glumesc, deci.

- Hobby! Un fel de hobby!

Râde din toată inima.

- Hobby! Extraordinar! Ce ingenios! – mai adaugă din nou la drum.

Ceva mai târziu, dincolo de Roman, doi ţărani taie coceni sau ce a mai rămas din ei. Aplecaţi, cocoşaţi, cu o seceră improvizată, încearcă să cureţe câmpul, ce aşteaptă să fie arat. Americanul mă obligă să opresc din nou. Pune mâna pe seceră, încearcă şi el, e în culmea fericirii că-i iese treaba.

- Hobby, înţeleg – îmi zice! Bravo!

Şi, iarăşi la drum! Ajunşi în părţile Sucevei, într-un cap de postaţă, doi săteni, cu trăistuţele agăţate de după gât, împrăştie azotat peste o geană de răsăritură. Din nou entuziasmat, californianul apucă trăistuţa şi, cu pumnul lui zdravăn, zvârle azotatul cu o precizie demnă de invidiat, sub privirile pulverizate ale celor doi întreprinzători.

- Yes, hobby! Bravo, băieţi!

Isprava se continuă în Maramureş unde, la Cicârlău, oamenii strâng fânul. Şi la Iza e distracţie mare, când Bill asistă la mulsul vacilor. În sfârşit, întorşi la Bucureşti, suntem prezenţi la o fermă de elită, de data aceasta, pur americană. Maşini super productive de împrăştiat îngrăşăminte, organice ori de prelucrat terenul, aflate în lucru, ne taie pur şi simplu respiraţia. Numai Bill rămâne indiferent. Aşa ceva are şi el acasă. Nimic deci din entuziasmul trăit pe parcursul drumeţiei noastre.

Doar seara, înaintea unui păhărel cu Murfatlar, Bill, încălzit de focul licorii, mă întreabă curios:

- Cu atâtea hobby-uri în viaţa lor, fermierii voştri când lucrează cu adevărat? Serios adică?

Dumneavoastră, ce i-aţi fi răspuns?

Mi-au revenit în gând aceste întâmplări, ieri ori alaltăieri când, consternat, am luat iarăşi şi iarăşi spre studiu cifre şi statistici din istoria contemporană a agriculturii româneşti.

Mi-am amintit şi m-am întrebat: chiar nu ştiu oameni de bine, câţi mai sunt în ţara asta la vârful actului de decizie, care e starea de fapt a agriculturii noastre? Fiindcă, am reţinut, agricultura, teoretic, rămâne pentru guvernanţi sector prioritar. Adică, înţeleg eu, în prim planul atenţiei şi preocupărilor. Sau, mă înşel, şi n-avem de-a face decât cu un fel de hobby?!

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 821

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

În dezbatere, proiectul Legii Camerelor Agricole

Posibile variante de reformare a sistemului de Consultanţă

Activitatea de consultanţă în agricultura românească se află în faţa celei mai mari provocări profesionale din scurta istorie a existenţei sale.

Prima etapă, cea mai dificilă, a pus la grea încercare capacitatea managerială a celor care au avut misiunea să implementeze în România prima instituţie agricolă de tip european. Spre lauda celor care au gestionat această instituţie, Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă s-a impus în peisajul agriculturii noastre cu realizări care, în domeniul formării noilor fermieri şi organizării sistemului de asistenţă, reprezintă o reuşită totală.

Obiectivele primei etape au fost îndeplinite, dar pentru a merge mai departe este necesară reformarea întregului sistem, în consens cu sistemul de organizare şi de administrare existent la această dată în Uniunea Europeană.

În acest sens, guvernanţii au elaborat un proiect de act legislativ, care are marele defect de a fi conceput în afara instituţiei, care va reprezenta scheletul noilor structuri administrative.

Proiectul de înfiinţare a Camerelor Agricole se înfruntă deja cu primele semne de nemulţumire, venite mai ales din partea consultanţilor şi specialiştilor agricoli.

Reprezentanţii ANCA au elaborat, în acest sens, o strategie care are la bază trei variante de restructurare:

1. ANCA – instituţie publică cu finanţare din venituri extrabugetare şi subvenţii de la Bugetul de Stat (consolidare instituţională ANCA).
2. Organizarea Camerelor Agricole.
3. Privatizarea serviciilor de consultanţă agricolă.

Varianta 1 de reformă a sistemului de consultanţă agricolă

Consolidarea instituţională

Organizare – Structura ANCA este gândită a fi una de tip piramidal, organizată pe 3 nivele (central, judeţean şi local-comunal):

- în prima etapă se vor menţine consultanţi la nivel comunal şi se va face completarea personalului, în vederea acoperirii întregului teritoriu al ţării cu specialişti, deoarece micii producători şi fermele de subzistenţă deţin încă o pondere majoritară în agricultura României;
- la nivel judeţean se vor constitui echipe pluridisciplinare de specialişti, stabilite şi organizate în funcţie de specificul zonei, cu activitate preponderentă, privind absorbţia fondurilor europene (subvenţii, proiecte) şi în domeniul economic sau managementul fermei;
- activitatea oficiilor judeţene de consultanţă trebuie localizată în apropierea centrelor judeţene APIA şi APDRP, în vederea eficientizării activităţii şi accesului rapid al solicitanţilor consultanţei agricole la serviciile oferite de

instituţiile respective;
- promovarea unor parteneriate cu instituţiile de învăţământ şi cercetare, precum şi cu firme private, în scopul înfiinţării şi funcţionării unor ferme model, loturi demonstrative, staţiuni de testare şi pentru realizarea unor cursuri de calificare şi perfecţionare a producătorilor agricoli etc.;
- consultanţii care activează la nivel local şi judeţean vor sprijinii şi vor acorda asistenţă producătorilor, în scopul organizării şi creării unor forme asociative ale acestora;
- ANCA – instituţie de interes public, în coordonarea metodologică a MADR – cu finanţare din venituri extrabugetare şi subvenţii de la bugetul de stat.

Resurse umane – Este evidentă necesitatea completării cu personal, atât din punct de vedere cantitativ, cât şi calitativ:
- la nivel judeţean se vor completa specialităţile deficitare (cum ar fi silvicultură, piscicultură, industria alimentară, economie şi management, juridic, cadastru, construcţii, mecanizare şi automatizare);
- se va pune accent pe încadrarea, formarea şi perfecţionarea tinerilor;
- personalul de la OJCA şi Centrele locale va fi instruit permanent privind legislaţia europeană, absorbţia fondurilor naţionale şi europene, în cadrul unei activităţi de perfecţionare continuă a adulţilor.

Dotare – Aceasta se va face conform unui plan anual stabilit pe baza solicitărilor OJCA, în funcţie de necesităţile şi specificităţile locale. Accentul va fi pus pe amenajarea spaţiilor de lucru, pe dotarea cu logistica şi aparatura de analiză.

Consideraţii privind numărul consultanţilor

Potrivit experţilor străini care au oferit asistenţă tehnică în cadrul proiectului MAKIS, finanţat de Banca Mondială, numărul total al angajaţilor la nivel central, zonal şi judeţean trebuie să fie 8.000 de persoane.

Conform HG nr. 676/30 septembrie 1998 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea ANCA, art. 5, alin. (5) „Numărul maxim de posturi al unităţilor bugetare aflate în subordinea Agenţiei Naţionale de Consultanţă Agricolă este de 4.962 şi se aprobă, pentru fiecare unitate, prin ordin al ministrului agriculturii şi alimentaţiei, încadrându-se în numărul total de personal aprobat de Ministerul Agriculturii şi Alimentaţiei.“

Potrivit Proiectului PHARE RO9505-01-01, propus şi finanţat de UE, agenţia a fost concepută să funcţioneze pe 3 niveluri, având alocat următorul personal:
- la nivel central, 29 persoane de specialitate;
- la nivel judeţean, 10-15 specialişti/OJCA;
- la nivel comunal, numărul total al personalului urma să crească în trei etape, ajungându-se ca până în anul 2005 toate localităţile din ţară să dispună de câte un centru local de Consultanţă agricolă.

Varianta 2 de reformă – Organizarea Camerelor Agricole

Definiţie, caracteristici:
- structuri organizatorice conduse de către fermieri;
- finanţare parţială de la Bugetul de Stat;
- distribuţia consultanţilor agricoli să fie asemănătoare celei din Europa: Austria, Belgia, Elveţia, Franţa, unele landuri din Germania, Italia, Spania, Suedia;
- organizarea juridică diferă de la o ţară la alta;
- au caracter obligatoriu sau facultativ.

Organizarea şi funcţiile Camerelor Agricole

Principii de organizare:
- caracterul profesional;
- universalitatea;
- reprezentativitatea;
- autonomia;
- descentralizarea;
- uniformitatea;
- neutralitatea;
- incompatibilitatea între misiunea de reprezentare şi activităţile comerciale.

Funcţii:

- funcţia de reprezentare;
- funcţia de consultare;
- funcţia de informare şi pregătire profesională a agricultorilor;
- funcţia de sprijin a organizaţiilor profesionale ale agricultorilor.

Organizarea instituţională a Camerelor Agricole

Organizarea Camerelor Agricole comportă o structură aleasă a fermierilor creată de jos în sus (organizare şi funcţionare „bottom-up“) din iniţiativa acestora şi care:

- îi reprezintă pe fermieri şi sunt singurele abilitate să vorbească în numele acestora;
- are responsabilitatea activităţilor de tip instituţional, care le sunt asumate cu sprijinul organelor de execuţie tehnică şi operaţională;
- are putere de decizie privind gestionarea Camerelor, alegerea priorităţii obiectivelor şi programelor de acţiune, alocarea şi utilizarea mijloacelor, adoptarea de propuneri şi transmiterea lor, factorilor de decizie politici, apărarea în faţa instituţiilor de administraţie publică sau a partenerilor privaţi;
- rolul specialiştilor consultanţi, în această perioadă, este acela de a-i conştientiza pe fermieri asupra apartenenţei la această structură şi la necesitatea ei.

În momentul în care aceste structuri vor fi realizate şi fermierii vor simţi necesitatea sprijinului tehnic în aceste organizaţii profesionale, ANCA (prin structurile sale teritoriale) va asigura asistenţă tehnică de specialitate acestor structuri.

Varianta 3 de reformă – privatizarea sistemului de consultanţă agricolă

Realizarea privatizării se poate face doar în momentul în care se constată existenţa unei clase de fermieri capabilă din punct de vedere economic şi al mentalităţii să solicite şi să plătească servicii de consultanţă agricolă.

Privatizarea sistemului se va face în mai multe etape prin trecerea unor servicii specifice din proprietatea statului în cea a grupurilor de fermieri sau a persoanelor interesate (servicii de contabilitate şi gestiune economică, certificarea calităţii, de testare, de ameliorare şi însămânţări artificiale, juridice, cadastrale şi topografice etc.).

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 596

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sarea, omul şi timpul

Clorura de natriu (NaCl), „al cincilea element“ indispensabil vieţii, a conferit sării un rol primordial, care i-a asigurat în toate timpurile o neîntreruptă valorificare. Acest mineral are o foarte mare răspândire în scoarţa Pământului – incluzând atmosfera şi hidrosfera – încât dacă ar fi solidificat ar putea forma un strat gros de 30 metri care să acopere toată suprafaţa de uscat. Dar această bogăţie este inegal răspândită pe glob.

Europa este continentul cel mai bogat în zăcăminte de sare. În fruntea tuturor ţărilor sale se situează România, în care s-au evidenţiat peste 300 masive de sare şi aproximativ tot atâtea izvoare sărate („murători“). Dacă la această cifră mai adăugăm şi calitatea deosebită a sării, precum şi condiţiile uşoare de exploatare, tragem concluzia că suntem ţara cea mai favorizată pe glob din acest punct de vedere.

Existenţa acestor enorme bogăţii de sare a determinat, în zona carpato-dunăreană, o serie de evenimente politice: invazii ale marilor imperii; invazii ale migratorilor crescători de animale, deci mari consumatori de sare; intervenţii militare ale imperiilor vecine care au găsit o sursă de venituri în exploatarea sării.

La originea „revoluţiei gastronomice“

Perioada în care a apărut „sarea în bucate“ aparţine neoliticului. Omul primitiv nu avea nici cea mai mică idee despre faptul că organismul său avea nevoie de o cantitate de sare de 7-8 g dacă era o persoană de înălţime şi greutate medie.

Descoperirea focului şi prepararea hranei prin fierbere au provocat o modificare a regimului alimentar prin diminuarea aportului clorurii de sodiu, tulburând astfel echilibrul salin al corpului. De acest fapt omul şi-a dat seama instinctiv – aşa cum o simt animalele.

Prin frigerea cărnii într-o ţepuşă sau prin coacerea ei într-o groapă căptuşită cu pietre fierbinţi nu se pierdea nimic din conţinutul salin. Acesta se diminuează prin fierbere (care presupune perfecţionarea veselei) şi astfel are loc, după aprecierea specialistului american Wanerley Root, a doua „revoluţie gastronomică“, prima fiind determinată de descoperirea focului.

Încă din epoca bronzului sarea devenea o importantă sursă de avuţie. Regiunea Hallstatt din Austria a împrumutat numele său unei înfloritoare culturi preistorice care a apărut şi s-a dezvoltat în cadrul unei mari aşezări umane din apropierea unor mine de sare. Rămăşiţele lor sunt şi astăzi vizibile în vecinătatea Salzburgului, oraş a cărui denumire înseamnă în traducere „Târgul Sării“.

De fapt, aşezările umane din epoca veche se aflau în apropierea surselor de sare şi, pe măsură ce mijloacele de transport s-au perfecţionat, zona de răspândire a acestor aşezări a crescut, iar distanţele de sursele de sare au crescut şi ele.

Într-o epocă în care zeii erau omniprezenţi nu este de mirare că un produs atât de important şi de necesar avea implicaţii religioase. Vechii arieni (indo - europeni) considerau sarea sfântă, întrucât împiedica descompunerea cadavrelor.

Romanii, care-şi incinerau morţii, au utilizat rădăcina termenului latin al sării, „Salis“, pentru desemnarea lui Salus, zeul sănătăţii. De la el au rămas în multe limbi cuvinte ca: salut (iniţial o urare de sănătate), salutare şi chiar salvare. Şi cuvântul „solar“ vine tot de la sare. În raţia alocată fiecărui soldat din legiunile romane intra şi o anumită cantitate de sare. Uneori, ostaşii primeau în locul săculeţului cu sare o sumă de bani – salarium – cu care să-şi cumpere indispensabilul condiment.

La foarte multe popoare întâmpinarea oaspeţilor se face cu pâine şi sare; la semiţi, cineva care îşi împărţea sarea cu semenul său se unea cu el printr-o legătură sacră; la arabi, gazda care oferea oaspetelui pâine şi sare îi garanta implicit ocrotirea vieţii şi a avutului său. La ruşi, la căsătorie se oferea tinerei perechi un sac cu sare şi o pâine drept garanţie că, dacă le vor mânca împreună, se vor cunoaşte mai bine.

Sarea se găseşte la baza multor superstiţii, printre care cea mai cunoscută este aceea că răspândirea ei pe masă constituie un semn rău. La originea ei stă probabil nevoia imperioasă de economisire, dată fiind raritatea sării în diferite părţi ale lumii. Această superstiţie este ilustrată în celebra „Cina cea de taină“ a lui Leonardo da Vinci, unde îl vedem pe Iuda răspândind sare pe masă.

De la acest mineral derivă şi numeroasele zicale: în limba română – când cineva povesteşte fără haz înseamnă că „n-are sare“; ceva poate fi la fel de important ca „sarea în bucate“; altceva poate fi dezagreabil „ca sarea în ochi“; a spori intenţionat suferinţa cuiva înseamnă „a turna sare pe rană“; despre cel ce face promisiuni fără acoperire se spune „că făgăduieşte marea cu sarea“.

Folosirea sării în descântece şi vrăjitorii este foarte veche. La români este nelipsită din descântecele pentru alungarea diavolului, a răului, a bolilor la om şi animale – descântecul practicându-se deasupra unui bulgăre de sare. Pentru alungarea necazului şi a „durerii din suflet“ se ia sare cu trei degete şi se aruncă peste umăr. Prin tradiţie, fetele nemăritate – dacă mănâncă o turtiţă făcută dintr-un degetar de sare, unul de făină şi unul de apă în noaptea de „Bobotează“ (5 spre 6 ianuarie), după postul negru din ziua precedentă – îşi visează ursitul care îi aduce un vas cu apă.

Dr. Doina CIOBANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 2560

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Balanţa neagră a comerţului agricol

Cu o medie lunară de numai 35 milioane de euro, România se situează pe penultimul loc în Uniunea Europeană, la foarte mare distanţă de ţări cu un potenţial agricol incomparabil mai mic, cum ar fi Grecia, Austria sau Finlanda. România aproape că nici nu mai contează pe piaţa internaţională a cerealelor sau a produselor zootehnice. În pofida resurselor mari de care dispunem, de la o vreme încoace am pierdut şi piaţa uleiurilor vegetale.

Cel mai grav este însă faptul că o ţară agricolă de dimensiunea României nu este capabilă să asigure securitatea alimentară a populaţiei. Într-un an în care la nivelul ţării s-au înregistrat excedente de produse ce nu au putut fi valorificate pe piaţa internă, România a importat, lună de lună, cantităţi mari de cereale, legume şi fructe, inclusiv uleiuri vegetale.

Pe ultimul loc în economie

Analiza structurii exporturilor la nivel naţional în prima parte a anului 2007 pune agricultura într-o situaţie de-a dreptul jenantă. Într-o ţară agricolă de dimensiunea României, valoarea exporturilor de produse agroalimentare, în primele două luni, însumează doar 365 milioane de lei, aproape de 10 ori mai puţin decât s-a încasat din vânzările de textile sau maşini. În răstimpul amintit, exporturile s-au rezumat în principal la animale vii, furaje, tutun şi băuturi.

Structura sortimentală a exporturilor pune în evidenţă o stare hilară: valoric, România figurează în statistică drept exportator de cafea, ceai şi cacao. Incredibil, dar valoarea acestor produse depăşeşte totalul exporturilor de produse lactate şi ouă.

Importurile, bolovanul uriaş

Până la aderarea în UE, România era socotită a fi ţara în care se poate exporta orice. Derogările mari de la calitate au făcut ca, la finele anului trecut, angrosiştii şi procesatorii să-şi burduşească depozitele frigorifice cu produse ieftine, importate de prin toate colţurile lumii. Este vorba mai ales de carnea de pui sau de porc congelată, adusă de prin America de Sud. În 2007 continuăm să importăm în prostie, în medie 160 milioane de euro pe lună.

Bolovanul uriaş agăţat de balanţa comerţului agricol este făcut din carne, legume, cereale şi tutun. Urmează în ordine produsele lactate, preparatele alimentare, furajele, băuturile. Importăm şi ouă, deşi avicultorii noştri dispun de o ofertă care poate asigura consumul intern.

Distorsiunile pieţei agricole au cauze vechi, iar cei care le gestionează sunt bine cunoscuţi. Întrebarea este: până când vor fi lăsaţi să distrugă agricultura?

(N.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 607

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare283d.html-articol=10.htm

Ceaiurile minune

Profesorul universitar de la catedra de Fiziologie a Agronomiei ieşene, Constantin Milică, are 77 de ani, dar pare mult mai tânăr pentru că trăieşte printre plante medicinale. Are un caiet cu numele fiecărei persoane cu care stă de vorbă. Zilnic vin zeci de oameni la el cu documente medicale pe care le studiază, apoi le recomandă un ceai, tinctură sau unguent.

Elixirul care garantează potenţa, atunci când omul crede că a înclinat steagul, costă jumătate de dolar punga. Ceaiul împotriva impotenţei sexuale conţine 11 plante care, prin combinaţie, dau efecte benefice. Compoziţia este următoarea: Humulus, Salix, Equisistem, Satureja, Allium, Triticum, Artemisia, Coriandrum, Capsicum, Tilia, Mentha.

E o reţetă pe care profesorul a făcut-o studiind experienţa mai multor popoare. În cei peste 30 de ani de când se ocupă de aşa ceva, a pus la punct o listă uriaşă cu peste 400 de remedii. Toate produsele le face împreună cu doi colaboratori.

Plantele pentru preparate le cultivă pe terenurile universităţii. O parte le ia şi de la cultivatori. Un hectar cultivat cu porumb aduce un profit cam de 6-7 milioane, spune profesorul, în timp ce unul cultivat cu plante medicinale poate aduce şi 100 de milioane, dar puţini sunt cei care se încumetă în domeniu.

Pompiliu COMŞA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 692

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic

Ordinul nr. 440/2007, 18 mai 2007, pentru modificarea Ordinului MAPDR nr. 564/2006, privind aprobarea normelor de cheltuieli finanţate de la Bugetul de Stat, prin bugetul MAPDR, pentru întreţinerea cabalinelor din categoria Herghelia Naţională.
(MO al României, Partea I, nr. 404, din 15 iunie 2007)

Ordinul nr. 113/2007, 27 aprilie 2007, pentru aprobarea Normelor sanitare veterinare, privind măsurile pentru combaterea febrei aftoase.
(MO al României, Partea I, nr. 402, din 15 iunie 2007)

Ordinul nr. 387, din 21 mai 2007, pentru modificarea şi completarea Ordinului MAPDR nr. 912/2004, privind controlul putregaiului inelar al cartofului, produs de Clavibacter michiganensis SSP sepedonicus.
(MO al României, Partea I, nr. 417, din 22 iunie 2007)

Legea nr. 193, din 19 iunie 2007,
privind modificarea şi completarea Legii nr. 1/2000, pentru reconstituirea dreptului
de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere solicitate, potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997.
(MO al României, Partea I, nr. 422, din 25 iunie 2007)
- Prezentarea în rubrica alăturată -

Ordinul nr. 532, din 21 iunie 2007, privind aprobarea Procedurii şi condiţiile de acordare a drepturilor de plantare nouă şi a celor individuale din rezerva naţională şi regională de drepturi de plantare.
(MO al României, Partea I, nr. 427, din 27 iunie 2007)

Ordinul nr. 439/2007, 31 mai 2007, privind stabilirea taxelor pentru stocuri excedentare de produse agroalimentare.
(MO al României, Partea I, nr. 431, din 28 iunie 2007)

Ordinul nr. 313/14 iunie 2007, privind modificarea şi completarea Ordinului preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor, al ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale, al ministrului sănătăţii şi al preşedintelui Autorităţii Naţionale pentru Protecţia Consumatorilor nr. 12/173/286/1/124, privind stabilirea limitelor maxime admise de reziduuri de persticide în şi pe fructe, legume, cereale şi alte produse de origine vegetală.
(MO al României, Partea I, nr. 431, din 28 iunie 2007)

Ordonanţa de Urgenţă nr. 66, din 27 iunie 2007, pentru modificarea şi completarea art. 35 din Legea zootehniei nr. 72/2002.
(MO al României, Partea I, nr. 441, din 29 iunie 2007)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 656

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare28f6.html-articol=781.htm

Pui cu ciuperci

Timp de preparare: o oră şi jumătate

Ingrediente: 2 bucăţi piept de pui dezosat şi fără piele, jumătate de kilogram ciuperci champignon, 300 grame de smântână, o roată mică de caşcaval, o lingură de unt.

Mod de preparare: ciupercile curăţate şi spălate se pun într-o cratiţă direct pe foc mic, cu puţină sare fără ulei sau apă şi se amestecă continuu. După vreo 5 minute încep să lase zeamă, în care se vor fierbe la foc mic. Când s-au înmuiat se adaugă jumătate din cantitatea de smântână şi o lingură de făină. Se mai lasă să dea în clocot.

Separat se taie pieptul de pui cubuleţe şi se pune pe fundul unui vas de yena uns cu unt. Peste pui se toarnă ciupercile şi caşcavalul dat pe răzătoarea mare. Peste întreaga compoziţie se adaugă restul de smântână. Se dă la cuptor şi se lasă cel puţin 45 de minute.

Mod de servire: cu cartofi piuré şi salată de castraveţi cu iaurt şi usturoi.

Fursecuri

Ingrediente: 3 ouă, 250 g de ulei, 300 g de zahăr, 600 g de făină, o lingură de praf de copt, vanilie.

Mod de preparare: se freacă ouăle cu zahărul, apoi se adaugă uleiul. Se amestecă praful de copt cu făina şi se amestecă compoziţia. Se pune într-o tavă cu ajutorul unei seringi de ornat şi se introduce în cuptor. Se lasă până când se rumenesc (dar nu foarte tare, pentru că atunci înseamnă că le-am ars).

Mod de servire: Se pudrează cu zahăr pudră.

Poftă bună!

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 630

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Integrarea în viziunea lui...Valentin-Mihai Bohatereţ

„Ne trebuie propria dezvoltare rurală“

„Odată cu intrarea în Uniunea Europeană, ne aşteaptă transformări esenţiale în toate structurile societăţii.“
doctor în economie Valentin-Mihai Bohatereţ

După ani de zile de tatonări şi tratative, România îşi va relua peste câteva zile doar locul de drept în Uniunea Europeană. Ce se va întâmpla în continuare după ce am sărbătorit cu fastul cuvenit acest, fără îndoială, moment istoric? Iată o întrebare pe care şi-o pun mulţi dintre concetăţenii noştri. Sigur, e vorba despre cei care, lucizi, nu-şi închipuie că, odată cu aderarea la marea familie europeană, va curge, chiar de la început, lapte şi miere.

Între aceştia, şi interlocutorul nostru, domnul dr. Valentin-Mihai Bohatereţ, coordonatorul Colectivului de Economie Rurală din cadrul Institutului de Cercetări Economice şi Sociale „Gh. Zane“ al Academiei Române, care nu se îndoieşte că intrarea în Uniunea Europeană este un moment foarte greu pentru că trebuie să ne adaptăm cerinţelor impuse, deloc puţine şi uşoare, iar aceasta poate avea efecte uneori imprevizibile.

Dar toate acestea pot şi trebuie depăşite şi nu este deloc de acord cu cei care, din necunoaştere, din temere sau din prea puţină înţelegere, încearcă să găsească tot felul de cusururi acestui moment istoric. „Un lucru este însă cert: intrăm cu nava, numită România, într-o ceaţă extrem de densă, dacă pot spune astfel, şi sunt previzibile o serie de modificări foarte rapide la nivelul administraţiei, a societăţii civile, a indivizilor chiar, şi e foarte greu să prevedem ce se va întâmpla.“

Rep.: Probabil că, din păcate, în agricultură se vor petrece cele mai importante schimbări.

V.M.B.: În acest domeniu, de regulă, luăm în discuţie problema exploataţiei agricole. Or, ceea ce trebuie să facem acum cu prioritate este limpezirea structurii juridice de proprietate şi, pornind de aici, trebuie să gândim că spaţiul rural nu înseamnă numai agricultură.

Gospodăria ţărănească în România are şi va avea în continuare funcţii multiple: cea de subzistenţă, dar şi cea economică ori comercială, în condiţiile impuse de reglementările comune ale pieţei europene.

Rep.: Ce se va întâmpla, concret, în continuare, în acest spaţiu?

V.M.B.: În primul rând se va activa piaţa funciară, în al doilea rând vor exista pârghii economice şi legislative – unele dintre acestea au şi apărut – care vor contribui la dezvoltarea satului românesc. În mod accelerat, populaţia activă rurală va scădea, din cauza capacităţii de absorbţie a serviciilor din structurile urbane, cât şi prin posibilitatea de export a forţei de muncă; acest din urmă aspect este deosebit de evident chiar înainte de intrarea în Uniunea Europeană.

Pe de altă parte, procesul natural de îmbătrânire a populaţiei atrage după sine şi scăderea posibilităţilor de lucru în gospodăria proprie. De aceea, eu cred că apariţia cooperativelor, a asociaţiilor, a unor sisteme pe baze

de servicii, vor duce firesc la creşterea exploataţiilor agricole.
Nu discutăm aici despre exploataţiile comerciale. Cine face business în agricultură va şti să-şi cumpere pământ, să arendeze şi, eventual, să-şi compacteze tarlalele. În cazul dat, noi avem în vedere mica gospodărie ţărănească şi, vă mărturisesc, că nu-mi place formularea potrivit căreia noi avem nu ştiu câte milioane de ferme. Nu. În România există circa 4,3 milioane de gospodării individuale, din care aproximativ 3,7 milioane sunt gospodării ţărăneşti, iar restul sunt proprietăţi cu proprietari absenteişti, care nu mai au nicio legătură cu pământul respectiv decât prin titlul de proprietate.
Cât priveşte soluţiile vizând dezvoltarea spaţiului rural, eu cred că cele adoptate sunt specifice fiecărei ţări. Aşa stând lucrurile, România şi Bulgaria vor trebui să-şi găsească căi proprii de dezvoltare rurală.
După părerea mea, în ţara noastră viitorul aparţine micului întreprinzător agricol cu proprietăţi între 5 şi 15 ha şi exploataţii între 10-30 ha. Acestea vor fi fermele reprezentative ale României în următorii 10-15 ani.
Sigur, există şi marile exploataţii de mii sau poate chiar zeci de mii de hectare. E clar că cel care îşi permite, aşa cum spuneam, un asemenea business are mijloacele s-o facă şi este bine că, astfel, se lucrează suprafeţe care rămân de cele mai multe ori pârloagă. Eu însă am mari rezerve şi cred că exploataţiile gigant nu sunt specifice României.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 666

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

AGROMALIM, un târg în ascensiune

Târgul internaţional de Agricultură şi Industrie Alimentară, Agromalim şi-a sărbătorit în perioada 6- 9 septembrie „majoratul“, adică a ajuns la ediţia a XVIII-a. La „sărbătoare“ au participat firme din România, Ungaria, Germania şi Austria.

În paralel cu acest târg, la Expo Internaţional Arad a avut loc şi ediţia a IV-a a Expoziţiei Naţionale a rasei Bălţata Românească.

Au fost prezente 250 de firme şi crescători de animale, care au expus ultimele noutăţi în domeniu, pe o suprafaţă de 3.100 mp în interior şi 25.000 mp în exterior. Au fost mari producători şi importatori de tractoare, combine şi utilaje agricole, produse agroalimentare, echipamente, utilaje pentru industria alimentară, servicii şi consultanţă. Noi am încercat să luăm pulsul acestui târg stând de vorbă cu câţiva dintre ei.

Vizitatorii au fost încântaţi de prezenţa drăgălaşelor
exemplare de ponei pitici.

În aceeaşi perioadă cu Târgul Agromalim s-a desfăşurat şi cea de-a IX-a ediţie a Târgului Smart Pack, precum şi prima ediţie a târgului de tipar şi publicitate.

Challenger, noua provocare

Firma Agroexpert, reprezentată de domnii Erich Urban şi Radu Lupu, şi-a început activitatea doar din primăvara acestui an, dar a devenit deja o prezenţă constantă la târgurile de profil din întreaga ţară.

Aflată la prima participare la târgul de la Arad, firma Agroexpert Capital s-a prezentat cu o gamă largă de produse: tractoare pe şenile MT855 de 460 cp, tractoare pe roţi MT575 de 190 cp cu transmisie continuă şi MT665 de 315 cp.

„Utilajele Challenger, echipate cu motoare şi transmisii Caterpillar, sunt destinate fermierilor profesionişti ce lucrează suprafeţe mari de teren, punând accent pe reducerea costurilor de producţie, păstrarea apei în sol şi obţinerea unor producţii record“, ne-a declarat Erich Urban.

MAP vine în ajutorul fermierilor

La a treia participare la târgul de la Arad, specialiştii de la MAP au adus fermierilor în premieră tractorul Explorer 95 şi au expus tot pentru prima dată toate tractoarele cu utilaje.

„Prezenţa fermierilor nu s-a ridicat la aşteptările noastre, dar o cauză poate fi şi faptul că aşteaptă fondurile europene, care sperăm că vor ajunge în jur de 15 octombrie, când va apărea şi ghidul de derulare. Avem şi un program prin care să venim în ajutorul fermierilor, pe care îl vom prezenta la Indagra, cu proiecte la cheie.“

IVENWEST, soluţii inteligente

Firma IVENWEST furnizează cea mai avansată tehnologie pentru condiţionarea şi înmagazinarea produselor agricole şi a seminţelor, ca reprezentant exclusiv al firmelor Dina şi Jubus, Vigan, Mega – un pachet complet de astfel de echipamente.

Alexandru-Cătălin Soreaţă, executive manager afirmă că „fermierii care au venit aici cunosc deja importanţa uscătoarelor, dar problema cu care se confruntă cei care doresc să achiziţioneze o astfel de instalaţie sunt costurile ridicate. Dar cu fondurile structurale care intră de anul viitor şi prin programele de finanţare ne dorim să putem ajuta cât mai mulţi producători să-şi facă o astfel de instalaţie. Şi noi avem întregul pachet, de la proiectare până la consultanţă în domeniul dosarului de finanţare. Putem oferi întreaga gamă de utilaje, dar şi partea de consultanţă.“

IPSO, rezultatele perseverenţei

Mathieu Dumeige, responsabil echipamente parcuri şi grădini:

„Venim la acest târg de 6 ani şi pot afirma că interesul fermierilor faţă de echipamentele şi utilajele cu care ne prezentăm aici a crescut cu trecerea anilor. O noutate cu care am venit anul acesta este seria 30 a tractoarelor John Deere, utilaje Kuhn, dar şi tehnică pentru grădinărit. România are nevoie de mult echipament nou şi avem o cerere foarte mare, iar sosirea fondurilor FADR va însemna pentru noi o creştere semnificativă a vânzărilor de utilaje agricole.“

Gaspardo aduce tehnologii noi

Raluca Varga, departament marketing:

„Suntem la a cincea participare la Agromalim, într-un spaţiu de 612 m – ne-am extins în fiecare an – poziţionaţi astfel încât să fim vizibili din toate părţile. Am adus toată gama de maşini, în dorinţa de a prezenta agricultorilor tehnologii noi. Ca o premieră este un model grator ce pregăteşte patul germinativ, dar şi scarificatoare, punctul nostru forte – o tehnologie ce sperăm să fie adoptată pentru că protejează mult mediul.“

NHR Agropartners aduce tractoare noi

Ovidiu Iancic, reprezentantul companiei:

„Noi venim la Arad încă de la primul târg, iar anul acesta am adus în premieră tractoarele din seria T7000 şi T8000, eligibile pe programele de finanţare care vor aduce cu ele şi o creştere a vânzărilor. Anul acesta nu au funcţionat programele de finanţare şi am resimţit din plin acest lucru.

Numărul vizitatorilor a crescut faţă de anii trecuţi, mai ales că fermierii ştiu deja ce vor şi fac comparaţii între preţuri, calitate, finanţări.“

LANTEC, noutăţi pentru podgorii

Marius Szerencsi, reprezentant Lantec:

„Am venit aici cu o noutate, şi anume tractorul Goldoni Star 50 de dimensiuni reduse, dar cu putere mare, de care este ataşat o maşină de cârnit, folosită la tunsul viei. El uşurează mult munca în suprafeţele întinse de vie. Am adus şi o tocătoare de resturi vegetale, ce rămân pentru fertilizarea solului. Ca o inovaţie sunt utilajele Rinieri cu palpator, pentru lucrări între pomi sau butucii de vie.“

Agrocomerţ – SAPARD-ul a avut efect!

Coman Stănică – sales manager: „Anul acesta am simţit o creştere a volumului vânzărilor. Finanţarea prin SAPARD a avut un efect benefic în primul rând pentru producătorii agricoli din România, dar şi pentru producătorii de tehnică agricolă. Am observat la ultimele târguri, inclusiv acesta, că un procent foarte mare de clienţi se documentează în ceea ce priveşte calitatea utilajelor, caracteristicile tehnico-funcţionale, preţuri, urmând să acceseze fondurile europene.“

Mecanica Ceahlău – noul în actualitate

Ing. Virgil Silvianu – departament marketing: „Dintre cele şase utilaje importante, vreau să amintesc două: o maşină de distrus resturi vegetale - un utilaj care merge pe patru rânduri de porumbi culeşi, îi toacă, îi împrăştie şi rămân pe ogor ca să îngraşe terenul şi un tractor cu trei echipamente: castrator de porumb orizontal şi vertical (taie mai întâi spicul porumbului mamă şi apoi, după polenizare, se montează un alt echipament care toacă porumbul tată) – pentru cei care cultivă porumb semincer, plus un echipament de erbicidare.“

Tehnofavorit – tehnologie înaltă

Viorel Haitău: „Anul acesta, târgul a avut o prezentare mai bună, cu firme multe, cu foarte multe utilaje noi. Din păcate, vremea nu prea ne-a avantajat, aşa că nu au fost contacte mai multe decât anii trecuţi. Dintre noutăţile noastre pot să vă spun de o minibucătărie furajeră compusă dintr-o moară, un amestecător vertical şi o transportoare cu şnecuri, realizate împreună cu o firmă din Germania. Poate lucra asistată de computer într-un sistem programat."

Banat Nova Puls – „Concurenţa nu ne sperie"

Răzvan Irimescu – marketing: „Târgul este mai bine organizat, mai mare, sunt şi firme noi pe piaţă în domeniul nostru, dar nu ne este teamă de concurenţă pentru că suntem foarte cunoscuţi, facem instalaţii de muls încă din 1993, în colaborare cu firme din Israel, aşa că acoperim aproape 70% din ţară, avem preţuri bune, deci nu ne este teamă de concurenţă. Noi suntem singurii care avem depozite în România (Bucureşti, Cluj, Bacău, Timişoara) şi astfel suntem imbatabili când vine vorba de piese de schimb."

FATA – încrederea în asigurările agricole creşte

Grigore Pantea - reprezentant Fata Arad: „Târgul este o reuşită ca în fiecare an. Aradul ştie să se organizeze şi este la nivel internaţional. Oamenii au început să capete încredere în asigurările agricole.

Şi faptul că în acest an pentru asigurările obligatorii primesc de la stat 5 mil/ha la grâu, 4,5 mil/ha la orz şi orzoaică şi 4 mil/ha la rapiţă eu zic că este un bun pas înainte. Mă bucur că societăţile agricole au înţeles că trebuie să îşi asigure culturile, mai ales că, se vede, clima este din ce în ce mai surprinzătoare. Noi, FATA Arad, am întocmit dosare pentru secetă şi vă spun că cel puţin în Arad FATA este numărul unu."

Limagrain – „Am venit să schimbăm opinii"

Laurenţiu Mara – director zonal partea de vest a ţării: „Am participat la târgul de la Arad, chiar de pe vremea când se ţinea la Sala Sporturilor. Sigur că am venit cu tot portofoliul nostru. Acum, fiind campania de toamnă, prezentăm soiurile de grâu şi orz, dar şi porumb şi floarea-soarelui pentru campania de primăvară. Târgul este în creştere din punctul de vedere al condiţiilor de participare şi a serviciilor oferite de organizatori, dar, fiind campanie la floarea-soarelui, doar ploaia

i-a mai mânat pe fermierii din câmp aici. Cu toate acestea, afluxul de vizitatori parcă este ceva mai mare decât anii trecuţi. Oricum, noi am venit la târg nu pentru a încheia contracte, ci mai ales pentru a schimba opinii şi să le spunem celor care nu cunosc cine este Limagrain."

Pagini realizate de Delia CIOHODARU şi Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 2919

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare2919.html-articol=208.htm

Sf. Grigore Dialogul (cel Mare) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSf. Grigore Dialogul (cel Mare)

Sfântul Grigore Dialogul este unul dintre sfinţii prăznuiţi şi în Biserica Ortodoxă şi în cea Catolică, fiind cunoscut în cea Apuseană ca Grigore cel Mare. A fost papă al Romei din 590 până în 604, fiind recunoscut ca unul dintre cei mai importanţi papi din istorie.

Originar dintr-o familie patriciană romană; tatăl său, Gordian, a fost senator. Tânărul Grigore a îmbrăţişat iniţial cariera politică, devenind prefect al Romei.

În anul 575 se hotărăşte să devină monah, transformând vila părintească de pe Muntele Celio în mănăstire benedictină.

Este autorul scrierii intitulate „Dialogi“ („Dialogurile“), de unde şi numele sub care este cinstit de creştinătatea răsăriteană.

A compus „Liturghia darurilor înaintesfinţite“, care se celebrează în bisericile creştine ortodoxe în timpul Postului Mare. Cunoscută sub numele de „Liturghia Sf. Grigorie Dialogul“, este una dintre cele trei liturghii, alături de cea a lui Ioan Gură de Aur şi cea a lui Vasile cel Mare.

A mai scris „Cartea regulii pastorale“, adresată preoţilor, şi în care vorbeşte despre cumpătarea în asceză.

A ajuns până în locurile îndepărtate ale Apusului, aducând la Hristos neamul saxonilor. Este motivul pentru care aceştia îl cinstesc în mod deosebit, ducându-se în fiecare an la Roma unde se găseşte îngropat trupul său.

În calendarul bizantin este sărbătorit pe 12 martie (ziua morţii), iar în cel catolic şi anglican pe 3 septembrie (ziua în care a fost hirotonit episcop, în anul 590). Catolicii îl prăznuiesc şi pe 12 martie.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 1015
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

vizualizare2957.html-articol=1077&editie...

Uite, domnule, se cântă Anton Pann! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulUite, domnule, se cântă Anton Pann!

Nu pot să-mi scot din cap nici acum, după mai bine de doi ani, felul cum suna muzica celor câţiva tineri pe care venisem să-i întâlnesc la una dintre repetiţiile ţinute în căminul Facultăţii de Teologie. Eu nu sunt un specialist. Poate mă emoţionez prea uşor. Era probabil şi încăperea aceea cumva prea mică, iar sunetul instrumentelor îmi intra adânc în trup, nu doar în urechi. Şi genul muzical, altfel, ceva amestecat…: populară, clasică… În fine, aveam să aflu. Era muzică veche românească. Atunci m-am bucurat că cineva s-a gândit să dezgroape cântările trecutului. Că exista o formaţie care încerca să se identifice cu ele.

Dar muzica aceea, destul de specială, m-a făcut să mă întreb: ce succes va avea la public? Cum se va menţine formaţia din punct de vedere material? Ştiam că nu sunt singurul care va iubi aceea muzică, dar nici nu mă iluzionam că vor fi suficient de mulţi pentru a cumpăra produsele muzicale, atât cât este nevoie unei formaţii să trăiască.

Mă gândeam că vor evolua o vreme, probabil vor scoate şi un CD şi apoi se vor duce care pe unde poate. Mai ales că erau destul de mulţi şi e greu, dacă nu imposibil, să-i ţii împreună pentru că au propriile lor interese, care se opun de multe ori celui comun.

Realitatea însă m-a contrazis. Formaţia Anton Pann există şi astăzi. Are trei CD-uri editate şi ţine concerte cu sala plină. Chiar dacă membrii grupului nu mai sunt aceiaşi. Important este că a rămas iniţiatorul Constantin Răileanu. Creierul şi inima unui proiect pe cât de îndrăzneţ, pe atât de greu de realizat. „Am plecat de la 25 de oameni, dar pentru că e greu să-i ţii împreună am fost şi 5 la un moment dat.

Dacă stau şi mă gândesc, de fapt nucleul este format din 4-5 oameni, în rest vin şi pleacă. Rămân doar aceia care, pe de o parte, s-au ataşat de idee şi, pe de altă parte, pentru că este un mod de a face altceva decât le impune societatea, este un mod de a evada, de a fi rebel. Aşa ne manifestăm noi concepţia noastră despre societate, politică, religie.“

Totul a plecat de la durerea provocată de faptul că la festivalurile de artă medievală din România se cântă doar muzică străină. „Atunci m-am revoltat: chiar atât de înapoiaţi suntem noi?“ Şi a pornit să cerceteze. A aflat tot felul de manuscrise, deci muzica exista, dar cine să o interpreteze? Atunci s-a hotărât. În 2004, pe vremea când încă era student la Conservator, a mobilizat mai mulţi instrumentişti şi a reuşit să pună la cale Formaţia vocal-instrumentală de muzică veche „Anton Pann“.

Dacă festivalurile de artă medievală au fost cele care l-au mobilizat, Constantin Răileanu nici nu se gândeşte să rămână la acest stadiu. „Vrem să facem concerte-lecţie în care să explicăm publicului despre muzica acelor vremuri, despre compozitorii de atunci. Să ajungem mai ales prin şcoli să facem educaţie muzicală, gratuită. Deja anul acesta am fost în câteva, copiii au fost încântaţi. Am vrea să ajungem şi la ţară, dar e mai greu pentru că trebuie făcut un fel de turneu, adică să iei câteva sate la rând şi copiii să fie chemaţi, iar părinţii convinşi să-i lase."

Deşi lumea îl vede pe Anton Pann ca un reprezentant al folclorului orăşenesc, Costin, cum îi spun prietenii, nu uită că este dint-un sat de lângă Iaşi, comuna Şipotul, satul Chişcăreni, şi ţine să promoveze şi cultura populară: „Mă gândesc să abordăm şi acel gen de spectacol bazat pe muzică şi poezie, ceva în genul lui Tudor Gheorghe, în care să promovăm poezia populară. Anton Pann era muzician, el căuta doar spiritul folclorului, era un reprezentant al romantismului, pe el nu-l interesa de unde era acest folclor. Nici viaţa oamenilor nu se deosebea aşa de mult între cele două medii în aceea perioadă."

Cât despre stil, e foarte mult de spus pentru că nu e nici muzică populară propriu-zisă, nici clasică, nu este nici jazz, este o îmbinare între acestea. E foarte greu să încerci să scoţi la lumină muzica unor vremi de mult apuse „Noi facem un fel de arheologie muzicală, dar interpretarea este la latitudinea descoperitorului. Nimeni nu poate spune, cel puţin din punctul meu de vedere, că poate să redea cum se cânta în Evul Mediu.

Sunt păreri, am găsit anumite reprezentări, dar nu ai cum să ştii cu exactitate cum se interpreta. Şi apoi lumea nu ar mai putea suporta şi înţelege acea muzică. S-a schimbat filozofia vieţii. De exemplu sunt multe cântece care erau ritualice, aş părea nebun să reproduc acele ritualuri. Ceea ce încerc eu este să fac muzica acelor vremuri accesibilă celor de azi, fără a deveni «chicioasă», comercială."

Cu toate greutăţile, optimismul specific tinereţii nu poate fi înfrânt. Există valoare dublată de dorinţa şi forţa de afirmare a ei, de aceea succesul nu va întârzia. „Peste ani vrem să ajungem la nivelul de scenă internaţională unde să putem prezenta cu fruntea sus cultura românească: Uite, domnule, se cântă Anton Pann!"

Discuţia cu Constantin Răileanu a fost destul de lungă şi a avut multe momente în care ne depărtam, într-un fel, de subiect. Nu foarte mult, pentru că am vorbit tot despre muzica din trecut, subiectul esenţial al actului artistic pe care încearcă să-l promoveze. Am eliminat tot ceea ce putea fi eliminat şi am păstrat pentru dumneavoastră sub forma unor enunţuri câteva dintre părerile tânărul meu interlocutor.

„Cred că este o rea-voinţă în a susţine că noi nu avem tradiţie şi nici muzicieni. Îmi spunea un profesor că pe Anton Pann sau pe Dimitrie Cantemir nu poţi să-i ridici la nivelul lui Bach. Dar Dimitrie Cantemir a trăit puţin cam mult înainte de Bach. Şi Mozart chiar preia anumite motive din muzica lui Dimitrie Cantemir."

„În trecut nu existau doar muzicieni, mai ales în răsărit. Erau personalităţi complexe care aveau cunoştinţe de teologie, de drept, de oratorie, erau scriitori, imnografi, pictori… nu erau ca astăzi pe specializări. Şi de aceea muzica avea înainte de toate un mesaj. Occidentul a început să separe şi să transforme toate acestea în meserii, în caste. De aceea s-a ajuns ca astăzi să se facă muzică fără rost, doar pentru divertisment. Pentru că încet, încet muzica s-a îndepărtat de sistemele filozofice şi de religie.

În Antichitate muzica făcea parte din ştiinţele matematice. Muzica cerea o anumită iniţiere, aveai voie să cânţi doar anumite formule, altfel erai un blasfemiator. Era în strânsă legătură cu religia. Ca şi matematica, de altfel. Să nu uităm că marii descoperitori au fost oameni religioşi. Einstein spunea că e o nebunie să nu recunoşti existenţa unei divinităţi care să creeze totul atât de perfect. Nimic nu poate apărea de la sine din haos atât de perfect. Haosul nu se poate autoordona de la sine. Din contră, există o tendinţă de dezordonare.

E foarte greu să desprinzi muzica din trecut de religie. Ea la început avea un rol aproape exclusiv religios, toate cultele precreştine folosesc muzica. Mai mult, avea şi rol tămăduitor. Esculap, zeul medicinii, folosea ca metodă terapeutică muzica."

„Muzica este un mod de a vorbi, este al doilea limbaj pentru om. Transmite şi ură, şi bunătate. Ea poate hipnotiza, poate să manipuleze, poate să distrugă, dar poate şi crea."

„De ce există deosebiri între muzica religioasă occidentală şi cea bizantină? Pentru că tot ceea ce înseamnă artă este produsul unei filozofii, al unui mod de gândire. Ce nu are în spate un sistem de gândire bine închegat nu este artă. Dovadă kitsch-ul de astăzi care n-are nimic de spus, de comunicat. În vechime, Occidentul s-a calat pe aceea divinitate rece care îl lasă pe om să se descurce singur, şi mai apoi, în Renaştere, omul devine centrul universului, pe când în Orient Dumnezeu este aproape de om, acesta simte iubirea Lui. Aşa se explică şi evoluţia diferită a celor două stiluri de muzică religioasă."

„Chiar şi creatorul colectiv din mediul rural avea o filozofie. Diferă doar nivelul de cultură. Dar un sistem de gândire unitar avea şi el, doar că era exprimat mai sumar. Teoretic vorbesc, pentru că practic avea aceleaşi experienţe ca şi cel educat. Şi el trecea prin frig, prin foame, prin război. Şi pe el îl părăsea iubita sau era departe."

„Am aflat printre cântecele lui Anton Pann şi o manea, chiar aşa se intitulează, dar este altceva decât ceea ce înseamnă acest lucru astăzi. Maneaua îşi are originea în Orient, cumva în muzica persană, bizantină şi turcă. Este un gen care s-a născut la intersecţia mai multor stiluri, filozofii, idei şi modele de gândire. Era un gen languros, apropiat gazelului, un cântec de dragoste tânguios care se cânta sub balcon, un fel de serenadă, dar care avea o libertate mult mai mare de improvizaţie. De aceea nu o putea cânta oricine, era nevoie de un virtuos şi atunci erau aduşi oameni care se specializau pe aşa ceva şi erau plătiţi să cânte sub balconul iubitei.“

Anton Pann

Se naşte la Sliven, în Bulgaria, dar nu este sigur când, între 1794-1797. Între 1806-1812 se refugiază din cauza războaielor ruso-turce la nordul Dunării, unde va intra la vârsta de 8 ani în corul sopranilor catedralei din Chişinău, unde învaţă muzică corală. În 1812 ajunge la Bucureşti, alături de mama sa. Devine paracliser şi cantor la Biserica Olari şi apoi la biserica Sfinţilor.

Este luat de serdarul Dionisie Fotino, grec şi om de cultură, învaţă cu acesta psaltica în sistema veche, învaţă să cânte la lăută şi chitară, probabil şi la pianoforte.

Vocea frumoasă îl duce la şcoala de muzică bisericească înfiinţată de Petru Efesiul, unde este coleg cu Macarie cu care studiază împreună muzică bizantină, sistema nouă.

După aceea este profesor la diferite seminarii din ţară, dar şi din Bucureşti.

A fost un compozitor prolific în domeniul muzicii religioase, are sute de traduceri şi compoziţii, a cules folclor, proverbele lui Anton Pann sunt cunoscute atât în zona satului cât şi în cea a oraşului. Se pare că avea o voce destul de frumoasă, fiind un bun interpret. Acest lucru se vede din compoziţiile lui care sunt foarte greu de interpretat şi astăzi de către cineva cu o voce soprană bine exersată.

A lăsat în urmă destule opere, dar mai ales un gol imens. La moartea sa din 4 noiembrie 1854 au fost, se pare, câteva mii de oameni. A fost îngropat la Biserica din mahalaua Lucaci, acum în centrul Bucureştiului, undeva prin spatele Magazinului Unirea.

A murit în urma unei răceli puternice, pentru că mergea pe la mănăstiri cu desaga şi-şi vindea cărţile.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 548

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare2979.html-articol=1018.htm

Friptură de vită cu sos de roşii

Ingrediente: 1 kg carne de vită, 500 g de roşii, 100 ml de vin roşu, 3 cepe, 100 ml de ulei, un cubuleţ de unt, 150 ml de supă, sare, piper, o lingură de făină de grâu, pătrunjel.

Mod de preparare:

Se curăţă carnea pentru şniţel, după care se taie şi se bate. Se pudrează cu sare şi piper şi se pune în vasul în care s-a călit ceapa în ulei. Când carnea s-a pătruns pe jumătate, se adaugă roşiile tăiate rondele, vinul, untul, făina şi supa, lăsându-se la foc mic până când carnea s-a fiert foarte bine.

Se scoate friptura pe un platou, iar sosul se dă prin strecurătoare, avându-se grijă să se degreseze. Se stropeşte friptura cu sos şi se presară deasupra pătrunjel verde tocat. Se poate servi împreună cu orez fiert, piuré de cartofi şi salată de varză sau doar salate, în funcţie de gust.

De post... Linte bătută

Ingrediente: 1 kg de linte, 250 g de mazăre uscată, o căpăţână de usuroi, 200 ml de ulei, sare, piper.

Mod de preparare:

Mazărea şi lintea se spală şi se ţin în apă caldă timp de 10 ore, după care se pun la fiert. După ce a început să clocotească se adaugă usturoiul curăţat şi tocat şi se lasă la foc până scade toată apa, iar boabele se sfărâmă. Se trec prin sită sau prin maşina de tocat, după care se amestecă într-un vas cu ulei, sare şi piper. Se serveşte rece cu murături.

Poftă bună!

Curiozităţi gastronomice

Prima cereală consumată în era paleolitică a fost, se pare, glyceria sau festuca fluitans, graminee asemănătoare meiului. Mai târziu, au intrat în alimentaţie specii primitive de secară, ovăz, orz şi mei. În afara vegetalelor, se consumau melci, scoici, viermi, omizi, insecte. Animalele mari (maimuţe, rinoceri, urşi cenuşii, elani, bizoni) erau greu de vânat şi, prin urmare, nu erau mâncate decât întâmplător. Singurul animal mare vânat în mod curent era calul sălbatic. Carnea era consumată crudă sau friptă pe pietre fierbinţi şi mai târziu fiartă.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 613

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Utilizarea energiei geotermale

Industrializarea şi urbanizarea au condus, în ultimul secol, la o creştere vertiginoasă a consumului de energie. Marii consumatori de energie sunt: instalaţiile de forţă din industrie, transporturi, utilităţi menajere, încălzirea clădirilor. În prezent, energetica este dominată de combustibili fosili (hidrocarburi naturale şi cărbuni).

Se apreciază că rezervele cunoscute de combustibilii fosili pot asigura omenirea până în jurul anului 2100, când cererea de energie va depăşi cu mult oferta de hidrocarburi naturale şi cărbunii. De aceea chemarea mulţimii către cei care ne conduc este găsirea şi valorificarea competitivă a resurselor energetice neconvenţionale „capabile să înlocuiască treptat combustibilii fosili“.

Dintre resursele neconvenţionale, cele cu o potenţialitate energetică remarcabilă sunt următoarele: energia nucleară, energia solară, energia eoliană, energia hidraulică, mareea şi energia geotermică.

Pământul este un izvor imens de energie sub formă de căldură exprimat prin: erupţiile vulcanice, izvoare fierbinţi (gheizerele), izvoare termale (fig. 1), gaze termale etc. Manifestările geotermice au fost apropiate şi cunoscute, foarte recent, de manifestările seismice, gravimetrice, geomagnetice şi geoelectrice.

Scurgerea de energie calorică din interiorul spre exteriorul planetei este mai mică decât energia solară. Fluxul geotermic este cea mai importantă manifestare de energie printre fenomenele din interiorul Pământului.

Volumul total al apelor termale din hidrosfera subterană este egal cu 7x108 km3, ceea ce ar reprezenta cam jumătate din volumul Oceanului Pacific.

Prospectarea şi exploatarea energiei geografice s-a făcut prin metoda teledetecţiei în infraroşu ca mijloc rapid de recunoaştere geotermică pe baza cartării geologice, investigarea hidrogeologică pentru cunoaşterea debitului de apă fierbinte din emergentele naturale sau artificiale (foraje) şi cunoaşterea rapoartelor izotopilor de carbon (13C/12C), de oxigen (18O/16O) şi ai hidrogenului (O/H) din fluide, ajutând la localizarea ariilor de alimentare a sistemelor cu ape termale.

Măsurătorile de temperaturi se fac cu termometre de contact (+ 1.000°C). Termometre optice > 1.000°C, termometre cu mercur (-30°C + 300°C), termometre electrice, termometre cu rezistenţă electrică, termometre cu quarţ. Termometrele optice pot fi cu radiaţie şi termometre pirometrice optice.

• Prospecţiuni geofizice (electrice, magnetice, termometrice şi dowsing, adică de cercetare radiestezică – cu baghete) s-au făcut în Valea Cernei, la Herculane, în sectorul Hercule-Apollo. Anomalii hidrogeotermice au fost cartate în partea de sud a Munţilor Apuseni la Vaţa de Jos, la Geoagiu, Bobâlna, Rapolţel şi în bazinul Streiului la Călan.

• Anomalii hidrotermice au fost stabilite la Băile Felix şi 1 Mai, judeţul Bihor.

• Emergenţe naturale de ape termale apar în depozitele aluvionare ale Crişului Alb cu ape minerale clorosodice şi sulfurate, având temperaturi cuprinse între 38 şi 39,5°C.

- Ape exploatate prin foraje la -80–110 m adâncime sunt cele de la Moneasa, judeţul Argeş şi Dealul Mare.

S-au mai făcut prospecţiuni hidrogeotermice în Valea Oltului: Călimăneşti, Căciulata, Bivolari, în Depresiunea Getică la Colibaşi, Alunu, Bălteni şi Ţicleni, în Platforma moldovenească la Bârlad, Ciureşti, Preajba, în Platforma moesică, Cartojani-Videle în hidrostructura Calacea, judeţul Timiş. În aceste zone s-au alcătuit geotermograme şi termodiagrame la diverse adâncimi, structuri minerale pe diverse structuri geologice.

Căldura a fost evaluată la diferite scări de temperatură, iar convertirea lor de la o scară a temperaturii la alta se face cu relaţiile:

T = 273,15 + [°C];

°C = 5/9 [°F] - 32 = [T]-273,5;

°F = 9/5 [°C] + 32 = 1,8 [°C] + 32.

T = temperatura termodinamică = 273,15.

Tabelul îl găsiţi în revistă.

Căldura (Q) este o formă de manifestare a materiei, reprezentând cantitatea de energie termică corespunzătoare trecerii de la o temperatură la alta a unui corp.

Caloria este unitatea energiei termice folosită în mod obişnuit. Caloria este cantitatea de căldură necesară unui gram de apă distilată pentru a-i ridica temperatura cu 1°C de la 19,5°C la 20,5°C.

Unitatea de energie: jouli (în SI) sau ergi (în sistemul CGS) 1 J = 107 ergi şi 1 Erg = 10-7j

1 cal = 4,1855 j, adică 4185,5 j = 1.000 calorii

Calorimetria = tehnica de măsurare a fenomenului termic şi geotermic

(1 joul = 0,239 cal, 1 cal = 4,186 j); W = j/s; 1 kw = 1.103 W;

1 megawat 1 MW = 106 W; 1 kcal = 1.000 cal; Mcal = 1000.000 cal (106);

Gcal = 1 x 109 calorii; 1Gj = 278 KWh; 1 kW = 1000 W; 1 MW = 1000.000 W

1 kWh = 3,6 x 106 J

Principalii factori de convertire a următoarelor mărimi termice:

- conductivitate termică: 1 cal/cm S °C = 4,186 W/cm x K

1 W/cm x K = 0,2389 cal/cm x S °C

- căldură specifică: 1 cal/g °C = 4,186 J/g x K

1 j/g x K = 0,239 cal/g °C

- flux termic: 1 cal/cm2 S = 4186 x 102 kw/cm2

1 kw/cm2 = 238,9 cal x cm2/S

Hidrozăcămintele termale

Apele termale sunt acele ape subterane care au temperaturi mai mari de 20°C. Din punct de vedere energetic, apele termale se împart, convenţional, în trei categorii:

- ape hipotermale, cele cu valori cuprinse între 20-70°C;
- ape mezotermale, între 70-100°C;
- ape hipertermale, cu valori mai mari de 100°C.

Adâncimea hidrozăcămintelor termale oscilează între 20-50 m în zonele vulcanice, peste 500 m în zonele de platformă sau cutare alpină şi peste 1.000-1.500 în zonele cu îngheţuri permanente. Se apreciază că limita inferioară de răspândire a apelor termale este izogeoterma de 400°C şi la presiunea corespunzătoare unde se aflǎ aceasta.

În literatură, dar şi în aprecierile specialiştilor în domeniu se remarcă existenţa apelor termale în multe locuri în România. Apa geotermală stă sub pământ nefolosită în multe zone ale ţării. La Bucureşti se ştie de existenţa unei pungi de apă termală, iar alte câteva sate de sonde au fost părăsite în vestul zonelor.

În cadrul strategiei energetice a României, pe baza programelor finanţate de UE se pot instala turbine eoliene, se pot construi mici hidrocentrale la poalele munţilor, se pot revigora activităţile firmelor producătoare de panouri solare şi biocombustibili, benzină vegetală, biometanol cu adaptarea motoarelor la uleiuri de floarea-soarelui, rapiţă etc.

Ing. Toma BĂNICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 3527

Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Hidrologii susţin că sunt suficiente rezerve de apă

Administraţia Naţională „Apele Române“ informează că, potrivit datelor de prognoză hidrologică pentru lunile iulie şi august, sursele de apă pentru alimentarea folosinţelor prin sisteme centralizate vor fi asigurate fără restricţii. Prin urmare, conform datelor de prognoză deţinute la ora actuală, Administraţia Naţională „Apele Române“ anunţă continuarea stării de secetă pedologică, neaplicându-se „Planul de restricţii şi folosire a apei în perioadele deficitare“.

Necesarul de apă al populaţiei în vederea potabilizării va fi asigurat în toate cazurile, la nivelul cerinţelor operatorilor la sursele sistemelor de alimentare cu apă brută. Menţionăm că alimentarea cu apă brută a municipiului Bucureşti, conform scenariului de exploatare, în condiţiile realizării prognozei, va fi fără restricţii.

Asigurarea surselor de apă pentru aglomerări umane amplasate în zona rurală, în care s-a declanşat seceta pedologică, care nu dispun de sisteme centralizate de alimentare cu apă şi care se alimentează din fântâni sau izvoare se va face condiţionat de nivelul apei freatice.

Starea lacurilor de acumulare

În România, pentru regularizarea lunară şi multianuală a debitelor cursurilor de apă sunt în funcţiune 36 lacuri de acumulare, cu un volum total de 4,2 mld. mc.

Resursele de apă din principalele lacuri de acumulare, la data de 26 iunie 2007, erau de 3.136.2 milioane metri cubi, ceea ce reprezintă un coeficient de umplere de 80,45%, din care 83,35% lacuri aflate în gestionarea Administraţiei Naţionale „Apele Române“.

Debitul Dunării la intrarea în ţară (secţiunea Baziaş), în intervalul 26-27 iunie 2007, a fost în scădere (3.300 mc/s), situându-se sub media multianuală a lunii iunie (6.450 mc/s).

Având în vedere evoluţia debitelor din luna iunie 2007, se prognozează ca volumele de apă din acumulări să fie de 3.140,2 mil. mc, în condiţiile satisfacerii cerinţelor energetice, cât şi a populaţiei. Se estimează că, în perioada imediat următoare, coeficientul de umplere mediu al principalelor lacuri de acumulare va ajunge la cel mult 70%, ceea ce înseamnă o scădere de până la 10%, comparativ cu situaţia actuală.

În funcţie de prognoză, exploatarea lacurilor de acumulare se stabileşte prin program lunar, în colaborare cu factorii de resort, astfel încât să se asigure integral şi cu prioritate necesarul de apă pentru populaţie, în sisteme centralizate de alimentare cu apă şi, în ordine, pentru irigaţii şi pentru industrie.

Tipurile de secetă

Există patru tipuri generale de secetă, toate cu impact asupra oamenilor, dar în moduri diferite

- Seceta meteorologică: lipsa precipitaţiilor - precipitaţiile măsurate sunt sub media anuală lunară pentru o regiune particulară;
- Seceta pedologică sau agricolă: insuficienţa conţinutului de umiditate a solului - conţinutul de umiditate din sol

nu este suficient pe o perioadă lungă pentru a satisface nevoia de apă a culturilor;

- Seceta hidrologică: se aplică planul de restricţii, cerinţa de apă situându-se sub nivelul normal de asigurare a alimentării folosinţelor - asigurarea surselor de apă pentru sistemele de alimentare se face sub cerinţa de apă a utilizatorilor;
- Seceta socio-economică: situaţia lipsei de apă conduce la blocaje socio-economice - lipsa de apă afectează capacitatea economică a naţiunii.

Cerinţele de apă în trimestrul III

- Din râuri interioare, total – 987.240 mii mc, din care pentru:
- populaţie: 163.196 mii mc;
- industrie: 660.573 mii mc, din care pentru termocentrale 456.761 mii mc;
- agricultura: 163.471 mii mc.
- Din Dunăre, total – 926.070 mii mc, din care pentru:
- populaţie: 16.149 mii mc;
- industrie: 660.834 mii mc, din care pentru termocentrale şi centrala nuclearoelectrică 554.395 mii mc;
- agricultura: 249.087 mii mc.
- Din subteran, total – 190.140 mii mc, din care pentru:
- populaţie: 105.839 mii mc
- industrie: 75.805 mii mc, din care pentru termocentrale 2.661 mii mc;
- agricultura - 8.496 mii mc.

Estimări prognostice privind rezerva de umiditate din sol în intervalul iunie-august 2007

Iunie-iulie

La 30 iunie, conţinutul de umiditate pe profilul de sol 0-100 cm, în cultura grâului de toamnă, a înregistrat valori scăzute şi chiar deosebit de scăzute în cea mai mare parte a teritoriului agricol ca urmare a cerinţelor deosebit de ridicate faţă de apă ale plantelor (80-90 mm) aflate predominant în fazele de înspicare-înflorire. O aprovizionare satisfăcătoare s-a semnalat pe unele areale din centrul, nordul şi sud-vestul ţării.

În Dobrogea, cea mai mare parte a Munteniei şi Moldovei, precum şi local în sud-estul Olteniei, seceta pedologică a fost puternică şi extremă, deficitele de apă fiind de 1.100-2.050 mc/ha. În cultura de porumb, în stratul de sol 0-50 cm, rezerva de umiditate se va situa în limite scăzute şi chiar deosebit de scăzute, îndeosebi în regiunile agricole din sudul şi sud-estul ţării, seceta pedologică fiind moderată, puternică şi extremă (deficite de apă cuprinse între 175-965 mc/ha). În restul zonelor de cultură, aprovizionarea cu apă va fi satisfăcătoare şi apropiată de optim.

La sfârşitul lunii iulie, rezerva de apă pe profilul de sol 0-100 cm, în cultura de porumb aflată în perioada cu cerinţe maxime faţă de apă ale plantelor (100-120 mm), va prezenta valori scăzute şi chiar deosebit de scăzute (seceta pedologică moderată, puternică şi extremă), la nivelul întregii ţări. În Dobrogea, Muntenia, Oltenia şi Banat, cea mai mare parte a Moldovei şi Crişanei, deficitele de apă vor fi cuprinse între 1250-2000 mc/ha, seceta pedologică fiind puternică şi extremă.

August

La 31 august, în cultura de porumb, rezerva de apă din sol pe profilul 0-100 cm se va situa în limite scăzute şi chiar deosebit de scăzute (deficite de apă cuprinse între 850-2100 mc/ha), seceta pedologică fiind moderată, puternică şi extremă pe întreg teritoriul agricol, pe fondul deficitelor accentuate de apă de lungă durată şi a cerinţelor maxime faţă de apă ale plantelor (80-90 mm) din acest interval.

Conform estimările prognostice pe termen lung, este de aşteptat ca, în intervalul iulie-august 2007, în culturile prăşitoare (porumb, floarea-soarelui) deficitele de apă din sol se vor menţine şi chiar accentua, pe aproape întreg teritoriul agricol al ţării, seceta pedologică fiind moderată, puternică şi extremă, pe fondul deficitului pluviometric de lungă durată şi a cerinţelor maxime faţă de apă ale plantelor din această perioadă. În aceste condiţii, cele mai afectate suprafeţe vor fi cele din sudul, sud-estul, estul şi vestul ţării, unde seceta pedologică puternică şi extremă va putea înregistra valori sub 35% din CAU (capacitatea de apă utilă a solurilor).

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 568

˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare2a86.html-articol=767.htm

Opinii ale micilor şi marilor producători

Aurel Tănase - director general, Organizaţia Interprofesională Prodcom Legume-Fructe

Simbioza producător-consumator

Ministerul a recunoscut 35 de grupuri de producători, pentru organizarea cărora s-a investit foarte mult efort. Noi suntem interesaţi ca numărul grupurilor de producători să crească, pentru că acesta este viitorul. Să produci singur înseamnă să te izolezi de filieră şi să nu faci nimic performant.

În România, la ora actuală, există cerere mare de produse legumicole proaspete, din care noi nu reuşim să acoperim decât 65-75%, iar la fructe oferta este şi mai mică, doar 20%, diferenţa fiind adusă din import.

Aşadar, cererea este mare, atât la fructe şi legume proaspete din pieţe şi lanţuri de magazine, dar şi la materia primă pentru fabricile de conserve care, în prezent, lucrează la capacitate minimă.

Problema este că, în România, a dispărut ferma comercială, sunt suprafeţe mici pe care se produce, iar a face o partidă mare, care să justifice o investiţie, un transport, implică o asociere, o organizare pe filieră.

Este necesar să acordăm o atenţie deosebită legumelor protejate, deoarece, din cauza şocului termic pe care îl suferă plantele, ele nu mai pot fi produse oriunde. La ora actuală, avem în România 480 ha de sere şi 1.500 ha de solarii.

Dan Dumitru - Puchenii Mari, Prahova

Marea problemă, desfacerea

Anul acesta nu ne-a ajutat nici vremea, iar în câmp nu am avut nicio posibilitate de irigare. Doar în solarii avem instalaţii de picurare pentru 5.000 mp. Mai nou, am înfiinţat şi Asociaţia Legumicolă Vitalec Puchenii Mari, pe care o conduc.

Singura problemă rămâne, în continuare, desfacerea, şi anume faptul că suntem concuraţi pe piaţă din afara Uniunii Europene, în special de Turcia. Noi nu avem desfacere şi nici nu putem concura cu cei care scad mereu preţurile, probabil beneficiind şi de subvenţii. De când am făcut asociaţia, am început să livrăm în cantităţi mari în special castraveţi.

Fiind uniţi, putem să ţinem şi la preţ. Noi locuim într-o zonă legumicolă puternică şi acum altfel vom negocia cu comercianţii. Vrem să prindem contracte şi să ne specializăm pe ceea ce ni se va cere!

Cristi Rusu - inginer-şef Leader Internaţional Constanţa şi director Serele Berceni

Acţionăm pe o piaţă haotică

„Leader Internaţional deţine 36 ha de sere, dar asta nu înseamnă că suntem lipsiţi de probleme, iar o serie dintre acestea vin de la micii producători, care în continuare refuză să se organizeze şi ies pe piaţă cu produse pe care le vând fără documente legale. Aşadar, avem de-a face cu o primă concurenţă, chiar din interior, şi încă una neloială. Se vorbeşte de subvenţii şi de ajutoare din partea statului, dar acestea nu se pot da decât pe marfă livrată, în condiţii legale.

În momentul în care nu se plăteşte TVA şi impozit pe venit, automat apar preţuri mai mici, neţinându-se cont de costurile foarte mari, mai ales cu forţa de muncă, care este din ce în ce mai greu de găsit, dar şi cu energia şi cu pesticidele, pentru că nu ne permitem să lucrăm haotic.“

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 632

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare2a8e.html-articol=895.htm

În Ţara Făgăraşului, o şcoală agricolă de mare fală > REVISTA LUMEA SATULUI

În Ţara Făgăraşului, o şcoală agricolă de mare fală

De fiecare dată când merg în direcţia Sibiu–Cluj, spre obârşie, nu pot să nu mă abat, la ieşirea din Făgăraş, pe DN1, pentru a călca pragul unei şcoli de care „te îndrăgosteşti la prima vedere“, folosind cuvintele unui vizitator de vază - Grupul Şcolar Agricol Făgăraş.

O primă surpriză este întinderea şcolii pe 7 ha de pământ. Clădirile puse la punct parcă sunt bijuterii, îngrijite şi în exterior, dar şi în interior. Ce impresionează în mod deosebit sunt ordinea, disciplina, dar şi colectivul acestei şcoli prin dăruirea, profesionalismul de care dă dovadă.

De ani buni, în fruntea colectivului se află un bun profesionist şi manager, exigent dar apropiat de oameni. Este vorba de directorul şcolii, prof. Traian Duţă.

În decursul anilor, şcoala a cunoscut o continuă dezvoltare şi modernizare, de la Şcoala profesională de mecanici agricoli, înfiinţată în anul 1962, la Liceul agroindustrial în 1974 şi Grup şcolar în 1990.

Aici se pregătesc pentru viaţă peste 1.100 de elevi, care beneficiază de o instruire desăvârşită din partea celor 70 de cadre didactice. Evoluţia spectaculoasă constă în calitatea serviciilor de formare pe care şcoala le oferă în prezent.

Nu întâmplator, în planul de acţiune al şcolii misiunea asumată este cea de „şcoală a comunităţii urbane şi rurale din Ţara Făgăraşului, pentru acoperirea priorităţilor de dezvoltare economico-socială a zonei conform cu tradiţiile şi necesităţile locale“.

M-am convins că există o recunoaştere calităţii învăţământului din această şcoală la toate nivelele. Prin premiile obţinute la Olimpiadele interdisciplinare sau concursurile pe meserii, organizatoare a două evenimente în 1995 şi 2004 la nivelul ţării, şcoala se bucură de prestigiu naţional şi chiar internaţional dacă ne referim la parteneriatele cu şcoli similare din Italia, Olanda, Franţa sau participarea la proiecte educaţionale (Leonardo, Comenius, Phare) finanţate de Uniunea Europeană

Formarea profesională

Ea se realizează atât la nivel iniţial prin liceu tehnologic (cursuri de zi, seral, cu frecvenţă redusă), şcoala de arte şi meserii (cursuri de zi şi seral), cursuri de conversie şi reconversie pentru adulţi, prin şcoala postliceală.

La liceu de zi, există pentru fiecare an de studiu 3-4 clase, fie în profilul servicii (specializarea turism sau economic) ori în profilul resurse naturale şi protecţia mediului (specializarea analiza produselor alimentare sau ecologie), la care se adaugă clasele de liceu prin ruta progresivă (după absolvirea şcolii de arte şi meserii şi anul de completare) pentru specializările mecanic sau industrie alimentară.

Şi oferta pentru şcoala de arte şi meserii este la fel de bogată şi corespunde nevoilor pieţei forţei de muncă zonale: mecanic agricol şi forestier, horticultor, lucrător în agroturism montan, mecanic auto, vânzător, patiser-brutar, operator în industria cărnii, laptelui. Se observă că oferta şcolară este deosebit de bogată, axată pe domeniile agricol, servicii, industrie alimentară, perpetuând astfel tradiţia şcolii.

Există o ofertă bună şi pentru şcoala postliceală prin specializări ca: tehnician în activităţi de agroturism montan, tehnician cadastru funciar-topograf, asistent de gestiune.

Venind în sprijinul comunităţtii şi nevoilor de formare, începând cu 2006 s-au obţinut licenţele pentru formarea adulţilor în meseriile lucrător în cultura plantelor, respectiv lucrător în creşterea animalelor.

O noutate este şi aceea că în şcoală funcţionează şi este autorizată o şcoală de şoferi care poate oferi permisele de conducere categoriile B, C, CE, TR.

Toate acestea fac ca Grupul Şcolar Agricol „av. dr. Ioan Senchea“ să devină din ce în ce mai atractiv pentru tinerii şi adulţii Ţării Făgăraşului, constituind un exemplu de dezvoltare a şcolilor agricole pliată pe nevoile comunităţii.

Merită numai felicitări!

Dr. Ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1533

□

Comentarii

□

□

1. kt -- (25-November-2009)liceu este frumos dar profesori nu prea

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Molia-cânepii (Cydia Delineana)

Larvele moliei atacă de regulă cânepa şi foarte rar hameiul. Larvele cele dintâi ale primei generaţii minează în peţiolul frunzelor, determinând uscarea acestora, după care pătrund în tulpini. La locul de pătrundere apare o hipertrofiere a ţesuturilor (galǎ). Larvele rod galerii în tulpini, depreciind fibrele. Atacul larvelor din generaţia a doua şi mai ales a treia se produce la inflorescenţe, respectiv la formarea seminţei. În acest caz, larvele rod întregul conţinut al seminţelor, ducând la deprecierea calităţii şi scăderea germinaţiei.

Descriere. Adultul are corpul de 5,5-7,5 mm lungime. Aripile anterioare sunt de culoare cenuşie-brună, pe marginea anterioară prezentând 9-10 dungi scurte, albe, care, în poziţie de repaus formează un arc dorsal. Larva, omidă adevărată, la completa dezvoltare are corpul de 7,0-10,7 mm lungime, de culoare galben-ocru, până la roşie-portocalie, iar capul e brun-negricios.

Ciclul biologic. Specia dezvoltă 3 generaţii pe an. Iernează în stadiul de larvă complet dezvoltată, în sol, tulpini, pleavă sau inflorescenţele plantelor rămase pe câmp.

Părăsind locurile de hibernare, în primăvară, larvele apar la suprafaţă, se deplasează în căutarea unor locuri favorabile de împupare şi se împupează eşalonat, din luna mai şi până în iulie, iar adulţii apar la sfârşitul lunii mai; după copulaţie, femelele depun ouăle pe partea inferioară a frunzelor, pe şanţurile longitudinale ale tulpinilor, pe racemele florale.

O femelă depune 250-300 de ouă. Incubaţia durează 5-9 zile, iar larva apărută îşi confecţionează un înveliş mătăsos, la adăpostul căruia se hrăneşte. La 2-3 zile după năpârlire, larvele părăsesc frunzele şi pătrund în tulpini, unde rămân până la completa dezvoltare. În cursul lunilor iulie-august se dezvoltă cea de a doua generaţie, iar apoi cea de a treia. Larvele din această generaţie rămân în diapauză hiemală.

Combatere. Respectarea rotaţiei culturilor. Semănatul la epoca optimă. Tratamentele chimice se aplică la apariţia larvelor de vârsta I sau la semnalarea atacului, utilizându-se produsele: Sumithion 50 CE – 0,5%; Sinoratox 35 CE – 0,15%; Carbetox 37 CE – 0,03%; Sumicidin 20 CE – 0,02%; Sumi-Alpha 2,5 CE – 0,04%; Sonet 100 CE – 0,5 l/ha; Insegar 0,02%. După recoltare, se adună resturile vegetale pentru distrugerea stadiului larvar diapauzant.

Dr. ing. Monica Ecobici

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 695

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare2bf3.html-articol=823.htm

Bruma de speranţă a celor umiliţi

Într-un anume fel, gândurile mele de astăzi sunt ori vor să fie un altfel de mesaj trimis românilor noştri de vârsta a treia.

Când eram cam de o şchioapă, copil, oricum cu griji pe care puştanii de astăzi nu le-ar accepta nici măcar în glumă, visam, îmi aduc aminte, să devin „om mare“.

Pentru mine era de ajuns să ajung la fel ca bunica mea ori ca unchiu' Pascu, acesta din urmă fiind un ţăran mintos şi zdravăn cu care nici mâniile vifornitelor dobrogene şi nici vipia lui Cuptor nu se puteau măsura.

Avea un fel al lui de-a fi încât nu-i sta în cale nimic şi nimeni atunci când venea vorba de brazda câmpului lui. Şi subliniez acest al lui, fiindcă, mai târziu, la vremea colhozurilor „importate de pe pustele muscalilor“, l-am citat tot pe el, unchiu' Pascu n-a acceptat ideea.

Şi unchiu' Pascu avea boi, avea cai, avea căruţa lui, un fel de trăsurică bună la toate, pictată, aurită şi cu un sunet anume pe care el îl alesese, după gustul lui.

Bunica nu era nici ea mai prejos.

Rămasă văduvă, după primul război, cu trei fete-n bătătură, n-a mai legat căsnicie, fiindcă aşa era pe atunci, nu se cuvenea, dar şi-a şcolit codanele, mama mea, una dintre cele trei comori ale bunicii, devenind mai târziu dascălul satului.

Ei bine, vă ziceam, copil fiind doream să fiu ca ei, ca ai mei, să se fălească satul cu oameni de ispravă.

Curând însă vremuiala vremurilor a adus crivăţul din Est şi satul, cu câmp cu tot, a rămas pentru o vreme bătătură.

Ai mei n-au putut îndura batjocura şi, cu sufletele cătrănite de nedreptate, au plecat la cele veşnice.

Averea muncită anotimp după anotimp
s-a zburătăcit şi ea, fiindcă cei puşi să conducă satul n-aveau, n-avuseseră niciodată nici măcar ulucă la uliţă.

Şi, vorba unchiului Pascu, cum să conduci tu satul dacă nu fuseşi în stare nici să-ţi ţeşi măcar peste paiele aşternute drept culcuş?!

Copilul din mine n-a înţeles la început, vezi bine, ce se întâmplă, ce s-a petrecut de fapt.

Abia mai târziu, ehei, mult mai târziu am priceput ce va să spună vorba românului cu „ochiul stăpânului îngraşă cireada“.

Aşa că, în loc de plug m-am ales cu un condei, devenind, pentru unii fapt de fală, surtucar, oricum venetic pe iarba verde a satului meu de acasă.

Timpul, ca vremea, n-a îngăduit răgaz.

Ce era să se petreacă s-a întâmplat.

Numai că acolo, în câmpia bunicii, unchiului Pascu şi a atâtora ca el ciocârlia n-a mai cântat niciodată.

Se aud iarna, la căderea zăpezii, câtă mai e şi ea, s-aud ziceam doar croncănituri de cioară şi se rostogolesc ciulini pe Valea lui Pavel, ca şi când locul ar fi pustiu.
Oameni care au fost -
Cu priceperea şi cu păcatele lor -
Unii au avut noroc, susţin cei de astăzi.
Au plecat în ceruri, de unde, spun bătrânii satului, trimit când şi când câte un semn.
Cu ploaia de mai acum câteva zile.
Ca o mângâiere -
Cei care au rămas aşteaptă -
Aşteaptă şi speră -
Speră şi ades lăcrimează de ruşine.
Fiindcă poştaşul, când ajunge şi la poarta lor, le numără în palmă doar câţiva creiţari -
Măruntiş. În genere pentru biserică.
Ei bine, bruma aceasta de milă valorează cât viaţa şi averea lor spulberată de urgia timpurilor potrivnice.
Şi, doar câteodată, când se întâmplă să mai nimerească, de, ca oamenii, Crâşma lui Amet, câte unul sfâşie tăcerea, curios şi nedumerit.
„Ce zici, chiar s-o mări?“
„Ce?“ - răspunde cine se nimereşte.
„Cum ce? Pensia!“
„Am ajuns la mila statului, băi, Ioane!“ adaugă cei mai curajoşi.
Durerea ce se strecoară însă printre vorbe, precum neghina prin grâul abia vânturat, e pentru mine răspunsul.
Şi când te gândeşti că, puşti fiind, ţineam cu tot dinadinsul să devin ţăran...
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007 Vizualizari: 602
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Şlefuitorul de cânt şi grai

Gheorghe Sărac este cel care şi-a pus întreaga viaţă în slujba romanţelor, făcând să circule, mai altfel decât până acum, versurile marilor noştri poeţi, de la Eminescu la Coşbuc, de la Goga la Alecsandri.

Cel de-al cincilea fiu al unei familii de ţărani săraci, Gheorghe Sărac s-a născut în satul Bălaia, judeţul Bihor, nu departe de Vadul Crişului. Dincolo de talentul său, Gheorghe Sărac se distinge a fi un şlefuitor al cântului şi al graiului ce îi însoţeşte întreaga operă artistică.

G.V.: Parcă numele dumneavoastră v-a fost predestinat: Gheorghe Sărac. Un om sărac social, dar bogat prin ceea ce a dăruit, fiindcă, prin generozitatea sa ne lasă în fonotecile noastre romanţele, comori de frumuseţe, valorile poeziei noastre naţionale.

G.S.: Totdeauna mă încearcă sentimentul că nu am dat şi nu las suficient după mine din ceea ce aş fi dorit şi ce aş fi putut să realizez. Dar fiecare poartă un corset al timpului, al vieţii în care trăieşte.

Totuşi am reuşit să îndeplinesc un plan: să-i redau posterităţii poeţii clasici prin expresia suavă a romanţei, care este forma supremă de a exprima sufletul românului. Nimic nu ne exprimă mai frumos ca doina şi romanţa.

Încă visez să mai realizez imprimări de colinde şi romanţe. Mai am foarte mult material de doine şi jocuri din zona Bihorului, nealterate, aşa cum ele au fost aduse peste vreme de Măria Sa Ţăranul. Îmi place foarte mult să folosesc această expresie, pentru că dacă avem o limbă, un suflet şi atâta nobleţe în noi le avem graţie ţăranului.

G.V.: Vorbeaţi despre romanţă, această regină neîncoronată a muzicii, pentru că este un gen care merge direct la inimă. Ne-aţi lăsat câteva colecţii memorabile. Dintre acestea ce v-a rămas la suflet?

G.S.: Marea mea izbândă în viaţa artistică este antologia „Mai am un singur dor“, care cuprinde 38 de romanţe, cu versurile poetului nepereche Mihail Eminescu. Mai este o integrală cu versurile lui Vasile Alecsandri, numită foarte frumos „De la Dunăre la Sena“.

G.V.: De curând ne-aţi dăruit un nou disc cu înregistrări deosebite, pentru dumneavoastră, spuneaţi, o datorie de suflet...

G.S.: Nu demult am relansat sub o altă formă, mai îmbogăţită, discul „A venit aseară mama“. Este primul vers din celebra romanţă „Mama“, pe versurile lui Vasile Militaru. A fost acel poet patriot care a plătit cu viaţa curajul de a scrie poeziile „Sub tricolor“ şi „Epopeea de la Stalingrad“.

Eu am considerat că i se cuvine un omagiu, redând acea romanţă în întregime, fără nicio adăugire sau omisiune.

G.V.: A fost greu urcuşul din Bălaia către scena romanescă şi profesia dumneavoastră?

G.S.: Extrem de greu, pentru că nu am avut susţinere materială. Când mă gândesc că mama mea trebuia să parcurgă pe jos un drum de 25 de km ca să-mi poată cumpăra un caiet îmi dau seama că a fost un sacrificiu dincolo de imaginaţia oricui.

Când am optat pentru artă m-am izbit de aceeaşi sărăcie şi am fost nevoit să îndur foarte multe şi să apelez la autodidacticism, pentru că nu am avut altă posibilitate.

Dar oameni de suflet, de mare probitate morală şi profesională, când au văzut ce este în sufletul meu, mi-au întins o mână de ajutor.

Mă gândesc la Traian Mârza, marele profesor de folclor de la Conservatorul din Cluj, la marele şi inegalabilul George Vancu, la Ion Brad şi mulţi alţii.

G.V.: Sunteţi un împătimit al poetului Octavian Goga, supranumit, pe drept cuvânt, „poetul pătimirii noastre“.

G.S.: Viaţa mea s-a identificat cu universul poetic, care a fost extrem de dramatic, al lui Goga. De aceea m-am simţit atât de atras de el şi nu am avut astâmpăr până ce nu am finalizat acele 34 de romanţe pe versurile poetului ardelean.

G.V.: Adesea mi se întâmplă ca, mergând la Sibiu, să bat drumul până în vecinătate, la Răşinari, să-i văd casa lui Goga. După opinia dumneavoastră, de ce noi, românii, avem dat să nu ne preamărim valorile?

G.S.: Din nefericire este un moment istoric în care viaţa noastră şi cei care răspund de destinul culturii au fost acaparate de oameni mercantili.

În prezent nu noi câştigăm cu intrarea în Europa, ci Europa câştigă cu ceea ce aduce România. Dacă acum nu ne păstrăm zestrea, certificatele noastre de proprietate spirituală şi culturală, înseamnă că urmaşilor noştri le va rămâne foarte puţin. Ce avem noi mai important de păzit acum sunt cultura, ştiinţa şi spiritualitatea!

Europa a fost trufaşă, iar această trufie a împins-o într-un spectru distructiv. Popoarele europene tradiţionale sunt obosite. Poporul român vine cu marea sa cultură şi o revigorează.

G.V.: Ce îşi mai doreşte Gheorghe Sărac?

G.S.: Gheorghe Sărac îşi doreşte ca viaţa lui optimă pentru actul de cultură să fie cât mai mare, cât mai lungă. În peregrinările mele prin Moldova m-am întâlnit cu un bătrân, care mi-a spus o zicală, ce mă urmăreşte şi acum. „Bade Gheorghe, ce ai dori dumneata de la viaţă?“, l-am întrebat.

Şi el zice: „Aş vrea să mor sănătos!“. „Adică cum?“ Iar el mi-a răspuns: „Să mor de bătrâneţe, şi nu de suferinţă“.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 1456

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Orizontul 2020

Provocări pentru noile Politici Agricole Comune (I)

Tendinţa de dezvoltare a României este de acum organic legată de politicile europene puse în mişcare de Parlamentul European şi Comisia Europeană. Extinderea în continuare a UE spre statele Balcanilor de Vest şi/sau spre Estul continentului constituie, fără îndoială, o opţiune politică majoră, însă liniile directoare sunt deja trasate. Prin politicile economice de coeziune ale UE, următorul deceniu va fi rezervat aducerii regiunilor europene mai sărace şi mai puţin dezvoltate la nivelul mediu de dezvoltare a celorlalte regiuni.

Este evident că această egalizare economică nu se va face pe principiul aşteptării, ci se va încerca eliminarea decalajelor prin instrumente de accelerare a creşterilor economice regionale. În această ecuaţie România se regăseşte cu o economie agricolă importantă, fie şi numai sub aspectul resurselor naturale agricole existente.

Scenariul 2020

Identificarea tendinţelor viitoare şi conducerea forţelor şi resurselor UE-27 spre ceea ce ar trebui să fie cadrul de dezvoltare.

Întrebarea care se pune la nivel european, în momentul de faţă, este aceea privind orizontul de aşteptare al deceniului trei, care va reprezenta finişul programelor de eliminare a disparităţilor economice regionale europene şi startul pentru următoarele două-trei decenii. Arhicunoscutul an 2020 se consideră a fi pragul de trecere spre o nouă stare economică şi, ca orice trecere, este plin de provocări, prin prisma forţelor care vor fi puse în mişcare – şi poate acest lucru este semnificativ mai important –, al forţelor care se vor dezvolta şi vor opera după acest prag temporal ad-hoc.

La nivelul Uniunii Europene se încearcă identificarea tendinţelor viitoare şi conducerea forţelor şi resurselor UE-27 spre ceea ce ar trebui să fie cadrul de dezvoltare. Acţiunea este cunoscută sub denumirea de Scenariul 2020 (cum altfel), iar o parte semnificativă a acestuia vizează cadrul de dezvoltare a agriculturii şi economiei mediului rural.

Variabilele identificate şi totodată restricţiile modelului economic proiectat sunt cele care vizează câteva aspecte deosebit de importante, şi anume:

- modelul demografic de dezvoltare rurală;
- evoluţia tehnologiei agricole;
- piaţa agricolă ca element de reglare a cererii de produse agroalimentare;
- limitele naturale şi sociale în utilizarea pământului ca resursă fundamentală a funcţionării economiei rurale.

Aceste variabile sunt puternic intercondiţionate, factorul antropic situându-se totuşi în poziţia cheii de boltă.

I. Modelul demografic. În interiorul modelului demografic rural vor apărea o serie întreagă de restricţii şi limitări derivate din accesul ultimelor state membre a căror economie este preponderent agricolă şi care vor contribui cu o masă populaţională semnificativă şi specifică, nu numai sub raport cultural, dar şi sub raport numeric. Numai ţara noastră vine cu peste 8 milioane de cetăţeni cantonaţi în mediul rural, cu o medie de vârstă ridicată şi cu un nivel tehnologic de exploatare a resurselor îngrijorător de mic.

La ele se adaugă o mentalitate economică relativ contraproductivă, derivată din tradiţiile culturale şi din puternicile distorsiuni datorate sistemelor economice dirijate şi centralizate practicate în ultimile cinci decenii ale secolului al XX-lea.

Sistemul economic autarhic (de subzistenţă), dezvoltat natural în anii ’90, a condus spre tipul de exploataţie rurală semicomercială sau chiar non-comercială, puternic susţinută de structura demografică rurală ajunsă la senescenţă care, în absenţa unor mijloace de producţie adecvate (capital, tehnologii de cultură şi creşterea animalelor, piaţă şi sisteme de piaţă, politici agricole dedicate, pe termen scurt, mediu şi lung), a fost împinsă spre decizia autosatisfacerii cerinţelor la un nivel minimal.

Principalul motor al oricărei economii agricole, şi anume protecţia pieţei produselor agricole (înţeleasă în sensul reglementărilor comunitare), a fost eliminat din ecuaţia de politică economică, astfel încât producţia agricolă s-a cantonat preponderent în zona dirijării spre piaţă a excedentelor (cu excepţiile de rigoare). Acest fapt nu este o noutate. În fond, în cea mai mare parte a ei, piaţa agricolă comunitară este piaţa autosatisfacerii cerinţelor de consum a consumatorilor comunitari, spre piaţa mondială efluindu-se doar excedentele (celebrele cote au ca punct de pornire satisfacerea cerinţelor comunitare pentru un anume produs).

A.D. FABIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 635

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Zdiar, un sat de tradiţii

Slovacia este o ţară situată în Europa Centrală, învecinată cu Ucraina la est, Polonia la nord-est, Cehia la nord-vest, Austria în vest şi Ungaria la sud. De la 1 mai 2004, face parte din Uniunea Europeană, precum şi din NATO.

Zdiar este un sat tipic montan, cu case plăcute de lemn şi cu tradiţii populare bine păstrate, situat în zona nordică a masivului Tatra, pe Valea Frumoasă, în apropierea graniţei cu Polonia.

Originile satului se pierd pe la începutul secolului al XVII-lea, iar în anul 1828 număra în jur de 150 de case şi 1118 locuitori. În prezent, numărul acestora nu s-a mărit foarte mult, localitatea ce se întinde pe 20 km2 având 1.307 de locuitori.

Mai toţi localnicii sunt fermieri, oieri, mineri şi, începând deja cu secolul al XIX-lea, au început să se ocupe şi de turism.

Dar satul Zdiar este foarte cunoscut şi îndrăgit pentru frumoasele şi deosebitele costume populare şi pentru arhitectura specifică – vecinătatea cu Polonia şi faptul că în timpul războiului s-a aflat sub dominaţia ei au fost două elemente ce au determinat localnicii să nu renunţe la specificul lor cultural. Am putea să asemănăm din multe puncte de vedere zona aceasta cu cea a Maramureşului de la noi.

Case din lemn şi pervazuri pictate

Casele din lemn sunt unice datorită ornamentelor pictate, care se găsesc cu precădere în jurul ferestrelor (aşa cum se poate vedea şi în imaginile alăturate), iar unele dintre acestea reuşesc să păstreze şi interiorul tradiţional al caselor muntenilor, numiţi aici „goral".

Există chiar şi un muzeu în care încăperile păstrează atmosfera din vechime a acestor locuri unde oamenii s-au ocupat cu oieritul secole de-a rândul: putem vedea războaie de ţesut la care femeile încă mai lucrează sau tinere care cos costume populare. Tradiţiile au fost duse mai departe şi datorită grupului popular Goral, fondat în 1935, care a conservat dansurile, cântecele şi portul specific zonei.

Poziţia geografică, un atu

Frumuseţea satului e oferită şi de poziţia sa geografică: ascuns în Valea Frumoasă, munţii îl înconjoară protejându-l parcă, iar casele pictate în culori vii completează verdele peisajului în timpul verii sau albul zăpezii iarna. Mulţi dintre cei care au trecut pe aici au fost de acord că este unul dintre cele mai frumoase peisaje montane din Slovacia.

La începutul secolului trecut, Zdiar a început să dezvolte o componentă foarte importantă pentru economia locală, şi anume pe cea turistică, prin construirea unor piste pentru schi. Înainte de-a intra în sat, pe cele două laturi ale muntelui se află zona de schi şi snowboard Bachledova. S-au construit şi pârtii mai dificile şi infrastructura este mai dezvoltată. În apropiere se află renumita regiune de schi din Polonia, Zakopane, sau în direcţia cealaltă platoul Lomnic, recomandat mai mult schiorilor şi snowboarderilor avansaţi.

Pentru că cei care veneau aici trebuiau cazaţi, în ultimii ani s-au ridicat o serie de construcţii, de pensiuni noi, care fac faţă şi celor mai exigente gusturi. Serviciile sunt simple, dar de calitate pentru că localnicii, primitori şi veseli, ştiu să-şi primească oaspeţii.

Zdiar nu este un sat turistic, localnicii câştigându-şi existenţa mai mult din comerţul cu obiectele de artizanat – realizate manual, acestea fac deliciul vizitatorilor străini – şi din creşterea animalelor. Impresionant este totuşi cum o comunitate de doar o mie şi ceva de locuitori a reuşit să îşi promoveze imaginea şi să dezvolte turismul: dintr-un sat ce nu prezenta atracţie pentru tineret, prin construirea acestor piste de schi, a devenit una dintre destinaţiile preferate chiar pentru pasionaţii de sporturi de iarnă din ţara noastră.]

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 685

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare2d67.html-articol=1052.htm

Prima şcoală agricolă din România > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPrima şcoală agricolă din România

Mentorul ei este marele boier Anastasie Başotă (1796-1869), un cărturar luminat şi un mare vizionar pentru timpul său. Din tinereţe a avut diferite dregătorii ca spătar în timpul lui Vodă Şuţu, hatman de Vogoride, logofăt şi cavaler la Ghica Vodă, dar a fost şi contemporan cu A.I. Cuza, pe care l-a ajutat în reformele sale.

Deţinând o mare avere, a hotărât ca o parte din aceasta să o doneze prin testament pentru şcolarizarea fiilor de ţărani clăcaşi de pe moşiile sale.

Astfel, în 1838 înfiinţează prima şcoală primară din Moldova, în comuna Pomârla, iar din anul 1879 începe să funcţioneze primul liceu privat din mediul rural în aceeaşi localitate, sub numele de Institutul Academic „Anastasie Başotă“.

Şcolile respective aveau internat şi toţi copiii învăţau gratuit, fiind întreţinuţi din averea boierului.

În testament s-a prevăzut ca, după absolvirea liceului, cei merituoşi să poată merge în orice universitate din Europa, tot pe cheltuiala sa.

O monografie a acestui lăcaş de învăţământ a fost gândită în 1979, când s-a sărbătorit centenarul şi a fost realizată, într-o primă formă, de prof. C.N. Mihalache. Definitivarea ei a fost făcută de un grup de foşti elevi: V. Hurmuz, D. Martimiuc, Al Popovici, Gh. Plăcintă şi V. Răileanu.

(V. Popescu.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 556
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Sate din Europa

Hesperange, un sat cosmopolit

Originile sale se pierd în negura vremilor, astăzi putându-se încă vedea urmele a două drumuri romane ce duc spre Treves. Pentru prima dată este menţionat ca abaţie, într-un act ce datează din 867, dar cu numele de Hasmaringa, iar sub primii conţi de Luxemburg figura ca posesie a abatelui d’Altmunster (Luxemburg). Sub dominaţia austriacă signoria rămâne franceză până la tratatul de la Versailles în 1769, când s-a construit un nou pod peste râul Alzette şi s-a pus o diligenţă poştală regulată între Luxemburg şi Thionville. Sub dominaţia olandeză, Hesperange a devenit parohie (în anul 1849) şi în a doua jumătate a secolului al XIX-lea a cunoscut o înflorire economică şi culturală. În anul 1882 s-a dat în funcţiune prima cale ferată ce lega localitatea de capitala ţării, care nu a fost schimbată până în anul 1955. În timpul celor Două Războaie Mondiale a fost ocupată de către germani. Toate aceste ocupaţii străine şi-au pus amprenta asupra specificului comunei, astfel încât melanjul de populaţie (mai mult de jumătate este de naţionalitate străină: portughezi, francezi, italieni, belgieni şi germani) a dus şi la un amestec cultural. Cu toate astea, aici locuitorii nu au avut vreodată ocazia să afle ce înseamnă „conflict interetnic“.

Hesperange este una dintre localităţile bogate ale acestei ţări, ce a cunoscut o înflorire puternică după cel de-al Doilea Război Mondial, când s-au dezvoltat cele patru zone industriale ale oraşului, dar şi transportul public din jurul Luxemburgului.

Gospodari în sensul adevărat al cuvântului, locuitorii de aici au hotărât în 1992 să ridice o nouă primărie deoarece cea veche, cu sălile ei de petreceri cam mici, ce data din 1962, nu mai corespundea exigenţelor infrastructurii comunale.

Chiar dacă ne aflăm la ţară, parcul nu putea să lipsească din peisajul acestei localităţi, astfel că noua clădire a primăriei este pusă în valoare de un parc public ce se întinde pe nu mai puţin de 13 ha, cu un lac pe care se pot zări lebede şi alte specii de păsări. Cei care vin aici pot admira şi fântâna arteziană, dar şi sculpturile din marmură aflate de-a lungul aleilor. De aici se pot zări biserica şi ruinele castelului, datând din secolul al XIII-lea, ce a aparţinut seniorilor de Rodenmacher.

În 1996 s-a aprobat construcţia între şcoală şi parc a unui teren de fotbal şi două de gimnastică, după ce cu un an înainte se finalizase renovarea terenului de camping de lângă parc. Aşa că, dacă vrei să vii aici, vei găsi şi hoteluri cu servicii de calitate, dar şi locuri de campare pentru cort.

Mari iubitori ai fotbalului, lucuitorii de aici au un club de fotbal înfiinţat încă din 1916, a cărui echipă, FC Swift Hesperange, a câştigat Cupa Luxemburgului în 1990.

Ca orice „sat“ european, primăria are un site foarte bine pus la punct unde poţi găsi orice informaţie de care ai nevoie: de la proiectele pe care le au în desfăşurare, până la evoluţia echipei de fotbal sau programul de vizitare a castelului. Hesperange (Hesper în luxemburgheză, Hesperingen în germană) este o comună (dar şi o localitate ce aparţine de această comună) din cantonul Luxemburg, aflată la sud de oraşul Luxemburg, şi este alcătuită din cinci localităţi: Alzingen, Fentange, Hesperange, Howald şi Itzig. Chiar dacă poate pentru noi ceea ce un luxemburghez numeşte sat reprezintă un adevărat oraş, Hesperange îşi păstrează toate atributele unei mici localităţi.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 723

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

La Albarracin, clădirile povestesc istoria

Regatul Spaniei (în spaniolă Reino de España) sau Spania (în spaniolă España) este o ţară situată în sud-vestul Europei şi face parte din Peninsula Iberică împreună cu Portugalia şi Gibraltar. În nord-est se învecinează cu Franţa şi Andorra de-a lungul Munţilor Pirinei. Spania este asociată cu plajele însorite de pe coasta mediteraneană, deşi în interiorul ţării iernile sunt aspre, cu zăpadă.

Litoralul mediteranean este situat între graniţa cu Franţa în nord şi Strâmtoarea Gilbratar în sud şi cuprinde patru mari „costa“, şi anume: Brava, Dorada, Blanca şi del Sol, incluzând un lung şir de staţiuni balneomaritime, cum ar fi: Torremolinos, Marbella, Estepona, Fuengirola, Tossa del Mar. După sfârşitul regimului Franco, Spania a devenit o monarhie constituţională în 1978, când a fost adoptată o nouă constituţie.

Spania, tărâm magic, ne face să ne gândim la coridele cu toreadori eleganţi, la catedralele impresionante, la spectaculoasele costume populare şi să auzim zgomotul castanietelor. Renumele Spaniei ca destinaţie turistică excelentă este binemeritat, fiindcă are potenţial turistic pentru toate gusturile (istorie, artă, soare, mare, dar şi viaţă de noapte şi mâncare, cum nu găseşti în multe locuri din lume) şi oferă atât de multe de văzut încât toţi cei care au ajuns aici doresc să se întoarcă în ţara lui Don Quijote.

Şi aici, ca în mai toate ţările frumoase şi bogate ale Europei, au venit tot mai mulţi străini care s-au hotărât să şi rămână. Astfel, vei întâlni scandinavi sătui de iernile lungi, englezi plictisiţi de ploile interminabile din ţara natală, dar şi francezi iubitori ai exuberanţei spaniole, trăind împreună în vreun sătuc de la malul mării. Un lucru demn de admirat la spanioli este că, în acest amestec cultural, au reuşit să-şi păstreze identitatea şi tradiţiile. Pentru români, Spania mai înseamnă un lucru: locul unde lucrează mama sau tata pentru a asigura un trai mai bun familiei.

Albarracin este un sat deosebit de bogat din punct de vedere etnografic, folcloric şi arhitectonic, declarat monument naţional, aflat la doar 28 km de Teruel, capitala provinciei. Este poate unul dintre locurile mai puţin cunoscute ale Spaniei, dar odată ce l-ai văzut te îndrăgosteşti de el. Situat la 1.900 m altitudine, trebuie să parcurgi un drum şerpuitor din piatră ca să ajungi în, poate, cel mai interesant sat al Spaniei. Ca orice colţ al acestei ţări, şi acesta este încărcat de istorie. Situat în vecinătatea vechilor regate Castilia, Aragon şi Valencia, a fost un punct strategic de-a lungul istoriei ţării.

Acest lucru a făcut ca aici să întâlnim clădiri şi monumente în stil islamic, biserici sau hanuri şi conace din Evul Mediu – din vremea când regina Isabel de Castilia şi regele Ferdinand de Aragon şi-au unit regatele prin mariaj, în momentul în care Spania era ocupată de musulmani. Astăzi, străduţele foarte înguste şi sinuoase te fac parcă să vezi aceste lucruri prinzând viaţă şi să simţi că te întorci în timp. Cu cât urci mai mult, cu atât se îngustează şi străzile, iar casele sunt din ce în ce mai frumoase. Ajungând în vârf, poţi să mergi în castel, de unde ai posibilitatea să admiri peisajul pitoresc.

Unicitatea acestui loc mai este oferită şi de natura înconjurătoare care combină două culori contrastante în cel mai încântător mod: roşul gresiei străpunge verdele pinilor, oferind un regal coloristic privitorului. Piatra aceasta a fost folosită de locuitori ca materie primă în construcţia clădirilor minunate, care au rezistat atât de bine timpului.

La Albarracin, numeroasele condiţii ambientale oferă zonei o valoare ecologică deosebită, astfel că a ajuns să fie considerat „un adevărat plămân“ al Spaniei. Datorită climatului umed din primăvară şi toamnă, solul devine propice creşterii unor ciuperci deosebit de gustoase, cunoscute şi dincolo de graniţele ţării.

Pentru cei care îşi doresc să viziteze acest loc, există posibilitatea de a rămâne şi peste noapte, dar pot merge şi la Parador de Teruel, care se află la jumătate de oră de mers cu maşina pe un drum foarte bun, chiar dacă destul de sinuos.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 659

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare2dda.html-articol=463.htm

Sângeru – veche vatră românească

Mai toate localităţile Prahovei, unde există urme de locuire încă din epoca bronzului, se disting prin mărturii vii ale românismului, prin situri istorice de importanţă socio-culturală deosebită şi prin nenumărate dovezi ale unor vechi civilizaţii geto-dacice. Ele sunt expuse în numeroasele muzee aflate în multe din localităţile din zonă.

Muzeul sătesc din comuna Sângeru, veche vatră românească atestată documentar încă din anul 1559, este unul dintre obiectivele turistice prahovene în care sunt expuse obiecte şi documente ce fac dovada unor urme ale vieţii omeneşti pe aceste meleaguri de acum 2000 de ani.

Localitatea se află în partea de N-E a judeţului, în Subcarpaţii de curbură la confluenţa râului Cricovul Sărat cu afluenţii Salcia şi Sărăţica. Zona este înconjurată de dealuri împădurite ce conferă un climat blând, fără vânturi puternice, ori temperaturi scăzute iarna sau prea mari vara.

Aşezările omeneşti, aflate de o parte şi de alta a celor trei cursuri de apă, datează încă din comuna primitivă, vechime atestată în urma săpăturilor arheologice din zonă: Manţura, Lapoş, din epoca pietrei, anii 10.000-5.500 î.e.n. şi din neolitic 5.500-2.200 î.e.n. Sunt şi alte dovezi ale unor renumiţi arheologi şi istorici care atestă vechimea localităţii şi evoluţia socio-economică a locuitorilor săi.

Astfel, în feudalismul timpuriu, locuitorii erau ţărani liberi, stăpâni pe pământurile lor, ocupaţiile principale fiind păstoritul, cultivarea pământului, viticultura şi pomicultura. În feudalismul dezvoltat, ţăranii au devenit treptat şerbi şi apoi clăcaşi. Dintr-o însemnare din 1749 reiese că nucleul comunei Sângeru a fost satul Fundeni – Fundenii de Sus şi Fundenii de Jos – denumire dată probabil după zona geografică unde se afla, ferită de năvălitori.

Denumirea actuală Sângeru vine de la numele unui copac – sânger – care se găsea la intersecţia a două drumuri principale, în preajma unei dejugători, prin anii 1750. Se spune că drumeţii îşi dădeau întâlnire aici – la dejugătoarea de la sânger – locul căpătând denumirea pe care o poartă şi astăzi.

Despre localitate, istoria şi oamenii săi se pot spune multe, dar mai ales „citi“ printre exponatele muzeului din această deosebită aşezare, care a dat ţării şi lumii în timp o serie de personalităţi precum: criticul literar, profesor şi redactor-şef al revistei „Axioma“, Ieronim Tătaru, apoi Gheorghe Andrei – profesor, ziarist şi scriitor, Gheorghe Olteanu – prof. universitar, poetul Lucian Avramescu, ing. Ion Banu, ziarist, directorul revistei „Lumea Satului“, dr. ing. Marcel Tătaru – dir. Direcţia Agricolă Prahova, numeroşi medici, ingineri, profesori.

Muzeul se află în vatra satului de centru, la sud de drumul judeţean, în conacul ridicat în a doua jumătate a sec. al XVIII-lea de către boierul Andrei Bozianu, vistiernic apoi stolnic în sfatul domnesc. Clădirea este reprezentativă prin arhitectura rurală de la sfârşitul evului mediu românesc. Edificiul a fost ridicat din zidărie de piatră în alternanţă cu cărămidă, având două niveluri legate printr-o scară interioară. Muzeul Judeţean de Istorie şi Arheologie Prahova a avut iniţiativa amenajării acestuia, iniţiativă susţinută financiar de Consiliul Judeţean

Prahova.

Acesta are patru încăperi, în care sunt prezentate evoluţia istorică a comunităţii săteşti, ilustrată de materiale arheologice prin care se atestă locuirea zonei respective, începând din epoca bronzului, în epoca geto-dacică clasică (sec. III î.H.) şi mileniul I d.H. (sec. II, III şi IV).

Prin documentele expuse, precum şi prin diferite obiecte şi fotografii se prezintă vizitatorilor viaţa economico-socială şi culturală a comunei Sângeru de la atestarea sa documentară (sec. al XVIII-lea) şi până în secolul XX. Totodată, sunt prezente elemente specifice etnografiei zonei: portul popular, obiecte de cult, cărţi vechi bisericeşti, icoane, odoare etc.

De apreciat este faptul că la iniţiativa conducerii Muzeului Judeţean de Istorie şi Arheologie Prahova, au mai fost organizate sau sunt în curs de organizare şi alte muzee săteşti.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 1308

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Imprimati articolulSprijin pentru finanţarea fermierilor
Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Prahova, în colaborare cu Asociaţia Crescătorilor de Capre şi Oi Prahova şi cu instituţiile administrativ – teritoriale, a organizat o întâlnire cu crescătorii de oi şi capre din judeţ. În cadrul dezbaterilor prilejuite de această întâlnire au fost abordate teme referitoare la informarea crescătorilor privind subvenţiile naţionale şi comunitare în domeniu;
informarea privind condiţiile de creştere a caprelor şi oilor, potrivit legislaţiei europene;
sprijinirea asociaţiei crescătorilor pentru accesarea de fonduri nerambursabile prin Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR); identificarea problemelor cu care se confruntă fermierii şi găsirea de soluţii eficiente; aderarea de noi membri, în vederea constituirii unei asociaţii mai puternice la nivel de judeţ.
Pe de altă parte, Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Prahova s-a implicat şi se implică în accesarea de fonduri prin Legea nr. 231/2005 privind stimularea investiţiilor în agricultură, fond gestionat de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi derulat prin Casa de Economii şi Consemnaţiuni CEC SA – sucursala Prahova. Acest sprijin constă în întocmirea dosarelor privind necesitatea şi oportunitatea proiectelor de investiţii, respectiv ale planului de afaceri.
(D. DRUGEA)
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 681
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Mărţişor, luna femeilor

Prima lună a primăverii este una a învierii naturii, a întoarcerii la viaţă, când românii celebrează atât ziua de 1 martie ce simbolizează venirea primăverii, dar şi pe cea de 8 martie, când este sărbătoarea femeii. Poate ar trebui ca fiecare zi să fie ziua mamei, sursa căldurii căminelor noastre, care s-a străduit să ne ofere tot ce e mai bun şi să ne asigure un drum în viaţă cât mai frumos.

Sărbătoarea de 1 martie îşi are originile înainte de perioada creştină, în credinţele şi practicile agrare. Romanii sărbătoreau 1 martie, care era începutul anului nou, iar luna aceasta poartă şi azi numele zeului Marte, ocrotitor al câmpului şi al turmelor, personificând renaşterea naturii.

În această zi se oferă şi se primesc mărţişoare, simboluri ale primăverii – purtate în partea stângă, în dreptul inimii – care se vor scoate spre sfârşitul iernii, marcându-se astfel trecerea de la un anotimp la altul. Scoaterea mărţişoarelor a fost legată de practicile de previziune a vremii: în sud, oamenii cred că mărţişorul poate fi dat jos doar atunci când vezi un stol de berze. Fetele nemăritate îşi pun mărţişorul sub o piatră mare şi încearcă să ghicească care le va fi ursitul.

Dacă în sudul ţării mărţişoarele sunt oferite de către bărbaţi femeilor, în nord femeile sunt cele care oferă mărţişoare bărbaţilor – ele fiind şi cele care realizează aceste mici obiecte de artă –, iar copiii persoanelor mai în vârstă. Bărbaţii care au primit mărţişoare trebuie ca pe 8 martie, la rândul lor, să ofere flori sau cadouri – depinde de ce buget dispun.

Pe vremuri, când venea primăvara, oamenii obişnuiau să lege de copaci funii albe şi roşii, cu scopul de a alunga duhurile rele. Această măsură de precauţie era luată pentru a preîntâmpina orice rău s-ar fi putut abate asupra florilor copacilor şi ar fi dăunat rodului.

Primul mărţişor – o monedă

Bunicul mărţişorului de astăzi era o monedă de aur legată cu o sfoară ce îmbina două culori: roşu şi alb. Copiii o purtau la gât drept amuletă aducătoare de noroc şi fericire. Tradiţia mărţişorului este o moştenire dacică – în multe săpături arheologice din România s-au găsit mărţişoare cu o vechime mai mare de opt mii de ani.

La început, culorile folosite pentru realizarea şnurului erau alb şi negru: negrul reprezenta lâna neagră dată de Baba Dochia nurorii sale şi simboliza întunericul iernii, iar albul, lumina primăverii; conform legendei, negrul s-a schimbat în roşu prin sacrificiul fetei – astfel, partea roşie din mărţişor reprezintă sângele şi sacrificiul.

Fetele purtau mărţişorul până când înfloreau copacii şi îl legau de trunchiul unui copac, iar cu moneda îşi cumpărau brânză, pentru a avea o faţă albă şi frumoasă tot anul. Mai târziu, mărgelele colorate au luat locul monedei. În anumite zone ale ţării, mărţişorul este purtat la încheietura mâinii, toată luna martie.

Mărţişorul semnifică schimbul de forţe vitale care dau naştere vieţii. Culorile alb şi roşu au rămas până în zilele noastre simbolul celor două sexe, regăsindu-se şi la bradul de nuntă şi cel de înmormântare.

Femeia cinstită încă din antichitate

Istoricii spun că Ziua Mamei îşi are originile în festivalul dedicat Rheei, mama tuturor zeilor şi soţia lui Cronos, ţinut în Grecia Antică. De asemenea, la Roma, Cybele, mama zeilor, era venerată încă din anii 250 î.H. Sărbătoarea era cunoscută sub denumirea de Hilaria şi dura trei zile, 15-18 martie.

Prin anii 1600, Anglia celebra o zi numită Sâmbăta Mamelor, în a patra sâmbătă a Postului Paştelui, pentru a le cinsti pe cele care dau naştere vieţii. Mulţi oameni săraci lucrau pe atunci ca servitori pentru cei bogaţi şi locuiau în casa stăpânului lor, dar în această zi, aveau permisiunea să-şi petreacă timpul alături de cei dragi.

În timp, oamenii au realizat că mamele merită să fie sărbătorite într-o zi specială. Astfel, prima proclamaţie a Zilei Mamei a fost citită de guvernatorul statului Virginia de Vest, în anul 1910. Preşedintele Woodrow Wilson a făcut în anul 1914 un anunţ oficial proclamând Ziua Mamei ca sărbătoare naţională în a doua duminică din luna mai. Deşi în zilele noastre, multe ţări din lume aniversează mamele, la momente diferite, există ţări ca Danemarca, Finlanda, Italia, Turcia, Australia şi Belgia care au urmat modelul american.

Astăzi, Ziua Mamei şi-a dobândit statutul meritat deoarece este sărbătorită de toată lumea: cei mici organizează la şcoală mici serbări cu poezii şi cântece, soţii nu uită să aducă flori soţiilor, iar fiii să-şi viziteze mamele.

Delia Ciohodaru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 1819

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Polina, copilul de suflet al Mariei Lătăreţu

Cred că locul în care te naşti îşi pune amprenta pe felul de a fi al fiecăruia dintre noi. Ar putea fi aerul, apa, altitudinea sau poate poziţia geografică. Oricum, sunt foarte multe situaţiile în care mai mulţi oameni valoroşi provin cam din aceeaşi zonă. De multe ori am regretat că nu m-am stabilit definitiv într-un asemenea loc poate, cine ştie, copiii mei…

Lăsând gluma la o parte, cred că Tismana este un asemenea loc. Pe lângă Brâncuşi, de aici a plecat ca să ne cucerească inimile şi să ne încânte urechile Polina Manoilă. Cea despre care Maria Lătăreţu a zis că este copilul ei de suflet.

Când îţi începi viaţa într-un loc unde tuturor le e dragă munca nici ţie nu-ţi va fi străină. Iar Polina Drinei nu uită sunetul muncii: „…zăngănitul coaselor, al sapelor, zgomotul plugului, ciripitul păsărilor, zumzetul câmpului… Mama se trezea dimineaţa, pe la ora trei, punea mâncarea la fiert şi, până se făcea mâncarea, se aşeza la război şi ţesea. Apoi, când mâncarea era gata, o punea în baniţă şi pleca la lucru.“

De fapt, ţesutul a fost şi prima îndeletnicire a Polinei. Rămânând fără tată prea devreme, mama sa i-a căutat o meserie mai accesibilă constituţiei firave pe care o avea. În timp ce ţesea la Arta Casnică Tismana, cânta. A urmat, firesc, formaţia artistică, apoi a participat la un festival, la Craiova, pe care l-a câştigat. Când ai talent, ce te poate opri?

Începutul fusese făcut. Iar dacă mai ai fraţi care să te ajute, atunci şansa nu zăboveşte. Iar ea a avut cinci, toţi mai mari, patru fraţi şi o soră despre care spune că aveau toţi voci frumoase, sora ei chiar o întrecea, dar ce să-i faci, şansa nu alege, ia pe acela care îi aţine calea. „M-am rugat de fratele meu mai mare, care lucra în Televiziune: nană, nană, ia-mă şi pe mine la Bucureşti! Uite, am luat premiul I la cântat şi dans.“

La 16 ani era deja angajată cu jumătate de normă ca solistă profesionistă la Ansamblul Doina al Armatei. Tot de atunci au început spectacolele şi imprimările la radio şi televiziune. „Am fost printre primii solişti care au cântat când s-a deschis Studioul Molière“.

A moştenit cântul de la mama sa, Alexandrina şi l-a dus în toată lumea. „Mama avea o voce extraordinară, cânta ca Domnica Trop, dar şi ea moştenise vocea de la mama ei, bunica mea, Polina, care era cea mai vestită bocitoare din satul Vâlcele. Îşi formase chiar un grup de trei femei şi cântau „Zorile“ pentru cei plecaţi în lumea drepţilor.“

A încântat pe toată lumea, inclusiv pe Ceauşescu, căruia i-a cântat cu ocazia recepţiilor pe care le dădea când avea oaspeţi însemnaţi. Aşa se face că a stat pe scenă în faţa multor puternici ai lumii: Tito, Nixon, Gorbaciov, De Gaulle, Indira Ghandi, Mao Tze Dung, Kim Ir Sen, Brejnev, Jivcov, Yasser Arafat, Lech Walensa, Gadaffi sau a celor trei astronauţi care au păşit prima oară pe lună. A umblat prin ţară şi prin lume de-a lungul şi de-a latul. Doar în Australia nu a ajuns. „Făceam turnee de câte o lună de zile… Am cântat pe basculante, pe tractoare, la cazărmi, în mine; toate sunt amintiri minunate."

În cei 45 de ani de carieră a înregistrat peste 250 de cântece, unele fiind în Fonoteca de Aur. Are 15 discuri, casete şi CD-uri care conţin mai multe genuri. Anul acesta a primit, ca o recunoaştere pentru întreaga activitate depusă la Ansamblul Doina al Armatei, medalia „Onoare Armatei".

Amintirile o năpădesc şi o înviorează pe tânăra de acum şi de atunci. „La noi în sat veneau lăutari, îmi aduc aminte de Bopiric, de Cătproiu… dacă ar mai trăi astăzi aş investi toţi banii în muzica lor… pe cântecele lor jucam la horă. […] Tot cu muzica mă întâlneam şi la furcă (cum se zice la noi la şezători)… tradiţiile şi muzica au făcut mereu parte din viaţa mea. Şi acum mi-e drag să croşetez, să ţes.

Am făcut nenumărate covoare pe care am împletit cu dragoste pomul vieţii şi păsări măiestre, dar şi o parte din costumele populare pe care le port astăzi… mai nou am descoperit goblenul. Trăiesc din amintiri şi asta mă face să mă simt mereu tânără. Nu-mi voi uita niciodată satul, oamenii şi obiceiurile lor."

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 975

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare2f13.html-articol=655.htm

Producătorii la mâna negustorilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Producătorii la mâna negustorilor

Marii cultivatori de legume se regăsesc în două zone ale judeţului Galaţi: zona Tecuci, unde se cultivă preponderent tomate, ardei, castraveţi, şi zona Galaţi, renumită pentru rădăcinoase şi ceapă. De asemenea, zona Vânători este cunoscută pentru cele aproximativ 1.500 ha cultivate cu cartof. Fiind situaţi în zone cu posibilităţi de irigare, legumicultorii nu s-au confruntat cu probleme deosebite, cu toate că producţia a fost mai mică din cauza secetei. Acest lucru se va reflecta cu siguranţă asupra buzunarului producătorului, dacă piaţa nu va regla prin preţ această situaţie.

S-a încheiat recoltarea cireşelor, o cantitate însemnată de la fostul IAS Matca fiind exportată în Rusia. În prezent, se recoltează vişinele, caisele şi piersicile.

Pe parcursul ultimilor ani, suprafeţele cultivate cu căpşun în judeţul Galaţi s-au redus foarte mult, fermierii invocând tehnologia destul de dificilă. Este vorba de cultura comercială ce necesită utilaje performante, irigare prin picurare, mulcire şi un material săditor valoros.

Intermediarii, aceeaşi mare problemă

O mare problemă cu care se confruntă producătorii din judeţ şi, cu siguranţă, nu numai de aici, este aceea că încă se practică comerţul prin intermediari. Chiar şi supermarketurile lucrează cu intermediari, care cumpără „la negru“ direct de la poarta producătorului. Astfel, preţul de la poarta producătorului la tarabă ajunge să fie cel puţin dublu…, cu singura diferenţă că samsarul, poate, a spălat morcovul înainte să-l dea mai departe.

Dezideratul ca fermierii să se asocieze, de preferinţă în cooperative agricole, rămâne o problemă de viitor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 500

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare2f52.html-articol=1101&editie...

Medicamentele veterinare româneşti, „cernute“ la intrarea în Uniunea Europeană > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMedicamentele veterinare româneşti, „cernute“ la intrarea în Uniunea Europeană

Concurenţa de pe piaţa produselor de uz sanitar-veterinar constituie un subiect de interes general deoarece, prin intermediul acestora, se realizează profilaxia bolilor la animale. Această temă, dar şi multe altele au fost dezbătute de câţiva reprezentanţi ai unor firme producătoare şi distribuitori de produse veterinare prezenţi la Expovet 2007. Manifestarea a avut loc cu ocazia celui de-al X-lea Congres de Medicină Veterinară, desfăşurat la Poiana Braşov.

Ce s-a schimbat după aderarea la UE în producţia de medicamente?

Conf. dr. Mihai Daneş, director Marketing Internaţional, Institutul Pasteur: Fermierii – conectaţi la cerinţele europene

„S-au schimbat multe lucruri după intrarea României în UE. În primul rând, producţia trebuie realizată în spaţii bine controlate. Cerinţele impuse producătorilor şi comercianţilor de medicamente sunt stricte, pentru că produsele medicamentoase trebuie să ne asigure siguranţa alimentelor.

O altă problemă este legalitatea producţiei de medicamente sanitar-veterinare. Siguranţa şi eficienţa sunt reguli esenţiale în producerea medicamentului uman sau veterinar. Avem obligaţia să aducem standardul de producţie la nivelul cerut de UE. Eficienţa unui medicament este condiţionată de o bună distribuţie; în caz contrar, produsele devin toxice sau chiar periculoase.

Trebuie să avem în vedere faptul că noi, producătorii români, oferim servicii şi asistenţă tehnică cu profesionalism şi competenţă. Fermierul român trebuie să fie conectat la realitatea europeană. Pentru că, dacă vrem să avem un produs care să fie acceptat pe piaţa europeană, fermierul trebuie să dezvolte servicii, care să permită creşterea animalului în condiţii de siguranţă.“

Ing. Constantin Chiurciu, director general Romvac SA: Marea problemă, dotarea

„Medicamentele româneşti au fost «cernute» foarte bine, înainte de intrarea în Uniunea Europeană. Astfel, materiile prime, care nu se regăseau pe cele trei anexe ale Comunităţii Europene, au fost scoase din producţie. Problema mare pe care o întâmpină producătorii este consistenţa dosarului, prin care se înscriu aceste produse. Înregistrăm dosare întregi de produse şi, deocamdată, metodele încă nu sunt bine definite, pentru că în Comunitatea Europeană se discută despre nişte limite de reziduuri pe care nu le putem analiza pentru căt nu deţinem laboratoarele necesare şi nu avem cum să definim metoda de analiză. Nu putem să discutăm despre rezultate comune, atâta timp cât aceste metode nu au fost bine definite.“

Med. vet. Adrian Victor Sufaru, director general Biovet Impex SRL: De la fermă la masa consumatorului

„Principiul alimentului sigur sau cât mai sigur cu care noi ne confruntăm în prezent este cunoscut în Uniunea Europeană sub forma termenului de „from stable to table“ (de la fermă la masa consumatorului). Termenul înseamnă o listă, minuţios făcută, în care găsim condiţiile şi toate regulile care ar trebui să însoţească producţia unui aliment şi, bineînţeles, dirijează şi intervenţiile sanitar-veterinare pentru ca alimentul să nu fie nociv şi să-şi îndeplinească rolul său nutriţional.

Legea prevede responsabilităţi specifice pentru fiecare verigă din acest lanţ: producător, distribuitor, utilizator. Distanţa de la o lege frumoasă, care poate funcţionează în Germania sau Elveţia, până la situaţia ţăranului român sau a medicului veterinar de ţară este imensă, ca de la Pământ la Lună. Eu cred că a lipsit o strategie, o politică de formare a acestei categorii de fermieri, care în toate ţările civilizate constituie cordonul de mijloc, bogat al crescătorilor de animale, care fac acest lucru în condiţii economice bune.“

Dr. Liviu Pantă, director Alltech România: Suntem ceea ce mâncăm

„Problema reziduurilor sau a substanţelor nedorite, prezente fie în hrana noastră, fie în cea a animalelor este o problemă de o importanţă majoră. Nu trebuie să uităm că suntem ceea ce mâncăm. La un congres am văzut o lucrare a Facultăţii de Medicină Veterinară, în care se studia ficatul porcului abatorizat.

Din studiul respectiv reieşea că, într-un procent de peste 50%, organul animalului era afectat la nivel de ţesut, adică era vorba despre un ficat suferind, cu o încărcătură de toxine, acumulată de-a lungul timpului. Acelaşi lucru ni se poate întâmpla şi nouă, oamenilor.“

Dana DUMITRIU, Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 814

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Civilizaţia pastorală carpatică în context european şi actualitatea ei

Pe teritoriile locuite de daco-geţi şi apoi de români, de-a lungul mileniilor s-a constituit şi dezvoltat o puternică civilizaţie pastorală care a dăinuit până în zilele noastre. Alături de cultura plantelor, păstoritul a fost unul dintre cele mai dinamice sectoare ale agriculturii în spaţiul carpato-danubiano-pontic.

Studii mai recente asupra productivităţii învelişului vegetal din Carpaţii Meridionali au dovedit că pădurile şi pajiştile ating un maxim de biomasă la 1.200 m altitudine, nivel la care a fost situată şi Sarmizegetusa Regia. Capitalele ţărilor antice şi chiar cele contemporane erau aşezate în locuri unde populaţia avea acces din abundenţă la resurse de trai şi posibilităţi mai bune de apărare. Se pune firesc întrebarea dacă cea mai înaltă capitală a unui stat antic din Europa a fost amplasată şi din alte raţiuni cum ar fi bioproductivitatea la acest nivel altitudinal, cunoscut fiind că strămoşii noştri daci aveau ca ocupaţii principale creşterea animalelor şi prelucrarea lemnului.

Păstoritul, în special oieritul, s-a dezvoltat la început în zona montană şi mai apoi spre câmpie, când au fost extinse păşunile şi fâneţele după defrişarea pădurilor. Prin păstorit s-au acumulat valori materiale considerabile, care au dus apoi la organizarea statală, construirea unor cetăţi de apărare şi concentrări urbane, s-au păstrat limba, portul şi obiceiurile din străbuni, în ciuda tuturor invaziilor care au măturat timp de peste un mileniu teritoriul din Carpaţi, Balcani, Bazinul Dunării şi Mării Negre, românii fiind un miracol de supravieţuire în cea mai zbuciumată parte a Europei.

Creşterea oilor şi a altor ierbivore (bovine, cabaline etc.) a permis valorificarea superioară a ierbii, prin conversia ei în produse lactate, carne, lână, piei, fertilizanţi organici pentru culturile în arabil şi alte bunuri, necesare atât nevoilor proprii cât şi pentru comerţ sau tribut către nesăţioasele imperii din jur, ca monedă de schimb pentru menţinerea fragilei independenţe a Ţărilor Române.

Civilizaţia pastorală românească s-a extins pe întreg lanţul Carpatic şi Balcanic şi numeroase denumiri ca valah = păstor, baci, salaş, colibă, găleată, brânză, jintiţă, fuiară = fluier etc. se întâlnesc pretutindeni şi azi în Polonia, Slovacia, Ucraina, Bulgaria, Serbia, Macedonia, Grecia etc., la fel ca rasele de oi ţigae, ţurcană, cântecele şi baladele pastorale, dintre care se remarcă nemuritoarea „Mioriţă“, cu variantele ei în toate regiunile locuite de români.

Se cuvine să facem mai mult pentru păstrarea acestor valori pastorale inestimabile care îmbogăţesc cultura mondială şi ne legitimează în faţa Uniunii Europene ca membri cu drepturi depline.

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare2fe1.html-articol=860.htm

Prepararea şi păstrarea casnică a mustului

Mustul constituie o băutură naturală hrănitoare şi reconfortantă, recomandată de către medicină contra diferitelor afecţiuni şi adesea ca energizant. Prepararea şi păstrarea sa în gospodării se poate realiza relativ uşor, dar pretinde luarea unor măsuri stricte.

Alegerea soiurilor

Strugurii destinaţi producerii mustului trebuie să fie ajunşi la maturitatea de consum, să aibă gustul dulce-acrişor, să fie proaspăt culeşi, să nu prezinte urme ale unor atacuri de boli, de dăunători sau de lovituri mecanice şi să nu fie intraţi în fermentaţie. În funcţie de preferinţele consumatorilor, musturile pot fi obţinute din strugurii diferitelor soiuri admise la înmulţire, printre care: din soiuri nobile sau rezistente pentru vinuri albe, din soiuri nobile sau rezistente pentru vinuri roşii.

Pregătirea strugurilor în vederea zdrobirii şi presării

Operându-se, în general, cu cantităţi reduse de struguri, mustul fiind destinat adesea doar consumului familial, această lucrare trebuie să fie executată cu deosebită acurateţe. În funcţie de cantitatea existentă, strugurii se aşază fie într-un coş curat de nuiele şi se spală cu un jet de apă, fie sub un robinet, ţinuţi cu mâna de codiţe, ori într-o strecurătoare.

Prin spălare, în afara înlăturării impurităţilor şi a substanţelor rămase de la tratamente, se elimină în mare parte şi microorganismele (levurile) care produc fermentarea (transformarea zahărului în alcool). După zvântare, se desprind boabele de pe rahis (ciorchine), reţinându-se doar cele maturate (colorate intens şi uniform), cele fără urme ale unor atacuri de boli sau de dăunători, loviri mecanice etc.

Zdrobitul şi presarea boabelor, limpezirea mustului

Zdrobitul se poate face fie cu ajutorul micilor zdrobitoare, procurate din magazinele de specialitate, fie cu mâna, în cazul unor cantităţi mai reduse. Presarea mustuielii se poate realiza atât prin folosirea unor prese de mici dimensiuni (procurate tot din comerţ) sau prin introducerea acesteia într-un tifon şi apăsarea cu mâna ori cu un mai din lemn până se scurge întreaga cantitate de must. Astfel obţinut, mustul trebuie ţinut la o temperatură scăzută, preferabil în frigider, acesta limpezindu-se în 24-48 de ore.

Pregătirea recipienţilor, fierberea şi conservarea mustului

Sticlele se spală şi se introduc (culcate) în cuptorul aragazului, unde se ţin circa 20 de minute la foc potrivit. După oprirea focului, sticlele se ţin în cuptorul aragazului până la folosirea neîntârziată a lor. Pâlnia ce se va utiliza, precum şi dopurile (din material plastic sau cu filet) se sterilizează fie cu ajutorul apei fierte, fie prin introducerea lor în alcool alimentar de cel puţin 70°.

Mustul limpezit se toarnă într-o oală smălţuită, de capacitate corespunzătoare şi se fierbe 15-20 de minute la foc moderat. Este de preferat ca fierberea să se facă pe principiul băii marine, respectiv oala cu must să fie aşezată într-o alta de capacitate puţin mai mare şi care are la fund 2-3 scândurele şi se umple corespunzător cu apă, după care se pun la foc. Pe toată durata fierberii se înlătură spuma cu o lingură din lemn, nouă şi sterilizată.

Se scot apoi sticlele fierbinţi din cuptorul aragazului şi se aşază pe o tavă nesmălţuită. În lipsa acesteia, fiecare sticlă se va aşeza pe lama unui cuţit. Mustul luat direct de pe foc se toarnă prin pâlnie, umplându-se până la jumătatea gâtului sticlelor. Se va evita prelingerea mustului atât pe interiorul, cât şi pe exteriorul sticlelor.

Pentru mai multă siguranţă, se poate pune, facultativ, pe suprafaţa mustului (din gâtul fiecărei sticle) fie câte un degetar de alcool alimentar (de 70° minim), fie câte un vârf de cuţit de conservant alimentar sau câte o aspirină sfărâmată până la praf, după care sticlele se închid ermetic. Sticlele cu must se aşază apoi într-o cutie din carton sau plastic în care se găsesc perne sau pături de jur-împrejurul lor şi se ţin până la răcirea completă a acestora (36-48 de ore).

Păstrarea sticlelor cu must se poate face într-o pivniţă, iar în lipsa acesteia într-un spaţiu cât mai răcoros, eventual în cămară, învelite în hârtii colorate în negru sau albastru, de preferat, ori de ziar. Este bine ca, înainte de depunerea sticlelor cu must la păstrare, să fie ţinute 5-7 zile în frigider.

Dr. Virgil GRECU, drd. Anca DRĂGUNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 30456

□

º Comentarii

□

□

º 1. Serban Rafila -- (19-November-2009) Va multumesc ca mi-ti dat ocazia sa intervin pe aceasta cale! Am avut o cantitate de struguri Riesling, l-am zdrobit si l-am turnat in bidoane de plastic,(10 kg), dar din cauza timpului rece (?) nu fermenteaza si nici nu se limpezeste. Am adaugat si cca 1 lingurita/ bidon de bioxid de sulf lichid, are capac cu furtun intr-un vas cu apa, dar tot nu fermenteaza. Respectuos va rog sa-mi spuneti, daca se mai poate face ceva. Va multumesc

Cu stima,
R.Serban

º 2. tiberius -- (16-October-2011) Multumesc pentru reteta , acum o pun in aplicare si sper sa reusesc !

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Elena Dincă, o interpretă în plină maturitate artistică

Cu vocea ei caldă şi timbrată, munteanca Elena Dincă cântă fiorul dragostei, „necazurile“ pricinuite de aceasta şi stările sufleteşti ale omului de la ţară. În cântecele sale ne regăsim fiecare trăirile intense din anii tinereţii. Repertoriul plăcut şi calităţile vocale i-au „făcut loc“ în inimile iubitorilor de folclor.

A îmbogăţit zestrea folclorului cu melodii culese de la bătrânii satului din zona natală sau compuse cu drag de ea însăşi, cu mult suflet şi sensibilitate. De copil, a îndrăgit cântecul popular, iar la şase ani şi-a exprimat această dragoste cântând frumoasa doină „Dragănă nană“. Până la începutul afirmării pe scenele ţării nu au mai trecut decât 10 ani, timp în care a cântat la toate serbările şcolare. Chiar dacă părinţii s-au opus unei cariere artistice, la 16 ani începe marea consacrare prin premiul I obţinut la Concursul Cultural Artistic de la Galaţi (1972).

Premiile şi distincţiile obţinute la toate concursurile din anii următori au atestat talentul şi valoarea artistică a ialomiţencei Elena Dincă, mândria consătenilor săi din Grindaşi, pe Valea Măcrişului. Rezultatele deosebite în cariera artistică au fost răsplătite şi cu Medalia Cântarea României (a fost laureata concursului la multe ediţii) şi Medalia Concursului „Corabia de Aur“.

Pune mult suflet în ceea ce face şi tinde permanent spre perfecţiune. Fiind severă cu ea însăşi, şi-a susţinut vocaţia cu multă muncă şi seriozitate artistică. A absolvit Şcoala Populară de Artă din Bucureşti – canto-popular şi a „ucenicit“ în numeroase Ansambluri Folclorice: Doina Ilfovului, Periniţia şi Doina Vlăsiei. Succesul avut în turneele Festivalurilor Internaţionale de la Efes (Turcia), Castilione de Lago (Italia) şi Strasbourg (Franţa) i-au întărit interpretei convingerea că şi-a ales bine drumul în viaţă.

Acum este solista Ansamblului Vlăsceanca din Videle şi a Grupului Vocal Doruleţul, unde colegii sunt ca o adevărată familie, iar primarul Militaru Lucian îi spijină mult pe artişti. Cei care o cunosc au ce învăţa de la un om ce are încredere în protecţia lui Dumnezeu, în valoarea iubirii şi a sufletului curat. Cu siguranţă, toate acestea au legătură cu satul natal, cu frumuseţea anotimpurilor şi a sărbătorilor pline de cântec, joc şi voie bună, trăite la ţară. Aşa a învăţat de la părinţi, oameni admirabili pe care i-a preţuit şi cărora le-a fost mereu aproape.

Anul 2003 a adus pe piaţa muzicală primul său album „Mult mă întreabă inima“. Aşteptat multă vreme de iubitorii de folclor şi redând insuficient repertoriul Elenei Dincă, sperăm să fie curând urmat de un alt album. Plecată de acasă dintre patru fete – cum mărturiseşte în melodia sa de suflet „Mamă, patru fete ai“ – nu a rămas aşa cum se simţea atunci „străină pe lume“. Astăzi ea este îndrăgită de toţi cei care au auzit-o măcar o dată cântând, iar aceştia sunt mulţi!

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 612

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare3007.html-articol=111.htm

Apariţie editorială - În sprijinul mecanizatorilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulApariţie editorială
În sprijinul mecanizatorilor
SC ALT PRESS TOUR SRL a editat de curând o valoroasă lucrare în sprijinul tuturor acelora care posedă tractoare şi utilaje agricole, pentru cunoaşterea şi exploatarea raţională a acestora.
Elaborată de dr. ing. Vasile Popescu şi ing. Ion Banu, care au o bogată experienţă în cunoaşterea şi folosirea utilajelor agricole în producţie, lucrarea este bine sistematizată şi scrisă la nivelul de înţelegere al tuturor agricultorilor, indiferent de gradul de pregătire profesională. Cuprinde 160 de pagini şi are format de buzunar.
Partea I se referă la cunoaşterea tractorului U 650 cu părţile lui componente, fiind bogat ilustrată.
Partea a II-a conţine măsurile practice de exploatare a tractorului, carburanţii folosiţi şi căile de economisire a lor.
Partea a III-a tratează cunoaşterea şi exploatarea principalelor maşini şi utilaje agricole, pregătirea pentru lucru şi reglajele necesare pentru fiecare lucrare.
Lucrarea se difuzează prin ANCA şi organele agricole judeţene.
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 588
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ce mai faceţi, domnule...prof. dr. ing. Darie PARASCAN?

De curând, la Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ s-a sărbătorit împlinirea vârstei de 80 de ani a prof. dr. ing. Darie Parascan.

Personalităţi ale ştiinţei agricole şi silvice româneşti au evocat activitatea profesorului Parascan, numindu-l „gorunul din pădurile bucovinene“, un om care a contribuit substanţial la fundamentarea concepţiei moderne despre pădure, ca ecosistem.

S-a născut în ziua de 23 septembrie 1927 în comuna Cacica, judeţul Suceava.

În 1948, după absolvirea liceului în oraşul Câmpulung Moldovenesc, se înscrie la Institutul de Silvicultură din acelaşi oraş, iar în 1952 a absolvit, ca şef de promoţie, Facultatea de Silvicultură.

Pasionat de ştiinţele biologice, mai târziu, a urmat şi cursurile Facultăţii de Biologie din cadrul Universităţii din Bucureşti, pe care a absolvit-o în anul 1971.

Între cele două licenţe, la vârsta de 37 ani, obţine şi titlul ştiinţific de doctor.

În drumul lung al activităţii sale ca dascăl de elită în învăţământul silvic superior, a urcat toate treptele, începând cu cea de asistent, în 1952, la şef de lucrări, conferenţiar şi profesor universitar. A slujit ca profesor 23 de ani (1971-1994), fiind titularul disciplinelor de botanică şi fiziologia plantelor în cadrul Facultăţii de Silvicultură şi Exploataţii Forestiere din Braşov.

T.M.: Şi acum, la 80 de ani, vă menţineţi la fel de proaspăt ca în anii începuturilor, fiind însetat de informaţie...

D.M.: Citesc mult şi, beneficiind de o memorie bună, am acumulat un volum impresionant de date, pe care mă preocup să le pun la dispoziţia tuturor celor interesaţi.

T.M.: Care ar fi, totuşi, cele mai importante opere ale dumneavoastră?

D.P.: Am elaborat, în calitate de autor, coautor sau colaborator, un număr de 140 lucrări ştiinţifice, dintre care 126 au fost deja publicate. Dintre acestea, 16 sunt lucrări de sinteză, iar 110 sunt lucrări de cercetare ştiinţifică. Din anul 1991 sunt membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“.

T.M.: V-aţi pensionat în 1994, dar aţi rămas activ. Ce preocupări aveţi în momentul de faţă ?

D.P.: Sunt profesor consultant la facultate şi îndrum opt doctoranzi. Activez în continuare şi sunt stimulat de atmosfera de autentică muncă de creaţie ştiinţifică, statornicită cu mulţi ani în urmă la această disciplină.

Îi dorim în continuare prof. Darie Parascan sănătate şi putere de muncă.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 1431

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Transpiraţia

E cald. Vara e din ce în ce mai cald. Iar toamna şi primăvara - ca-n verile de altădată. Suferă pământul, suferă plantele şi animalele, suferă şi oamenii. De cald şi de secetă. Toţi într-o cvasineputinţă de adaptare. A fi „lac de apă" în această perioadă în care apa chiar este un lux pare un nonsens. E locul în care fiziologia şi patologia se întrepătrund, trasând graniţe labile pe care vom încerca acum să le definim.

Transpiraţia sau sudoarea este un lichid limpede, incolor sau alb-gălbui, cu gust sărat, reacţie acidă si miros caracteristic, greu, neplăcut. Ea se elimină în mod fiziologic, fiind rezultatul arderilor metabolice. În condiţii normale, cantitatea rezultată în 24 de ore este de ordinul a 800-900 ml.

O serie de factori o pot însă influenţa: caracteristicile individuale, starea emoţională, de igienă sau de sănătate, alimentaţia, tipul de activitate şi, înainte de toate şi poate cât toate la un loc, temperatura din mediul ambiant. În aceste condiţii, eliminarea unei cantităţi duble sau chiar triple de apă este un lucru obişnuit şi se numeşte hiperhidroză.

De regulă, ea este generală şi poate fi plastic definită prin metafora din preambul şi se întâlneşte în patru cazuri distincte: a) anumite stări patologice (afecţiuni acute de tipul reumatismului, gripei, pneumoniei etc. sau cronice: diabet, gută, tuberculoză, boli nervoase, obezitate, alcoolism, menopauză); b) consumarea de băuturi prea calde sau prea reci, precum şi de grăsimi şi de mâncăruri prea piperate; c) purtarea unor obiecte de îmbrăcăminte din materiale sintetice; d) în condiţii de temperaturi prea ridicate (cum sunt şi în această vară - de altfel, şi pretextul articolului).

Nu de puţine ori însă, mai ales la persoanele nervoase, limfatice, anemice, ea poate fi localizată doar în anumite regiuni ale corpului, precum: faţa (îndeosebi la cele cu pielea grasă), palmele şi degetele (la persoanele emotive, dar şi la cosmeticiene sau chimişti, ca boală profesională însă), tălpile (aşa-numitul „picior de atlet", la care hipersecreţia este însoţită de înroşire şi exfoliere, asprirea tălpii şi a călcâiului şi apariţia de băşicuţe şi perforaţii dureroase) sau subţiorile (la femei mai mult decât la bărbaţi, iar la persoanele blonde cel mai mult).

Unele măsuri preventive (tunsul părului cât mai scurt sau epilarea axilelor, purtarea de haine albe sau deschise la culoare şi evitarea celor impermeabile sau prea strânse pe corp) îşi dovedesc eficacitatea, perturbând mecanismele de declanşare a sudoraţiei şi diminuând cantitatea de apă eliminată.

Spălarea repetată cu apă şi săpun, urmată de folosirea unor preparate antiperspirante sunt de neînlocuit, chiar dacă, uneori, prea puţin eficiente (ca în cazul transpiraţiei fetide şi persistente a picioarelor, numită bromhidroză, la producerea căreia concură şi un microb numit Bacterium foetidum, capabil să determine fermentarea sudorii prin eliminarea unui miros neplăcut, ca urmare a descompunerii amoniacale a substanţelor organice pe care le conţine sau a cromhidrozei, în care sudoarea capătă culori ciudate – roşie, brună, albăstruie – cu efecte mai ales de ordin estetic, dar cu repercusiuni pe plan psihic).

Transpiraţia excesivă, indiferent de localizare sau cauză, are drept ecou sensibilizarea la degerături, precum şi instalarea şi dezvoltarea infecţiilor microbiene, de cele mai multe ori trenante şi însoţite de diverse neajunsuri (pete de culoare, miros urât, mâncărime, durere etc.). Ea trebuie privită cu seriozitate şi nicio măsură care şi-a dovedit, cât de cât, eficienţa de-a lungul timpului nu trebuie neglijată.

Fitoterapia este, fără îndoială, una dintre acestea, poate chiar cea mai eficientă dintre măsurile complementare de „tratament“. Motivul este simplu: prin transpiraţie se pierde nu numai apă, ci şi o bună parte din vitamine şi minerale. Plantele medicinale constituie o rezervă inepuizabilă de substanţe bioactive perfect disponibile, capabile să înlocuiască spolierle accidentale.

Biopreparatele din plante urmăresc inhibarea excesului de transpiraţie (efect antisudorific, antiperspirant sau soporific), înlăturarea pericolului iritării pielii (efect antiseptic şi antiinflamator) şi atenuarea sau mascarea mirosului neplăcut al acesteia (efect deodorant). Primul mecanism este mai evident în cazul administrării orale, iar celelalte, în urma aplicaţiilor externe. Oferta naturii este generoasă, astfel încât voi face doar o selecţie a celor mai des utilizate remedii.

Dr. ing. Radu STOIANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 773

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Breviar juridic

OUG nr. 75, din 28 iunie 2007, privind exceptarea de la plata taxelor şi a altor sume prevăzute de art. 92 alin. (4) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, de art. 55, 56 şi 58 din Legea nr. 26/1996 - Codul silvic şi de art. 24 alin. (2) din OUG nr. 96/1998, vizând reglementarea regimului silvic şi administrarea fondului forestier naţional, precum şi adoptarea unor măsuri pentru întocmirea, avizarea şi aprobarea documentaţiilor necesare pentru scoaterea terenurilor destinate construcţiei de drumuri de interes naţional din circuitul agricol şi, respectiv, din fondul naţional silvic.
(MO al României, Partea I, nr. 443, din 29 iunie 2007)

Ordinul nr. 539, din 27 iunie 2007, privind modificarea art. 24 din secţiunea 2 şi a art. 32 din secţiunea 4 ale Cap. II „Îmbunătăţirea calităţii produselor de origine animală“ din Anexa L la Ordinul MAPDR nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice vizând modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.
(MO al României, Partea I, nr. 443, din 29 iunie 2007)

Ordinul nr. 514, din 19 iunie 2007, privind practicarea pescuitului recreativ/sportiv în bazinele piscicole naturale.
(MO al României, Partea I, nr. 451, din 4 iulie 2007)

Ordinul nr. 543, din 22 iunie 2007, privind completarea Anexei la Ordinul MAPDR nr. 848/2004 pentru aprobarea Listei cu clasificatorii autorizaţi.
(MO al României, Partea I, nr. 453, din 4 iulie 2007)

Legea nr. 217, din 2 iulie 2007, pentru stabilirea criteriilor de bază ale taxelor şi tarifelor aferente elaborării analizei şi verificării documentaţiilor cadastrale pentru înscrierea în Cartea funciară a terenurilor agricole.
(MO al României, Partea I, nr. 454, din 5 iulie 2007)
- Prezentarea în rubrica alăturată -

Ordinul nr. 144, din 21 iunie 2007, privind modificarea Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 301/2006, în vederea aprobării Normei sanitare veterinare şi pentru siguranţa alimentelor vizând procedurile de înregistrare a activităţilor de vânzare directă a produselor primare, a activităţilor de vânzare cu amănuntul şi a activităţilor de fabricare a alimentelor.
(MO al României, Partea I, nr. 460, din 9 iulie 2007)

Hotărârea Guvernului, nr. 563, din 6 iunie 2007, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr. 136/2000 privind măsurile de protecţie împotriva introducerii şi răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale în România.
(MO al României, Partea I, nr. 468, din 12 iulie 2007)

Legea nr. 229, din 4 iulie 2007, pentru aprobarea OUG nr. 124/2006 privind stocurile excedentare de zahăr, produse zaharoase şi alte produse agroalimentare.

(MO al României, Partea I, nr. 471, din 12 iulie 2007)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007 Vizualizari: 593

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare3151.html-articol=155.htm

Horoscop indian

Birjarul

Perioada: 11-20 aprilie. Semn: masculin, de foc. Pietrele preţioase: ametistul. Metal: fierul. Culori: roşu-închis. Verbul: „a fi/a face“. Numere native: 1, 2, 9. Caracterizare numerologică: 4. Corespondenţi zodiacali: zodiac european: berbec – nativii născuţi în al treilea decan: 11 aprilie-20 aprilie; zodiac arboricol: arţarul. Compatibilitate: zodiac indian: urs, fecioară, rândunică; zodiac european: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) – fecioară; compatibilităţi de rang II (mediocre) – berbec, leu; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) –arţar; compatibilităţi de rang II (mediocre) – curmal, pin, tei, măslin. Planete favorabile: Soarele, Marte.

Agresiv, mândru, loial ideilor cărora li s-a subordonat voluntar, nestăvilit, adesea prost-crescut şi grobian, este/poate deveni liderul de excepţie, înrobit de muncă, în folosul unor cauze cărora li se dedică cu trup, dar mai ales cu suflet şi intelect. Ingenios, poate găsi soluţii neaşteptate pentru rezolvarea proiectelor în care este implicat.

Recurge adesea la ironie/maliţiozitate în relaţiile cu ceilalţi, dar nu este capabil să sesizeze graniţa dintre ironie şi jignire, devenind agresiv în plan verbal (excesiv adesea), atrăgându-şi adesea renumele de prost-crescut. Nu le place să fie conduşi, preferă să fie în frunte, fiind ideali în strunirea grupurilor rebele; cei mai „nărăvaşi“ ajung până la urmă să le ciugulească din palmă. Excelenţi lideri de echipe heterogene profesional, pentru că are ştiinţa de a-i pune pe toţi la acelaşi jug, asociind biciului bucăţica de zahăr.

Curajoşi, nativii zodiei îşi fac un titlu de glorie din abordarea celor mai dificile şi periculoase proiecte, pe care nu totdeauna le duc la bun sfârşit deoarece consideră că perseverenţa este dimensiunea celor mediocri. Inconsecvenţa poate fi considerată definitorie.

Ascensiunea socială, pe care nu o vânează în mod deosebit, le vine ca o mânuşă, atunci când le este oferită, pentru că adoră să fie vizibili. Are tendinţa de a se autodistruge, mai ales atunci când a ajuns în vârful piramidei. Devastator în crizele de orgoliu sau de mânie, are avantajul de a se potoli repede, mai ales dacă preopinentul îi contrapune dimensiunea ironică sau ilariantă a conflictului, pentru că are simţul umorului. Căderile, deşi le consideră eşecuri, nu-l marchează foarte mult deoarece consideră că are suficientă energie de a o lua de la capăt, altundeva, cu alţii, mai ales dacă frâiele rămân tot în mâna lui.

Fără a fi obedient, este loial şi generos cu anturajul social şi profesional, dar mai ales cu cei apropiaţi (familie, prieteni).

În plan sentimental este tipul persoanei care nu iartă nimic, mai ales dacă sesizează o urmă de opoziţie din partea obiectului pasiunii sale. Simpla idee că cineva de sex opus i s-ar putea opune îi mobilizează toate resursele şi acesta va rezista greu atacurilor violente şi directe sau învăluirilor înşelătoare.

Singura soluţie să-l scapi este să-i sugerezi că cedezi, caz în care inconsecvenţa caracteristică îl face să renunţe. Orice s-ar spune despre el, un singur lucru nu i se poate nega, loialitatea faţă de partenerul de cuplu, care este profundă şi de lungă durată.

În mitologia mai multor popoare, birjarul este simbol solar (fiul Soarelui, cel care conduce caii Soarelui). În mitologia greacă, legenda lui Phaeton, fiul lui Apollo-zeul solar, este definitorie şi arhetipală pentru a inventaria caracteristicile nativilor.

Furând/primind, după unii autori, de la tatăl lui dreptul de a conduce carul Soarelui, ca recunoaştere a paternităţii, nu ia seama la poveţele acestuia de a conduce caii cu moderaţie şi incendiază Universul, ceea ce-l face pe Zeus să-l trăsnească, spulberându-l în mii de bucăţele care au căzut în apa râului Eridan/Eridarus. După unele legende, Cygnus/Lebăda, sora lui, l-ar fi strâns, iar zeii înduioşaţi au pus-o pe firmament sub forma unei constelaţii formate din câteva stele mari şi o puzderie de stele mici (miile de bucăţi ale lui Phaeton – în realitate câteva galaxii).

Birjarului/Căruţaşului/Cărăuşului (în greaca veche pentru toate cele trei sensuri există un singur cuvânt) i se atribuie inventarea carului de luptă, motiv pentru care grecii l-au onorat pe panoul celest în constelaţia ce-i poartă numele – Auriga.

Raf Bandhi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 837

□

˚Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Mahalaua săracilor

Mahalaua săracilor sau a golanilor, cum îi spun unii, se întinde pe coasta unui deal şi este vecină cu groapa de gunoi, fiind despărţită de centrul satului, de o râpă adâncă şi îngustă. Casele sunt formate dintr-o odaie şi se adăpostesc în ea locatarii împreună cu alte vietăţi şi orătănii, laolaltă.

Prin crăpăturile pereţilor se strecoară soarele de le luminează sărăcia, iar prin spărturile acoperişului se furişează ploaia care le binecuvântează mizeria. Evenimentul zilei este efectuarea rondului de către un jandarm ce traversează mahalaua de la un capăt la altul, cu mers domol şi cu privirea rotită pe sub cozorocul caschetei. Scandalurile, certurile şi încăierările nu-l interesează şi nu mai sunt un punct de atracţie nici pentru cei din mahala. Acestea au devenit un obicei al locului; fac parte din viaţa lor, iar o zi liniştită e socotită aici o zi pierdută. Spectacolul interesant şi atractiv are loc duminică de duminică pe un maidan central, potrivit parcă anume pentru aşa ceva.

Pentru a lua parte la acesta, ei se pregătesc toată săptămâna. Îşi cârpesc şi îşi curăţă îmbrăcămintea, bărbaţii îşi tund pletele şi îşi ajustează mustaţa, iar femeile îşi buclează părul, se machiază şi folosesc creme şi parfumuri cumpărate de la oraş.

Munca cea mai grea şi obositoare este repetiţia zilnică a unor gesturi şi figuri de bună-cuviinţă, pentru a şti să zâmbească frumos, să privească rugător şi să facă plecăciuni. Într-un cuvânt, să fie manieraţi. Şi se supun acestor canoane doar cu speranţa că vor fi remarcaţi, că vor fi plăcuţi cuiva care să-i ia ca slugă.

Că aici, pe maidan, vine lume bună, aleasă, de prin împrejurimi sau mai de departe ca să angajeze persoane pentru muncile ce le au de făcut. Iar ea, golănimea, trebuie să arate frumos, să impresioneze plăcut şi să inspire calităţi de slugă desăvârşită.

Între adunătura ce-şi oferă priceperea şi forţa braţelor şi căutătorii de slugi are loc spectacolul propriuzis. Ei sunt eroii – ei sunt actorii. Şi spectacolul are momente plăcute, comice dar şi dramatice pe toată durata lui.

Când ultima limuzină părăseşte maidanul, e semn că spectacolul s-a sfârşit.

Golănimea rămasă se adună pâlcuri şi se îndreaptă posomorâtă spre căsuţele lor dintr-o odaie plină şi aia de-o sărăcie lucie. Golănimea nenorocoasă începe o nouă săptămână de muncă şi de pregătiri cu mai mult zel şi cu nădejdea că norocul ei este ceva mai încolo.

Gânduri despre sărăcie

- Sărăcia deschide larg porţile robiei.
- Sărăcia urcată pe tron face din om, neom.
- Sărăcia este mama răutăţilor şi sămânţa încăierărilor.
- Mutată din colţ în colţ, sărăcia ajunge stăpână.
- Bogăţia vine şi pleacă, sărăcia rămâne.

- Lângă vecinul bogat, săracul e şi mai sărac.
- Bogatul se teme de sărăcie ca de moarte, iar săracul trăieşte cu ea, ca un frate.
- Sărăcia prinde rădăcină când lenea ajunge stăpână.

Costică BURUIANĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 619

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Preţul legumelor, din grădină până la tarabă

Printre zecile de ştiri difuzate recent, cea care anunţă scumpirea legumelor cu un procent situat între 30 şi 35% a captat atenţia. Informaţia, sau mai bine spus supoziţia mediatică, a fost primită cu bucurie de intermediari, cu răceală de orăşeni şi cu indiferenţă de ţărani, cărora „samsarii“ le cumpără oricum marfa la preţuri derizorii. „Anul trecut ne dădeau 2.500 lei pe kilogramul de roşii“, se tânguie legumicultorii.

Truda e neplătită

Pornesc pe drumuri de câmpie, tăind Bărăganul. Opresc la Tichileşti, în unul dintre marile bazine legumicole ale Brăilei.

Tudorel Aramă, un localnic cu pielea de culoarea ciocolatei, are două hectare şi jumătate de teren pe care a cultivat ardei, vinete şi roşii. A intrat în rândul legumicultorilor de nevoie, după ce a rămas fără slujba de electrician la fabrica de zahăr. Din zori şi până seară n-are tihnă. „Mă trezesc în fiecare zi la patru şi mă frământ“, spune bărbatul de 49 de ani. I-a dat solei sale tot ce i-a trebuit. Însămânţatul şi tratamentele aferente i-a cam secat agoniseala, dar trage nădejde că Dumnezeu îi va răsplăti munca.

El a cheltuit până acum 100 de milioane, dar costul produselor va creşte foarte mult până la recoltare. „În 2005 am avut preţuri bune şi am obţinut profit, dar anul trecut de-abia ne-am acoperit cheltuielile. Am dat roşia cu 4.000-5.000.

Unii intermediari mi-au oferit chiar 2.500, dar am preferat să las pe câmp o tonă şi jumătate decât să le dau. La preţul ală nu-mi plăteam nici oamenii care m-ar fi ajutat să recoltez. Sper ca anul acesta să fie mai bine“, a încheiat bărbatul.

Visând la un profit pipernicit

Ceva mai optimistă s-a arătat Lenuţa Damian, o localnică de 54 de ani. Am găsit-o la coliba din lut înfiptă într-unul din hotarele suprafeţei pe care o lucrează împreună cu copii şi soţul său.

Ea pare a fi „creierul“ micii afaceri de familie. „Am lucrat 21 de ani în seră şi am experienţă în domeniu. Anul acesta am cultivat o suprafaţă de 3 ha cu ardei gras, gogoşari, roşii şi vinete. L-am muncit cum ne-am priceput mai bine. Am irigat la interval de 8-9 zile, i-am administrat tratamente şi îngrăşăminte. Am avut avantajul că ne-am produs singuri răsadul. Anul trecut a obţinut un profit mic, din cauza unor preţuri mici de vânzare.

O parte din producţie am vândut-o la tarabă în Brăila, iar o parte am dat-o la un en-gros din Galaţi. Sper ca anul acesta să dăm roşia măcar cu 1 leu. Asta înseamnă totuşi puţin faţă de cât cheltuim, dar mai ales faţă de preţul pieţei. În lipsa unui sistem organizat de valorificare a legumelor în mediul rural, noi suntem la mâna unor intermediari care ne sperie că pe piaţă sunt atâtea legume, încât pe la mijlocul verii preţul roşiilor va coborî din nou la 0,4-5 lei/kg. Or, asta înseamnă pentru ţărani pagubă curată.“

Plec, lăsându-i pe ţărani în acel uriaş cuptor natural. Pe drumul de întoarcere zăbovesc câteva clipe la o fântână, superbă imagine desprinsă parcă dintr-un tablou de Grigorescu. Fântâna nu secase, semn că Bărăganul trăieşte. La fel şi speranţa oamenilor de aici.

Anual, în judeţul Brăila sunt cultivate cu legume circa 4.000-5.000 ha. Afacerea, deşi extrem de costisitoare şi riscantă, pare a fi totuşi profitabilă, pentru că altfel ţăranii ar cultiva legume doar pentru ei. Din nefericire, cei care pierd cel mai mult sunt cumpărătorii. Ei au de plătit munca cinstită a ţăranului, dar mai ales pe cea necinstită a speculanţilor. De fapt, aceştia din urmă sunt singurii care se îmbogăţesc din afacerile cu legume.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 1309

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

Binecuvântarea ploii

„Cade frunza de salcâm
Îmbrăcând cărarea,
Berzele s-au dus de-acum.
Cenuşie-i zarea
În crâng fluturi nu mai sunt,
Păsări nu mai cântă,
Plutesc neguri pe pământ,
Nouri tot frământă.
Pic cu pic, pe geamuri, lin,
Ploaia se prelinge.
Nu e soare, nici senin,
Cerul parcă plânge.“

De obicei, ne place soarele, ne plac zilele calde, senine, fără nori. N-aş fi crezut că o ploaie rece de toamnă mă poate bucura mai mult decât o zi însorită. După ce o vară întreagă am privit rugători, umili, cerul, acum, la sfârşit de brumărel, iată că Dumnezeu şi-a întors faţa către noi şi trimite binecuvântarea ploii.

Ţăranii, necăjiţi din cauza sărăciei acestei veri secetoase, sunt gata s-o ia de la capăt. Au crezut în promisiunile celor „mari“ şi s-au hotărât să semene grâu. S-au bucurat când au primit cupoanele de la stat sperând să găsească şi sămânţă, dar speranţa le-a fost zadarnică. A fost prea puţină şi nu au apucat decât o parte să cumpere, ceilalţi au rămas să aştepte mai departe. După un timp, li s-a spus că pot semăna sămânţă… din pătul, numai că aceasta trebuia certificată de laboratoarele specializate. De unde bani pentru analize şi transport, plus timpul pierdut. Cam mult, mai ales pentru un bătrân. Şi sunt mulţi.

Aşteptăm veşti bune pentru cei ce trudesc pentru pâinea noastră.

Şi ei aşteaptă, speră că, în sfârşit, cineva îi va înţelege şi-i va ajuta; până atunci însă „nu stau cu mâinile-n sân“, ci fac ce au făcut dintotdeauna: trudesc din greu, pe puţin, sperând că mâine va fi mai bine.

În câmp, prin unele loturi semănate în epoca optimă, cum bine spun specialiştii, a început să răsară grâul, rapiţa, iar sub această ploaie binefăcătoare, plantele îşi desfac primele frunze. Odată pusă sub brazdă, sămânţa e în grija lui Dumnezeu, el o va ocroti şi o va ajuta să crească…

Tot bunul Dumnezeu îi va ajuta şi pe bieţii ţărani să înfrunte vremurile grele ce s-au abătut asupra lor. Acesta este crezul care îi îndeamnă să ia totul de la capăt, pentru a da o nouă rodnicie câmpiei.

Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007 Vizualizari: 609

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net

vizualizare330c.html-articol=786.htm

Drumul regăsirii de sine

La mulţi ani!

Probabil că aţi observat ce bine conservă tradiţiile Biserica Ortodoxă, de aceea cred că nu va surprinde pe nimeni această urare obişnuită mai ales la început de an. Chiar aşa şi este, 1 septembrie este prima zi din anul bisericesc. Se mai numeşte şi „Indictul“ (după latinescul Indiction care însemna poruncă şi arătare şi se referea la strângerea birurilor).

De altfel, obiceiul de a începe anul acum este preluat de la romani. Dar nu este singurul şi nici principalul motiv. Este de fapt vorba de închiderea unui ciclu agricol şi de începerea altuia. Acum se face bilanţul pentru tot ce s-a produs, se culege rodul şi se stabileşte ce se va face în noul an agricol.

Şi lucrarea pe pământ a Domnului a început tot la începutul lui septembrie, când avea numai 12 ani. El a intrat în Sinagoga din Nazaret şi a citit prorocia lui Isaia: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru care M-a uns să binevestesc săracilor. M-a trimis să vindec pe cei zdrobiţi cu inima; să propovăduiesc robilor dezrobirea şi celor orbi vederea; să slobozesc pe cei apăsaţi şi să vestesc anul cel plăcut al Domnului“ şi a încheiat cu: „Astăzi, s-a împlinit Scriptura în urechile voastre!“.

Se pare că şi poporul evreu ar fi intrat în Ţara Făgăduinţei tot în această lună, septembrie.

Naşterea Maicii Domnului

Evident că şi sărbătorile bisericeşti se vor rândui în funcţie de acest început. Prima mare sărbătoare este Naşterea Maicii Domnului, pe 8 septembrie. Este, într-un fel, un eveniment cu care putem spune că începe mântuirea noastră. Să nu uităm că ultimul mare praznic împărătesc pe care Biserica l-a rânduit este Adormirea Maicii Domnului de pe 15 august.

Maica Domnului este astfel începutul şi sfârşitul anului bisericesc. Şi fireşte cea care, în modul cel mai discret dar în acelaşi timp vizibil, traversează anul prin nenumăratele praznice care i s-au închinat. Şi cred că nici nu putea fi altfel pentru că atunci când ne va fi mai greu să rostim o rugăciune direct Lui Dumnezeu; atunci ea ne va fi punte către Acesta.

Nu orice om va pleca urechea rugăminţilor propriei lui mame căreia îi datorează necondiţionat şansa existenţei? De ce n-ar face şi Hristos la fel? Va fi fiind El oare mai rău decât noi? Oare nu a rânduit Creatorul ca viaţa să pornească din femeie? Şi nu tot El a poruncit să o cinstim alături de celălalt părinte? Atunci cum ne-am putea închipui că Fiul lui Dumnezeu va întoarce capul de la rugăminţile mamei Sale. Şi încă ceva. Ştim foarte bine cu toţii că mai uşor ne este să cerem ceva mamei decât tatălui. Şi chiar dacă vom înţelege sau nu de ce este aşa, rânduiala aceasta nu o va schimba nimeni.

Sfinţii Ioachim şi Ana

Ca de fiecare dată după o mare sărbătoarea, a doua zi prăznuim pe aceia care au cea mai mare legătură cu cel pe care l-am cinstit mai înainte. În cazul de faţă, pe 9 septembrie îi sărbătorim pe părinţii Maicii Domnului, sfinţii Ioachim şi Ana. Este greu să spunem în câteva cuvinte importanţa acestora. Biserica I-a aşezat la loc de cinste pentru că prin ei s-a deschis poarta prin care Dumnezeu s-a întrupat.

Se ştie că fiecare liturghie se termină cu cuvintele: „Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri Ioachim şi Ana…“ Sfântul Ioachim a murit la vârsta de 80 de ani, după aducerea şi intrarea fiicei lui în Templul de la Ierusalim, iar Sfânta Ana la vârsta de 70 de ani, la doi ani după sfântul Ioachim, ani pe care i-a petrecut în Templu cu fiica ei.

Sfinţii Ioachim şi Ana sunt adesea invocaţi în rugăciuni de cuplurile care nu reuşesc să aibă copii.

Marele sihastru botoşănean

Pământul Moldovei a fost sfinţit prin înalta viaţă duhovnicească a sihaştrilor, printre care la 9 septembrie îl cinstim pe cuviosul Onufrie de la Vorona.

Născut în jurul anului 1700 în Rusia, într-o familie nobilă, şi-a lăsat rangul şi patria în 1749 atras de viaţa pustnicească şi renumele sihaştrilor ascunşi în codrii Moldovei. 15 ani a crescut duhovniceşte în preajma unor aleşi părinţi precum Cuviosul Vasile de la Poiana Mărului şi Paisie. În 1764 s-a retras în apropierea Schitului Sihăstria Voronei, vieţuind 25 de ani într-o peşteră pe malul Bahluiului, în aspră nevoinţă, priveghere şi rugăciunea inimii.

Fiind binecuvântat de Dumnezeu cu harul deosebirii gândurilor, era căutat de monahi şi credincioşi pentru înţelepciunea şi blândeţea sa. Sfârşindu-se la 1789, a fost îngropat în livada Sihăstriei, la mormânt petrecându-se fapte minunate ce-i adevereau sfinţenia. Printre acestea se numără vindecarea fiicei domnitorului Mihail Sturza, motiv pentru care moaştele sale au fost aşezate spre cinstire în 1846 în Mănăstirea Sihăstria Voronei, unde sunt cinstite şi astăzi.

Înălţarea Sfintei Cruci

Hristos a murit pe cruce. Iar aceasta nu ne înspăimântă. Pentru că Biserica, născută din dragostea oamenilor pentru Hristos, ne-a explicat că doar trecând prin moarte Iisus a înviat, arătându-ne astfel drumul. Adică tot prin cruce vom învinge şi noi moartea. De aceea nu ne sperie. Este de fapt poarta către biruinţa vieţii asupra morţii. Dumnezeu i-a descoperit acelaşi lucru şi Sfântului Constantin cel Mare, indicându-i semnul biruinţei. Acesta l-a primit. A învins. Şi, drept mulţumire, în anul 326, după trei secole de la răstignire, împărăteasa Elena, mama sa, a poruncit să se facă săpături în cetatea Ierusalimului pentru a o afla. Era îngropată cu celelalte 2 cruci ale tâlharilor şi cu piroanele. Neştiind care dintre cele 3 era, patriarhul Macarie le-a încercat punându-le pe rând pe un mort. Când au pus Crucea Domnului, îndată acesta a înviat.

După ce s-au închinat, patriarhul Macarie s-a ridicat pe un loc mai înalt şi a arătat-o mulţimii care a strigat: „Doamne miluieşte!“.

Astăzi, o parte din Sf. Cruce se află în Sf. Mormânt, altă bucată la Roma şi o alta în Grecia, la Muntele Athos

Adrian NEDELCU
Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 560

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net

După mai multe tentative pentru a demara o Săptămână a Pajiştilor, încercări susţinute în presa scrisă (Agricultura României, Lumea satului şi Ferma) cât şi prin solicitare personală la doi miniştri ai agriculturii, în sfârşit, Radio Antena Satelor a dat curs doleanţelor Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Pajişti (ICDP) din Braşov de a face un ciclu de emisiuni pe această temă, mai puţin abordată în ultima vreme.

De ce este necesară o săptămână a pajiştilor?

Ideea acţiunii a fost împrumutată de la silvicultori, care au o Lună a pădurii (15 martie – 15 aprilie), când se efectuează lucrări ample de împădurire şi întreţinere a fondului forestier. Mi-am pus întrebarea: de ce nu ar exista şi o Săptămână a pajiştilor, în care să se efectueze lucrările curente de îngrijirea izlazurilor, repararea fântânilor, jgheaburilor, podeţelor etc., de plantare şi întreţinere a umbrarelor forestiere şi alte lucrări specifice. Toate acţiunile cuprinse în Săptămâna Pajiştilor s-ar putea desfăşura în perioada 16-22 aprilie. Asemenea lucrări, înainte de scoaterea animalelor la păşune, era ceva obişnuit pe izlazuri, în urmă cu peste 50 de ani, până la colectivizarea agriculturii.

În buna tradiţie românească, sezonul de păşunat începea din 23 aprilie, de Sângiorz, şi ţinea până la 26 octombrie, de Sâmedru, respectiv 185 de zile în total, restul de 180 zile animalele erau întreţinute la stabulaţie şi pajiştile „se odihneau“ în sezonul rece.

Acum, pajiştile naturale şi în special izlazurile comunale sunt total lipsite de îngrijire şi întreţinere anuală, fiind lăsate în voia sorţii şi folosite tot anul după bunul plac al unora, care nu au nimic în comun cu nevoile sătenilor. Iată de ce s-a considerat ca urgentă conştientizarea şi prin unde sonore radio a locuitorilor de la sate, ca principali utilizatori ai pajiştilor pentru animalele pe care încă le mai deţin în gospodărie.

Din istoricul fondului pastoral

În urmă cu un secol, în primăvara anului 1907, ţăranii clăcaşi s-au răsculat şi pentru faptul că proprietarii de pajişti din acea vreme nu le-au acordat dreptul de a păşuna pe moşiile lor, generând o adevărată criză de păşunat. După aceste confruntări sângeroase pentru supravieţuire, învoielile agricole au fost îmbunătăţite substanţial, iar după Primul Război Mondial şi împroprietăririle care au urmat, prin Legea păşunilor din 1928 s-a instituit o ordine desăvârşită pe pajiştile ţării.

Puţini ştiu că în anul 1940, pentru 2,7 mil. ha păşuni funcţionau 6.977 de eforii comunale, 1.480 asociaţii de păşunat şi 220 de composesorate, revenind în medie 315 ha de păşune pentru o organizaţie cu buget de venituri şi cheltuieli propriu. Totul era sub un control strict, fiind una dintre cele mai bune sisteme organizatorice ale fondului pastoral din Europa !

Primarul comunei la nivel local, prefectul la nivel judeţean şi ministrul agriculturii şi domeniilor la nivel central răspundeau direct de administrarea corespunzătoare a pajiştilor ţării.

Acum pajiştile sunt în grija nimănui şi am ajuns la cea mai mare debandadă posibilă pe acest mod de folosinţă agricolă de pe continentul nostru.

Evenimentele pas cu pas

După o primă transmisiune în direct din Studioul central de la Bucureşti a binecunoscutei Antene a Satelor în 14 aprilie, când a fost anunţată prima ediţie a Săptămânii Pajiştilor, restul activităţilor s-au desfăşurat la ICDP Braşov, precum şi în judeţele Braşov şi Mureş, de unde au fost intervenţii de la faţa locului din lotul demonstrativ Reghin-Mureş, perimetrele de ameliorare a pajiştilor de la Fişer-Rupea, Hălchiu-Braşov şi, bineînţeles, de la sediul institutului de profil.

Luni, 16 aprilie, s-a demarat acţiunea, când a avut loc o masă rotundă la sediul ICDP Braşov cu tema „Soluţii în administrarea eficientă a pajiştilor“, transmisă în direct la emisiunea Viaţa la ţară. În următoarele trei zile (marţi, miercuri şi joi) s-au efectuat demonstraţii practice pentru înfiinţarea de pajişti semănate, lucrări de întreţinere şi folosire raţională a pajiştilor cu rezultate concrete pentru gospodari şi fermieri, purtându-se un dialog direct şi fructuos cu cei interesaţi din judeţele Braşov, Covasna şi Mureş, prezenţi în număr mare la aceste manifestări.

Vineri, 20 aprilie, la sediul ICDP Braşov a avut loc un Simpozion cu tema „Importanţa pajiştilor în economia agrară“, la care au participat cadre de răspundere din MADR, DADR judeţene, ASAS Bucureşti, institute de cercetare agricolă, universităţi agricole din ţară, fermieri, gospodari, primari etc., care au dat răspunsuri, în direct, la multiple întrebări puse de radioascultători.

Sâmbătă, 21 aprilie, directorul institutului şi subsemnatul am avut o intervenţie în direct la Antena Satelor, între orele 8-9, când s-a prezentat bilanţul primei ediţii a Săptămânii pajiştilor.

Considerăm că această acţiune de o deosebită importanţă pentru economia naţională a avut un ecou nebănuit de mare în rândurile celor prezenţi la manifestaţii şi ale radioascultătorilor din ţară, fiind de prea multă vreme aşteptată. Pe viitor, în organizarea Săptămânii pajiştilor trebuie să se implice şi alte instituţii şi organisme de la nivel central şi local, cu răspundere în buna gospodărire a pajiştilor, pe drept cuvânt considerate Aurul verde al zootehniei.

Dr. ing. Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 967

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ne-am dedulcit la modele venetice

Subiectul acestor însemnări merită, cred, atenţia dumneavoastră şi, mai cu seamă, a celor îndrituiţi să apere frumuseţea aşezărilor noastre de fiecare zi.

Chiar dacă, aşa cum se zice, ne chinuim amarnic să urnim carul la drum drept, chiar dacă neajunsurile de toate felurile ne dau ghes, nu ostenim să construim.

Despre români se zice, chiar cu invidie, că au vocaţie constructivă. Ştiu să înfrunte tăria înălţimilor, după cum îşi etalează măiestria ori de câte ori e cazul să se adapteze formelor de relief, fără prea accentuat contur. Construiesc maiestuos, adică, atunci când ridică mânăstiri ori lăcaşuri de cult, după cum se pitulează la forma câmpiei când e vorba să se risipească pe sub crivăţul bărăganelor.

Cândva, cu câteva decenii în urmă, o ilustră arhitectă, fiică a nu mai puţin celebrului Delavrancea, îndumnezeia spaţiul arhitectonic românesc cu aripa geniului unui om pentru care nu existau secrete când venea vorba de zidiri.

Românul – zicea cu dreptate domnia sa – a veşnicit spaţiul rural fiindcă în orice edificiu s-a zidit pe sine. Vrei, nu vrei, adică, pentru ca să reziste tot trebuie să zideşti ceva în armura aşezărilor ce ne împodobesc şi ne îmbogăţesc viaţa. Manole însuşi şi-a zidit soţia, semn că tot ceea ce e mai bun în noi se poate – ori trebuie, chiar – să se regăsească la temelia zidirilor pe care le rostuim.

Luaţi aminte la mânăstirile Bucovinei, la bisericile Maramureşului, la culele oltene ori la acele inimaginabil de originale edificii ale apelor Deltei şi veţi avea înaintea ochilor o fărâmă, doar, din geniul cu care bunul Dumnezeu ne-a hărăzit pe acest picior de plai şi gură de rai, care este rotundul românesc. Mai zicea neperechea arhitectă despre care vă vorbeam că românilor le este drag lucrul rotund, bine făcut. De la ansamblu la detaliu, nimic nu este lăsat la voia întâmplării.

Şi totuşi, vremea a vremuit, stârnind de pe te miri unde puzderiile kitsch-ului. Astăzi, la noi se construieşte mult dar, mai cu seamă, urât. Arhitectura românească s-a prea dedulcit la modele venetice, dând habitatului contur de mahala.

Masiv, neinspirat, înzorzonat, strident în fiecare culoare, ansamblul arhitectural al zilelor noastre a rupt-o, se pare, definitiv şi păgubitor cu tradiţia. Privim spre ogrăzi sleite de puţinătatea talentului celor care le populează, în loc să batem, iarăşi şi iarăşi, potecile muzeelor satului – ca să nu evoc decât aceste nepieritoare tezaure de frumuseţe şi belşug de imaginaţie. Ba, dimpotrivă! Satul însuşi a început să fie cotropit de imagini străine straielor lui dintotdeauna.

Până când? – întreb şi mă întreb. Până ce, cu siguranţă, cei care veghează la păstrarea identităţii noastre naţionale vor pune, cum se zice, piciorul în prag. Fiindcă nu e totul să te ridici spre soare; mai trebuie să-i şi oferi astrului ceresc motive de bucurie. Dar, vorba poetului: Chiar diamantului ca să sclipească/ Îi trebuie o rază de lumină!

Să luăm, aşadar, aminte!

Gheorghe Verman

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 529

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Elena Cozîltea

Cu voce caldă şi plăcută, Elena Cozîltea le aduce cărăşenilor în cântec frumuseţea zonei Ilidiei, de la sud de Oraviţa, locul copilăriei sale de pe râul Vicinic. Urcă pe scenă împreună cu Ansamblul „Semenic“ din Reşiţa, dar este mai mult profesoară de muzică decât vedetă folclorică. Aceasta pentru că, deşi şi-a dedicat întreaga viaţă pasiunii sale, muzica, a debutat ca artistă la maturitate.

Nu cântă pentru a fi vedetă ori pentru câştig. Cântecul este fiinţa şi fericirea ei. Atunci când cântă se simte „la ea acasă“, în lumea frumoasă din satul copilăriei. De mică a avut înclinaţii muzicale, moştenind glasul bunicii, o bună cântăreaţă în strana bisericii.

Tot de la ea a învăţat primele melodii. Din Ilidia a cules piesele ce-i alcătuiesc repertoriul, de la bătrânul rapsod Afrim Murgu. A studiat 8 ani vioara, iar după liceu a continuat studiile muzicale la Timişoara. În timpul facultăţii a cântat în Ansamblul Studenţesc „Doina Timişului“ alături de Petrică Moise, Liliana Lavu Badea, Niculina Merceanu, Dorin Cuibaru, sub îndrumarea exigentului profesor de folclor Odrobot.

Stabilită după repartiţie în Maramureş, şi-a întrerupt cariera artistică, dar a continuat să facă folclor cu elevii. După 20 de ani s-a reîntors în Caraş şi s-a stabilit la Reşiţa. Este profesor de teorie-solfegiu la Liceul de Artă din localitate, foarte apropiată de elevi, cărora le cultivă dragostea pentru muzica bună.

Fiind membră în jurii la diverse festivaluri de folclor bănăţene, a remarcat cu regret că sunt din ce în ce mai puţin copii câştigători din judeţul său. Speră ca vocile bune să nu se piardă, aşa cum s-a întâmplat cu rapsozii din sate, cei care erau adevărate surse de tradiţii pentru tineri. Regretă că se pierde viaţa satului aşa cum o ştia ea cândva, plină de evenimente.

Astăzi mai există doar „Rugă“, sărbătoarea satului, când vin acasă şi cei plecaţi în lume. Ca interpretă populară s-a relansat în 2004, impulsionată de prietenii ce-i apreciau calităţile vocale şi de cei doi fii, în emisiunea „Debut 50 plus“. După ce a parcurs toate etapele cu Premiul I a devenit laureată a acestui concurs. În urma succesului care i-a atestat valoarea artistică, a editat în 2005 CD-ul „Aş fi vrut, lume, să-ţi cânt“.

Piesa cea mai dragă este brâul „Satul meu de lângă munte“, în care se regăseşte toată dragostea şi dorul interpretei pentru superba zonă natală. Fiind sufletistă şi romantică, apreciază doinele şi interpreţii care prin cântec ajung la sufletul omului, precum marea doinitoare a Banatului, Ana Munteanu, dar şi pe Laura Laurenţiu şi Ramona Viţa. Poate pentru că greutăţile nu au ocolit-o, cântă nostalgic, aproape trist, repertoriul său vibrând în sufletele bănăţenilor. În 2007 a lansat, împreună cu Nicoleta Garoiu, un CD cu muzică religioasă şi pregăteşte un altul de colinde.

Trăind într-o lume modernă, dominată de viteză şi pragmatism, Elena Cozîltea ne dăruieşte, cu talent şi profesionalism, tuturor nostalgicilor îndrăgostiţi de autentic o muzică în care ne regăsim identitatea.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007 Vizualizari: 594

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Porumbul, ca o posibilă alternativă bioenergetică

Considerat a fi până acum cea mai importantă plantă furajeră, de la o vreme porumbul se înscrie pe lista preferenţială a noilor resurse bioenergetice ce se prefigurează pe termen scurt şi mediu. Conştienţi de şansa întrevăzută plantelor energetice, Comisia Europeană a hotărât în acest an acordarea unui sprijin financiar de 45 euro pe hectar pentru producătorii care optează pentru aceste culturi.

În cazul producătorilor agricoli din România, suma de 45 euro/ha se adaugă plăţilor directe pe suprafaţă din fondurile europene, estimate la 50 euro/ha. Astfel că ei au posibilitatea să încaseze circa 125 euro/ha. Pentru a beneficia de acest sprijin, producătorii de plante energetice trebuie în mod obligatoriu să livreze producţia obţinută procesatorilor de biocarburanţi.

Reglementările Comisiei Europene în acest sens prevăd unele restricţii privind termenele de depunere a cererilor către sucursalele teritoriale APIA, precum şi condiţiile de livrare. Este posibil ca producătorii români neavizaţi să nu se înscrie anul acesta în schema de sprijin financiar amintit, dar începând cu noul an agricol ei pot deveni în număr mare beneficiari direcţi ai acestor facilităţi.

Dacă pe plan mondial plantele energetice se rezumă în special la porumb şi soia, România are marea şansă de a fructifica în plus condiţiile ideale de cultivare şi a rapiţei, aceasta ultima plantă cunoscând o creştere explozivă.

Analiştii estimează obţinerea unei producţii mondiale de porumb de 750-800 milioane tone, din care SUA va realiza între 320-340 milioane tone. Consumul mondial normal, adică fără cel destinat procesării bioenergetice, depăşeşte oferta cu aproximativ 10 milioane tone, decalaj care nu are darul să schimbe esenţial preţul porumbului la bursă. Analiştii susţin că, la finele anului 2007, cotaţiile nu vor depăşi 187 euro/t la bursele europene, în timp ce la Chicago ele ar putea să coboare la 145 dolari/tona. Acestea sunt cotaţiile la bursă, pentru că în realitate preţurile de achiziţie au atins în Europa nivele de 200-210 euro/tonă.

Pentru marii importatori, preţul este „prăbuşitor“, dar ei vor fi obligaţi să-l plătească pentru a menţine în viaţă şeptelul. Printre aceştia se află şi România, mai exact complexele de porci şi păsări care acuză lipsa acută a ofertei de pe piaţa internă.

Notă: Din motive ce ţin de o anumită tradiţie, România nu figurează în clasamentul importatorilor, deşi porumbul consumat în ultimele luni în complexele zootehnice este adus mai ales cu vapoarele.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 775

☐
° Comentarii
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare379d.html-articol=187.htm

Îmbunătăţirile funciare într-o agricultură europeană > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎmbunătăţirile funciare într-o agricultură europeană

Patrimoniul administrat de ANIF:
- amenajări de irigaţii - 3.001.617 ha;
- amenajări de desecare - drenaj - 3.085.245 ha;
- amenajări de combatere a eroziunii solului- 2.213.079 ha;
- lucrări de apărare împotriva inundaţiilor - 963.823 ha;

diguri de apărare la Dunăre -1.181 km;
diguri la râurile interioare -1.089,4 km.

Amenajări de irigaţii
prin metode de udare:
- udare prin aspersiune - 2.663.189 ha;
- udare prin brazde - 281.982 ha;
- udare prin inundare 55.920 ha.

Sursa de apă pentru amenajările de irigaţii:
- Dunărea (85%) - 2.555.000 ha;
- Râuri interioare şi lacuri de acumulare (15%) - 543.425 ha;
- Râuri interioare şi lacuri de acumulare (15%) - 543.425 ha.

Total investiţii pentru 2007:
117.000 mii finanţat din bugetul de stat, din care, 20.207 mii pentru lucrări de investiţii noi.

Costurile lucrărilor de administrare, întreţinere, reparare şi exploatare în amenajările de îmbunătăţiri funciare, în 2007 se ridică la 254.998 mii lei, din care, pentru irigaţii 59.998 mii lei.

Program pentru sezonul de irigaţii:
- Inventarierea pentru acest sezon a unei suprafeţe de 860.887 ha viabilă tehnico-economic.
- În calitate de furnizor de apă pentru irigaţii, ANIF a încheiat cu beneficiarii, până la data de 22 ianuarie 2007, contracte multianuale pe suprafaţa de 124.733 ha.
- Serviciile de irigaţii pentru această suprafaţă sunt în valoare de 48.625 mii de lei, din care, 20.000 mii de lei sunt asiguraţi prin bugetul aprobat, pentru diferenţă fiind necesare surse suplimentare.
- Peste 550.000 ha pot fi puse în funcţiune pentru acest sezon de irigaţii, cu costuri minime de întreţinere şi reparaţii în valoare de aproximativ 60.000 mii de lei.

Suprafaţă irigată în perioada 2005-2007:
- În 2005 - 45.719 ha, cu un plafon maxim la hectar irigat 260lei/ha irigat
- În 2006 - 96.244 ha irigate cu un plafon maxim/ha irigat de 300 lei;

- În 2007- suprafaţă contractată până la 22 ianuarie 2007, 124.733 ha (n.r. aprox.: 300 000 ha la închiderea ediţiei).

Deşi a fost declanşat un amplu program de reabilitare a amenajărilor funciare existente în România, Administraţia Naţională a Îmbunătăţirilor Funciare (ANIF) mai are un drum lung de străbătut pentru a ajunge la capacitatea şi potenţialul de intervenţie avut de ţara noastră în acest domeniu, la un moment dat.

La Consfătuirea Naţională a Specialiştilor din Îmbunătăţiri Funciare, desfaşurată la Constanţa, în perioada 26-27 ianuarie 2007, au participat pe lângă specialişti din domeniu, conducera ANIF, organizatoarea evenimentului, oficialităţi locale şi fermieri, reprezentanţi ai Organizaţiilor de Utilizatori de Apă pentru Irigaţii (OUAI).

Manifestarea s-a dorit – şi şi-a atins scopul – a fi un bilanţ al activităţii ANIF de la înfiinţare, precum şi o analiză pertinentă a ceea ce înseamnă îmbunătăţirile funciare în acest prim an din Uniunea Europeană, care sunt dificultăţile din sector, ce-i de făcut pentru rezolvarea lor şi mai ales pentru prevenirea şi combaterea secetei dezastruoase anunţate pentru această vară de specialiştii Administraţiei Naţionale de Meteorologie (ANM).

Problemele identificate de ANIF

La data infiinţării, în urma unei analize a situaţiei din teren, au fost identificate câteva probleme care ar trebui rezolvate imediat pentru ca amenajările funciare existente să poată funcţiona la capacitate maximă, fie că este vorba de irigaţii, desecări ori combaterea eroziunii solului.

I. În amenajările de irigaţii:

- amenajări cu vechime mai mare de 30 ani;
- amenajări în terase cu înălţimi de pompare cu mult peste 70 m, înălţime apreciată ca fiind neeconomică;
- canale de aducţiune şi distribuţie a apei neimpermeabilizate, cu pierderi mari de apă;
- staţii de pompare şi alimentare echipate cu agregate care au randamente scăzute şi consumuri energetice mari;
- lipsa de interes pentru irigaţii din partea beneficiarilor de apă în condiţiile practicării unei agriculturi de subzistenţă.

II. În amenajările de desecare:

- canale de evacuare a apei în exces, cu secţiuni de transport reduse în timp, datorită colmatării şi creşterii vegetaţiei ierboase şi lemnoase;
- staţii de pompare - desecare cu o vechime mai mare de 30 ani, echipate cu agregate neperformante.

III. În amenajările de combatere a eroziunii solului:

- infrastructura puternic deteriorată din cauza practicilor agricole incorecte ca urmare a aplicării defectuoase a Legii nr. 18/1991;
- fărâmiţarea excesivă a terenurilor agricole, desfiinţarea teraselor şi a plantaţiilor antierozionale, arături din deal în vale şi nu pe curbele de nivel – cu ignorarea consecinţelor (accelerarea eroziunii de suprafaţă, activarea formaţiunilor torenţiale şi a alunecărilor de teren).

Voinţă există, deschidere asemenea, dar cu banii?!!

În perioadele de criză provocate de inundaţiile din 2005-2006, ANIF a demonstrat că poate salva chiar vieţi, nu numai bunuri omeneşti strânse cu migală în zeci de ani de locuitorii satelor peste care a căzut năpasta apelor. Aşa se face că întregul personal ANIF a fost implicat în supravegherea digurilor la Dunăre sau în operaţiunile de desecare din locurile de unde apa nu a mai putut fi stăvilită.

Ca urmare a experienţei căpătate în cei doi ani au fost create Centrul Naţional şi Centrele Teritoriale de Intervenţie pentru Situaţii de Urgenţă. „Am împărţit România în 450 de zone, cu câte un inspector care urmăreşte suprafeţele amenajate sau neamenajate astfel încât să existe sub control tot ceea ce se întâmplă, dacă apar şiroiri sau ar urma eventuale eroziuni, trebuie să le ştim. Numai în acest fel, spunea ing. Ioan Nastea, directorul general ANIF, se poate interveni rapid. Când apar distrugeri se intervine şi cu poliţia.“

Acţiunile ANIF pentru combaterea inundaţiilor în anul 2006

Au fost inundate natural 7 incinte în suprafaţă totală de 74.987 ha ca urmare a nivelurilor ridicate ale Dunării. Alte două au fost inundate controlat pentru atenuarea undei de viitură a Dunării, iar apa a fost evacuată prin motopompe amplasate în zonele localităţilor afectate.

De asemenea, au fost închise liniile de apărare, la Dunăre, Braţul Borcea de Jos, în zona Benţu, judeţul

Ialomiţa; baraj atenuare Andrid şi diguri pe Valea Ier, judeţul Satu Mare.

În acelaşi timp, au fost achiziţionate 14 motopompe şi anexele aferente necesare intervenţiilor în situaţii de urgenţă, mărite capacităţile de evacuare şi repuse în funcţiune staţiile de pompare-desecare din incintele inundate Ghidici - Ras t- Bistreţ, Bistreţ - Nedeia - Jiu, Bechet - Dăbuleni, judeţul Dolj; Olteniţa - Surlari - Dorobanţu, judeţul Călăraşi; Ostrov - Peceneaga, judeţul Tulcea; lucrări de consolidare a digurilor de apărare la Dunăre şi breşelor afectate de inundaţii.

Propuneri pentru evitarea secetei

Conducerea ANIF luând în considerare avertizările ANM, precum şi propunerile Ligii Organizaţiilor Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii rezultate în urma consultărilor cu aceştia, a pus la punct un program echilibrat de combatere a secetei prin utilizarea unor suprafeţe mari la irigat în condiţiile în care toate părţile implicate, utilizatorii de apă, ANIF şi MAPDR şi-ar face fiecare treaba:

- suplimentarea BVC SNIF cu suma de 59.998 mii lei, până la 15 februarie 2007 pentru efectuarea lucrărilor de întreţinere şi reparaţii în vederea punerii în poziţie de start a amenajărilor inventariate;
- asigurarea sumei de 209.997 mii lei până la 31 iulie 2007 pentru tarifele de livrare a apei de irigaţii; aceasta se va folosi numai în cazuri de necesitate şi cerinţe de udare, în funcţie de cultură şi perioada de vegetaţie.

Amendarea Legii îmbunătăţirilor funciare nr. 138/2004:

- tarife unice de udare pe fiecare amenajare de irigaţii pentru eliminarea discriminării fermierilor;
- energia electrică pentru funcţionarea staţiilor de pompare să fie furnizată la preţurile cele mai avantajoase de pe piaţă (producător Centrala Nucleară Cernavodă).

Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 1138

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Fagul creşte falnic în Bucovina

„Ţara fagilor“, Bucovina, aşa cum au numit austriecii partea de nord a Moldovei răpită, din 1775, îşi merită şi acum numele. Nesfârşite păduri ocupă o bună parte din suprafaţa judeţului Suceava.

„Administrăm cea mai mare suprafaţă de pădure din ţară – afirmă domnul ing. Valerian Solovăstru, directorul Direcţiei Silvice Suceava – mai exact unitatea noastră administrează peste 362 mii de hectare de pădure, din care 322 de mii sunt încă proprietatea statului, 35 de mii hectare suprafeţe private, tot în administrarea instituţiei noastre şi, de asemenea, mai administrăm şi asigurăm servicii de pază pentru ceva mai mult de 4.000 de hectare. Dispunem, de asemenea, de circa două mii de hectare terenuri care aparţin celor două herghelii cu cai de rasă, Rădăuţi şi Lucina. Toate acestea, la care se adaugă înalta calificare şi, de ce nu, dragostea de profesie a oamenilor noştri ne situează în topul silviculturii româneşti.“

Rep.: Dar aveţi, domnule director, şi probleme pe măsură...

V.S.: Aşa este. Zilnic avem zeci, uneori sute de citaţii, în tot felul de procese. Cele mai multe sunt legate de aplicarea Legii nr. 247, act normativ care nu a reuşit să pună la punct toate aspectele privind recunoaşterea proprietăţii, modul de lucru în comisiile comunale, iar instanţele – atunci când se ajunge în faţa lor – fac mai mult trimitere la articolele din lege, în loc să explice aceste prevederi, la solicitarea comisiilor sau a reclamanţilor.

Rep.: Aşa stând lucrurile, cum decurge retrocedarea către proprietarii de drept a suprafeţelor forestiere?

V.S.: Acolo unde suprafeţele sunt identificate şi documentele de proprietate sunt clare, comisiile comunale şi cea judeţeană îşi fac datoria. La rândul lor, oamenii noştri din aceste comisii se achită de îndatoriri, însă sunt foarte multe solicitări, multe dintre ele neacoperite de lege, şi atunci apar inevitabil acţionările în judecată cu consecinţele pe care le-am arătat.

Rep.: Între acestea şi solicitarea fostului Fond Bisericesc Ortodox Român...

V.S.: La această dată avem opt procese în diverse faze, la instanţe diferite, pentru revendicarea unei suprafeţe de peste 190 mii hectare de pădure. Sunt ani de zile de amânări pentru că o discuţie pe fond nu a avut loc. Se contestă calitatea fundaţiei ce poartă numele Fondului Bisericesc care face revendicarea, o fundaţie de drept privat acum, în timp ce Fondul Bisericesc Ortodox Român era o fundaţie de drept public.

De asemenea, noi nu ne putem pronunţa asupra unei alte chestiuni extrem de importante: suprafaţa revendicată a fost în proprietatea sau doar în administrarea Fondului Bisericesc Ortodox Român? Eu cred că, până la urmă, e o problemă de decizie politică. Aduceţi-vă aminte doar un fapt, în 2004 s-a hotărât retrocedarea a 90 mii de hectare.

Noi am pus la dispoziţie suprafeţele, Fondul Bisericesc şi-a creat structurile necesare, dar Ordonanţa de Urgenţă care reglementa această situaţie a căzut în Parlament, iar suprafaţa amintită a revenit din nou Direcţiei

Silvice. Lucrurile nu s-au oprit aici şi, după cum vedeţi, „conflictul“ continuă.

Rep.: Trecând peste toate acestea, domnule director, să ne amintim că, de mai bine de un secol, în fiecare an, până pe 15 aprilie, se desfăşoară „Luna pădurii“. Vă propunem un bilanţ al acestei acţiuni în 2007.

V.S.: Ne-am propus să împădurim în această primăvară în jur de 1.000 de hectare, cam aceeaşi suprafaţă în fiecare an, pentru că vrem să replantăm cât mai repede suprafeţele rămase goale, după vijelia din anul 2002. De asemenea, am pus gratuit la dispoziţia primăriilor din judeţ puieţii necesari plantării pe suprafeţele calamitate, iar pentru particulari avem pregătiţi circa 500.000 de puieţi contra cost.

Rep.: O altă problemă despre care s-a vorbit de-a lungul anilor foarte mult este cea a furturilor din pădure. Care este acum situaţia?

V.S.: Un lucru este cert, furturile şi negoţul cu lemn au scăzut an de an, în condiţiile în care multe din gaterele ce funcţionau mai mult sau mai puţin legal au dispărut. Trebuie însă să subliniem şi faptul că, în urma licitaţiilor, preţul lemnului a crescut foarte mult. Pentru că nu mai există o cotă de lemn pentru populaţie la un preţ mai avantajos, - cel pe care îl practicăm acum este comparabil cu preţul pentru agenţii economici - cred că în perioada următoare presiunea asupra pădurii va creşte din nou foarte mult, mai ales în ceea ce priveşte lemnul de foc. Or, dacă vom continua să valorificăm acest lemn cu 80 lei noi metrul cub, vom avea probleme în multe zone ale judeţului, pentru că, se ştie, sunt mulţi oameni săraci, gazul metan e încă o raritate în sate, iar curentul electric este foarte scump.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007Vizualizari: 848

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Bani pentru infrastructură

Noi norme privind absorbţia fondurilor SAPARD

Beneficiarii submăsurilor de infrastructură rurală din cadrul programului SAPARD vor putea solicita bani de la Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale pentru realizarea lucrărilor de modernizare a infrastructurii rurale derulate în cadrul proiectelor SAPARD. După efectuarea ultimei plăţi de către Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit, beneficiarii vor restitui MADR, integral, sumele primite.

În acest scop, începând din luna septembrie, instituţiile implicate vor aplica prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 31/2007 privind reglementarea unui set de măsuri financiare pentru stimularea absorbţiei fondurilor alocate prin programul SAPARD pentru submăsurile de infrastructură rurală incluse în Măsura 2.1 – Dezvoltarea şi îmbunătăţirea infrastructurii rurale şi Măsura 3.5 – Silvicultura.

Cine sunt beneficiarii

Vor putea beneficia de aceste sume Consiliile locale sau Asociaţiile de consilii locale, prevăzute în Anexa OG nr. 31/2007.

Sumele solicitate pentru efectuarea lucrărilor de infrastructură vor fi primite, de către beneficiari, conform contractului de finanţare semnat în cadrul programului SAPARD. În acest sens, Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale va deschide un cont destinat asigurării resurselor financiare necesare efectuării plăţii aferente primei tranşe de plată depusă după intrarea în vigoare a OG nr. 31/2007, pentru investiţiile în infrastructură rurală derulate în cadrul programului SAPARD.

Regulile şi modul în care MADR alocă sumele solicitate de către beneficiari sunt stabilite printr-un acord scris denumit convenţie.

Beneficiarii vor depune convenţiile în trei exemplare originale la Direcţia Generală de Dezvoltare Rurală (DGDR) din cadrul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

Convenţiile vor avea anexate fişele de avizare a achiziţiilor publice şi declaraţia de eşalonare a plăţilor, ambele avizate de APDRP, şi o copie care să certifice faptul că beneficiarul şi-a deschis un cont distinct la Trezoreria de care aparţine.

Termenele-limită

Data limită până la care pot fi semnate convenţiile este 11 octombrie 2007.

În termen de 5 zile lucrătoare de la depunerea lor, convenţiile vor fi verificate şi semnate de MADR.

După ce aceste convenţii au fost semnate, Consiliile sau Asociaţiile de consilii locale pot depune la APDRP cereri de plată conforme. După ce acestea sunt depuse până la 15 octombrie 2007, se poate solicita o sumă echivalentă cu cea înscrisă în cererea de plată depusă la agenţie, dar nu mai mult de 33% din valoarea eligibilă a proiectului fiecărui beneficiar, valoare prevăzută în Anexa Ordonanţei Guvernului nr. 31/2007.

În cazul în care cererea de plată conformă va fi depusă la APDRP până la data de 30 aprilie 2008 (termenul-limită), beneficiarul nu poate solicita mai mult de 20% din valoarea eligibilă a contractului de finanţare semnat cu APDRP, valoare menţionată în Anexa OG 31/2007. În această anexă sunt enumeraţi beneficiarii care au proiecte în derulare la APDRP, cât şi valorile eligibile ale proiectelor acestora, la care se aplică procentul menţionat.

Beneficiarii vor completa un formular numit Solicitare de plată care va fi avizat de Centrul Regional de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit din cadrul APDRP de care aparţine fiecare beneficiar în parte.

Consiliile locale sau Asociaţiile de Consilii locale vor depune apoi acel formular la MADR, urmând ca în 5 zile lucrătoare să li se vireze în cont suma solicitată.

Normele metodologice de aplicare a OG nr. 31/2007 au fost aprobate prin Ordinul nr. 700, din 22 august 2007, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 614, din 5 septembrie 2007. De asemenea, acestei Ordonanţe i-au fost aduse câteva rectificări publicate în Monitorul Oficial al României nr. 616, din 6 septembrie 2007.

Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 629

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Povestea Ignatului

În tradiţia românească există obiceiul că, în ziua de 20 decembrie, de Ignat, să se taie porcul pentru Crăciun. Puţini dintre noi ştim cine a fost Ignat şi care sunt superstiţiile legate de această zi.

„A fost o dată ca niciodată...“, aşa începe şi „Povestea Ignatului“, unul dintre basmele şoptite la gura sobei, când în casă miroase a cozonac şi sărbătoare. Nu se ştie cu certitudine când a avut loc această întâmplare, însă bunica îmi spunea că povestea lui Ignat s-a petrecut pe vremea când Dumnezeu şi cu Sfântul Petru umblau pe Pământ.

Se povesteşte că Ignat a fost un om care, într-o iarnă, a vrut să taie porcul din ogradă. În loc să sacrifice bietul animal, omul a lovit greşit şi şi-a nimerit tatăl drept în cap, omorându-l pe loc. Chinuit de remuşcări, bărbatul îşi ia lumea în cap, iar în peregrinările sale întâlneşte un preot, căruia i se spovedeşte.

Preotul îl pune pe „păcătos“ să construiască o barcă cu care să treacă, gratuit, oamenii peste un râu şi să îngroape un tăciune în pământ, aşteptând până va înverzi. Ignat se supune: îşi construieşte barca, îngroapă tăciunele, se însoară şi se stabileşte lângă râu.

Ani la rând, bărbatul trece oamenii cu barca peste râu şi aşteaptă să înverzească tăciunele. Până într-o noapte când omul aude strigăte de ajutor de pe celălalt mal. Grăbit, trece apa de vreo două ori, fără a da de cineva.

A treia oară, Ignat găseşte doi moşnegi, pe care îi invită în casa lui. El le mărturiseşte acestora că şi-a omorât tatăl, din greşeală, dar şi că în acea seară nu a ajuns la timp când nişte oameni au cerut ajutor şi crede că, poate, s-or fi înecat. Cei doi moşnegi erau Dumnezeu şi Sfântul Petru.

Aceştia observă sărăcia din casă: copiii plângeau de foame, iar mama ca să-i împace le spune că a pus ceva la copt în ţest. Întrebată fiind de unul dintre moşnegi ce a pregătit de mâncare, femeia răspunde că nimic. Atunci moşneagul o îndeamnă pe femeie să ridice ţestul, sub care se afla o pâine foarte mare. Ignat realizează cine sunt oaspeţii săi şi se închină în faţa acestora, sărutându-le tălpile.

Cei doi moşnegi vor să-l ia pe Ignat cu ei prin Lume, dar acestuia îi era teamă că familia lui nu se va descurca fără el. După ce Dumnezeu îl asigură că va avea El grija copiilor, cei trei pleacă. Ei ajung la locul unde omul îngropase tăciunele şi acesta observă uimit că acolo crescuse o tufă înverzită, semn că păcatele îi fuseseră iertate.

După mulţi ani de mers prin lume, cei trei întâlnesc o trăsură cu boieri, care nu erau alţii decât copiii lui Ignat, de care Dumnezeu avusese grijă. Acesta îşi îmbrăţişează copiii şi pleacă cu ei spre casă.

Superstiţii de Ignat

În această zi nu se lucrează, ci se taie porcul. Cei săraci, care nu au porc, trebuie să taie un alt animal, căci de Ignat trebuie să vezi sânge. Se spune că, în noaptea de dinaintea tăierii, porcul îşi visează cuţitul. La tăiatul porcului nu au voie să participe cei miloşi, pentru că animalul moare greu şi carnea nu mai este bună. Care porc nu a fost tăiat de Ignat, nici că se mai îngraşă. Cei care au ajutat la tăiere primesc pomana porcului. Copiii sunt însemnaţi în frunte cu sângele animalului, ca să fie sănătoşi şi în anul ce va urma.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 1401

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 901fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Calendar 16 - 31 decembrie 2007

- 16 decembrie: 1809 – Napoleon Bonaparte
divorţează de Josephina de Beauharnais deoarece nu-i putea asigura urmaşi.
- 17 decembrie: 1547 – Marele cneaz al Rusiei, Ivan cel Groaznic, primeşte titlul de ţar.
- 18 decembrie: 1846 – A murit Veniamin Costache, mitropolit al Moldovei, cărturar, a înfiinţat Seminarul de la Socola; 1944 – Armata Română începe lupta pentru eliberarea Cehoslovaciei.
- 19 decembrie: 1979 – s-a inaugurat oficial primul tronson al Metroului bucureştean Semănătoarea–Timpuri Noi, pe lungime de 8,9 km.
- 20 decembrie: 1848 – Nepotul lui Napoleon, Louis Bonaparte, devine preşedinte al Franţei; 1880 – pe Broadway se aprind primele felinare electrice.
- 21 decembrie: 1898 – Pierre şi Marie Curie descoperă elementul radioactiv Radiu; 1988 – un echipaj rus, în frunte cu Valentin Titov, doboară recordul de şedere în Cosmos (un an).
- 22 decembrie: 1885 – În Japonia s-a format primul Consiliu de miniştri, după model european: un premier şi 9 miniştri de stat; 1916 – a început Bătălia de la Caşin, ce a durat până la 31 decembrie.
- 23 decembrie: 1709 – A murit Alexandru Mavrocordat Exaporitul, mare dragoman şi sfetnic de taină la Constantinopol, întemeietorul unei dinastii de domni în ţările române.
- 24 decembrie: Sf. Cv. Mc. Eugenia (Ajunul Crăciunului); 1557 – A murit otrăvit Pătraşcu cel Bun, tatăl lui Mihai Viteazu; 2001 – Maria Uca Marinescu, explorator, ajunge la Polul Sud, fiind prima femeie sexagenară care a atins cei 2 poli.
- 25 decembrie: Naşterea Domnului – Crăciunul; 1863 – Guvernul Kogălniceanu votează legea secularizării averilor mănăstireşti; 1963 – a murit Tristan Tzara, iniţiatorul dadaismului, curent avangardist.
- 26 decembrie: Soborul Maicii Domnului; Cv. Nicodim de la Tismana; Sf. Mc. Eftimie; 1862 – A avut loc cea mai mare execuţie în masă din SUA, în oraşul Mankato Minnesota; au fost spânzuraţi 38 de indieni acuzaţi că i-au urmărit pe coloniştii albi; 1997 – a murit regizorul român Mircea Veroiu.
- 27 decembrie: Sf. Întâiul Mucenic şi Arhidiacon Ştefan; Cv. Teodor Mărturisitorul; 1860 – Împăratul Franz Joseph hotărăşte alipirea Banatului la Ungaria, fără a ţine cont de doleanţele românilor bănăţeni.
- 28 decembrie: 1925 – Carol al II-lea a semnat la Milano un act de renunţare la drepturi, titluri şi prerogative de membru al Casei Regale şi prinţ moştenitor.
- 29 decembrie: 1919 – Deschiderea primului Parlament al României Mari, prezidat de Nicolae Iorga; 1933 – premierul I.G. Duca a fost asasinat de legionari pe peronul gării din Sinaia.
- 30 decembrie: 1922 – primul congres unional al Sovietelor confirmă declaraţia de întemeiere a URSS, stat ce a rezistat 69 de ani.

- 31 decembrie: 1852 – Teatrul Naţional din Bucureşti este inaugurat printr-o reprezentaţie în folosul săracilor.

Delia Ciohodaru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 609

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare3947.html-articol=929.htm

În Niculiţelul cenuşiu

Localitatea este situată în partea de nord-vest a judeţului Tulcea, şi delimitată la nord de oraşul Isaccea, la vest de comuna Hamcearca, la sud de comuna Izvoarele, iar la est de comuna Somova şi de comuna Frecăţei. Suprafaţa administrativă: 9367,0 ha. Suprafaţa intravilan: 389,80 ha. Populaţia: 4.715 locuitori. Gospodării: 1.558. Clima: continentală.

Când am pornit a trece Dunărea, spre Tulcea, soarele se căznea să răsară. Ne îmbarcăm rapid pe una dintre „scoicile“ plutitoare şi, după doar cinci minute, acostăm pe malul tulcean al bătrânului fluviu. Fără a pregeta, luăm pe dată calea Niculiţelului, via Măcin. În goana maşinii, ne pierdem în priveliştile parcă pictate. Într-o succesiune deopotrivă bizară şi fascinantă, retina-mi e mângâiată când de un ochi de apă, când de pădure, de dealurile line ori de superbul şirag al Munţilor Măcinului.

„Abia aştept să ajung în patria vinului dobrogean“, îmi spun în sine-mi, încredinţată că o să descopăr şi alte asemenea comori peisagistice. Urmăm drumul ştiut, când şerpuit, când drept şi, după ce trecem de Isaccea, cotim spre dreapta. Fără niciun dubiu, acela era drumul spre Niculiţel. Şoseaua era străjuită de plantaţii de vie, în care câţiva gospodari roboteau de zor pentru a-şi aduna „aurul“ locului, strugurii.

Drumul e aproape pustiu. Doar un niculiţean, călare pe un superb cal, mai animă peisajul. Încet, dar sigur, imaginile idilice încep să se cam estompeze. În drum spre „centrul“ comunei, unde aflăm că-i primăria, petrecem cu privirea casele vechi, zugrăvite în culori cenuşii. La primărie, lume puţină. Primaru-i plecat cu treburi la Isaccea, dar funcţionara de la contabilitate mă asigură că „dom’ primar vine în 20 de minute“. În aşteptarea mai-marelui localităţii, îmi vorbeşte despre colega ei care-i la cules; ea culesese cu o zi înainte şi-şi vânduse strugurii pe un preţ de nimic.

După câteva minute anunţă că nici directorul căminului nu-i de găsit. „Nu răspunde. O fi acasă ori la cules.“ Mă interesez dacă localitatea este racordată la reţeaua de apă potabilă. „Da, dar cu program, de două ori pe săptămână. În restul zilelor, luăm apă de la fântână“, a sunat răspunsul contabilei.

Obosiţi să-l tot aşteptăm pe dom’ primar, traversăm „centrul“ comunei şi intrăm la o şcoală. Pe dreapta, imediat lângă uşă, stătea înfipt în perete un cazan cu robinet, iar sub el trona, pe un suport, un lighean. Îmi încerc norocul. Nici vorbă să curgă apă. Înaintez pe culoar.

În capăt, pe dreapta, e secretariatul. Îi explic acesteia că sunt de la o revistă. „Scrieţi că oamenii sunt săraci aici şi că-şi vând strugurii ieftin“, se plânge ea. Ies din clădire şi zăresc în apropiere o încăpere cu pretenţie de magazin. Intru să o întreb pe vânzătoare dacă are vin de Niculiţel. Mirată, îmi răspunde că nu, dar „dacă ştiam, aduceam de acasă“. Era deja prea mult...

Dincolo de cadrul natural ce încântă privirea la vremea culesului de struguri, Niculiţelul, ca aşezare cu o anumită pretenţie, pare cenuşiu ca mod de viaţă. Despre infrastructură este greu să faci o apreciere obiectivă.

Dar să realizezi o investiţie de ordinul sutelor de milioane, iar oamenii să beneficieze doar de două ori pe săptămână de utilitatea acesteia este greu de explicat. Dincolo de aceste observaţii, Niculiţelul rămâne totuşi o localitate dobrogeană tipică şi avem credinţa că îşi va găsi calea ce duce spre progres.

Salvaţi de... Cocoş

Dezamăgiţi, plecăm spre Mănăstirea Cocoş, important aşezământ monahal din cuprinsul Arhiepiscopiei Tomisului, situată la 6 km de comuna Niculiţel. Cadrul natural e de poveste, iar lăcaşul sfânt, de la poalele dealului, e într-adevăr o oază de linişte, propice reculegerii duhovniceşti. Din vreme în vreme, liniştea e întreruptă de cântatul cocoşului sălbatic, la fel ca în legendă. Locul pare rupt dintr-un colţ de rai...

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 575

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare3966.html-articol=560.htm

În judeţul Bacău, bătălia pentru păduri continuă > REVISTA LUMEA SATULUI

În judeţul Bacău, bătălia pentru păduri continuă

Legile fondului funciar, multe şi încâlcite, continuă să pună probleme celor însărcinaţi să le pună în aplicare. Până în noiembrie 2005, băcăuanii au depus peste 48 mii de cereri de retrocedare. Dintre acestea aproape 43 de mii pentru suprafeţe de până la 50 ha dar, cel mai important, retrocedarea nelimitată la păduri.

Din totalul cererilor, în cei aproape doi ani de activitate comisiile locale de aplicare a legilor fondului funciar au soluţionat 24.127 de cereri, din care 11.194 favorabil. Din aceste cereri noi, Comisia Judeţeană de Fond Funciar a soluţionat 2.500, pentru o suprafaţă de 14.798 hectare, din care majoritatea sunt păduri, adică 13.667 de hectare.

În doi ani, consiliile locale au soluţionat favorabil 11.194 cereri de retrocedare.

Comisia judeţeană a aprobat 2.500 de cereri, majoritatea pentru păduri.

Multe dosare trimise Comisiei Judeţene sunt incomplete.

Amenzi care nu mai sperie pe nimeni.

Austriecii organizează primul ocol silvic

Aşadar, bătălia se dă pentru suprafeţele ocupate de păduri. Sunt în joc mii de hectare care revin urmaşilor proprietarilor, persoane, de regulă, în vârstă. Ele sunt atât de preocupate încât vând imediat ce li se oferă prilejul. Urmaşii familiei Ştirbey, de pildă, au solicitat şi au câştigat 6.500 ha de pădure în zona Dărmăneşti, pădure care a şi fost vândută unor cetăţeni austrieci.

Aceştia şi-au constituit o structură proprie silvică şi astfel a apărut primul ocol silvic din judeţul Bacău. Şi dacă această cerere a fost rezolvată, alte şase mii se află în atenţia Comisiei judeţene, dar şi în instanţă. Este cazul norei generalului Eremia Grigorescu, doamna Ariana Grigorescu care solicită circa 9.000 de ha în zona Oituz, precum şi Ellie Vlad Sturza, care a depus o cerere pentru retrocedarea a nu mai puţin de 34.000 de ha pe Valea Muntelui.

Sunt aşadar probleme atât ale moştenitorilor care solicită suprafeţe mari, dar şi ale celor ce aşteaptă rezolvarea cererilor pentru suprafeţe de cel mult un hectar.

Atunci când este vorba de suprafeţe mici, spun specialiştii, retrocedarea devine mult mai dificil de soluţionat din cauza amplasamentelor greu de stabilit pentru pădurile vechi şi zonele reîmpădurite ulterior.

De asemenea, este greu de stabilit contextul şi starea de proprietate asupra terenurilor ca urmare a tranzacţiilor făcute cu statul înainte de 1945.

Iată de ce Comisia Judeţeană de Fond Funciar, cum se spune, „măsoară de mai multe ori înainte de a tăia o dată“.

Incorectitudinea persistă

Aceasta iese şi mai mult în evidenţă cu ocazia analizelor făcute la nivelul multor comisii comunale de aplicare a legilor fondului funciar, unde există serioase probleme de organizare şi, mai ales, de aplicare corectă a normelor legale. Nu de puţine ori, au fost admise dosare fără toate documentele care să ateste dreptul de proprietate sau calitatea de moştenitor.

Un astfel de dosar validat de o comisie locală, cu evidente incorectitudini, este cel al moştenitorilor generalului Eremia Grigorescu. Din dispoziţia prefectului de Bacău, dânsul a fost trimis spre cercetare şi fireşte soluţionare instanţei de judecată, din ordinul prefectului judeţului Bacău.

Este adevărat că primarii, preşedinţii comisiilor comunale de aplicare a legilor fondului funciar, dacă trimit dosare incomplet soluţionate, sunt pasibili de amenzi cuprinse între 10 şi 30 de mii lei, „sancţiuni care nu îi sperie prea tare, de vreme ce, spune domnul subprefect Gheorghe Hură, care răspunde de aplicarea legilor fondului funciar la nivelul judeţului, validarea majorităţii dosarelor de comisiile locale s-a făcut incorect“.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 662

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

Utilizarea energiei eoliene

În condiţiile în care există un ritm mare de sporire a populaţiei şi a consumului de energie, rezervele de combustibili fosili se vor epuiza într-un viitor apropiat. Şi minereurile radioactive se vor diminua. În acest context, se impune folosirea energiilor neconvenţionale, printre care un loc însemnat îl ocupă energia eoliană, utilizată de omenire din cele mai vechi timpuri.

Energia eoliană prezintă şi dezavantaje:

- are un caracter neregulat în timp şi în privinţa ariei de activitate;
- are o concentraţie mică pe unitatea de suprafaţă normală pe direcţia de acţionare a vântului;
- prin caracterul său neregulat, energia eoliană nu poate satisface activitatea de irigaţii, ea trebuind să se desfăşoare după un program riguros.

Alte avantaje:

- La îmbunătăţiri funciare energia eoliană este utilă pentru desecări prin canale într-un emisar natural sau canal de irigaţii, asigurându-se şi recircularea apei. Acest lucru are un efect economic dublu, reducându-se cheltuielile pentru evacuarea unui volum de apă din reţeaua de desecare şi cele de pompare a aceluiaşi volum din sursa naturală în canalul de irigaţii.
- Energia eoliană substituie parţial activitatea staţiilor de pompare. Instalaţiile eoliene pot fi folosite la împrospătarea apei în amenajările piscicole, rol de rezervor tampon având însuşi bazinul piscicol.

Energia eoliană, energie regenerabilă şi nepoluantă, pe baza unor proiecte poate cuprinde următoarele:

- realizarea aparaturii necesare zonării activităţii eoliene;
- zonarea energetică eoliană a ţării prin şi cu sprijinul Agenţiei Naţionale de Meteorologie;
- relaţii rapide de comunicare pentru prognoza vânturilor;
- realizarea unor turbine eoliene într-o gamă largă de puteri şi întrebuinţări;
- stabilirea unor criterii tehnice şi economice pentru alegerea amplasamentelor instalaţiilor eoliene cu o eficienţă economică maximă;
- antrenarea în acest proces de utilizare a energiei eoliene a tuturor institutelor de cercetare ştiinţifică şi tehnologie de maşini şi utilaje energetice, mecanică fină, metrologie, precum şi a institutelor politehnice din România;
- antrenarea în acest proces de utilizare e energiei eoliene a celor 300-400 de bancheri pentru a-şi face instalaţii eoliene pe domeniile lor din mediul rural. Sponsorizarea de către aceştia a fermelor agricole din zonă secetoasă sau cu inundaţii (pentru desecări), pentru a-şi procura aceste instalaţii eoliene;
- crearea în zone cu energie eoliană intensă (Bărăgan, Dobrogea, zone de deal şi munte) a unor instalaţii eoliene cu proiecte şi fonduri proprii de la Uniunea Europeană;

- crearea unor criterii de apreciere a potenţialului eolian în ţara noastră de către instituţii specializate;
- România are variaţii în timp ale vitezei vântului cu valori reduse şi oscilaţii bruşte, necesitând posibilităţi de captare şi soluţii eficiente de folosire a energiei eoliene, care să facă faţă solicitărilor;
- crearea de modele experimentale a unor turbine eoliene de 2, 4, 6, 20, 50, 100, 150 kw, având ax orizontal sau vertical, destinat fie acţionării unor pompe pentru alimentare cu apă potabilă din foraje, sau direct din fluviu, râuri, lacuri, bălţi (desecări) pentru alimentare cu apă sau acţionarea unor generatoare de curent electric;
- utilizarea turbinelor eoliene destinate pompării apei în amenajările pentru irigaţii sau desecări;
- utilizarea turbinelor eoliene care demarează în viteze mici ale vântului (3 m/s) şi are un cuplu mare la pornire, fiind cea mai indicată scopului propus. Folosirea turbinei cu elevatorul de tipul spiralei lui Arhimede (folosirea la desecarea ponderilor în Olanda);
- utilizatorii să beneficieze de caracteristicile tehnico-constructive ale agregatelor eoliene, costul investiţiei, puterea şi capacitatea acestora;
- să fie cunoscute şi popularizate caracteristicile de funcţionare a turbinei cu elevatorul cu spirală în cazul apei extrase pentru irigaţii şi desecări.

Energia eoliană trebuie şi poate fi stocată pentru a fi folosită la nevoie (acumulatori, baterii), stocarea apei în bazine mari etc.

Ideile de utilizare a energiei eoliene trebuie trecute prin filtrul eficienţei economice şi e necesar să se facă în special în zonele cu activitate eoliană intensă în cea mai mare parte a anului.

Vânturile. Regimul vânturilor în România este determinat de poziţia şi frecvenţa ariilor ciclonare şi anticiclonare, care determină circulaţia generală a meselor de aer deasupra Europei. Privite numai din acest punct de vedere, vânturile de la noi au două direcţii principale: din sectorul vestic (în special vara) şi din sectorul nord-estic (iarna).

Dar factorii fizico-geografici locali şi cu deosebire relieful provoacă modificări însemnate în direcţia şi intensitatea vânturilor ori dau naştere centrilor locali de maximă şi minimă presiune care, la rândul lor, formează vânturile locale. Din interferenţa celor două cauze principale (circulaţia generală a aerului şi a reliefului) iau naştere la noi în ţară următoarele vânturi mai cunoscute:

a) Crivăţul care bate în special iarna dinspre nord-est şi ia naştere datorită localizării unui centru de maximă presiune în nordul Asiei şi Europei (anticiclonul siberian) şi un centru de minimă presiune în Marea Mediterană;

b) Austrul bate dinspre sud-vest în toate anotimpurile, frecvent în Banat şi Oltenia;

c) Vântul Mare este un fel de foehn al ţării noastre. El bate peste culmile Carpaţilor Meridionali şi coboară în depresiunile de sub munte (Haţeg, Secaş, Sibiu şi Făgăraş);

d) Nemira se simte în Sudul Transilvaniei, în depresiunea Braşovului;

e) Brizele marine sau vânturi cu periodicitate zilnică se simt pe ţărmul Mării Negre. Ziua, aerul răcoros al Mării Negre pătrunde pe uscatul fierbinte (briza de zi). Noaptea, uscatul răcindu-se, vântul suflă spre mare. Este briza de noapte.

Instituţii şi universităţi care s-au ocupat de studiul şi utilizarea energiei eoliene:

- Institutul de Cercetare Ştiinţifică şi Inginerie Tehnologică pentru Maşini şi Utilaje Agricole, sectorul Braşov;
- INCRST, ICPE, ICEMENERG;
- Institutul Politehnic Bucureşti, Institutul Politehnic Timişoara;
- Universitatea Braşov;
- Institutul de Cercetare şi Inginerie Tehnologică pentru Irigaţii şi Drenaje, Băneasa, judeţul Giurgiu;
- Întreprinderea pentru mecanizarea agriculturii Bucureşti etc.

Solicit cu tot respectul cuvenit Guvernului şi Preşedinţiei României să abordeze acest subiect, fiind de actualitate şi necesar, folosindu-se în acest scop resursele puse la dispoziţie de UE prin programele şi proiectele de dezvoltare economică şi energetică a ţării.

Ing. Toma BĂNICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 5424

Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Atenţie! Atac masiv de insecte în pomicultură > REVISTA LUMEA SATULUI

Atenţie! Atac masiv de insecte în pomicultură

Ca o consecinţă a căldurilor excesive, în această perioadă s-a declanşat un atac masiv de insecte, cum ar fi: păianjeni, afide, omizi defoliatoare, iar din prima decadă a lunii iunie au apărut larvele mobile ale păduchelui din San-José, un dăunător de carantină periculos care atacă majoritatea speciilor pomicole.

Este important să se aplice tratamente fitosanitare la apariţia larvelor mobile, pentru că eficacitatea produselor pesticide înregistrează procente din cele mai ridicate (80-100%).

După fixarea larvelor pe lăstar (la 4-5 zile de la hrănire), acestea devin imobile, creează scutul protector, iar şansele de combatere scad simţitor. În a doua parte a verii, din larvele sus menţionate apare generaţia a doua care se transferă şi pe fructe, stricându-le aspectul comercial, iar pomii se debilitează până la uscare, mai ales în treimea superioară a coroanei.

Tot pe fondul temperaturilor ridicate se instalează un atac masiv de făinare, în special acolo unde nu s-au îndepărtat definitiv lăstarii atacaţi în timpul tăierilor. Patogenul se manifestă virulent la soiurile sensibile, cum ar fi Ionathanul.

Recomandări fitosanitare

Supravegherea stării de sănătate a pomilor este necesară în continuare, pentru că tot în această perioadă are loc diferenţierea mugurilor de rod, ceea ce înseamnă că pomii au nevoie de un potenţial biologic ridicat.

Fitoprotecţia unei plantaţii este dictată în general de respectarea câtorva reguli, şi anume:

- folosirea celor mai noi produse pesticide pentru care bolile şi dăunătorii nu şi-au căpătat încă forme de rezistenţă. În acest sens, este de dorit ca, o dată la 3-4 ani, să se schimbe spectrul insectofungicidelor pentru a le spori impactul în dezechilibrarea genetică a patogenilor şi dăunătorilor;
- să se respecte momentul optim de aplicare a tratamentelor prescrise de buletinele de avertizare emise de staţiile de prognoza din zonă;
- să stropim pomii pe timp uscat, la temperaturi mai mici de 22°C, cu o cantitate de 1.500-2.000 litri soluţie la hectar;
- pompele din dotare să asigure presiune suficientă, astfel încât soluţia să fie dispersată foarte fin pe suprafaţa frunzei şi să pătrundă în toate punctele coroanei. Mai nou, se poate apela şi la îngrăşăminte foliare folosite concomitent cu stropirea pomilor la concentraţiile şi cantităţile prescrise de notiţele tehnice ale produselor;
- înălţimea pomilor să permită pompelor de stropit folosite să-şi trimită soluţia până la ultimul nivel al coroanei. De obicei, în treimea superioară a pomului nu pătrunde soluţia în cantitate suficientă şi aici se instalează un atac masiv de boli şi dăunători, care asigură rezerva biologică a acestora de la un an la altul (focare de infecţie);
- asigurarea unei igiene culturale corespunzătoare, care vizează în special distrugerea drajonilor porniţi din rădăcină, a mărăcinilor şi buruienilor de pe răzoare care sunt gazde preferate de boli şi dăunători.

Ca un semnal de alarmă, la această oră este şi apariţia în continuare a bacteriei sistemice foarte periculoase, denumită Erwinia amilovora, care produce focul bacterian al rosacaeelor, cantonată în special pe gutui, păr şi pe alocuri la măr. Se impune localizarea atacului prin îndepărtarea lăstarilor bolnavi cu 10-15 cm mai jos de zona atacată, după ce foarfecele sau fierăstrăul au fost dezinfectate cu clor. Când pomul este atacat mai mult de 60% din coroană, se impune îndepărtarea definitivă a lui.

O parte din pomicultori, după ce au făcut o evaluare a încărcăturii de fructe pe pom, procedează la aplicarea în continuare a unei tehnologii sumare, diminuând numărul de tratamente, iar pe acestea făcându-le cu produse de slabă eficacitate, mergând uneori până la abandonarea agrotehnicii la sol şi a fitoprotecţiei, atunci când pe pom au rămas fructe puţine, motiv pentru care plantaţiile vor intra în periodicitate de rodire.

Este nedrept să amendăm pomul cu aceste metode, pentru că astfel provocăm declinul prematur, ducem la degradarea plantaţiilor şi la pierderea unor suprafeţe însemnate din patrimoniul pomicol, iar înfiinţarea unei plantaţii se face cu costuri foarte mari şi greu de suportat de cei care practică o pomicultură de subzistenţă.

Ing. Dumitru Tronecu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 829

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare39cc.html-articol=17.htm

Muzeul din apartament > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMuzeul din apartament

Iarnă năprasnică, cu nămeţi cât casa. Un sat pierdut printre munţi şi dealuri. Ţărănci stând la gura sobei, murmurând doine şi ţesând. Acesta este tabloul pe care mi l-am zugrăvit în minte după dialogul cu prof. Ioana Crişan din oraşul Reghin, judeţul Mureş. Autoare a lucrării „Semnele de la Tărtăria existente în prezent în arta populară“, prezentată la al IV-lea Congres Internaţional de Dacologie, desfăşurat în anul 2003 la Bucureşti, Ioana Crişan şi-a transformat apartamentul într-un mini-muzeu al satului. Totul a început în anul 1970, când mama domniei sale, Măriuca Covrig, s-a mutat din satul natal, Râpa de Jos, comuna mureşeană Vătava, la Reghin. „A cerut să-i îmbrac camera dumneaiei de la bloc în stil artizanal, ca la Râpa de Jos, şi m-am ţinut de cuvânt“, a rememorat interlocutoarea noastră.

Apoi, deoarece colecţia de obiecte s-a mărit, celelalte două camere ale apartamentului lor au fost decorate identic. Piesele sunt, în covârşitoarea lor majoritate, opera bătrânei, care, l-a rândul ei, a deprins acest meşteşug de la mama sa. „Mama a rămas văduvă de la 29 de ani. Toamna, când se întorcea de la muncile câmpului, ca şi iarna, torcea, ţesea pânză din fire de in, cânepă şi bumbac, pentru nevoile casei şi îmbrăcă-minte. A ţesut prosoape în două, trei, patru şi cinci iţe cu diferite modele (table, romb, brăduleţ sau simple), precum şi covoare cu model sau cu alesături. Aşa se face că avem patru garnituri de covoare, fiecare cu alt model. De asemenea, a cusut pe fir şi cu tăieturi cinci costume populare pentru mine. De la vârsta de 10-12 ani m-a învăţat să cos, să fac dantelă, să torc, iar de la 14 ani am început să ţes.

Mama a conti-nuat şi la bloc (pe balcon) să ţească, să facă dantelă şi, dacă i-am desenat modelul pe hârtie şi i-am arătat cum se lucrează, alegând şi culorile, a croşetat pentru toţi ai casei, iar pentru mine a lucrat cinci rochiţe, cinci costumaşe şi peste zece bluze, fiecare alt model“, a povestit Ioana Crişan.

Astăzi, bătrâna, una dintre miile de creatori anonimi de artă populară care au trăit de-a lungul timpului în interiorul arcului carpatic, nu mai poate lucra. Cu toate acestea, pasiunea pentru frumos va rămâne pe veci cuibărită în sufletul ei de româncă neaoşă.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 681

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare39e0.html-articol=681.htm

Cresc şi-n România oameni > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCresc şi-n România oameni
În acest număr, Dr. Nicolae PÂRVU,
director executiv al Companiei Quality Crops Agro
• S-a născut la 3 februarie 1948, în comuna Ciorani, judeţul Prahova.
• Este absolvent al Facultăţii de Agronomie din cadrul IANB – promoţia 1971.
• Din 1971 până în 1989, activează la ICCPT Fundulea, în calitate de cercetător ştiinţific în cadrul programului de „Ameliorarea florii-soarelui“. În această perioadă a elaborat peste 50 de lucrări ştiinţifice, publicate în revistele de specialitate din ţară şi străinătate.
• Este autorul mai multor hibrizi de floarea-soarelui, creaţi în perioada menţionată, printre care mai importanţi sunt: Favorit, Select, Felix, RO-59, Sorem 80, 82, Alex etc., care, până în anii 1989, se cultivau pe întreaga suprafaţă din România.
• În anul 1984 obţine titlul ştiinţific de doctor în agronomie, cu lucrarea intitulată „Mecanismele genetice ale rezistenţei şi susceptibilităţii florii-soarelui la atacul ciupercii sclerotinia sclerotiorum Lib. de By“.
• În perioada 1989-1996 a activat în cadrul CSIOS (astăzi ISTIS), primii doi ani ca şef birou – culturi de câmp –, apoi ca preşedinte al CSIOS.
• În perioada 1996-2004 a activat ca director în firma Pioneer Hi-Bred Seeds Agro, apoi la Rustica.
• Din 2004 activează în firma Quality Crops Agro, ca director executiv.

* * *

Dr. ing. Nicolae Pârvu, o capacitate profesională incontestabilă, s-a distins de-a lungul carierei sale ca un manager de excepţie. Precis şi ferm în deciziile luate, el a reuşit să impună ordine în sectoarele pe care le-a condus, dând acestora o direcţie de dezvoltare sigură şi de durată. Cele mai importante realizări ale sale ţin însă de activitatea ştiinţifică. El este unul dintre componenţii celebrelor echipe româneşti care a creat în premieră mondială primii hibrizi de floarea-soarelui. Preocupările ştiinţifice pe această temă au continuat mulţi ani la rând, inclusiv în cadrul firmelor străine la care a lucrat.

Am putea concluziona că este un om înregimentat în elita ştiinţei agricole, cu dorinţa şi speranţa de a-i sprijini pe cei care trudesc la sate din greu pentru un câştig derizoriu.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 651

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare3a27.html-articol=989.htm

Miracolul agricol olandez

Pentru cei care au puţine cunoştinţe despre modelul olandez, configuraţia acestuia ar putea părea şocantă. Adevărul este că o agricultură atât de parcelată precum cea olandeză propulsează această ţară printre primele puteri ale lumii în ceea ce priveşte exporturile de produse agricole. Explicaţiile acestor realizări se află în priceperea şi înţelepciunea oamenilor de aici, iar performanţa reprezintă un adevărat miracol, dacă avem în vedere că această ţară deţine o suprafaţă agricolă de numai 2,2 milioane ha.

I se spune „Ţara lalelelor“ dar la fel de bine s-ar putea numi „Ţara pepinierelor“, „Ţara serelor şi a solariilor“ sau „Ţara digurilor“. Agricultura Olandei este una dintre cele mai performante din lume, fiind întemeiată pe mica proprietate privată asupra pamântului.

Dimensiunea fermelor individuale este puternic influenţată de densitatea populaţiei, circa 90% dintre acestea având între 2-2,5 ha şi mai mult de jumătate ajungând la 5 ha. În condiţiile arătate, rezultatele agriculturii olandeze s-au obţinut datorită cultivării intensive a terenurilor arabile şi a unei specializari foarte accentuate în sectorul creşterii vitelor şi a horticulturii.

Am discutat despre toate aceste aspecte cu domnul Meeuwes Brouwer, ataşat agricol al Ambasadei Ţărilor de Jos la Bucureşti.

V.Ş.: Care ar fi secretul modelului olandez de agricultură?

M.B.: Fiind o ţară mică şi foarte dens populată, cu suprafeţe destinate agriculturii destul de restrânse, fermierii noştri au trebuit să dea dovadă de creativitate. Putem spune că, pe lângă educaţie, cercetare şi extensie, cheia succesului nostru o reprezintă organizarea sectorului agricol. Încă din 1996, Organizaţia Comună a Pieţei din sectorul legume-fructe a fost reformată, concentrându-se mai mult asupra Organizaţiilor de Producători. Ideea acestei reorganizări a venit pentru a stabiliza preţurile produselor şi pentru a garanta un standard rezonabil de viaţă producătorilor. În acest scop, ei au fost stimulaţi să îmbunătăţească calitatea produselor lor şi metoda de comercializare.

V.Ş.: Concret, cum sunt fermierii olandezi organizaţi şi ce sprijin primesc de la Uniune?

M.B.: În Olanda avem foarte multe organizaţii de producători şi numai anul trecut acestea au primit de la UE peste 80 milioane de euro, lucru care este de dorit şi pentru dezvoltarea sectorului horticol în România. Trebuie să menţionez că aceste sume de care vorbesc se primesc numai prin organizaţiile de producători. Avem diferite modele de astfel de organizaţii.

Există unele specializate pe un singur produs şi în acest caz acestea au rolul să se ocupe de comercializare; există şi organizaţii specializate pe mai multe produse, în acest caz membrii trebuind să convină asupra unor standarde de calitate şi să elaboreze programe operaţionale.

De asemenea, tot ei stabilesc şi ce măsuri sunt necesare pentru protecţia mediului sau promovarea unor produse ecologice, iar aceste măsuri pot fi finaţate de UE.

V.Ş.: Cine stabileşte preţul produselor?

M.B.: El este dat de raportul între cerere şi ofertă dar există, bineînţeles, şi câţiva detailişti care au influenţă asupra preţului. Tocmai de aceea producătorii se asociază pentru că, având cantităţi mari de produse şi de calitate bună, ei au puterea de a negocia cu aceştia.

V.Ş.: Cum vedeţi faptul că, în România, fermierii nu sunt foarte încântaţi de ideea de a se asocia?

M.B.: Sunt convins că această tendinţă este o consecinţă logică a situaţiilor din trecut. După ani buni de muncă în folosul cooperativelor gestionate de stat, ţăranii ezită să renunţe la independenţa cu greu câştigată şi să o ia de la capăt în ceea ce, pentru ei, pare a fi un proces de producţie planificat. Dar este necesar ca această etapă să fie depăşită, iar fermierii trebuie să vadă avantajele reale ale asocierii.

Nu numai cultivatorii din România trebuie să lucreze împreună pentru a deveni eficienţi şi pentru a îmbunătăţi calitatea produselor lor, dar şi România şi Olanda trebuie să colaboreze. Observ deja la ambasadă că multe firme olandeze şi româneşti lucrează împreună mai ales în domeniul materialului săditor dar şi în cel al echipamentelor agricole, al sistemelor de irigaţii şi serelor. Colaborarea aceasta atât de benefică va continua şi va avea efecte deosebite.“

Atât sectorul horticol cât şi cel de producere a laptelui şi a produselor lactate au la bază structuri cooperatiste şi se caracterizează printr-un grad înalt de integrare. Fiecare segment, începând de la producţie şi până la distribuţie, are o structură proprie de organizare prin care îşi promovează şi îşi apără interesele.

Producătorii de fructe şi legume sunt reprezentaţi de „Dutch Organisation for Agriculture and Horticulture“, producătorii de lapte de „Dutch Dairy Organisation“, firmele de distribuţie a produselor lactate sunt organizate în „Joint Dairy Federation“, în timp ce „Dutch Bureau for Provisions Trade“ reprezintă interesele comercianţilor cu amănuntul.

Toate aceste entităţi sunt grupate, prin reprezentanţii lor, în „Dutch Dairy Board“, singura organizaţie cu rol de reglementare în sectorul de lapte şi produse din lapte la nivel naţional, respectiv în „The Product Board for Horticulture“, structura similară cu rol de reprezentare a tuturor segmentelor implicate în sectorul horticol.

Olanda se numără printre cei trei mari exportatori de produse agricole ai lumii, după SUA şi Franţa. Locul I în lume la exportul de flori tăiate; locul II la exportul de brânzeturi; locul III la produse agricole în general. Suprafaţa acoperită cu sere întruneşte mai bine de 10.000 ha, în timp ce culturile horticole în câmp se întind pe 130.000 ha. În prezent, 15.000 de societăţi activează în aceste sectoare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 2881

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Însemnări din viaţa unui mare agronom

Inginerul Ştefan Poienaru se numără printre puţinii marii latifundiari care poartă în el „os de fermier“. Lupta sa pentru supremaţia în agricultură a început pe vremea reconversiei spre agricultură a sălbăticiei din Lunca Dunării şi continuă astăzi la un nivel profesional invidiat până şi de cei mai performanţi agricultori. Sigur şi de cei care vor să pună stavilă în calea progresului.

Doamne, cât i-a fost dat acestui om să pătimească de-a lungul vieţii pentru curajul de-a înfrunta ignoranţa şi mânia noilor uzurpatori!

Într-un moment de „spovedanie profesională“, Ştefan Poienaru avea să recunoască că… „lupta cu ăştia, domnule, e îngrozitor de grea“. Aveam să aflăm că este incomparabil mai grea decât truda pe care o depune, el şi oamenii care-l înconjoară, pentru sporirea rodniciei pământului.

Opresiunea venea pe la începutul anilor ’90 nu atât din partea unor delicvenţi profesionali, cât dinspre unii reprezentanţi ai puterii administrative care s-au dedat la cele mai josnice metode de şantaj pentru a distruge ultimele redute ale agriculturii performante din sectorul de stat.

Inginerul Poienaru nu este singura „nucă tare“ în această luptă cu cei care dictează noua ordine agricolă. El are de partea sa manageri de o calitate profesională şi morală a căror îndărătnicire produce frisoane delapidatorilor.

Dincolo de aceste consideraţii se află munca şi rezultatele unuia dintre puţinii mari agronomi ce a reuşit să răzbată în lupta cu vicisitudinile vremurilor noi.

Privită de la înălţimea digului ce înconjoară fosta „Baltă a Ialomiţei“, perimetrul agricol, aflat în administrarea Holdingului „Agrofam“ Feteşti, se dezvăluie privirii în toată splendoarea şi bogăţia lui. Solele de grâu, orz şi rapiţă, intercalate de ogoarele destinate culturilor de primăvară, te transpun în cel mai mare cordon agricol ce străbate, de la Est la Vest, zona mediană a Statelor Unite.

Lucrările de modelare a pământului se fac cu aceeaşi tehnică şi tehnologie de nivel mondial. La fel şi seminţele folosite aparţin celor mai performante soiuri şi hibrizi. Fertilitatea naturală a pământului este de partea noastră. Ceea ce ne desparte de America este climatul arid, ale cărui efecte distructive pot fi diminuate doar parţial de irigaţii. În pofida acestor vitregii, ing. Ştefan Poienaru a reuşit să obţină producţii ce pot fi atribuite doar unor mari agronomi.

Multe din opresiunile la care sunt expuşi adevăraţii agronomi se trag de la capii ADS-ului. De opt ani încoace, aceştia nu fac altceva decât să-i înlăture din agricultură spre a face loc concurenţei exercitate de grupuri de interese aflate în anturajul puterii.

Oameni cu mare influenţă politică, dar fără vocaţie agricolă, îl strâng pe ing. Poienaru ca într-o menghină, pentru a-l deposeda de cele 8.500 de hectare concesionate de la ADS.

De opt ani încoace, nu a fost lună dată de la Dumnezeu în care Poienaru să nu fie târât în procese interminabile de către nişte indivizi anume puşi în fruntea ADS-ului pentru a distruge ultimele redute agricole performante ale sectorului de stat.

Neavând câştig de cauză în faţa legiuitorilor, ei au recurs la arma periculoasă a şantajului financiar: anularea dreptului la subvenţiile de stat.

Un ultim asalt şi poate cel mai murdar al unor oameni care n-au nicio legătură cu agricultura. Poate doar cu unele grupuri de interese cărora le cade foarte greu când semenii lor, profesionişti şi manageri de excepţie, prosperă. Sfidează faptul că prin ei prosperă Ţara.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 660

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Apicultorii români în Uniunea Europeană

V-am informat, stimaţi cititori, în numărul trecut al revistei noastre, despre una dintre cele mai importante manifestări ale lunii decembrie ce s-a desfăşurat la Băile Herculane: a doua ediţie a simpozionului cu tema „Apicultura... încotro?“, organizată de Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Caraş-Severin.

Întâlnirea s-a bucurat de participarea a peste 400 de agricultori din judeţ şi din ţară, reprezentanţi ai Oficiilor de Consultanţă Agricolă din 20 de judeţe, personalităţi din conducerea Asociaţiei Crescătorilor de Albine din România (ACA), cadre universitare, cercetători şi specialişti, parlamentari, membri ai Comisiei de Agricultură din Camera Deputaţilor, conducerea ANCA, reprezentanţi ai mass-media.

În cuvântul de deschidere a lucrărilor, inginerul Pavel NEFIR, directorul executiv al instituţiei organizatoare, de altfel sufletul întregii acţiuni, a spus printre altele: „Suntem un organism a cărei menire este de a fi trup şi suflet alături de lucrătorii din apicultură. Apicultura fiind una dintre activităţile importante din mediul de afaceri în care ne desfăşurăm activitatea, are locul ei aparte în preocupările noastre. Dovada? Chiar această manifestare pe care am organizat-o acum şi aici, la care am invitat şi iată sunt prezenţi oaspeţi de seamă.

Sper ca această acţiune să aibă ecoul cuvenit printre cei care conduc destinele apiculturii româneşti şi mai cu seamă printre cei care guvernează ţara.“

În acest nou context european, pentru a veni în sprijinul apicultorilor s-a pus un accent deosebit pe competitivitate şi schimbarea mentalităţilor care să conducă la creşterea cantitativă şi calitativă a produselor apicole şi la menţinerea pieţei.

Prof. dr. ing. Corneliu Alexandru, preşedintele ACA Caraş-Severin, a punctat necesitatea pregătirii profesionale a apicultorilor, dată fiind complexitatea muncii în acest domeniu: „Apicultura nu trebuie privită doar ca un hobby sau ca îndeletnicire practicată la pensie, ci ca pe o profesie, spunea domnia sa. Pentru aceasta, în ţară, asociaţia a organizat cursuri de pregătire a apicultorilor, în urma cărora mulţi au primit diplome de atestare. Judeţul Caraş-Severin este fruntaş în apicultură, având 1.127 de apicultori cu 46.000 familii de albine, cu o medie de 41 familii/deţinător, ceea ce înseamnă aproape dublu decât media pe ţară – 24 familii/deţinător. Dintre aceştia, 55 se pot numi apicultori profesionişti, având peste 150 familii de albine. Pe apicultorii cărăşeni îi preocupă recunoaşterea meseriei de apicultor, perfecţionarea continuă, combaterea bolilor şi fluctuaţiile preţurilor produselor apicole.“

Prof. dr. Ioan Popescu, apicultor şi director tehnic ACA:

„În România sunt exploataţii apicole subdezvoltate, de aceea costurile de producţie sunt ridicate. În contextul integrării în UE, la concurenţă cu apicultorii profesionişti care au exploataţii mari şi costuri reduse, apicultorii români trebuie să ajungă la exploataţii profesionale. Astfel se vor reduce costurile şi vom fi competitivi pe piaţa europeană nu doar prin calitatea mierii, ci şi prin preţ. Altfel nu avem nicio şansă pe această piaţă! Un lucru lăudabil este că apicultorii români «întineresc» şi sunt bine pregătiţi profesional. 38% au vârste cuprinse între 18-40 de ani; 40% între 41-60 de ani şi doar 22% au peste 60 de ani.“

Prof. dr. Marian Bura a atras atenţia asupra pericolului hibridării interrasiale la albine.

Cel mai cunoscut hibrid pătruns la noi este Butfast (italian). Pentru a nu se ajunge la hibrizi agresivi în urma încrucişărilor următoare, costurile sunt mari. Există pericolul pierderii raselor pure de albine şi al obţinerii unor hibrizi ce pot deveni pericol biologic. Apicultorii trebuie să-şi asume responsabilitatea individuală atunci când aleg să crească hibrizi. În acest context recomandă în mod imperios obţinerea unui „rezervor de albine local, rase pure, ca produs al selecţiei naturale!“

Au mai luat cuvântul dr. ing. Viorel Morărescu, directorul ANCA, precizând că structura pe care o conduce va asigura consultanţă în continuare pentru a sprijini fermierii români în dezvoltarea fermelor şi accesarea fondurilor prin proiecte. „Fără îndoială că sectorului apicol îi vom acorda o atenţie deosebită. Nu întâmplător se află aici consultanţi din mai toată ţara...“.

Ing. Constantin Popa, directorul Complexului Apicol SA, a vorbit despre „condiţiile de calitate a mierii“, recomandând apicultorilor aplicarea unor tratamente corecte în conformitate cu Normele europene.

Prof. univ. Valeriu Tabără, vicepreşedintele Comisiei de agricultură a Camerei Deputaţilor, a atras atenţia asupra globalizării la nivel mondial: „Regulile de comerţ internaţional vor fi schimbate de cei care au putere economică. Vor stabili reguli şi le vor impune doar cei care deţin tehnologie avansată (aceasta reduce costurile de producţie) şi material biologic de mare clasă (care scurtează timpul ajungerii la performanţă).

Într-o Uniune foarte grăbită nu avem timp de stat! Trebuie să ne punem repede la punct cu cele două aspecte pentru a avea o şansă pe piaţa europeană şi mondială. Legislaţia europeană prevede ca materialul biologic să fie autorizat. Este prioritară omologarea raselor şi subraselor noastre de albine autohtone şi punerea la punct a sistemului de autorizare a acestui material biologic. De ce să cumpărăm mătci, când putem să le producem şi să vindem? Apis melifera Carpatica şi valoarea ei genetică trebuie valorificate.

Este imperios necesară crearea stupinelor de elită, cu rase româneşti de albine de la care apicultorii români să se aprovizioneze pentru fermele profesionale. România trebuie să transforme materialul biologic în valută forte acum, când există tendinţa ca avuţia unei ţări să însemne baza genetică pe care o deţine! Trebuie să ne omologăm produsele. Numai aşa le protejăm de la dispariţie ori furt şi le dăm şansa pătrunderii pe piaţa europeană. Produsele apicole trebuie să fie înregistrate, să aibă marcă pentru a li se recunoaşte valoarea.

Un alt aspect ţine de profesionalizarea apicultorilor, care include pe lângă cursuri şi atestări, comunicarea. Trebuie să învăţăm să ne susţinem proiectele, să ne promovăm produsele, să ne facem cunoscuţi. De la fermierii germani să învăţăm să facem analiza fermei, să ştim unde sunt pierderile, unde câştigurile şi cum le putem amplifica.

Să ne schimbăm mentalitatea cu privire la moştenire. Aceasta nu trebuie divizată. Să dăm valoare lucrurilor pe care le facem, prin continuitate. Păstrarea tradiţiei trebuie să fie o certitudine!“

Ce aduce integrarea pentru apicultori?

Printre noutăţi s-ar putea număra şi clasificarea tipurilor exploataţiilor în funcţie de numărul de familii de albine. După legislaţia europeană, exploataţiile apicole sunt „etichetate“ astfel: a) de subzistenţă, dacă au până la 24 de stupi. Acestea nu vor primi niciun fel de subvenţie, decât consultanţă gratuită în viitorii 4 ani; b) de semisubzistenţă, dacă au de la 24 la 72 de stupi.

Acestea vor primi, timp de trei ani, o subvenţie de până la 500 euro pe an pentru dezvoltare (suma acoperă valoarea a 15 stupi); c) profesionale, care au peste 72 de stupi. Este considerată exploataţie rentabilă cea care deţine 150 de familii de albine. Acestea vor primi 50% subvenţie din 2008 pe bază de proiect cu obiective eligibile, cum sunt:

- creşterea efectivelor familiilor de albine până la minimum 150;
- pentru stupi;
- utilaje de procesare;
- remorci.

Sumele alocate nu vor mai fi limitate, se vor acorda pe o perioadă de 6 ani, putându-se garanta creditul cu însăşi exploataţia al cărei proiect este eligibil. „Este o mare înlesnire acordată apicultorilor români şi trebuie să folosim această oportunitate, chiar dacă presupune asocierea crescătorilor de albine“, s-a mai spus cu acest prilej.

Pe plan mondial se comercializează 350.000 de tone miere pe an, din care 2/3 în Uniunea Europeană (220.000 tone), în Germania consumându-se 90.000 de tone pe an. România produce (o medie a ultimilor 4 ani) aproximativ 9.000 tone pe an. Este o cantitate insuficientă pentru piaţa care ni se deschide.

Suntem concurenţi pe acelaşi segment de piaţă în Uniune cu ţări precum Mexic şi China. Ca apicultori suntem în Europa de mult, numai dacă ne gândim că facem parte din Consiliul Executiv al Apimondia de 70 de ani. Ar fi păcat să nu valorificăm acest atu. Trebuie să înţelegem importanţa accesării fondurilor, pentru a ne creşte competitivitatea, producţia şi a avea beneficii.“

Grupul de Producători de Miere Albina Bănăţeană din Lugoj a propus în cadrul Simpozionului o serie de măsuri pentru protejarea ca valoare naţională a rasei de albină autohtonă.

În încheierea lucrărilor au fost acordate diplome unor participanţi implicaţi în problematica apiculturii româneşti şi în mod deosebit a celei cărăşene.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 8656

□

Comentarii

□

□

1. miere albine -- (23-February-2011)Apicultura este o profesie, si una foarte placuta. Trebuie doar sa o intelegem si sa o promovam. Din pacate la acest ultim capitol stam foarte prost. Si nu, nu trebuie sa exportam apicultori, ci miere si produse apicole.

2. Petru -- (27-November-2010)Chiar sunt interesat sa import miere de salcam in Canada
Ar fi posibil sa primesc cateva adrese de Apicultori banateni ???
Multumesc

3. Catalin -- (24-February-2011)Pentru Petru:daca esti interesat putem sa vb in legatura cu anuntul tau la nr de tel 0744805454

4. Victor -- (13-March-2011)Pentru Catalin: si eu pot sa ajut cu marfa pentru export in canada.

5. victor -- (13-March-2011)mailul pentru petru este ravita1967@yahoo.com va rog o cerere

6. miere poliflora -- (27-November-2011)Se pare ca datorita fondurilor europene apicultura incepe sa isi revina. Numarul de familii de albine a crescut, dar pretul mierii de albine este inca scazut iar apicultorii nu au cui sa vanda mierea la preturi rezonabile.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare3aea.html-articol=650.htm

După un deceniu de jaf ca-n codru

Refacerea pădurilor particulare rămâne un vis prea frumos

În Prahova, o parte însemnată dintre cele 26.000 ha de fond forestier retrocedate sătenilor în ultimii ani a fost distrusă sistematic de indivizi certaţi cu legea. În unele zone, din mândreţe de păduri n-au rămas decât cioatele, cu grave implicaţii asupra solului, puternic afectat de fenomenul de eroziune.

Defrişarea este un fenomen extrem de evident într-o serie de localităţi de pe Valea Teleajenului, de la Vălenii de Munte înspre Izvoarele, Măneciu şi Cheia, azi staţiune climaterică. Pe dealurile acoperite altădată de arbori seculari se văd doar coline golaşe pe care pasc în voie caprele care distrug ce a mai rămas, lăstărişurile. Regenerarea pădurilor întârzie să se producă pe terenurile ţăranilor.

Direcţia Silvică are şi strategii, şi rezultate

Este îmbucurător, desigur, că în pădurile statului, care însumează 116.000 ha, există preocupări pe această linie. Anual, sunt realizate plantaţii pe câte 120 ha cu specii indigene, precum brad, molid, stejar, pin, cireş, plop, dar şi cu specii exotice aclimatizate în decursul timpului.

Pentru aceste lucrări, Direcţia Silvică Ploieşti alocă, anual, cca 20 miliarde lei. Cum tot salutar este că au fost refăcute păduri prin regenerări naturale pe 500 ha. Mai mult, silvicultorii prahoveni, pe bază de proiecte, asigură şi reconstrucţia ecologică a terenurilor improprii pentru agricultură. Recent, au fost împădurite 120 ha cu diferite specii, precum stejar roşu, salcâm, pin negru, vişin turcesc, sălcioară şi altele. O parte dintre aceste plantaţii au atins, la această dată, starea de masiv.

Toate aceste acţiuni sunt înlesnite de producerea puieţilor (1,5 milioane de bucăţi), produşi în cele 5 pepiniere proprii. În pepiniera de la Beizadele, de 42 ha, se produc anual 1 milion de puieţi din specii forestiere ca: stejar, salcâm, frasin, cireş şi altele ornamentale. Se produc inclusiv puieţi de molid şi brad cu balot de pământ, mare parte destinaţi comercializării, ba chiar şi pentru sponsorizarea unor primării interesate.

Ţăranii mai mult se plâng

De cealaltă parte, ţăranii proprietari de pădure acuză lipsa puieţilor şi sprijinul statului în refacerea fondului forestier distrus de hoţii de lemn. „Direcţia Silvică Ploieşti, ne declară ing. Cosmin Birjaru, acordă asistenţă tehnică, material săditor şi servicii de specialitate proprietarilor particulari de pădure“.

Rămâne ca acest fapt să devină şi palpabil pentru că, aşa cum se vede, refacerea pădurilor particulare distruse se amână, de la un an la altul. Singurul fapt evident în sprijinirea ţăranilor este acela că, pentru 3.000 ha de pădure, aceştia au încheiat contracte de servicii silvice, potrivit Legii nr. 38/2006, în care este asigurată paza de către unităţile Direcţiei Silvice Ploieşti. Or, până la 26.000 ha este o cale destul de lungă. Refacerea pădurilor distruse, în ultimul deceniu, rămâne încă un vis prea frumos.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 584

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare3b05.html-articol=115.htm

Curier juridic > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCurier juridic

Ordinul nr. 748, din 14 octombrie 2006, pentru modificarea şi completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor titlului XI „Renta Viageră Agricolă“, din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi în unele măsuri adiacente, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale şi al ministrului finanţelor publice nr. 1.272/26.503/2005.
(MO al României, Partea I, nr. 969, din 4 decembrie 2006)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 595
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fără prejudecăţi, despre Organismele Modificate Genetic

În numărul trecut al revistei noastre am prezentat câteva dintre opiniile oamenilor de ştiinţă şi ale oficialităţilor privind Organismele Modificate Genetic. În rândurile ce urmează oferim posibilitatea practicienilor să-şi spună punctul de vedere.

„Europa riscă să piardă competiţia!“

Curt Raasch, fermier din Odebolt-Iowa a expus, din punctul de vedere al unui cunoscător, avantajele cultivării OMG. El cultivă în fiecare an suprafeţe mari cu soia şi porumb modificate genetic, producţia fiind împărţită între îngrăşătoria proprie de vite şi porcine, o fabrică de etanol, una de biodiesel şi o unitate de procesare a soiei. Domnul Raasch a adus numeroase argumente pentru cultivarea acestor plante, menţionând că, deşi cheltuielile cu seminţele OMG sunt mai mari decât cele pentru culturile convenţionale, ele sunt mult mai rentabile: „Majoritatea acestor culturi sunt obţinute fără lucrări ale solului, fapt ce reduce cheltuielile şi protejează solul de fenomenul eroziunii. Cantitatea de erbicide şi insecticide utilizate pentru culturile OMG este mult mai mică, aşadar putem spune că aceste culturi sunt benefice şi mediului.“ Pe lângă multe alte avantaje enumerate, fermierul şi-a manifestat şi nedumerirea faţă de decizia Uniunii Europene de a nu cultiva OMG-uri, afirmând că situaţia dezavantajează mult agricultorii şi că „dacă Europa nu se va deschide către aceste culturi, sectorul ei agricol va rămâne în urma restului lumii, atât ca productivitate cât şi ca eficienţă.“

„Nu putem progresa fără aceste culturi!“

În program a fost inclusă şi prezentarea unui studiu de caz cu privire la situaţia culturilor modificate genetic în Spania. Domnul Jorge de Saja, director general al Confederaţiei Spaniole a Producătorilor de Furaje şi a mai multor asociaţii din industria alimentară, şi-a manifestat la rândul său îngrijorarea faţă de viitorul industriei alimentare şi a celei furajere atât în Spania, cât şi la nivelul Uniunii. Din datele prezentate am reţinut că, în Spania, 98,7 % din cantitatea de soia utilizată în industria alimentară provine din soia modificată genetic, importată din SUA, Brazilia sau Argentina. Domnul Jorge de Saja a subliniat că legislaţia privind cultivarea OMG-urilor a avut un impact economic negativ asupra industriei alimentare şi a celei de furaje la nivelul întregii Uniuni şi că producătorii de aici nu vor putea merge mai departe fără aceste culturi.

În prezent, cu ajutorul biotehnologiei sunt dezvoltate programe speciale de cercetare pentru:

- porumb şi soia rezistente la secetă;
- soia cu digestibilitate ridicată pentru animale;
- soia cu conţinut ridicat de lizină, metionină şi alţi acizi;
- porumb cu randament mai ridicat pentru producerea bioetanolului;
- porumb cu capacitate mare de fixare a azotului.

„Teama este nejustificată!“

Doamna Martina Newell, cercetător în cadrul Programului de Biotehnologii la Universitatea din California, a făcut o trecere în revistă a tuturor beneficiilor aduse de utilizarea OMG-urilor. Domnia sa afirmă că aceste culturi au un randament crescut ce permite obţinerea de alimente, furaje şi combustibili de calitate, cu minimum de input-uri. Vorbind despre protecţia mediului, ea spune că UE trebuie să permită utilizarea acestor tehnologii mai sustenabile, deoarece „randamentul crescut cruţă terenul mai bine decât aşa-numitele practici agricole neagresive faţă de habitatul natural.“

După înşiruirea aspectelor de ordin ştiinţific privind conţinutul nutritiv, studiile de toxicitate, potenţialul alergenic şi impactul ecologic, cercetătoarea a mai precizat că o singură varietate de soia MG trece prin 1.800 de analize distincte, cu mult mai multe şi mai amănunţite decât soiurile convenţionale. Doamna Newell încheie cu nevoia Comisiei Europene de a lua măsuri urgente „pentru a evita efectele negative asupra producţiei animaliere şi agricole din Uniunea Europeană“.

Cuvântul de încheiere i-a aparţinut domnului academician Păun Ion Otiman, care a ţinut să precizeze că România a avut numai de pierdut din urma deciziei de a nu cultiva soia modificată genetic şi că, spre beneficiul agricultorilor români, cei care ne reprezintă la Bruxelles ar trebui să aibă o atitudine mai curajoasă şi mai responsabilă în acest domeniu atât de important al biotehnologiilor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 649

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În actualitate, semănatul porumbului

Primăvara acestui an prezintă unele particularităţi, în special în sudul ţării, care se referă la timpurietate, la volumul mai redus de apă acumulată în sol şi la marile suprafeţe de teren nearate şi îmburuienate. Acestea ne obligă ca lucrarea de însămânţare a porumbului, pe cele cca 3 mil. ha, să se facă cu mult discernământ.

Întrucât despre lucrările de pregătire a terenului am vorbit într-un articol anterior, aici ne vom referi la problema semănatului.

Atragem mai întâi atenţia că trebuie folosită numai sămânţă certificată şi tratată, sămânţă hibridă F1. Folosirea seminţei din pătul (F2, F3) duce la minusuri de producţie de până la 40%.

Epoca de semănat trebuie respectată cu stricteţe. Porumbul se seamănă atunci când în sol, la adâncimea de 10 cm, se realizează 8-9°C şi timpul este în curs de încălzire. În partea de sud a ţării se încadrează între 1-20 aprilie, iar în jumătatea nordică între 15-30 aprilie.

Nu este indicat să se însămânţeze mai devreme, deoarece se prelungeşte, până la 30 de zile, perioada de la semănat până la răsărire, iar sămânţa poate putrezi în pământ, răsărirea fiind eşalonată şi plantele rare, iar buruienile cresc înainte de răsărirea porumbului.

Nu trebuie nici să se întârzie, deoarece se reduce umiditatea din sol, plantele ajung târziu la înflorire şi fecundare în timpul secetei şi arşiţei, ceea ce duce la creşterea sterilităţii.

Semănatul trebuie încheiat în 10 zile, fiecare zi de întârziere scăzând producţia cu 50-100 kg/ha. Lucrarea de semănat începe cu hibrizi timpurii care sunt mai rezistenţi la temperaturi scăzute.

Densitatea la semănat se stabileşte în funcţie de rezerva de apă acumulată în sol, de gradul de fertilitate, de tipul hibridului, de arhitectura plantei (cu frunze erecte) etc. Deficitul de apă din stratul superficial al solului, în primele faze după răsărire, este binevenit, deoarece obligă plantele să-şi dezvolte sistemul radicular în profunzime, în căutarea apei.

În general se recomandă 45-60 mii de plante/ha la hibrizii timpurii, 40-55 mii de plante/ha la hibrizii semitimpurii şi 40-50 mii plante/ha la hibrizii tardivi. În condiţii de secetă şi teren cu fertilitate redusă se ajunge la 30-35 mii de plante/ha.

Când deficitul de apă din sol este mai mare de 60 mm se reduce densitatea cu 3-5 mii plante/ha, iar în condiţii de irigare cu 10-15 mii de plante/ha.

Cantitatea de sămânţă folosită este de 15-25 kg/ha, în funcţie de densitatea stabilită, de calitatea patului germinativ, de epoca şi adâncimea de semănat, de mărimea seminţelor (MMB) etc. În general, se foloseşte o cantitate mai mare pentru că se înregistrează pierderi la răsărire, la atacul dăunătorilor, la efectuarea lucrărilor mecanizate etc.

Distanţa între rânduri, la sistema de maşini existentă, este de 70 cm.

Adâncimea de semănat este de 5-6 cm într-un sol mai greu şi umed şi de 6-8 cm în solul uşor şi cu mai puţină umiditate în stratul superior. În general, trebuie însămânţat la adâncimea minimă care asigură umiditatea necesară răsăririi. Fiecare centimetru în plus la adâncime întârzie răsărirea cu 5-30 ore. Răsărirea eşalonată şi întârzierea cu o zi a unei plante, faţă de plantele vecine, îi reduce talia cu 10 cm şi scade producţia cu 10%.

Deci, atenţie la încorporarea cât mai uniformă a seminţei în sol!

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 11347

□

Comentarii

□

□

1. dani -- (10-April-2011)cel mai bun

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare3d92.html-articol=1053.htm

Un jubileu lipsit de aureolă

Una dintre cele mai renumite şcoli agricole cu profil viticol este cea din Valea Călugărească, care a sărbătorit recent un centenar de existenţă.

La 23 septembrie 1907, marea personalitate a vremii, Spiru Haret, ministru al Instrucţiunii Publice, a emis Decizia nr. 22.897 prin care se precizează: „Se înfiinţează o Şcoală de Viticultură la Valea Călugărească, judeţul Prahova, cu scopul de a forma vierii, care să cunoască altoitul, cultura viţei-de-vie în mod sistematic, diferitele varietăţi de viţe, terenurile care le sunt prielnice etc.“

Suprafaţa de teren dată şcolii era de 23 pogoane, dintre care 18 la şes şi 5 la deal, la o distanţă de 1 km şi jumătate de şcoală. Ulterior, patrimoniul şcolii s-a mărit cu 7,4 hectare.

După anul 1919, şcoala cunoaşte o puternică dezvoltare. În 1925, Athanasie Bulencea este numit director, care în cei peste 20 de ani de activitate s-a dovedit un erudit dascăl şi un valoros cercetător.

În perioada care a urmat, şcoala avea o dotare de invidiat: colecţie ampelografică, tractoare şi maşini agricole, o autoutilitară etc. Numărul mare de elevi care s-au îndreptat spre acest profil a impus construirea unui internat cu 178 de locuri şi a unei cantine cu o capacitate de 200 elevi pe serie, cabinete şi laboratoare pentru toate specialităţile.

O dinamică asemănătoare a cunoscut şi numărul de absolvenţi pe care i-a dat şcoala producţiei agricole şi horticole. Dintre absolvenţii şcolii, unii au devenit eminenţi profesori în învăţământul universitar sau preuniversitar, cunoscuţi scriitori sau oameni de presă, pasionaţi cercetători, prosperi oameni de afaceri, care fac cinste şcolii ce i-a format.

Principalul merit al evoluţiei acestei unităţi şcolare, pline de succese, revine incontestabil celui care a condus liceul timp de peste 25 ani, directorul prof. ing. Ignat Constantin.

Succesele s-au amplificat treptat sub directoratul prof. ing. Elena Baltaga şi prof. Ion Apostol, iar noua directoare, prof. ing. Monica Matei, face eforturi mari să readucă şcoala la nivelul pe care-l atinsese învăţământul preuniversitar agricol.

Atunci însă acest tip de învăţământ era în dublă subordonare: Ministerul Agriculturii şi Ministerul Învăţământului. Acum Ministerul Agriculturii, care ar trebui să fie primul interesat în pregătirea cadrelor în domeniu, nu mai are niciun rol. Mare greşeală.

Din lipsă de fonduri, în perioada 1990-1998 nu s-a reuşit nici măcar întreţinerea bazei materiale existente înainte de 1989. Şcoala mai are doar un plug, o semănătoare, o maşină de plantat, o grapă, un tractor din 1970, aproape nefolosibile.

Un hectar de vie bătrână, de peste 50 de ani, ar trebui replantat, dar şcoala n-are posibilitatea financiară să o facă. Din cele 26 ha ale fermei didactice, au rămas doar 7, dar şi acestea sunt în pericol să dispară din cauza diferitelor interese.

„Păcat de şcolile noastre agricole cu tradiţie care au dat atâţia oameni valoroşi pentru agricultură – spunea la un moment dat un fost absolvent. Trebuie să revenim la normalitate, să luăm exemplu de la ţările Uniunii Europene cu agricultură dezvoltată, dacă vrem să ne integrăm acolo cu adevărat!“

La acest moment aniversar se cuvine să adresăm sincere felicitări harnicului colectiv al şcolii şi sunt convins că la bogata zestre acumulată în cei 100 de ani se vor adăuga noi împliniri de prestigiu, spre binele învăţământului hortiviticol românesc!

Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 664

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Să evităm tasarea şi compactarea solului

Pe solurile tasate se recomandă arături adânci cu plugul prevăzut cu scormonitori, când solul are umiditate optimă.

Solurile compactate se pot repune în cultură prin lucrarea cu scarificatorul la adâncimea de 60-80 cm şi aplicarea îngrăşămintelor organice.

Faţă de cele prezentate mai sus, în atenţia agricultorilor trebuie să stea măsurile care pot menţine solul într-o stare optimă (din punctul de vedere al densităţii aparente şi porozităţii) pentru cultura plantelor:

- practicarea unei agriculturi raţionale, cu folosirea asolamentelor şi solei amelioratoare şi cu fertilizări organominerale echilibrate;

(printr-o fertilizare corectă densitatea aparentă scade cu 0,05-0,10 g/cm3, iar porozitatea creşte cu 4-8%);

- efectuarea lucrărilor mecanice la timpul optim, cu unelte corespunzătoare şi prin cât mai puţine treceri pe acelaşi teren pentru a nu produce tasarea solului;

(experienţele arată că tasarea solului la pregătirea patului germinativ a determinat diminuarea producţiei cu 11-26% la porumb, 10-29% la floarea-soarelui şi 19-44% la sfecla de zahăr);

- alternarea adâncimii de arat şi înlocuirea ei, periodic, cu efectuarea de lucrări superficiale;
- folosirea tractoarelor cu pneuri cu balonul mare, cu roţi duble, cu presiune scăzută în pneuri şi a maşinilor agricole cu greutate specifică redusă;
- aplicarea unui sistem de lucrări minime ale solului, de lucrări fără arătură şi folosirea metodelor de combatere integrată a buruienilor.

Solul se poate găsi în una dintre următoarele situaţii: afânat, aşezat, tasat şi compactat, care se stabilesc în funcţie de mărimea densităţii aparente.

Solul afânat este realizat în urma lucrărilor. Prin arătură, volumul solului creşte cu 20-30%, iar densitatea aparentă scade la 0,8-1 g/cm3. Afânarea temporară este utilă pentru acumularea apei.

Atenţie! Nu este de dorit solul prea afânat deoarece apa se pierde prin infiltrarea mai jos decât nivelul majorităţii rădăcinilor, iar condiţiile pentru germinarea seminţelor şi creşterea plantelor sunt improprii.

Solul aşezat se realizează pe cale naturală, datorită propriei greutăţi sau prin intervenţia cu utilaje agricole uşoare (grape, tăvăluguri), având densitatea aparentă de 1-1,4 g/cm3, fiind cel mai favorabil pentru creşterea şi dezvoltarea plantelor. Regimul aerohidric şi de nutriţie se realizează cel mai bine în solul aşezat. Activitatea microbiologică se desfăşoară în condiţii optime la densitatea aparentă de 1,11-1,5 g/cm3, iar creşterea rădăcinilor la 1,07-1,40 g/cm3. Când aceasta creşte cu 0,01 g/cm3, rezistenţa la arat creşte cu 0,8-1 kgf/cm2 şi consumul de motorină cu 0,24 l/ha.

Solul tasat constă în micşorarea volumului prin deformare plastică sub acţiunea unor forţe exterioare (ploi, zăpezi, irigare neraţională, trecerea cu agregate agricole grele, de prea multe ori, când solul este umed etc.). În aceste condiţii creşte densitatea aparentă la 1,5 g/cm3 şi chiar mai mult, devenind improprie creşterii plantelor. Aerisirea solului este redusă, iar pătrunderea apei îngreunată. Acţiunea de tasare se resimte până la 35-40 cm adâncime. Se recomandă arături adânci cu plugul prevăzut cu scormonitori, când solul are umiditate optimă.

Solul compactat e provocat de acţiunea mecanică de îndesare a particulelor solide în vederea creşterii densităţii aparente, micşorării porozităţii şi sporirii capacităţii sale portante. Starea de compactare se manifestă pe adâncimea de 40-50 cm şi este total improprie creşterii şi dezvoltării plantelor.

Aceste terenuri se pot repune în cultură prin lucrarea cu scarificatorul la adâncimea de 60-80 cm şi aplicarea îngrăşămintelor organice.

În funcţie de starea de afânare sau de tasare se găseşte gradul de porozitate a solului. Condiţii optime pentru creşterea şi dezvoltarea plantelor le are solul cu o porozitate totală de 48-60%, din care porozitatea capilară 30-36%, iar porozitatea necapilară (de aeraţie) 18-24%.

Prin arătură, porozitatea totală creşte de la 37-55%, porozitatea de aeraţie creşte de la 11-42%, iar porozitatea capilară scade de la 26-12%. Se consideră că porozitatea de aeraţie este deficitară sub 10% şi bună între 23-30%.

În solul tasat, cu porozitate redusă, aerisirea este deficitară; atunci când oxigenul scade sub 5%, respiraţia rădăcinilor se reduce, iar la 1% se opreşte. La fel se opreşte activitatea rădăcinilor când concentraţia de CO2 ajunge la 2-3%.

Prin creşterea densităţii aparente şi reducerea porozităţii solului, sistemul radicular la floarea-soarelui, de exemplu, scade cu 49%, suprafaţa foliară se reduce de la 3.260 cm2 / plantă la 3176 cm2 plantă, înălţimea plantelor se reduce de la 147-140 cm, iar producţia scade cu 270-580 kg/ha.

De regulă, porii din sol (porozitatea) sunt ocupaţi 2/3 cu apă şi 1/3 cu aer.

Când porozitatea de aeraţie depăşeşte 58%, apa se infiltrează prea repede în adâncime, intensificându-se circulaţia aerului în sol şi pierderea apei prin evaporare.

Să evităm pe cât posibil terenurile prea tasate sau compactate deoarece acestea se lucrează foarte greu. Rezistenţa specifică la arat, de exemplu, este de 35-45 kgf/cm2 pe un sol uşor şi ajunge la 61-75 kgf/cm2 pe solul greu. Pentru efectuarea arăturii pe un sol puţin tasat, gradul de patinare a tractorului este de 9,6%, rezistenţa la tracţiune 810 kgf şi se realizează 0,43 ha/oră cu un consum de 25,4 l/ha de motorină.

La acelaşi agregat agricol, pe un teren compactat gradul de patinare este 16,9%, rezistenţa la tracţiune 1.600 kgf şi se realizează 0,22 ha/oră cu un consum de 67 l/ha motorină. Deci productivitatea agregatului se reduce la jumătate, iar consumul de motorină este mai mult decât dublu, cu uzura accentuată a utilajelor şi cu cheltuieli foarte mari pentru reparaţii.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 3527

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Calea lactee, lactaţia şi universul embrionar

Sistematica astronomică, zoologică, geofizică şi sociologică în care se află specia bovină (vaca de lapte)

(continuare din numărul anterior)

Compoziţia chimică a organismului

În zootehnie, cunoaşterea compoziţiei corpului animal – bovine – are o importanţă deosebită pentru stabilirea gradului de dezvoltare, îngrăşare, de conţinut în protide, săruri minerale, apă etc. Pe lângă protide, care au un rol esenţial în viaţa celulei, se găsesc glucide, lipide, vitamine, hormoni, substanţe organice şi săruri minerale.

Elementele chimice ce se clasifică după criterii cantitative: macroelemente şi microelemente. În grupa macroelementelor intră: O, C, H, N, Ca, P, K, Na, Cl, Mg. Microelementele (într-o cantitate mai mică, sub 10%) sunt: Fe, Mn, Zn, Cu, Co, Si, Mo, Al, I, Se etc.

Macroelementele, în marea lor majoritate, au rol plastic, câteva dintre ele cât şi unele microelemente îndeplinind rol catalitic. Ionii celulari, pe lângă acţiunea fizico-chimică generală (difuziune, osmoză etc.), intră în structura unor compuşi cu acţiune specifică ca Fe în compoziţia Hb (hemoglobina), citocromilor ş.a. sau I (Iod) în hormonul tiroidian. Ionii alcalini influenţează permeabilitatea celulară, au rol în generarea şi menţinerea potenţialului de membrană.

În compoziţia materiei vii s-au pus în evidenţă şi izotopi radioactivi ai unor elemente, cum sunt: 14C, 3H, 40K prezenţi în organismul omului şi animalelor. Datorită dezintegrărilor pe care le suferă emit radiaţii b şi g, conferind organismului o stare de radioactivitate.

Biocatalizatorii sunt reprezentaţi prin numeroase şi variate substanţe organice grupate în enzime (fermenţi), hormoni şi vitamine (hidro şi lipo solubile).

Sistematica citohistologică are o mare similitudine cu sistematica astronomică, cu universul în care trăim şi din care ne-am născut.

Structura celulei

Toate celulele sunt alcătuite dintr-o masă de materie vie, numită protoplasmă. Aceasta este reprezentată prin citoplasmă şi nucleu. Citoplasma este delimitată spre exterior de o membrană fină.

a. CITOPLASMA. Are o structură eterogenă, în care se pot distinge, în mod obişnuit, componenţii menţionaţi mai jos.

1) Citoplasma fundamentală este reprezentată printr-o masă aparent omogenă şi continuă.

Cu ajutorul microscopului electronic s-a observat că ea este străbătută de o bogată reţea de canalicule şi conţine numeroase filamente de proteine. Citoplasma din jurul canaliculelor este bogată în granulaţii cu rol în activitatea celulară.

2) Organitele. În citoplasmă se găsesc numeroase formaţii numite organite.

După structura şi rolul lor distingem următoarele categorii principale: condriosomi, microsomi, centrosom.

- Condriosomii sunt în formă de granule, de bastonaşe şi de filamente. Se mai numesc şi mitocondri. Sunt răspândiţi în toată masa citoplasmei.

Se consideră că aceste formaţii citoplasmatice joacă un rol esenţial în viaţa celulelor, întrucât la nivelul lor se petrec procese importante de transformare a substanţelor, ca acelea care au loc în cazul respiraţiei celulare şi în cazul sintezei sau distrugerii de substanţe specifice.

- Microsomii sunt formaţii de talie extrem de mică, din care cauză pot fi studiaţi numai cu ajutorul microscopului electronic. Sunt formaţi din proteine, lipoizi şi acid ribonucleic. Aceste ultim constituent joacă un rol foarte mare în sinteza de substanţe proteice.

- Centrosomul este o formaţie vizibilă cu microscopul optic numai la începutul diviziunii mitotice.

Este format dintr-o parte centrală, în care se găsesc două corpuşoare în formă de bastonaşe sau de granule numite centrioli. La periferia centrosomului se găsesc numeroase filamente dispuse radiar. Centrosomul joacă rol important în procesul de diviziune celulară.

3) Incluziunile sunt formaţii de substanţe organice inerte. Unele sunt elaborate în celulă, iar altele provin din substanţele absorbite de la exterior. Majoritatea acestor incluziuni sunt reprezentate prin substanţe nutritive de rezervă (glucide, lipide) nepermanente.

b. NUCLEUL. În mod curent, fiecare celulă posedă un singur nucleu, dar există şi celule cu mai mulţi nuclei. Nucleul este reprezentat printr-o veziculă, separată de cioplasmă printr-o dublă membrană, care, potrivit datelor recente, este străbătută de numeroşi pori.

Forma nucleului este, până la un punct, în acord cu forma celulei. El este aşezat în teritoriul cel mai activ al celulei.

Nucleul conţine: suc nuclear sau cariolimfă, o substanţă cu mare afinitate pentru o seamă de coloranţi, numită cromatină, diferite granulaţii şi unul sau mai mulţi nucleoni. Toţi aceşti constituenţi participă la activitatea metabolică a nucleului. Un rol deosebit joacă cromatina, care este formată din nucleoproteide. Moleculele de nucleoproteide conţin, alături de proteine propriu-zise, şi o grupare acidă neproteică, numită acid nucleic.

Se cunosc doi acizi nucleici: acidul ribonucleic şi acidul desoxiribonucleic. Primul se găseşte atât în nucleu cât şi în citoplasmă, pe când cel de-al doilea numai în nucleu. Ei au o compoziţie complexă şi, după cât se pare, caracteristică speciei. Joacă rol în transmiterea unor caractere ereditare.

Rolul fiziologic al nucleului este de cea mai mare importanţă pentru viaţa celulei. La nivelul lui se formează o seamă de substanţe care trec apoi în citoplasmă, dând naştere la microsomi. Pe de altă parte, nici existenţa nucleului nu este posibilă în afara citoplasmei. Între aceşti doi componenţi principali ai celulei există necontenite schimburi şi fiecare dintre ei joacă un rol bine determinat şi esenţial pentru viaţa celulei.

În cursul diviziunii celulare, în nucleu se produc mari prefaceri, prin care se caracterizează etapele acestui proces. Din cromatină se formează cromozomii. Numărul şi formele lor diferă de la o specie la alta. Celulele din organismul omului posedă 46 de cromozomi.

c. MEMBRANA CELULARĂ. Membrana celulară este formată dintr-o peliculă extrem de fină, care prezintă atât spre exterior cât şi spre interiorul celulei numeroase expansiuni. Datorită acestora se realizează o creştere considerabilă a suprafeţei sale.

Membrana celulară este semipermeabilă şi selectivă, adică prin ea nu pot trece toate substanţele de la exterior spre interior şi nici invers, ci numai unele.

Ca urmare a semipermeabilităţii sale şi a condiţiilor din interiorul citoplasmei, membrana celulară este polarizată din punct de vedere electric. Potenţialele electrice se modifică în funcţie de starea fiziologică a celulei. Ca urmare a acestui fapt, înregistrarea variaţiilor de potenţiale electrice ale membranelor se aplică în practică pentru studiul activităţii creierului (electroencefalografice) şi pentru controlul sănătăţii inimii (electrocardiografie).

Cariotip = Karyon = „nucleu“, „typos“ = model. Totalitatea cromozomilor unui individ sau grup de indivizi (populaţie sau specie) ordonaţi după criterii precise: lungime, poziţia cetromerului, construcţii secundare, sateliţi, numărul şi poziţia benzilor.

Cariotip – Homo sapiens = 46 cromozomi (1956 J.H. Tjio şi A. Levan) = 2n, din care 22 perechi de autosomi şi o pereche de cromozomi sexuali heterozomi notaţi cu xx la femele şi xy la bărbat.

Numărul zigotic, somatic, diploid = nr. cromozomilor din celulele somatice = 2n.

Numărul gametic, haploid = nr. cromozomilor din celulele sexuale = n.

Numărul diploid al cromozomilor al speciilor de animale mai importante este: cabaline – 64, taurine – 60, porine – 38, ovine – 54, iepuri – 44, şoarece – 40, şobolan – 42, câine – 78, pisică – 38, găină – 78, curcă – 82, albine – 32. La om numărul cromozomilor este 46.

Specia taurine face parte din grupa Eucariote.

Eucarion (eu – adevărat; karion – nucleu) nucleu cu membrana care îl separă de citoplasmă şi cu cromozomi bine definiţi – nucleul Eucariotelor.

Eucariote – organisme constituite, în general, din celule diferenţiate (organismul unui mamifer poate fi format din miliarde de asemenea celule) cu Æ (diametru) de 1-10 micrometri, cu nucleu binedefinit.

Universul embrionar

Stadiul embrionar durează din momentul nidaţiei şi până la formarea placentei definitive. La vacă acest stadiu începe la 12 zile după fecundare şi se termină la 45 de zile. În această perioadă – etapă se formează cele mai multe părţi din corpul embrionului, precum şi organele produsului de concepţie. La nivelul embrionului au loc proliferări celulare, creşteri egale sau inegale, concentrări şi rarefieri de celule, invaginaţii, evaginaţii, procese degenerative sau resorbţii celulare.

Ultima fază este etapa de gastrulă, în care butonul embrionar se aplatizează şi devine disc embrionar, ce este supus proceselor de diferenţiere celulară prin care rezultă cele trei foiţe embrionare. Întregul disc embrionar este de natură ectodermică, din care prin diviziune dă naştere la endoderm. Între ectoderm şi endoderm rezultă a treia foiţă numită mezoderm. Din aceste trei structuri vor rezulta, prin diferenţiere celulară, ţesuturile şi organele corpului animal.

Energia necesară complicatelor proceselor, de organogeneză este furnizată de laptele uterin (embriotroful), care este absorbit de către procorion prin vilozităţile primare. Procorionul (trofoblastul) este căptuşit de celulele endodermice.

A doua anexă embrionară este vezicula ombilicală sau vitelină, care rezultă din calitatea lecitocelică, al cărui perete este de materie endodermică. Peste peretele de natură endodermică al vezicii ombilicale se suprapune splahnopleura, de natură mezodermică, ce vine în contact cu somatopleura, ce căptuşeşte procorionul. În peretele veziculei ombilicale se dezvoltă insulele lui Wolf, nuclee vasculare ce vor genera primele organe vasculare şi hematopoetice. De la nivelul veziculei ombilicale se formează gonocitele primordiale, care vor migra spre locul de formare a aparatului genital.

La sfârşitul stadiului embrionar se formează placenta, care constituie singura cale de aport nutritiv şi plastic al fătului. Placenta are trei foiţe organice: corionul, alantoida şi amniosul. La rumegătoare este placentă multiplă sau cotiledonară, în care vilozităţile sunt grupate sub formă de insule pe suprafaţa corionului, separate de spaţii neacoperite de vilozităţi. Legătura dintre cotiledoane şi mucoasa uterină se face prin nişte tuberculi rotunjiţi numiţi carunculi. Carunculii + cotiledoanele unite prin vilozităţi coriale formează un complex anatomo-fiziologic denumit placentom.

Toma BĂNICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 3070

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Brânza în coajă de brad

Brânza în coajă de brad este un sortiment ce se prepară în zonele de munte, fiind încadrată ca apariţie în zona culoarului Rucăr-Bran, cu extindere până în zona Sibiului. Este cunoscută şi sub denumirea de brânza în coşuleţ, fiind o specialitate din zona Carpaţilor Meridionali. Se prezintă sub forma unor brânzeturi frământate, introduse într-un ambalaj executat din coajă de brad sau mesteacăn, care imprimă brânzei gust şi miros specific.

La prepararea acestui sortiment materia primă o constituie caşul maturat, obţinut din lapte de oaie. Imediat după mulgere, laptele se coagulează la temperatura de 32...34°C, timp de 60-90 minute.

Coagulul se mărunţeşte până când particulele ajung de mărimea cireşelor, se presează cu mâinile pe fundul vasului şi se scoate cu ajutorul unei sedile, aşezându-se pe crintă. Aici, masa de coagul se mărunţeşte cu mâinile 2-3 minute, pentru eliminarea zerului, operaţiune denumită popular „jinţuire“. Mărunţirea se poate repeta în cazul când zerul se scurge mai greu. Caşul din sedilă se pune la scurs prin agăţare sau se presează direct pe crintă.

După scurgerea zerului, caşul se trece într-o cameră denumită „celar“, cu temperatura de 12-16°C, unde maturează timp de 3-6 zile, la umiditatea aerului mai mare de 85%, cu întoarcere din 2 în 2 zile. Caşul maturat are o culoare alb-gălbuie, gust acrişor, aromă plăcută şi este moale la pipăit.

În timpul perioadei de fermentare, masa caşului formează o crustă şi mucegai. Caşul maturat se curăţă de coajă şi, eventual, de mucegai şi se taie în felii de 0,5-1 cm.

Feliile de caş sunt mărunţite cu ajutorul valţurilor, se adaugă sare în proporţie de 2-4% din masa totală de caş, iar compoziţia obţinută se frământă cu ajutorul unui „răvar“, până se obţine o pastă uniformă. Se freacă puternic pe crestăturile care sunt jumătate înclinate pe un capăt, iar jumătate pe celălalt capăt, astfel încât fărâmiţarea caşului se produce în timpul ambelor mişcări executate pe răvar. Mărunţirea caşului se mai poate face şi cu maşina de tocat carne.

Brânza mărunţită se amestecă cu mâinile într-un vas de lemn, adăugând sare pulbere, până se obţine o pastă omogenă, uniformă, apoi se introduce în cilindrii confecţionaţi din coajă de brad. Păstrată în coajă de pin, brânza frământată, sărată şi maturată capătă o aromă specifică de răşină.

Ambalarea se face în recipiente confecţionate din coajă de brad de 1-2 kg. La umplere, o mare importanţă o are introducerea pastei de brânză în interiorul ambalajului, fără a rămâne sau îngloba goluri de aer.

Coaja de brad, fiartă sau nefiartă, folosită ca ambalaj, este în prealabil pregătită într-un mod special cunoscut doar de cei care trăiesc pe acele meleaguri. Astfel, se umple treptat cilindrul cu brânză îndesată bine; la sfârşit se aplică capacul. Ambalată sub această formă, brânza se maturează 10-15 zile, în încăperi cu temperatura de 12-16°C.

Cilindrii din coajă umpluţi rămân 24 de ore pe mese cu suprafaţa din lemn căptuşite cu tifon, timp în care mai picură zer şi saramură şi trage un strat mai uscat pe ambele părţi. Apoi se coase fundul şi capacul pe care se lasă un fir mai lung pentru a putea fi agăţat la fum. Afumarea durează circa două săptămâni.

Confecţionarea cilindrilor din coajă de brad este foarte importantă pentru obţinerea unei brânze de calitate superioară. Există mai multe tehnici de preparare şi pregătire a ambalajului. Iată una dintre aceste tehnici.

Coaja se recoltează numai de pe brazi relativ tineri, cu condiţia ca aceştia să aibă un diametru de minimum 20 cm. În momentul recoltării cojii se urmăreşte ca aceasta să fie de bună calitate, având suprafaţa exterioară cât mai plană şi să nu prezinte adâncituri specifice brazilor mai bătrâni. Coaja se recoltează cu un dispozitiv special de tăiere, tăierea efectuându-se cilindric sau elicoidal.

Diametrul trebuie să fie mai mare de 20 cm. Se fac două tăieturi în jurul trunchiului, la distanţa ceva mai mare ca diametrul. Cele două cercuri se întâlnesc cu o tăietură verticală. Adâncimea tăieturilor trebuie să ajungă până la lemn. Se ia un ciomag şi se bate porţiunea tăiată jur-împrejur, până începe să se desprindă, după care se cojeşte cu mâna.

Înmuierea cojii se face în apă rece schimbată des pentru a elimina pigmenţii din coajă, timp de 3-5 zile. Această operaţiune are ca scop hidratarea puternică a cojii recoltate în vederea uşurării procesului de curăţare.

După terminarea înmuierii, coaja este scoasă din apa rece şi este lăsată 30-45 min. la scurs atârnată de un dispozitiv de zvântare. Coaja este apoi introdusă în apă fierbinte la 70-80°C, în vederea distrugerii microorganismelor patogene prezente pe coajă şi pentru a creşte maleabilitatea cojii. După 30-40 min. este scoasă şi aşezată pe un dispozitiv de răzuire, unde se îndepărtează straturi de coajă astfel încât coaja care rămâne să aibă o grosime de aproximativ de 2 mm. Stratul interior lucios se desprinde de coaja propriu-zis din exterior care se aruncă. Din cel interior se confecţionează fâşii foarte subţiri de coajă care au o grosime de 1 mm, folosite la cusut.

Confecţionarea ambalajului se face prin coaserea cojii cu ajutorul unor ace curbate în care pot fi prinse bucăţi de coajă cu cetina de brad decojit sau simplu cu aţă groasă cu care se coase. Se confecţionează recipientele din coajă de formă cilindrică, având diametrul de 15-20 cm, care sunt închise cu capace din coajă. Pentru aceasta se taie două cercuri, capac şi fund. Acestea sunt cusute la urmă şi se păstrează învelite în cârpe umede până în momentul folosirii.

După confecţionarea recipientelor, acestea se trec într-o cameră de uscare, unde temperatura aerului este de 30-40°C, umiditatea scăzută şi ventilată. Această operaţie se consideră încheiată în momentul în care recipientele devin tari la palpare.

Până în momentul umplerii, recipientele sunt păstrate într-o cameră curată, uscată, aerisită, cu o temperatură de 12-15°C şi o umiditate de 85%.

Depozitarea brânzei în coajă de brad sau mesteacăn se face în încăperi unde temperatura de depozitare şi umiditate este mai mică.

Acest sortiment de brânză are o durată de conservare nai redusă decât brânza de burduf, deoarece poate pătrunde aer prin cusătură şi, ca urmare, pasta mucegăieşte repede.

Brânza în coajă de brad are următoarele caracteristici fizico-chimice: umiditate maximă - 41%; grăsime în substanţă uscată minimă - 46%; conţinut sare - maximum 3%;

Asist. univ. Nela Caragea, USAMV Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 3933

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule...
dr. ing. Coman BASAMAC?

- S-a născut la 5 ianuarie 1925, în comuna Olteni, judeţul Teleorman.
- În perioada 1939-1944 a absolvit Şcoala de Agricultură din Alexandria, iar în perioada 1944-1947 Şcoala de Horticultură din Băneasa-Bucureşti.
- În 1953 a absolvit Facultatea de Horticultură, secţia Viticultură.
- După terminarea facultăţii a fost încadrat la Staţiunea de Cercetare pentru Viticultură şi Vinificaţie Drăgăşani, staţiune al cărui director a fost, de la înfiinţarea acesteia, chiar tatăl soţiei, ing. Şlepeanu Ion, după ce s-a înapoiat de la studiile efectuate la Montpellier-Franţa.
- A publicat peste 200 lucrări de specialitate în care au fost prezentate rezultatele obţinute în munca de cercetare de-a lungul a peste două decenii.
- Coman Basamac este de invidiat pentru hărnicie şi pricepere, pentru felul de a fi, gata întotdeauna de a sări în ajutorul cerut de un om. El a devenit un mare profesionist în vinificaţie, în obţinerea de vinuri naturale care s-au bucurat de aprecieri deosebite la diverse concursuri internaţionale.

T.M.: După pensionare, cum vă simţiţi depănându-vă amintirile?

C.B.: Ce frumos să fii îndrăgostit de amintiri! Ca ele să fie mereu proaspete, nu pot să nu vizitez, acum, ca pensionar, locurile pe unde am lucrat. La Drăgăşani merg pe urmele activităţii mele de cercetător ştiinţific.

Cele mai frumoase rezultate le-au obţinut vinurile provenite din soiul Tămâioasă românească, care au participat la 8 concursuri şi au fost distinse cu 7 medalii de aur şi una de argint.

Sauvignon a primit, la cele 7 concursuri la care a participat, 3 medalii de aur, 3 de argint şi una de bronz. Pinot gris a primit şi el 3 medalii de aur, Cabernet Sauvignon o medalie de aur şi una de argint la cele două concursuri unde a fost prezentat.

T.M.: Sunt convins că nici Odobeştiul nu-l ocoliţi!

C.B.: Ce satisfacţii, Doamne! Activând pe linie de cercetare ştiinţifică în cadrul podgoriei Odobeşti, cu cea mai mare suprafaţă viticolă din ţară, am avut ca temă de cercetare obţinerea de vinuri naturale din soiurile autohtone, printre care se numără şi Galbenă de Odobeşti.

T.M.: Nici acum nu vă lăsaţi, munciţi „cât încape“, cum se spune, în fiecare zi.

C.B.: Nu pot trăi fără activitate. Nu mi-ajunge timpul câte aş vrea să fac.

După ce am ieşit la pensie, în 1987, împreună cu soţia şi cei 2 copii am cumpărat 4.700 mp teren de intravilan în comuna Săbăreni, situată la doar câţiva km de Bucureşti. Pe acest teren am reuşit să construim o casă şi de-a lungul a câţiva ani am înfiinţat o gospodărie.

La ora actuală, avem un adevărat conveer varietal, în componenţa căreia intră pomi fructiferi, viţă-de-vie, flori şi legume.

N-am astâmpăr toată ziua, dar am şi o mulţumire sufletească, satisfacţia fiind că „oaza“ mea este o splendoare, îngrijită ca la carte.

Zilele de weekend le petrec împreună cu familia în părculeţul meu, sub frunzişul şi umbra deasă a copacilor şi parfumul îmbietor al florilor de sezon.

Splendid! Ce poţi să mai ceri de la viaţă decât sănătate, bucurii şi satisfacţii alături de cei dragi!

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 680

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Istoria de lângă istorie

Soluţie rusească

Bătălia pentru independenţă în războiul româno-ruso-turc din 1877-1878 a fost câştigată de dorobanţii români pe câmpul de luptă, dar şi de bărbaţii politici în fruntea cărora s-au aflat Ion C. Brătianu şi Mihail Kogălniceanu.

Unind în jurul Guvernului toate forţele politice, marele om politic, care a fost Ion C. Brătianu, a întărit poziţia României în ochii străinilor şi, în acelaşi timp, a dejucat manevrele Rusiei ţariste de la ocuparea Munteniei şi capitalei ţării după retragerea din Bulgaria şi până la demascarea jocului dublu al diplomaţiei ruseşti care încerca să încheie o pace separată cu turcii, fireşte, în defavoarea României. Prezenţi la Congresul de la Berlin, Kogălniceanu şi Brătianu au demascat cu curaj jocurile Rusiei şi au susţinut fără menajamente cauza ţării.

Drept care, Ohrana ţaristă a hotărât lichidarea lui Brătianu şi, pe 4 iulie 1878, are loc primul atentat la viaţa omului politic român.

Venind singur într-o trăsură de la

o întreve-dere cu domnitorul, este „victima“ unui accident ciudat: caii se sperie, primul-ministru este aruncat din trăsură şi rămâne fără simţire, în timp ce birjarul, „muscal“, pleacă cu trăsura fără să ţină seama de starea importantului personaj pe care îl luase de la Cotroceni. Salvat de gardienii publici aflaţi în rond, Brătianu este dus la o casă, i se dau primele îngrijiri, este chemat doctorul Davila care ia măsurile necesare, astfel încât primul-ministru îşi recapătă cunoştinţa după circa patru ore. Sfârşitul anului 1880 şi primele luni ale anului 1881 s-au consumat într-o mare tensiune politică. Să nu uităm că se pregătea încoronarea lui Carol I ca rege al României - fapt petrecut la 10 mai 1881 – iar ţara noastră căpăta un nou statut în cadrul statelor europene. Ruşii nu au renunţat însă. Pe 2 decembrie 1880 are loc al doilea atentat la viaţa lui Ion C. Brătianu, inspirat de agentura rusească organizată în jurul grupării Grigore Sturza şi a ziarului său „Democraţia Naţională“. Atenta-torul, un dezaxat s-a spus atunci, îl atacă pe primul-ministru cu un cuţit, cauzându-i multiple răni la faţă şi la cap. Adversarii politici erau siguri că Ion C. Brătianu este astfel definitiv scos din luptă. Deşi vizibil slăbit din cauza rănilor, Brătianu contraatacă viguros şi reuşeşte să dejoace tenta-tiva conser-vatorilor de a răsturna Guvernul. Este interesantă reacţia populară la auzul celor întâmplate. „În semn de satisfacţie pentru salvarea vieţii lui, notează un istoric, comercianţii Capi-talei au închis magazinele în ziua de 3 decembrie, arborând tricolorul.“ În fapt, guvernarea

liberală dintre 1876 şi 1888, în
frunte cu Ion C. Brătianu, a adus României
atribute fundamentale: suveranitate,
independenţă, regalitate, diplomaţie
activă şi o armată
călită în lupte, toate acestea
determinând un loc demn al României
între statele Europei.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 662

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Propuneri de modernizare a transhumanţei (I)

Una din problemele cele mai grele pentru transhumanţă o constituie deplasarea animalelor care se poate face cu mijloace mecanizate sau în mers pe jos.

Transhumanţa motorizată

Dintre mijloacele mecanizate, pe primul loc se situează cele auto, urmate de calea ferată şi chiar aviaţia (elicopterul)! Transportul pe şosele se face cu mijloace auto, îndeosebi autocamioane de mare capacitate special compartimentate, unele etajate, prevăzute cu instalaţii de aprovizionare cu apă şi furaje, baloţi de fân şi concentrate, cât şi de colectare a dejecţiilor lichide rezultate pe durata transportului. Vagoanele de cale ferată se amenajează provizoriu pentru transportul animalelor şi al îngrijitorilor care le însoţesc.

La acestea se adaugă rampele fixe şi mobile cu instalaţiile necesare pentru urcarea animalelor din mijloacele auto sau vagoanele de cale ferată. În funcţie de durata transportului, trebuie să se asigure cel puţin 5 litri de apă în 24 de ore pentru o oaie adultă, 50 litri de apă pentru o vacă adultă şi o cantitate de 2 kg fân de bună calitate pentru o oaie şi 10 kg fân pentru o vacă.

Se au în vedere asigurarea unui minim de subzistenţă pentru îngrijitorii însoţitori şi câinii de pază. O problemă mai greu de rezolvat este mulsul animalelor în lactaţie o dată la cel puţin 12 ore, dacă durata transportului este mai lungă decât acest interval. De la caz la caz, cu mijloace adecvate se poate rezolva şi această problemă delicată.

Prin extinderea sistemului motorizat de transhumanţă se va dezvolta pe viitor parcul de autocamioane special amenajate pentru transport animale, prin care se câştigă timp cu deplasarea şi se evită problemele legate de trecerea animalelor peste terenurile proprietarilor şi, mai ales, peste culturile agricole de pe traseu.

Transhumanţa pedestră

Sistemul tradiţional de deplasare a animalelor în transhumanţă este pe jos. Animalele pot parcurge în medie aproximativ 20 km pe zi pe trasee bine alese, astfel încât să nu încurce circulaţia autovehiculelor sau a atelajelor, să nu afecteze pajiştile şi culturile agricole ale unor proprietari pe care le întâlnesc în cale. În trecut, turmele de oi aflate în transhumanţă din hotar în hotar erau însoţite de localnici şi chiar de jandarmi sau poliţişti. În locuri atent alese pe izlazul comunal, contra unei taxe animalele se puteau odihni şi paşte înainte de o nouă etapă de deplasare. Totul era sub control, nu existau altercaţii şi disensiuni între ciobani şi localnici. În transhumanţa pedestră va trebui să reactualizăm fără teamă modelele din trecut.

Traseele transhumanţei

Una dintre cele mai importante probleme ale transhumanţei pedestre o constituie alegerea traseului de la câmpie la munte şi invers. De mare folos ne pot fi vechile trasee (coridoare) folosite din străbuni care trebuie reactivate şi corijate în funcţie de noua distribuţie a proprietăţilor funciare.

De regulă, se va alege un traseu paralel cu şoselele principale de legătură între localităţi cât şi văile râurilor, circulaţia haotică de până acum peste culturile agricole nemaifiind posibilă. Ideal ar fi ca aceste coridoare de transhumanţă să fie îngrădite sub forma unor hătaşuri, prevăzute cu locuri de staţionare (cantoane de transhumanţă) din 20 în 20 km, unde turmele să întâlnească un spaţiu de asemenea îngrădit (târlă, stăoină) cu toate cele necesare: apă, furaje, locuri de cazare şi masă pentru însoţitorii animalelor etc.

Pe traseu, odată cu animalele aflate în transhumanţă se pot transporta furaje, în special, baloţi de fân, cisterne cu apă prevăzute cu adăpători şi altele necesare pentru animale şi îngrijitori.

La nivel administrativ şi pe masivii muntoşi va trebui să existe o planificare clară a circulaţiei animalelor pe direcţii şi zile, astfel încât să se asigure o ritmicitate a deplasărilor.

Foaia de parcurs

Cei care efectuează transhumanţa, pe lângă însemnele obligatorii de identificare a animalelor (crotalii, cipuri), actele doveditoare ale proprietarilor şi stării de sănătate a animalelor, vor trebui să aibă la ei o Foaie de parcurs eliberată de forurile tutelare abilitate, în care să fie înscrise traseul, data plecării, punctele de staţionare peste noapte şi data sosirii la destinaţie, vizate, datate şi ştampilate în toate localităţile prin care au trecut îngrijitorii cu animalele.

În acest fel, fiecare crescător de animale care va face transhumanţa poate dovedi fără dubii corectitudinea respectării traseului (coridorului) de transhumanţă înscris şi aprobat în foaia de parcurs. Aceleaşi documente e necesar să le posede şi crescătorii care utilizează transhumanţa motorizată (auto şi tren).

La întoarcerea din transhumanţă va fi necesară o altă Foaie de parcurs, de această dată eliberată de organismele care se vor ocupa de administrarea păşunilor de vară montane.

Verificări inopinate asupra veridicităţii datelor privind efectivele şi proprietarii animalelor aflate în transhumanţă se pot face pe traseu şi mai ales în punctele (cantoanele) de staţionare, unde în locuri îngrădite se pot număra şi identifica animalele, pentru care se percep subvenţii de la UE, şi anume câte 7 euro pentru fiecare ovină sau caprină adultă. În acest fel, cei care vor fi prinşi cu declaraţii false privind numărul animalelor sau traseului de urmat, planificat pe zile, pot fi daţi în judecată de către cei care dau banii UE pentru transhumanţă.

Dr. ing. Teodor MARUŞCA,
Cercetător ştiinţific la Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pajişti Braşov
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 559

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare3f2f.html-articol=242.htm

Cum lucrăm solul în această primăvară > REVISTA LUMEA SATULUI

Cum lucrăm solul în această primăvară

După o toamnă şi o iarnă relativ sărace în precipitaţii, mai peste tot în ţară, cerinţa principală în această primăvară este conservarea apei în sol prin toate mijloacele.

În perioada de toamnă s-au însămânţat cca 2.330.000 ha cu diferite culturi, urmând ca în primăvară să se însămânţeze peste 6.300.000 ha. Din păcate, la intrarea în iarnă rămăseseră nearate aproape 4.750.000 ha. Avându-se în vedere aceste situaţii, trebuie bine stabilită strategia lucrărilor solului în această primăvară.

1. Terenurile arate din toamnă şi intrate în iarnă bine mărunţite şi nivelate se vor folosi, cu precădere, pentru însămânţarea culturilor din urgenţa I (mazăre, muştar, rapiţă şi orzoaică de primăvară etc.). Ele se zvântă uniform şi mai devreme, putându-se intra la semănat foarte timpuriu, în mustul zăpezii.

Pentru pregătirea patului germinativ, în cazul culturilor însămânţate până la adâncimea de 2-3 cm, nu este necesară nicio lucrare deoarece brăzdarele semănătorilor pot pătrunde în sol la această adâncime. În cazul când terenul este uşor tasat sau are crustă şi pentru culturile semănate mai adânc se efectuează o lucrare cu grapa cu colţi. Este o mare greşeală ca în asemenea situaţie să se folosească grapa cu discuri.

2. Suprafeţele arate toamna târziu sau în ferestrele iernii, denivelate şi cu multe resturi vegetale la suprafaţă, se vor lucra cu grapa cu discuri prevăzută cu lamă nivelatoare şi în agregat cu grapa cu colţi reglabili, cât mai timpuriu, dacă se poate în ferestrele iernii, astfel încât până la însămânţare să mai parcurgă fenomenul de îngheţ-dezgheţ şi să mai acumuleze ceva apă, pentru a reface pe cea pierdută la lucrarea cu grapa cu discuri.

În situaţia când până la însămânţarea culturilor din epoca a II-a nu apar buruieni, nu trebuie efectuată nicio lucrare deoarece stratul de la suprafaţa solului se usucă şi poate constitui un tampon, care împiedică pierderea apei prin evaporare. Dacă încep să apară buruieni (anuale), acestea pot fi distruse printr-o lucrare cu grapa cu colţi sau cu sapa rotativă.

În preziua sau în ziua semănatului se efectuează pregătirea patului germinativ cu combinatorul care lucrează până la adâncimea de încorporare a seminţei. Nu se foloseşte grapa cu discuri deoarece se pierd peste 25 mm din apa acumulată în sol, iar terenul se tasează şi pământul răscolit până la 8-12 cm nu este un bun pat germinativ.

3. Cea mai mare suprafaţă o reprezintă terenurile nearate. Cu acestea trebuie procedat în felul următor:

- dacă desprimăvărarea este timpurie, se poate efectua o arătură la 16-18 cm cu plugul în agregat cu grapă. Dacă ulterior apar perioade de îngheţ-dezgheţ este foarte bine deoarece se realizează o mărunţire şi aşezare a solului, iar eventualele precipitaţii completează rezerva de apă din sol;
- în situaţia când desprimăvărarea întârzie se renunţă la arătură, iar terenul se lucrează cu grapa, cu discuri grea, urmată de grapa cu discuri uşoară, iar în preajma semănatului se pregăteşte patul germinativ cu

combinatorul;

- parcelele cu sol greu şi compactate sau cele masiv îmburuienate, în special cu buruieni perene, suntem nevoiţi să le arăm asumându-ne riscurile provocate de pierderile mari de apă din sol şi întârzierea epocii de semănat care duc la scăderea producţiei (cu 15-25% la porumb, cu 30-40% la floarea-soarelui, cu 50% la mazăre şi sfeclă);
- pe suprafeţele tasate, dar mai puţin îmburuienate, se poate efectua afânarea solului prin lucrarea cu cizelul, urmată de lucrarea cu grapa cu discuri uşoară şi, în final, pregătirea patului germinativ cu combinatorul, până la adâncimea de semănat.

La pregătirea patului germinativ se pot aplica îngrăşămintele complexe şi erbicidele înainte de semănat care sunt încorporate în sol până la adâncimea de 4-5 cm, adică în zona unde germinează peste 95% din seminţele de buruieni.

dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 1309

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Nu am cunoscut-o pe Maria Lătăreţu. M-am născut după ce această regină a cântecului popular românesc a plecat dintre noi să cânte printre îngeri. Am crescut însă auzindu-i cântecele la radio şi la televizor, iar imaginea ei surâzătoare din aceste înregistrări şi glasul său duios mi-au încântat copilăria. Aşa am prins drag de cântecul popular. Mi-e dragă Privighetoarea Gorjului şi am simţit mereu că ea cânta doar pentru mine! Dar cred că toţi românii care o îndrăgesc au acelaşi sentiment. Maria Lătăreţu a vrăjit generaţii întregi: adulţii sunt nostalgici, iar tinerii sunt dornici de a o descoperi.

Deopotrivă pentru adulţi şi tineri, nora interpretei, Ioana Lătăreţu, care poartă cu mândrie de cinci decenii acest nume şi luptă pentru menţinerea valorii „Măicuţei sale“, pe care a iubit-o până la divinizare, şi documentaristul Dorin Brozbă au făcut posibilă cunoaşterea vieţii şi carierei artistice de excepţie a acestei mari artiste prin apariţia cărţii-document „Maria Lătăreţu, privighetoarea nepereche“.

S-a născut în noiembrie 1911, la Bălceşti - Gorj, într-o familie de ţărani, fiind al 16-lea copil. Tatăl, bun gospodar, considera că adevărata sa avere sunt copiii. Mezina şi-a demonstrat valoarea cântând cu bucurie de pe la 6 ani. La 10 ani, talentul de a improviza măiastru natura înconjurătoare îi era recunoscut şi remunerat de săteni. Prima sursă de inspiraţie a fost munca la câmp, pe care a cunoscut-o de copil. Cântecul păsărilor, florile, pădurea i-au luminat copilăria şi întreaga viaţă, fiindu-i mereu oază de fericire şi de inspiraţie. La 14 ani a plecat desculţă 40 de km pe jos, spre Tg. Jiu, unde a început să cânte alături de fratele violonist, Ioniţă, în taraf. După moartea tatălui, se căsătoreşte la 16 ani cu Tică Lătăreţu, un violonist tânăr şi talentat din Leleşti şi, mergând cu taraful din sat în sat, devine cunoscută.

Prima compoziţie de la 18 ani, „Lung e drumul Gorjului“, a fost cântată de Maria Tănase la New York, rămânând apoi în repertoriul acesteia. În 1935, etnomuzicologul Constantin Brăiloiu îi deschide drumul spre celebritate, aducând-o la Bucureşti. În 1939 avea deja primul disc Electrecord, colaborări cu Radio-ul şi popularitate, iar în anul următor primele colaborări cu Televiziunea.

Deşi în carieră avea satisfacţii, în viaţa personală, până în 1939, a suferit enorm, îngropându-şi cinci copii. Durerea provocată de moartea fiicei de şase ani s-a transformat într-un „bocet“– doina ei de jale „Lie, ciocârlie“. Dar şirul necazurilor a continuat. Din 1941, soţul, care se afla pe front, a devenit prizonier pentru 8 ani, iar casa din Bucureşti i-a fost bombardată în ’44. Casa construită apoi la Tg. Jiu a fost naţionalizată de comunişti.

În toată această perioadă a cântat prin diverse restaurante pentru a-şi întreţine familia. Până la reîntoarcerea soţului din prizonierat a cules cântece din Gorj şi a compus capodopere pline de optimism şi sensibilitate, care au intrat în patrimoniul folclorului naţional, precum: „Sanie cu zurgălăi“, „Radu mamii, Radule“ şi cântecul lung bătrânesc oltenesc, arhaic, catalogat atunci drept cel mai frumos cântec din lume „Mă uitai spre Răsărit, văzui primăvara viind“.

Din 1949 a devenit prim-solistă a orchestrei „Barbu Lăutaru“ şi s-a remarcat în turneele din ţară şi străinătate, unde a avut un succes enorm prin „dulceaţa glasului şi stilul autentic“. A devenit cap de afiş, fiind numită „crăiasă“, „privighetoare“, „regină“ a cântecului popular românesc.

În 1956, căsătoria unicului fiu rămas în viaţă i-a adus o oază de bucurie în viaţa personală, exprimată în cântecul anume scris pentru acest eveniment „Sub streaşina casei mele“. Nora, „fetiţa mamii“, a devenit fiica de care ea nu a avut parte. Bucuria i-a fost întregită peste doi ani, când a devenit bunica unicului nepoţel.

Distincţia de „artist emerit“ din 1964 i-a recunoscut celebritatea şi îmbogăţirea patrimoniului folcloric naţional prin cele peste 1.000 de piese din repertoriul său. Pentru cele 104 compoziţii personale a devenit membru al „Uniunii Compozitorilor din România“ în 1965.

Spre sfârşitul vieţii, când se afla la vârsta maturităţii depline, a puterii creatoare şi interpretative, moartea soţului, în toamna anului 1971, i-a dat o lovitură cumplită. Astfel, la 27 septembrie 1972, la sfârşitul unui spectacol obositor în Româneşti, judeţul Botoşani, s-a prăbuşit pe scenă. „Sufletul ei mare şi bun ca pâinea caldă“ s-a înălţat în lumea celor drepţi, lăsându-ne testament cântecul ei: „Vă las cântecele mele“.

Cântecele sale în care ne regăsim fiecare dintre noi, au fost preluate cu dragoste de tinerii interpreţi, cărora le-a fost mentor: Maria Ciobanu, Maria Cornescu, Maria Apostol, Ion Dolănescu, Nelu Bălăşoiu şi „copilul ei de suflet“ – Polina Manoilă.

Am redat succint din viaţa şi cariera marii artiste. Cartea, pe care o găsiţi la magazinul Muzica din Bucureşti, conţine şi partituri ale cântecelor sale, premianţii festivalului-concurs „Maria Lătăreţu“ începând din 1979 şi acţiunile celor care au avut grijă ca Maria Lătăreţu să nu fie uitată (construcţia Casei Memoriale la Bălceşti).

Prin această carte, Maria Lătăreţu trăieşte şi renaşte!

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 2797

☐

Comentarii

☐

☐

1. doina -- (31-March-2010)voce de aur ce nu poate fi trecuta cu vederea niciodata,si va ramane totdeauna alaturi de noi romanii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare3f92.html-articol=1067&editie...

La mintea cocoşului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLa mintea cocoşului

Să mă ierte bunul Dumnezeu dacă păcătuiesc, dar am impresia că, de la o vreme încoace, unii dintre semenii noştri – da, chiar şi cei de la ţară, au cam început s-o ia razna. Floricele pe câmpii, hai să ne jucăm copii. Şi dacă ar fi vară toridă, cu un soare nemilos, care să-i bată în cap şi să le încingă creierii, mai treacă-meargă, aş mai înţelege.

Dar de unde atâta insolaţie agresivă când, iată, cumătra iarnă ne-a luat în braţe cam de timpuriu şi cam dârdâim, clănţănim, mârâim. Deci influenţa nefastă a zeului Ra, cum îl numeau vechii egipteni pe sfântul Soare, nu se pune. Şi, totuşi, cum ziceam la începutul acestor rânduri, unii dintre concetăţenii – şi consătenii noştri – parcă au căpiat şi comit acte care de care mai aiurea. Pe undeva printr-un judeţ dunărean, de pildă, un ciobănaş la oi m-aş duce, dar nu-mi place urda dulce, a fost împuşcat în picior de către un braconier ieşit la drumul mare.

Că bietul om s-o fi aflat cu oile în locul nepotrivit, la momentul nepotrivit şi-l încurca în treabă pe tâlhar este foarte posibil. Dar, chiar aşa, să fie luat în cătare şi ciuruit, precum un lup ori un mistreţ – deşi, până şi aceste fiare ale pădurii sunt protejate pe hârtie, cel puţin – mi se pare absolut de neacceptat.

După cum, aproape refuz să cred, şi totuşi s-a întâmplat în Dolj ca un bărbat, gelos la culme pe fosta sa concubină, să intre cu maşina într-un alai de nuntaşi, rănind mai mult ori mai puţin grav pe câţiva dintre aceştia. Davai zdreanţa, Desdemona! Gest nebunesc, desigur, de individ care şi-a pierdut raţiunea. Aidoma cu acela al unui beţivan care, tot pe motiv de gelozie, într-o altă aşezare rurală, a dat foc mobilei din casa unde trăia cu mama copiilor săi, mulţi la număr şi de vârste diferite.

Şi tot o formă de demenţă mi se pare fapta unui nesocotit dintr-o comună ilfoveană care, după ce a făcut doi ani şi ceva de puşcărie pentru furt calificat, a recidivat, fiind prins iarăşi în flagrant, chiar în faţa locuinţei. Şi unde mai pui că era poreclit Americanu' pentru că fusese la furat şi prin State. Om umblat, cum s-ar zice.

S-a ţicnit lumea, asta e! Şi aşa stând lucrurile, nu pot să nu-mi reamintesc pentru a câta oară, că doar e la mintea cocoşului, versul poetului nepereche: „Cum nu vii tu, Ţepeş Doamne,/Ca punând mâna pe ei/ Să-i împarţi în două cete,/În smintiţi şi în mişei.“ Despre a doua categorie însă o s-o las pe altă dată. Când o s-o facem, vorba cântecului, iarăşi lată.

Gogu PINTENOGU'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 562

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Procedura de infringement eficientă pentru un mediu sănătos

Încheierea negocierilor de aderare nu a marcat şi îndeplinirea tuturor obligaţiilor asumate de ţara noastră în relaţiile ei cu Uniunea Europeană. Va urma o perioadă de tranziţie în care România va încerca să se conformeze cerinţelor directivelor europene, să-şi alinieze complet legislaţia şi să o implementeze.

Capitolul de mediu a primit în trecut celebrele steguleţe roşii, ridicate mai târziu. Domeniul protecţiei mediului este foarte sensibil, neregulile înregistrate aici putând avea serioase consecinţe economice şi sociale.

Cei care pun probleme sunt agenţii economici cu risc în îndeplinirea obligaţiilor stabilite în cadrul autorizaţiilor de mediu, ca de exemplu: SC Mittal SA, SC UVCP SA Turnu Măgurele, SC GA-PRO-CO Chemical SRL Săvineşti. În cazul nerespectării responsabilităţilor asumate şi formalizate în conţinutul autorizaţiilor de mediu, instituţiile însărcinate cu monitorizarea aplicării acestor norme pot decide penalizarea sau chiar închiderea acestor întreprinderi.

Aceste măsuri se impun deoarece situaţia din România este monitorizată de responsabilii Uniunii Europene ce pot declanşa procedura de infringement prin care Comisia Europeană penalizează un stat membru dacă acesta nu-şi îndeplineşte obligaţiile asumate în urma negocierilor de aderare. Cazul ajunge în faţa Curţii de Justiţie a Comunităţilor Europene şi se decide aplicarea unor sancţiuni ce pot atinge suma de câteva sute de mii de euro pe zi.

Calcularea sancţiunii are în vedere gravitatea încălcării normelor europene, durata acestei situaţii, capacitatea de plată a statului sancţionat, faptul că sancţiunea trebuie să fie un factor descurajant, pentru prevenirea viitoarelor încălcări ale dreptului comunitar. Tratamentul este egal şi proporţional pentru toate statele membre, iar sancţiunea vizează statul membru, şi nu agentul economic care a provocat neconformarea.

Scopul este următorul:

1. Funcţia punitivă (de pedepsire) se bazează pe evaluarea efectelor asupra drepturilor şi intereselor publice şi private a nerespectării, de către statul membru, a obligaţiilor sale, în special în situaţiile în care încălcarea obligaţiilor sale s-a întins pe o perioadă lungă de timp;
2. Funcţia educativă (de persuasiune) îndeplinită de penalităţi – sancţiunea are ca scop convingerea statului membru de a pune capăt încălcării unei obligaţii, cât mai curând posibil şi de a respecta, în viitor, dreptul comunitar.

Pentru a evita ca România să plătească penalităţi cauzate de lipsa de conformare a vreunui operator economic, Ministerul Mediului şi Gospodăririi Apelor şi Agenţia Naţională pentru Protecţia Mediului vor interveni în mod corespunzător, mergând până la sistarea activităţii acestuia. Intenţia autorităţilor este însă cu totul alta: ca ele să funcţioneze în continuare şi să asigure locuri de muncă în condiţii de siguranţă pentru mediu şi sănătatea cetăţenilor. (D.C.)

Analiză

Comparaţii edificatoare

De ce recoltele noastre nu sunt la nivelul celor din ţările vest-europene?

Deseori, specialiştii agronomi din ţara noastră au fost criticaţi că nu obţin producţii cum sunt cele din Franţa, Germania, Italia, Olanda şi altele.

Am analizat temeinic această chestiune şi am ajuns la unele concluzii: • producţii de 6-7-8 t/ha grâu s-au obţinut şi în ţara noastră în anii favorabili şi când s-a aplicat o tehnologie optimă; • producţiile de porumb au ajuns chiar la 12-15 t/ha boabe, în condiţii de irigare; • dar producţiile medii pe ţară, la grâu şi porumb, au depăşit cu puţin 3 t/ha şi numai în anumiţi ani.

Dotarea tehnică (încărcătura în ha/tractor):

- Germania – 8,3;
- Olanda – 10,9;
- Italia – 12,2;
- România – 60-70-100, iar la semănători pentru cereale păioase, noi – 145-150 ha/sem.:

- de 8 ori mai mare decât Franţa şi
- de 15 ori decât Germania

Exemple de aplicare a s.a./ha:

- Germania – peste 500 kg;
- Olanda – peste 300 kg;
- Belgia – peste 250 kg;
- România – sub 100 kg;
- România – în ultimul timp chiar sub 50 kg.

Pierderi de apă/ha, sol nelucrat – 900 mc

- teren nelucrat – 900 mc/ha;
- teren lucrat – 130 mc/ha;
- pentru culturile de toamnă – 720 mc/ha + azotul nitric sunt hotărâtoare.

Acumularea azotului nitric în sol/ha:

- dezmiriştit şi arat la timp – 140 kg;
- numai arătura de toamnă – 32 kg;
- nearat – 1,8 kg.

Care sunt cauzele?

1. Condiţiile climatice diferite. Cele din vestul Europei sunt mai prielnice, cu precipitaţii mai multe şi bine repartizate pe parcursul perioadei de vegetaţie. Grâul, de exemplu, îşi menţine frunzele verzi şi deci procesul de fotosinteză până în mijlocul verii, pe când la noi arşiţele usucă toate frunzele. Fotosinteza se reduce drastic, bobul nu este complet format, rămâne mic şi şiştăvit. Deficitul apei din sol face ca plantele să consume multă energie din cea rezultată în procesul de metabolism, pentru absorbţia apei, şi nu pentru creşterea şi dezvoltarea lor.

2. Fertilizarea insuficientă. Nivelul oricăror producţii este determinat de cantitatea de elemente nutritive pe care plantele le au la dispoziţie. Se cunosc cantităţile de azot, fosfor, potasiu, calciu etc. care se extrag din sol cu fiecare tonă de recoltă. Dar dacă plantele nu găsesc cantităţile respective, cu ce să realizeze recolta? Este ca şi când ne propunem să fabricăm 500 kg de pâine, dar nu avem decât 100 kg de grâu.

Din statistici rezultă că Germania aplică peste 350 kg de îngrăşăminte s.a./ha, Olanda peste 300 kg s.a./ha, Belgia peste 250 kg s.a./ha etc., pe când în România s-au aplicat sub 100 kg s.a./ha, iar în ultimii ani chiar sub 50 kg s.a./ha.

3. Dotarea tehnică precară. Germania are o încărcătură de 8,3 ha/tractor, Olanda de 10,9 ha/tractor, Italia de 12,2 ha/tractor, iar la noi sunt 60-70-100 ha/tractor. În ceea ce priveşte semănătorile pentru cereale păioase, avem 145-150 ha/semănătoare, iar la plantele prăşitoare 140-160 ha/semănătoare, adică o încărcătură de 8 ori mai mare decât Franţa şi de 15 ori mai mare decât Germania.

Un ţăran (fermier) francez însămânţează grâul sau porumbul în 2-3 zile, pe când la noi această lucrare durează 20-30 de zile, ajungând uneori chiar în luna noiembrie, iar porumbul, soia şi floarea-soarelui se însămânţează în 45-55 de zile, din aprilie până la 1-5 iunie.

Cum să se aştepte recolte mari când nu se respectă în niciun fel epoca optimă din cauza lipsei de utilaje?

Pentru că nu se poate efectua dezmiriştitul imediat după recoltat, cu fiecare zi de întârziere se pierde din apa care se mai găseşte în sol câte 1-2 puncte procentuale. Astfel, pământul se usucă foarte mult, crapă şi buruienile care apar absorb ultimele picături de apă din sol. În asemenea condiţii, activitatea microbiologică aproape încetează şi nu se mai acumulează, prin nitrificare, azotul atât de necesar plantelor.

Reamintim că, prin efectuarea la timp a dezmiriştitului şi apoi a arăturii, până în toamnă se acumulează în sol 140 kg de azot nitric la hectar. Când s-a efectuat numai arătura de toamnă, s-au acumulat 32 kg de azot/ha, iar în terenul nearat s-au găsit doar 18 kg/azot/ha. La fel, cantitatea de P2O5 a fost de 3-5 ori mai mare în terenul lucrat în epoca optimă.

Pierderile de apă din solul nelucrat (determinări efectuate în toamnă pe 0-100 cm) au fost de 900 mc/ha, iar în terenul lucrat 180 mc/ha. Cei 720 mc/ha apă în plus, alături de azotul nitric realizat în sol, sunt hotărâtoare pentru culturile de toamnă. Aşa se explică de ce, faţă de arătura efectuată în octombrie, înainte de semănat, producţia de grâu a sporit cu 588 kg/ha, când s-a arat în august, şi cu 1.108 kg/ha, când s-a arat în iunie.

Din cauza numărului insuficient de utilaje arătura se efectuează uneori când terenul este foarte uscat sau foarte umed, situaţie în care rezistenţa la arat creşte cu 30-50%, la fel consumul de motorină, uzura utilajelor şi, bineînţeles, distrugerea solului.

Se ştie că solurile grele, argiloase au perioada optimă pentru lucrat foarte scurtă, de câteva zile. Dar trebuie să ai cu ce interveni atunci.

Alteori, arătura se efectuează în primăvară (total contraindicat), pe suprafeţe ce depăşesc 4-5 mil./ha, deoarece nu s-a efectuat în toamnă din lipsă de tractoare, de motorină sau de bani pentru procurarea acestora. În aceste condiţii, producţiile scad, mai ales la culturile din urgenţa I, cu 50-70%, sau culturile respective sunt compromise.

Aşa cum am arătat, nici semănatul nu se poate efectua în epoca optimă.

Întârzierea semănatului la grâu cu 1-2-3 săptămâni duce la diminuarea producţiei cu 14-25%, respectiv 38%. La mazăre, întârzierea semănatului cu 2 săptămâni scade producţia cu 20-30%, iar după 3 săptămâni producţia scade cu 50% sau cultura este compromisă.

Prăşitul porumbului în luna mai a redus pierderile de apă din sol de la 4,9 mm/zi în parcela neprăşită, la 1,8 mm/zi în parcela prăşită. Deci, cu fiecare zi de întârziere se pierd câte 3,1 mm apă, ceea ce înseamnă că la o întârziere de 5 zile se pierd peste 150 mc/ha, cât o ploaie.

Pierderi mari se înregistrează şi la recoltare, în special la cerealele păioase. Dacă acestea nu se recoltează la timp, când au ajuns la maturitate au loc pierderi mari prin scuturare.

Numărul redus de combine nu permite recoltarea în 7-8 zile, ci ajunge la 25-30 zile sau chiar mai mult. Între timp apar ploi, poate grindină, boabele încolţesc în spic, lanul se îmburuienează şi îngreunează foarte mult recoltarea, iar calitatea recoltei este depreciată. În determinările efectuate de noi în asemenea condiţii am găsit pierderi de 650-700 kg grâu/ha.

Este deci limpede de ce nu realizăm recolte la nivelul ţărilor din Vest.

Ce-i de făcut?

a) Luarea de măsuri care pot asigura sporuri de producţie fără cheltuieli suplimentare, şi anume:

- o corectă zonare a culturilor agricole, în funcţie de cerinţele plantelor şi condiţiile pedoclimatice existente în fiecare zonă. Este cunoscut că printr-o corectă amplasare a culturilor pe fiecare zonă agricolă se înregistrează sporuri de producţie de peste 15%;
- organizarea de asolamente cu o raţională rotaţie a culturilor, care pot asigura sporuri de producţie de 12-15%;
- introducerea solei amelioratoare de lucernă sau trifoi, care după 3 ani lasă în sol materie organică echivalentă cu 40-50 t/ha gunoi de grajd şi 200-300 kg/ha azot biologic ce aduc sporuri de cel puţin 15-20% pe parcursul a 2-3 ani.

b) Un sprijin mai eficient din partea statului şi o preocupare mai susţinută a agricultorilor pentru ca:

- agricultura să fie dotată cu utilajele necesare care să asigure executarea tuturor lucrărilor agricole în perioadele optime;
- asigurarea necesarului de îngrăşăminte şi alte materiale la nivelul cerut de plante;

- să se înveţe agricultorii noştri şi cu valorificarea gunoiului de grajd şi a tuturor deşeurilor vegetale, care pot îmbogăţi solul în materie organică;
- să fie mai harnici şi mai disciplinaţi pentru a efectua la timp şi de calitate toate lucrările agricole.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 688

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare4060.html-articol=637.htm

Mănăstirea Sfânta Ana de la Orşova > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulMănăstirea Sfânta Ana de la Orşova

O destinaţie pitorească de vacanţă o reprezintă zona Dunării, începând de la Porţile de Fier şi până la Clisură. Dacă ajungeţi în zona Parcului Naţional „Porţile de Fier“ veţi descoperi o Românie cu vegetaţie specific mediteraneană, Cazanele Mici şi Mari, Cheile Bigărului şi ale Dunării, până la superba zonă de la Moldova Veche.

Un loc ideal de popas este Orşova. Iar dacă aţi ajuns aici, merită să urcaţi Dealul Moşului până la Mănăstirea Sf. Ana, care domină peisajul. Aici sus, veţi avea senzaţia că aţi descoperit o gură de Rai. În mica mănăstire vieţuiesc în bună rânduială 27 de maici harnice, iubitoare de oameni şi de flori.

Bisericuţa mică, din lemn, construită în maniera bisericilor maramureşene, este flancată lateral de chilii cu cerdac. Întregul spaţiu abundă de flori şi mai ales de cactuşi şi lendrii înfloriţi chiciură. Peisajul ce se deschide de sus spre Dunăre, golful Cerna şi dealurile înconjurătoare te fac pentru moment să-ţi doreşti să vieţuieşti la o aşa mănăstire. Poate de aceea, aici nu e mai niciodată pustiu, locul fiind căutat permanent de credincioşi.

Mănăstirea a fost construită între 1936-1939, în semn de mulţumire adusă lui Dumnezeu de către ziaristul şi omul politic Pamfil Şeicaru, după ce a scăpat cu viaţă în timpul Primului Război Mondial. Era subofiţer în 1916 când a fost îngropat de viu într-o explozie, aflându-se în tranşeele de pe acest deal. Hramul a fost ales după numele mamei sale, în ziua de 25 iulie, sărbătoarea Adormirii Sfintei Ana. Lăcaşul nu a apucat să fie sfinţit. În perioada următoare a fost, pe rând: preventoriu TBC, tabără pentru copii, bază turistică, hotel, restaurant.

Şi-a recăpătat menirea în 1990. În 1995 a fost înfiinţat muzeul dedicat ctitorului Pamfil Şeicaru şi din 2000 s-a extins spaţiul de cazare cu o nouă clădire.

Dacă doriţi să vă înălţaţi rugăciunile către Dumnezeu şi să simţiţi binecuvântarea Sa, nu ocoliţi această mănăstire, unde sigur veţi reveni.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 629

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare40ba.html-articol=44.htm

Horoscop indian

Toporişca

Perioada: 21 martie - 31 aprilie

Semn: masculin, de foc. Pietrele preţioase: rubinul, ametistul, diamantul alb. Metalul preferat: fierul. Culori favorite: roşul (eventual contrastele: roşu-negru; roşu-alb). Verbul caracteristic - «a fi».

Numere native: 1, 2, 3, 6, 7, 9. Caracterizarea numerologică: 8

Corespondenţi zodiacali: Zodiac european: berbec – nativii născuţi în primul decan 21-31 martie; Zodiac arboricol: stejar – nativii născuţi în 21 martie; alun – nativii născuţi în intervalul 22-31 martie. Compatibilitatea: Zodiac indian: diamantul, corabia; Zodiac european: berbec, gemeni; Zodiac arboricol: chiparos. Planete favorabile: Luna, Marte, Mercur, Venus, Soarele.

Caracterizare

Nativul este o persoană muncitoare, mândră, uneori agresivă şi frecvent impulsivă. Suma caracteristicilor face din ea o persoană puţin suportabilă. Curajul său este dus până la absurd, fiind ghidat mai mult de forţele lui instinctuale decât de raţiune. Deşi poate fi raţional, fiind plin de inventivitate, impulsivitatea îl duce în zona celor care întâi sparg uşa şi numai după aceea verifică dacă nu cumva este deschisă. Impulsivitatea îl face să taie înainte să măsoare, ceea ce are drept consecinţă o viaţă plină de suişuri şi coborâşuri, indiferent de mediul profesional, politic sau social în care se învârte.

Pasionat de cunoaştere, cu spirit mai mult decât iscoditor, de aventură şi atracţie faţă de necunoscut, este dedicat meseriilor în care aceste date native devin cheia succesului: explorator, cercetător, militar (atenţie însă la lipsa lui aproape funciară de obedienţă), artist plastic etc. Lider născut, nu făcut, el are o capacitate absolut remarcabilă de a rezista la efort sub handicapul de a se plictisi, dacă activitatea la care este pus impune o perioadă de rutină profesională.

Al doilea mare handicap profesional al nativului este faptul că, o dată rezolvată o provocare profesională pe plan mental, ducerea ei la bun sfârşit în plan practic nu-l mai motivează atât de mult şi poate abandona proiectul când ţi-e lumea mai dragă, motiv pentru care şeful din umbră (pentru că în lumină numai el poate fi şeful), trebuie să-l motiveze cu noi provocări. Ideal pentru gestiunea proiectelor care au mai multe obiective ce trebuie atinse de o manieră secvenţială sau, şi mai bine (adoră acest gen de provocări), concomitent. Bântuit de obsesia pierderii timpului, îşi va găsi întotdeauna ceva de lucru însă, atenţie, nu cumva să-i faceţi program fără să-l consultaţi, pentru că riscaţi să explodeze.

În plan sentimental este persoana despre care se afirmă că este arhetipul lui Don Juan, fără ca cineva să poată face proba afirmaţiilor. I se alocă o sumedenie de cuceriri, care, la un inventar serios, se dovedesc a fi nefondate sau, cel puţin, nematerializate. Misterios în dragoste, magic aproape (capacitatea fabulatorie este debordantă), tinde să cucerească doar parteneri care corespund schemei sale mentale (frumos/oasă, energic/ă, atrăgător/are, aură misterioasă). Cuceririle sale sunt preponderent pe plan intelectual.

Satisfăcut cu potenţialitatea materializării relaţiei sentimentale, nu mai caută resurse pentru finalizarea acesteia, pentru că, nu-i aşa, dacă ştii unde e cheia cu care se poate intra în redută, de ce să te mai oboseşti când o alta se profilează la orizont.

Atunci când conchide că merită să deschidă uşa, este cald, afectuos, senzual, chiar dacă uneori mojic şi coleric (cinci minute, maximum!). Iubeşte copiii, aceştia fiind atraşi de misterul pe care-l simt în spatele aparenţelor şi seduşi de comportamentul lui absolut lipsit de formalism.

Caracteristic nativului născut în ziua echinoxului de primăvară este faptul că nu cere ajutorul nimănui, bazându-se pe inteligenţa sa clară, ordonată, structurată pe truisme şi axiome.

În mitologia mai multor popoare, toporul/toporişca are virtuţi protective în raport cu energiile malefice, telurice şi/sau astrale, înfigerea lui/ei în pragul casei, în bătătură, în stâlpul porţii, în tăietorul de lemne sau, pur şi simplu, ţinerea după uşă asigură îndepărtarea acestora de universul familial.

În mitologia indienilor americani, îngroparea toporiştii sacre (cea cu care marele Manitou a cioplit omul primordial), semnifica oprirea războiului şi venirea păcii. În practica magică românească, înfigerea în pământ, în mijlocul curţii, îndepărtează fulgerul de gospodărie şi stăvileşte furia distructivă a grindinei.

(A.F.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 738

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare40cc-2.html-articol=33.htm

Apa şi agricultura

Plantele agricole, fiind fixate de teren şi supravieţuind în câmp deschis, duc o luptă aprigă pentru a se aproviziona cu apă, trimiţându-şi rădăcinile spre adâncime şi explorând un volum mai mare de sol; pentru a reduce din pierderile de apă, ele sunt prevăzute cu o serie de modificări morfologice (strat de ceară, perişori, stomate adâncite) şi, când este nevoie, frunzele se strâng sub formă de sul pentru a reduce evapotranspiraţia (ca în cazul porumbului).

Dintre toţi factorii de vegetaţie – hrana, lumina, căldura, aerul, apa, – ultimul este cel care, de regulă, se găseşte mai puţin şi, ca atare, defineşte nivelul şi calitatea recoltei.

Anii puternic secetoşi ne-au demonstrat ce rol însemnat are apa în realizarea producţiei agricole. Dacă ne referim la producţia de grâu, în perioada 1976-1980 s-a obţinut o producţie medie de 6,2 mil. tone pe an, pe când în anul secetos 1992 doar 2,5 mil. tone de grâu la o suprafaţă sensibil egală. Când seceta a continuat şi în anul 1993, producţia de grâu realizată a fost de numai 1,8 mil. tone.

Zonele agricole din ţara noastră nu dispun de un regim de precipitaţii satisfăcător. Se întâlnesc: regiuni aride, cu mai puţin de 250 mm precipitaţii anuale; regiuni semiaride, cu 250-500 mm; regiuni subumede cu 550-700 mm; regiuni umede cu peste 700 mm.

Ponderea suprafeţelor agricole se găseşte în primele două regiuni, care nu furnizează cantităţi de apă suficiente pentru creşterea şi dezvoltarea normală a plantelor. Mai mult, statisticile meteorologice menţionează că în 55-65% din ani se realizează cantităţi de precipitaţii sub media zonei şi ele cad mai mult în afara perioadei de vegetaţie a plantelor. Se constată o pierdere a ritmicităţii sezoanelor, deseori trecându-se direct de la iarnă la vară.

Apare pericolul fenomenelor de aridizare şi deşertizare. Stepa evoluează către semideşert; silvostepa către stepă, iar zona de pădure către silvostepă. Teritoriul ţării noastre, afectat de secetă, se prezintă astfel: cu secetă permanentă 2% din suprafaţa agricolă; cu secetă severă, în 40% din ani, pe 2,8% din suprafaţa agricolă; cu secetă moderată, în 10-40% din ani, pe 10% din suprafaţa agricolă; cu secetă redusă, sub 10% din ani, pe 10% din suprafaţa agricolă.

Iată motivele pentru care în ţara noastră s-a trecut la amenajarea pentru irigat a unor suprafeţe agricole de peste 3 mil. ha, situate în Câmpia Română, Dobrogea, sudul Moldovei ş.a.

Din păcate, după 1989 foarte multe echipamente şi instalaţii de irigat au fost distruse, iar încercările de a se reface sunt destul de timide.

Până când Guvernul României va aloca sumele de bani necesare refacerii şi modernizării sistemelor de irigaţii, acţiune ce va dura decenii, va trebui ca toţi agricultorii, sub îndrumarea specialiştilor agronomi, să înveţe temeinic cum se poate valorifica cu eficienţă maximă apa provenită din precipitaţii, respectiv cum să o acumulăm, să o conservăm în sol şi să o punem la dispoziţia plantelor agricole, pentru creşterea producţiei.

În acest scop, intenţionăm ca prin revista „Lumea Satului“ să prezentăm o serie de articole privind posibilităţile de acumulare în sol a unei cantităţi cât mai mari din apa provenită din precipitaţii, măsurile de conservare a apei în sol şi de valorificare superioară a acesteia prin plantele de cultură.

Totodată, facem apel la specialişti şi fermieri să vină cu sugestii şi să înfăţişeze propria experienţă privind această temă, ca să o punem la îndemâna tuturor prin intermediul revistei.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 723

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare40cc.html-articol=792.htm

Turismul kitsch-ului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulTurismul kitsch-ului

Dintr-o acută lipsă de timp şi, de ce să nu recunoaştem, de bani, românul merge acolo unde ştie sigur că e bine. Hotelul e hotel, masa e masă, iar ca obiective de vizitat ştie deja ce există prin zonă. Lipseşte acel spirit de aventură de a merge în locuri noi, necunoscute încă, neexplorate. Prea puţini iubesc aventura, mai ales atunci când eşti poftit să cunoşti „nefirescul“.

De curând am fost în judeţul Galaţi. Nimic spectaculos în partea sudică a Moldovei. Un pic de Dunăre animată de o faleză interesantă, o biserică monument, Sfânta Precista, câteva clădiri remarcabile prin arhitectură şi, după ce dai o tură pe la complexul Grădina botanică – Planetariu – Acvariu, ai cam terminat cu oraşul Galaţi. Judeţul, în schimb, rezervă unele surprize. Iveşti este, aparent, ca orice altă localitate de pe ruta Tecuci – Galaţi: un sat de câmpie, întins de-a lungul unui drum naţional, cu case una lângă alta, un cămin cultural şi vreo două-trei biserici mai răsărite. Ceva însă ar putea să atragă atenţia spre vechiul târg evreiesc, pe lângă celebrităţile care au copilărit acolo – autoarea „Concertului din muzică de Bach“, Hortensia Papadat-Bengescu, sau Victor Ion Popa, care i-a adus pe „Take, Ianke şi Cadâr“ din târgul Iveştilor în sălile de teatru. Surprinzător, la Iveşti se poate practica un alt fel de turism, un turism al kitsch-ului.

La nicio aruncătură de băţ de frumoasele şi vechile case tradiţionale evreieşti din centrul comunei s-a ridicat un cartier falnic precum Făt-Frumos din basme, care a crescut într-un an cât restul satului în zece. Pe „Strada ţiganilor“, după cum este ea cunoscută de localnici, rromii şi-au ridicat adevărate palate.

Istoria ţiganilor iveşteni datează de prin anii ’70, când din ordinul tovarăşului Ceauşescu au fost obligaţi să se stabilească într-un loc anume. 20.000 de lei şi un cocoşel de aur, cam atât a „costat“, neoficial bineînţeles, un loc de casă ţigănesc. Iniţial, ei se stabiliseră în satul Buceşti, însă şederea lor aici a fost scurtă. Sătenii au profitat de superstiţiile rromilor şi i-au alungat fără niciun fel de violenţă. Pur şi simplu le-au plasat în case câte o codiţă de iepure – „cioi“ după cum le numesc rromii. A fost de ajuns pentru ca să fugă încotro au văzut cu ochii.

Palatele nu şi le-au ridicat imediat ce s-au aşezat în noul lor cartier. Construcţiile acestea cu două sau trei etaje, cu turnuleţe şi oglinzi pe pereţii exteriori au apărut mai ceva ca faimoasele ciuperci de după ploaie abia după ’89.

În perioada imediat postdecembristă, pe când legile erau mai mult orientative, rromii iveşteni s-au apucat de comerţul cu tablă din Combinatul Siderurgic Galaţi, afacere mai mult decât prosperă, având în vedere că au renunţat la modestele case din „chirpici“ şi au avansat la castele betonate.

Numărul de turnuleţe ale fiecărei case nu era ales întâmplător, ci reprezenta numărul de miliarde deţinute de proprietar. S-au iscat chiar controverse între vecini în privinţa acestor turnuleţe. Cine era bănuit că şi-a făcut mai multe decât trebuia era pus în situaţia de a-şi justifica averea faţă de ceilalţi.

La început, casele aveau în jur de 20 de camere, însă pe parcurs s-a ajuns chiar şi la 30 de încăperi, cu toate că întreaga familie locuieşte în două sau trei camere. Însă dacă mândria o cere, atunci e musai să îi faci pe plac. Şi-au dotat locuinţele cu aparatură electrocasnică de ultimă generaţie, şi-au ocupat garajele cu ultimele modele de limuzine germane, însă nu au renunţat în niciun moment la tradiţiile lor.

Nunta este un adevărat prilej de sărbătoare. Toată strada forfoteşte la un asemenea eveniment marcat de un fast exagerat. Căsătoria nu se face, aşa, la întâmplare. Se duc negocieri dure între familii înainte ca tinerii să facă pasul cel mare. De regulă, bogăţia şi statutul social hotărăsc cine se va căsători cu cine. Fata se cumpără cu bani grei de către familia ginerelui, însă zestrea domnişoarei trebuie să fie pe măsură. Uneori, încă de la naştere se ştie cine cu cine se va căsători.

La anumite sărbători îşi scot afară din case cele mai scumpe podoabe, atârnă de garduri cele mai frumoase covoare, îşi parchează maşinile în faţa porţii, iar ţigăncile îşi etalează cele mai înflorate fuste. Stau afară la poartă şi se mândresc cu avuţia lor. Până la urmă, tot acest cartier musteşte deşertăciune.

Din păcate, cartierul rrom devine mai mult decât o pată de culoare în ansamblul comunei. Kitsch-ul se extinde mai repede decât pot fi restaurate vechile case evreieşti. Istoria micului târg gălăţean riscă să fie acoperită de palate dizgraţioase, roduri ale vanităţii exacerbate a unor parveniţi. Luxul poate impresiona în mod plăcut, însă îmbrăcat în hainele kitsch-ului ar trebui să producă repulsie. Şi totuşi, n-ar strica să vedeţi aşa ceva. Măcar şi pentru a afla până unde poate ajunge grandomania unei gândiri sumare.

Mihuţ NĂSTĂSACHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 668

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare40d0.html-articol=787.htm

Sărbătoarea Războienilor – 2007 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSărbătoarea Războienilor – 2007
531 ani de la Marea Bătălie de la Valea Albă

De fiecare dată Sărbătoarea Războienilor se desfăşoară într-o atmosferă solemnă, încărcată de legendă şi istorie măreaţă de spiritul tutelar al voievodului Ştefan cel Mare şi Sfânt. Manifestările au început de sâmbătă cu un Te Deum oficiat de un sobor de preoţi şi un grup de măicuţe conduse de Acachia Căuş, stareţul Mănăstirii Războieni. Duminică, după slujba de la Mănăstirea Războieni, a avut loc un ceremonial religios şi militar.

În Parcul Comunal au fost depuse coroane de flori din partea Prefecturii Neamţ, Consiliului Judeţean Neamţ, Primăriei şi Consiliului Local Războieni, PSD Neamţ, a veteranilor şi cadrelor militare în rezervă. Seara a avut loc un program artistic cu diverşi invitaţi.

La această mare sărbătoare vin an de an locuitori din satele vecine. Singurul loc unde poartă cu mândrie medaliile de pe front este acest moment aniversar. Dumitru Filimon, veteranul veteranilor, pe care îl aduc vecinii, la cei 95 de ani descrie cu lux de amănunte luptele de la Don şi până în localitate Vrajna-Germania. Lupta lui a continuat pe ogoare, unde a muncit mult ca să poată ţine în şcoli cei 9 copii. A ţinut să ureze tuturor veteranilor de război şi truditorilor ogoarelor sănătate şi „la revedere“ în 2008.

Ing. Ioan BORŞ, OJCA Neamţ, CLCA Războieni
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 644
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Reînnoirea cartofului pentru sământă > REVISTA LUMEA SATULUI

Reînnoirea cartofului pentru sămânţă

Este un adevăr incontestabil că ne aflăm în faţa unui pericol care ameninţă cu distrugerea uneia dintre cele mai importante plante - cartoful.

Cartoful degenerează, iar aceasta este de natură virotică. Bolile virotice nu se văd pe tuberculi fără aparatură şi o tehnică specială. Din această cauză, calitatea cartofilor pentru sămânţă, pentru a fi liberi de boli virotice, se asigură din lanurile în care se aplică tehnologiile speciale pentru producerea cartofului de sămânţă.

Verigile superioare se produc de unităţile de cercetare pentru cartof care coordonează producerea şi a celorlalte verigi. Categoriile biologice certificată A şi certificată B se pot produce în microzone închise din judeţele din zona submontană şi din cea colinară. De aici, cultivatorii de cartof pentru consum trebuie să-şi asigure materialul de plantare pentru ei. Deci, nu e vorba de schimbarea cartofilor pentru sămânţă, ci de reînnoire, de asigurarea cartofilor pentru sămânţă, ca material produs special pentru acest scop.

O nouă organizare

Este o contradicţie flagrantă în ţara noastră între ceea ce se vinde în pieţe ca şi cartof pentru sămânţă şi ceea ce ar trebui să se facă la nivelul fiecărui judeţ.

Ce este de făcut? În primul rând, conştientizarea cultivatorilor de cartof despre necesitatea reînnoirii cartofilor pentru sămânţă. Pentru aceasta, trebuie ca Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof şi Sfeclă-de-Zahăr Braşov să elaboreze o fişă de organizare a loturilor demonstrative şi, împreună cu Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi Agenţia Naţională pentru Consultanţă Agricolă, prin Direcţiile generale agricole judeţene şi Oficiile judeţene pentru consultanţă agricolă, să materializeze 2-3 loturi demonstrative în fiecare judeţ. Din punctul de vedere al valorificării acestora, se impune organizarea cu cultivatorii de cartof din judeţ a două întâlniri la faţa locului cu lotul demonstrativ. Prima, în timpul înfloritului plantelor, şi a doua, la recoltare.

Definirea microzonelor

Paralel cu aceasta, trebuie ca în anii 2007 şi 2008 să se termine acţiunea de organizare de microzone pentru înmulţirea cartofilor de sămânţă şi acest lucru să fie larg popularizat în fiecare judeţ. Aceasta pentru ca ţăranii care trebuie să facă reînnoirea cartofilor pentru sămânţă să ştie clar la cine pot apela.

Din păcate, în cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale nu este niciun specialist care să se ocupe de cea mai importantă problemă a culturii cartofului în România: producerea şi reînnoirea cartofilor pentru sămânţă.

Consecinţele ignorării ştiinţei

Se mai face o greşeală mare în ceea ce priveşte producerea cartofilor de sămânţă din verigi superioare. Până la superelită, aceştia trebuie produşi numai în unităţile de cercetare. În primul rând a celor pentru cartof. Inclusiv baza superelitei. Pentru dimensionarea acestora, se impune să gândim în timp.

Trebuie ca, în scurt timp, să se ajungă la reînnoire corectă. Deci, necesarul de Baza superelitei să se calculeze de MADR, împreună cu Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof, pentru ca în funcţie de acesta să se dimensioneze suprafeţele unităţilor de cercetare.

Am auzit un zvon pe care nu pot să-l cred. Se spune că şeful sectorului pentru recunoaşterea culturilor de seminţe nu consideră că de Baza superelitei trebuie să se ocupe cercetarea.

Dacă este aşa, am convingerea că acesta nu ştie că producerea Bazei superelitei la cartof este un adevărat proces de selecţie şi nu se poate face decât de cercetători specializaţi.

Pentru a putea ajunge la o reînnoire corectă în ţara noastră la cartof, trebuie să ne gândim, în primul rând, la câmpurile de selecţie clonată pe care le au staţiunile noastre de cercetare la munte. Este necesar, deci, ca Prefecturile din judeţele unde există câmpuri pentru selecţie clonată la cartof să sprijine unităţile de cercetare.

Un semnal de alarmă!

În final, trag un puternic semnal de alarmă. În primul rând, să nu mai vorbim că aşa este în Uniunea Europeană. Condiţiile ecologice de la noi sunt altele. În al doilea rând, aceia care lucrează în MADR şi nu ştiu să discute cu cei din UE să fie înlocuiţi cu specialişti competenţi. În al treilea rând, trebuie să ne unim forţele pentru a conştientiza pe toţi cultivatorii de cartof din ţara noastră despre importanţa şi necesitatea reînnoirii cartofilor pentru sămânţă. Inclusiv pe cei care cultivă cartoful în grădină, pentru consumul propriu.

Prof. dr. doc. Matei BERINDEI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 1402

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Dor de mama plecată în pribegie

În ieşirile mele destul de dese prin ţară pentru a lua puţin, cum se spune, pulsul vieţii, mă abat cu predilecţie pe la şcoli, îndeosebi cele cu profil agricol, de industrie alimentară şi silvice. Niciodată nu uit să-mi manifest dorinţa de a vedea şi răsfoi revista şcolii, a elevilor. În fiecare am găsit lucruri deosebit de interesante despre viaţa şcolii şi în mod special mă opream la însemnările unor elevi, adevărate talente literare, unele de-a dreptul fascinante.

Aşa s-a întâmplat recent la Grupul Şcolar Agricol „I.C. Brătianu“ din Drăgăşani. Revista elevilor de aici se numeşte „Noi“. Chiar din prima pagină citesc: „Cine suntem «Noi»? Suntem oamenii acestei şcoli, elevi şi profesori, care au găsit în acest spaţiu, pe lângă lumina minţii, învăţătura, o altă lumină mult mai importantă, lumina sufletului deschis, lumina comunicării“.

Articole, care de care mai interesante, scrise de profesori şi elevi. Dintre toate aceste materiale redau articolul „Totul este aşa de diferit“, semnat de eleva Ene Corina, din clasa a X-a F. (T.M.)

„Totul e aşa de diferit! Da, şi când zic asta mă gândesc la acei ani ai copilăriei mele, atunci când mama şi tata mă certau dacă întârziam acasă sau când făceam vreo boacănă. Acum totul s-a schimbat.

Deunăzi, când mergeam spre şcoală, din întâmplare am auzit o discuţie între doi elevi. Un băiat îi spunea prietenului său că mama sa va pleca la muncă în străinătate. Era aşa de bucuros încât nu-şi mai încăpea în piele de fericire că va rămâne singur. Am întors capul şi am plecat spre al meu drum, gândindu-mă la tot ce-l va aştepta atunci când va fi singur şi lipsit de protecţia şi iubirea unui părinte.

Atunci m-am gândit la mama mea, care de asemenea este plecată la muncă în străinătate pentru a-mi putea oferi mie, fiicei sale, tot ceea ce este mai bun. Nimeni din lumea întreagă nu poate ocupa un loc mai deosebit în inima mea decât cei care mi-au dat viaţă, adică părinţii mei. Cred că mi-aş da o parte din viaţă pentru a-i avea pe amândoi. Îmi aduc aminte cu bucurie şi totodată cu tristeţe de tatăl meu care a trecut în nefiinţă. Cât de dulce şi cât de mult mă iubea!

Totul s-a schimbat, însă clădirile şi casa din faţa blocului au rămas aceleaşi. Nimeni nu a mai făcut nimic. Văd copii care, deşi au ajuns la vârsta adolescenţei, se poartă groaznic.

În cazul meu, cred că viaţa e aşa de monotonă şi plictisitoare încât uneori mă gândesc cu ce scop m-am născut! În aceeaşi zi, aceleaşi obiceiuri, iar în fiecare seară mă gândesc la atâtea lucruri pe care nici eu nu cred că le-aş mai putea descrie. E atât de rău să nu ai pe cineva care să te aştepte cu masa pusă atunci când vii de la şcoală sau pe cineva căruia să-i împărtăşeşti necazurile şi bucuriile.

Cât de mult simt lipsa părinţilor mei, mai ales atunci când sunt bolnavă sau în zilele de sărbătoare. Îmi aduc aminte de ziua Sfântă de Paşte, care a constituit pentru mine aceeaşi zi plictisitoare ca şi celelalte zile din cursul anului. Nu am mai putut simţi acea bucurie interioară pe care o simţeam atunci când eram împreună cu

familia mea.
Până nu demult, credeam că viaţa este o joacă, că e o adevărată regină ce pune stăpânire peste tot ceea ce ţine de persoana ta, dar am descoperit că ea îţi poate fura iluziile, visele sau chiar totul într-o secundă.
Câteodată aveam impresia că viaţa este nedreaptă cu mine.
Cu timpul mi-am dat seama că nu este aşa, că sunt oameni mult mai nefericiţi decât mine. Eram o copilă şi încă nu-mi puteam da seama de ceea ce viaţa îţi oferă, trecând pe lângă ea fără să ştiu să preţuiesc nici cel mai simplu moment. Nu cred că aş putea niciodată uita mângâierea tatălui. Mi-e aşa de dor de el, de ochii lui blânzi, de glasul lui duios şi de îmbrăţişările sale odihnitoare! Şi mamei îi este dor de el şi simt că lăcrimează pe ascuns.
Dar nu vreau să mă amăgesc singură, fiindcă ştiu că tata nu o să se întoarcă niciodată, nici nu are să mai vorbească cu mine sau să fie alături de mine atunci când voi da examenul de bacalaureat sau mai ales atunci când eu mă voi căsători şi voi fi îmbrăcată cu rochia cea albă. El nu mă va conduce spre altar.
Mi-e dor de anii trecuţi şi acum îmi dau seama ce repede au trecut. Cred că pentru orice om iubirea este cea mai importantă treaptă a vieţii. Şi mai cred că familia constituie cea mai strânsă şi fundamentală legătură a acestei vieţi, fiindcă familia reprezintă întotdeauna cea mai minunată parte a unui om“.
Corina
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 576
□
˚Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 901fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Locul unde pământul se vinde nu la metru, ci la kilogram

Lumea, fie ea din mediul citadin ori din cel rural, cumpără în vremea din urmă pământ. Vrea să-şi facă o locuinţă, vrea să cultive terenul cu zarzavaturi sau cu pomi fructiferi, vrea să revândă, ca să ia un preţ mai bun pe bucata de pământ. Peste tot pământul se vinde la metru pătrat. Numai în comuna prahoveană Gorgota lucrurile stau altfel. Adică doritorii cumpără pământ la kilogram, nu la metru pătrat.

„Vrei nişte pământ?“

Nici nu intri bine în Gorgota că vreun ţăran mai înfipt, văzându-te străin de locurile acelea, te şi opreşte să te întrebe dacă nu cumva nu vrei vreo tonă de pământ. Că o dă mai ieftin decât zice primăria s-o dea. Te uiţi nedumerit, fără să înţelegi ce vrea, şi omul, constatând că nu pământul de la Gorgota te-a adus pe acolo, adaugă cu mâhnire: „Întrebam că nu mai e peste tot pământ.

Fură cei din localităţile vecine cu căruţele şi nu plătesc nimic. Stă poliţia cu ochii pe marginile comunei, dar nu prea prinde pe nimeni. Şi ziceam să nu aveţi necazuri pe aici, dacă vreţi pământ“. Curiozitatea a început să sape adânc, fără oprelişti, în mintea de gazetar. Aşa că, primul lucru făcut la Gorgota a fost să văd care este treaba şi situaţia cu pământul.

Hotărâre a oficialităţilor

Întâi trebuie spus că, la Gorgota, Consiliul Local a emis în urmă cu câţiva ani o hotărâre, prin care se stabilea că o tonă de pământ de pe teritoriul localităţii costă 500.000 de lei. Ea, hotărârea, poartă numărul 87/ 2001 şi este, chiar dacă nu atât cât se aşteptau consilierii, aducătoare de venituri importante la primărie. Prin ea se arată că toţi cei din afara comunei, care vor pământ de la Gorgota, trebuie să plătească.

Astfel, în primele şase luni ale anului s-au încasat de la doritori aproape 70.000.000 de lei vechi, bani folosiţi în folosul comunei. Până la finele anului, se preconizează ca această sumă să crească destul de considerabil, chiar dacă lumea nu mai cumpără cu tona, ci cu kilogramele, atât din lipsă de bani, cât şi, aşa cum aflasem la sosirea în comună, din lipsă de pământ.

Pământ productiv

Totuşi, întrebarea de la început persistă: de ce la Gorgota se vinde pământul la tonă, respectiv la kilogram, şi nu la metru pătrat, cum se vinde pe întreg teritoriul ţării?

Explicaţia a venit, simplă şi promptă, de la doi funcţionari ai primăriei, care s-au asigurat întâi că nu-i băgăm la ziar, „că lipseşte primăriţa noastră şi poate se supără că vorbim noi, în numele său, că ea e cea mai mare în primărie. Nu, nu ne-a interzis să dăm declaraţii, dar în oala acoperită, nu cad gunoaie“. Iată, ziceam, cum stau lucrurile: „La noi, mai ales în punctul numit Odăi, este un pământ galben, deosebit. E bun pentru olărit şi pentru sobe.

Din toată ţara vin oameni să ia pământ. Unii îl iau să-l pună chiar în grădină, deasupra celui existent acolo, neproductiv şi soi rău. Că în pământul nostru orice rodeşte. Numai să arunci o sămânţă, şi nu mai ştii ce să faci cu recolta, aşa de mare e. Oricine venea, pleca în satul lui cu camioanele şi căruţele încărcate cu pământ. Că noi nu ziceam nimic.

Apoi s-a pus problema că dispare stratul acela argilos, care se folosea la prelucrări şi nu numai, şi trebuie făcut ceva. În 2001 s-a hotărât ca oricine, străin de localitate, vine să ia pământ de la noi să plătească. Intră, în felul acesta, ceva şi la bugetul local. Şi mai acoperim alte găuri."

Şi primăria, şi noi

Numai că, aşa cum se întâmplă peste tot, apare şi concurenţa. Aici, la Gorgota, ea este formată din săteni. „Ce să facem? - spun câţiva adunaţi pe şanţ, la taclale. Trăim şi noi cum putem.

Să ia şi primăria, că de aia păzeşte şi poliţia intrările în comună. Dar să luăm şi noi, că nici noi nu avem. Muncim pentru pământul ăsta şi îl vindem celor care vor să cumpere mai ieftin decât îl dă primăria. Ies şi oamenii mai bine, ieşim şi noi. Că aşa e cu economia asta de piaţă şi cu tranziţia. Îi scoatem noi, cu căruţele, până la marginea comunei, ca să nu aibă probleme cu poliţia.

Pe urmă, dacă am intrat în UE, mai vedem noi ce mai facem cu pământul. Deocamdată, să ştiţi un lucru: la noi, la Gorgota, e cel mai valoros pământ. De aceea se vinde la kilogram şi nu la metru pătrat. Dar se poate să crească preţul, că începe să cam fie pe sponci stratul ăla bun, care interesează pe toţi."..

Şi Gorgota, comună al cărei nume pare să aibă rădăcini mistice, se întinde pe mai departe, la doar câţiva kilometri de drumul care face legătura între Ploieşti şi Capitală. Şi rămâne singurul loc unde pământul are o altfel de valoare decât cea obişnuită. El se vinde la kilogram, la tonă, nu la metru pătrat.

Nina MARCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 1260

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

Preţul apei pentru irigaţii a crescut de peste 11 ori!

- Din 23.000 ha, au fost cuprinse în Organizaţia Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii doar 6.557 ha.
- În judeţ mai sunt doar 40 de aripi de ploaie, din care numai 20 în stare de funcţionare.

În ciuda faptului că meteorologii au prognozat că 2007 va fi un an secetos, şi starea vremii o confirmă pe deplin, sistemele de irigaţii din judeţul Bacău sunt departe de a asigura apa necesară plantelor.

Aşa cum ne-a declarat domnul ing. George Ifrim, inspector al Unităţii de Administrare Bacău din cadrul ANIF, din cele circa 23.000 ha cuprinse în sistem ar putea fi irigate, teoretic vorbind, 6.557 ha, suprafaţă cuprinsă în organizaţiile utilizatorilor de apă. În realitate, pentru că în ultimii doi ani au fost precipitaţii suficiente, în judeţ s-a înfiinţat doar o singură organizaţie, Proagria, din sistemul Dămineşti, pe o suprafaţă de 1.381 ha. Când seceta a devenit o realitate, mai-marii agriculturii judeţului au înfiinţat în pripă alte şapte organizaţii la Racova, Filipeşti, Letea Veche etc., dar cu şanse minime de a folosi sistemul de irigaţii existent pe suprafaţa înregistrată din cauza lipsei mijloacelor tehnice.

E suficient să amintim că, din cele 800 de aripi de ploaie existente în 1990 la nivelul judeţului, acum mai sunt doar 40, din care pot fi folosite doar 20. Utilizate intensiv, aceste aripi pot uda doar 340 ha. Mai mult, lipseşte mâna de lucru calificată, cum ar fi electricienii, apoi materialele necesare pentru reparaţiile care ar fi trebuit să fie încheiate până acum etc.

Este adevărat, spune domnul ing. George Ifrim, că organizaţiile utilizatorilor de apă pot accesa fonduri consistente de la Banca Mondială, la care se adaugă subvenţia de 390 lei la hectar. Din păcate însă abia acum se mişcă hârtiile, treabă care de obicei se prelungeşte, şi fiecare zi care trece înseamnă pierderi, dacă mă gândesc doar la cultura de grâu.

Şi ca să pună, cum se spune, vârf la toate, Hidroelectrica SA a trimis utilizatorilor de apă un contract în care preţul apei a fost stabilit la 37,9 lei mia de metri cubi fără TVA, adică mai mare de peste 11 ori faţă de preţul din 2006!

E adevărat că în judeţul Bacău irigaţiile utilizează apa din lacurile de acumulare şi „de aceea în tarif au fost incluse, afirmă domnul ing. George Ifrim, şi pierderile de uzinare. Cu ce este vinovat agricultorul şi de când apa este proprietatea Hidroelectrica, când se ştie – de când lumea – că această resursă este proprietate naţională?“

Acum, singura speranţă a celor care vor să-şi irige culturile în primăvară şi vară, destul de secetoase, după cum spun meteorologii – şi din păcate sunt atât de puţini, este urgentarea punerii în practică a programului financiar al Băncii Mondiale, prin care se poate reforma sistemul de îmbunătăţiri funciare, inclusiv irigaţiile, pe scurt trebuie să apară cât mai curând banii de care este atâta nevoie.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 650

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Agricover, o afacere unicat în România

Agricover este o companie dedicată agriculturii româneşti, domeniu care, cu răbdare, investiţii şi pricepere, se dovedeşte a fi unul extrem de profitabil.

Înfiinţată în anul 2000 prin fuziunea a două societăţi comerciale buzoiene – Comcereal şi Ulvex, Agricover şi-a extins afacerile în domeniul agribusiness-ului, oferind în prezent soluţii integrate pentru fermieri.

Compania este structurată pe 4 divizii: distribuţie, cereale, silozuri şi producţie de seminţe (material genetic).

Agricover deţine poziţia de lider pe piaţa seminţelor de grâu cu genetică de import şi grâu durum, fiind al doilea producător de seminţe de mazăre şi de orzoaică de primăvară.

De asemenea, compania ocupă primul loc ca distribuitor de pesticide în România, oferta sa cuprinzând erbicide, fungicide, insecticide şi îngrăşăminte foliare, produse de către patru mari furnizori mondiali. În prezent, firma are aproximativ 900 de angajaţi, cu competenţe în management agricol, achiziţii, vânzări, suport şi consultanţă în agricultură.

Pe piaţa cerealelor şi produselor oleaginoase, compania este lider de piaţă în achiziţii directe de materie primă de 300.000 tone în 2006 şi 360.000 de tone estimate în anul curent.

În ceea ce priveşte volumul vânzărilor de seminţe, acesta a depăşit 12.000 de tone în 2006, obiectivul pentru 2007 fiind 18.000 de tone. „Pentru anul în curs, Agricover estimează o cifră de afaceri de 320 milioane lei, cu 60 de milioane lei mai mare decât în 2006 şi un profit de 14 milioane lei, în creştere cu 5% faţă de anul precedent. Planurile de investiţii cuprind: creşterea capacităţii de depozitare în silozuri şi a celei de procesare a seminţelor; dezvoltarea flotei de transport şi continuarea achiziţiilor de echipamente moderne“, preciza directorul general al Agricover, Robert Arsene.

Firma colaborează constant cu 4.000 de fermieri, cărora le oferă servicii tehnologice integrate: pachete tehnologice (seminţe, fungicide etc.); prefinanţarea unor culturi; consultanţă de specialitate; garanţia valorificării recoltelor.

Gama de servicii este completată cu ceea ce se referă la garantarea valorificării recoltelor.

Agricover îşi desfăşoară activitatea de preluare a cerealelor în 32 puncte de lucru, baze de recepţie şi silozuri, situate în nouă judeţe: Argeş, Buzău, Brăila, Ialomiţa, Călăraşi, Mehedinţi, Teleorman, Dolj şi Olt. Dispunând de o capacitate totală de depozitare de cca 700.000 de tone, compania ocupă locul al doilea în ceea ce priveşte capacitatea de însilozare a cerealelor în România.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007 Vizualizari: 724

☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare42df.html-articol=265.htm

Produsele stupului în alimentaţie şi sănătatea (II)

Propolisul

Este un material vegetal lipicios recoltat de albine de pe mugurii şi ramurile unor arbori şi arbuşti pentru a proteja stupul de intemperii prin acoperirea orificiilor, dar prezintă şi o varietate de acţiuni biologice şi farmacologice, având o lungă istorie ca agent curativ în diferite afecţiuni umane.

Astfel, propolisul este folosit în tratamentul răcelilor, durerilor de gât, bolilor de piele, ulcerelor de stomac, arsurilor, hemoroizilor, diferitelor răni, dar câmpul său de influenţă mai include cancerul, infecţiile căilor urinare, afecţiunile ORL, bronhopulmonare, stomatologice (ginigivite şi parodontopatii), infecţii de diferite etiologii, boli virotice (herpes), boli oculare (conjunctivite, keratite herpetice), tulburări circulatorii, afecţiuni cardiovasculare, vene varicoase, boala de iradiere, diabetul insulino-dependent şi non-insulino-dependent, afecţiuni hepatice.

Lăptişorul de matcă

Este o substanţă de consistenţă cremoasă, de culoare alb-gălbuie, secretată de glandele hipofaringiene ale albinelor lucrătoare tinere (albine doici) pentru hrănirea mătcii pe toată perioada vieţii acesteia şi a puietului.

Din punct de vedere compoziţional, lăptişorul de matcă conţine: 12% proteine, 5-6% lipide şi 12-15% glucide, alături de care se detaşează un veritabil „cocktail“ de vitamine ale grupului B, aminoacizi între care se regăsesc cei 8 aminoacizi esenţiali. Reprezintă şi unica sursă naturală de acetilcolină pură, substanţă deosebit de importantă în transmiterea influxului nervos. Introdus în formule de suplimente nutritive, lăptişorul de matcă contribuie la întărirea sistemului imunitar, a rezistenţei acestuia la efectele secundare nocive ale chimioterapiei şi radioterapiei.

Pe scurt, datorită compoziţiei sale, lăptişorul de matcă oferă efecte pozitive organismului în cazuri de: oboseală cronică, afecţiuni ale pielii şi ale fanerelor (păr, unghii), osteo-articulare, tulburări hormonale (tulburări de menopauză), astm bronşic, tulburări de dinamică sexuală (impotenţă), niveluri crescute ale colesterolului şi lipidelor serice asociate afecţiunilor cardiovasculare, pierderea memoriei, depresii nervoase, anxietate, boli hepatice, stări de convalescenţă, diabet.

Veninul de albine

Sintetizat de glandele de venin ale albinelor lucrătoare şi ale mătcilor, este cunoscut din cele mai vechi timpuri pentru efectele sale benefice în tratamentul reumatismului, principalul mecanism de acţiune a acestuia, spre deosebire de acţiunea corticosteroizilor, fiind acela de stimulare a secreţiei endogene de cortison, astfel încât organismul să fie singur capabil să lupte împotriva procesului inflamator.

Ceara de albine

Ca şi lăptişorul de matcă şi veninul de albine, este un produs de secreţie al albinelor în vârstă. Proprietăţile sale emoliente şi regeneratoare sunt cunoscute şi ele din cele mai vechi timpuri, intrând în compoziţia unor

unguente şi pomezi.
După această scurtă prezentare a produselor stupului cu întreaga lor paletă de proprietăţi biologice şi acţiuni farmacologice, definiţia apiterapiei se impune de la sine: este o alternativă naturală de tratament, fundamentată ştiinţific prin nenumărate studii şi experimente clinice. Iată avantajele pe care le oferă:
un câmp foarte larg de aplicare atât în scop preventiv cât şi curativ;

- absenţa efectelor secundare, a contra-indicaţiilor şi a incompatibilităţilor;
- eficacitate crescută şi numeroase indicaţii;
- uşurinţă de aplicare;
- costuri relativ reduse.

La toate aceste argumente trebuie să se facă o menţiune foarte importantă: României îi revine marele merit de a fi făcut pionierat în acest domeniu, de a fi pus bazele apiterapiei ştiinţifice, de a fi creat primul centru medical de specialitate din lume. Tot la noi au fost avizate ca medicamente sau ca bază de medicament importantele produse ale stupului – propolis şi venin de albine, produse ce încep treptat să câştige şi încrederea specialiştilor din ţările occidentale.
Rezultatele obţinute în domeniul biochimiei, farmacologiei produselor apicole, precum şi rezultatele clinice din ce în ce mai numeroase şi susţinute ştiinţific au fost cele ce au contribuit şi contribuie în continuare la fundamentarea apiterapiei ca ramură a ştiinţelor medicale.

Dr. bioch. Cristina Mateescu,
Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură, Comisia Permanentă de Apiterapie a APIMONDIEI (Federaţia Internaţională a Asociaţiilor de Apicultură)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 1302

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare42f9.html-articol=976.htm

Oameni care au făcut istorie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOameni care au făcut istorie

În acest număr, Constantin Sandu-Ville

Fondatorul fitopatologiei la Iaşi, s-a născut la 22 august 1897 în comuna Pietroasele, judeţul Buzău, unde tatăl său a înfiinţat pepiniera viticolă din aceeaşi localitate.

În toamna anului 1921 se înscrie la Şcoala Superioară de Agricultură de la Herăstrău, unde a obţinut şi o bursă. În perioada de practică a ultimului an de studii a fost reţinut de profesorul Traian Săvulescu la catedra pe care o conducea.

După patru ani de muncă la catedră ca asistent, C. Sandu-Ville a fost propus pentru studii de doctorat la cunoscuta şcoală „Hochshule fur Bodencultur“ de la Viena. După întoarcerea în ţară a fost numit asistent la Secţia de fitopatologie din ICAR; a fost şef de lucrări în 1932 şi şef de laborator în 1938, post ocupat până în anul 1962 în paralel cu munca didactică, având o activitate de 34 de ani în cadrul Institutului de Cercetări Agronomice al României.

În anul 1942 este chemat la Iaşi ca profesor suplinitor la disciplina fitopatologie de la Facultatea de Agronomie din cadrul Institutului Politehnic „Gh. Asachi“, unde a lucrat până la vârsta de 70 de ani.

A publicat peste 140 de lucrări ştiinţifice şi peste 60 de lucrări de popularizare a tehnicii agricole, atât de necesare în perioada de dezvoltare a agriculturii după cel de-al Doilea Război Mondial. A descoperit un mare număr de ciuperci imperfecte de pe cuprinsul ţării, publicând împreună cu preţuitul său dascăl, Traian Săvulescu, 59 de specii şi 16 noi varietăţi, iar după venirea la Iaşi a descris singur 44 de specii şi 23 de forme noi şi varietăţi.

O dovadă a capacităţii sale de a rezolva subiecte de întindere şi profunzime o constituie lucrarea Ciupercile Erysiphaceae din România, publicată după o activitate de 30 de ani împreună cu Traian Săvulescu şi alţi fitopatologi, fiind prima lucrare de sinteză şi cea mai importantă în acest domeniu publicată la noi.

Activitatea neobosită a profesorului C. Sandu-Ville a fost elogios apreciată cu ordine militare pentru merite în Primul Război Mondial. A fost membru al Societăţii de Ştiinţe Naturale şi al Societăţii Inginerilor din România, iar în anul 1955 a fost primit ca membru corespondent la Academia Română.

S-a stins din viaţă în 1969.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 634

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Infrastructura tehnico-edilitară azi, la sate (III)

B. Reţeaua de evacuare a apelor uzate

După distribuirea apei potabile, urmează canalizarea pentru evacuarea apelor uzate.

În acest domeniu situaţia este mult rămasă în urmă. Astfel, în 1950 o singură localitate rurală avea canalizare, iar în 1990 abia s-a ajuns la 285 de localităţi. Oraşele au progresat mai repede în această privinţă, ajungând de la 71 în 1950 la 257 în 1990, încât în 2005 aproape toate oraşele mai vechi aveau reţea de canalizare, adică 306 din 319. Sunt unele oraşe mai noi, declarate din localităţi rurale dezvoltate, care nu au încă reţea de canalizare.

Pentru perioada analizată, lungimea conductelor de canalizare a crescut de la 920 km în 1998 la 1.171,5 km în 2003 şi reprezintă între 5,8-6,8% pentru sate. Oraşele deţin 94,2-93,2%. Deci diferenţa între rural şi urban este foarte mare. Reducerea acestei diferenţe este limitată, întrucât aceste lucrări pentru canalizare sunt greu de executat şi costurile sunt foarte mari. Apoi, la sate casele sunt rare, suprafeţele sunt mari, cu drumuri lungi şi poluarea cu ape uzate nu prezintă încă un pericol grav.

C. Reţeaua de distribuire a gazelor naturale

O situaţie mai bună este în domeniul distribuirii gazelor. Astfel, în 1998 s-a ajuns în mediul rural la 6.366,2 km de conducte pentru gaze, care reprezintă 32,8%, iar în 2003 la 8.962,6 km şi procentul din total a crescut la 37,5%, devansând astfel ritmul de creştere din oraşe. În perioada prezentată, creşterea a fost de 40,8% la sate, faţă de total care a fost de 23,0%.

În anul 2005 se distribuiau gaze naturale în 217 oraşe şi în 525 localităţi rurale, ceea ce înseamnă totuşi un număr destul de redus, mai ales pentru sate.

D. Energia termică distribuită

În ceea ce priveşte energia termică distribuită şi folosită la sate, situaţia este total nefavorabilă. În 1998 se distribuia 0,5% în mediul rural şi 99,5% în mediul urban, iar în 2003 0,6% şi respectiv 99,4%.

Gcal s-au redus de la 191.831 în 1998 la 123.806 în 2003. Această reducere este legată de faptul că unele uzine care produceau această energie sub formă de apă caldă şi o distribuiau la satele din apropiere şi-au redus activitatea.

În condiţiile modernizării satelor, considerăm că acest fel de energie pentru încălzirea locuinţelor ar trebui să se extindă, deoarece combustibilii cunoscuţi sunt limitaţi, ca lemnele, cărbunii, gazele, care în cea mai mare parte se importă; construirea unor microcentrale pentru grupuri restrânse de case în care să se folosească şi alte materiale care se obţin în fiecare an ca producţie secundară de la diverse culturi agricole, alte resturi vegetale provenite de la curăţirea pădurilor şi a plantaţiilor sau deşeuri de la fabricile de cherestea, de mobilă, ar rezolva mai bine, mai economic această problemă a încălzirii locuinţelor.

Dar şi aceasta se poate face cu rezultate economice mai bune acolo unde locuinţele sunt mai apropiate, mai grupate.

Economist inginer, Mircea ZAHARIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 571

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Primul muzeu aromân din România

Cunoscuţi sub denumirile de macedoromâni sau vlahi, aromânii sunt un popor din nordul şi centrul Greciei, Macedoniei, Albaniei, Bulgariei şi României.

În aromână, ei îşi spun „armâni“ sau „rămâni“, iar limba lor este considerată de lingvişti ca fiind unul dintre cele patru dialecte ale limbii române vechi.

Pe lista celor mai importanţi aromâni din România se află numeroase nume celebre, dintre care amintim: A.D. Xenopol, Andrei Şaguna, Mina Minovici, Camil Ressu, Constantin Noica, Octavian Goga, Ştefan Octavian Iosif, Toma Caragiu, Ion Caramitru, dar şi fotbaliştii Gheorghe Hagi şi Iannis Zicu.

Potrivit datelor statistice de la ultimul recensământ, în comuna Mihail Kogălniceanu, din cei aproximativ 10.000 de locuitori, 1.300 sunt aromâni.

Este cunoscut faptul că, la noi în ţară, Dobrogea este zona în care densitatea populaţiei aromâne este cea mai mare. Acolo viaţa spirituală a „armânilor“ este mai intensă. Probabil acesta este şi motivul pentru care în comuna constănţeană Mihail Kogălniceanu s-a deschis de curând un muzeu aromân.

„Gheorghe Celea“ este primul muzeu al aromânilor din România, înfiinţat de Willy Wisoşenschi, preşedintele Fundaţiei Culturale „Muşeata Armână“. „Anul trecut am reuşit să ridicăm acest lăcaş de cultură. Era o clădire în paragină şi, prin deschiderea muzeului, comuna a devenit un punct de atracţie atât pentru vizitatorii aromâni, dar şi pentru cei străini.“

Compartimentat pe diferite secţii, muzeul adăposteşte obiecte de uz casnic, produse tradiţionale din lână, dar şi o secţie culinară, toate specifice vieţii aromânilor.

În secţia textilă, vizitatorii pot vedea întregul proces de prelucrare a lânii, de la tunsul oii, până la realizarea cuverturilor cu motive tradiţionale aromâne. În camera de artă gastronomică aromână sunt expuse diferite feluri de mâncare, de la renumita plăcintă cu praz până la diverse feluri preparate din carne de miel.

Un element aparte al acestui muzeu îl constituie primirea comenzilor. Mai exact: cine îşi doreşte să servească din mâncarea tradiţională aromână sau să deţină obiecte specifice „armânilor“ poate comanda toate acestea.

„După această expoziţie locală, care este rodul finalizării proiectului intitulat «Arca Aromână», suntem invitaţi de onoare ai Muzeului Satului din Bucureşti.

După o perioadă, produsele noastre vor lua calea tuturor muzeelor de artă din România şi vom participa la o serie de proiecte de acest gen“, a declarat preşedintele Fundaţiei Culturale „Muşeata Armână“.

De la el am aflat că acest muzeu este unicat în România, iar partenerii acestui proiect sunt: Fundaţia de Meşteşuguri, Muzeul de Artă Constanţa, Muzeul de Artă din Brăila, Muzeul Satului şi Centrul de Cercetări Etno-Culturale din Tulcea. „Toate aceste instituţii de cultură au privit cu drag spre arta armenească, care în ultima vreme a cam fost neglijată, iar noi nu facem decât să o renaştem, să revigorăm aceste tradiţii ale aromânilor.“

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 2989

Comentarii

1. ionut -- (17-February-2010)ti adara dl profesor aua la KOGALNICEANU adara un lucru bun Daliu ninti cas veada tuta armanamea si lumea BANEADZA ARMANAMEA DI PISTI TUTU LOCU AISTU

2. Doina -- (21-February-2010)Este o initiativa deosebit de frumoasa si laudabila,avand in vedere ca arta si cultura aromana este in pericol de a fi uitata.La fel si limba,mai ales ca se imputineaza pe zi ce trece populatia vorbitoare a acestei frumoase si interesante limbi.Felicitari si mult succes in ceea ce faceti

3. EMIL KARANNICA -- (12-April-2010)UN LUCRU EXTRAORDINAR, LA CITE PERSONALITATI A DAT ARMANAMEA ROMANIEI SI LUMII IN TOATE DOMENIILE STIINTA,ARTA,CULTURA,SPORT,ARTA MILITARA,SPIRITUALITATE SI CREDINTA MERITAU SA AIBA UN MUZEU.UN NEAM URIAS,MARET HARAZIT SI BINECUVINTAT DE DUMNEZEU.SA BANEADZA TUT.

4. ion Chiose -- (14-July-2010)ARMANIMEA S'NU CHIARA!

5. notta -- (21-January-2011)felicitari fam.wisosenschi ,ptr. cei care nu stiu WILLI este neamt dupa tata si make dupa mama(PARIZA)cred cea mai reusita combinatie (calculat ca un neamt si potent,harnic ca un machidon adevarat).felicitari intregii familii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Prigor, un sat din „Ţara Almăjului“

Urcând de la Orşova spre Mehadia, apoi cotind spre vest şi trecând prin Iablaniţa şi Lăpuşnicel, ajungi în Prigor, una dintre cele mai mari comune din judeţul Caraş-Severin, ce se întinde pe o suprafaţă de 300 km2, între masivul Semenic la nord şi Munţii Almajului la sud. Localitatea situată în partea de sud-vest a României, în depresiunea Valea Almăjului, s-a format din cătune, unde localnicii îşi construiseră case de-o parte şi de alta a râului Prigor.

Denumirea este prima dată menţionată într-un document din anul 1550, cu ocazia vânzării moşiei din Prigor de către Dorotea, fata almăjeanului George Gorban. Cele cinci localităţi – Prigor, Pătaş, Borlovenii Vechi, Borlovenii Noi şi Putna – au o populaţie de aproximativ 3.000 de locuitori. Pe cele circa 30.100 ha, găseşti păduri de foioase, pajişti întinse, păşuni şi ceva teren arabil. În pădurile de fag, gorun, frasin şi salcâm sălăşluiesc lupi, urşi, porci mistreţi, vulpi şi căprioare.

Deoarece predomină fâneţele şi păşunile, principala ocupaţie a locuitorilor este creşterea animalelor. În fiecare gospodărie sunt de la două la zece vaci. Deşi nu au animale de rasă pentru lapte, mulţumindu-se cu producţia vacilor Bălţata Românească şi a oilor Raţcă, câţiva fermieri au mers împreună cu primarul la IndAgra să se intereseze de diferite rase de animale, considerând că este singura lor şansă de dezvoltare. Din păcate, momentan numărul animalelor este în scădere pentru că preţul laptelui e mic. Primăria s-a preocupat ca oamenii să nu piardă subvenţiile acordate de stat, ajungând ca la birourile pentru primirea subvenţiilor să se lucreze şi cu 60 de oameni pe zi.

Puţinul teren arabil este cultivat cu porumb şi cartofi. Şi pentru că este zonă de deal, o altă ocupaţie a almăjenilor este pomicultura, livezile lor fiind formate mai ales din pruni şi meri, din care, aici, se face o ţuică tradiţională, aromată, numită „Răchia de Banat“.

Zona nu a fost niciodată colectivizată, motiv pentru care livezile sunt foarte bine întreţinute, iar valorificarea ţuicii este o sursă de trai pentru mulţi dintre localnici. Aceştia speră ca „accizele europene“ pe acest produs să fie stabilite la o producţie mai mare, astfel încât micii producători să nu fie afectaţi.

Oamenii din comună se îndeletnicesc cu meşteşuguri tradiţionale, fiind fierari, tâmplari, croitori şi apicultori. Medicul satului este ajutat de „Maica Ana“, o femeie deosebită, pe care toată lumea din Valea Almăjului o cunoaşte. De-a lungul anilor, mâinile ei fine au „reparat“ multe fracturi, entorse şi răni de tot felul, astfel încât este respectată şi iubită. Viaţa artistică şi culturală a prigorenilor este susţinută în cele 5 şcoli
şi 4 grădiniţe (în Prigor este şcoală de arte şi meserii, pregătind copiii de la clasa I la a XI-a) şi de către ansamblul folcloric de amatori, numit „Doina Prigoreană“, care participă la diverse manifestări folclorice, reprezentând comuna.

În plină modernizare

Primarul comunei, Pavel Berindeanu, se laudă cu investiţiile care au schimbat faţa comunei. Prin programul SAPARD s-a introdus alimentarea cu apă potabilă, în sistem centralizat, în trei sate, în celelalte două urmând în anul care a început. La acest proiect se adaugă construirea reţelei de canalizare, a unor drumuri forestiere şi dotarea şcolilor cu calculatoare.

Din fericire pentru crescătorii de animale de aici, în comună există o fabrică de prelucrare a laptelui, care respectă toate normele impuse de legislaţia în vigoare, prelucrând 15.000 l de lapte/zi. Industria locală este completată de cele trei fabrici de prelucrare a lemnului.

Din păcate, cel mai dezavantajat sector este turismul rural. Spun aceasta pentru că poziţia pe care o are Prigor între munţii Semenic şi Almăjului oferă un potenţial turistic inestimabil, pe care sigur că prigorenii vor învăţa să îl exploateze aşa cum trebuie în viitor. Lipsa pensiunilor în zonă nu este, sper, decât o situaţie temporară.

Din cele 480 ha deţinute de primăria Prigor pe muntele Semenic, 40 ha au fost parcelate pentru construirea unui sat de vacanţă. Prin licitaţie publică au fost adjudecate 130 de parcele care vor fi concesionate pentru 45 de ani. În doi ani vom vedea conturat Satul de vacanţă de pe Semenic, un sat european atât după standardele de construcţie, cât şi după cei care îl vor popula: români, germani, italieni şi spanioli.

O altă modalitate de a aduce venituri comunei constă în închirierea de terenuri pentru amplasarea unui lanţ de centrale eoliene care vor produce şi transmite energie în reţeaua naţională. Se vor amplasa 15 instalaţii pe 250 mp fiecare. În mod cert acestea vor îmbogăţi peisajul şi ne vor duce cu gândul la meleagurile olandeze. Vom veni la Prigor, satul cu morile de vânt de pe Semenic. În comuna Borlovenii Vechi s-a concesionat unei firme italiene o carieră de piatră de unde se extrage pentru export. Banii atraşi până acum prin aceste contracte au fost investiţi în modernizarea şi asfaltarea şoselelor laterale. S-au asfaltat 3 km, urmând ca şi alţi cetăţeni să „iasă din noroaie“.

Există numeroase posibilităţi de investiţii, principalul atu fiind numărul mare de tineri instruiţi, capabili să se adapteze la cerinţele momentului.

Am văzut şi v-am prezentat cum arată un sat cu oameni gospodari pregătit pentru Europa, un sat care merită să se pună în valoare deschizându-şi porţile turismului rural. Treceţi pe aici şi veţi găsi ospitalitatea românească la ea acasă!

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 3269

Comentarii

1. Ieremia Radu -- (31-December-2009)Sunt din acest sat frumos de pe valea almajului,si ma mandresc cu acest lucru ca Dumnezeu a asezat satul nostru intr-un loc asa de frumos.Ce mi-as dori ca sateni mei sa se implice mai mult in a putea sa ne obtinem drepturile noastre.Padurea noastra a fost in comunitatea de avere,si daruita granicerilor(satenilor) de catre imparateasa imperiului.Iar acum dupa ce a fost o revolutie si regimul totalitar a cazut,trebuie sa treaca din nou in propietatea celor de drept.

E normal sa fie asa pentru ca istoria dovedeste adevarul,si doar interesele altora impiedica ca adevarul sa iasa la iveala.

2. almajanul -- (27-January-2010)Domnul primar a facut multe in sat fata de cei dinaintea lui.Si cred ca o sa mai faca cate ceva pentru ca satul sa arate si mai frumos.Canalizarea este cel mai important obiectiv,cat si de a rezolva problema apei de la robinet de a veni mai curata.Apoi cred ca mai lipseste pe teritoriul comunei un medic de familie competent,care sa poata face fata evenimentelor actuale.Oameni se plang de actuala doctorita care nu i-si face serviciul ei,si o intereseaza numai bani.Pastrarea mediului si curatenia ar trebui sa fie luata in serios,pana nu incepe vreo epidemie din cauza ca multi nu respecta legea.

3. Prigoreanul -- (15-May-2010)Cea mai frumoasa comuna din Judetul Caras-Severin. Cand spui Prigor,spui Pavel Panduru, iar cand spui Pavel Panduru, imediat te gandesti la Prigor Sa traiasca Domnul Director Pavel Panduru!

4. un prigorean -- (23-November-2010)Sunt total de acord cu prigoreanul. Are mare dreptate, ar trebui sa-i fim recunoscatori domnului director pentru tot ceea ce a facut pentru satul nostru si nu numai.Sa traiasca Domnul

director Panduru intru multi ani si sa duca mai departe faima noastra de prigoreni!!!

5. Un fiu al satului -- (24-November-2010)Daca toti primarii, care au fost si care sunt la conducerea comunei Prigor, ar fi ca domnul Director Panduru, acest sat era mult mai frumos. Tradiţia era păstrată la loc de cinste, dar domnii noştrii primari, din păcate au îngropat-o de tot. Să le fie ruşine că îşi văd doar de avuţiile personale, iar de celelalte lucruri minunate, îi doare în cot, ca să nu zic altundeva. Respect pentru toţi prigorenii în frunte cu Domnul Panduru!

6. PANDURU PETRU -- (28-February-2011)DACA VOR DISPARE DE PE HARTA DEMOGRAFICA A JUDETULUI UNELE COMUNE,PRIGORUL VA RAMANE ! ATAT TIMP CAT PRETUIESTE CULTURA-INTELECTUALUL-ISI PASTREAZA CU SFINTENIE TRADITIA SI CREZUL,SPRIJINA SI RECUNOASTE VALORI ALE ,,CAPETELOR PE UMERI"SI ,,VERTICALITATILOR "SE MANDRESTE CU VALORI CULTURALE SI SE REPREZINTA CU ACESTEA,PUNANAD MANA LA INIMA CAND VORBESC DESPRE PROF.PAVEL PANDURU...,,DOAMNE-AJUTA !

7. turist -- (24-April-2011)Prigorul este un sat frumos, cu oameni si locuri minunate

8. turist -- (24-April-2011)Cea mai frumoasa comuna din Judetul Caras-Severin este Prigorul

9. Burac Iacob Almajanul -- (11-August-2011)Sunt fericit că m-am născut în acest sat minunat, din Almăj, cu oameni vrednici şi făloşi - PRIGOR.

Dar cum peste tot în lumea asta sunt şi excepţii şi comuna PRIGOR, a fost oarecum norocoasă, pentru ca un fiu al ei, Profesor PANDURU PAVEL, din satul PUTNA, a fost şi este o excepţie.

Prof.

Când spui PRIGOR spui PAVEL PANDURU, iar când spui PAVEL PANDURU, te gândesti la PRIGOR.

Aş dori ca să putem să ne întâlnim, toţi prigorenii, cel puţin odată pe an şi să ne bucurăm de viaţă, de faptul ca suntem prigoreni.

ing. Iacob Burac

76749

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Virgil Ogăşanu: „Dacă nu deveneam actor, în mod sigur eram medic veterinar.“

Am plăcerea unui dialog cu un interlocutor, om de replică, artist complet, cunoscutul actor Virgil Ogăşanu, implicat nu numai în cultura românească, ci şi în viaţa cetăţii. Virgil Ogăşanu aduce spre semenii săi experienţe unice, trăiri pline de sensuri în care se regăseşte pulsaţia temperamentului unui om dăruit oamenilor.

Gh.V.: De unde sunteţi?

V.O.: Sunt mehedinţean, din Drobeta Turnu Severin, tata este oltean şi mama grecoaică. Povestea mamei e foarte interesantă. Ea a fost înfiată de bunici, care erau şi ei greci şi nu aveau copii, la vârsta de doi ani. Nu şi-a văzut niciodată satul în care s-a născut; se numeşte Klidonia şi e în Munţii Pindului. Eu am avut această ocazie şi bucurie să găsesc satul în care s-a născut mama şi de acolo am nişte amintiri minunate.

Gh.V.: Ce limbă vorbeaţi în familie?

V.O.: Româneşte se vorbea, iar mama aproape că uitase limba greacă. Când s-a dus în Grecia, şi-a amintit. Eu am învăţat greceşte tot acolo, cât am stat la rudele noastre, o lună – o lună şi jumătate pe an, în funcţie de cum puteam ieşi şi eu.

Gh.V.: Cu ce se ocupau părinţii dumneavoastră?

V.O.: Tatăl meu a fost avocat; după 23 august a fost jurist consult, pentru că nu mai putea să profeseze meseria. Mama era casnică. Mai am o soră care e în America, a plecat în ‘85.

Gh.V.: Dar vă reamintiţi locurile copilăriei, vremea când purtaţi pantaloni scurţi? Era frumoasă zona?

V.O.: Da, era minunată. Insula Ada-Kaleh era refugiul nostru când plecam de la şcoală.

Gh.V.: Povestiţi-ne un pic despre Ada-Kaleh, pentru că cei mai tineri nu ştiu. Păcat că s-au uitat acele locuri, oamenii şi tradiţiile lor.

V.O.: Ada-Kaleh era aproape de Orşova, vechea Orşovă, şi era o insulă minunată de pe Dunăre, cu o moschee care avea un covor impresionant, primit chiar de la Istanbul. Era o comunitate turcească bine închegată, care se ocupa cu fabricatul ţigărilor, prepara dulceţuri de trandafiri, bragă şi cafea turcească la nisip.

Eram foarte aproape de malul iugoslav. Pentru noi, a privi dincolo, la sârbi, era un lucru extraordinar, pentru că ei erau socotiţi o ţară occidentală, iar noi eram într-o altă conjunctură. Locuind în oraş de graniţă, eram consideraţi locuitorii fâşiei de frontieră interzisă şi ni se punea o ştampilă pe actele de identitate.

Gh.V.: Şcoala unde aţi făcut-o? V-aţi gândit la actorie de mic?

V.O.: Şcoala am făcut-o în două locuri: la Liceul „Traian“ şi la Nr. 1. De vină pentru cariera mea artistică e profesorul meu de limba română, un mare iubitor de teatru. În şcoală aveam sală de festivităţi şi acolo am montat o piesă, „Mielul turbat“ de Aurel Baranga. Aşa s-a declanşat pasiunea mea, deşi oraşul nu avea un teatru permanent. Exista numai o casă de cultură cu un teatru de amatori, cum au toate orăşelele astea. Şi, încet-încet, toată lumea m-a încurajat să merg mai departe, mai puţin tata, care voia să mă fac medic veterinar.

Gh.V.: Şi totuşi, cum a apărut, cum a încolţit grăuntele cu teatrul?

V.O.: Am mers la facultate să dau examen şi mama mi-a zis: „Tu nu mergi în Bucureşti, că te calcă tramvaiul, e aglomeraţie. Lasă că merg eu.“ Aveam o mătuşă în Bucureşti; a stat la ea şi s-a dus la facultate. Ce a făcut ea... în orice caz, a venit şi mi-a spus că pe data de 13 august se ţin concursurile şi: „Uite, înveţi poeziile alea, alea...“.

Când m-am dus la Bucureşti, concursul începuse de mult. Mama nu înţelesese bine sau a fost prost informată. Şi atunci a trebuit să mă întorc la Severin şi, ca să nu mă ia în armată, am intrat la o şcoală sanitară şi am făcut un an de zile cursurile la igienişti. Toţi chelnerii din oraş – pentru că noi eram viitorii controlori la restaurante – toţi ştiau că suntem acolo şi se puneau bine de atunci cu noi: ne dădeau fripturi gratis, ne serveau...

Un an mai târziu am revenit în Bucureşti, am dat examen şi am avut noroc. La facultate am avut o profesoară extraordinară de arte, Beate Fredanov, Dumnezeu să o odihnească, un profesor excepţional.

Acum şi eu sunt profesor la facultate, la Hyperion – e a patra serie pe care o încep acum –, şi îmi aduc aminte cu nostalgie de perioada în care tremuram de emoţie când veneau profesorii noştri, când apărea pe sală Jules Cazaban, Costache Antoniu...

Gh.V.: Care e teatrul sau rolul care v-a rămas la inimă?

V.O.: Teatrul care mi-a rămas şi îmi va rămâne pentru totdeauna în suflet este Bulandra, care m-a adoptat din 1965 şi până în prezent. Rolul care mi-a rămas la inimă a fost în „Revizorul“ de Gogol, în regia lui Lucian Pintilie. Din păcate, piesa a avut ghinionul să fie cenzurată şi interzisă.

Gh.V.: Nu v-am întrebat nimic despre familie, am lăsat-o mai la sfârşit, deşi este legată tot de teatru.

V.O.: Pe soţia mea, Valeria Ogăşanu, am cunoscut-o în Teatrul Bulandra, am şi jucat împreună în foarte multe spectacole, iar băiatul nostru, Mihai Ogăşanu, a terminat şi el Facultatea de Teatru la Hyperion. Este actor, dar îi place foarte mult muzica, e cunoscut deja în această zonă, face şi muzică de teatru, doreşte foarte mult să colaboreze şi la teatrul radiofonic. Dacă o să îi placă şi o să fie invitat, sper să se lege şi el de această instituţie.

Gh.V.: Domnule Ogăşanu, dacă ar fi să o luaţi de la început, ce profesie aţi alege? Aţi alege tot drumul creaţiei artistice şi scândura teatrelor?

V.O.: Nu ştiu, staţi să mă gândesc. Deşi nu sunt făcut pentru aşa ceva, dar poate că medic veterinar nu mi-ar strica, cum îmi spunea tata. De ce? Nu e vorba de bani sau de altceva; eu iubesc animalele şi mi-ar fi plăcut să mă apropii de ele şi ca prieten, şi ca tămăduitor.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 576

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare440c.html-articol=890.htm

Bilanţ bun pentru consultanţii clujeni

La un număr de 81 comune, judeţul Cluj dispune de 14 centre locale de consultanţă. Printre numeroasele obligaţii profesionale ale consultanţilor se numără întocmirea proiectelor realizate în cadrul programelor SAPARD şi Fermierul.

În afara proiectelor amintite, OJCA Cluj a mai semnat zece contracte de colaborare prin care a acordat consultanţă gratuită, de specialitate, beneficiarilor care şi-au întocmit singuri documentaţia pentru proiectele SAPARD, asistenţa continuând şi pe perioada implementării proiectului.

Sprijin practic pentru agricultori

OJCA Cluj a mai realizat în prima jumătate a anului 2007 numeroase acţiuni şi activităţi în sprijinul agricultorilor clujeni, dintre care menţionăm:

- 10 loturi demonstrative, pe o suprafaţă totală de 12,10 ha, din care: 5 loturi cu hibrizi de porumb pentru boabe, 4 loturi pentru porumb siloz, 1 lot de legume;
- 4 participări la târguri, expoziţii şi concursuri cu tematică agricolă, din care subliniem organizarea unui stand propriu în cadrul Târgului AGRARIA 2007;
- 14 participări la seminarii, conferinţe, mese rotunde şi dezbateri pe diferite teme;
- organizarea de vizite în ferme-pilot şi la alte obiective de interes pentru producătorii agricoli;
- realizarea unui număr de 265 instruiri cu producătorii agricoli, la care au participat cca 11.500 de agricultori clujeni;
- participarea în calitate de parteneri în 2 proiecte, finanţate din programul pentru Sprijinirea Serviciilor în Agricultură – Schema Competitivă de Granturi a Băncii Mondiale;
- depunerea unui proiect pentru introducerea unor soiuri şi tehnologii noi de cultivare a legumelor în câmp, spaţii protejate şi îmbunătăţirea marketingului acestor produse, în parteneriat cu Universitatea Geel (Belgia) şi USAMV Cluj-Napoca. Proiectul va fi finanţat de guvernul flamand şi se va derula pe o perioadă de 3 ani;

Pregătirea profesională

OJCA Cluj este autorizat de către Consiliul Naţional de Formare Profesională a Adulţilor (CNFPA) pentru organizarea de cursuri de calificare destinate producătorilor agricoli pentru două meserii: apicultor şi lucrător în creşterea animalelor, iar în acest moment sunt în proces de acreditare încă două meserii, şi anume: peisagist-floricultor şi lucrător în cultura plantelor. Anul acesta, OJCA Cluj mai doreşte să acrediteze şi meseriile: legumicultor şi lucrător în gospodăria agroturistică.

În anul 2007, OJCA Cluj a organizat un număr de cinci cursuri de calificare: patru în meseria de lucrător în creşterea animalelor şi unul pentru meseria de apicultor, absolvite de 132 participanţi. Au mai fost programate 13 cursuri de calificare, din care 10 cursuri în meseria de lucrător în creşterea animalelor şi câte unul pentru

meseriile apicultor, peisagist-floricultor şi lucrător în cultura plantelor.
Dintre activităţile planificate până la finele anului 2007, alături de cele 13 cursuri de calificare a producătorilor agricoli, OJCA Cluj va mai realiza:
- întâlniri cu producătorii agricoli în vederea informării acestora în legătură cu sprijinul guvernamental pentru sectorul vegetal şi zootehnie în anul 2007, instruiri pentru diseminarea condiţiilor de accesare a finanţării din fonduri structurale în cadrul PNDR;
- vizite pe loturile demonstrative, organizate cu prilejul recoltării şi demonstraţii practice privind însilozarea porumbului;
- participarea la manifestările organizate cu prilejul Festivalului agrar Turda Fest - ediţia a III -a;
- popularizarea tuturor noutăţilor din agricultură prin intermediul mass-media şi prin editarea lunară a unui Buletin informativ; acordarea de consultanţă la cererea producătorilor.

Ing. Mihai ARSENE, director executiv-adjunct

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 659

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare4456.html-articol=937.htm

Vizită profesională în Ţara Bascilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulVizită profesională în Ţara Bascilor

O delegaţie din care au făcut parte preşedintele Asociaţiei Judeţene a Crescătorilor Montani de Ovine „Dealul Negru“ şi un crescător din zona montană a judeţului Bistriţa-Năsăud s-a aflat într-o documentare profesională în Spania – Ţara Bascilor, organizată în cadrul Forumului Mondial al Păstorilor din Spania (denumit ARTZAIN MUNDA), în colaborare cu ROMONTANA-România.

Deplasarea a inclus vizitarea mai multor ferme de creştere a oilor, dotate cu instalaţiile de muls şi tehnologiile de prelucrare a laptelui aferente, vizitarea şcolii de ciobani din Gomiztegi şi a centrului pastoral Idiazabal, o instruire la centrul de management tehnico-economic Sergal, vizitarea Muzeului Ciobanilor Orozko, precum şi a altor obiective unde au fost prezentate mai multe turme de oi din rasa Latxa cu faţa neagră şi cu faţa blondă.

AJCMO „Dealul Negru“ urmăreşte formarea prin selecţie a unor nuclee valoroase de oi, precum şi formarea prin metisare-hibridare a unor efective de ovine cu performanţe bune în privinţa producţiei de carne acceptată în sistemul de clasificare europeană a carcaselor de oi sacrificate.

Vizita în Spania a convins membrii delegaţiei – dacă mai era nevoie – că oieritul practicat în sistem organizat contribuie la creşterea bunăstării zonei montane din judeţ prin înfiinţarea şi dezvoltarea unor capacităţi de producţie şi de procesare a produselor rezultate din activitatea de creştere şi exploatare a oilor.

(Marioara MURAR)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 667

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Echinococoza/hidatidoza

(Hidatidoza, Boala hidatică, Chistul hidatic, Apă în coş şi la ficat)

(Continuare din numărul trecut)

Aspecte epidemiologice
şi patologice la animale. Cele mai parazitate animale sunt oile (şi caprele). Faptul este explicabil deoarece aceste specii trăiesc într-o comuniune strânsă cu câinii de pază. Aproximativ 70% din oile şi caprele bătrâne sunt infestate cu chişti hidatici. Adesea, ficatul şi plămânii acestora sunt invadaţi masiv de astfel de chişti, de toate mărimile (4).

Din neştiinţă, organele parazitate de la oile tăiate în gospodărie sau la stână sunt „aruncate“ la câini. Din această cauză, câinii (mai ales cei ciobăneşti) sunt purtători de tenie în procente ridicate. Ei vor polua zona de păşunat şi de stabulaţie cu ouă de tenie, care vor fi ingerate odată cu furajele atât vara, cât şi iarna. Se creează astfel un lanţ biologic vicios neîntrerupt: câine – oaie – câine – oaie etc. Într-o proporţie mai mică, acelaşi lanţ biologic este realizat şi la câine, bovine şi porc.

Trebuie menţionat că la ovine, spre deosebire de alte erbivore, marea majoritate a chisturilor hidatice sunt fertile, deci cu mare risc de infestare a câinilor. În zona urbană, cu deosebire la periferie, cei mai infestaţi sunt câinii vagabonzi, care găsesc în gunoaiele menajere resturi de organe crude sau alterate, provenite de la animale cu hidatidoză. Chiar şi câinii de curte, liberi sau legaţi, din această zonă sunt infestaţi, în mare măsură, cu tenie.

Nu aceeaşi situaţie o găsim la animalele tăiate în abator unde sunt examinate de medicul veterinar, iar ţesuturile şi organele bolnave, inclusiv cele cu chisturi hidatice, sunt confiscate şi prelucrate tehnic.

În ciclul biologic al hidatidozei din mediul sălbatic, lanţul epidemiologic se realizează, în cea mai mare parte, între: lup – căprioară – lup – căprioară etc. În acest circuit pot interveni şi vulpea, cerbul şi porcul mistreţ. Deşi infestaţiile sunt mai reduse la aceste animale, în schimb sunt mai greu de controlat.

Hidatidoza la om. În privinţa studiului acestei boli la om, medicina umană recunoaşte următoarea sistematizare: Hidatidoza (H) hepatică localizată în ficat (5); H. pulmonară; H. cerebrală, cu localizare în creier; H. vertebro-medulară, la nivelul coloanei vertebrale; H. cardiacă, cu localizare în musculatura inimii; H. intra-orbitală, cu tulburări severe la ochi; H. splenică; H. renală, cu localizare la rinichi; H. pancreatică; H. peritoneală, cu localizare în cavitatea abdominală, H. pelvigenitală, cu localizare la organele genitale feminine şi la bazin; H. osoasă; H. musculară şi altele.

În boala hidatică pot apărea complicaţii severe, cu o mare varietate de aspecte clinice şi morfopatologice, cum ar fi ruptura chisturilor, infectarea acestora cu formare de abcese şi altele.

Trebuie menţionat că numărul de persoane cu hidatidoză este mult mai mare decât arată datele oficiale, deoarece o bună parte dintre persoanele infestate rămân neidentificate. Frecvenţa cea mai ridicată a bolii cuprinde vârsta între 20-50 de ani, la locuitorii din zonele rurale şi la ciobani. De asemenea, cazuri frecvente se înregistrează la tineret până la 18 ani, precum şi la copii de 1-3 ani.

Diagnosticul se stabileşte pe baza datelor epidemiologice şi manifestărilor clinice, completate cu examene de laborator, radiologice, scintigrafice, ecografice şi altele.

Tratamentul, de regulă, este chirurgical, combinat cel mai adesea cu cel medicamentos.

Prognosticul este, în general, rezervat mai ales la cazurile grave, cu chisturi vechi, chisturi rupte urmate de însămânţări ale cavităţilor toracice, peritoneală şi altele cu vezicule fertile sau chisturi infectate. Uneori apar recidive, fiind necesară reluarea tratamentelor.

Consecinţe. Hidatidoza provoacă:

- grele suferinţe bolnavilor şi familiilor acestora, constituind un larg capitol de patologie;
- complicaţii sociale şi economice prin spitalizări repetate, concedii medicale prelungite şi pensionări timpurii;
- mari pierderi economice prin reducerea drastică a producţiei de carne, lapte şi lână şi a calităţii acestor produse animaliere.

Măsuri necesare pentru prevenirea şi combaterea echinococozei/hidatidoze

- evitarea administrării în hrană la câini şi pisici de resturi, ţesuturi şi organe parazitate cu chisturi hidatice;
- tăierea animalelor pentru consum numai sub control sanitar-veterinar;
- spălarea bine cu apă curentă a salatelor şi fructelor înainte de consum;
- spălarea bine pe mâini înainte de aşezarea la masă;
- tratament antiparazitar al câinilor care însoţesc turmele de oi şi a câinilor vagabonzi preluaţi de iubitorii de animale;
- eradicarea câinilor vagabonzi prin mijloace civilizate şi umane;
- tratarea termică a organelor parazitate sau îngroparea lor la 1,5 metri adâncime;
- editarea de broşuri cu conţinut informaţional despre chistul hidatic la animale şi om;
- organizarea de expoziţii permanente în muzeele de ştiinţe naturale, cu piese de ţesuturi şi organe parazitate;
- conştientizarea populaţiei prin educaţie antiparazitară, începând din copilărie, utilizând inclusiv presa scrisă şi audiovizuală;
- elaborarea şi implementarea unor strategii la scară naţională, aşa cum s-a procedat şi în alte ţări, unde echinococoza/hidatidoza a fost redusă la un nivel acceptabil sau a fost complet eradicată.

Dr. I. CIRONEANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 5330

Comentarii

1. marcela -- (14-April-2010)multummim pt informatie ca ne este de folos la medicina

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Plante din flora spontană

Untişorul (Ranunculus ficaria)

Această specie este răspândită în Europa, Caucaz, Siberia de Vest şi Asia Centrală. La noi este o specie comună care creşte în întreaga ţară, pe solurile umede din păduri, livezi, parcuri şi grădini, de la şes până în zona montană. Se mai numeşte şi Grâuşor.

Frunzele conţin săruri minerale, proteine şi hidraţi de carbon în cantităţi mici, dar vitamina C este în cantităţi apreciabile.

Se folosesc numai frunzele tinere (înainte de înflorire, deoarece după maturitate toate părţile plantei devin toxice) sub formă de salată crudă sau în preparate culinare.

Năsturelul (Nasturtium officinale)

Cunoscut la noi şi sub denumirea de Hreniţă, Creson, Brâncuţă de apă, Frunza voinicului etc., este o plantă caracteristică izvoarelor şi pâraielor limpezi. În funcţie de sol şi altitudine, are înălţimea de 25-90 cm şi se recunoaşte prin frunzele penat-compuse, cu gust asemănător hreanului.

Se cultivă în mai multe ţări europene. Este una dintre cele şapte feluri folosite la masa rituală a Paştelui evreiesc (se pare că şi Iisus s-a hrănit cu această plantă).

Principalii constituenţi din Năsturel sunt: proteine şi hidraţi de carbon în cantităţi mici, substanţe minerale în cantităţi apreciabile bogate în fier, magneziu, fosfor, iod (45 mg%), sulf, majoritatea sub formă de microelemente. Conţine cantităţi apreciabile de vitamina C (140 mg%), precum şi vitaminele A, B1, B2, niacină şi vitamina E. Mai conţine o substanţă sulfo-azotată cu gust de muştar şi o substanţă amară.

În alimentaţie se consumă numai în stare crudă, proaspăt recoltată din locuri curate, unde nu păşunează vitele, deoarece poate transmite parazitoze şi alte boli. Recoltate înainte de înflorire, frunzele se spală bine în curent de apă şi apoi vor fi întrebuinţate.

În zonele de şes sau colinare se foloseşte primăvara, iar la munte şi în timpul verii.

Pe lângă utilizarea ca salată, Năsturelul are şi o serie de proprietăţi terapeutice: în azotemie, anorexie (lipsa poftei de mâncare), anemie, tuberculoză, bronşite, litiază biliară, eczeme, reumatism, parazitoze intestinale, diabet sau chiar în cancere.

Cercetări relativ recente au demonstrat că frunzele proaspete de năsturel, masticate, ar fi un remediu eficient în cancerul pulmonar provocat de gudroanele şi celelalte substanţe nocive din fumul de ţigară. Majoritatea acestor recomandări rămân să fie verificate şi confirmate pe baze ştiinţifice.

Se recomandă consumarea ca atare sub formă de salată la fiecare masă sau sub formă de suc proaspăt obţinut prin presare sau la mixer, câte 60-150 ml/zi îndoit cu apă rece.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 1043

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare45e7.html-articol=998.htm

O şcoală agricolă de renume în centrul Sibiului > REVISTA LUMEA SATULUI

O şcoală agricolă de renume în centrul Sibiului

Şcoala dispune de 22 săli de clasă; 5 laboratoare; 12 cabinete; 5 ateliere; o bibliotecă, cu aproximativ 30.000 de volume; o sală de sport modernă; 2 terenuri de sport. Ea are în dotare nenumărate cabinete de automobile, legislaţie rutieră, organe de maşini şi desen tehnic, topografie, protecţia muncii, motoare şi tractoare, unelte şi maşini agricole, electrotehnică, precum şi 3 ateliere de lăcătuşerie, 1 atelier de prelucrări prin aşchiere şi sudură, 1 atelier de motoare termice şi laboratoare de fizică, chimie, biologie, agrotehnică, patologie, anatomie, agroturism şi 2 laboratoare de informatică cu 26 de calculatoare, în care elevii îşi desăvârşesc atât cunoştinţele de cultură generală, cât şi pe cele de specialitate.

Una dintre cele mai renumite şcoli din Sibiu este Colegiul Agricol „D.P. Barcianu“. Mi-a făcut mare plăcere să-i calc pragul, a nu ştiu câta oară. Aveam şi un motiv mai deosebit: şcoala are 60 de ani de existenţă. La fel de plăcută a fost reîntâlnirea cu directorul acestei unităţi şcolare, prof. ing. Ion Iordan, un om cu calităţi deosebite, cu mare vechime în şcoală, un manager de excepţie.

Înfiinţat în 1947, sub denumirea de Liceul Tehnic Agricol, a căpătat de-a lungul timpului diferite denumiri: Grup Şcolar Tehnic, Şcoală Medie Tehnică de Mecanică Agricolă, în care era şi specialitatea de măsurători terestre, Grup Şcolar Agricol etc. Indiferent însă cum s-a numit, şcoala s-a dezvoltat în sfera pregătirii specialiştilor din agricultură, în funcţie de schimbările din învăţământul românesc şi a nevoilor cerute de piaţa muncii.

Pornind la drum cu o bază materială reprezentată doar prin construcţiile existente, prin perseverenţă şi strădania tuturor oamenilor care au trudit şi trudesc în această şcoală, unitatea a ajuns să dispună, în prezent, de o puternică şi modernă bază materială necesară desfăşurării procesului instructiv-educativ la nivelul cerinţelor actuale. Rezultatele obţinute la nivel judeţean şi naţional dovedesc că şcoala din Sibiu este o unitate reprezentativă a învăţământului agricol românesc.

Şcoala agricolă din Sibiu trăieşte prin cele 60 de promoţii. Mulţi dintre foştii elevi sunt absolvenţi de învăţământ superior, devenind conducători de instituţii, profesori în învăţământul preuniversitar şi universitar, medici veterinari, ingineri agronomi, ingineri geodezi şi alte specialităţi.

În concordanţă cu planul de învăţământ şi programele şcolare, elevii efectuează instruire practică, stagii, în funcţie de specializare, pe o perioadă cuprinsă între 4 şi 8 săptămâni anual.

Pentru activitatea de instruire practică, şcoala noastră dispune de o fermă agricolă didactică, cu o suprafaţă de 50 ha situată la o distanţă de 7 km de Sibiu.

Ferma didactică se autofinanţează şi este ajutată constant de către elevi, maiştri şi profesori de specialitate, care îmbină într-un mod armonios teoria cu practica.

Actualul Colegiu Agricol „D.P. Barcianu“ oferă forme de pregătire profesională cum ar fi: Liceul Tehnologic; Şcoala de Arte şi Meserii.

Specializările prin Liceul tehnologic (4 ani), pentru care se pregătesc elevii, sunt de cea mai mare actualitate, începând cu tehnician ecolog şi protecţia mediului, tehnician în activităţi financiare şi contabile, tehnician achiziţii şi contractări, în gospodăria agroturistică, lucrător în mecanica de motoare şi sfârşind cu vânzător de mărfuri alimentare.

Realizările acestei şcoli ar putea fi cu mult mai însemnate dacă nu ar apărea destule greutăţi, mai ales legate de specialităţile din agricultură, care dispar an de an din programele şcolare.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007 Vizualizari: 698

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

File din tradiţia şi istoria neamului românesc

1907-2007, un veac de singurătate? (II)

Dragă cititorule,

Dacă mai vrei să ştii ce s-a întâmplat în veac cu acei oameni singuri şi flămânzi despre a căror soartă ţi-am povestit nu demult, urmează-mă cu gândul pe cărările trecutului, intră cu mine în casele lor şi aşază-ţi palma peste mâinile trudite ce împart la masă mămăliga aburindă.

Cât despre mine, ca tovarăş ce îţi voi fi pe acest drum, află că încă de copil m-am deprins să-i ascult cu atenţie pe ceilalţi, pentru ca, peste ani, să îmi dau seama că, într-un colţ al minţii mele, ei încă respirau şi îmi dădeau poveţe.

Iată de ce azi mă simt dator să duc cu mine în lume povestea lor, împreună cu a strămoşilor din veac.

Se vede treaba că unele gânduri sau amintiri trebuie să le purtăm închise aşa în noi, ca pe un şir de stele ce îşi caută cerul pe care să strălucească ori ca pe nişte vise sau umbre, ce ne urmează la tot pasul şi vor putea deveni reale doar dacă vom găsi pe cineva stând de veghe şi aşteptându-le să le dezvăluim.

Visul şi gândul cel greu al ţăranilor de la 1907 fusese acela de a dobândi pământ şi, odată cu el, să arunce deoparte din grijile zilei.

Dar, pentru dorinţele lor, mai-marii vremii pregătiseră un alt răspuns. Sătenii care au avut curajul să se ridice asupra conacelor boiereşti, atunci când în loc de grâu şi porumb nu au mai putut secera şi pune pe masă decât mânie, au fost arestaţi, bătuţi ori chiar împuşcaţi.

Astfel, oamenii pământului rămâneau drumeţi tăcuţi şi stoici pe calea foamei şi a nevoilor şi doar spinările lor gârbovite se profilau dureros şi ameninţător asupra ţărânii atât de mult râvnite.

Tot în tăcere s-au dus fiii satelor la războaiele din 1912 şi 1913 ori, dimpotrivă, cântând „Treceţi batalioane române Carpaţii“, când patria i-a chemat la Marele Război pentru reîntregirea neamului dintre 1916-1919.

Sângele lor a implorat din nou pământul să devină al lor, aşa cum o făcuseră, nu o dată, picăturile de sudoare sau lacrimile de la arat şi seceriş, însă ogorul însuşi s-a deschis şi i-a luat la sine să-i odihnească.

Cei care s-au întors de pe front şi familiile rămase acasă au putut să se bucure de împărţirea pământului începută în 1921, iar oamenii satului şi-au pregătit plugurile să intre în inima gliei aşa cum un copac tânăr începe să-şi răspândească în jur rădăcinile.

Dar plugurile erau vechi şi puţine, iar boii istoviţi şi înfometaţi. Pământul ce acoperise vitejii căzuţi în luptă era totuşi neîndestulător pentru a veghea somnul roditor al seminţelor puse la încolţit. Şi în toţi anii aceia ţăranii încă se simţeau mult prea singuri…

De vei dori să ştii mai multe despre... obedienţele lor urmează-mă şi data viitoare şi promite-mi să nu uiţi nimic din ce ţi-am povestit, dragă Ionică, Măriuţă, Petrică, Nicuşoare….

Dr. Ovidiu LUCHIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 541

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Scările urcă sau coboară?

Copiii, precum copiii, mai întotdeauna observatori severi a tot ceea ce îi înconjoară, pun probleme aproape inaccesibile unui matur.

O colegă de serviciu mi-a istorisit, aşadar, mai zilele trecute, cum băieţelul ei, un Făt-Frumos ca din basme, a „încuiat-o“, cum s-ar zice, cu o întrebare nepereche. Privind o scară uitată pe te miri unde, piciul de numai trei anişori a adresat mamei, cu aerul cel mai firesc din lume, următoarea întrebare: „Mami, treptele urcă ori coboară?“

Chiar aşa! V-aţi gândit vreodată la această dilemă, la prima impresie foarte simplă? Când urcă ori, mai curios, când coboară treptele unei scări? Optimistul ar răspunde, sunt convins: „Scările duc spre înălţimi întotdeauna“. Pesimistul ar replica, la rându-i, n-am nicio îndoială, cu: „Vezi-ţi de treabă, omule! Scările coboară de când mă ştiu“. Într-un fel, fiecare cu dreptatea lui. Cel care, fericit, norocos, urcă scara ierarhică, spre exemplu, va gândi optimist. Dimpotrivă, ghinionistul va opta pentru al doilea răspuns. La capul scărilor, mai totdeauna, hăul.

Nu e cazul, în ce mă priveşte, să filosofez. Cu rezultatele unui recent sondaj de opinie în faţă mă întreb însă şi întreb pe toate mămicile şi tăticii, ca tot omul, pentru cine urcă şi pentru cine coboară cu adevărat treptele scării politice acum, în prag de an electoral? Am răbdare.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 608

☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Atenţie la epoca optimă!

Epoca optimă de semănat în ţara noastră este dictată de factorul termic, iar respectarea ei asigură plantelor parcurgerea normală a fazelor de vegetaţie, evitarea etapelor de stres climatic, maturizarea şi recoltarea în timp util.

Pentru culturile de primăvară, factorul decisiv îl constituie momentul înfiinţării lor, respectiv asigurarea condiţiilor optime pentru germinarea seminţelor şi răsăririle plantelor.

În procesul de germinare a seminţelor, în afară de aer (oxigen), sunt necesare două condiţii fundamentale: umiditatea din sol şi un minim de temperatură specifică fiecărei culturi (1-2°C pentru ovăz, mazăre; 4-5°C pentru sfeclă de zahăr; 7-8°C pentru soia; 8-10°C pentru porumb etc.).

Pentru a beneficia de umiditate, trebuie semănat cât mai timpuriu, în mustul zăpezii, însă seminţele nu vor germina dacă nu se întruneşte acel prag minim de temperatură care să declanşeze activitatea enzimelor şi a proceselor biochimice şi fiziologice din sămânţă.

Ovăzul se seamănă cât mai timpuriu, când se poate ieşi în câmp, deoarece plantele tinere, la temperaturi mai joase, vegetează mai bine. Întârzierea semănatului cu 10-15 zile diminuează producţia cu cca 25%.

Mazărea, la fel (am tratat-o anterior, într-un articol special).

Sfecla de zahăr. La stabilirea epocii optime de semănat se ţine seama de cantitatea de apă acumulată în sol, în perioada de toamnă-iarnă, astfel:

- când se acumulează în sol peste 160 mm se poate însămânţa la o săptămână după ce se poate ieşi în câmp;
- când se acumulează sub 140 mm se va însămânţa imediat ce se creează condiţii de ieşire din câmp.

Întârzierea semănatului cu 10 zile scade producţia cu 20%. S-a stabilit experimental că fiecare zi de întârziere înregistrează minusuri de producţie de 0,4-0,6...1-1,4 t/ha.

Floarea-soarelui, având sămânţa cu coaja groasă şi conţinut ridicat de ulei, necesită umiditate şi timp mai îndelungat pentru a se îmbiba cu apă.

Semănată mai devreme, răsare greu, după cca 3 săptămâni, şi o parte din seminţe mucegăiesc, sunt atacate de dăunători şi terenul se îmburuienează. În acest caz, producţia scade cu cca 200 kg/ha. Întârzierea semănatului diminuează producţia cu 260 kg/ha, iar seminţele au un procent mare de coji şi ulei puţin.

Soia. Se începe semănatul cu soiurile tardive, întrucât sunt mai pretenţioase la fotoperioadă (pretind zile scurte). Întârzierea semănatului determină parcurgerea mai rapidă a fazelor de vegetaţie cu reducerea perioadei de înflorire-fructificare, având drept consecinţă scăderea producţiei.

Porumbul va fi semănat începând cu hibrizii timpurii, care sunt mai rezistenţi la temperaturi scăzute. Nu trebuie semănat mai devreme deoarece seminţele „clocesc“ în pământ, răsărirea întârzie şi nu se realizează densitatea. Nici nu trebuie să se întârzie pentru că seceta şi arşiţa îl prind în perioada înfloritului; ca atare, nu se fecundează bine, apar ştiuleţi cu goluri de boabe şi scade producţia.

Deci, fiecare cultură trebuie însămânţată în epoca optimă!

dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 1825

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare46d9.html-articol=754.htm

Apicultura – o profesie frumoasă, dar cu multe riscuri

Cine nu-l cunoaşte în Prahova şi prin judeţele vecine pe Traian Enescu! Un om vesel, plin de zâmbet, în floarea vârstei, pentru care creşterea albinelor este nu numai o îndeletnicire, ci şi o mare pasiune moştenită de la părinţi şi bunici, veniţi aici, la Ploieşti, dintr-o comună de margine a judeţului Starchiojd, vestită prin apicultorii săi şi nu numai.

Stupina pe care o deţine împreună cu fiii, fratele, nepoţii şi alte rude apropiate trece de 300 familii care, după socoteala sa, numără cu mult peste 10 milioane de albine pe care le are în grijă. Când vine vorba de stupi şi de stupărit se luminează la faţă şi îţi vorbeşte cu atâta căldură că te face să-ţi cumperi măcar o familie.

Pe câte satisfacţii îi oferă apicultura, pe atâtea probleme are în fiecare zi, mai ales când vine vorba şi de cei peste 130 de apicultori din judeţ, care de peste un deceniu i-au încredinţat funcţia de preşedinte al Asociaţiei judeţene de profil. Cu ei se sfătuieşte în toate problemele.

Întrebat cum au ieşit albinele din iarnă, răspunsul său este că bine, dar şi cu ceva probleme. La ieşirea din iarnă, de exemplu, mulţi stupi au rămas numai cu cutia goală, fără albine, din motive greu de aflat. Poate şi din cauza unor boli neidentificate, necunoscute! Cât priveşte măsurile de protecţie a albinelor, contează mult pe sprijinul direct al cadrelor tehnice, în primul rând pe doctorul în ştiinţe biologice, medicul veterinar Gheorghe Dobre, el însuşi un pasionat apicultor.

Albina românească în dizgraţie

Există multe încercări în ţară ca, în locul albinei româneşti, să se treacă la procurarea de mătci de metişi aduse din Germania, care ne pot crea probleme. „Or, albina românească, cea de care vorbea însuşi Herodot şi care a fost o redutabilă armă şi a lui Decebal, în primul său război cu romanii lui Traian, este blândă, harnică, neagresivă şi foarte productivă, rămâne totul pentru noi!“. Orice apicultor îţi vorbeşte cu mândrie de Carpatica, cu cele trei varietăţi (de deal, de câmpie şi de stepă - în Dobrogea!) Când vine vorba de producţia de miere din 2007, apicultorul nostru este optimist şi speră într-o recoltă bună, chiar şi pe secetă.

După unii, mierea se poate face cam din orice. Aceştia ar trebui să ştie că mierea românească este foarte bună şi că este căutată mult la export - în ţările Uniunii Europene, chiar şi în Japonia, ţară în care consumul pe locuitor este de...80 kg anual!

Cât despre sprijinul statului, acesta este slab şi nu tocmai sigur. Se aşteaptă totuşi unul mai substanţial, de la anul, din partea Uniunii Europene.

Semne de redresare

Despre viitorul apiculturii, şeful crescătorilor de albine din Prahova este încrezător: „Eu cred că vom fi altfel preţuiţi, că vom putea extinde numărul de stupi. Sunt convins că, împreună cu familia mea, am putea ajunge, în următorii ani, la cel puţin 1.000 de stupi, că vom exporta în Europa, dar vom fi şi mai activi pe piaţa românească. Iată că, în curând, la Halele Centrale din Ploieşti, ACA Prahova îşi va deschide primul său mare magazin de produse apicole.

Este un prim succes, un prim semn al redresării apiculturii. Vă spun toate acestea pentru că, de curând, am primit mai multe invitaţii de la confraţi din Italia, Spania, Franţa şi Germania să venim la ei, să le creştem mătci, dar şi albine. Se bizuie pe munca şi experienţa, pe reuşitele noastre.“

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 4220

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare4844.html-articol=761.htm

Călăraşi: Simpozion consacrat combaterii secetei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCălăraşi: Simpozion consacrat combaterii secetei

Aflaţi permanent în linia întâi a bătăliei pentru producţia agricolă a ţării, consultanţii îşi redefinesc priorităţile profesionale în funcţie de problemele dificile cu care se confruntă fermierii. La ordinea zilei se află acum lupta cu seceta. În paralel, ei oferă producătorilor agricoli posibilitatea de a opta pentru unele activităţi economice alternative, menite să ofere satului românesc noi oportunităţi de afaceri.

Datorită faptului că zona de sud-est a României este una foarte secetoasă, fermierii confruntându-se cu mari probleme în asigurarea apei pentru culturi, tot mai mulţi dintre ei se orientează spre folosirea unor noi metode de irigat, încercând astfel să se adapteze cerinţelor corespunzătoare acestei zone.

Tocmai din aceste considerente, Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Călăraşi vine constant în sprijinul fermierilor, cărora le pune la dispoziţie informaţiile necesare adaptării la noile condiţii, atât prin intermediul firmelor de specialitate din domeniul aprovizionării cu apă, cât şi prin furnizarea directă de informaţii legislative în domeniul irigaţiilor.

În acest sens, OJCA Călăraşi a organizat recent un simpozion cu tema „Combaterea secetei şi optimizarea producţiei agricole vegetale“.

La lucrările simpozionului a participat un număr mare de persoane care au fost interesate atât de asigurarea sursei de apă folosite la irigat, cât şi de numeroase alte aspecte, precum montarea diferitelor tipuri de instalaţii, folosirea sistemelor de irigare, preţul materialelor, durata de funcţionare a instalaţiilor şi, nu în ultimul rând, montarea unei sere sau a unui solar.

Pe lângă aceştia au mai participat firmele care asigură conducte şi instalaţii de irigat cu tambur, prin picurare, prin microaspersie, astfel încât producătorul agricol să poată alege varianta optimă nevoilor şi condiţiilor sale locale.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 683

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Fasole bătută de post

Ingrediente: 1 kg de fasole, 3 cepe mari, 150 g de ulei, câţiva căţei de usturoi, sare, condimente.

Mod de preparare: fasolea se fierbe foarte bine, neuitând să schimbăm apa de cel puţin două ori. Cepele se curăţă şi se spală, se toacă mărunt şi se pun la călit în uleiul încins. În timp ce se rumeneşte ceapa, curăţăm usturoiul şi îl tocăm mărunt.

Când ceapa a devenit aurie, se adaugă jumătate din usturoi şi se amestecă bine pentru a le omogeniza, după care se iau de pe foc. După ce compoziţia s-a răcit, o amestecăm cu fasolea şi cu restul de usturoi, iar totul se va pasa foarte bine până obţinem un fel de pastă groasă. Adăugăm sare şi condimente după gust.

Clătite de post cu dulceaţă de gutui şi nuci

Ingrediente: 250 g de făină, 250 ml de apă minerală, 100 ml de ulei, 25 g de zahăr, un praf de sare.

Preparare: se pune făina cu zahărul într-un vas şi treptat, pentru a nu se forma cocoloaşe, adăugăm apă, ulei şi sare până ce obţinem o compoziţie destul de groasă. În tigaia bine încinsă, ştearsă cu puţină vată îmbibată în ulei, turnăm compoziţia pe toată suprafaţa, lăsând-o să se rumenească, după care o întoarcem să se rumenească şi pe cealaltă parte.

La final umplem clătitele cu dulceaţa de gutui cu nuci şi le servim calde. Fiind post, le mai putem umple cu spanac, urzici sau cu varză.

Poftă bună!

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 606

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare4882.html-articol=483.htm

Între dezamăgire şi speranţă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎntre dezamăgire şi speranţă

Am în faţă un bărbat voinic, cu soare în priviri şi în suflet. Radiază de bucurie când vorbeşte despre Fierbinţi, localitatea în care s-a născut şi în care trăieşte şi munceşte. Cred că îi e tare dragă – altfel nu ar fi părăsit postul de cercetător de la Institutul Pedologic, instalat în frumoasa şi eleganta clădire a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

„Nu ştiu dacă faci bine, Fane!“ - i-au spus miraţi colegii. Dar nu s-a clintit din hotărâre. Fane vine de la Ştefan, iar numele de familie de la o floare cu prestanţă în grădină, rege între flori... Trandafir. Ceea ce a dorit să întreprindă acasă, la părinţi, nu se obişnuia acolo - o asociaţie pentru cultivarea pământului după tehnologiile actuale.

Pe 1.200 ha, cât cuprinde suprafaţa SINVEST – AGRO-PROD SRL din Fierbinţi – Ialomiţa, ing. Ştefan Trandafir cultivă astăzi grâu, porumb, floarea-soarelui, importante pentru oamenii acestei localităţi, dar şi pentru hambarele ţării. „E bine în ceea ce am intrat?“ – se întrebau oamenii. O singură certitudine: „Inginerul este de-al nostru, aşa că mergem înainte.“

Au urmat griji, ceasuri de noapte cu insomnie. Agricultorul priveşte cel mai des cerul, cu o mai mare îngrijorare decât meteorologii. Dar vremea, când blândă, când ameninţătoare, îl face pe om să studieze norii, să-i citească. Dacă se iveşte un nor negru când e secetă, înalţă privirea spre cer şi se roagă: „Adu, Doamne, ploaia!“ Sau dacă a plouat prea mult şi pământul bălteşte: „Du-o, Doamne, mai departe!“

E primăvară şi e timp frumos, însorit, când străbatem împreună câmpurile. Ing. Trandafir se apleacă, răsfiră plantele de grâu, le cercetează. „Chiar dacă n-a plouat, chiar dacă n-au dormit sub plapuma zăpezii, au rezistat destul de bine şi, cu azotatul pe care l-am dat, zice el către mine, o să crească viguros şi recolta e promiţătoare. În 1991, m-am retras în comuna natală şi am cumpărat un tractor vechi, cu zece mii de lei. Mulţi dispuneau de zece mii de lei, dar nu toată lumea a vrut să investească. Cu ţăranii care mi s-au alăturat am înfiinţat Asociaţia SINVEST – AGRO-PROD SRL şi ne-am preocupat de procurarea utilajelor, care să ne asigure cultivarea celor 1.200 ha. Am cumpărat tractoare româneşti încă funcţionale, pentru că nu ne-am putut permite altele mai performante; cu consumuri mai mari, dar asta era situaţia“ îmi spunea interlocutorul meu, cu resemnarea de rigoare.

După 1993, când s-a căsătorit, Marioara Trandafir, soţia, şi-a alăturat efortul ca slujbaşă devotată a asociaţiei. Şi prin suportul moral oferit de familia care i-a susţinut curajul, prin cei doi copii, de acum mărişori, şi-a continuat cu nădejde munca de administrator.

Este locul să amintim că, lângă casa în construcţie, are o grădină de legume irigată prin picurare şi o livadă cu felurite şi noi specii de pomi. Cartea de vizită a specialistului agronom se constituie într-un model pentru consătenii din fosta comună Fierbinţi, devenită între timp oraş. Animalele şi păsările din gospodărie asigură hrana familiei.

Ţăranii se simt abandonaţi

Stând mai mult de vorbă cu ing. Ştefan Trandafir, am rămas cu impresia că dominanta sa de viaţă e grija pentru asociaţie şi pentru familie. Amândouă pe aceeaşi linie. „Putem face agricultură bună, îmi spunea. Ţăranul a iubit întotdeauna pământul şi-l mai iubeşte, dar s-a cam descurajat. Nu nemotivat. Motorina a ajuns la un euro litrul. Vinzi grâul cu 2.500 de lei tona şi dai o dublă de grâu pe un litru de motorină, iar statul nu ne ajută cu mai nimic.

Astă vară, statul putea să cumpere grâul cu 3.500 şi chiar 4.000 de lei kilogramul şi era mai avantajos. Nu e bine că trebuie să aducă din import cu 5-6.000 de lei (vorbim în lei vechi, că ne este mai uşor). A ajuns porumbul la 5-5.500 de lei/kg şi noi am vândut floarea-soarelui cu 5.000 de lei. În anul trecut, au fost cele mai proaste preţuri de la Revoluţie până acum.“

Cu ce bani să cumperi îngrăşăminte, pesticide şi seminţe de calitate? – ne întreabă ing. Trandafir. Noi am mers în ultimii ani pe hibrizii de porumb româneşti, pentru că cei străini sunt foarte scumpi. Şi la floarea-soarelui, tot pe soiuri româneşti. Decât să rămână terenul necultivat, mai bine îl cultivăm cu ce putem.

Cu toate acestea, chiar dacă am folosit îngrăşăminte mai puţine, am obţinut recolte mulţumitoare, muncind vara dis-de-dimineaţă până la 8, 9 şi uneori 11 noaptea; nu pentru două salarii cum pot avea unii, dar măcar un salariu să realizăm şi noi.

Ajutorul statului trebuie să se facă simţit, deoarece până acum a fost inconsecvent în ceea ce priveşte subvenţiile, folosite mai mult ca propagandă electorală. În toamnă am primit 5 mil./ha, iar acum, în primăvară, nu ni s-a dat nimic. A apărut o lege în ceea ce priveşte actele de strictă utilitate, cum că eşti nevoit să întocmeşti zeci de hârtii de nu mai avem timp să ne facem lucrările noastre legate de pământ.

„Sistemul acesta de contabilitate, atât de complicat, se pretează mai mult la unităţi mari, nu la noi. Pentru diferitele acte trebuie să mergem la Slobozia lunar şi sunt 100 de km până acolo. Drumuri, costuri, timp pierdut. Unul dintre noi, în cazul meu, soţia, trebuie să se ocupe numai de hârţogăria cerută. Altfel nu ştiu ce m-aş face.“

Ne despărţim de ing. Trandafir cu privirea la livada înflorită şi cu speranţa că această primăvară făgăduitoare va aduce roadele bogate pe care le aşteptăm.

Vlad DOBOŞCIUC

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 607

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

„Calitatea grânelor din recolta 2006“ este o lucrare de anvergură, la nivel naţional, pentru întreaga suprafaţă cultivată cu grâu, realizată în conformitate cu OM nr. 102/2001 şi OM 355/2005 privind determinarea anuală a calităţii recoltei de grâu. Organizarea activităţilor până la editarea şi tipărirea Catalogului cu date privind rezultatele lucrării se realizează de către Institutul de Bioresurse Alimentare, care face cunoscut nivelul general de calitate a grâului din recolta anuală, important pentru factorii implicaţi în domeniul cerealelor: MAPDR, Direcţiile pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene, producători, depozitari şi comercianţi, procesatori.

Volumul 11 al Catalogului „Calitatea grânelor din recolta 2006“ ajută producătorii să afle calitatea soiului de grâu din zona şi judeţul care-i interesează.

În fiecare an se folosesc pentru însămânţările de toamnă circa 35 de soiuri de grâu româneşti, create pentru panificaţie şi care sunt adaptate condiţiilor pedocli-matice specifice zonelor geografice ale ţării.

Principalul defect constatat este conţinutul mic de gluten cantitativ, care afectează circa 40% din recoltă. Toate loturile cu gluten puţin sunt concentrate în sudul ţării, zona cea mai reprezentativă pentru această cultură. Realizarea de amestecuri de loturi, posibilă pentru că în acelaşi judeţ sunt şi loturi cu conţinut de gluten corespunzător, este principalul mod de a diminua acest defect.

Caracteristica generală a recoltei este lipsa de unifor-mitate a calităţii grâului. Astfel, în acelaşi judeţ (de exemplu Teleorman), în localităţi apropiate (Slobozia Mândra şi Segarcea Vale), acelaşi soi de grâu (Dropia) are conţinut de gluten foarte diferit (32,32% respectiv 19,94%). Acest aspect se întâlneşte şi la alte ţări cu mare potenţial cerealier şi poate avea mai mult cauze. Astfel, condiţiile de sol, tehnologiile agricole de culti-vare, condiţiile meteoro-logice (ploaia, seceta), variază frecvent în regiunile în care se cultivă grâu, iar cali-tatea acestuia pe o întreagă regiune poate fi afectată în condiţiile mediului local

.

Pentru a constitui materia primă necesară industriei de morărit-panificaţie se deter-mină însuşirile tehnolo-gice ale grâului prin analize de labo-rator: analize fizice şi chimice privind umiditatea, conţinutul de impurităţi, masa hecto-litrică, conţinutul de proteină, conţinutul de gluten umed, gluten-indexul, indicele de deformare, indicele de cădere etc. Prin aceste deter-minări se obţin indicii calitativi care caracterizează grâul ca materie primă pentru pani-ficaţie şi se evaluează calitatea generală a recoltei anuale.

- În anul 2006, conţinutul de impurităţi nu depăşeşte în general 7-8%, iar depăşirile sunt, în cele mai multe cazuri, din cauza procentelor de boabe sparte, atacate de dăunători, corpurilor străine anorganice şi organice şi mai rar din cauza celor avariate, mucegăite, cu Fusarium etc. Cel mai mare procent de impurităţi s-a obţinut pentru proba de grâu Durum ecolo-gică de la Ciolăneşti, judeţul Teleorman, 23,98%, datorită unor procente enorme de boabe mucegăite şi cu Fusa-rium.

În judeţul Călăraşi, soiul Dropia, de la Nana, a avut 20,90% impurităţi, boabe şiştave, corpuri străine orga-nice şi anorganice, iar în judeţul Gorj soiul Arieşan de la Tg. Jiu a avut 28,52% impu-rităţi. În unele judeţe s-a găsit grâu infestat cu larve şi insecte vii (Dolj, Dâmboviţa, Olt, Vaslui, Vrancea). De remarcat, în anul 2006 nu sunt loturi de grâu atacate de ploşniţa-grâului.

• Pentru indicatorul „masa hectolitrică“, cea mai mare parte a recoltei este de calitate bună şi foarte bună, însă în Transilvania şi în Câmpia Olteniei sunt loturi cu MH mai mică de 75 kg/hl, în proporţie de până la 25%. Referi-tor la umiditate, indi-cator impor-tant de apreciere a calităţii grâului (care la recoltare nu trebuie să depăşească 15%), rezultă un conţinut de apă al grâului analizat, în general, sub 14%.

• Conţinutul în proteină al grâului în Zona Colinară de Sud, Câmpia de Sud şi Dobrogea, Câmpia Olteniei (unde primăvara 2006 a fost foarte capricioasă, rece şi ploioasă) pentru mai mult de 60% din recoltă este cuprins între 10% şi 12%, fiind de calitate satisfăcătoare. Grâul din Moldova, Transilvania, Câmpia de Vest are conţinutul în proteină mai mare de 12%, fiind de calitate bună şi foarte bună.

• În ceea ce priveşte conţinutul în gluten umed al grâului acesta este mai mare de 22% la peste jumătate din recoltă, cea mai mare parte din recolta 2006 fiind de calitate satisfăcătoare, bună şi foarte bună. Totuşi, 36% din grâu are conţinutul în gluten umed mic (sub 20%), explicabil pentru primăvara ploioasă, dar care afectează valoarea ca materie primă, pentru panificaţie grâul trebuind să aibă minimum 22%. În ansamblu, grâul are gluten cantitativ corespunzător. Ca particularitate a anului 2006 este faptul că toate loturile cu gluten puţin sunt concentrate în sudul ţării, zona cea mai reprezentativă pentru această cultură. Astfel, 70% din grâu în Zona Colinară de Sud, 55% în Câmpia Olteniei, 52% în Câmpia de Sud şi Dobrogea au un conţinut de gluten umed cantitativ sub 22%, în timp ce 80% în Câmpia de Vest, 80% în Moldova şi 90% în Transilvania au conţinut de gluten umed mai mare de 22%.

• În anul 2006 aproape toată recolta, în toate zonele, pentru toate soiurile, are indicele de defor-mare mai mic de 5 mm (valo--rile optime sunt între 5-13 mm).

Elaborarea unui ghid de bune practici pentru cultura grâului, care să ia în considerare aceste cauze, conside-rând grâul un produs biologic complex, supus influenţelor de mediu, ar ajuta producătorii să obţină în mod constant grâu de calitate bună.

N. GHELASE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 1011

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sf. Ignatie Teoforul

Este foarte interesant că viaţa sfântului în ziua căruia tradiţia populară a planificat a se tăia porcul nu are nicio legătură cu numitul eveniment. Sfântul Ignatie Teoforul a fost în tinereţe ucenic al Sfântului Ioan Evanghelistul şi mai apoi episcop în Antiohia Siriei, cetate în care pentru prima dată ucenicii Domnului au început a se numi creştini.

În tradiţia bisericească se spune că Sfântul Ignatie ar fi fost copilul pe care l-a luat în braţe Mântuitorul Hristos şi a zis: „De nu se va smeri cineva pe sine ca pruncul acesta, nu va intra în împărăţia cerurilor“ şi: „Cel ce va primi pe un prunc ca acesta în numele Meu, pe Mine Mă primeşte“.

De aceea se pare că a fost numit şi „Teoforul“ care ar putea să însemne ori cel purtat de Dumnezeu ori purtător de Dumnezeu, cunoscute fiind virtuţile sale pentru care a şi fost pe de o parte iubit de creştini şi, pe de alta, urât de păgâni. A fost sfâşiat de lei, în stadion, unde i-au rămas numai oasele cele mari. Pe acestea le-au adunat creştinii şi le-au dus în Antiohia.

Cele şapte scrisori care au rămas de la sfântul Ignatie l-au făcut să fie considerat cel mai important dintre Părinţii apostolici.

(A.N.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 556

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 901fe
Verificare

vizualizare491c.html-articol=454.htm

Muzeul Satului e în sărbătoare

În perioada 17-20 mai, la Muzeul Satului vor avea loc mai multe evenimente: pe 17 este Ziua Muzeului Satului, care împlineşte 71 de ani, iar pe 18, Ziua Muzeelor sărbătorită la nivel internaţional. „Consiliul Internaţional al Muzeelor a hotărât ca în acest an sărbătoarea să se numească Muzee şi patrimoniu, deoarece în întreaga lume se pune problema dacă oamenii mai recepţionează muzeele ca pe un „templu în care timpul s-a oprit“, după cum spunea André Malraux. La noi sărbătoarea continuă şi în zilele de 19 şi 20 mai“, ne-a declarat doamna Paula Popoiu, director general.

Vizitatorii care vor veni aici în această perioadă vor fi întâmpinaţi cu multe surprize din partea organizatorilor. Pe lângă meşterii care vor popula muzeul şi vor face demonstraţii de olărit, prelucrarea lemnului, ţesut etc. se vor afla cântăreţi de muzică populară care vor prezenta mici spectacole, în diverse locuri ale muzeului. „Am invitat şi o trupă de actori tineri, numită Curtea comedianţilor, pentru a da un spectacol de muzică medievală. Vom avea şi alte spectacole, ce nu ţin doar de lumea tradiţională a satului.

Dorim să ieşim puţin din tiparul cu care s-au obişnuit vizitatorii noştri: o expoziţie de fotografie, o expoziţie a cunoscutului artist plastic Victoria Zidaru, dar şi muzică de fanfară care, chiar dacă în trecut era caracteristică zonei urbane, îi va bucura, cu siguranţă, pe cei mai în vârstă. Încercăm astfel să diversificăm tematica, pentru ca atunci când vii aici să găseşti altceva decât te-ai aştepta, dar şi pentru a diversifica publicul vizitator.“

Tot cu această ocazie vor fi introduse în circuitul de vizitare două case. Prima a fost adusă acum doi ani şi recompusă aici. Iar a doua este casa Drăguş, un vechi monument al muzeului care a suportat un proces de restaurare. „Am chemat cu această ocazei o parte a comunităţii Drăguş pentru a locui în curtea casei lor. Oamenii din acest fost sat, acum oraş, vor face două lucruri importante: vor reconstitui un obicei care ţine de seceriş, Buzduganul, şi o demonstraţie de găteală a capului, mai deosebită, pe care puţine bătrâne o mai ştiu a face“, ne-a spus cu amabilitate directorul Paula Popoiu.

Noi vă invităm să treceţi pragul Muzeului Satului în aceste zile, şi nu numai, pentru că surprizele organizatorilor sunt mult mai numeroase decât cele enumerate aici!

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 559

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare492a.html-articol=182.htm

Fermierii bucovineni au pus ţara la cale > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFermierii bucovineni au pus ţara la cale

Toţi discută cu glas scăzut între ei, iar când primul vorbitor, Cornel Costeliuc, preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Taurine „Noua Fermă“, se ridică în picioare, sunt ochi şi urechi.

Asist la o întâlnire a gospodarilor din zona Câmpulung Moldovenesc, în care sunt abordate teme de mare interes: acordarea subvenţiilor pentru carne şi lapte, pentru utilaje specifice prelucrării laptelui, pentru rase superioare de taurine şi ovine, toate acestea prezentate de specialişti de la Direcţia Agricolă şi APIA, dar şi de reprezentantul firmei Treese Progetti, din Italia, precum şi de David Timm, un fermier englez cu afaceri în România.

În afară de punctele care înseamnă „bani de la stat“, cei prezenţi au pus întrebări şi şi-au spus ofurile, deloc puţine şi deloc uşoare.

Mihai Usaciuc a vrut să-şi cumpere utilaje pentru procesarea laptelui, dar – spune dumnealui – „Băncile nu dau doi bani pe tine dacă nu eşti om de afaceri sau măcar salariat cu o retribuţie mare. Nu poţi lua un frigider, dar un credit de 1.500 lire sterline pentru o singură vacă, pe care ne-a prezentat-o domnul din Anglia?!“

„Şi chiar dacă aş găsi aceşti bani, îi ia cuvântul din gură un gospodar din Sadova, nu cred că voi obţine un profit de pe urma creşterii vacilor pentru carne, pentru că abatorul nu oferă mai mult de un euro pe kilogram.“

„Eu am avut oi, îşi spune păsul un ţăran din Siminicea, dar le-am vândut pentru că, ştiţi, lâna n-o mai caută nimeni de ani buni, iar pentru lapte primim preţuri de batjocură.“

Spiritele s-au încins şi au urmat întrebări legate de întocmirea proiectelor, o zonă în care, „deşi se spune că specialiştii OJCA Suceava te ajută să le întocmeşti gratis, până la urmă ajungi la particulari, care te jupoaie şi nu ai garanţia că nu ai pierdut banii“, se aude dintr-un colţ al încăperii.

Cei care reprezentau instituţiile la nivel judeţean nu au reuşit să răspundă la toate întrebările, dar un lucru este cert, a declarat, în finalul întâlnirii, Gabriel Constantin Şerban, primarul municipiului Câmpulung Moldovenesc, unul dintre organizatori: „îmi doresc sincer să fie cât mai mulţi cei care vor reuşi să aplice ceea ce au aflat azi, pentru că astfel întreaga zonă se poate dezvolta şi putem creşte împreună.“

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 587

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mai întâi teoria...

„A fi european implică, mai întâi de toate, înţelegerea unor principii pe care ceilalţi cetăţeni ai Uniunii şi le-au însuşit de mult timp, elementele tehnice fiind mult mai uşor de pus în practică după ce teoria e fixată.“

Viorel Marin

Situaţia creată anul trecut, dar şi în alţii din urmă, când pe piaţa românească preţul grâului a coborât sub nivelul costului de producţie, ne face să credem că istoria s-ar putea repeta, e drept nu datorită supraproducţiei – mai ales în condiţiile acestui an, ce nu sunt tocmai favorabile –, ci mai degrabă a... găselniţelor comercianţilor care vor da din nou peste cap socotelile producătorilor. Dar cauzele sunt mult mai profunde.

Promoţii de... diplome

Problemele cu care se confruntă producţia de grâu pentru consum pleacă încă de la învăţământul tehnic de specialitate, cam asta este părerea domnului Viorel Marin, preşedintele Comisiei Naţionale de Gradare a Seminţelor şi Asociaţiei Naţionale a Industriilor de Morărit şi Panificaţie, „Învăţământul mediu este aproape inexistent, iar cel superior, de o bună bucată de vreme, furnizează promoţii de diplome, şi nu de specialişti. Este o mare superficialitate să credem că avem tehnologia în sânge“. Şi adaugă „Nu cunoaştem bine pământul pe care îl lucrăm deoarece lipsesc studiile adecvate de pedologie, sistemul de informare meteo nu funcţionează cum ar trebui, iar asistenţa tehnică pentru fermieri este aproape inexistentă...“.

La noi, ca la nimeni

Mai sunt şi problemele financiare, lipsa resurselor materiale pentru fermieri, faptul că cercetarea agricolă a fost complet neglijată şi lăsată să se distrugă prin aşa-zisa „autofinanţare“ şi nici pentru calificare nu s-au cheltuit prea mulţi bani.

Sistemele de asigurare sunt scumpe şi ineficiente, lipsesc investiţiile specifice unei pieţe moderne a produselor agricole, dar şi disciplina contractuală şi o bursă agroalimentară solidă. „Am intrat în Uniune cu această moştenire şi rămâne de văzut cum vom şti să folosim sprijinul acordat de aceasta“, adaugă Viorel Marin.

Domnia sa consideră că un prim pas care ar trebui făcut în acest sens este un sistem de raportare statistică internă şi comunitară, adică o evidenţă corectă a tot ceea ce se întâmplă pe piaţă, care să permită elaborarea unor politici adecvate şi îndrumarea corectă a operatorilor de pe filieră privind strategiile de producţie. „Discuţiile care se poartă la nivel mondial sunt legate de implementarea siguranţei alimentare şi de introducerea produselor cu conţinut nutritiv ridicat, cum este făina fortificată. La noi, nici măcar atât...“.

Odată rezolvate aceste probleme, putem ajunge la o producţie de calitate, dar care apoi trebuie evaluată corect şi unitar atât pentru asigurarea unei conservări adecvate a calităţii cât şi, mai ales, pentru obţinerea unui preţ conform acesteia. Aici intervine Comisia Naţională de Gradare a Seminţelor, organism unic naţional de evaluare unitară a caliăţii seminţelor de consum şi de asigurare a conservării acesteia pe perioada depozitării.

Activitatea de gradare constă în identificarea şi separarea pe criterii de calitate a loturilor de seminţe de consum, pentru încadrarea acestora în unul dintre gradele prevăzute de „Manualul de gradare a seminţelor de consum“.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 562

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Amintiri pentru viitor

Dintr-o viaţă de cercetător

Am început să lucrez în cercetarea agricolă în vara anului 1947, ca stagiar la fosta Staţiune de Cercetări Agricole Studina, sub conducerea prof. dr. doc. Stratula, şi am continuat la Staţiunea de Cercetări Agricole Câmpia Turzii, având ca îndrumător ştiinţific pe prof. dr. doc. Vasile Velican.

Amândoi mi-au explicat cu lux de amănunte ce mare rol are cercetarea ştiinţifică în toate sectoarele de activitate, iar conducătorii din fiecare ţară au datoria să-i dea tot sprijinul spre a se dezvolta. Cine face altfel dăunează grav propriei ţări, ceea ce, din păcate, se întâmplă azi la noi.

Totodată, aceşti doi mari oameni de ştiinţă mi-au mai spus că un rezultat al cercetării neaplicat în producţie este echivalent cu un copil născut mort. Ca atare, pe baza îndelungatei mele experienţe, atrag atenţia că rezultatele activităţii de cercetare pot fi aplicate în producţie numai în condiţiile colaborării continue între institutele de cercetare de profil şi ministerul de resort; ca şi între unităţile de cercetare din zonă şi direcţiile agricole de la judeţe. Sincopele care au apărut în ultima vreme în aceste relaţii trebuie să ne pună însă pe gânduri.

O bună conlucrare cu ministerul

O altă amintire de neuitat vizează modul cum erau folosiţi cercetătorii, conferindu-li-se calitatea de consilieri ai conducerii Ministerului Agriculturii. Eram invitaţi acolo, la miniştri sau la adjuncţii acestora, la directorii şi directorii generali, spre a discuta pe cele mai importante probleme. Nu am auzit pe atunci de consilieri ai ministrului plătiţi special pentru acest lucru.

Totul se rezolva printr-o strânsă colaborare între cercetare şi minister. Iată un asemenea episod: într-o zi am fost invitat la cabinetul regretatului ministru Angelo Miculescu, care mi-a spus că a fost informat de doctorandul meu, Gheorghe Antochi, care-şi făcea cercetările pentru doctorat în judeţul Constanţa, că specia care poate rentabiliza sistemele noastre de irigare este cartoful.

Ca atare, am elaborat urgent tehnologia de cultivare a cartofului în condiţii de irigare, iar ministrul a dispus să se multiplice şi să se trimită la toate judeţele din zona de stepă şi cea de silvostepă pentru implementare. Au fost obţinute rezultate spectaculoase, extinzându-se cultura cartofului în tot arealul respectiv.

Această colaborare a funcţionat până acum trei ani, dar de atunci şi până astăzi nu m-a mai invitat nimeni din conducerea ministerului pentru a mă consulta, deşi în lumea cultivatorilor din ţara noastră sunt considerat „părintele cartofului din România“.

Avem nevoie de curaj

În anul 1950 a venit un consilier sovietic la fosta Staţiune de Cercetări Agricole Câmpia Turzii, însoţit de un translator. Vizitând câmpurile experimentale, şi-a exprimat nemulţumirea, spunând că mergem cu paşi împiedicaţi spre miciurinism. Prof. V. Velican, îndrumătorul nostru ştiinţific, i-a cerut translatorului să-i comunice că noi suntem oameni de ştiinţă şi nu credem în ceva până ce nu vedem rezultatele. Consilierul sovietic s-a supărat rău şi dus a fost, fiindcă întâlnise un om de curaj care ştiuse să-l pună la punct. O asemenea atitudine demnă trebuie s-o avem şi acum cu partenerii de discuţii din Uniunea Europeană.

Din munca mea s-a ales praful

O altă amintire o am de la tatăl meu, care a fost preot. După terminarea Facultăţii de Agronomie am reuşit la concursul de intrare în ICAR, fiind trimis la Staţiunea de Cercetări Agricole de la Câmpia Turzii. La plecare, tatăl meu mi-a spus: „Să ţii minte că pe unde iese vorba, iese şi sufletul. Deci n-ai voie să minţi, să înşeli pe cineva şi să faci fapte nedrepte.“ Oare nu i-a povăţuit cineva şi pe guvernanţii noştri? Ei au promis marea şi sarea la alegeri, cum că vor avea grijă de agricultură şi de lumea satului, dar au uitat repede…

De la moşii şi strămoşii noştri am mai învăţat că nu ai voie să strici ceea ce n-ai făcut tu. Ca unul care a lucrat numai în cercetarea ştiinţifică din agricultură, pot să fac afirmaţia că am asistat cu multă durere la distrugerea acestei cercetări. De mai tot ceea ce am făcut eu pentru dezvoltarea cercetărilor la cartof în ţara noastră acum s-a ales praful...

De prin lume adunate

Cu mulţi ani în urmă, am fost trimis în Germania de prof. dr. doc. Nicolae Giosan, pe atunci director general al fostului ICAR, la un congres internaţional unde am auzit pentru prima dată de zone închise pentru producerea cartofilor de sămânţă. Întors în ţară, împreună cu valorosul colectiv de cercetători de la institutul nostru de la Braşov, am efectuat studii şi am elaborat o lucrare privind organizarea de asemenea zone şi în România. I-am predat-o profesorului, care devenise ministrul agriculturii. A aprobat-o şi, cu sprijinul său nemijlocit, s-au organizat zonele închise din judeţele Braşov, Covasna, Harghita, Suceava şi Neamţ.

Tot Nicolae Giosan m-a trimis în Canada la un alt congres pentru producerea cartofului de sămânţă. După încheierea lucrărilor, ministrul agriculturii de acolo m-a invitat la „Ziua verde a cartofului“. Întors în ţară, am organizat şi la noi o asemenea „zi“, care a ajuns anul trecut la cea de a XXX-a ediţie şi s-a dovedit de bun augur în introducerea în producţie a rezultatelor cercetării. De asemenea, împreună cu Institutul de la Braşov, am elaborat lucrarea „Sistemul naţional de producere a cartofului pentru sămânţă în România“, care a constituit ghidul ministerului nostru în rezolvarea acestei probleme.

Aşadar, am avut în minister, dar mai ales în cercetare, oameni care au ştiut să răspundă comandamentelor din fiecare etapă şi să determine luarea celor mai potrivite măsuri de obţinere a unor producţii mari, calitativ superioare şi cu un preţ scăzut. Din fericire, mai sunt şi azi multe asemenea cadre valoroase, cu nimic mai prejos decât omologii lor din Uniunea Europeană. Acum, după aderare, e de datoria guvernanţilor noştri să se bizuie mai mult pe ei, să le dea întregul sprijin pentru a fi cât mai folositori agriculturii şi ţării.

Prof. dr. doc. Matei BERINDEI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 579

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pentru sănătatea pământului şi a apei

• Interviu cu ing. Camelia Steliean, directorul Agenţiei de Protecţie a Mediului Prahova.

De zeci de ani, mari suprafeţe de teren din judeţul Prahova sunt afectate de poluarea subterană cu produse petroliere. Cea mai lovită este zona sudică (din vecinătatea municipiului Ploieşti): Bărcăneşti, Berceni, Brazi, Puchenii Mari, Râfov, Tinosu, precum şi pădurea Balota.

Ce se face pentru stoparea acestui fenomen, aflăm dintr-o discuţie cu directorul Agenţiei de Protecţia Mediului (APM) Prahova, ing. Camelia Steliean.

„Poluarea aceasta este una istorică, declară interlocutoarea noastră. Ea are cauze în trecutul îndepărtat al anilor `40 ai secolului trecut. La efectele unor catastrofe anterioare (cutremure şi bombardamentele rafinăriilor din perioada celui de-al Doilea Război Mondial) se adaugă cele cauzate de neglijenţe şi accidente tehnice, astfel, timp de mulţi ani, petrolul şi produsele rafinate s-au infiltrat în sol, în special în pânza de apă freatică, curgerea sa fiind în perioadele anterioare de câte 50 m/an.“

Efectele monitorizării regionale

Pentru a identifica acest lucru, în cadrul proiectului PHARE Ro Lot 2 a fost realizată o reţea de puţuri pentru monitorizare regională, care permite evaluarea contaminării cu produse petroliere în zona de sud-sud-est, adică în cea afectată.

Rep.: Câte asemenea puţuri aţi realizat şi care sunt efectele acestora?

C.S.: Peste 250 de puţuri în toate cele şase localităţi din zonă. Obiectivele acestui proiect vizează îmbunătăţirea calităţii solului poluat cu petrol şi a calităţii apei subterane, reducerea contaminării în acele zone, care au legătură cu râurile din Prahova, precum şi cu Fluviul Dunărea, şi sunt în conformitate cu cerinţele Planului de Acţiune Strategică în Bazinul Dunării.

Aşa cum arătam, reţeaua de monitorizare realizată în cadrul acestui proiect cuprinde peste 250 foraje de observaţie în comunele: Bărcăneşti, Berceni, Brazi, Puchenii Mari, Râfov şi Tinosu. Astfel, APM Prahova monitorizează calitatea apelor subterane din aceste foraje, conţinutul de hidrocarburi totale (C10-C40) benzen, toluen, etilbenzen, xilen. În ultimul an se observă scăderi considerabile a concentraţiilor, între 1,8-3-4 ori până la 20,8, în zona Tinosu.

Astfel, în zona Berceni (31 foraje de observaţie), după o stagnare a valorii medii în 2003-2004 (2,59 mg/l, respectiv 2,45 mg/l) se constată o scădere în 2006 (0,32 mg/l). Acest fapt se observă în zona Bărcăneşti, unde avem 74 foraje de observaţie (graficul nr. 1).

În schimb, în zonele Puchenii Mari şi Râfov, unde există 25 de foraje şi respectiv 39 de foraje, are loc o scădere mai moderată, dar şi aceste zone sunt caracterizate de o scădere semnificativă. Cea mai semnificativă reducere a concentraţiei totale de hidrocarburi are loc în zona Tinosu şi Brazi.

Apa nu mai miroase a petrol

Rep.: Care este situaţia în cazul poluării subterane?

C.S.: Acest fenomen cuprinde peste 4.000 ha de teren, în schimb s-a redus foarte mult produsul petrolier care apărea în fântâni, în urmă cu câţiva ani.

Reducerea poluării subterane este efectul unor măsuri speciale luate de cele patru rafinării din zonă – Astra Română Ploieşti, Vega Ploieşti, Lukoil-Petrotel şi Petro Brazi care, pe lângă forajele de observaţie, au realizat şi puţuri speciale prin care extrag produsul petrolier din strat şi-l folosesc în producţie. O notă specială pentru Rafinăria PetroBrazi, care a realizat o reţea de staţii-pilot în perimetrul unităţii.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 714

□

ª Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare4a3d.html-articol=966.htm

HOROSCOP INDIAN - ULIUL

Perioada: 4-13 octombrie. Semn: de aer. Pietre preţioase: opalul. Metalul: cuprul. Culori: galben. Verb: a echilibra. Numere native: 3, 9. Caracterizarea numerologică: 9. Altruism, afaceri bune, elegante, dar nebănoase, vesel, binevoitor, pus pe glume, bun afacerist. Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Balanţa; zodiac arboricol: Scoruş.

Compatibilitatea: zodiac indian: Elefant, Vier, Caleaşca, Apa; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice): Balanţa; compatibilităţi de rang II (mediocre): Taur, Rac, Vărsător; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): Smochin, Mesteacăn; compatibilităţi de rang II (mediocre): Plop, Castan, Măr, Scoruş; Curmal. Planete favorabile: Luna, Pluton.

Aparent fragil, este în realitate puternic şi rezistent, perseverent, lucid, cu viziune largă şi deschisă asupra tuturor problemelor cotidianului. Vede clar şi în perspectivă, iar influenţa Lunii şi a lui Pluton îi permite să urmărească cu aceeaşi acuitate a observaţiei interese aparent divergente. Nativul are un temperament sanguin şi face efortul să-şi păstreze echilibrul, cu riscul de a se cantona într-o zonă de indecizie maladivă, care-l face să pară nehotărât. Cântăreşte îndelung, alege între posibilităţi, oportunităţi şi consecinţe.

Adesea alegerea îl face să pară oportunist, dar i se trece cu vederea datorită capacităţii aproape fabuloase de a analiza într-un timp scurt toate datele unui conflict şi de a propune cea mai adecvată cale de aplanare (frecvent o sumă de compromisuri cu sine şi cu ceilalţi).

Aparent este vesel şi optimist, fluşturatic chiar, însă în spatele acestei măşti se ascunde un feroce „răpitor“ pe care „sângele vărsat“, deşi nu-l lasă indiferent, nu-i creează insomnii cronice.

Este capabil să păstreze echilibre fragile şi să profite şi de cea mai mică adiere care să-l ridice până la înălţimea care-i permite o evaluare realistă a stărilor de fapt. Profesiile recomandate sunt cele legate de comunicare, în special în zona social-politică şi religioasă: profesor, diplomat, ziarist, jurist, preot.

Dual, având întotdeauna la îndemână argumente pro şi contra, trece cu uşurinţa în plan mental de la o tabără la cealaltă, evaluând permanent. Capabil să joace şah cu sine însuşi, are o anume perpetuă detaşare (lipsă de implicare afectivă) şi poate să elaboreze o viziune mult mai clară asupra unui fenomen în desfăşurare. Când se implică emoţional, viziunea – deşi generoasă în liniile ei directoare – poate să sufere la nivelul amănuntelor periferice. La fel ca pasărea căreia îi poartă numele, are vederea periferică estompată, însă nimeni nu trebuie să mizeze pe acest fapt, pentru că o mobilitate intelectuală peste medie îi permite „să scaneze“ cu rapiditate şi zonele mai obscure, devenind extrem de eficient.

De excepţie în meseriile în care exerciţiul profesional se realizează solidar, poate fi bun lider de echipă în măsura în care aceasta nu-i îngrădeşte libertatea de mişcare (pe care o adoră), nu este constrâns de imperative majore (întotdeauna pentru alţii, deoarece pentru el totul este mic de la distanţa de unde priveşte) şi, mai ales, i se lasă/delegă puterea deciziei.

Dacă este constrâns poate deveni obraznic şi impertinent. Aveţi grijă că suma calităţilor nu-l face întotdeauna un câştigător sigur! Ratează dureros, culpabilizându-se, însă are loialitatea de a nu implica pe nimeni în eşecuri, pe care şi le asumă integral. Cinstit şi fidel, cu simţul măsurii, îşi valorifică foarte bine atuurile, punându-i pe ceilalţi în umbră, fără ca să dorească acest lucru, de-o manieră programatică. Perpetuu agitat, poate transmite această stare şi echipei.

Este de preferat să i se aloce un sector în care contactele cu ceilalţi membri să fie minime, deoarece are tendinţa de a curăţa zona de „resturi“ (nerealizările altora) şi numai după aceea va trece la rezolvarea propriilor atribuţiuni, fiind excelent în faza de finalizare a unui proiect şi găsind cele mai spectaculoase forme de prezentare. Omonimul său din lumea păsărilor nu va ataca niciodată un mort, va prefera întotdeauna vânatul în alergare, în plină viteză, a cărui capturare poate să-l încununeze cu lauri.

Fidel în relaţii, este un companion de cursă lungă, trecând uşor peste asperităţile mărunte pe care le impută mai mult sieşi. Asta nu înseamnă că atunci când i se iveşte ocazia (o ţintă în mişcare) nu încearcă. Te poţi feri numai făcând pe „mortul/moarta“, pentru că fuga nu este o cale de scăpare din faţa uliului care, dacă ratează din prima, va încerca până când tot îi vei pica în gheare. Nu contează că riscă o „ciufuleală“. Şi-o asumă.

Deşi îşi va exacerba vinovăţia de a trăda o relaţie, nu renunţă aproape niciodată, cu atât mai mult cu cât, cel mai adesea, prada, în încercarea de a „scăpa cu fuga“, se „împiedică“. Este unul dintre cei mai grijulii părinţi ai zodiacului, tratându-şi copii cu grijă deosebită, alintându-i şi răsfăţându-i, considerându-i pretext şi justificare a tot ce întreprinde din momentul în care aceştia au ajuns parte a universului său.

Raf BANDI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 868

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

„Planete“ şi „sateliţi“ în agricultura ieşeană

- 35% din suprafaţa arabilă a judeţului este lucrată în ferme europene;
- În următorii ani, 40 de noi ferme ultramoderne de creştere a porcinelor;
- Prima fermă din ţară cu certificat ISO-2000;
- Produsele tradiţionale, la mare căutare pe piaţa europeană

Intrarea în Uniunea Europeană i-a găsit pregătiţi pe specialiştii Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală. Potrivit celor spuse de inginerul Constantin Aruştei (foto), director executiv al DADR, strategia de dezvoltare realizată la instituţia ieşeană permite ca în 2007 şi în anii următori agricultura ieşeană să se apropie de standardele europene.

Şi iată câteva argumente: în funcţie de resursele existente, de structura culturilor etc., judeţul este împărţit pe zone. În acestea se vor înfiinţa aşa numitele „planete“, de fapt unităţi de procesare a cărnii, laptelui, fructelor, care vor grupa în jurul lor o serie de „sateliţi“ – ferme ce vor asigura materia primă pentru aceste „planete“. Începutul a şi fost făcut în zona Paşcani – Târgu Frumos, unde s-a creat o „planetă“ pentru procesarea cărnii de porc şi pasăre.

În zona Coarnele Caprei a apărut o fermă ultramodernă de creştere a porcilor, cu o capacitate de 10 mii de capete pe an. E un început, pentru că se are în vedere ca, în următorii ani, să apară aici 40 până la 50 de asemenea ferme care vor asigura necesarul de carne de porc pentru Iaşi şi judeţele învecinate şi vor crea şi unele disponibilităţi pentru export. De notat este faptul că ferma de la Coarnele Caprei este prima din ţară care a obţinut standardul ISO-20000 şi printre primele unităţi de acest fel din Europa, în condiţiile în care acest indice de calitate nu este încă obligatoriu pe bătrânul continent.

Strategia dezvoltării agriculturii judeţului Iaşi are, de asemenea, în vedere ocuparea unui segment deficitar încă pe piaţa europeană – cel al cărnii şi preparatelor din carne de oaie şi capră. În acelaşi timp, o atenţie deosebită se acordă promovării produselor tradiţionale care, spune directorul DADR, ar avea succes pe piaţa comună. În 2006, Ministerul Agriculturii a certificat 12 astfel de produse, ultimele din aceste certificate fiind primite de o unitate de prelucrare din Miroslăveşti pentru urda, brânza telemea şi caşcavalul, care poartă numele localităţii. Tot ca produse tradiţionale s-ar putea comercializa şi vinurile produse de micii producători. Dacă marile unităţi, cum ar fi SC Cotnari, au deja înscrise mărcile vinurilor în Uniunea Europeană, unităţile mici, care nu au putut investi în modernizarea liniilor de producţie, la fel ca producătorii particulari, pentru a supravieţui, vor putea vinde struguri de bună calitate marilor procesatori. Dacă vor apela la fonduri europene şi îşi vor achiziţiona minilinii de prelucrare şi îmbuteliere, vor putea intra pe piaţă cu vinurile obţinute ca produs tradiţional.

Planul de dezvoltare a agriculturii ieşene pentru anii următori acordă o atenţie deosebită apariţiei şi dezvoltării asociaţiilor agricole, sprijinirii investitorilor, plecând de la faptul că, acum, peste 35% din suprafaţa arabilă a

judeţului este lucrată în ferme de nivel european, iar până în anul 2012 – 2013 se va ajunge la 80-90%
„Avem, aşadar, toate premisele, a spus directorul DADR Iaşi, ca aderarea la UE să se transforme într-o perioadă relativ scurtă de integrare“.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 555

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare4a6f.html-articol=313.htm

Plantarea trandafirilor

Datorită multitudinii de specii şi soiuri care asigură un şir nesfârşit de forme, culori, parfumuri şi utilizări, trandafirul este una dintre cele mai apreciate specii de flori. Reuşita culturii trandafirilor depinde nu doar de condiţiile pedoclimatice în care se cultivă, ci şi de aplicarea corespunzătoare şi la timpul potrivit a regulilor tehnice de plantare şi îngrijire.

Mai înainte de toate, pentru a putea stabili soiurile şi distanţele de plantare trebuie să ne gândim la ce fel de trandafiri vrem să avem în grădină şi cu ce scop îi plantăm: pentru simplul decor (pitici, de parc sau pe trunchi), pentru acoperirea unui zid sau gard al grădinii (urcători) sau pentru flori tăiate.

Astfel, soiurile din grupa Thea se plantează la cca 40-60 cm distanţă, Floribunda între 30 şi 50 cm, cei de parc, mai înalţi, între 80-100 cm, iar cei urcători la 120-150 cm distanţă. Ştiut fiind faptul că trandafirii cer multă lumină, aceştia trebuie să fie amplasaţi astfel încât să poată beneficia zilnic de razele soarelui.

Deşi plantarea de toamnă duce la o prindere mai bună a trandafirilor, la fel de bine îi putem planta şi primăvara, cu condiţia ca mugurii să nu fie intraţi în vegetaţie deoarece acest lucru duce la pierderea substanţelor de rezervă şi slăbirea plantelor. Este bine însă ca măcar gropile – de 40 x 40 x 40 cm - să fie efectuate încă din toamnă sau imediat după dezgheţarea solului, chiar dacă plantarea are loc în primăvară.

Solul rezultat la săparea gropilor se separă de o parte şi de alta a acestora, astfel încât la plantare stratul care a fost la suprafaţă să ajungă la rădăcini. Înainte de plantare, rădăcinile trandafirilor altoiţi se fasonează la 20 cm, ramurile se taie la 15 cm, iar cele subţiri sau rupte se elimină. Dacă mugurii au pornit deja în vegetaţie, scurtăm până la cei dorminzi de la baza ramurilor, caz în care planta va creşte mai greu.

Rădăcinile se vor introduce înainte de plantare într-o mocirlă din pământ, apă şi gunoi de grajd, apoi se aşază răsfirate pe un muşuroi ridicat pe fundul gropii, astfel încât punctul de altoire să rămână cu 4-5 cm sub nivelul solului pentru a nu suferi din cauza îngheţurilor. Rădăcinile se acoperă cu pământul mărunţit de la suprafaţa gropii, amestecat cu compost sau mraniţă, apoi se tasează.

Urmeză umplerea gropii şi udarea. După infiltrarea apei se mai adaugă pământ în completarea gropii, se tasează din nou şi se face un muşuroi care se va desface când mugurii crapă şi lăstarii ajung la 10-12 cm lungime.

Pentru a fi siguri că după înflorire veţi avea în grădină florile pe care le-aţi dorit, procuraţi-vă trandafiri altoiţi de la persoane care vă pot oferi o garanţie la ceea ce cumpăraţi! Aceştia trebuie să aibă două ramuri principale cu o lungime de cca 30 de cm, trei rădăcini principale de cca 25 cm, să fie bine hidrataţi şi coaja să nu fie zbârcită!

În luna aprilie, solul în care se află trandafiri plantaţi de mai mulţi ani trebuie săpat şi aplicate îngrăşăminte. Se verifică apariţia bolilor şi a dăunătorilor, iar spre sfârşitul lunii se poate face primul tratament.

În ceea ce priveşte tratamentele împotriva acestora, este mai bună prevenirea decât combaterea, motiv pentru care primăvara, la sfârşitul lunii aprilie sau începutul lui mai, se aplică tratamente combinate de insecticide şi fungicide. Pentru protejarea împotriva dăunătorilor (viespea sucitoare, cicadele sau molia trandafirilor) se pot aplica produse ca Fastac, Regent, Mospilan, Sinoratox, iar împotriva bolilor Dithane, Captadin, Topaz, Systhane.

Petele de culoare:

Trandafirii pitici sau minirozele pot alcătui pete de culoare în diferite părţi ale grădinii. Acestea nu trebuie să aibă forme geometrice, ci să pară cât mai naturale. Ele pot fi delimitate de gazon cu ajutorul unor mici gărduleţe din lemn, nu mai înalte de 25-30 cm. Bucăţile din lemn se pot introduce în sol cam jumătate din lungime, conturând periferic pata de trandafiri.

Printre trandafirii din interiorul spaţiului obţinut se poate pune scoarţă de conifere tocată cu rol decorativ, dar şi cu rol utilitar în reţinerea apei şi inhibarea buruienilor. Îngrijirea acestor trandafiri este identică cu a celorlalţi, cu specificaţia că pot decora pe o perioadă mai mare de timp datorită numărului mare de tulpini şi, implicit, de flori.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 10458

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare4a87.html-articol=1012.htm

Lumea Satului 50 - Cine suntem?

Doi ani, trei luni şi… patru zile

Cam atât a trecut de când Lumea Satului a „văzut“ pentru prima dată „lumina tiparului“. S-ar mai putea adăuga alte luni şi zile de concepţie, premergătoare apariţiei sale, efort intelectual şi material al unei echipe pe care puţini îl cunosc şi îl înţeleg, dar care ne-a oferit satisfacţia unei realizări de care, iată, se bucură (de) acum mii de cititori.

Lumea Satului şi-a dorit a fi o revistă care să completeze gama de informaţii oferită de celelalte publicaţii de specialitate. Poate chiar de strictă specialitate. O revistă „completă, complexă şi diversă“, cum le place realizatorilor ei s-o definească.

Pentru că în paginile sale sunt prezente, număr de număr, subiecte, informaţii, recomandări ce se adresează tuturor categoriilor sociale, indiferent de preocupările cotidiene ori de interesele manifestate de potenţialii cititori.

Îmbunătăţirea număr de număr a calităţii grafice, apoi diversitatea subiectelor, modul de prezentare uşor accesibil oricărui cititor au determinat ca, lună de lună, an de an, interesul pentru Lumea Satului să crească.

Fără îndoială că toate acestea n-ar fi fost posibile fără aportul unui corp redacţional şi a unor colaboratori de excepţie cunoscuţi de-acum prin ceea ce scriu. Iar când mă gândesc la „construcţia“ revistei nu pot să nu amintesc despre tehnoredactorii acesteia – Mariana Cismaru, Mariana Sorescu, Mihaela Eftimiu – care, asemenea cameramanilor şi realizatorilor de televiziune, nu se văd, dar asudă.

Revista, prin sprijinul şi interesul manifestat de numeroase persoane fizice şi juridice, instituţii de stat şi private, a pătruns până şi în localităţile unde celelalte publicaţii cotidiene ori periodice nu ajung, lipsind pe cei mai mulţi de posibilitatea informării. Informarea scrisă care rămâne.

Pentru a intra în posesia ei, cei mai mulţi au ales varianta abonamentului, cel mai sigur mod de a beneficia permanent de ultimele noutăţi în domeniile abordate: tehnologii de ultimă oră specifice fiecărei culturi ori specii de animale, oportunităţi de afaceri, studii de piaţă, alternative la culturile clasice, afaceri de succes realizate, inclusiv cu fonduri europene, apoi aspecte privind activitatea de extensie şi consultanţă agricolă.

Pădurea şi muntele, cu referire, printre altele, la protecţia şi administrarea pădurilor şi pajiştilor naturale, a fondurilor de vânătoare şi faunei specifice fiecărei zone şi altele este o altă rubrică consacrată în paginile revistei. Nu lipsesc nici rubricile cu referire la activităţile de medicină veterinară, zootehnie şi industrie alimentară prezentate în toată complexitatea lor, apoi cele ce abordează turismul, agroturismul şi turismul rural şi aspectele social-culturale.

Un spaţiu important este rezervat dezvoltării rurale, domeniu prezentat în toată complexitatea sa. Spaţii importante sunt destinate pentru folclor, meşteşuguri tradiţionale, obiceiuri, medicină naturistă, divertisment, mica şi marea publicitate. Citiţi-o şi nu vă veţi plictisi!

Aşadar, stimaţi cititori, credem că v-am convins: Revista Lumea Satului este o… mică enciclopedie utilă tuturor.

Redacţia

Fondat

Lumea Satului este o publicaţie bilunară, destinată tuturor categoriilor sociale din mediul rural, cu deosebire specialiştilor din agricultură, fermierilor şi organismelor administrative, intelectualilor, mediului ecumenic şi cultural.

Revista Lumea Satului a fost fondată în august 2005, când un grup de ziarişti agrarieni din presa scrisă şi radio difuziune, în frunte cu editorul general Ion Banu, au pus bazele unei publicaţii ce viza întregul spectru economic şi social din lumea satului românesc.

Editorul publicaţiei este grupul SC ALT PRESS TOUR SRL Bucureşti, societate comercială cu capital integral privat.

Revista Lumea Satului este principalul centru de afaceri al acestui grup, dar menirea ei nu este de a realiza profit cu orice preţ, cât de a veni în sprijinul eforturilor făcute pentru ridicarea performanţelor productive ale sectorului agroalimentar şi a nivelului de viaţă al locuitorilor din mediul sătesc.

Redacţia

Revista este realizată de un corp redacţional şi de colaboratori de marcă, totalizând 35 de persoane, din care 8 sunt doctori docenţi şi doctori în ştiinţe agricole, în majoritatea lor şi cadre universitare.

Redactorii sunt absolvenţi ai diferitelor instituţii de învăţământ superior, dintre care unii cu vechi stadii de serviciu în publicistica agrară. Mulţi dintre ei şi-au perfecţionat pregătirea prin diferite specializări la nivel naţional şi internaţional. Prezentarea grafică de excepţie a revistei este asigurată de un colectiv de tehnoredactare cu o înaltă pregătire profesională.

Ţinta

Prin profilul său, revista Lumea Satului se adresează celor care doresc să obţină sistematic informaţii şi analize pe teme economice şi sociale ce privesc mediul rural. În paginile sale, publicaţia găzduieşte puncte de vedere şi opinii referitoare la procesul dificil al integrării agriculturii în Comunitatea Europeană. În acest demers, prioritate au problemele ce ţin de alinierea structurilor administrative şi implementarea reglementărilor europene.

Demersul nostru „european“ are ca ţintă prioritară modalităţile concrete de accesare a fondurilor europene, scop în care sunt prezentaţi pe larg paşii pe care trebuie să-i parcurgă potenţialii beneficiari.

Potrivit sondajelor întreprinse de instituţii specializate, în lupta pentru supremaţia în lumea publicaţiilor agricole sunt angrenate mai multe reviste specializate, dintre care Lumea Satului, Profitul Agricol şi Ferma au cele mai mari şanse de a evolua.

Structura cititorilor „Lumea Satului“ este următoarea:

- 61% fermieri, oameni de afaceri din sectorul agroalimentar şi silvicultură, reprezentanţi ai patronatelor şi sindicatelor, specialişti din domeniul financiar-bancar;
- 15% reprezentanţi ai structurilor rurale administrative, reprezentanţi ai diferitelor culte;
- 9% oameni de ştiinţă, specialişti din cercetarea agricolă românească, din marketing şi consultanţă, cadre didactice şi studenţi;
- 10% reprezentanţi ai firmelor străine în România şi ai agenţiilor economice străine acreditate la Bucureşti;
- 9% alţi cititori;

Structura şi tematica publicaţiei

- studii şi dezbateri pe teme actuale ale restructurării sectorului agro-alimentar, silvic, mediu, sistemul financiar-bancar;
- informaţii de larg interes, legate de procesul integrării agriculturii româneşti, atât în ceea ce priveşte facilităţile financiare, cât şi obligaţiile ce revin potenţialilor beneficiari de fonduri europene;
- rubrici conţinând informaţii în domeniile: legislativ, diverse alte acte normative, strategii şi programe de dezvoltare agricolă, colaborări cu investitori străini, afaceri de succes etc.;
- sprijinul financiar intern şi extern, destinat dezvoltării rurale;
- companiile de presă ce privesc modernizarea exploataţiilor agricole, retehnologizarea unităţilor de procesare, revizuirea unor recomandări europene privind activitatea sectorului sanitar-veterinar, alinierea la standardele europene de siguranţă alimentară, cercetarea şi învăţământul agricol, viaţa spirituală la sate.

Perspective

Publicaţia revista Lumea Satului îşi propune să păstreze caracterul sobru, sigur şi corect prin informaţiile, analizele şi opiniile publicate;

• Prezentarea sistematică a stărilor de fapt din domeniul agroalimentar, a celor privind derularea programelor de dezvoltare rurală vor rămâne dominante în structura sumarului fiecărei apariţii editoriale.

Va fi continuată campania publicistică legată de integrarea agriculturii în Comunitatea Europeană. În acest sens vor fi relevate, deopotrivă, succesele şi erorile comise de cei care au datoria să gestioneze acest proces.

O amplă campanie publicistică va viza organizarea pieţei agricole şi cu deosebire lipsa de implicare a instituţiilor de stat în gestionarea acestui sector.

Cel mai dificil rămâne demersul publicistic pentru constituirea fermelor moderne şi eficiente de organizare a exploataţiilor agricole, mai ales în cazul proprietarilor neeligibili pentru plăţile directe la hectar. În această acţiune vor fi atrase atât oficialităţile guvernamentale, cât şi reprezentanţii Comisiei Europene la Bucureşti, precum şi oamenii de ştiinţă care pot oferi soluţii viabile modalităţilor de concentrare a micilor proprietăţi.

• Afacerile de succes ale întreprinzătorilor români şi străini nu vor lipsi din niciun număr.

• Dezvoltarea şi diversificarea ofertei de publicitate au în vedere stimularea iniţiativei oamenilor de afaceri în abordarea unei noi concepţii în politica de marketing.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007 Vizualizari: 727

□

˚Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Primar de Teleorman

Din Deliormanul de altădată – „pădurea nebună“ despre care vorbea Zaharia Stancu – n-a mai rămas prea mult. Cel puţin în drumul meu până la Sârbeni nu întâlnesc niciuna. Îmi ies în cale însă câmpii pârjolite de arşiţa soarelui, mirişti uscate, locuri semănate cu porumb şi floarea-soarelui, care suferă din pricina secetei cumplite din acest an.

Ajung la primărie, unde mă întâmpină primarul Ioan Pieleanu. Nu ne cunoaştem, dar asta nu-l împiedică să fie amabil, de unde deduc că aşa se poartă de obicei cu oamenii: binevoitor şi dornic să le rezolve problemele.

Când îi propun să scriu despre dânsul, e puţin emoţionat, dar îşi revine repede şi începe să-mi povestească.

Comuna Sârbeni, compusă din 3 sate: Sârbeni, Sârbenii de Jos şi Udeni, are o populaţie de 1.740 de locuitori, în continuă scădere (cei mai mulţi dintre sârbenari s-au mutat în satul Roşu, lângă Bucureşti, alţii chiar în oraş).

Ocupaţia de bază a sătenilor e agricultura: cultivarea pământului (suprafaţa arabilă a comunei fiind de 3.100 ha) şi creşterea animalelor, al căror număr le ştie aşa de bine, de parcă ar fi ale lui: bovine - 650 capete, porcine - 1.550 capete, ovine şi caprine - 330 (numărul a crescut în ultimul timp), cai - 90 şi, bineînţeles, măgari - 200, că doar Teleormanul e „patria măgarilor“! Când vorbeşte despre animale, dar nu numai, domnul primar e trist, pentru că vor fi probleme cu ele.

De la începutul anului şi până acum n-a plouat 20 l/m pătrat, astă iarnă n-a nins, aşa că animalele nu au ce mânca nici acum, iar la iarnă, cu atât mai puţin. Unii au încercat să le vândă, dar preţurile sunt derizorii – o vacă se vinde cu 300 lei; pentru o parte dintre ei soluţia rămâne abatorul.

Nici în privinţa recoltelor nu sunt veşti bune: grâul s-a recoltat foarte puţin pentru boabe, cea mai mare parte s-a cosit pentru furaje, iar cultura de porumb şi cea de floarea-soarelui sunt, de asemenea, compromise… Înţeleg tristeţea din glasul domnului primar că nu poate face nimic!

Dar poate face în ceea ce priveşte unităţile de învăţământ de pe raza comunei: 3 şcoli şi 3 grădiniţe, e drept, şi la acestea populaţia şcolară e în scădere. De la clase paralele, cum erau în urmă cu ceva timp, s-a ajuns acum la clase simultane! Domnul Pielaru lucrează în primărie din 1974; a fost primar 5 ani în timpul vechiului regim, apoi a fost secretar până în 2004, când a fost ales în fruntea comunei din primul tur! Fiu al satului, acordă şcolii importanţa pe care o merită în viaţa comunei.

Din 2005, toate şcolile şi grădiniţele din comună au fost dotate cu mobilier nou, frigidere pentru păstrarea produselor din cadrul programului „Laptele şi cornul“. În prezent se lucrează la alimentarea cu apă şi grupuri sanitare pentru şcoli, înlocuirea instalaţiei electrice şi sobe la Şcoala cu clasele I-IV Sârbeni şi la Şcoala cu clasele I-VIII Sârbenii de Jos - investiţii estimate la 170.000 lei, dumnealui preconizează că lucrarea va fi gata la 15 august.

Toate unităţile de învăţământ au fost împrejmuite cu gard nou; la şcoala din centru s-au făcut investiţii mai mari:

a fost schimbat acoperişul, s-au montat uşi şi ferestre din termopan, a fost amenajat cabinetul de informatică. Nu numai la şcoală poţi accesa Internetul, ci şi la Primărie. Fiecare funcţionară are pagina de Internet deschisă, în funcţie de compartimentul său de activitate. Există, de asemenea, pagina SAP (Serviciul electronic pentru Achiziţii Publice). Domnul primar, modest, atunci când are nevoie foloseşte maşina de scris! Da, aţi citit bine! Domnia sa a considerat că trebuie să asigure mai întâi personalului - calificat şi amabil - mijloace moderne de lucru şi, mai târziu, când vor fi fonduri, va avea şi dânsul computer în birou.

Frumos, nu? Aşa edil mai rar! Încă de la intrarea în biroul domniei sale am remarcat varietatea de plante decorative, frumoase şi bine întreţinute, care vorbesc (fără cuvinte) despre sufletul sensibil al celui care le îngrijeşte.

Un motiv de mulţumire, dar şi de optimism pentru domnul Pieleanu este faptul că s-a licitat şi e în stadiul de proiect 5,5 km de drum comunal Gratia - Sârbenii de Jos şi urmează licitaţia pentru constructor. Speră ca, până la sfârşitul anului 2007, să se asfalteze. Problemele legate de Legea Fondului Funciar s-au rezolvat în proporţie de peste 95%, punerea în posesie realizându-se 100%.

De exploatarea suprafeţelor arabile s-au ocupat 3 societăţi agricole care s-au autodesfiinţat între timp din lipsă de fonduri, dar nici condiţiile meteo nu au fost favorabile... Acum sunt 2 societăţi comerciale care au în arendă însumat 500 ha, cultivate în special cu rapiţă, orz, orzoaică, dar cum preţul de desfacere e foarte scăzut, iar cheltuielile sunt mari..., vom vedea ce va mai fi.

Pe teritoriul comunei se află o baltă piscicolă închiriată de un localnic, care e populată cu peşte şi e folosită pentru agrement. E foarte important ca atmosfera să fie curată, „dacă scăpăm şi de praful de pe şosea - spune primarul - va fi şi mai bine“. A fost amenajată o groapă la marginea comunei, unde se transportă bălegarul; încet-încet, oamenii au înţeles că e spre binele lor să respecte regulile referitoare la depozitarea gunoiului. Cele 20 de persoane care beneficiază de Legea nr. 416/2001 ajută la rezolvarea problemelor legate de igienizare şi de gospodărire.

Din fondurile stabilite pentru salubrizare ar dori să achiziţioneze un tractor cu remorcă ori o maşină basculantă, pentru a ridica gunoiul menajer de la cetăţeni şi a-l transporta la locul special amenajat. Prin Direcţia Agricolă de la Fondul de Dezvoltare Rurală de la UE le-a fost alocată suma de 2,5 milioane euro pentru alimentarea cu apă potabilă şi canalizare, dar deocamdată nu sunt bani de proiect (nu trebuie să ne mire, aşa-i pe la noi!). Optimist, domnul primar speră că va reuşi până la urmă.

Cam acestea sunt realizările cu care se prezintă comuna Sârbeni din judeţul Teleorman prin întâiul său gospodar. Stau de vorbă şi cu câţiva săteni care îmi confirmă cele aflate de la domnul primar. Şi ei sunt necăjiţi din cauza vremii, dar şi a vremurilor. Deşi au vârste înaintate, ei nu se codesc de la muncă, dar nu sunt ajutaţi deloc de stat.

La plecare, domnul primar îmi dezvăluie şi intenţiile de perspectivă ale domniei sale: „Dacă Dumnezeu mă ajută şi am sănătate, vreau să mai candidez, să termin ce-am început, ce-am gândit.“ Ce pot să-i urez unui om care a încercat să realizeze atâtea lucruri frumoase şi, mai ales, utile pentru cetăţenii care l-au ales? Să-l ajute Dumnezeu!

Educ. Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 807

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Performanţe de nivel mondial la gigantul avicol Transavia

Născut cu 16 ani în urmă pe ruinele lăsate de către cei care aveau să ducă în stare de colaps cele mai performante structuri şi unităţi agroalimentare ale vechiului sistem, Transavia este astăzi cea mai performantă unitate avicolă din lume. Pentru a susţine afirmaţia de mai sus, în rândurile ce urmează vom face trimiteri la datele statistice şi starea de fapt reală de la gigantul agroindustrial din Alba-Iulia, spre a le compara cu realizările de vârf ale aviculturii mondiale.

SC Transavia din Alba-Iulia este singura companie de mari dimensiuni din lume care reuşeşte să obţină, într-un ciclu de producţie de 42 de zile, pui ce ating o greutate medie de 2,8 kg, cu un consum specifiv de furaje de numai 1,68/kilogramul de carne.

Cu o producţie anuală de 30.000 tone, Transavia a devenit, în acest an, cel mai mare producător avicol şi liderul incontestabil al pieţei de carne de pasăre din România.

Saltul productiv este impresionant: combinatul din Alba-Iulia produce acum, într-o singură zi, între 120-130 tone de carne, adică exact atât cât a livrat în primul an de producţie.

Opera unui vizionar înţelept

Reporterul, oricât ar încerca, nu poate găsi cuvintele care să exprime profilul profesional al directorului general Ioan Popa. El a făcut din Transavia ceea ce nu a reuşit niciun manager din Europa. Pornind de la două grajduri dărăpănate, Ioan Popa a clădit la Alba-Iulia, doar cu forţe proprii, un complex agroindustrial ce uimeşte lumea prin performanţe.

A reuşit acest lucru pornind de la crezul său că omenirea nu poate exista fără carne de pasăre. El era convins că, mai târziu sau mai devreme, avicultura României va reveni la ceea ce a fost în anii săi de glorie, iar cei ce vor răzbi în această competiţie vor fi cei care vor continua să reziste şi să reclădească.

Marea calitate a lui Ioan Popa este aceea că tot timpul el a fost cu un pas înaintea celorlalţi. De 16 ani nu face altceva decât să proiecteze planuri de viitor pe care le şi realizează. Patrimoniul actual al Transavia însumează 200 milioane de euro, concretizat în sectoare de producţie echipate cu linii tehnologice de ultimă generaţie, achiziţionate din Occident pe bază de credite, şi nu prin susţineri bugetare.

Strategia sa în dezvoltare a „funcţionat“ asemenea unui metronom: cifra de afaceri (ajunsă acum la 42 milioane de euro) s-a dublat din doi în doi ani. În mod normal, la o asemenea dimensiune, ritmul ar trebui să încetinească, dar managerul Ioan Popa contează pe o nouă dublare până în 2009.

Transavia intră în competiţia europeană, nu atât pentru a produce pentru străini, ci să cucerească piaţa autohtonă. Convingerea lui este că cele mai bune afaceri le va face în România, unde cererea pentru produse de calitate va cunoaşte o expansiune extraordinară.

Numele lui Ioan Popa este rostit astăzi cu respect nu numai în inima Transilvaniei, ci în toată România.

Profesionalismul şi spiritul său antreprenorial au fost remarcate mai ales de firmele occidentale, care au investit în el nu numai încredere, ci şi credite uriaşe prin care Transavia a ajuns în elita aviculturii mondiale.

Ştiinţa marketingului

Managerul Ioan Popa a înţeles din capul locului că, în noua conjunctură economică, şansa de a răzbi stă în practicarea unui marketing performant. Pentru a realiza acest lucru, a studiat mai întâi tendinţele pieţei occidentale, studii care i-au dat posibilitatea să configureze o strategie de dezvoltare axată pe produse şi sortimente de calitate superioară.

Cu mult curaj, dar şi cu un oarecare risc, el a optat pentru produsele refrigerate, în detrimentul celor congelate. A mers apoi mai departe, forţând piaţa printr-o ofertă de produse proaspete şi tranşate, dezosate şi fără piele. Conştient de pericolul concurenţei care miza pe preţuri mai mici, Ioan Popa şi-a orientat oferta spre marile lanţuri de magazine, unde puterea de cumpărare este mai mare. Aşa s-a ajuns ca produsele Transavia mai scumpe, din aceeaşi ladă frigorifică cu ale concurenţei, să fie vândute în cantităţi duble.

Explicaţia stă în carnea deosebit de gustoasă şi fragedă a puilor de la Alba-Iulia, iar secretul acestei calităţi de excepţie îl deţin nutriţioniştii. Formulele de alimentaţie folosite de ei sunt un tabu. Ceea ce se ştie exact este că puii de la Transavia sunt hrăniţi numai cu furaje din proteine vegetale, într-o combinaţie pe care o cunoaşte doar cel care se află la comanda dozatorului electronic.

Date de referinţă

- Transavia are la bază un sistem integrat de producţie, cu circuit închis, începând cu sectorul reproducţiei, continuând cu fermele de creştere a puilor şi sfârşind cu procesarea. În staţia de incubaţie se obţin anual 12 milioane de pui, care sunt transportaţi rapid în cele 8 ferme, unde beneficiază de toate condiţiile impuse de reglementările europene în ceea ce priveşte bunăstarea animalelor.

De la naştere şi până la sacrificare, puii sunt complet izolaţi de mediul exterior, prevenindu-se astfel orice posibilitate de contaminare. În interiorul halelor de producţie, toate procesele sunt automatizate, de la reglajul luminii artificiale şi al temperaturii, până la dozajul pe bază de senzori al hranei şi apei. Furajele sunt introduse în halele de creştere direct din cisterne aseptice, fără a lua contact cu aerul.

- Ultima componentă a sistemului integrat de producţie din Transavia este abatorul de păsări. El are o capacitate de prelucrare de 50.000 tone de carne pe an, iar prin performanţele sale şi prin liniile tehnologice complet automatizate este apreciat a fi cel mai modern în această zonă geografică a Europei.
- Toate produsele industrializate în abatorul de la Transavia sunt ambalate în mediu steril cu atmosferă controlată, majoritatea intrând în contact cu omul doar în momentul preparării lor de către gospodine.
- Managementul exercitat aici, dublat de performanţele productive de excepţie, precum şi de respectarea strictă a standardelor de siguranţă alimentară, a însemnat pentru Transavia dobândirea unui indice european de eficienţă economică IEE de 353,20 puncte, cu mult peste media europeană, care se situează sub 300 de puncte.
- Marea provocare pentru Transavia va începe în momentul finalizării uneia dintre cele mai performante fabrici de procesare a cărnii din Europa. În România ea va reprezenta un unicat absolut, iar în lume o raritate. Rolul specialistului în această unitate ultraperformantă se exercită doar la pupitrul de comandă. În interiorul fabricii vor „lucra“ doar instalaţiile care vor produce sortimente considerate a reprezenta alimentaţia viitorului în domeniul preparatelor din carne.

Exemple:

- şniţele coapte, congelate, care nu trebuie decât încălzite. Oferta se adresează tuturor categoriilor de consumatori, dar cererea va fi extraordinar de mare din partea restaurantelor, care vor reuşi, astfel, să servească clienţii prompt şi cu produse de foarte bună calitate;
- cârnaţii fără membrană, ambalaţi în vid, cu o valabilitate de 6 luni, vor face şi ei parte din produsele viitorului.

Sunt doar două exemple...

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 2947

□

˚ Comentarii

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Calendar

• 16 septembrie: 1437 – s-a încheiat la Căpâlna, Unio Trium Natiorum, alianţa între maghiari, saşi şi secui; 1993 – România devine membră cu drepturi depline în mişcarea francofonă.
• 17 septembrie: 1878 – este emis decretul prin care agenţii diplomatici români la Viena, Paris, Berlin sunt numiţi trimişi extraordinari şi miniştri plenipotenţiali; 1888 – a încetat din viaţă Iulia Hasdeu, poetă româncă de limbă franceză; 1980 – izbucneşte războiul din Iran şi Irak, soldat cu un milion de victime.
• 18 septembrie: 1538 – s-a încheiat prima domnie a lui Petru Rareş în Moldova; 1923 – s-a născut Anna de Bourbon-Parma, soţia regelui Mihai.
• 19 septembrie: 1880 – a început primul Congres Studenţesc, desfăşurat la Focşani, cu participarea a 66 de studenţi din Bucureşti şi 44 din Iaşi; 1967 – Corneliu Mănescu a fost ales preşedinte al celei de-a XXII-a sesiuni ONU.
• 20 septembrie: 1459 – prima atestare documentară a cetăţii Bucureşti, într-un hrisov al lui Vlad Ţepeş; 1519 – Magellan porneşte în prima călătorie în jurul pământului.
• 21 septembrie: 1945 – URSS îşi anexează insulele japoneze Kurile, ocupate după debarcarea din 18 august; 1996 – căsătoria prinţesei Margareta cu actorul Radu Duda.
• 22 septembrie: Sf. Ier. Mc. Foca din Pont şi Teodosie de la Brazi; 1768 – a murit la Roma episcopul Ioan Inocenţiu Micu Clain, luptător pentru cauza românilor din Transilvania; 1859 – s-a înfiinţat, la Bucureşti, Facultatea de Ştiinţe Juridice.
• 23 septembrie: 1386 – începutul domniei lui Mircea cel Bătrân în Ţara Românească; 1716 – Mitropolitul Antim Ivireanul a fost ucis de turci, în drumul spre surghiun, la Mănăstirea Sf. Ecaterina de pe muntele Sinai; 1941 – s-a năcut Sofia Vicoveanca, doamna cântecului popular bucovinean.
• 24 septembrie: 1920 – a murit poetul român Alexandru Macedonski; 1943 – teatrul Gioconda şi-a deschis stagiunea de toamnă cu un spectacol umoristic Surâsul Giocondei, în care a apărut Maria Tănase.
• 25 septembrie: 1885 – prima stagiune a Operei Române, în premieră Lucia de Lammermoor, de Donizetti; 1913 – s-a născut, la Bucureşti, Maria Tănase, cunoscută solistă de muzică populară.
• 26 septembrie: † Sf. Ap. şi Evanghelist Ioan Teologul;
1459 – Papa Pius al II-lea îi invită pe cei mai puternici suverani europeni să se unească împotriva turcilor; 1874 – are loc, la Bucureşti, prima competiţie internaţională din istoria sportului românesc (o întrecere de tir).
• 27 septembrie: Sf. Mc. Calistrat şi cei împreună cu dânsul; Sf. Ier. Mc. Antim Ivireanul, mitropolitul Ţării Româneşti; 1827 – s-a născut Alexandru Papiu-Ilarian, istoric, jurist, fruntaş al Revoluţiei de la 1848 din Transilvania; 1910 – a avut loc primul raid aviatic românesc: Aurel Vlaicu a zburat pe traseul Slatina – Piatra Olt în cadrul unei manevre militare; 1972 – a încetat din viaţă Maria Lătăreţu, interpretă de muzică populară.

- 28 septembrie: 1654 – a murit Matei Basarab, domn al Ţării Româneşti; 1916 – are loc prima bătălie de la Oituz.
- 29 septembrie: 1547 – s-a născut Miguel de Cervantes Saavedra, scriitor din Secolul de Aur Spaniol; 1888 – s-a născut filologul Iorgu Iordan, membru al Academiei Române.
- 30 septembrie: 1722 – a fost terminată şi sfinţită biserica Creţulescu, ridicată după 1718; 1946 – este citită sentinţa în Procesul de la Nürnberg, lectură ce a continuat şi în ziua următoare.

(D.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 619

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Provocări pentru noile Politici Agricole Comune (II)

Modelul demografic (continuare)

Prima şi cea mai importantă restricţie a evoluţiei modelului demografic trebuie pusă în zona pieţei produselor agroalimentare. Existenţa sau inexistenţa unei perspective de îmbunătăţire a veniturilor şi nivelului de trai al populaţiei rurale, proprietară sau nu de pământ (adică muncitorul agricol), va genera un anume model demografic. Cel actual se va modifica cu siguranţă prin reducerea ponderii populaţiei rurale îmbătrânite. Există oare premise ca această populaţie să fie înlocuită de o alta? Este necesară această înlocuire?

Trebuie accelerat ritmul de înlocuire a populaţiei active rurale prin politici economice, sociale şi demografice susţinute? Sau este preferabilă evoluţia naturală, mai lentă din punct de vedere temporal, pentru că oricum ea se va întâmpla? Întrebări fără răspuns posibil. Singurul, în momentul de faţă, este cel al migrării forţei de muncă spre alte regiuni europene unde contribuie esenţial la creşterea PIB-ului, în dauna celui din zona de dislocare (această afirmaţie este o constatare, şi nu un reproş).

Până la urmă, redistribuirea unei părţi din profit prin mecanismele financiare comunitare de susţinere şi coeziune va conduce, mai devreme sau mai târziu, la eliminarea decalajelor şi, evident, la o relansare a regiunilor de origine (exemplul spaniol pentru perioada de postaderare este poate cel mai bine cunoscut). Întrebarea este: cât de curând se va petrece acest lucru?

Ideea că un model care a dat rezultate în alte părţi va da cu siguranţă şi la noi este, din start, contraproductivă. Trebuie în mod esenţial să se ţină cont de toate particularităţile populaţiei de aici, în toate punctele de vedere, social, cultural, istoric etc.

Evoluţia demografică

Modelul demografic va evolua în funcţie de două posibile decizii de politică economică comunitară. Prima decizie (cea mai probabilă) va fi aceea în care sistemele economice agricole vor evolua natural, fiind eventual puţin accelerate, ea fiind şi mai puţin costisitoare. Cea de-a doua cale impune accelerarea ritmului de modificare demografică prin intermediul unor politici economice şi sociale adecvate, adaptate şi adaptabile nivelului cultural al euroregiunilor.

Retragerea populaţiei îmbătrânite (sub aspect decizional ea este principalul factor de menţinere a sistemului economic semicomercial), corelată cu încurajarea activităţii economice a populaţiei tinere este, de departe, cea mai costisitoare şi are ca fundament creşterea PIB-ului naţional şi comunitar al regiunilor citadine în care rata profitului este semnificativă şi investiţiile se pot recupera în ritm accelerat.

Politici adecvate

Accentuăm că politicile destinate mediului rural (în special, am zice) vor trebui să fie adecvate modelului cultural al populaţiei (comunităţilor), asupra căreia se aplică. Predispoziţia ca acestea să urmeze unele modele din afară poate contribui esenţial la eşec. Ca şi percepţia primară a unor sintagme precum: cote, cooperative, plan etc. poate deveni prima şi cea mai importantă frână în aplicarea unor politici care se vor acceleratoare ale sistemului economic.

Dimensiunea de informare şi, mai ales, cea de supraveghere a pârghiilor prin care se doreşte implementarea unor asemenea politici este esenţială în succesul lor. Însă, atenţie, acestea sunt mari consumatoare de fonduri, pe care beneficiarii le-ar dori canalizate spre activităţi cu profit imediat. Se intră adesea într-un cerc vicios, relativ repede penalizat de opinia publică, în special de cea care suportă costurile financiare ale acestor politici – electoratul citadin.

Trebuie ţinut cont în aplicarea unor modele (care în altă parte s-au dovedit de succes) şi de faptul că, din punct de vedere confesional, noile state intrate în UE sunt majoritar ortodoxe cu o altă dimensiune a înţelesului coeziunii sociale, cu o altă dimensiune culturală şi, inerent, cu o altă poziţionare a individului din zona rurală (şi nu numai) în raport cu răspunsurile posibile la întrebările existenţiale.

Orice ignorare a specificităţii tradiţionale, orice omisiune a specificităţilor culturale ale populaţiilor rurale (şi istoria recentă este una din ele) poate compromite ab initio politicile economico-sociale de modelare demografică. Ideea că, aiurea, aceste modele au dat rezultate şi dacă au dat rezultate acolo este obligatoriu să dea şi la noi este, din start, contraproductivă şi poate vira spre o recrudescenţă de factură naţionalistă, la care populaţiile rurale sunt mult mai vulnerabile şi natural predispuse, prin raportare la cele citadine.

A.D. FABIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 575

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Industrie alimentară

Brânza Feta

Grecii spun că brânza lor produsă din lapte nepasteurizat de capră şi de oaie ar fi fost prima dată făcută de ciclopul Poliphemus, despre care a scris Homer în epopeea „Odiseea“. El căra laptele oilor în recipiente confecţionate din pielea animalelor. După câteva zile, a observat că laptele a căpătat consistenţă şi că avea un gust foarte bun. În mitologia greacă se spunea că cei care puteau să prepare brânza aveau un dar de la zei. Brânza Feta a devenit cunoscută datorită emigrării populaţiei greceşti în diferite zone ale lumii.

Prima menţiune despre acest tip de brânză apare într-o carte de bucate din secolul al XIV-lea, publicată în Veneţia. Chiar numele de „feta“ vine din italienescul „fetta“, care se traduce prin „felie“, denumirea datând din secolul al XVII-lea. Se presupune că brânza Feta se numea la început tyripheta, adică „felie de brânză“.

Cu toate acestea, paternitatea grecilor a fost recunoscută. Din anul 2002, printr-o hotărâre a Curţii Europene de Justiţie, Grecia are dreptul exclusiv de a utiliza marca de brânză Feta. Hotărârea Justiţiei este o victorie pentru Grecia, care are o tradiţie de aproximativ 6.000 de ani.

Procesul de preparare

În limbajul curent se cunosc două sortimente de brânză: Feta - brânză de oaie sărată şi Fetta - brânză puternic sărată.

Grecii preferă un produs perfect alb şi neted făcut din lapte de oaie sau de capră. Dacă se obţine din lapte de vacă, procentul de grăsime trebuie să fie între 5,6-6%. Culoarea crem de nedorit a laptelui de vacă poate fi înlăturată prin tratarea laptelui cu substanţe de înălbire sau prin omogenizare.

Pasteurizarea laptelui se face la 62°C/30 min. sau 71-74°C/15-16 sec., după care se răceşte la 34-35°C.

Maturarea laptelui durează o oră, prin adaos de maia de producţie de bacterii lactice Str. lactis, Str. lactis subspecia cremoris, Lactobacillus casei şi 3 g lipază la 1.000 l lapte, până când aciditatea creşte cu cel puţin 0,05%, iar pH-ul este 6,6-6,5.

Apoi se adaugă $CaCl_2$ 15 g/100 l lapte şi cheag.

Cheagul utilizat este adesea un amestec de cheag de viţel standard şi un extract de cheag local cu o anumită activitate lipidică. Coagularea se realizează la 33-35°C/40-45 minute.

Prelucrarea coagulului constă în întoarcerea stratului de suprafaţă, tăierea coagulului în coloane prismatice cu latura de 2-3 cm, tăierea în cuburi cu latura de 2 cm, repaus 2-5 min., mărunţirea coagulului cu harfa până la mărimea unui bob de porumb, repaus 5-10 min. şi scurgere zer ~20-30%.

Coagulul mărunţit se pune în forme speciale puse pe crintă cu ajutorul unei scafe.

Forma pentru brânza Feta are F = 400 mm, Fint=395 mm şi h=255mm. Forma este prevăzută cu orificii dreptunghiulare şi rotunde şi cu capac detaşabil. Suprafaţa brânzei se acoperiră cu tifon şi se pune capacul. Se întoarce forma pe crintă cu repaus 15-20 min., după acest interval formele se întorc de două ori şi se rotesc pentru scurgerea zerului încă 40 de minute. Întoarcerea formei în poziţie normală, scoaterea capacului şi tăierea coagulului în 3 bucăţi egale se face cu un cuţit special.

Sărarea caşului se realizează în trei etape distincte:

- se face în formă, presărând NaCl pe suprafaţa brânzei şi repaus ~90 min. până la 5-6 ore (80-100 g sare/formă sau 50g/1 kg de branză);
- se face după scoaterea brânzei din forme şi sărarea cu sare granulară (25-30 g sare/bucată), timp de 12 ore;
- se face prin sărarea cu sare granulară cu aceeaşi cantitate de sare 25-30 g sare/bucată de brânză, şi se menţine încă 12 ore.

Apoi, bucăţile sunt introduse în butoaie, pentru sărarea uscată. Butoaiele se spală, se opăresc şi se pun pe fundul butoiului ~200-300 g de sare granulară, după care se introduc 5 rânduri a câte 3 felii de brânză şi deasupra fiecărui rând se presară 100-150 g de sare. Sărarea uscată în butoaie durează 4-5 zile iarna şi 3-4 zile vara.

Zerul se elimină prin autopresare, iar sarea presărată între rândurile de brânză se dizolvă în zerul format, obţinând astfel o saramură cu 16-18% sare. Temperatura încăperii trebuie să fie de 12-14°C.

Spălarea şi zvântarea brânzei implică, înainte de ambalarea definitivă, un control al fiecărei felii de brânză care se spală cu apă rece sau cu saramură 5% sare, se curăţă de resturile de sare şi de eventualele resturi de brânză sfărâmată şi apoi se zvântă pe crintă câteva ore.

Bucăţile de brânză se ambalează apoi în butoaie, în prealabil opărite şi cu doagele bine strânse. Se recomandă ca butoaiele să se căptuşească cu hârtie pergament sau saci de polietilenă, iar între straturile de brânză să se pună, de asemenea, o hârtie pergament. Se pot folosi şi cutii din material plastic. Se adaugă apoi saramura, „mama“ rezultată de la sărarea uscată cu 11-13% sare.

Căpăcirea butoaielor cu capace cu 2 orificii care se astupă cu dopuri de plută servind la evacuarea gazelor şi la scurgerea saramurii.

Maturarea propriu-zisă se face la 13-16°C/15-20 zile sau 8-10°C/30 zile.

Depozitarea se face la 2-4°C cel puţin 2 luni. În timpul maturării, butoaiele sunt aşezate în poziţie verticală, iar pe capace se toarnă din când în când apă, astfel încât în permanenţă exteriorul să fie umed, pentru a împiedica evaporarea apei din ambalaj şi formarea de mucegai.

În cazul în care în timpul maturării sau depozitării se pierde o parte din saramură, completarea se va face numai cu saramură de zer de aceeaşi concentraţie şi având aceeaşi aciditate.

Ea se păstrează feliată în bucăţi a câte un kilogram sau două. Vasele de lemn în care stă Feta sunt de 25-50 litri şi sunt umplute cu saramură, de aceea uneori Feta este numită şi „brânza marinată“. Ea trebuie să se matureze cel puţin două luni în saramură.

Brânza Feta este albă, de o consistenţă cremoasă, moale, cu mici goluri de aer şi nu are strat exterior, aşa cum au alte brânzeturi, cu miros şi gust plăcut, acrişor, uşor sărat. Fizico-chimic are o umiditate de 56%, conţinut de grăsime în substanţă uscată 30-60, proteine 17% şi sare de 1,8-2,75%.

Nela Caragea, USAMV-Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 36166

□

Comentarii

□

□

1. ionica -- (22-November-2009)Buna ziua. Branza feta este indicata ptr regim ?? Ma refer daca dauneaza din cauza grasimii.

2. ANDREEA -- (27-January-2010)Branza feta este cea mai naspa branza si cea mai nesanatoasa .Asa daca tineti la viata dumneavoastra luati din piete de la tarani este cel mai sanatos lucru.

3. Stefan -- (5-March-2010)Branza feta? A cumparat pustiul meu fara sa stie iar a doua zi era la gunoi. Contine mai mult colesterol decat proteine si vitamine la un loc

4. cip -- (18-June-2010)pai da,o fi luat cine stie ce branza vanduta in romania,cu 1 euro kg,si mai vrea sa fie si buna.pai una e feta in romania,alta e feta in grecia.aici la alimentara costa 10euro.asa ca si specificati care de

branza feta e vorba.sa nu mai spun ca cea mai indicata branza sarata e din lapte de capra

5. bobo -- (26-November-2010)una peste alta ....este foarte buna
cu "e"-uri cu ne "e"-uri

6. monica -- (27-November-2010)@bobo:Ai dreptate,e foarte buna.Taranii s-au "desteptat" si ei,folosesc e-uri din cele mai nocive fiindca sunt cele mai ieftine pentru cei saraci, sau pentru imbogatirea cat mai rapida a altora, mai smecheri, ca vorba aceea sunt romani.

7. monica -- (27-November-2010)@bobo:Ai dreptate,e foarte buna.Taranii s-au "desteptat" si ei,folosesc e-uri din cele mai nocive fiindca sunt cele mai ieftine pentru cei saraci, sau pentru imbogatirea cat mai rapida a altora, mai smecheri, ca vorba aceea sunt romani.

8. eduard -- (3-January-2011)eu personal am lucrat la o firma romaneasca ce producea branza feta se lucra in curatenie exemplara procesul de fabricatye include UNTURA INDUSTRIALA/LAPTE PRAF/CHIAG ETC IAR DUPA 1 ORA DE STAT LA MATURARE ESTE TAIATA...APOI DUPA CEL PUTIN 24 DE ORE LA O ANUMITA TEMPERATURA ASTA TOT LA MATURARE SE ADAUGA O SARAMURA CU O CONCENTRATIE DE 12% E SIGILATA SI BAGATA LA RECE

9. aurel -- (3-April-2011)e delicioasa si cred ca merita apreciata cat despre calitate asta depinde de procesator si de reteta pe care o foloseste eu personal o apreciez.

10. andrey -- (13-April-2011)Feta e cea mai branza buna din cate am mancat.

11. mara -- (18-November-2011)feta... e o imitatie de branza! sau ceea ce se gaseste pe la noi.Este fada, fara gust de branza. Si eu sunt adepta branzei ce capra, dar feta in Romania nu cred ca are decat lapte praf

12. cătălina -- (9-September-2016)Nu si dacă o faci tu acasă cu lapte 100% organic. De la animalele proprii. Si mie imi place foarte mult branza fetta, si ma gandesc sa fac si eu sau cel putin sa incerc.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cibernetica în fermele de vaci (II)

Subsistemul bazei furajere

Furajele principale cultivate de un fermier trebuie să cuprindă următoarele sortimente: fânuri, furaje verzi, plante pentru silozuri, suculente, produse secundare, cereale şi seminţe leguminoase şi oleaginoase (soia, floarea-soarelui, bob, lupin şi altele.)

Subsistemul bazei furajere este alcătuit din mai multe microsisteme. Este vorba de microsistemele plantelor perene leguminoase (lucernă, trifoi, sparcetă, ghizdei);

- borceagurilor de toamnă (măzăriche de toamnă şi orz);
- borceagurilor de primăvară (mazăre şi măzăriche de primăvară, în amestec cu ovăz);
- secară masă verde;
- orz masă verde;
- porumb pentru siloz;
- porumb masă verde;
- păşuni artificiale etc.

Raţionamentele organizării bazei furajere sunt următoarele: fiecare cultură să fie amplasată cât mai aproape de ferma zootehnică, să fie fertilizată cu îngrăşăminte naturale, iar între dimensiunile fiecărui microsistem să se asigure anumite proporţii: leguminoase perene 50% din suprafaţa bazei furajere, borceagul de primăvară 5%, borceagul de toamnă 5%, secară masă verde, porumb masă verde şi orz masă verde 5%, păşuni artificiale cultivate 5% şi porumb siloz 20%.

Culturile rădăcinoase şi în special sfecla furajeră, morcovii furajeri şi guliile furajere reprezintă 10% din totalul bazei furajere. Cerealele şi seminţele leguminoase şi oleaginoase să ocupe o suprafaţă de 1/10 din suprafaţa agricolă a fermei pentru producerea proprie a furajului concentrat şi numai PVM să fie procurat de la FNC-uri specializate şi autorizate. Aceste plante furajere se vor cultiva în baza unui asolament ştiinţific stabilit de inginerul agronom, care în prealabil a făcut şi cartarea solului.

În asigurarea eficienţei economice dorite, fermierul trebuie să se ghideze după fişa tehnologică a fiecărei culturi furajere în conexiune cu necesarul calitativ şi cantitativ stabilit după fişa tehnologică a fiecărei categorii de animale existente în fermă. De asemenea, se ţine cont de pregătirea terenului pentru însămânţare: adâncimea arăturii, discuit, grăpat, mărunţit, pregătirea patului germinativ, densitatea optimă a plantelor pe mp, norma de însămânţat, calitatea seminţelor, toate normele de pratologie prevăzute de tehnologiile fiecărei plante furajere, corelate cu timpul optim de însămânţare şi recoltare a plantelor furajere.

Leguminoasele şi gramineele perene se vor însămânţa la o adâncime de 2-3 cm, înainte de uscarea solului la suprafaţă.

La sfecla furajeră în teren neirigat se pot asigura 80.000 de plante la hectar şi peste 100.000 de plante la hectar în cultură irigată, controlându-se în prealabil puterea de germinaţie a seminţelor, a cantităţii de seminţe la hectar, în raport cu fertilitatea efectivă şi productivă a terenului arabil.

Alimentaţie optimă

Lucerna masă verde, borceagurile de primăvară şi toamnă masă-verde asigură 6-7% proteină pe kg produs, iar fânurile uscate ale acestora 12-17% proteine, calitate ce depinde de recoltarea în fenofaza butonilor floriferi, uscarea la semiumbră, depozitarea în fânare sau şire mici şi acoperite.

Secara şi orzul masă verde fac trecerea de la furajarea cu produse uscate la hrănirea suculentă de primăvară-timpuriu cu furaje verzi bogate în vitamine şi săruri minerale. Porumbul siloz constituie baza de alimentaţie a vacii cu lapte alături de fânuri. Porumbul siloz are o densitate de 80-90 mii de plante la hectar, dând o producţie medie de 45-55 t/ha.

Însilozarea ştiinţifică în fenofaza de bob maturat, după faza de lapte ceară, se realizează atunci când tulpina are 55% umiditate şi este tăiată pentru siloz la dimensiunile de sub 2 cm şi prin zdrobirea bobului de porumb. Tasarea se face cu tractorul greu cu pneuri în special sau cu şenile (S1400) pe tot timpul până la acoperirea şi umplerea completă a celulei de siloz.

La umplerea silozului se face un amestec de conservanţi furnizaţi de institute specializate, care favorizează fermentaţia lactică. Silozul se acoperă cu un strat de 10 cm masă verde după care se tasează 4-6 ore, apoi se lasă 30-40 de zile şi se însămânţează suprafaţa cu orz care formează o peliculă verde protectoare. Sau după tasare se acoperă cu folie de plastic peste care se aşază greutăţi. Silozul de porumb se administrează în hrană, numai după 60 de zile de la încheierea lui.

În concluzie, la toate culturile furajere se va ţine cont de germinaţia seminţelor (%), puritatea lor (%), norma de semănat (kg/ha), adâncimea de semănat (cm), densitatea (plante răsărite/mp), perioada de recoltare, sistemul de transport, de conservare şi ordinea administrării lor în raţie, cantitativ şi calitativ. Se evaluează producţia de masă verde (t/ha), valoarea producţiei obţinute (lei/ha), profitul obţinut (lei/ha), gradul de conversie în spor greutate vie (gr/zi), producţia de lapte (UNL/kg lapte).

Alăturat, dau un exemplu de raţie, un necesar de furaje pentru o microfermă de 10 vaci şi modelul de calculare a preţului estimativ al furajelor produse în fermă şi al celor cumpărate.

Raţia de furaje şi verificarea ei pentru o vacă de lapte de 600 kg greutate vie cu o producţie medie de 16 kg lapte/zi, perioada de iarnă (tabelul nr. 1). (vezi revista REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007)

Raţia pentru o vacă de lapte în greutate de 600 kg, cu o producţie medie de 15 kg lapte/zi (305 zile LN x 15 kg = 4.575 kg lapte), perioada de vară (tabelele nr. 2, 3 şi 4). (vezi revistă)

Valoarea furajelor:

Fân Pe/pp = x0 x1 × Na1 = Vfpp = x1.

Fân Pe/fc = y0 y0 × Na10 = Vfc = y2.

Exemplu de calcul:

x1 = x0 × Na1 = 4.000 lei × 2.070 kg = 8.280.000 lei (ROL) = 828 RON.

y2 = y0 × Na10 = 8.000 lei × 20.700 kg = 165.600.000 lei (ROL) = 16.560 RON.

Toma BĂNICĂ

(Continuare în numărul viitor)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 2570

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare4bfc.html-articol=748.htm

În aşteptarea importurilor

Angrosiştii nu se grăbesc cu achiziţiile de cereale

Preţul grâului şi orzului pe piaţa en-gros, deşi a cunoscut o creştere moderată, pare a fi pentru moment la un nivel sub cotaţiile de la Bursa din Chicago. La grâu, preţul estimat de 240 euro/tonă nu a fost atins decât în judeţul Mehedinţi, unde cererea depăşeşte oferta curentă. În restul ţării, preţul kilogramului de grâu pe piaţa angrosiştilor se situează între 0,5 şi 0,6 lei, pe unele pieţe înregistrându-se chiar preţuri de 0,4, cel mult 0,5 lei. Mult mai aproape de realitate se dovedeşte a fi piaţa ţărănească, unde cel mai adesea preţul grâului depăşeşte 0,75 lei, urcând până la 1,2 lei. Cele mai scumpe pieţe sunt în judeţele Vâlcea şi Iaşi, urmate îndeaproape de pieţele din Gorj, Bistriţa-Năsăud, Constanţa, Caraş-Severin şi Tulcea. Trebuie făcută totuşi precizarea că, pe piaţa ţărănească, vânzările sunt limitate la cantităţi destinate unor trebuinţe gospodăreşti, mai puţin pentru pâine.

Cultivatorii de orz au puţine şanse de a face afaceri bune chiar în acest an în care oferta este nesemnificativă. În unele zone din judeţele Alba şi Timiş kilogramul de orz se vindea chiar cu 0,35 lei, ceea ce înseamnă pagubă sigură.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 665

www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare4ccd.html-articol=291.htm

Rezerva de apă din sol > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulRecomandări tehnice

Rezerva de apă din sol

Relaţia corectă cu tehnologia de cultură

Apa acumulată în sol în perioada de toamnă-iarnă reprezintă un capital important care poate da maximum de roade dacă este valorificată numai prin plantele de cultură. De precizat că 1 mm de apă acumulată în sol în această perioadă echivalează cu 2-3 mm din perioada de vegetaţie.

Necunoscând care va fi regimul precipitaţiilor în cursul vegetaţiei şi ţinând cont de îndesirea anilor secetoşi, trebuie să axăm măsurile tehnologice pe apa înmagazinată în sol. La stabilirea rezervei acesteia, nu vom ţine seama de precipitaţiile căzute, ci vom face analiza de umiditate pe adâncimea de până la 120-150 cm.

Apa acumulată în sol în sezonul rece influenţează viitoarea recoltă atât direct, cât şi indirect. Direct, prin aceea că plantele pornesc în vegetaţie viguros şi realizează o înrădăcinare puternică folosind, în prima fază, umiditatea existentă în stratul arabil, iar când ajung în faza de consum maxim (fructificare) pot valorifica umiditatea existentă în straturile mai adânci. Indirect, deoarece plantele bine dezvoltate vegetativ pot valorifica mai eficient precipitaţiile din timpul vegetaţiei.

Care sunt principalele verigi tehnologice în funcţie de umiditatea solului?

1. Epoca de semănat se stabileşte mai devreme în cazul deficitului de umiditate, iar semănatul se execută mai adânc pentru a pune sămânţa în contact cu stratul de sol mai umed.
2. Alegerea soiului sau hibridului corespunzător. În cazul deficitului de umiditate, se aleg cultivarele mai precoce şi mai rezistente la stresul hidric. Ele pot ajunge la maturitate mai devreme şi cu un consum mai mic de apă.
3. Stabilirea densităţii plantelor este unul dintre factorii cei mai importanţi pentru valorificarea umidităţii existente în sol. Vom stabili o asemenea densitate încât să se asigure un indice optim al suprafeţei foliare, care să realizeze asimilaţia netă corespunzătoare unei producţii maxime. La densitatea optimă se obţine producţia maximă datorită valorificării mai eficiente a energiei solare în prezenţa apei şi a hranei corespunzătoare.

La porumb, de exemplu, la 30.000 de plante la hectar se realizează 1,9-2 mp frunze pe 1 mp de sol şi se poate capta cca 90% din energia solară. Depăşirea acestui nivel de densitate este eficientă numai dacă se asigură apa şi hrana necesare. Când solul nu are umiditate suficientă, creşterea densităţii face să se epuizeze rezerva de apă înainte de perioada de consum maxim (apariţia paniculului), ceea ce duce la reducerea mărimii ştiuleţilor, la o fecundare incompletă sau chiar la sterilitatea plantelor.

4. Fertilizarea cu azot se corelează direct cu rezerva de apă din sol. Sunt stabilite dozele optime de azot pentru fiecare cultură în funcţie de nivelul producţiei scontate, dar aceste doze trebuie să fie corelate în fiecare an cu rezerva de apă din sol. Se va asigura un plus de 3 kg/ha pentru fiecare 10 mm de apă acumulată în plus în perioada de toamnă-iarnă peste normala zonei şi se va diminua cu 5 kg/ha pentru fiecare 10 mm sub normala

zonei.

În situaţia când în cursul vegetaţiei cad suficiente precipitaţii, se vor administra cantităţi suplimentare de azot.

5. La aplicarea erbicidelor se va ţine seama de faptul că eficienţa lor depinde foarte mult de starea de umiditate a solului. Dacă în momentul semănatului solul are suficientă umiditate, erbicidele nevolatile se pot aplica imediat după semănat la suprafaţa solului. În situaţia când solul este uscat la suprafaţă, erbicidele respective se vor aplica la pregătirea patului germinativ şi se vor încorpora în stratul superficial unde găsesc umiditate.

6. Praşilele, în cazul solului cu deficit de umiditate, se efectuează cât mai superficial pentru a nu-l răscoli şi a nu provoca pierderea puţinei ape existente.

7. Combaterea bolilor şi dăunătorilor urmăreşte menţinerea aportului foliar intact. Se ştie că plantele atacate intră într-un stres general şi prin porţiunile atacate creşte fenomenul de transpiraţie şi deci consumul de apă.

Aşadar, buna cunoaştere a situaţiei privind rezerva de apă a solului ne permite să aplicăm tehnologia de cultură corespunzătoare.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 1065

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

PF Părinte Patriarh Teoctist - repere biografice > REVISTA LUMEA SATULUI

PF Părinte Patriarh Teoctist - repere biografice

- S-a născut în satul Tocileni, judeţul Botoşani, la 7 februarie 1915, fiind cel de-al zecelea copil din cei 11 ai familiei Arăpaşu, la botez primind numele Teodor;
- 1928 - a intrat ca frate la schitul Sihăstria Voronei;
- 1929-1940 - a urmat cursurile Seminariilor Teologice de la Mănăstirile Neamţ şi Cernica;
- 1935 - se călugăreşte la Mănăstirea Bistriţa, Neamţ, primind numele de Teoctist;
- 1940-1947 - a urmat cursurile Facultăţilor de Teologie din Bucureşti şi de Litere-Filosofie din Iaşi;
- Între 1950-1986 a fost, pe rând, Episcop Vicar Patriarhal al Bisericii Ortodoxe Române; rector al Institutului Teologic din Bucureşti; Episcop al Aradului; locţiitor al Episcopiei Oradei; Arhiepiscop al Craiovei şi Mitropolit al Olteniei; Arhiepiscop al Iaşilor şi Mitropolit al Moldovei; locţiitor al Mitropoliei Transilvaniei;
- La 9 noiembrie 1986 a fost ales Arhiepiscop al Bucureştilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei şi Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

Titluri şi distincţii

- Membru de onoare al Academiei Române;
- Doctor Honoris Causa al Universităţii Catolice din Lublin-Polonia, al Universităţii Bucureşti şi al altor universităţi din ţară;
- Premiul „Timotei Cipariu“ al Academiei Române pentru tipărirea, în 1988, a ediţiei jubiliare a Bibliei de la Bucureşti (1991);
- Diferite distincţii bisericeşti acordate de Patriarhiile Antiohiei, Ierusalimului, Moscovei, Greciei, Cehiei, Slovaciei şi Finlandei.

Activitate publicistică

- A alcătuit monografia închinată Mitropolitului Iacob Putneanul (1750-1760);
- A editat Liturghierul românesc de la 1679 al Mitropolitului Dosoftei;
- Este autorul mai multor studii şi a unei colecţii de predici „Pe treptele slujirii creştine“.

Păstorind Biserica Ortodoxă Română în ultimii ani ai regimului comunist, dar mai ales în perioada următoare de tranziţie, Prea Fericitul Părinte Teoctist ne lasă ca moştenire o biserică înnoită, crescută şi respectată. Ca patriarh a cultivat relaţii bune cu celelalte culte religioase din ţară, a fost un militant al ecumenismului, un promotor al unităţii ortodoxiei.

A sprijinit teologia românească, favorizând publicarea unui număr mare de scrieri teologice, înfiinţând seminarii şi facultăţi, pregătind mulţi teologi, asistenţi sociali, cântăreţi bisericeşti, restauratori de monumente istorice şi a acordat burse în străinătate studenţilor meritorii. A ctitorit multe biserici, a înfiinţat eparhii noi, a reactivat mitropolii şi mănăstiri desfiinţate, a introdus religia în şcoală şi asistenţa religioasă în penitenciare, armată, azile şi spitale.

A reorganizat BOR de peste hotare şi a întrunit Sfântul Sinod pentru canonizarea unor sfinţi români.

Prin toată activitatea sa a fost păstorul de care românii aveau nevoie în aceste vremuri nu tocmai uşoare. Din cei 92 ani de viaţă, 78 a fost călugăr, contemporan tuturor celor 4 Patriarhi, 57 a fost Arhiereu, iar ultimii 21, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

Narcisa Dohanov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 618

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Toxoplasmoza

Toxoplasmoza este o boală parazitară întâlnită la animale şi om. Este larg răspândită atât în România, cât şi în alte ţări. Produce: inflamaţia ganglionilor, avort la femeie, tulburări grave neurologice şi oculare la nou-născuţi, agravează SIDA şi altele.

Agentul cauzal al bolii este parazitul microscopic Toxoplasma gondii. Acesta, în anumite etape de dezvoltare, poate infecta atât animalele, cât şi omul.

Pentru a înţelege mai bine modul de îmbolnăvire, este prezentat în continuare ciclul de viaţă (biologic) al T. gondii.

Parazitul are două faze: o fază sexuată, care se dezvoltă la pisică şi la alte rude apropiate ale acestora (pisica sălbatică, râsul ş.a.), şi o fază asexuată, care se derulează la animale şi la om.

În faza sexuată, pisica se infectează cu chişti tisulari din carnea consumată, provenită de la animalele parazitate cu toxoplasme.

Cele mai infectate sunt pisicile fără stăpân, care trăiesc în preajma abatoarelor şi gunoaielor menajere, unde găsesc resturi de carne crudă şi unde vânează şoareci şi şobolani. Prin actul de digestie, chiştii tisulari se eliberează din carne în intestinele pisicii.

Aici pătrund în pereţii intestinali şi evoluează până la stadiul de oochişti, a căror dimensiuni microscopice nu depăşesc 10-12 microni (un micron = a mia parte dintr-un milimetru). Oochiştii sunt eliminaţi odată cu fecalele în mediul exterior şi se răspândesc în apă, pe sol, vegetale şi fructe, precum şi pe blana pisicilor. Este de reţinut faptul că o pisică poate elimina câteva milioane de astfel de oochişti, rezistenţi timp îndelungat la condiţiile obişnuite de mediu. În câteva zile, oochiştii se maturează şi devin infectanţi pentru diferite specii de animale şi om.

În faza asexuată, oochiştii pătrunşi cu hrana în tubul digestiv la animale şi om eliberează elementele invazionale (sporozoizi) care, pătrunzând în pereţii intestinali, se răspândesc în tot organismul prin circulaţia limfei şi sângelui. În continuare, sporozoizii se transformă în alte elemente invazionale, tahizoiţi. Aceştia, la rândul lor, pătrund în orice fel de celule, în care se înmulţesc rapid, distrugându-le.

De asemenea, tahizoiţii pot traversa peretele placentei la femeia gravidă, determinând leziuni multiple şi grave fătului în dezvoltare.

„Reactivarea“ imunităţii organismului determină formarea de chişti tisulari, cu localizare în ţesuturile puternic infectate, „mai ales în muşchii scheletici, în miocard, în creier şi în alte structuri nervoase“.

Manifestări clinice în toxoplasmoză la om. În toxoplasmoza dobândită, contractată în timpul vieţii, se constată frecvent inflamarea ganglionilor cervicali (de la gât) şi mai rar din alte zone ale corpului. În acelaşi timp, se produc variate tulburări oculare; la persoanele cu SIDA le agravează boala.

În toxoplasmoza congenitală, infecţia produsă la femeia gravidă se transmite şi la făt. Dacă infecţia se produce în primul trimestru de sarcină, apare frecvent avortul. Infecţia produsă în trimestrele II şi III de sarcină determină leziuni relativ puţin întinse, dar cu consecinţe severe mai ales asupra nou-născutului.

Adesea naşterile au loc înainte de termen. Nou-născuţii pot prezenta tulburări de intensitate variabilă, adesea grave, manifestate prin hidrocefalie sau microcefalie (cap mare sau cap mic), encefalită (inflamaţia creierului), urmată de calcificări localizate în creier; de asemenea, apar variate leziuni oculare. Uneori manifestările clinice se extind şi în perioada primei copilării.

Diagnosticul se poate preciza clinic şi prin teste de laborator.

Tratamentul se face cu medicaţie adecvată la recomandarea mediului specialist, cu adaptările necesare.

Măsuri de prevenire a îmbolnăvirilor de toxoplasmoză:

- evitarea contactului cu pisicile fără stăpân;
- evitarea administrării de carne crudă în hrana pisicilor;
- alimentele de origine animală să fie bine tratate termic;
- alimentele de origine vegetală să fie bine spălate sau tratate termic;
- păstrarea igienei în alimentaţia curentă;
- examinarea femeilor gravide prin teste de laborator, începând cu primul trimestru de sarcină.

Nota bene. În zilele de 9-10 martie a.c. s-a desfăşurat, la Constanţa, Simpozionul Naţional cu tema „Toxoplasmoza în actualitate“. Specialişti în domeniu, medici umani, medici veterinari şi biologi din spitale, institute de cercetare şi centre universitare au prezentat lucrări de importanţă ştiinţifică şi practică privind depistarea toxoplasmozei la om şi animale.

Totodată, au fost conturate strategii pentru tratamentul bolnavilor şi pentru prevenirea infecţiilor cu Toxoplasma gondii. Simpozionul a fost organizat de Spitalul Clinic de Boli Infecţioase – „Fundaţia Centrul de Medicină Turistică Marea Neagră“ –, Societatea Română de Boli Infecţioase şi Asociaţia Parazitologilor din România, filiala Constanţa.

Dr. I. CIRONEANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 1196

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Padina – floare nepereche a câmpiei buzoiene

Scurt istoric:

• 28 mai 1536 – atestare documentară printr-un hrisov al domnitorului Radu Paisie.
• 1845 – domnitorul Gheorghe dăruieşte moşia satului controversatei sale logodnice „Maricica cea frumoasă“.
• 1848 – Iordache Buga, ţăran pădinean, este ales deputat în Comisia Proprietăţii; o stradă din comună şi o alta din municipiul Buzău îi eternizează numele.
• 200 de ţărani, soldaţi şi gradaţi din sat, şi-au dat viaţa pentru ţară în cele două conflagraţii mondiale.

Starea comunei:

• Perimetrul comunei cuprinde 18.000 ha, din care 10.000 ha aparţin ţăranilor din 14 localităţi montane.
• 20 de societăţi agricole, dintre care două au patroni din Italia.
• 5.000 de locuitori, din care: 2.000 de pensionari, 600 de elevi.
• 1.500 vaci de lapte, 5.000 de oi, 3.000 de porci, 800 de cai şi tot atâtea căruţe, 100 de tractoare, 500 de autoturisme.
• 10.000 de abonaţi cablu TV, ziar, mulţi au şi Internet.

Localitatea este aşezată la hotarul Bărăganului, la întretăierea a trei judeţe: Buzău, Brăila şi Ialomiţa, fiind tăiată în două de şoseaua ce duce la mare – DN 1 C (Drumul mării). Padina se află la 45 km de Slobozia, 55 km de Buzău şi 100 km de Bucureşti.

Urmele de locuire duc în neoliticul târziu (1.800 î.Hr). Locuitorii destoinici şi tenace au făcut din aceasta o localitate în plin proces de modernizare, cu numeroase edificii noi, case arătoase, străzi curate, semn de apropiere de cerinţele europene.

La ceas de toamnă târzie, revăd emoţionat şi nostalgic satul natal, cu câmpuri întinse şi numeroase păşuni cu iarbă grasă, presărate din loc în loc cu movile, semn al trecerii pe aici a multora dintre valurile de popoare migratoare, dar şi cu mari şi vechi cruci de piatră la răspântii de drumuri, care amintesc celor de azi de tulburătoarele vremuri de altădată.

Teritoriul este marcat de sondele de petrol şi gaz metan; toate acestea fac din Padina o veritabilă floare nepereche a mănoaselor câmpii buzoiene. De altfel, despre aceasta, tânărul profesor de istorie, Gheorghe C – Miu, nepot după tată al subsemnatului, a cuprins în paginile unei emoţionante şi cuprinzătoare cărţi monografice viaţa tumultoasă a localităţii, în cele aproape cinci veacuri de existenţă atestată documentar.

Vorbindu-ne cu căldură despre această minunată carte a vieţii satului aflat la răspântie de drumuri şi de istorie, dar şi despre ce este azi Padina Buzăului, tânărul viceprimar Ionel Chiriţă îşi prezintă satul cu mândrie, aşa cum o merită: „Avem 5.000 de locuitori, din care: peste 600 sunt şcolari şi alte zeci liceeni la unităţi reprezentative din Buzău, alte zeci de studenţi în Capitală şi în ţară. Dovadă că cele 36 de cadre didactice pun suflet în munca lor, că la noi se face carte bună."

Aflăm apoi că aici se practică agricultura ca la carte, cu recolte mari. Zootehnia, deşi modestă, este în extindere, există mori, sute de tractoare şi autoturisme.

O mare bucurie ne-a produs ştirea că sătenii nu sunt numai agricultori destoinici. Ei sunt şi iubitori de cultură, păstrători de tradiţii şi obiceiuri vechi, ancestrale; există aici un grup folcloric ce poartă vechiul nume al comunei – „Macoveiul", distins cu multe premii la concursurile de gen desfăşurate în ţară.

Diplomele obţinute care ornează pereţii biroului viceprimarului Ionel Chiriţă, membru al grupului, dar şi medaliile păstrate aici, împreună cu taraful de muzică populară, duc faima aşezării prin cântece şi dansuri vechi, bătrâneşti, pe cale de uitare.

Părăsesc locurile copilăriei şi ale adolescenţei încărcat de bucuriile şi speranţa că, nu peste mult timp, pădinenii vor avea apă şi gaz metan în casă, că fondurile europene îi vor apropia de confortul urban, iar munca câmpului va fi mai uşoară şi mai rodnică.

Am văzut câmpurile pline de oameni şi tractoare. La vremea aceea se semăna rapiţă, orz şi grâu pe mii de hectare. Se strâng ultimele produse de pe câmp. După un an greu, biciuiţi de secetă, binefăcătoarele ploi le readuc încrederea într-un an viitor rodnic pentru fiecare.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 1103

☐

Comentarii

☐

☐

1. negulescu -- (19-October-2010)salutam padina din spania si pe fratele meu marian negulescu

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Învăţământul preuniversitar agricol în impas

Mai rău nu se poate

Aflându-se în incinta Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare Agricolă, Grupul Şcolar Agricol Fundulea s-a bucurat mereu de sprijinul acestuia. Toate orele de practică erau efectuate pe loturile şi câmpurile Institutului, iar la cele din clasă unele lecţii erau predate de cercetători. Institutul era ca un părinte pentru şcoală, fiindcă nu-i era indiferent ce tehnicieni se pregăteşte.

Grupul Şcolar Agricol Fundulea cuprinde:

- ciclul preprimar, primar, gimnazial, liceal şi SAM cu un număr de 33 clase, având 828 de elevi;
- 16 săli de clasă, 5 laboratoare şi cabinete, 1 laborator de informatică cu 25 de calculatoare;
- cantină, bibliotecă, sală şi teren de sport, atelier mecanic;
- 42 de cadre didactice, dintre care 3 cu titluri de „doctor în ştiinţe“.

Un număr mare de elevi beneficiază de sprijin financiar (15 – burse sociale, 8 – burse de merit, 162 – bani de liceu).

Recent, am trecut din nou pragul acestei şcoli. Până a afla amănunte şi a purta discuţii, am răsfoit „Proiectul de dezvoltare instituţională“. Pe prima pagină, prezentată într-o grafică frumoasă, cu litere mari, se scrie: „Floarea-soarelui este simbolul nostru, al cadrelor didactice de la Grupul Şcolar Agricol Fundulea, pentru că este un simbol grafic rotund şi perfect; se întoarce permanent către lumină, galbenul petalelor reprezintă zâmbetul, lumina şi cunoaşterea; seminţele sale cresc împreună; ne gândim la trecerea de la frumuseţea florii la utilizarea seminţei; depinde de noi dacă seminţele ei se vor vinde la colţ de stradă, în cornete, sau vor produce alte flori“.

Mi-a plăcut şi mă gândeam că şcoala de aici a rămas aşa cum o ştiam, ancorată cu prioritate în procesul pregătirii elevilor pentru meseriile agricole. Dar, în urma discuţiilor purtate, am rămas cu amărăciune în suflet, Şi aici, la Fundulea, ca de altfel în multe alte şcoli din ţară, aproape că titulatura şcolii de Grup Şcolar Agricol nu se mai justifică, meseriile pentru agricultură fiind aproape inexistente.

Un oraş preponderent agricol

Probabil că organele locale şi Inspectoratul Şcolar Judeţean asta şi urmăresc. Aş vrea să le reamintesc că Fundulea este un oraş agroindustrial, dominat de Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare Agricolă care dispune de o suprafaţă de 1.500 ha. Mai sunt şi unităţi pentru protecţia plantelor, pentru cultura plantelor medicinale şi a sfeclei de zahăr. Suprafaţa agricolă a oraşului este de 8.200 ha, din care arabilul deţine 95,8%. În zootehnie predomină bovinele, porcinele, ovinele şi păsările de curte. Şi în toate se simte nevoia mâinii de lucru calificate.

„Ajutor“ nedorit

În prezent, la conducerea acestei şcoli se află prof. Elena Popa, care este inginer agronom. Dar în activitatea de popularizare a şcolii în rândul părinţilor şi al elevilor trebuie ajutată. Dar organele locale au „ajutat“ Grupul Şcolar Agricol dându-i pe cap şi învăţământul preşcolar. „Ajutorul“ primăriei se vede şi în faptul că, din cele două cămine cu 600 de elevi, doar într-unul, la parter şi etajul 1, sunt cazaţi elevi, iar restul (etaj II şi III), precum şi celălalt cămin (300 de locuri) au fost închiriate.

Ce se întâmplă cu banii încasaţi pentru aceste chirii? În mod normal, ar fi trebuit daţi şcolii pentru nevoile ei. Fiindcă sala de sport nu este corespunzătoare cerinţelor şi capacităţii actuale a şcolii, terenul de sport nu este bine amenajat, mobilierul şcolar este depăşit în proporţie de 50%, instalaţiile sanitare şi electrice sunt degradate în proporţie de 80%, ferestrele şi uşile necesită înlocuire, atelierul mecanic nu are un spaţiu adecvat şi nici dotarea necesară etc.

Meseriile agricole la locul lor

Nu-i mai puţin adevărat că şi Ministerul Educaţiei şi Cercetării are partea lui de vină, scoţând din nomenclatorul liceelor agricole meseriile de tehnicieni veterinari, agronomi, horticoli. A lăsat doar în cadrul SAM meseria de lucrător în agricultură.

În urma multiplelor sesizări în legătură cu aceste anomalii, începând cu noul an şcolar, prin modificarea HG privind nomenclatoarele calificării profesionale pentru care se pregătesc elevii din învăţământul preuniversitar, se pare că vor fi introduse aceste meserii (tehnician în agricultura ecologică, tehnician în agroturism şi tehnician agromontan).

Este o anomalie in extremis ce se întâmplă la Fundulea, mai rău cred că nu se poate. În mijlocul celui mai important Institut de Cercetări Agricole există o şcoală care nu pregăteşte oameni în meserii bune pentru agricultură. Toate cadrele didactice de aici îşi doresc să lucreze într-un adevărat Grup Şcolar Agricol, să revină şcoala la reputaţia pe care a avut-o.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 1409

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare4eec.html-articol=41.htm

EDITORIAL - Bucuria de a fi european > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

- ANUL 2007, CÂND ŢARA VA DEVENI MEMBRĂ A UNIUNII EUROPENE, SĂ ADUCĂ TUTUROR VREME BUNĂ ŞI BELŞUG!

EDITORIAL

Bucuria de a fi european

Ianuarie 2007 – moment istoric pentru România. Am fost şi am revenit în marea familie europeană, chiar dacă pentru a se ajunge aici negocierile purtate n-au fost tocmai favorabile pentru România.

De multe ori restricţiile pe care le-am acceptat sunt chiar mai mari decât pentru orice fermier ori întreprinzător european. Cea mai uzitată scuză a demnitarilor mai mari sau mai mici a fost „aşa cere Uniunea Europeană“.

Ei bine, şi atunci, dar mai cu seamă acum, de la aceeaşi demnitari dar şi de la alţii care au mai apucat să vadă cum funcţionează economia europeană, aflăm că lucrurile nu stau tocmai pe roze nici la ei, la europeni.

Nici acolo nu se respectă întocmai regulile pe care ei înşişi le-au impus şi, la rându-ne, le-am acceptat cu prea multă uşurinţă. Totul depinde de negocieri ori de derogările cerute pe fiecare domeniu în parte. Dar iată, ne trezim membri ai Uniunii Europene, fără a avea aceleaşi drepturi cu restul europenilor.

Au apărut deja restricţii atât pe piaţa muncii, cât şi pentru exportul de produse alimentare. Deie Domnul ca surprizele să se oprească aici! Creşterea animalelor, fără doar şi poate, constituie o tradiţie cu care românul se poate mândri. Nu numai pentru că se pierde în negura vremurilor, ci şi datorită cunoştinţelor acumulate de-a lungul timpului, de la moşi-strămoşi.

La dibăcia cu care animalele au fost selecţionate după producţia obţinută, calitatea şi numărul produşilor şi produselor rezultate, s-au adăugat cunoştinţele practice transmise din tată-n fiu privind obţinerea unor produse autentice de o calitate după care mulţi de-acum tânjesc pentru că ce poate fi mai sănătos decât produsele cu care au crescut părinţii noştri, iar mai apoi noi?

Produsele naturale, tradiţionale, ecologice, dacă vreţi, rămân, oricât ar vrea unii, sub masca… siguranţei alimentare, cele mai sănătoase pentru organismul uman. Numai că acestea, precum gustul laptelui proaspăt muls ori al brânzei plămădite în vârf de munte de mâinile baciului tind să rămână, sub „oblăduirea“ experţilor europeni, amintiri ori doar subiecte de poveste. E poezie? Poate!

Dar un lucru-i cert: întoarcerea la natură, la natural – ca să fiu în ton cu vremea, hrană ecologică, certificată nu de mult cu apelativul „bio“– revine mai mult ca oricând în actualitate. Produsele tradiţionale româneşti, în definitiv tot ceea ce ţine de tradiţional, de ancestral, de spiritualitatea românească, sunt motive de mândrie naţională. Unde se mai doineşte ca-n România?

Ce ţară a mai fost blagoslovită cu priveliştile noastre? Sunt, repetăm, motive de a intra în Europa, cu fruntea sus, de a-i privi în ochi pe europeni, şi nu de a sta cu capul plecat. Suntem europeni şi pentru că ne aflăm în mijlocul Europei, şi nu după tot felul de împărţeli administrativ-geografice, de interes economic ori politic, în sud-estul ei. Aşadar, în marea familie europeană nu intrăm doar cu o populaţie de ceva peste 20 de milioane, ci şi cu un număr semnificativ de valori, care trebuie scoase în faţă, şi nu ignorate.

Chiar şi aşa, anul 2007 va rămâne unul scris cu majuscule în istoria ţării noastre post-decembriste. Românul poate şi va reuşi să se impună în multitudinea de culturi europene. Are şi de ce şi cu ce! Ţăranul român a ştiut dintotdeauna să-şi primească oaspeţii şi să... ospeţească. A ştiut să se comporte printre străini şi să-şi arate calităţile.

Aşadar, să fim optimişti. Să ne dea Domnul un an, şi mulţi alţii după el, mai bun şi mai spornic, dar şi înţelepciunea de a valorifica atâta frumuseţe şi bogăţie cu care am fost hărăziţi.

La mulţi ani, români!

Redacţia

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 914

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare4f43.html-articol=386.htm

Veniţi la Clubul Valtra!

Reprezentanţa cunoscutei firme constructoare de tractoare Valtra a organizat recent, la Călăraşi, Iaşi şi Cluj, întâlniri cu actualii şi potenţialii beneficiari ai produselor sale cunoscute în întreaga Europă.

La Călăraşi, reuniunea s-a desfăşurat la Podu Patru, în organizarea societăţii Convex deler, reprezentant al companiei Valtra pentru judeţele Călăraşi, Ialomiţa şi Constanţa.

La Iaşi şi Cluj acţiunea s-a desfăşurat în incinta Universităţilor de Agronomie şi Medicină Veterinară din cele două centre universitare. De altfel, Valtra are parteneriate cu aceste instituţii.

Au participat administratori de societăţi comerciale cu profil agricol şi specialişti din judeţele limitrofe, cadre didactice universitare, reprezentanţi ai unor direcţii agricole şi – ceea ce în opinia organizatorilor a fost deosebit de important – un mare număr de studenţi, viitorii specialişti de la universităţile gazdă.

Tractoare adaptate nevoilor clienţilor

Domnul ec. Narcis Someşfălean (foto), importatorul pentru România a brand-ului Valtra, a prezentat asistenţei noutăţile de ultimă oră ale companiei pe care o reprezintă. Între acestea, de un interes deosebit s-au bucurat tractoarele din seria N, lansate pe piaţă în 2006, şi cele din seria T, model 2007, mai potrivite condiţiilor specifice acestei părţi de ţară.

De asemenea, s-a subliniat faptul că tractoarele Valtra se produc la comanda clienţilor şi sunt adaptate „cu stricteţe“ nevoilor acestora pentru lucrul în câmp, zootehnie, dar şi în sfera serviciilor edilitar-gospodăreşti.

Ecologia, nu doar un deziderat

S-a remarcat un fapt: compania Valtra deţine cele trei certificate absolut necesare de calitate de mediu şi certificatul de calitate nordică, acesta din urmă indispensabil în Peninsula Scandinavică.

Tractoarele Valtra Euro II funcţionează în proporţie de 100% cu biodiesel. De aceea, începând din 2007, acest combustibil se va importa din ţările unde produsul amintit îndeplineşte condiţiile cerute de Uniunea Europeană. Membrii Clubului Valtra vor beneficia de acest carburant la preţul sau chiar sub preţul de la pompă.

Şi timpul liber este important

În colaborare cu ASIROM, firma Valtra oferă, de asemenea, membrilor clubului un pachet de servicii de asigurare cu prevederi care, a spus domnul Narcis Someşfălean, nu se mai întâlnesc la o altă firmă. Şi încă o prevedere care ţine de... timpul liber. Clienţii Valtra vor beneficia începând din acest an de tarife avantajoase la concediile în grup, atât în ţară cât şi în străinătate.

„Intenţia noastră este ca cei care ne sunt clienţi să nu beneficieze numai de un produs, ci şi de un ansamblu de servicii care să le permită un maximum de confort în efectuarea lucrărilor. De aceea, începând din acest an, beneficiarii noştri vor face parte din „Clubul clienţilor Valtra“, un grup căruia noi să le oferim servicii exclusive. Între acestea, distribuţia carburantului diesel şi biodiesel direct la sediul fermei, într-un recipient special, omologat conform normelor europene, pe care îl oferă firma.“

ec. Narcis Someşfălean

Valtra în acţiune

Partea a doua a întâlnirilor a fost dedicată demonstraţiilor practice. Cei prezenţi au avut posibilitatea să vadă „la lucru“ tractoarele Valtra, care au tractat în teren semănătoarea Gaspardo pentru însămânţarea soiei, cerealelor, rapiţei şi plantelor furajere direct în mirişte, ceea ce înseamnă reducerea substanţială a cheltuielilor la unitatea de suprafaţă. A fost prezentat, de asemenea, un scarificator care reface structura terenurilor compacte la diverse adâncimi de lucru şi care îndeplineşte şi funcţia cultivatorului sau grapei cu discuri, special adaptată pentru prelucrarea terenului cu resturi vegetale, încorporare optimă, afânarea şi nivelarea acestuia.

S-a discutat aşezat, gospodăreşte şi concluzia a fost: „Avem nevoie de astfel de utilaje şi de aceea fondurile postaderare vor fi în bună măsură îndreptate spre proiecte care vizează achiziţia unor astfel de maşini, deosebit de fiabile, care permit aplicarea unor tehnologii performante, cu cheltuieli reduse la unitatea de suprafaţă.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 2349

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

La SC Solfarm SRL – Sfântu Gheorghe

O bogată ofertă de cartofi de sământă

Domnul ing. Ioan Bartha, unul dintre cei mai vestiţi producători de cartofi, se declară mulţumit de rezultatele obţinute în 2006. Bilanţul relevă că anul financiar s-a încheiat cu un profit de peste 2 miliarde lei vechi. Societatea Solfarm SRL, aparţinând domnului Bartha, exploatează în preajma oraşului Sfântu Gheorghe 250 ha de teren. „Anul trecut, îmi spune interlocutorul, am cultivat 90 ha de cartofi, din care 35 ha pentru sământă, 25 ha cu cartofi destinaţi industrializării, 30 ha pentru consum.“

An de an, intră în cultură pe aceste terenuri atât soiuri de cartof extratimpuriu: Riviera, Ariel, Arnova, Adora, Impala şi Carrera, cât şi soiuri semitardive şi tardive: Kondor, Laura, Cosmos, Marabel şi Santé. Aceeaşi structură de soiuri se va respecta şi în acest an. „Se anunţă însă un an secetos şi va trebui să pun accent pe irigare.“ Cultivatorii de cartofi din zonă şi-au luat toate măsurile înfiinţând Asociaţia Udătorilor de la Câmpul Frumos, ceea ce le permite să acţioneze imediat ce cartofii vor avea nevoie de apă.

Ordinele ministrului agriculturii nr. 123 şi nr. 125, apărute la sfârşitul anului trecut, vin în ajutor cu sprijin financiar atât pentru sectorul vegetal, cât şi pentru zootehnie şi îmbunătăţiri funciare. „Respectivele ordine publicate în Monitorul Oficial prevăd subvenţii şi sprijin financiar pentru toate culturile. Pe noi ne interesează cartoful pentru care se susţin costurile de sământă; dacă aceasta este de calitate corespunzătoare primim 0,15 lei/kg. Este susţinută, de asemenea, şi asanarea virotică în zonele închise, cum este şi Covasna, iar pentru cartoful de industrializare se acordă subvenţii tot de 0,15 lei/kilogram.“

Pe terenurile Solfarmului se face o bună rotaţie a culturilor, fiind semănate încă din toamna anului trecut 150 ha cu grâu. Este cel mai bun premergător pentru cartof, iar din primăvară vor mai intra în cultură câteva zeci de hectare cu grâu de primăvară şi alte suprafeţe cu rapiţă.

Însoţit de ing. Bartha, am vizitat depozitele firmei. În patru celule, unde se asigură o temperatură constantă, sunt aşezaţi cartofii de sământă pe paleţi, până în tavan. Soiul Impala este deja încolţit, aşa cum îşi doresc beneficiarii care îl aşteaptă să rodească mai repede, fiind un cartof foarte rentabil.

Pe lângă Impala se mai găsesc aici şi soiurile Ariel, Carrera şi Latona. Clienţi siguri sunt cultivatorii din Dâmboviţa, Teleorman şi Constanţa care lansează pe piaţă întotdeauna soiuri timpurii. Se află aici şi o bogată ofertă de soiuri tardive pentru cultivatorii din centrul şi nordul ţării, cum sunt: Cosmos, Marabel, Kondor, Laura şi Aladin.

Toţi cultivatorii interesaţi pot suna pentru amănunte la numărul de telefon: 0745/088.345. Adresa firmei: Sfântu Gheorghe, str. Stadionului nr. 2.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 4712

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare4fa6.html-articol=888.htm

Se anunţă un an agricol şi mai dificil > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSe anunţă un an agricol şi mai dificil

2007 a fost cel mai dificil an pentru agricultura românească atât din cauza unor lipsuri de natură materială şi financiară, cât şi a nenorocirilor provocate de inundaţii şi, mai ales de secetă. Îngrijorător este că specialiştii în materie de hidrometeorologie prognozează pentru 2008 dificultăţi şi mai mari. Unul dintre argumentele lor este lipsa acută a apei din sol.

Teritoriul României, ca de altfel mare parte din continentul european, se confruntă anul acesta cu o secetă cumplită, care a adus mari prejudicii agriculturii. Se pare că mult mai grav a fost afectată calitatea mediului, cu deosebire oferta de condiţii pentru viaţă (plante, animale, om).

Datele climatice din ultimul secol atestă o încălzire progresivă, corelată cu reducerea semnificativă a precipitaţiilor. Se semnalează, de asemenea, creşterea frecvenţei de producere şi a intensităţii evenimentelor hidroclimatice extreme, în special secetă, temperaturi cu variaţii neobişnuite, inundaţii, grindină, vijelii.

O privire asupra cadrului hidroclimatic derulat în anul agricol în curs (octombrie 2006-iulie 2007) la Brăila, care prin extrapolare se poate extinde la nivelul întregului Bărăgan, cadru determinant al stării de vegetaţie a culturilor din această zonă, prezintă următoarele caracteristici (vezi tabel in revista).

Aceste particularităţi climatice, cu efecte profunde asupra stării de vegetaţie a culturilor agricole din toamnă, dar mai ales a celor semănate în primăvară, atestă realitatea – perioada acestui an agricol a fost mult mai caldă şi mai săracă în precipitaţii faţă de întreaga perioadă anterioară cunoscută.

Astfel, temperaturile în aer au depăşit valorile lunare normale (mediile multianuale) atât în cea rece cât şi în perioada caldă din an, pe ansamblu, cu 2-3°C.

Primele semne de încălzire a climatului au apărut încă din luna ianuarie, când media lunară a temperaturii aerului a fost de 3,6°C, depăşind normala cu 6,1°C şi având o frecvenţă de repetare a fenomenului de două ori într-o sută de ani. În perioada caldă, lunile iunie (23,6°C media lunară) şi iulie (25,8°C), valorile au depăşit normalele cu cca 3°C, ele fiind aproape unice în ultima sută de ani.

În luna iulie s-a detaşat perioada 16-25, în care temperaturile medii zilnice au depăşit frecvent valoarea 30°C, maximele depăşind 40°C, maximul maximorum atingând 41,1°C pe 23 iulie.

Anul agricol 2006-2007 este caracterizat ca fiind cel mai secetos.

Aportul lunar de apă provenită din precipitaţii a fost mai redus pe ansamblu cu 20-50 mm faţă de valorile normale, iar cel cumulat pe întregul an agricol (octombrie 2006-iulie 2007) a totalizat 169 mm, fiind mai redus cu 212 mm faţă de normală.

Umiditatea relativă a aerului s-a situat pe ansamblu cu mult sub valorile lunare normale, corelându-se negativ cu temperaturile ridicate şi determinând astfel o secetă atmosferică intensă, cu efect deosebit de nefavorabil asupra culturilor semănate în primăvară.

Trebuie menţionat că, în luna iulie, valorile minime ale umidităţii relative a aerului s-au situat frecvent sub 25%, atingându-se şi valori extreme de 13%.

Deficitul de apă, aproape de coeficientul de ofilire

Determinări efectuate asupra rezervelor de apă din soluri pe ansamblul judeţului Brăila au semnalat deficite de apă (lipsa de apă faţă de nivelul optim – capacitatea de câmp) foarte mari atât la culturile de toamnă cât şi, mai accentuat, la culturile de primăvară, determinând afectarea acestora în diferite proporţii şi mergând până la compromiterea totală.

În condiţiile neaplicării irigaţiilor (în luna iulie s-au aplicat pe aproape 68.000 ha din teritoriul judeţului Brăila), deficitele de apă din stratul superior de sol gros de 80 cm (strat în care se găsesc majoritatea rădăcinilor plantelor cultivate) au atins pe ansamblu valori foarte mari, de 1.250-1.350 mc/ha, nivelul umidităţii situându-se cu mult sub plafonul minim de umiditate favorabilă plantei, apropiindu-se de coeficientul de ofilire.

Date comparative

Ceea ce este alarmant, dar totodată şi edificator asupra categorisirii actualului an agricol, este similitudinea nefastă cu anul 1946 în privinţa parametrilor climatici esenţiali:

- Perioadă caldă, vitregită de precipitaţii: în anul 1946, luna iunie a avut un aport de 20 mm, iulie 0 mm şi august 3 mm, iar în 2007 aporturile lunare de apă din precipitaţii s-au situat la valori de 18 mm în mai, 10 mm în iunie şi 1 mm în iulie.
- Suma precipitaţiilor pe perioada octombrie 2006-iulie 2007 din anul agricol se situează la nivelele cele mai scăzute din ultima sută de ani, respectiv 201 mm în 1946 şi 169 mm în 2007.
- Temperaturile aerului s-au situat la valori extreme, cu frecvenţe de repetabilitate a fenomenelor foarte mici (aproape unicat). Astfel, temperaturile lunare au prezentat următoarele valori:
- mai: 19,0°C în anul 1946 şi 19,0°C în anul 2007 (frecvenţa fenomenului fiind de 9 ori în 100 de ani);
- iunie: 23,4°C în 1946 (frecvenţa 2%) şi 23,6°C în 2007 (frecvenţa 1%);
- iulie: 25,7°C în 1946 (frecvenţa 3%) şi 25,8°C în 2007 (frecvenţa 2%).

Culturile sub şocul hidroclimatic

Starea de vegetaţie a culturilor oglindeşte efectul şocului hidroclimatic determinat de:

- aportul extrem de redus al apei din precipitaţii şi lipsa acesteia din sol;
- cerinţa fiziologică mare de apă a plantei pentru termoreglaj (evapotranspiraţie intensă) în condiţii de temperaturi foarte ridicate şi secetă atmosferică accentuată;
- efortul biologic al plantei pentru asigurarea cerinţelor vitale, inducându-i stări de şoc cu impact profund în comportamentul fiziologic (creştere, înflorire, fecundare, fructificare).

Parametrii comportamentali morfobiologici ai plantelor evidenţiază:

- Aspectul lanurilor, starea morfologică şi fiziologică a plantelor.

Lanurile se prezintă neuniform ca talie şi densitate, fiind slab dezvoltate din cauza lipsei de umiditate în sol. Plantele au talia mai redusă cu 30-40%, internodurile sunt mai scurte, iar suprafaţa foliară este mai redusă. De asemenea, plantele au capacitate redusă de asimilare a substanţelor nutritive şi de valorificare a îngrăşămintelor. Fenofazele de creştere şi dezvoltare prezintă durate mai reduse.

- Reducerea capacităţii de polenizare a plantelor, cu efect în diminuarea randamentelor agricole.

Numărul de flori pe plantă este mic, iar fructele (capitule, ştiuleţi, păstăi) sunt de mici dimensiuni, cu boabe mici şi tendinţă de şiştăvire la porumb. S-au semnalat o reducere a activităţii polenizatorilor din cauza temperaturilor ridicate şi a uscăciunii, precum şi scăderea cu 25-35% şi chiar mai mult a capacităţii elementelor florale de a asigura polenizarea, care au determinat micşorarea potenţialului productiv al plantei şi a calităţii produselor obţinute.

- Gradul de afectare a principalelor culturi de câmp neirigate.

Cultura de floarea-soarelui se cultivă pe cca 60.000 ha şi este afectată cu diferite intensităţi în funcţie, în primul rând, de epoca de semănat, calitatea tehnologică de realizare a culturii şi contextul hidroclimatic local. Astfel, culturile semănate după 1 mai prezintă un grad de calamitare de 100%, iar culturile semănate în epoca optimă prezintă proporţii diferite de afectare, în limitele 20-50% şi chiar mai mult, în funcţie de condiţiile locale.

Cultura de porumb ocupă în judeţ o suprafaţă de cca 85.700 ha şi se prezintă astfel:

- calamitare 100%, pe cca 40-50% din suprafaţă;

- restul suprafeţelor sunt afectate parţial, în diferite proporţii, între 20-40%, randamentele agricole diminuându-se faţă de cele normale.

Cultura de soia ocupă o suprafaţă de cca 14.000 ha, din care jumătate în Insula Mare a Brăilei în condiţii de irigare. Gradul de afectare este pentru această suprafaţă de 20-30%. Pe restul suprafeţei de 7.000 ha aflate în condiţii de neirigare, procentul de afectare este în diferite grade ce variază în limitele a 50-70%, extinzându-se din zi în zi spre totală calamitare, corelat şi cu sensibilitatea ridicată la secetă excesivă a culturii.

• Comportamentul culturilor în regim irigat.

Irigarea culturilor se aplică pe suprafeţe reduse (cca 30.000 ha), majoritatea, peste 60%, situându-se în Insula Mare a Brăilei.

Culturile au reacţionat pozitiv la activităţile de irigare, fiind necesar un număr mare de udări (cel puţin 3-4) şi aplicate cât mai din timp, din cauza lipsei de apă din sol la semănat.

Ca urmare a întârzierilor în declanşarea udărilor, insuficienţei echipamentelor de udare şi a presiunii mari a cerinţei de apă determinată de cadrul hidroclimatic, culturile irigate încă simt şocul climatic, nu prezintă parametrii conformaţiei morfologice corespunzători regimului irigat, randamentele agricole tinzând către 60-70% din cele normale.

Plantele – singura salvare

Având în vedere că rezervorul de apă al solului este gol, pentru că lipsesc cca 1.300 mc/ha (adică 130 mm deficitul actual), ce presupun un aport virtual de apă din precipitaţii corespunzător anului normal de 29 mm în septembrie, viitoarele culturi ce se vor înfiinţa în toamnă vor rămâne neasigurate. Întrucât previziunile avansate de meteorologi precizează prelungirea perioadei cu temperaturi ridicate şi deficit de apă din precipitaţii, rezultă că asigurarea condiţiilor optime de înfiinţare a culturilor de toamnă în 2007 se poate face numai în condiţii de aplicare a udărilor de aprovizionare şi răsărire.

Această stare de lucruri impune intervenţii tehnice, materiale şi financiare pentru susţinerea activităţilor de reabilitare a amenajărilor de irigaţii şi demersuri legislative care să faciliteze aplicarea irigaţiei. Pentru suprafeţele neirigate există pericolul imposibilităţii înfiinţării corespunzătoare a culturilor în perioada optimă şi necesitatea asumării riscurilor majore de a pregăti solul în condiţii nefavorabile, de a semăna în uscătură şi de a aştepta apariţia unei evoluţii climatice favorabile.

În acelaşi timp, există posibilitatea asumării riscului de a înfiinţa culturile mai târziu, corelată cu ameliorarea condiţiilor climatice. În acest context, este evident că, pe fondul unor producţii mici afectate de secetă, reluarea ciclului de producţie agricolă este extrem de dificilă şi se impune implicarea statului în susţinerea campaniei agricole de toamnă.

Ion Vişinescu, Marcel Bularda, Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Brăila

Campania de toamnă, sub semnul incertitudinii

Simpozionul legat de horticultura gălăţeană ne-a dat ocazia de a ne întâlni cu mai mulţi directori ai direcţiilor agricole din câteva judeţe ale Moldovei. Am ţinut să discutăm cu aceştia despre problemele pe care le ridică campania agricolă de toamnă, având în vedere că producţiile mici din acest an i-au lăsat pe cei mai mulţi dintre fermieri fără pic de nădejde, dar mai ales fără posibilităţi financiare.

Aşadar, am vrut să aflăm cum a debutat campania agricolă 2007-2008, mai ales după ce Ministerul Agriculturii tocmai a anunţat că anul acesta oamenii vor primi un spijin deosebit. Să vedem însă cine va beneficia cu adevărat de aceste subvenţii căci, din păcate, în România există încă moda scumpirilor la input-uri, exact în momentul în care se anunţă subvenţii mai consistente.

DADR Galaţi, director Petre Grigore: Producţii mici care nu justifică recoltarea

„Dacă ne referim la culturile care urmează să fie înfiinţate, atunci avem de-a face cu două situaţii impuse de starea vremii: în partea de nord a judeţului, după atâtea luni de secetă au urmat ploi cum nu s-au mai văzut şi care, din păcate, au cauzat multe neplăceri locuitorilor, mai ales agricultorilor. Practic, oraşul Tecuci şi zonele limitrofe au fost inundate. În partea de sud a judeţului însă nu a mai plouat din luna aprilie.

Acestea fiind condiţiile, campania agricolă din judeţul Galaţi a întâmpinat ceva probleme încă de la început. Practic, a început semănatul la rapiţă şi acum oamenii se gândesc ce să facă în privinţa grâului, deoarece se ară foarte greu şi cu consumuri mari de motorină. Au început să se îndrepte, mulţi dintre ei cu încredere, către Agenţia de Plăţi şi Intervenţie în Agricultură pentru a-şi ridica bonurile valorice de care au mare nevoie. Ne întâlnim, din păcate, cu un fenomen cu care ne-am obişnuit de altfel, şi anume scumpirea exagerată, mai ales la sămânţa de grâu.

Până acum, s-a recoltat mai bine de jumătate din suprafaţa cultivată cu floarea-soarelui, dar în zonele afectate de secetă producţiile sunt derizorii şi aproape că nu se justifică recoltatul. Acolo unde s-a irigat au fost şi producţii normale. Păcat că aceste suprafeţe sunt foarte mici. La porumb, estimarea este în jur de 600 kg la hectar. Aşadar cred că aici porumbul - produsul de bază în gospodăria ţăranului român - va fi o problemă. “

DADR Bacău, director Mihai Banu: Ne bazăm pe spiritul de conservare al ţăranului

„Bacăul nu este un judeţ important în culturile de grâu şi orz, doar 15% din suprafaţă fiind ocupată cu aceste plante. Eu cred că problema cu sămânţa este una generală. S-a încercat printr-un ordin al ministrului să se dea posibilitatea celor care mai au grâu din sămânţă comercială să-l semene şi să beneficieze de ajutorul de stat pe baza unui buletin informativ dar, din păcate, văd că nu există o asemenea tendinţă. Am aflat că au fost date circa 30-40 de astfel de buletine, ceea ce înseamnă că oamenii vor tot sămânţă de calitate. Cei care cultivă grâu pentru a-l vinde nu se hazardează cu orice fel de sămânţă, poate doar cei care cultivă pentru consum propriu.

Din păcate, aceasta este situaţia. Bine ar fi să nu ne trezim cu scumpiri şi la celelalte input-uri, cum sunt îngrăşămintele sau pesticidele. Furnizorii trebuie totuşi să se gândească că, dacă nu au cerere din partea fermierilor, nu mai au nici ei din ce trăi. Ştiu că a fost vorba la un moment dat să se scumpească îngrăşămintele complexe cu circa 30%, dar până la urmă au renunţat. Oricum, totul ţine de organizare şi de modul cum negociază sindicatele, care pot opri asemenea tendinţe.

Noi nu excelăm în cereale, după cum spuneam, dar putem spune că anul acesta am extins suprafeţele de porumb şi floarea-soarelui, dar şi la aceste culturi producţia a fost cu mult sub aşteptări. Cei care se află pe partea dreaptă a Siretului mai au ceva producţie din anul acesta, cei din sud însă, care se învecinează cu Vasluiul, nu au obţinut mare lucru.

Eu merg totuşi pe ideea că există acel spirit de conservare şi că oamenii mai au prin pod ceva rezerve, din anul trecut eventual. Pot spune că pagubele au fost incomparabil mai mari la aceste două culturi decât la grâu, pentru că atât porumbul cât şi floarea-soarelui au parcurs întreaga perioadă de secetă. Dacă acum se vinde porumbul cu 7-8 mii pe kilogram direct din tarla nu vreau să mă gândesc la ce preţ se va ajunge la anul, prin februarie.“

DADR Suceava, director Dragoş Juravle: Sămânţa este asigurată doar pe jumătate

„Şi la Suceava este o problemă cu sămânţa de grâu, deşi nici noi nu avem suprafeţe foarte mari ocupate cu această cultură. Astfel, din 30.000 ha pe care ne-am propus să le cultivăm anul acesta, putem asigura sămânţa pentru maxim jumătate. Restul suprafeţei ori se va cultiva cu sămânţa proprie, cu buletin de analiză, ori oamenii vor renunţa la această cultură. Sperăm să nu se ajungă totuşi la o asemenea situaţie, stimulentul fiind destul de mare pentru această cultură.

Şi noi ne-am confruntat recent cu şase reprize de inundaţii, iar la ora actuală suntem în plină campanie de recoltare a cartofului. Este de fapt cultura noastră de bază, cunoscut fiind faptul că judeţul Suceava este leader naţional la această cultură. Cultivăm circa 35 de mii de ha, din care 520 au fost anul acesta plantate cu cartof pentru sămânţă. Producţiile se ridică undeva la 20 t/ha la cartoful pentru consum, de toamnă şi 17 t/ha la cel timpuriu şi cel de vară.“

DADR Brăila, director Vasile Surăianu: Cresc suprafeţele cultivate cu rapiţă

„În condiţiile în care anul acesta abia în august şi septembrie au căzut câteva precipitaţii, s-a decis cultivarea a circa 35% din suprafaţă cu cereale păioase de toamnă. Judeţul Brăila este cel mai mare producător de seminţe de cereale din ţară. Întâmplător, eu sunt şi preşedintele Asociaţiei producătorilor de seminţe din judeţul Brăila. Anul acesta, pentru că nu aveau bani nici cu ce să înceapă noile culturi, s-a ajuns la situaţia ca producătorii să vândă sămânţa pentru consum. Eu am discutat de la bun început problema contractelor, care dacă erau încheiate nu se ajungea la o astfel de situaţie. Producătorii noştri de sămânţă, deşi sunt mulţi, nici nu au unde să depoziteze producţia, motiv pentru care trebuie să scape cât mai repede de ea.

La culturile irigate de porumb şi floarea-soarelui, din cauza temperaturilor excesiv de mari, am avut de-a face cu un nou fenomen: lipsa polenizării. Astfel, deşi s-au făcut câte patru udări, cultivatorii de sămânţă hibridă de floarea-soarelui şi de porumb au pierdut peste jumătate din producţie, din cauza nepolenizării. Când s-a făcut recoltarea la culturile neirigate, roata mică de la combină era mai mare decât floarea-soarelui... Din producţia obţinută nu s-a scos nici motorina.

Ceea ce trebuie precizat este că în judeţul Brăila se observă o ascensiune deosebită la cultura de rapiţă pentru biodiesel. Dacă acum trei ani aveam 6 mii de ha ocupate cu această cultură, anul acesta am avut 32 de mii de ha. La ora actuală, numai în Insula Mare a Brăilei avem semănate deja circa 15 mii de ha cu rapiţă care este deja pusă în pământ şi cu ploile din luna asta a răsărit deja foarte bine. Aşadar, sperăm să ocupăm şi anul acesta aproximativ 30 de mii de ha cu rapiţă şi circa 70 de mii de ha cu grâu."

DADR Vrancea, director Costică Neaţă: Un an normal doar pentru… viţa-de-vie

„Ca în mai toate judeţele din ţară, şi în judeţul Vrancea producătorii au parcurs un an foarte dificil, aici declarându-se stare de calamitate atât pentru culturile de toamnă cât şi pentru cele înfiinţate în primăvara lui 2007. A fost un an dificil şi la fel se anunţă cel care vine, pentru că deja avem o problemă în aprovizionarea cu sământă, deoarece furnizorii au dublat preţurile profitând de această facilitate acordată fermierilor. În Vrancea, ne-am propus să înfiinţăm 30.000 ha cu culturi de toamnă.

La noi baza o reprezintă viţa-de-vie, după cum se ştie. Subvenţiile acordate anul acesta de MADR sunt destul de consistente şi cred eu că 500 de lei cât se dă pentru grâu la hectar este o sumă care îi poate ajuta atât pe micul producător, cât şi pe cei care deţin suprafeţe mai mari. În judeţul viticulturii româneşti, putem spune că vrâncenii au avut un an bun, cu producţii medii de peste 7 tone la ha. Preţul la struguri este bun şi depinde de conţinutul în zahăr.

Precipitaţiile din ultima vreme au dus la deprecierea unor cantităţi de struguri, dar pentru acest sector zicem că e un an normal. Probleme sunt la culturile înfiinţate în primăvara acestui an, unde producţiile sunt foarte mici deoarce am avut zone în care nu s-a putut iriga din cauza faptului că sistemul a fost afectat de inundaţiile din 2005, canalul de aducţiune fiind distrus. Sumele necesare reparaţiilor se ridică la câteva sute de miliarde, dar cred că în Vrancea se impune mai degrabă reproiectarea sistemului de irigaţii."

DADR Tulcea, director Vasile Gudu: Creşte interesul pentru cultura de rapiţă

„Avem producători destul de mulţi şi puternici, astfel încât la Tulcea sământa de gâu nu a fost o problemă anul acesta. Nu pot însă să trec peste faptul că şi noi ne-am confruntat cu un an extrem de dificil şi că din 100 de mii de ha însămânţate, circa 60% au fost calamitate. Anul trecut, irigam cam 6 mii de ha, iar anul acesta am ajuns ca prima udare să o dăm pe circa 35 de mii de ha. Aceasta mai ales datorită eforturilor financiare depuse de fermieri. Producţia la floarea-soarelui este derizorie, ajungând în medie la 400 de kg/ha.

Avem şi fermieri situaţi de-a lungul Dunării, unde sunt recolte normale, dar pe suprafeţe mici. La porumb însă cred că nici nu avem ce recolta. La viţa-de-vie producţia nu este nici ea mare, se ridică undeva pe la 3 mii kg/ha, însă calitativ este foarte bună. Aşadar, anul acesta se pare că, măcar, vom avea un vin de o calitate excepţională.

Din fericire, suntem la zi cu despăgubirile şi se pare că toţi fermierii şi-au primit la timp aceşti bani. Cu ce s-a încasat până acum, dar şi cu ploile care au început să cadă, putem spune că lucrurile merg bine la Tulcea. Acum se ară şi deja avem 5 mii de ha însămânţate cu rapiţă, din 25 de mii cât intenţionăm să avem anul acesta.

Aşadar, rapiţa a început să prindă teren şi la Tulcea, fiind considerată de fermieri o cultură a viitorului. Este o cultură apreciată, bine plătită şi la care s-au obţinut producţii bune chiar şi în condiţiile de anul acesta. Putem să spunem că rapiţa ne-a scos din încurcătură. Se lucrează intens şi intenţionăm să însămânţăm şi în toamna aceasta tot în jur de 100 de mii de ha, din care ponderea o deţine grâul cu 60%, rapiţa cu 25% iar restul orz şi orzoaică de toamnă cu aproximativ 15%."

Pagini realizate de Valentina ŞOIMU, Ştefan Rancu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1049

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pluguşor 2008

Aho, aho, copii şi fraţi
De la Dunăre-n Carpaţi,
De prin dealuri şi câmpii
Şi din munţi cu bogăţii,
Ca-n alţi ani vă adunaţi
Pluguşorul s-ascultaţi
Anul Nou ce tocmai vine
Să-l primim cum se cuvine,
Să se-audă-n depărtări
Peste alte mări şi ţări
Unde dorul îi apasă
Pe cei ce-au plecat de-acasă
Au curs lacrimi, a curs sânge,
Dar şi astăzi Ţara plânge
De durere şi de teamă
Că averea-i se destramă,
Plânge şi de supărare
Că e scoasă la vânzare
Şi-a ajuns prin jaf şi ură
Tagma celor care-o fură…
Sunt de aici ori din afară
Purtăm greaua lor povară
Azi, în loc de dictatură
Avem intrigă şi ură,
Bătălii care se duc
Între cei ce ne conduc,
„Pentru Ţară şi popor“
Să le fie bine lor!…
Demnitari având de toate
Dar lipsiţi de… demnitate
Când sunt prinşi cu mita-n gură,

Ei se jură că nu fură –
C-ar fi înscenări perfide
Tălmăcite de partide.
Strigă ei, strigăm şi noi:
Când scăpăm de-aceşti ciocoi,
De vampirii care sug
Vlaga celor de la plug?
Parcă s-a întins urgia
Peste toată România
Când vezi câmpuri nearate
Şi pădurile furate.
Trageţi brazdă, măi flăcăi
Şi sunaţi din zurgălăi
Brazdă-adâncă peste toate
Câte-n lume sunt păcate
Cele bune
Să se-adune,
Cele rele
Să se spele.
Să culegem după plug
Roade bune din belşug,
Sănătate şi mulţi bani
La anul şi… LA MULŢI ANI!

Gheorghe MOHOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007 Vizualizari: 823

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

vizualizare503a.html-articol=175.htm

Cu drujba... prin pădure > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCu drujba... prin pădure

La sfârşitul anului trecut (lunile noiembrie-decembrie), Direcţia Generală de Control Silvic şi Cinegetic, împreună cu Inspectoratul General al Poliţiei Române, Jandarmeria şi Regia Naţională a Pădurilor, a efectuat 16.700 de acţiuni comune, care au vizat în special depistarea activităţilor ilegale privind recoltarea, transportul, prelucrarea şi comercializarea brazilor.

În urma controalelor s-au confiscat aproximativ 13.000 de brazi, 4.900 m3 de lemn rotund şi 2.000 m3 de cherestea. Tot în acea perioadă s-au constatat 3.226 de fapte precum tăieri ilegale sau fals în documente, care pot constitui infracţiuni, precum şi 1.438 de contravenţii care s-au ridicat la valoarea de 1,3 milioane RON. Numărul de sigilii solicitate pentru comercializarea brazilor a fost mai mic cu 30% faţă de anul 2005, dar tot în scădere au fost şi tăierile ilegale, precum şi procentul de pomi confiscaţi în 2006. O explicaţie la cererea mai scăzută de brazi de provenienţă autohtonă este pusă pe seama îndreptării populaţiei către cei artificiali sau din import.

În prezent, se pun bazele unei strategii de combatere a faptelor ilegale care se comit în domeniul silvic, proiect în care se doreşte antrenarea cât mai activă a societăţii civile, a organismelor nonguvernamentale, dar şi a tuturor ministerelor implicate. Cu siguranţă va trece o bucată bună de vreme până când pădurile noastre vor ajunge în situaţia fericită a celor din Austria şi Germania, care nu cunosc defel... tăierile ilegale!

Valentina Şoimu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 673
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule... ing. Mihai MACICI?

- S-a născut la 1 martie 1928 la Lugoj, judeţul Timiş.
- A absolvit Facultatea de Horticultură din Bucureşti.
- Cercetător ştiinţific în domeniul viticulturii şi vinificaţiei la Staţiunea Experimentală Viticolă Pietroasa şi la Institutul de Cercetări pentru Viticultură şi Vinificaţie Valea Călugărească.
- Funcţii de conducere: director tehnic, director ştiinţific şi director general la ICVV Valea Călugărească (1969-1999).
- Secretar general al Oficiului Naţional al Viei şi Vinului (1990-2000).
- Expert al României în cadrul Oficiului Internaţional al Viei şi Vinului (1990-2000).
- Membru corespondent al ASAS, începând din 1991.
- Autor şi coautor a numeroase lucrări de specialitate: 13 cărţi, manuale, broşuri şi caiete documentare, 70 lucrări ştiinţifice, peste 100 lucrări de referinţă: „Zonarea soiurilor de viţă-de-vie în România“ (1991), „Vinurile României“ (1996).
- Redactor-responsabil în realizarea a 11 volume din „Analele ICVV“ (apărute în perioada 1970-1989) şi a volumului „Ecologie de la Vigni“ (lucrările primului Simpozion Internaţional de Ecologia Viţei-de-Vie de la Constanţa-Mamaia, 1978, desfăşurat sub egida OIV).

Este de prisos să insistăm asupra realizărilor de exepţie ale domnului Mihai Macici în specialitatea domniei sale, preambulul fiind edificator. Este o mare personalitate în domeniu, care se bucură de simpatia şi aprecierea tuturor celor care îl cunosc pentru seriozitatea, competenţa şi perseverenţa în tot ce face.

T.M.: Cum vă petreceţi viaţa de pensionar?

M.M.: Am ieşit la pensie în 1994, dar am mai lucrat până în 2003, iar de atunci observ cu atenţie tot ce se întâmplă în jurul meu, mai ales în domeniul sectorului în care am lucrat, al viticulturii şi vinificaţiei. Nu mă pot plânge de lipsă de preocupări, parcă niciodată timpul nu a fost mai nemilos cu mine ca acum.

T.M.: Mai menţineţi legătura cu unităţile în care aţi lucrat şi cu foştii colaboratori?

M.M.: La Valea Călugărească, unde am lucrat trei decenii, mă duc în fiecare an. La Pietroasa, unde mi-am început activitatea, nu am mai fost demult, dar vreau să ajung în anul acesta. Mă îngrijorează profund situaţia în care a ajuns cercetarea vitivinicolă, cercetarea agricolă în general. Cele mai grele probleme sunt legate de lipsa fondurilor pentru desfăşurarea unei munci normale de cercetare şi, drept consecinţă, de o lipsă acută a cadrelor de cercetare.

În privinţa producţiei vitivinicole a României, au apărut în ultimii ani o serie de semne încurajatoare, care promit o redresare a situaţiei. Aproape toate plantaţiile şi cramele din ţară au fost privatizate, au început să fie înfiinţate plantaţii noi, iar calitatea vinurilor noastre a înregistrat o netă îmbunătăţire. Încerc să fiu optimist, gândindu-mă la faptul că viticultura ţării noastre va ajunge, nu peste mult timp, la nivelul de dezvoltare pe care-l merită.

T. M.: Cunoscându-vă fără astâmpăr, ce alte preocupări aveţi?

M.M.: Mă aflu într-o legătură permanentă, prin intermediul unui computer intrat de curând în viaţa mea, cu cei doi copii care s-au stabilit în Africa de Sud şi care lucrează în acelaşi domeniu cu mine. Băiatul meu, Răzvan, este conducătorul uneia dintre cele mai mari şi mai moderne crame din Africa de Sud, iar fata, Irinel, lucrează într-un sector foarte apropiat de cel al vinificaţiei. Sunt tare mândru de ei. În momentele mele de tihnă sufletească îmi amintesc de anii de demult, de locurile prin care am trecut şi de oamenii alături de care am lucrat.

T.M.: Vă doresc să fiţi cât mai mulţi ani tot aşa de plin de viaţă, alături de cei dragi.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 1392

□

Comentarii

□

□

1. roxana -- (3-March-2012)Un adevarat domn,am lucrat cu dansul pe atunci eu eram o tanara incepatoare iar dansul era director
un respect deosebit i port acestui mare domn

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O carte de învăţătură

Acum câteva zile mi-a căzut în mână o carte documentară, un ,,almanah al satelor“ tipărit exact în anul venirii mele pe lume, 1942.

Dintotdeauna, de când mă ştiu, paginile înnobilate de vreme, de trecerea anilor adică, mi-au dat o senzaţie aparte.

E ca şi cum ar fi cu adevărat posibilă o întoarcere în timp.

Aşa mi s-a întâmplat şi în ceea ce priveşte volumul cu pricina.

L-am răsfoit mai întâi cu timiditate, l-am pipăit cu grijă, ca şi cum aş fi măsurat însăşi curgerea vremii, pentru ca mai apoi să-l sorb, ca pe un pahar cu apă vie într-un moment de mistuitoare secetă.

,,Almanahul sătenilor“ în ediţia lui din 1942 are cel puţin două mari calităţi, merite pe care ar trebui, gândesc, să le preluăm şi noi în orice carte de acest fel adresată ţăranilor.

Mai întâi este, se constituie într-un abecedar de iubire de ţară.

Irumpe în el poezia şi proza română a vremii dătătoare de pilduitoare exemple de dragoste de neam şi glie.

Mai apoi, dar nu într-al doilea rând, filele acestei cărţi dezvăluie cititorului sătean un veritabil îndreptar pentru muncile de peste an.

Câmpul, grădina, via, livada, ograda, terenul de lângă casă, stupina, vânatul şi pescuitul, tot, dar absolut tot ceea ce ce-l înconjoară şi-i animă existenţa de ,,gospodar“ se găseşte povestit răspicat, limpede şi cu foarte convingătoare exemple în acest mai mult decât folositor manual al ţăranului, aş zice, ,,din toate timpurile“.

Chiar aşa şi scriu, desluşit, în prefaţa cărţii, autorii: ,,acest almanah este cartea anului, sfetnic a toate ştiutor, aducător de îndrumare şi de povaţă, atunci când omul sau nu poate sau nu vrea să se înlesnească cu sfatul celor ce ştiu mai multe şi au pricepere în toate câte are de ştiut omul în viaţă“.

Aşadar, spre exemplu, ,,ce face gospodarul în aprilie?“ ,,Plugarul nu trebuie să piardă nicio zi de lucru, scrie almanahul cu pricina. Se termină degrabă cu aratul pentru cerealele care nu au ogoare din toamnă. Porumbul se seamănă după ce seminţele au fost saramurate. În prima jumătate a lui aprilie se mai seamănă floarea-soarelui, cânepa, măturile şi iarba de Sudan care este un minunat nutreţ şi păşune pentru vite în părţile secetoase.

La munte, îi prieşte trifoiului şi lucernei. În grădina de zarzavat copiii trebuie puşi la plivit şi rărit, ca să nu prindă buruianul. Răsadul să fie mereu curat şi să nu rămână două fire alăturate. Pomii înfloriţi trebuie păziţi de brumă, care cade uneori până la Sf. Gheorghe. Să nu rămână niciun cuib de omizi. Şi băgaţi de seamă: nu săpaţi la rădăcina pomilor în floare.

Să se văruiască trunchiul şi crengile pomilor până unde se poate ajunge cu bidineaua. În vie, se împlinesc golurile. La stupi, deschideţi urdinişul de tot: nu umblaţi înăuntru decât pe vreme liniştită şi frumoasă: să fiţi totdeauna curaţi când intraţi la albine! Roiurile slabe trebuie împreunate!“

V-am citit doar câteva rânduri înscrise în dreptul lunii aprilie. Lectura rămâne însă captivantă pe mai departe, gospodarului gospodar nerămânându-i decât să-şi bifeze lucrurile ce-l interesează, treburile pe care i le impun propria moşie.

Mă veţi întreba, poate, de ce m-am oprit, la urma urmei, la un asemenea almanah pentru ţărani?

Întâi de toate fiindcă, sper că v-aţi convins, trecerea vremii, peste jumătate de secol, nu i-a alterat prospeţimea şi, prin urmare, utilitatea.

Mai apoi, se simte acut nevoia unor volume asemănătoare, la preţuri ,,bibliotecă pentru toţi“, în consonanţă, vezi bine, cu contemporaneitatea.

Şi, nu în ultimul rând, am evocat această lectură pentru exemplul ei pilduitor.

Mă întreb aşadar şi întreb, tocmai de aceea, ce-ar fi zis săteanul de acum 65 de ani aflând că azi, în condiţiile tehnicii şi tehnologiilor moderne, ogoarele de toamnă lipsesc aproape cu desăvârşire?

Sau, iarăşi şi iarăşi, agricultura s-a prefăcut încă odată în perimetrul lui ,,nu face azi ce poţi lăsa pe mâine. Poimâine s-ar putea chiar să nu mai fie nevoie!“

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 645

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare5184-2.html-articol=185.htm

Delimitarea zonelor de păşunat

Ministerul Agriculturii poate elabora un act normativ pentru stabilirea unor zone eligibile de păşunat, care ar oferi oierilor români un anumit sprijin financiar, numai că acest lucru trebuie solicitat de cineva şi nu se poate realiza decât în urma unui studiu care trebuie să cuprindă efectivele de animale, zonele de păşunat, unităţile administrative, comunele din aceste zone, proprietarii de oi care practică transhumanţa, susţine Viorel Borşan, director în acest minister.

Potrivit domniei sale, la nivel european se poate acorda o primă suplimentară crescătorilor de oi şi capre din zonele unde aceasta este o activitate tradiţională, dar numai în anumite condiţii. În UE, crescătorii de animale primesc o primă de 7 euro/animal dacă ferma are cel puţin 50 la sută din suprafaţa utilizată pentru agricultură în zone defavorizate şi dacă cel puţin 90 la sută din animale pentru care se solicită primă sunt păşunate timp de cel puţin 90 de zile consecutiv într-o zonă eligibilă.

De asemenea, sediul exploataţiei trebuie să fie situat într-o zonă geografică bine definită pentru care statul membru a stabilit că transhumanţa reprezintă o practică tradiţională de creştere a animalelor şi că mişcarea acestor animale este necesară datorită absenţei hranei. „Dacă oierii români care practică transhumanţa vor să beneficieze de prime trebuie să ne ceară acest lucru, iar ministerul poate începe un demers în această privinţă. Din păcate, la ora actuală, doar o parte din ovine sunt înregistrate, iar fără crotaliere oierii nu pot primi prime. De fapt, cred că nici nu există interes din partea crescătorilor de a le înregistra“, a explicat Borşan.

(A.N.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 581

☐

ª Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare5184.html-articol=300.htm

MASCHIO-GASPARDO ROMÂNIA organizează în premieră o zi dedicată dealerilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulMASCHIO-GASPARDO ROMÂNIA
organizează în premieră o zi dedicată dealerilor

Filiala din Chişineu-Criş a Grupului MASCHIO a încheiat un an extrem de bun, fabrica numărând la ora actuală peste 150 de angajaţi şi are o producţie orientată exclusiv spre utilaje pasive pentru prelucrarea solului: scarificatoare, cultivatoare, combinatoare şi grape cu discuri.

Închiderea anului 2006 cu o cifră de afaceri ce depăşeşte 10 milioane de euro este rezultatul efortului comun susţinut de reţeaua comercială formată din 6 manageri regionali de vânzări şi un număr de peste 40 de dealeri pe întreg teritoriul ţării.

Prezentarea noilor produse, dar şi a întregii structuri care asigură relaţia cu dealerii s-a realizat prin organizarea, la finele lunii februarie, a unei zile dedicate acestora. În cadrul manifestării a fost prezentată structura Grupului, care în prezent numără 4 fabrici de producţie în Italia, 3 filiale productive în România, Rusia şi China, alte 11 filiale comerciale în întreaga lume, toată gama de produse fiind comercializată de către MASCHIO-GASPARDO ROMÂNIA, modul de relaţionare cu departamentul comercial al societăţii, asistenţa financiară şi suportul tehnic de care beneficiază dealerii.

Nu în ultimul rând, au fost prezentate acţiunile de marketing pe care MASCHIO-GASPARDO ROMÂNIA le întreprinde, acţiuni ce reprezintă un real suport pentru vânzare: prezenţa în reviste de specialitate, participarea la emisiuni cu specific agricol şi la târguri, organizarea de demonstraţii în câmp şi deschiderea spre eventuale parteneriate cu dealerii în acest scop, materialele informative şi suportul magnetic cu informaţii complete pentru fiecare produs în parte.

Ziua s-a încheiat cu o vizită la fabrica din Chişineu-Criş (Arad), unde participanţilor le-a fost prezentată structura productivă, departamentele administrative şi stocul de produse finite.

MASCHIO-GASPARDO ROMÂNIA are în program organizarea de evenimente de importanţă naţională şi internaţională la sediul din Chişineu-Criş, o zi specială numită „MASCHIO-GASPARDO ÎN CÂMP“, cu expunere şi probe demonstrative în vederea promovării imaginii companiei şi a propriilor produse.

Daniela CULDA,
Departament marketing Maschio-Gaspardo

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 771

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Moment critic

De unde oare zicala ,,Adesea nu vedem pădurea din pricina copacilor“? Fără îndoială, dintr-o practică deficitară, din acea condamnabilă indiferenţă a omului faţă de fratele-i geamăn ,,Măria Sa Codrul“.

De altfel, dacă observaţi cu atenţie, civilizaţia noastră de căpătâi e una a lemnului. Ne naştem, ne ridicăm ,,copăcel-copăcel“, cunoaştem bunurile maturităţii, îmbătrânim şi ne petrecem în sfârşit de pe această lume însoţiţi de lemn. Poate cea mai caldă, cea mai simţitoare materie organică risipită cu dărnicie de Înaltul, întru binele şi mulţumirea noastră.

Răsfoiţi paginile cronicilor şi veţi băga, iarăşi, lesne de seamă că în momentele de cumpănă, întru apăsarea faţă de viforele istoriei, oamenii au dat fuga sub pulpana Codrului.

E mult, e puţin? Este enorm, îndrăznesc să afirm, fiindcă nu pot să nu iau iarăşi în calcul că omenirea, în ansamblul ei, respiră prin aceasta imensa uzină de clorofilă, cum mi-e la îndemână să-mi amintesc iarăşi enormele bogăţii pe care pădurea ni le oferă cu unică bunăvoinţă.

Apicultură, fructe, ciuperci, plante medicinale, vânat şi, iarăşi esenţial, un uriaş zid în faţa furtunilor ivite dintr-aiurea.

Am urcat mai acum câteva zile pe Semenic. Peisajul e unul selenar. Puţinătatea vegetaţiei înspăimântată. Acolo unde mai sălăşluiesc pădurile, ofranda, prinosul lor de sacrificiu iau forma materială a sute de arbori retezaţi de furtună, precum luptătorii de patima puştilor. Scăpate din chingile rădăcinilor, milioane de metri cubi de pământ şi pietriş curg la vale, barând calea izvoarelor ferecate astfel, poate pentru totdeauna.

Aveam să aflu că suprafaţa naţională supusă eroziunii trece de 2 milioane ha, că există numeroase zone precum Oltenia, Muntenia, Moldova, centrul Dobrogei, în care procentul de împădurire e unul mai mult decât anemic, între 3 şi 7 la sută. Ca să nu mai spun că şi ceea ce ,,rezistă“ în picioare dă semne de bătrâneţe şi oboseală.

Ce să mai zic atunci când văd cu ochii proprii că în Argeş ori în Galaţi, Dolj şi Dobrogea, în temeiul unei legi destul de strâmbe, în raport cu realitatea românească oameni – neoameni intră încă, în cel mai cumplit chip asemănător barbariei, în pădurile înscrise chiar drept monumente naturale ale României.

De altfel, o deloc scuzabilă omisiune face ca ,,Programul de guvernare a României până în anul 2000“ să nu cuprindă nici măcar o idee cu privire la silvicultură ori păduri. Aşa se face, mai ziceam parcă, ciudată anomalie, că deşertificarea peisajului vegetal românesc continuă! Legea apelor ignoră şi ea pădurea. Legea nr. 18 o decimează. Păşunatul silvic e o gravă eroare. Lemnul ,,pe picior“ se vinde la preţuri de până la zece ori mai mici decât cele de pe piaţa europeană.

Protejarea fondului forestier se impune. Specialiştii apreciază că aproximativ a zecea parte a acestuia se cere apărată de legi speciale. În spiritul legislaţiei europene, programul de împăduriri ar trebui să devină obligatoriu.

Franţa, de pildă, ca să luăm un singur exemplu, este obligată să împădurească anual 30.000 ha. Să observăm că, în contradicţie cu firescul lucrurilor, spaţiul geografic românesc a devenit instabil ecologic. Sunt realităţi care nu iartă. Planeta se acoperă de praf, susţin specialiştii. Singura salvare, unica soluţie de apărare – pădurea.

Şi asta în vreme ce la Hanu Conachi din judeţul Galaţi, o dureroasă realitate – cad sub topoare pădurile de salcâm încărcate acum de omătul brebeneilor!

Cu alte cuvinte, suntem în acel moment critic în care ni se întâmplă, iată, să nu mai vedem pădurea din pricina copacilor. Noi, dar mai cu seamă cei îndrituiţi să intervină pentru a o salva.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 607

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ORDINUL NR. 193, DIN 8 MARTIE 2007, privind modificarea Anexei „F“ la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice care vizează modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.

(MO al României, Partea I, nr. 170, din 12 martie 2007)

Anexa „F“ la Ordinul nr. 850/2006, modificată şi înlocuită prin Ordinul nr. 193, din 8 martie a.c., se referă la acordarea sprijinului financiar pentru achiziţionarea motorinei în vederea executării lucrărilor agricole mecanizate de înfiinţare a culturilor în primăvara anului 2007.

E bine să ştim că, potrivit art. 2 şi 3 din anexă, beneficiarii sprijinului financiar sunt producătorii agricoli, persoane fizice şi/sau juridice, prevăzuţi la art. 6 din OUG nr. 123/2006, şi că, pentru a fi eligibili, solicitanţii trebuie să facă dovada exploatării suprafeţei de teren agricol, în calitate de proprietari, arendaşi, concesionari sau alte forme de asociere.

Pentru a beneficia de acest sprijin financiar, cei interesaţi trebuie să întocmească cereri conform modelului prevăzut în Anexa nr. 1 şi pe care să le depună la primăria în a cărei rază teritorială se află terenul agricol în exploatare şi pe care se execută lucrări agricole mecanizate, împreună cu următoarele documente:

- copie de pe buletin sau cartea de identitate ori copie de pe certificatul de înmatriculare şi/sau certificatul de înregistrare pentru persoanele juridice, după caz;
- copie de pe actul de proprietate şi/sau concesionare şi/sau arendă asupra suprafeţei de teren pe care se înfiinţează culturi în primăvara anului 2007, după caz;
- tabelul contractelor de arendă încheiate, avizate de secretarul Consiliului local şi de primar, numele şi prenumele arendatorului şi suprafaţa de teren arendată;
- adeverinţă eliberată de primărie conform înscrisurilor din Registrul agricol;
- împuternicirea celorlalţi moştenitori, în cazul moştenitorilor care deţin terenuri pentru care nu s-a dezbătut succesiunea;
- dovada achitării de către arendaş sau concesionar – dacă este cazul – a obligaţiilor contractuale, aferente anului precedent;
- certificat fiscal privind plata impozitelor şi taxelor locale, aferente anului precedent (Art. 4).

Solicitanţii trebuie să reţină că data limită de depunere a cererilor este 1 mai 2007 inclusiv, iar cea de eliberare a adeverinţelor este 15 mai inclusiv.

Data limită de livrare de către furnizori a motorinei către beneficiari este 31 mai 2007 inclusiv, iar după caz adeverinţele îşi pierd valabilitatea (Art. 9).

Atenţie! Utilizarea în alte scopuri a motorinei de către beneficiarii sprijinului financiar, sau neefectuarea lucrărilor agricole pentru care s-a aprobat sprijinul financiar se sancţionează conform art. 17 din OUG nr. 123/2006 (Art. 10).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 593

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Păcat de bani...

Acţiunea de depunere a cererilor pentru plăţile directe la hectar se desfăşoară în ritm alert în toate judeţele Moldovei.

Ing. Petru Botez, şeful Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie în Agricultură (APIA, Vaslui), ne informează că până la mijlocul lunii aprilie au depus cereri pentru subvenţiile europene peste 30 mii de fermieri din cei 52 mii înscrişi în Registrul fermelor. Cele şase centre locale primesc zilnic 650 – 700 de cereri, astfel încât până la începutul lunii mai procentul fermierilor care solicită subvenţie să depăşească 90% din total. În acelaşi timp, echipe special constituite se deplasează la domiciliul fermierilor– bolnavi sau bătrâni - ajutându-i să completeze cererile.

O problemă care rămâne nerezolvată în Vaslui, dar şi în celelalte judeţe ale Moldovei, este cea legată de gospodarii care s-au înscris în Registrul fermelor, dar între timp au plecat la muncă în străinătate. Întrebarea este dacă aceştia au sau nu dreptul la subvenţii? APIA Vaslui, în colaborare cu primăriile, caută o soluţie pentru că, spunea un fermier din Munteni de Jos – care îşi aştepta rândul la depunerea cererii – „e păcat de bani să nu-i iei, când vin aşa din cer".

În judeţul Suceava, peste 30 de mii de fermieri au solicitat subvenţia de 50 euro/ha, ceea ce reprezintă circa o jumătate din numărul celor înscrişi în Registrul fermelor. Un dezinteres se manifestă însă în privinţa subvenţiei pentru motorină. Deşi termenul limită este 1 mai, agricultorii suceveni se arată prea puţin interesaţi de acest sprijin. Potrivit purtătorului de cuvânt al DADR, Lia Chiriac, până în prezent au fost înaintate doar 15 cereri de acordare a acestei subvenţii pentru o cantitate de circa 36 mii de litri.

În judeţul Bacău, fermierii care au mai mult de un hectar de teren au depus, până la mijlocul lunii aprilie, peste 15.500 de cereri pentru plăţile directe, respectiv jumătate din cei îndreptăţiţi. Din cererile depuse, specialiştii au procesat circa cinci mii, ne-a declarat directorul sucursalei APIA, ing. Ioan Melinte.

Neamţ: Iniţiative ce ar trebui extinse

La Neamţ, salariaţii APIA din cele opt centre locale, constituite la nivelul judeţului, lucrează în trei schimburi, astfel încât până acum au fost primite peste 26 mii de cereri pentru o suprafaţă de 141.782 ha, din cele 153.517 ha înscrise în Registrul fermelor.

De remarcat este faptul că numărul celor care se prezintă la centrele locale APIA este mai mare decât cel prognozat pentru că, afirmă ing. Mihai Apetrei, şeful APIA Neamţ, în multe din satele judeţului cei care au în proprietate sub un hectar de pământ s-au unit pentru a putea accesa această subvenţie.

Tot aici o comisie specială se deplasează la fermierii care au peste 50 hectare şi care, aflaţi acum în plină campanie de primăvară, nu au timp să vină la sediul APIA din Vaslui.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 662

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare5227.html-articol=236.htm

Miracol între 12 şi 380 grame

Într-adevăr, atât cântăresc cele două produse pe care dorim să vi le prezentăm: OUL şi PREPELIŢA JAPONEZĂ. Coturnix-coturnix japonica (prepeliţa japoneză) este prepeliţa domestică, domesticirea acesteia făcându-se de către japonezi încă din secolul al XII-lea.

Prepeliţa japoneză este cea mai mică pasăre de producţie, deţinătoare a recordului de productivitate în avicultură, având o precocitate remarcabilă atât în dezvoltare, cât şi în creştere.

Dacă oul de prepeliţă cântăreşte în medie 12 grame, iar puiul la ecluziune nu are decât 7-9 grame, această miraculoasă pasăre ajunge la maturitate şi depune primele ouă la numai 6-7 săptămâni, fiind capabilă de producţii anuale de 340-350 ouă. Având nevoie de spaţii de întreţinere relativ reduse, producţia de ouă pe metrul pătrat este de cca 2-3 ori mai mare decât cea a găinilor ouătoare specializate.

În Europa, prepeliţa japoneză a fost importată în urmă cu cca. 70 de ani şi, relativ recent (anii ’60), au fost redescoperite proprietăţile terapeutice ale oului de prepeliţă. În Antichitate, chinezii tratau în mod curent astmul bronşic cu ouă de prepeliţă, iar egiptenii tratau cu ele, încă de acum 4.000 de ani, impotenţa şi sterilitatea.

Dr. Jean Claude Truffier, medic generalist francez, face studii aprofundate asupra calităţilor terapeutice ale oului de prepeliţă, obţinând rezultate remarcabile în tratarea astmului bronşic, rinitei, conjunctivitei, tusei spastice, urticariei etc.

Să sperăm că după aceste remarcabile succese, numeroşi medici vor accepta acest tratament, extinzând utilizarea lui şi în tratarea altor afecţiuni, cum ar fi: ulcerul gastric şi duodenal, diabetul zaharat, hipertensiunea arterială, bolile ficatului şi ale rinichilor, impotenţa sexuală.

Care este misterul? Nimic mai simplu, dacă pornim de la factorii ce duc la aceste îmbolnăviri: stres cotidian, alimentaţie dezechilibrată, bogată în aditivi şi ingrediente sintetice (amelioratori, conservanţi, stabilizatori), precum şi în produse de origine animală cu un conţinut ridicat de grăsimi şi colesterol etc.

Oul de prepeliţă este singurul produs de origine animală cu cel mai echilibrat conţinut proteic, vitamino-mineral şi enzimatic, capabil să regleze toate aceste carenţe, readucând în parametrii normali orice organism uman.

Caracteristici care determină eficienţa oului de prepeliţă

În continuare, prezentăm o serie de caracteristici ale produsului ce asigură eficienţa tratamentului:

- comparativ cu oul de găină, oul de prepeliţă are un conţinut în colesterol de numai 1,4% faţă de 4%;
- grăsimi de cca 3 ori mai puţine;
- ca aport proteic, gălbenuşul conţine 23%, faţă de 16% la ouă de găină.
- la conţinutul de minerale şi vitamine, comparaţiile nu-şi au rostul: de 6 ori mai multă vitamina B1, de cinci ori mai mult fosfor, de 5 ori mai mult fier, de 15 ori mai multă vitamina B2, precum şi alte substanţe antialergice ce fac ca oul de prepeliţă să diminueze cantitatea unor corpi responsabili de apariţia reacţiilor alergice.

Toate acestea fac din oul de prepeliţă singurul „medicament“ care are numai „indicaţii“; la rubrica „contraindicaţii“ tronând un mare ZERO.

Carnea de prepeliţă este una dintre cele mai fine şi apreciate în gastronomie, conţinutul scăzut în grăsimi şi colesterol caracteristic făcând din aceasta o alternativă dietetică şi curativă pentru cei suferinzi sau nu (obezitate, diabet, regim alimentar de cruţare).

În încheiere, menţionăm un lucru deosebit de important: dacă sunt respectate toate instrucţiunile privind igiena şi se asigură condiţiile de mediu optime, prepeliţa japoneză este singura pasăre de producţie care nu necesită vaccinări pe toată durata vieţii, starea de sănătate şi sanitate fiind determinată prin examene de laborator efectuate asupra lotului de producţie şi a ouătoarelor.

Acestea constituie un argument în plus pentru ca produsele prezentate să fie consumate cu toată încrederea:

- îmbunătăţesc funcţionarea cordului;
- efect pozitiv în tratarea bolilor de ficat şi rinichi;
- îmbunătăţesc digestia, reglează aciditatea gastrică;
- împrospătează şi îmbunătăţesc memoria;
- foarte valoroase în creşterea şi dezvoltarea copiilor;
- revitalizează organismul indiferent de vârstă.

Recomandări

Un ciclu de cură este de 120 bucăţi sau de 240 bucăţi, astfel: hipertensiune – 120 buc.; ulcer – 120 buc.; tulburări digestive – 120 buc.; arteroscleroză – 240 buc.; diabet – 240 buc.; astm bronşic – 240 buc.; TBC – 240 buc.; anemie – 240 buc.; migrene – 240 buc.; scleroză coronariană – 240 buc.; stare de nervi – 240 buc.; colesterol – 240 buc.; boli de ficat şi rinichi – 240 buc.; revitalizarea organismului – 240 buc.; impotenţă sexuală – 240 buc.; îngrijirea tenului – 240 buc.

Mod de utilizare

Cura de 120 de ouă se administrează în 25 de zile astfel:

- în prima zi, 3 ouă;
- în a doua zi, 3 ouă;
- în a treia zi, 4 ouă;
- în a patra zi, 5 ouă;
- în continuare, până în a 25-a zi, 5 ouă.

Cura de 240 de ouă se administrează în 49 de zile. La copii între 4 şi 8 ani se recomandă cura de 120 de ouă în 31 de zile, iar la cei între 8 şi 10 ani 240 de ouă în 61 de zile astfel: în primele patru zile câte 3 ouă/zi, în continuare câte 4 ouă/zi.

Ouăle se beau crude dimineaţa pe stomacul gol, prin înţepare în dreptul camerei de aer sau frecate cu o linguriţă de miere sau cu puţin zahăr în care, eventual, s-au adăugat şi câteva picături de lămâie sau brânză de vaci. După o pauză de 20 de zile, se poate repeta cura, oul de prepeliţă japoneză fiind singurul ou dietetic.

Silvia şi Mihai POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 1115

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare523b.html-articol=831.htm

Săptămâna Ecumenică de la Sibiu > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Săptămâna Ecumenică de la Sibiu

În perioada 4-9 septembrie a avut loc la Sibiu a III-a Adunare Ecumenică Europeană, cu tema „Lumina lui Hristos luminează tuturor. Speranţa de reînnoire şi unitate în Europa“. Printre cei 2.500 de participanţi am avut şi onorea prezenţei preşedintelui Comisiei Europene, José Manuel Barroso.

A fost o săptămână de dialog, conferinţe şi manifestări religioase susţinute de reprezentanţii tuturor Bisericilor Creştine, accentuând necesitatea mărturisirii comune a credinţei în drumul spre unitatea creştină, care implică deschidere, respect şi dialog.

S-a remarcat atitudinea tinerilor prezenţi la eveniment, care au cerut adulţilor să renunţe la prejudecăţi pentru grăbirea unităţii. La sfârşitul aceste ample manifestări cultural-spirituale, ca semn al unităţii s-a plantat un copac reprezentând Biserica şi s-a rostit Tatăl Nostru, rugăciunea tuturor creştinilor, indiferent de cult.

A treia Adunare Ecumenică Europeană de la Sibiu va rămâne un pas semnificativ pentru România care şi-a subliniat identitatea naţională, ospitalitatea şi frăţietatea în cadrul Uniunii Europene.

Narcisa Dohanov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 626

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Legea nr. 60, din 22 martie 2007, pentru modificarea şi completarea Legii pomiculturii nr. 348/2003
(MO al României, Partea I, nr. 212, din 28 martie 2007)

Ţinând cont de importanţa pe care o are această lege pentru păstrarea patrimoniului pomicol, menţinerea şi ridicarea valorii biologice şi a potenţialului productiv al plantaţiilor de pomi, arbuşti fructiferi şi căpşuni şi protejarea mediului înconjurător, a apei, solului şi păstrarea ecosistemului şi biodiversităţii, am considerat că este utilă – pentru cei interesaţi – prezentarea câtorva dintre reglementările de bază pe care le conţine.

E bine de ştiut că ea – în forma modificată şi completată – reglementează cadrul de dezvoltare a pomiculturii, înfiinţarea şi exploatarea plantaţiilor pomicole, producerea şi valorificarea fructelor, pe baza fundamentării ştiinţifice şi extensiei progresului tehnic, în condiţiile organizării comune de piaţă în sectorul fructelor (art. 1).

Aşa cum este el definit la art. 4 din lege, patrimoniul pomicol se compune din următoarele grupe: pomi şi arbuşti fructiferi, indiferent de sistemul de cultură, căpşunării, pepiniere pomicole, inclusiv terenurile pentru asolamente, terenurile în pregătire pentru plantare şi terenurile intravilan plantate cu pomi, arbuşti fructiferi şi căpşuni.

Important de reţinut este şi noul text al art. 6 alin. 3, prin care s-a statuat că pomii şi arbuşti fructiferi situaţi în curţi, grădini, păşuni, fâneţe aliniamente şi ale căror produse nu fac obiectul comercializării pe piaţă, intră în categoria răzleţi şi nu se evidenţiază în cadastrul pomicol, cum se procedează în cazul arealelor pomicole.

Alin. (4) al aceluiaşi articol prevede că „evidenţa pomilor răzleţi se ţine separat, în scop statistic“.

Pentru plantarea pomilor fructiferi din categoria pomi răzleţi în grădini şi curţi, precum şi în terenurile din extravilan trebuie respectate anumite distanţe, astfel:
– la 2 m de răzor sau gard, pomi cu talie mică;
– la cel puţin 3 m de răzor sau gard, pomi cu talie mare (art. 15, alin. 2);

Atenţie! Proprietarii şi deţinătorii legali de terenuri care doresc să înfiinţeze plantaţii pomicole beneficiază de ajutoare financiare din partea statului conform legislaţiei în vigoare (art. 17).

E bine să mai ştim că plantaţiile de pomi cu o suprafaţă mai mare de 0,5 ha şi cele de arbuşti fructiferi cu suprafaţă mai mare de 0,2 ha situate în zone, bazine şi centre consacrate, se înfiinţează în baza autorizaţiei de plantare eliberată de direcţiile pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene şi respectiv a Municipiului Bucureşti (art. 19, alin. 1).

În final, e bine să reţinem că defrişarea fără autorizaţie a plantaţiilor de pomi fructiferi, indiferent de forma de proprietate, cu o suprafaţă mai mare de 0,5 ha sau a plantaţiilor de arbuşti fructiferi cu o suprafaţă mai mare de 0,2 ha, precum şi a nucilor sau a castanilor comestibili, indiferent de sistemul de cultură „constituie contravenţie şi se pedepseşte cu o amendă de la 5 mii lei la 10 mii lei“.

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 790

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare5274.html-articol=850.htm

De rupi din codru-o rămurea…

Cine nu cunoaşte, oare, celebrele versuri ale lui Coşbuc:

„De rupi din codru-o rămurea,
Ce-i pasă codrului de ea?“

Dar câţi sunt cei care, ştiind a rosti cu (poate prea mare) uşurinţă versurile de mai sus, înţeleg şi sensul real al acestora, mesajul profund şi grav, filozofic, pe care poetul a dorit să-l transmită semenilor săi?

Convinşi fiind că – prin ceea ce constatăm, în mod dureros, în zilele noastre – foarte mulţi dintre concetăţenii noştri sunt departe de a percepe acest mesaj, ne propunem prin articolul de faţă un nou demers de sensibilizare a acestora faţă de soarta pădurii.

Abordând o manieră de prezentare mai prozaică, dar în egală măsură realistă, să precizăm din start că, la vremea când scria Coşbuc celebrele versuri, pădurile României depăşeau şapte milioane de hectare. Aceasta însemna un procent de împădurire de cca 30% din suprafaţa ţării şi cca 0,5 ha pe cap de locuitor, iar proverbul „codrul e frate cu românul“ avea o concordanţă aproape deplină cu realitatea în sensul că, la dimensiunea de atunci, codrul românesc avea motive întemeiate să nu-i prea pese de nişte rămurele, rupte sau căzute.

Date şi cifre ce îndeamnă la meditaţie

România deţine:

- cca 6,3 milioane ha de fond forestier, din care mai puţin de 6 milioane ha păduri efective;
- cca 26% procentul de împădurire, prin raportarea suprafeţei fondului forestier la suprafaţa ţării, cu 5 procente sub media europeană şi la doar 1 procent de cel minim necesar, stabilit la nivel mondial (25%);
- suprafeţe mari (peste 500 mii ha) afectate mai mult sau mai puţin grav de poluare, de secetă şi, în consecinţă, de uscare, dar şi de brăcuire şi degradare, ca urmare a unei gestiuni necorespunzătoare;
- retrocedări, în baza unor legi incomplete, discontinui şi, mai ales, inechitabile, cu consecinţe grave asupra existenţei unor suprafeţe importante de păduri;
- exploatări şi defrişări abuzive, care s-au soldat cu diminuarea continuă a fondului forestier naţional, în ultimii 18 ani.
- amplificarea furturilor de lemn, în special din pădurile retrocedate.

Oare ce ne-am face, în condiţiile prezentate mai sus, dacă în fiecare zi sau, treacă de la noi, chiar şi o dată pe săptămână, în week-end, cele 21 de milioane de români ar rupe fiecare chiar şi numai câte o rămurea din bieţii noştri codri?

În câţi ani am ajunge la constatarea amară şi, totodată, iremediabilă că am rămas numai cu versurile eminesciene şi că, practic, nu mai avem ce rupe (a se citi tăia) pentru simplul motiv că nu mai există codri?

Oare cum ar arăta viaţa noastră atunci?

Pentru a nu ajunge într-o asemenea situaţie dramatică, pentru a nu ajunge la constatarea că e prea târziu, să încercăm, rememorând versurile coşbuciene, prin parafrazare, să meditām la versurile următoare:

„De rupi din codru-o rămurea
Îţi rupi o zi, din viaţa ta!
Deci, fii atent de-acum, creştine,
Când rupi din codru, rupi din tine!“

Dr. ing. Ion MACHEDON

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 3865

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare5286.html-articol=15.htm

Pentru mulţi dintre noi, iarna în grădină înseamnă doar câţiva brazi peste care s-a aşter-nut o pătură de nea, dar puţini ştim că pentru plantele noastre aceasta reprezintă, de cele mai multe ori, o adevărată binefacere, acţionând ca strat protector şi apărându-le de frig sau îngheţ.

Dacă înainte de îngheţ a nins, putem sta liniştiţi, căci plantele acoperite sunt în siguranţă.Însă de cealaltă parte a stratului de zăpadă, tot ceea ce îngheaţă este distrus, cele mai afectate fiind plantele fragile şi tinerii lăstari.

Îngheţurile târzii de primăvară pot compromite producţia de fructe a pomilor deoarece distrug bobocii florali ai acestora. De asemenea, şi plantele care sunt considerate a fi rezistente la ger, cum sunt cele perene, pot fi afectate deoarece rădă-cinile lor nu mai absorb apa din pământul îngheţat.

Când temperatura scade sub 0°C, apa din celulele plantelor îngheaţă, urmând ca în urma dezgheţului să ducă la ruperea peretelui celular şi la moartea plantelor. Totuşi, dacă dezgheţul se produce lent, unele plante pot supravieţui, dar când acesta survine rapid datorită unor creşteri bruşte de temperatură sau insolaţii puternice, plantele nu mai au nicio şansă.

Cum recunoaştem plantele atinse de îngheţ?

Primul semn este ofilirea. Apoi planta sau frag-menete din aceasta se înnegresc şi se deformează, frun-zele par îmbibate în apă şi se înmoaie.

Câteva plante care necesită protecţie:

Arborele de mătase (Albizzia julibrissin), fiind specie termofilă (iubitoare de căldură), necesită un spaţiu mai adăpostit şi însorit. Deşi sensibilă, planta are însă putere destul de mare de refacere prin creşterile viguroase. Una dintre metodele prin care o putem proteja de îngheţ este înfăşurarea unor ziare în jurul tulpinii şi legarea lor cu sfoară. Magnolia preferă climatul blând, cu ierni mai puţin geroase şi locuri ferite de curenţii reci de aer.

\

Exemplarele tinere, în special, necesită protecţie prin înfăşurarea cu diferite materiale.

Liliacul indian (Lagerstroemia indica), chiar dacă rezistă şi la temperaturi mai scăzute, nu înfloreşte decât în regiunile mai călduroase. Iarna se poate proteja cu ajutorul materia-lelor orga-nice, de exemplu o cutie mare din carton pusă în jurul plantei şi umplută cu frunze.

Sfaturi utile

Încă din perioada a doua a verii se evită folosirea îngrăşămintelor cu azot favorabile creşterii lăstarilor, aceştia fiind primii care degeră când temperaturie scad.

Tot de aceea vom fi atenţi ca la sfârşitul toamnei să nu irigăm excesiv;

- plantele termofile - iubitoare de căldură – sau cele despre care se ştie că sunt mai sensibile la frig se plantează de la bun început în zone protejate fie de garduri, fie de pereţii casei, importantă fiind crearea unui

microclimat favorabil creşterii lor;
• pentru arbuşti, cea mai bună protecţie o reprezintă un strat gros de paie sau de frunze bine uscate;
• florile, conform cerinţelor fiecărei specii, sunt protejate în perioada de iarnă, folosind de asemenea frunze sau pământ adunat în jur, sub formă de muşuroi, pentru a putea fi evitată astfel alternanţa temperaturilor;
• împotriva vânturilor puter-nice, de jur-împrejurul arbuştilor se pot monta panouri de protecţie;
• răşinoasele care formează mai multe tulpini se leagă în spirală la venirea iernii pentru a-şi menţine forma columnară, urmând a fi dezlegate în primăvară; • ramurile arborilor mari, coniferele sau gardurile vii trebuie scuturate atunci când pe ele s-au depus cantităţi mari de zăpadă pentru ca sub greutatea acesteia să nu se deformeze sau să se rupă;
• nu folosiţi saci din polietilenă pentru a proteja plantele, deoarece aceştia nu permit aerisirea şi favorizează transpiraţia excesivă!

Trandafirii, arbuştii ornamentali şi pomii fructiferi se tratează în perioada de iarnă împotriva bolilor şi dăunătorilor, dar numai când se înregistrează temperaturi pozitive (măcar 3-4°). Pentru combatere se pot folosi soluţii pe bază de uleiuri minerale (cum sunt Oleoekalux, Oleocar-betox, sau Carbetox), care combat păduchii ţestoşi, ouăle de păduchi de frunze, acarienii, defoliatoarele şi formele de rezistenţă ale diferitelor boli. Tratamentul se face prin îmbăierea plantei la stropire astfel încât aceasta să fie, acoperită în întregime de substanţă .

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 7206

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sălişte, „Marele Sat al Românilor“, capitala Mărginimii Sibiului > REVISTA LUMEA SATULUI

Sălişte, „Marele Sat al Românilor“, capitala Mărginimii Sibiului

La 20 km de Sibiu, spre Sebeş (Alba), la poalele Munţilor Cindrel, într-o zonă pitorească se află oraşul Sălişte cu cele 10 sate ale sale, încărcate de istorie şi tradiţii, având acel aer medieval şi impunător, locuite de oameni harnici şi avuţi. Panourile de la intrarea şi ieşirea din localitate te fac să simţi că eşti primit cum se cuvine, căci săliştenii sunt şi ospitalieri.

Până în anul 2003, Săliştea Sibiului era cea mai mare şi mai organizată localitate din Mărginimea Sibiului, recunoscută centru economic, cultural şi spiritual al tuturor mărginenilor.

Atestată documentar încă din 1354 ca „Magna Villa Valachicalis“ (Marele Sat al Românilor), are în componenţă 10 localităţi, aşezări vechi: Sălişte, Aciliu, Amnaj, Mag, Săcel, Fântânele, Sibiel, Crinţ, Vale, Tilişca şi Galeş, situate între lunca Amnaşului şi pantele abrupte ale circurilor glaciare de sub Cindrel, pe o suprafaţă de 22.500 hectare. Relieful deluros şi muntos este străbătut de Râul Sălişte, încadrând localitatea între apele Sadu şi Apold.

Urme ale locuirii acestor zone sunt încă din paleolitic. În elementele portului popular al acestor oameni se păstrează 90% din portul dacilor. Nici nu este de mirare că, de-a lungul timpului, mărginenii au luptat pentru menţinerea şi afirmarea spiritualităţii româneşti.

Izvoarele scrise datează din 1322, când Săliştea aparţinea Cetăţii Salgo şi mai apoi Ducatului Almaşului, stăpânit de Vlaicu Vodă şi Mircea cel Bătrân. Statutul Săliştei de oraş nu va distruge frumuseţile satului care, încă de la 1900, avea utilităţi urbane şi forme solide de exprimare economică şi juridică, aici fiind concentrată activitatea agricolă, comercială şi industrială în zona de vest a judeţului Sibiu.

Pe lângă numeroasele târguri, fabrici şi ateliere meşteşugăreşti, pentru care era centru economic al zonei, Săliştea a avut şi scaun de judecată şi era „centru de plasă“, organism cu rol de organizare regională, ţinând evidenţa cadastrală în toată zona Mărginimii. Şi astăzi are Judecătorie, Parchet, Ocol Silvic, Protopopiat, instituţii de cultură, fabrici şi multe alte structuri caracteristice unui oraş.

Primarul urbei, drd. economist Teodor Dumitru Banciu, om hotărât şi activ, preocupat permanent de cunoaştere, implicat în treburile zonei natale, ale judeţului şi ţării (fiind vicepreşedinte al Asociaţiei Oraşelor din România şi membru supleant în Comitetul Regiunilor la Bruxelles), este mândru să conducă eficient destinele săliştenilor.

Şi are de ce, căci aceştia sunt nişte oameni aparte! Valoarea morală şi virtuţile acestora l-au făcut pe O. Goga să numească Săliştea „Salonul Ardealului“, iar Nicolae Iorga aprecia bunăstarea lor, spunând că „satul, mare şi bogat, seamănă mai mult cu o republică a ţăranilor români“.

Ca fiu de ţărani din Tilişca a învăţat de mic greutăţile vieţii de cioban care trebuie să plece în transhumanţă, a învăţat să muncească şi să cunoască adevărata valoare a banilor câştigaţi cinstit în vacanţă.

Acum chiverniseşte banii săliştenilor, fiind convins că prin impozitarea tuturor activităţilor cu o cotă foarte mică urbea va beneficia de bunăstarea bugetului. Este preocupat de relaţia permanentă cu cetăţenii şi tocmai de aceea îi înştiinţează despre toate acţiunile demarate de Primărie, precum şi de noile accesibilităţi la dispoziţia lor, în funcţie de legislaţia europeană. În plus, le-a pus la dispoziţie şi o publicaţie de informare locală, „Vatra Mărginimii“, al cărei fondator este.

Despre mărgineni, P.P. Panaitescu spunea: „sunt ţărani mândri de cultura lor, au cărţi şi biblioteci în casă, şi-au făcut liceu şi teatru, iar popa lor din sat (Ioan Lupaş) la 1910 a ajuns membru al Academiei Române“.

Şi domnul primar este mândru de mărginenii săi, aceşti ţărani aparte, care prin muncă şi ştiinţă şi-au menţinut statutul de oameni liberi, fiind convins că Mărginimea este un spaţiu unde valorile culturale vor fi păstrate indiferent de invazia noului. „Cultura în Sălişte este un tezaur mai de preţ decât orice investiţie!“

De aceea a sprijinit Corul Reuniunii Române de Cântări, care de peste 120 de ani menţine tradiţia moştenită.

Nu este de mirare că Săliştea a dat ţării multe minţi luminate: 11 academicieni, oameni inovatori, patrioţi care au luptat la Revoluţia din 1848 şi pentru Unirea din 1918, Sfinţi martiri mărturisitori ai ortodoxiei în vremea Uniaţiei.

În memoria acestora este amenajată Aleea Academicienilor, unde sunt menţionate numele celor care au sporit renumele săliştenilor: întemeietorul Academiei Române, Dionisie Romano; istoricul Ioan Lupaş; omul politic şi de cultură Onisifor Ghibu; filosoful D.D.Roşca; Ionel Pavel, medic, autoritate naţională şi internaţională în diabetologie; istoricul Andrei Oţelea; pictorul şi poetul popular Picu Pătruţ; geologul Mircea Valentin Săndulescu; inginerul chimist Mircea Banciu; episcopul Ivan Nicolae; publicistul Nicolae Oancea; poetul G. Topârceanu.

Despre aceştia şi mulţi alţii călătorul va găsi mărturii la Muzeul Culturii Siliştene. Să nu-i uităm pe martirii din veacul al XVIII-lea, cinstiţi de Biserică la 21 octombrie: preoţii Ioan din Galeş, Moise Măcinic din Sibiel şi ţăranul Oprea Nicolae din Săliştea.

Sunt multe de văzut în această localitate, care nu a fost niciodată un sat oarecare. Localnicii erau, în principal, ciobani. Când numărul mare de oi şi reducerea spaţiului de păstorit au făcut oieritul greu prin transhumanţă, săliştenii s-au orientat spre negoţ şi meşteşuguri şi localitatea a devenit astfel un important centru comercial şi meşteşugăresc. Pentru apărarea drepturilor meseriaşilor, în 1882 a fost înfiinţată Reuniunea Meseriaşilor Români, o asociaţie profesională care există şi astăzi.

Potenţialul turistic al zonei oferit de cadrul natural, de multitudinea muzeelor, a monumentelor istorice şi culturale, precum şi de tradiţiile bine păstrate în zonă, a dezvoltat agroturismul.

Aici tradiţia populară este bine păstrată. Săliştenii serbează Sângeorzul, Ispasul (formarea cârdurilor de oi, 15 mai), Sânzienele, Sf. Ilie (Tunsul mieilor), Macoveii (1 august, Ziua Ursului), Chilipii (15 noiembrie, Ziua Lupului), Mălaiurile şi altele. Un eveniment deosebit are loc la 28 decembrie, Ziua Junilor din Mărginime. Este o întâlnire tradiţională (de la 1930) a cetelor de juni din întreaga Mărginime, care-şi arată iscusinţa la joc.

Dacă veniţi la Sălişte să respiraţi aer curat, încărcaţi-vă sufletul şi încântaţi-vă ochiul vizitând Parcul de sculptură în lemn din Poiana Soarelui şi Schitul Foltei, în apropiere de localitatea Crinţ, lacurile de la Săcel, Muzeul de icoane pe sticlă, unic în Europa, de la Sibiel, apoi urcaţi până la cetatea medievală Salgo (1322).

Nu uitaţi Muzeul Etnografic şi de Icoane de la Fântânele, pe cel etnografic din Galeş, şcoala românească de la 1616 din Sălişte (a doua după cea de la Şcheii Braşovului, ca vechime) şi toate bisericile din aceste localităţi, monumente istorice, construite începând cu secolul al XIV-lea.

Ospitalitatea localnicilor, cadrul natural şi bogăţia obiectivelor culturale vă va îndrăgosti de aceste locuri, unde sigur veţi reveni cu drag.

Teren agricol – 13.000 ha, din care teren arabil – 4.000 ha

Populaţie – 7.500 locuitori în cele 10 localităţi, din care 4.500 locuitori în Sălişte.

40 de pensiuni agroturistice.

Proiecte 2007: complex sportiv – 13 mld lei, cămin de bătrâni – 32 mld lei (din care 16 mld fonduri proprii).

I. BANU
N. DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 3656

☐

˚ Comentarii

☐

1. MJ -- (25-August-2010)Sunt salisteanca si sunt mandra de asta. Chiar daca acum nu mai locuiesc pe raza jud. Sibiu ori de cate ori am posibilitatea revin cu drag in localitatea natala pentru a petrece alaturi de parinti si de cei dragi clipe de neuitat.
Sunt mandra de ceea ce sa realizat in ultimi ani in Saliste si nu in ultimul rand SUNT MANDRA CA SUNT SALISTEANCA.
4e93a

2. stan patitu -- (27-November-2011)Cred ca autorul comentariului nu a discutat decit cu primarul care ne-a adus numai impozite.condue un buget de 10 ori mai mare ca altii dinaintea lui pe care il consuma pe nimicuri,nu a infiintat un loc de munca,fiind in solda lui Botezan a alungat toti investitorii.Comuna ca nu este oras in comparatie cu comunele vecine de cind el este primar a involuat nu a evoluat.RUSINE SALISTENILOR CA L-ATI REALES.lasatil in viitor sa se faca popa ca are toate calitatile pentru primar in Saliste i-ti trebuie mai multa minte si un pic de bun simt.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Măsuri pentru conservarea apei în sol

După eforturile făcute pentru a acumula cât mai multă apă în sol, acestea trebuie continuate cu măsuri eficiente pentru conservarea ei spre a fi folosită numai de către plante. Agricultorul trebuie să se orienteze cu precădere spre cele care asigură reducerea sau stoparea pierderilor.

În ceea ce priveşte consumul de apă de către buruieni trebuie avut în vedere că acestea au un consum specific de 2-4 ori mai mare decât plantele de cultură. De aici necesitatea combaterii buruienilor pe tot parcursul perioadei de vegetaţie.

Dar pierderile cele mai mari de apă au loc prin evaporarea la suprafaţa solului.

Însă, în zonele aride, pierderile de apă prin evaporare sunt un rău necesar deoarece apa evaporată umezeşte aerul din jurul plantelor şi într-o atmosferă mai umedă se reduce transpiraţia plantelor.

Măsurile care trebuie luate pentru prevenirea pierderilor de apă prin evaporare se referă, în primul rând, la lucrarea raţională a pământului. Aceasta presupune efectuarea numai a lucrărilor strict necesare, la nivelul de umiditate optimă a solului şi cu uneltele adecvate.

În afara lucrării de bază, celelalte lucrări se vor efectua cât mai superficial, până la nivelul de încorporare a seminţelor sau până la adâncimea minimă care asigură distrugerea buruienilor.

Prin lucrările corecte ale solului se asigură şi o bună aerare a acestuia şi deci condiţii optime pentru activitatea microbiologică.

Se va avea în vedere ca suprafaţa prelucrată să fie cât mai bine nivelată, deoarece orice denivelare măreşte suprafaţa de contact cu atmosfera şi, în mod corespunzător, creşte cantitatea de apă evaporată. Asemenea restricţii trebuie avute în vedere, în special, la lucrările de primăvară, când, la pregătirea patului germinativ, se vor folosi grapele cu colţi sau combinatoarele şi în niciun caz grapele cu discuri care răscolesc solul pe o adâncime mai mare şi se pierde apa prin evaporare.

Prin cercetări s-a dovedit că pierderile de apă prin evaporare sunt de 13-14% într-un sol normal afânat şi ajung la 80% în solul compact.

Fenomenul de evaporare poate fi influenţat de o serie de factori, şi anume:

- deficitul de saturaţie din atmosferă (umiditatea relativă a aerului este scăzută); cu cât este mai mare, cu atât creşte evaporarea apei;
- temperatura ridicată a aerului duce la creşterea evaporării apei din sol;
- vântul puternic şi uscat determină creşterea procesului de evaporare a apei din sol de până la 20 de ori;
- expoziţia estică şi, mai ales, sudică a terenului favorizează creşterea evaporării apei (terenul cu expoziţie sudică pierde de două ori multă apă prin evaporare faţă de cel cu expoziţie nordică);

- gradul de denivelare a terenului poate mări evaporarea apei cu 28-35%;
- textura şi structura solului influenţează evaporarea apei din sol prin volumul porilor capilari. Solurile grele, argiloase şi fără structură sunt mai compactate şi porii capilari, prin care se ridică apa spre suprafaţă, sunt mai deşi, eliminând prin evaporare mai multă apă;
- concentraţia soluţiei solului influenţează fenomenul de evaporare, în sensul că soluţia mai concentrată evaporă mai puţină apă;

Factorii care se opun pierderii apei prin evaporare la suprafaţa solului sunt:

- solul cu structură bună formează la suprafaţă un strat protector, cu foarte puţine capilare, cu mai puţine puncte de contact între particulele de sol şi deci aici se întrerupe ascensiunea capilară şi pierderea apei;
- aplicarea îngrăşămintelor şi, în primul rând, a celor organice contribuie la îmbunătăţirea structurii solului, la concentrarea soluţiei solului şi deci la reducerea pierderilor prin evaporare;
- mulcirea solului contribuie la reducerea pierderilor prin evaporare deoarece sub mulci se menţine o atmosferă umedă şi mai rece, care menţine la acest nivel apa ridicată prin capilare;
- umiditatea atmosferică ridicată reduce pierderile de apă prin evaporare;
- lipsa vânturilor reduce pierderea prin evaporare deoarece aerul din solul saturat cu vapori de apă nu este înlocuit cu aer uscat din atmosferă;
- solul cu umiditate redusă pierde mai puţină apă prin evaporare.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 4861

☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare539b.html-articol=640.htm

Aloe – plantă de apartament

Aloe este o plantă din familia Liliaceae, cu înălţimi variind de la 10 la 100 cm, şi are numeroase varietăţi (sunt cunoscute nu mai puţin de 200 de specii de aloe). Originară din Africa, Madagascar şi Arabia, zone călduroase şi secetoase, are frunze groase protejate de un strat ceros care le împiedică să piardă apă prin transpiraţie.

În prezent, s-a răspândit în regiunile tropicale, dar nu supravieţuieşte la temperaturi sub 0°C. Plantele cresc încet şi încep să înflorească după 2-4 ani de la plantare. Florile cresc anual, primăvara, pe tulpini drepte, şi variază în culori de roşu, galben şi purpuriu. Se cultivă şi se înmulţesc uşor. Această familie de plante este rezistentă la boli şi dăunători.

Mari iubitoare de lumină, plantele trebuie aşezate la fereastră (de preferat la cele spre sud). Pe timpul verii, este indicat să scoatem planta afară (în balcon sau grădină), sub lumina soarelui şi la căldură. În anotimpul rece, camera în care le păstrăm poate să fie mai răcoroasă, dar în niciun caz nu trebuie să lipsească lumina – acum vor trece printr-o perioadă de repaus, pe timpul căreia vom reduce udarea. Fără acest repaus, plantele vor fi lipsite de flori.

Îngrijire

Udarea plantelor se va face doar atunci când, verificând pământul de la rădăcină, vom constata că este uscat. Excesul de apă, mai ales pe timp de iarnă, poate duce la distrugerea plantei. Un alt aspect important este aerisirea spaţiului în care sunt ţinute plantele. Iarna trebuie să avem grijă să nu se producă curenţi de aer. Pământul în care o plantăm trebuie să fie suficient de poros şi cu reacţie neutră (pământ de frunze, turbă fibroasă şi nisip). Se recomandă ca ghiveciul în care se află planta să aibă găuri de scurgere pentru apa suplimentară.

Înmulţirea

Înmulţirea se face în special prin butaşi, în perioada mai-iunie. Ei se plantează la 2 cm adâncime în pământ nisipos şi sunt ţinuţi la căldură şi umbră câteva zile. Mutarea în ghivece se face după apariţia rădăcinilor. Fertilizarea se face şi cu cantităţi mici de îngrăşământ.

Portulaca, o paletă de culori

Portulaca, sau floarea de piatră, cum i se mai spune popular, este o plantă care înfloreşte anual, pe toată perioada verii, până în octombrie. Ea poate creşte în ghiveci, cu condiţia să o amplasăm în balcoane luminoase, pe care le va umple de culoare şi veselie. Florile sunt multicolore, simple sau involte, şi ţin o singură zi, dar cu fiecare nouă zi însorită îşi vor face apariţia alte floricele mărunte şi colorate. În România, cea mai răspândită varietate e Portulaca grandiflora.

Îngrijire

Preferă soluri bogate în nisip şi soarele direct, o condiţie esenţială pentru a înflori. Dacă este plantată în ghivece sau jardiniere, orientarea sud-vest este ideală.

Udarea se face o dată la 2-3 zile, în funcţie de anotimp: vara, plantele din ghivece sau jardiniere se pot uda zilnic, seara sau dimineaţa. Iubitoare a soarelui, e obişnuită cu un aer mai uscat. Se poate fertiliza, dacă dorim, o dată pe lună cu îngrăşăminte lichide pentru plantele cu flori.

Înmulţire

Se înmulţeşte prin seminţe, care se culeg la sfârşitul perioadei de vegetaţie, toamna. Seminţele se aşază în jardiniere sau grădini doar primăvara, prin martie. De obicei, se presară la suprafaţa pământului, peste care se pune un strat subţire de pământ sau nisip.

Atenţie!

Planta îşi încheie ciclul de vegetaţie la sfârşitul toamnei. Portulaca poate fi atacată, pe vârfurile tinere, de purici mici şi negri care o „sufocă“ şi îi opreşte dezvoltarea. Se găsesc produse în comerţ pentru combaterea insectelor. Pune o singură condiţie importantă ca să înflorească: soarele direct. În zone umbroase, Portulaca nu va înflori.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 1138

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare53d9.html-articol=35.htm

Această lucrare, care constituie rodul colaborării a patru distinşi autori: Nicolai Pomohaci (coordonator), Ioan Cioltan, Luminiţa Vişan şi Florentina Rădoi, a apărut recent la Editura Ceres.

Este structurată pe 12 capitole, proporţional dimensionate, şi anume:

1. Ţuica, o băutură tradiţională;
2. Sortimente de rachiuri naturale;
3. Materia primă pentru rachiurile naturale;
4. Pregătirea fructelor pentru fermentare;
5. Maşini şi utilaje pentru prelucrarea fructelor;
6. Fermentaţia materiei prime pentru prepararea ţuicii şi a rachiurilor naturale;
7. Distilarea borhoturilor (terciurilor) de fructe;
8. Randamentul în alcool al diferitelor materii prime folosite la distilare;
9. Maturarea şi învechirea rachiurilor din fructe;
10. Compoziţia chimică a distilatelor din fructe;
11. Îmbutelierea şi comercializarea ţuicii şi a rachiurilor;
12. Epurarea apelor şi a altor deşeuri rezultate de la producerea ţuicii şi a rachiurilor naturale.

Publicarea acestei cărţi în preajma aderării ţării noastre la Uniunea Europeană amplifică importanţa sa, deoarece multe dintre aspectele abordate contribuie atât la respectarea de către exploataţiile de profil din România a unor condiţii şi criterii care sunt prevăzute în legislaţia acestei comunităţi, cât şi la înlesnirea autorizării lor, deoarece respectiva legislaţie stipulează unele măsuri restrictive şi prohibitive ce trebuie respectate „ad literam“ în cazul realizări produselor de alimentaţie publică în general şi îndeosebi a băuturilor alcoolice.

Dr. Virgil GRECU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 1764

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Blestemata povară

Era o vreme, petreceam un timp în care, spusa poetului, nicicând toamna nu ne părea ori nu ne păruse mai frumoasă.

De unde aveam să ştim, să bănuim măcar, atunci ce unice clipe ne era dat să trăim.

Aşa se vede treaba că e în viaţă.

Trenul ei, cel care grăbeşte în direcţia dorită, nu face decât o dată, o singură dată popas într-o haltă căreia i-a fost sortit să rămână pustie.

Sigur, cronicarul bagă de seamă cu temei cum că omul e sub vremuri, şi nu vremurile la îndemâna muritorilor.

Vorba e, tot un cântec de-al nostru, de-al românilor, hărşâiţi pe nedrept prin pustele istoriei, dacă se întâmplă să fii nevolnic, mereu cu grumazul plecat, atunci chiar că ,,şi dacă m-oi căciuli, la ce dracu-oi mai trăi?“.

Ei bine, generaţia din care s-a întâmplat să fac parte a fost una obidită şi umilită.

Soarele i-a luminat zorii mai totdeauna aplecat asupra lucrului lui, iar apusurile nu l-au nimerit niciodată sub geana somnului.

A hărnicit.

A slugărit.

A alergat, mai totdeauna fără voia sa, după Fata Morgana.

Iluzia ori, mai degrabă, deziluzia i-au pârjolit sufletul şi aşa amărât de nevoi.

A dus pe umerii lui, nemeritat de dureros, politichiile acestei lumi, jertfindu-se şi jertfind în numele unor idealuri haine şi de pripas.

A cheltuit bruma de agoniseală în folosul turcului, hunului ori muscalului.

Cronicile neamului său abia mai gâfâie sub povara unei istorii onorată de eroism dar şi udată de lacrimi şi sânge.

La răspântie de secoli, mai totdeauna n-a dibuit cărarea bătătorită, nevoit fiind să-i fie frate codrului ori spinilor din preaplinul câmpiei.

Românul şi-a purtat zilele, de când se ştie, de când ne ştim, ca pe o blestemată povară.

De ce vă spun toate acestea aici şi acum?

Fiindcă mi se pare iarăşi şi iarăşi neîndurător de nedrept ca lumea să se-mpartă iarăşi şi iarăşi în mult prea avuţi şi în săraci fără măsură.

Mi se pare strigător la cer că, după irosirea unor vieţi preacurate, rotundul de pământ hărăzit de îngeri drept tărâm al tuturor făgăduinţelor să fie scos din nou la mezat în numele unor mult prea firave idealuri democratice.

E toamnă!

Şi toamna, observa înţelept românul, se numără bobocii.

Numai că, vorba bădiţei Creangă, „săraci ca anul aista, ca-n anul trecut şi ca de când ne ştim n-am prea fost parcă niciodată.“

Să fie doar o vremelnică rătăcire prin labirintul anotimpurilor europene ori...

Privesc la vremea de afară şi aştept, adast, să vremuiască altcumva vremurile şi pentru românii încă răvăşiţi de vipia ori crivăţul istoriei.

Cumplită şi, de ce cred oare, iluzorie nădejde!

Săracă ţară bogată!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 570

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Carennac, spaţiul contradicţiilor

Mică localitate a comunităţii Communes du Pays Haut Quercy-Dordogne ce se află în departamentul Lot, Carennac se găseşte în mijlocul unei regiuni pline de siteuri istorice şi curiozităţi naturale de importanţă majoră, printre care prăpastia Padirac şi locul de pelerinaj Rocamadour.

Scăldat de apele râului Dordogne, satul e adunat parcă de jur-împrejurul unui castel şi a unei mănăstiri pe jumătate gotică, pe jumătate romană. Una dintre frumuseţile acestui loc este cu siguranţă cea arhitecturală: Carennac a reuşit să-şi conserve în totalitate aspectul său medieval.

Din punct de vedere geografic, Carennac prezintă o particularitate aparte: valea râului Dordogne este completată de o întinsă masă de piatră, partea nodică a Causse de Gramat, cu un aspect ce poate părea trist: o zonă gri formată în totalitate din piatră. Din loc în loc, creşte iarbă, hrană ideală pentru oile şi caprele ce populează platoul. Peisajul, în ansamblul lui, emană o frumuseţe liniştită şi austeră.

Satul se înalţă pe ultimele pante ce domină cursul acestui râu, într-un cuib de verdeaţă contrastant cu ariditatea peisajului înconjurător. În depărtare, spre nord, se zăresc munţii Corez.

Văzut de sus, de pe pante, Carennac prezintă toate caracteristicile unui sat tradiţional, senzaţie ce se accentuează odată ce cobori să te plimbi pe străduţele sale. Mai toate casele au păstrat ferestrele în ogivă şi porţile gotice, cu deschiderile scărilor interioare în stilul Renaşterii, adevărate opere ale unei arte rafinate, neinfluenţate de arta tradiţională. Situat nu foarte aproape de marile trasee turistice, satul poate oferi un sejur relaxant şi odihnitor iubitorilor de istorie şi artă.

Acestora li se pune la dispoziţie o reţea de hoteluri de calitate, luate cu asalt pe perioada verii datorită, mai ales, bucătarilor iscusiţi ai restaurantelor: toate specialităţile specifice regiunii sunt servite într-o ambianţă extrem de plăcută. Nici împrejurimile nu sunt lipsite de frumuseţe şi prezintă chiar posibilitatea efectuării unor activităţi sportive: pe râul Dordogne se poate pescui sau coborî în canoe, iar la trei kilometri există un centru de agrement cu piscină, plajă şi tobogane cu apă.

Pe vremuri, Carennac se numea Carendenacus şi era un orăşel medieval ridicat în jurul unei biserici închinate lui Saint-Sernin ce ţinea de abaţia Cluny. Abaţia a hotărât în secolul al XI-lea ridicarea unei biserici mai mari, un edificiu roman ce poate fi văzut şi astăzi. Tot printre clădirile încărcate de istorie se găseşte şi castelul Doyens, ce datează din secolul al XVI-lea. Aici a trăit între anii 1681 şi 1685 celebrul poet religios François de Salignac de Lamothe Fénélon, viitor arhiepiscop de Cambrai, care a ales acest colţ minunat pentru a scrie „Aventurile lui Télémaque".

În întreaga comună Pays Haut Quercy-Dordogne locuitorii ce lucrează ca zidari, tâmplari, ebenişti, pictori sunt cunoscuţi pentru măiestria muncii lor. Pe lângă aceste îndeletniciri se mai ocupă şi cu sculptatul lemnului şi a sticlei. Există aici câţiva artizani care sunt cunoscuţi în întreaga Franţă pentru un meşteşug de puţini ştiut sau chiar considerat învechit: fabricarea de abat-jours.

Delia Ciohodaru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 553

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare5438.html-articol=827.htm

Roşii umplute cu peşte

Ingrediente: 18 kg de roşii, 600 g de peşte alb, 2 ouă, 1 legătură de tarhon, 1 legătură de pătrunjel verde, 100 g de ceapă, 450 g de maioneză, 75 g de ulei, sare.

Mod de preparare: Roşiile se aleg să fie de aceeaşi mărime, se taie capacele, se scobesc cu o linguriţă şi se aşază cu gura în jos ca să se scurgă.

Ceapa se toacă şi se căleşte în ulei. Peştele curăţat se fierbe în apă cu sare şi se lasă să se răcească, se dezosează, se dă prin maşina de tocat împreună cu ceapa, după care se mai călesc împreună câteva minute în restul de ulei.

Se lasă să se răcească, se adaugă ouăle fierte şi tocate mărunt, tarhonul opărit tocat şi pătrunjelul verde tocat mărunt. Se adaugă maioneza şi se amestecă bine compoziţia. Se sărează după gust şi se umplu roşiile. Se servesc ornate cu verdeaţă.

Cuib de viespi

Aluat: 600 g de făină, 30 g de drojdie, 30 g de zahăr, esenţă de rom, 50 ml de ulei, 5 gălbenuşuri, 200 ml de lapte, 100 ml de apă, o jumătate linguriţă de sare, coaja de la o lămâie.

Crema: 200 g de unt, 100 g de zahăr; se poate folosi după gust nucă, nucă de cocos, scorţişoară.

Sirop: 125 ml de lapte, 150 g de zahăr, vanilie.

Mod de preparare: se frământă un aluat cu toate ingredientele (dacă e prea moale, mai adăugaţi un pumn de făină) şi lăsaţi la dospit.

După ce a crescut, îl împărţiţi în 4 părţi şi din fiecare parte faceţi o foaie pe care o ungeţi cu crema obţinută prin amestecul untului cu zahărul (trebuie să fiţi atente cum împărţiţi crema ca să vă ajungă pentru toate cele patru foi).

În funcţie de preferinţe, presăraţi cu nucă, scorţişoară sau nucă de cocos. Faceţi o ruladă din care tăiaţi bucăţele mari de 4 cm pe care le puneţi în tavă una lângă alta. Le lăsaţi să mai dospească aproximativ 30 minute, după care daţi tava la copt, la o temperatură de 180°C.

După circa 20 de minute, le scoateţi şi le ungeţi cu siropul obţinut prin fierberea laptelui cu zahărul şi vanilia, după care daţi tava din nou la cuptor. Sunt gata când s-au rumenit frumos şi uniform.

Poftă bună!

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 632

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Polenul recoltat de albine (I)

Pentru o serie de insecte şi, mai ales, pentru albine polenul constituie principala lor sursă de hrană nelichidă. Polenul conţine elementele nutritive esenţiale pentru producerea lăptişorului de matcă ce serveşte ca hrană pentru larvele de matcă şi, treptat, hrană pentru lucrătoarele tinere (albinele doici). Polenul reprezintă şi unica sursă de lipide şi proteine pentru larve deoarece cantitatea de proteine şi substanţe grase din nectar este neînsemnată.

Albinele lucrătoare folosesc proteinele direct din polen, mătcile în stare de larve şi de imago ca şi larvele tinere de ambele sexe primind proteinele din lăptişorul de matcă produs de glandele hipofaringiene şi mandibulare ale albinelor doici care se hrănesc direct cu polen.

Astfel, polenul este esenţial pentru creşterea şi dezvoltarea normală a albinelor individuale, ca şi pentru reproducerea coloniilor.

Relaţia albină – plantă face parte din grupul relaţiilor ecologice vitale pentru asigurarea hranei umane şi pentru prezervarea mediului înconjurător.

Dimensiunea şi greutatea încărcăturii de polen transportată de către albine variază foarte mult. Greutatea medie a unei încărcături este de aproximativ 7–8 mg. Cantitatea de polen colectată într-un sezon de o colonie poate varia între 15 şi 40 kg. Aceasta înseamnă, în perioadele cele mai active, 1.000 – 2.000 g pe zi.

Polenul recoltat de albine este de obicei amestecat cu nectar sau regurgitat cu miere pentru a deveni lipicios şi a adera la picioruşele din spate ale albinelor. Ghemotoacele rezultate ce se colectează dintr-o colonie de albine sunt de obicei dulci. Anumite tipuri de polen sunt foarte bogate în lipide (uleiuri) şi aderă fără ajutorul nectarului sau a mierii. Foarte rar, albinele culegătoare recoltează polen sau nectar de la mai mult de o specie de plante în cursul unui zbor. Astfel, ghemotocul de polen conţine doar o singură specie sau foarte puţine alte specii.

Ca urmare, ghemotocul de polen are o culoare specifică, cel mai frecvent galbenă, dar există şi sortimente roşii, purpurii, verzi, portocalii şi o varietate de alte culori.

Pentru a determina valoarea polenului ca supliment nutriţional sau ca medicament, este important de ştiut faptul că polenul diferă de la o specie la alta şi că niciunul dintre sortimentele de polen nu poate dispune de caracteristicile atribuite în general termenului de „polen“. De aceea, când vorbim despre polen avem în vedere un amestec provenind de la specii diferite, bineînţeles dacă nu există o specificaţie în acest sens. O concluzie logică ar fi aceea că polenul dintr-o anumită regiune sau dintr-un habitat ecologic este întotdeauna diferit de cel provenind din altfel de regiuni. Acest lucru a fost şi este observat de persoanele alergice la polen care călătoresc foarte mult.

Câtă vreme se discută despre miracolul polenului ca aliment, trebuie din nou subliniat faptul că unele sortimente de polen (bune exemple în acest caz fiind polenul de pin sau cel de eucalipt) nu au o valoare nutritivă corespunzătoare nici măcar pentru hrănirea larvelor de albine.

În 1992, Schmidt şi Buchman au comparat conţinutul mediu de proteine, lipide, minerale şi vitamine cu alte alimente de bază. Polenul s-a dovedit a fi mai bogat în cele mai multe dintre aceste ingrediente la compararea din punctul de vedere al conţinutului caloric decât alte alimente precum carnea de vită, puiul fript, fasolea fiartă, pâinea din făină integrală, merele, varza crudă şi fasolea.

Polenul conţine în medie de 10 ori mai multă tiamină şi ribofavină sau de mai multe ori niacină. De aceea se consideră că este o sursă esenţială de nutrienţi în condiţii de insuficienţă nutritivă cronică.

Dr. bioch. Cristina Mateescu,
Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură, Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 1662

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Drumul regăsirii de sine

Bunavestire, începutul praznicelor luminate

Această sărbătoare cinsteşte ziua sfântă a tuturor veacurilor, când Arhanghelul Gavriil a adus pe pământ vestea mântuirii, bucuria cea mare a răscumpărării neamului omenesc. Taina întrupării Mântuitorului, promisă de Dumnezeu de la căderea oamenilor în păcat şi profeţită mii de ani de prooroci, prin vocea Arhanghelului Gavriil a fost descoperită oamenilor.

Dumnezeu şi-a revărsat dragostea şi îndurarea spre pământ trimiţând harul zămislirii divine în Nazaret, peste Fecioara Maria, vas ales încă din pântecele maicii sale. Închinarea îngerului în faţa ei „bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei...“ (Luca 1, 26-27) a tulburat-o pe cinstita fecioară. Însă îngerul a continuat amintindu-ne că „la Dumnezeu niciun lucru nu este cu neputinţă“ (Luca 1, 37). „Iată, vei lua în pântece şi vei naşte Fiu şi vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare şi Fiul Celui Preaînalt Se va chema... Duhul Sfânt se va pogorî peste tine şi Puterea Celui Preaînalt te va umbri.“ (Luca 1, 30-35).

Hotărând din toată inima să asculte porunca lui Dumnezeu, cu adâncă smerenie Fecioara Maria a răspuns: „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul Tău“ (Luca 1, 38). În clipa aceea S-a zămislit Hristos, Dumnezeul a devenit om. Astfel, prin smerenia Mariei, s-a îndreptat neascultarea Evei. Pentru această smerenie a ridicat-o Dumnezeu pe aleasa Sa la slava de a fi cinstită de îngeri, de sfinţi şi de oameni.

Prin ascultarea Fiului care s-a coborât din slava Sa divină până la a fi om şi a murit pentru răscumpărarea noastră s-a rupt legătura morţii şi ni s-a deschis nouă Raiul. Am căzut din Rai prin mândrie, să urcăm la Dumnezeu prin smerenie.

Sfântul Issac Sirul ne luminează că „smerenia e haina dumnezeirii care ucide păcatul diavolesc al mândriei“.

„Mândria umileşte pe om, de cinste are parte cel smerit (ascultător)“ – Pilde. 29, 23.

Să ne înnoim sufleteşte la această sărbătoare a reînnoirii neamului omenesc, să scoatem la lumină harul din noi şi să-l slăvim pe Dumnezeu prin rugăciune, credinţă şi fapte bune.

„Prin faptele voastre bune, Slăvit să fie Dumnezeu!“

„Scara“ către Dumnezeu

Nu puteam trece cu vederea ziua cinstirii Cuviosului Părinte Ioan Scărarul, egumenul Muntelui Sinai, la 30 martie.

A trăit între 578-649. S-a născut în Palestina, probabil într-o familie bogată, iar până la 16 ani a dobândit o educaţie solidă în toate ştiinţele timpului. Pentru înţelepciunea şi iscusinţa învăţăturii, încă foarte de tânăr a fost numit Scolasticul (învăţatul). La 16 ani a ales să-i slujească lui Dumnezeu la Muntele Sinai, iar la 20 a fost tuns ca monah. A fost ucenicul părintelui Martirie timp de 20 de ani, iar după moartea acestuia a ales să trăiască în pustia Tola, aflată la 5 mile de mănăstire. A petrecut 40 de ani în pustiu, pătruns de focul dragostei către

Dumnezeu.

La rugămintea egumenului Ioan al Mănăstirii Raith, a scris lucrarea „Scara“, o regulă scrisă pentru a îndruma monahii pe calea desăvârşirii, în care se descrie urcuşul spiritual în 30 de trepte (virtuţi). Prin această capodoperă spirituală, insuflată de Duhul Sfânt, pentru profunda sa trăire, Sfântul Ioan a fost numit Scărarul. Spre sfârşitul vieţii a fost ridicat la rangul de egumen al Sinaiului şi numit Sinaitul, pentru lunga perioadă trăită aici.

Din învăţătura sa să reţinem şi noi că virtuţile nu sunt doar trepte pe care urcându-le le lăsăm pe cele de jos în urmă, ci etape continue pe care trebuie să le acumulăm, să le menţinem şi să le sporim. Sporind treaptă cu treaptă, să ne ajute Dumnezeu să „câştigăm“ liniştea sufletească izvorâtă din smerenie adevărată.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 504

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Degerăturile (II)

Un lucru mai trebuie precizat de la început: în cazul degerăturilor, fitoterapia se poate aplica numai în situaţiile în care gangrena nu a survenit (gradele I şi II) sau în cazul rănilor cronicizate: dacă necroza s-a instalat deja, soluţia este exclusiv alopată şi, de cele mai multe ori, metoda folosită este cea chirurgicală.

Procedurile folosite sunt aplicaţiile locale, spălăturile, compresele şi cataplasmele, masarea zonelor afectate cu diverse unguente şi altele.

O serie de legume se pot folosi fie ca atare, după o minimă prelucrare (frunzele de varză, după scoaterea nervurii principale şi strivirea uşoară cu sticla sau făcăleţul, cartofii şi morcovii, după trecerea prin răzătoare, asmăţuiul, ceapa sau ridichea – după ce se strivesc până la eliberarea sucului), fie după tratare termică (salata - după o uşoară încălzire a frunzelor, castraveţii - după scufundarea în apă caldă, napii – fierţi sau copţi, ceapa – fiartă, sfecla-de-zahăr – coaptă).

Unguentul de propolis 20-30%, preparat distribuit prin unităţile de specialitate, serveşte şi el la tratarea degerăturilor prin ungerea de 3 ori pe zi a părţilor afectate de ger. Se poate face, de asemenea, împachetarea zonelor degerate cu un strat de argilă gros de 1,5 cm, înlocuit peste noapte cu o compresă cu apă argiloasă sau cu emulsie gelatinoasă preparată din sâmburi de gutui (1-2 linguriţe într-o cană de apă rece, macerare 30 de minute, 3 proceduri pe zi, ultima seara, înainte de culcare).

Prin turnarea apei clocotite peste o cantitate oarecare de plantă şi menţinerea contactului direct dintre ingrediente, de regulă, timp de 10-15 minute, se obţin infuziile. Uneori se procedează şi la o preumectare a plantelor, dacă eliberarea substanţelor biologic active ale acestora se face cu mai mare greutate. În acest fel se prelucrează florile de gălbenele (3-5 linguriţe/litru), de brânduşă de toamnă (1 lingură/cană), de soc (100 g/litru) sau de muşeţel (50 g/litru), mugurii de plop (2-3 linguri/litru), frunzele de plămânărică (2 linguri/cană), iarba de cimbrişor (1 mână plantă etc. Un preparat mai aparte se obţine din 2 linguri de rădăcini rase de hrean, lăsate la infuzat (sau, mai corect spus, la macerat), timp de 1 oră, într-un litru de lapte fierbinte.

Alteori este nevoie de fierberea plantelor în apă (rareori şi în alte lichide, precum vinul sau laptele), timpul prelucrării termice variind de la specie la specie. Preumectarea poate fi, şi în acest caz, prezentă, iar între fierbere şi strecurare se lasă plantele la infuzat circa 15-20 de minute. Se obţin astfel decocturile sau fierturile, care se pot prepara din numeroase plante, dintre care voi aminti doar câteva, mai uşor de procurat: florile sau iarba de gălbenele (4-5 linguri/litru, 10-12 min.), frunzele de pătlagină (100 g/3 litri, 10-15 min., baie de 15-20 min.) sau de nuc (50 g/litru, 15 min.), iarba de salvie (100 g/litru vin de casă), de coada-calului (2-3 linguri/cană, fierbere 5 min.) sau de coada-şoricelului (30-50 g de plantă uscată/litru de vin), castanele comestibile (20-30 g/litru, 2-5 min.) sau cele sălbatice (3-4 castane/3-5 litri apă, fierbere 30-60 min., soluţie refolosită de 2-3 ori, recomandare pentru cazurile grave), scoarţa de stejar (250 g/5 litri, seara, în apa de baie), paiele şi boabele de ovăz (1-2 mâini/2-3 litri, adăugat în apa pentru baia generală), seminţele de schinduf (100 g/litru, 5-10 min.), frunzele şi rădăcinile de ţelină (o plantă întreagă la 2 litri de apă, fierbere 45-60 min.) etc.

Tincturile sunt extracte alcoolice sau hidroalcoolice, preparate din plante (proaspete sau uscate), alcool (de diferite concentraţii alcoolice) şi apă (pentru diluarea alcoolului, dacă este cazul). Ele se găsesc gata preparate la farmacii sau la magazinele de tip Plafar, dar se pot prepara, pentru uzul propriu, şi în sistem casnic. Pentru uz extern, acestea sunt diluate cu o cantitate variabilă de apă fiartă şi răcită şi sunt folosite în acelaşi mod ca şi celelalte biopreparate în stare lichidă: tinctura de gălbenele (diluţie 1:10), de ardei-iute (diluţie 1:2 sau mai mult, în cazul tegumentelor sensibile), de plop-negru (diluţie 1:2) sau de arnică (diluţie 1:5-1:10).

În mai toate cazurile, soluţiile se folosesc pentru comprese sau spălături (băi locale sau generale, în număr de 1-3 pe zi, cu durata de până la jumătate de oră), iar cu resturile de plante se pun cataplasme (care se pot ţine şi câteva ore). Un alt mod de a prepara cataplasmele este prin măcinarea plantei şi amestecarea pudrei cu apă fiartă până la obţinerea unei paste care se aplică, pentru câteva ore, pentru decongestionarea zonelor afectate de ger (de reţinut însă că nu se aplică pe răni deschise sau cu flictene). Rădăcinile de tătăneasă se pretează cel mai bine la o astfel de prelucrare.

Dacă nu sunt răni care să afecteze integritatea pielii din zonele degerate, acestea se pot masa uşor cu diferite uleiuri volatile (mentă 5% sau levănţică 1%) sau grase (cătină).

Asemănător ca mod de tratament sunt linimentele, preparate din plantă uscată şi ulei vegetal (1 linguriţă de ardei-iute pisat la 120 ml ulei sau 200 g muguri de plop-negru în ˝ litru ulei, fierbere la baia de aburi timp de 1 oră) sau dintr-un amestec de uleiuri (5 picături de ulei de ghimbir în 1 linguriţă de ulei vegetal). Cel mai adesea se foloseşte uleiul de floarea-soarelui, atât din raţiuni economice, cât şi terapeutice (de altfel, acesta se poate folosi şi ca atare, doar după o încălzire uşoară).

O altă categorie de preparate este reprezentată de alifii. Şi în acest caz pulberea de plante se amestecă, până la omogenizare, cu o substanţă grasă, de regulă cu untura de porc nesărată. Astfel se pot prepara: alifia de gălbenele (2 linguri de flori sau plantă înflorită la 100 g de untură fierbinte, fierbere la foc mic timp de 10 minute, cu mestecare continuă în tot acest timp, lăsare până a doua zi, când se reîncălzeşte, se stoarce şi se filtrează), de vâsc (1-2 linguri de bobiţe/150 g untură, fierbere până la consistenţa dorită) sau de castane-sălbatice (omogenizare la rece a 20 g de tinctură + 20 g de untură + 60 g de lanolină). Ele se pot aplica şi pe răni deschise, după ce acestea au fost mai întâi spălate cu o infuzie cu acţiune antiseptică şi/sau antiinflamatoare (de exemplu, de muşeţel sau de coada-şoricelului).

Radu Stoianov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 572

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare54d2.html-articol=156.htm

Prăjiturele cu brânză

Ingrediente în aluat: 150 g brânză de vaci, un praf de sare, un plic zahăr vanilat, 5 linguri cu ulei, 5 linguri cu lapte, 300 g de făină, un praf de copt.

Ingrediente în umplutură: 100 g de caise uscate (sau stafide), coaja rasă de la o lămâie, 350 g brânză de vaci, 2 gălbenuşuri, 50 g de zahăr, două plicuri cu zahăr vanilat.

Modul de preparare al aluatului este foarte simplu: se amestecă toate ingredientele foarte bine. Din aluatul obţinut se întinde o foaie şi se taie în pătrăţele potrivit de mari.

Pentru umplutură se taie caisele cubuleţe şi se amestecă bine cu brânza de vaci, coaja de lămâie, zahărul tos şi cel vanilat. În fiecare pătrat de aluat se va pune o lingură de umplutură, iar aluatul se va aduna astfel încât să nu se scurgă brânza, ca la plăcinte sau ca un fel de bocceluţă, şi se aşază în tavă. Se lasă la copt cam o jumătate de oră şi se servesc reci.

Ciorbă de perişoare

Ingrediente: 1 kg de carne tocată, 2 cepe mari,
2 ardei, 3 roşii (sau suc de roşii), 2 morcovi, 200 g de orez, 1 ou, 1 legătură de pătrunjel, borş sau suc de lămâie, sare, piper.

Mod de preparare: într-o oală cu apă se pun la fiert orezul, ceapa, morcovii, ardeii şi roşiile tăiate mărunt cu o linguriţă de sare. Separat, se amestecă oul cu carnea, se adaugă sare după gust şi puţin piper. Se modelează perişoarele şi se pun în ciorba care a dat în clocot. Se mai lasă la fiert aproximativ 30 de minute şi se potriveşte după gust. Înainte de a lua ciorba de pe foc se acreşte (dacă acrim cu borş mai lăsăm să dea un clocot) şi se presară pătrunjelul tocat.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 598

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare5508.html-articol=563.htm

Imprimati articolulImpactul integrării în piaţa vinului

Deţinând cca 2% din producţia mondială de vin, România ocupă locul 11 în lume. Între 1989 şi 2002, producţia de vin a României a oscilat între 7,35 mil hl şi 4,63 mil hl. În anul 2002, România a produs 5,25 mil hl de vin, ajungând în 2004 la 6,16 mil hl, din care 3,56 mil hl vin nobil şi 2,60 mil hl vin hibrid.

După anul 1990, suprafaţa cultivată cu viţă-de-vie în România a cunoscut o evoluţie ascendentă, concomitent cu înrăutăţirea calităţii viilor, ţinând cont că, în prezent, peste 50% din acestea sunt hibride. Această situaţie creează greutăţi mari privind integrarea sectorului viticol în structurile comunitare.

Consumul mediu de vin pe locuitor în România este mai mic decât în celelalte state producătoare de vin din Europa şi în scădere faţă de primii ani ai tranziţiei. În anul 2002, consumul mediu de vin pe locuitor era de 22,5 litri faţă de 30,53 în anul 1996.

De asemenea, tot ca urmare a extinderii viţei hibride, dar şi din cauza nivelului scăzut al veniturilor populaţiei s-a constatat în ultimii ani o creştere a consumului de vin din soiuri de masă, mai ales hibride, şi o reducere a consumului de vin din soiuri nobile.

Sectorul viticol deţine cca 4% din valoarea producţiei agricole în România şi este cel de-al treilea produs agricol la export.

După integrare, viticultorii români sunt nevoiţi să obţină vinuri de calitate ridicată pentru a fi competitivi în condiţiile intrărilor masive de vin din Comunitate.

Patrimoniul viticol naţional se află într-un stadiu periculos de degradare, iar refacerea va fi dificilă în condiţiile noii reforme a sectorului viticol al Uniunii Europene. Sprijinul comunitar va fi acordat pentru renunţarea la o parte din suprafeţele cultivate. De aceea, resursele alocate de la bugetul naţional trebuie gestionte cu mare eficienţă în scopul modernizării plantaţiilor şi a creşterii calităţii vinului.

Soiurile de viţă-de-vie interzise pentru comercializare în Uniunea Europeană sunt Noah, Othello, Isabelle, Jaques, Clinton şi Herbemont. Cei care vor renunţa la înlocuirea acestor hibrizi cu soiurile nobile vor primi ajutoare financiare de la Uniunea Europeană. În legislaţia europeană nu există o reglementare care să prevadă faptul că fermierii trebuie să defrişeze suprafeţele cultivate cu vie hibridă, în schimb vinurile provenite din acestea vor fi păstrate doar pentru consumul în familie.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 651

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare557c.html-articol=806.htm

Decade şi învăţământul superior silvic?

M-am nimerit într-un grup de universitari din domeniul agriculturii care rosteau cuvinte dojenitoare, chiar alarmante, în legătură cu situaţia în care a ajuns învăţământul agricol. Multe grupuri şcolare agricole sau licee au rămas doar cu titulatura, fiindcă în unele nu există nicio clasă cu profil agricol, iar în altele aşa, „doar de sămânţă“ (din 30 de clase, 1-2 sunt cu profil agricol).

În învăţământul superior agricol se petrec lucruri de neînţeles. Au apărut universităţi cu specialităţi din agricultură ca ciupercile după ploaie. Pe nimeni nu interesează calitatea învăţământului, ci doar banii.

Nu interesează cum sunt pregătiţi elevii sau studenţii în meserie, ce fac aceştia după absolvire. Cu ani în urmă, majoritatea absolvenţilor proveneau din mediul rural, mulţi de la şcolile de specialitate. Acum doar 1-2% provin de la sate.

Clase cu profil fictiv

Unul din grup intervine, probabil era inginer silvic: „Să fiţi convinşi că s-a «stricat» şi învăţământul silvic. Nu e departe de cel agricol“. La multe şcoli agricole şi chiar teoretice au apărut clase de silvicultură cu nemiluita. Şi la învăţământul superior silvic e cam aceeaşi situaţie. Am rămas surprins, fiindcă întotdeauna am considerat învăţământul silvic mai disciplinat, mai sever.

Pentru a afla amănunte am purtat o discuţie cu prof. dr. doc. Victor Giurgiu, membru corespondent al Academiei Române, specialist în silvicultură, şeful Secţiei de silvicultură din cadrul Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice. Am aflat multe lucruri de la domnia sa, reieşite cu ocazia organizării unei dezbateri ştiinţifice sub genericul „Învăţământul superior silvic, încotro?“

Se compromite tradiţia

Învăţământul silvic românesc, îmi spunea domnia sa, are o vechime de peste 150 de ani, a fost înălţat la nivel superior târziu, în anul 1902, şi apoi a atins performanţe înalte. Declinul s-a reinstaurat în ultimii 15 ani, odată cu proliferarea instituţiilor care au organizat învăţământ superior silvic. În prezent, silvicultura se predă la 8 universităţi: Braşov, Suceava, Oradea, Arad, Timişoara, Cluj, Bucureşti şi Craiova, multe dintre acestea activând cu personal didactic improvizat, navetist, neatestat şi neconsacrat, fără laboratoare performante şi baze didactice în pădure.

Ce să mai vorbim de numărul de studenţi de profil silvic!? Sunt admişi anual în aceste universităţi câte 700-900. Această cifră se află într-o incredibilă şi păguboasă discrepanţă cu ofertele de pe piaţa muncii din economia forestieră.

Declinul a ajuns la cote înalte, incredibile, odată cu apariţia competiţiei pentru numărul de studenţi, în care s-a implicat, din păcate, şi Facultatea de Silvicultură „port-drapel“, odată cu renunţarea la concursuri temeinice pentru admitere în învăţământul superior silvic. Aşadar, se manifestă acum o competiţie pentru numărul de studenţi, în loc de o competiţie pentru calitate, pentru performanţă.

În aceste condiţii, învăţământul superior silvic tinde să se transforme într-un învăţământ de masă, scăpat de sub controlul calităţii.

Cauze şi efecte

Dintre cauzele scăderii drastice a nivelului de pregătire a absolvenţilor din instituţiile cu învăţământ superior silvic, prof. Victor Giurgiu a enumerat câteva:

- numărul exagerat de mare al instituţiilor de învăţământ superior silvic;
- pregătirea slabă a candidaţilor;
- renunţarea la admiterea în facultate pe bază de concursuri severe;
- numărul de studenţi exagerat de mare acordat învăţământului superior silvic de către autoritatea publică centrală, care răspunde de învăţământul superior, amplificat de universităţi (uneori în afara legii) prin organizarea de învăţământ „cu taxă";
- nivelul redus de calificare a personalului didactic de la unele instituţii cu învăţământ superior silvic;
- slaba dotare a acestor instituţii cu laboratoare performante;
- sistemul de salarizare a personalului didactic, în funcţie de numărul de studenţi;
- exigenţa redusă manifestată de personalul didactic de la unele facultăţi.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 679

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Irigarea prin picurare

Deoarece anul acesta precipitaţiile în timpul iernii au fost foarte scăzute, se va simţi tot mai mult efectul secetei odată cu venirea primăverii. Acest efect poate fi deosebit de dăunător pentru plantele din grădina noastră. Iată de ce vă propunem o metodă de irigare care, pe lângă faptul că vă va scuti de necazurile secetei, poate să vă aducă şi o serie de alte avantaje.

Irigarea prin picurare permite controlul umidităţii în sol, al dozelor de îngrăşăminte care se aplică, al bolilor şi dăunătorilor.

Distribuţia localizată a apei la suprafaţa solului se face punctiform, în sistemul picătură cu picătură, pe o perioadă îndelungată de timp.

Avantaje:

- fiecare plantă în parte poate primi cantitatea necesară de apă şi substanţe nutritive;
- alimentarea plantelor cu apă şi substanţe nutritive se face constant, astfel încât cultura să le aibă asigurate permanent. În aceste condiţii, planta consumă un minim de energie pentru procurarea apei şi a hranei;
- consumul de apă pentru irigaţie şi substanţe nutritive este mai redus cu 20-40%, datorită uniformităţii şi randamentului ridicat (90-96%) şi reducerii pierderilor prin evaporaţia din sol şi aer;
- alimentând cu apă numai zona rândurilor de plante, spaţiul dintre rânduri rămâne uscat, ceea ce permite executarea lucrărilor agricole în condiţii bune, înmulţirea buruienilor fiind mult diminuată;
- udarea directă a solului, fără umezirea plantelor, împiedică apariţia şi înmulţirea bolilor şi dăunătorilor. Se micşorează sau se evită unele tratamente chimice, ceea ce împiedică poluarea recoltelor;
- este singura metodă de udare care permite automatizarea totală, datorită reglării precise a debitului şi a presiunii apei, precum şi declanşării udării pe baza informaţiilor înregistrate de tensiometre cu privire la umiditatea solului.

Dezavantaje:

- Obturarea picurătoarelor, favorizată de secţiunea redusă de scurgere. Se consideră că, dacă tubul de curgere al picurătorului are diametrul sub 0,5 mm, prezintă o mare susceptibilitate la obturare, dacă diametrul este cuprins între 0,5-1,0 mm pericolul de obturare este mediu, iar dacă diametrul este de 1,00 mm sunt puţine şanse ca picurătorul să se obtureze.
- Costul ridicat al instalaţiei. Irigarea prin picurare este o metodă de udare şi, în acelaşi timp, un tip de amenajare care solicită o investiţie specifică ridicată la unitatea de suprafaţă.

Pentru a fi rentabilă, instalaţia de udare prin picurare trebuie să aibă în componenţa sa dispozitive de protecţie şi control al calităţii apei, aparatură de măsură şi control al presiunii şi volumelor de apă distribuite în reţea, echipamente care să permită aplicarea unor tratamente chimice şi a fertilizărilor prin apa de irigare şi echipament de udare care să se adapteze la condiţiile de cultură şi relief cu asigurarea udărilor de calitate. Instalaţia de udare trebuie să fie fiabilă şi cu o durată de viaţă a componentelor de minimum 5-10 ani în condiţii bune de exploatare.

La noi în ţară, în ultima vreme există numeroase firme care distribuie echipamente de irigare prin picurare, costurile fiind diferenţiate în funcţie de firma producătoare şi de firmele care le comercializează. Totuşi, la un calcul aproximativ al materialelor care vă sunt necesare, se poate spune că investiţia iniţială vă costă aproximativ 6.000 RON/ha.

Şef de lucrări dr. Viorica LUCHIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 6742

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare55a5.html-articol=768.htm

Legumicultura intensivă, doar un deziderat!

Legumicultura de tip intensiv este de acum o poveste cu un sfârşit trist pentru România. Cu excepţia câtorva sere şi ferme legumicole de câmp, modernizate sau nou-înfiinţate, legumicultura românească se caracterizează printr-o puzderie de grădini, din care doar într-o mică parte se aplică tehnologii avansate.

Legumicultura românească este compusă din microfermele activate în bazinele tradiţionale, din apropierea unor mari aşezări urbane, care produc într-adevăr eficient pentru piaţă. De fapt, în aceste zone sunt amplasate majoritatea solariilor cu legume, care par a fi cele mai rentabile la această dată. Dar ele sunt prea puţine la număr pentru a asigura aprovizionarea normală a populaţiei.

Supusă jocurilor meschine ale celor care „dirijează“ funcţionarea pieţei libere, România avea să cunoască în ultimii ani salturi şi decăderi care au dus deseori la ruinarea micilor cultivatori.

Anul 2006 este unul de referinţă în ceea ce priveşte supraproducţia, în vreme ce 2007 este anul prăbuşirii pieţei. Doi sunt factorii care au determinat aceste oscilaţii extreme: natura şi dezorganizarea pieţei.

Perdanţi sunt aceiaşi cultivatori şi consumatori. Singurii care câştigă sunt intermediarii, adică cei care fac jocurile pieţei.

Pentru că orice analiză trebuie să ia în calcul, în primul rând, datele oficiale, ne vom rezuma să facem precizarea că, faţă de 1990, suprafaţa totală cultivată cu legume a scăzut cu 100.000 ha, în timp ce producţia a crescut, chipurile, cu 1,2 milioane de tone, exceptând anul 2007. Cea mai dinamică creştere a înregistrat-o producţia de varză, castraveţi, salată verde şi ceapă, care s-a dublat faţă de 1990.

Evoluţia suprafeţei cultivate cu legume (vezi revista)

Dinamica producţiei de legume (vezi revista)

În condiţiile în care, cel puţin din punct de vedere statistic, oferta internă de legume a fost peste necesarul de consum, începând din 1997 asistăm la o creştere considerabilă a importului. Explicaţia nu poate fi pusă atât pe creşterea consumului, cât mai ales pe haosul instalat în mod premeditat în reţeaua vamală.

Evoluţia importurilor de legume (vezi revista)Vizualizari: 1315

□

Comentarii

□

□

1. eugen -- (13-February-2012)http://www.youtube.com/watch?v=ZpgfH0Tf
p7M

legumicultori din timis trebuie sa tina piept cu samsari care aduc legume din ungaria mii de tone zilnic.subt ochi garzi financiare timis ,vama//iar noi nici locuri in agrouri nu avem.

2. nutu -- (21-March-2012)in romania nu sunt protejati producatorii adevarati.Este mai usor sa cumperi cu un pret si sa vinzi cu altul.Jos mafiotii care au falimentat tara.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare55c8.html-articol=473.htm

Exemplu de tenacitate > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Exemplu de tenacitate

Perimetrul agricol al SC Banagrotrans SRL cuprinde peste 3.800 ha şi este localizat la limita judeţelor Buzău şi Brăila. Adică într-o zonă a Bărăganului mai puţin fertilă, unde ing. Alexandru Nicolae Borcescu a reuşit să arendeze o suprafaţă compactă de teren agricol, precum şi o alta cu peste 700 ha luciu de apă. Societatea mai dispune de 230 ha păşuni puţin roditoare care asigură o parte din hrana necesară celor 1.000 de oi. Deşi se spune că face parte din Bărăgan, zona nu este chiar propice pentru o agricultură performantă.

În pofida acestor dificultăţi, ing. Borcescu se încumetă să reziste, în speranţa că vor veni vremuri mai bune pentru agricultori. De unde atâta forţă şi optimism la un om, care are mereu în faţă spectrul vitregiilor naturale şi economice ? Acum, bunăoară, încearcă să biruie seceta în faţa căreia mulţi dintre semenii săi se declară neputincioşi.

Fost absolvent al Şcolii Tehnice Agricole din Râmnicu Sărat în 1966, şi-a continuat apoi studiile la Institutul Agronomic din Bucureşti. Ani de zile a lucrat la foste CAP-uri. Aventura sa în lansarea societăţii a început în 1992, cu 30 ha arendate în satul Heliade Rădulescu (comuna Ziduri), iar acum a ajuns la aproape 3.800. „Gata, îmi spunea. De acum vreau să fac performanţă prin infuzie de capital pentru procurarea de utilaje performante. Dar, şi aşa, cu tractoare vechi, sunt de 13 ani pe profit şi nu mă las cu una, cu două. Am preţuit fiecare strop de sudoare şi am economisit orice leuţ câştigat. M-am străduit să vând, an de an, grâu cu preţul cel mai mare. Nu l-am dat în toamnă, când preţul era de numai 2.500 de lei/kg, ci în martie când am putut să iau 6.000 lei/kg".

Inginerul Borcescu susţine că, este foarte greu să faci acum agricultură în România şi să lupţi cu clima, dar şi cu haosul pieţii de desfacere. „E la fel cum ai pilota un avion în beznă. Mai ales aici, în curbura Vrancei, unde cad doar 350 mm de precipitaţii pe an. Când am semănat orzoaica în mustul zăpezii, am recoltat doar 650 kg la ha. Aceeaşi cultură semănată apoi în aprilie mi-a adus 2.800 kg la ha."

Anul acesta este unul din cei mai secetoşi. Ing. Borcescu a semănat în toamnă 1.500 ha cu grâu şi orz iar acum în primăvară, a pus floarea-soarelui şi porumb pe 1.800 ha. Dacă nu plouă nu se ştie ce se alege din culturi. Cerealele obţinute sunt valorificate aşa cum se cuvine. Porumbul, de pildă, intră în hrana peştelui din baltă. Aşa se poate valorifica cu bune rezultate producţia. „Acum înmulţesc peştele, care creşte în apa trasă din râul Buzău, pe care o plătesc cu bani grei la Apele Române. Mă costă mult şi energia, dar nu-s omul să dau înapoi! N-am renunţat eu nici când am făcut împrumut de 20.000 dolari la Banca Agricolă şi cursul a crescut în scurtă vreme de 5 ori. Puteam să mă ruinez, dar am luptat şi am învins".

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007Vizualizari: 1274

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Obiceiuri de Paşte

Sărbătoarea Paştelui este pentru români, alături de Crăciun, cea mai importantă din an, pentru care fiecare familie se pregăteşte cu mult timp înainte prin postul ţinut cu atâta evlavie. În noaptea de Înviere toată lumea merge la biserică pentru a lua lumină şi a primi vestea cea mare: Hristos a înviat! Dar Paştele mai este şi o sărbătoare a familiei, când toată lumea se strânge în jurul mesei, ciocneşte ouă şi mănâncă pasca ritualică.

În Bucovina, Paştele este momentul cel mai plin de semnificaţie din an, pentru care s-au pregătit cei mari, dar şi cei mici.

Participarea la slujba de Înviere este momentul pentru care gospodinele muncesc toată Săptămâna Mare, mai exact pentru realizarea coşului pascal. Acesta simbolizează prin elementele conţinute fertilitatea şi fecunditatea: pe lângă fala Sărbătorii Paştelui, pasca, decorată cu crucea Mântuitorului, şi aluaturile rituale (babele, un aluat în chip de spirală care în vârf vor purta un ou), se vor pune aici produse din porc de la Crăciun pentru ca numărul animalelor să fie mare, zahăr pentru ca relaţiile să fie dulci, piper pentru ca membrii familiei să fie mai sprinteni, busuioc ca să fie drăgăstoşi şi cu noroc, hrean pentru sănătate, dar şi pânza cu care s-au lustruit ouăle – se va folosi pentru afumare vitelor bolnave sau pentru descântece. Se încearcă astfel să se sfinţească tot ce este util într-o gospodărie.

Cu acest coş, gospodarul merge să asiste la slujba de Înviere, urmat de nevastă şi copii.

În Munţii Apuseni în noaptea Învierii, femeile merg în cimitir să aprindă lumânări la morminte, deoarece lumina este cea care învinge întunericul. Dar focul este prezent pe tot cuprinsul ţării, sub două forme: lumânările de pe morminte sau focul din ramurile adunate, cum întâlnim în această zonă.

Prima zi de Paşte se începe în toate zonele ţării cu un fel de împărtăşire cu pască. Dar mai întâi trebuie să ne spălăm cu apă în care am pus un ou roşu (pentru sănătate), o monedă de aur sau argint (pentru a fi luminaţi). Apoi toată lumea se aşază la masa plină cu bunătăţile pentru care femeile au trudit încă de joi, dar înainte de a ne înfrupta, se ia puţină anafură. Se ciocnesc ouă – copii fac uneori concursuri –, doar la vârf astăzi, pentru a respecta sensul ascensional al Învierii. După masă, bătrânii, uneori însoţiţi de copii, merg la a doua Înviere.

Pe Valea Arieşului există obiceiul, de origine săsească, al „rostogolitului ouălor“ care sunt lăsate să cadă spre o gaură din pământ – primul care reuşeşte să introducă oul a câştigat.

În Transilvania şi Muntenia, duminică seara încep balurile. Tinerii sunt cei care se implică în distracţiile comunităţii şi organizează toate petrecerile de Paşte.

În Bihor există un obicei numit „lioara“ – prinsul suratelor – tinerele, într-o livadă, fac schimb de ştergare şi de colaci, prinzându-se astfel surate până la moarte.

În unele sate ale Olteniei, luni, în cea de-a doua zi de Paşte, după slujba de la biserică, întreaga comunitate se adună în curtea bisericii ca să dea de pomană pentru sufletele morţilor. Indiferent de statutul social, fiecare este obligat să îşi amintească de cei trecuţi dincolo.

Tot în această zi, în satele din Ardeal şi Bucovina, toată lumea se trezeşte de dimineaţă ca să meargă la udat. După slujba de la biserică, grupurile de tineri trebuie să treacă pe la casele cu fete de măritat şi să le ude cu parfum (cu apă sfinţită pe vremuri) în semn de fecunditate şi înflorire. Fetele îi aşteaptă pe udători şi-i răsplătesc cu ouă roşii, ouă încondeiate, cozonac şi chiar bani.

În Ţara Bârsei, în jurul Braşovului, se face o petrecere care adună întreaga comunitate – obiceiul Junii Braşovului. Grupurile de tineri, organizate asemeni cetelor de căluşari sau de colindători, cu vătaf şi casier, strâng ouă de la tinerele fete, după care se merge către Pietrele lui Solomon, la picnic, unde vor avea loc întreceri. Cea mai cunoscută şi îndrăgită dintre ele este aruncarea buzduganului.

Întoarcerea în Braşov are loc a treia zi, când sunt aşteptaţi cu mare interes, deoarece trecerea lor e un adevărat spectacol: costumele purtate acum sunt adevărate opere de artă, iar tinerii merg doar călare. Poartă cu ei brazi împodobiţi, ce vor fi depuşi la porţile junilor fruntaşi.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 3224

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare5624.html-articol=884.htm

Breviar juridic

Hotărârea Guvernului nr. 710, din 4 iulie 2007, privind implementarea Programului de furnizare a produselor alimentare către persoanele defavorizate din România, cu finanţare din Fondul European de Garantare Agricolă, aferentă exerciţiului financiar al anului 2007
(MO al României, Partea I, nr. 471, din 12 iulie 2007)

Legea nr. 197, din 2 iulie 2007, pentru modificarea şi completarea Legii vânătorii şi a protecţiei fondului cinegetic nr. 407/2006.
(MO al României, Partea I, nr. 472, din 13 iulie 2007)

Hotărârea Guvernului nr. 735, din 11 iulie 2007, pentru modificarea Anexei la HG nr. 141/2007 privind aprobarea activităţilor pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul zootehnic, în anul 2007, a cuantumului acestuia, precum şi a sumei totale alocate fiecărei activităţi.
(MO al României, Partea I, nr. 474, din 16 iulie 2007)

Ordinul nr. 575, din 27 iunie 2007, privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor referitoare la garanţiile de eliminare de pe piaţă a cantităţilor excedentare de zahăr, izoglucoză sau fructoză.
(MO al României, Partea I, nr. 477, din 17 iulie 2007)

Ordinul nr. 549, din 28 iunie 2007, privind stabilirea modului de implementare a condiţiilor specifice şi a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemei la plăţi directe pe suprafaţă pentru culturi energetice.
(MO al României, Partea I, nr. 477, din 17 iulie 2007)

Hotărârea Guvernului nr. 760, din 11 iulie 2007, pentru modificarea şi completarea Metodologiei de acordare a cotei individuale de lapte, precum şi a modului de alocare şi reconstituire a rezervei de lapte, aprobată prin HG nr. 852/2006.
(MO al României, Partea I, nr. 492, din 23 iulie 2007)
Prezentarea în rubrica alăturată.

Ordinul nr. 583, din 13 iulie 2007, privind stabilirea unui grad de standardizare pentru paşapoartele fitosanitare utilizate în vederea circulaţiei anumitor plante, produse vegetale sau alte obiecte în comunitate şi stabilirea procedurilor detaliate de eliberare a paşapoartelor fitosanitare, condiţiilor şi procedurilor detaliate de înlocuire a acestora.
(MO al României, Partea I, nr. 497, din 25 iulie 2007)

Ordinul nr. 584, din 13 iulie 2007, privind stabilirea regulilor pentru circulaţia anumitor plante, produse vegetale sau altor obiecte printr-o zonă protejată şi pentru circulaţia acestor plante, produse vegetale ori alte obiecte originare dintr-o zonă protejată şi care circulă într-o astfel de zonă protejată.
(MO al României, Partea I, nr. 497, din 25 iulie 2007)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 646

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Săptămâna Mare la români

Săptămâna Mare, indiferent că ne aflăm în Bucovina, în Maramureş, în Oltenia, în Dobrogea sau aproape de marile oraşe, reprezintă în primul rând punerea laolaltă a activităţilor care aduc în atenţie pregătirile pentru cei în viaţă, dar şi pentru cei ce nu mai sunt cu noi. E un fel de rememorare a neamului, un moment în care fiecare familie încearcă prin tot ceea ce are la dispoziţie să se pregătească pentru Joi Mari – momentul în care Iisus moare, iar românii sărbătoresc toţi morţii.

Acum, fiecare femeie merge înainte de răsăritul soarelui la cimitir, locul în care se transferă o parte din viaţa comunităţii. Ele duc acolo ofrande în celebrele ulcele de lut, acele joimăriţe, care în centre ca Oboga, Horezu, Gheboaia continuă a fi modelate de olari tocmai pentru că această dată nu trece neobservată.

Pentru a înţelege cât mai corect semnificaţiile acestei perioade, am discutat cu dr. Doina Işfănoni, cercetător ştiinţific principal la Muzeul Naţional al Satului „Dimitrie Gusti“

Cultul strămoşilor, în inima românilor

La Joi Mari este un moment de apogeu al acestui cult al strămoşilor. Interesant şi particular este faptul că în comportamentul şi desfăşurarea ritualului de la mormintele din cimitir se repetă un cod ancestral. Se începe prin purificarea mormântului, curăţirea lui şi apoi aprinderea focului cu resturi vegetale sau cu ramuri de boz aduse special, ca în Caraş, pentru a alunga spiritele rele, necunoscutul negativ care poate s-a aciuat aici.

Când focurile încep să pâlpâie, femeile umplu cănuţele cu apă, aşază deasupra un colăcel şi le dau peste mormânt, de sufletul celor răposaţi – o practică veche a românilor. Urmează jelitul care nu e un plâns, în memoria celor morţi, ci un fel de invocare a spiritelor acestora pentru a merge înapoi la casele de unde au plecat de mult, pentru a petrece sfânta sărbătoare a Învierii, alături de cei dragi.

Există versuri speciale prin care sunt îndemnaţi să vină acasă, unde sunt aşteptaţi cu acea petică curată, care în Transilvania se aşază după uşă, pentru ca ele să se odihnească acolo, să fie mulţumite şi să fie totodată prezente la momentul Învierii lui Iisus.

E un tip de comuniune ce poate fi considerată de alţii uşor deplasată, este însă un mod optimist, frumos de a percepe Învierea în integralitatea ei – totul e conceput ca o universală trezire la viaţă, motiv pentru care şi spiritele celor plecaţi trebuie să revină ca să se bucure de miracolul Învierii lui Iisus. Acest principiu integrator este unul de identitate, de unicitate.

Dacă ne aflăm în centrul Transilvaniei sau în sudul Olteniei vom constata că, după ce femeile merg la cimitir, ele aşază acasă o masă, în mijlocul bătăturii, câteva scaune, pe care pun bucăţi de covor şi cu o cofiţă de apă; acolo fac focurile şi invită spiritele strămoşilor să se aşeze şi să se înfrupte din ofrandele oferite, bând mai ales apă – ce reprezintă acum purificare de maleficul ce le poate câteodată însoţi şi potolirea sufletelor răposaţilor despre care se crede că sunt permanent însetate.

Joia Mare mai reprezintă şi momentul în care începe prepararea simbolurilor pascale: încondeiatul sau roşitul ouălor. În Bucovina, Valea Olteţului, Oboga, zona Branului, pe coaja oului se vor pune diverse motive ce semnifică naşterea, acele stele şi luceferi, dar şi floarea-paştelui, lăcrămioare şi alte gingaşe prezenţe florale din timpul primăverii. În zona Oboga, în zona Branului, silueta umană devine o prezenţă ce înconjoară oul, desemnând hora, amintind prin simbolul cercului de protecţia maximă a vieţii.

Românul va pune pe ou şi crucea răstignirii şi tot ceea ce natura înconjurătoare îi oferă ca sursă de inspiraţie. Tot joi, depinde însă de zone, femeile, dacă mai au timp, se ocupă şi de aluaturile ritualice: pasca, colacii şi cozonacii. Asistăm şi la ambivalenţe şi la antinomii, fiindcă unii cred că e bine a se face acum pasca şi cozonacii, alţii cred că tot ce se plămădeşte acum s-ar putea să nu însemne renaştere şi multe femei fac sâmbăta acest tip de aluat.

Vinerea Mare, ziua când seacă răul

În Vinerea Seacă oamenii nu se ocupă de activităţi care să anticipeze, ca simbol al regenerării, Învierea Domnului. Este vinerea în care se merge la biserică şi se cântă prohodul, dar şi a unor superstiţii. Acum seacă absolut tot răul şi are loc acel scăldat ritualic, acea îndrăzneală a fetelor şi feciorilor de a merge la râuri de dimineaţă pentru a se scălda ca să se purifice, deoarece au convingerea că invidiile şi făcăturile pot fi înlăturate în acest moment.

Oamenii mai cred că în această zi toate bolile vor seca şi unii dintre ei, din dorinţa de a fi scăpaţi de toate beteşugurile, ţin postul negru „de la lumină până la naşterea celeilalte lumini“. Tot în această zi caută prin poieni, pe păşuni, câte o căpăţână de cal, o izbesc, spunând că la fel cum ea este cheală, seacă, la fel să sece şi boala lor.

Ziua de vineri înseamnă şi bucurie, şi purificare. Peste zi se merge la biserică, se trece de 3 ori pe sub sfântul epitaf. Bătrânele zic că tinerii trebuie să fie atenţi după cine trec: dacă treci după un bătrân bolnav, s-ar putea să mai iei din beteşugurile lui. Seara, la slujbă, trebuie să fim atenţi să păstrăm lumina aprinsă şi să nu uităm să punem câte o lumină şi la morminte.

Se crede că e foarte bine dacă oamenii participă cu toţii la slujba de prohodire şi la slujba celor 12 Evanghelii de la Joi Mari, pentru că, în aceste trei zile care marchează moartea şi Învierea lui Hristos, omul are şansa de a deveni iar om, de se purifica de toate păcatele asumate prin ştiinţă sau făcute fără să-şi dea seama.

Coşul Pascal, fala gospodarilor

Sâmbăta este momentul în are nimeni nu are stare, totul se află într-o tumultoasă alergătură şi nimeni nu-şi vede capul de treabă, indiferent de vârstă: fetele îşi pregătesc ţinuta, îşi aşază hainele laolaltă, iar cine n-a apucat vineri să-şi facă baia ritualică trebuie să o facă acum.

Pentru femeile care nu au prididit cu aluaturile, ziua începe cu mult înainte de zorii zilei: făina cernută de cu noapte e pusă la plămădit cu toate dichisurile, cu toate bunătăţile bucătăriei tradiţionale: mirodeniile.

Astfel toate deliciile se concretizează acum: cozonacii, pasca – fala mesei de Paşte, unde se vor pune însemnele modelate din aluat – crucea paştelui –, brânză şi stafide. Laolaltă semnifică două straturi de cultură şi civilizaţie: crucea răstignirii este semnul creştinătăţii biruitoare, iar brânza şi tot ce aduce grâul ca element al vieţii amintesc de civilizaţiile precreştine. Acolo se va pune şi oul roşu, dar şi câte un ou încondeiat pentru fala gospodinei.

Trebuie pregătit coşul pascal, care aduce în atenţie, prin modul în care e aranjat, toată acea sinteză de comportament spiritual între precreştin şi creştin, pentru că omul ştie că acum la biserică trebuie să ducă tot ce are nevoie în gospodărie să se dezvolte, să sporească: de la râmători, slănina porcului şi cârnaţii, caşul pentru sporul vitelor, ouă decojite pentru că şi ele sunt necesare la casa omului, dulciuri, pentru că viaţa trebuie să fie şi ea dulce, baba (acel aluat în formă de spirală), ce va avea un ou roşu în vârf pentru a fi dată de pomenire.

În acest coş se vor pune şi acele arme imbatabile împotriva răului: hrean, busuioc, plantele miraculoase prin care sănătatea şi integritatea omului sunt menţinute. Se va pune şi cârpa cu care femeile au lustruit ouăle, folosită la fumigaţiile împotriva răului care se mai poate manifesta peste an. Totul se încheie triumfal cu pasca lăsată la vedere, ouăle roşii şi decorate, frumos aranjate pentru a fi duse de către capul familiei la biserică la Înviere.

Dacă la începutul postului femeile au mai îngrijit casa, în prima parte a săptămânii – luni, marţi, miercuri – curăţenia se va desăvârşi. Bărbaţii se întrec în a îngriji curtea, livada, şura, iar femeile aranjează toate noutăţile:

se vor pune la vedere ultimele ţesături noi, ca familia să se fălească cu fetele harnice şi nevestele pricepute – Paştele mai înseamnă şi reunirea neamului, a prietenilor şi trei zile de ospeţie.

Fiecare reuşeşte în această perioadă să-şi pondereze comportamentul cu o înţelepciune demnă de invidiat de noi, să-şi dozeze energia pentru a împlini şi cele ale vieţii, dar şi respectul faţă de tradiţie – obedienţă în faţa regulilor nescrise, dar foarte importante pentru suflet. Tradiţia trebuie rememorată, asumată şi comunicată. Sunt cele trei paliere care au făcut ca, de-a lungul vremilor, să fim bogaţi.

(D.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 536

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare56c9.html-articol=138.htm

Să grăbim executarea lucrărilor solului în perioada de iarnă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulRecomandări tehnice

Să grăbim executarea lucrărilor solului în perioada de iarnă

Deşi toamna 2006 a fost mai prielnică decât în alţi ani pentru executarea lucrărilor solului pe suprafeţele cât mai mari, au rămas totuşi mari suprafeţe nelucrate. Numai de arat au rămas aproximativ 4.750.000 ha.

Este foarte important ca, după efectuarea arăturii, să aibă loc câteva etape de îngheţ-dezgheţ care duc la îmbunătăţirea însuşirilor solului.

De ce trebuie arat din iarnă?

Experienţe de lungă durată demonstrează că cea mai bună arătură este aceea efectuată în vară, apoi cea de toamnă şi, în sfârşit, cea efectuată în ferestrele iernii, comparativ cu arătura de primăvară.

Dacă ne referim la cultura porumbului, care ocupă mari suprafeţe în ţara noastră, când s-a cultivat în arătura de vară a realizat un spor de producţie de 2-500-3.500 kg/ha, în arătura de toamnă sporul a fost de 1.500-2.500 kg/ha, iar în arătura de iarnă sporul a fost de 800-1.500 kg/ha.

Prin urmare, arătura efectuată în iarnă este inferioară faţă de arătura de vară şi de toamnă, dar superioară arăturii de primăvară.

Aceasta deoarece:

• până la desprimăvărare mai cad precipitaţii care pot fi acumulate în sol în cantitate mai mare (21,9% dacă este afânat, 10,2% dacă este nearat);

• se conservă mai bine apa acumulată în sol deoarece la desprimăvărare este necesară doar o lucrare superficială pentru pregătirea patului germinativ şi nu se răscoleşte pământul cu lucrări energice care duc la intensificarea evaporării apei din sol;

• arătura se efectuează într-o perioadă când tractoarele sunt disponibile şi prin folosirea lor la arat nu se întârzie alte lucrări;

• foarte important este că, în primăvară, se asigură semănatul într-un teren bine pregătit şi aşezat, în epoca optimă specifică fiecărei culturi.

De ce trebuie evitată arătura de primăvară?

a) în primul rând pentru că nu se poate efectua decât primăvara târziu, când terenul s-a zvântat şi, ca atare, se depăşeşte epoca optimă de semănat pentru multe culturi;

b) semănatul se efectuează într-o arătură proaspătă, neaşezată, cu repercusiuni negative asupra condiţiilor de germinare şi răsărire, de asigurare a densităţii şi uniformităţii culturilor;

c) prin lucrările ulterioare arăturii, de pregătire a patului germinativ, au loc fenomene de tasare a solului, de distrugere a structurii, de prăfuire, cu repercusiuni privind favorizarea formării crustei solului;

d) cel mai important este că, prin arătura de primăvară şi prin lucrările ulterioare de pregătirea terenului, prin

răscolirea solului, mai ales în primăverile secetoase au loc mari pierderi de apă din sol.
Aşa se explică diminuările de producţie realizate în arătura de primăvară, care pot fi de 15-25% la porumb, 30-40% la floarea-soarelui sau compromiterea culturilor din urgenţa I (mazăre, sfeclă de zahăr, lucernă etc.)
Arăturile efectuate în perioade de iarnă, după parcurgerea fenomenului de îngheţ-dezgheţ şi înainte de desprimăvărare, este indicat să se lucreze superficial, când terenul s-a zvântat, cu grapa cu colţi reglabili sau cu combinatorul, pentru o bună mărunţire şi nivelare a solului.
Prin aceasta se evită lucrările energice din preajma semănatului şi mai ales lucrarea cu grapa cu discuri care produce răscolirea solului şi mari pierderi de apă.
Dacă tot trebuie să cheltuim cu efectuarea arăturii, de ce să nu o facem în iarnă?
• Se întâlnesc suprafeţe mari cu tulpinile de porumb şi floarea-soarelui, precum şi cu alte resturi vegetale pe teren. Ca atare, trebuie folosită grapa cu discuri când terenul este îngheţat, pentru a fragmenta şi mărunţi toate resturile vegetale.
• Suprafeţele pe care s-a efectuat o arătură de slabă calitate (bolovănoasă, din cauza uscăciunii, sau având „curele“, din cauza umidităţii ridicate) se vor lucra cu grapa cu discuri în agregat cu lama nivelatoare şi grapa cu colţi reglabilă pentru a se realiza mărunţirea şi nivelarea solului. Lucrarea se execută în ferestrele iernii, când solul, după perioadele de îngheţ-dezgheţ, s-a zvântat la suprafaţă, chiar dacă la adâncimea de 10-15 cm este încă îngheţat. Agregatul se deplasează oblic sau perpendicular pe direcţia arăturii pentru a asigura o bună nivelare şi încorporarea resturilor vegetale.
• Volumul cel mai mare de lucrări îl constituie executarea arăturilor pe aproape jumătate din suprafaţa arabilă a ţării. Trebuie urmărit cu atenţie momentul când se poate efectua arătura, când terenul s-a zvântat la suprafaţă sau chiar când mai există un strat subţire de zăpadă ori solul este îngheţat numai în stratul superficial şi nu are conţinut prea ridicat de umiditate. Nu este necesară o arătură prea adâncă, ci este eficientă adâncimea de 15-18 cm executată cu agregatul de arat care se deplasează cu viteză mai mare pentru a asigura o bună întoarcere a brazdelor.
Dr. ing. Vasile POPESCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 865
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dăunătorii legumelor din sere (I)

În perioada rece a anului, obţinerea unor recolte de calitate are loc doar în condiţii controlate, respectiv în sere. Dar aceste condiţii dirijate sunt optime şi pentru dezvoltarea şi înmulţirea dăunătorilor care, în lipsa aplicării măsurilor de prevenire şi combatere, duc la pierderi însemnate sau chiar la compromiterea unor culturi.

Musculiţa albă de seră (Trialeurodes vaporariorum)

Atacă diferite specii de plante legumicole: tomate, ardei, vinete, castraveţi şi specii floricole: garoafe, muşcate, Gerbera, Primula, Verbena şi Begonia etc.

Recunoaşterea dăunătorului

Insectele adulte şi larvele înţeapă şi sug sucul celular din frunze. Plantele atacate se îngălbenesc, se ofilesc şi se usucă, fiind inundate de roua de miere care favorizează dezvoltarea unor ciuperci saprofite din genul Capnodium.

În condiţii de seră, musculiţa se înmulţeşte fără întrerupere, putând dezvolta 3-4 generaţii pe an.

Mod de combatere

Măsuri preventive: controlul atent al plantelor ce urmează a fi introduse în sere şi dezinfestarea plantelor infestate; distrugerea din jurul serelor a buruienilor pe care insecta se înmulţeşte în timpul verii; dezinsecţia serelor, în perioada de repaus, înainte de însămânţare cu produse chimic, ca : Vertimec 1,8 EC, Metomex 90 WP, Lannate 90 WS la concentraţii duble fată de cele uzuale. Tratamentele cu produse din grupa I de toxicitate se efectuează doar de echipe autorizate.

Tratamentelor chimice se aplică la apariţia primilor adulţi în cultură, cu produsele: Confidor 70 WG-0,02%, Actara 25 WG -0,02%, Metomex 90 WP-0,05%, Actellic 50 CE -1 l/ha, Applaud 25 WP-0,1%, Pegasus 50 SC-0,1%, Mospilan 20 SP-0,02%, Sumicidin 20 CE-0,05%, Lannate 90 PU-0,05%, Fastac 10 EC-0,02%, Decis 25 WG-0,05%. Tratamentul se repetă la 10-15 zile. Rezultate bune se obţin şi prin instalarea capcanelor vizuale portocalii pentru captarea adulţilor şi lansarea parazitului Encarsia formosa, care reduce cu 60-70% populaţiile de musculiţă albă de seră.

Nematodul galicol al rădăcinilor (Meloidogyne incognita)

Infestează un număr extrem de mare de plante aparţinând la 40 de familii botanice. Plantele infestate prezintă gale pe rădăcini, forma şi numărul acestora variind în funcţie de planta-gazdă, efectivul populaţiei nematodului şi condiţiile de mediu. La un atac puternic, întreg ţesutul radicular al plantei este transformat într-o masă de gale, de unde denumirea de „boală galigenă". Plantele atacate se ofilesc, se usucă şi pier. Pagubele cauzate de acest nematod, îndeosebi la culturile forţate de tomate şi castraveţi, variază între 30-40. Frecvent, atacul nematodului este asociat cu diferiţi agenţi patogeni (Alternaria sp., Pythium sp., Verticillium sp).

Mod de combatere

Măsuri preventive: cultivarea de soiuri, hibrizi şi varietăţi de tomate rezistente sau tolerante la atacul nematodului: Ronita, Rossol, Pierniţa, Piersol, Monita, Motabo şi soiul autohton Oltbrid; rotaţia culturilor, cu revenirea pe aceleaşi sole numai după o perioadă de 4-5 ani; controlul riguros al răsadurilor înainte de plantare şi eliminarea celor cu simptome de atac; scoaterea din cultură a plantelor infestate împreună cu rădăcinile aferente şi distrugerea lor prin ardere; decopertarea terenurilor infestate şi înlocuirea solului cu pământ lipsit de nematozi; dezinfecţia uneltelor de lucru şi a încălţămintei personalului.

Măsuri curative: dezinsecţia amestecului de sol folosit la semănat şi repicat cu Vapam 400-500 cmc/mc pământ, Basamid 200 cmc/mc şi Nemagon 200 g/mc; dehelmintizarea solului prin mijloace termice, prin realizarea temperaturii de 100°C, uniform repartizată pe toată suprafaţa, până la adâncimea de 30 cm; dezinsecţia solelor infestate, în perioadele dintre cicluri, prin administrarea pe sol cu încorporare de nematocide volatile, ca: Basamid-500 kg/ha, Vydate-120 kg/ha, Temik-60-80 kg/ha, nemagon-400 kg/ha, Di-Trapex-700 l/ha, Dazomet 600 kg/ha sau Mocap - 60 kg/ha.

Dr. ing. Maria-Monica ECOBICI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 4606

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare5732.html-articol=350.htm

Horoscop indian

Firul

Perioada: 21-31 mai. Semn: masculin, de aer. Pietre preţioase: opalul. Metal: mercurul. Culori: violet; Verbul: „a gândi pentru sine“. Numere native: 6, 9. Caracterizarea numerologică: 6.

Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Gemeni, pentru nativii născuţi în primul decan; zodiac arboricol: castanul (21-24 mai) şi frasinul (25 mai-31 mai). Compatibilitatea: zodiac indian: foc, broască ţestoasă, balanţa, maimuţă, metal, arcaş, vultur, zoghin; zodiac european: compatibilităţi de rang I (directe/puternice): taur, gemeni, balanţă, capricorn, vărsător, peşti; compatibilităţi de rang II (mediocre): rac, Berbec (nativii din primul decan); zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) – nu; compatibilităţi de rang II (mediocre): nuc, castan, brad, ulm, alun, arţar, smochin, chiparos, tei. Planete favorabile: Mercur, Jupiter, Pluto.

Nativul lasă impresia că poate trece peste hopurile vieţii fără ca ceva să-l atingă. De fapt caută necazurile cu lumânarea, se pune frecvent în situaţii neplăcute, deoarece, fiind lipsit de tact, atrage dezaprobarea anturajului. Încăpăţânat, persistă în a-şi susţine poziţia, bravând şi contrariindu-i sistematic pe ceilalţi, adversari sau prieteni. Are un limbaj îngrijit şi un discurs eclatant, deşi nivelul cunoştinţelor este mai curând superficial. Egoist, practic şi îndrăzneţ, este gata să rişte până la imprudenţă.

Reproşurile le tratează fără excepţie cu întrebarea: „Cine, eu?“ Simţul datoriei şi dreptăţii îl fac însă un adversar de temut pentru cei care încalcă convenienţele morale şi regulile sociale, scrise sau nescrise. Mergând uneori până la a fi agresiv, fără subtilităţi şi rafinamente, este un excelent apărător al drepturilor colectivităţii şi/sau drepturilor individuale.

Semn al trecerii şi al dualităţii, este ideal pentru meseriile în care se intermediază ceva (de regulă informaţie): mesager, funcţionar, profesor, jurnalist. Cea din urmă îi vine ca o mănuşă deoarece este redutabil în calitate de acuzator public. În realitate povesteşte mai mult decât face, pentru că îi lipsesc curajul şi energia de a se avânta în viaţă.

Reacţiile agresive şi dure pe care le are uneori sunt mai degrabă o formă de a-şi masca timiditatea, de care este conştient. Uneori este lipsit de scrupule însă, datorită unei bune intuiţii, poate deveni partenerul din echipă capabil să prevadă corect modul în care se vor desfăşura evenimentele. Este însă destul de dificil să decelezi care dintre previziunile sale servesc scopului general sau propriilor ambiţii.

Excelent partener de echipă, deoarece deviza lui este „cu cât mai mulţi, cu atât mai puternici“. Dacă este susţinut de familie şi de anturaj, nu există adversari pe măsura lui.

Singur însă...! Este „copilul norocului“ şi are rar întâlnita disponibilitate de a-l împărţi cu prietenii şi apropiaţii, devenind astfel „digerabil“. În general acceptă meandrele vieţii ca pe un exerciţiu al destinului.

În plan sentimental este o persoană curtată datorită aspectului exterior, însă concepţiile lui morale, destul de severe, îl cantonează printre cei care sunt mai degrabă nefericiţi. Despre el se spune adesea că este greu de prins.

Partenerul ideal este cel care poate să-i acorde foarte multă afecţiune, care dovedeşte obedienţă în raport cu idealurile sale şi care îl tratează ca pe un obiect de preţ. Frecvent sfârşeşte prin a fi un solitar, poate şi din cauza faptului că se manifestă dominant, lipsit de tact şi puţin dispus să-şi asume eşecurile.

În mitologiile populare firul este arhetipul călăuzei : ghemul care se desfăşoară şi marchează drumul lui Făt-Frumos; firul Ariadnei care îi arătat calea lui Tezeu prin labirintul bănuit de Minotaur; „firul roşu“ care marchează înşiruirea unor idei, concepte; Parcele/Ursitoarele torc/taie firul vieţii etc. Dimensiunea magică a firului este dată de regulă de dualitatea culorilor din firul împletit (alb-negru, alb-roşu), cel mai pregnant exemplu fiind cel al firului de Mărţişor care protejează purtătorul de relele lumii la schimbarea anotimpurilor şi asigură/călăuzeşte trecerea de la un anotimp la altul, de la o stare la alta.

Asocierea mai multor fire sugerează totdeauna ideea de forţă a celor mulţi, minimal necesară pentru a trece peste provocările vieţii. Simbolul firelor de grâu/orz/orez/iarbă reunite în snop sau a firelor de cânepă/in/mătase/lână împletite în frânghie se regăseşte în povestirile populare ca sugestie a puterii obţinute prin asociere.

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR,8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 705

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Programul de ameliorare genetică a porcinelor

Ameliorarea porcinelor la SC ROMSUINTEST PERIŞ SA se bazează pe sistemul industrial de ameliorare.
Selecţia liniilor pure reprezintă principalul mijloc pentru producerea hibridului.
Programul de ameliorare aplicat are la bază încrucişarea trirasială.
Liniile participante în cadrul programului sunt: Marele Alb, Landrace şi
LSP-2000.
Criteriile şi obiectivele selecţiei pentru liniile curate în această etapă (gasiti in revista)
De asemenea, în unitate se cresc şi alte două linii LS-345 Periş şi Duroc.
Din liniile Marele Alb şi Landrace se produce femela F1 care este selecţionată după performanţele proprii la încheierea testării (greutatea la 181 de zile), respectiv sporul mediu zilnic pe viaţă, conformaţia şi calitatea sfârcului.
Femele F1 sunt însămânţate cu spermă de vieri din linia sintetică LSP-2000 şi Pietrain.
În reproducţie, atât la liniile curate cât şi la femela hibridă se utilizează însămânţarea artificială.
Pentru obţinerea unui progres genetic rapid s-a apelat la importul de reproducători masculi la Marele Alb, Landrace şi Pietrain din nucleele valoare din ţările vest-europene.
Programul de ameliorare aplicat este în concordanţă cu Ordinele ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 13, 14, 15/2006 care sunt aliniate la legislaţia Uniunii Europene.
Întreaga evidenţă a lucrurilor de selecţie este computerizată şi constă din: registrul de vieri; registrul de scroafe; registrul de recoltare a vierilor şi însămânţărilor scroafelor; registrul de fătare a scroafelor; registrul de testare.
Pe baza acestor evidenţe se întocmesc pedigreele necesare pentru alcătuirea planului de împerecheri cu evitarea consangvinizării.
O altă etapă importantă este determinarea valorii de ameliorare a reproducătorilor. Metodologia utilizată este BLUP, procedeu statistic modern care ţine seama de o gamă largă de factori.
Pe baza valorii de ameliorare estimate se face reţinerea celor mai bune animale care vor înlocui reformele din cadrul liniilor.
Faţă de aceste aspecte clasice, o altă preocupare în ameliorarea liniilor este utilizarea markerilor genetici pentru ameliorarea conţinutului de carne macră, a uniformităţii lotului şi a calităţii cărnii. În această direcţie se selecţionează animalele cu gena IGF2 +/IGF2 + şi se elimină cele cu gena sensibilităţii la stres.
Aplicarea programului de ameliorare descris mai sus a permis obţinerea unui progres genetic de 1-2% pe an pentru caracterele cu heritabilitate mică şi de 4-5% la cele cu heritabilitate mare, cum ar fi calitatea carcasei.
Dr. ing. Nicolae ZENECI
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 1011

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Satul românesc, în căutarea identităţii pierdute

V-am obişnuit cu interlocutori deosebiţi. În discuţia de faţă avem şansa să aflăm câte ceva despre satul românesc contemporan aşa cum este el şi să ne imaginăm viitorul bazându-ne pe trecut împreună cu dl prof. univ. dr. Ştefan Costea, sociolog.

G.V.: De unde sunteţi?

Ş.C.: M-am născut într-o localitate de şes din judeţul Arad, Şeitin, pe malul Mureşului. Este atestată documentar la 1138, printr-un act al Regelui Bela al II-lea al Ungariei, care dona comunitatea cu 18 familii unei mănăstiri de lângă Cenad. Am scris monografia comunei.

G.V.: Ştiu că, pe vremuri, cadrele didactice întocmeau monografii pentru obţinerea gradelor.

Ş.C.: Da, profesorii reuşeau să adune date, documente de mare semnificaţie, deoarece cercetătorii nu aveau timp pentru aceasta. Monografiile au fost întocmite sistematic din 1866, după construcţia statului modern al lui Cuza, de către Ministerul Apărării, care trebuia să facă hărţile teritoriului.

G.V.: Mai seamănă satul acum cu ce era pe vremea copilăriei dumneavoastră?

Ş.C.: Nu există rupturi capitale între istoria bogată şi contemporaneitatea satului. Nu se poate ca nimic din ce a fost în trecut să nu se mai regăsească.

G.V.: Cum vi se pare noua denumire a ţăranilor astăzi, cea de producători agricoli?

Ş.C.: Producător agricol este un concept de factură economistă, îngustă. Ţăranul nu se reduce nici pe departe la statutul de producător. Universul rural este incomparabil mai complex.

Ca sociolog spun că nu este posibil să vorbim decât despre rolul fundamental pe care l-a avut economia agrară, mediul rural, comunităţile rurale şi ţăranii în istoria noastră. Nu se poate vorbi de istoria României în afara istoriei satului românesc. Din perspectivă socială sunt două tipuri fundamentale de convieţuire comună: societăţile bazate pe legături de sânge, vecinătăţi, apropiere, cu aceeaşi limbă, aceleaşi credinţe şi tradiţii şi comunităţile bazate pe structuri agrare. În ambele, relaţiile dintre oameni sunt naturale, autentice.

În epoca modernă, tipurile de comunitate s-au separat de noile structuri economico-sociale şi s-au organizat pe alte principii: raţionalism, eficienţă, profit, individualism, fiecare dorind să obţină maximul din relaţiile cu ceilalţi. Nu mai există control social comunitar, care la sat era total. Majoritatea satelor şi-au pierdut identitatea specifică în cea mai mare măsură.

G.V.: Cum vi se pare satul natal acum, când vă reîntoarceţi acasă?

Ş.C.: Merg rar dar, ce mă impresionează cel mai mult, satul nu mai este viu. Nu mai este mişcare, lipseşte tineretul şi manifestările din trecut. Am parcurs o stradă întreagă, de un kilometru, şi am întâlnit doar două bătrâne stând la poartă. Prea pustiu! Sâmbăta era târgul săptămânal, satul vuia, era plin de viaţă.

G.V.: Se zice că satul îmbătrâneşte şi se însingurează.

Ş.C.: Mare problemă este cum îmbătrâneşte. Ce se întâmplă acum în satul nostru contemporan este rezultatul perioadei de după 1989, care a marcat profund temeliile ruralului românesc din multe motive. Într-un schimb de experienţă cu francezii, directorul Institutului de Sociologie Rurală de la Paris vorbea despre sfârşitul ţăranilor şi destinul satului în societăţile industrializate. Tot destinul satului era legat de relaţiile între dezvoltarea ultramodernă şi ce poate el deveni.

După ce tineretul a plecat de la sate, francezii au adoptat o politică de repopulare a acestora cu populaţie tânără. Statul se implica acordându-le ajutor financiar, proprietate, utilaje şi alte facilităţi. Noi nu am făcut o opţiune clară după ‘89 despre ce vrem să facem cu satele noastre. România este un spaţiu armonios, de echilibru, care trebuie valorificat.

G.V.: Străinii nu înţeleg cum putem ignora bogăţia noastră rurală! 80% din consumul de produse agroalimentare în 2006 a fost importat.

Ş.C.: Ignoranţa este unul dintre factorii distructivi ai satului românesc. Am scris în lucrarea „Agricultura românească, o perspectivă istorico-sociologică“ despre Legea restituirii proprietăţilor, din 1991, şi despre impactul acesteia asupra agriculturii româneşti. Din punctul meu de vedere a fost o lege reparatorie, nu cuprinzătoare.

Din cele 12 milioane de hectare teren arabil, 9 milioane s-au restituit, creându-se 4-5 milioane de proprietari de parceluţe a câte 0,5-1 ha. Ne diminuăm şansele pentru că nu valorificăm potenţialul natural existent la sat. Nici acum nu prea ne-am hotărât să ne apucăm cu adevărat de muncă! Petre Ţuţea spunea: „La români, a te afla în treabă e un mod de lucru“.

G.V.: Este paradoxal că, deşi există tehnologie de vârf şi suntem o ţară producătoare de hibrizi, seceta a paralizat agricultura acum, în vremuri moderne.

Ş.C.: Trebuie să ne dumirim ce vrem să facem cu agricultura şi ce modele de dezvoltare complexă şi integrate în mediul rural trebuie să abordăm. Pentru producţie sunt obligatorii patru factori: pământul, uneltele şi tehnologia, omul şi banii.

Dacă nu avem bani, nu avem nici resurse umane bine pregătite. 80% din membrii Academiei Române sunt de sorginte rurală. Astăzi, mai puţin de 1% din studenţi provin din mediul rural. Este o involuţie a lucrurilor. Nu pot crede că aurul cenuşiu s-a dus. Copiii trebuie stimulaţi să înveţe, iar apoi să se întoarcă acasă şcoliţi. Trebuie schimbat standardul de viaţă la sat şi să profităm de condiţiile nou create pentru agroturism.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 3102

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare57bf.html-articol=213.htm

Denumiri corecte în fitoterapie (I) > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Denumiri corecte în fitoterapie (I)

Nu numai în limbajul curent, dar chiar şi la nivelul unor catedre universitare de profil se mai folosesc arhaisme sau termeni împrumutaţi din alte limbi care nu reprezintă conţinutul ideii exprimate.

Încercăm, începând cu acest număr, să arătăm care sunt greşelile şi care ar fi termenii corecţi pe care trebuie să-i folosim pentru a exprima noţiunile corect.

Exemplul clasic în această direcţie este termenul „naturism“, folosit astăzi de mulţi diletanţi în reviste sau publicaţii de duzină, în titluri de reviste sau broşuri, ca şi în magazinele de produse naturale, denumite „magazine de produse naturiste“.

În limba română există termenul de naturalism, care însă înseamnă altceva: copierea realităţii, acordând preferinţă aspectelor urâte, josnice ale naturii omeneşti.

• În Dicţionarul Medical, Editura Medicală 2001, nu există termenul de naturism şi nu-l veţi găsi cu sensul pe care l-au dat unii diletanţi la noi în nicio limbă de circulaţie mondială şi nu numai. De exemplu, în limba maghiară se foloseşte corect „Természetgyó gyászat“, ceea ce înseamnă terapie naturală. În limba franceză, de unde a fost greşit adoptat, termenul de naturism este sinonim cu nudism (vezi Dicţionarul Larousse).

În Franţa, termenul de nudism a devenit şi mai desuet deoarece nu de mult există „secta nudiştilor“ ce a fost fondată de un aventurier din Canada, Florian Ahtron, care s-a autointitulat „profet“ şi propovăduia traiul în comun, în pielea goală, lipsit de cele mai elementare principii morale.

Sper că am adus suficiente argumente pentru a nu mai folosi termenul de naturism în limba română. Vă recomand să schimbaţi denumirile de produse naturiste, dietă naturistă, cosmetică naturistă etc., folosite ca titluri de reviste, rubrici de ziare, magazine de desfacere etc.

Sunt numeroşi termeni ca, de exemplu, Therapie naturelle, Natural Therapy, Natürlische therapien, Hylpflanzen therapie, Nature’s Pharmacy etc., care, traduşi corect, vă pot inspira. Cel mult, puteţi folosi termenul de „naturism“ = nudism când apelaţi la aeroterapie, talazoterapie, helioterapie, tratamente cu nămol etc., care, de obicei, pentru a fi mai eficiente, se practică în pielea goală.

Grupaj realizat de acad. Ovidiu BOJOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 1741

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare57ef.html-articol=1032.htm

Pensiunile agroturistice, o afacere de viitor > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Pensiunile agroturistice, o afacere de viitor

Cu prilejul Festivalului Internaţional al Viei şi Vinului „Bachus 2007“, manifestare ce are loc în fiecare an la Focşani, a fost prezent şi de această dată un târg al meşterilor populari iniţiat de ANTREC Vrancea. Acolo l-am reîntâlnit pe Vasile Boştiog, vicepreşedintele ANTREC România şi preşedinte al euroregiuniii sud-est.

Anul acesta au participat la târg creatori de artă populară din şase judeţe. Pe lângă exponatele artistice s-a organizat şi un stand de gastronomie naţională.

Rep.: Care au fost cele mai atrăgătoare produse de la acest stand?

V.B.: I-au atras pe toţi pastrama, cârnăciorii, sărmăluţele în foi de viţă şi pârjoalele moldoveneşti prezentate de agropensiunile Bolovani şi Balcan, iar produsele de peşte de pensiunea Laura din Lepşa. Totul a fost stropit cu vinuri de soi expuse de Casa Bolovan, Crama Domeniile Stănescu (Vârteşcoi) şi Dragomir Coteşti.

Rep.: Credeţi că vinul vrâncean poate să-i tenteze şi pe turiştii străini?

V.B.: Sigur că da. Podgoriile Coteşti, Panciu şi Odobeşti sunt renumite peste hotare. Important pentru noi este să promovăm vinurile de soi din colecţii particulare, ai căror posesori deţin linii de îmbuteliere proprii. Cel mai nou este Vinul monahului realizat pe Domeniile Stănescu. Respectivele licori au etichete personalizate şi sunt vinuri cu denumire de origine controlată.

Rep.: Mi-aţi vorbit numai despre Vrancea. Ce face ANTREC-ul în celelalte judeţe?

V.B.: La fel ca aici, şi la sediul celorlalte euroregiuni sunt formate echipe de consultanţi, care derulează proiecte de turism rural. Aceste proiecte vor consuma fondurile primite din partea UE până în 2013, destinate extinderii şi dotării pensiunilor deja existente şi înfiinţării altora noi. De curând, am fost solicitaţi să sprijinim înfiinţarea de pensiuni agroturistice în Republica Moldova.

Rep.: Ce condiţii oferă pensiunile?

V.B.: Se oferă turiştilor produse proaspete şi condiţii de cazare bune. Acestea sunt ilustrate de numărul de margarete al pensiunii. Iar proprietarii lor, în funcţie de competenţă şi serviabilitate, primesc papioane.

Sunt pensiuni de două margarete, care au administratori de cinci papioane şi invers. Agroturismul este o afacere de viitor care se dezvoltă pe orizontală.

Respectivele pensiuni au gospodării proprii cu animale şi păsări ce pot oferi produse ecologice. În funcţie de dezvoltarea infrastructurii, agropensiunile se înmulţesc în anumite zone turistice cum ar fi Lepşa, unde se face legătura între Focşani şi Braşov.

O dovadă că acestea sunt solicitate este faptul că locurile pentru Revelionul din acest an sunt deja ocupate.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 919

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Datini şi obiceiuri de Anul Nou

Sfintele Sărbători de iarnă aparţin unui timp sacru, al înnoirii, dar şi al unui timp al familiilor care se adună laolaltă, comunităţile regăsindu-se în entuziasmul serbărilor îmbelşugate. Obiceiurile şi tradiţiile care se leagă de aceste zile sunt extrem de bogate şi de diversificate în funcţie de zonă.

Cercetătorii presupun că aceste manifestări ale măştilor provin din ceremoniile sacre arhaice, închinate morţii şi renaşterii divinităţii.

Mâine anul se-nnoieşte,
Pluguşorul se porneşte
Şi-om începe a ura,
Pe la case a colinda.
Iarna-i grea, omătu-i mare,
Semne bune anul are;
Semne bune de belşug,
Pentru brazda de sub plug.

Obiceiurile prilejuite de sosirea noului an continuă seria celor din preajma Crăciunului, având însă un caracter laic. Noul an aduce cu sine speranţă şi noutate, pentru că acum anul vechi e lăsat în urmă cu tot ce a avut el bun şi rău. Acest timp sacru mai e şi un timp al petrecerilor şi al bucuriei, deoarece, încă din cele mai vechi timpuri, de Crăciun şi de Anul Nou se organizau balurile.

Un obicei pe care îl vom întâlni pe întinsul întregii ţări este pluguşorul. Pe vremuri, alaiurile de urători, care începeau să umble din seara de 31 decembrie, erau însoţite de un plug cu boi ce trăgea o brazdă în faţa casei, în pocnetele bicelor. Pluguşorul, urare tradiţională la români, a păstrat scenariul ritualic al unei invocări magice cu substrat agrar şi e întotdeauna însoţit de strigături, pocnete de bici şi sunete de clopoţei.

Tot acum întâlnim şi pluguşorul copiilor ce era cântat în sunete de clopoţei. Cântecele lor diferă de cele ale adulţilor, fiind de multe ori uşor comice:

Aho, aho,
De Anul Nou,
Că găina n-are ou,
Şi cocoşul nica-n guşă,
De nu dai un franc mătuşă.
De nu dai şi-un pic de vin,
Nici la anul nu mai vin,
Şi nici alţii nu se-ndeasă,

Mânaţi, măi!
La anul şi la mulţi ani!

Dansul Ursului, un obicei întâlnit doar în Moldova

Mersul cu ursul se mai păstrează în judeţele Neamţ, Suveava şi Bacău, având la origine un cult traco-getic. Ursul este foarte frumos construit: un flăcău poartă pe cap şi umeri blana unui animal ucis (sau imitaţii de blană), împodobită în dreptul urechilor cu ciucuri roşii şi înzorzonat cu podoabe: hurmuz, oglinzi, beteală, ţinte alămite. Ursul este condus de un ursar, îmbrăcat în costum militar de cele mai multe ori şi acompaniat de muzicanţi în răpăitul tobelor sau pe melodia fluierului. Dansează cu ajutorul unui ciomag, imitând animalul, izbind pămîntul cu tălpile şi tăvălindu-se. Acest spectacol aminteşte de trupele de ţigani care umblau prin sate cu un pui de urs domesticit, prezentând exerciţii de circ. Alaiul ursului are mai mulţi membri, fiecare cu rolul său: Fluierarul sau Fluieraşul e îmbrăcat de obicei ţărăneşte, apoi Doboşarul, tot ca lăutar, Vestitorul este Casier şi Căpitan şi cântă totodată şi monologul. Dacă trupa este mai mare, celelalte personaje sunt, în funcţie de zonă: ţigani, babe, daci etc.

Dansul caprei, în Moldova şi Ardeal, cerbul, în zona Hunedoarei, borita (de la bour) în Transilvania de sud, sau brezaia în Muntenia şi Oltenia sunt obiceiuri ce însoţesc Anul Nou. Capra este alaiul cel mai numeros, de obicei o singură trupă într-un sat, care organiza şi balul, la care druştele (fetele) erau invitate fără a avea obligaţia să plătească ceva.

Capra, de fapt o mască, este foarte pitoresc compusă: are cu cap cu două coarne, împodobit cu ciucuraşi, mobil, făcut din lemn, cu un băţ lung din două corpuri acţionate cu o pîrghie şi o sfoară, ce vor scoate sunetele ritmice în concordanţă cu monologul vătafului. Întregul cortegiu e alcătuit din zeci de personaje, care de care mai pitoreşti, de la zâne, draci, babe, moşnegi, haiduci, vînători, la zgripţuroaice, harapi, doctori şi negustori.

Cerbul este întâlnit doar în zonele de munte. Costumul este confecţionat din piei de iepure, ornat cu diverse panglici, oglinzi şi coarne ramificate. Celelalte personaje care însoţesc această mască sunt: ursarii, căpitanii, ciobanii, fluierarul, babele.

Buhaiul este un obicei mai vechi care, spre deosebire de obiceiurile de mai sus, ce mai pot fi văzute încă, nu se mai păstrează. E format din mai puţini membri, care au un instrument cilindric, cu o membrană din piele la un capăt şi cu o coadă de cânepă la celălalt. Unsă cu borş şi trasă cu mîinile, scoate un sunet asemănător cu rägetul unui bou.

Sorcova este ultimul obicei, practicat îndeosebi în dimineaţa de 1 ianuarie. Însemnul ritual este alcătuit dintr-un băţ sau o ramură verde, împodobită. Obiceiul se practică de către un băiat, iar gazdelor li se adresează urări de bun augur, invocându-se sănătatea, belşugul şi prosperitatea:

Sorcova,
Vasela,
Să trăiţi,
Să-mbătrâniţi
Ca un măr,
Ca un păr,
Ca un fir de trandafir.
Tare ca piatra,
Iute ca săgeata;
Tare ca fierul,
Iute ca oţelul.
La Anul şi La mulţi Ani!

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 900

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare5849.html-articol=894.htm

Conversia spre agricultură > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulConversia spre agricultură

La Gottlob, „satul cu 100 de nemţi“, oamenii iubesc tare mult pământul. Indiferent de profesie, cei care s-au născut şi au rămas aici vor ca ţarina să rodească. Aşa l-am cunoscut pe medicul Edgar Herbeck, care deţinea, până nu demult, un cabinet medical de familie, fiind ajutat de soţia sa, de profesie asistent.

„De la o vreme încoace nu mai puteam trăi din medicină, câştigul meu fiind din ce în ce mai mic“. Aşa s-a hotărât să lucreze pământul său, al părinţilor şi al neamurilor cele mai apropiate. Beneficiind de un ajutor din partea guvernului german pentru şvabii care au rămas în Banat, şi-a putut cumpăra mai întâi un tractor românesc şi utilajele aferente. Apoi şi alte utilaje performante.

Acum lucrează 100 ha de pământ, obţinând printre cele mai bune producţii din zonă. Nu a uitat nici de medicină şi îşi exercită profesia de medic în Asociaţia „Caritas“, ajutând bătrânii şi bolnavii. La cei 60 de ani săi ştie tot atât de bine să conducă tractorul şi combina, să are, să semene, să fertilizeze terenul şi să administreze pesticide. În acelaşi timp, nu uită să efectueze tratamente eficiente celor suferinzi din Gottlob şi localităţile învecinate.

(M.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 661
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

„Ruralul trebuie să rămână rural“

Vom discuta astăzi, mai ales despre problemele şcolii rurale, despre problemele generale ale şcolii româneşti, cu invitatul nostru, domnul profesor universitar doctor Ştefan Costea.

G.V.: De unde sunteţi de fel, domnule profesor?

ŞC: Eu provin dintr-o comună de câmpie, zisă Şeitin, dincolo de Arad, la 7 km de Nădlac, punctul de frontieră cu Ungaria. Această comună este una dintre cele mai vechi din ţară, unde există şi singurul sat, din toată zona aceea a Aradului, format numai din populaţie românească.

G.V.: Există o explicaţie?

Ş.C.: Există mai multe; dar una este fundamentală. Mureşul aducea şi foarte multă bogăţie, dar mai făcea, cum face şi astăzi, din când în când, necazuri. Deşi Maria Tereza, cu 300 de ani în urmă, a făcut un dig care se menţine până astăzi, în fiecare an erau inundaţii. Aşa că acolo, dintre cei care nu aveau rădăcinile adânc înfipte în pământ, nu s-a aşezat nimeni.

G.V.: Domnule profesor, am în faţă o monografie: se cheamă „Şeitinul, aşezare milenară românească de pe Mureşul Inferior“, semnată Ştefan Costea şi Dumitru D. Costea, presupun, fratele dumneavoastră?

Ş.C.: Dumitru, într-adevăr, e fratele meu. Acesta este omagiul nostru ca fii ai satului, făcut în anul 1998 cu prilejul marcării a 860 de ani de atestare documentară a comunei, moment pe care l-am organizat şi l-am transformat într-un moment de trăire afectivă.

G.V.: Cartea aceasta mi-a amintit de un obicei, din păcate, pierdut parţial: învăţătorii satului scriau lucrările de grad având ca temă monografia aşezării în care îşi desfăşurau activitatea. Şi, plecând de aici, cum arăta şcoala copilăriei dvs., şcoala din Şeitin?

Ş.C.: Nu era o singură şcoală. La noi în comună, încă de pe la 1860, datorită complicatelor probleme ale relaţiei dintre populaţia românească şi stăpânire, s-au construit la acea dată patru localuri de şcoală pentru patru învăţători, patru clase de elevi.

Localul cuprindea: o sală de clasă, un apartament pentru învăţător, o grădină-lot care se constituia în lot de aplicaţii practice, pentru întreaga problematică a agriculturii şi cu toate dotările necesare pentru ca acest local să fie model pentru cei din sat. Aceste patru localuri de şcoală, care există de mult, au fost completate pe parcurs cu încă două o dată, cu încă două altădată, aşa încât în comună, astăzi, există mai multe localuri de şcoli bine puse la punct.

G.V.: Vă preocupă educaţia şi aţi avut amabilitatea să-mi arătaţi un articol scris de dumneavoastră: „Educaţia viitorului şi viitorul educaţiei“. Pentru că discutăm despre viitor: credeţi că mai este posibil astăzi ca un copil de ţăran din Şeitin, un copil de ţăran sărac, să parcurgă drumul pe care l-aţi parcurs dvs.?

Ş.C.: În principiu, da, mai este. Dar lucrurile s-au schimbat astăzi enorm de mult. Oamenii fac eforturi şi plătesc taxe bune, cu eforturi foarte mari, spre a-şi ajuta copiii. De data asta însă ascensiunea copiilor provenind din mediul rural este aproape blocată. Mulţi factori contribuie la toată această chestiune.

La noi, tradiţional, de la Spiru Haret încoace, regula a fost aceasta: dacă într-un cătun, într-un grup de case, există minimum 7 copii, se asigură un post de învăţător; adică, se face o unitate şcolară. Evident că, din punct de vedere ştiinţific, pedagogic, acest tip de unităţi nu mai pot fi considerate satisfăcătoare. Ştiţi câte astfel de şcoli sunt astăzi? Peste 3.500. Şi atunci, s-a pus problema: ce facem? Le concentrăm. Pe o raţiune, încă o dată, legitimă.

Numai că problema e cum o faci. Pentru că se acţionează acum cu nu ştiu câte sute de microbuze. Dar unele sunt şcoli de munte, unele şcoli din Deltă, altele sunt şcoli în localităţi izolate, în care poţi avea microbuze, dar dacă nu ai drum de acces e totul în zadar.

Dreptul fundamental al egalităţii şanselor faţă de educaţie este doar o vorbă, deocamdată. Eu am lucrat şi în Ministerul Învăţământului, vreo zece ani de zile, între 1960 şi 1970. Când am lucrat la Legea Învăţământului din ’68, s-a pus problema ce facem şi cum facem. Concluzia a fost să o lăsăm aşa, până una-alta, că e mai bine decât mai rău.

Pentru a face asta trebuie să asiguri toate condiţiile ca acţiunea să fie eficientă. Or, se mergea pe ideea să facem şi internate, unde să stea toată săptămâna copiii, să aibă cantine... acum se mai poate pune problema în termenii ăştia?

G.V.: Fără îndoială că nu. Aş vrea, către finalul discuţiei noastre, dle profesor, să revin la sat, să revin la problemele lui şi, mai cu seamă, la viitorul lui: îi daţi o şansă?

Ş.C.: Eu nu numai că i-aş da; aş subscrie la următoarea idee: România – noi, românii, poporul, naţiunea aceasta – cu toţii ar trebui să facem absolut tot ceea ce mintea şi puterea ne ajută, să prezervăm, cum se zice, ruralul.

El trebuie să rămână rural, dar unul care, din punct de vedere economic, va trebui, evident, să se întemeieze pe agricultură; un rural în care ramuri economice de celelalte tipuri – industriale, servicii etc. să fie complementare – şi complementaritatea ştiţi cum s-ar putea rezolva? Extrem de simplu, mai întâi prin constituirea de unităţi economice rurale integrate. Deci prelucrarea pe loc.

Al doilea: valorificarea de către producător sau de asociaţiile de producători, nu comercianţi care vin la lucru gata făcut.

Al treilea: păi, în acest context, tot ce valorificăm în mediul rural trebuie făcut potrivit tradiţiilor noastre şi potrivit specificului alimentaţiei şi sistemului alimentar românesc. De ce? Discutăm şi acuma cu ungurii: palinca e românească sau ungurească? Ce să discutăm? Avem ţuica noastră, domnule.

G.V.: Iată, deci, că o economie românească integrată ar putea asigura satului viitorul.

Ş.C.: Satul va trebui să fie, deci, un mediu care să valorifice întâi aerul curat; apoi spaţiul.

G.V.: Resursele economice...

Ş.C.: Resursele, da – din punctul de vedere al nivelului de civilizaţie, al dotărilor, să spunem: nu casă fără baie, nu baie fără duş de-adevăratelea...

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 595

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Imprimati articolulÎnţărcarea şi diminuarea pierderilor de purcei la înţărcare (I)

Înţărcarea este o fază critică în viaţa purceilor, separarea bruscă a acestora de scroafe, transferul în alte adăposturi, schimbarea furajului solicitând în mare măsură mecanismele de adaptare a purceilor înţărcaţi.

La stresul alimentar al purceilor ca urmare a eliminării laptelui din hrana zilnică se adaugă stresul de mutare din boxă, dar şi stresul social determinat de amestecul (înfrăţirea) purceilor de aceeaşi vârstă şi greutate. Toate acestea determină o competiţie între purcei pentru stabilirea unei noi ierarhii, consumul de furaje este diminuat, în special pentru purceii cu greutate mică, care de altfel sunt şi foarte puternic agresaţi de porcii mai dezvoltaţi.

Porcii mai mici, îndepărtaţi de la hrănitor în timpul zilei, sunt obligaţi să se hrănească mai mult noaptea, când secreţiile pancreatice scad, diminuându-se rolul furajului în dezvoltarea purceilor şi accentuându-se diferenţa de greutate între aceştia.

De altfel, sporul mediu zilnic în greutate este mai mic decât cel din perioada de alăptare (în primele 5 zile după înţărcare sporul se reduce la 60% faţă de perioada de alăptare, numai după 10-15 zile acesta atingând nivelul avut în perioada de alăptare).

Pentru reducerea stresului de înţărcare, o importanţă deosebită o are obişnuirea purceilor cu furaj concentrat de la 7 zile, pentru ca să aibă independenţă faţă de scroafă înainte de înţărcare. De asemenea se recomandă ca, cel puţin o săptămână după separarea purceilor de scroafe, aceştia să consume acelaşi tip de furaj pe care l-au consumat şi înainte de înţărcare.

Un element important pentru reducerea stresului la înţărcare îl reprezintă greutatea purceilor şi uniformitatea loturilor.

S-a stabilit că există o strânsă corelaţie între greutatea la naştere, procentul de supravieţuire şi greutatea la înţărcare a purceilor.

Cu cât purceii au o greutate mai mare la înţărcare, cu atât echipamentul enzimatic al aparatului digestiv va fi mai complet şi astfel vor trece mai uşor prin criza de înţărcare.

Pentru diminuarea stresului la înţărcare este bine ca loturile de purcei să fie cât mai uniforme şi nu prea mari, să se acorde o atenţie sporită microclimatului şi confortului din adăpost, să aibă asigurat frontul de furajare, să se administreze un număr suficient de tainuri (5-6/zi), furajele să fie de bună calitate şi proaspete, iar manipularea purceilor să se facă cu cât mai multă blândeţe.

Dr. Aurelia Cuc, cercetător şt. gr. I, Romsuintest-Periş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 637

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

67 milioane de puieţi pentru revigorarea pădurilor

Programul de regenerare a pădurilor aprobat de Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva prevedea pentru anul 2007 efectuarea de lucrări de regenerare a pădurilor pe suprafaţa de 16.760 de ha, din care prin regenerări naturale pe 7.622 ha (45 %) şi prin împăduriri pe 9.138 ha (55%).

În vederea realizării programului anual pentru campania de toamnă mai sunt de realizat lucrări de regenerare a pădurilor pe o suprafaţă de 5.294 ha, din care 2.100 ha prin regenerări naturale şi 3.194 ha prin împăduriri. În campania de împăduriri din primăvara acestui an, 72% din suprafaţa prevăzută a fost parcursă.

Astfel, acest program a fost deja încheiat încă din primăvară de 22 dintre direcţiile silvice din ţară. Suprafeţele cele mai mari care au rămas de regenerat pe cale naturală se regăsesc la direcţiile silvice Buzău, Brăila, Constanţa, Slobozia, Giurgiu şi Craiova. Dificultatea realizării programului de împăduriri din toamna aceasta a constat în concentrarea suprafeţelor mari de plantat într-un număr mic de direcţii silvice.

Pentru zilele care au mai rămas din campania de împăduriri din toamna aceasta şi pentru cea din primăvară RNP-Romsilva are pregătiţi 67 milioane de puieţi forestieri. În anul 2008 urmează să se refacă plantaţiile, în special pe suprafeţele unde, ca urmare a inundaţiilor catastrofale din această toamnă, urmate de calamitarea plantaţiilor, condiţiile staţionale s-au modificat şi sunt necesare lucrări de reproiectare.

Cei trei duşmani ai pădurilor din Oltenia

Direcţia silvică, care a avut de suferit atât de pe urma secetei, a inundaţiilor şi a infracţionalităţii ridicate, este cea din Slatina, condusă de domnul ing. Constantin Bălaşa.

Aici, în anul 2005, ca urmare a creşterii debitului Dunării, suprafeţele împădurite au fost inundate parţial sau total de apele de infiltraţie. În anul 2006, ca urmare a aceleiaşi probleme, zonele Orlea, Ianca I şi o parte din perimetrul Ianca II, însumând aproximativ 1.298 ha, au fost complet inundate, perioada de stagnare a apei fiind cuprinsă între 2 şi 8 luni, fapt ce a provocat imense pierderi în aceste plantaţii. Astfel, în unele zone s-a ajuns chiar la uscarea totală, inclusiv a unor suprafeţe în care se realizase starea de masiv.

Măsurile preconizate a se realiza în aceste suprafeţe calamitate constau în refacerea documentaţiilor tehnice ca urmare a faptului că, din cauza stagnării apei pe perioade lungi, în prezent există alte cerinţe în ceea ce priveşte speciile de împădurit. Aceste măsuri sunt în curs de desfăşurare.

În aşteptarea noilor păduri de salcâm

Din cele şase ocoale silvice ale Direcţiei Silvice Slatina (Slatina, Corabia, Balş, Caracal,Vultureşti, Drăgăneşti-Olt) cel ce deserveşte zona Corabia a avut ca sarcină, în această toamnă, creşterea procentului de împădurire din cadrul suprafeţelor afectate de secetă.

În general această suprafaţă este afectată de secetă şi de eroziune, terenul fiind nisipos. Astfel, la sfârşitul lunii noiembrie, în zona Dune din perimetrul Ianca II se făceau completări de goluri în cadrul unor lucrări de reameliorare începute din anul 2005. Specia folosită este salcâmul, ales pentru caracteristicile sale ce se potrivesc acestui areal. Salcâmul este o specie care creşte repede şi se regenerează natural, ajungând după doar 3 ani la cca 4 m înălţime.

Discutând cu domnul director Constantin Bălaşa, am aflat că fondul forestier la nivelul judeţului Olt depăşeşte 55.000 ha de păduri. Din acestea, Direcţia Silvică Slatina are în administrare 34.000 ha proprietate a statului şi 2.100 ha păduri private.

Paradoxul este că acestea din urmă au peste 50.000 de proprietari – am putea spune, şi, pe bună dreptate, omul şi arborele! Domnul director ne-a mai precizat că, în prezent, direcţia pe care o conduce are ca principală răspundere asigurarea durabilităţii şi continuităţii pădurilor, atât natural cât şi artificial.

Domnia sa ne-a reamintit că directivele europene prevăd pentru 2010 o suprafaţă împădurită de 20 mp/cap de locuitor şi pentru 2013, 26 mp/cap de locuitor.

Tot de la domnul Bălaşa am aflat că seceta şi inundaţiile nu sunt singurele necazuri cu care direcţia pe care o conduce se confruntă şi că, în plus, mai au de înfruntat şi infracţionalitatea extrem de ridicată din zonă. Chiar dacă gradul delictelor comise în pădure a fost cu mult diminuat în ultimii ani, hoţii de lemn sunt extrem de ingenioşi şi caută în permanenţă soluţii să treacă cu căruţa cu lemne peste şanţul adânc de 3 m, care înconjoară zonele împădurite.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 595

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare5986.html-articol=909.htm

2007- an de referinţă pentru consumatorii de vin

Directorul general al Patronatului Vie-Vin, Ovidiu Gheorghe, susţine că, din punct de vedere cantitativ, producţia de vin va fi apreciată la nivelul celei obţinute în 2006, dar calitatea va fi una de referinţă pentru viticultura românească.

Dacă podgorenii vor reuşi să recolteze rapid rodul plantaţiilor viticole, atunci putem spune că 2007 poate fi socotit unul de excepţie nu numai în marile podgorii ale ţării, ci şi în plantaţiile micilor producători, care realizează 60% din producţia de vin a României.

Concludente în susţinerea acestor evaluări sunt opiniile reprezentanţilor producătorilor de vin, exprimate de una dintre cele mai importante personalităţi în domeniu, Ovidiu Gheorghe.

Invitaţie la un consum alimentar sănătos

V.Ş.: Domnule Ovidiu Gheorghe, există opinii potrivit cărora randamentul strugurilor va fi destul de scăzut anul acesta.

O.G.: Anul de producţie 2007 va fi excelent din punctul de vedere al calităţii, bineînţeles datorită acumulării de zahăr din struguri. Cantitativ, probabil se va înregistra o uşoară diminuare faţă de 2006. Estimăm totuşi o producţie de cca 5,5 mil hl, cu 10% mai mică decât anul trecut.

Repet, din punct de vedere calitativ anul acesta va fi unul de referinţă pentru vinul românesc şi recomand tuturor consumatorilor să achiziţioneze vin produs în 2007.

Suntem a şasea putere a Europei

V.Ş.: Cine sunt cei mai importanţi producători din cadrul Patronatului Vie-Vin şi care este aportul lor la realizarea producţiei de struguri şi vin?

O.G.: Contribuţia lor la producţia de vin comercializat în România este de peste 80%, deoarece includem toţi marii producători de vin care au cotă de piaţă.

V.Ş.: Ce loc ocupăm în Europa din punctul de vedere al producţiei de vinuri?

O.G.: Locul 5 ca suprafaţă (după Spania, Italia, Franţa şi Portugalia) şi locul 6 ca producţie.

V.Ş.: Care este raportul între preţul vinului pe piaţa internă şi preţul vinului exportat?

O.G.: Cererea de vin pe piaţa românească este acoperită de oferta autohtonă; România nu exportă la un preţ mediu ridicat şi acest lucru se datorează faptului că nu suntem o ţară brand pe piaţa mondială a vinului.

V.Ş.: Cum este posibil ca o serie de vinuri ştiute ca fiind foarte slabe calitativ să ajungă totuşi pe rafturile marilor magazine?

O.G.: Nu este corectă afirmaţia vin ieftin = vin slab (calitativ) = periculos. Oferta este strâns legată de cerere, dar putem vorbi de băuturi aromatizate pe bază de vin, care sunt foarte ieftine, îmbuteliate la PET. Acestea nu prea au legătură cu vinul şi induc în eroare consumatorul.

V.Ş.: Există o strategie de promovare a vinului românesc şi cum se derulează ea?

O.G.: Greu… cu strategiile în România. Dar, aşa cum spuneam, ne propunem să reabilităm patrimoniul viticol, beneficiind şi de sprijinul Uniunii Europene.

V.Ş.: Vă rugăm să nominalizaţi marii investitori din sectorul vitivinicol.

O.G.: De la început vreau să precizez că suntem într-o competiţie adevărată pentru modernizare. Îmbucurător este că principalii actori sunt tocmai marii producători: Murfatlar, Vincon, Jidvei, Cotnari, Recaş, Domeniul Coroanei-Segarcea etc.

V.Ş.: Avem, de fapt, capital străin în viticultura românească? De unde provine şi unde este investit?

O.G.: Să vă enumăr doar câteva: SERVE CEPTURA – Franţa; VINARTE – Italia; ALOVIN MĂCIN – Bielorusia; RECAŞ – Marea Britanie; CRAMELE HALEWOOD – Marea Britanie; SARICA NICULIŢEL – Spania; CARL REH – Germania: CORCOVA – Franţa şi lista poate continua.

- Piaţa vinului în România este estimată la peste 300 milioane de euro şi este susţinută mai ales de vinurile nobile obţinute din marile podgorii.
- Cota de piaţă a micilor producători, care fac vin pentru autoconsum sau vânzare locală, reprezintă 60% din cele 5,5 milioane de hectolitri estimaţi a se obţine în 2007.
- Există speranţa că, în 2008, România va reveni puternic pe piaţa internaţională prin calitatea de excepţie a vinurilor pe care le va produce în această toamnă.
- În lupta acerbă pentru recucerirea pieţei externe, România are în faţă concurenţa noilor puteri viticole, dar oferta acestora se adresează păturilor mai sărace din Europa, care în Occident sunt în continuă creştere.
- Un atentat la adresa vinurilor româneşti pe piaţa internă îl reprezintă produsele alchimiştilor, care dezvoltă în România cea mai neagră piaţă din Europa în acest domeniu.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 931

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

EDITORIAL

Demnitari, luaţi-o la pas prin Europa!

Mărturisesc, stimaţi cititori, că de câte ori parcurg drumurile de dincolo de graniţele României, meleagurile mă încântă kilometru după kilometru. Drumurile sunt... drumuri, câmpurile sunt lucrate şi gospodărite, casele îngrijite... Parcă totul este altfel. Şi nu pentru că cei de dincolo sunt mai buni, mai deştepţi sau le-a dat Dumnezeu mai mult.

Este aşa pentru că au avut „comandanţi“ mai... orientaţi, să spunem, mai înţelepţi, iar oamenii motivaţi pentru ceea ce fac. Şi dacă trebuie să ne oprim la agricultură, apoi trebuie să spun că, prin ţările Europei, nu fiecare metru, ci fiecare centimetru de pământ, niciunde mai bun ca al nostru, este bine folosit şi lucrat. Animalele, ce să mai spun, parcă sunt din filme SF. Nu sunt unul dintre cei care jinduiesc la găina vecinului pentru că ar face oul mai mare.

Dar tot ce văd raportez la ce se întâmplă pe meleagurile natale şi îndrăznesc să gândesc la ce ar trebui făcut să fim la fel sau mai mult decât atât. Spun „îndrăznesc“ pentru că nu e în puterea mea să fac ce ar trebui să facă sau să fi făcut de un deceniu şi jumătate diriguitorii ţării. Dar n-au făcut-o, deşi erau atât de datori ţării. Şi uite aşa, milioane de hectare de pământ zac înţelenite printre ciulini. Pământ pentru care înaintaşii noştri şi-au dat viaţa, iar alţii, de asemenea, fac orice să pună mâna pe el.

Multe aspecte demne de laudă am văzut eu şi alţi câţiva agricultori, medici veterinari şi zootehnişti într-un recent periplu european unde, cu siguranţă, am avut ce vizita. Dar ce folos dacă, întorşi în ţară, aproape nimic nu se poate pune în practică?

Pentru că românii nu au susţinerea financiară pe care o au cei la care mă refeream, nu există cadru legislativ necesar urnirii lucrurilor din loc, în fine, nu există voinţă politică pentru repunerea agriculturii în drepturile ei fireşti.

Nu uitaţi, demnitari: agricultura poate fi motorul economiei, daţi-i combustibil! Dar ca să ştiţi de unde să începeţi, parcurgeţi drumurile Europei pe pământ, nu doar cu avionul de la Bucureşti la Bruxelles. Cu siguranţă veţi avea ce învăţa... şi poate veţi privi cu alţi ochi agricultura, agricultorul şi satul românesc. Aşadar, luaţi-o la pas prin Europa. Vă asigur, şoselele n-au gropi. Vă doresc drum bun!

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 615

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Curier juridic

Ordinul nr. 270, din 26 octombrie 2006, pentru modificarea Ordinului MAPDR nr. 219/2006 privind aprobarea sumelor pe speciile de animale pentru care se acordă subvenţii în conformitate cu prevederile HG nr. 1853/2005 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenţii, în anul 2006, producătorilor agricoli din sectorul animalier şi din sectorul piscicol
(MO al României, partea I, nr. 883, din 30 octombrie 2006)

Prin acest Ordin cu caracter normativ, emis în aplicarea HG nr. 1853/2005, au fost modificate şapte din toate cele nouă articole ale Ordinului MAPDR nr. 219/2006, rămânând astfel nemodificate numai art. 1 şi 9.

Modificările se referă la valoarea totală a subvenţiilor pentru producătorii agricoli, după cum urmează:

– Pentru producătorii agricoli, crescători de vaci de lapte şi/sau bivoliţe (art. 2, 21 şi 22 din HG nr. 1853/2005), valoarea totală a subvenţiilor aprobate este de 160.670 mii lei. (Art. 2 din Ordin);

– Valoarea totală a subvenţiilor pentru producătorii agricoli, crescători de porcine, prevăzute la art. 3 şi 4 din HG nr. 1853/2005, cu modificările şi completările ulterioare, este de 113.200 mii lei (Art. 3);

– Pentru producătorii agricoli, crescători de ovine şi caprine, valoarea totală a subvenţiilor prevăzute la art. 5 din HG nr. 1853/2005 este de 22.650 mii lei (Art. 4);

– Pentru producătorii agricoli, crescători de păsări, valoarea totală a subvenţiilor prevăzute la art. 6 din HG nr. 1853/2005 este de 194.783,48 mii lei (Art. 5);

– 4.300 mii lei reprezintă valoarea totală a subvenţiilor pentru producătorii agricoli, deţinători de familii de albine, prevăzute la art. 7 din HG nr. 1853/2005, cu modificările şi completările ulterioare (Art. 6 din Ordin);

– Valoarea totală a subvenţiilor pentru producătorii agricoli, crescători de viermi de mătase, prevăzute la art. 8 din HG nr. 1853/2005, cu modificările şi completările ulterioare, este de 12 mii lei (Art. 7);

– Suma de 1.600 mii lei reprezintă valoarea totală a subven-ţiilor pentru producătorii din acvacultură, prevăzute la art. 9 din HG nr. 1853/2005, cu modificările şi completările ulterioare (Art. 8 din Ordin).

Pe cei interesaţi îi informăm că Ordinul nr. 219/2006 a fost publicat în MO al României, partea I, nr. 292, din 31 martie 2006.

Costel-Alexandru GHEORGHE, consilier juridic

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 722

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic

Ordinul nr. 336/2006, pentru modificarea Normei privind natura, conţinutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea şi transportul piersicilor în conservă, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, al ministrului sănătăţii şi al preşedintelui ANPC nr. 781/1477/316/2004.
(MO al României, Partea I, nr. 717, din 22 august 2006)

Ordinul nr. 339/2006, pentru modificarea Normei cu privire la natura, conţinutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea şi transportul caiselor în conservă, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, al ministrului sănătăţii şi al preşedintelui ANPC nr. 770/1472/317/2006.
(MO al României, Partea I, nr. 717, din 22 august 2006)

Ordinul nr. 340/2006 pentru modificarea Normei privind natura, conţinutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea şi transportul amestecului de fructe în conserve, aprobată prin Ordinul ministrului sănătăţii şi al preşedintelui ANPC nr. 777/1494/321/2006.
(MO al României, partea I, nr. 717, 22 august 2006)

Ordinul nr. 562/2006 privind aprobarea manualului operaţional pentru schema competitivă de granturi, derulată cu sprijinul proiectului „Modernizarea sistemului de informare şi cunoaştere în agricultură“.
(MO al României, Partea I, nr. 751, din 4 septembrie 2006)

Ordinul nr. 604, din 25 august 2006, privind stabilirea tarifelor pentru efectuarea controlului în vederea certificării culturilor de sămânţă şi material săditor, înregistrării, supravegherii, monitorizării şi acreditării unor activităţi ale operatorilor economici pentru procedarea, prelucrarea şi/sau comercializarea seminţelor şi materialului săditor, precum şi a tarifelor pentru testele de calitate şi alte prestaţii privind certificarea seminţelor şi materialului săditor.
MO al României, Partea I, nr. 760, din 6 septembrie 2006)

Ordinul nr. 653, din 20 septembrie 2006, privind combaterea râiei negre a cartofului.
(MO al României, Partea I, nr. 819 din 4 octombrie 2006)
Prezentare în rubrica alăturată.

Ordinul preşedintelui ANSVSA nr. 240, din 6 octombrie 2006, pentru abrogarea anumitor ordine privind igiena alimentelor şi condiţiile de sănătate pentru producerea şi punerea pe piaţă a anumitor produse de origine animală destinate consumului uman.
(MO al României, Partea I, nr. 855, din 18 octombrie 2006)

Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Minunile Sfântului Gheorghe

În fiecare an, în miraculosul anotimp al florilor şi al reînvierii naturii, lumea creştină sărbătoreşte ziua Sfântului Gheorghe din Capodochia, cunoscut în istoriografia religioasă ca biruitor al răului, având puteri fantastice datorită nestrămutatei credinţe în Dumnezeu.

A trăit la începuturile creştinismului (sfârşitul secolului al III-lea), în timpul împăratului roman Diocleţian. Era conducătorul oştilor împăratului, dar a refuzat să se supună ostilului stăpânitor atunci când acesta a început prigoana împotriva creştinilor în anul 303, mărturisindu-şi credinţa în Hristos.

Tânărul oştean Gheorghe a îndurat incredibile chinuri: o roată cu ţepi să îi străpungă trupul, un enorm bolovan să-i apese pieptul şi multe altele. Atunci împăratul a poruncit să fie aruncat într-o groapă cu var nestins, dar a treia zi, neînfricatul Gheorghe a fost găsit viu. O voce din Ceruri îl îmbărbăta, ascultându-i rugăciunile.

La întrebat Diocleţian:

– De unde ai atâta putere, omule?

– Toate sunt harul lui Dumnezeu, a răspuns mucenicul, continuându-şi rugăciunile.

Împăratul s-a înfuriat şi iar a dat poruncă:

– Să i se pună încălţări înroşite în foc şi astfel să fie alergat până la temniţă.

Rănile produse de încălţările înroşite în foc s-au vindecat, apoi cu otravă s-a încercat dispariţia sa, dar otrava nu a avut niciun efect.

Lumea începuse să creadă în minunile Sfântului Gheorghe, nu însă şi păgânul împărat, în ciuda faptului că în vremea întemniţării înviase un mort atigându-l şi o vindecase pe împărăteasa Alexandra. Pentru convertirea ei la creştinism nu a fost cruţată de soţul său, primind pedeapsa cu moartea.

Icoanele îl înfăţişează pe Marele Mucenic Gheorghe omorând balaurul din Beirut căruia i se aduceau sacrificii umane, simbolizând biruinţa Binelui împotriva Răului. La aceasta a contribuit şi neînfricatul cal ce avea să se înfrăţească în toate luptele pentru Dreptate cu Omul.

Rânduită în primăvara fiecărui an pe 23 aprilie, celebrare Sfântului Gheorghe este o sărbătoare a biruinţei împotriva păgânilor şi a tuturor nedreptăţilor. A fost ales pentru a fi şi ocrotitorul oştirii române.

Întrucât numărul de faţă al revistei „Lumea Satului“ apare în intervalul care marchează şi Sfânta Sărbătoare, fie îngăduit semnatarului acestor gânduri să transmită distinşilor slujitori ai cuvântului Gheorghe Verman şi Gheorghe Oproiu cele mai sincere urări de sănătate şi noi izbânzi în promovarea ideilor unei agriculturi performante pe pământul românesc, alături de toţi realizatorii prestigioasei publicaţii.

Gheorghe MOHOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 818

Comentarii

☐

☐

1. geanina -- (17-June-2011)vreau si eu o minune a lui sfantul gheorghe

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

Din istoricul mecanizării agriculturii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDin istoricul mecanizării agriculturii

- Din 1830 avem prima menţiune documentară referitoare la importul de unelte agricole în Ţara Românească.
- În 1834-1835, pe moşia Pantelimon, se fac primele lucrări cu maşini agricole.
- În 1835, a fost adusă prima batoză care s-a folosit pe moşia Slobozia-Bârlad şi tot atunci domnitorul Ghica iniţiază înfiinţarea „Societăţii de agricultură“ care avea rolul de a populariza şi încerca maşinile agricole.
- În 1838, Gh. Asachi începe demer-surile pentru înfiinţarea la Iaşi a unui institut mecanic şi în 1841, cu sprijinul domnitorului Mihail Sturza, se înfiinţează Şcoala de arte şi meserii, numită şi Institut Mecanic.
- În 1839, la uzinele Lemaitre din Bucureşti, se fabrică prima locomotivă şi batoză.
- În 1840, se înfiinţează primele ateliere de maşini agricole de către dr. Zucker la Bucureşti şi de către Petru Rajka la Cluj.
- După Unire (1859), la propunerea lui Ion Ionescu de la Brad, domnitorul Cuza şi M. Kogălniceanu transformă institutul mecanic de la Iaşi în fabrică de maşini agricole.
- În 1861, marele agronom I. Ionescu de la Brad elaborează „Manualul de agricul-tură poporană“ care conţine elemente de meteo-rologie, agronomie şi mecanică agricolă, cuprinzând 53 de figuri cu cele mai moderne maşini ale acelui timp. Tot atunci se generalizează în ţara noastră folosirea plugului cu brăzdar confecţionat din fier.
- În 1864, în atelierul de unelte agricole de la Zvoriştea (Suceava) se fabrică un model nou de rariţă, considerată atunci ca ultima perfecţiune a agrotehnicii.
- După reforma agrară din 1864, agricultura românească dispunea de 15 maşini de semănat, 23 prăşitori cu cai, 8 maşini de cosit, 101 maşini de secerat şi 312 maşini de treierat.
- În octombrie 1867 are loc concursul de arături la Şcoala de agricultură de la Pantelimon.
- În 1869, în ferma Şcolii de agricultură Herăstrău, s-au efectuat încercări ale maşinilor agricole importate.
- În 1873, s-a introdus primul plug cu aburi pe moşia lui Vrani de la Putineiu-Teleorman.
- În 1890, I. N. Danielescu obţine la Paris medalia de argint pentru aşa-zisul plug-sapă, care se folosea cu succes la prăşit.
- În 1891, uzinele Lemaitre fabrică prima semănătoare în rânduri, iar în 1893 fabrică locomobile şi treierători.
- La începutul secolului la XX-lea, în agricultura ţării noastre se găseau 55 de pluguri cu aburi, 4.539 locomobile, 4.585 maşini de treierat, 12.151 semănători, 614 prăşitori cu cai, 18.451 maşini de secerat şi 1.169 cositori.
- În 1913, are loc primul concurs la plugurile cu tractor, organizat de sindicatul agricol Ialomiţa pe moşia de la Ciulniţa.
- În 1927, este adusă prima combină de cereale la noi în ţară, la Valu lui Traian (Constanţa).

- În 1929, se înfiinţează Staţiunea centrală de încercare a maşinilor agricole pendinte de ICAR.
- În 1945, după reforma agrară, se înfiinţează 271 centre de achizi-ţionare a maşinilor agricole;

din fermele statului se creează REAZIM (Regia Exploatării Agricole, Zootehnice, Industriale şi de Maşini Agricole), care, după doi ani, se transformă în AFSM (Administraţia Fermelor Statului şi Staţiunea de Maşini).

- În decembrie 1946, se fabrică primul tractor românesc (IAR-22) la Braşov, în fostele hangare ale aviaţiei.
- În 1948, se înfiinţează facultăţile de Maşini agricole şi tot atunci se creează primele 76 SMT-uri desprinse din AFSM.
- În 1952, ia fiinţă ICMEA (Institutul de Cercetări pentru Mecanizarea şi Electrificarea Agriculturii).

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 2299

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Botezul Domnului

Primul botez

Pentru cei mai mulţi dintre noi, 1 ianuarie semnifică începutul unui an nou. Pentru o mare parte, prilej de a-i sărbătorii pe cei cu numele de Vasile. Din păcate, sunt puţini cei care îşi aduc aminte de faptul că, în această zi, sărbătorim praznicul Împărătesc Tăierea împrejur cea după trup a Domnului. Aceasta este Ziua primului Său botez, cel evreiesc, când a primit rânduiala poporului ales, circumcizia şi numele de Iisus. Astfel, Domnul s-a supus Legii Vechiului Testament pe care nu a venit s-o strice, ci s-o înnoiască.

Conform tradiţiei, după rânduiala evreiască, atunci când pruncul Sfânt avea 8 zile, a fost dus de Sfinţii Părinţi să primească botezul, tăierea împrejur ca membru al poporului ales, de care nu s-a dezis niciodată.

E adevărat că, tot în această zi, cinstim şi trecerea în rândurile Sfinţilor a Părintelui nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadochiei, la 1 ianuarie 379 d. Hr.Acesta n-a născut în 333 d. Hr., într-o familie de creştini şi a învăţat la cele mai vestite şcoli ale vremii. A fost dorit ca arhiereu, însă el s-a retras în pustiu, fugindde slava deşartă şi alegând aspra vieţuire pentru Hristos. Împreună cu bunul său prieten, Sf. Grigorie de Nazianz, au întemeiat în pustiu viaţa monahală pentru cei care veneau să înveţe de la ei. Dar pentru că lumea creştină era tulburată de erezii, s-au întors să lupte cu ereticii şi să sprijine adevărata credinţă.

Până la urmă a devenit arhiepiscop în Cezareea Capadociei, pe care a păstorit-o aproape 9 ani.

Pentru întemeierea spitalelor sociale, a azilelor şi orfelinatelor pe lângă biserici, îl considerăm părintele filantropiei creştine. Din lucrările sale teologice, cele mai cunoscute sunt slujbele de exorcizare „Moliftele Sfântului Vasile“, care se rostesc în biserici chiar în data celebrării sfântului.

Arătarea Domnului

În data de 6 ianuarie se ştie că sărbătorim Boboteaza, adică Botezul Domnului în Apa Iordanului. Importanţa acestei zile creşte însă pentru că, în acel moment, omenirea are şansa de sta faţă în faţă cu Întreaga Treime, de aceea sărbătoarea mai poartă şi numele de Dumnezeiasca Arătare sau Epifania

În primele veacuri, tot cu acest prilej se sărbătorea şi Naşterea Domnului. Crăciunul a fost mutat în perioada în care se ţine acum, în anul 354, pentru a înlocui sărbătoarea păgână a solstiţiului de iarnă care, din secolul al III-lea, se combinase cu sărbătoarea zeului solar Mithra. Când Iisus şi-a început activitatea mesianică, la 30 de ani, a mers în pustiul Iordanului, acolo unde Proorocul Ioan boteza cu apă.

Venind Hristos la el, Ioan i-a spus: „eu am trebuinţă să fiu botezat de Tine şi Tu vii la mine?“ Atunci s-a auzit glasul Tatălui Ceresc care a mărturisit despre Iisus: „Acesta este Fiul meu iubit întru care am binevoit!“, iar Duhul Sfânt în chip de porumbel a sălăşluit deasupra capului Celui despre care Tatăl mărturisea. Momentul este numit Sfânta Epifanie, fiind a II-a arătare a Sfintei Treimi după cea de la Stejarul (părintelui

Avraam) din Mamvri. Prin Botezul său în apa Iordanului, Domnul a întemeiat Sfânta Taină a Botezului, prin care creştinul se înnoieşte cu trup nou, curat şi sfinţit, spălat de păcatul strămoşesc. Prin acest botez, firea apelor s-a sfinţit, iar oamenilor li s-a deschis calea înnoirii de păcate.

Botezătorul

După fiecare mare sărbătoare împărătească a fost rânduită prăznuirea soborului celui care avea un rol important în evenimentele din ziua precedentă. Pe 7 ianuarie este aşadar Soborul Sf. Prooroc Ioan Botezătorul şi Înainte mergătorul Domnului.

Deşi nu este cea mai importantă sărbătoare închinată Sf. Ioan, poporul o ţine cu predilecţie, petrecând şi cinstindu-i pe cei care poartă numele sfântului. O aleasă prăznuire i se face în biserica de lângă Iordan, în Sevastia (locul morţii), în Antiohia şi Contantinopol, unde a fost adusă mâna Sfântului.

10 ianuarie – Sf. Cuvios Antipa Luchian de la Calapodeşti

S-a născut în 1816, într-o familie de ţărani credincioşi din satul Calapodeşti, judeţul Bacău. La 20 de ani a ales nevoinţa călugărească la Mănăstirea Căldăruşani. După doi ani a plecat la Muntele Athos, la schitul românesc Lacu. După douăzeci de ani de aspră nevoinţă era cinstit în Sfântul Munte ca mare sihastru lucrător al rugăciunii lui Iisus, iar Dumnezeu îl înzestrase cu darul vindecării de boli.

În 1860 a venit în Moldova pentru 3 ani, timp în care a fost înconjurat de mulţi credincioşi.

Dornic de linişte, s-a stabilit apoi la o vestită mănăstire isihastă a vremii, Varlaam, de pe o insulă din Lacul Ladoga, în nordul Rusiei, aproape de Finlanda. Aici s-a nevoit încă 17 ani.

A murit la 10 ianuarie 1882 şi a fost canonizat la Muntele Athos în 1906. Este singurul călugăr atonit român trecut în rândul sfinţilor, dascăl al linişţii şi neîncetatei rugăciuni.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 629

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Producerea viţelor altoite (II)

Pregătirea butaşilor de portaltoi pentru altoire-forţare

Verificarea calităţii butaşilor

După scoaterea de la păstrarea peste iarnă, aceştia trebuie analizaţi prin sondaj. Cele mai importante prevederi se referă la: lungimea lor de la nodul bazal până la vârf (40 cm ± 2), grosimea, pe diametrul mare (8-12 mm), numărul de noduri (minimum 2), lungimea minimă a internodului de sub nodul bazal (2 cm). Alte prevederi: butaşii să fie relativ drepţi, fără cicatrice cauzate de grindină, loviri mecanice, atac al unor dăunători sau boli, iar scoarţa să fie intactă. Lemnul (inclusiv liberul) trebuie să fie viabil şi bine maturat; pentru verificare se fac secţiuni oblice atât în dreptul internodurilor, cât şi al nodurilor.

Umectarea butaşilor

În cazul în care după scoaterea de la păstrare butaşii sunt acoperiţi cu resturi de impurităţi (nisip, pământ etc.), se spală cu un jet de apă, apoi se introduc în bazine, în care vor fi acoperiţi cu apă, pentru înmuiere. Mărimea bazinelor se calculează în funcţie de ritmul zilnic de altoiri (în mii butaşi) şi de durata umectării (în număr de zile). În calculul stabilirii capacităţii bazinelor trebuie ţinut seama că butaşii de portaltoi ocupă un volum redus al bazinelor (18-30%), restul spaţiului fiind ocupat de apă.

Durata înmuierii se stabileşte în funcţie de: conţinutul iniţial de umiditate din butaşi, soiul de portaltoi, gradul de maturare a acestora, diametrul lor, temperatura apei etc. În mod curent, soiurile cu lemnul moale (ex. Riparia gloire) se umectează 2-3 zile, iar cele cu lemnul tare (dens) – de exemplu Kober 5 BB – se ţin la apă 4-5 zile. Unii dintre autori (de exemplu W. Schenk, 1960) recomandă ca butaşii de portaltoi să stea la apă un timp mai îndelungat (7-8 zile).

Luând în calcul o exploataţie viticolă cu caracter (şi) pepinierist, care produce viţe altoite, în care scop altoieşte (de ex.) 2 milioane de butaşi/an, pe durata a 20 de zile lucrătoare, având o medie/zi de 100 mii butaşi altoiţi, pentru înmuierea portaltoiului timp de 4 zile/serie are nevoie de 5 bazine cu o capacitate de 5.000 l fiecare, respectiv de un volum total de 25 m3. Se recomandă ca aceste bazine să fie construite sub spaţii acoperite, atât pentru ca apa să nu îngheţe, cât şi pentru ca aceasta să pătrundă mai uşor în butaşi, pentru a se reduce durata umectării.

Fasonarea butaşilor

După umectare, butaşii lungi de două sau de trei măsuri STAS se segmentează la o măsură. La toţi butaşii de portaltoi înmuiaţi se execută apoi orbitul (înlăturarea ochilor de iarnă). Această operaţie se execută cu ajutorul unor cuţite (e preferabil să fie speciale pentru această lucrare, având lama în forma literei „V“). De asemenea, se face şi bazatul, cu ajutorul unor foarfece de vie, lucrarea constând din tăierea porţiunii de internod de sub nodul bazal, la o distanţă de 5 mm de acesta. Lucrările de segmentare, orbire şi bazare se pot executa şi înaintea înmuiatului, însă cu rezultate mai slabe privind calusarea la nodul bazal.

Tratarea anticriptogamică

Această operaţie se aplică doar în cazul în care nu s-a făcut o dezinfecţie înaintea însilozării sau atunci când pe unii dintre butaşi se observă fructificaţii ale unor agenţi patogeni de tipul: Botryris (fig. 1) (vezi revista), Alternaria, Fusarium, Phomopsis şi altele, precum şi în cazul în care la secţionarea oblică din timpul verificării s-au constatat zone întunecate, ca urmare a pătrunderii atacului de boli în liberul şi lemnul butaşilor (fig. 2) (vezi revista).

Tratamentele se pot executa prin folosirea unuia dintre următoarele produse, în concentraţie (doză) de 0,2%: Rovral 75 WG, Konker, Teldor 500 SC, Carbiguard 500 SC, Bavistin 50 DF, Switch 62,5 WG, Derosal 50 SC, Topsin 70 PU, Goldezim 500 SC, Captan 80 WP şi Dithane Neotek 75 WG.

Dr. ing. Virgil GRECU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 774

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare5b9d.html-articol=897.htm

La orizont, o nouă instituţie

În viaţa şi activitatea satelor se pare că va mai apărea o instituţie: Camera agricolă. Ea va fi organizată pe structurile Agenţiei Naţionale de Consultanţă Agricolă şi va avea rolul de informare şi reprezentare a agricultorilor.

E greu de spus acum dacă va fi „aceeaşi Mărie cu altă pălărie“ dar, după spusele ministrului Remeş, personalul Camerelor agricole va proveni în proporţie de 20% din rândul aleşilor locali (primari, consilieri), 60% vor fi reprezentanţi ai producătorilor agricoli, iar 20% reprezentanţi ai comunităţii locale, desemnaţi prin alegere liberă dintre locuitorii comunei.

Aşadar, nu se schimbă doar numele, respectivele camere urmând să aibă o activitate mult mai complexă. Deosebit de important este că producătorii agricoli vor avea un rol mai mare în activităţile specifice acestora, precum şi unul de reprezentare. Cât va fi posibil, pentru că se ştie că „interesul meu“ este înaintea „interesului nostru“, poate că atunci când acestea vor coincide va fi bine şi comunităţilor locale.

De asemenea, se doreşte ca aceste structuri să fie autonome şi să funcţioneze în plan local sau zonal. Dar faptul că vor funcţiona pe bani de la buget – cel puţin în parte – va ştirbi cu siguranţă din amintita autonomie. Şi pentru că veni vorba de bani, o parte din ei vor proveni şi din „vânzarea“ consultanţei. „Trebuie să învăţăm odată că totul se plăteşte“, a ţinut să precizeze ministrul agriculturii.

Şi încă ceva, Camerele agricole pe care le-a vestit deunăzi conducerea ministerului sunt doar în stadiul de proiect. Ministrul Traian Remeş îşi doreşte ca acesta să capete forma unei ordonanţe de urgenţă pentru că, altfel, domnia sa se îndoieşte că în
anul 2009, când ar trebui finalizată reorganizarea amintită, acest lucru se va întâmpla.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 662

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Mălâncrav – o fărâmă a Coroanei britanice > REVISTA LUMEA SATULUI

Mălâncrav – o fărâmă a Coroanei britanice

Călătorul care străbate zona istorică a Sibiului este copleşit de peisajele încântătoare ale ţinutului rural, adevărate unicate în Europa. Printre cei care au sesizat frumuseţea şi specificul aparte al acestui ţinut este prinţul Charles.

În 1999, moştenitorul tronului Angliei, călătorind incognito în judeţul Sibiu, a fost atras atât de mult de peisajul rural al zonei încât a revenit de cinci ori pe aceste meleaguri. S-a întors nu ca turist, ci ca personalitate care a declarat că doreşte să se implice activ în problemele sociale şi economice ale satelor ardeleneşti.

Conacul sau castelul Apafi are o istorie complexă, ale cărei începuturi se situează cel mai târziu în secolul al XII-lea. Cu toate acestea nu este nominalizat ca monument istoric, probabil dintr-o eroare. În schimb, terenul pe care se găseşte este clasificat ca sit arheologic.

După trei ani, m-am îndreptat spre unica zonă românească a „Regatului britanic“. Căutam satul Mălâncrav. A apărut un semn că mă aflam aproape de el: la poalele unui deal mai înalt, o întindere mare de păşune, ticsită de o ciurdă de vaci arătoase, parcă gata de expoziţie.

Iată-mă ajuns în sat! Forfotă mare pe uliţe, un du-te-vino de oameni, atelaje. Se vedea că satul este locuit de buni gospodari. După case, se vedea că locuiesc români şi saşi. Satul aparţine de comuna Laslea şi mai-marele în sat, cu care puteai vorbi, era unul dintre consilierii locali. Îmi era în drum consilierul Gartner Andreas, din partea minorităţii germane. De la intrarea în curte îţi dădeai seama că aici gospodăria şi hărnicia sunt la ele acasă.

Satul are peste 1.400 de suflete, dintre care aproape 300 de saşi. Relieful nu e prea prielnic pentru teren arabil, în schimb e mai generos cu păşuni şi fâneţe. De aceea, ocupaţia principală a locuitorilor este creşterea vacilor cu lapte.

O firmă olandeză de la Sighişoara se îngrijeşte ca în fiecare dimineaţă să colecteze laptele de la cetăţenii din sat. Oamenii sunt însă nemulţumiţi de preţul laptelui. Este bătaie de joc să vinzi laptele cu 0,6 lei.

Unii din sat mai pleacă la lucru în Germania, îndeosebi saşii, dar pentru perioade scurte, nu cu gândul să rămână. Stau 3-4 luni şi cu banii strânşi îşi reînnoiesc sau lărgesc locuinţele care le au. Când se reîntorc din Germania mai aduc cu ei, mai ales vara, peste 2.000 de nemţi.

Atâtea maşini sunt în sat încât cu greu le poţi număra. Mai sunt oamenii din sat care au rămas în Germania şi casele au început să se dărăpăneze. Acum, multe dintre ele s-au refăcut, inclusiv faţadele. În ultimii 3-4 ani, satul a reînviat.

Fundaţia „Mihai Eminescu“ din Londra, aflată sub umbrela Casei Regale britanice, este cea care a deschis drumul renaşterii Mălâncravului. Mai întâi, Fundaţia a cumpărat o casă de la o familie de saşi cu 6.000 de euro. Prinţului i-a plăcut tot ce a văzut în casă: bucătăria cu soba de pământ, dormitoarele cu teracota pictată, laviţele mâncate de carii, scările de lemn, broderiile de la ferestre şi „armarai“-ul, un mic dulap săpat în zid închis cu uşă pictată. A sfătuit oamenii să pună legume în grădină, să le crească organic.

Fundaţia a luat în concesiune o livadă de meri de peste 100 ha, lăsată în paragină, iar apoi a pus pe picioare o fabrică, care în prezent produce şi îmbuteliază anual circa 20.000 din sticle de suc natural de mere. Fundaţia a contribuit şi la restaurarea conacului construit în secolele XIV-XV de familia grofilor Apafi.

În drum spre conac ne-am oprit la biserica luterană de prin 1400. Se spune că adevărata „comoară“ a bisericii este pictura sa murală, cel mai bine păstrat ansamblu de pictură linear-narativă gotică din secolul al XIV-lea.

În apropiere se află un conac sau castel, Apafi. Clădirea care se află în paragină a fost recent renovată complet de către aceeaşi Fundaţie „M. Eminescu“ din Londra, patronată de prinţul Charles şi cu sponsori din străinătate; de curând a fost deschisă pentru vizitatori.

Mălâncravul are o mare perspectivă mai ales în privinţa turismului. Rar întâlneşti o asemenea privelişte încântătoare.

De când cu implicarea prinţului Charles, oamenii au prins curaj şi pun mare preţ pe modernizarea gospodăriilor. Fundaţia patronată de prinţ le-a dat exemplu. Pe spesele ei, au refăcut faţadele de la multe case din sat, arătând acum ca nou-nouţe. Au venit investitori străini în sat – nemţi, s-au stabilit aici, cumpărând case în sat. Aşa, de pildă, este o firmă germană de transport, o firmă de fabricat termopane etc.

Mai sunt încă de rezolvat multe treburi. Dar cu siguranţă se vor rezolva şi Mălâncrăvul va fi un punct turistic atractiv, cu oameni destoinici cu care se poate mândri întreaga Românie. Prinţului Charles îi revin cele mai mare merite în redescoperirea internaţională a acestei localităţi transilvănene.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 3639

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare5ce7.html-articol=914.htm

Investiţi în ţărani…

Mă întreba nu demult un redactor al unei emisiuni radio cum văd satul românesc azi şi în perspectiva următorilor zece ani comparativ cu cel al perioadei copilăriei mele. Răspunsul s-a lăsat un pic aşteptat. Amintirea celor mai frumoşi ani petrecuţi în acel spaţiu mirific de ţară, cu obiceiurile şi activităţile specifice satului şi, până la urmă, fiecărei gospodării în parte a trezit în mine o nostalgie pe care greu o depăşeşti în anumite momente.

Trecând peste aceasta, am găsit de cuviinţă să spun atunci că… modernismul vremurilor pe care le trăim a transformat până şi ţăranul, făcându-l, cum era firesc, mai dornic de o viaţă mai comodă – de, ca la oraş! – îndepărtându-l în multe cazuri de rădăcinile sale, de tradiţiile şi obiceiurile strămoşeşti. Şi de ce n-ar gândi astfel, de vreme ce satul nu mai oferă ce-şi doresc sătenii? În căutarea prosperităţii, mulţi fii ai satului au ajuns să îngroaşe rândurile „căpşunarilor“ din Spania, de pildă, transformându-se din ţărani români în ţărani ai altor lumi. Să nu spunem sclavi… Iar în vreme ce noi îi pierdem, alţii îi câştigă prea ieftin.

Ce-i de făcut? Se discută la toate nivelurile de Programul Naţional de Dezvoltare Rurală, de bani daţi de Europa pentru salvarea satului românesc. Dar nu ştiu de se întreabă cineva unde vor ajunge aceşti bani şi cine îi va accesa mai întâi? Vorba Bibliei: „Celui ce are i se va da şi celui sărac şi ce are i se va lua...“ Din păcate, aşa vor sta lucrurile în multe cazuri.

„Albăstrimea“ din „Moromeţii“ lui Marin Preda îşi va lua mai repede credite din bănci, la care să adauge şi banii Europei. În acest timp, cei mulţi care robotesc de dimineaţa până seara vor dispărea dacă nu vor emigra în cine ştie ce colţ al lumii.

Cine le va lua locul? Poate chinezi, pakistanezi şi alte naţii în căutarea unui loc de muncă pe moşiile celor bogaţi. Români, de bună seamă.

Să nu uităm că existenţa celor care au menirea socială de a exploata ce avem mai de preţ – pământul cu toate ale lui – e mai valoroasă decât orice altă mare investiţie. Investiţi aşadar în ţărani şi pământ, astfel statul se va degreva de multe obligaţii sociale. Acum şi în vremurile ce vor veni.

Cam cum s-ar traduce asta? Logica lucrurilor spune că dacă unui ţăran i se oferă posibilitatea de a-şi lucra eficient pământul şi de a creşte animale nu mai îngroaşă rândurile celor care vor mereu ceva de la stat. Ba, mai mult, oferă locuri de muncă şi toate cele necesare traiului şi pentru alţi semeni ai lui.

Un sat modern şi o agricultură prosperă „pun în mişcare“ întreaga economie – pe verticală şi orizontală, în amonte şi aval de ea: industria producătoare de materii şi materiale necesare procesului de producţie în agricultură în amonte, industria procesatoare în aval, apoi comerţul, băncile, finanţele ş.a.

Cu siguranţă nu spun o noutate. Mă întreb însă, de tot merge aşa, cine are interes ca aceste lucruri să nu se înfăptuiască? Socotesc că a venit vremea – dacă n-o fi trecut deja –, să-i dăm Cezarului ce-i al Cezarului şi, cu siguranţă, viaţa, satul, lumea vor fi altfel.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1541

□

˚Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Producătorii români se afiliază organismelor profesionale europene

Asociaţiile profesionale agricole existente la această oră în ţara noastră au hotărât în luna ianuarie 2007 formarea unui comitet de iniţiativă pentru constituirea Federaţiei Naţionale a Producătorilor Agricole din România (FNPAR).

La reuniune au participat membri ai Consiliilor pe produs „Cereale şi produse procesate“, „Cartofi şi produse procesate“, „Legume-fructe proaspete şi procesate“, „Tutun şi produse din tutun“, „Miere de albine, alte produse apicole şi produse procesate“, ai Asociaţiei Constructorilor de Tractoare şi Maşini Agricole din România, ai Asociaţiei Producătorilor şi Importatorilor de Maşini Agricole din România, precum şi reprezentanţi ai MAPDR.

Rolul acestei federaţii este să se poată afilia la Comitetul Organizaţiilor Profesionale din Agricultura Uniunii Europene şi/sau la Comitetul General al Cooperativelor Agricole din Uniunea Europeană care au sediul la Bruxelles.

Taxa pentru a se afilia la COPA-COGECA este 500.000 de dolari pe an, sumă ce nu va fi plătită în totalitate în primii ani, ci astfel: 35% în primul an (175.000 euro), 47% în al doilea an (235.000 euro), 60% în al treilea an (300.000 euro), 80% în al patrulea an (400.000 euro), 100% în cel de al cincilea an.

La începutul acestei luni, MAPDR a fost gazda întâlnirii dintre asociaţiile profesionale care au aderat la Comitetul de iniţiativă pentru înfiinţarea FNPAR, cu domnul Franz-Josef Feiter, secretar general COPA-COGECA. Acesta a explicat celor prezenţi rolul şi importanţa acestei organizaţii din Uniunea Europeană, care în principal constă în:

- intervenţia la nivelul redactării propunerilor de acte legislative de către Comisia Europeană;
- discuţii cu comisarul pentru agricultură şi dezvoltare rurală în privinţa evoluţiei Politicii Agricole Comune (PAC), situaţia pieţelor agricole şi probleme de relevanţă specifică – cum ar fi stabilirea anuală a preţurilor instituţionalizate;
- luări de poziţii ale delegaţiilor COPA la reuniunile grupurilor consultative din Comisia Europeană;
- discuţii directe la nivel de funcţionari ai Comisiei;
- întâlniri frecvente cu reprezentanţii Parlamentului European, în special cu membrii Comisiei pentru agricultură şi dezvoltare rurală şi grupurile politice.

În acest fel, şi FNPAR poate avea un reprezentant în COPA-COGECA pentru a face împreună cu alţi membri lobby pentru susţinerea intereselor producătorilor agricoli români, ori de câte ori vreo reglementare sau decizie ar afecta situaţia economică a acestora.

Joi, 15 februarie 2007 la Palatul Parlamentului a avut loc şedinţa festivă de constituire a FNPAR. Amănunte de la aceasta, în numărul viitor.

Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 1005

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Doina Dascălu Işfănoni, „gazdă de şezătoare“

Conferenţiar doctor Doina Dascălu Işfănoni, cercetător etnolog la Muzeul Naţional al Satului „Dimitrie Gusti“ din Capitală, se apleacă cu emoţie asupra tradiţiilor populare care dau sevă şi substanţă identităţii naţionale, prelungind în gesturile noastre de fiecare zi moştenirea strămoşilor veniţi din istorie.

Rep.: Doamna Işfănoni, când avea loc şi ce reprezintă şezătoarea?

D.D.I.: În serile lungi din Postul Crăciunului, în satele hunedorene se organizau adesea clăci şi şezători (în alte zone opaiţ, furcărie, strânsură, danţ), care sunt fie reuniuni dedicate învăţării diverselor activităţi lucrative, fie perimetre ale rememorării istoriilor orale, specifice fiecărei comunităţi.

Rep.: Care era scopul acestor întâlniri şi ce implicaţii aveau ele în viaţa oamenilor şi a comunităţii?

D.D.I.: Erau reuniuni cu multiple valenţe formative. Clăcile se iniţiază de familiile care au de terminat, într-un timp mai scurt, o anumită activitate casnică: torsul cânepii şi al lânii, alesul penelor pentru perini, croşetatul dantelelor pentru zestrea viitoarelor mirese.

Fetele şi nevestele tinere chemate în clacă primeau de lucru pentru acasă o anumită cantitate de fuioare sau caiere de lână, mâneci de ciupage etc. şi după aproximativ o săptămână, când lucrul era gata, gazda clăcii invita acasă femeile cu ceea ce făcuseră. Răsplata pentru acest efort era o masă îmbelşugată, cu produse de post, în cadrul căreia femeile aveau prilejul de a povesti şi glumi până noaptea târziu.

Rep.: Se mai păstrează azi această tradiţie, atât de integrată cândva în viaţa satului românesc?

D.D.I.: În satele hunedorene clăcile au cam dispărut, de mai bine de 40 ani, ca formă tradiţională de întrajutorare, acestea organizându-se în prezent doar sporadic, la solicitarea unor persoane mai sărace.

Foarte interesantă este o variantă de şezătoare care se organizează şi astăzi în comuna Boşorod din judeţul Hunedoara, sub numele de marcareş. De două ori pe săptămână, miercurea sau joia, fetele şi nevestele tinere, uneori chiar şi bătrânele, se adună la câte o gazdă aleasă din grupul participantelor care, chiar dacă nu are fete sau feciori, trebuie să fie o persoană comunicativă, cunoscătoare a tradiţiilor locale. Fetele îşi aduc de tors, de cusut pumnari şi rânduri de cămăşi, de croşetat sau împletit, fiecare pentru sine, fără a exista presiunea unui termen până la care trebuie finalizat lucrul.

Rep.: Au aceste reuniuni, cum le numiţi, şi un rol educativ?

D.D.I.: Dincolo de muncă, şezătoarea este un prilej în care oamenii învaţă să se respecte unii pe alţii pentru ceea ce fiecare cunoaşte, reprezentând şi un excelent „perimetru“ al memoriei: se povestesc legendele despre întemeierea satului şi despre strămoşii fiecărui neam, despre toponimele care înconjoară satul, încercând a se descifra misterul prin evocarea unor figuri mitologice.

Tot aici, femeile cu multă experienţă le învaţă pe tinerele fete şi neveste cum pot deveni performante în realizarea unor obiecte de vestimentaţie tradiţională sau în amenajarea spaţiului de locuit şi practicarea unor ceremonialuri şi ritualuri specifice obiceiurilor zonei.

O particularitate interesantă în comuna Boşorod constă în caracterul preponderent feminin al marcareşului. În seara când femeile se adunau la gazda aleasă, bărbatul acesteia nu avea voie să fie prezent la reuniunea femeilor.

Rep.: Aţi vorbit de tinerele satului. Ce fac feciorii, cum participă ei la astfel de şezători?

D.D.I.: Tinerele lucrează şi povestesc până spre miezul nopţii, când îşi fac apariţia feciorii, care aduc şi câte un muzicant, mai ales pentru a „cânta de joc tinerilor“, chiar dacă e post, întrucât în acest cadru intim dansul era îngăduit, fiind echivalat cu un rit de iniţiere: fetele erau invitate la joc şi învăţate, dacă nu ştiau, paşii.

M-am gândit, în şezătoare,
Să cos floare lângă floare,
Să se mire orişicare
De-aşa fată lucrătoare.

Rep.: Gazda şezătorilor trebuia să fie o persoană cu un bun renume în comunitate, dintr-o familie de prestigiu şi recunoscută ca o cunoscătoare a tuturor valorilor spirituale locale.

D.D.I.: Gazda şezătorilor de odinioară poate fi asemuită cu un moderator din zilele noastre, care ştie să antreneze pe cei aflaţi în casa sa, creându-le momente de lucru, dar şi de destindere. Pentru a încheia, trebuie să spunem că, deseori, la final, cei care participau făceau şi dedicau gazdei un cântec special.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 1279

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare5daf.html-articol=18.htm

O şcoală la nivel european > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

O şcoală la nivel european

Trecând pragul Grupului Şcolar Agricol „V. Adamachi“ din Iaşi, încă de la intrare îţi dai seama că aici e o mână de gospodar, că ordinea şi disciplina sunt la ele acasă. Pe alei e o curăţenie desăvârşită. Privind în dreapta, îţi apare o privelişte încântătoare de terenuri lucrate „ca la carte“; sunt loturile didactice de pomi, viţă-de-vie şi legume unde elevii, sub supravegherea cadrelor didactice, efectuează toate lucrările cerute de fiecare cultură în parte. Directorul unităţii, prof. dr. ing. Victor Petrescu, de mulţi ani în această funcţie, unul dintre cei mai buni manageri din judeţ şi din ţară, m-a invitat să fac o vizită în interior. Nu-mi venea să cred că poate exista o asemenea şcoală agricolă.

Căminul elevilor este un adevărat hotel, camerele au fost transformate în garsoniere cu baie şi WC, zugrăvite şi dotate cu mobilier nou. Iar fiecare sală de clasă are geamuri termopan, fiind reamenajată cu mult gust, care de care mai atractivă. Poate concura cu orice şcoală din Uniunea Europeană. Iată că şi aici se adevereşte proverbul „omul sfinţeşte locul“.

La îndemnul directorului V. Petrescu, am răsfoit un Raport privind activitatea desfăşurată în
anul şcolar 2005-2006. Câteva spicuiri din el sunt semnificative:

- Analizele realizate (pe baza rezultatelor bune obţinute şi mai puţin satisfăcătoare, în special de la sfârşitul primului semestru) au determinat pe mulţi dintre noi să-şi reconsidere stilul de lucru cu elevii şi, ca urmare, rezultatele la sfârşitul anului şcolar au fost net superioare celor din semestrul I, în toate compartimentele funcţionale.

Propunerile referitoare la eliminarea conservatorismului, a monotoniei, a tendinţelor de teoretizare a lecţiilor din practica didactică şi poziţionarea elevului pe postura de participant activ la propria sa formare în procesul instructiv-educativ, precum şi la diversificarea metodelor de implicare a acestuia la realizarea demersului didactic prin: (utilizarea fişelor de lucru, realizarea unor portofolii, referate, dezbateri, lucrări de laborator etc.), au fost implementate mult mai eficient şi s-au regăsit în activitatea majorităţii cadrelor didactice.

- Fondul de carte a fost completat cu cărţi în valoare de peste 79.000.000 lei. S-au selectat în termen elevii pentru olimpiadele şcolare şi concursurile interdisciplinare. S-au completat şi evaluat dosarele elevilor în urma cărora un număr de 88 dintre ei au fost declaraţi câştigători ai bursei „Ban pentru liceu“ şi 79 au obţinut burse de merit, de studiu şi/sau sociale. De asemenea, au beneficiat de burse de la statul român 10 elevi din Republica Moldova şi 6 elevi din cadrul şcolii.
- S-au organizat numeroase activităţi extra-curriculare (proiecte europene, în care au fost implicaţi peste 100 de elevi), vizite la muzee, vizionări de spectacole de film şi teatru, seri artis-tice organizate în şcoală, competiţii sportive, activităţi prin care s-a urmărit îmbinarea învăţării formale cu cea informală şi dezvoltarea unor

competenţe sociale, greu de atins în cadrul orelor obişnuite la clasă.

- Elevii au avut acces şi au folosit Internetul şi după orele de curs, atât pentru pregătirea lecţiilor, cât şi pentru a comunica între ei.
- Majoritatea cadrelor didactice au manifestat interes pentru modernizarea şi completarea bazei didactice, pentru folosirea PC-ului în cadrul orelor de curs şi pentru îmbinarea eficientă a metodelor didactice clasice cu cele moderne.
- Participarea elevilor la concursurile şcolare a fost foarte bună:

- la faza judeţeană s-au obţinut 4 premii I, 8 premii II şi 6 menţiuni, iar la faza naţională un premiu I, 1 premiu special şi 2 menţiuni.

- Activitatea din cămin a fost bine coordonată de către directorul adjunct cu sprijinul profesorilor de serviciu pe şcoală, urmărindu-se cu prioritate următoarele aspecte: realizarea în camere a unei ambianţe plăcute pentru locuit şi studiu; participarea elevilor din cămin la activităţi educative; realizarea unui climat propice învăţării. S-a iniţiat la nivelul concursul „Cea mai frumoasă cameră“.

Şi multe s-ar mai putea spune despre această şcoală cum puţine sunt în ţară. Cu exigenţa-i cunoscută, directorul Petrescu consideră însă că mai sunt o serie de probleme de rezolvat, dar mai presus de toate se simte nevoia revenirii la dubla subordonare: Ministerul Educaţiei şi Cercetării şi Ministerul Agriculturii.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 574

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Hristos, Lumina lumii

Aprilie este luna în care primăvara prinde puteri şi stăpâneşte natura. Verdele crud se trezeşte la viaţă şi ne inundă privirea încântându-ne ochii şi veselindu-ne sufletul! Frumos s-a potrivit anul acesta ca la începutul lui aprilie să trăim cea mai intensă perioadă din viaţa noastră de creştin: Învierea Domnului, Săptămâna Patimilor şi cea Luminată.

Săptămâna Mare, ultima din postul Paştelui, este cea mai intensă perioadă de pregătire a creştinilor pentru întâmpinarea sărbătorii ce reprezintă temeiul creştinismului. Creştinii participă la slujbe în semn de recunoştinţă pentru Hristos, care s-a răstignit făcându-ni-se izvor de viaţă veşnică.

Duminica Floriilor este punctul de început al evenimentelor ce au condus la mântuirea noastră (Matei.21). Îl întâmpinăm şi noi pe Iisus cu ramuri înverzite şi cu inimă deschisă să intre cu pacea Sa sfântă în cetatea sufletului nostru, aşa cum a fost întâmpinat la intrarea Sa triumfală în Ierusalim.

Crengile înverzite simbolizează viaţa cea nouă pe care ne-a dăruit-o prin Învierea Sa, biruinţa asupra morţii şi a răului. Îi aducem şi noi laudă aşa cum atunci mulţimile strigau „Osana, osana celui din înălţime...“ (Matei 21.9). Dorim ca Domnul să vindece neputinţele noastre, aşa cum a făcut atunci intrând în Templu şi vindecând suferinzii (Matei 21.14). În viaţa noastră de zi cu zi, nu mântuirea este pe primul plan. De aceea, prin slujbele din Săptămâna Mare, Biserica încearcă să ne înveţe să depăşim sfera preocupărilor personale, să înţelegem valoarea învăţăturilor lui Iisus şi să ne îmbunătăţim sufleteşte.

Luni se face pomenirea lui Iosif şi a smochinului neroditor. Iosif este vrednic de pomenire pentru împlinirea poruncilor lui Dumnezeu, pentru că a fost bun şi binevoitor cu fraţii săi ce l-au vândut în Egipt. Este o preînchipuire a Domnului vândut de Iuda şi care a împlinit voia Tatălui. Din pilda smochinului neroditor care a fost uscat pentru aceasta (Matei 21.19) înţelegem că suntem chemaţi spre rodire şi suntem datori cu fapte bune, iubire şi iertare.

Marţi se face pomenirea celor zece fecioare şi pildei talanţilor (Matei 25), prilej de a cugeta la pregătirea noastră permanentă, căci nu ştim nici ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului (Matei 25.13).

Miercuri este pomenită femeia ce a uns cu mir de mare preţ pe Domnul în Betania (Matei 26, 6-13). Prin această ungere femeia a anticipat înmormântarea Mântuitorului şi pregătirea lui cu miresme, arătându-şi cinstirea ei faţă de Hristos. Îi aducem şi noi mirul unei vieţi curate şi lacrimi de pocăinţă?

Joi prăznuim patru evenimente:

1 – Spălarea picioarelor ucenicilor de către Învăţătorul lor. Să încercăm a înţelege măreţia lui Hristos care, Dumnezeu fiind, spală picioarele omului! În Evanghelia lui Ioan 13.14 primim poruncă să ne cinstim unii pe alţii, să ne smerim urmându-I exemplul Domnului. 2 – Cina cea de Taină, întemeierea Tainei Împărtăşaniei, rânduită să se facă la fiecare Liturghie (Luca 22.19). Iisus explică prefigurarea pâinii şi a vinului în Trupul şi Sângele

Său, dătătoare de viaţă veşnică (Matei 26, 26-27). 3 – Rugăciunea cea mai presus de fire a lui Iisus în Grădina Ghetsimani.

Prin supunere faţă de voia Tatălui (Matei 26. 39), ne învaţă să ne rugăm cu toată voinţa noastră şi să înţelegem că, indiferent de dorinţă, suntem supuşi autorităţii divine. 4 – Vânzarea Domnului de către Iuda ne îndeamnă la cercetare: îl trădăm ori îl vindem pe Hristos cu iubirea de averi sau prin egoism?

În Vinerea Mare tot omul trebuie să-şi plece genunchiul şi să se cutremure în faţa înfricoşătoarelor patimi ale Domnului! Este ziua rememorării suferinţelor şi batjocurilor suferite de Hristos, a răstignirii şi a morţii. Toate acestea ne pun în legătură cu iubirea Mântuitorului faţă de noi, arătată pe cruce. Învăţăm de la Hristos să ne iertăm vrăjmaşii (Luca 23.34) şi să ne încredinţăm existenţa lui Dumnezeu (Luca 23.46).

De la tâlharul ce s-a căit pe cruce pentru păcatele sale învăţăm măreţia pocăinţei şi primim certitudinea Raiului din glasul Domnului ce răsplăteşte pocăinţa. Participând la Prohodul Domnului (slujba înmormântării Sale), Îl slăvim pe Cel ce a coborât în mormânt cu trupul, în iad cu sufletul pentru eliberarea păcătoşilor şi biruirea diavolilor şi a urcat împreună cu tâlharul mântuit în Rai, ca un adevărat Dumnezeu.

Iată-ne ajunşi în Duminica Sfântă a Învierii. Să o trăim cu bucurie, căci prăznuim sfărâmarea iadului şi începutul Împărăţiei Iubirii.

Hristos a înviat! Şi în suflet îngerii ne cântă!
Hristos a înviat! Şi toată natura trezită la viaţă mărturiseşte aceasta!
Dar în sufletele noastre a înviat cu adevărat? Arde în noi, ca un jar, iubirea pentru semeni?
Hristos a înviat!
Şi-n lumina învierii Sale ne-a cuprins şi ne-a îmbrăcat!

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 556

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Vipia pârjoleşte Moldova!

În Moldova e din nou secetă. Dealurile s-au înnegrit, pârjolite ca de un foc ce înaintează pe nesimţite. Pământul muncit, de cele mai multe ori cu plugul tras anevoie de un cal şi cu sapa, însetat, refuză să mai rodească. Oamenii se întorc amărâţi la casele lor pentru că pe ogor nu au ce prăşi, nu au crescut nici buruienile. Şi dacă animalele nu au ce mânca acum, ce se va întâmpla la iarnă? se întreabă cu groază sătenii.

- Judeţul Iaşi – stare de urgenţă.
- În Botoşani se monitorizează şi se adâncesc fântânile.
- În judeţul Vaslui sunt compromise 26 mii de hectare cu culturi de toamnă.
- În judeţul Bacău, grâul e pierdut pe 50% din suprafaţă.

Producţia de grâu, doar la jumătate

În judeţul Vaslui, culturile de toamnă – grâul, rapiţa, orzul şi orzoaica – sunt compromise pe 26 mii de hectare cu grâu, iar restul până la 64 mii de hectare sunt afectate în proporţie de 20 – 55 la sută.

Aşa stând lucrurile, specialiştii DADR apreciază că producţia de grâu la hectar nu va depăşi 1.500 kg, în condiţiile în care astă iarnă se estimau patru tone la hectar.

Culturile de primăvară nu au intrat încă în stres hidric, dar nu mai au mult şi cultivatorii sunt extrem de îngrijoraţi, cu atât mai mult cu cât nu au culturile asigurate şi nu vor putea beneficia de banii care se vor da în cazul calamităţilor.

În multe localităţi, lipseşte şi apa de băut.

La Oşeşti, de pildă, pentru a prinde o găleată cu apă de la fântână, sătenii se trezesc de la ora trei dimineaţa.

Aceeaşi situaţie este şi în judeţul Bacău, unde lipsa precipitaţiilor în următoarele zile ar putea compromite 50% din suprafaţa cultivată cu grâu, îndeosebi în stânga Siretului, unde din cauza deficitului mare de apă această cultură este compromisă în proporţie de 80%.

De altfel, trebuie să rememorăm faptul că, până în 1990, în această parte a judeţului se irigau 22 mii de hectare cu ajutorul sistemelor şi încă pe atât prin pomparea apei din pâraie. Distruse în totalitate, aceste sisteme mai pot asigura apa pentru cel mult 300 de hectare.

Inginerul Gheorghe Ifrim, inspectorul-şef de la Unitatea de Administrare a Îmbunătăţirilor Funciare Bacău, ne spune că „ar putea fi irigate, chiar în aceste condiţii, 10.000 de hectare prin achiziţionarea unor utilaje care nu ar costa mai mult de 3.000 de”. Dar de unde banii?

„Umiditatea este scăzută până la 40 centimetri în sol, a spus ing. Ion Banu, directorul DARD. De la această adâncime până spre 80 de centimetri, nivelul umidităţii este 80% din cel normal. În aceste condiţii, porumbul nu a avut încă de suferit, dar lipsa precipitaţiilor va crea în cel mai scurt timp probleme.“

Stare de urgenţă

În judeţul Botoşani, unde specialiştii apreciază că în acest moment situaţia este sub control datorită ploilor căzute în ultima perioadă, prefectul judeţului a impus măsuri privind consumul apei potabile, între acestea şi monitorizarea tuturor fântânilor şi adâncirea lor, dacă este cazul.

În judeţul Iaşi, cu excepţia unor precipitaţii care au totalizat 15-20 de litri pe metrul pătrat, şi acestea numai în anumite zone, seceta persistă de cinci luni de zile. „Necesarul de apă din sol, ne spune domnul ing. Constantin Aruştei, directorul DADR, este 60 de litri pe metru pătrat, ori prognoza meteo nu este încurajatoare nici în următoarea perioadă. Dacă într-o săptămână nu vom avea ploaie – măcar 60% din necesar – după aceea poate să plouă oricât de mult, nu ne mai foloseşte la nimic".

Şi dacă pentru culturile de câmp mai există o speranţă, păşunile – cu excepţia celor de pe văile Prutului şi Siretului care sunt acceptabile – cele de pe dealuri şi de pe versanţi sunt total uscate şi animalele nu au ce să pască. Plecând de la această situaţie, prefectul judeţului Iaşi a dispus ca Direcţia Silvică să permită păşunatul în păduri, aşa cum se procedează în anumite situaţii de urgenţă.

Sunt afectate, de asemenea, spune domnul director Aruştei, livezile şi viile. Şi dacă în ceilalţi ani mulţi dintre agenţii economici, dar şi proprietarii individuali de livezi exportau cantităţi însemnate de cireşe şi vişine, anul acesta, din cauza secetei, fructele, atât de căutate de cei din Vestul Europei, nu îndeplinesc condiţiile comercializării pe piaţa externă, ceea ce înseamnă iarăşi pagube însemnate".

Într-un cuvânt, a concluzionat directorul DADR, există pericolul ca judeţul Iaşi să fie considerat zonă calamitată cu toate consecinţele care decurg de aici.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007 Vizualizari: 604

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Generalul... pomicultor

După o lungă şi frumoasă carieră militară în ţară şi în străinătate, gen. col. (r) Neculai Balan a devenit cetăţean cu acte în regulă al comunei Războieni în iulie 2004. În anul 2001 a plantat o livadă în jurul casei, cuprinzând 40 de meri din soiul Frumos de Voineşti şi din alte soiuri precum: Florina, Golden delicios, Ionared; mai are 25 de pruni din soiul Tuleu dulce, peri, cireşi, vişini şi nuci. Pe aleea de la intrarea în curte, pe o parte şi alta, se află numeroşi trandafiri.

Pentru că pomii au crescut, şi-a procurat un atomizor şi a efectuat tratamente de calitate. Pe lângă această pasiune, se mai ocupă de cultivarea legumelor şi florilor.

Pentru a afla mai multe noutăţi în domeniu, s-a înscris la cursul de pregătire profesională în meseria de pomicultor, care începe acum, în luna ianuarie, în comuna Ştefan cel Mare, unde există o livadă intensivă.

Ce poate fi mai plăcut decât să ai o casă înconjurată de pomi şi trandafiri şi să aştepţi pe rând anotimpurile, fiecare cu frumuseţea sa. Nu e din cale-afară de uşor, dar nici greu!

Ing. Ioan BorŞ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 714

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare5ea6.html-articol=930.htm

E toamnă…

„Din frunze ruginii,
De ce ştrengarul vânt îşi face jucării?
E toamnă pe pământ!
Şi-atâtea păsărele ne pleacă rând-pe rând…
De cine se tem ele?
De ploaie şi de vânt!“

După o vară caniculară, ne bucurăm de frumuseţea zilelor de toamnă, ne bucurăm că mai avem toamnă! Am văzut rândunelele adunate pe sârmele de telegraf în timp ce puneau la cale planul de drum… Am văzut ţăranii grăbindu-se să strângă bruma de recoltă de pe câmp pentru a pregăti locul de arat şi semănat…

A fost un an greu, plin de încercări pentru aceşti „blânzi copii ai firii, urziţi din lacrimi şi sudoare“, dar nu şi-au pierdut speranţa şi, mai ales, încrederea în Dumnezeu! Ei ştiu că Dumnezeu îi iubeşte şi se va îndura de truda lor. Sunt gata s-o ia de la capăt. Ajutorul primit sub forma cupoanelor valorice, deşi nu acoperă decât parţial cheltuielile pentru însămânţarea grâului, le e de mare folos, mai ales că a venit la timp.

Animalele de prin curţile sătenilor s-au împuţinat dar, chiar şi-aşa, îşi fac griji în legătură cu ele: oare vor reuşi să le scoată din iarnă? Şi mai au o teamă, pe care mi-au împărtăşit-o şi părinţii mei: din cauză că nu sunt bine hrănite, vacile nu mai au lapte cât ar fi trebuit, or, în aceste condiţii, nu vor putea realiza cota de lapte care le-a fost acordată. Oare o vor pierde? Sau se va ţine cont de circumstanţe?

Pătulele ţăranilor din sud sunt goale, dar ei s-au bucurat auzind că în alte zone ale ţării s-a mai făcut câte ceva. Vor cumpăra de la ei. Nu vor muri de foame. Motivul de bucurie anul acesta au fost viile! Chiar dacă nu au fost mulţi, strugurii au fost dulci şi aromaţi. Vinul nou fierbe în butoaie, au început nunţile, botezurile plănuite din timp: „la toamnă, cu vin nou“…

Românul, optimist din fire, a ştiut dintotdeauna să petreacă, chiar să facă haz de necaz, trecând mai uşor peste greutăţi. Ştiind că-n orice sfârşit e un nou început, în această toamnă ei întorc brazda şi seamănă, sperând că la anul va fi mai bine! Să dea Bunul Dumnezeu aşa să fie!

Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 634

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sfântul Apostol şi Arhidiacon Ştefan

„Iar Ştefan, fiind plin de har şi de putere, făcea minuni şi semne mari întru popor“. Faptele Apostolilor

Sfântul Ştefan era unul dintre cei 70 de ucenici, fiind aşadar iudeu. Numele său însă era de origine greacă şi însemna „coroană“. Când i s-au descoperit moaştele scria pe mormântul său „chiliel“, care în limba ebraică înseamnă „cunună“, pentru că într-adevăr el a luat cel dintâi dintre creştini cununa muceniciei.

Cuvântul „diacon“ în limba greacă înseamnă „slujitor“, pentru că aceştia îi ajutau pe episcopi şi preoţi la săvârşirea celor sfinte şi serveau la mesele – agape de obşte.

Un lucru remarcabil la marele Arhidiacon Ştefan: este primul care şi-a dat viaţa pentru Hristos, pentru ca vestea cea bună a mântuirii să biruiască. Adică înaintea tuturor Apostolilor, care au mai continuat mult timp să răspândească dreapta învăţătură. El este astfel începutul unui lung şir de martiraje, de fapt a celor mai puternice mărturii de credinţă. Pentru că nu poţi rămâne indiferent atunci când vezi că cineva este dispus să se sacrifice pentru un cuvânt. Te mai poţi oare îndoii de acesta? Oare cine şi-ar da viaţa pentru o minciună?

El a fost ucis pentru că era prea credibil în tot ceea ce făcea şi spunea. Şi era aşa pentru că el însuşi credea cu tărie în Hristos ca fiu al lui Dumnezeu şi Mântuitor al lumii. Şi atunci din dragoste pentru oamenii din jurul lui le mărturisea cum ştia mai bine toată credinţa sa, pentru a nu-i lăsa străini de această bucurie. A făcut-o până la sacrificiu. Şi poate n-ar fi ajuns aici dacă n-ar fi crezut şi în faptul că viaţa sa nu se va opri în acel moment. Că îl aşteaptă Hristos şi Împărăţia Sa.

În vremea aceea numărul celor care credeau în Hristos creştea din zi în zi şi, cu cât sporeau, cu atât Apostolii făceau faţă mai greu. De aceea au pus să caute şapte bărbaţi, se spune „cu nume bun“, adică plini de Duh Sfânt şi de înţelepciune, pe care să-i rânduiască să-i ajute. Şi au ales pe Ştefan, pe Filip, pe Prohor şi pe Nicanor, pe Timon şi pe Parmena şi pe Nicolae, prozelit din Antiohia, „pe care i-au pus înaintea Apostolilor şi, rugându-se, au pus mâinile peste dânşii“ după cum se spune în Faptele Apostolilor.

Mucenicia Sfântului Ştefan nu este, în comparaţie cu a altora de mai târziu, foarte spectaculoasă. Ea se petrece ca urmare a furiei iudeilor care nu au reuşit în niciun fel să îl învingă în cuvânt. Discursul pe care el îl rostea în apărarea sa a căzut de fapt ca un act acuzator la adresa faptelor lor pline de ipocrizie. „Iar ei, strigând cu glas mare – spune Scriptura–, şi-au astupat urechile şi au năvălit asupra lui. Şi, scoţându-l afară din cetate îl băteau cu pietre. Iar martorii şi-au pus hainele la picioarele unui tânăr, numit Saul. Şi-l băteau cu pietre pe Ştefan care se ruga şi zicea: Doamne Iisuse Hristoase, primeşte duhul meu! Şi, îngenunchind, a strigat cu glas mare: Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta! Şi zicând aceasta a adormit“.

Daniil, duhovnicul marelui Ştefan

Dacă vorbim de Sfântul Ştefan gândul ne duce şi la Dreptcredinciosul Ştefan cel Mare şi Sfânt, luptător şi el pentru apărarea valorilor creştinismului. Iar legătura cu un alt sfânt pe care îl sărbătorim în această perioadă este deja făcută, Daniil Sihastrul. Este sfântul care, din punct de vedere duhovnicesc, a stat în spatele marelui Voievod.

În octombrie 1451 tatăl lui Ştefan, Bogdan al II-lea, este ucis la Reuşeni, din porunca fratelui său Petru Aron, iar tânărul Ştefan, scăpat ca prin minune, se ascunde în chilia lui Daniil. Atunci acesta chiar i-a prorocit că se va urca pe tron, fapt care s-a împlinit în aprilie 1457. Multe dintre mănăstiri, printre care şi Putna, le-a ridicat tot la îndemnul lui, dar n-a primit să vieţuiască acolo, ci a rămas în chilia sa de pe malul pârâului Viţeul.

Mai mult, după moartea mitropolitului Teoctist al Moldovei, aflând că se intenţiona punerea sa în scaunul episcopal, a părăsit chilia şi s-a îndreptat spre locuri mai retrase, oprindu-se undeva pe apa râului Voroneţ (numit şi Corbul), unde şi-a făcut o nouă chilie sub stânca Şoimului.

Nu se ştie când a trecut Daniil la cele veşnice. Oricum, încă din timpul domniei lui Ştefan, care a rânduit să i se aşeze pe mormânt o lespede de gresie pe care se află o inscripţie în limba slavonă: „Acesta este mormântul părintelui nostru David, schimnicul Daniil“, fără nicio lămurire cu privire la data mutării sale la Domnul.

A fost îngropat în partea sudică a pronaosului bisericii de la Voroneţ. În Mănăstirea Putna se păstrează din 1749 un deget arătător, îmbrăcat în ferecătură de argint şi împodobit cu mărgăritare; cu acesta ar fi arătat lui Ştefan cel Mare locul potrivit pentru zidirea Mănăstirii Putna.

Sunt mărturii din care reiese că Daniil de la Voroneţ a fost socotit sfânt imediat după moarte, dar o hotărâre sinodală de canonizare s-a luat abia la 20 iulie 1992, rânduindu-se ca el să fie prăznuit pe întreg cuprinsul Patriarhiei Române în fiecare an la 18 decembrie.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 515

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

La mintea... cocoşului

Ca unul dintre cei mulţi – din fericire încă majoritari, până când încă nu se ştie – care am fost învăţat încă din fragedă pruncie – cei 7 ani de acasă – că furtul este un păcat de neiertat – vezi cele 10 porunci – nu i-am avut, nu-i am şi nu-i voi avea nicicând la inimă pe cei care jinduiesc la bunul altuia şi nu pregetă să şi-l treacă în posesie prin furt. Cu japca, la o adică. Între aceştia, ca pescar sportiv ce mă aflu şi pe care-l interesează, aşadar, soarta bălţilor şi a vieţuitoarelor dintr-însele, cei mai nesuferiţi îmi sunt braconierii.

Să fiu bine înţeles: când spun braconier nu mă refer, în niciun caz, la amărâtul care dă cu o undiţă şi se duce acasă cu câţiva cărăşei ori ţipari să facă o ciorbă ori o saramură şi să amăgească foamea alor săi. Deşi nici fapta sa nu este de pus la icoană.

Când spun braconier mă refer la acel hoţ care dă cu jula nu pentru că nu are ce mânca, ci pentru a vinde prada şi a se chivernisi. Pentru că acesta, aceştia, de fapt, căci jaful se face în haită, nu pescuieşte cu o undiţă şi nici nu-l interesează câţiva obleţi. Nu, nici vorbă de aşa ceva.

Braconierul care şi-a făcut o profesie din asta este dotat cu scule de mare capacitate: setchi, plase, vârşii, năvoade, nu se dă în lături să folosească exploziv sau curentul electric, mai pe scurt utilizează toate mijloacele – nu contează că nu sunt permise – pentru ca roadele infracţiunii să fie cât mai consistente. Indiferent de pagubele produse celui care a investit bani, şi nu numai, pentru ca balta să aibă peşte. Iar dacă, în urmă cu câţiva ani, la apariţia paznicilor tâlharul o lua la sănătoasa – o fi fuga ruşinoasă, dar e sănătoasă – mai nou acesta a devenit agresiv, sare la bătaie, ba chiar e gata să facă omor de om.

Cum s-a întâmplat, din păcate, şi nu o dată. Drept pentru care vestea că pe undeva prin ţară un astfel de individ a fost împuşcat în picior nu numai că nu-mi stârneşte mila ba, dimpotrivă – o spun fără de sfială şi fără niciun regret – mă bucură. Căci, să se ştie şi să fie învăţătură de minte, orice naş îşi are, în cele din urmă, nănaşul. Iar braconierul a primit ce-a căutat şi ce-a meritat, poliţistul, atacat fiind – deci în legitimă apărare – nu şi-a făcut decât datoria.

Datoria de a apăra bunul – proprietatea – fie că aceasta este de stat sau privată. Pentru că, dragă Doamne, prea s-au învăţat toţi cei care fură să fie trataţi cu mănuşi în vreme ce ei pun labele murdare pe tot ce le iese în cale – peşti din lacuri, animale din păduri, recoltele de pe câmpuri ori din hambare, orătăniile şi vitele din gospodăriile oamenilor, iar când sunt prinşi asupra faptului nu există să dea la cap.

O vorbă românească zice şi bine zice: Ce ţie nu-ţi place, altuia nu-i face şi, deşi poate nu o să vă vină să credeţi, pe aici pe la noi prin Carpatia s-au mai văzut şi lupi mâncaţi de oi. Că aşa e drept! Ba chiar şi cuşer!

Gogu Pintenogu'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 512

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare5f02.html-articol=34.htm

... iar înăuntru, la BRD Vaslui, domneşte lipsa respectului faţă de client şi ignorarea prevederilor actelor normative. Acesta este concluzia la care a ajuns şi domnul ing. Panaite Agafiţei, administratorul SC Livada SRL din comuna Boţeşti, după ce, vreme de săptămâni, a încercat să-i înduplece pe cei de la Filiala Vaslui a Băncii Române pentru Dezvoltare să respecte un act normativ emis de Guvernul României.

Despre ce este vorba? Entuziasmat de facilităţile oferite de programul Fermierul, ing. Agafiţei s-a hotărât să-şi extindă livada din cadrul fermei cu încă 50 de hectare. Zis şi făcut. A cumpărat terenul, a îndeplinit toate formalităţile necesare, a semnat contractul cu SAPARD etc. şi, ca o confirmare, a apărut pe site-ul Proiectului SAPARD cu nr. 220 la nivelul ţării, cu şanse certe, credea atunci domnia sa. A primit şi scrisoarea de confort de la BRD – atenţie, încă din luna martie 2006! – şi s-a apucat de treabă. A organizat licitaţia, iar firma care a câştigat a făcut împrejmuirea locului în lungime de 6 km, s-a desfundat terenul şi s-au executat gropile pentru plantat şi, ceea ce este mai important, s-a asigurat şi materialul săditor.

Când solicitantul nostru s-a prezentat la BRD pentru a-şi încasa banii cuveniţi prin programul Fermierul – circa cinci miliarde lei – i s-a spus sec că pentru acest program... nu mai sunt bani.

Rep.: În condiţiile în care s-a invocat lipsa fondurilor, deşi mi-aţi spus că investitori care s-au înscris în urma dumnea-voastră au primit totuşi bani, vi s-a oferit o altă soluţie?

P.A.: Da. Să devin un client obişnuit al băncii, adică să iau credite în euro cu 6,5% dobândă în loc de 5%, cu termenul de graţie de numai doi ani, faţă de cinci ani în programul Fermierul, iar termenul de plată este doar de şapte în loc de zece ani. Şi, un lucru deloc de neglijat, dobânda este revizuibilă lunar. Dacă ştiam că aici, la BRD, nu se respectă legea, apelam la o altă bancă sau, în cel mai rău caz, achizi-ţionam un credit în condiţii obişnuite şi nu mai pierdeam atât timp.

Rep.: Şi veţi accepta aceste condiţii?

P.A.: Deocamdată nu văd altă soluţie. Lucrările pregătitoare pentru plantat mă costă circa 3 miliarde ROL, iar puieţii, peste două miliarde. Pentru un investitor ca mine suma este uriaşă, dar lucrările au fost făcute şi eu trebuie să plătesc.

Ne-am adresat şi domnului ing. Vasile Axinte, director adjunct al Oficiului Judeţean Vaslui pentru Agricultură şi Pescuit, care ne-a declarat: „Am avut şi noi îndelungi discuţii şi trebuie să vă spun că explicaţiile oferite de BRD Vaslui sunt nefondate, de vreme ce, în dosarul prezentat de ing. Agafiţei, există un certificat de confirmare de fonduri prin care banca subliniază foarte clar că societăţii comerciale Livada SRL i s-a acordat un credit de investiţii în condiţiile prevăzute de programul Fermierul. Într-un cuvânt, în loc să-şi vadă de treabă şi să primească cei 50% nerambursabili prin Proiectului SAPARD la vremea potrivită, oamenii pierd timp pe la bănci care, iată, ignoră cu bună ştiinţă legea.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 667

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Guta

Înainte vreme se numea podagră şi era bine cunoscută în lumea satului românesc. Constituia, ca să ne exprimăm într-un limbaj actual preţios, o măsură a gradului (redus) de civilizaţie a populaţiei rurale, deşi aceasta nu avea altă vină decât aceea că era prea săracă pentru a-şi putea permite o alimentaţie „ştiinţifică“, echilibrată.

Astăzi a devenit relativ rară şi se numeşte gută. Şi pare a fi, mai degrabă, o boală a celor cu un standard de viaţă mai ridicat, măsurat, cum greşit se practică, prin consumarea în exces a grăsimilor, a alcoolului tare, rafinat, a cafelei şi a altor băuturi excitante.

Cauzele bolii

Pentru medici, guta este o boală determinată de tulburarea metabolismului nucleoproteinelor, caracterizată prin creşterea acidului uric din sânge (fie prin aport crescut, fie prin pierderi renale reduse) şi depozitarea de cristale de urat de sodiu îndeosebi la nivelul articulaţiilor mici ale membrelor, dar şi periarticular şi subcutanat.

Valorile normale ale uraţilor din sânge, determinate printr-o analiză specifică numită uricemie, sunt de ordinul a 2-5 mg%.

Depăşirea acestora trebuie să constituie un semnal de alarmă, pentru că la valori mari începe să se vorbească deja de prezenţa tofilor, adică nişte noduli de consistenţă moale la început, apoi dură, de la dimensiunea unei alune la aceea a unei caise, localizate frecvent la nivelul pavilionului urechii, tendoanelor şi, mai rar, în palme, pe vârful degetelor, pe cartilajele nazale, pe cornee, pe sclerotică sau de-a lungul nervilor.

Simptome

Faptul că s-a instalat pe articulaţii presupune iminenţa atacului, anunţat, de cele mai multe ori, de anumite semnale de alarmă (prodromuri): jenă locală, iritabilitate, oboseală, insomnie sau somnolenţă, dureri de cap, constipaţie, lipsa poftei de mâncare, eliminări dese şi/sau dureroase de urină, febră şi frisoane.

Multe şi diverse, acestea nu pot orienta prea bine bolnavul, dar dacă, în urma experienţei personale, el reuşeşte să le afle rostul, va fi răsplătit pentru că va putea să intervină, într-o oarecare măsură, pentru întârzierea atacului sau atenuarea manifestărilor sale. Iar dacă ne gândim şi în ce constă criza (febră precedată de frisoane, cefalee puternică, anxietate, accelerarea anormală a bătăilor inimii, tulburări digestive, scăderea cantităţii de urină eliminată şi colorarea acesteia în roşu-închis, creşterea sensibilităţii cutanate, umflarea şi încălzirea articulaţiilor, dilatarea vaselor din vecinătate, colorarea tegumentelor în roşu-vineţiu şi, mai presus de toate, dureri violente, deseori însoţite de senzaţia de arsură şi de strivire, declanşate brusc, mai ales după miezul nopţii, „la cântatul cocoşilor“), ne dăm seama că lucrul nu este lipsit de importanţă.

Tratamentul

În faza incipientă a bolii, medicaţia este exclusiv alopată, iar cel mai important medicament este colchicina, alături de care se pot administra şi produse cortizonice antiinflamatoare de tipul indometacinului şi fenilbutazonei sau chiar „banala“ aspirină.

Ele scurtează suferinţa bolnavului (care ar dura, în lipsa tratamentului, circa 5-10 zile) şi i-o atenuează, chiar dacă nu intervin, în mod hotărâtor, asupra întârzierii cronicizării sale (statistic, pentru circa 60% dintre bolnavi, crizele se succed anual, iar pentru 25% - la doi ani; pe măsură ce boala se învecheşte, atacurile devin mai dese, durează până la câteva săptămâni şi prind mai multe articulaţii).

Alte consecinţe ale bolii

Atacul repetat asupra unei articulaţii sau a ţesuturilor periarticulare adiacente duce la degenerescenţă cartilaginoasă, distrugeri de ţesut osos (geode), apariţia de osteofite (formaţiuni osoase), artroză secundară şi, în final, anchiloză.

Artropatia se manifestă atât la nivelul membrelor inferioare (mai ales la genunchi şi gleznă), cât şi a celor superioare (pumn şi cot). La acestea din urmă, procesul este progresiv, atingerea fiind prezentă la circa 30% din cazuri după 5 ani de boală, pentru a creşte apoi la 50% la gutoşii „cu vechime“.

Guta cronică apare după vârsta de 50 de ani şi are ca dominantă prezenţa tofilor (extraarticular, pe tendoane şi sinovii sau articular, cu deformări asimetrice şi distrugeri de masă osoasă). Bărbaţii sunt mai predispuşi la contactarea bolii, mai ales dacă au avut antecedente în familie sau sunt bolnavi de litiază urică, în timp ce, pentru femei, instalarea menopauzei poate constitui un factor favorizant.

Apariţia complicaţiilor (ateroscleroză, hipertensiune arterială, nefropatie urică, ş.a.) scade speranţa de viaţă a gutosului cu circa 5 ani, în rest, acestuia nefiindu-i afectată decât calitatea vieţii, datorită caracterului invalidant al bolii.

Atenţie la hrană

Dieta hipocalorică este obligatorie, ea trebuind, deopotrivă, să scadă greutatea corporală a bolnavului (dacă este cazul) şi să contribuie la alcalinizarea urinei. Grăsimile, care încetinesc eliminarea de acid uric, trebuie drastic restricţionate, ca şi sarea, alcoolul, cafeaua, băuturile excitante etc.

Unele specialităţi de carne (viscere, creier, momiţe, afumături, scrumbii, sardele, produse marinate), unele legume (fasole, bob, linte, mazăre, spanac, varză, conopidă, ciuperci), precum şi mâncărurile gătite de multă vreme trebuie evitate.

Orezul, pastele făinoase, supele-cremă de legume, piureurile sunt alimentele ideale în fazele de criză. Sunt recomandate, de asemenea, fructele (cu excepţia celor oleaginoase: nuci, arahide şi alune, migdale), precum şi unele legume (morcov, sparanghel, salată, fasole, bob, linte ş.a.), întrucât determină creşterea pH-ului urinar.

Durerea insuportabilă impune repausul la pat.

În numărul viitor vă vom oferi câteva reţete de fitoterapie care, deşi reuşesc rareori în fazele reactivate, sunt salutare pentru corectările metabolice de fond.

Dr. ing. Radu STOIANOV, Institutul de Bioresurse Alimentare – Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 2317

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Stelian Cora, un tânăr interpret care doineşte cu toată fiinţa

S-a născut la începutul lui ’73, în Braşov, fiind al treilea copil din cei patru în familie. Încă din copilărie a fost atras de cântecul popular. Avea un of în suflet când auzea la radio muzică populară, care îl îndemna să cânte. De pe la 7-8 ani a început să participe la toate serbările şcolare, iar la 13 ani a devenit instrumentist într-o formaţie la Palatul Copiilor, unde cânta la chitară-bas.

Era timid şi nu îndrăznea să-şi pună în valoare glasul. Până la urmă a prins curaj şi, doi ani mai târziu, devenind solist în Ansamblul „Izvoraşul“ şi participând la numeroase festivaluri, a obţinut Premiul I. Din 1990 a început colaborarea cu ansamblul folcloric „Astra“ din Braşov şi, şapte ani mai târziu, stabilindu-se la Bucureşti, a urmat cursurile Şcolii Populare de Artă, la clasa prof. Ana Piuaru. Primul premiu care i-a atestat valoarea vocală l-a obţinut la „Festivalul Romanţelor şi Cântecelor de Petrecere“ în 2001. A început apoi colaborarea cu ansamblul profesionist „Vlăsceanca“ din oraşul Videle (Teleorman).

Aici este solist şi în prezent şi vorbeşte la superlativ despre „noua sa familie“ în care-i include pe primarul gospodar şi iubitor de autentic, Lucian Militaru, pe directoarea Casei de Cultură, Mariana Dobândă, şi colegii săi extraordinari: Gelu Voicu, Mariana Caraveţeanu, Elena Dincă, Ion Drăgan. Are multe premii obţinute la festivalurile unde a participat, acestea fiind o recunoaştere a talentului şi vocii sale profunde, care îmbracă versurile cu rezonanţe aparte.

A avut „cea mai frumoasă copilărie“, petrecându-şi vacanţele la bunici în Bârsana, judeţul Maramureş, şi Vârfuri, judeţul Dâmboviţa. Dar numai la Vârfuri simte că este adevărata lui casă, de aici având cele mai bogate amintiri. Împreună cu fraţii şi verii, indiferent de anotimp, pleca prin păduri şi pe toate coclaurile.

Toamna urcau pe deal, îşi făceau căbănuţă de frunze, încropind de mâncare câte o găină rumenită la jar, „împrumutată“ de prin vecini. Şi acum pleacă în pădurea de la ţară, unde liniştea desăvârşită şi cântecul păsărilor îi oferă spaţiul ideal să cânte. Îi plac doinele şi romanţele, acestea fiind genurile muzicale legate de cele mai profunde stări sufleteşti. Le admiră pe interpretele care au pus mult suflet în cântecele lor, Mariana Anghel şi Nineta Popa.

Cântă cu drag doinele idolului său, Drăgan Munteanu, „Mama numa’ atâta-i bună“ şi „Bate vântul printre duzi“. Murindu-i tatăl pe când avea 9 ani, în aceste doine şi-a ostoit dorul de părinte, respectul şi iubirea nemărginită pentru mama care i-a crescut, pe el şi pe fraţii lui, cu mult devotament.

Acest interpret priveşte lumea ca un copil plin de optimism şi încredere însă exprimă în cântec profund şi puternic suferinţele şi zbuciumul sufletului omenesc. Şi-a exprimat sentimentele şi-n doina compusă de el, „Doamne, atâta mi-i de greu“.

Narcisa Dohanov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 1520

□

Comentarii

□

□

1. adi -- (20-January-2011)stelica nu mai fi timid

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Obârşia unor cuvinte

ICRE - nume generic, popular pentru ovulele de peşte, este folosit în special la plural, deşi are formă de singular - icră. Are origine slavă - ikra. Dar nu e prezent în toate limbile slave: bunăoară, la bulgari, icrele sunt numite „haider“, însă la ruşi sunt „ikra“.

Au un diminutiv - icrişoară. Se cunosc icre negre obţinute de la nisetru, morun şi cegă din familia sturionilor (împrumut din italiană – sturione şi engleză sturgeon). Sunt numite şi caviar, un franţuzism rar, însă conform surselor franţuzeşti termenul a fost preluat din limba turcă - khaviar.

Icrele de Manciuria sunt roşii şi aparţin salmonidului pota-motoc din Extremul Orient. Într-o revistă folclorică „Şezătoarea“, de acum aproape un secol, citim un sfat: „Icrele se spală în apă rece şi se mănâncă fripte pe jăratec ori fierte“.

HOMAR - crustaceu marin comestibil, cu zece picioare, semănând cu racul. Denumirea a venit din franceză - homard, dar originea este din scandinava veche - humarr. Dicţionarul piscicol îl numeşte Homarus vulgaris, cu dimensiuni între 30-60 cm, trăind pe funduri stâncoase de 1-40 m din Marea Nordului. Ceea ce îi şi explică denumirea scandinavă, ce a migrat din alte limbi. A fost semnalat şi în Marea Neagră, lângă capul Caliacra şi pe ţărmul fostei Uniuni Sovietice.

LANGUSTĂ - tot crustaceu de mare, asemănător racului, dar fără cleşte. Termenul e un neologism intrat în limba română din franceză. Dar provenienţa lui este provensală, o limbă romanică vorbită în sudul Franţei. „Langouste“ din franceză are ca strămoş pe „langosta“, termen provensal, la rându-i provenit din „locusta“ care înseamnă lăcustă în latină. Lingvistul Şăineanu o numeşte „rac de mare“. Să mai notăm că trăieşte în apele Mediteranei, fiind, ca şi homarul, o specialitate aleasă pentru gurmanzi.

STRIDIE - o specie de moluscă şi ea comestibilă, din mările calde şi temperate. Şăineanu o numeşte scoică de mare, termen venit din greaca modernă, Ostridi (stridi). În Dicţionarul piscicol figurează ca „Ostrea lamellosa“, de 6-9 cm. lungime, trăind fixată în zona ţărmurilor stâncoase la adâncimi de 10 metri.

MIDIE - moluscă al cărei nume vine din greceşte - „midi“. Termenul comportă şi accent pe al doilea i. Şăineanu o socoteşte tot scoică de mare. E fixată în aglomerări mari de stânci, limitrofe ţărmului, la adâncimi de 35-70 m. E comestibilă, din ea făcându-se şi conserve. Tot de la ea vine şi denumirea Capul Midia.

Arnold HELMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 883

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Bogată ţară, vai de rânduială!

În amurg, nu departe de Periam, judeţul Timiş, poţi întâlni un om cărunt îngenuncheat în faţa unei troiţe. În fiecare zi îi mulţumeşte bunului Dumnezeu pentru ce i-a dat în 40 de ani pe aceste pământuri timişene.

Pentru ceea ce a făcut şi continuă să facă pentru prosperitatea Societăţii Agricole „3 Decembrie 1990“ şi a localităţii unde-şi desfăşoară activitatea, ing. Petrică Marin a primit, de curând, titlul de Cetăţean de onoare al comunei Periam. A plecat în tinereţe din Frecăţeii Dobrogei să facă agricultură în Banat. Aici s-a însurat şi a întemeiat o gospodărie şi tot aici a rămas.

Când, pe vremuri, a primit ca sarcină de partid să plece director la un IAS, nu l-a tentat nici salariul de 4 ori mai mare, nu i-a păsat de sancţiune şi a rămas mai departe pe pământul şi cu oamenii pe care-i iubeşte.

Pentru că Dumnezeu i-a dat întotdeauna roadele aşteptate, a ţinut să-i mulţumească construind o troiţă la capătul lanului, iar mai târziu a ctitorit o bisericuţă în cimitirul satului, pe care el însuşi o pictează în timpul liber.

L-am găsit într-o zi la sfârşit de august, apreciind producţia de floarea-soarelui. Seceta a muşcat din ea, dar tot se mai pot recolta în medie 2 t/ha de pe cele 170 de hectare.

„Până şi grâul, atât de afectat în Bărăgan şi nu numai, a dat aici o medie de 4.685 kg/ha, chiar dacă a fost lovit în două valuri de grindină. Şi am avut anul ăsta nu mai puţin de 457 ha cu grâu. Aşa am reuşit să dau la fiecare asociat câte 1.600 kg/ha, iar preţul de vânzare e foarte bun, ajungând la 0,70 lei/kg.“

Societatea Agricolă „3 Decembrie“ Periam dispune la această oră de 500 t sământă de grâu din soiurile Alex şi Apache, din care 300 au fost deja procesate. Îi pare rău inginerului Petrică Marin că n-a putut să cultive anul acesta soiurile Dropia şi Dor, cărora le prieşte zona, dar n-a avut de unde să-şi procure sământa.

De grija pământului şi a recoltei nu doarme nopţile, se simte din ianuarie şi până în decembrie conectat la pământ: „Abia aştept să se facă ziuă, să ştiu ce-mi mai fac culturile.“ I-ar fi plăcut, desigur, să aibă floarea-soarelui de manual agrotehnic, şi a fost aşa până la un moment dat, până când s-au format capitulele. A fost nevoit să dea numai 100 kg de îngrăşăminte complexe la hectar, iar grindina şi-a spus şi ea cuvântul.

Nici soia nu a dat producţia aşteptată, dar oricum a fost cu mult mai mare decât în restul ţării. Porumbul e foarte frumos, iar după opinia domnului Marin se poate ajunge, în acest an, la 6 tone boabe la hectar.

***

Dacă toţi agricultorii din România ar dobândi în acest an recolte ca la „3 Decembrie“ Periam, n-ar avea de să mai fie nemulţumiţi. Grâul e mai rentabil decât anul trecut, chiar dacă la Periam s-au strâns peste 5 t/ha. În 2006 preţul a fost mai mic şi cultura mai puţin rentabilă. Numai în condiţii vitrege pentru agricultură poţi să dai lovitura.

Ing. Petrică Marin rămâne totuşi cu o durere în suflet: îl înţeapă inima când se gândeşte că în fiecare an trebuie să cheltuiască până la 400.000 de lei pe motorină, la cele 1.096 ha ale societăţii. Cei care trebuie să ia măsuri în acest sens nu mişcă decât din gură.

„Pâinea lor de toate zilele este politica, glumeşte interlocutorul meu, în loc să facă politica pâinii, aşa cum ar fi trebuit, având în vedere asigurarea hranei populaţiei, care este îndatorirea de bază a fiecărui guvern din lume. Bună ţară, rea tocmeală, halal de rânduială.“

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 846

□

Comentarii

□

□

1. cosmina -- (8-November-2014)Bisericuța pictată de surioara lui, renegată de "domnul" inginer.

2. cosmina -- (8-November-2014)Bogată media, vai de informații..

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare5ff1.html-articol=579.htm

Consultanţii agricoli, alături de fermieri

În condiţiile date ale satului românesc, Consultanţa agricolă are un specific aparte dat, în primul rând, de numărul mare de producători agricoli ale căror cunoştinţe agrozootehnice se situează la limita practicării unei agriculturi de subzistenţă. Al doilea factor limitativ îl reprezintă gradul foarte scăzut de dotare tehnică.

Pornind de la această realitate, cei care gestionează treburile Agenţiei Naţionale de Consultanţă Agricolă şi-au propus ca principal obiectiv înlăturarea decalajului profesional al ţăranului român faţă de fermierul european. Recomandările consultanţilor au calitatea de a fi pe înţelesul tuturor categoriilor de producători agricoli. Concludente în acest sens sunt şi sfaturile practice pe care un consultant din judeţul Satu Mare le dă cultivatorilor, care se află în această perioadă la recoltarea căpşunilor.

Căpşunile, o afacere profitabilă

Încă de la înfiinţarea unei culturi de căpşun, fermierul trebuie să ştie cum să valorifice producţia obţinută. Primul lucru este să cunoască cerinţele pieţei în ceea ce priveşte sortimentul, respectiv perioadele cele mai favorabile de valorificare, dar şi locaţia pieţelor de desfacere.

Preţul de valorificare a căpşunilor este fluctuant, în funcţie de calitatea fructelor, de cerinţele consumatorilor şi de abundenţa pe piaţă la timpul respectiv. Este eficient pentru fermier să ia în considerare mai multe moduri de valorificare a producţiei: piaţa liberă, unităţi de prelucrare industrială şi, nu în ultimul rând, reţele de hoteluri, restaurante, supermarketuri, unde să poată valorifica producţia la preţuri economice.

Căpşunul este o specie la care fructele se formează, cresc şi ajung la maturitate foarte eşalonat. Pe aceeaşi plantă se află, concomitent, flori şi fructe în creştere. De la intrarea în pârgă, în 3-5 zile, căpşunile realizează coloritul, gustul şi aroma caracteristice soiului.

Căpşunile fac parte din grupa celor mai perisabile fructe, cauzele deteriorării lor fiind date de vătămările provocate de culegători, recoltarea în faza de supracoacere, condiţiile defectuoase de manipulare, putrezirea fructelor după cules.

Calitatea, în primul rând

La recoltare, fructele destinate consumului în stare proaspătă sau prelucrării industriale trebuie să fie:

- întregi, sănătoase, curate, fără reziduuri de produse fitosanitare, fără miros sau gust străin, să nu prezinte semne de alterare;
- de mărime corespunzătoare cerinţelor de valorificare.

Pentru prelucrare sunt preferate soiurile ale căror fructe îndeplinesc următoarele condiţii:

- să fie intens colorate, inclusiv pulpa, cu puţine achene şi de culoare deschisă şi să aibă aromă cât mai intensă.

În condiţiile pedoclimatice din România, recoltarea se face începând de la sfârşitul lunii mai până la sfârşitul lunii iunie şi durează în medie pentru un soi 15-20 de zile.

Recomandări tehnice

Pentru recoltarea şi valorificarea căpşunilor se pot face următoarele recomandări tehnice:

Pregătirea forţei de muncă (culegătorii): După ce am estimat cantitatea de fructe ce va fi recoltată şi cunoaştem destinaţia producţiei, calculăm necesarul de forţă de muncă pentru a putea stabili graficul de recoltare şi livrare. Este eficient ca, alături de culegătorii angajaţi sezonier, în parcelă să fie şi membrii ai familiei sau angajaţi permanenţi, care să poată supraveghea calitatea lucrării.

Recoltarea fructelor:

- În vederea păstrării pe o durată mai lungă a transportului la distanţe mari, fructele se recoltează când 70-75% din suprafaţa fructului este colorată.
- Recoltarea începe dimineaţa, după ce roua s-a ridicat, şi se întrerupe în perioadele din zi, când temperatura este foarte ridicată. Culesul fructelor la temperaturi mai puţin ridicate ajută la prelungirea duratei de păstrare şi mărirea rezistenţei la transport.
- Este contraindicată recoltarea căpşunilor în zilele cu ploaie.
- Fructele ajunse la maturitate nu trebuie să stea neculese mai mult de 1-2 zile.
- Pentru valorificare în stare proaspătă, dar şi pentru cele mai multe sortimente de produse fabricate, căpşunile se recoltează când 80-90% din suprafaţa totală a fructului a ajuns la coloraţia specifică soiului.
- Pentru fabricarea sucurilor, fructele se vor recolta la stadiul de maturitate deplină, complet colorate, cu un conţinut maxim în zahăr şi când eliberează cel mai mare procent de suc.
- Pe parcursul perioadei de recoltare, ambalajele umplute nu se vor expune la soare, ci se vor transporta în şoproane pentru evitarea pierderilor, din cauza temperaturilor ridicate.

Pentru păstrarea valorii comerciale şi reducerea pierderilor, temperatura fructelor trebuie coborâtă într-o perioadă de timp cât mai scurtă după recoltare, prin diferite metode.

Dr. ing. Felicia PAŞCA, CLCA Lazuri

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 661

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare6005.html-articol=1073&editie...

Vin sărbătorile!

Am intrat în Postul Sfânt al Crăciunului. Toţi aşteptăm cu emoţie cea mai frumoasă sărbătoare creştinească, Naşterea Domnului Iisus Hristos, însă cei mai fericiţi sunt cei mici. Ei ştiu că acest post e plin de surprize plăcute pentru ei. Doi Moşi dragi şi darnici care ştiu de-acolo, din cer, tot ce fac copiii - bune şi rele -, vor veni şi-n acest an încărcaţi cu daruri.

Mi-amintesc de o întâmplare petrecută în urmă cu câţiva ani (vreo 10!), când băieţelul meu era de grădiniţă. Atât el, cât şi surioara lui au fost copii cuminţi şi ştiau astfel că nu le era greu celor doi Moşi să le îndeplinească dorinţele: o păpuşică, o maşinuţă cu telecomandă, dulciuri, portocale... Le scriau din vreme, mai întâi lui Moş Nicolae, apoi lui Moş Crăciun, pentru a fi siguri că Moşii nu-i vor uita. Şi moşii nu-i uitau, le aduceau exact ce-şi doreau! Ba mai puneau şi câte-o carte, aşa, de la el...!

În acel an începusem repetiţia pentru serbarea de Crăciun un pic mai devreme. Pentru că aveam o grupă numeroasă, pregătisem un program artistic lung, cu foarte multe poezii şi cântece pentru Moş Crăciun, care de care mai frumoase şi, la sfârşit, bineînţeles, colinde. În ziua de Sfântul Ierarh Nicolae, băieţelul meu, Cătălin, căruia pe-atunci îi spuneam Petrişor, după numele de botez, era foarte mulţumit de darurile primite în ajun de la moşul bun, dar când am început repetiţia, şi-a dat seama că el nu ştie nicio poezie despre Moş Nicolae, darnicul...

De ce nu sunt poezii şi pentru el? I-am propus atunci să scriem noi una. A fost foarte încântat de ideea mea.

Mama-mpunge şi eu trag...

La sfârşit eram amândoi mulţumiţi.

Educ. Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 607

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL

Dans haotic pe piaţa grânelor

În lipsa unei comunicări normale între strategii agricoli şi fermieri, aceştia din urmă se află în situaţia de a nu cunoaşte nici măcar evaluările privind noua recoltă de grâu, pentru a avea o idee asupra raportului dintre cerere şi ofertă.

Cifra probabilă de 3,5 milioane tone de grâu la nivelul ţării, avansată de reprezentanţii procesatorilor, n-a fost nici infirmată şi nici confirmată de oficialii guvernamentali.

Ultimele informaţii vin dinspre instituţiile internaţionale, care prognozează o recoltă şi mai mică, de numai 2,9 milioane de tone. Ea ne duce cu gândul în urmă cu 15 ani, când ţara a fost obligată să apeleze la cele mai mari importuri din istoria sa.

De ce acest embargo de comunicare? O primă explicaţie ar fi calamităţile care au decimat de la o săptămână la alta recolta. Oficial se vorbeşte de peste 500.000 de hectare pârjolite complet. Se spune însă prea puţin şi ambiguu despre starea de producţie a lanurilor afectate de secetă, localizate în aproape toate judeţele ţării.

Să fie la mijloc o anume strategie de piaţă sau o tăinuire în slujba unor cercuri de interese? Ascultând jelaniile şi implorările divine ale ministrului Decebal Traian Remeş, se poate trage concluzia greşită că staff-ul de la AGRICULTURĂ pare a fi depăşit de nenorocirile care se abat asupra ogorului ţării.

Noul ministru al agriculturii a început să fie obsedat de uşurinţa cu care a acceptat să preia conducerea unui sector chinuit de crize, camuflate în mod condamnabil de către predecesorii săi liberali.

Fapt este că, la ora primului raport agricol, dl Remeş se prezintă în faţa naţiunii cu un bilanţ catastrofal, cu foarte puţine excepţii; organele judeţene susţin că sunt în situaţia de a nu putea asigura pâinea populaţiei până la noua recoltă.

Această stare jalnică pentru o ţară agricolă de dimensiunile României îi readuce în prim-plan pe samsarii de cereale.

Mijloacele folosite de ei pentru bulversarea pieţei, tocmai acum în perioada secerişului, au creat un haos în care cei de la centru nu stăpânesc realitatea din teritoriu, în timp ce producătorii sunt consternaţi în faţa pierderilor pe care le vor înregistra în valorificarea grânelor.

Dacă preţul de vânzare va fi cel fixat de Agenţia Naţională pentru Produse Agricole, atunci pierderea netă va fi de aproximativ 0,30 lei/kg. În condiţiile în care angrosiştii şi brutarii au declanşat, de pe acum, o suspectă campanie de promovare a importurilor ieftine, fermierul român va avea parte de aceeaşi batjocură la care a fost supusă şi în anii crizelor de supraproducţie.

Abordând această problemă delicată din domeniul economiei de piaţă, realizăm şi faptul că demnitarii care gestionează treburile agriculturii româneşti ar putea să reproşeze că ne grăbim cu supoziţiile sumbre enunţate mai sus. Le răspundem că ele nu ne aparţin, ci reprezintă sesizări disperate ale puţinilor fermieri, care vor realiza în această vară unele disponibilităţi pentru piaţă.

Ei sunt conştienţi de faptul că nu pot fi competitivi pe piaţă, din cauza costurilor mari la care au realizat producţia. Înlăturarea barierelor vamale din interiorul Europei Unite este un impediment care îi scoate definitiv de pe piaţă.

În condiţiile date, singura şansă stă în implicarea directă a statului, prin acordarea unei prime celor care produc pentru piaţă. Nu trebuie să ne fie teamă de acuzaţiile protecţioniste ce ar putea veni de la Bruxelles. Acolo se cunoaşte foarte bine dimensiunea calamităţilor naturale din România, iar interesul Europei este de a da o şansă fermierilor noştri, nu de a-i ruina!

Iosif Pop

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 1426

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare6038.html-articol=743.htm

Calculoză biliară > REVISTA LUMEA SATULUI

Calculoză biliară

Dietă: deoarece sunt mulţi suferinzi de afecţiuni hepatice, inclusiv biliare, se recomandă o alimentaţie din care nu trebuie să lipsească lipidele, proteinele şi hidrocarbonatele.

În primul rând, se recomandă cinci mese pe zi, în loc de trei mai copioase.

Fructele şi sucurile proaspete din fructe sunt bine tolerate. Se utilizează diluate 1:1 cu apă de bună calitate. Zarzavaturile (conopida, andivele, morcovii, guliile, ridichile etc.) trebuie fierte în abur timp scurt. Hidratarea organismului este importantă; chiar în timpul nopţii este bine să luaţi, când vă treziţi, câteva înghiţituri de apă.

Suplimente nutriţionale:

- produse cu multivitamine şi multiminerale;
- iaurturi care conţin acidophilus şi bifido-bacterii, lactobacilus bulgaricus etc.;
- produse pe bază de catechină, bioflavonoide 500 mg, de 3 ori pe zi;
- preparate pe bază de clorofilă, 500 mg de trei ori pe zi;
- cholina, componentul lecitinei, este de asemenea binefăcătoare (câte 250 mg/zi);
- coenzima Q 10 (25 mg de două ori pe zi);
- seleniu + vitamina E (preferabil tacoferol) şi acidul lipoic protejează şi ficatul în cazul dischineziilor şi calculozelor. Nu folosiţi, în special în fazele acute, suplimente alimentare care conţin fier.

Tratamente fitoterapeutice: începeţi cu o cură de 2 săptămâni cu infuzie de frunze de anghinare, o linguriţă la o cană cu apă, dimineaţa pe stomacul gol, după care staţi culcat(ă) 15 minute pe partea dreaptă.

În timpul zilei, folosiţi o infuzie preparată dintr-o linguriţă de fructe de Armurariu, proaspăt zdrobite, la o cană cu apă, pe care o beţi treptat în timpul unei zile.

După două săptămâni, recomand următoarea formulă fitoterapeutică complexă:

Rp.
Rădăcină de Păpădie cu frunze - 30 p
Coada-calului - 20 p
Frunze de Mesteacăn - 30 p
Boabe de Ienupăr - 5 p
Coajă de Salcie albă - 5 p
Flori de Soc - 5 p

Din acest amestec se prepară un decoct scurt (5 minute) dintr-o lingură amestec de plante la o cană cu apă. Se beau 2-3 căni în timpul unei zile, timp de 2 săptămâni, cu pauze de 7 zile.

Folosiţi următoarele produse gemoterapeutice:

Extract de muguri de Arţar MG = D1

Extract de mlădiţe de Rozmarin MG = D1 (numai de la Plant-Extrakt Cluj).

Extern: aplicaţi comprese cu ulei de Ricin cald (nu fierbinte) pe partea dreaptă, impregnat într-o ţesătură de bumbac, în fiecare seară.

Dacă nu dau rezultate: laparoscopie sau chirurgie.

Acad. Ovidiu BOJOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 594

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cum alegem hibrizii de porumb

Porumbul este cultura cea mai răspândită în ţara noastră, ocupând cca 1/3 din suprafaţa arabilă, iar pentru reuşita ei trebuie să alegem cu mult discernământ hibrizii pe care îi cultivăm. Este indicat ca în fiecare exploataţie agricolă să se cultive 2-3 hibrizi cu perioada de vegetaţie diferită şi conform cu destinaţia producţiei respective.

Având o largă paletă de însuşiri, îi putem alege pe cei mai corespunzători, după următoarele criterii:

1. După resursele termice ale zonei în care ne aflăm, respectiv după suma temperaturii biologic active (mai mare de 10°C), de la semănat până la maturitate. Această zonare este prezentată în harta alăturată şi noi urmărim în care zonă ne găsim pentru a alege hibrizii corespunzători (din Anexa 1).

Exemplu: dacă ne găsim la sud de Ploieşti, deci în zona II cu 1.501-1.600°C, vom alege hibrizii grupa FAO 500-600.

2. După toleranţa la temperaturi scăzute s-au evidenţiat hibrizii F-376, Olt, Danubiu, Rapsodia, Faur.
3. Pentru solurile acide, sărăturate sau nisipoase o comportare mai bună o au hibrizii Rapid, Faur, Olt, F-376, F-322, Rapsodia.
4. Pot valorifica, cu bune rezultate şi doze mai mici de îngrăşăminte chimice, hibrizii Faur, F-376, Olt, Rapsodia, Fulger, Partizan.
5. Au capacitatea de a valorifica mai bine apa din pânza freatică situată la 1,5-3,5 m, hibrizii Campion, Generos, F-376, Olt.
6. Valorifică superior anii cu precipitaţii abundente prin apariţia a câte doi ştiuleţi pe plante, hibrizii Milcov, Generos, Octavian, Star.
7. Se pretează bine la recoltarea mecanizată hibrizii Olimp, Milcov, Faur, Danubiu, Rapid, Octavian, Star.
8. Se comportă bine în condiţii de agricultură biologică hibrizii Rapsodia, F-376, Olt, Fulger, Partizan, Campion, Generos.
9. Pentru mălai grişat şi pentru fulgi de porumb se recomandă hibrizii cu bobul sticlos Fulger şi Star.
10. În cultura pentru siloz se recomandă Oituz, Paltin, F-376.
11. Pentru industria amidonului sunt indicaţi Oituz, Paltin, Rapsodia, Cocor.
12. Conţinut mai ridicat de grăsimi în bob au hibrizii Campion, Star, Generos, F-376.
13. Rezistenţi la tăciune sunt Olimp, Milcov, Faur, Campion, Olt, Dacic, Rapid.
14. Rezistenţi la sfâşierea frunzelor sunt Ciclon, Olt, Danubiu, F-376.
15. Rezistenţi la sfredelitorul-porumbului sunt Ciclon, Milcov, Neptun, Oituz, F-322.

Deci, în funcţie de condiţiile concrete din zona în care ne găsim şi destinaţia recoltei de porumb, putem alege

hibrizii care răspund cel mai bine acestor cerinţe.
Se va ţine seama şi de comportarea diferiţilor hibrizi în câmpurile demonstrative din zonă, precum şi de recomandarea specialiştilor.
Informaţiile suplimentare în revistă
Dr. ing. Vasile POPESCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 9834

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cel mai mare muzeu etnografic şcolar > REVISTA LUMEA SATULUI

Cel mai mare muzeu etnografic şcolar

Cu mai bine de 20 de ani în urmă călcam pragul Grupului Şcolar Agricol din Miroslava, judeţul Iaşi. Era o şcoală pusă la punct, bine gospodărită, cu rezultate deosebite la învăţătură. În fruntea lui se afla unul dintre cei mai buni directori din cei care conduceau cele peste 200 de şcoli câte avea agricultura, prof. dr. ing. Nicolae Cerchez.

Ca noutate, de data aceasta am găsit o agitaţie neobişnuită într-una din clădirile şcolii – un profesor mai tânăr şi inimos se „agita“ în a primi şi selecta diferite obiecte vechi adunate din toate colţurile Moldovei. Se numeşte Dumitru Bunea, actualul director al grupului Şcolar „M. Kogălniceanu“ din Miroslava. Dorea să înjghebeze un muzeu agricol. Avea o pasiune şi un crez de invidiat în realizarea acestui obiectiv. Era şi sprijinit de directorul şcolii.

Aşa s-a realizat, în mai 1980, după şase ani de acumulări intensive, la Grupul Şcolar Agricol din Comuna Miroslava, condiţiile necesare de înfiinţare a Muzeului Etnografic al Agriculturii Moldovei.

Muzeul a funcţionat ani de zile în doar trei săli ale palatului Sturza (monument istoric de arhitectură nobiliară din secolul al XVIII-lea). Astăzi muzeul este extins în douăsprezece spaţii diferite, dintre care unele de foarte mari dimensiuni, ocupând practic în întregime palatul menţionat.

Pasiunea pentru etnografie a prof. Dumitru Bunea, considerată de mulţi ca o extravaganţă sau un hobby tolerabil, după acumulări de peste 25 de ani a dat Iaşului, prin dimensiunile expoziţiei permanente şi ale colecţiei strânse, cel mai mare muzeu şcolar etnografic din România.

În colecţiile muzeului pot fi întâlnite piese de mare interes şi valoare pentru ilustrarea universului artistic şi utilitar al ţăranului român din centrul Moldovei.

Directorul, prof. D. Bunea, îmi spunea că realizarea expoziţiei permanente a fost făcută cu concursul specialiştilor de la Muzeul Etnografic al Moldovei – Complexul Iaşi, şi s-a concretizat în şase secţii distincte, respectiv: Unelte agricole pentru cultura mare; Zootehnia în Moldova; Industrie casnică în Moldova; Portul popular din Zona Iaşi; Centre ceramice tradiţionale din Zona Iaşi; Istoria şcolii şi a învăţământului agricol românesc din Moldova.

De la director am aflat şi un lucru deosebit de important: în scopul punerii în siguranţă a celor mai valoroase piese din colecţie, circa 1.500 de piese au fost donate de muzeul Miroslava unora dintre cele mai reprezentative muzee etnografice din România: Muzeului ASTRA – Sibiu, Muzeului Etnografic – Iaşi, Muzeului Etnografic al Banatului –Timişoara, precum şi Muzeului Etnografic Chişinău.

Piese din colecţie au ajuns, pentru diferite perioade de timp, la expoziţii de artă populară românească organizate în spaţii etnice şi culturale îndepărtate precum Japonia, SUA şi Australia.

De asemenea, muzeul se mândreşte cu faptul că vizitatorii muzeului provin nu numai din diferite ţări ale

Europei, dar şi din SUA, Africa, Australia şi Asia.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 1034

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Boieri olteni – Craioveştii

Între 1508 şi 1593 (de la Mihnea cel Rău la Alexandru cel Rău inclusiv), vreme de aproximativ opt decenii şi jumătate, la tronul „Ţării Româneşti se succed 34 de domnii cu 25 titulari, din care 23 cârmuiesc efectiv. Frecvenţa schimbărilor este cauzată, în primul rând, de acţiunea grupărilor şi regrupărilor din boierimea munteană în favoarea unuia sau altuia din pretendenţi.

Între aceste grupări, marea familie a boierilor Craioveşti a avut un rol de frunte, mai ales Neagoe de la Craiova (Strehăianul), aflat în 1475 în sfatul domnesc al lui Basarab cel Bătrân (Laiotă).

Cei patru feciori ai săi au fost Barbu, mare ban al Craiovei, cu rol important sub Vlad Călugărul, Radu cel Mare şi Neagoe Basarab; Pârvu, vel vornic sub Basarab cel Tânăr şi cu poziţie proeminentă în continuare; Ganciu (Gogoaşe), mare stolnic, apoi vel comis şi armaş; Radu, mare postelnic al lui Vlad Călugărul şi, în continuare, membru în repetate ori în sfatul domnesc. Moare în lupta de la Tinoasa în 1508.

În timpul domniei lui Mihnea cel Rău – pe care l-au sprijinit la domnie – Craioveştii, doritori să deţină locurile dintâi ale ierarhiei, intră în conflict cu domnul. Represiunile domnitorului sunt teribile şi Craioveştii se refugiază la sud de Dunăre cu ceva „avuţie şi oameni cât putură“.

Ca represalii, Mihnea „în pizmă le-au ars curţile şi casele le-au risipit, iar câţi au aflat de acel neam rămaşi pre toţi i-au muncit cu multe feluri de munci. Pre unii i-au omorât“. Asupra ctitoriei de la Bistriţa s-a tras cu tunul, până aici mergea patima politică!

Pribegii primesc sprijin militar al unui puternic comandant otoman Mehmet-bey, fiul lui Ali-bey Mihailoglu. Acesta va deveni prin puterea şi legăturile sale un adevărat „pendant“ musulman al Craioveştilor.

Pribegii intră cu oaste în ţară şi cu un nou voievod, Vlăduţ, care ia puterea ca exponent al Craioveştilor şi cu sprijinul militar al lui Mehmet-bey. În faţa acestuia, Craioveştii jură credinţă noului domn care, la rându-i, făgăduieşte să nu le facă „...vreun rău sau vreun vicleşug“. Dar buna înţelegere pare să dureze doar câteva luni...

În sfatul domnesc se află Barbu, mare ban, Ganciu, mare vornic şi Pârvu, fără dregătorie. Ruptura se produce în decembrie 1511. Şi iarăşi Craioveştii fug peste Dunăre şi iarăşi solicită sprijinul lui Mehmet-bey. Lupta se dă la Văcăreşti. Vlăduţ este decapitat „supt un păr“ şi va fi îngropat la mănăstirea Dealul.

Cu sprijinul sau mai exact cu trădarea Craioveştilor la tronul Ţării Româneşti va ajunge Neagoe Basarab şi povestea continuă...

(S.C.)

Cuviosul Pahomie schimonahul

Ctitorul Mănăstirii Bistriţa a renunţat până la urmă la toate pentru Hristos, făcându-se schimonah în propria sa mănăstire cu numele de Pahomie.

Se spune că a fost extrem de râvnitor, întrecând pe mulţi cu nevoinţa sa, fiind milostiv şi ascultător.
Se mai spune că, năvălind turcii să fure odoarele mănăstirii, cuviosul singur a luat sicriul cu moaştele Sfântului Grigorie şi l-a ascuns într-o peşteră din munte, cunoscută până azi ca Peştera Sfântului Grigorie Decapolitul.
(A.N.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 1712

□

° Comentarii

□

□

° 1. ionel -- (9-November-2014)Am citit pe net.Craiovestii urmasi ai Danestilor
dusmanii Draculestilor ,toti niste Basarabesti.
Ei s-au batut, sa fie sefi pe aici.E clar.Dar in 20.11.1443 alt fel de a te bate.Dupa ce in 03.11. 1443 la est de Nisz, pe valea Moraveinu departe de Kosovo armata crestina din Balcani(mercenari europeni si multi voluntari locali) sub comanda regentului Ungariei(Janosz Hunyadi-Ioan Corvin) invinge armata otomana si ocupa Nisz. In 20.11.la vest de oras, pe valea Niszavei(catre Timoc) armata crestina intarita cu f.multi voluntari (albanezi,bulgari,sarbi,valahi etc.) invinge iarasi pe turci.

° 2. ionel -- (9-November-2014)Asa incepe un "Spatiu Schengen" in Balcani,care
pentru vreo 10 ani strange impreuna multe comunitatietnice.Au aceeasi armata,acelasi comandant si aceeasi "tara libera".Vor fi laolalta
la bine si la greu pana la capat.Atat !

° 3. ionel -- (9-November-2014)In 1456 armata crestina din Balcani va da ultima
batalie.Va castiga langa Belgrad.Dar comandantul Ioan piere in mijlocul soldatilor sai.Apoi marii nobili risipesc armata voluntarilor(tarani liberi si nobili marunti).Mai tin doar mercenarii. Gresit.
In scurta vreme "Spatiul Schengen" din Balcani
dispare pentru cateva sute de ani.Asta e povestea

° 4. ionel -- (9-November-2014) Fac doua indreptari la primul comentariu:
- in 03.11.1443 batalia s-a dat la VEST de Nisz pe
valea Moravei nu departe de Kosovo;
- in 20.11.1443 la EST de Nisz pe valea Niszavei
catre Timoc;

Un amanunt cetatea(orasul) Nisz este fostul Naissus al Imperiului Roman,in provincia Dacia Mediterranea-Dardania-Iustiniana Prima),loc de
bastina pentru multi conducatori ROMANI.

° 5. ionel -- (9-November-2014)Am citit pe net.Craiovestii urmasi ai Danestilor
dusmanii Draculestilor ,toti niste Basarabesti.
Ei s-au batut, sa fie sefi pe aici.E clar.Dar in 20.11.1443 alt fel de a te bate.Dupa ce in 03.11. 1443 la est de Nisz, pe valea Moraveinu departe de Kosovo armata crestina din Balcani(mercenari europeni si multi voluntari locali) sub comanda regentului Ungariei(Janosz Hunyadi-Ioan Corvin) invinge armata otomana si ocupa Nisz. In 20.11.la vest de oras, pe valea Niszavei(catre Timoc) armata crestina intarita cu f.multi voluntari (albanezi,bulgari,sarbi,valahi etc.) invinge iarasi pe turci.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Boli de sezon

Caracteristice sezonului rece sunt guturaiul, răceala sau coriza. Cei mai expuşi sunt copiii şi persoanele în vârstă, mai ales cei cu afecţiuni cronice ale aparatului respirator.

De la început trebuie să facem o distincţie între o simplă răceală sau guturai, care se manifestă prin inflamaţia acută a foselor nazale, strănut, scurgeri nazale, tuse uşoară, stări de obicei febrile şi viroze.

Mult mai grave sunt virozele respiratorii, respectiv gripa care se manifestă prin temperaturi ridicate de 38-39°C sau chiar mai mult, prin dureri musculare şi articulare, dureri de cap, fenomene digestive variate, congestie bronhopulmonară etc.

Prima recomandare în acest caz este să vă adresaţi medicului de familie sau unei clinici de specialitate. Orice abatere de la această regulă poate avea consecinţe uneori fatale.

Dar cel mai important lucru este de a preveni atât guturaiul, cât în special gripa. Aceasta se realizează prin vaccinările clasice sau prin imunostimulante din plante medicinale cu acţiune antivirală, cu spectru larg, de tipul imunogripului din Echinacea purpurea, standardizat, conţinând 0,25% minimum polifenoli exprimaţi în acid cafeic. Acestea se administrează pe cale orală (bucală) sub formă de picături, în funcţie de vârstă. Această specie, originară din America de Nord, a fost aclimatizată şi introdusă în cultură şi la noi, în zona Clujului, în urmă cu cel puţin 15 ani.

La ora actuală sunt mai multe specii de plante care conferă efecte imunostimulante prin intensificarea fagocitozei, prin înmulţirea leucocitelor ce au acţiune antivirală, spre deosebire de antibiotice, care au numai acţiune antibacteriană.

Fiind vorba de gripă, specifică sezonului rece, mai fac câteva recomandări. Foarte importantă este şi alimentaţia adecvată. Aceasta trebuie să conţină iarna mai multe calorii care provin din hidrocarbonate, grăsimi şi proteine decât vara. În special mai multe vitamine, luate zilnic, în special vitamina C şi cele din complexul B şi multiminerale.

Altă recomandare este îmbrăcămintea adecvată, în special pentru copii. Din instinct matern exagerat, multe mame îşi „înfofolesc“ copiii exagerat, în timp ce-i plimbă în cărucior sau pe jos. Aceştia transpiră şi sunt mult mai expuşi răcelilor sau gripei.

O ultimă recomandare este evitarea spaţiilor închise, aglomerate, din sălile de spectacole, şcoli sau mijloace de transport în comun. Printr-un strănut neprotejat virusurile gripale se transmit imediat.

În ţările civilizate, cei afectaţi de gripă poartă măşti pentru a-şi proteja semenii.

Acad. Ovidiu BOJOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 200Vizualizari: 645

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare6185.html-articol=286.htm

Cerinţele Uniunii Europene (I)
privind întreţinerea şi furajarea porcinelor

În această perioadă, pentru agricultura românească, o prioritate o constituie realizarea condiţiilor pentru integrarea în Uniunea Europeană. Aceasta implică o organizare şi o dezvoltare care să o apropie de nivelul mediu de performanţă a ţărilor membre ale UE şi cu posibilităţi de adaptare la cerinţele pieţei comunitare.

Sectorului de creşterea porcinelor, în pregătirea pentru integrarea în UE îi revine şi sarcina de respectare a standardelor minime de protecţie în asigurarea condiţiilor de exploatare.

Condiţiile minime pentru protecţia suinelor sunt legiferate în UE în Directiva nr. UE 91/630. O sinteză a Directivei, cu unele completări făcute în lunile a X-a şi a XI-a 2001, este prezentată mai jos.

Această directivă impune revizuirea tehnologiei de exploatare a porcinelor pe baza acestor norme şi, totodată, adaptarea la condiţiile specifice ţării noastre.

Cerinţe minime pentru protecţia suinelor

Specificaţii generale

Întreţinere:

- cel puţin 8 h lumină cu 40 lucşi;
- limita maximă de zgomot – 85 decibeli, mai mult este de evitat;
- suinele trebuie să aibă acces continuu la materiale care pot să le suscite interesul şi pe care le pot mişca (ex: fân, lemn, rumeguş, paie sau amestec din aceste materiale etc.);
- spaţiul plin al grătarului, minimum 80 mm.

Furajare şi management:

- furajare cel puţin o dată pe zi, când porcii sunt ţinuţi în grup fără o furajare ad libitum sau cu hrănitori individuale electronice; fiecare porc trebuie să aibă acces la hrană în acelaşi timp cu ceilalţi din grup;
- toţi porcii cu vârsta mai mare de 2 săptămâni să aibă apă în mod permanent;
- statele membre trebuie să asigure perfecţioarea angajaţilor din sectorul de creşterea animalelor, în privinţa protecţiei acestora.
- Consiliul CE a decis interzicerea folosirii unor antibiotice (flavomicina, salinomicina), cu rol de stimulator de creştere, începând cu sfârşitul anului 2005;
- în UE este interzisă folosirea oricăror făinuri de carne şi oase în furajarea animalelor.

VIERI

Întreţinere:

- boxa vierului trebuie să fie amplasată şi construită astfel încât să permită să se întoarcă, să audă, să miroasă şi să vadă alţi porci;

- suprafaţa boxei pentru un vier adult să fie de cel puţin 6 m2.

Dr. ing. Nicolae ZENECI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 684

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bubalinele, în dizgraţie nemeritată > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBubalinele, în dizgraţie nemeritată

Bivolii (bubalinele) se cresc mai ales în regiunile cu vegetaţie de calitate slabă, în unele zone deluroase şi pe terenurile mlăştinoase. Aria de creştere a bubalinelor se află în câteva zone din Muntenia, în judeţele Teleorman, Călăraşi, Giurgiu, în Dobrogea şi Oltenia. O tradiţie care se păstrează mai accentuat se întâlneşte în judeţele Braşov, Sălaj, Cluj, din Ardeal.

Această specie este crescută ca animale de lapte-carne, cât şi pentru unele lucrări agricole şi pentru transportat produse vegetale.

Renumite localităţi în creşterea bubalinelor au fost şi sunt satele Şercaia (lângă Făgăraş), Jucul de Sus, Jucul de Jos, Bonţida, Răscruci, Lunca de Jos, Gherla, toate din judeţul Cluj-Napoca.

În comuna Şercaia a existat o Staţiune de Cercetare pentru Creşterea Bivolilor, dar din păcate s-a desfiinţat.

Bubalinele cresc bine pe o păşune naturală sau cultivată, adăugându-se cantităţi reduse de borceag şi porumb furajer. În general, bivolii nu emit pretenţii deosebite faţă de calitatea nutreţurilor.

Durata medie de lactaţie a unei bubaline este de 268 zile, iar limitele duratei lactaţiei pot fi de la 198 la 367 zile.

Laptele de bivoliţă are procentul de grăsime cuprins între 6,8-8,90%, cu o producţie zilnică de 9,5 kg lapte/zi/cap.

Fătările bivoliţelor crescute pentru producţia de lapte trebuie să fie programate în lunile martie, aprilie şi mai, pentru că beneficiază de păşune şi furaje verzi cultivate, iar bivoliţele crescute pentru producţia de lapte-carne şi munci agricole să fie programate toamna şi iarna.

Producţia de lapte repartizată pe luni de lactaţie şi cu procentul de grăsime,
la o lactaţie încheiată de 300 zile şi o producţie de 1.580 kg lapte/an

Tabelul îl găsiţi în revistă

Producţia de lapte variază de la 950 l la 1.580 l/cap/an, în funcţie de furajarea făcută calitativ şi cantitativ.

În ţară mai există un procent însemnat de bivoliţe a căror producţie poate depăşi 2.000 kg de lapte cu 7,5% grăsime, ceea ce denotă posibilităţile ce trebuie revigorate în selecţia şi ameliorarea acestei specii. Prin valorificarea în anumite condiţii şi în mod rentabil a reziduurilor agricole (pleavă, paie, coceni, vreji, gozuri) completate cu alte nutreţuri de valoare nutritivă ridicată, precum fânurile de calitate şi amestecuri de concentrate adecvate, se obţin rezultatele dorite.

Ing. Toma BĂNICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1420

□
° Comentarii
□

□

1. Dan HOLBAN -- (7-November-2009)Pentru cei ce doresc mai multe informatii despre cresterea taurinelor va aducem la cunostinta ca Editura Agrotehnica a publicat cartea "Actualitate si perspectiva in cresterea bubalinelor", scrisa de domnii Constantin Velea si Gheorghe Marginean.
Cuprinsul cartii poate fi studiat aici:
http://www.editor.ro/index.php?main_page=product_info&cPath=3&products_id=6

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Calitatea cărnii de porc (II)

Factorii de influenţă

2. Factorii genetici au un rol foarte important (40-48%) asupra indicilor organoleptici şi tehnologici ai cărnii. Aceşti factori de influenţă pot fi grupaţi astfel: Genele majore (N/n, RN-/rn+); Tipul genetic; Efectul selecţiei pentru calitatea carcasei.

- Genele majore

S-au identificat 2 gene majore care influenţează caracterele de calitate a cărnii la porcine, şi anume:

- Gena sensibilităţii la halotan (N/n sau Hal) care controlează sensibilitatea la stres a porcinelor, influenţând totodată şi unele caractere de producţie precum procentul de carne în carcasă, dar şi rapiditatea scăderii pH-ului cărnii după sacrificare, condiţionând astfel apariţia cărnii PSE.
- Gena RN-/rn+ controlează procentul de glicogen muscular şi, în consecinţă, influenţeaza pH-ul cărnii, determinând scăderea acestuia la 5,5, după 24 ore de la sacrificare.
- Influenţa tipului genetic

Studii efectuate, de peste 25 ani, în ţările din Comunitatea Europeană, au stabilit că influenţa rasei asupra calităţii cărnii de porc poate fi sintetizată conform tabelului nr. 1. (vezi revista)

Rezultatele unui test efectuat la SC Romsuintest Periş în scopul stabilirii influenţei tipului genetic al vierului terminal asupra calităţii cărnii la produşii comerciali, când scroafa este de tipul MA x L, sunt prezentate în tabelul nr. 2. (vezi revista) Rezultatele din tabel evidenţiază superioritatea rasei LS 345 Periş şi în privinţa indicilor de calitate a cărnii.

- Efectul selecţiei pentru calitatea carcasei

Numeroase experimente efectuate în Europa şi America au semnalat că există o relaţie negativă între dezvoltarea musculară şi calitatea cărnii. Această relaţie a fost explicată prin efectul selecţiei pentru reducerea stratului de grăsime la porcine, care a determinat reducerea grăsimii intramusculare, grăsime responsabilă de suculenţa, frăgezimea şi aroma cărnii.

Rezultatele respective au impus modificarea metodologiei de selecţie în multe ţări avansate din punctul de vedere al selecţiei pentru procent de ţesut muscular. Astfel, în ţările respective, alături de criteriile clasice de selecţie (viteza de creştere, % de ţesut muscular, consumul specific) au fost incluse şi criterii de apreciere a calităţii cărnii (de exemplu, în Danemarca, grăsimea intramusculară, iar în Franţa, pH-ul cărnii).

Bibliografia la autor,

Dr. Aurelia Cuc,
SC Romsuintest Periş SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 1222

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare637f.html-articol=1096&editie...

Combinele Challenger la performanţe incredibile

Recoltează fără probleme tot timpul sezonului

CH 644, 645 şi 646

CH 644: putere - 225 cp; număr de rânduri - 5; capacitatea cuvei pentru cereale - 7.000 L.
CH 645: putere - 245 cp; număr de rânduri - 5; capacitatea cuvei pentru cereale - 7.000 L.
CH 646: putere - 245 cp; număr de rânduri - 6; capacitatea cuvei pentru cereale - 7.500 L.

Această gamă variată de combine este destinată fermierilor care au suprafeţe arabile mici şi mijlocii. Dotate cu o multitudine de echipamente de top, aceste modele îmbină cu succes cele mai înalte performanţe cu simplitatea manevrării.

Beneficii:

• Platforma de tăiere Free Flow este construită simplu şi viguros, dar uşor de controlat în timpul procesului de recoltare.
• Transmisia hidrostatică cu 3 trepte de viteză asigură flexibilitate maximă în timpul recoltării.
• Dotări de ultimă generaţie pentru controlul electronic al motorului Tier III Iveco.
• Inerţie superioară.

Orice tip de culturi, în orice condiţii

CH 648 - CH 652

CH 648: putere - 275 cp; număr de rânduri - 5; capacitatea cuvei pentru cereale - 9.000 L.
CH 648 AL: putere - 275 cp; număr de rânduri - 5; capacitatea cuvei pentru cereale - 8.200 L.
CH 652: putere - 330 cp; număr de rânduri - 6; capacitatea cuvei pentru cereale - 9.000 L.
CH 652: putere - 330 cp; număr de rânduri - 6; capacitatea cuvei pentru cereale - 8.200 L.

Aceste utilaje vor aduce performanţă în toate culturile ce se pot recolta cu ajutorul combinelor. Astfel, toate cele patru modele sunt ideale pentru recoltarea cerealelor, la fasole, mazăre, floarea-soarelui, rapiţă, porumb, orez.

Beneficii:

• Platforma Power Flow poate asigura o creştere de până la 15% a puterii de recoltat în cultura de cereale. Cu cât sunt mai grele condiţiile de lucru, cu atât lucrează mai bine! Power Flow are capacitatea să-şi mărească performanţele până la 73% în cazul culturilor dificil de recoltat. Această performanţă superioară este datorată sfredelului care elimină pierderile prin zdrobire, asigurând un avans continuu.
• Curelele rezistente împing plantele de cultură de la cuţit la sfredel, asigurând astfel o recoltare rapidă şi cursivă. Viteza curelei poate fi reglată pentru diferite culturi.
• Schimbarea rapidă la diferitele tipuri de recolte: cereale, rapiţă, mazăre. Nu trebuie făcute schimbări la garniturile de la platformă.

Performanţă de vârf, productivitate de vârf - combine pentru o multitudine de operaţiuni

CH 654 & 658

CH 654: putere - 340 cp; număr de rânduri - 8; capacitatea cuvei pentru cereale - 9.500 L.

CH 658: putere - 387; capacitatea tancului pentru grâne - 10.500 L, 9.500 L la modelele cu nivelare automatizată.

Combinele Challenger 654 şi 658 satisfac multiplele nevoi ce pot apărea într-o fermă, asigurând un sprijin consistent şi puternic la recoltarea culturilor pe suprafeţe întinse. Condiţiile speciale sau noile soiuri de culturi cu un grad mare de umezeală nu prezintă nicio problemă pentru aceste maşini.

Beneficii:

Asigurând cu până la 33% mai multă putere, design-ul echipamentului cu 8 rânduri de recoltat rezolvă mai multe operaţii separate (independente) şi mişcări bruşte, în sensuri opuse care smulg şi scutură paiele, scoţând astfel şi ultimele spice de grâne prinse.

Testele au demonstrat că o viteză constantă pentru mărşăluitor îmbunătăţeşte eficienţa operaţiilor sale.

Noua Combină Rotativă 680 B

Aceasta este o îmbinare a tehnologiei de necontestat a combinelor rotative şi a celor mai recente inovaţii. Creşterea productivităţii este dobândită printr-un sistem de încărcare-descărcare, un rotor mai mare şi un motor cu o putere superioară. Cu noul 680 B se obţine o producţie maximă la cel mai scăzut cost/tonă.

Beneficii:

Masivul motor Caterpillar C 13 ACERT de 12,5 litri asigură o putere masivă de 459 cp, ceea ce îmbunătăţeşte puterea, performanţele şi reduce consumul de combustibil. Impresionanta cuvă pentru cereale, de 12.300 litri de pe modelul 680, îmbunătăţeşte eficacitatea recoltării, permiţând intervale mai lungi între descărcări.

Modelul 680 B are cel mai mare rotor de pe piaţă. Cu dimensiuni de 800 mm şi 3,55 m lungime, asigură o creştere a producţiei recoltate.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 904

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Tractoare cu roţi Challenger

Putere maximă, dotări de vârf!

Seria MT500B Techstar

(MT525B Techstar, 125 cp, Cat® 6-cyl; MT535B Techstar, 140 cp, Cat® 6-cyl; MT545B Techstar, 150 cp, Cat® 6-cyl; MT555B Techstar, 165 cp, Cat® 6-cyl; MT565B Techstar, 175 cp, Cat® 6-cyl; MT575B Techstar, 190 cp, Cat® 6-cyl)

Muncă grea efectuată într-un mod uşor

Tractoarele din seria MT500B Techstar oferă ultimele noutăţi în controlul operării. Combinând performanţa dovedită a transmisiei variabile, continuă cu uşurinţa operării. Nu a existat niciodată un moment mai bun să te apuci de treabă.

Caracteristici şi beneficii

Transmisia Variabilă Continuă Techstar (CVT) permite selectarea exactă a vitezei motorului şi vitezei la sol pentru a maximiza performanţa, productivitatea şi pentru a reduce costurile.

Motoarele cu emisie scăzută dispun de management electronic – pentru mai multă putere, mai mult cuplu şi mai multă flexibilitate.

Ambient de excepţie pentru conducător – controale proiectate ergonomic, niveluri de zgomot reduse (70 dB (A)), încălzire şi ventilaţie remarcabile, scaun confortabil.

Cabina dublă suspendată – optimizează frecvenţa şi tipul călătoriei, pentru suspensii, în funcţie de condiţii, se poate opta astfel pentru modurile „câmp“ şi „transport“, pentru o conducere confortabilă.

Bara de torsiune frontală suspendată – măreşte performanţa la drum şi în câmp.

Sistemul hidraulic – Prin sistemele „Centru Închis – Încărcare Senzor“ şi debit ridicat de ulei se asigură o îmbinare perfectă între puterea hidraulică si tipul de activitate ce trebuie efectuată.

Centrul Electronic – pentru creşterea automatizării sarcinilor repetitive.

Seria MT500B

(MT525B 120 cp, Cat® 6-cyl; MT535B 135 cp, Cat® 6-cyl; MT545B 145 cp, Cat® 6-cyl; MT555B 160 cp, Cat® 6-cyl; MT565B 170 cp, Cat® 6-cyl; MT575B 185 cp, Cat® 6-cyl)

Putere chiar acolo unde aveţi nevoie

Robuste, fiabile, de încredere şi cu suficientă putere să îndeplinească cele mai grele munci, modelele Seriei MT500B sunt continuu adaptabile la producţie şi performanţă pentru a efectua cele mai precise solicitări ale culturilor moderne şi activităţile diverse din cadrul fermelor.

Caracteristici şi beneficii

Motoare cu emisie redusă care dispun de control electronic – capacitate înaltă şi cuplu puternic pentru toată puterea de tracţiune pe care o doriţi, exact acolo unde aveţi nevoie de ea.

Transmisia Autopower VI 24 – pentru schimbarea vitezei în mers fără ambreiaj, oferind flexibilitate excepţională, asigură un condus uşor şi productivitate înaltă. Plus funcţiile automate „Ajustarea vitezei“ şi „Pilot Automat“, dotare standard.

Un ambient remarcabil pentru operator – cu controale ergonomice avansate, pentru manevrare uşoară şi confort la un nivel al zgomotului de 70 dB(A)), este cea mai silenţioasă cabină din domeniu. Modelul standard are în dotare aer condiţionat şi scaun ventilat.

Cuplajul extern al valvelor bobinelor permite echipamentului să fie conectat şi deconectat sub presiune, pentru o mai bună ancorare.

Sistem Integrat de Control al Tractorului (opţional) – oferă operatorului posibilitatea de a alege, acţiona şi ajusta câteva funcţii adiţionale, cum ar fi controlul volanului, supapele valvelor şi circuitul hidraulic, precum şi monitorizarea consumului de carburant fără necesitatea unui terminal Datatronic

Seria MT600B TECHSTAR

(MT635B Techstar, 215 cp, Challenger 6-Cyl; MT645B Techstar, 235 cp, Challenger, 6-Cyl; MT655B Techstar, 260 cp, Challenger 6-Cyl; MT665B Techstar, 290 cp, Challenger, 6-Cyl)

Putere din plin, dotări de vârf, producţie masivă

Dispunând de transmisia variabilă continuă TechStar şi echipate la cele mai înalte standarde, modelele din gama MT600B sunt tractoare excepţional de puternice, capabile de ritmuri uriaşe de muncă. În timpul campaniilor agricole, când timpul este critic, aceste maşini mari vor economisi timpul dumneavoastră.

Caracteristici şi beneficii

Transmisia variabilă continuă Techstar cu controale intuitive, modurile de operare care măresc producţia şi funcţiile automatizate permit selectarea exactă a vitezei motorului şi a vitezei la sol pentru performanţă şi productivitate maxime, plus reducerea costurilor de operare.

Noile motoare cu emisie redusă Clallenger diesel Tier III – cu control electronic al motorului, oferă caracteristici de cuplu şi putere, cu înregistrarea cuplului maxim şi a nivelelor înalte de extra-putere.

Cabina Deluxe cu niveluri de zgomot de doar 71dB(A), cea mai silenţioasă de pe piaţă. Mult premiata cabină Dual Stage şi ergonomia excelentă reduc oboseala operatorului care stă ore întregi în scaunul şoferului.

Un sistem de control electronic al racordurilor la cele mai înalte standarde - Comutatorul 540/1000 PTO, cutia de viteze Cat 3 şi bara mobilă oferă o operare precisă, intuitivă.

Suspensia barei de torsiune frontală asigură viteză, siguranţă şi confort, cu posibilitatea atingerii vitezei de 50 km/h. Sistemul poate fi comutat (pornit/oprit) prin apăsarea unui buton pentru a asigura astfel performanţa optimă, indiferent de condiţii.

Noua Consola opţională GTA oferă niveluri, neatinse până acum, de control şi automatizare, incluzând memorie automată de control, control manual al supapei troliului acţionat hidraulic şi afişaj pentru toate operaţiunile.

Pregătirea terenului pentru însămânţarea cerealelor

Seceta excesivă şi prelungită din toamna-iarna 2006 şi din anul 2007 face ca asigurarea condiţiilor pentru însămânţările din această toamnă să constituie un examen de maturitate pentru specialiştii şi cultivatorii din ţara noastră.

Se cunoaşte că lucrările solului efectuate la timp şi de calitate pot contribui cu 30-35% la realizarea producţiei.

Solul mărunţit asigură o suprafaţă de contact mai mare cu sămânţa, un contact mai intim şi deci posibilitatea de a absorbi apa mai uşor.

Experienţe demonstrează că, faţă de arătura efectuată înainte de însămânţare, atunci când s-a arat cu o lună mai devreme, sporul de producţie a fost de 144 kg/ha, cu două luni, 528 kg/ha, cu trei luni, 716 kg/ha, iar când s-a arat în iunie, faţă de octombrie, s-a înregistrat un spor de producţie la grâu de 1.108 kg/ha.

Trebuie avut în vedere că grâul, de exemplu, îşi dezvoltă mai bine sistemul radicular în teren aşezat, nefiind necesare arăturile adânci.

Am prezentat aceste date pentru a şti cum ne orientăm atunci când trecem la pregătirea terenului pentru semănat cerealele de toamnă în acest an.

Cum se poate acţiona?

- Suprafeţele care au fost dezmiriştite şi arate în vară, după o ploaie, şi care sunt nivelate, mărunţite şi neîmburuienate, sunt cele mai indicate pentru semănăturile de toamnă. Pe acestea se va interveni la pregătirea patului germinativ în preziua sau în ziua semănatului, cu combinatorul sau cu grapa cu discuri uşoară în agregat cu grapa cu colţi reglabili printr-o singură trecere. Se va lucra numai până la adâncimea de încorporare a seminţei, iar deplasarea agregatului se face oblic sau perpendicular faţă de direcţia de semănat.

- Suprafeţele care au fost arate pe uscăciune şi din care au rezultat bolovani mari se vor lucra în luna septembrie, eventual după o ploaie, cu grapa cu discuri în agregat cu grapa cu colţi reglabili, prin una sau mai multe treceri.
- Suprafeţele destinate culturilor de toamnă care încă nu au fost lucrate şi provin de la culturile recoltate în vară sau în luna septembrie se vor lucra în felul următor:

a) parcelele cu resturi vegetale, cu tulpini, vreji sau alte buruieni se vor distruge mai întâi cu grapa cu discuri;
b) în situaţia când au intervenit ceva ploi şi se poate efectua arătura, se trece imediat la arat cu plugul în agregat cu grapa stelată, până la adâncimea la care nu se scot bolovani, dar nu mai adânc de 18-20 cm;
c) în cazul în care nu intervin ploi, dar se poate efectua arătură la 12-14-16 cm, mai ales pe solele îmburuienate şi cu multe resturi vegetale, este indicat să se execute arătura cu plugul în agregat cu grapa stelată.
d) când nu se poate efectua arătura se va executa o lucrare cu grapa cu discuri grele prin 1-2 treceri în cruce, urmată de lucrarea cu grapa cu discuri uşoare, în agregat cu grapa cu colţi reglabili, iar în preajma semănatului se pregăteşte patul germinativ.
e) parcelele foarte tasate, care nu se pot ara, se vor lucra cu cizelul, urmat de lucrarea cu grapa cu discuri şi pregătirea patului germinativ în preajma semănatului.
f) exploataţiile agricole care dispun de utilaje perfecţionate pot efectua semănatul direct în tren nelucrat.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 2350

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare63c6.html-articol=220.htm

„Petreceţi duminica la ţară!“

Am început să vă prezentăm din numărul trecut idei de proiecte care au fost experimentate de alţii şi sunt menite să îmbunătăţească traiul din sate, oriunde s-ar afla ele.

Chiar şi-n România..., botezată de noi înşine Ţara lui Papură-Vodă! În acest număr vă prezentăm ambiţia unei asociaţii din regiunea Valonia-Belgia de a convinge orăşenii să renunţe măcar pentru o zi la cerinţele unei vieţi moderne şi de a reveni la bogăţia oferită de tradiţiile şi obiceiurile întâlnite în sate.

Ţinta programului

- Dezvoltarea socială şi economică a mediului rural prin valorificarea culturii şi a bogatei moşteniri de tradiţii şi obiceiuri;
- Renovarea satelor;
- Protecţia şi conservarea tradiţiei.

Finanţarea

- 20% – 107.337 euro – s-au obţinut prin Fondul European de Orientare şi Garanţie Agricolă (EAGGF) care promovează diversificarea activităţilor şi a tipurilor de ferme agricole şi sprijină şi alte tipuri de dezvoltare în zonele rurale;
- 60% – 214.674 euro – a fost sprijinul întregii regiuni Valonia;
- 20% – 107.337 euro – partea de cofinanţare a asociaţiei „ Cele mai frumoase sate din Valonia“.

Desfăşurarea proiectului

În anul 2001 s-a format în Valonia, regiune ce acoperă jumătate din teritoriul Belgiei, o asociaţie care cuprinde 22 de sate din zonă şi care, prin activitatea numită „Petreceţi duminica într-un sat minunat!“, are grijă ca acestea să devină cunoscute şi vizitate de un număr important de oameni pentru care se organizează evenimente specifice menite să aducă cât mai multe beneficii. Ideea este aceea de a oferi vizitatorilor, individual sau în grupuri, o zi de activităţi organizate în fiecare sat.

Astfel, în fiecare duminică un alt sat este pus în lumină, dând posibilitatea oaspeţilor să descopere treptat priceperea în meşteşugărit sau artă culinară a localnicilor, moştenirile naturale şi arhitecturale din zonă, toate acestea realizându-se prin plimbări, picnicuri, degustări, vizite la case tradiţionale acompaniate de poveşti, legende, ansambluri muzicale.

Produsele locale, fie obiecte, fie băuturi sau mâncăruri, sunt strâns legate de identitatea satului.

Pentru a spori popularitatea satelor, asociaţia se ocupă şi cu implementarea, prin programul de dezvoltare rurală, a diferitelor tipuri de proiecte ce vizează îmbunătăţirea calităţii vieţii prin folosirea tradiţiilor ca instrument al dezvoltării.

Prin măsurile de infrastructură au fost create trasee speciale pentru ciclişti, dar şi pentru alte mijloace de transport, toate acestea cu scopul de a oferi servicii la standarde ridicate vizitatorilor, dar şi de a îmbunătăţi traiul celor care îşi duc viaţa de zi cu zi în aceste locuri.

Gândiţi-vă la ce ar însemna o asemenea asociaţie pentru satul românesc care are atât de multe lucruri de oferit şi unde aproape orice colţişor poate deveni o sursă de profit ca atracţie turistică. Dar să ştii să îmbunătăţeşti fără a ştirbi din identitatea imprimată de atâtea generaţii nu e chiar aşa de uşor! Rămâne totuşi la aprecierea locuitorilor satului şi a celor care vor să contribuie la revitalizarea şi modernizarea sa, conservându-i totodată farmecul şi valorile!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 668

□

ª Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

O asociaţie prestigioasă a românilor din Covasna, „Iustinian Teculescu“

De mai bine de un deceniu, la Voineşti, o suburbie a oraşului Covasna, funcţionează o Asociaţie Cultural Creştină ce poartă numele unui fiu al localităţii, episcopul Iustinian Teculescu (1865-1932).

Personalitatea sa este bine cunoscută în viaţa Bisericii Ortodoxe Române, unde a îndeplinit funcţiile de ierarh al Armatei şi episcop la Cetatea Albă-Ismail, fiind şi un înfocat susţinător al marelui Act al Unirii de la 1 Decembrie 1918.

Când s-au împlinit 130 de ani de la naşterea episcopului Iustinian Teculescu, un grup de 23 de intelectuali, printre care şi prefectul de atunci al judeţului, au hotărât constituirea asociaţiei, având şi sprijinul Bisericii Ortodoxe; de altfel P.S. Ioan, episcopul Covasnei şi Harghitei, a fost ales preşedinte de onoare, iar în ianuarie 1996 noua organizaţie şi-a început activitatea.

Un liceu şi o stradă din Covasna poartă astăzi numele înaltului ierarh, iar în 2002 a fost dezvelit în localitate un bust executat de sculptorul Theodor Zamfirescu.

Ioan Luca, secretarul asociaţiei, relata cu emoţie cum a fost descoperit în 2005 un exemplar al scrierilor episcopului Iustinian Teculescu, predici şi cuvântări tipărite cu ani în urmă. Atunci a hotărât retipărirea lor. Aşa s-a reeditat anul trecut la Sfântu Gheorghe volumul „Pentru neam şi lege“.

Prin statutul său, asociaţia şi-a propus:
- reînvierea şi păstrarea tradiţiilor strămoşeşti legate de sărbătorile anului;
- sărbătorirea anuală a „Nedeii mocăneşti“ în preajma zilei Sfântului Ilie;
- conservarea portului popular autentic şi reînvierea dansurilor şi cântecelor populare locale;
- păstrarea şi îngrijirea patrimoniului cultural al vechii biserici datând de mai bine de două secole, ca şi a monumentelor şi mormintelor marilor înaintaşi;
- sprijinirea învăţământului românesc de toate gradele în Covasna;
- înfiinţarea unui muzeu al tradiţiilor locale;
- păstrarea identităţii româneşti prin realizarea coeziunii morale şi spirituale a obştei;
- educarea tineretului în spiritul moralei -creştine şi civice sănătoase.

Am răsfoit cu plăcere această frumoasă carte ce mi-a fost oferită în dar de către secretarul asociaţiei. Pentru cititori, cred că merită a fi consemnate vorbele rostite cu ocazia discursului la Adunarea Naţională a românilor din Ardeal ţinută la Alba-Iulia în 31 martie 1914, care reflectă profunzimea sentimentului său patriotic.

„Noi nu voim nimic rău, spunea atunci Iustinian Teculescu. Ceea ce voim şi cerem noi este scris demult în cărţile neamului. Nu voim altceva decât aceea ce au voit părinţii noştri: viaţă şi lumină. Voim să păstrăm ce am primit de la ei şi ce e al nostru şi numai al nostru. Nu ne trebuie figuri străine, nu ne trebuie cadre noi. // Din mii de glasuri, astăzi // Un glas noi să formăm // Şi-n lung şi-n latul ţării // Noi astfel să strigăm // Români suntem cu toţii // Şi-aşa vrem să ne fie // Şi fii şi nepoţii // De-acum până în vecie//“.

Acelaşi ierarh îndemna enoriaşii să continue lupta strămoşilor pentru unire cu ocazia sfinţirii bisericii de la Geoagiu de Sus în 1903.

„Cum chiar şi pe această vale în sus s-a întâmplat, unde episcopia a fost odinioară şi mânăstire, pe care moşii voştri nevoind a o părăsi cu niciun preţ la porunca mai-marilor, pradă focului a fost dată mai în urmă şi în cenuşă prefăcută. Totuşi înaintaşii voştri nu s-au abătut de la dreapta credinţă şi nici nu au deznădăjduit în mijlocul grelelor încercări, ci umăr la umăr se puneau cei rămaşi neclintiţi în credinţa lor părintească şi biserică îşi zideau, biserică cum a fost şi aceasta în care ne aflăm acum... Auzit-aţi? Înţeles-aţi că biserică sunteţi voi? Voi oamenii, voi creştinii care umpleţi acest lăcaş sfinţit?“

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 880

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Revenirea la meseriile desfiinţate cu uşurinţă

Şcoala avea cu ani în urmă un profil mai aparte: piscicultură şi îmbunătăţiri funciare, cu o bază de instruire pentru elevi bine pusă la punct, îndeosebi în domeniul pisciculturii.

Este adevărat că în apropiere, la câteva sute de metri, este o staţiune de cercetări cu profil de piscicultură, care prin specialiştii ei se ocupă îndeaproape de şcoală în procesul de pregătire profesională, inclusiv în asigurarea bazei materiale de instruire a elevilor.

- peste 500 elevi;
- 42 cadre didactice;
- 26 săli de clasă, bibliotecă;
- utilaje şi maşini agricole;
- laboratoare;
- internat modern;
- cantină, ateliere;
- fermă didactică, fermă de producţie cu 50 ha;
- sector zootehnic, bazin piscicol, pepinieră silvică;
- bază sportivă cuprinzând 4 terenuri de fotbal cu vestiare, duşuri, saună.

Profile/domenii şi calificări/specializări:

- industrie alimentară: morărit şi panificaţie;
- prelucrarea produselor din carne, peşte, legume, fructe;
- turism;
- alimentaţie – agricultură;
- zootehnie şi silvicultură.

Un trecut pe cinste

Fondatorul şcolii a fost marele om de ştiinţă şi ministru al învăţământului Spiru Haret, în a cărui hotărâre se spunea: „Art. 1 - Se vor înfiinţa începând cu 1 septembrie 1901 şcoli profesionale: meserii (dogărie, lemnărie, rotărie). Această şcoală (din Nucet) se va completa cu personal necesar pentru predarea lemnăriei, rotăriei şi agriculturii practice.

Se va interveni la Ministerul de Război pentru a ni se ceda clădirile fostei herghelii rămase neîntrebuinţate. Se va interveni la Ministerul Domeniilor pentru a ni se ceda o întindere de cel puţin 30 ha din moşia statului“ – articol ce face parte din „Legea asupra învăţământului profesional“.

Primul nume sub care a funcţionat instituţia, din anul şcolar 1901/1902, era „Şcoala Inferioară de Meserii şi

Agricultură din Nucet".

De remarcat că la această şcoală a fost elev marele actor George Vraca şi tot aici a învăţat după Primul Război Mondial savantul autodidact Ion Popescu din localitatea Râul Alb, Dâmboviţa, căruia\ Academia Română i-a recunoscut o seamă de invenţii şi descoperiri, printre care la loc de cinste se află calculul matematic al elementelor din celebrul tablou al lui Mendeleev.

Prezentul e pe măsură

Vizitând acum Grupul Şcolar Agricol Nucet poţi constata că, faţă de alte şcoli de profil, datorită străduinţei conducerii şi întregului corp profesoral s-au menţinut profilele pentru agricultură, dezvoltându- se an de an. De cum treci pragul şcolii, observi şi faptul că aici domină ordinea şi disciplina, un management ridicat.

Pentru toate acestea merită felicitaţi directorul şcolii, prof. Polizache Marian Valentin, şi directoarea adj., prof. ing. Constanţa Pricop, care se implică cu dăruire în îmbunătăţirea permanentă a procesului instructiv-educativ. An de an s-au străduit să dezvolte profilele cu meserii conform cerinţelor din zonă.

Astfel, de exemplu, dacă în anul 1956 funcţiona Liceul agricol doar cu profil de zootehnie, în prezent are: profilul agricol cu meseriile: agronom, veterinar, zootehnist; profilul industrie alimentară cu meseriile: operator în piscicultură, în industria cărnii, laptelui şi conservelor, morărit şi panificaţie; profilul sportiv – specializarea fotbal; Şcoala Profesională Agricolă cu meseria: mecanic exploatare tractoare şi maşini agricole, contabilitate agrară, silvicultură.

Avându-se în vedere aceste calificări şi specializări, precum şi dotările corespunzătoare acestora, realizate în urma programelor PHARE TVET în care şcoala a fost inclusă, acesta va deveni un puternic centru zonal de pregătire a elevilor pentru domeniile prioritare cu specific agricol. În acest sens, Grupul şcolar agricol a încheiat parteneriate cu diverşi agenţi economici de profil din judeţ pentru integrarea elevilor în procesul de producţie şi pe piaţa muncii.

Aceste orientări ale şcolii s-au stabilit în concordanţă cu priorităţile şi obiectivele Regiunii Sud Muntenia.

Nici viitorul nu arată prea rău

De la conducerea şcolii aflăm şi ce şi-a propus pentru perioada următoare: dezvoltarea în continuare a bazei materiale existente, perfecţionarea cadrelor didactice care să se asigure o mai mare flexibilitate în realizarea unui învăţământ modern, cu un grad ridicat de aplicabilitate, în special în domeniile agricultură şi industrie alimentară. Alături de domeniile cu specific agricol se doreşte să se realizeze un puternic centru zonal pentru copii şi juniori la specializarea fotbal.

Dar principalul obiectiv urmărit este revenirea din această toamnă la profilul piscicultură, care are aici tradiţie, ca de altfel şi alte profiluri desfiinţate cu destulă uşurinţă de către Ministerul Educaţiei şi Cercetării. Baza materială de instruire în acest profil s-a păstrat, inclusiv bazinul piscicol, iar Staţiunea de Cercetări abia aşteaptă să se implice mai mult în sprijinirea şcolii.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 720

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

vizualizare644f.html-articol=886.htm

Seminţele – cea mai profitabilă afacere > REVISTA LUMEA SATULUI

Seminţele – cea mai profitabilă afacere

Progresele mari realizate de ştiinţa agricolă în crearea şi ameliorarea soiurilor, cu deosebire a hibrizilor, au ca principali beneficiari producătorii de seminţe. Analiştii plasează această ocupaţie printre cele mai profitabile afaceri ale momentului. Nu întâmplător, mari companii agricole şi-au dezvoltat o bază de cercetare fantastică, spre a controla întreg procesul, de la crearea soiurilor până la valorificarea seminţelor.

Conjunctura este favorabilă

În contextul actual, preţurile sunt ridicate şi se pare că tind să rămână aşa, după părerea experţilor internaţionali. Cultura de porumb continuă să se extindă în toată lumea, cu toate că această creştere nu a fost încă sesizată în Europa. În SUA, explozia cererii de porumb pentru producerea bioetanolului a determinat ca suprafaţa să crească de la 31 la 36 milioane ha, creşterea având loc într-un singur an!

Pe piaţa seminţelor de porumb cererea puternică din partea SUA a determinat ca marile companii internaţionale de seminţe să încerce să găsească suprafeţe suplimentare pentru cultivare. Franţa s-a reîntors la nivelul atins în 2005 de 47.000 loturi semincere, iar Ungaria ar trebui să aibă 24.000 ha cultivate pentru producţia de seminţe.

Să însemne aceasta că există un deficit în cazul seminţelor de porumb? Este totuşi prea devreme să răspundem acestei întrebări, dar anumite lucruri ne pot ajuta să explicăm contextul tehnic şi economic, care a determinat această dezvoltare.

Pe glob, sămânţa de porumb e cultivată pe o suprafaţă de peste 800.000 hectare şi este produsă în mare măsură de cei mai buni producători. Acest lucru se întâmplă în SUA, China, Argentina, Brazilia, Ucraina, India, Mexic, Africa de Sud şi în Uniunea Europeană, unde producătorii cei mai importanţi sunt Franţa şi Ungaria. Comercianţii cei mai importanţi nu sunt neapărat ţările care produc porumb de sămânţă. De exemplu, Franţa este cel mai important exportator cu 78.000 de tone, urmată de SUA cu 70.000 de tone, Chile cu 57.000 de tone şi Ungaria cu 34.000 de tone.

Cele patru mari axe

Balanţa mondială pentru producţia şi comerţul cu porumb pentru sămânţă este dominată de 4 mari axe: două în America (cu SUA şi Chile/Argentina) şi două în Europa cu Franţa şi Ungaria/România.

Obiective diferite

Fiecare axă are caracteristicile sale pentru producere de sămânţă şi pentru export, deopotrivă.

SUA produce în mare parte pentru satisfacerea pieţei interne, care ar trebui să ajungă la 36 milioane ha de porumb pentru consum şi siloz. Exporturile sunt de numai 10% din producţia totală a SUA, iar principala destinaţie a acestora o reprezintă ţările din nordul şi sudul Americii ori statele membre ale Uniunii Europene, Rusia şi Ucraina.

Chile şi Argentina produc pentru piaţa internă, dar în afara sezonului produc şi pentru ţările din emisfera nordică, răspunzând la nevoile de echilibrare a pieţei din America de Nord şi din Uniunea Europeană.

În Europa de Vest, Franţa cultivă 50% din producţia totală de seminţe de porumb pentru uz intern şi 50% pentru export, aceasta fiind în mare parte exportată către statele membre ale UE. Franţa importă totuşi aproape 40.000 tone de seminţe de porumb împachetate în pungi mari, dar a investit în logistică pentru a fi capabilă să reexporte sămânţa de porumb în pungi mici, de numai 50.000 seminţe de porumb/sac.

Mai departe spre Est, axa România/ Ungaria este condusă ca o singură entitate din pricina asemănărilor climatice şi a tehnologiilor aplicate. Ungaria exportă peste 50% din producţia naţională de porumb, vânzând-o în Europa de Vest şi în ţările Commonwealth. România nu reprezintă încă o putere semnificativă în exporturi, dar are două mari unităţi de procesat sămânţă destinată semănatului, operaţionale pentru recolta anului 2007.

Previziuni pe termen mediu

Creşterea semnificativă la nivel internaţional a suprafeţelor de porumb pentru consum a produs tensiuni pe piaţa seminţelor. Aceste tensiuni au făcut ca exporturile să scadă în SUA şi au declanşat creşterea importurilor din UE, mai precis din Franţa.

În ţări ca Rusia şi Ucraina, care obişnuiau să importe din SUA, Franţa şi Ungaria, companiile internaţionale de seminţe vor construi afaceri noi, importând din Ungaria/România. Acest lucru va conduce la scăderea exporturilor Ungariei/României către Europa de Vest, iar Franţa va câştiga din această schimbare, deoarece aria de cultivare nu se poate extinde la infinit în aceste ţări.

Creşterea curentă a preţurilor în transportul maritim sau terestru va declanşa schimbări în strategia companiilor internaţionale, care sunt continuu preocupate de îmbunătăţirea competitivităţii. Astfel, producătorii din apropierea pieţelor de desfacere, luând în calcul dorinţa de reducere a costurilor, vor reprezenta o posibilă ţintă pentru aceste companii de seminţe, având în vedere faptul că producerea seminţei de porumb este o activitate dificilă.

Mai apoi, planurile trebuie readaptate, aşa cum s-a întâmplat în Rusia sau Ucraina, care sunt acum importatori de seminţe.

Acestea sunt motivele pentru care companiile internaţionale de seminţe care, ca jucători mari pe piaţa mondială, se reprofilează către o schimbare a programelor, pentru a produce cât mai aproape de pieţele de desfacere, sacrificând în acest context comerţul internaţional. Excepţie de la această tendinţă fac programele de multiplicare a seminţelor din afara sezonului.

Dr. Iuliana IONEL, Institutul de Economie Agrară, Academia Română

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1345

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Comuna Oancea, la graniţa dintre „două Românii“

Cum treci Siretul, înaintând spre hotarul de Răsărit, ajungi la o troiţă din lemn închinată memoriei lui Ştefan cel Mare şi Sfânt. În spatele său se cască o vale până aproape de Prut. Oare de câte ori nu va fi venit bătrânul şi viteazul domn al Moldovei aici şi va fi scrutat cu privirea-i întregul ţinut al Moldovei, înainte de se fi pus, cu răzeşii lui, stavilă în calea tătarilor ori otomanilor? Şi oare ce-o fi simţit, câteva secole mai târziu, mareşalul Ion Antonescu, când, privind înspre lacrima românităţii, Basarabia, s-a întors către ai săi, rostind celebra comandă: „Soldaţi, vă ordon treceţi Prutul!?“.

Suntem la Oancea, localitate situată în extremitatea estică a Galaţiului. Dincolo de străvechea aşezare moldavă şi, mai ales, de Prut încep dorurile noastre, ale românilor.

Comuna Oancea este situată la 56 km de Galaţi, oraşul reşedinţă de judeţ, pe DN 26, într-un cadru natural deosebit. Dacă în stânga drumului, ce taie în două localitatea, natura a aşezat dealurile line ale Covurluiului, în schimb, în partea dreaptă, se înfăţişează în toată splendoarea ei Balta Şovârca, care, potrivit primarului comunei Victor Chiriloaie, nu e totuşi a oncenilor. „Peste 400 ha de baltă, care aparţineau de drept răzeşilor onceni ai lui Ştefan cel Mare şi Sfânt, au fost luate de comunişti.

„De câteva zile am depus la Compania de Piscicultură, condusă de Corneliu Popescu, documentaţia pentru semnarea protocolului de retrocedare către moştenitori a acestor suprafeţe de baltă, care conform legii trebuie să fie păstrate unitare şi să fie exploatate în continuare. Şi asta ar fi ca o speranţă de bine pentru onceni, fiindcă balta reprezenta, în primul rând, o sursă de hrană, de păşune pentru animale, dar şi de stuf pentru construcţii şi acoperişuri“, a precizat primarul localităţii gălăţene.

„Pe noi ne ţine aici, în Primărie, obligaţia faţă de amintirile trecutului. Am venit să mai schimbăm ceva din prezent şi poate din viitor, dar este cumplit de greu“

Victor Chiriloaie, primar.

Oancea, în date statistice

Numele satelor aflate în administraţie: Oancea, Slobozia Oancea. Suprafaţa: 4.725 ha. Intravilan: 130 ha. Extravilan: 4.595 ha (650 ha de păşune). Populaţie: 1.583. Nr. gospodării: 626. Nr. locuinţe: 730. Sector zootehnic: 280 de bovine, 2.600 ovine, 300 cabaline, 900 porcine, 16.000 păsări.

Sat european cu bani asiatici

Printre cei 20 de câştigători ai concursului „Satul românesc, sat european“, organizat în 2005 de către Delegaţia Comisiei Europene în România, s-a numărat şi comuna Oancea. În final, oamenii de aici au reuşit să implementeze aici un proiect, „Minisistem de irigaţii pentru culturile agricole“.

Valoarea totală a acestuia a fost 75.000 de euro, sumă oferită de Ambasada Japoniei la Bucureşti. „În runda aceea trebuia să ne lăudăm cu o realizare. Am scris proiectul, având sprijinul unui mare grup de onceni. Străinii apreciază când românii se unesc pentru a face ceva trainic. Asta e şansa noastră. Şi, ca un fapt inedit, Jonathan Scheele a ţinut să sublinieze că acordă diploma pentru perseverenţa grupului nostru şi pentru nediscriminare, fiindcă am ajuns să fim sat european cu fonduri asiatice“, a precizat Victor Chiriloaie.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 960

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Floreşti-Prahova, o viitoare aşezare turistică

La contactul Subcarpaţilor de Curbură cu Câmpia înaltă a Ploieştilor, la 23 km de capitala judeţului Prahova şi 14 km de Câmpina e situată una dintre cele mai frumoase localităţi din ţară, comuna Floreşti.

Localitatea are adânci rădăcini în istorie. Prin împrejurimi, arheologii au descoperit resturi de ceramică romană şi monede cu chipul împăratului Traian. Există informaţii că, încă din secolul al XV-lea, exista aici o populaţie de agriculturi.

În satul Călineşti s-a stabilit un boier cu acest nume, din părţile Argeşului. După el s-au strămutat aici numeroşi negustori care au transformat localitatea într-un târguşor.

În 1640, Mihai Spătarul construieşte aici o biserică. Fiica boierului Călinescu, căsătorită cu generalul grec Mavros, construieşte conacul Cantacuzino. Denumirea provine de la ginerele cu care îşi căsătoreşte fiica. Din această familie avea să se nască mai târziu eminentul medic prof. dr. Ion Cantacuzino, întemeietorul Institutului de Seruri şi Vaccinuri din Bucureşti.

Floreştiul de ieri şi de azi

Numele localităţii vine de la frumosul parc cu flori pe care l-a înfiinţat boierul locului. S-a dezvoltat şi s-a extins datorită exploatării ţiţeiului şi a cărbunelui şi, mai târziu, înfiinţării fabricii de prelucrare a cauciucului. A fost şi un punct strategic militar, aici aflându-se o armată stabilă a Domnului Ţării Româneşti şi tot aici principele Alexandru Ioan Cuza a înfiinţat o tabără militară pentru contracararea eventualelor invazii otomane, de fapt germenele viitoarei armate naţionale.

Tânărul şi inimosul primar al comunei, Eugen Eduard David, a crezut de cuviinţă să înnobileze aceste locuri încărcate de istorie cu investiţii pe măsură. Dacă familia Cantacuzino a locuit şi a consolidat conacul construind şi Micul Trianon, atunci toate clădirile publice au fost proiectate potrivit arhitecturii Cantacuzinilor.

Aşa s-a construit noua primărie, dispensarul şi şcolile noi, străjuite de stâlpi de piatră şi fier forjat. Prin strădania primarului s-a realizat şi drumul cu alei minunate şi flori spre biserica monument istoric, pictată de Gheorghe Tattarescu. Tot astfel s-au asfaltat şi aleile către biserica din Călineşti, monument istoric din secolul al XVII-lea.

Şanse mari de agroturism

„Cum se ştie, spunea Cristina Savu, secretarul primăriei din Floreşti, pe aici va trece noua autostradă Bucureşti-Braşov. E firesc să atragem turiştii prin ceea ce avem: monumentele de arhitectură bisericească, dar mai ales Micul Trianon şi conacul Cantacuzino.

Am găsit şi un investitor dispus să se implice cu 10 milioane de euro în consolidarea acestui obiectiv turistic care va asigura şi locuri de cazare. Tot el vrea să amenajeze şi un teren de minigolf.“

Pentru cei care nu ştiu, Micul Trianon s-a numit la început „Palatul Domniţei“ şi a fost realizat de Gheorghe Grigore Cantacuzino ajuns, la un moment dat, şi prim-ministrul ţării. Realizat în stilul rococo târziu, după modelul francez cunoscut, era prevăzut la parter cu 15 încăperi, din care o mare sală de onoare de 70 mp. Construit din cărămidă şi placat pe exterior cu travertin, platul are la faţada principală o colonadă ce închide o terasă spre care răspund uşile. Oaspete al acestui palat, poetul Grigore Alexandrescu a scris aici poezia „Viaţa câmpenească“.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 2755

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare64d4.html-articol=416.htm

MIEREA (III) > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulMIEREA (III)

Originea geobotanică şi proprietăţile terapeutice ale mierii

Proprietăţile medicinale ale mierii sunt determinate de plantele producătoare de nectaruri şi de principiile active ale acestora. Fiecărei varietăţi de miere îi corespunde deci o indicaţie terapeutică specifică.

• Indicaţiile din tabelul următor sunt relevante astfel:

Vezi in revista pag. 49

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 641

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

vizualizare64f3.html-articol=1039.htm

IndAgra parcă n-a mai strălucit ca altădată > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulIndAgra parcă n-a mai strălucit ca altădată

Una dintre explicaţii ar fi concurenţa exercitată de târgurile de specialitate sau de cele zonale aflate în expansiune. O altă cauză ţine de o anumită dezorientare a furnizorilor de tehnică şi tehnologie în ce ceea priveşte accesarea fondurilor structurale a căror scadenţă pare a fi la limita ultimului termen stabilit de Comisia Europeană.

În discuţie se află şi starea financiară deosebit de precară în care se află majoritatea fermierilor care, în urma calamităţilor naturale din acest an, şi-au pierdut vocaţia la creditele bancare.

Evident, pot fi invocate şi alte explicaţii. Cert este însă că ediţia IndAgra a păşit cu stângul încă din perioada pregătirilor. Reclama în jurul celui mai important eveniment agroalimentar a pălit în faţa interesului pe care IndAgra l-a stârnit până acum în rândul comunităţii de afaceri şi mai ales al vizitatorului de rând.

Încercând totuşi o abordare mai optimistă a manifestărilor de la IndAgra 2007, se cuvine precizat că, în plan internaţional, IndAgra a căpătat în acest an cea mai înaltă recunoaştere prin cooptarea sa în clubul select a celor mai reprezentative manifestări economice cu profil agrar.

Dincolo de această atestare se află însă adevărul că, în pofida unor absenţe notabile, la IndAgra şi-au dat întâlnire, direct sau indirect, companiile internaţionale catalogate a fi promotoarele progresului tehnic şi tehnologic.

Din acest punct de vedere se detaşează industria constructoare de maşini agricole, cea de instalaţii şi echipamente alimentare. Saltul impresionant l-au înregistrat exponatele zootehnice, prin realizările unui practician de excepţie, doctorul veterinar Vasile Pachiţanu, care a creat la ferma zootehnică din Zăneşti a SC TCE Trei Brazi prin metode genetice de ultimă generaţie un lot de animale de reproducţie ce poate fi socotit un unicat de excepţie în Europa.

După deschiderea oficială a manifestării expoziţionale „IndAgra 2007“, printre primele standuri vizitate de ministrul agriculturii, Dacian Cioloş, a fost cel al revistei „Lumea Satului“.

Momentul a oferit prilejul unei mai atente informări privind conţinutul revistei, obiectivele ei şi calitatea informaţiilor transmise cititorilor.

După un lung dialog pe marginea importanţei revistei „Lumea Satului“ şi a presei de specialitate în general, ministrul a felicitat conducerea redacţiei pentru realizarea unei astfel de publicaţii, cu o grafică de excepţie, sugerând totodată o mai strânsă colaborare cu ministerul de resort şi instituţiile din subordinea sau conducerea acestuia, astfel încât informaţiile atât de necesare agricultorilor şi nu în ultimul rând oamenilor satului să ajungă în timp util şi detaliat la cei interesaţi.

Salonul alimentaţiei, între dezamăgire şi speranţă

Dacă saloanele de tehnică şi tehnologie agricolă au constituit până acum obiectul predilect al oamenilor de afaceri, salonul de alimentaţie a reprezentat „sarea şi piperul“ pentru vizitatorul de rând. Omul de rând s-a îndreptat spre IndAgra, mânat mai ales de curiozitatea de a vedea ultima generaţie de produse alimentare realizate la standarde europene. La faţa locului însă avea să aibă parte de o mare deziluzie.

Din raţiuni numai de ele ştiute, marile companii autohtone producătoare de astfle de produse au lipsit in corpore. Atitudinea n-a reuşit să compromită însă ideea organizării unui salon de alimentaţie. Lipsa lor a fost suplinită parţial de prezenţa unor producători de excepţie, dar mai ales de companiile naţionale şi internaţionale producătoare de tehnică şi tehnologie alimentară.

Evoluţia fascinantă a unei microîntreprinderi

Inginerul Dumitru SOLOMONESCU s-a lansat cu produsele lactate în 1992, pornind de la un atelier simplu, în care lucrau doar patru angajaţi. Ambiţia lui era să valorifice, în plan superior, o veche tradiţie de familie, de unde a preluat reţeta magică a fabricării caşcavalului.

Fapt este că firma SC Lacto Solomonescu este astăzi lider absolut pe piaţa internă a producţiei de caşcaval, unde deţine o cotă de 21%. Ambiţia ing. Solomonescu este de a face din firma sa un etalon al calităţii nu numai în România, ci şi în Europa. El are de partea sa secretul unor metode tradiţionale pe care le transpune acum în reţete tehnologice.

În panificaţie, viitorul aparţine firmelor mici

Cel puţin aceasta este credinţa directorului general al Tehnoglob, Gheorghe TĂMAŞ. Domnia sa activează pe piaţa utilajelor din panificaţie de peste 15 ani, răstimp în care a dotat un număr impresionant de unităţi.

Potrivit ultimului său studiu de piaţă, şansa de dezvoltare a acestui sector este extraordinară, având în vedere numărul impresionant al fabricilor de tip familial care, pentru a putea face faţă competiţiei, se dotează cu utilaje ce reprezintă o premieră în România.

„Noi aducem de 15 ani utilaje pentru panificaţie de ultimă generaţie, din Franţa, spune domnul Tămaş, dar cumpărătorii au apărut abia în ultimii 5-6 ani. În general, dotăm supermarket-urile şi brutăriile mici. Fabrici mari nu prea mai există.

Oricum, viitorul îl reprezintă aceste unităţi mici şi veţi vedea în câţiva ani şi la noi fabrici de familie, care vând pentru câteva străzi!“

Noua „faţadă“ a conservelor

Aflaţi într-o decădere productivă îngrijorătoare, puţinii întreprinzători care activează în acest sector depun eforturi extraordinare pentru a răzbi printr-o ofertă calitativă de excepţie.

Patronatul Conservelor Romconserv a participat la IndAgra cu câteva firme reprezentative din industria de conserve, printre care Leader International Caracal, Conservfruct Bălţăteşti, Enculescu de la Turnu-Măgurele, Contec şi Agricom de la Tecuci, Şahprod Filipeştii de Pădure, Alex-Star - Curtea de Argeş, Râureni.

Industria de conserve din România produce mai mult de 100 sortimente. În prezent, majoritatea producătorilor se îndreaptă spre conservele cu mâncăruri gătite, numai bune de pus în farfurie, cum s-ar spune.

Agricultura ecologică, ca şansă europeană

Socotită ca a doua putere agricolă a Europei, România este în situaţia de a intra în competiţia comunitară mai ales prin potenţialul produselor naturale, pe care le poate furniza pe piaţa internaţională.

Dacă ar fi să judecăm din punctul de vedere al criteriilor de acreditare al acestor produse, România are cea mai mare şansă de reconversie de la agricultura chimizată la cea naturală.

Suntem ţara europeană cu cel mai scăzut grad de chimizare, ca să nu mai amintim că zona montană a României este cea mai curată din lumea dezvoltată.

Niciunde în lume nu există un fond pastoral atât de nepoluat ca în România. În pofida acestor demonstraţii ştiinţifice, România a reuşit să asimileze în sistemul de zootehnie ecologică doar 86.000 de ovine şi 10.000 de vaci pentru lapte, cifre ce reprezintă un bilanţ jenant faţă de realitate. Infime sunt şi suprafeţele de cereale acreditate, doar cu ceva mai mult de 16.000 hectare.

Mierea ecologică se face cu multă trudă

Dinu ONEA, produse apicole ecologice, Maramureş: „Am venit la IndAgra cu produse apicole ecologice 100%. Este o meserie pe care o moştenesc de la bunicul meu. La gust nu se simte o diferenţă, însă apicultura ecologică diferă faţă de cea fundamental tradiţională mai ales prin restricţiile supuse.

Apicultura ecologică este o afacere rentabilă, dar rezultatele se văd în timp. Păcat că în România nu beneficiem de nicio susţinere din partea statului.“

Tehnica şi tehnologiile viitorului

De departe, Salonul tehnicii agricole se desprinde a fi domeniul în care se realizează cele mai importante afaceri în cadrul Târgului IndAgra.

Lipsa unor lideri mondiali în materie de tehnică agricolă aproape că a trecut neobservată în faţa unei oferte impresionante.

Dominante au fost tractoarele de mare putere, în special cele de provenienţă străină.

Combinele, a doua forţă mecanică a agriculturii, aproape că s-au pierdut în multitudinea de maşini agricole aparţinând firmelor care au expus în cadrul Salonului de maşini agricole. Palidă, foarte palidă a fost oferta de maşini agricole purtând marca firmelor româneşti.

Tractoarele cu biodisel, o certitudine

Daniela Mailat, general manager Maşini Agricole Performante: „Modelele lansate aici reprezintă tractoarele anilor următori care, deşi sunt uşor de folosit, sunt compatibile 100% cu biodisel, au un consum redus de 100%, şi o transmisie performantă.

Ştim că fermierii aşteaptă fondurile structurale pentru a putea achiziţiona utilaje. Odată cu IndAgra. lansăm o noutate pentru fermieri: oferim soluţii financiare pentru modernizare exploataţii agricole şi dezvoltare de ferme. Consultanţa e gratuită garantăm 100% proiect FEADR şi asigurăm confinanţarea“

Mecanica Ceahlău SA, un lider naţional absolut

Ioniţă Adrian: „Am fost aici la toate ediţiile. Anul acesta suntem prezenţi în postura de lider naţional, distincţie atribuită în cadrul Topul Naţional al Firmelor.

Prezentăm o serie de maşini şi echipamente agricole în premieră: agregatul APSS, semănătoarea SUP21DK cu echipament Rider, maşina de afânat solul MAS 5 şi remorcile agricole SCR 120 T şi SCR 162.“

Agroexpert aduce cea mai mare combină

General manager Radu Lupu: „Noi am venit în România cu ceea ce numim «maşini serioase», maşini puternice, care să vină în ajutorul fermierilor. Respectând această deviză am adus aici cea mai mare combină din lume 680, cu o putere de 460 CP. Sincer, nu ne aşteptam la un interes prea mare din partea fermierilor, dar am putut constata că am avut mulţi vizitatori interesaţi de maşinile noastre.“

Maschio Gaspardo, la a cincea participare

Mirco Maschio, preşedinte: „Suntem la a cincea participare la această expoziţie internaţională pe care o consider cea mai importantă din România, un loc ideal de întâlnire cu fermierii.

Anul acesta am adus o gamă completă de utilaje pentru ciclul complet de lucrare a solului. La noi, fermierii, indiferent de mărimea exploataţiei, găsesc toate utilajele de care au nevoie, de la 1 m la 12 m, pentru orice tip de tractor. O noutate pentru România e o maşină pentru semănat direct în mirişte.“

Myo-O se reprofilează pe… tractoare

Andrei Mihailov: „Ca element de noutate avem tractoarele Belarus, produse în România, la Fabrica Rombel, înfiinţată anul acesta în incinta Semănătoarea. Tot o noutate este şi combina hidroficată – hidroficarea nu e o noutate pentru combinele Semănătoarea, ci soluţia adoptată pentru modelul actual şi suntem convinşi că e un model fiabil şi pe placul agricultorilor.“

SC Tehnofavorit SA, un partener credibil

Viorel Haitău: „Oferta la acest târg pentru gama de produse pe care le oferim fermierilor este deosebit de mare şi variată. Cred că, dacă se va rezolva problema finanţării pe baza fondurilor nerambursabile, o să avem succes.

Am adus în premieră maşini de erbicidat ce au în dotare instalaţii asistate de computer pentru dozarea pesticidelor.“

MAT Craiova promovează o nouă generaţie de tractoare

Livian Andrei: „Promovăm acum o nouă generaţie de tractoare. Este vorba de 81 CP, cel de 61 CP (o noutate absolută) şi cel de 54 CP, pe care îl fabricam şi înainte, dar acum vine cu o nouă echipare şi design. Venim şi cu o gamă obişnuită de utilaje agricole.“

Imaginea zootehniei virtuale

Vizitatorul care a avut intuiţie de a intra în standul ce adăpostea „colecţia“ de animale expusă de către SC TCE

Trei Brazi nu avea cum să realizeze că se află într-un loc unde se pun bazele zootehniei virtuale a României. Exemplarele de o frumuseţe rară se constituie în unicate ale căror performanţe depăşesc nivelul genitorilor din care s-au zămislit. Cu asemenea exemplare se poate câştiga astăzi orice paradă zootehnică din lume.

Fapt este că standurile zootehnice au reuşit să expună la IndAgra animale ce depăşesc cu mult starea generală a şeptelului din România.

Big Dutchman – o companie tare dragă avicultorilor

Compania germană Big Duchman – lider mondial în materie de instalaţii şi echipamente pentru creşterea păsărilor – s-a dovedit a fi de-a lungul anilor cel mai performant partener de afaceri pentru toţi acei manageri români care au apelat la serviciile acesteia. Germanii au avut şi şansa de a găsi la noi un „neamţ“ român, în persoana dlui Dan Bosoancă, care, înainte de a fi un profesionist de excepţie, s-a dovedit a fi un „excelent moderator“ în derularea afacerilor.

La Matca se cresc nu numai legume, ci şi vaci frumoase

Gavrilă Tuchiluş, general manager SC Agrimat SA Matca, Galaţi: „Avem o fermă cu un efectiv de 700 de capete, dintre care 300 sunt vaci de lapte. Avem exemplare care au depăşit 70 l de lapte pe zi. Sunt animale de performanţă, obţinute cu o genetică americană. Anul trecut, media obţinută la ferma noastră a fost de 9.380 de litri de lapte.“

Doi oieri îşi evaluează şansele

Nicolae Cioranu, preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Ovine Arad: „Viitorul crescătorilor de oi este sumbru. Când ajungi să produci, nu mai poţi vinde, când e să ne acredităm la organismele europene, suntem abandonaţi.“

Ionică Nichifor, preşedintele Asociaţiei Crescătorilor de Ovine Botoşani: „În România, sprijinul financiar acordat crescătorilor de ovine este extrem de mic şi ei nu pot concura cu fermierii din Uniunea Europeană.“

Genetica, o mare şansă

Ioan Ladoşi, director operaţiuni PIC: „Genetica animală este oferta firmei noastre. Materialul seminal este de origine americană, britanică şi canadiană pentru rase de lapte şi carne. Elementul de noutate din acest an este că, pe lângă genetica pentru porc, vrem să dezvoltăm şi sectorul destinat geneticii bovine.“

Alina Garabet, medic veterinar, A.L.M. Genetic: „Firma noastră se ocupă de tot ce ţine de managementul unei ferme de vaci sau de capre. Importăm din Franţa două rase de capre: Zanen şi Alpină. Costul unui exemplar ajunge la 380 de euro. Înfiinţarea unei ferme de capre, cu un efectiv de 100 de capete de animale, poate valora aproximativ 100.000 de euro. O astfel de investiţie se poate amortiza în aproximativ 2-3 ani.“

Pentru un comerţ civilizat

În paralel cu IndAgra la Romexpo s-au organizat încă două expoziţii, destinate în primul rând specialiştilor din comerţ: Expoziţia internaţională pentru ambalaje, materiale, maşini şi echipamente specifice - ALL PACK şi Expoziţia internaţională pentru dotarea magazinelor, prezentarea mărfurilor şi promovarea vânzărilor – PROSHOP.

ALL PACK – Cea de-a IX-a ediţie a Expoziţiei Internaţionale pentru Ambalaje, Materiale, Maşini şi Echipamente Specifice - ALL PACK a ocupat anul acesta o suprafaţă de peste 4.500 mp, aliniind aproximativ 200 de firme din 18 ţări, respectiv Bulgaria, Danemarca, Elveţia, Franţa, Germania, Grecia, Italia, Japonia, Olanda, Polonia, Republica Cehă, România, Slovacia, Spania, SUA, Turcia, Ucraina şi Ungaria.

Tematica expoziţiei a cuprins: materiale, produse, maşini şi dispozitive pentru producerea ambalajelor, pentru ambalat, pentru manipulare, depozitare şi alte operaţiuni adiacente ambalării.

În cadrul ALL PACK, Romexpo în colaborare cu Asociaţia Patronală a Prelucrătorilor de Mase Plastice – ASPAPLAST a organizat Interplast Expo – Expoziţie internaţională pentru industria de mase plastice, la care au participat 35 de firme din 5 ţări: Belgia, Germania, Italia, România şi Ungaria. Principalele exponate au fost ambalajele pentru industria alimentară (obiecte de uz casnic şi gospodăresc, folii pentru industria de construcţii şi agricultură, produse pentru industria auto etc.).

PROSHOP – Cea de-a VIII-a ediţie a expoziţiei internaţionale pentru dotarea magazinelor, prezentarea mărfurilor şi promovarea vânzărilor a reunit 32 de expozanţi din România şi Austria.

Ea a avut ca tematică mobilier specific pentru comerţ, sisteme şi materiale de construcţie, echipament tehnologic şi comercial, echipament frigorific pentru comerţ, etichetare şi marcare, hardware şi software pentru

magazine, comunicaţii, echipamente climatizare, sisteme de securitate, promovarea vânzărilor, întreţinerea spaţiilor comerciale, uniforme pentru personal, transport şi depozitare, servicii de reparaţie şi întreţinere.
PROSHOP este singura manifestare expoziţională cu profil de retail din România.
Pagini realizate de:
Valentina ŞOIMU, Delia CIOHODARU, Camelia Moise, Dana DUMITRIU, Adrian NEDELCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 4022
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Actualitatea UE

Reforma sectorului viticol

Abordări prudente

Se discută de multă vreme despre necesitatea ca sectorul viniviticol al UE să fie reformat deoarece nu mai corespunde în plenitudinea atributele sale, pe de-o parte, presiunii cultivatorilor europeni, iar pe de altă parte, invaziei vinurilor importate din ţările terţe, noncomunitare, în special din Statele Unite, Australia şi Africa de Sud. Reforma propusă vizează suspendarea unor măsuri privind obţinerea distilatelor din vin, liberalizarea progresivă a dreptului de plantare, a celui de defrişare, dar şi reguli mai stricte în ceea ce priveşte etichetarea şi practicile oenologice.

Supraproducţia transformată în biocarburanţi

Privitor la distilare, reforma reafirmă caracteristica de măsură de securitate în susţinerea pieţei, motiv pentru care nu se propune suprimarea. Se consideră ca mult mai fezabilă reorganizarea acesteia pe două paliere, şi anume: cel al distilării obligatorii, ca măsură de asanare a pieţii, şi al distilarii voluntare, care să permite sectorului alcoolurilor din vin să se adapteze la cerinţele pieţei.

Important este faptul că se estimează ca fiind foarte convenabil să se încurajeze susţinerea comunitară a utilizării alcoolului din vin şi a celui produs din subprodusele de vinificaţie în politicile de obţinere a biocarburanţilor, prin care s-ar putea limita excedentele de producţie şi s-ar oferi o soluţie valabilă pentru gestionarea excedentelor de producţie şi a veniturilor fermierilor în perioadele de criză.

Flexibilitate în politica defrişărilor

În ceea ce priveşte defrişarea plantaţiilor de viţă-de-vie, poziţia abandonării definitive a viilor nu va deveni punctul central al reformei organizaţiei comune de piaţă. Se va permite fiecărui stat membru, mai mult chiar, fiecărei regiuni, să fixeze plafonul de defrişări, precum şi soiurile care să aibă prioritate în programele de reducere a suprafeţelor.

Se preconizează elaborarea unui set de criterii de bază, valabile pentru ansamblul comunităţii, în care va trebui să se ţină cont de particularităţile culturii de viţă-de-vie, printre care: dimensiunea antierozională a plantaţiilor, ponderea în agroecosistemele regionale şi de nişă, eliminarea riscului de pierdere a biodiversităţii specifice, tradiţia istorică, apelaţia la origine geografică şi/sau etichetarea de origine, înregistrate.

Se consideră ca necesară abordarea problemei înfiinţării de noi plantaţii prin reatribuirea progresivă a dreptului de plantare, pentru a se evita o involuţie incontrolabilă a potenţialului UE, cu repercusiuni defavorabile asupra pieţei.

Se preconizează ca dreptul de replantare să fie dirijat preferenţial spre tinerii fermieri şi să fie gestionat spre zona soiurilor cu vinuri de înaltă calitate. Se estimează că o creştere a puterii de decizie regională în acest sens ar fi binevenită, mai ales în cazul regiunilor cu apelaţia la origine înregistrată.

Mai puţin zahăr în vin

La nivelul practicilor oenologice se menţine interdicţia transformării musturilor importate şi a amestecării acestora cu musturile de origine comunitară şi, deşi se recunoaşte că adiţia de zahăr sau de musturi concentrate (mai dulci) are o incidenţă directă asupra producţiei de vinuri, se vor menţine interdicţiile actuale. Noutatea constă în faptul că s-a abandonat ideea reducerii nivelului de zahăr adiţionat.

Deosebit de important este faptul că noua reformă îşi propune să păstreze această practică oenologică (evident sub control) pentru regiunile viticole în care aceasta reprezintă o tradiţie şi pentru regiunile în care nu există excedente structurale. Se preconizează ca aprobarea (competenţa) practicilor oenologice să se mute din zona Comisiei Europene în zona Consiliului European (cu o consultare a Parlamentului European).

Eticheta, încă în dezbatere

În ceea ce priveşte etichetarea, se propune ca practicile oenologice non-EU să fie obligatorii şi clar menţionate pe etichetele vinurilor importate. În aceeaşi ordine de idei se accentuează ideea ca, în cadrul negocierilor cu OMC (Organizaţia Mondială a Comerţului), UE să-şi susţină cu fermitate punctele de vedere privind indicaţiile geografice şi de apelaţie la origine.

Totuşi, la acest aspect, există şi voci care susţin necesitatea negocierilor bilaterale între SM şi ţările terţe, pe principiul recunoaşterii mutuale, ca o problemă care ţine mai mult de atitudinea consumatorilor naţionali. În privinţa etichetării se prefigurează apariţia unor reglementări comune privind limba/limbile utilizate în spaţiul european, necesare datorită extinderii spaţiului comercial UE, dar şi a faptului că, în momentul de faţă, în Europa se utilizează oficial cel puţin trei tipuri de alfabet (latin, chirilic şi grec).

Reforma prevede, de asemenea, instituirea unor reguli generale de susţinere a promovării vinurilor europene pe piaţa internă şi mondială, evident fondate pe principiile consumului moderat şi responsabil de vin.

A.D. FABIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 676

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Arta de a răzbi

La Comloşu Mare, judeţul Timiş, există mai multe societăţi agricole care au obţinut şi în acest an bântuit de secetă şi furtuni, vijelii şi grindină producţii bune. Printre ele se află şi societatea Columirom SRL, cu sediul în satul Lunga, în apropiere de graniţa cu Serbia.

Am stat de vorbă cu administratorul societăţii, tânărul ing. Laurenţiu Sarcină, şi cu unul dintre principalii acţionari, Ioan Lazăr, ca să aflăm cum au reuşit, în condiţiile date, să depăşească impactul climatic. De ani buni, societatea cultivă cu succes cereale, floarea-soarelui, rapiţă şi porumb. Constant se obţin aici producţii medii în jur de 5.000 kg de grâu, 4.500 kg de orzoaică, 7.000 kg de porumb boabe, 3.000 kg de rapiţă la hectar.

„2007, îmi spunea dl Lazăr, a fost un an bun din punctul de vedere al preţului. Chiar dacă producţia de grâu este mai mică, vânzându-l cu 0,57 lei/kg am ieşit mai bine decât anul trecut. În plus, dispunem şi de grâu de sămânţă C1, din soiurile Ciprian, Alex şi Lovin 34, pe care îl putem valorifica la preţul de 1,10 lei/kg. Rapiţa se vinde cu 0,70 lei/kg. Ne gândim la 0,90 lei/kg la floarea-soarelui şi 0,50 lei la porumb."

Spre deosebire de alţi fermieri, care mai cred că se pot descurca fără investiţii şi fără ajutorul nimănui, gospodarii de la Lunga au angajat un consultant, accesând programe SAPARD atât pentru achiziţionarea unor utilaje agricole performante, cât şi pentru construcţia unui siloz modern. Aşa au beneficiat de 500.000 de euro, construindu-şi un siloz de 3.000 t. „Nu se putea să stăm cu mâinile în sân, spunea dl Lazăr, atâta vreme cât societăţile din Comloşu Mare, care administrează împreună 8.000 ha de teren au întocmit 9 proiecte SAPARD. A fost o întrecere care să obţină mai multe fonduri, toţi solicitanţii având numai de câştigat. Mai mult decât atât, statul a dat în ultima vreme cam tot ce a promis. De curând, am primit şi banii pentru calamităţi."

Chiar şi în vreme de secetă se poate face agricultură. Dar trebuie să iei din timp măsurile care se impun. Bunăoară, cei de la Columirom au plantat 26 ha cu salcâm. Numai în ultima vreme s-au sădit 800 de puieţi, alcătuind o veritabilă zonă de protecţie.

„Câştigul în acest an a fost mic, dar chiar şi cu 45 de lei profit la hectar merită să crezi în viitor şi să munceşti mai departe. E bine că n-ai ieşit în pierdere şi mulţumeşte-i Domnului şi pentru atât."

Agricultorii din Lunga nu se plâng şi luptă mai departe. În toamna asta vor semăna 600 ha de culturi şi asta nu numai pentru că sunt stimulaţi de cupoanele ce vor veni din partea statului. Şi, mai departe, se gândesc la accesarea unui nou program SAPARD de modernizare şi dezvoltare.

Exemplul de mai sus dovedeşte că şi din agricultură se poate trăi într-un an secetos. Dacă, bineînţeles, crezi cu tărie în ceea ce faci şi nu te laşi doborât de primul vânt potrivnic. În respectul pentru adevăr trebuie recunoscut totuşi că în Banat nu a bântuit seceta din sudul ţării.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 616

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare651d.html-articol=548.htm

Ciuboţica-cucului (Primula veris sin. P. officinalis şi P. elatior Fam Primulaceae)

Specii ierboase perene, cu rizom cilindric, din care pornesc numeroase rădăcini, alb-gălbui sau brun-roşcate.

Frunzele sunt sub formă de rozetă bazală, din care porneşte tulpina dreaptă purtătoare de inflorescenţe.

Ambele flori sunt simple, catifelat păroase, cu 6-18 flori de culoare gălbuie până la galben auriu.

Speciile sunt răspândite în zonele de deal până în etajul montan superior, în zonele forestiere şi ale pajiştilor, având cerinţe ridicate faţă de umiditatea atmosferică şi sol. Specii iubitoare de lumină, crescând prin poieni şi păşuni sau la marginea pădurilor.

Răspândite în toate judeţele ţării, exceptând Câmpia Română şi Dobrogea.

Toate părţile plantei sunt utile în terapeutică, iar frunzele tinere şi în alimentaţie.

Compoziţie chimică

Rizomii şi rădăcinile de Ciuboţica-cucului conţin 5-10% saponozide triterpenice: primulina, acidul primulinic A şi alte saponozide şi heterozide generatoare de ulei volatil, primverozida şi primulaverozida care prin hidroliză dau esterul metilic al acidului metoxisalicilic, zaharuri, tanoizi, enzime, flavonizi, amidon etc.

Florile conţin, de asemenea, flavonozide, saponozide triterpenice, iar frunzele proaspete au un conţinut apreciabil de vitamina C (cca 3 g%), precum şi de beta-caroten şi săruri minerale.

Acţiune farmacologică şi utilizări terapeutice

Datorită saponozidelor triterpenice şi produselor de hidroliză, preparatele pe bază de rizomi şi rădăcini de Ciuboţica-cucului au acţiune expectorantă şi secretolitică. Extern se utilizează pentru calmarea durerilor locale în urma rănilor spre vindecare sau după scoaterea aparatelor gipsate în urma fracturilor. Florile au aceeaşi acţiune tot datorită saponozidelor triterpenice şi conţinutului în flavonozide.

În farmacia casei decoctul se prepară dintr-o linguriţă cu rizomi fragmentaţi şi rădăcini la o cană cu apă la care se adaugă un vârf de cuţit de bicarbonat de sodiu. Se poate îndulci cu miere; se beau treptat 2-3 căni pe zi.

Din flori se prepară o infuzie, 2 linguriţe la o cană cu apă; se beau treptat 2-3 căni pe zi. Depăşind aceste doze, atât decoctul cât şi infuzia pot deveni emetice (vomitive).

Extern se prepară un decoct din două linguriţe cu flori şi o lingură cu rizomi şi rădăcini la 100 ml de apă, completând apa de evaporare. Se aplică pe zonele dureroase sub formă de cataplasme călduţe care se schimbă din oră în oră, până la încetarea durerilor.

Frunzele tinere se pot utiliza sub formă de salate de primăvară, ca atare sau asociate cu alte frunze comestibile datorită aportului ridicat în vitamina C. Se pot prepara şi sub formă de supe.

Genul Primula are multe forme şi varietăţi horticole de cele mai variate culori care ornamentează parcurile şi grădinile primăvara.

Acad. Ovidiu BOJOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 2974
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

O manifestare unică în ţară

Târgul expoziţional de miei şi pielicele karakul

Piaţa centrală a municipiului Botoşani a găzduit ediţia a doua a Târgului expoziţional de miei şi de pielicele karakul.

La manifestarea organizată de Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală şi Asociaţia Crescătorilor de Ovine şi Caprine „Moldoovis“ au participat 43 de pasionaţi crescători din Botoşani, dar şi din judeţele Iaşi, Neamţ şi Suceava.

Numerosul public – cumpărători şi vizitatori – a admirat splendidele exemplare de miei, dar şi sutele de pielicele de karakul de mare frumuseţe expuse de crescători. Nu au lipsit, fireşte, caşul şi urda, muzica populară şi voia bună.

O deosebită animaţie la standul Staţiunii de Cercetare – Dezvoltare pentru Creşterea Ovinelor şi Caprinelor Popăuţi – Botoşani. Iată ce ne-a spus domnul dr. ing. Ilie Chiorăscu, directorul unităţii: „E şi normal ca toată lumea care iubeşte aceste minunate animale să vină să ne vadă pentru că de la noi, de la Popăuţi, a plecat, ca să spun aşa, oaia Karakul.

După cum vedeţi, prezentăm exemplare de miei negri şi brumării, omologate încă din 1988, dar şi liniile maron, sur, roz şi alb, rod al muncii cercetătorilor de la staţiunea noastră.

Sperăm ca aceste ultime realizări să fie cât mai repede preluate de crescătorii pasionaţi ai acestei rase, iar noi să avem posibilitatea să ne desfăşurăm în continuare activitatea în ciuda greutăţilor prin care trecem toţi cei care lucrăm în cercetarea agricolă românească. După cum ştiţi, finanţarea acestei activităţi se face acum numai pe bază de proiecte. În ce ne priveşte, noi participăm şi am câştigat unele din acestea, fapt care ne-a permis să supravieţuim.

Din 2006, Ministerul Agriculturii a demarat programul sectorial, care ne va da posibilitatea ca până în 2010 să omologăm linia de Karacul sur care, prin frumuseţea sa, sunt sigur, se va bucura de aprecierea cunoscătorilor“.

Între participanţi şi Iosif Iordăchescu din satul Dacia, Botoşani.

— Aveţi miei frumoşi, negru şi brumăriu, şi multe pielicele deosebit de frumoase.

— Pielicele am cu mult mai multe pentru că nu am cui le vinde. Lâna nu se caută, iar caşul este plătit, de asemenea, la un preţ foarte mic. Într-un cuvânt, e din ce în ce mai greu să creşti oi.

— Şi totuşi, toţi cei care sunt aici continuă această activitate.

— Vreau să vă spun că eu sunt cioban din tată-n fiu şi nu cred că aş putea trăi fără oi. La fel şi ceilalţi oameni de aici şi, dacă până acum am rezistat, să ştiţi că aceasta se datorează numai dragostei pentru aceste animale. Înainte de 1989 trăiam bine şi am să vă dau un exemplu: un berbec bun costa cât o Dacie, iar acum aceste valoroase animale nu mai interesează.

— Dar subvenţia primită de la stat?

— Am început să primim câte 200 mii lei vechi pe cap de animal din 2006, ceea ce este foarte puţin. Dar am să vă spun că eu, ca şi ceilalţi crescători de Karakul de aici, nu am avea nevoie de subvenţie dacă am putea vinde pielicele la preţul pe care îl merită. Poate că intrarea în Uniunea Europeană ne va fi şi nouă de ajutor.

În mijlocul participanţilor, şi principalul organizator al manifestării, domnul ing. Mihai Pavel, directorul Direcţiei pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală - Botoşani: „Organizăm această manifestare, iată, în al doilea an, pentru a arăta celor interesaţi, dar şi iubitorilor de frumos această adevărată comoară care este oaia de Karakul. Vrem apoi să-i determinăm şi pe alţi doritori, în special oameni tineri, să se ocupe de această frumosă îndeletnicire. În acelaşi timp, suntem hotărâţi să facem cunoscută această frumuseţe şi în afara ţării, să ajungem, dacă este nevoie, până la Bruxelles pentru a ne căpăta dreptul de a valorifica produsul muncii noastre în Uniunea Europeană.

Din 2005, cei care se ocupă de creşterea oilor Karakul s-au unit în Asociaţia Crescătorilor de Ovine şi Caprine „Moldoovis“ Botoşani, al cărei preşedinte este domnul inginer Ionică Nechifor. „Ne-am asociat, ne-a spus domnia sa, pentru a avea o voce în apărarea acestei valori inestimabile care este oaia de Karakul.

Vrem să protejăm această rasă care, conform Conferinţei de la Rio de Janeiro, face parte din rasele pe cale de dispariţie, în stare critică sau vulnerabile. Rasa Karakul se încadrează în cea de a treia categorie şi v-aş aminti că Germania şi Austria, ţări cu tradiţie în creşterea acestei rase, au ajuns la efective de doar câteva sute de capete. Acest lucru e poate o şansă pentru noi, crescătorii din Botoşani, şi de aceea vrem ca vocea noastră să se audă până la Bruxelles“.

În încheierea ediţiei din acest an, toţi crescătorii au primit diplome de participare, iar lui Decebal Arnăutu din Târgu-Neamţ, Ionică Nechifor din Botoşani şi Ilie Sorinel Stoian din Răducăneni-Iaşi le-au fost înmânate diplome de excelenţă şi premii în bani.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 2908

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Teama de Alzheimer

Interlocutorul nostru este doamna doctor Cătălina Tudose, medic primar psihiatru la Spitalul Alexandru Obregia şi preşedintele Societăţii Române de Alzheimer, un nume respectat în societatea medicală românească.

G.V.: Ce este Alzheimerul şi de ce se tem oamenii de această boală?

C.T.: Oamenii au dreptate să se teamă pentru că este forma cea mai severă şi frecventă de demenţă. Este un proces ireversibil neurodegenerativ. Principalul fundament al bolii este degenerarea celulelor nervoase în număr important. Boala nu se poate opri. După o evoluţie de 10-20 de ani eşti victima unei boli care distruge ce are omul mai valoros, sistemul nervos central. Îţi pierzi identitatea ca persoană, devii un străin, fără calităţi umane. Boala distruge calităţile intelectuale şi de înţelegere a lumii.

Se leagă de viaţa modernă, de stres şi calitatea alimentaţiei.

În lume sunt 18 milioane de bolnavi şi se presupune că în 2025 vor fi 35 de milioane. Este o boală modernă, dat fiind faptul că oamenii trăiesc mai mult. Este clar că celula nervoasă nu a fost pregătită să reziste metabolic la stilul acesta de viaţă.

G.V.: Pecetea bolii este uitarea. Unde v-aţi născut, pentru a înţelege legătura dintre locul naşterii şi meseria aleasă?

C.T.: În Bucureşti. Am ales medicina într-un ultim moment. Eram orientată spre chimie, însă posibilităţile de evoluţie erau spre învăţământ, care
nu-mi satisfăcea aspiraţiile. Tatăl meu era medic chirurg. Nu se punea problema acestei alegeri din partea mea, căci aveam modelul sacrificiului timpului şi vieţii personale pentru profesie. În clasa a XII-a, tatăl meu a salvat o tânără care a născut. Au dat numele copilului după numele meu. Bucuria acestor oameni pe care tatăl meu i-a făcut fericiţi m-a făcut să aleg medicina, faţă de domeniul arid şi inafectiv al cercetării în matematică şi chimie, spre care mă orientasem.

G.V.: Unde se situează şcoala de psihiatrie românească în lume?

C.T.: Punctual, poţi întâlni vârfuri în toate specialităţile. Ca reţea, suntem sub medie faţă de medicina mondială. În ultimii ani, profesia de medic se face mai mult din pasiune, nefiind corespunzător retribuită. Se vede că selecţia nu mai funcţionează. Punem mare accent pe teorie şi mai puţin pe practică. Este o problemă a întregului sistem de învăţământ.

G.V.: Vorbind statistic, bolile psihice apar mai mult la sat sau la oraş?

C.T.: La oraş nivelul stresului este mai mare, viaţa are calitate mai proastă. Acum sunt multe cauze care solicită omul să se adapteze. Oraşele mari oferă o viaţă foarte nesănătoasă pentru sistemul nervos.

G.V.: Dacă am fi informaţi, am putea evita Alzheimer?

C.T.: În factorii de prevenţie intră: evitarea traumatismelor cranio-cerebrale repetate, sporturile precum boxul, care produc leziuni cerebrale ireversibile. Şi modul în care trăim este important: să facem mai multă mişcare, să prevenim diabetul, obezitatea, hipertensiunea arterială, colesterolul crescut, fumatul. Toate acestea produc suferinţă cu răsunet cerebral.

G.V.: Asistenţa medicală răspunde necesităţilor oamenilor?

C.T.: În niciun caz sistemul de sănătate nu răspunde necesităţilor bolilor cronice. Trebuie făcută o reformă, să se dezvolte o reţea de servicii adaptate nevoilor persoanelor şi o altă reţea ambulatorie pentru boli tratabile mai uşor.

G.V.: Ne confruntăm cu probleme noi: suicid, moarte violentă la tineri din cauza oboselii, n-ar trebui ceva reglementat legislativ?

C.T.: Chiar dacă avem specialişti buni, modul de organizare a sistemului psihiatric este învechit cu cel puţin 50 de ani. Sunt lacune în sistemul de educaţie şi orientare. S-au pierdut sistemul de bază, senzorii de bun simţ în cadrul relaţiilor dintre oameni. Oamenii trebuie să aibă cunoştinţe de bază şi un interes minim faţă de cei din jur.

G.V.: Trebuie să scoatem din calendar „indiferenţa“ şi „ignoranţa“.

C.T.: Numai din ce citim în ziare observăm că se ajunge la cazuri extreme, la drame ori violenţe după săptămâni, ori luni în care cei din jur n-au observat nimic!

G.V.: Când se iau decizii la nivel macro, psihiatrii sunt întrebaţi?

C.T.: Da, dar trebuie să ne oferim noi, organizaţiile profesionale mai active.

G.V.: Vom putea face ceva pentru aceşti oameni bolnavi de Alzheimer?

C.T.: Da. O mare parte a dificultăţilor întâmpinate de noi se leagă de finanţe. Este cea mai „scumpă“ boală. Avem nevoie de sprijin din partea statului.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 651

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Trandafirul

„Grădina mea de roze mi-e regat,
Când roze nu-s, imperiu-i cerul înstelat!“
(O. Khayyam)

Cultivată şi venerată de-a lungul timpurilor, iubită pentru parfumul şi delicateţea pe care şi-o apără cu ajutorul spinilor, „regina florilor“ a apărut odată cu civilizaţia, iar astăzi nu cred să existe grădină în care să nu fie cultivată.

De curând, văzând în curtea unor cunoscuţi o folie de polietilenă sub care se adăposteau câţiva trandafiri acoperiţi de un specialist în amenajarea grădinii, mi-am dat seama că nici cunoscătorii nu stăpânesc toate tainele lor. Şi spun acest lucru ştiind că iarna un simplu muşuroi de pământ este suficient pentru a-i apăra de intemperii (care oricum nu prea au existat în acest an) şi că o folie nu face altceva decât să menţină căldura şi umezeala care, în eventualitatea apariţiei unor îngheţuri, pot fi foarte dăunătoare.

Astfel, primăvara, când se apreciază că nu mai există pericolul îngheţului, este timpul şă dezmuşuroim trandafirii şi să efectuăm lucrările necesare unei bune dezvoltări. Dezmuşuroitul se execută mai devreme în zonele de sud şi mai târziu în cele nordice, iar dacă se întârzie va fi mult mai greu să descoperim tufa fără a rupe mugurii porniţi în vegetaţie. Tufele plantate cu un an în urmă se descoperă doar parţial, muşuroiul îndepărtându-se doar când lăstarii au ajuns la lungimea de 8-10 cm. Pentru a se evita bătătorirea, pământul nu trebuie să fie prea ud.

Tot acum este momentul să fertilizăm, dacă toamna nu am făcut-o. Astfel, odată la 2-3 ani, înainte de dezmuşuroire, împrăştiem cca 5-8 kg/mp de gunoi de grajd şi 80-100 g/mp de îngrăşăminte minerale în anii în care nu le aplicăm pe cele organice. Acestea se amestecă cu solul rezultat în urma dezmuşuroitului şi se împrăştie, făcându-se totodată şi o nivelare pentru ca apa să nu băltească.

Copcitul este o altă lucrare care se execută concomitent cu dezgropatul şi constă în tăierea rădăcinilor crescute din altoi. Totodată, se vor elimina şi lăstarii sălbatici crescuţi din portaltoi şi care se dezvoltă în detrimentul trandafirilor pe care putem chiar să-i pierdem din această cauză.

Este momentul potrivit pentru a tutora trandafirii cu trunchi şi a-i palisa pe cei urcători.

Tăierile de primăvară sunt lucrări extrem de importante pentru formarea corectă a tufei, reglarea abundenţei florilor şi momentului înfloritului. Ele se pot executa de la începutul lunii martie şi până la mijlocul lunii aprilie, iar pentru o tăiere corectă trebuie să cunoaştem foarte bine soiurile şi grupele de trandafiri din care fac parte. Ca urmare a faptului că aceste flori sunt extrem de apreciate, numărul de varietăţi este din ce în ce mai mare şi, odată cu el, sporesc şi posibilităţile de utilizare.

Din grupa trandafirilor pentru grădină, printre cei mai utilizaţi se numără trandafirii şi hibrizii de Thea, apreciaţi atât pentru vigoarea şi rezistenţa lor la ger, cât şi pentru multitudinea de culori a petalelor. Pot fi folosiţi şi pentru cultura de flori tăiate.

La fel de apreciată şi cu o gamă largă de soiuri şi culori este grupa trandafirilor Floribunda, cu flori mari mai puţine în inflorescenţă şi de talie variabilă.

Trandafirii Polyantha cuprind soiuri de talie mică sau mijlocie, cu flori mici sau mijlocii de diferite culori.

O grupă deosebită este cea a trandafirilor pitici sau miniatur, cu talie şi flori mici, care sunt indicaţi atât pentru plantarea în ghivece, cât şi direct în grădină în alcătuirea petelor florale.

Printre cei mai frumoşi trandafiri urcători se află specia Rosa wichuraiana, cu frunziş lucios şi flori parfumate, dar sensibili la ger.

Îi putem întâlni în vase şi jardiniere, alcătuind borduri, covoare sau pete de culoare, palisaţi sau în pergole, îmbrăcând pante sau chiar formând garduri vii.

Printr-o conducere corectă a soiurilor viguroase sau prin altoirea pe tijă de măceş putem avea în grădină trandafiri cu trunchi şi coroană. La aceştia se aplică tăieri de formare a coroanei, creşterile anuale scurtându-se la jumătate din lungime.

Trandafirii urcători şi cei destinaţi doar pentru a decora grădina se taie mai lung, uneori făcându-se doar simple tăieri de reducere şi armonizare a tufei, iar când vrem să obţinem flori pentru pus în vază tăiem mai scurt.

La soiurile din grupele Polyantha şi Floribunda, utilizate în general în decorarea parcurilor şi grădinilor, tăierile se fac la 6-8 muguri, eliminând o dată la 3-4 ani unele din ramurile bătrâne. În funcţie de vigoarea plantei, se reţin 3-7 ramuri într-o poziţie care să confere echilibru.

Când urmărim obţinerea de boboci mari, cu tije lungi, aplicăm tăieri scurte la 3-4 ochi. Astfel de tăieri se pot aplica la trandafirii din grupa Thea, unde se vor suprima şi ramurile slab dezvoltate sau prea înghesuite.

În toate cazurile este indicată îndepărtarea ramurilor bolnave, precum şi a celor uscate sau îmbătrânite şi, în general, la toate grupele de trandafiri se recomandă tăieri moderate pentru a nu slăbi din vigoarea şi longevitatea plantelor. Dacă au rămas frunze căzute pe sol din toamnă, ele se strâng şi, împreună cu ramurile rezultate din tăiere, se ard.

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 4883

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare66f7.html-articol=370.htm

ICAR la 80 de ani

„Asigurarea şi menţinerea unei producţiuni agricole superioare şi constante este aşadar o datorie pentru noi. Această producţie superioară nu o putem însă bizui numai pe tradiţie şi pe metodele empirice de până acum. Pământul şi clima noastră permit posibilităţi de producţie mai mari ca acele obţinute până astăzi.

Aceste posibilităţi însă nu pot fi realizate decât aplicând agriculturii noastre metodele şi cuceririle ştiinţei, desigur datele ştiinţei generale şi ale tehnicii din alte ţări ne stau la dispoziţie. Dar valabilitatea lor pentru împrejurările noastre particulare este limitată.

Un motor construit în Franţa va funcţiona tot aşa de bine şi la noi. Dar o varietate de grâu creată în Franţa şi introdusă în cultură la noi poate să dea rezultate mediocre sau chiar rele. Tot astfel în toate domeniile ştiinţei agricole. [...]

Îmi pare bine de constatarea pe care o face dl Vintilă Brătianu că agricultura noastră poate da foarte mult dacă este ajutată cu mijloace tehnice. Aceste mijloace tehnice nu le poate indica decât un institut care cercetează din punct de vedere ştiinţific problema agricolă, problemă care interesează ţara întreagă.“

Din expunerea de motive rostită cu ocazia depunerii proiectului de lege pentru înfiinţarea Institutului de Cercetări Agronomice al României şi a Staţiunilor Agronomice, la data de 9 aprilie 1927, de către ministrul agriculturii şi domeniilor Constantin Garoflid. Moment aniversar

Înfiinţarea Institutului de Cercetări Agronomice al României şi a staţiunilor agronomice

„Un astfel de institut agronomic, în ţara noastră, este foarte util şi, prin urmare, grija pe care a avut-o dl ministru al agriculturii este foarte la locul ei şi deci proiectul este binevenit. Cred că, într-o ţară agricolă ca a noastră, este nevoie de un astfel de institut, care să facă legătura între ştiinţa teoretică şi aplicarea ei practică, ceea ce este, după noi, ţelul lui de căpetenie.“

Vintilă I.C.Brătianu

Prin Decretul nr. 1205, din 4 mai 1927, promulgat ca lege de către regele Ferdinand, se înfiinţează Institutul de Cercetări Agronomice al României şi staţiuni agronomice.

Încă din primul articol al legii se arată scopul înfiinţării acestui institut: „Pentru rezolvarea ştiinţifică a problemelor care interesează agricultura ţării se înfiinţează Institutul de Cercetări Agronomice al României. “

La art. 2 din lege sunt specificate şi secţiunile componente ale Institutului şi scopurile lor: Secţiunea de fitogenetică şi fitoterapie; Secţiunea de chimie, microbiologie şi fizică agricole; Secţiunea de fitopatologie, entomologie şi parazitologie agricolă; Secţiunea de creştere a animalelor necesare agriculturii; Secţiunea de maşini, îmbunătăţiri funciare şi construcţii rurale; Secţiunea de Economie rurală.

Tot în această lege, la art. 10 şi 11 se spunea:

„Se înfiinţează în diferite regiuni de sol şi climă ale ţării staţiuni agronomice, viticole, horticole, sericicole, agricole şi staţiuni speciale pentru ameliorarea plantelor etc. Aceste staţiuni se înfiinţează ca organizaţiuni distincte în actualele instituţiuni ale Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.“

Legat de înfiinţarea acestui institut trebuie subliniat faptul că în ţările avansate din Europa şi din lume existau puternice centre de cercetare în domeniul agriculturii. Acad. Gheorghe Ionescu-Şişeşti a reuşit în perioada 1921-1927 să convingă conducerea Ministerului Agriculturii de atunci de necesitatea găsirii celor mai adecvate soluţii de organizare în România a unei instituţii care să fie specializată şi orientată către cercetarea ştiinţifică din agricultură; iar apoi, cu avizul favorabil al ministerului şi în strânsă colaborare cu un grup de mari specialişti, dintre care Sandu Aldea, Teodor Seidel, Traian Săvulescu şi Alexandru Nasta, a redactat proiectul de lege privind înfiinţarea Institutului de Cercetări Agricole al României şi a staţiunilor experimentale.

Marile realizări ale acestei instituţii academice se cer acum dezvoltate în nobilul scop al redresării şi modernizării agriculturii noastre şi reînnoirii satului românesc. Ca membri ai Uniunii Europene, trebuie să continuăm pe trepte superioare drumul ştiinţei şi practicii agricole, să creştem capacitatea de adaptare la mediul concurenţial

Dr. ing. Teodor MARIAN,
membru de onoare al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu Şişeşti“

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 668

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Postul Crăciunului la români

Multe dintre tradiţiile noastre, împreună cu semnificaţiile care animau odinioară spiritualitatea populară, au început să fie uitate de omul modern, preocupat adesea, prea mult, de asimilarea valorilor specifice civilizaţiei urbane. Crăciunul, alături de Paşte, este una dintre importantele sărbători creştine care a conservat în jurul său nenumărate credinţe şi obiceiuri străvechi, menite a consolida relaţiile dintre oameni şi a le conferi noi dimensiuni în planul comunicării.

Pentru a întâmpina cu demnitate, bucurie şi speranţă într-un viitor benefic vestea Naşterii Domnului, tradiţia impune, mai întâi, parcurgerea unei perioade de purificare a trupului şi a spiritului uman, cunoscută sub numele de „postul Crăciunului“. Pentru a afla mai multe informaţii despre semnificaţia acestui „Post“ am stat de vorbă cu conf. dr. Doina Işfănoni, director ştiinţific la Muzeul Naţional al Satului „Dimitrie Gusti.“

Postul Crăciunului reprezintă un segment de timp pe care orice creştin şi-l asumă cu mai puţină tristeţe deoarece, pe de o parte, durează doar patru săptămâni, iar pe de altă parte, în fiecare sâmbătă şi duminică este dezlegare la peşte şi vin.

Dincolo de restricţiile alimentare, destul de severe la creştinii ortodoxi, în plan spiritual Postul Crăciunului este considerat un „post de bucurie“ întrucât el ne pregăteşte pentru importantul moment al Naşterii Mântuitorului şi al renaşterii noastre sufleteşti. Din această perspectivă postul este nu numai o asumare biologică, ci şi spirituală care echivalează cu o perioadă de reflecţie a fiecărui individ, provocat astfel la dialogul cu sinele şi la clarificarea poziţiei sale între semeni şi în raport cu Fiinţa Supremă.

Postul nu înseamnă doar o simplă abstinenţă alimentară, o dietă care ne va ajuta să depăşim anumite dificultăţi fizice, ci reprezintă un important prag simbolic peste care trebuie să păşeşti cu înţelepciune şi cumpătare. Poate că vechea vorbă din popor „nu este important ceea ce bagi în gură, ci ceea ce scoţi din gură“ îşi află adevărata semnificaţie în acest mod de asumare a postului.

În satul tradiţional, postul Crăciunului mai aducea şi alte tipuri de evenimente mult aşteptate de tineret. În această perioadă este sezonul clăcilor şi şezătorilor, în cadrul cărora fetele erau învăţate să coasă şi să brodeze, să croşeteze şi să împletească, să toarcă lâna sau cânepa, iar mai presus de aceste activităţi lucrative erau învăţate/iniţiate în tainele comportamentului feminin faţă de feciori, aflând cum trebuie să se îmbrace şi să vorbească, cum să facă primii paşi la joc la horă şi la balurile ce se organizau la Crăciun şi Anul Nou.

În acelaşi cadru, tinerilor li se dezvăluiau şi tainele cununiei, ale vieţii de familie, povestindu-li-se despre rostul momentelor importante din viaţă, când din adolescenţă păşeşti spre maturitate. Aici erai, prin pilda celorlalţi, învăţat cum să te comporţi cu primul băiat cu care vei ieşi la horă, dar şi până unde poate merge această relaţie, pentru a nu încălca cutuma.

Dacă pentru partea feminină postul Crăciunului aducea clăcile şi şezătorile, pentru feciori începeau „Şcolile colindatului“. Acestea se deschideau întotdeauna la Sf. Nicolae. De atunci şi până la Ajunul Crăciunului feciorii veneau în casa unui gospodar de frunte, seară de seară, pentru a învăţa colindele specifice satului lor, sub directa îndrumare a unui bun cunoscător al repertoriului tradiţional. Gazda şi mentorul colindătorilor trebuiau să cunoască foarte bine nu numai repertoriul de colinde, dar şi modul în care acest grup de tineri trebuia să se comporte pe toată perioada sărbătorilor de iarnă, de la Crăciun până după la Sf. Ion.

În unele zone din Transilvania, în Ţara Oltului, ceata feciorilor colindători avea rol de conducător al petrecerilor pe durata întregului an calendaristic, având uneori şi dreptul de judecător al pricinilor/tensiunilor ivite în comunitate. Lor li se încredinţa dreptul de a restabili armonia şi echilibrul social, rezolvând problemele comunităţii: de la pricini între prieteni şi vecini până la responsabilităţile de a repara câte un pod rupt de ape, un drum stricat sau alte inconveniente ivite pe neaşteptate.

Din acest punct de vedere, „şcolile colindatului“ sunt importante cadre formative pentru tinerele generaţii educate în spiritul menţinerii valorilor comunităţii. Prin intermediul lor tinerii erau ghidaţi pe ruta asumării informaţiei, dar şi a unei conduite care să nu încalce „obiceiul pământului“, adică reperele morale şi de ordin sacru ale comunităţii.

Astăzi, doar în puţine localităţi se mai păstrează aceste frumoase datini şi obiceiuri tradiţionale, mai ales prin unele sate din zonele montane ale României.

Pentru conformitate Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 560

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Prognoză agrometeorologică

Estimări privind evoluţia condiţiilor agrometeorologice în luna decembrie 2007 şi efectele asupra culturilor de toamnă

Caracteristici termice şi hidrice

În această lună regimul termic mediu al aerului va evolua în general în jurul valorilor normale, pe majoritatea suprafeţelor de cultură şi uşor mai cald în estul ţării. Temperatura medie diurnă a aerului va fi cuprinsă între -5…6°C, limite apropiate de mediile multianuale în cea mai mare parte a regiunilor agricole.

Maximele din aer se vor încadra între -1...9°C pe aproape întreg teritoriul, posibil mai ridicate local în zonele de câmpie din sudul ţării. Temperaturile minime din aer vor oscila între -9...2°C în majoritatea regiunilor, chiar mai scăzute (<-15°C) în depresiunile din nordul şi centrul ţării, fiind condiţii de producere a brumelor şi îngheţului la suprafaţa solului.

Sunt posibile precipitaţii predominant sub formă de ploaie, însemnate cantitativ îndeosebi în jumătatea nordică a ţării şi normale în restul teritoriului agricol. De asemenea se vor putea înregistra şi precipitaţii mixte (ploaie, lapoviţă şi ninsoare), însoţite de intensificări temporare ale vântului.

Starea solului

În cultura grâului de toamnă, aprovizionarea cu apă pe adâncimea de sol 0-100 cm se va încadra în limite optime, apropiate de optim şi satisfăcătoare în cea mai mare parte a teritoriului agricol, cu excepţia unor suprafeţe din sud-est şi sud, unde se va semnala fenomenul de secetă pedologică moderată şi local chiar puternică.

Caracteristici fenologice

Evoluţia regimului hidrotermic din aer şi sol va imprima în general ritmuri lente în desfăşurarea proceselor biologice la speciile de toamnă şi chiar stagnarea acestora, îndeosebi pe suprafeţele agricole din centrul şi nordul ţării. Totodată, scăderea temperaturilor minime din aer sub pragurile biologice de rezistenţă ale plantelor (-15...-10°C), în absenţa stratului protector de zăpadă, poate determina vătămări ale aparatului foliar prin arsuri ale vârfului frunzelor, îngălbenirea şi brunificarea ţesutului foliar, în special la culturile de toamnă semănate în afara epocii optime şi insuficient pregătite pentru a rezista la condiţiile de iernare.

La orzul şi grâul de toamnă însămânţate în epoca optimă se vor înregistra fazele de înfrunzire (50-100%) şi înfrăţire (10-100%), cu 1-2 fraţi bine dezvoltaţi şi o stare de vegetaţie pe ansamblu medie şi bună. În cerealiere de toamnă înfiinţate după 20 octombrie vor predomina răsărirea (50-100%) şi formarea aparatului foliar (10-100%), densitatea şi uniformitatea culturilor prezentându-se slabă spre medie.

Recomandări de specialitate:

- Aplicarea îngrăşămintelor minerale complexe la culturile de toamnă semănate în epoca optimă;

- Continuarea lucrărilor de arat;
- Controlul viabilităţii plantelor la culturile de toamnă.

Director general, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: dr. Elena MATEESCU, Anca AMUZESCU, Oana OPREA, dr. Liana CAZACIOC, Ana ŞERBAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 661

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Serghei Esenin – poetul cu satul în suflet şi-n glas

„Nimeni nu-şi va aduce aminte de tine pentru gândurile tale secrete.
Cere-i Domnului tăria şi înţelepciunea pentru a le exprima.“
(Gabriel Garcia Marquez)

Viaţa unor oameni curge cu repeziciune şi se încarcă cu emoţii şi evenimente, aşa cum viscolul aşterne, într-o singură noapte, troiene a căror strălucire şi puritate par de neclintit în soarele rece al iernii.

Poetul rus Serghei Esenin a avut un astfel de destin, hărăzit fiind să trăiască cu intensitate şi să-şi comunice prin vers iubirea pentru natură, copilărie şi sat, cu un tragic şi aproape permanent sentiment al sfârşitului prematur.

„În dorinţi încep zgârcit să fiu,
Te-am trăit sau te-am visat doar, viaţă?
Parcă pe un cal trandafiriu
Vesel galopai de dimineaţă.
Toţi suntem vremelnici pentru veci,
Rar ning fragii frunzele deşarte...
Binecuvântat să fie deci
Că trăiesc şi că mă duc spre moarte.“

Esenin s-a născut în anul 1895, la Konstantinovo, în ţinutul Riazan, păstrând în memoria afectivă imaginea satului natal, trecută prin filtrul romantic al geniului său, chemarea pământului strămoşesc şi apropierea de lumea copilăriei fiind regăsite frecvent în cuprinsul scrierilor sale.

„O izbă ţărănească, miros de hamuri / Icoane vechi, lumină slabă de candele / Ce bine am păstrat / Senzaţiile din anii copilăriei, / Sub ferestre foc de viscol alb.“

Cu toate că după numai 30 de ani şi-a curmat singur şirul zilelor pe pământ, Serghei Esenin a reuşit să lase moştenire posterităţii creaţii de valoare universală reunite în volume de versuri precum: „Albăstrime“ (Golubeny), „Schimbarea la faţă“, „Ceaslovul satelor“ „Treriadiţa“, „Spovedania unui huligan“, „Versurile unui scandalagiu“, „Moscova cârciumărească“, „Rusia Sovietică“ , „Motive din Persia“ şi poemele dramatice „Pugaciov“, „Anna Sneghina“ etc.

În încercarea de a se exprima în vers pe sine însuşi, cu un condei adeseori năvalnic ori impregnat de risipiri nostalgice ale trăirilor, poetul Esenin îşi alătură prieteni dragi precum focul, viscolul, vântul, mestecenii şi, mai ales, satul ce-i insuflă flacăra inspiraţiei lirice.

„Sunt ultimul poet cu satu-n glas, / Podeţ umil de scânduri în cântare. / Fac liturghia mea de bun-rămas /

Mestecenii, cădelniţând frunzare.“

În această atmosferă, dragostea devine un sentiment ce se exprimă aproape fără cuvinte, tinereţea se consumă intens, prin ea însăşi, zările cheamă sufletul cu durere spre hotarele copilăriei, dar şi către plecarea din tumultul vieţii.

„Când te-nşfacă gerul vieţii / Sub furtuni, sub ani, sub vânt, / Să te-arăţi tăcut şi simplu / Să zâmbeşti cu nepăsare e cea mai înaltă artă / Dintre câte-s pe pământ.“

Scrisorile primite din partea mamei sunt piloni de stabilitate şi răspunsurile poetului definesc dorinţa sa efemeră de a accepta înfruntarea cu viaţa, de dragul acesteia.

„Să mă rog tu nu-mi mai da poveţe! / Nu-i nevoie! Duse-s câte-au fost. / Numai tu-mi eşti reazăm la tristeţe, / Numai tu dai vieţii mele rost.“

Vorbind despre Esenin, se cuvine să amintim că mare parte a creaţiilor sale ne-a fost tradusă în deplina strălucire a versului original de către George Lesnea şi Zaharia Stancu. Astfel e posibil, de fiecare dată când îi deschidem cărţile, să-l reîntâlnim pe tânărul Serghei în mijlocul satului rusesc al începutului de secol XX, povestindu-şi lumii tristul său destin.

Dr. Ovidiu LUCHIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 2113

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare6877.html-articol=432.htm

Cibernetica în fermele de vaci

Definiţie: Cibernetica economică reprezintă ştiinţa conducerii, controlului, reglării şi autoreglării sistemului economic din fermă, începând cu unitatea de bază – vaca şi viţelul, hectarul de cultură furajeră, omul şi productivitatea lui, până la ansamblul economiei pe fermă, pe o perioadă determinată de analizat.

Cibernetica economică contribuie la fundamentarea deciziilor de optimizare a producţiei şi gestiunii economice, la elaborarea prognozelor, a programelor şi planurilor de dezvoltare economico-socială pe baza studiului de fezabilitate, planului de afaceri, studiului de caz şi analizei pieţei pentru produsele din fermă ce se pot valorifica.

Cibernetica a apărut ca o ştiinţă nouă şi, printre altele, se referă la optimizarea eficienţei acţiunii omului, în cazul de faţă în creşterea vacilor cu lapte şi a tineretului aferent. Sistemele şi subsistemele în analiza fermei ne pun în faţă problemele legate de mecanizarea şi automatizarea produselor de producţie, problemele privind folosirea raţională a forţei de muncă pe fiecare componentă a producţiei, precum şi cele privind creşterea producţiei de lapte, a reproducţiei şi productivităţii muncii sociale.

Sistemele cibernetico-economice conţin ca element principal prezenţa omului direct în funcţiile de decizii, cât şi în funcţiile de control, reglare şi autoreglare a tuturor verigilor activităţii în ferma cu vaci. În cadrul ciberneticii economice, producţia materială este considerată ca un sistem complex, format dintr-o multitudine de sisteme ca: industria, agricultura, construcţiile, transporturile, circulaţia produselor şi a altor mărfuri. Acestea, la rândul lor, constituie sisteme complexe, formate dintr-o multitudine de subsisteme (fig. 1) (vezi revistă). Activităţile ce au loc în cadrul fiecărui sistem sunt determinate şi determină fluxuri de forţă de muncă, materii prime, fonduri fixe etc.

În ferma cu vaci există un vector de intrare „u“ şi „y“, vectorul de ieşire al sistemului cibernetico-economic pe care îl analizăm astfel:

(u, y) U x Y, în care:

U – reprezintă mulţimea vectorilor de intrare în sistemul fermei, precum: furaje, medicamente şi material biologic, combustibili lubrifianţi, energie, apă, forţă de muncă, investiţii;

Y – mulţimea vectorilor de ieşire din sistemul fermei ca: lapte, carne, cereale, viţei de reproducţie, animale pentru carne, tehnologii noi.

Un sistem informaţional pe calculator

În ferma cu vaci trebuie să funcţioneze un sistem informaţional pe calculator ca factor vital şi purtător de înţelesuri profunde şi de semnificaţii complexe, atât pentru şeful de fermă, cât şi pentru ceilalţi lucrători ai fermei cu vaci, desemnând legăturile între subsistemele materiale ale fermei (consum specific pe unitate de produs (UNL/litru lapte), preţ de cost pe litrul de lapte, profit pe litrul de lapte, tone furaje/ha, UNL/ha, PB/ha, zile om pe ha de cultură furajeră sau pe hl lapte etc.

Informaţiile pot fi analizate ca fiind: orale, scrise, audiovizuale şi toate integrate într-un sistem automat şi introdus pe calculator.

Informaţia unui mesaj constă în numărul minim de semne binare necesare pentru codificarea lui. Din această necesitate de codificare s-a născut de altfel şi unitatea de măsură a informaţiei, care este un număr din sistemul binar: 0 sau 1 (binar y digit = bit), cu alte cuvinte nu sau da.

Semnele care poartă aceeaşi cantitate de informaţie (în biţi) se disting între ele, căpătând o individualitate precisă atunci când se exprimă prin cod.

Programarea este descrierea algoritmului de calcul într-o formă accesibilă pentru calculaţie. Există două etape în programare:

a) alcătuirea organigramei;

b) codificarea programului.

Organigrama constituie o reprezentare grafică clară a succesiunii calculelor sau a altor activităţi pe care trebuie să le desfăşoare calculatorul în vederea rezolvării problemei respective. Pentru alcătuirea acestor scheme grafice se utilizează un sistem de simboli geometrici – figuri şi săgeţi, denumite blocuri operatoare de programare automată.

În sistem cibernetic nu numai recepţia, ci şi controlul şi scopul sunt programate.

Succesiunea activităţilor zooveterinare din ferma cu vaci, în vederea atingerii unui scop stabil, este dirijată de-a lungul întregului traseu al acţiunii fie de un program dinainte dat (intrinsec), fie dintr-o serie de programe alese şi stabilite conform cerinţelor naţionale sau europene (UE) (ex. cota de lapte)*.

În ferma cu vaci funcţionează subsistemul bazei furajere, subsistemul maşinilor şi utilajelor agricole, al instalaţiilor zootehnice, subsistemul animalelor de rasă, subsistemul forţei de muncă, subsistemul construcţiilor zootehnice, subsistemul rezervelor financiare, subsistemul selecţiei şi reproducţiei şi subsistemul cercetării ştiinţifice (fig. 2). (vezi revistă)

Subsistemul bazei furajere corelat cu calitatea zootehnică a bovinelor din fermă şi a calităţii suprafeţei furajere în energie şi proteină digestibilă (UNL şi PDI) după modelul (tabelul nr. 1) (vezi revistă)

Asemenea monograme sunt deja calculate şi publicate de autor.

Subsistemul bazei furajere este alcătuit din mai multe microsisteme ca:

- microsistemul plantelor perene leguminoase (lucernă, trifoi, sparcetă etc.);
- microsistemul borceagurilor de primăvară (mazăre, măzăriche de primăvară în amestec cu ovăz);
- microsistemul „secară masă verde“;
- microsistemul „orz masă verde“;
- microsistemul „porumb siloz“;
- microsistem sfeclă furajeră;
- microsistem păşuni leguminoase + graminee perene cultivate.

Culturi amplasate şi comasate în jurul fermei şi cultivate pe baza unui asolament şi într-o proporţie raţională legată de calitatea animalelor din fermă, respectând fişa tehnologică a fiecărei culturi furajere în conexiune cu fişa tehnologică pe categorii de animale (tabelul nr. 2). (vezi revistă)

Necesarul de energie şi proteină

Necesarul de energie şi proteină în funcţie de producţia de lapte în lactaţiile maxime la cele trei rase principale BR. B. BNR (HF).

BR = 4.800 kg de lapte; lactaţia V; greutatea corporală 665 kg.

B = 4.500 kg de lapte; lactaţia V; greutatea corporală 600 kg.

HF = 5.800 kg lapte; lactaţia IV; greutatea corporală 625 kg.

În 2006, pragul de rentabilitate este de 6.500 kg lapte pe LN (305 zile) (tabelele nr. 3, 4 şi 5). (vezi revistă)

Toma BĂNICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 1562

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL

Ţăranul român şi Europa

Mi-a fost dat să văd, nu demult, pe unul dintre posturile de televiziune, un grup de… distinşi intelectuali care, pătrunşi de curentul aderării, dar mai ales cu o slugărnicie cam ca cea prestată cândva de fanarioţi la Înalta Poartă, îşi dădeau cu părerea asupra binefacerilor integrării. Proces care, vezi Doamne, ar aduce poporului ignorant în materie de săpun şi curăţenie civilizaţia mult aşteptată?!

Ascultând inepţiile indivizilor la care mă refeream, mi-am adus aminte de articolele politice ale lui Eminescu pe care tocmai le răsfoisem cu câteva zile înainte. Nu mă pot abţine să nu-l citez pe marele poet care preţuieşte, mai mult decât orice, munca ţăranului. Puţini au ştiut ori ştiu acum s-o facă…

„E statistic constatat că munca aspră, exerciţiul continuu al puterilor fizice asigură pentru totdeauna existenţa unui popor, asigură viitorul şi propăşirea lui, pe când fuga de plug, ocolirea soiurilor grele ale muncii aduc cu sine degenerarea musculară, dezvoltarea anormală a sistemului nervos, o înclinare spre desfrâu şi plăceri, nimicirea gradată a puterilor de reproducţiune, neuropatie şi anemie, în fine, stingerea rasei, adesea în condiţiile cele mai ruşinoase. [...]

Oricând trebuie să existe putinţa pentru om de a urca prin muncă şi prin merit ierarhia socială care n-ar trebui să fie decât o ierarhie a muncii. [...] Nu prin exploatarea muncii altora, nu prin şarlatanie politică, nu prin tripotaj şi joc de bursă…“

Din păcate, ţăranul, acest stâlp al societăţii, a fost (în opinia poetului) sufocat „de un aparat greoi şi netrebnic pe spatele sale,“ cu posturi „plătite tot din punga celui care trudeşte“.

Ei bine, tocmai acestor truditori care trăiesc din sudoarea muncii lor li se pune la îndoială frumosul, curăţenia trupească şi sufletească. Am văzut, nu o dată, prin satele româneşti cum prin strădania inimoşilor noştri ŢĂRANI au fost înfiinţate numeroase muzee de port şi tradiţie, unde iile şi fotele, cearşafurile şi pernele de zestre, ştergarele realizate din in sau cânepă sunt de o frumuseţe şi o curăţie exemplară. Toate reflectă, fără îndoială, curăţenia fizică şi sufletească a părinţilor, moşilor şi strămoşilor noştri.

Cei care le realizau ştiau de mult meşteşugul săpunului de casă, parfumat cu pelin, foloseau plante şi alte mijloace naturale pentru a colora ţesăturile. Muzeele satelor din Bucureşti, Sibiu, Bujoreni, ca şi alte mărturii ale vieţii celor mulţi din satele şi cătunele româneşti vorbesc de la sine despre civilizaţia unui popor milenar. A început să vă fie ruşine de proprii voştri părinţi, domnilor intelectuali româno-europeni?

Aţi uitat că tinerii ţărani români confruntaţi cu sărăcia au emigrat şi construiesc de mulţi ani temeliile satelor civilizate europene, ridicându-le blocuri şi curăţindu-le casele?

Nu vreau să mai spun faptul că acest popor român, atât de înapoiat în concepţia unora, a salvat Europa de primejdia Imperiului Otoman şi altora asemenea care au tânjit la atâtea ale noastre, că aveam la ce! Şi n-a avut prea mult răgaz de odihnă şi răsfăţ, „ci de griji şi suspinuri“, cum bine zicea cronicarul Miron Costin.

De la o vreme încoace ne-am tot bucurat de vizita comisarilor europeni. Îmbrăcaţi în blugi şi destul de neglijent, uneori aroganţi, aceşti înalţi funcţionari au venit în „ţara lui Dracula“, căci numai atâta ştiau despre noi, cu gândul de a ne ridica în lumea civilizată. S-au convins însă că au de-a face cu un popor aşezat, ospitalier şi receptiv dintotdeauna la nou. Doar clasa politică a rămas de cele mai multe ori corijentă şi pe picior greşit în faţa acestor „distinşi“ inspectori.

De aceea înclin să cred că locul acestui popor a fost şi este în Europa. Marca noastră de civilizaţie şi cultură trebuie să-şi pună amprenta definitiv asupra continentului în care locuim. Indiferent de ce au zis şi ce vor mai zice tămâietorii de ocazie ai valorilor naţionale ori occidentale civilizatoare.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 515

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pentru prima dată pesta porcină atacă marile complexe > REVISTA LUMEA SATULUI

Pentru prima dată

Pesta porcină atacă marile complexe

Este pentru prima dată, în ultimele decenii, când pesta porcină pătrunde în ferme zootehnice de tip industrial. Şi nu în orice ferme, ci tocmai în cele aparţinând unei companii de prestigiu mondial, care şi-a propus să clădească la graniţa de Vest a ţării unul dintre cele mai mari complexe zootehnice din Europa. Este vorba de firma Smithfield, aflată, cum s-ar spune, sub pavilion american, dar gestionată de specialişti români.

La venirea lor în România, americanii şi-au propus să reabiliteze celebrul Complex „Comtim“ şi să se extindă în alte două judeţe de graniţă, respectiv în Arad şi Bihor. Fapt este că, într-o perioadă relativ scurtă, ei au reuşit să repopuleze unele ferme aflate în paragină, ajungând cu efectivele la 500.000 de capete. Pentru competitorii români în materie de creştere a porcilor, Smithfield era o mare provocare, dar nu mai mult de atât. Ambiţia americanilor este să cucerească piaţa cărnii de porc din întreaga Europă Centrală şi, dacă se poate, şi mai departe.

În strategia lor, ei s-au bazat pe potenţialul agriculturii româneşti de a asigura, la preţuri competitive, materiile prime de bază în furajarea animalelor.

Punctul forte al strategiei era competenţa profesională şi managerială a nucleului de specialişti, care a propulsat „Comtim-ul“ în fruntea ierarhiei europene.

Am ţinut să facem această divagaţie de la tema care constituie obiectul analizei de faţă pentru a da măcar un răspuns aproximativ supoziţiilor care încearcă să explice cauzele şi filiera pătrunderii pestei porcine în cel mai performant complex de creştere a porcilor din România.

În cazul acestor supoziţii excludem din capul locului ipoteza unei mâini criminale. Vecinii noştri unguri nu puteau comite un asemenea act, chiar dacă Smithfield reprezintă pentru ei cea mai mare ameninţare pe piaţa cărnii de porc.

Cei care încearcă să sugereze un astfel de scenariu fac aluzie la faptul că americanii de la Smithfield ar fi importat, din Ungaria, o parte a efectivului matcă. Afacerea în cauză nu este confirmată, dar nici infirmată.

Adepţii acestei presupuneri ciudate îşi bazează argumentele şi pe acuzaţiile Serviciilor de Informaţii Române în cazul gripei aviare din fermele judeţului Braşov, care ar fi avut ca sursă importul de pui din Ungaria.

Cercetările pe această temă au rămas însă în „coadă de cocoş“, cum s-ar spune, aceasta şi pentru faptul că nici acum nu se ştie exact dacă păsările din fermele respective au murit cu adevărat din cauza gripei aviare.

Un medicament ciudat - vaccinul marker

Una dintre condiţiile impuse de Uniunea Europeană României şi Bulgariei pentru a comercializa carnea de porc pe pieţele interne a fost aceea de a renunţa la tradiţionalele tratamente antipestă şi a le înlocui cu un vaccin mort, cum s-ar spune, numit marker. Este de precizat că acest mod de a preveni şi combate pesta porcină n-a fost nici măcar experimentat în Europa.

În respectul pentru adevăr, vaccinul marker a fost adus în România nu pentru a eradica pesta porcină, ci pentru a opri extinderea în cazul apariţiei acesteia.

Întrebarea este de ce vaccinul respectiv nu a avut niciun efect în izolarea bolii din momentul apariţiei primului focar. Mai mult, cum se explică extinderea pestei într-o altă fermă, cea de la Igriş, aflată la oarecare distanţă de Cenei, unde a izbucnit epidemia?

Un prim răspuns îl avem din partea autorităţilor sanitar-veterinare care acuză americanii că ar fi procedat la mişcări necontrolate a porcilor între ferme. Mai mult, aceleaşi autorităţi ţin să facă dezvăluirea că unele ferme nici măcar nu au autorizaţie sanitar-veterinară. Explicaţiile sunt ridicole. Domniile lor confundă ferma industrială cu un coteţ de porci, îndosit în cine ştie ce cotloane. Cum este posibil ca o fermă industrială de 20.000 capete să funcţioneze fără autorizaţie?

Menirea autorităţilor sanitar-veterinare nu este aceea de a se erija într-un organ coercitiv, în ideea de a amenda şi strânge bani pentru fondul extrabugetar al instituţiei.

Rolul ei esenţial este unul preventiv, de a stabili un sistem de control care să preîntâmpine apariţia oricărei fel de boli. Cui mai foloseşte amenda de 50 milioane lei, pe care probabil o va încasa direcţia sanitar-veterinară din Timiş? Poate celor care gestionează instituţia, în ideea de a realiza o afacere financiară importantă.

Se vehiculează şi ameninţarea autorităţilor veterinare de a închide toate cele 41 de ferme ale companiei americane. Dacă va fi aşa, atunci este exact ceea ce urmăresc concurenţii noştri de peste hotare. Cine are interesul să le facă jocul?

Pentru că, dincolo de aceste fapte, dincolo de neregulile grave care au facilitat pătrunderea pestei în cel mai mare şi modern complex de creştere a porcilor, peste întregul sector porcin din România flutură acum un drapel roşu, care ne face de râsul Europei.

Opiniile exprimate în rândurile de faţă nu au darul de a găsi adevăraţii vinovaţi în cazul acestei epizootii nefireşti.

Mai important decât orice este ca ancheta profesională, ordonată de Autoritatea Naţională Sanitar-Veterinară, să stabilească cauza adevărată a pătrunderii pestei porcine în fermele de tip industrial şi să propună măsuri concrete pentru prevenirea unor astfel de epidemii.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 678

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Învăţământul preuniversitar agricol în impas

Rezistă şi speră

Tradiţia continuă...

Cu aproape două decenii în urmă, la porţile Liceului Agricol din Brăila băteau mulţi tineri din acest judeţ şi din cele limitrofe. Între timp, situaţia s-a mai schimbat, nu radical însă...

După 1990, fostul liceu a devenit Grup şcolar. I s-a dat chiar şi un nou nume: Gh. K Constantinescu. Brăilenii continuă să-l numească însă ca înainte. Are mai puţine clase cu profil agricol ca atunci, dar şi mai puţini elevi. Cu toate acestea, tradiţia continuă. Martor şi totodată actor al transformărilor din tot acest răstimp este profesoara Maria Rîşnoveanu, nimeni altcineva decât directoarea acestei unităţi şcolare începând cu anul 1988 şi până în prezent. „Am luptat să nu ne desfiinţăm şi am reuşit. Avem în prezent 700 de elevi la profilurile veterinar, apicultură, ecologia şi protecţia calităţii mediului, industrie alimentară, alimentaţie publică şi turism (SAM), contabilitate, precum şi estetica şi igiena corpului omenesc (SAM).

Din păcate, nu prea mai avem copii din mediul rural, deşi noi am făcut multă publicitate, deplasându-ne în acest sens în întreg judeţul. Unii părinţi sunt foarte reticenţi, motivând că nu-ţi trebuie carte pentru a şti să dai cu sapa. Nici măcar cei 1.800.000 de lei acordaţi lunar de Guvern elevilor din mediul rural, prin programul Bani de liceu, nu reprezintă un argument suficient pentru ei“, a precizat directorul Maria Rîşnoveanu.

Temeiul optimismului

În ciuda schimbărilor survenite în ultimii ani, Grupul Şcolar „Gh. K. Constantinescu“ şi-a conservat cu succes aproape întreaga bază materială existentă înainte de 1990. Astfel, unitatea şcolară brăileană dispune, printre altele, de o fermă didactică, de o suprafaţă de pământ de 45 ha, luată în arendă de la ADS pentru o perioadă de 49 de ani, de o minilivadă, în care sunt plantaţi caişi, peri, meri, vişini, cireşi, precum şi de o seră. Demn de menţionat este şi faptul că atât cantina, cât şi clădirea internatului sunt încă funcţionale. „Sunt convinsă că foarte mulţi brăileni gândesc că s-a pierdut tot din ceea ce era cândva acest liceu.

Lucrurile nu stau deloc aşa. Baza materială de care dispunem este una solidă, care generează firesc resurse extrabugetare. Graţie acestora am reuşit să ne dotăm cu mobilier nou, precum şi cu cabinete de specialitate. Sunt optimistă că lucrurile vor reintra pe un făgaş normal în ceea ce priveşte agricultura şi că, în felul acesta, unitatea noastră va redeveni o opţiune viabilă pentru absolvenţii de gimnaziu.

Personal nu contenesc să le spun că, şi dacă merg la cules de căpşuni pe nu ştiu ce meleaguri, tot au nevoie de un document care să le ateste faptul că deţin minime cunoştinţe în domeniu“, a conchis Maria Rîşnoveanu.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 612

Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

40 de ani de cercetare pomicolă la Mărăcineni

Rememorând imaginea idilică a livezilor de altădată

În aşteptarea imaginii mirifice a pomiculturii de altădată, oamenii de ştiinţă s-au reunit la Mărăcineni spre a configura un program la nivel naţional pentru reabilitarea acestui sector. La evenimentul cu nuanţă jubiliară şi-au dat întâlnire generaţia care a pus bazele ştiinţifice ale pomiculturii româneşti şi cea care se angajează să ridice pe un plan superior realizările predecesorilor, apelând la marile cuceriri ale ştiinţei biologice.

Ambiţia lor reprezintă o provocare pentru viitorul pomiculturii româneşti, dar tânăra echipă managerială de la Institutul Mărăcineni ţine să ridice la cote şi mai înalte blazonul ştiinţific al acestei prestigioase instituţii. În acest efort, ea apelează la experienţa şi capacitatea creatoare a valorilor profesionale din pomicultură. Produsele ştiinţifice ale celor două generaţii de cercetători constituie o dovadă în acest sens. Ei au ţinut să-şi prezinte intenţiile în cadrul unui seminar care a reunit elita profesională a pomicultorilor din România.

Un fapt demn de remarcat a fost nivelul de reprezentare a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice care l-a avut în prim-plan pe academicianul Cristian Hera. Imboldul a venit şi din partea Ministerului care, prin directorul Nicolae Hristea, a ţinut să sublinieze schimbarea strategiei noii echipe ministeriale faţă de acest sector. Dacă această schimbare se va materializa într-un sprijin financiar care să asigure nivelul tehnic de dotare în măsură să ridice cercetarea pomicolă la nivelul celei din ţările dezvoltate, atunci avem un prim motiv să previzionăm noua imagine a faimoaselor livezi de altădată. (I.P.)

Cercetarea ştiinţifică în pomicultura românească a început odată cu înfiinţarea Institutului de Cercetări Agronomice al României, în toamna anului 1936, avându-i ca mentori pe profesorii prof. I.C. Teodorescu şi Ioan M. Botez.

Un moment hotărâtor în procesul dezvoltării pe baze noi a cercetărilor în acest domeniu l-a constituit înfiinţarea, în luna martie 1957, a Institutului de Cercetări Hortiviticole (ICHV), care într-o perioadă relativ scurtă de timp a amplificat cercetările în staţiunile pomicole mai vechi (Voineşti, Bistriţa, Cluj, Bilceşti) şi le-a extins în noile staţiuni pomicole de la Fălticeni, Geoagiu, Tg. Jiu, Băneasa sau în cadrul laboratoarelor de pomicultură înfiinţate în alte staţiuni precum cele de la Iaşi, Constanţa, Oradea, Ştefăneşti.

În felul acesta, în cadrul ICHV s-a creat o puternică bază organizatorică pentru a se putea întreprinde cercetări în principalele regiuni pomicole ale ţării.

Cea mai importantă etapă organizatorică pe drumul evoluţiei ştiinţei pomicole din România a fost reorganizarea ICHV şi transformarea, la 1 octombrie 1967, a secţiilor şi staţiunilor de profil în noile institute de cercetări în pomicultură, viticultură şi vinificaţie, legumicultură şi floricultură. Astfel, a luat fiinţă Institutul de Cercetare şi Producţie pentru Pomicultură (ICPP), care a fost amplasat la Piteşti – Mărăcineni, respectiv în cel mai mare judeţ pomicol din România – Argeş. Primii directori au fost Teodor Bordeianu şi Constantin Ioniţă.

Actuala denumire de Institut de Cercetare – Dezvoltare pentru Pomicultură Piteşti – Mărăcineni apare odată cu Legea nr. 290/2002 privind reorganizarea şi funcţionarea unităţilor de cercetare-dezvoltare din domeniul agriculturii şi a ASAS.

„Astăzi este o cinste pentru mine ca director general al Institutului să rostesc cuvântul de deschidere al aceste sesiuni speciale, dar în acelaşi timp şi o datorie etică ca, la celebrarea celor 40 de ani de activitate a sectorului pomicol de cercetare, să prezint o succintă trecere în revistă a rezultatelor obţinute.“

Obiective prioritare

Pentru a lega cât mai strâns rezultatele activităţii de cercetare de nevoile producţiei, primul Consiliu Ştiinţific al Institutului a convenit ca planurile tematice de cercetare să fie organizate pe programe de cercetare pentru fiecare specie pomicolă sau grup de specii, cu particularităţi biologice şi cerinţe tehnologice apropiate. Astfel, în perioada 1968-1989 Institutul de Cercetare şi Producţie pentru Pomicultură şi-a desfăşurat activitatea de cercetare în cadrul a 13 programe (ale mărului şi părului, prunului, cireşului şi vişinului etc.).

După anul 1990, activitatea de cercetare din institut şi staţiuni s-a desfăşurat în continuare pe laboratoare, urmărindu-se în general obiectivele din planurile tematice anterioare, cât şi unele obiective noi din Programul Naţional ORIZONT 2000. Începând cu anul 1999, activitatea de cercetare din toate sectoarele economiei naţionale a fost organizată pe bază competiţională prin Programul Naţional de Cercetare – Dezvoltare Inovare (Relansin, Agral, Biotech, CEEX etc.), iar începând din acest an, conform HG nr. 217/2007 privind Strategia naţională din domeniul Cercetării – Dezvoltării şi Inovării pentru perioada 2007-2013, prin programul PNCDI II.

Pentru a ne forma o imagine cât mai clară despre multitudinea şi profunzimea rezultatelor înregistrate de cercetare din pomicultura românească, voi prezenta activitatea acesteia pe laboratoare.

Progresul genetic

Una dintre trăsăturile esenţiale ale acestei perioade a fost şi continuă să fie acceptarea ideii că modernizarea sortimentului pomicol trebuie realizată simultan prin introducerea celor mai valoroase soiuri din patrimoniul mondial.

Obiectivele de bază au constat, în primul rând, în crearea la fiecare specie a unor soiuri valoroase care să prelungească sezonul de consum al fructelor proaspete şi, în al doilea rând, zonarea teritorială cât mai corectă a soiurilor respective.

În acest ultim scop s-au amplificat cercetările în culturi de concurs.

Ca urmare a activităţii desfăşurate în această etapă s-au înregistrat o serie de rezultate ştiinţifice şi practice de certă valoare, între care menţionăm:

- creşterea continuă a fondului de germolplasmă, ajungându-se la peste 7.000 de genotipuri, din care peste 60% sunt menţinute în câmpurile Institutului;
- crearea şi omologarea în ultimii 10 ani a 147 de soiuri autohtone, respectiv:

• soiuri de pomi cu vigoare redusă, cu formaţiuni fructifere scurte şi dese, în vederea creşterii densităţii de plantare şi a reducerii consumurilor materiale şi energetice (tratamente fitosanitare, tăieri, recoltare);
• soiuri care să valorifice mult mai eficient resursele naturale şi realizările tehnologice, cu o valoare alimentară cât mai ridicată şi echilibrată;
• soiuri rezistente la factorii de stres, specializate pe direcţii de producţie, cu epoci diferite de maturare, rezistente la atacul bolilor şi dăunătorilor, cu o afinitate bună la portaltoii zonaţi etc.

Dintre acestea pot fi enumerate următoarele soiuri introduse de colectivul de cercetători de la Institut: seria Romus continuată cu Romus 4, Romus 5, Rebra, Nicol şi Colmar, la măr; Erwina la păr; Agent, Roman şi Romamer, la prun; Tentant, Sublim, Simbol, la cireş, şi lista ar putea continua.

- însuşirea şi practicarea unor metode de ameliorare neconvenţionale ca: mutageneza, cultura „in vitro“ de meristeme etc.;
- lărgirea colaborării cu o serie de instituţii şi specialişti din străinătate (SUA, Italia, Franţa, Cehoslovacia, Ungaria, Republica Moldova etc.).

Astfel, crearea echipei interdisciplinare de cercetare a condus la finanţarea unor tematici de cercetare fie prin proiecte naţionale, fie internaţionale.

Pentru a remarca efortul depus de echipa de amelioratori din Institut trebuie să subliniez că numărul mare de proiecte derulate în ultimii 5 ani a condus la o finanţare de cca 1 milion de euro pentru această perioadă de timp.

Vigoarea livezilor

Rolul fundamental în asigurarea vigorii noilor plantaţii agricole revine Laboratorului de înmulţire.

Amplasarea majorităţii plantaţiilor de pomi din România în zona colinară, pe soluri mai puţin profunde, afectate în diferite grade de eroziune şi cu un conţinut ridicat de argilă au pus, încă de la începutul procesului de modernizare a pomiculturii româneşti, problema folosirii unor portaltoi adecvaţi.

Obiectivele de ameliorare a portaltoilor la speciile pomicole au evoluat în timp diferenţiat pe specii sau grupe de specii, constând în principal din următoarele aspecte:

- studiul unor populaţii sau biotipuri autohtone (măr, păr, gutui, prun, cireş) sau a unor soiuri cultivate (piersic, cais) în vederea folosirii lor ca portaltoi generativi;
- studiul comportării în condiţiile din România a unor portaltoi vegetativi aduşi în special din Anglia;
- iniţierea şi realizarea unor programe de obţinere de noi portaltoi generativi şi vegetativi cu însuşiri deosebite;
- îmbogăţirea continuă a fondului de germoplasmă.

Metodele de lucru folosite au fost la început cele convenţionale (selecţia în masă şi clonală), urmată apoi de hibridarea intra şi interspecifică, consangvinizarea, backcrosarea, mutageneza.

Ca urmare a ridicării continue a nivelului profesional şi a unor eforturi deosebite cât şi a existenţei unui fond de germoplasmă cu o mare variabilitate, colectivul de cercetători care au lucrat la crearea de noi portaltoi au obţinut rezultate deosebite. Astfel, numai în ultimii 10 ani au fost omologaţi 33 de portaltoi pomicoli, dintre care 11 la ICDP Piteşti – Mărăcineni. Speciile pomicole pentru care s-au introdus aceşti portaltoi sunt: măr, prun, cais, piersic, cireş, vişin şi nuc, 17 fiind cu înmulţire generativă şi 16 cu înmulţire vegetativă. (Va urma)

Dr. ing. Mihail COMAN, director general,
ICDP Piteşti – Mărăcineni

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 2141

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Oameni care au făcut istorie

În acest număr,

George NICOLEANU

Viticultor şi publicist, organizator al agriculturii, s-a născut în anul 1863 la Brăila. Aici a urmat clasele primare şi liceul, iar în anul 1879 s-a înscris la Şcoala Centrală de Agricultură de la Herăstrău. După absolvire este trimis să studieze viticultura la Şcoala Superioară şi Staţiunea Viticolă de la Montpellier, iar apoi la Institutul Agronomic din Lyon. Studiile sale în Franţa s-au desfăşurat într-o perioadă când flagelul filoxerei (Phyloxera vastatrix) distrugea viile Europei.

După întoarcere, în 1886, a fost imediat angajat la Ministerul Agriculturii, Industriei şi Comerţului, ca şef al Serviciului Viticol, în baza pregătirii sale şi în legătură directă cu faptul că, în anul 1884, se descoperise filoxera la Valea Călugărească. Astfel, G. Nicoleanu primea o sarcină de cea mai mare însemnătate pentru viitorul viticulturii, la vârsta de numai 23 de ani. G. Nicoleanu a întreprins demersuri la conducerea ministerului pentru aprobarea introducerii viţelor americane, ce erau în curs de experimentare şi extindere în Franţa, unde filoxera era descoperită de la 1863.

În anul 1889 a înfiinţat pepinierele de la Ţintea (Prahova), Tudora (Botoşani) şi Strehaia (Mehedinţi). În acest scop s-a făcut studiul climatic şi agropedologic, dând o bază ştiinţifică organizării primelor pepiniere de stat pentru viţe americane. Imediat s-au importat 85.296 de butaşi dintr-un mare număr de specii, varietăţi şi soiuri americane din Franţa.

G. Nicoleanu a rămas în istoria agriculturii cea mai importantă personalitate distinsă prin munca sa de organizare a progresului agricol în perioada 1886-1921. Un înaintaş pentru eternitate.

A încetat din viaţă în 1929.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 671

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic

Ordinul nr. 55, din 16 ianuarie 2007, pentru înfiinţarea Registrului naţional al informaţiei cu privire la modificările genetice din organismele modificate genetic şi transmiterea informaţiei către Comisia Europeană.
(MO al României, Partea I, nr. 81, din 1 februarie 2007)

Ordinul nr. 11, din 24 ianuarie 2007, pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind organizarea şi desfăşurarea activităţii de control oficial sanitar-veterinar, efectuat de către personalul sanitar-veterinar în unităţile care produc alimente de origine animală.
(MO al României, Partea I, nr. 95, din 7 februarie 2007)

Ordinul nr. 15, din 30 ianuarie 2007, pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind circulaţia furajelor combinate.
(MO al României, Partea I, nr. 98, din 8 februarie 2007)

Ordinul nr. 68, din 2 februarie 2007, pentru aprobarea Listei cuprinzând gradatorii autorizaţi.
(MO al României, Partea I, nr. 100, din 9 februarie 2007)

Ordinul nr. 70, din 7 februarie 2007, privind completarea Anexei la Ordinul MAPDR nr. 765/2006, pentru aprobarea Listei cuprinzând societăţile de asigurare şi asigurare-reasigurare care practică asigurări pentru culturi agricole, animale, păsări, familii de albine şi peşti, agreate de MAPDR pentru anul agricol 2006-2007.
(MO al României, Partea I, nr. 111, din 14 februarie 2007)

Ordinul nr. 17, din 1 februarie 2007, pentru aprobarea Instrucţiunilor privind măsurile de combatere a anumitor boli ale animalelor de acvacultură, pentru implementarea Normei sanitare veterinare privind condiţiile de sănătate a animalelor care reglementează punerea pe piaţă a animalelor şi a produselor de acvacultură, aprobată prin Ordinul preşedintelui ANSVSA nr. 82/2006.
(MO al României, Partea I, nr. 118, din 16 februarie 2007)

Ordinul nr. 23, din 1 februarie 2007, privind aprobarea Normei sanitare veterinare şi pentru siguranţa alimentelor privind stabilirea limitelor maxime de reziduuri de pesticide din conţinutul sau de pe suprafaţa produselor alimentare de origine animală.
(MO al României, Partea I, nr. 138, din 26 februarie 2007)

Hotărârea Guvernului nr. 141, din 14 februarie 2007, privind aprobarea activităţilor pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul zootehnic, în anul 2007, a cuantumului acestuia, precum şi a sumei totale alocate fiecărei activităţi.
(MO al României, Partea I, nr. 120, din 19 februarie 2007)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 580

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Floarea credinţei din Munţii Ursoaia

Ascunsă între dealurile de la poalele Munţilor Ursoaia, vizibilă mai mult din cer decât de pe pământ forestier, Mânăstirea Crasna este o veritabilă minune a omului apropiat de dumnezeire. Se ajunge aici pe drum şi cărări de munte, cale de mai mulţi kilometri, din satul Schiuleşti, din DN 1A, prin păduri virgine presărate cu poteci întortocheate şi punţi tremurătoare peste apa învolburată a pârâului Crasna, care desparte codrii seculari de locul pe care l-am putea asemăna raiului. Temerarii au parte de o natură sălbatică, la care soarele ajunge printre cetini şi pietroaie.

După ce parcurgi un drum lung şi greu şi treci puntea din împletituri de oţel înfipte în malurile pietroase trebuie să urci pieptiş o pantă după alta, strecurându-se printre brazi şi pietre colţuroase, străbaţi apoi râpe, pe unde nu se încumetă alte vietăţi, nici măcar ursul. Când crezi că ai rămas fără suflu auzi aproape cântecele călugărilor aflaţi la slujbă şi te trezeşti într-un luminiş ce duce în curtea mănăstirii.

Covoarele de flori multicolore te întâmpină de peste tot, odată ajuns aici oboseala drumului dispare, pacea şi liniştea aşezământului te conectează la această lume a iubirii de Dumnezeu.

Mănăstirea Crasna

- 1745, este înfiinţat Schitul de lemn
- 1820, zeci de năpăstuiţi din Izvoarele formează în Munţii Ursoaia satul Băjenari.
- 1828, marele postelnic Constantin Potlogea ridică o biserică din piatră de râu şi organizează o şcoală cu internat. Se călugăreşte împreună cu fiul său, Nicolae.
- 1829, episcopul Chesarie al Buzăului a sfinţit biserica schitului cu 50 de călugări.
- 1864, schitul Crasna-Izvoarele trece în subordinea Mănăstirii Cheia.
- 1920, un incendiu a distrus chiliile, iar biserica a devenit ruină.
- 1967, Patriarhul Iustinian a ajuns la „schitul cel uitat“, aflându-l aici pe călugărul Nicodim, ajuns apoi stareţ al mănăstirii.
- Mănăstirea Crasna a fost pepinieră de ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române, între care ÎPS Teofan, Mitropolitul Olteniei, IPS Teodosie, arhiepiscopul Tomisului, PS Galaction, episcopul Alexandriei şi Teleormanului, PS Ambrozie, episcopul Giurgiului, PS Ciprian, episcop vicar patriarhal şi PS Sebastian, episcop vicar al Arhiepiscopiei Bucureştilor.

Mănăstirea apare ca o cetate a Domnului veşnic plină de pelerini veniţi de oriunde. Complexul monahal cuprinde două biserici, paraclisuri, chilii pentru cei 22 de călugări, case de oaspeţi, sală de mese pentru agapele frăţeşti de după rugăciune, mici magazine cu carte bisericească, icoane, obiecte de cult şi podoabe creştine. În apropiere se vede o microhidrocentrală care aduce lumina zi şi noapte.

Mănăstirea are permanent sute şi chiar mii de credincioşi, poate şi pentru că are patru hramuri: Sfinţii

Constantin şi Elena – biserica veche, Acoperământul Maicii Domnului – biserica cea nouă, sfinţită de însuşi Patriarhul Teoctist, altarul dintre flori – sfântul Ilie, iar paraclisul – Sfinţii Romani.

Cele mai multe dintre reuşitele de dată recentă sunt legate de activitatea şi numele stareţului de până acum, Nicodim, care a slujit aici 40 de ani.

În cartea dedicată la ceas aniversar înalte feţe bisericeşti îi aduc omagiul celui care a ridicat Mănăstirea Crasna la ce este astăzi. IPS Teodosie, arhiepiscopul Tomisului arată: „Nu ştiu câţi părinţi s-au identificat atât de mult cu mănăstirea pe care au luat-o şi au construit-o aşa cum a făcut părintele Nicodim. A fost un visător, a visat ca Mănăstirea Crasna să fie una puternică, plină de credincioşi, de monahi şi cântăreţi, să facă slujbe alese. Era o obşte mică atunci când am mers eu la Crasna, în anul 1977, dar ascultam visurile sale, închinate Maicii Domnului, nu persoanei sale, iar aceste vise, iată, s-au împlinit.

Cu adevărat, Mănăstirea Crasna este o fiică bună a părintelui Nicodim şi îl reprezintă, încât nu putem să-l despărţim de ctitoria sa. Este cu adevărat personalitatea care se identifică cu această operă de reconstrucţie a Mănăstirii Crasna, atât prin ceea ce a construit, cât şi prin cei care i-a fermecat.“

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1018

☐

˚Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pădurea şi efectele benefice ale funcţiilor sale de protecţie (V)

- Funcţia recreativă

Această funcţie – una dintre cele mai importante, odată cu intrarea omenirii în cel de-al treilea mileniu – reprezintă însuşirea pădurii de a proteja şi fortifica sănătatea oamenilor, de a asigura un nivel superior al confortului psihic uman şi de a reface forţa şi capacitatea de muncă, prin mediul ambiant deosebit de favorabil pe care îl creează.

Astfel, pădurea asigură o influenţă binefăcătoare asupra stării generale a organismului, nu numai prin ameliorarea climatului, ozonificarea aerului şi purificarea sa de particule de praf şi alte elemente toxice, ci şi prin efectul calmant, de confort psihic caracteristic întregii ambianţe din pădure, prin spectacolul de varietăţi (coloristic, cinegetic, peisagistic, muzical etc.) inegalabil, pe care pădurea îl oferă vizitatorilor cu atâta generozitate, în orice anotimp al anului.

Importanţa acestei funcţii în ansamblul funcţiilor de protecţie ale pădurii se află în continuă creştere, determinată fiind, în primul rând, de creşterea în ritm foarte rapid a populaţiei, în mod deosebit a celei urbane, tot mai avidă de aer curat, de cât mai puţin zgomot, de schimbarea periodică a peisajului cotidian, căruia îi sunt caracteristice betonul, sticla, asfaltul, aglomeraţia şi, mai presus de toate, poluarea; ea vrea un alt tip de peisaj, din care să lipsească toate acestea şi care să-i confere în schimb linişte, aer proaspăt, confort psihic, recreere. Ori, acest peisaj de care are şi va avea atâta nevoie omul citadin nu este altul decât cel natural, oferit numai şi numai de pădure.

Într-adevăr, şi din ultimele rapoarte ale Secretariatului ONU consacrate urbanizării, una dintre concluziile principale ce se desprinde este aceea că populaţia globului trece, cu fiecare an mai mult, dinspre regiunile rurale, spre oraşele Terrei.

Datele cele mai recente argumentează elocvent un asemenea proces: în prezent, 50% din întreaga populaţie a lumii, respectiv circa 3 miliarde de persoane, se află concentrată în oraşe, estimările pentru anul 2010 arătând că această cifră va reprezenta 3,7 miliarde de persoane. În ţările dezvoltate, procentul de urbanizare se situează deasupra (uneori cu multe procente) mediei pe glob.

Şi în ţara noastră, datele oficiale recente ale Comisiei Naţionale de Statistică arătau că populaţia municipiilor şi oraşelor reprezenta peste 50% din total.

Desigur, un asemenea fenomen, de proporţii atât de mari şi având o evoluţie cu o dinamică fără precedent, nu poate să nu genereze o multitudine de probleme noi, deosebit de complexe, implicând şi eforturi edilitare deosebite, dar şi o serie de eforturi, preocupări şi programe vizând păstrarea echilibrului natural atât de necesar vieţii.

„Arhitectura biologică“, o nouă ramură ai cărei teoreticieni şi susţinători se multiplică pe zi ce trece, consideră că una dintre soluţiile optime pentru ameliorarea atmosferei din marile oraşe este acoperirea edificiilor cu plante. Astfel, unii dintre aceşti autori sunt de părere că transformarea oraşelor moderne în „biopolis“- uri, prin cultivarea unor specii de plante pe verticală, ar asigura un microclimat mai blând, ar proteja edificiile de umiditate şi frig, ar reduce nivelul noxelor industriale, ar înfrumuseţa viaţa şi ar conferi un colorit mai plăcut spaţiului urban. Şi totuşi, rămâne o întrebare: va fi suficientă această vegetaţie intravilană pentru a răspunde necesităţilor atât de stringente ale locuitorilor marilor oraşe?

Răspunsul nu poate fi decât acesta: probabil că vor fi necesare găsirea şi adoptarea unor soluţii pentru spaţiul intravilan, între care se vor putea regăsi şi unele de genul celor prezentate mai sus.

În orice caz însă ele nu vor putea înlocui funcţia şi efectele recreative ale pădurilor situate în jurul oraşelor – adevăraţi „plămâni verzi“, care vor spori în importanţă din acest punct de vedere, vor necesita noi şi susţinute preocupări şi cercetări din partea specialiştilor, a tuturor factorilor de răspundere.

Dr. ing. Ion MACHEDON

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 1528

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

An apicol dificil

Este cunoscut faptul că rezultatele în apicultură sunt strâns legate de Mama Natură. Succesiv, ploile şi căldura moderată reprezintă condiţiile optime şi necesare ca plantele să se dezvolte, să înflorească, iar cele melifere să secrete nectar. Numai astfel albinele culeg nectarul şi polenul din flori, asigurând în acelaşi timp polenizarea atât de necesară pentru sporirea producţiei agricole.

Din păcate, anul apicol 2007 a fost foarte dificil. Lipsa precipitaţiilor încă din toamna 2006, prelungită în iarnă şi în primăvara 2007, au făcut ca apicultorii să pună sub semnul întrebării producţia de miere de salcâm şi să anticipeze că teiul nu va da nectar în zonele de secetă.

Totodată, seceta şi căldurile excesive au compromis în majoritatea zonelor ţării culesul de floarea-soarelui. Multe lanuri s-au uscat înainte de a înflori. Ca şi cum nu ar fi fost de ajuns această pacoste, căldurile succesive şi excesive au făcut adevărate ravagii în foarte multe stupine.

Lipsa prelungită a culesului a făcut ca mătcile să reducă drastic ouatul. Căldura excesivă şi lipsa de cules au dus la scurtarea vieţii albinelor, astfel că apicultorii s-au trezit în plin sezon cu populaţia de albine înjumătăţită. Tot căldura excesivă, coroborat cu lipsa puietului de trântori şi cu dispariţia prematură a cel puţin jumătate din albine au provocat explozia infestării cu parazitul Varroa destructor. Peste acestea s-a suprapus apariţia bolilor bacteriene. S-au înmulţit îngrijorător cazurile de îmbolnăvire a familiilor de albine de locă americană.

Loca americană – un dezastru

În ceea ce priveşte infestarea cu loca americană, după unele investigaţii există indicii că boala a apărut într-un număr destul de mare din stupine (mai mici sau mai mari) cu o frecvenţă de cazuri de la 2-5% până la 40-50%.

Consecinţele apariţiei cazurilor de locă americană nu are rost să le analizăm. Ele sunt dezastruoase.

Cauzele apariţiei bolii şi măsurile de prevenţie şi tratament este musai să încercăm să le desluşim.

Una dintre cauze o reprezintă căldurile şi lipsa prelungită de nectar şi polen. Din păcate, bolile bacteriene, odată apărute, în afară de omorârea şi arderea albinelor din familiile bolnave cu tot inventarul aferent, au ca singură rezolvare tratamentul cu antibiotice (de preferinţă oxitetraciclina). Dar, această operaţiune atrage după sine interdicţia de a comercializa mierea provenită de la familiile tratate cu antibiotice. Aici apicultorul este pus într-o mare dilemă. Ori tratează numai familiile bolnave de la care nu extrage anul viitor miere pentru comercializare dar riscă răspândirea bolii într-un număr mare de familii din stupină, ori tratează toată stupina, aşa cum recomandă medicul veterinar şi nu mai poate comercializa nici măcar anul următor celui în care a făcut tratamentul.

Coincidenţe periculoase

Dacă în cazul nosemozei, Fumidiul B (care e tot un antibiotic) a fost înlocuit cu succes cu PROTOFIL (care este un extract hidroalcoolic din mai multe plante şi e liber de orice antibiotic sau alte substanţe interzise), în cazul bolilor bacteriene nu s-au descoperit înlocuitori ecologici pentru antibiotice.

Apicultorii au credinţa că frecvenţa bolilor bacteriene din anul 2007 reprezintă ceva similar cu unele boli la alte specii de animale. În primăvara 2006, organele abilitate afirmau că, pentru unele specii de animale, vaccinul este interzis şi că, în cazul apariţiei unor focare, animalele se eutanasiază şi se ard. Dar, din păcate, atunci când boala a devenit un posibil fenomen de masă, s-a revenit asupra deciziei şi s-a hotărât totuşi vaccinarea.

În această situaţie mă întreb şi întreb: nu cumva înmulţirea îngrijorătoare a cazurilor de locă americană este un fenomen similar? Dacă da, atunci este obligaţia medicilor veterinari – apicultori să colaboreze, să găsească o formă asociativă şi să dea o soluţie salvatoare.

Având în vedere gravitatea fenomenului, personal pledez pentru o acţiune urgentă a specialiştilor (medici veterinari - apicultori şi nu numai), acţiune menită să ofere soluţia salvatoare înainte de a fi prea târziu.

Ec. Ştefan MANEA, director producţie-comercial IC-DA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1418

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare6b7d.html-articol=1037.htm

Breviar juridic

Ordinul nr. 767, din 6 septembrie 2007, privind aprobarea Listei resurselor genetice animale în stare critică, în pericol de dispariţie şi a celor vulnerabile, care sunt supuse programelor de conservare în anul 2007.

(MO al României, Partea I, nr. 670, din 1 octombrie 2007).

Ordinul nr. 94, din 8 mai 2007, pentru modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale, al ministrului administraţiei şi internelor şi al ministrului transporturilor, construcţiilor şi turismului nr. 810/2006/9/120/141/2007 pentru aprobarea punctelor de trecere a frontierei de stat prin care se efectuează importul, exportul şi tranzitul de vegetale şi produse vegetale.

(MO al României, Partea I, nr. 671, din 1 octombrie 2007).

Ordinul nr. 796, din 10 septembrie 2007, privind aplicarea măsurii de retragere sub control a subproduselor vitinicole pentru campania viticolă 2007-2008.

(MO al României, Partea I, nr. 672, din 2 octombrie 2007).

Hotărârea Guvernului nr. 1172, din 26 septembrie 2007, privind modificarea şi completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 231/2005 privind stimularea investiţiilor în agricultură, aprobate prin HG nr. 934/2005).

(MO al României, Partea I, nr. 679, din 5 octombrie 2007).

Ordinul nr. 821, din 2 octombrie 2007, privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 848/2004 pentru aprobarea Listei
cu clasificatorii autorizaţi.

(MO al României, Partea I, nr. 683, din 8 octombrie 2007).

Ordinul nr. 824, din 3 octombrie 2007, pentru aprobarea Normelor de acordare a ajutorului comunitar crescătorilor de viermi de mătase.

(MO al României, Partea I, nr. 683, din 8 octombrie 2007).

Ordinul nr. 825, din 4 octombrie 2007, privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 149/2005, pentru aprobarea Listei cuprinzând agenţiile autorizate de clasificare a carcaselor de porcine, bovine şi ovine.

(MO al României, Partea I, nr. 687, din 9 octombrie 2007).

Ordinul nr. 820, din 1 octombrie 2007, privind modificarea şi completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 816/2006, pentru repartizarea cotelor de producţie de zahăr şi izoglucoză.

(MO al României, Partea I, nr. 693, din 12 octombrie 2007).

Ordinul nr. 772, din 6 septembrie 2007, privind criteriile de recunoaştere a organizaţiilor de producători din sectorul pescuitului şi acvaculturii.

(MO al României, Partea I, nr. 701, din 17 octombrie 2007).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 529

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cartoful, în dizgraţia procesatorilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Cartoful, în dizgraţia procesatorilor

Industrializarea cartofului a căpătat în ultimele decenii o puternică dezvoltare în lume. În ţările din vestul Europei, industria alimentară produce în prezent circa 28 de feluri de preparate alimentare din cartof. Menţionăm că aceste produse, pe lângă faptul că sunt hrănitoare şi mai gustoase, uşurează mult munca gospodinelor.

În România a existat până în anul 1990 o industrie destul de dezvoltată care folosea cartoful ca materie primă. Mai ales pentru a folosi amidonul din cartof şi pentru spirt. Fabricile de prelucrarea cartofului sub formă de amidon au fost amplasate în bazinele mari cultivatoare de cartof: Sânsimion din judeţul Harghita, Tg. Secuiesc din judeţul Covasna, Piatra-Neamţ din judeţul Neamţ, Fălticeni din judeţul Suceava, Hârseni în judeţul Botoşani şi în Sibiu.

În ceea ce priveşte folosirea cartofului ca materie primă pentru fabricarea spirtului, amintim fabricile de la Ozun, judeţul Covasna, Sânsimion, judeţul Harghita şi Rădăuţi, judeţul Suceava.

În prezent nu se mai foloseşte cartoful ca materie primă nici pentru industria amidonului şi nici pentru spirt. Fabrica de amidon de la Tg. Secuiesc, judeţul Covasna, a fost vândută belgienilor, care au dus în Belgia linia pentru cartof şi fabrică amidon din porumb. Celelalte fabrici de amidon nu mai produc amidon din cartof. Nici fabricile şi instalaţiile pentru spirt nu mai lucrează cu cartof.

A mai rămas doar platforma de industrializare a cartofului în fulgi pentru piuré, chips, pommes frites, la care câţiva inimoşi întreprinzători demonstrează cât suntem de naivi. În schimb, importăm amidon din cartof pentru nevoile industriale.

Care este cauza? Ea ţine de o anume practică păgubitoare care aparţine trecutului, dar adevăraţii vinovaţi sunt cei care conduc destinele economiei româneşti.

De fapt, cartoful industrial este produs special în acest scop din soiuri cu conţinutul tuberculilor în amidon de peste 25%, cu o tehnologie specifică pentru creşterea cartofului industrial, care să asigure pe lângă producţii performante – la un preţ de cost scăzut – şi un conţinut ridicat în amidon. Din punctul de vedere al cercetării suntem pregătiţi pentru acest lucru.

Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof – Tg. Secuiesc, judeţul Covasna, condusă de dr. ing. Mike Luiza, specializată pentru acest scop de folosinţă a cartofului, poate da răspunsuri la orice întrebare pusă de cei interesaţi. A creat soiuri cu un conţinut în amidon de peste 25%, care sunt acum la înmulţire şi a stabilit tehnologia de cultivare a cartofului ca materie primă pentru industrie, atât pentru industria amidonului, cât şi pentru produse alimentare industrial preparate din cartof.

Dintre rezultatele cercetărilor obţinute de această unitate de cercetare, pe lângă cele arătate mai sus cu privire la soi şi tehnologie, merită o atenţie deosebită două aspecte noi. Primul se referă la tehnologia de cultivare a cartofului industrial.

S-a constatat şi este necesar ca la recoltare să se reţină pentru industrializare tuberculii mai mari de 45 mm, exact contrar politicii industrializării cartofului în România înainte de anul 1990. Ceilalţi sunt buni pentru sămânţă, la categoriile biologice bază şi certificată A. Este o noutate care trebuie aprofundată pentru stabilirea strategiei de cultivare a cartofului industrial.

A doua noutate este aceea că, practic, conţinutul în amidon scade odată cu creşterea gradului de degenerare virotică. Cel mai puternic influenţează, bineînţeles negativ, virusul răsucirii frunzelor.

Rezultă de aici că la tehnologia de cultivare a cartofului ce urmează să fie folosit ca materie primă pentru industrializare, o atenţie deosebită trebuie acordată calităţii biologice a materialului de plantare. Şi din acest punct de vedere se impune o strategie deosebită.

În orice caz, cei interesaţi şi cei răspunzători pe problema industrializării cartofului în România găsesc toate informaţiile necesare la Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof – Tg. Secuiesc, judeţul Covasna.

Prof. dr. doc. Matei BERINDEI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 1624

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Calul în lumea satului românesc

Corneliu Mateescu, arheolog cu renume, a demonstrat, ca urmare a lucrărilor de paleoosteologie ale acad. dr. Vasile Gheţie de la Facultatea de Medicină Veterinară din Bucureşti, că bovinele din Câmpia Olteniei erau folosite la arat şi la alte munci agricole cu peste 7.000 de ani în urmă. În aceleaşi situri arheologice de la Vădastra s-a găsit o singură falangă a treia de cal, folosită ca montură la o podoabă, ceea ce ne face să credem că această specie de-abia pătrunsese pe meleagurile noastre.

Caii sunt descrişi în toate documentele istorice vechi ca cel mai apropiat ajutor al omului în războaie. Alexandru Macedon, de neam tracic ca şi noi, nu ar fi putut ajunge în opt ani în India în campania sa de cucerire a lumii fără cavalerie. Cavalerii danubieni, care au trăit în spaţiul carpato-danubian, apar în toate documentele călare pe cai. La vânătoare, ca şi în războaie, erau folosite şi carele de luptă cu care se transportau şi prăzile obţinute de la învinşi. Alexandru cel Bun, domnitorul Moldovei, a obţinut de la polonezi provincia Pocuţia pentru contribuţia esenţială a celor 500 de călăreţi moldoveni la victoria împotriva cavalerilor teutoni, de la Marienburg. Cavaleria română şi-a făcut datoria în repetate rânduri în apărarea teritoriului, a fiinţei noastre naţionale şi a credinţei strămoşeşti nu numai datorită eroismului combatanţilor, ci şi calităţilor deosebite ale animalelor. Nu e nevoie să amintim decât faptul că la Stalingrad, într-o iarnă cu multe zeci de grade sub 0, în timp ce trăgătorii de tunuri grele nemţeşti, cai selecţionaţi în Europa apuseană cu multe sute de ani în urmă, au pierit pe capete, caii noştri huţuli au cărat în spate tot ceea ce se putea transporta cu samarele, fără nicio pierdere (din relatările unui combatant, renumit hipolog).

Mii de cai în hrana... orătăniilor

În anii ’50 a venit şi ordinul lui Bucur Şchiopu de a decima efectivele de cai din fostele GAS-uri. S-au tăiat sute de mii de cai şi daţi în hrana porcilor şi a păsărilor. În lupta împotriva chiaburimii, conducătorii noştri urmau exemplul stalinist al anilor ’30 de a distruge efectivele de cai, astfel încât „culacii“ să nu-şi mai poată lucra pământul şi să-şi transporte produsele.

Cu timpul, uzinele din oraşul Stalin, revenit la vechea denumire – Braşov, au produs tractoare U 650 şi maşini Steagul Roşu, care au înlocuit treptat boii de muncă, dar caii tot puţini au rămas. S-a micşorat interesul şi pentru calul de sport, odată cu desfiinţarea hipodromului de la Băneasa şi a centrului de echitaţie de pe Calea Plevnei, obiective atât de necesare pentru bucureşteni!

Calul, încă o speranţă...

A venit Revoluţia din 1989! Pământ s-a dat ţăranilor, dar nu şi mijloace de muncă! Drept urmare, singura specie de animal domestic care a crescut numeric în ţara noastră, ajungând în prezent la peste 900.000 de capete, este calul. Pentru arat şi uneori pentru transport se folosesc mai mult bivoliţele (în Transilvania) şi vacile înjugate câte două, dar şi câte una (semn de mare sărăcie în Moldova înainte de colectivizare) de către majoritatea celor 800.000 de proprietari cu una-două bovine care nu le deţin numai pentru producţia de lapte, ci şi pentru muncă. Ei nu îşi pot permite să îşi cumpere tractor sau să plătească sumele solicitate de cei care execută muncile agricole mecanizat.

Caii îl ajută pe agricultor atât la aratul suprafeţelor mici, din vii şi livezi, dar mai ales la prăşit şi transport. Rămâne, aşadar, speranţa ţăranilor. O sursă de energie nepoluantă, de viitor.

În aceste condiţii ne surprinde afirmaţia conducerii ANSVSA de la o emisiune TV „Viaţa satului" că, în 10 ani, se va reduce efectivul de cabaline de la noi din ţară până la 100.000 de capete. Suntem întrutotul de acord cu aplicarea legislaţiei în ceea ce priveşte eradicarea anemiei infecţioase, dar nu şi cu reducerea efectivului de cabaline. Mai trebuie ascultaţi şi proprietarii de la deal şi munte care nu-şi pot lucra terenurile în pantă cu mijloace mecanice şi care şi-au spus părerea în aceeaşi emisiune. Excluderea forţei musculare hipo de la toate muncile agricole, ca şi de la transportul produselor şi al persoanelor în mediul rural ar fi o mare greşeală.

În ultimul timp se demonstrează fără putinţă de tăgadă influenţa favorabilă a calului şi a sportului ecvestru asupra copiilor şi a oamenilor cu diferite forme de handicap locomotor, precum şi asupra acelora care s-au născut din tată în fiu cu cai în bătătură şi îşi desfăşoară aproape întreaga viaţă alături de acest blând şi devotat animal, influenţa benefică a calului asupra omului fiind de necontestat.

Nu pot încheia aceste rânduri fără să amintesc de hergheliile cu cai de rasă răspândite în ţara noastră din creierul munţilor până pe malul mării, unde se găsesc exemplare unicat de o frumuseţe copleşitoare, care, pe lângă rolul lor în ameliorarea efectivului existent, pot reprezenta un obiectiv turistic deosebit de atractiv atât pentru autohtoni, cât mai ales pentru străini.

Aşadar, nu distrugeţi cel mai bun prieten al omului, deveniţi-i prieten!

Dr. Dan M. CONSTANTINESCU, medic primar veterinar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 1755

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Anemia (II)

În combaterea acestei atât de răspândite boli se poate folosi nu numai calea medicamentoasă, ci şi unele plante medicinale al căror conţinut în substanţe biologic active este mai apropiat necesităţilor organismului decât cele stabilite arbitrar, în retortele chimiştilor.

Câteva dintre acestea merită atenţie în mod deosebit:

• Cătina – în anemiile determinate de malnutriţie sau de carenţe vitaminice (C, B1, B2, acid folic) se recomandă fructele proaspete (consumate ca atare, cel puţin 100 g, sau transformate în suc, minimum 50-100 ml/zi) sau uscate (infuzie, 1 linguriţă/cană, infuzare până la răcire, 2-3 căni/zi, din care ultima seara, înainte de culcare).

• Coada-calului – se recomandă în orice afecţiune care presupune pierdere de sânge, în special în anemiile secundare posthemoragice. Se foloseşte decoctul (fierbere 15 minute) preparat dintr-o linguriţă de plantă la o cană de apă, din care se beau 2-5 căni/zi.

• Spirulina – algă verde intens cultivată astăzi ca important rezervor de vitamine şi minerale. În funcţie de intensitatea bolii, se poate consuma până la 5 g de pulbere pe zi, în cure prelungite pe mai multe luni de zile. Nu ar trebui să lipsească niciunei persoane anemice.

• Orzul – se poate folosi sucul obţinut prin centrifugarea plantelor verzi, recoltate când aparatul foliar este bogat şi plantele nu au ajuns să diferenţieze organele generative (50-250 ml, în 2 reprize, dimineaţa şi seara, cu 30 minute înainte de masă), maceratul (orzul recoltat pentru obţinerea de suc se usucă şi se râşneşte, iar din făina obţinută se ia 1 linguriţă şi se pune în 100 ml de apă rece, se lasă 2-3 ore, apoi se bea în 3 reprize, fără a se strecura) sau boabele încolţite (se pune o mână de boabe într-o farfurie, se acoperă cu apă şi se lasă la temperatura camerei 1-2 zile, până apare un punctişor alb, semn că încolţirea a început; se mănâncă 1-2 linguri pe zi).

• Soia – se beau zilnic 2-3 pahare de „lapte de soia“ preparat prin oricare dintre metodele: a) se macerează 150 g de seminţe într-un litru de apă timp de 36 de ore, după care se separă partea limpede de deasupra.

Se adaugă aceeaşi cantitate de apă, se mai lasă încă 1 1/2 zile şi se obţine „mâna a doua“, cu nimic mai puţin valoroasă decât prima; b) metoda Virginia Faur - se lasă seminţele la înmuiat 12 ore, se dau prin maşina de tocat, iar ceea ce rezultă se amestecă cu o cantitate de apă de 5-6 ori mai mare; se frământă bine şi se strecoară, rezultând 2 fracţiuni: una lichidă, care se fierbe 20 de minute înainte de a se consuma ca „lapte vegetal“ şi alta mai consistentă („caş de soia“) posibil de folosit la prepararea de chiftele, drob, sarmale, plăcintă etc.

• Urzica – specie cunoscută în popor pentru „reînnoirea sângelui“, având capacitatea de a stimula formarea eritrocitelor, leucocitelor şi trombocitelor şi de a fluidifica sângele. Se beau zilnic 3 căni de infuzie (1 linguriţă/cană, 5-10 minute).

- Creţişoara (Alchemilla vulgaris) – se recomandă îndeosebi în anemiile feriprive, posthemoragice (cauzate de menometroragiile prelungite), sub formă de infuzie preparată din 1-2 linguriţe de plantă la 250 ml de apă clocotită, din care se beau 1-2 căni/zi.
- Ghinţura (Gentiana lutea/G. asclepiadea) – remediu pentru anemiile provocate de parazitozele intestinale – se ia, de mai multe ori pe zi, sublingual, câte un vârf de cuţit de pulbere de rădăcini sau câte 10 picături de tinctură, preparată din 20 g de rădăcini proaspete sau uscate macerate, timp de 7-8 zile, în 100 ml alcool de 60-70°.
- Angelica (Angelica archangelica) – remediu pentru orice fel de anemie, indiferent de etiologia sa. Se foloseşte tinctura 20% (câte 10-15 picături, de 3 ori pe zi), preparată prin macerarea plantelor în alcool de 60-70o, timp de 8-10 zile.
- Fasolea – tecile uscate conţin vitamina C şi aminoacizi – se beau 2-3 căni/zi din decoct (1 lingură/cană, fierbere 5-15 minute).

Anemia este o boală tăcută. Discreţia ei ne poate domoli vigilenţa. Dar asta nu înseamnă că nu „roade“, că nu ne afectează, pe termen lung, sănătatea. Stă în puterea noastră să o cunoaştem, să o domolim.

Dr. ing. Radu STOIANOV, Institutul de Bioresurse Alimentare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 802

ˆ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Torgny, un sat cu o altfel de modernitate > REVISTA LUMEA SATULUI

Torgny, un sat cu o altfel de modernitate

Valonia este o regiune autonomă a Regatului Federal al Belgiei, situată în sud-vestul ţării. Acest ţinut reprezintă mai mult de jumătate din teritoriul Belgiei şi include 5 provincii: Brabantul valon, Hainaut, Liège, Luxemburg şi Namur.

Torgny este un sat mic, cu 220 de locuitori, aşezat pe versantul văii săpate de râul Chiers. Solul calcaros şi aşezarea geografică, la o altitudine nu mai mare de 275 m, îi asigură un microclimat uscat şi călduros: anotimpul rece se sfârşeşte repede şi primăvara se instalează imediat, iar toamna e lungă şi călduroasă.

Torgny are o arhitectură specifică, dar şi o faună şi o floră cu totul aparte. Ca o caracteristică aparte faţă de aşezările tradiţionale de tip linear din această zonă, Torgny este un sat cu clădiri foarte înghesuite, adunate în jurul bisericii.

Un punct de reper al satului belgian: biserica

În 1636, în urma unei epidemii catastrofale de ciumă, sătenii au ridicat o capelă în numele Sfintei Maria din Luxembourg, ce trebuia să-i protejeze pe suferinzi, cu promisiunea de a veni anual aici în pelerinaj. În 1729, o biserică a fost anexată capelei, iar în secolul al XIX-lea tinerele care nu se căsătoreau sau nevestele care nu aveau copii veneau aici să caute ajutor. În 1977, călugăriţa dominicană Marie Bernard a venit la Torgny şi a dus o viaţă în rugăciuni, chiar dacă biserica nu era mănăstire. Astfel, locaşul şi-a regăsit vocaţia spirituală. În fiecare an, în a cincea duminică de la Paşte, are loc la Torgny o procesiune pentru Fecioara Maria.

Fascinaţia pietrei

Locuitorii s-au ocupat din cele mai vechi timpuri cu agricultura şi creşterea animalelor, iar aceasta se reflectă în modul în care oamenii şi-au gândit gospodăriile. Între casă şi stradă există două zone specifice: o porţiune de pământ unde se depozitau bălegarul, uneltele agricole sau lemnele de foc, şi o alta, pietruită, loc de adunare pentru săteni în zilele de sărbătoare, unde aflau ultimele veşti. Localnicii au păstrat şi în zilele noastre această zonă pietruită (simbol al comunicării), evitând plantarea de garduri vii ce delimitează în general proprietăţile belgienilor, iar spaţiul acela de depozitare s-a transformat cel mai adesea în grădină de flori.

În arhitectura satului Torgny există două elemente caracteristice, deosebite: piatra calcaroasă de culoare galben deschis, care se poate vedea la faţade, şi acoperişurile din ţiglă semicirculară, de tip „canal“, cum spun localnicii.

Terenul denivelat a impus folosirea pe scară largă a pietrei pentru consolidarea teraselor, dar şi pentru delimitarea grădinilor, a livezilor sau a cimitirului. Astfel, s-au ridicat ziduri de piatră solide, care străjuiesc şi străduţele satului, creând un peisaj aparte.

Ţigla semicirculară, cel de-al doilea element de unicitate, este o rămăşiţă a culturii romane. Specifică în prezent doar satului Torgny, pe vremuri era foarte răspândită în toată zona. Folosirea acesteia impune o înclinaţie a acoperişului nu mai mare de 35°, iar pe margini trebuie să fie susţinută de piatră.

Peisajul satului Torgny l-a inspirat pe localnicul François Cipriano, cofetar, să creeze un biscuit care are exact forma de ţiglă „canal“. Această mică delicatesă este parfumată, colorată cu extracte de fructe roşii pentru a-i asigura aceeaşi nuanţă ca ţigla, iar textura este fărâmicioasă, pentru a aminti de piatra calcaroasă de aici.

O altă îndeletnicire… viticultura

Dacă odinioară cultivarea viţei-de-vie era extrem de răspândită în aceste regiuni ale Belgiei, după un apogeu pe care l-a cunoscut în secolul al XV-lea, a dispărut cu totul în anul 1945.

Poziţia geografică şi microclimatul cald şi uscat au determinat locuitorii să planteze în 1955 pe o arie extinsă soiul Riesling Sylvaner.

Printre soiurile cultivate aici se mai numără Chardonnay, Pinot Noir, Pinot Blanc, Auxerrois ş.a. Producţia actuală provine din podgoria Poirier du Loup şi numără în jur de 4.000 de sticle, în funcţie de an. Pivniţa se găseşte pe Strada Bisericii şi poate fi vizitată mai ales de iubitorii de vin ce pot degusta diversele licori ale lui Bachus.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 607

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Victor GHIMPU

Caryolog şi fitopatolog, s-a născut la 5 aprilie 1896 în satul Tabani, judeţul Hotin, iar după absolvirea şcolii primare în satul natal a urmat liceul la Cernăuţi. În anul 1917 se înscrie la Facultatea de Ştiinţe a Universităţii din Iaşi. După absolvirea acestei facultăţi, în 1920, lucrează un timp la „Regia tutunului“ din Basarabia, la Soroca.

În anul 1942 primeşte o bursă de stat şi pleacă să studieze agronomia la Nancy, absolvind cursurile în anul 1927. Începe în anul 1928 cercetările şi perfecţionarea într-o ştiinţă în plin avânt, lucrând în laboratorul celebrului citolog A. Guillermont de la Universitatea Sorbona, unde va obţine şi titlul de doctor în ştiinţe în anul 1930.

În afara lucrărilor originale de caryologie şi genetică, V. Ghimpu a publicat una dintre primele lucrări importante de sinteză în genetică pentru ţara noastră sub titlul „Ereditatea, evoluţia şi viaţa“.

Pe lângă specializarea sa profundă în cultura şi protecţia tutunului, V. Ghimpu a fost în general un recunoscut reprezentant al grupului de cercetători şi publicişti în domeniul protecţiei plantelor. Astfel că, în anul 1946, a ocupat Catedra de protecţia plantelor la Facultatea de Agronomie din Timişoara. Aici a publicat Cursul de protecţia plantelor, care cuprinde trei volume pe 872 pagini.

Între alte lucrări amintim: Bacteriozele plantelor cultivate şi bacteriile fitopatogene (1936), Bolile soiei (1935), Duşmanii noştri dintotdeauna, insectele (1941), Despre insecta Trips Tabaci (1939), Încercări pentru prepararea, conservarea şi întrebuinţarea zemei bordeleze (1938), Infinitul mic din patologia vegetală (despre virusurile patogene) (1935), Bolile molipsitoare ale plantelor (1949), Bolile bacteriene ale plantelor (1939) etc.

În urma participării la expoziţia economică a Angliei şi coloniilor sale şi a vizitei în Franţa, Belgia, Norvegia, Elveţia, a publicat broşura Progresul agriculturii în ţările civilizate.

Victor Ghimpu a fost apreciat şi respectat ca învăţat agronom al timpului său, fiind ales membru al Societăţii Române de Ştiinţe, membru al Societăţii de Ştiinţe Naturale din Odessa, membru al Societăţii de Patologie vegetală din Paris.

Ca profesor şi-a început activitatea târziu, în 1941, la Universitatea din Odessa, iar din 1946 la Facultatea de Agronomie din Timişoara, unde se stinge din viaţă în anul 1952, în plină activitate.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 745

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

La margine de ţară, Lenauheim

Amplasare:
- în partea de vest a judeţului Timiş;
- 45 km de Timişoara şi 14 km de oraşul cel mai apropiat, Jimbolia;
- are în componenţa sa un număr de trei sate: Lenauheim - reşedinţa comunei, Grabaţ şi Bulgăruş.

Rădăcini

În Câmpia de Vest a judeţului Timiş, majoritatea localităţilor au rădăcinile adânc înfipte în istorie. Cu secolul al XVIII-lea, când armatele imperiale habsburgice cuceresc această regiune de la turci, începe popularea zonei cu coloniştii germani.

Colonizarea propriu-zisă a comunei Ceatad (vechea denumire a localităţii Lenauheim) a început în anul 1767, fiind organizată de Franz Wilhelm von Hildebrand, prin construirea a 202 case, a unei şcoli şi a unei case parohiale. Baza construcţiei localităţilor din şesul bănăţean a fost sistemul denumit Hildebrand, caracterizat prin străzi largi şi bine orientate, cu acele case construite din materialele avute la îndemână: pereţii făcuţi din împletituri, „îmbrăcaţi“ apoi, în întregime, cu pământ vârtos, acoperişuri din paie ori trestie.

După actul de la 23 august 1944, populaţia de etnie germană a fost silită să plece, pentru a scăpa de răzbunarea noilor ocupanţi, trupele sovietice. Locul celor plecaţi a fost luat de colonişti români, refugiaţi la rândul lor, în mare majoritate, din părţile Bucovinei, Basarabiei, din Durostor şi Caliacra (Dobrogea). Totuşi, o bună parte din nemţii plecaţi în pribegie în timpul retragerii germane s-au întors în localităţile de baştină, convieţuind cu populaţia română.

Cu toate că războiul se terminase, necazurile erau departe de a se fi încheiat: urma una dintre cele mai întunecate pagini din istoria acestei ţări şi a acestor locuri, Marea deportare în Bărăgan a populaţiei române şi germane. În sfârşit, începând cu 1957, populaţia germană a început să plece de bunăvoie în urma aprobărilor primite, continuând şi după '89, în Lenauheim rămânând foarte puţine persoane, în jur de 25, iar în Grabaţ şi Bulgăruş – 30-35.

Un toponim al mândriei

În anul 1921, la cererea populaţiei, îşi schimbă numele în Lenauheim, ca o recunoştinţă adusă marelui poet german Nukolaus Lenau, născut în această localitate la 12 august 1802, unul dintre cei „patru mari“ ai literaturii germane. În anul 1905, a fost inaugurat în memoria poetului un monument executat de sculptorul Josef Rona, pe soclul statuii fiind inscripţionate în trei limbi – română, maghiară şi germană – versurile:

„De m-aş mai întoarce-o dată
Acolo unde am trăit
Anii tineri, altădată,

Visător şi fericit“.

În 1932 a fost amenajată „Casa Memorială Nikolaus Lenau“.

Un alt loc de atracţie pentru cei care poposesc aici îl reprezintă lăcaşul de cult în stil baroc cu hramul Sfântul Johann von Nepomuk, cu trei picturi deosebite: Cina cea de Taină, Iisus şi Pruncii, Sfânta Cecilia.

Aici nu există ape curgătoare, însă acest neajuns este suplinit de prezenţa pânzelor de apă freatică la adâncimi mici, fapt ce a făcut ca în fiecare gospodărie să existe o fântână cu apa necesară uzului casnic. Apa potabilă este asigurată prin foraj la adâncime.

Locuri de muncă

Până nu demult, doar două întreprinderi mari din Sânicolaul Mare reprezentau soluţia pentru mulţi dintre oamenii apţi de muncă din comună. Astăzi soluţia salvatoare a venit dinspre un şantier aflat la aproximativ 20 km de Timişoara, la Carani, şi dinspre câteva întreprinderi din Timişoara care au desfăşurat şi desfăşoară şi acum o campanie de racolare de forţă de muncă, mai ales că, pe lângă salarii acceptabile, asigură şi deplasarea gratuită, cu propriile mijloace de transport, astfel încât muncitorii angajaţi sunt luaţi direct din localităţile de domiciliu şi transportaţi la locul de muncă.

Şcoala comunei Lenauheim

În acest an se împlinesc 240 de ani de existenţă a şcolii care a funcţionat într-o clădire construită din pământ bătut cu o singură încăpere, unde puteau învăţa 50-60 de elevi. Astăzi, procesul de învăţământ se desfăşoară într-o clădire ce a fost dată în folosinţă în anul 1970, cu 12 clase normale, cu laboratoare de fizică şi chimie, biologie şi istorie-geografie, bibliotecă, săli de material didactic etc.

După 1989 s-au produs schimbări radicale în cadrul şcolii prin mărirea şi modernizarea bazei materiale cu mobilier nou, table de scris noi, rechizite şcolare, calculatoare, material didactic şi material sportiv. S-au modernizat, de asemenea, condiţiile în care funcţionează şcoala: apă, canalizare, încălzire centrală.

Un semnal de alarmă

Linia de cale ferată, deşi are o importanţă mare în a asigura transportul cetăţenilor comunei, se află într-un stadiu destul de avansat de degradare, cu un transport făcut cu motoare antice şi de demult.

Marius DUMBRAVĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 910

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare6cb0.html-articol=120.htm

Bozieni, satul cu un singur locuitor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBozieni, satul cu un singur locuitor

În judeţul Prahova există 25 de sate cu... 25 de locuitori! Recordul îl deţine satul Bozieni, din cadrul comunei Fântânele, unde acum, la aderarea la UE, există numai un singur locuitor: o femeie de 74 ani.

Satul, care este izolat pe culmea unui deal, la 6 km de localitatea de reşedinţă, are, într-adevăr, câteva case, dar locuieşte numai... o femeie. Întrebat, primarul comunei, Dumitru Mateiu, ne-a declarat că logica acestei situaţii ar consta în aceea că aici există un cimitir, dar şi un sit arheologic. Aşa şi-au păstrat bozienii statutul de sat.

Complet izolate mai sunt şi alte sate în judeţ, mai ales în zona de deal, la Poseşti, Cosminele şi Starchiojd.

Potrivit Direcţiei Judeţene de Statistică Prahova, în judeţ, 25 de sate au sub 1.000 de locuitori, în 31 locuiesc între 200-300 de cetăţeni, iar în alte 31 de sate vieţuiesc în total doar 2.000 de oameni, majoritatea cu vârstă înaintată. Astfel, o medie arată că în 25 de sate locuiesc... 25 de oameni.

B.N. CRISTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 1012

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prognoză agrometeorologică

Estimări privind evoluţia condiţiilor agrometeorologice în intervalul 1-15 octombrie 2007 şi efectele asupra culturilor de toamnă

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, intervalul se va caracteriza printr-o vreme în general normală, în cea mai mare parte a teritoriului agricol al ţării. Regimul termic mediu diurn al aerului se va încadra între 6…16°C, în majoritatea regiunilor de cultură.

Valorile maxime ale aerului vor fi cuprinse între 12…22°C, în aproape toată ţara, posibil mai ridicate, până la 25...27°C, în sud-estul teritoriului. Temperaturile minime se vor situa între 0…10°C, chiar mai scăzute în zonele depresionare din nordul şi centrul ţării, unde vor fi condiţii pentru producerea brumei şi îngheţului la suprafaţa solului.

Temperatura medie diurnă a solului la adâncimea de 5 cm va oscila între 10…16°C, în majoritatea regiunilor, limite în general optime pentru continuarea lucrărilor de pregătire a patului germinativ şi semănat la orzul şi grâul de toamnă.

Se întrevăd ploi mai însemnate cantitativ faţă de normele climatologice în cea mai mare parte a suprafeţelor de cultură, exceptând unele areale din sudul ţării, unde cantităţile vor fi apropiate de cele normale.

Starea solului

Rezerva de umiditate pe adâncimea de sol 0-20 cm/ogor va prezenta valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime, în majoritatea zonelor agricole, fiind condiţii favorabile pentru efectuarea unor lucrări de calitate ale solului. Aceasta, doar pe unele areale din sud-estul şi sudul teritoriului, unde se vor menţine deficite ridicate de apă, seceta pedologică fiind moderată.

Caracteristici fenologice

Pe ansamblu, condiţiile agrometeorologice prognozate vor imprima ritmuri normale pentru parcurgerea primelor faze de vegetaţie la culturile de toamnă, cu excepţia zonelor depresionare, unde acestea vor fi încetinite.

În semănăturile efectuate până în prezent în Muntenia, Dobrogea, Moldova şi Banat, rapiţa, orzul şi grâul de toamnă vor parcurge germinarea, răsărirea şi formarea primelor frunze, iar în restul teritoriului se vor extinde suprafeţele însămânţate.

Recomandări de specialitate:

- Continuarea eliberării terenurilor agricole de resturile vegetale;
- Efectuarea arăturilor şi semănatul în epoca optimă a cerealierelor de toamnă, îndeosebi pe suprafeţele cu un conţinut bun de apă în stratul arabil al solului.

Director general, dr. Ion SANDU;

Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: dr. Elena MATEESCU, Anca AMUZESCU, dr. Liana CAZACIOC, Ana ŞERBAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 630
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Înălţarea Domnului

După Înviere, Hristos nu îşi părăseşte ucenicii, speriaţi încă de cele întâmplate, şi rămâne pentru a-i încredinţa de adevărul Învierii, nu doar a sufletului, ci şi a trupului. Mănâncă împreună cu ei, le vorbeşte, le promite că nu vor rămâne singuri şi în cea de-a patruzecea zi se ridică pe un nor la Cer. Acolo, pe Muntele Eleonului (sau al Măslinilor), Sfânta Împărăteasă Elena, mama Sfântului Împărat Constantin cel Mare, a ridicat o biserică (Eleona). Din păcate, astăzi biserica este în ruină, dar în ziua Înălţării, începând de la miezul nopţii, încă se mai strâng acolo foarte mulţi creştini de diverse confesiuni, iar preoţii săvârşesc Sfânta Liturghie.

Înălţarea Domnului este totodată o garanţie şi a înălţării noastre: „Iar Eu când Mă voi înălţa de pe pământ, îi voi trage pe toţi la Mine“, (Ioan 12:32). Nu este vorba numai de o înălţare spirituală, ci va participa şi trupul nostru.

La început, până spre sfârşitul secolului al IV-lea, sărbătoarea Înălţării avea loc în ziua a 50-a după Paşti, odată cu Rusaliile.

În cultura populară, Înălţarea Domnului se mai numeşte şi Ispas, după numele unui personaj mitic, care ar fi asistat la Înălţarea Domnului.

În perioada aceasta obiceiurile sunt legate de cultul morţilor. Se crede că sufletele lor se rătăcesc, devenind strigoi şi provoacă stricăciuni. De aceea, în noaptea de Ispas se culeg frunze şi ramuri de alun, nuc, paltin şi se duc la sfinţit pentru a se împodobi apoi casele şi mormintele, la ferestre se pun frunze de leuştean sau se ating cu ele vitele şi oamenii, se sună din buciume ca să nu se prindă farmecele, se duc ofrande bogate pentru îmbunarea spiritelor morţilor.

De Ispas se taie mieii şi se înseamnă vitele cu vopsea pe blană şi cu crestături pe urechi. Este ziua în care se mai pot roşi ouă şi în care se mai foloseşte salutul pascal („Hristos a înviat!... Adevărat a înviat!“), dar mai ales în forma adaptată: „Hristos S-a înălţat!... Adevărat S-a înălţat!“.

Tot acum se zice că este Paştele Cailor sau Joia Iepelor pentru că aceştia ar fi fost blestemaţi de Maica Domnului să se sature numai la Ispas deoarece au fost agitaţi la naşterea lui Iisus.

Sărbătoarea Înălţării Domnului este şi ziua de pomenire a eroilor neamului. În toate bisericile şi mănăstirile sunt oficiate slujbe de pomenire, iar după Sfânta Liturghie sunt organizate procesiuni la cimitirele, monumentele şi troiţele închinate eroilor.

Rusaliile

Duminica Pogorârii Sfântului Duh sau a Cincizecimii se sărbătoreşte întotdeauna la 10 zile după Înălţare sau la 50 de zile după Paşti. Evenimentul Pogorârii a coincis, de altfel, cu praznicul evreiesc al Cincizecimii.

Tot atunci sărbătorim întemeierea Bisericii deoarece, ca efect al Pogorârii Duhului Sfânt, apostolii au putut să vorbească în limbile tuturor evreilor veniţi conform tradiţiei din toată diaspora la Templul din Iersulalim şi au convertit dintr-o singură cuvântare aproximativ trei mii de suflete, formându-se prima comunitate creştină.

Este, alături de Paşti, poate cea mai veche sărbătoare creştină, fiind prăznuită încă din vremea Sfinţilor Apostoli. Până spre sfârşitul secolului al IV-lea, Cincizecimea era o dublă sărbătoare: a Înălţării Domnului şi a Pogorârii Sfântului Duh. Dar nu doar ca vechime, ci şi ca importanţă, este a doua după Paşti. Erau oprite îngenuncherea şi postirea, erau interzise jocurile din circuri şi spectacolele păgâne.

Casele se împodobeau cu flori şi ramuri verzi de nuc sau de tei, obicei moştenit de la evrei. În biserici se aduceau şi se mai aduc şi astăzi ramuri verzi de tei sau de nuc, care se binecuvântează şi se împart credincioşilor, acestea simbolizând limbile de foc ale puterii Sfântului Duh, Care S-a pogorât peste Sfinţii Apostoli.

Numele popular al praznicului vine de la vechea sărbătoare romană Rosalia, când se puneau trandafiri pe morminte.

În timp, s-au adunat şi alte tradiţii cum ar fi Rusalcele slave, un fel de zâne ale apelor, asemănătoare sirenelor, fiind considerate totuna cu ielele. Cei care le vedeau rămâneau pociţi sau îşi pierdeau minţile, de aceea erau nevoiţi să aibă asupra lor frunze de pelin şi să nu le vorbească. Nu trebuia să te scalzi deoarece, fiind zâne ale apelor, puteai să te îneci.

După unii, Rusaliile ar fi fiicele lui „Rusalim împărat“, personificare a Ierusalimului biblic.

Căluşarii

Legat de Rusalii este şi faimosul joc al căluşarilor, executat de cete de flăcăi. Nu are niciun fel de legătură cu Biserica. Ei se închină la o divinitate cabalină, de aceea fac totul pentru a-i semăna: poartă pinteni, zurgălăi la picioare şi clopoţei la brâu, beţe încrucişate sub formă de ham pe piept, imită în timpul jocului mersul calului, încălecarea, potcovirea acestuia, până şi nechezatul.

Este un dans ritual de origine străveche, capabil să vindece bolile. În Descrierea Moldovei, Dimitrie Cantemir nota: „Mulţimea superstiţioasă crede că ei au puterea de a izgoni bolile cronice, iar vindecarea se face astfel: după ce bolnavul s-a aşternut la pământ, aceia încep săriturile lor şi, la un anumit loc al cântecului, calcă, unul după altul, de la cap până la picioare, pe cel culcat; în sfârşit, îi suflă la ureche câteva cuvinte anume ticluite şi poruncesc bolii să iasă“. Dacă bolnavul nu se lecuieşte nici după aceasta, se zice că el nu mai are scăpare.

Moşii de vară sau de Rusalii

Sâmbăta dinaintea Rusaliilor este dedicată morţilor, moşilor şi strămoşilor. Se credea că sufletele acestora, după ce părăsesc mormintele în Joia Mare (cea de dinaintea Paştilor), se preumblă printre cei vii, înapoindu-se la locul lor fie în ajunul Rusaliilor, fie la Rusitori (sărbătoare a despărţirii de morţi, ţinută la 7 sau 9 zile după Rusalii). Pomenile au rolul de a-i face pe morţi să plece îmbunaţi la ale lor.

Dintre cele nu mai puţin de 18 sărbători închinate Moşilor, aceasta este poate cea mai importantă. Acum este obiceiul să se ţină şi târguri mari, unde oamenii găsesc cele necesare pomenilor, mai ales vase din lemn sau din lut.

Cuvântul moş e de origine traco-dacică şi se consideră că obiceiul este preluat dintr-un cult precreştin al strămoşilor.

Sfinţii Împăraţi

An de an, pe 21 mai, atât biserica ortodoxă, cât şi cea romano-catolică îi sărbătoresc pe Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena, cei „întocmai cu Apostolii“.

Constantin cel Mare a rămas în istorie ca împăratul roman care a acordat adevărata libertate creştinismului. Alături de mama sa Elena, care l-a sprijinit activ (ea este cea care a descoperit crucea pe care a fost răstignit Hristos), s-ar putea spune că a schimbat istoria creştinismului.

Primul împărat creştin a murit la 22 mai 337, în Duminica Rusaliilor, după mai bine de 30 de ani de domnie (306 - 337).

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 612

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare6ddf.html-articol=80.htm

Sănătatea viţei-de-vie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSănătatea viţei-de-vie

Un îndrumar pentru viticultori

Frecvenţa ridicată a bolilor de nutriţie la viţa-de-vie din ultimele decenii, când practica fertilizării viilor poate fi considerată o verigă tehnologică uitată, l-au determinat pe dr. ing. Virgil Grecu să elaboreze lucrarea Dereglările de nutriţie la viţa-de-vie, apărută în anul 2006 la editura Ceres. Cartea, axată pe problema bolilor nutriţionale ale viţei-de-vie, are la bază o bogată muncă de cercetare şi documentare şi prezintă o valoare deosebită prin caracterul inedit pentru literatura noastră de specialitate.

Curajul autorului de a ataca un domeniu considerat al protecţioniştilor face din acesta un deschizător de drum atât pentru patrimoniul publicistic naţional, cât şi pentru cel al altor ţări viticole, întrucât afecţiunile de nutriţie sunt descrise în diferitele lucrări de specialitate din ţară şi străinătate, aproape întotdeauna, doar sumar, ca o anexă a bolilor parazitare. Pe bună dreptate autorul insistă asupra manifestărilor şi simptomelor legate de „bolile neparazitare ale viţei-de-vie“, cauzate fie de „o nutriţie deficitară“, fie de una cu „prea mult nesaţ“, ale celei mai „nobile dintre plante viţa-de-vie“.

Făcând cunoştinţă cu conţinutul lucrării, ne dăm seama că ea va stârni interes printre viticultori, dar şi pentru cei care produc îngrăşăminte, produse fitosanitare sau care se ocupă cu protecţia plantelor.

Bogat ilustrată prin imagini color, cu grafice şi planşe, reprezentând simptome cauzate atât de carenţe, cât şi de excesul de nutriţie, această carte constituie un adevărat îndrumar pentru viticultori.

N. GHELASE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 798

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare6de1.html-articol=677.htm

Galaţi: deşertificarea se întinde ca o pelagră > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulGalaţi: deşertificarea se întinde ca o pelagră

Podişul Covurlui este o zonă care excelează prin ariditate, fapt pentru care cu mulţi ani în urmă au fost luate măsuri de împădurire cu salcâm a locurilor cu nisip mişcător: Iveşti - Lieşti - Hanu Conachi.

De asemenea, s-a hotărât irigarea întregii suprafeţe prin înfiinţarea acelui baraj de la Suhurlui. Zona pare că s-a reabilitat.

În prezent, 136.000 ha sunt amenajate pentru irigaţii, apte sunt 105.000 ha, din care au fost contractate 54.000 ha şi se irigă doar 20.000 ha. Aşadar, sunt în continuare probleme, provenite din faptul că oamenii nu dispun de instalaţii de irigat. Deoarece anii din urmă au fost ploioşi, zona confruntându-se chiar cu inundaţii, staţiile de pompare şi infrastructura de irigare au fost lăsate în voia soartei. Când s-a ivit seceta, toată lumea şi-a amintit de sistemele de irigat sau de ce a mai rămas din ele. În aceste condiţii, problema deşertificării se manifestă în continuare şi nu va fi stopată până nu se va stabili un plan naţional de reîmpădurire şi reabilitare a sistemelor de irigaţii.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 733
□
˚Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Programul european în domeniul Sănătăţii Publice

Parlamentul a aprobat textul de compromis referitor la al doilea Program comunitar de acţiune în domeniul Sănătăţii Publice, pentru perioada 2008-2013. Delegaţia Parlamentului la negocieri a acceptat bugetul propus de Consiliu, pentru a putea demara noul program la 1 ianuarie 2008.

Parlamentul a reuşit să obţină, în textul de compromis, prevederi privind reducerea inegalităţilor din sistemul de sănătate, promovarea serviciilor transfrontaliere de îngrijire medicală şi mobilitatea pacienţilor şi a profesioniştilor din domeniul medical. La insistenţa Parlamentului, textul conţine acum referiri la medicina complementară şi alternativă şi la bolile grave (între care şi cancerul).

Ce acţiuni poate întreprinde Uniunea în domeniul sănătăţii?

Sistemele de Sănătate intră în competenţa guvernelor naţionale, însă în unele domenii de Sănătate Publică, la nivel european ar putea fi întreprinse acţiuni mult mai eficiente. Epidemiile, regulile privind expunerea la produse chimice, prevenirea rănilor şi accidentelor la locul de muncă: toate acestea sunt probleme pe care le poate contracara UE prin reguli comune, prin consolidarea cooperării între autorităţile naţionale în materie, prin promovarea de bune practici, punerea la dispoziţie a unor baze de date cu bolile şi tratamentele respective şi prin promovarea unui mod de viaţă sănătos.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 636

☐

Comentarii

☐

☐

1. ixulescu -- (11-June-2010)Scabie in hoteluri. Ce sanatate publica europeana e asta?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

vizualizare6e16.html-articol=791.htm

Septembrie este luna culesului > REVISTA LUMEA SATULUI

Septembrie este luna culesului

Este luna culegerii roadelor pe care le-aţi îngrijit încă din primăvară. Legumele coapte dau de muncă gospodinelor care prepară bulion, zacuscă, murături pentru a avea o cămară bogată la iarnă. Gospodinele prididesc făcând gemuri, dulceaţă, opărind prune grase şi punând la uscat prune vinete.

Se scoate ceapa, usturoiul şi cartofii care se depozitează în lădiţe, într-un loc uscat.

În mica podgorie începe freamătul de toamnă! Se îndepărtează frunzele din jurul strugurilor şi vârfurile viţei, pentru a ajuta strugurii la coacere şi stocarea substanţelor nutrivite. Pe timp frumos şi uscat se începe recoltarea soiurilor foarte timpurii, după 10 zile a celor roşii şi, la sfârşit, a celor aromate. Dar nu vă grăbiţi să culegeţi. Asta în cazul în care dispuneţi de un număr de butuci care vă permite să şi vinificaţi. Altfel, strugurii se lasă pe corzi şi se consumă în stare proaspătă până toamna târziu.

Acum este vremea desfundatului adânc pentru înfiinţarea plantaţiilor de viţă-de-vie, precum şi momentul procurării substanţelor pentru stropirile din toamnă.

În grădină, locurile eliberate de culturi se sapă şi se îmbogăţesc cu gunoi fermentat. Între 11-15 septembrie (perioada de Lună nouă şi I pătrar) este ideal să înfiinţaţi culturi noi de usturoi, ceapă şi salată. Dacă plantaţi puţin mai adânc ca de obicei veţi avea brazde mari şi frumoase la primăvară. Dacă le şi acoperiţi cu folie, veţi avea „trufandale“ încă de la sfârşitul iernii.

Cum pregătim compostul vegetal?

Grădina e plină de resturi vegetale. Ar fi bine să le folosiţi pentru obţinerea unui bogat îngrăşământ natural, compostul. Pe un teren mai înalt din grădină, uscat şi situat la umbră, amenajaţi platforma pentru obţinerea compostului. De jur-împrejur, înconjuraţi cu un şanţ pentru scurgerea apei. La bază, asiguraţi cu scânduri late sprijinite în ţăruşi. Aici ridicaţi „movila“ din straturi succesive de resturi vegetale 20 cm, 10 cm de pământ şi tot aşa.

La bază puneţi rădăcini, tulpini, frunze de pomi, fructe stricate. Stratul de mai sus se acoperă cu dejecţii animale, iar deasupra se adaugă cenuşă, var, zaţ. Se acoperă deasupra şi pe părţile laterale cu pământ, paie, folie şi se fac găuri de aerisire care grăbesc fermentarea, cu ţevi PVC. (În vreme secetoasă se udă.)

Toamna următoare veţi avea o nouă sursă de îmbogăţire a solului din grădină.

Reginele pervazurilor

Dintre florile de ghiveci care ne-au încântat toată vara mă voi opri la trei regine ale pervazurilor: Episcia (Kohleria - cerceluşul australian), Fuchsia şi Gloxinia.

Episcia trebuie să stea în lumină, pentru a-i înflori toţi bobocii formaţi. După ofilirea florilor, se taie vârfurile şi se pun la înrădăcinat în apă ori direct în pământ pentru obţinerea unor noi plante. La sfârşitul toamnei, planta mamă este retezată la nivelul pământului, oprindu-se udările până la primăvară. Şi Fuchsia (cerceluşul) se tunde, lăsându-i-se două-trei noduri.

Lăstarii se pun la înrădăcinat în apă. Gloxinia va înflori până în septembrie, urmând să intre, asemeni multor plante, în rapaus pe perioada iernii. Va fi lăsată neudată şi la întuneric până primăvara. Acum este momentul ideal de a o înmulţi, rupând frunzele mari pe care le vom planta direct în ghiveci.

Succes la flori multe!

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 742

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare6e3b.html-articol=1042.htm

Avem o lege a vânatului

Probabil mulţi oameni nici nu ştiu că activitatea legată de ocrotirea faunei este una reglementată foarte riguros de legile statului.

Ultima lege în domeniu a apărut în toamna anului 2006 şi este numită Legea vânătorii şi a protecţiei vânatului. Ea a fost deja modificată şi completată în vara acestui an.

Fondul cinegetic, mai mare decât cel agricol

În ultimii doi ani, am remarcat o amplă şi meritorie activitate de culegere a datelor şi informaţiilor statistice despre vânat şi vânătoare. Această muncă o face Institutul Naţional de Statistică (INS), care merită toate aplauzele pentru această iniţiativă.

Astfel, după datele oficiale publicate de INS în anul 2006, suprafaţa fondului cinegetic actual al României a fost de 21,6 milioane ha, gestionată în felul următor:

- 15,2 milioane ha gestionate de către asociaţii de vânătoare afiliate la AGVPS;
- 6,0 milioane ha gestionate de către RNP Romsilva;
- 0,11 milioane ha gestionate de către unităţi de învăţământ şi cercetare;

Fondul cinegetic actual al României reprezintă fauna sălbatică de interes cinegetic împreună cu fondurile de vânătoare.

Fondurile de vânătoare sunt unităţile de gospodărire cinegetică (sau de management cinegetic), constituite atât pe teren cât şi în documente (adică pe hârtie), indiferent de proprietar. Ele sunt delimitate încât să asigure o stabilitate cât mai mare faunei sălbatice în interiorul său.

Nu se includ în fondurile de vânătoare suprafeţele de teren intravilan, suprafeţele rezervaţiilor ştiinţifice, suprafeţele parcurilor naţionale, suprafeţele siturilor patrimoniului natural universal şi zonele strict protejate din cadrul zonelor umede.

Fauna de interes cinegetic este gospodărită (manageriată) de către „gestionari“. Gestionarul este persoana juridică română care a fost licenţiată în condiţiile legii şi căreia i se atribuie în gestiune.

- 0, 29 milioane ha gestionate de către alte unităţi cu activitate în domeniul cinegetic, respectiv asociaţii vânătoreşti sau societăţi cinegetice independente.

Ocrotirea, înainte de toate

Activitatea de vânătoare presupune 99% muncă de gospodărirea vânatului şi numai 1% recoltarea vânatului.

Gospodărirea vânatului înseamnă o mulţime de activităţi menite să asigure condiţii de viaţă, adăpost, linişte şi de hrană vânatului, atât vara cât şi iarna.

Anual, pe fiecare fond de vânătoare se face evaluarea vânatului, ocazie cu care se stabileşte şi cota de recoltă, adică numărul de exemplare care se pot vâna.

Recoltarea vânatului se poate face cu personalul propriu sau cu vânători români şi străini.
Favorizarea uneia sau alteia dintre aceste categorii nu trebuie să constituie o preocupare majoră a gestionarilor, deoarece vânătoarea este o activitate scumpă, care presupune mobilizarea unor importante mijloace materiale şi financiare atât din partea gestionarului, cât şi a vânătorului pentru a o practica.

Ing. Petre Gargarea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 638

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sate din România

Locuinţa de la ţară

Comună mare, cu peste 3.500 de suflete, înconjurată de păduri seculare şi aflată la mai puţin de 10 km de Ploieşti, Păuleştii reprezintă acum poate cel mai mare punct de atracţie, un veritabil magnet pentru toţi acei orăşeni care tânjesc după linişte, aer curat şi o oază de verdeaţă.

La Păuleşti - Prahova, în ultimii ani au apărut peste 500 de case de vacanţă.

Pentru aer curat şi linişte mii de orăşeni fug de la oraş la sate!

Primarul Dumitru Dincă, cadru didactic prin formaţie, citând din recenta monografie a comunei, realizată de un fiu al locului, ing. Ilie Constantin (autor şi al mai multor fotografii cuprinse în cartea sa dedicată comunei şi prezentată în această pagină), ne spunea că Păuleştii beneficiază de o aşezare binecuvântată prin natura sa generoasă - terenuri agricole, plantaţii vitipomicole roditoare, terenuri forestiere, toate însumând aproximativ 5.400 ha.

Sunt aici şi cursuri de apă, lacuri de agrement, căi de comunicaţie care facilitează strânse legături de natură economică, socială şi culturală cu Bucureşti, Braşov - prin DN1 şi viitoarea Autostradă Bucureşti-Braşov, dar şi cu multe comune şi oraşe din judeţ. În acelaşi timp, comuna oferă şi utilităţi suficiente - apă potabilă, gaz metan, canalizare. Motive ca tot mai mulţi orăşeni să se mute definitiv ori temporar aici, unde să-şi construiască locuinţe ori case de vacanţă.

De altfel, în ultimii câţiva ani, după cum ne spunea edilul-şef, s-au alăturat localnicilor circa 500 de orăşeni proveniţi în cea mai mare parte din Ploieşti, între care chiar şi primarul municipiului, Emil Calotă, precum şi câţiva parlamentari, şefi ai unor instituţii judeţene, directori de firme comerciale. S-au mutat aici şi mulţi bucureşteni, constănţeni, craioveni şi de prin alte părţi din ţară. Toţi şi-au ridicat case care mai de care mai arătoase, de parcă se învârt după soare, toate încadrându-se în arhitectura locului, cu elemente de modernitate îmbinate armonios cu cele săteşti specifice zonei Munteniei.

Cu unul-două şi chiar mai multe etaje, cu grădini chivernisite în jur, cu pomi şi viţă-de-vie, de atrag privirile trecătorilor. Se vede cum orăşenii au cam început să devină ţărani, să practice „în mic“ agricultura. Aflăm că, în curând, pe circa 10 ha de teren viran se va ridica un alt centru rezidenţial. Alături, dar mai ales de la intrarea în comună te întâmpină un şirag de centre comerciale, magazine, centre de odihnă şi recreere, cu pistă de bowling, care dau un farmec anume acestei pitoreşti localităţi prahovene. În vecinătatea aşezării există două impunătoare supermarketuri, alături de care ni se mai spune că vor fi realizate altele de acest gen.

Şi tot aici, alături de fabrici de produse lactate şi de construcţii metalice, de sticlărie, de termopane, de confecţii textile şi de alte profile, se preconizează realizarea altora. Important e şi faptul că în unităţile menţionate şi în altele şi-au găsit locuri de muncă peste 700 dintre localnici, şomajul ne mai fiind de mult o problemă.

Noi centre rezidenţiale

Primarul ne mai spunea că la Păuleşti se are în vedere realizarea de noi centre rezidenţiale, în perspectiva în care comuna se înscrie deja în circuitul preconizatei zone metropolitane Ploieşti, la care urmează să i se alăture şi alte încă şase comune din jurul municipiului.

În felul acesta vor putea fi accesate mai uşor fonduri UE pentru infrastructură şi protecţia mediului. Fapt care, cu siguranţă, va atrage tot mai mulţi orăşeni. De altfel, se aşteaptă ca aici să apară şi o serie de fermieri agricoli, cu atât mai mult cu cât, potrivit spuselor primarului, cam jumătate dintre terenurile agricole au fost vândute deja unor potenţiali investitori care au declarat că vor să realizeze fie culturi agricole cerute pe piaţa UE, fie să crească animale, să cultive pomi fructiferi sau viţă-de-vie, care altădată erau faima comunei.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 607

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La mintea cocoşului

Ca unul care, la viaţa lui a fost blagoslovit de Cel de Sus şi de către drumurile meseriei să dea bineţe şi de duşcă prin cele mai renumite şi pline de ispite crame ale iubitei noastre patrii, ştiu ce poate să însemne vinul alb, rozé ori roşu purtând marca – brandul, mai nou – localităţii prahovene de-i zice Urlaţi. De unde şi expresia „urlaţi cinci minute“! Drept pentru care nu pot să manifest decât înţelegere şi compasiune frăţească – doar unul este tatăl nostru Bachus – faţă de drama trăită mai an de un tânăr cu buletin de identitate din această aşezare răsărită printre vii.

Păi spuneţi şi voi, fraţilor şi cumnaţilor, ce era să facă bietul flăcău, al cărui nume de familie e identic cu cel al unui erou al lui Sadoveanu, nu spun care, uite-aşa, de-al naibii, aşadar ce era să facă acest fiu al locului dacă, firesc de altfel, după câteva stacane a început să-l roadă o foame cumplită, ce se cerea grabnic ostoită.

De-aia şi rimează. Desigur, veţi răspunde, pentru a şi-o astâmpăra, nimic mai simplu decât să se ducă acasă şi să se aşeze la masă. Uşor de zis, aproape imposibil de pus în practică. Pen’că, din pricina beuturii, încurca, dar pe bune, toate cărările. Să fi cumpărat ceva, orişice, de la vreo băcănie ori alimentară, nu se pune problema: era lefter, nu mai avea un sfanţ în buzunare, că banii îi cheltuise pentru a se cinsti şi binedispune.

Cum însă îi chiorăiau maţele de se auzea până la Buzău, şi poate mai departe – la Giurgiu nu, că pe acolo latră câinii şi pot să te mai şi muşte, precum adeseori se întâmplă prin Capitala Bucureşti, hai să trăieşti – cum, de asemenea, i se făcuse poftă de-un ou proaspăt, să-şi dreagă vocea răguşită de atâtea cântări la pahar a intrat în prima ogradă care i-a ieşit în cale, şi a nimerit, după miros, altfel cum, în poiată. De aici a luat un ou din cuibar, doar unul şi a plecat, împleticindu-se, către nicăieri.

Spre ghinionul său însă, văzându-l atât de tânăr şi frumuşel, cum tot n-aveau parte de cocoş şi de mintea acestuia, că fusese făcut piftie în urmă cu vreo două luni, orătăniile s-au îndrăgostit brusc şi dintr-odată de dânsul şi l-au urmat, care pe cap, care pe umeri, hotărâte să nu-l mai părăsească decât în clipa în care – vai ce tristă piesă, vai biata contesă – vor ajunge supe, ciorbe, fripturi ori alte feluri de mâncare, care de care mai gustoase, aruncate în burtihane. După ce trece postul, se înţelege, de Crăciun ori de Revelion.

Asta-i tărăşenia cu vinovatul fără vină, că există şi dintr-ăştia şi în realitate, nu numai în cărţi care, în urma întâmplării, s-a potcovit să dea cu subsemnatul. Vin, vin mai turnaţi-mi în pahare vin… sau, mai bine, nu. Că se urcă la cap şi te împinge la prostii. Şi cine fură azi un ou, mâine îşi cumpără vilă şi ţiitoare tânără şi iubăreaţă. De blănuri şi euroi, ce frumoasă-i viaţa în doi!

Gogu Pintenogu’

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 552

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare6eb1.html-articol=878.htm

Ce mai faceţi, domnule...prof. univ. dr. Gheorghe Georgescu?

S-a născut la 10 iunie 1932, în comuna Poiana Lacului, judeţul Argeş. A urmat şcoala primară în satul natal, apoi Şcoala Normală de Învăţători din Câmpulung Muscel şi Facultatea de Zootehnie din Bucureşti. A activat timp de 47 de ani în calitate de cadru didactic la USAMV Bucureşti, circa 9 ani la Universităţile Atheneum şi Bioterra, iar în perioada 1974-1976 a fost profesor cooperant la Universitatea Naţională din Zair.

Pe parcursul întregii sale activităţi a urmat o serie de cursuri de perfecţionare în ţări ca: Belgia, Olanda, Suedia, Danemarca, Germania, Franţa, Portugalia, Italia, Egipt, care au contribuit la creşterea calităţii şi eficienţei muncii sale.

Director al Staţiunii Didactice Belciugatele a Institutului Agronomic – Bucureşti, a organizat un laborator de studiu al producţiei de lapte şi carne şi un laborator de calcule operaţionale; a avut o contribuţie deosebită în elaborarea manualelor necesare pregătirii elevilor din liceele agroindustriale şi studenţilor: cursuri de creşterea bovinelor şi cabalinelor, îndrumătoare de lucrări practice, tratate universitare cu un bogat conţinut ştiinţific şi autentică valoare practică.

În paralel cu activitatea didactică, a desfăşurat şi o muncă deosebită de cercetare ştiinţifică şi publicistică. A realizat peste 400 titluri de lucrări, 35 referate şi comunicări ştiinţifice susţinute la sesiuni naţionale şi internaţionale, 123 de lucrări contracte cu ASAS şi alte institute de cercetare. A primit numeroase distincţii, grade didactice, ştiinţifice şi academice.

În calitate de director al Staţiunii Didactice Belciugatele a Institutului Agronomic - Bucureşti, depunea o mare pasiune pentru a crea un loc cât mai eficient de instruire practică pentru studenţi.

Profesorul Georgescu este şi acum foarte activ şi cu rezultate pe măsură. Să aflăm doar câteva.

T.M.: Ce preocupări aveţi în prezent fiindcă, după cum ştiu, lucraţi intens?

G.G.: Lucrez într-adevăr mult, ca înainte de pensionare aş putea spune. Am fost acceptat să predau studenţilor în continuare cursul „Tehnologia creşterii taurinelor“.

T.M.: Dar nici cu scrisul nu vă lăsaţi bătut.

G.G.: Într-adevăr, lucrez la o carte deosebită: „Cartea producătorului şi procesatorului la lapte“, care cuprinde 5 volume.

T.M.: Mai conduceţi şi acum doctoranzi?

G.G.: Mi-ar fi foarte greu să renunţ. Mă mândresc cu cei peste 75 de doctoranzi pe care i-am îndrumat ca pe copiii sau prietenii mei în obţinerea titlului de doctor în agronomie. Şi acum am 15 doctoranzi. Deci, vedeţi, timpul nu-mi dă pace şi pentru asta sunt foarte încântat.

T.M.: Vă doresc să aveţi parte în continuare numai de sănătate, multe succese şi satisfacţii.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1115

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Consultanţa agricolă, în faţa unei mari provocări

Trebuie să recunosc că m-a surprins plăcut opinia ministrului Remeş de a organiza Camerele Agricole pe structura ANCA. De va fi să se înfiinţeze.

Nu pentru că aş avea o părere mai puţin bună despre celelalte structuri agricole centrale, judeţene şi locale, ci pentru că respectivei structuri i se recunoaşte, în sfârşit, meritul de a fi contribuit substanţial la reformarea şi consolidarea agriculturii postdecembriste, în doar 7-8 ani de la înfiinţare.

Vestea, dar şi ideea reorganizării structurilor agricole mi-au stârnit curiozitatea de a afla mai multe amănunte despre instituţia la care făceam referire, despre viitorul ei în noua conjunctură posibilă. Toate acestea le-am obţinut prin amabilitatea directorului general al ANCA, dr ing. Viorel MORĂRESCU.

I.B. Aşadar, domnule director, să începem cu principalul dumneavoastră obiect de activitate, consultanţa agricolă. Ştim deja că aceasta presupune un complex de acţiuni ce necesită a fi desfăşurate de specialişti care, pe lângă profesionalism, trebuie să dovedească şi bune aptitudini de pedagogi şi psihologi. Aveţi aşa ceva în sistem?

V. M.: Din fericire, atât în teritoriu cât şi la centru avem astfel de oameni. Când vorbim de performanţă trebuie să avem în vedere trei elemente de bază: locaţia unde consultanţa poate să-şi desfăşoare activitatea, dotarea necesară şi pregătirea profesională.

În paralel cu aceasta – şi aici m-aş referi şi la programul MAKIS, care este în derulare – trebuie să ridicăm şi nivelul de cunoştinţe ale fermierilor şi producătorilor agricoli, astfel încât să fie capabili să-şi conducă afacerea şi să obţină profit.

I.B.: Fără îndoială, realizările unor fermieri sunt şi rezultatul colaborării cu oamenii din reţeaua de consultanţă…

V.M.: Cu siguranţă. Este, de altfel, un aspect confirmat în nenumărate rânduri, cu diverse prilejuri, de fermieri. Acolo unde au beneficiat de consilierea celor din consultanţă rezultatele au fost pe măsură. Fermierii trebuie să înţeleagă că nu pot obţine rezultate decât dacă fac investiţii în tehnică şi tehnologii. Iar consultanţii noştri tocmai asta îi învaţă. Să facă bani.

I.B.: Poate tocmai de aceea oamenii îi mai numesc pe specialiştii din centrele locale „învăţăceii“ satelor, de fapt ai producătorilor agricoli.

V.M.: Să ştiţi că sunt bine ancoraţi în realitate, cunosc zona şi sunt de un real sprijin pentru producători şi fermieri.

Şapte zile din tot atâtea…

I.B.: Prin natura lucrurilor, aţi fost antrenat, ca să spun aşa – mă refer la întreaga structură ANCA – în diverse activităţi. Mă gândesc la Registrul Fermelor, proiectele SAPARD şi respectiv Fermierul, cota de lapte etc. Cât de mult s-au implicat specialiştii din reţeaua pe care o coordonaţi în aceste acţiuni şi care au fost rezultatele?

V.M.: Dacă vorbim de finalizarea acţiunilor care au premers activităţilor specifice Agenţiei de Plăţi şi Intervenţii în Agricultură, să ştiţi că în mare măsură aceasta ni se datorează. Pentru că toţi oamenii noştri, atât de la nivel de oficiu, cât mai ales de la nivel de centru local au lucrat şapte zile din şapte pentru realizarea obiectivelor la care vă refereaţi.

I.B.: Ştiu că proiectele au fost întocmite pentru diverse domenii de activitate. Aţi avut specialişti care să răspundă tuturor doleanţelor celor care le solicitau?

V.M.: Cu specialiştii noştri acoperim întreaga paletă de activităţi specifice domeniului. Suntem însă deficitari la capitolul arhitecţi, constructori, jurişti, specialişti de care producătorii, dar şi ANCA au mare nevoie pentru a-şi putea îndeplini mai bine şi în timp util obiectivele. Am făcut o solicitare la minister pentru suplimentarea cu 200 de posturi, astfel încât să putem construi mai bine nucleul de specialişti care să lucreze pe proiecte.

În ceea ce priveşte întocmirea de proiecte, ANCA a avut în lucru 719, au fost finalizate 337 şi sunt în curs de finalizare 315. Din motive obiective ori subiective, 67 de solicitanţi au renunţat.

Agenţia este solicitată şi pentru că multe dintre serviciile ei sunt gratuite. De pildă, pentru proiecte de sub 10.000 de euro nu percepe niciun comision, iar pentru cele ce depăşesc acest plafon comisionul este de 2 până la 6%.

I.B.: Se ştie că vom beneficia de importante fonduri europene ce urmează a fi absorbite. În ce măsură consultanţa se va implica în acest proces?

V.M.: Anul trecut, pentru noi a fost un exerciţiu şi am demonstrat că putem. Faptul că am reuşit la fiecare oficiu judeţean de consultanţă agricolă să închegăm echipa de lucru, să avem proiecte implementate, cred că este un lucru extraordinar. E un impuls, o provocare şi pentru oamenii din teritoriu; am simţit acest lucru şi de aceea ne-am propus să iniţiem cursuri de perfecţionare pe proiecte.

I.B.: Aţi finalizat şi aveţi în derulare cursuri de calificare în mai toate judeţele. Câţi oameni s-au şcolarizat la nivel naţional?

V.M.: Anul trecut au fost şcoliţi 35.000 şi anul acesta, până acum, aproximativ 15.000, iar în curs de finalizare a cursurilor sunt alţi 7.000. Avem 679 cursuri de formare profesională pentru 25 de meserii. Concomitent cu pregătirea profesională a producătorilor agricoli, consultanţa agricolă s-a implicat şi în construirea diferitelor forme asociative.

I.B.: Dintr-o discuţie anterioară am reţinut că vă preocupă dotarea centrelor locale de consultanţă cu logistica necesară. Care este situaţia în acest moment?

V.M.: Proiectul acesta, al meu, e în derulare. La nivel de Oficii judeţene, acest aspect este finalizat. Suntem acum în curs de dotare la nivel de centru local.

Camerele agricole, o oportunitate?

I.B.: Se vorbeşte despre noua organizare a structurilor agricole, respectiv înfiinţarea Camerelor Agricole. Domnul Remeş a declarat chiar că acestea ar urma să funcţioneze pe structura ANCA.

V.M.: Cred că domnului ministru nu i-a fost greu să concluzioneze că ANCA este o instituţie viabilă, care a putut să vină cu rezultate, să rezolve problemele fermierilor, având în ultima perioadă o legătură mult mai strânsă cu aceştia, cu asociaţiile profesionale, cu cooperativele şi cu celelalte instituţii de la nivel central şi local.

I.B.: Consideraţi oportună această măsură?

V.M.: În principiu, da. Cred însă că ar trebui pornit de la consolidarea instituţională a agenţiei, din punctul de vedere al dotării – spaţii, logistică, personal suficient. Apoi, această construcţie ar trebui făcută de jos în sus, cum de altfel s-a făcut şi în alte ţări ale UE, cu experienţă, Franţa, de exemplu.

Aceste camere agricole au fost construite de către fermieri. În primul rând, au fost ajutaţi producătorii agricoli să constituie ferme, să vândă pentru piaţă, să se asocieze, ceea ce este foarte important, pentru că se reduc input-urile şi le cresc aot-put-urile.

Dacă vom construi aceste structuri numai printr-un act normativ şi nu le realizăm de jos în sus, riscăm să stricăm. Oricum, specialiştii ANCA au şi pregătirea profesională, şi capacitatea să realizeze şi să susţină această construcţie.

Tabelul îl găsiţi în revistă

„Avem proiecte îndrăzneţe…!“

I.B.: Aţi vorbit despre realizări şi despre implicarea consultanţilor agricoli în diverse activităţi. Ce vă propuneţi pentru viitor şi, mai ales, pentru anul 2008?

V.M.: În primul rând să realizăm cât mai multe ferme, asociaţii, cooperative care să constituie factori de dezvoltare a spaţiului rural şi pilonul construcţiei Camerelor agricole. Apoi să lucrăm mai bine cu fermierii, cu asociaţiile profesionale, să creăm, dacă vreţi, nişte pachete de servicii, pe domenii de activitate, pe care fermierul să le poată chiar cumpăra.

Proiecte într-adevăr îndrăzneţe. Rămâne doar să fie create cât mai multe ferme, iar fermierii să fie capabili să „absoarbă“ serviciile oferite de consultanţă. Şi nu doar pentru domeniile consacrate, ci şi pentru alte activităţi specifice satului românesc. Spaţiu care, am speranţa, va dăinui. Depinde însă de noi.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 660

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Despre un anume sacrificiu

Aşa a vrut viaţa să fie. În urmă cu ani, meseria mea s-a consumat în rotundul Televiziunii Române, ca reporter „la agrar“.

A fost extraordinar, a fost unic acest episod din propria-mi biografie, fiindcă acesta a fost cel mai fericit chip în care am cunoscut oameni de toate felurile, de la opincă până la vlădică.

Îmi place să cred că am reuşit să mă înţelepţesc cumva, fiindcă, adevăr grăit, şcoala vieţii echivalează cu noian de academii. Nu vreau să spun prin aceasta că şcoala adevărată trebuie lăsată deoparte, dar practica vieţii rămâne de neînlocuit.

Ei bine, pe vremea tinereţii mele de jurnalist s-a întâmplat să cunosc prin Munţii Gurghiului un om de toată isprava, un gospodar înrăit, convins de cele trăite că numai munca poate aduce satisfacţii şi bunăstare. Ion Negrilă, aşa îl chema pe amicul meu, creştea animale. Nu cunoscuse cooperativizarea, era, cum îi şi plăcea să zică, din zona liberă şi libertatea îi pusese la treabă şi mintea, şi braţele.

Avea vreo 24 de ,,darabe“, de animale făloase, casă înstărită, acareturi şi câte şi mai câte. Ziua lui de lucru începea la crăpatul zorilor şi apunea odată cu apariţia luceafărului de seară, ba uneori chiar şi mai târziu, în taina nopţii.

Ei bine, şi totuşi baci Negrilă era nemulţumit. ,,Nu merge bine ţara, zicea el, cu gândul la cele care nu erau în dreaptă rânduială, adică pe măsura binecuvântării Celui de Sus care, adăuga adesea gazda mea, s-a îmbunat să ne dea tot ce-i mai mândru pe lume: pământ fălos, codrii nesfârşiţi, apă ca nici pe unde altundeva. În schimb, spunea baciul, noi ce facem? Dăm la spate obiceiuri şi rânduieli! Ne facem că facem, de parcă n-am fi români.“

L-am întrebat adesea puţin nedumerit:

– Şi dumneata, baci Negrilă, ce-ai vrea să se întâmple?

– Păi uite, să scăpăm de datorii, să ne-aşezăm pe treabă, să avem frica lui Dumnezeu.

– Uşor de zis, replicam eu, da’ de unde bani?

– Eu, comenta baciul, mi-aş da jumătate din animale, aş vinde tot ce-aş putea şi aş pune banii pentru ţară. Ca mine mai sunt şi alţi gospodari. Dar, după aia!…

Când zicea ,,dar, după aia!…“ baciul avea un ton al vorbei şi mustrător, şi plin de speranţe. Adică, după aia, să fie tocmeală dreaptă, vorba faptă, dreptatea sfântă.

Au trecut ani şi nu l-am uitat pe baciul Negrilă din Gurghiu. Mai cu seamă vorbele lui cu tâlc nu le-am uitat:

– Dar, după aia…! Neamul nostru românesc, aşa l-a plămădit Dumnezeu, are şi dar, are şi har.

Numai că viforele istoriei l-au supus adesea la grele cazne. Când să se bucure de ceva, cumpăna s-a înclinat dimpotrivă şi bucuria s-a prefăcut în amăgitoare părere.

Avem astăzi, acum, multe de împlinit. Ţara e la ceas de cumpănă. Are nevoie de reconstrucţie, de dezvoltare.

Are nevoie de optimism şi încredere. Strâmbătatea trecutului se cere grabnic îndreptată şi, cum mai zicea cineva, carul scos degrabă din glod la drum drept.

E nevoie, vezi bine, de sacrificiu. Datorii vechi se cer plătite, pentru seninul generaţiilor de mâine. Şi citesc în ochii românilor, ca în privirea baciului Negrilă odinioară, voinţa, vocaţia reconstrucţiei. Văd, aud şi nu pot să nu mă bucur. Şi atunci îmi vin în minte vorbele aspre şi drepte ale baciului: ,,Da, după aia..!“

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 613

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare6eef.html-articol=63.htm

Fiecare încăpere cu planta ei

Asigurarea microclimatului este unul dintre cele mai importante aspecte atunci când alegem o plantă pentru a ne decora interioarele casei.

Factorii de mediu care acţionează împreună asupra plantelor sunt: lumina, aerul, căldura, apa şi hrana, iar unii dintre aceşti factori pot varia de la o încăpere la alta.

Holurile, încăperi cu mai puţină lumină naturală, sunt recomandabile pentru plantele ce rezistă la semiumbră şi au creştere verticală (Dracaena, Yucca) sau pentru cele care pot fi dirijate în sus (Viţa-de-apartament, iedera, Tradescantia).

Yucca (fam. Liliaceae) este o plantă originară din Mexic, rezistentă, cu tulpină nudă, inelară şi frunziş ce se dezvoltă sub formă de mănunchi sau rozete, în partea terminală a tulpinii. Deoarece este o plantă în permanentă stare vegetativă, necesită multă lumină.

Pe timp de iarnă se va păstra în încăperi cu temperaturi relativ scăzute, ce nu trebuie să coboare sub 10°C, şi se va uda mai puţin, evitându-se totuşi uscarea pământului.

Atenţie! Udată excesiv, baza plantei poate putrezi, iar frunzele se pot înmuia.

Vara, plantele se vor uda frecvent şi se vor fertiliza cu îngrăşăminte minerale solubile, cam de două ori pe lună.

Înmulţirea se efectuează prin butaşi de tronsoane de tulpină şi butaşi de rozete. Butaşii se vor pune la înrădăcinat în amestec de turbă şi nisip. Primăvara, o dată la doi ani, se recomandă transplantarea ei.

Bucătăria este locul ideal pentru plantele ce rezistă bine la variaţiile de temperatură şi curenţilor de aer: pothos, muşcata, iedera.

Iedera (Hedera – fam. Araliaceae) prezintă specii cu tulpini şi ramificaţii lemnificate care pot fi dirijate pe suport sau lăsate să atârne. Plantele necesită o umiditate ridicată (suportă greu aerul uscat şi pot fi uşor atacate de păianjenul roşu). Se recomandă pulverizarea lor cu apă.

Hedera helix este o plantă agăţătoare adaptată condiţiilor de apartament.

Hedera canariensis este o specie târâtoare, cu frunze în nuanţe de galben şi crem, utilizată cu precădere la împodobirea coloanelor sau a vitrinelor, deoarece se dezvoltă rapid în înălţime.

Iarna, temperatura nu trebuie să coboare sub 8°C, iar vara pot fi scoase şi afară, dar în locuri semiumbrite şi cu expunere spre nord.

Transplantarea se recomandă a se face primăvara, într-un amestec bogat în humus şi pământ de frunze.

Tulpinile degarnisite se taie pentru a lăsa planta să se regenereze. Dacă dorim înmulţirea plantei, care se realizează prin lăstari, trebuie să demarăm acest proces tot primăvara.

Camerele de zi, care sunt mai mari şi mai luminate, pot găzdui mai toate plantele de apartament care găsesc aici condiţiile ideale pentru creştere.

Pentru birouri, ideale sunt plantele decorative prin frunzişul verde şi colorat ca Ficus, Aspidistra, Yucca şi Croton sau plantele decorative prin flori din familia Bromeliaceelor (Neoreglia carolinae, Vriesea, Guzmania).
Vriesia este o specie care face parte din grupa bromeliilor. Decorează prin frunzele dungate transversal şi cu spic mare, plat, ca o sabie, colorat în roşu aprins. Planta este exigentă faţă de temperatura încăperii care trebuie să fie între 20-25°C, iar iarna să nu coboare sub 14°C. Udatul este foarte important (în perioada de creştere se udă des), recomandându-se stropirea prin pulverizarea apei pe frunze, cu evitarea inflorescenţei. Iarna se va uda foarte puţin, planta ţinându-se aproape fără apă.
Planta necesită un amestec de pământ compus din turbă, pământ de frunze, ace de conifere, muşchi – un amestec fibros cu un drenaj bun. Cel puţin o dată pe lună se recomandă fertilizarea cu îngrăşăminte minerale lichide, cu conţinut mare de azot şi fosfor. Transplantarea plantei se va face o dată la doi ani, când se vor separa şi lăstarii noi.
Delia CIOHODARU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 1137
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare6f2b.html-articol=892.htm

Fermieri austrieci în vizită la Prejmer > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFermieri austrieci în vizită la Prejmer

Un grup de fermieri din Austria, zona Otterbach, însoţiţi de profesorul Hofinger Manfred de la Şcoala Agricolă din Otterbach, au efectuat o vizită de documentare şi schimb de experienţă la Centrul Local de Consultanţă Agricolă Prejmer, judeţul Braşov. Fermierii austrieci au participat în ţară la cursuri de calificare în agricultură, care s-au finalizat printr-o serie de întâlniri cu fermieri şi consultanţi agricoli din România, printre care şi cei din Prejmer.

Pe parcursul discuţiilor purtate cu acest prilej s-au făcut referiri la starea actuală a fermierilor români şi la modul în care aceştia înţeleg aderarea la Uniunea Europeană. Cota de lapte, statutul juridic al fermierilor şi asociaţiile de tip cooperatist au fost subiecte pe marginea cărora s-au purtat dezbateri susţinute. De asemenea, fermierii austrieci s-au arătat interesaţi de modul în care omologii lor din Prejmer înţeleg necesitatea de a urma cursuri de calificare, de modalităţile concrete prin care îşi rezolvă problemele de marketing, de intervenţia statului în ajutorarea agricultorilor şi, mai ales, de rolul pe care îl are consultantul agricol, de activitatea concretă desfăşurată de acesta şi de raporturile în care el se află cu alte instituţii de specialitate şi cu cele de învăţământ agricol.

Fapt este că fermierii austrieci au apreciat modul de instruire a fermierilor români, care din multe puncte de vedere se aseamănă cu cel austriac. Cu această ocazie s-a avansat propunerea de stabilire a unor relaţii de parteneriat între Colegiul Agricol Ţara Bârsei - Prejmer şi Şcoala Agricolă din Otterbach – Austria.

Ing. Maria UJUPAN, CLCA Prejmer
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 707
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Anemia (I)

„Cu o rată a anemiei de peste 50% la copiii sub 5 ani şi cu una de peste 40% la femeile însărcinate, se poate afirma că toţi copiii şi toate femeile însărcinate din România suferă de o carenţă de fier“. Am fi tentaţi să considerăm exagerată şi tendenţioasă aprecierea, dar dacă ea apare într-un document oficial, de maximă credibilitate („Raportul anual UNICEF, 2000“), merită să ne aplecăm asupra lui cu atenţie şi să încercăm să-i descifrăm cauzele şi, dacă se poate, să sugerăm şi oarece soluţii de îndreptare a situaţiei la nivel individual.

Contrar părerii multora, între anemie şi subponderabilitate nu există o legătură cauzală, de anemie suferind deopotrivă şi cei mai... „împliniţi“, şi cei care sunt „numai piele şi os“. Pentru a intra în categoria celor afectaţi de boală trebuie să îndeplineşti una sau amândouă dintre următoarele condiţii I) scăderea numărului de hematii (globule roşii) din sânge sub 4,5 milioane la bărbaţi, respectiv 4 milioane la femei şi II) scăderea nivelului hemoglobinei sanguine sub 90% la bărbaţi sau sub 80% la femei.

Ţinând cont de rolul de transportor al sângelui, consecinţa imediată este scăderea cantităţii de oxigen şi de substanţe nutritive ajunse la ţesuturi, ceea ce determină tulburări generale grave, precum: paliditate, ameţeli, tulburări de vedere, hipotensiune arterială, slăbiciune generală, adinamie (diminuarea activităţii motorii, determinată de slăbiciune musculară accentuată) sau chiar pierderea cunoştinţei.

Pentru asigurarea necesarului de oxigen, inima este supusă unui efort suplimentar, ceea ce determină, mai ales în condiţii de efort, palpitaţii, accelerarea anormală a pulsului (tahicardie), senzaţie de „sete de aer“ (dispnee).

În absenţa unor simptome particulare, avem tendinţa de a neglija boala sau de a atribui semnalele unor alte afecţiuni cu care fie că suntem „învăţaţi“, fie că nu le considerăm suficient de importante încât să ne capteze atenţia sau să ne îngrijoreze. Consecinţele nu vor întârzia să apară: astenie, tulburări de memorie, tendinţă de leşin, dureri precordiale, tulburări digestive (lipsa poftei de mâncare, constipaţie, flatulenţă). Adică DISCONFORT general, ce afectează grav calitatea vieţii, bucuria de a trăi!!

Cauzele anemiei sunt multiple:

a) pierderea unei cantităţi masive de sânge ca urmare a unor hemoragii externe mari sau a unor ulcere grave;
b) distrugerea patologică a hematiilor (în diverse afecţiuni, precum anemia hemolitică);
c) producerea în cantitate insuficientă a globulelor roşii (în urma unor disfuncţii la nivelul organelor hematogene din măduva spinării);
d) producerea deficitară a eritrocitelor, consecinţă a deficitului de fier (anemie feriprivă, întâlnită mai ales la femei, unde se mai numeşte şi cloroză) sau de vitamina B12 (anemie pernicioasă sau hipercromă) din organism.

Cum ne îngrijim?

Tratamentul este complex şi trebuie făcut exclusiv de medic, care poate recomanda, de la caz la caz, administrarea de produse antihemolitice (cu fier şi vitamine) sau transfuzii, de regulă, însoţite de unele măsuri complementare (dietoterapie, fitoterapie) şi de recomandări de prevenţie (suprimarea factorilor toxiinfecţioşi care au produs insuficienţa funcţională a măduvei spinării).

O alimentaţie potrivită unei asemenea situaţii trebuie să fie normo-calorică (individualizată sub aspectul vârstei, sexului, tipului de activitate practicat) şi echilibrată din punctul de vedere al aportului în aminoacizi esenţiali şi vitamine (C, complex B). Din ea nu trebuie să lipsească fructele (caise, piersici şi îndeosebi perele, creditate cu acţiune hematopoietică) şi legumele (salată, urzici, ştevie, sfeclă-roşie, morcov) proaspete, pâinea integrală, drojdia de bere, unele produse animaliere (ficat, muşchi prelucraţi prin fierbere sau prăjire uşoară la grătar), miere de albine (de mană – 100-150 g/zi în lapte, timp de 20-30 zile), polen (5-20 g/zi, în funcţie de vârstă, în cure de 1-2 luni, reluate în fiecare trimestru). Pentru a afla ce plante medicinale putem folosi în combaterea anemie nu pierdeţi numărul viitor al revistei.

Dr. ing. Radu STOIANOV, Institutul de Bioresurse Alimentare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 613

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Filarmonica din Ploieşti susţine şi promovează folclorul autentic > REVISTA LUMEA SATULUI

Filarmonica din Ploieşti susţine şi promovează folclorul autentic

Cu câteva zile în urmă l-am cunoscut pe dirijorul şi compozitorul Corneliu Irimia, directorul Filarmonicii „Paul Constantinescu“ din Ploieşti.

„M-am considerat şi mă consider, mai presus de orice, profesor, mi-a spus distinsul meu interlocutor. Şi asta pentru faptul că am terminat două facultăţi: de muzică şi, după 1989, una de teologie. Acum 35 de ani mi-am început cariera de profesor la Măneciu, o zonă cu tradiţie folclorică deosebită.

Corul pe care îl dirijam a obţinut în 1976 Premiul I la Festivalul «Cântecele Ţării», învingând celebrele, pe atunci, coruri şcolare de la Ploieşti. Asta mi-a adus transferul în oraş, devenind la 27 de ani profesor şi dirijor la Liceul I.L. Caragiale. Iar, cu timpul, am ajuns la Filarmonică.“

Rep.: Ce întreprinde Filarmonica „Paul Constantinescu“ pentru promovarea muzicii populare şi în general a folclorului din zonă?

C.I.: Aş putea să afirm fără dubii că facem un lucru nobil, reuşind să menţinem, în condiţiile actuale, una dintre puţinele formaţii de muzică populară, care promovează folclorul autentic – „Flacăra Prahovei“. Înfiinţată cu 55 de ani în urmă, aceasta există practic de 95 de ani. Au susţinut-o de-a lungul deceniilor vestiţii lăutari prahoveni.

Cine n-a auzit de „Hora lui Dobrică“ sau de naiştii locali? Aici au cântat de-a lungul vremii renumiţii interpreţi Ileana Constantinescu, Nelu Huţu, Ion Dolănescu, Maria Văduva, Maria Crăciun, Ion Duca, Vasile Bucur.

Rep.: Nu vi se pare prea brusc saltul de la Bach, Beethoven şi Enescu la muzica populară?

C.I.: Eu cred că fără folclor nu s-ar fi născut niciunul din marii maeştri. Şi e păcat ca o ţară binecuvântată cu un folclor autentic, cum e România, să nu-şi valorifice tradiţiile seculare de cântec, dans şi port popular care cuprinde nu mai puţin de 100 costume autentice. Personal iubesc mult muzica populară, iar Filarmonica a promovat constant gustul folclorului autentic printre melomani.

Rep.: În ultima vreme, televiziunile promovează masiv folclorul.

C.I.: Într-adevăr, sunt programe folclorice bune la TVR 1 şi la „Favorit“. La ETNO TV avem, în schimb, de-a face cu „făcături“. Să fim atenţi şi să ne păstrăm tradiţia doinei şi baladei, specifice poporului român. Mai nou, în folclor au apărut teme ca banii, duşmănia şi înstrăinarea. Nu vreau să vorbesc de manelele care desfigurează practic sensul oriental al cuvântului, rămânând în prim-plan doar dansul.

În replică, pe scena Filarmonicii ploieştene cântă artişti autentici de talia lui Gheorghe Zamfir, care pentru mine este nr. 1 în lume în arta naiului şi cel mai mare deschizător de drumuri în acest domeniu. Şi tot în Prahova îşi are obârşia un alt mare maestru al naiului, Romeo Văduva, fiul Mariei Văduva. Ca un amănunt picant, pot să vă spun că la Filarmonică a fost angajat chiar şi Adrian – „Copilul Minune“, care cântă la noi doar muzică populară autentică.

Rep.: E foarte bine că Filarmonica ploieşteană promovează folclorul şi artiştii locali. Dar aveţi ştiinţă ce se mai întâmplă la căminele culturale din judeţ?

C.I.: Căminul cultural rămâne o veritabilă biserică laică. În 50 din cele 99 de comune din judeţul Prahova, la căminele culturale se desfăşoară reuniuni de cântece şi dansuri şi se organizează frecvent şezători.

La Vălenii de Munte, de pildă, se desfăşoară, cu sprijinul nemijlocit al primarului din localitate, concursul ce poartă numele renumitei interprete prahovene Irina Loghin. La Câmpina se organizează anual „Hora Prahovei“, supranumită şi „La Fântâna cu cireşi“.

Şcoala Populară de Artă din Ploieşti pregăteşte talente autentice, unul dintre ele fiind Iuliana Tudor, cunoscuta prezentatoare a emisiunilor de folclor de la postul TVR 1.

Oricum, să nu vă temeţi, Filarmonica „Paul Constantinescu“ veghează să nu se irosească vreodată această bogată chintesenţă culturală, care este folclorul prahovean.

Miron Ştefănescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 1319

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Horoscop indian - MAIMUŢA

Perioada: 14 - 23 octombrie.

Semn: de aer. Pietrele preţioase: opalul, diamantul. Metalul: cuprul. Culori: indigo, albastru. Verb: a se răzgândi (cu sensul de gândit şi răzgândit). Numere native: 1, 2, 3, 4, 9. Caracterizarea numerologică: 6.

Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Balanţa; zodiac arboricol: Arţarul.

Compatibilitatea: zodiac indian: Foc, Fir, Broască ţestoasă, Balanţa, Metal, Arcaş, Vultur, Zoghin; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice): Taur, Balanţă, Capricorn, Vărsător; compatibilităţi de rang II (mediocre): Gemeni, Rac, Săgetător; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): Arţar, Castan; compatibilităţi de rang II (mediocre): Nuc, Brad, Ulm, Alun, Smochin, Chiparos, Tei. Planete favorabile: Mercur, Venus, Luna, Marte, Pluto.

Puţine zodii sunt mai complexe. Imaginaţi-vă o persoană (sau personalitate?) deopotrivă sub semnul comerţului, justiţiei, sexului, războiului, ezoterismului şi al bogăţiei.

Adăugaţi versatilitate, inteligenţă nativă debordantă, capacitate şi ştiinţa de a comunica, ştiinţa diplomaţiei (ştie când să tacă, să nu audă, să nu vorbească), viteză de reacţie şi intuiţia faptului că ultima decizie (care de regulă le contrazice pe celelalte anterioare) este cea care va produce cele mai favorabile efecte pentru sine şi cei din grupul apropiat (pentru că nativul mai are şi calitatea de a fi altruist şi generos). Curios până la indiscreţie, circumspect până la bănuitor, autoritar până la tiranic sunt trăsături care se adaugă la comportamentul general.

Cu alte cuvinte, o personalitate complexă, a cărei bucurie de a trăi nu este egalată decât de bucuria jocului permanent pe care-l declanşează de câte ori are ocazia, pentru că starea lui firească este jocul ca instrument de investigare şi cunoaştere.

Inteligent, intuitiv, informat, capabil să digere cele mai noi idei pe care le asimilează de o manieră atât de personală încât nici autorul lor nu le-ar mai recunoaşte. Nu are conştiinţa plagiatului, iar atunci când i se atrage atenţia este dispus să-ţi accepte punctul de vedere şi să recunoască meritele altora, devenind generos în susţinerea lor, pentru că se simte „hăruit“ din abundenţă de divinitate, aşa că nu găseşte niciun motiv pentru care ar trebui să tezaurizeze numai pentru sine.

Chiar în situaţii limită, care-i pun în pericol existenţa, este dispus să împartă cu ceilalţi membri ai grupului ultima coajă de pâine. Are preştiinţa de a face, din nimic, bici şi abilitatea de a vinde castraveţi grădinarului. Chiar dacă rezultatele nu sunt pe măsura propriilor aşteptări, celorlalţi le par spectaculoase datorită fanteziei, organizării şi rigorii puse în materializarea lor. Self-made man, nu datorează nimănui nimic (şi este conştient de aceasta). Este curajos până la anularea spiritului de conservare, însă nu este un om de echipă decât în cazul în care se află în postura de lider ascultat orbeşte.

Cenzurat din umbră cu discreţie (pentru a nu complica comunicarea şi pentru a nu-i deranja orgoliile), poate avea rezultate absolut originale. Nu este eficient în poziţiile-cheie ale unei antreprize deoarece, destul de frecvent, subliminal, va pune interesele sale şi ale apropiaţilor pe primul plan, interesul general fiind acoperit satisfăcător numai în măsura în care este identic sau secant cu acestea. Îi place să fie centrul atenţiei generale, îi place să se vorbească despre el, iar atunci când tăcerea este mult prea lungă un giumbuşluc oarecare îl aduce în centrul atenţiei generale.

Face parte din acea categorie rară de oameni capabili să-şi ia în râs propriile defecte, însă nu vă lăsaţi înşelaţi de aparenţe, pentru că, marşând peste ce ar putea accepta ca rezonabil, s-ar putea să vă treziţi că aţi zgândărit un vulcan. Dacă vă atingeţi însă de grupul lui, s-ar putea să fie pentru ultima oară. Pe sine se apară cu vorbe, prietenii şi-i apără cu fapte, neexistând nimic mai devastator decât reacţia unui tip inteligent, bogat, justiţiar şi cu ştiinţa războiului ca date native.

Adaugă la acestea sumedenia de prieteni, cel puţin de acelaşi calibru, cu care este total compatibil şi vei constata că este mai prudent să aştepţi o noapte (mai multe, este mai sigur) înainte de a te decide să ataci grupul sau familia nativului.

Întors spre sine, cu certe tendinţe egocentrice, nativul nu comunică excesiv cu persoana iubită care se va lovi de maniera lui de a complica cele mai simple lucruri. Aceasta va trebui să caute singură căile de acces spre universul lui afectiv.

Odată cucerit, va descoperi un partener dispus să dăruiască totul, mai ales dacă din partea cealaltă descoperă aceeaşi desăvârşită disponibilitate şi participare. Atenţie! Monogamia nu este caracteristica fundamentală a nativilor. Poligamia şi diversitatea experimentelor sexuale pot să-i oripileze pe cei care nu sunt dispuşi să le accepte.

Cu o manieră cel puţin bizară de a concepe fidelitatea, nativii fac o disjuncţie foarte clară între dragoste şi sex, fiind fideli doar în măsura în care nu întâlnesc oportunităţi sexuale. Partenerul trebuie să ştie şi să accepte, caz în care se va bucura din plin de dragoste şi generozitate. Dacă nu, nu! Copiii sunt centrul universului familial (răsfăţaţi, alintaţi, puşi în primul plan afectiv), dar niciodată un motiv suficient pentru fidelitatea în cuplu (fidelitatea aşa cum este ea unanim acceptată de morala cotidiană).

Antropomorfismul maimuţei face din ea una dintre cele mai legendare creaturi ale universului mitic uman. Prezenţa ei este cvasiunanimă în mitologia, miturile şi legendele profane ale popoarelor trăitoare în arealele pe care le populează. De la eboşă nereuşită a creaţiei divine, la însăşi fondatoarea mitică a rasei umane, maimuţa nu putea să scape de statutul de simbol zodiacal.

Arhetipul cel mai cunoscut al prudenţei simbolice este reprezentat de statueta celor trei maimuţe înţelepte care, pentru a nu auzi, a nu vorbi şi a nu vedea ce se întâmplă în jur îşi acoperă cu palmele urechile, gura şi ochii, devenind astfel surde, mute şi oarbe.

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 900

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

vizualizare6fa2.html-articol=325.htm

Noi produse proaspete pe gustul românului

SC Covalact SA are rezultate şi o poate dovedi statistic prin împlinirile de zi cu zi. Ne provoacă însă mari dificultăţi modul superficial cum au înţeles să semneze documentele legate de aderare reprezentaţii autorizaţi. Inginerul Bălan este tentat să creadă că aceştia ori n-au cunoscut realităţile româneşti din agricultură în general şi zootehnie în particular, ori le-au ignorat. Cu atât mai puţin competenţi s-au dovedit în domeniul promovării produselor animaliere.“

Capcanele integrării

Directorul general al Covalactului avertiza cândva pe cei care urmau să semneze tratatul cu Uniunea că trebuie să evite pe cât posibil capcanele ce li s-au pregătit. Din păcate, sfatul său nu s-a auzit şi acum atât producătorii cât şi procesatorii români sunt puşi în faţa faptului împlinit.

Care sunt capcanele în care am căzut deja? Le defineşte tot managerul de la Covalact. „Cea dintâi şi cea mai importantă este dificultatea creată de atingerea parametrilor europeni, producătorului român nedându-i-se răgazul necesar spre a devenit competitiv. Nu se putea în numai şase luni să se ajungă la 100 de mii germeni NTG şi 400 de mii celule somatice pe miligramul de lapte.

Pentru orice om de bună credinţă, care ştie cum se produce laptele şi cunoaşte realitatea fermelor româneşti, erau necesari cel puţin 5-6 ani de pregătire spre a se ajunge la standardul cerut. Şi dacă celelalte ţări care au aderat la Uniune au avut acest răgaz, pentru noi n-a existat înţelegere.“

La noi se lucrează pompieristic, dovadă că de la o lună la alta se schimbă normele şi criteriile de evaluare a procesatorilor şi fermierilor. „Mai trist este faptul că legislaţia în domeniu se aplică după ureche, de la o localitate la alta şi de la o zonă la alta, diferind condiţiile cerute.

În loc să se urmărească soluţionarea problemelor prin eliminarea cauzelor, se caută repede ţapi ispăşitori. Drept rezultat se va ajunge la lichidarea treptată a tuturor celor care mai au curajul să muncească cu perseverenţă, corect şi cinstit. E vorba atât de procesatori, cât şi de producători.“

Prea multă confuzie

Aşa cum sublinia ing. Bălan, mulţi dintre cei care aveau de gând să înfiinţeze ferme zootehnice abandonează proiectele, speriaţi de cerinţele şi criteriile de avizare impuse pentru modernizarea acestora.

Aceeaşi derută s-a instalat şi în domeniul creşterii ovinelor şi caprinelor pentru că respectivii fermieri nu mai ştiu practic ce au voie să producă, pe unde au voie să circule şi cum pot să-şi valorifice produsele de fermă. În prezent, nu se ştie nici măcar cine e îndreptăţit să certifice aceste produse.

Ca să nu mai vorbesc de confuzia totală ce există la noi între produsele tradiţionale şi cele ecologice. Toată lumea a fost încântată la început de cum se va afirma România cu produse ecologice în cadrul UE, dar totul rămâne deocamdată în ceaţă.

Şi totuşi există optimism

Ce rămâne de făcut? „Până la finele anului 2009 mai sunt doi ani în care trebuie să rezolvăm neapărat problemele de fond. E necesar să lucrăm însă constructiv. Pentru a susţine producătorul şi procesatorul român, cred că s-ar cuveni ca organele de control să sprijine dezvoltarea şi modernizarea acestui sector economic, cu mari implicaţii sociale.“

Cum stau lucrurile concret în cazul societăţii Covalact, ne-o spune fără ocolişuri chiar managerul său: „La prima evaluare făcută în urma unui control întreprins de FVO de la Bruxelles, secondat de ANSVSA Bucureşti, ne-am pierdut clasificarea de la grupa A de procesare, aşa cum fusesem evaluaţi iniţial, trecând automat la singura grupă care mai permite funcţionarea până la 31 decembrie 2009. Şi asta în condiţiile în care în ultimii şase ani am investit 8 milioane de euro în modernizarea fabricii, ca şi a centrelor de preluare a laptelui.

În acest an preconizăm să cheltuim alte două milioane de euro pentru ceea ce mai e de modernizat. Sper ca în aceste condiţii să fim lăsaţi să ne îndeplinim planul de modernizare, pentru ca începând chiar de la finele acestui an să putem să solicităm o nouă evaluare care să ne permită participarea la schimburile intereuropene.“

Ioan Bălan îşi păstrează în continuare optimismul: „Cu eforturile pe care le depunem atât în domeniul organizării, cât şi promovării produselor pe piaţă, dar şi datorită optimizării sistemului de colectare a materiei prime şi perfecţionării continue a proceselor tehnologice şi dotărilor cu echipamente noi, cred că vom evolua în bine, rămânând printre cei mai activi şi mai competitivi procesatori din România.

Aşa cum şi-a obişnuit clienţii de sărbători, respectând linia ascendentă de dezvoltare şi diversificare a producţiei din ultima vreme, SC Covalact SA va ieşi pe piaţă de Sfintele Paşti cu o gamă de produse lactate proaspete.

De curând a fost introdusă în fabricaţie o nouă gamă de astfel de produse proaspete. E vorba de chefirul şi iaurtul de băut, realizate după o tehnologie ultramodernă. „Pentru aceasta, ne încredinţează ing. Bălan, garantez o viaţă de raft de 24 de zile. Ceea ce este mai important, având în vedere calitatea, prospeţimea şi naturaleţea produselor noi, sper ca gustul lor să fie pe placul românului.“

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 564

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare701b.html-articol=854.htm

Manifestări şi acţiuni sprijinite de consultanţi

Teleorman: Soluţii spaniole antisecetă

Având în vedere faptul că, la nivelul judeţului Teleorman, ca de altfel în toate judeţele, sunt în curs de elaborare strategii antisecetă, la standul OJCA Teleorman din cadrul Târgului Naţional – Agralimex au avut loc recent discuţii cu reprezentanţii firmei Aragonesa de Servicios Agrarios SA din Spania.

La această întâlnire au participat producători agricoli, dar şi reprezentanţi ai unor mari societăţi de profil. Oaspeţii spanioli au prezentat elemente legate de soluţii tehnice, costuri de producţie, durata amortizării şi, nu în ultimul rând, de nivelurile de producţie şi calitatea acesteia.

S-a vorbit despre sisteme de irigaţii pentru suprafeţe mici bazate pe forări de puţuri şi captarea apei în bazine special amenajate protejate cu un material tip folie, de unde, printr-un sistem de pompare, apa urmează să ajungă la plante prin aspersiune sau picurare. De asemenea, s-au făcut referiri la irigatul în brazdă şi la sistemele de irigaţii pe suprafeţe mari, în cazul acestora din urmă fiind luată în discuţie posibilitatea adaptării sistemului vechi românesc la cel spaniol.

Aragonesa SA, prin firmele din grupul său, şi-a arătat disponibilitatea de a face investiţii în România, motiv pentru care OJCA Teleorman doreşte să se întâlnească cu toţi cei interesaţi şi chiar să organizeze o vizită în Spania.

Ilfov: Acţiuni de popularizare a sprijinului guvernamental

Pentru popularizarea metodologiei de acordare a sprijinului guvernamental destinat sectorului agricol, consultanţa agricolă ilfoveană s-a mobilizat în diseminarea, monitorizarea şi evaluarea impactului informaţiilor privind sprijinul guvernamental acordat producătorilor agricoli.

Acţiunea, la care au participat consultanţi de la nivel judeţean şi local, a urmat o tematică bine stabilită, şi anume:

-subvenţiile pentru culturile de toamnă, în valoare de 1,32 miliarde lei, care vizează motorina, seminţele certificate, pesticidele şi îngrăşămintele;

- condiţiile pentru încasarea subvenţiilor care se referă la obligativitatea asigurării culturilor, utilizarea de seminţe certificate, aplicarea unor tehnologii de cultură adecvate, respectarea bunelor practici agricole.
- sprijinul guvernamental, în valoare de 4, 318 milioane de lei, de la bugetul de stat pentru finalizarea programelor de conservare şi utilizare a populaţiilor de animale în pericol de dispariţie şi a celor vulnerabile, pe rase şi specii;

De toate aceste informaţii beneficiază producătorii agricoli, şefii de exploataţii agricole, crescătorii de animale şi alte categorii de persoane din comunităţile rurale, cu ocazia întâlnirilor, meselor rotunde şi a dezbaterilor organizate de OJCA Ilfov.

Galaţi: Târgul de toamnă din Tecuci, ediţia a VII-a

Duminică, 2 septembrie a.c., la Tecuci se va desfăşura cea de-a VII-a ediţie a Târgului de toamnă, eveniment organizat de OJCA Galaţi împreună cu Serviciul Public Administraţia Pieţelor Obor Parc Zoo din Tecuci. Manifestarea va avea loc în Piaţa Centrală din Tecuci şi va începe la ora 9,00. Vor participa producători agricoli din comunele Matca, Corod, Barcea, Drăgăneşti, Gidigeni, dar şi din municipiul Tecuci. Alături de micii producători, vor mai fi prezente în piaţă şi societăţi reprezentative din zonă, cum sunt: SC Heliantus SA Ghidigeni - cu ulei din floarea-soarelui şi oţet, SC Vinuri Nicoreşti SRL - vinuri, SC Contec SA Tecuci - conserve legume-fructe, SC Velpitar SA Tecuci - pâine şi produse de panificaţie etc.

De asemenea, va fi organizat şi un parc cu utilaje agricole şi instalaţii de irigat.

Târgul de toamnă se va desfăşura în aceeaşi perioadă cu o altă manifestare devenită deja tradiţională, Zilele oraşului Tecuci.

La final se va face evaluarea standurilor şi se vor înmâna diplome participanţilor.

Vrancea: Seminarii pentru crescători de animale şi legumicultori

La sfârşitul lunii august, OJCA Vrancea a organizat, în colaborare cu firma SC Tales şi Grupul Şcolar Agricol, simpozionul cu tema ,,Tehnologii complete de creştere a animalelor“, evenimet la care au participat numeroşi crescători de animale din judeţul Vrancea.

Tot în aceeaşi zi, OJCA Vrancea a organizat, împreună cu firma Summit Agro, seminarul ,,Pesticidele folosite în legumicultură - în acord cu bunele practici agricole“, manifestare care a reunit reprezentanţi ai legumicultorilor din mai multe comune vrâncene şi care s-a dovedit a fi de un real folos pentru cei prezenţi.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 615

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare7064.html-articol=920.htm

Apărători ai credinţei > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulApărători ai credinţei

Tot un fel de ecumenism ar putea fi numită şi acea intenţie a Bisericii Catolice, mai ales a autorităţilor habsburgice - care stăpâneau Transilvania din 1688 - când, prin tot felul de constrângeri, a determinat foarte mulţi creştini ortodocşi din Ardeal să formeze Biserica Greco-Catolică sau Unită cu Roma.

A fost un proces care a făcut multe victime. Din rândul preoţilor şi credincioşilor ortodocşi români din Transilvania s-au ridicat nenumăraţi apărători ai dreptei credinţe în faţa acestor încercări de a-i trece cu forţa la unirea cu Biserica Romei.

Între aceştia se numără cuvioşii ieromonahi Visarion Sărai, Sofronie de la Cioara şi Nicodim, protopopul Nicolae Pop din Balomir, preoţii Moise Măcinic din Sibiel, Ioan din Galeş, Ioan din Aciliu, Ioan din Poiana Sibiului, Ioan şi Oprea din Sălişte, Ioan Pinariu din Sadu, preotesele din Tilişca, din Poiana Sibiului şi din Deal, credincioşii ţărani Oprea Miclăuş din Sălişte, Ioan Oancea din Făgăraş, Constantin Petric din Jina, Ioan Crăciun din Cărpiniş, Toma Maier din Răhău, Tănase Todoran din Bichigiu (în părţile Bistriţei). Istoria a păstrat însă şi alte nume de preoţi şi credincioşi, bărbaţi, femei şi chiar copii din satele Sălişte, Tilişca, Poiana Sibiului, Jina, Deal, Cărpiniş, Colun, Cuzdrioara (lângă Dej) etc., ucişi sau morţi în urma suferinţelor îndurate, bătuţi până la sânge, întemniţaţi sau alungaţi din satele lor.

Astfel de lucruri nu cred că se mai pot întâmpla, dar cine ştie dacă ne înfierbântăm prea tare şi uităm că nimic nu se poate face cu forţa, poate doar cea a dragostei.

(A.N.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 560
□
˚Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net

vizualizare7065.html-articol=581.htm

Consultanţii agricoli îşi redefinesc priorităţile

Este de acum bine cunoscută importanţa activităţilor de extensie şi consultanţă agricolă pentru perfecţionarea structurilor agricole şi administrative de la sate, precum şi informarea producătorilor.

Faţă de acestea, Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă şi-a regândit priorităţile aflate pe agenda de lucru. Acestea vizează, în mod deosebit, explicarea şi însuşirea de către fermieri a normelor obligatorii ce guvernează activitatea complexului agroalimentar comunitar.

În acest efort se înscrie întâlnirea consultanţilor agricoli din toată ţara, organizată de Ojca Sibiu, în comuna Răşinari, la sfârşitul lunii mai. Conducerea ANCA a fost şi ea prezentă prin domnul Gheorghe Reman, director al Direcţiei de Informare şi Extensie, şi domnul Ştefan Mantea, director al Direcţiei de Asistenţă Tehnică şi Dezvoltarea Fermei.

Un statut care tulbură liniştea fermierilor

O primă temă supusă discuţiei a fost cea legată de acquis-ul comunitar, pentru că, odată cu intrarea în Uniunea Europeană, noi instituţii, noi standarde şi noi termeni au venit parcă special să le tulbure ţăranilor liniştea.

Lămuririle unor aspecte privind schimbările produse de noul nostru statut erau inerente.

Trebuiau convinşi, în primul rând, consultanţii, pentru că de buna lor informare depinde cea a fermierilor care trebuie să ştie ce pot câştiga prin respectarea unor reglementări, bineînţeles atâta timp cât acestea sunt făcute pe înţelesul oamenilor de la sate şi adaptate la realităţile fiecărui stat!

Oamenii trebuie să fie informaţi cu privire la toate aceste reglementări, care sunt de fapt condiţii ce stau la baza primirii unor fonduri prin care se încearcă ridicarea agriculturii la cotele exigenţelor actuale! Pentru început, domnul Gheorghe Reman a oferit câteva informaţii legate de tema întâlnirii, şi anume implementarea reglementărilor UE în anumite ramuri din activitatea agricolă din Romania.

Reprezentanţii crescătorilor de animale au solicitat lămuriri suplimentare legate de faimosul Ordin nr. 301 emis de ANSVSA, ţinând cont că puteau primi răspunsul direct de la DSV Sibiu, în persoana domnului dr. Nicolae Ştefănuţă.

Acesta le-a explicat că termenul limită până la care se pot înregistra toţi cei care produc şi vând brânzeturi fie direct, fie cu amănuntul, este de 17 iulie, adică după şase luni de la publicare, şi nu un an, aşa cum fusese recepţionată informaţia.

Şi Africa are mai mulţi consultanţi…

Una dintre multele probleme ridicate a fost aceea că, pentru a acoperi necesarul de informaţie al ţării, ar fi necesari aproximativ 4.500 de consultanţi. La ora actuală sunt doar 1.200…, aşadar doar o treime din cât este nevoie! Ba, mai mult, se pare că această lipsă nu este acoperită nici de firmele private de consultanţă, care nu prea se arată interesate de cei 4 milioane de mici producători care fără îndoială au mare nevoie de consultanţă.

Domnul director Ştefan Mantea, cel care a ridicat această problemă, a mai precizat că nu doar la numărul consultanţilor mai trebuie lucrat, ci şi la calitatea serviciilor pe care aceştia trebuie să le ofere.

În următorii 3-4 ani, se doreşte o consolidare a instituţiei, astfel încât aceasta să ajungă să lucreze la parametrii vizaţi încă de la înfiinţare şi la nivelul celor din statele dezvoltate. Această consolidare se referă la toate aspectele, începând de la locaţii şi dotarea tehnică până la resursele umane şi financiare. La nivel central a fost gândită o strategie, faţă de care se aşteaptă punctul de vedere al Ministerului Agriculturii.

Ca să avem Camere agricole trebuie să avem fermieri!

O altă discuţie, care a mai fost luată în vizor undeva prin ultimele luni ale anului trecut, s-a cerut a fi lămurită din nou. În acest scop a avut loc intervenţia domnului Joseph Menard, preşedintele Camerei Agricole Ille et Vilaine din Franţa, care a vorbit despre organizarea consultanţei agricole în Franţa şi Polonia şi despre importanţa fermierilor care constituie „inima Camerelor Agricole“, oferindu-le acestora nu doar implicarea în conducere, ci şi sprijinul financiar.

Urmare a expunerii domnului Menard, consultanţii au replicat că deocamdată situaţia de la noi nici nu lasă loc imaginaţiei pentru aşa ceva“. Noi avem fermieri? Noi avem ţărani, domnule…!“ Aşadar, Camerele Agricole din Franţa au fost create ca organizaţie a agricultorilor, la care mai târziu a venit şi consultanţa, ca palier tehnic al acestora, a ţinut să precizeze domnul director Mantea. „O privatizare a consultanţei nu poate fi discutată decât în momentul în care avem nişte fermieri cu putere economică!“, a mai adăugat domnia sa.

Aşadar, pe un ton optimist, s-a încheiat o interesantă discuţie prin care s-a dorit realizarea unei analize a metodelor de lucru de care dispune consultanţa, care ar avea cel mai mare impact şi ar asigura o bună înţelegere din partea fermierilor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007 Vizualizari: 864

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

vizualizare708e.html-articol=165.htm

Măsuri de prevenire şi combatere a gripei

Gripa este o boală infecţioasă, contagioasă, determinată de diferite tipuri de virusuri. Incubaţia este scurtă, de circa 3 zile, şi se manifestă cu febră bruscă, 39-39°, dureri de cap, articulare şi musculare, greaţă, vomă şi alte simptome. Cei mai expuşi sunt copiii şi persoanele în vârstă.

Ca măsuri de prevenire sunt vaccinările înainte de începerea sezonului rece, la recomandarea medicului. Utilizarea antibioticelor nu este eficientă, cel mult pentru a preveni acutizarea afecţiunilor cronice bacteriene.

Terapiile naturale pun accentul pe:

- întărirea sistemului imunitar cu extracte de plante cu spectru antivirotic cum sunt cele pe bază de Echinacea şi Hydastis canadensis; se administrează preventiv 4 zile cu pauze de 4 zile, nu mai mult de 6 săptămâni. Rezultatele bune se obţin şi cu produse pe bază de Ginseng siberian;
- evitarea băuturilor alcoolice tari;
- îmbrăcăminte adecvată pentru copii pentru a nu transpira;
- alimentaţie adecvată sezonului rece cu mai multe calorii;
- evitarea locurilor aglomerate şi protejarea celor din jur prin bariere sau măşti contra strănuturilor celor afectaţi;
- în prima zi a declanşării gripei se va anunţa medicul.

Acad. Ovidiu BOJOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 583

vizualizare70ed.html-articol=821.htm

Prognoză agrometeorologică

Estimări privind evoluţia condiţiilor agrometeorologice în intervalul 1-15 septembrie 2007 şi efectele asupra culturilor prăşitoare

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, intervalul se va caracteriza printr-o vreme normală sub aspect termic în cea mai mare parte a regiunilor agricole şi uşor mai caldă în cele din estul ţării. Regimul termic al aerului va prezenta valori medii diurne cuprinse între 12…22°C, apropiate de cele medii multianuale în majoritatea zonelor de cultură. Temperaturile maxime din aer se vor situa între 18…28°C, iar cele minime între 5…15°C, la nivelul întregii ţări. În zilele cele mai calde vor fi posibile valori maxime în aer ce pot atinge şi chiar depăşi 30°C, în special în regiunile sudice.

Sub aspect pluviometric, se prognozează cantităţi de precipitaţii în general normale, pe majoritatea suprafeţelor agricole. În sud-estul ţării se întrevede un regim pluviometric deficitar, iar în zonele agricole nordice şi nord-estice, uşor excedentar.

Starea solului

În cultura neirigată de porumb, pe adâncimea de sol 0-100 cm se vor înregistra în continuare deficite accentuate de umiditate, fenomenul de secetă pedologică moderată, puternică şi local, extrema semnalându-se pe aproape întreg teritoriul agricol, iar pe unele areale din sud-estul, sudul şi local în vestul ţării conţinutul de apă din sol va atinge limita coeficientului de ofilire. În restul teritoriului agricol, aprovizionarea cu apă a solului va fi satisfăcătoare şi local, apropiată de optim.

Conţinutul de umiditate în stratul de sol 0-20 cm (ogor) se va menţine la valori deosebit de scăzute şi scăzute, suprafeţele agricole afectate de seceta pedologică cu diferite grade de intensitate (moderată, puternică şi, local, extremă) extinzându-se în cea mai mare parte a zonelor de cultură. În centrul, vestul şi local în estul teritoriului agricol rezerva de apă din sol se va situa în limite satisfăcătoare şi apropiate de optim.

Caracteristici fenologice

În condiţiile menţionate, procesele de maturare la culturile prăşitoare neirigate (porumb, floarea-soarelui) vor fi mai intense, în special în jumătatea de sud a ţării. Ca urmare a stresului termic şi hidric din aer şi sol prelungit, îndeosebi în sudul, sud-estul şi estul ţării se vor extinde suprafeţele agricole unde se va semnala în continuare compromiterea parţială/totală a culturilor prăşitoare neirigate.

Pe terenurile irigate, în funcţie de data semănatului, porumbul va parcurge maturitatea lapte şi ceară în cea mai mare parte a teritoriului agricol, iar în zonele de cultură din jumătatea de sud a ţării maturitatea deplină. De asemenea, local în extremitatea de sud a Câmpiei Române, va fi posibilă declanşarea lucrărilor de recoltare încă de la începutul perioadei, în special la hibrizii timpurii şi extratimpurii.

La cultura de floarea-soarelui, în regim irigat se vor extinde suprafeţele recoltate în majoritatea regiunilor agricole, perspectivele de recoltă fiind scăzute îndeosebi pe terenurile afectate de seceta pedologică de lungă durată din sudul, sud-estul şi estul ţării.

Condiţiile agrometeorologice vor permite desfăşurarea lucrărilor de pregătire a terenurilor în vederea însămânţării culturilor de toamnă în epoca optimă (15 septembrie - 20 octombrie) în condiţii relativ bune, în special în zonele agricole nordice şi centrale, iar în cele sudice sud-estice şi estice acestea se vor realiza cu dificultate, ca urmare a deficitelor mari de apă din sol.

Recomandări de specialitate:

- Continuarea aplicării irigaţiilor pe terenurile afectate de seceta pedologică prelungită;
- Eliberarea suprafeţelor agricole de resturile vegetale;
- Efectuarea arăturilor în vederea însămânţării culturilor de toamnă în epoca optimă (15 septembrie - 20 octombrie), îndeosebi pe terenurile cu o aprovizionare satisfăcătoare cu apă, în stratul arabil al solului.

Director general, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: Rodica OPRIŞESCU, Oana OPREA, Daniel ALEXANDRU, Dumitru ANGHEL, dr. Liana CAZACIOC, Mariana BACIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 606

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare7142.html-articol=92.htm

„Căile“ banilor europeni (I) > REVISTA LUMEA SATULUI

„Căile“ banilor europeni (I)

Una dintre temerile integrării era aceea că programul SAPARD va dispărea şi fermierii nu vor mai primi sprijinul de care s-au bucurat în perioada derulării acestuia. Cel care va continua să finanţeze atât unele măsuri mai vechi, dar şi altele adresate agriculturii este Programul Naţional de Dezvoltare Rurală. Pentru a afla ce măsuri noi aduce acest program am stat de vorbă cu doamna Cornelia Harabagiu, director general al Direcţiei Generale pentru Dezvoltare Rurală.

Rep.: La ce fonduri să ne aşteptăm acum, după aderare, şi care este rolul Direcţiei Generale pentru Dezvoltare Rurală în derularea acestora?

C:H.: Direcţia noastră este o autoritate de management atât pentru programul Sapard, cât şi pentru Programul Naţional de Dezvoltare Rurală. Dacă prin programul de preaderare Sapard României i s-au alocat 1,5 miliarde de euro pentru cele 10 măsuri, începând cu 2007 prin programul dedicat postaderării, FEADR- Fondul European pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală, vom beneficia de 8,022 miliarde de euro - reprezentând contribuţia Uniunii Europene, la care se adaugă contribuţia publică de la bugetul de stat şi, după caz, cea privată sau de la bugetele locale.

Rep.: Cum vom putea intra în posesia acestor bani?

C.H.: Pentru a putea beneficia de ei, România trebuie să aprobe două documente. Planul Naţional Strategic care cuprinde toate acţiunile, strategiile, priorităţile financiare, sectoriale şi, bineînţeles, modul în care noi vom corela sprijinul acordat din pilonul 2- cel de dezvoltare rurală şi pilonul 1- plăţile directe, de partea de mecanisme de piaţă.

Al doilea document care trebuie aprobat este Programul Naţional de Dezvoltare Rurală care cuprinde de fapt toate măsurile. Acestea sunt scheme de investiţii sau de sprijin pe baza cărora se pot accesa banii. Ele vor fi organizate pe patru direcţii. Prima este „Creşterea competitivităţii sectorului agroalimentar şi silvic“. Pe această axă, România s-a hotărât să aloce cei mai mulţi bani, şi anume 45% din fonduri, care înseamnă 3,26 miliarde euro.

Cea de-a doua direcţie este „Gospodărirea terenurilor agricole şi silvice“, căreia îi sunt alocate 1,8 miliarde euro, a treia este „ Îmbunătăţirea calităţii vieţii în mediul rural“ şi reprezintă 30 % din total, adică 2,12 miliarde euro, iar ultima este Programul Leader, cu 0,18 miliarde euro alocate.

Rep.: Cine sunt potenţialii beneficiari ai acestor fonduri?

C.H.: Ca să putem vorbi de beneficiari trebuie să existe măsuri, deoarece diferă în funcţie de schema de sprijin. În axa 1, de exemplu, una dintre cele mai importante măsuri este cea care ţine de modernizarea fermelor, unităţilor de procesare de carne şi lapte, iar aici beneficiarii sunt agenţi economici, fermieri organizaţi în diferite forme juridice, fie în asociaţii familiale, fie societăţi comerciale, deci nu există o restricţie în acest sens.

Există aici o condiţie şi este bine de menţionat: vor beneficia de fonduri pentru sectorul de lapte doar cei care au solicitat şi au obţinut dreptul la cotă, la fel şi la procesare. Ca noutate pentru investiţiile în procesare carne, lapte, aici beneficiarii sunt microîntreprinderi, întreprinderi mici şi mijlocii, microîntreprinderi din sectorul silvic, iar pentru sectorul agricol microîntreprinderi şi IMM-uri.
Rep.: Ce fel de investiţii sunt finanţate şi în ce procent?
C.H.: Maximul de cofinanţare acordat este de 50% şi se acceptă investiţii legate de procesul tehnologic, construcţii aferente investiţiei, echipamente şi utilaje specifice procesării, laboratoare necesare testării calităţii, deci absolut tot ce ţine de lanţul tehnologic.
Rep.: Ce alte măsuri credeţi că vor avea un impact deosebit în dezvoltarea rurală şi care sunt potenţialii beneficiari?
C.H.: O măsură care va prezenta o importanţă deosebită va fi aceea dedicată fermelor de susbzistenţă, ai cărei beneficiari vor fi fermierii încadraţi la aceasă categorie şi care vor primi 1.500 de euro pe an, timp de 5 ani, condiţionat de prezentarea unui plan de afaceri, de dezvoltare a fermei şi o listă cu investiţiile ce urmează să se realizeze.
Mai regăsim o altă măsură adaptată noilor condiţii, care a avut un mare succes în programul SAPARD, şi anume „Investiţii pentru modernizarea infrastructurii agricole şi silvice“ cu o destinaţie foarte clară: producători agricoli, asociaţii, consilii locale, deţinători de păduri.
Prin aceasta vor fi susţinute lucrările de protecţie a terenurilor împotriva inundaţiilor, construcţia şi modernizarea drumurilor agricole, dar cu utilitate publică, sisteme de irigaţii pentru ferme private, sisteme de alimentare cu apă, canalizare, staţii de epurare şi, ca noutate, chiar alimentarea cu energie electrică, în condiţiile în care ferma nu este branşată la sistemul central.
O altă măsură tot din axa 1, începută din programul Sapard, este aceea de „Sprijin pentru înfiinţarea grupurilor de producători“. Vor fi finanţate acele grupuri de producători care sunt recunoscute începând cu data aderării şi primesc un sprijin anual sub forma unui procent din cifra de afaceri, dar care să arate că ei au valorificat în comun producţia. Practic, proprietăţile nu sunt puse împreună, ci doar activitatea lor. Rezultatul producţiei trebuie să se valorifice la comun.
Beneficiarii sunt grupurile de producători, iar sprijinul este de 100 %. O altă măsură deosebit de importantă din punctul de vedere al impactului pe care îl va avea în accesarea fondurilor sunt „Serviciile de consultanţă agricolă şi silvică“. Vor fi plătiţi din bani publici consultanţi pentru a efectua partea de plan de afaceri, partea economică necesară prezentării unui proiect de către fermieri în cadrul modernizării fermelor, producători agricoli şi deţinători de păduri.
Rep. : Da, chiar vroiam să vă întreb cum o să se descurce fermierul de rând cu planul de afaceri, proiecte şi cu toate celelalte cerinţe care condiţionează obţinerea sprijinului?
C.H.: Pentru a putea derula acest program, Ministerul Agriculturii va recurge la selecţia unor consultanţi la nivelul fiecărui judeţ, care să facă proiectele. Aşadar, măsurile care vor face obiectul acestui serviciu de consiliere sunt „Modernizarea exploataţiilor agricole“ şi „Sprijinul fermelor de subzistenţă“, precum şi cele din sectorul silvic.
Pentru împăduriri sau la investiţii primare în procesarea produselor silvice, la fel deţinătorul de pădure va trebui să prezinte un plan de afacere, un plan de management al pădurii, unul de amenajament. Toate aceste aspecte legate de consultanţă sunt finanţate de aceeaşi măsură care este sută la sută publică. Pentru celelalte măsuri, cum sunt procesare carne, lapte etc., consultanţa este decontată, ca şi la Sapard, în cadrul proiectului.
Există această posibilitate ca maximum 12% din costul proiectului să reprezinte managementul de proiect, inclusiv plata inginerilor arhitecţi, autorizaţii, certificate, studii de fezabilitate, memoriu justificativ şi tot ce însemna pregătirea de proiect.
Pentru că tot a venit vorba de păduri, o altă măsură din axa 1 se referă la acest domeniu, şi anume „Investiţiile pentru creşterea eficienţei economice a pădurilor“.
Conţine investiţii pentru achiziţionarea de material de plantat, echipamente specifice pentru activitatea de recoltare, tăiere, gospodărirea pădurilor, în general toate acestea având ca obiectiv ecologizarea şi păstrarea pădurii prin activităţi corecte, eficiente fără a dăuna pădurii. Cam acestea sunt măsurile de la axa 1.
Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 711

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare7145.html-articol=738.htm

Oameni care au făcut istorie

Ernest Grinţescu

Agronom, jurist şi horticultor, s-a născut în anul 1884 ca fiu al învăţătorului Petru Grinţescu din comuna Petricani, judeţul Neamţ. După absolvirea liceului la Piatra-Neamţ, se înscrie în anul 1905 la Şcoala Centrală de Agricultură de la Herăstrău, pe care o absolvă ca şef al promoţiei sale în anul 1908.

În aceeaşi perioadă cu studiile de agricultură, a urmat şi cursuri la Facultatea de Drept din Bucureşti, devenind licenţiat în anul 1907 şi primind un larg orizont de pregătire intelectuală.

Încă din anii tinereţii, Ernest Grinţescu a fost activ în expunerea legilor privitoare la agricultură, pe înţelesul larg al celor interesaţi, căutând să valorifice pregătirea sa de jurist.

Astfel, în perioada 1916-1927, publică lucrarea „Jurisprudenţa rurală“, unde trece în revistă toate legile publicate în acest interval cu privire la agricultură, iar în 1931, „Noile legi rurale“.

Ernest Grinţescu este cel care a obţinut legiferarea statutului de învăţământ agricol superior pentru Şcoala Superioară de Agricultură de la Bucureşti şi cea de la Cluj. Una dintre lucrările sale de referinţă este „Legea randamentelor descrescânde din agricultură“ (1930).

Încă din 1933 devine preşedinte şi vicepreşedinte al Societăţii de Horticultură. Aceasta a fost înfiinţată în anul 1910 de Ion Haşeganu, Dumitru I. Ştefănescu şi fraţii Faraudo. El rămâne în continuare preşedinte şi după fuzionarea societăţii cu „Asociaţia Naţională de Horticultură“. Pe această linie, în 1941, era primit ca membru al Academiei de Agricultură.

Ernest Grinţescu a încetat din viaţă în anul 1972.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 604

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare714e.html-articol=833.htm

Fascinaţia dantelelor lucrate cu suveica > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFascinaţia dantelelor lucrate cu suveica

Odihna de acasă, de care avem atâta nevoie, necesită un mediu ambiant asigurat cel mai adesea de obiectele ce împodobesc spaţiul în care ne regăsim tihna. Fie că sunt mileuri migălite de mama, feţe de masă cusute de bunica, cuverturi alese cu vergeaua, covoare de lână ţesute în război ori obiecte decorative din lut şi din lemn, toate acestea au întotdeauna o semnificaţie ce poartă în ele câte o fărâmă din viaţa unei familii. Ne sunt dragi şi ne impresionează, pentru că au fost meşteşugite cu migală de mâini dibace şi neobosite. Iubim amprenta omului lăsată pe rodul dăruirii sale!

Dacă trăim la oraş, printre asfalt, betoane şi modernism, ne regăsim rădăcinile ţăranului din noi pe la târgurile cu artă tradiţională şi meşteşugărească. La un astfel de târg am întâlnit o artă pe cât de rară, pe atât de valoroasă. Produsul ei este reprezentat de dantela lucrată cu suveica în tehnica frivolite, ce face parte din tehnicile dantelelor de Brugge, dantele de lux, deosebit de fine.

Doamna Violeta Carmen Roman, cea care se îndeletniceşte cu acest meşteşug, este singura ardeleancă ce lucrează şi mai cunoaşte încă arta dantelei din fir de aţă de papiotă ori mătase combinată cu fir de lamé. Este de la Feldioara de Braşov şi lucrează de 40 ani feţe de masă, mileuri, pelerine, gulere şi bluze dantelate din aţă, originare din zona Flandrei, aduse la noi de populaţia germană, odată cu colonizarea sud-estului Transilvaniei.

Rep.: Care este începutul acestei îndeletniciri?

V.R.: Am învăţat să lucrez la 9 ani, în Agnita, unde am crescut şi am copilărit, de la o vecină bătrână, săsoaică. Am „furat“ meserie repede, cu fascinaţie de copil, şi am primit cadou drept recompensă o suveică. Am lucrat sporadic până acum 4 ani, când am realizat colecţia de Frivolite pentru Muzeul de Etnografie din Braşov.

Au urmat participările la multe târguri ale meşterilor populari, diplome, renume şi expoziţii personale la Braşov şi Agnita, începând cu 2004. Sunt onorată să reprezint Agnita în cadrul manifestărilor din Sibiu, capitala culturală europeană.

Rep.: Mă impresionează fineţea lucrărilor dumneavoastră.

V.R.: Mulţi au impresia că sunt fragile şi doar decorative, dar sunt durabile în timp, nu pun probleme la spălat şi la întreţinere pe parcursul folosinţei.

Rep.: Înţeleg că nu este un meşteşug tradiţional românesc.

V.R.: Am crescut într-o zonă puternic populată de germani. Sunt mândră că am învăţat acest meşteşug şi l-am păstrat peste ani, ca dovadă a bunei înţelegeri între cei care au trăit pe aceste meleaguri şi au lăsat ceva în urma lor. Germanii şi-au pus amprenta în mod deosebit în zona Văii Hârtibaciului şi a Sibiului prin meşteşugurile lor tradiţionale.

Rep.: Există pericolul să se piardă acest meşteşug?

V.R.: Deocamdată, nu. Două dintre cele trei fiice ale mele lucrează cu drag, deşi timpul dedicat studiului nu le permite foarte mult acest lucru.

Rep.: Cum vă simţiţi ca român într-o ţară membră a Uniunii Europene?

V.R.: Foarte mândră! Am tricolorul în suflet şi o mare bogăţie învăţată şi acumulată la sat. Aşa cum spune o vorbă pe la noi, „de la sat ai întotdeauna ceva de învăţat“. Tradiţiile, obiceiurile şi cultura etnofolclorică ne dau personalitate. Dacă vom fi atenţi la influenţe şi vom rămâne cu demnitate ceea ce suntem, sigur ne vom afirma. Lucrurile valoroase nu au graniţă!

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 2075

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La mintea cocoşului

Mărturisesc că, deşi am ajuns la o vârstă respectabilă - respectabilă, şi nu înaintată - vă rog să notaţi - şi deşi am citit la viaţa mea o căruţă de cărţi, ba - culme a neobrăzării - am mai şi scris şi tipărit vreo câteva, cu toate astea, zic, până mai ieri n-am prea înţeles egzact ce vrea să însemne sintagma - vorba la o adică - vită încălţată. Cu toate că, recunosc, expresia îmi era cunoscută - ba chiar familiară - din anii şcolii primare, când unul dintre dascăli ori poate vreo colegă, nu mai reţin, o folosea la adresa celui care pune pe hârtie aceste rânduri.

Zilele trecute însă, răsfoind o colecţie de ziare de mai an, mi-a căzut sub ochi o tărăşenie petrecută cu o iarnă în urmă pe undeva prin Moldova de Jos, în judeţul Galaţi, localitatea Independenţa – au ăia ori, mă rog, aveau un vin Puterea Ursului, de te pune jos, nu după o bărdacă, ci fie şi dintr-un singur pahar. Ei bine, respectiva tărăşenie m-a dumirit pe deplin cum stă şi cum devine şi cu ce se mănâncă chestia mai devreme pomenită: vită încălţată!

Şi aceasta datorită unor bravi flăcăi care, apucându-se dânşii să fure o văcuţă, pe care doreau s-o ofere drept mărţişor la vreo codană, că tot se apropia 1 martie – s-au gândit cum să facă şi cum să dreagă să nu li se ia urma. Noroc că unul dintre fârtaţi, isteţ nevoie mare şi recidivist pe deasupra – Ion Constandache îl cheamă – a venit cu o idee, care celorlalţi li s-a părut genială: vor încălţa juninca în cizme de cauciuc!

Aflate, cum bine se ştie, în dotarea tuturor cetăţenilor patriei, care se confruntă zilnic, lună de lună şi an de an, cu noroaiele satelor româneşti – noroc că aderarăm, să te ţii de-acum asfalt! Şi cum ideile bune nu trebuie în niciun caz ţinute la dospit – cum, vai, încă se mai întâmplă – băieţandrii puşi pe şotii au dus-o cu grăbire şi sârg la îndeplinire.

Numai că... numai că gospodarul păgubit a observat mintenaş că-i lipseşte din bătătură una bucată animal domestic – văleleu, Doamne, taman cea gestantă. Drept pentru care a alergat ca din puşcă la şeful de post. Omul în uniformă a venit la faţa locului, a constatat tâlhăria şi, concentrându-şi până la incandescenţă materia cenuşie – era cât pe ce să facă scurtcircuit –, a pornit pe urmele celor care-şi lăsaseră amprentele paşilor, ale tălpilor, care va să zică, în pământul umed. 10 amprente: şase ale celor trei hoţi şi patru ale bietei văcuţe.

Care, după ce că fusese răpită, cunoscuse, cu acest trist şi nedorit prilej, şi umilinţa de a ajunge vită încălţată. Şi asta nu pentru un metru, doi – aşa de-o joacă – ci pentru, cruciţi-vă, oameni buni, pentru nu mai puţin de 40 (patruzeci de kilometri), cât măsoară drumul dintre comuna Independenţa – de unde fusese furată – şi târgul din Iveşti, acelaşi judeţ, unde a fost găsită. Şi nu singură, ci alături de propriul viţel, născut înainte de soroc, dar cu noroc, datorită emoţiilor trăite de cea care l-a adus pe lume.

E la mintea cocoşului că cei trei cowboy au trebuit să dea cu subsemnatul. Semnătura comună: vite încălţate! La figurat, desigur!

Gogu PINTENOGU’

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 475

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Instituţia familiei este foarte importantă

Rubrica „Iarba verde de acasă“ găzduieşte în acest număr un oaspete cu totul special: doctor în medicină, domnul Eliot Sorel este în acelaşi timp un lider recunoscut în domeniul psihiatriei şi al medicinii generale, profesor doctor şi consilier.

Oaspetele nostru are o experienţă considerabilă în sistemul medical de îngrijire din peste 20 de ţări, atât în sectorul public cât şi în cel privat. A studiat la Londra, Paris şi New York, are cursuri de specializare în psihiatrie şi este membru al Colegiului American de Psihiatrie, membru de onoare al Asociaţiei Americane de Psihiatrie. În acelaşi timp, este un mare iubitor al ţării noastre, unde, de altminteri, îşi are originile.

Rep.: De unde sunteţi?

E.S.: M-am născut în cele mai spirituale contexte ale României, în nordul Moldovei şi sudul Bucovinei, mai precis în Fălticeni, un oraş care are un „ce“ aparte, fiindcă am fost binecuvântaţi cu oameni de mare creativitate.

Rep.: Aţi bătut lumea de-a lungul şi de-a latul. Recunoaşteţi în felul de a fi că o părticică din dumneavoastră aparţine de Moldova, de România?

E.S.: Absolut, absolut. Este acest aspect al prieteniei, al legării de pământ, de sat, de natură, de cultură.

Una dintre precondiţiile agentului care ne-a ajutat să găsim o casă în Washington era că trebuia să aibă şi o grădină. În această grădină am plantat doi meri Ionatan şi un nuc, care îmi aminteau de copilăria mea din Fălticeni. Aşa am adus în America amintiri ale naturii fermecătoare din orăşelul meu natal şi din nordul Moldovei.

Rep.: V-aş ruga, domnule profesor, să revenim acum la profesia dumneavoastră de bază, aceea de medic. Se spune, deseori, că am fi mai bolnavi decât altădată. E adevărat?

E.S.: E adevărat, dar în acelaşi timp avem şi mai multe leacuri decât am avut în urmă cu 10, 20 sau 100 de ani.

Rep.: Ştiu că dumneavoastră sunteţi un mare susţinător al medicinei naturiste.

E.S.: Sunt un susţinător al medicinei integraţioniste. Adică, trebuie să ne gândim şi să observăm cu bună ştiinţă care sunt contribuţiile care pot fi făcute pentru însănătoşirea cetăţenilor în domeniul prevenţiei şi al tratamentelor. Bineînţeles, aspectele preventive sunt foarte bine legate de ceea ce oamenii beau, mănâncă şi dacă nu sunt activi din punct de vedere fizic.

Semnalez apariţia recentă a celui de-al doilea volum al Atlasului etnografic al României, scris de către profesorul Ion Ghinoiu cu o echipă de 12 sau 18 colegi, al doilea volum al unei ediţii de cinci volume, unde se inserează plantele medicinale din România. Este un început foarte bun, chiar dacă nu se specifică efectele terapeutice ale plantelor. Când am aflat că a apărut această lucrare de talie mondială, m-am bucurat. Este încă o confirmare a tezaurului intelectual şi cultural al ţării natale.

Ideea pe care o am este de a dezvolta un parteneriat româno-americano-britanic, poate şi alţii, pentru a amplifica acest prim pas, al domeniului plantelor medicinale din România. De asemenea, poate constitui şi un debut al colaborării între medicină, psihiatrie, antropologie şi poate chiar biserică, pentru că în tradiţia mănăstirilor noastre utilizarea plantelor medicinale este o îndeletnicire milenară.

Rep.: Mă bucur că spuneţi asta. V-aş întreba însă, domnule profesor Sorel, după experienţa dumneavoastră, care sunt cei mai mari duşmani acum, în contemporaneitate, ai sănătăţii umane?

E.S.: Nutriţia sau ceea ce lipseşte din nutriţie – alcoolul, fumatul, angajarea unui comportament sexual riscant şi violenţa. Aceasta din urmă este o provocare a sănătăţii publice în toate ţările, deci şi în România, şi e foarte bine ca oamenii să se gândească împreună cu medicii de sănătate publică pentru a stabili programe de prevenire, deoarece violenţa începe în familie, din păcate, şi îi afectează nu numai pe cei care suferă – mai ales femei –, dar şi pe cei care o observă, majoritatea fiind copiii. Deci, această violenţă „se învaţă“, să spunem aşa, în familie şi continuă la nivelul comunitar, naţional şi chiar internaţional.

Rep.: Nu e o ruptură aici, între generaţii, în epoca contemporană, din cauza vieţii pe care o ducem? Instituţia familiei, instituţia bunicilor mai funcţionează?

E.S.: Instituţia familiei este asaltată de către multe forţe ale societăţii moderne contemporane şi trebuie să ştim că această instituţie, fiind asaltată, diminuează eficacitatea societăţii. În familie se cresc copiii, viitorii membri ai societăţii, deci punctul de vedere pe care îl enunţaţi, importanţa multiplelor generaţii pentru funcţionarea utilă şi sănătoasă a familiei este foarte importantă. De fapt, în comunităţile mai bine legate ale satului aceste unităţi sociale de bază, familiile, continuă să existe şi să funcţioneze, chiar şi în oraşe, însă într-un mod diminuat. Deci, trebuie să ne gândim care sunt aspectele politice şi ale credinţei, care ar putea reînnoi şi suporta o continuă dezvoltare şi reînnoire a familiei, cu prevenirea violenţei şi cu dezvoltarea aspectelor de care vorbeam: nutritive, a activităţilor fizice. Indirect, ele au consecinţe pentru educaţie şi învăţătură.

Dacă trăieşti într-un context în care este abuz de alcool, în care există violenţă împotriva mamei, educarea copilului va fi afectată, ca şi educarea învăţământului şi a comportamentului.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 579

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Consultanţa agricolă, încotro? > REVISTA LUMEA SATULUI

Consultanţa agricolă, încotro?

Acum, după ce România a devenit ţară membră a Uniunii Europene, nu se ştie exact cum vor evolua sau în ce se vor transforma Oficiile judeţene de consultanţă agricolă. În acest context am mers în teritoriu pentru a vedea percepţia specialiştilor. Am discutat şi noi cu un astfel de om, dl ing. Marcel Popescu, directorul OJCA, Dolj. Domnia sa este un inginer agronom cu o bogată experienţă, a făcut pe rând agricultură la brazdă, apoi a fost coordonator de fermă, dar a lucrat şi în domeniul privat.

Rep.: Fiind un om activ, statutul de funcţionar public v-a încorsetat cumva în ceea ce priveşte iniţiativa?

M.P.: Fiind la Consultanţă din 2005, am prins o perioadă foarte bună când au venit fondurile SAPARD şi programul Fermierul, care ne-au ţinut mereu în priză. Am lucrat permanent la proiecte, la stabilirea relaţiilor cu alţi specialişti. Ne-am implicat să-i ajutăm pe oameni şi am făcut parteneriate. Camera agricolă cred că poate corespunde întru totul cerinţelor cetăţenilor cu privire la proiecte.

Rep.: Cum sunt repartizaţi specialiştii dvs. în teritoriu?

M.P.: Din 110 localităţi ale judeţului, numai 20 au specialişti, ingineri consultanţi. Foarte puţini!

În 2006 am primit bani pentru dotare:

8 calculatoare şi 2 leptop-uri. Am dotat şi centrele din localităţile mai dezvoltate – Băileşti, Bechet, Calafat. Având mai multe centre bine dezvoltate, vom acoperi mai bine teritoriul şi vom veni mai prompt în rezolvarea problemelor agricultorilor.

Rep.: Se zvoneşte că se intenţionează privatizarea centrelor de consultanţă agricolă. Dvs. ce părere aveţi despre această eventuală privatizare?

M.P.: Cine ştie ce trebuie să facă nu are nicio problemă. Consultanţa trebuie să se perfecţioneze şi mai mult în elaborarea de proiecte pe fonduri structurale.

Trebuie să avem şi alţi specialişti, precum geodezi, economişti, jurişti, ingineri-constructori, arhitecţi, încât să putem ajuta oamenii în modul cel mai consistent.

O parte dintre aceşti specialişti trebuie să se consacre rezolvării problemelor agricultorilor privind dezvoltarea rurală.

Noi putem face partea tehnică, putem stabili tehnologiile, studiul de fezabilitate, dar pentru construcţie trebuie să facem parteneriat cu alte firme. Privatizarea e bună pentru a deveni mai complecşi.

Rep.: Mulţi se sperie de această privatizare şi de finanţarea redusă de la bugetul de stat.

M.P.: Ori sunt prea tineri, ori n-au lucrat niciodată în sistem privat pentru a-şi da seama de veniturile pe care ţi le poate aduce acest sistem. De ce să lucrăm pe salarii mici, când am putea avea venituri mai mari? Proiectele pe fonduri structurale şi diversitatea de activităţi pe care le solicită producătorul agricol pentru agricultură pot aduce fonduri. Dacă se lucrează cu un număr complet de specialişti, vom avea beneficii.

Aşa văd eu lucrurile. În România nu avem doar tineri cu diplome de studii superioare, ci şi mulţi specialişti pe care trebuie să-i folosim pentru beneficii europene.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 589

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

Portret de ţăran

Celor care au avut dorinţa şi norocul de a-l mai vedea o dată înainte de a pleca în marea călătorie, bunicul din partea mamei ne-a spus: „Copiii mei, nu-mi pare rău că mor, am muncit trupul ăsta cât am putut“. După satisfacţia pe care i-o citeam pe chip, ne-am dat seama uşor că acesta era testamentul pe care ni-l lăsa: „Munca e singurul izvor de bucurie“.

Copil sărac, orfan de tată de mic (în urma Primului Război Mondial), a crescut în lipsuri şi nevoi, iar când s-a făcut bun de muncă a trudit din greu la boier şi s-a însurat devreme c-o fată frumoasă şi vrednică, orfană de mamă şi ea. Au avut împreună şase copii: doi băieţi şi patru fete.

După mentalităţile vremii, fetele nu aveau nevoie de ştiinţă de carte, ele trebuiau să-şi facă zestre (să ţească, să coasă) şi să ştie să îngrijească de gospodărie. Cu băieţii însă, tataie a avut alte planuri: după ce au învăţat 4 clase la şcoala din sat, i-a trimis la Giurgiu, la jupân, ca să înveţe meserie. Pe cel mare, unchiu’ Stancu (Dumnezeu să-l ierte!), l-a dat să înveţe croitoria, iar pe cel mic, unchiu’ Gogu, l-a dat să înveţe cojocăria.

Frumoasă meserie cojocăria, dacă o faci cu drag! Şi unchiu’ Gogu aşa a făcut-o. S-a dus vestea despre el în multe sate. Veneau oameni din Vlaşin, Ghimpaţi, Călugăreni să le facă ba un cojoc, ba o căciulă şi el ştia să le potrivească aşa de bine, că atunci când venea clientul să-şi ia cojocul era tare mulţumit şi-i mai trimitea şi pe alţii la el.

Acum doar din când în când mai lucrează câte o căciulă ori câte o cojoacă. Nu pentru că nu i-ar mai plăcea meseria de pe urma căreia are şi pensie, ci pentru că, la 68 de ani ai săi, Gogu Săbăroiu e cel mai bun gospodar din sat, harnic (conform testamentului lăsat cu „limbă de moarte“ de tataie Anghel), mândru şi destoinic.

Curtea sa a devenit neîncăpătoare: în grajd are 5 vaci frumoase (dintre care 3 i-au fătat, iar celelalte două urmează), o iapă şi doi viţei; mai are 3 porci, o capră de rasă, care va făta în curând, şi vreo 50 de păsări (găini, raţe, bibilici). Pentru ele are fânăria plină, glugi de coceni, căpiţe de lucernă, şura de paie şi pătulul plin de porumb. Ce mai are unchiu’ Gogu? Patru stupi de albine, livadă de pomi fructiferi, solar pentru legume timpurii, vie şi, bineînţeles, pământ la câmp.

Îi spun că vreau să scriu despre el şi se bucură. Are multe de povestit, dar, mai ales, are multe nemulţumiri în legătură cu starea de lucruri actuală. Ar vrea ca „cei mari să mai termine cu cearta pe ciolan şi să se mai gândească şi la soarta ţării, că doar de-aia i-am ales.“ E ca într-o familie - spune unchiu’ Gogu - când omul se ceartă cu femeia, de unde să iasă copiii buni?! Aia nu mai e casă bună. E nemulţumit că „de 17 ani tot căutăm drumul ăla drept şi nu l-am nimerit. Şi, cu bălmăjeala asta care e acum, am ajuns de râsul lumii. Nu e bine deloc.“

Ţăranul nu e ajutat câtuşi de puţin. Preţul de achiziţie a laptelui e de râs - 55 de bani! Vrea să facă agricultură, şi nu oricum. Ar vrea să însămânţeze artificial vacile pentru a obţine animale de rasă şi pentru a lua şi prima de la stat, dar singurul însămânţător e la Călugăreni, la 15 km, trebuie să meargă să-l ia, să-l aducă, uneori nu-l găseşte...

N-ar fi mai bine dacă ar fi un însămânţător în fiecare comună (pe timpul lui Ceauşescu era câte unul la fiecare CAP)? Şi ar fi mai bine dacă s-ar aduce în fiecare comună sămânţa tratată (grâu, porumb, floarea-soarelui), să nu mai trebuiască să-o care omul de la Bucureşti ori de la Giurgiu cu sacul sau cu traista, în funcţie de cât vrea să semene.

Şi mai are unchiu' Gogu o propunere: să fie câte un notar la fiecare comună, că de-aia nu s-au rezolvat toate problemele legate de Legea fondului funciar nici după 17 ani, e greu să-i strângi pe toţi de care ar fi nevoie ca să faci un act şi să-i duci la notar la Giurgiu. Dacă ar fi fost la Stoeneşti, sigur s-ar fi rezolvat până acum. E nemulţumit, multe nu merg cum ar trebui, el vrea ca fiecare să-şi facă treaba cum şi-o face el.

Îl întreb de copii şi, deodată, i se luminează chipul, iar ochii „albaştri ca vioreaua“ îi strălucesc. Din cei trei băieţi, numai unul e în sat, cel mic, şi s-a mutat de curând la casa lui (casă cum nu mai e alta în sat - alt motiv de mândrie), dar şi cel mijlociu le e alături în asociaţia familială pe care au înfiinţat-o. Şi despre cel mare vorbeşte cu mulţumire: „lui i-a fost mai dragă cartea“.

Au mijloace mecanizate pentru a lucra cele 50 ha luate în arendă de la oamenii din sat: tractor cu plug, disc, grapă, semănătoare, prăşitoare şi combină de recoltat păioasele. A luat îngrăşăminte pentru suprafeţele însămânţate în toamnă şi urmează să ia sămânţa de porumb şi floarea-soarelui. Îl întreb dacă a accesat vreun fond în vederea dezvoltării afacerii familiale.

Nu, acum nu, e neîncrezător, a avut o experienţă neplăcută cu împrumutul pentru tractor, i-a fost tare greu în primul an, ratele erau prea mari...

Îl provoc întrebându-l de ce mai munceşte, e la pensie (deşi eu ştiu foarte bine de ce): „Dacă aşa am pomenit, aşa au făcut şi părinţii noştri, aşa facem şi noi. Nu vreau să fiu de râs în sat, vreau să fiu de falǎ!“ Şi e de falǎ! Pe oricine ai întreba de Gogu lui Anghel Săbăroiu ţi-ar spune că e cel mai vrednic şi cel mai bun gospodar din sat.

Are cal şi căruţă, dar lui cel mai mult îi place să conducă maşina. E chiar mândru, fudul, cum se spune pe la noi. Îmi place mândria lui, e justificată.

Despre intrarea în UE nu are a-mi spune prea multe: nu-şi pune mari speranţe, dar nici nu îi e teamă... El va face ce a făcut dintotdeauna: va munci. Se simte bine, are ambiţie şi ştie că va fi bine!

Educ. Ileana CÎRSTEA, Roşu-Chiajna, Ilfov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 670

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Luaţi aminte, pedagogi!

Şi copiii-problemă pot ajunge genii

Inteligenţa unui om este catalogată adesea diferit de către cei care o apreciază, uneori fiind confundată cu priceperea, iscusinţa, îndemânarea, abilitatea ori dibăcia.

Pentru a se putea realiza o apreciere a „gradului de deşteptăciune a indivizilor“ a fost elaborat „coeficientul de inteligenţă (C.I.)“, cu iniţialele acceptate pe plan internaţional, I.Q., fiind definit ca: „un număr general care arată capacitatea de gândire a omului în soluţionarea diferitelor probleme“.

I.Q. este considerat a fi „un important instrument pentru determinarea posibilităţilor de gândire a diferiţilor indivizi, care poate creşte în cazul unor talente în diferite domenii sau poate scădea în stări precare de sănătate: boală, oboseală, lipsă de concentrare. O inteligenţă medie a oamenilor este considerată la valoarea de 100 (95-105) a acestui coeficient. (I.Q.).

În mod normal, oamenii geniali emană încă din fragedă tinereţe sclipiri de inteligenţă. Istoria biografiilor marilor personalităţi cunoaşte însă cazuri de excepţie care contrazic proverbul „ziua bună se cunoaşte de dimineaţă“. Din acest ultim grup vom prezenta câteva cazuri.

- Jean de la Fontaine (1621-1695), scriitor francez, unul dintre cei mai mari fabulişti ai literaturii universale. Opera sa capitală a fost intitulată „Fabule“. A mai scris: elegii, poeme, povestiri şi evocări antice (Esop, Fedru, Babrios). I.Q.-ul său, apreciat ulterior, a avut o valoare de 157. În copilărie însă învăţătorul său l-a caracterizat a fi „muncitor, dar groaznic de prost“.
- Ludwig van Beethoven (1770-1827), compozitor german, considerat a fi „cel mai mare maestru al simfoniei, concertului şi sonatei“. Opera sa cuprinde: 9 simfonii, 5 concerte pentru pian, 1 concert pentru vioară, 47 de sonate, 12 menuete, 12 dansuri germane, 17 cvartete, 12 cadriluri, opera „Fidelio“ etc. I.Q. = 165.

În copilărie institutorul său l-a caracterizat a fi „un caz disperat, deoarece nu a învăţat niciodată nimic şi nici nu va învăţa vreodată“. Însuşi profesorul său pe linie muzicală, Joseph H. Haydn, îl considera a fi: „lipsit de talent“. De la vârsta de 10 ani nu a mai urmat vreo şcoală. Întreaga sa viaţă a fost obsedat de insuficienţa educaţiei sale. Nu se descurca cu tabla înmulţirii şi nu s-a împăcat nici cu semnele de punctuaţie.

- Honoré de Balzac (1799-1850), romancier francez foarte fecund, care, sub titlul generic de „Comedia umană“, a reunit circa 100 de romane şi nuvele. A scris romanele „Eugénie Grandet“, „Moş Goriot“, „Ţăranii“, „Iluzii pierdute“, „Verişoara Bette“ etc. I.Q. = 155.

De copil a fost caracterizat de un institutor a fi „un mic bonom, gras şi într-o comă intelectuală permanentă“.

Dr. Virgil GRECU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 666

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

O şansă pentru turismul rural

La Oradea a avut loc de curând un seminar internaţional pe probleme de turism. Doamna Estelle Delangle, coordonator de proiect în cadrul ARE (Adunarea Regiunilor Europene), a propus în cadrul simpozionului două proiecte, despre care a avut amabilitatea să ne acorde un interviu.

Rep: Doamna Estelle Delangle, care sunt propunerile dvs. pentru acest seminar?

E.D.: Programul principal se numeşte Touring Nature şi este o iniţiativă importantă pe care am lansat-o acum doi ani.

Rep: Ce înseamnă Touring Nature cu adevărat şi ce urmăreşte acest program?

E.D.: Avem drept obiectiv acreditarea unui teritoriu. În esenţă, este un certificat care, odată obţinut, devine o carte de vizită. Turiştii vor avea garanţia calităţii, deoarece respectivul teritoriu întruneşte o serie de criterii prestabilite. Totul se bazează pe principiul dezvoltării durabile. În momentul în care acordăm certificatul, teritoriul a dovedit deja că respectă cerinţele noastre.

Rep.: Care sunt criteriile după care-l acordaţi?

E.D.: Respectarea mediului înconjurător are o importanţă aparte. Însă implicarea societăţii locale este la fel de importantă. Proiectul este unul al comunităţii, iar datoria celor implicaţi este să atragă cât mai mulţi participanţi cu putinţă. Nu facem deosebiri între întreprinzătorii locali şi asociaţiile locale; responsabilitatea este a tuturor. Urmărim să adunăm treptat un număr de sate sau regiuni mai mici cu ţelul de a le certifica după un timp. Cooperarea este aşadar esenţială.

Turismul şi agricultura sunt perfect compatibile

Rep.: Răspândirea turismului rural nu presupune despărţirea de îndeletnicirile agricole?

E.D.: Nu chiar. Turismul rural înseamnă o multitudine de activităţi diverse. Printre ele nu se află în niciun caz îndepărtarea de agricultură. Turismul ar trebui privit drept o cale spre un trai decent. În viziunea mea, agricultura şi turismul sunt perfect compatibile. Spre exemplu, un fermier îşi poate foarte bine aduce turişti pentru a-i vizita ferma. În acest caz, turismul ar fi o completare la vechile lui activităţi. În Europa de astăzi nu ne mai putem baza doar pe agricultură.

Rep.: Ce anume îi lipseşte României pentru fi cunoscută drept o atracţie turistică? Să fie infrastructura?

E.D.: Aud foarte des pe cei de aici spunând că nu pot avea turism fără drumuri bune. E adevărat şi fals în acelaşi timp. Nu puteţi spune că nu veţi face nimic pentru turism până când veţi avea şosele perfecte. Nu e posibil, deoarece drumurile duc „undeva“. Dacă acel „undeva“ nu există, la ce mai folosesc drumurile? Dar nu poţi să ignori faptul că prima dată când mergi într-o ţară ca România eşti condus de curiozitate.

Din păcate, e posibil ca a doua oară turiştii să nu se mai întoarcă dacă accesul este greu, dacă nu sunt întâmpinaţi cum se cuvine, dacă nimeni nu le vorbeşte limba, dacă serviciile sunt de proastă calitate. Nu spun că aşa ar fi, dar dacă vreţi ca oamenii să plece încântaţi de aici trebuie să înţelegeţi că peisajele nu sunt totul; mai important e felul în care le puneţi în valoare. Consider că România trebuie să se inspire din modelul de turism occidental.

Cine nu riscă, nu câştigă

Rep.: Să revenim la proiectele despre care ne vorbeaţi…

E.D.: Proiectul de certificare se numeşte Village+; este pasul următor, fiind un alt proiect afiliat. Prin intermediul lui, o regiune poate pătrunde pe ruta pan europeană de turism rural. Este un pas firesc, o confirmare a potenţialului pe care zona îl are.

Rep.: Care sunt primele reacţii ale oamenilor după ce le prezentaţi „planul de luptă“?

E.D.: (râde) La început, se descurajează. Li se pare destul de complicat. Realitatea este însă că cine nu riscă nu câştigă. România are nevoie de un pic de ambiţie. Viitorul e în mâinile voastre. Fiecare dintre noi aparţine locului în care trăieşte, ne ştim nevoile şi, dacă ne unim, putem realiza ceva. Calea este dialogul şi cooperarea. Provocările sunt făcute numai pentru a fi depăşite .

Nu e prea târziu

Rep.: E mare diferenţa între ce ştiaţi despre România şi ce aţi găsit aici?

E.D.: Traiul de aici este aproape de cel pe care îl avem şi noi. În Vestul Europei există impresia că România ar fi mult în urmă. Nu este deloc aşa. Oraşul care mă găzduieşte acum, Oradea, este mult mai dinamic şi mai dezvoltat decât m-aş fi aşteptat. În mod firesc, are particularităţile lui culturale. Dar România este cu certitudine o ţară foarte frumoasă, cu multe locuri deosebite.

Potenţialul turistic este imens însă, din păcate, nu este valorificat la maximum. România trebuie acum să elaboreze o strategie de turism durabil. Nu e prea târziu, acum ar fi momentul oportun, deoarece aveţi şansa să corectaţi greşelile făcute de alte ţări de-a lungul timpului.

Rep.: Ce le veţi spune prietenilor din Franţa despre România?

E.D.: Îi voi îndemna să vă viziteze. Trebuie să vadă şi ei ce e de făcut şi împreună să ne apucăm de treabă. Personal, sunt foarte încântată de ideea lucrului cu România.

Rep.: Doamnă Estelle Delangle, vă mulţumesc.

Touring Nature îşi propune să organizeze turismul rural din Europa, sugerând trasee care includ teritorii ce au eticheta de Sat European Dezvoltat Durabil, obţinută în urma unei evaluări de către specialişti. Această etichetă se acordă cu condiţia ca cel puţin o sută de întreprinzători să se implice în dezvoltarea durabilă a teritoriului. Primul teritoriu care a primit eticheta Village+ a fost Regiunea Lacului Tisza din Ungaria, care a unit, în acest proces, 4 judeţe, 73 de sate şi 151 de întreprinzători locali.

Alexandru OLARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 807

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - „Afurisiţii“ comisari ne fac şicane

Întrebarea „Ne vor sau nu comisarii europeni?“ începe să trădeze un sentiment de nesiguranţă, dacă nu de îngrijorare din partea agricultorilor români.

Consideraţi a fi a doua sau a treia forţă agricolă a Europei, după 10 luni de la integrarea lor în marea Comunitate economică, agricultorii români au sentimentul unor nedreptăţi flagrante la care sunt supuşi din partea celor pe care ei îi numesc „afurisiţii de comisari europeni.“

În ultima perioadă, funcţionari, mai mult sau mai puţin simpatici, cu acordul tacit al înaltului comisar agricol, fac tot felul de declaraţii care produc adevărate cutremure în rândul fermierilor români. Ultima e legată de modul nesatisfăcător în care „Agenţia pentru Plăţi şi Intervenţii în Agricultură“ gestionează problemele ce ţin de competenţa sa.

Acuzaţia este deosebit de gravă, dacă avem în vedere că ar avea drept consecinţă aplicarea clauzei de salvgardare pentru agricultură. Adăugând şi alte decizii nedrepte luate în ultimele nouă luni, agricultorii noştri încep să se întrebe: chiar aşa, de ce nu ne agreează comisarii europeni? Iată câteva ipoteze ale unui răspuns mai complex.

În primul rând, care ar fi consecinţa economică a aplicării clauzei de salvgardare? România ar încasa de la UE cu 25% mai puţin din suma totală ce i se cuvine pentru finanţarea plăţilor directe la hectar. Ceea ce ar însemna cam 100 milioane de euro.

Şi apoi, cum este posibil ca o echipă de control a Comisiei Europene să constate în câteva zile ceea ce nu au reuşit funcţionarii noştri în luni de-a rândul: greşeli flagrante în înregistrarea şi acordarea cererilor de plăţi, adică din 1,5 milioane de cereri, 400.000 ar fi înregistrări duble! Eroare, mare eroare, în opinia noastră.

În luna de reflecţie acordată de comisarii europeni, Ministerul Agriculturii are obligaţia să verifice corectitudinea acuzelor funcţionarilor UE, dar mai ales pe angajaţii APIA, asupra cărora planează aceste învinuiri.

Trebuie să înţelegem că aceşti oameni nu au cum să priceapă realităţile noastre rurale, mai ales pentru că din multe puncte de vedere modelul nostru este unul care nu se potriveşte cu al lor.

Ce vede expertul european când străbate câmpiile României? Suprafeţe imense de terenuri abandonate. Vede, apoi, fâşii de culturi împrăştiate aiurea şi aflate într-o stare de producţie ce ne dă înapoi cu 50 de ani. Vede oameni bătrâni, abia în stare să ţină de coarnele unui plug tras de câte o mârţoagă.

„Afurisitul“ de expert european nu vrea în ruptul capului să raporteze altceva decât ce vede. Nevrând să acorde răgazul necesar reformării, în adevăratul sens, a agriculturii că doar nu vom putea face asta în 30 de zile.

Sunt lucruri pe care le ştim şi noi demult, doar că ne-am obişnuit şi nu ni se mai par grozave. El, „afurisitul“, are altă măsură. Poate cam aspră, mai ales că nu-şi poate şterge din minte peste noapte prejudecăţile, că în această ţară se fură, se înşeală, se spune una şi realitatea este alta. De câte ori nu am promis „marea cu sarea“ şi nu am făcut nimic?! Astea nu se uită uşor.

Şi să mai adăugăm şi felul nostru slugarnic de a fi, care cere, parcă, mai multă severitate din partea „stăpânilor“. De exemplu la Bruxelles, ministrul de pe atunci, Gheorghe Flutur, a semnat, poate prea uşor, abdicarea la soia modificată genetic, pierzând şansa de a cuceri piaţa Europei cu una dintre puţinele culturi competitive.

Or faptul că epidemia de pestă porcină a reapărut inclusiv în marile complexe zootehnice, este rezultatul direct al implementării, poate fără prea mult discernământ profesional, a recomandărilor specialiştilor europeni ce răspund de sănătatea animalelor. Am ajuns, astfel, în carantină şi, potrivit reglementărilor europene, nu putem desface carnea de porc nici măcar în magazinele de pe piaţa internă.

Şi dacă vom continua aşa, să nu ne întrebăm de ce am ajuns, vrând-nevrând, la mâna lor, devenind nişte şcolari obligaţi să ne facem, în agricultură, doar temele.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1517

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare72ec.html-articol=349.htm

La mintea cocoşului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLa mintea cocoşului

Cine a zis că una lume se scrânteşte la bătrâneţe, nu vorbe de clacă a grăit, ci adevăr gol-goluţ a rostit. Iată că şi rimează, deşi după vremea – şi vremurile – pe care le trăim, numai de poezele nu-mi arde. Că de gospodării, hambare, păduri şi stufărişuri aprinse din neglijenţă – de la o ţigară nestinsă ori de la un foc lăsat nesupravegheat – se ocupă pompierii. Dar să revin la ăi de o iau razna la vârsta părului alb, care, nu-i aşa, ar trebui să fie cea a înţelepciunii...

Un cumătru de-al meu, par exemplu, născut şi crescut pe malul gârlei, a auzit dânsul că, mai nou – ce ţi-e şi cu moda asta adusă de prin străinătăţuri – când prinzi un peşte – la undiţă, la lansetă, n-are importanţă, nu-l vâri în juvelnic, ca apoi să-ţi faci o saramură, plachie ori ce-i pofti dintr-însul, ci – auzi ce nerozie – îl pupi frumuşel pe bot, după care îl aşezi uşurel în undă, să se ducă la părinţii, fraţii şi cumnaţii lui ca să le spună ce om de ispravă a întâlnit. (Chestia cu împlinirea celor trei dorinţe, care de care mai fantasmagorică, rămâne o poveste pescărească).

Drept pentru care, cumătrul în chestiune, când a scos la mal, din apă, un ditamai monstru, a voit să fie şi el în pas cu lumea bună – că doar intrăm în Europa! – a dat să-l sărute duios. (Din păcate, Anastasia nu trecea pe-acolo, era deja măritată cu un alt babalâc, plin de parale şi de ifose...).

Cum însă, de emoţie, din neatenţie nu s-a uitat prea bine ce neam de peşte se zbătea între palme – era o ştiucă de mai mare frumuseţea – s-a trezit cu o muşcătură zdravănă de nas, de era să rămână fără. Nu râdeţi, că nu e de hlizeală, ci, mai degrabă, de plâns, partea vătămată petrecând Sfintele Sărbători Pascale în suferinţă şi meditaţii transcendentale.

Morală: Nu pupaţi răpitorii pe bot, că vă papă cu tot.

Gogu PINTENOGU'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR,8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 564

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Stresul hidric în perimetrele irigabile

În pofida promisiunilor de la începutul anului, întârzierile mari în declanşarea irigaţiilor produc în rândul ţăranilor o stare de adevărat stres hidric. Dificultăţile existente în organizarea şi funcţionarea unităţilor teritoriale pun în pericol toate culturile însămânţate mai ales în această primăvară. Producătorii agricoli acuză nu numai lipsa de conlucrare cu personalul care are datoria să asigure funcţionarea sistemelor de irigaţii, ci mai ales nepăsarea guvernanţilor în faţa pârjolului ce se aşterne peste cele mai roditoare câmpii.

Seceta pare a atinge dimensiuni fără precedent în sudul ţării, iar singura speranţă a ţăranilor stă în revărsarea norilor ce se perindă atât de înşelător. Deznădejdea creşte pe măsură ce dihonia îi dezbină pe cei care ar trebui să pună în funcţiune staţiile de pompare, să asigure energia electrică, dar mai ales fondurile bugetare pentru pornirea sistemului de irigaţii.

La capătul a două luni de secetă, pe canalele de irigaţii din unele zone n-a curs nici măcar 1 litru de apă, deşi în destule locuri ţăranii au aplicat în avans taxele stabilite, cheltuind pe deasupra bani mulţi pentru repararea a ceea ce s-a distrus în ultimii ani.

În mod normal, ar trebui să facem unele trimiteri la programul de udări pentru 2007, precum şi la realizările previzibile în această primă parte a anului. Ezităm să facem acest lucru, spre a nu ne supune penibilului. De aceea, în rândurile ce urmează supunem atenţiei opiniile unor producători şi personalităţi din agricultură, în ideea că vor fi receptate direct şi constructiv de către factorii cu putere de decizie.

Priorităţi aberante în Bărăgan

Inginerul Vasile Berbecel, preşedintele Asociaţiei Agricole din Smirna – Ialomiţa, afirmă că în cei 40 de ani de când lucrează în agricultură nu s-a întâlnit cu atâta dezorganizare şi nepăsare ca acum. În teritoriu, specialiştii şi ţăranii sunt pur şi simplu abandonaţi. Practic nu mai au cu cine discuta.

În perimetrele irigabile, culturile mor pur şi simplu din cauza secetei. Aceasta în condiţiile în care producătorii agricoli au plătit în avans taxele percepute de către cei care gestionează sistemele de irigaţii. „La întrebarea noastră: de ce nu ne dau apă? ei dau din umeri, aruncând vina unii pe alţii – spune ing. Berbecel. Ba că nu au sosit fondurile bugetare, ba că RENEl-ul întârzie să conecteze staţiile de pompare.

Cât este adevăr şi cât minciună în aceste motivaţii e greu de spus. Aberant este însă modul în care au stabilit ei priorităţile în această primăvară. Deşi se ştia din iarnă că vom avea parte de o secetă grea, domnii de la irigaţii au găsit de cuviinţă să direcţioneze puţinii bani pe care îi aveau spre sistemele de desecare, în care nu se afla niciun strop de apă“ – conchide Vasile Berbecel.

Ce se mai poate spune în faţa unor asemenea anomalii? Noi ne abţinem să dăm un verdict, întrucât este de datoria altora s-o facă. Şi aceasta foarte urgent!

Soluţii de forţă majoră

În condiţiile în care terenurile agricole situate în sistemul de irigaţii Piteşti nu au nicio şansă să primească apă, directorul general al Holding-ului Agrofam Feteşti, Ştefan Poenaru, s-a văzut obligat să renunţe la comanda de apă înaintată celor care gestionează sistemul şi să-şi redirecţioneze priorităţile spre culturile situate în incinta îndiguită, aici, cu forţe proprii şi eforturi materiale foarte mari.

Astfel, a organizat o amplă acţiune de udare a culturilor, apelând la sistemul de desecare. De câteva săptămâni, zi şi noapte, staţiile pompează pe canale apa din Dunăre, asigurând plantelor un regim hidric cât de cât acceptabil.

Nu este prima dată când oamenii din „baltă“ apelează la asemenea soluţii de forţă majoră, dar acum costurile sunt foarte mari. Ing. Poenaru este conştient de acest vis financiar, dar între aceste cheltuieli nefireşti şi a pierde total culturile, a ales prima soluţie.

Pagină realizată de Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 740

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Agricultura, fără şcoală?

Recent, am călcat pragul Şcolii Agricole din Drăgăşani, nu ştiu a câta oară. De la prima vedere, în primul rând, ies în evidenţă clădirile. De data aceasta nu-mi venea să cred că mă aflu aici pentru că şcoala şi toate celelalte utilităţi arată de parcă acum s-au construit, nu cu 80 de ani în urmă. Totul este renovat, începând cu exteriorul clădirilor: pereţi zugrăviţi, acoperiş nou, geamuri termopane şi terminând cu interiorul care a fost dotat cu mobilier nou, laboratoare, cantină, cabinete etc. Ordine şi disciplină de invidiat, curăţenie desăvârşită.

Şcoala are 5 clădiri, 63 clase şi 1.600 de elevi. Grupul Şcolar Agricol din Drăgăşani are o mare tradiţie. A dat sute de specialişti şi lucrători de înaltă calificare pentru agricultură, care prin priceperea şi hărnicia lor au adus şcolii numai cuvinte de laudă. În şcoală există şi o bogată activitate cultural-artistică. Elevii de la Grupul şcolar agricol editează periodic revista „Noi“, unde scriu elevi talentaţi în ale scrisului.

Nu întâmplător sunt asemenea rezultate. La această şcoală zicala „Omul sfinţeşte locul“ se potriveşte de minune, aici existând un colectiv de invidiat. La conducerea şcolii sunt oameni deosebiţi: prof. Dan Binişor, directorul şcolii, prof. Tiberiu Vătafu şi Marian Nicolae, directori adjuncţi, contabil-şef Nicolae Mihaela. Merită toate felicitările!

Mi-a plăcut totul la această şcoală. Am rămas, totuşi, cu un gust amar: a dispărut din denumirea şcolii cuvântul agricol şi nu ştiu care a fost logica. Ministerul Învăţământului a comunicat şcolii, în 1999, schimbarea denumirii de Grupul Şcolar Agricol în Grupul Şcolar Brătianu. Şi în multe alte judeţe se întâmplă la fel, dispărând cuvântul „agricol“.

La prima vedere, pare a nu avea nicio importanţă, dar nu-i aşa. Asta este deja, o gândire greşită din partea Inspectoratelor şcolare judeţene, a Ministerului Educaţiei.

Peste tot auzi aceeaşi lozincă: „Nu sunt cerinţe pentru agricultură. Unde să lucreze după terminare?“. Fapt este că Ministerul Agriculturii, cel care a creat şcolile şi le-a asigurat baza materială, este dat la o parte.

La fostele şcoli agricole au rămas 2-3 clase de profil, din 25-30.

Autorităţile nu vor să înţeleagă că agricultura se practică de un număr foarte mare de producători, în zone total diferite, din punct de vedere pedoclimatic, cu tehnologii adecvate fiecărei zone. Pentru a pregăti temeinic un bun agricultor este necesar ca în mediul rural să avem suficiente şcoli medii şi licee agricole, bine dotate şi încadrate cu profesori de specialitate.

A fi agricultor în Uniunea Europeană înseamnă un om cu pregătire temeinică, dovedită cu documente oficiale. Numai un astfel de agricultor poate fi ajutat cu fonduri comunitare şi naţionale să-şi dezvolte gospodăria sau ferma şi să producă pentru piaţă.

La noi, această treaptă de pregătire profesională a tineretului de la ţară este pe cale de dispariţie. Grupuri şcolare şi licee agricole cu tradiţie, din zone prin excelenţă agricole, nu mai au acest profil de foarte mulţi ani.

În Franţa, în fiecare an, circa 350.000 de tineri îşi pregătesc viitoarea carieră în licee şi şcoli de agricultură. Iată de ce fermierii francezi sunt performanţi, iar Franţa deţine primul loc în Uniunea Europeană la exportul de produse agricole.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 584

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare73d0.html-articol=983.htm

Festivalul viei şi vinului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFestivalul viei şi vinului

La Valea Călugărească s-a derulat a şasea ediţie a Festivalului Judeţean al Viei şi Vinului.

În cântec de fanfară şi voie bună, un alai de sute de podgoreni, în frunte cu copii purtând lumânări aprinse în dovleci sculptaţi de ei, au parcurs în miez de noapte principala stradă a comunei.

A urmat deschiderea festivă a Expoziţiei de produse vitivinicole, unde cei mai de vază podgoreni din comună şi din zona „Dealul Mare“ au prezentat standuri cu struguri, vinuri alese şi produse de artizanat, apreciate de un mare număr de vizitatori.

Expoziţiile au fost găzduite în marea curte a Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură şi Vinificaţie Valea Călugărească, unitate care a susţinut şi un veritabil concurs de vinuri, cele mai apreciate fiind răsplătite cu premii şi medalii. N-au lipsit spectacole artistice cu formaţii locale şi din împrejurimi, precum şi artişti consacraţi, între care Maria Văduva, Fuego şi alţii.

(C.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 599

□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule...dr. ing. Nicolae Varga?

- Născut la 25 iulie 1936 în Urlaţi, judeţul Prahova.
- A urmat şcoala elementară şi liceul la Valea Călugărească.
- Absolvent al Facultăţii de Horticultură de la IANB Bucureşti.
- Doctoratul obţinut la Universitatea din Craiova.
- Preparator şi asistent la Facultăţile de Horticultură din Bucureşti şi Craiova.
- Cercetător ştiinţific principal la ICVV Valea Călugărească.
- Director la Staţiunea de Cercetări Vitivinicole Odobeşti.
- Director ştiinţific, director general la ICDVV Valea Călugărească.
- Membru corespondent al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“.
- Preşedinte al Oficiului Naţional al Viei şi Vinului (1996-2004).
- Membru al Societăţii Horticultorilor din România.
- Membru în Comisia de Politici de Integrare Europeană.
- Expert al Oficiului Internaţional al Viei şi Vinului, cu sediul la Paris, în probleme de genetică şi ameliorare a viţei-de-vie.
- A contribuit la elaborarea de acte normative, cum ar fi Legea Viei şi Vinului.
- A elaborat 4 tratate, manuale şi monografii, 41 de lucrări ştiinţifice publicate în Anale, 7 lucrări ştiinţifice susţinute la Congresele OIV de la Los Angeles, Paris, Punta del Este (Uruguay), Cape Town (Africa de Sud), Lisabona, Meintz (Germania).
- Are şi o activitate inventică impresionantă în domeniul geneticii şi ameliorării soiurilor de viţă-de-vie înmulţire, cum ar fi soiuri noi pentru struguri de vin Mioriţa, Balada, Milcov, Rosina; clone noi pentru struguri de vin: Plăvaie 16 Od, Galbenă de Odobeşti 33 Od, Galbenă de Odobeşti Od 50; Merlot 17 Od.

T.M.: După câte ştiu, sunteţi proaspăt pensionar.

N.V.: Într-adevăr, dar prin ceea ce fac şi acum uit că am ieşit la pensie. Îmi continui activitatea împreună cu colegii de la Institutul Valea Călugărească pentru definitivarea unor cercetări şi punerea lor în practică.

T.M.: Aşadar, nu vă uitaţi „obiceiurile“...

N.V.: Nu. Sunt lucruri pe care nu le poţi uita cât trăieşti. Mai ales când ţi-a plăcut ceea ce ai făcut. Aşa că am hotărât să continui şi la pensie. Mi-am înjghebat acasă un laborator şi mă preocupă ideea întoarcerii în cultură a unor soiuri pentru strugurii de masă, cu bobul mare, fără seminţe; introducerea unor sisteme speciale de cultură (susţinere şi tăiere); perfecţionarea masticurilor folosite la altoire şi forţarea viţei-de-vie prin utilizarea substanţelor bioactive; producerea mustului din struguri şi a vinului sub formă gelificată (gel de must, gel de vin) şi altele.

Este adevărat. Pentru fiecare tematică s-ar putea spune multe lucruri, dar spaţiul nu ne permite. Mai bine veniţi să vedeţi la faţa locului cu ce mă ocup. Vorba unui proverb chinezesc: „Mai bine să vezi o dată decât să auzi de o sută de ori“.

T.M.: Voi veni cu bucurie, dar până atunci permiteţi-mi să vă urez deplină sănătate pentru a finaliza şi aceste proiecte!

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 1496

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare751f.html-articol=106.htm

Popas de suflet - loc de închinare la Întâmpinarea Domnului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPopas de suflet
Loc de închinare la Întâmpinarea Domnului

Catedrala Mitropolitană din Iaşi este cea mai mare biserică ortodoxă din România. Construcţia monumentală este ctitorită prin râvna Mitropolitului Veniamin Costachi în timpul domnitorului Ioan Sandu Sturza, începând din 1833, pe locul temeliilor altor biserici mai vechi: biserica Albă, ctitorită de Ştefan cel Mare în 1472, şi biserica Stratenia din 1682, ctitorită de doamna Anastasia, soţia lui Duca Vodă. Construcţia a durat până în 1886 în mai multe etape.

Primii arhitecţi, vienezi, au ales un stil arhitectonic neoclasic, inspirat din formele târzii ale Renaşterii italiene, cu plan dreptunghiular, marcat la colţuri de patru turle decrosate. Prăbuşindu-se bolta centrală, lucrările s-au întrerupt din 1839 pentru aproape 40 de ani. În 1880, Mitropolitul Iosif Naniescu reîncepe lucrările cu arhitectul Alexandru Orăscu, rectorul Universităţii Bucureşti.

Din cauza dificultăţilor constructive, acesta reface proiectul bisericii, renunţând la bolta centrală imensă iniţială pe care o înlocuieşte cu 4 bolţi despărţite prin arce transversale. Adaugă două rânduri de pilaştri masivi în interior, creându-se astfel o navă centrală şi două nave laterale mai mici.

Elementele decorative sunt în stil baroc. Coloanele au capiteluri corintice, iar prin ferestrele cu vitralii lucrate la München lumina pune în valoare pictura în ulei a lui Gheorghe Tătărăscu, aflat în plină maturitate artistică. Pictura plină de sensibilitate, în stil neoclasicist italian, este realizată în echilibru cu stilul arhitectonic, punând în valoare grandoarea Catedralei.

La sfinţirea din 23 aprilie 1887 a participat Regele Carol I, care a înzestrat Catedrala cu donaţii de mare preţ, lucru menţionat pe o placă de marmură aflată în pridvor.

Din 1889 a devenit loc de pelerinaj la moaştele cuvioasei Parascheva, aduse de la Biserica Trei Ierarhi, unde se aflau din 1641, din grija domnitorului Vasile Lupu. Funcţionează cu regim mănăstiresc, aici săvârşindu-se zilnic Sfânta Liturghie, acatistul şi paraclisul Sfintei Parascheva. Sute de credincioşi vin la milostiva ocrotitoare a Moldovei, precum şi la cele trei hramuri ale Catedralei:
Întâmpinarea Domnului, Sf. Gheorghe şi Cuvioasa Parascheva.

Dacă treceţi prin Iaşi, nu ezitaţi să treceţi pragul Catedralei Mitropolitane, acest simbol al spiritualităţii româneşti.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 563

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule... ing. Ioan GIOSAN?

• S-a născut la 22 decembrie 1931 în satul Drâmbar, judeţul Alba. După cursul primar a urmat Liceul „Mihai Viteazu“ din Alba-Iulia, pe care l-a absolvit în 1950, iar apoi cursurile Facultăţii de Agronomie din Cluj.

• Dintre toţi cei 11 fraţi este singurul care a absolvit un liceu şi o facultate. Devenind agronom, a lucrat în comuna Şibot, judeţul Hunedoara, de unde a fost transferat la Secţia Agricolă a raionului Orăştie ca inginer cu protecţia plantelor, ajungând în final preşedinte al Consiliului agricol raional. În 1968 a fost transferat la Direcţia agricolă a judeţului Alba, ca director general adjunct, devenind apoi director general.

• A fost unul dintre cei mai apreciaţi directori de direcţii agricole din ţară, îndeplinind această funcţie timp de 15 ani. Pentru toţi specialiştii agricoli era ca un părinte; urmărea pe fiecare tânăr absolvent, originar din judeţ, unde a fost repartizat în producţie după terminarea facultăţii, ajutându-l să se întoarcă în locurile natale.

Zeci şi zeci de specialişti, adunaţi în jurul directorului, au format o adevărată familie, muncind cu devotament pentru dezvoltarea agriculturii. L-am reîntâlnit recent în casa lui cochetă, de bun gospodar, din „Cetate“, pe „Platoul Romanilor“, unde s-a retras după pensionare.

T.M.: Cred că nu vă dau pace deloc amintirile…

I.G.: Primele satisfacţii le-am avut la raionul Orăştie. Am contribuit mult la dezvoltarea agriculturii acestuia şi la înfiinţarea Staţiunii Experimentale Geoagiu.

Ţineam o strânsă legătură cu cercetarea, reuşind atât la Orăştie, cât şi mai târziu în întregul judeţ Alba să introducem noi soiuri de plante, noi tehnologii, să instruim personalul din agricultură până la specializare în vederea creşterii contribuţiei sale la mărirea producţiei.

Din zecile de lucrări aş aminti câteva deosebit de importante în decursul anilor: „Zonarea producţiei agricole“, programele legate de pomicultură, viticultură, legumicultură, irigaţii, zootehnie, piscicultură, combaterea eroziunii solului, mecanizare, chimizare.

Pentru munca desfăşurată am primit numeroase distincţii, ordine şi medalii, iar ministrul agriculturii, Angelo Miculescu, m-a trimis într-o delegaţie în SUA pentru documentare, prilej cu care am învăţat multe lucruri.

T.M.: Ce vă supără mai mult în prezent în agricultura judeţului?

I.G.: Nu ştiu dacă a mai rămas ceva bun. E mare păcat că aproape tot ce s-a construit a fost distrus, aducându-se pagube enorme agriculturii şi direct populaţiei. Existau în judeţ trei licee agricole cu profesori buni şi dotare corespunzătoare, care ţineau legătură directă cu cercetarea (Blaj, Ciumbrud, Aiud), iar absolvenţii lor erau foarte apreciaţi, mulţi urmând învăţământul superior.

Acum nu mai sunt la acelaşi nivel. Se extinseseră plantaţiile de vie şi pomi atât la Blaj şi Aiud, cât şi la Jidvei, şi se dezvoltase Staţiunea de Cercetări de la Blaj. Se produceau milioane de viţă-de-vie (în pepinieră), iar acum în parte se importă.

La înfiinţarea judeţului, printre priorităţi a fost şi preocuparea pentru investiţii absolut necesare dezvoltării agriculturii judeţului, dar unele dintre obiective au fost distruse în ultimii ani.
Iată câteva: sediul şi depozitul Întreprinderii de Legume-Fructe a fost vândut pe bucăţi;
sediul Centrului de reparaţii maşini agricole – distrus;
Fabrica de Zahăr de la Teiuş, care prelucra întreaga producţie din judeţ, – distrusă; Fabrica de Bere de la Câmpeni – distrusă; dintre cele patru
Centre de vinificaţie ale Întreprinderii de vie şi vin nu mai este niciunul;
de întreaga suprafaţă de legume la irigat s-a ales praful; s-a distrus şi întreaga suprafaţă de hamei din judeţ, deşi există în zonă mari fabrici de bere.
T.M.: Să lăsăm amărăciunea deoparte: ce mai faceţi acum, ca pensionar ?
I.G.: Mă tot năpădesc aceste amintiri şi simt o durere în suflet de care cred că nu mă voi vindeca vreodată.
Ştiu cât am muncit alături de colegii mei, ce rezultate s-au obţinut în agricultura judeţului, dar situaţia de acum e un dezastru. Nu înţeleg de ce s-a distrus ce era bun pentru oameni şi s-au irosit atâţia bani.
Dar toate trec, nimic nu ţine viaţa-n loc. Şi am ajuns la concluzia că nu trebuie să te laşi în voia sorţii.
Trebuie să ai preocupări, să ai activitate. Am doi copii, căsătoriţi, realizaţi, şi fiecare mi-a mărit bucuria, aducând pe lume câte doi nepoţi. Mă mândresc cu ei – sunt tare buni. Am ajuns la perioada în care, împreună cu soţia, ne oblojim „rănile“, dar mai ales cele sufleteşti, care dor mai rău.
T.M.: Vă doresc din suflet sănătate şi să ne revedem cât mai mulţi ani!
Dr. ing. Teodor Marian
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007 Vizualizari: 1049
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Însemnări din mansardă - Pasiunea ştiinţifică – zootehnia

G.K. CONSTANTINESCU (1950)

Continuăm să publicăm în serial, respectând întru totul până şi punctuaţia, cele relatate de profesorul de zootehnie de la Facultatea de Medicină Veterinară în perioada autoizolării sale despre cea de-a doua specie îndrăgită de el după câine, şi anume calul.

Despre această specie am relatat în nr. 8 (2007) al revistei înainte de a studia acest manuscris. În „Calul în lumea satului românesc“ arătam rolul acestuia în dezvoltarea omenirii, în ajutorarea ostaşilor români pe timp de război chiar în condiţii foarte grele de climă, precum şi la muncile agricole.

Relatam şi despre influenţa favorabilă a calului şi a sportului ecvestru asupra copiilor şi a oamenilor cu diferite forme de handicap locomotor. N-am uitat nici valoarea celor din hergheliile specializate pe rase.

Să-i dăm însă cuvântul ilustrului profesor – cunoscător al tuturor speciilor domestice – care a încheiat descrierea câinelui cu satisfacţia pe care o poate simţi oricine atunci când mângâie acest credincios animal.

Calul

Dar un cal! Poate e şi mai mare plăcere să mângâi un cal, să-l baţi uşor cu palma pe gât şi să-l simţi cum se bucură. Ce frumos ridică capul în boxele lor de pe aleea grajdului caii de curse, fini şi nobili, când aud venind vizitatorii. Şi ce duios nechează în surdină, amical, apropiindu-se cu capul de uşa boxei, când simt că e acolo stăpânul. Nu este desfătare mai mare decât să participi la bucuria sinceră a acestor fiinţe.

Calul a fost cel din urmă animal domesticit. Domesticirea lui s-a desăvârşit abia în epoca bronzului. Dar niciun animal n’a adus omului atâtea foloase câte i-a adus calul. Câteva mii de ani, până la descoperirea maşinei cu aburi, locomoţiunea rapidă nu s’a făcut decât cu cai. Abia după domesticirea calului a început migraţia popoarelor şi manifestările de civilizaţie ale omenirii. Şi în studiile zootehnice calul este luat ca model.

Calul îşi înţelege perfect stăpânul.

Între cal şi călăreţ se stabileşte de regulă o unitate, care urmăreşte acelaşi scop. În cursă, calul ştie că trebuie să întreacă pe ceilalţi concurenţi şi desfăşoară o adevărată voinţă de a birui. Bineînţeles, există şi deosebiri de la un individ la altul. Există şi cai nătângi şi câini, ca şi oameni.

Un distins coleg, doctorul Sever Bobeş, om cu gândire vie, ascuţită şi independentă, îmi atrăgea atenţia că singur calul este fiinţa care munceşte până la moarte.

- Gândeşte-te, îmi spunea el: La cal nu există pensionare sau retragere. El nu e pus la îngrăşare ca să-şi sfârşească viaţa prin repaus. Singura întâmplare care pune capăt muncii lui este moartea.

Când nu mai corespunde cerinţelor, proprietarul îl duce la obor şi acolo îl cumpără alt proprietar cu cerinţe mai modeste.

Imediat, calul continuă, fără murmure, noua sa muncă, la noul stăpân. Când nu mai poate nici la acesta, e dus din nou la târg şi e vândut unui proprietar şi mai modest, unde continuă iarăşi să tragă la ham mai departe. Şi astfel bietul cal trece din mână'n mână şi munceşte neîncetat până în ultima clipă a vieţii.

Doctorul Bobeş este un fin observator. El nu trece pe lângă lucruri fără să le descifreze sensul lor adânc. A pătruns bine soarta tragică a calului, prezentată cu umorul său caracteristic.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 796

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare7590.html-articol=1062.htm

Cercetarea genetică exclude amatorismul > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCercetarea genetică exclude amatorismul

Reprezentanţi ai unor organizaţii ne atacă de la o vreme pentru „impertinenţa“ de a susţine public unele realizări ale ştiinţei genetice. Le răspundem de pe poziţia unor oameni care, timp de decenii, şi-au pus mintea şi priceperea în slujba progresului. În opinia mea, organismele modificate genetic reprezintă în etapa actuală o realizare ştiinţifică capabilă să rezolve rapid marea problemă a subnutriţiei mondiale. Aceasta este credinţa mea şi nimeni nu mă poate convinge că greşesc.

Utilizarea OMG se află în centrul unor dezbateri aprinse, de natură nu numai ştiinţifică, dar şi politică şi economică, reprezentative fiind SUA, care au adoptat cultivarea de plante transgenice de la jumătatea anilor ’90, extinzând permanent suprafeţele alocate acestora şi numărul de varietăţi aprobate.

La rândul ei, şi UE, care a limitat introducerea OMG în culturi comerciale, continuă să importe produse agroalimentare şi şroturi de soia derivate din Organismele Modificate Genetic.

Dezbaterile au loc în prezent asupra OMG din prima generaţie, care includ varietăţi transgenice ale principalelor culturi.

Introducerea lor în practică a determinat un succes fără precedent în istoria agriculturii prin beneficiile aduse fermierilor şi producătorilor de seminţe.

În timp ce Europa amână luarea unor decizii clare în privinţa cultivării OMG-urilor, cercetările biotehnologice din lume au avansat prin crearea OMG de generaţie a II-a, modificate pentru caractere „out-put” solicitate de consumatori, a celor din generaţiile a III-a şi a IV-a, care utilizează plantele ca biofabrici de substanţe utile pentru industrie, medicină, ştiinţă sau generează resurse noi.

Unul dintre cele mai promiţătoare domenii biotehnologice este sectorul terapiei genice şi al industriei farmaceutice, prin producere de medicamente, enzime şi vaccinuri de uz uman sau veterinar, la costuri reduse, bine primite în general de opinia publică, deşi există încă necunoscute care se cer lămurite prin cercetări riguroase.

În faţa provocărilor mondiale, companiile americane generează beneficii duble şi avansează rapid în lansarea pe piaţă a mai multor produse, depăşind Europa şi prin produsele în curs de testare. Günter Verheugen a lansat în septembrie 2005 noua politică pentru biotehnologii a Consiliului Europei, anunţând angajarea deplină a Comisiei pentru elaborarea cadrului legislativ de autorizare a OMG-urilor şi face apel la statele membre să coopereze şi să introducă măsuri armonizate de coexistenţă, în scopul întăririi potenţialului economic european.

În ţara noastră, cercetările biotehnologice au întâmpinat şi întâmpină dificultăţi, confruntându-se permanent cu strategii şovăielnice, personal specializat restrâns ca număr şi posibilităţi de postcalificare, dotare minimă.

Decalajul nostru faţă de UE este extrem de mare şi numai decizii clare, măsuri şi acţiuni susţinute pot permite intrarea în circuit. Fermierii români au fost şi sunt deschişi la progres şi au cultivat suprafeţe din ce în ce mai mari, astfel încât soia modificată genetic s-a extins anul trecut pe cca 128.000 ha.

Opinia publică din România nu trebuie ţinută în ignoranţă, trebuie informată asupra tuturor aspectelor ştiinţifice, riscurilor, beneficiilor şi perspectivelor pe care le deschide utilizarea biotehnologiei.

În ţara noastră s-a elaborat legislaţia care reglementează regimul de obţinere, testare, utilizare, mişcare transfrontalieră şi comercializare a OMG. Sistemul de notificare este similar celui practicat în Uniunea Europeană.

În vederea reducerii la minimum a riscurilor potenţiale implicate de introducerea în mediu a OMG-urilor, ASAS a propus un proiect de cercetare complex şi anume „evaluarea riscurilor potenţiale pe termen mediu şi lung pentru agroecosisteme induse de OMG-uri“, pentru realizarea căruia intenţionează formarea unui consorţiu din unităţi de cercetare-dezvoltare şi universităţi de ştiinţe agricole.

ASAS adresează o invitaţie şi instituţiilor implicate în sănătate să adere la acest proiect, sperând să aducă certitudini în privinţa oportunităţii creării şi extinderii în practică a OMG-urilor în România.

Revoluţia genică îşi urmează evoluţia în lume, cu beneficii incontestabile pentru avansarea cunoaşterii teoretice, cu beneficii practice obţinute în condiţiile supunerii noilor organisme transgenice celui mai riguros control exercitat vreodată asupra produselor agroalimentare.

Oamenii de ştiinţă, şi nu numai, trebuie să realizeze importanţa coexistenţei sistemelor de producţie care în esenţă pledează pentru acceptarea tehnologiilor care favorizează îmbunătăţirea productivităţii, profitabilităţii, stabilităţii şi durabilităţii agriculturii.

Ţinta comună a tuturor este consolidarea şi dezvoltarea excelenţei ştiinţifice şi consolidarea prestigiului social prin beneficiile aduse naţiunii.

Acad. Cristian HERA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 542

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Agricultura în Lunca Dunării

- Reabilitarea hidrotehnică şi ecologică a terenurilor din Lunca îndiguită a Dunării – o lucrare fără egal în Europa

Se vehiculează tot mai des ideea inutilităţii lucrărilor de îndiguire a Luncii Dunării româneşti, invocându-se efectul nefast al acestor lucrări asupra dezechilibrului hidrologic al fluviului, cu implicaţii majore în intensificarea viiturilor şi reducerea în timp a randamentelor agricole obţinute pe terenurile scoase de sub ape.

Cu gânduri nostalgice la trecut, se face multă vâlvă în jurul unei „Dunări albastre“ ce ar putea redeveni prin „renaturare“, prin spargerea digurilor şi reinundarea luncii.

Aceste păreri nefondate tehnic şi ştiinţific se corelează cu fenomenele din ultimii ani de intensificare a secetelor şi a tendinţei de deşertificare, „renaturarea“ luncilor constituind soluţii de majorare a zonelor umede şi reducere a efectelor secetei. Ideea este absolut falsă.

Revenirea la ce a fost nu are un fundament ştiinţific, nici ecologic şi cu atât mai mult agrotehnic şi economic. Spre argumentare avem în vedere complexitatea elementelor naturale şi antropice ce intervin, amploarea intervenţiilor umane asupra naturii, dacă ne referim doar la poluarea apelor fluviului, atât de evidentă prin modificarea ecosistemelor acvatice (specii de peşti, plante, microfaună).

De asemenea, implicaţiile economico-sociale sunt majore, dacă ne referim la localităţi şi obiective economice stabilizate în aceste teritorii ce se propun a fi renaturate.

Considerăm că lunca îndiguită, exploatată într-un sistem agricol ameliorativ, amenajată cu zone împădurite pe terenurile slab productive şi perdele de protecţie agrosilvică, cu prezervarea şi extinderea zonelor umede, poate constitui adevărate oaze antisecetă.

Ne bazăm în aceste afirmaţii pe cercetările de peste 50 de ani întreprinse în lunca îndiguită a Dunării inferioare.

IMB – un etalon al performanţei

Este edificatoare dinamica producţiilor obţinute în Insula Mare a Brăilei, în ultimii ani, de Societatea Agricolă SC TCE Trei Brazi ce exploatează o suprafaţă de cca 57.000 hectare:

- la grâu: 5.147 kg/ha pe 17.410 ha (2004), 5.844 kg/ha pe 11.629 ha (2005) şi 6.672 kg/ha pe 12.841 ha (2006);
- la orz: 5.463 kg/ha pe 1.810 ha (2004), 5.343 kg/ha pe 1.538 ha (2006);
- la porumb: 9.158 kg/ha pe 9.027 ha (2004), 9.005 kg/ha pe 6.972 ha (2005);
- la soia: 3.600 kg/ha pe 12.429 ha (2004), 3.796 kg/ha pe 11.291 ha (2005);
- la floarea-soarelui: 2.164 kg/ha pe 4.461 ha (2004), 2.500 kg/ha pe 1.578 ha (2006);
- la rapiţă: 3.318 kg/ha pe 2.820 ha (2004), 3.012 kg/ha pe 9.222 ha (2006).

Argumente economice şi sociale

- Amploarea amenajărilor de indiguire a Luncii Dunării. Lunca Dunării româneşti, în suprafaţă de 573.000 ha, în regim natural este amenajată cu lucrări de îndiguire pe 75% din suprafaţă, respectiv 431.760 ha: lucrările hidroameliorative complexe cuprinzând: 1.158 km lungime de diguri, amenajări de desecare-drenaj pe 418.000 ha şi amenajări de irigaţii pe 225.000 hectare.

Se apreciază că amenajarea complexă a Luncii Dunării este o realizare inginerească de prestigiu, indispensabilă dezvoltării economico-sociale a României. Investiţia totală a lucrărilor hidrotehnice aplicate se cifrează la cca 4 miliarde USD, inclusiv infrastructura pentru exploataţia agricolă.

- Randamentele agricole. Exploataţia agricolă pe circa 90% din terenurile apărate prin îndiguire asigură o valorificare eficientă a terenurilor îndiguite, desecate şi irigate. Producţiile agricole obţinute pe aceste terenuri, în condiţiile aplicării unor tehnologii adecvate, sunt comparative cu cele realizate pe terenurile cele mai fertile: 4.000-5.000 kg/ha la grâu, 4.500-5.500 kg/ha la orz, 6.000-7.000 kg/ha la porumb, 2.000-2.500 kg/ha la soia.

Particularităţi

- Particularităţile terenurilor din lunca îndiguită impune aplicarea unei exploatări hidrotehnice eficiente şi a unui sistem agricol cu un profund caracter ameliorativ. Terenurile din lunca îndiguită au particularităţi geodezice, geomorfologice, pedologice şi hidrologice specifice ce impun aplicarea unei exploatări hidrotehnice eficace şi a unui sistem agricol ameliorativ.

Soluţii posibile

Supunem atenţiei unele soluţii ce trebuie aplicate pentru îmbunătăţirea cadrului economic de lucru în incintele îndiguite:

- Eficientizarea exploatării hidroameliorative. Aceasta impune lucrări de reabilitare a amenajărilor de eliminare a excesului de apă (inclusiv de săruri); amenajările în majoritatea zonelor de luncă îndiguită fiind vechi, cu elementele componente afectate de degradări fizice şi morale.
- Îmbunătăţirea sistemului agrotehnic. Sistemul agricol ameliorativ – de îmbunătăţire a caracteristicilor pedohidrologice nefavorabile ale solurilor şi de valorificare superioară a celor favorabile, presupune:

- efectuarea lucrărilor agrotehnice care să permită procesarea în timp scurt şi în profunzime a solurilor argiloase;
- păstrarea fertilităţii naturale ridicate a solurilor, prin aplicarea de îngrăşăminte chimice, dar mai ales organice, folosirea plantelor amelioratoare, încorporări de materii vegetale s.a.;
- combaterea eficientă a buruienilor;
- folosirea în structura de culturi a plantelor care valorifică optim potenţialul hidrologic benefic al solurilor, bine aprovizionate freatic;
- aplicarea unui regim de irigaţie diferenţiat, în funcţie de aportul freatic.

Aplicarea unui sistem agricol ameliorativ impune tehnologii, maşini şi utilaje specifice, de mare capacitate, aplicarea unui management tehnic şi tehnologic deosebit de riguros.

- Reabilitarea ecologică. Terenurile din Lunca îndiguită a Dunării sunt caracterizate în majoritatea lor printr-o ruptură flagrantă între demersul ingineresc, constructiv, al amenajării şi cadrul natural puternic antropizat prin folosinţa preponderent agricolă a teritoriului.

Lipsa vegetaţiei forestiere şi a zonelor umede, din cauza lucrărilor de defrişare şi de desecare aplicate în urma îndiguirii, a determinat restrângerea ecosistemelor luncii inundabile pe areale reduse – zona dig-mal, lacuri şi braţe ale fluviului menţinute în zona îndiguită.

În acest sens, se poate menţiona că se simte cerinţa unor acţiuni de reecologizare a acestor teritorii prin: aplicarea unor programe de împădurire a zonelor cu soluri degradate cu specii silvice depoluante, precum şi executarea unor sisteme de protecţie agrosilvică prin perdele forestiere.

Se asigură astfel acea înfrăţire a tehnicii inginereşti cu natura, ameliorarea cadrului climatic tot mai arid şi a cadrului ecologic, benefice refacerii biodiversităţii specifice teritoriilor de luncă.

Dr. ing. Ioan VIŞINESCU, dr. ing. Marcel BULARDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 803

□

˚ Comentarii

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare7594.html-articol=810.htm

Brăila: Micii crescători de bovine, o raritate

Recunoscut ca un judeţ cu o zootehnie dezvoltată, Brăila se raliază fenomenului de scădere drastică a numărului de bovine aparţinând micilor crescători.

Date statistice:

Decizii de cotă de lapte aprobate - 14.587, din care: pentru livrări - 5.433, iar pentru vânzări directe - 9.154.

Efective de bovine - 79.076 de capete, din care: matcă 26.531 şi juninci - 1.375.

Producţia - 361.083 de hectolitri.

Unităţi de procesare lapte autorizate:

SC Brailact SA, SC Lacta Prod, SC Nomad SRL, SC Hatman SRL, SC Teobir Prod. SRL, SC Nichifor Com SRL, SC Sanir Impex SRL, SC Caş SRL, SC Danyan Lact SRL, SC Lacto Solcos SRL, SC Lactas SRL.

Seceta excesivă a generat efecte negative atât în cazul culturilor, cât şi în sectorul zootehnic. „Pârjolul“ a fost resimţit cel mai tare de către micii crescători, tentaţi în număr din ce în ce mai mare să renunţe la mica lor afacere de familie.

În Vădeni, o localitate aflată la o azvârlitură de băţ de Brăila, micii crescători au căzut pradă deznădejdii. Preţurile de nimic la care-şi vând produsele, dar mai ales concurenţa neloială practicată de comercianţii de ocazie îi fac să renunţe. Fără excepţie, micii crescători de bovine din Vădeni îşi comercializează produsele (laptele şi brânza) în mod direct în pieţele brăilene.

Un localnic vădit descumpănit, Ionel Năstase (63 de ani), este hotărât să iasă din afacere.

„Am zece bovine, dintre care trei juninci, un taur şi şase vaci cu lapte. O să păstrez doar o singură vacă. Vin samsarii prin sat şi ne dau un preţ de nimic pe ele, patru-cinci milioane de lei. Cum să le ţin dacă în momentul acesta n-am furaje? În iarnă o să dispară jumătate din efective.

Oamenii vând tot, şi vaci, şi porci. Voinţă avem, dar nu ne ajută nimeni“, a spus înciudat brăileanul.

O poziţie similară a exprimat şi consăteanul acestuia, Ştefan Dumitru

(42 de ani). Omul a mai păstrat prin ogradă două vaci, după ce anul acesta a renunţat la alte două. Motivul? „Nu e deloc rentabil“, s-a confesat interlocutorul nostru. „Cu vânzarea laptelui şi brânzeturilor merge doar 2-3 luni pe an, în rest nu prea. E rentabil doar când ai o piaţă asigurată“.

Microfermele, sub zodia rentabilităţii

Situaţia este cu totul alta în cazul crescătorilor medii şi mari. Familia Mocanu şi-a încropit, prin strădanii proprii, o microfermă care numără în prezent 140 de capete. Au în proprietate 100 ha de teren, la care se adaugă alte 50 luate în arendă. Producţia zilnică de lapte, cifrată la 1.000 de litri, este livrată unei societăţi gălăţene la un preţ de 0,8 lei/litru. Circa o treime din producţia de lapte este comercializată direct pe pieţele brăilene, cu 1,5 lei/litru.

„Avem avantajul că furajele ni le producem singuri, ceea ce ne ajută foarte mult.

Se poate vorbi de rentabilitate în acest sector, dacă ţinem cont de faptul că am început cu 3 vaci şi am ajuns la un efectiv de 140. Pe viitor, ne-am dori să avem o producţie de 1.500 litri de lapte pe zi, graţie îmbunătăţirii calităţii rasei existente“, a opinat Angelo Mocanu.

Brailact, cel mai mare procesator de lapte

Brailact, producătorul mărcii de lactate Brenac, a investit peste 6,5 milioane de euro, în ultimii doi ani, pentru retehnologizarea capacităţilor de producţie. Cele mai mari investiţii au fost efectuate în modernizarea reţelei de colectare. În paralel, au fost făcute investiţii importante în modernizarea spaţiilor de producţie, a infrastructurii şi a tuturor instalaţiilor, fabrica respectând toate cerinţele standardelor europene de funcţionare.

Societatea a mai investit peste 2,5 milioane de euro în echipamente complet automatizate pentru producţia laptelui - o instalaţie de pasteurizare a laptelui la temperatură înaltă, precum şi o linie completă de ambalare a laptelui proaspăt şi una aseptică pentru ambalarea laptelui UHT - echipament de ultimă generaţie, complet automatizat.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 1671

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare75af.html-articol=214.htm

Plante din flora spontană - spanacul > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPlante din flora spontană
Spanacul (Spinacia oleracea)

A fost introdus în Europa din Persia. Arabii îl considerau „prinţul legumelor“. În Europa se cultivă din secolul al IV-lea, în special în zonele temperate şi chiar nordice, până la 2.000 m altitudine. La noi există două anotimpuri de cultură: primăvara devreme şi toamna.

Principalii constituenţi sunt proteinele 2-14% şi hidraţii 3,6%. Substanţele dulci (glucidele) şi mucilagiile pot ajunge până la 7%, iar grăsimile sunt în cantitate redusă. Conţine clorofilă, spinacine, fiind bogat în săruri minerale: sodiu, potasiu, calciu, fosfor, fier etc., vitamina A (600 micrograme %), 0,5 mg vitamina B1, 0,2 mg vitamina B2, 0,5% niacină şi 50-60% mg vitamina C.

Spanacul este foarte util ca antianemic, în convalescenţă şi hemoragii. Acţionează ca activator al secreţiei pancreatice, fiind util în diabetul de tipul II.

Prin conţinutul bogat în săruri minerale, vitamine, factori biotici şi minerale absolut necesare organismului, spanacul combate hipovitaminoza C, elimină toxinele din umori, iar prin acţiunea lui diuretică elimină toxinele din organism, este uşor hipotensiv şi stimulator al secreţiilor gastrice, pancreatice şi biliare.

Pe lângă reclamele comerciale din trecut cu Popey Marinarul, pentru copii (cărora nu prea le place spanacul), preparatele din această legumă au o reală valoare alimentară. În bucătăria românească se asociază cu „ochiuri“ sau se prepară sub formă de budincă.

Se poate consuma şi sucul de spanac proaspăt, câte un pahar dimineaţa, dând rezultate bune în depresiuni fizice sau psihice.

În unele regiuni ale ţării se prepară şi un vin tonic: 750 ml de vin roşu sau negru de bună calitate la 200 ml suc de spanac. Se bea câte un păhărel (100 ml) înainte de mesele principale.

Extern se foloseşte în răni uşoare sub formă de cataplasme, după ce 100 g de frunze au fost fierte în 100 ml de ulei, apoi presate şi filtrate.

Datorită conţinutului în oxalaţi, spanacul este contraindicat în artrite, litiaze oxalice, în reumatism şi gută.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 619

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare7664.html-articol=947.htm

Nutriţia porcinelor – aspecte fundamentale (I) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNutriţia porcinelor – aspecte fundamentale (I)

Porcinele selecţionate intensiv în ultimele decenii au un potenţial mare pentru producţia de carne (ţesut muscular) în concordanţă cu cerinţele pieţei (consumatorilor), dar în acelaşi timp cu modificări în compoziţia corporală, în special în ceea ce priveşte grăsimea.

Aceste schimbări genetice impun alte recomandări pentru hrănirea porcinelor. Pe de altă parte, cerinţele faţă de nutrienţi sunt exprimate în valori medii, dar acestea nu sunt în concordanţă întru totul cu schimbările în cerinţele de performanţe care depind de starea de sănătate, temperatura ambiantă, strategia de producţie şi altele.

În altă ordine de idei, s-au făcut progrese în furajarea porcinelor prin sisteme de furajare, raţii echilibrate şi optimizate economic.

Nutriţia poate fi definită prin procesele de asimilare, digestie, absorbţie şi utilizare a nutrienţilor pentru creştere, producţie şi întreţinerea funcţiilor vitale ale organismului.

Nutrienţii sunt compuşi chimici ori elemente care formează sursa pentru nutriţie. Aceştia sunt grupaţi în 5 categorii astfel: energie, proteine, minerale, vitamine şi apă.

Energia

Porcii au nevoie de energie pentru întreţinere, creştere, reproducţie şi lactaţie., O mare parte din necesarul de energie al suinelor este furnizată de sursele de carbohidraţi şi lipide din raţii. Grăsimile animale şi uleiurile vegetale reprezintă surse de energie foarte dense, întrucât conţin aproximativ de 2,25 ori mai multe calorii comparativ cu materiile prime bogate în carbohidraţi. Etapele transformării energiei din alimente sunt enumerate în figura de mai sus.

Conţinutul în energie al materiilor prime şi cerinţele în energie ale suinelor sunt exprimate, de obicei, în energie metabolizabilă (EM). Valoarea nutritivă a nutreţurilor se exprimă energetic prin diferite unităţi de măsură stabilite în mod convenţional. La ora actuală se folosesc următoarele unităţi de măsură a valorii nutritive a nutreţurilor:

• UN (unitatea nutritivă);
• TSD sau TS (N) D (total substanţe nutritive) digestibile);
• kcal (kilocalorii) sau Mkcal (megakilocalorii); ED (energie digestibilă); EM (energie metabolizabilă); EN (energie netă).

1 UN = 2,4878 Mkcal = 10,24 MJ.

Dr. ing. Nicolae Zeneci

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 775

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Moldova: ce n-a pustiit seceta, au distrus apele

A fost cald, cumplit de cald în această vară. Nu a mai fost, spun ţăranii, niciodată o asemenea secetă. Ploile din ultimele zile nu au făcut altceva decât să distrugă ce-a rămas în urma pârjolului.

- Marea majoritate a culturilor este compromisă.
- 3 lei un ied, 5 lei un miel.
- Fântâni cu apă otrăvită.

În judeţul Bacău, culturile sunt compromise în marea lor majoritate. La grâu, de pildă, s-au recoltat în medie 1.700 kg la hectar, ceea ce înseamnă mai puţin de 60% din recolta anului 2006. Cei mai afectaţi sunt însă cultivatorii de porumb.

Mai toate cele 85 mii de hectare sunt deja galbene, iar plantele sunt ofilite. Specialiştii DADR apreciază că producţia de porumb va fi de o tonă, cel mult două tone la hectar, adică de patru ori mai mică decât în 2006, şi aceasta în condiţiile în care cheltuielile cu înfiinţarea şi întreţinerea culturii s-au ridicat la circa 14 milioane de lei vechi.

Vântul fierbinte care a bătut continuu a uscat tot ce mai era viu şi pe ogoarele judeţelor Vaslui şi Iaşi, unde culturile semănate în primăvară au fost calamitate în proporţie de 60-70% şi pe mari suprafeţe 100% unde, spun ţăranii, porumbul nu mai poate fi folosit nici ca furaj. În partea de sud a judeţului Neamţ totul este ars, iar despăgubiri, se ştie, vor primi numai cei care şi-au asigurat culturile.

Producţiile sunt extrem de mici şi, în consecinţă, preţurile tot mai mari la legume, iar dacă în următoarele zile nu plouă, este ameninţată şi puţina producţie de struguri pe care mizau podgorenii din Albeşti, Huşi, Cotnari sau Bucium.

Animale moarte de foame şi de sete

În judeţul Iaşi, 79 de cursuri de apă, cu o lungime de aproape 1.200 km, au secat integral săptămâni la rând, iar din cele 20 de mii de fântâni, trei mii erau fără apă. Cele mai afectate localităţi sunt situate pe aşa-numitul „culoar al secetei“ care face legătura între nordul şi sudul judeţului – Andrieşeni, Sineşti, Bivolari, Trifeşti, Popeşti, Mogoşeşti.

La Sineşti, unde primarul a luat măsuri pentru raţionalizarea apei adusă cu maşinile pompierilor, sătenii sunt acum mai liniştiţi. Mulţi dintre ei şi-au vândut însă animalele samsarilor la preţuri de nimic. „Pentru un ied «negustorul» mi-a dat trei lei, iar pentru un miel cinci lei“, spune amărât unul dintre ciobanii căruia îi mor zilnic de foame şi de sete 20-30 de animale.

Alţi săteni sunt hotărâţi, dacă nu primesc vreun ajutor, să-şi alunge animalele în pădure, „numai să nu le văd că-mi mor în bătătură“, oftează o bătrânică care aşteaptă la rând să vină maşina pompierilor pentru a lua o căldare cu apă.

În dorinţa de a-i ajuta pe proprietarii de animale, DADR Iaşi a prezentat ministrului agriculturii un proiect prin care să se asigure celor 45 de comune grav afectate de secetă o cantitate de 228 mii tone fân, echivalentul în furaje concentrate sau o sumă de bani pentru fiecare deţinător de animale. Până când se va primi răspunsul de la Bucureşti, Prefectura Iaşi a solicitat furaje din celelalte judeţe ale ţării.

Aceeaşi situaţie disperată şi în judeţul Neamţ: pâraie pe care le-a înghiţit pământul, sute de fântâni secate, păşuni pe care nu mai este niciun fir de iarbă. „Îmi vând cele trei vaci, indiferent de preţul pe care mi-l oferă samsarii ce cutreieră satul, spune Vasile Ifrim din Drăgăneşti, comună aşezată sub munte şi unde nu s-a mai pomenit până acum ca păşunea să fie goală, iar de pe fâneaţă să nu poţi recolta nicio «sarcină» de iarbă.“

Fântâni otrăvitoare

O altă problemă gravă este cea a apei potabile pentru locuitori.

În judeţul Bacău, circa 400 de fântâni au secat, alte 3.800 au nivelul scăzut, iar calitatea apei este sub orice critică. Autoritatea de sănătate publică a avertizat populaţia că, din cauza concentraţiei de nitraţi, apa din aceste fântâni nu este bună pentru consumul uman.

Ce este de făcut? Cum rugăciunile fierbinţi pentru venirea ploii nu prea ajută, singura soluţie rămâne, spunem noi, aplicarea unor măsuri ferme la nivel naţional, inclusiv importul de furaje care să salveze de la dispariţie animalele care au mai rămas.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 604

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare76cd.html-articol=430.htm

Buzău: Dezinteres din partea performerilor

Doamna ing. Claudia Stelea, directorul APIA Buzău, afirmă că în Registrul fermelor din judeţul Buzău s-au înscris 42.780 de deţinători de terenuri agricole de la 1 ha în sus, cu o suprafaţă totală de 293.851 ha.

Mai mult de jumătate din aceştia au depus deja cereri. Situaţia din teren arată că, la final de aprilie, operaţiunea era aproape încheiată la centrele din Pătârlagele, Pogoanele şi Mihăileşti. Sunt comune de munte ca Nehoiu, Chiliile, Pardoşi, unde primarii au pus la dispoziţia consătenilor mijloace de transport să ajungă mai rapid la centrele de depunere a cererilor.

Sub medie se află centrul Buzău, unde nu toate primăriile s-au implicat în buna desfăşurare a acţiunii. Chiar dacă sunt mai aproape de oraş, primăriile din Pietroasele sau Mărăcineni nu au considerat necesar să se implice direct în mobilizarea proprietarilor de pământ. Ing. Claudia Stelea afirmă că pentru a recupera întârzierile, începând de la 1 mai, vor veni în sprijinul centrelor rămase în urmă colegii din zonele unde s-a încheiat operaţiunea.

Mai sunt şi gospodari indiferenţi, ca de pildă cei mai performanţi legumicultori din Mărăcineni, care nu vor pur şi simplu să depună cereri.

Un loc aparte între depunători îl ocupă marii fermieri care deţin mai mult de 50 ha. Un număr de 563 astfel de proprietari deţin în judeţul Buzău peste 173.000 ha. De la ing. Emilian Niţă, cel care primeşte cererile marilor fermieri, am aflat că, paradoxal, nici aceştia nu se descurcă prea bine în completarea lor pentru că n-au considerat util sau nu şi-au făcut timp să participe la instruirile organizate de APIA Buzău.

În cazul acestora, există totuşi garanţia că vor aduce cererile la timp. Ei sunt deosebit de interesaţi să acceseze fondurile şi nu-şi pot permite să piardă atâţia bani, mai ales că unii gestionează în arendă de la 2.500 la 4.000 ha. „Totul e, spunea ing. Niţă, să nu ne aglomereze prea tare venind la înregistrat în ultimele zile înainte de 15 mai“.

(M.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 730

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Lupta pentru supravieţuire sau traiul de azi pe mâine al cercetării agricole româneşti

Înfiinţată în 1946, cu menirea de a rezolva problemele agricole din Podişul Bucovinei şi din zonele cu climat umed şi răcoros, Staţiunea de Cercetare şi Dezvoltare pentru Agricultură Suceava şi-a câştigat, de-a lungul anilor, un binemeritat prestigiu.

- De la înfiinţare, la SCDA Suceava s-au creat 55 de noi soiuri şi hibrizi.
- S-au recomandat peste `70 de noi tehnologii şi secvenţe tehnologice.
- În 2007, cercetătorii de aici lucrează cu o gamă de maşini din anii `70.
- Anul trecut, 95% din cheltuielile pentru cercetare au fost asigurate din resurse proprii.

Dacă la început preocuparea de bază a fost legată de cultura cartofilor şi a pajiştilor din zona montană, în timp, problematica staţiunii s-a diversificat, astfel încât acum obiectul cercetării specialiştilor de aici îl constituie 11 culturi, din care unele, cum ar fi cartoful, grâul, de interes naţional, sau specii zonale, cum ar fi secara, orzoaica, gulia, inul pentru fibră, porumbul extratimpuriu ş.a., la care de-a lungul timpului s-a contribuit la îmbunătăţirea genotipurilor existente şi crearea altora noi.

Specialiştii de aici au creat 55 de noi soiuri şi hibrizi şi s-au recomandat agricultorilor din judeţele Suceava şi Neamţ peste 70 de noi tehnologii şi secvenţe tehnologice. Multe din aceste soiuri şi hibrizi se găsesc în cultură, staţiunea producând sământă pe care o valorifică în zona sa de influenţă.

Amintind o parte din rezultatele obţinute în cei 61 de ani de existenţă, domnul dr. ing. Dumitru Bodea, directorul unităţii, a subliniat situaţia grea în care se află nu numai Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Agricultură Suceava, ci întreaga cercetare agricolă românească:

„De 17 ani ducem o luptă pentru supravieţuire, pentru existenţă. Spun asta pentru că am fost nevoiţi să producem sământă, s-o vindem şi să susţinem astfel activitatea de cercetare în condiţiile în care preocupările de ameliorare necesită fonduri substanţiale şi nimeni nu ne ajută. Pe scurt vorbind, trăim de azi pe mâine“.

Aşa stând lucrurile, staţiunea nu a mai avut bani pentru investiţii. Se lucrează cu aceeaşi gamă de maşini din anii `70, iar faptul că încă supravieţuim, adaugă domnia sa, se datorează acestor oameni minunaţi, colegii mei, care au salarii, puţin spus, modeste.

Cum se poate efectua o cercetare laborioasă în timp? Fireşte cu finanţare, a fost răspunsul la care directorul staţiunii adaugă zâmbind amar: „În 2006, 95% din cheltuielile efectuate cu cercetarea au fost asigurate din resurse proprii“.

De aici o altă întrebare retorică: cum poţi asigura salarii şi toate celelalte cheltuieli de pe cele 800 ha de teren câte au mai rămas unităţii sucevene, pentru 130 de angajaţi, din care 35 de oameni aparţin colectivului de ameliorare? Răspunsul a fost franc: nu se mai poate, trebuie să se întâmple ceva, se aşteaptă de mai mult de un an de zile separarea celor două sectoare şi înfiinţarea a două unităţi noi de cercetare şi producţie.

Aceasta este viziunea prin care cei care diriguiesc destinul agriculturii româneşti speră să rezolve problemele cercetării. Ori aceasta înseamnă, în opinia domnului director, risipă de fonduri, pierderi de timp şi, firesc, lipsa performanţei.

Atât timp cât nu se asigură un salariu motivat pentru cercetători, bani pentru investiţii şi cheltuieli funcţionale din partea statului, ca în învăţământ de pildă, nu se va putea vorbi de rezultate care să conducă la obţinerea unor performanţe comparabile cu cele din celelalte ţări ale UE, cu care cercetarea românească este, sau mai exact, ar trebui să intre în competiţie.

Mai mult, se vorbeşte de oarece vreme de o nouă lege a cercetării. Ce va cuprinde acest act normativ, în ce măsură va fi câştigată cercetarea, în speţă cercetarea agricolă, e greu de spus.

Un lucru este cert: numărul unităţilor de cercetare agricolă de pe cuprinsul ţării – unele cu vechi şi valoroase state de serviciu – se va micşora substanţial, invocându-se un principiu al economiei de piaţă – eficienţa economică -, ceea ce nu totdeauna se potriveşte cu activitatea efectuată în astfel de instituţii.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 735

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare771d.html-articol=467.htm

Pajiştile, mult prea departe de Europa

Fondul pastoral al judeţului Dâmboviţa reprezintă 64.472 ha. Dar, aşa cum spunea directorul executiv al DADR, ing. Marin Eugen, „numai ceva mai puţin de o treime (20.982 ha) sunt eligibile pentru obţinerea de subvenţii UE. Motivul: multe dintre loturile cu păşuni sunt mai mici de 3.000 mp.“ Întrebarea este dacă subvenţiile europene sau naţionale vor avea darul să ridice productivitatea păşunilor şi a fâneţelor la un nivel care să ne apropie de pajiştile europene. Un răspuns va putea fi dat doar în timp, pentru că deocamdată nu se poate vorbi decât de programe de reabilitare izolate şi în termene de finalizare pe termen lung.

Majoritatea păşunilor se situează în zone de deal şi de munte. La Moroieni, de pildă, sunt 7.187 ha, în timp ce la Runcu, Cândeşti, Bezdead, Valea Lungă şi Ludeşti suprafeţele destinate păşunatului ocupă între 1.000-1.400 ha. La Glodeni, Voineşti, Aninoasa sau Hulubeşti sunt între 600-900 ha păşunabile.

Pe aceste suprafeţe pasc 76.158 de bovine (din care 43.980 de vaci şi juninci), dar şi 78.333 de oi şi 28.682 de capre. Sunt localităţi unde încărcătura de animale la hectarul de păşune corespunde cerinţelor. Aşa se întâmplă la Bezdead, unde 1.168 de bovine, 3.587 de oi şi 610 capre sunt repartizate la păscut pe 1.376 ha. La Runcu, pe 1.080 ha sunt arondate 1.080 de bovine, 1.950 de oi şi 474 de capre. Directorul Marin Eugen ţinea să sublinieze că încărcătura normală este de numai 0,8 vaci la hectar în zona montană, în timp ce la şes este de 1 bovină la hectar. La oi, în schimb, ajunge un hectar de păşune pentru 7 animale.

În funcţie de climă, păşunatul începe mai devreme sau mai târziu. În timp ce la câmp animalele au ieşit demult la păscut, în zona alpină se aşteaptă data de 1 iunie, ciclul de păscut încheindu-se la 15 septembrie. Au fost cazuri când animalele, fiind surprinse de vreme rea, au pierit.

Chiar şi întreţinerea pajiştilor diferă de la munte la şes. Cele alpine trebuie bine târlite, iar fertilizarea chimică poate fi efectuată doar cu elicopterul. Tot în zona de munte se impun supraînsămânţări cu graminee şi trifoliene, concomitent cu înlăturarea buruienilor şi a mărăcinişului.

Se contează doar pe subvenţii

Cum am arătat, ceva mai mult de 20.000 ha păşune pot beneficia de subvenţii europene pe unitatea de suprafaţă (SAPS) în valoare de 50 euro la ha. La care se adaugă alţi 30 de euro plată naţională complementară (PNDC). Ajung, oare, aceste subvenţii pentru reabilitarea păşunilor dâmboviţene? Doar în mică măsură, căci mai sunt destule de făcut. „În ultimii ani, spunea domnul Marin, am solicitat la MADR fonduri pentru ameliorarea terenurilor destinate păşunatului.

Concret, am propus o investiţie de 12 miliarde ROL pentru reabilitarea izlazului comunei Măneşti, din care am obţinut 7 miliarde de la buget, lucrarea fiind în plină desfăşurare.

Pentru 2007 s-au planificat investiţii de 817,5 milioane ROL pentru combaterea eroziunii solului, amenajării unor căi de acces, deschideri de surse de apă şi supraînsămânţări. Unde s-au distrus păşunile se preconizează nivelări de terenuri şi defrişări de vegetaţie lemnoasă, care vor fi înlocuite cu plantaţii de specii forestiere pentru zonele în pantă, ameninţate cu alunecarea.

După încheierea ameliorării păşunilor de la Măneşti, vor începe lucrările la Malu cu Flori, Bărbuleţ, Glodeni, Bezdead şi Brăneşti. Acestea se află în stadiu de proiectare, fiind necesare circa 40 miliarde ROL pentru realizarea lor. Totodată, la ora când apar aceste rânduri, acţiunea pentru depunerea cererilor de subvenţii în vederea amenajării de păşuni la APIA Dâmboviţa este practic încheiată.

Cum se vede, drumul spre păşunile de talie europeană este lung şi anevoios. Necesită eforturi conjugate, atât din partea UE şi a MADR, dar mai ales din partea primăriilor comunale şi a crescătorilor de animale. Iar dacă există ambiţie şi perseverenţă, nimeni nu ne poate împiedica să ne atingem obiectivul propus.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007Vizualizari: 940

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

NR. 10 / 2007

EDITORIAL

Veterinarii... din căruţă-n teleguţă?

Cât adevăr cuprind zicalele şi proverbele româneşti şi cât de bine reflectă uneori realităţile pe care le trăim zi de zi!

Am aflat deunăzi despre nebuneasca idee a unora de a desfiinţa Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor. ANSVSA, pe scurt. O structură bine consolidată şi organizată, cu responsabilităţi concrete privind sănătatea animalelor şi siguranţa alimentară, dar care – tocmai d-aia – stârneşte invidii, care depăşesc ca putere interesul pentru binele naţiunii.

Europa are printre proprietăţi acest obiectiv – siguranţa alimentară – motiv pentru care au fost şi sunt în continuare alocate sume importante pentru investiţii în laboratoare, organizare instituţională, sistemul de identificare şi înregistrare a animalelor etc.

Dar cum „banul este ochiul... necuratului“ – o altă zicală românească – respectivele sume, spun gurile rele, ar fi motivul pentru care unii, cum spuneam, doresc să... înşface câte ceva. Aşa se face că Ministerul Sănătăţii vrea o parte, cel al Agriculturii alta... Mă întreb: cum o să rămână cu ce s-a făcut până acum? Probabil o mare harababură. N-ar fi prima experienţă.

Revenind la instituţie, nu pot să nu amintesc celor care au făcut un obicei din a modifica... modificarea, adică de a schimba tocmai când ceva merge bine, că aceasta, după doar trei ani de existenţă, în care veterinarii se simt, în fine, la ei acasă, constituie un model de organizare chiar şi pentru unele ţări, vechi membre ale UE. A desfiinţa o asemenea structură doar pentru că un ministru vrea să aibă serviciile veterinare la mâna lui, nici măcar la cea dreaptă, este o dovadă de lipsă de interes, de respect faţă de serviciile prestate de breasla în cauză şi, până la urmă, faţă de naţiunea din care face parte.

Susţin ideea ministrului Remeş potrivit căreia „veterinarul trebuie să fie în slujba omului, a crescătorului de animale“, dar până acum – întreb şi eu – au fost în slujba altcuiva? Ori se simte cumva prin minister lipsa a încă unei structuri de slugarnici?!

Să nu uităm că, în afara necesităţii organizării unei structuri bine consolidate, care să corespundă exigenţelor europene, veterinarii şi-au dorit independenţa nu doar ca o ambiţie, ci pentru a scăpa de umilinţa de a face anticameră la funcţionărimea ministerială până şi pentru a-şi procura un top de hârtie. Să nu mai vorbim de nevoile financiare privind rezolvarea programelor strategice specifice domeniului.

Aşadar, demnitari – fie voi miniştri, prim-miniştri, senatori sau deputaţi – nu demolaţi, ci consolidaţi structuri. Măcar atunci când funcţionează. Nu-i duceţi pe veterinari iarăşi dintr-o structură bine organizată la nivel naţional

într-una din care nu mai pot ieşi decât după ce ridică două degete. Adică „din căruţă-n teleguţă“. Poate ar merita mai mult. Spre binele tuturor pe care poate unii dovedesc că nu-l doresc.
Dar să sperăm că raţiunea va învinge. Mai ales cea a prim-ministrului şi a cabinetului în ansamblul său. Altfel riscă să piardă, şi nu puţin. Mai ales acum.
„Doamne ajută, Doamne fereşte“ – ca să folosesc cuvintele ministrului Remeş cu care a încheiat recent o adresă transmisă instituţiilor din subordine. Pe cine să ajute ori pe cine să ferească? Şi, mai ales, de cine şi de ce? Poate se explică într-o zi.
I. BANU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007Vizualizari: 1608
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare78bb.html-articol=893.htm

Ziua consultantului călărăşean > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro

Imprimati articolulZiua consultantului călărăşean

Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Călăraşi a organizat Ziua consultantului agricol, în cadrul Zilei fermierului călărăşean, manifestare organizată de primăria comunei Vâlcelele, în parteneriat cu Camera de Comerţ, Industrie şi Agricultură şi Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală.

La manifestare au participat firme distribuitoare de maşini şi utilaje agricole, instalaţii de irigat şi de muls mecanic, produse fitosanitare etc., care au organizat demonstraţii practice în prezenţa numeroşilor producători agricoli din comuna Vâlcelele şi din satele învecinate.

OJCA Călăraşi a participat la aceste manifestări cu un stand de informare a producătorilor agricoli, cu două panouri publicitare ce au scos în evidenţă activitatea desfăşurată pe parcursul acestui an (simpozioane, seminarii, vizite, demonstraţii, târguri etc.), precum şi proiectele SAPARD realizate. Cu acest prilej, directorul oficiului, ing. Tudor Dănciulescu, a înmânat absolvenţilor cursurilor organizate de OJCA certificatele de calificare, diplome de merit şi au fost deschise şapte noi cursuri de calificare în meseriile de agricultor, pomicultor, peisagist-floricultor, pescar, apicultor.

În cadrul manifestărilor a avut loc şi un simpozion organizat de Camera de Comerţ, Industrie şi Agricultură Călăraşi intitulat „Noi în Uniunea Europeană“. Cu acest prilej au fost prezentate modalităţile de accesare a fondurilor nerambursabile din Fondul European Agricol de Dezvoltare Rurală (FEADR), scopul şi mijloacele de implementare, sumele ce au fost alocate pentru România pentru perioada 2007-2013, principalele instituţii implicate.

Directorul oficiului de consultanţă, Tudor Dănciulescu, a prezentat priorităţile Programului Naţional de Dezvoltare Rurală, domeniile de aplicare (axele) şi criteriile de acordare a fondurilor.

De asemenea, au fost prezentate documentele necesare şi autorităţile abilitate în emiterea acestor documente. A fost subliniat faptul că prin FEADR se pot obţine fonduri nerambursabile în proporţie de 50-70% din valoarea totală eligibilă a proiectului, la care se adaugă cofinanţarea privată ce poate fi asigurată din surse proprii, din sponsorizări, donaţii etc. dovedite în condiţiile legii sau prin credit bancar.

OJCA Călăraşi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 592

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare78cf.html-articol=1058.htm

Gunoiul de grajd, cel mai sănătos îngrăşământ

Capacitatea productivă a solului este determinată, în mare parte, de conţinutul în materie organică, respectiv în humus – aurul negru al pământului.

O bună parte din solurile noastre au conţinutul în humus destul de scăzut, sub 2%, motiv pentru care administrarea de îngrăşăminte organice este imperios necesară.

Dacă în 1989 se administrau în medie 3,6 t/ha de îngrăşăminte organice, în anul 2000 s-au aplicat doar 1,6 t/ha. Prin aplicarea a 30 t/ha gunoi de grajd se obţin 3.000 kg de humus.

În această perioadă este timpul prielnic pentru cărat la câmp gunoiul de grajd, împrăştiat cât mai uniform şi încorporat imediat sub brazdă prin arătură. Nu este indicat să se descarce în grămezi mici pe teren, deoarece în numai 3 zile se pierd 30-40% din elementele nutritive.

Majoritatea suprafeţelor agricole sunt eliberate de culturi şi nearate, gunoi se găseşte destul, atât în cadrul gospodăriilor, cât şi la marginea satelor, încât doar bunăvoinţă să fie pentru a se folosi la fertilizat.

Îngrăşământul organic este cel mai complex şi complet îngrăşământ.

O tonă de gunoi semifermentat furnizează 6-8 kg P2O şi 7-9 kg K2O şi, bineînţeles, azotul rezultat din mineralizarea materiei organice, a humusului.

Gunoiul de grajd se foloseşte direct, mai ales la cartof, sfeclă-de-zahăr, porumb, floarea-soarelui şi la plante furajere, iar în anul al doilea are efect favorabil la cerealele păioase.

Sporul de recoltă realizat ca urmare a folosirii gunoiului de grajd este în anul I - 50%, în anul II - 30% şi în anul III - 15%. El acţionează nu numai prin furnizarea de elemente nutritive, ci şi prin îmbunătăţirea însuşirilor solului, măreşte capacitatea pentru apă, îmbunătăţeşte structura solului şi porozitatea, intensifică activitatea microorganismelor etc.

În experienţele de la Fundulea, gunoiul de grajd a realizat sporuri de producţie: în anul I - 35 kg de porumb şi în anul II -20 kg de grâu pe tona de gunoi aplicată.

Se recomandă aplicarea a 20-30 t/ha. Dacă nu se dispune de cantităţi însemnate se dau 15-20 t/ha, iar dacă este destul se pot da 40-50 t/ha.

Gunoiul de grajd nu trebuie încorporat prea adânc, unde se descompune în condiţii anaerobe, ci la 18-20 cm. Pe solurile uşoare şi în zonele secetoase se încorporează mai adânc.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La aniversare

Prof. dr. doc. Alexandru-Viorel Vrânceanu a împlinit 80 de ani

Şi-a cucerit o faimă binemeritată în întreaga comunitate a oamenilor din cercetare şi producţia agricolă atât din ţară cât şi de peste hotare. Iată doar câteva date din impresionanta sa carte de vizită: cercetător ştiinţific, şef de laborator, director ştiinţific şi director general al Institutului de Cercetări pentru Cereale şi Plante Tehnice – Fundulea; preşedinte al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice în perioada 1997-2001; creatorul primilor hibrizi de floarea-soarelui cultivaţi în ţară şi străinătate; autor al unor prestigioase lucrări ştiinţifice, printre care studiul monografic „Floarea-soarelui hibridă“, care cuprinde 1.147 de pagini.

În anul 2006 s-a împlinit o jumătate de secol de când s-a înrolat în cercetarea ştiinţifică din agricultură, pe care nu a abandonat-o nici acum. Cu toate că drumul parcurs nu a fost uşor, a reuşit să creeze un tip nou de floarea-soarelui, cunoscut în prezent ca „floarea-soarelui hibridă“; în afară de sporirea producţiei de seminţe, datorită fenomenului „heterosis“ din prima generaţie, hibrizii au contribuit şi la sporirea producţiei şi calităţii uleiului, rezistenţei plantei la atacul bolilor şi dăunătorilor. Cei mai remarcabili sunt hibrizii Favorit, Select şi Splendor, care ocupă 70% din suprafaţa semănată cu floarea-soarelui în România.

Iată ce declară domnia-sa: „La Institutul de Cercetări pentru Cereale şi Plante Tehnice de la Fundulea am găsit toată înţelegerea şi încurajarea, fără de care nu aş fi reuşit să creez primii hibrizi de floarea-soarelui din lume, care s-au răspândit în toate ţările unde se cultivă această plantă oleaginoasă.“

Şi acum, ca pensionar, la cei 80 de ani de viaţă, în fiecare săptămână merge la Institut. Se întâlneşte cu colegii mai tineri, discută despre preocupările lor şi le dă preţioase sfaturi din prodigioasa sa experienţă. Contribuie la finalizarea unor materiale de o deosebită importanţă în domeniul cercetării ştiinţifice, spre a fi publicate în Analele Institutului şi în alte reviste de specialitate din ţară şi străinătate.

Se întoarce acasă „cu bateriile încărcate“. Şi mai are o activitate ce-i oferă, de asemenea, satisfacţii: îndrumă şi o serie de doctoranzi, ceea ce îl face să fie „la zi“ cu tot ce e nou în specialitate.

Este o prezenţă activă şi la Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, precum şi la AMSEM (Asociaţia Amelioratorilor, Comercianţilor şi Producătorilor de Seminţe şi Material Săditor din România), pe care o coordonează în calitate de preşedinte.

La această frumoasă aniversare, toţi cei care-l cunoaştem îi dorim din tot sufletul să aibă parte în continuare numai de sănătate, putere de muncă şi satisfacţii, alături de cei dragi!

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007

☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare792f.html-articol=849.htm

Imprimati articolulProgramul Naţional de Dezvoltare Rurală în variantă autohtonă

La sfârşitul lui august, Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP) au organizat, la Palatul Parlamentului, „Conferinţa naţională de informare şi promovare a Programului Naţional de Dezvoltare Rurală 2007-2013“. Această iniţiativă, ultima dintr-un şir de opt întâlniri de acest gen organizate la nivel regional în perioada 20–31 august 2007, a avut ca scop prezentarea unui program de aprobarea căruia depinde primirea mult-aşteptatelor fonduri europene.

Întâlnirea s-a dorit o dezbatere, la care au fost invitaţi înalţi funcţionari ai administraţiei publice centrale, reprezentanţi ai consiliilor locale, precum şi ai unor organizaţii profesionale şi nonguvernamentale, ai firmelor de consultanţă, dar şi potenţiali beneficiari.

Organizatorii şi-au propus să ofere informaţii legate de fondurile europene destinate spaţiului rural şi de modalităţile prin care se poate beneficia de finanţare. Au fost prezentate, de asemenea, măsurile prioritare în cadrul Programului Naţional de Dezvoltare Rurală, care vor fi lansate încă din această toamnă.

Noutăţi privind fondurile pentru dezvoltare rurală

Cea mai arzătoare problemă la ora actuală este cea legată de momentul alocării banilor, moment care se pare că va veni undeva pe la sfârşitul anului. „Prima tranşă de bani pentru dezvoltare rurală va veni chiar după avizarea programului şi va fi folosită pentru acordarea de prefinanţări“, a spus ministrul agriculturii, Decebal Traian Remeş. „După încheierea contractului şi a procedurilor de achiziţii, agricultorii vor primi un avans de 20%, finanţare nerambursabilă.

Avansul nu e purtător de costuri, ca un împrumut, ci se reglează la finalul proiectului“, a mai precizat acesta. În cazul proiectelor finanţate prin SAPARD nu erau acordate prefinanţări, aceasta fiind şi una dintre dificultăţile pe care fermierii le-au întâmpinat în accesarea fondurilor.

O altă noutate o constituie faptul că prin acest program, în cei şapte ani de finaţare, un singur beneficiar poate depune mai multe proiecte, cu condiţia ca proiectul început să fie încheiat.

Programul Naţional pentru Dezvoltare Rurală stabileşte politicile şi acţiunile de dezvoltare rurală pentru perioada 2007-2013 în domeniile agricol, silvic şi dezvoltare rurală. Este un document pe baza căruia va putea fi accesat Fondul European pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), care reprezintă un instrument de finanţare creat de Uniunea Europenaă pentru a sprijini ţările membre în implementarea Politicii Agricole Comune.

În vederea îmbunătăţirii Programului Naţional de Dezvoltare Rurală (PNDR), pe site-ul MADR găsiţi acest document care, asemenea Planului Naţional Strategic, este supus procesului de consultare publică.

Fondul European pentru Dezvoltare Rurală reprezintă o oportunitate de finanţare pentru spaţiul rural românesc, în valoare de aproximativ 7,5 miliarde de euro, pe perioada 2007-2013. Asemeni SAPARD-ului, şi acest program se va baza pe principiul cofinanţării proiectelor de investiţie.

Priorităţile programului, aşa cum ne-au fost prezentate de doamna Cornelia Harabagiu, secretar de stat în MADR, sunt orientate către patru direcţii sau axe, după cum am fost obişnuiţi încă de la SAPARD.

Noile fonduri vor fi accesate mult mai uşor

„Pentru a obţine finanţări prin PNDR, fermierii nu vor mai trebui să probeze capacitatea de finanţare, ci doar să depună o declaraţie pe proprie răspundere.“Aşa declară ministrul agriculturii, făcând din nou referire la programul SAPARD, unde fermierii trebuiau să dovedească că au posibilitatea de a asigura cofinanţarea proiectului. Facilitatea este acordată tuturor celor care au semnat contracte pentru finanţarea proiectelor, adică atât investitorilor individuali, cât şi autorităţilor locale.

Descentralizarea atât la implementarea proiectului cât şi la efectuarea plăţilor este o altă măsură menită să ducă la înlesnirea accesării fondurilor. Astfel, majoritatea proiectelor vor putea fi aprobate la nivel regional.

„Vom da personalitate juridică centrelor regionale ale APDRP. Puţine proiecte vor mai trece prin verificări la centru, majoritatea deciziilor fiind luate la oficiile judeţene“, afirmă ministrul agriculturii.

Structura şi dimensiunea financiară a programului

Măsura 111 – Formare profesională, informare şi difuzare de cunoştinţe.

Alocare financiară: 119.019.347 euro.

Măsura 112 – Instalarea tinerilor fermieri.

Alocare financiară: 317.384.926 euro.

Măsura 121 – Modernizarea exploataţiilor agricole.

Investiţii:

- clădiri destinate producţiei agricole şi protecţiei mediului;
- infrastructură rutieră;
- sere, centrale termice, instalaţii de irigat, utilităţi;
- maşini şi echipamente noi;
- producere şi utilizare de energie regenerabilă;
- investiţii referitoare la conversia şi dezvoltarea agriculturii ecologice şi agromediului.

Alocare financiară: 674.442.968 euro.

Măsura 122 – Îmbunătăţirea valorii economice a pădurii.

Alocare financiară: 198.365.579 euro.

Măsura 123 – Creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi forestiere.

- construire, modernizare clădiri, infrastructură rutieră internă, utilităţi şi racorduri;
- echipamente, utilaje, instalaţii noi;
- laboratoare, construcţie, modernizare;
- organizarea şi implementarea sistemelor de management al calităţii şi de siguranţă alimentară;
- tehnologii, patente şi licenţe pentru pregătirea implementării proiectului;
- costurile generale ale proiectului: taxe pentru arhitecţi, ingineri şi consultanţi, studii de fezabilitate, taxe de certificare pentru pregătirea implementării proiectului;
- achiziţionarea de software.

Alocare financiară: 1.071.174.126 euro.

Măsura 125 – Îmbunătăţirea infrastructurii legate de dezvoltarea şi adaptarea agriculturii şi silviculturii.

Alocare financiară: 634.769.853 euro.

Măsura 141 – Sprijinirea fermelor agricole de semisubzistenţă.

Alocare financiară: 595.096.737 euro.

Măsura 142 – Înfiinţarea grupurilor de producători.

Alocare financiară: 198.365.579 euro.

Măsura 143 – Furnizarea de servicii de consiliere şi consultanţă pentru fermieri.

Alocare financiară: 158.692.463 euro.

Măsura 211 – Sprijin pentru zona montană defavorizată.

Alocare financiară: 798.107.854 euro.

Măsura 212 – Sprijin pentru zone defavorizate – Altele decât zona montană.

Alocare financiară: 577.940.170 euro.

Măsura 214 – Plăţi de agromediu. Alocare financiară: 688.024.012 euro.

Măsura 221 – Prima împădurire a terenurilor agricole.

Alocare financiară : 229.341.337 euro

Măsura 312 – Sprijin pentru diversificarea către activităţi non-agricole, crearea şi dezvoltarea de microîntreprinderi.

Alocare financiară: 383.429.681 euro.

Măsura 313 – Încurajarea activităţilor turistice.

Alocare financiară: 544.222.774 euro.

Măsura 322 – Renovarea, dezvoltarea satelor, îmbunătăţirea serviciilor de bază pentru economia şi populaţia rurală şi punerea în valoare a moştenirii rurale.

- înfiinţarea de drumuri noi;
- înfiinţarea şi amenajarea spaţiilor de recreere pentru populaţia rurală;
- renovarea clădirilor publice;
- renovarea, modernizarea şi utilarea aferentă aşezămintelor culturale;
- restaurarea, consolidarea şi conservarea obiectivelor de patrimoniu cultural din spaţiul rural.

Alocare financiară: 1.546.087.425 euro.

Măsura 411 – Implementarea strategiilor de dezvoltare locală.

Alocare financiară: 177.481.527 euro.

Măsura 421 – Implementarea proiectelor de cooperare.

Alocare financiară: 4.701.497 euro.

Măsura 431 – Funcţionarea Grupurilor de Acţiune Locală, dobândirea de competenţe şi animarea teritoriului.

Alocare financiară: 52.891.846 euro.

Atenţie!!

La sfârşitul lunii octombrie vor putea fi depuse proiecte doar pentru trei dintre măsurile enumerate. Acestea au rămas fără finanţare în SAPARD, motiv pentru care în cadrul acestui program sunt considerate prioritare. Este vorba de Măsurile 121, 123 şi 322 pentru care îndrumarul de accesare a fost deja întocmit, având însă pentru moment caracter provizoriu.

Calendar PNDR

25 septembrie – se primesc de la Bruxelles observaţiile legate de cele trei măsuri prioritare din cadrul programului;

15-16 octombrie – va apărea ghidul solicitantului pentru cele trei măsuri;

Sfârşitul lui octombrie - lansarea programului tot pentru cele trei măsuri, rămase fără finanţare în SAPARD;

Ianuarie 2008 – se aşteaptă aprobarea PNDR-ului de către Comisia Europeană, moment în care va fi demarată, posibil, încheierea contractelor.

PNDR versus SAPARD

Comparativ cu programul SAPARD adresat modernizării şi restructurării sectorului agro-alimentar, PNDR vine cu măsuri ce au ca scop creşterea calităţii vieţii în mediul rural.

Spre deosebire de SAPARD, în cazul PNDR nu mai trebuie făcută dovada capacităţii de finanţare, în acest sens declaraţia pe proprie răspundere fiind suficientă.

PNDR asigură pentru dezvoltare rurală:

- mai mulţi bani;
- mai multe forme de sprijin;
- mai multe categorii de beneficiari;
- mai multe investiţii eligibile.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 14273

□

˚ Comentarii

□

□

1. marius -- (28-September-2010)sunt din satu mare si as dori sa impaduresc 6 ha de pasune in apropierea unei paduri dar am fost expediat la x firme si sa citesc de pe net, la fel am patit si cu sera pe care am vrut sa o fac, firma de consultanta mi_a cerut 8000 euro avans, am renuntat desi am instala rezervor cu apa si am cumparat toata sticla si majoritatea instalatiei de incalzire.

2. jeni barbita -- (28-March-2012)doresc sa cumpar vaci suedeze ca am teren cam 2 ha dar nu reusesc sa obtin fonduri nerambursabile.toti te trimit de la ana la caiafa si mai cer si bani pe desupra.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare7933.html-articol=224.htm

Campanie de împădurire timpurie

Faţă de anii anteriori, în Teleorman, ca şi în alte judeţe din sudul ţării, campania de împădurire a început cu o lună mai devreme. În cadrul Ocolului Silvic Roşiorii de Vede vor fi introduse în circuit 96 ha provenite din terenuri degradate din zona Săceni, la care se vor adăuga alte 30 ha prin efectuarea de lucrări de regenerare şi completare. Alte 64 ha sunt luate în calcul la subunitatea Romsilva din Alexandria, iar restul până la două sute de hectare aparţin celorlalte ocoale silvice.

(A.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 581

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare797f.html-articol=632.htm

La mintea cocoşului

Astăzi, mai în glumă mai în serios, despre gelozie. N-am zis nici invidie – ori pizmă, cum i se mai spune – care multe dandanale şi nenorociri provoacă, ci doar gelozie. Sentiment de condamnat, dar în limite rezonabile acceptat, totuşi, ca o manifestare a instinctului de proprietate. Că de iubire, altădată. Existent, deşi pe una lume o va mira afimaţia, nu numai în rândul oamenilor, dar şi în cel al necuvântătoarelor.

Legat de acestea din urmă, o întâmplare petrecută într-o pădure mioritică, unde un bătrânel se dusese să ia nişte lemne, cu aprobare de la silvic, se înţelege. Ca orice gospodar, înainte de a încărca butucii, de fapt nişte amărâte de cioate, în căruţă, a dezlegat caii şi i-a lăsat în voia lor, precum în balada lui Gruia, în varianta Ungureanului din Mioriţa. „Calul paşte-n voia lui, şi me rog… se...“ Odată treaba făcută, înainte de a-i înhăma la loc, i-a dat iepei un mănunchi de fân şi a mângâiat-o uşurel pe cap. Gest, greşeală care l-a costat scump. De ce?

Pentru că perechea celei tratată cu atâta dragoste, armăsar aşadar, a făcut pe dată o criză de gelozie şi s-a repezit iritat la culme la stăpânul său, muşcându-l de umăr şi trântindu-l la pământ. Lucrurile se puteau termina şi mai rău, dacă nu intervenea nepotul uncheşului, aflat prin preajmă, să pună umărul la treaba cu lemnele, care dovedind curaj, dar şi pricepere în hachiţele cabalinelor a intervenit prompt, reuşind să-l calmeze pe Bucifal care, nărăvaş din fire, se pregătea să muşte iarăşi, pentru a-l învăţa minte, odată pentru totdeauna, pe admiratorul partenerei sale de viaţă, de muncă şi de… grajd.

Recunoaşteţi, stimaţi oameni buni că tărăşenia e mai mult de plâns decât de râs, chiar dacă, la mintea cocoşului, Orlando furioso – în variantă animală – nu ştie să vorbească, ci doar că necheze.

Gogu PINTENOGU’

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 550

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cât vor mai trăi meşteşugurile satului?

Le-am întâlnit la un târg al meşteşugarilor populari. Erau trei gospodine din Ungureni-Botoşani, un sat în care meşteşugurile tradiţionale mai sunt încă „la ele acasă".

În jurul războiului de ţesut la care lucra Aurica Cojocaru, Maria Zoitan împletea un ciorap de lână, iar Mărioara Zotic, cu furca în brâu, torcea lână.

Aflu că sunt pentru prima dată la o astfel de manifestare şi le miră interesul cu care vizitatorii privesc ceea ce este firesc în satul lor, acolo unde, acum când lucrările câmpului s-au încheiat, zgomotul făcut de spate şi de vatale se aude mai în fiecare casă. „Încă mai ţesem, mai toarcem sau mai împletim, dar nu ştiu câtă vreme, spune mătuşa Aurica.

Oamenii, mai ales cei tineri, preferă să cumpere materiale de-a gata, „chinezisme", care nu mai sunt bune de nimic după prima spălare.

Vedeţi, intervine cealaltă gospodină, în război se află în lucru prosoape, „bumbac în bumbac", şi pentru a le termina este nevoie de multă muncă: ore întregi la urzit, apoi nevedit şi învelit. Nu mai vorbesc de efortul fizic, de bumbacul care este scump, aşa că atunci când ceri zece lei pe cotul (65 cm) de ţesătură, muşteriul pleacă acolo unde găseşte mai ieftin.

Dacă semeni cânepă, te arestează!

Pe lângă bumbac se foloseşte şi lâna pentru ţesut covoare, lăicere, stofă pentru trăistuţe etc., dar este scumpă şi nu se prea găseşte de când oile au devenit şi la Ungureni o raritate. Altădată, mai spune Maria Zotic, ţeseam din in şi cânepă sau buci, cum i se spune pe la noi. Acum, dacă semeni cânepă te arestează, aşa cum i s-a întâmplat unui bătrân de 84 ani dintr-un sat alăturat care a fost luat de poliţie pentru că semănase câţiva haldani să-şi împrejmuiască grădina.

Oricum, intervine Maria Cojocaru, cred că nu din cânepa asta se fac drogurile şi de aceea eu mă voi duce la Direcţia agricolă să văd ce trebuie să fac ca în primăvară să pot semăna oleacă de haldan. Şi aş mai vrea ca cineva să filmeze felul în care se prelucrează cânepa începând cu topitul, pentru că bătrânii dispar şi lucrul acesta rămâne în uitare.

Poate or veni alţii ...

Ce se va întâmpla cu acest meşteşug, întreb, când dumneavoastră nu veţi mai putea lucra?

Nu ştiu, vine răspunsul. Eu, spune mătuşa Aurica, am două fete. Le-am învăţat de mici, dar acum au făcut şcoli, au slujbe la oraş şi nu le mai interesează. Tinerii sunt tot mai puţini în sat, iar lucrul migălos pe care îl facem nu se plăteşte, or ei vor bani.

Poate o să vină alţii, continuă Maria Zotic, aşa cum s-a întâmplat cu o studentă de la o facultate din Iaşi, care ne-a văzut la o expoziţie, la Botoşani. I-a plăcut, a venit în sat, a stat o săptămână, a lucrat la urzit, la nevedit şi

a promis că mai vine. Chiar mi-a spus că ar vrea să aibă un atelier cu războaie de ţesut. E speranţa noastră ca, prin astfel de oameni, ţesutul dar şi celelalte meşteşuguri ale satului vor supravieţui.
Se tot vorbeşte de Europa, poate va veni o vreme când ceea ce facem cu mâinile noastre va putea fi văzut la nu ştiu ce târg sau mare magazin în străinătate, va plăcea şi astfel zgomotul spatelor şi al vatalelor se va auzi din nou la Ungureni.
Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 636
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pentru a fi siguri ca vom avea în grădină plantele dorite e bine ca la unele specii să semănăm chiar noi seminţele pentru obţinerea răsadurilor. Producerea acestora se poate face atât pentru unele specii de legume, cât şi pentru unele specii de flori, mai ales dacă avem puţine seminţe, iar acestea sunt foarte mici. Folosirea răsadurilor mai are şi avantajul că putem planta în grădină primăvara specii mai pretenţioase la căldură şi putem face o alegere foarte bună a materialului de plantat.

Semănatul pentru producerea răsadului se face în lădiţe sau direct în ghivece ori pahare de unică folosinţă. Atenţie însă, este obligatoriu ca paharele să aibă perforaţii pentru scurgerea excesului de umiditate.

Substratul pentru producerea răsadului trebuie să fie afânat, permeabil, bogat în elemente nutritive, cu un pH corespunzator, liber de boli şi dăunători. Pe piaţă se găseşte un substrat foarte bun pentru răsaduri atât de flori cât şi de legume, format din turbă, la care se adaugă îngrăşăminte minerale.

Pentru semănat se vor folosi seminţe cumpărate din comerţ sau obţinute de noi în grădină, dar care au fost păstrate corespunzător (în locuri întunecoase şi cu temperatură scăzută). La păstrarea seminţelor e bine ca pe plicuri să fie notată specia şi data recoltării seminţei. Atenţie, după o anumită perioadă de timp, în funcţie de specie (2-4 ani), seminţele îşi pierd facultatea germinativă.

Semănatul se face prin împrăştiere în lădiţe sau punând câte o sământă la ghiveci dacă e vorba de specii care nu suportă transplantarea. După semănat se acoperă seminţele cu un strat subţire de amestec şi se tasează foarte bine, apoi se udă substratul.

Până la germinare se udă astfel încât pământul din ghiveci să nu se usuce, fiindcă seminţele sunt foarte sensibile atât la lipsa umidităţii, cât şi la excesul de umiditate. Pentru a menţine o umiditate constantă, semănăturile se pot acoperi cu o folie de polietilenă, care trebuie ridicată în momentul în care seminţele încep să germineze.

Pentru a germina, majoritatea seminţelor are nevoie de temperaturi ridicate, 17-24°C, deci e bine să plasăm răsadurile în camere bine încălzite.

Amestecurile folosite pentru producerea de răsaduri au în compoziţia lor şi îngrăşăminte chimice care vor suplini nevoia de hrană până în momentul apariţiei frunzelor adevărate, după care e nevoie ca o dată pe săptămână să fertilizaţi cu îngrăşăminte solubile, ce vor fi dizolvate în apa pentru udare.

Până la plantare, răsadurile vor fi ferite de curenţii reci de aer şi de umiditatea excesivă şi li se va asigura un regim corespunzător de lumină. Cu două săptămâni înainte de plantare, răsadurile vor fi obişnuite cu condiţiile din câmp, se va reduce treptat udarea şi vor fi scoase afară mai întâi pe timpul zilei şi apoi şi noaptea.

În acest fel ne vom putea bucura în grădină de flori şi legume crescute de noi.

Şef lucrări dr. Viorica Luchian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 1299

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Influenţa utilajelor asupra tasării solului > REVISTA LUMEA SATULUI

Influenţa utilajelor asupra tasării solului

Pentru creşterea şi dezvoltarea în condiţii optime a culturilor agricole este necesar un sol aşezat, care are densitatea aparentă de 1,0-1,4 g/cmc şi cu porozitatea totală de 48-60%, din care porozitatea capilară 30-36% şi porozitatea de aeraţie 18-24%.

Într-un astfel de sol, regimul aerohidric şi de nutriţie, precum şi activitatea microbiologică se desfăşoară în cele mai bune condiţii, cu efecte pozitive în cantitatea şi calitatea recoltelor.

În scopul evitării tasării şi compactării solului sunt necesare măsuri complexe şi de lungă durată, printre care menţionăm:

- lucrările solului să se efectueze numai la umiditatea optimă;
- să se practice o agricultură raţională, cu folosirea asolamentelor şi a solei amelioratoare cu fertilizări organo-minerale echilibrate;
- alternarea adâncimii de executare a arăturii şi înlocuirea ei periodic cu efectuarea de lucrări superficiale;
- aplicarea unui sistem de lucrări minime ale solului, de lucrări fără arătură şi folosirea metodelor integrate de combaterea buruienilor;
- folosirea de utilaje cât mai uşoare şi cu reducerea presiunii în pneuri;
- folosirea la tractoare a roţilor duble, roţilor cu zăbrele, a pneurilor cu balonul mare şi crampoane neuzate;
- folosirea de agregate complexe care, la o singură trecere, execută mai multe lucrări.

Solul tasat şi cel compactat, cu densitatea aparentă peste 1,5-1,6 g/cmc, nu este prielnic culturilor agricole, deoarece apa şi aerul sunt în cantităţi reduse, activitatea microbiologică este diminuată, iar creşterea rădăcinilor este stânjenită.

Starea de sol tasat sau compactat se datorează, în parte, alcătuirii sale granulometrice, dar cel mai adesea este provocată de lucrarea neraţională a solului. Astfel, adâncimea de pătrundere în sol a roţilor tractorului U-650 va fi de 12 cm când lucrează cu grapa cu discuri iar roţile motrice sunt simple şi de 5,5 cm, când are roţi duble. Atunci când lucrează cu cultivatorul adâncimea este de 8 cm când este echipat cu roţi simple şi de 4 cm când are roţi duble.

Cu cât roţile pătrund mai adânc, tasează mai puternic solul; depinde şi de lăţimea pneului.

Aceasta este în funcţie şi de umiditatea solului. Pe un sol uscat urma tractorului este superficială, pe unul umed pătrunde 3 cm, iar pe cel foarte umed 8 cm.

Pentru ameliorarea terenurilor tasate, fenomen care se manifestă până la adâncimea de 40-50 cm, se recomandă arături adânci cu plugul prevăzut cu scormonitori sau lucrarea cu cizelul.

Terenurile compactate, pe adâncimi mai mari de 40-50 cm, se vor lucra cu utilaje speciale (sacrificatoare), care lucrează la adâncimea de 60-80 cm.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 753

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sistematica geofizică
(Locul Pământului în Univers)

Pământul este una din cele nouă planete care, împreună cu Soarele, formează sistemul nostru solar. Începând cu cea mai apropiată de Soare, aceste planete se numesc: Mercur, Venus, Pământ , Marte, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun şi Pluton.

Între Marte şi Jupiter se află numeroase planete mici care sunt resturile unei planete sfărâmate şi se numesc asteroizi. Toate planetele au o mişcare de revoluţie în jurul Soarelui, de care sunt legate prin forţa atracţiei universale. Mişcarea de revoluţie se face după o traiectorie în formă de elipsă, numită ecliptică, în care Soarele ocupă unul dintre focare. Pământul se roteşte în jurul Soarelui cu o viteză de 30 km/s în 365 de zile şi câteva ore. Axa polilor Pământului are faţa ecliptică, cu o înclinare de 66°33’.

Mişcarea de revoluţie şi oblicitatea axei determină succesiunea anotimpurilor, iar cea de rotaţie succesiunea zilelor şi a nopţilor. Pământul are un satelit numit Luna, care execută în jurul său o mişcare de revoluţie în 27 de zile şi 7 ore. Durata unei mişcări de rotaţie a Lunii este tot atât, ceea ce are drept consecinţă faptul că de pe Pământ nu se poate vedea decât una şi aceeaşi faţă a Lunii.

Caracteristicile fizice generale ale Pământului

Cunoaşterea formei, dimensiunilor şi proprietăţilor fizice ale Pământului, ca densitatea, intensitatea, gravitaţia, căldura, presiunea, magnetismul, permite să se tragă concluzii deosebit de interesante asupra constituţiei interne a globului, inaccesibile observaţiilor directe.

Forma şi dimensiunile Pământului. Celebra călătorie făcută de Magellan a confirmat ideea că Pământul este rotund. În urma diferitelor calcule, s-a ajuns la concluzia că Pământul are forma unei sfere turtite la cei doi poli. Pentru stabilirea dimensiunilor, Terra e socotită de forma unui elipsoid regulat. Lungimea Ecuatorului este de 40.076 km, iar a Meridianului de 40.009 km. Raza polară este de 6.357 km, iar raza ecuatorială de 6.378 km. Diferenţa de 21 km dintre cele două raze reprezintă turtirea la cei doi poli.

Suprafaţa Pământului este de 510 milioane km2, iar volumul său este de 1.082.841.315.400 km3.

Densitatea = M/V; raportul dintre masă şi volum. Densitatea medie pe suprafaţa Pământului este de 2,7-2,8 g/cm2. Densitatea medie generală este de 5,52 g/cm2.

Pământul prezintă o succesiune de sfere concentrice, fiecare cu proprietăţi bine determinate.

De la centru spre suprafaţă aceste sfere sunt:

a) Nife sau barisfera, constituită din minerale grele Ni şi Fe, cu rază de 8.900 km cu D = 7-11.

b) Nifesima are o grosime de cca 1.350 km, constituită dintr-un amestec de minerale cu Ni, Fe şi silicaţi de Mg, având densitatea (D) 5-6.

c) Sima, formată din silicaţi de magneziu cu D = 3-4, cu o grosime de cca 1.000 de km. Mineralele sunt în stare lichidă, incandescentă –, numindu-se pirosferă.

d) Sial, formată din silicaţi de aluminiu cu D = 2,8, cu o grosime de 120 de km, numindu-se litosferă.

Gravitaţia este cauza care face ca toate corpurile de la suprafaţa Pământului să aibă proporţional cu masa lor o greutate şi în virtutea ei să cadă pe o direcţie orientată spre centrul Pământului. Intensitatea gravitaţiei este forţa cu care este atras de Pământ un corp având o masă egală cu o unitate.

Forţa gravitaţiei se măsoară cu gravimetre, prin gravimetrie.

Căldura Pământului. Pământul are două izvoare de căldură: căldura solară şi căldura centrală proprie.

La Bucureşti, pătura cu temperatura constantă se află la 25 m, având o temperatură de 12°C. Cunoaşterea adâncimii păturii cu temperatură constantă este necesară când se fac lucrări de canalizare, tunele etc.

Căldura centrală. De la pătura cu temperatură constantă, mergând pe verticală în jos se constată existenţa celuilalt izvor de căldură care, emanând din interiorul Pământului, s-a numit căldură centrală. Existenţa ei se dovedeşte în primul rând prin vulcani şi ape termale.

Observaţii precise asupra căldurii centrale s-au făcut prin sondaje, mine, tuneluri. Prin compararea datelor s-a ajuns la concluzia că temperatura creşte spre centrul Pământului. Aceasta se numeşte treaptă geotermică, care este adâncimea în metri la care temperatura creşte cu 1°C. Treapta geotermică variază de la un loc la altul, după gradul de conductibilitate a rocilor şi diferite cauze locale. În regiunile vulcanice este de 10-15 m, în regiunile petrolifere se menţine sub 20 m, iar în regiunile granitice, cristaline sau metalifere poate atinge până la 60-80 de metri. Valoarea medie admisă pentru treapta geotermică este de 33 de metri.

Dacă se unesc prin linii punctele care au aceeaşi temperatură în interiorul scoarţei pământului se obţin curbe numite geoizoterme. Pentru a afla adâncimea şi temperatura primei trepte geotermice, adăugăm la adâncimea păturii o temperatură constantă de 33 m, iar la temperatura ei 1°C.

La Bucureşti, deci prima treaptă geotermică va fi aproximativ la 60 m, iar temperatura ei va fi de 13°. Această proprietate a temperaturii Pământului şi a existenţei apei termale în jurul Bucureştiului (Otopeni şi Baloteşti) a fost utilizată pentru încălzirea caselor şi în tratamentul balnear în zona Băneasa.

Presiunea. Calculele făcute pentru determinarea presiunii din interiorul Pământului au arătat că la 1 km adâncime ea se ridică la 280 kg/cm2, iar la adâncimea de 400 km, la 11.000 kg/cm2. Spre centrul Pământului presiunea ar atinge 4.320 t/cm2.

Magnetismul terestru. Globul terestru are proprietatea unui imens magnet, al căror poli nu se suprapun cu cei geografici, dar care cu aproximaţie se situează în aceeaşi zonă (71° latitudine nordică şi 96° longitudine vestică; 75° latitudine sudică şi 156° longitudine estică pentru Polul Sud). Intensitatea magnetică a unor puncte de pe suprafaţa Pământului poate avea unele creşteri în comparaţie cu valorile normale ale elementelor magnetice din regiunile înconjurătoare.

Aceste „anomalii magnetice“ stau în legătură cu existenţa unor substanţe magnetice utile (minereuri de fier) şi pe baza lor se fac prospecţiuni geofizice prin metode magnetice.

Am abordat acest subiect la un nivel cât se poate de modest, dar atât de important în condiţiile în care criza energetică se accentuează. Sunt necesare lucrări de cartare geofizică, profilul geologic şi prospecţiuni de ape termale, care, precum la Oradea şi Caraş-Severin, ele pot fi depistate şi în alte zone ale ţării.

Folosirea energiei solare, eoliene, termale trebuie să stea în atenţia specialiştilor stimulaţi în cercetarea lor de atenţia celor care ne conduc şi administrează. Asemenea surse s-au folosit la Baloteşti (ICPCB) – energia solară pentru încălzirea apei calde, necesară igienei îngrijitorilor şi spălării instalaţiilor de muls, apa fiind încălzită de energia solară la 70-80°C. Întrebuinţarea energiei eoliene s-a încercat la Sf. Gheorghe Deltă, în regiunea Prahova şi mai recent în judeţul Constanţa.

În continuare voi aborda subiectele şi proprietăţile fizice terestre în exclusivitate de nevoile speciei bovine, pentru că folosind energiile enumerate mai sus, se pot obţine produse ecologice la preţul de cost mult mai redus.

(Continuare în numărul următor).

Toma BĂNICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 1522

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare7a80.html-articol=39.htm

Iarba verde de acasă - un sibian pe scena lumii > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul Iarba verde de acasă

Un sibian pe scena lumii

Ion Besoiu, unul dintre cei mai îndrăgiţi şi mai de seamă actori ai scenei româneşti, a avut bunăvoinţa să ne acorde un interviu pentru revista Lumea Satului.

Rep.: Credeţi că aţi fost predestinat să deveniţi actor?

I.B.: Nu, deloc. Întâmplarea a jucat un rol extraordinar. Fratele meu începuse Farmacia, dar juca şi teatru la Sibiu. Pe atunci era şi un Conservator în Sibiu, cu nişte profesori deosebiţi, printre care şi Radu Stanca. M-am înscris şi eu, pentru că scriam poezii. Şi cum la noi era un fel de educaţiune germană, fiecare sfârşit de an era marcat printr-un spectacol de teatru.

Când s-a făcut Teatrul de Stat din Sibiu şi s-a pus în scenă o piesă, întâmplarea a făcut ca Mircea Mureşan, care era actor, să fie luat în armată şi teatrul a rămas cu un rol descoperit. Toţi actorii care trecuseră prin Conservatorul Timotei Popovici m-au propus să-l înlocuiesc. Şi aşa am debutat ca actor.

Rep.: Să tragem linie pe sub anii care s-au dus. Sunteţi sibian. Nu ştiu de ce, sibienii sunt nişte oameni aparte, au chiar o mândrie a faptului că s-au născut şi au crescut la Sibiu. Simţiţi acest lucru?

I.B: Dar cum să nu? Barocul şi goticul de acolo te influenţează, de asemenea şi oamenii: saşii au influenţat nu neapărat cultura, ci comportamentul şi atitudinea faţă de muncă. Aici se găseşte unul dintre cele mai vechi hoteluri din România, datând din 1555. Eu sunt preşedintele executiv al unei fundaţii care se cheamă „Sibiul vechi“ prin care încerc să refac spiritul sibian.

La noi este o vorbă: „În casă, în curte la ăla e rânduială ca la saşi!“ Să ştiţi că pentru România a fost o mare pierdere plecarea saşilor. Acum lupta mea este să îi întorc înapoi. Se mai întorc mai ales ăştia mai bătrâni, că au nostalgia locurilor, aşa cum o am şi eu.

Rep.: Îşi merită, deci, Sibiul acest statut, de capitală culturală europeană?

I.B.: Cum să nu? Însă începe să dispară spiritual şi eu lupt prin fundaţia aceasta să refacem spiritul sibian. Există un teatru făcut foarte bine, avem un festival de jazz.

Rep.: Spuneţi-ne, domnule Ion Besoiu, oraşul de astăzi, oamenii de astăzi din Sibiu au conştiinţa faptului că sunt purtătorii prin timp ai mesajelor unor oameni cu totul şi cu totul aparte, care aparţin lumii întregi?

I.B.: Nu îmi dau perfect de bine seama. Uneori mă enervez foarte tare şi îi spun primarului că aud pe strada principală, pe Heltauergasse, că aşa îi spune, Calea Cisnădiei, glasuri ţipând pe la două noaptea. Înainte nu era aşa. Bunica îi spunea moşului meu când ridica tonul: „Taci, că ne aude lumea.“ Nu era voie.

Rep.: Haideţi să ne oprim puţin şi asupra profesiunii dumnevoastră. Acum, când ziceam că e, totuşi, un moment de bilanţ, sunteţi mulţumit că v-aţi ales această profesie?

I.B.: Nici n-aş face o alta. Sunt extrem de ocupat, dar foarte mulţumit: abia m-am întors de la Sibiu, unde am avut spectacol, mă pregătesc să plec la Timişoara, să fac o emisiune pentru televiziune, după care mă întorc înapoi şi plec în turneu la Festivalul Uniunii Teatrelor Europene, la Porto, în Portugalia.

Rep.: Unde se situează teatrul românesc? I.B.: La loc de frunte. Teatrul Bulandra este de 12 ani în Uniunea Teatrală Europeană şi pentru meritele deosebite pe care le-au avut piesele prezentate; am jucat în nenumărate turnee după Revoluţie şi, într-adevăr, am cunoscut succesul real. Am văzut aprecierile lui Streller, aprecierea publicului din Brazilia, pe cea a publicului din Japonia, unde am jucat la Teatrul Globus. A fost minunat.

Rep.: Vremea vremuieşte, timpul trece peste noi, suntem mai bogaţi atunci când avem amintiri, şi dumneavoastră, slavă Domnului, sunteţi un om bogat. Aveţi un rol care vă este aproape de inimă, care v-a plăcut mult?

I.B.: Mi-a plăcut foarte mult rolul profesorului Miroiu din „Steaua fără nume“, pus în scenă de Radu Stanca la Sibiu, cel al lui Mortimer din „Maria Stuart“ sau Ferapon, din „Trei surori“, dintr-un spectacol al lui Darie.

Rep.: Dar filmul care le-a legănat multora tinereţea? Doamne, ce frumos mai era…

I.B.: Da, da, „Toate pânzele sus“. Am iubit rolul meu din film şi toată perioada cât am stat la mare. Îmi aduc aminte că le spuneam lui Papaiani şi lui Ciobanu: „Nu vă mai certaţi, nu vă mai supăraţi, că o să vină o vreme când o să ne aducem aminte cu nostalgie sfâşietoare de perioada pe care am trăit-o.“

Rep.: În final, aş vrea să vă întreb ce le-aţi zice celor tineri; Nu neapărat celor care vă urmează în profesie, ci tinerilor în general, pentru că aveţi o experienţă de viaţă de invidiat?

I.B.: Nu le doresc decât să fie optimişti, să-şi trăiască tinereţea, pentru că se duce repede. Eu am făcut parte dintr-o generaţie mare consumatoare de poezie, noi am crescut cu Blaga, cu Bacovia, cu Minulescu, cu Arghezi. Să se întoarcă înapoi la lirism şi să fie optimişti, pentru că viaţa le va oferi de acum înainte multe lucruri bune. Să nu creadă că li s-a închis viaţa, dimpotrivă, de abia acum se deschide.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 682

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Polenul recoltat de albine (III)

Utilizarea actuală a polenului

Ca medicament

Pentru desensibilizarea pacienţilor alergici, polenul este adeseori recoltat direct de pe plante pentru a oferi o identificare şi o puritate corespunzătoare. Astfel se injectează subcutanat un extract de polen. Desensibilizarea prin ingestie de polen este posibilă, dar efectele se instalează mai lent şi este necesară încă o confirmare ştiinţifică.

Pentru tratamentul diferitelor probleme de prostată, polenul este de obicei prescris sub forma sa de grăuncioare uscate. Se pare că diferite specii de polen provenind din regiuni diferite acţionează la fel de bine. Totuşi polenul nu a fost oficial recunoscut ca medicament şi rămâne un excelent aliment sau, mai corect spus, un supliment nutriţional.

Polenul recoltat de albine în nutriţia şi terapeutica umană

Studii actuale asupra compoziţiei şi valorii nutritive a polenului

Uimitoarea albină a oferit omului un excelent supliment nutriţional. În Antichitate, grecii şi romanii numeau polenul natural recoltat de albine „pulberea dătătoare de viaţă“ sau secreta „ambrozie“ consumată pentru a obţine tinereţe veşnică. Polenul era pus în mormintele faraonilor şi era utilizat de indienii americani şi, timp de secole, de triburile de pe teritoriul Chinei. În epoca noastră, oamenii de ştiinţă, gerontologii şi nutriţioniştii au redescoperit acest produs al albinelor şi au confirmat faptul că el este capabil să asigure o bună stare de sănătate. Există şi nutriţionişti care declară că se poate trăi prin consumul exclusiv de polen.

Revenind deci la analizele efectuate pentru caracterizarea biologică şi biochimică a polenului, aşa cum am afirmat, din ce în ce mai mulţi specialişti în nutriţie dietetică şi terapeutică au luat în studiu polenul recoltat de albine, ca resursă alimentară naturală valoroasă, atribuind acestuia rolul complex de „hrană funcţională“.

Încă din anii ’70, în România, prima ţară din lume în care utilizarea produselor stupului s-a făcut pe baze ştiinţifice, polenul poliflor recoltat de albine a constituit un produs de mare interes. Studiile ştiinţifice au pornit desigur de la experienţa şi tradiţia apicultorilor care, aşa cum s-a constat, au organismele mai rezistente şi mai sănătoase. De altfel, în formă tradiţională, polenul a fost folosit de medicina populară cu mult succes.

Încercarea de a explica potenţialul rol nutritiv şi terapeutic al polenului pentru organismul uman a condus la introducerea sa în largul spectru de resurse naturale accesibile omului.

La majoritatea polenurilor studiate, primul aminoacid limitant a fost metionina. Studiile nutriţionale efectuate pornind de la aceste date au arătat că polenul poate fi consumat într-o raţie zilnică de 24 – 58 g/zi. Polenul nu poate deci, din punct de vedere strict nutriţional, înlocui nevoia de calorii şi de substanţe nutritive plastice. Aceste considerente nu exclud însă rolul de biostimulent pe care polenul îl prezintă în cantităţi relativ mici, ca supliment nutritiv.

Aşa cum s-a mai menţionat, polenul recoltat de albine conţine proteine în cantităţi medii de aproximativ 20% din greutatea uscată. Prezenţa proteinelor simple şi a celor conjugate şi încadrarea polenului în grupa proteinelor vegetale de ordinul II recomandă acest produs natural ca supliment nutritiv în carenţele proteice de diferite etiologii.

O altă grupă de compuşi intens studiată pentru rolul său în nutriţie este aceea a lipidelor din polen care au fost extrase cu eter şi apoi cu un amestec 2:1 de cloroform + etanol şi apoi analizate prin cromatografie în strat subţire şi gaz-cromatografie, evidenţiindu-se concentraţii semnificative de fosfolipide, mono-, di- şi trigliceride, steroli, acizi graşi cu catenă lungă, hidrocarburi.

Se ştie că lipidele au un rol metabolic deosebit de important. În afara rolului energetic de prim rang (9,3 cal/g) faţă de 4 cal/g la glucide, lipidele participă activ în metabolismul glucidelor şi proteinelor. De asemenea, prin prezenţa fosfolipidelor se facilitează şi se permite transportul electronilor de-a lungul trunchiului nervos, ele participând astfel la transmiterea influxului nervos.

Acizii graşi esenţiali (acidul linoleic, linolenic şi arahidonic), consideraţi iniţial a fi vitamine, intră în compoziţia fosfolipidelor şi sunt activatori ai unor enzime care acţionează atât în metabolismul lipidic cât şi în alte metabolisme.

Vitaminele, prezente în polen în concentraţii ce justifică utilizarea acestui produs ca supliment nutritiv, joacă, pe lângă rolul de cofactori enzimatici, şi multe alte roluri esenţiale în buna funcţionare a organismului. Mai mult, s-a constatat că polenul este o sursă vegetală pură de vitamina B12 al cărui rol este bine cunoscut ca factor proteic de origine animală cu o activitate biologică extrem de ridicată.

Dr. bioch. Cristina Mateescu,
Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură, Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 1308

☐

°Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Producerea viţelor altoite (III)

Pregătirea butaşilor de altoi pentru altoire-forţare

Verificarea calităţii coardelor-altoi

În afara testărilor comune cu cele ale butaşilor de portaltoi, trebuie verificate şi următoarele caracteristici, pentru a avea: o autenticitate şi o puritate de 100%; minimum 6 ochi buni de altoit/coardă; lemnul sănătos şi bine maturat; să fie lipsite de cercei, de copili sau de cioturi ale acestora mai mari de 4 mm în diametru; să nu aibă lovituri de grindină sau produse din alte cauze. Ochii de iarnă trebuie să fie normal formaţi, viabili şi cu aspect sănătos.

Pentru verificarea viabilităţii mugurilor, cu ajutorul unei lame sau a unui briceag bine ascuţit, se secţionează longitudinal toţi ochii din fiecare coardă a probei luată pe soiuri, din mai multe pachete a câte 100 de bucăţi (fig. 1). Mugurii viabili au culoarea verzuie, pe când cei pieriţi sunt maro sau chiar negri. Secţiunile se pot executa şi transversal, pentru a se putea observa mai bine viabilitatea atât a mugurului principal (median), cât şi a celor doi secundari, aşezaţi de o parte şi de cealaltă a celui principal.

Pentru fiecare coardă şi la fiecare ochi se notează starea de viabilitate a mugurilor, pe cele două categorii (principali şi secundari). Datele obţinute se prelucrează apoi statistic, deoarece lipsa viabilităţii ochilor de iarnă în proporţie ridicată ar determina o scădere importantă a randamentului de viţe STAS care se poate realiza. În paralel, pe soiuri se pot secţiona coardele-altoi în butaşi de un nod şi un internod, lungi de circa 8 cm, purtând denumirea de „altoi“ sau, popular, „icuri“.

Aceştia se aşază în tăvi cu baza în apă, într-o anumită ordine, începând cu ochiul de la baza fiecărei coarde. Separarea „altoilor“ se poate face prin folosirea unor table (adesea metalice), aşezate deasupra fiecărei tăvi. Tăvile cu butaşii-altoi se ţin apoi la temperatura camerei, timp de 10-14 zile, pentru a se vedea numărul de ochi porniţi în vegetaţie şi poziţia lor pe coardă (bază, mijloc, vârf). În cazul în care (de ex.) ochii de la vârful coardelor sunt pieriţi în procent ridicat, se va lua măsura de a nu se folosi pentru altoire cei de la vârful coardelor.

Fasonarea altoilor

După scoaterea de la însolizare, coardele-altoi se segmentează în „altoi“ la circa 1,5 cm deasupra fiecărui ochi, cu menţinerea lungimii rezultate a internodurilor, adesea de 6-10 cm (fig. 2). Altoii cu ochii şterşi sau cu cioturi cu diametrul de peste 4 mm ori cei cu urme de boli sau de dăunători se înlătură de la înmulţire.

Umectarea

Această operaţie se face diferit de cea a butaşilor de portaltoi, în butoaie (preferabil din lemn), cu menţinerea lor în apă curată timp de 24-36 ore.

Tratarea anticriptogamică

Ca şi în cazul butaşilor de portaltoi, această lucrare se face doar atunci când nu s-a executat o dezinfecţie corectă de toamnă, înaintea însilozării coardelor-altoi. Se pot folosi aceleaşi produse ca cele descrise în cazul butaşilor de portaltoi şi în doze similare (0,2%).

Dr. ing. Virgil GRECU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 1349

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Scrisoarea lu’ Gheorghe Mult stimate dom Şef!

Acu´ bag sama că eşti olecă ocnă, că de multă vreme nu ţ´am mai scris şi nice la ruperea turtii n-am ajuns.

Oleacă de lămurire tre´ să-ţi dau. De cum dădu pe vară, mă orientai în piaţa muncii şi trăsăi de-o a doua leafă, că nu-ş´ de unde o scot eştia cu scăderea inflaţiei, că io n-o simţii neam! Acu n-o să hi mnetale ăla pârâciosu´ să mă zici la poştie (că-s de, foncţionar, şi n-am vocaţie la lefi, ca alţii). Cum ziceam, mi-am tras a doua leafă, ba chiar a treia, cu a muierii, că făcurăm o privată familiară.

Văzurăm noi oarece cerere şi puserăm cap la cap de-o afacere cu verzituri în piaţa de lângă mahalaua noastră.

Io cu aprovizionarea, că am mijloc de transport (biţoacla de la Poştie) şi muierea cu machetingu´, adecă cu desfacerea. Bre! Grea itreprindere! Nu cu avizele, că le are a lu´ Blondu´ (vorba vine), de ţine tarabele, cu ăialanţi negustori. Auzi, cică le stricam preţurili, că io dus de seara pi la becenari, pi la vidreni, pi ici, pi colo (că bulgăriili nu-s la un loc şi mai sunt şi păzite), la crăpat de ziuă eream la tarabă cu muiere, cu tot, în timp ce iei, ca producători direcţi, mai neguţau la gros cu îmbuibaţii ia de ţărani. Şi io dedeam iute, că mai trebuia să ajung şi cu pensiili şi nu erea să renunţ la bacşiş, că nu vin

vremi să zici ia-mi Doamne!
Ce ţie şi cu
ţăranii eştia, dom´le. Cică nu vinde
că le pică rangu´, îşi plimbă
sapa în arourile elea janghinoase şi
răscrăcărate de marfă.
Adevăru´ că io nu crez că are
ţidulă de producător, cum are Blondu´
(pen´ el îi mai uşor, că-i pi la
primăriue pintr-un sat, pe lângă noi, ce
dacă stă în mahala)? Cum ziceam, ne vedea lumea
că ostenem la biţoaclă, la ales şi
buchetăluit şi lua de la noi, că nu dedeam cu
toptanu, că de unde să vezi în crucea nopţii
ce-i în brazda de petrunjei că mai e unii, puturoşii
dracului, nice de plivit nu se ostenesc. Şi, iote aşa,
toată vară! Mai o ceapă, mai un usturoi, morcovi
şi barabule. Ce s-o găsit, că nu aveam timp de ales!
La unu´ am găsit aşa o buruiană cu neşte
lujeri de-o şchioapă de n-am ştiut ce e iei, da´
la piaţă mi i-o luat o cocoană (le spunea asperj,
aşa mai din vărfu´ limbii, bag sama că ere ape
franţozeşte). ´Cea că face bine la cucone, de-l
mănâncă barbaţii şi mi-o mai şi
cerut...
De unde, bre? Când m-am dus la sursă, îi
strânse bulgaru pi toţi. Luat cu afacerea, n-am mai apucat
să-ţi scriu. Gata! Că, cum zicea on franţuz
de mă prinse în completare la porumbii lui (completam
piaţa târgului, că erea cerere de hiert), chisescz
saucz (te-am tăiat; bag sama, i-am luat faţa şi
lu´ dom Orban, ăl de ajunse limbistu-şef laUE).
Bine că veni vorba! Dom’ Şef,
îs mâhnit foarte, că pe alde matale nu poci
să fiu supărat. Bine, bre dom´ Şef! Dupe ce
că ţ-am adus din peştii ăia
măşcaţi pentru UE şi lu alde matale, ca
să ne primească, n-ai zis nici lu´dom´Traian,
nici lu´săracu´ dom´Călin, neam, ca cum
ai fi luat apă în gură? Nu dădurăm
noi peştii ăi mari? Auz? Se poate, bre, să ne
primească ăştia în UE şi să nu ne
zică de mersi nimenea? Se poate? Nice nea´Nicu la
Parlament, când fu acu´ de unu Decembre nu scoase sunet de
noi. Da´poa´ că uită săracu´
că cu el, îi ca cu tata.
Dupe o netimbrată devine
de tace ca ăla în tufă! Bre, te rog io să
zică şi de noi, că mai ie timp până la
Sfântu´ Vasile; nu mai poci să dau faţă

cu Caşalotu´ la Lodenbliţ, că ţ-am zis
atuncea, că cu el am speriat zanameniile din balta
prinţului! Dom´ Şef io te rog să pui
supărarea mea la gazetă, să ştie mahalaua
şi tot rumânul, că nouă ni se datorează
evropenizarea de Revelion, că dacă nu eream noi cu
peştii de dar, dracu ne mai primea! Că dacă
află nu-i las până nu face cinste şi
îţi fac parte şi lu´alde matale, că nu-s
cărpănos. Şi să faci ceva să nu-l mai
ţâie pe dom´ Adrian de rău, că de unde
să aivă el peşte mare, cel mult ouă, şi
cu ălea nice doctoru´ de famelie nu te mai primeşte,
d-apoi comisarii. Auzi, bre!
Te mai rog ceva. Spune-le, bre, să
nu le mai zică comisari la boierii ăia de la Brucsel,
că sună nu-ştiu-cum, (taica zice că pe
ruseşte), să le zică organizatori, e mai aşa,
mai de pă la noi, mai de pă vremea lu
Puşcatu´. Să aivă şi el parte de
oleacă de onor dupe unu ianuar, că dacă nu erea el
mai eream noi în UE în 2007? Ai? Nu eream! ´Ţi
zic io! Ce să mai zic! Auviderzenu (vezi că le am cu
multilimbismu´?)!
(A.F.B.)
P.S. Dacă bagi scrisoarea mea,
îţi mai tremet. Dacă nu, nu! Hai la mulţi ani!.
Gheorghe
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 633
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic

Ordinul nr. 446, din 4 iunie 2007, privind modificarea şi completarea anexei la Ordinul Ministerului Sănătăţii şi Familiei şi al Ministerului Agriculturii, Alimentaţiei şi Pădurilor nr. 438/295/2002 pentru aprobarea Normelor privind aditivii alimentari destinaţi utilizării în produsele alimentare pentru consum uman.

(MO al României, Partea I, nr. 390, din 8 iunie 2007)

Hotărârea Guvernului nr. 545, din 6 iunie 2007, privind aprobarea activităţilor pentru care se acordă sprijin financiar asociaţiilor din agricultură în anul 2007, a cuantumului acestuia, precum şi a sumei totale alocate fiecărei activităţi.

(MO al României, Partea I, nr. 390 din 8 iunie 2007)

Legea nr. 155, din 6 iunie 2007, privind aprobarea OUG nr. 126/2006 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 218/2005 privind stimularea absorbţiei fondurilor SAPARD prin preluarea riscului de către fondurile de garantare.

(MO al României, Partea I, nr. 396, din 12 iunie 2007)

Legea nr. 163, din 11 iunie 2007, privind aprobarea OUG nr. 114/2006 pentru modificarea şi completarea titlului XI „Renta viageră agricolă“ din Legea nr. 247/2005, privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente.

(MO al României, Partea I, nr. 397, din 3 iunie 2007)

Potrivit noilor modificări şi completări, renta viageră agricolă se plăteşte într-o singură rată anuală, în primul semestru al anului următor celui pentru care este datorată, iar plata acesteia se efectuează de către Agenţia Domeniilor Statului prin mandat poştal, virament bancar sau prin orice altă modalitate prevăzută de lege. În acest an – 2007 , plata pentru anul 2006 se efectuează până la data de 30 iunie 2007 (Art. 6, 8 şi 17).

Hotărârea Guvernului nr. 522, din 30 mai 2007, pentru modificarea şi completarea HG nr. 432/2004 privind dosarul profesional al funcţionarilor publici.

(MO al României, Partea I, nr. 397, din 13 iunie 2007)

Hotărârea Guvernului nr. 497, din 23 mai 2007, privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului Parlamentului European şi al Consiliului (CE) nr. 1.946/2003, din 15 iulie 2003, privind mişcarea transfrontalieră a organismelor modificate genetic.

(MO al României, Partea I, nr. 398, din 13 iunie 2007)

Ordinul nr. 325, din 10 aprilie 2007, pentru aprobarea Normelor privind atribuirea dreptului de pescuit în scop comercial în bazinele piscicole naturale.

(MO al României, Partea I, nr. 399, din 4 iunie 2007)

- prezentarea în CURIER JURIDIC -

Hotărârea Guvernului nr. 570, din 13 iunie 2007, privind declararea stării de calamitate naturală în agricultură pentru floarea-soarelui, soia şi porumb, însămânţate în primăvara anului 2004, în judeţul Botoşani şi stabilirea nivelului maxim al sumei ce poate fi acordată ca despăgubire.

(MO al României, Partea I, nr. 415, din 21 iunie 2007)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 530

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare7abd.html-articol=101.htm

Sfaturi în bucătărie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSfaturi în bucătărie

Fructele curăţate de coajă îşi schimbă repede culoarea. Puneţi-le într-un vas cu apă şi puţin suc de lămâie şi îşi vor păstra culoarea până le veţi folosi!

Găluştile de griş din supă sunt mai pufoase şi chiar mai gustoase dacă se pune în compoziţie un vârf de cuţit de praf de copt.

În apa în care fierbeţi pastele făinoase, adăugaţi puţină sare şi puţin ulei – astfel nu se va mai forma spumă, iar pastele nu se vor lipi de vas.

Pastele făinoase nu se pun în supă de la început, ci se adaugă spre sfârşit, după care se mai lasă cam 10 minute la fiert.

Nucile pentru prăjituri vor avea o aromă deosebită dacă, înainte de a le măcina, se prăjesc câteva minute în cuptor.

Dulceaţa nu va face mucegai dacă borcanul se leagă cu celofan, cât timp dulceaţa este foarte fierbinte, sau se toarnă în borcan o peliculă subţire de alcool.

Sticlele de vin trebuie ţinute întotdeauna culcate orizontal. Vinul trebuie să fie permanent în contact cu dopul pentru a-i menţine umiditatea.

Delia CIOHODARU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 627
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare7ad9.html-articol=1016.htm

La mintea cocoşului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLa mintea cocoşului

Sunt unii, şi nu puţini – vă asigur că nu mă număr printre aceştia ori, cine ştie, poate că da – care vorbesc vrute şi nevrute pe seama poliţiştilor. E răi au fost, e răi sunt încă, dar, ce să-i faci, gura lumii slobodă, e democraţie – sau, mă rog ceva pe-aproape – nu pot să pui pumnu-n dinţi nimănui. Nici măcar pe stadioane, deşi se mai întâmplă.

Când însă oameni cu o calificare în a depista răufăcătorii confundă făina de grâu cu – atenţie! – cocaina şi pe o biată gospodină cu o traficantă de droguri, asta chiar că-i prea de tot! Din fericire, mă simt obligat să precizez că o astfel de gafă de proporţii monumentale, cam cât vârful Kilimanjaro, nu s-a petrecut pe acilea, pe la noi – uite că şi alţii o mai dau în bară – ci pe undeva prin ţara cafelei.

Samba Si, Travaho No, adică în Cuba, pardon, Brazilia. Pe aceste meleaguri o femeie a fost arestată în plină stradă pe motiv că sacoşele pe care le căra de la piaţă n-ar avea materia primă pentru a face turte, tortilia în spaniolă, ci – fereşte-ne, Doamne, de ispită – pudra albă care-ţi ia, pe bani grei, dreapta judecată şi, în cele din urmă, la mintea cocoşului, te trimite, mult mai devreme decât ar trebui, în loc de pace şi verdeaţă.

După ce a petrecut două zile de calvar într-o închisoare, şi ăia au astfel de aşezăminte chiar şi mai nenorocite decât ale noastre, într-un final fericit, periculoasa infractoare – ha, ha – deţinătoare de stupefiante – hu, hu – bune pentru făcut diverse aluaturi, a fost eliberată. Cu scuzele de rigoare, desigur.

Norocul ei – mai ţine Ăl de sus şi cu ăi sărmani – că în sacoşă avea făină albă, de grâu, aşadar. Dacă ar fi fost mălai, adică făină de porumb, s-ar fi schimbat treaba. Nu de alta, dar se ştie, e chiar la mintea cocoşului, că mămăliga mai şi explodează uneori, arareori. Bum! Bum, bum, bum! Oricum, suspectă tărăşenia cu cei trei iezi cucuieţi, a se citi boxeori români, pe care a vrut să-i mănânce lupul la Chicago…

Vorba lui Prisanda: Famelie mare, remuneraţie după buget, mică, ce contează pe cine salţi şi-i pui brăţări de oţel. Iar cine munceşte, fie dincolo de Atlantic, fie pe malul Dâmboviţei, mai şi greşeşte…

Gogu Pintenogu'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 541

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sfânta familie

Dintotdeauna, cred, românii şi-au dorit, înainte de toate, cum şi zice vorba veche: „tinereţe fără bătrâneţe“.

De altminteri, cineva a şi cutezat să scrie. Orice om rămâne dator vieţii sale cu o casă, un copil şi-un pom sădit întru amintirea zicalei că „n-a făcut umbră pe pământ în van“.

Cu alte cuvinte, dacă răsfoieşti răbdător vechile cronici, observi lesne că cele mai numeroase familii aveau ograda frumos împodobită cu chipuri de Feţi-Frumoşi şi Ilene Cosânzene.

Generaţiile se îngemănau armonic şi, din tată-n fiu, neamul îşi veşnicea bunurile sale cele mai de preţ, genetice ori morale.

Tocmai pentru aceea, familia are un dar sfânt al bunului Dumnezeu, trăinicia ei măsurând şansele de a fi ale unui popor.

Trecător prin vreme, urgisit de vremuri, neamul nostru şi-a păstrat averea de sine, rădăcinile sale adânc înfipte în pământul acestei ţări ce închipuie în ansamblul lui o imensă pâine, aromând a bunătate şi înţelepciune.

Pustiiţi însă, printr-un aprig blestem al celor fără de lege şi fără de ţară, oameni atât de temeinic împătimiţi în credinţa şi obiceiurile lor au abdicat de la rosturile perpetue adăstând stări noi, confuze şi iluzorii, ce le-au năruit întâi de toate bunul cel mai de preţ, familia.

De aici până la marea dezrădăcinare n-a mai fost decât un pas.

Din ce în ce mai înstrăinaţi de ei înşişi, venetici pe propria lor moşie, românii au luat drumul bejeniei.

Mai cu seamă că ceea ce li se oferea avea gustul otrăvii celei ademenitoare.

Sute de sate au fost, aşadar, declarate formal oraşe, caracatiţa urbanismului erodând încet, dar sigur, tezaurul moral al familiei, aşa cum stăruise ea veacuri de-a rândul la temelia unui popor vestit între popoarele lumii.

Colectivizarea forţată, industrializarea impusă, urbanizarea socotită drept principiu prioritar al „noii societăţi“ au fost gândite ca mecanisme sigure în crearea unui alt tip de om, „omul nou“.

Adică acel om pe care nimic nu-l mai leagă de nimic.

A fi pauper, a fi lipsit de mijloacele elementare de viaţă au devenit chiar sloganuri ale „mândriei proletare“, ale „oamenilor noi“ din noua societate „multilateral dezvoltată“.

Ce s-a întâmplat, aşadar, în realitate?

Care sunt urmările şi ce efect pot avea ele asupra evoluţiei României moderne de azi?

Întâi de toate, o gravă îmbătrânire a populaţiei, prin dispariţia mult prea timpurie a generaţiilor interbelice şi rezistenţa în faţa natalităţii forţate impuse de vechiul regim.

Un recent raport UNICEF, „Tendinţe sociale“, avertizează astfel că, până în 2020, România va ajunge la o populaţie de cel mult 20 milioane de locuitori. Cu 2,9 milioane mai puţini decât astăzi şi cu o tendinţă expresă de diminuare în continuare.

Familiile dezorganizate, divorţurile vor căpăta pondere, astfel încât migraţia populaţiei şi nevoia de instituţionalizare a unor grupuri însemnate de tineri se vor impune ca expresii simptomatice ale noii societăţi în devenire.

Oraşul, cu toate tarele lui, tinde să se scuture totuşi de zgura neaveniţilor.

Astfel, dacă în primii doi ani de după Revoluţia din decembrie ’89, aproape 34 la mia de locuitori au luat drumul urbanului, în 1997, acest fenomen mai reprezenta doar 13,4 la mia de locuitori.

Migraţia externă atinge aceleaşi cote.

96,7 mii de locuitori în 1990, 17,5 mii de locuitori în 1998.

Scade mortalitatea infantilă, dar şi rata de natalitate.

Creşte sau mai exact a crescut îngrijorător fenomenul infracţional şi, în strânsă legătură cu el, consumul drogurilor şi alcoolului.

E nevoie de o nouă politică în domeniul învăţământului şi educaţiei, de un control atent al pieţei media.

Democraţia nu înseamnă, nu trebuie să însemne abdicarea de la tradiţiile valoroase.

Să nu repetăm greşelile trecutului.

În acest moment efortul e, fără îndoială, unul de excepţie.

Dar, niciun sacrificiu nu e prea mare dacă e să avem în vedere viitorul.

Reconsiderarea satului, a muncii fizice şi celei intelectuale ca bunuri naţionale pot rodi în belşug.

Să nu uităm, aşadar, datoriile noastre fundamentale.

Şi, înainte de tot şi de toate, prospeţimea, frumuseţea şi siguranţa zilelor de mâine ale unei Românii capabile să renască din propria-i cenuşă.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007 Vizualizari: 612

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Satul românesc în literatură

Marin Sorescu, poezie cât o viaţă de om

„Eu cred că mai întâi a fost satul şi după aceea au venit
dealurile din jur, ca să păzească frumuseţea asta".
(Octavian Goga)

Fiecare fiinţă şi orice lucru din lume au un început, o istorie şi, uneori, o legendă care aruncă asupra prezentului şi viitorului lor o lumină nouă şi misterioasă.

Pana măiastră a unui scriitor poate săvârşi miracolul de a contopi, într-o idee sau chiar într-un cuvânt, un univers ce aşteaptă să fie cunoscut.

Pictând istoria pe un bob de grâu ori picurând-o în roua munţilor, scriitorul Marin Sorescu dăruieşte cititorilor săi bucuria întâlnirii cu veşnicia gândului, în diferite ipostaze.

În acest decor, lumea satului se distinge printr-o amprentă afectivă specială, prin modul în care sufletul scriitorului filtrează amintirile copilăriei şi le redă în cuvinte şi imagini poetice.

Astfel, poezia devine un element de legătură între omenesc şi divin, sprijinit pe un punct solid, geniul scriitorului.

„Mi-e sufletul atât de greu
De parcă atârnă de el Dumnezeu
Ca un bolovan de cumpăna fântânii…" (Pârghii)

Pentru a realiza întâlnirea cu eternitatea satului, a străbunilor şi a lucrurilor care i-au înconjurat în viaţă, cititorul este invitat să parcurgă alături de autor drumul de închipuire al versului.

Este o cale pe care natura imaginată de Marin Sorescu ne surprinde cu întâmplări neobişnuite şi coborâri în esenţa lucrurilor.

„O iau pe lume înapoi,
Ca firul tricotat
Din nou spre ghem
Şi mai la vale spre oaie.
De la cei vechi în sus
Te simţi nemuritor."
(Întoarcerea pe jos)

Universul satului natal este surprins îndeosebi în poezii, precum „Muzeul satului" şi cele din ciclul „La lilieci", fiind populat de personaje dragi, familiare scriitorului, ce sunt evocate în imagini în care simplitatea, calmul şi răbdarea în faţa încercărilor vieţii sunt ridicate la rang de nobleţe.

„Nu întâlneşti aici nicio monedă

Pentru că, neavând aur şi argint,
Ţăranii şi-au gravat anual chipul
Pe boabe de mei, de grâu, de porumb
Care nu ni s-au păstrat“. (Muzeul satului)

Într-o astfel de lume versul trăieşte în forma fixă a cocorilor ce zboară pe cer, el mângâie spinarea porcului ce va deveni în iarnă opincă, se roteşte în spiţele carului printre siluetele neastâmpărate ale copiilor sau în roata morii şi dospeşte o dată cu pâinea dăruită de Dumnezeu care „sună ca toaca“.

„Trec pe cer, în formă fixă cocorii
Sonetele ţăranilor.” (Unghi)

Într-un timp al materiei, în care vârsta ţi se măsoară numărând câte feluri de a secera şi treiera grânele ai apucat, viaţa poate fi o întâmplare pentru care sufletul este, deopotrivă, povară şi monedă de schimb pentru o clipă de fericire.

„Mă gândesc că tu ne încurci
Că ne eşti prea devreme suflete,
O, suflete bun la toate“

Acesta este sensul adânc al creaţiei lui Marin Sorescu.

Dr. Ovidiu Luchian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 6923

□

Comentarii

□

□

1. Matroshka -- (27-December-2009)O, doamne... Din acest articol reiese (indirect, ce-i drept) ca intreaga opera soresciana se invarte in jurul "lumii satesti", lucru cum nu se poate mai neadevarat.Dr. Ovidiu Luchian ar fi putut alege oricare alt autor ca subiect pentru articolul dumnealui - un autor care intradevar sa aiba vreo legatura cu partea rurala si tangibila a materiei. Marin Sorescu are cateva poezii in care face referire la viata de la tara, insa si in acelea intelesul este unul mult mai profund,iesind din sfera materiala si a naturii urbane sau rurale a lucrurilor. Sorescu e mult mai mult de atat, domnule doctor.

2. Matroshka -- (27-December-2009)Si ce e chestia aia cu versul care "mangaie spinarea porcului ce va deveni în iarnă opincă"? :))) Multumesc lui Dumnezeu ca poeziile de Sorescu au scapat de ghilotina manualelor de liceu, unde probabil ar fi fost comentate cu aceeasi limba de lemn ca si in articolul acesta demn de... rasul curcilor, ca sa ma invart si eu in acelasi camp lexical.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La mintea cocoşului

Când aud câtă vâlvă, tărăboi şi panaramă se face atunci când e vorba de isprăvile unora ori altora de peste mări şi ţări, mă apucă, aşa, un fel de lehamite, care nu-mi trece nici măcar în momentele – fără număr – în care văd la televizor, indiferent de canal, violuri, omoruri, jafuri şi câte şi mai câte alte atrocităţi.

Nu cu multă vreme în urmă, bunăoară, ni s-a împuiat capul prin toate mijloacele de informare-comunicare, de le zice şi mass-media, de performanţa unui englez care, pe distanţa de 42 de kilometri a reuşit să întreacă, la fugă, un cal – ori, poate, o iapă, nu mai reţin exact – şi care, pentru această reuşită, a primit 25.000 de lire sterline (aoleo, maică-măiculiţă, ce avere!).

Apă de ploaie, voi spune. Păi, fraţilor şi cumnaţilor, o astfel de realizare păleşte, este chiar de râsul curcilor, dacă o comparăm cu cea a lui Mardare – poreclit şi Mielu – în căutarea lui, zadarnică în cele din urmă, de a găsi niscaiva caiele, să-şi potcovească armăsarul.

Şi nu pentru a participa musai la vreo cursă hipică pe vreun hipodrom – de unde atâtea? –, ci pentru a-i duce căruţa pe şoselele pline de hârtoape ale scumpei noastre patrii ori pentru a-l înhăma la utilajele agricole din dotare. Că, chiar dacă am intrat în Uniunea Europeană, muncile grele ale câmpului se fac nu neapărat cu cai putere, ci cu ce ai la îndemână: de regulă cabaline, dar se pot folosi şi bovinele, caprinele, ba, în ultimă instanţă, chiar şi suinele, adică porcii.

Nu vă miraţi şi nu vă hliziţi ca proasta-n târg, pen'că aşa stau – şi nu se mişcă naibi, odată – lucrurile pe acilea pi la noi, prin Romînica. Oricum, Mardare – zis şi Mielu – a bătut toate recordurile posibile în materie de alergat după cai verzi pe pereţi şi potcoave de cai morţi, adică după niscaiva caiele, de negăsit pe o rază de sute de kilometri pătraţi. Ca şi capetele, vezi bine, ale celor care se ocupă cu producerea şi comercializarea acestora.

Şi pentru că tot am început aceste însemnări pornind de la oul record al unui fiu al Albionului, care ar fi întrecut la fugă un urmaş al lui Bucifal, nu pot încheia fără a aminti performanţele de neegalat ale unora dintre gospodarii noştri care-şi lasă cabalinele singure şi în voia lor, în calea bolizilor de pe autostrăzi. (Care autostrăzi, de unde atâtea autostrăzi? Ce cod rutier?...)

La mintea cocoşului că urmările unor astfel de isprăvi nu pot fi decât nefericite pentru bietele animale. De unde şi vorba: unde nu-i cap (al stăpânului), vai de picioare (ale lui, se înţelege, desigur).

Gogu Pintenogu'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 534

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sprijinul financiar acordat agricultorilor

Începând cu anul acesta, Agenţia de Plăţi şi Intervenţii în Agricultură şi-a intrat pe deplin în rol. Astfel, aceasta derulează subvenţiile pentru producătorii din sectorul vegetal, animalier şi piscicol, acordă licenţele de import-export pentru produsele agroalimentare şi elaborează şi aplică sistemul de intervenţie pentru produsele agricole.

Obţinerea acreditării provizorii (pentru o perioadă de 12 luni) dovedeşte faptul că Agenţia, care îndeplineşte condiţiile minimale cerute de Comisia Europeană, este pregătită să deruleze fondurile europene şi naţionale. Pe acest subiect, de curând, s-a purtat o discuţie cu Nicolae Sterghiu – director general APIA şi cu doamna Mariana Drăghici – director general adjunct APIA, care au răspuns nelămuririlor fermierilor cu privire la plăţi, termene, sume...

Plata vine numai după controlul în teren

Rep.: Anul trecut s-a lucrat la înscrierea în Registrul Fermelor. Mai poate continua acest proces şi în anul 2007? Care sunt condiţiile pe care trebuie să le îndeplinească fermierii care vor să beneficieze de subvenţii?

N.S.: Condiţia esenţială este ca proprietarul să exploateze pământul şi să se înscrie în Registrul Fermelor. Anul trecut s-au înscris peste 1.450.000 de fermieri. De asemenea, suprafaţa de teren lucrată trebuie să fie de cel puţin 1 ha, împărţită în parcele de peste 0.3 ha.

Anul acesta condiţiile rămân aceleaşi, iar procesul poate continua până în momentul depunerii cererii conform programului stabilit de noi pe comune şi fermieri, deoarece nu vrem să ne confruntăm cu situaţia unui vârf de depunere în ultimele săptămâni dinaintea datei limită.

Rep.: Având în vedere faptul că mişcarea terenurilor este un proces continuu, ce posibiltăţi de a primi subvenţie mai au cei care vor achiziţiona terenuri după data de 15 mai?

N. S.: Deoarece pe 1 iunie începe deja controlul pe teren, fără de care agricultorii nu pot primi finanţare, data limită de depunere a cererilor rămâne aceeaşi pentru toată lumea, şi anume 15 mai. Mai există o marjă de până la 9 iunie, până la care pot fi primite cererile, dar cu penalizări pentru fiecare zi întârziată. Timp de trei luni se va face controlul pe teren a cca 5,2 % din fermieri prin control direct şi 1,8 % prin teledetecţie. Abia după control se vor putea derula plăţile.

Rep.: Care este situaţia privind campania de recunoaştere a parcelelor? Din câte se ştie, nivelul de identificare este de 90%.

Nicolae Sterghiu: Deoarece 2006 a fost un an cu probleme meteorologice, zborurile prin care se făcea recunoaşterea nu au putut fi efectuate linear, iar anumite imagini au fost neclare. Parcelele sunt identificate în 3.136 de localităţi fiind admise la control şi 3.154 sunt date la control, în acest fel fermierii îşi pot depune în timp util cererile.

Fondurile vin la timp, pe un drum transparent

Rep.: Ce fel de plăţi se vor face în acest an către agricultori şi când va începe derularea lor?

Mariana Drăghici: Anul acesta, din pachetul financiar destinat României pentru efectuarea plăţilor vom primi 440 milioane de euro pentru plăţile directe şi 248 milioane de euro pentru plăţi măsuri de piaţă şi comerţ exterior. APIA nu se limitează doar la derularea plăţilor directe care se referă la bani primiţi din fondurile europene şi care se vor acorda din toamnă. Fermierii vor mai primi ajutor şi prin plăţile naţionale complementare care se acordă din bugetul de stat. În completare vom derula şi fonduri pentru unele măsuri de dezvoltare rurală.

Rep.: Care este cuantumul acestor plăţi directe pe suprafaţă şi cum vor ajunge banii la fermier?

M.D.: Dacă vorbim de plăţile directe, parte a Uniunii Europene, acestea sunt de aproximativ 50 de euro/ha, dar în completare va mai veni partea de la bugetul naţional. Acestea se acordă atât în sectorul vegetal cât şi în cel zootehnic. Este foarte important de reţinut faptul că banii aceştia, care vor urma un traseu foarte transparent, vor intra direct în contul personal al fermierului care poate fi deschis chiar la CEC acolo unde nu există bănci.

Rep.: Dar există o garanţie că aceste plăţi complementare vor ajunge în timp util la fermier?

M. D.: Dat fiind faptul că am primit acreditarea, înseamnă că avem capacitatea, în ceea ce priveşte logistica şi resursa umană, pentru a derula în condiţii optime aceste fonduri. Agenţia va fi capabilă să gestioneze aceşti bani absolut în condiţiile legii în vigoare şi aceasta se referă şi la termenele de primire.

Categoric, fermierii vor primi banii în timp util. Şi, în afară de plăţile acestea complementare, Ministerul Agriculturii susţine agricultura şi prin ajutoarele de stat pentru ameliorarea raselor de animale, îmbunătăţirea produselor de origine animală şi, de asemenea, pentru producerea şi comercializarea produselor apicole. Aşadar, ministerul are în vedere ca fermierul să poată fi spijinit de-a lungul întregului an şi nu numai în perioada derulării fondurilor venite de la Uniune.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 709

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Creditele fără dobândă, o soluţie pentru dezvoltarea pomiculturii

Toate marile bazine pomicole ale ţării au cunoscut în această nesfârşită perioadă de tranziţie aceleaşi transformări: sute de hectare de livezi au fost lăsate în paragină, altele au fost pur şi simplu tăiate, astfel că puţini dintre proprietarii care şi-au primit înapoi pământurile au mai păstrat şi îngrijit plantaţiile.

• De la 3.000 ha de livadă în 1990, bazinul pomicol Fălticeni mai dispune doar de 600 de hectare.

• Înfiinţarea unui hectar de livadă ajunge până la 1 miliard de lei vechi.

Din cele 3.000 ha existente în zona Fălticeni, mai există la această dată aproximativ 600 ha cu livezi îmbătrânite şi cu o producţie din ce în ce mai mică. „Speranţa mea, spune domnul dr. ing. Gheorghe Lazăr, directorul Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Fălticeni, este că, devenind parteneri în Uniunea Europeană, vom intra pe un făgaş normal. Sunt producători care au preluat cea mai mare parte din livezile staţiunii şi cred că, dacă statul le asigură un sprijin mai serios, vor continua tradiţia pomiculturii în zonă."

„Fără o cercetare performantă nu vom avea o agricultură competitivă"

dr. ing. Gheorghe Lazăr, directorul Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Fălticeni

Rep: Înţeleg, domnule director, că ceea ce se impune acum cu deosebită acuitate este înlocuirea vechilor plantaţii, dar înfiinţarea unui hectar de livadă înseamnă o investiţie serioasă.

G.L.: La asta mă şi refeream când am amintit de sprijinul statului. V-aş spune că, pentru a face o plantaţie cu noi sortimente rezistente la boli şi dăunători, care să producă fructe ecologice cu densităţi normale la unitatea de suprafaţă, investiţia pe hectar se ridică până la un miliard de lei vechi.

Însă care dintre producătorii de aici are aceşti bani? Singura soluţie rămâne, cred eu, acordarea de către stat a unui credit fără dobândă. Şi mai este o problemă: cei care investesc sau cei mai mulţi dintre ei, se gândesc cum să-şi recupereze cât mai curând aceşti bani, or în pomicultură recuperarea investiţiilor este de durată şi, de aceea, aşa cum spuneam, trebuie găsită o soluţie.

Rep: Care este rolul staţiunii, cu ce îi puteţi ajuta pe cei care vor să-şi înfiinţeze noi plantaţii?

G.L.: În primul rând cu tehnologii pe care le-am creat după ani de muncă, tehnologii performante, fără de care nu se pot realiza nici înfiinţări de noi plantaţii şi nici producţii pe măsura cheltuielilor.

În al doilea rând, producerea materialului săditor. Numai că, prin retrocedarea pământurilor la proprietarii de drept, au fost cedate şi suprafeţele de teren pe care erau pepinierele. Acum înfiinţăm pepinierele pe alt loc, astfel încât să putem oferi, într-o perioadă cât mai scurtă, puieţii de care este nevoie pentru înfiinţarea noilor livezi în judeţele Suceava şi Neamţ.

Rep: În ce măsură, domnule director, noua Lege a cercetării pe care o aşteptaţi vă va da posibilitatea să înfăptuiţi aceste deziderate?

G.L.: Sperăm ca noul act normativ să ne asigure condiţii, dacă nu optime, măcar decente pentru continuarea activităţii. Să nu uităm că unitatea noastră este de „cercetare şi dezvoltare“. E adevărat că, aşa cum vă spuneam, suprafaţa care a rămas staţiunii este doar de 15% din ceea ce dispuneam în 1990.

Ori aceasta nu ne asigură obţinerea unor venituri pentru a continua în bune condiţii activitatea de cercetare. Să nu uităm că, de la începutul acestui an, odată cu intrarea în Uniunea Europeană, suntem într-o competiţie acerbă cu partenerii noştri care, se ştie, primesc un sprijin financiar consistent.

Sigur, lucrăm la proiecte care să ne permită accesul la fondurile structurale, dar până atunci, spun eu, statul trebuie să aibă în vedere faptul că, fără o cercetare eficientă, performantă, pomicultura, agricultura în general, nu se poate dezvolta şi nu poate face faţă competiţiei cu celelalte ţări din Comunitatea Europeană.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 638

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare7cb6.html-articol=479.htm

Specialiştii ialomiţeni alături de producători > REVISTA LUMEA SATULUI

Specialiştii ialomiţeni alături de producători

Zilele începutului de mai sunt pline pentru agricultori şi specialiştii OJCA – Ialomiţa. Implicaţi în sprijinirea colegiilor de la APIA, ei nu îşi neglijează nici îndatoririle zilnice şi, după program, fiind la faţa locului, acordă consiliere şi chiar demonstraţii practice fermierilor.

Într-o mică plantaţie din Ciocârlia înfiinţată acum 5 ani, ing. Stan Stelica, consilier la Centrul Local de Consultanţă Agricolă Moviliţa, demonstrează practic modul corect în care s-au efectuat tăierile de formare şi fructificare la diverse specii de pomi fructiferi: cais, piersic, măr, păr, gutui.

Tot spre înserat, atunci când oamenii se mai eliberează de activităţile zilnice din câmp, un colectiv al OJCA Ialomiţa, format din ing. Mariana Pandele (director executiv), ing. Ciobanu Gabriela, ing. Stan Stelica şi ing. Elefterescu Dorian, vine alături de gospodarii din Axintele. În prezenţa oficialităţilor locale şi a numeroşilor fermieri, ei continuă să facă informări pe teme de interes major: importanţa şi urgentarea depunerii cererilor de sprijin pentru acordarea subvenţiilor directe, Renta viageră, cursurile de calificare în domenii agricole organizate de OJCA, importanţa constituirii grupurilor de producători, subvenţii în zootehnie, elemente de politică agricolă comunală.

Problemele ridicate de cei prezenţi au fost clarificate pe loc, iar cele care nu intrau în competenţa OJCA au fost transmise instituţiilor abilitate. Un răspuns rapid a fost obţinut de la OJRVA (Renta viageră) care, în urma informaţiilor comunicate de dna dir. Pandele Mariana, a decis să vină în sprijinul beneficiarilor, persoane cu vârstă înaintată, deplasându-se mai des în teren.

Sprijin în constituirea noilor organizaţii

În amfiteatrul Casei agronomului, au fost analizate problemele legate de accesarea subvenţiilor pentru păşunile din localităţile judeţului, în prezenţa oficialităţilor judeţene în frunte cu prefectul Marinică Cazacu. Dna dir. Mariana Pandele şi-a oferit sprijinul pentru înfiinţarea şi organizarea

Asociaţiilor de crescători de animale utilizatori de păşuni comunale. În acest sens, fiecărui primar i-a fost prezentat şi înmânat câte un model pentru elaborarea actului constitutiv. În cadrul seminarului organizat la Slobozia, consultanţii agricoli împreună cu specialiştii Direcţiei Sanitar-Veterinare au ţinut să prezinte ultimele reglementări oficiale legate de monitorizarea şi eradicarea pestei porcine.

Consilier ing. Elefterescu DORIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 728

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Horoscop indian

Delfinul

Perioada: 24 octombrie - 2 noiembrie.
Semn: de apă. Pietre preţioase: topaz.
Metal: fierul. Culori: roşu. Verb: a dori.
Numere native: 3, 4, 5, 6, 9.
Caracterizare numerologică: 5.

Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Scorpion; zodiac arboricol: Nuc. Compatibilitatea: zodiac indian: Şarpe, Câine, Pană, Scoică, Lotus; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice) – NU; compatibilităţi de rang II (mediocre): Rac, Leu, Fecioară, Scorpion, Săgetător, Capricorn; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): Scoruş, Plop, Măr, Curmal; compatibilităţi de rang II (mediocre): Brad, Chiparos, Salcie, Carpen.

Planete favorabile: Luna, Marte, Jupiter, Saturn, Pluto.

Inteligent, hotărât, rafinat şi elegant, nativul are motive să fie mândru de sine şi de realizările lui. Impetuos, nu stă prea mult în expectativă atunci când i se oferă o oportunitate, deşi, uneori, nu evaluează totdeauna eficient riscurile.

Aplecat spre studiu şi cercetare, cu spirit analitic peste medie, poate lua decizii contraproductive, lipsindu-i capacitatea de sinteză. În ciuda faptului că poate pătrunde până la esenţa lucrurilor, uneori, din impetuozitate, trece pe lângă aceasta. Lucrează foarte bine în echipă dacă este formată din egali, pentru care acţiunea nu este rezultatul voinţei unilaterale, ci a consensului.

Capabili să facă faţă în medii diferite, rezistenţi la provocări şi riscuri diverse, se simt deosebit de bine în zonele de graniţă ale fenomenelor sociale, religioase, politice, profesionale sau psihice. Consideraţi doctori de suflete, emană bucurie de a trăi, armonie, forţă, dragoste de libertate, fidelitate şi loialitate. Cu toate că sunt blânzi şi liniştiţi, pot să reacţioneze violent, până la autodistrugere, din motive pe care nimeni şi nimic nu le poate intui sau înţelege.

Poate că această reacţie extremă este latura lor cea mai tenebroasă. Reacţiile lor extreme provoacă totdeauna uimire, pentru că vin de unde şi cînd nu te aştepţi. Îndrumat spre meserii în care pot să acţioneze ca interfaţă între două medii (doctor, cercetător, poliţist, procuror, psihiatru, PR, spion), poate excela, recunoaşterea profesionalismului său venind relativ devreme. Îşi ascunde mâna de fier în mănuşă de mătase, astfel că puţini sunt capabili să-i întrezărească motivaţiile demersurilor.

Chiar dacă-i place să comande, nu se manifestă ca atare. Dacă vrei să mergi însă pe mâna lui, un pic de prudenţă nu strică. Deşi în general este câştigător, are momente în care pune totul pe o carte şi poate eşua lamentabil. Supus stresului prelungit devine incisiv, acid, dur şi impevizibil, cu reacţii rapide, care, adesea, pot fi devastatoare atât pentru el cât şi pentru cei care-i sunt în preajmă, pentru că, în general, ceilalţi, în cazul nativului delfin, identifică partea cu întregul.

În relaţiile amoroase este pasionat, capricios, derutant şi frecvent, vicios, dacă numărul poate fi considerat viciu. Partenerul trebuie să-l ia aşa cum este şi mai ales să se ferească în a pune presiune pe el. Cel mai frecvent, riscă să-l piardă în lumea largă. Este recomandabil să-i tempereze cheltuielile pe care le face cam fără rost, doar de dragul de a-şi satisface rafinamentele şi eleganţa vestimentară.

Prietenos şi săritor, poate să scape pe oricine din situaţii limită, dacă i se prezintă motivaţii serioase (mai curând pe care le poate accepta ca serioase!). Sensibil la armonii (de la cele muzicale, la cele coloristice), îşi creează un mediu agreabil, casa fiindu-i pemanent deschisă.

Atenţie! Verbul care-l caracterizează nu se referă la bunurile materiale. Când îşi doreşte ceva, de regulă, obţine. Nu are tabuul soţului/soţiei, prienului/prietenei şi, cum este un bun confident pentru toţi, foloseşte orice urmă de slăbiciune pentru a-şi atinge scopul. Fiţi cu băgare de seamă şi evitaţi să-l supăraţi cu ceva, pentru că nici nu uită, nici nu iartă, iar răzbunările, pe care le „coace“ vreme îndelungată, le pune în aplicare pe nepusă masă.

Delfinul a fost puternic legendat din zorii civilizaţiilor umane. Venerat, i s-au alocat puteri divine (simbol al predicţiei, înţelepciunii şi prudenţei), reprezenta forţa mării. Numele îi provine din grecescul „delphis“, care semnifică matricea maternă, motiv pentru care emblema templului din Delphi – templul lui Apollo erau delfinii (conform legendei zeul a intrat în oraş precedat de delfini).

Este animal emblematic pentru mai mulţi zei şi semizei, oraşe antice şi moderne (Poseidon, Apollo, Dionissos, Orfeu, respectiv Delphi, Athena, Tomis-Constanţa, Constantionopole, Veneţia, etc.). Delfinii au fost creaţi de zeul Neptun prin lovirea Geei-Gaia (Matrice universală, totipotentă) cu tridentul, în timpul competiţiei cu Palas-Athena (Zeiţa înţelepciunii).

De la animal totemic, la animal inteligent (în sensul înţelegeri umane a inteligenţei), delfinului i se atribuie o serie nesfârşită de poveşti, legende şi fapte în care interferenţa şi interacţiunea cu oamenii i-au edificat reputaţia şi l-au făcu, de departe, specia cea mai misterioasă din regnul animal, iar cercetările noastre de a-i descifra limbajul nu fac altceva decât să-i consolideze această reputaţie.

Raf BANDH

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 876

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Drumuri şi popasuri

Invitaţie la Cerneşti

Şi eu am fost în Maramureş! Nu numai o dată. Pentru că cine ajunge acolo se reîntoarce în acest colţ minunat de Românie. Mulţi au auzit de Săpânţa, de Ieud, de Vişeu sau Borşa. De Cerneşti ştiu mai puţini. Şi e păcat! Eu am ajuns acolo. Denumirea localităţii nu-mi spunea nimic, şi totuşi... „Cerneşti vine de la Ciornâi (negru, în slavă), un izvor cu apă neagră şi proprietăţi curative aflat în cătunul Valea Babei, îmi spunea tânărul primar Marcel Ionică Gârdea.

Comuna e atestată încă de la 1424 şi se compune din 7 sate, unde vieţuiesc peste 3.800 de suflete, cu 1.345 de gospodării. Sunt la noi 6.225 ha de pământ, din care 3.452 teren neagricol cu păduri, terase şi versanţi.“

Primarul Gârdea a lucrat în mină până s-a închis. Îmi spune: „La noi se găseşte calcedoniu şi nimeni nu-l mai exploatează, ca şi izvoare de apă minerală care sunt nevalorificate.“

În pădurile de conifere, de paltin, de carpen şi de mesteacăn vieţuiesc urşi, lupi, cerbi şi căprioare, mistreţi, vulpi, iepuri, jderi şi păsări de tot felul: ulii, potârnichi, fazani sau prepeliţe. Locurile aflate la interferenţa Chioarului cu Lăpuşul şi cu vechiul Maramureş sunt încărcate de istorie. Satul Bloaja adăposteşte două biserici de lemn, din care cea mai veche datează de 236 de ani. Localnicii, despre care un document din 1715 menţionează „omnes sunt walachiae“, au construit-o temeinic cu braţele şi mintea lor.

Peste ani, la 1 decembrie 2006, în centrul satului de reşedinţă s-a dezvelit un obelisc de marmură neagră pe care, cu litere albe, strălucitoare, s-a scris: „Cinste eroilor neamului“. Ctitor este primarul, din iniţiativa căruia s-a alcătuit şi un proiect SAPARD în valoare de un milion de euro, care a dus la asfaltarea a 16,5 km de drum de acces către toate satele şi zonele turistice ale Cerneştiului.

Cu resurse proprii a mai pietruit alţi 16,5 km de drum ca să facă posibil accesul civilizat de-a lungul şi de-a latul comunei. Astfel se face o invitaţie la turism, încât cei care ajung în Maramureş să se oprească şi la Cerneşti. Există deja în satul Fânaţe o pensiune agroturistică unde călătorii pot să-şi petreacă week-end-ul şi sărbătorile. La Cerneşti au rămas nealterate portul popular şi casele vechi, cu cuptor, masă acoperită şi cămară cu prispă, la înălţimea fundaţiei. La muzeul particular „Florian“ pot fi admirate sculpturi din piatră în aer liber. Cine nimereşte la o nuntă maramureşeană la Cerneşti nu o va uita niciodată!

E de ajuns să pătrunzi în această lume pe poarta tradiţională şi toate aceste minunăţii ţi se vor dezvălui în întreaga lor splendoare. Vestigiile folclorice ale zonei sunt cântecele vitejeşti, „Hora lui Mârza“, „Cântecul lui Vălean“ şi, nu în ultimul rând, Balada lui Pintea“, care a hălăduit pe Piatra ce-i poartă numele.

Mai multe n-am să vă mai spun, mergeţi singuri acolo, căci localnicii vă aşteaptă cu bucate gustoase, udate cu tradiţionala horincă!

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 572

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„Vara pe uliţă“, la Muzeul Satului

Ca în fiecare vară Muzeul Satului face o tentantă invitaţie, care a devenit deja o provocare, tuturor copiilor şi tinerilor Capitalei şi nu numai, ci şi rezidenţilor sau celor din diasporă. Mai exact, oferta este valabilă pentru toţi cei care manifestă disponibilitate în a descifra tainele unor vechi meşteşuguri populare (olărit, prelucrarea artistică a lemnului, textile, măşti populare, împletituri, pictură pe lemn şi pe sticlă, instrumente muzicale, ouă încondeiate, podoabe populare, desen – pictură, teatru) în cadrul Taberei de creaţie Vara pe Uliţă.

Tabăra, ajunsă la cea de a şaisprezecea ediţie, se va desfăşura în perioada 16 iulie – 11 august şi la ea pot participa copii şi tineri între 6 şi 18 ani. „Aici, în satul de la şosea, descoperim în acest demers instructiv-educativ şi social – „Tabăra de creaţie Vara pe Uliţă“ – îndemnul de a păstra într-un spirit tot ceea cea a fost valoros în trecut, aceste meşteşuguri cu care s-au scris şi susţinut, însemne ale identităţii noastre naţionale“, ne-a declarat doamna doctor Aurelia Cosma.

Astfel, putem descoperi în această fascinantă atmosferă creată de ambianţa satului tradiţional, cuprinsă în expoziţia de arhitectură populară, preocuparea de a revitaliza vechi meşteşuguri, unele chiar dispărute. Cunoscuţi meşteri populari, din diferite colţuri ale ţării, îmbrăcaţi în straie populare, cu instrumentarul specific, vin să ofere cu generozitate celor ce doresc să se iniţieze în tainele meşteşugurilor tradiţionale. „Este un program interactiv de educaţie, formare şi mai ales de socializare, un spaţiu ca acesta fiind favorabil apropierii între copii şi tineri. În acest spaţiu îşi vor da întâlnire meşteşugul, cântecul, rostirea bogată, teatrul, poezia, concursurile şi, nu în ultimul rând, jocul care, după cum afirma Montaigne, este cel mai serios lucru al copilăriei“, ne-a mai declarat doamna doctor.

Tabăra e completată de un program de divertisment, realizat cu ajutorul unor cunoscuţi actori, iar copiii se vor întâlni cu Vasilache şi Mărioara. Ei vor descoperi aici poezia cu tot farmecul ei, vor asculta glasurile cristaline ale copiilor ansamblului „Doruleţul“ sau vor admira dansurilor copiilor şi tinerilor din ansamblurile „Muguri de anin“ şi „Jilavele“.

„Această tabără îşi propune să releve patrimoniul muzeal. De fapt, educaţia se face prin şi cu ajutorul patrimoniului muzeal: prin ambianţa muzeului, dar mai ales prin obiectele ce se creează aici. E o provocare, un îndemn să păstrăm vechile meşteşuguri şi de a duce mai departe tot ceea ce a fost valoros în trecut, de a asigura astfel continuitatea însemnelor de identitate naţională în această Europă unită.“

Vă invităm şi noi să treceţi pragul Muzelui Dimitrie Gusti, pentru a vă bucura, alături de cei mici, de minunăţiile meşterilor, dar şi pentru a redescoperi frumuseţea satului românesc.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 617

Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dezbatere publică a Planului Naţional Strategic pentru Dezvoltare Rurală

Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale organizează, pe 1 februarie, cea de-a treia reuniune a Comitetului Naţional Strategic pentru Dezvoltare Rurală, în cadrul căreia se va prezenta spre dezbatere Planul Naţional Strategic pentru Dezvoltare Rurală 2007–2013. Ministerul îşi propune ca, până la sfârşitul lunii februarie, documentul să fie transmis Comisiei Europene.

Planul Naţional Strategic pentru Dezvoltare Rurală reprezintă documentul-cadru, în baza căruia România stabileşte politicile şi acţiunile de dezvoltare pentru perioada 2007–2013 în domeniile agricol, silvic şi economie rurală, precum şi proiectele de investiţii în infrastructură, dezvoltare şi renovare a satelor româneşti.

Finanţarea se va realiza din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală, precum şi din bugetul naţional şi va avea la dispoziţie aproximativ 9,3 miliarde euro. Documentul este disponibil spre consultare pe site-ul Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale la adresa www.mapam.ro, domeniul dezvoltare rurală.

(D.C)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 590

2007 – Cel mai slab bilanţ agricol

Anul acesta nu ne-a fost dat să ne putem mândri cu producţii agricole obişnuite pentru că seceta a afectat peste 2,5 milioane de hectare. O consolare ar fi că fermierii au fost despăgubiţi, atât cât s-a putut. Au fost plătite deja aproximativ 500 milioane de lei din fondul de rezervă aflat la dispoziţia Guvernului, din care 269 milioane de lei pentru grâu, orz, orzoaică şi rapiţă, semănate în toamna anului 2006.

Media despăgubirilor la aceste culturi a fost de 323 lei pe ha, iar suprafaţa pentru care s-au primit despăgubiri până la această oră este 833.000 de ha la un număr de 4.516 producători. La porumb şi floarea-soarelui este confirmată până la această dată o suprafaţă de 461.608 ha la un număr de 4.460 de producători. Suma cuvenită este de 230 milioane lei, iar media despăgubirilor se ridică la 499 de lei/hectar.

Fapt este însă că, la majoritatea culturilor, nivelul producţiilor se situează undeva la jumătatea anilor agricoli normali.

La grâu s-au obţinut mai puţin de 3 milioane de tone, reprezentând cam 60% din media ultimilor doi ani, iar la porumb situaţia este şi mai critică.

Dacă în medie se realizau circa 9 milioane de tone, anul acesta s-au obţinut doar 3,68 milioane de tone. La floarea-soarelui, producţia reprezintă o treime din media ultimilor doi ani. Oferta mică şi cererea mare au dus automat la o creştere a preţului pentru ulei.

Un sprijin substanţial pentru cei care au însămânţat culturi în această toamnă l-au reprezentat bonurile valorice, în valoare de 1,32 milioane de lei cu care s-a intervenit pentru a suplini într-un fel efectele secetei.

Sumele au fost destul de consistente, şi anume 500 de lei/ha de grâu, 450 la celelalte culturi şi 400 la rapiţă.

Sprijinul pentru plăţile directe la hectar se aşteaptă să vină după 15 ianuarie şi este foarte posibil că el îi va ajuta pe fermieri să ducă la bun sfârşit şi însămânţările de primăvară.

Balanţa alimentară

La grâu, necesarul pentru panificaţie este de 3,5 milioane de tone. Producţia realizată a fost de 3 milioane de tone, din care o bună parte este destinată fondului de seminţe şi chiar furajării.

Deficitul pentru consum se cifrează la aproape 2 milioane de tone. Din estimarea importurilor de până acum, se pare că au intrat deja circa 500 mii de tone din UE şi alte ţări, deci putem spune că, la momentul de faţă, nu avem o problemă în asigurarea necesarului pentru consum.

La cartof s-a realizat o producţie bună, nu la nivelul celei de anul trecut, dar oricum pe piaţă nu vor fi probleme.

Anul 2007 a fost deficitar la majoritatea speciilor, începând cu cultura mare şi până la fructe şi legume, iar golul de pe piaţă a fost acoperit din importuri.

În sectorul de legume şi fructe o mare problemă este imposibilitatea producătorilor de a pătrunde în supermarketuri, deoarece ei nu pot asigura partizi mari şi pe toată perioada anului.

Prognoza este, totuşi, optimistă

Din datele operative reiese că la această dată avem însămânţate peste 2,5 milioane de hectare, din care grâul reprezintă aproape 1,85 ha, iar rapiţa ocupă o suprafaţă record de 420.000 ha. În plus, faţă de sprijinul bugetar pentru înfiinţarea culturilor, cei care fac dovada că valorifică producţia la unităţile de producere a biodieselului mai primesc 31 euro/ha. Deci, faţă de anul trecut, situaţia este destul de bună, mai ales că s-a dat posibilitatea utilizării, pe baza unui buletin informativ eliberat de Inspectoratele Teritoriale, a seminţei pentru consum.

Starea zootehniei

Dacă facem o analiză comparativă cu ceea ce a fost, atunci involuţia zootehnică se traduce atât prin scăderea şeptelului, dar mai ales a producţiei animaliere. Fapt este că, la această dată, zootehnia românească nu este capabilă să asigure securitatea alimentară a populaţiei la principalele două produse: carne de porcine şi bovine. Singurele specii care au rezistat sunt ovinele şi păsările.

Din punct de vedere cantitativ, producţia de lapte este în oarecare creştere, dar există riscul ca o mare parte din aceasta să nu poată fi comercializată din motive de siguranţă alimentară.

Dr. ing. Nicolae Zeneci

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 646

□

Comentarii

□

□

1. Ion -- (6-November-2009)In toti anii bilantul agricol a fostul unul foarte slab. Cauze....

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Plantări de toamnă

În această perioadă, plantele care ne-au bucurat cu flori începând din primăvară intră în repaus vegetativ. De această etapă depinde succesul dezvoltării plantelor din anul următor. Acum se tund garofiţele de grădină, de la bază, iar la primăvară vor fi tufe bogate şi pline de flori. Magnoliile pot fi înmulţite prin marcotaj şi vor suporta bine tăieri pentru formarea coroanei a câte 7-10 cm din fiecare vârf, după 26 septembrie. Bujorilor li se veştejesc frunzele, moment ideal pentru înmulţire prin divizarea tufei.

Plantarea lăstarilor divizaţi se face aproape de tufa-mamă, la distanţă şi adâncime de 60 cm, într-un sol bogat în humus, la care se adaugă ca îngrăşământ gunoi putrezit ori îngrăşământ lichid din o parte balegă şi zece părţi apă. E bine de reţinut că vara, după ofilirea florilor, se formează bobocii floriferi pentru anul următor. De aceea, toamna planta se muşuroieşte pentru a fi protejată de îngheţ. După ce dă gerul se aplică ultima îngrăşare a terenului cu gunoi descompus.

Dacă nu aveţi frezii în grădină e timpul să vă bucuraţi de aceste minunăţii diafane ce vă vor parfuma casele şi sufletul la primăvară. Se plantează bulbii la sfârşitul lui septembrie, în loc luminos, într-un sol foarte hrănitor, afânat, îmbogăţit cu turbă şi pământ de frunze. Şi nu uitaţi ca anul următor, după înflorire şi maturizare, să scoateţi bulbii pentru un repaus de 3 luni.

În septembrie se înmulţesc irişii, lăcrămioarele şi crinul alb de grădină.

Tufele de iris se îndesesc an de an şi plantele îmbătrânesc. Este necesară despărţirea rizomilor. Fiecare rizom trebuie să aibă 2-3 muguri sau 10 cm. Se trece prin pulbere fungicidă şi se plantează la adâncimea de 15 cm, în amestec de pământ, turbă şi nisip. Între plante trebuie să fie 30 cm distanţă. Se udă până la înfrunzire.

Rizomii de lăcrămioare se plantează la 10 cm, în şănţuleţe de 5 cm adâncime, în loc semiumbrit şi umed.

Crinul alb se plantează în loc însorit, la 30 cm distanţă şi 10 cm adâncime. Se poate înmulţi şi prin solzii componenţi ai bulbilor ce se desfac în septembrie. Fiecare solz trebuie să aibă şi o porţiune de la baza bulbului. Se plantează pentru înrădăcinare în nisip umed înconjurat de un toc de lemn. Se îngroapă 2/3 din lungime, iar deasupra se pun 2 cm de pământ. Pentru a-i proteja de ger se acoperă cu geam şi rogojină. Primăvară, la baza solzilor se vor forma bulbi mici ce se plantează în mai, pe teren însorit. Vor înflori după 2-3 ani.

Combaterea coropişniţelor

Cum cel mai la îndemână îngrăşământ este gunoiul de grajd, acesta este şi cel mai folosit. Impedimentul este că atrage coropişniţe, dăunători foarte păgubitori, care retează plantele.

Pentru combatere se folosesc mai multe metode:

- toamna se sapă adânc pentru distrugerea unui număr mare de larve şi adulţi;
- se îngroapă la 2-4 cm momeli toxice, preparate din: 1 kg boabe de grâu fiert 15 minute, răcit, amestecat cu 50 g insecticid (Lindatox) şi o linguriţă ulei;

- în septembrie, se face un şanţ, adânc de 30 cm şi lung de 2-3 m, în care se pune gunoi proaspăt de cal şi se acoperă cu pământ. Coropişniţele sunt atrase şi se adună aici. În zilele geroase de iarnă, se scoate gunoiul din şanţ şi se distrug insectele;
- în galeriile verticale se toarnă apă cu petrol pentru distrugerea ouălor.

Combaterea bolilor şi dăunătorilor la pomi

Toamna se taie ramurile atacate de făinare şi se ard. De asemenea, acelaşi tratament se aplică fructelor stricate şi frunzelor pomilor bolnavi.

Începând din septembrie până în noiembrie, şi primăvara, martie-mai, omizile viermelui fructelor trebuie atrase în brâie-capcană. Se confecţionează din rogojini rupte sau funii de paie, late de 15-20 cm. Cu acestea se încinge trunchiul pomului, la 1 m deasupra solului. Aici se cuibăresc dăunători care trebuie distruşi săptămânal, prin controlarea brâielor.

Contra insectelor ce nu pot zbura, omizi şi cotari (larvele unor fluturi), se folosesc inele cleioase care opresc urcarea acestor insecte în coroana pomilor. Se aplică toamna începând din septembrie, şi primăvara devreme. Se confecţionează din hârtie impermeabilă, lată de 15 cm, care se lipeşte bine pe trunchi, fără a lăsa loc de trecere pe sub ele. Se ung cu un clei de care trebuie să se lipească insectele. Se prepară din: 1 litru de ulei încălzit bine, în care se fierbe 25 de minute 1 kg de sacâz şi se amestecă bine.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 5407

□

Comentarii

□

□

1. andreea -- (30-April-2011)va rog sa ma ajutati... in primavara am mers la tara iar soacra mea ma lasat sa fac gradina cu flori cum vreau eu asa ca mam apucat de treaba :) am luat seminte am sapat sa scot toate redacinile florilor pentru a le rasadi si bineinteles am pus gazon pt ca mi place la nebunie. Am facut si anumite forme in care am pus flori insa problema a aparut dupa doua saptamani...si anume prin gazon au inceput sa iasa lacrimioare si nu una doua ci pe zii ce trec ies tot mai mult. nu stiu cum sa ma scap de ele sa nu se mai inmulteasca asa si sa ramana doar gazonu :((multumesc din suflet

2. dana -- (24-June-2011)bai fratilor eu am sapat si am adunat cuiburile de oua si pui de coropisnite de prin gradina o sa incerc sa sap sant in toamna pana atunci urati-mi succes sa nu imi distruga gradina de zarzavaturi pana cand nu le culeg m,ai ales rasadurile la care am muncit enorm......si apropo mai in gluma mai in serios bun venit in clubul suferinzilor care nu scapa de coropisnite......

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Tăierile în uscat la măr şi păr

Începând cu luna martie, putem efectua tăieri la mai toate speciile. La măr şi păr, aceste lucrări se pot derula chiar din toamnă, imediat după căderea frunzelor, dar numai în zonele unde ştim sigur că pe perioada iernii nu survin temperaturi foarte scăzute care să distrugă elementele de rod rămase pe pom. Tăierile făcute primăvara târziu sunt recomandate numai când pomii au suferit de ger, pentru a putea deosebi mugurii sănătoşi de cei degeraţi. După cum spuneam şi în numerele trecute, prin tăieri se urmăreşte luminarea şi rărirea coroanei, limitarea creşterilor excesive, realizarea unui raport optim între procesele de creştere şi fructificare, toate acestea ducând de fapt la obţinerea unei recolte de calitate.

Ramuri de rod:
pinten – lungimea de 1-3 cm şi un mugure vegetativ în vârf;
smicea – lungimea de 10-20 cm, iar terminal şi subterminal prezintă muguri vegetativi;
ţepuşa - lungimea de 1-3 cm şi un mugure de rod în vârf;
nuieluşa - lungimea de 10-20 cm prezintă un mugure de rod terminal, iar subterminal muguri vegetativi;
mlădiţa – lungimea de 20-30 cm care prezintă terminal şi subterminal muguri de rod, iar lateral muguri vegetativi.

Nu uitaţi!

La măr şi păr rodul se află întotdeauna în vârful ramurilor anuale. Deci, atenţie: îndepărtând vârfurile, pierdem rodul.

Nu se taie ramurile care alcătuiesc scheletul coroanei şi nici ramurile anuale.

Lăstarul lacom - creşte excesiv pe lemnul multianual şi, de aceea, de regulă, este suprimat.

Scheletul – e alcătuit de ramurile care dau forma coroanei, ele trăind atât timp cât trăieşte şi pomul.

Semischeletul – cuprinde ramurile care garnisesc scheletul şi poartă elementele de rod.

În general, tăierile de rodire la măr şi păr sunt asemănătoare, speciile având şi aceleaşi ramuri de rod.

La pomii tineri

Tăierile sunt reduse, se răresc doar ramurile îndesite şi cele cu creştere verticală care nu ne sunt de folos. Se pune accent pe înclinarea, arcuirea şi torsionarea (lucrări prezentate în numărul 4 al revistei) ramurilor verticale, viguroase.

La pomii maturi

Aceştia se tratează individual în funcţie de evoluţia ramurilor de rod din anul trecut. Luăm în calcul un pom cu creşteri şi diferenţieri normale; în acest caz, tăierile de rodire urmăresc normarea încărcăturii de formaţiuni de rod tinere (pinteni, ţepuşe, smicele, nuieluşe, mlădiţe). Excepţie face mlădiţa care, pentru întinerire, se scurtează la cca 2 muguri de rod, la fel şi ramificaţiile care au fructificat de mai multe ori. Uneori, la soiurile cu creştere viguroasă, dar cu capacitate slabă de ramificare, se recomandă scurtarea smicelelor viguroase şi ramurilor de prelungire. La unele soiuri, precum Golden Delicious se face o rărire a ramurilor lungi (mlădiţă, nuieluşă) în cazul în care acestea sunt prea dese.

În schimb, la alte soiuri, cum este Starkrimson, normarea fructificării se face prin reducerea lemnului care poartă ţepuşe.

Semischeletul de 2-3 ani asigură fructe de calitate şi de aceea el trebuie întinerit anual prin tăieri la care se elimină ramurile mai mari de 4 ani. Totodată, se suprimă lăstarii lacomi, cei cu creştere verticală, precum şi ramurile de semischelet puternic ramificate, epuizate sau uscate.

La pomii cu creşteri mici tăierile sunt mai severe, fiind astfel stimulate creşterile; la pomii bine dezvoltaţi tăierile sunt reduse. Totuşi, în cazul unor tăieri prea puternice la soiuri, precum Idared sau Golden delicious, poate interveni alternanţa de rodire; adică pomul va fructifica într-un an prea mult, iar în anul următor aproape deloc, lucru care nu este de dorit!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 15854

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Trei mari companii germane prezintă în premieră oferta de maşini şi utilaje agricole > REVISTA LUMEA SATULUI

Trei mari companii germane prezintă în premieră

Oferta de maşini şi utilaje agricole

Dintotdeauna, omul a căutat soluţii pentru a-şi uşura munca şi a o face mai bine şi mai eficient. Evoluţia omenirii dovedeşte că, de-a lungul existenţei sale, condiţiile de mediu şi viaţă, tradiţiile, obiceiurile, nevoile fiecărui popor au avut o influenţă majoră asupra dezvoltării şi perfecţionării descoperirilor sale, a mijloacelor care să-i asigure existenţa şi, de ce nu, stabilitatea ori tendinţa expansiunii.

Aşa se face că acum, la începutul secolului al XXI-lea, ştiinţa, tehnica şi tehnologiile în general şi cele din agricultură în special au ajuns la nivelul la care pot satisface cele mai exigente pretenţii ale celor mai mari şi pretenţioşi fermieri.

Că este aşa ne-au dovedit-o recent trei dintre cele mai mari şi performante firme producătoare de utilaje agricole din Germania – GRIMME, KRONE şi AMAZONE – care au organizat, la sfârşitul lui august a.c., la Surenburg (zona Münster-Osnabrück), landul Westfalia, o conferinţă internaţională de presă, prilej cu care şi-au prezentat ultimele creaţii ce vor apărea pe piaţă începând din 2008.

Peste 80 de ziarişti de la cele mai importante publicaţii agricole din Europa au fost invitaţi ca, pe parcursul a două zile, să urmărească performanţele utilajelor ce urmează a fi expuse şi la „AGROTECHNICA 2007“.

GRIMME – un farmec aparte

Firma GRIMME – una dintre cele mai mari producătoare de utilaje agricole – purtate, tractate şi autopropulsate – destinate culturilor de cartofi şi sfeclă-de-zahăr şi furajeră – şi-a prezentat „marfa“ într-o manieră modernă: design-uri care încântă ochiul şi performanţe care încântă… fermierul:

- maşini de plantat, de rebilonat, pentru executarea tratamentelor, fertilizare şi pentru recoltat, sortat, transport.
- maşini de decoletat sfeclă şi de distrugere a vrejilor de cartofi etc.

KRONE – al doilea gigant al Germaniei

Firma KRONE – a doua mare producătoare de maşini agricole din Germania, după Claas, destinate firmelor zootehnice, respectiv bazei furajere ale acestora. Este vorba de utilaje pentru cosit – cositori şi combine pentru recoltat furaje – întors şi strâns fân – greble mecanice, prese de balotat de diferite capacităţi ce realizează baloţi cilindrici sau paralelipipedici, dotate cu echipamente de administrat inoculanţi şi ambalat în folie, remorci specializate pentru transport furaje şi căpiţat de diferite tipuri şi capacităţi. Proprietarul firmei, Bernard Krone, în spusele sale cu ocazia prezentării fabricii confirma cele relatate mai înainte:

„Firma Krone – preciza domnia sa – a fost înfiinţată de înaintaşii familiei mele, în urmă cu 101 ani, în 1906, la început ca o necesitate a satisfacerii nevoilor agriculturii din zonă, iar mai apoi, dezvoltarea şi diversificarea producţiei a fost generată de condiţiile specifice acestor ţinuturi: terenuri sărace, precipitaţii în cantităţi mari în cei mai mulţi ani, ceea ce a făcut ca oamenii acestor locuri să se orienteze către creşterea animalelor.

Mulţi dintre muncitorii şi specialiştii noştri sunt crescători de animale. Oferta noastră răspunde dorinţei şi necesităţii activităţii curente, maşini de a căror performanţă se bucură acum nu doar fermierii germani, ci şi cei de pe mai toate meridianele lumii.

AMAZONE – o provocare pentru viitor

Firma AMAZONE se detaşează printre cele mai importante firme de profil din Europa, producătoare de maşini agricole destinate lucrărilor de pregătire a terenului, semănat, erbicidat şi întreţinere.

Pagini realizate de ing. I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 2179

□

ª Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ce ne apropie, ce ne desparte de Europa (III)

Dacă ar fi să judecăm după faptul că suntem ţara europeană cu cea mai deficitară structură agrară şi cu cele mai fărâmiţate terenuri, atunci avem în faţă primul mare handicap faţă de confraţii noştri europeni.

O stare funciară, atipică pentru Europa

În condiţiile în care cifrele oficiale, care arată nivelul de fărâmiţare a terenurilor, se schimbă de la o guvernare la alta, ne vedem obligaţi să luăm în considerare statistica unor organizaţii de sorginte rurală care indică că actuala suprafaţă agricolă a României este fărâmiţată în aproximativ 40 milioane de parceluţe, revenind în medie 9 postaţe pe o gospodărie. Este vorba de o parcelare a terenurilor necunoscută nu numai în cele 26 de state ale Uniunii Europene, dar nici măcar în istoria agriculturii româneşti. În timp ce în UE-15 au dispărut, în ultimele decenii, milioane de gospodării ţărăneşti neviabile, reforma funciară postdecembristă din România a avut ca rezultat o înjumătăţire a proprietăţii funciare. Dacă în 1948 numărul gospodăriilor ţărăneşti care deţineau sub un hectar de teren reprezenta 17,5% din totalul proprietarilor de pământ, în urma reformelor funciare s-a ajuns ca, la finele anului 2000, procentul acestora să crească aproximativ la 40%.

În România, suprafaţa medie pe o gospodărie este de cca 1,9 ha. La noi, predominante sunt gospodăriile ce deţin între 1 şi 5 hectare. Există însă un număr de aproximativ un milion de ţărani a căror suprafaţe vor putea beneficia de sprijin financiar comunitar, doar dacă se vor constitui în asociaţii de tip familial.

Decizia în acest sens a fost luată, dar abia la finele anului vom şti câţi ţărani vor obţine efectiv acest sprijin, având în vedere că mulţi dintre cei care deţin suprafeţe de peste 1 ha nu vor întruni şi condiţia ca suprafeţele să fie comasate în parcele de minimum 0,30 ha.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 615

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Horoscop indian - CÂINELE

Perioada: 22 iulie – 1 august. Semn: masculin, de foc. Pietrele preţioase: sardonix. Metalul: aurul. Culori: auriu. Verb: „a vrea“. Numere native: 1, 3, 5. Caracterizarea numerologică: 5

Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Leu; zodiac arboricol: Chiparos. Compatibilitate: zodiac indian: şarpele, pana, delfinul, scoica, lotusul; zodiac european: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) – Taur, Balanţă, Capricorn, Vărsător, Peşti; compatibilităţi de rang II (mediocre): Gemeni, Rac, Săgetător; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) – NU; compatibilităţi de rang II (mediocre): brad, ulm, nuc, castan, alun, arţar, smochin, chiparos, tei. Planete favorabile: Soarele, Mercur, Venus, Luna, Marte, Uranus.

Arhetip al loialităţii, nativul este curajos până la sacrificiu, devotându-se persoanelor la care ţine. Nu străluceşte, fiind mai curând şters, însă nu i se poate contesta curajul cu care se dedică total acţiunilor pe care consideră de datoria sa a le întreprinde. Deşi uneori ezitant, loialitatea şi curajul nativ îl pot implica în rezolvarea situaţiilor-limită.

Vanitos, îi plac laudele, motiv pentru care se mulţumeşte şi cu vorbe bune, nu numai cu recompense materiale. Nehotărât, atunci când este vorba de apărarea propriilor interese sau când situaţia îi ameninţă universul propriu nu pregetă să sară în apărarea persoanelor de care este ataşat chiar dacă, la limită, acţiunea i-ar pune în pericol existenţa.

Preferă o viaţă liniştită, fără meandre, liniară, solidă, previzibilă. Fotoliul din faţa televizorului poate reprezenta limita de sus a cerinţelor sale de la viaţă, prin ceea ce implică: casă, halat, papuci, ciolanul de ros. Îi place vânătoarea, dar nu din pasiunea competiţiei sau pentru sine, ci mai curând datorită faptului că recompensa stăpânului este substanţială.

Este uluitoare loialitatea lui faţă de stăpân: deşi carnasier, nu varsă sânge decât în situaţii-limită, aproape întotdeauna la cererea acestuia.

Unii îl caracterizează drept leneş. De fapt nu vede justificarea efortului depus peste nivelul acoperirii necesităţilor imediate şi esenţiale. Nu-l deranjează „lanţul“, atâta vreme cât la capătul acestuia, într-o zonă accesibilă, găseşte „ciolanul“ cotidian. Când nu-l are este capabil să înfrunte pericole ca să-l dobândească, putând deveni hoţ, caz în care dezbărarea de nărav se face greu, însă nu este imposibilă. Nu este un om de echipă decât în măsura în care „stăpânul“ adună la un loc mai mulţi nativi pe care-i subordonează, constrângându-i.

Modalitatea cea mai eficientă de a-l face obedient este aceea de a alterna biciul cu bucăţica de zahăr şi de a-i delimita clar spaţiul de acţiune, caz în care este deosebit de eficient. Nu se consideră lider, nu aspiră la această poziţie, însă promovarea lui în această postură, făcută în concordanţă cu însuşirile lui native, pot să-l transforme într-un şef deosebit de performant şi aplicat. Pe acest palier, nativii au marele avantaj de a se înhăma alături de ceilalţi membrii ai echipei, eforturile lor fiind adesea egale cu suma eforturilor celorlalţi. Adesea nativele sunt mult mai ataşate muncii de echipă decât nativii şi, totodată, mult mai performante în poziţia de leader-team. Toleranţa faţă de cei mai slabi este proverbială, cu condiţia ca aceştia să-şi depună armele de o manieră totală şi fără echivoc. Altfel riscă să fie exterminaţi. Se recunoaşte învins numai în faţa nativilor semnificativ mai puternici care, la rândul lor, acceptă această recunoaştere, fără să împingă conflictul spre canibalism.

Atenţie! Nu uită! Mai devreme sau mai târziu va plăti orice agresiune îndurată, chiar dacă nu cu aceeaşi monedă, pentru că nu este adeptul principiului „ochi pentru ochi...“.

Inteligenţi, pot dezvolta afaceri de succes, deşi sunt mai performanţi în ariile profesionale care implică studiu şi cercetare, fiind metodici, tenaci, reflexivi şi dedicaţi. „Simt“ (intuiţie?) rezultatul şi ajung la el foarte repede, dacă reuşesc să treacă peste faza de contemplaţie care-i „bântuie“ frecvent şi din care trebuie scoşi, cu brutalitate uneori, pentru că riscă să devină absolut ineficienţi.

Comoditatea funciară se relevă în plan sentimental. El ia ce i se oferă (ea fiind întotdeauna cea care oferă, el fiind mai puţin activ în a cere), fără să caute prea mult şi nu îl interesează dacă împarte şi cu altul/alţii, pentru că nu prea este mobilat cu gelozie. Micile conflicte sentimentale nu le transformă în lupte sângeroase.

Cuplurile pot fi solide şi de lungă durată dacă unul dintre parteneri devine „stăpânul“ şi celălalt „sclavul-recompensat“. Cuplurile pot ajunge uneori la „menage à trois“, fiindcă puţin le pasă de gura lumii.

Cîinele este puternic legendat în mitologia tuturor civilizaţiilor. Ubicuu, uşor de dresat, se identifică drept cel mai bun prieten al omului. Paznic prin excelenţă, coechipier ce nu-şi arogă succesele, câinele a fost şi este prezent în viaţa şi spiritualitatea omului, de la zeul judecător al egiptenilor Anubius (cu cap de câine), prin Cerber, la Rintintin, Lassie, Beethoven sau decorativul câine papillon din picturile manieriştilor francezi.

Să nu-i uităm pe cei 101 dalmaţieni sau pe buclucaşul Pluto! Multitudinea de rase constituie un rezervor de metafore cotidiene: puterea cu toate valenţele ei – căţeii, dulăul, ciolanul-recompensă; loialitatea şi prietenia – câinele soldatului; viteza – ogarul, condiţionalitatea – câinele lui Pavlov, tenebrele – câinele din Bascketville, capacitatea de învăţare – câinele pădurarului, promiscuitatea – căţeaua, încăpăţânarea şi îndârjirea în a păzi bunurile stăpânului – Cerberul şi lista s-ar putea prelungi la infinit. Esenţială este însă sintagma care defineşte reciprocitatea relaţiei dintre cele două specii: „semper fidelis“.

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 752

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Oameni de nota... 10

Fagul şi gorunul se înalţă semeţ în „Ţara Silvaniei“

Omul rău şi securea nu au apucat să reteze pădurile falnice din această parte a ţării. Domnul Nicolae Dorel Oros, directorul general al Direcţiei Silvice Sălaj - omul pe care ne propunem să-l prezentăm în rubrica de faţă - este mai mult decât încrezător în a susţine că această stare de normalitate va dura mulţi ani de acum încolo în codrii şi pădurile Sălajului. În acest judeţ patrimoniul silvic nu a fost expus devastărilor semnalate în alte zone, iar cei 24.000 de proprietari particulari, ce deţin peste 25.000 ha din cele 66.000, cât reprezintă fondul forestier al judeţului, sunt conştienţi că pădurile lor tinere vor supravieţui în timp.

Starea de normalitate în pădurile din fosta „Ţară a Silvaniei“ poate fi explicată doar prin trimiterea directă la oamenii care au reuşit să imprime aici respectul pentru Pădure, începând cu paznicii şi pădurarii de rând, continuând cu şefii celor 9 ocoale silvice şi sfârşind cu oamenii care poartă răspunderea gestionării acestui patrimoniu la nivelul judeţului.

Exponentul acestui act managerial de excepţie este directorul general Nicolae Dorel Oros, un om aflat la vârsta capacităţii maxime de exprimare profesională. Capacitate clădită treaptă cu treaptă în exerciţiul activităţii sale practice, dar şi printr-o pregătire ştiinţifică de excepţie.

Date de referinţă

- S-a născut în anul 1964, în comna Măierişte, localitate silvică cum s-ar spune, unde a învăţat de mic regulile stricte ale conduitei silvice.
- Pregătirea sa profesională pune în valoare un profil uman deosebit: în 1989 termină Facultatea de Silvicultură din Braşov, pentru ca în anul 2001 să se înscrie la Facultatea de Informatică din Cluj-Napoca, pe care o termină în anul 2004. Conştient de şansa omului cu o pregătire profesională complexă, în septembrie 1999 se înscrie la cursul postuniversitar al Institutului Român de Management.
- După absolvirea facultăţii se întoarce pe meleagurile natale, unde parcurge toate treptele structurii ierarhice din silvicultură.
- În septembrie 1998 câştigă, prin concurs, funcţia de director general al Direcţiei Silvice Sălaj, post în care rezistă de-a lungul a trei guvernări: CDR-iste, PSD-iste şi actualei alianţe. Este un semn că, totuşi, în silvicultură selecţia cadrelor se face în funcţie de valoarea profesională.

Mirajul silvic al Sălajului

Deşi nu este ceea ce se numeşte un judeţ cu pronunţat specific silvic, pădurile şi codrii Sălajului prezintă unele particularităţi.

Prima şi cea mai importantă ţine de vigoarea fondului silvic. Pădurile din Sălaj par a avea vârsta cu cel mai mare potenţial economic din România, în jur de 60 ani, ele urmând a intra în exploatare maximă abia peste 20 de ani.

A doua ţine de unicitatea unor specii de arboret. Pădurile de castani de la Ileanda, înfiinţate încă de pe vremea împărătesei Maria Thereza, reprezintă o raritate în întreaga Europă. Un alt unicat îl constituie stejarul de baltă din apropierea Zalăului. Plantaţiile de arboreţi Duglas reprezintă o realizare a generaţiei '70, perioadă în care silvicultorii au aclimatizat aici o specie din Ecuador, arbori care, prin exemplarele colosale, par a depăşi falnicele păduri din patria de origine.

În aşteptarea Codului Silvic

În Sălaj noua lege este necesară nu atât pentru a face ordine în apărarea integrităţii fondului silvic, ci pentru a clarifica unele probleme legate de gestionarea acestuia. Aici problema retrocedărilor este rezolvată, cu excepţia unor cazuri mai dificile Noul Cod Silvic va trebui să stabilească exact şi contribuţia financiară a proprietarilor în refacerea actualului fond silvic. Nu peste mulţi ani, în Sălaj îşi vor face apariţia companiile de exploatare a lemnului. Noul Cod Silvic trebuie să stipuleze nu numai sancţiunile împotriva unor abuzuri, ci şi taxarea fiscală a acestora, pentru a putea reface rapid noile plantaţii.

(I.B., I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007 Vizualizari: 604

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

24 mai, Ziua Europeană a Parcurilor (ariilor protejate)

La Braşov

Parcul Naţional Piatra Craiului a primit din partea Consiliului Europei Diploma Europeană pentru Arii Protejate. Este a doua astfel de diplomă pe care o deţinem, după cea primită de Rezervaţia Biosferei Delta Dunării, şi a fost acordată pentru buna gestionare a deşeurilor şi controlul activităţilor din pădurile de pe raza parcului.

„Muntele a venit la Bucureşti“

În incinta Muzeului Geologic din Bucureşti a fost organizată o expoziţie cu fotografii şi produse tradiţionale specifice Parcurilor Naţionale ce se află în administrarea Regiei Naţionale a Pădurilor. A avut loc şi un simpozion la care administratorii parcurilor au prezentat activitatea de ecologizare realizată cu voluntari şi programele educative de responsabilizare a publicului faţă de natură.

Au fost întocmite manuale de educaţie ecologică, ce se predă opţional în şcoli din zonele parcurilor. Fiind însă materie opţională, efortul autorilor nu are impactul cuvenit. S-a stabilit ca, prin colaborarea tuturor, să se întocmească un manual general valabil pentru toate ariile protejate.

Nu lăsaţi „urmele“ trecerii voastre când vă încântaţi sufletul în natură!

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 648

☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare7f09.html-articol=205.htm

Istoria de lângă ... istorie

Din primăvara lui 1907

Ajunsă în judeţele Vaslui, Tutova, Vrancea, răscoala se întinde şi în Muntenia. Aici însă mişcările ţărăneşti s-au dezvoltat pe un ansamblu de factori instigatori, printre care broşura lui Vasile Kogălniceanu, manifeste, presa socialistă şi, nu în ultimul rând, agenţii străini reţinuţi ulterior în număr mare şi anchetaţi. Privită acum de la distanţa celor o sută de ani care au trecut, avem imaginea unei acţiuni cu caracter politico-social, tema principală fiind distrugerea proprietăţii celor bogaţi indiferent de originea lor etnică.

Pe 16 martie, Ionel I.C. Brătianu trimite către toţi prefecţii o circulară în care afirmă: „Din ce în ce apare mai clar în Muntenia că ne găsim în faţa unei organizaţiuni anarhiste care a organizat distrugerea sistematică.“

La rândul său, prefectul de Dolj telegrafiază: „Instigatorii din judeţ descoperiţi cu probe scrise. Instrucţia urmează cu energie“. Ziarul „Universul“ notează pe 15 martie: „Moldova în linişte relativă – Muntenia în flăcări“ şi relatează că evenimentele din sudul ţării sunt diferite fundamental prin motivaţie de cele din Moldova.

Tot atunci, prefectul de Vlaşca consemna: „Instigatori veniţi din Teleorman au intrat în comuna Grosu şi au răsculat pe ţărani. Au distrus şi au dat foc caselor, proprietăţii şi pătulelor cu producte aparţinând lui Ştirbey“. Devastarea şi incendierea conacelor şi hambarelor devin generale, ceea ce a dus la o represiune şi mai violentă ca în Moldova din partea forţelor de ordine. Se foloseşte artileria, prima localitate bombardată fiind satul Vieru din Vlaşca, urmat de Stănileşti şi Odovoaia.

În comuna Stănişeşti, răsculaţii îl omoară pe căpitanul Mareş şi îl rănesc grav pe locotenentul Niţulescu şi pe alţi patru soldaţi dintr-o companie de infanterie care nu folosise armamentul din dotare, încercând să aplaneze conflictul pe cale paşnică.

Mai mult, soldaţii refuză să execute ordinele, ceea ce face ca răsculaţii să-i maltrateze grav pe subofiţeri şi ofiţeri. În consecinţă, se declanşează o represiune extrem de dură. Pe 15 martie, prefectul judeţului anunţă folosirea masivă a artileriei care a distrus 150 de case din Vieru şi alte 200 din Stănileşti. Rezultatul intervenţiei i-a îngrozit pe ţărani, care i-au denunţat pe cei şapte autori ai crimelor.

În judeţul Prahova, răscoala ţărănească a fost combinată cu greve muncitoreşti. Instigatorii veniţi din Bucureşti au fost identificaţi ca socialişti sau ruşi. Au fost, de asemenea, arestaţi 77 de foşti marinari de pe crucişătorul Potemkin, care după răscoala din 1905 s-au refugiat în România, şi alţi cetăţeni români de origine rusă din Tulcea care au fost surprinşi împrăştiind manifeste tipărite într-o tipografie unde se scoteau ziare socialiste.

În judeţul Argeş, la Bălceşti, ţăranii răsculaţi aveau în frunte un steag roşu, iar în judeţul Brăila a fost capturat un transport de manifeste în care „tovarăşii ţărani“ erau asiguraţi că „duşmanii lor nu sunt acei evrei împilaţi, batjocoriţi, nevoiaşi ca şi dânşii, ci duşmanii sunt proprietarii, arendaşii, autorităţile acestei ţări de la ispravnici şi până la miniştri“.

La Şerboieni, în judeţul Argeş, au fost prinşi trei instigatori – aşa-numiţii studenţi – care făceau propagandă socialistă şi împărţeau manifeste. Incitaţi de respectivii agitatori, ţăranii au devastat casa arendaşului. Rezultatul? Armata a deschis foc omorând doi oameni şi rănind alţi cinci.

În judeţul Dâmboviţa sunt semnalaţi „studenţi“, care, scriu ziarele, în numele „MS Regina au împărţit manifeste spunând că Regele este mort, că armata nu va trage şi că, să devasteze totul“. Mai mult, în unele localităţi oamenii vorbeau de ţar „ca de un fel de Cuza“, iar de studenţi ca de un fel de emisari ai ţarului.

Represiunea a fost şi mai dură în Oltenia, unde situaţia a fost mai dramatică. Aici s-a înregistrat cel mai mare număr de morţi şi răniţi. La Moţăţei, în judeţul Dolj, răsculaţii au omorât pe arendaş şi membri ai familiei sale. Intervenţia armatei a lăsat în urmă 25 de morţi, la care s-au adăugat încă cinci executaţi sub pretextul fugii de sub escortă. Şi în acest judeţ s-a folosit artileria, consemnându-se, conform rapoartelor, 28 de morţi şi mulţi răniţi în comuna Pleniţa, iar în Terpeziţa 30 de morţi şi o mare parte din sat distrusă.

În judeţul Mehedinţi cifra finală a morţilor este de 94 şi 63 de răniţi. Aici, ca şi în alte judeţe, s-au înregistrat răzbunări din partea unor primari sau funcţionari care, întocmind liste cu răsculaţi, şi-au pus şi duşmanii.

În Romanaţi, pe fondul unei slabe administraţii episcopale, mulţi dintre preoţi au încercat să folosească prilejul răscoalei pentru a se răzbuna pe colegi de-ai lor.

În faţa situaţiei catastrofale în care se găsea ţara, pe 18 martie Parlamentul a emis Legea pentru declararea stării de asediu.

În acest răstimp, ochii întregii Europe erau aţintiţi asupra României. Iată ce scria pe 18 martie ziarul Berliner Morgen-Zeitung: „În ţara regelui Carol domneşte anarhia complectă. Ştirile care sosesc de acolo aruncă pe cititor în cele mai întunecate timpuri... o sălbăticie fără seamăn s-a întins în ţară. Ne întrebăm: oare România nu se află în Europa, nu trăim în secolul al XX-lea şi fost-a doar o legendă despre victoriile civilizaţiei de care auzeam mereu?“

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 622

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ce mai faceţi, domnule... dr. ing. Marin Capisizu?

S-a născut la 7 octombrie 1929, fiind cel mai mare dintre cei şase copii ai unei familii de ţărani din comuna Bârca, judeţul Dolj.

Este absolvent al Institutului Agronomic Craiova. Doctor în ştiinţe agricole, şi-a exprimat competenţa profesională la cel mai înalt nivel în calitate de ministru, şef al Departamentului Industriei Alimentare, ministru secretar de stat în Ministerul Agriculturii.

Mi-a fost dat să aud de la mulţi specialişti, mari profesionişti, cuvinte de apreciere la superlativ la adresa dr. ing. Marin Capisizu: „Mare meseriaş, priceput, bun manager, devotat trup şi suflet meseriei de agronom, autor a multor acţiuni de valoare pentru dezvoltarea şi modernizarea agriculturii, exigent dar apropiat de oameni.“

Era iubit de toţi cei cu care a lucrat. În probleme de fond care trebuiau rezolvate în agricultură, se poate spune că Marin Capisizu este omul care a contribuit cel mai mult, după Bucur Şchiopu, la implementarea problemelor economice, de eficienţă a producţiei agricole.

T.M.: Aţi avut o activitate de invidiat, complexă şi de mare răspundere. Cum aţi putea caracteriza aceşti 52 de ani?

M.C.: În ceea ce priveşte activitatea profesională, am parcurs pas cu pas toate treptele de activitate de la şef de fermă până la cea de ministru.

În perioada de început a activităţii productive m-am format ca profesionist şi, în mare măsură, ca om, pentru că, poate mai mult decât oricare altă meserie, agricultura este cea care modelează oamenii. Au fost cei mai frumoşi ani, în care am învăţat să iubesc, să ascult şi să respect pământul.

Cei care cunosc istoria agriculturii româneşti ştiu bine ce schimbări uriaşe au adus în domeniu acei ani de implementare în agricultura românească a modelelor de organizare de tip capitalist, în special cel american. Atunci s-au construit marile complexe de creştere a animalelor, sistemele de irigaţii, precum şi unităţile de industrializare a marii cantităţi de produse agricole ce se realizau în ţară.

T.M.: După o viaţă atât de tumultoasă, cum vă simţiţi ca pensionar?

M.C.: La începutul anilor ’90, imediat după pensionare, am făcut o călătorie prin ţară. M-a durut să văd hectare întregi de pământ nelucrat sau, şi mai trist, lucrat cu plugul tras de cai, la fel ca la începutul secolului al XX-lea. Atunci mi-a fost clar ce doream să fac în următoarea etapă a vieţii.

T.M.: Şi aţi reuşit?

M.C.: Viaţa mea a fost un şir nesfârşit de reuşite şi căderi, de luări de la capăt, pe care familia mea le-a trăit alături de mine. Ultima dintre ele a fost la 62 de ani, când, după 36 de ani de muncă, ieşeam la pensie fără casă, maşină sau vreun cont în bancă. Acum, la 78 de ani, principala preocupare este de a-mi proteja sănătatea şi de a mai repara câte ceva din traumele cauzate de viaţa trepidantă pe care am trăit-o.

T.M.: Cum vedeţi viitorul?
M.C.: În pofida haosului în care se zbat, am speranţa că agricultura şi industria alimentară pot deveni ramuri de bază ale economiei naţionale. Cu condiţia ca exploataţiile agricole să fie conduse de adevăraţi profesionişti, cu dragoste de pământ şi cu dorinţă continuă de perfecţionare.
Visez ca, în scurt timp, România să redevină principalul furnizor de produse agricole din estul Europei şi, din acest punct de vedere, să-şi ocupe locul meritat în cadrul Uniunii Europene.
Teodor MARIAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 2106
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare7f97.html-articol=887.htm

În dezbatere, noul Cod silvic

Proiectul necesită amendamente esenţiale

Apariţia unor legi forestiere, cum sunt codurile silvice, au reprezentat evenimente de referinţă în evoluţia silviculturii oricărei ţări care a adoptat şi aplicat politici forestiere raţionale privind conservarea şi gestionarea pădurilor. Pe această cale, Franţa a dublat în ultimii 160 de ani suprafaţa pădurilor, ca şi Ungaria, însă numai în 60 de ani; alte ţări cu condiţii naturale relativ apropiate cu cele ale României au reuşit să-şi menţină procentul de împădurire la cote înalte (Slovenia 57%, Austria 47%, Slovacia 41% etc.), ceea ce le-a asigurat un echilibru natural şi social satisfăcător în spaţiul lor geografic.

România a pierdut 3 milioane de hectare

Dimpotrivă, în România, de la apariţia în 1843 a Legii pentru ocrotirea pădurilor mănăstireşti şi altele – care constituie un început de Cod silvic – până în prezent circa o treime din pădurile ţării au fost dezafectate, iar structura, sănătatea şi potenţialul ecoprotectiv şi productiv al celor rămase au fost afectate drastic. A fost astfel dereglat puternic şi echilibrul natural din spaţiul nostru geografic.

Acest incredibil declin s-a produs, în primul rând, ca urmare a carenţelor, ineficienţei şi modului defectuos de aplicare a legilor silvice adoptate în intervalul de timp luat în considerare. Ne referim la codurile silvice din anii 1881, 1910, 1962 şi 1996, dar şi la alte legi care au avut legătură cu pădurile, cum au fost cele de reformă agrară din anii 1991, 2000 şi 2005, referitoare la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi forestiere, legi contradictorii şi confuze, elaborate cu prea puţin discernământ.

Pe aceste căi legale, în ultimii 160 de ani, au fost defrişate peste 3 milioane de hectare, procentul de împădurire scăzând la circa 26%, faţă de nivelul optim de 40-45%. Aşadar, în România există un considerabil decalaj între procentul optim de împădurire, pe de o parte, şi gradul efectiv de împădurire a ţării, pe de alta, decalaj care, nesoluţionat, este în măsură să afecteze siguranţa naţională.

Ţinând seama de toate aceste anomalii, în prezent s-a iniţiat un nou Cod silvic, care a ajuns până în Senat. Pentru a afla amănunte legate de conţinutul acestui act normativ, ne-am adresat prof. Victor Giurgiu, membru al Academiei Române, preşedintele Comisiei de Silvicultură din Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

Principala problemă: oprirea dezastrului

Comisia de ştiinţe silvice a Academiei Române şi Societatea nonguvernamentală a inginerilor silvici (Societatea „Progresul Silvic“), chiar înainte de adoptarea Codului silvic din 1996, au evidenţiat adevărul potrivit căruia „cu toate îmbunătăţirile aduse faţă de legile anterioare, proiectul noului Cod silvic nu răspunde marilor speranţe pentru gestionarea durabilă a pădurilor ţării, impunându-se serioase ameliorări înainte de dezbaterea şi adoptarea lui în Forul legislativ. El trebuie retras de la Parlament şi reanalizat de Guvern“.

Adresantul nu a luat în considerare propunerile respective, iar consecinţele nu au întârziat să apară. Aşa că, înainte şi după naşterea Codului silvic din 1996, Comunitatea academică şi Societatea civilă din silvicultură au solicitat elaborarea şi adoptarea unei noi legi organice eficiente pentru apărarea şi gestionarea pădurilor.

De-abia la începutul anului 2005, ministrul (silvicultor) de atunci a acceptat acest demers, promiţând că noua lege va fi adoptată până la finele anului menţionat. Dar nu a fost să fie…

Recent, în iunie 2007, a apărut un nou proiect de Cod silvic, ca iniţiativă parlamentară, semnat de toţi membrii comisiilor pentru agricultură din Camera Deputaţilor şi Senat. El a fost înregistrat spre dezbatere şi aprobare în procedură de urgenţă, după ce a fost însuşit şi de ministerul de resort, dar fără consultarea membrilor comunităţii academice, reprezentanţilor învăţământului superior silvic şi ai societăţii civile din silvicultură.

Totuşi, în ziua de 11 septembrie 2007, a avut loc o întrunire la Senat între reprezentanţi ai Federaţiei pentru Apărarea Pădurilor şi domnul senator silvicultor, Sever Ster, cu o oră înainte de începerea dezbaterilor pe această temă în Comisia pentru agricultură a Senatului (fără ca aceşti reprezentanţi să fi fost acceptaţi la respectivele dezbateri).

Întrunirea menţionată nu s-a soldat cu un acord în privinţa concepţiei şi conţinutului proiectului de Cod silvic.

Apoi, Comisia de specialitate a Senatului, cu o „operativitate“ de invidiat, a adoptat proiectul de Cod silvic. Din nefericire pentru noi şi din păcate pentru viitorul pădurilor noastre şi ale urmaşilor noştri, acest proiect nu a fost îmbunătăţit decât în prea mică măsură.

Carenţele noului proiect

Înainte de a ne referi la carenţe, ne facem datoria de a preciza că acest proiect de act normativ aduce o serie de îmbunătăţiri faţă de Codul silvic din anul 1996, dintre care amintim: obligativitatea amenajării pădurilor pe bazine hidrografice; necesitatea elaborării şi punerii în aplicare a Programului Naţional pentru reîmpădurirea ţării; limitarea fărâmiţării proprietăţii forestiere prin moşteniri; subvenţionarea de la Bugetul Statului a unor lucrări silvice necesare, dar nerentabile pentru micii proprietari etc. Aceste îmbunătăţiri şi altele au fost cerute cu insistenţă în ultimii 17 ani de Comunitatea academică din silvicultură.

Dintre carenţele fundamentale ale acestui proiect de Cod silvic menţionăm:

- neluarea în considerare a particularităţilor cadrului natural al României, cadru foarte vulnerabil la hazardele climatice, hidrologice şi geomorfologice, potenţate în ultimul timp de schimbările climatice globale; proiectul legalizează tăieri rase pe 3-5 hectare, chiar şi în Carpaţi, unde se formează viiturile generatoare de inundaţii catastrofale cum au fost cele din ultimii ani;
- sunt marginalizate tratamentele silviculturale ecologice, intensive, precum şi lucrările de reconstrucţie ecologică şi de renaturare a pădurilor destructurate, bolnave şi deteriorate, dar şi acţiunile de conservare şi ameliorare a biodiversităţii, fiind marginalizată relaţia dintre pădure şi schimbările climatice globale;
- în continuare este legalizat păşunatul în păduri, după ce el fusese interzis prin Codurile silvice din 1881 şi 1910, aruncând agricultura şi silvicultura românească în urmă cu 125 de ani!

Din aceste puncte de vedere, proiectul de lege organică se distanţează ostentativ de legislaţia silvică din ţările avansate ale Uniunii Europene.

Legea, în interesul cui?

Uimitoare şi extrem de îngrijorătoare este dispoziţia aflată în proiectul de lege, potrivit căreia proprietarul va avea dreptul să defrişeze 1.000 mp (faţă de 200 admişi anterior) pentru construirea de case de locuit, case de odihnă şi vile în pădure. Tehnica absurdă a parcelării şi vânzărilor, este în măsură să maltrateze, brăncuiască şi să demoleze multe păduri din zonele verzi ale marilor oraşe şi din zonele turistice ale ţării. În loc de păduri vor apărea „păduri de vile“ în jurul Capitalei, în primul rând.

Tot atât de neaşteptată şi gravă este dispoziţia conform căreia doar 15% din venitul obţinut prin exploatarea lemnului se va întoarce la pădure pentru lucrări de regenerare şi îngrijire a arboretelor.

Nu se regăseşte în proiectul menţionat o dispoziţie categorică, potrivit căreia orice pădure, indiferent de mărime şi de natura proprietăţii să aparţină de un anumit ocol silvic. Este deturnat sensul „serbării sădirii arborelui“.

În loc de concluzii

Exemplele pot continua. Dar cele prezentate sunt suficiente pentru a dovedi că actualul proiect de Cod silvic nu răspunde nici cerinţelor interne specifice secolului al XXI-lea şi nici obligaţiilor pe care ţara noastră le are în calitatea ei de membră a Uniunii Europene. De aici rezultă şi îmbunătăţirile necesare.

O colaborare a Comisiei pentru agricultură a Camerei Deputaţilor, cu reprezentanţi ai Comunităţii academice şi ai Societăţii civile va fi utilă pentru corectarea (de fond şi de formă) pentru ameliorarea conceptuală a proiectului analizat, chiar dacă, din păcate, a fost însuşit de comisia de specialitate a Senatului. Nădăjduim că însuşi Senatul, în plenul său, va aduce toate îmbunătăţirile ce se impun.

Credem că, de data aceasta, parlamentarii vor ajunge la înţelegerea că pădurea nu constituie un subiect de natură electorală sau un mijloc de compensaţii politice, ci un patrimoniu natural de o considerabilă importanţă pentru destinul nostru naţional.

Inundaţiile, secetele, alunecările de teren şi furtunile, toate dezlănţuite fără precedent în România în ultimii ani, urmate de pierderi de vieţi omeneşti şi enorme pagube materiale, sunt urmările insuficienţei legislaţiei silvice. Este necesar să crească interesul şi responsabilitatea clasei politice pentru adoptarea noului Cod silvic, care să asigure atât gestionarea durabilă a pădurilor existente, cât şi întregirea substanţială a domeniului forestier.

Pagini realizate de dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1778

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare803c.html-articol=1140&editie...

Revine gripa aviară la Murighiol

După suspiciunea de gripă aviară apărută în urma examinării unor probe de laborator prelevate de la păsări moarte dintr-o gospodărie din localitatea Murighiol, judeţul Tulcea, Institutul de Diagnostic şi Sănătate Animală a confirmat apariţia virusului gripei aviare, tulpina H5N1.

Comandamentul Antiepizootic judeţean a stabilit zona de protecţie, pe o rază de 3 km, care include localitatea Murighiol şi zona de supraveghere, pe o rază de 10 km, ce cuprinde gospodăriile din localităţile: Mahmudia, Dunăvăţul de Jos, Dunăvăţul de Sus, Plopu şi Sarinasuf.

Toate păsările din gospodăria respectivă (56 de găini şi 16 raţe) au fost ucise şi distruse, iar zona dezinfectată. La intrarea şi ieşirea din localitatea Murighiol au fost instalate filtre de dezinfecţie. Circulaţia animalelor a fost restricţionată şi s-au interzis comercializarea şi transportul păsărilor, cărnii de pasăre şi a ouălor.

Medicii veterinari din judeţele limitrofe au intensificat supravegherea sanitară veterinară pentru gripa aviară şi controlul mişcării animalelor. A început şi o campanie de informare a populaţiei privind măsurile care trebuie respectate în acest caz.

Până în prezent au fost inspectate în zona de protecţie 410 gospodării cu 5.307 păsări, de unde s-au prelevat 182 de probe de sânge şi 854 de tampoane traheale şi cloacale de la galinacee şi palmipede.

În zona de supraveghere au fost inspectate 214 gospodării cu 5.315 păsări. Dar, pe teritoriul judeţului Tulcea s-au mai recoltat alte 60 probe de sânge de la galinacee şi de la palmipede.

Probele recoltate sunt supuse investigaţiilor de laborator pentru depistarea virusului gripal aviar.

Până la această dată nu mai există alte suspiciuni de gripă aviară.

În continuare rămân în vigoare restricţiile privind mişcarea animalelor, transportul şi comercializarea păsărilor şi a produselor provenite de la acestea.

Dana Dumitriu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 544

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 901fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Seceta se poate combate numai prin irigaţii?

Întrebarea de mai sus a fost sugerată de o serie de adunări şi simpozioane ale agricultorilor şi specialiştilor care au avut ca temă problema combaterii secetei, dar care s-au referit numai la irigaţii.

După cum se ştie, în mod ciclic sau mai puţin ciclic, ţara noastră este afectată destul de des de fenomenul secetei.

Când vorbim de secetă avem în vedere insuficienţa apei în sol pentru a satisface nevoile plantelor. Dar, dacă analizăm media precipitaţiilor pe un număr mare de ani constatăm că acestea nu diferă prea mult de la un an la altul. Problema este că precipitaţiile respective nu sunt bine repartizate, ele sunt insuficiente tocmai în perioada de vegetaţie când plantele au cea mai mare nevoie de apă.

Dacă avem în vedere ca insuficienţa apei să fie asigurată numai prin irigaţii, aceasta este o problemă de foarte lungă durată şi destul de costisitoare.

Iată de ce, în mod obligatoriu, trebuie să gândim şi să folosim alte metode şi mijloace ca apa provenită din precipitaţii să fie folosită cât mai eficient, indiferent când ajunge pe sol.

Aşadar, rezultă că solul trebuie să fie menţinut în permanenţă apt pentru a primi apa, a o conserva pentru folosirea ei la realizarea recoltelor.

Aceasta trebuie să fie preocuparea principală a agricultorilor, să facă din sol un fel de burete care absoarbă întreaga cantitate de apă pentru a o pune la dispoziţia plantelor, când acestea au nevoie.

O importanţă deosebită prezintă umiditatea solului acumulată în perioada de toamnă-iarnă, când se vor folosi toate mijloacele de menţinere a stratului de zăpadă.

În afară de perdelele forestiere de protecţie, care ar fi cele mai utile, se pot asigura obstacole din tulpini de porumb, sorg, floarea-soarelui, precum şi valuri de zăpadă, baloţi de paie etc.

Problema esenţială rămâne, totuşi, modul cum lucrăm pământul.

Totodată, se vor avea în vedere şi măsuri care asigură o mai bună valorificare a apei din sol, şi anume:

- alegerea culturilor mai rezistente la secetă;
- cultivarea de soiuri şi hibrizi cu perioada de vegetaţie mai scurtă şi un consum specific de apă mai mic;
- la semănat se vor folosi densităţi mai mici de plante;
- fertilizarea echilibrată asigură valorificarea mai eficientă a apei.

Se recomandă cât mai puţine lucrări, printr-un număr redus de treceri şi asigurarea unui strat protector la suprafaţă.

Pagină realizată de dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 781

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare80a1.html-articol=412.htm

Un îndrumar deosebit de util

Acum şi în perspectivă, legumicultorii din ţara noastră trebuie să aibă în vedere, cu precădere:

- implementarea standardelor europene privind cultura şi comercializarea legumelor;
- diversificarea sortimentului actual de legume prin introducerea în cultură a unor noi specii şi soiuri mai productive şi de calitate superioară;
- eşalonarea producţiei legumicole pe parcursul întregului an;
- perfecţionarea tehnologiilor de cultură;
- lărgirea gamei de maşini agricole folosite în legumicultură;
- o mai bună pregătire profesională a tuturor celor care lucrează în domeniu;
- protejarea pe termen lung a mediului ambiant.

În sprijinul îndeplinirii acestor obiective majore, dr. ing. Viorica Luchian, cadru didactic prestigios şi remarcabil specialist legumicultor, a elaborat lucrarea „Legumicultură generală şi specială“, carte tipărită recent la editura Elisavaros din Bucureşti.

Structurată în 11 capitole, lucrarea oferă mai întâi o serie de date concludente privind importanţa alimentară şi economică a legumelor, situaţia legumiculturii pe plan mondial şi în ţara noastră, subliniind că, deocamdată, ne situăm la limita inferioară în ceea ce priveşte consumul de legume pe locuitor.

Pentru a redresa această stare de lucruri, pentru a valorifica din plin condiţiile pedoclimatice de care dispunem, tehnica şi potenţialul uman din domeniu, autoarea oferă, în continuare, volumul de cunoştinţe necesar practicienilor şi chiar specialiştilor pentru a fi în pas cu cerinţele legumiculturii moderne. Cu competenţă şi claritate sunt tratate detaliat: biologia plantelor legumicole, factorii de vegetaţie şi elementele de bază ale intensivizării culturilor de legume; tehnologia generală a cultivării lor; recoltarea, condiţionarea, transportul, păstrarea şi valorificarea legumelor, după care, în următoarele capitole se insistă asupra culturii plantelor legumicole rădăcinoase, bulboase, vărzoase, bostănoase şi a celor pentru boabe şi păstăi.

Cititorii găsesc în această lucrare un îndrumar deosebit de util în activitatea lor şi-i sfătuim să şi-o procure de urgenţă de la autor: Catedra de legumicultură din cadrul Facultăţii de Horticultură a USAMV Bucureşti, Tel. : 0745.254.406.

(O.G.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 697

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Dumitru Ştefănescu

Fondatorul horticulturii în România, s-a născut în anul 1882, în satul Strâmba de Jos, judeţul Ilfov, în familia unor ţărani. A absolvit Şcoala Centrală de Agricultură de la Herăstrău.

În anul 1907 s-a prezentat la concurs pentru obţinerea unei burse de studii în Franţa, astfel că în toamna aceluiaşi an se afla la Şcoala Superioară de Horticultură de la Versailles.

La întoarcerea de la studii, în anul 1910, a primit postul de şef al Pepinierei Pomicole de Stat, Ursoaia - Buzău, iar după 6 luni aceea de horticultor agronom la „Casa Rurală“ - societate anonimă, ce urmărea cumpărarea proprietăţilor rurale ale moşierilor decăzuţi pentru a vinde pământ ţăranilor, a asigura asistenţă tehnică obştiilor săteşti, seminţe selecţionate, răsaduri, materiale de plantat în livezi şi vii etc.

După sosirea din Franţa a început o activitate intensă pentru înfiinţarea şcolilor horticole. Efortul său a fost conjugat cu al altor colegi, ca Maximilian Popovici, I. Haşeganu, D. Duică şi alţii, încât în anul 1912 a obţinut înfiinţarea Şcolii elementare agricole - sau de grădinărit - cum i se spunea, de la Dragomireşti-Vale, lângă Bucureşti, care există şi în zilele noastre, tot ca şcoală agricolă.

În activitatea sa publicistică, de peste 20 de ani, a elaborat 341 de titluri, articole, broşuri şi lucrări, fiind un caz rar în istoria învăţământului şi a ştiinţelor agricole româneşti.

Începând din anul 1920, D. Ştefănescu a ocupat Catedra de Horticultură a Academiei de Înalte Studii Agronomice din Cluj, în calitate de conferenţiar, fără a renunţa la niciuna din sarcinile sale anterioare, acceptând o activitate care solicită mari eforturi.

Pe lângă numeroasele sale realizări, D. Ştefănescu a fost şi un deschizător de drumuri în practica horticolă, întocmind pentru prima oară un „program de activitate a horticulturii practice“.

În anul 1926, la o vârstă de maximă activitate, D. Ştefănescu a fost răpus de septicemie, în urma unei fracturi accidentale.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 677

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

S-au unit, dar necazurile persistă...

Deoarece, în ultima vreme, s-a vehiculat tot mai mult ideea că de subvenţiile şi facilităţile acordate de la Bugetul României şi al Uniunii Europene vor beneficia doar fermierii bine organizaţi, uniţi şi informaţi, tot mai mulţi dintre aceştia au început să se afilieze diferitelor asociaţii de profil.

Astfel, cu scopul de a exprima atât la nivel naţional, cât şi internaţional interesele membrilor, precum şi de a le proteja acestora drepturile în condiţiile unei economii concurenţiale, bazate pe performanţă, la sfârşitul lunii decembrie 2006 a luat naştere Organizaţia Interprofesională Naţională „Prodcom Legume-Fructe“. Misiunea acesteia este de a stabili strategii, a cunoaşte şi rezolva principalele probleme cu care se confruntă horticultura României, de a găsi metode privind modernizarea şi dezvoltarea unităţilor şi atragerea de fonduri către cei 60 de membri înscrişi până la ora actuală.

Pe când avizarea de la Bruxelles?

De curând, la Serele „Leoser“ din Bucureşti a avut loc şedinţa lunară a Organizaţiei Interprofesionale Naţionale „Prodcom Legume-Fructe“ a cărei temă principală a constituit-o programul investiţional, posibilităţile de absorbţie a fondurilor europene şi măsurile ce trebuie luate pentru ca proporţia de utilizare a subvenţiilor în acest sector să fie cât mai mare. În acest sens, la întâlnire au fost invitaţi şi reprezentanţi ai Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (care urmează să deruleze plăţile din fondurile comunitare), precum şi ai unei bănci care şi-a prezentat facilităţile privind creditele oferite pentru activităţile agricole.

Pe toată durata discuţiilor, fermierii
şi-au manifestat nemulţumirea cauzată de întârzierea depunerii documentelor la Bruxelles, întârziere din care va decurge, cum e firesc la noi, amânarea efectuării plăţilor. Întrebată fiind de ce Planul Naţional Strategic nu a fost gata în timp util, în condiţiile în care data aderării a fost bine cunoscută demult, reprezentanta Agenţiei de Plăţi, doamna Nicoleta Ciocârlie, a dat un răspuns demn de zicala cu capra vecinului, care de altfel era menit să consoleze: „Planul Naţional Strategic este la Bruxelles.

Urmează avizarea sa, dar se ştie că problemele actuale din România afectează oarecum mersul lucrurilor... Şi Polonia aşteaptă avizarea Planului. Nici ei nu stau mai bine la acest capitol!“ Adică, nu suntem chiar ultimii, de la coada vacii - vrea să spună doamna Ciocârlie. De data asta avem concurenţă!

„La minister uşa e închisă!“

Acelaşi reprezentant al APDRP a prezentat cele patru direcţii care vor primi finanţare prin Fondul pentru Dezvoltare Rurală, încurajând fermierii să se organizeze, pentru că sub formă de grup vor accesa cu altă putere cele 7 miliarde de euro care le stau „la dispoziţie“. Când se va întâmpla acest lucru rămâne de văzut.

Concluzia lor a fost una generală şi spusă într-un singur glas: „Sunt oameni care au proiecte, dar stau cu ele degeaba. Ne vorbiţi de bani mulţi, de măsuri, direcţii..., dar până la ora asta nu există nici măcar ghidul

fermierului pentru întocmirea proiectului. Cred că Ministerul Agriculturii este cam paralel cu problemele astea...“
Aşadar, cam aşa s-au purtat discuţiile. Oamenii s-au organizat, s-au străduit să fixeze în mod echitabil cotizaţia anuală, astfel încât să poată plăti şi cel mare, dar şi cel mai mic producător. Eu au încercat să ţină o anumită evidenţă pentru a putea merge la minister cu date cât mai complete, spre a cere lămuriri, dar acolo, după spusele directorului general al asociaţiei, domnul Tănase Aurel, au găsit o uşă închisă: „ Nu avem cu cine dialoga la minister! Este ceva umilitor! Ultima oară când am fost acolo, un funcţionar se uita la mine ca la ultimul om!“
Se mai incrimina de către unii participanţi că sunt fermieri care nu şi-au primit banii pentru legumele şi fructele date la industrializare în 2006, deşi fostul ministru Motreanu afirmase că plata s-a efectuat la timp pentru toată lumea. Alţii se întrebau cum de în supermarketurile noastre nu pot pătrunde legumele şi fructele româneşti.
Întrebările însă au fost mai multe, dar din păcate aproape toate au rămas fără răspuns...
Organizaţia Interprofesională Naţională „Prodcom Legume-Fructe“
Consiliul director:
Preşedinte: Constantin Stanciu, director general Leoser
Director general: Aurel Tănase, preşedinte Patronatul Romconserv
Membri:
Horia Culcescu – Leader International
Aurel Şeitan – SC Pruvimed SA Constanţa
Marian Bogoescu – Institutul de Cercetare - Dezvoltare Horting
Olga Kandert – Frankol Funghi Harghita
Emil Farago – Societatea Agricolă a Producătorilor de Mere Batoşi
Ioan Moţ – Paradisul legumelor Arad
Iuliana Grigoriu – Federaţia de marketing pentru legume Constanţa
Petrosu Mihai – Petrosu Brăila
Sorin Purcărea – Adviso Trading Bucureşti
Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 1215
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare81d5.html-articol=543.htm

La o sută de zile de la proclamarea Războiului Reîntregirii, situaţia României era disperată. Trei armate: Krafft, Kühne şi Kosch, cu 12 divizii de infanterie şi patru mari unităţi de cavalerie, sub comanda mareşalului Makensen, înaintau impetuos şi irezistibil spre ţinta supremă: Capitala ţării duşmane.

Încercând să reziste, trupele române decimate şi cu moralul scăzut se retrăgeau prin lupte grele. Marele Cartier General trebuia să răspundă unei întrebări capitale: încearcă să reziste sau cedează Capitala, fără luptă?

„Cetatea stăpâneşte câmpul de luptă“

Pe hărţi, Bucureştiul figura înconjurat de impunătoarea centură de 18 forturi mari şi tot atâtea baterii intermediare. Lucrările de fortificare a Capitalei fuseseră executate după planurile celebrului general Brialmont ce fortificase şi oraşul Anvers şi care era adeptul concepţiei „cetatea stăpâneşte câmpul de luptă“.

Cucerirea rapidă de către germani cu ajutorul artileriei grele a fortificaţiilor belgiene, la începutul războiului modern de atunci, se desfăşura conform altor concepţii, distrugând legenda cetăţilor inespugnabile.

E adevărat că forturile Bucureştiului construite din beton şi dotate cu tunuri de mare calibru, protejate de turele blindate erau impunătoare, dar nu puteau rezista artileriei grele inamice, care putea lovi oraşul trăgând deasupra liniei de fortificaţii. Mai mult, în timpul neutralităţii, piesele de artilerie de aici au fost puse pe afete şi au contribuit la mărirea numărului de guri de foc în timpul războiului.

Doar 10% din populaţie s-a refugiat

Chiar din primele zile ale războiului, Bucureştiul a fost atacat de zeppeline şi avioane care îşi aveau baza în Bulgaria, atacuri care au culminat cu bombardamentul de pe 25 septembrie: bombele unei escadrile de avioane germane „Taube“ au făcut un adevărat masacru – circa 500 de morţi şi peste 1.000 de răniţi.

Acum, când înfrângerile de pe front şi-au făcut efectul asupra moralului bucureştenilor, fuga în Moldova devenise o preocupare obştească.

Rând pe rând, cei care îşi puteau permite urmau familia regală şi personalităţile politice, care se retrăseseră deja.

Au rămas cei legaţi de căminul lor, cei resemnaţi, cei fără mijloace şi funcţionarii, atât cei lăsaţi cu ordine speciale sau acei care au socotit că e de datoria lor să rămână, încercând să asigure – cu toate riscurile – continuitatea funcţionării instituţiilor publice româneşti.

De altfel, după un recensământ făcut în primele zile ale ocupaţiei, a reieşit că doar 10% din populaţia Capitalei s-a refugiat, restul a rămas aşteptând cu inima strânsă momentul apariţiei armatelor străine.

„Bucureştiul este luat“

Miercuri, 6 decembrie, primele patrule de infanterie germană intraseră în oraş pe Calea Griviţei.

Pe înserate, grupul trupelor germane intră în Bucureşti şi străbate Calea Rahovei, Calea Victoriei şi Bulevardul

Elisabeta. Invazia continuă şi în zilele următoare.

Alături de germani, pe străzile Bucureştiului îşi fac simţită prezenţa şi trupe bulgare şi turceşti. O companie de infanterie bulgară trece în pas de defilare pe Calea Victoriei şi intră în curtea Palatului Regal, dar este evacuată de armata germană, iar în faţa Ateneului Român se opreşte un detaşament de cavalerie turc. De altfel, pe toată durata ocupaţiei, pentru a da satisfacţie aliaţilor, nemţii au hotărât ca celebra cafenea Capşa să fie un loc de întâlnire a ofiţerilor bulgari.

În Bucureşti se aude tot mai mult vorbindu-se nemţeşte, iar multe dintre firmele prăvăliilor şi restaurantelor îşi schimbă denumirea.

Bucuria invadatorului urcă treptele exaltării. Ne-o dovedeşte şi telegrama Kaiserului către împărăteasă, făcută publică de către întreaga presă din ţările Puterilor Centrale: „Bucureştiul este luat. Ce strălucit succes prin pronia dumnezeiască pe drumul completei victorii (...). Dumnezeu să ne ajute şi mai departe!“

Pe zidurile cetăţii lui Bucur este afişată proclamaţia semnată de Makensen: „Bucureştiul, Capitala României, a fost cucerit de armata mea. El intră de astăzi sub legile războiului...“

Şi până în ziua cea mare a victoriei, când Bucureştiul va îmbrăca haina de sărbătoare spre a trăi triumful izbânzii, răscumpărată prin durere şi credinţă, vor trece aproape doi ani de chinuri şi de suferinţe.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 594

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare81f8.html-articol=193.htm

Ţăranii cer, consultanţii vor, „ministeriabilii“ interzic > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulŢăranii cer, consultanţii vor, „ministeriabilii“ interzic

„În cursul anului 2006, pentru prima dată de la înfiinţarea sa şi până în prezent, Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă şi-a deplasat centrul de greutate al activităţii sale de la acţiunile orientate preponderent spre informarea producătorilor agricoli la munca directă cu aceştia. Adică la întocmirea de proiecte pentru accesarea diverselor forme de sprijin financiar, la dezvoltarea şi modernizarea fermelor, la implementarea de noi tehnologii de cultură a plantelor şi de creştere a animalelor şi, nu în ultimul rând, la înfiinţarea şi diversificarea activităţilor economice din mediul rural.

Această modificare de strategie a fost dictată pe de o parte de complexitatea sarcinilor pe care consultanţa le-a avut de rezolvat, ca urmare a necesităţii imperative de finalizare a obiectivelor de preaderare în domeniul agriculturii – programul SAPARD, programul Fermierul, Renta Viageră Agricolă, Cota de lapte, Registrul Fermelor, identificarea parcelelor agricole etc. – , iar pe de altă parte de însuşi procesul de maturizare şi consolidare instituţională a agenţiei, proces în care câştigarea încrederii beneficiarilor săi, îndeosebi fermierii mici şi mijlocii, s-a materializat printr-o creştere semnificativă a solicitărilor de asistenţă tehnică de specialitate şi de formare profesională ale acestora adresate specialiştilor din domeniul consultanţei.“

(Din aprecierile directorului general al ANCA, dr. ing. Viorel MORĂRESCU, asupra activităţii instituţiei pe anul 2006.)

Un concept şi o activitate pe care beneficiarii cursurilor organizate de respectiva instituţie, dar nu numai ei, o apreciază. Dovada? Solicitările tot mai numeroase pentru organizarea cursurilor de formare profesională. Din păcate, de vreo două luni acestea... nu există.

Din cauza unor „ministeriabili“ care, străini fiind de nevoile ţăranilor, de setea lor de cunoaştere, interzic. Fără temei, bineînţeles. Când nu ştii şi nu poţi, interzici. Este cel mai uşor. Mai pe înţelesul tuturor, nu aprobă bugetul pentru astfel de acţiuni. Câtă lipsă de responsabilitate!

(Redacţia)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 536

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare822d.html-articol=1015.htm

Obârşia unor cuvinte

BOSCHET - sinonim cu tufiş, cu pluralul boschete, este neologism din franceză - bosquet, dar a migrat din italiană, limbă în care are forma „bosquetto“. Cuvânt folosit de trei ori în creaţia lui Eminescu: „Veneai în umbra tăinuitului boschet“ în poezie şi de două ori în proza literară. În ultimii ani a deviat în substantiv cu nuanţă peiorativă, denumindu-i pe năpăstuiţii sorţii, fără locuinţă, dormind sub cerul liber ori prin canale - boschetari, termen sugerând un flagel social.

TUFĂ - provine de la latinescul tufă. De altfel, şi în franceză este touffe, iar în italiană ciuffo. În rusă e kust, iar în bulgară bokor. Dicţionarul Larousse indică a fi un împrumut din limba francică. În familia de cuvinte intră tufan (stejar tânăr), tufar, tufănică (derivat din tufan), tufărie, tufăriş, tufiş. (În poezia lui Coşbuc, „zboară mierlele-n tufiş“...) La titlul tufă, lingvistul Săineanu indică alun şi tufan. Expresia „tufă de Veneţia“ arată ceva derizoriu, dar şi un ins fără cunoştinţe într-un domeniu.

IEDERĂ - arbust agăţător, plantă decorativă cu obârşia în latinescul hedera (h iniţial pierdut şi în italiană, unde un serial s-a numit Edera, ca nume propriu). Face parte din familia Arealiacee, cu varietăţi incluse în patrimoniul etnobotanic autohton: iedera celor frumoase; iedera zânelor, albă, cu cinci foi; iedera de munte, de pădure, spinoasă; iederică, iederuţă şi iegeră.

Alte numiri în diferite zone geografice: boroştean, buruiana zburătorului, ederă, fanchiu, hederă, hârleţ, iadără, sarcie, sârdan.

Are utilizări în medicina populară la năduşeală, dureri de picioare, isterie, halucinaţii, fracturi. Fetele se spală cu iederă spre a le creşte părul. Lăstarii conţin o substanţă colorantă, galbenă sau cafenie.

(A.H.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 1436

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Baza genetică pomicolă, în pericol!

Dacă ostilităţile în aşa-zisa restructurare a sectorului de cercetare din agricultură vor continua cu agresivitatea neprofesională din ultimii ani, atunci există pericolul real ca România să piardă tot ce a acumulat până acum ştiinţa genetică. Şi, spre cinstea cercetătorilor din agricultură, ei au reuşit de-a lungul timpului să pună la punct un sistem de conservare a resurselor genetice, cum puţine ţări au reuşit în materie de germoplasmă.

• Din cele 2.750.000 specii de plante descrise şi clasificate în Plant Kingdom, 80.000 sunt considerate comestibile. De-a lungul istoriei, cca 7.000 au fost utilizate ca alimente. În prezent, 150 sunt cultivate comercial, din care numai 30 sunt socotite culturi agricole majore, ele asigurând 95% din consumul mondial de calorii şi proteine vegetale.

• Datele arată că hrana umană este asigurată în proporţie de 75% numai de 12 specii vegetale şi 5 animale, iar jumătate provine de la 4 specii de plante (orez, porumb, grâu, cartof) şi 3 specii de animale majore (vite, porci şi păsări).

• Pe măsura evoluţiei ştiinţei şi practicii agricole, multe din aceste soiuri au dispărut. Dintre culturile horticole, mărul este specia care a cunoscut cea mai puternică eroziune genetică. Specialiştii apreciază că 85% din cele 7.000 de soiuri cunoscute şi descrise, în prima jumătate a secolului trecut, au fost pierdute.

• Sesizând pericolul, cele peste 200 de ţări membre FAO au căzut de acord asupra necesităţii organizării unui sistem global de conservare;

• Folosirea durabilă a resurselor genetice, precum şi distribuirea justă şi echitabilă a beneficiilor şi responsabilităţilor derivate din acestea au fost şi ele puse în evidenţă.

În pomicultura românească cele mai spectaculoase realizări au fost înregistrate în producerea unui material biologic de valoare mondială pentru măr, prun, cais, piersic, cireş, vişin, nuc, precum şi speciile de arbuşti fructiferi.

Aceste realizări se datorează, în special, capacităţii profesionale ale cercetătorilor noştri, care într-o anumită perioadă au beneficiat de o susţinere financiară corespunzătoare.

În ultimii ani, acest sprijin a dispărut aproape în totalitate, cercetarea intrând într-o dizgraţie nefirească pentru o ţară care se află într-o competiţie europeană cu instituţii care operează cu metode genetice pe care noi nu avem puterea să le asimilăm.

Dispunem încă de o colecţie impresionantă

România deţine unul dintre cele mai bogate fonduri europene de germoplasmă pomicolă, care cuprinde material biologic din 11 genuri şi specii de pomi, 11 de arbuşti fructiferi şi căpşun, totalizând 5.724 accesii de măr, păr, gutui, prun, cais, piersic, migdal, cireş, vişin, nuc, alun, castan comestibil, corn, cătină, coacăz, măceş, agriş, zmeur, mur, soc, lonicera, afin, căpşun, fragi, din care 42,5%, respectiv 2.900 sunt autohtone (soiuri locale, biotipuri, soiuri ameliorate).

Reorganizarea prin lichidare

În ultimii ani, ca urmare a prelungitei perioade de reorganizare a sectorului de cercetare şi a dispariţiei prin transformare a unor unităţi în societăţi comerciale sau prin retrocedări de teren, multe dintre genotipurile colectate, cu trudă, în anii anteriori s-au pierdut. Mai mult decât atât, după anul 2002 nu s-au mai alocat niciun fel de fonduri pentru menţinerea plantaţiilor existente.

Continuarea activităţii de evaluare şi completare a fost, de asemenea, mult redusă şi uneori întreruptă, limitându-se ca volum la fondurile relativ modeste, care nu permit derularea unor proiecte de cercetare fundamentală.

Consider că este absolut necesar să se precizeze statutul colecţiilor de genotipuri pomicole din România, să se demareze rapid un program coerent la nivel naţional cu susţinere guvernamentală prin MADR. În discuţie se află elaborarea unui program pe termen lung, prin care să se realizeze identificarea, colectarea, îmbogăţirea, reorganizarea în colecţii ample şi unitare, menţinerea şi evaluarea genofondului existent, să se găsească soluţii de finanţare continuă din fonduri guvernamentale sectoriale a tuturor activităţilor ce ţin de cercetarea pomicolă.

Dr. ing. Sergiu BUDAN, Mărăcineni

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 733

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

O aşezare voievodală în străvechii codri ai Iaşului

Bârnova, dragostea mea

...este titlul monografiei comunei scrisă de scriitorul şi publicistul Boris Crăciun, de fapt o invitaţie la o preumblare în frumoasa aşezare ieşeană, veche de peste patru veacuri.

Un trecut plin de istorie

Aşezată într-un vast amfiteatru dominat de dealul Repedea, la poalele codrilor care altădată se întindeau până la Huşi şi mai departe peste Prut până la malul Nistrului, comuna Bârnova este prima dată atestată documentar în testamentul redactat în închisoare la Stambul de domnitorul Miron Barnovschi, care în 1628 începe să ridice o mănăstire în locul unei bisericuţe de lemn aflate într-o poiană. De la numele domnitorului care a murit decapitat, ca un martir, asemeni Brâncovenilor, în închisoarea Edy Cule, se trage numele satului şi apoi al comunei.

După execuţia domnitorului Barnovschi, lucrările la mănăstire sunt continuate de Eustaţie Dabija Vodă, despre care spun cronicile „cam dădea la sângele Domnului“, iar în curtea mănăstirii soţia domnitorului a ridicat un mic palat, aflat acum în paragină, ca şi locaşul de cult.

Tot în centrul comunei se află o bisericuţă zidită de un alt martir al neamului românesc, Ion Inculeţ, preşedinte al „Sfatului Ţării“, organism care a hotărât alipirea Basarabiei la Patria Mamă în 1918.

Ca şi mănăstirea lui Barnovschi Vodă, uitată de cei care diriguiesc cultura română, este şi biserica lui Ion Inculeţ, care adăposteşte mormântul marelui român, profanat de cei care ne-au „eliberat“ după 1944 şi care au furat până şi tricolorul de mătase care drapa sicriul.

În plină dezvoltare

În zilele noastre, comuna Bârnova, cu cele cinci sate: Todirel, Cercu, Vişan, Pietrăria şi Păun, reprezintă, fără îndoială, un exemplu în ceea ce priveşte valorificarea resurselor pe care le oferă vechea aşezare moldavă. Harnici crescători de animale, bârnovenii sunt cunoscuţi pe toate pieţele municipiului capitală de judeţ pentru produsele lor.

Mai mult, apropierea de oraş a facilitat apariţia în comună a unor societăţi comerciale cu capital privat, unde lucrează zeci de localnici. Între acestea: SC Hidrotermiz SRL, unitate care fabrică conducte preizolate pentru termoficare, întreprinderea textilă „Majutex“, SC Flora Line specializată în cultivarea florilor de seră şi altele. Încet, apar şi investitori în agricultură, printre care Valerică Iuraşcu care a primit, potrivit Legii nr. 1/2000, 50 hectare de teren în satul Todirel, unde acum se află o livadă tânără, vie şi pământ arabil pe care, recunoaşte domnia sa, „îl lucrează greu“ din lipsa braţelor de muncă. Tot aici trăieşte Vasile Cantea, apicultor din tată în fiu, deţinător al premiului I, cu medalie de aur din partea Asociaţiei Mondiale a Crescătorilor de Albine – Apimondia.

Refugiu pentru orăşeni

Racordată la ritmul trepidant al vremurilor noastre, comuna Bârnova, spre deosebire de cele mai multe localităţi rurale, nu a rămas fără locuitori, ci dimpotrivă. Atraşi de frumuseţea locului, mulţi ieşeni şi-au construit case de vacanţă. Localitatea dispune de gaz metan, apă curentă în toate cele cinci sate, iar prin programul SAPARD bună parte din drumuri sunt asfaltate.

Ce va urma aflăm de la domnul subinginer Victor Chirilă, care conduce destinele comunei de 15 ani: „În primul rând, vrem să vedem refăcută mănăstirea din centrul satului şi palatul Doamnei Dafina, în jurul cărora schelele ridicate în urmă cu ani au putrezit. E drept că, nu o dată, ministrul culturii şi oamenii politici care au trecut „fuguţa“ pe aici ne-au promis ajutor, dar am rămas cu promisiunile. Sper că, odată intraţi în Uniunea Europeană, se vor găsi bani şi pentru refacerea acestui monument istoric de mare valoare.

Apoi, continuă domnia sa, vrem să valorificăm mai departe posibilităţile de care dispunem pentru ca Bârnova să devină o adevărată staţiune turistică. La casele de vacanţă şi vilele care au apărut în ultimii ani, vor apărea pensiuni şi ferme agroturistice care se vor alătura pensiunilor «Căsuţa noastră», proprietatea unui american, «Il Chicco» care aparţine unui italian etc..

Aerul curat datorat codrilor ce ne înconjoară, rezervaţia paleontologică de la Pietrărie – cea mai mare din ţară – monumentele istorice pe care le-aţi văzut, dar mai ales ospitalitatea consătenilor mei sunt tot atâtea argumente care conferă Bârnovei un statut privilegiat.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 624

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare82a8.html-articol=431.htm

Până la toamnă, niciun cent din puşculiţa europeană > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulPână la toamnă, niciun cent din puşculiţa europeană

Vestea tristă venită dinspre Bruxelles este că miliardul de euro aşteptat de ţărani rămâne blocat în visteria UE, cel puţin până la toamnă. Asta dacă oficialii noştri îşi vor face bine temele, iar ţăranii vor îndeplini condiţiile stricte pentru accesarea sprijinului financiar. Este bine, totuşi, ca în zilele care au mai rămas până la termenul de scadenţă, cei îndreptăţiţi să depună cererile la centrele locale, adică să facă aşa cum sună sloganul guvernamental.

Posibila întârziere în încasarea banilor nu trebuie să constituie motiv de descurajare, pentru că într-o situaţie asemănătoare s-au aflat şi vecinii noştri care au aderat cu mai mulţi ani în urmă. În fapt, este vorba de un sprijin suplimentar de care nu au avut parte până acum. Până la sosirea banilor de la UE, există facilităţile bugetare acordate de Guvernul român, de care vor beneficia în continuare toţi beneficiarii îndreptăţiţi.

În dorinţa de a limita pierderile de bani din fondurile europene, termenul de primire a cererilor ar putea fi prelungit, ministerul urmând să stabilească ulterior dacă vor mai fi plătite penalizările de 1% din sumele pe care urmează să le primească.

Ministrul Remeş i-a anunţat pe cei responsabili din cadrul Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură că lor le revine rolul de a promova în teritoriu acţiunea de completare a cererilor de plată de către fermieri. Ţinând cont că la ora actuală suprafeţele înscrise pentru subvenţie sunt mai mici cu 30% faţă de programul stabilit, există pericolul ca diferenţa de bani cuvenită celor care nu se înscriu ar putea fi returnată bugetului european.

(M.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 674

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare82b2.html-articol=985.htm

În „galeriile“ celui mai mare muzeu de artă sătesc > REVISTA LUMEA SATULUI

În „galeriile“ celui mai mare muzeu de artă sătesc

Vizitasem Topalu, undeva în judeţul Constanţa, cu câţiva ani în urmă, însă nu mă impresionase cine ştie ce. Dar s-a întâmplat să revin, într-o seară de octombrie, cu ocazia unui tradiţional festival de muzică populară şi să-mi schimb părerea. Am găsit aici cel mai bogat muzeu de artă plastică din mediul rural românesc.

„Hora satului“

Cînd am ajuns la Topalu, soarele se ascundea după o mână de pomi fructiferi, cândva cea mai mare livadă de caişi din Europa. În faţa Căminului Cultural, oamenii stăteau adunaţi în grupuri. Fete şi băieţi tineri, îmbrăcaţi în costume populare, îşi afişau straiele, în admiraţia tuturor. Atmosfera era frenetică şi pestriţă, ducându-mă cu gândul, involuntar, la ceea ce fusese cândva „hora satului“. Mai sus de Cămin, o clădire mi-a atras privirea. Era puţin mai răsărită. Aveam să aflu că de fapt era mai mult de atât. Era cel mai bogat muzeu de artă plastică din mediul rural românesc.

Valori inestimabile

M-a întâmpinat o doamnă între două vârste: Maria Buzatu, custodele muzeului „Dinu şi Sevasta Vintilă“, de la care am aflat câteva amănunte.

Muzeul a fost înfiinţat prin donaţia dr. Gheorghe Vintilă (1898-1978), colecţionar de artă, originar din Topalu. Muzeul poartă numele părinţilor săi, primii învăţători ai comunei, cei care au construit şi întâiul local de şcoală în anul 1910. Fiul lor a început să adune lucrări de pictură încă de pe băncile facultăţii (1920), beneficiind de sfatul competent al sculptorului Oscar Han. Timp de 40 de ani a strâns un număr de 228 de opere de pictură, sculptură şi grafică, pe care, în 1960, le-a donat comunei sale natale în memoria părinţilor săi.

Colecţia cuprinde întreaga şcoală de pictură românească, de la sfârşitul secolului al XIX-lea şi până la începutul secolului al XX-lea. Ea este structurată de-a lungul a 13 săli, în ordine cronologică a evoluării artiştilor plastici. În prima sală sunt expuse lucrări ale marelui pictor Nicolae Grigorescu, o altă sală este dedicată lui Nicolae Tonitza.

După o perioadă de doi ani de lucrări de renovare, muzeul a fost redeschis în luna septembrie a acestui an. „Este singurul muzeu din ţară, din mediul rural, de acest gen, care conţine atât de multe lucrări ale marilor noştri pictori: Pallady, Petraşcu, Dărăscu, Tonitza, Bunescu“, a ţinut să puncteze Mariana Buzatu. Ultima dorinţă a lui Ghorghe Vintilă a fost să fie înmormântat în curtea muzeului din Topalu, fapt care s-a împlinit abia în 1994.

Eram copleşită. Un sătuc dobrogean ascunde asemenea valori, de care prea puţini ştiu. În zilele bune, abia de se strâng zece vizitatori!

Un festival tradiţional

Am părăsit muzeul în grabă, pentru a lua parte la Festivalul-Concurs de Interpretare a Cântecului Popular Tradiţional Românesc „Dan Moisescu“, organizat de Consiliul Judeţean Constanţa, în colaborare cu Primăria

Topalu. Au concurat 20 de tineri, cu vârste între 16 şi 30 de ani, care au prezentat câte două piese populare autentice, culese din zona pe care o reprezentau.

Mihaela Enciu din Ovidiu a câştigat premiul al III-lea, locul doi a fost obţinut de Georgiana Baciu din Prahova, iar Premiul I şi Trofeul Festivalului i-a revenit lui Alexandru Brădăţan, în vârstă de 18 ani, din Suceava.

Spectatorii s-au bucurat şi de recitaluri susţinute de nume celebre ale muzicii populare româneşti: Laura Lavric, Mioara Velicu, Elisabeta Turcu, Gelu Voican şi alţii.

„Am ajuns la cea de-a XII-a ediţie a festivalului, evenimentul devenind astfel o tradiţie pentru noi. Concurenţii vin din toate zonele ţării: Moldova, Muntenia, Oltenia şi, bineînţeles, Dobrogea“, se laudă, pe bună dreptate, Gheorghe Murat, primarul comunei.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 671

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare8303.html-articol=352.htm

Reţete de primăvară > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro

Imprimati articolulReţete de primăvară

A venit primăvara, iar organismul nostru astenic are nevoie de o alimentaţie plină de vitamine. Salata de astăzi se recomandă şi persoanelor care ţin regim.

Salată de crudităţi

Ingrediente: o ţelină mare, 3 morcovi, 3 mere, zeamă de lămâie, ulei de măsline, sare.

Mod de preparare: Se dau pe răzătoarea mare, se amestecă bine, adăugându-se zeama de la lămâie, uleiul şi sarea. Salata obţinută se poate servi simplă sau împreună cu un grătar din carne albă.

Salată de fructe

Ingrediente: 3 banane, 2 portocale, 3 mere, 2 kiwi, 1 cutie de ananas, cognac.

Mod de preparare: Se taie toate fructele, se pun într-un castron şi se amestecă adăugându-se 3 linguriţe de cognac. Se lasă la frigider timp de vreo 20 de minute, după care se poate servi.

Poftă bună!

Delia Ciohodaru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 613

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cum a intrat Ioan Mătieş în Uniunea Europeană

O discuţie cu o persoană marcantă a agriculturii maramureşene, cum este Ioan Mătieş, înseamnă un punct de vedere autorizat şi o experienţă unică a unui întreprinzător pasionat de profesia aleasă, plin de îndemânare şi dăruire. Acolo, la Mireşul Mare, a debutat în afaceri cu zece ani în urmă, cultivând 5 ha de cartofi din soiul Santé şi obţinând 45 de tone la hectar. „N-am jucat la Caritas, ca alţii. Cu banii de pe cartofi mi-am procurat tractoare şi alte utilaje, ne spune dl Mătieş. Am arendat apoi o livadă de 40 ha şi am făcut export de fructe. Dar, din cauza input-urilor mari din 1997-1998, am renunţat la pomi şi am arendat singur 220 de ha teren agricol şi alte 1.000 ha în asociere.

Am ajuns în situaţia să am 800 tone de grâu nevândut în bază şi banca să mă execute. Printr-un noroc am prins totuşi un credit cu care am cumpărat o moară de porumb în 1999. Aşa am reuşit să văd cât de uşor se câştigă bani în industrializare şi am mărit capacitatea morii de la 100 kg/oră la 60 de tone în 24 de ore. Din câştigul realizat la moara de porumb am făcut şi o moară de grâu, ambele fiind la standarde europene. De curând am investit 4 miliarde ROL într-un laborator modern, 65% din bani primindu-i la intervenţia MAPDR, prin grija domnului secretar de stat Flaviu Lazin, căruia îi mulţumesc pe această cale.“

Laboratorul era necesar silozului de 7.000 tone de grâu al Societăţii Morile Mătieş de Maramureş. Aceasta dispune şi de o fabrică de pâine modernă, care, în prezent, asigură doar strictul necesar din zonă, dar are capacitate mai mare. Astfel, că domnul Ioan Mătieş şi-a investit toţi banii, dar mai are credite de plătit. Nu se lasă, ci merge mai departe. E convins că oamenii din acest binecuvântat colţ de ţară, în care-şi desfăşoară activitatea, sunt mai iubiţi de Dumnezeu decât de guvernanţi. Îmi spune: „Drumurile noastre sunt tare proaste. Ca să ajungem în judeţul vecin, Sălaj, fără să ocolim zeci de km, trebuie să luăm podul plutitor, ca pe vremea strămoşilor, iar în zona Lăpuş trebuie să ocolim alţi zeci de km. Am intrat în UE, dar suntem blocaţi departe de lumea civilizată.“

Ioan Mătieş se gândeşte că cei din minister ar trebui să procedeze altfel: „Nici acum nu se cunoaşte pământul de care dispune fiecare producător. Se putea rezolva astfel prin alcătuirea unor tabele din care să reiasă cât teren ar vrea să vândă, cât a dat în arendă şi cât a mai rămas să-şi lucreze singur. Din păcate, nicio primărie n-a alcătuit până acum o asemenea situaţie.

Dacă nu cunoşti ce poate lucra fiecare, cum să ştii ce poţi scoate din pământul ţării?“. Conform opiniei sale, anumiţi politicieni sunt văzuţi de ţăran mai rău decât cerşetorii. „Asemenea politicieni n-au negociat un traseu favorabil pentru ţăranul român în cadrul UE. Ungurii, austriecii şi spaniolii au timp până în 2012 să-şi modernizeze agricultura, în timp ce noi ne-am angajat că o vom face până în 2009.“

Interlocutorul meu e printre cei pregătiţi să facă faţă concurenţei valului european.

În societatea sa îşi câştigă o pâine cinstită 42 de ţărani, care au învăţat să lucreze cu utilaje moderne.

Tractoarele domnului Mătieş folosesc drept combustibil floarea-soarelui, ca în unele ţări civilizate. Dispune de tot ce-i trebuie să producă făină, mălai şi pâine la pretenţii occidentale. Se gândeşte şi la o fabrică de macaroane. Are însă un of: ce va face simplul particular, zis fermier, nepregătit şi nesusţinut suficient în vârtejul agriculturii europene?

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 864

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Domnul Frunză

Primul pas ca învăţător domnul Frunză l-a făcut în sat la noi. Şcoala era fără dascăl de mult timp şi venirea lui a fost întâmpinată cu mult entuziasm şi bucurie. Asta şi pentru că domnul Frunză era un tip prezentabil, cu chip de cărturar, de om învăţat. „Adio, chinuri de copii nevoiţi să mergeţi la şcoală în satul vecin“, au zis oamenii bucuroşi, pentru că la supărare mulţi spuneau că satul lor e blestemat.

Dar iată că Dumnezeu nu se depărtase de ei, iar învăţătorul lor nu le-a înşelat aşteptările. În scurt timp, copiii au început să-i întâmpine pe cei în etate cu „Bună ziua“ spus din inimă, tare şi clar, iar cei salutaţi astfel spuneau: „Bravo, măi copii, se cunoaşte că învăţaţi la domnul Frunză!“.

Strădania lui însă şi talentul de învăţător aveau să iasă la iveală odată cu plecările copiilor la şcoli mai înalte. Reuşitele lor au făcut să fie şi mai preţuit şi stimat. Lumea îl iubea şi pentru că era popular, că avea o fire deschisă şi comunicativă. Oricând puteai afla la el o vorbă bună şi un sfat.

Aşa se face că pe la petreceri şi pe la diverse adunări oamenii au început să şuşotească şi să spună că tare bun ar fi să-l aibă în fruntea satului. În acea vreme aveau primar pe unul Gorobete, unul din satul lor, dar fudul şi încrezut peste măsură, iar pe deasupra şi pornit tare pe căpătuială. Şi se menţinea primar de mulţi ani, că se ajunsese şi îşi făcuse relaţii la toate nivelele.

Lumea se săturase de el, dar nu-i putea sta în cale, nu se putea măsura cu el şi cu lingăii şi lichelele din anturajul lui. Se mai găsea câte unul să-i zică: „Lasă, primarule, că o să-ţi cadă şi ţie guvernul şi atunci te-om vedea noi!“... El zicea vorbe multe, râdea mânzeşte şi dispărea dintre oameni.

Domnul Frunză devenea însă zi de zi tot mai preţuit, tot mai popular şi tot satul credea că se va stabili definitiv la ei. Numai că la un sfârşit de an şcolar a primit înştiinţarea că e numit inspector şcolar. Nu a fost lăsat nici să încheie situaţia şcolară a copiilor, iar graba cu care a fost somat să plece a dat prilej la îndoieli şi la presupuneri. Până şi domnul Frunză a rămas uimit, deşi funcţia de inspector şcolar era râvnită de mulţi avizi dornici de mărire. El a luat însă numirea ca o înjosire şi ca o nedreptate, dar nu a avut încotro şi şi-a luat geamantanul cu care venise şi a plecat fără alai, fără paradă şi fără vâlvă.

După plecarea lui, oamenii din sat au socotit că le-a fost făcută o nedreptate şi au început să adune semnături şi să ceară readucerea la şcoala lor a învăţătorului Frunză. Au fost deschise multe uşi şi le-au fost făcute multe promisiuni, care ar fi rămas vorbe în vânt de nu-i cădea guvernul lui Gorobete. Probabil că se săturaseră şi ăia mari de el!... Şi nu numai că a fost dat afară, dar a fost pus să răspundă şi pentru unele abuzuri săvârşite.

Şi ca supărările lui Gorobete să fie cât mai apăsătoare, iar bucuria oamenilor cât mai mare, pe drumul de intrare în sat îşi făcu apariţia domnul Frunză! Cu acelaşi geamantan şi cu aceeaşi figură frumoasă şi zâmbitoare.

Sătenii cu mic cu mare l-au întâmpinat tot ca prima dată, numai că acum l-au pus pe pod de braţe şi aşa pe sus l-au dus până în curtea şcolii. Aici au făcut o horă rotundă şi mare cu multe cântări şi cu multă veselie. Era hora victoriei lor, a bucuriei şi a întoarcerii.

Costică BURUIANĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 686

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare839f.html-articol=631.htm

Canină > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCanină

- Chihahua este o specie pitică de câini. Un şerif din Ohio – stat american – îşi foloseşte căţeluşul Midge, de şapte luni, în greutate de 2,5 kg, la descoperirea stupefiantelor, acesta fiind cel mai mic câine de serviciu american, dresat în acest scop. Dresura a început-o pe când micul câine avea trei luni, iar acum îl ţine împreumă cu un labrador de 56 kg, care-l ocroteşte pe semenul său canin de categoria... semimuscă. Şeriful explică specializarea lui Midge prin aceea că el poate pătrunde în cotloanele cele mai mici spre a depista drogurile.
- Într-o vreme, după o serie de tragedii, prin lege a fost interzisă intrarea în Israel a opt rase de câini: pitbul, dog argentinian, anestaf, bulterrier de Stafordshire (o variantă englezească de anestaf) rotweiler, tosu japonez, fila brasileiră.
- Cel mai cunoscut câine din Rusia este Koni, labradorul lui Vladimir Putin, o căţea favorită preşedintelui rus, care îl însoţeşte adesea în întâlniri protocolare, fiind cunoscută, bunăoară, lui Tony Blair şi lui Silvio Berlusconi. Răscolindu-i arborele genealogic s-a aflat că este progenitura căţelei labrador, ce trăieşte la nişte oameni modeşti dintr-un cartier muncitoresc moscovit, şi care se numeşte Henriette Bosh - strigată Hetty. Tatăl, e dulăul Alkor Ros Bradford, urmaş direct al labradorului care-l avea ca stăpân pe Leonid Brejnev, fostul lider-ţar sovietic.

Aceste generaţii de câini crescute într-un cartier de săraci au atras atenţia ştabilor. Prin 1999 au apărut nişte persoane la locuinţa stăpânei să vadă puii de labrador care mişunau.

Apoi căţeii s-au culcat şi numai căţeluşa Koni n-a încetat să mai alerge şi să latre. Şi au luat-o, zicându-i stăpânei: „Veţi mai auzi de ea“. Şi peste vreo două luni au văzut-o la televizor, la un buletin de ştiri pe lângă Putin alerga un pui solid de labrador negru.

Arnold HELMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 562

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sute de săteni duc dorul pădurilor

Comuna prahoveană Măneciu e bine cunoscută şi prin Staţiunea climaterică CHEIA - localitate componentă - unde, alături de cei 400 de săteni, şi-au ridicat case de vacanţă 700 de bucureşteni, aici existând 4 hoteluri şi 12 pensiuni agroturistice şi urmează să se ridice, în curând, pârtii de schi şi de săniuţe. Cei 11.300 de locuitori deţin o suprafaţă imensă de pădure – 23.000 ha, dar numeroşi cetăţeni duc dorul codrilor seculari la care au dreptul.

Până în prezent, punerea în posesie cu terenurile forestiere rămâne o mare şi delicată problemă. Sunt prea puţini aceia care şi-au văzut visul cu ochii: 800 de săteni cu 549 ha la Legea nr. 18 şi alte câteva zeci pe Legea nr. 1/2000 – 2.300 ha.

În rest, mulţi oameni fie că aşteaptă titlurile de proprietate, în cazul cererilor validate de către Comisia Judeţeană de Fond Funciar (ca şi Primăria pentru tarlaua sa de 42 ha!), fie dau târcoale pe la Primărie să vadă ce se mai întâmplă cu cererile lor ori iau calea justiţiei spre a-şi găsi dreptatea.

Aşa este cazul celor 667 de membri ai obştei Panteştilor, care cer – nici mai mult, nici mai puţin – 12.440 ha de pădure! Cu ceva timp în urmă, Primăria a cerut sprijinul Comisiei judeţene, dar aceasta le-a spus că problema este a Comisiei locale de fond funciar. Cum obştea a fost pasată de colo-colo, aceasta s-a adresat instanţei. Numai că procesul durează deja de patru ani, iar în prezent acesta a fost transferat la... Braşov.

„Avem această mare problemă cu obştea Panteştilor, a cărei rezolvare trenează, fără ca noi să putem face ceva în sprijinul oamenilor, din moment ce justiţia nu a dat o sentinţă definitivă şi irevocabilă“, spune primarul Ştefan Lupu, înciudat că nu are ce face momentan. El mai spune că: „Ne-am gândit că, în cazul în care obştea ar putea pierde procesul, atunci să-i ajutăm pe oameni să obţină, în mod individual, parcelele de pădure, la cota indiviză pe care ar putea-o primi“.

De altfel, mulţi membri ai obştei, care susţin că ar fi ieşit din indiviziune, au şi făcut cereri în termen, pe Legea nr. 247/2005. Deocamdată, nu se ştie ce se va întâmpla şi când anume se va trece la soluţionarea problemelor legate de cele 12.440 ha de pădure.

„Cred însă că la punerea în posesie o să fie o mare problemă, un adevărat iad. Asta pentru că ne va fi foarte greu să asigurăm amplasamentele cerute de oameni, cu atât mai mult cu cât obştea a avut în proprietate terenuri în mai multe locuri, împrăştiate în mai multe zone“.

Dificultatea va putea fi cu mult mai mare şi pentru că Primăria nu are specialist în cadastru şi nici aparat electronic de măsurători pentru păduri, iar Oficiul judeţean de cadastru face măsurătorile topo contra plată, dar oamenii sunt săraci şi nu cu ce să, le plătească.

Pe acest fundal aflăm că, în ultima perioadă, mari suprafeţe de pădure retrocedată au fost jefuite de hoţi – sute de hectare de fond forestier, lăsate fără paza corespunzătoare conform legii, au fost distruse în zonele Valea

Mare şi Secuianca, unde n-au rămas decât cioatele, care acum lăstăresc pe alocuri.
De regenerare serioasă nu prea poate fi vorba, întrucât proprietarii pădurilor devenite cioate nu sunt capabili să facă acest lucru. Ocolul Silvic Măneciu le cere pentru această lucrare câte 40 milioane de lei/hectar!
Ce să mai vorbim de lemnul de construcţii ori de cel pentru foc în aceste condiţii! Pentru a veni, totuşi, în sprijinul sătenilor nevoiaşi care fie nu au primit parcela de pădure, fie nu au bani de lemne.
Primăria le-a oferit şansa să primească ceva în compensaţie – un ajutor de încălzire de la stat. Pentru această iarnă, 4.500 de familii de măneceni vor primi – chiar din această lună – 3 miliarde de lei vechi. Slabă consolare pentru peticele de pădure la care ei au dreptul şi la care tânjesc de atâţia ani!
Cristea BOCIOACĂ
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 564
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nelipsite de pe masa de Paşte

Obiceiul de Paşte de a mânca miel şi pască este legat de ritualul pascal evreiesc. În datina ebraică, mielul se mănâncă ritual cu azimă (pâine nedospită) şi cu ierburi amare (la noi se face drobul cu asemenea ierburi), pentru a aminti de greutăţile îndurate în robia egipteană. La Cina cea de taină, Iisus şi apostolii au mâncat miel după ritualul evreiesc, iar azima este reprezentată de pască. Pentru creştini, mielul, pasca şi vinul sunt simboluri cu noi semnificaţii: mielul este Iisus Hristos, care îşi acceptă sacrificiul, iar Pasca frântă şi vinul turnat semnifică sacrificiul christic.

Cozonacul

Nu există sărbătoare la români de la care să lipsească, frumos aşezat în mijlocul mesei, cozonacul simplu, cu mac, rahat sau nucă, indiferent de formă sau mărime, devenit un simbol al marilor sărbători creştine. Reţeta sa e secretul şi mândria fiecărei gospodine şi nu se transmite decât membrilor familiei, mai bine zis fetelor, care sunt obligate să ducă mai departe taina aceasta pufoasă.

Pentru acest număr am „furat“ reţeta de cozonac moldovenesc de la Aneta Căileanu, o bunicuţă gospodină din Dolhasca, Suceava.

Cozonac moldovenesc cu stafide

Ingrediente: 30 de ouă, 1,5 kg de făină, 500 ml de lapte, 15 g de drojdie, 1 linguriţă de sare, 250 g de stafide, 1 lămâie, 250 ml esenţă de rom, 250 g de unt, 150 ml de ulei, 400 g de zahăr, 150 ml esenţă de vanilie.

Mod de preparare. Se pregăteşte maiaua din drojdia frecată bine cu o lingură de zahăr, care se va adăuga peste amestecul rece, făcut din o cană de făină bătută bine cu laptele clocotit. Maiaua se lasă la crescut într-o încăpere călduroasă, fără curenţi de aer. Între timp se separă gălbenuşurile de albuşuri ce se vor bate spumă, adăugându-se sarea, coaja rasă de la lămâie, esenţa de vanilie şi de rom.

Când maiaua şi-a dublat volumul se pune peste gălbenuşurile amestecate bine cu zahărul şi se omogenizează. Făina se pune treptat, amestecându-se cu o lingură de lemn, până se va obţine un aluat moale. Se frământă aproximativ o jumătate de oră, adăugându-se treptat grăsimea. Când aproape şi-a dublat volumul se ia uşor din aluat şi se pune în tăvile de cozonaci, unse cu ulei şi tapetate cu făină. Pe deasupra se presară stafidele.

Se mai lasă la crescut cam 15 minute, după care se ung cu ou bătut, se presară zahăr tos şi se bagă în cuptorul încins. Focul trebuie să fie moderat, iar în primele 20 de minute nu se deschide uşa cuptorului ca să nu se lase.

După acest timp, focul se dă mai mic, ca să nu se ardă deasupra. Sunt gata când, introducând o ţepuşă în ei, coca nu se mai prinde. După ce sunt gata, se scot din tăvi cât sunt încă fierbinţi şi se acoperă cu un prosop pentru a se răci încet (dacă se răcesc brusc, miezul se va cruzi).

Pasca

Fala mesei de Paşte, se prepară în Ajunul Învierii şi conţine, modelată din aluat, crucea Paştelui, dar şi brânza amestecată cu toate deliciile. Acestea semnifică două straturi de cultură şi civilizaţie: crucea răstignirii este semnul creştinătăţii biruitoare, iar brânza, şi tot ce aduce grâul ca element al vieţii, aminteşte de civilizaţiile precreştine.

Pască cu brânză de vaci

Ingrediente: 500 g de aluat simplu, 500 g de brânză dulce de vaci, 4 ouă, 2 linguri de smântână grasă, 1 linguriţă de făină, 4 linguri de zahăr, esenţă de vanilie, coaja rasă de la o lămâie, 50 g de stafide, un praf de sare.

Mod de preparare: Brânza se zdrobeşte foarte bine cu furculiţa, apoi se freacă cu trei ouă bătute bine, smântâna, zahărul, stafidele şi mirodeniile. Separat pregătim o tavă pe care o ungem cu ulei şi o tapetăm cu făină. Din aluat se face o foaie care se întinde pe fundul tăvii, dar şi o coroniţă care se va pune de jur împrejurul tăvii, dar se va face şi o cruce care se pune la mijloc. Se lasă la crescut, după care se umple cu brânză, se unge cu ou bătut şi se dă la copt, la foc moderat, timp de o oră.

Drobul

Preparat din măruntaiele mielului, este, în mod tradiţional, alături de friptura de miel, alimentul savurat şi dorit de români în ziua Paştelui.

Drob de miel în prapur

Ingrediente: 1 prapur de miel, măruntaie (ficat, inimă, plămâni) de miel, 2 legături de ceapă verde, 1 legătură de mărar, 1 legătură de pătrunjel, 4 ouă, 100 ml de ulei, 50 g de unt, sare, piper.

Mod de preparare: Măruntaiele se spală şi se fierb cu sare, după care se scot şi se lasă să se răcească. Ceapa şi verdeaţa se spală, se curăţă şi se toacă mărunt. Măruntaiele se dau prin maşina de tocat şi se amestecă cu ceapa călită puţin, ouăle, 2 linguri de ulei sare, piper şi verdeţurile.

Într-o tavă bine unsă cu ulei se aşterne prapurul, spălat în prealabil. Se pune umplutura, se uniformizează, iar marginile prapurului se aşază deasupra, învelind-o uniform. Deasupra se pune untul tăiat feliuţe subţiri şi se dă la cuptor, la foc potrivit, până când se rumeneşte. Se serveşte în ziua de Paşte, ca aperitiv.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 836

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cercetătorii dau murului o nouă dimensiune economică

Dr. ing. Paulina Mladin,
cercetător gr. I la Institutul de Cercetare şi Dezvoltare Pomicolă Mărăcineni, ne introduce în lumea mirifică a arbuştilor fructiferi, sfătuindu-ne să-i cultivăm şi oferindu-ne sfaturi agrotehnice utile.

Ca urmare a procesului de ameliorare a murului desfăşurat de către cercetătorii americani, europeni şi australieni care, prin hibridări dirijate, poliploidizări şi mutaţii genetice au reunit în acelaşi individ mai multe însuşiri agronomice valoroase, au fost create o serie de soiuri cu calităţi superioare speciilor sălbatice (cu fructe mari şi cu aspect comercial, cu conţinut biochimic bogat şi mult mai productive comparativ cu speciile de origine).

Cultura murului este rentabilă, având în vedere precocitatea soiurilor (fructificare încă din anul al doilea după plantare), potenţialul de producţie care poate varia de la 5-6 t/ha la 15-18 şi chiar 20 t/ha, precum şi valorificarea fructelor la preţuri avantajoase.

Ce soiuri cultivăm

Bineînţeles, soiuri productive, cu fructe de calitate superioară, mai ales dacă se valorifică în stare proaspătă. Pentru a răspunde cerinţelor agrotehnice şi sociale, o cultură de mur trebuie să cuprindă soiuri rezistente la gerurile de peste -12 ..-15°C şi să aibă diferite epoci de maturare, începând cu luna iunie şi terminând cu luna septembrie sau, în toamnele lungi şi în zonele sudice, chiar cu prima jumătate a lunii octombrie. Ca urmare, prin cultivarea a cel puţin 2-3 soiuri de mur cu coacere timpurie, medie şi târzie se asigură eşalonarea producţiei pe circa 2-3 luni de zile.

În cultura murului sunt folosite atât soiuri fără ghimpi, cât şi unele soiuri cu ghimpi, acestea din urmă având ca principale avantaje coacerea mai timpurie, chiar extratimpurie, iunie-iulie. În plus, ele au o rezistenţă mai bună la gerurile de iarnă şi nici nu necesită conducerea plantelor fără susţinere pe şpalier.

Date agrotehnice

Durata de exploatare a unei plantaţii de mur este cuprinsă între 10 şi 12 ani.

Distanţele între rânduri pot fi de la 2,0 m la 2,5m, 2,8 m până la 3,0 m pentru toate soiurile. Între plante, pe rând, se recomandă 0,7-1,0 m la soiurile cu ghimpi şi 1,5 m până la 2,0 m la soiurile fără ghimpi.

Costuri

În general, cheltuielile de înfiinţare a unei culturi de mur, fără instalarea sistemului de susţinere, sunt de aproximativ 1.600 de dolari, acestea incluzând pregătirea terenului, valoarea materialelor (îngrăşăminte, material săditor şi altele) şi plantarea.

Întreţinerea plantaţiei până la intrarea pe rod (doi ani), inclusiv instalarea sistemului de susţinere se pot ridica la suma de 3.000-3.600 dolari.

Înfiinţarea plantaţiei

Etapele înfiinţării şi întreţinerii unei plantaţii de mur sunt după cum urmează:

¬ Pregătirea terenului constă în defrişarea şi nivelarea terenului, desfundarea acestuia prin arătură adâncă de 30-35 cm, precedată în prealabil, dacă este cazul, de o scarificare. Urmează încorporarea în sol a îngrăşămintelor organice şi chimice şi a unui produs de dezinfecţie a solului (ex. Dazomet) prin efectuarea unei arături la 25-30 cm, urmată la câteva zile de o mărunţire cu discul.

- Plantarea se efectuează de regulă primăvara devreme în teren pregătit din toamnă.
- Formarea şi conducerea plantelor. Forma de conducere cea mai potrivită este pe şpalier cu 3 sârme, situate la distanţele de 0,7 cm, 1,2 cm şi 1,7 cm de sol. Distanţa între şpalieri pe rând este de 5-8 m.

Tulpinile plantelor se paliseazǎ pe sârme sub formă de evantai.

-Irigarea cea mai indicată este cea localizată, prin picurare.

Soiurile fără ghimpi au un potenţial productiv mai mare, unele chiar foarte mare, cazul soiurilor Thornfree sau Chester, şi îşi maturează fructele în iulie-septembrie.

Acestea trebuie cultivate în zone mai adăpostite, pe versanţi sudici, sud-estici sau estici, unde temperaturile minime din iarnă nu coboară sub -15°C. Dacă se cultivă în zone cu îngheţuri mai mari, plantele se pot proteja peste iarnă prin culcarea pe sol a tulpinilor şi acoperirea acestora cu pământ şi resturi vegetale.

Combaterea bolilor şi dăunătorilor

Cultura murului are o serie de boli şi dăunători, printre care cele mai importante sunt mucegaiul cenuşiu care atacă fructele în condiţii de umiditate ridicată, rugina tulpinilor, afidele şi acarienii. Se recomandă astfel un număr de 3-4 până la 6-7 tratamente pe an cu produse fungicide şi insecticide specifice.

Oferta este ademenitoare

Preţul actual al materialului de plantare certificat este 2,5- 3,0 lei/plantă.

Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură produce la comandă material săditor certificat din soiurile admise în lista oficială de stat. De asemenea, livrează în primăvara anului 2008 cantităţi limitate din soiuri cu ghimpi şi fără ghimpi.

O şcoală bucureşteană de mare faimă

Întotdeauna mi-a făcut plăcere să vizitez, în Bucureşti, o şcoală de mare tradiţie, cu un prestigiu câştigat pe merit în rândul şcolilor de profil şi nu numai. Este vorba de Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară, de pe Şoseaua Viilor. Mai rar am întâlnit o şcoală cu o asemenea dimensiune, unde s-au perindat atâţia oameni la conducerea ei şi toţi s-au străduit să înfrunte greutăţile ce se iveau, rămânând aceeaşi faimoasă instituţie, cu profilele necesare pentru industria alimentară, morărit şi panificaţie.

Recent, am călcat pragul acestei şcoli. A fost o revelaţie. De la intrare îţi dădeai seama de ordinea şi disciplina care s-au statornicit. La poartă, nu se trece, cum se spune, „ca Vodă prin lobodă“. Un om îmbrăcat curat, prezentabil, manierat, se prezintă şi intră în conversaţie pentru a se convinge cine sunt şi ce doresc. În şcoală, o curăţenie desăvârşită. O mulţime de elevi zâmbitori, îmbrăcaţi decent, salutând cuviincios pe orice străin care păşea în incinta şcolii.

Dimensiunea, impresionantă

Şcoala este o imensitate. Numai să te gândeşti că învaţă aici aproape 2.000 elevi, că sunt 150 de cadre didactice, din care jumătate sunt de specialitate, nouă ateliere, un fel de micro-făbricuţe, laboratoare, cămine, cantină etc.

La conducerea unei asemenea unităţi se află oameni deosebiţi, buni organizatori, profesori cu tact pedagogic. Toate aceste calităţi le găseşti la directoarea şcolii, prof.

Florentina Ionescu – un „as“ în management, un profesor exigent, cu tact pedagogic, apropiată de oameni şi de nevoile lor. Este preţuită de întregul colectiv. Are o mare vechime ca profesor de matematică şi este cunoscută ca o foarte bună profesionistă. Este secondată de directoarea adj. prof. ing. Liliana Drăghici şi de prof. Doina Ionescu, cu aceleaşi calităţi ca şi „şefa“.

Spuneam că la această şcoală se păstrează cu sfinţenie tradiţia.

Şcoala a fost unitate-pilot în programul PHARE VETRO 9405, situându-se în plin proces de reformă a învăţământului profesional de profil, ca participant şi promotor al înnoirii.

Parteneriat autohton şi internaţional

Un element-cheie în ceea ce priveşte procesul de instruire este parteneriatul social. Relaţiile, în acest sens, cu agenţi economici, cum ar fi: SC Dâmboviţa SA, SC Libertatea SA, SC Vitan SA, SC Berceni SA, SC Titan SA, SC Fulger SA, SC Medeus, SC Cumetrii, SC Pescaru SA, ILF Berceni, SC Muntenia SA etc. sunt, în mare măsură, fructuoase. Cu toate acestea, anumiţi factori au împiedicat crearea unui parteneriat social real. Restructurarea unităţilor de industrie alimentară a generat deficienţe în noua structură şi a îngreunat stabilirea unor contacte benefice pentru ambele părţi.

Pentru compatibilizarea învăţământului românesc de industrie alimentară cu cel european se continuă parteneriatul internaţional, început în 1994, prin participarea la Trofeul European al Brutarilor – Strasbourg, unde s-a obţinut locul IV, prin colaborări cu Colegiul Tehnic din Holstebro-Danemarca. Cu acesta din urmă, liceul de pe Viilor a avut proiecte anuale (prin programele PHARE, Leonardo da Vinci ş.a.), dar şi cu şcoli similare din Franţa şi Elveţia prin programul Socrates.

Am aflat şi alte „secrete“ din activitatea acestui prestigios colectiv. „La noi – îmi spunea prof. Liliana Drăghici, este o unitate colegială de invidiat. Nu sunt «bârfe» sau invidii între cadrele didactice de cultură generală şi cele de specialitate, aşa cum se întâmplă la alte şcoli. Este o adevărată familie. Oricine din colectivul acestei unităţi se adresează conducerii şcolii cu încredere, cu convingere, fără favoritisme şi «bisericuţe».“

M-au impresionat cele auzite şi mi-am dat seama că aici se potrivesc vorbele „trei pentru toţi şi toţi pentru trei“, trei însemnând directoarele şi toţi – întregul colectiv al şcolii.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 16939

□

° Comentarii

□

□

° 1. BUCUR IOAN -- (7-March-2010)Vreau mai multe date despre inmultire

° 2. Alexandru Fira -- (16-May-2010) Si noi inmultim si oferim spre vanzare mur la SCDP Cluj. Pentru inmultire recomand marcotajul si, mai ales, cultura in vitro:
http://sites.google.com/site/vitroscdpcluj/produsele-noastre

° 3. durla ion -- (12-February-2011)pentru 2011 aveti butas de mur. pret

° 4. botea ionut -- (5-July-2011)as fi interesat de pretul butasilor de mur ,eventual mai multe informatii despre plantare.va multumesc

° 5. Alexandru Fira -- (9-July-2011)Da, avem si pentru toamna 2011 si pentru primavar urmatoare, soiurile Loch Ness, Thornfree, Smoothstem si Thornless evergreen.
Plantele la ghiveci la 4,5 lei, cele mici, care trebuie inca plantate la ghiveci, la 80 bani-1 leu.

° 6. Adrian Dambovita -- (2-September-2012)Buna ziua! Vreau sa infiiintez plantatie de mur fara tepi, pe o suprafata de 4000mp. Nu am pregatit nimic pana acum, vreau sa o infiintez in primavara, Ce soiuri imi recomandati, fara tepi si ce preturi aveti pentru butasii respectivi.Solul este nisipos in dealurile subcarpatice, zona de zavoi. Avem plantatii de mar intense. Va multumesc si astept sa comunicam pe e-mail.

° 7. Adrian Vescan -- (12-September-2012)Pentru Adrian Dambovita - din soiurile mentionate de Alexandru mai rezistente la frig sunt Loch Ness si Smoothstem. Va pot oferi ambele soiuri la preturi excelente, material la ghiveci - 0755826736. Pentru cei interesati comercializez si coacaz, catina, zmeur si afin de cultura.

° 8. antal -- (9-November-2013)despre valorificare,unde se sepot valorifica despre pret,cine sant posibilii cumparatori nu se spune nimic,doar despre producere.problema cea mai mare este valorificarea nu producerea,nu numai la mur ci la orisice.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare8447.html-articol=973.htm

Filipii şi Martinii de Toamnă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFilipii şi Martinii de Toamnă

După 10 noiembrie sunt Filipii şi Martinii de Toamnă, patronii lupilor, respectiv ai urşilor. Nenumărate tradiţii marchează acest moment:

- Filipilor de Toamnă li se mai spune şi Drăgostitele, pentru că în aceste zile se îndrăgostesc lupii, iepurii şi alte animale, pentru împerechere.
- Filipii apără casa de rele, iar pe copii îi apără de primejdii şi nenorociri.
- La această sărbătoare nu se mătură, nu se dă gunoiul afară, nu se toarce, nu se macină. Gospodina n-are voie să coasă, mai ales cu roşu, să împungă în piele, să ia acul ori alt lucru ascuţit în mână.
- Nu e bine să deschizi ferestrele fiindcă se deschide gura lupului. Nu se dă nimic cu împrumut.
- Se ţine pentru apărarea vitelor de păduchi.
- Strigoii care umblă în această zi nu vor mai avea nicio putere asupra celor care vor păzi aceste zile cu nelucru.
- Copiii nu trebuie să mănânce boabe de porumb, fiindcă fac „bubatul".
- Bărbaţii pot lucra orice, numai găuri cu sfredelul să nu dea, că le fură lupul vitele.
- În unele localităţi, femeile leagă gura sobei, ca să fie legată şi gura lupului.

Conform acestor tradiţii, Filipii au fost nişte apostoli aruncaţi într-o groapă plină cu lupi. Ca printr-o minune, ei au scăpat nevătămaţi, dovedindu-şi astfel nevinovăţia şi tăria credinţei. Altă legendă spune că Filipii au fost şase fraţi rătăcitori prin lume, ce aveau puterea de a-i pocii, de a-i urâţii pe cei care nu-i cinsteau. Unul dintre ei era Filip Şchiopul şi, pentru că rămânea mereu în urma celorlalţi, era celebrat ultimul, la 21 noiembrie, de Vovidenii. El era şi cel mai greu de îmbunat, fiind mare primejdie de lupi şi accidente.

Coincidenţă sau nu, pe 14 noiembrie este prăznuit Sfântul Apostol Filip care a propovăduit pe Hristos, în părţile Asiei, cu sora sa Mariam şi a fost crucificat în anul 80 d.Hr. la Hierapolis (azi Pamukkale, în Turcia), la vârsta de 87 ani.

(A.N.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 1164

☐

˚Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare849c.html-articol=189.htm

Cultura şofrănelului

O alternativă la floarea-soarelui sau soia

Se cultivă pentru seminţele sale bogate în ulei (30-40%), din care se obţine un ulei comestibil de foarte bună calitate, dietetic, deoarece conţine 73-79% acid linoleic (faţă de floarea-soarelui care conţine 44-47%) şi 21% acid olic. Nu conţine acid linolenic. Turtele obţinute în urma prelucrării au 35-42% proteină.

Se poate cultiva în zone secetoase şi pe soluri cu fertilitate scăzută. Rezistenţa la secetă se datorează rădăcinii pivotante, puternic ramificată, care ajunge până la 2 m adâncime în sol. Tulpina ajunge la 120 cm înălţime şi este ramificată, cu 21-36 inflorescenţe.

Cere soluri profunde pentru acumularea apei şi merge chiar pe sărături.

Ca plante premergătoare sunt indicate cerealele şi prăşitoarele, însă nu după sfeclă, tutun, cartof, sorg care lasă în sol nematozi.

Fertilizarea constă în aplicarea a 45-60 kg N şi 50-60 kg P2O5 la hectar.

Lucrările solului constau din arătură adâncă, bine întreţinută până la intrarea în iarnă, astfel încât în primăvară pregătirea patului germinativ să se realizeze printr-o singură lucrare cu combinatorul.

Sământa este o achenă cu 28-30% coji şi MMB 30-50 g. La semănat se foloseşte sământă condiţionată şi tratată cu insectofungicide.

Semănatul se efectuează primăvara foarte timpuriu, când în sol s-au realizat 2-3°C. Chiar dacă apar temperaturi scăzute după răsărire, plantele, în faza de rozetă, pot rezista la -5...-6°C.

Distanţa între rânduri este diferită, în funcţie de condiţiile locale:

- în climat secetos se recomandă 35-45 cm şi 15-20 kg/ha sământă;
- în climat mai umed şi sol neîmburuienat 20 cm şi 50-60 kg/ha sământă;
- când se prăşeşte mecanizat se recomandă 50-65 cm şi 10-15 kg/ha sământă.

Adâncimea de semănat este 3-4 cm pe sol umed şi 5-6 cm în condiţii de secetă.

Cultura şofrănelului poate fi complet mecanizată. Pe suprafeţe mai mici însă se poate efectua şi lucrarea de rărit a plantelor la distanţa de 10-15 cm, precum şi praşila manuală.

Pe suprafeţe mari, densitatea (cca 200.000 plante/ha) se realizează prin stabilirea corectă a cantităţii de sământă.

Combaterea buruienilor se asigură atât prin praşile, cât şi pe cale chimică (de exemplu folosirea erbicidului LAMBAST).

Recoltarea se face când lanul este galben-bruniu, frunzele uscate, iar sământa are 10-11% umiditate. Se recoltează cu combina. Nu se scutură.

Se pot realiza până la 2.200 kg/ha, iar la irigat 4-500 kg/ha.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 610

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare84ed.html-articol=443.htm

Orizontul 2020
Provocări pentru noile
Politici Agricole Comune (IV)

Costurile retehnologizării

Marea problemă a mutaţiilor tehnologice o reprezintă costurile pe care le implică şi, evident, timpul minim necesar pentru amortizarea lor. Nu trebuie să pierdem din vedere faptul că, adesea, ritmul de introducere a noilor soluţii tehnologice poate fi mult mai scurt decât ritmul de amortizare a investiţiilor.

Ecartul dintre acestea este, sau va trebui să fie, una dintre restricţiile de modelare a sistemelor în perspectiva orizontului de aşteptare 2020. Costurile neacoperite de amortizare din momentul apariţiei unui nou sistem tehnologic trebuie preluate ca cheltuială socială pentru că profitul relativ limitat al unui sistem productiv agricol nu poate totdeauna să preia activitatea de inventică şi dezvoltare tehnologică.

Cercetarea, în dizgraţie

În dimensiunea tehnologiilor agricole trebuie introdusă şi cercetarea agricolă despre care, în general, nimeni nu vorbeşte. Sistemele agricole au, prin excelenţă, entropie mare. A dovedit-o istoria evoluţiei lor. Absenţa unui sistem de cercetare agricolă performant, integrat şi integrator în acelaşi timp, face inutilă şi contraproductivă orice cheltuială, în sensul dotării cu sisteme mecanice şi tehnologice performante.

Cantonarea cercetării agricole în zona cercetărilor profilate pe maximizarea profitului fără abordarea sistemelor adiacente, congruente şi/sau secante sistemului agricol prin prisma evoluţiei acestuia, va lărgi crevasa dintre economia agricolă şi percepţia ei socială.

Faptul că în majoritatea ţărilor UE (chiar la nivel politic, de unde s-ar aştepta un punct de vedere integrator), agricultura şi cheltuielile ocazionate de susţinerea PAC sunt din ce în ce mai mult percepute ca şi consumatoare de venituri sociale, este datorat în bună măsură şi cercetării agricole care a urmărit doar rezolvarea problemelor punctiforme.

Industria biocombustibilului

Entuziasmantele rezolvări în zona biocombustibililor (ca alternativă a combustibililor fosili) nu au încă dimensiunea impactului lor global. Care vor fi consecinţele economice, sociale şi de mediu ale trecerii unei părţi din terenurile agricole exploatate în momentul de faţă pentru obţinere de alimente, în zona exploatării pentru industria biocombustibilului?

Actualele soiuri şi tehnologii de cultură sunt suficiente pentru a debranşa alimentarea cu energie de la rezervele de combustibili fosili? Dacă da, care sunt/vor fi urmările? Întrebări care îşi aşteaptă răspunsul. Este însă sigur faptul că cercetarea agricolă nu mai reprezintă astăzi, şi mai ales pentru perspectiva următorilor ani, problema sistemului global economic şi social.

Impactul cenzurii sociale

Să nu pierdem însă din vedere că viitoarele provocări tehnologice vor fi din ce în ce mai des şi mai analitic supuse cenzurii sociale (exemplul impactului OGM-urilor poate fi concludent în acest sens).

Orientarea unei fracţii de consumatori (care creşte semnificativ cu scurgerea timpului) spre produsele agricole de tip bio este o realitate de care trebuie să se ţină seama. Tranşarea evoluţiei economiei agricole în favoarea acestora va schimba fundamental datele problemei, sub multe aspecte.

Randamentele de producţie sensibil mai scăzute, costurile evident mai ridicate, ca urmare a unei implicări semnificative a forţei de muncă (ca să cităm numai două din dimensiunile cele mai evidente), vor oferi o altă referinţă fundamental diferită de cea existentă în momentul de faţă.

Crearea unor euroregiuni specializate pentru producţia agricolă de tip bio poate rezolva numai unele dintre problemele sistemului global de politici agricole. Este din ce în ce mai evident că această preferinţă a consumatorilor necesită o susţinere financiară substanţială, iar numai jocul cererii şi al ofertei din piaţă nu este suficient pentru a asigura continuitatea şi reproductibilitatea sistemelor.

În perspectiva scenariului 2020, una dintre subrestricţiile sistemului agricol supus modelării va trebui, indubitabil, să fie producţia agricolă de tip bio, pentru a se putea genera cadrul costurilor necesare pentru susţinerea acesteia.

Conştientizarea consumatorului

Factorii economici şi sociali, pe care îi poate modela introducerea/modernizarea de tehnologii agricole, sunt duali, cu duble valenţe în raport cu sistemul agricol: endogene şi exogene. Ceea ce este evident însă este faptul că principalul factor determinant este consumatorul, exogen (majoritar în afara sistemului), care, pe lângă cheltuielile pentru achiziţia produselor, suportă şi costurile sociale din interiorul sistemului.

Trebuie să nu pierdem din vedere faptul că cererea nu reflectă numai preferinţa de consum, ea include şi opţiunile cumpărătorului în privinţa mediului ambiental şi a sănătăţii alimentelor şi a sa, precum şi obligaţiile asumate în raport cu principalele resurse naturale (apă, aer, sol, biodiversitate).

Conştientizarea consumatorului citadin, înregistrată mai ales în ultimele decenii ca urmare a boom-ului informaţional, va contribui esenţial la alegerea modelului evolutiv pentru punerea în practică a sistemelor agricole ale următoarelor decenii.

A.D. FABIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 697

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare8527.html-articol=417.htm

Drumuri şi popasuri

Măxineni, istorie şi modernitate

Plecând din fosta raia a Brăilei şi înaintând adânc în inima Bărăganului, paşii te poartă spre un loc de legendă: Măxineni. Răsfirată prin verdele crud al Bărăganului, comuna este aşezată la hotarul de răsărit al Ţării Româneşti, în locul unde se îngemănează râurile Buzău şi Siret, fiind atestată documentar încă din anul 1554. Locul ales de Matei Basarab să ridice un sfânt lăcaş a avut o istorie tumultoasă. În timpul Primului Război Mondial, semeaţa ctitorie a domnului Ţării Româneşti, precum şi satul Măxineni au fost complet distruse din cauza bombardamentelor. Satele Măxineni şi Corbu au fost ocupate pe rând de nemţi, bulgari, turci, iar linia frontului din Primul Război Mondial s-a oprit între aceste sate.

Populaţia a fost nevoită să migreze în alte sate învecinate, oprindu-se astfel perioada de dezvoltare înfloritoare. Ca mărturie a luptelor duse pe acest teritoriu, există o serie de cazemate pe care sătenii le păstrează cu sfinţenie ca pe un semn al trecerii istoriei neamului peste comună.

Pentru eroii căzuţi în Războiul de Independenţă, precum şi în cele două Războaie Mondiale a fost ridicat, în centrul comunei Măxineni, un monument de cinstire a memoriei lor.

Comuna Măxineni are în componenţă 5 sate: Măxineni, Corbu Nou, Corbu Vechi, Latinu şi Voineşti. Suprafaţa totală a comunei Măxineni este de 13.363 ha, din care: 8.592 ha teren arabil, 1.371 ha păşuni, 200 ha vii, 2.382 ha terenuri cu ape şi stuf, 57 ha fâneţe, 80 ha terenuri neproductive, 221 ha căi de comunicaţie, 327 ha teren cu construcţii şi curţi.

O oază de linişte în Bărăgan

Chiar dacă la prima vedere dă impresia că n-ar ascunde comori peisagistice deosebite, în realitate aşezarea este o veritabilă oază de linişte. Splendoarea zonei se dezvăluie călătorului dincolo de casele mai vechi ori mai noi ce se armonizează peisajului.

Sutele de hectare de amenajări piscicole, un veritabil rai pentru pescarii împătimiţi ori pentru cei aflaţi în căutarea liniştii rătăcite prin tumultul oraşului, sunt mărginite de un decor de poveste. Eforturile direcţionate spre „redecorarea“ zonei nu se vor opri aici, după cum avea să ne mărturisească primarul Mihai Ruse. „Această zonă a reînviat. Fac tot ce-mi stă în putinţă să revină comunei şi celelalte 1.200 ha de amenajare piscicolă, care să se alăture celor 700 ha aflate deja în proprietatea noastră.

Nu numai că va fi o sursă importantă de bani, dar va fi şi un loc de refugiu pentru brăileni, buzoieni şi gălăţeni. Sper să ridicăm în scurt timp un complex agroturistic cu chelhana, motel şi căsuţe lacustre. Este proiectul meu cel mai ambiţios“, a precizat primarul Mihai Ruse.

Aşteptând televiziunea locală

Aflat la al treilea mandat în fruntea locului său de obârşie, Mihai Ruse şi-a făcut o profesiune de credinţă în a schimba faţa Măxineniului. Aşa se face că a transformat localitatea brăileană într-un imens şantier. Liceul Matei Basarab se află în acest moment în plin proces de reabilitare, promiţând să devină una dintre cele mai moderne instituţii de învăţământ din mediul rural.

Lucrările de reabilitare ale sediului primăriei sunt deja finalizate, putând concura la titlul de cea mai modernă locaţie de acest tip din ţară. De asemenea, graţie eforturilor orientate către creşterea gradului de dezvoltare a zonei, localnicii au acum telefonie digitală, centru rezidenţial de tip familial, drumuri asfaltate, farmacie umană, cabinet de informatică la liceu, cabinet notarial, centru de îmbuteliat gaz lichefiat, târg sătesc, casă de cultură, centru de colectare a materialelor refolosibile, dar şi un monument al eroilor, ca semn de preţuire pentru jertfa celor care au pierit în cele două războaie mondiale.

Nu lipsesc nici proiectele îndrăzneţe, cum ar fi televiziunea locală, pe care primarul Mihai Ruse promite să le transforme într-un vis împlinit. La fel ca şi în cazul complexului agroturistic...

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 1047

□

Comentarii

□

□

1. cri8na -- (11-December-2010)nam ce zice despre comuna maxineni .jos palaria in fata ei

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Locuinţa veşniciei

La intrarea în sat, pe un petec de loc înţepenit de ierburi cu frunza vânjoasă, e o căsuţă ieşită ca din pământ. Nu se cunoaşte cu ce a fost învelită, căci ţesătura de muşchi şi licheni i-a rotunjit acoperişul ca o pălărie de ciupercă. În spatele ei, un nuc cu crengi bogate în ramuri şi frunze o apără de arşiţa soarelui şi de asprimea vântului.

Aşa micuţă cum este, în vremea ei a adăpostit multe suflete; acum găzduieşte doar o bătrână şi trăiesc împreună povara anilor grei... Din cei adăpostiţi vremelnic, unii s-au prăpădit, alţii s-au risipit prin lume, dar o poartă în suflet şi îi duc dorul. Slugă credincioasă, bătrâna a rămas lângă ea, nu a ispitit-o avuţia străinătăţii. Şi ar fi plecat şi ea, poate, numai aşa, să vadă lumea, de nu o înspăimânta gândul că ar putea s-o găsească morman de moluz şi de pământ.

Bătrâna îşi dobândeşte greu cele trebuincioase vieţii, dar găseşte timp de a se ocupa şi de căsuţă; de a o face să reziste, să fie frumoasă şi atrăgătoare. Într-un timp era la modă ornarea pereţilor exteriori cu cioburi de oglindă şi sticlă colorată, bătrâna a rămas, însă, statornică tradiţiei de a o vărui cu var alb şi de a-i lipi prispele cu pământ roşcat. Ferestrele le-a lăsat fără perdele; să pătrundă liber razele soarelui şi lumina stelelor. Împrejmuită cu gard din scânduri împodobite şi ele cu mărgele din muşchi şi licheni, căsuţa colorează plăcut pământul şi locul. În dreptul ei, mulţi se opresc s-o admire şi să se bucure că aici a fost rânduit să locuiască veşnicia.

Gânduri despre ţărani şi despre casa de la ţară

- Ţăranul când pleacă în lume, gândul la casă îi rămâne.
- Casa de ţăran stă la temelia celor din mediul urban.
- Ţăranul este ţăran când are pământ şi căruţă cu cal. • La oraş casa este un adăpost, la sat este palat.
- Neodihna ţăranului se vede în preaplinul hambarului.
- Sudoarea ţăranului e ca roua cerului.
- Ţăranul şi iarba nu stau niciodată degeaba.
- Casa şi pământul însoară urâtul.

Loc de dor

Casa bătrânească de la ţară,
Cu pereţii proaspăt văruiţi,
Îşi aşteaptă fiii risipiţi.
Din strămoşi tu ne cunoşti durerea,
Zilele de glorii şi tumult,
Ne trăieşti şi zborul şi căderea...

De aceea te iubim noi mult!
Casă bătrânească de la ţară,
Treacă veacuri multe, câte vor,
Tu rămâi în suflet primăvară
Şi un loc de-a pururea de dor!

C. Buruiană, Măcin

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 593

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

„Să te încoronezi la Alba-Iulia sau să mori pe Câmpia de la Turda“

Suntem în 1914 şi flăcările Primului Război Mondial – cea mai mare conflagraţie de până atunci – au încins Europa.

Problema participării României la conflictul european provocase deocamdată războiul diplomatic cu Puterile Centrale, pe de o parte, şi cu Antanta, de cealaltă.

În septembrie, regele Carol I se stingea din viaţă după o domnie glorioasă de 48 de ani, victimă a bolii, bătrâneţii, dar mai ales a presiunilor diplomaţilor Puterilor Centrale, prezenţi zi de zi la Peleş şi care încercau să grăbească intrarea României în război alături de ţările lor. Diplomatul austro-ungar Ottokar Czernin nota cu cinism: „Pot spune fără nicio exagerare că eu l-am văzut prăpădindu-se zi cu zi sub aceste continue lovituri de măciucă“.

„Voi domni ca un adevărat român“

La 11 octombrie a fost proclamat noul rege al României, Ferdinand, nepot de frate al defunctului monarh. Era considerat un temperament slab, în opoziţie cu personalitatea puternică şi dominatoare a unchiului său, cu o cultură serioasă, care uneori atingea erudiţia.

Dar calităţile pe care i le cerea domnia nu puteau fi căutate aici, cu atât mai mult cu cât urcarea sa pe Tronul ţării se petrecea pe vremuri crunte. Şi asupra noului rege s-au năpustit reprezentanţii Vienei, Czernin, şi Berlinului, von dem Bussche. Reacţia lui Ferdinand a fost categorică: opinia publică nu vrea război împotriva Rusiei şi deci acesta nu va avea loc.

Pe 15 noiembrie 1914, când s-a deschis sesiunea Camerelor Parlamentului, aleşii ţării au constatat că la fostul şi timidul prinţ moştenitor s-a petrecut o adevărată metamorfoză. „Voi domni ca un adevărat român“, a declarat noul rege, şi cuvintele acestea au fost înţelese de la un capăt la celălalt al pământului românesc, dar şi de duşmanii ţării.

„Ursita lui este să ne dea vitejia“

Şi ceea ce îi cerea ţara noului rege în acele vremuri de izbelişte este cuprins în cuvântarea cu care l-a întâmpinat la şedinţa inaugurală a plenului Parlamentului omul politic Nicu Filipescu.

„În vremurile furtunoase în care trăim nu cerem de la această domnie nici bogăţia şi înflorirea din timpul lui Petru Rareş, nici iscusinţa diplomatică a lui Constantin Brâncoveanu. Nu aşteptăm de la regele nostru să dea la lumină pravile înţelepte ori să fie ctitor de biserici ca Matei Basarab.

Ursita lui este să ne dea vitejia (...). Vei fi cel mai mare Voievod la Ţării, împodobindu-te cu titlurile lui Mihai Viteazul „Domn al întreg Ardealului, al Ţării Româneşti şi al Moldovei“ şi adunând pe deasupra strălucirea purpurei regale. Sau, răpus în cel mai suprem avânt de vitejie al neamului, vei fi totuşi sfinţit ca erou naţional.

De nu va fi nici una, nici alta, grozav mă tem că nici praf nu se va alege de Ţară şi de Dinastie. De aceea, mărirea ce ţi-o urăm, sire, este „să te încoronezi la Alba-Iulia sau să mori pe Câmpia de la Turda.“

A fost un bun român

Poporul român a ştiut atunci că pe drumurile sacrificiului care îl aşteaptă conducătorul lui va fi nu numai un şef de stat frământat de toate dorurile poporului său, ci şi gata la orice jertfă pentru izbânda sfintelor aspiraţii ale neamului.

În ciuda firii lui timide, Ferdinand şi-a smuls din inimă tot ce înseamnă slăbiciune. Pentru noua sa patrie, România, el a ştiut să-l învingă pe vechiul Hohenzollern din sufletul său. Împroşcat cu noroi de cei care îşi vedeau speranţele înşelate, el nu va urma decât drumul drept al unui rege român. Şi Suveranul pe care posteritatea l-a numit Ferdinand I, „Întregitorul de Ţară“ sau „Ferdinand cel Loial“, şi-a îndeplinit îndatorirea.

La 1 decembrie 1918, când cortegiul regal intra în capitala României reîntregite, regele avea să declare cu mândrie: „Când am luat moştenirea Întemeietorului României moderne, am făgăduit că voi fi bun român. Cred că m-am ţinut de cuvânt. Grele au fost vremurile, mari au fost jertfele, dar strălucită e răsplata şi astăzi pot spune, cu fruntea senină faţă de Dumnezeu şi faţă de poporul meu, [că] am conştiinţa curată.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 619

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare8681.html-articol=866.htm

Oameni de nota... 10

Sindromul dependenţei alimentare

GHEORGHE ANTOCHI, preşedintele grupului de firme Agricola Internaţional Bacău, reprezintă un brand aparte în rândul elitei agricole din România, care are în spate o solidă pregătire profesională şi o conduită morală de excepţie.

El reprezintă un caz special în acest catalog al valorilor umane, fie şi pentru faptul că aceste calităţi sunt recunoscute inclusiv de detractorii săi, care într-un anumit moment şi-au dat mâna pentru a distruge tot ce a clădit împreună cu colaboratorii săi.

Acţiunea lor nu viza neapărat defăimarea celor doi stâlpi ai colosului agroindustrial din Bacău, Petre Plăcintă şi Gheorghe Antochi, cât devastarea unui patrimoniu economic, unic în Europa ca dimensiune şi performanţă.

Îngrozitor este că aceste porniri distructive au venit tocmai din partea unor politicieni şi reformatori, care au adus agricultura în sapă de lemn.

Marea calitate a actualului manager general, Gheorghe Antochi, este aceea de a fi păstrat în staff-ul Agricola Internaţional profesionişti de o valoare indiscutabilă şi de a atrage în jurul său oameni tineri, care prin calităţile lor garantează reuşita finală, în competiţia dură pe piaţa agroalimentară a Europei Unite.

Inteligenţa, calităţile manageriale native, fermitatea, curajul şi mai ales capacitatea de a comunica cu oamenii sunt principalele atuu-uri ale lui Gheorghe Antochi. În străfundul structurii sale se află şi o anume bunătate sufletească pe care cei 3.000 de colaboratori ştiu s-o exploateze, în sensul cel mai profitabil pentru acest gigant agroindustrial.

Gigantul agroindustrial al Europei

Agricola Internaţional face parte dintre cele mai mari combinate agroindustriale ale Europei.

El realizează anual o cifră de afaceri de peste 100 milioane de euro. Zilnic, Agricola produce şi livrează 100 tone de carne şi preparate din carne, precum şi 300.000 de ouă.

Pentru dezvoltarea şi modernizarea capacităţilor productive, în cei 15 ani de existenţă, Agricola a investit 60 milioane de euro. Investiţiile s-au desfăşurat, cum s-ar spune, pe verticală, nu pe orizontală. Ele au vizat înlocuirea unor instalaţii şi utilaje cu ce este mai performant astăzi în lume.

A fost modernizat până şi abatorul de păsări, care în ultimii 12 ani a lucrat cu 20% peste capacitate.

Investiţiile în tehnică şi tehnologie se situează la nivelul de vârf al sectorului agroindustrial mondial. Gheorghe Antochi este conştient că programul de retehnologizare se află pe undeva la jumătate.

Viitoarele investiţii destinate modernizării abatorului de carne roşie şi adăposturilor vechi pentru păsări şi porcine se află în prim-planul urgenţelor. Tot atât de importante sunt implementarea sistemului de management al calităţii, precum şi a logisticii pentru sistemul de distribuţie.

Fire optimistă de felul său, Gheorghe Antochi îşi pune mari speranţe în însănătoşirea climatului economic. Convingerea lui este că integrarea treptată în UE îi va pune la adăpost pe toţi cei care produc cinstit, barând astfel acele imixtiuni ale tartorilor politici şi administrativi în conduita economică a unităţilor agroindustriale. Toate aceste speranţe ale lui Gheorghe Antochi se înlănţuie într-un context fericit, în care impulsul vine din partea familiei. El are calitatea de a fi un mare iubitor de oameni cinstiţi. Cei mai apropiaţi dintre ei se află tocmai în sânul familiei.

Autorii acestor rânduri au încercat, dar nu au reuşit să intuiască locul care defineşte cumpăna vieţii lui Gheorghe Antochi, atunci când este să pună întrebarea: cât a cântărit profesia şi cât familia în viaţa acestui om de excepţie

(I.B., I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 563

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare86d2.html-articol=91.htm

Opinia publică în Uniunea Europeană > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOpinia publică în Uniunea Europeană

La români, speranţa moare ultima

Aşa reiese din ultimul Eurobarometru efectuat pentru România, ocazie bună pentru a scoate în evidenţă şi aşteptările românilor de la noua viaţă care a început acum două săptămâni. Concluziile la care s-a ajuns în urma efectuării acestui Raport Naţional nu sunt deloc surprinzătoare, ci chiar uşor de dedus:

• la capitolul satisfacţie faţă de nivelul de trai actual, românii sunt cei mai nemulţumiţi dintre europeni. Campionul la „pesimism cronic“ este judeţul Vaslui şi în general partea de nord-est a ţării, unde nu întâmplător se înregistrează cea mai ridicată rată de emigrare. Cu toate acestea, spre deosebire de bulgari, care sunt săraci şi pesimişti, pe români sărăcia nu-i împiedică să rămână optimişti;
• cele mai mari probleme pe care le avem sunt de ordin economic, dar în comparaţie cu restul statelor membre, care se tem de şomaj, infracţionalitate şi terorism, la noi oamenii se confruntă cu salariile mici şi preţurile mult prea mari;
• românul e de părere, în continuare, că rezolvarea dificultăţilor sale vine de la Uniunea Europeană, instituţiile europene beneficiind de mult mai multă încredere decât cele naţionale. 67% dintre români sunt de părere că rezolvarea problemelor lor stă în mâna Bruxelles-ului;
• încrederea în justiţie a scăzut considerabil, în ultimele şase luni ajungând de la 34 de procente la 26;
• mare parte dintre români consideră împlinirea personală (pe plan financiar) drept o valoare importantă, spre deosebire de ceilalţi europeni care prin orientări valorice înţeleg probleme sociale şi de mediu.

Aşadar, deşi valorile par a fi comune, ele capătă definiţii diferite când vine vorba de noi şi restul lumii „europene“, este încheierea coordonatorului Eurobarometrului, prof. Dumitru Sandu. În general, cetăţenii României sunt orientaţi spre viitor, văd Uniunea ca pe o enormă sursă de schimbare, optimismul personal este mai mare decât în restul ţărilor membre, dar satisfacţia faţă de viaţa pe care o duc în prezent este mult mai scăzută. Cu siguranţă însă mult mai interesantă va fi opinia publică după trecerea a măcar 6 luni de când ţara noastră a devenit membru cu statut real al Uniunii Europene!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 758

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Suzy, premianta, n-are unde să pască

La Botoşani am cunoscut la sfârşit de an o doamnă îndrăgostită de vaci, Stela Brehuescu. A lucrat 30 de ani în comerţ, iar din 1988 a început să crească oi. A ajutat-o şi o ajută mult soţul ei, Dumitru. Opt ani mai târziu a renunţat la oi, şi a cumpărat o vacă Bălţată cu negru, foarte productivă. Tot atunci s-a înscris în Asociaţia Crescătorilor de Taurine şi a luat legătura cu ORJSA pentru însămânţări artificiale.

Asociaţia a sprijinit-o să cumpere în 1998, din Austria 3 juninci de rasă Siemental Fleckviek, plătind 13.500 de mărci. „Ca să strâng banii aceştia a trebuit să-mi vând apartamentul şi o grădină, unde intenţionam să-mi construiesc o casă. Satisfacţia mea e, că acum am 15 vaci frumoase şi asta mă face să uit toate necazurile. Suzy, cea mai frumoasă dintre ele, a câştigat Premiul I la IndAgra 2006“.

Am văzut grajdurile curate şi animalele superbe de la Zăiceşti, comuna Băluşeni, aparţinând doamnei Stela. Aici s-a făcut modernizare şi se continuă transformarea unor grajduri vechi în altele noi. Pentru unul dintre ele doreşte să obţină un credit SAPARD. Toate bune şi frumoase, dar aceste animale omologate, în patrimoniul genetic naţional, nu mai au unde paşte, pentru că suprafaţa concesionată de inimoasa fermieră a fost cedată unor presupuşi moştenitori cu doi ani în urmă.

În sesizarea către prim-procurorul României, împotriva prefectului de atunci şi a celorlalţi participanţi la abuz, doamna Brehuescu explică faptul că în martie 2002 a încheiat contractul de concesionare nr. 72 cu ADS pentru 25 ha de păşune la Băluşeni. Terenul l-a obţinut în luna iunie a aceluiaşi an.

Spre justificare, argumentează că a absolvit cursurile de zootehnist şi agricultor, organizate de OJCA Botoşani şi a plătit taxa de licitaţie. La data de 24 februarie 2004, ADS Bucureşti acceptă reînnoirea contractului, în ciuda faptului că numai cu 12 zile în urmă cele 25 ha fuseseră cedate, prin act de proprietate, unei persoane moarte de aproape doi ani. Terenul se afla pe atunci în domeniul public. Doamna Brehuescu a investit sute de milioane de lei pentru defrişare, desţelenire, irigare, ba chiar construind două fântâni.

Laptele, brânza şi smântâna produse în ferma sa sunt cele mai solicitate în Botoşani. Munca i-a fost apreciată şi de către fostul ministru, Gheorghe Flutur, care a premiat-o la IndAgra, dar problema furajelor nu i-a rezolvat-o nimeni.

Poate că noul ministru, cunoscând mai bine realitatea, se va gândi şi la bunăstarea premiantei, ca şi a suratelor ei... Cine ştie? Doamna Brehuescu mai crede şi mai speră în dreptatea României proaspăt integrată în Uniunea Europeană.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 654

Comentarii

☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

100 de milioane pentru satele prahovene

Câtă nevoie au satele româneşti şi locuitorii lor de sprijin pentru dezvoltare! Poate mai mult decât se vorbeşte şi se înscrie în programele destinate acestui spaţiu.

Se promit sume impresionante menite a îmbunătăţi viaţa sătenilor, dar când va începe alocarea lor, nu se ştie. Bunii gospodari însă au pornit deja la treabă.

Un exemplu în acest sens l-am descoperit zilele trecute în Prahova, judeţ pentru care banii n-au constituit o piedică în derularea unor acţiuni privind dezvoltarea rurală. I-au găsit. Cum şi unde, am aflat de la preşedintele Consiliului judeţean, domnul Florin Serghei ANGHEL.

Rep.: Domnule preşedinte, ştim că Prahova ocupă un loc de primă mărime în viaţa economico-socială a ţării. Cum stau lucrurile în agricultură, în general, dar mai ales în spaţiul rural?

F.S.A.: Din păcate, agricultura nu are o pondere importantă, doar viticultura se bucură de mare renume. De aceea, ne-am implicat destul de serios în ceea ce priveşte accesarea de fonduri comunitare, cu prioritate pentru dezvoltarea fermelor agricole în diferite domenii.

Rep.: Câte localităţi din judeţ aspiră acum la atrăgătorul statut de oraş?

F.S.A.: Cu ceva vreme în urmă, destul de multe comune doreau să devină oraşe; acum nu mai există interes pentru aceasta, ci mai degrabă pentru o puternică dezvoltare rurală. Sunt deja iniţiative în acest sens, iar noi le susţinem, le sprijinim în acţiunile de modernizare, mai ales în realizarea proiectelor pentru infrastructură. Sunt lucruri care, la urma urmei, stimulează spiritul pentru că depinde foarte mult de gradul de implicare a comunităţilor locale şi a locuitorilor acestora.

Cele mai importante proiecte pe care Consiliul judeţean le sprijină se referă la modernizarea drumurilor, extinderea alimentării cu apă şi introducerea canalizării.

Rep.: Vă rugăm să detaliaţi...

F.S.A.: În acest scop, recent am împărţit judeţul în opt microzone de dezvoltare rurală şi am demarat procedura de elaborare a unor masterplanuri, care au în vedere profilul specific de dezvoltare a zonei respective - în producţia de cereale şi plante tehnice, viticultură, pomicultură, dezvoltare turistică etc.

În cazul primului masterplan - care priveşte o zonă de câmpie din sudul Prahovei şi care cuprinde mai multe comune - Balta Doamnei, Gherghiţa, Drăgăneşti, Râfov, Sirna, Tinosu şi Puchenii Mari -, avem în vedere dezvoltarea de infrastructură şi producţia agricolă. Avem în curs de elaborare şi masterplanurile pentru celelalte şapte zone.

Fiecare cu prevederi distincte. Fiindcă şi fondurile europene pentru care se fac aceste proiecte vin pe diferite sectoare şi domenii. De altfel, masterplanurile vor constitui baza dezvoltării rurale, fiind o şansă sigură de a primi şi utiliza corect aceste fonduri.

Rep.: Contaţi, aşadar, acum pe fonduri europene?
F.S.A.: Desigur, deşi ştim că acestea nu vor veni mai devreme de sfârşitul acestui an. Suntem siguri că masterplanurile vor fi bine primite, cu atât mai mult cu cât acestea sunt unice în ţara noastră. Nu trebuie să ne limităm doar la ceea ce ne va aloca UE.
Contăm mult pe noi înşine, pe măsurile luate aici, pe plan local. În acest sens, am demarat o importantă acţiune de obţinere a unui împrumut prin asocierea Consiliului judeţean cu alte 62 de primării din judeţ, în scopul realizării mai multor obiective de investiţii. Este vorba de un credit de 100 milioane de euro obţinut de la o importantă instituţie bancară. Probabil într-o lună vom semna contractul de împrumut, cu trei ani de graţie şi cu rambursare în 12 ani! Foarte avantajos! Fiecare primărie va primi suma solicitată, asigurând astfel realizarea obiectivelor, conform proiectelor lor.
Banii nu se vor da decât pe proiecte şi nu altcumva. Aceştia vor fi utilizaţi pentru drumuri, reţele de apă, canalizare - obiective care tenează de ani de zile, precum şi construirea de şcoli, grădiniţe, cămine culturale, sedii de primării.
Rep.: Ce se întâmplă în acest context cu realizarea celebrelor drumuri judeţene: al Vinului, al Fructelor şi cel al Voievozilor?
F.S.A.: Drumul Vinului este în derulare, iar celelalte două sunt în atenţia noastră. Ne gândim ca toate acestea să aibă o finalitate turistică, cu atât mai mult cu cât turismul poate deveni o importantă sursă de venituri.
De altfel, judeţul nostru are un mare potenţial turistic şi agroturistic, deopotrivă. Am în vedere, între altele, marea apetenţă a bucureştenilor, şi nu numai, de a-şi ridica case de vacanţă în locuri tot mai izolate, părăsite practic de către localnici.
În ceea ce priveşte drumurile de legătură cu judeţele vecine, trebuie spus că acestea sunt destul de bune, cu deschidere către judeţele Buzău şi Dâmboviţa. Cu Braşovul nu-l avem decât pe cel care trece prin Măneciu-Cheia.
Drumul de legătură prin Câmpina-Valea Doftanei, o zonă superbă care poate fi pusă foarte bine în valoare, mai ales că se asigură legătura cu oraşul Săcele, rămâne însă în atenţia noastră. Cu atât mai mult cu cât acesta poate fi o importantă cale turistică între Prahova şi Braşov.
Rep.: Vă mulţumim şi vă urăm succes!
F.S.A.: Sunt convins că vom avea, pentru că toţi consilierii, dar mai ales comunităţile locale din aproape 60 de comune sunt ancorate la programele şi proiectele noastre. Aş aminti doar câteva din localităţile care au răspuns cu promptitudine acestei iniţiative: Sângeru, Şoimani, Măneciu, Măgurele, Drajna, Brebu, Izvoarele, Teişani, Gura Vitioarei, Bălteşti, Chiojdeanca şi altele, alături de cele din sudul judeţului, din care deja am amintit câteva.
BOCIOACĂ
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 526
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

Infrastructura tehnico-edilitară azi, la sate (V)

Telecomunicaţiile

În privinţa acestor mijloace, în ultimele decenii, mai ales în ultimii ani, s-au făcut progrese însemnate şi în ţara noastră, dar încă mai sunt necesare eforturi atât pentru răspândirea acestora (în special în mediul rural), cât şi pentru modernizarea lor, întrucât se perfecţionează uimitor de rapid. De pildă, nici nu s-a instalat peste tot telefonia automată cu fir, că deja se dezvoltă vertiginos telefonia fără fir pentru care sunt necesare noi echipamente. Sau, pe lângă forma mai veche de comunicare prin poştă, a apărut poşta electronică ce poate fi folosită de cei care au calculatoare electronice sau aparate telefon/fax.

Toate aceste mijloace, inclusiv radioul şi televiziunea, au pătruns şi în mediul rural, dar într-o proporţie mai redusă decât în oraşe. Mijloacele electronice de comunicare – Internet, telefon, fax – au pătruns în sate la primării, la şcoli, la unele firme de comerţ sau de producţie, inclusiv la societăţi sau asociaţii agricole şi chiar la unii locuitori ai satelor, îndeosebi tineri iubitori de informatică, care au calculatoare conectate la Internet. Dar este dificil deocamdată să se facă o inventariere statistică a lor.

În ceea ce priveşte numărul de unităţi de poştă şi telefonie-telegrafie începând cu unităţile mari de deservire a populaţiei, din datele statistice rezultă că numărul acestora a atins 9.806 în 1998 pe total ţară, din care în localităţile rurale sunt 8.410, ceea ce înseamnă că pentru fiecare comună reveneau în medie 3 unităţi (3,1).

Deci acestea erau sau sunt amplasate şi în sate şi nu numai la nivel de comună. Până în 2003 numărul acestora a fost redus cu 1.429 unităţi pe total, din care în localităţile rurale au fost reduse în cea mai mare parte, iar în oraşe doar 12 unităţi.

S-a procedat la aceste reduceri tocmai unde este poate nevoia mai mare de legături între oameni, dar motivul principal rezidă în slaba activitate economică a acestora. În anul 2005, numărul lor pe total s-a redus cu 2.728 de unităţi, ajungând la 7.078, din care la sate s-a redus cu 2.281 de unităţi, iar la oraşe cu 447. În ultimii doi ani s-a procedat la o scădere mai mare a lor sau la o reaşezare mai economică.

S-au redus îndeosebi unităţile de telefonie ca urmare a instalării şi extinderii unor centrale automate (telefonie digitală) cu posturi telefonice pe cartelă, de unde se poate vorbi oriunde fără să mai fie nevoie de centrale cu comandă şi cabine telefonice.

Chiar în comuna mea, Cosmeşti, din judeţul Galaţi, Romtelecom a construit în 1999 o clădire pentru telefoane, de unde se vorbea cu comandă, dar peste un an a închis-o.

Plus că s-a dezvoltat foarte mult telefonia fără fir şi oamenii nu mai sunt nevoiţi să se deplaseze pentru a comunica cu alte localităţi.

Un alt mijloc modern de comunicaţii este asigurat prin reţeaua de radio şi televiziune care încă nu este accesibilă pe scară largă populaţiei rurale, deşi marea majoritate a localităţilor rurale, sau aproape toate, dispun de reţea de energie electrică. Astfel, numărul abonamentelor radio din mediul rural reprezintă 36,7% din totalul abonamentelor şi 30,5% din totalul abonamentelor TV pe ţară.

Cu siguranţă însă că numărul posesorilor de aparate de radio şi televizoare este mai mare întrucât vânzarea acestora este liberă, iar oamenii amână plata abonamentelor sau nu le mai fac deloc şi nu mai pot fi prinşi în datele statistice. Cu ani în urmă nu se vindea în magazine niciun aparat de radio sau televizor până nu prezentai chitanţa de la poştă pentru înscrierea şi plata abonamentului.

Comparativ cu ţările Uniunii Europene, diferenţa este încă foarte mare. De pildă, în Franţa peste 95% din gospodăriile rurale au aparate de radio şi televizoare (GRAPH AGRIS, 2002, France).

Faptul că populaţia rurală dispune de mai puţine mijloace de acest fel limitează accesul acestor locuitori la informaţiile necesare directe, dar şi la unele emisiuni educative.

Ec. ing. Mircea ZAHARIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007Vizualizari: 584

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

El Zorab, într-o legendă… adevărată

„O, calul meu! Tu, fala mea,
De-acum eu nu te voi vedea
Cum ţii tu nările-n pământ
Şi coada ta fuior de vânt,
În zbor de rândunea.“
(George Coşbuc - El Zorab)

În alţi ani, pe vremea aceasta, mirosea a pâine caldă din grâul nou şi a porumb fiert. Acum doar strugurii aduc bucuria toamnei… Câmpiile pârjolite de arşiţa verii au rodit foarte puţin, hambarele – pline altădată – abia au câteva duble de grâu, iar pătulele vor rămâne fără bob de porumb!

Părinţii mei au avut trei pogoane semănate cu grâu, dar pentru că n-a plouat, două le-au cosit pentru furaje şi numai unul l-au treierat pentru boabe, iar recolta a fost foarte slabă. Cu porumb au semănat doar un pogon, dar nici măcar un ştiulete n-au văzut! Din această cauză sunt foarte îngrijoraţi în privinţa animalelor. Au reuşit să strângă 3-4 căpiţe de fân şi o şiră de paie, mai au nişte coceni de anul trecut, dar e puţin pentru o iarnă întreagă.

Prin sat tot trec maşini ce duc animale la abator - cai, vaci, viţei - care până acum au făcut fală stăpânilor lor. Ele ajung pe mâna samsarilor pe un preţ de nimic! Speriaţi că nu vor avea nutreţ suficient pentru iarnă, ai mei s-au hotărât să păstreze vaca şi să vândă calul. Pe Costel al nostru, care i-a scos din atâtea necazuri. „L-au făcut vânzător“ (au anunţat prin sat că vor să-l vândă), şi la câteva zile le-a şi venit un cumpărător: un ţigan care strângea fier vechi şi le-a oferit 200 lei! „Du-te, măi băiete, cu Dumnezeu şi lasă-ne animalul. Ăsta nu-i cal să-l dăm cu m2 milioane“ - a fost răspunsul lor.

N-a trecut mult timp şi a mai venit unul care le-a oferit 350 lei. Nu l-au dat nici de data aceasta. După alte două săptămâni, văzând că nu plouă, s-au decis să-l vândă. A şi venit un client (mai alb la faţă de data aceasta), care le-a oferit 320 lei. N-a vrut să mai pună niciun leu! În fine, au bătut palma, dar pentru că nu avea „bani ficşi“, s-a dus să schimbe la un magazin din apropiere.

În timpul acesta, Costel, mândreţea noastră de cal, alerga prin curte, zvârlind din copite, fluturându-şi coama în vânt! Se mai oprea din când în când, în prejma bătrânilor stăpâni pe
care-i mai necăjise uneori, ba muşcându-i de haine, când se duceau să-l hrănească ori să-l adape, ba ridicând capul atât de sus încât ei nu puteau ajunge să-i pună căpăstrul, când veneau să-l înhame, dar acum se oprea să-i miroasă, să-i privească şi, parcă, să le spună ceva!

Aşa frumuseţe de cal, cum puţini sunt în sat, va ajunge la abator. Şi deodată, mama a început să plângă, spunând că nu-l mai vinde! Când s-a întors cumpărătorul cu cei 20 de lei, mama i-a înapoiat cele 300 pe care le

primise deja şi i-a spus că nu-l mai vinde.
Degeaba a încercat acesta să-i convingă, n-a fost chip! „M-aş îmbolnăvi de focul lui!
Dac-aş şti că ajunge la un om al lui Dumnezeu care să-l iubească şi să-l îngrijească aşa cum am făcut-o noi, ar mai fi ce-ar mai fi, dar să ştiu că l-am dat la cuţit cu mâna mea, n-aş putea să îndur!“
Negustorul a plecat supărat, dar ai mei au rămas fericiţi. La câteva ore, am ajuns şi eu; plângeau şi-mi povesteau cum erau să facă cea mai mare greşeală din viaţa lor. Ce s-ar fi făcut fără el? Cu ce-ar mai căra bruma de strânsură de pe câmp - strugurii, cocenii, lucerna?
Mi-am amintit de poezia „El Zorab“ a lui George Coşbuc, o citisem plângând în vremea copilăriei…
Le-am recitat câteva versuri şi apoi „le-am povestit-o“. Le-a plăcut, semăna cu povestea lor, mai puţin finalul…
În timp ce noi stăteam de vorbă, îl auzeam pe Costel în aplecătorul de vară. M-am dus la el şi l-am mângâiat. E drept că în iesle nu avea decât nişte coceni de anul trecut şi paie, dar e la stăpânii lui care-l iubesc şi au renunţat la gândul de a-l vinde.
O vrea Dumnezeu să treacă cu bine şi de iarna care vine…
Ileana CÎRSTEA
REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 765
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare882c.html-articol=122.htm

Învăţământul agricol preuniversitar în impas > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎnvăţământul agricol preuniversitar în impas

„Şcoala noastră, o şansă către viitor“

În 2004, Ministerul Educaţiei şi Cercetării şi Şeful Delegaţiei Comisiei Europene în România au acordat titlul de „Şcoală Europeană“ Grupului Şcolar Agricol Prejmer, judeţul Braşov (denumirea actuală: Colegiul pentru Agricultură şi Industria Alimentară „Ţara Bârsei“).

La cursurile liceale de zi şi seral - 395 de elevi;
- la şcoala de arte şi meserii şi şcoala profesională - 290 de elevi;
- la şcoala postliceală - 43 de elevi;
- 2 corpuri de clădiri cu 15 săli de clasă, internet, cantină, sală de sport, bibliotecă, lot didactic;
- Şcoala a fost cuprinsă într-un program-pilot al Ministerului Educaţiei şi Cercetării pentru ruralul montan;
- pregăteşte cadre pentru meseriile: tehnician veterinar, tehnician agromontan.

Cunoşteam bine Gospodăria Agricolă de Stat Prejmer, care peste 20 de ani s-a numărat printre unităţile cu cele mai bune rezultate din ţară. O unitate-etalon, care putea sta alături de cea mai bună fermă din Occident sau America. Cred că n-a existat vreo delegaţie cu personalităţi mai importante, în frunte cu şefi de stat sau de guvern, care ne-au vizitat ţara, să nu se abată şi pe la Prejmer. Un coleg şi prieten, Ioan Toma, a condus 34 de ani această unitate.

Cu ceva ani în urmă, directorul Toma făcea drumuri dese la minister, unde eu răspundeam de învăţământ, pentru a lămuri conducerea de necesitatea pregătirii oamenilor care lucrau în unitate şi pentru întreaga zonă, în meseriile de mecanizator şi tehnician şi a propus înfiinţarea unui Grup şcolar agricol. S-au realizat o mândrie de clădiri şi o bijuterie de şcoală cu rezultate pe măsură.

În zilele noastre, m-am întâlnit cu prietenul meu şi era tare abătut. Îmi zicea: „Când ştiu câtă muncă am depus la această unitate şi ce rezultate se obţineau, acum sunt bolnav de supărare, mâhnit că din această unitate-etalon s-a ales praful, practic nu mai e nimic.“

Şi cu şcoala? îl întreb.

„Hei, hei, ce înseamnă omul. Nu numai că nu s-a distrus, dar a înflorit. E o femeie acolo, specialistă, de toată isprava. Nu s-a lăsat învinsă nicidecum. Dar mai bine vino să vezi cum arată astăzi“.

Într-adevăr, „de la o poştă“ îţi dai seama că ai de-a face cu o instituţie de nivel european. O şcoală îngrijită, dotată cu tot ce-i necesar şi modern. Un asemenea aşezământ îl îmbie pe orice vizitator sau părinte.

Până iei legătura cu cineva din conducerea sau personalul şcolii pentru a primi răspunsurile dorite, diverse pliante concepute cu multă fantezie pentru a fi cât mai atractive, aşezate la locuri potrivite, te pun în temă cu tot ce-ai dori să afli despre şcoală: misiunea ei, profilele, calificările ce se pot obţine, parteneriatele cu agenţi economici. Toate dominate de chemarea: „Vino la noi! Şcoala noastră - o şansă către viitor, certificată din 2004 ca Şcoală Europeană“.

Sufletul acestor realizări este directoarea şcolii, ing. Maria Drinovan, care se bucură de mare prestigiu şi respect, nu numai aici, dar şi în judeţ şi în instituţiile centrale de resort. Nu numai că e pricepută, dar e şi perseverentă, dinamică, ştie ce să ceară de la oamenii care o înconjoară şi să controleze modul de realizare a obiectivelor propuse. Se lucrează de plăcere, fiindcă directorul este exemplu de conştiinciozitate şi hărnicie. Acestea sunt câteva dintre secretele aducerii instituţiei la rang de şcoală europeană.

Mi-ar trebui multe pagini să redau toate realizările acestui colegiu, de fapt singurul ofertant viabil de pregătire profesională din zonă în domeniile agricultură şi industrie alimentară. Aş aminti doar câteva:

- În anul 2003, printr-un program al Ministerului Educaţiei şi Cercetării, şcoala a fost dotată cu o reţea de 26 de calculatoare de ultimă generaţie.
- Prin programul PHARE, şcoala a amenajat un nou laborator de informatică, cu o reţea de 25 calculatoare, facilitând accesul mai multor profesori şi elevi la utilizarea echipamentelor IT în procesul de învăţare.
- În august 2006 au demarat lucrările la clădirea destinată fermei didactice. Urmează ca fondurile să fie suplimentate în anul 2007 pentru finalizarea lucrărilor. Aici vor funcţiona: un cabinet pentru consultaţii veterinare, un laborator de analize, un incubator şi un spaţiu destinat creşterii animalelor mici şi de companie. La mansardă se vor amenaja spaţii pentru horticultură şi amenajări peisagere.
- Şcoala a fost cuprinsă într-un program-pilot al ministerului pentru ruralul montan. În urma acestui proiect de introducere a unei noi calificări - fermier montan, şcoala va elabora un proiect pentru înfiinţarea fermei agroturistice, urmând să fie identificate şi sursele de finanţare. În cadrul comunităţii locale, şcoala joacă rolul unui factor activ şi permanent implicat în derularea unor parteneriate ce vizează pregătirea profesională a adulţilor, identificarea unor noi domenii de activitate conexe agriculturii şi formarea forţei de muncă pentru acestea.
- O preocupare constantă a şcolii este dezvoltarea parteneriatelor internaţionale prin programele Socrates-Comenius şi Leonardo Da Vinci, care contribuie la dezvoltarea competenţelor şi abilităţilor profesionale, antreprenoriale şi de comunicare ale elevilor, asigurându-se o dimensiune europeană procesului educativ.
- S-a amenajat spaţiul pentru Centrul de documentare şi informare.

În concluzia discuţiilor avute, directoarea, ing. Maria Drinovan, a subliniat că mai sunt încă multe lucruri care trebuie realizate, oprindu-se la câteva priorităţi: corelarea ofertei şcolii cu nevoile de calificare; sporirea calităţii procesului educaţional; dezvoltarea capacităţii de informare şi consiliere profesională etc.

Ce bine ar fi să avem toate şcolile agricole ca cea din Prejmer, dar şi perseverenţa şi dăruirea directorului ing. Maria Drinovan!

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 632

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cine face preţul pâinii?

În vară, când unităţile de morărit şi panificaţie aveau posibilitatea să achiziţioneze disponibilităţile de grâu existente la fermieri, preţul pe kg nu depăşea 0,6-0,7 lei. De fapt, acesta era şi preţul de referinţă la care au convenit reprezentanţii producătorilor şi procesatorii. Poate şi din motive obiective, aceştia din urmă au reuşit să facă achiziţii mult sub ce şi-au propus prin balanţa pâinii.

Din cauze numai de ei ştiute au lăsat problema echilibrării raportului între cerere şi ofertă la mâna importatorilor, care de mai mulţi ani fac afaceri extrem de profitabile de pe urma crizei interne de grâu.

Nu împărtăşim în totalitate ideea unei conjuraţii împotriva producătorilor din partea procesatorilor, importatorilor şi comercianţilor, dar nu este în regulă. Primul indiciu ar fi graba în care morarii şi brutarii au hotărât majorarea preţului la pâine şi la celelalte produse de panificaţie.

Pentru cea mai ieftină franzelă de 250 grame cumpărătorii plătesc aproximativ 1 leu. Pentru cel mai scump grâu de pe piaţa internă şi externă, angrosiştii plătesc mai puţin de un leu, dar nu pe sfertul de kilogram, ci pe un kilogram întreg.

Diferenţa este de la 4 la 1. Decalajul financiar este greu de explicat, în condiţiile în care analiştii economici susţin că dintr-un kg de grâu se obţine un kg de pâine. Cu precizarea că preţul pâinii „înglobează“, în afară de apă, şi aditivi alimentari destul de scumpi, cheltuieli mari cu forţa de muncă şi energia, taxe de tot felul şi în special cheltuieli comerciale şi de transport.

Structura costurilor pâinii este universal valabilă. Ceea ce ne deosebeşte de ţările cu o economie de piaţă reală sunt distorsiunile în fundamentarea preţului.

Cine are interesul să gestioneze o asemenea anomalie nu este chiar greu de identificat. Ceea ce se ştie precis este că pâinea începe să devină o problemă pentru majoritatea populaţiei. Nu numai la oraşe, dar şi la sate, unde pâinea nu se mai comercializează în sistemul clasic al trocului făină-pâine, ci pe bani.

Aceste simple supoziţii pot produce o atitudine de respingere în rândul celor care răspund de reglementarea pieţei agroalimentare şi în mod deosebit al procesatorilor, dar menirea lor este de a îndemna la meditaţie. Cel puţin deocamdată.

Uleiul la preţ exotic

Socotită, până nu demult, prima putere a Europei în materie de cultivare a florii-soarelui, România se detaşează în a fi ţara cea mai scumpă a uleiului. În magazine, preţul litrului de ulei se apropie de 6 lei, cu aproape 2 lei peste ultimele cotaţii la bursele internaţionale. Procesatorii arată cu degetul spre producători, care aproape au dublat preţul seminţelor faţă de anul trecut.

Dar studiile de piaţă arată că, în perioada achiziţiilor masive, acest preţ nu a depăşit 1 leu. De aici şi până la 6 lei diferenţa este enormă. Ea nu poate fi explicată nici prin procentul normal de extracţie, nici prin cheltuielile de procesare, oricât ar fi ele de mari. Comparaţia cu Europa, unde cotaţiile la bursa uleiului de floarea-soarelui nu depăşesc 30 lei/litru, dovedesc că uleiul românesc trebuie să „ungă multe osii“ până să fie vândut populaţiei. Teoretic vorbind, intervenţia autorităţilor în reglementarea acestei probleme delicate poate provoca unele convulsii ce ţin de încălcarea principiilor economiei de piaţă. O analiză trebuie, totuşi, făcută, tocmai în ideea respectării stricte a acestor principii pe întregul lanţ al producerii, procesării şi valorificării acestui produs.

IOSIF POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007 Vizualizari: 649

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare88ca.html-articol=1014.htm

Imprimati articolulCâteva specii de animale rare din Africa

- Lemurienele sunt cele mai primitive maimuţe din Ordinul Primatelor, căruia îi aparţine şi fiinţa umană. Denumirea lor vine de la Lemurii, duhuri ale morţii în mitologia romană, despre care se spunea că ar circula nocturn prin păduri. Lamurienele seamănă cu maimuţele doar pe jumătate, în special la membre, la fel de lungi, folosite pentru viaţa arboricolă.
- Printre lemurienele Madagascarului se remarcă „ay-ay“, o fosilă vie cu cap sferic, urechi mari, ochi bulbucaţi, blană neagră înspicată cu alb şi cu o coadă stufoasă depăşind jumătate din mărimea animalului.
- Tanrecul este un arici păros, cu trup zvelt şi un cap cât o treime din corp, cu un bot enorm şi care dormitează pe secetă în vizuini subpământene.
- Foza, un animal carnivor, de talie mică, cu gheare retractile, trăieşte în Platoul Central ca şi ariciul citat.
- Makii sunt alţi lemurieni cu coada mai lungă decât corpul, cu cap ca de vulpe, locuind în pădurile din Madagascar în turme de 6-12 exemplare. E numit şi Lemur.
- Kata (Lemur Catt) trăieşte şi în afara spaţiului silvic, printre stânci, e tot un maki, dar mai diurn, graţios, cu o privire inteligentă, ochi expresivi şi o coadă foarte lungă. Şi pe deasupra are o blană foarte frumoasă. E capturat pentru grădinile zoologice.

(A.H.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 2381

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

Modificări în sectorul legume-fructe

Propunerea Comisiei Europene vine să alinieze şi acest domeniu la celelalte care fac obiectul Politicii Agricole Comune, principalul scop fiind creşterea competitivităţii şi încurajarea consumului de fructe şi legume.

Finanţarea va creşte de la 50% la 60% pentru producătorii ale căror proiecte sunt eligibile, din această cifră urmând să se stabilească şi un nivel minim de cheltuieli pentru protecţia mediului.

Asociaţiile de producători vor primi valoarea integrală dacă, în loc să lase fructele să se altereze în piaţă, aleg să le retragă şi să le distribuie gratuit şcolilor, spitalelor, taberelor de vară etc.

Măsura este determinată de consumul de fructe şi legume care, la nivel european, este mult mai scăzut faţă de cel recomandat de organizaţiile de sănătate. (V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 641

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net

vizualizare8938.html-articol=952.htm

Este timpul arăturilor de toamnă

De câţiva ani rămân nelucrate suprafeţe întinse de teren şi aceasta, în primul rând, pentru că nu se efectuează arăturile de toamnă. Primăverile timpurii, secetoase şi cu vânturi uscate nu mai dau posibilitatea executării unor lucrări de calitate pentru înfiinţarea culturilor de primăvară.

Din aceste motive insistăm pentru executarea arăturii, acum când condiţiile sunt aproape ideale.

Ploile căzute în ultima parte a verii şi începutul toamnei au realizat umiditatea necesară efectuării în bune condiţii a arăturilor. Dar aceste ploi au revigorat şi buruienile. Cantitatea mare de masă vegetală din mirişte şi din tulpinile şi vrejii diferitelor culturi, alături de buruieni, constituie o importantă materie organică pentru sol.

Este indicat ca arăturile de toamnă să se efectueze concomitent cu lucrările pentru înfiinţarea culturilor de toamnă pentru a nu întârzia şi a ajunge în pragul iernii, cu timp nefavorabil pentru lucrări în câmp.

Aceste operaţiuni e posibil să se efectueze concomitent deoarece culturile de toamnă (porumb,
floarea-soarelui, sfeclă etc.), atâtea câte au mai rămas,
s-au maturizat în august-septembrie şi deci terenul este liber.

Este cunoscut că arăturile, cu cât se efectuează mai de timpuriu, înainte de sosirea iernii, din punct de vedere agrotehnic sunt de calitate mai bună.

În terenul lucrat, masa vegetală încorporată în sol se descompune de două ori mai repede şi furnizează humusul şi elementele nutritive necesare plantelor.

Prin arătură terenul se afânează, porozitatea de aeraţie creşte de la 11,2% la 42,5%, asigurând un regim aerohidric favorabil activităţii microbiologice şi, în primul rând, de nitrificare, care duce la creşterea conţinutului de nitraţi din sol de 2-6 ori faţă de terenul nearat.

Ce trebuie făcut?

- să se încheie cât mai urgent eliberarea tuturor suprafeţelor cu ce a mai rămas pe câmp, inclusiv asigurarea necesarului pentru zootehnie;
- să se treacă la lucrări cu grapa cu discuri pentru tocarea masei vegetale, urmate de executarea arăturii;
- arătura se efectuează la adâncimi de 18-20-22-28 cm, în funcţie de culturile care vor urma, de gradul de îmburuienare, de starea de umiditate a solului etc.;
- plugul va lucra în mod obligatoriu în agregat cu grapa stelată;
- arătura este bine să fie efectuată până la momentul îngheţului la sol.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare893c.html-articol=2.htm

Grădina magică - Chiparosu > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulGrădina magică
Chiparosu
Astrologie.
Arborele celor
născuţin între 26 iulie - 4
august/25 ianuarie - 3 februarie,arhetipul
persoanei loiale. Atletic, suplu, bine făcut,
degajând forţă şi stabilitate,
nativul chiparos este ceea ce se cheamă
„un adaptabil“, care găseşte
în orice împrejurare a vieţii ceva
care să-l mulţumească,
cerinţele lui fiind mai mult decât modeste.
Pentru că nu este un rafinat, fiind mai
curând expresia minereului şi nu a
mineralului (nisip aurifer, nu pepită), se
mulţumeşte cu atât de puţin de
la viaţă, încât
oricărui altcuiva oferta i se pare sub limita
decenţei şi a precarităţii.
Dedicat plăcerilor fruste, iubeşte
viaţa în aer liber, visul lui de
orăşean fiind casa de la ţară
a bunicilor în care maximul de confort se
limitează la televizor. De fapt televizorul
poate reprezenta limita de sus a cerinţelor sale
de la viaţă, prin ceea ce implică:
fotoliu, halat, papuci, bere, seminţe sau
floricele şi, evident, „Sfânta
Comodă Telecomandă“.
Îi plac
vânătoarea şi pescuitul, dar nu din

pasiunea competiţiei, ci mai curând datorită faptului că se poate pierde în natură, identificându-se cu lentoarea acesteia, pentru că este mai curând melc, decât un ogar. Unii îl caracterizează drept leneş. De fapt, el nu vede justificarea efortului depus peste nivelul acoperirii necesităţilor imediate şi esenţiale. La orice încercare de a-l convinge să depună un efort suplimentar faţă de ce consideră el minimal-necesar, are un singur răspuns-întrebare: „La ce bun?“ Un pic cu capul în nori, rar meditativ (la ce-i bună meditaţia?), este un bun camarad, iar prezenţa lui în echipă, chiar dacă nu aduce cu ea spargerea de norme de muncă, are un efect calmant. Nativul chiparos aduce linişte, certitudine şi oferă senzaţia unei protecţii absolute.

Agreabil şi ospitalier, este capabil să strângă în jurul lui grupuri loiale de prieteni şi cunoştinţe care-i împărtăşesc crezul: angajarea doar în acţiuni nesolicitante şi lipsite de anvergură. Idealurile nativului sunt imediate, relativ uşor de atins şi la fel de fruste ca şi el: week-end-ul interminabil, cu numeroşi prietenii la grătar, beri şi sacrosanctul pui de somn la umbra părului, fără ca prin aceasta să-şi dorească para mălăiaţă (dar dacă pică, nu o ratează!).

Cea mai mare calitate a nativilor este loialitatea şi fidelitatea faţă de persoa-nele pe care le agreează. A nu se confunda cu servilismul! Nativul nu este servil, el este pur şi simplu loial, fără să-şi precizeze sau să-şi exliciteze motivele acestei loialităţi. Se dedică persoanei/persoa-nelor, ideilor, cazuri în care implicarea lui este peste limitele minimului necesar definitoriu. Loialitatea lui merge până la a renunţa la proverbiala comoditate şi a se dedica întru totul, chiar

dacă aceasta implică eforturi mult peste
nivelul obişnuit. Din loialitate poate deveni
bătăios, deşi agresivitatea este
ultima trăsătură pe care ar putea
fi bănuit că o are.
Caracterizarea
neprietenilor (pentru că duşmani nu prea
este capabil să-şi facă!) este
definitorie: „Mălai Mare“.
În plan sentimental este
arhetipul comodităţii. Frumos şi plin
de farmec, este repede asaltat de reprezentanţii
sexului opus şi tot atât de repede supus,
pentru că nu cucereşte, se lasă
cucerit. După ce cuplul s-a format, este mult
prea ostenitor să alerge după altceva.
Familiile nativilor sunt numeroase, iar viaţa
sentimentală alături de un chiparos este
liniştită, previzibilă şi
monotonă. Monotonia vieţii de cuplu face
ca cel mai adesea ruperea acestuia să
pară total nejustificată
apropiaţilor deşi, în general,
cuplurile sunt longevive mai mult din loialitate
şi comoditate decât din compatibilitate.
(A.F.B.)
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 732
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Erbicidarea miriştilor, o lucrare de mare eficienţă

Buruienile, cel mai mare duşman al plantelor de cultură, se combat economic, eficient şi uşor prin aplicarea erbicidelor pe miriştile înverzite. Pentru combaterea totală a lor, cele mai recomandate sunt erbicidele, care au ca substanţă activă glifosat.

Acest erbicid se absoarbe prin frunze, se translocă în părţile subterane ale plantei, rădăcini, rizomi, bulbi, pe care le distruge. Reiese că omoară atât părţile verzi aeriene, cât şi pe cele subterane. Este substanţa activă care distruge în totalitate buruienile perene, ele fiind cele mai periculoase, cel mai greu de combătut. Dintre acestea amintim numai câteva, mai frecvente: pirul, costreiul, pălămida, susaiul, murul, bozul, valbura, treistia şi altele.

Răspunsuri corecte la 5 întrebări

Pentru o distrugere completă şi eficientă a tuturor buruienilor trebuie să răspundem corect la 5 întrebări:

1. Cu ce erbicidăm?

Aşa cum am spus anterior, cele mai recomandate sunt erbicidele pe bază de glifosat. Până în prezent sunt omologate şi se găsesc pe piaţă 36 de asemenea produse comerciale cu această substanţă activă, cu proprietăţi şi efecte similare. Dintre acestea amintim: Boom-Efect; Casmic; Dominator, Efasate, Glifocig, Glifosat, Glialca, Gliphogan, Roundup, Touchdown etc.

2. Când erbicidăm?

Aplicăm produsul când buruienile sunt în plină creştere. Miriştile trebuie să fie înverzite bine, buruienile să aibă 15-20 cm, iar frunzele să fie turgescente. Este recomandabil să se aplice după ploaie sau seara, şi nu pe caniculă. Pentru a se absorbi complet şi transloca în părţile subterane este necesar ca, după aplicare, 5-6 ore să nu plouă. Se recomandă ca în momentul aplicării şi după să fie condiţii optime de creştere, iar acestea se realizează în toată luna septembrie.

Pentru ca erbicidul să-şi facă efectul trebuie ca miriştea să se întoarcă la cel puţin 6-7 zile după aplicare.

3. Cât erbicid aplicăm?

Dacă domină buruieni anuale (mohor, ştir, rapiţă, muştar sălbatic etc.) aplicăm 3 l/ha. În parcelele cu infestare mare de buruieni perene (pir, castrei, pălămidă, susai etc.) aplicăm 4 l/ha. Dacă infestarea cu volbură, mur, boz sau trestie este mare, se aplică 5 l/ha. Dozele se majorează cu 10-20%, dacă buruienile sunt crescute sau îmbătrânite.

4. Cum aplicăm erbicidul?

Întrucât glifosatul se absoarbe numai prin frunze, cel ce ajunge pe sol este pierdut, se aplică prin stropirea buruienilor cu cantităţi cât mai mici de apă. Cu aparatele de erbicidat clasice putem aplica doza recomandată, în 100-150 l/ha; cu cele moderne, în 50 l/ha.

5. Pe ce părţi ale plantei îl aplicăm?

Fiind un erbicid puternic trebuie să-l aplicăm, cu precădere, pe vârfurile de creştere, pe frunzele tinere, care au metabolismul cel mai intens. De aici se translocă în toată planta, preponderent bazipetal, adică în rădăcini, rizomi.

Costul produselor pentru distrugerea buruienilor din miriştea unui hectar este cuprins, în medie, între 90 de lei/ha, în cazul primului produs citat, şi 140 de lei/ha în cazul celor mai scumpe.

O analiză profundă va scoate în evidenţă faptul că pentru eliminarea în totalitate a pirului, costreiului, pălămidei sau rugului este singura soluţie, la ora actuală, de mare economicitate.

Cel puţin 4 ani solele erbicidate vor fi lipsite de buruieni perene, până la o nouă reinfestare, din seminţe.

Pe solele erbicidate cu glifosat se poate însămânţa în toamnă sau în primăvară orice cultură, fără nicio restricţie sau precauţie.

Dr. ing. Mihail TOMŞA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 51311

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. lory2000 -- (10-April-2010)vrau sa-mi seman gazon in fosta gradina de zarzavat si nu stiu cum sa procedez .am sapat , dar mi-e teama de buruienile ce vor apare

° 2. tod -- (6-May-2010)cat glifosat pot pune in 10 l de apa?

° 3. marian -- (7-May-2010)la cat timp dupa ierbicidare cu boom-efect pot planta varza? se poate ierbicida cultura de cartof inainte de rasarirea cartofului?

° 4. mar1us25 -- (28-May-2010)Buna ziua !

Am si eu un teren in suprafata de 1300 m care este plin de costrei si vreau sa scap de el . Am erbicidat in toamna si in primavara cu total dar degeaba . Cu ce ma sfatuiti sa erbicidez sa pot scapa de acest costrei ? Va multumesc!

° 5. STEFAN DANIELA -- (14-June-2010)Am si eu o mare problema.Am cumparat de la un magazin special pentru asa ceva un erbicid pentru ceapa (nu i-am retinut denumirea) si s-a uscat toata ceapa. Am mai pus-o data si s-a uscat din nou . Ce pot m-ai pot pune pe acel teren? Va rog mult sa-mi raspundeti la intrebare; mentionez ca am o gradina mica care o cultiv de placere cu zarzavaturi (de meserie sunt expert contabil) iar in gradina de zarzavat nu am foarte multa experienta dar acolo si a flori este cea mai mare relaxare pentru mine. Multumesc anticipat.

° 6. lucian -- (27-June-2010)va salut! DUPA CAT TIMP DE LA APLICAREA ERBICIDULUI GLIFOSAT SAU ROUNDUP SE POATE SEMANA?SE POATE APLICA SI IN PRIMAVARA INAINTEA SEMANATULUI LA PORUMB?CU M TREBUIE SA FIE PREGATIT TERENUL IN ACEST CAZ? AFECTERAZA VREO CULTURA? PE CE PERIOADA ARE REMANIENTA IN SOL?

° 7. damian -- (1-July-2010)cat glifocig total se pune la 10 l apa? vreau sa erbicidez total o suprafata.

° 8. DINCA -- (26-July-2010) STIE CINEVA CU CE IERBICID SA DAU LA TRESTIE ? NU MAI SCAP DE EA AM DAT CU GRAMAXONE, APOI CU FUSILADE TOT DEGEABA

° 9. marius -- (10-August-2010)fara suparare dar nu sunteti seriosi deloc !

i-mi pare rau dar asta este parerea mea !

succes in continuare !

° 10. diana -- (26-April-2011)acest ierbicid se poate aplica si la cultura de porumb?

° 11. barbu -- (12-December-2011)spunetimi daca erbicidul ataca pomii fructiferi

° 12. Ion -- (27-January-2012)ataca tot ce-i verde

° 13. liviu -- (30-June-2014)pot folosi glifocig total la porumb?

° 14. bochi marcel -- (2-August-2014)buna domnul cu trestia imi poate recomanda ceva pentru a scapa de ea din gazon?

° 15. Ciprian -- (22-August-2014)Eu am folosit pentru suprafete agricole si chiar neagricole Glifotim, din punctul meu de vedere cel mai rentabil

16. manuela -- (22-September-2014)Buna,
urmeaza sa achizitionez 30 de ha arabil. Acest teren nu a fost lucrat deloc in ultimii 7 ani.
Intentionez sa infiintez pe el culturi eco. Imi recomandati o modalitate de a scapa de buruieni?
Multumesc

17. ioan -- (16-March-2015)pot folosi erbicidul GLIFOTIM TOTAL LA PORUMB

18. costel -- (15-July-2015)cine a folosit acest erbicid si cand trebuie aplicat si ce efecte a avut? si in ce doza se aplica?

19. Tanase Cristian -- (28-August-2015)Nu se foloseste la cultura porumb! La 10l se adauga 250ml, e un erbicid foarte bun , recomand !

20. valy -- (26-June-2017)cat tim trebuie sa treaca de la erbicidare sa nu ploua,ca erbicidul sa-si faca efectul

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Jocul la Ciupercă

Drumeţul care poposeşte în Ţara Oaşului trebuie să fie numai ochi şi urechi. Tot ceea ce se întâmplă în jur i se înfăţişează sub forma unui spectacol jucat de nişte actori ce parcă au aterizat aici de veacuri şi au rămas neschimbaţi. Fireşti în tot ceea ce fac, oamenii se trag parcă din alt soi.

Bunii lor au inventat firescul, iar oşenii de astăzi au datoria sacră de a-l păstra. Zestrea lăsată de dacii liberi este însă mult mai bogată. Fără îndoială, Ţara Oaşului e un unicat. Nu cred să existe aici un lucru lăsat la voia întâmplării. Îndrăgostiţi de viaţă şi de palincă, oşenii nu puteau uita tocmai voia bună şi veselia. Stilul lor merge departe, uneori până la autoironie.

Folclorul muzical este unul pe măsura renumelui zonei, ascunzând cu dibăcie taine şi înţelesuri. Sacrul se îmbină cu profanul, dar pentru un neavizat este imposibil de spart lacătul meşterit de vicleni strămoşi.

Sortită eşecului este şi încercarea de a cuprinde în câteva rânduri toate aspectele folclorului muzical din zonă. Fiecare joc e o adevărată demonstraţie, în faţa căreia nu poţi rămâne decât gură-cască. Prilej de sărbătoare se găseşte întotdeauna. Una dintre minunile oşenilor este Jocul la Ciupercă, organizat cu prilejul marilor sărbători. Denumirea vine de la foişorul din lemn în care se adună mulţimea înveşmântată în straie tradiţionale.

Foişorul nu este nicidecum o construcţie rudimentară. Zămislit de meşterii satului, abundă în motive populare. Lemnul îi ascultă pe făuritori, iar dansatorii respectă lemnul în forma sa finală. Forma acestui templu al dansului este circulară, întocmai ca pălăria unei ciuperci. Cifra 0, semnul cercului sunt reprezentări ale Absolutului, simbolizând apropierea de Divinitate, de sacru.

Dansul înfăţişează o horă perfectă. Forma unei hore este, bineînţeles, cercul. Punctul central al cercului, cel mai important din infinitatea de puncte, este reprezentat de ceteraş. Plasat în mijloc, suspendat deasupra dansatorului, acesta observă şi coordonează întreaga mişcare.

Rolul lui devine unul de legătură între masa de oameni şi absolut. Ceteraşul nu este niciodată batjocorit; în cazuri extreme, singura care are de suferit este cetera. Feciorii îi cer dansurile lor prin care urmăresc să le impresioneze pe fete. Un ceteraş bun trebuie să ştie aproape 300 de dansuri.

Bărbaţii domină ritualul, fiind primii care păşesc în Ciupercă. Fetele îi privesc sfioase de pe marginea drumului şi fiecare fecior îşi cheamă aleasa la joc printr-o strigătură „Marie, mă joci?“. Răspunsul nu este unul verbal, ci gestual.

Rând pe rând, fetele se prind la joc şi hora se măreşte. Cele rămase pe dinafară privesc dansul şi nu pot interveni în niciun fel. Bătrânii satului au locul lor pe marginea foişorului. Ei nu sunt nicicum ignoraţi. Nostalgici, privesc zvârlugile care „au furat meserie“ cu ani în urmă. Vorba lor cântăreşte greu; uneori poate avea valoarea unei sentinţe.

Bătrânii satului devin astfel membrii unui juriu de excelenţă. După ce atinge perfecţiunea, dansul intră în atemporal. Hora curge sub privirile turistului care, neobişnuit, încearcă o senzaţie stranie, de nedescris. La intervale regulate, dansatorii ţâpuresc. Ţâpuritura este un strigăt întâlnit numai aici. În fapt, reprezintă transformarea strigătului în artă.

Dansul se termină şi, din păcate, nu există promisiunea unei reluări imediate a lui. Obiceiul e muribund şi turistul care a asistat la el se poate considera cu adevărat norocos. Astăzi doar marile sărbători mai constituie prilej de adunare la dans. Atâta vreme cât vor exista palinca şi ţâpuritorii, foişorul va respira sub atingerea dansatorilor.

Alexandru OLARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 631

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mai mare daraua decât ocaua!

Nici sat, nici oraş, spun ironic oamenii despre Flămânzi, de fapt o localitate sărmană, ca multe altele din judeţul Botoşani, unde cei mai mulţi se îndeletnicesc cu lucrul pământului.

După ce, la început de martie, maşini luxoase s-au oprit în centrul aşa-zisului oraş, unde s-au comemorat 100 de ani de la izbucnirea Răscoalei din 1907, lucrurile au revenit la normal, adică la traiul de fiecare zi.

E târg astăzi în „oraşul" Flămânzi şi între oamenii care foiesc de ici-colo, mai mult negustori decât cumpărători, stau de vorbă cu o femeie care, după o tocmeală aprigă, şi-a cumpărat o casâncă viu colorată de sorginte asiatică. O întreb cum a fost evenimentul la care, mi s-a spus, au participat la început de primăvară toţi flămânzenii cu mic, cu mare, mai ales că reprezentanţii unui anumit partid politic au dat şi de pomană.

„Am primit promisiuni, spune Maria Drăgulin, de care suntem sătui. Acum, să vedem ce-om face în primăvara asta. Este o secetă cum n-am mai întâlnit, pământul e ca piatra, de-ţi sare sapa în cap!"

„Să le dau de băut cu biberonul?"

„Şi la aiestea, se bagă în vorbă o altă gospodină – de, ca la târg! – trebuie, auziţi vorbă, să-mi răsfăţ animalele. Aud că n-am să mai pot ţine în ogradă mai multe de şapte găini într-o poiată, iar fiecare cobaie trebuie să aibă pentru hrană un jgheab special, iar alături un fel de canal în care trebuie să curgă tot timpul apă. Dacă nu-i faci canalul ista, trebuie – îmi spunea doctorul veterinar – să-i pui la dispoziţie fiecărei găini un fel de biberon. Cum să stau eu, femeie bătrână de 72 de ani, să dau de băut cu biberonul la fiecare cobaie?" - se cruceşte mătuşa Ioana Mitruţ.

„Nu mai pot vinde animalele"

De sfatul gospodinelor se apropie un om între două vârste. Aflu că îl cheamă Vasile Amariei şi este de locul său din Rădăşenii Fălticenilor. A venit la o fată măritată aici şi e necăjit că se apropie sărbătorile şi el nu mai poate vinde, ca în ceilalţi ani, animalele crescute cu trudă. „Înainte de Crăciun am vândut doi porci, spune el, şi mi-am acoperit oarece cheltuieli.

Acum nu-i mai pot vinde în târg, iar abatorul nu mai primeşte porci crescuţi în gospodărie. O să cresc în continuare porci şi o să merg cu carnea în sacoşă din uşă în uşă. Ce-o să-mi facă? Nu mai spun că mieii – am vreo cinci – trebuie să-i tai la abator ca să-i pot vinde. Cine ştie cât mă mai costă toate aiestea, vorba ceea: mai mult daraua, decât ocaua!" „E adevărat ce spui mata, dar eu şi gospodinele aiestea ce-o să ne facem? – intervine mătuşa Ileana.

Fiecare avem o văcuţă-două şi, iată, nu ştim ce să facem cu laptele. Fabrica nu mai are nevoie de «fruptul» din gospodăriile noastre pentru că, cică, nu-i muls mecanic. Ca să ajung la piaţă la Botoşani îmi trebuie zilnic 60 de mii lei, aşa că mă las păgubaşă şi dau laptele la câini sau la porc."

Auzind cele spuse cu năduf de gospodarii prezenţi, m-am gândit că, aşa cum prevăd şi normativele Uniunii

Europene, e nevoie de ferme performante, trebuie să trecem astfel de la agricultura de subzistenţă la o altă etapă. Dar până atunci, cum se vor descurca ţăranii? Pentru mulţi dintre ei, vaca din grajd şi porcul din coteţ sunt singurele averi şi majoritatea trăiesc din vânzarea animalelor. Mă întreb, ştiu toate acestea cei ce gândesc la viitorul ţării?

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 887

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare8a73.html-articol=164.htm

Dragobetele, sărbătoarea iubirii la români > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDragobetele, sărbătoarea iubirii la români

Oare de ce românii preferă să celebreze iubirea pe 14 februarie, de Sfântul Valentin, care este o sărbătoare catolică, când există la noi ziua lui Dragobete, numit şi Năvalnicul sau Logodnicul Păsărilor, feciorul Babei Dochia, ce ne aduce pe 24 februarie iubirea în casă şi în suflet? Oare ne americănizăm, în loc să ne europenizăm şi să ne păstrăm tradiţiile?

În această zi, cunoscută fiind şi sub denumirea de Cap de primăvară, biserica ortodoxă sărbătoreşte Aflarea Capului Sfântului Ioan; astfel, ziua de 24 februarie are semnificaţie dublă, românii îmbinând tradiţiile precreştine cu cele creştine.

Despre Dragobete se spune că este un personaj mitologic, similar lui Eros, al vechilor greci, sau lui Cupidon, al romanilor, ce oficia în cer, la începutul fiecărei primăveri, nunta tuturor animalelor. Această tradiţie s-a extins treptat până în rândul oamenilor şi a dat naştere unor obiceiuri specifice românilor din sudul şi nordul Dunării.

Pe vremuri, în această zi, fetele şi băieţii îşi puneau hainele curate de sărbătoare şi porneau cu veselie spre pădure, pentru a culege flori şi a le aşeza la icoane – mai târziu le puteau folosi la diferite descântece. La amiază, fetele porneau în fugă spre centrul satului, fugă numită zburătorit, iar fiecare era urmată de băiatul care o îndrăgea. După ce o prindea, o săruta în văzul lumii, sărutare ce simboliza promisiunea că se vor iubi întregul an. De aici şi zicala „Dragobetele sărută fetele!“ Fetele nu trebuiau să uite să adune zăpadă pentru tot anul – dacă se spălau cu ea deveneau mai frumoase şi mai drăgăstoase.

Pe 24 februarie, oamenii îşi întrerupeau orice altă muncă pentru a-şi primeni casa, dar nu aveau voie să ţeasă sau să cârpească. De asemenea, dat fiind faptul că originile tradiţiei se regăsesc în ciclul naturii, în această zi nu se sacrifică păsări sau animale. O altă credinţă populară spune că, dacă auzi pupăza de Dragobete, vei fi harnic tot anul şi, dacă plouă, înseamnă că primăvara va veni devreme şi va fi frumoasă.

În această zi trebuie să aveţi grijă să nu fiţi singuri, pentru că este un semn rău, prevestitor de singurătate pe întreg parcursul anului, până la următoarea sărbătoare a dragostei.

(D.C)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 607

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ministrul Remeş promite să scoată căruţa din înfundătură

În noua sa calitate de demnitar, ministrul agriculturii Decebal Traian Remeş nu pare atât de optimist ca pe vremea când prelua conducerea Ministerului Finanţelor sau, cel puţin aşa lasă să se înţeleagă din discursul său prezentat în faţa jurnaliştilor.

Pentru că nu avea în faţă o imagine reală a marilor dificultăţi materiale şi financiare ale celor care fac pâinea ţării, domnul Remeş s-a rezumat doar la a-şi exprima nemulţumirea faţă de activitatea celor care răspund direct de gestionarea şi accesarea fondurilor europene, care, în opinia sa, pe măsura trecerii timpului, se transformă dintr-o certitudine într-o posibilitate...

După o lungă absenţă din Guvern, Decebal Traian Remeş susţine că revine ca ministru al agriculturii, purtat de dorinţa de a-şi aduce contribuţia la programul de guvernare şi la absorbţia banilor care, indiferent de sursa lor, „trebuie să ajungă nevămuiţi acolo unde le este locul, şi anume la beneficiar“.

Acesta este unul dintre obiectivele sale, însă pentru a-l atinge „mai trebuie schimbate viteze şi atitudini la toţi cei care lucrează în agricultură, inclusiv primarii comunelor“. Ceea ce l-a determinat să îşi aleagă aceste priorităţi a fost descoperirea, la doar câteva zile de la instalarea în funcţie, a greşelilor şi a întârzierilor în derularea fondurilor, care par a se datora, printre altele, şi numărului mare de funcţionari cooptaţi în agenţiile de plăţi pe fel de fel de criterii... numai pe experienţă sau pregătirea în domeniu nu.

Ministrul, în calitate de economist, le-a mărturisit directorilor Agenţiilor de Plăţi că ştie cât de dificilă e gestionarea banilor atunci când sunt mulţi şi că ea poate fi chiar comparabilă cu strădania de a face rost de ei atunci când lipsesc. Astfel, domnul Remeş a ţinut să precizeze că, pentru a nu pierde aceste fonduri, de bine ce abia le-am obţinut, funcţionarii vor trebui să afle că „începând de acum, ziua are 24 de ore şi săptămâna are 7 zile“.

Nu doar agenţiile de plăţi, responsabile direct de derularea fondurilor europene, ci şi Agenţia Domeniilor Statului va fi zdruncinată din temelii pentru că, printre altele, nu a recuperat din datoriile pe care le au de plătit concesionarii. Nici primarii nu vor fi cruţaţi, deoarece şi aceştia se fac responsabili de „rătăcirea“ unor importante sume de bani. Ministrul a mai declarat că încă nu are o listă neagră, dar cei care se fac vinovaţi de toate aceste întârzieri vor fi eliminaţi.

El a refuzat să facă precizări cu privire la oameni sau posturi, urmând ca în curând să fie aprobată şi făcută publică o nouă organigramă a ministerului. „Situaţia stă la îndemâna mea să o fac funcţionabilă.

Poate că nu ştiu eu prea bine cum se seamănă grâul, dar căruţa am s-o scot din înfundătură“, a conchis acesta.Vă dorim succes, domnule ministru, aşa cum, de altfel, le-am dorit şi predecesorilor dumneavoastră, pentru că, vedeţi bine, căruţa noastră e foarte împotmolită!

Decebal Traian Remeş - ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale

Data naşterii: 26 iunie 1949.
Locul naşterii: Băseşti, Maramureş.
Studii: Facultatea de Studii Economice, Iaşi - 1971.
Activitate profesională:

- 1971-1989, economist, şef de birou, şef de serviciu, contabil-şef la diverse întreprinderi de stat.
- 1990-1992, director economic şi director general al RAMIRA - Baia Mare.
- 1992-1995, vicepreşedinte şi preşedinte al Consiliului Judeţean Maramureş.
- 1995-1996, director de sucursală bancară Credit Bank, Baia Mare.
- 1996-2000, deputat.
- 1998-2000, ministru al finanţelor.
- 2001, director economic al SC Predilect SRL (acţionar 50%).

Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 665
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare8abf.html-articol=238.htm

Fermierii faţă în faţă cu Ordinul nr. 301

Încă înainte de aderare ANSVSA, a emis mai multe acte normative prin care legislaţia românească în domeniu a fost aliniată celei europene. Ordinul nr. 301 face parte din acestea, numai că respectivul act normativ pune pe jar crescătorii de animale, care potrivit acestuia, din ianuarie 2007 nu-şi mai pot valorifica produsele decât „pe plan local".

Care este dimensiunea acestui spaţiu, rămâne de văzut. S-a mai obţinut în urma intervenţiilor acestora o derogare de 6 luni, timp în care producătorii trebuie să se pună la punct cu normele sanitar-veterinare privind vânzarea directă a produselor primare. Pe această temă s-a purtat recent o discuţie, iar întrebările crescătorilor au primit răspuns de la însuşi domnul secretar de stat Marian Avram, preşedintele Autorităţii Naţionale Sanitar-Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor.

Ioan Câmpeanu - Federaţia Romovis 10 Mai 2006 – De ce nu am fost consultaţi şi noi, fermierii, când a fost elaborat acest Ordin nr. 301? Conform Ordonanţei nr. 26/2000, în baza căreia s-au organizat asociaţiile şi federaţiile, acestea au rol consultativ în luarea deciziilor de către minister sau alte autorităţi. Noi nu am fost chemaţi la nicio întâlnire unde să ne putem spune părerea, iar acum ne trezim puşi direct în faţa faptului împlinit.

Marian Avram: Această normă sanitar-veterinară transpusă în Ordinul nr. 301 este de fapt Regulamentul Uniunii Europene nr. 882/2004, care a fost elaborat din august 2005, tocmai pentru ca toţi cei interesaţi să o cunoască. Orice asociaţie trebuie să se intereseze de legislaţia pe care trebuie să o îndeplinească, mai ales odată cu aderarea. Această consultare a fost disponibilă începând din august 2005 până în ianuarie 2007, când ordinul a intrat în vigoare.

Toţi cei interesaţi puteau merge oricând la direcţiile sanitar-veterinare sau chiar la Autoritate pentru a cere lămuriri punctuale legate de creşterea animalelor, de producţie şi de măsurile ce trebuie îndeplinite odată cu integrarea.

Rep.: Pentru început, vă rog să precizaţi ce sunt produsele primare.

M.A.: Acestea sunt obţinute din producţia primară, din creşterea animalelor, din vânătoare sau pescuit şi este vorba de şase categorii de produse: carnea de pasăre sau de iepure, vânatul în blană sau pene, peştele şi produsele provenite din pescuit, laptele materie primă şi produsele care rezultă din acesta, ouăle obţinute în ferme proprii şi mierea de albine.

Rep.: Ce condiţii trebuie să îndeplinească un producător şi unde poate el să vândă? Pentru că s-a tot vorbit de acei 30 km... Câţi trebuie să fie până la urmă?

M.A.: Practic, tot acest proces se reduce la un document de înregistrare. Micii fermieri care intenţionează să-şi comercializeze produsele au obligaţia să se înregistreze la Direcţiile Sanitare-Veterinare judeţene şi să lase numele şi adresa unde îşi desfăşoară activitatea, precum şi alte informaţii privind tipul activităţii, cantitatea de produse ce urmează să fie comercializată şi locul de vânzare. Aici trebuie enumerate şi cantităţile care pot fi valorificate.

Dacă vorbim de laptele materie primă care se vinde la procesator, cantitatea admisă este de 1.000 de litri pe săptămână, iar dacă îl transformăm în gospodărie atunci este vorba de 1.000 kg. La restul produselor cantităţile sunt: peşte proaspăt până la 100 kg/transport, 10 unităţi de vânat, pasări 2.000/an, iepuri 1.000/an, melci şi moluşte 20 kg/săptămână şi ouăle provenite din ferme cu cel mult 50 de găini.

După înregistrare urmează vizita unui inspector la locul în care fermierul îşi desfăşoară activitatea. Acesta controlează starea de sănătate a animalelor, vaccinările şi tratamentele obligatorii care trebuie să se regăsească şi la medicul veterinar, dar este de dorit ca şi cetăţeanul să îşi noteze toate datele la care se efectuează acestea. Apoi se verifică încăperea şi ustensilele necesare procesării care trebuie să îndeplinească nişte minime condiţii. După toate acestea, fermierul îşi poate vinde produsele, dar numai în spaţii autorizate, târguri şi pieţe agroalimentare de pe teritoriul administrativ al judeţului.

Rep.: O persoană fizică care obţine toate aceste aprobări poate să vândă laptele în stare primară fără să-l proceseze?

M.A.: Are voie să-l vândă unui procesator care colectează acest lapte, dar pentru a-l comercializa direct pe piaţă trebuie să-l proceseze la el în fermă .

Rep.: Dar unitatea de procesare poate să-l vândă oriunde?

M.A.: Dacă este autorizată şi face parte din categoria A, atunci poate să vândă laptele şi produsele derivate din acesta oriunde în UE. Dacă însă procesează şi lapte neconform, atunci acel lapte trebuie prelucrat şi poate fi comercializat doar pe piaţa internă.

Ionică Nechifor: La noi, în zona Botoşani, se cresc ovine din rasa Caracul, la care producţia se referă la pielicele. Cum trebuie să procedăm cu carnea de miel rămasă în urma sacrificării? Eu nu pot merge cu mieii la abator când baza la mine este pielicica, iar dacă aceasta nu rămâne cum trebuie după tăiere eu ies în pagubă. Nu văd nicăieri în Ordinul nr. 301 ceva referiror la producţia de carne de miel, cum este precizat la peşte sau la vânat de exemplu. Cum trebuie să procedăm?

M.A.: Legislaţia românească este în acest moment armonizată cu cea europeană. În privinţa rasei Caracul este într-adevăr o problemă. Dacă sacrificaţi aceste animale, singura cale legală în momentul de faţă este ca aceasta să aibă loc într-un spaţiu autorizat. Există în prezent o iniţiativă legislativă, şi anume aceea ca primăria sau agenţii locali să-şi construiască sau să concesioneze o activitate pentru un spaţiu de sacrificare (care nu va fi abator), iar carnea va putea fi comercializată doar pe plan local, la nivelul judeţului de exemplu. Mai aveţi posibilitatea să vă construiţi chiar dumneavoastră un spaţiu de sacrificare de 4/4 m, plus o magazie de 2/4 care să întrunească normele de igienă, şi anume: pereţi daţi cu var lavabil şi pardoseală din beton cu pantă de scurgere. Toate acestea se vor regăsi în acea lege de care vă spuneam. Va fi rezolvată astfel şi problema sacrificării tăuraşilor şi a porcilor dar, la fel, producţia rezultată va putea fi valorificată doar pe plan local.

Vasile Enache, producător de caşcaval, comuna Brăduleţu, judeţul Argeş: Care este situaţia atestărilor privind produsele tradiţionale?

M.A.: Pentru a înregistra un produs trebuie să demonstrezi că, de două generaţii, în comuna sau localitatea respectivă se fabrică acel produs, că are elemente specifice, iar loturile trebuie să aibă aceleaşi caracteristici. Cel care obţine de la MAPDR atestatul privind produsul tradiţional îl poate valorifica oriunde în Europa. ANSVSA este implicată numai în analizele produsului final, adică oferă buletinul de analiză în care se arată că produsul nu pune sănătatea publică în pericol. Viitorul acestor produse este stabilit de normele europene şi controlat de MAPDR şi DADR.

Nicolae Cioranu: Asociaţia Crescătorilor de Ovine Pastorul-Crişana, judeţul Arad: există localităţi din ţară unde 90% din populaţie se ocupă cu fabricarea de brânză. Vă dau exemplu judeţul Timiş cu 800.000 de ovine sau Aradul cu 300.000. Ce se întâmplă cu producţia asta care pe plan local nu se poate absorbi? Nu de bucurie pleacă sibianul la Bucureşti să vândă brânza... Ce facem cu aceşti oameni?

M.A.: Nu se poate în condiţiile unei Românii europene să producem sute de tone şi să ne plângem că nu ni se dă voie să vindem fără să vedem şi social problema. Câte taxe plătesc aceşti oameni şi cu ce contribuie ei la bugetul naţional? Să ne gândim şi la obligaţiile de igienă pe care le au...!

N.C.: Dvs. ne-aţi îngăduit şase luni de zile să ne înregistrăm. Dar ce vom face cu producţia, ţinând cont că fondurile pe care trebuie să le accesăm pentru înfiinţarea propriei fabrici de lapte vor veni, după informaţiile noastre, abia la toamnă ?

M.A.: Cred că fondurile Sapard, de exemplu, puteau fi accesate mai demult şi nu trebuia să aşteptăm să intre România în UE ca să investim. Autoritatea Sanitar-Veterinară va veni în sprijinul tuturor celor care vor să intre în legalitate. De curând, într-o discuţie avută cu colegii mei, am reamintit tuturor că noi trebuie să fim alături de crescătorul de animale, să-l sprijinim, în primul rând, şi apoi să cerem de la el.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 686

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Maşini de erbicidat

Instalaţie de erbicidat de mare viteză

Spra-Coupe 4000

Seria Spra-Coupe 4000 este de categorie uşoară cu extra putere de erbicidare şi mare viteză. Datorită tradiţiei de peste 40 de ani în domeniul acestor instalaţii şi a tehnologiei de ultimă oră în domeniu s-a reuşit construcţia unor utilaje mai rezistente şi eficiente pentru a se ocupa de culturile dumneavoastră.

Gama de modele:

Spra-Coupe 4450

CP măsurat în ISO – 122.

Lăţimea de deschidere a braţelor – 18 m/24 m/28 m.

Capacitate rezervor – 1.575 de litri.

Spra-Coupe 4650

CP măsurat în ISO – 122.

Lăţimea de deschidere a braţelor – 18 m/24 m/28 m.

Capacitate rezervor – 1.575 de litri

Dotări şi beneficii

Motoare ce corespund cerinţelor de poluare, oferă forţă şi moment de torsiune oricând şi oriunde este necesar, datorită sistemului electronic de control.

Performanţe maxime pe orice teren, datorită suspensiei independente şi a trenului de rulare mecanic.

Spaţiu de lucru generos şi confortabil al operatorului, cu ergonomicitate avansată pentru comenzi, operare facilă şi confort.

Mare înălţime faţă de sol: SC 4450 are înălţime de 950 mm, iar SC 4650 de 1.260 mm. Un scut avansat aflat pe „burta“ utilajului protejează maşina şi culturile.

Sistemul de ierbicidare: un sistem de comandă a instalaţiei, uşor de folosit, ajutat de o pompă centrifugală, oferă performanţe demne de invidiat, iar braţele reglabile vertical oferă o erbicidare de mare precizie.

Instalaţia de erbicidat multifuncţională

Challenger Spra-Coupe 7000

Seria Spra-Coupe 7000 sunt instalaţii concepute să funcţioneze pe sistem tradiţional sau pe conceptul Spra-Coupe însemnând că se poate erbicida cu mare viteză în orice condiţii şi în comfort maxim.

Gama de modele:

Spra-Coupe 7450

CP măsurat în ISO – 175.

Lăţimea de deschidere a braţelor – 24 m/28 m/30 m.
Capacitate rezervor – 2.750 litri.
Spra-Coupe 7650
CP măsurat în ISO – 174
Lăţimea de deschidere a braţelor – 24 m/28 m/30 m.
Capacitate rezervor – 2.750 de litri.
Spra-Coupe 7450 are înălţimea de 107 cm, iar Spra-Coupe 7650 are înălţimea de 122 cm.
Cel mai bun multifuncţional
Challenger RoGator 618 multicarrier
Challenger RoGator 618 este conceput să transporte greutăţi mari de până la 5.000 de litri pentru instalaţii de erbicidare şi 5.500 kg pentru instalaţii de împrăştiat îngrăşământ.
Nu s-a făcut nicio concesie referitoare la confort în aceste maşini.
Modele:
Challenger RoGator 618 multifuncţional
CP măsurat în ISO – 225.
Dotări şi beneficii:
Motoare ce corespund cerinţelor de poluare, oferă forţă şi moment de torsiune, oricând şi oriunde este necesar, datorită sistemului electronic de control.
Performanţe maxime pe orice teren – datorită suspensiei independente şi a trenului de rulare mecanic a tracţiunii integrale 4 x 4, precum şi opţional sistem de direcţie pe toate cele 4 roţi.
Spaţiu de lucru generos şi confortabil al operatorului – cabină presurizată cu sistemul Air-Ride al scaunului şi ergonomicitate avansată pentru comenzi, operare facilă şi confort.
Gardă la sol mare – RoGator 618 poate ierbicida fără a tasa terenul datorită roţilor de 300/95R46 (standard) şi având o gardă la sol de 1.100 mm.
Tratarea seminţelor, cea mai eficientă măsură agrotehnică
Cerealele păioase, îndeosebi grâul, orzul, secara, triticalele, care fac obiectul analizei de faţă, sunt afectate de un număr mare de boli şi dăunători, care au organele de infecţie, spori, miceliu, localizate pe seminţe, în straturile exterioare, în interior, chiar în embrion. Aşa cum reiese, schematic, din figura alăturată.
Cei mai periculoşi agenţi patogeni sunt: mălura comună, mălura pitică, pătarea reticulară. Acestea se pot combate cu produse de contact sau sistemice.
Cele mai păgubitoare boli sunt: mălura comună şi pitică, la grâu; tăciunele zburător şi îmbrăcat, pătarea reticulară a frunzelor, sfâşierea frunzelor, la grâu şi orz; fuzarioza şi septorioza la grâu, secară şi triticale.
Combaterea mălurei
Pentru combaterea acesteia la grâu sunt recomandate următoarele produse: Royal Flo 42 S – 2,5 l/t; Tiradin 500 SC – 2,5 l/t; Tiradin 70 PUS – 2 kg/t. Micii cultivatori pot utiliza şi soluţie de sulfat de cupru 2-3%, în care boabele se emersează – se scufundă 5-10 minute, după care se usucă.
Fungicidele sistemice pătrund în bob, de unde trec în tinerele plante, inhibă germinarea sporilor şi dezvoltarea miceliului. Combat, practic, toate bolile care se transmit prin seminţe şi sol. Gama acestora este mare. Cele mai des întâlnite sunt: Amiral 2 PUS – 1,5 kg/t; Amiral 3 FS – 1,01 l/t; Artemis – 0,5 l/t; Celest star – 1 l/t; Divident extreme – 0,3 l/t; Lamardor 400 FS – 0,15 l/t, Orius 06 FS – 0,5 l/t; Orius 2 WS – 1,5 kg/t; Raxil 060 FS – 0,5 l/t; Real 200 FS – 0,2 l/t; Vincit F – 1,5 l/t; Vitavax 200 FF 2,5-3 l/t.
Pentru prevenirea şi combaterea dăunătorilor care atacă boabele sau plantele tinere (viermii-sârmă, viermii albi, zabrus etc.) este recomandabil să tratăm seminţele de grâu, obligatoriu la orz şi cu insecticide. Cele mai întâlnite sunt: Gancho 600 FS – 0,6-1 l/t; Polisade 600 FS – 0,6-1 l/t; Seedoprid 600 FS – 0,6-1 l/t; Sentinel 70 WS – 0,6-1 kg/t etc. Acestea se completează, în tratamentul seminţei, cu unul din fungicidele mai sus menţionate.
Pe piaţă sunt şi insectofungicide, care combat şi agenţi patogeni care produc boli şi dăunători. Dintre acestea recomandăm: Sirius extra – 2,25 l/t, Yunta – 2-2,25 l/t etc.
Aplicarea tratamentelor
Pentru ca produsele folosite la tratarea seminţelor să aibă efectul scontat, trebuie să avem mare grijă la modul

de executare a lucrării, în aşa fel încât întreaga suprafaţă a bolului să se acopere uniform cu produs. În acest sens, recomandăm ca produsele care sunt formulate pulbere să se amestece, doza pentru o tonă, cu 7-8 l de apă. Amestecarea să se facă energic până se obţine o pastă, un terci uniform, fără cocoloaşe, care se agită continuu. Produsele lichide (emulsiile sau suspensiile) se diluează, de asemenea, cu 5-8 l de apă/t.

Tratarea se face cu maşini speciale. Dacă nu dispunem de acestea, putem confecţiona în gospodărie un porzolator, dintr-un butoi de tablă, materiale plastice sau lemn, pe care-l dezaxăm. Nu trataţi seminţele prin amestecare în cutia maşinii de semănat sau prin lopătare pe platformă!

Având în vedere aceste considerente, cât şi faptul că tratarea seminţelor este cel mai economic tratament împotriva bolilor care se transmit prin acestea, costând în medie între 35 lei/t şi 65 lei/t, adică 9 lei până la 16 lei pe ha, ceea ce reprezintă echivalentul a 16,5/kg până la 29 kg/grâu pe ha, trebuie ca fiecare cultivator să se oblige a trata ultimul bob de grâu sau orz care se introduce în sol.

Dr. ing. Tomşa Mihail

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1456

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare8b3f.html-articol=1069&editie...

Reţete tradiţionale > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulReţete tradiţionale

Ghiveci de peşte

Ingrediente: 1 kg de peşte, 600 g de roşii, 120 g de mazăre, 120 g de fasole verde, un morcov, o ţelină, 3 cepe mari, 150 ml de ulei, o rădăcină de pătrunjel, mărar, sare, boabe de piper.

Mod de preparare: peştele se curăţă şi se spală foarte bine, după care se taie bucăţi şi se sărează. Se trag în ulei încins ceapa, roşiile tăiate felii (fără pieliţe şi seminţe), rondele de morcov, ţelină, rădăcină de pătrunjel, fasolea tăiată în jumătăţi, care se înăbuşă cu mazărea şi boabele de piper. Se adaugă apă şi se lasă să fiarbă. După ce legumele s-au fiert, se pun bucăţile de peşte şi se sărează după gust. Se ia totul de pe foc şi se dă la cuptor timp de 20 de minute. Se serveşte rece cu verdeaţă tocată mărunt deasupra.

Curiozităţi gastronomice

• Arta condimentării a apărut încă din paleolitic, marcând o etapă în dezvoltarea civilizaţiei deoarece presupune un anumit rafinament. Asezonarea alimentelor se făcea mai întâi cu cenuşă, apoi cu sare, drept condimente folosindu-se usturoi, muştar, untişor de apă (creson), chimen ş.a. Pentru a îndulci alimentele, „bucătăresele“ din paleolitic foloseau seva de arţar şi de mesteacăn, dar şi miere.

• Pâinea, sub forma primitivă de pîine-lipie nedospită, apare încă din neolitic. În Franţa, în localitatea Mas-d'Azil s-au descoperit cele mai vechi resturi de grâu şi orz, conservate în vase de lut. Se presupune că pâinea a apărut acum 8.000-10.000 de ani pe coastele occidentale ale Mediteranei. Tot atunci apar pe „masa“ strămoşilor noştri lintea şi bobul.

• În familia florentină, mesele de dimineaţă aveau loc într 9 şi 10, iar cele de seară înainte de căderea nopţii. Pe vremea când Florenţa era „sobră şi ruşinoasă“, alcătuirea mesei era foarte simplă: soţul şi soţia mâncau din aceeaşi farfurie, beau din acelaşi pahar, iar hrana era reprezentată de pâine, legume, dulceţuri şi fructe. Carne se mânca numai duminica. Când se tăia un porc, trebuia să dai caltaboşi vecinului, pentru că altfel se supăra.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 814

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare8b4e.html-articol=1114&editie...

Oameni de nota... 10

Doamna Toncea

Nu există astăzi fermieri adevăraţi care să n-o cunoască pe doamna Veronica Toncea. Pentru foarte mulţi, numele ei este asemuit unei adevărate doamne a agriculturii româneşti. O fiinţă care şi-a clădit cariera pe criterii demne şi profesionale.

Marele ei har stă în ajutorarea semenilor săi. Nu există om de bună credinţă care să fi apelat la ajutorul său şi să nu-l fi sprijinit.

O ştim de pe vremea când conducea cel mai greu sector al Departamentului Agriculturii de Stat: financiar-contabil. Adică din 1990, când asupra acestui sector erau îndreptate pornirile distructive ale neoreformatorilor. Erau ani în care balanţa supravieţuirii atârna de profesionalismul şi curajul unor oameni cu minţi luminate.

Apelând la inginerii financiare numai de ea ştiute, Veronica Toncea a reuşit să salveze bilanţurile contabile a tuturor acelor societăţi conduse de oameni cinstiţi şi devotaţi cauzei agricole. Aceasta în condiţiile în care agricultura de stat era pusă pe altarul sacrificiului economic în numele unei cauze naţionale numită protecţie socială.

Au urmat apoi anii şi mai grei ai gestionării bugetului agricol la nivel naţional. Din puţinul pe care-l avea la dispoziţie trebuia să-i mulţumească pe cei care solicitau, pe drept, recompensa cuvenită pentru sacrificiul financiar al unei politici de preţuri aflată în afara noilor principii care trebuie să guverneze piaţa agroalimentară. Mărturisim că nici astăzi nu putem realiza cum a reuşit acest lucru. Fapt este că prin managementul financiar promovat de doamna Toncea au fost salvate de la pieire marile complexe zootehnice cu şanse reale de progres.

Erau anii în care Veronica Toncea avea să parcurgă treaptă cu treaptă profesională până foarte aproape de vârful piramidei de la Ministerul Agriculturii. Marea schimbare în rău, produsă în momentul preluării puterii de către ţărănişti, a determinat-o pe Veronica Toncea să părăsească scena economică guvernamentală, optând definitiv spre o instituţie agricolă europeană – Fondul de Garantare a Creditului Rural.

În cei zece ani aflaţi sub gestionarea doamnei Veronica Toncea, Fondul de Garantare a Creditului Rural s-a impus a fi cea mai importantă instituţie financiară recunoscută de fermieri. Nu a fost acţiune economică lansată de guvernanţi în care FGCR să nu fie vioara întâi. Ca să nu vorbim de faptul că multe dintre aceste acţiuni au avut în spate ideile de restructurare venite din interiorul Fondului de Creditare.

Având o structură genetică aparte, doamna Veronica Toncea evită să etaleze meritele instituţiei pe care o conduce în promovarea puţinelor idei bune de restructurare economică a agriculturii „comise“ de guvernanţii de ieri şi de astăzi. Pe nedrept, ea a preferat să stea în umbra unor demnitari fără vocaţie, acceptând să joace rolul înţelepţilor de odinioară. Această retragere deliberată a convenit de minune demnitarilor care au gestionat treburile economice ale agriculturii. Ea convine şi instituţiilor financiare care au în doamna Veronica Toncea cel mai calificat partener de dialog.

Întrebarea este dacă această retragere a doamnei Toncea este folositoare şi agriculturii în ansamblul său. Cei care îi cunosc calităţile profesionale şi corectitudinea susţin că nu. Poate că şi Veronica Toncea are în străfundul sufletului sentimentul vinovăţiei neimplicării.

Ea este conştientă că de pe o poziţie decizională putea evita multe din erorile comise în gestionarea bugetului agriculturii, precum şi în lansarea unor programe investiţionale care puteau grăbi relansarea agriculturii româneşti. Tot în străfundul conştiinţei sale se află şi sentimentul că deocamdată implicarea sa nu are darul de a putea determina cotitura spre normalitate şi progres.

Veronica Toncea nu a făcut şi nu va face parte din casta profitorilor. Ea nu cunoaşte şi nici nu vrea să evalueze valoarea arginţilor la care se dedau vânduţii de astăzi.

Veronica Toncea pare a fi optat definitoriu pentru o carieră profesională aflată departe de acele practici murdare ce i-a scos în scena ruşinii pe ultimii demnitari de la agricultură.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 1120

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Aromoterapia

În urmă cu 3000 de ani înainte de Hristos, egiptenii foloseau deja bazele aromoterapiei în viaţa de zi cu zi, în practicile de vindecare, dar şi pentru a slăvi zeii în cinstea cărora ardeau ierburi şi lemn aromat. Uleiurile aromate mai erau folosite în haremurile regale pentru a-i satisface pe oaspeţii importanţi. Egiptenii mai credeau că aceste uleiuri au proprietăţi de conservare dacă sunt amestecate şi cu alte plante.

Aromoterapia este arta şi ştiinţa care utilizează uleiurile esenţiale pentru menţinerea sau ameliorarea sănătăţii şi frumuseţii, având ca scop echilibrarea celor trei corpuri: fizic, mental şi spiritual.

Etimologic vorbind, aromoterapia înseamnă „tratamentul bolilor (terapie) cu ajutorul aromelor (esenţe sau uleiuri esenţiale provenite de la plante aromatice). Toate vechile civilizaţii – chineză, indiană, egipteană, greacă, romană şi arabă – au folosit aromoterapia pentru confortul fizic şi psihologic, iar tradiţia datează de mai bine de 5.000 de ani.

Esenţe diferite pentru corp

Diferitele părţi ale corpului îşi însuşesc esenţe diverse: violetele corespund rinichilor, rozmarinul intestinelor şi lemnul de santal vezicii, florile de portocal şi ylang-ylang sunt atrase de sistemul nervos.

Modurile în care putem folosi uleiurile esenţiale sunt diferite, dar patru dintre ele sunt mai importante:

1. Adăugate în cremele neutre, în uleiurile de masaj, în loţiuni, în ape minerale, în nămol şi în gelurile neutre.
2. Aplicate direct pe piele, cu un suport de ulei vegetal.
3. Turnate direct în baia obişnuită, cu un suport de alge, de ulei sau de sare marină, în jacuzzi.
4. Vaporizate în casă, în saloanele de frumuseţe sau chiar la birou, cu ajutorul unui vaporizator special, prin arzătoare speciale sau arderea lumânărilor parfumate.

Modul de aplicare a uleiurilor esenţiale

Pentru ochi: numai hidrosoli (ape florale) sub formă de comprese.

Pentru sinusuri, bronhii şi plămâni: sub formă de aerosoli.

Pentru afecţiunile dinţilor, gâtului, stomacului sau intestinelor: pe cale orală.

Pentru păr: prin aplicări locale pentru stimularea microcirculaţiei şi regenerare.

Pentru urechi: doar levănţica este adecvată acestei utilizări.

Alegerea uleiului pentru aromoterapie

- Dacă uleiul este ambalat într-o sticlă de plastic sau una transparentă, nu cumpăraţi produsul: lumina are un efect negativ şi uleiul se poate deteriora.
- Uleiul trebuie să fie pur, din extracte de plante, nu ulei parfumat. Dacă vedeţi scris „identic naturale“ sau ulei parfumat, acel ulei este mai mult ca sigur un amestec de chimicale de parfumerie.
- Nu căutaţi să cheltuiţi bani puţini: preţul este direct proporţional cu calitatea produsului – dacă e ieftin e posibil

ca şi calitatea să fie slabă. Dacă toate preţurile sunt la fel înseamnă că ceva nu este în regulă şi mai bine evitaţi cumpărarea produsului.

• Studiaţi uleiurile şi vedeţi ce vi se potriveşte. Fiecare ulei are anumite proprietăţi terapeutice:

- uleiul din chiparos este foarte bun pentru tratarea tusei şi a astmului;
- patchouli este folosit pentru tratarea anxietăţii, depresiei şi pentru o piele frumoasă;
- uleiul de lavandă, rozmarin, chiparos sau anason sunt folosite în masajele anticelulitice.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 622

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare8c37.html-articol=757.htm

Distincţii ştiinţifice

Senatul Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară din Bucureşti a conferit titlul de „Doctor Honoris Causa“ la două personalităţi de mare valoare ştiinţifică - profesorului universitar dr. docent Gheorghe Bâlteanu de la USAMV Bucureşti şi profesorului universitar dr. docent Constantin Vasilică de la USAMV Iaşi.

Pe bună dreptate, participanţii la eveniment au considerat că această manifestare a fost o sărbătoare a fitotehniei româneşti, fiindcă cei doi profesori se numără printre marii fitotehnişti din ţara noastră, care au pregătit mii de agronomi şi zeci de „doctori în agronomie“ şi au scris valoroase tratate de fitotehnie.

În calitate de membru al Senatului universitar de la USAMV Bucureşti, prof. univ. dr. Gheorghe Valentin Roman a prezentat tradiţionala Laudatio despre activitatea didactică, ştiinţifică şi publicistică a sărbătoriţilor.

Pentru munca lor de-o viaţă, pusă în slujba dezvoltării învăţământului universitar şi a cercetării ştiinţifice agricole româneşti, le dorim să aibă parte în continuare de sănătate, bucurii şi satisfacţii.

(T.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 640

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net

Sistemele de irigaţii devin enclave deşertice > REVISTA LUMEA SATULUI

Lăsate în paragină

Sistemele de irigaţii devin enclave deşertice

- Dintr-un potenţial irigabil de 5,5 milioane hectare, în România au fost construite sisteme de irigaţii pe o suprafaţă de peste 3 milioane hectare.
- Investiţiile totale pentru realizarea amenajărilor hidroameliorative însumează aproximativ 10 miliarde dolari.
- În cel mai secetos an din ultimele trei decenii, în România se irigă cel mult 200.000 hectare. Pe suprafeţe întinse, culturile au fost pustiite de secetă.
- Aşa-zisele strategii de reabilitare din ultimii ani nu au făcut altceva decât să grăbească colapsul irigaţiilor în România.

În România, de-a lungul timpului, seceta a produs mari daune agriculturii, uneori punând în pericol însăşi supravieţuirea unei părţi a populaţiei ţării. În consecinţă, extinderea irigaţiilor pe areale întinse a constituit obiect de studiu pentru specialişti şi preocupare pentru factorii de decizie încă de pe la sfârşitul secolului al XIX-lea. Printre proiectele de anvergură ale vremii se numără, în primul rând, Studiul irigării Câmpiei Dunărene al inginerului Al. Davidescu, folosind ca surse de apă atât Dunărea, cât şi râurile interioare. Condiţiile istorice au împiedicat materializarea acestui studiu ca şi a altora până în cea de-a doua jumătate a secolului al XX-lea, când regimul comunist a găsit resursele necesare amenajării pentru irigaţii a peste trei milioane de hectare, dintr-un potenţial irigabil de circa 7 milioane hectare şi un program de 5,5 milioane ha de teren arabil.

Strategii care au dus la secarea canalelor

După anul 1989, programele şi proiectele de amenajări hidroameliorative au fost sistate, sistemele existente degradate, distruse, părăsite, irigaţiile devenind o practică agricolă endemică. Cu toate acestea, toate guvernele de după 1990 şi-au stabilit ca obiectiv strategic în domeniul agriculturii reabilitarea irigaţiilor la dimensiunile existente în 1989 sau chiar mai mult, motivaţia fiind completată în ultimii ani şi de accentuarea fenomenelor de aridizare, deşertificare, încălzire globală etc.

Până aici nimic nou, în afară de Programul de măsuri pentru elaborarea strategiei naţionale pentru reducerea efectelor secetei pe termen scurt şi mediu al actualului Guvern.

Ceea ce se ştie mai puţin sau pur şi simplu se ignoră este impactul dezastruos al experienţei trecute a irigaţiilor atât asupra economiei agriculturii cât şi asupra resursei funciare. În al doilea rând, se ignoră faptul că am trecut ireversibil într-o economie de piaţă a cărei principală caracteristică este proprietatea privată asupra pământului şi resurselor agricole.

Avuţia naţională nu mai este avuţia statului, ci proprietatea cetăţenilor ei, ba chiar şi a unor necetăţeni. Realitatea este că statul, reprezentat prin puterea executivă – Guvernul - nu-şi mai poate permite prea multe transferuri de subvenţii dintr-un sector economic în altul, pentru simplul motiv că nu mai dispune nici de resurse financiare şi nici nu are motivaţia juridică de a efectua investiţii în sectorul privat.

În aceste condiţii, orice strategie, care implică un efort investiţional major – iar reabilitarea sistemului naţional de irigaţii este de această natură – trebuie să fie fundamentată economic, în primul rând.

Apreciez în consecinţă că nu poate fi concepută o strategie în domeniul irigaţiilor fără cunoaşterea impactului acestora asupra economiei agriculturii, cât şi asupra principalei resurse funciare – pământul.

Ca potenţial, suntem primii în Europa

Suprafeţele amenajate au crescut progresiv de la la circa 230 mii ha, în 1965, la peste 3.100 mii ha la sfârşitul anului 1989. Opţiunea a fost pentru sisteme hidroameliorative gigant, de la câteva zeci de mii de ha, la peste 100 mii ha. În general, sursa de apă a reprezentat-o Dunărea pentru mai mult de 3/4 din suprafeţele amenajate. Amenajările au fost amplasate într-un număr de 10 judeţe din sudul şi estul ţării, concentrând aproape 4/5 din totalul sistemelor pe ţară.

Cu peste trei milioane de hectare amenajate, România deţinea în anul 1990 locul II în Europa după Spania, locul I după ponderea în suprafaţa arabilă şi locul V în lume după suprafaţa amenajată pe cap de locuitor.

Investiţiile în lucrări de îmbunătăţiri funciare au costat peste 10 miliarde dolari SUA, din care cea mai mare parte în amenajări pentru irigaţii. Aceste investiţii trebuiau recuperate în 9-10 ani din veniturile suplimentare obţinute pe seama sporurilor de producţie ce urmau să se obţină ca urmare a exploatării în regim irigat a perimetrelor amenajate.

Cauzele falimentării, randamentele derizorii

Randamentele proiectate (6 t/ha grâu, 10 t/ha porumb, între 2,2-2,5 t/ha floarea-soarelui sau soia) nu au fost atinse în niciunul dintre perimetrele amenajate.

În zona de concentrare maximă a irigaţiilor (judeţele Brăila, Călăraşi, Constanţa, Dolj, Giurgiu, Ialomiţa, Olt, Teleorman şi Tulcea), cu suprafeţe amenajate şi exploatate în regim irigat, în proporţie de peste 60%, s-au obţinut în ultimii ani ai agriculturii socialiste (1986-1989) următoarele producţii medii: 2.780 kg/ha grâu; 2.746 kg/ha porumb; 863 kg/ha soia; 1.574 kg/ha floarea-soarelui; 22.665 kg/ha sfeclă de zahăr şi 13.439 kg/ha cartofi.

Printre cauzele nerealizării parametrilor tehnici proiectaţi se numără practicarea unor tehnologii neadaptate sistemului de agricultură în regim irigat, în primul rând aplicarea incompletă şi defectuoasă a udărilor.

Asigurarea cu energie electrică a staţiilor de pompare în sezonul de vârf nu depăşea 1/3 din necesar, la care se adăugau nealocarea corespunzătoare a altor factori de producţie (îngrăşăminte, pesticide), lipsa pieselor de schimb, numeroase disfuncţii organizatorice.

Sub aspect economic, irigaţiile au fost nerentabile atât la nivelul economiei, cât şi al unităţilor agricole, deşi apa de irigaţii a fost subvenţionată în proporţie de peste 70%. Rata rentabilităţii la unităţile agricole de stat, care au exploatat terenuri amenajate în proporţie de peste 90% din suprafaţă, a fost, în perioada 1985-1988, de 15,6% la grâu, dar de 32,5% la porumb sau de 37,0% la soia.

Pe cele circa 430 mii ha din Lunca şi bălţile Dunării scoase de sub ape şi cultivate în regim irigat, producţiile medii după primii ani de dare în folosinţă nu au fost superioare restului teritoriului – între 3.200-4.600 kg/ha la grâu şi 2.500 şi 5.600 kg/ha la porumb în perioada 1986-1988. Este însă de subliniat că în acest perimetru au funcţionat şi funcţionează şi astăzi unităţi agricole care realizează randamente la nivel european. Aceste unităţi au avut şansa de a fi conduse de manageri adevăraţi, calitate care, mai nou, provoacă mai mult invidie decât apreciere.

Cum poate fi depăşit colapsul

După anul 1989, forurile responsabile cu gestiunea şi exploatarea infrastructurii patrimoniului îmbunătăţirilor funciare au iniţiat o serie de acţiuni menite să-i redea funcţionalitatea, începând de la restructurări administrative repetate, programe şi proiecte de reabilitare de mai mică sau mai mare amploare, organizarea beneficiarilor în structuri operative (AUAI), propuneri de tarife şi metode de tarifare, subvenţii bugetare, depăşind adesea 80% din costul apei livrate.

La rândul lor guvernele, apelând la unele slogane, exploatate mai mult populist decât raţional de către cei interesaţi ca: securitatea alimentară, încălzirea globală, deşertificarea au emis acte normative, au promulgat legi, dar mai ales au cheltuit mult din banii publici fără ca situaţia să se îmbunătăţească.

Cu toate acestea, nu s-a irigat mai mult, ci din ce în ce mai puţin (40 mii ha în 2005 şi 90 mii ha în 2006) pentru o infrastructură declarată de ani buni, pregătită să livreze apa pe 1.200-1.300 mii ha. În anul 2007 s-a irigat nu atât ca să se salveze producţia agricolă, ci să se facă o propagandă bizară pe seama pericolului deşertificării.

Fireşte, nimeni nu contestă efectul dezastruos al secetei din anul 2007. Dar această calamitate naturală periodică este, în primul rând, una economică, şi nu apocaliptică. Ea nu ameninţă nici securitatea alimentară (seceta din anii `45-46 afecta nivelul randamentelor cerealiere de la 1.000 kg/ha în jos, şi nu de la 3.000 kg/ha ca în anul 2007) şi nici nu se combate doar prin irigaţii efectuate pompieristic.

Într-o economie de piaţă globală - dorită sau nu - strategiile, indiferent de domeniu sunt şi trebuie să aibă, în primul rând, o fundamentare economică, iar irigaţiile nu fac excepţie. Aceasta înseamnă că strategia irigaţiilor nu trebuie elaborată pornind de la bine-cunoscuta premisă reabilitarea sistemului naţional de irigaţii, în care se repetă nostalgic valenţele celor trei milioane hectare existente în 1989.

Dacă în 16 ani nu s-a reabilitat mai nimic şi nici nu s-a irigat, cauzele sunt în afara sistemului de irigaţii, şi anume în economia sistemului de agricultură practicat (costuri, preţuri, piaţă) şi de aici trebuie început.

Cât despre actorii participanţi la elaborarea strategiei, rolul principal trebuie să-l deţină cercetătorii, specialişti în sistemul de agricultură şi economia agriculturii, dar mai ales instituţiile guvernamentale. Proiectanţii şi constructorii de sisteme de irigaţii pot oferi soluţiile tehnice în domeniu şi în final să stabilească costul apei în diferite variante zonale sau constructive.

La rândul său, Guvernul ar urma să stabilească nivelul de subvenţie (unde este cazul, zonă, cultură) tot pe criterii economice, ţinând seama de resursele bugetare disponibile.

Fireşte, Strategia naţională pentru reducerea efectului secetei are un conţinut mult mai larg, nelimitându-se la problema irigaţiilor.

Prof. univ. Aurel LUP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007 Vizualizari: 1007

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ce mai faceţi, domnule...ing. Atanasie Ciorlăus?

- Pregătirea profesională superioară a făcut-o la Cluj, la Facultatea de Agronomie, în intervalul 1945-1949.
- Asistent la Catedra de Fitotehnie a Facultăţii de Agricultură din Cluj (1951-1957).
- Director tehnic şi şef al laboratorului de Agrotehnică de la Staţiunea de Cercetări pentru Cultura Porumbului Turda (1957-1967).
- Director ştiinţific şi şef al laboratorului de Agrofitotehnie de la Staţiunea de Cercetări Agrozootehnice Tg. Mureş (1967-1989).
- A avut vocaţia cercetării ştiinţifice încă din anii tinereţii, dar mai ales după ce a intrat în rândul cadrelor didactice şi a început să colaboreze cu marele cercetător Vasile Velican.
- Ca bursier FAO a participat la numeroase simpozioane internaţionale axate pe tema combaterii chimice a buruienilor: Simpozionul internaţional FAO – 1970 din Davis, California; la 6 simpozioane din Bringhton, Marea Britanie, la 4 simpozioane din Columa Paris – Versailles – Franţa şi la altele din ţările vecine.

T.M.: V-a mers vestea că eraţi un pasionat propagator al tehnicii de cultură a plantelor de câmp.

A.C.: Am fost conferenţiar permanent la toate consfătuirile pe probleme de culturi de câmp (grâu, porumb, in, sfeclă de zahăr, soia) în toate judeţele din Transilvania. Am participat la toate instructajele cu inginerii agronomi din judeţele Mureş şi Harghita.

M-am străduit să fiu un sfătuitor, cum se spune acum, consilierul de nădejde al Direcţiilor agricole şi Trusturilor IAS din judeţele Cluj şi Mureş, unde am transmis toate informaţiile pe care le posedam din cercetarea proprie şi documentarea din literatura de specialitatea.

Am organizat multe loturi demonstrative cu hibrizi de porumb, grâu, in şi soia şi cu folosirea corespunzătoare a erbicidelor. Consider că o treime din activitatea mea profesională a fost dedicată difuzării informaţiilor de natură tehnică. Am publicat peste 70 articole de natură ştiinţifică în reviste de specialitate, în ziare locale.

Aş menţiona doar trei articole de sinteză şi orientare generală: „Pagubele provocate de buruieni în câteva culturi de câmp în România şi folosirea raţională a erbicidelor“, prezentat în 1978 la simpozionul de la Constanţa; „Trecut şi perspectivă în combaterea buruienilor“ (1938); „Soia modificată genetic, o cultură strategică pentru agricultura României“ (2002); totodată, sunt coautor la prima lucrare de combatere chimică a buruienilor: „Erbicidele“, vol. I, apărut la editura Ceres, în 1975.

T.M.: Dar acum, ca pensionar, la o vârstă respectabilă, ce mai faceţi?

A.C.: După ieşirea la pensie în decembrie 1989 mi-am continuat activitatea de consilier la staţiune, precum şi la o firmă producătoare de pesticide, la o asociaţie de agricultori, şi la agricultori particulari, inclusiv la Direcţia silvică pe probleme de combatere chimică a buruienilor din pepiniere.

Sunt însă îngrijorat de „ţunamiul“ care a survenit în agricultură după 1990. Şi înainte erau probleme cu îmburuienarea culturilor, dar acum situaţia e catastrofală; ca să nu mai vorbim de ravagiile produse de eroziunea solului, fiindcă arăturile se fac din deal în vale, de seceta endemică, de tehnica agricolă care s-a redus alarmant.

Avuţia avuţiilor care e pământul se pierde atât prin eroziune, prin abandon, cât şi prin ocuparea cu betoane, asfalt şi construcţii. Cred că mii, zeci de mii de ha pe an se duc în Dunăre şi în mare odată cu inundaţiile. Şi unde pui că 1 cm de sol se formează în 400-500 de ani.

Ar trebui împădurite milioane de hectare. Şi mai trebuie, după cum sublinia D. Teaci, marele nostru pedolog agricol, să sporească suprafaţa amenajată pentru irigat la peste 5 milioane de hectare, însoţită de amenajarea hidrologică a bazinelor fluviale.

Astă toamnă am fost în Câmpia Transilvaniei cu un fost colaborator care lucrează 300 ha, o parte în arendă. De nenumărate ori pe traseu mi-a spus: „Nu se lucrează, dle doctor.

Lumea a îmbătrânit. Nu se găsesc mecanici, tractorişti, utilajele noi stau în remiză, nu le poţi da pe mâna oricui. Bătrânii spun că preferă să cumpere grâul pentru că-i mai ieftin decât să-l producă, alergând după cineva să-i are, să semene şi să recolteze“, dar de unde bani?

Trebuie făcut ceva cu agricultura asta. Nu se mai poate. Vom fi ultimii în Europa dacă nu se iau măsuri.

T.M.: Poate se vor trezi la realitate cei care trebuie şi sunt răspunzători de soarta ţării.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 530

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Naşterea Mântuitorului – între tradiţie şi autenticitate

De câte ori nu se întâmplă să ne adunăm şi să sărbătorim ziua cuiva, deşi acela nu este de faţă! „Pe bebe l-am lăsat la o mătuşă, doar nu îl aduceam la restaurant.“ Exact aşa sărbătoresc cei mai mulţi oameni de pe pământ Naşterea Mântuitorului, o sărbătoare numită şi Crăciun: mănâncă, beau, petrec, fac daruri, dar Cel sărbătorit nu este cu ei.

Originea Crăciunului

De altfel, cuvântul Crăciun nici nu există în Biblie. Şi nici sărbătorirea Naşterii Domnului nu a existat de la începutul creştinismului. Abia în prima jumătate a secolului al IV-lea a fost decretat de către mai-marii religioşi ai vremii ca Biserica să sărbătorească naşterea lui Hristos.

Au existat mari diferenţe de opinii şi în ceea ce priveşte data. De fapt, nici nu se cunoaşte ziua naşterii lui Hristos.

La început se ţinea în ianuarie, odată cu botezul Domnului, sub numele de Epifania – Arătarea Domnului. Şi acum, pe 6 ianuarie, există această sărbătoare, dar Naşterea Domnului a fost mutată pe 25 decembrie. Au existat şi motive.

Creştinismul a apărut în lume ca să răspândească vestea că Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel care a făcut toate cele ce sunt, s-a întrupat, a murit şi a înviat, restabilind legătura cu Dumnezeu, ruptă prin neascultarea lui Adam. Nu şi-a propus să schimbe tradiţiile, ci doar să le dea valoare. Doar ce era imoral trebuia eliminat. De altfel nici nu era prea uşor să schimbi obiceiurile popoarelor.

Atunci sfinţii părinţi au folosit o metodă care a dat roade. Au suprapus pe vechile sărbători unele noi, păstrând doar ceea ce nu contravenea moralei creştine.

Sărbătorile de iarnă erau foarte populare în Antichitate. Saturnaliile erau, la un moment dat, cele mai de seamă sărbători la romani. Exista un cult al Soarelui şi de aceea perioada solstiţiului de iarnă a fost întotdeauna un moment de bucurie şi sărbătoare.

Era momentul în care ziua începea să crească, considerându-se o victorie a luminii asupra întunericului, acest fenomen fiind numit Naşterea Soarelui. Pentru a o încreştina a fost aşezată în locul ei Naşterea Domnului.

Există colinde care îl asociază pe Hristos cu soarele. Confuzia chiar a iscat mari probleme în vremea aceea. Unii credeau că Iisus era Sol, zeul-soare!

Numele „Crăciun“

Din vremuri străvechi ne-a rămas o istorisire care explică de ce sărbătoarea naşterii Domnului poartă numele de „Crăciun“.

Se spune că Fecioara Maria, de mică, intrase la mănăstire. Aici a fost anunţată de arhanghelul Gavril că-l va naşte pe pruncul sfânt. Când sarcina începea să fie vizibilă, nevinovata fecioară i-a spus stareţii întreaga poveste, dar aceasta n-a crezut-o şi a alungat-o de la mănăstire.

Ruşinată, Fecioara s-a ascuns într-o pădure, dar aici o urmărea tartorul iadului, chinuind-o cu vedenii şi coşmaruri. În ajunul naşterii, el a aruncat o piatră în sânii fecioarei. Din ei a ţâşnit pe cer laptele sfânt, astfel luând naştere Calea Laptelui (Calea Lactee).

Nemaiputând îndura acest chin, Maria a plecat din pădure şi a ajuns la casa lui Crăciun, un bogătaş nemilos care-şi tortura soţia şi fetele. Acesta era plecat şi soţia lui, o femeie miloasă, a găzduit-o pe Fecioară în staul, unde a născut. În acel moment s-a arătat pentru prima dată pe cer Luceafărul, pentru a vesti sosirea lui Iisus.

Văzând steaua, Crăciun crezu că femeile au dat foc la casă şi se grăbi să vadă ce s-a întâmplat.

Între timp, Crăciuneasa avusese grijă să facă totul după datini şi, drept răsplată, Maica Domnului le vindecă pe cele trei fiice ale lui Crăciun care fiecare suferea de ceva: una era şchioapă, alta oloagă şi ultima oarbă.

Când ajunse acasă, fiindcă soţia nu i-a ieşit în întâmpinare, i-a tăiat mâinile. Văzând aceasta, Fecioara i le puse la loc şi, prin această minune, îl făcu pe bărbat să-şi dezgheţe inima şi să creadă în Dumnezeu. Din acest motiv, ziua în care s-a născut Mântuitorul s-a numit Crăciun.

Este doar o istorioară populară.

Originea de fapt a cuvântului este alta. Domnul Iisus Hristos fusese socotit de gnostici (o sectă care încerca să amestece religiile) o creatură - Creaciun. După anul 325 a fost recunoscut ca Fiu al lui Dumnezeu, una dintre persoanele Sf. Treimi: „născut, iar nu făcut (creat)“, dar în popor, Iisus Hristos a fost multă vreme identificat cu Crăciun, deşi în cărţile de cult ortodox cuvântul Crăciun nu există. Un colind spune:

„Că-i născut un domn prea bun
Cu numele lui, Crăciun,
Că-i născut un om frumos,
Cu numele lui, Hristos.“

Bradul

Un obicei specific astăzi Crăciunului este aducerea în casă şi împodobirea unui brad. Tradiţia aceasta este şi nouă, şi veche. Este nouă pentru că românii au importat-o din Occident relativ recent. Dar ea îşi are, la fel ca alte tradiţii, origini în religiile păgâne, precreştine.

Încă din Antichitate oamenii s-au închinat la pomi numiţi de ei „sacri“ (şi astăzi sunt religii de acest gen atât în lumea primitivă, aşa numită „necivilizată“, cât şi în cea modernă). Druizii socoteau stejarul drept copac sfânt. Egiptenii aveau palmierul, iar scandinavii şi romanii chiar bradul.

Ce legătură are bradul împodobit cu naşterea lui Hristos? Păi niciuna. Doar că tot în această perioadă, cu ocazia Saturnaliei, Romanii împodobeau bradul cu boabe roşii. Astăzi, boabele s-au transformat în globuri. Dacă este să simbolizeze ceva, atunci bradul cel veşnic verde ar arăta viaţa fără sfârşit, pentru că toţi ceilalţi copaci „mor“ toamna, dar el este „tot verde“, aşa cum toţi oamenii mor, dar Dumnezeu rămâne în veac.

Colindatul

E vremea colindelor care datează din timpul lui Ler Împăratul (Leru-i ler şi iarăşi ler!) (Galerius cel Bătrân şi Galerius cel Tânăr - 293-311).

Tradiţia colindatului este specific românească. În Europa, cu excepţia zonei sud-estice, acest obicei nu există. Deşi profund păgâne, tradiţiile înaintaşilor noştri au fost readaptate, odată cu încreştinarea populaţiei daco-romane.

Obişnuiţi deja cu colindele vechi, străbunii nu au ştiut să-şi păstreze şi să exploateze trăsătura aceasta de originalitate. Ba, mai mult, au importat ritmuri şi cântece de sărbători ce nu au de-a face cu specificul poporului român. Dacă celelalte popoare europene au timide încercări în domeniul cântecelor religioase de Crăciun, românii se pot mândri cu un adevărat tezaur de colinde şi tradiţii ale Naşterii Domnului.

Tradiţia colindatului se mai păstrează în Bulgaria şi Ucraina. Ungurii au preluat-o din Transilvania şi şi-au adaptat-o. Cu toate acestea, numai românii au reuşit să păstreze fondul originar, latin al vechilor „calende“.

Fondul comun al tuturor colindelor este unul păgân, pe care s-au adaptat textele cu conţinut evanghelic.

Din păcate, adevărata tradiţie a colindatului devine pe zi ce trece un capitol de folclor, păstrat în fonotecă. Nici măcar interpreţii de muzică populară nu mai sunt interesaţi în a promova colinde autentice, poate din interese financiare.

Masa de Crăciun

De câte ori nu auzim spunându-se: „Pentru mine Crăciunul nu-i Crăciun fără porc şi Paştele nu-i Paşte fără carne de miel“. Normal ar fi ca pe primul plan să fie Cel sărbătorit în aceste zile, nu mâncarea!

Nimănui nu cred că i-ar conveni să ştie că cel invitat la serbarea zilei sale de naştere a venit doar pentru a mânca şi a bea. Deşi cred că se şi întâmplă lucrul acesta.

Inclusiv sacrificarea porcului are obârşie păgână. Porcul era considerat, în vechile culturi, animal sacru. În Egiptul antic, porcul era adus ca jertfă zeului Osiris, iar în Grecia antică un ritual similar se săvârşea în cinstea zeiţei Demeter.

Ceremoniile sacrificiale din lumea antică corespundeau întotdeauna cu perioadele de înnoire a timpului calendaristic. Prinderea şi înjunghierea porcului în ziua de Ignat, pârlirea părului, jupuirea şi tăierea cărnii păstrează până azi urme ale unor elemente de ritual păgân, a căror semnificaţie însă s-a pierdut.

În tradiţia populară românească, Ignatu' este o divinitate solară care a preluat numele şi data de celebrare a Sfântului Ignatie Teoforul din calendarul ortodox. Există un timp ritual al sacrificiului porcului - ziua de Ignat (20 decembrie) sau după Sfântul Vasile (aproximativ aceeaşi zi pe stil vechi), dimineaţa în zori - moment al zilei propice multor practici rituale.

„Dacă nu tai porcul de Ignat, nu-i mai merge bine... După Ignat, porcul slăbeşte“, spun bătrânii.

Ansamblul ritual al „tăierii“ porcului este încheiat prin masa comună (numită „pomana porcului“ sau „cina porcului“). Şi această tradiţie este, să-i zicem, neregulamentară, dacă ţinem cont că încă este post în ziua sacrificării.

Pregătirile culinare sunt cele mai laborioase din tot anul. Femeile muncesc din greu zile la rând. Unele preparate au o anumită simbolistică la care unii ţin cu orice preţ. Dar de câte ori lipseşte rugăciunea, mulţumirea faţă de Dumnezeu pentru acel belşug?

Se vede bine că aproape toate tradiţiile de Crăciun îşi au originea înaintea apariţiei creştinismului. Asta nu înseamnă că sunt spurcate. Ele s-au sfinţit în timp prin subordonarea lor acelui scop unic al creştinismului: mărturisirea lui Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu. Ceea ce trebuie să avem grijă cu toţi, astăzi când sunt atâtea tendinţe de reabilitare a vechilor simboluri păgâne, este să nu ne întoarcem la semnificaţiilor originale.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007 Vizualizari: 543

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Bărăganul, ca un cazan în plină fierbere

Interlocutorul nostru, inginerul Vasile Berbecel, directorul general al Societăţii Agricole Ceres Smirna, judeţul Ialomiţa, este unul dintre oamenii care, de-a lungul anilor, au dat un nou sens agriculturii din Bărăgan. De numele său se leagă întreaga metamorfoză a zonei agricole cu care se învecinează localitatea Smirna, distinsă de nenumărate ori cu ordine şi medalii pentru performanţele sale agricole.

Tentaţiile de a-l smulge pe ing. Vasile Berbecel din vatra sa agricolă au fost numeroase. De fiecare dată el a revenit la ai săi, unde ţine să desăvârşească una dintre cele mai performante şi cinstite opere agricole din Bărăgan.

G.V.: Cum e vara în Bărăgan, domnule Berbecel? Cum se arată recolta de vară, mai cu seamă?

V.B.: E o vară foarte fierbinte. Bărăganul arată în aceste zile ca un cazan în care se fierb zilnic miliarde de plante. Noi sperăm să nu se pârjolească totul. Pentru asta cheltuim enorm de mult.

G.V.: Cum v-aţi ales agricultura? Cu ce se ocupau părinţii dumneavoastră?

V. B.: Părinţii mei au fost ţărani în satul Smirna, o zonă secetoasă în mijlocul Bărăganului. Eram copil şi munceam la câmp cu fraţii, cu ceilalţi săteni şi, de multe ori, îi vedeam cum implorau cerul, ridicau mâinile şi se rugau la Dumnezeu să vină o ploaie, că altfel nu vor obţine nimic. Atunci, în mintea mea de copil a încolţit ideea de a face ceva pentru ei. Eu, acel copil din Bărăgan, voiam să mă pregătesc şi să mă întorc pentru ca ei să nu mai sufere.

G.V.: Dacă ar fi să o luaţi de la început, aţi face tot Agronomia?

V.B.: Desigur.

G.V.: Înseamnă că v-a dat satisfacţii.

V.B.: Da. Au fost ani plini de performanţe. În primul an, când am lucrat ca preşedinte al fostei Cooperative Smirna, în cadrul comunei erau trei cooperative, iar Smirna era pe ultimul loc. După un an, am reuşit să ajungem pe primul loc, în următorii doi ani locul 1 pe judeţ şi, după patru ani, primii pe ţară. Am început să ne uităm în jurul nostru şi ne luase ameţeala.

G.V.: Care este situaţia astăzi la Societatea Agricolă Ceres din Smirna, al cărei director general sunteţi?

V.B.: Smirna a avut înţelepciunea de a nu strica ce muncisera şi ce agonisisera 30 de ani. Astfel, fosta cooperativă a rămas întreagă cu toată baza ei de producţie, cu spaţii de depozitare. În 1991 am format Societatea Agricolă Ceres Smirna, cu o suprafaţă de 3.000 ha, în întregime amenajate la irigat. Am completat averea cooperativei, baza tehnică şi în 3-4 ani am reuşit să avem tot ceea ce ne trebuia.

G.V.: Foştii cooperatori, oamenii de dinainte de Revoluţie de la Smirna au rămas şi lucrează şi acum în cadrul societăţii dvs.?

V.B.: Aproximativ 90% din membrii societăţii sunt foştii cooperatori; e important că ei au avut încredere pentru că şi înainte Cooperativa a mers bine şi erau bine plătiţi. Aş vrea să spun că un element care ne mai trage înapoi este sistemul de impozitare.

Societăţile Agricole de tipul Smirna şi altele din ţara asta înfiinţate după Legea nr. 36 sunt supuse unui regim drastic de impozitare. Aproape mai mult de jumătate din valoarea unui produs se duce la impozitare.

Noi plătim TVA 19%, impozit pe profit de 25%, 7% pentru Casa de Pensii, impozite pentru sănătate, pentru ţărănime, impozite pe clădiri, pentru mijloacele de circulaţie şi alte impozite. Adunate, fac mai mult de 50%.

G.V.: Aveţi experienţă mare în domeniul agriculturii şi în momentul de faţă mergeţi pe un drum bun. De ce credeţi că nu se întâmplă peste tot aşa?

V.B.: Ar putea fi mai multe răspunsuri. Eu cred că, după Revoluţie, au fost şi legi greşite, aşa cum a fost şi Legea nr. 18, prin care s-a fărâmiţat pământul în peste 40 milioane de parceluţe. Deci fărâmiţarea pământului a fost una dintre probleme. Apoi, formarea echipei de conducere din fiecare unitate trebuie făcută cu multă grijă, de aceea vă spuneam că mulţi conducători de asociaţii nu au pregătirea necesară şi în alte ţări nu primeşti credit dacă n-ai măcar o pregătire medie tehnică pentru aşa ceva.

G.V.: Puteţi compara satul copilăriei dvs. cu cel de astăzi sau, cu alte cuvinte, îi merge bine satului?

V.B.: Dacă oamenii primesc bani, în general se schimbă şi faţa satului, deşi aici mai intervine şi politica care se face la nivelul ţării de sprijinire a locuitorilor satelor.

G.V.: Tinerii mai rămân la ţară?

V.B.: Tinerii rămân la ţară, dar nu lucrează în agricultură.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 672

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare8d5f.html-articol=468.htm

Efectul de seră asupra pajiştilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Efectul de seră asupra pajiştilor

Prin mijloacele mass-media din ultimul deceniu se trage un serios semnal de alarmă asupra încălzirii globale a TERREI, cu consecinţele ei nefaste pentru viitorul omenirii. Am vizionat de curând un film documentar pe această temă, realizat de fostul vicepreşedinte al SUA, Al. Gore, pentru care a primit Premiul „Oscar“.

Am fost profund impresionat de scenariile apocaliptice care se prefigurează în viitoarele decenii dacă nu se vor lua măsuri severe de limitare a poluării atmosferei şi a altor medii. Este vorba în special de dioxidul de carbon care provoacă „efectul de seră“, ce generează încălzirea tot mai accentuată a climei, constatată şi resimţită de noi toţi în ultima vreme.

Seceta care s-a instalat la noi încă din toamna anului trecut este o consecinţă a acestui fenomen generalizat deja la scară planetară.

Este însă de aşteptat un şir de ani secetoşi cu impact major asupra agriculturii, silviculturii şi altor activităţi dependente de starea climatului. Între acestea pajiştile naturale, animalele domestice şi sălbatice au poate cel mai mult de suferit din cauza reducerii precipitaţiilor şi creşterii temperaturii peste limitele normale.

Fondul pastoral românesc, în suprafaţă de cca 4,9 mil ha, este puternic afectat de încălzirea globală a climei. O primă consecinţă este reducerea precipitaţiilor atmosferice, fenomen ce va afecta grav starea pajiştilor, ţinând seama de înrădăcinarea superficială şi rezistenţa redusă la secetă a ierburilor.

Seceta va afecta îndeosebi pajiştile din zona de câmpie şi dealuri, având deocamdată o influenţă mai redusă în zona montană, unde umiditatea atmosferică este mai ridicată datorită suprafeţelor mai mari de pădure.

Măsuri imediate de atenuare:

Pe termen scurt, sunt necesare luarea unor măsuri urgente pentru salvarea şeptelului de animale ierbivore mai greu de prăşit, cum sunt: bovinele, ovinele, caprinele şi cabalinele.

Pentru reducerea pagubelor se propun:

• lucrări de curăţire şi întreţinere a pajiştilor cu înlăturarea vegetaţiei fără valoare (ierboase şi lemnoase), care consumă apa speciilor de o mare calitate nutritivă;
• fertilizarea moderată cu îngrăşăminte organice şi chimice, care ajută plantele de pajişti să parcurgă mai uşor stresul hidric;
• irigarea, unde este posibil, ca măsură general valabilă pentru toate culturile furajere;
• curăţirea şi menţinerea arborilor izolaţi, a pâlcurilor şi aliniamentelor forestiere de pe pajişti, sub care se ocrotesc de arşiţă animalele aflate la păşunat şi unde covorul ierbos este mai valoros;
• captarea izvoarelor de coastă, puţuri din apa freatică şi alte măsuri de acumulare a apei de suprafaţă şi depozitarea ei, pentru adăparea animalelor pe păşuni sau în stabulaţie;
• păşunatul în poienile din păduri şi în zonele umede de luncă;

- cultura în arabil a unor specii furajere rezistente la secetă ca: lucerna, trifoiul, sparceta, iarba de Sudan, sorgul, hibrizii sorg x Sudan, meiul etc., care să înlocuiască deficitul de furaj de pe fâneţele naturale;
- asigurarea de frunzare din păduri pentru sezonul rece, ca măsură extremă de salvare a vieţii şeptelului.

Acţiuni pe termen lung

Pe lângă măsurile urgente de atenuare a efectelor aridizării asupra pajiştilor şi implicit a animalelor care le utilizează este necesar să întreprindem acţiuni pe termen lung, printre care se propune adoptarea sistemului agrosilvopastoral.

Termenul agrosilvopastoral desemnează un sistem antropic în care componentele silvice, pastorale, de creştere a animalelor şi culturile agricole interacţionează benefic, pe aceeaşi suprafaţă de teren, într-un climat mai arid, cu consecinţe economice şi ecologice favorabile.

Pentru instalarea sistemului agrosilvopastoral sunt necesare următoarele măsuri:

- crearea unor pepiniere de înmulţire a materialului de plantat, îndeosebi specii de stejari rezistenţi la secetă, nuci, în zone favorabile culturii, peri şi meri de cultură sau sălbatici, hibrizi de plopi repede crescători etc.;
- plantarea acestor specii de arbori şi pomi fructiferi pe păşunile naturale, cu densităţi de 20-100 de arbori/ha pentru umbră la animale şi apărarea covorului ierbos împotriva arşiţei;
- protejarea şi întreţinerea arborilor până la dimensiuni la care nu pot fi doborâţi de animalele de pe păşune;
- construirea de baraje locale şi a altor sisteme de depozitare a apei pentru nevoile animalelor şi utilizarea la irigarea culturilor.

În scopul îmbunătăţirii propriu-zise a covorului ierbos al pajiştilor se propun lucrări de înlocuire a acestuia prin înfiinţarea unor pajişti de lungă durată, cu specii şi soiuri mai rezistente la secetă decât cele actuale.

Unele mutaţii se vor produce şi în structura şeptelului, în sensul creşterii unor specii şi rase de animale mai rustice, care să reziste la un climat mai arid şi să consume furaje de o calitate mai slabă.

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 778

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Mitzura Arghezi: „Sunt fericită să vorbesc despre tata şi despre Mărţişor“

O convorbire cu doamna Mitzura Arghezi nu poate fi, în primul rând, decât una despre marele poet Tudor Arghezi şi despre Mărţişor.

Gh.V.: Doamnă Mitzura, vă copleşeşte numele tatălui dumneavoastră? Cum aţi străbătut viaţa, cu bune, cu rele, purtând aura numelui marelui poet?

M.A.: De-a lungul existenţei mele, sigur, m-a copleşit personalitatea tatălui, începând din şcoală chiar. Erau unii care mă confundau cu tata şi îmi mai dădeau câte o notă proastă – dar asta nu a însemnat nimic. Eu am simţit ca pe o dulce povară acest nume, căruia am căutat să îi fac cinste întotdeauna şi să îmi fac datoria faţă de tot ce ar fi dorit tata să facă în momentul când nu mai era printre noi.

Gh.V.: Când eraţi de-o şchioapă, cum se zice, care erau relaţiile dumneavoastră cu tatăl, pentru că am impresia că v-a iubit foarte mult? Mă gândesc la cărţile de mai târziu cu care cei mai mulţi dintre noi, să spunem aşa, ne-am început Abecedarul.

M.A.: Pe vremea aceea, domnii erau înclinaţi să creadă că ar fi mai bine să aibă băieţi. Dar tata, când m-a văzut aşa micuţă, cu ochii curioşi şi surâzătoare, m-a luat în braţe. Eu m-am speriat puţin de mustăţile lui şi atunci s-a născut „Cântec de adormit fetiţa“, cum i-a zis prima dată, în prima variantă, apoi „Cântec de adormit Mitzura“.

Gh.V.: Da, este poezia care cred că a legănat copilăria multora dintre noi. Povestiţi-ne momente din copilărie şi, mai cu seamă, când a apărut în viaţa dumneavoastră Mărţişorul.

M.A.: Mărţişorul a venit ca o dorinţă veche a părinţilor mei să aibă, pe lângă casele acestea din beton şi cu etaje, un petec de verdeaţă, cum are omul la casa lui la ţară – mama mea era ţărancă bucovineancă. De aici, cred, „Iarba verde de acasă“ a dumneavoastră. Şi, într-o zi, prin anul 1926 – atest acest lucru în document la casa memorială –, a văzut că primăria vinde câteva petice de pământ la marginea oraşului. Atunci a cumpărat locul de la Mărţişor, care costa foarte puţin pentru că era vândut de primărie cu rugămintea să se înjghebe acolo o casă. Nu erau drumuri, nu era lumină, nu era nimic. Mama, deşi venită din Bucovina, se învăţase oarecum cu elemente mai moderne şi mai civilizate. Când a văzut zona, îmi mărturisea că era foarte îngrijorată şi nu-şi închipuia cum o să îşi construiască casa nefiind drum, nimic. Ba, mai mult, în dreptul porţii noastre se afla şi o groapă unde erau nişte bivoli care se îmbăiau.

Au început, încet-încet, lucrările şi tata, cum era un oltean încăpăţânat, l-a rugat pe primarul de atunci – erau numai patru sectoare, noi făceam parte din sectorul 3, albastru – să denumească acea stradă care trecea prin faţa bucăţii noastre de pământ Mărţişor. „Dar de ce Mărţişor?“ – l-a întrebat. „Păi, domnilor, când m-am dus să iau locul în primire era primăvară şi în pomi erau atârnaţi, la câte o casă răzleaţă, fire de mărţişor şi mi-a plăcut.

Ăsta e un obicei românesc şi prin Oltenia." Şi de atunci s-a numit Mărţişor.

Cu timpul, tata a făcut o intervenţie să se bage lumină electrică, telefon etc. Cu apa a fost mai greu, dar s-a adus şi apă, s-a făcut un drum pietruit, care e şi acum. Şi, în felul acesta, a crescut Mărţişorul unde, într-adevăr, după anii 1930 noi ne-am petrecut clipe frumoase, dar şi mai grele.

Fiindcă prin 1946-1947, cum tata era nărăvit la a spune adevărul întotdeauna, a dus o luptă foarte puternică să exprime ceea ce credeau cititorii lui şi ceea ce credea el despre schimbarea generală a ţării. Ei, şi atunci a început acea campanie de denigrare a valorilor româneşti importante şi a intrat şi tata în acest vârtej. În anul 1948, cum ştiţi, a fost interzis să fie publicat. Dar am strâns toţi cureaua, ne-a fost greu şi la şcoală, dar, în fine, ne-am descurcat şi am izbândit toţi cum am putut mai bine.

Întâi şi întâi, tata nu a făcut parte din niciun partid politic şi s-a războit cu toate. Şi atunci ziarele trebuiau subvenţionate şi exprimau voinţa celui care dădea banii, încât i se cerea tatei să scrie despre cutare lucru şi atunci pleca, trântea uşa, cum zicea el, şi pleca. Era foarte greu, pentru că trebuia să se ducă la altă publicaţie. De când s-a întors în ţară el a colaborat foarte mult la ziarul „Seara" şi chiar a fost redactor-şef o perioadă. Vreo doi ani a făcut articolul politic în „Seara". În acelaşi timp, scria şi cronică artistică, a făcut foarte multă cronică plastică şi teatrală şi din asta a trăit. Şi când nu îi mai convenea, pleca. După care a scos săptămânalul „Cronica", unde, tot aşa, cu Galaction, a dus lupta pentru ce-i frumos pentru ţara românească şi politic, şi cultural, şi social.

Gheorghe VERMAN

(Continuare în revistă)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 578

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare8e3d.html-articol=764.htm

Ergonomia în ferma cu vaci (I)

Ergonomia este un domeniu ştiinţific interdisciplinar care se ocupă cu optimizarea relaţiei tridimensionale din sistemul om-maşină-mediu, creată în procesul de producţie, având ca scop creşterea productivităţii muncii, în condiţiile uşurării continue a efortului uman, şi care reprezintă un ansamblu de ştiinţe şi tehnici.

Esenţa ergonomiei pune de acord solicitările fizice şi intelectuale ale fermierului, reprezentând aplicarea cunoştinţelor biologice în domeniul anatomiei, fiziologiei, psihologiei şi medicinei profesionale, cu scopul de a atinge un sistem optim om-instalaţie zootehnică sau om-maşină agricolă.

Ergonomia este un raport corespunzător între solicitări şi capacităţi de muncă în interesul fermierului, îngrijitorului, a celorlalţi lucrători din ferma cu vaci şi al productivităţii muncii lor; ea trebuie să adapteze munca la om şi a omului la meseria din ferma cu vaci, obţinând reducerea efortului uman şi creşterea producţiei de lapte, a sporului în greutate a tineretului bovin, a nivelului energetic şi proteic al suprafeţei de culturi furajere.

Optimizarea relaţiei tridimensionale dintre fermier-instalaţie zootehnică, maşină agricolă şi mediu necesită îndeplinirea anumitor condiţii:

- o bună orientare şi selecţie, precum şi asigurarea unei continue perfecţionări profesionale agrozootehnice;
- proiectarea şi crearea tehnicii moderne: instalaţii de muls şi evacuarea dejecţiilor, adăpare, administrare, prelucrarea furajelor, microclimat şi protecţia muncii etc. Şi, toate acestea, în concordanţă cu capacitatea de muncă a fermierului şi a celor care lucrează cu el.

De asemenea, este necesară organizarea raţională a activităţilor din fermă, pentru a asigura folosirea deplină şi în condiţii optime a capacităţilor de muncă a lucrătorilor efectivi din ferma cu vaci.

O problemă vitală a fermei este repartizarea raţională a sarcinilor de serviciu, pe baza unui program de lucru, specific fiecărui loc în parte.

Cunoscând că sarcina de lucru este un mesaj adresat fermierului şi colaboratorilor săi, aceştia răspund, în limita posibilităţilor, în cadrul procesului de optimizare a funcţionalităţii sistemului, ţinând seama de:

- modul cum funcţionează instalaţiile agrozootehnice, în concordanţă cu capacitatea fermierului;
- frecvenţa intensităţii şi durata de solicitare a omului în procesul de îndeplinire a sarcinilor;
- amenajarea locului de muncă în fermă, în raport cu particularităţile fizice şi neuropsihice ale lucrătorilor şi cu caracterul specific sarcinilor agrozootehnice;
- natura şi intensitatea influenţei factorilor de ambianţă asupra performanţelor fermierului şi celor care lucrează în sistemul de fermă cu vaci.

Încă din faza de proiectare, trebuie să se analizeze fiecare element al sistemului, deoarece numai aşa se poate ajunge, în final, la optimizarea sistemului în ansamblul său.

În acest sens, ergonomia trebuie să acţioneze pentru adaptarea mijloacelor de producţie la om, crearea unui mediu normal de activitate şi asigurarea unui regim naţional de muncă şi odihnă, în baza unor norme tehnologice de creşterea tineretului bovin şi a vacilor cu lapte.

Ing. Toma BĂNICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 762

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Poinsetia sau Steaua Crăciunului

În fiecare an, în perioada noiembrie-decembrie, toate florăriile se umplu de ghivece cu o floare deosebit de frumoasă pe care ne grăbim să o cumpărăm pentru a o oferi cadou sau a ne înveseli casele. Colorată în roşu, pare a fi chiar floarea lui Moş Crăciun. Planta aceasta nu e alta decât Poinsetia, vestitoare parcă a Sărbătorilor ce bat la uşă.

Poinsetia (lat. Euphorbia pulcherrima) este o plantă cunoscută astăzi sub numele de Steaua Crăciunului, originară din regiunile muntoase şi umede ale Mexicului şi Americii Centrale. Numită de către azteci Cuetlaxochitle („floarea care piere şi se ofileşte ca tot ce e pur“), era folosită de aceştia pentru combaterea febrei şi obţinerea unor tincturi.

Prin secolul al XVII-lea, preoţii franciscani o foloseau la diverse ceremonii religioase. Numele acesta i-a fost dat în onoarea primului ambasador în Mexic, Joel Robert Poinsett, care se spune că ar fi descoperit-o ca plantă ornamentală prin 1820.

Adevărul este că aztecii cultivau această plantă medicinală perenă în regiunile montane şi umede ale Mexicului.

La noi, Poinsetia „înfloreşte“ din noiembrie până în februarie.

Frumuseţea sa nu se datorează, cum am putea crede, florilor, ci frunzelor de la baza florii, numite bractee, care datorită unei anomalii genetice capătă culoarea roşu aprins simultan cu apariţia florilor. Adevărata floare la Poinsetia este mică, galbenă, lipsită de sepale şi petale, reprezentată doar de androceu în formă de cupă.

Legenda Poinsetiei

Despre legătura dintre această plantă şi sărbătoarea Crăciunului ne vorbeşte o veche legendă mexicană, conform căreia, după creştinarea mexicanilor de către spanioli, un copil foarte sărac i-a adus lui Iisus un dar. Dar cum nu avea bani, darul lui a constat într-un buchet de flori pe care l-a cules în drum spre biserică, pentru că oricât de umil este un dar, dacă e oferit cu dragoste şi credinţă este bine primit de Dumnezeu. Legenda spune că plantele culese (care erau Poinsetii) s-au transformat în ziua de Crăciun în flori roşii, deosebit de frumoase, iar martorii evenimentului au simţit miracolul sărbătorii şi au numit această plantă Steaua Crăciunului.

Îngrijire

Poinsetia este o plantă perenă care, după înflorirea ce are loc iarna, trece printr-o perioadă de repaus de aproximativ 2 luni. Pentru a înflori de Crăciun, Poisentia are nevoie să stea zilnic peste douăsprezece ore în întuneric, începând cu data de 1 octombrie şi până la 1 decembrie.

Atenţie la temperatură!

Temperaturile prea mari, care trec de 25°C, şi cele mai mici de 13°C sunt defavorabile dezvoltării plantei. Un alt aspect ce trebuie avut în vedere sunt diferenţele de temperatură de la o zi la alta, precum şi curenţii de aer la care planta este foarte sensibilă şi care pot duce la pierderea frunzelor.

Lumina

Această plantă este, deşi nu ne-am aştepta, o mare iubitoare de lumină, insuficienţa acesteia ducând la desfrunzire. Totuşi vara, în zilele cu insolaţie puternică, se impune umbrirea uşoară a plantei.

Udarea

Poinsetia este o mare iubitoare a umidităţii, apa dedurizată administrându-se din abundenţă, chiar şi prin pulverizare, dar numai până toamna, prin luna septembrie. Dacă o privăm de apă, se va ofili şi îşi va pierde frunzele, iar excesul de umezeală în substrat determină căderea frunzelor.

Substratul de cultură trebuie să fie uşor şi poros, valoarea optimă a pH-ului fiind de 6-6,5. Poinsetia este foarte sensibilă la subnutriţie. Carenţele sau excesul în oligoelemente (bor, fier, molibden) se va vedea imediat pentru că frunzele se pătează.

Pentru a se controla creşterea, Poinsetia necesită tăieri. Condiţiile naturale de la noi din ţară vor determina ca durata culturii de la butăşire la valorificare să fie de 5-7 luni.

Înmulţirea

La Poinsetia se face prin butăşire, din aprilie până în august. Butaşii se vor înrădăcina în substrat de perlit sau nisip, la o adâncime de 3 cm. Durata înrădăcinării este de circa 4 săptămâni.

Pentru a induce ramificarea, vom ciupi vîrful de creştere de două ori deasupra a 3-4 frunze.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 2875

Comentarii

1. Brigita -- (24-March-2010)Am primit in sept.anul trecut un lastaras de cca.15cm,care , a crescut incet,incet pana acum ajungand la 25cm si cu doi lastari;.azi am observat ca are in varf doua frunzulite rosii.Cum trebuie sa procedez cu ea de acum incolo?

cod 2bffe

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare8e45.html-articol=452.htm

Moartea unui poet

Început cu entuziasm de nedescris în noaptea de 14 august 1916, când trupele române au trecut Carpaţii alături de Antanta, Războiul pentru Reîntregirea Neamului s-a dovedit a fi la început sub zodia nenorocului. Câteva zile mai târziu, Bulgaria atacă în sudul Dunării. Ruşii trimit în apărarea Dobrogei două divizii care se bat în aşa fel încât generalul Zaiancikovschi, luând comanda, îi împroaşcă pe ofiţerii şi soldaţii din subordine cu invective.

La Salonic, unde aliaţii se angajaseră să înceapă o ofensivă „vijelioasă“, menită să atragă trupele bulgare şi turceşti, bătălia nu mai are loc. Generalul Sarrail aduce la cunoştinţă lui Joffre că armata sa, care avea în spate pe cea a regelui Constantin al Greciei, e plină de „regimente de bolnavi“, drept care se trece la un război de poziţie. Şi pentru că românul a avut dintotdeauna disponibilitatea de a face haz de necaz, în tranşeele noastre se auzea:

„Ah Sarrail, Sarrail Noi ne batem şi tu stai!“

În sfârşit, armamentul şi muniţiile care, conform Tratatului încheiat cu Antanta, trebuiau să ne vină prin Vladivostok, în ritm de trei trenuri pe zi, ajung foarte rar, dispărând în gările fără nume ale Rusiei, iar când ajung în ţară sunt cu mult sub cantităţile promise.

Prea puţin pentru prea mult

Şi ceea ce este mai grav, Ludendorf, noul şef al Marelui Cartier General German, hotărăşte să trimită împotriva românilor „răzvrătiţi“ trupe care totalizează, împreună cu armata bulgară, pe frontul românesc, 39 de divizii şi o brigadă, mari unităţi călite în luptă şi cu dotare „ultimul strigăt“. În faţa acestei fapte a reuşit să anihileze, la începutul războiului, doar 23 divizii de infanterie şi trei de cavalerie, prost echipate şi instruite, în ciuda eforturilor făcute în timpul neutralităţii. România era în război cu acest puhoi de oştire, apărând un front de 1.500 de kilometri, în timp ce în Apus, francezii şi englezii apărau la un loc doar... 700 de kilometri!

A murit cum s-a dorit

Soldatul român luptă cu vitejie şi mulţi, tot mai mulţi, sunt înscrişi la capitolul „pierderi“, între ei şi căpitanul poet N. Vulovici, comandantul unei companii din Regimentul 15 Războieni. El a căzut în timpul unui atac la Miercurea-Ciuc lovit de un glonte în frunte. A murit pentru ţară de moartea pe care şi-a dorit-o şi a chemat-o în versurile sale vitejeşti.

În perioada interbelică, la intrarea în oraşul transilvan, un monument modest amintea de fapta vitejească a căpitanului erou căzut pentru reîntregirea neamului românesc. Acum, din nepăsarea unora şi din anume interese, monumentul nu mai există.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007Vizualizari: 709

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare8e78.html-articol=410.htm

Drumul regăsirii de sine - Sfântul Mucenic Ioan Valahul > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms

Submit search form

Web

arhiva.lumeasatului.ro

Home

Despre noi

Abonamente

Video

Articole

Oferte

Anunturi

Newsletter

Agro Business

Contact

Arhiva

Imprimati articolulDrumul regăsirii de sine

Sfântul Mucenic Ioan Valahul

S-a născut în 1644, pe vremea domnitorului Matei Basarab. Când următorul domn, Mihnea al III-lea, nu a mai dat birurile grele către turci, sultanul Mahomed al IV-lea a trimis oaste puternică asupra Ţării Româneşti în 1659, care a făcut prăpăd şi a luat mulţi robi. Printre aceştia era şi cel care a devenit mai apoi Sfântul Ioan Românul. Avea doar 15 ani, era chipeş şi frumos.

Stârnind atracţia unui turc bogat, a fost cumpărat de acela cu interes sexual. Ioan şi-a ucis stăpânul, iar după judecată a fost încredinţat văduvei. După o vreme, şi aceasta a căzut în patimă faţă de tânăr, dorindu-l de soţ. Pentru împotrivirea sa şi nelepădarea de credinţa creştină, a fost judecat şi spânzurat la 12 mai 1662, în vinerea dinaintea Înălţării Domnului. Nu l-a încântat averea şi nici tinereţea ce şi-o curma.

Îl cinstim ca sfânt mucenic datorită tăriei credinţei sale pentru care a murit.

Narcisa Dohanov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 664

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Crăciunul în Europa

Specialiştii previzionează că, pe măsură ce înaintăm în timp, Comunitatea Europeană va însemna nu numai o uniune economică, ci şi una culturală, în cadrul căreia unificarea obiceiurilor şi gastronomiei specifice sărbătorilor are o anume prioritate.

Va reuşi Moş Crăciun să fie primul unificator în acest demers? Sau el va continua să fie de origine germană, franceză, greacă, daneză sau finlandeză? Cum se va deplasa el în interiorul Uniunii? Cu fascinanta sanie trasă de reni, per pedes sau cu turbo-reactoarele?

În opinia specialiştilor, nimic nu va fi mai greu decât să se armonizeze tradiţiile atât de diferite ale „celor 27“, pe care îi despart şi religii diferite: România, Grecia şi Bulgaria aparţin ortodoxismului, dar şi ele se identifică cu obiceiuri aparte.

Şi într-un caz, şi în altul, marea sărbătoare religioasă a creştinătăţii este însoţită de o desfătare alimentară fără asemănare.

Din seara de 24 decembrie până la Anul Nou, oamenii se retrag într-o lume idilică ce se dezlănţuie ca un miraj pe măsură ce termenul se apropie.

Franţa – slujba de Crăciun de la miezul nopţii este urmată de un chiolhan ce pare a nu avea sfârşit.

Danemarca – Crăciunul se sărbătoreşte religios trei zile dar, până după Anul Nou, nici Guvernul, nici Regina nu-i mai poate despărţi de băutura lor tradiţională „Aguavit“, de care confraţii lor comunitari nici măcar nu au auzit.

Germania – ţara care-şi revendică patentul sărbătoririi Crăciunului, toţi nemţii se supun cu sfinţenie obiceiului de a savura cu evlavie „seara burţilor pline“.

Italienii fac cumva o derivaţie de la ritualul european. La ei, pe 24, la miezul nopţii este slujba religioasă de veghe, după care până dimineaţa oamenii îşi petrec timpul participând la tot felul de tombole şi jocuri. În 25 este sărbătoarea Crăciunului, iar a doua zi a Sfântului Ştefan, ambele zile nelucrătoare. În răstimpul de până la Anul Nou fiecare italian se supune programului de muncă stabilit de patron.

Finlanda – în faţa catedralelor, din an în an, se ridică un pom de Crăciun de 30-40 de metri, împodobit cu mai toate podoabele posibile.

În 24 decembrie, exact la ora 12, de pe balconul primăriei, un reprezentant al oraşului proclamă „pacea de Crăciun“. Aceasta înseamnă că de la momentul proclamării păcii şi până la Bobotează celor care tulbură pacea li se aplică pedepse severe. După-amiaza se aprind lumânări în cimitire.

Printre mâncărurile servite de Crăciun se numără: şunca sau curcanul, cartofii, morcovul, pateul de ficat, orezul care conţine o singură migdală. Persoana care mănâncă migdala se va căsători în anul ce urmează.

În 25 decembrie se serveşte un fel de peşte care iniţial s-a preparat printr-un proces îndelungat. A doua zi a

Crăciunului este ziua vizitelor.

Anglia – scrisorile pentru Moş Crăciun, care are numele de Santa Claus, sunt puse în ajunul Crăciunului în hornul şemineului, pe şemineu sau în geam, introduse în şosetuţe speciale, în aşa fel încât să fie umplute cu surprize a doua zi dimineaţa.

În 25 decembrie familia engleză se adună la masa festivă şi consumă tradiţionala masă de sărbători: curcanul cu castane, raţa coaptă la cuptor şi binecunoscuta budincă de prune.

Mult timp în ajunul Crăciunului se consuma doar raţă la cuptor. Conform legendei, cu ocazia Crăciunului din anul 1588, Elisabeta I servea raţă la cuptor când a primit vestea că armata engleză a învins-o pe cea spaniolă.

Tot tradiţiei Crăciunului englezesc îi aparţine şi pacheţelul surpriză numit cracker, care este împărţit la servirea budincii de Crăciun.

Ungaria – în această zi era interzisă munca în păduri sau pe păşuni; se lucra doar în jurul casei. Era interzisă cererea sau darea de împrumuturi. Nu era bine nici ca femeile să coasă, să ţeasă sau să spele vase, pentru că altfel le păştea o nenorocire. În ajunul Crăciunului rufele spălate şi puse la uscat aduceau boală asupra familiei.

Dacă animalele se culcau pe partea stângă însemna că iarna va fi lungă şi geroasă. Fetele tinere se uitau în fântână pentru a-şi vedea viitorul soţ, la baterea clopotelor seara.

Tinerii nu aveau voie să mănânce mâncăruri grase, pentru ca nu cumva viitoarele soţii să le fie urâte.

Dacă de post cocoşul cânta în amiaza mare se spunea că cineva din casă va muri. Dacă cineva murea de Crăciun, era considerat norocos, pentru că i se iertau păcatele.

Masa festivă de Crăciun era completă doar dacă conţinea tradiţionala carne de porc prăjită, curcanul copt la cuptor, maiosul şi cozonacul cu nuci. Pomul de Crăciun era împodobit cu fructe, prăjituri, dulciuri şi lumânări.

Camelia MOISE, Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 545

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ameninţări pentru agricultură > REVISTA LUMEA SATULUI

Ameninţări pentru agricultură

Legea nr. 265/2006 pentru aprobarea Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr.195/2005 privind protecţia mediului pune un accent deosebit şi pe protecţia solului, subsolului şi a ecosistemelor terestre.

Protecţia solului, a subsolului şi a ecosistemelor terestre, prin măsuri adecvate de gospodărire, conservare, organizare şi amenajare a teritoriului, este obligatorie pentru toţi deţinătorii, cu titlu sau fără titlu.

Obligaţiile proprietarilor de păduri

Deţinătorii cu orice titlu ai fondului forestier, ai vegetatţei forestiere din afara fondului forestier şi ai pajiştilor, precum şi orice persoană fizică sau juridică care desfăşoară o activitate pe un astfel de teren, fără a avea un titlu juridic, au următoarele obligaţii:

- să menţină suprafaţa împădurită a fondului forestier, a vegetaţiei forestiere din afara fondului forestier, inclusiv a jnepenişurilor, tufişurilor şi pajiştilor existente, fiind interzisă reducerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege;
- să exploateze masa lemnoasă în condiţiile legii şi să ia măsuri de reîmpădurire şi, respectiv, de completare a regenerărilor naturale;
- să gestioneze corespunzător deşeurile de exploatare rezultate, în condiţiile prevăzute de lege;
- să asigure respectarea regulilor silvice de exploatare şi transport tehnologic al lemnului, stabilite conform legii, în scopul menţinerii biodiversitătii pădurilor şi a echilibrului ecologic;
- să respecte regimul silvic în conformitate cu prevederile legislaţiei în domeniul silviculturii şi protecţiei mediului;
- să asigure aplicarea măsurilor specifice de conservare pentru pădurile cu funcţii speciale de protecţie, situate pe terenuri cu pante foarte mari, cu procese de alunecare şi eroziune, pe grohotişuri, stâncării, la limita superioară de altitudine a vegetaţiei forestiere, precum şi pentru alte asemenea păduri;
- să respecte regimul silvic stabilit pentru conservarea vegetaţiei lemnoase de pe păşunile împădurite care îndeplinesc funcţii de protecţie a solului şi a resurselor de apă;
- să asigure exploatarea raţională, organizarea şi amenajarea pajiştilor, în funcţie de capacitatea de refacere a acestora;
- să exploateze resursele pădurii, fondul cinegetic şi piscicol, potrivit prevederilor legale în domeniu;
- să exploateze pajiştile, în limitele bonităţii, cu numărul şi speciile de animale şi în perioada stabilită, în baza studiilor de specialitate şi a prevederilor legale specifice;
- să protejeze patrimoniul forestier, cinegetic, piscicol şi al pajiştilor din cadrul ariilor naturale protejate, în termenii stabiliţi prin planurile de management şi regulamentele specifice;
- să sesizeze autorităţile pentru protecţia mediului despre accidente sau activităţi care afectează ecosistemele

forestiere sau alte asemenea ecosisteme terestre.
Protejarea mediului, respectiv a solului este costisitoare şi nu pot fi întotdeauna identificaţi factorii poluării. Datorită acestei situaţii costurile de protejare a mediului se împart între societăţile comerciale potenţiale poluatoare şi stat. Fondurile alocate protejării mediului diferă de la o ţară la alta în funcţie de nivelul de dezvoltare al fiecăreia.
Prin dezvoltarea activităţii umane sunt afectate toate componentele mediului în proporţii diferite. Dintre aceste elemente cele mai importante sunt: peisajele, solul, apa, flora, fauna, monumentele, parcurile şi rezervaţiile, precum şi biosfera.
Biolog Rodica ŢUŢURAŞ
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 640
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare8f63.html-articol=16.htm

Plantele din bucătărie

- Ianuarie – luna răsadurilor

Impatiens (Sporul casei) aduce bucurie datorită florilor sale foarte decorative, numeroase, viu colorate şi prin faptul că este uşor de întreţinut şi de înmulţit. Planta înfloreşte aproape continuu dacă este bine îngrijită. Pentru o bună înflorire, are nevoie de multă lumină, dar vara nu e bine să fie ţinută sub razele directe ale soarelui, mai ales dacă nu există umiditate în aer. Preferă semiumbra şi înfloreşte chiar dacă e plasată lângă ferestrele dinspre nord. Iarna suportă razele directe ale soarelui.

Temperatura la care planta creşte frumos e cuprinsă între 15 şi 25°C. În anotimpul rece nu trebuie să scadă sub 8°C, iar curenţii reci de aer îi dăunează, existând riscul pierderii plantelor. În timpul verii se scot în grădină şi se pot sădi în pământ, în locuri luminoase, bine aerisite. În perioada de creştere şi, mai ales, vara se va uda mai mult, atât la baza plantei, în ghiveci, cât şi prin stropirea frunzelor.

Solul trebuie să fie bogat şi bine drenat. Transplantarea se face când este necesar, de preferat primăvara. Dacă ghiveciul devine prea mic, planta nu mai înfloreşte. Lunar se va fertiliza cu un îngrăşamânt solubil în apă.

Pothos este cea de a doua plantă care preferă încăperile călduroase şi cu umiditate crescută. Dacă încăperea nu îndeplineşte aceste condiţii, frunzele devin maronii şi, în timp, poate muri. Este o plantă iubită datorită frunzelor frumos pastelate verzi-gălbui, ce poate ajunge până la înălţimea de doi metri, dar şi pentru că este foarte uşor de întreţinut şi nu necesită îngrijiri speciale.

Dacă pe timpul verii preferă lumina difuză, iarna suportă bine lumina directă a soarelui. Udarea plantei trebuie făcută doar după ce pământul de la suprafaţa ghiveciului s-a uscat - excesul de apă îi poate fi fatal. Planta trebuie plantată în pământ de grădină, aşezată pe un strat de pietriş umed şi poate fi fertilizată cam de două ori pe lună, din primăvară până toamna. Aveţi grijă că nu agreează să fie mutată prea des, astfel încât e suficient să îi schim-băm ghiveciul cam o dată la trei ani. O altă îngrijire importantă este cea a frunzelor mari, în formă de inimă, care trebuie şterse de praf cu o cârpă umedă.

Delia Ciohodaru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 952

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Retehnologizarea agriculturii, ca o fata morgana

Anul 2007 aduce cu sine o schimbare a mentalităţii agricultorului român care, pentru prima oară, se gândeşte la performanţa economică pe care trebuie să o realizeze în competiţia cu fermierii europeni. Această performanţă nu se poate realiza însă în lipsa utilajelor competitive, iar ţara noastră suferă la acest capitol. Am discutat cu câţiva specialişti români pentru a le afla părerea despre acest subiect sensibil, dar şi cu specialişti străini care ne-au împărtăşit din experienţa altor ţări.

Realitatea românească

Punctul de vedere al Ministerului Agriculturii

Dorin Zaharescu, şef serviciu Promovare a Investiţiilor, Biocarburanţi şi Biomasă, din cadrul Direcţiei Generale şi de Implementare de Politici – MADR:

„La ora actuală, mecanizarea în agricultura României are multe lipsuri în ceea ce priveşte dotarea tehnică, pentru că 80% din tractoarele româneşti folosite au vârsta industrială depăşită şi sunt casabile, în timp ce la combine procentul este de 72%. La suprafaţa de peste 9.400.000 ha pe care o avem în exploatare, încărcătura medie pe tractor este de numai 54,2 ha, iar la combine de 102 ha, fapt ce demonstrează că pentru necesarul efectuării lucrărilor la timpul optim tehnologic avem nevoie de circa 300.000 tractoare.

Schimbarea utilajelor vechi duce la reducerea substanţială a consumului de carburanţi: în România se consumă peste 87 de litri de motorină la înfiinţarea unui hectar de cultură, în timp ce media europeană nu e mai mare de 16-22 litri. Noile tehnologii, noile motoare ce echipează tractoarele sunt de generaţia a treia, ce permite un consum calculat, reglat de motor, în funcţie de puterea de tracţiune, de capacitatea agregatului de a consuma putere, fie la priză, fie pe roţile directoare.

Dezvoltarea posibilităţii de achiziţionare a utilajelor, prin accesarea fondurilor europene, este o prioritate. În prezent, pregătim măsurile de atragere a acestor fonduri şi sperăm ca modalitatea de conlucrare să fie mai simplă faţă de SAPARD. Cele 1.700 de proiecte care au fost depuse până la 1 iulie anul trecut au fost trecute toate prin procedurile de acreditare şi sunt în desfăşurare.

Legea investiţiilor nr. 231 şi Legea nr. 218 a creditului rural vor funcţiona în continuare, iar dorinţa ministerului este de a susţine finanţarea părţii private din programele europene. Suntem preocupaţi de crearea grupurilor de producători şi a cooperativelor agricole, care vor reprezenta principalele forme de organizare ce pot fi susţinute prin mecanismele comunitare.

Modernizarea în agricultură înseamnă reducerea costurilor, produse mai ieftine, competitivitate şi posibilitatea de a face export.“

La utilaje performante, operatori… lipsă!

Aurel Dumitraşcu, vicepreşedinte APIMAR (Asociaţia Producătorilor şi Importatorilor de Maşini Agricole din

România) şi preşedintele societăţii Agriromex:

„Interesul faţă de echipamentele agricole a crescut foarte mult în ultimii ani. Acest fapt este demonstrat şi de evoluţia târgului de la Baloteşti care, de la an la an, s-a dublat, dar şi de numărul de vizitatori care găsesc aici cam tot ce înseamnă utilaj performant existent pe mapamond.

Problema noastră este cea a service-ului, dar mai ales cel care exploatează utilajul. Un tractor performant costă cam cât 5 maşini, dar dacă autovehiculul va fi condus de cel care îl cumpără, tractorul va avea un şofer care nu e foarte pregătit. De exemplu, avem probleme cu injecţia la tractoare pentru că şoferii cară motorina cu găleata plină de praf şi după aceea se miră că tractorul, care a costat 300.000 de euro, nu mai merge. Se simte lipsa operatorilor pe utilajele performante şi trebuie găsită o soluţie, poate împreună cu ministerul.“

Şi totuşi…

Viorel Haitău, directorul Tehnofavorit:

„Toate utilajele performante necesită utilizatori pregătiţi din punct de vedere tehnic. Tehnofavorit este aproape de a pune în funcţiune un centru de instruire pentru utilizatorii de tehnică agricolă avansată. Am creat condiţii de cazare, de masă, de şcolarizare adecvată în cadrul firmei. Cursurile vor fi intensive şi de scurtă durată, iar operatorii care vor lucra pe maşini sunt supuşi unui examen pentru testarea cunoştinţelor, după care primesc şi o diplomă. Din discuţiile avute cu utilizatorii, credem că e un demers bun.

Sper că la Ministerul Agriculturii se vor face programe adecvate pentru relansarea agriculturii care e în mare suferinţă. Numai 10% din cei care termină o facultate de specialitate doresc să lucreze în agricultură. Această realitate spune totul despre optimismul cu care privesc ei situaţia agriculturii. Trebuie luate nişte decizii hotărâte şi imediate.“

Din experienţa occidentală

Franţa

Arnaud Van Strien, directorul IPSO agricultură şi vicepreşedinte APIMAR:

„În România cred că suntem la începutul înnoirii în agricultură. Faţă de Franţa, o ţară echipată, în care anul trecut s-au vândut 25.000 de tractoare, anul acesta s-au importat aici doar 1.200 de tractoare.

Vechimea parcului de tractoare şi de combine e o problemă cu care se confruntă fermierii. Dacă în Franţa un tractor e vândut după 3 ani, în România trec ani buni până când e scos din funcţiune un utilaj. Nu vreau ca oamenii care au lucrat pe tractoare UTB să vadă tractoarele noastre ca pe nişte himere, ci ca pe o necesitate. Şi asta ţine de direcţia spre care dorim să se îndrepte România.

Un alt aspect important este necesitatea unor structuri clare de finanţare sau cofinanţare. Aici e o problemă legată de modalitatea în care agricultorul îşi poate finanţa partea de contribuţie (50%) dintr-un program european (SAPARD sau altele). În Franţa e foarte simplu: mergi la un concesionar, care va face şi propunerea de cofinanţare, după care la Creditul Agricol, şi problema e rezolvată.

Este nevoie de o implicare mai mare şi de o strategie clară. Rolul producătorului este de a livra, iar al băncilor şi al firmelor de leasing, de a finanţa. În toate cazurile, misiunea învăţământului şi a universităţilor de profil este de a forma şi de a informa. Agricultura nu se face doar între distribuitori, vânzători de maşini şi agricultori.“

Germania

Andreas Buzogani, Tehnofavorit, sucursala Germania:

„În Germania şi în toată Europa de Vest, pentru cumpărarea utilajelor sunt posibilităţi de finanţare prin bănci. Acest lucru nu s-a născut peste noapte. Băncile au văzut o şansă de a câştiga bani şi dau bani, practic, nelimitat către agricultori, solicitându-le acestora să depună drept garanţie pământul sau casa, pentru a cumpăra utilaje. Agricultura în România se află în perioada de trecere de la agricultura de subzistenţă la cea producătoare de mărfuri.

În sud, fermele mari sunt producătoare de mărfuri şi sunt cumpărători sau potenţiali cumpărători de utilaje. Aceştia sunt în prezent clienţii noştri. Există însă în România un număr mare de ferme care trăiesc de azi pe mâine, produc doar pentru familie, iar dacă le rămâne «un sac», îl vând. Fermele acestea fărâmiţate, care se găsesc, de exemplu, prin Transilvania, trebuie regrupate.

În acest sens, am făcut în anii trecuţi un transfer tehnologic către firme din România. Una dintre ele este Tehnofavorit Bonţida, prin care am adus tehnologii în licenţă, cu gândul ca aceste utilaje (maşini din domeniul protecţiei plantelor, zootehniei, mori, sisteme de furajare etc.) să ofere, pe de o parte, un loc de muncă pentru cei angajaţi în firmele româneşti, iar pe de altă parte, ţăranul român să beneficieze de utilajele performante produse în România.“

Finlanda

Narcis Someşfălean, director Varta România:

„Finlanda, din punctul de vedere al agriculturii, este mult diferită de România, pentru că acolo recoltele se fac foarte greu, deoarece terenul arabil se creează, scoţându-se pietrele şi bolovanii din sol. În România însă se poate face agricultură mult mai uşor din acest punct de vedere.

Finanţarea şi performanţele operatorului de utilaj agricol sunt două elemente care duc la competitivitate în agricultură şi, implicit, la performanţe ale fermierului. Împreună cu Universitatea din Iaşi am creat un parteneriat, concretizat în două sesiuni de formare a operatorilor pentru tractoarele Valtra, unde am avut peste 60 de cursanţi pe sesiune. Succesul înregistrat ne-a determinat să extindem parteneriatul şi cu alte universităţi din ţară.

Agricultura în România e un sector important al economiei iar noi, cei care distribuim utilaje, dorim să aducem tehnologia de aici la nivelul celei europene, cu performanţe maxime.“

Timid, parcă, fermierii români se apropie de utilajele care altădată li se păreau de neatins. Nici programele Ministerului Agriculturii nu au fost gândite să vină în ajutorul agricultorilor, ci mai degrabă să-i încurce. Direcţia spre care trebuie să ne îndreptăm este cea a unei agriculturi bine tehnologizate.

Delia CIOHODARU, Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 1204

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Carnea de porc - carne dietetică!

Orientarea selecţiei şi a altor factori din crescătoriile de porcine spre diminuarea adipozităţii carcaselor a dus la apariţia unor probleme atât pentru procesatori, cât şi pentru consumatori, în ceea ce priveşte calitatea cărnii, constatându-se lipsa fermităţii ţesutului adipos (grăsime moale), conservabilitate redusă a cărnii etc. Având în vedere că, pe de o parte, tehnologiile de procesare a cărnii nu pot ameliora calitatea ţesutului adipos, iar pe de altă parte consumatorul doreşte limitarea utilizării aditivilor pentru corectarea defectelor ce apar în momentul procesării cărnii, se recomandă crescătorilor de porcine să ţină seama de factorii determinanţi ai calităţii cărnii, atât în ceea ce priveşte fracţia macră, cât şi cea adipoasă.

Literatura de specialitate privind calitatea cărnii se referă, în special, la carnea macră. Din acest motiv prezentăm în continuare câteva aspecte legate de fracţia lipidică a cărnii de porc. Datorită conţinutului în lipide a cărnii, unii specialişti în sănătatea umană au tendinţa de a exclude din alimentaţie carnea, în special cea de porc.

Totuşi, în ceea ce priveşte carnea de porc, numeroase studii au evidenţiat că aceasta poate fi considerată o carne macră (slabă). Astfel, aportul de lipide la 100 g de carne proaspătă, de pe care s-a îndepărtat grăsimea vizibilă, nu este mai mare de 1,5-2,0 g, ceea ce reprezintă atât a cincizecea parte din raţia zilnică recomandată în cele mai multe diete, cât şi aceeaşi cantitate de lipide care se găseşte în 100 g de lapte semismântânit.

În afară de cantitatea de lipide din carne, s-a demonstrat, la nivel mondial, influenţa pozitivă a acizilor graşi ingeraţi prin carnea de porc în prevenirea bolilor cardiovasculare. După cum se cunoaşte, acizii graşi sunt clasificaţi în două categorii: saturaţi şi nesaturaţi (mono şi polinesaturaţi), unii dintre aceştia fiind benefici pentru organismul uman, alţii declanşând sau agravând ateroscleroza.

Calitatea nutriţională a cărnii de porc este legată de un conţinut mare de acizi graşi polinesaturaţi. Dar acest conţinut se opune calităţilor organoleptice şi tehnologice ale cărnii, deoarece determină o grăsime moale şi sensibilă la oxidare. Calităţile organoleptice şi tehnologice ale cărnii implică o proporţie ridicată de acizi graşi saturaţi şi un conţinut scăzut de apă. Pare însă a fi dificil să se obţină pentru carnea de porc, în acelaşi timp, calităţi nutriţionale, tehnologice şi organoleptice.

Din acest motiv, se recomandă ca în alimentaţia omului să existe un echilibru între acizii graşi saturaţi, mono şi polinesaturaţi, respectiv 7-10%, 10%, 7-10% calorii totale. Pentru a exprima acest efect, în mod curent se utilizează raportul P/S între procentul de acizi graşi polinesaturaţi şi cel al acizilor graşi saturaţi care, la carnea de porc, este de 0,2-0,3, situându-se din acest punct de vedere după carnea de pui, dar mult înaintea cărnii rumegătoarelor (taurine, ovine).

În alimentaţia umană se urmăreşte, de asemenea, creşterea procentului de acizi graşi w3, în special a celor derivaţi din acidul a linoleic w3 cu un rol important în prevenirea bolilor cardiovasculare. Carnea de porc, cât şi cea provenită de la alte specii, poate răspunde la această solicitare. A pune în farfuria consumatorului, prin carnea de porc, acizii graşi consideraţi buni pentru sănătatea umană a devenit o preocupare a specialiştilor din domeniu. Porcul are particularitatea de a depune în ţesuturile sale adipoase (mai puţin în muşchi) o mare parte din acizii graşi prezenţi în alimente.

Această particularitate poate fi folosită pentru a se încerca să se producă carne cu aport echilibrat în acizi graşi w3 şi w6, conform normelor propuse de specialiştii din nutriţia umană. De asemenea, se urmăreşte producerea de carne de porc mai bogată în factori antioxidanţi sau în alţi nutrienţi, cu un rol important în sănătatea umană. De altfel, numeroase studii au demonstrat că încorporarea vitaminei E în alimentaţia porcinelor permite reducerea oxidării acizilor graşi nesaturaţi ai cărnii, în timpul conservării, deci încetinirea râncezirii şi ameliorarea aptitudinii la conservare.

Pe lângă aceasta, analizele senzoriale au pus în evidenţă o diferenţă semnificativă în favoarea calităţii cărnii animalelor suplimentate cu vitamina E, în privinţa gustului, frăgezimii şi suculenţei.

Deci, principalul factor ce poate modifica compoziţia ţesutului adipos la porcine este alimen-taţia, în special natura acizilor graşi din hrană. Pe lângă aceasta, vârsta, greutatea, tipul sexual şi, mai ales, tipul genetic sunt factori ce pot interveni în modificarea compoziţiei ţesutului adipos.

În privinţa conţinutului în colesterol, factor deter-minant al aterosclerozei, s-a stabilit că aportul acestuia în carnea de porc este de cca 50 mg/100 g de carne, valoare comparabilă cu carnea de pui şi inferioară celei de la rumegătoare.

Romsuintest Periş respectă şi aplică aceste principii legate de nutriţie şi genetică şi de aceea carnea de porc produsă în această unitate poate fi considerată o carne dietetică.

Aurelia CUC, cercetător pr. gr I

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 2126

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare90d4.html-articol=862.htm

Pregătirea şi reglarea utilajelor pentru semănat > REVISTA LUMEA SATULUI

Pregătirea şi reglarea utilajelor pentru semănat

Alături de un pat germinativ, bine pregătit, reuşita înfiinţării culturilor agricole este condiţionată de calitatea utilajelor folosite la semănat, respectiv tractorul şi semănătoarea.

În ce constă pregătirea semănătorii?

Avem în vedere semănătorile de tip SUP-29, care sunt cele mai răspândite în agricultura românească.

a) se verifică etanşeitatea cutiei de seminţe şi întregul traseu pe care îl parcurge sămânţa până este încorporată în sol;

b) se controlează dacă mişcarea de la cutia de viteze şi angrenajele de roţi dinţate şi lanţ la distribuitor şi agitator se efectuează uşor. Aceasta se realizează prin învârtirea roţii din dreapta a semănătorii sau cu manivela din dotare;

c) se controlează funcţionarea corectă a manetelor care comandă fundurile mobile, precum şi deplasarea uşoară a şibărelor;

d) se verifică mişcarea în plan vertical a fiecărui brăzdar şi existenţa arcurilor din aceeaşi grupă de elasticitate.

Tractorul şi semănătoarea astfel pregătite se cuplează şi se aduc pe o platformă orizontală, de dorit betonată, pentru efectuarea reglajelor.

Reglajele semănătorii

a) Reglarea orizontalităţii semănătorii, în plan longitudinal, se realizează prin lungirea sau scurtarea tirantului central, iar în plan transversal, prin lungirea sau scurtarea tiranţilor verticali, care acţionează asupra tiranţilor laterali, de care este cuplată semănătoarea;

b) Reglarea distanţei dintre brăzdare. Din fabricaţie, semănătorile au brăzdarele la distanţa de 12,5 cm. În cazul când schema de semănat impune alte distanţe, se deplasează brăzdarele pe bara de fixare, începând de la centru spre margini, la distanţele necesare. Surplusul de brăzdare se demontează. Dacă schema prevede un multiplu al distanţei de 12,5 cm (25 cm, 37,5 cm, 50 cm), atunci se închid şibărele la al doilea, al treilea şi al patrulea brăzdar.

c) Reglarea aparatelor de distribuţie urmăreşte ca la toate brăzdarele să se distribuie aceeaşi cantitate de sămânţă. Se realizează cu ajutorul unui şablon (lamă) cu grosimea de 1 mm, care se introduce între vârful pintenilor distribuitorului şi fundul mobil la fiecare distribuitor, în momentul când maneta de comandă a fundurilor mobile se găseşte în prima crestătură. În cazul când se constată mai mult sau mai puţin de 1 mm, se acţionează asupra şurubului de reglaj al fundului mobil.

Se urmăreşte, de asemenea, ca fundul mobil să nu frece de marginile casetei de distribuţie. Aceasta se obţine prin montarea centrală a fundului mobil cu ajutorul şurubului de reglaj propriu. Se verifică dacă resortul fundului mobil îl readuce pe poziţie, după ce trec seminţe mai mari.

d) Reglarea adâncimii de semănat se efectuează pe platforma orizontală, prin introducerea sub roţile semănătorii a calelor de lemn, care au grosimea egală cu adâncimea de semănat, mai puţin 2 cm cât se afundă roţile în sol. În acest moment, toate brăzdarele trebuie să atingă platforma. În caz contrar, se acţionează asupra barei pe care sunt montate brăzdarele, până când acestea ating cu vârfurile platforma. Pentru menţinerea adâncimii de lucru, pe solurile mai tasate şi în condiţii grele, cum se întâlnesc şi în această toamnă, se vor tensiona în mod corespunzător arcurile brăzdarelor.

La semănătorile de tip SC-3,6, adâncimea de lucru se reglează prin modificarea poziţiei cadrului semănătorii faţă de brăzdare.

e) Reglarea scormonitorilor constă în deplasarea acestora pe bară, astfel încât să lucreze pe urmele roţilor tractorului, iar în adâncime să lucreze până la nivelul de încorporare a seminţei.

f) Reglarea marcatoarelor se execută în funcţie de modul cum se deplasează agregatul de semănat:

- când se conduce alternativ, cu roţile din faţă ale tractorului, se foloseşte relaţia L = A - B/2 + a;
- când se conduce „pe buşon“ se foloseşte relaţia L = A/2 + a: A - este distanţa între brăzdarele marginale. B - este distanţa între roţile din faţă ale tractorului (ecartament). A - este distanţa între rânduri.

Valoarea rezultată din calcul reprezintă distanţa dintre ultimul brăzdar şi urma lăsată de marcator. În funcţie de aceasta, se lungeşte sau se scurtează tija marcatorului.

g) Reglarea debitului de sămânţă se face folosind tabelul indicator montat pe semănătoare sau din cartea tehnică a maşinii:

- angrenajele de realizat în cutia de viteze a semănătorii;
- poziţia fundurilor mobile şi poziţia şibărelor. Este indicat să se verifice şi prin proba în câmp.

Aceasta constă în măsurarea cantităţii de sămânţă încorporată în sol la un parcurs (dus-întors), a cărei suprafaţă este egală cu lungimea parcelei, înmulţită cu două lăţimi de lucru ale semănătorii.

Se umple cutia cu seminţe şi, după parcurs, se reface plinul cu o cantitate de sămânţă cântărită, urmărindu-se dacă a ajuns la nivel.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 26884

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare916e.html-articol=766.htm

Preţurile la legume ating recorduri absolute > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPreţurile la legume ating recorduri absolute

Roşiile de vară, adevărate trufandale

La Braşov, kilogramul de roşii depăşeşte 6 lei, un record naţional absolut în miez de vară. Nu mai vorbim de faptul că în pieţele de cartier găseşti ardei cu 10 lei kg! Sunt preţuri de trufandale şi, din nefericire, în marile magazine există doar fructe sau legume de import.

Paradoxal, Transilvania are cele mai mari preţuri

Spunem paradoxal întrucât Transilvania n-a fost bântuită de seceta din sudul ţării. Un sondaj, efectuat la sfârşitul lunii iulie, indică faptul că printre cele mai scumpe pieţe din ţară au fost cele din Transilvania, zonă geografică în care preţul tomatelor depăşea 4-5 lei, inclusiv în judeţele cu tradiţie în legumicultură.

Vrancea bate recordul la ceapă

Cele mai derutante pieţe par a fi cele din Vrancea. Astfel, la Focşani, ceapa se vindea cu 2,5 lei/kg, în condiţiile în care cu două săptămâni în urmă preţul era de 0,8 lei.

Preţuri contradictorii la fructe

În Mehedinţi, majoritatea poamelor provenite din import se vând cu preţuri cuprinse între 4 şi 6 lei, în condiţiile în care oferta autohtonă este aproape inexistentă.

Pieţele din judeţul Constanţa oferă piersici la discreţie, la preţuri între 4 şi 6 lei pe kilogram, dar pomicultorii consideră că acestea sunt exagerate. Fapt este că, la poarta fermelor aparţinând Staţiunii de Cercetare Pomicolă, Valul lui Traian, preţul acestora este de numai 0.80 lei, cu 30-50% mai mic decât anul trecut.

Cei care nu apreciază produsele tradiţionale de pe piaţa autohtonă se pot orienta spre Timişoara, unde cumpărătorii sunt îmbiaţi cu nectarine - 4,5 lei kg; ananas - 7 lei bucata; struguri -7 lei kilogramul.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 657

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare9200.html-articol=74.htm

Imprimati articolulRuginoasa, reşedinţă domnească

Palatul „Al. I. Cuza“ de la Ruginoasa, situat la 62 km de Iaşi, aproape de Paşcani, a fost ridicat la începutul secolului al XIX-lea de vistiernicul Săndulache Sturdza, care a comandat arhitectului vienez Johan Freiwald ridicarea unei reşedinţe luxoase pe locul vechii case boiereşti a strămoşilor săi.

Stilul iniţial a fost cel neoclasic, păstrat de capela reşedinţei, stil care se impusese cu predilecţie în arhitectura civilă din Moldova acelor timpuri. Logofătul Costache Sturdza va preface casa de la Ruginoasa, în 1847, după arhitectura stilului gotic, angajând pentru aceasta pe arhitectul Johan Brandel. Clădirea, care păstrează şi astăzi caracteristicile stilului neogotic, este de formă pătrată, cu un etaj, fiecare din cele patru faţade având peroane largi şi balcoane sprijinite pe lespezi de piatră.

Cumpărată mai târziu de Cuza, construcţia a fost restaurată şi decorată pe gustul soţiei domnitorului, Elena. Ruginoasa a devenit locul ei de refugiu, unde putea „fura“ câteva momente de fericire, în intimitate cu soţul ei, departe de societate. După moartea domnitorului, Elena părăseşte castelul. În 1907, rămăşiţele pământeşti ale lui Cuza au fost înmormântate în cripta bisericii ridicată lângă palat, în 1833. Aici îşi dorm somnul de veci şi cei doi fii ai domnitorului: Alexandru, fiul ce-l mare care a murit în timpul unei călătorii în Spania, aproape de Madrid, în 1889, şi Dimitrie, mezinul, care s-a sinucis la Ruginoasa, în toamna anului 1888.

În timpul celui de-al doilea Război Mondial, palatul este distrus şi abia după 1978 îşi recapătă strălucirea arhitecturală şi farmecul specific, când a fost restaurat. În 1982, se inaugurează Muzeul memorial „Al. I. Cuza“. Ruginoasa este şi astăzi acum muzeu. Din nefericire, aspectul exterior şi-a pierdut strălucirea şi s-ar impune o restaurare, ce va debuta în primăvara acestui an, cu bani primiţi de la Banca Mondială.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 651

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La mintea cocoşului

Pun prinsoare pe ce poftiţi, şi zic prinsoare şi nu pariu, că de astea s-au pierdut destule – unul chiar cu agricultura – pun rămăşag, aşadar, pe ce vreţi, că în vecii vecilor n-o să ghiciţi la ce cozi anume ai putut afla, în ultimii ani, cele mai incredibile întâmplări, tărăşenii, pătărănii şi alte asemenea. Să fie, oare, la cele unde stai cu ceasurile să-ţi plăteşti impozitele şi dările către stat – ca şi cum ţi s-ar face un mare hatâr, pentru a fi stors de bruma de parale, care nu-ţi ajung nici măcar pentru a duce un trai mai de Doamne ajută? Nici vorbă!

Să fie oare cele la care primeşti îmbrânceli, ghionturi în coaste şi călcături, apăsate, pe bombeuri ori pe degetele de la picioare – dacă porţi sandale ori umbli desculţ – pentru a vedea la avizierul, de regulă prost pus – dacă odrasla ori nepotul au trecut cu bine vreun examen – de capacitate sau de bacalaureat, că i-au zăpăcit de tot de cap pe bieţii copii şi pe sărmanii părinţi, bunici, mătuşi şi unchi, de câte şi mai câte năroade schimbări se fac, de nu se mai termină, pe tărâmul învăţământului de toate gradele? Îmi pare cu regret, dar n-aţi nimerit-o nici de astă dată!

Să fie, oare, în discuţie cozile interminabile de la sfârşitul fiecărei săptămâni din ultimele trei, patru, cinci luni pentru a-ţi cumpăra un bilet la marea tragere loto şi a ajunge, dintr-o dată, fără niciun efort şi cu o minimă investiţie, dintr-un biet amărât, cu burta lipită de şira spinării, un bogătan borţos şi scorţos, milionar în dolari şi euroi? Cu părere de rău vă spun, nici de astă dată n-aţi ghicit-o!

Şi, pentru că nu vreau să vă mai pun la încercare răbdarea – cum ne-o pun nouă, tuturor, mereu şi mereu, ăi de ne promit marea cu sarea, înainte de alegeri, şi ne oferă praful de pe tobă, şi aia spartă după ce le câştigă – am să vă dezvălui, mintenaş, unde sunt, au fost şi poate vor mai fi cozile la care poţi afla cele mai multe întâmplări, tărăşenii, pătărănii şi alte asemenea.

Ei bine, aceste cozi care de ani buni – la duşmani să fie! – ţin uneori zile şi nopţi de-a rândul, de trebuie să vii cu scăunelul şi merindea de acasă în desagă – ca, pe vremuri, la butelii – sunt cele de la locaţiile – remarcaţi, rogu-vă, ce termen nou la modă folosesc – unde se vând, că doar nu s-or da pe daiboji, suntem în capitalism, ce naiba, biletele pentru casele de odihnă şi tratament pentru pensionarii din agricultură. Câte-or mai fi rămas. Şi dacă au mai rămas.

Aici, fraţilor şi cumnaţilor, la aceste cozi, binecuvântate pentru ăi de trag cu urechea, stai şi tot stai şi iarăşi stai că doar-doar ţi-o veni rândul să primeşti biletul norocos şi să poţi pleca – cu banii strânşi de peste an – să-ţi oblojeşti cele boli ale bătrâneţii. Şi dacă tot ai de aşteptat, şi dacă tot ai timp berechet la dispoziţie, mai schimbi o vorbă-două cu cel din faţă ori cu ăl din spate, dacă nu te împinge şi înghesuie prea tare, de să-ţi facă vreo fractură. Şi uite-aşa trece vremea cu o poveste, cu o întâmplare, cu o tărăşenie, cu o pătărănie.

Cea mai tare chestie – să-ţi vină să mori de râs nu alta – este atunci când, după ce ţi s-au umflat picioarele de atâta stat, după ce-ai îndurat întreg calvarul îndelungei şi chinuitoarei aşteptări, când, în sfârşit, Dumnezeule, te afli în faţa ghişeului, funcţionarul dindărătul lui ţi-o retează ritos: Biletele s-au terminat! Încearcă la anu'! Dacă om mai fi... şi de veţi mai trăi.

La mintea cocoşului că nu te superi, de ce te-ai supăra...

Gogu Pintenogu'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 544

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Angela Moldovan: „M-am lansat cu un cântec învăţat de la bunica, la oglindă“

Doamna Angela Moldovan este un interlocutor cu totul şi cu totul special care, prin harul său, m-a urmărit şi mă urmăreşte, mă impresionează şi mă emoţionează. Cred că ne cunoaştem de vreo 30 de ani, când am realizat împreună la Televiziune un film documentar care se chema „În lumea amintirilor cu Angela Moldovan“. Revenim cu drag în această lume.

Rep.: De unde vă trageţi, doamnă Angela Moldovan?

A.M.: Dacă e să socotesc locul naşterii mele şi al părinţilor mei, ceea ce este foarte important, mă trag din Basarabia. M-am născut la Chişinău. Dar, la frageda vârstă de un an, am plecat de acolo şi restul vieţii mele l-am petrecut aici. Am copilărit la Târgu-Mureş, apoi la Timişoara şi la Suceava şi nu mai spun mai departe, pentru că sunt foarte multe locuri în care am trăit în această ţară.

Rep.: La repertoriul dumneavoastră s-a circumscris, totuşi, Moldova.

A.M.: Moldova, normal, pentru că ai mei vorbeau o moldovenească superbă, pe care nu şi-au părăsit-o, deşi au trăit în Bucureşti ani şi ani de zile. Apoi cântecele pe care eu le-am cântat, mai ales la început, erau învăţate de la mama, de la bunica, pe care o vizitam în fiecare vară. Nu m-am rupt niciodată de meleagurile moldoveneşti.

Rep.: Aveţi un repertoriu special. Ce piesă consideraţi că vă reprezintă cel mai bine?

A.M.: Fără voia mea, nu m-am gândit la lucrul ăsta când am cântat prima dată această melodioară care a devenit un fel de carte de vizită – „Mi-am făcut bundiţă nouă“. E un cântecel care a plăcut foarte mult; deşi îl cânt de foarte, foarte multă vreme, vă mărturisesc sincer că am vrut să şi scap de el zicând că poate nu îmi mai stă bine să o fac pe fetiţa care se întâlneşte cu iubitul la portiţă. N-am putut, pentru că oriunde mă duceam mi se cerea să cânt „Bundiţa“, spre marea mea bucurie, de altfel.

Rep.: Să revenim la începuturile activităţii dumneavoastră. Am aflat că aţi vrut să deveniţi profesoară de limba română.

A.M.: Nu ştiu dacă chiar am vrut, dar a trebuit să o fac pentru că părinţii mei fiind, la un moment dat, refugiaţi din Basarabia, nu aveau mijloace să mă ţină pe mine la facultate – erau şi timpurile mult mai grele decât acum. Eu ţineam morţiş să fac Conservatorul, iar ai mei nu erau convinşi că prin muzică o să pot să mă şi întreţin, să am o pâine, cum spunea bietul tata.

Mi-au dat voie să urmez Conservatorul, cu condiţia să fac şi o facultate „serioasă“, şi atunci am intrat la Facultatea de Litere şi la Conservator. Am terminat cele două facultăţi, deşi a fost o perioadă îngrozitor de grea din viaţa mea.

Rep.: Aţi debutat în Corul Operei din Cluj.

A.M.: Da. Imediat cum am intrat acolo. Eu aveam profesori de la Conservator dirijori la operă, care mă cunoşteau de la institut, şi mi-au dat mici roluri. Azi aşa, mâine aşa, până am avut destul de multişoare şi, înainte de a împlini un an de cor, s-a mai creat un loc de solistă. M-am prezentat la concurs, l-am luat şi am devenit solistă la Opera din Cluj.

Povestea asta a durat patru ani, pentru că după acei ani minunaţi, în care deja aveam roluri mari şi devenisem un nume în Cluj, a trebuit să mă mut la Bucureşti, din motive strict familiale.

Bucureştiul nu m-a aşteptat cu braţele deschise. Unde m-am dus, am găsit numai refuzuri. La Operă, nici pomeneală! La Operetă, nici nu voiau să mă asculte! Eram din ce în ce mai disperată şi m-am dus la „Ciocârlia“, care m-a primit cu un salariu aproape de trei ori mai mare decât aveam la Cluj, plus – era pe atunci Ordinul nr. 50, de care multă lume nici nu a auzit – un supliment la salariu în alimente: îmi dădea zahăr, făină... M-am simţit aşadar minunat la „Ciocârlia“, unde am fost numită pe post de cântăreaţă de operă.

Încetul cu încetul, ansamblul s-a micşorat, s-a axat mai mult pe populare şi a devenit unul dintre cele mai bune ansambluri ale ţării, cu care eu am colindat lumea şi căruia îi datorez foarte mult.

Rep.: Sunt foarte curios cum v-aţi construit repertoriul, pentru că este cu adevărat unic, dovadă că nu s-au încumetat alţii să vi-l interpreteze, nu s-a încumetat nimeni să vă imite.

A.M.: La bunici, când mă duceam acasă, la ţară, se cânta pe toate cărările, şi în pădure, şi la coasă, şi unde mă duceau verişorii mei, toţi cântau. De exemplu – o să vi se pară, poate, curios şi nu am spus pe nicăieri lucrul ăsta –, ştiţi că melodia cu care m-am lansat şi m-am făcut cunoscută a fost „La oglindă“.

Aceasta este o piesă de cor, prelucrată de Matei Popovici, se pare că este totuşi un cântec popular. Eu l-am învăţat de la bunica mea din Basarabia, care îl cânta, şi asta era foarte de demult. Şi acum mă întreb cum a ajuns dânsa să îl cânte, undeva, aproape de Nistru, într-un sat, unde nu era radio, televiziune, nu era nimic. De unde ştia? Pe atunci nu eram curioasă să întreb.

Repertoriul meu a fost făcut, în marea lui majoritate, din culegerile mele personale. Am fost ajutată de către o instituţie, care mi-a pus la dispoziţie o maşină şi, cum erau pe vremuri magnetofoanele alea grele, trebuia să le care doi oameni, dar era minunat că le aveam, totuşi, şi pe alea. În mod special m-am axat pe nordul Moldovei, Bucovina şi mai jos puţin, până pe la mijlocul teritoriului numit moldovan, de unde am foarte multe piese, dintre care pe unele nu am apucat să le imprim, din varii motive.

Rep: Aţi călătorit mult prin lume, aţi văzut, cred, toate continentele. Cum erau întâlnirile cu românii din afară?

A.M.: Pot să vă redau un moment care m-a impresionat teribil: mă aflam într-un orăşel din Texas, unde nu sunt români, iar în pauză - eram pe scenă şi veniseră americani să ne vadă costumele - se formaseră două grupuri. Doi bărbaţi care erau străini de noi, mai înalţi, s-au observat de departe şi s-au salutat. Deci se cunoşteau.

Ca, apoi, încetul cu încetul, să dea semne de nelinişte şi să ne lase pe noi. S-au apropiat şi am ascultat următorul dialog: „Mă, tu eşti român, mă? Tu eşti vecinul meu şi nu mi-ai spus că eşti român?“ „Dar tu de ce nu mi-ai spus?“ „Apoi, dragul meu, ce bine că or venit băieţii ăştia şi copiii ăştia – vorbeau ardeleneşte – că ne-or făcut să ne cunoaştem!“ Şi au început să le curgă lacrimile şi ne-au uitat pe noi pentru a se cunoaşte între ei. S-au luat, aşa, de umeri şi au zis următoarea frază: „Apăi, de acu’, după spectacolu’ ista, ne-om mândri că suntem români!“

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 8496

□

Comentarii

□

□

1. alida lemonie -- (29-July-2011)Sunt o veche admiratoare a distinsei doamne Angela Moldovan. Sa ne traiasca si sa straluceasca pentru eternitate! La multi ani, marea noastra stea!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare926e.html-articol=978.htm

Însemnări din mansardă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎnsemnări din mansardă
Câinele, animal preferat G.K. CONSTANTINESCU (1948-1950)

În continuarea articolului publicat în nr. 20 al acestei reviste, în care s-a prezentat prima parte din manuscrisul profesorului G.K. Constantinescu, scris în mansarda din strada Armenească şi intitulat „Pasiunea mea, zootehnia“, publicăm în serial cele trei specii de animale domestice care l-au câştigat mai mult pe autor, începând cu câinele.

Pe mine, dintre toate speciile domestice, m-au câştigat mai mult câinele, calul şi puiul de găină.

Câinele este cel dintâi animal domesticit. S-a crezut că el provine din şacal, ba din altă specie. Adevărul este că provine din lup, după cum au dovedit cercetările ştiinţifice.

Spuneţi, vă rog: nu este o adevărată minune să transformi lupul în câine? Să scoţi lupul din ascunzătorile pădurilor şi din duşman redutabil să ţi-l faci prieten? A făcut-o, într-adevăr, omul preistoric al epocii de piatră. I-a trebuit, bineînţeles, timp, răbdare, talent şi multă dragoste de animale. Dar în câteva mii de ani fioroasa jivină sălbatică a devenit câine credincios, ca să păzească el, acum, pe om, contra propriei sale specii de altă dată. Ei bine, a studia un astfel de material nou, delicată operă omenească, întrece cadrul zoologic al studiului naturii şi pune pe zootehnist într-un domeniu special, deosebit de atrăgător şi de fecund.

Ce sublimă este credinţa câinelui! Cât de greu ne vie astăzi să ne gândim că el a fost odată lup! „Plus je cannais les hommes, plus j'adore mon chien“ a spus nemuritorul Voltaire, cu adâncă dreptate. Om trădător există (O! Câţi am cunoscut!), da' câine trădător nu există. Câinele iubeşte profund, total, perpetuu. Este o mare greşeală să se spună despre un om rău că e „câine“. Nu trebuie să luăm drept criteriu câinii crescuţi izolat, departe de civilizaţia umană. Am spus că felul de creştere are mare influenţă asupra caracterului.

Dar nu caracterul individual este atributul care defineşte specia. Găsim şi la specia omului copii urâcioşi, nesociabili, neîncrezători, mai ales printre ţărani, din cauza lipsei de contact cu lumea. Adeseori când intri într-o curte ţărănească, copilul fuge, se ascunde, ca un pui de vulpe fricos, sau se înfăşoară în poalele mamei lui şi dacă-l chemi nici vorbă să vie, iar dacă-l întrebi cum se numeşte, pune capul în jos şi nu-i chip să scoţi de la el o vorbă. Bomboane degeaba îi dai. Pe când la oraş, copilul te întâmpină singur, îţi deschide uşa şi te întreabă pe cine cauţi.

Este adevărat că, în multe cazuri, şi la om, ca şi la câine, se confirmă părerea că la baza iubirii stă interesul. Şi câinele şi copilul se ataşează întâi de acela care îl hrăneşte. Dar aceasta este iubirea copilăriei. Există însă şi o iubire dezinteresată, care, aceea, dă caracterizarea speciei, eu am avut în curte un câine care părea cam ursuz. Într-o zi îmi mângâiam găinile, aflate lângă cuşca lui. Câinele, ţinut în lanţ, a început să scâncească. Mormăia ca un copil care voia ceva şi nu putea vorbi. La început nu l-am luat în seamă. Dar a insistat atât de mult, că m-am dus la el şi am început să-i vorbesc: „Tu ce vrei? De ce plângi?“ Ei bine, ochii lui mi-au răspuns atât de limpede, că era cu neputinţă să nu-l înţeleg: „De ce nu mă mângâi şi pe mine? De ce mă desconsideri?“ Şi, scâncind mereu, cu un rugător glas ascuţit de copil, întindea capul spre mâna mea.

Când am început să-i mângâi capul, a exprimat atâta fericire, încât ar fi înduioşat pe oricine. Apoi a vrut să-mi lingă mâna. I-am întins un deget, încet, cu oarecare teamă, căci ştiam că muşcase pe câţiva imprudenţi.

Dar l-am înţeles că pe mine, acum, nu mă va muşca şi i-am lăsat degetul. Nici nu se putea descrie cu câtă plăcere l-a luat între dinţi, l-a strâns uşor, ca într-un sărut omenos, cu mare precauţie, ca să nu doară, cuprins de un adevărat sentiment uman. Era fericit. Era mângâiat! Am regretat mult că nu-i sesizasem până atunci această dorinţă. După aceea am rămas buni prieteni.

Când mă vedea, îmi cerea să-l mângâi şi-mi lua degetele între dinţi, cum ai strânge între palme un obraz iubit. Îl simţeam că mă iubea. Mâncare nu-i dădeam niciodată: nu mă iubea pentru mâncare.

Dar adevărata iubire de câine am avut-o de la un pointer.

Ce căţeluşă delicioasă. Avea o făptură fină, subţirică, delicată, ca o garoafă şi o culoare plăcută, cu pete şi stropituri de ciocolată. Privirea ei exprima foarte clar o năvală de gânduri, dorinţe şi sentimente. Doar că nu putea vorbi. Îţi venea să încerci a te înţelege cu ea prin alfabetul muţesc, atât era de grăitoare expresia ei. O ţineam la ţară. Nu-i dădeam nici ei de mâncare (i se dădea la timpul mesei de la bucătărie), dar vorbeam cu dânsa şi o mângâiam totdeauna.

Când soseam, arăta atâta bucurie, că n-o mai încăpea toată curtea. Venea la mine, se oprea în faţa mea, se uita fix în ochii mei, apoi se smucea brusc din loc în loc cu un chiot, sărea, alerga împrejur veselă şi zburdalnică, părând că vrea să strige la toţi: „A venit!“; apoi se întorcea iarăşi, se aşeza lângă mine, îşi punea capul pe genunchii mei şi iarăşi se scula şi se lăsa pradă unui amestec succesiv de agitaţie şi de linişte, care exprima o plăcere nespusă.

Era un animal fermecător. A-l mângâia era o mare satisfacţie.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 624

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule...dr. ing. Nicolae BRIA?

S-a născut pe malul stâng al Prutului la 12 septembrie1927, în comuna Colibaşi, judeţul Cahul. Facultatea de Mecanizarea Agriculturii a absolvit-o la Institutul Agronomic din Craiova, în anul 1953. După terminarea facultăţii, a fost încadrat la Institutul de Cercetări pentru Mecanizarea şi Electrificarea Agriculturii – ICMEA.

În 1978 a obţinut titlul ştiinţific de doctor inginer în specialitatea maşini agricole.

A făcut studii de specializare în domeniul mecanizării lucrărilor la culturile sfeclă-de-zahăr şi cartof ca bursier FAO la Universitatea din Bonn – Germania.

Este membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ şi membru în cadrul Biroului Secţiei de Mecanizare. A obţinut titlul de profesor univ. onorific al Universităţii Transilvania din Braşov şi este menţionat în „Dicţionarul specialiştilor“, un „Who's Who“ în ştiinţa şi tehnica românească (1998).

T.M.: Peste 50 de ani aţi lucrat, şi lucraţi şi acum, în calitate de colaborator la INMA, în domeniul mecanizării. Acum, ca pensionar, poate ne spuneţi ce v-a marcat mai mult în decursul anilor.

N.B. Multe lucruri mi se derulează în minte, nenumărate acţiuni întreprinse, alături de colegi, în sprijinul dezvoltării şi modernizării mecanizării agriculturii. Aş aminti câteva: am propus şi participat la realizarea şi introducerea în fabricaţie (140 de exemplare), la Uzina
Semănătoarea Bucureşti, a primei combine româneşti pentru recoltarea cartofului pe 2 rânduri, după care am participat la omologarea combinei pentru recoltat cartof pe 3 rânduri. De asemenea, am coordonat introducerea în fabricaţie a setului de maşini pentru recoltarea divizată pe 3 rânduri a sfeclei-de-zahăr.

Am realizat, în calitate de autor sau colaborator, peste 210 lucrări de cercetare ştiinţifică.

T.M. Am înţeles că şi acum sunteţi prezent zilnic, ca un salariat conştiincios, la institut. Concret, ce faceţi?

B.N. Dacă nu aş avea activitate, m-aş îmbolnăvi rapid. Acum lucrez intens la un ghid practic tehnico-economic, destinat asigurării unui management de succes la nivelul sistemelor de producţie vegetale şi animale.

Este în curs de apariţie lucrarea „Oameni şi fapte din cercetarea ştiinţifică în domeniul mecanizării agriculturii din România“, scrisă împreună cu colegul meu Mihai Nicolescu, şi exemplele pot continua.

Dr. ing. Nicolae Bria s-a alăturat întotdeauna ideii de muncă disciplinată şi ordonată, capabilă să aducă contribuţii la dezvoltarea ştiinţei de mecanizare a agriculturii.

Onestitatea şi bunătatea sunt cele mai importante trăsături ale sale, încurajând şi ajutând cu discreţie orice iniţiativă pozitivă a colegilor săi.

Ce să-i spui unui asemenea om, decât felicitări cu ocazia împlinirii frumoasei vârste de 80 de ani!

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 932

☐

Comentarii

1. Claudiu Bria -- (18-October-2017)Familia Bria va multumeste domnule Teodor Marian pentru articolul dumneavoastra.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Interpreţi de azi

Mariana Stănescu

Fonoteca de aur a românilor iubitori de folclor autentic şi de bună calitate s-a îmbogăţit de curând cu valorosul album muzical al bihorencei cu părul adunat în cozi aurii, Mariana Stănescu.

După 32 de ani de carieră artistică şi riguroasă selecţie a repertoriului, după 38 de premii obţinute la festivaluri şi concursuri folclorice între 1980-1990, înregistrări la radio, debutul la Tezaur Folcloric şi remarcarea în Topul Tinerilor Interpreţi de Folclor, acest album completează valoarea artistei, acumulată şi recunoscută în timp.

Ascultând cele 20 de „Cântece din Bihor“ de pe CD-ul „Lumea me'..., lumea me'...“ am regăsit frumuseţea trăirilor oamenilor de la sat din Ţara Crişurilor, zona Binşului. Muzica românească tradiţională trece graniţele zonelor geografice, astfel încât, deşi sunt munteancă, m-am „veselit“ ascultând cântecele de joc, de dragoste, de muncă, de şezătoare ori cu urări specifice „lumii“ Marianei Stănescu atât de frumos îmbinate.

Nu este de mirare apariţia târzie a acestui album în cariera interpretei cu voce caldă şi unduioasă „după Valea Crişului, din Munţii Bihorului, venită cu voie bună, să petrecem împreună“. Cântecele unui om vesel, inimos şi profesionist, transmit bucuria de a trăi ce-i caracterizează pe români.

Născută în Beiuş, a moştenit glasul şi talentul de la mamă. Încă din copilărie a învăţat să confecţioneze podoabe populare şi ţesături de la bunicii săi, mari artizani populari. Continuând tradiţia, a devenit la rându-i un talentat creator popular căruia, în 2005, Muzeul Satului din Bucureşti i-a decernat Diploma de Excelenţă pentru această activitate. Are şi o valoroasă colecţie de costume populare. O piesă deosebită, pe care o poartă când are ocazie, este un „barşon cu bani“ de aramă din 1867, de pe vremea lui Cuza, ce împodobeşte pieptul, peste cămaşă.

Respectând păstrarea valorilor autentice definitorii ţăranului român, s-a remarcat de tânără, la 16 ani devenind interpretă în Ansamblul Tineretului „Lioara“ din Oradea, unde a cântat mulţi ani alături de Florica Zaha, Maria Sidea, Dorina Miescu, Felicia Varga şi alţii. Şi-a completat experienţa artistică cu studii muzicale, absolvind în 1982 Şcoala Populară de Artă din Oradea, sub îndrumarea prof. Silvia Pop D. Popa şi în 1996 Universitatea Hyperion, secţia Etnomuzicologie şi Folclor.

Talentul, dragostea pentru autentic şi profesionalismul i-au folosit şi în cariera de redactor muzical la Radio Antena Satelor, de unde strecoară în casele şi sufletele ascultătorilor valoroasa zestre a folclorului românesc. Deschideţi radiourile, ascultaţi-i cântecele şi veţi aştepta cu nerăbdare următoarele ei apariţii!]

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 1204

1. predescu -- (26-November-2010)MARIANA STANESCU tu esti si, ramai inegalabila si nu ai nevoie de amaratul de TEZAUR DE TINICHEA al doamnei Marioarascus Cadoururs Murarescusus Necinstitus, pe care o doare in belingherus de valorile nationale de cand consuma tuica de compromisus, la cazanul lui Pisicius Petriculus Incultus......

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

vizualizare9317.html-articol=956.htm

Dr. ing. Nicolae Pârvu: „Hibrizii de floarea-soarelui marca NS au trecut testul şi în 2007“ > REVISTA LUMEA SATULUI

Dr. ing. Nicolae Pârvu: „Hibrizii de floarea-soarelui marca NS au trecut testul şi în 2007“

Datele statistice arată că, în România, un an atât de atipic (din punctul de vedere al precipitaţiilor şi temperaturilor diurne) nu a existat în ultimii 100 de ani. Seceta din sol s-a manifestat încă din toamna anului 2006.

Peste iarnă precipitaţiile au fost, de asemenea, scăzute, în primăvară înregistrându-se deja în multe zone ale ţării un deficit de umiditate fără precedent. În asemenea condiţii se înţelege că toate culturile de toamnă au suferit, iar cele de primăvară, însămânţându-se în pământ uscat, evoluţia lor a fost precară, culturile de porumb şi de floarea-soarelui în mod deosebit fiind compromise aproape în totalitate.

Chiar şi în aceste condiţii vitrege pentru majoritatea culturilor agricole, hibrizii de floarea-soarelui marca Novi Sad au trecut testul, am putea spune, aceştia comportându-se bine în mai toate zonele de cultură, realizând producţii uneori de peste 2.000 kg/ha, dovedindu-şi astfel valoarea deosebită.

Ca urmare a acestei calităţi, Institutul de Cercetări Agricole de la Novi Sad, Serbia, poate fi considerat unul dintre cele mai puternice centre de ameliorare a plantelor din lume, cu rezultate deosebite în special la floarea-soarelui şi porumb.

Prin utilizarea unor surse de ameliorare diversificate, provenite de pe diferite continente, precum şi a speciilor sălbatice de floarea-soarelui, într-o perioadă relativ scurtă a reuşit crearea unor genotipuri performante şi cu calităţi deosebite.

Amintim rezistenţa sporită la secetă, dar şi o rezistenţă deosebită la atacurile unor boli şi dăunători care, de multe ori, pot compromite culturile în totalitate.

Hibrizii de floarea-soarelui NS cultivaţi în România

Aceştia au fost introduşi în România de mai mulţi ani, realizând performanţe deosebite, în special în partea de vest a ţării. Pentru început au fost extinşi în cultură hibrizii Valentino şi Banat, ulterior făcându-şi apariţia şi alţi hibrizi din generaţiile mai noi.

Extinderea celor mai noi hibrizi se datorează, evident, activităţii firmei Quality Crops Agro SRL, o firmă tânără şi ambiţioasă, care a ajuns în doar trei ani de activitate la o cotă de piaţă de peste 6%.

Quality Crops a extins hibrizii NS, practic, în toate zonele de cultură a florii-soarelui din România. Pe lângă hibridul Valentino – cultivat pe o suprafaţă de peste 500.000 ha – a cărui plasticitate ecologică este bine cunoscută –, au fost extinşi în cultură şi alţi hibrizi, precum Zoltan, Arpad, Anna PR şi Oxana, recent înregistraţi în România, cu rezistenţă totală la lupoaie, dar şi la alte boli şi dăunători.

Rezistenţa deosebită la secetă s-a evidenţiat încă din anul 2003, un an de asemenea secetos, când s-au cultivat mari suprafeţe cu hibridul Valentino, în special în Oltenia.

Numeroasele testări, efectuate în toate zonele agricole, cu siguranţă vor duce la identificarea de noi hibrizi, mai performanţi, capabili să reziste pe o piaţă foarte diversificată. Vor fi introduşi hibrizi cu rezistenţă totală la TRIBENURON METIL - 75 şi cei cu conţinut ridicat de acid oleic.

Rezistenţa florii-soarelui la Tribenuron metil poate fi considerată ca o nouă revoluţie în ameliorarea acestei plante, fiind singura posibilitate de combatere postemergentă a buruienilor.

În privinţa hibrizilor de floarea-soarelui cu conţinut ridicat de acid oleic, aceştia sunt din ce în ce mai solicitaţi în producerea de BIODIESEL, o cerinţă actuală a lumii contemporane.

Aşadar, o firmă ce ştie cu ce să vină pe piaţă. Are şi sursă. Şi una… nu de doi bani.

Ing. I. Banu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 790

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Leru-i Doamne, Ler!

Bat cocorii zăpezilor de decembrie, cu aripa lor molcomă, peste câmpurile române. Trăim de la un timp, cei mai numeroşi dintre noi, minunatele poveşti rostite la gura sobei ca dulci aduceri aminte despre vremurile de altcândva.

Adică, de atunci, de când caierul fulgilor de nea pogora în sufletele noastre doar bucuria împlinirii unei vieţi nepereche, fără să bănuim măcar că, uite, vine o clipă în care, fără să vrei, aproape scrutezi deopotrivă lumea de dincoace şi de dincolo de existenţa materială.

Curge vremea precum se rostogolesc neostenit florile de gheaţă din înaltul cerului şi băgăm de seamă, puţin uimiţi, puţin înciudaţi că, vorba cântecului, „cu mâne zilele-ţi adaugi, cu ieri viaţa ta o scazi“ încât, tot spusa bardului, „nu câte-au fost îmi vin în minte,/ ci câte-ar fi putut să fie“.

E timpul colindelor şi „Leru-i Doamne, Ler!“, ochiul minţii îmi evocă, sfâşietor de duios, anotimpurile propriei copilării.

La mine-n sat, acolo în căuşul Văii Carasu, la Valea Seacă, Sfântul Nicolae, Crăciunul apoi, după care urmau enigmatic pentru copilul de-o şchioapă Anul Nou, Sfântul Vasile, Boboteaza şi în sfârşit Sfântul Ion, marcau sărbătorile de căpătâi ale comunităţii la care participam cu sentimentul dumnezeirii în noi, fiindcă nu era cu adevărat sărbătoare de la Dumnezeu fără să îngenunchem în faţa părintelui Gheorghe.

Popa Gheorghe, mi-l amintesc ca acum, era un fel de „înţelept al înţelepţilor“ satului.

Eu îl preţuiam cum nu poţi preţui decât bunătatea, cumpătarea şi acel inestimabil simţ al zilei de mâine.

Fiindcă Popa Gheorghe, doar el cunoştea, ca nimeni altul, tainele fiinţei umane. Doar de Sfinţia Lui ascultau flăcăii încinşi adesea, deopotrivă, la hora satului, de câte-o codană în stare să mistuie până şi inimile de piatră ale babelor adunate pe şanţ la vorbă şi şuşoteală.

Preotului îi urma învăţătorul. Şi el iubitor de adevăr, de frumos şi de carte. Domnul Învăţător era pentru noi, copiii, un alt fel de părinte al nostru, care ştia pe dinafară când şi de unde am prins viaţă, ce suferinţe ne-au tulburat începuturile şi nici acum nu înţeleg, cum anume, mai ştia domnul învăţător ce cărări ale lumii va să apuce picioarele fiecăruia dintre noi.

Pentru mine, aplecat cu râvnă asupra cărţilor încă de la vremea abecedarului, era de neimaginat să nu mă duc pe drumul şcolii.

Ce-mi amintesc, nu fără emoţie, e că cel care mi-a prevăzut cariera a fost un unchi al meu, dinspre mamă. Unchiul Pascu. Cu colinda mergeam de-a valma. Români, tătari, turci, care cum ne îngăduiam, pe cete, şi după obicei. Mie-mi părea al naibii de ciudă că cel mai bun la tras buhaiul de pluguşor era un „pui de tătăruş“, cum îl alintam noi, Batal al lui Amet.

Nu vă miraţi de frăţia noastră. Fiindcă după colindă mâncam la nenea Amet nişte baclavale tăvălite prin nucă şi miere cum n-am mai întâlnit pe altundeva în drumurile mele de înrăit călător pământean. De Sfântu Niculai ningea prima oară.

Zăpada era însă şi de Crăciun, şi de Anul Nou.

Altfel cum?

Şi uite că a troienit în destule zone şi în anul acesta de sărbători.

E un semn.

Ea, ca o duioasă aducere aminte!

Ce n-aş mai da să fiu iarăşi feciorul de acum aproape jumătate de secol care înmărmurea toată suflarea bisericii când rostea „Crezul“ în zi de sărbătoare!

Să-i ştiu iarăşi, acolo unde i-am ştiut de când am reuşit să descifrez lumea dimprejurul meu, pe popa Gheorghe, pe domnul Învăţător ori pe unchiul Pascu.

Zăpezile sufletelor noastre, sunt sigur, le luminează acum potecile nemuririi.

Dă, Doamne, numai de bine!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 614

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 901fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Denumiri corecte în fitoterapie (III)

Continuăm să prezentăm termenii care ori sunt depăşiţi ori împrumutaţi din alte limbi şi nu reprezintă conţinutul ideii exprimate în ceea ce priveşte fitoterapia.

• Un termen de asemenea controversat este cel de „medicină alternativă“. A alterna (verb tranzitiv) înseamnă a reveni succesiv, a lua pe rând unul locul altuia, a schimba. Alternativ (adjectiv adesea adverbial) înseamnă ceva ce alternează, cum este curentul alternativ care îşi schimbă sensul şi intensitatea în perioade regulate. De asemenea, termenul de alternativ oferă posibilitatea de a alege între două sisteme sau soluţii.

Personal, pledez pentru o medicină şi terapie complementară, fără să fiu exclusivist negând valoarea produselor alopate bine verificate prin proba timpului, cu cât mai puţine efecte secundare.

Dacă medicii de formaţie alopată ar cunoaşte mai bine produsele naturale care completează, potenţează sau diminuează efectele negative ale produselor convenţionale ar fi numai în beneficiul bolnavilor, scopul fiind acelaşi: prevenirea şi vindecarea afecţiunilor.

• O altă greşeală, care se face în mod curent chiar în tratate de specialitate, este de ordin ortografic. Mulţi scriu denumirile plantelor cu litere mici: „coada-calului“ în loc de Coada-calului (plantă). Conform ortografiei Academiei Române, denumirile plantelor sunt considerate nume proprii şi se scriu cu prima literă majusculă (vezi Flora României, vol. I-XII, Dicţionarul etnobotanic editat tot de Academia Română). Deci, corect se scrie Coada-calului, Talpa-gâştii, Coada-şoricelului (pentru a o diferenţia de coada animalului).

• În ultima ediţie a „Farmacopeei Române“ (ed. a X-a) se menţionează, de exemplu, denumirea de Tiliae flos în loc de Flores Tiliae (flori de Tei) cum există în toate limbile romanice, aşa cum era şi în ediţiile anterioare celei de-a IX-a. În ultimele ediţii ale „Farmacopeei Române“ s-a adoptat termenul din limbile anglo-saxone, germanice şi maghiară (Linden flower, Lindenblüten, Hásfa virág). Dacă în limbajul poetic, familiar, expresiv, subiectiv, atributele sunt aşezate, uneori, înaintea subiectului lor, în limbajul ştiinţific, obiectiv, ele stau întotdeauna după subiect. Deci, ştiinţific, corect trebuie scris Flores Tiliae, nu Tiliae Flos.

Am avut o mare satisfacţie când am constatat că în cele două volume, „Selected medicinal plants“ (1999-2001) editate de Organizaţia Mondială a Sănătăţii, s-a adoptat această denumire latină pentru plante.

O altă greşeală care se face curent în literatura de nespecialitate este termenul de „aromoterapie“, în loc de aromaterapie. Termenul internaţional corect este de uleiuri esenţiale, nu uleiuri volatile, nu uleiuri aromatice.

Cu această ocazie, fac un apel la toţi colaboratorii diverselor reviste să folosească în articolele lor un limbaj cât mai corect şi academic.

Aceasta are un impact deosebit şi asupra publicului larg care încet, încet îşi va însuşi o terminologie şi o ortografie corectă şi o limbă română cât mai elevată.

Acad. Ovidiu BOJOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 769

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Piatra-Neamţ, capitala montanologiei europene

Timp de trei zile, municipiul de la poalele Pietricicăi a fost gazda Conferinţei Europene a Zonelor Montane. Lucrările acestei importante manifestări desfăşurate sub genericul „Către dezvoltarea integrată a zonelor montane şi recunoaşterea acestora în cadrul politicii regionale comune – modelarea noului spaţiu european“ au fost deschise de domnul Frank Gaskell (foto), preşedintele Euromontana:

„Este un mare privilegiu pentru mine să fiu din nou în România, membrii Euromontana de aici fiind printre cei mai activi din cele 70 de organizaţii ale noastre din toată Europa. România este o ţară cu un peisaj rural deosebit de bogat, dar poate mai fragil ca în alte părţi. Vrem să găsim modalităţi ca acest excelent peisaj să poată fi cunoscut şi păstrat, dar şi valorificat eficient din punct de vedere economic.

Între altele, vom pune în discuţie un proiect despre transhumanţă, un subiect de actualitate în România, dar şi în alte ţări europene, vom discuta despre turism, căruia peisajul montan îi adaugă noi valori, sau despre păstrarea specificului acestor zone, în acelaşi timp cu respectarea normelor sanitar-veterinare impuse de Uniunea Europeană etc.

Încurajăm astfel pe toţi cei care vor să participe la acest proces de dezvoltare a zonei montane şi trebuie să vă spun că această viziune este sprijinită de cei mai importanţi actori: Ministerul Agriculturii din România şi Comisia Europeană.“

Cei peste 250 de participanţi din România, dar şi din Italia, Austria, Spania, Anglia, Franţa, Cehia au pus în discuţie teme vizând identificarea dificultăţilor economice de menţinere a păstoritului în zonele montane, soluţii pentru identificarea şi depăşirea acestora prin măsuri sprijinite de stat sau prin oportunităţi locale, dezvoltarea turismului durabil ca bază pentru venituri alternative şi utilizarea forţei de muncă din zona montană.

O atenţie deosebită s-a acordat îmbunătăţirii managementului normelor sanitar-veterinare pentru menţinerea micilor ferme şi unităţi de procesare din zonele montane, în condiţiile în care aceste norme pot pune în pericol sistemele de producţie tradiţionale ce reprezintă cultura şi identitatea populaţiilor locale.

Ce propune Comisia Europeană în acest context? Ce soluţii de succes au găsit micii producători? La această ultimă întrebare au răspuns invitaţii din Franţa, Austria sau Cehia.

Iată şi câteva opinii ale participanţilor:

Prof. dr. Radu Rey (foto), preşedintele Forumului Montan din România, senator al Euromontana:

„Fără îndoială, manifestarea la care participăm are o importanţă deosebită pentru românii trăitori în zona montană ce aspiră la estomparea stării de sărăcie. Dar, vedeţi, omul de la munte este invitat acum să devină în mai puţin de şapte ani egal cu semenul său din, să zicem, Austria sau Franţa, în condiţiile în care acesta face agricultură modernă de mai multe generaţii, are sprijin de la stat, pieţe funcţionale etc.“

Prof. univ. dr. Valeriu Tabără (foto), senator, fost ministru al agriculturii: „Asistăm la un eveniment deosebit, cu observaţia că, iată, unul dintre vorbitorii din România a făcut o prezentare seacă «ad literam» a normelor Uniunii Europene. Or, se ştie, acestea permit unele derogări în anumite situaţii. Se vorbea aici de ferma integrată, unde există un mic abator.

Însă la noi nu poate fi vorba de aşa ceva. Adevărul este că, în România, recomandările UE se aplică pur şi simplu mecanic, fără a se ţine cont de specificul zonei şi de tradiţie."

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 591

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Horoscop indian

Capra

Perioada:1-10 mai. Semn: feminin, de Pământ. Pietrele preţioase: ametist galben, safir. Metal: cuprul/aurul/alama. Culori: galbenul intens / portocaliu. Verbul: „a avea pentru suflet“. Numere native: 1, 3, 7, 9. Caracterizarea numerologică: 3. Corespondenţi zodiacali: zodiac european: taur – nativii născuţi în al doilea decan: 1 mai-10 mai; zodiac arboricol: plopul. Compatibilitate: zodiac indian: iustnic; zodiac european: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) – taur; compatibilităţi de rang II (mediocre): săgetător; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) – plop; compatibilităţi de rang II (mediocre): frasin, carpen, smochin, alun. Planete favorabile: Luna, Mercur, Jupiter, Soarele, Saturn.

Frumos, sociabil dar distant, visător, optimist şi inteligent nativ/a/ul/ poate fi marcat încă de la jumătatea vieţii de vicisitudinile acesteia, purtându-şi stigmatele cu nobleţe şi mândrie. Irită pe mulţi prin instabilitate emoţională şi prin faptul că nu permite familiarisme. Mândru până la exces, îşi disimulează de fapt oroarea de compasiune, iar dezinvoltura pe care o afişează îi maschează pesimismul funciar pentru că, în general, vede paharul pe jumătate gol.

Foarte inteligent şi intuitiv, se recomandă pentru meserii care-i pot valorifica aceste atuuri şi în care intuiţia peste medie de care dă dovadă îl conduce spre realizarea cu succes a celor mai dificile proiecte. În echipă poate sesiza înaintea altora apariţia unor eşecuri, deşi nu este un excelent membru în echipă, solitudinea venindu-i ca o mânuşă. Totuşi nu trebuie lăsat singur, trebuie angrenat şi supus rigorilor muncii în echipă, pentru că are tendinţa de a se angaja în acelaşi timp într-o multitudine de proiecte, pe care nu apucă să le ducă la bun sfârşit, nu din lene, ci din cauza laturii pesimiste care-l împiedică uneori să vadă efectul benefic.

Acumulează ca să aibă pentru suflet (informaţii, cunoştinţe, opere de artă, prietenii), caz în care este suficient de altruist pentru a împărţi cu cei apropiaţi, însă uneori exerciţiul de acumulare se poate transforma în lăcomie (bani, parteneri, bunuri imobile, funcţii), caz în care devine egoist, dur, fără scrupule. Colecţionar eclectic (mobilă, haine, pantofi, parfumuri, bijuterii, cărţi, opere de artă plastică etc.) pînă la a deveni snob, pentru că o urmă de sibarit oricum se ascunde în fiecare nativ al zodiei, motiv pentru care este un mare amator de fineţuri (mâncăruri, băuturi, ambianţe, sex).

Cariera poate fi strălucită (şi adesea este), însă suma caracterelor „gris“, precum şi dificultăţile reale cu care se confruntă în viaţă pot să-i transforme parcursul iniţial, continuu-ascendent, într-unul plin de meandre, suişuri şi coborâşuri.

În dragoste este sensibil însă doreşte să-şi păstreze independenţa, fapt de care partener/a/ul va trebui să ţină cont. Intuieşte jumătatea-pereche şi de cele mai multe ori formează cu aceasta cupluri indestructibile, dacă i se asigură libertatea de mişcare pe care şi-o doreşte. Nu vrea libertate de mişcare în plan sentimental sau sexual pentru că nu-i place durerea, nici s-o provoace, nici să-i fie provocată, vrea doar să nu dea raportul şi să nu fie „tocat/ă“. Nu este excesiv de gelos şi doreşte de la partener acelaşi comportament, caz în care nimic nu-i poate despărţi.

Partenerul poate fi sigur că dorinţele cele mai intime şi (uneori), neobişnuite îi vor fi satisfăcute. Loial, fidel şi tandru, este un excelent partener de casă, mai ales dacă în unul din dormitoare mişună două-trei progenituri, pentru că iubeşte copiii, pe care-i trece totdeauna la capitolul „a avea pentru suflet“.

Capra este un animal puternic legendat, grija ei faţă de urmaşi/copii fiind reţinută ca definitorie: „Capra cu trei iezi“, Amalteea – capra care l-a hrănit pe Zeus copil şi care a fost transformată de acesta în constelaţie; Cornul Abundenţei (Cornul caprei Amalteeea – simbol al belşugului); Pan – zeul belşugului campestru, jumătate om, jumătate ţap, mentor al zeului Bachus, la rândul lui reprezentat adesea cu coarne de capră.

În cultura populară capra este mesagerul/intermediarul prin care se invocă bunăvoinţa divină întru sporirea recoltelor, prin adevărate ritualuri cu origini precreştine (jocul caprei cu ocazia sărbătorile de iarnă). Ca o ultimă menţiune, faptul că, biochimic, laptele de capră este cel mai apropiat de laptele uman, reprezentând substitutul perfect al acestuia.

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 770

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Coropişniţa

Dăunător important în grădinile de legume

Coropişniţa (Gryllotalpa gryllotalpa) produce pagube mari în răsadniţe, sere, solarii şi în câmp la culturile de legume, manifestând preferinţă pentru tomate, ardei, vinete, conopidă, morcovi. În răsadniţe, atacul se manifestă imediat după semănat, prin dislocarea seminţelor în germinare. După repicat, larvele şi adulţii afectează rădăcinile pe care le retează în zona coletului, situaţie întâlnită şi imediat după transplantarea răsadurilor, pierderile putând ajunge până la 60%.

La culturile semănate direct, în urma deplasării coropişniţa dislocă sământă în germinare, astfel că după răsărire apar numeroase goluri. În rădăcinile mai groase de sfeclă, morcov şi în tuberculii de cartof, insectele rod cavităţi mari, din care cauză acestea sunt lipsite de aspect şi valoare comercială.

Pentru dezvoltare şi iernare, coropişniţa preferă solurile bogate în substanţe organice şi bălegar de grajd.

Adultul are corpul de 30-35 mm lungime, de culoare cafenie. Dorsal, primul segment al toracelui (pronotul) este mare, ovoid, bombat şi catifelat. Picioarele anterioare sunt conformate pentru săpat.

Oul este sferic, de mărimea unei seminţe de cânepă, de culoare alb-gălbuie. Larva este asemănătoare insectei adulte.

Specia dezvoltă o generaţie la 2 ani. Iernează ca insectă adultă şi larvă de vârsta a III-a, în sol, la 30-40 cm adâncime. În mai-iunie are loc copulaţia şi depunerea ouălor. Pentru depunere, femela sapă un cuib de mărimea unui ou de găină, la 5-15 cm adâncime. O femelă depune 300-600 ouă. Incubaţia durează 15-20 zile. Larvele apărute rămân în cuib sub ocrotirea femelei până după prima năpârlire, apoi fiecare îşi sapă propria galerie.

Către sfârşitul toamnei, larvele năpârlesc de două ori, apoi se retrag pentru hibernare în sol sau în locurile de depozitare a bălegarului. În primăvară, ele urcă în stratul superficial al solului, sapă galerii de hrănire, se hrănesc şi continuă să se dezvolte, iar spre toamna anului al doilea larvele devin insecte adulte care hibernează.

Combatere

Măsuri preventive: folosirea unui gunoi de grajd neinfestat de coropişniţe; efectuarea arăturilor adânci de toamnă pentru scoaterea la suprafaţa solului a formelor hibernante şi expunerea la temperaturi scăzute; efectuarea praşilelor repetate pentru distrugerea unui număr mare de cuiburi, ouă, larve şi adulţi; săparea în toamnă a unor gropi sau şanţuri-capcană şi umplerea lor cu gunoi de grajd, coropişniţele găsind aici condiţii favorabile de hibernare, iar în timpul iernii (ianuarie-februarie) gunoiul din gropi se împrăştie, expunând coropişniţele acţiunii gerului.

Măsuri curative: utilizarea produselor: Gryllosin 5 G, Sintogrill 5 G, Galition 5 G, Furadan 5 G administrat pe rândurile de plante cu încorporare uşoară, în doză de 25-30 kg/ha; pe terenurile puternic infectate, tratarea solului se face înainte cu 5-10 zile de plantarea răsadului, pe toată suprafaţa, cu aceleaşi produse, administrate prin împrăştiere şi încorporare uşoară, în doză de 50 kg/ha. Produsul Gryllosin şi Sintogril acţionează imediat după efectuarea tratamentului şi asigură o protecţie a culturilor timp de 30 zile.

Ing. dr. Maria-Monica ECOBICI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 33672

□

° Comentarii

□

□

° 1. Alex -- (31-May-2010)Tot nu am înţeles de ce coropişniţele distrug răsadurile... Numai pt. că acestea îi stau în cale? Cu ce anume se hrănesc ele de fapt? Îmi puteţi sugerea câteva metodea de nimicire a lor dintr-un solar după ce răsadurile au ajuns deja destul de mari? Vă mulţumesc anticipat!

° 2. Vasile -- (10-June-2010)Preferă răsadurile pentru că sunt fragede. Dar distruge legumele şi cînd sunt mari. Încearcă cu "Mesurol" încorporat în jurul plantelor.
Multe pisici vînează şi manîncă coropişniţele.

° 3. anca -- (20-June-2010)Ajutor!!! Ajutati-ma va rog sa scap de coropisnite! Am plantat rasaduri de rosii si ardei cumparate si le-au ros "animalele",le rod si acum ca au un metru inaltime (plantele). Rod si flori, mai ales margaretele care au tulpina lemnoasa, rod si alte flori scumpe. Am o gradina frumoasa de legume, zarzavaturi si un parculet de flori superb. Muncesc de dimineata pana seara in gradina, ud zilnic si uneori de doua ori pe zi,prasesc si plivesc mereu. Nu avem gunoi de grajd si nici animale ci doar trei pisici si doi catei. In curte este curatenie, dar avem vecini care au animale mari.

° 4. cristi -- (7-July-2010)Buna la toata lumea. eu as dori sa cresc coropisnite. daca stie cineva cum se poate proceda va rog sa imi dati un e-mail. ms mult

° 5. marian -- (8-May-2011)Combarerecu momeli facute in urmatorul mod.Se prajeste in ulei ceapa, malai,miez de paine.Peste acest amestec se pune putin zaharsi se amesteca cu un insecticid.Se fac guguloaie mici si se incorporeaza in sol langa plante.435c9

° 6. florin -- (28-May-2011)coropisnitele sboara eu adunam coropisnite de stilpul de iluminat si ma contrazic cu ff multe peroane si ce nu gasesc asa ceva aici atit sa ma deslusati

° 7. George -- (7-May-2012)Am cumparat COROCID. Asta mi-a dat de la magazin. E bun? Nu am gasit produsul pe google.

° 8. teosim -- (14-May-2012)Cristi,sper ca din iulie 2010 si pana in mai 2012 te-ai umplut de coropisnite !Sa fii egoist si sa nu dai si la altii !!!!!

° 9. MIRCEA -- (6-July-2012)Florine,meaculpa,AI DREPTARE COROPISNITA ESTE O INSECTA ARE ARIPI SI IN ANUMITA CRCUMSTANTE POATE ZBURA PE DSTANTE MICI.GEO AI DREPTATE COMBATERTEA CU mesutol2RB IN CANTIT.DE 5KG/HA PRIN INCORPORARE CIT MAI LA SUPRAFATA SOLULUI {2-3cm.}SAU CU sintogril 30KG/HA PRIN IMPRASTIERE PE SOL.SE MAI COMBATE NATURAL CU BALEGA DE CAL FACAND GROPI DE SUPRAFATA PE CARE LE CONTROLEZI PERIODIC SI SCHIMBI BALEGA INFESTATA CU COROPISNITE PE CARE O DISTRUGI PREFERABIL PRIN ARDERE.

° 10. MIRCEA -- (30-June-2012)FLORINEL ai dreptate coropisnitele zboara ca si porci si eu am vazut una era intr-o noapte cand dormeam sa-mi scoata un ochi.Cum o sa zboare mai baiatule ca doar nu sant lacuste sa manance boabele de cereale ele se hranesc cu ce au plantele in pamant. Vei observa intr-o gradina unde sant culturi legumicole cu plantute tinere.cartofi morcovi,rosii etc mai ales dupa o udare cum pamantul este sfredelit la adancime de 1-2 cm,galerii de suprafata,pe lungime variabila,cu precadere indreptandu-se spre plantele tinere.CAUTA si vei gasi.

° 11. MIRCEA -- (30-June-2012)CRISTI in completarea celor scrise de TEORSIN te indrum spre prima crescatorie de oi caci vei obtine cel mai bogat gunoi imfestat cu oua larve si adulti de COROPISNITE pe gratis.Imprastiel prin curte si incorporeazal in sol la adancime de 2-4 cm.Uda pamantul ,semanat apoi cu porumb netratat si in maxim 20-25 de zile vei avea o productie record de COROPISNITE si 10% porumb.Asa cum se spune pe la noi iti doresc

12. geo -- (3-June-2012)salut am incercat si eu cu COROCID dar are efect 0 dupa care am pus MESUROL cu un efect foarte bun am adunat intr-o saptamana 20 de coropisnite il recomand 100%

13. gigi -- (29-July-2014)vreau sa creswc coropisnite va rog daca stie cineva sa ma sfatuiasca cum se cresc,totul despre ele

14. jianu nicolae -- (20-March-2015)Da, zboara.Coropișnițele (sau chifterițele) sunt insecte aparținând familiei Gryllotalpidae, având corpul solid și o lungime de 3–5 cm, ochi compuși și membre anterioare sub formă de lopeți, bine dezvoltate pentru săpat și înot. De asemenea, indivizii adulți pot zbura până la opt kilometri în sezonul de împerechere. Insectele sunt active mare parte din an și hibernează în timpul iernii.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Hrişca

Fagopyrum esculentum (Fam. Polygonaceae)

Specie anuală, cu tulpina dreaptă, ramificată, înaltă de 30-60 cm, la maturitate roşiatică. Frunzele sunt peţiolate, cordat-sagitate, mai lungi decât late. Florile sunt dispuse în raceme spiciforme, aşezate la subţioara frunzelor, roşietice sau albe. Fructul – nuculă trigonă, castanie, de 4-6 x 3 x 4 mm, uneori de culoare cenuşiu argintie.

Această specie pare a fi originară din Tibet, răspândită ulterior în Siberia de Vest, în India, Coreea şi Japonia. În Europa a fost mult cultivată în Evul Mediu, ca cereală, folosită în alimentaţie până la introducerea pe scară largă a porumbului. La noi se cultivă pe scară redusă în Nordul Moldovei. În ţara noastră hrişca se aduce din Basarabia şi din C.S.I.

La noi, în trecut se cultiva ca plantă medicinală pentru obţinerea rutozidului, în prezent fiind înlocuită pentru obţinerea acestei substanţe cu bobocii florali de salcâm japonez.

Fructele conţin cca 10% proteine, formate în special din globulină şi gluteină, conţinând numeroşi aminoacizi, dintre care arginina, lizina, histidina, cisteina, triptofanul etc.; grăsimi cca 3%; substanţe extractive neazotate (amidon, zaharoză şi dextrină; celuloză cca 10%; săruri minerale: Ca, K, Na, P, Mg etc. şi vitamina P.

În opinia mea, această plantă se încadrează la graniţa dintre aliment şi medicament. Ca aliment, datorită aportului energetic deosebit, este superior cerealelor clasice. Din propria experienţă, care am condus patru expediţii ştiinţifice în Himalaya, am studiat şi alimentaţia hamalilor şi şerpaşilor care cărau timp de 8-10 ore greutăţi între 40-60 kg, baza lor alimentară fiind hrişca; dimineaţa, la prânz şi seara, consumau un fel de terci preparat la rece din boabe de hrişcă râşnite cu puţină sare şi ardei iuţi uscaţi, cu puţin ulei de rapiţă (dacă aveau) şi rareori cu puţină pastramă de yac.

Sub aspect terapeutic, în afară de aportul energetic deosebit, datorită conţinutului de rutină, este un bun protector al fragilităţii vasculare.

Reziduurile de la prelucrarea fructelor paielor sau a plantei întregi constituie în nutreţuri combinate un bun aliment pentru ovine şi păsări.

În alimentaţia noastră, sub formă de păsat, datorită gustului plăcut poate intra foarte bine la prepararea ghivecelor, sarmalelor sau a altor produse culinare, în special în timpul postului.

Acad. Ovidiu BOJOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 4244

☐

1. Mirela Margineanu -- (20-March-2010)O cititoare a siteului meu ma intreaba daca poate cultiva hrisca in gradina proprie si daca da, de unde poate lua samanta necesara. Va rog sa ma ajutati cu un raspuns corect. Si eu apreciez acest aliment si trebuie sa recunosc faptul ca il gasesc destul de greu si scump. Folosesc atat seminte cat si faina in paine sau pentru turtite de hrisca.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

vizualizare94a6.html-articol=945.htm

În şcolile agricole începe să sune clopoţelul Europei

Nevoia de competenţă în agricultură este foarte mare, iar performanţa nu se va putea face decât cu specialişti de nivelurile II şi III, a căror pregătire se află în răspunderea şcolilor de toate gradele din mediul rural.

Se cuvine făcută precizarea că, la nivelul judeţului Botoşani, după anul 1990 se constată o scădere a învăţământului liceal filiera teoretică de patru ani şi o creştere a învăţământului liceal pe filiera tehnologică de cinci ani.

Chiar dacă în perspectiva anului 2013 numărul elevilor va fi în scădere, ţinând seama de oportunităţile previzibile, avem convingerea că vom acoperi cererile de formare profesională de pe piaţă. Întrevedem şi posibilitatea reală ca şcoala noastră să devină furnizor de formare profesională pentru adulţi.

De fapt, Inspectoratul Şcolar al Judeţului Botoşani a numit unitatea noastră grup şcolar responsabil cu expertiza în formare profesională pentru zona ocupaţională 1 din judeţ, ceea ce ne va permite să recrutăm elevi pentru nivelurile II şi III de pregătire în activităţi pentru servicii în agricultură cum ar fi: mecanic auto, mecanic agricol.

Pentru aceste proiecte avem în vedere potenţialul şcolii, exprimat prin resursele materiale şi cele umane de care dispune aceasta.

Dintre resursele materiale (baza materială a şcolii) destinate unui învăţământ formativ, amintim: săli de clasă şi laboratoare; cantină; birouri administrative; sală de sport dotată cu tot ce este necesar, recent reabilitată şi adusă la standarde moderne; internat; bibliotecă modernizată de curând cu o sală de lectură dotată cu 5 computere racordate la Internet; peste 18.000 de volume.

Dispunem de un atelier-şcoală nou, construit cu patru puncte de instruire: auto, lăcătuşărie, mecanic agricol, electrotehnică, în care urmează să fie montate echipamente primite prin programul PHARE.

În cadrul şcolii funcţionează trei poligoane de conducere. Spaţiile construite sunt dotate cu echipamente şi utilaje necesare instruirii practice a elevilor, obţinute prin programul PHARE, prin contribuţia primăriei şi din fonduri proprii.

În 2005, prin programele amintite, şcoala a fost dotată cu maşini, echipamente de ultimă generaţie, precum şi cu un număr de 61 calculatoare etc. Şcoala deţine o suprafaţă de 18 ha de teren arabil.

În ceea ce priveşte resursele umane, şcoala dispune de cadre didactice, ingineri, maiştri instructori, personal auxiliar, personal nedidactic şi de îngrijire, bine pregătiţi.

Pentru a asigura o instruire practică de calitate, precum şi pentru creşterea resurselor financiare, Grupul Şcolar Agricol Botoşani încheie în fiecare an protocoale de parteneriat atât cu agenţi economici şi cu persoane fizice care deţin suprafeţe mari de teren, precum şi cu comunitatea locală. Aceste unităţi sunt dotate cu echipamente şi utilaje de ultimă generaţie, ceea ce asigură o foarte bună pregătire a elevilor.

Director ing. Dumitru TUDOSĂ,

Grupul Şcolar Agricol Botoşani

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 570

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Banloc – o vatră de istorie şi frumuseţe

Am avut prilejul să cunosc cu câteva zile în urmă, la margine de ţară, nu departe de Stamora Moraviţa, un medic veterinar care de 12 ani conduce destinele unei comune renumite – Banloc. De la primarul Cornel Toţa am aflat că această localitate bănăţeană, atestată documentar încă de la 1311, se întinde pe 12.600 ha, iar siturile arheologice din zonă datează din epoca bronzului.

3.046 de români, şvabi, maghiari şi ucrainieni alcătuiesc în Banloc un veritabil mozaic multilingvistic şi o comunitate bine închegată.

Agricultorii din zonă se mândresc cu cea dintâi orezărie realizată în România în 1886. Astăzi, miile de hectare arabile pe care au funcţionat în trecut 3 IAS-uri şi 6 CAP-uri sunt concesionate şi lucrate de cinci firme austrice şi italiene, iar luciul de apă de 142 ha, plin de somn, crap-oglindă, ştiucă şi amur, se află în proprietatea unei firme cehe. Despre orezul reînviat de italieni sunt aici numai amintiri plăcute, mai ales înainte de 1989 înfiinţându-se aici soiurile vestite Banloc 1 şi 2 şi nu numai ele. Aşa că tot italienii vor să facă pentru noi un muzeu al orezului.

În fostele grajduri ale COMTIM-ului se află taurine la îngrăşat, gestionate de o firmă italiană care intenţionează să ajungă în final la 10.000 de animale.

Comuna, alcătuită din satele Banloc, Partoş, Soca şi Ofeniţa, este conectată la Internet şi, aşa cum spune primarul, numai pentru programul de canalizare cu apă potabilă s-a cheltuit un milion de euro. Mai puţin au costat 8,4 km de canal şi mai mult înfiinţarea staţiei de epurare.

În centrul comunei se află, încă de la 1759, un castel renumit, construit de contele Karacsonyi. Edificiul era înzestrat cu 31 de încăperi, mobilate cu valori artistice deosebite. În perioada 1935-1947 castelul a fost deţinut de Regina Elisabeta a Greciei şi fiica Reginei Maria şi a Regelui Ferdinand. În preajma edificiului se află un frumos parc alcătuit din arbori exotici.

Faima acestor locuri este însă purtată mai departe în timp de Mănăstirea Partoş, datând încă din secolele XI-XII, care la 1771 deţinea o importantă avere constând din teren arabil, livezi, vii, grădini de zarzavat şi păduri. Aici a fost înmormântat în 1656 Sfântul Ierarh Iosif de la Partoş, Mitropolit al Banatului, canonizat trei secole mai târziu de Biserica Ortodoxă Română. Moaştele sale se află în prezent în incinta frumoasei catedrale ortodoxe din Timişoara, Sfântul fiind considerat ocrotitorul Banatului.

Un alt edificiu important de cult este Biserica Ortodoxă cu hramul Sfinţilor Mihail şi Gavriil, datată pe la 1750.

De la primarul Cornel Toţa aveam să mai aflu şi alte detalii utile turiştilor interesaţi să viziteze aceste frumoase locuri. În parcul din Banloc se află o rezervaţie unică de peste 9 ha cu pini negri de origine mediteraneană, care constituie o raritate în România.

Tradiţia de a se construi biserici în localitate continuă. Astfel, din iniţiativa primarului, a fost înălţat un lăcaş de cult pentru localnicii din Ofeniţa şi un altul pentru comunitatea ucraineană din Soca.

Cei dornici să cunoască mai multe, pentru că e foarte greu să cuprinzi în câteva fraze şapte secole din istorie, sunt invitaţi de domnul primar să meargă neapărat la faţa locului, ca să cunoască Banlocul de azi.

Chiar dacă deocamdată în comună nu există pensiuni turistice, călătorii pot beneficia de amabilitatea locuitorilor. La numai 7 km de Banloc se află localitatea Deta, unde există un hotel în care se pot caza în bune condiţii.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 787

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare94ec.html-articol=190.htm

Nu întârziaţi însămânţarea mazării! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulRecomandări tehnice

Nu întârziaţi însămânţarea mazării!

Dintre culturile leguminoase care asigură necesarul de proteină pentru furajarea animalelor, mazărea poate realiza producţii acceptabile şi în condiţii de secetă, dacă se aplică corect tehnologia.

Semănată la timp, ea valorifică apa acumulată în sol în perioada de toamnă-iarnă şi poate ajunge la maturitate înainte de a se instala arşiţa.

Parcelele destinate însămânţării mazării trebuie pregătite din toamnă sau cel târziu în ferestrele iernii, astfel încât terenul să fie mărunţit şi nivelat, iar înainte de însămânţare se efectuează o singură lucrare superficială cu combinatorul până la adâncimea de 6-7 cm.

Sămânţa folosită trebuie să fie condiţionată şi certificată, iar înainte de însămânţare se tratează cu nitragin şi se fereşte de razele solare.

Semănatul este lucrarea hotărâtoare în reuşita culturii. Se efectuează primăvara foarte timpuriu, în mustul zăpezii, când în sol s-au realizat 1-2°C (în anii din urmă am semănat pe 19 februarie 400 ha şi am realizat 3.500 kg/ha). Se recomandă semănatul timpuriu deoarece vegetaţia plantelor de mazăre se desfăşoară mai bine la temperaturi scăzute, iar înflorirea şi fructificarea au loc în mai-iunie, când sunt ceva precipitaţii.

Nu trebuie să ne temem că ulterior pot apărea temperaturi negative, chiar zăpadă, pentru că plantele tinere de mazăre pot rezista la temperaturi de minus 5-6°C şi chiar la minus 12°C, de scurtă durată.

Întârzierea semănatului cu două săptămâni poate duce la minusuri de producţie de 20-30%, iar după trei săptămâni se ajunge la 50% sau chiar la compromiterea culturii.

Densitatea optimă la semănat este de 110-120 boabe germinabile la mp la soiurile cu talie mare şi de 130-140 boabe germinabile/mp la cele cu talie mică, astfel ca la recoltare să ajungă minimum 100, respectiv 120 plante/mp. În funcţie de mărimea boabelor şi capacitatea de germinare, se folosesc 225-300 kg/ha.

Distanţa între rânduri este de 12,5 cm când se seamănă cu SUP-29, iar adâncimea de semănat de 5-6 cm şi poate ajunge la 7-8 cm în funcţie de textura şi umiditatea solului. Este foarte importantă uniformitatea adâncimii de semănat.

dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 4880

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„Folclorul este izvorul tradiţiilor culturale“

Domnul Vasile Donose, muzicolog, critic muzical, compozitor, unul dintre oamenii care au pus un umăr puternic la edificarea societăţii moderne de radio şi televiziune, se trage din comuna vasluiană Vinderei, satul Valea Lungă – fosta Vale a Covurluiului. Cu alte cuvinte, din Moldova de Jos.

Rep.: Ţin moldovenii la lucrul acesta, să se specifice dacă sunt din Bucovina, deci Moldova de Nord, sau dacă vin de aici, din Moldova de Jos?

V.D.: Da. Sunt foarte mândru că m-am născut într-un sat cu 87 de case şi mai ales că port cu mine amintirea unor locuitori care formau o familie, atât de solidari erau în tot ceea ce făceau pentru ei şi pentru obşte, atât de umani şi atât de creatori. Din satul acela au purces oameni importanţi ai ţării: profesori universitari, doctori, cercetători; profesori ai universităţilor din Iaşi, Bucureşti, Timişoara şi Cluj-Napoca.

În sat existau două instituţii fundamentale: biserica şi şcoala. Învăţătorul nu era numai dascălul copiilor din sat, ci şi prietenul tuturor părinţilor. Biserica şi şcoala cooperau într-un mod foarte fericit, iar preotul, parohul bisericii – la noi nu exista paroh, pentru că era un sat mic şi venea preotul dintr-o comună alăturată, şi învăţătorul erau, de fapt, purtătorii de lumină în sat, sfătuitorii.

Noi am fost nouă copii la părinţi, deci era o casă destul de grea şi numeroasă. Şi, cu toate acestea, fraţii şi surorile mele mergeau la şcoală şi învăţau bine. Îmi amintesc când învăţătorul, domnul Istrate Nicolae –, îl ţin minte şi astăzi ca pe o rudă apropiată –, venea şi spunea: „Bădie Toader şi ţaţo Ruxandro, aveţi nişte copii buni. Hai să facem ceva să meargă mai departe să înveţe.“ Sigur că era greu, pentru că numai unul din trei putea să meargă la o şcoală, ceilalţi doi trebuind să rămână acolo, la muncă.

Rep.: Dar tot învăţătorul făcea selecţia.

V.D.: El o făcea şi spunea: „Ăsta colo, ăsta colo...“ Aşa s-a întâmplat că un frate de-al meu a devenit preot, iar altul ofiţer de carieră la Marina Militară din Brăila. Şi eu am fost la Marina militară, fiind repartizat la fanfara acesteia.

Rep.: Şi asta v-a înrâurit cariera.

V.D.: Da. M-a făcut să învăţ să cânt la tobe mici şi tobe mari, la piculină, flaut, clarinet, la trompetă, la vioară... Un comandant al regimentului Marinei Militare, un om absolut extraordinar, Bâzu Cantacuzino, ne ocrotea ca pe nişte copii ai regimentului. De fapt, lui îi datorez faptul că am fost trimis la Şcoala Normală „Costache Negri“ din Galaţi.

Nu cred că, în momentul în care am plecat din sat, cu o valiză de lemn, la 11 ani, mă gândeam la mai mult decât să mă întorc în sat ca învăţător, să-l înlocuiesc pe dascălul meu. Asta era ideea mea, idealul meu de atunci. După aceea, lucrurile s-au legat foarte bine. Am urmat, cum spuneam, Şcoala Normală „Costache

Negri“ din Galaţi, unde se învăţa foarte serios.

Rep.: Întrucât cunoaşteţi atât de bine muzica românească, muzica universală, unde aţi situa folclorul muzical românesc?

V.D.: El este temelia tradiţiei culturii muzicale naţionale. Dintotdeauna. Şi cred că în toată lumea se întâmplă aşa, numai că nu toţi beneficiază de un folclor muzical de o asemenea densitate şi varietate timbrală, ritmică, problematică. Eu sunt copleşit de fiecare dată. Vă rog să mă credeţi că sunt aplecat asupra acestei zone fundamentale a culturii româneşti de când mă ştiu. Am avut privilegiul să particip la câteva congrese ale Comitetului internaţional de muzică populară, trimis chiar de Radioteleviziunea Română, unde am ţinut chiar comunicări.

La unul dintre ele, în 1972, la Edinburgh, în Scoţia, au participat delegaţii din 106 ţări ale lumii cu proiecţii de filme, cu audieri de comunicări, cu sinteze de cultură tradiţională din fiecare ţară participantă. Eu am fost foarte încântat să prezint filmul intitulat „Ţinutul Pădurenilor“, o zonă folclorică extraordinară, fascinantă.

Rep.: În calitatea dumneavoastră de părinte, aveţi o satisfacţie specială. Cred că nu bănuiaţi, dar nu bănuiau nici cei din Moldova de Jos, că de acolo, dintr-un sat cu un mănunchi de case, va porni spre glorie şi recunoaştere internaţională una dintre cele mai de seamă, în acest moment, soprane din Europa şi din lume: fiica dumneavoastră, Ruxandra Donose.

V.D.: Poartă numele mamei mele. Este mezzosoprană. Este o mândrie pentru ţară, pentru mine şi pentru toţi iubitorii de muzică, indiferent unde se află pe glob, fiindcă a reuşit să urce în vârful piramidei mondiale în arta lirică.

Aici este bine să spun ceva pentru cei care vor, care doresc şi care cred că a ajunge la asemenea performanţe este relativ uşor. Nu. Este un lucru care se bazează pe o muncă continuă, sistematică, o disciplină a muncii, severă, foarte severă. Şi, mai ales, un artist de astăzi nu poate să acceadă în vârful recunoaşterii mondiale decât dacă este un om de cultură.

Fiica mea este, probabil, unicat în rândul colegilor ei de breaslă, care în timpul liceului – Liceul de Muzică „George Enescu“ – a obţinut premii la olimpiadele de matematică, de limbă şi literatură română şi de limbă engleză. Nu vorbesc de premiile de la olimpiadele de muzică – erau foarte, foarte multe.

Rep.: Am o întrebare, poate, bizară. Ce zic oamenii din satul Valea Lungă, de unde aţi plecat?

V.D.: Vreau să spun că, în momentul în care am făcut nunta fetei mele, aici, la Bucureşti – asta se întâmpla pe 22 august 1999 –, pentru că sătenii mei nu puteau să vină la Bucureşti şi să participe la o nuntă de cazino, am organizat o variantă de nuntă acolo, pentru ei, la cererea lor.

Rep.: Credeţi că azi un tânăr din satul Valea Lungă ar mai putea îndrăzni să viseze la ceea ce vi s-a întâmplat?

V.D.: De visat, poate; dreptul la vis încă este liber exprimabil. Nu ştiu dacă sub raportul posibilităţilor reale lucrurile ar putea fi asemănătoare. De ce? Am aflat cu stupoare că, fiind satul mic, s-a desfiinţat sau urmează să se desfiinţeze şcoala şi să se mute la şapte kilometri. Nu e bine. Chiar dacă sunt numai cinci copii buni într-un sat merită să aibă un învăţător al lor, care să fie astfel tratat încât el însuşi să se îndrăgostească de puţinii lui elevi, să se îndrăgostească de sătenii aceia, să fie un om al satului, nu un navetist.

Rep.: Sunteţi preşedintele juriului emisiunii-concurs „Floarea din grădină“. Am urmărit până acum cinci etape şi am observat cu bucurie că au venit nişte copii extraordinari, marea majoritate a lor fiind studenţi sau cel puţin elevi.

V.D.: Dacă e să desprindem o trăsătură absolut meritorie şi lăudabilă a concurenţilor este faptul că ei aparţin unui interes de cultură. Ei sunt cei care îşi cercetează zonele folclorice, ei sunt cei care îşi explică fluxul acesta, între generaţii, de cultură şi de duh.

Acestea nu vor pieri niciodată. Important este ce vor avea ei de aici încolo pentru a se instrui. Nu neapărat în folclor, nu neapărat în muzică. Să se instruiască. Pentru că ţara, fără această materie cenuşie de o impresionantă densitate care se află acolo, în vatra satului, poate să sărăcească.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 1729

☐

˚ Comentarii

☐

1. lucian -- (12-August-2012)Toader si Ruxandra Donose au muncit toata viata, (traind aproape un secol), pentru a-si vedea copiii si nepotii ajunsi oameni la casa lor. Au fost oameni de nadejde ai satului, in micul cimitir de langa bisericuta veche ridicandu-si cu mainile lor o "casuta pentru odihna vesnica", cum singuri spuneau. Ma bucur ca am avut sansa sa-i cunosc, ma bucur sa vad ca truda lor a dat roade alese.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare9536.html-articol=576.htm

Sărbătoarea căpşunului în bazinul pomicol Mărăcineni – Bogaţi, Argeş > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSărbătoarea căpşunului în bazinul pomicol Mărăcineni – Bogaţi, Argeş

Vineri, 1 iunie, în cadrul Institutului de Cercetare şi Dezvoltare Pomicolă Piteşti, din localitatea Mărăcineni, s-a desfăşurat o manifestare tehnică organizată de Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Argeş, ICDP Piteşti şi Societatea Naţională a Pomicultorilor din România.

La manifestare – sugestiv intitulată „Primăvara căpşunilor“ – au participat peste 100 de producători din bazinul pomicol Mărăcineni – Bogaţi, cercetători în domeniu din cadrul ICDPP Mărăcineni, ingineri, factori decizionali din reţeaua de consultanţă agricolă, în frunte cu directorul general ANCA Bucureşti, dr. ing. Viorel Morărescu, directorul executiv al OJCA Argeş, ing. Eugen Dulică, directorul executiv OJCA Ialomiţa, ing. Mariana Pandele şi alţii.

Manifestarea a inclus numeroase expuneri tehnice, o expoziţie sortimentală de căpşuni, prezentarea de materiale informative, degustări, vizite în sectorul experimental şi în sectorul de înmulţire al ICDPP Mărăcineni, dar şi la două ferme de căpşuni ale unor producători experimentaţi, precum ing. Constantin Samoilă şi ing. Gheorghe Voica.

În cadrul dezbaterilor au fost analizate atât oportunităţile producătorilor de căpşuni de a accesa fonduri europene pentru investiţii prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală, cât şi necesitatea ca aceştia să se organizeze în grupuri de producători sau cooperative agricole. De asemenea, una dintre temele centrale abordate a fost cea referitoare la eficienţa economică în cultura căpşunului, care a fost prezentată de directorul executiv al ICDPP Mărăcineni, dr. Ing. Mihai Coman, de dr. ing. Florin Povarnă, director adjunct al Departamentului de Dezvoltare Rurală şi de economistul Vasile Roman, de la OJCA Argeş.

Noemi Răduna

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007 Vizualizari: 2990
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Legea nr. 32, din 16 ianuarie 2007, pentru modificarea şi completarea Legii Cooperaţiei Agricole nr. 566/2004. (MO la României, Partea I, nr. 47, din 22 ianuarie 2007)

Este cunoscut faptul că această Lege a coooperaţiei agricole a prilejuit o serie întreagă de controverse în dezbaterile din Guvern şi Parlament, cauzate de însăşi titulatura sa şi scepticismul unora dintre aleşii noştri, care acreditau falsa idee că ea ar reprezenta o întoarcere la agricultura socialistă.

O dovadă în sprijinul acestei afirmaţii o constituie adoptarea Legii nr. 32, din 16 ianuarie 2007, de modificare şi completare a unor texte din cuprinsul ei, de natură să clarifice şi să explice anumiţi termeni şi noţiuni, înlăturându-se astfel unele interpretări eronate din partea celor interesaţi.

De pildă, prin reformularea art. 3, „Cooperativa agricolă este o asociaţie autonomă cu un număr nelimitat de membri, cu capital variabil, care exercită o activitate economică, tehnică şi socială în interesul privat al membrilor săi“.

Cooperativele agricole au la bază unele principii cooperatiste, aşa cum este şi principiul „egalităţii membrilor în luarea deciziilor de conducere administrativă a activităţii cooperativei“, nou introdus la art. 8 litera b.

Demnă de reţinut este reglementarea nouă dată art. 15, alin. (4), (5) şi (9), potrivit căreia, la intrarea în cooperativa agricolă, „bunurile mobile şi imobile, care se constituie ca aport la capitalul social, se vor evalua pentru a se determina valoarea părţilor sociale subscrise în natură de către membrii cooperatori“.

Dacă ne referim la cooperativele agricole pentru administrarea şi gestionarea terenurilor agricole, e bine să ştim că potrivit alin. 5 al aceluiaşi articol „bunurile care se aduc în folosinţă în cooperativa agricolă, precum şi terenurile de orice fel, rămân în proprietatea membrilor cooperatori, cooperativa agricolă având dreptul de uzufruct“, de folosinţă, adăugăm noi.

Potrivit noului alin. (9) al art. 15, părţile sociale pot fi cesionate între membri cooperatori, donate şi lăsate moştenire, iar cesionarea şi donarea părţilor sociale persoanelor din afara cooperativei agricole se pot face „numai cu aprobarea adunării generale, şi numai dacă cumpărătorul sau donatorul, după caz, solicită înscrierea în cooperativa agricolă“.

Să mai reţinem că distribuirea profitului se face în conformitate cu hotărârea adunării generale a cooperativei agricole, iar excluderea unui membru cooperator se aprobă de adunarea generală, la propunerea consiliului de administraţie (art. 17 (2), 20 (4).

Prin noua literă „e“ introdusă la art. 76, cooperativele agricole sunt „recunoscute şi asimilate de către MAPDR ca grupuri de producători, pentru a beneficia de toate drepturile prevăzute de legislaţia în vigoare.

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 494

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Rozătoarele din depozite

Şobolanul cenuşiu, şobolanul negru şi şoarecele de casă sunt specii dăunătoare, producând pagube mari la cerealele depozitate (grâu, porumb, orz, ovăz) şi la alte produse de origine vegetală sau animală.

Şobolanul cenuşiu (Rattus norvegicus Berck.)

Este originar din Asia (China), de unde s-a răspândit pe tot globul. În ţara noastră se întâlneşte în toate regiunile, de la şes la munte, ajungând uneori până la altitudinea de 2.300 m. Pătrunde în depozite, magazii, mori, silozuri, pivniţe, subsoluri, grajduri sau chiar în câmp, unde produce pagube însemnate. Are corpul de 22-30 cm, capul conic, ochii mari şi urechile scurte. Culoarea blănii pe partea dorsală este brun-cenuşie, iar pe partea ventrală cenuşie-deschis.

Specie prolifică, o femelă naşte de 2-7 ori pe an, câte 5-14 pui, care după 3-4 luni se pot reproduce.

Longevitatea şobolanului este de 3-4 ani. Înmulţirea în masă este favorizată mai ales de factorul trofic şi locurile prielnice de adăpostire situate în jurul surselor de hrană: grămezi de gunoi, stoguri de paie sau fân, contrucţii din lemn, grămezi de lemn etc.

Dăunare. Şobolanul cenuşiu are un regim de hrană foarte variat, hrănindu-se cu produse vegetale şi animale (cereale, produse de panificaţie, produse lactate, carne sub forme variate, peşte sărat etc.). Un individ poate consuma zilnic 60-80 g de cereale anual. Totodată, este un vector important al unor boli infecţioase, foarte periculoase pentru om şi animale: hepatita infecţioasă, leptospiroza, trichineloza, salmoneloza, bruceloza, febra aftoasă, ciuma, turbarea, pesta porcină etc.

Şobolanul negru (Rattus rattus L.)

Este tot de origine asiatică. Are corpul de culoare cenuşiu-închis sau negru pe partea dorsală şi mai deschis pe partea ventrală. Lungimea corpului ajunge până la 35 cm, iar a cozii la 20 cm.

Specie cu prolificitate redusă, femela naşte o singură dată pe an un număr de 5-6 pui, cu o longevitate de 6-7 ani. Trăieşte în locuri foarte variate: magazii, depozite, hambare, pivniţe etc. şi mai ales în silozuri şi mijloace de transport (vapoare) din raza porturilor.

Dăunare. Consumă diferite produse vegetale (fructe şi legume uscate, cereale şi alte seminţe depozitate etc.) şi animale (carne, salam, peşte uscat etc.). Produce pagube mari la cerealele depozitate şi transmite o serie de agenţi patogeni periculoşi la om şi animale.

Şoarecele de casă (Mus musculus L.)

Este la fel de răspândit, întâlnindu-se în locuinţe şi în spaţiile de depozitare a produselor vegetale. Are corpul de culoare cenuşie-brună pe partea dorsală şi cenuşie-deschis pe cea ventrală. Prezintă cap mic, bot ascuţit şi urechi lungi până la jumătatea capului. Lungimea corpului este de 7-10 cm, iar a cozii de 6-8 cm.

Specie foarte prolifică, femela naşte de 5-6 ori pe an câte 6-8 pui. După 2-3 luni de la naştere se pot reproduce, longevitatea lor fiind de până la 6 ani.

Manifestă o mare plasticitate ecologică, trăind în locuinţe (cămări, bucătării, pivniţe etc.) sau în diferite construcţii din jurul locuinţelor (magazii, depozite, pătule de porumb etc.) ori în silozuri şi mori. În general, populează locurile mai uscate, fiind activ în tot timpul anului, fără să hiberneze. Primăvara, când temperatura ajunge la 6°C (martie-aprilie), şoarecele migrează în câmp, unde rămâne până toamna (septembrie-octombrie), când revine din nou în locuinţe.

Dăunare. Şoarecele de casă are un regim de hrană foarte variat. Consumă seminţe, fructe, legume, lactate, brânzeturi, cărnuri, mezeluri, paste făinoase, dar provoacă mari pierderi şi prin deteriorarea ambalajelor (saci, cutii, lăzi etc.), a diferitelor instalaţii şi utilaje. Ca şi celelalte specii de rozătoare, transmite unele boli infecţioase la om şi animale.

Combatere

- închiderea crăpăturilor, fisurilor şi galeriilor din pardoseli şi pereţii exteriori şi interiori (inclusiv a celor dintre compartimente şi celule);
- asigurarea etanşării elementelor de deschidere (uşi, ferestre, luminatoare), înlocuirea geamurilor sparte şi a sitelor deteriorate din exteriorul ferestrelor;
- în exterior, terenul se curăţă pe o distanţă de cel puţin 5 m de la baza construcţiei, iar la depozitele construite pe piloni se curăţă şi suprafaţa de sub construcţie;
- în interior: măturarea (aspirarea), perierea şi răzuirea elementelor de construcţie şi a utilajelor folosite în procesarea şi deplasarea stocurilor depozitate; spaţiile dintre elementele compartimentelor nedemontabile se eliberează de resturile de produse depozitate. După curăţire, resturile se distrug prin ardere; se face o dezinfestare cu substanţe cu spectru larg de acţiune (ex. formalină) şi se văruiesc.

La semnalarea atacului de rozătoare recomandăm gazarea, prăfuirea şi astuparea galeriilor sau aplicarea de momeli toxice: Agroxin-2-3 tablete/tona produs, Klerat - 30-50 g/momeli/locaţie, Nofar 1-50 g momeli/locaţie, Storm Bait Blocks – 50 g momeli/locaţie etc.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 1113

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ordinul nr. 653, din 20 septembrie 2006, privind combatarea râiei negre a cartofului

(MO al României, Partea I, nr. 819, din 4 octombrie 2006)

Temeiul legal al acestui ordin, cu caracter normativ, îl constituie art. 5 din OG nr. 136/2000 privind măsurile de protecţie împotriva introducerii şi răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 214/2001.

Prin acest ordin se stabilesc minimum de măsuri ce trebuie luate pentru combaterea bolii râia neagră a cartofului şi pentru prevenirea răspândirii acestei boli criptogamice. (Art. 1)

În cazul în care se constată apariţia ciupercii Synchytrium endobioticum – agentul patogen al râiei negre a cartofului, inspectorii din unităţile fitosanitare „vor delimita parcela contaminată şi o zonă de siguranţă suficient de largă pentru a se asigura protecţia suprafeţelor învecinate.“ (Art. 2, alin. (1))

Trebuie ştiut faptul că o parcelă se consideră contaminată atunci când simptomele râiei negre a cartofului au fost depistate pe cel puţin o plantă din acea parcelă. (Art. 2,
alin. (2))

Cei interesaţi „trebuie să mai ştie că tuberculii de cartof şi vrejii care provin din parcele contaminate vor fi trataţi în aşa fel încât organismul dăunătorilor să fie distrus“.

Dacă acest lucru nu mai este posibil (determinarea locului din care provin tuberculii şi vrejii contaminaţi), „întreaga cantitate în care au fost găsiţi tuberculii sau vrejii contaminaţi trebuie tratată“. (Art. 3)

De reţinut este şi faptul că în parcelele contaminate „nu poate fi cultivat în niciun fel cartof şi nicio plantă destinată replantării nu poate fi cultivată, păstrată în sol sau în alt mod“. (Art. 4)

Ministerul de resort - în speţă MAPDR, prin direcţia fitosanitară – este cel care „poate stabili, atunci când este necesar, prevederi suplimentare sau mai stricte pentru a combate boala şi să nu creeze niciun risc de răspândire a acestei boli“. (Art. 8)

Acelaşi minister va comunica Comisiei Europene, înainte de 1 ianuarie a fiecărui an, o listă cu toate soiurile de cartof acceptate pentru comercializare şi descoperite prin „investigaţie oficială“ ca fiind rezistente la Synchytrium endobioticum. Totodată, el va menţiona rasele la care soiurile sunt rezistente. (Art. 10 alin. (1))

Contaminarea cu agentul patogen al râiei negre a cartofului şi rezistenţa soiurilor de cartof la această boală vor fi determinate prin metode corespunzătoare, la care statele membre nu ridică nicio obiecţie. (Art. 11)

Art. 10 şi 11 vor intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană, iar celelalte, la data publicării Ordinului în MO al României, Partea I.

Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 585

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Mâna din mănuşă

O mână frumoasă este ca o carte de vizită pentru orice doamnă. Ea se înfăţişează cu o piele hidratată şi unghii îngrijite - lucruri ce se pot face şi acasă.

Chiar dacă uneori ne mai neglijăm, ocupate fiind, este bine ca, măcar o dată pe săptămână, să ne acordăm câteva ore doar nouă, mai ales că unghiile dacă nu sunt îngrijite pot fi atacate de ciuperci şi altele. Unele pot proveni de la transpiraţie, altele din cauza infecţiilor.

Cum putem să ne apărăm?

- Ne spălăm foarte bine pe mâini, iar unghiile le curăţăm cu o periuţă nu foarte aspră.
- Dacă nu ne plac unghiile lungi, le tăiem, după care le pilim bine. Unghiile tăiate scurt se îngrijesc mult mai uşor, ele fiind preferate şi din punct de vedere igienic.
- Ne vom da cu o cremă pentru mâini, pe care o găsim foarte uşor în comerţ şi la preţuri nu prea mari.
- Pieliţa nu trebuie tăiată, ci doar împinsă uşor spre interior.
- Dacă vedem că unghiile nu mai au strălucire, putem aplica un tratament natural:

amestecăm într-un bol 3-4 linguriţe de ulei cald de măsline cu o jumătate de linguriţă de zeamă de lămâie; se înmoaie unghiile în acest amestec aproximativ 10 minute.

Un alt tratament este cel cu vitamina A, soluţie uleioasă (se găseşte în orice farmacie). La fel ca în cazul tratamentului cu ulei şi zeamă de lămâie, menţine stratul de substanţă pe unghie timp de 10 până la 15 minute.

Atenţie! Unghiile casante, sfărâmicioase indică unele tulburări generale ale organismului în metabolismul fosfocalcic sau la alte nivele. În afara tratamentului general, un remediu local la îndemâna oricui este înmuierea şi ţinerea 15-20 minute a degetelor în ulei de floarea-soarelui în care se poate adăuga o fiolă de vitamina A uleioasă şi vitamina F. La fel de eficientă este şi folosirea cremelor de mâini care conţin vitaminele A şi F.

Picioarele au farmecul lor

Femeile au multe necazuri cu unghiile piciorului. Este vorba despre afecţiunea numită onycis sau unghie încarnată cauzată de încălţăminte, transpiraţie (care se infectează). Întâi apar dureri, apoi coloraţii şi, în final, puroi. În cazul celui mai simplu tratament se va ţine piciorul în apă cu sare cât mai caldă.

Se va îndepărta apoi pielea din jur, unghia va fi tăiată cât mai scurt şi se va dezinfecta locul (de exemplu bitter suedez). Aceasta se va face înainte ca ea să ajungă la faza de puroi. Dacă se ajunge la acest lucru, se va consulta medicul care va interveni chirurgical.

Pentru a preveni unele boli, unghiile se vor ţine curate (spălări dese), evitând transpiraţia picioarelor.

Câteva remedii naturale pentru unghii:

- Sucul de castraveţi.
- Sucul de ardei iute - conţine siliciu.

- Băi cu ulei de conifere şi ulei de ienupăr.
- Se face masaj uşor local cu bitterul sau unguentul de propolis şi uleiul de cătină, care se poate lua şi intern.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007 Vizualizari: 631

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare9681.html-articol=53.htm

Propolisul

Propolisul are proprietăţi anestezice recunoscute de medicina chineză încă de acum 5.000 de ani. Este mai mare cu 3,5 faţă de cocaină şi cu 5,2 mai mare faţă de novocaină.

Prezintă acţiune directă în peste 25 de boli şi este recomandat în 135 de boli. Guşa endemică la om este vindecată cu ajutorul propolisului în proporţie de 100%, iar cea medulară 50%.

Tinctura de propolis (reţeta unui medicament natural)

Propolisul este folosit de mult în medicina populară; datele reţetelor nu au ajuns la public, fiindcă au fost păstrate în secret. În ultimul timp, mai multe instituţii ştiinţifice s-au ocupat de compoziţia chimică şi cu determinarea influenţei sale medicale.

Cele mai multe şi evidente vindecări s-au înregistrat la bolile infecţioase, enterite, faringite, gingivite, la dureri reumatice şi la bolile canceroase.

Se poate folosi cu succes la bolile virotice ale stomacului, la bolile micotice ale aparatului bucal şi ale picioarelor, la ceratoze.

Au fost cazuri când propolisul s-a dovedit util în vindecarea migrenei, la boala Parkinson, la dereglări în circulaţia sângelui, la nefrită, boli dermatologice.

Pregătirea tincturii de propolis, 20% sau 30%

La 100 mililitri de alcool de 85-90 grade alcool adăugăm 20 sau 30 g de propolis întărit (ţinut în frigider).

Alcoolul amestecat cu propolis se introduce într-un vas, se încălzeşte la 30-40°C şi se amestecă bine. Această procedură se repetă într-o săptămână de 6-7 ori. După aceea lăsăm să se aşeze, apoi turnăm cu grijă lichidul curat. Înainte de folosire se recomandă să se consulte un medic.

Tinctura s-a dovedit folositoare la vindecarea următoarelor boli:

- Toate bolile care duc la stări febrile se tratează cu 30 de picături pe zi;
- La menopauză, femeile, timp de un an, zilnic, cu 10 picături; • Se recomandă la inflamarea prostatei, zilnic, 30 de picături;
- La hipertensiune, zilnic 30 de picături, până la vindecare;
- La inflamarea rinichilor şi ficatului se iau de două ori pe zi, câte 40 de picături, puse într-un pahar de 1 decilitru în apă caldă. Se repetă până la vindecare;
- La anghină, faringite, gripe sau pentru evitarea unor complicaţii, zilnic de două ori pe zi, câte 40 de picături puse în 2 decilitri de apă caldă şi zilnic de mai multe ori gargară;
- În cazul ulcerului de stomac sau enterite: 40 de picături de tinctură puse într-un decilitru de lapte cald, se bea pe stomacul gol;
- Bătăturile şi cheratitele sunt tratate în felul următor: dacă este posibil, înainte de culcare îmbibăm un tampon

de vată sau o faşă de pansament în tinctură de propolis şi aşezăm pe locul dureros. Ziua putem folosi alifia de propolis cu săpun sau salicilat;

- La afecţiunile pielii, dacă suportă spirtul, locurile bolnave sunt frecate cu tinctură de propolis;
- Într-un decilitru de apă caldă adăugăm 40-50 de picături de tinctură de propolis şi, după bărbierit, ne spălăm pe faţă;
- În cazul TBC pulmonar, folosim de 3 ori pe zi câte 30 de picături şi, săptămânal de 2 ori, facem inhalaţii. Cu ocazia inhalaţiei, la 1/4 litri de apă fierbinte adăugăm 100 de picături de tinctură;
- Omul beat se poate trezi din beţie dacă îi dăm 1 decilitru de apă rece cu 50 de picături de tinctură;
- Dacă avem boli micotice între degete, locurile bolnave sunt unse cu tinctură;
- Dacă avem dureri de stomac se recomandă să bem 1 decilitru de apă cu 50 de picături de tinctură. Durerile ne lasă repede. Compoziţia este recomandată şi în cazul parazitozelor intestinale, zilnic de 2 ori, pe stomacul gol;
- La durerile de măsele punem o vată îmbibată cu tinctură de propolis sau propolis brut. Propolisul brut pe gingia dureroasă sau pe măseaua cariată alină şi împiedică durerea;
- Tinctura se poate folosi în rănile vechi. Rana se spală cu extracţie de lipan şi apoi ungem de mai multe ori cu tinctură de propolis. După o perioadă scurtă, edemele şi durerile dispar;
- Tinctura se foloseşte şi în cazul arsurilor de gradul I. Rana trebuie unsă de mai multe ori cu tinctură. În aceste cazuri nu se mai formează vezicule;
- Tinctura se poate folosi în cazurile când medicamentele făcute din plante sau materiale sintetice nu dau rezultate. Nu se recomandă în cazul persoanelor alergice. Cei care sunt sensibili la propolis nu le folosesc.

Reţeta băuturilor cu propolis

Băuturile pe bază de propolis se recomandă mai mult datorită influenţei sale pozitive în prevenirea bolilor, în scop profilactic! Se rad 15-20 g de Propolis şi se introduce într-un litru de palincă, ţuică, rachiu de orice tărie. Soluţia de alcool se agită de mai multe ori, punându-se la un loc călduros de 35°C. După o perioadă de câteva săptămâni se obţine o băutură aromată. Se consumă în cantităţi mici, un păhărel.

Asociaţia „Stuparul Bănăţean“

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 5489

□

Comentarii

□

□

1. palade vasile -- (25-November-2010) super leac

2. palade vasile -- (25-November-2010)si eu iau acum aceasta tinctura facuta din 50g propolis si 500ml tuica f tare de pruna ,iau in fiecare dim cite 40 de pic pe stomacul gol sper sa fie cu folos pt stomac multa sanatate .

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare9683.html-articol=1056.htm

Agricultura în cea mai mare grădină a Europei

Până nu de mult, gândul că cineva ar putea trăi bine, sau chiar face avere din agricultură ne aducea pe faţă un zâmbet… amar, ce-i drept.

Dar cred că, la acest gând, multora dintre noi le vine în minte trista imagine a unui ţăran care trudeşte pe ogor din zori şi până noaptea, văzând în îndeletnicirea sa doar o sursă din care să-şi poată hrăni familia şi nicidecum o afacere profitabilă.

Nu mică este mirarea gazetarului să constate că lucrurile nu stau chiar aşa şi că printre cei care trudesc pentru „te miri ce“ sunt şi oameni care se chinuie, la fel de mult, dar cu folos.

Am descoperit aşadar în elita fermierilor români, acei oameni dotaţi cu un spirit managerial de excepţie, care şi-au pus la bătaie întreaga agoniseală pentru a face agricultură de nivel european. Poate părea de necrezut, dar numărul acestor fermieri de elită începe să crească de la un an la altul.

Culiţă Tărâţă este unul dintre aceştia, chiar primul dacă luăm în calcul suprafaţa de peste 65.000 ha, pe care societatea sa TCE Trei Brazi o are în exploatare, dar mai ales nivelul intensiv al agriculturii practicate aici.

Redăm în cele ce urmează doar o parte a discuţiei avute cu acest manager de elită.

Tehnică de ultimă generaţie

L.S.: Domnule Culiţă Tărâţă, exploataţi o suprafaţă foarte mare de teren. Cât de importantă este dotarea tehnică în tot ceea ce faceţi ?

C.T.: În Insula Mare a Brăilei lucrăm 56.000 ha de teren arabil, iar în Piatra-Neamţ aproximativ 10.000 ha. Parcul agricol pe care îl deţinem este cel mai mare din Europa. Pentru a cultiva eficient o asemenea suprafaţă de pământ este nevoie de o dotare corespunzătoare. Fără un parc auto modernizat, cu maşini agricole de ultimă generaţie, nu poţi face faţă unei asemenea suprafeţe. Investiţia în aceste utilaje se ridică la peste 52 de milioane de euro până anul acesta, dar cred că trebuie să mai investim încă pe atât ca să putem face faţă nevoilor.

În plus, clima s-a schimbat, iar dacă nu ai cu ce să pui recolta la adăpost atunci când trebuie rişti să pierzi investiţia pe care ai făcut-o.

„În Bărăgan nu se poate fără irigaţii“

L.S.: Pentru că tot veni vorba de schimbările climatice, iar anul 2007 a fost unul extrem de capricios din acest punct de vedere, spuneţi-ne cum a fost anul acesta pentru TCE Trei Brazi?

C.T.: A fost unul groaznic. Ne-am confruntat cu cea mai cumplită secetă din ultimii 50 de ani. Am avut perioade în care temperatura a atins 75°C la sol şi oricâtă apă ar fi primit o plantă ea nu mai putea să fructifice.

Am reuşit să echilibrăm balanţa societăţii prin rezultatele bune obţinute la culturile de toamnă, mai puţin afectate de secetă. Altfel era un dezastru. Dacă vreţi un sfat pentru cei care vor să se apuce de agricultură, le-aş spune să nu facă nicio investiţie până îşi pun la punct un sistem de irigaţie performant.

Dacă cei de la Ministerul Agriculturii vor într-adevăr să se îndrepte cu faţa spre fermieri şi îşi doresc ca ei să concureze cu cei din UE, atunci trebuie să vadă cum pun la punct măcar 2 milioane din cele 3,5 milioane de hectare amenajate pentru irigat.

Fără aceste investiţii, fermierii nu pot face faţă vitregiilor naturii care sunt prognozate şi pentru anii care vin...

Asemenea investiţii se amortizează în timp foarte scurt prin plusul de producţie care se obţine, prin preţurile competitive din perioada de secetă, prin calitatea produselor rezultate.

„Agricultură pe şerveţele de masă...“

L.S.: Uitând-ne în jur, vedem că alţii cultivă şi pe stânci, iar noi cu pământul pe care îl avem am ajuns să lăsăm suprafeţe uriaşe necultivate…

C.T.: Se pare că noi încă nu ne-am trezit la realitate.

Problema cu care nu ne-am familiarizat încă este aceea că trebuie să cultivăm ultima palmă de pământ, dar asta nu se poate face decât prin măsuri economice. Nu poţi sta cu braţele încrucişate când vezi cum unii ba lasă terenul nelucrat, ba ară din deal în vale şi distrug stratul fertil sau practică agricultura pe fâşii de lăţimea unor şerveţele de masă.

Agricultura de performanţă se practică pe suprafeţe mari. Noi trebuie să facem treaba corespunzător cerinţelor care sunt pe plan mondial, să obţinem producţii mai bune, mai sănătoase. Ultimul gram de pesticid trebuie să îl coordonăm în aşa fel încât să nu dăunăm mediului în care trăim.

L.S.: A fost greu să strângeţi această suprafaţă de peste 10.000 ha aici, în Neamţ?

C.T.: Mai greu a fost până am înfiinţat acel nucleu de câteva sute de hectare, iar cel mai important lucru este să îi dai ţăranului ceea ce i-ai promis. Contractul cu ei trebuie respectat oricât de greu ar fi anul agricol.

Eu am reuşit să fac ce mi-am propus pentru că dintotdeauna mi-am respectat colaboratorii.

„Interzicerea OMG-urilor, o aberaţie“

L.S.: Cu două luni în urmă i-aţi avut de înfruntat pe cei de la Greenpeace, care susţineau sus şi tare că în Insula Mare a Brăilei se cultivă soia modificată genetic: ce s-a întâmplat atunci?

C.T.: De fapt, la Brăila au venit nişte tineri care habar nu aveau despre ce este vorba. Nici nu poţi să fii supărat pe ei…

Stropeau maşinile care veneau din IMB cu dezinfectant pentru WC-uri. A fost o lucrătură murdară împotriva noastră, pentru că ei nu au venit chiar aşa, de capul lor. Până la urmă, s-au lămurit că în IMB nu se cultivă soia modificată genetic. Este însă o aberaţie să nu se cultive OMG-uri atâta timp cât întreaga Europă consumă şroturi provenite din soia modificată genetic. Lupta se duce de fapt între societăţile care produc pesticide şi cele care obţin soiuri de plante modificate genetic. Convingerea mea este că, în viitorul apropiat, aceste plante se vor cultiva pe tot globul.

Ele reprezintă de fapt viitorul. Drept dovadă, Europa a acceptat deocamdată porumbul şi se presupune că foarte curând vor accepta şi alte plante.

„Admir fermierii americani“

L.S.: Domnule director, este cunoscută pasiunea dumneavoastră pentru zootehnie…

C.T.: Noi avem tradiţie în creşterea vitelor, pentru că românii, de sute de ani, au animale în bătătură.

Eu consider că orice ţăran care nu poate oferi un lapte conform cerinţelor UE ar trebui să se reorienteze către vaca pentru carne, unde beneficiile sunt mult mai mari. Aceasta ar fi o soluţie benefică pentru ţărani şi consumatori.

În Europa este acum la modă să-i critici pe americani, dar să ştiţi că eu îi admir şi chiar îi invidiez uneori, pentru că ei au mers pe genetică, pe soiuri bune, pe hrană consistentă şi condiţii de prelucrare. Complexele lor cu bovine, care trăiesc în aer liber, m-au impresionat.

La ei totul e să hrăneşti bine animalul ca acesta să reziste, apoi, şi la -30°C. În plus, rasele pe care le cresc ei nu se pot compara cu ale noastre.

Cercetarea la noi a fost marginalizată astfel încât acest sector a intrat în colaps. Dacă nu are loc o revigorare a acesteia nu putem să progresăm.

L.S.: Totuşi, la fermele dumneavoastră doctorul Pachiţanu, a reuşit să facă ce nu au putut toţi cercetătorii la un loc…

C.T.: Vasile Pachiţanu este un nume, nu numai în zootehnia românească, ci în toată lumea dezvoltată!
Graţie lui noi prelucrăm materialul seminal în laboratorul nostru şi avem ambiţia ca în toată zona de munte vitele să fie însămânţate cu material seminal de cea mai bună calitate din rasele Angus şi Siementhal care au calităţi deosebite: carnea foarte elastică, gustoasă şi cu conţinut foarte mic de grăsime şi un randament la tăiere de 69%.
Cum oare fermierul român să fie înaintea celui american, când ei au asemenea rase?

„Să învăţăm să valorificăm“

L.S.: Vorbind de fermierul european acum, ce trebuie să facă fermierul român pentru a-l ajunge din urmă?
C.T.: Trebuie să ne aplecăm serios cu faţa spre muncă. Cel mai important este ca toate organele statului să fie alături de fermier. Să îi ofere mai mult sprijin, dar să şi pretindă de la acesta măcar calitate.
O mare problemă pe care trebuie să o rezolvăm este cea a valorificării producţiei. Împreună trebuie să găsim soluţia de a elimina aceşti samsari care caută să ia producţia ţăranului pe doi arginţi. Dacă nu ştim să valorificăm ceea ce obţinem, stăm în urmă şi „fluierăm a pagubă“.

Valentina ŞOIMU, Ştefan RANCU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 679

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare974b.html-articol=237.htm

Calitatea cărnii de porc (IV) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulInfozoovet
Calitatea cărnii de porc (IV)
Factorii de influenţă
Studii numeroase au semnalat că porcinele pot fi clasificate în categorii cu nivele diferite de stres, în funcţie de modul cum s-au efectuat încărcarea, transportul şi descărcarea acestora la abator. Aceste categorii cu nivele diferite de stres pot influenţa calitatea cărnii astfel:
Influenţa tratamentului porcinelor înainte de sacrificare asupra calităţii cărnii
Specificare
Nestresat
Puţin stresat
Stresat
Sever stresat
Numărul de porci
84
85
94
46
pH45
6,33
6,14
5,91
5,64
pHm
5,78
5,69
5,61
5,54
Reflectanta*
21,8
29,6
25,0
38,6

Reţinerea apei
(% pierdere)
0,70
1,01
1,48
1,67

Reflectanta permite aprecierea culorii, iar o valoare ridicată corespunde culorii deschise.

4. Factorii din abator

Asomarea este operaţia tehnologică prin care se urmăreşte să se scoată din funcţie sistemul nervos central al animalului care percepe senzaţia de durere fizică, precum şi comanda reflexelor care compun instinctul de apărare (sistemul nervos al vieţii de relaţie), fiind păstrat în funcţie sistemul nervos al vieţii vegetative care dirijează activitatea organelor interne (inima, plămânii). Prin aceasta se urmăreşte ca inima şi plămânii să funcţioneze cât mai mult, în vederea emisiei sanguine complete.

Asomarea, pe lângă diminuarea suferinţei animalului, uşurează munca personalului, creşte siguranţa în muncă, realizează un ritm mai rapid de tăiere şi respectă legislaţia de protecţie a animalelor. S-a stabilit fără dubii că tehnica de asomare a porcinelor influenţează direct calitatea cărnii şi a subproduselor obţinute. Problema esenţială în timpul asomării este ca această operaţie să se execute rapid şi fără tulburări fiziologice sau nervoase ale organismului.

La porcine se practică frecvent asomarea electrică (electronarcoza). Se poate folosi curent de 75-90 V, când sunt necesare pentru o anestezie 10-15 s sau curent de 250-700 V, când timpul de anestezie se reduce la 4-5 s sau chiar mai puţin. Cea mai rapidă asomare electrică, 2 s, este când se foloseşte curent de 600 V.

Se poate utiliza şi anestezia gazoasă ce constă în menţinerea porcinelor într-un amestec de aer şi CO2 (în general 65% CO2) până ce îşi pierd cunoştinţa (30 s). Acest tip de anestezie a fost însă criticat din cauza duratei crescute a inducerii pierderii cunoştinţei la animal.

Bibliografia la autor, dr. Aurelia CUC, SC Romsuintest Periş SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 1819

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Generozitate sau egoism?

De fiecare dată când parcurg spre aducere aminte viaţa unui sfânt sunt tentat să fac comparaţii cu societatea noastră. În cazul de faţă, viaţa Sfintei Muceniţe Filofteia de la Curtea de Argeş (7 decembrie), o copilă milostivă asupra căreia s-a revărsat aceea ură pe care o generează egoismul, calicia, atunci când întâlneşte generozitatea pe care o consideră risipitoare.

Tatăl fecioarei Filofteia şi-a pierdut minţile văzând că fiica sa, în loc să ajungă cu merindele la el, le „risipea" pe drum hrănind săracii. Iar cel mai bun lucru pe care a găsit să-l facă a fost să o ucidă cu toporul. Un deznodământ trist, pe care-l citim aşa: egoismul a ucis generozitatea.

Ce des se întâmplă astăzi acest lucru: „Ţine pentru tine, maică, pentru că nu vine nimeni să-ţi dea!", este învăţătura pe care mamele o dau copiilor. Filofteia a fost educată de mama sa. Tatăl, egoist, era „ocupat" cu munca, nu a avut nicio înrâurire asupra copilului. Iar când a rămas orfană de mamă era deja suficient de mare să aibă personalitate.

Câţi au astăzi şansa de a avea asemenea mame?! Sfinţii sunt mai puţini astăzi pentru că şi mamele cu adevărat creştine sunt din ce în ce mai rare. Probabil că vă veţi întreba de ce o fericesc pe biata copilă că nu a avut un sfârşit deloc bun. La prima vedere aşa este. Dar minunile pe care le-a făcut Dumnezeu cu ea, imediat după tristul incident, au dovedit că nimic n-a fost zadarnic. A murit repede, doar dintr-o rană la picior.

Apoi nimeni n-a mai reuşit s-o clintească din loc până nu s-a rostit numele a mai multor cetăţi din împrejurimi, căci era limpede că au de a face cu o sfântă şi socoteau că trebuie să o ducă la un loc de cinste. Sfânta Filofteia a ales Cetatea Domnească Curtea de Argeş, trupul ei devenind în mod miraculos mai uşor chiar şi de cât era normal, în momentul în care s-a rostit numele cetăţii. Iar minunile n-au încetat nici după 8 secole. Şi atunci cred că mai degrabă va trebui ca întâmplarea ce mai întâi ne-a întristat să o citim aşa: generozitatea a învins egoismul.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007

Vizualizari: 600
Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Învăţământul preuniversitar agricol în impas

Specializări pentru nevoile zonei

• Funcţionează din 1976 într-o clădire cu 3 nivele, 17 săli de clasă, 2 cabinete de informatică, 1 cabinet fonic, laborator de chimie, laborator de fizică, bibliotecă, internat cu 3 nivele cu o capacitate de 180 locuri, sală de sport, 2 ateliere mecanice, cantină cu 104 locuri pe serie. Pe parcursul anilor, dotările s-au făcut cu contribuţii de la Bugetul de Stat, Bugetul local şi sponsorizări din partea Fundaţiei „Elias“.

• 372 de elevi, 11 clase de liceu (la filierele teoretică şi tehnologică) şi 6 clase la Şcoala de arte şi meserii (SAM). Numai cadre didactice calificate, cu o repartiţie echilibrată între cele cu vechime şi cele tinere.

Este o mare plăcere să calci pragul acestei aşezări care se află între terminaţia sudică a Culmei Petricica şi lunca râului Siret, la extremitatea sud-estică a judeţului Bacău. Este vorba de comuna Sascut. Are în componenţă un număr de şase localităţi: Sascut, Schineni, Sascut-Sat, Bereşti, Conţeşti şi Pănceşti. Suprafaţa administrativă de 10.784 ha, din care 7.160 ha de teren agricol.

Comuna Sascut are o funcţiune economică mixtă, agroindustrială şi este una dintre cele mai dezvoltate localităţi rurale din judeţ. Ea are perspective reale de dezvoltare economică la nivelul standardelor europene, putând deveni chiar un model pentru comunele din zonă. Are o populaţie stabilă de peste 10.000 persoane. Aici se află Grupul Şcolar Agricol „Jacques M. Elias“, o şcoală cu tradiţie, întotdeauna cu rezultate bune.

Şi nu întâmplător. La conducerea şcolii au fost oameni destoinici, manageri buni, profesionişti, harnici şi exigenţi în tot ce fac, cu tact pedagogic, bucurându-se de simpatia întregului colectiv din şcoală. Aşa este directorul actual, prof. Constantin Onu şi directorul adjunct. Ştiu să se lupte cu atâtea greutăţi care se ivesc mai ales în conjuncturile actuale, când există tendinţa ca din şcolile agricole să dispară specializările pentru acest domeniu.

În prezent, Grupul Şcolar Agricol „Jacques M. Elias“ are un profil axat pe pregătirea elevilor în specializări caracteristice nevoilor zonei, în care se desfăşoară, în special, activităţi din sfera agricolă (cultivarea plantelor, creşterea animalelor). Alături de acestea, unitatea oferă şi posibilitatea specializării în realizarea unor activităţi din sfera serviciilor (lucrător financiar-contabil, mecanic auto), dar şi pregătirea teoretică şi practică în specializarea matematică-informatică, foarte solicitată în prezent.

În scopul satisfacerii acestor cerinţe, în cadrul unităţii există atât clase de liceu (la filierele teoretică şi tehnologică), cât şi clase la Şcoala de arte şi meserii (anul I şi II, nivelul I de pregătire), clasa a XI-a (an de completare) şi clasa a XII-a ruta progresivă.

Grupul Şcolar Agricol „Jacques M. Elias“ Sascut se numără printre puţinele unităţi şcolare care se adaptează cerinţelor zonei prin oferta de pregătire a forţei de muncă, inclusiv pentru agricultură. An de an, cererea de şcolarizare a fost şi rămâne relativ constantă.

Printre principalele realizări recente se pot aminti:

finalizarea amenajării unui atelier necesar pentru desfăşurarea activităţilor de instruire practică la specializările mecanice;
îmbogăţirea dotărilor la cabinetele de mecanică auto şi mecanică agricolă;
înfiinţarea unui cabinet de conducere auto dotat cu simulator;
achiziţionarea prin donaţie de la Fundaţia „Elias“ a mai multor mijloace informatice necesare pentru modernizarea activităţii de instruire (laptop, videoproiector, copiator multifuncţional);
încheierea unui parteneriat cu Centrul de formare „Magnac-Bellac“ din regiunea Limousin (Franţa), în vederea desfăşurării unui amplu proiect de colaborare, schimb de elevi şi cadre didactice;
colaborarea, prin contracte de parteneriat, cu mai mulţi agenţi economici din zonă, în vederea oferirii de condiţii propice pentru desfăşurarea activităţilor de instruire practică;
utilizarea calculatorului şi a altor mijloace tehnice moderne în lecţii tinde să devină o practică curentă; cursuri de perfecţionare;
Preocuparea cadrelor didactice pentru formarea continuă:
susţinerea gradelor didactice, participarea la cursuri de formare, activităţi metodice la nivelul şcolii şi judeţului;
organizarea unor activităţi pentru examenul de Bacalaureat şi examenul de absolvire;
rezultate bune şi foarte bune la olimpiade şi concursuri şcolare.
Sunt convins că cele spuse de directorul şcolii, prof. Constantin Onu, se vor adeveri: „Unitatea noastră şcolară va deveni principalul centru de formare profesională din Sascurt şi din zonă pentru domeniul agricol şi va pregăti tinerii de vârstă şcolară la nivelul exigenţelor europene“.
Dr. ing. Teodor MARIAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 601
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare977a.html-articol=943.htm

Sărbătoarea porumbului şi a sorgului > REVISTA LUMEA SATULUI

Sărbătoarea porumbului şi a sorgului

A devenit de acum obişnuinţă ca, în fiecare an, la sfârşitul lunii septembrie, la INCDA Fundulea să fie sărbătorită „Ziua porumbului şi a sorgului“. Manifestarea a prilejuit întâlnirea reprezentanţilor unor instituţii, precum Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă, Institutul de Stat pentru Testarea şi Înregistrarea Soiurilor, Laboratorul Central pentru Controlul şi Calitatea Seminţelor, dar şi a producătorilor şi a diferitelor asociaţii de producători.

O prezenţă cu valoare de simbol pentru ştiinţa agricolă a fost aceea a domnului ing. Cosmin Octavian, autorul celor mai mulţi hibrizi de porumb cultivaţi pe suprafeţe semnificative.

„Alimentăm maşinile sau oamenii?“

Aceasta a fost întrebarea lansată de preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, făcând referire la cea mai mare cultivatoare de porumb din lume, SUA. Aici, numărul fabricilor de biocombustibil sporeşte alarmant, în condiţiile în care, după părerea domnului academician „hrana ar trebui să constituie domeniul prioritar al omenirii.“

Domnia sa a accentuat, cum era şi de aşteptat, date fiind condiţiile climatice de anul acesta, că cercetările viitoare trebuie să fie orientate spre creşterea rezistenţei genetice a porumbului la secetă şi valorificarea superioară a apei. Un alt obiectiv spre care ar trebui ne îndreptăm atenţia este creşterea producţiei medii de porumb pe ţară, având în vedere că ţări precum SUA, Franţa şi Italia au depăşit de mult media de 8,5 t/ha, în vreme ce România, în anii climatici favorabili, abia se ridică la 4,3 t/ha.

Ne lăudăm de altfel că suntem pe primul loc în Europa, dar nu la producţie, ci la suprafaţa cultivată!

Porumbul, cel mai afectat de secetă

Ştiam cu toţii că porumbul, alături de floarea-soarelui, a parcurs întreaga perioadă de secetă, de la semănat până la recoltat. Ne-a reconfirmat acest lucru domnul Ion Antohe, şeful Laboratorului de Ameliorare a Porumbului din cadrul INCDA Fundulea, care a prezentat concret, pe teren, cum s-au comportat diferiţi hibrizi la deficitul de apă din sol.

Astfel, vizitând loturile demonstrative cu hibrizi de porumb, s-a putut vedea diferenţa între cei irigaţi şi cei neirigaţi, mai puţin izbitoare fiind cele între hibrizii irigaţi şi cei neirigaţi, dar cu rezistenţă genetică la secetă. În situaţia în care doar 3% din suprafaţa ţării este irigată, Fundulea ne recomandă următorii hibrizi de porumb: Faur, care anul acesta a dat o replică naturii prin rezistenţa sa, Danubian, foarte cunoscut în sudul ţării, Olimp şi Milcov care, în condiţiile acestui an, au asigurat producţii destul de bune.

„Exprimarea cea mai frumoasă a rezistenţei la secetă“, după spusele domnului ing. Antohe, este hibridul Olt, foarte apreciat şi căutat în România pentru loturile de hibridare.

A treia cultură a lumii

Cu o suprafaţă totală cultivată de aproximativ 140 de milioane de hectare, porumbul a fost până acum a treia cultură mondială, el fiind depăşit de grâu şi orez. Şansele de extindere a suprafeţei cultivate ţin mai ales de cererea tot mai mare venită din partea industriei profilate pe biocarburanţi, aflată într-o expansiune extraordinară.

Factorul limitativ îl reprezintă condiţiile naturale, care fac ca această plantă să poată fi cultivată doar în unele zone ale globului. Pe primele locuri în topul cultivatorilor de porumb conduc SUA, China, Brazilia, Mexic, România şi Franţa, cu precizarea că americanii se detaşează ca lideri absoluţi în clasamentul mondial, deţinând o cotă de piaţă de peste 74 %.

Performanţe de excepţie

În opinia specialiştilor, porumbul este planta care a cunoscut cele mai spectaculoase transformări calitative în urma unor investiţii masive în sectorul de cercetare. Creşterea explozivă a randamentelor din ultimele două decenii poate fi explicată, în primul rând, prin implicarea marilor companii producătoare de seminţe, care au reuşit să înregimenteze cei mai valoroşi cercetători în materie de ameliorare şi creare de noi hibrizi.

Din acest punct de vedere, SUA reprezintă zona de referinţă pentru creşterea performenţelor productive ale acestei plante, prognozând în acest an o medie de peste 9,5 t /ha. Cercetările efectuate aici au avut ca rezultat final crearea porumbului transgenic, realizare apreciată ca un produs ştiinţific de excepţie.

România, lider în Europa

Suprafaţa totală cultivată cu porumb boabe în cele 27 de state membre ale UE este de 13 milioane ha. Din acest punct de vedere, România este lider absolut în Europa. Ca nivel al randamentelor şi producţiei suntem însă la jumătatea realizărilor fermierilor francezi, italieni şi unguri, ultimii dintre aceştia socotiţi a fi a treia forţă a Uniunii Europene la cultivarea porumbului.

Acest handicap se înregistrează în condiţiile în care România a fost prima ţară europeană care a introdus în cultură hibrizii de porumb. Ce-i drept, ei nu au fost creaţi de cercetătorii români, ci importaţi din SUA pe filiera familiei Garst, care, de-a lungul timpului, a dat dovadă de un mare ataşament faţă de România.

Sorgul, o alternativă

Inginerul Ion Antohe ne-a vorbit şi despre planta care, în anumite zone, poate reprezenta o alternativă la cultura de porumb. Sorgul este o variantă economică mai ales în condiţii de secetă. Cu cele patru varietăţi ale sale aflate în cultură - zaharat, pentru boabe, pentru mături şi hibrizii Sorg x Sudan (pentru masă verde, fân, siloz), sorgul are multiple întrebuinţări atât la nivelul fermei agricole, cât şi la nivelul economiei, constituind o sursă importantă de materie primă pentru industriile alimentară, chimică şi energetică.

La sorgul pentru boabe, hibridul semitimpuriu Fundulea 21 se poate cultiva în toate zonele de favorabilitate, pentru alcătuirea reţetelor nutritive destinate păsărilor, porcilor, berbecuţilor şi tăuraşilor la îngrăşat, datorită conţinutului ridicat de proteină digestibilă al boabelor.

La sorgul zaharat, hibridul Doina este recomandat atât pentru obţinerea de sirop, oţet şi alcool alimentar, cât şi pentru furajarea animalelor.

La hibrizii Sorg x Sudan, hibridul Tinca este recomandat spre cultivare pentru masă verde şi fân în toate zonele de favorabilitate.

Cele mai recomandate soiuri pentru sorgul de mături sunt Siret şi Denisa, care pot fi cultivate în toate zonele de favorabilitate.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 2050

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic

Hotărârea Guvernului nr. 923, din 7 august 2007, privind aprobarea Programului de măsuri pentru elaborarea Strategiei naţionale pentru reducerea efectelor secetei pe termen scurt, mediu şi lung.

(MO al României, Partea I, nr. 565, din 16 august 2007)

Ordinul nr. 700, din 22 august 2007, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanţei Guvernului nr. 31/2007, privind reglementarea unor măsuri financiare pentru stimularea gradului de absorbţie a fondurilor alocate prin programul SAPARD.

(MO al României, Partea I, nr. 614, din 5 septembrie 2007)

Hotărârea Guvernului nr. 985, din 22 august 2007, privind aprobarea cuantumului plăţilor naţionale directe complementare în sectorul zootehnic pentru anul 2007.

(MO al României, Partea I, nr. 619, din 7 septembrie 2007)

Ordinul nr. 737, din 14 august 2007, privind aprobarea metodologiilor de întocmire, avizare şi aprobare a documentaţiilor necesare scoaterii din circuitul agricol/forestier, fără plata taxelor şi a altor sume prevăzute de art. 92 alin. (4) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, de art. 55, 56 şi 58 din Legea nr. 26/1996 – Codul silvic şi de art. 24 alin. (2) din OG nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic şi administrarea fondului forestier naţional, a terenurilor destinate construcţiei de drumuri de interes naţional.

(MO al României, Partea I, nr. 614, din 5 sept. 2007)

– Prezentarea în rubrica alăturată –

– Cuantumul aprobat prin acest act normativ este constituit în limita sumei de 400.032.715 lei, de la Bugetul de Stat, prin bugetele MADR pentru anii 2007 şi 2008.

Ordinul nr. 685, din 9 august 2007, pentru stabilirea condiţiilor în vederea introducerii sau punerii în circulaţie în România ori în anumite zone protejate din România, în scopuri experimentale sau ştiinţifice şi lucrări pentru selecţii varietale, a anumitor organisme de carantină dăunătoare, plante, produse vegetale şi alte obiecte prevăzute în Anexele nr. I-V la HG nr. 563/2007 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a OG nr. 136/2000 privind măsurile de protecţie împotriva introducerii şi răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale în România.

(MO al României, Partea I, nr. 620, din 7 septembrie 2007)

Ordinul nr. 707, din 27 august 2007, privind modificarea Anexei H la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare şi al organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.

(MO al României, Partea I, nr. 622, din 10 septembrie 2007)

Ordinul nr. 764, din 4 septembrie 2007, pentru aprobarea Listei cu gradatori autorizaţi.
(MO al României, Partea I, nr. 626, din 12 septembrie 2007)
Ordinul nr. 927, din 1 iunie 2007, privind modificarea şi completarea Ordinului ministrului sănătăţii şi familiei şi al ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor nr. 387/251/2002 pentru aprobarea Normelor privind alimentele cu destinaţie nutriţională specială.
(MO al României, Partea I, nr. 627, din 12 septembrie 2007)
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 589

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

O şcoală cu mare încărcătură istorică

Grupul Şcolar Agricol „Mihail Kogălniceanu“ Miroslava, Iaşi, îşi află începutul în Institutul de Educaţie pentru Fiii de Nobili, deschis la Miroslava la 24 octombrie 1831, în palatul marelui boier moldovean, Vasile Beldiman, situat pe un „deal romantic“, aşa cum îl prezintă în cartea sa, „Tainele inimii“, unul dintre elevii primei promoţii, Mihail Kogălniceanu.

În acest institut îşi găseşte originea învăţământul agricol din Moldova întrucât, printre obiectele ce se predau aici, la mare cinste era istoria naturală în care plantele erau grupate şi studiate după sistemul agronomic fitotehnic, şi nu după cel propus de biologie.

Prima şcoală agricolă

În 1834, absolvenţii primei promoţii pleacă împreună cu profesorii lor francezi să-şi continue studiile la Paris. Pregătirea deosebită a elevilor, priceperea de care au dat dovadă în execuţia acestei munci nu rămân fără ecou. Astfel, în 1867, când şcoala se prezintă cu produsele ei la Expoziţia Universală de la Paris, primeşte medalia de bronz. Tot în acest an, 1867, ia fiinţă Şcoala de Agricultură de la Galata Miroslavei, cu o fermă de 300 pogoane pe moşia Miroslavei. Este prima şcoală agricolă medie de stat din Moldova şi a doua (după Pantelimon) din ţară. Iniţiatorul şi organizatorul ei a fost savantul agronom Ion Ionescu de la Brad, profesor de agronomie de la Academia Mihăileană din Iaşi.

Scopul şcolii era acela de a forma specialişti în domeniul agricol. Pe lângă ferma-model, ce cuprindea 11 sectoare, cum ar fi cultură mare, furaje, zootehnie, pepiniere, livadă, grădinărie, horticultură, plantaţie de duzi, vie, prisacă, grădină botanică, şcoala avea şi două ateliere în care se fabricau unelte agricole şi se executau lucrări de reparaţii.

Distincţii

Directorul şcolii de atunci, Gheorghe Drăghici, în scopuri educativ-formative utiliza culturi comparative, realiza o gamă largă de soiuri de cereale şi se preocupa foarte mult de selecţionarea acestora, astfel încât la Concursul Naţional de Producţii Agricole din 1869 Şcoala Agricolă de la Miroslava obţine o medalie de argint pentru grâu roşu de toamnă, două de bronz pentru porumb şi orz şi o menţiune pentru fasole.

În 1895, după ce Şcoala de agricultură se desfiinţează, se redeschide aici Şcoala de sericicultură, iniţiată în 1865 de „M. Vitlimescu“.

În 1900, Şcoala de sericicultură se prezintă din nou la Expoziţia Universală de la Paris şi primeşte şi de această dată bronz pentru „coconi şi fire de mătase naturală“.

În 1918, principesa Olga Sturdza, preşedinta Societăţii ocrotirii orfanilor de război, înfiinţează în fostul palat Vasile Beldiman, acum proprietatea sa, un orfelinat a cărui şcoală capătă în 1919 un profil agricol profesional.

În 1923, Şcoala Agricolă Miroslava primeşte la Expoziţia Agricolă a României medalia de aur pentru pomi şi viţe altoite, cât şi medalii de bronz şi de argint pentru creşterea animalelor. După 7 ani, în 1930, la Expoziţia naţională organizată de Ministerul Agriculturii, Şcoala agricolă de la Miroslava câştigă o a doua medalie de aur pentru oile ţigăi crescute aici. În 1937, la 1 februarie, paralel cu Şcoala agricolă se deschide şi Şcoala superioară de agricultură, curs scurt, la care se înscriu agricultori din toate regiunile ţării pentru a fi iniţiaţi în principalele elemente ale profesiei de lucrător al pământului.

Fermă pedagogică model

Între 1934 şi 1940, Şcoala Agricolă de la Miroslava se distinge printr-o fermă-model cu numeroase sectoare de producţie în care se aplică cea mai avansată tehnică economică a vremii. În 1946, Olga Sturdza donează statului palatul, terenul agricol (peste 200 ha), parcurile şi toate dependinţele, devenind astfel proprietatea şcolii agricole.

În august 1948, ca urmare a reformei învăţământului, Şcoala agricolă va fi organizată după alte principii şi se va numi Şcoala profesională agricolă, care şi-a desfăşurat activitatea până în 1974 când, la 1 septembrie, ia fiinţă Liceul Agricol Miroslava. În perioada 1974-1990, Liceul Agroindustrial Miroslava se evidenţiază ca şcoală cu cel mai mare procent de admitere în învăţământul superior din toate liceele agricole din Moldova şi chiar din ţară.

În mai 1991, Ministerul Educaţiei Naţionale aprobă denumirea şcolii de Grup Şcolar Agricol „Mihail Kogălniceanu“, în semn de preţuire pentru tradiţia şcolii şi pentru cel care a fost întâiul elev şi întâiul premiant al şcolii între 1831-1834.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 922

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pentru irigaţii apa scumpă, procurată ieftin

Sucursala Teritorială Argeş-Ialomiţa-Siret din cadrul Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare RA administrează o suprafaţă totală de 690.990 ha, din care 358.963 ha în judeţul Brăila, 152.965 ha în Ialomiţa, 167.581 ha în Călăraşi, 10.441 ha în Vrancea şi 1.041 ha în Buzău. Cel care coordonează toate acestea este dr. ing. Dan Ionel, care a avut bunăvoinţa să ne acorde în exclusivitate un interviu.

Rep.: Domnule director, toate instalaţiile de pe suprafaţa amenajată cu lucrări pentru irigaţii din zona pe care o administraţi ca unitate de profil sunt folosite?

D.I.: Din păcate, suprafaţa contractată la irigaţii pentru anul 2007 este de numai 131.200 ha. Într-o proporţie covârşitoare, partenerii noştrii sunt membrii Organizaţiilor Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii (OUAI). Mai exact, din totalul suprafeţei contractate, 120.401 ha sunt OUAI-uri şi numai 10.799 alţi beneficiari.

Rep.: Câte organizaţii de acest gen s-au înfiinţat pe teritoriul administrat de sucursala al cărei director regional sunteţi?

D.I.: Până la această dată, s-au înregistrat 74 de organizaţii ale utilizatorilor de apă pentru irigaţii, din care 52 în judeţul Brăila, 13 în judeţul Călăraşi şi 9 în judeţul Ialomiţa.

După cum se ştie, începând cu anul 2007, în conformitate cu OUG nr. 123/decembrie 2006, subvenţiile pentru agricultură se acordă numai OUAI-urilor, federaţiilor şi Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare pentru acoperirea unor cheltuieli legate de întreţinerea şi reparaţia infrastructurii de irigaţii şi pentru acoperirea parţială a cheltuielilor cu energia electrică.

Aşadar, OUAI-urile sunt unica posibilitate de a subvenţiona activitatea de irigaţii în ţara noastră. Cei care s-au organizat în astfel de forme asociative primesc subvenţii, iar ceilalţi sunt nevoiţi să plătească integral apa pentru irigaţii. Revista „Lumea Satului“ a prezentat în mai multe rânduri aspecte privind avantajele afilierii agricultorilor la aceste organizaţii.

Mie nu-mi rămâne decât să întăresc această idee, îndrumându-i pe toţi cei care deţin suprafeţe de teren în incinte amenajate pentru irigaţii să devină membri ai acestor organizaţii astfel încât să poată utiliza raţional şi eficient apa pentru irigaţii şi, ce este foarte important, să beneficieze de susţinere financiară din partea statului. Lumea trebuie să înţeleagă că apa-i scumpă, dar poate fi procurată ieftin.

„În judeţul Brăila sunt cele mai multe organizaţii ale utilizatorilor de apă.“ dr. ing. Dan Ionel

Rep.: Sub ce auspicii se desfăşoară activitatea din acest an a instituţiei pe care o coordonaţi?

D.I.: Se preconizează că 2007 va fi foarte secetos. Vreau să vă spun că rezerva de apă din sol la începutul acestui an s-a situat aproape de coeficientul de ofilire şi mă refer la culturile de toamnă – grâu, orz, rapiţă. Acest lucru ne-a alarmat, dar ne-a şi mobilizat, nu numai pe noi, dar şi pe reprezentanţii Ministerului Agriculturii şi, bineînţeles, ai Guvernului care şi-au dat seama de pericolul ce ne poate aşteapta, motiv pentru care au fost alocate fonduri substanţiale pentru irigaţii, inclusiv pentru extinderea suprafeţelor irigate, repunerea în funcţiune a unor staţii de pompare şi de punere sub presiune, reparaţii şi procurări de noi instalaţii etc.

Sunt măsuri care, cu siguranţă, ne vor ajuta să depăşim momentele critice din acest an generate de deficitele de apă ce se preconizează a se înregistra. Cel puţin pe suprafeţele amenajate pentru irigaţii şi în mod deosebit acolo unde agricultorii sunt organizaţi.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 752

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare97dc.html-articol=154.htm

Picturi rupestre spaniole

• Între anii 1868-1879, la 35 kilometri de localitatea spaniolă Santander, la Altamira, a fost descoperită o încăpere mare într-o stâncă cu un plafon natural plin de protuberanţe.

Fantezia vânătorilor din epoci străvechi, locuind în această peşteră, a mers departe, punând într-o protuberanţă imaginea unui bizon mascul, iar în alta a unei femele. Şi, spre a întări asemănarea, au trasat viguros figurile, folosind untură animală şi argilă pisată. A fost o primă mostră primitivă de pictură în ulei. În acelaşi ţinut, e o peşteră, Castillo, cu reprezentarea unui elefant.

• În provincia Guadalajara, în peştera Saelices, există o întreagă faună variată: un cerb mare, cai, iepuri, peşti înconjurând un om mascat, cu aspectul unui sacerdot de rituri vânătoreşti. Şi care, în opinia experţilor în desene rupestre, seamănă cu omul din grota franceză Trois Frères.

• Şi în alte peşteri spaniole se află scene cinegetice: în cea de la Valltorta sunt vânaţi cerbi, iar în cea din Peştera Păianjenului (Cueva de la Araña) e o vânătoare de capre negre.

• Printre imaginile vânătoreşti, liturgice sau războinice, oamenii cavernelor au ilustrat o scenă mai puţin comună. Astfel, în Peştera Păianjenului figurează femei strângând miere, semn că şi apicultura era o ocupaţie practicată în epocile preistorice.

Prof. Arnold HELMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 773

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Infrastructura tehnico-edilitară azi, la sate (IV)

Reţeaua de distribuire a energiei electrice

Cea mai importantă realizare tehnică pentru mediul rural din ultimele decenii, dar şi pentru mediul urban, a fost generalizarea sistemului energetic atât pentru producerea, cât şi pentru distribuţia electricităţii.

Construirea unor mari termocentrale şi hidrocentrale, iar în ultimii ani a primei uzine atomoelectrice, a permis racordarea la acest sistem naţional a tuturor oraşelor şi comunelor.

Desigur că mai sunt locuinţe care nu beneficiază de curentul electric, mai puţin la oraşe şi mai multe la sate. La oraşe se poate totuşi considera electrificarea 100%, iar la sate circa 98,5% din gospodării sunt racordate la reţeaua de energie electrică.

Satele sau gospodăriile care încă nu beneficiază de electricitate, sunt acelea situate la distanţe mari sau izolate, mai ales în zonele montane, unde sunt necesare fonduri sporite pentru achiziţionarea materialelor tehnice şi instalarea reţelei şi a transformatoarelor. În unele zone însă s-a recurs la instalaţii locale.

De menţionat faptul că atât unităţile de producere a energiei electrice cât şi reţelele de distribuire au fost construite în perioada anilor 1950-1970 şi toate aceste instalaţii şi echipamente au acumulat un grad avansat de uzură şi se creează astfel dificultăţi. Se produc fluctuaţii mari ale frecvenţei în reţele sau căderi de tensiune. Deseori, transformatoarele se aprind producând întreruperi de curent, iar furtunile, ploile şi viscolele puternice doboară la pământ stâlpii şi cablurile de înaltă tensiune. Din aceste cauze, peste 70% din comune nu pot folosi curentul electric la instalaţiile necesare dezvoltării exploataţiilor agricole. Înlocuirea treptată a acestor reţele trebuie să fie o prioritate.

Sintetizând situaţia principalelor elemente ale infrastructurii rurale rezultă următoarele:

– Dotările realizate până în prezent sunt încă departe de a satisface necesităţile pentru întreaga populaţie rurală, dar tendinţa de a progresa este evidentă.

– Nevoia de a intensifica introducerea acestor elemente este cu atât mai mare cu cât în această perioadă s-a înregistrat şi o inversare, de data aceasta a creşterii procentuale a populaţiei rurale de la 45,1% în 1998 la 47,3% în 2003, dar în 2005 s-a revenit la 45,1% populaţie rurală şi 54,9% populaţie urbană.

– Ceea ce este mult rămas în urmă şi progresează anevoios este canalizarea, care reprezintă în ultimul an doar 6,8% din total, restul de 93,2% din reţea fiind în mediul urban.

În ţările Uniunii Europene, ne referim la primele 15 ţări membre, aceste probleme sunt rezolvate aproape în întregime, inclusiv pentru sate.

Căile rutiere

În epoca modernă, căile rutiere capătă ample dimensiuni datorită numărului deosebit de mare al mijloacelor motorizate de transport, volumului crescut de mărfuri care trebuie transportate, precum şi oamenilor care se deplasează continuu pentru cele mai diverse activităţi.

În ceea ce priveşte căile rutiere, lungimea totală a drumurilor publice din ţara noastră a crescut de la 73.260 km în 1998 la 79.904 km în 2005.

Drumurile naţionale au crescut de la 14.683 km în 1998 la 15.934 km în 2005, creşterea fiind de 8,5%, respectiv cu 1.251 km.

Cel mai mult au crescut drumurile judeţene de la 27.713 km în 1998 la 35.547 km în 2003, cu o creştere de 24,6%, respectiv cu 7.834 km, dar ea s-a realizat şi pe seama trecerii unor drumuri comunale în categoria drumurilor judeţene.

Ca structură, din total, cele naţionale sunt în proporţie de 19,1%; drumurile judeţene reprezintă 45,0% şi cele comunale 35,9%.

În ceea ce priveşte starea acestor drumuri, din datele înscrise în anuarul statistic rezultă că, în perioada 1998-2005, din totalul drumurilor publice au fost modernizaţi 3.117 km. Din acestea, şoselele naţionale au fost modernizate pe 1.066 km. În general, drumurile naţionale sunt mai avansate în privinţa modernizării. Accentul s-a pus pe drumurile judeţene şi comunale, unde lungimea celor modernizate a crescut cu 2.141 km.

Cu toate aceste realizări, calculul în procente al drumurilor modernizate scoate în evidenţă nivelul scăzut al acestora. Astfel, din totalul drumurilor publice, numai 26,2% sunt modernizate, la care se mai adaugă 26,1% drumuri cu îmbrăcăminţi uşoare rutiere. Din drumurile naţionale 90,2% sunt modernizate, iar din drumurile judeţene şi comunale doar 10,6%.

Cât am străbătut multe zone din sudul Franţei, prin oraşe, prin sate, pe câmp, printre plantaţii viticole sau prin păduri, n-am văzut drum neasfaltat. Chiar dacă multe din ele au rămas înguste, aşa cum au fost croite încă din Evul Mediu, au fost asfaltate. Autostrăzile se extind cu repeziciune şi au preluat în mare parte traficul de pe şoselele naţionale, mai ales pe traseele lungi, între oraşele mari, între zonele industriale sau turistice.

La noi, reţeaua de drumuri de exploatare agricolă este deficitară şi domină covârşitor drumurile de pământ, ceea ce face deosebit de dificile atât transportul producţiei de pe câmp, cât şi deplasarea utilajelor agricole.

În ţările Uniunii Europene şi aceste drumuri sunt asfaltate.

Ec. ing. Mircea ZAHARIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 753

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare9823.html-articol=95.htm

Oameni care au făcut istorie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Ion Grinţescu

S-a născut în anul 1874, la Petricani, Neamţ, într-o familie de învăţători, şi a absolvit liceul la Piatra- Neamţ. A început studiile superioare la Universitatea din Bucureşti, iar după scurt timp a ajuns la Facultatea de Ştiinţele Naturii a Universităţii din Geneva. Acolo obţine şi titlul de doctor în ştiinţele naturii.

A slujit timp de peste 40 de ani învăţământul agronomic la Bucureşti şi Cluj.

În anul 1911 s-a întors în ţară aşa cum au făcut toţi marii noştri intelectuali din trecut şi tot mai puţini azi, participând la concursul pentru ocuparea postului de profesor la Şcoala Superioară de Agricultură de la Herăstrău. În 1923 a fost numit profesor definitiv tot la disciplina anatomie şi fiziologie vegetală, dar de această dată la Academia de Agricultură din Cluj, unde a îndeplinit şi funcţia de prodecan şi decan al Facultăţii de Ştiinţe.

Prima dintre lucrările realizate a fost intitulată Metode de cultură pură a algelor verzi, prezentată la primul congres de botanică de la Paris, 1900. Lucrarea Cercetări experimentale asupra morfologiei şi fiziologiei la Scenedesmus actus Meyen a apărut în Buletinul Botanic editat la Geneva, iar Contribuţie la studiul brotocariotelor-clorella vulgaris Beyerinck în aceeaşi revistă de botanică; acestea au figurat timp de 50 ani de la apariţie în bibliografia celor mai importante lucrări de algologie din lume, consacrându-l pe Ion Grinţescu drept un biolog-algolog de renume internaţional.

În ţară a publicat lucrări cu un pronunţat caracter practic, una dintre ele referindu-se la Orobanchele parazite.

Ion Grinţescu a fost unul dintre primii botanişti care au tratat problema cunoaşterii ciupercilor otrăvitoare şi ciupercilor comestibile.

În lucrarea Problema valorificării plantelor medicinale, apărută în1940, propunea crearea unei industrii naţionale de producţie farmaceutică şi preluarea în cultură a unor plante din flora spontană intens solicitate: menta, melissa, anasonul.

De un mare succes s-a bucurat Ion Grinţescu prin publicarea lucrării didactice Curs de botanică generală (1928, 1934) în cinci volume, distinsă de Academia Română cu premiul „Gheorghe Lazăr“.

Chiar când atinsese o vârstă înaintată, Ion Grinţescu a participat ca autor la întocmirea excepţionalei lucrări Flora RSR cu familiile botanice: Canabinaceae, Polygonaceae, Convolvulaceae, Vitaceae, Umbelifere.

S-a stins din viaţă la Bucureşti în anul 1963, după ce împlinise 89 de ani.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 644

□

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare9831.html-articol=944.htm

Alimentele, prea scumpe pentru români

Toamna ne întâmpină cu un val de scumpiri la alimentele de bază de o intensitate fără precedent. Potrivit declaraţiilor lui Dragoş Frumosu, preşedintele Federaţiei Sindicatelor din Industria Alimentară, lipsa materiei prime şi importurile masive sunt principalii factori care influenţează majorarea preţurilor.

Principalele motivaţii

D.D.: Domnule preşedinte, se discută foarte mult, în aceste zile, despre o inevitabilă majorare a preţurilor produselor alimentare. Cât este adevăr şi cât fabulaţie? Ne referim direct la preţul pâinii şi al celorlalte produse de panificaţie, la scumpirile ce se anunţă la lapte şi produsele lactate, la carne, ulei şi zahăr. Ce nivele probabile vor atinge aceste preţuri?

D.F.: Fabulaţii nu sunt; poate că există mici exagerări. Dacă se spune că se măreşte cu 15%, creşterea finală poate ajunge la 10-12%. Nu sunt speculaţii pentru că nimeni nu are acest interes, cu atât mai mult procesatorul, pentru că el vrea să vândă.

În ultimul an de zile, până la un anumit moment, nu au mai fost scumpiri, cu toate creşterile preţurilor la gaze, la combustibil sau energie electrică. Acum s-au adunat: scumpirea gazului şi lipsa materiei prime determină aceste schimbări. Şi vă dau câteva exemple. În primă fază, preţul pâinii a crescut cu 15%.

Următoarea etapă, din cauză că, în România, anul acesta s-a făcut cam jumătate din cantitatea de grâu necesară, a reprezentat-o importul de grâu. Deci preţul grâului a crescut şi se importă cam cu 260 de euro pe tonă. Asta înseamnă că pentru mine, ca producător de pâine, ca procesator de făină, preţul mai saltă cu 15%, ceea ce s-a întâmplat săptămâna trecută.

Se apropie momentul, care va fi cel mai probabil la sfârşitul anului, când vom rămâne fără grâu în România, din cauza epuizării stocurilor interne. În Europa, preţul grâului la bursă se apropie de 300 de euro pentru o tonă. În condiţiile în care după 1 ianuarie grâul ne va costa atât, preţul pâinii va creşte cu 50%.

Este puţin probabil să crească preţul la carnea de porc, ţinând cont de faptul că fenomenul cu pesta va lua amploare. Ne va costa mai mult cu 25% carnea de vită, din cauza absenţei furajelor.

Acelaşi motiv va determina şi o majorare a preţurilor cu 10-12% a produselor lactate, scumpire ce se va aplica încă de la jumătatea lui octombrie.

La conservele din legume şi fructe este o problemă: în condiţiile în care importăm materia primă, preţul va creşte undeva cu 40%.

Zahărul, o mare problemă

La zahăr, patronatele au anunţat o majorare a preţului cu 10%. Piaţa zahărului în România se împarte în două grupe: un număr de fabrici, care procesează zahăr brut, şi altele care procesează sfeclă. Preţul zahărului din sfeclă, din cauza tehnologiei, este mai mare decât cel brut, importat şi procesat la noi; la aceasta se adaugă şi acea taxă de referinţă pe care suntem obligaţi să o plătim la Bruxelles, care înseamnă 138 de euro pe tona de zahăr din sfeclă, reprezentând în fapt o garanţie.

Dacă o fabrică de zahăr din sfeclă se închide din diferite motive, atunci UE plăteşte patronului fabricii respective pentru o tonă de zahăr din sfeclă între 300-700 de euro. Or, în aceste condiţii, sindicatele şi în mod deosebit patronatul au cerut Ministerului Agriculturii implicarea, astfel încât această taxă să nu fie plătită înainte de a vinde cantitatea de zahăr.

Fapt este că trebuie să dai banii la Bruxelles, iar procesatorii nici nu şi-au vândut zahărul. Un kg de zahăr din zahăr brut, până acum o săptămână, la poarta fabricii era 1,7 lei, iar un kg de zahăr din sfeclă cu această taxă era de 2,1. Aşa că aveam o diferenţă cam de 0,4 lei la kg. Este foarte greu ca fabricile care produc din sfeclă să îşi vândă zahărul. Dacă vând sub preţul ăsta, într-un an se desfiinţează.

La ulei am asistat deja la o creştere destul de mare. Şi aici se pune problema tot a materiei prime. Până nu demult şi cred că şi anul trecut, producţia de ulei din România era undeva aproape dublă faţă de consum. Părerea mea este că, faţă de preţul actual, deja crescut, s-ar putea ca la începutul lunii noiembrie preţul uleiului să ajungă la 6 lei.

Vorbim despre toate aceste preţuri întâlnite la producători. Mai mult ca sigur că în magazine produsele vor fi mai scumpe.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 614

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare9847.html-articol=212.htm

Cel mai ieftin medicament,

Cătina albă

Această plantă-minune reprezintă un remediu gata preparat de natură, cu acţiune vitaminizantă şi antioxidantă a organismului, cu rol stimulant şi tonic asupra sistemului nervos. Pe lângă vitaminele A, B1, B2, B9, C, E , betacaroten, uleiuri complexe, fosfor, calciu, fier şi alte microelemente, boabele de cătină mai conţin serotonină, un stimulent neurotransmiţător care ajută memoria şi combate stresul. Din cătină se obţin uleiuri şi siropuri de fructe, precum şi ceaiuri din muguri, frunze şi chiar scoarţă.

Faptul că este planta cu cele mai deosebite utilizări atât în industria alimentară cât şi în farmacie, cultivată pe suprafeţe din ce în ce mai mari în alte ţări, dar reduse sistematic la noi, este confirmat cu tristeţe de cel care a fost numit „părintele cătinei din România“, prof. univ. dr. chimist Ion Brad.

Boabele Sfintei Mării

Domnul inginer Alexandru Odeştianu, primul cultivator de cătină din judeţul Maramureş, a avut ocazia să stea de vorbă cu cel care, de peste 54 de ani, s-a dedicat cercetării acestei plante, profesorul Ion Brad şi, împreună, cei doi au dorit să ne sensibilizeze asupra importanţei şi binefacerilor pe care le aduce acest „superginseng românesc“, cum mai este numită cătina.

Cazurile în care au fost salvate vieţi omeneşti cu ajutorul uleiului de cătină au fost multe. Fiecare dintre cei doi îşi aminteşte de întâmplări care par a fi desprinse dintr-o carte cu „minuni“, în care oameni cărora cu mulţi ani în urmă nu li se mai dădea nicio şansă sunt teferi şi se bucură şi astăzi de viaţă datorită acestei plante tămăduitoare care, nu întâmplător poate, se coace în jurul datei de 15 august, de Sfânta Mărie Mare.

O plantă miraculoasă lăsată în voia Domnului

Întrebarea firească pe care ne-o adresăm însă cu toţii văzând efectele uimitoare ale acestei plante este de ce cultura cătinei la noi în ţară este într-un total regres.

Convingerea ilustrului profesor Ion Brad este că „deşi cătina creşte numai cu ajutorul lui Dumnezeu până şi pe cele mai sărace terenuri, popularizarea ei a fost deficitară deoarece oamenii n-au înţeles efectul miraculos al boabelor, al frunzelor, al rădăcinii, al ramurilor, adică al întregii plante“.

La aceeaşi întrebare, dar prin prisma cultivatorului, ne răspune ing. Alexandru Odeştianu care consideră că cele două mari motive care au frânat cultura cătinei sunt recoltarea extrem de dificilă din cauza spinilor foarte ascuţiţi, precum şi conservarea boabelor, care dacă nu sunt puse în timp scurt la congelat sau în miere de albine ajung să se mucegăiască în 3-4 zile.

Efortul însă face toţi banii şi, deşi niciunul dintre cei doi interlocutori nu este economist, amândoi au convingerea că această cultură poate aduce venituri destul de ridicate, iar ceea ce o face rentabilă este faptul că nu are nevoie de stropiri cu fungicide.

La o producţie de 20 tone/ha (cu crenguţe de 20 cm), dacă s-ar vinde un kg cu 5 RON veniturile pe un hectar s-ar ridica la 100.000 RON.

Ce-ar însemna ca fiecare dintre cei care deţinem un petec de pământ, cât de mic ar fi el, să-l plantăm cu câţiva puieţi de cătină? Am dispune astfel în orice moment de un medicament ieftin, care poate trata nebănuit de multe afecţiuni. Această „minune a naturii“ n-ar trebui să lipsească din nicio gospodărie, fie că ea se află la sat sau la oraş... Căci de sănătate avem nevoie cu toţii.

Cei care doresc material săditor se pot adresa domnului inginer Alexandru Odeştianu, preşedintele Asociaţiei Pomicole „Cătina“, care poate fi contactat la una dintre următoarele adrese:

Comuna Băseşti, sat Odeşti, nr. 70, judeţul Maramureş, cod 437031
sau Borşa, strada Victoriei, bloc 22, apartament 24, judeţul Maramureş, cod 435200.
Telefon: 0262/342.328; mobil: 0720.320.235.

Preţul unui puiet bine dezvoltat (peste 50 cm) este de 3,5 RON, condiţia fiind doar să anunţaţi din timp!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 4387

☐

Comentarii

☐

☐

1. Alina -- (17-February-2010)D-ul inginer nu poate fi contactat la numerele de telefon indicate. Cum putem lua legatura cu dansul? Multumim.

2. MOLNAR ADRIANA -- (13-July-2010)buna vreau sa stiu daca uleiul de catina e bun la arsuri de gradul 2 3 4 va multumesc astept raspuns

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

HOROSCOP INDIAN - URSUL

Perioada: 13-23 august
Semn: de foc, masculin
Pietrele preţioase: chihlimbar
Metalul: aurul
Culori: portocaliu, ocru.
Verb: a vrea să aibă.
Numere native: 1, 3, 9.
Caracterizarea numerologică: 4
Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Leu; zodiac arboricol: Curmal.
Compatibilitatea: zodiac indian: Birjar, Fecioară, Rândunică; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice) - Fecioară, Rac; compatibilităţi de rang II (mediocre) - Berbec, Leu; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice) - Arţar, Castan, Frasin, Carpen; Compatibilităţi de rang II (mediocre) - Curmal, Pin, Tei, Măslin.
Planete favorabile: Soarele, Venus, Pluton.

Puternic, fizic şi psihic, solid ancorat în realitate, impresionează prin forţa pe care o emană, fiind perceput ca arhetip al dominanţei. Este lider înnăscut, solitar, deoarece munca în echipă nu-l defineşte.

Ambiţios, se impune cu uşurinţă, dar în ciuda bunăvoinţei de care dă dovadă, nu este perceput ca un egal ci, întotdeauna, ca un conducător autoritar, pater familias temut, monarh (eventual) luminat. În ciuda generozităţii sale, nu-şi poate apropia semenii, motiv pentru care, deşi bun conducător, nu este eficient, deoarece crede că toţi îi sunt asemenea şi le cere să se înhame la cele mai grele munci. Nu are subtilităţi comportamentale.

Puterea de muncă (e făcut pentru munci grele), inteligenţa evidentă, susţinută şi de o urmă de şiretenie, succesele permanente (majoritar mărunte, dar succese) îl recomandă pentru gestionarea unor afaceri de mai mică anvergură. Este adeptul şi iniţiatorul afacerilor nespectaculoase, cu câştiguri mici, constante şi de lungă durată. Preferă piaţa bunurilor de larg consum. Nu produce/vinde niciodată bijuterii, parfumuri sau haut-couture. Face pâine, carne, lapte, hârtie igienică, săpun, detergenţi, are o firmă de servicii funerare sau o reţea de toalete publice.

Nu acceptă poziţia de subaltern şi se înhamă la cele mai grele munci, alături de ultimul salahor. Este patronul care descarcă saci, sparge piatra sau împinge vagonete fără să considere că i s-ar diminua autoritatea. Intolerant, controlează permanent şi pedepseşte cu dreaptă măsură. El este „cârnăţarul“, „măcelarul“, „plăcintarul“ „cârciumarul“, care vrea şi ştie să acumuleaze averi, despre care rar se află cât sunt de fabuloase. Este acuzat de lipsă de fineţe, de insensibilitate şi de obtuzitate, ceea ce nu este prea departe de adevăr.

Îi plac onorurile, grandoarea, laudele şi recompensele, pe care le consideră meritate, iar când acestea nu vin, le cumpără.
Atenţie! Poate deveni repede arţăgos, caz în care răspunde violent la orice provocare şi nu numai prin violenţă verbală. Cum este o persoană puternică, o simplă „mângâiere“ poate deveni fatală. Îi plac noutăţile sclipitoare şi poate deveni mână-spartă în a le achiziţiona, însă nu va percepe risipa, pentru că, întotdeauna, are credinţa că reprezintă o investiţie.
Partenerul trebuie să fie imaginea lui din oglindă, cu condiţia că e necesar să strălucească. Cuceririle lui sunt brutale, directe, în forţă, iar cuceritul devine repede obiect de inventar, intrând în patrimoniul firmei. Dacă jumătatea dorită nu-i cedează de bună-voie, o cumpără, deoarece crede că nu există ceva pe această lume care să nu aibă preţ sau care să nu poată fi cumpărat. Calcă alături rar pentru că nu vede niciun profit în gest. După aservirea partenerului (cucerit sau cumpărat), cere mult, dar şi dă foarte mult. Atenţie! Nu e vorba de sentimente, pentru că pe acestea le consideră slăbiciuni, motiv pentru care le îngroapă cât mai adânc, pentru a nu deveni vulnerabil. Iubeşte copii ca expresie a reuşitei sociale şi le cere să-i depăşească condiţia, neprecupeţind nimic pentru a-i face să atingă obiectivele pe care le-a proiectat pentru ei.
El hotărăşte vestimentaţia, şcoala, prietenii, meseria şi mariajul progeniturilor, fiind convins că deciziile lui sunt cele mai adecvate. Îşi etalează „averea mobilă“, care trebuie să fie „cea mai cea“ (frumoasă, strălucitoare, deşteaptă, bogată, admirată, „crème de la crème“), iar pentru asta nu se zgârceşte.
Fiind egoist, nu face altceva decât să-şi satisfacă propriile dorinţe şi vise, ale celorlalţi fiind „cantităţi neglijabile“, pe care ori nu le vede ori nu le ia în consideraţie. Dictator (fără să aibă conştiinţa faptului), deoarece, după el, dictatul înseamnă protecţie, iar lipsa funciară de subtilitate nu-i permite să vadă suferinţele pe care le provoacă.
Animal totemic, ursul este arhetipul calmului şi forţei interioare în toate culturile. Mesager al morţii şi călăuză a sufletului în mitologia eschimosă, zeu teluric în mitologiile scandinave, ursul a fost temut şi adorat deopotrivă. În mitologia celtă, Berne, zeiţa lunii, este reprezentată de un urs/ursoaică. Zalmoxis derivă din Zalmo - piele, şi Olxis - urs.
În mitologia română ursul era considerat curat şi, prin aceasta, sacru. În medicina populară i se alocă puteri vindecătoare (afumarea cu păr pentru sperietură, ungerea cu grăsime pentru reumatism şi brâncă/erizipel, călcarea/reaşezarea vertebrelor lombare deplasate, folosirea brâncii-ursului (Heracleum sphondylium) în tratarea impotenţei. Jocul Ursului din ultima zi a anului este legat de mitul morţii şi reînvierii naturii şi de curgerea timpului (cele 4, respectiv 12 rostogoliri ale scenariului).
Dinţii şi ghearele ursului sunt purtate ca talismane de noroc. Implicat în cosmogonie (sprijină stâlpii pământului), călăuzitor (steaua Polară este situată în Ursa Mare), are şi caracteristici divinatorii. În divinaţia onirică anunţă fetele de venirea peţitorilor, iar băieţii de obţinerea unor ranguri sociale. În divinaţia meteorologică, de Ziua ursului (2 februarie) iese din vizuină şi, dacă îşi vede umbra, se retrage pentru încă 6 săptămâni, când venirea primăverii este o certitudine.
Raf BANDI
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 971

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

www.marplo.net

Calitatea cărnii de porc (III)

Factorii de influenţă

- Factorii legaţi de pregătirea porcinelor pentru abatorizare determină până la 50% din variaţiile calităţii cărnii. Astfel, animalul care părăseşte boxa, pentru a fi transportat la abator, se găseşte în mod brutal pus în faţa unor noi situaţii: zgomote puternice, amestecarea cu alte animale, condiţii de mediu diferite etc. Acest ansamblu constituie un „stres“ considerabil, cu repercusiuni atât asupra stării fiziologice, cât şi asupra calităţii cărnii.

Factorii stresanţi pot, pe de o parte, să antreneze modificări ale secreţiilor hormonale, determinând diminuarea procentului de glicogen înainte de sacrificare şi ridicarea pH-ului ultim al cărnii sau, pe de altă parte, pot să determine creşterea temperaturii corporale, producând scăderea pH-ului muscular după sacrificare şi obţinerea cărnii exsudative. Se poate spune, deci, că stresul tinde fie să favorizeze apariţia caracterelor exsudative prin anumite mecanisme fiziologice, fie să se opună acesteia, prin alte mecanisme.

Rezultatul final depinde însă de natura stresului, de momentul în care acesta intervine în raport cu sacrificarea, precum şi de fiziologia animalului (în funcţie de rasă, individ etc.), care poate furniza un anumit mecanism de reacţie.

Factorii care pot acţiona înainte de sacrificare şi pot influenţa calitatea cărnii de porcine sunt:

• Amestecarea animalelor care poate mări frecvenţa leziunilor traumatice (hematoame, fracturi, hemoragii interne etc).

• Postul animalelor, recomandat să fie de 12-18 ore înainte de sacrificare, determină reducerea frecvenţei cărnii exsudative.

• Încărcarea animalelor în mijloacele de transport trebuie efectuată cu ajutorul unor rampe speciale pentru a se reduce accidentele (inclusiv mortalitatea), cât şi pentru a preveni transformarea glicogenului din muşchi în acid lactic.

• Transportul porcinelor la abator trebuie să aibă o durată scurtă, pentru a nu permite eliminarea toxinelor acumulate în timpul încărcării (Kerisit R., 1988). S-a constatat că un transport pe durată lungă, până la abator, determină un pH ridicat al cărnii, deci apariţia cărnii DFD.

• Aşteptarea în abator până la sacrificare se recomandă a fi de scurtă durată, de la 3 până la 8 ore, ceea ce permite reducerea considerabilă a incidenţei celor două tipuri de carne anormală, PSE şi DFD (vezi tabel in revista).

• Dirijarea porcinelor de la boxele de aşteptare până la locul de abatorizare nu trebuie efectuatăa pe culoare lungi sau în zig-zag. Pentru a fi evitate busculadele, culoarele trebuie să fie largi, porcii preferând să înainteze în grup de 6-8/lot, iar partea de culoar, unde rămâne doar un singur animal, trebuie sa fie cât mai scurtă.

Bibliografia la autor

Dr. Aurelia Cuc, SC Romsuintest Periş SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 922

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare9905.html-articol=803.htm

Consideraţii despre bio-diesel

Recomandările New Holland pentru folosirea acestui combustibil

Pentru a evita orice confuzie sau interpretare greşită, înainte de a vorbi despre instrucţiunile New Holland cu privire la folosirea
bio-diesel-ului şi despre situaţia utilizării acestuia în lume este important să definim exact bio-diesel-ul.

Cei mai cunoscuţi combustibili bio-diesel, denumiţi generic ca esteri metilici ai acizilor graşi, sunt:

- Esterul metilic al uleiului de rapiţă (cultura preferată în Europa de Nord) şi
- Esterul Metilic al uleiului de soia (cultura preferată în Europa de Sud).

În unele ţări sunt folosite şi alte denumiri:

- Ester metilic de ulei vegetal şi
- Ester de acid gras mono-alchilic.

În Europa se aplică pentru bio-diesel standardul EN 14214, care stabileşte calitatea combustibilului cu privire la impurităţi şi filtrare, deşi unele ţări au şi stadarde proprii pentru bio-diesel: Austria: ON C1191/1997, Cehia: CSN 6507/1998, Franţa: Journal Officiel 09/1997, Germania: DIN V 51606/ 09.1997, Italia: UNI 10635/1997, Suedia: SS 155436/1996. In SUA se aplică ASTM D-6751/2002.

Este posibil să se folosească bio-diesel drept combustibil alternativ singur sau de obicei în amestec cu combustibil diesel fosil tradiţional.

Deşi este posibilă amestecarea bio-diesel-ului în orice proporţie, New Holland s-a concentrat pe 3 clasificări: B5, B20 şi B100, care indică procentul de bio-diesel, respectiv 5%, 20% sau 100%.

New Holland foloseşte o multitudine de motoare, toate având rapoarte „B“ până la B100. Procentul de diluţie este direct afectat de temperatura ambiantă (de exemplu, la temperaturi reduse procentul de bio-diesel trebuie să fie mai redus).

New Holland a acceptat folosirea bio-diesel-ului în diferite rapoarte, pentru care a dat aprobare totală sau condiţionată. În cazul aprobării condiţionate trebuie urmate anumite instrucţiuni, urmând îndeaproape specificaţiile EN14214.

Bio-diesel-ul faţă de combustibilul fosil tradiţional

Bio-diesel-ul se poate folosi atât la motoarele obişnuite concepute pentru combustibil fosil (cu pompa de injecţie) cât şi la motoarele common rail. Totuşi mulţi producători recomandă folosirea B5 sau B20 în special la motoarele diesel mai moderne, common rail.

Datorită naturii sale, bio-dieselul începe să-şi schimbe proprietăţile la 0oC şi de la -4oC începe să se gelifieze şi să îngheţe. Prin urmare este necesară adăugarea de aditivi în combustibil pentru a creşte rezistenţa acestora la îngheţ.

Consumul de combustibil

În cazul folosirii bio-diesel-ului, consumul de combustibil creşte cu 0,5 până la 3%.

Funcţionare

Cea mai mare problemă la folosirea bio-diesel-ului este conţinutul de apă în combustibil. Extragerea impurităţilor din combustibil se face prin trecerea apei prin acesta. Apa trebuie extrasă apoi în faza de producţie. De asemenea, bio-diesel-ul atrage apa într-o cantitate mai mare decât combustibilul diesel fosil tradiţional şi, ca urmare, apa trebuie drenată zilnic pentru a asigura funcţionarea bună a motoarelor şi a evita deteriorarea sistemelor de injecţie. Când se utilizează combustibil B100 este nevoie să se folosească sisteme de filtrare îmbunătăţite.

Performanţe

În cazul folosirii bio-diesel-ului, puterea motorului poate fi mai redusă cu 10-12% faţă de specificaţiile producătorului, în funcţie de procentul de bio-diesel utilizat.

Întreţinerea tehnică

Ca la orice motor cu combustie internă, o mică cantitate de combustibil migrează în sistemul de ungere a motorului. Folosind B100, cantităţi mai mari de alcool/solvent/combustibil vor intra în sistemul de lubrifiere a motorului.

Acest lucru reduce proprietăţile de ungere ale uleiului şi, ca rezultat, majoritatea constructorilor de motoare recomandă schimbarea filtrelor şi uleiurilor de două ori mai des decât în cazul utilizării motorinei. Rar această regulă se aplică în cazul folosirii combustibililor B5 sau B20. Conţinutul de alcool în bio-diesel poate afecta negativ unele motoare mai vechi. Conductele de cauciuc şi unele garnituri pot fi distruse şi necesită înlocuirea.

Impactul asupra mediului înconjurător

Cantitatea emisiilor de oxizi de azot (NOx) depinde de tipul bio-diesel-ului, de aplicaţie şi de vechimea vehiculului, dar ca regulă emisiile de oxizi de azot sunt mai mari decât la combustibilul diesel tradiţional. Comustibilul bio-diesel emite numai bioxidul de carbon care este absorbit în timpul creşterii culturii, de aceea nu are impact negativ asupra ciclului carbonului.

Transesterificarea

Uleiul vegetal simplu nu poate fi folosit direct ca înlocuitor al combustibilului diesel fosil, iar dacă se foloseşte el poate produce deteriorări serioase ale motoarelor. Datorită vâscozităţii relativ ridicate a uleiului vegetal simplu atomizarea acestuia este redusă, combustia incompletă prăjind injectoarele şi cauzând „arderea“ (carbonizarea) segmenţilor şi acumularea de combustibil în uleiul de ungere. Cea mai bună metodă pentru rezolvarea acestei probleme este transesterificarea uleiului, dar despre aceasta vom vorbi într-un număr următor.

Beneficii ale folosirii bio-diesel-ului:

- Reducerea cu 100% a emisiilor de bioxid de carbon;
- Reducerea cu 100% a bioxidului de sulf;
- Reducerea cu 40-60% a emisiilor de funingine;
- Reducerea cu 10-50% a monoxidului de carbon;
- Reducerea emisiilor de hidrocarburi.

În concluzie, New Holland este primul producător de maşini agricole care recunoaşte potenţialul bio-diesel-ului şi încurajează folosirea lui în procent de 100% la motoarele CNH cu sistem de injecţie mecanic şi în amestec B5 şi B20 (care corespunde cu standardul EN14214) la toate motoarele, inclusiv la cele cu sistem de injecţie common rail.

Şi aceasta fără modificări la motor, însă ţinând cont de precauţiile şi cu condiţia respectării condiţiilor de întreţinere tehnică prezentate mai sus. Chiar şi un număr de motoare electronice pot funcţiona cu combustibil bio-diesel B100 cu specificaţiile conform standardului EN14214, folosind un kit de adaptare şi urmând programul de întreţinere specific.

Azi, prin simpla respectare a indicaţiilor New Holland, clienţii săi pot folosi cu încredere 100% bio-diesel pe nu mai puţin de 70 de modele de tractoare şi combine.

În spatele acestei hotărâri care deschide noi perspective clienţilor New Holland stau ani de încercări intensive pentru a evalua performanţele şi fiabilitatea motoarelor. New Holland a dorit să fie sigură că poate oferi nu numai cele mai bune tehnologii, dar mai presus de orice să asigure clienţii săi că pot să folosească cu încredere şi fără probleme combustibilul bio-diesel.

Fermierii pot beneficia acum în două moduri de avantajele bio-diesel-ului: pe de o parte folosind combustibilul care reduce dependenţa energetică şi, pe de altă parte, prin cultivarea plantelor din care se produce biodieselul.

Se poate spune că New Holland este cu adevărat leader al acestei revoluţii paşnice, fiind implicat cu mândrie în promovarea şi adoptarea pe scară largă a acestui combustibil alternativ produs din culturi naturale.

Dr. ing. Florin Neacşu, director tehnic - NHR Agropartners Otopeni

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 1309

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare9939.html-articol=54.htm

Consultaţii de fitoterapie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulConsultaţii de fitoterapie

Aurelia S., 17 ani, Tulcea. Ca tânără mămică, vă înţelegem neliniştea legată de prezenţa bubiţelor din gura copilaşului dvs., mai ales că spuneţi că soluţia preparată de farmacist la recomandarea medicului de familie nu a dat rezultate. Plânsul continuu, agitaţia, lipsa somnului şi a poftei de mâncare sunt de înţeles în aceste condiţii, când inflamaţia a cuprins întreaga cavitate bucală, iar copilului îi e greu să sugă, şi să-nghită, din cauza durerii.

Dacă ne dădeaţi adresa, iar scrisoarea ne-ar fi parvenit ceva mai din timp, am fi încercat să vă răspundem personal, apreciind drept gravă situaţia. Încercăm să vă răspundem, totuşi, deşi, probabil aţi rezolvat problema. Recidivele sunt însă frecvente, dacă nu aţi identificat cauza care produce boala sau dacă micuţul are o sensibilitate sporită. În plus, incidenţa sporită a bolii (stomatită) ne face să credem că răspunsul nostru ar putea fi util şi altor cititori, cu atât mai mult cu cât afecţiunea nu apare numai la copii, iar simptomul principal - aftele („bubiţele“ cum le numiţi dv.) – pot avea şi localizare genitală!

Remediul ideal pentru tratamentul bolilor de gură la sugari este „mierea de trandafiri“, produs care se poate cumpăra şi de la farmacii, dar care poate fi preparat şi în casă din 100 g de petale care se fierb la foc domol, timp de 15 minute, într-un litru de apă, după care lichidul se filtrează, i se adaugă 650 g miere naturală de albine şi se amestecă până la omogenizare. Se ung apoi buzele, limba şi restul cavităţii bucale de câteva ori. Durerea pricinuită de contactul mecanic din timpul procedurii este alinată de gustul plăcut al „medicamentului“, astfel încât „pacientul“ va fi, cu siguranţă, cooperant.

Un al doilea remediu este ceaiul de muşeţel, plantă cu certe proprietăţi antiseptice, antiinflamatorii şi antialergice. Infuzia trebuie să fie însă concentrată (3-4 linguri de inflorescenţe la o cană de apă clocotită), iar după ce se mai răceşte, înainte de a fi folosită la clătirea gurii şi gargară, i se adaugă, după filtrare, o jumătate de linguriţă de bicarbonat de sodiu, acid boric sau permanganat de potasiu (produse ce determină creşterea eficacităţii ceaiului).

Radu Stoianov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 622

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare995a.html-articol=577.htm

Elita agricultorilor la Bucureşti > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulElita agricultorilor la Bucureşti

Joi, 31 mai a.c., a avut loc la Romexpo-Bucureşti Conferinţa Naţională a Agricultorilor organizată de Liga Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România (LAPAR). Cu acest prilej, reprezentanţii asociaţiilor de profil din ţară au dezbătut cele mai acute probleme cu care se confruntă în această perioadă.

Omenirea a început cu agricultura şi ar sfârşi în absenţa ei.

După ce preşedintele LAPAR, dr. ing. Adrian Rădulescu, a prezentat principalele activităţi ale organizaţiei, de la ultima conferinţă şi până în prezent, au urmat luările de cuvânt.

Seceta, sistemele de irigaţii, calamităţile naturale, în fine, sărăcia ce domină mai toată agricultura României au fost subiectele pe care vorbitorii le-au abordat timp de aproape cinci ore.

N-au lipsit nici criticile la adresa conducerii ministerului, a ministrului în funcţiune, Decebal Traian Remeş, absent de la această manifestare, acuzat de lipsă de interes, de sfidare a problemelor cu care se confruntă agricultura, conferinţa în sine fiind socotită şi ca un prilej de a debloca relaţiile dintre agricultori şi guvernanţi ce tind a se acutiza.

Prezent la manifestare, proaspătul secretar de stat în MADR, Gheorghe Albu a încercat să detensioneze atmosfera, arătând că ministerul continuă să se implice în problemele majore ale agriculturii, mai ales prin crearea cadrului legal de desfăşurare a activităţilor specifice domeniului.

Au mai luat cuvântul Viorel Matei, preşedintele Federaţiei Agricultorilor, Ion Zamfir – Constanţa, Constantin Iancu – Dolj, Marcel Cucu – Brăila, Ovidiu Natea, fost secretar de stat în MA şi alţii. Doamna Veronica Toncea, preşedintele Fondului de Garantare a Creditului Rural, şi Nicolae Sterghiu, directorul general al APIA, prezenţi de asemenea la conferinţă, au oferit informaţii privind modalităţile şi facilităţile create pentru investiţii şi de accesare a fondurilor europene atât pentru dezvoltare, cât şi pe unitatea de suprafaţă.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007 Vizualizari: 602

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare9963.html-articol=1004.htm

Bran, leagăn de tradiţii şi civilizaţie rurală

La sfârşitul lunii septembrie, pentru al 3-lea an consecutiv, Bran-ul a găzduit cea mai mare sărbătoare destinată păstrării tradiţiilor şi obiceiurilor crescătorilor de animale din zona Braşovului, Festivalul Brânzei şi Pastramei, Răvăşitul oilor. Organizată de Primăria şi Consiliul Local Bran, UARZ, APIA şi OJCA Braşov şi Asociaţia Crescătorilor de Ovine din judeţ, manifestarea a prilejuit întâlnirea crescătorilor de animale din zona Bran cu conducătorii asociaţiilor profesionale şi cu şefii instituţiilor de specialitate, care au răspuns problemelor ridicate de brăneni.

În cadrul evenimentului au fost susţinute 2 simpozioane având ca teme: Rolul transhumanţei în civilizaţia românească şi Istoricul şi tradiţionalitatea brânzei de burduf de Bran şi au fost înmânate crescătorilor de ovine licenţele de produse tradiţionale.

Un juriu competent a înmânat premiile pentru cele mai frumoase exemplare de berbeci prezente la târg, precum şi pentru cele mai bune produse de brânză şi pastramă care au făcut deliciul vizitatorilor în cele două zile de festival.

Transhumanţa, la loc de cinste

Gheorghe Hermeneanu, primar Bran

G.H.: Am căutat să dăm importanţa cuvenită acestei activităţi, pe care vrem să o susţinem şi să o dezvoltăm în continuare. Produsele din brânză din zona Branului sunt cunoscute în întreaga ţară. Sunt şi diverse opinii cum că: „burduşii de brânză de la Bran se rostogolesc până la Braşov sau brânza se întinde până la Bucureşti, de bună ce este“. În zona noastră, a Branului, nu se percep taxe, pentru că noi recunoaştem meritul acestor oameni. Ar trebui să privim trecerea turmei de oi prin localităţi ca pe un adevărat spectacol şi, printr-o anumită lege, să se înlesnească tranzitarea localităţilor de către oieri.

Transhumanţa, fenomen etno-cultural

Prof. dr. Ioan Prahoveanu, istoric

Transhumanţa pastorală este un fenomen etno-cultural, pe care îl întâlnim atestat documentar încă din sec al XV-lea, în privilegiile acordate de către domnitorii Ţării Româneşti boierilor din S-E Transilvaniei, care mergeau la iernat cu turmele în Câmpia Bărăganului şi Dobrogea. Transhumanţa pastorală este o formă superioară a păstoritului, care, la rândul lui, este o formă organizată de creştere a animalelor.

Ca urmare, până în secolul al XIX-lea, putem afirma cu certitudine că ocupaţia de bază a poporului român a fost creşterea animalelor, cu forma ei organizată de păstorit. Ce este transhumanţa pastorală? Este o pendulare între văratul vitelor la munte şi iernatul în zona de şes, în zona de câmpie, în bălţile Dunării, în Dobrogea, în stepele din nordul Mării Negre, în Banat, până în Munţii Tatra sau în Croaţia.

Fără transhumanţă pierdem tradiţia

Eugen Gonţea, preşedintele Asociaţiei de Bovine şi Ovine din Braşov

E.G.:Transhumanţa de astăzi a căpătat altă conotaţie: s-a diluat. Trebuie să spunem că, în prezent, bazinul Branului are în jur de 70.000 de ovine, păşunatul timpul verii este asigurat pentru 8-9.000 de ovine, deci peste 60.000 de ovine fac transhumanţă atât în pastoral, cât şi pe timpul iernii. Cred că ar trebui legiferate nişte culoare de transhumanţă prin acte normative. Suntem a patra ţară crescătoare de animale din Europa şi avem oaia cea mai rezistentă. Există această tendinţă nocivă de a nu mai urca animalele la munte.

Anul acesta nu s-a urcat la munte decât 30% din efectivul de animale. În Spania, odată cu desfiinţarea transhumanţei au dispărut 52 de specii floristice, în special plante medicinale. Aşa că, dacă pierdem transhumanţa, pierdem efectivele de ovine, rezistenţa lor scade şi tradiţia dispare.

Bunicii făceau transhumanţă până în Basarabia

Ion Puşcariu, crescător de animale din Bran

I.P.: Am vreo 800 de ovine şi 23 de bovine. Sunt crescător de animale din tată-n fiu. Bunicii mei aveau câte 6.000 de oi şi făceau transhumanţă, nu numai până în Balta Brăilei, ci au ajuns cu animalele până în Basarabia. Dar în ziua de azi am ajuns să nu mai putem merge din Bran până la Zărneşti. Ne opresc autorităţile. Trebuie să plătim taxe din comună-n comună. În martie am plecat cu animalele mele, iar cu cele ciobăneşti în mai.

Meseria de cioban este frumoasă, dar grea

Ioan Florescu, crescător de animale din comuna Fundata

I.F.: Am 20 de vaci şi 300 de oi. Fac transhumanţă în zona Făgăraşului, în comuna Şoarş. Plec de la Fundata în jur de 10 aprilie şi ajung la Şoarş foarte greu. Sunt multe piedici. Şi mă întorc în jur de 10 ianuarie, că nu pot să fac transhumanţă în sud. Pentru noi este o meserie frumoasă, pentru alţii nu, dar recunosc că nu e o ocupaţie uşoară.

„Existăm pentru a vă apăra şi pentru a păstra tradiţiile“

Dr. Dorin Enache, Direcţia Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor Braşov

D.E.: Cred că este un fenomen care nu este bine înţeles. Noi, în calitate de autorităţi, nu dorim altceva decât să cunoaştem provenienţa animalelor, starea de sănătate, traseul pe care se deplasează. Dacă ştim pe unde şi cu ce circulaţi, cu ce fel de animale vă populaţi afacerea proprie, atunci vă putem apăra.

Existăm pentru a vă apăra şi mai puţin pentru a vă lua banii. Când se pleacă în transhumanţă, avem o pretenţie cât se poate de normală: anunţaţi medicul concesionar din localitatea, unde aveţi domiciliul sau unde ţineţi animalele. Acesta, împreună cu medicul oficial, vă va emite toate documentele, astfel încât să vă deplasaţi unde doriţi. Este bine să aveţi un plan de rută. Vă acordăm tot sprijinul! Vorbim cu direcţiile veterinare din judeţele pe teritoriul cărora vă deplasaţi şi în felul acesta rezolvăm problema.

Instituţiile statului nu se pun în calea dezvoltării afacerii dvs. şi a păstrării tradiţiilor. Dar trebuie să fim cât se poate de conştienţi că trăim într-o ţară din marea familie europeană şi nu mai face fiecare ce vrea! Trebuie să ştim că normele de bunăstare a animalelor ne sunt impuse şi trebuie respectate! Cum transportăm animalele? Există şi transportul pe jos sau cel cu mijloace auto. Dvs. sunteţi cei care veţi hotărî cum procedaţi.

„Transhumanţa este o necesitate“

Prof. Ioan Pădean, Facultatea de Zootehnie şi Biotehnologie Timişoara

I.P.: Transhumanţa nu este un moft! A fost, este şi va fi o necesitate! Oierii trebuie sprijiniţi să practice transhumanţa, însă după o formă organizată. Eu aş propune ministerului ca transhumanţa până la şes să se facă cu mijloace auto pentru că, altfel, este foarte greu.

Fonduri europene pentru transportul animalelor

Dănuţ Sas, director Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Braşov

D.S.: Spunea cineva că transhumanţa pe distanţe lungi trebuie făcută cu mijloace auto. Putem găsi o soluţie în fondurilor europene, care vin începând din acest an. A fost o soluţie şi programul SAPARD pentru a achiziţiona un mijloc de transport pentru animale. Este posibil ca un fermier, care are doar 800 de oi, să nu considere rentabilă această investiţie în utilajul de transport. Dar dacă mai mulţi fermieri se asociază, acestă activitate poate deveni rentabilă.

Oaia, supapa de rezistenţă a României

Dr. Dan Bartolomeu, director la Unitatea de Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie Braşov

D.B.: Şi eu ader la organizarea culoarelor de transhumanţă. Vreau să punctez două aspecte: oaia va fi supapa de rezistenţă a României şi singurul animal care poate exploata eficient relieful nostru montan. Laptele de oaie nu este supus regimului de cotă. Şi asta este o mare oportunitate pentru noi!

Dana Dumitriu, Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 2973

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ruşinea de a importa alimente

În momentul de faţă, agricultura se află într-o situaţie deosebit de grea. Majoritatea ţăranilor fac o agricultură de subzistenţă. Este o ruşine că trăim tot mai mult din importuri la produsele alimentare.

An de an, mai ales în campaniile electorale, se promite „marea cu sarea“, că agricultura va fi ajutată substanţial pentru a ne alinia cât de cât la cerinţele Uniunii Europene.

Cu ce s-a acţionat din aşa-zisele strategii adoptate pentru depăşirea acestei situaţii dezastruoase? Aproape cu nimic, dacă ne gândim la problemele de fond cu care se confruntă agricultura. Cine ştie câţi ani mai trebuie să treacă pentru a ajunge măcar la nivelul anilor dinaintea Revoluţiei, fără să ne mai gândim să ajungem la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene!

De ce s-a ajuns la această situaţie? În discuţie se află şi interese departamentale, dar şi incompetenţa.

Să ne întoarcem faţa spre specialişti

Agricultura are mare nevoie de oameni bine pregătiţi profesional pentru a se redresa. Experimentele cu politicieni la conducerea agriculturii s-au dovedit a fi un eşec total.

A fi agricultor în Uniunea Europeană, înseamnă un om cu pregătire temeinică, dovedită cu documente oficiale. Numai un astfel de agricultor poate fi ajutat cu fonduri comunitare şi naţionale să-şi dezvolte gospodăria sau ferma şi să producă pentru piaţă.

La noi, această treaptă de pregătire profesională a tineretului de la ţară este pe cale de dispariţie. Grupuri şcolare şi licee agricole cu tradiţie, din zone prin excelenţă agricole, nu mai au acest profil de foarte mulţi ani.

În Franţa, în fiecare an circa 350.000 de tineri îşi pregătesc viitoarea carieră în licee şi şcoli de agricultură şi de aceea fermierii francezi sunt performanţi, iar Franţa deţine locul nr. 1 în UE la exportul de produse agricole.

Ce se face acum la noi este un paleativ.

O asemenea activitate de importanţă capitală pentru formarea de noi generaţii cu adevăraţi agricultori, cu solide cunoştinţe profesionale, trebuie finanţată cu fonduri comunitare şi naţionale, nu cum se preconizează în prezent prin taxe de la producătorii agricoli.

Întărirea organizaţiilor profesionale

A doua problemă majoră, strâns legată de siguranţa alimentară a ţării, este sprijinirea pe toate căile a înfiinţării în toate domeniile din agricultură a Organizaţiilor profesionale pentru vânzarea împreună a produselor agricole. Aceasta este o condiţie de bază pentru creşterea veniturilor producătorilor agricoli, în lupta cu speculanţii şi buna funcţionare a pieţei produselor agricole.

Organizaţiile (asociaţiile, grupurile) profesionale pe domenii de activitate pot obţine fonduri nerambursabile UE şi naţionale pentru dotări cu tractoare, maşini agricole şi instalaţii pentru pregătirea produselor ce se scot la vânzare pe piaţă.

Relansarea fără aportul ştiinţific nu este posibilă.

Reconsiderarea cercetării

A treia problemă, organic legată de cele de mai sus, este promovarea Legii cercetării ştiinţifice din agricultură. Este nevoie să producem mult şi de bună calitate. Un astfel de obiectiv se poate împlini numai cu ajutorul ştiinţei, care are datoria să producă noi soiuri şi hibrizi adaptaţi condiţiilor din ţara noastră, tehnologii moderne de menţinere a fertilităţii solului, asolamente raţionale pentru obţinerea de producţii la hectar mari şi de bună calitate.

Institutele şi staţiunile de cercetări agricole au mare nevoie ca terenurile necesare acestei activităţi să fie apărate prin lege, ca bun public de interes naţional, nu pentru a face loc construcţiilor de vile la bunul plac al primarilor şi politicienilor avizi de îmbogăţire. Cercetarea ştiinţifică trebuie sprijinită de la buget pentru dotarea laboratoarelor, întreţinerea clădirilor şi asigurarea cercetătorilor cu un venit care să le dea siguranţa traiului familiilor, aşa cum se practică în toate ţările evoluate din lume.

Alte probleme pe care le enunţ vizează: organizarea unui sistem de creditare a producţiei agricole pe termen lung şi, nu în ultimul rând, organizarea pazei culturilor agricole la nivelul fiecărei comune, aşa cum a fost legiferat în perioada interbelică, pentru a apăra de hoţi munca oamenilor din agricultură.

Prof. univ. dr. doc. Nicolae ŞTEFAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 661

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare99da.html-articol=420.htm

Sate din Europa

La Martham, vizitatorii întâlnesc istoria

Situat chiar în centrul districtului Broadland din Norfolk, pe malul sudic al râului Thurne, Martham este un sat englezesc mare, ce are nu mai puţin de 3.000 de locuitori. Casele albe sau din cărămidă roşie par a răsări din iarba de un verde crud, caracteristică acestei ţări.

De-a lungul anilor, Martham a devenit din ce în ce mai popular, numărul vizitatorilor crescând anual. Motivele popularităţii sale sunt mai multe: primul ar fi amplasarea sa – la doar câteva mile de Acle şi Stalham, două târguri foarte bogate, nu departe de oraşul Norwich, dar şi de Great Yarmouth, urmat de atracţiile oferite: plimbări cu barca pe râul Thurne, biserica St. Mary, frumuseţea împrejurimilor.

Martham a fost dintotdeauna un sat cu o populaţie numeroasă. Saxonii s-au stabilit aici prin anii 600 d. H., şi au numit satul „the ham of the martens“, „the home of the polecats“, în românşte „casa dihorilor“. Pe la anii 800, coloniştii danezi s-au stabilit în multe sate, schimbându-le numele.

Se pare că Martham era deja o comunitate puternică şi mare, astfel încât şi-a păstrat numele şi a absorbit populaţia daneză.

Pe timpul cuceririi normande din anul 1066 î.Hr., moşia de la Martham aparţinea episcopului de Thetford, Herbert de Losinga, care a construit aici o catedrală şi a pus bazele mănăstirii. Vremurile schimbătoare l-au împins să se mute în Norvegia, dar înainte de a pleca şi-a donat proprietăţile noii mănăstiri fondate. Pe tot parcursul Evului Mediu, Martham a asigurat călugărilor norvegieni grâul pentru pâine şi orzul pentru bere.

Destul de bogat chiar şi după ce Anglia a suferit de pe urma „Morţii negre“, Martham a ridicat biserica parohială St. Mary.

Multe dintre casele vechi din Martham păstrează şi astăzi aceeaşi culoare şi textură a cărămizilor de culoarea „roşu de Norfolk“, deoarece cei care făceau aceste cărămizi se deplasau în diverse puncte ale parohiei, ajungând şi pe aici. Şi ca pentru a întregi peisajul, multe dintre case sunt ascunse sub iedera ce urcă până la acoperiş.

În centrul satului se pot zări un iaz pe care se plimbă alene raţe şi gâşte hrănite de trecători, câteva magazine, nelipsitele pub-uri tipic englezeşti, dintre care cel mai apreciat de vizitatori este Kings Arms, o florărie, o farmacie, cabinetul doctorului. Ca în orice comunitate, nu puteau lipsi şcolile, în număr de trei, librăria publică, un parc pentru tinerii cărora le place să se plimbe pe role.

La câteva minute de centrul satului, se înalţă biserica St. Mary, al cărei turn cu ceas poate fi zărit de la mare distanţă. Înăuntru, biserica e foarte bine conservată şi îngrijită, cu câteva vitralii deosebit de frumoase, unele dintre ele datând din Evul Mediu.

Dacă mergi în josul străzii Staithe, ajungi la digul râului Thurne. Există şi un debarcader, Martham Boats, pe acest râu unde bărcile tradiţionale din lemn sau cu motor stau la dispoziţia celor care doresc să facă o mică plimbare. Bacul cu care fermierii îşi transportă vehiculele peste râu este realizat manual.

La câţiva kilometri se află satul West Somerton, unde se găseşte una dintre primele centrale eoliene din Anglia, ce are 10 turbine, generând aproximativ 225 megavaţi de energie electrică, pentru 1.400 de locuinţe.

Englezii au descoperit că vacanţele pot fi frumoase chiar dacă nu sunt petrecute în ţări îndepărtate, cu nume sonore. Numărul celor care merg într-un sat apropiat de oraş ca să se relaxeze, chiar şi pentru un week-end, a crescut şi continuă să crească. Iar localnicii din Martham au învăţat şi ei că acest lucru le este profitabil.

(D.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 994

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Cercetările monografice, argument pentru dezvoltarea satelor

Mediul rural din ţara noastră continuă să aibă dimensiuni importante, cuprinzând cea mai mare parte a teritoriului, numeroase localităţi şi aproape jumătate din populaţia ţării.

În alte ţări mai dezvoltate, cu o civilizaţie avansată, populaţia rurală s-a diminuat mult, ajungându-se la 20-30%, iar cea activă care lucrează în agricultură a ajuns la 4-5%. Aceasta în primul rând ca urmare a progresului tehnic: mecanizarea, automatizarea etc., ceea ce a dus la creşterea productivităţii muncii.

Pentru că multe dintre localităţile rurale au primit statutul de oraş, ţăranii au devenit orăşeni. Densitatea oraşelor şi numărul lor este mult mai mare ca la noi.

De pildă, spre deosebire de statele dezvoltate (de exemplu, Franţa), la noi populaţia rurală, deşi s-a redus, este doar cu puţin sub cea urbană.

Cu toate progresele care s-au făcut în ultimii ani, prin pătrunderea în lumea rurală a unor elemente de civilizaţie urbană, satele au rămas în urmă din multe puncte de vedere faţă de oraşe, faţă de mediul rural al ţărilor Europei Occidentale.

În aceste condiţii se impune ca toate forţele posibile să fie folosite pentru dezvoltarea întregului spaţiu rural, iar pentru cunoaşterea mai exactă a nevoilor de dezvoltare a unei localităţi rurale sunt necesare cercetări şi studii ample privind condiţiile naturale, istorice, economice şi sociale.

La sate trăiesc 9,74 milioane de oameni, faţă de 11,87 milioane în oraşe.

Există 12.946 de sate, grupate în 2.851 de comune, în timp ce numărul oraşelor a ajuns abia la 319.

Comunele, împreună cu teritoriul pe care se desfăşoară ampla activitate agricolă, măsoară 21 milioane de hectare, adică 88,7% din suprafaţa ţării.

Studiu într-o comună gălăţeană

Necesitatea şi actualitatea cercetărilor monografice s-au dovedit într-un caz concret din comuna Cosmeşti, judeţul Galaţi, în urma cărora au rezultat 41 de propuneri numai în volumul I al acestui studiu pentru dezvoltarea social-economică a acestei comune.

Cu atât mai necesare apar aceste cercetări în condiţiile în care, în ultimii ani, s-au produs modificări neobişnuite în natură, provocatoare ale unor imense pagube locuitorilor din satele comunei.

Astfel de modificări privesc seceta acută şi prelungită din anii 2000-2003, la care oamenii cu greu au putut face faţă, cu toate că 53% din suprafaţa comunei este amenajată pentru irigat şi sistemul funcţionează în bune condiţiuni. Anul 2004 a fost normal, după care a urmat 2005 cu ploi şi inundaţii catastrofale pentru două sate ale comunei situate pe malurile joase ale Siretului şi iarăşi secetă.

Cercetând în documente şi alte inundaţii din anii anteriori, am propus în acest studiu canalizarea Siretului în dreptul comunei, 8 km, şi construirea unor diguri puternice, iar aceasta am făcut-o înainte de marea inundaţie din 13 iulie 2005, ceea ce ar fi dus la evitarea inundării celor două sate.

De asemenea, cunoscând ravagiile făcute de Siret în ultimul secol şi jumătate, am insistat încă înainte de a fi finalizat primul volum să se desfacă terasamentul şoselei naţionale, unde s-a înfundat podul canalului. Podul era vechi de 80 de ani, cu fier subţire şi în locul lui s-a făcut o umplutură peste care s-a construit şoseaua, iar în loc de pod s-au pus 5 tuburi, care s-au înfundat la primele şuvoaie. În zonă, lunca Siretului este foarte largă şi acest pod construit pe uscat la 400 m de albia Siretului era ca o supapă pe unde apele revărsate se scurgeau mai repede din luncă. La inundaţia din 13 iulie 2005 Siretul avea în amonte de pod 2,5 km lăţime şi apele au trebuit să se „înghesuie“ pentru a trece pe sub podul principal de 470 m. Autorităţile locale n-au intervenit pentru refacerea podului şi astfel dezastrul s-a produs.

Prin cercetările monografice, multe din aceste propuneri pot sta la baza unor proiecte de anvergură, care se pot realiza cu fonduri nerambursabile venite de la Uniunea Europeană.

Ele vor contribui la dezvoltarea localităţilor rurale în direcţia modelului de oraş-vilă sau oraş-grădină, care ar fi cea mai potrivită formă de înnoire a satelor atât pentru populaţia prezentă, cât şi pentru cea viitoare, în care se poate păstra mediul natural nealterat, obiceiurile, tradiţiile, arta şi întreaga spiritualitate creată în timp de populaţia acestor aşezări.

Iată căteva dintre cele 41 de propuneri:

- Prima, care a şi fost realizată, se referă la lărgirea intrărilor pe planşeul rutier al podului de peste Siret pentru a corespunde traficului şi tirurilor mari şi cu remorci.
- Construcţia unei noi variante de şosea naţională de 3 km (faţă de 4,5 km, actuala şosea între aceleaşi puncte) care evită trecerea prin sat pe distanţa de 2 km. În prezent, trepidaţiile produse de maşinile grele şi gazele emanate pun în pericol casele şi sănătatea locuitorilor. S-ar înlătura astfel şi posibilele accidente.
- Pentru îmbunătăţirea mediului înconjurător se propun plantări masive de pomi fructiferi şi specii de arbori pe prundurile Siretului recuperate prin canalizare şi pe pantele malului înalt de pe partea stângă a râului.
- Extinderea suprafeţelor irigate, atât pe platou cât şi pe terenurile din Valea Siretului.
- Pentru evitarea inundaţiilor provocate de ploile torenţiale, se propune curăţirea şi refacerea tuturor canalelor mai vechi pentru scurgerea apelor, mai ales din satul Băltăreţi care este cel mai ameninţat cu astfel de revărsări.
- Amenajarea unei pieţe de en-gros, la ieşire din comună, pe şoseaua naţională, şi a unei pieţe mai mici lângă podul de peste Siret, amenajarea unui parc lângă pod şi a unor terenuri sportive, precum şi a unui ştrand şi a unei plaje pe malul Siretului, atât pentru localnici, cât şi pentru populaţia Tecuciului.
- La fel de necesară este sistematizarea şi organizarea teritoriului agricol în noile condiţii de proprietate, precum şi sistematizarea unor noi zone constructive.

Ec. ing. Mircea ZAHARIA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 835

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare9b4b.html-articol=553.htm

Farmecul culorilor

Există câteva plante de apartament care înfloresc pe tot parcursul verii, încântând ochiul privitorului prin varietatea de culori. În acest număr vă prezentăm două dintre ele.

Gloxinia (Sinningia speciosa)

Glaxonia este o plantă deosebit de frumoasă datorită florilor abundente şi catifelate, ale căror culori variază de la alb la roz şi până la violet, dar care pot fi şi bicolore: exteriorul are o culoare mai ştearsă iar interiorul una mai intensă. Tulpina florală este scurtă, cu frunze păroase, ovale şi dinţate pe margini, iar ghivecele în care vegetează trebuie să fie mici şi cu sol bine drenat.

Îngrijire şi cultivare

Planta mai este iubită şi datorită faptului că nu are nevoie de îngrijiri speciale. Udarea se face de două ori pe săptămână, cu apă dedurizată, la temperatura camerei, astfel încât apa să intre în profunzime – dacă solul va fi lăsat să se usuce mai mult de 2 cm, dezvoltarea plantei nu va mai fi normală.

Solul în care planta se simte cel mai bine este cel compus din turbă, nisip, pământ de frunze şi muşchi de pădure. Fertilizarea se face de două ori pe lună, din martie până în septembrie (sau doar în perioada de vegetaţie). Floarea preferă expunerea estică şi vestică, dar le tolerează şi pe cele sudice, însă lumina trebuie filtrată. În timpul iernii, temperatura camerei în care o păstrăm nu trebuie să coboare sub 16°C şi să nu existe curenţii de aer.

După ce perioada de înflorire s-a încheiat (când frunzele încep să moară), se reduce udarea pentru ca bulbii să stea cam 4 luni în pământ uscat. Atunci când planta dă semne de vegetaţie, va fi plantată în sol nou şi se reia udarea şi fertilizarea.

Înmulţire

Înmulţirea se face prin seminţe plantate din octombrie până în martie, dar mai simplu prin bulbi. Ca membră a familiei Gesneriadelor, Gloxinia se înmulteşte şi prin frunze, dar va trece un an ca dintr-o frunză pusă la înrădăcinat să evolueze bulbul care este baza plantei.

Gloxinia este o plantă interesantă, ce nu solicită îngrijiri deosebite şi care se adaptează bine la condiţiile de mediu din casele noastre. Atenţie: nu se udă pe frunze, pentru că apar pete maronii foarte inestetice. Pentru problemele cauzate de insecte se folosesc insecticide, iar bobocii bolnavi se îndepărtează. Dacă planta se veştejeşte dintr-o dată, atunci este indicat s-o îndepărtaţi, pentru că este vorba de un virus.

Abutilon

Abutilon este un arbust originar din regiunile tropicale şi subtropicale ale Americii de Sud ce face parte din familia Malvaceelor ca şi Hibiscusul (trandafirul chinezesc). Cunoscut şi sub denumirea de „tei de cameră“ sau „pristolnic“ poate atinge 2 m înălţime. Din cele peste 100 de specii, cele mai cunoscute sunt: A. auritum, A.

indicum, A. megapotamicum, A. pictum, A. theophrasti.

Descriere

Abutilon este un arbust cu frunze persistente, asemănătoare frunzelor de arţar, panaşate cu galben pe un fond verde, susţinute de lăstari ce se arcuiesc elegant. Florile, grupate sub axila frunzei, sunt mari, pendente, campanulate, ca nişte clopoţei coloraţi de la alb la roşu şi se succed din primăvară până în toamnă.

Dimensiunea redusă şi simplitatea culturii contribuie la răspândirea acestei specii, ca plantă de apartament şi pentru decorarea teraselor, caselor, balcoanelor şi curţilor.

Îngrijire şi cultivare

Începând cu luna martie şi până în septembrie, plantei i se va administra îngrăşământ dizolvat în apa folosită la udare, o dată la două săptămâni. Udarea în anotimpul cald se face din abundenţă, astfel încât pământul să nu fie niciodată uscat, iar când este prea cald stropiţi planta cu apă dedurizată în fiecare zi.

Din luna septembrie şi până în martie nu se mai administrează îngrăşământ, se udă mai puţin (doar cât să se păstreze pământul umed). În anotimpul răcoros, ghivecele cu plante se plasează în locuri luminoase, aproape de ferestre, unde temperatura nu coboară sub 10° C.

Pentru ca planta să se dezvolte frumos, se recomandă ca după înflorire să se scurteze ramurile, pentru a stimula o bogată lăstărire. Această operaţiune se execută primăvara, iar ramificaţiile principale se scurtează până ajung la 10 cm lungime.

Înmulţirea

Înmulţirea se face din primăvară până în vară prin butaşi uşor lemnificaţi, de 10 cm lungime. Se practică şi înmulţirea prin seminţe care se plantează la 5 cm adâncime, semănate în februarie-martie, iar înflorirea are loc după aproximativ 5 luni.

Boli şi dăunători

Plantele de Abutilon sunt sensibile la atacul musculiţei albe, păduchelui verde şi al păianjenului roşu.

Delia Ciohodaru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 2873

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Unde ne sunt anotimpurile?

Un pospai de zăpadă venit pe lume mai zilele trecute ne-a pus pe gânduri. E drept, mai cu seamă pe cei mai tineri. Vârstnicii s-au întrebat însă: ,,Unde sunt oare zăpezile de altădată?“ O întrebare ,,la ordinea zilei“. Tânjim, ne e dor de fulgul de nea. Omătul copilăriei hrăneşte ochiul minţii şi ne trezim adesea rostind cunoscutul dicton: ,,Doamne, ce bine, ce tonic e să ai amintiri!“.

Tatăl meu, scoborâtor prin vreme din viscolele aprige ale Dobrogei, deapănă adesea poveşti de neînchipuit. Munţi de gheaţă stăpâni luni de-a rândul peste dealurile văii Carasu; cohorte de zăpadă adulmecând ţinutul dintre Dunăre şi Mare de prin amiază de noiembrie şi până hăt târziu, spre dimineţile lui Florar.

În Dobrogea forfoteau sănii, iar drumul spre tinda caselor se strecura, într-un asemenea anotimp, prin tunele croite anume pe sub munţii de alb.

Aşa a fost odată ca niciodată!

Vremurile s-au schimbat. Doar amintirile mai coboară acum când şi când peste Dobrogea, vă mai ziceam parcă, peste un continent dăruit, de la un timp, primăverii veşnice.

Zăpada e musafir dorit, în vreme ce ploile se despletesc leneş, doar aşa, din când în când, ca într-un anotimp răzleţ şi indecis.

Planeta se încălzeşte, avertizează panicaţi meteorologii şi atenţionează repetat: ,,Trebuie să ne pregătim pentru schimbările majore din viaţa planetei, pe care modificarea climei le va produce, în mod accentuat, până la sfârşitul secolului!“.

Am citat chiar din recenta declaraţie a directorului executiv al Programului Naţiunilor Unite pentru Protecţia Mediului, făcută cu prilejul lansării Raportului Grupului Interguvernamental pentru Analiza Schimbărilor Climatice.

Argumentele sunt zdrobitoare. Stratul de zăpadă se diminuează cu o viteză de 10 cm pe an. În Europa temperaturile medii au crescut cu 0,25 până la 0,5 grade Celsius. Circulaţia apei în natură a devenit haotică. Plouă în nordul continentului, în timp ce în bazinul mediteranean se instalează seceta.

În România, media de temperatură a anului 2000 a fost cu 1,8 grade superioară mediei multianuale în ultimii 50 de ani. A scăzut cu o treime nivelul precipitaţiilor anuale. Seceta accentuată alternează cu inundaţii catastrofale.

Amintitul raport accentuează evoluţia modificărilor de climă. Temperatura globală a Pământului, se subliniază, va spori cu 1,4 până la 5 grade Celsius. Se va modifica efectul de seră. În pofida reducerii poluării, gazele emanate în atmosferă dublează ori chiar triplează temperatura solului. Vara e bântuită de arşiţe pustiitoare, toamna şi iarna prefăcându-se în copii vitregi ai adevăratelor anotimpuri de odinioară.

Fără îndoială, această nefirească rotire a anotimpurilor influenţează viaţa. Oamenii vor trăi senzaţia peştilor pe uscat.

Se impun, în consecinţă, măsuri compensatorii. Împăduriri masive, conservarea mediului ambiant lipsit de noxe, eliminarea industriilor poluante.

Altminteri, întrebarea ,,unde ne sunt iernile de altădată?“ nu va mai avea nici măcar valoarea amintirilor.

Cum să-i povesteşti cuiva despre fenomene pe care nici măcar n-a apucat să le trăiască?

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 599

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Semănatul grâului de toamnă

Lucrarea de semănat reprezintă o verigă deosebit de importantă în lanţul tehnologic al culturii grâului. Executat în condiţii optime, semănatul asigură o răsărire uniformă a plantelor, o dezvoltare normală a acestora în perioada activă a vegetaţiei de toamnă, parcurgând fazele de înfrăţire şi călire cu o bună dezvoltare a sistemului radicular, etape care condiţionează trecerea cu pierderi minime peste rigorile iernii. O astfel de cultură regenerează viguros în primăvară, cu ocuparea rapidă a terenului şi înăbuşirea eventualelor buruieni.

Este foarte important să se respecte epoca optimă de semănat. Aceasta poate contribui cu 40-50% şi uneori cu 80% la realizarea nivelului producţiei de grâu.

De-a lungul timpului s-a stabilit că, în ţara noastră, în anii normali, însămânţarea grâului trebuie să aibă loc între 1-10 octombrie în jumătatea de sud a ţării şi cu
5-10 zile mai devreme, în cealaltă jumătate.

De regulă, semănatul începe când temperatura aerului este de 13-15°C şi trebuie să se încheie în 10-15 zile, când temperatura ajunge la 8-9°C. În funcţie de evoluţia vremii, semănatul poate începe cu 6-7 zile mai devreme sau mai târziu.

În anul 2006 au obţinut rezultate mai bune cei care au însămânţat mai târziu, deoarece iarna a fost uşoară. În alţi ani, când iarna îşi face apariţia încă din luna noiembrie, se obţin rezultate mai bune în cazul însămânţării mai devreme.

Important este ca, în perioada vegetaţiei de toamnă, grâul să parcurgă 40-50 de zile la temperaturi mai mari de 5°C, să acumuleze 450-550 grade termice pozitive, să-şi dezvolte bine sistemul radicular şi să acumuleze în frunze şi în nodul de înfrăţire zaharuri, care îl ajută să parcurgă fără pierderi perioada de iernare.

Densitatea la semănat este de 450-550 boabe germinabile/mp, din care să rezulte cel puţin 600 de spice la recoltare. Se folosesc 200-250 kg de seminţe certificate. Cantitatea folosită depinde de umiditatea existentă în sol, calitatea pregătirii patului germinativ, respectarea epocii optime de semănat, capacitatea de înfrăţire a soiului etc.

Distanţa între rânduri, când se folosesc semănători de tip SUP, este de 12,5 cm, iar unele semănători din import realizează 18 cm între rânduri.

Adâncimea de semănat este factorul hotărâtor în realizarea uniformităţii culturii. Ea depinde de sol, umiditatea existentă, mărimea seminţei şi caracteristicile soiului.

În condiţii normale, adâncimea este de 4-5 cm, caz în care modul de înfrăţire se formează la 2 cm.

La soiurile intensive, care au coleoptilul mai scurt, adâncimea nu trebuie să fie mai mare de 4 cm.

Pe solurile uşoare şi lipsite de umiditate, în stratul superficial se poate semăna mai adânc (6 cm).

Nu se recomandă semănatul mai devreme:

- plantele se dezvoltă prea viguros şi devin sensibile la iernare;
- sunt atacate de afide care pot provoca virozarea, îngălbenirea şi piticirea plantelor;
- pot fi atacate de muştele cerealelor, de făinare, de rugini;
- iarna se decălesc uşor, fiind distruse de geruri;
- temperaturile ridicate din toamnă pot determina tulburări fiziologice care, în primăvară, duc la stagnarea creşterii şi chiar pieirea plantelor;
- plantele sunt predispuse la cădere şi îmburuienare.

Nu trebuie nici să se întârzie semănatul deoarece:

- nu se parcurg toate fazele de vegetaţie din toamnă (germinarea, răsărirea, înrădăcinarea, înfrăţirea, călirea), fiind afectate de primele îngheţuri;
- îşi prelungesc vegetaţia în vară, când rezerva de apă din sol este scăzută, se instalează arşiţa şi apare pericolul şiştăvirii holdelor;
- nu sunt rezistente la secetă, nu pot valorifica elementele nutritive din sol şi întârzie vegetaţia.

Fiecare zi de întârziere a semănatului în luna octombrie aduce minusuri de producţie de 30-50 kg/ha, iar în luna noiembrie producţia scade zilnic cu 60-100 kg/ha.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 11949

□

Comentarii

□

□

1. cristina -- (22-February-2010)MULTUMESC DE INFRMATIE

2. Cicio James-George -- (8-June-2010)Multumim pentru astfel de informatii, sunt foarte utile pentru studentii Facultatii de Agricultura, tocmai am terminat primul an si nu sa prezentat metoda de semanat a graului,cel mai probabil pentru ca trebuie sa formam o cultura generala mai intai, din nou multumesc si a fost o placere sa citesc acest articol.

3. Sergiu -- (7-October-2010)Va multumim pentru informatie!

4. radut cristina -- (14-October-2010)va multumesc mult pt astfel de informatie...!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Echinococoza / hidatidoza (I)

(Hidatidoza, Boala hidatică, Chistul hidatic, Apă în coş şi la ficat)

Echinococoza/hidatidoza (E/H) este o boală parazitară gravă, răspândită la animale şi om. Îmbolnăvirea se poate produce la orice vârstă şi durează tot restul vieţii, cu pierderi însemnate economice la animalele infestate şi cu mari suferinţe în populaţia umană.

Răspândirea largă a acestei parazitoze în ţara noastră este cauzată, în primul rând, de lipsa de educaţie sanitară, antiparazitară.

Pentru a cunoaşte, preveni şi combate eficient E/H, prezentăm în cele ce urmează, spre folosul cititorilor, informaţii elementare despre această boală.

Agentul cauzal este un vierme mic şi plat, Echinococcus granulosus (1), parazit cunoscut şi sub numele de Taenia echinococcus. Corpul măsoară abia 2,5-9 mm lungime şi este alcătuit din cap (scolex) globulos, prevăzut cu 4 ventuze şi numeroase cârlige (croşete), un gât scurt şi 3 segmente (proglote), unde se formează ouăle (oncosfere); ultima proglotă este propriu-zis un sac plin cu aproximativ 900 de ouă mature.

Ouăle sunt microscopice (30-40 microni în diametru) şi au formă aproape rotundă. Fiecare ou conţine câte un embrion (pui), prevăzut cu 6 cârlige (hexacant) şi este protejat de un înveliş striat şi rezistent. La câine, tenia ajunge în stadiul adult în 6 săptămâni şi elimină ouă timp de o jumătate de an.

Un câine infestat poate să adăpostească, în intestin, câteva sute sau mii de tenii, care generează în permanenţă ouă mature. Cei mai parazitaţi sunt câinii vagabonzi, în proporţie de 5-80%, urmând câinii ciobăneşti 4-50%, câinii de pază în gospodărie 1-10% şi cei de apartament 1-5%.

Ouăle de tenie sunt eliminate, odată cu fecalele, în mediul înconjurător, unde sunt răspândite în apă, pe sol, gunoaie, ierburi, salate, fructe, pe păşuni, pe talpa încălţămintei. Uneori, proglotele pline cu ouă rămân lipite de zona anală, producând prurit (mâncărime); câinele se freacă sau linge zona respectivă. Astfel, ouăle vor ajunge pe blană sau în gura câinelui, punând în pericol în special copiii care se joacă şi mângâie aceste animale.

Rezistenţa ouălor de tenie în natură este variată. Ele rezistă până la un an sub zăpadă, două săptămâni la temperatura din casă, două zile în mediu cald şi uscat şi câteva minute la 70°C. În condiţii de păşuni şi fâneţe la şes, deal, podiş, zonă submontană sau montană, ouăle rezistă până la 2 ani, iar în padocurile adăposturilor rezistă până la 10 luni.

Infestarea animalelor receptive şi a omului. În urma poluării mediului ambiant cu fecale de câine sau de la alte carnivore, ouăle de tenie sunt ingerate de animale (vite, oi, porci, cai, erbivore sălbatice), odată cu hrana consumată (2). Omul se infestează consumând salată şi fructe nespălate, apă poluată sau aşezându-se nespălat pe mâini la un prânz frugal sau la masa sa obişnuită.

În intestin, ouăle de tenie sunt dezbrăcate de învelişul extern şi embrionii hexacanzi (puii de tenie) pătrund în pereţii intestinelor, de unde sunt luaţi în circulaţia generală a sângelui; astfel sunt răspândiţi în ţesuturi şi diferite organe. Majoritatea se opresc (se localizează) în ficat (60%) şi pulmon (30%); restul de 10% se localizează în inimă, splină, rinichi, musculatură, orbită, oase, creier şi în alte locuri. Acelaşi traseu şi aceleaşi localizări sunt întâlnite şi la om.

Dezvoltarea chistului hidatic în organismul animal şi la om. Chistul hidatic sau hidatida este larva teniei Echincoccus granulosus. După localizarea embrionului într-un ţesut sau organ oarecare, acesta se transformă într-o veziculă (băşicuţă), denumită chist hidatic. Acesta va creşte continuu, încet şi sigur, ca să ajungă, după un timp variabil, la mărimi cât o cireaşă, nucă, ouă, portocală sau chiar la dimensiunile unui cap de copil (3).

Chistul este mărginit de un înveliş stratificat, având în interior un lichid clar şi toxic, numit „apă de stâncă“.

Învelişul este elastic, permiţând dezvoltarea în volum a chistului şi separarea acestuia de ţesutul sănătos. Pe partea interioară chistul este căptuşit cu o membrană fertilă, proligeră. Aceasta, după 6-8 luni de la infestarea animalului, dă naştere la capsule proligere şi vezicule proligere fiice, care, la rândul lor, vor produce alte şi alte vezicule proligere.

Totodată, se formează un număr considerabil de scolecşi (capete de tenie). Uneori pot să apară vezicule secundare la exteriorul chistului, mărind volumul acestuia. Lichidul hidatic devine populat cu capsule proligere, protoscolecşi şi resturi de cârlige detaşate de la protoscolecşi, alcătuind împreună aşa-zisul „nisip hidatic“.

Un centimetru cub din acest lichid conţine circa 400.000 de protoscolecşi. Fiecare scolex reprezintă, de fapt, un cap de tenie, prevăzut cu 4 ventuze şi 30-40 de cârlige.

Dr. I. CIRONEANU

(Continuare în numărul viitor)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 13295

□

Comentarii

□

□

1. andreea -- (28-November-2009)Miie mi se pare ca sunt niste informatii foarte bune si foarte ajutatoate asa cred ieu

2. silvia -- (23-February-2010)Sunt informatii foarte utile mai ales pt cineva care isi face o lucrare de licenta

3. VIRGIL -- (22-November-2010)DATORITA ACESTOR INFORMATII SI NU NUMAI DAR SI DATORITA MEDICILOR DEOSEBITI CARE M-AU OPERAT,ASTAZI SUNT IN VIATA.VA MULTUMESC! B.V.CL

4. vfrt -- (27-May-2011)interesant

5. cristina -- (4-June-2016)Se poate lua de la om la om. Si ce facem dk descoperim k avem si chisturii ... Ce medic imi recomandati

6. cristina -- (4-June-2016)Se poate lua de la om la om. Si ce facem dk descoperim k avem si chisturii ... Ce medic imi recomandati

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

Influenţa geneticii şi alimentaţiei asupra calităţii laptelui

Pe teritoriul ţării noastre se consumă lapte de vacă, de oaie sau de capră de peste 7.000 de ani, după cum ne arată dovezile arheologice şi paleontologice de la Vădastra (localitate din Oltenia) şi de la Tărtăria de pe Mureş (vestitele tăbliţe pe care sunt încrustate doi ţapi). Tătarii, ultimii invadatori din stepele ruseşti care au depăşit trecătorile Carpaţilor Orientali în 1241, gonindu-i pe unguri în expansiunea lor asupra Ţărilor Româneşti, se hrăneau cu lapte de iapă, foarte hrănitor.

Acest obicei nu a prins şi la noi, care lăsam mânjilor să sugă tot laptele, pentru a deveni cai buni de călărie şi a ne apăra de invadatori. În plus, la noi păşteau turme de oi, capre, precum şi cirezi de vaci de la care obţineam un produs mult mai gustos.

Turcii ne-au adus bivolii cu ajutorul cărora trăgeau vestitele ţevi de tun ale lui Orban (un transilvănean) cu care cuceriseră Constantinopolul la 1453, dar şi bivoliţele, care produceau lapte. Fiecare dintre aceste patru specii – şi anume vacile, oile, caprele şi bivoliţele – este furnizatoare de lapte şi derivate din lapte la noi din ţară, cu caracteristici cantitative, calitative, sanogene şi gustative proprii.

La noi în ţară, oile se hrănesc cu o floră foarte variată ce se găseşte din abundenţă pe păşunile montane sau în bălţile Dunării, unde nu au fost răspândite niciodată îngrăşăminte minerale sau pesticide.

Dacă laptele provine de la animale care au consumat multe fructe de cătină, conţine şi foarte multă vitamină C ca şi alte substanţe care stimulează rezistenţa imunologică a consumatorilor pentru un timp îndelungat.

Gustul laptelui în funcţie de hrana animalului

Consumatorul român de produse lactate a avut întotdeauna preferinţe pentru diferite produse atât datorită tehnologiei lor de preparare şi de conservare, cât şi în funcţie de specia de animal donatoare, care-i determină conţinutul în substanţe nutritive precum şi particularităţile gustative. Se ştie că laptele de capră e cel mai bun aliment pentru oamenii bolnavi cronici şi pentru copii datorită conţinutului ridicat în globuline, dar nu se ştie că acest lapte, dacă provine de la animale care au consumat multe fructe de cătină, conţine şi foarte multă vitamină C ca şi alte substanţe care stimulează rezistenţa imunologică a consumatorilor pentru un timp îndelungat.

În timp ce la noi în ţară caprele consumă cu precădere frunze şi fructe de arbuşti bogate în substanţe chimice binefăcătoare ce trec în lapte, în Franţa caprele se hrănesc cu iarbă pentru a da producţii mari şi a putea fi mulse mecanic. La noi în ţară, oile se hrănesc cu o floră foarte variată care se găseşte din abundenţă pe păşunile montane sau în bălţile Dunării, unde nu au fost răspândite niciodată îngrăşăminte minerale sau pesticide. În loc să le asigurăm ciobanilor care pregătesc de mii de ani o astfel de brânză ecologică, ce poate fi certificată prin examinarea chimică şi bacteriologică a produselor din piaţă, îi obligăm să-şi vândă producţia numai în propriul judeţ, iar pe bucureşteni să-şi ia adio de la brânza de Sibiu începând cu data de 1 iulie a.c.!

Datorită stufului şi altor plante de pe baltă care au proprietatea de a fixa ionii care emit radiaţii gama, bivoliţele, mari consumatoare de astfel de plante, elimină numai prin fecale ionii respectivi generatori de radiaţii, nu şi prin lapte. Pe lângă conţinutul foarte bogat în grăsimi şi proteine, laptele proaspăt de bivoliţă este liber de radiaţii (produs strategic în caz de accident nuclear), iar împreună cu mămăliguţa caldă, e un aliment deosebit de gustos şi hrănitor.

Faţă de laptele de capră, oaie şi bivoliţă, care se produce la distanţe mari de oraşe şi care se consumă sub formă proaspătă, cu toate substanţele binefăcătoare, în stare crudă sau fiert cu precădere în mediul rural, laptele de vacă este acela care asigură consumul de lactate proaspete în mediul urban.

Dar şi compoziţia laptelui acestei specii variază în funcţie de rasă, de alimentaţie şi de condiţiile de întreţinere a animalelor, respectiv de bunăstarea lor. Cei mai în vârstă dintre noi îşi amintesc de calităţile gustative ale laptelui Surei de stepă hrănită vara numai cu iarbă de pe pajiştile naturale, iar în timpul iernii cu coceni de porumb, rădăcinoase sau bostănoase şi cu fân parfumat de mii de flori de pe fâneţe.

Nu întâmplător viţeii acestor vaci, chiar în condiţiile vitrege ale CAP-urilor din Moldova, nu contractau afecţiuni digestive sau respiratorii, spre deosebire de cei din IAS-uri, ale căror mame din rase perfecţionate, hrănite cu siloz de porumb şi cu borhoturi, se îmbolnăveau pe capete.

Alte comparaţii calitative

Diferenţa calitativă a laptelui unei vaci metise cu Sură de stepă care păşuna în apropierea Institutului Meteorologic de la Băneasa şi a alteia de rasă Siementhal dintr-o fermă de stat din apropiere care se hrănea cu lucernă tocată, borhot de bere şi concentrate, am descoperit-o prima dată în 1960, când am contribuit la executarea lucrării patronate de către profesorul Nicolae Lunca privind alegerea celui mai bun diluant al spermei de taur (publicată în Analele I.C.Z., vol. XIX, din 1961).

Am constatat că spermatozoizii de la acelaşi taur diluaţi în lapte degresat şi sterilizat, provenit de la cele două vaci diferite atât prin rasă, cât şi prin alimentaţie (implicit şi prin producţia zilnică obţinută), au prezentat vitalitate diferită, exprimată prin nr. de zile de supravieţuire la +4°C. Astfel s-a renunţat la folosirea acestui diluant în teren, recomandându-se numai cel cu gălbenuş de ou citratat.

Cel de al doilea exemplu ni l-a furnizat proprietarul unei fabrici de brânzeturi din Vatra Dornei, care ne-a explicat de curând într-o emisiune televizată că numai laptele provenit de la vaci păscute pe anumite pajişti ecologice, îngrăşate cu gunoi de grajd nu şi cu îngrăşăminte minerale, e pretabil pentru obţinerea „şvaiţer“-ului.

Aceasta datorită compoziţiei floristice foarte variate de pe acele meleaguri, care furnizau şi fânul necesar hrănirii animalelor pe timp de iarnă. Numai în acest lapte se pot dezvolta bacteriile de fermentaţie propionică care produc spaţiile libere din interiorul produsului, nu şi în cel de la fermele mari unde vacile sunt hrănite cu siloz şi cu borhoturi de bere sau de spirt. Acestea au fost relatările recente ale domnului Ungureanu, exportator de şvaiţer încă dinainte de 1989, care a primit ordin să construiască o fabrică pentru acest produs şi în judeţul Bistriţa-Năsăud.

Folosind însă vaci din altă rasă, proprietatea CAP-urilor din zonă care foloseau silozul de porumb în alimentaţia lor, nu a putut obţine fermentaţia dorită, cu toată tehnologia care a costat statul sute de mii de USD.

Noi, românii, locuitori ai unei ţări cu aproape cinci milioane de hectare de pajişti naturale şi ai unor munţi cu cea mai bogată floră din Europa, ne punem întrebarea legitimă: nu-i păcat să renunţăm la valorificarea pe piaţă a laptelui provenit de la cei peste 800.000 de crescători cu una-două vaci, care-şi hrănesc animalele în majoritatea lor cu furaje ecologice? Răspunsul ni-l poate da numai MAPDR care, împreună cu ANSVSA, trebuie să instruiască cercetătorii pentru obţinerea unui lapte salubru şi să participe efectiv pe traseul crescător-procesator, în folosul tuturor.

Informaţii de ultimă oră primite de la persoane competente ne-au atras atenţia că în medicina populară din judeţul Teleorman, din ţară, se foloseşte şi astăzi laptele de măgăriţă pentru tratamentul tusei convulsive la copii.

Dr. Dan M. Constantinescu, medic primar veterinar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 1423

□

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare9c27.html-articol=334.htm

Lactaţia la vacă > REVISTA LUMEA SATULUI

Lactaţia la vacă

Lactaţia, proprietate caracteristică mamiferelor, este un proces complex, la care sistemul neuroendocrin are o particularitate categorică, dar cu particularităţi la diferite specii. La bovine ea se exteriorizează prin secreţia laptelui la nivelul ugerului. Glanda mamară este formată, în realitate, din „patru ugere“ şi, în decursul evoluţiei, s-au adunat la un loc, fiind acoperite pe din afară de o piele comună. Fiecare glandă îşi are sfârcul ei şi funcţionează aproape independentă una faţă de alta. În general, când se îmbolnăveşte un sfert al ugerului, celelalte rămân sănătoase, dar sunt şi excepţii.

Ugerul

În mod normal trebuie să aibă o simetrie morfologică, glandulară şi funcţională. În evoluţia formării, dezvoltării şi activităţii glandei mamare se recunosc următoarele etape: mamogeneza (dezvoltarea glandei mamare), lactogeneza (secreţia lactată), galactopoeza (menţinerea lactaţiei) şi ejecţia laptelui (eliminarea laptelui).

Ugerul vacii este format din patru glande separate, hrănite cu sânge prin artere şi vene proprii, fără legătură directă una cu cealaltă. Glandele sunt separate de pereţii făcuţi dintr-un ţesut conjunctiv dur care asigură independenţa funcţională a fiecăruia.

Laptele este fabricat în fiecare din cele patru sferturi de către celulele specializate – celule de tip holomerocrine – care produc acest lapte. Acestea sunt de fapt alveolele ţesutului mamar, iar în pereţii interiori ai alveolelor sunt celulele care produc laptele prin sacrificarea a jumătate din structura lor, regenerându-se apoi.

Celulele glandulare formează canalele care conduc laptele secretat de alveole, până într-un rezervor numit cisternă galactoforă, care este aşezat la baza sfârcului. Laptele se acumulează în cisternă până în momentul mulsului. Celulele glandulare situate în alveole fabrică grăsimea laptelui din acizii graşi care se găsesc în sânge, precum şi zaharurile (lactoza).

Celulele galactogore din alveole filtrează sângele care circulă la acest nivel, reţinând o mare cantitate de apă şi săruri minerale. Odată cu laptele care se fabrică de celulele alveolelor mamare, din sânge se mai strecoară şi o mare cantitate de celule care apără glanda mamară de infecţii. Acestea se numesc leucocite (celule somatice). Ele pot fi de ordinul sutelor de mii/ml lapte. Dar un lapte foarte bun trebuie să aibă sub 100.000 de leucocite/ml lapte. Când acestea depăşesc 2-300.000/ml lapte înseamnă că glanda mamară poate fi bolnavă.

Mamogeneza

Glanda mamară la femele, datorită influenţei hormonale (hormoni estrogeni, adrenali, hormonul creşterii) se alungeşte, sistemul canicular se dezvoltă şi se ramifică, având loc depozitarea de grăsime.

Secreţia mărită de progesteron se elaborează ciclic, odată cu pubertatea, stimulează mugurii terminali şi alveolele. Frecvent se produc – ciclic – modificări de volum ale glandei mamare care nu au nimic comun cu procesele de secreţie. Glanda mamară a individului femel infantil este formată din unul sau mai multe canale fără ca să existe muguri terminali sau alveole. Lobii sau lobulii glandei sunt divizaţi prin septe conjunctive. Formarea corpului gras este desăvârşită deja la fătul de bovine atunci când atinge o lungime de 60 cm. La bovine, odată cu funcţionarea ovarului infantil, se observă o creştere a canalelor şi o proliferare a ţesutului adipos şi conjunctiv. Cu începerea pubertăţii, rata de creştere a glandei mamare depăşeşte vizibil pe cea a corpului. Astfel, tubii se ramifică, apar noi proliferări de ţesut adipos, se formează mugurii terminali şi laterali. Dezvoltarea completă a glandei mamare are loc doar în timpul gestaţiei, când tubii se ramifică în continuare, mugurii terminali şi laterali devin acini, care îşi dilată lumenul încât devin alveole. Formarea acestui ţesut lobulo-alveolar (parenchimul funcţional) se încheie în ultima parte a treimii de gestaţie.

Mamogeneza este dirijată hormonal. În linii mari se poate spune că estrogenele stimulează mai ales proliferarea sistemului de canale, iar dezvoltarea ţesutului lobulo-alveolar depinde de coparticiparea gestagenelor şi progesteronei. La bovine, acţiunea steroizilor ovarieni asupra structurii glandei mamare are însuşirea că estrogenii singuri pot stimula ambele părţi ale parenchimului glandular, însă dezvoltarea optimă necesită acţiunea combinată a estrogenilor şi gestagenelor.

Pentru dezvoltarea completă a glandei mamare este necesară o activitate normală a ovarelor şi o activitate corespunzătoare a hipofizei. Pentru structurarea completă a glandei mamare în gestaţie este necesară participarea progesteronei şi a prolactinei. Placenta formează prolactina estrogenă şi progesteronă.

Lactogeneza

Glanda mamară se transformă în organ secretor în timpul gestaţiei, când numărul alveolelor creşte enorm, iar epiteliul lor devine secretor. Dezvoltarea glandei mamare este determinată de valori crescute de progesteronă, estrogeni, glucocorticoizi, prolactină şi hormonul de creştere. Trecerea glandei mamare din stadiul de prelactaţie în cel de lactaţie, adică de lactogeneză, se produce treptat în a doua parte a gestaţiei.

Astfel începe activitatea secretorie a alveolelor care constă în sinteza laptelui în celulele epiteliale şi trecerea lui în lumenul alveolelor. La bovine, cu aproximativ 20 de zile înainte de fătare se înregistrează o creştere bruscă a acestor secreţii.

După fătare urmează o creştere evidentă a acesteia, urmând curba de lactaţie corespunzătoare potenţialului genetic, nivelului de hrană şi de confort igienic, de microclimat biostimulator al hipofizei cu elaborarea de prolactină şi ACTH, lactogenul placentar etc. Animalele cu un potenţial genetic mare pentru producţia de lapte reacţionează mai evident decât cele cu aptitudini mai slabe, la o hrănire bogată în principii nutritivi, microclimat biostimulent şi confort adecvat.

Galactopoeza

Curba producţiei de lapte pe lactaţia normală (LN) de 305 zile, în medie, depinde de o serie de factori exo şi endogeni. Menţinerea acestei perioade de lactaţie la nivelul potenţialului genetic este posibilă prin secreţia normală de hormoni, demonstrându-se rolul indispensabil al hormonilor antehipofizari şi armonia întregului sistem neuroendocrin pentru galactopoeză.

Efectul stimulent al hormonului glandei tiroide se exprimă mai evident în faza de declin al curbei de lactaţie, când este necesar să fie asigurată o furajare corespunzătoare, cu furaje verzi şi un semisiloz bogat în fitoestrogeni, vitamine şi oligoelemente.

Ejecţia laptelui

Cantitatea cea mai mare de lapte secretată de glanda mamară rămâne mai mult timp în alveole şi în canalele galactofore şi numai o parte ajunge în cisternă. În urma suptului sau a mulsului, laptele ajunge printr-un fenomen activ să fie expulzat în căile lactofore inferioare. Acest mecanism de transport poartă denumirea de ejecţia laptelui.

Ejecţia sau eliminarea laptelui are la bază o excitaţie neurohormonală. Reglarea neuroendocrină a ejecţiei laptelui are în centrul ei hormonul ocitocic, dar şi al vasopresinei. Celulele mioepiteliale ale glandei mamare sunt foarte sensibile la ocitocină.

Laptele nu este supt, ci presat afară, iar excitaţia hotărâtoare este atingerea mamelonului şi vârful acestuia. Excitaţia de contact ajunge prin intermediul fibrelor nervoase la sistemul nervos central şi de aici la neuronii producători de ocitocină din nucleii paravantriculari şi supraoptic din hipotalamus.

Ca urmare se eliberează ocitocină şi cantităţi reduse de vasopresină în neurohipofiză. Braţul aferent al arcului reflex este de acum hormonal, deoarece neuro hipofiza eliberează ocitocină în curentul sanguin care o transportă la nivelul acinilor glandulari, respectiv la celulele mioepiteliale.

Acestea se contractă sub impulsul ocitocinei şi presează acinul plin cu lapte, făcând să crească presiunea interioară, laptele trecând în căile lactifere. Intervalul de timp de la excitaţia de supt sau muls şi până la ejecţia laptelui este 30-90 de secunde. La vacă, stimulul de sugere şi mulgere nu este necesar pentru activarea hipofizei posterioare, dar o creştere rapidă şi intensă a concentraţiei de prolactină în sânge se observă după acţiunea stimulului de mulgere. Alături de excitaţiile tactile şi cele termice, acestea pot declanşa reflexe.

Pregătirea pentru muls are un efect important în declanşarea ejecţiei de lapte.

Pentru mulsul mecanic această pregătire este foarte importantă, întrucât puterea de stimulare a aparatului de muls, la uger, este foarte redusă.

Declanşarea reflexului de ejecţie a laptelui este condiţionat pe baza senzaţiilor auditive şi olfactive. Perceperea vizuală a viţelului (stimul vizual), spălarea ugerului cu apă caldă la 40°C şi stimulul vizual + suptul au o mare importanţă.

Stimulii acustici (vocea mulgătorului blândă, zgomotul vaselor de muls) pot provoca la vaci ejecţia laptelui pe baza reflexului condiţionat. Excitaţia de supt sau de muls duce la o eliberare de prolactină de către adenohipofiză. (fig. 1 o veţi găsi in revistă)

Este interzis stresul legat de zgomote, proasta funcţionare a aparatelor de muls, condiţii necorespunzătoare de hrană şi microclimat, care pot duce la inhibarea producţiei de lapte.

Toma BĂNICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 10790

□

°Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare9c30.html-articol=1078&editie...

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Agricola Cardaş

Fondator al ştiinţei zootehnice în Moldova, se înscrie între cei mai preţuiţi dascăli ai învăţământului agricol din ţara noastră, slujind Catedra de zootehnie a Facultăţii de la Iaşi timp de aproape 45 de ani (1911-1955).

S-a născut la 3 octombrie 1883 în oraşul Galaţi. Fire energică, iubitor de natură şi cu o bună pregătire şcolară, Agricola Cardaş a urmat cursurile Facultăţii de Ştiinţe, secţia ştiinţe naturale a Universităţii din Iaşi, în perioada 1904-1908.

Imediat după absolvire a primit o bursă de studii pentru specializare în străinătate din partea Academiei Române. Astfel, între anii 1908-1910 a studiat zootehnia la Academia de Agricultură Boner Poppelsdorf, Austria, timp în care şi-a însuşit temeinic ştiinţa creşterii animalelor, acordând o mare atenţie aspectelor practic-aplicative.

La 11 ianuarie 1911 a fost acceptat conferenţiar provizoriu, începând din toamnă cursurile sale de zootehnie, în paralel cu munca de la şcoala din Ţigăneşti, până în anul 1914.

O foarte importantă lucrare, „Originea animalelor domestice“, reproduce rezultatele sale originale cu privire la sinonimia dintre bour, denumit bizon şi zimbru, corectând o eroare din lucrarea domnitorului Dimitrie Cantemir - Descriptio Moldaviae.

Agricola Cardaş acordă o mare însemnătate ameliorării raselor autohtone, care s-au format timp îndelungat în condiţiile ţării noastre.

Ovinele au constituit, de asemenea, un obiectiv important în cercetările profesorului, care a publicat lucrarea „Analiza ereditară a berbecului Karakul“.

A efectuat studii asupra păsărilor, cabalinelor, porcinelor, animalelor la îngrăşat.

Între cursurile sale didactice au rămas ca bunuri durabile „Zootehnia generală“ şi „Creşterea bovinelor“, după care s-au pregătit numeroase generaţii de studenţi. Cursul privind „Cunoaşterea şi creşterea bovinelor“, publicat pe 819 pagini litografiate, a rămas poate cea mai valoroasă lucrare a acelor vremuri în domeniu.

De fapt, Agricola Cardaş se află între acei veneraţi dascăli, care au slujit Catedra de zootehnie a Facultăţii din Iaşi.

Pentru activitatea sa în domeniul agricol a fost distins cu titlul de Ofiţer al Meritului Agricol (Franţa), Mare Ofiţer al Coroanei României, Mare Ofiţer al Ordinului Phoenix, comandor al Ordinului Steaua României, Ofiţer al Ordinului „Polonia Restituită“.

Ca o recunoaştere oficială a meritelor sale ştiinţifice, în anul 1940 a fost ales membru al Academiei de Ştiinţe a României, fiind una dintre figurile proeminente ale Secţiei de biologie aplicată, având şi funcţia de vicepreşedinte al acesteia.

A încetat din viaţă în anul 1955.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 630

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Fortifierea pâinii - opinii pro şi contra

Se spunea după Revoluţie că, în sfârşit, ne-am câştigat dreptul de a mânca pâine albă. Acum însă tot mai des auzim vorbindu-se de beneficiile şi calitatea pâinii negre, integrale sau a grahamului care, din păcate, fiind specialităţi, sunt mai scumpe, mai ales, din cauza adaosurilor... de culoare. Totuşi, cea mai mare parte din populaţie consumă pâinea albă, deşi prin măcinare şi eliminarea tărâţei grâul îşi pierde din elementele nutritive. Datorită acestei preferinţe, se afirmă că aproape jumătate dintre români au ajuns să se confrunte cu anemia. Deşi Ministerul Sănătăţii derulează, de ceva vreme, un program destul de costisitor prin care copiii şi femeile gravide primesc gratuit fierul necesar bunei funcţionări a organismului, rezultatele se lasă aşteptate. Din acest motiv, specialiştii în materie, care au lucrat şi la programul de iodare universală a sării, au venit acum cu o propunere de Hotărâre de Guvern, aceea de fortifiere a făinii albe prin adaos de fier şi acid folic.

Dar, fiind vorba de o problemă de sănătate publică, lucrurile trebuie bine cântărite, iar când soluţia constă într-o fortifiere universală sau obligatorie pentru toată lumea atunci trebuie să se aibă în vedere nevoile tuturor. Lăsăm specialiştii să gândească, iar noi vă supunem atenţiei părerile unor personalităţi implicate direct în această problemă.

Mioara Predescu – coordonator la Centrul de Micronutrienţi din cadrul Institutului de Sănătate Publică Bucureşti

Pericolul unei anemii naţionale

„Anemia generalizată este o problemă de sănătate publică greu de rezolvat şi care s-a intensificat în ultimii 10 ani. Boala generează o serie de inconveniente, printre care capacitatea scăzută la efort fizic şi psihic, avortul precoce şi rezistenţa slabă la boli. Situaţia se extinde la toată populaţia ţării, deşi în nota de fundamentare a Hotărârii de Guvern sunt menţionaţi doar copiii, femeile gravide şi cele aflate la vârstă fertilă, aceştia fiind consideraţi vulnerabili de către OMS.

Am discutat şi cu specialişti din alte ţări, cu cei de la Iniţiativa de Fortifiere a Făinii care se află în cadrul Centrului de Diagnostic al Bolilor din Atlanta cerându-le expertiza şi ajutorul. Au venit, au discutat cu panificatorii, iar soluţia cea mai potrivită pentru îmbunătăţirea acestei situaţii este la momentul de faţă fortifierea făinii.

În legătură cu cantităţile şi tipul de fier folosit este de precizat că premixurile vor fi calculate de specialişti, iar dozarea se va face computerizat. Se vor folosi complexe din fier organic şi anorganic prin care vom reuşi, aşa cum au reuşit şi alte state să rezolve această problemă. După evaluarea iniţială se va trece la pregătirea şi echiparea panificatorilor, apoi la informarea populaţiei, iar procesul va fi monitorizat îndeaproape, aşa cum s-a întâmplat şi cu iodarea.“

Prof. univ. dr. Gheorghe Mencinicopschi – directorul Institutului de Cercetări Alimentare

Iodul şi fierul sunt incompatibile

„Am consultat şi eu acest ghid pentru fortifierea alimentelor cu micronutrienţi, întocmit de OMS şi de Organizaţia Mondială pentru Agricultură şi Alimentaţie. O primă măsură trecută aici este aceea de a constitui un regim alimentar natural şi echilibrat, care să asigure fierul necesar, pe care de regulă îl găsim în ficat şi ouă.

Doar dacă nu se reuşeşte prin această metodă se trece la fortifierea voluntară sau obligatorie a făinii, însă trebuie avut grijă, deoarece fierul este un element destul de dificil: astfel, atât lipsa lui din organism, cât şi excesul sunt la fel de dăunătoare, în ambele cazuri ducând la prăbuşirea sistemului imunitar şi la anihilarea vitaminei A.

Cu câţiva ani în urmă, am făcut o încercare la o casă de copii, cărora le-am administrat două sortimente de pâine: unul îmbunătăţit cu fier anorganic şi altul cu gălbenuş de ou. După trei luni, când am analizat situaţia am observat rezultate notabile la copiii care au fost hrăniţi cu pâine cu gălbenuş de ou. Oricine poate verifica acest studiu.

Aş vrea să mai atrag atenţia asupra unui fapt care poate nu este conştientizat. La noi s-a făcut iodarea universală, de care încă beneficiem cu toţii. În cazul unei fortifieri a pâinii, iodul va intra în conflict cu fierul, deoarece aşa stau lucrurile din punct de vedere chimic. Iodul şi fierul sunt incompatibile. Ridic aceste probleme nu ca să ne alarmăm, ci ca ele să fie luate în evidenţă de către specialiştii care vor trebui să hotărască dacă fortifiem făina sau dacă găsim alte soluţii.“

Prof. dr. Constantin Ionescu-Târgovişte - Directorul Institutului de Diabet Nutriţie şi Boli Metabolice

Lipseşte fundamentarea ştiinţifică

„Din punct de vedere ştiinţific acest proiect nu se justifică, în primul rând deoarece are ca principal obiectiv combaterea anemiei feriprive la copii şi la gravide. Or, nu s-a dovedit niciodată că suplimentarea, doar cu fier şi acid folic, poate corecta acest tip de anemie. Însăşi datele furnizate de studiile efectuate la noi au condus la concluzia că suplimentarea prevăzută în acest proiect este absolut ineficientă. Mai mult, există date ştiinţifice care demonstrează că surplusul de fier din organism poate avea efecte negative, la cel puţin 30-40% din populaţia adultă, care nu are deficienţă de fier ci, dimpotrivă, exces. În acest context, orice suplimentare cu fier ar fi dăunătoare.

Fortifierea face parte dintre măsurile specifice lumii a treia... În toate ţările Uniunii Europene, soluţia adoptată este «fortifierea voluntară» cu diferiţi nutrienţi, adică producerea unor sortimente destinate populaţiei cu probleme. Aceasta este soluţia logică şi pentru România.

Singura soluţie logică îmbrăţişată, fără rezerve, de toţi nutriţioniştii lumii este aceea a asigurării unei alimentaţii fiziologice, prin creşterea veniturilor familiilor defavorizate, stimularea consumului alimentelor naturale.

Este adevărat, aşa-zisa echilibrare a principiilor nutritive şi încurajarea consumului de produse artificializate pot aduce uneori beneficii, dar care de cele mai multe ori acestea generează tulburări metabolice a căror gravitate este greu de anticipat.“

Viorel Marin - preşedintele Asociaţiei Naţionale a Morarilor şi Brutarilor
din România

Vrem bine, să-l facem până la capăt

„Trebuie precizat încă de la bun început că pe noi, ca industrie, ne preocupă un singur lucru: să contribuim la rezolvarea unei probleme de sănătate publică naţională fără să facem vreun rău! În orice caz, de la o Hotărâre de Guvern care nu dă decât nişte principii generale şi până la actul normativ de detaliu este o cale destul de lungă, timp în care, pentru a-l putea aplica în bune condiţii, trebuie clarificate toate aspectele.

Din punctul de vedere al investiţiilor, acestea pot fi la îndemâna tuturor tipurilor de mori, şi mari, şi mici!

Premixurile pentru ameliorarea calităţii se folosesc în mod curent la aproape toate tipurile de pâine care se fabrică în România, aşadar nu este nevoie de o tehnologie sofisticată.

Trebuie găsite soluţii fezabile care să nu cauzeze probleme nici sănătăţii populaţiei, dar nici să nu producă concurenţă neloială între agenţii economici din România.

Suntem de acord să se facă acest lucru în condiţiile în care va fi vorba de o fortifiere generală, valabilă pentru toată făina albă. Putem monitoriza oamenii, vedem evoluţia în timp, dar fără să ştim ce pâine au mâncat...

Aşadar, dacă facem un lucru, măcar să-l facem cum trebuie.“

Aurel Popescu - preşedintele Patronatului Român din Industria de Morărit - Panificaţie şi Produse Făinoase

Să decidă consumatorul!

„Din punct de vedere ştiinţific noi nu ne amestecăm, pentru că nu este de competenţa noastră. Noi suntem reprezentanţii industriei de morărit-panificaţie din România şi, ca atare, trebuie să reprezentăm interesele producătorilor şi a consumatorilor. În urma investigaţiilor făcute, am aflat că marea majoritate a acestora vor să aibă posibilitatea de a alege din mai multe sortimente pe cel de care ei consideră că au nevoie. Aşadar, pe lângă pâinea din făină fortifiată, ar trebui să existe şi sortimentele obişnuite de pâine. În mod obligatoriu trebuie să respectăm cererea consumatorilor, aceasta pentru că unii dintre ei nici nu au voie să consume pâinea cu aport de fier.

Nu în ultimul rând, trebuie să ne gândim la cele 3.450 de mori din România, pentru care o astfel de investiţie, chiar şi de 10.000 euro, contează. Şi apoi, cu toţii ştim că în România 30-40 % din pâine este făcută la negru. Cine îi va controla pe cei din „zona gri“ pentru a şti în ce condiţii lucrează şi dacă introduc făina fortifiată? Îşi vor vedea de treaba lor, ca şi până acum, fără să facă nimic pentru sănătatea publică. Până la urmă, dacă lumea medicală va spune că trebuie să fortifiem toată făina albă, aşa vom face. Dar este bine să vedem şi ce spune consumatorul!“

Pagini realizate de Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 810

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizare9ce4.html-articol=799.htm

Imprimati articolulCât de simplu se poate construi o fermă europeană

În anul 2002, fraţii Tancău, agricultori în comuna nemţeană Gheräieşti, au început o afacere bazată pe îngrăşarea porcilor. Capitalul cu care au demarat această afacere a fost generat de familie, doi dintre fraţi muncind şi la această dată în Austria.

Cu banii câştigaţi acolo, ei mai susţin o afacere pe care au dezvoltat-o în zonă, considerând util şi necesar să se extindă, mai ales în condiţiile acestui an, când au survenit o serie de modificări stimulative de ordin legislativ.

Obiectivul lor este de a construi o fermă europeană, cum sunt cele din Austria.

Au cumpărat astfel utilaje din Austria, cu ajutorul cărora au mecanizat lucrările din fermă, au construit adăposturi pentru îngrăşarea porcilor şi au arendat teren pentru baza furajeră.

Construcţiile pentru creşterea şi îngrăşarea porcilor sunt dimensionate la 100 de capete, provenite din efectivul matcă de care dispune ferma. Întreţinerea animalelor se face pe aşternut permanent, în boxe colective, pe categorii de vârstă, iar gunoiul este evacuat după un ciclu de producţie.

Fluxul tehnologic corespunde normelor legislative, asigurându-se condiţii optime de păstrare a bunăstării animalelor. Hrănirea porcilor se face în baza unor reţete furajere pe categorii de vârstă, majoritatea furajelor provenind din baza furajeră proprie. Desfacerea produselor se face, deocamdată, la nivel de comună.

După apariţia noilor reglementări este necesară o evaluare a posibilităţilor de desfăşurare, în continuare, a acestei activităţi care necesită investirea de capital pentru a putea rămâne pe piaţa îngrăşării porcilor, ştiut fiind faptul că, până la 1 iulie, crescătorii de porci trebuiau să opteze pentru un tip de exploataţie înregistrată în Registrul Camerei de Comerţ. Desigur, proiecte de viitor există, iar acestea se vor materializa în investirea de capital pentru o carmangerie şi pentru comercializare într-un restaurant propriu, în funcţie de prevederile legislative.

Pentru că s-au gândit la extindere, fraţii Tancău au continuat să achiziţioneze utilaje din Austria. În momentul de faţă, baza de maşini cuprinde trei tractoare de mare putere, printre care şi un Ferguson, o combină John Deere, semănători, maşină de plantat cartofi, balotieră Velger, combinatoare, cultivatoare, instalaţie de erbicidat, cositoare. Fraţii au arendat şi un teren în vederea înfiinţării unei ferme vegetale, pe care au cultivat floarea-soarelui (35 ha), grâu (40 ha), orzoaică (11 ha), cartofi (1,5 ha) şi îngrăşământ verde (2 ha).

În momentul de faţă, ei şi-au înscris exploataţia de îngrăşare a porcilor cu care au început şi în care au investit într-un timp relativ scurt multă muncă, bani şi perseverenţă, dar mai ales multă dăruire.

Mihaela CHIŞCĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 2010

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Vaca

Oltenica era vaca noastră. Bălţată alb cu roşu. Nu ştiam ce rasă este sau dacă se încadrează în vreunul dintre canoanele raselor de taurine. Ce ne mulţumea pe noi, copiii care o duceam la păşune şi ne făcea să o iubim ca pe una făcând parte din familie, era blândeţea ei. Nu da cu cornul şi nici cu copita. Se lăsa mereu mângâiată pe salbă şi, uneori, sărutată pe botul alb şi mereu umed. Dar mai cu seamă fiindcă ne da lapte mult, deşi puţin pentru gurile flămânde de copii numeroşi, care erau fraţii mei.

Într-o iarnă, cam pe după Crăciun, ne-am pomenit noaptea că ardeau clăile noaste de nutreţ. Au ars de tot, de n-a mai rămas decât scrumul din toată truda de o vară, şi aceea rea şi secetoasă, cum s-a nimerit în acel an 1946. Nu se făcuse mai nimic pe câmp. Răbdau oamenii de foame, ba se mai şi îmbolnăveau de mureau, aşa cum s-a întâmplat cu cele două fete mari ale lui Filip, două surori ca două flori ce au murit amândouă într-o săptămână.

Aceste întâmplări îmi scapără în minte, mai ales acum, când toată vara câmpul a ars bântuit de o secetă nemiloasă.

Floarea, venită din lumea satului cu câteva sticle de must şi nişte ciorchini de struguri să le vândă la oraş, privea tristă puţinii trecători îndemnându-i cu glas tânguitor:

– Luaţi, Doamnă, must, că-l dau ieftin!

– De ce-l vinzi şi nu-l păstrezi în gospodărie? Ai făcut aşa de mult?

– N-am făcut mult, că am vie puţină, numai aşa în jurul casei. Sunt văduvă. Şi sunt singură şi nevoită să-l dau. Adun bani să cumpăr nutreţ pentru vacă. Cu seceta de astă vară nu s-a făcut nimic. N-am ce-i da să mănânce la iarnă şi-mi moare vaca de foame.

Săraca, Oltenica mea. De foame, a murit. Iarna a ros toate frunzele ce fuseseră depozitate în altă parte scăpând de urgia focului. A ros, sărmana, până şi paiele din saltelele din pat, ghijele de fasole ce rămăseseră din alţi ani prin poduri.

Biata mamă a bătut zi de zi uliţele satului rugându-se de toată lumea să-i vândă vreo pală de fân, pe care s-o pună în ieslea goală din faţa vacii flămânde. Zadarnic. Vaca era şi gestantă. Mai erau două săptămâni până la sorocul fătării. În aer mirosea deja a primăvară, dar pădurea încă nu scosese muguri.

Oltenica aduna cu botul ei, supusă şi răbdătoare, vârfuri de rămurele tinere, frunze uscate ivite prin zăpada zdrenţuită. Şi într-o zi n-a mai rezistat. A murit. Viţelul, nenăscut încă, se zbătea în ea, în trupul din care fugea viaţa. Părtaşă la nefericitele întâmplări, inima mamei mele s-a sfărâmat şi ea.

Mă uit la Floarea, femeia din faţa mea, adâncindu-mă în durerea ei, în zbaterea şi neputinţa de a-şi salva ce are mai de preţ în gospodărie – Vaca. Şi plâng, la rândul meu, pentru amândouă.

Elisabeta PREDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 717

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

EDITORIAL

Ştie baciul ce face...

Asist uneori la discuţii, alteori la dezbateri televizate sau radiodifuzate pe teme ce ar trebui să intereseze cel puţin jumătate din populaţia ţării: pământ, proprietate, afaceri în domeniu, nivel de trai, cultură şi altele. După câte sunt – dezbaterile – şi după câte programe, strategii şi măsuri se anunţă, ţara, ţăranul ar trebui să trăiască într-o bogăţie de invidiat până şi de europenii la care tot facem referire.

Numai că intervievaţii, cei mai mulţi politicieni ori reprezentanţii unor importante instituţii – comentatori, politologi ori cum s-or mai numi sau autointitula, vorbesc parcă dintr-o filosofie... astrală, total ruptă de realitatea în care existăm. Fabulează într-atât încât îţi pui mâinile în cap şi te întrebi dacă nu sunt oare vreo creaţie S.F., ce-i drept uşor de realizat în vremurile noastre.

Auzi vorbă ieşită din gura unuia dintre cei la care mă refeream într-unul din zecile de comentarii pe această temă: „Ciobanul, dacă vrea să vândă brânza şi mielul, trebuie să îndeplinească condiţiile impuse de Uniunea Europeană. Adică să aibă unitate de procesare modernă, cu gresie, faianţă, cu apă curentă şi grup sanitar etc. Adică toate astea în vârf de munte, la zeci de kilometri de cel mai apropiat drum de acces, fără curent electric, fără alte facilităţi, pentru că acolo ajunge ciobanul cu oile din mai până în octombrie-noiembrie. Pentru că acolo este păşunea.

Bag seama că onorabilii noştri care susţin „implementarea“ unor astfel de reguli nu au habar de realităţile din mediul la care se referă. Nu ştiu că ţara are peste 30% din suprafaţa agricolă (circa 5 milioane de hectare) ocupată cu păşuni şi fâneţe, o imensă bogăţie, care nu poate fi exploatată altfel decât prin creşterea animalelor şi păşunat; că cei mai mulţi ţărani există deoarece, iată, cresc animale; că prin astfel de măsuri pun în pericol existenţa unui mare număr de crescători de animale, de ţărani, cu grave consecinţe economice şi mai ales sociale pe termen mediu şi lung.

Poate că, în locul unor asemenea reguli aberante, ar trebui instituit un sistem de îndrumare, control şi autorizare menit a stimula dezvoltarea unor astfel de activităţi în condiţii de igienă şi respect faţă de consumatori şi nu de... restricţionare a îndeletnicirilor practicate de milenii. Apoi, să nu uităm că baciul ştie ce face..., mai bine decât cei care vorbesc atât pe seama lui. A făcut-o de zeci şi sute de ani, iar din telemeaua lui am mâncat toţi şi existăm încă. Să avem grijă de altele care chiar ne-ar pune capăt zilelor! Altele pe care, iată, am început să le trăim. Cât? Vom vedea...

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 561

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sate din Europa

La Schenkenfelden se renunţă la energiile fosile

Republica Austria (în germană Österreich, Republik Österreich) este o federaţie, compusă din 9 landuri federale: Burgenland, Carintia (Kärnten), Austria Inferioară (Niederösterreich), Salzburg, Steiemark, Tirol, Austria Superioară (Oberösterreich), Voralberg şi Viena, care este şi capitala statului. Austria este una dintre destinaţiile de vacanţă cunoscute datorită staţiunilor renumite pentru sporturile de iarnă.

Schenkenfelden e un sat tipic pentru Austria Superioară: case mari, văruite în culori pastelate, acoperite cu ţiglă roşie, se conturează pe cerul albastru, dealuri molcome îl înconjoară de jur împrejur, o piaţă mare unde primăria se ridică semeaţă deasupra celorlalte clădiri. Nimic din ce vezi nu te-ar lăsa poate să bănuieşti cât de întreprinzători sunt localnicii.

Arderea resturilor forestiere şi agricole permite încălzirea a 1.500 de locuitori

În 2005, Schenkenfelden a fost numită „cea mai inovatoare comună din Austria“, deoarece de mai bine de doisprezece ani cei de aici se străduiesc, şi în mare parte au şi reuşit, să renunţe la energiile fosile (petrol, gaze), pentru a exploata la maximum resursele naturii: soare, vânt, apă şi resturile naturale.

Trei proiecte ambiţioase au fost deja definitivate, astfel că satul beneficiează de energie solară, energie eoliană şi încălzire ce are la bază materii organice vegetale. În prezent, nu mai puţin de 45% din cele 470 de case ale localităţii beneficiază de noile tipuri de energie pentru încălzire şi electricitate. Obiectivul administraţiei locale este ca până în 2010 să se utilizeze exclusiv aceste tipuri de energie, reducându-se astfel cu 50% emisiile poluante de CO2.

În 1998 a fost dată în funcţiune noua reţea de încălzire pe bază de materii organice – mândria locuitorilor din Schenkenfelde.

Construcţia, ridicată în întregime din lemn, pare un hambar, dar surprinde prin dimensiunile şi modernismul său. Trei localnici se ocupă de buna funcţionare a noului sistem de încălzire: „Totul este automatizat, declară unul dintre ei, Joseph Wöss, citat de Le Figaro. O simplă vizită din când în când e de ajuns.“ În spatele celor două cuptoare de ardere se află un imens hangar ce poate acoperi până la 3.500 de m3 de biomasă forestieră, necesarul pentru a se asigura căldura, pentru un an întreg, celor 58 de locuinţe care sunt racordate la sistem. Pe lângă avantajul de ordin ecologic al unui astfel de instalaţie, foarte important este şi cel de ordin economic: beneficiarii plătesc în jur de 1.500 de euro pe an (pe lângă cei 3.500 de euro, taxa de racordare).

O investiţie de proporţii

O mare parte a deşeurilor (40% din necesar) este furnizată de 34 agricultori locali, care au participat la cofinanţarea proiectului, şi oferă spre utilizare resturile forestiere de pe proprietăţile lor.

Reciclarea acestor resturi vegetale, pentru care primăria a pus la dispoziţie un concasor, este o afacere profitabilă. Municiplitatea le plăteşte aproximativ 20 de euro/m3. Deşeurile sunt răsturnate în cuva de stocare, iar mai apoi în cuptoare, de care sunt legate ţevile de apă care furnizează astfel localnicilor căldura de care au nevoie.

La începutul acestui proiect s-au investit nu mai puţin de 1,8 milioane de euro, din care 40% au provenit de la stat şi Uniune Europeană, 29% din diverse subvenţii regionale, 13% din fondurile landului Austria Superioară şi 18% din cele ale localităţii (donaţii ale locuitorilor şi ale unor mici întreprinderi). În prezent, nu mai beneficiază de nicio subvenţie.

Reţeaua de apă caldă este totuşi destul de limitată, nereuşind să acopere decât aproximativ 2 km, adică centrul satului, nu şi fermele aflate mai la periferie. Va veni şi rândul acestora, deoarece următorul pas este racordarea lor la noul sistem.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 600

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare9dab.html-articol=550.htm

Espot, un sat redescoperit > REVISTA LUMEA SATULUI

Espot, un sat redescoperit

Catalonia (în limba localnicilor: Catalunya, spaniolă: Cataluña) este o regiune din Spania ce reprezintă nucleul de origine şi cel mai extins teritoriu al limbii şi culturii catalane. Regiunea istorică Catalonia include Catalonia de Nord (catalană: Catalunya Nord), o provincie a Franţei din 1659. Regiunea vecină, Valencia (catalană: València), Insulele Balneare (catalană: Illes Balears), Andorra şi zona adiacentă Aragon (referită informal ca la Franja de Ponent) sunt asociate cu istoria şi lingvistica Cataloniei. Întreaga zonă este denumită de obicei ca Ţările Catalane (catalană: „Països Catalans").

Espot, un sat din această regiune, ne-a atras atenţia din două motive. Primul a fost, aşa cum poate era şi normal, datorită frumuseţilor naturii, iar al doilea pentru modul în care locuitorii au ştiut să facă dintr-un sat mic un punct de atracţie pentru turişti.

Situat chiar la intrarea în Parcul Naţional Aigüestortes, satul Espot din munţii Pirinei este împărţit de râul Escrita (în a cărui vale se află mai exact) în două părţi, legate doar de un mic pod de piatră, vechi de pe timpul romanilor.

Izolarea... şi bună, şi rea

Din cauză că nu se găseşte în apropirea vreunei şosele mai importante, nu a fost niciodată un punct comercial. Până nu demult era aproape izolat, fapt ce i-a adus şi avantaje, dar şi dezavantaje. Printre avantaje se numără conservarea arhitecturii tradiţionale, caracteristică întregii zone a munţilor Pirinei, podul de pe timpul romanilor şi podul Torasse.

Primul împarte satul în două, iar celălalt se găseşte în interior. S-au conservat foarte bine şi unele construcţii foarte vechi din piatră, cum ar fi biserica Santa Llogala sau faimosul turn Moros. Un dezavantaj major l-a reprezentat imposibilitatea practicării turismului în această zonă unde peisajul, extraordinar de frumos şi de variat, trebuia pus în valoare.

Pe lângă munţii Pirinei ce se ridică în apropiere, îţi încântă privirea râurile repezi sau lacurile glaciare. Însă nu putem ignora faptul că farmecul acestui sat mai este dat şi de arhitectura caselor din piatră şi a străduţelor înguste ce şerpuiesc printre ele.

Principala problemă, drumul de acces

Dezvoltarea staţiunii de iarnă Espot Esqui a fost energizantul de care acest loc încântător al Cataloniei avea nevoie. Dar pentru a ajunge aici era nevoie de un drum de acces, care nu prea exista. Astfel că s-au refăcut toate şoselele şi turiştii îndrăgostiţi de sporturile de iarnă, şi în special de schi (aici s-au construit piste excelente pentru practicarea acestui sport) au început să vină, iar numărul lor creşte de la an la an. Pe timpul verii, Espot se transformă într-un loc minunat, unde natura joacă rolul principal. Acum cei care iubesc alpinismul sunt principalii vizitatori.

Locuitorii nu sunt numeroşi, ci dimpotrivă, numărul lor abia dacă atinge cifra 300 şi majoritatea se ocupă cu turismul.

Infrastructura sa este atât de bine consolidată încât, indiferent de anotimp, iarnă sau vară, Espot este punctul de plecare spre Parcul Naţional Aigüestortes, dar şi spre lacul Saint Maurici. Pe unul dintre versanţii parcului se găsesc mai multe lacuri de origine glaciară, ca de exemplu Ratera, la care se poate ajunge relativ uşor, la fel şi pe munţii Amitges, Pui de Linyà.

Faptul că oraşele se găsesc la distanţe relativ mari a făcut din acest loc un paradis al celor care vor să fugă de aglomeraţia şi zgomotul urban, dar şi al familiilor cu copii. Dacă iubiţi muntele, mâncarea specific spaniolă şi aveţi ocazia să ajungeţi pe aici vreodată, nu veţi regreta! Românii au început deja să meargă în Spania şi pentru a o vizita, mai ales acum când România face parte din Uniunea Europeană şi ne este tot mai simplu să călătorim.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 559

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

BRANUL – între agroturism şi istorie

Dintr-o discuţie recentă cu ing. Sasz Dănuţ, directorul DADR Braşov, am înţeles ce înseamnă agroturismul veritabil. „Mulţi, spune Sasz, au accesat credite SAPARD pretextând că vor face agroturism, dar în realitate şi-au deschis la ţară hoteluri şi restaurante unde servesc produse de la magazinul din colţ. De fapt, agroturism înseamnă să ai o casă încăpătoare în care să poţi primi în condiţii civilizate turişti, oferindu-le cazare şi produse din propria gospodărie.“

Agroturismul, o tradiţie

Asemenea gospodari se întâlnesc în comuna Bran. Este locul unde l-am cunoscut pe Viorel Pantea, care la cei 58 de ani ai săi se ocupă efectiv de agroturism împreună cu soţia sa. O face de când se ştie şi mai ales de când a fost disponibilizat de fabrica din Braşov unde lucra, urmând tradiţia bunicului şi a tatălui său. Îmi spune că agroturism se făcea la Bran chiar şi cu 50 de ani în urmă.

Pe atunci, dr. Bruckner, medicul lui Ceauşescu, îşi petrecea vacanţele aici, la o familie din Bran, şi se simţea foarte bine.

Viorel Pantea are şi o serie despre păreri de felul cum se face agroturism: „Trebuie să ai animale proprii. Mie, de când mă ştiu, mi-au plăcut vitele. Am plecat de la 30 de oi şi la un moment dat m-am şi lăsat de ele, dar acum am aproape vreo 300. Mai am şi 23 de vaci. Brânza şi caşul ajung să-mi hrănesc oaspeţii. Mai sunt şi ceva produse din carne şi ţuică tare...

Pe lângă casa veche, care a devenit neîncăpătoare, ridic alta nouă în care am investit vreo 30 mii de euro. Acolo voi putea caza 6-7 familii, ca să se simtă bine. Spre deosebire de alţii, n-am avut nevoie nici de credite şi nici nu ştiu cum se accesează. Îmi scot banii din producţia proprie, având 10,60 ha de teren şi alte 200 arendate“.

Fără căi de acces nu se poate

Despre aşezarea turistică Bran mi-a vorbit apoi pe larg primarul Gheorghe Hermeneanu. Nu neapărat despre celebrul castel, care, fiind proprietatea Reginei Maria, făcea odinioară faima localităţii. Turiştii sunt atraşi aici mai ales de aerul curat, prielnic bolnavilor de inimă.

La dezvoltarea localităţii a contribuit şi primăria, Hermeneanu fiind aici multă vreme viceprimar, iar în ultima vreme ajungând primul gospodar al comunei. S-a dezvoltat mai ales infrastructura, căci fără căi de acces n-ai cum să ajungi să vezi frumuseţile localităţii. S-a definitivat 90% din reţeaua de apă potabilă, care în curând va cuprinde toate cele 4 sate ale comunei: Socodol, Poarta, Simon şi Predeluţ.

Acum Staţiunea Bran beneficiază de un proiect PHARE, implementat în vederea colectării gunoaielor menajere, din care s-au cheltuit deja 1,5 miliarde lei pentru canalizare. La această sumă se vor mai adăuga alte 5,8 miliarde. Edilii s-au străduit să ducă o politică de conservare a zonei, cu tot ce are ea mai deosebit ca frumuseţe şi înzestrare rurală.

Patria brânzei

Datorită susţinerii statului, gospodarii vor spori efectivele de animale care în prezent numără aproximativ 30.000 de oi şi 3.000 de vaci. Să nu uităm că aici se produc printre cele mai bune brânzeturi din ţară şi mai ales renumita brânză în coajă de brad. Mai sunt multe de făcut, cum ar fi, de pildă, refacerea fostelor zone de promenadă de altădată.

Prin fundaţia culturală „Inima Reginei Maria“, condusă de preotul Nicolae Enescu, se refac lăcaşurile de cult, dar şi tot ceea ce înseamnă patrimoniul cultural şi istoric. Şi ar mai fi ceva de adăugat: aici apare periodicul „Pro-Bran“.

Miron Ştefănescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 769

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cultura cartofului în România (II)

În anii când am coordonat cercetările la cartof în ţara noastră mergeam deseori în piaţă, mai ales pentru a testa rezultatele muncii noastre. Fac acest lucru şi astăzi, dar ce văd mă dezamăgeşte. Cei scumpi sunt tuberculii mari, de peste 65 mm, de culoarea roz-roşie.

La cursul de fitotehnie, celebrul profesor Săulescu ne-a învăţat că mărimea şi forma optimă a tuberculului de cartof este aceea a palmei gospodinei care-l curăţă. Mai mari decât această dimensiune nu sunt buni calitativ, fiindcă au un conţinut mai mare de apă, şi nu de elemente nutritive.

În majoritatea ţărilor din Uniunea Europeană nu sunt admişi la comercializare tuberculii mari, aceştia folosindu-se în hrana animalelor. În ultimul timp, pieţele din România au fost invadate de aceşti cartofi cu tuberculii mari aduşi din import. Cei de acolo, în loc să-i dea la animale sau să-i arunce la gunoi, îi exportă în România.

Industrializarea cartofului, o amintire

În România a existat până în anul 1990 o industrie destul de dezvoltată care folosea cartoful ca materie primă. Fabricile de prelucrarea cartofului sub formă de amidon au fost amplasate în bazinele mari cultivatoare: Sânsimion din judeţul Harghita şi Rădăuţi, judeţul Suceava.

În prezent nu se mai foloseşte cartoful ca materie primă nici pentru industria amidonului şi nici pentru spirt. Nici fabricile şi nici instalaţiile pentru spirt nu mai lucrează cu cartof. A mai rămas doar platforma de industrializare a cartofului în fulgi pentru piuré, chips, pommes frites, la care câţiva inimoşi întreprinzători demonstrează cât suntem de naivi. În schimb, importăm amidon din cartof pentru nevoile industriale.

Care este cauza? Rentabilitatea. Randamentul scăzut la folosirea cartofului ca materie primă în industrializare. Care este cauza randamentului scăzut? Politica greşită dusă de Ministerul Agriculturii până în anul 1990, când se socoteau cartofi industriali tuberculii căzuţi la sortare, la care conţinutul de amidon era în medie de 10-12% şi deci duceau la un randament în fabricaţie foarte scăzut. Or, cartoful industrial este produs special în acest scop, din soiuri cu conţinutul tuberculilor în amidon de peste 25% şi cu tehnologie specifică. Din punctul de vedere al cercetării suntem pregătiţi pentru acest lucru.

Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof Tg. Secuiesc, condusă de dr. ing. Mike Luiza, specializată pentru acest scop de folosinţă a cartofului, poate da răspunsuri la orice întrebare pusă de cei interesaţi. A creat soiuri cu un conţinut în amidon de peste 25%, care sunt acum la înmulţire, şi a stabilit tehnologia de cultivare a cartofului ca materie primă atât pentru industria amidonului cât şi pentru produse alimentare preparate industrial din cartof.

Este deci de reţinut faptul că în competiţia internaţională în care intrăm, prin aderarea la Uniunea Europeană, trebuie să existe preocupare mult mai mare decât până în prezent şi pentru industrializarea cartofului.

Prof. dr. doc. Matei BERINDEI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 5367

☐

Comentarii

☐

☐

1. sorin ionescu -- (19-April-2010)SUNT UN CULTIVATOR DIN SUDUL TARII SI AVEM O PROBLEMA CU SAMANTA DE CARTOFI,NU AVEM DE UNDE SA PROCURAM SAMANTA CERTIFICATA DE CARTOFI.CUMPARAM SAMANTA DIN ZONA BRASOVULUI DAR DE FAPT SUNT DE CONSUM.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule... prof. univ. dr. ing. Nicolai POMOHACI?

Profesorul Nicolai Pomohaci are în spate cinci decenii de activitate didactică şi de cercetare ştiinţifică, concretizate în pregătirea mai multor generaţii de ingineri horticultori şi publicarea a 275 de lucrări (manuale, tratate, monografii, comunicări ştiinţifice, articole cu caracter metodico-didactic).

• S-a născut la 28 noiembrie 1930, în comuna
Marginea, judeţul Suceava. Absolvent al Liceului „Eudoxiu Hurmuzachi“ din Rădăuţi şi al Facultăţii de Horticultură din Bucureşti (1950-1954); inginer la GAS Şeuca din judeţul Mureş, profesor de specialitate la Şcoala Horticolă Turda; director la Şcoala Horticolă din Fălticeni, judeţul Suceava.

• Din mai 1960 este cadru didactic (asistent, şef de lucrări, conferenţiar, profesor) la Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară din Bucureşti.

• Doctor în agronomie, specialitatea viticultură şi oenologie (1966); decanul Facultăţii de Horticultură (1990-1992) şi rectorul USAMV (1993-2000).

• Vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Rectorilor din România (1996-2000).

• Membru al Academiei Italiene a Viei şi Vinului şi laureat al Oficiului Internaţional al Viei şi Vinului.

• Distins cu Ordinul Naţional „Pentru merit în grad de ofiţer“ (2000).

• Membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“.

• Conducător de doctoranzi din 1991 până în anul 2006; au primit titlul de doctor în horticultură 20 de doctoranzi îndrumaţi de domnia sa.

• Preşedinte şi fondator al Asociaţiei „Frăţia Viei şi Vinului din România“ din 1998. Cetăţean de onoare al municipiului Rădăuţi (2005) şi al localităţii Bixad – Satu Mare (2005).

• Cărţi mai importante realizate: Oenologie, vol. I şi II (Editura Ceres); Horticultura; Oenologie 2 volume (Editura Didactică şi Pedagogică); Tehnologia culturilor horticole; Producerea şi îngrijirea vinurilor etc.

Cine nu-l cunoaşte pe prof. N. Pomohaci! Simpatic, sociabil, bun povestitor, ca un adevărat moldovean, dar şi ca adevărat ardelean, fiindcă se spune că bărbatul este de unde-i nevasta. Soţia sa, doamna Angela (cadru didactic) este din inima Ardealului şi se aseamănă ca o picătură de apă cu soţul. S-au influenţat reciproc, dar numai în bine, completându-se unul pe altul în mod ideal. E o familie fericită, de invidiat.

Prin felul de a fi, se bucură de aprecierea tuturor celor care-l cunosc şi în primul rând a studenţilor şi doctoranzilor.

Şi acum, după pensionare, prof. N. Pomohaci este la fel de activ. Nu-i ajunge timpul pentru câte vrea să facă.

T.M.: Ştiu că şi acum, după pensionare, în afară de scris aveţi şi o activitate practică în câmp.

N.P.: Pensionându-mă în anul 2002, nu am rupt-o complet cu învăţământul, rămânând la Universitate profesor consultant. Nu am abandonat nici scrisul. Am realizat deja 4 cărţi (Ţuica şi rachiurile naturale; Cultivarea

plantelor horticole; Horticultura României de-a lungul timpului;
Pagini din istoria învăţământului horticol românesc şi Din viaţa unui universitar – 3 volume).

Aş vrea să mai spun că fiul cel mare şi-a cumpărat un teren, vreo 2.000 mp, lângă Bucureşti, unde şi-a construit o casă. Venind în ajutorul lui, am plantat 72 de pomi din speciile cais, cireş, vişin, piersic, prun, măr, păr, gutui, grupaţi pe epoci de coacere, dar şi 21 de viţe-de-vie. Zilele cele mai active sunt sâmbăta şi duminica, când facem cu adevărat horticultură intensivă.

T.M.: Este o muncă de invidiat. Sunt convins că n-aţi uitat de colaboratorii pe care i-aţi avut.

N.P.: Am o foarte bună colaborare cu foşti doctoranzi şi colegi din judeţele Satu Mare, Maramureş, Sălaj. Printre altele, anual, cu ocazia „Sărbătorii pălincii“, organizăm şi câte un concurs, la care se prezintă peste 150 probe de ţuici şi rachiuri din pere, mere, gutui, piersici, caise etc. În zonă sunt o serie de populaţii locale de prun, păr şi măr deosebit de valoroase pentru distilate. M-am convins că studiul unora dintre ele poate genera foarte bine subiecte de teze de doctorat.

La o asemenea activitate ce pot spune decât „jos pălăria“! Vă doresc din toată inima, dumneavoastră şi soţiei, „tinereţe fără bătrâneţe! “

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 1928

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Acumularea apei în sol

Cea mai mare parte a arealelor agricole din ţara noastră se găsesc în zonele de stepă şi silvostepă, unde regimul precipitaţiilor este deficitar şi nu asigură valorificarea superioară a potenţialului genetic al soiurilor şi hibrizilor cultivaţi, precum şi a tehnologiilor moderne aplicate. În plus, faţă de media multianuală a precipitaţiilor specifice zonei, mai mult de jumătate din numărul anilor înregistrează cantităţi de precipitaţii sub această medie. Cum apa constituie factorul determinant al producţiei agricole, trebuie luate toate măsurile care să asigure înmagazinarea în sol a unei cantităţi cât mai mari.

Analizele de umiditate demonstrează că un sol bine lucrat poate înmagazina pe stratul 0-150 cm circa 4.500 mc apă/ha. Pe un teren nelucrat, neafânat, se înmagazinează o cantitate de apă cu 135-145 mm/mp mai mică. Rezultate experimentale din SUA arată că în solul discuit s-a redus cu 28-52% apa infiltrată din precipitaţii, faţă de terenul afânat prin arătură.

Foarte importantă pentru agricultură este apa înmagazinată în sol în anotimpul rece (octombrie-martie). Prin cercetări riguroase s-a stabilit că 1 mm/mp de apă acumulată în acest sezon este echivalentă, pentru plante, pentru recoltă, cu 2-3 mm/mp de apă provenită din precipitaţii, în timpul perioadei de vegetaţie.

Deci, solul trebuie menţinut tot timpul apt pentru înmagazinarea apei.

Afânarea

În acest scop, solul trebuie menţinut în permanenţă afânat ca un burete, ca să poată înmagazina o parte tot mai mare din precipitaţiile căzute. Aceasta se poate obţine prin aplicarea unei agrotehnici corecte şi, în primul rând, prin lucrările solului executate raţional, ceea ce presupune înlăturarea oricăror baraje din calea apei, prin desfiinţarea straturilor impermeabile. Astfel, înlăturarea hardpanului (talpa plugului) se obţine prin alternanţa adâncimii arăturii odată cu rotaţia culturilor. Pe suprafeţele compactate este necesar ca la anumite intervale de timp să se execute lucrări de scarificare la 60-80 cm adâncime şi să crească dozele de îngrăşăminte organice; rezultatele experimentale demonstrează că prin aplicarea acestor îngrăşăminte organice se măreşte cu 20% capacitatea solului de a reţine apa.

Fără crovuri

Suprafeţele cu microdepresiuni (crovuri) sunt umezite neuniform deoarece apa se strânge şi bălteşte în ele, ducând la moartea prin asfixiere a plantelor. De aceea este necesar să se asigure nivelarea terenului, iar acolo unde se găsesc crovuri mai mari acestea trebuie lucrate în mod special prin arături de desfundare, prin aplicarea unor cantităţi mari de materie organică şi prin scarificări la intervale de timp mai scurte.

Determinarea umidităţii

Pentru agricultură este importantă apa care se înmagazinează în sol până la adâncimea de 150 cm, strat în care se dezvoltă masa rădăcinilor.

La aprecierea rezervei de apă a solului nu se recomandă să se ia în considerare totalul precipitaţiilor căzute într-o anumită perioadă, ci să se determine exact gradul de umezeală al solului pe diferite straturi, deoarece o parte din apa provenită din precipitaţii se pierde prin scurgere la suprafaţă şi prin evaporare.

Lucrările solului trebuie efectuate la umiditatea optimă, pentru a nu scoate bolovani (în cazul solului uscat) sau curele (când solul e umed). Altfel, vom fi nevoiţi să facem ulterior lucrări energice pentru mărunţire care duc la distrugerea structurii, la prăfuirea agregatelor de sol. La căderea precipitaţiilor, praful respectiv astupă porii solului şi creează un strat impermeabil îngreunând pătrunderea şi înmagazinarea apei, iar după uscare formează o crustă groasă care favorizează pierderea apei prin evaporare.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 741

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizare9e39.html-articol=206.htm

Jühnde, un sat „energic“

Republica Federală Germania, stat din Europa Centrală, este formată din şaisprezece landuri, fiecare cu capitala sa: Baden-Württemberg, Bavaria, Berlin, Brandenburg, Brema, Hamburg, Hessa, Mecklenburg-Pomerania Inferioară, Saxonia Inferioară, Renania de Nord-Westfalia, Renania-Palatinat, Saarland, Saxonia, Saxonia-Anhalt, Schleswig-Holstein, Turingia.

Până acum, am încercat să vă aducem în faţa ochilor sate europene care ne-au încântat prin arhitectură, istorie sau modul în care localnicii ştiu să valorifice potenţialul turistic al localităţii oricât de mic ar fi el. Unice în felul lor, ne-au îndemnat la visare, iar gândul ne-a zburat la vacanţă. Poate ar fi trebuit să continui pe linia aceasta şi când „am ajuns“ în Germania, dar nu m-am putut abţine să nu vă prezint acest sat unic, ce subliniază la rându-i rigoarea cu care este înzestrată această naţie.

Până nu demult, Jühnde era un sat german ca oricare altul: câteva ferme, un magazin, un dispensar. Vizitatorii găseau cu greu drumul până la această localitate aşezată pe colinele blânde din districtul Göttingen în Saxonia Inferioară. Dar acest lucru s-a schimbat complet începând cu toamna anului 2005. „Astăzi vin în fiecare zi oameni care vor să vadă îndeaproape tot ce am construit aici“, a declarat August Brandenburg, primarul comunităţii, citat de site-ul Ambasadei Germaniei.

Instalaţie de biogaz de excepţie

Jühnde este singurul sat din Germania unde toată energia îi este asigurată de o instalaţie de biogaz. Electricitatea este produsă cu ajutorul motoarelor diesel puse în mişcare de generatoarele alimentate cu biogaz. Mai mult, excedentul de energie termică degajat de motoare este utilizat pentru a se acoperi nevoile de apă caldă şi căldură ale satului.

Iarna, când excedentul acesta de căldură nu este suficient pentru a se asigura încălzirea constantă a tuturor caselor, se folosesc cazane suplimentare alimentate cu rumeguş. În prezent se caută soluţii pentru uscarea rumeguşului cu excedentul de căldură de care se dispune pe timpul verii.

Idei de succes

Proiectul pus în practică aici a fost susţinut de Centrul pentru Dezvoltare al Universităţii Georg August din Göttingen, iar numeroşi specialişti şi-au dat concursul pentru finalizarea lui, nu mai puţin de patru ani. Instalaţia de biogaz foloseşte doar materii neprelucrate (secară, grâu, porumb) de la silozurile din zonă, îngrăşământ lichid şi gunoi de la grajdurile din Jühnde. Metanul obţinut în urma procesului de descompunere este convertit apoi în electricitate şi căldură în generatorul de putere. Electricitatea este stocată, iar căldura transportată către consumatori, făcând astfel instalaţia foarte profitabilă. Localnicii sunt extrem de încântaţi şi pentru că plătesc mult mai puţin pentru căldura produsă astfel.

Acest tip de instalaţie are numai aspecte pozitive, deoarece electricitatea şi căldura sunt generate de ceea ce produc câmpurile, păşunile şi pădurile de aici. Iar oamenii sunt mai mult decât încântaţi de acest experiment: „Atmosfera în sat e foarte bună, adăuga primarul Brandenburg. Există oameni care s-au mutat aici numai pentru că e un sat ce beneficiază de bioenergie.“

Mulţi săteni din Saxonia de Jos doresc să urmeze exemplul celor din Jühnde. Mai bine de treizeci de sate din districtul Göttingen şi-au exprimat deja acordul de a deveni sate utilizatoare de bioenergie.

Delia Ciohodaru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 976

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare9e55.html-articol=1111&editie...

Planul de afaceri? O iluzie

Aşadar, planul de afaceri reprezintă instrumentul prin care poţi conduce şi controla întregul proces de demarare a afacerii, dar şi un mesaj către toţi cei din jurul tău, clienţi, furnizori, parteneri strategici, finanţatori, acţionari, că ştii cu certitudine ce ai de făcut, fapt care, într-o economie de piaţă funcţională, va conduce la imaginea unui actor pertinent al mediului economic.

Principalele aspecte care trebuie avute în vedere în cadrul unui plan de afaceri sunt: • Viziune, strategie;
- Istoric, management, resurse umane, activitatea curentă;
- Analiza pieţei;
- Analiza costurilor de operare;
- Investiţii necesare;
- Proiecţii financiare şi altele.

Se vede aşadar că, pe lângă viziune, adică a şti ce vrei, e nevoie de o strategie. În cadrul ei se ridică mai multe întrebări, din care am reţinut câteva:
- Care este esenţa afacerii? Ce anume va genera bani şi profit?
- Cum trebuie să arate produsele sau serviciile?
- Cine vor fi clienţii?
- Există o ofertă comparabilă pe piaţă?
- Care este punctul tare care va genera succes?

Trecem apoi peste istoric, deşi nu trebuie neglijat să se ştie ce au făcut alţii în domeniu, pentru a vorbi pe scurt de management. Aici apar întrebări legate de resursele umane şi materiale existente, personal calificat, nivel de salarizare, structură organizatorică, localizarea afacerii şi multe altele. În fine, ajungem la analiza pieţei.

Aici vorbim despre clienţi, firme sau persoane fizice, de împărţirea din punct de vedere geografic, de capacitatea de absorbţie, plan de acţiune pentru atragerea clienţilor, concurenţă, prognoza cererii, politici de marketing, strategie de produs, politică de distribuţie, politică de preţ şi altele.

Analiza costurilor de operare implică: materii prime, materiale consumabile, materiale auxiliare, costuri de personal (salarii, costuri sociale, prime şi bonusuri, costuri de training şi formare personal), impozite şi taxe locale, servicii externe (contabilitate, consultanţă de tot felul: fiscală, juridică, în management, IT, PR), costuri de spaţiu (birouri, producţie, vânzări, depozitare), cheltuieli de încălzire (gaz, curent), curăţenie, reparaţii, apă/canal, gunoi, mijloace de transport, combustibil, deplasări, materiale de prezentare, participări la târguri, materiale de birou, copiere documente, comunicaţii (telefon, fax, mobil, e-mail), evidenţă primară şi calculul salariilor, abonamente (ex. reviste, legislaţie, întreţinere echipamente birou, literatură de specialitate, etc.), asigurare, impozite şi taxe.

Este foarte important ca acest capitol să fie bine fundamentat în mod pragmatic, onest şi realist. A diminua sau a ignora aspecte conexe investiţiei (de. ex. infrastructura de utilităţi) sau de a o supradimensiona nejustificat (introducerea unor echipamente foarte scumpe, de lux) sunt greşeli frecvente care ridică imediat semne de întrebare (justificate) în mintea acţionarilor, partenerilor, finanţatorilor.

Deşi subiectul articolului nu era modul cum trebuie făcut un asemenea plan, am încercat totuşi o trecere în revistă a cât mai multe dintre elementele necesare în construirea sa tocmai pentru a atrage atenţia asupra problemelor pe care le reclamă fermierii care nici nu se pot gândi să îşi construiască unul.

De exemplu răspunsul la una din întrebările cu care se construieşte strategia: „Cine vor fi clienţii?“ Pentru producătorii de cereale se poate spune că angrosiştii sau depozitarii. Dar aceştia relativizează foarte mult un alt parametru: politica de preţ. Fiind extrem de fluctuant preţul produselor agricole, este aproape imposibil să socoteşti valoarea pe care o vei obţine la recoltare.

Poţi şti cu precizie cât te costă să produci porumbul, de exemplu, dar nici prin cap nu-ţi trece cât vei putea obţine la recoltare. „Eu sunt producător, mi se destăinuie Mihai Năstăsache conducătorul unei asociaţii din comuna gălăţeană Iveşti, nu pot să stau pe piaţă cu producţia nu am aceste mijloace. Întreaga producţie trebuie s-o dau intermediarilor. Pot să mă înţeleg cu unul că îi voi livra toată producţia, dar nu şi la un preţ anume.

Eu îmi pot asuma, de exemplu, riscul de a negocia la semănat un preţ mai mic decât cel cu care se va vinde la vremea recoltei fără să pretind nimic, dar el nu ar risca să fie nevoit prin contract să dea un preţ mai mare decât cel cu care va putea să-l vândă mai departe. Şi îl înţeleg. Vina este a celor care au pârghiile şi pot să controleze preţul stabilind şi garantând de la bun început un preţ minim.

Aşa aş putea şi eu să îmi construiesc o strategie, să îmi aleg culturile cele mai profitabile, aş miza şi eu pe un profit, aş construi un plan de dezvoltare pe o perioadă mai lungă. Aşa, acum abia dacă pot să mai reînfiinţez noua cultură. Norocul nostru este că sunt foarte mulţi nepricepuţi în jurul nostru şi în dauna lor supravieţuim noi, cei care ştim să obţinem cât de cât producţii mai bune. Dacă toţi am face producţii la fel atunci toţi am pierde.“

O socoteală cinică, de fapt o realitate cinică de care se fac vinovaţi cei care ar fi trebuit să creeze acel cadru în care toate pârghiile unei economii normale să existe.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 665

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Gestaţia oilor şi a caprelor

Măsuri tehnico-organizatorice ce se impun în această fază.

Până nu demult, şi în ţara noastră existau trei sezoane distincte de fătare, şi anume: extratimpurii (noiembrie-decembrie), timpurii sau de iarnă (ianuarie-februarie) şi tradiţionalele de primăvară (martie-aprilie). Prin sincronizarea căldurilor, ca urmare a unei pregătiri pentru împerechere a reproducătorilor în special pe bază de masă verde, se realizau în acest fel fătări comasate şi miei uniformi ca dezvoltare corporală, alături de indici ridicaţi de prolificitate, fără mortalităţi embrionare şi fără sterilitate. Actualmente, predomină sistemul clasic de fătări tardive, martie-aprilie, în prezent oile fiind în plină fază de gestaţie, indiferent de tipul programat.

De aceea, pentru înregistrarea unor rezultate bune se impune, în primul rând, o hrănire corespunzătoare, reprezentată de raţii alcătuite din: 1 kg fân de calitate, 1,5 kg grosiere, 2-2,5 kg siloz sau rădăcinoase şi 200-300 g concentrate, dacă este posibil sub formă de amestec unic tocat şi apă potabilă la discreţie. Cu cca 20 de zile înainte de fătare se recomandă reducerea treptată a silozului şi înlocuirea lui cu cca 200 g de concentrate. Acest tip de hrănire trebuie să înceapă în partea a doua de gestaţie, când ritmul de creştere în greutate al mielului se intensifică. Astfel, la naştere, acesta trebuie să cântărească cel puţin 3,5-4 kg, în funcţie de rasă şi tip de fătare (simplă sau gemelară), deoarece cei cu greutate de cca 2 kg, în general, vor fi neviabili.

De asemenea, în această perioadă trebuie evitată administrarea furajelor mucegăite, îngheţate, alterate, provenite din livezile de pomi tratate cu pesticide sau din grupa plantelor toxice ce produc cu rapiditate mortalităţi ovulare şi embrionare, oaia fiind sensibilă în această perioadă la astfel de furaje. Totodată, adăpatul trebuie să se facă numai cu apă la temperatura sursei sau adăpostului, evitându-se distribuirea acesteia la limita îngheţării. Apa trebuie să fie curată, fără miros sau cu diferite impurităţi, pentru prevenirea eventualelor infecţii, boli parazitare etc.

Necesitatea administrării apei se impune datorită faptului că aceasta contribuie la fluidizarea sângelui, termoreglarea temperaturii corporale, precum şi la eliminarea produşilor de dezasimilaţie din organism. Neadministrarea ei un număr mai mare de zile conduce la deshidratarea organismului, diminuarea metabolismului, precum şi a producţiei de lapte şi greutăţii corporale etc. De aceea, necesarul zilnic trebuie să fie cu de 3-4 ori mai mare faţă de substanţa uscată a furajelor consumate, revenind la respectiv 3-5 kg/zi şi cap de animal.

Adăpostul trebuie să asigure în perioada de gestaţie un microclimat (temperatură, umiditate, viteza curenţilor de aer etc.) specific stadiului fiziologic, asigurându-se în acelaşi timp şi un spaţiu de confort de 1,5-1,7 mp/cap necesar pentru mişcarea animalelor. De asemenea, să fie uşor de curăţat, de evacuat dejecţiile şi eventual de dezinfectat. Aşternutul de paie curate se va schimba sau împrospăta de câte ori este nevoie, de regulă la 2-3 zile, pentru prevenirea vicierii atmosferei predominant amoniacale din adăpost.

Totodată, trebuie să fie călduros (10-12°), fără curenţi de aer, iar în compartimentul de fătare să se asigure 13-15°C, urmând să descrească la 8-10°C), fără curenţi de aer, iar în compartimentul de fătare să se asigure 13-15°C, urmând să descrească la 8-10°C după terminarea fătărilor. Densitatea prea mare pe metrul pătrat a animalelor, cât şi umiditatea crescută sau prea redusă, ventilaţia oscilantă, lipsa igienei corporale şi a adăpostului, precum şi lipsa mişcării acţionează negativ asupra organismului, fiind în detrimentul producţiilor ulterioare.

Tot în această perioadă trebuie să fie funcţionabil compartimentul de fătări precum boxele respective şi spaţiul de refugiu pentru miei necesar pentru hrănirea lor suplimentară timpurie, având în vedere avantajele privind intensificarea dezvoltării tubului lor digestiv şi a echipamentului enzimatic, reducerea sau chiar lichidarea crizei înţărcării şi, în final, intensificarea ritmului lor de creştere şi dezvoltare corporală.

Astfel de măsuri sunt luate în mod curent în unitatea noastră din Berezeni, care deţine de mai mulţi ani un nucleu apreciabil de ovine Merinos şi de bovine.

Dr. ing. Toader Dima SC Agricola Berezeni, jud. Vaslui

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 6346

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare9eac.html-articol=315.htm

Moment aniversar > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMoment aniversar

Cinci decenii de la înfiinţarea Institutului de Cercetări Hortiviticole Băneasa – Bucureşti

Printr-o Hotărâre a Consiliului de Miniştri din 1952, Institutul de Cercetări Agronomice al României (ICAR) a trecut la Academia Republicii Populare Române. La art. 3 al acelei HCM se prevedea că „actualele Secţiuni de pomicultură, viticultură şi legumicultură, precum şi Staţiunea de sericicultură, din cadrul ICAR, urmează să se transforme în Institute departamentale, trecând la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii împreună cu staţiunile respective“.

În legătură cu această măsură, preşedintele Academiei Române, prof. Traian Săvulescu, s-a adresat ministrului Agriculturii şi Silviculturii de atunci, dr. Constantin Popescu, cu rugămintea de a aduce la îndeplinire prevederile amintite mai sus, dar din cauza unor tergiversări faptul se împlineşte abia în 1957, când a venit la conducerea Ministerului Agriculturii prof. univ. Marin Stancu.

La conturarea reţelei de Staţiuni experimentale hortiviticole a contribuit şi transferarea în cadrul acestora a unor şcoli de specialitate. Astfel, au trecut la ICHV complexele şcolare agricole Fălticeni şi Geoagiu, precum şi şcolile de viticultură de la Valea Călugărească, Odobeşti, Miniş şi Istriţa-Pietroasa.

Baza materială iniţială a ICHV a constat din 444 ha cu viţă-de-vie şi pepiniere viticole, 429 ha cu pomi şi pepiniere pomicole, 266 ha cu grădini de legume şi seminceri, precum şi alte suprafeţe agricole, în total 2.530 ha.

Director al Institutului de Cercetări Hortiviticole a fost numit conf. univ. Ştefan Nicolae, care fusese până la acea dată director al Staţiunii Experimentale Pomicole Voineşti, judeţul Dâmboviţa.

Sediul administrativ şi laboratoarele au fost amenajate la Băneasa-Bucureşti. În 1967, din ICHV s-au format 4 institute pe ramură: pentru pomicultură – Institutul de Cercetări din Mărăcineni – Argeş; pentru viticultură – ICVV Valea Călugărească; pentru legumicultură şi floricultură – ICLF Vidra şi pentru producerea şi valorificarea legumelor şi fructelor (ICPVILF) – Bucureşti. Toate aceste institute funcţionează şi în prezent.

(Teodor MARIAN)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 682

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Susţinerea irigaţiilor

În încercarea noastră de a fi la curent cu mersul lucrărilor în agricultură apelăm la instituţiile implicate, aflând de la oamenii care trudesc acolo nu doar în ce stadiu sunt lucrările, ci şi ceea ce se mai poate face pentru ca totul să meargă din ce în ce mai bine.

Astăzi stăm de vorbă cu Gheorghe Albu, directorul executiv al Direcţiei Agricole Constanţa.

Rep.: Care este situaţia în februarie în agricultura constănţeană?

G.A: Judeţul Constanţa are un areal agricol foarte important în economia agricolă naţională, de aproximativ 500.000 ha, din care au fost însămânţate în toamnă aproximativ 130.000 ha cu grâu, 25.000 ha cu orz-orzoaică şi 45.000 ha cu rapiţă. Diferenţa de suprafaţă este arată. S-au arat în toamnă 95% din suprafaţa care se va însămânţa în primăvară, ceea ce este o reuşită.

Rep.: Ce a determinat-o?

G.A: Mai mulţi factori:

1. Preocuparea producătorilor agricoli sau a celor care lucrează în agricultură;
2. stimularea prin facilităţi de către Ministerul Agriculturii prin acordarea de bonuri valorice şi a unei bonificaţii de 10.000 lei vechi/litru de motorină;
3. în ultima perioadă, foarte mulţi investitori au venit în zona noastră ţinând cont de gradul ridicat de fertilitate a solului. La ora actuală este o competiţie în arendarea terenurilor şi în achiziţionarea de teren agricol.

Rep.: În ce stadiu se află starea de vegetaţie?

G.A: Culturile înfiinţate în toamnă se prezintă bine. Probleme deosebite nu sunt la grâu, orz şi orzoaică, dar ceva probleme s-au ivit la rapiţă, care este mai sensibilă şi mare consumatoare de apă. Temperaturile ridicate din ultima vreme şi-au spus cuvântul, la care s-a adăugat faptul că, din lipsa fondurilor, nu s-au aplicat îngrăşăminte suficiente. Probleme deosebite nu avem şi am mare încredere în producătorii agricoli care vor apela la sistemele de irigaţie puse la dispoziţie de ANIF.

Statut special pentru irigaţii

Rep.: În ce măsură pot utiliza apa atunci când au nevoie?

G.A: Dobrogea are o situaţie aparte în ceea ce priveşte irigaţiile: sursele mici şi unice de apă: Dunărea şi Canalul Dunăre–Marea Neagră şi treptele mari de udare datorită reliefului. Am reclamat mereu situaţia că Dobrogei trebuie să i se acorde un statut special din punctul de vedere al irigaţiilor. Sunt bucuros că personalităţi cu putere de decizie au înţeles acest lucru. (Este foarte bun tariful unic). Fără ajutor, agricultura nu este o afacere profitabilă şi poate fi foarte uşor abandonată. Este păcat, deoarece în Dobrogea sunt cele mai fertile terenuri din Europa.

Rep.: Până în ’89, Dobrogea a beneficiat de o amenajare hidrologică foarte bine pusă la punct. Ce s-a întâmplat cu ea?

G.A: Da, avea 420.000 ha şi a fost cea mai mare amenajare în privinţa sistemelor de irigaţii (din 500.000 ha arabil), reprezentând 80% din suprafaţa totală şi 14% din suprafaţa arabilă a ţării. Acum irigăm din 400.000 ha doar 40.000 ha, adică doar 10% din sistemele de irigaţii de până în ’89 sunt funcţionale. Proiectarea lor s-a făcut după tehnologii depăşite. Vrem să mergem pe trei căi (două esenţiale, din care să rezulte a treia):

1. susţinerea pe viitor pentru suprafeţele care încă se irigă;
2. acordarea unei atenţii deosebite pe linie de investiţie pentru sistemele care nu funcţionează şi sunt în conservare, prin reproiectarea şi redotarea lor cu echipamente de ultimă generaţie;
3. privatizarea acestor sisteme. Ele trebuie date privatizării la cheie!

Rep.: Se arendează mult şi se cumpără mult, dar pe bani puţini. Ce i-aţi sfătui pe proprietarii de teren?

G.A: Această tranzacţie de înstrăinare de teren este o chestiune civilă. Nu ştiu dacă e bine să dau sfaturi. Pot să spun că, odată cu aderarea României la Uniunea Europeană, preţurile se vor aşeza. Este bine să se mai aştepte până va funcţiona corect piaţa imobiliară din domeniul agricol.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 522

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

„Am învăţat să croşetez înainte de a coase“

Aşa începe povestea Elvirei Gavriş, din comuna Bedeciu, judeţul Cluj. Prâslea cel Voinic a avut, înainte de toate, un „a fost odată ca niciodată“, dar merele sale de aur şi isprăvile voinicului nu erau decât un basm. Ceea ce mâinile doamnei Gavriş plămădesc e realitate. Broderiile dumneaei le-aţi putea găsi foarte bine în casa bunicii de la ţară, pe biroul directorului unei importante companii, dar şi în palatul lui Făt-Frumos, din tărâmul fermecat. Vi s-ar părea firesc să le vedeţi acolo.

Modelele sunt ale bunicii, iar lucrătura trădează iscusinţa şi siguranţa unor mâini îndelung antrenate în arta populară a coselelor. Cosele e un termen general care se referă la broderia manuală spartă aplicată de o sumedenie de lucruri: feţe de perne, şerveţele, perdele, cearşafuri şi câte şi mai câte.

Acest meşteşug însă are nevoie şi de o pânză cu fir uniform, altfel nu iese broderia. „Se lucrează pe fir. Se festonează astfel încât 3 fire să fie lucrate, 3 să fie lăsate. Cele lucrate se decupează şi iese o grilă. După aceea, în grila aceasta se leagă firele să nu se împrăştie şi aceasta este broderia spartă.“

O zi fără lucru e o zi pierdută

Meşteşugul i-a fost transmis de cele două bunici. Una dintre ele a învăţat-o să toarcă şi să croşeteze, iar cea de-a doua i-a pus prima oară în mână un ac şi o aţă. De la 14 ani lucrează broderie spartă. O zi în care nu a lucrat nimic este o zi pierdută, o zi în care nu are linişte. Broderia spartă supune ochii la un efort considerabil, însă pentru doamna Gavriş înseamnă calea cea mai sigură spre liniştea şi relaxarea de care are nevoie pentru a-şi menţine forţa creatoare.

Nu înşală folclorul

Nu a modificat stilul tradiţional al coselelor, ci doar l-a individualizat. Membră a Academiei Artelor Tradiţionale de la Sibiu, nu şi-a permis niciodată să înşele folclorul românesc. Până şi maniera de a lucra este aceeaşi cu cea a bunicilor de odinioară. Maşina de cusut ar face într-un timp mai scurt broderii mai regulate şi mai multe decât oricare două mâini de pe acest pământ. Dar un ochi avizat şi-ar da imediat seama de diferenţa dintre artă şi o simplă cusătură.

Coselele sunt la fel de regulate – o lege a broderiei interzice să pierzi chiar şi un singur fir – însă au un aspect mai brut care le oferă unicitate. „Nici nu e gata cea la care lucrez şi deja mă gândesc la următoarea, ce să fac, ce model îi pun. Dacă l-am făcut odată şi undeva nu mi-a plăcut, deja am în minte cum să-l modific.“ Aşa se explică şi „teancul“ de premii obţinute de-a lungul vremii.

Diplomele stau toate adunate într-un dosar stufos. Sunt prea multe pentru a le mai şti numărul exact. „Prima mea participare într-un cadru muzeal a fost cu copiii, la Sibiu, la «Olimpiada micilor meşteşugari» din 1992.

În fiecare an am obţinut premii cu grupuri de fete. Văzând că sunt doritori de a mă primi în cercul lor, am început să particip la târgul mare al meşterilor populari, tot prin ’92. Aşa am participat, în fiecare an, aproape în fiecare week-end, în toată ţara. Am diplomă de excelenţă de la Muzeul «Dimitrie Gusti», tot de excelenţă de la Muzeul «Mihai Eminescu» din sectorul 2. Ca o recunoaştere a celor făcute de mine, în urmă cu 3 ani am fost primită în Academia Artelor Tradiţionale de la Sibiu.“

Din Bedeciu la München

Coselele tradiţionale româneşti au depăşit şi graniţele ţării. În 2002 au ajuns la München, în Germania. Timp de două săptămâni au avut un stand pus la dispoziţie de Ministerul de Externe al României. Germanii s-au arătat încântaţi de broderiile din Bedeciu ale doamnei Gavriş, iar comenzile nu au întârziat să apară.

Cu toate acestea, broderia spartă nu e o afacere, în sensul strict financiar. Lucrul manual autentic are un anume preţ pe care arta îl impune, însă omul, cel care a plămădit arta, îşi impune propriul preţ. Niciodată mai mare, tot timpul mai mic pentru ca şi ceilalţi „muritori de rând“ să-şi poată permite un colţişor de artă la ei acasă. Şi, an de an, târg de târg, vechi clienţi caută broderiile încheiate cu dantelă pe margine. „Orice cusătură de-a mea are o dantelă pe margine. Toate feţele mele de masă, toate şerveţelele au această semnătură. Cineva, într-un târg, m-a căutat. «De mult te caut, doamnă. Nu te mai cunoşteam, dar nici nu vedeam nicăieri semnătura dumitale».“

Mihuţ NĂSTĂSACHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 2652

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare9f70.html-articol=250.htm

EDITORIAL - Uliţarnicii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

EDITORIAL

Uliţarnicii

De câteva luni încoace, mai-marii-n stat, dominaţi de ideea aderării, dornici de a intra în graţia comisarilor europeni şi gata oricând să sacrifice (nu să se sacrifice) pentru asta, şi-au trimis pe uliţele satelor „solii“ să-i înveţe, vezi Doamne, pe ţărani cam care-i calea pe vale. Adică, să le arate... „cam cum îi cu Vestu’ că, de, cu Estu’ am văzut“ – după cum spunea cu oarecare ironie un ţăran... pardon, un fermier de vreo 70 de ani de undeva din România.

Cam vreo cincisprezece-douăzeci de... delegaţi, care mai de care mai şcoliţi în ale europenizării, strângeau câţiva bătrâni, aflaţi cu ceva treburi prin centrul satului, cărora li se alăturau alţi... curioşi ori simpli gură-casă. Şi, în faţa unui asemenea „numeros“ auditoriu, adunaţi într-un cămin cultural – pe unde mai e, dacă n-a devenit discotecă, prăvălie, birt sau depozit de te miri ce – sau în vreo sală de clasă unde-ţi clănţăneau dinţii de frig de cum intrai, începeau „onorabilii“ să le povestească din... litera normelor europene: cât de mare-i pita de la 1 ianuarie 2007, câtă ţuică mai poate bea, cum să... nu-şi mai taie porcul de Crăciun iar, mai nou, până unde pot merge cu putina de brânză. Şi câte ceva despre banii europeni şi căile lor.

Interesant mod de abordare a aşa-zisului program de informare a populaţiei rurale; specialişti şi funcţionari, botezaţi, pe alocuri, uliţarnici, scoşi dintr-ale lor şi trimişi să spună nimănui nimic. Deşi aveau ce.

Fără îndoială că o mână de ajutor a meritat să fie dată pentru implementarea şi repartizarea cotei de lapte, înregistrarea în Registrul fermelor a ceva proiecte ca să poată fi accesaţi banii europeni... Treabă de specialist, fără de care s-a dovedit că nu poţi face prea mulţi paşi întru propăşire.

Mă întreb dacă nu era mai eficient ca acest proces să se fi desfăşurat prin intermediul mass-media – aflată din belşug pe piaţa românească – la care are acces întreaga populaţie. Cei interesaţi să intre pe piaţă, să iniţieze o afacere, cu siguranţă n-au aşteptat informaţii în poartă. Ceilalţi? Nici măcar mult trâmbiţatele „caravane“ nu le-a trezit vreun interes în plus în acest sens.

Aşadar, după ce oferi informaţii, soluţii, aşteaptă... iniţiativa. Nu alerga după ea şi nici n-o impune. Iar când apare îmbrăţişeaz-o, arată-i calea şi oferă-i şansa să prindă contur. Mijloace şi metode sunt. Asta este menirea specialiştilor din Consultanţă şi din celelalte structuri aflate în slujba agriculturii şi a agricultorului. În „slujba“ am spus.

Şi nu uita că dacă el, agricultorul, nu există, noi nici atât.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 570

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

EDITORIAL

Unde sunt iluziile...?

Aşteptat cu mare nerăbdare, dar şi cu şi mai mare speranţă, anul integrării devine pe zi ce trece o mare deziluzie pentru omul de rând, pentru ţăranul român, pentru fermierul care aştepta ca lucrurile să curgă în folosul lui şi nu împotriva sa.

Şi dacă ar fi să exemplificăm, vom vorbi doar despre celebrele dezbateri, televizate ori nu, iscate de un ordin ce permitea vânzarea directă a produselor numai în pieţele agroalimentare din localităţile aparţinătoare judeţului de origine.

Slaba comunicare dintre diriguitori şi cei vizaţi, dar şi invers, legată de interesul faţă de orice reglementare care ar afecta producţia proprie, ne-a adus în situaţia de a fi la un pas să credem că nu vom mai vedea brânză la tarabă decât dacă aceasta este obţinută într-o stână care să îndeplinească aceleaşi condiţii sanitare veterinare ca cea obţinută în orice altă fabrică de procesare a laptelui, că nici transhumanţa nu mai e transhumanţă, ori că vom importa miei de Paşte, pentru că mioriticii noştri nu sunt identificaţi conform cerinţelor UE. Or s-a dovedit în timp că lucrurile nu stau tocmai aşa.

Ciobanii au aflat că pot produce brânza la stână asigurând câteva condiţii igienico-sanitare obligatorii, care vor determina o siguranţă alimentară a produselor obţinute aici, că transhumanţa nu-i interzisă şi Uniunea Europeană chiar o sprijină financiar atunci când proprietarul cere acest lucru şi respectă condiţiile de bunăstare a animalelor de pe urma cărora îşi câştigă existenţa. Ba mai mult, aflăm că şi mielul de Paşte va fi tot autohton deoarece s-a obţinut o derogare de la Comisia Europeană. Deşi nu are valabilitate decât un an, decizia dă răgaz crescătorilor dar şi autorităţilor pentru a realiza identificarea animalelor.

Iată cum consultările cu asociaţiile profesionale, care sunt create pentru fiecare domeniu în parte, rezolvă o problemă care afectează viaţa socială şi economică a unei majorităţi.

Mă întreb şi întreb la rându-mi de ce oare există consiliile pe produs, dacă nu pentru a avea loc discuţii între părţile implicate – diriguitori şi producători – atunci când se plămădeşte o lege sau cei din urmă au o problemă. De ce trebuie, meteahnă românească deja, să se işte scandal pentru a fi luate în considerare doleanţele şi ofurile agricultorilor români? De ce înainte de a promulga o lege, o ordonanţă ori un ordin, acestea nu sunt aduse la cunoştinţa celor cărora se adresează respectiva reglementare şi care, în mod normal, ar fi să-i ajute şi nu să-i distrugă economic. Nu e de mirare nici faptul că „o lege care modifică altă lege“, a pomiculturii din 2003, conţine un articol care îngrădeşte drepturile micilor producători de fructe care nu sunt organizaţi în forme asociative.

Aceştia vor putea să vândă doar în „pieţele stradale sau tradiţionale din zona de producţie şi au obligaţia de a expune la vânzare produsele în condiţii de calitate şi igienă, pentru a asigura protecţia şi siguranţa alimentară a consumatorului.“ Am mai văzut şi scris despre o astfel de „facilitate“ acordată agricultorilor.

Adică unde produci, acolo vinzi. Gata cu accesul pe alte pieţe din alte judeţe. Lăsăm totul la voia cererii şi a ofertei, că aşa cere economia de piaţă sau a samsarilor? Pardon, a comercianţilor cu SRL. Şi dacă n-ar exista asociaţii, am zice! Dar există organizaţii profesionale şi chiar un consiliu pe produs legume-fructe unde ar fi putut fi consultaţi sau măcar informaţi.

Rămâne o singură şansă: aceea ca această „lege de modificare a legii pomiculturii“ să nu fie promulgată. Altfel, ne va trebui o altă lege care să modifice legea care a modificat legea. Şi cu asta ce-am făcut? Am cheltuit timp şi parale. Şi nervii producătorilor, fie ei de brânză, de fructe ori chiar de legume. Că ultimii au scăpat. De vreo lege care să modifice o altă lege. În folosul lor, al legumicultorilor, evident. Sau nu?

Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 612

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare9f83.html-articol=826.htm

Horoscop indian - PANA > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms

Submit search form

Web

arhiva.lumeasatului.ro

Home

Despre noi

Abonamente

Video

Articole

Oferte

Anunturi

Newsletter

Agro Business

Contact

Arhiva

Imprimati articolulHoroscop indian - PANA

Perioada: 3-12 septembrie.

Semn: feminin, mutabil,
de pământ.

Pietrele preţioase: hiacintul, agatul.

Metalul: mercurul.

Culori: roşcat, maro şi auriu.

Verb: a analiza.

Numere native: 1, 5, 7, 9.

Caracterizarea numerologică: 5.

Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Fecioara; zodiac arboricol: Salcia. Compatibilitate: zodiac indian: Şarpe, Câine, Delfin, Scoică, Lotus; zodiac european: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) - nu există; compatibilităţi de rang II (mediocre): Rac, Leu, Fecioară, Scorpion, Săgetător, Capricorn; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (directe/puternice): Măr, Scoruş, Plop, Curmal, Fag; compatibilităţi de rang II (mediocre): Brad, Chiparos, Salcie, Nuc, Carpen;

Planete favorabile: Mercur, Marte, Uranus, Pluto.

Frumos, cu aer misterios şi discret, cu aspect pitoresc, uneori ostentativ. Atractiv printre romanticii de ambe sexe, cultivă limbajul şi discursul poetic, în subtextul căruia lasă să se bănuiască a exista melancolii neexplorate. Are darul vorbitului şi al scrisului pe care le-ar putea folosi din plin dacă ar fi mai ambiţios şi un pic mai harnic. Inteligent, destinat a fi lider, conduce cu eleganţă şi se impune uşor.

Condiţia minimală este să-i permită exprimarea calităţilor artistice şi atunci marşează, chiar dacă profitul propriu este modest. Nu se prea plictiseşte atunci când are de lucru, dar există pericolul să cadă sub incidenţa păcatului trufiei şi să se creadă „buricul pământului“, caz în care devine sobru, plicticos şi enervant. Are marele talent de a fi în preajma evenimentelor chiar de la debutul acestora şi flerul de a le previziona desfăşurarea. În cazul în care este implicat de la început, devine repede catalizatorul lor, fiind chiar de dorit.

Uneori intervine mai brutal decât s-ar aştepta ceilalţi de la o persoană aparent delicată şi mai curând introvertită. Altruist, împarte succesele cu echipa, cu condiţia ca în aceasta să nu se găsească într-o relaţie de subordonare strictă, caz în care eficienţa lui tinde spre zero.

Ca lider se comportă detaşat, pluteşte, părând uşor aerian, însă distanţa la care se poziţionează îi permite să vadă ansamblul, articulând amănuntele („liderul micilor manii“) pe care nu le-a pierdut niciodată din vedere. De obicei, acest comportament dă roadele mult aşteptate pentru că poate corecta proiectul „on line“ şi îndreaptă eforturile echipei, fără bâjbâieli, pe cale eficienţei.

Cu multiple posibilităţi, îşi va consolida o carieră plină de succese, eclectice, dar de certă valoare, atrăgându-şi de timpuriu o notorietate bine-meritată. Din păcate, nu prea atrage arginţi, dar... fiind tenace şi rezistent, ajunge până la urmă să-şi contabilizeze o starea materială, dacă nu de invidiat, oricum îndestulătoare.

Oportunist în sensul bun al cuvântului, poate găsi satisfacţii în aproape orice fel de activitate. Aparenta fragilitate nu este un semn de slăbiciune deoarece în situaţii limită se apără eficient, distrugător uneori, chiar dacă contraatacă rar. Nu încerca să-l anihilezi pentru că îşi „revine din pumni“ şi de-abia când crezi că „l-ai tăiat“ să începi să te temi deoarece atunci devine „invadator“, înăbuşindu-te. Poate să-şi revină după cele mai atroce şocuri care pe alţii i-ar debusola complet. Doar un semn de foc poate să-l subordoneze, pentru că, deşi nu se teme, totuşi, la limită, înţelege că autoconservarea este mai eficientă.

În societate este un solitar şi, frecvent, „dispare“ purtat de un gând sau de o pală de vânt – întotdeauna de sex opus. În dragoste nativul este pretenţios şi nu poţi să-i trezeşti atenţia decât dacă, pe lângă aspectul plăcut, posezi şi o doză consistentă de cerebralitate, eventual îi intuieşti pasiunile estetice şi ţi le modelezi pe ale tale. Succesul este garantat. Atenţie! Trebuie să ai iniţiativa, caz în care se va lăsa purtat fără să fie foarte curios unde. Cu vârsta devine tipicar, iar micile manii, care făceau deliciul tinereţii, pot deveni poverile cuplului. Fiind însă inteligent, practic şi devotat i se pot trece cu vederea, mai ales dacă partenerul îi seamănă şi este bântuit la rândul său de cam aceleaşi lucruri.

Poate fi romantic, însă aveţi grijă să-i răspundeţi la senzualitate cu aceeaşi monedă, altfel riscaţi să zboare pe o adiere. În jocurile sexuale ea are rolul inocentei care vibrează de fiecare dată ca la început, iar el este partenerul senzualismului rafinat, estetic, eteric, delicat, ceea ce, uneori, poate duce la impresia, falsă, că nu pune pasiune.

Senzualitatea nativilor rezidă tocmai în prelungirea dincolo de limite a erotismului deoarece cred sincer că actul sexual este un act artistic. Ei, nu chiar tot timpul...! O mică perversiune, nevinovată, în intimitate, reprezintă necesara pată de culoare.

Se hotărăsc greu pentru căsătorie şi aleg îndelung. Aceasta este zodia celor mai mulţi burlaci. Ea vrea un partener chipeş, dacă nu se poate frumos, bogat, dar nu mână-spartă, neapărat cu statut social vizibil, acceptându-i a priori escapadele, pe care le ignoră. El o vrea frumoasă, deşteaptă, bogată (ordinea nu-i întâmplătoare) şi, neapărat, senzuală.

Nu-l deranjează locul doi în casă, mai ales dacă soţia face dovada faptului că este chivernisită şi cu capul pe umeri. Aparent, acest cuplu este imposibil de găsit. Şi totuşi există, funcţionează, fiind destul de solid şi longeviv întotdeauna din cauza ei care, în esenţă, este rece iar implicarea pasională nu-i întunecă minţile.

Raf BANDI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 733

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizare9f92.html-articol=99.htm

La mintea cocoşului

E de belea, fraţilor, ascultaţi-mă ce vă spun! Şi nu vorbesc ca să mă aflu în treabă, precum alţii, ştiţi dumneavoastră care, ci bazat pe statistică. Care, la fel ca şi sondajele de opinie, nu mint decât azi, mâine şi... chiar poimâine. Depinde cine plăteşte şi pentru ce. Oricum, treaba e groasă, mai dihai ca porcul înainte de ultimul zgomot barbar, în care se foloseau tot felul de metode primitive şi violente, în totală contradicţie – nu-i aşa? – cu cele din lumea civilizată, unde tocmai am intrat odată cu Noul An.

De ce şi pentru ce, mă rog, zic că treaba e groasă?! Întrucât - straşnic semnal de alarmă! - în bătrâna şi prospera Englitera, de-o mai poreclesc unii şi... perfidul Albion, unul din trei - miraţi-vă, dar asta e! - aşadar, unul din trei locuitori este supraponderal sau obez. Adicătălea gras, adică burtos, carevasăzică având greutatea mult peste cea normală. Văleleu, văleleu! Dar lucrurile nu stau defel mai bine - ba, poate, dimpotrivă - în ţara tuturor posibilităţilor, care şi-a tras numele de la Amerigo Vespucci, deşi primul a ajuns acolo Columb Cristofor! De ce această tărăşenie, de rupe cântarele? Cum de ce? Pen' că bagă-n ei, pen' că se îmbuibă, pen' că mănâncă până pleznesc! Şi, mai ales, pen' că s-au cam lăsat de fumat. Că pe la ei, pe acolo, nu ca pe acilea, pe la noi, unde-i lege, nu-i tocmeală! Se interzice ceva, orişice, că nu te joci cu focul, altfel în mod sigur te arzi. Plăteşti peşin şi fără discuţie. Nu ca în scumpa şi eterna noastră Românie, unde e trai, nineacă!, numai boii, scuzaţi expresia, se opresc la barieră, restul, cu îngăduinţa autorităţilor, cum altfel, sfidează orice oprelişte ori interdicţie şi - hap! - sar pe deasupra, ori - ţuşti - se strecoară pe dedesubt.

Oricum, dacă mă întorc la inhalatul nicotinei şi al miilor de gudroane din ţigări - şi multe mărci mai sunt pe piaţă, Dumnezeule, şi infamă şi scandaloasă reclamă li se făcea până ce Europa să ne zică halt! - apăi trebuie să apelez iarăşi la statistici. Care zic că noi, românii, am fi pe locul doi de pe bătrânul continent, traversat de Dunăre şi Rin, la consumul ierbii dracului.

Halal să ne fie! Dacă punem însă la socoteală că nici nu ne prea alimentăm cum ar trebui - noroc că aderarăm, de excese gastronomice nici pomeneală - poate de Paşti şi de Crăciun. La mulţi ani! - toată povestea nu face decât să ne avantajeze. În loc să devenim un popor de supraponderali şi obezi, adică de graşi şi de burtoşi – precum alţii de se dau granzi –, la mintea cocoşului este că rămânem simpli şi cu burta lipită de şira spinării. Iar pân-o da firul ierbii şi ne-am deda iar la verdeţuri, mai e... Şi, orice s-ar zice, IARNA NU-I CA VARA!

Gogu Pintenogu'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 534

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Timagralim 2007 – un succes confirmat de 5.000 de vizitatori

În perioada 13 - 16 iunie 2007, a avut loc la Timişoara cea de-a V-a ediţie a expoziţiei Timagralim, manifestare devenită tradiţională, ce s-a desfăşurat pentru a doua oară consecutiv în incinta Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară a Banatului. Firmele participante au expus (pe o suprafaţă interioară de aproximativ 2.000 mp, în cadrul a două pavilioane expoziţionale, şi pe o suprafaţă exterioară de 6 ha) utilaje agricole, animale de fermă şi companie, culturi de plante experimentale.

Timagralim 2007 a reunit peste 130 de firme, atât din ţară, cât şi din străinătate. Noutatea acestei ediţii a constituit-o prezenţa cu standuri colective, dar şi individuale, a unor instituţii şi firme de prestigiu din Serbia, Ungaria, Franţa, Italia, Germania, Grecia, Polonia şi Slovacia. Tematica expoziţiei a fost diversificată: agricultură, industrie alimentară şi ambalaje, animale, utilaje agricole, flori, grădinărit şi produse ecologice, ultimele trei constituind premiere ale acestei ediţii.

Printre organizatori s-a numărat şi Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă, care a participat şi ca expozant, având un stand propriu şi acordând consultanţă de specialitate sau informaţii celor interesaţi de subvenţiile din acest an. Tot la standul OJCA Timiş, aproximativ 25 de legumicultori, absolvenţi ai cursului din bazinul legumicol Gotlob – Nerau - Teremia - Belint, au expus legumele obţinute în grădinile personale.

Pe durata expoziţiei au avut loc diverse simpozioane, seminarii, mese rotunde pe teme de actualitate în domeniu: ,,Agricultura în vestul României“; ,,Prezent şi viitor în creşterea ovinelor“; ,,Implementarea sistemelor moderne de mecanizare în fermele agricole din Romania“, precum şi prezentarea susţinută de directorul general ANCA, dr. ing. Viorel Morărescu cu tema ,,Consultanţa agricolă în contextul integrării în Uniunea Europeana“. De asemenea, în câmp, au avut loc demonstraţii susţinute de firmele Maschio - Gaspardo şi Mewi.

Astfel, expoziţia, vizitată de aproximativ 5.000 de persoane, a venit în întâmpinarea nevoilor unei societăţi în care agricultura este într-un proces de continuă dezvoltare, industria alimentară şi zootehnia reprezentând un segment extrem de important al economiei.

Festival de folclor păstoresc

În perioada 23-24 iunie 2007, în localitatea Vaideeni, judeţul Vâlcea, a avut loc cea de-a 39-a ediţie a festivalului folcloric păstoresc „Învârtita Dorului“.

Manifestarea a fost organizată de administraţia locală şi de Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale, la ea participând specialişti din Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, Autoritatea Naţională Sanitar-Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor, oameni de cultură şi folclorişti de la nivel naţional.

Evenimentul a avut în program o parte culturală, de punere în valoare a tradiţiilor păstoreşti, dar şi un seminar în care s-a discutat despre perspectivele creşterii ovinelor, în contextul actual şi în condiţiile în care Vaideeni este o localitate de păstori.

Festivalul s-a încheiat cu o paradă a portului popular românesc.

Expo-Agro Strehaia 2007

Anul acesta, într-o primă ediţie, Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Mehedinţi a organizat la Strehaia expoziţia de animale şi de utilaje agricole Expo – Agro Strehaia 2007. Au fost prezenţi cei mai reprezentativi crescători de animale din zonă, Asociaţia crescătorilor de taurine din Strehaia, precum şi firme producătoare şi distribuitoare de utilaje agricole.

Expoziţia a fost un bun prilej pentru schimbul de opinii, de experienţă şi de idei între fermieri, iar expozanţii cu exemplare valoroase au avut posibilitatea de a se mândri în faţa celor interesaţi. Iniţiator şi principal organizator, Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă a fost sprijinit în asigurarea reuşitei acestei acţiuni de către Primăria oraşului Strehaia, Asociaţia Crescătorilor de Taurine Strehaia şi de Unitatea de Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie Mehedinţi.

Înscrise an de an pe agenda de lucru a consultanţilor agricoli mehedinţeni, târgurile şi expoziţiile reprezintă manifestări de anvergură, cu prilejul cărora lumea satelor se reuneşte, evidenţiindu-şi tradiţiile şi obiceiurile în toată splendoarea şi autenticitatea lor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 2000

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Funcţiile fermei cu vaci

Ferma cu vaci trebuie să fie un ecosistem, o populaţie biologică, o unitate spaţio-temporară, cu un nivel de organizare a materiei vii tot atât de real ca şi individul şi efectivul de animale, astfel:

- o structură a efectivului de animale pe categorii de vârstă, greutate şi nivel de producţie;
- o anumită „ontogenie“, adică apare, se dezvoltă şi dispare în procesul de concurenţă dacă nu este competitivă;
- o anumită coeziune, coadaptare a structurii şi funcţiilor componentelor sale care îi conferă stabilitate.

Ferma cu vaci cuprinde astfel, în termeni zootehnici, următoarele componente:

- populaţia de animale utilizată. Alegerea raselor se face în funcţie de capacitatea de adaptabilitate la mediul existent, rezistenţa la boli, longevitatea producţiei şi producţia totală. Nu trebuie să se neglijeze nici importanţa diversităţii materialului genetic autohton care trebuie conservat;
- factorii de mediu zilnic ca: adăpost, spaţiu de cazare, temperatură, umiditate, radiaţie;
- factori de mediu biologic: factori nutritivi (hrană şi apă), interacţiuni sociale, reproducţia, interacţiunea cu omul prin mijloacele de mecanizare şi automatizare; boli, paraziţi, prădători, microorganisme.

Procurarea materialului biologic se face prin şi cu ajutorul specialiştilor din reţeaua de reproducţie şi selecţie a animalelor, cu ajutorul asociaţiilor crescătorilor de taurine. Proiectul fermei sau cea în curs de înfiinţare trebuie să aibă autorizaţiile de funcţionare din partea DADR, OCOT, Oficiul de protecţia mediului, serviciul veterinar, Sanepid, secţia financiară, Oficiul de protecţia muncii şi aprobările necesare legate de PSI (pompieri).

Elemente de flux tehnologic

a. Asigurarea şi folosirea judicioasă a furajelor;
b. structura optimă a culturilor furajere în funcţie de specializarea fermei;
c. calcularea reală a suprafeţei furajere în funcţie de prognoza producţiei categoriilor de animale din fermă;
d. procurarea şi asigurarea furajelor, corelate cantitativ şi calitativ cu cerinţele biologice ale fiecărei categorii de vârstă şi de producţie;
e. cartarea solului pe care sunt cultivate furajele, analiza chimică a furajelor şi a profilului metabolic al animalelor pentru a stabili ce fel de principii nutritive sunt necesare pentru optimizarea raţiilor nutritive;
f. creşterea ponderii furajelor de volum provenite din culturi furajere;
g. tehnologia de preparare şi conservare a furajelor;
h. corelarea capacităţilor de cazare cu efectivele planificate şi cu structura acestora în:

- grajduri vaci;
- maternitate, profilactoriu (creşterea în cuşti cu padoc în aer liber);
- sector de creştere a viţeilor cu un confort deosebit;

i. destinaţia tăuraşilor:
• livrare la prăsilă (ca viitori tauri de reproducţie prin testare de selecţie);
• livrare pentru îngrăşare în unităţi specializate sau în fermă proprie;
j. asigurarea maşinilor şi utilajelor agricole necesare mecanizării proceselor de producţie de muls, adăpat, evacuarea dejecţiilor, recoltarea, transportul şi depozitarea furajelor;
k. realizarea unei natalităţi de minimum 95%;
l. reducerea pierderilor prin mortalitate şi tăieri de necesitate sub 2%;
m. asigurarea unei forţe de muncă stabile, calificate şi viguroase;
n. cointeresarea materială şi de conştiinţă în funcţie de calitatea şi cantitatea muncii produse;
o. ţinerea de către fermier a evidenţelor complete şi corecte privind performanţele de producţie şi reproducţie a vacilor şi tineretului bovin.

Activitatea productivă

Pentru o fermă cu vaci sunt necesare următoarele resurse principale:

1. Fondul funciar conform normelor privind suprafaţa furajeră în funcţie de calitatea vacilor şi a terenului agricol sub raportul energiei oferite de aceasta;
2. Suprafaţa necesară construcţiilor zootehnice şi sanitar-veterinare, a construcţiilor legate de fermă, a instalaţiilor şi utilajelor ce deservesc animalele;
3. Familia sau personalul ce deserveşte patrimoniul zootehnic, cu condiţia ca acesta să întrunească anumite calităţi legate de vârstă, vigurozitate, nivel de cultură şi calificare;
4. Utilajele necesare prelucrării pământului destinat culturilor vegetale;
5. Capitalul financiar care să susţină iniţierea şi funcţionarea unei ferme cu vaci;
6. Integrarea pe verticală a fermei în sensul ca laptele să fie industrializat în fermă, valorificându-se toate produsele lactate, precum şi un punct de tăiere şi de preparare a mezelurilor prin asociere cu alţi producători;
7. Procurarea materialului biologic – material seminal congelat, embrioni de valoare genetică mare;
8. Autorizaţia de funcţionare conform legislaţiei în vigoare;
9. Sistem de irigaţii consolidat şi disponibil de funcţionare;
10. Sisteme de energii neconvenţionale, regenerative (energie solară, eoliană, geotermică).

Ţinând cont de structura fermei, fluxul tehnologic şi activitatea productivă, funcţiile fermei (fig. 2) sunt prezentate în schiţa de mai jos şi, evidenţiind câteva aspecte, le menţionăm pe cele mai importante:

Prognoza economică într-o fermă cu vaci se face prin studiu de fezabilitate, plan de afaceri, studiul de caz şi analiza pieţei.

Organizarea fermei se execută de fermier calificat în domeniu, cu experienţă, cunoscând toate verigile de producţie pe secvenţe de activitate în fiecare sector zootehnic-veterinar.

Coordonarea trebuie să fie competentă, oportună şi eficientă.

Decizia trebuie să fie hotărâtă şi responsabilă, cu efecte convingătoare şi de durată.

Producţia să fie maximă, cu cheltuieli minime pe unitatea de produs.

Management tehnologic constând în funcţionarea tuturor sectoarelor de producţie cu cheltuieli minime şi producţii calitativ superioare la nivelul optim cantitativ.

Funcţiile de control, producţie, comercială, personal şi financiar contabilă se exercită printr-un sistem informativ computerizat, în care în orice clipă fermierul să-şi dea seama de starea de fapt a fermei pe care o conduce.

Atenţie! Aveţi cea mai grea muncă din zootehnie, gândiţi-vă bine înainte de a o începe şi a o continua, dar CURAJ!

Creşterea bovinelor este cea mai importantă preocupare pentru sănătatea societăţii umane. Sprijiniţi-i pe cei care au rol de decizie în societate, pe crescătorii de bovine, numai astfel societatea va avea de câştigat!

Toma BĂNICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 4329

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarea033.html-articol=419.htm

Înmulţirea plantelor de apartament prin butaşi

În numărul trecut v-am prezentat înmulţirea florilor prin seminţe, modalitate prin care însă plăntuţele se obţin mai greu.

O metodă mult mai utilizată, ce permite reproducerea mai fidelă a plantei mamă şi într-un timp mai scurt, este butăşirea, care se bazează pe însuşirea unor organe sau fragmente de a forma noi plante atunci când sunt detaşate şi puse în condiţii favorabile de înrădăcinare.

Aceasta se utilizează în special la plantele de apartament care se înmulţesc mai greu prin seminţe şi se poate realiza fie între lunile martie şi mai, când planta mamă are creşteri vegetative mai viguroase, iar butaşii dispun de condiţii mai bune de înrădăcinare, fie la sfârşitul verii. Se preferă însă primăvara, deoarece plantele cresc mai repede şi butaşii emit mai uşor rădăcini.

Organele, care se recoltează de la plante perfect sănătoase, diferă de la o specie la alta, putându-se astfel realiza butaşi din frunze, lăstari, rădăcini sau tulpini. În general, la flori, butaşii care dau cele mai bune rezultate sunt cei erbacei, iar la speciile arbustive mai uşor se prind cei lemnificaţi.

Butaşii de lăstari

Se realizează din vârfurile de creştere ale plantei mamă, iar pentru a-i putea planta în substratul de înrădăcinare trebuie mai întâi să eliminăm frunzele tinere din vârf, pe cele de la bază, bobocii, florile şi să micşorăm prin tăieri suprafaţa frunzelor care rămân pe butaş pentru a reduce pierderile de apă cauzate de transpiraţie.

După efectuarea acestor lucrări se mai execută o tăietură sub nodul de la bază, iar butaşii pot fi puşi în substratul alcătuit, în funcţie de specie, din diferite cantităţi de nisip, perlit şi turbă. Astfel se pot înmulţi muşcata, cerceluşul, tradescantia, crizantema, garoafa.

Butaşii de tulpină

Sunt fragmente obţinute din tulpină sau din ramificaţiile acesteia, care au cel puţin un nod sau un mugure şi se pun la înrădăcinat în ghivece sau lădiţe cu pământ de frunze, turbă şi nisip.

Prin astfel de butaşi se înmulţesc dracena, filodendronul, ficusul, potosul, colocasia, dar şi unele specii de cactuşi. Înainte de înrădăcinare, butaşii de ficus se pun în apă caldă pentru a opri scurgerea latexului pe care îl conţine, apoi frunzele se rulează şi se leagă cu aţă, operaţie care are loc şi la colocasia pentru a reduce astfel suprafaţa de transpiraţie. La zambilă şi la unele plante suculente, după trecerea ultimei flori se pot face butaşi de tulpini florale.

Butaşii de frunze

Plante precum violeta africană, begonia, peperomia, echeveria sau sedum se pot înmulţi prin punerea la înrădăcinat a frunzelor. Acestea se aşază pe substrat în poziţie verticală sau oblică, iar la sansevieria şi unele begonii, care au frunze mai mari, se taie porţiuni din ele care apoi se plantează respectând polaritatea, adică punctele de creştere a plantei.

Se mai pot obţine butaşi şi din rădăcinile mai groase ale unor plante ca acanthus, clerodendron, aralia.

ATENŢIE !

• Înainte de plantare, butaşii pot fi trataţi cu amestecuri de hormoni (Radistin, Rizopon, Calux) pentru a înrădăcina mai rapid.

• Butaşii proveniţi de la plantele suculente se lasă 1-2 zile să se deshidrateze pentru a nu putrezi în timpul înrădăcinării.

• Butaşii din vârfurile ramificaţiilor de leandru şi ficus pot înrădăcina şi în sticle cu apă. De altfel, şi specii ca violeta africană, muşcata, dracena, impatiens se pot înmulţi prin această simplă modalitate dacă preluăm de la ele organele corespunzătoare, în general frunze sau lăstari.

• După plantare, butaşilor trebuie să li se asigure o temperatură de aproximativ 20° C, umiditate ridicată atât a aerului şi a substratului, precum şi lumină din ce în ce mai intensă. În aceste condiţii, la cele mai multe specii durata maximă de înrădăcinare va fi de 2-4 săptămâni.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 10357

Comentarii

1. novac stelian -- (9-October-2010)vreu sa inbutasesc si eu niste lavanda si nu stiu mai nimic cine ma poate ajuta si pe mine cu cateva sfaturi? daca poate cineva sa ma aute nr meu de tel este 0747127126 novistel@yahoo.com

2. andreiutzx -- (14-March-2011)e naspa nu mg nici unu am incercat sunteti cam luzari cel mai simplu daca aveti trandafir altoitil sau daca aveti alte flori rupeti o frunza si punetio intrun pahar cu apa sau daca are bulb taiati bulbu in 2 si bagatil in pamant bulbul se regenereaza si ies 2 plante
mai frumoase si daca puneti soluti adegvate poate sa isi schimbe culoarea flori [alb trece rosu-rosu trece violet-violet trece rosu} sau daca aveti noroc por si simplu isi schimba ia culoarea natural.:p

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Producerea răsadurilor de flori

Înmulţirea prin seminţe se practică la mare parte din speciile de grădină, prezentând avantajul că plantele formate sunt viguroase şi se adaptează relativ uşor condiţiilor de mediu. Puteţi avea flori în grădină fie semănându-le direct la locul ales, fie producând mai întâi răsaduri.

Doar cei foarte pasionaţi de grădinărit au în curte o seră, un solar sau măcar o răsadniţă unde să poată produce răsaduri pentru flori şi legume. Cei care nu dispun însă de asemenea dotări nu trebuie să îşi facă griji deoarece acestea pot fi obţinute şi într-o cameră obişnuită sau chiar în balcon, cu condiţia să primească îngrijirea de care au nevoie.

Astfel, speciile mai pretenţioase faţă de căldură, dar şi cele anuale de grădină pe care le vrem bine dezvoltate pot fi semănate în lădiţe aşezate într-o încăpere mai călduroasă. Cele mai puţin sensibile pot fi ţinute chiar în balcon.

Pentru a vă asigura că plăntuţele vor răsări uniform şi vor fi sănătoase încercaţi să vă procuraţi din timp seminţe drajate, adică trecute printr-un amestec nutritiv, dar şi tratate împotriva bolilor şi dăunătorilor specifici! În cazul în care coaja lor este mai dură, umectaţi-le bine mai întâi pentru a stimula germinarea.

Puteţi să le semănaţi în lădiţe din lemn, din material plastic sau ghivece din diverse materiale. Indiferent de recipientul folosit, acesta trebuie să fie curat, dezinfectat în cazul în care a mai fost folosit şi obligatoriu prevăzut cu orificii de scurgere a surplusului de apă. Substratul potrivit pentru răsaduri este alcătuit din pământ de frunze, turbă neagră şi nisip.

Dacă aţi respectat aceste mici sfaturi, următorii paşi sunt foarte simpli:

- acoperiţi orificiile recipientelor în care veţi semăna cu cioburi de la ghivece sparte din lut, apoi aşezaţi şi un strat de nisip;
- umpleţi vasul cu pământ, ţinând cont că stratul de la suprafaţă trebuie să fie mai fin şi că trebuie să mai rămână şi spaţiu pentru apa folosită la udat, apoi nivelaţi;
- în funcţie de mărimea seminţelor, acestea vor fi semănate la distanţe de la 1 la 3 cm şi adâncimea de 1-3 mm;
- după semănat seminţele se acoperă cu un strat subţire de pământ cernut, se tasează uşor şi se udă prin pulverizare cu picături foarte fine de apă;
- până când începe răsărirea, recipientele, în special cele din balcon, se acoperă cu o folie de plastic care va fi ştearsă zilnic pentru îndepărtarea condensului şi se umbresc; se udă astfel încât pământul de la suprafaţă să fie mereu reavăn;
- la 2-3 săptămâni de la semănat, când răsadurile la majoritatea florilor au două frunze, ele se repică cu ajutorul unei bucăţi mici de lemn, adică se scot şi se pun la distanţe mai mari pentru a nu se umbri. Răsadurile se udă foarte bine înainte de repicare, astfel încât pământul să adere pe rădăcini.

Pentru a obţine plante cât mai viguroase, înainte de a le planta direct în grădină este bine ca răsadurile care au 3-5 frunze să fie mutate mai întâi în ghivece.

În numerele următoare vă vom oferi detalii despre plantare şi despre alte mijloace de înmulţire a florilor.

În aprilie este momentul să...

- vă dedicaţi semănatului florilor;
- încheiaţi cu tăierile pomilor fructiferi şi a trandafirilor;
- stropiţi pomii şi trandafirii cu insecticide şi fungicide pentru prevenirea bolilor şi dăunătorilor;
- trataţi irişii de boli şi dăunători, în special dacă iarna a fost bogată în precipitaţii;
- aplicaţi îngrăşăminte complexe gazonului, bujorilor şi celorlalte plante din grădină;
- greblaţi bine peluza de iarbă pentru a o regenera, aera şi îndepărta gazonul mort;
- aplicaţi erbicide totale pentru curăţarea curţii şi aleilor de iarbă;
- prăşiţi manual peluzele cu flori pentru a scăpa de ierburi, apoi presăraţi printre ele rumeguş care dă un aspect plăcut şi care, în plus, menţine umiditatea şi previne creşterea buruienilor;
- plantaţi arbori şi arbuşti;
- scoateţi şi despărţiţi rizomii (tulpini subterane) cu muguri, prin care se înmulţeşte irisul, cana, alstroemeria;
- mutaţi în pământul din grădină răsadurile de petunii, flori de piatră, crăiţe, jaleşi, gura-leului, micşunele,imortele, precum şi butaşii înrădăcinaţi de garofiţe şi crizanteme;
- tăiaţi forsythia şi celelalte specii care au înflorit deja şi s-au trecut.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 13324

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

S-a făcut dreptate!

Iazul Drăcşani a revenit moştenitorilor

În şedinţa publică din 16 ianuarie 2007, la Judecătoria Botoşani s-a formulat o sentinţă istorică, profesionistă şi de mare curaj, prin care s-a făcut dreptate celor peste 1.500 de moştenitori ai iazului Drăcşani din judeţul Botoşani, cel mai mare lac antropic din Moldova şi chiar din ţară.

În calitate de cercetător în domeniul obştilor de cumpărare din România, consider că aprecierea de mai sus este corectă, susţinută de acte doveditoare şi, în ultimă instanţă, de climatul economic şi juridic care există în ţara noastră în momentul de faţă. Toate aceste afirmaţii obligă la detalii.

Pe firul vremii

Opinia publică românească trebuie să ştie că obştile de cumpărare din România s-au întemeiat pe prevederile Legii reformei agrare din 14-16 august 1864, cu scopul dezvoltării la sate a clasei de mijloc, producătoare pentru piaţă, după experienţa ţărilor din vestul Europei. Au urmat măsuri şi decizii privitoare la înfiinţarea, dezvoltarea, sprijinirea şi consolidarea acestor exploataţii privat-asociative.

Legea agrară şi Constituţia au prevăzut mari facilităţi pentru crearea şi dezvoltarea exploataţiilor asociative. Astfel, moşierii erau obligaţi să pună în vânzare iazuri, păduri, terenuri arabile, imobile etc, iar obştile de cumpărare, cu sprijinul material al statului şi al asigurării dreptului de preempţiune, puteau să cumpere aceste suprafeţe.

În aceste împrejurări, în anul 1924 a luat fiinţă Obştea de Cumpărare Drăcşani-Novaci din judeţul Botoşani care, în baza actului de vânzare-cumpărare nr. 878, din 4 februarie 1925, a obţinut în mod legal, în condiţii de şanse egale, Iazul Drăcşani şi alte terenuri şi imobile. În anul 1939, în România funcţionau deja 320 de obşti de cumpărare şi 38 de obşti de arendare.

Legea agrară din 1945 şi Legea naţionalizării din 1948 n-au prevăzut exproprierea sau naţionalizarea Iazului Drăcşani. Numai că la data de 9 februarie 1949, pe baza a două procese-verbale, iazul a fost preluat de stat fără titlu şi, în consecinţă, obştea, teoretic, nu a fost desfiinţată, continuând să rămână proprietara de drept a iazului. Aceste aspecte sunt foarte bine argumentate în sentinţa judecătoriei Botoşani.

Când s-a aprins litigiul

Odată cu înfiinţarea, în anul 1958, a Întreprinderii de stat „Piscicola“ Botoşani, Iazul Drăcşani şi toate celelalte iazuri, heleşteie, lacuri etc. din judeţ au intrat în componenţa acestei întreprinderi. După anul 1989, această întreprindere s-a transformat în SC Sitna SA, iar ulterior în SC Piscicola SA Botoşani, care preia toate activele fizice de la fosta întreprindere de stat. În aceeaşi perioadă s-a reînfiinţat şi Asociaţia Obştea de Cumpărare a Lacului Drăcşani, care a solicitat imediat, în baza Legii nr. 18/1991 şi a Legii nr. 1/2000, reconstituirea dreptului de proprietate. Societatea Comercială Piscicola, unitate chipurile privatizată, a „cumpărat“ între timp de la stat activele fizice şi mai puţin iazurile.

Pentru redobândirea dreptului de proprietate, Obştea Drăcşani a solicitat în scris de la Prefectură, Guvern, Parlament, Preşedinţie recunoaşterea acestui drept legitim. De asemenea, a elaborat studii, a publicat articole în reviste şi cotidiene, a organizat mitinguri etc. şi, în cele din urmă, a apelat la justiţie. Prin sentinţa Curţii de Apel Suceava nr. 3.367, din 27 noiembrie 2001, plângerea Obştii Drăcşani a fost respinsă pe baza unor argumente neprofesioniste, semnalate şi în recenta sentinţă a Judecătoriei Botoşani.

Prin Decizia nr. 328 din mai 2006, Comisia de fond funciar, constituită pe baza Legii nr. 247/2005, sub preşedinţia prefectului Cristian Constantin Roman, deşi se recunoaşte dreptul la proprietate al Obştii Drăcşani asupra Iazului, propune despăgubiri şi nu retrocedarea de fapt, introducând în decizia menţionată şi calitatea de „investitor“ al SC Piscicola SA pe care nu a putut-o dovedi în instanţă.

La acest refuz, Obştea Drăcşani a depus la Judecătoria Botoşani o nouă plângere împotriva Comisiei judeţene de fond funciar.

Final satisfăcător

În urma judecării cauzei prin Hotărârea nr. 250 din 16 ianuarie 2007, emisă de Judecătoria Botoşani, respectiv, completul de judecată format din Dicu Maria – preşedintă şi Olariu Bianca – grefier a dat câştig de cauză moştenitorilor, cei purtaţi timp îndelungat prin instanţele de judecată şi ajunşi în pragul sărăciei.

Documentul este atât un act justiţiar, cât şi de mare cutezanţă, deoarece descurajează cercurile clientelare formate din persoane puternice din punct de vedere economic, jocul lor fiind de fapt cauza principală a îmbogăţirii necuvenite şi a frânării progresului. De aceea, Justiţia română, în momentul de faţă, are nevoie de asemenea mari specialişti, profesionişti cinstiţi şi independenţi, ce se supun numai legii, aşa cum arată Constituţia.

Prof. univ. dr. Petru PANŢÎRU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 2487

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarea089.html-articol=936.htm

Breviar juridic

Hotărârea Guvernului nr. 828, din 25 iulie 2007,
privind înfiinţarea sistemului de protecţie a indicaţiilor geografice şi denumirilor de origine ale produselor agricole şi produselor alimentare.
(MO al României, Partea I, nr. 556, din 14 august 2007)

Hotărârea Guvernului nr. 974, din 22 august 2007,
pentru modificarea şi completarea Anexei la HG nr. 437/2005 privind aprobarea Listei cu substanţele active autorizate pentru utilizare în produse de protecţie a plantelor pe teritoriul României.
(MO al României, Partea I, nr. 605, din 3 septembrie 2007)

Hotărârea Guvernului nr. 996, din 28 august 2007, pentru aprobarea bugetului de venituri şi cheltuieli, rectificat pe anul 2007, al ANIF, aflată sub autoritatea MADR.
(MO al României, Partea I, nr. 606, din 3 septembrie 2007)

Ordinul nr. 436, din 29 mai 2007, privind modificarea şi completarea Anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale, nr. 123/2005, pentru aprobarea Normelor metodologice privind alocarea şi acordarea subvenţiilor de la Bugetul de Stat pentru acoperirea unor categorii de cheltuieli necesare desfăşurării activităţilor de îmbunătăţiri funciare.
(MO al României, Partea I, nr. 606, din 3 septembrie 2007)

Ordinul nr. 608, din 1 august 2007, privind completarea Anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale, nr. 848/2004, pentru aprobarea Listei cu clasificatorii autorizaţi.
(MO al României, Partea I, nr. 551, din 13 august 2007)

Ordinul nr. 609, din 1 august 2007, privind completarea Anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale, nr. 149/2005, pentru aprobarea Listei cuprinzând agenţiile autorizate de clasificare a carcaselor de porcine, bovine şi ovine.
(MO al României, Partea I, nr. 551, din 13 august 2007)

Ordinul nr. 153, din 2 august 2007, privind modificarea şi completarea ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 34/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare referitoare la monitorizarea zoonozelor şi agenţilor zoonotici.
(MO al României, Partea I, nr. 556, din 14 august 2007)

Ordinul nr. 687, din 9 august 2007, privind modificarea Anexei F la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale, nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare, organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.

(MO al României, Partea I, nr. 551, din 13 august 2007)
- Prezentarea în rubrica alăturată.

Ordinul nr. 704, din 23 august 2007, privind stabilirea modului de implementare a condiţiilor specifice şi a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăţi directe şi plăţi naţionale directe complementare în sectorul vegetal şi pentru abrogarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 607/2006 pentru aprobarea produselor agricole care beneficiază de plăţi naţionale directe complementare.
(MO al României, Partea I, nr. 607, din 3 septembrie 2007)

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 576

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizarea0df.html-articol=102.htm

Imprimati articolulUn corp sănătos, un corp frumos (II)

Proteinele (substanţe alcătuite din atomi de carbon, hidrogen, oxigen, azot şi uneori sulf) îndeplinesc funcţia de rol plastic – intră în structura tuturor ţesuturilor şi iau parte la refacerea lor, sunt catalizatori biochimici (intră în constituţia unor enzime sau fermenţi), intră în structura hormonilor, participă la formarea anticorpilor, au rol în repartiţia apei şi a substanţelor dizolvate în ea şi în diferite sectoare din organism; când lipsesc glucidele sau lipidele ce au rol energetic, pot fi metabolizate de către organism.

Din punctul de vedere al valorii biologice, proteinele alimentare se pot împărţi în trei categorii:

- proteinele de clasa I (complete) menţin echilibrul proteic, asigură dezvoltarea organismului tânăr şi echilibrul enzimatic şi hormonal; se găsesc în proteinele din brânzeturi, lapte, ouă şi carne;
- proteinele de clasa a II-a (parţial complete) provin din unele leguminoase uscate (fasole, linte, bob) şi cereale (grâu, orez etc.) şi au toţi aminoacizii esenţiali, dar nu în proporţii optime; menţin echilibrul proteic, dar pentru creştere sunt necesare cantităţi duble faţă de clasa precedentă;
- proteinele de clasa a III-a (incomplete) nu menţin echilibrul proteic şi nu asigură creşterea organismelor tinere şi au valoarea biologică foarte scăzută; din această clasă fac parte: gelatina din oase, tendoanele, cartilajele şi zeina din porumb.

Cele mai importante surse de proteine sunt: carnea şi derivatele din carne (20% -30% proteine), laptele (3,5%), brânzeturile (13%-28%), ouăle (12%), pâinea (10%), leguminoasele uscate (20-25%), pastele făinoase (10-15%) etc.

Un adult normal are nevoie de 1-1,5 g de proteine pe kg corp/zi. Acesta reprezintă optimul fiziologic care constituie 11-13% din valoarea calorică a raţiei zilnice şi variază cu vârsta, condiţiile de muncă, exerciţiile fizice făcute, stările fiziologice (graviditate, alăptare, perioada de creştere) sau patologice.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 579

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarea0f9.html-articol=876.htm

Muzeul Satului are o nouă casă veche

Muzeul Naţional al Satului „Dimitrie Gusti“ a primit în dar o casă de la preşedintele Consiliului Fundaţiei Saşilor Transilvăneni din Germania, domnul Hans-Christian Habermann.

Doamna Paula Popoiu, directoarea muzeului, în cadrul unei ceremonii ce a avut loc la sediul Ministerului Culturii, a primit cheile casei cu numărul 438 din localitatea Saschiz, judeţul Mureş. Datată din 1828 – 1829, casa este situată în prezent în situl UNESCO Saschiz.

Tot cu această ocazie, Fundaţia Saşilor Transilvăneni din Germania a donat o parte a inventarului de obiecte (ceramică, ţesături, documente) necesare reconstituirii interiorului casei săseşti.

Muzeul Satului dorea de mai multă vreme achiziţionarea unei case reprezentative din mediul rural cu populaţie săsească (acţiune finanţată de Fundaţia Saşilor Transilvăneni) şi a făcut numeroase investigaţii pe teren în acest scop.

După cum se ştie, numărul caselor abandonate în satele locuite de saşi este extrem de mare, dar multe dintre acestea au fost subînchiriate sau înstrăinate unor persoane care au intervenit cu modificări masive în substanţa arhitecturală, încât nu mai prezentau interes pentru transferarea lor la Muzeul Satului.

Casa nr. 438 din Saschiz a fost achiziţionată chiar de la succesorul legal al proprietarului ei iniţial, Johann Schuster. Deşi la prima vedere casa nu pare prea arătoasă, mai ales din cauza faţadei deteriorate, avem de-a face cu o construcţie deosebită în mediul rural, chiar unică, nu numai pentru funcţiile ei secundare, ci şi pentru modul de execuţie şi de amplasare a anexelor gospodăreşti.

De exemplu, amenajarea a două şuri (dintre care una cu grajd) perpendiculare pe axul longitudinal al casei, într-o curte îngustă şi lungă, sau modul de construcţie a podului pe două niveluri, ambele folosindu-se pentru uscatul hameiului în rame speciale cu împletitură cu stuf.

Unicitatea achiziţiei constă şi în faptul că s-a reuşit recuperarea din inventarul distrus al casei a unei mari părţi din arhiva familiei, care permite reconstituirea unor aspecte legate de viaţa foştilor proprietari şi de ocupaţiile lor.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 753

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Istoria de lângă ... istorie

Din primăvara lui 1907

Ca urmare a intervenţiei armatei care, conform ordinelor, trebuia să acţioneze ca pe câmpul de luptă, răscoala este înăbuşită la începutul lunii aprilie, astfel că regele Carol I, cap al Oştirii, dă un ordin de zi în care se spune: „Vă mulţumesc cu inimă caldă şi privesc cu dragoste şi nemărginită încredere spre scumpa Mea armată care s-a arătat la înălţimea chemării sale, orişicând o primejdie a ameninţat fiinţa scumpei Noastre ţări.“

Cuvintele suveranului ascund o realitate: oficial, Marea Răscoală din 1907 a fost clasificată, până la instalarea regimului comunist în România, drept un atentat la securitatea naţională a ţării, iniţiat de o putere străină, în speţă Rusia, care nu vedea cu ochi buni o Românie puternică aşezată între ea şi ţările slave din sud-estul Europei.

De aceea, profitând de starea ţărănimii, de nedreptăţile care se acumulaseră de ani, a organizat din timp cu ajutorul a numeroşi agenţi infiltraţi în cele mai diverse medii sociale, dar şi al socialiştilor români sau alogeni, o uriaşă diversiune. Şi acestea s-au văzut, mai ales în Muntenia şi Oltenia, unde caracterul principal al răscoalei a fost cu siguranţă politic, urmărindu-se destabilizarea statului printr-un atac violent la proprietate.

Intervenţia armatei – al cărei efectiv a ajuns la 140 de mii de oameni, prin chemarea sub drapel a cinci contingente de rezervişti – a avut consecinţe tragice, dar în niciun caz nu s-a ajuns la 11 mii de morţi, cifră care provine de la publiciştii socialişti ai epocii, între care şi N. D. Cocea. Pentru a demonstra cât de „criminal“ a fost regimul burghezo-moşieresc, această cifră a fost susţinută propagandistic de istoriografia comunistă.

Sigur, au existat şi numeroase abuzuri: execuţii sumare, utilizarea fără motiv întemeiat a artileriei în bombardarea unor sate şi, de asemenea, numeroase arestări după stingerea revoltei, consecinţă a unor cercetări incomplete ori ale unor delaţiuni. În Oltenia, şi nu numai, arendaşi, proprietari şi unii funcţionari au profitat de prezenţa armatei pentru a ordona represalii şi, trebuie să admitem, au existat şi militari dispuşi să le aplice dincolo de litera legii.

Cert este că, aşa cum arată istoricul şi scriitorul Alex Mihai Stoenescu, doar 1,5-1,8% din totalul ţărănimii a participat la răscoală. Cu excepţia judeţelor din Oltenia, în niciun alt judeţ nu s-au răsculat în medie mai mult de 500 de oameni.

Cât priveşte înăbuşirea răscoalei avem la dispoziţie datele aflate în mapa personală a primului-ministru D. A. Sturza, care cuprinde tabele „la zi“ cu evidenţa represiunii în perioda de vârf a acţiunii militare, 28 martie – 5 aprilie. Astfel, în Moldova s-au înregistrat 12 morţi, 8 sau mai mulţi răniţi şi 517 arestări, în „Valahia“ 386 de morţi, cel puţin 104 răniţi şi 1.064 arestaţi, iar în Oltenia, în aceeaşi perioadă, 23 de morţi, niciun rănit şi 170 de arestaţi.

Aşadar, informaţiile oficiale atestă că, între 28 martie şi 5 aprilie, s-au înregistrat 421 de morţi, aproximativ 112 răniţi şi 1.751 de arestaţi. Oricum, potrivit reconstituirii după documentele cunoscute, numărul morţilor nu trece de 1.000 şi este departe de fabuloasa cifră de 11.000, numărul acesta reprezentând, se pare, pe cei arestaţi.

După înăbuşirea răscoalei, cercetările şi, evident, arestările „capilor“, au continuat. Ziarul ieşean „Opinia“ din 9 aprilie consemnează faptul că la Roman au fost aduşi 14 arestaţi din Strunga, 23 din Dulceşti, 181 din Băceşti şi 26 din Miclăuşeni şi lista continuă. La Focşani sunt încarceraţi 42 de capi ai răscoalei din Suraia şi alţi 65 din Călieni şi Vultureni ş.a.m.d.

Au fost cercetaţi pentru instigare la răscoală şi intelectuali, între care Nicolae Iorga, Spiru Haret şi a fost arestat şi cercetat Vasile M. Kogălniceanu, fiul marelui politician, pentru că în broşura Împroprietăririle ţărăneşti „sunt fraze care tind la răscularea ţăranilor, spre a ucide, incendia şi comite tulburări în scop de căpăta mai lesne moşiile proprietarilor“.

La rândul său, publicaţia lui Nicolae Iorga „Neamul Românesc“ consemnează, număr de număr, mersul anchetelor şi modul în care sunt judecaţi participanţii la răscoală. De aici aflăm că, la Botoşani, juraţii au achitat răsculaţii din comuna Corni, ca de altfel şi tribunalul din Galaţi. La începutul procesului răsculaţilor din Vlaşca, procurorul cere juraţilor „să nu se apuce de răzbunări şi să judece drept“. La Râmnicu Sărat, un tribunal militar judecă trei ofiţeri care au refuzat să tragă în mulţimea răsculată.

Justiţia i-a judecat pe răsculaţi dând, la nivelul ţării, sentinţe la aproximativ un sfert din cei arestaţi. Trei sferturi din cei reţinuţi în timpul răscoalei au fost eliberaţi şi puşi sub observaţia autorităţilor locale. Majoritatea covârşitoare a sentinţelor, inclusiv pentru cei vinovaţi de crime, a fost de muncă silnică pe viaţă sau pe diferite termene. De asemenea, au fost expulzaţi din ţară 880 de socialişti implicaţi în instigarea răsculaţilor, ei neputând fi condamnaţi întrucât erau cetăţeni străini.

Un decret ulterior i-a amnistiat pe militarii care, în timpul răscoalei, au refuzat să execute ordinele şi primiseră pentru aceste fapte pedepse grele.

Ţăranul român va rămâne însă mutilat sufleteşte după acest tragic eveniment. Istoria locului său în România modernă se va supraîncărca cu aspecte legendare şi cu un puternic sentiment al nedreptăţii.

Iată ce scrie acelaşi ziar „Opinia“ după înăbuşirea răscoalei: „Harnice plugar al părţilor acelora pe care atât de mult le-a udat sângele ce-a curs. Ia aminte, calcă încet şi mână boii cu milă. Din ţărâna moale şi neagră se pot auzi gemete înăbuşite, sunt poate ai tăi căzuţi în groaznicul măcel şi tu treci cu fierul deasupra lor. De acum înainte seminţele vor naşte pe ţarinile acelea bogăţie şi durere, hrană şi lacrimi pe urmele atâtor morţi nepomeniţi.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 602

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Tratamentul parazitozelor intestinale cu extracte din plante

În ziua de 9 iunie 2007, la Centrul de Sănătate „Natura“ din Constanţa s-a desfăşurat un simpozion privind Tratamentul Natural al Parazitozelor Intestinale, organizat de Laboratoarele Plantextrakt - Cluj (dir. farm. Carmen Ponoran). Au participat medici, farmacişti, medici veterinari şi biologi din Constanţa şi alte localităţi din ţară.

Principalele cauze ale incidenţei crescute a bolilor parazitare:

- poluarea mediului ambiant (vegetale, animale, sol, aer şi apă) cu germeni parazitari invazionali;
- circulaţia tot mai intensă de oameni, animale şi produse animaliere;
- lipsa de informare a populaţiei cu privire la pericolul infestării cu chişti şi ouă de paraziţi;
- circulaţia haotică a câinilor fără stăpân (vagabonzi), care pot transmite la om şi animale diferite boli parazitare;
- deficienţe mari şi permanente în realizarea şi respectarea condiţiilor de igienă şi zooigienă;
- lipsa totală de educaţie antiparazitară în rândurile populaţiei.

Întrunirea ştiinţifică a fost motivată de frecvenţa crescută a unor boli parazitare la om şi animale.

Având în vedere că tratamentele cu medicamente sintetice au un grad înalt de toxicitate sau de reacţii adverse, specialiştii se orientează tot mai mult spre utilizarea produselor naturale.

În acest context, după o expunere a situaţiei parazitozelor intestinale - cicluri biologice, surse de infestare şi aspecte epidemiologice (dr. I. Cironeanu, Asociaţia Parazitologilor din România), au fost prezentate noutăţi referitor la: incidenţa bolilor parazitare intestinale şi teste de laborator pentru depistarea germenilor parazitari (dr. biol. Elena Gorun, Laboratorul Prodiagnostic Constanţa); tratamente naturale, cu exemplificări, în parazitozele intestinale (dr. farm. O. Bojor, specialist în fitoterapie).

De asemenea, au fost prezentate scheme chimice de tratament şi experienţă chimică în tratamentul parazitozelor intestinale cu produse naturale (dr. Sorina Soescu, Costanţa). În continuare, farm. Simona Sanda a prezentat o gamă diversificată de produse naturale ale firmei Plantextract.

Discuţiile au fost axate pe tratamente şi profilaxie în giardioză, criptosporidioză, toxocaroză, ascarioză, oxiuroză ş.a., a căror prevalenţă ridicată şi răspândire largă au devenit îngrijorătoare.

În cadrul acestui simpozion a fost lansat şi produsul natural Giardinophyt, preparat de Laboratoarele Plantextract, Cluj, după formula farm. dr. Ovidiu Bojor. Produsul la 100 g conţine următoarele extracte vegetale: Cimbru (Thimus vulgaris) - 23 g, Seminţe de Mărar (Anethum graveolens) - 3 g, Cuişoare (Eugenia caryophyllata) - 8 g, Vetrice (Chrysanthemum vulgare) - 10 g şi extract de Propolis - 33 g; alcool etilic de cereale 55% vol. Produsul are acţiune antihelmintică (eliminarea paraziţilor intestinali), antimicrobiană şi carminativă (eliminarea gazelor din intestin); totodată, elimină senzaţia de vomă şi greaţă. De menţionat că Giardinophyt se alătură la alte multe produse, cu rol de întărire a organismului copiilor şi tratament pentru diferite boli.

Pe de altă parte, experienţele pe animale vor putea scoate în evidenţă, fără îndoială, şi utilizarea Giardinophytului în tratamentul acestor vieţuitoare.

Dr. I. CIRONEANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007

Casa mea, grădina meaVizualizari: 2889
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarea1e7.html-articol=268.htm

Doi ani cu Mesagerul de Neamţ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulO redacţie mică, un ziar de informare
Doi ani cu Mesagerul de Neamţ“

În februarie 2007, „Mesagerul de Neamţ“ a organizat o întâlnire cu toţi colaboratori din judeţ. Cititori, parteneri de producţie, reprezentanţi ai unităţilor de învăţământ şi administrativ-teritoriale ai instituţiilor judeţene şi ai presei locale au sărbătorit împreună împlinirea a doi ani de la editarea primului număr.

Dintre oficialităţi au răspuns invitaţiei prefectul judeţului Neamţ, Tudor Mocanu, preşedintele Consiliului Judeţean, Vlad Marcoci, subprefectul Vasile Sforea, senatorul Şerban Strătilă, deputatul Marius Rogin şi alţii, iar surpriza a constituit-o prezenţa senatorului de Cluj Norica Neculai, care a ţinut să-i felicite pe truditorii „Mesagerului de Neamţ“. Au fost acordate diplome de excelenţă, onoare şi merit persoanelor care s-au remarcat prin acţiuni la nivelul comunităţii.

Acest ziar se adresează locuitorilor satelor, cuprinzând două pagini „Fermierul nemţean“ în care se prezintă articole de specialitate, indicaţii tehnice de sezon, subvenţii etc. Aproape în fiecare număr se înfăţişează realizările dintr-o comună. Alte pagini cuprind reportaje, prezentări de sărbători religioase, tratamente naturiste, reţete culinare de sezon, publicitate etc. Succes în continuare echipei de la „Mesagerul de Neamţ“!

Ing. Ioan BORŞ, OJCA Neamţ
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 2549
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Îngrijirea plantelor de apartament primăvara

Datorită originii lor diferite, plantele sunt obligate să se adapteze condiţiilor existente în camerele în care le păstrăm, dar şi climatului temperat al ţării noastre. Cele mai multe dintre ele au trecut pe timpul iernii printr-o perioadă de stagnare vegetativă, iar acum, primăvara, este bine să ţinem seama de anumite recomandări pentru ca trecerea de la un anotimp la altul să se facă fără probleme.

Când temperatura nu mai coboară sub 10°C, ar fi indicat să le scoatem pe balcon (în special plantele de climat subtropical ce iubesc soarele şi aerul curat), într-o zi însorită, dar nu cu soare puternic, spre a nu le expune direct în bătaia razelor; ele trebuie ferite şi de curenţii de aer rece. Florile, care au nevoie de un aer mai cald şi umed şi nu suportă curenţii de aer, se mai ţin în interior (maranta, calathea, anthurium, bromeliile etc.).

De acum înainte toate plantele trebuie udate mai abundent (pe timpul iernii udarea lor s-a făcut, în general, cu moderaţie sau deloc), dar şi acest lucru se va face treptat.

Tot acum trebuie făcute transplantările, tăierile şi revigorarea plantelor de apartament.

Dacă o plantă a înflorit pe timpul iernii (azalee, camelii, kalanchoe), după ce florile s-au trecut, acestea se îndepărtează şi se recomandă transplantarea plantelor pentru schimbarea substratului; prin afânarea acestuia şi prin administrarea de îngrăşăminte (care primăvara trebuie să fie mai bogate în azot), se vor asigura o creştere şi o înflorire frumoasă a plantelor. Mai târziu, pentru o înflorire bogată şi rezistentă, se vor administra îngrăşăminte cu mai mult fosfor şi potasiu.

În cazul în care nu transplantăm plantele, pământul din ghivece se va afâna, iar crusta formată la suprafaţă se va îndepărta, pentru a se asigura o bună aerisire a rădăcinilor şi menţinerea umidităţii.

Tot în această perioadă, pentru a se obţine tufe compacte, se vor scurta lăstarii până la două treimi din lungimea lor, păstrându-se porţiunile crescute sănătos. Printre plantele care necesită acest procedeu se numără leandrii, azaleele, cerceluşii, muşcatele.

Plantelor cu port pendent sau agăţător, cum sunt viţa-de-vie, iedera, telegraful, în această perioadă li se vor asigura suporturi de prindere.

Periodic, frunzele mari ale plantelor de apartament, cum sunt cele de ficus, se spală cu apă călduţă pentru a se curăţa de praf.

Mai toate plantele de apartament se înmulţesc pe cale asexuată (vegetativă) – prin butăşire, divizarea (despărţirea) tufei, drajoni, stoloni, muguri adventivi, marcotaj, altoire. Numărul plantelor care se înmulţesc pe cale sexuată (prin seminţe) este mult mai mic.

Primăvara este anotimpul indicat pentru înmulţirea prin butaşi – cea mai des utilizată metodă de înmulţire a plantelor de apartament – şi se bazează pe însuşirea pe care o au unele specii de a reconstitui plăntuţe noi dintr-o parte de plantă. Părţile folosite la butăşire diferă de la specie la specie: din lăstari, din tulpini, frunze,

muguri şi rădăcini.
Trucuri benefice plantelor:

- Primăvara este cel mai bun moment pentru transplantare (dar aveţi grijă ca florile să nu fie înflorite), deoarece acum plantele încep să intre în vegetaţie.
- Nu toate necesită transplantarea anuală: pentru plantele mature, care au creşterea mult mai înceată, este suficient să se facă o dată la doi-trei ani.
- Când mutaţi o plantă, se vor tăia rădăcinile dacă ies prin găurile de scurgere şi se aşază cu grijă în noul vas, dar şi în cazul în care sunt moi, uscate sau cu pete închise la culoare (trebuie tăiate până la porţiunea sănătoasă).
- Verificaţi dacă vasul are găuri de scurgere şi aşezaţi un strat drenant (pietriş), de circa 3-5 cm.
- Dacă pământul se usucă rapid, se dezlipeşte de marginile vasului şi se albeşte la suprafaţă ori, dacă apar rădăcini la suprafaţa vasului şi prin orificiile de scurgere, planta trebuie transplantată.
- Atunci când planta este voluminoasă şi nu poate fi mutată, se va reîmprospăta doar pământul de la suprafaţă.
- Plantele ce au rădăcinile rupte ori bolnave pot fi transplantate oricând.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 3027

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarea22c.html-articol=662.htm

Înţărcarea şi diminuarea pierderilor de purcei la înţărcare (III) > REVISTA LUMEA SATULUI

Înţărcarea şi diminuarea pierderilor de purcei la înţărcare (III)

Măsuri pentru diminuarea stresului de înţărcare:

- transferul purceilor din maternitate în creşă se recomandă să se facă la 1-5 zile după scoaterea scroafei din boxă. În acest fel, stresul de înţărcare va fi mai atenuat, purcelul suportând la început numai stresul de alimentaţie (absenţa mamei şi a laptelui), rămânând în condiţiile în care este deja obişnuit.

În unele crescătorii, purceii rămân în compartimentele de maternitate până la vârsta de 80 zile, consumând furaj 0-1.

- pregătirea compartimentelor şi boxelor în care se aduc purceii înţărcaţi. Acestea vor fi curăţate, reparate, decontaminate şi încălzite. Temperatura din compartimentele respective se recomandă a fi cu 2°C mai mare decât în maternitate, aceasta asigurând purceilor o stare de linişte şi chiar dorinţa de a dormi mai mult, evitându-se bătăile frecvente pentru stabilirea ierarhiei în lot, cât şi pentru înfrăţire;
- transferul purceilor se va face cu un mijloc de transport care asigură 0,1 m2/cap. Dacă timpul este nefavorabil, remorcile vor fi acoperite. În zilele călduroase, transferul se va face dimineaţa sau seara, când este mai răcoare;
- transferul purceilor în maternitate şi până la mijlocul de transport se va face cu multă atenţie, pentru a evita accidentele şi a diminua stresul;
- purceii se vor menţine, dacă este posibil, pe cuiburi, lotizându-se după greutate şi sex;
- numărul de purcei înţărcaţi se va corela cu dimensiunea compartimentului de creşă, asigurându-se pentru un purcel 0,16 - 0,20 m2/cap, inclusiv boxele de rezervă.

De altfel, cele mai bune rezultate se obţin când se asigură de la început 0,25 – 0,30 m2/cap;

- supravegherea foarte atentă, în primele 2-4 zile, a purceilor transferaţi pentru a se evita fenomenul de muşcare a cozii. Dacă apar astfel de cazuri, purceii vor fi izolaţi şi trataţi.

Înţărcarea precoce are loc la vârsta de 1-3 săptămâni. Prin acest sistem, scroafele se folosesc mai intens la reproducţie (2,35-2,40 fătări/an).

Reuşita sistemului respectiv se datorează asigurării unor condiţii speciale purceilor. Astfel, încă de la vârsta de 3 zile se administrează purceilor un furaj cu calităţi asemănătoare laptelui de scroafă (de tip Babito). Apoi va primi un alt furaj care va fi administrat încă 7 zile după înţărcare (de tip Babibito). După această perioadă, purcelul va trece la consum de furaj „prestarter“ şi „starter“, cu adaos de vitamine şi minerale.

În prezent, legislaţia în vigoare permite înţărcarea precoce numai în anumite situaţii.

Înţărcarea ultraprecoce se practică numai pentru obţinerea purceilor liberi de germeni. În acest sistem, scroafa nu fată, ea fiind supusă unei operaţii de histerotomie în laboratoare speciale.

Purceii nu consumă colostru, ei fiind izolaţi de scroafă şi crescuţi după o tehnologie specială şi hrăniţi cu lapte pregătit special şi sterilizat. Dacă până la vârsta de 28 zile nu au fost folosiţi în activităţi de cercetare, aceştia vor fi obişnuiţi cu un mediu care conţine germeni nepatogeni şi apoi transferaţi în ferme care asigură calitatea de liber de germeni patogeni specifici.

Dr. Aurelia Cuc, cercetător şt. gr. I, Romsuintest -Periş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 1923

Comentarii

1. alex -- (10-June-2011)am o scroafa care a fatat 13 purcelusi. din pacate nu are lapte mai deloc si au inceput sa-mi moara purcelusii. Ce le pot da sa manance?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bani pentru satele prahovene

Mai bine de 90 de localităţi rurale prahovene au beneficiat până acum de fonduri europene, iar anul acesta administraţiile locale fac eforturi să acceseze fondurile structurale şi de coeziune pe care Uniunea Europeană le pune la dispoziţie. 300 de proiecte cu finanţare europeană vor fi luate în considerare anul acesta în Prahova, spune directorul executiv al Direcţiei de Integrare Europeană a Consiliului Judeţean Prahova, Gheorghe Rizea, în interviul acordat revistei noastre.

Rep.: Domnule director, cum veţi sprijini autorităţile locale pentru a obţine cât mai curând banii din Uniunea Europeană?

G.R.: Pentru noi, 2007 reprezintă un an de continuitate în acest plan al susţinerii localităţilor să utilizeze fondurile de la UE. Avem un mare număr de proiecte în curs de realizare cu bani din programele PHARE şi SAPARD. Este vorba despre proiecte declarate eligibile în 12 comune din diferite zone ale judeţului, care au fost puternic afectate de calamităţile naturale în ultimii ani.

Rep.: Puteţi detalia?

G.R.: Desigur. Toate aceste proiecte au valori între 500.000 şi un milion de euro, care vizează obiective de dezvoltare rurală. Astfel, la Adunaţi, Cărbuneşti, Gherghiţa, Proviţa de Jos, Proviţa de Sus şi Ştefeşti - modernizări de drumuri;

Baba Ana, Poiana Câmpina şi Valea Doftanei – aducţiune de apă potabilă;

Bucov, comună aflată în vecinătatea municipiului Ploieşti - canalizare şi realizarea unei staţii de epurare a apei. Din câte ştiu, lucrările vor începe în primăvară şi vor putea fi finalizate până la sfârşitul lui 2007.

Rep.: Ce ne puteţi spune despre acele proiecte care vor fi realizate cu fonduri structurale şi de coeziune care vor fi primite de la Uniunea Europeană?

G.R.: Pe lângă proiectele amintite mai înainte, prin care vor putea fi ameliorate condiţiile de viaţă ale sătenilor, avem acum întocmite deja proiecte care vor fi realizate cu asemenea fonduri. Alături de unele care privesc perlele Văii Prahovei – Sinaia, Buşteni, Azuga –, precum şi Staţiunea climaterică Cheia (Comuna Măneciu), avem proiecte de dezvoltarea infrastructurii.

Între acestea, modernizarea de drumuri de legătură, aşa cum este cazul celui dintre Valea Doftanei şi oraşul braşovean Săcele, dintre Valea Doftanei şi Secăria, cel de legătură dintre comuna Floreşti şi localităţi din judeţul vecin Dâmboviţa, precum şi al drumurilor judeţene care fac legătura în zona colinară, dintre Podenii Noi, Şoimari, Surani, Cărbuneşti şi Târleşti.

Rep.: Mai aveţi în vedere şi alte proiecte de dezvoltare rurală cu fonduri europene?

G.R.: Da. Încă din anul trecut, Consiliul Judeţean a constituit un portofoliu de 300 de proiecte care au fost promovate de către administraţiile locale de la sate. Aceste proiecte vizează realizarea de investiţii importante în domeniul dezvoltării rurale, aşa cum ar fi alimentarea cu apă, canalizări, construcţii de şcoli, grădiniţe, dispensare, locuri de joacă, sedii de primării şi alte edificii, menite să asigure ameliorarea continuă a vieţii sătenilor din judeţul nostru.

B.N. CRISTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 580

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarea2bd.html-articol=811.htm

Precizările ANSVSA privind pesta porcină

În urma articolelor apărute în presă şi a discuţiilor contradictorii în legătură cu pesta porcină clasică, Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor face următoarele precizări:

Restricţii privind comercializarea

• Pesta porcină clasică în România a fost considerată un risc major în privinţa stabilirii datei aderării României la Uniunea Europeană. Pe parcursul negocierilor de aderare şi, în special, în anii 2005 şi 2006 s-a numărat printre subiectele catalogate generic „steaguri roşii“.

Oprirea vaccinării începând cu anul 2002 şi creşterea exponenţială a numărului de focare de pestă porcină clasică au determinat statele membre şi Comisia Europeană să impună măsuri comerciale restrictive pentru porcinele vii, carnea proaspătă şi produsele obţinute din carne de porc din România.

Situaţia actuală menţine acelaşi statut comercial aplicat încă din anul 2003.

Porcii româneşti, un risc potenţial

• Nu aplicarea vaccinării a determinat ieşirea de pe piaţă, ci situaţia epidemiologică creată în lipsa unei strategii complete şi concrete de eradicare, pesta porcină clasică fiind considerată endemică (cu răspândire pe tot teritoriul ţării) pe teritoriul României de către experţii statelor membre şi reprezentanţii Comisiei Europene.

Porcii vii sau produsele din carne de porc provenite din România erau considerate un risc potenţial pentru ţările membre ale Uniunii Europene, sub aspectul pestei porcine clasice.

Eficienţa programelor de combatere

• Programele de combatere şi eradicare a PPC au fost analizate de experţii comunitari şi aprobate de UE în toamna anului 2006, fiind cofinanţate de Comisia Europeană.

• Pesta porcină nu este o afacere, ci o boală care a apărut pentru că:

- în ferme nu se respectau condiţiile de biosecuritate;
- fermele erau suprapopulate;
- firma „Supervet“ care avea contract pentru activităţile sanitare veterinare nu a putut face dovada efectuării vaccinărilor.

Toate acestea în condiţiile existenţei virusului PPC pe teritoriul ţării noastre.

Explicaţii despre vaccinul marker

• Vaccinul marker conferă imunitate în proporţie de 70%. Acest procentaj de imunizare, completat cu aplicarea măsurilor de biosecuritate, conferă protecţie faţă de virusul PPC pentru porcii din ferme.

Vaccinul marker permite diferenţierea porcilor vaccinaţi de cei infectaţi natural sau cei vaccinaţi cu vaccin inactiv virus C şi, pe această bază, libera circulaţie a porcilor vaccinaţi cu vaccin marker şi a produselor obţinute de la aceştia pe piaţa naţională şi consecutiv eradicării PPC, pe piaţa comunitară.

Vaccinul marker a fost oferit şi livrat GRATUIT de către Comisia Europeană.

- Domnul profesor Moenning de la Institutul de Virusologie din Hanovra, o somitate în domeniu, nu numai că nu a criticat, ci a fost chiar coautor al programului de vaccinare cu vaccin marker, sugerând specialiştilor noştri schemele de vaccinare cu vaccin marker şi modul de supraveghere a efectivelor de porci vaccinate cu acest tip de vaccin.
- Corespondenţa dintre ANSVSA şi DG SANCO nu putea avea ca obiect, în luna februarie, vaccinul marker (exista un singur producător autorizat de Comisia Europeană), ci vaccinul viu necesar pentru vaccinarea porcilor din gospodăriile populaţiei, pentru care urma să se organizeze o licitaţie pentru achiziţie publică.

DG SANCO - instituţia europeană care a finanţat şi coordonat experţii europeni care au contribuit la elaborarea programelor de vaccinare a porcilor din România, inclusiv al celui de vaccinare cu vaccin marker - nu putea recomanda în februarie 2007 vaccinarea cu vaccin viu a porcilor din ferme, pentru că deja Comisia Europeană, consiliată de DG SANCO, aprobase şi cofinanţa Programele de combatere şi eradicare a PPC.

- Nu se pune problema achiziţionării unui alt vaccin pentru ferme, ci doar a vaccinului viu necesar programului de vaccinare în gospodăriile populaţiei.

Nota redacţiei

Punctul de vedere al ANSVSA privind pesta porcină nu ţine loc de drept la replică articolelor apărute în presă pe această chestiune. El nu este mai mult decât o prezentare a acţiunilor întreprinse de reprezentanţii ANSVSA în efortul eradicării unei boli care exista în stare latentă de mai mulţi ani şi care până acum nu a putut fi vindecată.

Ceea ce spun domnii de la ANSVSA în precizarea de faţă este adevărat, dar nu complet. De exemplu, nu face nicio trimitere la adevăraţii vinovaţi de apariţia pestei într-un complex aflat nu doar sub gestionarea unor medici veterinari de excepţie. Apoi este mai puţin important dacă vaccinul marker a fost primit gratuit decât nenorocirea pe care a produs-o acest gen de tratament.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007 Vizualizari: 708

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

Camerele agricole, vis sau oportunitate?

Mă tot gândesc, de când fostul ministru Remeş a lansat ideea înfiinţării Camerelor Agricole, cum vor fi organizate, ce componenţă vor avea şi mai cu seamă ce calitate ar trebui să aibă cei care le conduc. Dar, până atunci, mă întreb dacă nu cumva prin înfiinţarea acestora se va întâmpla ca în primii ani de după ’90, când… nu mai era nevoie de ingineri.

Să nu uităm că din cei peste 50.000 de specialişti din agricultură în ’90, în ’95 mai erau 11.000, iar numărul lor a scăzut în continuare. Curând după aceea agricultorii, mai corect spus proprietarii de terenuri agricole, au realizat că, fără ştiinţă, mai mult pierd decât câştigă.

Aşa se face că o parte din cei „decimaţi“ scriptic din evidenţele de personal ale agriculturii au trecut să facă ceea ce au învăţat, şi încă bine, pe vremea lor. Altă parte au rămas în structurile statului, încercând să mai ordoneze lucrurile în ceea ce se mai cheamă agricultură, iar un număr important şi-au căutat „bine capului“, cum se spune în popor, pe unde au apucat. Trist, dar adevărat. Cu atât mai trist cu cât o agricultură performantă în felul ei la un moment dat a ajuns de râsul Europei.

Revenind la Camerele Agricole – despre care nu ştiu dacă doar le visează cineva ori este o oportunitate – şi la componenţa lor vehiculată prin culisele ministerului, mă întreb cât de performante vor fi şi în ce măsură îşi vor atinge scopul de vor fi conduse de… un fruntaş al satului, care ar putea fi preotul, primarul sau notarul, cu atât de „vaste“ cunoştinţe în ale agriculturii, încât ar putea ordona inginerului să facă pe cântăreţul bisericesc ori, de ce nu pe suplinitorul la grupa întâi de grădiniţă.

De, omul ales şef face ce ştie. Şi uite aşa, specialiştii, deveniţi de-acum buni consultanţi agricoli în marea lor majoritate, formator de opinii pentru agricultori, văzându-se în imposibilitatea de a-şi profesa meseria şi a-şi etala cunoştinţele după cum şi le-au însuşit, îşi caută „bine capului“, cum spuneam. Dar, cine ştie, poate este şi acesta un mod de a face agricultura României mai „performantă“. Până la urmă, de ce-am fi mari producători, şi nu mari consumatori? Că doar Europa are şi ne tot dă. Sper însă în judecata cea de pe urmă.

Mai ales după o largă consultare cu cei avizaţi, aşa cum şi-a propus proaspătul ministru Dacian Cioloş. Poate n-ar fi rău „să-i dăm Cezarului ce-i al Cezarului“. Adică specialistului dreptul de a profesa într-o formulă lucrativă în condiţiile specifice României, şi nu după experienţe de oriunde. Ar trebui să se înceapă, mă gândesc, cu altceva, cum ar fi consolidarea exploataţiilor agricole, a fermelor, apoi consultaţi reprezentanţii acestora în legătură cu modul de organizare şi componenţa Camerelor Agricole. Altfel riscăm să dovedim că n-am învăţat din greşeli.

I BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007 Vizualizari: 1838

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarea2e3.html-articol=986.htm

MOROMETE MURIND… > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMOROMETE MURIND…
S-a-ntins peste tot satul trista veste:
Ilie Moromete nu mai este!
Porni şi el în lunga pribegie,
Pe neumblate căi, în veşnicie…
Dar noi, cei din Poiana lui Iocan,
Trăind cu el al anilor noian,
Simţim cum parcă iarăşi prinde glas
Ultimu-i cuvânt, de bun rămas:
„Vă tot privesc, stând la priveghiu-mi roată,
Gândindu-mă c-am fost ca voi odată,
Muncind pe brânci, cum facem noi, ţăranii,
Ogorul răsturnându-l cu plăvanii,
Sămânţa aşezând-o în ţărână
Ca pe un prunc în scutec cald de lână,
Nădăjduind la spic mai plin în vară,
Să fie viaţa mai puţin amară.
Mă avântam în horă ca vultanul
Şi sub opincă se-ncingea tăpşanul.
Cavalul meu cu viers de ciocârlie
Vă desfăta c-un strop de bucurie.
Am fost cu voi şi-n vremi de foc şi pară,
Pe front, să ne-apărăm şi neam, şi ţară.
Acum, pe năsălie, aştept popii
Să mă afunde iute-n hăul gropii.
Fârtaţii mei, nu plângeţi, fiţi în fire
Şi mă păstraţi adânc în amintire,
Cu bunele, cu relele olaltă,
Să-mi fie mai uşor pe lumea-ailaltă.
Prin duhul meu, vreo patruzeci de zile
Mai zăbovesc în casa cu şindrile,
Mai caut prin ogradă, pe la vite,

Dacă las toate bine rânduite,
Vă mai răsar în vise pe-nnoptate
Să vă întreb de câmp, de sănătate
Şi-apoi mă duc, mă duc către Prea Bunul
Cum zboară toamna-n Miazăzi lăstunul…“

Gelu OPROIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 632

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizarea328.html-articol=788.htm

Universitatea de Vară „Nicolae Iorga“ a împlinit 99 de ani > REVISTA LUMEA SATULUI

Universitatea de Vară „Nicolae Iorga“ a împlinit 99 de ani

În perioada 12-17 august s-au organizat, potrivit tradiţiei, la Vălenii de Munte, Prahova, cursurile de vară ale celei mai longevive universităţi româneşti, ce poartă girul personalităţii marelui istoric, savant şi scriitor Nicolae Iorga. Anul acesta s-au împlinit 100 de ani de când cel mai mare cărturar român s-a stabilit la Văleni, pentru ca în 1908 să întemeieze Universitatea de Vară.

Stabilirea sa în urbea prahoveană se datorează ameninţărilor primite de la oficialităţile din Botoşani pentru poziţia şi articolele publicate în presa vremii şi dedicate răscoalelor ţărăneşti de la 1907. Se spune că mai întâi a locuit într-o căsuţă dărăpănată a unei răposate ghicitoare, pentru ca mai târziu să cumpere teren şi să-şi construiască casa pe care o cunoaştem. Tot aici, pe lângă universitate, a înfiinţat şi o şcoală misionară pentru fete, precum şi alte aşezăminte culturale.

Deschiderea din acest an a celei de a 55-a ediţii a universităţii a fost făcută de acad. Răzvan Teodorescu, prof. univ. Valeriu Râpeanu, prof. univ. Ion Bulei şi prof. univ. Petre Ţurlea.

Una dintre cele mai interesante manifestări, organizate cu acest prilej la Văleni, a fost dezbaterea „Idealul moral al lui N. Iorga şi moralitatea lumii sale“, la care au participat cele 4 personalităţi consemnate mai sus. „Iorga a fost una dintre fiinţele morale ale spaţiului public, spunea acad. Răzvan Teodorescu.

Pentru el, morala datoriei e însăşi condiţia de existenţă a poporului român“, iar locul unde aceasta se împlineşte plenar rămâne satul românesc.

Prof. univ. Valeriu Râpeanu a ţinut să sublinieze înalta ţinută morală a savantului Nicolae Iorga care, cu toate avantajele politice pe care le-a avut, nu a manifestat interese materiale şi nici măcar nu l-a preocupat asigurarea unei locuinţe fastuoase. Prof. univ. Ion Bulei a reamintit cele spuse de poetul Nichifor Crainic, care vedea în Iorga „autorul moral al victoriei naţionale şi arhitectul de geniu al României Mari, în care a crezut“. Vedea istoria ca pe un organism viu şi a trăit-o şi simţit-o odată cu mişcarea ei. A crezut că prin politică va putea schimba moral lumea, dar, ca atâţia alţi intelectuali, s-a înşelat. „N. Iorga, sublinia profesorul Bulei, este icoana sufletului nostru neconvertit în felul de a vedea lucrurile, a se comporta şi a da o mână de ajutor la schimbarea lumii.“

Şi aşa cum arăta şi prof. Petre Ţurlea, Iorga credea nestrămutat în viitorul României, luându-şi drept crez cuvintele testamentare ale domnitorului Petru Rareş: „Vom fi ce-am fost şi mai mult decât atât.“

Din păcate, istoria a fost nedreaptă cu N. Iorga, cel care era convins că viaţa unui popor şi succesul lui „nu le determină nici întinderea pământului, nici numărul populaţiei, nici bogăţia. Acestea se câştigă, dar nu stau la originea puterii. Izvorul acestei puteri este viaţa morală a unei comunităţi, seriozitatea cu care priveşte traiul, măsura cu care îşi atinge ţintele şi rigoarea cu care le urmăreşte, respectul adânc, cultul pentru realitatea lucrurilor“. Avea să fie asasinat de legionari chiar în Prahova atât de dragă lui. Bustul său din bronz, aflat la

Văleni, era cât pe ce să fie topit, dacă nu-l răscumpăra, plătind în ţuică, un iubitor de istorie. Şi, ani de zile, comuniştii aveau să-l ţină sub obroc...

Astăzi spiritul său a învins şi să nu uităm că la vremea sa a fost cel mai european român, deşi şi-a apărat cu îndârjire naţiunea. Universitatea înfiinţată de el înfloreşte an de an, respectând deviza întemeietorului: „Am deschis aceste cursuri de vară cu scopul dublu de a trezi sufletul românesc de pretutindeni şi de a schimba prin acest suflet chiar formele de stat în care trăia poporul nostru.“ Faptul că 80% dintre cursanţii acestui an provin din românii aflaţi în afara hotarelor ţării este un argument în plus al perenităţii creaţiei marelui savant.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 590

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarea35a.html-articol=1094&editie...

Bugetul UE pentru 2008 > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBugetul UE pentru 2008

Conform calendarului stabilit de către Comisia Europeană pentru discutarea şi aprobarea bugetului Uniunii Europene pe anul 2008 în data de 23 noiembrie a.c. a avut loc a doua citire a bugetului de către Consiliul UE. CE a fixat la această dată şi reuniunea de conciliere privind bugetul 2008, dintre Consiliul UE şi Parlamentul European. Prima citire a Consiliului pentru stabilirea Proiectului de Buget şi prima reuniune de conciliere Consiliu – Parlament a avut loc la data de 13 iulie a.c.

Proiectul Preliminar de Buget adoptat de către CE în data de 2 mai a.c. alocă creşterii durabile 44% din bugetul pentru 2008, sumă ce este pentru prima oară mai mare decât ceea ce UE plăteşte pentru PAC (43,6%).

Statele membre contributoare au propus reduceri pentru toate capitolele bugetare, în sumă totală de 3 până la 4 miliarde euro în termeni de credite de plăţi, în timp ce majoritatea statelor beneficiare s-a pronunţat, în general, în favoarea propunerii de buget a Comisiei.

Aceste propuneri au fost însuşite doar parţial. Anul 2008 este al doilea an în care COM nu a inclus în PDB „Declaraţia Generală de Venituri“, aceasta fiind întocmită după reuniunea Comitetului Consultativ privind Resursele Proprii din data de 16 mai a.c., care a stabilit estimările resurselor proprii pe baza Prognozei de Primăvară 2007 a DG ECFIN.

Pentru Capitolul 2 al bugetului UE „Conservarea şi managementul resurselor naturale“ estimările cuprinse în PDB 2008 reflectă îmbunătăţirile condiţiilor pieţei, fiind mai mici decât cele cuprinse în bugetul anului 2007.

Statele membre contributoare au propus reduceri importante de până la 2 miliarde euro încă din prima lectură.

La începutul lunii noiembrie a.c. COM a prezentat scrisoarea rectificativă (AL) 2/2008 ce vizează, în urma unei analize atente a necesarului estimat, ajustarea creditelor alocate capitolului 2 pentru anul 2008. Se propune diminuarea angajamentelor cu 970,3 mil. euro şi a plăţilor cu 1 331,3 mil. euro.

Este de precizat că acest capitol în care este cuprinsă Agricultura reprezintă o prioritate atât pentru România cât şi pentru Franţa, Italia, Irlanda, Ungaria, Polonia, Spania, Bulgaria şi Grecia, ţări care au considerat că reducerile propuse în AL sunt prea mari.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 703

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Istoria de lângă... istorie

Cei treisprezece

Preluând titlul unui film în vogă prin anii ‘60, vreau să readuc în conştiinţa cititorilor un moment din tragica toamnă a anului 1916, care a însemnat şi prima operaţie de gherilă petrecută pe frontul românesc.

Locotenent-colonelul Toma Popescu, ofiţer de stat major al Corpului de Olt, întorcându-se din misiune de la Craiova, a fost oprit la Câineni de focuri de mitralieră germană. Erau soldaţii din principala coloană a Corpului Alpin care se instalaseră în satul Lungi, în tranşeele făcute de trupele române în timpul neutralităţii. Cum patrulele duşmane înaintau prin defileu către podul de peste Olt spre Argeş, ofiţerul român realizează marele pericol ce ameninţa trupele noastre.

Toma Popescu adună din satul Câineni pe singurii treisprezece bărbaţi, trecuţi de mult de vârsta încorporării, îi înarmează cu puştile aflate la primărie, le umple sânul cu cartuşe şi, împreună cu un sergent de jandarmi şi unul de pontonieri – aflaţi întâmplător acolo –, se adăpostesc pe un deal, la vest de podul de peste Olt, pe care îl ţin sub observaţie.

Mai bine de trei ore, cei treisprezece ţărani împreună cu cei trei militari, împrăştiaţi la distanţe mari şi făcând o mare risipă de cartuşe, au întreţinut patrulelor bavareze iluzia că podul este apărat de o mare unitate. Inamicul n-a cutezat să atace, iar îndrăzneţul locotenent-colonel a luat din proprie iniţiativă şi alte măsuri menite să oprească înaintarea trupelor germane. A solicitat două plutoane ale unui batalion de vânători ce se afla la Brezoiu şi o baterie de obuziere, astfel încât a doua zi, pe 13 septembrie, la ora patru după-amiază, apărarea Câinenilor se organizează cu ajutorul acestor trupe.

Cei treisprezece – din care unul rănit, dar care nu a vrut să-şi părăsească consătenii – au fost scoşi de pe poziţia de la vest de podul de peste Olt şi mutaţi la apărarea altui pod, mai jos de comuna lor.

De la un grup de şapte prizonieri capturaţi în dimineaţa acelei zile, apărătorii au aflat cu satisfacţie că au în faţa lor un regiment de gardă bavarez, proaspăt venit de pe frontul de la Verdun, sub comanda directă a prinţului Henric de Bavaria, nepotul de frate al regelui Bavariei.

Documentele nu înregistrează însă sentimentul pe care l-au încercat bavarezii aflând că au fost opriţi aici de treisprezece ţărani bătrâni, care îşi apărau satul.

Istoria n-a consemnat nicăieri numele lor, dar ei sunt acolo, sub troiţele care străjuiesc răspântiile de drum pe tot rotundul ca o pâine al acestei ţări sau sub modestele monumente din centrul satelor, pe crucea cărora străjuieşte inscripţia „Pentru toţi cei ştiuţi şi neştiuţi căzuţi pentru ţară“.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 547

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarea41b.html-articol=762.htm

Cum organizăm o fermă zootehnică > REVISTA LUMEA SATULUI

Cum organizăm o fermă zootehnică

Prin articolul de faţă dorim să venim în sprijinul crescătorilor de caprine cu recomandări în ceea ce priveşte amplasarea şi organizarea fermelor în vederea eficientizării procesului de producţie.

Cerinţe privind amplasarea

Realizarea unei ferme impune respectarea unor condiţii vizând alegerea terenului pentru amplasarea construcţiilor.

Orientarea şi organizarea adăposturilor

Adăposturile trebuie orientate ca amplasare în raport de condiţiile locale de climă şi de posibilităţile naturale de protecţie oferite de relief sau de existenţa unor perdele sau păduri. La orientarea adăposturilor se urmăreşte:

- asigurarea factorilor de microclimat;
- iluminarea naturală a adăposturilor;
- evitarea efectelor vânturilor dominante în timpul iernii.

Exploatarea intensivă impune existenţa unor adăposturi atât pentru protejarea de vânturi şi ploi, cât şi pentru asigurarea posibilităţilor de furajare şi adăpare.

Adăposturile pentru caprine trebuie să fie spaţioase - asigurând suprafaţa necesară de 2 mp/cap; călduroase - temperatura optimă fiind de 10-15°C, lipsite de curenţi, cu ventilaţie corespunzătoare (volumul de aer necesar este de 4 m3/cap) şi cu un coeficient de luminozitate de 1:20. Ferestrele vor fi amplasate la 1,70 m de la podea. Pentru menţinerea căldurii în timpul iernii, se recomandă adăposturile cu pod. În interiorul adăposturilor se fixează, pe lângă pereţi, jgheaburi din scândură, metal sau beton, cu înălţimea de 40 cm prevăzute cu grătare care să permită administrarea concentratelor.

În adăposturi, caprele stau libere sau în boxe de 5-6 capete, pentru a se evita accidentarea şi a se supraveghea furajarea şi comportamentul.

Întrucât caprele sunt animale mai nervoase şi mai vioaie, se recomandă fixarea de-a lungul pereţilor a unor platforme etajate, cu lungimea de 80-90 cm, lăţimea de 50-60 cm şi înălţimea de 30-40 cm, pentru joacă şi odihnă.

Ţapii se ţin separat de capre, pentru faptul că apropierea acestora agită caprele, iar mirosul specific deranjează femelele şi se poate transmite laptelui. Locul de muls în timpul iernii se amenajează într-o încăpere specială, tot în interiorul adăpostului, în apropierea acestuia fiind şi camera de păstrare a produselor (lapte, brânză) şi a inventarului de muls.

Pentru aşternut se recomandă paiele de cereale sau vrejurile de leguminoase. De asemenea, trebuie să se acorde atenţia cuvenită îngrijirii corporale prin ţesălare şi periere, tăierea unghiilor şi efectuarea vaccinărilor specifice.

Utilităţi

Organizarea fermei necesită spaţii sau construcţii anexe pentru diferite utilităţi. Astfel, spaţiul pentru lăptărie şi magazie se amenajează la capetele adăposturilor pentru caprele mame. Totodată, platforma de gunoi se organizează la o distanţă minimă de 40 m de adăpost, izolată de locuinţe şi drumuri de acces pentru prevenirea polării mediului şi a apei.

Principalele cerinţe în alegerea terenului sunt:

- amplasarea fermei la 500 m de ultima casă, la periferia localităţilor;
- suprafaţa să fie suficient de mare pentru a putea asigura amplasarea adăposturilor şi construcţiilor anexe;
- relieful să fie plan, uscat, cu o pantă de 2,5%, pentru a permite scurgerea apelor din precipitaţii;
- amplasarea construcţiilor să se realizeze pe suprafeţe ferite de inundaţii, cu sol rezistent şi cu apă freatică la o adâncime minimă de 1,5-2 m;
- expunerea terenului să fie spre sud sau sud-vest, opus direcţiei vânturilor dominante;
- asigurarea sursei de apă pentru adăparea animalelor şi activitatea fermei;
- existenţa posibilităţilor de racordare la reţeaua electrică şi de acces la căile de comunicaţie;
- înlăturarea situaţiilor de poluare a mediului şi posibilitatea aplicării unor măsuri sanitar-veterinare.

Ing. Elena PARGHEL, CLCA Fieni

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 4588

□

° Comentarii

□

□

° 1. alexandru -- (26-May-2012)buna ziua,

as fi interesat sa imi spuneti daca ar fi o problema in cazu in care distanta dintre ultima casa si hala unde am animalele(caprite) este de 100 de m.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarea43b.html-articol=408.htm

Curăţenia în bucătărie

Orice gospodină îşi petrece cel puţin două ore în bucătărie. Tot aici se adună întreaga familie ca să stea la masă – exceptând cazurile când se preferă camera de zi pentru servirea mesei – şi la poveştile de după. Astfel, bucătăria devine încăperea cea mai importantă a casei, laboratorul ei, unde gospodina plămădeşte hrana zilei necesară pentru menţinerea sănătăţii familiei.

În primul rând, trebuie asigurată igiena desăvârşită a acestui spaţiu, unde fiecare obiect îşi are locul său; după întrebuinţarea instrumentelor, acestea trebuie imediat spălate şi puse la locul lor. Este indicat ca, din timp în timp, să le fierbem în leşie care, şi în zilele noastre, e unul dintre cele mai eficiente mijloace de curăţire. Un alt obiect ce trebuie ţinut foarte curat este chiuveta, care va fi saptămânal dezinfectată. Lângă chiuvetă vom ţine un săpun şi un prosop, pentru ca gospodina să se poata spăla pe mâini de câte ori este nevoie.

Nu se vor lăsa vasele nespălate peste noapte sau peste zi, deoarece există posibilitatea să apară muştele şi gândacii.

Obiectele din lemn trebuie spălate cu multă atenţie şi mult mai des decât celelalte, altfel pot păstra mirosuri neplăcute.

Când pregătim masa, lângă aragaz sau în apropierea lui e indicat să avem un borcan sau o oală de lut în care putem ţine lingurile de lemn şi toate obiectele utile. După folosire, le vom lua mai uşor pentru a le curăţa dacă sunt laolaltă.

Coşul de gunoi nu trebuie lăsat plin peste noapte – pe lângă mirosul neplăcut degajat, se poate constitui şi într-un focar de infecţie, mai ales pe timp de vară. Resturile de la curăţirea zarzavaturilor şi a altor alimente nu se ţin în bucătărie: imediat după ce am terminat curăţirea, resturile trebuie aruncate.

Frigiderul trebuie ţinut foarte curat, iar produsele în ordine. Toate vasele cu preparate vor fi acoperite pentru ca mirosul degajat să nu se impregneze în celelalte produse.

Cârpele de bucătărie au un rol însemnat pentru menţinerea igienei. O gospodină adevărată nu va avea prosoape murdare şi umede deoarece produc un miros neplăcut şi atrag gândacii.

Nu vom lăsa bucătăria murdară peste zi sau peste noapte. Ziua, bucătăria se aeriseşte des sau ori de câte ori se formează vapori din cauza oalelor ce fierb pe aragaz sau pe plită.

Ce să faci dacă...

• blatul de tort s-a lăsat: decupezi partea centrală şi foloseşti restul; îl tai în diverse forme pe care pui frişcă bătută şi fructe de pădure;

• blatul e prea uscat: se toarnă un sirop de zahăr, în care pui diverse esenţe, cafea sau zeamă de la compot.

• când îl tai descoperi că a crescut prea tare şi are multe găuri: pui cremă până când se nivelează suprafaţa şi devine şi mai gustos.

- checul e prea moale: se poate servi ca blat, peste care se poate turna o cremă.
- ciocolata pe care o topeşti devine grunjoasă: se adaugă puţin unt la temperatura camerei şi se amestecă până când compoziţia redevine lucioasă şi omogenă.
- sosul pe bază de făină face cocoloaşe: îl frecăm cu mixerul până devine omogen; dacă nu ai mixer, se strivesc cocoloaşele cu lingura.

Peşte la cuptor

Ingrediente: 700 g peşte filé, 400 g de roşii, 3 căţei de usturoi, 1/2 mănunchi de busuioc proaspăt, o legătură de pătrunjel proaspăt, o rămurică de rozmarin, un ardei iute uscat, ulei de măsline, o ceapă roşie, sare şi piper negru măcinat.

Mod de preparare: Peştele se sărează, se piperează pe ambele părţi şi se aşază într-un vas termorezistent. Roşiile se taie felii subţiri, ceapa roşie şi usturoiul se curăţă şi se taie mărunt. Pătrunjelul şi busuiocul se spală bine şi se toacă. Ardeiul se mărunţeşte şi se face un amestec cu ceapa şi cu usturoiul, apoi se adaugă verdeaţa şi se presară toate peste fileurile de peşte. Se acoperă peştele cu roşiile tăiate felii. Se sărează, se piperează şi se stropeşte cu ulei de măsline. Se pune vasul în cuptorul preîncălzit şi se lasă la 180°C, timp de 20 minute.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 640

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarea555.html-articol=730.htm

Reţete culinare > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulReţete culinare

Peşte în aburi, ca la Timişoara

E cald şi nu mai mâncăm decât legume şi fructe. Dar cum organismul are nevoie şi de proteine, trebuie să mâncăm şi carne. Vă prezentăm mai jos o reţetă din peşte deosebit de gustoasă şi uşor de făcut.

Pentru a realiza această reţetă aveţi nevoie de un dispozitiv din inox cu picioruşe, special pentru fierbere în aburi, sau de o sită de inox cu picioruşe care încape într-o oală cu capac.

Avem nevoie de patru peşti cu greutate aproximativă de 500 g bucata. Se ia o ceapă şi un ardei gras, se curăţă şi se taie cubuleţe, după care se pun într-un vas cu puţină apă şi ulei. Se lasă vasul acoperit să fiarbă la foc mic, până ceapa devine aurie. Se ia de pe foc şi se adaugă 1 lingură de boia, puţin piper măcinat, pătrunjel frunze tocate (cam 3 legături) şi totul se amestecă foarte bine.

În alt vas, în care intră dispozitivul de inox, se pune apă cît să nu depăşească limita de jos a dispozitivului. În apă se adaugă şi o lingură din compoziţia realizată. Peştii curăţaţi şi umpluţi cu compoziţia realizată se aşază în recipientul din inox.

Vasul se acoperă cu un capac şi se pune să fiarbă la foc mic, în aburi, aproximativ 15 minute. Dacă îl veţi ţine mai mult la fierbere nu e nicio problemă, dar aveţi grijă ca apa să nu se evapore în totalitate. După ce peştii au fiert, stropiţi cu zeama rămasă în vas, se servesc calzi cu mămăliguţă. Poftă bună!

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 615

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net

vizualizarea589.html-articol=939.htm

Drumul laptelui spre Europa

Avem parte de drumul cel mai bolovănos în calea laptelui spre Europa. În mod sigur, el se va opri la frontierele ţării pentru mulţi ani de acum încolo. În momentul în care negociatorii noştri obţineau la Bruxelles o cotă uluitoare, de peste 3 milioane tone de lapte, fermele de vaci din România care corespundeau standardelor europene se puteau număra pe degetele celor două mâini.

De atunci şi până acum, lucrurile au evoluat spre bine, dar nu se poate vorbi de schimbări esenţiale. Dacă ar fi să dăm crezare datelor statistice, din cei aproximativ 5 miliarde de litri lapte, cât produce România anual, doar aproximativ 15-20% întruneşte condiţiile elementare pentru a fi prelucrat la actualele exigenţe europene.

Marile companii străine care au investit în acest sector se confruntă la această dată cu probleme ce riscă să le compromită programele de reabilitare a producţiei de lapte în zonele în care acţionează. În condiţiile date, salvarea poate veni din partea micilor fermieri, precum şi a unor firme autohtone care au beneficiat de sprijin financiar european şi autohton pentru organizarea unor ferme zootehnice de tip european.

Unităţile moderne deţin o pondere nesemnificativă în producţia de lapte a României, dar şansa lor de dezvoltare pe termen mediu este mare. Această perspectivă prezentată de negociatorii români la Bruxelles i-a convins pe experţii europeni în materie, care au avizat favorabil propunerile României în acest domeniu. Iată cum arăta, în sinteză, „Dosarul laptelui“:

Efectivele de bază

La vaci de lapte şi bovine de carne: necesarul de efective vaci lapte pentru acoperirea cotei de lapte (3.057.000 t – procesare şi vânzări directe) este de 826.216 capete şi este integral acoperit din efectivele existente.

Faţă de efectivele curente de 1.741.551 capete vaci, după acoperirea cotei de lapte rămâne un excedent de efective de 915.335 capete vaci care va acoperi laptele pentru consum. Aceste efective pot fi eligibile în cadrul măsurilor de dezvoltare rurală pentru fermele de semisubzistenţă (1.000 euro/an timp de cinci ani pentru rentabilizare).

Plafonul naţional total de 1.835.000 capete bovine eligibile pentru prime speciale de alăptare, abatorizare, export sau îngrăşare este acoperit din totalul de efective bovine.

Excedentul de efective poate fi eligibil pentru sprijin pe măsurile de dezvoltare rurală pentru fermele de semisubzistenţă.

La ovine: plafonul (primele) vizează numai efectivele de ovine matcă. El rămâne sensibil egal cu numărul de ovine matcă din efectivul prezent: 5.880.000 capete – plafon faţă de 5.879.253, efectivul curent.

Efectivele aferente celorlalte specii de animale nu au plafoane, conform prevederilor din Politica Agricolă Comună.

Hrana animalelor

Pentru hrana efectivelor de animale s-a estimat un necesar de: • culturi arabile (porumb, orz, grâu, soia şi floarea-soarelui) care să producă 9.536.342 t per total ce vor rezulta dintr-o suprafaţă de 3.486.241 din cele 7.012.666 ha pentru care se vor primi plăţi directe de la UE;

• fân: 7.112.194 t, pentru care sunt necesare aproximativ 654.898 ha de păşuni şi fâneţe.

Cotele de lapte acordate României

Tabelul îl găsiţi în revistă

Perspective ale schimburilor comerciale

Lapte: pentru 2007-2010 în Uniunea Europeană se preconizează un echilibru între producţie şi consum, deci nu va exista un excedent semnificativ care să afecteze ca importuri România.

Brânza: la acest produs, în perioada 2007-2010, Comisia Europeană prognozează un excedent de 100.000 t/an în UE-25, dar un deficit de 200.000 t/an în noile state membre.

România are un potenţial de export estimat de 5.000 t/an, cu condiţia respectării standardelor de calitate şi prezentare comunitare.

Unt: deficit estimat UE-15 între 154.000 t (2007) şi 168.000 t (2010).

Excedent estimat UE-10 între

83.000 t (2007) şi 67.500 t (2010).

Reducerea în medie cu 10% a preţului la unt în UE-15 va determina scăderea producţiei în UE-15 şi creşterea importurilor comunitare.

Există un potenţial de export al României pe piaţa UE-15 în situaţia atingerii capacităţii maxime de procesare în 2007.

I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 659

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

TRANSHUMANŢA, de la tradiţie la actualitate

Prin Ordinul comun al ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor nr. 226/2003 şi al ministrului administraţiei publice nr. 235/2003, publicat în Monitorul Oficial nr. 423, din 17 iunie 2003, a fost aprobată „Strategia privind organizarea activităţii de îmbunătăţire şi exploatare a pajiştilor la nivel naţional, pe termen mediu şi lung“.

În Capitolul IV – „Măsuri şi acţiuni tehnice şi de amenajări pastorale“ se fac precizări cu privire la organizarea transhumanţei ovinelor, astfel:

- Organizarea transhumanţei ovinelor se face de către specialiştii de la Direcţiile agricole şi de dezvoltare rurală judeţene, împreună cu specialiştii de la Consiliile locale ale comunelor, oraşelor, respectiv municipiilor, care stabilesc în fiecare an numărul de animale care sunt acceptate la păşunat timp de cel puţin 90 de zile consecutive.
- Crescătorii de animale care însoţesc turmele de oi care pleacă în transhumanţă vor avea asupra lor adresa emisă de Consiliul local al comunei, oraşului, municipiului pe raza căruia îşi au domiciliul deţinătorii turmelor, în care se va preciza itinerariul parcurs şi locul de destinaţie unde urmează să păşuneze.
- Mişcarea efectivelor de ovine dintr-un judeţ în altul se face cu avizul Direcţiilor sanitare veterinare, respectiv certificatul sanitar-veterinar care atestă starea de sănătate a animalelor, acţiunii sanitare veterinare efectuate, distanţa şi traseul de deplasare a turmei.
- Proprietarii de ovine trebuie să ia legătura cu organele sanitare veterinare din zona în care s-au deplasat în vederea executării acţiunii imunoprofilactice şi a tratamentelor antiparazitare, în conformitate cu programul tehnic anual de executare a acţiunilor sanitare veterinare obligatorii.
- La stabilirea traseului de deplasare a ovinelor se vor evita drumurile naţionale şi judeţene.
- Suprafeţele de păşuni vor fi delimitate prin semne vizibile. Proprietarii de ovine au obligaţia de a fertiliza prin târlire suprafeţele puse la dispoziţie pentru păşuni, mutând târla conform programului de târlire stabilit.
- proprietarii de ovine au obligaţia de a proteja culturile agricole din zona în care s-a stabilit turma de oi.
- în cazul păşunatului de iarnă, acesta va fi permis cel mai târziu la data de 15 martie.

În Uniunea Europeană

La nivel european, transhumanţa este recunoscută prin Carta europeană a transhumanţei, semnată în anul 1997 la Cuenca – Spania.

Conform Regulamentului (CE) nr. 2529/2001, în ţările Uniunii Europene care practică transhumanţa se poate acorda o primă suplimentară crescătorilor din zonele în care producţia de oi şi capre constituie o activitate tradiţională sau care contribuie în mod semnificativ la economia rurală, în următoarele condiţii:

- dacă ferma are cel puţin 50% din suprafaţa utilizată pentru agricultură situată în zone defavorizate, definită în

Regulamentul CEE nr. 1257/1999.

- dacă cel puţin 90% din animalele pentru care se solicită primă sunt păşunate timp de cel puţin 90 de zile consecutiv într-o zonă eligibilă, iar sediul exploataţiei este situat într-o zonă geografică bine definită pentru care statul membru a stabilit că transhumanţa reprezintă o practică tradiţională de creştere a animalelor şi că mişcarea acestor animale este necesară din cauza absenţei hranei, în cantităţi suficiente, în timpul perioadei de transhumanţă.
- valoarea primei suplimentare este de 7 euro pentru femelele din specia ovină şi caprină.

Dr. ing. Petre NICULAE

Recentele prezentări prin toate mijloacele media a noilor reguli privind transhumanţa şi comercializarea produselor animaliere, în special a brânzeturilor, după aderarea noastră la UE, au pus pe jar atât crescătorii de ovine, cât şi vânzătorii din pieţe.

Puţină istorie

În Marea Enciclopedie Agricolă din 1943, marele nostru zootehnist dr. Savu Timariu defineşte transhumanţa astfel: „deplasarea alternativă şi periodică a turmelor între două regiuni cu climat diferit – vara la munte, iarna la şes“. Noţiunea îşi atrage originea din limba latină: trans = peste şi humus = pământ, adică peste pământ, peste hotar sau, mai clar, în afară de hotarul comunei. Acelaşi autor precizează că transhumanţa cu oile este adânc înrădăcinată în viaţa românilor, formând specificul lor etnic.

A fost amintită de istoriografi odată cu apariţia noastră ca popor şi a jucat un mare rol naţional, cultural, politic şi economic în trecutul nostru. Mai încoace, transhumanţa a avut mult de suferit după Pacea de la Adrianopol din 1829 din cauza extinderii culturilor cerealiere în Bărăgan şi Lunca Dunării, ca şi după Reforma agrară din 1920, când s-au redus şi mai mult suprafeţele de păşuni, luând apoi un nou avânt în perioada interbelică.

În timpul şi după cel de al Doilea Război Mondial a început să decadă din nou până la colectivizare, când a înregistrat un oarecare riviriment, ca acum, după 1990, transhumanţa să scadă şi mai dramatic, efectivele de ovine înjumătăţindu-se în doar 15 ani!

A fost odată...

Îmi amintesc cum circulau oile la şi de la munte în Câmpia Bănăţeană înainte de colectivizarea agriculturii. Prin toboşarul comunei se anunţau locuitorii că în ziua cutare vor trece turme de oi prin comuna noastră. În ziua cu pricina era forfotă mare, localnicii se adunau pe marginea şoselei principale, unii cu bâte la ei, să asiste la trecerea oilor şi să-şi păzească culturile.

Era impresionant să vezi trecând turme cu sute şi mii de oi, conduse în faţă de jandarmi în uniforme kaki, înarmaţi cu carabine şi baionete, ciobani în cojoace miţoase, câini lăţoşi şi măgari de povară încărcaţi de abia mergeau.

La hotarul dintre localităţi erau preluate de alţi jandarmi şi localnici, astfel încât se evitau pagubele la culturile agricole şi altercaţiile dintre ciobani şi proprietarii de terenuri, pe traseul aprobat şi respectat cu maximă stricteţe.

În cumplita iarnă din 1954, când şi în Banat au fost zăpezi de 2-3 m înălţime, pe izlazul comunal din apropierea casei noastre a iernat o turmă de oi din părţile Sibiului. Ciobanii au fost găzduiţi în casa noastră şi au cumpărat fânuri şi snopi de coceni de la noi şi vecini ca să-şi hrănească animalele.

La desprimăvărare au adunat resturile rămase, le-au dat foc şi au plecat numai după ce au plătit la comună o taxă de staţionare pe izlaz. La fel se petreceau lucrurile dacă pe traseu turmele se opreau din mers, plăteau staţionarea pe izlazul comunal, fiind şi de această dată păzite straşnic de localnici să nu se „rătăcească“ noaptea pe hotar.

Acei ciobani văzuţi şi cunoscuţi îndeaproape mi-au lăsat o impresie deosebită pentru dârzenia, cinstea şi corectitudinea lor în relaţiile cu localnicii care le admirau pentru munca lor grea, plină de privaţiuni, disconfort şi pericole.

După colectivizare

Dar a venit pe nevrute colectivizarea, care a stricat rosturile transhumanţei adevărate. În unele comune bănăţene în care nu exista înainte picior de oaie, numai bovine, porcine, gâşte şi alte păsări, s-au aciuat câţiva ciobani sedentari, care, iarnă-vară, sub privirile noilor autorităţi corupte, hălăduiau fără să le pese pe culturile ceapeurilor sau gostaturilor, producând pagube însemnate culturilor din arabil şi privând vacile localnicilor de iarba de pe izlazul comunal.

Această situaţie dăinuie de peste o jumătate de secol şi acum în aceste localităţi, fără ca nimeni să-i deranjeze pe aceşti răufăcători certaţi cu legile şi buna purtare faţă de noii gospodari şi proprietăţile lor. Nu mă feresc să fac aceste aprecieri, am motive întemeiate să mă exprim astfel, fără ca cineva să poată contesta cele spuse de mine; martori îmi sunt numeroasele localităţi dominate de practicile incorecte ale ciobanilor de azi.

Prin anii 1970, tatăl meu, care a fost paznic de câmp la ceapeu, a surprins turma de oi a unui cioban care a distrus o bună parte din cultura de sfeclă de zahăr abia rărită şi prăşită şi a anunţat conducerea comunei.

Drept urmare, pentru acest „denunţ“ a fost urmărit şi lovit mişeleşte pe la spate cu un ciomag în cap, stând apoi o lună în spital la Timişoara. Toate încercările mele de a se face dreptate în acest caz s-au lovit de zidul indiferenţei unor oameni mituiţi, aflând mai apoi că luptasem degeaba, întrucât drumul brânzei ducea până la cele mai înalte niveluri la Bucureşti. Deşi era bine cunoscut făptaşul, nimeni nu a luat nicio măsură decât după ce acelaşi individ a înjunghiat mortal în plină zi un om pe stradă, faptă pentru care a primit doar trei ani de temniţă.

Mai târziu, când am lucrat la IAS, turme nenumărate de oi păşunau toată iarna şi primăvara mai ales pe păşunile îmbunătăţite ale vacilor, pe culturile de grâu şi orz, fără ca să putem face ceva.

Nu am câştigat niciun proces în instanţă, de parcă toţi primarii, şefii de la miliţie şi mai-marii lor de la judeţ erau cumpăraţi pe un miel, o putină de brânză sau alte foloase de la aceşti „ciobani“ care au uitat să mai practice adevărata transhumanţă, decimând culturile pe care noi aveam plan de producţie şi primeam salariul de la stat, iar ceapiştii din cauza lor primeau mai puţin pe ziua de muncă.

Actuala conjunctură

Dacă aceste lucruri se petreceau pe terenurile cooperativelor care erau ale tuturor, dar în fapt ale nimănui, azi lucrurile sunt schimbate complet odată cu consolidarea proprietăţii private.

Întrebând anul trecut pe un gospodar din Mureş care este cea mai rentabilă activitate din agricultură, mi-a răspuns că cel mai bine este „să creşti animale pe terenurile altora“! În acest ianuarie atipic, am întrebat un oier din zona Branului de ce nu face fân pentru iernarea oilor pe care le ţine încă pe câmp şi mi-a răspuns că „cel care bagă furca în fân are numai pagubă“!?

Cu aceste noi concepţii despre creşterea oilor, evident că transhumanţa aşa cum era odată nu se mai practică, oile sunt ţinute tot anul la câmpie pe pajişti, terenuri arabile sunt lăsate pârloagă, iar pe păşunile montane nu mai urcă acum decât puţine animale sau deloc, fiind mai comod la şes.

În urma unui studiu făcut recent privind păşunatul în Munţii Bucegi – Piatra Craiului, am constatat că ciobanii, de regulă, nu-şi spun numele, nu au acte de identitate la ei, nu-şi declară efectivele reale, nu deconspiră proprietarii adevăraţi ai animalelor, într-un cuvânt toate erau declaraţii mincinoase; cu greu am întocmit raportul final cu date aproximative.

Acum lucrurile s-au schimbat radical. A venit vremea să ştim exact pe unde circulă animalele, să fie înregistrate şi marcate cu crotalii şi cipuri, să se ştie câte şi ale cui sunt, dacă au asigurat păşunatul de vară, au adăpost şi nutreţ pentru iarnă minimum 160-180 zile de stabulaţie şi alte dotări necesare unei zootehnii moderne.

Creşterea în stil haiducesc a oilor din ultima jumătate de veac nu mai are viitor pe meleagurile mioritice! Nicăieri în UE nu veţi întâlni turme de oi colindând pe terenurile agricole ale altora ca la noi. A venit vremea să se facă rânduială în acest sector de creşterea animalelor, fiindcă sub masca tradiţiilor prost înţelese se ascunde de fapt un lanţ întreg de fărădelegi.

Propun organismelor abilitate să monitorizeze cât mai urgent turmele de oi aflate în „transhumanţă“ ca număr, apartenenţă, ce stocuri de furaje au până la Sf. Gheorghe (23 aprilie), data începerii păşunatului, unde şi cu ce se hrănesc până ies din iarnă, unde vărează, pe ce trasee circulă.

Noile reglementări privind înregistrarea şi circulaţia animalelor, cu interdicţiile bine-venite pentru noi toţi, vor deştepta adevăraţii crescători de oi să-şi asigure din timp, ca altădată, păşunatul de vară în munte, să-şi îngrădească păşunile ca fermierii din UE, să-şi facă fân pentru iernat, să semene grâu pe pământul lor dacă vor să-l pască iarna, cum fac oierii spanioli, să respecte truda altora care cultivă pământul, să producă în comun sub licenţă brânzeturi care să fie apoi comercializate în toată lumea.

Cu alte cuvinte, „a înţărcat bălaia“ pentru numeroşi profitori veroşi de pe urma creşterii oilor, urmând ca lucrurile să se îndrepte pe un făgaş normal măcar la nivelul anilor ’50 de dinaintea colectivizării agriculturii, completate cu noile directive UE care nu distrug tradiţia, cum se spune cu prea multă uşurinţă acum de cei ce îşi văd pierdute privilegiile în urma cărora unii s-au îmbogăţit peste măsură de mult.

Numai aşa vom intra în legalitate şi mai ales vom elimina una dintre cele mai răspândite acte de corupţie prin care falşii crescători de oi din ultima jumătate de secol au provocat grave prejudicii morale şi materiale satului românesc.

Aşa cum scria în 1940 distinsul specialist în creşterea oilor amintit la început, „transhumanţa nu trebuie părăsită, ci trebuie pusă pe baze noi…trebuiesc îmbunătăţite păşunile de la munte, apoi se cer făcute stâni igienice, adăposturi sănătoase şi rezerve de nutreţ pentru ploaie şi zăpadă“, îndemnuri care şi-au păstrat nealterate valabilitatea până în zilele noastre.

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 2051

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarea5db.html-articol=564.htm

Colecţie de medalii pentru vinurile de Cotnari > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Colecţie de medalii pentru vinurile de Cotnari

Clasamentul celei de-a IV-a ediţii a Concursului Internaţional de Vinuri Bucureşti - 2007 a fost dominat de vinurile de Cotnari, care au reuşit să cucerească 11 din totalul de 35 de medalii de aur acordate de un juriu extrem de exigent.

La concurs au participat firme din nouă ţări viticole din Europa, Africa şi America de Sud, ultimele impunându-se prin unele sortimente de lux. Aproximativ 79% din numărul total de medalii au fost obţinute de firmele româneşti.

O menţiune aparte se cuvine producătorului de la Cramele Recaş, care a prezentat în concurs atât vinuri româneşti, cât şi străine, reuşind în final să câştige 11 medalii, din care 4 de aur. În pofida renumelui şi aprecierilor de care se bucură pe piaţă, vinurile de Murfatlar nu au impresionat juriul format din 35 de etnologi şi degustători, decât în cazul unui sortiment ce reprezintă un cupaj de trei soiuri.

Surpriza plăcută au constituit-o nemţii de la Anselmann Gebrüder, care au câştigat trei medalii cu soiuri de vin mai puţin specifice ţării pe care au reprezentat-o.

- 263 probe de vin liniştit, vin spumant
şi distilate de vin.
- 9 ţări participante: România, Africa de Sud, Chile, Franţa, Germania, Grecia, Italia, Moldova, Spania.
- 42 de firme şi-au trimis vinurile.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 572

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

vizualizarea611.html-articol=756.htm

Dezbateri pe teme silvice > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDezbateri pe teme silvice

La Timişoara, a avut loc Forumul de discuţii privind gospodărirea durabilă a pădurilor, în scopul sprijinirii Proiectului de Dezvoltare Forestieră, implementat de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi iniţiat de Guvernul României, cu sprijinul Băncii Mondiale.

În prima zi a reuniunii s-a desfăşurat Forumul de discuţii dintre proprietarii de păduri şi autoritatea forestieră, iar a doua zi Forumul general de discuţii cu factorii interesaţi de gospodărirea durabilă a pădurilor.

Tema centrală a acestor întâlniri a fost importanţa pădurilor şi sectorului forestier la nivel teritorial, precum şi evidenţierea aspectelor legate de comunicarea dintre factorii interesaţi de gospodărirea durabilă a pădurilor.

Forumul a reunit reprezentanţi ai asociaţiilor proprietarilor de păduri, angajaţi ai Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic şi de Vânătoare Timişoara, reprezentanţi ai societăţii civile, ai poliţiei şi jandarmeriei, ai autorităţilor locale, primari, companii din domeniul exploatării lemnului, mass-media şi alţi factori direct interesaţi în gospodărirea durabilă a pădurilor.

Forumul de la Timişoara este al treilea dintr-o serie de evenimente organizate pe cuprinsul întregii ţări, în colaborare cu Inspectoratele Teritoriale de Regim Silvic şi de Vânătoare şi sunt precedate de un seminar de comunicare şi relaţii publice, destinat personalului din inspectorate.

Organizarea regulată a forumurilor de discuţii este parte a campaniei de conştientizare publică pentru susţinerea politicii şi strategiei de dezvoltare a sectorului forestier în România pe perioada 2001-2010. Publicul ţintă îl reprezintă proprietarii de păduri, care dezbat împreună cu factorii de decizie rolul şi importanţa patrimoniului forestier naţional.

Proiectul de Dezvoltare Forestieră are ca obiectiv creşterea contribuţiei sectorului forestier la dezvoltarea economiei naţionale, printr-un management durabil al pădurilor private şi al celor din domeniul public

(A.N.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 617
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarea638.html-articol=474.htm

Târgurile şi expoziţiile naţionale prezintă
Tehnica şi tehnologiile viitorului

Manifestările naţionale cu teme agroalimentare au dobândit în ultimii ani o identitate aparte în peisajul economic al României. Ele au reuşit, printre primele, să se desprindă de dependenţa manifestărilor cu caracter naţional şi internaţional organizate în pavilioanele Romexpo, desfăşurând în teritoriu o reţea de târguri şi expoziţii care expun profesional cele mai noi realizări în domeniul agricol. O categorie aparte în rândul acestor manifestări o constituie târgurile şi expoziţiile de tehnică agricolă şi instalaţii alimentare. Una dintre aceste manifestări a avut loc, cu puţin timp în urmă, la Baloteşti, Ilfov.

Prin comparaţie, putem spune că evenimentul tehnic s-a situat la nivelul celor mai bune târguri şi expoziţii organizate în această zonă geografică a Europei. A fost expus tot ce este mai bun şi modern în lume în materie de tehnici agricole. Ce-i drept, în marea lor majoritate, exponatele prezentate poartă marca celor mai mari companii occidentale care operează în România prin diferite firme private autohtone sau reprezentanţe proprii. Edificatoare în susţinerea ideilor prezentate sunt opiniile exprimate de reprezentanţii firmelor care şi-au expus oferta, dar şi de către potenţialii beneficiari. Dar să vedem cum apreciază aceştia nivelul de organizare a acestei manifestări şi, cu deosebire, performanţele tehnice ale celor mai noi modele expuse.

RomAgroTec - o demonstraţie de forţă a giganţilor

Aflat la a IV-a ediţie, Târgul de maşini şi utilaje agricole organizat de Asociaţia Producătorilor şi Importatorilor de Maşini Agricole ne-a transpus pentru moment în arealul agriculturii occidentale spre care noi doar năzuim. În agricultura românească s-au consolidat deja unităţi care practică o agricultură performantă. Oferta firmelor occidentale are ca ţintă acest gen de unităţi, cărora le acordă o serie de facilităţi pentru dotare.

Agroexpert aduce Challengerul

Inginerul Radu Lupu, general manager al firmei Agroexpert, a prezentat la RomAgroTec o gamă de maşini agricole de puteri nemaiîntâlnite pe piaţa românească. Aflat la prima sa participare la un târg din România, pavilionul Agroexpert a impresionat prin unele unicate ce reprezintă o noutate chiar pe piaţa mondială. Ultimul model din gama de combine produse de Challenger este în măsură să înlocuiască jumătate din parcul de combine al unui judeţ agricol de dimensiune medie.

Radu Lupu este încrezător în afacerile cu maşinile gigant pe care le aduce şi are convingerea că a sosit timpul lor: „Vremea se schimbă de la an la an, iar lucrările se fac într-o perioadă din ce în ce mai scurtă. Pentru asta sunt necesare utilaje puternice, precum cele aduse de noi, iar fermierul trebuie să înţeleagă asta.“

O noutate absolută – Tractorul Biodisel B100

Acest tractor a fost prezentat la RomAgroTec de firma MAP, condusă de italianul Mauro Frola, care merge pe mâna nemţilor de la grupul SDF. Motoarele instalate, deocamdată, pe maşinile ce poartă marca SAME, Lamborghini, Deutz-Fahr şi Hürlimann vor găsi în România cea mai prosperă piaţă din Europa, având în vedere resursele extraordinare ale agriculturii noastre de a produce combustibil biodiesel

Lantrec Industries îl aduce pe „James Bond“

Directorul de vânzări al Lantrec Industries, Mihnea Surgiu, afirmă că James Bond este de fapt un program de finanţare englez, care asigură potenţialilor beneficiari facilităţi de excepţie: 0% avans, 0% comision şi un termen de 7 ani pentru plata maşinilor pe care le importă. Dintre noutăţile prezentate la Baloteşti se detaşează combina de recoltat tomate, care a început deja să lucreze în România într-o firmă legumicolă din Turnu-Măgurele.

Riela România, un lider fără concurenţă

Aurelian Florea, directorul de vânzari al firmei Riela România, are convingerea că, în viitorul apropiat, majoritatea capacităţilor de depozitare şi conservare a cerealelor şi produselor oleaginoase vor purta marca renumitei firme germane Riela. „Concurenţa internă este aproape inexistentă, iar cererea din partea marilor producători agricoli şi a angrosiştilor se îndreaptă acum spre instalaţii cu o tehnică avansată.“

John Deere propune managementul inteligent

Tractoarele purtând marca celebrei firme John Deere se numără printre primele maşini de mare putere care lucrează în agricultura noastră. Prezent la Expoziţia de la Baloteşti, constructorul american încearcă să impună în România un concept nou în utilizarea gamei de tractoare pe care o produce. Conceptul, intitulat sugestiv „Managementul Inteligent al Puterii“, are ca obiectiv realizarea unui optim economic în lucrarea pământului. Acesta este gândit a se obţine în condiţiile utilizării unor tractoare a căror putere este corelată cu gradul de dificultate a lucrărilor pe care le execută.

Americanii de la Valmont aduc ploaia artificială

Intenţiile americanilor de la Valmont de a promova în agricultura românească formidabila lor gamă de maşini şi utilaje pentru irigat datează de mai bine de 10 ani. Din motive mai ales de ordin financiar, intenţiile lor au constituit mai mult un deziderat. Ambiţiile directorului general al grupului ValInst ce operează în România, Iaba Eusebio, sunt dătătoare de mari speranţe. Ele se leagă de absorbţia fondurilor europene, dar mai ales de afacerile pe care le va realiza cu noile instalaţii de producere a biodiselului.

Landini este reprezentată prin MUNAX

După ce a eşuat în afacerile cu Tractorul, concernul Landini rămâne pe piaţa românească prin firma MUNAX, administrată de doamna inginer Ana-Maria Varga, care ne-a declarat: „Oferta firmei noastre cuprinde o gamă diversificată de maşini şi utilaje de ultimă noutate tehnică, dar şi combine second-hand, importate de la concernul german Class.“

SC Cyber Trade promovează un nou concept

Principala preocupare a directorului general al Cyber Trade SRL, ing. Ioan Gîvan, este de a promova în România un nou concept de utilizare a sistemei de maşini agricole. El are ca obiectiv reducerea costurilor şi obţinerea profitului. Participând pentru prima dată la RomAgroTec, ing. Gîvan a declarat: „Sunt surprins atât de performanţele maşinilor şi utilajelor expuse, cât şi de interesul fermierilor de a se dota cu asemenea tehnică.“

BAUMAN face pledoarie pentru noile tipuri de hedere

Producătorul german de hedere BAUMAN, reprezentat de ec. Oradan Johann - Lucas, a expus la Baloteşti ultimele noutăţi în materie de hedere. Argumentele sale ţin de fiabilitatea şi performanţele noilor echipamente, cât şi de rapiditatea amortizării acestora. Unul dintre principalele argumente ale constructorului în favoarea ofertei sale este reducerea drastică a pierderilor la recoltare, mai ales la culturile cu seminţe mici.

New Holland stăpâneşte arta marketingului românesc

Având în vedere realităţile româneşti, New Holland şi-a redefinit strategia şi a înţeles că este nevoie să se implice direct în realităţile mediului de afaceri din agricultura României. De aici şi numeroasele facilităţi cu care a venit în întâmpinarea potenţialilor beneficiari. „Aşa a luat fiinţă Societatea de Leasing ce şi-a corelat activitatea cu societăţile autohtone profilate pe gestionarea fondurilor europene“, ne-a declarat Florentina Folica, director marketing.

CLAAS – o firmă care îşi respectă blazonul

Pe directorul reprezentanţei firmei CLAAS, Dumitru Gârdarn, nu-l sperie concurenţa care este prezentă în România cu o tehnică de nivel mondial. El se bazează pe fidelitatea partenerilor săi de afaceri, a căror opţiune pentru CLAAS este greu de schimbat.

O componentă importantă a planului de afaceri a firmei o reprezintă pachetul financiar, care susţine derularea afacerilor cu majoritatea clienţilor. Este vorba de posibilitatea acţionării în leasing, de susţinerile financiare prin credite, vânzarea utilajelor în rate etc. Cu un avans de 15%, beneficiarii pot achiziţiona orice utilaj sau maşină. Diferenţa este acoperită de credite cu plata în maximum 2 ani. Dobânda percepută este de aproximativ 7%.

Oferte pentru micii producători

Bulgarii concurează prin preţuri ademenitoare

După ce a cucerit piaţa micilor producători din ţara sa, bulgarul Teodor Kavrakov, de la firma Prisma, şi-a extins afacerile în ţările vecine din fosta Iugoslavie. Principala sa ţintă o reprezintă acum micii agricultori din România, cărora le oferă utilaje tractate de motoraşe tip diesel, la un preţ de numai 500 de euro bucata.

Cositoare pentru deal şi şes

După ce şi-a testat micile cositoare pe toate formele de relief, Erdi Alexandru, din Miercurea-Ciuc, şi-a extins capacităţile de producţie şi poate oferi, în prezent, până la 1.000 de bucăţi pe an.

Pagini realizate de Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007Vizualizari: 2736

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizarea64b.html-articol=984.htm

La Valea Călugărească Apa şi aerul curat se dau cu raţia > REVISTA LUMEA SATULUI

La Valea Călugărească Apa şi aerul curat se dau cu raţia

Sunt peste 10.500 de locuitori cărora le lipsesc azi cei doi factori ai existenţei umane – apa potabilă şi aerul curat. Pentru că, după cum spune primarul comunei, Victor Vişan: „de ani de zile apa de băut se găseşte pe sponci. Cu program.

În prezent, din şapte puţuri funcţionează doar patru. În felul acesta, apa este distribuită cu porţia. Iar cum conducta trece mai ales prin curţile oamenilor, există cetăţeni care vara opresc apa pentru irigaţii. Avem o mie de abonaţi, plus câteva sute de locatari de la blocurile din centru. Apa, la 2,70 lei/mc, apare la preţ mai ceva ca vinul. Pentru a mai îndulci cumva situaţia, am amenajat câteva fântâni de-a lungul şoselei naţionale (DN 1B), care străbate comuna pe mai mult de şase kilometri“.

La aceasta se mai adaugă încă una. Combinatul de Îngrăşăminte Chimice – „Romfosfochim“ creează probleme, chiar dacă a fost închis cu zece ani în urmă. Aspectul de ruină al fostelor hale, dar mai ales existenţa unor haldele de fosfogips şi a munţilor de pirită fac viaţa locuitorilor de aici extrem de grea.

Pe lângă poluarea aerului, se produce şi cea a solului, peste 140 ha, plus alte 80 în vecinătate care nu produc nimic. Oare chiar nu interesează pe nimeni?

După ce am vorbit despre aceste două ofuri ale oamenilor de aici, am continuat să discutăm despre altele, poate nu atât de grave, dar oricum importante.

C.B.: Cum arată producţia de struguri din acest an?

V.V.: A fost o recoltă frumuşică. O estimăm chiar la 10.000 kg/ha. Nu uitaţi că avem aici Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură şi Vinificaţie (ICDVV), ce-şi menţine faima cu cele peste 500 ha de vie, cu vinuri medaliate!

C.B.: Mai vor oamenii să facă oraş din Valea Călugărească?

V.V.: Da, şi chiar avem condiţii pentru aceasta. Există liceu agricol şi alte 12 unităţi şcolare, cămine culturale, stadion, echipă de fotbal, 8 biserici.

C.B.: Dar nu prea aveţi centru...

V.V.: Aşa este. Facem eforturi să-l realizăm în spaţiul dintre blocuri şi ICDVV prin organizarea unui spaţiu verde, lărgirea şoselei naţionale. Vom face acolo şi unele monumente istorice.

C.B.: Practic, ce mai aminteşte azi de acea „Vale a călugărilor“?

V.V.: Schitul din deal cu hramul Sf. Nicolae, care azi este în satul Vârfuri. A mai rămas acolo, sus, doar un preot, care se îngrijeşte de schit şi de enoriaşi.

Cine vrea să se roage la Dumnezeu poate să urce şi până acolo. Este o privelişte cu adevărat minunată. Este un veritabil punct de atracţie... Oricum, consiliul local a aprobat un teren pentru a se organiza un complex monahal... De acolo, în zilele senine, se văd Bucegii şi Crucea de pe Caraiman.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 891

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

EDITORIAL - Nevoia de a coborî în realitate > REVISTA LUMEA SATULUI

- EDITORIAL -

Nevoia de a coborî în realitate

Una dintre aceste realităţi este satul românesc şi în mod deosebit agricultura, cu problemele ei dificile. Iar cei chemaţi să facă acest gest obligatoriu sunt guvernanţii, care, în toamna anului 2004, promiteau că la sfârşitul mandatului lor viaţa ţăranului va „plesni“ de bunăstare.

După doi ani şi jumătate, aceste promisiuni se dezvăluie ca un miraj care se întunecă pe măsură ce termenul se apropie. Cei care au reuşit o anumită prosperitate sunt puţini, în schimb s-a mărit îngrijorător numărul celor ce se îndreaptă spre pauperizare. Anul 2007 ar putea fi dezastruos pentru unii dintre ei.

Aceasta şi din motive obiective, dar şi subiective.

Să ne referim, bunăoară, la vâlva mediatică provocată în aceste zile de premierul Tăriceanu, care, încercând să vadă starea câmpiilor din sudul ţării, face „descoperirea senzaţională“ că acestea au fost pârjolite de secetă, chiar şi acolo unde în evidenţele guvernamentale ele figurează a face parte din perimetrele irigabile.

Conştient de impactul social, dar mai ales politic al dezastrului agricol, premierul cere ministrului Remeş să întocmească urgent o strategie pentru combaterea secetei, care să poată fi aplicată chiar din această vară.

Nemulţumit de „produsul strategic“ al subalternului său, premierul preia pe cont propriu comanda „planului antisecetă“.

Aşa că am asistat zilele trecute la o altă desfăşurare de forţă mediatică în care premierul îşi mută pentru câteva ore biroul de lucru la Institutul de la Fundulea, unde convoacă toată „floarea“ agriculturii româneşti pentru a constata şi a stabili: ce? Probabil tot un fel de „schiţă strategică“, făcută de data aceasta de alţi funcţionari, care nu are şi nu poate fi cu nimic mai bună sau mai rea decât cea a „funcţionarilor ministeriali“, pe care premierul îi incriminează pentru superficialitate.

Cei drept, la ţară, oamenii sunt năuciţi de bălăcăreala la care asistă, vizavi de nenorocirile care s-au abătut asupra lor în acest an. Convingerea lor este că nu seceta şi grindina îi îngrijorează pe guvernanţi. Pentru că, dacă intenţiile lor erau cele pe care le mimează astăzi, atunci trebuiau să facă acest lucru, încă de la începutul anului, când meteorologii prognozau clar că vom avea de înfruntat cea mai mare secetă din istoria ultimilor 100 de ani.

Or, fermierii susţin că nu au avut parte nicicând de atâta nepăsare din partea autorităţilor ca în acest an.

Practic, ei nu au putut intra nici măcar în dialog cu cei care gestionau treburile irigaţiilor în teritoriu.

Este exclus ca premierul sau ministrul agriculturii să nu fi fost la curent cu această stare de lucruri din agricultură. De ce nu au intervenit atunci? Răspunsul ar trebui să-l dea tocmai cei care gestionează actualul spectacol mediatic pe seama strategiei antisecetă. Pe ţărani însă nu aceste ieşiri în scenă îi interesează, ci

măsurile concrete şi imediate pe care guvernul le ia acum, în aceste zile, pentru a salva ce se mai poate din recolta de toamnă. Asupra a ceea ce trebuie să se facă mai târziu este nevoie să gândească cu chibzuinţă.
A stabili obiectivele unei strategii pentru combaterea secetei în România nu este o treabă care se face de azi pe mâine. Adevăraţii specialişti care lucrează în acest domeniu ştiu bine cât de mare ar trebui să fie acest efort investiţional şi cum ar trebui distribuit pentru a da rezultatele scontate. De aceea, este nevoie să se apeleze, în primul rând, la ei. Mai exact spus, este nevoie ca guvernanţii să coboare în realitate. Altfel, şi în vara ce vine, care se anunţă la fel de călduroasă, spectacolul de acum se va repeta. Ar fi trist, foarte trist pentru noi toţi.
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 1373
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cum se pot produce loturi cu purcei mulţi şi uniformi (I)

Heterogenitatea şi greutatea mică a purceilor în lotul de fătare sunt explicate, frecvent prin prolificitatea crescută a scroafelor. În fermele de porcine au fost identificaţi însă şi alţi factori importanţi care pot influenţa greutatea purceilor şi uniformitatea lotului la naştere.

Este cunoscut faptul că greutatea purceilor la naştere influenţează puternic supravieţuirea acestora. Pornind de la constatarea respectivă, este important să se stabilească cum se pot obţine purcei cu greutate mare la naştere, fără a fi penalizată prolificitatea scroafelor, cunoscându-se că prolificitatea crescută antrenează adesea loturi cu greutate mai mică sau eterogene, caracterizate prin viabilitate redusă.

Pentru a găsi răspuns la această întrebare, SONAP (Société de Nutrition Animale Pyrénéenne) a iniţiat un studiu în şapte crescătorii mari din Franţa, sub coordonarea dr. Daniel Ferreira. Scopul studiului a fost identificarea factorilor ce pot avea o acţiune directă asupra greutăţii purceilor la naştere. Pentru realizarea cercetării, s-a stabilit un parametru, denumit „indice al greutăţii purceilor“, capabil să dea informaţii referitoare la greutatea la naştere a fiecărui purcel, ţinând cont şi de numărul de purcei din lot. Acest indice, care combina cele două informaţii, s-a calculat după formula:

I = greutate purcel x mărimea lotului.

Indicele respectiv permite reperarea loturilor cu purcei mici, fiind evitate astfel loturile prolifice în care purceii sunt, în mod normal, mai mici.

Eşantionul ales pentru studiul acestui parametru a fost de mărime optimă, iar crescătoriile alese erau specializate şi de mărime omogenă pentru a fi suprimate efectele de tehnicitate şi de mărime ale crescătoriei. Efectul sezon a fost anulat, deoarece s-au studiat numai fătările din două luni.

Rezultatele studiului au evidenţiat că sunt trei criterii-cheie ce influenţează greutatea purceilor la naştere, şi anume:

Ordinea fătării (numărul sau rangul fătării)

Analiza repartiţiei indicelui greutăţii purceilor la naştere, în funcţie de ordinea fătării (grafic 1) a demonstrat clar rolul determinant al factorului „ordinea fătării“.

S-a observat că indicele a scăzut puternic după fătarea a 5-a. Analiza numărului total de purcei născuţi a arătat că prolificitatea, în general, a fost stabilă. indiferent de ordinea fătării (nu au existat diferenţe semnificative), în schimb s-a observat că greutatea medie a purceilor a scăzut continuu după a treia fătare. „Scăderea greutăţii purceilor s-a accelerat cu cât scroafele erau mai bătrâne. La prolificitate egală, greutatea lotului a scăzut în funcţie de rangul fătării“, a evidenţiat studiul.

O explicaţie a acestui fenomen ar putea fi că scroafele care îmbătrânesc au ovulaţii mai prelungite şi că hrănirea fetuşilor nu este uniformă.

Ca urmare, se recomandă respectarea piramidei optime de vârstă în crescătorie, înlocuindu-se în mod continuu scroafele bătrâne.

Dr. Aurelia CUC, Romsuintest Periş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 1275

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarea6a6.html-articol=678.htm

Imprimati articolulCererile SAPARD se depun la judeţ

Începând cu luna iulie a.c., Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit va primi în reşedinţele de judeţ cererile de rambursare a cheltuielilor efectuate în cadrul proiectelor finanţate prin programul SAPARD.

Totodată, şi beneficiarii Ordonanţei de Urgenţă, nr. 59/2006 pentru asigurarea cofinanţării publice pentru proiectele din cadrul programului SAPARD (Sapardul românesc) vor putea depune cererile de plată la Oficiile Judeţene de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit.

O consecinţă imediată a acestei modificări este scurtarea timpului între depunerea cererii de rambursare şi plata efectivă.

Potrivit noii proceduri, termenul maxim de procesare a documentelor se va reduce de la 40-50 de zile la 30 de zile.

Nu în ultimul rând, ca avantaje, putem menţiona şi diminuarea costurilor aferente deplasării beneficiarilor pentru depunerea cererilor.

Toţi beneficiarii care urmează să depună cererile de plată vor fi contactaţi în mod direct de către Oficiile Judeţene şi informaţi despre această modificare.

Este de precizat că acest sistem va fi implementat şi pentru proiectele care vor fi finanţate prin Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală, nu numai pentru cererile de plată, dar şi pentru depunerea propriu-zisă a proiectelor.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 531

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarea6c2.html-articol=1030.htm

Cum trec anii…

Motto: „Mă sperie gândul că
am început să fiu mai bătrân ca tata“
(Fănuş Neagu)

Cum trec anii… Ca pe-un brad în piscuri,
Îl vedeam cu ochii mei de-atunci,
Când eram un prichindel de-o şchioapă,
Un ieduţ zburdând prin crâng şi lunci.
Eu creşteam… El ostenea pe glie
Până sfântul soare asfinţea,
La arat, la semănat, la coasă,
Neîncovoiat de truda grea.
Când a dat poruncă Mareşalul
A trecut al Prutului şuvoi…
Câte rugi am înălţat la Domnul
Să-l aducă teafăr înapoi!
Şi-a venit. Şi iar a prins de coarne
Plugul tras din greu de bouleni,
Să ne fie nouă masa plină
Şi să facem celor duşi pomeni.
Soarele-i turna pe chip aramă,
Vântul i-l zbicea şi i-l asprea,
Prins cu munca, nici n-a prins de veste
Că-i cernea în plete fulgi de nea…
Şi-ntr-o toamnă, când plecau cocorii,
A pornit şi el către străbuni…
Doamne, îi aşază şi lui duhul
În Grădina sfântă-a celor buni!
…………………………….....
Au trecut şi peste mine anii,
Mulţi şi iute pe răboj s-au strâns,
Dar când văd că-s mai bătrân ca tata

Mă-nfior şi izbucnesc în plâns...
De ce-i Domnul mai milos cu mine,
De mi-a pus un fir mai lung pe fus?
Căci n-am fost, ca dragul meu părinte,
Totdeauna drept, pios, supus
Nici n-am ostenit ca el pe glie
De cu zori şi până spre-nnoptat
Şi de sat, de leagănul prunciei,
Paşii mei demult s-au depărtat…
Mă frământ, dar nu găsesc răspunsul,
Poate e un tâlc de nepătruns,
Ce-mi rămâne? Să-mi urmez cărarea
Până când va spune El: „De-ajuns!“

Gelu Oproiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 697

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mănăstirea Peştera Ialomiţei

Oricare vă este starea sufletească, nu ezitaţi să porniţi la drum, o călătorie la munte va fi bine-venită. O drumeţie îmbinată cu binefacerea unui popas spiritual vă va reface cu siguranţă. Noi vă propunem Mănăstirea Peştera Ialomiţei.

Indiferent ce variantă veţi alege să ajungeţi la frumoasa mănăstire din Rezervaţia Naturală a Munţilor Bucegi, veţi înţelege de ce aici se nevoiau sihaştrii, încă din secolul al XV-lea şi veţi simţi fiorul spiritual al acestui spaţiu sacru care completează pitorescul natural.

La 200 m în peşteră se află „Piatra Altarului", despre care se spune că era Sf. Masă unde calugării săvârşeau Liturghia.

Prima biserică a fost construită aici la sfârşitul secolului al XVI-lea, din dorinţa domnitorului Mihnea cel Rău, în semn de mulţumire către Dumnezeu, după ce a scăpat de turci ascuns aici în peşteră. A ars de mai multe ori şi a fost refăcută, prin grija preoţilor şi a ciobanilor din zonă.

Schitul nou, situat la 300 m mai jos de gura peşterii, a fost construit în 1901 şi renovat integral în 1961.

Bisericuţa este construită din lemn, având pereţii căptuşiţi cu şindrilă. Emană o atmosferă intimă, datorită ferestrelor puţine şi pictate.

În 1994 s-a construit o biserică nouă, un corp de chilii, chiar la intrarea în peşteră, o nouă stăreţie şi o clădire pentru cazarea „pelerinilor".

Dacă alegeţi să veniţi aici de hramul mănăstirii, Sf. Petru şi Pavel, nu vă bizuiţi pe puţinele locuri de cazare. Încumetaţi-vă totuşi să urcaţi până acolo şi să vedeţi unde se ostenesc câţiva călugări, care duc mai departe tradiţia monahismului pe aceste meleaguri.

Cei care doresc să ajungă la Mănăstirea Peştera Ialomiţei pot să ia telecabina din Sinaia sau Buşteni, apoi pe jos până la Peştera Ialomiţei ori cu telescaunul (de la Babele). Cei care doresc să evite aglomeraţia de la telecabină şi orele de aşteptare pot opta pentru călătoria pe Valea Ialomiţei: Târgovişte – Pucioasa – Moreni, apoi pe drum forestier până la Padina.

Mai există şi varianta drumeţie, însă numai pentru cei pregătiţi şi obişnuiţi să treacă muntele cu piciorul, dacă se încumetă să urce de la Fundata (Culnarul Rucăr – Bran) la VF. Sf. Ilie (1888 m) – Vf. Tătarul (1998 m) – Padina – Peştera Ialomiţei. Atât peisajul, cât şi destinaţia merită tot efortul!

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 2895

1. ion moise -- (17-June-2010)Peisaj deosebit,Ospitalitate ireprosabila din partea parintelui staret . Un sejur la Mrea. Pestera cu participare la sf. Liturghie poate fi o minune pentru noi in aceste zile tulburi.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarea6f3.html-articol=30.htm

Încolţirea cartofilor pentru sământă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul Recomandări tehnice

Încolţirea cartofilor pentru sământă

La încolţirea cartofului, se disting două etape: preîncolţirea şi încolţirea propriu-zisă.

– pentru a provoca preîncolţirea tuberculilor, aceştia se strâng în grămezi de circa 40 cm înălţime, se ridică temperatura în cameră la 15-18°C şi se ţin 8-10 zile. Pentru a apărea cât mai mulţi colţi pe fiecare tubercul, este bine ca geamurile să fie acoperite cu hârtie neagră sau cu obloane de scândură şi tot timpul încolţirii să se facă aerisirea camerei.

– după ce pe suprafaţa tuberculilor au apărut colţi albi de 1-2 mm lungime, începe încolţirea propriu-zisă. În acest scop, tuberculii se aşază pe rafturi, în lădiţe speciale sau jos pe podea. Rafturile se construiesc din scânduri, leaţuri, şipci sau nuiele şi au lăţimea de 1,2-1,6 m, iar între poliţe se lasă distanţa de 50 cm; se aşază perpendicular pe zidul cu ferestre şi se lasă între ele cărări de 50-60 cm. Lădiţele se fac lungi de 60 cm, late de 40-50 cm şi adânci de 12 cm. Vor avea la capete 4 picioare de câte 30 cm lungime, prevăzute cu o bară deasupra şi se aşază în acelaşi fel ca rafturile. Încolţirea pe podea se face aşezând tuberculii într-un strat de 2-3 rânduri, în benzi late de 1,2-1,5 m, cu cărări între ele de 60 cm.

În timpul încolţirii:

- temperatura camerei trebuie să fie de 12-15°C ziua şi de 10-12°C noaptea;
- aerisirea se face zilnic pentru ca colţii să nu se alungească şi să nu li se înnegrească vârfurile;
- din 7 în 7 zile, tuberculii se întorc de pe o parte pe alta, cei din rândul de jos fiind trecuţi în rândul de sus; cu această ocazie se elimină cei cu colţii filoşi şi cei care se strică;
- pentru ca aerul din cameră să fie umed, se stropeşte podeaua cu apă în aşa fel încât să nu băltească şi lângă sobă se ţine un vas cu apă.

Preîncolţirea şi încolţirea nu sunt operaţii grele, ci foarte pretenţioase în ceea ce priveşte minuţiozitatea. Ca atare, toţi locuitorii satelor trebuie să-şi însuşească bine această tehnică cerând sprijinul specialiştilor.

Pentru a obţine producţii cât mai mari de cartof pentru consum timpuriu trebuie îndeplinite două condiţii de bază: să se folosească numai soiuri extratimpurii sau timpurii şi să se facă încolţirea cartofilor pentru sământă înainte de plantare.

Prin încolţire se urmăreşte scoaterea tuberculului din repausul germinal şi formarea colţilor până la dimensiunea de 1-1,5 cm, iar principalul rol al acestei lucrări este acela de a grăbi răsărirea plantelor.

De regulă, cartoful răsare în 30-35 de zile. Dacă se plantează cartofi încolţiţi, răsărirea are loc în 20-25 de zile. Având în vedere că producţia medie de cartof creşte zilnic cu 450-600 kg tuberculi la hectar, prin încolţire se obţine deci un spor mediu de producţie de 4.500-6.000 kg/ha.

Încolţirea durează 20-35 zile şi se face în încăperi încălzite. Obişnuit, operaţia începe cu circa o lună înainte de

plantare şi se face în camere încălzite la temperatura de 12-18°C, bine luminate şi cu posibilităţi de aerisire.
La sfârşitul încolţirii, tuberculii trebuie să aibă colţi scurţi (1-1,5 cm), groşi şi de culoare caracteristică soiului.
Pe lângă creşterea producţiei timpurii de tuberculi, încolţirea cartofilor pentru sământă înainte de plantare este folositoare cultivatorilor atât pentru acest scop al culturii, cât şi pentru faptul că în timpul ei se elimină toţi tuberculii bolnavi sau cu semne de îmbolnăvire, din care, de regulă, ies plante bolnave ce constituie surse de infecţie pentru cele sănătoase; această lucrare se efectuează când se întorc tuberculii puşi la încolţit de pe o parte pe alta şi cei din rândul de jos se trec deasupra.
Nu putem încheia aceste rânduri fără a le reaminti celor care cultivă cartofi pentru consumul timpuriu că trebuie să încheie lucrările de pregătire a spaţiilor pentru încolţire până la începutul lunii februarie.
Şi un amănunt: pentru a conduce bine procesul de încolţire a cartofilor de sământă este necesar ca fiecare gospodar să aibă termometru pentru camera unde se face această lucrare.
Prof. dr. doc. Matei BERINDEI
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 6860
□
Comentarii
□
□
1. stanila alexandr -- (20-June-2012)cite tone de cartofi avem nevoie,pentru cultivarea unui hectar....?
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Popas de suflet

Mănăstirea Robaia

Legenda spune că, în urmă cu 8-9 secole, în noaptea Învierii, năvălind barbarii, au luat robi, au măcelărit bărbaţii şi au incendiat biserica, arzând de vii femeile şi copiii. Martiriul lor a sfinţit locul, făcând ca, peste ani, aici oamenii să-şi găsească leac bând din apa izvorului tămăduitor, care ţâşneşte de sub o stâncă din apropierea actualei mănăstiri, numită şi ea Robaia.

La 16 km de Curtea de Argeş spre Câmpulung, drumul se ramifică şi urcă pe Valea Vâlsanului, până în comuna Muşăteşti, de unde se ajunge la Mănăstirea Robaia, străjuită de poala pădurii. În apropiere, călătorul iubitor de natură poate admira Râpile Robăii, un fenomen geologic spectaculos. Aici trăiesc în frăţie 35 de maici harnice ce ştiu să brodeze cu har şi talent superbe veştminte şi odoare bisericeşti, dovedindu-se a fi adevărate „pictoriţe cu acul".

Viaţa monahală începe la Robaia în 1359, odată cu întemeierea primei mitropolii a Ţării Româneşti, când, prin osârdia banului Craiovei, Armeaga, se construieşte o biserică de lemn. Între 1644-1648 s-a ctitorit biserica de zid de către Sava Sufarul, căsătorit cu Livera, fiica moşierului Muşat Muşetescu şi strănepoata lui Armeaga. Ctitorul, fiind urmărit de turci, se refugiază la bisericuţa năruită şi cere ajutorul Sfântului Gheorghe.

Biruieşte năvălitorii şi ridică lăcaş nou, închinându-l Sfântului. Se spune că de atunci locul a fost binecuvântat cu apariţia „fântânii de leac", la care vin credincioşii până în zilele noastre. Vitregiile vremii au păgubit lăcaşul, dar prin osârdia vlădicilor a fost mereu restaurat.

După 1990 aşezarea monahală a renăscut prin grija PS Calinic al Argeşului. S-au construit două clădiri noi, una pentru chilii şi o stăreţie cu cinci etaje, unde se află şi atelierele de confecţionat veştminte, de pictură bisericească, trapeza şi expoziţia. A fost repictată integral de zugravul argeşean Ion Savu, care a reuşit să pună în valoare lăcaşul cu una dintre cele mai frumoase picturi din Muntenia.

De-a lungul vremii, locul nu a fost ocolit de oameni valoroşi ai spiritualităţii ortodoxe. Între 1764-1766 aici s-a retras Sf. Sofronie de la Cioara, luptătorul pentru apărarea credinţei străbune din Transilvania. În acea perioadă mănăstirea a devenit centru de activitate culturală şi teologică prin renumiţii copişti de manuscrise – Dorotheu şi Partenie.

Tot aici şi-a petrecut ultimii ani ai vieţii zugravul din Câmpulung, Pârvu Mutu, călugărit cu numele de Pafnutie. Înainte de a trece la cele veşnice, în 1735, el şi-a lăsat amprenta adâncii simţiri româneşti în pictura multor biserici.

De căutaţi „fântâna de leac" pentru durerile voastre, adăpaţi-vă trupul şi sufletul la izvoarele Raiului de la Robaia! Veţi reveni.

(N.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 793

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pinul negru de Banat, unicat în România

Direcţia Silvică Reşiţa este cea mai mare din cadrul Regiei Naţionale a Pădurilor, fiind condusă cu măiestrie de ing. Ion TABUGAN, cel care a avut şi amabilitatea să ne conducă, cu ajutorul vorbelor, prin această mare... pădure.

Rep.: Domnule director, se vorbeşte în ultima vreme din ce în ce mai mult despre programul „Natura 2000“. Vă rog să detaliaţi pentru cititorii noştri ce reprezintă acest program?

I.T.: Face parte dintr-un program amplu al Uniunii Europene, prin care fiecare ţară este obligată să constituie siturile, ariile naturale ce urmează a fi protejate pentru posteritate. În cadrul acestuia, noi avem un mic program, „Life Natura 2000 – Pinul Negru de Banat“, unde titularul este Inspectoratul de Mediu Caraş-Severin, iar noi suntem parteneri şi participăm cu aproximativ 400.000 de euro, prin angajaţii noştri, salarii, fonduri, material săditor, forţă de muncă, pentru refacerea a circa 25 ha de Pin negru de Banat (unicat la noi în ţară); acolo unde au avut loc incendii în anul 2000, pe Muntele Domoglet. Suntem la zi cu acest program ce se încheie în iunie 2007.

Silvoturismul – o şansă de valorificat

Rep.: Cum aţi rezolvat problema silvoturismului?

I.T.: Recent, în cadrul aceluiaşi program, a avut loc recepţia finală şi întocmirea acelor „barbeque“ unde turiştii să-şi pregătească mâncarea. Avem mai multe puncte: Şapte Izvoare, construirea de foişoare pentru odihnă şi popas în zona Moşoroan, zona Cascada Ţesnei etc., cu mese pentru picnic.

Acestea sunt o mică latură a activităţii de silvoturism, care la noi în judeţ a prins contur din 1993-1994, ca primă variantă. Atunci eram la Sasca Montană. Am întocmit un prim pliant privind accesul în Cheile Nerei prin Oşniţa, o zonă de vis, greu accesibilă, nealterată în mare parte de intervenţia omului; cu un minimum de cunoştinţe, cu legendele locului şi cu un minimum de condiţii, de respectat poţi face treabă bună.

Pentru prima dată introdusesem taxe de acces în parc după modelul occidental pentru maşini. Fiind şef de ocol la Sasca Montană între 1989-1999, vă spun că parcurile nu erau clar delimitate ca acum.

Eu am realizat acest lucru, din dorinţa ca turiştii – care erau foarte mulţi – să cunoască cine este „stăpânul“. Am pus atunci o sumă modică, obligând astfel şi pădurarul ca sâmbăta şi duminica să fie pe traseele turistice şi-n zona turistică pentru a nu avea probleme cu fondul forestier, distrugeri ale pădurilor şi pentru preîntâmpinarea apariţiei incendiilor.

Pe lângă prezentarea traseului, prin pliantul respectiv ne făceam şi noi cunoscuţi cu problematica pădurii, cu legendele locurilor: Ochiul Beii, Lacul Dracului, Cheile Nerei.

Construim chiar drumuri noi

Rep.: Cum rămâne cu accesul în aceste zone de legendă?

I.T.: În Caraş-Severin avem şi o Direcţie de drumuri forestiere, cu 30-40 de angajaţi, unde se desfăşoară o muncă foarte grea: şi pe ploaie, şi pe vânt, şi pe zăpadă. Astfel întreţinem şi construim chiar drumuri noi în jurul Reşiţei.

Ei îşi desfăşoară activitatea pe parcursul a 4 ocoale, însemnând minimum 70.000 ha, unde trebuie întreţinute toate drumurile forestiere.

Pe cuprinsul judeţului deţinem în administrare peste 2.100 km de drumuri forestiere pentru care cheltuim anual cu întreţinerea peste 27 miliarde lei vechi.

Mai trebuie spus că ne-am confruntat cu mari probleme provocate de calamităţile din 2005, provenite din ploi torenţiale, când pur şi simplu natura nu ne-a mai suportat. Să ne imaginăm ce înseamnă 98 litri de apă pe metrul pătrat în două ore peste un strat de zăpadă de 80-90 cm. Nici pădurea nu a mai putut rezista!

Patrimoniul Silvic Reşiţa:

- fond forestier - 348.000 ha;
- pădure - 341.000 ha: fag - 62%; vercinee - 19%; răşinoase - 9-11%;
- este împărţit în 18 ocoale silvice;
- deţine 3 parcuri naţionale: Domoglet-Valea Cernei;

Cheile Nerei-Dăujniţa şi Cheile Caraşului-Semenic.

„Codru grădinărit“

Rep.: În ce mod valorificaţi pădurea?

I.T.: Ca la carte. Unii foarte isteţi considerau că s-a tăiat pădurea pe Muntele Semenic. Nu e adevărat! Pădurile de pe Semenic sunt tratate, în mare parte, în sistem „codru grădinărit“, adică exact aşa cum lucrează natura. Se taie un arbore de ici-colo, ajuns la o anumită dimensiune şi vârstă. Nu se taie ras! Dar şi pădurea poate ţine ca un burete, până la o anumită limită.

Rep.: Cum rezolvaţi problema furturilor?

I.T.: Furtul se ţine şi-n Occident între anumite procente, nu se poate ajunge la furt 0. La noi în judeţ furtul masei lemnoase este reţinut în limite joase, astfel încât putem spune că este o chestiune de normalitate. Avem programe comune la nivel de regie cu Inspectoratul General al Poliţiei şi Jandarmeriei, care ulterior se transmit la Direcţia Silvică şi Inspectoratul Judeţean de Poliţie. Am avut întâlnire cu toţi şefii de posturi de poliţie din comune şi oraşe şi Direcţia Silvică privind furtul brazilor de Crăciun, circulaţia materialului lemnos pe drumurile forestiere şi publice, controlul instalaţiilor de debitare. Avem 300 de gatere în tot judeţul şi sunt toate în evidenţă.

Pădurarul are obligaţia să ne semnaleze, chiar şi în pădurile private, eventualele tăieri, ca noi să sesizăm organul de inspecţie care are puterea de control pentru a împiedica tăierile în ras.

Suntem de mult în Europa

Rep.: Cum vedeţi din perspectiva silvicultorului integrarea în Uniunea Europeană?

I.T.: Silvicultura din Banat şi Ardeal aparţine Europei de cel puţin 170 de ani. Primele însemnări de gospodărire silvică le avem din 1746 cu privire la modul de folosire a pădurii, privind lemnul de foc. Primele Ocoale silvice s-au constituit în 1800. Avem registre cu mijloace fixe ale cantoanelor silvice de la 1828-1831, care sunt şi acum în funcţiune. La acestea, adăugând calitatea pădurii pe care o avem, suntem de mult în Europa. Acum se face doar formalitatea.

Pe Muntele Semenic, versantul sudic şi sud-estic, avem o rezervaţie în cadrul Parcului Naţional Semenic-Cheile Caraşului de aproximativ 5.000 ha de păduri de fag virgine, unde prin acest silvoturism am avut în ultimul timp, ani la rând, vizitatori din Asociaţiile de ingineri silvici din Franţa, Germania, Austria. Au privit aceste păduri ca pe un adevărat templu. Pădurile de fag, pure, au o vechime de la 180 până peste 300 de ani, iar natura a lucrat şi ea în beneficiul frumuseţilor pe care le-ar putea oferi aceste locuri. Avem cu ce ne mândri şi cu ce intra în Europa!

Rep.: Cum doriţi să fie acest an?

I.T.: Cu multă linişte în ţară şi în pădure, iar retrocedarea să se facă numai acolo unde oamenii fac dovada cu acte în regulă că sunt proprietari şi pot să gospodărească pădurea în regim silvic. Doresc sănătate întreg personalului silvic, ca să facă faţă noilor provocări.

Legenda despre Ochiul Beii

Pe timpul ocupaţiei otomane dintre 1300-1696, fiul unui conducător turc s-a îndrăgostit de o bănăţeancă, fiică de cioban. Ambele religii (creştină şi musulmană) nu permiteau acest lucru. În zona respectivă este o stâncă înaltă, la Cascada Beuşniţa, unde s-ar zice că s-au aruncat într-un ochi de apă, cu diametrul de 10 metri, pe unde iese un râu din pământ. Acolo i-au plâns părinţii şi s-a format acest ochi de apă.

Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 3216

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Valenţele azotului natural

Căile prin care azotul din aer poate fi valorificat de plante sunt:

- În urma descărcărilor electrice, odată cu precipitaţiile, ajung în sol cu fiecare litru de ploaie 0,5 mg NH4, 4,80 mg NO3 şi 0,13 mg azot organic.
- Prin descompunerea materiei organice din sol de către ciuperci şi bacterii, în cadrul procesului de amonificare, rezultă în final amoniac. Acesta formează cu apa din sol hidratul de amoniu care se fixează în complexul absorbant al solului, de unde poate fi folosit de către plante.
- În sol se găsesc bacteriile libere ca Azotobacter chroocaceum, care este aerobă, şi Clostridium pasteurianum, care este anaerobă şi care au capacitatea de a fixa azotul atmosferic. După moartea acestor bacterii au loc procesele de amonificare şi nitrificare, din care pot rezulta 20-40 kg N/ha pe an.
- O sursă importantă o constituie procesul de nitrificare, care constă în oxidarea amoniacului de către bacteriile nitrificatoare.

Acidul azotic rezultat formează, împreună cu bazele din sol, nitraţi care participă la nutriţia plantelor.

Bacteriile nitrificatoare pot activa în condiţii optime într-un sol lucrat corect şi pot asigura minimum 40-50 kg azot nitric/ha pe an.

Azotul joacă un rol foarte important în nutriţia plantelor.

Realizarea de producţii ridicate, precum cele din vestul Europei, presupune aplicarea de îngrăşăminte chimice de 400-600 kg/ha, care sunt foarte scumpe şi, în acelaşi timp, participă la poluarea mediului. În ţara noastră se aplică doze de zece ori mai mici şi acestea sunt insuficiente pentru obţinerea de producţii eficiente. În perspectiva agriculturii biologice, se va renunţa treptat la folosirea îngrăşămintelor realizate pe cale sintetică, prin folosirea de combustibili fosili, în favoarea îngrăşămintelor naturale.

Deşi aerul conţine peste 78% azot sub formă de gaz incert, acesta nu poate fi folosit direct în nutriţia plantelor. Există însă diferite căi prin care azotul din aer poate deveni util plantelor.

Azotul poate fi pus la dispoziţia plantelor atât prin aplicarea îngrăşămintelor organice (gunoi de grajd, compost ş.a.), cât şi prin valorificarea îngrăşămintelor verzi şi a tuturor resturilor vegetale.

Rolul plantelor leguminoase

Cea mai importantă sursă de obţinere a azotului pe cale naturală o constituie cultivarea plantelor leguminoase, pe rădăcinile cărora se formează nodozităţi de către bacteriile care trăiesc în simbioză cu plantele leguminoase (Rhizobium).

La început bacteria trăieşte parazitar pe plantă, folosind substanţele hidrocarburante ale acesteia. Ulterior, ea cedează plantei din azotul asimilat din aerul din sol. Bacteria pătrunde în rădăcinile fragede unde se înmulţeşte, formând colonii. În jurul fiecărei colonii, celulele rădăcinii se înmulţesc intens, formând nodozităţi.

Aşa se explică de ce, după o cultură de plante leguminoase, solul este bogat în azot biologic provenit din aceste nodozităţi. Prin analize de sol s-a stabilit că, după mazăre, rămân în sol peste 50 kg/ha azot, după fasole peste 65 kg/ha, după soia peste 100 kg/ha, iar după leguminoase perene, ca lucerna, în sol rămân 200-300 kg azot/ha.

Rezultă că printr-o agrotehnică corect aplicată, cu o bună aerare a solului şi umiditate corespunzătoare, cu introducerea plantelor leguminoase în asolament, se pot realiza în sol cantităţi importante de azot pentru obţinerea de recolte ecologice, fără a apela la industria chimică poluantă şi costisitoare.

Este important ca acest azot să nu se piardă prin levigare în straturile adânci sau prin volatilizare în atmosferă.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 4360

Comentarii

1. mihaela dumitrita -- (15-March-2010)foarte bun referatul

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarea8bc.html-articol=879.htm

Peyrac-de-Mer, între istorie şi modernitate > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPeyrac-de-Mer, între istorie şi modernitate

Languedoc-Roussilon este o regiune a Franţei alcătuită din cinci departamente, ce se învecinează cu Spania, Andorra, Marea Mediterană şi regiunile franceze Provence-Alpes-Côte d'Azur, Rhône-Alpes, Auvergne, Midi-Pyrénées. Datorită amplasării geografice deosebite, mai mulţi geografi au asemănat-o cu un amfiteatru întors cu faţa la mare.

Peyrac-de-Mer e un sat fascinant, ce face parte din departamentul Aude din Languedoc Rousillon, regiunea Corbičres, ce cuprinde mai bine de 3.000 km de vegetaţie virgină şi totuşi ospitalieră, Munţii Pirinei de o parte şi frontiera cu Spania de alta, iar la est Marea Mediterană. În această frumoasă zonă a Franţei, unde soarele străluceşte mai bine de 300 de zile pe an, eşti înconjurat din toate părţile de istorie. M-am hotărât să scriu despre aceste locuri de cum le-am zărit, pentru că lucrurile frumoase şi deosebite nu pot fi uşor trecute cu vederea, dar nici uitate.

Pentru sute de ani, Marea Mediterană a fost un soi de autostradă pentru călători, centru comercial şi spaţiu al ospitalităţii. De-a lungul secolelor, diverse culturi şi civilizaţii şi-au pus amprenta asupra acestor teritorii ce aveau ieşire la mare. Unii după alţii, arabii, grecii, romanii, vizigoţii şi cartaginezii şi-au lăsat amprenta asupra regiunii Corbičre, modelând una dintre cele mai surprinzătoare culturi.

Dar moştenirea Mării Mediterane e şi una a naturii, deoarece aceasta a fost modificată şi schimbată, pe rând, de muncitori, ţărani, pescari sau viticultori. În ciuda trecutului schimbător, marcat de învazii încă din timpuri imemoriale, oamenii din această zonă nu şi-au uitat tradiţiile sau ospitalitatea caracteristică.

La origini un mic cătun de pescari, în Peyriac-de-Mer, acum devenit aproape atracţie turistică, s-a conservat dar şi valorificat tot ce s-a creat mai frumos începând cu cele mai îndepărtate timpuri. Iubitorii de vestigii pot face o vizită la Muzeul de arheologie unde vor găsi colecţii protoistorice şi galo-romanice provenind de la Oppidum du Moulin.

Bătrânul sat mai păstrează încă străduţele din Evul Mediu, clădiri vechi şi frumoase îmbrăcate în iederă, biserica Saint-Paul ce datează din secolul al XIV-lea – de altfel singura biserică din zonă în stil gotic ce nu se află în ruină –, considerată monument istoric datorită vechimii, dar şi construcţiei deosebite.

Un alt punct de atracţie este Doul, un lac sărat, împrejmuit de coline cu vegetaţie tipic mediteraneană. Aici s-a amenajat o mică plajă pentru că numărul celor care vin aici datorită proprietăţilor curative a crescut în fiecare an.

Nu departe de aici se află heleşteul Bages-Sigean ce oferă un spectacol minunat datorat cu precădere coloniilor de păsări migratoare, dar şi insuliţelor sale. Un mic port amenajat oferă posibilitatea de a practica diverse activităţi nautice: plimbări cu barca, cu hidrobicicleta sau vaporaşul.

Şi pentru ca tabloul să fie complet, cine doreşte să vadă animale sălbatice este invitat să viziteze Rezervaţia

Africană.

Un sat complet, ce s-a dezvoltat în timp, cu locuitori harnici, care au ştiut să profite de tot ce au moştenit, dar şi să creeze atracţii pentru vârstnici, copii sau îndrăgostiţi de istorie, iată în câteva cuvinte ce înseamnă satul modern francez Peyrac-de-Mer.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 571

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarea9a5.html-articol=245.htm

Glasul fermierilor români auzit la Bruxelles

Ca răspuns la invitaţia de afiliere la organizaţiile europene COPA-COGEGA, joi, 15 februarie, a avut loc la Palatul Parlamentului o întâlnire a reprezentanţilor mai multor asociaţii profesionale cu scopul constituirii Federaţiei Naţionale a Agricultorilor din România, structură ce urmează să reprezinte interesele comune ale fermierilor români.

Pe ordinea de zi s-au aflat discutarea şi aprobarea statutului, înscrierea în actul constitutiv a membrilor fondatori şi alegerea consiliului director al federaţiei.

Preşedinte a fost ales Viorel Matei, preşedintele Asociaţiei Producătorilor Agricoli Timiş. Cu acelaşi prilej s-au stabilit reprezentanţii pe grupe de lucru, astfel încât toate categoriile de producători agricoli să-şi poată susţine punctele de vedere în cadrul forurilor europene. S-a hotărât ca taxa de înscriere ca membru al federaţiei să fie de 1.500 de euro, urmând ca nivelul cotizaţiei anuale să se stabilească ulterior.

Ing. Ioan Benea – preşedintele Federaţiei Naţionale a Cartofului din România: „Sunt convins că noua organizare, dacă va funcţiona aşa cum ne-am propus, va aduce multe facilităţi producătorilor agricoli. Un prim avantaj va fi reprezentativitatea fiecărui domeniu de activitate la Bruxelles prin grupurile de lucru care sunt constituite. Sper că astfel nu vom mai fi marginalizaţi şi că ne vom putea lupta pentru a obţine subvenţii la nivelul celor pe care le primesc fermierii din comunitate.

Ca exemplu, în alte state subvenţiile la sfecla de zahăr sunt de 1.500 euro/ha, iar la noi 40-50 de euro/ha pe care îi vom primi în toamnă sau poate chiar la anul. Un alt aspect este referitor la atribuţiile acestei federaţii care, pe viitor, ar putea prelua din activităţile Ministerului Agriculturii, reuşind să scurteze oarecum drumul banilor care vin fie de la Uniunea Europeană, fie de la buget.“

Ing. Petre Mocanu – directorul Organizaţiei Naţionale Interprofesionale Vitivinicole –„Un lucru pe care îl simţim necesar la momentul de faţă este să putem trece într-o structură instituţională care să aibă voce atât la nivel naţional cât şi la nivel european. Cu această ocazie sperăm să putem rezolva problemele legate de armonizarea legislativă în sectorul vie-vin şi să găsim soluţii astfel încât viticultura să devină o ramură de competiţie europeană.

Dacă, în primă fază, măcar aceste lucruri se vor realiza, consider că am făcut un pas înainte pe care ni-l doream de mult. Prin votarea statutului a reieşit dorinţa producătorilor de a fi uniţi deoarece sunt mulţi factori particulari specifici fiecărei ramuri – cum este viticultura pe care o reprezint - dar sunt şi factori comuni întregului sector agricol.“

Ing. Eugen Zorici – Asociaţia Crescătorilor de Albine din România: „...În primul rând trebuie să avem acea reprezentare la Bruxelles, unde în special sectorul apicol are nevoie să fie auzit deoarece toate impedimentele care se înregistrează la ora actuală sunt puse pe seama legislaţiei comunitare. Doar aşa glasul nostru va putea fi auzit mai bine, mai curat şi mai obiectiv acolo, în cadrul forurilor europene, putând fi astfel prezenţi şi părtaşi la elaborarea actelor normative ce ne privesc şi, în acelaşi timp, vom putea informa corect apicultorul cu tot ceea ce se impune a fi ştiut în urma aderării.“

Consiliul director:
Adelina Popescu – Asociaţia Fermierilor din România
Gheorghe Predilă – Uniunea Naţională a Producătorilor Agricoli din România
Adrian Rădulescu – Liga Producătorilor Agricoli din România
Aurel Dumitraşcu - Asociaţia Producătorilor şi Importatorilor de Maşini Agricole
Eugen Zorici –Asociaţia Crescătorilor de Albine din România
Manlio Rossi – Asociaţia Cultivatorilor de Tutun din România
Ion Benea – Federaţia Naţională a Cartofului din România
Aurel Tănase – Romconserv
Traian Coica – Asociaţia Patronală din Industria Nutreţurilor Combinate
Gheorghe Caruz – Patronatul Român al Cărnii de Porc
Alexandru Tianu – Asociaţia Amelioratorilor, Producătorilor şi Comercianţilor de Sământă şi Material Săditor din România
Stela Zamfirescu – Caprirom
Gheorghe Neaţă – Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie
Gheorghe Liciu – Asociaţia Generală a Crescătorilor de Taurine din România
Sebestyen Chaba – Asociaţia Agricultorilor Maghiari din România
Nicolae Papuc – Liga Utilizatorilor de Apă din România
Valeriu Steriu – Asociaţia Producătorilor de Lapte din România
Mihai Lungu – Cooperativa Agricolă Muntenia
Petre Mocanu – Organizaţia Naţională Interprofesională Vitivinicolă
Ilie Van – Uniunea Crescătorilor de Păsări din România
Luca Lazăr – Cooperativa Apicom Constanţa

Vicepreşedinţi:
Adrian Rădulescu – cereale
Lucian Buzdugan – oleaginoase
Aurel Tănase – fructe-legume
Valeriu Steriu – lapte, produse lactate
Stela Zamfirescu – caprine
Neaţă Gheorghe – ovine
Manlio Rossi – tutun
Petre Mocanu – viticultură-vinificaţie
Ilie Van – păsări
Eugen Zorici – apicultură
Luca Lazăr, Mihai Lungu – cooperative

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 1956

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareaa64.html-articol=561.htm

DuPont anunţă vânzări triple la EXPRESS®50 SG > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDuPont anunţă vânzări triple la EXPRESS®50 SG

„Erbicidul EXPRESS®50 este destinat combaterii buruienilor la hibrizii de floarea-soarelui toleranţi. El reprezintă o alternativă viabilă atât din punctul de vedere al costului, cât şi datorită eficacităţii în combaterea postemergentă a buruienilor cu frunza lată“.

Domnul Roger Doig, director general al DuPont Crop Protection EMA, afirmă că omologarea produsului EXPRESS®50 SG în combaterea buruienilor cu frunza lată asigură fermierilor o mai mare flexibilitate de management şi mărirea spectrului de combatere a buruienilor, comparativ cu opţiunile existente. Eficacitatea şi beneficiile economice ale produsului EXPRESS®50 SG sunt în prezent demonstrate în cazul florii-soarelui.“

„Loturile demonstrative în care se experimentează comportamentul şi rezultatele erbicidului EXPRESS®50 SG sunt organizate în şapte ţări din Europa Centrală şi de Est, astfel încât cultivatorii pot observa eficacitatea combinaţiei unice a hibrizilor de floarea-soarelui Pioneer®“, a continuat Alejandro Munoz.

„Cultivatorii interesaţi de noua tehnologie ExpressSunTM pot contacta reprezentanţii locali Pioneer® şi DuPont România SRL pentru mai multe informaţii.“

Pentru informaţii suplimentare poate fi consultat site-ul firmei Web: sau http://www.dupont.com/

Persoane de contact:
Pioneer HI-Bred Seeds Agro SRL, Maria Cîrjă, România; tel.: 312.77.78; fax: 312.87.08;
e-mail: maria.cirja@pioneer.com
DuPont România SRL, Liliana Ionescu; tel.: 031 620.41.00; fax: 031 620.41.01;
e-mail: liliana.ionescu@rom.dupont.com

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 1228
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c

vizualizareaa76.html-articol=633.htm

Sfaturi practice în bucătărie

O bună gospodină trebuie să ştie câteva lucruri înainte de a se apuca de gătit, printre care a face diferenţa între un produs de calitate şi unul care este expirat şi modul în care trebuie gătit: cât mai simplu şi eficient.

• Oul este unul dintre cele mai importante alimente, dar şi foarte uşor perisabil. De aceea trebuie să învăţăm cum să-i verificăm prospeţimea acestora. Ouăle proaspete au coaja transparentă, spre deosebire de cele vechi care au coaja mată. Un ou vechi, când este clătinat, lasă senzaţia de deplasare de lichid în interior.

Prospeţimea se mai poate verifica şi dacă spargem oul: la unul proaspăt gălbenuşul rămâne compact, iar albuşul se ţine de gălbenuş, în timp ce la un ou vechi gălbenuşul se împrăştie, iar albuşul se desparte de gălbenuş.

• Ficatul e deosebit de fraged şi are o savoare deosebită dacă îl punem în lapte cel puţin 4 ore înainte să-l prăjim. Condimentele se adaugă la sfârşit, după ce l-am prăjit. Aveţi grijă ca, pe timpul verii, să nu lăsaţi ficatul foarte mult timp afară, pentru că există riscul să se strice. Gătiţi-l imediat ce s-a dezgheţat.

• Carnea congelată nu se decongelează decât la temperatura camerei sau în cuptorul cu microunde, ultima variantă fiind de preferat acum, când temperaturile sunt atât de ridicate.

• Compoturile din vişine, coacăze negre şi afine ar putea căpăta o nuanţă violetă în timp. Ele sunt însă comestibile, schimbarea fiind cauzată de interacţiunea alamei capacelor cu pigmentul colorant al fructelor. Se recomandă închiderea unor asemenea conserve cu capace acoperite cu lac.

Compoturile din fructe cu sâmburi (vişine, caise, piersici) nu se vor păstra mai mult de un an, deoarece în ele se acumulează o substanţă foarte toxică - acidul cianhidric.

• Peştele foarte mic, ca să rămână întreg, se sărează mai întâi, apoi se trece prin făină. Se pot înfige câte 3-4 pe o scobitoare şi se prăjesc numai în ulei încins.

Cum scăpăm de mătreaţă

Mătreaţa apare în urma unei activităţi intense a glandelor sebacee ale pielii capului, la nivelul căreia se formează coji albicioase care dau un aspect inestetic şi intensifică fenomenul de cădere a părului. Cele mai recomandate tratamente pentru combaterea mătreţii sunt cele din plante medicinale preparate sub formă de ceaiuri, infuzii, uleiuri, loţiuni.

Pentru o mai bună acţiune a tratamentului se începe printr-un masaj în profunzime, începând de la ceafă spre frunte, apoi dinspre frunte spre vârful capului, terminându-se cu mişcări circulare care vor începe de la tâmple şi vor continua spre vârful capului. Pentru frecţii se vor folosi decocturi sau infuzii din: salvie (infuzie din o linguriţă frunze uscate la 250 ml de apă), flori de muşetel (infuzie din două linguri de flori la o cană de apă clocotită), brusture (decoct din trei linguri de rădăcină de brusture la 500 ml de apă), stejar (decoct din coajă de stejar: 2 linguriţe la 200 ml de apă).

Pentru băi săptămânale: cimbru de cultură (decoct din 2 linguri la 250 ml de apă), frunze de mesteacăn (infuzie din 2 linguriţe la 250 ml de apă), frunze de nuc: infuzie din 3 linguri la 250 ml de apă).

Uleiul de porumb, ca şi cel de măsline, este un remediu excelent pentru a scăpa de problemele create de mătreaţă: uleiul se încălzeşte şi se masează pielea capului, după care se acoperă părul cu un prosop care a fost îmbibat în apă caldă. Se stă cam o jumătate de oră, după care se spală cu un şampon împotriva mătreţii, atât de uşor de găsit în comerţ.

Desert din fructe de pădure

Fiind atât de cald, organismul are nevoie de alimente cât mai uşoare. Un desert răcoritor şi plin de vitamine din fructe de pădure e foarte bine-venit, mai ales că se prepară repede şi uşor.

Ingrediente: 10 miezuri de nucă, 500 g de fructe de pădure, 500 g de cremă de vanilie, 500 g de frişcă, sirop de caise, lichior de portocale.

Mod de preparare: tăiaţi nuca, aşezaţi-o într-un bol din sticlă şi stropiţi-o cu lichiorul de portocale şi cu siropul de caise. Deasupra aşezaţi un strat de fructe de pădure şi peste acestea turnaţi crema de vanilie şi daţi compoziţia la rece.

Înainte de a servi, scoateţi bolul de la frigider şi turnaţi deasupra frişca şi peste frişcă mai adăugaţi un strat de fructe de pădure.

Poftă bună!

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 711

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Brânza de burduf

Producerea brânzei de oaie în Transilvania este o tradiţie care a rămas neschimbată de sute de ani şi care păstrează o legătură intimă cu societatea rurală, cu obiceiurile şi cu conservarea păşunilor înflorite - atât de spectaculoase - ale zonei, poate cele mai întinse care au mai rămas în depresiunile din Europa. Sus, în munţi, unde pasc oile vara, mulsul şi prepararea brânzei se fac în întregime manual, iar bogăţia nemăsurată a vegetaţiei de pe păşuni conferă brânzei un caracter aparte.

Specialitate culinară din zona Transilvaniei, cea muntoasă în special, brânza de burduf este chiar şi pentru români o delicatesă. Se prepară la munte, în special vara sau toamna, când laptele are un conţinut mai ridicat de substanţă uscată şi grăsime. Aceasta face parte alături de brânza Moldova, Dorna, Luduş, Focşani, Bistriţa, Săveni, Botoşana, brânza în coajă de brad, din grupa brânzeturilor frământate, sărate şi maturate care, din punctul de vedere al caracteristicilor organoleptice, se deosebesc prin felul ambalajului: brânză de burduf, brânză în coajă de brad, brânză de putină sau brânză Moldova.

Brânza de burduf este specific românească, al cărei mod de fabricare se cunoaşte la noi din cele mai străvechi timpuri. Denumirea de brânză de burduf provine de la ambalajul în care se prezintă, şi anume burduful din piele de oaie.

Se fabrică din caş de oaie, în zonele de munte, sau amestec (caş de oaie cu caş de bivoliţă, caş gras de vacă), frământat şi supramaturat. Materia primă este reprezentată de laptele de vacă sau laptele de oaie. După preparare, caşul bine stors de zer se introduce în putini şi se lasă să matureze 6-10 zile la temperatura de 12-15°C, U= 85%, cu întoarcere din 2 în 2 zile.

Caşul corect fabricat are o suprafaţă curată, netedă, cu coajă subţire şi elastică, iar pasta relativ este moale, de culoare gălbuie uniformă, cu numeroase ochiuri mici de fermentaţie. După maturare, caşul porţionat şi mărunţit se curăţă de coajă, se taie în bucăţi de 0,25-0,5 kg şi se mărunţeşte iar cu ajutorul unei maşini de tocat, apoi se sărează prin adăugarea a 2,5-3% sare fină şi se frământă.

Urmează malaxarea (pastificarea), care se realizează într-o maşină cu valţuri.

Brânza frământată se introduce prin tasare în burdufurile curate din piele de oaie sau de capră, care, după închidere prin coasere, se înţeapă de câteva ori pentru eliminarea aerului sau scurgerea zerului. Brânza astfel ambalată este depozitată în camere răcoritoare spre maturare.

Maturarea brânzei ambalate se realizează la 14-16°C, U = 85%, timp de 10-14 zile, iar după încheierea acesteia produsul se poate păstra maximum 3 luni, în spaţii curate şi uscate, cu tem-peratura de 2-5°C, U = 80-85%.

Dacă ambalarea a fost făcută în coajă de brad, are miros şi gust specific de răşină de brad.

Dacă ambalarea se face în putini de brad, brânza frământată de oaie poartă denumirea de „brânză de putină“

sau „brânză Moldova“.

Organoleptic, brânza de burduf are o culoare alb-gălbuie, cu nuanţă mai întunecată în stratul periferic, cu aspect de pastă fină, compactă, fără goluri, omogenă. Frecată între degete, capătă consistenţă onctuoasă şi devine puţin unsuroasă. Mirosul şi gustul sunt plăcute, specifice brânzei maturate, cu gust slab sărat, cu nuanţă picantă.

Se consideră defecte: consistenţa sfărâmicioasă; gustul amar, rânced sau iute.

Prospeţimea şi aroma deosebită a brânzei de burduf sunt foarte apreciate de turiştii care vizitează satele. Acest sortiment de brânză se consumă în preparate tradiţionale, de multe ori împreună cu mămăliga: gâsca, de exemplu, sau bulzul, o specialitate transilvăneană preparată din straturi succesive de brânză de burduf şi mămăligă, coaptă apoi şi servită fierbinte – un preparat perfect pentru iarnă.

Nela CARAGEA,
USAMV Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 29610

□

° Comentarii

□

□

° 1. mordehai rudik -- (12-December-2009)sunt inebunit dupa branza de burduf

° 2. costica-sandu -- (12-September-2010)Branza de burduf preparata dupa metode originale(Sibiu),este de o calitate superioara in comparatie cu cele preparate in Franta,Olanda etc.

° 3. mandel -- (25-September-2010)Unde ai vazut tu in Olanda sau Belgia branza de burduf mai oaie cu sorici? O faceti acolo la voi in corturi? Voi faceati numai lincuri si tigai. Acum faceti si branza de burduf?

° 4. dan tanase -- (20-March-2011)de unde_i vine aroma specifica, din maturare sau din ingrediente si aromatizante?

° 5. ana -- (26-April-2011)Să fiţi sănătoşi şi să ne învăţaţi cât mai multe.Am aplicat reţetele şi îmi hrănesc familia sănătos şi oarecum mai ieftin în nenorocirea asta.Mulţumesc!

° 6. dumitru -- (12-December-2011)Acum faceti si branza de burduf?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizareaa90.html-articol=284.htm

Agrimat Matca, o societate la nivel european > REVISTA LUMEA SATULUI

Agrimat Matca, o societate la nivel european

Domnul ing. Gavrilă Tuchiluş este mulţumit de rezultatele obţinute anul trecut. În zona Tecuciului, unde se întind cele 4.260 ha ale SC Agrimat Matca SA, s-au obţinut producţii bune. Mediile de 6 tone grâu, 6,5 tone de orz, 9,6 tone de porumb boabe, 3,2 tone de floarea-soarelui şi 3 tone de rapiţă/ha reprezintă normalul la o societate agricolă de referinţă, iar din vii s-au recoltat câte 13 tone de struguri/ha.

Cel mai mare of al domnului ing. Gavrilă Tuchiluş este stârnit de preţurile mult prea mici pentru strădania şi munca agricultorului. „De ce oare, se întreabă, munca producătorilor a fost astfel batjocorită? Uite că acum se caută în disperare grâu şi porumb oferindu-se un preţ dublu, chiar şi pe măturătură. „La noi nu se duce lipsă de specialişti bine pregătiţi în agricultură, ci mai curând de politici agricole."

Culturi bune, în ciuda vremii

Profitul a ieşit, mai ales, din culturile semincere. La floarea-soarelui de sământă provenită de la Pioneer, cultivată pe 175 ha, firma a câştigat substanţial. Ca de altfel şi la porumbul, grâul, orzul şi rapiţa de sământă. Rezultate excelente s-au obţinut şi la triticale, din care se pot obţine alcool şi furaje.

Ceea ce au realizat gospodarii din Matca a fost posibil şi într-un an mai puţin favorabil pentru că s-a investit încontinuu pe unitatea de suprafaţă. S-a fertilizat ca la carte, cu îngrăşăminte solubile, de peste 90%. Când a fost cazul s-a repetat tratamentul împotriva bolilor şi dăunătorilor. Ceea ce este foarte important, s-au găsit beneficiari solvabili.

Un nou început

Anul agricol în curs a fost pregătit pe măsură. S-au semănat în condiţii optime 1.300 ha cu grâu şi 1.200 cu rapiţă. În primăvară va urma semănatul florii-soarelui pe 800 ha şi a porumbului pe alte 900.

Pentru zootehnie se va cultiva porumb siloz pe 300 ha şi alte plante furajere. Sunt în atenţie loturile de hibridare: porumb (80 ha), floarea-soarelui (100 ha) şi rapiţă (30 ha).

Firma Pioneer încearcă aici, la Matca, 5 soiuri de rapiţă. În stocul unităţii se află întreaga cantitate de îngrăşăminte chimice, ca şi sământa necesară.

Suprafaţa cultivată a fost arată încă din toamnă şi toate utilajele sunt în stare de funcţionare. Prima fertilizare cu azot a fost deja realizată la grâu, următoarea fiind programată după 10 aprilie. „Avem grijă ca totul să fie rezolvat la culturile pe care le semănăm printr-o singură trecere, fără folosirea discului, pentru a realiza un bun pat germinativ şi a nu avea pierderi de apă din sol." În vie, toate lucrările sunt la zi, inclusiv tăierile de rodire şi legatul, refăcându-se sistemul de susţinere.

Lider în lupta cu deficitul de apă

Sunt probleme cu seceta, iar pentru a le înlătura s-a înfiinţat Asociaţia Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii (AUAI) Lupa, al cărei principal acţionar este Societatea Agrimat. „Am preluat două staţii de irigat de la SNIF Galaţi, îmi spunea dl Tuchiluş. Avem în vedere udarea a 4.500 ha de teren, dar trebuie să completăm staţiile şi să refacem reţeaua subterană. Ar fi bine ca banii pentru reabilitare să se acorde direct asociaţiei, ca să putem investi 8 miliarde lei vechi din cele 20, cât ne costă refacerea sistemului."

As în creşterea animalelor

Anume am lăsat la urmă zootehnia care se află, de altfel, pe primul loc în ordinea priorităţilor. Aici s-a finalizat întreaga investiţie legată de întreţinerea şi exploatarea animalelor: instalaţiile de muls şi fabrica de nutreţuri combinate. Toate raţiile se pregătesc pe calculator. Animalele sunt prevăzute cu cip-uri prin care se urmăresc producţia de lapte, timpul de muls, calitatea laptelui şi depistarea animalelor în călduri. În acest scop, a fost aprobat programul AFIKIM, adus din Israel.

Laptele obţinut la Matca se încadrează în standardele impuse de normele europene, având între 10.000 şi 20.000 NTG şi numai 70-80 mii de celule somatice. În sala de muls se intră doar cu echipament de protecţie trecut prin filtru sanitar. Vacile dorm în cuşete individuale, pe paie curate şi înainte de muls sunt masate şi dezinfectate cu un aparat special adus din Italia. Cu asemenea procedee nu e de mirare că media realizată anul trecut pe vacă furajată a fost 9.500 litri de lapte. E rodul asigurării unei genetici performante, junincile aflate la prima fătare fiind aduse din SUA.

Cu material seminal de provenienţă SUA şi Canada nu e de mirare că tăuraşii obţinuţi sunt foarte căutaţi, cinci dintre ei au fost preluaţi deja de SEMTEST Craiova şi ar fi mare păcat ca ceilalţi cinci să fie sacrificaţi pentru carne. „Tăuraşii noştri sunt „Mercedes-uri" de ultimă generaţie, spune managerul, şi aşa au fost numiţi de oficialii MAPDR, când au obţinut medalia de aur la Târgul de Expoziţie de la Vaslui."

Pentru a învăţa din experienţa altora, dl Tuchiluş s-a deplasat în ultima vreme la marile expoziţii de la Madison (Wisconsin, SUA) şi de la Nedersachsen, Germania. Nemţii au sprijinit înfiinţarea Asociaţiei Crescătorilor de Taurine din Moldova, care reuneşte proprietarii a 150.000 de animale. De curând asociaţia a aderat la Federaţia Crescătorilor de Taurine din România înfiinţată la Tg. Mureş. „Sperăm că vom fi sprijiniţi de MAPDR ca să putem obţine o reprezentare şi la Bruxelles pentru ca vaca de lapte şi carne românească să-şi capete toate drepturile ce i se cuvin".

„Sperăm că vom fi sprijiniţi de MAPDR ca să putem obţine o reprezentare şi la Bruxelles pentru ca vaca de lapte şi carne românească să-şi capete toate drepturile ce i se cuvin."
ing. Gavrilă Tuchiluş

„La noi nu se duce lipsă de specialişti bine pregătiţi în agricultură, ci mai curând de politici agricole."
ing. Gavrilă Tuchiluş

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 3813

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareaae8.html-articol=58.htm

O nouă publicaţie sătească > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulO nouă publicaţie sătească

Sub îndrumarea domnului profesor Ovidiu Ursache, primarul comunei Leţcani, din judeţul Iaşi, la centrul cultural din localitate a fost lansat primul număr al revistei „Satele ieşene". Potrivit programului, „în paginile revistei sunt invitaţi să-şi exprime gândurile şi să-şi valorifice creaţiile toţi cei care susţin păstrarea identităţii, simultan cu modernizarea satului românesc".

În paginile primului număr al revistei „Satele ieşene" – căreia îi urăm viaţă lungă – sunt prezentate articole care vizează instituţiile importante din Leţcani: primărie, biserică, şcoală, dar şi dezbateri vizând aderarea la Uniunea Europeană, dezvoltarea edilitar-gospodărească a localităţii, cum ar fi finalizarea lucrărilor la şcoala din Cogeasca, extinderea reţelei de gaze naturale etc. Câteva pagini ale noii publicaţii săteşti cuprind creaţii literare ale tinerilor, şi nu numai, care bat la porţile literaturii.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 730
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Rolul lucrărilor mecanice în conservarea apei în sol

Lucrările solului efectuate în perioada optimă, de calitate corespunzătoare şi cu organe active adecvate, au o contribuţie hotărâtoare la buna gestionare a apei provenite din precipitaţii. Solul trebuie să aibă în permanenţă un anumit grad de afânare, care să împiedice pierderile de apă prin evaporare.

În ce condiţii se poate pierde apa din sol

a) Solul tasat, compactat, conţine vase capilare fine, prin care au loc ascensiunea apei până la suprafaţă şi pierderea ei prin evaporare.

b) Solul prea afânat, neaşezat, favorizează circulaţia aerului printre bolovani (bolovanii măresc de 2-3 ori suprafaţa de evaporare), aer care antrenează apa din sol şi o elimină în atmosferă.

c) Terenul denivelat expune o suprafaţă mare atmosferei şi pierderile de apă prin evaporare vor fi proporţionale cu mărimea suprafeţei expuse (pierderile vor fi cu 30-50% mai mari).

Cum trebuie lucrat solul pentru evitarea pierderilor

1. Lucrarea de dezmiriştit trebuie să se efectueze imediat după recoltare. Prin dezmiriştit se asigură amestecarea resturilor vegetale mărunţite cu partea superioară a solului şi formarea unui mulci care favorizează pătrunderea apei provenite din precipitaţii şi împiedică pierderea ei prin evaporare. Determinările de umiditate efectuate în toamnă, pe un teren care a fost dezmiriştit, au înregistrat 19,5% umiditate, pe când în terenul nedezmiriştit, numai 11%.

2. Cum influenţează tipul organelor active de lucrare a solului? În perioada de vară se lucrează cu diferite tipuri de organe active şi toamna, în octombrie, s-a determinat nivelul umidităţii din sol pe stratul 0-10.

a) când s-a lucrat cu organe active „tip săgeată“ s-au găsit 20,9% umiditate;

b) când s-a lucrat cu organe active „tip daltă“ s-au găsit 19,5% umiditate;

c) când s-a lucrat cu paraplow-ul s-au găsit 17,8% umiditate;

d) când s-a lucrat cu plugul fără grapă şi s-a întors brazda s-au găsit 11,7% umiditate.

3. Lucrarea de arat are un rol foarte important în creşterea capacităţii de înmagazinare a apei în sol. Pentru a nu se crea straturi impermeabile (hardpan) se recomandă alternanţa adâncimii arăturii odată cu rotaţia culturilor. Plugul trebuie să lucreze, în mod obligatoriu, în agregat cu grapa stelată. Aceasta asigură mărunţirea, nivelarea şi aşezarea solului, reducând pierderile de apă prin evaporare. Pe un teren arat corect în vară s-au găsit în toamnă 800 t/ha apă în plus faţă de terenul nearat. Arăturile efectuate în vară trebuie menţinute curate de buruieni şi fără crustă până la intrarea în iarnă.

4. Lucrarea de pregătire a patului germinativ, în special pentru culturile de primăvară, trebuie să se efectueze numai până la adâncimea de semănat şi cu organe active care nu răscolesc solul. Faţă de lucrarea cu grape cu

colţi, atunci când s-a lucrat cu combinatorul s-au pierdut în plus 6,2 mm, iar când s-a lucrat cu grapa cu discuri pierderile au fost de 12,8 până la 28 mm.

Prin urmare, trebuie exclusă grapa cu discuri de la lucrările solului în primăvară.

5. Lucrarea de prăşit contribuie la reducerea pierderilor de apă din sol atât prin combaterea buruienilor, mari consumatoare de apă, cât şi prin evaporare la suprafaţa solului. Este indicat ca prăşitul să se efectueze cu organe active (cuţite) plate care nu răscolesc solul, taie buruienile pe dedesubt, la mică adâncime, şi întrerup capilaritatea solului spre suprafaţă. Totodată, buruienile tăiate rămân la suprafaţa solului, constituind un strat izolator.

Determinările de umiditate efectuate în luna mai au înregistrat pierderi de 4,9 mm/zi pe terenul neprăşit şi numai 1,8 mm/zi pe parcela prăşită.

Prin urmare, printr-o corectă lucrare a solului se poate gestiona bine apa care constituie factorul determinant al producţiei agricole. Pentru aceasta este necesar să se dispună de numărul de utilaje care asigură efectuarea lucrărilor în timpul optim şi de o gamă diversificată de tipuri de organe active.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 1231

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Plantele medicinale şi aromatice

Lucrări de după recoltare

Într-un articol anterior apărut în revista Lumea Satului, nr. 11/2007, am prezentat câteva lucrări posibil de efectuat în sectorul plantelor medicinale pe parcursul lunii iunie, insistând pe particularităţile de recoltare ale câtorva plante cultivate sau din flora spontană. Lucrurile nu se opresc însă aici, utilizarea acestora în stare proaspătă fiind mai degrabă o excepţie.

Uscarea este etapa imediat următoare, căreia trebuie să i se acorde, cel puţin, o la fel de mare importanţă cât celorlalte secvenţe tehnologice.

Uscarea este procesul tehnologic prin care se îndepărtează excesul de apă, fără a se distruge ţesuturile sau a se deprecia valoarea terapeutică sau/şi alimentară a materialului vegetal. În această perioadă au loc diverse fenomene ce conduc la concentrarea principiilor active, reducerea volumului materialului vegetal şi sporirea valorii medicinale şi comerciale a produsului.

Operaţiuni pregătitoare

Uscarea este precedată de condiţionare, efectuată imediat, după sau concomitent cu recoltarea şi constă în îndepărtarea impurităţilor şi a corpurilor străine din masa produsului. Impurităţile provin de la aceeaşi specie şi reprezintă fie diferite părţi de plantă, altele decât cele necesare (de exemplu, codiţele prea lungi din masa florilor de Gălbenele sau de Muşeţel), fie părţile dorite, dar de calitate necorespunzătoare (de exemplu, rădăcini prea groase sau prea subţiri, frunze brunificate sau atacate de boli ori dăunători etc.). La rândul lor, corpurile străine se împart în: organice (reprezentate de fragmente aparţinând altor specii – de exemplu, buruieni sau seminţe de buruieni) şi anorganice (praf, pământ, pietricele etc.).

O atenţie deosebită se acordă plantelor toxice, a căror prezenţă este interzisă în masa vegetală a plantelor care nu intră în această categorie. Condiţionarea poate continua şi după uscare, cu scopul evident de a asigura un plus de calitate produsului finit.

În funcţie de felul materialului vegetal şi de dotarea tehnică avută la dispoziţie, condiţionarea se execută manual (de exemplu, pentru frunze sau iarbă) sau mecanizat (cu vânturătoare, selectoare pentru seminţe sau fructe, site mecanice pentru rădăcini etc.).

Un tip aparte de condiţionare îl necesită părţile subterane (rădăcinile, stolonii, bulbii, tuberculii etc.), la care uscarea este precedată de o succesiune de operaţii într-o ordine bine stabilită, care constă din:

- decoletare, eliminarea rădăcinilor prea groase, prea subţiri sau atacate de agenţi patogeni sau dăunători;
- scuturare de pământ sau spălare (în ultimul caz, de regulă, în jet rapid de apă, pentru a nu antrena şi o serie de substanţe bioactive uşor solubile) şi
- segmentare (longitudinală, în fragmente de 5-20 cm sau transversală, în rozete de grosimi diferite, în funcţie

de specie şi de dispozitivul avut în dotare).

În timpul uscării au loc procese enzimatice complexe (pentru unele specii încă insuficient elucidate!), în urma cărora materialul vegetal se poate îmbogăţi sau îşi poate pierde constelaţia de substanţe biologic active. Cunoaşterea acestora sau măcar a unor principii generale şi respectarea lor constituie condiţii obligatorii pentru toţi cei care se încumetă să „atace“ acest domeniu, dintr-o poziţie sau alta: culegători, cultivatori, procesatori.

Prima etapă, recoltarea

Uscarea începe din câmp, chiar din momentul recoltării plantelor, prin întreruperea fluxului de materie şi de informaţie dintre organele detaşate şi planta-mamă.

Pentru cele mai multe plante, timpul scurs de la recoltarea propriu-zisă şi până la transportarea la locurile de uscare trebuie să fie cât mai mic, uneori de ordinul a doar câteva ore (de exemplu, inflorescenţele de Lavandă pierd 25% din conţinutul lor în ulei volatil în primele 3 ore de la recoltare şi alte 30-40% în următoarele 3 ore; iarba de Roiniţă începe „să fumege“, se brunifică, prinde un miros dezagreabil şi se degradează ireversibil în 2-3 ore de stat în vrac, la temperaturile caniculare din timpul verii, cel puţin în zona de sud a ţării).

Pentru altele (florile de Salcâm, de Crăiţe sau de Gălbenele, petalele de Mac-roşu sau de Trandafir, etc.), la fel de importante sunt şi grosimea stratului sau gradul de afânare a materialului vegetal.

Aceste plante vor trebui recoltate în coşuri mici şi întinse imediat la umbră sau la soare (dar nu mai mult de 2-3 ore), în straturi cât mai subţiri, degradarea materialului vegetal prin încingere declanşându-se aproape spontan.

Apa din plante

Conţinutul plantelor în apă este foarte diferit, în funcţie de o serie de factori intrinseci (vârsta, organul, starea de sănătate, natura substanţelor biologic active etc.) sau extrinseci (temperatura aerului şi umiditatea relativă a acestuia în momentul recoltării) şi poate varia între 15-20% (în cazul seminţelor, scoarţei unor rădăcini) şi 80-95% (unele frunze foarte suculente, unele fructe).

Cantitatea de apă eliminată variază în funcţie de specie, organul plantei, durata şi modul de păstrare a produsului finit.

Raportul de uscare este o fracţie care arată din câte kilograme de material proaspăt rezultă 1 kg de material uscat, la umiditatea standard de păstrare. Acesta poate lua valori diferite, chiar şi pentru acelaşi tip de material vegetal, în funcţie de gradul de turgescenţă (conţinutul său în apă) în momentul recoltării.

Cunoaşterea sa are o deosebită importanţă practică, de ea depinzând dimensionarea spaţiilor de uscare (pentru acelaşi nivel de producţie) şi durata procesului. În general, acest raport se ştie pentru fiecare plantă în parte, dar deseori realitatea infirmă litera cărţii. Cu titlu orientativ prezint, în tabelul nr. 1, valorile medii în funcţie de organul de plantă folosit.

Tabelul nr. 1

Scoarţă, muguri, seminţe, fructe uscate, unele rădăcini

2-4:1

Rădăcini suculente, frunze, herba

3-7:1

Flori, frunze suculente, fructe zemoase

5-9 (12):1

E bine de ştiut

Plantele tinere sunt mai suculente decât cele bătrâne; recoltările din vară au randamente de uscare mai mici decât acelea din perioadele de tranziţie, în general, mai ploioase (toamnă, primăvară); deseori procesele fiziologice din organismele bolnave sunt mai intense etc.

Umiditatea de păstrare nu trebuie, nici ea, neglijată, o serie de boli (mucegaiuri) sau dăunători (acarieni, tripşi, molii, larve sau adulţi de lepidoptere) putându-se instala sau găsi condiţii optime de dezvoltare în spaţiile de depozitare. În plus, influenţa acesteia asupra duratei de păstrare este evidentă (pentru plantele medicinale păstrate în condiţii standard aceasta este de 2 ani).

Tabelul nr. 2

Flori

7-14

Coji

13-14
Frunze
8-14
Muguri
14-15
Seminţe
10-13
Fructe
13-18
Rizomi (rădăcini), herba
12-14

Dr. ing. Radu STOIANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 2316

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sf. Prooroc Ilie Tesviteanul, căruţaşul Raiului, care fulgeră şi trăzneşte

La 20 iulie sărbătorim ridicarea la cer, în car de foc, a Sfântului Ilie, cel ce a mărturisit pe „Dumnezeu cel viu şi adevărat“ în vremuri de rătăcire a evreilor de la adevărata credinţă.

Ilie a trăit cu aproape 900 de ani înainte de Hristos, fiind fiul unui preot din cetatea israelită Tesve (de unde şi numele).

Regele evreilor de atunci, Ahab, căsătorindu-se cu o prinţesă feniciană, închinătoare la idoli, s-a lepădat de credinţa în Dumnezeu şi şi-a obligat poporul să facă acelaşi lucru. Ilie s-a dus cu îndrăznire la Împărat şi l-a mustrat pentru această nelegiuire. Văzând că nu-l întoarce la credinţă, a proorocit pedeapsă cu secetă şi foame de la Dumnezeu asupra întregului popor pentru 3 ani şi jumătate.

Împlinindu-se pedeapsa şi murind multă lume din cauza foametei, Ilie a stat ascuns, mai întâi lângă un pârâu unde a fost hrănit de corbi, apoi în casa unei văduve din Fenicia, căreia nu i s-a terminat nicicum un pumn de făină şi puţin ulei, până la terminarea secetei.

Sfârşindu-se perioada de pedeapsă proorocită, Ilie a adus jertfă lui Dumnezeu şi a arătat poporului că acesta este Adevăratul Căruia trebuie să i se închine, deoarece ascultându-i rugăciunea a trimis ploaie, sfârşind seceta.

Evreii s-au întors de la închinarea idolească, iar Ilie a fost ridicat de viu, ca un sfânt la cer, într-un vârtej de flăcări, într-un car de foc. Sfinţenia lui a fost adeverită şi când a stat martor al schimbării la faţă a Domnului, împreună cu Moise, pe Muntele Tabor.

Îl aşteptăm şi la sfârşitul veacurilor, ca vestitor al celei de-a doua veniri a Domnului. Oamenii îl cinstesc şi se tem de pedeapsa lui. Tradiţia populară spune că Sf. Ilie aleargă printre nori cu biciul de foc în mână, tună şi trimite fulgere către diavoli şi păcătoşi. Mărul este pomul Sfântului, motiv pentru care nu se mănâncă mere noi până în această zi. Credincioşii duc fructe şi busuioc la biserică şi împart pentru răposaţi.

Dacă tună de Sf. Ilie, se spune că alunele vor seca şi toate fructele vor avea viermi. Tot acum încetează rugăciunile de invocare a ploilor, căci Sf. Ilie are cheile apelor şi după ziua sa trimite ploaie pe pământ. În rugăciunile noastre, să cerem îndurare faţă de păcatele săvârşite, să nu pierim prin secetă, ori ploi violente.

(N.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 548

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Imprimati articolulÎn atenţia fermierilor!

Vindem maşini şi utilaje agricole

La 6 km de Miercurea-Ciuc, în comuna Sâncrăieni, un dealer, SC Agromec Sâncrăieni SA, oferă celor interesaţi tractoare şi utilaje agricole, maşini şi componente utile producătorilor de cartofi. Detalii în această privinţă ne-a oferit ing. Darvas Bela, managerul acestei unităţi, renumită şi prin producţiile agricole obţinute. În această privinţă şi-au spus cuvântul lucrările mecanice şi tehnologia aplicată.

Dintre utilajele agricole pe care le desfac, menţionez, în primul rând, tractoarele Valtra: Seria A cu putere de 54, 65, 72 CP, Seria N care ajunge până la 112 CP, Seria T cu putere de la 112 la 155 CP.

Pentru cei care vor să cumpere asemenea tractoare menţionăm că termenul de garanţie este de 5 ani, timp în care stăm la dispoziţie clienţilor noştri!

Oferim, de asemenea, pluguri reversibile cu 3-4 trupiţe, de la firma Vogelnot, precum şi pluguri cu 4 şi 5 trupiţe de la firma Agrolux. În acelaşi timp, putem livra grape rotative şi freze Forigo.

Rep.: Începând de la Braşov şi până la Miercurea-Ciuc se cultivă masiv cartofi şi e nevoie de utilaje adecvate.

D.B.: Aşa este. Noi le oferim celor interesaţi maşini de plantat cartofi pe 24 rânduri de la firma Cramer, precum şi freze de rebilonat de la firmele Baselier şi Grimme. Pentru recoltat cartofi oferim combine de la firma Dewulf, iar pentru transport remorci speciale de la firmele Bijlsma Hercules, Brantner, dar şi utilaje de sortat.

Rep.: Observ că aveţi de vânzare şi îngrăşăminte chimice.

D.B.: Sigur că da. Sunt procurate de la firma austriacă Linzer şi de la firma germană Kali und Salz, cu ofertă de sulfat de potasiu granulat, de la firma Genezis (Ungaria) cu oferte de nitrocalcar şi NPK, iar pentru soiuri acide şi bazice oferim produse franţuzeşti marca Timac şi Timafort de la firma Roullier.

Clienţii ne pot contacta la Sâncrăieni, Harghita,
Str. Principală nr. 546 şi la telefon: 0266.332.707, fax: 0266.332.600.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 2679

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareab93.html-articol=562.htm

Mustoasă de Măderat revine pe piaţă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMustoasă de Măderat revine pe piaţă

După o absenţă îndelungată, vinul Mustoasă de Măderat revine pe piaţă. Obţinut din plantaţiile viticole aflate pe dealurile ce înconjoară localitatea Măderat, vinul se caracterizează prin multă prospeţime şi fructozitate.

Cei care au dorit să cunoască valenţele Mustoasei de Măderat, acest soi vechi încărcat de istorie şi legendă, au participat la sfârşitul lunii mai la lansarea oficială care a avut loc la „Casa Vinului-Dr. Puşcă“, din Bld. Unirii, nr. 21. Prin degustarea care a avut loc cu această ocazie, s-a putut aprecia savoarea deosebită a acestui vin.

Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 627
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ultimii paşi către Golgota

- drumul credinţei şi al mântuirii -

„…Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeţi că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu şi crezând, să aveţi viaţa în numele Lui“ (Evanghelia după Ioan)

S-a întâmplat în istorie acum mai bine de două mii de ani, însă această poveste se repetă în conştiinţa creştinilor în fiecare an.

Departe de a fi uitată, pilda lui Iisus creşte în putere, veac după veac, pe măsură ce se adună în timp suferinţa, smerenia şi lupta cu propriile păcate ale celor ce cred cu tărie în Dumnezeu.

Este povestea crucii lui Iisus şi a drumului său pe străzile Ierusalimului, către Golgota, întru a-şi urma destinul de a fi răstignit şi a învia pentru mântuirea neamului omenesc şi a deschide calea adevărată către Împărăţia lui Dumnezeu.

În fiecare an, de sfintele sărbători pascale, Iisus îşi reia drumul suferinţei, ducându-şi crucea într-o repetabilă povară pentru răscumpărarea prin jertfa de sine a păcatelor lumii. Şi orice pas străbătut e îngreunat de loviturile pricinuite de răul care vieţuieşte în oameni, de vântul rece al viciilor, minciunii, urii şi invidiei faţă de aproape, de apăsarea crâncenă a violenţei şi a vanităţii.

Pe drumul către Golgota, crucea purtată de Iisus este în fiecare an tot mai grea. În lemnul ei se adună toate păcatele omului împotriva binelui, dreptăţii şi a vieţii. Pe ea apasă, deopotrivă, cerul şi pământul. Coroana de spini îi arde fruntea ca focul, pentru că e făurită din trădare şi lepădarea oamenilor de Dumnezeu.

Dar Fiul omului îşi continuă neabătut drumul către salvarea sufletelor neamului omenesc, căci îl însoţesc, la fiecare pas, stelele ochilor celor plini de dragoste şi de suferinţă, lucind nestins precum lumina divină şi îl răcoresc oceanul albastru şi nemărginit al speranţei ori câmpurile verzi ale inimilor neprihănite.

Poate că de acum oamenii nu se vor mai închina forţei şi bogăţiei pământeşti, ce sunt atât de trecătoare, ci vor lucra spre pacea şi fericirea tuturor, fie ei săraci sau slabi, cinstind puterea binelui şi a adevărului.

Dar pentru ca aceasta să se împlinească poate că mai e nevoie doar de credinţa unui om, care să ia şi el asupra sa crucea lui Iisus, precum a făcut-o acum mai bine de două mii de ani Simon din Cirene.

Calea mântuirii pentru neamul omenesc este deschisă, însă pentru tine greul abia acum începe, căci nu e uşor să-ţi recunoşti păcatele, să ierţi greşelile celorlalţi, să te rogi, să trăieşti şi să lupţi ori poate chiar să mori în numele credinţei. La fel de greu este să le vorbeşti celorlalţi şi să-i înveţi adevărul despre smerenie, suferinţă şi jertfă pentru suflet şi viaţă veşnică, în numele lui Dumnezeu.

Iisus face acum ultimul pas către Golgota şi se află atât de aproape de moarte, însă sufletul său se găseşte deja pe calea Învierii ce duce omenirea către Împărăţia Tatălui ceresc.

Primeşte în inima ta, dragă cititorule, lumina lină a miracolului Învierii şi rosteşte, alături de cei dragi, cuvintele din veac: Hristos a înviat!

Dr. Ovidiu Luchian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 648

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

AGRIROMEX la 10 ani

Firma SC AGRIROMEX AD SA, înfiinţată în mai 1997 de inginerul Aurel Dumitraşcu, a devenit una dintre cele mai cunoscute firme de distribuţie a tractoarelor şi maşinilor agricole româneşti şi din import.

Dacă în primul an de activitate a avut o cifră de afaceri de circa 5 miliarde lei şi doar 5 salariaţi, în prezent, după un deceniu de activitate, cifra de afaceri a SC AGRIROMEX AD SA a ajuns la circa 300 miliarde lei şi are deja 40 de salariaţi.

SC AGRIROMEX AD SA este distribuitor autorizat pentru majoritatea firmelor producătoare de tehnică agricolă din România, cum ar fi Mecanica Ceahlău, MAT Craiova, Tehnofavorit Bonţida, Mecanica Marsa, IMUM Medgidia, dar şi din import Deutz-Fahr, Abramo Mason, MA/AG, Breviglieri, Gallignani, Mater Macc, Giunti, Mecmar, Imac, Ovlac, Dina, Sip, Baumann, Sigma 4, Agrisem.

Experienţa celor zece ani ne demonstrează că această firmă înţelege necesităţile pieţei din România, iar evoluţia sa nu se va opri aici. Pentru viitor, SC AGRIROMEX AD SA îşi propune o creştere a cifrei de afaceri cu circa 25% pe an şi o continuă dezvoltare a reţelei de distribuţie şi a numărului de furnizori pe care îi reprezintă.

Printre multele activităţi desfăşurate, se numără şi cea de participant activ la evenimentele care au în prim plan prezentarea tehnicii agricole. De curând, cu ocazia Târgului de la Baloteşti, a prezentat un sistem inovator de semănare direct în mirişte.

Activitatea companiei se desfăşoară prin punctele de lucru din Bucureşti, Tunari, Brăila, Constanţa şi Tulcea, acoperind partea de sud-est a României.

Pe 25 mai 2007, firma a aniversat 10 ani de activitate, eveniment la care a participat şi revista Lumea Satului. Momentul aniversar, desfăşurat într-un cadru festiv, a adunat laolaltă clienţii firmei, furnizorii români şi străini, angajaţii, mai vechi sau mai noi, şi colaboratorii din diverse domenii.

Preşedintele companiei, Aurel Dumitraşcu, a deschis evenimentul printr-un discurs în care a prezentat firma şi începuturile sale, după care a urmat premierea cu câte o diplomă onorifică a celor mai importanţi colaboratori, dintre care menţionăm:

Ruggeri Angelo (MA/AG), Luciana Paola Breviglieri (Breviglieri SPA), Pierluigi Danieli (Gallignani SPA), Tiziano Fiorido (Mater Macc SRL), Pietro Giunti (Giunti SPA), Josef Baumann (Baumann), Giovanni Marcolongo (Mecmar SPA), Ion Radulea (SC MYO), Bălan Dan (SC Semănătoarea SA) Munteanu Tudor Marius (SC Mecanica Ceahlău SA), Catrinoiu Ionel (SC Mat Craiova SA), Pintilie Andrei (SC Servoplant SRL), Remus Răduleţ (SC General Leasing SA), Cremeneanu Vicenţiu (SC Alcedo SRL), Viorel Haitău (SC Tehnofavorit SA), Coman Stănica (SC Agrocomerţ Holding SA), Constantin Văduva (SC Impex Agrorep SRL), Dumitru Voicu (AF Voicu), Nicea Mergeani (SC Miti Geo SRL) şi alţi colaboratori, la fel de importanţi.

Nu au fost uitaţi nici angajaţii firmei, diplome onorifice primind şi primul angajat Nicolae Stan, dar şi primul pensionar al firmei Cătălin Ion. Au fost remarcate, de asemenea, meritele doamnei Carmen Greciuc, director economic, precum şi ale domnului Laurenţiu Chiţimia, director tehnic, avute în dezvoltarea firmei de-a lungul celor 10 ani.

Nu putem rata nici noi această ocazie pentru a ura firmei SC AGRIROMEX AD SA succes în realizarea obiectivelor propuse pentru următorii ani, cât şi o mai bună afirmare a valorilor româneşti, în concurenţa tot mai acerbă din marea familie europeană!

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007 Vizualizari: 4773

□

° Comentarii

□

□

° 1. laura -- (10-November-2016)aurel dumitrascu e un mare tepar tigan nesimtit care pacaleste oamenii...nu va lasati pacalitii innainte de a colabora cu ei intrebati-ma si interesati-va ccine sunt

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Principalii dăunători ai culturilor de in

Atacul dăunătorilor în lanurile cu in afectează dezvoltarea plantelor, astfel încât seminţele vor avea un conţinut redus de ulei, îşi pierd germinaţia, iar calitatea fibrei textile este depreciată.

PURICELE-INULUI (Aphtona euphorbiae)

Mod de dăunare. Adulţii hibernanţi ciuruiesc sau rod marginal frunzele plantelor tinere. Prin rănile cauzate plantele pierd multă apă, se ofilesc şi pier. În timpul verii, noii adulţi ciuruiesc frunzele şi vasele liberiene ale tulpinilor, depreciind calitatea fibrelor textile. Larvele se hrănesc pe seama sistemului radicular, în general fără urmări deosebite la o populaţie mai redusă.

Descrierea dăunătorului.

Adultul are corpul de 1,5-2,0 mm lungime, de culoare verzuie, mai rar neagră-albăstruie, cu luciu slab. Picioarele posterioare sunt conformate pentru sărit. Elitrele sunt uşor turtite dorsoventral, cu o punctuaţie densă, uneori dispusă longitudinal. Larva are corpul cilindric, de culoare albă-sidefie, cu capul şi picioarele de culoare galbenă-castanie, de 3,5-4,0 mm lungime.

Ciclul biologic. Dăunătorul iernează în stadiul de adult, în frunzarul din păduri, sub ierburile uscate.

Apariţia adulţilor hibernanţi pe culturi are loc la sfârşitul lunii martie sau în cursul lunii aprilie. La apariţie, insectele se întâlnesc mai întâi pe unele buruieni şi de pe acestea migrează pe semănăturile abia răsărite sau în curs de răsărire. După 6-7 zile de hrănire au loc copulaţia şi ponta. Ouăle sunt depuse în sol, în apropierea plantelor, la 2-3 cm adâncime, iar noii adulţi îşi fac apariţia în a doua jumătate a lunii iunie sau în cursul lunii iulie. După o scurtă perioadă de hrănire pe seama tulpinilor de in sau a unor plante spontane, se retrag pentru hibernare.

Combatere. Practicarea rotaţiei culturilor. Tratarea seminţelor cu Promet SC – 2,5 l/100 kg sămânţă. Însămânţarea cât mai timpurie, pentru ca la apariţia adulţilor hibernanţi plantele să fie dezvoltate şi tolerante la un eventual atac. Cultivarea de benzi capcană pentru atragerea adulţilor din noua generaţie; aceste benzi se însămânţează mai târziu cu 3-4 săptămâni decât epoca normală.

Aplicarea de tratamente pe culturi - la avertizare - cu produse organofosforice (Sinoratox 35 CE – 0,15 %; Diazinon 60 CE – 0,05 %; Nurelle 50/500 – 0,05 %) sau piretroide (Fastac 10 CE, Chinmix 10 CE, Supersect 10 CE – 0,250 l/ha). Tratamentul se aplică la apariţia adulţilor hibernanţi şi, în caz de nevoie, la apariţia adulţilor din noua generaţie.

TRIPSUL-INULUI (Thrips linarius)

Moduri de dăunare. Specia infestează exclusiv plantele de in, deşi prezenţa insectelor poate fi remarcată în inflorescenţele diferitelor plante ierboase. Atât insectele adulte, cât şi larvele înţeapă şi sug sucul celular din

frunze, flori şi fructe, acestea având un aspect de „cap-brun“.
Florile atacate avortează, iar seminţele vor avea un conţinut redus de ulei şi îşi pierd în mare parte germinaţia.
Pierderi mari se înregistrează când atacul are loc în condiţiile unei infestări puternice a plantelor, influenţând negativ dezvoltarea acestora. La o densitate numerică de 2 insecte adulte/plantă pagubele cauzate pot fi foarte mari. În lanurile cu in pentru fuior, ca urmare a reducerii densităţilor plantelor, are loc o puternică ramificare a plantelor, afectând calitatea fibrei.
Descrierea dăunătorului.
Adultul are corpul de 0,8-0,9 mm lungime şi de culoare brună-cenuşie. Aripile sunt membranoase, înguste şi puternic franjurate. Larva este asemănătoare cu insecta adultă; în prima vârstă are corpul gălbui, iar din vârsta a doua de culoare galbenă-portocalie.
Ciclul biologic. Specia dezvoltă o generaţie pe an şi iernează ca insectă adultă în sol.
În primăvară insectele apar eşalonat, începând din ultima decadă a lunii aprilie, când temperatura atmosferică este de 12-13°C, iar plantele de in au 4-6 frunze. Ouăle sunt depuse la inserţia cotiledonului, sub epiderma tulpinei sau în parenchimul foliar. La completa dezvoltare, larvele se retrag în sol, la 30-50 cm adâncime, unde, după o diapauză estivală, se transformă în pseudonimfe. Acest stadiu durează 6-7 zile, apoi în insecta adultă, care hibernează.
Combatere. Evitarea monoculturii. Practicarea unei agrotehnici superioare care să permită plantelor o creştere rapidă, să le confere acestora un grad superior de toleranţă la atac. Tratarea seminţei cu Promet 400 CS-200 g/s.a./100 kg sămânţă; Carbodan 35 ST-8 l/t. La depăşirea PED=2 insecte/plantă se aplică tratamente pe vegetaţie, înainte de înflorire cu Sinoratox 35 CE 1 l/ha; Carbetox 37 CE -2 l/ha; la nevoie, tratamentul se repetă la 8-15 zile. Cu bune rezultate pot fi utilizate şi produsele: Onefon 90 PU-1,5 l/ha şi Nurelle 50 CE-0,05 %.
Dr. ing. Monica Ecobici
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 798
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaread25.html-articol=778.htm

Blestemul Pământului

Doborât de-a soarelui dogoare,
Te tot rogi, române, la Cel Sfânt,
Însă ai uitat să ceri iertare
Gliei, strămoşescului pământ.
Ţi-au lăsat în dar înaintaşii
Tot ce-aveau pe lume mai de preţ;
Cu ce drag îţi dezmierdai privirea
De la şes la muntele semeţ…
Codrii atrăgeau precum magnetul
Norii grei aducători de ploi.
Pajiştile cu imaşuri grase
Erau raiul turmelor de oi.
Prin artere largi, de irigaţii,
Unduia mereu al vieţii râu
Câmpul devenind o-împărăţie,
De porumb, de floare şi de grâu.
Vii cât vezi cu ochii pe coline,
Şi livezi cu rod bogat pe ram,
Şi grădini mănoase, mândre sere…
Doamne, toate-n ţară le aveam !
Dar te-a prins în gheare nebunia,
Şi plecând urechea la duşmani
Mi te-ai năpustit pe sfânta glie
Şi-ai făcut-o zob în câţiva ani.
Codrul ce ţi-a fost mereu un frate
L-ai ucis cu otrăvit topor;
Astăzi, munţii, despuiaţi şi singuri,
De pădurea lor li-e tare dor.
Praful s-a ales de irigaţii,
Seceta ne-a prins cumplit în lanţ,
Nu mai e o dală pe canale,

S-au furat şi ultimii hidranţi.
Ai distrus şi sere, şi plantaţii,
Tot ce s-a clădit cu greu cândva…
Ia aminte la vecinii noştri,
Nimeni n-a făcut aşa ceva!
Nu e faptă fără de răsplată,
Glăsuieşte un străvechi proverb;
Nu te temi când vezi acum pământul
Mutilat, părăginit şi sterp?
Te-a ajuns blestemul lui năprasnic,
Vin nenorocirile ciopor:
Ieri, era potopul să ne-nghită,
Astăzi, toată ţara-i un cuptor.
Lanurile s-au făcut tăciune,
Ard păduri şi mirişti în pârjol,
A secat şi laptele din uger,
Din fântâni nu scoţi decât nămol.
* * * * * * * * * * * * * * * * * ** *
Ce ţi-a mai rămas acum, române?
Să-ngenunchi pe glie, s-o implori
Ca să curme repede blestemul
Şi să-ţi dea putere să nu mori.
De-ţi va fi căinţa fără margini,
Rugăciunea va avea ecou:
Vei afla curând cărarea dreaptă,
Vei putea să te ridici din nou.
Şi cu mintea clară, înţeleaptă,
Şi cu braţul hărnicind cu spor,
Să faci ţara iarăşi ca o floare
Şi pământul iarăşi roditor!
Gelu OPROIU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 1586
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizaread89.html-articol=1135&editie...

Cum să ne împodobim casa

Sărbătorile de iarnă ne bat la uşă şi, ca în fiecare an, comercianţii ne bombardează cu numeroase oferte pentru a ne decora casa. Dacă nu vrem să cheltuim foarte mulţi bani din bugetul familiei sau doar ne-am plictisit de oferta care se repetă în fiecare an, există câteva soluţii la care putem apela:

- puneţi la uşă o coroniţă de brad cu beteală colorată; chiar dacă e preluat de la americani, acest obicei are efect;
- agăţaţi la ferestre instalaţii de brad – o instalaţie costă cam 20 de lei, uneori chiar mai puţin, şi o veţi avea şi anul următor;
- pe masa de Crăciun întindeţi o faţă de masă roşie şi şerveţele desenate cu globuleţe sau alte motive specifice;
- în mijlocul mesei puneţi pe o farfurie colorată sau într-o vază mică crenguţe de brad, beteală şi în mijloc o lumânare; trebuie să aveţi doar grijă cum aranjaţi totul astfel încât nu se întâmple vreun accident neplăcut;
- sub brad aşezaţi, într-un recipient de efect, nuci, ghinde, castane şi coji de portocale care, pe lângă mirosul plăcut, ne aduc aminte de casa bunicii;
- dacă aveţi lustre în camera copiilor, puteţi atârna câteva globuleţe şi crenguţe de brad – efectul e sigur, încăperea devenind imediat pregătită să întâmpine împreună cu cei mici Crăciunul.

Cu siguranţă, fiecare are ideile sale despre cum trebuie să arate casa în această perioadă. Dar, orice aţi face, aveţi grijă să nu încărcaţi prea mult casa cu ornamente pentru că, în loc să o înfrumuseţaţi, puteţi risca tocmai contrariul.

Sfaturi pentru o masă reuşită de Crăciun

• Cozonacii vor fi graşi şi frumoşi dacă ştiţi câteva trucuri: făina şi toate ingredientele trebuie să aibă temperatura camerei; ù drojdia să fie foarte proaspătă; ù nu exageraţi cu grăsimile; ù după coacere se ţin 20 minute în tavă acoperiţi cu un prosop, după care se scot şi se aşează pe un fund de lemn şi se acoperă cu un prosop; ù pentru a se păstra proaspeţi şi pufoşi, a doua zi se învelesc în hârtie, se pun în pungi şi se dau la rece.

• Salata de boeuf, pentru a fi mai gustoasă şi mai sănătoasă, se va face fără mazăre.

• Friptura de vită şi cea de porc vor fi mai gustoase dacă la sfârşit adăugaţi puţin vin roşu.

• Piftia de porc are un gust deosebit dacă veţi spăla carnea întâi în apă rece, apoi în două, trei ape fierbinţi şi o veţi pune la fiert în apă care dă în clocot.

• Sarmalele sunt delicioase dacă în compoziţie vom pune în cantităţi egale carne de vită şi carne de porc, dar şi o bucăţică de slăninuţă tăiată cubuleţe.

• Cârnaţii vor fi mult mai gustoşi dacă carnea va fi mărunţită în bucăţele mai mari, iar pentru a-i condimenta veţi folosi doar usturoi, şi nu produsele apărute din belşug pe piaţă.

• Alimentele trebuie să fie alese astfel încât să nu ne facă rău, având în vedere că am ieşit din post. După masa principală beţi o ceşcuţă de cafea – pe lângă gustul minunat ajută digestia şi este unul dintre cei mai buni antioxidanţi naturali.

Reţete de Sărbători

Tochitură moldovenească

Ingrediente: 1 kg de carne, 200 g de slăninuţă, 2 cepe, 5 căţei de usturoi, foi de dafin, sare, piper.

Mod de preparare: Se taie carnea în bucăţi potrivit de mari, se spală şi se pune la fiert cu puţină apă, într-un ceaun. Carnea trebuie să fiarbă la foc mic pentru a avea un gust deosebit. Ceapa se taie mărunt şi se adaugă cam după o jumătate de oră când se pun şi celelalte condimente. Aproape de sfârşit se pune usturoiul tăiat în felii subţiri. Nu este indicat să se lase carnea să se prăjească prea tare deoarece îşi pierde din calităţile nutritive, dar şi cele de gust.

Tort cu nuci

Ingrediente blat: 200 g de zahăr, 8 ouă, un pachet de unt, cacao, rom (nu esenţă de rom), nucă măcinată.

Mod de preparare a blatului: Se bat albuşurile de la ouă cu 70 g de zahăr. Separat se freacă 8 gălbenuşuri cu 140 g de zahăr, după care se adaugă untul, 4 linguri de cacao, 50 ml de rom şi 160 g de nucă măcinată. Apoi amestecăm cele două compoziţii. Tortul se coace în tava unsă, cu fundul tapetat cu făină. Îi trebuie cam o oră ca să se coacă, dar verificaţi cu ajutorul unei scobitori. Când e gata, se răstoarnă din formă şi se lasă la răcit.

Crema: din tortul rece se scobeşte cu lingura miezul, lăsând doar fundul şi marginile, groase cam de două degete. Miezul scos se zdrobeşte cu furculiţa şi se amestecă cu 5 linguri de rom şi 300 ml de frişcă bătută cu 3 linguri de zahăr.

Se însiropează tot blatul cu rom şi se toarnă crema. Apoi îmbrăcaţi tot tortul cu frişcă – fiecare va pune după gustul propriu, mai multă sau mai puţină – şi puneţi-l la rece pentru câteva ore, când e numai bun de mâncat.

Poftă bună!

Pagină realizată de Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 575

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

„LUNA PĂDURII“, sub semnul înţelepciunii

Organizată de către RNP - Romsilva, împreună cu Asociaţia Pensionarilor Silvici din România (APSR), întâlnirea din acest an a avut loc în ziua de 26 martie 2007, în raza Ocolului Silvic Costeşti, din cadrul Direcţiei Silvice Piteşti, într-un cadru natural deosebit, marcat de primele semne
ale primăverii şi înnobilat de ospitalitatea şi generozitatea conducerii direcţiei, a ocolului şi a întregului personal angrenat în buna desfăşurare a manifestării.

Între manifestările tradiţionale, de sine stătătoare prin importanţa şi semnificaţia lor, incluse şi în ediţia din acest an a „LUNII PĂDURII“ (15 martie – 15 aprilie), s-a regăsit şi cea dedicată întâlnirii conducerii Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva cu silvicultorii care, mai de demult sau mai de curând, au predat ştafeta generaţiilor mai tinere, aflată deja la cea de-a şasea ediţie, sub genericul „LA SFAT CU ARBORII BĂTRÂNI“.

Deşi aflat într-o zi încărcată de evenimente importante (şedinţa consiliului de administraţie al regiei, pregătirea şedinţei de analiză cu directorii direcţiilor silvice, întâlniri cu conducerea ministerului), încă proaspătul director general al RNP - Romsilva, domnul ing. Dan Ioan Aldea, şi-a găsit timp de a veni în mijlocul celor 40 de reprezentanţi ai pensionarilor silvici.

A fost un nou prilej de a marca respectul pe care actualele generaţii de silvicultori aflate în activitate îl poartă „arborilor bătrâni“, a căror contribuţie, de-a lungul multor decenii, la conservarea, gestionarea şi dezvoltarea pădurii româneşti se regăseşte în zestrea lăsată în grija celor tineri. De asemenea, a fost o ocazie pentru ca actualul manager al regiei să poată lua notă de preocupările şi problemele specifice ale
pensionarilor silvici.

Şi, nu întâmplător, majoritatea covârşitoare a preocupărilor lor a vizat soarta pădurilor şi îngrijorarea manifestată faţă de presiunile de tot felul, începând cu cele de natură politică exercitate în această perioadă asupra „aurului verde“ al ţării.

În prezent, când marea majoritate a pensionarilor silvici trăieşte în condiţii deosebit de modeste, cu pensii dintre cele mai mici, oare ce poate fi mai emoţionant şi mai generos decât oferta lor adresată public către conducerea regiei şi a ministerului de resort de a-şi pune la dispoziţie necondiţionat întreaga experienţă profesională, marcată de emblema inconfundabilă a înţelepciunii, pentru a contribui la ieşirea din impas a pădurii româneşti!

Cinstindu-ne cum se cuvine înaintaşii silvicultori, nu facem altceva decât să aducem omagiul nostru cel mai sincer pădurilor pe care aceştia le-au creat şi îngrijit şi pe care noi, cei din generaţiile actuale, avem sacra îndatorire de a le transmite în bună stare celor care ne vor urma.

Dr. ing. Ion MACHEDON

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 732

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

MIEREA (I)

Moreau a definit mierea ca fiind „materia dulce adunată de albine de pe plantele vii, materie pe care acestea o înmagazinează şi o modifică compoziţional, în fagurii de ceară“.

Mierea prezintă o largă paletă sortimentală, dar din punctul de vedere al provenienţei ea poate fi clasificată în miere florală şi extraflorală. În prima categorie se încadrează sortimentele uniflorale sau monoflore şi cele poliflorale sau poliflore. Mierea extraflorală este în principal reprezentată de aşa numita „miere de mană“. Toate sortimentele de miere sunt caracteristice pentru o anumită regiune, provincie sau pentru un anumit continent.

Proprietăţi naturale

Ca orice produs „viu“, mierea dispune de două proprietăţi naturale foarte importante: cristalizarea şi fermentarea.

Cristalizarea este o proprietate ce reflectă calitatea acesteia, fiind rezultatul tendinţei naturale a zaharurilor pe care mierea le conţine de a se transforma în cristale sau granule solide în cursul depozitării la o anumită temperatură.

Viteza de cristalizare este foarte variabilă şi depinde de compoziţia în zaharuri, mai ales de raportul între monozaharidele glucoză şi fructoză. Astfel, o miere în care concentraţia fructozei este mai ridicată îşi păstrează fluiditatea un timp mai îndelungat – acesta este cazul mierii de salcâm – în timp ce o miere cu un procent mai ridicat de glucoză cristalizează mai rapid – cazul sortimentelor de miere ca cel de rapiţă sau a celor poliflorale.

Fermentaţia este rezultatul higroscopicităţii. Factorii care influenţează fermentarea mierii sunt temperatura şi conţinutul în apă.

Există două tipuri de fermentaţie a mierii: alcoolică – fenomen ce stă la baza obţinerii vinului din miere, cunoscut şi sub denumirea de hidromel şi acetică – proces natural valorificat în industria alimentară pentru obţinerea oţetului de miere.

Acţiuni biologice

Compoziţia generală a mierii este suportul pentru o întreagă serie de acţiuni biologice, între care demne de menţionat sunt:

- acţiunea nutriţională - aperitivă;
- acţiunea energizantă – dinamizantă;
- acţiunea antioxidantă (determinată de prezenţa pigmenţilor carotenoizi - beta-caroten -, a flavonoizilor, a polifenolilor şi a BHA);
- acţiunea antibacteriană – antiseptică;
- acţiunea digestivă (reduce aciditatea gastrică la pacienţii suferinzi de ulcer);
- acţiunea antianemică (datorată prezenţei fierului şi a vitaminelor B6 şi B9);

- acţiunea behică (calmează tusea);
- acţiunea asupra creşterii staturo-ponderale a copilului (facilitează asimilarea calciului şi a magneziului la nivelul ţesutului osos);
- acţiunea febrifugă;
- acţiunea laxativă (determinată de prezenţa fructozei);
- acţiunea emolientă;
- acţiunea cardioprotectoare şi de hrănire a muşchiului cardiac (datorată prezenţei vitaminelor B6 şi B9 care asigură o mai bună fluiditate sanguină), asociată cu efecte hipotensoare;
- acţiunea hepatoprotectoare;
- acţiunea sedativă;
- acţiunea cicatrizantă (în aplicaţii în strat gros, mierea previne suprainfectarea rănilor, accelerează regenerarea ţesuturilor afectate şi favorizează cicatrizarea).

Acţiunea antibacteriană şi antibiotică

Activitatea antimicrobiană a mierii are două origini:

- origine animală determinată de albină însăşi, care este capabilă să producă apă oxigenată, un antiseptic puternic;
- origine vegetală determinată de sursa florală, la care activitatea antiseptică este atribuită unei întregi serii de compuşi chimici încă relativ puţin caracterizaţi.

Acţiunea nutritivă

Valorile pentru principalii nutrienţi ai mierii de albine (tabelul îl veţi găsi în revistă)

Dr. bioch. Cristina Mateescu, Institutul de Cercetare Dezvoltare pentru Apicultură,
Comisia Permanentă de Apiterapie a APIMONDIEI (Federaţia Internaţională a Asociaţiilor de Apicultură)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 776

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareae44.html-articol=64.htm

Învăţământ ca în Evul Mediu

La doar 20 de kilometri de „capitala culturală a ţării“, de Inspectoratul Şcolar Judeţean, elevii din Mânzăteşti, comuna ieşeană Ungheni, învaţă în condiţii greu de imaginat, acum în secolul al XXI-lea.

Într-o săliţă cu o sobă care scoate fum şi care poate fi aerisită numai cu uşa deschisă, fără apă şi fără curent electric, cei 25 de elevi ai clasei a VII-a abia pot respira. Profesorii nu au ce face şi le spun copiilor zâmbind amar că „unde-i fum, e şi căldură“, proverb ce nu se potriveşte deloc în acest caz.

Directoarea şcolii, Teodora Trofin, spune cu nevinovăţie că soba din clasă este stricată „de doar două zile“ şi se declară neputincioasă în a rezolva lucrurile, invocând faptul că primăria nu alocă sumele necesare reparaţiilor.

Aceeaşi situaţie este şi la şcoala din satul Bosia, aceeaşi comună, unde acum copiii vin la şcoală îmbrăcaţi cu câte trei pulovere şi stau în clase cu căciulile până la urechi. Şi în tot acest răstimp, doamna Camelia Gavrilă, inspectorul general, înconjurată de subalterni, în clădirea elegantă şi bine încălzită a instituţiei pe care o păstoreşte, trăieşte mulţumirea datoriei împlinite.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 1068

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Să iubim pădurea...!

Câte nu se pot spune despre pădure, despre importanţa ei, dar mai ales despre modul cum este gospodărită? N-o să fac un inventar al bunelor şi relelor din domeniu. Cu atât mai mult cu cât mă aflu în cadrul unei Direcţii silvice judeţene cu un patrimoniu bine administrat – DS Drobeta Turnu Severin. O să spunem însă câte ceva despre modul cum sunt gospodărite pădurile retrocedate, dar şi despre implicarea autorităţilor locale în acest proces. Interlocutor este ing. Ştefan Lăzărescu, directorul respectivei instituţii judeţene.

Rep.: Să începem cu... începutul. Care este patrimoniul silvic al judeţului Mehedinţi?

Ş.L: La data actuală, judeţul nostru are în patrimoniu o suprafaţă de 159.000 ha de pădure, din care 135.000 ha în proprietate de stat şi 24.000 ha retrocedată foştilor proprietari; procesul de retrocedare fiind în continuă desfăşurare, apreciem că vor mai fi atribuite circa 15.000 de hectare.

Rep.: Cum sunt gospodărite pădurile retrocedate?

Ş.L.: Din cele 24.000 ha retrocedate, 6.000 ha sunt administrate de Direcţia Silvică Turnu Severin cu contract, iar circa 18.000 ha se află în paza cetăţenilor, fiind practic supuse jafului de către hoţii de păduri; proprietarii nu prea îşi asigură paza, aşa cum cere Ordonanţa nr. 96.

Rep.: Cine ar putea să le vină în sprijin? Pentru că, până la urmă, patrimoniul silvic este al naţiunii.

Ş.L.: Autoritatea Publică Centrală a Silviculturii a făcut demersurile legislative şi s-a aprobat Legea nr. 139/2005, prin care Direcţiile silvice şi alte structuri private au obligaţia ca, sub contract, să administreze şi aceste păduri. Foarte puţini cetăţeni s-au adresat pentru preluare. În sprijinul acestor cetăţeni, pot să intervină două instituţii: primăria sau puterea locală, care să-i îndrume să instituie o asociaţie a proprietarilor de păduri, care să poată solicita servicii silvice ocoalelor. Direcţia Silvică Turnu Severin a trimis, în iunie 2006, instrucţiuni tuturor celor 66 de comune din judeţ privind modalitatea şi legislaţia pentru înfiinţarea acestor asociaţii. Până acum, nicio autoritate publică locală nu a îndrumat cetăţenii pentru asociere şi nu avem nicio astfel de asociaţie.

Posturile de poliţie de pe raza comunelor pot interveni pentru stoparea tăierilor ilegale din pădurile private, în colaborare cu jandarmeria, prin control al circulaţiei materialului lemnos pe drumurile publice şi chiar rezolvând sesizările cetăţenilor.

Rep.: Din verificările dumneavoastră, aţi constatat că organele de poliţie au intervenit prompt în asemenea cazuri?

Ş.L.: La apelurile Direcţiei silvice, în momentul controalelor pe drumurile publice, posturile de poliţie au răspuns. Nu cred însă că este suficient pentru că Direcţia silvică, prin personalul pe care îl are, nu poate face zilnic controlul circulaţiei materialului lemnos pe drumurile publice.

Posturile de poliţie, dacă se implică mai mult, pot stăpâni fenomenul, deoarece se cunosc de obicei cei care sustrag material lemnos pe raza comunei, din proprietatea altor cetăţeni.

Cu atât mai mult, ştim că materialul lemnos „se scurge“ către localităţi, către drumurile comunale şi, respectiv, judeţene. Aici se poate exercita un control de către autorităţile locale. Şi primarii, prin lege, pot controla circulaţia materialului lemnos pe drumurile publice. Trebuie doar să se vrea. Important este să iubim pădurea. Atunci vom dori să ştim şi ce se întâmplă cu ea.

Ion BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 798

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizareafb9.html-articol=740.htm

Fărăşeşti, lumea unui artist > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFărăşeşti, lumea unui artist

Eu l-am cunoscut pe Ilie Stepan de-abia în această primăvară la Fărăşeşti, un sat aflat la graniţa cea mai de est a judeţului Timiş. Pornisem să vizitez această localitate la îndemnul unor prieteni, care mi-au descris-o ca pe o oază în care se conservă un anumit mod de viaţă arhaică. De aceea poate nu m-a surprins simplitatea şi naturaleţea omului pe care până atunci îl asociasem vedetelor, cu toate prejudecăţile ce decurg din acest termen.

Locul în care l-am aflat şi felul lui de a fi îmi păreau acum un tot.

Nu era nimic nelalocul lui, nici măcar configuraţia midi pentru schiţe, o orgă şi un computer portabil, fără de care era nevoit să stea la Timişoara în studio, şi nu acolo în casa lui din lemn şi piatră de râu de la marginea satului.

Pentru localnici a devenit un fel de reper: „Ultima casă din comună îi aparţine lui Ilie Stepan, îl iubeşte tot satul" au fost cuvintele ghidului ad-hoc pe care l-am luat de pe drum cu maşina.

Spunea că a descoperit folclorul prea târziu din cauza subproducţiilor folclorice pe care le tot auzea la radio. Era chiar ironic la adresa a tot ce venea din zona aceea. Astăzi expresia: „Ce, eşti ţăran!?" i se pare gravă, o jignire. Acum crede că lucrurile cele mai pure, liantul oamenilor care trăiesc pe acest pământ, au fost conservate de folclor şi de Biserică. Apropierea de folclor s-a produs pe nesimţite, încetul cu încetul, şi încearcă să-l expună în muzică fără să-l altereze şi să-i strice sensurile.

Posibil că la asta a contribuit şi soţia lui, Carmen, care este din Nădlac. „Este o reîntoarcere în copilărie, mobila îmi este familiară de atunci, practic eu pe Ilie l-am adus în copilăria mea. El m-a dus în boemia lui, iar eu l-am dus în lumea ţăranului şi aici s-a întâmplat mariajul adevărat, spiritual. Se şi observă în muzica lui, muzică de fuziune."

Ne serveşte cu o „răchie din 2000", asta îmi dovedeşte, o dată în plus, ospitalitatea sa. Să pui pe masă celor care îţi trec pragul ce ai mai bun.

Se vede că îi e drag satul: „Niciodată nu am putut să stăm atâta cât am fi vrut, să zic odată că stau trei luni".

Spune că aici găseşte foarte multă energie pozitivă: „Sunt oameni care trăiesc de generaţii întregi..., nu aş spune izolaţi, pentru că nu e un loc uitat de lume. Bărbaţii lucrează la oraş, cum spun ei la Făget, unii merg şi la Lugoj, circulă destul de des, ajung şi pe la Timişoara, dar este un loc în care s-au păstrat nealterate, sau mai puţin alterate ca-n alte părţi, anumite obiceiuri şi felul de a fi, în sensul bun, al omului pământului".

Satul nu este depopulat. Au şi şcoală cu vreo 18 copii, grădiniţă tot cu vreo 17-18 copii. Sunt cu totul vreo 70 de fumuri, adică 70 de case. Zona nu a fost colectivizată fiind, poate, o şansă pentru oameni, „i-au ocolit astfel anumite năravuri, ca să nu zic mai mult, ale celor cincizeci de ani de comunism".

O parte dintre ei, care sunt mai tineri şi în putere, lucrează la o firmă de construcţii de drumuri în tot judeţul, generaţia mijlocie, mai în vârstă puţin, se ocupă cu oieritul, „de fapt Fărăşeşti vine de la fără şes, aici nu este şes deloc, de aceea mulţi dintre ei au oi şi au un sistem interesant de întovărăşire, adică se adună vreo trei sau patru, îşi pun oile împreună şi ciobănesc cu schimbul".

Fac aşa pentru că nu-i scuteşte nimeni de celelalte lucrări agricole. „Oamenii ăştia lucrează, fără exagerare, non-stop şi nu simt oboseală." Cu toate astea, rezultatele nu sunt cine ştie ce, nu sunt deloc bogaţi, „dar sunt bogaţi sufleteşte, sunt oameni credincioşi, aici nu se închid porţile cu cheia decât numai ca un semn că proprietarul e plecat, cheia fiind după poartă."

O parte din sat sunt baptişti, dar convieţuiesc fără probleme împreună cu ortodocşi. „Am cântat cu ei un colind pe albumul Undeva în Europa, erau de ambele confesiuni şi au cântat Viflaime, Viflaime. Oamenii de aici sunt foarte muzicali, eu am şi lucrat cu unii dintre ei, păstrează tradiţiile, colindă cu dubele de sărbătorile de iarnă, colindătorii sunt numiţi dubaşi, rareori sunt însoţiţi şi de alte instrumente."

Foarte multe case sunt din lemn şi piatră de râu, ca şi a lui Stepan şi, deşi ar putea fi valorificate din punct de vedere turistic, nu există, să-i zicem, vocaţia agroturismului. Dar, vară de vară, oamenii vin şi se opresc cu cortul pe valea Fărăşeştiului. E poate o chestiune de timp până ce aceştia vor ajunge aici pentru a petrece câteva zile în compania acestor oameni minunaţi, care au probabil nevoie de un mic exemplu, să vadă că s-ar putea câştiga un ban fiind ei înşişi, adică gazde bune.

Nu foarte departe, pe o vale paralelă, este un loc foarte bine cunoscut mai ales timişenilor, şi anume Valea lui Liman. Şi tot în apropiere este şi Mănăstirea Izvorul lui Miron, ctitorită de patriarhul Miron Cristea, precum şi Peştera Româneşti, care găzduieşte tot felul de concerte pentru că are o rezonanţă deosebită.

Modul cum vorbeşte despre oamenii de aici, despre locuri, doar cu vorbe bune, spune multe despre El. Adică despre acest tot format din Ilie Stepan, oameni şi locurile lor. Un motiv în plus pentru care sper că nu veţi ocoli Fărăşeştiul.

Ilie Stepan

- S-a născut la 24 noiembrie 1953 la Caransebeş, însă este cel mai mult legat de Timişoara, unde a ajuns încă de la opt ani.
- La 15 ianuarie 1973 are loc primul concert Pro Musica, el fiind sufletul acestei formaţii.
- A realizat şi o primă operă folk, „Creanga de cireş" - erau pe scenă vreo 40 de persoane, cu grup simfonic.
- Între 1975 şi 1977 a cântat la ProgresivTM.
- În 20 decembrie 1989, la ora 17.30, a făcut rost de o chitară, a urcat în balconul Operei şi a cântat împreună cu colegul său, Lică Dolga, „Deşteaptă-te române" şi „Hora Unirii".
- A compus cântecul „Timişoara", ale cărui versuri şi muzică au devenit un fel de imn. Nu are certificat de revoluţionar. Nu a vrut nicio recompensă şi niciun beneficiu pentru ce a făcut atunci. La fel cum nu doreşte aşa ceva nici pentru piesa „Timişoara"
- Stepan Project a ieşit în lume în 1996 cu prima parte din trilogia „Sensul vieţii", după unii cel mai reprezentativ disc pentru rockul românesc.

- În 2001 apare discul dublu „Undeva în Europa", cu care a câştigat numeroase premii şi poziţia de lider al domeniului etno.
- Anul acesta va apărea ultima parte din trilogia „Sensul vieţii", în care va colabora cu aproape 40 de muzicieni, de la cântăreţi din frunză până la instrumentişti de jazz, trecând prin muzica rock, ajungând la clasică, operă... toate genurile vor fuziona. „Discul se centrează pe cele trei dimensiuni: pământul pe care călcăm, cu străbunii din el, cu folclorul şi tradiţia lăsate de aceştia, apoi dimensiunea cosmică, a lucrării lui Dumnezeu, iar cea de a treia, pe orizontală, care reprezintă cotidianul vremurilor noastre cu care am să fiu mai neiertător."

- Compune muzică de teatru: Angajare de clown - Teatrul Naţional Mihai Eminescu; Barrymore - Teatrul Naţional Mihai Eminescu; Ispita - Teatrul Naţional I.L. Caragiale; La Lilieci - Teatrul Naţional Mihai Eminescu; Neguţătorul din Veneţia - Teatrul Naţional Mihai Eminescu; Punguţa cu doi bani - Teatrul pentru copii şi tineri Merlin; Revelion la „Terzo Mondo" - Teatrul Naţional I.L. Caragiale.

Peştera Româneşti

- Este situată în Munţii Poiana Ruscă şi face parte din categoria peşterilor mijlocii, cu lungime totală de 1.050 m, fiind dispusă orizontal, pe trei etaje.
- Începând din anul 1984, Asociaţia Speologică Speotimiş organizează în Sala Concertelor din această peşteră o serie de concerte la care au participat nume sonore ca: Filarmonica Banatul, Ştefan Ruha, Kathleen Evans,

Alexandra Guţu, Gabriel Croitoru, Corurile „Margana“, „Sabin Drăgoi“ şi „Canon“, Orchestra Simfonică „Timişoara Clasică“, Corul „ST. Rafailo Banatski Zrenianin“, dar şi formaţiile Bega Blues Band, Survolaj, Nightlosers, Cargo, Zdob şi Zdub, Celelalte Cuvinte sau Implant pentru Refuz

- În Peştera Româneşti sunt zi şi noapte, iarnă sau vară, 14°C şi multă umezeală. Din această cauză, concertele nu durează mai mult de o oră şi jumătate.
- Speologii timişoreni au marcat în 1986 trasee şi cel mai accesibil dintre ele este cel însemnat cu o cruce galbenă.
- Este singura peşteră din ţară şi printre puţinele din lume unde se ţin concerte.
- Concertul din Peştera Româneşti a devenit o tradiţie în spaţiul cultural şi speologic din România.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 995

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareb00c.html-articol=1025.htm

„Mioara năzdrăvană“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul„Mioara năzdrăvană“

Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Vrancea a scos de sub tipar, la „Biblioteca Mioriţa“ din Câmpulung Moldovenesc, un splendid album dedicat celei mai frumoase balade româneşti.

„Mioriţa“ e tălmăcită, mai întâi în limba latină apoi în limbi de circulaţie europeană: italiană, spaniolă, portugheză, franceză, engleză, germană, polonă, cehă, slovenă, maghiară, finlandeză, greacă, letonă, bulgară şi chiar esperanto.

Efortul editorial are drept scop cunoaşterea acestei bijuterii a culturii româneşti populare în toată UE. Textul este ilustrat cu imagini viu colorate din viaţa şi cultura pastorală a poporului român.

Autorul antologiei şi documentatului material însoţitor, Ion Filipciuc, dovedeşte o adâncă cunoaştere a tuturor variantelor „Mioriţei“. Mai adaugă un cântec vechi despre „Mioara năzdrăvană“ consemnat într-un document aflat în arhivele statului de la Târgu-Mureş şi datat 1792, de către Ioan Şincai, fratele cronicarului Gheorghe Şincai.

„Mioara năzdrăvană“ (L’agnelle voyante) se dovedeşte a fi un dar preţios dăruit de cultura românească culturii europene şi universale.

(M.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 572
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Breviar juridic

› Ordinul nr. 338, din 20 aprilie 2007, privind recunoaşterea Acordului interprofesional pentru sfecla-de-zahăr – recolta anului de comercializare 2007-2008.

(MO al României, Partea I, nr. 286, din 2 mai 2007)

› Legea nr. 112, din 27 aprilie 2007, pentru modificarea şi completarea Legii nr. 312/2003, privind producerea şi valorificarea legumelor de câmp.

(MO al României, Partea I, nr. 298, din 4 mai 2007)

Prezentarea în rubrica alăturată

› Legea nr. 125, din 5 mai 2007, privind aprobarea OUG nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare, al organizării şi sistematizării teritoriului.

(MO al României, Partea I, nr. 310, din 9 mai 2007)

› Ordinul nr. 351, din 4 mai 2007, pentru aprobarea modelului Caietului fermierului privind evidenţa efectivului vacilor de lapte şi a producţiilor, care trebuie ţinut de către producătorii care vând lapte şi produse lactate consumatorilor, cărora DACL le acordă cotă individuală pentru vânzări directe.

(MO al României, Partea I, nr. 324, din 15 mai 2007)

› Ordinul nr. 361, din 11 mai 2007, privind modificarea unor poziţii din cadrul Anexei la Ordinul MAAP nr. 397/2003 pentru aprobarea nominalizării arealelor viticole şi încadrării localităţilor pe regiuni viticole, podgorii şi centre viticole.

(MO al României, Partea I, nr. 327, din 15 mai 2007)

› Ordinul nr. 364, din 14 mai 2007, privind aprobarea cotelor de interes cinegetic la care vânătoarea este permisă pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2007 – 14 mai 2008.

(MO al României, Partea I, nr. 331, din 16 mai 2008)

ATENŢIE! Anexele nr. 1-4 la Ordin se publică ulterior în MO al României, Partea I, nr. 33 bis, care se poate procura de la Centrul pentru vânzări şi relaţii cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, Bucureşti, Şos. Panduri nr. 1.

› Ordonanţa de urgenţă nr. 39, din 16 mai 2007, pentru completarea art. 67 din Legea îmbunătăţirilor funciare nr. 138/2004.

(MO al României, Partea I, nr. 335, din 17 mai 2007)

› Hotărârea nr. 463, din 16 mai 2007, privind aprobarea activităţilor pentru care se acordă sprijin financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal şi sectorul de îmbunătăţiri funciare, în anul 2007, a cuantumului acestuia, a sumelor alocate fiecărei activităţi, precum şi pentru abrogarea HG nr. 140/2007 privind aprobarea

cuantumului plăţilor naţionale directe complementare, în sectorul zootehnic, în anul 2007.
(MO al României, Partea I, nr. 343, din 21 mai 2007).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 593

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Învăţământul preuniversitar agricol în impas

Trăim cu speranţa în mai bine

Grupul Şcolar Agricol „Haralamb Vasiliu“ din Podu Iloaiei, judeţul Iaşi, dispune de:
- o fermă vegetală, în suprafaţă de 23 ha teren arabil de la ADS;
- 2 ha în proprietate;
- o fermă didactică zootehnică, având următoarele efective de animale: 29 taurine, 111 porcine, 4 cabaline, 139 ovine, 32 caprine;
- în dotare mai sunt 2 tractoare de 65 CP, 1 tractor de 45 CP şi întreaga gamă de maşini agricole necesare cultivării terenului arabil.

Şcoala pregăteşte elevii în următoarele specializări şi meserii: tehnician ecolog; tehnician în agricultură; tehnician veterinar; tehnician în industrie alimentară; tehnician în activităţi financiare şi comerciale; tehnician operator în tehnică de calcul; lucrător în mecanica agricolă; lucrător în cultura plantelor; lucrător în creşterea animalelor; lucrător în comerţ.

În decursul anilor, şcoala a avut parte de directori destoinici, buni manageri, cu o pregătire de specialitate la înălţime. Aş aminti doar doi: dr. ing. Nicolae Cerchez şi dr. ing. Viorel Peştean. Aceştia s-au confruntat cu destule greutăţi, dar au ştiut cum să le ţină piept şi să menţină şcoala printre cele mai bune din judeţ. Şi, ceea ce este la fel de important, au ştiut să susţină necesitatea menţinerii specialităţilor necesare agriculturii. Şi acum şcoala are doi oameni destoinici la conducere – directoarea prof. Gabriela Dobrea şi directorul adj. prof. ing. Vasile Cătărău.

Când a venit vorba de problemele din şcoală, profesorul Cătărău mi-a prezentat pe două pagini o „analiză de nevoi“. Redăm întocmai câteva dintre ele.

Puncte tari:
- cadre didactice perfecţionate, cu deschidere la nou;
- ofertă educaţională diversă, concepută ca răspuns la cerinţele de formare şi dezvoltare a comunităţii;
- existenţa unui management al şcolii bazat pe colaborare-comunicare;
- valorificarea potenţialului elevilor pe diferite direcţii;
- dotarea bună, care răspunde în mare măsură cerinţelor unui învăţământ modern aplicativ;
- existenţa unor grupe de elevi care au exersat lucrul în echipă în derularea unor proiecte;
- existenţa unui cadru natural şi a bazei materiale necesare pentru desfăşurarea unor activităţi extraşcolare;
- tradiţia de colaborare şi parteneriat cu agenţi economici, instituţii de învăţământ superior şi ONG-uri;
- existenţa unui Centru de Documentare şi Informare (CDI) la dispoziţia elevilor, profesorilor şi comunităţii.

Puncte slabe:

- finanţarea insuficientă de către primărie;
- lipsa de interes a instituţiilor abilitate în rezolvarea problemelor şcolii;
- existenţa în şcoală a multor elevi proveniţi din familii dezorganizate, cu risc de marginalizare;
- fluctuaţia personalului didactic.

Oportunităţi:
- şansa cadrelor didactice de a participa la stagii de perfecţionare şi de a aplica achiziţiile obţinute în procesul instructiv-educativ;
- posibilitatea de a promova proiecte finanţate, în scop de perfecţionare a personalului, de achiziţionare de material didactic, de dezvoltare a fermei zootehnice.

Ameninţări:
- scăderea interesului pentru educaţie al populaţiei în contextul creşterii precarităţii stării materiale;
- creşterea fenomenului de şomaj;
- legislaţia deficitară şi birocraţia excesivă, creşterea corupţiei;
- sporirea numărului de elevi cu părinţi plecaţi în străinătate.

Resurse şi ţinte strategice:
- investiţie în resurse umane prin stagii de formare iniţială şi continuă;
- atragerea de sponsori, ONG-uri;
- implicarea în mai mare măsură a reprezentanţilor comunităţii locale;
- asigurarea unor strategii de perfecţionare metodice, psihopedagogice, în specialitate pentru fiecare cadru didactic (minimum 30 de ore anual);
- dezvoltarea bazei materiale a şcolii;
- asigurarea accesului la calculator şi la informaţie pentru fiecare elev şi cadru didactic;
- implicarea directă şi consilierea permanentă a absolvenţilor în încadrarea pe piaţa muncii şi în educaţia continuă.

Obiective:
- realizarea parteneriatului educaţional activ şcoală-comunitate;
- realizarea unui nou design al spaţiului şcolar, care să favorizeze lucrul în echipă al elevilor şi cadrelor didactice;
- folosirea standardelor ocupaţionale în elaborarea programelor de pregătire iniţială, adaptate la politica educaţională a şcolii;
- lărgirea colaborării cu instituţii de învăţământ superior, instituţii de consultanţă, cu ONG-uri în vederea asigurării educaţiei continue a absolvenţilor şcolii;
- implicarea comunităţii în viaţa şcolii;
- organizarea de echipe mixte (cadre didactice şi reprezentanţi ai comunităţii), în vederea participării la diferite proiecte de dezvoltare educaţională, locală, comunitară;
- dezvoltarea capacităţii de adaptare a elevilor şi cadrelor didactice la schimbări rapide şi continue din societatea românească;
- îmbunătăţirea bazei materiale şi a condiţiilor de studiu în şcoală;
- realizarea de proiecte locale menite să îmbunătăţească atitudinea tinerilor pentru educaţie şi autoeducaţie;
- implicarea în mai mare măsură a şcolii în dezvoltarea comunităţii locale.

Şcoala este, deci, pe un drum bun, dar în continuare e nevoie de multă perseverenţă pentru realizarea obiectivelor.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 611

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule...dr. ing. Alexe Lăzăroiu

• Director tehnic la IAS Dragalina, unitate etalon în sistemul agriculturii de stat.
• Consilier al ministrului, şef al Departamentului Agriculturii de Stat.
• Director al Direcţiei Tehnice pentru Introducerea Progresului Tehnic în DAS.
• Consilier la Ministerul Agriculturii din Iran.
• Director fondator al Direcţiei Tehnice şi de Progres Tehnic din Ministerul Agriculturii.
• Director al reprezentanţei firmei Pioneer în România.
• După susţinerea tezei de doctorat, a organizat şi efectuat continuu cercetări aplicative şi loturi demonstrative în unităţile agricole din diferite zone ale ţării, a obţinut câteva brevete şi certificate de invenţie şi inovaţii (ultimul brevet în 1995 pentru „Tehnologii cu lucrări minime la culturile de câmp, în condiţiile Câmpiei Bărăganului").
• A făcut specializări şi vizite de documentare la universităţi, companii şi fermieri din mai multe ţări cu agricultură avansată, a participat la sesiuni, simpozioane, conferinţe şi congrese ştiinţifice naţionale, internaţionale şi mondiale, care au avut loc în România, Italia, Austria, Iran şi Statele Unite ale Americii.

T.M.: Şi-acum, iată-te pensionar. Cred că te-ai mai potolit.

A.L.: Da de unde! Locuiesc acum într-o „oază" din Bărăgan, în comuna Fierbinţi. Mi-ar face plăcere să te am ca oaspete.

Mi-am creat într-o zi o „fereastră" şi, fără niciun anunţ, am plecat la drum. Când am ajuns la Fierbinţi l-am găsit la microferma sa de toată frumuseţea!

T.M.: Cum ai reuşit? De unde bani?

A.L.: Cu credite de la BERD şi Banca Agricolă, rambursate 100%. După cum vezi, am realizat un loc sănătos, confortabil şi agreabil de viaţă şi de muncă.

Şi explicaţiile au continuat: „Fiindcă am aici o microfabrică, procesul tehnologic are toate operaţiunile mecanizate şi automatizate. Produc ulei de calitate superioară, care îşi păstrează integral conţinutul de vitamine. Sămânţa nu se prăjeşte, ci se încălzeşte până la 85 de grade, pragul de menţinere a vitaminelor. Uleiul are un conţinut de grăsimi vegetale de 99,8%. Am obţinut şi Diploma (Top 10) de la Camera de Comerţ şi Industrie a României şi a Municipiului Bucureşti. Iată şi livada, are doar 6.000 mp, dar cu o mulţime de specii de pomi şi arbuşti fructiferi: caişi, piersici, pruni, nectarin, cireşi, vişini, peri, meri, gutui, nuci, zmeur, mur, alun.

T.M.: Ce alte proiecte mai ai?

A.L.: Studiind nevoile agricultorilor din zonă, crescători de vite, porci, păsări, oi şi capre, ne-am gândit să organizăm, în comună, una-două ferme în care să se practice un asolament furajer special, cu o structură de culturi care să asigure necesarul de furaje suculente şi fân superior calitativ, pentru un număr tot mai mare de gospodari. Sporul de producţie de la lapte şi carne ar fi substanţial, iar costurile pe unitatea de produs ar fi mai mici.

Este, de asemenea, nevoie să trecem la producerea şi utilizarea biodieselului care să înlocuiască motorina la toate motoarele diesel folosite în activităţile din agricultură. Ca atare, intenţionez să măresc capacitatea microfabricii de ulei şi să aduc utilaje pentru a produce biodieselul necesar pentru exploatarea a peste 100-200 mii hectare de teren arabil. S-ar putea furniza biodiesel şi pentru mijloacele de transport din Capitală.

Toate aceste activităţi ar putea fi organizate într-un sistem de cooperative, în care membrii să fie atât întreprinzători, cât şi agricultori, părtaşi la profitul obţinut prin valorificarea de produse finite.

T.M.: Inventiv şi tenace cum te ştiu de-o viaţă, cred că nu va trece mult timp până ce şi aceste proiecte vor prinde contur. Eu îţi urez succes şi multă putere de muncă!

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 923

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareb072.html-articol=848.htm

Implementarea SAPARD în teritoriu > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Implementarea SAPARD în teritoriu

Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit finanţează prin programul SAPARD 5.867 de proiecte de investiţii în agricultura românească şi dezvoltarea infrastructurii rurale, valoarea acestor proiecte fiind de 6.311.581.521 RON (6,31 miliarde lei).

Dintre acestea, 1.178 de proiecte s-au încadrat în SAPARD-ul românesc, fiind finanţate integral de către Guvernul României; celelalte 4.689 de proiecte au fost finanţate de către Comisia Europeană şi Guvernul României. Valoarea proiectelor finanţate integral de Guvern este de 957.165.334,42 RON.

Solicitările de fonduri europene SAPARD au înregistrat diferenţe foarte mari de la o regiune la alta şi de la un judeţ la altul, fiind influenţate direct de nivelul dezvoltării economice a regiunii sau judeţului, dar şi de interesul agenţilor economici pentru accesarea acestor fonduri nerambursabile.

Astfel, cele mai multe proiecte SAPARD au fost realizate în judeţele Constanţa – cu 283 de proiecte în valoare de 205.893.525 RON, Suceava – cu 272 de proiecte în valoare de 336.140.069 RON, Timiş – cu 227 de proiecte în valoare de 260.752.046 RON, Iaşi – cu 207 de proiecte în valoare de 244.594.403 RON, Mureş – cu 199 de proiecte în valoare de 180.058.010 RON şi în Alba – cu 198 de proiecte în valoare de 205.998.690 RON.

Pe de altă parte, în judeţul Mehedinţi au fost solicitate fonduri nerambursabile doar pentru 37 de proiecte, valoarea acestora fiind de 31.771.560 RON, înregistrându-se cea mai scăzută rată a alocărilor SAPARD la nivel judeţean. În aceeaşi situaţie se află şi judeţele Giurgiu, Ilfov, Covasna, Bistriţa-Năsăud şi Sibiu. Este de precizat că APDRP a acordat finanţare pentru 61 de proiecte în valoare de 80.523.698 RON în Giurgiu, pentru 69 de proiecte în valoare de 131.233.087 RON în Ilfov, pentru 85 de proiecte în valoare de 93.069.368 RON în Covasna, pentru 89 de proiecte în valoare de 105.667.445 RON în Bistriţa-Năsăud şi pentru 94 de proiecte în valoare de 110.981.707 RON în Sibiu.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 640

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareb0c2.html-articol=151.htm

Prima recoltă şi ofrandele > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPrima recoltă şi ofrandele
• Vechii egipteni ofereau drept ofrandă prima recoltă de grâu obţinută de pe pământul „dar al Nilului“ unor divinităţi ca Renemoulet, protectoarea cerealelor, şi fiului său Naparis, socotit „spiritul grăuntelui“.
• În secvenţele biblice Ieşirea (23-16) şi Levitic (13-14) se scrie că evreii ofereau în dar primele spice şi pâini făcute din cerealele recoltei proaspete, fiindu-le interzis să consume pâine din noul grâu înainte de ofrandă.
• La grecii Antichităţii, primele seminţe erau dedicate zeiţei fertilităţii Demeter, patroana agriculturii şi a roadelor pământului.
• În Iran s-a transmis obiceiul perşilor de a oferi primul mănunchi de spice, considerate încărcate de sacralitate, primului trecător, despre care circulă credinţa că este un sol al Divinităţii. Nerespectarea acestei tradiţii incumbă pericole pentru agricultură.
• La slavi este, de asemenea, la mare cinste ofranda din noua recoltă. Cultul se manifestă prin împletirea unei bonete sau cununi nupţiale din spice ornate cu flori, crenguţe, panglici, fire, având o funcţie magică prin influenţa exercitată asupra destinului omenesc, dar şi asupra bogăţiei recoltei.
• La români ofranda primei recolte constă fie dintr-o pâine dată primului trecător, sau o pâine ruptă deasupra unei fântâni şi tot acolo împărţită, fie un colac cufundat în fântână ori păstrat până la aratul viei, când este pus în coarnele plugului, fie o colivă sfinţită la biserică. Iar folclorul înregistrează printre obiceiurile muncilor de vară „Cântecele de seceriş“ şi „Cântecul cununei“.
Prof. Arnold HELMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 573
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizareb0c9.html-articol=157.htm

Un corp sănătos, un corp frumos (III) > REVISTA LUMEA SATULUI

Imprimati articolulUn corp sănătos, un corp frumos (III)

Fibrele sunt componente ale alimentaţiei care ajută la menţinerea în formă bună a sistemului digestiv, nu conţin nutrienţi şi nu sunt digerate de organismul uman. Fiind un compus natural al dietei noastre, se recomandă aportul zilnic a 30-35 g de fibre.

Hrana noastră trebuie să conţină o cantitate adecvată de fibre deoarece ele asigură funcţionarea normală a tractului intestinal: datorită capacităţii lor de a se mişca mai repede prin tractul digestiv, împiedică mâncarea să „putrezească“ acolo, evitându-se astfel apariţia multor boli. O alimentaţie săracă în fibre a fost asociată cu afecţiunile cardiace, cancerul colonului, de stomac, diverticuloze, varice, flebită şi obezitate.

Un alt aspect important este că fibrele absorb apa, făcând-o mai uşor de transportat, fapt ce previne constipaţia. De asemenea, când apa este absorbită în stomac îi oferă acestuia senzaţia de saturaţie şi micşorează cantitatea de mâncare consumată.

Fibrele se găsesc, în cantităţi diferite, în cereale, în legume şi fructe.

Pentru a asigura organismului suficientă fibră ar trebui să includem în mesele noastre următoarele alimente: fasolea uscată, mazărea, lintea (surse excelente de fibre); pâinea din făină integrală conţine multe fibre decât cea albă: (3 g pe felie, în timp ce pâinea albă are doar 0,6 g); 1 măr are în jur de 4 g; 1 banană - 3 g; 1 pahar de prune uscate - mai mult de 11 g; un morcov proaspăt - 2 g; varza şi salatele sunt, de asemenea, surse bogate de fibre.

Fibrele din cereale sunt cele mai eficiente pentru profilaxia bolilor cardiovasculare. Asociaţia medicilor americani a subliniat importanţa unui mic dejun bazat pe cereale în reducerea afecţiunilor coronariene la femei. Dintre diferitele surse de fibre alimentare - cereale, legume şi fructe - numai fibrele din cerealele pentru micul dejun au fost asociate cu reducerea riscului apariţiei bolilor cardiovasculare.

Nutriţioniştii recomandă, pentru consumul zilnic, un aport de 19 - 25 g de fibră la copiii între 1 şi 13 ani, 31 g la băieţii până în 19 ani şi 26 g la fetele până în 19 ani. Femeile până în 50 de ani trebuie să consume 25 g şi bărbaţii 38 g.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 579

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Gheorghe Ciobanu, zugravul rugăciunii

Cine are ochi să vadă şi sufletul deschis să primească frumuseţea trăieşte integrat într-un „tablou viu“, tridimensional, creat de Maestrul Divin. Există oameni care împărtăşesc această trăire şi altora, deschizându-le ochii spre natură, împodobindu-le pereţii.

Mă bucur că l-am întâlnit pe Gheorghe Ciobanu, prezent adeseori la târgurile populare organizate de Muzeul Ţăranului Român şi de Muzeul Satului din Bucureşti. Un om cu un limbaj pitoresc, plin de viaţă, pe care o regăseşti şi în picturile sale, în imaginile satului natal, Bălţaţi din judeţul Iaşi, ori în scenele de viaţă trăită timp de şase decenii.

Este tatăl a doi copii pe care îi vede „cu talent“, şi îi vine greu să accepte că nu şi-l exprimă. Parcă într-un fel de răzbunare s-a dedicat, predând pictură în tabere de creaţie, altor copii pe care-i învaţă să se exprime cu libertate şi bucurie. Zice că „pictează, înainte de a şti să picteze“. A început să deseneze în creion şi cărbune, iar mai târziu a aflat că vopselurile stau pe pânză mai mult şi mai frumos.

Fără studii de specialitate, pictează şi sculptează tot ceea ce merită exteriorizat. Dumnezeu i-a dăruit talentul, iar „meserie“ a învăţat de la părinţi, „sculptori în pământ, la arat, la săpat, la seceriş, ţărani simpli care se bucurau de viaţă. Eu am preluat această bucurie şi am făcut pasul următor: am dezvoltat un înţeles propriu prin pictură şi sculptură. Nu pictez tradiţional – cerul sus, pământul jos. Satele mele sunt închise, rotunde, pentru că aici se vede tot ceea ce ai de văzut, tot ce este în lumea asta este cuprins în satul meu şi pe cărările lui.“

Rep.: Aţi surprins natura în toate anotimpurile. Care vă este mai drag?

Gh.C.: Când este iarnă, îmi place să pictez uliţele pline de zăpadă, urătorii, să transmit mesajul bucuriei trăit de români prin obiceiuri. Aşa-mi regăsesc universul propriei copilării. Când omul îşi pierde bucuria trăirii copilului din el ajunge nefericit, la psiholog. Prin tablourile mele atrag atenţia asupra frumuseţii lumii create de Dumnezeu, pe care privitorii o redescoperă astfel.

Trăim într-o zonă gri, de negură, nu mai putem să ne acceptăm şi să ne înţelegem. Dacă am reînvăţa să iertăm, să fim mai puţin încrâncenaţi să deţinem puterea şi controlul, am afla „paradisul“ din jurul nostru şi am trăi fericiţi în această lume a frumuseţii şi iubirii! Uităm să urmăm gestul lui Hristos de a ne jertfi prin iubire!

Rep.: Aţi vorbit ca un teolog.

Gh.C.: Sunt credincios. Poate de aici vine frumuseţea pe care oamenii o văd în lucrările mele. Pictura este şansa de a-l arăta pe Dumnezeu! Prin credinţă vedem bogăţia frumuseţii şi a bucuriei!

Rep.: Preferaţi o culoare anume?

Gh.C.: Cândva îmi plăcea verdele, fiind preponderent în peisaje. Altădată vedeam albastrul nemărginit precum cerul. Am exprimat libertatea din adâncul sufletului nostru, sub forma fluturilor ce zburau pe cerul albastru. Verile le pictez cu mult galben, satul plin de flori este pictat ca în mijlocul unui soare. În timp, am descoperit că totul ţine de sentimentul iubirii. Aceasta dezleagă cheia culorilor care pot exprima stări diverse, indiferent de anotimp. Fiecare culoare este frumoasă prin forţa pe care o transmite!

Rep.: Care sunt „rădăcinile“ energiei dumneavoastră creatoare?

Gh.C.: Din vatra satului, din copilărie, continuând cu experienţele şi locurile de popas din viaţă şi până în latura spirituală. Tata era nevăzător, dar am învăţat să răzbim sărăcia prin muncă. Am lucrat mai întâi ca dulgher-parchetar şi apoi ca maistru militar până la pensie.

Cu cât a fost viaţa mai cazonă în armată, cu atât a fost şi setea de libertate şi de frumos mai mare. Deşi criticii de artă apreciază tendinţele moderne ale lucrărilor mele şi elaborarea profundă, eu sunt încă un naiv nativ pentru că pot să mă bucur precum copii de tot ceea ce merită să te bucuri! 15 ani am pictat căutând plin de dorinţă să ajung la acel sublim divin. Oboseam şi îmi pierdeam cheful de a picta. Aş fi vrut să pun pe pânză toate dorurile mele. Rugându-mă, am aflat rezolvarea acestei dificultăţi.

Acum pictez în genunchi spunând rugăciunea inimii, într-o stare de relaxare şi pace lăuntrică. Dacă la început îmi amorţeau picioarele, acum pot lucra 12 ore pe zi menţinându-mi sufletul cald şi mintea proaspătă.

Uneori poziţia de pictat devine incomodă. Mă mai doare una, alta şi apare tentaţia să întrerup lucru. Simt atunci cum primesc energie, suplimentări de forţă şi putere de creaţie din tablou. Cum? De unde? – m-am întrebat. Pentru mine, reacţiile de bucurie ale oamenilor în faţa tablourilor sunt încă o sursă de încărcare! Îmi plac expoziţiile, căci de aici mă întorc plin de forţe noi în faţa şevaletului.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 907

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Pădurea şi efectele benefice ale funcţiilor sale de protecţie (IV)

- Funcţia de protecţie contra factorilor climatici şi industriali dăunători

Această funcţie constă în însuşirea pădurii de a exercita o influenţă favorabilă asupra climatului local, mai cu seamă prin moderarea extremelor de temperatură, prin reducerea intensităţii radiaţiilor luminoase şi solare, echilibrarea proceselor de evapo-transpiraţie, precum şi prin reducerea vitezei vânturilor.

În ceea ce priveşte cealaltă componentă, a protecţiei contra factorilor industriali dăunători, se regăseşte însuşirea pădurii de conservare a mediului şi asigurare a unui microclimat favorabil, prin purificarea aerului şi apelor de o serie de elemente nocive şi îmbogăţirea concomitentă a acestora cu elemente utile (oxigen, ozon, ioni negativi, fitoncide), contribuind astfel într-o măsură hotărâtoare la combaterea efectelor poluării industriale.

Prin caracteristicile sale, pădurea determină, sub aspect termic, coborârea maximelor (cu până la 1,9°C în luna septembrie) şi ridicarea minimelor (cu până la 1,7°C în luna mai) comparativ cu terenul descoperit. De asemenea, pe baza cercetărilor efectuate s-a stabilit că, în pădure, o parte din radiaţia solară este reflectată de coroanele şi trunchiurile arborilor, protejând astfel ochiul omului împotriva luminii prea puternice a soarelui.

În pădure, aerul este mai răcoros vara şi mai cald iarna decât în câmp deschis. Paralel cu reducerea vitezei vântului şi cu micşorarea evapo-transpiraţiei, pădurile reţin o cantitate sporită de zăpadă, mărind astfel cantitatea de apă infiltrată în solul forestier.

Toate aceste efecte utile de protecţie a pădurilor împotriva unor factori climatici dăunători se resimt nu numai în interiorul pădurii, ci şi în zona sa limitrofă, pe o distanţă de 500 – 1.000 m, în funcţie de lungimea lizierei pădurii, de înălţimea arborilor, de structura arboretului, incidenţa vântului faţă de marginea pădurii etc. Concretizarea acestor efecte binefăcătoare se regăseşte atât în sporuri sensibile de recoltă la culturile agricole, cât şi în asigurarea unui microclimat local mai blând şi mai stabil, deci mai propice desfăşurării diverselor activităţi umane.

O serie de cercetări efectuate în ţara noastră şi în alte ţări evidenţiază că, pe terenurile agricole protejate de pădure (perdele forestiere), efectele favorabile menţionate se extind până la (20-30) x N (N fiind înălţimea arborilor) în partea de sub vânt şi până la (5x12) x N în zona expusă vântului.

Aceleaşi cercetări evidenţiază că sporul de recoltă pe terenurile protejate, în anii normali şi chiar în cei secetoşi, este de: 11-14% la grâu; 15-57% la porumb; 15-28% la floarea-soarelui; 29-78% la mazăre boabe; 45% la fasole etc. În Câmpia Bărăganului şi în Dobrogea, de exemplu, sporul de recoltă la grâu a fost de 600-650 kg/ha, faţă de o recoltă similară, în câmp deschis, de 3.000 kg/ha (Lupe I.).

Din punctul de vedere al efectelor sale antipoluante, pădurea contribuie într-o măsură importantă la curăţirea aerului de praf, de impurităţi industriale şi elemente radioactive, împiedicând, totodată, extinderea ulterioară a acestora.

Legat de capacitatea de filtrare a pădurii, cercetările au stabilit că un hectar de arboret de molid şi pin reţine 30-35 t de praf într-un an, iar un arboret de fag 68 t, deci aproape dublu.

De asemenea, cercetările au stabilit că un metru cub de aer, aflat deasupra zonei industriale a unui oraş, conţine aproximativ 100.000 – 500.000 particule de praf şi funingine. Acelaşi volum de aer conţine 5.000 de asemenea particule deasupra unui câmp şi numai cca 500 deasupra unei păduri.

Din păcate, în lupta sa cu poluarea, pădurea are şi ea de suferit, ajungându-se, acolo unde intensitatea poluării industriale depăşeşte anumite limite, chiar la fenomenul de uscare a pădurii. Dar, despre această faţetă a relaţiei pădure–poluare, într-un număr viitor.

Dr. ing. Ion MACHEDON

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 1612

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareb132.html-articol=27.htm

Agricola Bacău - un brand românesc cu renume internaţional > REVISTA LUMEA SATULUI

Agricola Bacău

Un brand românesc cu renume internaţional

Agricola Internaţional a fost înfiinţată în 1992, din iniţiativa unui grup de specialişti din Bacău, împreună cu conducerea Prodexport Bucureşti şi a concernului Moksel AG din Germania.

În acest moment, sub marca Agricola Bacău îşi desfăşoară activitatea nouă unităţi:

- Fabrica de Nutreţuri Concentrate (cu un flux tehnologic complet retehnologizat de 150.000 tone pe an),
- Abatorul de Păsări (cu o capacitate de abatorizare de 25 mii tone carne pasăre în viu anual),
- CARBAC (producător de salamuri crud-uscate şi conserve),
- AVICOLA (cu o capacitate de 500 mii capete pui, cotat printre cele mai moderne din lume),
- SUINPROD SA (creşterea, reproducţia şi îngrăşarea porcinelor),
- AICBAC SA (fabrică de prelucrare a laptelui, cu o capacitate de 5.000 l lapte/zi),
- CONAGRA SA (producător de preparate din carne fierte şi afumate),
- EUROPROD SA (prima şi cea mai importantă fabrică de semipreparate din carne de pui şi semipreparate vegetale din România, profilată exclusiv pe gama de produse tratate termic pentru gătirea rapidă, tip „fast food“, şi a mâncărurilor gata preparate, tip „ready-meal“).

Premieră naţională încă de la înfiinţare

„În 14 ani de existenţă, ne-a declarat dr. ing. Gheorghe Antochi, preşedintele holdingului, Agricola Bacău a reuşit să se impună şi să ocupe poziţia de lider de piaţă, în special la carne de pasăre, unde deţine aproxi-mativ 17% din producţia unită-ţilor specializate din România şi 58 milioane de dolari investiţii realizate până în prezent“.

Agricola Bacău a reprezentat prima investiţie importantă din România orientată spre realizarea unui flux de producţie integrat, începând cu producerea nutreţurilor concentrate, creşterea păsărilor şi animalelor şi continuând cu abatorizarea, procesarea şi comercializarea cărnii, produselor din carne şi ouălor pe piaţa internă şi la export.

La începutul anului 2005, la Agricola Bacău a fost certificat Sistemul de Management al Calităţii EN ISO 9001:2000. Pentru a răspunde cerinţelor UE privind siguranţa alimentară, a fost proiectat şi este în curs de implementare Sistemul HACCP. De asemenea, a fost menţinut agreajul pentru export în UE al abatoarelor de păsări şi de carne roşie şi a fost obţinut agreajul pentru export în UE al fabricii de semipreparate.

BIOSECURIZAT pentru siguranţa alimentară a consumatorilor

Din martie 2006, produsele Agricola Bacău sunt marcate cu emblema BIOSECURIZAT – Produs securizat biologic – devenind, în acest fel, „primul producător de carne de pasăre din ţară care utilizează acest concept pentru produsele sale şi îl aplică pentru a confirma siguranţa alimentară pentru consumatori“, ne-a spus cu mândrie preşedintele.

Lansarea conceptului de produs BIOSECURIZAT este iniţiată de Agricola Bacău pentru a diversifica şi aprofunda modalităţile de informare a consumatorilor, cărora le-a oferit întotdeauna produse verificate, sigure şi de calitate. Această investiţie este orientată pentru respectarea celor mai exigente măsuri preventive şi instituirea unor noi proceduri ce vor fi aplicate cu stricteţe de specialiştii de la Agricola Bacău.

Acest lucru înseamnă că efectele benefice ale măsurilor de BIOSECURITATE, la care se adaugă monitorizările de specialitate efectuate în celelalte verigi ale fluxului de producţie, se reflectă şi asupra produselor finale comercializate de Agricola Bacău, care pot fi numite generic PRODUS SECURIZAT BIOLOGIC.

BIOSECURIZAT este, aşadar, un concept prin care Agricola Bacău asigură consumatorii că ouăle, carnea de pui refrigerată sau congelată, semipreparatele sau mezelurile din carne provin de la păsări şi animale crescute în ferme proprii, atent selecţionate, strict supravegheate din punctul de vedere al sănătăţii şi al condiţiilor de igienă în care acestea sunt crescute, hrănite, abatorizate şi procesate. Întregul flux de producţie este complet izolat pentru că măsurile aplicate exclud orice contact al produselor cu mediul exterior.

Aderarea la UE va elimina concurenţa neloială

Efectele aderării României la Uniunea Europeană asupra pieţei de carne de pasăre s-au văzut chiar din 2006, este de părere dr. ing. Ghe. Antochi, deoarece autorităţile, în special cele sanitar-veterinare, au demarat acţiuni de control pentru asigurarea respectării reglementărilor din acest domeniu, care au fost aliniate la cerinţele Uniunii Europene.

Din 2007, se va importa şi în România numai carne de pasăre şi produse din carne de pasăre din ţările care respectă standardele UE şi acest lucru va limita în mod considerabil concurenţa neloială din ultimii ani.

Creşterea consumului de carne de pasăre în România previzionată de Institutul Naţional de Statistică este de la 20,1 kg/ locuitor în 2005 la 23,2 kg/ locuitor în 2008.

Importurile vor respecta normele Uniunii Europene

Importurile au o pondere de 63% în consumul de carne de pasăre a populaţiei urbane din România şi cea mai mare parte a acestora provin din Statele Unite ale Americii şi Brazilia, care nu respectă normele de furajare a păsărilor impuse de Uniunea Europeană. Chiar dacă, după aderare, se va păstra această pondere a importurilor în consum, dar vor veni de la producători care respectă normele UE, concurenţa pe piaţa cărnii de pasăre nu va mai fi pe preţ, ci pe strategii comerciale şi de promovare, iar producătorii consacraţi din România nu vor mai fi constrânşi de dumping, ci vor trebui să facă faţă unei concurenţe loiale de piaţă. „După câţiva ani vor rămâne probabil doar 5-7 producători cu cote de piaţă semnificative“, este de părere preşedintele Ghe. Antochi.

Standardele europene înseamnă în primul rând satisfacţia clienţilor

Vor exista cu siguranţă falimente, vor fi fuziuni dar şi creşteri de importuri deoarece va fi o concurenţă puternică, iar producătorii români vor trebui să facă faţă strategiilor pe care le vor derula pe piaţa din România cei care vor veni.

Uniunea Europeană înseamnă strategii clare şi puternice în ceea ce priveşte tratamentul consumatorilor.

Standardele europene înseamnă în primul rând satisfacţia clienţilor, informarea acestora cât mai completă.

Aderarea va aduce un mediu de afaceri mult mai stabil, bazat pe o concurenţă acerbă, dar loială, pe strategii şi politici comerciale riguroase.

Creşterea pretenţiilor consumatorilor va însemna cu siguranţă un comerţ civilizat, cu informaţii corecte şi complete despre fiecare produs.

Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 2944

Comentarii

1. OLIMPIA -- (26-September-2010)Buna ziua,
am un certificat de actionar la AVICOLA BACAU -daca santeti buni sa-mi spuneti ce mai pot face cu el--ceva

devidente mai aobtin, niciodata nu am luat nici un banut--viata e foarte grea am nevoie da banuti sa pot supravetui..
Multumesc--astept raspuns pe acesta adresa de email

2. monica -- (29-October-2010)Buna ziua,si eu sunt in aceeasi situatie,dna Olimpia,ati rezolvat ceva pana acum?sau macar a reusit cineva?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareb15d.html-articol=32.htm

Să chibzuim bine ce vom însămânţa în această primăvară > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul Recomandări tehnice

Să chibzuim bine ce vom însămânţa în această primăvară

Pentru însămânţările din primăvară se pot orienta asupra următoarelor culturi:

- orzoaica de primăvară, la care trebuie să se aplice o tehnologie specifică pentru a avea un conţinut mai redus de substanţe proteice în bob şi bobul mare, aşa cum solicită fabricile de bere;
- rapiţa de primăvară, solicitată atât la intern cât şi la export, pentru fabricarea uleiului sau pentru obţinerea de biodiezel;
- floarea-soarelui, solicitată de fabricile de ulei;
- sfecla de zahăr, solicitată de fabricile de zahăr;
- inul şi cânepa, care încep să se caute pentru ulei şi pentru fibră, dar trebuie găsiţi beneficiarii şi încheiate contracte;
- soia, tot mai mult solicitată pentru fabricarea uleiului şi pentru şroturile valoroase foarte eficiente în zootehnie;
- porumbul, pentru consum propriu, dar mai ales pentru industriile de spirt, amidon, pentru mălai grişat etc. Este mult folosit şi pentru obţinerea silozului. Însă pentru fiecare destinaţie trebuie asigurat beneficiarul şi ales hibridul care satisface aceste cerinţe;
- fasolea, în ultimii ani s-a cultivat pe suprafeţe reduse, motiv pentru care preţul pe piaţă este de 4-5 lei/kg. La o producţie de numai 2.000 kg/ha se pot încasa 8.000-10.000 RON (80-100 mil. lei/ha).

Fiecare agricultor (fermier) urmăreşte să cultive acele specii de plante care asigură cea mai bună rentabilitate şi maximum de profit, însă trebuie să ţină seama şi de exigenţele rotaţiei culturilor.

Ei trebuie să fie bine informaţi despre evoluţia producţiei şi a preţului pe plan mondial şi naţional, dar şi în ceea ce priveşte beneficiarii interni sau externi cu care pot încheia contracte.

În condiţii de secetă se poate alege o alternativă pentru cereale, şi anume să se cultive mei şi sorg, iar pentru oleaginoase, şofrănelul.

Important este ca, încă de pe acum, să se caute beneficiarii şi să se încheie contracte, cât şi sursele de unde se poate procura sământa care să asigure producţiile de calitate impuse de beneficiari.

Cerinţele privind rotaţia acestor culturi le vom releva într-un număr viitor al revistei „Lumea Satului“.

Dr. ing. Vasile Popescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 701

° Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Trucuri în bucătărie

Prăjiturile la care se pune albuş de ou vor creşte frumos dacă la baterea acestuia se adaugă şi o jumătate de plic de praf de copt.

Frişca bătută îşi păstrează consistenţa dacă la preparare, pentru fiecare jumătate de kilogram de frişcă, adăugaţi jumătate de linguriţă cu gelatină.

Aroma cafelei râşnite se va îmbunătăţi dacă uscăm puţin la foc cafeaua, adăugând câteva cristale de sare.

Cafeaua nu trebuie fiartă pentru a nu i se pierde gustul şi aroma. Dacă, totuşi, cafeaua a dat în clocot, ibricul va fi luat imediat de pe foc şi se vor adăuga câteva picături de apă rece.

Cafeaua se va păstra într-un vas de sticlă închis sau într-o cutie de metal la un loc uscat şi răcoros.

Cacaua nu va forma cocoloaşe la preparare dacă o amestecăm cu zahărul tos, după care o diluăm cu puţină apă clocotită. Gustul de cacao se va îmbunătăţi cu suc de lămâie.

Ceaiul va deveni mai aromat dacă în cutia în care îl păstrăm punem o coajă de lămâie sau portocală sau un praf de vanilie.

Merele curăţate şi tocate pentru salată nu se vor înnegri dacă în prealabil le vom ţine 10 minute în apă rece sărată.

Merele coapte nu vor crăpa şi nu se vor lipi de tigaie dacă sunt înţepate în câteva locuri, iar pe tigaie se va turna puţină apă.

Fructele congelate nu se vor încălzi pentru că îşi pot pierde din gust, ci se vor dezgheţa treptat la temperatura încăperii.

Nucile deshidratate şi lipsite de gustul lor specific se ţin vreo 5-6 zile în apă cu sare. Apa va răzbate prin coajă la miez şi va restabili gustul şi consistenţa lor.

Portocalele şi lămâile pot rămâne proaspete un timp îndelungat dacă le ungem cu ulei vegetal, le punem în pungi de celofan sau într-un vas acoperit ţinut la răcoare.

Dulceaţa îşi va păstra vitaminele şi culoarea dacă se fierbe în vas sub presiune vreo 10 minute la un foc mic, fără a se îndepărta spuma, care va rămâne pe pereţii cratiţei. Se recomandă a nu se fierbe mai mult de 1 kg de fructe.

Dacă dulceaţa rămâne siropoasă după fierbere (cu precădere cea de vişine), atunci în ea se va adauga un pic de zeamă de lămâie sau peltea de mere şi se va lega mai repede.

Dulceaţa nu se va zaharisi dacă la fierbere adăugăm puţină zeamă de lămâie.

Dulceaţa se va păstra în încăperi întunecoase, ferită de razele soarelui, unde temperatura nu scade sub 0°C.

Dulceaţa dintr-un borcan deschis se păstrează mai bine dacă deasupra se pune un strat de zahăr tos sau alcool.

Piept de miel umplut

Ingrediente: 2 cepe uscate, 1-2 legături de ceapă verde, 300 g de carne (miel, porc, viţel sau pui), organele de la un miel, 2 ouă fierte, 2 ouă crude, o legătură de mărar verde, o legătură de pătrunjel verde, sare şi piper, un piept de miel (costiţele cu cotlet cu tot).

Mod de preparare: o ceapă uscată şi vreo 3 fire de ceapă verde se toacă mărunt şi se călesc în ulei. Se adaugă apoi bucăţile de carne, plămânii şi rinichii tăiaţi în bucăţele mici, sare şi piper după gust. Se prăjesc la foc mic, până scade apa ce o lasă. După ce s-au răcit, se trec prin maşina de tocat împreună cu ficatul crud. La tocătură se mai adaugă 2-3 ouă fierte şi măcinate, mărar, pătrunjel verde, tocate şi ele, şi se amestecă cu 2 ouă crude. Cu această compoziţie se umplu coastele – este o pieliţă deasupra costiţelor, care se desface cu mâna şi formează un fel de sac între costiţe şi pieliţă. Se coase pieliţa de coaste, după ce s-a pus umplutura.

Se pune într-o tavă emailată, unsă bine cu ulei, în cuptorul bine înfierbântat, timp de 30 minute. Apoi focul se reduce şi se mai coace în continuare cam o oră, până ce crusta se va rumeni deasupra. Din când în când se stropeşte cu sosul din tavă, care se completează cu apă sau cu un pahar de vin, atunci când sosul scade.

Se poate servi cald cu cartofi sau rece cu ridichi şi ceapă verde. Poftă bună!

Delia Ciohodaru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007Vizualizari: 615

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ave Impex Satu Mare,
o firmă de viaţă lungă în Uniunea Europeană

Medicul veterinar Gheorghe Bodea conduce astăzi una dintre cele mai rentabile firme de creştere a puilor pentru carne din România, aflată la Satu Mare: Ave Impex SRL.

Totul a început în 1994, când a părăsit fosta Avicola din Satu-Mare, pornind o afacere pe cont propriu. „Pe atunci, îmi zice, eram şi şofer, şi director, şi muncitor, îşi aminteşte Gheorghe Bodea. Aveam doar un singur coleg şi am muncit împreună mult, dar am prins şi un tren favorabil. Un an mai târziu am cumpărat un grajd de vaci dezafectat, pe care l-am adaptat la profilul pui-carne.

În 1996 am preluat o hală de la un fost AEI, pe care am echipat-o folosind un credit de 58 de mii de mărci, apoi am adăugat încă o hală la zestrea unităţii. În 1999 am cumpărat acţiunile de la fosta Avicolă şi am preluat abatorul aceleia doar cu betoanele goale, în 2001.“

Pas cu pas, firma a evoluat. Acum, în cele 52 de hale deţine un milion de păsări, iar la finele anului în curs, ne asigură directorul general, se va ajunge la o producţie de 10.000 tone de carne.

Încă de acum trei ani s-au făcut eforturi serioase în vederea modernizării, pentru ca totul să corespundă cerinţelor UE. Câştigând un proiect SAPARD, a reuşit modernizarea abatorului folosind tehnologii de ultimă oră, astfel încât în prezent deţine IZO 9001 şi HCCP.

Care sunt în prezent parametrii puiului de carne produs la această modernă unitate din Satu Mare? „Am ajuns să putem tăia pasărea pentru carne la 37-38 de zile, la greutatea de peste două kilograme, sporul fiind de 54 de g/zi. Important pentru noi este să ne procurăm mai rapid furajele, consumul zilnic fiind de 130 tone.

Intenţionăm să ne construim propriul nostru FNC, cu o producţie de 20 tone pe oră, pe care ne propunem să-l dăm în folosinţă anul viitor.“ După spusa dlui director „valul merge înainte şi modernizarea continuă. Acum derulăm un proiect SAPARD de dublare a capacităţii abatorului, pentru a face posibil ca în viitor să putem realiza un volum de tăieri de 20.000 tone carne anual.“

Ave Impex este un model de creştere a puilor pentru carne în zonă. Tineretul de la sate doreşte să crească păsări şi vin aici să ceară sfatul specialiştilor, primind întotdeauna o mână de ajutor. Chiar în ziua trecerii mele pe la firmă, a sosit o delegaţie străină, care propunea să vândă firmei, dar şi tuturor celor interesaţi hale de pui gata pentru montaj.

Un lucru e sigur, şi anume calitatea produselor realizate aici în ultima vreme este net superioară celor realizate în alte unităţi similare. Dovadă că nemţii şi olandezii preferă să cumpere de la complexul din Satu Mare piept dezosat de pasăre.

Şi pentru că aşa îi place să spună managerului, Ave vine de la pasăre, dar şi de la salutul latinesc de viaţă lungă adresat marilor comandanţi –, denumirea firmei este întărită de realitate. Sunt semne că aceasta va trăi mulţi ani de aici înainte, în convieţuire cu suratele ei din Uniunea Europeană.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 1637

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareb22b.html-articol=36.htm

În sfârşit, avem ministru! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulÎn sfârşit, avem ministru!

„Am venit nu la putere, ci la muncă. Vom continua şi după momentul aderării reformele prevăzute în Programul de guvernare şi sunt convins că echipa ministerului va fi pe deplin angajată în această direcţie.

De la 1 ianuarie 2007, odată cu aderarea la Uniunea Europeană, normele comunitare trebuie, nu doar transpuse în legislaţia naţională, ci şi însuşite şi aplicate. În acest context, producătorul român va trebui să fie informat, susţinut şi motivat să devină fermier european. În momentul de faţă, prioritar este să finalizăm mecanismele necesare absorbţiei fondurilor comunitare după 2007.

Elaborăm acum strategia de post-aderare a ministerului şi vă pot spune că linia directoare, pentru 2007, va fi orientarea către fermier.

Şi ca o legătură a agriculturii cu specialitatea mea la care s-a făcut referire în media - aş vrea ca agricultura practicată acum să rămână... istorie“.

(Dan Ştefan Motreanu)

După revocarea lui Gheorghe Flutur din funcţia de ministru al Agriculturii la minister a urmat o perioadă de... linişte. Linişte, ca să nu-i spun bucurie pentru cei ce se bucură de regulă când aud de schimbare. Cam lungă, ce-i drept, mai ales acum, când în pragul aderării prioritare ar fi fost, de exemplu, rezolvarea problemelor legate de acreditarea Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură, fără de care fondurile europene nu se pot derula.

Noul ministru Dan Ştefan Motreanu s-a născut pe 11 septembrie 1970 la Orăştie în judeţul Hunedoara, este căsătorit şi are doi copii.

- între 1995-1999 a urmat cursurile Universităţii de Vest Timişoara – secţia Litere, Filozofie-Istorie
- între 1998 şi 1999 a participat la cursurile de pregătire privind derularea fondurilor europene organizate de Comisia Europeană.
- în anul 2000 a urmat cursurile postuniversitare din cadrul Universităţii Babeş-Bolyai - Facultatea de Ştiinţe Politice şi Administrative cu tema „Management în Administraţia Publică“;• în 2005 – Colegiul Naţional de Apărare.
- 1995-1997 – Profesor istorie, cultură civică Alba Iulia;
- 1996-1997 – Redactor ziarul Observator şi corespondent Mediafax Alba;
- 1997-1998 – Expert parlamentar;
- 1999-2001 – Şef serviciu Agenţia pentru Dezvoltare Regională „Centru“;
- 2001-2002 – Director Unitate de Implementare „Proiectul de dezvoltare rurală a Munţilor Apuseni“ - finanţat de FIDA.
- 2000-2004 – Consilier judeţean, Consiliul Judeţean Alba.

- 2004-prezent – Deputat PNL, circumscripţia nr. 42 - Bucureşti
- 2005 – Preşedinte al Comisiei de Administraţie Publică, Amenajarea Teritoriului şi Protecţia Mediului din Camera Deputaţilor
- 2006 – Chestor al Camerei Deputaţilor

Din 1997 şi până în prezent a avut diferite funcţii în cadrul Partidului Naţional Liberal, care au culminat cu alegerea sa la conducerea ministerului Agriculturii.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 623

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareb24c.html-articol=970.htm

Lumea nevăzută > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLumea nevăzută

Să nu uităm că lumea în care trăim nu are doar părţi văzute. Mai sunt şi îngerii pe care Sfinţii Părinţi îi văd împărţiţi în 9 cete. Din mulţimea acestor fiinţe nu cunoaştem decât trei: pe îngerul Rafael şi pe arhanghelii Mihail şi Gavriil.

Pe îngerul Rafael îl întâlnim în Vechiul Testament când a fost trimis de Dumnezeu la tânărul Tobia, ca să-i fie acestuia călăuză şi să-l vindece de la orbire pe tatăl acestuia.

Michael (cuvânt ebraic care înseamnă cine este ca Dumnezeu?) poartă acest nume ca expresie a biruinţei glorioase repurtate de el asupra lui Lucifer, căpetenia îngerilor răzvrătiţi contra lui Dumnezeu. În toiul luptei, Mihail exclamă: „Cine e ca Dumnezeu?“ „Cine se măsoară cu Dumnezeu?“ Şi, astfel, Lucifer (care înseamnă purtător de lumină) este izgonit în iad, împărăţia întunericului, devenind Satana.

Celălalt arhanghel, Gavriil (cuvânt ebraic care înseamnă puterea lui Dumnezeu), este purtătorul marilor mesaje ale lui Dumnezeu, crainicul Celui Atotputernic. Astfel, lui Daniil îi vesteşte timpul venirii lui Hristos; lui Zaharia îi vesteşte că va fi tatăl Înaintemergătorului, Sfintei Fecioare că va fi Maica Domnului. Sunt sărbătoriţi pe 8 noiembrie.

(A.N.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 611

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Importăm grâu în plină vară

• Asistăm la o primă majorare a cotaţiilor - de la 130 de euro la 190 de euro/tonă. Această cotaţie se înregistrează la bursele din Europa, pentru că la cele de peste Ocean, de unde vom importa grâu, cotaţiile depăşesc 230-240 dolari/tonă.

Recolta de grâu extrem de scăzută şi preţurile mari vor determina producătorii să apeleze la importuri. Principalele companii de panificaţie estimează că vor începe să importe grâu din august-septembrie, iar volumul importurilor s-ar putea majora la 50-60%, faţă de 10% în prezent.

• Este primul an în care campania de importuri se declanşează imediat după seceriş. De obicei, dacă se apela la importuri, se făcea acest lucru în ianuarie, cel mai devreme, deoarece pe piaţa internă preţul grâului ajungea mai mare decât pe piaţa externă.

În momentul acesta, importul este determinat atât de preţ, cât şi de cantitate. Preţul pe piaţa internă se situează între 0,65 şi 0,68 de lei/kg. Unităţile de panificaţie care dispun de resurse financiare caută să importe în următoarea perioadă necesarul de grâu pentru întreg anul agricol, adică iulie 2007-30 iunie 2008.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 620

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareb287.html-articol=260.htm

Ionuţ Sidău: „Horitorul din Botiza“

Frumoasă şi bogată este România, cu locuri parcă desprinse din Rai şi oameni ce ştiu preţui aceste locuri! Maramureşul este un astfel de loc, plin de tradiţii autentice, obiceiuri, costume şi mod de viaţă păstrate parcă din vremea dacilor liberi. Iar dacă te-ai născut aici, nimic nu-ţi umbreşte bucuria de a trăi! Maramureşenii sunt oameni „horitori“. Libertatea de a munci se împleteşte cu voia bună, la lucru, la clacă, de sărbători, la nuntă, ori botez!

Ionuţ Sidău s-a născut la Botiza, un sat la poalele Munţilor Lăpuşului, fiind al 7-lea fiu al unor moroşeni gospodari, care aveau aproximativ 100 de oi şi ceva pământ. A învăţat să cânte în familie, alături de mamă şi surori, iar pe scenă a urcat la serbările şcolare.

După ce a absolvit zece clase în zona natală, a plecat să-şi întregească studiile departe de casă, la Liceul Economic din Ploieşti. Aici a absolvit Şcoala Populară de Artă sub îndrumarea profesoarei Maria Tănase Marin şi şi-a început cariera artistică devenind membru în Ansamblul prahovean al Palatului Culturii.

Din 1998 reprezintă zona Maramureşului ca solist în Ansamblul „Ciocârlia“ al Ministerului de Interne.

În 2001 şi-a întregit studiile muzicale, devenind absolvent de Conservator, de trei ani este şi ofiţer inspector de poliţie, iar de un an este directorul celui mai mare ansamblu din România – „Ciocârlia“.

Vorbeşte puţin de realizările personale – multe şi obţinute treaptă cu treaptă, prin seriozitate şi perseverenţă. I se luminează faţa şi vorbeşte cu drag despre locurile natale, despre bogăţiile Maramureşului, despre Botiza, al cărei cetăţean de onoare a devenit prin faptul că a dus mai departe cântul, portul şi felul de a fi. Este un ambasador al „celui mai frumos loc din lume“, bucuros să fie de folos oamenilor prin cântecele sale. Fiica sa de doi ani încearcă şi ea să cânte, iar tatăl are nădejdea că are cine-i duce cântecul mai departe.

În ’99 a editat primul CD „Maramureş te-oi hori“, urmat în 2001 de CD-ul „Mândră-i casa românească“ şi în 2004 de „Pentru mândra din Botiza“. Vom fi încântaţi de acompaniamentul cu zongoră, ceteră şi dobă al fraţilor Sicuţa. Toate aceste albume au, pe lângă dragul şi dorul de plaiurile natale, câte o melodie dedicată mamei sale de 86 de ani, faţă de care se simte foarte legat sufleteşte. Deşi, fiind mezinul, trebuia să rămână acasă, este singurul copil care a plecat departe!

Acest „departe“ l-a ajutat să-şi facă un „rost“ şi-n satul natal, unde a deschis o pensiune şi a transformat casa bunicilor într-un muzeu al tradiţiilor româneşti, iar de câte ori merge acasă lucrează alături de fraţi şi cumnaţi ca unul de-al locului.

Aici a învăţat că adevăratele valori sunt omenia, respectul şi credinţa. A avut onoarea să transmită prin cântecele sale acest lucru şi voia bună a maramureşeanului în Belgia, Franţa, Germania, Grecia şi Republica Moldova. Nicăieri nu-i ca la Botiza! Poate de aceea vin turişti de pretutindeni. Şi au ce vedea!

Dar până vom auzi maramureşenii cântând la ei acasă, să-l ascultăm pe Ionuţ Sidău horind în ultimul său CD ce se va lansa cât de curând „Cât am fost fecior am fost!“

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 2867

Comentarii

1. anutazvonca -- (6-May-2010)Il cunosc personal pe Ionut Sidau e un om de o valoare neestimata.suntem si rudeni prin alianta.sunt si eu din Botiza dar de foarte mult timp am plecat si eu de acolo.stabilita intr-un orasel al maramuresului Sighet.ma mandresc cu el ,dar sunt si mai mandra ca de multe ori canta cu fratii Sicuta dintre care unul din ei mi cumnat.toata stima si admiratia pt ei.mari valori ce reprezinta Botiza.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

Atenţie la pastilele suferinţei!

Rândurile pe care le supunem atenţiei nu reprezintă sfaturi practice autorizate, deşi opiniile exprimate aparţin unor personalităţi din lumea medicală. Este bine totuşi să luaţi aminte la ceea ce spun oamenii de ştiinţă.

După dispariţia Streptomicinei, care cauzează surzenia, şi după Piramidon, a cărui fabricare a fost interzisă în urma unor studii care relevau faptul că poate fi cancerigen, a venit rândul Algocalminului să răspundă întrebării: ne tratează sau ne omoară? Fapt e că el este astăzi interzis în majoritatea statelor lumii.

Împotriva lui se ridică personalităţi de marcă din lumea medicală din România. Un studiu de specialitate realizat de prof. univ. dr. Ostin C. Mungiu, de la Universitatea de Medicină şi Farmacie din Iaşi, preşedinte al Asociaţiei Române pentru Studiul Durerii, publicat în British Medical Journal, relevă faptul că o serie de derivate pirazolonice, printre care şi banalul Algocalmin, fac mai mult rău decât bine, întrucât provoacă o scădere a granulocitelor din sânge, fapt ce duce la agranulocitoză, o boală letală care debutează ca o infecţie supraacută.

Potrivit profesorului Mungiu, o somitate recunoscută în domeniul analgezicelor, occidentalii vorbesc despre derivatele pirazolonice la timpul trecut, în multe ţări fiind interzise.

Pe lista analgezicelor considerate nocive de occidentali, dar care se folosesc frecvent în România, se regăsesc Algocalminul (Metamizol), Dipyrone, Novalgin etc., medicamente care au la bază substanţa denumită noramidopirină metansulfonat, şi Fenilbutazona, Butazolidine, Rheopirin R, Reumopiryrine etc., care au la bază fenilbutazona. În plus, pe piaţa românească se găsesc şi combinaţii ce conţin Metamizol - Piafen, Scobutil Compus - sau aminofenazonă - Aminofenazona L, Lizadon.

Automedicaţia – pericolul cel mai mare

În fapt, cel mai mare pericol al utilizării noramidopirinei metasulfonat este generat de uşurinţa cu care orice individ poate procura Algocalmin, în condiţiile în care medicamentul se poate elibera fără niciun fel de prescripţie medicală.

Automedicaţia nu poate fi controlată, existând persoane care utilizează comprimate sau fiole (pe care le înghit) de câteva ori pe săptămână.

În acest fel nu există niciun control asupra consumului de Algocalmin în diverse medii, riscul agranulocitozei neputând fi evitat. Ostin C. Mungiu consideră că în România ar trebui să se procedeze de urgenţă la luarea unor măsuri care să ducă la scoaterea de pe piaţă a Algocalminului.

Din nefericire, Algocalminul nu este singurul medicament otrăvitor de pe piaţa farmaceutică. Printre pastilele suferinţei cu efecte cancerigene se află Piramidonul şi Furazolidonul, care multă vreme au fost leacul de bază al românilor.

(C.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 791

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 901fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareb32c.html-articol=84.htm

Calitatea cărnii de porc - factorii de influenţă > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulInfozoovet

Calitatea cărnii de porc

Factorii de influenţă

Calitatea cărnii de porc este condiţionată de numeroşi factori. Unii dintre aceştia acţionează în timpul vieţii animalului, alţii după sacrificarea acestuia. Astfel, rasa, sexul, vârsta, starea de întreţinere etc. sunt factori hotărâtori asupra calităţii cărnii, dar şi natura, direcţia şi viteza de desfăşurare a proceselor biochimice din ţesutul muscular, după suprimarea vieţii animalului, au un rol deosebit.

Factorii de influenţă a calităţii cărnii pot fi grupaţi în: factori din crescătorie, factori genetici, factori legaţi de pregătirea porcinelor pentru abatorizare (transport, post alimentar etc.) şi factori din abator.

1. Factorii din crescătorie au o influenţă mai redusă (cca 5%) asupra calităţii cărnii. Aceştia

• Alimentaţia a fost considerată mult timp ca fiind hotărâtoare pentru calitatea cărnii. S-a stabilit că:

- alimentaţia nu influenţează calitatea tehnologică a cărnii, excepţie făcând regimurile foarte dezechilibrate sau carenţate în seleniu şi vitamina E;
- un regim pe bază de porumb, comparativ cu unul pe bază de orz, nu influenţează calităţile organoleptice sau tehnologice ale cărnii, ci numai indicii biochimici, antrenând o creştere a grăsimii intramusculare;
- raţia bogată în glucide, uşor asimilabile, favorizează carnea exsudativă şi cu un pH scăzut, datorită conţinutului ridicat în glicogen;
- utilizarea unor substanţe anabolizante (beta-angonistele sau hormonii) în scopul dezvoltării ţesutului muscular (interzise în CE) nu determină modificări ale calităţii cărnii decât în ceea ce priveşte reducerea grăsimii intramusculare;

modul de administrare a hranei poate influenţa indicii biochimici ai cărnii, în sensul că hrănirea restricţionată determină reducerea grăsimii intramusculare (tabelul îl veţi găsi în revistă).

• Tipul de hală şi densitatea în boxă – nu influenţează indicii organoleptici şi tehnologici ai cărnii.

• Vârsta la sacrificare – influenţează indicii de calitate a cărnii, în sensul că animalele cu vârsta mare (scroafe, vieri reformaţi) au carnea mai colorată, mai perselată, cu un conţinut mai mare în grăsime intramusculară şi mai bogată în colagen. Carnea respectivă se pretează la prepararea salamurilor uscate.

• Greutatea la sacrificare – influenţează anumiţi indici de calitate a cărnii. Astfel, carnea porcilor grei (130-140 kg) are grăsime intramusculară mai multă, pierdere mai mică a greutăţii la decongelare, iar indicii tehnologici ai cărnii sunt mai buni. Această carne se pretează mai puţin la consumul proaspăt, dar este foarte avantajoasă pentru prepararea jambonului fiert.

• Sexul animalului – nu influenţează calitatea cărnii, cu excepţia mirosului cărnii provenite de la vierii reformaţi şi necastraţi, a căror carne are un miros mai puţin agreabil, sau a vierilor castraţi, de la care se obţine o carne cu un conţinut de grăsime intramusculară mai ridicat.

Specialiştii de la Romsuintest monitorizează permanent factorii determinanţi ai calităţii cărnii de porc, în scopul obţinerii unor carcase cu procent superior de ţesut muscular şi carne de calitate, în conformitate cu normele europene.

Bibliografia la autor, dr. Aurelia Cuc,
SC Romsuintest Periş SA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 6155

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareb363.html-articol=1136&editie...

Oferta de brazi a Romsilva > REVISTA LUMEA SATULUI

Oferta de brazi a Romsilva

Pentru sărbătorile de Crăciun şi de Anul Nou, Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva are posibilitatea de a recolta şi comercializa pe piaţa internă un număr total de 123.898 bucăţi pomi de Crăciun, din care 79.512 (64%) pomi din specia brad, diferenţa reprezentând specia molid şi alte specii de răşinoase.

Recoltarea pomilor se face, în cea mai mare parte, din regenerările naturale, cu densitate excesivă, prin efectuarea de operaţiuni culturale, precum şi din culturi specializate, din pepiniere silvice. Valorificarea pomilor de Crăciun către populaţie şi alţi beneficiari se face de către direcţiile silvice atât direct, cât şi prin societăţi comerciale care au prevăzută această componentă în obiectul de activitate.

Pe de altă parte, în baza „Planului comun de acţiune pentru prevenirea şi combaterea faptelor ilegale în legătură cu recoltarea, transportul, prelucrarea şi comercializarea materialelor lemnoase, pentru perioada noiembrie 2007 – ianuarie 2008“, se vor organiza acţiuni de control, inclusiv în ceea ce priveşte legalitatea comercializării pomilor de Crăciun.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 589

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 901fe
Verificare

curs valutar

Legea nr. 112, din 27 aprilie 2007, pentru modificarea şi completarea Legii nr. 312/2003 privind producerea şi valorificarea legumelor de câmp.

(MO al României, Partea I, nr. 298, din 4 mai 2007)

Adoptarea acestei legi de către Parlamentul României a avut drept scop corectarea şi îmbunătăţirea unor reglementări din vechea lege, în sensul definirii mai clare a unor noţiuni şi a condiţiilor ce trebuie respectate la cultivarea şi comercializarea legumelor de câmp.

Pe cale de consecinţă, apreciem utilă prezentarea succintă a câtorva dintre modificările şi completările aduse vechii legi, de natură să ducă la o mai bună înţelegere – de către cei interesaţi – a prevederilor în acest domeniu.

De pildă, potrivit noului art. 5 din lege, producţia de legume se realizează în sisteme de cultură, după cum urmează: a) legume de câmp; b) legume în spaţii protejate: solarii, sere reci şi sere încălzite; c) cultura pepenilor; d) cultura ciupercilor; e) producerea răsadurilor; f) producerea seminţelor de legume.

Zonele favorabile pentru cultura legumelor sunt cuprinse în anexa care face parte integrantă din lege (Art. 6 (3)).

E bine să ştim că, potrivit art. 7 (1) şi (2), terenul cultivat cu legume se încadrează în categoria de folosinţă „teren arabil“ şi că fac parte din aceeaşi categorie şi suprafeţele ocupate cu solarii-tunel, solarii cu acoperiş în pantă, individuale sau bloc, acoperite cu materiale plastice.

Producătorii agricoli în domeniu trebuie să ştie că pot înfiinţa culturi legumicole cu soiurile şi hibrizii prevăzuţi în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură al României, aprobat anual de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, precum şi cu soiurile şi hibrizii speciilor legumicole, înscrişi în cataloagele ţărilor membre ale Uniunii Europene (Art. 8 (1)).

Potrivit aceluiaşi articol, alin. (2), categoriile biologice de seminţe şi material săditor folosite în cultura legumelor sunt următoarele: a) sămânţa de prebază; b) sămânţa de bază; c) sămânţa certificată; d) sămânţa hibridă; e) răsaduri provenite din seminţele prevăzute la lit. a) – d).

Important de reţinut este şi reglementarea dată de art. 91, alin. (1), nou introdus după art. 9, potrivit căreia „legumele proaspete, pepenii şi ciupercile destinate consumului uman se comercializează în spaţii special amenajate, însoţite de facturi pe care se înscriu de către emitent calitatea şi conformitatea cu standardele de comercializare“.

Alin. (2) al aceluiaşi articol prevede că facturile pot fi emise de către comerciant sau de producător, în situaţia în care acesta face livrarea directă către beneficiar.

Art. 92 – nou introdus în lege – vine în sprijnul micilor producători, definind mai clar faptul că „micii producători, persoane fizice, care comercializează în condiţiile legii legume în pieţele stradale sau tradiţionale se exceptează de la prevederile art. 91 alin. (2), având obigaţia dovedirii calităţii de producător şi a prezentării produselor în condiţii de calitate şi igienă“.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 566

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareb38f.html-articol=129.htm

Scrisoare deschisă către Parlamentul României

Federaţia pentru Apărarea Pădurilor protestează cu fermitate faţă de Proiectul de lege privind Codul Silvic, iniţiat de patru parlamentari din Camera Deputaţilor, ca fiind total lipsit de fundament ştiinţific şi având consecinţe deosebit de grave asupra menţinerii şi gestionării durabile a pădurilor din România.

FAP, constituită din membri ai Academiei Române, ai Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, cadre didactice ale Facultăţilor de Silvicultură, specialişti din cercetarea silvică, Societatea „Progresul Silvic“, Confederaţia Consilva, Asociaţia Constructorilor Forestieri din România, Asociaţia Proprietarilor de Păduri din România şi alte organizaţii de păduri, în şedinţa sa de Consiliu din ianuarie 2007 şi-a exprimat dezacordul faţă de cum este prezentat în textul proiectului amintit de Cod Silvic modul de administrare şi amenajare a pădurilor, observând, de asemenea, lacunele deosebit de grave ale textului.

Acest proiect de lege ar aduce prejudicii imense pădurii şi mediului din spaţiul nostru geografic […].

Avându-se în vedere că iniţiatorii acestui Proiect de Lege nu sunt de specialitate silvică, iar Codul Silvic reprezintă cea mai importantă lege pentru sectorul forestier din România, FAP îşi exprimă disponibilitatea de a participa şi de a contribui la elaborarea unui nou proiect de lege, împreună cu Academia Română, Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, Institutul de Cercetări şi amenajări silvice, cu facultăţile de Silvicultură, aşa cum s-a procedat până în prezent în România şi se procedează şi în ţările Uniunii Europene.

Consiliul de conducere, preşedinte ing. Marian Stoicescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 577

Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net

Pădurea şi efectele benefice ale funcţiilor sale de protecţie (II)

- Funcţia de protecţie a apelor

Această funcţie constă, în esenţă, în însuşirea pădurii de a atenua scurgerea apelor de suprafaţă, de a spori debitul apelor subterane, de a asigura cursurilor de apă care o străbat un debit constant şi o limpezime sporită. Cercetările efectuate atât în ţara noastră, cât şi în alte ţări (Franţa, Germania, Elveţia, SUA, CSI etc.) au scos în evidenţă o serie de influenţe favorabile ale funcţiei de protecţie a apelor, dintre care menţionăm:

- Micşorarea volumului de apă care se scurge la suprafaţa solului, ca urmare a reţinerii unei importante cantităţi din apa rezultată din precipitaţii, la nivelul coronamentului şi pe trunchiurile arborilor, precum şi a infiltrării cu mai multă uşurinţă a apei în solul forestier, comparativ cu solurile caracteristice zonelor neîmpădurite (terenuri agricole, păşuni, fâneţe).

Coeficientul de scurgere, ale cărui valori sunt cuprinse în intervalul 0–1,0, variază, în funcţie de gradul de împădurire, de la 0,24 la un grad de împădurire de 90%, la 0,41 la un grad de împădurire de 57% şi la 0,67 în cazul unui grad de împădurire de numai 13%. (Voronkov, N.A.)

Pe de altă parte, şi în interiorul pădurii coeficientul de scurgere înregistrează diferenţe de valoare, în funcţie de specie, vârstă, compoziţia şi consistenţa arboretului, precum şi de panta terenului.

- Reducerea vitezei scurgerilor de apă la suprafaţa terenului, cu importante efecte atenuante asupra debitelor de viitură. Cercetările au demonstrat că viteza de scurgere a apei în teren împădurit este de câteva ori mai mică decât în terenurile agricole. (Gaspar, R.)
- Creşterea cantităţii de apă infiltrată în straturile inferioare ale solului în terenurile împădurite, fie că este vorba despre apa provenită direct din precipitaţiile atmosferice, fie ca urmare a topirii zăpezii.
- Pădurile au o influenţă pozitivă şi asupra calităţii apelor, prin îmbogăţirea acestora în ioni şi diminuarea procentului de amoniac. În acest sens, cercetările efectuate arată că, în urma trecerii prin coronamentul arborilor, conţinutul apei în ioni de hidrocarbonat creşte până la 46,5 mg/l, faţă de 20,3 mg/l în câmp descoperit, iar în ioni de calciu până la 10,12 mg/l, faţă de 3,4 mg/l în câmp deschis. Pe de altă parte, conţinutul în amoniac, unul din principalele elemente de poluare a apelor, scade de la 0,24 mg/l în apele care au străbătut o perdea forestieră cu o lăţime de 45–50 m.
- Reducerea debitelor maxime ale viiturilor determinate de ploile torenţiale. S-a constatat în acest sens că în bazinele hidrografice cu precipitaţii mai mari de 75 mm, care pot genera viituri mari, debitul maxim specific variază invers proporţional cu procentul suprafeţei împădurite.

Să mai rememorăm o dată toate efectele benefice ale pădurii enumerate mai sus şi vom realiza cu uşurinţă cât de mult înseamnă prezenţa acesteia în zone vulnerabile, cu terenuri în pantă şi cu risc pronunţat de formare a viiturilor şi a torenţilor, fără să mai vorbim despre calitatea şi limpezimea deosebită ale apelor care traversează pădurea, prin comparaţie cu cele din teren descoperit.

Şi tot atât de uşor vom putea realiza cât de dureros şi de tragic se manifestă viiturile şi puhoaiele, cu distrugeri materiale uriaşe (dar comensurabile) şi cu pierderi de vieţi omeneşti (incomensurabile), acolo unde pădurea a fost inconştient sau cu bună ştiinţă rasă de pe faţa pământului.

Reamintindu-ne doar ce s-a întâmplat în ultimii ani pe Valea Trotuşului, pe Valea Borşei, în Apuseni, şi în multe alte locuri, vom retrăi suferinţa oamenilor cauzată de nesăbuinţa şi lăcomia altor oameni (homo homini lupus!).

Să sperăm că 2007, anul intrării României în UE, va însemna, la capitolul „câştiguri“, inclusiv mai mult respect faţă de rolul şi importanţa pădurii.

Dr. ing. Ion MACHEDON

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 835

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareb3de.html-articol=999.htm

Nutriţia porcinelor, aspecte fundamentale (II) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulNutriţia porcinelor, aspecte fundamentale (II)

Proteinele şi aminoacizii

În toate fazele de creştere, producţie şi reproducţie, porcii au nevoie de aminoacizi care să le asigure creşterea şi reproducţia.

Aminoacizii sunt unităţi structurale ale proteinelor. În timpul digestiei, proteinele sunt descompuse în aminoacizi şi peptide, care sunt absorbite în organism şi sunt folosite la formarea altor proteine, de exemplu muşchii.

Aşadar, nevoile porcilor sunt exprimate în aminoacizi, şi nu în proteină. Dietele echilibrate în ceea ce priveşte conţinutul în aminoacizi conţin un anumit nivel din fiecare cei 10 aminoacizi esenţiali pentru porci, iar între aceştia sunt anumite rapoarte pentru a asigura o întreţinere, creştere, reproducţie şi lactaţie optimă.

Aminoacizii esenţiali pentru porci sunt: arginina, histidina, izoleucina, leucina, lizina, metionina, fenilalanina, treonina, triptofanul şi valina. Aminoacidul limitativ pentru porcine este lizina.

Proteinele din porumb sau alte cereale sunt deficitare în anumiţi aminoacizi esenţiali şi din acest motiv se folosesc surse suplimentare de proteină pentru a corecta aceste deficienţe. De exemplu, o combinaţie corectă între cereale şi şrot de soia poate constitui o sursă echilibrată de aminoacizi. Şrotul de soia constituie, în majoritatea situaţiilor, cea mai economică sursă de aminoacizi pentru porci. Uneori însă, în anumite conjuncturi economice, lucrurile se schimbă, alte surse de proteină dovedindu-se mai atractive.

Digestibilitatea aminoacizilor

Numai o anumită proporţie din fiecare aminoacid conţinut în dietă va fi digerat şi absorbit de către animal.

Valorile digestibilităţii pentru principalii aminoacizi sunt prezentaţi în tabel.

Pentru a calcula profilul de aminoacizi digestibili ai unui ingredient se va înmulţi valoarea aminoacidului total cu coeficienţii de digestibilitate din tabelul de mai sus. De exemplu, lizina digestibilă a şrotului de soia 44% PB este calculată astfel: 2,83 x 0,85 = 2,41.

Este recomandată formularea la aminoacizi digestibili mai ales în situaţia în care se folosesc subproduse rezultate din procesarea cărnii, peştelui, cerealelor etc. Formularea la aminoacizi totali prezintă riscul ca animalele hrănite cu astfel de diete să nu realizeze performanţele dorite. Recomandările pentru lizina digestibilă pentru toate categoriile sunt prezentate în continuare.

Dr. ing. Nicolae Zeneci

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007 Vizualizari: 755

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareb3fb.html-articol=362.htm

Consultaţii de fitoterapie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulConsultaţii de fitoterapie

Începând cu acest număr revenim cu rubrica „Consultaţii de fitoterapie“, recomandând remedii naturale.

Solicitanţii sunt rugaţi să trimită pe adresa revistei următoarele date: diagnosticul pus de medic, vârsta, medicaţia urmată, regimul alimentar şi alte date importante cu privire la afecţiunea de care suferă.

Asigurăm confidenţialitatea răspunsurilor. Este suficient să scrieţi iniţialele numelui şi pronumelui şi localitatea.

M.L. – Buzău: Boala de care sufăr ştiu că nu are leac. Totuşi vă rog din suflet să-mi daţi un sfat. În decembrie 2001 am făcut un accident cerebral vascular. Am scăpat fără operaţie la cap, dar cu o pareză pe partea stângă. Piciorul s-a recuperat foarte repede însă am de opt luni probleme cu mâna dreaptă. Unde aş putea merge pentru recuperare, dacă totuşi sunt speranţe? Dacă da, unde? Ce tratamente naturale să folosesc? Aştept răspuns, din partea dvs. oricare ar fi el. Vă mulţumesc anticipat.

Răspuns: Speranţa nu trebuie niciodată pierdută. În fiecare an oamenii de ştiinţă se străduiesc să găsească noi metode şi mijloace terapeutice, în special pentru afecţiunile grave. Consider că ar fi bine să recurgeţi la o staţiune specifică pentru recuperare. Cea mai apropiată de Dvs. este staţiunea de balneofizioterapie şi recuperare medicală Bălţăţeşti-Neamţ, a MAP care are, pe lângă alte procedee, acupunctură şi electropunctură şi toate, în multe cazuri similare, au dat rezultate bune. Vă puteţi programa la tel.: 0233.24.40.07; 24.40.17; 24.40.18.

Puteţi recurge şi la Băile Herculane, unde la Hotel Roman există cabinete medicale de specialitate. În paralel cu tratamentele recomandate, vă recomand următoarele produse naturale: Neurotonic (Brain Tonic) CPR din care luaţi o capsulă pe zi după masă, produse pe bază de Ginko Biloba – de exemplu Bio-Biloba Pharma Nord, două capsule pe zi timp de cel puţin 2 luni; Protonic Hypericum Baia Mare, 8-10 capsule pe zi timp de 6 luni; Golden Yacca şi produsul Mentat care se găseşte în farmacii, conform prospectului.

Pagină realizată de acad. Ovidiu BOJOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 821
☐
˚Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bogăţia unui „târg“: Iveşti

Numele de Iveşti – în varianta orală, legendară, şi-ar trage numele de la un pârcălab al locului, Ivaşcu, căzut eroic pe câmpul de onoare în vremea lui Ştefan cel Mare şi Sfânt în bătălia de la Chilia. Lingviştii consideră că numele ar veni de la un întemeietor de sat, numit Ivul. Numele de Iveşti într-o formă arhaică, Ioveşti, apare în documente pe la 1626. După ce un timp s-a numit şi Târgul Biserica Florii, de la numele unei biserici importante din zona ctitorită de căpitanul Florea.

Am folosit cuvântul „bogat“ în titlul acestui articol pentru că exprimă foarte bine multitudinea de valori care au luat într-un fel sau altul contact cu locurile acestea. De la cele spirituale la cele materiale.

Această zonă a fost propice aşezărilor umane din cele mai vechi timpuri, încă din perioada paleolitică, deoarece poziţia geografică era deosebit de favorabilă, la răscruce de drumuri comerciale şi în apropierea confluenţei râurilor Bârlad şi Siret.

Dacă stai de vorbă cu localnicii mai în vârstă ei vor fi mereu tentaţi să spună: „în târgul nostru…“, asta pentru că Iveştiul chiar a fost „târg“, deci un fel de oraş. Mai întâi, prin secolele al XVII-lea şi al XVIII-lea va fi cunoscut ca Târgul Biserica Florii (Floarei) datorită unei mănăstiri care a polarizat un anume vad comercial în vechiul Iveşti, iar mai apoi, la 13 octombrie 1856, recapătă de la Căimăcămia Principatului Moldovei actul de reînfiinţare a „târgului“, de data aceasta sub numele de Târgul Iveşti. Pentru ca de pe vremea domniei lui Alexandru Ioan Cuza să devină capitala (reşedinţă) Ocolului (Plasei) târgului Iveşti, mai apoi judeţului Tecuci, statut păstrat până în anul 1950.

La mijlocul secolului al XIX-lea, Iveştiul era cunoscut ca un important centru de olărie-ceramică, blănărie-cojocărie, dogărie-caretărie, tăbăcărie – pielărie, pentru ca în secolul al XX-lea să apară şi ateliere de tinichigerie, lumânări, tâmplărie din lemn şi împletituri din nuiele. De asemenea, începând cu primii ani ai secolului al XX-lea, iveştenii (îndeosebi cei care lucrau pe moşia Iveşti–Torceşti) să devină şi buni viticultori şi vinicultori.

Radu Rosetti a lăsat un catren pe care l-a scris cu vopsea, cu mâna sa, pe doagele unui uriaş butoi din crama iveşteană:

„Minunat vin de podgorii,
Hidromel ca din poveşti
Tu ne-alungi din viaţă norii,
În pahar când te IVEŞTI.“

Comerţul a fost înfloritor după întemeierea „târgului“ în 1856, când s-au stabilit la Iveşti numeroşi comercianţi români, evrei, armeni, turci şi greci. Există depozite „en gros“, dar şi multe prăvălii, băcănii, restaurante, cofetării, cafenele.

Şi în prezent sunt trei supermarket-uri, dintre care unul face parte dintr-o reţea ai căror patroni sunt din Galaţi.
Populaţia: peste 10.000 locuitori; se înscrie între comunităţile rurale mari ale judeţului din punct de vedere demografic; aproximativ 20% din populaţie este de etnie rromă, restul fiind majoritatea români şi foarte, foarte puţini greci, turci, sârbi, bulgari rămaşi din perioada cât Iveştiul a funcţionat ca târg.
Sate componente: Iveştii în nord şi Buceştii în sud, ambele fiind constituite din sectoare (cartiere) care de la N spre S se prezintă în următoarea ordine: Atârnaţi, Blăjerii de Sus , Iveşti – Târg, Blăjerii de Jos, Diecheni, Vultureni şi Buceşti.
Potenţialul agricol:

- teren agricol: aproximativ 6.600 ha;
- se cultivă preponderent cereale şi plante tehnice, la care se adaugă lucernă, pepeni, cartofi, legume-zarzavat (mulţi locuitori practică culturile de legume în seră, ceea ce le dă posibilitatea de a obţine culturi timpurii şi bani frumoşi.);
- sunt 3 asociaţii mari şi vreo 4 mai mici
- păşunile naturale însumează abia 57 ha;
- 150 ha livadă în mare parte concesionată;
- peste 1.000 ha din Podgoria Iveşti (care se întinde pe mai mult de 3.800 ha) se găsesc pe teritoriul localităţii; • vinurile iveştene au luat medalii de aur şi argint la concursuri internaţionale, în special Băbească Neagră de Iveşti şi Fetească Albă. Alte soiuri de viţă-de-vie: Chasslas, Coarnă Neagră, Muscat Hamburg, Muscat Ottonel, Merlot, Ceasla Albă şi Roz.

Vinul (şi astăzi) se îmbuteliază la vechea Cramă care dăinuie de prin anii 1904-1905, când proprietarii de atunci ai moşiei Iveşti – Torceşti au trimis la şcolarizare în Franţa şi Italia localnici care au deprins meşteşugul cultivării viţei-de-vie şi a prelucrării ei.

- Preţul pământului este cam în jur de 1.000 de euro hectarul, dar nu se vinde din cauza fărâmiţării şi a costurilor mari ale actelor.

Dezvoltare rurală:

- reţea de apă, gaze, canalizare;
- în derulare un proiect de modernizare a colectării şi transportului gunoiului (400 mii de euro) – colectare selectivă (gunoi de grajd/menajer); 1.620 de pubele, 81 de containere pentru gunoiul de grajd pe care le colectează primăria şi îl poate valorifica, o maşină de transport;
- drumurile toate pietruite;
- piaţă agroalimentară după ultimele standarde (cu hale de peşte, de carne, de brânză, cu lăzi frigorifice, cu aer condiţionat);
- şcolile modernizate şi în curs de modernizare, sală de sport ultramodernă.

O elită culturală de excepţie
Dacă ar fi să înşir toată lista de personalităţi istorice şi culturale care îşi leagă într-un fel numele de aceste locuri aş termina deja articolul. Pe domnul profesor Gheorghe Frătiţă, cel care se osteneşte cu pasiune să pună la punct un muzeu în casa în care s-a născut şi a locuit o vreme Hortensia Papadat-Bengescu, nu-l mai puteam opri. Am reţinut totuşi câteva nume:

- hatmanul Bogdan Lupu, ginerele lui Constantin Cantemir, deci cumnat cu Dimitrie şi Antioh Cantemir; fata lui a fost mai târziu soţia lui Ion Neculce;
- generalul Eremia Grigorescu;
- academicianul Vasile Pârvan;
- Ştefan Petică (1877-1904), „primul poet simbolist declarat al românilor“;
- prozatoarea Hortensia Papadat–Bengescu (1876 – 1955), fiica generalului Dimitrie Bengescu şi nepoata generalului George Bengescu Dabija; cea mai mare scriitoare a literaturii române, întemeietoarea, alături de Camil Petrescu şi Liviu Rebreanu, a romanului modern românesc;
- Victor Ioan Popa (1895 – 1946), poet, desenator, pictor scenograf, redactor, publicist, cronicar plastic şi artistic, şef maşinist, regizor şi director de teatru, primul organizator al teatrului sătesc, pionier al teatrului radiofonic şi al teatrului pentru copiii (1925), profesor la Conservatorul din Bucureşti.

Ascultându-l pe domnul profesor simţeam că mă umplu câte puţin din fiecare personalitate pe care mi-o descria în parte, cu lux de amănunte, în ce fel şi-a unit destinul de acele locuri. Simţeam că am avut norocul de a călca pe un pământ binecuvântat.

Poate aşa e când te afli la „drumul mare“: actualul DN 25 este funcţionabil încă din secolul I î.H., fără încetare.

„Bine ar fi, conchide domnul profesor Frătiţă, dacă actualii şi viitori tineri din Iveşti s-ar apleca să cunoască, fie şi în fuga calului, câte ceva despre acest loc binecuvântat de Dumnezeu cu atâtea suflete mari, alese, care au făcut şi fac faimă locului. Pentru că, aşa cum zicea Nicolae Iorga: «Faima se rugineşte dacă nu o cureţi prin muncă în fiecare zi»“.

Un muzeu necesar

Pasiunea pentru colecţionarea de documente o are domnul profesor Gheorghe Frătiţă de la un preot, Igor Jechiu, care în 1969 făcuse o expoziţie de documente exotice. Din păcate, acea colecţie s-a pierdut din cauza ignoranţei şi a răutăţii unor oameni. Prin 1975, începe să facă un mic muzeu cu documente legate de Iveşti. În 1976, la centenarul naşterii Hortensiei Papadat-Bengescu, ia legătura cu fiica cea mică a acesteia pentru a-i solicita câteva obiecte în vederea organizării unui colţ dedicat scriitoarei.

Relaţia cu doamna Elena Stamatiade este păstrată prin scrisori. În posesia lor intră fiul fratelui mai mare al acesteia care află astfel de efortul depus de domnul Frătiţă pentru păstrarea vie a memoriei bunicii sale – un monument, o stradă, o şcoală şi biblioteca purtându-i numele.

Doreşte atunci să doneze tot ce este util pentru a face o casă memorială a scriitoarei. Însă nu poate să dea curs invitaţiei imediat. Îi face doar o vizită scurtă, prilej cu care ia câteva documente şi mai multe fotografii, dar pierde ocazia de a lua obiecte mai mari, iar bunăvoinţa „donatorului“ dispare după ce îşi dă seama că poate obţine un profit din asta.

„Când m-am mai dus a început să se uite urât că luam documente sau fotografii ori alte obiecte mici, discuri de exemplu. Avea peste trei mii de discuri pe care i le-a cumpărat un cetăţean ungur, am îngroşat obrazul şi am luat şi eu vreo treizeci, mai multe cărţi, ediţii princeps, multe cu dedicaţie.“ Se înduplecă să dea totuşi o vitrină care va mobila casa în care s-a născut scriitoarea şi care, după ce a fost tot ce vrei şi ce nu vrei, poştă, sediu de CAP, devine, în sfârşit, sediul Muzeului Personalităţilor Iveştiului.

Prima cameră din dreapta, mai mare, va fi a Hortensiei pentru că acolo s-a şi născut. Camera micuţă din stânga o să fie dedicată lui Ştefan Petică. Memoria celorlalţi scriitori va fi evidenţiată la un loc într-o cameră, iar în podul mansardat vor fi expuse obiecte de etnografie şi folclor şi un colţ de numismatică şi medalistică.

În timpul discuţiei, doamna Frătiţă, la rândul ei profesoară, ne întrerupe puţin pentru a face oficiile de gazdă. Foloseşte momentul pentru a-şi exprima bucuria: „Bine că scap în sfârşit, că orice dulap deschid numai de colecţia asta dau. Nici nu ştiu cum de nu s-a dărâmat podul pe noi“.

Speră ca, până pe 8 decembrie, de ziua scriitoarei, să termine. Dar lucrările sunt întârziate, iar o mare parte din obiecte au fost luate la Galaţi pentru a fi recondiţionate. De aceea este greu de crezut că, în momentul în care dumneavoastră veţi citi aceste rânduri, muzeul să fie gata. Dar, ca în poveste, „mult a fost, puţin mai este“ şi un vis frumos va fi pus în fapt. Un motiv în plus ca atunci când veţi trece pe „legendarul“ DN 25 să vă opriţi la Iveşti, pentru că merită „efortul“.

Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 630

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

vizualizareb42f.html-articol=957.htm

Darul samurailor se duce pe apa Prutului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDarul samurailor se duce pe apa Prutului

În cei doi ani de când minisistemul de irigaţii, implementat în comuna gălăţeană Oancea, a devenit funcţional, doar un număr mic de localnici au profitat de pe urma instalaţiei-minune înfiptă în imediata apropiere a malului românesc al Prutului. Motivul, aşa după cum ne mărturisea mai-marele comunei moldave, Victor Chiriloaie, este inerţia multora dintre proprii consăteni.

„Prestăm această irigare la un preţ simbolic: plata carburantului, lubrifiantului şi zece lei pe zi. Până acum, am irigat o suprafaţă de 24 ha de vie nobilă a unui particular în două rânduri şi undeva, în şes, o suprafaţă de 2 ha de legume. Le irigăm să demonstrăm că se poate“, a precizat primarul din Oancea.

La momentul vizitei noastre în comuna gălăţeană, instalaţia era amenajată pe o solă aparţinând Societăţii Solga Tour SRL, unde am stat de vorbă cu prof dr. ing. Tudor Costică, cadru didactic la Colegiul Naţional de Agricultură şi Economie Tecuci, „un vizionar al satului românesc, venit să revigoreze legumicultura la noi“, cum l-a caracterizat primarul localităţii.

„Este un câmp demonstrativ care constituie un fel de propagandă pentru localnici. Lucrând în cercetare, m-am gândit să aplic nişte cunoştinţe mai vechi în ceea ce priveşte testarea unor soiuri de legume la Tecuci, în cadrul Comisiei de Stat pentru Încercarea şi Omologarea Soiurilor.

La îndemnul unui coleg care a oferit această suprafaţă de 1,5 ha, am încercat tradiţia grădinăritului, care a existat înainte de 1989. Poate voi reuşi să conving oamenii să revină la această frumoasă îndeletnicire“, a declarat Tudor Costică.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 606
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cum să ne apărăm de trichineloză

Ca să ne apărăm de un duşman, în primul rând trebuie să-l cunoaştem bine.

Trichineloza este o boală parazitară gravă, cauzată de un viermişor vizibil numai la microscop, Trichinela spiralis. Acesta se dezvoltă ca adult în intestin şi ca larvă (pui) în musculatură, la animale care consumă carne parazitată şi la om.

Aspecte epidemiologice. În România sunt cunoscute numeroase episoade mici şi mari de trichineloză la om, în mediul sătesc şi cel orăşenesc. Majoritatea acestora au avut un caracter familial. În toate situaţiile de îmbolnăvire, din carnea consumată (friptă, prăjită insuficient sau preparată în mezeluri crude sau afumate) nu au fost prezentate probe la medicul veterinar, pentru control.

Îmbolnăvirile au apărut la toate vârstele, inclusiv la copii sugari şi la persoane de vârsta a III-a. S-a constatat că frecvenţa cazurilor a fost mai bogată la femei.

La porci, trichineloza a fost depistată pe tot cuprinsul ţării. În prezent, incidenţa infestaţiilor se menţine sub limita de 0,05%. Cazuri mai dese s-au diagnosticat la mistreţ şi urs. La carnivorele sălbatice, ca şi la cele domestice, infestaţiile sunt mai ridicate.

Măsurile practice de prevenire şi combatere a trichinelozei se realizează, pe de o parte, prin controlul riguros al cărnii de porc şi de vânat, în abatoare, pieţe agroalimentare şi la circumscripţiile sanitar-veterinare urbane şi rurale şi, pe de altă parte, prin acţiuni perseverente de informare şi educaţie sanitară pentru conştientizarea populaţiei.

Recoltarea probelor pentru examen se face în timpul tăierii porcilor, din locurile de elecţie a larvelor de Trichinela. Astfel, de la porcul întreg se prelevează probe din pilierii (stâlpii) diafragmei.

În lipsa acestora, se recoltează probe cât mai aproape de inserţia pe os, din partea musculară a diafragmei, din muşchii abdominali, intercostali şi de la baza limbii. Din carcasa porţionată, din fiecare piesă se recoltează trei probe din locuri diferite. Din preparatele crude se recoltează din trei puncte diferite câte o probă de muşchi, fără grăsime.

Examinarea probelor se execută individual la trichineloscopul cu ecran sau portabil, după caz, sau prin digestie artificială. În timpul examinării la trichineloscop se pot identifica larve de Trichinela spiralis în diferite stadii de dezvoltare. Interpretarea rezultatelor se face conform legislaţiei în vigoare.

Pentru prevenirea apariţiei şi răspândirii trichinelozei la porci şi la alte specii de animale sunt necesare următoarele măsuri:

- interzicerea vânzării de porci din ferme cu trichineloză către alte ferme sau gospodării ale populaţiei;
- împrejmuirea corespunzătoare a fermelor de porci;
- interzicerea amplasării de ferme în apropierea abatoarelor, ecarisajelor şi depozitelor de piei;

- interzicerea creşterii porcilor pe gropile de gunoaie, infestate permanent cu şobolani şi resturi de cadavre de animale;
- efectuarea de deratizări raţionale, urmate de recoltarea şi distrugerea obligatorie a şobolanilor;
- interzicerea hrănirii porcilor cu cărnuri confiscate din abatoare sau cu deşeuri carnate culinare, decât numai bine sterilizate prin fierbere controlată;
- interzicerea circulaţiei libere a porcilor în afara gospodăriilor;
- efectuarea de anchete epidemiologice la locul de origine a fiecărui caz de trichineloză, depistat la porcine sau la om, urmate de măsuri pentru eradicarea focarului respectiv;
- organizarea de cursuri practice periodice cu asistenţii sanitar-veterinari şi operatorii trichineloscopişti din abatoare;
- educaţia sanitară a populaţiei pentru a conştientiza pericolul mare de a consuma carne sau preparate din carne necontrolate de medicul veterinar. În final, niciun porc tăiat fără un control sanitar-veterinar, pentru ca, odată cu sosirea sărbătorilor de iarnă, să avem pe masă carne sănătoasă!

Dr. I. CIRONEANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 946

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Agricultorii prahoveni, cu gândul la noua recoltă

Dialog cu ing. Elena Scarlat, directorul Inspectoratului Teritorial Prahova pentru Calitatea Seminţelor

C.B.: Cum au arătat în această vară loturile semincere de grâu şi orz?

E. S.: La noi, în Prahova, în ciuda calamităţilor generate de secetă, loturile semincere au arătat bine, curate, cu o producţie bună: între 2.500 – 3.000 kg/ha, cantitate care asigură sămânţa pentru cca 20.000 ha, faţă de cca 30.000 ha, cât se cultivă în mod normal în judeţ.

C.B. O aşa producţie pe timp de secetă prelungită pare a fi o realizare de excepţie.

E.S.: Explicaţia stă în activitatea celor peste 30 de unităţi producătoare, profilate pe producţia de seminţe. Se cuvin exemplificate: ferma de cercetare şi producţie de la Stoeneşti, SC Ceres Ploieşti, SC Semina Albeşti, Grupul Inter-Agro şi SC Pris Tătărani, aflate în competiţie pentru aplicarea tehnologiilor moderne şi de calitate.

C.B.: Ce soiuri noi aveţi în cultura pentru anul viitor?

E.S.: Avem soiuri consacrate de 3-4 ani: Boema, Alex şi Dropia. Din păcate, cele mai multe unităţi producătoare, din cauza banilor, au cultivat doar pe cele din C1 şi C2, care nu pot asigura un nivel ridicat de producţie.

C.B.: Alte probleme grave?

E.S. Din controalele din teren ne-am convins că loturile semincere sunt pe mâini bune, că oamenii realizează faptul că, pe timp de secetă, cu sămânţa nu-i de glumit.

Ceva probleme ar putea să apară la valorificarea seminţei, chiar dacă producătorii au contracte cu unităţile de preluare şi comercializare. Mă refer aici la preţul seminţei, care
nu-i mulţumitor. Important rămâne faptul că avem seminţe cu indici superiori de calitate pentru condiţiile acestui an.

C.B.: Ce se întâmplă cu sămânţa pentru celelalte culturi de toamnă: orz, orzoaică şi rapiţă?

E.S.: La orz şi orzoaică avem cantităţi de seminţe ceva mai reduse. De la an la an, solicitările au fost tot mai mici.

C.B.: La rapiţă?

E.S.: Aici nu vor fi probleme. Dispunem de 125 tone de sămânţă de calitate cu care se va putea acoperi necesarul.

C.B.: Nu ca la grâu…

E.S.: Deficitul de sămânţă de grâu pentru Prahova va fi acoperit din achiziţia de la Institutul de Cercetare de la Fundulea şi de la unităţi ale sale din ţară, în special din judeţul Teleorman. De accea suntem încrezători că seminţele pentru noul an agricol nu vor fi o problemă, numai vremea să ţină cu noi.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 594

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Reflecţii pe teme agricole

La una dintre recentele emisiuni de televiziune cu tema scumpirea alimentelor de bază ale românilor, realizatorii şi invitaţii au găsit o sumedenie de explicaţii savante, unele mai greu, altele mai uşor de priceput de către ascultători.

În discuţie se aflau problemele ce ţin de fărâmiţarea excesivă a terenurilor agricole şi practicarea unei agriculturi de subzistenţă, decapitalizarea fermelor, lipsa unor structuri adecvate pe circuitul producător-consumator, concurenţa neloială, seceta din acest an, gripa aviară, pesta porcină, preţuri minimale pentru producători şi maximale pentru procesare la vânzare, redistribuire inechitabilă a veniturilor, mafia pieţelor, corupţia. În fine, un amalgam de subiecte din care greu înţelegi câte ceva.

Poate în mod premeditat nu s-a vorbit despre cauzele reale ale scumpirii alimentelor, dar mai ales de lipsa de preocupare a guvernelor pentru cultivarea integrală a terenurilor arabile, întreţinerea şi folosirea păşunilor, fâneţelor, livezilor, plantaţiilor viticole şi a altor suprafeţe care captează energia solară dată cu generozitate de mama natură.

Această energie, oferită gratuit de soare, nouă ne scapă printre degete, în vreme ce toate ţările din UE o valorifică la maximum, cultivând după cele mai performante tehnologii terenul agricol, procesând apoi producţia vegetală şi animală pentru hrana populaţiei. Nu întâmplător, România se află într-o profundă criză alimentară, cu cele mai scumpe alimente din UE, în vreme ce salariul mediu este de cinci ori mai mic!

Nu este admisibil ca, în supermarket-urile, situate adesea între bălăriile din vecinătatea oraşelor noastre, să întâlneşti acum cartofi din Turcia, Cehia sau Iran, mere din Polonia şi Slovenia, struguri din Grecia, prune din Italia, roşii din Olanda etc., de parcă noi am uitat să le producem.

Ce să mai vorbim despre produsele animaliere unde, după unele statistici, peste 80% din produsele de carne şi lapte sunt de provenienţă străină.

Distrugerile provocate infrastructurii agricole, cum au fost sistemele hidroameliorative, construcţiilor agrozootehnice, plantaţiilor horticole, apoi abandonarea a mari suprafeţe de terenuri arabile, scăderea drastică a efectivelor de animale, abandonul pajiştilor şi alte involuţii din ultimii aproape 20 de ani au condus la scăderea producţiei şi la creşterea preţurilor în mod deosebit la alimente.

Toate ţările foste socialiste, actuale membre ale UE, care au trecut prin aceleaşi perioade de tranziţie la economia de piaţă nu au dezorganizat ireversibil fostele structuri de stat şi cooperatiste, ceea ce face ca astăzi să realizeze producţii agricole la niveluri şi preţuri accesibile tuturor categoriilor sociale.

Întoarcerea la agricultura parcelară de subzistenţă, spre care ne-am îndreptat fără să ne forţeze nimeni, precum şi lipsa de previziune, de programe concrete şi coerente au dus la o slabă performanţă economică, obligând milioane de lucrători din agricultură să ia calea străinătăţii pentru a supravieţui. Trist, dar adevărat.

În nicio ţară din UE nu s-au petrecut asemenea majore distorsiuni în spaţiul rural. Acum, de se va încerca redresarea agriculturii în ansamblul său va fi cu atât mai greu de realizat cu cât depopularea satelor va fi mai accentuată. Apoi trebuie să spunem şi să judecăm chiar faptul că sute de mii de hectare de terenuri agricole dintre cele mai fertile s-au vândut deja pe nimic străinilor. Străini care nu vor veni să le lucreze, ci o s-o facem tot noi dar,
de-acum ca… argaţi?!

Dacă ar fi să vorbim totuşi de o şansă, atunci primul lucru cu care trebuie să începem este reluarea în cultură a terenurilor agricole abandonate, fără de care nu se poate vorbi de asigurarea necesarului de alimente la preţuri accesibile celor mai multe categorii sociale. Ca să nu amintim şi de alte măsuri ce se impun a fi urgent luate. Spre binele tuturor.

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 634

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareb4bb.html-articol=804.htm

Cartea silvică rolul ei în formarea conştiinţei forestiere > REVISTA LUMEA SATULUI

Cartea silvică

Rolul ei în formarea conştiinţei forestiere

Suntem încă în plină caniculă, chiar dacă am păşit în prima parte a lunii septembrie; mai sunt încă resturi de concediu de efectuat, aşadar şi de îndeletniciri specifice concediului între care, sper, se mai regăseşte încă la multă lume cititul unei cărţi.

Acesta este, de altfel, motivul pentru care am optat pentru un astfel de subiect care, în opinia subsemnatului, nu are legătură neapărat doar cu concediul.

Trebuie afirmat din start că, în decursul timpului, cartea silvică a jucat un rol deosebit de important alături de alte mijloace şi modalităţi în procesul extrem de dificil şi complex al formării şi dezvoltării conştiinţei forestiere în rândul cetăţenilor, de la vârsta cea mai fragedă până la cea a senectuţii.

După anul 1990, dar mai ales în ultimul deceniu, cartea silvică a înregistrat un reviriment remarcabil, graţie preocupărilor în acest domeniu existente la nivelul instituţiilor academice şi universitare silvice (Academia Română, Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice, unităţile de învăţământ silvic universitar şi preuniversitar), al organizaţiilor neguvernamentale de profil silvic (Societatea Progresul Silvic, Asociaţia Pensionarilor Silvici din România).

Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva a acordat, la rându-i, în ultimii ani, o atenţie deosebită cărţii silvice, atât sub aspectul sprijinului financiar asigurat pentru tipărirea unor lucrări valoroase, cât şi în ceea ce priveşte difuzarea acestora atât în rândul personalului silvic, cât şi în cel al publicului larg.

Un exemplu concret, viu şi elocvent al implicării regiei pe acest tărâm îl reprezintă şi cele două publicaţii periodice ale sale, Revista Pădurilor şi revista Pădurea şi viaţa, în structura cărora există rubrici permanente de prezentare şi popularizare a cărţii silvice. Este vorba de rubrica Recenzii în Revista Pădurilor şi de rubrica Vitrina cu cărţi în revista Pădurea şi viaţa.

Într-un asemenea context şi într-un asemenea cadru preocupant şi totodată generos a fost posibilă apariţia, în ultimul deceniu, a zeci de lucrări silvice, de strictă specialitate sau de diseminare a informaţiilor şi cunoştinţelor silvice în rândul publicului larg, dintre care, încercând să nu facem ierarhii şi nici să supărăm pe cineva, vom cita :

- Istoria pădurii româneşti din cele mai vechi timpuri şi până astăzi, autor C.C. Giurescu (reeditare- 2004);
- Marin Drăcea – Opere alese, sub îngrijirea prof. dr. doc. V. Giurgiu, 2005;
- Conştiinţa forestieră la români, sub redacţia prof. dr. doc. V. Giurgiu, 2003;
- Etologia Faunei Cinegetice, autor conf. dr. ing. Ion Micu, 2005;
- Împăduriri, autor prof. dr. ing. Ioan Abrudan, 2006;
- Pădurile României. Parcuri naţionale şi naturale – colectiv, Regia Naţională a Pădurilor - Romsilva, 2004;

- Exploatarea şi valorificarea lemnului, autor prof. dr. ing. Gh. Ionaşcu, 2002;
- Parteneriate ale Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva în economia de piaţă, autor dr. ing. I. Machedon, 2005;
- Plante vasculare periclitate, vulnerabile şi rare din pădurile României, prof. M. Danciu, D. Gurean, A. Indreica, 2007.

Nu în ultimul rând, se cuvine a evidenţia şi faptul că numeroasele publicaţii silvice, agricole şi de mediu, apărute în ultimii ani (între care menţionăm: Pădurea şi Viaţa, Lumea satului, Profitul Agricol şi, mai nou, ABC Agricol), rezervă spaţii largi problematicii legate de pădure şi de rolul esenţial al acesteia în protejarea mediului şi în asigurarea unui mediu sănătos, de calitate.

Încheiem scurta noastră incursiune în lumea cărţii silvice şi în privinţa rolului acesteia în formarea conştiinţei forestiere cu o constatare şi un îndemn, totodată :

Cartea nu e suficient să fie scrisă.

Esenţial este ca aceasta să fie citită şi însuşită!

Dr. ing. Ion MACHEDON

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007 Vizualizari: 1446

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareb4d2.html-articol=1064.htm

Distanţa ce ne separă

Am luat, cu ceva vreme în urmă, drumurile bătrânului continent, fiindcă am în mine sădită curiozitatea pentru lucrul rotund, bine făcut.

Să văd, adică să înţeleg eu însumi, cum de la alţii se poate, iar la mine acasă nu.

Cum de se află trase la sfoară, ca într-o uriaşă expoziţie, câmpiile Austriei, Germaniei, Olandei, Franţei ori Angliei, în vreme ce câmpurile noastre adastă, supuse rigorilor zilei de mâine, într-o încremenire deloc optimistă.

Zic cei mai vârstnici, cu nostalgia bunăstării în glas, cum că România a fost cândva grânarul Europei.

Şi asta li se pare a fi însemnat vârful succesului nostru agricol.

Iată însă că aveam să aflu la Passau, în buza Germaniei, că drumul cerealelor noastre către Europa a fost în fapt cea mai însemnată înfrângere suferită de o ţară cu potenţial şi pricepere într-ale agriculturii.

În locul produselor zootehnice, al cărnii ori fructelor, legumelor şi strugurilor cu preţ pe oricare piaţă, România a fost vămuită, impunându-i-se tocmai ei condiţia de pauperizare.

Dar, s-ar putea crede, asta a fost demult, atunci când ţărişoara, străjuită de Carpaţi şi udată de Dunăre ori Marea cea Mare, nu-şi risipise somnul în care se adâncise de ani buni.

Ei bine, statisticile contemporane, chiar cele „la zi“, confirmă perpetuarea păguboasă a îmbătrânitei concepţii despre posibilităţile româneşti de export cu produse agricole.

Aşa se face că de la noi, spre Europa, călătoresc tot cerealele – atunci prisosesc – ori mărfuri alimentare neprelucrate, în timp ce în sens invers circulă, în cantităţi de luat în seamă, produse alimentare finite.

Să mai adaug rigorile unei pieţe concurenţiale în chip neloial, în care cerealele româneşti, de pildă, înfruntă produse similare subvenţionate, ceea ce înseamnă, din capul locului, pierderi considerabile pentru producătorii autohtoni.

Privatizarea marilor combinate agroalimentare a însemnat, în fapt, spulberarea acestora în cele patru vânturi, proprietarii căpătuiţi peste noapte considerând mai avantajoase importurile decât producţia proprie.

Micii producători, neîntremaţi financiar, nu pot concura afluxul de produse străine şi, în consecinţă, pieţele alimentare oferă tot ceea ce se poate imagina ori nu, adus de pe aiurea la preţuri mai mici chiar decât oferă industria alimentară ori agricultura românească.

Chiar dacă, ori tocmai de aceea, ce ne vine, de unde ne vine, e fără gust şi nu o dată periculos pentru sănătate.

Europa caută acum naturalul produselor ecologice, din calea cărora, pe cât se poate, chimia e pusă pe fugă.

Agricultura Europei lucrează cu tractorul de mare putere, cu plugurile multibrăzdar reversibile, cu combine de mare randament, cu o industrie prelucrătoare concepută deja la scară continentală.

Cum să-i reziste, unei asemenea armade, plugul tras de boi ori neînsemnata, încă, industrie alimentară

organizată după principiile micii gospodării?
În Vest, rotaţia culturilor e un parametru fundamental al tehnologiei naturiste.
La noi, doar terenurile rămase pârloagă intră într-un asemenea raţionament.
Dar nu vă spun toate acestea cu gândul renunţării. Da' de unde!
Trebuie însă să luăm taurul de coarne.
Să punem mintea şi braţele la treabă.
Să gândim europeneşte!
Să nu ne fie teamă de tarlalele comasate în asociaţii ori cooperative productive.
Investiţia, de iniţiativă ori materială, rodeşte doar în câmpul fertil al agriculturii de performanţă.
Europa ne aşteaptă!
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 538
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bonsaii

Un bonsai nu este un arbore modificat genetic, ci unul normal, plantat într-un ghiveci, care este îngrijit şi tuns regulat. Este o plantă complet dependentă de posesor şi are nevoie să i se asigure constant un bun tratament, pasiune şi un strop de iubire. Creşterea acestor copăcei nu este grea, ba chiar foarte uşoară, singura condiţie fiind implicarea în îngrijirea lor. Bonsaii se modelează din conifere cu ace mici sau arbori cu frunze căzătoare, dar şi din pomi fructiferi sau exotici (ei având însă nevoie de o seră). Dacă este îngrijit în mod corespunzător, un bonsai poate trăi la fel de mult ca unul din aceeaşi specie ce se dezvoltă în natură.

Un bonsai adaptat şi bine îngrijit este sănătos şi se poate ţine afară sau în balcon. Dacă este obţinut dintr-un pom fructifer, bonsaiul înfloreşte şi rodeşte ca atare. Frunzele, dacă avem o specie din categoria foioaselor, vor cădea toamna, dar copăcelul va reînfrunzi în primăvară.

Ghiveciul trebuie ales în armonie cu planta, atât ca proporţie cât şi ca dimensiuni.

Adâncimea ghiveciului pentru bonsai se stabileşte în funcţie de grosimea trunchiului (cu cât trunchiul e mai gros, cu atât mai adânc va fi ghiveciul), iar ghivecele pentru bonsai trebuie să aibă o deschidere mult mai largă şi sunt mai puţin adânci.

Când se transplantează în alt ghiveci, după ce s-a mai maturizat, vârfurile rădăcinilor se taie mai scurt.

Ideal ar fi ca peste pământul din ghiveci să se aştearnă un strat de pietriş sau unul de muşchi ori licheni din pădure pentru a păstra umezeala.

Bonsaiul trebuie plasat într-un loc cu lumină indirectă, pentru că, în caz contrar, frunzele se încălzesc, stomatele se închid pentru a micşora evaporarea foliară, iar fotosinteza încetează. Dacă este de exterior, trebuie aşezat într-un loc însorit din grădină, preferabil orientat spre est, sud sau vest, dar nu în bătaia directă a soarelui. Bonsaiul de interior trebuie pus într-o cameră luminoasă şi întors câte un sfert de cerc cam la trei zile. Temperatura încăperii în care este ţinut nu trebuie să depăşească 30°C, iar pe timpul iernii să nu coboare sub -10°C. Temperaturile ce depăşesc aceste limite îl pot afecta.

Bonsaii, ca orice altă plantă, au nevoie ca aerul să circule, iar când circulaţia acestuia e redusă se recomandă să i se facă vânt o dată pe zi – astfel se împiedică formarea ciupercilor sau instalarea insectelor.

Udarea bonsailor trebuie făcută moderat deoarece suferă mai mult din cauza excesului de apă decât dacă este puţină. Necesităţile sale de apă variază mereu în funcţie de temperatură şi lumină, dar puteţi verifica cu degetul suprafaţa solului: dacă este uscată, trebuie udat. Modul cel mai bun de udare este cu o stropitoare, pentru că planta trebuie udată peste tot, fără a deranja însă pământul din jurul rădăcinilor.

Solul ideal pentru bonsai nu trebuie să fie foarte sărac în elemente nutritive, pentru că, împreună cu tăierile continue, reprezintă un factor de stres suplimentar pentru plantă. Bonsaiul se tunde cam de 2 ori pe an: crengile subţiri, fragede, tinere – primăvara; cele groase, cu scoarţă – de preferinţă toamna. Frunzele, în schimb, pot fi tunse tot anul.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 978

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Nevoia de cercetare agricolă

Anul acesta, Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ a sărbătorit 80 de ani de la înfiinţarea Institutului de Cercetări Agronomice al României. Despre acest eveniment şi mai ales despre unele probleme acute ale cercetării am discutat cu academicianul Cristian Hera, preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice.

G.V.: Moment aniversar la Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“. Un an important pentru dumneavoastră, pentru întreaga cercetare agricolă, domnule preşedinte.

C.H.: Aşa este, un an extrem de important pentru noi şi, cred eu, şi pentru cititorii dumneavoastră, pentru că aici, la Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“, am sărbătorit aniversarea a 80 de ani de la înfiinţarea celui mai prestigios şi fecund forum de ştiinţă şi cultură românească, Institutul de Cercetări Agronomice al României, cunoscut de toată lumea sub denumirea de ICAR, institut care a fost creat de către marele agronom român, academicianul Gheorghe Ionescu-Şişeşti.

G.V.: Pentru asta îi şi poartă Academia numele marelui savant...

C.H.: Pentru asta, dar şi pentru faptul că Gheorghe Ionescu-Şişeşti a avut realizări extrem de importante pentru progresul agriculturii româneşti. Vreau să vă spun numai că acest institut central a fost înfiinţat pentru a fi pus în slujba agriculturii. Ministrul de atunci, Constantin Garoflid, spunea că: „Toată plugărimea ţării a fost nivelată în urma reformei agrare din 1918 la neîndestulare şi că atunci criteriul de distribuire a pământului a fost numai moral şi deloc economic.“

De aceea, ministrul l-a rugat pe marele academician Gheorghe Ionescu-Şişeşti să elaboreze un proiect de lege pentru înfiinţarea Institutului de Cercetări Agronomice al României, proiect care a fost supus spre aprobare în Parlamentul României la data de 14 aprilie şi promovat ca lege pe data de 9 mai 1927.

Spun aceste lucruri pentru că de aici a decurs şi necesitatea organizării cercetării ştiinţifice din agricultură şi a existenţei unui forum care să coordoneze întreaga activitate de cercetare ştiinţifică. De ce? Pentru că, spunea atunci marele savant, ceea ce este valabil şi acum, că sporirea producţiei impune ca tehnica agricolă să fie perfecţionată, iar agricultura intensificată.

Aceste posibilităţi nu pot fi realizate decât în condiţiile aplicării agriculturii moderne, cu introducerea unor metode noi, care rezultă din cuceririle ştiinţei. Sigur că datele ştiinţei generale şi tehnicile din alte ţări ne stau la dispoziţie, dar valabilitatea lor pentru condiţiile noastre de climă şi sol este limitată. De aceea noi trebuie să avem o cercetare proprie!

G.V.: Este ceea ce împlineşte în acest moment Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“...

C.H.: ...care este continuatoarea de drept a Institutului de Cercetări Agronomice al României.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 620

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Mărăcineni – grădina de legume a buzoienilor

Aflată pe malul stâng al râului Buzău, la poalele dealurilor subcarpatice şi la o depărtare de numai 2 km spre nord de oraşul reşedinţă de judeţ, comuna Mărăcineni are avantajul poziţiei geografice, la intersecţia a două drumuri importante: DN 2 si DJ 203 K, favorizând-o în dezvoltarea sa economică şi socială.

Printr-un înscris al domnitorului Mihai Viteazu, din 3 noiembrie 1597, se întăreşte proprietatea lui Fătu din Mărăcineni-Buzău, constând din 3 pogoane „nedajnice“ cumpărate de la popa Vlad „Călugăru“ cu 2.000 de aspri.

Satul aparţinător Potoceni are o atestare şi mai veche, fiindu-i consemnată existenţa încă de la 1523.

Deşi este o comună mică (2.948 ha) ca suprafaţă, numărul locuitorilor (6.847) este mare. Au şansa unui pământ fertil, binecuvântat de Dumnezeu, de aceea aici s-a produs şi se produce cea mai mare cantitate de legume de pe piaţa Buzăului.

Până în 1948 toate grădinile de peste râul Buzău le-au aparţinut. Aşa cum preciza primarul Ion Catinca, din cele aproape 3.000 ha de suprafaţă arabilă, numai vreo 500 constituie teren neagricol. Legumicultorii din Mărăcineni s-au unit nu demult într-o asociaţie proprie condusă de profesorul Ion Drăghici. Şi tot ei au constituit Asociaţia Udătorilor de Apă prin Irigaţii, care are în vedere irigarea a 400 ha de teren din râul Buzău.

Localnicii sunt renumiţi şi în creşterea animalelor, având în prezent pe lângă gospodării 670 de bovine, 2.200 de oi şi capre, peste 1.300 de porci, 15.000 de păsări şi 400 familii de albine.

Primarul Catinca, aflat la al treilea mandat, doreşte din tot sufletul să promoveze Mărăcineniul nu numai pentru celebrul pod de legătură dintre Muntenia şi Moldova, la refacerea căruia a contribuit cu sfatul şi insistenţa sa preşedintele ţării, ci mai ales pentru utilităţile pe care le oferă. „Suntem la răscruce de drumuri şi beneficiem de resurse naturale şi terenuri fertile. În plus avem reţele electrice, telefonie mobilă şi Internet.

Locuitorii beneficiază de peste 7 km de reţele pentru alimentare cu apă. În curând vom achiziţiona şi o staţie de gaze. La intrarea în satul Mărăcineni, dar şi în comună s-au dezvoltat obiective agroturistice.Amănunte despre viaţa culturală aveam să aflu de la tânărul director Ion Macoveanu, care este şi animator pentru 24 de comune buzoiene cu un potenţial turistic important în cadrul programului LEADAR al MAPDR. Domnia sa a înfiinţat la sediul din Potoceni al căminului cultural Asociaţia „Speranţe pentru viaţă“.

Aceasta promovează programe şi proiecte în domeniul protecţiei mediului şi educaţiei tinerilor în acest scop nobil. Iar pentru a scoate în relief mai bine valenţe locale, directorul Căminului Cultural din Mărăcineni a editat o lucrare de referinţă: „Munţii Buzăului – tradiţii şi turism cultural“. Aşa că pe aici trece drumul către frumuseţile judeţului, nu doar din punct de vedere rutier, ci şi informaţional. O adevărată poartă a turismului buzoian.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 943

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareb589.html-articol=967.htm

Masajul terapeutic

În ultima vreme, tot mai multă lume recurge la medicina alternativă care, alături de cea clasică, pare a fi uneori o soluţie salvatoare. În anumite cazuri masajul este esenţial şi indispensabil în vindecarea şi tratarea unor afecţiuni, în recuperare, în refacerea după o suferinţă majoră. Masajul menţine starea de sănătate, redă tinereţea, reface organismul, încetineşte procesul de îmbătrânire, are cel mai mare rol în relaxare. Un masaj corect nu trebuie să îţi provoace neplăceri, vânătăi sau suferinţe.

Masajul este o tehnică străveche la care tot mai mulţi contemporani apelează din diferite motive. Astfel, avem masaj de întreţinere, de slăbit, anticelulitic, aromoterapeutic, terapeutic, iar după tehnica folosită masaj suedez, shiatsu, chinezesc, thailandez. Mai poate fi: total, parţial sau local. După alegerea fiecărui pacient, masajul poate lua diferite aspecte: tonifiant, relaxant, stimulant sau regenerant. Se efectuează după indicaţii de specialitate din partea medicului, cu mijloace specifice, soluţii şi creme terapeutice. Numărul de şedinţe şi frecvenţa lor se stabilesc în cursul tratamentului după felul cum răspunde fiecare pacient.

Modalităţi de aplicare

Masajul se poate executa în două moduri: de către o persoană specializată în reflexoterapie sau de către pacient (automasaj). În cazul automasajului, bolnavul trebuie să cunoască de ce boală suferă, care sunt punctele reflexe corespondente afecţiunii, ordinea efectuarii mişcărilor şi durata de masare pentru fiecare punct reflex, perioada optimă pentru masaj.

Masajul se face prin presare şi (sau) mişcări circulare.

Zonele supuse masajului trebuie să fie sănătoase, fără traumatisme sau afecţiuni inflamatorii, dermatologice, bătături, cu o igienă riguros respectată. Durata şedintelor de tratament şi numărul punctelor reflexe care se pot masa în cadrul unei şedinţe vor fi individualizate, în funcţie de bioritmurile specifice şi în raport cu starea de funcţionare a organului de detoxifiere, filtrare şi eliminare. Nu este indicat a se disloca mai multe toxine decât poate elimina rinichiul şi detoxifia ficatul, splina, sistemul limfatic. Dacă nu se ţine cont de aceasta, toxinele vor circula liber în corp, creând unele simptome ca ameţeli, somnolenţă, cefalee şi alte dereglări, afectează starea generală.

Efecte benefice

- asupra pielii: o catifelare evidentă prin hidratarea cu uleiuri şi creme specifice masajului; o descoamare evidentă şi masivă a celulelor moarte de la suprafaţa pielii; o elasticitate mai mare a pieli datorată acţiunii manevrelor specifice; o activare mai bună a circulaţiei sanguine periferice din capilarele pielii.
- asupra muşchilor: o decontractare profundă a fiecărei fibre a muşchilor somatici; o tonicitate mai mare a tuturor muşchilor flasci şi acelor slăbiţi; o eliberare masivă de acid lactic stocat la muşchi ca urmare a efortului prelungit;

- asupra nervilor: o mai bună excitabilitate la stimulii din exterior; o mai rapidă contractibilitate a nervilor care răspund de reflexe; o deblocare a centrilor locomotori de la nivelul creierului;
- asupra sângelui şi limfei: o fluiditate mai mare prin mişcări care au un sens invers circulaţiei sanguine; o accelerare a circulaţiei sângelui prin deschiderea capilarelor de rezervă; o eliminare substanţială de toxine din sistemul venos; o drenare corectă a limfei cu ajutorul manevrelor de drenare limfatică.
- asupra glandelor endocrine: o mai bună funcţionare a sistemului nervos central care comandă aceste glande; o activare a circulaţiei hormonale datorate bunei circulaţii sanguine.

Articulaţiile capătă o mai bună mobilitate cu ajutorul manipulărilor articulare şi manevrelor specifice articulaţiilor şi a vertebrelor

- asupra organelor interne; indirect prin activarea sângelui, nervilor şi limfei, direct asupra unor organe numai în caz terapeutic.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 597

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Piaţa legumelor, între intenţii şi haos

Nu de azi şi nici de ieri piaţa legumelor este dominată de un haos ce nu poate sau nu se vrea a fi înlăturat.

În spatele unei crize de pe piaţă, întreţinute în mod premeditat de intermediari, preţurile legumelor şi fructelor au atins un nivel ce ne duce cu gândul la trufandalele care se vând în plină iarnă.

Dezechilibrul invocat este unul fals, dovadă stocurile mari de legume ce se depreciază în depozitele comercianţilor şi care, în final, se desfac la preţul normal al pieţii, dar într-o stare avansată de de degradare.

Nici în anii în care culturile au fost declarate calamitate din cauza bolilor, tomatele nu au ajuns să fie vândute atât de scump ca în acest an. Or, 2007 a fost un an legumicol aproape normal pentru cei care au dispus de anumite surse de apă. Iar aceştia din urmă nu sunt puţini dacă avem în vedere faptul că majoritatea bazinelor legumicole sunt amplasate de-a lungul unor ape curgătoare.

Pentru a mai potoli spiritele, Ministerul Agriculturii susţine că va interveni pentru ordonarea pieţei legumelor, evident prin mijloacele legale pe care le are la îndemână.

Reprezentanţii organizaţiilor profesionale susţin că ideea nu este nouă şi nici extraordinar de eficace dacă avem în vedere că promisiunile de până acum au rămas în stadiul declaraţiilor de bune intenţii.

Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale intenţionează să reglementeze vânzarea legumelor şi fructelor pe piaţa autohtonă prin crearea mai multor pieţe de gros şi a unor centre de preluare a producţiei direct de la producători.

„Intenţionăm să reglementăm sistemul de vânzare a legumelor şi fructelor pe piaţa autohtonă pentru eliminarea speculanţilor, care la ora actuală cumpără producţia direct de la fermieri şi o revând în pieţe la un preţ de trei ori mai mare“, a declarat secretarul de stat în MADR Gheorghe Albu.

Acesta a precizat că, împreună cu patronatele din domeniu, vor elabora o strategie, nu doar o lege pentru acest sector, care ulterior va trebui să fie respectată de toţi producătorii, dar şi de comercianţi.

„Micii producători trebuie ajutaţi să se asocieze şi să îşi vândă marfa organizat în aceste pieţe de gros sau la centrele de colectare, altfel vor risca să nu mai primească subvenţii. De asemenea, noi trebuie să găsim şi o modalitate rapidă de plată pentru aceşti producători. Pe de altă parte, numai comercianţii care respectă contractele încheiate cu aceste locaţii vor putea lua marfă pentru vânzarea în pieţe“, a mai spus Gheorghe Albu recunoscând că ministerului îi va fi foarte greu să intervină cu anumite pârghii pentru că preţul este dictat de piaţă.

„Nu avem legislaţie să intervenim pe piaţă, decât dacă există excedent de produse şi nu invers. Nu cred că este vorba de o criză de produse agricole pentru că la nivelul UE există stocuri suficiente“, a mai spus Albu. Şi ce dacă? Noi nu dispunem de stocuri? Niciodată nu ne-a fost dat să vedem în România un surplus atât de mare de legume ce nu poate fi valorificat din cauza preţurilor exorbitante. Asta este marea problemă, domnilor ministeriabili!

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 749

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareb5e2.html-articol=1065.htm

EDITORIAL

Anormalitatea la rang de… normalitate

La românul neaoş cuvântul dat e jurământ curat. Nu-l faci, feri-te-ar sfântu', să-şi calce promisiunea. Numai că natura în decursul vremurilor a produs, se pare, importante modificări în structura genetică a indivizilor şi astfel au apărut variante ce se abat de la… clasicul normal.

Dar ce este normal?! Cine mai ştie! În vremurile noastre până şi anormalitatea ajunge peste noapte la rang de… normalitate. Înainte spuneam… „prin voia Domnului".

Acum… prin voia politicienilor. Sau a magnaţilor, ori… Dar cine mai ştie a cui voie se împlineşte când sub masca privatizării sau sub cea a… necesităţii atragerii investitorilor străini, sunt devalizate, apoi vândute pe nimic până şi cele mai importante obiective economice? Ca să nu mă refer şi la alte… anormalităţi.

În agricultură, aceeaşi mare tragedie. După ce au fost desfiinţate exploataţiile agrozootehnice constituite în cooperative, au început, încet dar sigur, „privatizarea" fostelor IAS-uri.

Cumpărate pe mai nimic, au devenit peste noapte proprietatea unor indivizi ce n-au avut vreodată de-a face cu agricultura, în vreme ce specialişti de marcă au fost împinşi la graniţa neputinţei de a face ceva.

Trist, dar… a trecut.

Acum, după demolare, o luăm de la capăt. Organizăm cooperative – de parcă nu le-am fi avut –, constituim exploataţii agricole şi zootehnice – de parcă-ar fi o noutate la români –, restructurăm şi reorganizăm instituţii agricole după modele de aiurea, ignorând realităţile româneşti…

Dar, trebuie să ne mişcăm, însă nu în voia şi după nevoile noastre, ci în cadenţa dictată de la Bruxelles. Aşa-i când nu ştii să păstrezi ritmul.

Lăsând gluma şi… micile ironii la o parte, spun că este necesar, poate mai mult ca oricând, ca agricultura să se organizeze în diverse forme asociative pentru a deveni competitivă şi a rezista monopolurilor comerciale. Reticenţele trebuie înlăturate prin pârghii ce stau la îndemâna fiecărui guvern. De pildă, obligativitatea de a fi distribuite diferitele forme de sprijin doar prin asociaţii şi grupuri de producători. Ce uşor, comod şi mai ales eficient ar fi pentru toţi actorii de pe piaţa agricolă, de la instituţiile statului până la ultimul agricultor.

Ar putea fi un început, un adevărat cap al drumului spre performanţă, spre… normalitate.

Ing. I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 1862

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareb631.html-articol=119.htm

Stimată redacţie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulStimată redacţie,

Nici nu vă închipuiţi cât îmi sunteţi de utili prin informaţiile gratuite pe care le oferiţi!

Sunt un pensionar neastâmpărat care, cu sughiţurile de rigoare, am reuşit să recuperez 12 din cele 48 ha de teren pe care bunicul meu le-a pierdut începând din 1948! Nu despre cele nerecuperate vreau să vorbesc, ci despre ceea ce doresc să fac cu cele recâştigate.

Am o mulţime de idei, dar una nu-mi dă pace: pe teritoriul comunei mele natale, Scorţoasa, judeţul Buzău, se află rezervaţia Vulcanilor Noroioşi cunoscută în sec al XIX-lea sub numele de Pâclele de la Policiori.

După multe intervenţii şi aşteptări, s-a reuşit să se amenajeze o şosea asfaltată până acolo, ceea ce conferă accesibilitate multor amatori. Ei bine, cu toate că în zonă există gaze, electricitate şi apă curentă de la fosta Schelă petrolieră Berca, iar multe terenuri sunt de vânzare, nu se ia nicio iniţiativă pentru o amenajare europeană a acestui ţinut de linişte şi mistere.

Poate că acolo chiar trebuie să rămână aşa, dar în apropiere?! Menţionez că ştiu din surse foarte sigure că la 250 m în subsol există o uriaşă sursă de ape termale (care a blocat în anii `50 timp de mai multe luni explorarea adâncurilor bogate în petrol).

Nu ştiu dacă păstrarea secretului de atunci - când explorările şi exploatările le făcea Sovrompetrolul - mai este de actualitate acum. Invit aşadar cititorii dvs. la o dezbatere asupra dezvoltării zonei, care ar putea oferi cel puţin 300 de locuri de muncă în viitor.

Cu consideraţie, Ovidiu Ionescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 642

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizareb662.html-articol=771.htm

Plantele - adevărate uzine vii

Să le sporim randamentul prin tehnologii de cultură adecvate!

Se apreciază că limita rodniciei pământului este determinată, în primul rând, de coeficientul folosirii energiei solare prin plantele verzi. Acestea captează energia solară pe care o transformă în energie chimică şi o depozitează în substanţele complexe pe care le sintetizează.

Din imensa cantitate de energie solară, numai o mică parte ajunge pe pământ, iar din aceasta circa 1/3 absorb frunzele şi 2/3 este reflectată sau străbate frunza.

Din energia solară absorbită de frunze, 90% se transformă în energie termică utilizată, în cea mai mare parte, prin fenomenul de transpiraţie, iar 10% se transformă în energie chimică, prin procesul de fotosinteză. Plantele verzi au această capacitate datorită clorofilei.

Randamentul energetic al fotosintezei este de 1-2 până la 5% din lumina absorbită.

Organismele vegetale nu creează energie, ci numai o transformă. Prin procesul de respiraţie ele eliberează energia chimică necesară, în cea mai mare parte, reacţiilor de sinteză, circulaţiei diferitelor substanţe şi proceselor de creştere, iar restul este captată în compuşi fosfatici macroergici de tipul ADP (adenozindifosfat) şi ATP (adenozintrifosfat).

Fiecare celulă vegetală conţine în citoplasmă, respectiv în hialoplasmă, 15-200 cloroplaste care reprezintă un fel de „baterii solare“ care convertesc energia fotonilor în substanţă organică.

Energia luminii este absorbită sub formă de cuante de către clorofilă. Cuantele de lumină desfac dubla legătură a moleculei de clorofilă, rezultând două valenţe libere unde se pot fixa doi atomi de hidrogen rezultaţi din fotoliza apei în faza de lumină: (gasiti in revista)

Deci oxigenul rezultat în procesul de fotosinteză provine din apă, şi nu din CO2, cum eronat se afirmă uneori.

În zilele caniculare, ca cele din această vară, procesul de fotosinteză este mai redus, iar nopţile, fiind foarte calde (tropicale), duc la intensificarea respiraţiei care poate să depăşească ceea ce s-a acumulat prin procesul de fotosinteză, iar planta scade în greutate.

În toate acţiunile tehnologice se va urmări creşterea la maximum a fotosintezei (acumularea de masă vegetală) şi diminuarea la minimum a respiraţiei prin care se consumă din masa vegetală acumulată.

Pentru a mări randamentul fotosintetic şi a reduce pierderile inutile prin respiraţie, cultivatorii au la îndemână o serie de măsuri tehnologice, printre care menţionăm:

- creşterea suprafeţei foliare, care asigură fotosinteza prin asigurarea unei densităţi optime a plantelor pe unitatea de suprafaţă (Exemplu: 1 ha cu lucernă la densitatea optimă poate acoperi cu frunzele sale 85 ha, iar suprafaţa cloroplastelor ar ajunge la 17.000 ha);
- prelungirea perioadei de fotosinteză a plantelor prin asigurarea cu apă şi elemente nutritive în condiţii optime;

- menţinerea tuturor frunzelor intacte şi în stare de activitate fotosintetică prin măsuri de combatere a bolilor şi dăunătorilor;
- măsuri de reducere a gradului de îmburuienare, deoarece acestea consumă din apa şi hrana plantelor şi le umbresc;
- fertilizarea echilibrată a solului cu elementele nutritive necesare, astfel încât plantele să nu consume inutil energia pentru asigurarea nutriţiei. Sunt utile stropirile în timpul vegetaţiei cu îngrăşăminte foliare care conţin macro şi microelemente;
- folosirea de soiuri (hibrizi) cu frunze erecte care permit pătrunderea luminii şi la frunzele din etajele inferioare;
- orientarea rândurilor la semănat, pe direcţia E-V, pentru a se asigura o mai bună iluminare a frunzelor de-a lungul rândurilor;
- asigurarea unui regim optim de umiditate a solului prin irigaţii pentru ca plantele să nu consume energie suplimentară cu absorbţia apei din sol.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 776

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareb6af.html-articol=298.htm

Muzeul Satului – emblemă a spiritualităţii româneşti > REVISTA LUMEA SATULUI

„Muzeul Satului – emblemă a spiritualităţii româneşti“

Muzeele satului – într-un fel tezaurele de inteligenţă ale celor care locuiesc în mediul rural – sunt intrate şi intră din ce în ce mai mult în atenţia generaţiilor mai tinere, sper să nu greşesc. Am privilegiul unui interlocutor plin de farmec, cuceritor, cu deschidere spre dialog, doctor Aurelia Cosma, director la Muzeul Naţional al Satului „Dimitrie Gusti“ din Bucureşti.

G.V..: Doamnă Aurelia Cosma, vă rog să ne spuneţi de unde veniţi spre Muzeul Satului din Capitală.

A.C.: Sunt o fiică a Vrancei, din Focşani. Am reuşit, prin intermediul acestei meserii de aur, care este etnologia, să cutreier şi să devin o fiică a întregii ţări, pentru că dintotdeauna am fost interesată să fiu aproape de sat, aşa cum spunea Dimitrie Gusti, cel care a înfiinţat Şcoala Sociologică de la Bucureşti şi, mai ales, a desăvârşit o operă fundamentală: Muzeul Naţional al Satului din Bucureşti, să consider satul ca o falã, dar şi ca un examen de conştiinţă, cu datoria de a-l cunoaşte, de a-l iubi şi de a-l descoperi.

La îndemnul unui foarte mare iubitor de civilizaţie şi cultură rurală, profesorul Gheorghe Focşa – cel care 30 de ani a fost „primarul“, diriguitorul acestei instituţii de cultură din inima Capitalei –, am ajuns aici. Nu mi-am imaginat că mă voi contopi cu această instituţie şi cu ceea ce înseamnă descrierea, interpretarea şi iubirea satului şi a ţăranului.

G.V.: Chiar aşa, ce frumos aţi spus despre domnul Focşa, fie-i ţărâna uşoară: „primarul“. De fapt, Muzeul Naţional al Satului este un sat de sate şi poate că ar merita ca directorul să se cheme chiar primar.

A.C.: Poate. De altfel, aş dori să vă amintesc că Muzeul Naţional al Satului „Dimitrie Gusti“ este un unicat şi o emblemă pentru România. Pentru că, spre deosebire de celelalte muzee ale satului din România, care se află în afara localităţilor, acesta se află chiar în inima Capitalei. El este, de fapt, inima României. Sau, cum spunea George Vâlsan, „certificatul nostru de nobleţe naţională“.

Aceste monumente de arhitectură tradiţională, casele şi toate construcţiile aferente, anexe, sau cele de cult – bisericile –, instalaţiile tehnice, toate se constituie în adevărate peceţi ale istoriei. Sunt mărci de identitate cu care România poate oricând să se prezinte în orice competiţie a tradiţiilor şi valorilor care definesc identitatea naţională.

G.V.: Cercetătorii de aici, pentru că există un colectiv valoros de cercetători la Muzeul Satului din Capitală, mai bat drumurile ţării, mai bat uliţele satelor?

A.C.: Acest lucru este o preocupare permanentă a Muzeului Satului de astăzi, care nu uită nicio clipă că una dintre îndatoririle sale este să-şi îmbogăţească permanent patrimoniul, să recupereze ceea ce mai este încă de recuperat şi să păstreze toate valorile pe care le-a creat ţăranul, acest anonim care a creat valorile eterne ale acestei ţări.

G.V.: Aş fi vrut să numesc dialogul nostru „Născocitorul“, gândindu-mă la unul dintre poeţii de frunte ai acestei ţări, Tudor Arghezi. Când a scris această poezie, cu un titlu atât de meşteşugit, „Născocitorul“, a avut în vedere, probabil, tocmai vocaţia inventivă, constructivă a românului şi aş zice, înainte de toate, a ţăranului român. Reflectă muzeele satului de astăzi acest lucru? Când un străin pătrunde, de pildă, pe o uliţă de muzeu – care este, la urma urmei, o uliţă de sat –, îşi poate da seama repede că nu suntem de ieri, de astăzi şi că spiritualitatea, cultura au făcut minuni?

A.C.: Aceste muzee etnografice în aer liber sunt un răspuns la strigătul de disperare pe care contemporanul şi înaintaşul nostru, scriitorul Marin Preda, îl evoca în cartea sa Imposibila întoarcere cu câteva decenii în urmă, când a intuit şi a exprimat convingător dispariţia treptată a societăţii tradiţionale, cu toate efectele şi consecinţele pe care şi noi le simţim acum.

Dar, spre deosebire de ţările din Occident, care scotocesc acum în biblioteci, în documente, pentru a descoperi mărturiile trecutului, România încă mai dispune de un muzeu viu, în multe sate din ţară.

Cu atât mai mult, valoarea muzeelor de etnografie şi, mai ales, a celor în aer liber este semnificativă pentru fiecare naţiune în acest proces de integrare sau de universalizare, când ideea de unire a oamenilor este mai mare prin valori decât prin interese. Iar cartea noastră de spirit, reprezentată prin casă, prin oală, prin cojoc, prin ştergar, este deschisă pentru a fi citită de oricine doreşte să ne cunoască şi, în acelaşi timp, prin faptele de cultură spirituală, prin cântec, prin joc, prin datini, prin obiceiuri, care ne dovedesc că întotdeauna aici a fost un filon care există şi, cu siguranţă, va mai exista.

G.V.: Tocmai mă întrebam – sau admiram – ce putere au oamenii satelor acestei ţări atunci când un vifor a luat o parte dintr-un sat moldovean, iar o femeie, pe care am văzut-o pe micul ecran, o femeie oarecare din sat, închinându-se, spunea: „Aşa a vrut Dumnezeu, nu-i nimic, mergem mai departe, o să înălţăm din nou.“ Îmi dau seama că aceste muzee ale satului au, în primul rând, acest rost: să ne redea identitatea şi să ne spună mereu că suntem veşniciţi aici, în România.

A.C.: Aşa au fost proiectate muzeele din România. Ele sunt valorile inconfundabile prin care noi ne identificăm, cu care căpătăm personalitate şi ne putem reprezenta.

De altfel, este cel mai uşor şi, în acelaşi timp, reprezentativ limbaj de comunicare şi de dialog la nivel naţional, internaţional şi universal prin care, în această tendinţă de unificare, fiecare trebuie să vină cu zestrea lui. Iar zestrea noastră se găseşte acasă, în satul românesc, şi mai ales în satele-muzee care se află pe întreaga suprafaţă a ţării.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 936

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareb6b1.html-articol=347.htm

Avertisment

Fără îndoială, cei mai vârstnici îşi amintesc. Nu se poate să fi uitat.

Era în ultimul pătrar al secolului trecut. Atunci au început discuţiile. Şi temerile. Va putea oare planeta Pământ să-şi hrănească locuitorii? Va ajunge hrana pentru o populaţie cu un indice demografic în explozie? Şi, cum era şi firesc, futurologii s-au grupat repede în curente conforme gândirii şi concepţiilor de viaţă ale fiecăruia.

Unii dintre cei mai numeroşi demonstrau cu creionul pe hârtie că este posibil. Adică e loc pentru fiecare dintre noi pe acest pământ. Şi asta, fie şi numai pentru faptul că, în vreme ce populaţia creşte în progresie aritmetică, rezervele de hrană susţinute de tehnicile şi tehnologiile agricole moderne sporesc în progresie geometrică.

Alţii, dimpotrivă. Au adus argumente ce ţineau mai degrabă de întâmplare, la temelia ideii că viitorul va fi neîndurător cu o omenire în veşnic război cu natura, pe care o sluţeşte şi o batjocoreşte în numele civilizaţiei moderne.

Dar vremea a trecut, vremurile au vremuit şi iată-ne astăzi în faţa unor statistici mai mult decât cutremurătoare: peste 150 milioane de oameni pier anual de inaniţie, iar alte câteva sute de milioane trăiesc sub pragul de sărăcie.

Realităţi ce se petrec pe fondul unor prognoze optimiste, în vreme ce lumea ca lume se divide tot mai tranşant în bogaţi şi săraci.

Aduc aminte toate aceste adevăruri într-un alt moment de reală îngrijorare pentru viitorul bătrânei planete.

Şi anume supraîncălzirea cauzată, pe de o parte, de distrugerea stratului protector de ozon, iar pe de alta, de deşertificarea unor întinse suprafeţe, urmare firească, mai ziceam, a unei politici iraţionale, păgubitoare.

Seceta din România începutului de mileniu are la origini aceleaşi cauze.

Defrişările unor masive suprafeţe de pădure, desfiinţarea unor plantaţii de protecţie în zonele nisipoase, ca şi îngheţarea amenajărilor de combatere a eroziunii solului au condus, cumulat, la diminuarea cantităţilor de precipitaţii, la instalarea practic a doar două anotimpuri: vară şi ceva intermediar între toamnă şi iarnă.

Au crescut considerabil temperaturile diurne, media anuală situându-se cu mult peste cea normală, cu efecte dintre cele mai agresive asupra plantelor de cultură şi vegetaţiei în general.

Ce e de făcut?

Înainte de toate, promovarea unei politici agricole propice unei activităţi productive normale.

Înfiinţarea ori, mai exact spus, refacerea sistemelor ecologice existente cândva în marile câmpii, sistemelor de irigaţii, perdelelor arboricole de protecţie, reluarea acţiunilor de combatere a deşertificării.

Dacă vă mai amintiţi, Dobrogea, ca să luăm un singur exemplu, în momentul creării unui asemenea sistem complex, raţional, gospodăresc, cultiva piersici şi caişi în plantaţii masive, a extins suprafeţele viticole, a urcat media de recoltă la hectar până la nivelul compatibilităţii cu zonele agricole de elită.

Să nu uităm că sistemul hidrografic românesc funcţionează, realitate demonstrată, pe principiile vaselor comunicante. Lipsa precipitaţiilor în zona înaltă scade nivelul pânzei freatice până la pur şi simplu dispariţia apei din puţuri şi fântâni.

Poate, aşadar, planeta noastră să-şi îndestuleze cu hrană locuitorii?

Răspunsul se află în felul de a se comporta, în atitudinea faţă de Mama Natură a înşişi celor ce-şi doresc belşugul.

Din păcate, realităţile prezente ne dau motive de îngrijorare.

Fiindcă, fapt dovedit, explozia demografică nu e susţinută de multiplicarea producţiei agricole.

Seceta 2001 a fost doar un avertisment!

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 575

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareb77b.html-articol=127.htm

Apariţie editorială

Pentru cei care iubesc pădurea

În timp ce în urmă cu 50 de ani pădurile erau atacate de dăunători în proporţie de doar 4%, în ultimul deceniu atacul a crescut considerabil, ajungând la aproape 28%. Din cauza acţiunii distructive foarte variate a dăunătorilor, atât cantitatea cât şi calitatea lemnului sunt puternic afectate.

Acesta este unul dintre motivele pentru care autorul, Ion Oltean, prezintă în lucrarea de faţă relaţiile dintre diferiţii dăunători şi speciile forestiere cărora aceştia le aduc daune. Insectele sunt grupate în funcţie de speciile şi organele pe care le atacă, la fiecare dintre ele fiind prezentată morfologia, biologia, modul de dăunare, duşmanii naturali şi combaterea lor. O importanţă deosebită este acordată combaterii integrate a dăunătorilor şi, mai ales, metodelor de prevenire a apariţiei lor.

Lucrarea, rod al unei bogate activităţi de documentare, constituie un îndrumar pentru specialiştii din domeniul silvic şi studenţii de la specializările de profil.

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 611

curs valutar

Macaralele îşi reîntorc faţa spre ţărm

După ce, decenii la rând, macaralele din Portul Constanţa aveau întinse „cârligele“ spre mare, de la o vreme încoace, cu o anumită intermitenţă, ele îşi întorc faţa spre ţărm. Pentru mecanici este vorba doar de o simplă apăsare pe buton. În schimb, pentru consumatori, „schimbarea de macaz“ înseamnă o povară imensă.

În anul de referinţă cel mai dezastruos din istoria postbelică, agricultura României n-a produs nici măcar atât cât să asigure jumătate din pâinea ţării. Grâul pentru populaţia urbană este produs de câteva unităţi agricole de referinţă, dar acesta reprezintă o cantitate infimă în ceea ce se numeşte asigurarea securităţii alimentare a României.

Din nefericire pentru ei şi pentru ţară, autorii acestor performanţe agricole de excepţie nu găsesc nicio preţuire din partea autorităţilor, mulţi dintre ei aflându-se în conflicte directe cu Agenţia care gestionează domeniile agricole ale statului. Conflictul juridic are la bază încălcarea flagrantă a normelor juridice autohtone şi europene în materie de concurenţă.

Această practică nu aparţine neapărat celui care are misiunea de a transplanta în agricultura de stat arbitrajul din fotbal, ci durează cam din 1977, când, în numele aşa-zisei „ajustări structurale“, gestionarea exploataţiilor agricole ale celui mai performant sector din agricultura românească a fost dată pe mâna unor indivizi a căror unică deviză era fraudarea în scopul îmbogăţirii.

Dovada este faptul că, după 10 ani de la implementarea acestui sistem, agricultura de stat contează astăzi în asigurarea securităţii alimentare doar prin contribuţia unor adevăraţi manageri agricoli.

Singura răsplată a acestora este târârea lor în procese interminabile, ce au ca scop direct scoaterea lor în afara oricărui sistem de susţinere financiară.

A discuta astăzi despre contribuţia sectorului de stat la asigurarea bunurilor alimentare a populaţiei este penibil. Actualii diriguitori ai politicii agricole au redus dimensiunea acestuia la un perimetru căruia nu i-a găsit încă motivaţia juridică de retrocedare.

Revenind la pâinea cea de toate zilele a românilor, analizele economice indică clar o dependenţă totală a României faţă de puţinele disponibilităţi mondiale de grâu. Stocul de grâu al principalelor state exportatoare se situează în limita minimă de 25 milioane de tone, din care România doreşte să i se atribuie o cotă de aproape 2 milioane tone.

Companiile internaţionale care acţionează pe piaţa României au legături atât de intime cu cele care dirijează comerţul mondial de grâne, încât emit garanţii că ele sunt principalul garant al asigurării pâinii României. Cu ce preţ?

Normal, cu cel stabilit la bursele cerealiere ale lumii, cu deosebire la Bursa din Chicago. Numai că acolo ultimele cotaţii indică un preţ de aproape 350 dolari/tonă. Dacă la acesta adăugăm cheltuielile de transport, dar mai ales comisioanele, preţul urcă la 400 de dolari, adică undeva la nivelul pieţei interne sau europene, care au marele dezavantaj de a dispune de o ofertă nesemnificativă.

Pâinea pe care o cumpărăm noi din galantare este, în prezent, de aproape patru ori mai scumpă decât preţul de piaţă al grâului, iar brutarii susţin că fac eforturi mari pentru a stabiliza acest preţ, măcar pe termen scurt.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 557

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareb7da.html-articol=272.htm

Gropeni, pântec de Bărăgan scăldat de Dunăre

La prima vedere, Gropeniul pare un ţinut arid, un petic cenuşiu de Bărăgan „împietrit“ într-un timp petrecut cu câteva secole în urmă. Multe case vechi, pipernicite, mulţi oameni cu tâmple ninse, pentru care viaţa în acest loc uitat de lume continuă să fie o teribilă încercare.

Situată la 23 de km sud de oraşul reşedinţă de judeţ, comuna Gropeni este una dintre cele mai vechi aşezări pescăreşti din zona Dunării brăilene, precum şi printre puţinele localităţi din judeţ unde se mai păstrează portul popular tradiţional specific zonei. Prima atestare documentară certă a localităţii se află înscrisă pe o hartă publicată la Veneţia în anul 1777, care făcea referire la raiaua Brăilei de atunci.

Localitatea are în componenţă două sate: Gropeni şi Gropenii Noi, fost Duca. De când se ştiu, cele aproape 4.000 de suflete care vieţuiesc aici asudă din zori şi până-n seară pentru palma lor de pământ. Pentru cei mai mulţi dintre ei, pământul şi câteva vite formează cam toată averea lor.

Şi totuşi se mişcă...

Chiar dacă trece în ochii multora drept o aşezare cu iz vechi, vădit sărăcăcios, Gropeniul nu e totuşi rupt total de ceea s-ar putea numi „binefacerile“ erei moderne. O serie de facilităţi, introduse cu precădere în ultimii trei ani prin strădaniile actualului primar, Stan Malinche, au avut darul să mai îndulcească traiul cotidian al localnicilor. „În 2004, când a debutat mandatul meu de primar, nu ştiam ce să fac mai întâi, pentru că practic nu se făcuse mai nimic până atunci.

Am început prin reabilitarea imobilului care găzduieşte şcoala din Duca, un sat uitat de timp, situat la un kilometru şi jumătate de Gropeni şi în care trăiesc 40 de familii. Au urmat alte proiecte precum introducerea reţelei de apă potabilă, introducerea iluminatului public, şi pietruirea străzilor comunale, această din urmă operaţiune urmând să fie finalizată în vara acestui an“, a precizat primarul.

Tot în acest interval de timp a mai fost refăcută clădirea ce adăposteşte grădiniţa. De asemenea, au mai fost supuse reabilitării şi cele cele patru corpuri de clădire ce aparţin şcolii din localitate. „Sper să primim fonduri de la Ministerul Educaţiei şi Cercetării şi astfel, în toamna acestui an, să finalizăm aceste lucrări“, a mai completat edilul.

Sportul taie calea spre cârciumi

Unul dintre cele mai ambiţioase proiecte, care de altfel a şi fost demarat recent, vizează construirea la marginea localităţii brăilene a unei moderne baze sportive. Astfel, pe o suprafaţă de trei hectare şi jumătate vor fi construite un stadion dotat cu pistă de atletism, două terenuri de tenis de câmp, precum şi un teren de petang (n.r. petangul este un joc pe care localnicii l-au preluat de la francezii din Lesulis cu ocazia vizitelor întreprinse de aceştia la Gropeni). „Am început deja amenajarea unei baze sportive. Suntem în faza de împrejmuire, de

conturare a stadionului de fotbal şi de drenare a acestuia.
În primăvară trecem la gazonare şi la construirea tribunelor. Sperăm ca în toamnă stadionul să devină funcţional“, a explicat Stan Malinche, care apoi s-a confesat sec: „Fac orice ca să-i scot pe oameni din cârciumi. Ştiu că fotbalul este foarte iubit aici în Gropeni, dovadă şi faptul că la meciurile de pe teren propriu ale echipei locale asistă 400-500 de spectatori“.
Costurile totale ale acestui proiect se ridică la aproximativ două miliarde de lei vechi, suma urmând să fie acoperită din bugetul local, precum şi din sponsorizări.
Primarul ia de asemenea în calcul şi posibilitatea deschiderii unei săli de fitness, aceasta fiind „una dintre doleanţele tinerilor şi în special a femeilor din comună“.

După muncă, şi distracţie

Între proiectele actualei administraţii se regăsesc şi cele privind ocuparea timpului liber al gropenenilor. Mai întâi, pe locul în care altădată era un adăpost pentru vite, se află în curs de amenajare un parc.
Cu sprijinul Casei de Cultură s-a amenajat o sală de spectacole şi s-au adus o masă de biliard şi două mese de tenis. De asemenea, localnicii se vor bucura şi de o discotecă în aer liber. „Mi s-a reproşat că investesc prea mulţi bani în Căminul cultural. O fac tot în ideea de a le distrage oamenilor atenţia de la lucruri nocive. Intenţionăm să organizăm spectacole de muzică populară. Dacă vor manele, manele le voi aduce“. (n.r. poate nu vor)
Camelia MOISE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 3882
□
Comentarii
□
□
1. irina -- (17-November-2009)cel mai tare primar daca face sisala de fitnes ca sunt prea multe femei care nu au ce face decat sa stea barfeasca
2. anonim -- (27-November-2009)bai nene lasa-ti-ma ci satul uitat de lume....cand aici era tras net voi va incaltati cu caciula si spuneati ca va strange motu'....si app nu prea mai e la moda agricultura...dar cine vede si nu pricepe tot degeaba.....si prima chestie pe care tre sa o faca primarul e sa ia consilierii din baru' din centru ca in fiecare seara ii gasesti acolo, adik al nea gica
3. anonim -- (26-June-2010)stiti in ce an suntem?2010 ,in 2007 primarul promitea ca stadionul v-a fi functionabil, ce bine-mi pare ai luat teapa , nici in ziua de azi (adica iun-2010)acest faimos stadion nu este functionabil , si stiti de ce ? pentru ca se misca niste bani de colo colo adica cand la stadion cand la cimitir ,pai hotarati-va fratilor facem sport cu mic cu mare? .Ce zicea primarul ? ca vrea sa taie drumul tinerilor spre carciumi ? pai din cate stiu a ramas singurul lor spatiul unde se mai pot distra acesti tineri ,pentru ca nici in caminul cultural nu se intamla nimic,evenimente culturale ,spetacole.
4. anton -- (12-September-2010)da mai anonimule,ai dreptate,banii se misca de la stadion la primar in afaceri,cu cat sta mai mult stadionul si cimitirul neterminat cu atat are motiv sa mai ciupeasca saracul si cinstitul primar niste parai. bravo lui ca-i prosteste [pe prosti.iar la bufet nu stau numai analfabetii aia de consilieri ci si SECRETARUL de comuna ,CONTABILUL si cel de la SITUATII DE URGENTA ca daca le vine rau celor doi.si culmea ca stau in timpul programului de la 12 la 15 .BAI imbecililor cine va plateste pe voi ? BOC? Luav-ar dracu cu tot cu Boc.
5. DEZNADEJDEA -- (12-September-2010)bine ca aveti stadion caci gaze naturale o sa va traga primarul dupa ce o sa-si mai cumpere el vreo doua apartamente la oras.
voi tantalailor votati-l ca-i mare om....
se imbogateste si el si viceleprimar sub nasul vostru si nu observati.mai carati lemne de la garla cu carca,vacilor proaste ce sunteti.v-a tras-o!il voteaza babele ale pisacioase pe care le duce la manastiri si betivanii satului, ca ce stiu ei.
6. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)La sesizarea unor cetateni ,am citit comentariile d-voastra privind dezvoltarea localitatii Gropeni in timpul celor 7 ani
de mandat de primar .

In ceea ce priveste comentariul Irinei din 17.11.2009 -vreau sa va spun ca nu am uitat de promisiunea facuta celor cateva femei din localitatea Gropeni ,
care mi-au cerut sa construiesc la Gropeni o sala de fitness.

7. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)Ca atare am depus documentatia pentru sala de sport la Compania Nationala de Investitii ,documentatie aprobata ,obtinandu-se si promisiunea verbala ca va intra pe finantare in primavara anul 2011-avand in vedere ca la finalizarea acesteia vom face si un program de fitness in programul nealocat ca spatiu elevilor din localitate.

8. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)Ca rapuns pentru anonimul din 27.11.2009 vreau sa-i argumentez ca fraza la care m-am exprimat cu satul uitat de lume -m-am referit la Gropenii Noi (Duca) cand in vara anul 2004 deplasandu-ma in zona respectiva ,imediat dupa preluarea mandatului de primar ,am vazut lucruri cutremuratoare .

9. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)Astfel Scoala cu clasele I-IV -din zona era intr-o paragina totala ,aproape sa cada,fara grup sanitar ,fara imprejmuire ,impanzita de buruieni,zona fara iluminat public ,fara apa potabila ,cu drumuri din pamant desfundate.

10. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)In ceea ce priveste rapunsul pentru anonimul din 26.06.2010,...asa este ,am promis ca baza sportiva a localitatii va functiona inainte de anul 2010 .Am facut tot ce mi-a stat in putinta sa realizez acest obiectiv asa cum am promis avand prioritati neprevazute si alocand sume de bani in directiile respective.Astazi ,dupa cum ati observat s-a dat destinatie partiala bazei sportive ,urmand ca in anii viitori sa reusim sa definitvam acest obiectiv.

11. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)In ceea ce priveste afirmatia d-voastra ca am plimbat banii de la un obiectiv la altul,asa este ,am facut rectificari de buget si am alocat banii in functie de prioritatile la zi.Avem in vedere ca si obiectivul cimitir din localitatea Gropeni realizat la insistentele majore a cetatenilor varstnici din aceasta localitate vom continua lucrarile si speram ca in anul 2011 si acest obiectiv va fi definitivat .

12. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)In ceea ce priveste,cu respectul cuvenit fata de d-voastra vreau sa va spun ca nu carciumile reprezinta un mijloc de distractie pentru tineri si continui sa cred in afirmatia facuta atunci ca acestia trebuie sa -si ocupe timpul de distractie in alte locuri ,nu in carciumi.Astfel am realizat discoteca din Gropeni in colaborare cu un ivestitor privat ,am realizat un parc de joaca si agrement atat pentru cei mici cat si pentru cei mari ,am terminat lucrarile la Caminul cultural si dupa cum ati observat am introdus la cererea d-voastra celor tineri 2 mese biliard si 2 de tenis de masa.

13. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)Lucram astazi la oficializarea Asociatiei Culturale Gropeni,actele premergatoare sunt depuse la Judecatorie ,dupa finalizarea acesteia urmand sa facem selectii pentru echipa de dansuri ale Gropeniului,dotarea cu materiale necesare acestuia si asa cum am promis realizarea unor spectacole culturale cu reprezentantii nostri cat si cu presonalitati artistice la preferinta d-voastra si platite din bugetul local-incercand asa cum am promis sa reduc cat mai mult drumul tinerilor catre carciumi.

14. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)Mai aduc la cunostinta anonimului din 27.11.2009 -ca in decursul anilor urmatori dupa cum a-ti observat sau nu a-ti vrut sa observati ca am trecut ca prim obiectiv la reamenajarea scolii ,am introdus in toata localitatea apa potabila ,am introdus iluminatul public ,am pietruit in proportie de 70% strazile din zona .In ceea ce priveste afirmatia d-voastra ca agricultura nu mai este la moda ,vrem nu vrem asta este ocupatia de baza a cetatenilor nostri .

15. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)Am luptat din rasputeri sa aduc investitii neagricole la nivel de localitate ,am reusit intr-o mica masura sa fac acest lucru aducand in localitatea noastra o sectie a unei fabrici de confectii din Braila ,care,ulterior a trebuit sa fie desfiintata datorita lipsei fortei de munca ,anticipand ca d-voastra sunte-ti unul din tinerii Gropeniului care a-t fi putut participa la o astfel de activitate.De asemena m-am implicat major la SC MAREX S.A. trimitand la lucru in perioada constructiilor la aceasta societate in jur de 200 de barbati tineri din localitatea Gropeni.

16. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)Am aplicat la maxim dispozitiile Legii nr. 76/2002 angajand conform acesteia cel mai mare numar de persoane defavorizate fata de alte localitati ale judetului Braila .
In continuare fac eforturi majore pentru a aduce si alte investitii pentru ocuparea fortei de munca locale .

17. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)In legatura cu comentariul din 12.09.2010 -inregistrat cu pseudonimul anton -vreau sa va aduc la cunostinta domnule ca cele afirmate de d-voastra ca miscam banii

dintr-un loc in altul in dorinta de a castiga noi cativa "parai",vreau sa va spun ca sunte-ti intr-o grava eroare si ca trebuie sa fiti constient de faptul ca ne-am depus candidatura in fata d-voastra pentru readucerea Gropeniului acolo unde ii era locul inainte de 1990 ,o localitate frumoasa ,bine gospodarita pentru ca si noi ca si d-voastra suntem fii ai acestei localitati si vrem sa ne mandrim cu locurile unde ne-am nascut .

18. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)In ceea ce privesc apelativele d-voastra care nu imi permit sa le pronunt la dresa consilierilor vreau sa va spun ca am avut norocul ca la fiecare mandat sa am parte de consilieri capabili punandu-si contributia cu mult devotament la realizarile din localitatea noastra chiar daca din cand in cand mai ajung si la carciuma sa se cinsteasca sau sa bea o bere.

19. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)In ceea ce priveste afirmatia d-voastra ca angajatii primariei respectiv ,secretarul comunei,contabilul si angajatul ISU mai merg din cand in cand la carciuma sa bea o bere va promit ca o sa incerc sa-i conving pe acestia sa-si petreaca pauzele de serviciu in alte locuri ,satisfacandu-va placerea desi nu as avea prerogativele majore in ai dirija sa-si petreaca pauzele din timpul programului sau al serviciului -desi afirmatiile d-voastra sunt mult inflorite fata de realitate.

20. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)In ceea ce privesc apelativele pe care le adresati acestora v-as ruga sa incercati sa va masurati cuvintele pentru ca persoanele respective sunt oameni cu pregatire superioara care au o conduita morala buna si chiar fac cinste institutiei din care fac parte.

21. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)Ca raspuns la comentariul din 12.09.2010 -celui cu pseudonimul deznadejdea-vreau sa va aduc la cunostinta in legatura cu predilectia d-voastra de a aduce gaze naturale in detrimentul unui stadion -va informez ca ambele obiective solicitate de d-voastra fac parte din infrastructura unei localitati avandu-le ca prioritare in mandatul meu.Astfel,imi fac datoria sa va explic ca in decursul a sapte ani de zile am depus proiecte la Comisiile de licitatii ale Ministerului Industriilor si ulterior transformat in Ministerul Economiei avand pana in prezent doua licitatii ,in acest sens

22. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)Nu s-a reusit pana in acest moment sa ne preia un investitor pentru distribuirea de gaze in comuna Gropeni deoarece investitorii cu care am intrat in contact sunt interesati de profitul pe care l-ar fi putut avea dupa investitia respectiva.

Vreau sa va informez ca in toamna acestui an am continuat sa sper in realizarea acestui obiectiv astfel ca am gasit investitorul ,am depus proiectul din nou la Ministerul Economiei urmand ca in prima licitatie a acestuia distributia de gaze din localitatea noastra sa fie preluata de acesta.

23. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)Ajutandu-ne D-zeu ca acest lucru sa se intample probabil ca in primavara anului 2011 vom incepe lucrarile si la distributia de gaze in comuna Gropeni .Va argumentez aceasta deoarce pentru acest obiectiv este strict necesara prezenta unui investitor deoarece bugetul local al localitatii noastre nu poate sa suporte o asemenea investitie,

fata de celalalt obiectiv "Stadion" asa cum il numiti d-voastra care am putut sa ni-l permitem realiza din bugetul local.

24. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)In ceea ce priveste afirmatia d-voastra cu privire la faptul ca atat eu cat si Viceprimarul ne imbogatim pe zi ce trece probabil ca a-ti vrut sa spuneti pe spatele bugetului localitatii vreau sa va rog sa aveti curajul sa veniti sa discutam cu cartile pe fata dandu-mi cuvantul de onoare in fata d-voastra ca va voi raspunde cu sinceritate la toate intrebarile comode si incomode puse de d-voastra.

25. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)Da nu doriti sau nu aveti curajul sa veniti eu pot sa va spun de acuma ca as vrea ca d-voastra sa aveti dreptate si afacerea de familie sa imi mearga si cu siguranta imi voi cumpara atatea apartamente cate imi permite bugetul familiei.De asemenea v-as ruga ca d-voastra daca aveti dubii in ceea ce priveste administrarea localitatii de catre noi va rog sa va adresati institutiilor abilitate ale statului care se ocupa cu astfel de probleme si cu siguranta veti obtine raspunsul real astfel incat d-voastra sa nu ne mai defaimati ,sa nu manjiti imaginea cu lucruri pe care doar le banuiti.

26. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)In ceea ce privesc apelativele pe care le adresati batranilor acestei localitati vreau ca d-voastra sa aveti un moment de luciditate si sa considerati ca este rusinos ceea ce afirmati ca probabil printre acesti batrani se afla si bunicii d-voastra sau rudele d-voastra .

In ceea ce priveste afirmatia d-voastra ca noi am fi fost votati de batranii acestei localitati si de "betivii" acesteia vreau sa va spun ca nu consider ca 84% din cetatenii acestei comune sunt betivi si acei batrani pe care ii denigrati d-voatra .

° 27. Malinche Stan -primar -- (4-November-2010)Cu alte cuvinte d-nule "deznadejdea" sa va fie rusine si consider ca nu sunteti un cetatean real al acestei localitati.

° 28. nicu -- (6-November-2010)cine te-a enervat domnule?Stai linistit dar nu te mai lauda atata,mai lasa si pentru 2012.atunci cu ce-i mai pacalesti pe batranii aia pe care i si mai bati citeodata.

mare dreptate are acel anonim,dainainte cu tupeu.

° 29. anonim -- (6-November-2010)care sint alea cateva femei pentru care faci sala de fitnes,cele din primarie sau pentru gagici?

succes.sa aiba grija sa nu si suceasca glezna

° 30. Malinche Stan -primar -- (8-November-2010)Ca raspuns la afirmatiile d-voastra d-nule Nicu -acum sunt convins ca am participat impreuna intr-o competitie electorala .Nu trebuie sa fiti frustrat de faptul ca am castigat eu si nu d-voastra.Ar trebui sa va pastrati bunul simt si sa acceptati infrangerea si daca considerati ca eu i-am mintit pe acei batrani pe care d-voastra ii denigrati ar mai fi o perioada scurta si in 2012 d-voastra sa incercati cu atuurile pe care le detineti sa-i intoarceti pe acesti batrani sa voteze cu d-voastra .

° 31. Malinche Stan -primar -- (8-November-2010)Daca d-voastra considerati ca este o lauda ce v-am raspuns la afirmatiile d-voastra nu aveti decat ca atunci cand veti castiga in 2012 sa realizati lucruri mult mai importante la nivelul localitatii iar eu va promit sgur ca voi veni sa va felicit si sa nu va denigrez sub acoperirea unor pseudonime .

° 32. Malinche Stan -primar -- (8-November-2010)As fi vrut ca astazi d-voastra sa puneti in practica studiile superioare pe care le aveti ,sa deveniti cu adevarat un cetatean de frunte al localitatii ,sa va implicati mult mai mult in comunitate asa cum am considerat acum 12 ani atunci cand v-am cunoscut .Acum inteleg de ce d-voastra denigrati locuitorii acestei comune ,ca nu aveti nici in clin nici in maneca cu ei si defapt exploatati un post,un salariu pe raza localitatii.

° 33. Malinche Stan -primar -- (8-November-2010)Ca raspuns la afirmatia d-voastra vis-a-vis de faptul ca din cand in cand ii si mai bat pe acesti batrani va asigur ca ori de cate ori se va intampla incidente de genul celui amintit de d-voasta probabil voi reactiona la fel .

° 34. Malinche Stan -primar -- (8-November-2010)Ca raspuns pentru d-voastra d-nule anonim considerandu-va aceeasi persoana cu cel mai de sus va amintesc ca una din femeile care a solicitat sala de fitness este chiar vecina d-voastra si aceasta va fi si pentru gagicile care spuneti d-voastra si pentru toti locuitorii comunei Gropeni si pentru sotia d-voastra .Printre gagicile sus amintite poate sa fie chiar si sotia d-voastra dar trebuie sa intruneasca anumite conditii care, cu siguranta la ora aceasta nu le indeplineste .

° 35. anonim -- (27-November-2010)Nu stiu cu cine ma confunzi ,dar esti intr-o grava eroare.Eu am vreo 22 de vecine si nu cred c-ar veni la gropeni la sala.iar sotia mea nici din greseala nu te-ar privi.

imi pare nespus de bine ca nu ma reprezinti ca edil.Vad ca ai memoria scurta.Sunt un om careia numai bine iai facut.Dzeu sa te ierte.ca si pe altii.

° 36. anonim -- (27-November-2010)Pai, d-nule Primar nu sesizezi ironia din cuvintele adresate de anonimi?si pe buna dreptate ca spun lucruri adevarate, doamne ai grija de satenii lui sa nu moara curand ca nici cimitir unde sa-i imormanteze nu au si primarul lor transpira din greu zbatandu-se din rasputeri luptandu-se din greu sa transfere bani de la un obiectiv la altul unul mai prioritar ca altul ,bravo d-nule primar tine-o tot asa , la mai multe mandate iti urez si sa-ti prospere afacerile de famile ca daca nu-ti depuneai candidatura de primar ramaneai si azi la coada vacii cred si daca ma gandesc bine acolo tie locul

° 37. profesor Gropeni -- (11-January-2011)Domnule ,,anonim'', zau, e rusinos ceea ce faci ...Nu e mai bine ca sa-i spui in fata d-lui Primar ceea ce ai sa-i spui , si nu prin reviste ? Ce naiba te opreste s-o faci ? Nu te grabi sa spui ca as fi vreo prietena de-a lui ...ca nu-s !Ca primarul face si greseli , sunt de acord ...dar asta nu inseamna sa fim meschini si sa nu-i recunoastem si meritele !Priveste numai scolile si centrul civic si compara-le cu modul in care aratau pana in 2004 ...Faptul ca primarului ii creste sau ii scade averea chiar nu conteaza daca locuitorii comunei sunt multumiti cu viata lor de-aici ...

° 38. mihai -- (11-May-2011)dl primar suntem niste baieti din com gropeni cu aceste cuvinte vrem sa va spunem ca ar fi bine daca ati crea si niste locuri de munca pentru tineri de la gropeni sa nu mai muncim prin italia si prin alte tari va multumim pentru antelegere...

° 39. ionut -- (6-January-2012)spre deosebire de alte sate,suntem ramasi in urma,se tot spune de cativa ani ca or sa traga gaze in gropeni si degeaba.cand se va intampla asta,peste cati ani?(intrebare pt domn" primar

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Ce ne apropie, ce ne desparte de Europa (II)

Adevărul este că, la opt luni de la Aderare, autorităţile române nu sunt în măsură să prezinte o strategie de dezvoltare a agriculturii care să întrunească şi aspiraţiile fermierilor. Nu este foarte clar la această dată dacă România va încerca să se impună pe piaţa europeană ca o forţă cerealieră de prim rang sau se va orienta spre alte produse vegetale cărora li se întrevede o nişă de piaţă sigură.

O analiză în timp a evoluţiei structurii culturilor agricole pe plan mondial arată că, în ultimii 15 ani, nu au intervenit schimbări importante, cerealele menţinându-şi ponderea atât ca suprafaţă cât şi ca producţie. Mai mult, în principalele noi state membre ale UE suprafaţa cu cereale a crescut, deţinând în prezent o pondere de până la 62%, în cazul Poloniei şi Ungariei.

Culmea este că, în noile state membre, asistăm la o scădere a ponderii plantelor tehnice şi oleaginoase, inclusiv a cartofului. În mod sigur, schimbările climatice globale şi cu deosebire marea criză energetică care ameninţă omenirea vor determina unele schimbări în structura culturilor, dar ele se vor produce în timp şi doar din momentul în care fermierii vor fi pregătiţi tehnic şi tehnologic să facă acest pas.

În plan teoretic, se vorbeşte mult de şansa României de a răzbi prin culturile bioenergetice sau ecologice. De mai mulţi ani, guvernanţii avansează şi ideea revitalizării unor culturi tradiţionale, care să completeze golurile alimentare ce obligă la importuri masive. Nu ştim exact dacă la nivel decizional se cunoaşte care va fi şansa extinderii acestor culturi.

Teoretic, culturilor ecologice (de care se face atâta caz) li se întrevăd o nişă de piaţă excepţională. Întrebarea este: dacă o asemenea orientare poate dobândi o opţiune într-o strategie agricolă care trebuie subordonată unei competiţii europene ce are la bază mobilizarea la maxim posibil a unui perimetru agricol de 14,8 milioane hectare.

În lipsa unei asemenea strategii, prin opţiunile lor fermierii, cu deosebire marile companii agricole, şi-au asumat răspunderea de a pune în practică strategii proprii de dezvoltare, care, în mod paradoxal, au o asemănare uimitoare. Ei au înţeles că, în condiţiile României, plantele bioenergetice cu o înaltă valoare economică au marea calitate de a realiza, la nivelul fiecărei unităţi, o structură a culturilor care asigură şi regenerarea naturală a fertilităţii solului. Extinderea fulminantă a rapiţei este doar un exemplu.

Marea oportunitate a României stă însă în soia. De departe, suntem cei mai mari cultivatori de soia din Europa. Dar pentru a fructifica această şansă este nevoie de înlăturarea opreliştilor în ceea ce priveşte cultivarea soiei modificată genetic. Interdicţia acestei plante în România este o greşeală şi ea trebuie pusă pe lipsa de profesionalism a demnitarilor de la Agricultură care nu au fost în stare să susţină la Bruxelles raţiunile economice şi sociale ale cultivării acestei plante.

În Europa, România este, deocamdată, singura ţară capabilă să cultive soia în condiţii de competitivitate mondială. Dacă europenii nu vor să consume ulei de soia sau să hrănească animalele cu şroturi importate din România, ei nu au argumente ştiinţifice în a ne interzice să cultivăm soia pentru a produce, bunăoară, biocombustibil.

În UE avem a cincea susţinere financiară

Suprafaţa arabilă totală, la nivelul Uniunii Europene, care beneficiază de plăţi directe este de peste 81 milioane hectare, din care aproximativ 28 milioane hectare aparţin noilor state membre.

În ceea ce priveşte dimensiunea susţinerii financiare prin plăţi directe la hectar, România ocupă locul patru-cinci, după Franţa, Germania, Polonia şi Spania. Este adevărat, deocamdată, că beneficiem doar de 25% din plăţile la hectar încasate de fermierii occidentali, dar egalizarea se va realiza în timp.

Cotele negociate cu UE şi realizările efective

Negociatorii Dosarului agricol au obţinut la Bruxelles ce nu a reuşit nicio altă echipă europeană: obţinerea unor plăţi directe pentru o suprafaţă mai mare decât cea solicitată. Comisarii europeni au oferit României susţinerea financiară pentru o suprafaţă arabilă de peste 7 milioane hectare.

Randamentul de referinţă pentru atribuirea plăţilor directe în cazul României este de 2.650 kg/ha (adică doar o treime faţă de media ţărilor dezvoltate), iar plata este de 63 euro/tonă pentru toate culturile, dar ea se va acorda gradual.

La nivelul anului 2007, fermierii români ar urma să încaseze de la UE în Bugetul de Stat aproximativ 650 milioane de euro.

Este posibil ca estimările pentru 2007 să fie inferioare realizărilor efective. Salvarea ar putea veni din partea Transilvaniei, precum şi a marilor producători din zonele de câmpie ale căror culturi se prezintă destul de bine în aceste condiţii de secetă. Datele problemei nu se vor schimba însă prea mult. Este sigur de acum că România va înregistra un deficit la toate culturile aflate în schema de plăţi directe a UE. Aceasta va avea ca o primă consecinţă diminuarea susţinerii financiare din partea UE, proporţional cu nerealizările efective. În mod corespunzător, va fi diminuat şi sprijinul direct cordat de la Bugetul de Stat.

Într-o variantă mai optimistă, nu trebuie exclusă posibilitatea ca oficialii europeni să ia în considerare starea de calamitate a culturilor şi să nu treacă la penalizările prevăzute prin Acordul de negociere.

În mod normal, României i s-ar cuveni în 2007 de la UE, pentru suprafaţa arabilă ce face obiectul plăţilor directe, un sprijin financiar de 440 milioane euro. La acestea se adaugă contribuţia internă de la Bugetul naţional de circa 300 milioane euro, care ridică la 80 euro sprijinul total la hectar. Susţinerea este însă diferenţiată de la o cultură la alta. Potrivit Tratatului de negociere, cel mai puternic sunt susţinute plantele textile şi porumbul, în timp ce soia şi floarea-soarelui beneficiază de o susţinere mai mică.

Este la latitudinea autorităţilor române să modifice aceste alocaţii în susţinerea financiară a culturilor.

De fapt, încă din primul an se constată unele diferenţe faţă de ceea ce s-a stabilit iniţial la Bruxelles, în sensul că a crescut mult contribuţia UE, de la 239 milioane euro la 400 milioane euro, în timp ce contribuţia României a rămas aproape aceeaşi.

Fapt este că, în realitate, contribuţia României este incomparabil mai mare, dacă ne referim doar la ultima Hotărâre de Guvern privind ajutorul financiar de 1,32 miliarde lei acordat pentru înfiinţarea culturilor de toamnă. Ajutorul în cauză este practic dublu în comparaţie cu susţinerea totală la hectar ce se va acorda prin Agenţia de Plăţi şi Intervenţii pentru Agricultură.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 566

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareb87d.html-articol=665.htm

Imprimati articolulCum îngrijim ardeiul gras?

Pentru a obţine o producţie bună de ardei gras este necesar ca solul să aibă o umiditate de 70-80%. Trebuie avut în vedere faptul că masa de rădăcini în primele faze de dezvoltare se găseşte la 10-20 cm adâncime, iar mai târziu la 20-30 cm. De aici concluzia că la udări vom da atâta apă până ajunge la rădăcini.

După fiecare udare se va executa mobilizarea solului, atât pentru combaterea buruienilor, cât şi pentru afânarea solului şi menţinerea umidităţii acestuia.

Îngrăşarea fazială este obligatorie, deoarece ardeiul necesită multă apă, iar spălarea şi consumul de elemente nutritive se accentuează. În general, se recomandă circa 4-5 fertilizări faziale, prima după 15 zile de la plantare, iar următoarele la două-trei săptămâni una de alta.

La începutul perioadei de vegetaţie vor predomina îngrăşămintele pe bază de azot, iar în a doua parte a perioadei de vegetaţie se va fertiliza cu îngrăşăminte complexe uşor solubile, cu conţinut mai ridicat de potasiu.

Fertilizările faziale se pot administra prin încorporare în sol înainte de udări sau se pot dizolva în apa de irigare.

Pentru completarea necesarului de microelemente se vor aplica fertilizări foliare care se pot combina şi cu tratamentele fitosanitare.

Succesiunea corectă a lucrărilor de întreţinere este următoarea: după fiecare recoltare se irigă, după care urmează o praşilă, dacă este necesar se aplică tratament fitosanitar. În caz că urmează o fertilizare fazială, aceasta se aplică după recoltare şi înainte de irigare.

Recoltarea se face eşalonat în mai multe etape, pe măsură ce fructele au ajuns la maturitatea de consum sau, la unele soiuri, la maturitatea deplină.

Ing. Elisabeta Kompasz

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 5616

□

˚Comentarii

□

□

˚1. MARIANA -- (21-May-2010)IN PERIODA DE INFLORIRE CU CE TREBUIE STROPIT?

˚2. pondila viorel -- (4-June-2010)la inceputul lunii august frunzele deardei ingalbenesc si cad,fainare nu este,paianjen nu are,ce are

˚3. catalin baracu -- (5-July-2010)cu ce trebuie tratat ardeiul gras atunci cand incepe sa i se ofileasca frunzele, si incet incet sa se usuce? ;el fiind in faza de maturitate.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cresc şi-n România oameni

În acest număr, academician Cristian Ioan HERA, preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice

• S-a născut la 18 decembrie 1933, în Ploieşti.

• A frecventat două instituţii de învăţământ superior:

- 1952-1953 - Facultatea de Agricultură - Institutul Agronomic Nicolae Bălcescu Bucureşti;
- 1953-1957 - Academia de Ştiinţe Agricole „K.A.Timireazev“, Facultatea de Agrochimie şi Pedologie - Moscova.

• În anul 1973 obţine cel mai înalt titlu ştiinţific, cel de doctor docent.

• Este membru titular ASAS şi membru titular al Academiei Române.

• Recunoaşterea valorii sale profesionale este dată de titlurile ştiinţifice acordate de numeroase instituţii de mare prestigiu: Profesor de onoare - Academia de Ştiinţe Agricole din China, Institutul de Aplicaţii a Energiei Nucleare. Doctor Honoris Causa: Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară (USAMV), Cluj-Napoca; Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară (USAMV), Bucureşti; Universitatea „Alexandru Ioan Cuza“, Iaşi; Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară (USAMV), Iaşi. Membru de onoare - Academia Dei Georgofili, Italia. Membru străin al Academiei Ruse de Ştiinţe Agricole. Doctor Honoris Causa - Academia de Ştiinţe Agricole „K.A. Timireazev“, Moscova.

• Expert al Agenţiei Internaţionale de Energie Atomică de la Viena - Austria.

• Director în Departamentul de cercetare al AIEA - Diviziunea mixtă FAO/AIEA Viena.

• În 1996 a fost ales preşedinte al Centrului Ştiinţific Internaţional pentru Îngrăşăminte (CIEC) - Viena, calitate pe care o deţine şi în prezent.

• Preşedinte al Uniunii Europene a Academiilor de Ştiinţe Agricole (UEAA).

• Este membru al unui număr de zece societăţi ştiinţifice naţionale şi internaţionale.

• A publicat 23 de cărţi şi peste 300 de lucrări ştiinţifice.

* * *

Academicianul Cristian Hera este recunoscut la această dată ca fiind personalitatea ştiinţifică cea mai titrată din agricultura românească. Această recunoaştere este atestată prin alegerea sa ca preşedinte al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, calitate în care depune eforturi pentru a asigura supravieţuirea cercetării româneşti. Profesorul se ţine însă tare, precum stejarul falnic din inima codrului. Nimic şi nimeni nu-i poate înfrânge crezul în izbânda ştiinţei asupra ignoranţei. Această abnegaţie reprezintă, în fapt, şi motivul pentru care îl prezentăm în acest număr pe acad. Hera, care ne demonstrează că, în România, cresc cu adevărat oameni de mare viitor.Vizualizari: 591

Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ceaiurile în meniul de sărbători > REVISTA LUMEA SATULUI

Ceaiurile în meniul de sărbători

Chiar dacă nu sunteţi consumatori obişnuiţi, este bine să introduceţi ceaiurile în dieta de sărbători. Chiar să „abuzaţi“ de ele, în condiţiile unui regim alimentar greu de digerat.

Ceaiurile depurative curăţă sângele, favorizând eliminarea toxinelor şi a produselor de dezasimilaţie. Ele sunt utile atât pentru îmbunătăţirea stării generale de sănătate o organismului, prin decongestionarea ficatului, cât şi în cazul unor boli dermatologice, metabolice ş.a. Eliminarea se face prin produsele de excreţie şi de secreţie, într-un ritm ce ţine de particularităţile organismului, gradul de intoxicare, natura produsului, seriozitatea respectării modului de preparare şi a posologiei recomandate etc.

Consumarea lor este absolut necesară nu numai în timpul sau după perioadele cu efort fizic redus, dar cu mese săţioase, prelungite sau chiar cu exces alimentar (precum sărbătorile pentru care au început deja pregătirile), ci şi la ieşirea din iarnă, perioadă în care factorii de fitoprotecţie alimentari (legume, fructe, ...) sunt, mai mult sau mai puţin, neglijaţi.

Dintre speciile vegetale creditate cu excepţionale însuşiri digestive, amintesc:

- Păpădia (Taraxacum officinale) – planta are o remarcabilă acţiune de drenare hepato-biliară, depurativ-sanguină, diuretic azoturică, fiind nelipsită din curele de dezintoxicare, de combatere a obezităţii etc.

Părţile aeriene se folosesc pentru prepararea infuziei (1-2 linguriţe/cană, timpul de infuzare – 20 de Minute), iar cele subterane - a decoctului (1-2 linguriţe la 250 ml de apă, fierbere de 5-10 minute), biopreparate din care se beau 2-3 căni/zi în cazul infuziei, respectiv 1-2 căni/zi în cel al decoctului.

N-ar trebui uitată nici folosirea frunzelor în stare proaspătă, la prepararea unei delicioase salate (cu ceapă verde şi orice, oţet de mere şi miere, ceva ulei şi câteva cubuleţe de lămâie rasă), lucru care încă se mai poate face până la căderea zăpezii.

Efectul este acelaşi, garantat 100%, iar amăreala, departe de a fi un lucru rău, va face minuni pe întreg lanţul digestiv, de la stimularea apetitului la uşurarea tranzitului şi a eliminării.

- Iarba-mare (Inula helenium) – conţinutul mare în inulină din organele sale subterane recomandă planta ca un probiotic redutabil, acţiunile depurativă şi diuretică fiind doar „efecte secundare“, ca şi cele de inhibare a fenomenelor de fermentare şi de putrefacţie de la nivelul colonului.

Se foloseşte decoctul concentrat (preparat prin fierberea, timp de 15-20 de minute, a 3 linguri de pulbere în 200 ml de apă), din care se iau zilnic câte 3-4 linguri.

- Brusturele (Arctium lappa) – planta are un efect detersiv complex (diuretic, sudorific, depurativ) şi se foloseşte, fără restricţii, în absolut orice situaţie în care se pune problema eliminării, sub o formă sau alta, a produşilor toxici de metabolism.

Rădăcinile, uscate şi transformate în pulbere, se pot folosi ca atare (sublingual, câte un vârf de cuţit de 3-4 ori pe zi, lăsate să fie antrenate cu fluxul salivar) sau sub formă de decoct (1 lingură de plantă se fierbe timp de 10-15 minute, se lasă să se răcească până la călduţ, apoi se bea, cu înghiţituri mici, pe parcursul aceleiaşi zile).

- Cicoarea (Cichorium intybus) – toate părţile plantei, dar mai ales rădăcinile, conţin inulină, al cărei efect a fost deja amintit. Din frunze se prepară infuzia (½-1 linguriţă/cană, infuzare 10-15 minute, 1-2 căni/zi), iar din rădăcini – decoctul (1 linguriţă/cană, fierbere 10 minute, câte 1 lingură la fiecare 3-4 ore).
- Porumbarul (Prunus spiunosa) – frunzele determină eliminarea toxinelor din organism, iar florile, excesul de apă. Partea folosită (rămurelele înfrunzite, recoltate la înflorirea deplină) acoperă ambele acţiuni şi se foloseşte la prepararea unei infuzii (o linguriţă/cană, infuzare timp de 10-15 minute), din care se beau zilnic 2-3 căni.

Nu uitaţi şi de fructele sale (tocmai bune de cules acum, când bruma le-a făcut mai puţin înecăcioase, fără a le afecta conţinutul în vitamine), care pot fi consumate fără restricţie, doar cu efortul minim de a le culege ...

- Tecile de fasole – din tecile (fără seminţe) uscate şi mărunţite se prepară fie un decoct (1 lingură/cană, fierbere 10-15 minute, 2-3 căni/zi), fie o extracţie dublă (4 linguri/l de apă rece se lasă peste noapte la macerat, apoi se fierbe până scade la jumătate, cantitate care se bea în cursul unei zile).

Modul de acţiune este complex:

a) curăţa umorile organismului, favorizând eliminarea toxinelor;

b) acţionează asupra epiteliului renal, înlăturând excesul de apă din ţesuturi.

În numărul următor vom prezenta şi alte specii, precum şi calităţile lor curative.

Dr. Ing. Radu STOIANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 563

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Plantele modificate genetic continuă expansiunea

Deşi România dispune de condiţii pedoclimatice de excepţie, cum rar se pot întâlni în alte ţări de pe continentul nostru, randamentele obţinute la majoritatea culturilor sunt de 2-3 ori mai mici decât cele realizate în statele Uniunii Europene.

Soia este singura cultură din România la care producţia medie (cca 2,5 t/ha), obţinută în ultimii ani, prin utilizarea unor soiuri modificate genetic (transgenice), este comparabilă cu producţia realizată de Italia şi Franţa (singurele ţări din Uniunea Europeană cultivatoare de soia pe suprafeţe semnificative).

Din păcate, sub presiunea unor grupuri de activişti anti-OMG, străini de realizările ştiinţei la nivel mondial, dar şi de interesele reale ale României, ţara noastră a interzis cultivarea acestui tip de soia începând cu anul 2007.

Uniunea Europeană importă şi utilizează anual aproximativ 35-40 milioane de tone de boabe şi şroturi de soia din Brazilia, SUA şi Argentina, ţări în care aproape întreaga producţie provine din soiuri modificate genetic.

Cu toate manifestările lor agresive şi informaţiile false, propagate în rândul populaţiei mai puţin informate, plantele modificate genetic continuă să cucerească, an de an, milioane de hectare.

Pe toate cele şase continente

Să ne „aruncăm“ însă ochii pe harta lumii, să analizăm cu atenţie, realist, ceea ce se petrece în domeniul biotehnologiei, dincolo de graniţele României.

Din raportul anual întocmit de Serviciul Internaţional pentru Promovarea Aplicaţiilor Agrobiotehnologice (ISAAA), cu sediul la Cornell University din New York, rezultă că în anul 2006 plantele modificate genetic au fost cultivate, legal, pe 102 milioane ha, în 22 ţări de pe 6 continente (Africa, America de Nord, America de Sud, Asia, Europa şi Oceania). Importul (nu şi cultivarea) de produse modificate genetic, pentru comercializare şi utilizare în hrana omului şi a animalelor, este aprobat oficial în alte nouă ţări.

Pe parcursul celor 11 ani de la introducerea în cultură, pe scară largă, a plantelor transgenice, această suprafaţă a crescut de 60 de ori - de la 1,7 milioane ha în anul 1996, la 102 milioane ha în anul 2006.

Suprafaţa cumulată cultivată pe plan mondial cu plante transgenice în această perioadă este de 577 milioane ha.

În anul 2006, şase ţări au cultivat 97,5 milioane ha – 95% din suprafaţa mondială de plante modificate genetic (fig. 2). Pe primul loc se situează SUA, cu 54,6 milioane ha (53% din total), urmate de Argentina – 18 milioane ha (18%), Brazilia – 11,5 milioane ha (11%), Canada – 6,1 milioane ha (6%), India – 3,8 milioane ha (4%) şi China – 3,5 milioane ha (3,5%). Restul de 5% din suprafaţă a fost cultivată de şaisprezece ţări (împreună, 4,5 milioane ha): Paraguay, Africa de Sud, Uruguay, Filipine, Australia, România, Mexic, Spania, Columbia, Iran, Honduras, Portugalia, Germania, Franţa, Cehia şi Slovacia.

Şase din cele 25 de ţări membre ale UE (Spania, Franţa, Cehia, Portugalia, Germania şi Slovacia) au cultivat în anul 2006 porumb modificat genetic pe cca 8.500 ha (faţă de 1.500 ha în anul 2005).

Spania cultivă încă din anul 1998 porumb modificat genetic (rezistent la atacul de Ostrinia nubilalis) pe suprafeţe semnificative (peste 60 mii ha în anul 2006).

Principalele specii de plante modificate genetic cultivate pe plan mondial în anul 2006 sunt:

Soia – 58,6 milioane ha (57% din suprafaţa totală de plante transgenice), cultivată în: SUA, Argentina, Brazilia, Canada, Paraguay, Uruguay, România, Africa de Sud şi Mexic.

Porumbul – 25,2 milioane ha (25%), cultivat în: SUA, Argentina, Canada, Africa de Sud, Uruguay, Filipine, Honduras şi, pe suprafeţe mai mici, în şase state membre ale UE: Spania, Germania, Franţa, Portugalia, Cehia şi Slovacia.

Bumbacul – 13,4 milioane ha (13%), cultivat în: India, SUA, China, Argentina, Australia, Mexic, Africa de Sud şi Columbia.

De reţinut că mai mult de jumătate din populaţia lumii (55% sau 3,6 miliarde oameni) trăieşte în cele 22 ţări care cultivă plante modificate genetic, aceste ţări deţinând 52% (776 milioane ha) din suprafaţa mondială de teren arabil.

Rapiţa canola – 4,8 milioane ha (5%), cultivată în SUA şi Canada.

Lucerna tolerantă la erbicide, plantă perenă modificată genetic, a fost cultivată pentru prima dată în anul 2006, în SUA (pe 80.000 ha).

Alte specii de plante modificate genetic s-au cultivat pe suprafeţe mai mici (dovlecel şi papaya în SUA, orez în Iran, garoafe în Olanda).

Toleranţa la erbicide (70 milioane ha - 68% din suprafaţa totală de 102 milioane ha) a fost principala caracteristică a plantelor transgenice cultivate în anul 2006, urmată de rezistenţa la dăunători. 13 milioane ha au fost cultivate (în SUA) cu porumb conţinând în acelaşi bob două sau chiar trei transgene, ce conferă diferite însuşiri (toleranţă la erbicide şi rezistenţă la Ostrinia n. şi Diabrotica v.). Reamintim că Diabrotica virgifera, această „filoxeră“ a porumbului, ce produce pagube foarte mari, se extinde cu rapiditate din Serbia şi Ungaria în vestul şi sudul ţării noastre – principalele zone de cultură a porumbului.

Numai hibrizii modificaţi genetic fac faţă acestui dăunător extrem de periculos, tratamentele chimice fiind ineficiente. Suprafeţele, la nivel mondial, pe care s-au utilizat în anul 2006 varietăţi (soiuri) modificate genetic reprezintă, după cum urmează: 64% din totalul de 91 milioane ha cultivate cu soia, 38% din totalul de 35 milioane ha de bumbac, 18% din 27 milioane ha de rapiţă, 17% din totalul de 148 milioane ha de porumb.

Creşterea an de an a suprafeţelor cultivate cu plante modificate genetic într-un ritm nemaiîntâlnit în domeniul tehnologiilor agricole reflectă încrederea în biotehnologie a celor 10,3 milioane de fermieri ce au decis să cultive varietăţi transgenice, ca urmare a creşterii productivităţii, a efectelor benefice asupra mediului şi sănătăţii celor care lucrează în agricultură.

Avantaje

Utilizarea plantelor modificate genetic permite o flexibilitate a tehnologiei de cultivare, combaterea eficientă a buruienilor şi a dăunătorilor, asigurând fermierilor un spor de producţie de până la 50%, uneori şi mai mult, reducerea costului de producţie, prin urmare creşterea profitului (27 miliarde $, pe plan mondial, în perioada 1996-2005).

Practicarea unei agriculturi bazate pe utilizarea plantelor modificate genetic are un impact pozitiv major asupra mediului (prevenirea poluării solului, a apelor freatice şi de suprafaţă, protecţia biodiversităţii), reduce poluarea produselor agricole prin diminuarea consumului de pesticide convenţionale (cu cca 224 milioane kg substanţă activă în perioada 1996-2005).

Sistemul modern de agricultură „no tillage“ (peste 95 milioane ha în anul 2005) constă în cultivarea terenului fără nicio lucrare a solului, utilizând îndeosebi plante modificate genetic tolerante la erbicide neselective.

Principale avantaje: protecţia solului împotriva eroziunii şi conservarea apei în sol (prin urmare, permite dezvoltarea unei agriculturi durabile), reducerea consumului de combustibil (cu până la 80%), reducerea necesarului de forţă de muncă şi a timpului necesar efectuării lucrărilor.

Plantele modificate genetic contribuie la diminuarea fenomenului de încălzire globală. Numai în anul 2005 această tehnologie a permis reţinerea în sol a cca 9 milioane tone CO2 (echivalentul scoaterii din circulaţie a cca 4 milioane de autoturisme, datorită reducerii emisiilor de gaze de seră) prin reducerea consumului de combustibili fosili ca urmare a diminuării numărului de lucrări ale solului şi a tratamentelor cu insecticide şi erbicide.

De mare actualitate este problema reducerii consumului de combustibili fosili şi înlocuirea treptată a acestora cu biocombustibili (biodiesel şi bioetanol).

Cultivarea plantelor transgenice (soia, porumb), tolerante la erbicide neselective,
oferă o mare perspectivă în acest domeniu.

Directiva CE nr. 30/2003 de promovare a producţiei şi utilizării biocombustibililor prevede ca, până în anul 2010, biocombustibilii să reprezinte 5,75% din carburanţii utilizaţi în transporturi.

România, care dispune de un potenţial agricol uriaş, ar putea profita de această oportunitate, transformând milioanele de hectare necultivate, cotropite de buruieni, în surse valoroase de energie nepoluantă şi venituri importante pentru cei care deţin aceste terenuri.

În SUA, există în prezent 114 fabrici de biocombustibil, la care se adaugă încă 78 în construcţie. În România – niciuna.

Dacă, atunci când trebuia, nu s-au făcut demersurile necesare la Bruxelles pentru ca România să continue cultivarea soiei modificate genetic şi după aderarea la UE, în prezent se impun eforturi sporite din partea autorităţilor române pentru promovarea şi susţinerea intereselor ţării noastre în forurile europene în ceea ce priveşte cultivarea plantelor modificate genetic (soia, porumb).

Pentru ca agricultura românească să fie competitivă pe piaţa europeană şi internaţională, se impune finanţarea, cu prioritate, a activităţii de cercetare în domeniul biotehnologiei moderne.

Totodată, autorităţile şi instituţiile de cercetare trebuie să se implice mai mult în informarea corectă şi pe scară largă a publicului privind riscurile şi beneficiile aplicării acestor tehnologii moderne şi utilizării produselor obţinute prin biotehnologie.

Precizăm faptul că alimentele şi furajele modificate genetic sunt supuse unei evaluări ştiinţifice exigente de către instituţiile abilitate (FDA, EPA şi USDA în SUA, EFSA în UE etc) pentru a preveni orice risc pentru sănătatea oamenilor şi animalelor sau pentru mediu, asociat introducerii pe piaţă a acestor produse.

Prin urmare, nu moratoriul, ci evaluarea ştiinţifică este răspunsul la îngrijorările manifestate de activiştii anti-OMG vizavi de biosecuritate. FAO, OMS, OCDE şi alte organizaţii internaţionale consideră produsele obţinute din plantele modificate genetic la fel de sigure ca şi cele convenţionale.

Închei cu o comparaţie: în SUA (cel mai mare producător mondial de porumb şi de soia), 55% din producţia de porumb şi 90% din cea de soia este obţinută din varietăţi modificate genetic. Fermierii americani îşi transportă producţia de pe teren la siloz cu camioane de 25 t, iar ţăranii români cu căruţa.

Rămâne la latitudinea cititorilor să constate unde ne aflăm şi încotro ar trebui să ne îndreptăm...

Dr. ing. Constantin SIN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 6748

□

Comentarii

□

□

1. alexandra -- (20-April-2010)am citit articolul si mi s-a parut foarte interesant si informativ.parerea mea e ca plantele modificate genetic nu reprezinta o amenintare pentru viitorul omenirii...avand in vedere ca terenurile agricole sunt tot mai proaste(asta din cauza agricultorilor care nu au respectat cum trebuie normele de cultivare),plantele modificate genetic sunt mai rezistente la factorii de mediu si la lucrarile de proasta calitate..parerea mea...nu sunt prea informata in domeniul geneticii dar nu cred ca ar reprezenta un pericol. vom traii si vom vedea:D

2. elegido -- (27-April-2010)slugoi american dornic de bani, sper sa ai un copil cu mutatii genetice si sa il bocesti toata viata ta, pt ca incurajezi niste plante modificate genetic care pot fi nocive omului dar si mediului inconjurator. http://www.ecomagazin.ro/viitorul-alimentatiei-film-documentar/

3. loredana -- (12-July-2010)Romania are un potential urias pentru agricultura ecologica, produsele bio sunt si mai ales vor fi la mare cautare in toata lumea, ar fi foarte trist sa ne batem joc de acest potential si sa ne insamantam pamanturile cu plante transgenice, ale caror efecte asupra omului, animalelor sau mediului nu sunt

inca indeajuns testate. Stiinta nu face intotdeauna bine, ea are si o fata intunecata pe care o descoperim abia cand e prea tarziu. NU OMG !!!

4. Plante ca animale si animalele ca plante -- (22-March-2011)Baba Vanga a prezis ca "plantele vor fi ca animalele si animalele ca plantele"

1. Daca plantele au gene luate de la animale, atunci cum mai tin post (vegetarian)oamenii ?

2. Daca genele noi implantate afecteaza proteinele in modul ca aceste proteine ataca creierul omului si dau Alzheimer si alte boli graveale sistemului nervos , ficatului,pancreasului ?

5. dilas -- (18-April-2012)Organismele modificate genetic genereaza cancer la colon la albine si omaneni. N-au murit decat cateva miliarde de albine pana acum. Cand n-or sa mai fie albine cine o sa mai polenizeze culturile?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pădurea şi efectele benefice ale funcţiilor sale de protecţie (III)

- Funcţia de protecţie a terenurilor şi solurilor

Această a doua funcţie de protecţie a pădurilor, deosebit de importantă, constă în însuşirea pădurii de atenuare şi, în numeroase situaţii, chiar de stăvilire a proceselor de eroziune şi degradare a solului.

Însuşirea pădurii de a micşora scurgerea la suprafaţă a apei provenite din precipitaţii duce la slăbirea, iar uneori la oprirea fenomenului de eroziune a solului, ajută la fixarea versanţilor şi a terenurilor alunecătoare, contribuind totodată la prevenirea fenomenului torenţial.

Dacă sub coronamentul pădurii procesul de eroziune a solului are dimensiuni extrem de reduse, situaţia este diametral opusă în zonele despădurite, unde procesul de erodare şi spălare a solului capătă proporţii îngrijorătoare, cu totul nedorite, putând ajunge până la 650 m3/ha/an. Cercetările întreprinse în ţara noastră au ajuns la concluzia că, în cursul unei ploi torenţiale, grosimea stratului fertil de sol spălat de apă variază conform datelor din tabelul de mai jos (Dinu V.).

De asemenea, cercetări comparative efectuate în ţara noastră au pus în evidenţă faptul că, într-o pădure bătrână de fag, având consistenţa 0,8 şi litieră bine formată, eroziunea solului este de 84 de ori mai mică decât într-un teren descoperit.

Alte cercetări au arătat că eroziunea de suprafaţă, pe terenuri cu pantă până la 10%, conduce la diminuarea producţiei vegetale cu până la 20% (uneori chiar mai mult) faţă de producţia normală, în timp ce eroziunea pe versanţi cu pantă mijlocie până la 20%, foarte puternică, determină o scădere medie a producţiei cu aproximativ 60% (Dinu V.).

Rolul benefic exercitat de pădure asupra calităţii terenurilor şi solurilor apare şi mai pregnant dacă amintim faptul că, în prezent, conform studiilor specialiştilor în materie, România are cca 7 milioane ha de terenuri, aflate în diverse stadii de degradare şi eroziune, dintre care cca 2 milioane ha se află în fazele puternic şi excesiv degradate.

La întrebarea care se ridică în mod firesc: ce este de făcut? răspunsul a fost găsit, tot de către specialiştii în domeniu, de mai mult timp: Singura soluţie pentru oprirea procesului de degradare a acestor terenuri şi de repunere a lor în circuitul economic este cea de împădurire, acţiune deosebit de dificilă şi de costisitoare în acelaşi timp.

În condiţiile în care, în urma retrocedării pădurilor, Romsilva va rămâne în administrare doar cu 50% din total, aşteptăm gesturi similare, începând cu anul 2007, şi de la noii proprietari, respectiv de la alţi administratori de păduri.

Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva este, deocamdată, singura instituţie din ţara noastră care, încă din momentul înfiinţării sale, a inclus între obiectivele prioritare preluarea unor suprafeţe importante de terenuri degradate şi împădurirea acestora.

Astfel, numai în anul 2006, regia a împădurit peste 5.000 ha de terenuri degradate (cca 1.050 ha în campania de împăduriri din primăvară şi cca 4.000 ha în campania de toamnă), cele mai mari suprafeţe fiind situate în judeţele Constanţa (peste 2.000 ha), Tulcea (cca 1.500 ha), Călăraşi (peste 800 ha).

Dr. ing. Ion MACHEDON

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 906

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Quality Crops în faţa marii provocări ştiinţifice > REVISTA LUMEA SATULUI

Quality Crops în faţa marii provocări ştiinţifice

Apărută în peisajul economic al României, doar cu câţiva ani în urmă, echipa de profesionişti de la Quality Crops se află acum în faţa unei provocări esenţiale în drumul ei spre performanţa ştiinţifică. Cei patru manageri, care formează staff-ul firmei, au ambiţia de a recupera în România cel puţin o parte din ceea ce s-a pierdut în materie de cercetare în domeniu.

Ambiţiile lor nedeclarate par mult mai mari şi ele sunt legate de cooptarea academicianului sârb Drăgan Scoric în marea provocare de relansare a unui segment din cercetarea producţiei vegetale.

Profesorul Scoric, poate prima personalitate ştiinţifică a Institutului de Cercetări Agricole Novi Sad, şi-a dat acceptul de a se implica direct în procesul de ameliorare genetică a culturii de floarea-soarelui, proiectat de echipa de manageri a Quality Crops din România.

Pentru cei care nu au informaţii complete, această echipă îi are în componenţă pe Manuel Coronado, în calitate de director general, pe Nicolae Pârvu, director executiv, Dumitru Antonescu, director de producţie şi Alina Volintiru, director marketing. Este, de fapt, echipa care a promovat în România realizările profesionale ale vestitei firme americane Pioneer. Afilierea lor la echipa de cercetări agricole din Novi Sad s-a produs în momentul în care cei patru manageri au realizat că, în această zonă geografică a Europei, viitorul în materie de ştiinţă genetică se află la Institutul din Novi Sad şi nu în altă parte.

Încăpăţânare de a reveni în rândul elitei

Mărturisesc că am scris la început cu o oarecare rezervă despre şansele Quality Crops de a realiza în România obiectivele economice şi ştiinţifice pe care şi le-a propus. Climatul agricol şi în mod deosebit ştiinţific, de acum 3-4 ani, era mai sumbru ca oricând. Astăzi am satisfacţia unei anticipaţii ce depăşeşte previziunile mele economice. Ambiţia celor patru manageri de a readuce ştiinţa agricolă din România la cotele de performanţă, cel puţin în segmentul preocupărilor ce fac obiectul lor de activitate, se conturează astăzi ca o certitudine. Această echipă s-a refăcut sub conducerea argentinianului Manuel Coronado, dar nu sub pavilion american sau românesc, ci sârbesc. A fost să fie una dintre cele mai fericite întâmplări pentru cercetarea ştiinţifică din România, aflată în perioada celei mai profunde stări de criză din istoria sa. Să ne explicăm.

Sârbii privesc înapoi cu respect

Institutul de la Novi Sad s-a impus pe piaţa mondială ştiinţifică în ce priveşte ameliorarea genetică a hibrizilor mult mai târziu decât cercetătorii de la Fundulea. Şi ei recunosc cu demnitate acest adevăr. Spre deosebire de noi, ei au continuat şi şi-au amplificat cercetările chiar în zilele grele ale războiului, adică în perioada în care falşii reformatori ai României aveau ca obiectiv prioritar distrugerea patrimoniului ştiinţific agricol. Rezultatul: sârbii sunt astăzi departe, iar una din şansele noastre este de a prospera în cercetarea agricolă prin ei.

Valul lui Traian – un posibil pilon?

Cei de la Quality Crops ezită să dea explicaţii cu privire la exprimentele în materie de ameliorare genetică pe care le-au iniţiat recent la Staţiunea de Cercetări Valul lui Traian. Reporterul a intrat, însă, în posesia unor date care atestă că celebrul profesor sârb, Drăgan Scoric, a răspuns afirmativ discipolului său român, Nicolae Pârvu, de a realiza aici unul dintre cele mai performante centre ştiinţifice agricole.

Cercetările având un caracter strict confidenţial, ne rezumăm doar a consemna că ele au ca prim obiectiv crearea unor hibrizi de floarea-soarelui rezistenţi la secetă. Aceşti hibrizi ar putea deţine, în viitorul apropiat, aproximativ 60% din suprafaţa afectată de secetă a României. În studiu, la Valul lui Traian, se află şi experimentarea noilor soiuri şi hibrizi sârbeşti de soia, rapiţă şi porumb.

Vom reveni!

Ing. I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 1287

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Însemnări din mansardă

Pasiunea ştiinţifică – zootehnia

G.K. CONSTANTINESCU

Serialul pe care am început să-l publicăm cu câteva numere în urmă, cu cele relatate de profesorul de zootehnie de la Facultatea de Medicină Veterinară în perioada autoizolării sale, continuă cu aserţiunile domniei sale despre încă o specie îndrăgită de el – puiul de găină. Respectăm, ca şi până acum, întru totul, punctuaţia originală.

Puiul de găină (I)

Dar am spus că m-au pasionat şi puii de găină. La mine acasă s-au crescut pui fără cloşcă aproape în fiecare an. I-am urmărit de aproape, i-am cântărit zilnic, împreună cu soţia mea, am notat şi publicat observaţii ştiinţifice asupra lor.

Trebue să remarc aici că această cântărire zilnică a micilor animale este deosebit de interesantă. Ea relevează admirabil procesul oscilant de evoluţie şi, mai ales, diferenţele individuale.

Văd însă că iarăşi tind să deviez dela povestirea mea. Fac mereu, una după alta, digresii şi paranteze. Dar amintirile celor aşa-zişi zece ani de linişte, pe cari aş putea să-i numesc, de fapt, epoca de aur a vieţii mele, dau năvală şi se înghesuie în vârful peniţei neîncăpătoare, ca o gloată imensă care vrea să iasă deodată dintr’o sală uriaşă, prin spaţiul strimt al uşei dela ieşire. Arde în mine focul amintirilor, aprins de rândurile din această carte şi pârâie zgomotos vâlvătaia flăcării încinse, căutându-şi loc să izbucnească afară.

Aş avea încă atâtea de spus, încât numai ideea unui nou volum de amintiri linişteşte năvala lor momentană. Eu singur ştiu ce să aleg pentru acum şi ce să las pentru mai târziu. De fapt, nici nu fac vre-o alegere. Mă las la voia întâmplării, care scoate la iveală ce vrea, ca dintr’o urnă, din care nu poţi alege singur biletele.

Dar să-mi fac digresia. Vreau să spun că am cântărit acasă pui de găină (pe fiecare în parte), iar la ţară am cântărit purcei (tot pe fiecare în parte) şi am urmărit cu mare atenţie dinamismul intern, extrem de interesant, al procesului de creştere. Este surprinzător de constatat cât este de individual acest fenomen al dezvoltării corporale, cât de mari deosebiri există dela un pui la altul, dela un purcel la altul.

Numai urmărind personal asemenea procese naturale îţi poţi da seama de o serie de fapte din adâncul vieţii şi poţi înţelege mai profund fiinţa animală. Printr’o operaţie simplă, care cere numai răbdare şi perseverenţă, cum este acest cântărit zilnic şi individual al micilor fiinţe, se descoperă realităţi de mare importanţă şi anume, în acest caz, se descoperă o nebănuită variabilitate care deschide orizonturi asupra rolului selecţiei în îmbunătăţirea animalelor.

Iar un ochiu mai prevenit poate retrăi cu satisfacţie viziunea grandioasă a marelui Darwin, descifrând sensul atât de real al teoriei lui asupra selecţiei naturale în procesul devenirii. Vezi acolo, într’o astfel de experienţă nepretenţioasă, ca într'un ochean luminos, că într'adevăr fiecare fiinţă posedă din naştere variaţiuni individuale, cum spune marele gânditor, dintre care unele sunt favorabile, altele nefavorabile vieţii şi atunci înţelegi că lupta pentru existenţă, acel „struggle for life", a putut menţine variaţiile formidabile prin supravieţuirea celor mai apţi, acumulându-le din generaţie în generaţie şi creind astfel bazele transformismului.

Şi la fel poţi face diferite alte observaţii neaşteptate din diverse alte cercetări, relativ simple.

Astfel, ca să nu mă menţin numai la un singur exemplu, îmi amintesc că, înainte de a fi numit profesor, în 1923, măsuram fire de lână în laboratorul profesorului Poenaru, care, alături de profesorul Moţaş, a fost unul din profesorii sprijinitori ai eforturilor mele. Simţeam nevoia să explice acest domeniu, fiindcă până atunci nu mă putusem ocupa de însuşirile lânurilor.

Ei bine, am putut constata, nu fără surprindere, câte diferenţe există dela un fir de lână la altul şi chiar câte variaţiuni de grosime sau de structură pe acelaşi fir de la un capăt la altul. Aproape că poţi spune, după umflăturile şi gâtuiturile firului, ce a mâncat oaia în timpul anului, adică în ce lună a fost hrănită mai bine şi în ce lună mai prost sau dacă a suferit vreo boală, vreo indigestie etc.

Toate acestea se exprimă în felul de creştere a firului de lână. Aceste cercetări te pun astfel în intimitatea fiinţei şi-ţi deschid căile de înţelegere pentru complexul labirintic al fenomenului vital. Am trăit această senzaţie reconfortantă.

Şi psihologia animală este un admirabil subiect, foarte fecund, pentru studii zootehnice. Comportamentul lor constituie un izvor bogat de observaţii subtile, extrem de interesante. Constatăm şi aici, de pildă, mari deosebiri individuale.

Dresorii de câini cunosc bine ce este un câine „inteligent" şi ce este o „javră" (Există, din nenorocire, javre în toate speciile). Am ţinut ca Institutul nostru zootehnic să pătrundă şi în „sufletul" animal şi am înfiinţat acolo un laborator special de psihologie animală.

Dr. Dan M. Constantinescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 524

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Calităţile nebănuite ale sâmburilor de struguri (II)

În numărul 23 al revistei noastre am prezentat calităţile terapeutice de excepţie ale sâmburilor de struguri. În rândurile ce urmează supunem atenţiei alte proprietăţi dătătoare de sănătate.

Alzheimer – La persoanele din zonele în care se consumă deja uleiul din sâmburi de câteva decenii (Franţa şi Italia) s-a observat, pe lângă reducerea ratei bolilor cardiovasculare, o mult mai bună funcţionare a sistemului nervos.

Se pare că substanţele antioxidante din sâmburii de struguri sunt foarte eficiente în oprirea proceselor degenerative ce afectează creierul la persoanele în vârstă. Studiile pentru izolarea unei substanţe active care să prevină această cumplită boală sunt în plină desfăşurare însă, pană atunci, un lucru este sigur: consumul de ulei de seminţe de struguri este printre cele mai bune antidoturi împotriva Alzheimerului.

Afecţiuni dermatologice – Se recomandă atât consumul intern, cât şi masajul pe piele cu acest ulei. Bogat în vitamina E, este un elixir pentru menţinerea tinereţii pielii, dar şi pentru prevenirea unor afecţiuni dermatologice (cheratoze, psoriazis, depigmentări etc.).

Masajul făcut după baie cu ulei de sâmburi de struguri împiedică pierderea apei (menţinând hidratarea pielii), dă strălucire şi fineţe epidermei, întârziindu-i îmbătrânirea.

Colesterol – în 1993 a fost prezentat la conferinţa anuală a „Colegiului ştiinţific de Cardiologie din Statele Unite“ un studiu pe 56 de pacienţi, bărbaţi şi femei, care aveau valori ridicate ale colesterolului. Consumând zilnic câte 43 de grame de ulei de seminţe de struguri, aceştia şi-au redus cu 15,6% nivelul colesterolului din sânge în doar 3 săptămâni. În prezent, uleiul de sâmburi de struguri este considerat cel mai bun medicament-aliment pentru scăderea şi menţinerea la cote normale a nivelului colesterolului.

Arterioscleroza – Uleiul de sâmburi de struguri oferă pereţilor arterelor o protecţie excepţională la depunerile de colesterol. Este menţionată folosirea cu succes şi în arterită obliterantă, unde administrarea sa a ameliorat uşor fluxul sanguin şi, în timp, a redus crampele specifice (mai ales cele nocturne). Pentru obţinerea acestor efecte, se fac cure de lungă durată (măcar 1 an), cu acest ulei presat la rece, din care se administrează minimum 20 de grame zilnic.

Fragilitatea vasculară – Substanţele din seminţele de struguri au o acţiune antioxidantă puternică, asigurând o protecţie a celulelor din compoziţia pereţilor vaselor de sânge la acţiunea radicalilor liberi, menţinând sau restabilind în bună măsură elasticitatea vaselor sanguine.

O cură de şase luni, în care se consumă zilnic 3-4 linguri din acest ulei, duce la reducerea semnificativă a suprafeţelor cu echimoze produse de fragilitatea capilară şi previne accidentele vasculare (eventual recidiva acestora).

Deficienţe imunitare – Seminţele de struguri conţin substanţe cum ar fi zincul, cuprul, seleniul, vitamina E şi procianidinele, care sunt cei mai puternici inamici ai radicalilor liberi, contribuind astfel la creşterea imunităţii organismului. O cură cu 25 de grame de ulei de struguri pe zi, menţinută minimum o lună, ajută la mărirea rezistenţei organismului la factorii infecţioşi.

Artrita (reumatismul) – Cei care suferă deja de artrită pot constata, consumând acest ulei, o reducere în timp a durerilor din cauza inflamaţiilor. Aceasta, pentru că seminţele de struguri conţin substanţe care menţin sănătatea ţesuturilor din compoziţia articulaţiilor, precum şi antiinflamatoare naturale. Se consumă salate cu ulei de sâmburi de struguri (minimum 3 linguri zilnic), în cure de 2-3 luni.

Îmbătrânirea – Uleiul de seminţe de struguri nu poate opri complet procesul de îmbătrânire a ţesuturilor, dar poate prelungi mult tinereţea biologică.

La femei, ajută la menţinerea echilibrului hormonal, previne apariţia menopauzei premature, precum şi a unor fenomene cum ar fi uscarea pielii, apariţia pilozităţilor în exces, estomparea caracterelor secundare feminine.

La bărbaţi, previne impotenţa vasculară. Se consumă zilnic minimum 30 de grame, în salate de crudităţi (care îi potenţează efectul).

Vedere obosită – Mai multe studii arată că acest ulei îmbunătăţeşte vederea, făcând ca vasele de sânge din ochi să funcţioneze mai eficient.

Se recomandă mai ales persoanelor la care tulburările de vedere apar odată cu vârsta sau pe fondul unor probleme circulatorii. Se recomandă în paralel şi curele cu struguri negri, consumaţi ca atare, pigmenţii din coaja acestora ajutând şi ei la ameliorarea vederii, inclusiv a celei nocturne.

Ilie TUDOR, OJCA Vrancea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 2695

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Istoria de lângă... istorie Să ni-i reamintim!

După încercarea eşuată de a sparge frontul româno-rus la Mărăşeşti şi după luptele de la Oituz sau din Cotul Vrancei, austro-germanii au fost nevoiţi să-şi recunoască incapacitatea de a mai purta o ofensivă. Într-un raport săptămânal trimis lui Mackensen, generalul von Eben, comandantul Armatei a IX-a germane, scria: „Am ajuns la convingerea că o continuare a atacului în acest teren extrem de greu şi favorabil apărării, care a fost apărat cu îndârjire de către puternice forţe inamice, nu permite deocamdată niciun succes“. Era recunoaşterea oficială a înfrângerii.

Dar aceste victorii au fost stropite cu sângele a mii şi mii de eroi. În luptele de la Muncelu, la începutul lunii septembrie, în numai două zile Divizia a III-a română a înscris la pierderi 596 de morţi, 823 de răniţi şi 253 de dispăruţi.

La Cotul Vrancei, în luptele de la Varniţa, a căzut căpitanul Petre Ştefănescu din Regimentul 2 Vânători, un soldat viteaz şi poet. În campania din 1916 fusese grav rănit, la Hălmag, în Transilvania; a fost prezent şi la Mărăşti, iar pe 30 august, când a căzut în timpul unui contraatac în fruntea companiei pe care o comanda, în carnetul de la piept străpuns de o schijă, poetul – cunoscut sub pseudonimul Petre Şt. Vultur din paginile revistei „Convorbiri Literare“ – scrisese:

„Copii iubiţi ai ţării mele scumpe,
Ostaşi români şi vânători,
Priviţi cum ţara noastră-şi rumpe
Veşmântul ei de sărbători.
Căci văduvită de feciori şi glie,
Spre noi se-ndreaptă al ei glas
Săriţi cu toţi, scăpaţi ai ei moşie,
Voi, fiii ei, ce-aţi mai rămas.“

Şi tot în acele zile de foc, la atacul Cireşoaiei a căzut în fruntea unuia dintre valurile de atac ale Regimentului 8 Vânători voluntarul bucovinean Ion Grămadă. Putea să rămână profesor la o şcoală militară, dar doctorul în litere al Universităţii din Viena şi scriitorul de talent era un om de caracter, un bun român şi un om de acţiune. După ce ani de-a rândul luptase cu cuvântul pentru apărarea românilor din Imperiul Austro-Ungar, acum, când timpul vorbelor trecuse, a cerut să fie trimis în prima linie a frontului. A căzut străpuns de două gloanţe „cinstind cu moartea lui eroică intelectualitatea bucovineană al cărui reprezentant de elită era“.

Cu două săptămâni înainte de moarte nota într-o scrisoare: „Mă gândesc foarte puţin la moarte şi nu mă tem deloc de ea. Sunt pregătit s-o înfrunt. Nu mă sperie nici mulţimea păcatelor pe care le-am comis, căci aşa de sfântă şi de dreaptă înaintea lui Dumnezeu este cauza pentru care atâta tineret s-a îmbrăcat cu cămaşa morţii, încât pe toţi ne aşteaptă viaţa de veci. De asta sunt sigur. Războiul nostru e sfânt. Dar sper că în lupta ce mă aşteaptă în curând mă va ajuta Dumneazeu să îndeplinesc o faptă nepieritoare, care să mă treacă la nemurire. (Dumnezeu ştie însă dacă nu păcătuiesc şi acum cu orgoliul meu...)

Doamne, ajută-mă să fiu tare, să fiu vrednic şi neînfricat, spre a putea răzbuna lacrimile ce le-au vărsat ai mei vreme de una sută cincizeci de ani de robie...“

Acum, când s-au împlinit, iată, 90 de ani de la eroica şi în acelaşi timp tragica vară a anului 1917, să ne reamintim, stimate cititorule, măcar pentru o clipă de cei care au căzut pe câmpul de onoare în nădejdea că mor pentru o cauză sfântă.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 620

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareba3e.html-articol=65.htm

Imprimati articolulCu sănătatea în mâna primăriilor

În judeţul Bacău, sute de persoane sunt şterse de pe lista medicului de familie pentru că primăriile din nouă comune nu îşi onorează obligaţia elementară de a transmite la Casa de Asigurări de sănătate tabelul cu beneficiarii Legii nr. 416 /2002. Pe lista restanţierilor figurează Primăriile Parincea, care nu a transmis actul amintit din luna aprilie 2006, Iteşti şi Stănişeşti, din mai, Horgeşti, din iunie, Filipeşti şi Măgura, din iulie. Numai la Horgeşti sunt 500 de dosare la Legea nr. 416, iar la Stănişeşti 280.

Din păcate, neglijenţa unor salariaţi ai primăriilor amintite, plătiţi tocmai pentru a se ocupa de problemele nevoiaşilor, are consecinţe grave.

Conform legii, după trei luni consecutiv de nedepunere a acestor tabele, persoanele beneficiare de ajutor social sunt scoase automat din rândul asiguraţilor şi, evident, de pe lista medicului de familie la care sunt înscrise. Astfel, toţi cei în cauză vor avea dreptul, gratuit, doar la îngrijiri medicale de urgenţă…

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 599

Foloasele prăşitului

Praşilele mecanizate şi manuale sunt deosebit de importante, mai ales în anii secetoşi, cum este şi 2007. Ele au nu numai scopul de a combate buruienile, ci şi un rol complex, mai ales pe solurile noastre, cu conţinut mai ridicat în argilă şi sărăcite în materie organică, tasate şi mai puţin aerisite.

Printre avantajele prăşitului menţionăm:

a) realizează combaterea completă a tuturor speciilor de buruieni;

b) costul praşilei mecanizate este mai mic decât al erbicidării;

c) praşila se poate efectua şi pe suprafeţe mai mici, pe când la erbicidare trebuie să se ţină seama de culturile învecinate, care pot fi distruse prin fitotoxicitate;

d) evită poluarea cu substanţe chimice;

e) realizează afânarea şi, totodată, încălzirea solului, asigurându-se un regim aerohidric şi de nutriţie favorabil plantelor.

Prin experienţe s-a demonstrat că terenul neprăşit are porozitatea mai redusă, ceea ce face ca la porumb, de exemplu, să se reducă sistemul radicular cu 41%, iar suprafaţa foliară să scadă de la 5.504 cmp la 2.804 cmp pe plantă; se reduce şi talia plantelor de la 171 cm la 140 cm, iar producţia scade cu 540-1.560 kg/ha. La soia, praşila mecanizată a sporit producţia cu 8-24%, chiar dacă această cultură a fost erbicidată. Prin praşilă s-a asigurat o bună aerisire a solului, intensificându-se activitatea bacteriilor fixatoare de azot, care trăiesc în simbioză cu soia.

Totodată, prin aerisirea solului se evită acumularea CO2 şi reducerea oxigenului, ceea ce duce la încetinirea activităţii metabolice a rădăcinilor.

f) se asigură o mai bună acumulare şi conservare a apei în sol. Prin experimentări riguroase s-a demonstrat că pierderile de apă într-un sol afânat, prin praşile, sunt de 13-14%, pe când într-un sol compactat depăşesc 80%. Determinări de umiditate efectuate în luna mai pe un sol neprăşit au înregistrat pierderi de 4,9 mm/zi, iar pe terenul prăşit, doar de 1,8 mm/zi;

g) prin prăşit se astupă crăpăturile din sol care favorizează pierderile de apă din adâncime;

h) asigurând afânarea şi aerisirea solului, prăşitul favorizează activitatea microorganismelor şi, în primul rând, activitatea de nitrificare, prin care se pot acumula 40-50 kg/ha azot nitric pe an.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 1253

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La mintea cocoşului

Multe, felurite şi de tot râsu'-plânsu' pricinile pentru care unora – multora le sare ţandăra din te miri ce şi se hotărăsc mintenaşi din cale-afară, gata fiind să dea cu pumnul, să pună una-două mâna pe un par ori pe şipca din gard.

Ba că nevasta – auzi, obrăznicie! –
i-a servit la masă răcitura de-i zice şi piftie de cocoş rece şi nu clocotită, cum a auzit dânsul că se mănâncă la oraş, ba că megieşul şi-a sădit un pom – nu-l mai satură Ăl de sus – chiar lângă gardul său şi, pe deasupra – asta întrece orişice închipuire – puietul era de piersic – să se dea mare, şi nu de corcoduş, ba că prietenul din copilărie ţine nasul pe sus, de nu-l ajungi nici cu prăjina şi aşteaptă – el, sărăntocul – să i se dea bineţe. Cum spuneam, aşadar, motive cusute cu aţă albă pe o pânză tot albă ori cu aţă neagră pe o pânză neagră, cum poftiţi.

Cunoscând din drumurile reportericeşti cam ce pretexte sunt scornite şi folosite numai şi numai pentru a provoca zâzanie şi scandal, mărturisesc cu mâna pe inimă că cel de la care a pornit, mai an, bătuta dintr-o comună prahoveană pur şi simplu m-a uluit: un capăt de frânghie, fraţilor şi cumnaţilor. Atât! Un capăt de frânghie cu care se priponeşte calul, să n-o ia din loc şi să nu mai vază cu ce stăpân bezmetic l-a blagoslovit bunul Dumnezeu.

Pentru a se ajunge însă la zaveră şi la apucat furca pentru a o utiliza pe post de ghioagă în scăfârlia fostului coleg de serviciu de la ferma unde lucraseră, cu ani în urmă, atât atacatorul cât şi victima, a fost nevoie, cum altfel, că doară e la mintea cocoşului, şi de niscaiva păhărele cu tărie – cine să le mai ştie numărul!?

Oricum ar fi însă, pentru un fleac, pentru mai nimica toată putea să se lase cu moarte de om. Aşa încât celui iute de mânie i s-a dat timp să cugete îndelung şi să-şi răcorească minţile înfierbântate într-un loc bine păzit. Pentru că tot la mintea cocoşului este că cine ridică sabia, furca vreau să zic, parafrazând un citat din Biblie, pe drept şi neîntârziat pentru fapta sa va ispăşi!

Gogu PINTENOGU'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 602

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Totul despre fondurile europene (III)

Pentru a putea beneficia de fondurile europene în vederea finanţării propriei afaceri trebuie să vă încadraţi într-o categorie de beneficiar eligibil sau, după caz, să deveniţi unul eligibil.

Cine poate beneficia de fonduri nerambursabile?

• Investiţiile cu specific agricol sunt destinate microîntreprinderilor şi întreprinderilor mici şi mijlocii, precum şi altor întreprinderi care au mai puţin de 750 angajaţi şi o cifră de afaceri care nu depăşeşte 200 milioane de euro;

• Pentru investiţiile cu specific forestier, beneficiarii pot fi micro-întreprinderi care au mai puţin de 10 angajaţi şi o cifră de afaceri ce nu depăşeşte 2 milioane de euro.

Trebuie avut în vedere că, potrivit Legii nr. 346/2004 privind stimularea înfiinţării şi dezvoltării întreprinderilor mici şi mijlocii:

- o întreprindere nu poate fi considerată mică sau mijlocie dacă cel puţin 25% din capitalul social ori din drepturile de vot ale acesteia sunt controlate, direct sau indirect, în comun ori cu titlu individual de către una sau mai multe organisme ori colectivităţi publice;
- dacă la întocmirea situaţiilor financiare anuale întreprinderea nu se mai încadrează în plafoanele stabilite, aceasta nu îşi va pierde calitatea de întreprindere mică, mijlocie sau microîntreprindere decât dacă depăşirea acestor plafoane se produce în două exerciţii financiare consecutive;
- în cazul unei întreprinderi nou-înfiinţate, ale cărei situaţii financiare nu au fost aprobate în condiţiile legii, datele cu privire la numărul mediu anual de salariaţi, cifra de afaceri anuală netă şi activele totale se determină în cursul exerciţiului financiar şi se declară pe propria răspundere de către reprezentantul întreprinderii.

Valoarea fondurilor care pot fi accesate

Prin FEADR se pot acorda fonduri nerambursabile în proporţii clar stabilite în funcţie de valoarea totală a proiectului, astfel:

• 50% din costurile totale de investiţie aprobate ale proiectelor şi o valoare a sprijinului până la 750.00 euro pentru microîntreprinderi şi unităţi de colectare, depozitare, condiţionare şi refrigerare a produselor agricole deţinute de cooperative şi grupuri de producători;

• 45% din costurile totale de investiţie aprobate ale proiectelor şi un sprijin financiar de până la 2.000.000 euro pentru Întreprinderile Mici şi Mijlocii. Dacă investiţia se realizează în Regiunea Bucureşti-Ilfov procentul ajutorului financiar scade la 40%.

• 50% din costurile totale de investiţie aprobate ale proiectelor şi un sprijin nerambursabil până la 2.000.000 euro pentru unităţile din sectoarele lapte şi carne, care au programe de restructurare până în 2009;

• 25% din costurile de investiţie aprobate ale proiectelor şi un sprijin nerambursabil până la 2.000.000 euro pentru întreprinderile care nu intră în categoria de mai sus, dar al căror număr al angajaţilor nu depăşeşte 750, iar nivelul cifrei de afaceri este inferior sumei de 200 milioane euro. Prin FEADR, pentru investiţiile finanţate prin această măsură puteţi primi fonduri nerambursabile de maximum 2.000.000 euro pentru proiectul dumneavoastră.

Cum se primesc banii?

În decurs de maximum 3 luni de la semnarea contractului, în calitate de beneficiar trebuie să prezentaţi primul Dosar de achiziţii şi Declaraţia de eşalonare a depunerii dosarelor cererii de plată.

Prin această declaraţie de eşalonare, beneficiarul îşi stabileşte singur etapele în care doreşte să primească banii de la APDRP şi se angajează că va respecta aceste etape.

După efectuarea achiziţiilor, beneficiarul depune Dosarul cererii de Plată la Oficiul Judeţean de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (OJPDRP), care va fi verificat şi aprobat de către experţii APDRP, după care se vor efectua plăţile solicitate care sunt identificate ca eligibile.

Pentru ce se acordă fonduri nerambursabile?

Banii vor fi acordaţi pentru susţinerea proiectelor care urmăresc realizarea investiţiilor din industria de prelucrare a produselor agroalimentare şi industria forestieră:

Fondurile totale alocate României pentru aceste tipuri de investiţii de către Uniunea Europeană (80%) şi Guvernul României (20%) sunt de 1,07 miliarde de euro.

Finanţarea investiţiilor

Măsura nr. 123

Fondurile nerambursabile vor fi folosite pentru:

- îmbunătăţirea performanţei generale a întreprinderilor din sectoarele de procesare şi marketing a produselor agricole şi forestiere;
- dezvoltarea de noi produse şi tehnologii, procedee şi tehnologii conexe;
- îmbunătăţirea aplicării şi respectării standardelor de siguranţă alimentară, prin respectarea cerinţelor comunitare.

Pentru produsele agricole

1. Construirea, modernizarea şi achiziţionarea de clădiri şi alte activităţi necesare pentru infrastructura rutieră internă, utilităţi şi racorduri necesare realizării proiectului;
2. Construcţii noi şi/sau modernizări pentru depozitarea produselor, inclusiv depozite frigorifice en-gros;
3. Achiziţionarea de noi utilaje, instalaţii, echipamente, aparate şi costuri de instalare;
4. Construcţia şi modernizarea de laboratoare;
5. Achiziţionarea de noi mijloace de transport specializate;
6. Achiziţionarea terenurilor pentru construcţii cu scop administrativ şi de producţie, care nu depăşesc 10% din valoarea eligibilă a proiectului;

Pentru produse forestiere:

7. Construcţii noi şi modernizări pentru toate categoriile de clădiri necesare realizării proiectului, inclusiv utilităţi şi branşamente care nu depăşesc 10% din valoarea eligibilă a proiectului;
8. Investiţii noi pentru clădiri, instalaţii, maşini şi echipamente şi/sau modernizarea şi retehnologizarea capacităţilor existente pentru obţinerea de produse noi, pentru respectarea standardelor de mediu şi pentru producerea de combustibil ecologic;
9. Investiţii noi pentru achiziţionarea de mijloace de transport specializate pentru unităţile de procesare, depozitare şi marketing.

De asemenea, pot fi finanţate:

10. Organizarea şi implementarea sistemelor de management a calităţii şi de siguranţă alimentară;
11. Cumpărarea de tehnologii (know-how), achiziţionarea de patente şi licenţe pentru pregătirea implementării proiectului;
12. Costurile generale ale proiectului reprezentând: taxe pentru arhitecţi, ingineri şi consultanţi, studii de fezabilitate, taxe de certificare pentru pregătirea implementării proiectului:
13. Achiziţionarea de software.

Pentru ce NU se acordă finanţare?

Trebuie să ţineţi cont de faptul că există un anumit set de investiţii care nu vor putea primi fonduri nerambursabile prin Măsura nr. 123. Practic, aceste investiţii vor fi identificate ca investiţii neeligibile:

- Construcţia sau modernizarea locuinţei;
- Achiziţionarea de bunuri second-hand;
- Achiziţionarea unui teren pentru construcţii cu scop administrativ şi de producţie ce depăşeşte 10% din valoarea eligibilă a proiectului;
- Taxa pe Valoarea Adăugată, cu excepţia TVA-ului nedeductibil, în cazul în care este în mod real şi definitiv suportat de către beneficiari, alţii decât persoanele neimpozabile;
- Costuri operaţionale, inclusiv costuri de întreţinere şi chirie;
- Comisioane bancare, costurile garanţiilor şi cheltuieli similare;
- Costuri privind contribuţia în natură;
- Costuri de schimb valutar, taxe şi pierderi ocazionate de schimburile valutare asociate contului euro APDRP;
- Costurile aferente unui contract de leasing: taxa de management, dobânzi, prima de asigurare etc.;
- Costuri privind promovarea produselor pe piaţa internă prin expoziţii, reclame şi publicitate;
- Cheltuieli realizate înainte de aprobarea proiectului, cu excepţia studiilor tehnice, a planurilor de afaceri şi a studiilor de fezabilitate.
- Achiziţia de mijloace de transport pentru uz personal şi transport persoane;
- Investiţii privind operaţiunile de simplă înlocuire în conformitate cu art. 55 din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 – simpla înlocuire reprezintă o investiţie care doar înlocuieşte o clădire existentă sau o maşină (aparat, mecanism) sau părţi din aceasta, fără a creşte capacitatea de producţie cu mai mult de 25% sau fără a implica schimbări în natura producţiei sau a tehnologiei implicate.

Investiţiile prezentate mai sus pot fi categorisite şi ca investiţii tangibile şi investiţii intangibile. Astfel, toate investiţiile de 1 la 9 sunt investiţii corporale, în timp ce investiţiile de 10 la 13 sunt încadrate ca investiţii necorporale.

Nu se vor finanţa:

- Investiţii în procesarea trestiei-de-zahăr sau a sfeclei-de-zahăr care nu se încadrează în cota alocată;
- Investiţii în procesarea tutunului;
- Investiţii în activitatea de cercetare pentru obţinerea de noi produse şi tehnologii în domeniul procesării şi marketingului produselor agricole şi forestiere;
- Investiţii care sprijină direct vânzarea cu amănuntul.

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 689

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

Opinii postaderare

Cultura cartofului în România (I)

Am tot scris şi am vorbit mereu despre o strategie pentru cultura cartofului în România, adaptată condiţiilor ecologice din ţara noastră. Sunt nevoit să mă repet deoarece, după aderarea noastră la Uniunea Europeană, intrăm într-o competiţie concurenţială puternică.

Scurtă retrospectivă

Este foarte important de reţinut un lucru. Atunci când Dumnezeu a făcut lumea, în nordul Franţei, al Olandei, al Danemarcei, în Belgia şi nordul Poloniei s-a format o fâşie de teren agricol foarte lată, cu soluri uşoare şi bogate în precipitaţii, având condiţii excepţionale pentru cartof. În plus, în această porţiune de terenuri agricole, vânturile dominante sunt dinspre Marea Nordului, unde nu se întâlnesc virozele cartofului şi, bineînţeles, nici afide transmiţătoare ale bolilor virotice.

În România, condiţiile ecologice sunt bune, dar nu excepţionale, ceea ce impune să avem o strategie proprie pentru cultura cartofului.

Şi sectorul nostru de cercetare o are. În cei 18 ani cât am condus activitatea de cercetare la cartof, am orientat tematica noastră către aspectele care se urmăreau atunci în ţările care alcătuiesc acum Uniunea Europeană. Am fost apoi transferat la ICAR, unde am primit ca temă principală zonarea culturii cartofului în România, unde condiţiile ecologice sunt mult diferite nu numai de la zonă la alta, ci chiar de la o localitate la alta. Prima grijă a fost să strâng colaborarea cu cercetătorii din mai multe Staţiuni agricole din ţară şi să punem bazele Institutului de Cercetări pentru Cartof de la Braşov şi ale celor cinci staţiuni pendinte de el.

Cu ce să începem?

În primul rând, cu asigurarea calităţii cartofilor pentru sămânţă. În acest sens, Institutul de cercetări de profil trebuie să elaboreze lucrarea „Sistemul naţional de producere şi înmulţire a cartofului pentru sămânţă în România“, MAPDR urmând să se stabilească cine răspunde de implementarea ei.

O altă măsură care trebuie rezolvată derivă din faptul că stresul hidric la cartof este general în România şi este asociat aproape în toată ţara cu stresul termic, ceea ce reduce producţia cu 30-40%. Din fericire s-au creat soiuri rezistente la stresul termohidric şi, ca atare, numai pe acestea trebuie să le cultivăm. De aici trei urgenţe: prima – să nu ne mai ocupăm de producerea şi înmulţirea cartofului pentru sămânţă din soiurile care nu sunt rezistente la stresul termohidric; a doua – conducerea MAPDR să aloce fondurile necesare pentru dotarea şi buna funcţionare a laboratorului pe care noi l-am înfiinţat la Staţiunea Centrală Dăbuleni, cu care s-a unit fosta Staţiune de la Mârşani, Dolj; a treia – să obligăm toţi creatorii de soiuri de cartof din ţara noastră, ca şi pe importatorii de cartof pentru sămânţă, să ţină o permanentă legătură cu acest laborator în vederea testării soiurilor care se importă în ceea ce priveşte rezistenţa la stresul termohidric, boli şi dăunători.

Reabilitarea zonelor închise

În al doilea rând, se impune evitarea îmbolnăvirii culturilor de cartofi cu bolile virotice.

Zonele închise pentru producerea cartofului de sământă: Braşov, Covasna, Harghita şi Suceava reprezintă teritorii cu cele mai favorabile condiţii de climă şi sol pentru cartof, formate din mai multe localităţi, în care sursele de infecţie virotică sunt minime şi se întâlnesc mai puţine afide transmiţătoare de viroze.

Din păcate, după 1990, ca urmare a retrocedării terenurilor foştilor proprietari, a început să se cultive în aceste zone închise şi cartofi pentru consum. De aici surse de infecţie virotică pentru cartoful de sământă, iar apoi degradarea zonelor închise.

Aşadar, problema cea mai importantă este reabilitarea zonelor închise. Acţiunea a început deja cu concursul unităţilor de cercetare, dar sunt necesare două condiţii de bază: prima – organele agricole din aceste judeţe să militeze cu multă răspundere pentru crearea de asociaţii în care să se cultive doar cartof pentru sământă; a doua – combaterea afidelor transmiţătoare de viroze să treacă în seama statului.

Subliniem faptul că folosirea cartofilor pentru sămânţa de calitate necorespunzătoare, ca urmare a bolilor virotice, reduce producţia de tuberculi cu peste 50%. Practic, nu se mai poate vorbi despre producţii economice de cartof.

Pentru a ieşi din impas, Institutul nostru de profil recomandă reînnoirea cartofului pentru sământă. Deci reînnoire, nu numai schimbare cu material de plantare produs în zonele închise certificate. Iar această reînnoire să se facă în fiecare an în zona de stepă şi cea de silvostepă, la doi ani în zona colinară şi la trei ani în zona de munte, inclusiv în depresiunile intramontane şi cele extramontane.

Prof. dr. doc. Matei BERINDEI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 2312

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ce mai faceţi, domnule...prof. univ. dr. Ing. Constantin I. Pintilie

• S-a născut la 31 august, comuna Humuleşti, judeţul Botoşani.
• Absolvent al Facultăţii de Agronomie din Bucureşti, în 1958.
• Este doctor în agronomie; membru de onoare al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice; inginer-şef secţie cercetare la Staţiunea experimentală pentru cultura porumbului Săftica; şef laborator de cercetare ştiinţifică la ICCPT Fundulea; profesor universitar; rector al Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu“ - Bucureşti; prorector al Universităţii Ecologice Bucureşti.
• Are la activ 370 de publicaţii, din care 13 cărţi, 194 publicaţii ştiinţifice, 23 lucrări ştiinţifice de specialitate în limbi străine (germană, engleză, rusă), 139 articole tehnice de specialitate.

Prof. C. Pintilie este un om preocupat de soarta agriculturii noastre, mai ales de neîmpliniri. Cele mai dureroase probleme pentru el sunt decăderea agriculturii şi statutul mizerabil al specialistului. Aceasta din urmă a constituit de fapt şi tema dialogului de faţă.

T.M.: Cam des frecventaţi Universitatea. Ce se mai aude cu pregătirea studenţilor, îndeosebi cu practica?

C.P.: Nu ştiu ce se alege de studenţii de azi. Nu mai au nicio legătură cu practica şi nu-i de mirare că mulţi dintre ei nu deosebesc grâul de orz. Vă amintiţi de Belciugatele, ne-am întâlnit de multe ori acolo.

Ce unitate, special creată pentru practica studenţilor de la Agronomia din Bucureşti! Studenţii aveau tot ce era necesar pentru a efectua o practică la nivel înalt, era un adevărat campus. Se alegeau cu o pregătire excepţională pentru meseria aleasă. Şi acum s-a ales praful şi n-am linişte din această cauză.

T.M.: E bine că nu aţi renunţat şi dovediţi o putere de muncă de invidiat.

C.P.: Într-adevăr, am un program de activitate încărcat şi acum. După pensionare, din anul 2003 şi până-n prezent, în calitate de director general, coordonez activitatea de cercetare ştiinţifică din domeniul agriculturii şi protecţiei mediului de la Institutul de Cercetări Agronomice şi Medicină Veterinară - Universitatea „Spiru Haret“.

T.M.: Vă văd deseori la TVRM (Televiziunea Română de Mâine) ca moderator al unei emisiuni deosebite de ştiinţă şi cultură - „Agricultură şi Alimentaţie“.

C.P.: Da. Sunt redactor-şef al acestei emisiuni, unde organizez săptămânal dezbateri pe probleme esenţiale ale agriculturii. La ele participă oameni cu rezultate deosebite direct în producţie sau pentru agricultură. Aş putea să exemplific doar câteva teme mai importante:

Consecinţele reformelor din agricultură în perioada 1990-2007 privind desfiinţarea sistemelor de irigat, a sistemelor de combatere a eroziunii solului, a plantaţiilor pomicole şi viticole, a complexelor de sere legumicole, a complexelor agrozootehnice etc.; s-au analizat problemele în legătură cu sistemele de agricultură durabilă, ecologică şi genetică; securitatea şi siguranţa alimentară; folosirea plantelor ca biocarburanţi etc.

T.M.: Nici de scris nu v-aţi lăsat...

C.P.: Nu pot să mă las de scris. În ultimul timp am realizat o lucrare mai mare „Tehnologia şi protecţia mediului din agricultură“. Am publicat şi public multe articole de specialitate la diferite reviste: „Trecerea agriculturii de la economia socialistă la economia de piaţă“; „Structurile agrare şi de producţie în agricultură după 1990“ etc.

Aşa un pensionar să tot fii, cu o asemenea activitate!

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 1032

□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizarebb05.html-articol=991.htm

Totul despre fondurile europene

Bani pentru modernizarea exploataţiilor agricole

Finanţarea agriculturii se realizează prin trei mari canale: bugetul naţional şi prin două fonduri europene, respectiv prin Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) şi Fondul European pentru Organizare şi Garantare în Agricultură (FEOGA).

Sprijinul financiar însumează fonduri nerambursabile în valoare de miliarde de euro şi, teoretic, de ele pot beneficia toate localităţile şi fermierii sau procesatorii din România. În accesarea acestor fonduri există unele facilităţi şi condiţionări care trebuie cunoscute de potenţialii beneficiari, pe care ne propunem să le supunem atenţiei în forma prezentată de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

Este de precizat că fondurile europene vor putea fi accesate doar după aprobarea de către Comisia Europeană a Programului Naţional de Dezvoltare Rurală (2007-2013). Dintre măsurile cuprinse în acesta cele mai mari şanse de finanţare în perioada imediat următoare le au cele ce privesc renovarea şi dezvoltarea satelor, modernizarea exploataţiilor agricole şi creşterea valorii adăugate a produselor agricole.

Înainte de a prezenta modalităţile concrete de accesare a fondurilor europene, vă supunem atenţiei câteva date de ordin general.

Domeniile prioritare

PNDR reprezintă o oportunitate de finanţare pentru spaţiul rural românesc, în valoare de aproape 8 miliarde de euro, începând cu 2007 şi până în 2013. Similar cu programul SAPARD, şi PNDR se va baza pe principiul cofinanţării proiectelor de investiţii private.

Priorităţile programului, concretizate în 4 domenii (axe), sunt:

Axa I: „Creşterea competitivităţii sectorului agricol şi silvic“ - 45% din totalul fondurilor UE, reprezentând suma de 3.246.064.583 euro;

Axa II: „Îmbunătăţirea mediului şi a zonelor rurale“ - 25% din fondurile UE, în sumă de 1.805.375.185 euro;

Axa III: „Calitatea vieţii în zonele rurale şi diversificarea economiei rurale“ - 30% din fondurile europene, totalizând suma de 2.046.598.320 euro;

Axa IV: „LEADER“ va primi 2,5% din sumele alocate celorlalte domenii, adică 123.462.653 de euro.

Tipurile de investiţii

Fondurile nerambursabile europene sunt acordate pentru următoarele tipuri de investiţii private:

- modernizarea exploataţiilor agricole (Axa I);
- creşterea valorii economice a pădurilor (Axa I);
- creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi silvice (Axa I);
- îmbunătăţirea şi dezvoltarea infrastructurii legate de dezvoltarea şi adaptarea agriculturii şi silviculturii (Axa I);

- diversificarea activităţilor nonagricole (Axa III);
- sprijin pentru crearea şi dezvoltarea microîntreprinderilor cu scopul de a promova spiritul întreprinzător (Axa III);
- încurajarea activităţilor turistice (Axa III);
- servicii de bază pentru economia şi populaţia rurală
(Axa III).

Aceste fonduri, cuprinse în Măsura 121 a Programului Naţional pentru Dezvoltare Rurală, ar putea să fie accesate în regim de urgenţă, probabil în prima parte a anului 2008.

Instituţiile naţionale implicate

Principalele instituţii implicate în implementarea Programului Naţional de Dezvoltare Rurală 2007-2013 sunt:

- MADR – Direcţia Generală pentru Dezvoltare Rurală care îndeplineşte funcţia de Autoritate de Management pentru Programul Naţional de Dezvoltare Rurală 2007-2013 (PNDR) şi asigură gestionarea corespunzătoare a fondurilor comunitare, stabilind priorităţile şi măsurile concrete de acţiune.
- Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP), ca organism de plată, pentru toate măsurile din PNDR, cu excepţia celor destinate zonelor defavorizate.
- Agenţia de Plăţi şi Intervenţie în Agricultură, de asemenea ca organism de plată pentru zonele defavorizate.

Prin această instituţie se fac şi plăţile directe la hectar, care se asigură însă din alte surse.

Beneficiarii fondurilor nerambursabile

Aceştia sunt:

- persoane fizice autorizate (PFA),
- asociaţii familiale autorizate (AF),
- persoane juridice (PJ),

toate fiind constituite în conformitate cu legislaţia în vigoare, care funcţionează în domeniul agricol, cu excepţia exploataţiilor de subzistenţă (produc pentru autoconsum).

Pentru PFA-uri şi AF-uri se solicită:

a) declaraţie specială privind veniturile realizate (formularul 200 al Ministerului Economiei şi Finanţelor) înregistrată la Administraţia Fiscală;

b) declaraţie anuală de venit pentru asociaţiile fără personalitate juridică, constituite între persoane fizice (formularul 204 al Ministerului Economiei şi Finanţelor), înregistrată la Administraţia Fiscală.

Valoarea fondurilor care pot fi accesate

Prin PNDR se pot acorda fonduri nerambursabile între 45%-75% din valoarea eligibilă a proiectului.

Criteriile care influenţează procentul fondurilor nerambursabile acordate sunt influenţate de zonele în care se realizează investiţia, de categoria de beneficiar şi de vârsta celui care solicită fondurile nerambursabile.

Fiecare beneficiar al PNDR poate primi până la 1.000.000 euro pentru proiectul său de investiţii.

În cazul în care proiectul include şi investiţii pentru obţinerea de energie regenerabilă, suma maximă care va fi acordată pentru realizarea proiectului este de 1.500.000 euro.

Cum se primesc banii?

În decurs de maximum 3 luni de la semnarea contractului, în calitate de beneficiar trebuie să prezentaţi primul Dosar de achiziţii şi Declaraţia de eşalonare a depunerii dosarelor cererii de plată.

Prin această declaraţie de eşalonare, beneficiarul îşi stabileşte singur etapele în care doreşte să primească banii de la APDRP şi se angajează că va respecta aceste etape.

Pentru ce se acordă fonduri nerambursabile?

Investiţiile concrete pentru care se vor acorda fonduri nerambursabile destinate modernizării exploataţiilor agricole sunt:

- construirea şi/sau modernizarea clădirilor utilizate pentru producţia agricolă la nivel de fermă, inclusiv şi cele pentru protecţia mediului;
- construirea şi/sau modernizarea infrastructurii rutiere interne sau de acces din domeniul agricol, inclusiv utilităţi şi racorduri necesare proiectului;
- construirea şi/sau modernizarea fermelor de vaci de lapte încadrate în sistemul cotei de lapte;
- construirea şi/sau modernizarea serelor;

- achiziţionarea de tractoare noi, combine de recoltat, maşini, utilaje, instalaţii, echipamente şi accesorii, echipamente şi software specializate – se acceptă şi în leasing;
- achiziţionarea sau achiziţionarea în leasing de noi mijloace de transport specializate, necesare activităţii de producţie;
- achiziţionarea terenurilor pentru construcţii cu scop productiv, a căror valoare nu depăşeşte 10% din valoarea eligibilă a proiectului, stabilită în baza unui sistem unitar de evaluare;
- înfiinţarea plantaţiilor viticole pe suprafeţe cu drept individual de replantare, drept de plantare provenit dintr-o rezervă sau a unui drept de plantare nouă;
- înfiinţarea plantaţiilor viticole pe suprafeţe cu drept individual de replantare, drept de plantare provenit dintr-o rezervă sau a unui drept de plantare nouă;
- înfiinţarea pepinierelor de viţă-de-vie şi pomi fructiferi;
- investiţii pentru producerea şi/sau utilizarea durabilă a energiei regenerabile în cadrul fermei;
- investiţii pentru procesarea produselor agricole la nivelul fermei;
- costurile generale ale proiectului, reprezentând: taxe pentru arhitecţi, ingineri şi consultanţi, studii de fezabilitate, taxe de certificare, achiziţionarea de patente şi licenţe (maximum 0% din valoarea totală eligibilă a proiectului, dacă proiectul prevede şi construcţii, şi maximum 5% în cazul în care proiectul nu prevede realizarea construcţiilor);
- investiţii necesare adaptării pentru agricultura ecologică;
- investiţiile de modernizare/reabilitare necesare alinierii la standardele comunitare.

Se acceptă şi contribuţia în natură pentru înfiinţarea plantaţiilor de pomi, arbuşti fructiferi şi de viţă-de-vie, într-un procent de până la 20% din valoarea eligibilă a proiectului.

PNDR reprezintă o oportunitate de finanţare pentru spaţiul rural românesc, prin care se vor acorda până în anul 2013 fonduri nerambursabile în valoare de aproximativ 8 miliarde de euro, din care 500 de milioane de euro sunt destinaţi plăţilor directe, iar 300 de milioane vor asigura Asistenţa Tehnică. Similar cu SAPARD, şi PNDR se va baza pe principiul cofinanţării proiectelor de investiţii private.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 685

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Plante din flora spontană

Loboda de grădină

(Atriplex hortensis)

Specie euroasiatică, din vechime în culturi, probabil originară din Asia Centrală şi Siberia.

Principalele substanţe chimice pe care le conţine sunt similare cu cele din spanac, având în plus antociani, neidentificaţi încă precis din punct de vedere fitochimic.

Este o plantă cu proprietăţi diuretic-depurative, remineralizantă şi vitaminizantă, având recomandări terapeutice similare spanacului.

Se consumă ca atare în salate sau preparate culinare, îndeosebi sub formă de ciorbe cu orez sau hrişcă.

Ştevia şi măcrişul

(Rumex patientia; R. Acetosa)

Specii perene, foarte înrudite, care cresc în flora spontană, dar şi prin grădinile sau livezile din mediul rural.

Erau de mult timp recomandate pentru proprietăţile antiscorbutice. Cei care au citit cărţile lui Jules Verne îşi aduc aminte poate de naufragiaţii din „Insula misterioasă“ care au găsit măcriş şi s-au considerat, mâncând această plantă, salvaţi de scorbut.

Ambele specii conţin cca 1% acid oxalic, substanţe grase în cantităţi reduse şi acid crizofanic – care explică acţiunea laxativă. Mai conţin acid tartric şi cantităţi apreciabile de acid ascorbic (vitamina C). Dintre minerale sunt prezente: calciul, potasiul, fierul şi magneziul.

Pe lângă aportul de vitamina C, au proprietăţi diuretic-depurative, recomandabile în „cura de primăvară“ pentru eliminarea din organism a „deşeurilor“ acumulate din cauza alimentaţiei specifice sezonului rece.

În ultimul timp, ştevia se utilizează din ce în ce mai mult în locul spanacului.

Preparatele culinare sunt similare celor din spanac, în plus se fac şi sărmăluţe în frunze de ştevie.

În medicina tradiţională se recomandă cataplasme calde preparate din ştevie sau măcriş, cu un volum egal de untură, pentru maturarea furunculelor sau abceselor.

O altă specie similară este măcrişul mărunt (Rumex acetosella) foarte răspândit la noi prin păşuni, fâneţe, locuri nisipoase, în lacuri sărace în calcar. Această specie intră în compoziţia ceaiului „Essiac Tea“ alături de rădăcina de brusture (Artium lappa) şi două plante exotice. Acest ceai medicinal este mult mediatizat în tratamentul bolii canceroase, alături de alte produse naturale.

Pagină realizată de dr. farm. Ovidiu BOJOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 2376

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Breviar juridic

Legea nr. 11, din 9 ianuarie 2007, pentru aprobarea OG nr. 44/2006, privind modificarea OUG nr. 25/2006 pentru aprobarea nivelului sprijinului acordat producătorilor agricoli în vederea achiziţionării de motorină în vederea efectuării lucrărilor agricole mecanizate de înfiinţare şi întreţinere a unor culturi agricole, precum şi pentru aprobarea suplimentării cu suma de 200 milioane de lei (RON) a programului „Dezvoltarea durabilă a sectorului vegetal, a sectorului zootehnic şi piscicol, precum şi alte programe pe care MAPDR trebuie să le pună în aplicare“.
(M.O. al României, Partea I, nr. 28, din 16 ianuarie 2007)

Ordinul nr. 5, din 12 ianuarie 2007, pentru stabilirea Listei cantităţilor specifice ale produselor agroalimentare deţinute în stoc la 1 ianuarie 2007, a căror depăşire creează obligaţia transmiterii declaraţiilor de stoc.
(MO al României, Partea I, nr. 36, din 18 ianuarie 2007)

Ordinul nr. 7, din 17 ianuarie 2007, de modificare şi completare a Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 301/2006 privind aprobarea Normei sanitare veterinare şi pentru siguranţa alimentelor ce vizează procedurile de înregistrare a activităţilor de vânzare directă de produse primare a activităţilor de vânzare cu amănuntul şi a activităţilor de fabricare a alimentelor.
(MO al României, Partea I, nr. 34, din 17 ianuarie 2007)

Ordinul nr. 314, din 6 noiembrie 2006, privind aprobarea instrucţiunilor referitoare la crearea cadrului legal pentru aplicarea regulamentelor Consiliului şi Comisiei Europene referitoare la stabilirea nivelurilor maxime admise la contaminarea radioactivă a produselor alimentare şi furajere, după un accident nuclear sau în caz de urgenţă radiologică, la condiţiile speciale de export al produselor alimentare şi furajere, ca urmare a unui accident nuclear sau a altor situaţii de urgenţă radiologică, precum şi la condiţiile care guvernează importurile produselor agricole originare din alte ţări, ca urmare a accidentului de la centrala nuclearo-electrică de la Cernobîl.
(MO al României, Partea I, nr. 4, din 19 ianuarie 2007)

Ordinul nr. 2, din 9 ianuarie 2007, privind aprobarea preţurilor de referinţă pentru anul 2007 folosite la calculul contravalorii materialelor lemnoase prevăzute la art. 4 alin. (6) din HG nr. 427/2004 pentru aprobarea Normelor privind circulaţia materialelor lemnoase şi controlul circulaţiei acestora şi al instalaţiilor de transformat lemnul rotund.
(MO al României, Partea I, nr. 47, din 22 ianuarie 2007)

Legea nr. 32, din 16 ianuarie 2007, pentru modificarea şi completarea Legii cooperaţiei agricole nr. 566/2004.
(MO al României, Partea I, nr. 47, din 22 ianuarie 2007)

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 535

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarebb84.html-articol=1005.htm

Arta de a învinge seceta > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms

Submit search form

Web

arhiva.lumeasatului.ro

Home

Despre noi

Abonamente

Video

Articole

Oferte

Anunturi

Newsletter

Agro Business

Contact

Arhiva

Imprimati articolulArta de a învinge seceta

La Albeşti-Paleologu, în judeţul Prahova, un manager şi-a transformat întreaga sa experienţă profesională într-o armă împotriva secetei. Ing. Spirache Păşcuţ a preluat în toamna trecută cârma SC Semina, prin tradiţie una dintre cele mai mari producătoare de sămânţă a judeţului, aflată în declin.

La cei 60 de ani ai săi, Păşcuţ are în spate 36 de ani de experienţă profesională, din care un sfert de veac în funcţii de conducere. Numit de SIF Muntenia director general la Semina Albeşti, a făcut tot ce a putut să aducă unitatea pe linia de plutire. „Seceta nu-ţi distruge în întregime recoltele dacă faci tehnologie performantă, îmi spune interlocutorul. Iar pentru orice eventualitate, trebuie să-ţi asiguri integral culturile".

Şi a făcut-o pentru întreaga suprafaţă de 1.366 ha, aflată în raza comunelor Albeşti, Tomşani, Ceptura, Colceag şi Baba Ana. Nu i-a fost uşor să scoată la lumină cele 800 ha ale fostului IAS, pe care a trebuit să acţioneze mai întâi cu tocătoarele, să înlăture bălăriile şi stuful. A preluat integral contractul de arendă şi a acordat proprietarilor drepturile neplătite în ultimii 3 ani.

Cea de-a doua ţintă a fost formarea unei noi echipe de specialişti care şi-a dovedit, până în prezent, viabilitatea. Al treilea obiectiv a fost aplicarea unor tehnologii specifice condiţiilor de secetă. Seceta a influenţat producţia de grâu, dar şi aşa se obţin în acest an 2.500 kg/ha, iar restul se va recupera din asigurări. Aceasta nu-l împiedică pe inimosul manager să recidiveze, cultivând în toamnă 1.000 ha cu grâu.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 648

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

vizualizarebc07.html-articol=147.htm

Oameni care au făcut istorie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulOameni care au făcut istorie

În acest număr, Teodor Saidel

Între personalităţile de seamă ale învăţământului şi cercetării agricole din ţara noastră, Teodor Saidel a fost un caz unic: a reuşit să muncească aproape 70 de ani.

S-a născut la Brăila, la 2 septembrie 1874, în familia unor oameni modeşti. A făcut studii superioare de chimie la Facultatea de Ştiinţe a Universităţii din Bucureşti. Fiind un student deosebit de capabil, a fost angajat la Laboratorul de chimie al „Staţiunii Agronomice Centrale Bucureşti. Aici şi-a început studiile asupra chimiei solului, iar analizele chimice efectuate în acest laborator între anii 1898-1900 au fost primele de acest fel întreprinse de un cercetător român, fiind foarte utilizate ulterior în agrogeologie, ştiinţă în formare la noi.

Din anul 1902, Teodor Saidel lucrează la Institutul de Chimie „Dr. C.I. Istrati", unde a executat pentru prima oară la noi analizele chimice asupra grâului, lucrarea fiind distinsă cu premiul „Gh. Lazăr".

A urmat studii în Germania, la Haidelberg, iar teza sa de doctorat, prezentată în anul 1910, a fost distinsă cu menţiunea „Summa cum laude". Întors în ţară, a fost încadrat chimist la Secţia de Agrogeologie a Institutului Geologic, condusă pe atunci de Gheorghe Munteanu-Murgoci. În anul 1920 este numit profesor de chimie generală şi chimia solului la Şcoala Centrală de Agricultură de la Herăstrău, unde a lucrat până la pensionare, în anul 1940.

Deşi a publicat numai 46 de lucrări, nivelul acestora îl situează în fruntea specialiştilor în domeniul chimiei solului, fiind considerat fondatorul acestei specialităţi în cadrul mai larg al agrogeologiei.

Una dintre lucrările sale importante se referă la „Metodologia determinării reacţiei solului", prin care a elaborat metoda potenţiometrică, prezentată la Academia Română şi la Conferinţa Internaţională de Pedologie care a avut loc în anul 1914 la München.

Teodor Saidel a fost iniţiatorul şi autorul primelor studii privind relaţia sol-plantă, care au fost stabilite pe bază de extracte apoase din toate tipurile genetice de sol din ţară.

A încetat din viaţă în 1967.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 765

□
˚Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Apel la raţiune

Reprezentăm „Asociaţia Naţională a Tinerilor Producători de Legume şi alte Produse Agricole şi Zootehnice Matca“, cu sediul în comuna Matca, judeţul Galaţi şi dorim să vă aducem la cunoştinţă nemulţumirile legumicultorilor comunei, sperând la un ajutor din partea dumneavoastră. Este vorba despre:

- imposibilitatea legumicultorilor de a-şi face preţul produselor pe care le cultivă şi doresc să le vândă;
- nu putem intra cu produsele noastre în reţeaua de desfacere a magazinelor din lanţul supermarketurilor;
- avem mari greutăţi în desfacerea produselor în pieţele din România, deoarece acestea sunt ocupate de diferiţi intermediari, iar oficialităţile locale, unde sunt amplasate aceste pieţe, nu permit o politică favorabilă producătorului.
- Se vinde către producători sământă contrafăcută sau falsificată, fără certificat de calitate sau garanţie.
- Avem dovezi că se vinde către producător folie contrafăcută, fără certificat de garanţie. Exemplu: în loc de doi-trei ani, cât ni se spune că are garanţie, ea rezistă mai puţin de un an, iar când ne mai dau aceste certificate nu corespund cu valabilitatea înscrisă în ele.
- Dovedim, de asemenea, că se vând către producători pesticide cu substanţa activă sub procentele scrise pe pachete sau prospecte.
- Nu se cunosc, nici la această dată, formele de organizare eligibile pentru a procesa fondurile PNDR.
- Există firme fantomă de consultanţă care îşi bat joc de noi, fără să fie verificate de nimeni.
- Nu există un laborator specializat pentru a face analiza pesticidelor, îngrăşămintelor, seminţelor importate, care adesea aduc cu ele diferite boli necunoscute.
- Datorită faptului că ne aflăm într-un bazin legumicol cunoscut, creat de noi prin munca noastră de circa 60-70 ani, intermediarii profită de faima noastră şi introduc pe piaţă produse importate, de proastă calitate, spunând că sunt aduse de la Matca.
- Peste acestea vine şi sistemul aberant de taxare, aplicat până şi pentru constituirea grupului de producători, apoi persoanele sau firmele care cumpără produse de la noi nu vor să lucrăm prin facturi.

Din cauza acestor nereguli s-a creat un fel de monopol asupra vânzărilor ce se fac prin piaţa de gros a comunei Matca.

Noi, producătorii, neavând alte posibilităţi de a ne vinde marfa, am ajuns la mâna bişniţarilor care profită de acest lucru, oferindu-ne preţuri derizorii, ajungând de multe ori ca diferenţa dintre preţul cu care vând ei şi cel pe care ni-l oferă nouă să fie de trei-patru ori mai mare. Noi câştigăm o parte, că producem, iar ei patru părţi, că vând.

Am sesizat de nenumărate ori nedreptăţile de care avem parte, dar ne-am lovit de indiferenţa organelor administrative, care se pare că doresc ca noi să rămânem aşa, la o agricultură de subzistenţă.

Noi credem că marile sere, rămase de pe timpul comunismului, trag sforile ca nu cumva noi, micii producători particulari, să ne ridicăm şi să le facem concurenţă!

Asociaţia Tinerilor Producători din Matca

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 608

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarebc7e.html-articol=921.htm

Ecumenismul între da şi nu > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Ecumenismul între da şi nu

Am observat şi cu ocazia alegerii noului patriarh, dar nu numai, că ideea de ecumenism sperie mult prea tare pe unii şi încântă nejustificat de mult pe alţii. Fiecare are fireşte socoteala lui. Se înţelege că existenţa a două sau chiar a mai multor biserici creştine nu este o stare normală şi de aceea ecumenismul, adică apropierea acestora, îşi are rostul lui, dar asta nu înseamnă că aceste Biserici vor negocia credinţa.

Aşa ceva nu se poate concepe, cel puţin eu nu voi accepta niciodată o astfel de abordare. Atâta timp cât eşti dispus să reformulezi modul cum l-ai privit până atunci pe Dumnezeu şi să faci, să le zicem, concesii înseamnă că recunoşti că ai crezut într-un Dumnezeu fals. Poţi să realizezi odată că ai greşit, dar nu te duci la o discuţie cu gândul că mai las eu…, mai lasă şi tu… şi hai să ne înţelegem.

O astfel de atitudine ar fi în mod real o blasfemie. Dar nici nu poţi să închizi toate uşile celor care, din diferite motive, au ajuns în situaţia de a-l vedea pe Dumnezeu altfel pentru că aşa nu vor avea niciodată şansa de a înţelege adevărul.

Este cred util să comunicăm cu oricine vine la fel de deschis. Să încercăm să lăsăm resentimentele la o parte, tarele trecutului, orice ne umbreşte inima şi mintea şi să aducem adevărul la cunoştinţa tuturor. Iar dacă, până una-alta, nu reuşim să ne punem de acord în ceea ce priveşte credinţa, măcar putem conveni împreună acţiuni utile omenirii, condamnând răul şi cinstind binele împreună.

(A.N.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 549

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarebc9a.html-articol=42.htm

La mintea cocoşului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulLa mintea cocoşului

Na, c-o făcusem şi p-asta şi, cum-necum, aderarăm şi, datorită acestui fapt, intrăm şi noi în rândul lumii. Să fie într-un ceas bun şi să dea Domnul să păşim cu dreptul, atât în Noul An cât şi în Noua Familie! (Deşi europeni eram, parcă, mai demult, dacă nu cumva dintotdeauna.) Or, aşa stând lucrurile, n-ar fi deloc rău, ba dimpotrivă, aş zice, dacă în acest alt început ne-am reaminti de unul dintre multele şi pline de învăţăminte proverbe lăsate din bătrâni: „Să nu dai vrabia din mână pe cioara de pe gard!“. Mi-au venit în minte aceste vorbe pline de tâlc răsfoind un carnet cu însemnări de reporter de mai an.

Notasem acolo precizările unei importante personalităţi belgiene, doamna Vinciane de Mustier, sper că am scris corect, pe care o interesa şi, probabil, nu şi-a pierdut acest interes, soarta satului şi a vieţii rurale din spaţiul carpato-dunăreano-pontic. „Pe ţăranul român – sublinia domnia sa – îl ameninţă pierderea soiurilor de cereale şi plante tehnice cultivate de secole în România; a ajuns să fie plătit pentru a semăna seminţe decretate de Uniunea Europeană ca fiind cele mai bune. I se face donaţii doar pentru că Bruxelles-ul a ales ce soiuri de porumb sau grâu să cultive România.“

„În acest fel – adăuga secretara Operation Village Roumain Belgia (Operaţiunea Satelor Româneşti) – se va pierde întreaga diversitate de culturi agricole româneşti. Mult mai repede decât s-a întâmplat în Vest, deoarece integrarea actuală este văzută ca o operaţiune intensivă.“

Iată, deci, un punct de vedere al unei persoane mai mult decât avizate, care n-ar trebui să lase indiferent pe nimeni, în joc fiind însăşi substanţa agriculturii pe care o vom practica. Motiv pentru care nu pot decât să subscriu în întregime la concluzia doamnei Vinciane de Mustier, care – spre cinstea sa – are atât de aproape de inimă ţăranul şi agricultura de pe pământurile mioritice: „Autorităţile de la Bucureşti trebuie să imagineze soluţii de salvare a vieţii rurale româneşti, chiar de sub «dominaţia coloniştilor europeni»“. Sper că s-au reţinut ghilimelele. Pentru că, în rest, totul este cât se poate de clar, de adevărat şi, „bineînţeles“, la mintea cocoşului.

La mulţi ani şi la mulţi bani.

Gogu PINTENOGU’

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 598

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Învăţământul preuniversitar agricol în impas

O şcoală cu mare tradiţie

Eram de-o şchioapă şi auzeam pe oamenii din satul meu vorbind de Şcoala Agricolă din Ciumbrud. După un număr de ani, prin specificul muncii mele, mi-a fost dat să calc de multe ori pragul acestei unităţi şcolare de prestigiu, actualul Grup Şcolar Agricol „Alexandru Borza“.

• Şcoala a fost înfiinţată în anul 1934, posedând 48,9 ha, din care arabil 32 ha.

• O parte din suprafaţă era rezervată pentru şcoala de viţă, producându-se în primul an 32 de mii de butaşi, iar în anul următor 50 de mii, o parte fiind vânduţi, iar restul fiind folosiţi pentru nevoile de reîntinerire a plantaţiilor şcolii.

• În anul 1948, după Reforma Învăţământului, a fost reorganizată, profilându-se ca Şcoală Profesională de Vinificaţie cu durata de 3 ani; elevii erau pregătiţi în profilele pomicol, viticol şi zootehnic.

• În anul 1951 a devenit Şcoală Medie Tehnică Viticolă, cu o durată de şcolarizare de 4 ani.

• Începând din anul şcolar 1955-1956, Centrul Şcolar din Ciumbrud funcţionează cu o şcoală profesională de viticultură şi vinificaţie de 3 ani şi o şcoală tehnică de maiştri viticoli tot de 3 ani. Din anul 1966 şcoala se transformă în liceu agricol, având 2 profile: viticol, cu durată de şcolarizare de 5 ani, şi unul de contabilitate şi merceologie agricolă, cu durată de 4 ani. Din 1990 – liceu de zi, seral, şcoală profesională, şcoală complementară.

• Din anul 1996 a luat fiinţă şi Şcoala postliceală cu regim de autofinanţare în specializarea laborant industria alimentară. • În anul şcolar 1998-1999, în urma fuziunii Grupului Şcolar Agricol Aiud cu Grupul Şcolar Agricol Ciumbrud se formează Grupul Şcolar Agricol „Alexandru Borza“ Ciumbrud. În anul şcolar 2006-2007, şcoala a fuzionat cu Şcoala generală cu clasele I-VIII din Ciumbrud, păstrându-şi denumirea unităţii.

E aşezat într-o zonă pitorească, la 4 km de Aiud, pe malul stâng al râului Mureş, la întâlnirea celor trei zone geografice: Câmpia Transilvaniei la nord-est, Podişul Târnavelor la sud-est şi Munţii Apuseni la vest. Era atunci director ing. Alex. Mezei, un excepţional manager, căruia nu-i scăpa nimic din vedere, fie că erau probleme gospodăreşti, fie legate de procesul instructiv-educativ.

Ca urmare, prin rezultatele obţinute şcoala şi-a dobândit pe bună dreptate un meritat renume în domeniul vitipomicol, devenind un centru de atracţie pentru copiii din zonă. Avea o bază materială de invidiat, o fermă didactică cu vie şi pomi după ultimele cerinţe.

Vizitând acum şcoala, am avut o mare satisfacţie că tradiţia şcolii a rămas, cu toate greutăţile provocate în ultimii ani de fel de fel de organizări, uneori negândite, în învăţământul preuniversitar agricol.

Rezultatele bune obţinute se datorează colectivului acestei şcoli şi, în primul rând, prof. ing. Simona Lazăr, directoare de mulţi ani. Fiind exemplu în hărnicie şi dăruire, se bucură de toată stima cadrelor didactice şi a întregului personal din şcoală. Cu toate că problemele Grupului Şcolar Agricol s-au amplificat prin fuzionarea, începând din 2006, cu Şcoala generală (clasele I-VIII), reuşeşte cu succes menţinerea şcolii unificate la acelaşi nivel.

Realizări notabile:

- pe lângă faptul că s-a inaugurat Centrul de Documentare şi Informare, proiect realizat şi cu resurse externe, în Grupul Şcolar Agricol „Alexandru Borza“ din Ciumbrud se mai poate vorbi şi despre dotări deosebite ce au dus la rezultate pe măsură.

Dotări:

- laborator multimedia la Şcoala generală prin programul SEI;
- dotarea şcolii profesionale cu un calculator, extinderea reţelei de Internet în serviciul de contabilitate;
- amenajarea din resurse proprii a unui laborator tehnologic pentru motoare termice; reparaţii curente exterioare şi interioare din fonduri proprii.

Rezultatele elevilor:

- au obţinut certificat de competenţe profesionale toţi cei 69 elevi de liceu; • au obţinut certificat de competenţe profesionale la şcoala de arte şi meserii, nivel 1, toţi cei 38 de elevi înscrişi;
- au obţinut certificat de competenţe profesionale la Şcoala de arte şi meserii, nivel 2, toţi cei 43 de elevi înscrişi;
- au obţinut certificat de competenţe profesionale la anul IV al Şcolii profesionale de învăţământ special toţi cei 11 elevi înscrişi;
- au obţinut certificat de competenţe profesionale la anul III Şcoala de ucenici învăţământ special toţi cei 6 elevi înscrişi.

Activităţi extracurriculare:

- situarea pe locul I la Concursul „Liviu Rebreanu“ de Limba şi Literatura Română şi la concursul „Zilele Eminescu“;
- organizarea unui simpozion cu ocazia Anului Internaţional al Fizicii cu participanţi din şcolile aiudene; redactarea cu regularitate a revistei şcolii „Adolescenţa“.

Activităţi de marketing şcolar:

- participarea la „Târgul de oferte educaţionale“ organizat de IJS-Alba; • Gestionarea imaginii şcolii prin site-ul propriu;
- întâlniri cu elevii şi profesorii din ciclul gimnazial din zona Alba pentru realizarea planului de şcolarizare; • organizarea cursurilor de reconversie profesională în colaborare cu Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Alba.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 762

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Afacerile cu soia, o şansă ratată

Şansa României de a reveni pe piaţa internaţională, spre a realiza afaceri mari din exportul de soia, s-a prăbuşit în momentul în care guvernanţii au decis scoaterea din cultură a plantelor modificate genetic, singurele care pot rezista în competiţia cu marii producători.

Cert este că, pentru o bună bucată de timp, în loc să exportăm vom plăti dolari mulţi pentru importurile de derivate din soia.

Conjunctura pieţei avantajează cultivatorii

Analiştii Departamentului pentru Agricultură a Statelor Unite care au elaborat strategia comerţului mondial cu soia indicau la vremea respectivă că principalul debuşeu de desfacere este Uniunea Europeană. Estimările de export în zona UE 15 s-au adeverit în ceea ce priveşte puterea de absorbţie a acestor state, care în ultimii ani au importat, în medie, aproximativ 14 milioane tone de soia.

Al doilea debuşeu, ca importanţă, a fost reprezentat de ţările dezvoltate din Asia, respectiv China (cu 6 milioane de tone), Japonia (4,7 milioane de tone), Coreea de Sud şi Taiwan. În calcul a fost luat şi Mexicul, singura putere agricolă a Americii de Sud, importatoare netă de soia.

În competiţia pentru cucerirea acestei pieţe se afla SUA, cu disponibilităţi anuale pentru export de 22 milioane tone, Brazilia, cu 5,5 milioane de tone, Argentina - 4 milioane de tone. Este de precizat că toţi aceşti mari furnizori sunt şi principalii cultivatori mondiali de soia modificată genetic.

În perioada 1996-2006, ei au exportat, în medie pe an, aproximativ 26 milioane tone de făină, precum şi cantităţi imense de ulei, Europa şi Asia fiind de departe cei mai importanţi beneficiari.

În Europa, singura ţară care putea intra în competiţie pe piaţa mondială a exportatorilor era România, iar această şansă putea să devină o certitudine începând cu perioada 2001-2004, odată cu introducerea în cultură a soiei modificată genetic. Această oportunitate a fost ratată sub domnia agricolă a lui Gheorghe Flutur, care a semnat la Bruxelles, precum ultimul primar din România, parastasul soiei modificată genetic, tocmai într-un moment în care cultura intra într-o etapă de avânt. Fapt este că, în 2007, suprafaţa cultivată cu soia a scăzut la 125.000 ha, din care peste 45.000 ha au fost calamitate.

În condiţiile date, pentru satisfacerea consumului intern se va apela la importuri masive extrem de costisitoare. Ultimele cotaţii la Bursa din Chicago indicau un preţ de peste 330 $/t, la care, dacă se adaugă cheltuielile de transport şi cele comerciale, plus comisioanele, preţul soiei la poarta fermei zootehnice depăşeşte 420 $/t.

2004, primul mare boom

Analiza pe care o supunem atenţiei are la bază evoluţia cotaţiilor la Bursa din Chicago, unde se realizează cele mai mari tranzacţii mondiale.

Am ales ca perioadă de referinţă luna august 1999, moment din care am asistat la o creştere constantă a cotaţiilor la acest produs. La data respectivă, soia era cotată la 165 $/t, iar preţul crescut constant, dar sigur, până la 338 $/tonă în 2007. Deci o dublare a preţului, fenomen absolut normal, dacă facem o comparaţie cu alte produse agricole de importanţă strategică.

Preţul tinde spre stabilizare

Media săptămânală a vânzărilor din ultimele patru luni se situează în jurul a 200.000 de tone, în timp ce exporturile efective depăşesc această cifră, ceea ce dovedeşte că operatorii de piaţă din ţările importatoare au anticipat o creştere a preţului care, în final, nu s-a adeverit.

În comparaţie cu previziunile de la finele lunii mai, cotaţiile la soia au crescut doar cu 5 $/t şi este foarte probabil ca, până în ianuarie 2008, preţul soiei să nu depăşească 315 $/t.

La un asemenea nivel, vânzările îşi vor continua ritmul normal de până acum, spre satisfacţia importatorilor europeni care fac afaceri bune pe seama comerţului cu soia.

Cotaţii la Bursa din Chicago
$/t
Luna / Ziua
01.05
01.06
01.07
iulie
273
303
311
septembrie
275
306
316
decembrie/07
278
311
324
ianuarie/08
280
314
330

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 702

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizarebd93.html-articol=439.htm

Controlul gradului de îmburuienare prin mijloace nechimice, nepoluante

Tendinţele actuale privind păstrarea biodiversităţii în lumea vegetală impun şi reconsiderarea modului de combatere a buruienilor.

Se consideră că termenul de combatere, respectiv de distrugere a buruienilor, nu mai este adecvat. Buruienile trebuie reduse până sub pragul economic de dăunare, adică acel grad de îmburuienare care nu influenţează semnificativ nivelul recoltelor. Acesta se poate menţine prin aplicarea metodelor integrate de reducerea a îmburuienării terenurilor şi cu o participare cât mai redusă a metodelor chimice.

Starea actuală de îmburuienare masivă a culturilor agricole din ţara noastră necesită, pentru început, măsuri energice care să diminueze rezerva enormă de seminţe de buruieni şi de organe vegetative existente în sol, după care se poate trece la măsuri mai lejere care pot menţine gradul de îmburuienare sub pragul economic de dăunare. Abia după aceea se pot aplica şi tehnologii cu lucrări minime ale solului, cu semănatul în teren nelucrat etc.

Printr-o agrotehnică corectă, aplicată la toate culturile, şi prin menţinerea fără buruieni a spaţiilor necultivate, se poate ajunge la o stare culturală bună a tuturor suprafeţelor cultivate.

Cercetările au demonstrat că, în lipsa oricăror surse de îmburuienare, rezerva de seminţe viabile din sol scade în fiecare an cu 22%, ceea ce înseamnă că în 4-5 ani se poate reduce această rezervă.

În cele ce urmează dorim să-i convingem pe cultivatori că le stau la îndemână destule mijloace nechimice pentru controlul gradului de îmburuienare. Printre acestea menţionăm:

I. Metode de prevenire a îmburuienării culturilor

- Folosirea la semănat numai a seminţelor condiţionate. Ele vor fi trecute prin vânturători, trioare, selectoare şi alte instalaţii spre a fi îndepărtate toate seminţele de buruieni şi de alte specii de plante.
- Recoltarea culturilor să se efectueze la timp şi în condiţii de calitate corespunzătoare, fiindcă, dacă întârzie, buruienile din aceste culturi pot ajunge la maturitate şi-şi scutură seminţele pe sol.
- Distrugerea tuturor focarelor de infestare cu seminţe de buruieni. Avem în vedere buruienile care cresc pe marginea drumurilor, căilor ferate, perdelelor de protecţie, digurilor, canalelor etc. care trebuie cosite înainte de a produce sămânţă.
- Curăţirea apei folosită la irigat de eventualele seminţe de buruieni. Aceasta se poate realiza cu site, prin decantare, sau cu vane speciale de dirijare a seminţelor.
- Întrucât unele seminţe pot trece prin tubul digestiv al animalelor fără să-şi piardă germinaţia, gunoiul de grajd trebuie bine fermentat spre a conţine cât mai puţine seminţe de buruieni viabile.
- Evitarea răspândirii buruienilor de la o parcelă la alta de către oameni, animale şi maşini.

- Organizarea corectă a serviciului de carantină pentru a bloca orice cale de răspândire a noi specii de buruieni în diferite zone.

II. Metode de control pe cale nechimică a buruienilor din culturile agricole

- Metode agrotehnice. Sunt cele care asigură ţinerea sub control a tuturor speciilor de buruieni. Nu trebuie însă să se exagereze cu un număr prea mare de lucrări sau cu executarea acestora în afara perioadei optime deoarece provoacă tasarea, degradarea structurii şi a celorlalte însuşiri ale solului.

a) Lucrarea solului cu plugul, efectuată în straturi, constituie metoda cea mai eficientă de control asupra buruienilor. Important este să se lucreze când buruienile se găsesc în faza tânără, când nu sunt puternic înrădăcinate, deci înainte de a ajunge la maturitate când scutură noi generaţii de seminţe. Arăturile efectuate în vară se lucrează cu grapa cu colţi sau cu grapa rotativă ori de câte ori încep să apară buruieni.

b) O metodă clasică eficientă de reducere a gradului de îmburuienare constă în executarea lucrării de dezmiriştit imediat după recoltarea culturilor de vară. Prin aceasta se creează condiţii pentru germinarea seminţelor de buruieni din stratul superficial al solului (metoda provocaţiei) şi apoi, când terenul a înverzit, se efectuează arătura sub brazda căreia se îngroapă buruienile.

c) Pentru combaterea buruienilor perene se folosesc metode specifice. Adică se execută arătura adâncă de vară, cu care ocazie rizomii şi rădăcinile sunt scoase la suprafaţă; se lucrează apoi cu grapa cu discuri pentru fragmentarea acestor organe vegetative de înmulţire care rămân la suprafaţa solului şi se usucă în timpul verii sau degeră iarna şi dispar.

Se poate folosi şi metoda epuizării, care constă în lucrarea repetată a solului, la diferite adâncimi (8-10, 12-15, 16-18 cm), cu care prilej sunt distruse buruienile crescute pe seama rezervelor acumulate în rizomi sau rădăcini, înainte de a începe să-şi asigure hrana prin fotosinteză.

d) La culturile prăşitoare se execută 2-3 praşile mecanizate, repetate la 10-12 zile. Pe cultivator se pot monta organe speciale care pot lucra şi pe rând (organe de sapă rotativă) sau care pot arunca pământ peste buruieni şi le înnăbuşă (cormăniţe). Pe anumite zone îmburuienate se pot aplica şi praşile manuale pe rând, cu sapa.

e) Când unele buruieni apar mai târziu în culturi, când nu se mai poate intra la prăşit, se poate efectua lucrarea de plivit pe vetrele îmburuienate.

f) Rotaţia culturilor contribuie la reducerea gradului de îmburuienare întrucât fiecare cultură este invadată, în mod deosebit, cu anumite specii de buruieni. Astfel, cultura de rapiţă şi floarea-soarelui înnăbuşă prin umbrire pălămida. Culturile de cereale păioase şi de mazăre nu sunt prielnice costreiului. Dacă 2-3 ani nu se cultivă porumb pe o solă cu costrei se poate scăpa de el.

g) O metodă eficientă de control asupra gradului de îmburuienare o constituie aplicarea corectă a îngrăşămintelor şi amendamentelor. Fertilizarea echilibrată asigură o creştere normală a plantelor de cultură, care reuşesc să pună stăpânire pe teren şi să înnăbuşe creşterea buruienilor.

În parcelele cu pH mai acid sau mai alcalin, pe care cresc anumite specii de buruieni (coada-calului, piciorul-cocoşului, ciurlanul, peliniţa etc.), prin aplicarea amendamentelor şi corectarea pH-ului aceste buruieni nu mai găsesc condiţii specifice pentru creştere.

h) Semănatul în epoca optimă şi la indici de calitate corespunzători, cu asigurarea densităţii specifice fiecărei culturi, face ca plantele de cultură să iasă învingătoare în concurenţa cu buruienile. Pentru aceasta pregătirea patului germinativ se va efectua în ziua semănatului pentru a distruge toate buruienile; adâncimea de semănat nu va fi mare pentru a nu răsări buruienile înaintea plantelor de cultură; plantele să fie uniform repartizate pe teren, astfel încât să nu rămână goluri în care se pot dezvolta buruienile.

- Metodele fizice de control asupra gradului de îmburuienare se pot practica în special la cultura porumbului şi constau în arderea cu jeturi de flacără a buruienilor de pe intervalul dintre rânduri. Arzătoarele sunt prevăzute cu apărători pentru ca flacăra să nu atingă plantele.
- Metodele biologice de control asupra buruienilor constau în folosirea unor insecte sau agenţi patogeni. De exemplu, cuscutele pot fi distruse de ciuperca Alternaria.

Deci, controlul asupra gradului de îmburuienare se poate face şi în afara metodelor chimice. Dar în condiţiile de îmburuienare masivă, în cadrul luptei integrate se vor folosi şi erbicide, însă în doze mai mici şi pe suprafeţe cât mai limitate.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 1985

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Păşunatul haotic

În spaţiul rural românesc, contrar celor ce se petrec în Uniunea Europeană, păşunatul cu animalele este lăsat la voia întâmplării. Îndrăznesc să fac această afirmaţie după cele văzute destul de recent la vest de ţara noastră până la Atlantic şi de la Baltica la Mediterana, în Alpi, Pirinei, Jura, Masivul Central, Apenini, Vosgi, Ardeni, Sierra Nevada, Olimp etc. cu dealurile şi câmpiile care le însoţesc.

Peste tot întâlneşti pajişti bine întreţinute şi clar delimitate de restul modurilor de folosinţă ca păduri, arabil, livezi, ape şi altele.

Majoritatea suprafeţelor de pajişti sunt îngrădite pentru a se face un păşunat raţional şi animalele să nu poată ieşi de pe proprietatea fermierului pe terenurile din jur spre a nu produce pagube vecinilor. În plus, animalele din îngrădire nu mai trebuie păzite şi conduse, economisindu-se bani mulţi cu plata îngrijitorilor sau scutind din timpul fermierului pentru alte lucrări. La fel se evită discuţiile şi plata unor pagube produse de animalele scăpate de sub control.

Situaţia actuală a pajiştilor noastre, cu starea lor de întreţinere şi modul de folosire prin păşunat şi cosit mai mult decât deplorabilă, nu este greu de observat.

Nu trebuie să fi specialist pentru a constata că păşunatul la voia întâmplării, tot timpul anului, cu încărcare nepotrivită de animale, pe pajişti, pârloage din arabil, livezi şi vii abandonate, plantaţii tinere de păduri sau în păduri încheiate, este extrem de dăunător pe multiple planuri.

Eroziunea solului şi inundaţiile

Păşunatul haotic tot timpul anului, alături de lucrările solului din deal în vale, reprezintă principalele cauze ale eroziunii accelerate pe terenurile în pantă. Acest proces se produce pe neobservate până la apariţia unor răni deschise în ţelina rărită a pajiştilor de unde particulele de sol sunt antrenate de apele pluviale şi apoi depuse la baza pantelor şi pe fundul albiei râurilor noastre.

Pare incredibil, dar păşunatul permanent pe orice vreme pe terenurile în pantă este vinovat de inundaţiile tot mai frecvente care se produc la noi la cantităţi altădată normale de precipitaţii.

De aceea, în mod expres, pe terenurile în pantă din zona de deal a ţării mai ales ar trebui să se respecte cu sfinţenie durata păşunatului din străbuni care era între Sf.Gheorghe (23 aprilie) şi Sf.Dumitru (26 octombrie), cu o încărcare potrivită de animale la unitatea de suprafaţă. În perioada rece a anului, animalele din zona de deal în trecut erau întreţinute în stabulaţie la grajd cu nutreţuri conservate, în special fânuri şi furaje grosiere.

Excepţie făceau oile din transhumanţă care erau duse la păşunatul de iarnă pe vastele păşuni din zona de silvostepă şi stepă de la sud de Carpaţi până în Lunca Dunării, pe terenuri plane, fără a produce eroziunea solului şi a dăuna culturilor agricole în arabil care ocupau suprafeţe neînsemnate până în anul 1830, moment de răscruce pentru producţia şi comerţul cu cereale a Ţărilor Române.

Îmburuienarea terenurilor agricole

Circulaţia haotică a animalelor, în special a oilor, este principalul responsabil al extinderii peste măsură a unor buruieni cum sunt cornuţii (Xanthium sp.), dentiţa (Bidens tripartitus) şi alte specii zoohore extrem de periculoase.

Abandonul terenurilor arabile din ultimii ani a lăsat cale liberă înmulţirii exagerate a buruienilor de cultură extinse şi mai mult de păşunatul cu oile, astfel că mai multe generaţii de fermieri de acum înainte vor avea de luptat cu acest flagel, solul având o rezervă de seminţe care vor germina eşalonat mai multe decenii, de acum înainte. De aici apar cheltuieli în plus pentru combaterea buruienilor din viitoarele culturi agricole în arabil.

Supratârlirea pe păşunile montane

Întrucât animalele care staţionează peste noapte în târlă sunt menţinute mai mult de 7-8 nopţi cu o oaie pe un metru pătrat, apare fenomenul de supratârlire cu înmulţirea unor buruieni de târlă ca: ştevii le, urzicile, ştirigoaia, brânduşa de toamnă şi altele care scot din circuitul productiv suprafeţe mari de păşune şi poluează solul, apele şi peisajul stânilor de vară.

Degradarea izlazurilor comunale

Datorită aceluiaşi păşunat haotic (iarnă-vară) cu oile, izlazurile comunale ale ţării destinate vacilor de lapte, au fost în marea lor majoritate degradate. Ca atare, vacile comunităţilor rurale au fost private primăvara de iarba de pe izlaz, fapt inadmisibil în urmă cu jumătate de secol. Lipsa de păşunat de vară pentru vaci este una dintre cauzele reducerii efectivelor în gospodăriile populaţiei. Îndreptarea acestei situaţii se va putea face prin revenirea la normalitate din legislaţiile mai vechi, când păşunatul cu oile pe izlazul comunal era cu desăvârşire interzis. Oile păşunau pe pajiştile marginale mai slab productive din munte, dealuri şi câmpii, acolo unde vacile ajungeau mai greu sau nu aveau ce paşte.

Deteriorarea relaţiilor între locuitori

Existenţa unor „oieri“ pripăşiţi pe lângă localităţile din câmpie a produs nenumărate nereguli. În primul rând, cu acordul tacit al autorităţilor locale, au invadat păşunea mai bună a vacilor, apoi iarna s-au extins pe culturile de cereale păioase de toamnă ale gospodarilor şi fermelor, provocând pagube recoltelor şi antrenând discuţii, certuri şi procese interminabile, care nu au existat până la venirea lor.

Aceste altercaţii între locuitori şi „oieri“ nu vor dispărea cât timp vor mai exista primari şi poliţişti corupţi care nu servesc interesele comunităţilor care i-au ales.

De aceea cetăţenii cu drept de vot trebuie să fie mai atenţi pe viitor la candidaţii şi acoliţii lor care au favorizat sau continuă să înlesnească păşunatul haotic, care provoacă pagube mari atât colectivităţilor cât şi spaţiului rural în care sălăşluiesc.

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 1585

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

Ordinul nr. 772, din 6 septembrie 2007, privind criteriile de recunoaştere a organizaţiilor de producători din sectorul pescuitului şi acvaculturii.

(MO al României, Partea I, nr. 701, din 17 octombrie 2007)

Pentru început, trebuie să ştim că, potrivit prevederilor acestui ordin cu caracter normativ, pot fi recunoscute ca organizaţii de producători în sectorul pescuitului şi acvaculturii orice organizaţie sau grup de organizaţii, constituite din iniţiativa producătorilor, care întrunesc condiţiile cuprinse în regulamentele comunitare şi au drept scop garantarea practicării raţionale a pescuitului şi acvaculturii, precum şi îmbunătăţirea condiţiilor de vânzare a producţiei.

Una dintre reglementările comunitare în domeniu o constituie Regulamentul Consiliului (CE) nr. 104/2000. (Art. 1 din ordin)

Pentru obţinerea recunoaşterii organizaţiilor de producători, solicitanţii trebuie să depună la Agenţia Naţională pentru Pescuit şi Acvacultură cereri însoţite de documentele şi informaţiile stabilite în regulamentele comunitare, astfel:

Pentru pescuitul comercial:

- statutul organizaţiei de producători;
- lista membrilor şi ambarcaţiunilor organizaţiei de producători;
- lista centrelor de primă vânzare autorizate, unde are loc prima vânzare de către membrii organizaţiei;
- normele adoptate de organizaţie;
- identitatea persoanelor împuternicite de organizaţie pentru a acţiona şi semna în numele acesteia;
- bilanţul contabil al organizaţiei pe anul anterior, din care să rezulte capacitatea financiară a organizaţiei;
- centralizator cu declaraţiile de descărcare pe ultimele 12 luni, pentru fiecare membru.

Pentru acvacultură: statutul organizaţiei, lista membrilor organizaţiei, normele adoptate de organizaţie, identitatea persoanelor împuternicite, bilanţul contabil pe anul anterior şi centralizatorul facturilor de vânzare pe ultimele 12 luni, pentru fiecare membru (Art. 6).

Aşa cum este şi firesc, după depunerea documentaţiei, personalul specializat din cadrul Agenţiei Naţionale pentru Pescuit şi Acvacultură verifică realitatea datelor şi informaţiilor depuse şi întocmeşte un proces-verbal de constatare, care stă la baza emiterii avizului de recunoaştere. (Art. 7).

Avizul de recunoaştere se emite de către Agenţie, în termen de 3 luni de la data depunerii documentaţiei, numai dacă sunt îndeplinite condiţiile stabilite de lege. (Art. 8).

În cazul în care o organizaţie de producători în domeniu nu mai îndeplineşte condiţiile prevăzute în regulamentele comunitare şi în ordinul de faţă, Agenţia de resort va comunica acesteia intenţia de a i se retrage

recunoaşterea. Termenul de contestare este de 30 de zile de la data înştiinţării. (Art. 10).
Evidenţa organizaţiilor de producători în domeniu se ţine în Registrul unic, organizat la nivelul Agenţiei Naţionale pentru Pescuit şi Acvacultură. (Art. 9).
Cele 7 anexe, ce fac parte integrantă din ordin, se referă la zonele de pescuit şi volumul minim de producţie anuală, modelul cererii de recunoaştere, modelul procesului-verbal de constatare, al avizului de recunoaştere, al Registrului unic de evidenţă, precum şi la modelul deciziei de retragere a recunoaşterii.
Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 536
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizarebe5f.html-articol=870.htm

HOROSCOP INDIAN - RÂNDUNICA > REVISTA LUMEA SATULUI

HOROSCOP INDIAN - RÂNDUNICA

Perioada: 13 - 23 septembrie.

Semn: feminin, mutabil, de pământ.

Pietrele preţioase: agatul. Metalul: mercurul. Culori: maro şi auriu. Verb: a evalua.

Numere native: 1, 3, 4, 5, 9.

Caracterizarea numerologică: 4.

Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Fecioara; zodiac arboricol: Teiul, Măslinul.

Compatibilitatea: zodiac indian: Birjar, Urs, Fecioară; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice): Rac, Fecioară; compatibilităţi de rang II (mediocre): Berbec, Leu; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): Arţar, Castan, Carpen, Frasin, Salcie; compatibilităţi de rang II (mediocre): Pin, Tei.

Planete favorabile: Mercur, Luna, Marte, Jupiter, Pluton.

Arătos, simpatic, cu farmec, orgolios, modest, nativul este un conglomerat, oscilând între bine şi rău. Cu toate acestea, este absolut ordonat şi pragmatic, adaptabil, armonios. Are spirit de observaţie, gândire analitică şi este bântuit de simţul riguros, nemţesc al ordinii, dusă până la manie. Ca lider se impune uşor.

Este harnic, serios, plin de energie şi nu se dă în lături de la muncile cele mai grele, chiar când ajunge în vârful ierarhiei profesionale. Are tentaţia de a clasifica şi cataloga, fiind un foarte bun analist de sisteme. Inteligent, este capabil să managerieze afaceri pe picior mare, fiind profesionistul caracterizat prin studiu continuu, curiozitate nativă, putere de observaţie.

Tendinţa exagerat analitică îl califică pentru munca de cercetare. Uneori este lipsit de fineţe şi sensibilitate, dar cum este permanent vesel şi binevoitor estompează în oarecare măsură disponibilitatea de „a trece peste cadavre“ atunci când doreşte cu ardoare să-şi realizeze obiectivele.

Zgârcit şi egocentric, riscă uneori peste limitele bunului simţ şi poate conduce un proiect spre faliment dacă nu există undeva, în ierarhie, în echipă sau în afara ei o persoană, de regulă dintr-un semn de foc, faţă de care să i se declanşeze simţul de conservare, pentru că se poate spune despre el orice, doar că-i prost, nu. Deşi snob, posedă ştiinţa de a se face plăcut tuturor, poate datorită ironiei nejignitoare şi afectuoase pe care o mânuieşte cu graţie.

Inteligent, fără a fi sclipitor, poate face carieră în funcţiile care cer ordine şi pragmatism. Promovarea lui în poziţie de lider este riscantă, deoarece, în afară de ordine şi pragmatism, nu mai are alte calităţi care să-l recomande.

Ajuns în funcţie de conducere, îi place linguşeala şi o practică frecvent în raport cu şefii pentru că o consideră un atribut esenţial în asigurarea propriului confort, pentru că iubeşte confortul înainte de toate. „Cuibul“ şi-l clădeşte la adăpost de tot şi de toate ce i-ar putea afecta tihna de fiecare zi. Merge până la a se claustra între patru pereţi, doar să nu-i fie afectat universul. Greu poţi pătrunde în „cuibul“ nativului, pentru că nu este dispus să deschidă uşile aproape nimănui.

După o tinereţe relativ solitară, nu lipsită de experimentări, devine aşezat, construindu-şi o existenţă liniştită. Ea, aparent, este răbdătoare, generoasă şi plină de iubire, lăsând impresia unei implicări afective puternice. În realitate este rece şi îşi urmăreşte cu tenacitate oportunităţile de natură materială pe care i le-ar putea oferi partenerul.

Pentru el femeia este o curiozitate, care trebuie cercetată cu amănuntul, cu care trebuie să experimentezi, cu condiţia să accepte plata în mângâieri şi râzgâieli, la care nu este zgârcit, că oricum nu-l costă nimic. Senzual cu moderaţie, nu este un campion al sexului, motiv pentru care, după ce cuplul s-a închegat, iniţiativa ar trebui să-i aparţină întotdeauna ei.

În relaţiile de cuplu, caracteristicile care-l fac un excelent profesionist devin un lest ce poate enerva partenerul. Faptul că vrea ca totul să fie perfect se mai poate trece cu vederea, dar „tăiatul firului în patru“ şi „număratul foilor plăcintei“, la care se adaugă scosul ochilor pentru orice nimic (cu decriptarea catastrofei posibile, dar evitate de intervenţia lui) devine mai mult decât enervant. Mamele şi tatăl „scai“ se recrutează dintre nativii zodiei, care-şi „cresc“ progenitura (rar, progeniturile) până la adânci bătrâneţi (ale progeniturii), pentru că ei oricum sunt bătrâni din adolescenţă.

Cuvântul de ordine al cuplului cu un singur nativ este economia. Când sunt doi, aceasta se transformă în zgârcenie, iar casa lor devine o redută în care nu mai calcă nimeni: să nu le tocească covoarele, să nu le subţieze vopseaua de pe tablouri şi să nu le ia varul de pe ziduri. Adună, colecţionează, stochează, orice, oricât. „Să fie acolo!“

Rândunica este una dintre cele mai iubite păsări migratoare.

Vestitoare a primăverii şi a toamnei, mitologia populară creştină o reţine ca purtătoarea de veşti a Domnului, fiind considerate păcate omorârea păsărilor, a puilor şi distrugerea cuiburilor făcute la streaşinile caselor. Circulă legenda statorniciei păsărilor, care se pare că se întorc după migraţie la cuibul părăsit în sezonul anterior. Legende asemănătoare în tot universul european explică penele roşii de pe guşă şi coada bifurcată. În aproape toate mitologiile populare se aminteşte faptul că prezenţa unui cuib de rândunică la streaşina casei sau a grajdului apără gospodăria de trăsnet şi de foc.

Raf Bandi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 971

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ziua caisului şi piersicului

Sub patronajul Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu Şişeşti“, la Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură din Valul lui Traian a avut loc concursul de fructe dedicat în mod special caiselor şi piersicelor.

Evenimentul a însemnat, în fapt, o adevărată sărbătoare a ceea ce a mai rămas din plantaţiile de caişi şi piersici. Totodată, el a prilejuit împlinirea a 30 de ani de la înfiinţarea staţiunii de cercetare, după o activitate de 10 ani desfăşurată în cadrul laboratorului din Staţiunea de Cercetări Viticole Murfatlar.

La manifestare au participat personalităţi marcante din domeniul cercetării pomicole precum prof. dr. Nicolae Ştefan, şeful Catedrei de horticultură din cadrul ASAS Bucureşti, cercetători din ţară, cadre de conducere din agricultura constănţeană, primari din zonă.

Cu această ocazie, primarilor li s-a cerut să orienteze proprietarii spre arendarea plantaţiilor pomicole la staţiunile de cercetare, care s-au împuţinat vizibil după aplicarea legii retrocedării, pentru a nu diminua patrimonial pomicol.

Deoarece concursul a fost dedicat caiselor şi piersicelor, au fost luate în discuţie şi problemele cu care se confruntă aceste specii pomicole. Astfel, am aflat că din 12.000 ha de piersic existente în 1990, în prezent, ca urmare a defrişărilor, au mai rămas 2.000 ha.

S-a mai discutat despre faptul că piersicul şi caisul întâlnesc condiţii pedoclimatice favorabile în sudul ţării, între Dunăre şi Mare, dar în condiţiile anului acesta şi în perspectivă se poate cultiva şi în zona Bistriţei-Năsăud. De asemenea, producătorii au fost sfătuiţi nu să cultive suprafeţe mari pentru a avea producţie ridicată, ci să producă eficient pe suprafeţele existente.

În cuvântul său, directorul OJCA Constanţa, Dumitru Mirică, a menţionat că acest sector interesează pe foarte mulţi tineri fermieri care vor să acceseze fonduri în acest scop, sub îndrumarea şi monitorizarea consultanţilor. Acesta a mai subliniat că a fost şi îşi doreşte să rămână şi în continuare un partener de încredere pentru Staţiunile Pomicole de Cercetare-Dezvoltare.

Manifestarea s-a încheiat cu vizita la expoziţia de tractoare şi echipamente pentru pomicultură şi viticultură a firmei Lantec şi standul firmei Syngenta cu input-uri pentru horticultură.

(F.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 651

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarebec7.html-articol=539.htm

Cocoşul de Horezu, integrat în Europa > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCocoşul de Horezu, integrat în Europa

În premieră, târgul anual de ceramică Cocoşul de Horezu, desfăşurat în primul week-end al lunii iunie la Horezu, a devenit internaţional. La cea de-a XXXVII-a ediţie au participat, pe lângă meşterii olari din zonă, şi reprezentanţi ai ceramicii din Franţa, Germania şi Belgia.

Olari din cele mai importante centre de ceramică din ţară au expus vase tradiţionale, specifice zonei din care provin. Printre vasele de lut s-au strecurat şi creaţii în lemn ale meşterilor populari, precum şi ţesături şi costume populare lucrate manual. Nici în acest an însă târgul nu a fost ocolit de tarabele cu brăţări, inele şi alte decoraţiuni de provenienţă asiatică.

Mihuţ NĂSTĂSACHE
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 681
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarebec8.html-articol=490.htm

Seceta pustieşte câmpia

În cea mai secetoasă primăvară din ultimii 20 de ani, România a reuşit „performanţa“ de a iriga mai puţin de 5.000 ha. Programul de udări pe 2007 reprezintă doar 10% din suprafaţa totală amenajată. În pofida realităţilor din teritoriu, reprezentanţii Ministerului Agriculturii se încăpăţânează să susţină că doar 8% din suprafaţa cultivată în toamnă este afectată de secetă, procent care nu justifică declanşarea stării de urgenţă.

Un bilanţ amar

Dimensiunea şi efectele secetei depăşesc până şi cele mai negre previziuni ale meteorologilor. La mijlocul lunii mai, ţăranii din 10 judeţe solicitau sau intenţionau să ceară Guvernului ca zonele lor să fie declarate calamitate de secetă. Cele mai afectate sunt câmpiile din sudul ţării, unde recolta de păioase coboară spre zero. Mari suprafeţe cultivate cu cereale sau rapiţă au fost deja arate, în ideea că vor putea fi reînsămânţate ca o a doua cultură. Asupra semănăturilor de primăvară nu se pot face evaluări, întrucât, în multe zone, sămânţa stă şi acum în sol fără nicio urmă de încolţire.

În faţa acestui dezastru, funcţionarii Ministerului Agriculturii au întocmit o nouă operativă, cea a calamităţilor. Datele lor indică o cifră de 200.000 hectare.

La începutul lunii mai, pe lista calamităţilor figurau doar cinci judeţe: Dolj, Giurgiu, Olt, Caraş-Severin şi Iaşi. Realitatea din teren era însă alta. În Ialomiţa, ing. Vasile Berbecel, directorul SC „Ceres“ Smirna, ne vorbea de calamitatea culturilor amplasate tocmai în perimetrele irigabile. Situaţia era la fel de critică şi în zonele irigate din Teleorman, unde pământul era atât de secătuit încât nu puteau fi prăşite puţinele plante care au răsărit.

Rezerva de apă scade spre zero

Directorul Laboratorului pentru ameliorarea grâului de la Institutul de Cercetare şi Dezvoltare Fundulea, Gheorghe Ittu, afirma că, în zona în care îşi desfăşoară activitatea, la sfârşitul primei decade a lunii mai rezervele de apă în sol erau zero. La data respectivă se înregistra deja fenomenul de „apă-legată“, respectiv factorul natural cel mai periculos, prin care apa din rădăcinile plantelor merge în sol, şi nu invers.

Aportul irigaţiilor este infim

Deşi fermierii avertizau, încă din toamnă, că lipsa de apă din sol pune în pericol semănăturile din sudul ţării, din Banat şi Podişul Transilvaniei, demnitarii care poartă răspunderea gestionării agriculturii nu au întreprins nimic pentru a preîntâmpina starea de calamitate în care se află acum zonele respective. Nu au mimat nici măcar gestul perfid al unui sprijin. În teritoriu, oamenii au fost lăsaţi să se descurce într-o debandadă, care, în final, a avut ca rezultat abandonarea oricărei intenţii de irigare. Este greu de spus că decizia lor are la bază un calcul economic elementar. În România, eficienţa irigaţiilor este una deficitară, dacă analiza se face pe ansamblul sistemelor, dar în interiorul acestora există numeroşi fermieri ale căror rezultate de excepţie se datorează tocmai irigaţiilor.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 726

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Programul SAPARD rămâne o reuşită în România

Dincolo de unele ezitări şi chiar erori în accesarea şi distribuirea fondurilor, programul SAPARD rămâne totuşi o mare reuşită. Realizările la zi vin să infirme scepticismul celor care propovăduiau, la un moment dat, eşecul celui mai mare program european de sprijinire financiară şi reconstrucţie a agriculturii româneşti, în perioada de preaderare.

Pe lângă binefacerile aduse fermierilor - ce-i drept mai mult celor mari decât celor mici, după cum spun gurile rele - programul SAPARD a constituit motorul alinierii mai multor sectoare din sfera agriculturii şi dezvoltării rurale la rigorile standardelor europene, multe dintre acestea evoluând odată cu agenţia. Am discutat despre aceste aspecte cu domnul Dan Gherghelaş, director general adjunct plăţi-proiecte al Agenţiei SAPARD, ce poartă acum numele de Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP).

Scurt istoric SAPARD

Când a debutat, când se încheie şi ce măsuri a cuprins acest program de finanţare?

Programul SAPARD este o construcţie financiară acordată României de către Uniunea Europeană pentru perspectiva financiară 2000-2006. Fiind ţară cu statut de candidat la vremea aceea, România a beneficiat de un sprijin financiar sub forma unui program special de preaderare.

Acesta a avut la bază un Program Naţional pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală (PNADR), aprobat de Comisia Europeană, în 2001. Pe lângă PHARE şi ISPA, SAPARD-ul a venit cu un volum foarte mare de investiţii într-o agricultură aflată în continuă transformare.

Având construcţia programatică şi acordul instituţional, pentru absorbţia fondurilor mai lipsea agenţia de implementare, care a fost acreditată de Bruxelles în anul 2002. România a venit cu un panel de 12 măsuri, care au fost acreditate pe rând, în mai multe valuri. În primul val, în iulie 2002, au fost acreditate trei măsuri, din care cea mai importantă este măsura 2.1 - „Dezvoltarea şi îmbunătăţirea infrastructurii rurale“. Ultimele patru măsuri au fost acreditate în aprilie 2006 şi au ca termen de finalizare anul 2008.

Valoarea programului, a tuturor alocărilor pentru perioada 2000-2006 a fost de 1,5 miliarde de euro, reprezentând contribuţia Uniunii Europene şi cofinanţarea de la Bugetul de Stat, în proporţie de 20-25 % din total, în funcţie de măsură. Banii se cheltuiesc după regula n+2, adică dacă au fost alocaţi pentru 2000, s-au cheltuit până în 2002, fiecare an având propria lui alocare. Astfel, până în decembrie 2008 se vor aloca banii pentru anii 2005 şi 2006 şi tot atunci putem considera programul SAPARD încheiat din punctul de vedere al plăţilor.

Rep.: Putem spune că SAPARD-ul a reprezentat într-un fel anticamera pregătitoare a fondurilor ce urmează să vină de la Uniunea Europeană?

D.G.: Programul SAPARD a creat premisele tehnice şi financiare necesare procesului de aderare la structurile europene. A fost un model de construcţie instituţională în peisajul administraţiei publice româneşti, dezvoltat după nişte principii moderne. Un lucru foarte important este faptul că, Agenţia SAPARD a fost prima instituţie de administrare a fondurilor europene în regim descentralizat faţă de deciziile Bruxelles-ului.

Spre deosebire de celelalte programe, care pentru orice proiect aveau nevoie de aprobarea Comisiei Europene, la SAPARD decizia aparţinea în totalitate părţii române, ulterior fiind verificat modul de funcţionare şi de aprobare a finanţării, lucru care se făcea în regim ex-post.

Înfruntările au fost numeroase şi dificile

Rep.: De ce probleme v-aţi lovit pe parcursul derulării acestui program? Ce învăţăminte s-au putut trage pentru viitoarele programe de finanţare?

D.G.: Sigur că nu a fost un parcurs lin. Încă de la prima licitaţie de proiecte ne-am lovit de primele provocări, dat fiind specificul programului şi ariei largi de potenţiali beneficiari căreia i se adresează. A fost nevoie de un efort de promovare intens pentru a face cunoscute oportunităţile de investiţii, fiecare campanie comportând un alt format pe care îl speram mai adaptat şi mai penetrant.

Beneficiarii programului s-au confruntat cu o birocraţie excesivă, de foarte multe ori impusă de autorităţile de la Bruxelles, deoarece fiind o ţară în curs de aderare, riscul cheltuirii fondurilor publice în mod necorespunzător era mare. Nu neg că noi am elaborat procedurile şi le-am gândit destul de complicate, dar în timp s-au făcut modificări multe şi s-a mai fluidizat activitatea.

O altă provocare pe care a trebuit s-o înfruntăm a fost lipsa, la vremea aceea, a societăţilor de consultanţă şi proiectare. Acest sector era cvasiinexistent în 2002, existând doar câteva societăţi de proiectare, care s-au îndreptat către proiectele publice de infrastructură rurală. Profitând de această situaţie practicau şi tarife mari şi nici nu ofereau servicii de foarte bună calitate. La ora actuală însă, cred că nu există oraş din ţară care să nu aibă o societate locală de consultanţă.

Un mediu bancar neprietenos

Una dintre cele mai mari probleme şi care, din păcate, există încă a fost existenţa unui sistem bancar fără apetenţă sau politici coerente de finanţare a spaţiului rural. Aveam protocoale încheiate cu aproape toate băncile autorizate de BNR, dar ele erau doar de faţadă, total neangajante. Peste 70% din aceste bănci nu au finanţat niciun proiect SAPARD.

Un alt minus a fost lipsa garanţiilor pentru creditele de finanţare şi, în acest caz, ne-am asumat riscul de a permite garantarea creditului cu activele viitoare, care urmau să se achiziţioneze prin proiect.

Aceste eforturi, cu timpul, au început să dea roade, astfel încât la mijlocul anului 2006 am avut un portofoliu de proiecte absolut acoperitor pentru alocaţiile financiare. Fapt este că, în luna iulie, când s-au închis porţile pentru noi cereri de finanţare, se ajunsese la un ritm de depunere extrem de alert.

- Programul SAPARD a adus în România fonduri europene în valoare de peste 1,2 miliarde euro, la care se adaugă contribuţia internă de aproximativ 300 milioane de euro.
- El a fost structurat pe 12 măsuri, primele trei dintre acestea fiind acreditate în iulie 2002.
- Aproape jumătate din totalul fondurilor alocate au fost destinate dezvoltării şi îmbunătăţirii infrastructurii rurale, măsură care a atras 678 milioane de euro.
- 2007 ar putea fi socotit unul de regres, dar bilanţul final va fi stabilit abia la sfârşitul anului viitor.

Noi am promovat concurenţa loială!

Rep.: Multe dintre proiectele depuse nu au fost eligibile. Ce răspundere poartă proiectantul? Este obligaţia agenţiei de a orienta beneficiarii spre instituţiile de proiectare care să le asigure şi consultanţa?

D.G.: Sigur că o mare răspundere în acest sens o are proiectantul. Politica noastră a fost şi este aceea de a nu îndrepta oamenii către nimic din ceea ce înseamnă furnizori de bunuri, servicii sau lucrări pentru proiecte SAPARD. Piaţa este şi trebuie să se dezvolte în spiritul concurenţial.

Cine vrea să îşi promoveze serviciile o face, dar în mediu privat, nu prin agenţia noastră. Ce am putut noi să facem şi chiar am fost felicitaţi pentru această iniţiativă a fost să publicăm pe site-ul nostru o listă cu toate societăţile de consultanţă care au avut măcar un proiect eligibil.

Infrastructura - aproape jumătate din fonduri

Rep.: Care a fost procentul de accesare a fondurilor şi spre ce măsuri au optat fermierii până la ora actuală?

D.G.: Cea mai solicitată, ca valoare a proiectelor, atingând un procent de 45% din totalul fondurilor a fost măsura 2.1 - Infrastructură rurală, urmată de măsura 1.1 - Procesare cu 25%. În ceea ce priveşte numărul de cereri, cea mai solicitată a fost măsura 3.1 – Exploataţii agricole, în procent de 43%.

Asta înseamnă că interesul a fost foarte mare pentru măsura 3.1, dar valoarea proiectelor pe această măsură a fost mai mică decât cea pe măsura 2.1. Peste 2.000 de beneficiari au semnat angajamente şi în total 77% din proiectele depuse au fost declarate eligibile.

Un număr de 853 de comunităţi rurale au beneficiat de proiecte de drum, alimentare cu apă sau canalizare, iar 471 de agenţi economici din industria alimentară au realizat investiţii noi sau au modernizat ceea ce aveau. Din punctul de vedere al contractelor semnate putem vorbi de un succes.

Pericolul dezangajării şi corecţiei financiare

Rep.: Având în vedere că, până în anul 2008, se vor mai cheltui alocările pe ultimii doi ani, 2005 şi 2006, este bine de ştiut dacă banii care nu se cheltuiesc se pierd. Anul acesta fiind unul extrem de dificil pentru fermieri, credeţi că există posibilitatea dezangajărilor din partea beneficiarilor?

D.G.: Banii care nu se cheltuiesc se dezangajează, în sensul că nu se pierd, ci intră în următoarea alocare. De fapt ei se pierd faţă de ţară, dar nu faţă de beneficiar. Banii pe care Comisia îi ia înapoi vor trebui suportaţi din Bugetul de Stat pentru că beneficiarul nu are nicio vină. Dezangajarea şi corecţia financiară sunt un exerciţiu comun în relaţiile de finanţare publică.

Există extrem de multe semnale din teritoriu că acei constructori, selectaţi de beneficiari pentru realizarea investiţiilor, se confruntă cu o lipsă uriaşă de forţă de muncă şi nu-şi pot respecta termenele.

Sunt întârzieri în efectuarea plăţilor din cauza furnizorilor de echipamente agricole, care nu au făcut faţă cererii neaşteptat de mari. În momentul în care nu vedem pe teren ceea ce este trecut în proiect, nu putem onora plăţile. Sunt şi beneficiari care anul acesta au renunţat la proiecte şi putem pune acest fapt pe seama secetei, pentru că nu au obţinut din recoltă veniturile pe care contau în realizarea investiţiei.

Până acum nu s-au pierdut bani, dar anul acesta este primul în care este posibil să ne confruntăm cu un anumit volum de dezangajări. Statistica în acest sens este îngrijorătoare: de la începutul anului, la cererea beneficiarului, au fost reziliate 107 contracte, în valoare de 20 milioane de euro, din care 37 numai în luna iulie.

Pagini realizate de Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 1575

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Calendar 16-31 august

• 16 august: 1888 – a murit John Pemberton, chimist, cel care a inventat băutura coca-cola; 1956 – a murit pictorul român Theodor Pallady.

• 17 august: sărbătoare naţională Gabon, Indonezia; 1872 – s-a născut Traian Vuia, inginer şi inventator român, pionier al aviaţiei mondiale; 1904 – primarul Constanţei, Ion Bănescu, întemeiază „Băile Mamaia“.

• 18 august: 1858 – a murit Barbu Lăutarul; 1916 – s-a născut istoricul român Neagu Djuvara.

• 19 august: sărbătoare naţională Afganistan; 1891 – a murit pictorul român Theodor Aman; 1916 – Bulgaria şi Turcia declară război României; 1935 – s-a născut prozatorul Dumitru Radu Popescu, membru al Academiei Române.

• 20 august: 1884 – a apărut la Bucureşti cotidianul Universul, condus de Luigi Cazzavillan; 1892 – s-a născut matematicianul Octav Onicescu, unul dintre fondatorii româneşti ai teoriei probabilităţilor.

• 21 august: 1723 – a murit domnul Moldovei Dimitrie Cantemir, cărturar; 1968 – are loc invazia sovietică în Cehoslovacia, după „Primăvara de la Praga“.

• 22 august: 1890 – a murit Vasile Alecsandri, bardul de la Mirceşti; 1917 – s-a născut la Mărgineni, Bacău, Alexandru Piru, istoric şi critic literar român.

• 23 august: 1939 – se semnează la Moscova Tratatul de neagresiune germano-sovietic (Pactul Ribbentrop-Molotov); 1948 – s-a născut Andrei Pleşu, filosof şi eseist român, fost ministru al Culturii şi Afacerilor Externe; 1985 – a murit actorul român Octavian Cotescu.

• 24 august: sărbătoarea naţională a Ucrainei; 1806 – Constantin Ipsilanti, domnitorul Ţării Româneşti, este mazilit de către Poarta Otomană; 1820 – a murit la Lembey (Polonia), scriitorul iluminist Ioan Budai-Deleanu; 1868 – a murit scriitorul Costache Negruzzi, membru fondator al Societăţii Academice Române.

• 25 august: sărbătoarea naţională a Uruguay; 1530 – s-a născut Ivan cel Groaznic, mare cneaz al Moscovei şi al întregii Rusii, primul ţar al Rusiei (1547-1584); 1860 – s-a înfiinţat la Paris agenţia diplomatică a Principatelor Unite.

• 26 august: 1886 – s-a născut Alexandru D. Rădulescu, medic; a înfiinţat la Cluj primul spital de ortopedie şi a pus bazele Societăţii Române de Ortopedie; 1910 – s-a născut la Scopje (Macedonia) Maica Tereza; a primit Premiul Nobel pentru pace în anul 1979.

• 27 august: sărbătoarea naţională a Republicii Moldova;
1877 – Drapelul regimentului 13 Dorobanţi este decorat cu Steaua României pentru actele de vitejie de la Plevna; 1883 – erupţia vulcanului Krakatit din Indonezia; zgomotul a fost auzit pe o suprafaţă imensă.

• 28 august: 476 – s-a destrămat Imperiul Roman, despărţindu-se în două; 1929 – s-a născut baritonul Nicolae Herlea, artist român de operă.

• 29 august: sărbătoarea naţională a Slovaciei; 1526 – armata maghiară a fost zdrobită de turci la Mohacsi; 1936 – diplomatul Nicolae Titulescu este înlăturat din guvernul condus de Gheorghe Tătărăscu.
• 30 august: 1891 – a murit academicianul Emanoil Bacaloglu, fizician, chimist şi matematician român.
• 31 august: sărbătoare naţională Kîrgîstan, Malaysia, Trinidad-Tobago; 1378 – răscoala ciompilor (zdrenţăroşii) din Florenţa este înecată în sânge; 1997 – Lady Diana, prinţesă de Wales, moare la Paris, într-un suspect accident de automobil.
(D.C.)
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007 Vizualizari: 815
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarebf55.html-articol=222.htm

Agricultori de pe malul Prutului

La Galaţi, pe malul Prutului, îşi desfăşoară activitatea două societăţi comerciale cu profil agricol: SIMONGRIC SRL şi ZEEA MAYS SRL.

SIMONGRIC de cinci ani pe drumul performanţei

Cea dintâi este şi cea mai mare, însumând 950 ha, din care 60 destinate culturilor legumicole. Are şi o seră de 1.000 mp. „Facem performanţă încă de acum 5 ani, când am cules primele recolte, îmi spune inginerul-şef de fermă, Antal Iacob. Faptul a fost recunoscut şi de firma MONSANTO, care consemnează printr-o diplomă faptul că le-am predat «cel mai bun porumb de sămânţă». A fost realizat pe teren irigat.“

Între timp, societatea a înaintat încet şi sigur, realizând culturi viabile pe un teren cu asolament echilibrat. Nu a obţinut totdeauna preţul meritat, dar a realizat, an de an, producţii medii de 5,5-6 tone la grâu, 3 tone la floarea-soarelui şi 9 tone boabe la porumb.

Pe unele sole s-a ajuns chiar şi la 7 tone de grâu/ha şi 12 tone de porumb. Nu a fost uşor, în condiţiile în care subvenţia a scăzut şi preţul motorinei s-a dublat. De notat că pământul în întregime arendat se irigă în totalitate. Arendatorii primesc în fiecare an câte o tonă de grâu sau de porumb la hectar.

Bani buni au adus şi legumele, în special rădăcinoasele şi bulboasele.

Am văzut de curând sera modernă, dotată cu senzori de temperatură, şi am remarcat frumoasele culturi de salată, din care o mare parte s-a valorificat deja la piaţă. Tot aici se pregătesc răsadurile de tomate şi ardei pentru culturile de câmp.

Întregul proces de producţie se efectuează ca la carte, ferma dispunând de întreaga gamă de maşini necesare. Tractorul KAASE, de 240 CP, şi alte câteva româneşti de 65 CP ară, pregătesc şi seamănă cele 1.000 ha existente.

Pentru legumicultură, societatea a accesat un program SAPARD de 250.000 de euro, procurându-şi un tractor JOHN DEERE de 166 CP. Pe pământul altădată pustiu a apărut un sediu de fermă modern, o hală şi un atelier mecanic, precum şi un depozit de 500 mp. „Au trecut 5 ani, spunea Antal, şi aproape că am uitat că totul a început de la un teren gol, noroios şi un singur tractor românesc.“

ZEEA MAYS – „Livrăm seminţele după ce le condiţionăm noi“

Cea de-a doua societate, având denumirea ştiinţifică a porumbului, Zeea Mays, se află la mică distanţă de prima. Managerul său, ing. Jean Florescu, are în grijă aici 600 ha de teren arabil şi de mulţi ani produce sămânţă, mai ales de porumb. „Asta o fac şi acum – ne spune –, mai ales că preţul a crescut între timp.“

Îşi aminteşte că anul trecut a participat la o întâlnire cu fostul ministru al agriculturii, unde s-a promis un preţ de intervenţie la grâu de 3.700 lei/kg, dar numai pentru 200.000 de tone. Banii ăştia abia ajungeau pentru Insula Mare a Brăilei!

Domnul Florescu crede că lucrurile vor merge anul acesta spre mai bine, aşa că în toamnă a semănat 150 ha cu grâu pentru sămânţă din soiuri de la firma LIMAGRIN, dintre care cel mai important e soiul Capo va semăna în primăvară 50 ha porumb pentru sămânţă, pe lângă alte 50 ha pentru consum. Tabloul culturilor din 2007 se completează cu 150 ha de rapiţă, 75 ha de floarea-soarelui, 50 ha de soia, precum şi cu legume şi cartofi.

Îşi aminteşte că anul trecut porumbul de sămânţă a suferit din cauza excesului de umiditate, dar cu toate acestea a recoltat 3.500 kg/ha de pe terenurile semincere şi 8.00o kg/ha la porumbul de consum. Grâul a dat 5.500 kg/ha, floarea-soarelui 3.600 şi câte 3.000 kg soia şi rapiţa. E fericit că a reuşit printr-un program SAPARD în valoare de 4,5 miliarde lei vechi să realizeze o staţie de prelucrare/condiţionare şi tratare a seminţelor dotată cu laborator.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 1175

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ce vrea „Ţăranul Sărac“ de la Câmpineanca

La 17 octombrie s-a sărbătorit Ziua Internaţională pentru Eradicarea Sărăciei. În ajun, trecusem prin comuna vrânceană Câmpineanca şi mă oprisem fără voie la o poartă pe care scria cu litere de-o şchioapă: „Ţăran Sărac din Uniunea Europeană“.

În ogradă aveam să-l aflu pe Constantin Crăciun, preşedintele Cooperativei „Ţăran Sărac“ despre care auzisem că-i o persoană cât se poate de originală.

După 35 ani de condus trenuri prin ţară, când a ieşit la pensie dl Crăciun s-a dedicat agriculturii, fiind în prezent liderul local al sindicatului PROPACT.

Ca să poată lucra cele 25 ha de teren pe care le deţine a absolvit în cadrul OJCA Vrancea cinci cursuri de calificare în viticultură, legumicultură, pomicultură, zootehnie şi apicultură, cu medii de 9 şi 9,50.

Pentru sârguinţă şi perseverenţă, la cei 66 de ani ai săi a fost distins cu o diplomă înmânată chiar de fostul ministru Remeş. Acelaşi ministru însă avea să-l respingă la o altă întâlnire cu agricultorii vrânceni, pe motiv că nu are timp să discute cu „toate aşchiile din sindicat“.

Personaj pitoresc, Crăciun a ieşit în 2005 în faţa altui fost ministru, Gheorghe Flutur, cu o pereche de pantaloni plini de ciulini, ca să-i demonstreze cum arată ţăranul în România.

Nemulţumit de modul cum ministrul trata ţăranul, contribuind la „distrugerea agriculturii ţărăneşti“ şi dând dovadă de „abuz în serviciu contra intereselor personale şi neglijenţă în serviciu“, preşedintele de la Cooperativa „Ţăran Sărac“ Câmpineanca îl denunţa pe Gh. Flutur la DNA, solicitând daune materiale şi morale. Îşi motiva demersul prin acţiunea de încurajare a importurilor alimentare şi acordarea de subvenţii agricole doar în campanii electorale. Respins de Parchetul de pe lângă Curtea de Casaţie şi Justiţie Vrancea, Crăciun înaintează demersul la Bucureşti.

Împreună cu ceilalţi membri ai cooperativei din Câmpineanca, Constantin Crăciun lucrează cu conştiinciozitate cele 25 ha de teren, macină porumb la moara proprie, şi creşte 6 vaci, 35 de oi şi peste 200 de găini. Dacă n-ar fi avut pensia de 2.000 lei şi chiria de 500 euro încasată pe apartamentul din Bucureşti, cu ce şi-ar fi lucrat terenul? Nici vorbă să-şi scoată vreodată banii proprii investiţi.

Pentru a demonstra că strugurii româneşti sunt competitivi, a dăruit câţiva ciorchini fostului ministru Remeş şi câte o ladă de struguri la Prefectură şi organele agricole judeţene. Are mere frumoase, pe care doreşte să le vândă în Finlanda, dar cine să-l ajute să ajungă până acolo?

Crăciun solicită apariţia unei legi a muncitorului agricol, ca în Spania şi Italia. Şi chiar propune să se lucreze în agricultură cu cei care primesc ajutor social şi cu pensionarii în putere de muncă. El vrea, dar nimeni nu-l ascultă.

Marea lui dorinţă – aproape imposibil de înfăptuit – este ca membrii sindicatului „Propact“ să beneficieze în piaţă de spaţii pentru desfacerea produselor.

Propune chiar o modalitate de schimb favorabilă atât pentru producător, cât şi pentru client: să vândă carnea de porc la Crăciun şi să primească banii în primăvară, când are nevoie de ei pentru plata lucrărilor agricole.

Nu vreau să spun că dl Crăciun a găsit cele mai bune modalităţi de luptă pentru promovarea agriculturii româneşti. Dar în unele privinţe parcă are dreptate. Chiar dacă procedează hâtru ca Păcală!

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 694

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

PHOENIXUL

Perioada: 1-10 iunie. Semn: masculin, de aer. Pietre preţioase: agatul. Metal: mercurul. Culori: violet. Verbul: „a gândi pentru alţii“. Numere native: 5, 6, 7, 8, 9. Caracterizare numerologică: 1.

Corespondenţi zodiacali: zodiac european: gemeni, nativii născuţi în al doilea decan; zodiac arboricol: frasin (1-3 iunie), carpen (4-10 iunie). Compatibilitatea: zodiac indian: vânător, turn, funie; zodiac european: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) – Scorpion; compatibilităţi de rang II (mediocre): Gemeni, Leu, Capricorn; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) – ulm; compatibilităţi de rang II (mediocre): frasin, carpen, chiparos, plop, nuc, măr, fag. Planete favorabile: Soarele, Mercur, Pluton.

Frumos, cu comportament studiat, construit cu tenacitate şi scos în evidenţă ori de câte ori are ocazia, este persoana pe care o simpatizează toţi, însă o iubesc mai puţini, pentru că, deşi ingenioasă şi îndrăzneaţă în toate demersurile, deşi cu acţiuni ale căror beneficii se răsfrâng asupra tuturor, este nervoasă, aspră, lipsită de stăpânire şi de înţelegere.

Emoţiile lui sunt reci, este sceptic şi ironic şi, cu toate că din rezultatul muncii lui face parte tuturor, este greu să decelezi cât a reprezentat în iniţiativa sa altruismul şi cât satisfacerea propriilor orgolii şi ambiţii. În general, obiectivele lui sunt convergente cu ale celorlalţi, aşa că rezultatele muncii sale par expresie a dăruirii dezinteresate însă, undeva, totdeauna, aşteaptă o recunoaştere a eforturilor sale. O decoraţie reprezintă suprema recunoaştere pe care şi-ar dori-o pentru eforturile lui, pentru că este mare amator de „sclipiciuri“.

Cum obiectivele şi căile de realizare îi sunt clare, iar lipsa de scrupule în atingerea lor, funciară, pe fondul unui sistem de valori discutabil, dar pretenţios, face carieră în politică şi în alte domenii care servesc binele general şi în care calităţile native de intermediar se regăsesc plenar. Superficial, trăieşte după tipare deja verificate, fiind aproape incapabil să inventeze ceva nou, cu teama permanentă că „nu dă bine“. Formele fără fond reprezintă zona în care se simte ca peştele în apă. Îi place societatea, îi place să fie înconjurat de oameni, între care va face tot posibilul să sclipească. Frumos fiind şi amator de haine sclipitoare, nici nu-i este foarte greu.

Curios, interesat de tot ce există, mereu la vânătoare de informaţii, colportor de bârfe, dă senzaţia unei persoane cu un covârşitor bagaj de cunoştinţe care adesea sunt superficiale, însă numărul mare al domeniilor din care are informaţii îl fac unul dintre cei mai importanţi membri ai echipei, mai ales dacă proiectele au nevoie de strălucire, de „glanţ“, pentru că nimeni nu ştie mai bine ca el să „poleiască“ ceva. Este în stare să poleiască şi vântul şi să-l vândă drept aur de 24 de carate.

Cu o inteligenţă peste medie, rapidă, cu spirit de observaţie şi promptitudine în reacţii, poate fi un excelent negociator, fiind favorizat în demersurile sale şi de extraordinara capacitate de a stabili legături cu aproape oricine.

Are nevoie însă de o susţinere puternică a prietenilor, rudelor, familiei pentru că oboseşte uşor şi are căderi bruşte. Din fericire, cele mai multe dintre acestea sunt depăşite repede (renaşte din propria cenuşă), pentru că, fiind dualist, contradictoriu, oportunist şi speculant, este capabil să valorifice orice fărâmă de şansă care se iveşte sau i se oferă.

În plan sentimental este foarte ataşat, punând preţ pe reciprocitatea sentimentelor. Poate părea superficial, însă simţul estetic şi conservatorismul îl fac să fie un partener fidel. Atenţie! Dacă i se pare că, pentru atingerea unui scop oarecare, trebuie să-şi sacrifice sentimentele, îşi va sacrifica iubirea fără regrete. Vrea libertate de mişcare şi acţiune pentru că el nu înşală. Socializează!

Phoenix-ul este o pasăre mitică, emblemă a ciclurilor vieţii şi ale morţii, despre care se credea că reînvie din propria cenuşă. Simbolizează nemurirea/ (focul sacru) adus din soare. În mitologia egipteană (de unde a pătruns în mitologia greacă) este cunoscută sub identitatea bâtlanului sacru încoronat cu coroana lui Osiris (Benu) reprezentând puterea regeneratoare a zeului suprem.

În mitologia arabă, pasărea Phoenix este acoperită cu pene de aur, bătute cu diamante, cu cântec divin care anunţă răsăritul soarelui; este unică şi o dată la 500 de ani îşi dă foc în arborele de mirt, pentru a renaşte după trei zile. Simbolul păsării Phoenix a fost frecvent utilizat în heraldică. În mitologia chineză phoenixul este un dragon zburător de aur, simbol al graţiei divine, puterii şi prosperităţii.

„De-al meu propriu vis, mistuit mă vaiet,
Pe-al meu propriu rug, mă topesc în flăcări...
Pot să mai re'nviu luminos din el ca
Pasărea Phoenix?"
M. Eminescu – Odă (în metru antic).

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 1211

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarec015.html-articol=809.htm

Recomandări privind igiena în adăpsturile de porcine (I) > REVISTA LUMEA SATULUI

Recomandări privind igiena în adăpsturile de porcine (I)

Rezultatele de producţie şi reproducţie în domeniul creşterii suinelor sunt influenţate de foarte mulţi factori, dintre aceştia o importanţă deosebită având-o starea de igienă a adăposturilor.

Pentru realizarea unei stări de igienă corespunzătoare a adăposturilor trebuie ţinut cont de aplicarea măsurilor sanitar-veterinare de dezinfecţie, dezinsecţie, deratizare (DDD), conform normelor UE în vigoare.

Respectarea normelor de biosecuritate şi a conceptului de HACCP reprezintă o prioritate la Romsuintest Periş.

Aplicarea principiului „totul plin-totul gol“ pe compartiment, adăpost sau fermă, cu respectarea timpului alocat vidului sanitar (2-4 zile), este o condiţie esenţială pentru asigurarea stării de sănătate a animalelor şi a unor rezultate de producţie profitabile.

La Romsuintest Periş măsurile de igienă sunt aplicate atât în sectorul de creştere a animalelor, cât şi în cel de abatorizare, modul de aplicare şi periodicitatea acestora fiind stabilite prin „Programul acţiunilor strategice de supraveghere, profilaxie şi combatere a bolilor la animale“.

Dezinfecţia

În sectorul creşterii animalelor pentru dezinfecţie se aplică principiul „totul plin-totul gol“.

După încheierea unui ciclu de producţie (după depopulare) se trece la decontaminarea adăpostului şi pregătirea lui pentru următoarea serie de animale.

Decontaminarea se face în mai multe etape:

A. Curăţirea mecanică este precedată de o serie de acţiuni, şi anume:

- evacuarea animalelor din obiectiv;
- scoaterea de sub tensiune a instalaţiei electrice;
- demontarea părţilor detaşabile;
- umezirea suprafeţei dezinfectabile cu apă sau diferite soluţii slab dezinfectante;
- îndepărtarea resturilor grosiere (furaje, aşternut, dejecţii);
- curăţarea suprafeţei dezinfectabile de resturile aderente cu ajutorul apei (jet de apă sub presiune de cel puţin 10 atm.), măturilor, periilor, razurilor;
- executarea reparaţiilor curente necesare reluării procesului de producţie.

B. Curăţirea hidromecanică (sanitară) constă în:

- spălarea adăpostului şi echipamentului cu apă sau soluţii de detergenţi (încălzite la 60-80°C şi sub presiune de 50 atm.), efectul constând în îndepărtarea murdăriei şi reducerea gradului de contaminare microbiană;

Curăţirea hidromecanică poate asigura o reducere a numărului iniţial de germeni patogeni cu până la 70-90%.

- limpezirea de detergenţi şi îndepărtarea excesului de apă.

Dr. med. vet. Aurelia CUC

Drd med. vet. Cornelia PREDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007 Vizualizari: 1143

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarec0b8.html-articol=226.htm

Imprimati articolulAvem puţine terenuri agricole asigurate

Inundaţiile din ultimii ani şi seceta de anul acesta nu au determinat încă românii să-şi asigure culturile agricole. Dacă în România, doar 10% din suprafaţa totală a terenurilor agricole este asigurată, în Uniunea Europeană lucrurile stau cu totul altfel: Franţa are 60% din terenurile agricole asigurate, iar Germania, 80%.

Ne aflăm pe ultimul loc în Europa la poliţe încheiate în asigurări agricole. Producătorii susţin că lipsa banilor şi nivelul foarte mic al subvenţiilor venite de la stat reprezintă motivele principale pentru această situaţie. Dacă seceta va compromite anul acesta cultura de grâu, pe care agricultorul ar fi trebuit să o asigure, ar fi obţinut măcar banii pe poliţa de asigurare.

(D.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 614

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

Ce mai faceţi, domnule... prof. univ. dr. doc. Teodosie PERJU?

- În toamna anului 1946 a fost admis la Facultatea de Agronomie din Cluj, pe care a absolvit-o cu diplomă de merit în 1950, fiind încadrat preparator.
- 1950-1988: profesor titular al disciplinei de entomologie agricolă.
- În 1959 a susţinut doctoratul, iar în 1974 docenţa în specialitatea protecţia plantelor la Institutul Agronomic din Iaşi sub îndrumarea acad. prof. dr. Eugen Rădulescu.
- Din 1992 este profesor consultant şi conducător de doctoranzi în specialitatea protecţia plantelor (entomologie agricolă).

Un trecut impresionant

T.M.: De când vă ştiu, încă din studenţie, mi-aţi făcut o impresie deosebită prin profunzime, meticulozitate şi amabilitate cum rar se întâlnesc. Printr-o asemenea conduită aţi adăugat la activ multe realizări. Puteţi enumera câteva?

T.P.: Aş avea multe de zis. Mă rezum la a spune că am multiplicat în tipografia Facultăţii de Agronomie a Institutului de Agronomie din Cluj cele 12 ediţii din îndrumătorul de lucrări practice la disciplina de entomologie agricolă şi horticolă şi cursul de Entomologie agricolă în 2 volume; am coordonat tipărirea la Editura Didactică şi Pedagogică a cursului unic universitar de entomologie agricolă şi am fost autor la alt curs de entomologie agricolă, coordonat de prof. Gh. Boguleanu de la USAMV Bucureşti.

Am participat la elaborarea a 3 programe naţionale de cercetare ştiinţifică vizând: dăunătorii plantelor cultivate (responsabil prof. Hoboşan de la Institutul de Chimie din Cluj); cultura, ameliorarea şi protecţia trifoiului roşu (coordonator prof. C. Panfil), în perioada 1970-1980 extinzând cercetările vizând producţia culturilor semincere de lucernă, ghizdei şi parcetă;

- cultura hameiului, program coordonat de prof. dr. Al. Salontai (1978-1998), la care am redactat şi publicat aproximativ 40 de lucrări inserate în 8 volume de lucrări ştiinţifice pe varii aspecte, inclusiv protecţia integrată a plantelor împotriva atacului de dăunători, agenţi patogeni şi buruieni.

În cadrul unui program internaţional având ca obiect „Ecologia sfredelitorului tulpinilor de porumb“ (Astrinia rubilalis), lansat în 1968 la cel de-al XII-lea Congres Mondial de Entomologie de la Moscova, mi-am adus contribuţia, între 1969-1990, investigând împreună cu dr. D. Mustea de la Staţiunea agricolă Turda comportarea unui sortiment internaţional de linii consangvinizate la atacul acestui dăunător în vederea obţinerii unor hibrizi de porumb rezistenţi.

Solicitat de specialiştii din Elveţia, am colaborat timp de 15 ani (1985-2000) cu specialiştii din cadrul „Staţiunii Europene de Cercetări de Combatere Biologică a Bolilor, Dăunătorilor şi Buruienilor“; obiectul colaborării l-a constituit modul de combatere cu ajutorul agenţilor patogeni şi insectelor fitopatogene a unor buruieni-problemă, îndeosebi din pajiştile naturale.

„În formă“ la 83 ani

T.M.: Dar acum ce mai faceţi?

T.P.: Bucurându-mă de aprecierea conducerii universităţii (care m-a reţinut şi onorat în calitate de profesor consultant şi conducător de doctoranzi) şi a colectivului de cadre didactice al catedrei, desfăşor o activitate constantă, depăşind 55 de ani „non-stop“, fiind recent medaliat cu medalia „God Glowam Agricultural“ (2005). Mă bucură mult că dezvoltarea universităţii noastre se situează la nivelul celor din Uniunea Europeană. Totodată, colaborez activ cu specialiştii în domeniu din învăţământul agronomic şi biologic din centrele universitare Cluj, Iaşi, Timişoara şi Chişinău, participând la simpozioanele ştiinţifice organizate şi în comisiile de doctorat la universităţile menţionate, inclusiv la Institutul de Zoologie al Academiei de Ştiinţe al R. Moldova şi Institutul de Cercetări de Protecţia Plantelor din Chişinău.

T.M.: Ştiu că aveţi şi o activitate publicistică de invidiat.

T.P.: 390 de articole ştiinţifice, recenzii, diverse tehnologii, 48 de manuale, monografii, broşuri. Pentru aceste realizări am fost evidenţiat şi premiat de nenumărate ori. Am primit în 2004 diploma „Traian Săvulescu“ a Academiei Române pentru volumele I-II ale lucrării „Dăunătorii organelor de fructificare şi combaterea lor integrală“; diploma „Iuliu Prodan“ a ASAS/2006, pentru lucrarea „Dăunătorii din principalele agroecosisteme şi combaterea lor integrată“; diploma „Constantin Săulescu“/2005 pentru cap. 14 al „Studiului Monografic Porumbul“.

Într-adevăr, îmi face mare plăcere să plantez şi să aplic toate lucrările de formare (tăiere a pomilor şi viţei-de-vie) şi îngrijire a plantelor floricole şi legumicole din grădina de lângă casă, moştenită de la socrul meu. Activitatea profesională şi dragostea faţă de nepoţica mea, Laura, mă stimulează, mă mobilizează şi mă menţine „în formă“, chiar la cei 83 de ani.

T.M.: Vă doresc ca în continuare să aveţi sănătate şi ani tot aşa plini de satisfacţii!

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 1971

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarec185.html-articol=1082&editie...

Proiect transfrontalier pentru renaşterea tradiţiilor

- Câte 10 meşteri mari de pe ambele maluri ale Prutului.
- Managementul modern şi revigorarea meşteşugurilor populare.

Din când în când ne mai aducem aminte cu prilejul unor sărbători folclorice de arta populară, de meşteşugurile care, sub asaltul agresiv al civilizaţiei, cad încet-încet în uitare.

Plecând de la această constatare, un grup de oameni inimoşi grupaţi în Asociaţia Meşterilor Populari din Moldova, în parteneriat cu Uniunea Meşterilor Populari din Republica Moldova şi beneficiind de un Program PHARE, a lansat la 1 decembrie 2006 Proiectul ART - Afaceri prin Renaşterea Tradiţiilor care şi-a propus sprijinirea dezvoltării meşteşugurilor populare din regiunea trasfrontalieră Prut prin dezvoltarea de calităţi antreprenoriale pentru meşterii populari. În subsidiar s-a urmărit şi consolidarea relaţiei de colaborare dintre meşterii populari de pe ambele maluri ale râului care ne desparte.

Timp de mai multe luni, echipa de proiect a făcut demersuri pentru cunoaşterea meşterilor populari activi sau a celor care ar putea deveni activi din judeţele Botoşani, Iaşi şi Vaslui, precum şi din raioanele Străşeni, Nisiporeni, Călăraşi, Soroca, Orhei din Republica Moldova.

Încet, încet s-au conturat numele celor 20 de membri ai viitoarei reţele (câte 10 din fiecare ţară), criteriile cele mai importante privind disponibilitatea meşterului respectiv spre comunicare, cunoaştere şi învăţare, dorinţa lui de a iniţia o mică afacere pe baza meşteşugului practicat.

Au urmat două sesiuni de informare –instruire la Iaşi, ambele fiind consacrate iniţierii în cunoaşterea marketingului şi a managementului meşteşugurilor, prilej cu care participanţii au fost surprinşi când şi-au dat seama că au aceleaşi probleme, că pot răzbi, în vârtejul acestei lumi zbuciumate, doar adunându-şi forţele.

Drept urmare, cei 20 de meseriaşi, membri fondatori, s-au constituit în Asociaţia ART – Meşteşugurile Prutului, care îşi propune descoperirea şi promovarea valorilor autentice din domeniul meşteşugurilor artistice din regiunea transfrontalieră Prut, promovarea printr-un marketing modern a produselor de artă populară la scară naţională şi internaţională, combaterea kitsch-ului etc.

„Vrem, ne-a spus domnul Ion Bălteanu, preşedintele Uniunii Meşterilor Populari din Moldova, la finalizarea acestui proiect, care a avut loc la sfârşitul lunii noiembrie la Iaşi, să trezim la viaţă meşteşuguri aproape uitate, vrem ca membrii acestei asociaţii şi alţii care ni se vor alătura să-şi poată crea o afacere valorificându-şi produsele.

Ne propunem să fim prezenţi cu obiecte de artă populară autentică la marile târguri din România şi Republica Moldova, să combatem kitsch-ul omniprezent acum, vrem ca produsele noastre să fie admirate şi cumpărate din marile magazine şi mai târziu, de ce nu, să avem magazinele noastre care să desfacă produsele cu brandul ART - Meşteşugurile Prutului.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 640

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Sfârşitul „Spărgătorului de fronturi“

Armata generalului Berthelot trece Dunărea pe 10 noiembrie 1918. Trupe germane iau poziţie pe malul fluviului. Toată populaţia oraşului Giurgiu asistă ca la un spectacol şi situaţia rămâne neschimbată până după-amiază, când se aude că francezii au trecut Dunărea şi la Slobozia.

Nemţii se retrag, iar detaşamente din regimentele 146 şi 210 de mitraliori francezi intră în oraş în aclamaţiile populaţiei. Alte unităţi franceze trec fluviul la Zimnicea şi Turnu-Măgurele. Avioane franceze aruncă deasupra Bucureştiului manifeste prinse de steguleţe tricolore, prin care generalul Berthelot îi anunţă că „Ceasul dreptăţii a sunat.

Peste tot învins, pe alocuri zdrobit, duşmanul e peste tot în risipire. A venit ceasul să ardeţi petecul de hârtie cu care vi s-a făcut silă la Bucureşti.“

Soldaţilor li se adresează apelul: „La arme! E strigătul patriei române pentru care aţi suferit. E chemarea regelui vostru, care a jertfit totul pentru mărirea României... E strigătul fiilor şi fraţilor voştri căzuţi vitejeşte pe câmpurile de bătaie de la Oituz şi Mărăşeşti... Şi mâine veţi vedea steagul englezesc şi tricolorul Franţei plutind în bătaia izbândei şi a neatârnării, alături de steagul vostru tricolor.“

În Bucureşti, spontan, au loc mari manifestaţii. Armata germană trage în plin. Cad mulţi morţi, mai ales la periferie şi la Gara de Nord, unde populaţia atacă depozitele armatei şi patrulele care păzesc vagoanele.

Pe 12 noiembrie, generalul Koch, guvernatorul militar al Bucureştiului, străbate Calea Victoriei în goana automobilului cu revolverul în mână. Retragerea armatei germane se încheiase.

Oraşul în sărbătoare aşteaptă armata aliată care întârzie din cauza podurilor aruncate în aer de germani şi a drumurilor desfundate.

Primele grupuri de ofiţeri francezi şi englezi apar pe străzile Bucureştiului pe 16 noiembrie, generalul Berthelot fiind autorizat de guvernul de la Iaşi să asigure ordinea şi paza în teritoriul părăsit de germani.

În urma încheierii armistiţiului, generalul Berthelot ordonă sistarea ostilităţilor cu armata germană, care acum se poate retrage în linişte. Cele din urmă detaşamente au trecut Carpaţii pe 1 decembrie. Teritoriul României era eliberat.

Morbul bolşevismului a intrat şi în armata germană. Soldaţii se revoltă, organizează soviete, maltratează ofiţeri şi atacă coloanele cu materiale. Se vând pe nimic bunurile furate din România, materialele armatei, caii.

Deşi termenul stabilit prin armistiţiu de evacuare a trupelor trecuse, armata germană – o umbră a ceea ce fusese în urmă cu doi ani – este lăsată să-şi continue drumul, dar fără comandantul ei.

Mareşalul Mackensen este internat de guvernul ungar condus de contele Karoly în castelul Foth, lângă Budapesta. De aici este trimis în stare de arest la castelul contelui Chotek, lângă Neusatz, în vecinătatea Dunării, iar de acolo la Salonic, de unde a fost eliberat în noiembrie 1919 şi i s-a permis să se înapoieze în

Germania. „Îşi îndeplinea astfel angajamentul luat faţă de soldaţii săi, spune Constantin Kiriţescu. El reintra în patrie ca cel din urmă soldat al armatei sale.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 576

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarec29a.html-articol=980.htm

Amsterdam, capitala horticulturii mondiale

De departe, cel mai important sector ca producţie şi valoare a exporturilor este cel horticol. În 2006 valoarea exportului de flori şi plante decorative a ajuns la 6,2 miliarde euro, iar cea de fructe şi legume la aproape 7 miliarde de euro.

În perioada 9-12 octombrie, în Olanda s-a desfăşurat Horti Fair, cel mai mare târg internaţional în domeniul horticulturii, organizat anual, la RAI Amsterdam. Târgul reprezintă un punct de referinţă pentru tot ceea ce înseamnă inovaţie în domeniu.

La fel ca în ediţia din 2006, anul acesta s-au înscris aproape 1.000 de expozanţi din peste 50 de ţări, dintre care aproximativ 100 s-au înregistrat cu produse şi servicii noi. Târgul a atras aproape 50.000 de vizitatori din 108 ţări. Peste 80% dintre vizitatori au spus că vor mai reveni şi anul viitor, iar un sfert dintre aceştia au venit cu scopul de a face cumpărături.

În standuri a fost expus tot ceea ce are legătură cu sectorul horticol: de la echipamente, utilaje şi unelte specifice până la construcţii de sere şi solarii, incluzând şi partea de automatizare a factorilor de vegetaţie.

Firme de prestigiu din domeniul producţiei plantelor decorative şi-au etalat produsele sub forma unor aranjamente desprinse parcă din poveşti. Leit-motivul, cum era şi de aşteptat, l-au constituit florile, de la cele mai cunoscute până la cele exotice, neînchipuit de interesante. A fost, de fapt, şi un prilej pentru firmele olandeze de a-şi expune noile soiuri, cum sunt trandafirii multicolori, anthurium negru etc.

O bună parte din expoziţie a adăpostit maşini automate care efectuează lucrări, începând cu plantarea răsadurilor până la repicatul şi mutatul acestora, aşadar o mană cerească pentru pepinierişti!

În concluzie, târgul reprezintă o oglindă a tot ceea ce se întâmplă într-o ţară care parcă a fost creată pentru a găzdui horticultori, oameni care apreciază şi iubesc tot ceea ce înseamnă flori, arbori, arbuşti… într-un cuvânt tot ce e verde şi frumos.

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 713

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarec2b7.html-articol=942.htm

În dezbatere, noul Cod Silvic - Pădurea, în pericol!

Silvicultorii resping noul Cod Silvic. Mitingul organizat de Federaţia pentru Apărarea Pădurilor şi Confederaţia Consilva la sfârşitul lunii septembrie are ca obiectiv apărarea pădurilor. Silvicultorii solicită modificarea sau retragerea proiectului de Cod Silvic înaintat spre dezbatere Parlamentului. În opinia lor, adoptarea lui de către Parlament sub această formă va favoriza distrugerea parţială sau totală a cel puţin 30% din pădurile României. Paradoxală este prevederea potrivit căreia, pentru construirea de „locuinţe şi case de vacanţă“, potrivit proiectului de Cod Silvic, proprietarul ar avea dreptul să defrişeze 1.000 mp, faţă de 200 mp, cât se admite după actuala legislaţie.

Totodată, se precizează că actualul proiect de Cod Silvic este în prea mică măsură aliniat la legislaţia ţărilor avansate ale Uniunii Europene. În plus, nu este adaptat la noile condiţii generate de intensificarea schimbărilor climatice. Astfel, în timp ce se caută mijloace pentru împădurirea ţinuturilor secetoase ale ţării, inclusiv prin realizarea de perdele forestiere de protecţie, puţinele păduri existente în aceste ţinuturi nu sunt apărate printr-un regim special (strict) de conservare.

După cum se ştie, inundaţiile, secetele şi alunecările de teren, urmate de pierderi de vieţi omeneşti şi enorme pagube materiale, sunt cauzate de lipsa sau insuficienţa pădurilor!

Faţă de acestea, silvicultorii solicită Parlamentului adoptarea unui Cod Silvic care să asigure menţinerea, dezvoltarea şi gestionarea durabilă a pădurilor, dându-se curs propunerilor concrete formulate de membri ai Academiei Române şi ai Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, de Societatea „Progresul Silvic“, de Asociaţia Forestierilor din România, Confederaţia Consilva, Asociaţia Constructorilor Forestieri din România, Asociaţia Proprietarilor de Păduri din România şi ai altor asociaţii de proprietari de păduri din ţara noastră.

Participanţii şi organizatorii acestui miting, membri ai Federaţiei pentru Apărarea Pădurilor, au luat la cunoştinţă cu deosebită satisfacţie mesajul de solidaritate şi de susţinere a solicitărilor societăţii civile pentru Proiectul de Cod Silvic transmis de 18 parlamentari, membri ai Camerei Deputaţilor şi ai Senatului României.

Există certitudinea că acestor membri ai Parlamentului li se vor alătura şi alţi parlamentari, susţinători ai unei legi privind Codul Silvic care să apere, să menţină şi să dezvolte pădurea românească.

Ce contestă silvicultorii?

Proiectul noului Cod Silvic:

- nu respectă principiul fundamental potrivit căruia orice pădure, independent de mărime şi de forma de proprietate, să aparţină administrativ de un ocol silvic, astfel încât să fie asigurată gestionarea ei durabilă prin respectarea strictă a regimului silvic;
- nu conţine dispoziţii referitoare la reconstrucţia ecologică a pădurilor destructurate şi deteriorate;
- nu este menţionată constituirea ocoalelor de regim silvic pentru administrarea pădurilor de suprafaţă mică,

proprietate a persoanelor fizice şi juridice. Ocoalele de regim silvic au administrat, cu foarte bune rezultate în perioada interbelică, pădurile micilor proprietari şi chiar unele păduri dispersate ale statului;

- admite vânzarea clădirilor şi a altor obiective ale regiei statutului de administrare a pădurilor şi, de asemenea, a terenurilor proprietate publică a statului aferente activelor vândute de Regia Naţională a Pădurilor – Romsilva;
- admite păşunatul în pădurile de producţie şi protecţie, ceea ce va agrava şi mai mult starea de sănătate şi, implicit, va afecta viitorul pădurilor respective;
- este permisiv în privinţa scoaterii de terenuri din fondul forestier, favorizând chiar şi reducerea gradului de împădurire din jurul marilor oraşe, din zonele de interes turistic, în loc ca această practică păgubitoare pădurii să fie stopată sau limitată numai la proiecte de mare interes naţional.

Marian STOICESCU, preşedinte FAP, România

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1101

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Combine

Recoltează fără probleme tot timpul sezonului

CH 644, 645 şi 646

CH 644: putere - 225 cp; număr de rânduri - 5; capacitatea cuvei pentru cereale - 7.000 L.
CH 645: putere - 245 cp; număr de rânduri - 5; capacitatea cuvei pentru cereale - 7.000 L.
CH 646: putere - 245 cp; număr de rânduri - 6; capacitatea cuvei pentru cereale - 7.500 L.

Această gamă variată de combine este destinată fermierilor care au suprafeţe arabile mici şi mijlocii. Dotate cu o multitudine de echipamente de top, aceste modele îmbină cu succes cele mai înalte performanţe cu simplitatea manevrării.

Beneficii:
- Platforma de tăiere Free Flow este construită simplu şi viguros, dar uşor de controlat în timpul procesului de recoltare.
- Transmisia hidrostatică cu 3 trepte de viteză asigură flexibilitate maximă în timpul recoltării.
- Dotări de ultimă generaţie pentru controlul electronic al motorului Tier III Iveco.
- Inerţie superioară.

Orice tip de culturi, în orice condiţii

CH 648 - CH 652

CH 648: putere - 275 cp; număr de rânduri - 5; capacitatea cuvei pentru cereale - 9.000 L.
CH 648 AL: putere - 275 cp; număr de rânduri - 5; capacitatea cuvei pentru cereale - 8.200 L.
CH 652: putere - 330 cp; număr de rânduri - 6; capacitatea cuvei pentru cereale - 9.000 L.
CH 652: putere - 330 cp; număr de rânduri - 6; capacitatea cuvei pentru cereale - 8.200 L.

Aceste utilaje vor aduce performanţă în toate culturile ce se pot recolta cu ajutorul combinelor. Astfel, toate cele patru modele sunt ideale pentru recoltarea cerealelor, la fasole, mazăre, floarea-soarelui, rapiţă, porumb, orez.

Beneficii:
- Platforma Power Flow poate asigura o creştere de până la 15% a puterii de recoltat în cultura de cereale. Cu cât sunt mai grele condiţiile de lucru, cu atât lucrează mai bine! Power Flow are capacitatea să-şi mărească performanţele până la 73% în cazul culturilor dificil de recoltat. Această performanţă superioară este datorată sfredelului care elimină pierderile prin zdrobire, asigurând un avans continuu.
- Curelele rezistente împing plantele de cultură de la cuţit la sfredel, asigurând astfel o recoltare rapidă şi cursivă. Viteza curelei poate fi reglată pentru diferite culturi.
- Schimbarea rapidă la diferitele tipuri de recolte: cereale, rapiţă, mazăre. Nu trebuie făcute schimbări la garniturile de la platformă.

Performanţă de vârf, productivitate de vârf - combine pentru o multitudine de operaţiuni

CH 654 & 658

CH 654: putere - 340 cp; număr de rânduri - 8; capacitatea cuvei pentru cereale - 9.500 L.

CH 658: putere - 387; capacitatea tancului pentru grâne - 10.500 L, 9.500 L la modelele cu nivelare automatizată.

Combinele Challenger 654 şi 658 satisfac multiplele nevoi ce pot apărea într-o fermă, asigurând un sprijin consistent şi puternic la recoltarea culturilor pe suprafeţe întinse. Condiţiile speciale sau noile soiuri de culturi cu un grad mare de umezeală nu prezintă nicio problemă pentru aceste maşini.

Beneficii:

Asigurând cu până la 33% mai multă putere, design-ul echipamentului cu 8 rânduri de recoltat rezolvă mai multe operaţii separate (independente) şi mişcări bruşte, în sensuri opuse care smulg şi scutură paiele, scoţând astfel şi ultimele spice de grâne prinse.

Testele au demonstrat că o viteză constantă pentru mărşăluitor îmbunătăţeşte eficienţa operaţiilor sale.

Noua Combină Rotativă 680 B

Aceasta este o îmbinare a tehnologiei de necontestat a combinelor rotative şi a celor mai recente inovaţii. Creşterea productivităţii este dobândită printr-un sistem de încărcare-descărcare, un rotor mai mare şi un motor cu o putere superioară. Cu noul 680 B se obţine o producţie maximă la cel mai scăzut cost/tonă.

Beneficii:

Masivul motor Caterpillar C 13 ACERT de 12,5 litri asigură o putere masivă de 459 cp, ceea ce îmbunătăţeşte puterea, performanţele şi reduce consumul de combustibil. Impresionanta cuvă pentru cereale, de 12.300 litri de pe modelul 680, îmbunătăţeşte eficacitatea recoltării, permiţând intervale mai lungi între descărcări.

Modelul 680 B are cel mai mare rotor de pe piaţă. Cu dimensiuni de 800 mm şi 3,55 m lungime, asigură o creştere a producţiei recoltate.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 660

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarec2d9.html-articol=13.htm

Breviar juridic > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulBreviar juridic

- Ordinul nr. 676, din 6 octombrie 2006, pentru aprobarea cuantumului estimat al plafonului maxim la hectar, unitar la nivel naţional, al subvenţiilor de la bugetul de stat ce se acordă pentru acoperirea cheltuielilor necesare desfăşurării activităţii de irigaţii pentru sezonul de irigaţii al anului 2007.

(MO al României, Partea I, nr. 869, din 24 octombrie 2006)

Cuantumul estimat al plafonului maxim la hectar, unitar la nivel naţional, aprobat prin acest ordin, va fi în limita sumei de 390 lei (RON) la hectar.

- Ordinul nr. 683, din 9 octombrie 2006, privind modificarea Ordinului MAPDR nr. 729/2005 pentru aprobarea metodologiei de atestare a experţilor care certifică, din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de majorare a pădurilor şi a studiilor de transformare a păşunilor împădurite şi a metodologiei de atestare a şefilor de proiect pentru lucrări de amenajare a pădurilor şi studii de transformare a păşunilor împădurite.

(MO al României, Partea I, nr. 870 din 24 octombrie 2006)

pentru modificarea Ordinului MAPDR nr. 113/2005 privind aprobarea cantităţilor de carne, de peşte şi de produse zootehnice pe specii, pentru care se acordă subvenţii în conformitate cu prevederile HG nr. 64/2005 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenţii, în anul 2005, producătorilor agricoli din sectorul animalier, pentru creşterea producţiei animaliere şi piscicole, precum şi a efectivelor de animale.

(MO al României, Partea I, nr. 883, din 30 octombrie 2006)

- Ordinul nr. 720, din 26 octombrie 2006, pentru modificarea Ordinului MAPDR nr. 219/2006 privind aprobarea sumelor pe speciile de animale pentru care se acordă subvenţii în conformitate cu prevederile HG nr. 1853/2005 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenţii, în anul 2006, producătorilor agricoli din sectorul animalier şi din sectorul piscicol.

(MO al României, Partea I, nr. 883, din 30 octombrie 2006)

Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 699

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarec300.html-articol=246.htm

Îngrijorări europene – diferenţele dintre regiuni

Este un truism faptul că regiunile Europei sunt distincte cultural, etnic, lingvistic, dar mai ales economic. Diferenţele sunt uneori frapante, chiar în vechile state membre, ca să nu mai vorbim de ţările nou-intrate. Politica regiunilor are cel puţin două paliere: conservarea specificităţii şi uniformizarea disparităţilor economice. Cu alte cuvinte, se urmăreşte să se păstreze ceea ce ne deosebeşte, pe fondul egalizării nivelului de trai.

Încă de la începuturile politicii de extindere a Uniunii Europene, în deceniile 7-8 era evident că noile state membre nu au nivelul de trai atins al vechilor membri şi că unul dintre elementele fundamentale ale Acordului de Bază – creşterea nivelului de trai, în special pentru populaţia rurală, este principala provocare la care trebuie să răspundă economia europeană. Pentru atingerea acestui obiectiv s-a imaginat şi s-a pus în practică aşa-numita politică de coeziune, care reprezintă de fapt o politică de întrajutorare.

Altfel spus, este dimensiunea care susţine din bugetul comunitar dezvoltarea regiunilor rămase în urmă, în raport cu media comunitară. Politica s-a dovedit de succes. Spania este unul dintre exemple, iar Irlanda, „tigrul celtic“, reprezintă zona în care instrumentele financiare şi strategice ale politicii de coeziune au stat la baza boom-ului economic înregistrat în anii ’90.

Peste 15-20 de ani vom fi ce ne dorim

România şi Bulgaria, curând intrate în UE, reprezintă, chiar dacă nu ne place această statistică, cele mai sărace ţări ale comunităţii, prin prisma PIB-lui pe cap de locuitor, în raport cu media europeană, iar nivelul de aşteptare a locuitorilor celor două ţări privind creşterea nivelului de trai este imens. Oricât de optimişti am fi, trebuie să ţinem seama că sistemele economice au reacţii de răspuns târzii, chiar în condiţiile unor infuzii semnificative de capital, iar în interiorul acestora sistemul economic agricol are, de departe, cea mai întârziată reacţie, dată, mai ales, din cauza conservatorismului genetic al populaţiei rurale, tradiţionalistă prin excelenţă şi refractară a priori tuturor măsurilor care îi afectează echilibrul cotidian.

Unde ne aflăm?

La ce nivel de dezvoltare regională se găseşte România? Cred că este suficient să reiterăm doar o singură cifră, şi anume procentul din PIB-ul mediu european pe cap de locuitor, realizat în Moldova – ceva peste 20% (în comparaţie PIB-ul regiunii bruxelleze – 230%, sau cel al regiunii londoneze – 270%). Este de aşteptat ca în următorii câţiva ani să atingem aceste nivele, aşa cum speră eurooptimiştii? Istoria recentă a Irlandei, pornită cam de la acelaşi nivel de dezvoltare în anii 70, este mai mult decât concludentă – la o rată medie de creştere a PIB de 6-7%, Irlandei i-au trebuit două decenii pentru a atinge nivelul mediu european.

Determinarea orizontului de aşteptare real al românilor şi bulgarilor este relativ simplă şi nu trebuie să fii un mare eurooracol (de Podu Turcului sau de Avrămeni) ca să împarţi suta de procente europeane la rata de creştere anuală a PIB-ului naţional estimat. Cum în 2007-2008 aceasta ar putea fi de 5-6%, rezultatul este de 15-20 de ani, adică undeva prin anii 2020-2025.

Un plus de bani şi eficienţă

Pentru UE, în ciuda declaraţiilor pompieristice, aderarea României a fost un obiectiv prioritar politic, cu calendar clar şi doar în al doilea rând economic (deşi dimensiunea economică nu a fost neglijată). În prezent există voci la nivelul parlamentului european (venite mai ales din partea penultimilor intraţi – tot păţitu-i priceput!) care avertizează asupra faptului că întâi trebuie umplută groapa şi după aceea turnat asfaltul, dar şi altele care afirmă că cele câteva sute de miliarde euro (vreo 300, până în 2010) abia vor ajunge pentru diminuarea (N.B. – diminuarea, nu eliminarea!) diferenţelor.

Ele vor ameliora coeziunea economică şi socială din UE-27, însă această solidarizare pentru reducerea discrepanţelor reclamă evident mai multe fonduri, cu condiţia de a se identifica necesităţile regionale specifice şi de a se pune în operă cele mai eficiente mijloace pentru a relansa economic aceste regiuni.

Cu alte cuvinte, utilizarea acestor fonduri trebuie să se afle sub semnul necesităţii, utilităţii şi eficienţei prioritare. Adică să nu ne cumpărăm tichie de mărgăritar doar că acesta este trendul european la Milano. Faptul că la Bruxelles şi Strasburg există îngrijorarea că la nivelul regiunilor sărace ale ţărilor nou-intrate nu există capacitatea instituţională de gestionare a fondurilor, nici know-how-ul minimal pentru realizarea celor mai eficiente proiecte (judecate prin prisma fiabilităţii lor) este un semnal de alarmă ce ar trebui să fie privit cu îngrijorare.

Poate că, sub presiunea necesităţii absorbţiei fondurilor, vor fi încropite structurile instituţionale! Vor fi ele capabile, judecate prin prisma competenţei, mai ales a „bunelor practici europene“ (Apropo! Ce-s astea?), să netezească drumul fondurilor dintre Bruxelles şi Cuca Măcăii? Şi dacă nu vor fi considerate capabile, cum vor fi cheltuiţi banii? Vor fi redistribuiţi altor euroregiuni mai capabile, numai pentru că au o minimă practică în absorbţia lor? Nu va accentua această soluţie crevasa dintre euroregiunile naţionale? Nu cumva ar trebui simplificate procedurile pe cele trei paliere: regional, naţional şi comunitar, astfel ca timpul necesar punerii în operă a unui proiect eligibil să fie cât mai scurt?

Pentru că tot veni vorba, există cumva un stoc de proiecte eligibile care au depăşit planul regional şi se regăsesc undeva, la nivel naţional, aşteptând deblocarea fondurilor? Nu de alta, dar de la declanşarea procedurilor de alocare pentru un proiect european declarat câştigător, zilele până la deschiderea finanţării se numără cu trimestrul, nu cu săptămânile!

A.D. FABIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 557

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Tehnologia creşterii vacilor cu lapte

Energia în UNL, proteina în PDI, pe rase, clase zootehnice şi lactaţii

Elementul hotărâtor în creşterea producţiei de lapte îl constituie furajarea raţională, completă, economică, diferenţiată pe grupe de animale, în raport cu greutatea corporală vie, convertită în greutate metabolică (G0,75), producţia de lapte şi confortul adecvat de întreţinere, într-un mediu fizio-social corespunzător.

Tehnologia de utilizare a vacilor cu lapte constă în dirijarea factorilor ce reprezintă totalitatea măsurilor tehnico-organizatorice, având la dispoziţie verigile principale de obţinere a unei producţii performante, astfel:

- tehnologia de hrănire şi întreţinere;
- tehnologia de reproducţie;
- tehnologia de mulgere;
- nivelul de mecanizare şi automatizare corespunzător.

Producţia de lapte la vaci este rezultanta interacţiunii dintre un număr mare de factori, care pot favoriza sau limita producţia. Principalii factori sunt cei care influenţează producţia individuală, producţia totală, producţia de lapte-marfă etc.

Producţia individuală este influenţată de factori de natură ereditară, de mediu şi sistemul de creştere.

Factorii de natură ereditară sunt reprezentaţi de tipul fiziologic productiv, respirator (sau tipul de lapte), digestiv (sau tipul de carne), mixt (tip de lapte-carne sau carne-lapte), rasa, individualitatea, vârsta, dezvoltarea corporală, conformaţia corporală, constituţia ce condiţionează longevitatea productivă (robust fin, robust spre fin, fin spre robust), tipul de sistem nervos, starea de sănătate.

Factorii de mediu, reprezentaţi de vârsta primei fătări şi monta fecundă, intervalul între factori (CI = calving intervalul), producţia vacilor gestante, hrana şi hrănirea, adăparea, mulgerea, odihna, mişcarea lor zilnică, factori climatici, temperatura, curenţi de aer, umiditatea, etica zootehnică a îngrijitorului, respectarea programului zilnic.

Alăturat anexez câteva nomograme (tabele) ce evidenţiază aspecte legate de nivelul UNL (unităţi nutritive lapte) şi PDI (proteină digestibilă la nivelul intestinului) ce trebuie administrate în funcţie de: rasă, clase zootehnice (REI), lactaţii (< I, II, > III), greutate metabolică şi nivelul producţiei pe cele 11 controale oficiale ale producţiei (COP), în cadrul următorului raţionament: 305 zile LN : 28 = 11 COP.

305 zile = durata medie a unei lactaţii normale; 28 de zile = perioada între controale (COP).

Producţia de lapte este calculată conform instrucţiunilor necesare pentru obţinerea curbei de lactaţie pe producţia de lapte a unei lactaţii normale date, a fostului CRRSA Bucureşti (Centrul Republican de Reproducţie şi Selecţie a Animalelor).

Aceste nomograme sunt similare ca şi concept cu tabele de logaritm, deoarece uşurează găsirea nivelului necesar de UNL şi PDI, în funcţie de criteriile de mai sus. Ulterior, în funcţie de sortimentele de furaje existente în ferma sa pe baza normelor de furajare, fermierii pot alcătui raţiile necesare vacilor cu lapte.

Crescătorii de vaci cu lapte care doresc alte nomograme sau toate între 1.500 l/LN şi 11.400 l/LN să se adreseze redacţiei. În acest sens, redau nomograme corespunzătoare producţiilor de lapte de 7.000 l/LN şi 8.000 l/LN. Aceste nomograme le are autorul de la 1.500 l-11.400 l/LN pe toate rasele principale (BRB, BNR (HF) din 1992 (concepute pentru înscrierea la doctorat).

Ing. Bănică TOMA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007 Vizualizari: 4079

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizarec33e.html-articol=137.htm

Rolul tăierilor în pomicultură > REVISTA LUMEA SATULUI

Rolul tăierilor în pomicultură

Tăierile sunt un „rău necesar“, dar care trebuie aplicate pomilor şi nu numai, în propriul folos. Prin tăieri se stimulează acele funcţii mai slab îndeplinite de pom şi sunt temperate cele care se manifestă excesiv. În timp, dacă acestea sunt efectuate corect, se va observa o reducere a volumului coroanei şi a taliei pomului, iar ramurile vor fi mai viguroase.

Tăierile puternice la pomii tineri întârzie fructificarea, de aceea se impune ca severitatea lor să aibă loc progresiv, amplificându-se la maturitate pentru a stimula noi creşteri.

Tendinţa actuală este aceea de a reduce pe cât posibil talia pomilor şi volumul coroanei prin alegerea unor portaltoi de talie mică, dar şi prin eliminarea lemnului de prisos, uşurând astfel executarea lucrărilor impuse într-o plantaţie pomicolă.

Tipurile de tăieri

Imediat după prinderea pomilor au loc tăierile de formare a coroanei care, în medie, se pot efectua până în anul 5 de viaţă al acestora. Regula de bază de care vom ţine cont mai întâi la plantare şi apoi la tăiere este ca pomul să aibă un spaţiu suficient de creştere şi de dezvoltare astfel încât, ajuns la maturitatea de producţie, să nu se umbrească cu alte plante.

Chiar şi pomii din curtea fiecăruia, care nu fac neapărat parte dintr-o plantaţie organizată, necesită o astfel de tăiere. Formarea coroanei este importantă pentru a se realiza un echilibru în plan vertical şi orizontal, o iluminare cât mai bună a ramurilor, respectiv a fructelor, pentru a se asigura un randament optim al fotosintezei şi, în final, obţinerea unor fructe de calitate. Forma coroanei se alege în principal în funcţie de specie, de vigoarea pomului şi de tipul de plantaţie în care se află.

Tăierile de fructificare sau de rodire se execută an de an şi au ca scop obţinerea unei producţii mari şi de calitate prin asigurarea unui număr suficient de elemente de rod, dar şi de creşteri care să susţină noile formaţiuni fructifere.

Tăierile de întreţinere şi cele de corectare au rolul de a îndrepta dezechilibrele care apar în coroană odată cu trecerea anilor. Ele sunt necesare pentru menţinerea formei coroanei, corelarea vigorii cu densitatea, îmbunătăţirea regimului de lumină şi se realizează prin completarea sau substituirea unor braţe, precum şi prin eliminarea ramurilor bolnave, degerate, uscate sau a lăstarilor ieşiţi din tipar.

Tăierile de regenerare sunt efectuate în perioada de declin a pomilor doar în plantaţiile clasice sau intensive, unde cheltuielile sunt justificate. Se intervine atât la nivelul coroanei cât şi al rădăcinii prin scurtări care vor determina creşteri puternice şi noi fructificări, însă mult mai scăzute faţă de cele din perioada de maturitate.

Perioada optimă de efectuare

Până nu de mult, principala tăiere la pomi se efectua în timpul repausului vegetativ sau „în uscat“, începând din toamnă, după căderea frunzelor şi până în primăvară, cu condiţia ca temperaturile să fie favorabile.

Aşadar, în condiţiile în care acestea nu coboară sub 0 grade, suprafaţa cultivată este mare, iar forţa de muncă nu asigură terminarea lucrărilor până la pornirea în vegetaţie a pomilor, tăierile pot începe încă din luna noiembrie şi se pot continua în ferestrele iernii – perioade cu temperaturi primăvăratice – cum este cea prin care am trecut şi în această iarnă.

Mai nou, aceste tăieri din perioada de repaus sunt evitate, însă cu condiţia efectuării a una-două tăieri „în verde“, adică după ce pomii au intrat în vegetaţie, începând cu lunile aprilie-iunie. Se preferă această perioadă deoarece în iernile capricioase, dacă pomii pornesc în vegetaţie şi au loc accidente climatice, sunt afectate elementele de rod rămase în urma tăierii.

În ambele cazuri, elementele de rod trebuie foarte bine cunoscute pentru a putea realiza un echilibru între creşterea şi fructificarea din anul care urmează. Nu ezitaţi să cereţi sfatul unui specialist deoarece tăierile sunt nişte lucrări destul de complexe, iar în funcţie de modul cum sunt executate depind calitatea şi cantitatea fructelor!

În niciun caz nu se fac tăieri în perioadele geroase pentru că lemnul poate crăpa şi pot apărea scurgeri cleioase şi ţesuturi degerate!

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 1498

☐

˚Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cum obţinem grâu bun pentru panificaţie

Pentru a obţine grâu cu indici de calitate superiori, în afară de însuşirile genetice ale soiurilor şi condiţiile climatice prielnice mai e nevoie şi de o tehnologie corespunzătoare.

Din punctul de vedere al calităţii glutenului, grânele se împart în următoarele grupe: grupa A cuprinde grânele tari, cu 14-16% proteină, de foarte bună calitate; grupa B cuprinde grânele semitari, cu 12-13% proteină; grupa C cuprinde grânele moi, care au sub 11% proteină şi sunt destinate furajării.

Soiurile româneşti de grâu fac parte din grupa A.

Substanţele proteice din bobul de grâu conţin în medie: 2-3% albumină, 10-20% globulină, 50% gliadină şi 25% glutenină.

Calitatea glutenului este dată de raportul dintre gliadină şi glutenină de care depind elasticitatea, tenacitatea şi extensibilitatea sa. Acest raport poate fi:

- 68% gliadină şi 32% glutenină, când este de foarte bună calitate;
- 75% gliadină şi 25% glutenină, când este de bună calitate;
- 80% gliadină şi 20% glutenină, când este de slabă calitate.

Cantitatea de gluten dă aluatului proprietatea de a reţine gazele din timpul dospirii.

Sudul şi estul ţării noastre, cu soluri de tip cernoziom şi climă continentală relativ uscată, sunt propice pentru obţinerea grâului cu indici de panificaţie superiori.

Temperaturile ridicate intensifică respiraţia plantelor şi slăbesc procesul de fotosinteză, scăzând formarea hidraţilor de carbon. Totodată, se scurtează perioada de formare a bobului, reducându-se timpul de depozitare a hidraţilor de carbon şi făcând să rezulte în final boabe bogate în substanţe proteice.

Foarte importate sunt doza şi epoca de aplicare a îngrăşămintelor cu azot de care depinde conţinutul în gluten umed, cele mai ridicate valori înregistrându-se la doza de 120-160 kg/ha N pe un fond de 80 kg/ha P_2O_5.

Se recomandă aplicarea fracţionată a îngrăşămintelor cu azot, şi anume: 25% la sfârşit de martie, pentru a stimula înrădăcinarea şi înfrăţirea; 35% în aprilie-mai, pentru a stimula creşterea numărului de boabe în spic; 40% în mai-iunie, pentru a influenţa conţinutul şi calitatea proteinei.

Nu este indicat să se fertilizeze cu azot prea devreme şi în doză mare deoarece o parte din acest element este levigată şi este stimulată înfrăţirea neproductivă.

Calitatea grâului pentru panificaţie mai poate fi influenţată negativ de încolţirea boabelor în spic atunci când în perioada de recoltare apar cantităţi mari de precipitaţii.

La peste 1% boabe încolţite este influenţat „indicele de cădere“, respectiv activitatea enzimei alfa-amilazice care provoacă scăderea indicelui de cădere sub 160 sec., devenind necorespunzător.

De asemenea, dacă înţepăturile de ploşniţe depăşesc 2% sunt necesare măsuri de ameliorare a făinii deoarece insecta injectează în bob un amestec de enzime proteolitice care depreciază glutenul, acesta devenind moale şi lipicios.

Prin urmare, avem soiuri care, din punct de vedere genetic, au însuşiri de panificaţie corespunzătoare, condiţiile climatice în majoritatea zonelor agricole sunt favorabile, dar numai în măsura în care se aplică şi tehnologia adecvată şi în special fertilizarea cu azot se va obţine grâu foarte bun pentru panificaţie.

Tebelul îl găsiţi in revistă.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 3608

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarec386.html-articol=951.htm

Ai carte, ai… tractor

După Timişoara şi Filipeşti de Bacău, a venit rândul ca şi în Bărăgan, la Feteşti-Ialomiţa, IPSO-Agricultură să-şi deschidă un Centru Regional de vânzări, service, soluţii de finanţare şi consultanţă agricolă. IPSO este filială a societăţii Magellan în România, face parte din grupul familial francez Monnoyeur şi, prin activitatea de maşini-agricole, importă şi distribuie următoarele mărci: John Deere, Kuhn, Geringhoff, Westfalia şi Silos Cordoba.

Câţiva dintre reprezentanţii companiei, dar şi dintre fermierii prezenţi la deschidere au ţinut să precizeze pentru revista noastră:

„În mecanizare mai trebuie investiţii“

Dorin Zaharescu, consilier superior MADR:

„Cu ajutorul IPSO am putut observa că putem creşte calitatea muncii în agricultură cu precădere cu utilaje performante. Deschiderea de către IPSO a acestui centru la Feteşti vine ca o încununare a succesului pe care firma îl are prin maximizarea activităţii de service şi pregătirea profesională a celor care lucrează pe astfel de maşini agricole. De asemenea, revine sarcina Ministerului Agriculturii şi Ministerului Învăţământului să formeze operatori de mare clasă. Cândva, la ţară se spunea că „dacă nu înveţi carte, te faci tractorist“, acum numai dacă înveţi carte poţi să fii tractorist.“

„Avem nevoie de mecanizatori bine instruiţi“

Nica Gheorghe, director Intercereal Feteşti, judeţul Ialomiţa:

„Avantajele unui tractor de mare putere sunt semnificative: viteza mare de execuţie, forţă de muncă redusă, pe un tractor se poate lucra şi 24 ore din 24, costuri reduse ca urmare a consumului mic. Dar avem, pentru asta, nevoie de mecanizatori bine instruiţi, capabili să lucreze cu computerul şi GPS-ul.“

„Achiziţia de utilaje trebuie făcută an de an“

Şerban NicuŞor, director

SC Agroserv Măriuţa, judeţul Călăraşi:

„Am 4.500 ha şi nu-mi permit o campanie lungă, de aceea am aproape întreaga gamă de tractoare şi maşini agricole, atât John Deere, cât şi alte mărci. Încă de acum 10 ani am început să achiziţionez utilaje performante, prin forţe proprii sau cu ajutor SAPARD pentru că nu pot face totul dintr-o dată. Tractoare performante, ca cele furnizate de IPSO, trebuie achiziţionate an de an.“

„Utilajele trebuie schimbate des“

Anghel Constantin, preşedinte Societatea Agricolă Agrozootehnica Independenţa, judeţul Călăraşi:

„Primele tractoare John Deere le-am achiziţionat încă din 1994. Pentru a face performanţă, utilajele trebuie schimbate des. Tocmai de aceea am venit aici să vedem oferta Ipso şi, uitându-mă în parc, tare mi-ar prinde bine tractorul de 350 cp cu care să fac silozul în această toamnă.“

„Avantajul suprafeţelor mari“

Herve Celard, reprezentant John Deere International:

„Fondurile SAPARD şi fondurile structurale îi ajută pe fermieri în achiziţionarea de utilaje de capacitate mare de la John Deere. Cu ele se poate lucra un minim de 3.000 ore pe an, cam de 5-6 ori mai mult faţă de cele clasice. Fermierii români au avantajul suprafeţelor mari care se pretează la tractoarele de capacitate mare, astfel încât costurile de producţie să fie cât mai mici.“

„Fermierii români ştiu să investească“

Vincent Arnould, reprezentantul Kuhn SA:

„Cred că fermierii români au fost interesaţi dintotdeauna să investească într-un utilaj care să fie performant şi economic, iar acum au primit fondurile necesare pe care fermierii români ştiu şi pot să le folosească.“

„IPSO oferă soluţii complete fermierilor“

Arnaud Van Strien, manager IPSO-Agricultură România:

„Dacă împărţim caii putere la hectar în România comparativ cu Franţa, observăm că agricultorii români au înţeles repede ce înseamnă productivitatea prin folosirea unui utilaj performant. Este un lucru bun. Ne lipsesc însă operatorii, dar cade în sarcina noastră să-i formăm. În fiecare an, înainte de campania agricolă ţinem cursuri de instruire pentru combainieri şi tractorişti. Kuhn şi John Deere sunt leaderi pe domeniul lor şi de aceea IPSO oferă soluţii complete fermierilor şi recomandă, în funcţie de suprafaţă, ce fel de tractor, combină sau utilaj trebuie să folosească.“

În cadrul acestui centru de la Feteşti, pentru o gestionare mai bună a intervenţiilor în service IPSO-Agricultură a înfiinţat un post de apeluri pentru soluţionarea problemelor urgente ale clienţilor la telefonul 021/207.20.71, număr disponibil şi în weekend-uri pe perioada campaniilor agricole.

Adrian NEDELCU, Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 2834

Comentarii

1. Oltenia Eterna Terra Nova -- (10-February-2010)CASE IH numarul 1

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Horoscop - Diamantul

Perioada: 11-20 iunie.
Semn: masculin, de aer.
Pietrele preţioase: agatul, carneolul.
Metal: mercurul.
Culori: purpuriul.
Verbul: „a gândi cu sufletul“.
Numere native: 1, 2, 4, 5, 9.
Caracterizarea numerologică: 8.
Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Gemeni (22 mai - 21 iunie), nativii născuţi în al III-lea decan; zodiac arboricol: carpenul (11-13 iunie), smochinul (14 -20 iunie).
Compatibilitatea: zodiac indian: toporişca, corabia; zodiac european: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) – Berbec, Gemeni; compatibilităţi de rang II (mediocre) – Peşti; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) – stejar, chiparos; compatibilităţi de rang II (mediocre) – alun, carpen, smochin, salcie.
Planete favorabile: Soarele, Mercur, Luna, Uranus.

Fără trăsături armonioase, mai curând dizarmonic, mai ales dacă nu este „şlefuit“ prin educaţie, impresionează prin personalitate, făcându-se remarcat în orice împrejurare (străluceşte şi în noroi). Simbol al simţului estetic asociat cu sensibilitatea şi sentimentalismul, este decorativ până la exacerbare, pedant şi tradiţionalist. Uşor de convins să lucreze pentru cauze nobile, de multe ori fără recompensă, pentru că acceptarea angajamentului îi este dictată de inimă, şi nu de creier.

Nu prea are încredere în sine, motiv pentru care în echipă este bine să fie tratat cu solicitudine, caz în care, simţindu-se protejat, devine prolific şi oferă cu dărnicie roadele muncii sale, care nu sunt puţine şi nici de neglijat. Este suficient să intuiască un cât de mic obiectiv „de suflet“ (colateral şi nesemnificativ din economia proiectului) şi vei avea un campion al realizării acestuia, pentru că este pragmatic şi nu dezarmează, în ciuda tuturor dificultăţilor. Traiectoria aleasă pentru rezolvare poate fi imprevizibilă şi, frecvent, sub controlul lui, datele proiectului se pot schimba, obiectivul adiacent transformându-se în obiectiv principal.

Excelent în meseriile în care trebuie să poarte grija/grijile altora: medic, educator, preot, asistent social, asistent medical. Roadele muncii lui îşi relevă importanţa şi calităţile odată cu trecerea timpului, iar rezolvările propuse sunt atât de fireşti încât, în timp, devin bun public, lumea uitându-le autorul, ceea ce îl cam deranjează, pentru că adoră să se facă remarcat în mediul social şi profesional.

Prinde totul din zbor şi se adaptează uşor. Trebuie învăţat cu responsabilitatea şi disciplina încă din copilărie pentru că este cam superficial, leneş, oscilant, orientat spre abstract şi teorie şi sare uşor de la entuziasm la plictiseală. Inteligenţa peste medie îl scapă în toate ocaziile, chiar şi atunci când înclinarea spre bârfă şi intrigă îl pun în situaţii limită. Este rapid în reacţii, are spirit de observaţie şi extraordinara capacitate de a stabilii relaţii cu toată lumea. Tinde să se retragă într-o carapace de noncomunicare, situaţie în care, adesea, se lansează în proiecte utopice şi, cert, neprofitabile.

În plan sentimental are mare nevoie de înţelegere şi protecţie pentru că exerciţiul cotidianului îl dezechilibrează. Nu este intempestiv, fiind mai curând caracterizat de sentimente calme, liniştite, în spatele cărora se întrezăreşte un anumit calcul, fără ca acesta să maculeze totuşi sinceritatea lor.

Poate ajunge să întemeieze o familie armonioasă, cu situaţie materială înfloritoare, deoarece la adăpostul unui partener înţelegător şi protectiv îşi dezvoltă pragmatismul nativ, ceea ce-i permite acumulări semnificative care, dacă nu sunt spectaculoase, sunt constante. Comorile familiei vor fi însă totdeauna copiii, pentru că-i iubeşte cu disperare.

Nici o altă piatră preţioasă nu a exercitat pentru om o putere mai mare de atracţie. Numele provine din greaca veche (adamas – invincibil), cu referire la duritatea lui. Era piatra zeilor şi a regilor, atribuindu-i-se virtuţi tămăduitoare şi protectoare.

Se credea că asigură virilitatea, tăria şi curajul în luptă, că apără de vrăji şi de nebunie. Grecii îl considerau un ciob de stea, iar alte popoare îl consideră lacrima zeilor (de la zeitatea supremă la zeii recoltei, ai dragostei sau ai morţii). În India se consideră că purtătorul lui este ferit de toate pericolele: de muşcătura şerpilor, de foc, de otrăvuri şi boli.

În Evul Mediu european praful de diamant era medicamentul folosit împotriva otrăvirilor. I s-au atribuit puteri misterioase, benefice şi malefice, iar legendele despre blestemele pe care le poartă unele diamante celebre sunt periodic alimentate cu întâmplări bizare, care vin şi întăresc aura de mister cu care este înconjurat.

În Egipt, diamantul este socotit simbol al Soarelui – Ra, atribut al regelui, pictograma sub care era identificat semnificând în acelaşi timp faraonul şi apelativul obligatoriu al acestuia: „sănătate şi putere“. Diamantele pot aduce stăpânilor fericire, însă dacă sunt „pătate de sânge“ pot aduce multe nenorociri, dintre care nu moartea este cea mai rea.

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007Vizualizari: 749

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

VALTRA – o istorie pentru viitor

Finlanda, „ţara celor 1.000 de lacuri“

Mi-a fost dat să văd multe locuri prin ţară, dar mai ales în afara ei. Profesia, dar mai ales curiozitatea specifică gazetarului m-au făcut însă, de fiecare dată, să pătrund în „inima“ agriculturii de prin locurile pe unde am trecut. Am avut ce învăţa şi, mai ales, ce spune conaţionalilor mei. Mai mult poate decât alţii care aveau un asemenea atribut profesional.

Recent, am avut parte de încă o astfel de experienţă: Finlanda – ţară despre care puţini ştiu câte ceva, în afară de legendara Laponia, aflată aproape de Cercul Polar, de unde în fiecare an, în preajma sărbătorilor specifice sfârşitului de an, Moş Crăciun pleacă, într-o sanie trasă de multe perechi de reni, încărcat de jucării pentru a le împărţi copiilor cuminţi din toată lumea.

Din cauza climei, dar şi a calităţii solurilor, Finlanda nu este o ţară agricolă.

Din aproape 5,2 milioane locuitori doar 10% se ocupă de agricultură (în treimea inferioară a ţării) – speciile cultivate fiind orzul, ovăzul, cartofii, sfecla-de-zahăr şi rapiţa – şi creşterea animalelor (bovine, porcine şi... reni). Bine reprezentată este piscicultura, sector favorizat şi de vasta reţea de râuri interioare şi lacuri (peste 187.000). „Nu întâmplător este cunoscută şi ca „ţara celor 1.000 de lacuri“. Cele mai reprezentative sunt însă pădurile, care ocupă peste 70% din suprafaţa ţării, Finlanda ocupând locul doi în lume – după Canada – în ceea ce priveşte exploatarea, prelucrarea şi exportul de lemn. Un loc bun în clasamentul mondial îl deţine şi la resursele minerale.

Toate acestea, la care se adaugă seriozitatea finlandezilor în tot ceea ce fac – un popor cu un cult al muncii bine dezvoltat, civilizat, primitor – fac ca economia ţării să se înscrie printre cele mai dezvoltate din Europa, cu consecinţe favorabile asupra nivelului de trai, printre cele mai ridicate din Uniunea Europeană.

Fiabilitate, performanţă, simplitate

Revenind la agricultură şi la „cele ale ei“, nu pot să nu mă opresc asupra industriei constructoare de tractoare şi maşini agricole. VALTRA – recunoscuta fabrică de tractoare, este reprezentativă nu numai pentru Finlanda, cât mai ales pentru marile zone agricole ale lumii.

Produsele ce poartă această marcă se află deja în exploatarea fermierilor din America de Nord şi Sud până în Asia, din Europa în Australia. Cele trei caracteristici – fiabilitate, performanţă, simplitate – au plasat tractoarele VALTRA pe primele locuri printre produsele similare fabricate de cele mai cunoscute firme în domeniu, motiv pentru care se află şi în România.

De când, de ce şi cu ce gamă, am aflat de la Narcis Someşfălean, director general al reprezentanţei VALTRA în România, care ne-a furnizat totodată şi o serie de elemente privind filiera concepţie–cercetare–producţie–comercializare, specifică firmei la care ne referim.

Cercetarea, cuvânt-cheie la VALTRA

I.B.: Am văzut aici, domnule director, fabrica de motoare SisuDiesel care motorizează, să spun aşa, tractoarele VALTRA, dar şi maşinile agricole ale unor importante firme din lume, producătoare de astfel de utilaje, am participat, de asemenea, la inaugurarea unui important Centru de Cercetare-Dezvoltare la Suolahti, în care s-a investit o sumă importantă şi, evident, am urmărit complexul şi modernul flux al producerii tractoarelor firmei pe care o reprezentaţi. De ce se investeşte atât de mult în cercetare şi în fluxul tehnologic aici, în Finlanda?

N.S.: Ţinta noastră este aceea de a oferi fermierilor permanent ceva nou, soluţii noi, performanţe care să dea garanţia obţinerii producţiei în condiţii de maximă eficienţă.

Nu e acelaşi lucru să vii pe piaţă cu un tractor performant, dar greu de exploatat sau cu unul cu multiple posibilităţi de exploatare, în sute de variante constructive, în funcţie de condiţiile de lucru sau doleanţele fermierului şi la preţuri mici. Asta şi-a propus cercetarea noastră şi constructorul. Să venim pe piaţă cu ceva nou, performant şi ieftin, accesibil fermierilor, mai ales celor din România.

Iată de ce VALTRA investeşte atât de mult în cercetare – peste 7 milioane de euro numai în Centrul de Cercetare-Dezvoltare la care vă refereaţi, construit pe o suprafaţă de 4.000 mp şi în care vor lucra circa 100 de cercetători.

I.B.: Am văzut aici noile tehnologii care ţin cont, din câte am înţeles, de solicitările clienţilor. În ce măsură le satisfaceţi?

N.S.: Există o strategie şi o legătură între aceste centre de dezvoltare-cercetare şi producţia propriu-zisă, în funcţie de cerinţa clientului.

Clientul este cel care transmite feed-back-ul necesar dezvoltării acestor produse. Sistemul de fabricaţie „a la carte“ adoptat de noi este un sistem unic, care ne permite să oferim clientului peste 500.000 de posibilităţi de configurare a tractorului, astfel încât acesta să corespundă cât mai strict necesităţilor din fermă. Trebuie să inventăm mereu ceva nou care să-i satisfacă necesitatea.

Clientul dă tonul procesului de dezvoltare. Suntem foarte atenţi la sesizările cu privire la calitatea utilajului, la gradul de serviabilitate al acestuia în fermă, astfel încât acesta să beneficieze de un maxim de tehnologie şi de performanţă. Investiţia este relativ mare şi e normal ca această valoare să se regăsească în produs.

I.B.: Preţul este accesibil fermierului român?

N.S.: Politica noastră de preţ nu este una care să împiedice cumpărarea unui utilaj VALTRA, ci de a oferi posibilitatea clientului de a face o investiţie pe care s-o poată recupera cât mai repede.

I.B.: Aţi venit mai târziu pe piaţa românească. Nu v-a îngrijorat concurenţa?

N.S.: Suntem în România din 2004 şi trebuie să spun că am înregistrat un succes, pe care de altfel îl speram. Concurenţa nu ne îngrijorează, pentru că avem convingerea că putem oferi un produs diferit faţă de alte firme, mult mai performant. De altfel, concurenţa nu poate fi decât un factor de stimulare, de creştere economică.

I.B.: Care sunt principalele elemente ce deosebesc firma VALTRA de alte mărci?

N.S.: Avem o marcă foarte bună, de care suntem mândri. Avem elemente unice, cum ar fi sistemul de mers inversat, motoare performante din seria Citius fabricate de Sisu Diesel, sisteme de conducere prin satelit, sigur, o multitudine de alte produse şi, bineînţeles, posibilitatea de a configura tractorul, aşa cum am mai spus, în peste 500.000 de variante.

Pentru România oferim o gamă de tractoare de la 75 cp la 280 cp, cu motoare cu 3, 4, 6 cilindri, diversificate în 4 game (serii) de modele: seria A, N, T şi S. Avem o gamă de tractoare şi, comparativ cu alţi concurenţi, cea mai vastă gamă de motoare, ceea ce ne avantajează. Noul produs VALTRA Seria T, ce tocmai a fost lansat astăzi aici, în Finlanda, va completa această gamă. El va fi prezent în curând pe terenurile din România şi sper să se bucure de mult succes.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 3606

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Sate din Europa

Kovacheviţa, tragedia modernizării

Republica Bulgaria este o ţară situată în partea sud-estică a Europei, în estul Balcanilor. Se învecinează cu Marea Neagră la est, cu Grecia şi Turcia la sud, cu Serbia şi Macedonia la vest şi cu ţara noastră la nord, pe fluviul Dunărea.

În urma recensământului din 2001, s-a constatat că populaţia Bulgariei este în principal de etnie bulgară (83,9%), dar conţine şi două minorităţi mari, de turci (9,4%) şi de rromi (4,7%). Aproximativ 84,8% din populaţia bulgară vorbeşte limba bulgară, o limbă slavă, care este singura limbă oficială.

Bulgaria a reuşit, alături de România, după o perioadă destul de îndelungată, să se integreze în Uniunea Europeană. Nu la fel de dezvoltată economic ca şi celelalte state membre, a reuşit în ultimii ani să se impună în domeniul turismului prin practicarea unor preţuri mici şi servicii de calitate.

Satul pe care vi-l prezentăm în acest număr al revistei trăieşte tragedia cu care multe sate de la noi s-au confruntat în special în timpul regimului comunist: plecarea locuitorilor spre oraş şi degradarea evidentă a locuinţelor unice.

Situat la 1.020 m deasupra nivelului mării, în Munţii Rodopi, într-un climat mediteranean montan, satul Kovacheviţa, este o minune arhitecturală ce încântă ochiul oricărui privitor. Terenul stâncos a fost îmblânzit de-a lungul generaţiilor, dar a impus în peisajul arhitecturii din Bulgaria un mod unic de ridicare a caselor din lemn şi piatră, pe două nivele, acoperite cu ţiglă tot din piatră.

Originea sa se pierde în negura vremurilor, aici găsindu-se obiecte din epoca de piatră, dar şi fundaţia unei mănăstiri din Evul Mediu. Din nefericire, nu există niciun document care să ateste dezvoltarea sau transformările pe care le-a suportat în timpurile străvechi. Conform memoriei colective, primii locuitori erau refugiaţi ai regatului Târnovo, cucerit de turci, şi s-au stabilit aici în anul 1393.

În 1791, câteva familii macedonene au venit în acest loc şi au adus odată cu ele noi elemente în costumul popular ce se pot vedea şi astăzi, dar şi în construirea caselor. Zidari pricepuţi, macedonenii au determinat localnicii să îşi lase îndeletnicirile de cultivatori şi crescători de vite ca să devină la rândul lor zidari. Astfel, chiar şi sub ocupaţia turcă, activităţile economice s-au diversificat în mod profitabil: existau mai bine de 20.000 de oi, iar arta ţesăturilor şi zidăria se perfecţiona.

Ca să ne facem o imagine cam cât de bogaţi erau locuitorii, ar trebui să ştim că unul dintre ei ajunsese să aibă nu mai puţin de 5.000 de oi.

Zidăria a devenit ocupaţia de bază a locuitorilor care şi-au legat numele de ridicarea a numeroase case, hanuri şi biserici din ţară şi de peste hotare. Lucrau ca sezonieri din primăvară (de la Sfântul Gheorghe) şi până toamna (până la Sfântul Dumitru). Ca nişte adevăraţi gospodari, şi-au ridicat o biserică în secolul al XIX-lea de toată frumuseţea, despre ale cărei clopote se spune că meşterii le-au scos de mai multe ori şi le-au prelucrat până au obţinut cel mai pur sunet.

Dar în anul 1946 începe drama celui mai frumos sat bulgăresc: migrarea populaţiei către oraş, atrasă de opurtunităţile oferite de acesta. Din 2.000 de locuitori câţi erau la începutul secolului, astăzi mai sunt doar vreo 60, majoritatea foarte bătrâni. Odată cu plecarea locuitorilor, s-au desfiinţat şi cele şapte cârciume, numeroasele măcelării şi cele douăzeci de magazine.

Probabil că ar fi murit cu totul acest sat de poveste, dacă în anii ’70 industria cinematografică nu ar fi luat amploare şi nu ar fi arătat lumii frumuseţea acestuia. Arhitectura unică a satului Kovacheviţa – cel mai mare decor în aer liber – a permis actorilor, scenografilor şi cameramanilor să atingă un înalt nivel de expresie artistică. Mai târziu, fără intervenţia instituţiilor statului, s-au restaurat şi repopulat, doar sezonier, casele aflate pe moarte, astfel încât să dăinuie şi astăzi povestea de lemn şi piatră numită Kovacheviţa. Satul este inclus în traseele turistice şi numeroase case s-au transformat în hoteluri pregătite să-şi întâmpine turiştii.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 200Vizualizari: 734

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Prognoză agrometeorologică

Estimări privind evoluţia condiţiilor agrometeorologice în intervalul 16-31 iulie 2007 şi efectele asupra culturilor prăşitoare

Caracteristici termice şi hidrice

În acest interval se va menţine un regim termic al aerului mai ridicat decât în mod obişnuit, cu valori medii diurne ce se vor situa între 15…28°C, abaterile termice pozitive fiind de 1…5°C, comparativ cu mediile multianuale, în aproape toate zonele agricole ale ţării. Temperaturile maxime din aer vor fi cuprinse între 21…37°C, în cea mai mare parte a teritoriului agricol, posibil mai ridicate în sudul ţării. Minimele din aer vor oscila între 9…19°C, în majoritatea regiunilor agricole, iar în perioadele cele mai calde pot depăşi 20°C (nopţi tropicale), pe suprafeţele agricole din jumătatea de sud a ţării.

În intervalele cu instabilitate atmosferică accentuată sunt posibile ploi cu caracter de aversă, dar şi torenţiale, însoţite de descărcări electrice, intensificări de scurtă durată ale vântului cu aspect de vijelie şi local căderi de grindină. În general, se prognozează cantităţi de precipitaţii deficitare, în aproape toată ţara.

Starea solului

Datorită regimului termic mai ridicat decât în mod normal, asociat cu deficite mari de umiditate în aer şi evapotranspiraţie ridicată, rezerva de umiditate accesibilă plantelor de porumb neirigat pe profilul de sol 0-100 cm se va diminua în continuare, seceta pedologică, cu diferite grade de intensitate (extremă, puternică şi moderată) extinzându-se şi accentuându-se la nivelul întregii ţări.

De menţionat că, pe suprafeţe extinse din sudul, sud-estul şi estul ţării, conţinutul de umiditate se va afla la limita coeficientului de ofilire (Co), seceta pedologică fiind extremă.

Caracteristici fenologice

În cea mai mare parte a zonelor agricole, procesele biologice la culturile prăşitoare vor avea o evoluţie mai intensă, determinând forţări stadiale în vegetaţie. Temperaturile maxime deosebit de ridicate ale aerului, asociate cu deficite accentuate de umiditate în sol, îndeosebi în sudul, sud-estul şi estul ţării, pe fondul cerinţelor maxime faţă de apă ale prăşitoarelor, vor face ca plantele să fie supuse stresului hidric şi termic manifestat prin ofilire temporară şi răsucire a aparatului foliar, creşterea numărului de frunze uscate, cu efecte negative asupra proceselor de formare şi umplere a boabelor şi seminţelor.

La cultura de porumb va predomina apariţia paniculului, înflorirea şi mătăsirea în majoritatea regiunilor agricole, iar local în zonele de câmpie din sudul şi vestul ţării la hibrizii extra-timpurii şi timpurii, maturitatea lapte, totodată fiind posibilă declanşarea fazei de maturitate ceară în extremitatea de sud a Câmpiei Române.

Floarea-soarelui, în funcţie de data semănatului, se va afla la formarea capitulului, înflorire şi maturitate ceară, în cea mai mare parte a teritoriului agricol, iar local în sudul ţării, la începutul maturităţii depline.

Recomandări de specialitate:

- aplicarea irigaţiilor, îndeosebi pe suprafeţele agricole afectate de seceta pedologică; • combaterea buruienilor (erbicidări, praşile manuale şi mecanice), bolilor şi dăunătorilor (substanţe fitosanitare) în culturile prăşitoare.

Director general, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare: dr. Elena MATEESCU, Rodica OPRIŞESCU, Daniel ALEXANDRU,
Dr. Liana CAZACIOC, Mariana BACIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 514

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarec431.html-articol=209.htm

File din tradiţia şi istoria neamului românesc

1907-2007, un veac de singurătate? (III)

„…Să nu uiţi, Darie! Nimic să nu uiţi!“
Zaharia Stancu
(Desculţ)

Dragă cititorule,

Un gând ascuns îmi şopteşte că atunci când ne-am despărţit ultima oară de truditorii pământului, ce-şi dobândiseră cu preţul sângelui un petic de ogor spre a le oferi hrană copiilor, sufletul te-a îndemnat să crezi că în inima povestirii mele se întrezărea speranţa unor zile mai bune pentru aceşti oameni sărmani.

Însă răgazul lor pe calea luptei cu foamea şi nevoile a fost foarte scurt.

Căci n-au apucat să-şi vadă sătenii, de multe ori, recoltele culese şi îndestulându-se în hambare că s-a şi pornit să bată din nou peste câmpurile nearate vântul războiului.

Pământul părea că încalcă iarăşi vechea prietenie cu ţăranii şi, în loc de seminţe, le-a cerut pe feciorii lor, iar prin case a coborât, ca un blestem, hohotul plânsului.

Mai pe urmă, cu armele roşii ale răsăritului, au venit parcă alţi oameni pe uliţele satelor pustiite de lupte, boli şi foamete.

Ei vorbeau despre „întovărăşire“, „colectiv“, „cooperativă“, „lupta de clasă“, „frăţia cu muncitorii“ sau „comunism“.

Roadele ţarinilor păreau că nu vor să mai ţină cont de puterea mâinilor şi alintul primit de la răsuflarea plugarilor, ci că vor asculta mereu numai de glasul poruncitor al tractoarelor ce arau „zi-lumină“.

Se părea că aceste sunete şi vorbe noi voiau mai ales să îl ducă departe pe Dumnezeu, pentru ca oamenii să-şi împartă în voie şi în fărădelege între ei pământul, crezându-se stăpânii de neînvins ai naturii.

Însă Dumnezeu îi putea vedea cum săvârşesc acest mare păcat, chiar de voiseră mai-marii zilei să-l înlocuiască cu zeii lor de lut şi propagandă şi să-i împingă pe ţărani departe de biserică ori de ultimul adăpost, sufletul lor.

Şi, trecând prin „colectivă“, sătenii erau din ce în ce mai singuri, pentru că nimic nu părea să mai fie al lor, decât certitudinea întoarcerii sigure în pământ.

Apoi, în 1989, a venit o iarnă blândă la începuturile ei şi zeii materiei s-au prăbuşit cu zgomot, iar sătenii au început din nou să-şi sărute ogorul ori să se învrăjbească cu vecinii sau familia pentru el.

Însă glasul pământului au rămas să-l asculte mai mult bătrânii satului, pentru că Mărioara, Nicuşor, Gheorghiţă şi Mihăiţă îşi zic de acum Marry, Nik, Gimi sau Mikki şi nu mai ating seminţele decât pentru a le molfăi şi a le scuipa zgomotos pe caldarâmul încins de lângă bătătorul de covoare din spatele blocului.

De aceea, dragă prietene, te rog în încheiere, ca acum, ştiind povestea neamului lor, să-ţi mai îndrepţi, din când în când, paşii spre căsuţele din marginea satului pe care îl cunoşti cel mai bine, să baţi în poartă şi să-i întrebi de vorbă pe acei oameni, care fără tine vor fi în continuare singuri…

Dr. Ovidiu LUCHIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 623

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

Începe derularea marilor fonduri europene

Odată cu statutul de ţară membră, România va beneficia, în perioada 2007-2013, de finanţări prin trei programe europene. E vorba de Fondul European de Garantare Agricolă (FEOGA), Fondul European pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală (FEADR) şi Fondul European Piscicol (FEP).

Pentru derularea acestor fonduri, Ministerul Agriculturii a ales o construcţie instituţională alcătuită din Agenţia de Plăţi şi Intervenţie în Agricultură, care va gestiona plăţile directe prin FEOGA, şi Agenţia SAPARD transformată în Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit, care va gestiona şi implementa FEADR-ul şi FEP.

Cum sunt pregătite aceste instituţii pentru accesarea şi distribuirea acestor fonduri în teritoriu? Analiza de faţă are în vedere preocupările existente la nivelul Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit (APDRP), care porneşte la drum cu o anume experienţă preluată din derularea programului SAPARD.

FEADR - un fond de 7,5 miliarde euro

APDRP a fost înfiinţată prin Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 13, din 27 februarie 2006, preluând în totalitate derularea programului SAPARD.

În fapt, structura nou-înfiinţată va gestiona sumele alocate României pentru dezvoltarea rurală şi pentru piscicultură. Principalele direcţii de investiţii pe care le va finanţa FEADR vor fi în mare parte o continuare firească a programului SAPARD, având ca obiectiv îmbunătăţirea procesării agroindustriale, sprijinirea dezvoltării fermelor de semisubzistenţă, managementul pădurilor şi a produselor forestiere.

O componentă foarte importantă va fi şi cea de conservare a biodiversităţii, prin împăduriri a terenurilor agricole, încurajarea metodelor de producţie agricolă compatibile cu protecţia şi îmbunătăţirea mediului, dar şi menţinerea fermelor din zonele montane.

În concordanţă cu celelalte componente de investiţii se vor finanţa atât activităţile de diversificare economică, turism, conservarea patrimoniului natural, cultural şi arhitectural, cât şi renovarea satelor. De la Dan Gherghelaş, director general adjunct în cadrul APDRP, am aflat că activităţile pe cele două noi fonduri se vor derula în paralel până în 2008, când se va încheia programul SAPARD. Cea mai mare parte din fonduri - e vorba de 7,5 miliarde euro - va veni prin FEADR.

Când şi cum vor fi distribuite fondurile

Banii vor începe să vină odată cu aprobarea de la Bruxelles a noului Plan Naţional de Dezvoltare Rurală, care a fost transmis în luna iunie anul acesta. După o perioadă de aproximativ şase luni, în care este verificat şi se aprobă forma finală a acestui plan, se vor vira în conturile speciale avansurile din cadrul FEADR şi vor începe contractarea proiectelor şi efectuarea plăţilor. „La nivelul ministerului s-a luat decizia ca primirea proiectelor să înceapă mai devreme, fără ca acestea să fie contractate, ci doar pregătite pentru momentul în care se va da startul“, afirma domnul Gherghelaş.

Instituţiile abilitate

„Pentru noile fonduri ne-am propus un sistem descentralizat, în care un rol important va fi preluat de oficiile judeţene care vor primi toată documentaţia, centrele regionale la nivelul cărora se vor semna contractele de finanţare şi se vor face autorizările de plată.

Acesta este modelul de descentralizare pe care vrem să-l urmăm, în schimb agenţia centrală întărindu-şi rolul de metodolog şi de control“, a mai precizat domnul director, de la care am aflat şi că, spre deosebire de fostele programe de finanţare, când trebuiau aprobate de la Bruxelles orice modificări de procedură pe noile fonduri europene, decizia va aparţine părţii române.

Astfel, prin noile programe sperăm să acoperim necesităţile din zona rurală, mai ales că vom avea şi fonduri mult mai generoase în cadrul măsurii de renovare a satelor. Începând cu 20 august, în paralel cu distribuirea de ghiduri şi pliante, Ministerul Agriculturii şi APDRP vor începe o campanie de informare asupra oportunităţilor de finanţare prin FEADR, la nivelul întregii ţări, materializată în 8 conferinţe de anvergură regională.

SAPARD

O ştire de ultimă oră

- Guvernul sprijină cu 290 milioane de lei Consiliile locale pentru cofinanţare SAPARD

Guvernul a decis alocarea a 290 milioane lei pentru Consiliile locale care au în derulare programe SAPARD, dar nu dispun de fonduri suficiente pentru cofinanţare. „Există 305 proiecte SAPARD în derulare, iar comunităţile locale nu vin la decontare pentru că nu au posibilităţi de finanţare“, declară ministrul agriculturii Decebal Traian Remeş.

De acest ajutor financiar vor beneficia toate Consiliile locale care au accesat fonduri europene în cadrul programului SAPARD.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 1007

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

NR. 8 / 2007

EDITORIAL

Banii din culise...

Aud deseori vorbindu-se despre performanţele agriculturii unor ţări vest europene, despre calitatea produselor acestora, despre competitivitatea pe piaţa bătrânului continent, despre... Ne-am învăţat, specific multora dintre noi, să privim în curtea vecinului fără a evalua şi autoevalua potenţele noastre reale şi, mai trist, fără „a da Cezarului ce-i al Cezarului“. Adică a da agriculturii ce i se cuvine măcar pe măsura aportului ei la crearea „bugetului consolidat al statului“.

Comparăm şi judecăm. Iar victime cad de regulă cei a căror menire e de a produce. Ei sunt cei care realizează producţii ineficiente - ale căror costuri, vezi Doamne, sunt mult prea mari faţă de cele din ţările la care mă refeream - deşi lucrează pe un pământ la care mulţi jinduiesc. Adică deosebit de fertil, cum prin puţine locuri din lume poţi afla.

N-am să mă refer la realităţile agriculturii europene pe care le-am mai comentat cu diferite prilejuri, inclusiv atunci când îndemnam demnitarii s-o ia la pas prin Europa. Am să spun însă că guvernele ţărilor respective realizează ce înseamnă o agricultură performantă într-o ţară care se respectă şi, ca urmare, începe şi sfârşeşte cu ea programele de guvernare. Şi-i mai pune alături turismul, agroturismul şi infrastructura, activităţi şi elemente care-i „modelează“ performanţele. În România?

În România, prim-ministrul, şi nu este singurul, începe cu... comerţul - nu vă gândiţi la cel cu produse agroalimentare, poate cu maşini şi... altele -, continuă cu învăţământul, sănătatea, administraţia şi la urmă îşi aminteşte de agricultură şi problemele sociale. Uită domnia sa că un popor bine hrănit este şi sănătos şi creativ. Adică deştept. Sau poate tocmai asta nu-şi doreşte?

Revenind la performanţă şi costuri, trebuie să spun că... dincolo majoritatea input-urilor, adică a materiilor şi materialelor ce concură la realizarea producţiilor agricole şi zootehnice, sunt de cinci până la douăzeci de ori mai mici decât în România. Şi, ca să fie aşa, statul intervine direct şi indirect prin susţinere financiară (subvenţii), fiscalizare redusă, costuri mici ale creditelor (2-4% dobândă anuală), apoi costul energiei în general pentru agricultură este cu până la 50% mai mic faţă de cel practicat pe piaţă.

Pe deasupra, exportul este încurajat prin acordarea de prime celor care produc pentru alte pieţe decât cele autohtone. Şi uite aşa, una peste alta, costurile pe unitatea de produs în ţările în care agricultura îşi are locul ei bine meritat sunt cu mult mai mici, ceea ce le face, evident, şi mai competitive, în vreme ce în România fermierii, agricultorii capotează. Adică falimentează sau sunt pe aproape. Şi asta nu pentru că fermierii sunt mai puţin pricepuţi (ba din contră aş spune) sau agricultorii mai puţin dornici de performanţă.

Mai degrabă vina aparţine celor care nu susţin financiar agricultura pe măsura nevoilor reale ale acesteia, care fac ca „bruma“ de bani să ajungă la fermieri după ce preţurile input-urilor au mai escaladat o treaptă-două, energia să treacă prin două-trei „mâni“ de afacerişti până să ajungă în câmp, îngrăşămintele şi pesticidele la fel. Aşadar, nu fermierii români sunt vinovaţi de... necompetitivitate sau cel puţin nu doar ei. Vina aparţine altora. Poate şi celor care prin culise urzesc printre iţele cu multe milioane de euro. Bani ce niciodată n-or s-ajungă în mâinile slujitorilor pământului.

„O, ce ţară bogată avem şi cât de săraci suntem“ - am auzit un ţăran spunând după un oftat adânc... Şi câtă dreptate are!

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 1678

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Calendar 1-15 decembrie 2007

- 1 decembrie: 1918 – Marea Unire de la Alba-Iulia.
- 2 decembrie: 1852 – Proclamarea lui Napoleon al III-lea ca împărat, după lovitura de stat din urmă cu exact un an; 1935 – s-a născut la Mălini Nicolae Labiş, poet român.
- 3 decembrie: 1621 – Galileo Galilei inventează telescopul; 1967 – chirurgul sud-african Christian Barnard face prima grefă cardiacă.
- 4 decembrie: 1642 – A murit cardinalul Richelieu, eminenţă cenuşie sub Ludovic al XIII-lea; 2004 – a murit Teo Peter, animatorul trupei rock Compact.
- 5 decembrie: 1862 – S-a născut Nicolae Filipescu, om politic, orator şi gazetar român; 1974 – a încetat din viaţă scriitorul român Zaharia Stancu.
- 6 decembrie: Sf. Ierarh Nicolae (Dezlegare la peşte); 1877 – Thomas Alva Edison pune în funcţiune primul patefon, la New Jersey, SUA, cu înregistrarea vocii sale recitând o poezie pentru copii; 1944 – s-a format guvernul Rădescu, care a funcţionat până la 28 februarie 1945; 2005 – semnarea Acordului privind instalarea de baze militare americane în România.
- 7 decembrie: Sf. Mc. Filofteia de la Curtea de Argeş; 1792 – Sub patronajul Casei Regale s-a deschis la Londra Teatrul Covent Garden; 1929 – oraşul Bacău a devenit municipiu.
- 8 decembrie: 1980 – A fost ucis John Lennon de un fan căruia îi acordase în ziua aceea un autograf; 1991 – Boris Elţîn, Stanislav Suskevici şi Leonid Kucima, conducătorii Rusiei, Belarusului şi Ucrainei, semnează înţelegerea de fondare a Comunităţii Statelor Independente în locul URSS.
- 9 decembrie: 1842 – În Anglia apare prima vedere cu felicitări de Crăciun; 1894 – la Bucureşti este pus în circulaţie primul tramvai electric, pe linia Obor-Cotroceni.
- 10 decembrie: 1389 – Se încheie Tratatul de Alianţă între Mircea cel Bătrân şi Wladislav al III-lea Jagello, regele polon; 1894 – la Paris se deschide prima expoziţie automobilistică mondială cu participarea a 9 firme; 1896 – a murit, în Italia, Alfred Nobel.
- 11 decembrie: 1909 – Are loc la Madison Square Garden, din New York, proiecţia primului film color; 1913 – a murit Ion Kalinderu, om politic şi publicist, membru al Academiei Române, căreia i-a dăruit averea moştenită de el, ce se ridica la 3 milioane de lei.
- 12 decembrie: 1792 – La Viena, Beethoven ia prima lecţie de compoziţie muzicală de la Haydn, plătindu-i un echivalent actual de 19 cenţi; 1936 – s-a născut Iolanda Balaş, campioană olimpică mondială la înălţime.
- 13 decembrie: 1693 – A murit mitropolitul Moldovei, Dosoftei, pe numele de mirean Dimitrie Barila; 1983 – a încetat din viaţă poetul român Nichita Stănescu.
- 14 decembrie: 1900 – Profesorul Max Planck, de la Universitatea din Berlin, descoperă teoria cuantică; 1901 –

se dispută la Londra primul turneu de tenis de masă din lume.

- 15 decembrie: 1933 – se pun bazele legale ale Ligii Antirevizioniste Române sub auspiciile cotidianului Universul; 1970 – staţia interplanetară Venus-7 este primul aparat cosmic care atinge suprafaţa Planetei Venus.

(D.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 598

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ciudăţenii prahovene

Un consilier analfabet

Dacă primarilor li se cere oarece şcoală – dar nu este obligatoriu, căci Prahova are şi un primar tractorist –, consilierilor locali nu le controlează nimeni carnetele de note de pe vremea presupuselor, măcar, câteva clase. Aşa se face că foarte mulţi săteni aleşi pe listele vreunui partid, pe posturi de consilieri locali, nu ştiu prea bine cu ce se mănâncă hotărârile locale sau proiectele de lege. În comuna prahoveană Baba Ana lucrurile stau parcă şi mai prost: există un consilier local, Vasile Dide, care este pur şi simplu analfabet. Nu ştie să scrie, nici să citească.

A învăţat, de-a lungul celor 70 de ani, să tragă o iscălitură, pe care o pune pe vreun act şi, desigur, pe documentele de la primărie, pe care nu ştie niciodată ce semnează. Cei din primărie nu cunoşteau faptul că Dide este analfabet, căci omul era cu gură mare tot timpul, părea informat, se lăuda cu câtă carte ştie el, „că nu mă dau pe unul de la oraş cu nu ştiu câte facultăţi“.

Au început să se prindă când bătrânelul se eschiva de la scris procese-verbale ori citit ceva în cadrul vreunei şedinţe. Apoi s-a mai dat de gol printr-un fapt: „Unde trebuie să semnez – zicea el – că nu am ochelarii la mine“. Conform evidenţelor deţinute de Prefectura Prahova, consilierul local de la Baba Ana ar fi singurul care n-are nici măcar două clase.

Biserică proprietate personală

Ca să nu se strice mortul până să-l aducă din satul Şchiopoia în satul Cireşanu, primarul comunei prahovene Baba Ana, Nicolai Bulete, s-a pus pe construit, din banii proprii (nu cei de la primărie), o biserică la Şchiopoia. I-au trebuit patru ani s-o termine şi a cheltuit pentru ea salariul său de primar pe 20 de ani.

Acum biserica este gata, se ţin slujbe în ea şi poartă hramul „Sfântul Nicolae“. Primarul Bulete spune că l-a ajutat Dumnezeu să ridice biserica, aranjând EL lucrurile de aşa manieră încât să aibă banii necesari. Lumea zice prin sat că are treabă la „biserica primarului“. Denumirea s-a împământenit şi Bulete este singurul primar deţinător de biserică ortodoxă.

Primarul, moaşă comunală şi pompier

Pentru că localitatea prahoveană Salcia este, nu numai izolată, la marginea judeţului, ci şi foarte săracă, pentru orice problemă localnicii apelează la primarul Dan Boştină, singurul din comună care are o maşină.

Nici drumurile până aici nu sunt bune, salvarea şi pompierii neîncumetându-se să ajungă până la Salcia, când este câte un caz de urgenţă. Aşa se face că primarul este şi pompier, şi moaşă comunală, şi vornic la nunţi. El este cel care duce, la orice oră din zi şi din noapte, bolnavii la spital, la Ploieşti.

Primarul moşeşte copiii, căci se întâmplă să nu ajungă până la maternitate cu tinerele mame şi, dacă ele nasc în maşină, el ce să facă? Trebuie să lege buricul copiilor.

Dan Boştină are vreo 15 fini cununaţi şi vreo 30 de finuţi botezaţi. Cum nu are unul naş, cum vine la „dom' primar“ să-i cunune ori să-i boteze el. Aşa se face că primarul este naş sau cumătru pentru toată comuna de 1.200 suflete. Şi nici nu se pune problema ca la alegerile din 2008 să nu iasă tot el primar…

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 956

Comentarii

1. miki -- (23-May-2010)Dan Bostina cel mai prost si cel mai profitor om.Ca sa cunune si sa boteze se-mprumuta de bani la lume,dupa care nu-i mai returneaza spunand ca i-a ajutat cu anumite prob.Da ajutoare sociale la oameni buni de munca,in loc sa ajute batranii bolnavi si neputinciosi ai comunei,pe care-i pacaleste la alegeri cu 1kg de zahar,1l ulei si vreo galeata.e un om de nimic,fara caracter.

2. Antoaneta A -- (30-November-2010)Nu stiu cine sunteti domnule Miki, dar as vrea sa stiti ca va inselati amarnic.Eu sunt o locuitoare a comunei Salcia, iar D-nul Dan Bostina imi este nas.Credeti-ma ca este o persoana deosebita si nu a facut decat sa ajute oamenii, drept dovada dansul este la al treilea mandat. Si nu cred ca noi ca ceteteni ai comunei avem atatia bani de a-l imprumuta pe D-nul Primar.V-as ruga sa nu mai spuneti asemenea lucruri despre dansul, pentru ca nu sunt adevarate.Ati putea sa afirmati aceste lucruri de fata cu locuitorii comunei sau chiar cu D-nul Primar? Eu nu cred...

3. Victor M -- (30-November-2010)Doamne cand a aparut acel comentariu urat la adresa d-nului primar? D-nule Miki, cine sunteti? Il cunoasteti pe d-nul primar ca sa vorbiti asa ceva? Eu il stimez foarte mult pentru ca mereu mi-a ascultat si m-a ajutat in problemele mele. Uneori nici nu mai are timp pentru dansul, dar nu-i lasa la greu pe cetateni...lasati-va adresa sa putem discuta mai multe daca sunteti atat de sigur pe informatiile dumneavoastra.

4. Vasile -- (1-December-2010)Eu sunt un fin al d-nului primar si am apelat cu cateva saptamani inainte de nunta pentru ca dansul mai era singura mea sansa pentru ca nu gasisem pe nimeni dispus sa ma cunune. eu ii multumesc foarte mult si tare as vrea sa aflu cine este aceasta persoana " Miki" (d-na, d-ra, sau d-nul) care a indraznit sa-l jigneasca pe parintele meu spiritual si nu inteleg de ce vorbeste in numele altor persoane, poate chiar dumeavoastra ati fost ajutat de nasul meu. multe persoane au fost ajutate de dansul si nu a solicitat niciun fel de ajutor la alegerile locale de la nimeni.

5. cristi -- (1-December-2010)eu cred ca este vorba de invidie.probabil faceti parte dintr-un alt partid politic...nimeni nu a facut ce a facut domnul Dan Bostina pentru locuitorii comunei Salcia si nu a facut-o din obligatie, ci de placere. Am observat acest lucru chiar eu.

6. viorel -- (1-December-2010)eu as avea o idee si anume ca acesta persoana MIKI sa se afirme in fata tuturor locuitorilor comunei, sa spuna acest lucru in fata tuturor, ca probabil este si el locuitorul acelei comune...dar dupa cum se prezinta aceasta persoana da dovada el de cuvintele rautacioase aduse la adresa d-nului primar(prost, om fara caracter, un om de nimic).Ar trebui sa se recomande cu numele lui intreg pentru a stii toata lumea despre cine este vorba, ca sigur nu va scapa de nimeni, nu va mai avea liniste, toti locuitori vor vrea sa-i adreseze cateva cuvinte si sigur ca vor fi unele urate.

7. andrei -- (1-December-2010)nu domnule viorel eu zic ca mai bine ar fi ca aceasta persoana miki daca tot poate spune atatea lucruri urate, eu as fi tare curios daca ar fi dispus/a sa-si depuna candidatura la urmatoarele alegeri locale contra domnului primar, pentru ca sigur ar pierde in fata d-nului Dan Bostina, avand un procent de 0%, avand in vedere felul in care se prezinta, felul in care jigneste oameni.D-nul primar nu a indraznit niciodata sa ne jigneasca si a facut atatea pentru noi, de aceea d-nul primar va fi mereu o persoana deosebita pentru noi.

8. gigi -- (12-April-2011) sunt de acord cu adndrei!

9. aurica din Salcia -- (12-April-2011)De ce nu se spun si alte evenimente care se intampla pe raza comunei Salcia,cum ar fi de exemplu faptul ca nea Stroe Gheorghe a implinit venerabila varsta de 100 de ani(1 aprilie 2011)

10. gogu -- (15-September-2011)referitor la pregatirea alesilor si la Salcia avem cazuri,exemplul viceprimarului Toader Alexandru, care nu stie sa lege 2 cuvinte, dar se pricepe la alte lucruri cum ar fi caratul acasa a tot ce

misca prin si pe langa primarie.De altfel asa a procedat si cand era sofer pe autobuz,lua banii si nu taia bilete,fiind in stare sa bage mana in buzunarul calatorului. Nu-i mai ajunge pensia si salariul!.Pacat de d-l primar,asta il face de ras.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarec52e.html-articol=954.htm

Cartarea agrochimică, la periferia agriculturii

• Dialog cu ing. Sergiu Panaitescu, directorul Oficiului Judeţean Prahova de Studii Pedologice şi Agrochimice

Rep.: Domnule director, cum privesc azi agricultorii cartarea agrochimică?

S.P.: Ca pe ceva de care nu ar avea mare nevoie. În anul de referinţă 2007, în Prahova, această importantă lucrare pentru producţii mari şi sigure a fost realizată pe numai 3.000 ha. O nimica toată, dacă ne raportăm la suprafaţa arabilă de 140.000 ha. Acest dezinteres are loc în condiţiile în care UE ne condiţionează alocarea fondurilor comunitare de cartare agrochimică.

Printre puţinii agenţi economici care au realizat noile cerinţe europene sunt firmele cu profil viticol din podgoria Dealu Mare, între care SC Tohani, Podgoriile Tohani, Rovit Valea Călugărească, precum şi un număr de fermieri cu suprafeţe între 1-20 ha, care dispun acum de hărţile agrochimice ce pot asigura aplicarea corectă a tehnologiilor de cultură, în principal fertilizarea, de la plantat până la intrarea pe rod a plantaţiilor noi.

Rep.: Să înţelegem că sunt încă agricultori care practică fertilizarea după ureche?

S.P.: Da, din moment ce cartarea nu acoperă decât 5% din totalul suprafeţei de 140.000 ha. Şi aceasta pentru că nu există nicio constrângere legală. Toată lumea invocă lipsa de bani, chiar dacă lucrarea este relativ ieftină – 100.000 lei vechi/ha de teren arabil şi 300.000-400.000/ha de vie. Astfel, s-a ajuns ca atât de necesara cartare agrochimică să fie la periferia preocupărilor multor agricultori.

Rep.: Şi, totuşi, cum se împacă aceasta cu Directiva europeană a nitraţilor?

S.P.: Este o situaţie delicată. Noi am fost instruiţi pentru aplicarea directivei. Adică să facem o fertilizare corectă, astfel încât să cunoaştem conţinutul solului în nitraţi, să fie administrate dozele optime de îngrăşăminte chimice şi organice.

În Prahova avem patru zone cu conţinut ridicat de nitraţi, îndeosebi în vecinătatea municipiului Ploieşti. Aceste zone vor fi monitorizate, potrivit Directivei europene, a Codului bunei practici elaborat de UE, în care se precizează un minim de măsuri de aplicare a tehnologiilor agricole, de la A la Z (de la arat la semănat), la fertilizarea complexă a solului, pe care trebuie să le aibă în vedere fiecare fermier.

Rep.: Ce se întâmplă cu ameliorarea solurilor sărăturoase şi acide?

S.P.: Există un program judeţean în acest scop, dat fiind faptul că există peste 30.000 ha sărăturoase şi acide. Acţiunea de amendare a terenurilor respective trenează însă din lipsă de fonduri. Amendarea unui hectar costă foarte mult, fiindcă substanţele trebuie aduse de la mari distanţe – Târgu-Mureş, Turnu-Măgurele sau Bacău, de unde aducem fosfogipsul.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

MIEREA (IV)

Mierea poate fi deci considerată atât un excelent aliment şi medicament, cât şi un preţios vector terapeutic.

Mod de utilizare şi posologie

Pentru uz intern: melitele (preparate oficinale obţinute prin dizolvarea mierii într-un lichid simplu sau medicamentos. Proporţia: 4 părţi miere + 1 parte lichid.). Melitele sunt utilizate pentru tratamentul aftelor şi al durerilor de gât.

Mierea poate fi administrată ca atare pe cale orală, sub forma sa naturală, pe pâine, dizolvată într-o băutură caldă sau rece sau amestecată cu unele alimente, precum iaurtul, brânza de vaci proaspătă etc. Administrată într-o băutură caldă, mierea exercită un efect calmant, în timp ce diluată într-o băutură rece ea exercită, dimpotrivă, un efect energizant. Doza este variabilă, în funcţie de persoană şi de indicaţii.

Consumul minim de întreţinere, la un adult sănătos, se situează între 30 şi 40 de grame pe zi sau echivalentul unei linguri pline.

Pentru uz extern, mierea este utilizată în tratamentul plăgilor sau al arsurilor, sub formă lichidă, direct sau cu ajutorul unor comprese îmbibate, după o curăţare foarte atentă a leziunilor, o dată sau de două ori pe zi.

Reacţii adverse, contraindicaţii ale mierii

Mierea nu are contraindicaţii propriu-zise. Doar persoanele suferinde de diabet sau de litiază urinară oxalică nu ar trebui să o consume fără un prealabil aviz medical. Chiar şi bolnavii de diabet pot consuma o miere fluidă (cu o concentraţie mai ridicată de fructoză) în cantităţi mici, care se încadrează în dieta zilnică prescrisă.

Ultimele cercetări în domeniul diabetologiei preconizează chiar administrarea unor cantităţi bine definite de către bolnavii de diabet insulino-dependenţi, care fac adeseori crize de hipoglicemie. În acest caz, administrarea mierii de albine permite absorbţia directă în fluxul sanguin a zaharurilor simple, deci şi a glucozei, nivelul glicemiei echilibrându-se rapid datorită biodisponibilităţii ridicate a acestui produs natural.

Alergiile la miere sunt extrem de rare şi tulburările gastrice nu sunt observate imediat, ci doar ca urmare a unei ingestii rapide şi masive.

Administrarea mierii la sugari este subiectul unei controverse destul de marcante, mai ales în Statele Unite, unde coexistă două şcoli de gândire. Partizanii uneia dintre opinii sunt cei care sugerează să nu se dea miere spre consum copiilor sub 1 an, motivaţia fiind existenţa în miere a unor substanţe ce pot creea hipersensibilitate, în timp ce oponenţii acestei idei afirmă că alte alimente conţinând substanţe similare sunt date fără restricţie copiilor, fără ca acestea să producă reacţii adverse. Există însă şi foarte rare cazuri de intoxicaţie cu Clostridium botulinum, (agentul ce produce botulismul infantil).

Mierea - vector terapeutic

În plus faţă de proprietăţile sale terapeutice intrinseci, mierea prezintă interes ca vector pentru alţi agenţi terapeutici. Datorită presiunii osmotice favorabile, ea este un bun vehicul permiţând ameliorarea gradului de asimilare de către organism a altor produse cu acţiune terapeutică. Exemplu: propolisul şi uleiurile esenţiale vegetale.

- Propolisul (extractele hidroalcoolice de propolis), omogenizat (e) în miere, în diferite concentraţii, oferă ceea ce se cunoaşte sub denumirea de miere propolizată. Această formă de administrare oferă avantajul de a evita senzaţia de arsură pe care o dau extractele hidroalcoolice de propolis aplicate ca atare.
- Acelaşi principiu de diluţie şi de disponibilizare în miere este valabil şi pentru uleiurile esenţiale (aromatice). Aceste preparate oferă la administrare efecte sinergice între componenţii activi aromatici şi miere.

Dr. bioch. Cristina Mateescu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 1277

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarec5be.html-articol=741.htm

Cum pregătim viitoarea grădină de flori > REVISTA LUMEA SATULUI

Cum pregătim viitoarea grădină de flori

Grădina de flori din jurul casei nu arată şi nu poate fi atât de frumoasă ca în 2006 sau 2005. Chiar dacă aţi avut la îndemână apă suficientă să le udaţi, florile au suferit din cauza şocului caloric, care practic a oprit procesul vegetativ.

Pentru pasionaţii floricoli, anul este foarte greu, dar nu este momentul să ne lamentăm. Totul trebuie luat de la capăt şi să pregătim în mod conştiincios viitoarea grădină din jurul casei. Cum?

Să recuperăm tot ce au produs florile în această primăvară şi vară, începând cu butaşii de lalele şi narcise şi sfârşind cu seminţele de la florile de până acum.

Este vremea altoirii şi butăşirii

Ce ne recomandă specialiştii floricoli?

Începând de acum, timp de o lună, este perioada propice înmulţirii plantelor prin butăşire, precum şi pregătirea lor pentru iernare. Pentru a avea flori frumoase, robuste şi mai multe anul următor este bine să avem în vedere fazele lunii, care influenţează benefic ori negativ creşterea plantelor. Luna nouă, ce începe la 12 august, este benefică înfiinţărilor de culturi, dând putere şi energie sporită plantelor pe care le ajută la creştere.

Primul pătrar începe la 20 august (numită lună în creştere) şi este favorabil altoirilor, plantărilor şi încolţirii rapide a noilor plante. După 28 august, când începe luna plină, este bine să culegeţi roade şi să scoateţi bulbii pentru repaus de vegetaţie. Între 28 august - 11 septembrie luna este nefavorabilă culturilor noi.

Lăsându-vă să alegeţi singuri când şi cum este mai bine să vă ocupaţi de plantele dragi, vă recomandăm câteva repere de grădinărit.

Înmulţirea prin butaşi

Trandafirii, muşcatele, hortensiile şi cerceluşii sunt pregătiţi pentru recoltarea butaşilor din lăstari tineri după ce au înflorit. Lăstarii de muşcată rupţi de la noduri şi cei de cercelus se înfig direct în pământ. Trandafirii trebuie acoperiţi cu sticle de plastic ori cu borcane. Butaşii de trandafir trebuie să aibă 10-25 cm, tăiaţi la bază oblic sub un ochi, iar sus deasupra ochiului la 1-2 cm, lăsându-li-se două frunze ciupite la jumătate. Tot acum se face şi altoirea în ochi dormind la trandafiri.

Plantarea stolonilor de căpşuni

Căpşunii dau recolte bune 3-4 ani, după care trebuie înlocuiţi cu plante tinere. Acestea se obţin toamna prin plantarea primilor 2-3 stoloni recoltaţi de la o tufă mamă, într-o pepinieră. Pământul săpat la 10 cm adâncime este udat bine. În mocirla obţinută se plantează stolonii prin presare. Se udă zilnic pentru înrădăcinare. Cultura se îngraşă cu gunoi macerat 2-3 ani. Iarna se pune cenuşă între rânduri ca tratament antidăunători.

Scoaterea bulbilor pentru repaus vegetativ

Dacă nu aţi făcut-o deja, scoateţi bulbii de narcise, lalele şi zambile. Au nevoie de o lună de repaus până la replantarea din octombrie. Crinii de grădină se replantează în septembrie pe teren afânat şi îngrăşat, la 10 cm adâncime.

Reţineţi pentru viitor să tăiaţi tija florii la 15 cm de bulb pentru dezvoltarea normală a acestora. Bulbii mari au nevoie de repaus vegetativ pentru viitoarea înflorire. Trebuie ajutaţi să intre în hibernare, întrerupând fertilizarea şi udarea. După ce-şi pierd frunzele, se lasă la răcoare în beci aproximativ 5 luni. Bulbii mici nu înfloresc, ei vor fi menţinuţi în vegetaţie pentru a creşte.

Vă doresc o toamnă rodnică şi cât mai multe flori noi la primăvară!

Spanacul bun şi bogat se seamănă acum

Orice gospodar care doreşte să-şi asigure un regim alimentar sănătos este bine să aibă cel puţin 1-2 brazde de spanac în grădina de lângă casă. Acesta se poate semăna o perioadă lungă de timp din an, din martie până în octombrie, în funcţie de zona climatică. În sudul ţării, semănăturile târzii riscă să fie compromise de temperaturile ridicate şi de secetă, aşa cum s-a întâmplat şi în acest an. De aceea, este necesar să regândim eşalonarea culturii de spanac, în sensul de a muta semănatul cât mai mult posibil la sfârşitul verii sau în octombrie.

O primă perioadă de semănat indicată de specialişti este sfârşitul lui august - începutul lui septembrie. Dacă se pregăteşte bine terenul şi se asigură îngrăşămintele necesare (gunoi în putrefacţie), iar pe parcursul vegetaţiei, începând cu semănatul, se asigură şi apa necesară, reuşita este sigură. În sensul că, la mijlocul lunii octombrie, putem obţine prima recoltă.

Deşi suntem conştienţi că fiecare gospodar ştie că semănatul în benzi se face la o adâncime de 2-3 cm, ţinem să vă readucem aminte pentru a nu greşi. Mai trebuie să facem precizarea cu privire la sămânţă: nu vă lăsaţi ademeniţi de preţurile „promoţionale“ ale vânzătorilor ambulanţi.

Celor care au cultul spanacului în alimentaţie le recomandăm să-şi dezvolte cultura în sezonul de toamnă, adică să însămânţeze pe la mijlocul lunii octombrie, pentru a obţine o recoltă sigură în prima jumătate a lunii aprilie. Este bine să semănaţi cu 1-2 cm mai adânc decât în mod obişnuit, spre a preveni efectele îngheţului şi dezgheţului de la sfârşitul iernii.

Reţineţi: Spanacul cultivat pentru frunze este puţin pretenţios la lumină şi căldură, dar are nevoie de umiditate normală. Apa nu trebuie să fie în exces, întrucât provoacă putrezirea rădăcinilor.

Narcisa Dohanov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 3925

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cât de rentabile pot fi cerealele de toamnă? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCât de rentabile pot fi cerealele de toamnă?

Din prezentarea principalilor indicatori tehnico-economici ai grupei vegetale „Cereale“ la culturile ce se înfiinţează în toamna anului 2007, rezultă următoarele concluzii:

• estimarea costurilor de producţie şi de piaţă este superioară faţă de cea estimată pentru recolta 2006/2007 (ex.: pentru grâu 542,2 lei/t şi 630 lei/t faţă de 490 lei/t şi 550 lei/t; orz 467,5 lei/t şi 555 lei/t faţă de 400 lei/t şi 480 lei/t etc.) influenţate de nerealizările nivelelor de producţie a secetei, precum şi de tendinţa creşterii preţurilor la bursele de cereale;

• estimarea veniturilor pentru produsele cerealiere (impozabile, cât şi nete, plus contravaloarea subvenţiilor) a dus la creşterea acestora, comparativ cu cele aferente recoltei 2006/2007, reflectate prin acordarea de cotaţii spectaculoase a preţurilor în ţară, cât şi pe plan extern, încât de la începutul lunii septembrie 2007 de exemplu preţul grâului a crescut într-o singură zi în Ungaria cu 1,46%, Franţa cu 4,31%, Chicago cu 3,77%, ajungând până la 254 de euro/t);

• rata rentabilităţii calculată pentru venitul impozabil, cât şi cel net se încadrează între 1,7% şi 39,8%, variind în funcţie de sistemul şi nivelul de producţie, al cheltuielilor efectuate, cât şi a veniturilor estimate;

• acordarea de subvenţii de către Ministerul Agriculturii (circa 420 milioane de euro) pentru sprijinirea înfiinţării culturilor de toamnă (subvenţionarea motorinei şi/sau biodiselului pentru lucrările agricole, seminţe şi/sau pesticide şi/sau îngrăşăminte). Banii se vor da sub formă de cupoane a câte 500 de lei/ha pentru cultura de grâu şi 450 de lei/ha pentru alte culturi.

În urma calculelor din bugetele de venituri şi cheltuieli pe cultură a rezultat, estimativ, o rată a rentabilităţii pentru culturile cerealiere, înfiinţate în anul 2007, prezentată în tabelul de mai jos.

Claudia LEPĂDATU, Lidia IURCHEVICI,
cercetători ştiinţifici Institutul de Cercetare pentru Economia Agriculturii şi Dezvoltare Rurală (ASAS)
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 686
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cromoterapia

V-aţi gândit vreodată ce tristă ar fi viaţa noastră fără culori? Ce posaci am fi? Ce trist ar fi totul dacă lumea ar fi colorată doar în alb şi negru? Cât de veseli suntem primăvara când totul prinde viaţă şi natura izbucneşte într-un joc al culorilor vii sau melancolici toamna, când nuanţele pastelate iau locul verdelui?

Începând cu Evul Mediu, vindecătorii şi vrăjitorii recurgeau adesea la cromoterapie ca la un mijloc de combatere a diverselor maladii. Astăzi, cercetătorii recunosc că, într-adevăr, culorile au efecte puternice asupra psihicului uman, iar prin intermediul acestuia, asupra dispoziţiei generale şi a sănătăţii.

Există şapte culori principale (roşu, portocaliu, galben, albastru, verde, violet şi indigo) care pot fi observate la formarea curcubeului şi două non-culori: albul şi negrul. Roşu, galben şi albastru reprezintă culori primare sau fundamentale, deoarece nu pot fi obţinute prin nicio combinare a altor culori. În schimb, ele formează, prin amestec, celelalte culori din spectrul luminos: verde (obţinut din combinarea galbenului cu albastrul), portocaliu (galben şi roşu) şi violet (roşu şi albastru).

Dar să le luăm pe rând:

Culoarea roşie era considerată de marele vindecător al Antichităţii Avicena un bun remediu împotriva melancoliei de toamnă. În subconştientul nostru, culoarea roşie este asociată cu energia şi puterea; ca urmare, îl binedispune pe om. Astfel, culoarea roşie alungă tristeţea şi emoţiile negative, are efecte stimulatoare asupra organelor interne şi a muşchilor, în special asupra picioarelor. E important să avem anumite obiecte de culoare roşie: o cană roşie, o faţă de masă roşie, o scrumieră roşie ş.a..

Portocaliul completează efectul de însănătoşire al culorii roşii. Culoarea portocalie este extrem de utilă în tratarea dereglărilor aparatului digestiv, a bolilor de inimă, precum şi a disfuncţiilor sistemului endocrin. Oranjul are efecte asupra rinichilor şi vezicii urinare. Dacă purtaţi haine oranj în casă vă ajută să scăpaţi de tristeţe şi de spaime, previne căderile nervoase şi ajută la creşterea poftei de mâncare, care dispare de cele mai multe ori în perioada toamnei.

Culoarea verde este benefică pentru vedere, pentru sistemul nervos şi epidermă, ajută organismul să elimine toxinele şi să scape de constipaţie. Mai este considerată şi culoarea recoltei, contribuind la buna circulaţie a limfei în organism, eliminarea sucului gastric şi a transpiraţiei. Culoarea verde întăreşte sistemul nervos central, stimulează activitatea cerebrală, percepţia informaţiilor şi o gândire coerentă şi exactă.

Culoarea albastră calmează stresul şi emoţiile, scade tensiunea arterială, micşorează durerile în cazul sciaticii şi al ulcerului la stomac. S-a demonstrat că bolnavii de pneumonie care au privit un obiect de culoare albastră s-au vindecat mai repede. Cei care au probleme cu insomnia ar trebui să citească la o lampă cu abajur albastru.

Galbenul este culoare pozitivă prin excelenţă, apropiată de lumina pură şi strălucire.

Este o culoare socială pentru că aduce oamenii laolaltă, dar în acelaşi timp este culoarea oamenilor inteligenţi. Energia culorii galben ne ajută să gândim mai clar şi ne stimulează interesul şi curiozitatea, are efect asupra ficatului, stimulând funcţia hepatică. Este folosit în cromoterapie pentru a îndepărta stările de stres şi depresie.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 618

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Kefalas, soarele îmbrăţişează pământul

Grecia este situată în Peninsula Balcanică, în sudul Bulgariei, şi se învecinează cu Macedonia, Albania şi Turcia. Lungimea ţărmului de la toate cele trei mări la care are deschidere – Egee, Ionică şi Mediterană – ajunge la aproape 15.000 de kilometri. Cu o istorie bogată, este considerată de multă lume leagănul civilizaţiei occidentale.

Grecia este formată dintr-o parte continentală cu numeroase golfuri şi peninsule (Peloponezul, o peninsulă legată de continent prin golful Corint) şi o parte insulară (aproximativ 3.000 de insule în Marea Egee, Marea Ionică şi Marea Mediterană). Insulele cele mai importante sunt Creta, Rodos, Corfu şi grupele Dodecaneze şi Ciclade.

Când mă gândesc la Grecia, în faţa ochilor mi se deschide o întindere nemărginită de apă, case albe, ca nişte stânci de cretă, proiectate pe cerul de un albastru crud, Panteonul, iar gândul îmi zboară fără să vreau la vacanţă.

Grecii au ştiut să-şi valorifice şi trecutul glorios, şi deschiderea la mare, an de an atrăgând tot mai mulţi iubitori de frumos şi artă. Aici turismul este foarte dezvoltat şi nu cuprinde doar marile oraşe, căutate în special pentru vestigii, ci şi satele încărcate încă de tradiţii şi istorie. Vom găsi între graniţele acestei ţări mulţi europeni ce şi-au părăsit ţara natală pentru soarele Greciei, dar şi români, care au venit în schimb în căutarea unui trai mai bun.

Creta este cea mai mare insulă a Greciei şi a cincea ca mărime din Marea Mediterană. Aici, pe lângă atracţiile turistice cunoscute (Knossos, Phaistos, Gortys), se găsesc numeroase sate ce nu s-au dezbrăcat încă de aerul patriarhal. Un astfel de sat este şi Kefalas, aflat la 282 de metri deasupra mării, în regiunea Apokoronas, la doar câteva minute de oraşul Vamos şi de plaja Almirida, din nord-vestul insulei.

Cu o arhitectură deosebită, Kefalas s-a păstrat neschimbat de-a lungul vremilor, iar oamenii prietenoşi îşi duc acelaşi trai molcom, între căldura soarelui şi răcoarea caselor. Terenul arid nu a permis culturi prea bogate sau diversificate – în afară de plantaţii de măslini şi portocali nu creşte nimic, iar singurele animale care rezistă sunt caprele –, dar a oferit un alt mare avantaj: dezvoltarea turismului.

Vizitatorii sunt atraşi mai ales de aspectul rustic şi vechi al localităţii: de străzi, de cele opt mănăstiri, de panorama ce se deschide asupra Golfului Georgioupolis şi a munţilor Albi, de micuţele cafenele, dar şi de tavernele pitoreşti.

Kefalos nu a fost încă distrus de turism şi stilul tradiţional de viaţă s-a păstrat, chiar dacă în ultima vreme tot mai multe case noi s-au ridicat deoarece, pe lângă turiştii sezonieri, dornici să găsească o oază de linişte, aici vin mulţi nordici care cumpără terenuri pentru a-şi construi o casă. Numărul acestora a început să fie tot mai mare în ultimii ani, atraşi fiind şi de faptul că acest sat se află foarte aproape de oraş şi mare.

Kefalas nu e chiar un sat rupt de lume, pentru că aici se găsesc magazine bine aprovizionate, o poştă, iar un centru medical, care asigură servicii medicale 24 din 24 de ore, se află la doar câteva minute, în Vamos. În satele din împrejurimi – Almerida, Kalives, Georgioupolis şi Gavalohori – lumea merge pentru plajele întinse de nisip, tavernele tradiţionale, dar şi un muzeu.

Totul pare făcut pentru a plăcea şi a atrage turiştii. Ai putea fi tentat să crezi că, într-o Europă fără graniţe, amestecul de populaţie va duce la pierderea tradiţiilor. Dar, de-a lungul vremilor, grecii ne-au demonstrat că au ştiut să rămână acelaşi popor mândru şi statornic în faţa schimbărilor, iar spiritul lor va dăinui în continuare.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 626

□
º Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Salata verde, lăptuci (Lactuca sativa)

Este o specie euroasiatică, cultivată de foarte multă vreme, apreciată în mod deosebit de romani. Îşi are originea din Salata sălbatică (Lactuca seriola) care creşte şi în România.

O legendă mitologică pomeneşte de Junona, care a folosit Lăptuca pentru a o naşte pe Hebe fără dureri.

Sucul uscat la soare de la specia Lactuca virosa, numit Lactucarium era cunoscut şi de Diosoride, Calmella şi Galen ca antiseptic, calmant şi narcotic, asemănător opiului, dar mai puţin nociv.

Sub numele de Salată se cunosc următoarele varietăţi: var. longifolia, la care frunzele nu se acoperă unele pe altele; var. capitata, care formează o căpăţână densă; var. crispa cu frunze creţe; var. asparagina cu tulpina foarte cărnoasă, originară din China.

Salata verde conţine: 1-1,4% proteine, cantităţi mici de substanţe grase, 1% hidraţi de carbon, cantităţi mici de sodiu, ceea ce este bine pentru sănătate, 150 mg% potasiu (favorabil sănătăţii) 15 mg% calciu, 25 mg% fosfor, 0,4 mg % fier, 90 mg % vitamina A, câte 0,05 mg% din vitaminele B1 şi B2, 0,3 mg% niacină şi până la 50% vitamina C, 2 UI (unităţi internaţionale) de vitamina E.

În alimentaţie se foloseşte în special în stare crudă, asezonată cu puţin ulei vegetal, oţet de mere şi miere şi puţină sare.

În bucătăria românească, în special în mediul rural, se prepară o supă sau un borş din salată verde cu puţin ulei vegetal, se fierbe şi se pun 2-3 ouă („ochiuri româneşti“).

Folosită la masa de seară, favorizează instalarea unui somn liniştit, combate constipaţia, provocând evacuarea bolului intestinal în dimineaţa următoare.

Are şi alte utilizări terapeutice. Recomandările marilor medici ai Antichităţii privind acţiunea antispastică şi calmantă a Salatei pare a fi justificată prin compoziţia latexului pe care-l conţine.

Acţiunea diuretic-depurativă prin eliminarea uraţilor justifică recomandările în nefrite, litiaza urică, gută şi artrită.

Se recomandă şi în cosmetică sub formă de cataplasme, în special în cuperoză (leziune cutanată facială, cu dilatarea vaselor).

Acad. Ovidiu BOJOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 889

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Cine are interesul să denigreze legumele româneşti?

Iată o întrebare pe care şi-o adresează cunoscătorii în materie. Mai puţin aşa-zişii analişti ce emit tot felul de aberaţii, inclusiv de genul celei care insinuează că „roşia românească modificată genetic este cancerigenă“.

De la început trebuie recunoscut că nu mai putem afirma că roşiile româneşti sunt cele mai bune dacă ne referim la varietăţile cultivate în ţările occidentale. Există şi material biologic autohton tot atât de bun.

Dacă luăm în discuţie arealul geografic în care se produc, de regulă, indiferent de materialul biologic, cele cultivate în România sunt mai gustoase. Şi asta pentru că se bucură de condiţii climatice mai bune, în comparaţie cu alte state europene şi se practică tehnologii clasice, care valorifică fertilitatea naturală a solului. De altfel, acesta este şi unul dintre obiectivele cercetării în domeniu.

Folosim cele mai puţine chimicale

Dacă ne referim la aplicarea de pesticide şi îngrăşăminte, nici pe departe consumul nu atinge valorile fermelor occidentale. De aceea, de cele mai multe ori, producţiile obţinute sunt cu mult mai mici decât potenţialul biologic. Dacă vrem să ne integrăm în legumicultura europeană este absolut necesar să ne dublăm recoltele, altfel nu vom fi competitivi, importurile fiind mai ieftine decât legumele autohtone.

Practicarea unei legumiculturi moderne înseamnă, între altele, cultivarea de material biologic performant cantitativ şi calitativ, folosirea raţională a pesticidelor, îngrăşămintelor minerale şi organice, a biostimulatorilor etc. În privinţa materialului biologic, pentru tomatele cultivate în câmp, cercetarea românească a oferit şi oferă soiuri foarte bune, cum ar fi: Pontica, Viorica, Emilia, Ferma, Roxirom, Buzău 22, Buzău 47, Buzău 1600 etc. Din păcate, pentru culturile protejate oferta noastră este extrem de modestă (IH 50, Ioana F1, Rada F1, Siriana F1).

Prin sistemul actual de finanţare a cercetării nu s-a mai sprijinit acest obiectiv. S-a ajuns astăzi ca în solarii şi sere să se cultive numai hibrizi străini, cu un preţ uneori aproape prohibit pentru unii cultivatori.

Oferta firmelor străine este extrem de insistentă şi trebuie spus că nu toţi hibrizii sunt pe placul consumatorilor noştri.

Suprafaţa de tomate protejate nu reprezintă decât 10-12%, dar are o mare valoare economică.

La ICDLF Vidra se derulează un proiect pentru legumele ecologice cultivate în solarii. Dar este greu să-şi imagineze cineva că populaţia României şi, mai mult, a acestei planete va consuma numai produse ecologice. Deocamdată este o alternativă şi trebuie luată în seamă şi dezvoltată, dar mai ales susţinută material de către Guvern.

În ceea ce priveşte cultivarea de tomate modificate genetic, noi nu stăpânim absolut nimic din tainele acestui sistem. În consecinţă, nici nu putem emite ipoteze pro sau contra. Îmi permit totuşi să întreb: cui îi este frică de OMG? Aş spune că, în primul rând, necunoscătorii, apoi cei care se lasă antrenaţi de propaganda întreţinută din anumite interese.

Sterilitatea - o aberaţie stupidă

Se mai aud, pe ici pe colo, voci care susţin că seminţele româneşti sunt expirate şi nu răsar. Seminţele de legume este imposibil să nu răsară (exceptând erorile cultivatorului). Şi asta cel puţin din două motive: primul, nu facem faţă cererii, şi deci nu au cum să se învechească; al doilea, admiţând că ne-au rămas seminţe nevândute într-un an, ele nu pot fi scoase din nou la vânzare decât după reanalizarea acestora de către Laboratorul Central de Control al Calităţii Seminţelor.

Este regretabil că denigrăm cu nonşalanţă producţia internă de legume. Avem noroc, totuşi, cu consumatorii care au încredere în roşiile româneşti, în legumele produse la noi.

Dacă nu ar fi aşa, de ce comercianţii scriu cu litere de-o şchioapă „ROŞII ROMÂNEŞTI“, chiar şi atunci când ele provin din afară? În plus, aş mai adăuga că mulţi străini, mai mult sau mai puţin obiectivi sau subiectivi, susţin gustul deosebit, inconfundabil, al tomatelor produse în România.

Dr. Victor Lăcătuş, director ştiinţific al ICDLF Vidra

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 1953

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Scrisoarea lu’ Gheorghe

Mult iubite Dom’ Şef!

Ajunsă-i la alde matale pen’ că m-am certat cu Aluminiu, Aspersor, Electrod şi Macaz, la Lodenbliţ. Ne uitam la tevereu în timp ce legumeam o netimbrată, dată moca de Loden, pen’ neşte lobde sperite de la un baştan din poartă, că încurcau carosabilu’. Le-am fi băgat la noi, da’ se învârtea spurcatu’ ăla de proximitate de ziceai c-o să-l facă comisar-şef, analfabetu’ naibii! De Loden n-are coraj să se ia, că-i om de afaceri de... că cum îi face dosar, că cum îi dă NUP ăia de la parchet şi geaba osteneală şi nice dreptu’ nu-l mai pupă. Proşti, proşti, da’ nici chiar aşa! ‘Ceam că ne-am uitat la tevereu la o emisiune cu dom’ Pleşu, dom’ Liiceanu, dom’ Cetepe şi dom’ Hurezeanu.

Acu’ ne-ar fi uns pe suflet Guţă ori Salam, da’ ce te faci că ăla micu’ a lu’ Loden (ăl de termină americana)? Erea cu farfuza de asistentă (aşa-i zice!) şi aia vroia să-i vază, aşa că dădu tevereul pe canalu’ lu’ dom’ Ovidiu. Booon! Acu că-l dădu, îl dădu, da’ ne prinse şi pe alde noi, că ştii cum vorbea, bre? Te ungea la suflet! Io am mai cetit pe dom’ Cetepe, că-s poştar şi nu le duc necetite, da’ acu’ erea altfel. Vorbeau de ţara noastră şi de defectele de le are şi ce-mi plăcu mie erea aşa o vorbă de mă unse!

Bre, cum se termenă ne şi luarăm la harţă, noi de noi. Io şi cu Aluminiu eream de-un gând cu dom’ Cetepe, care zise că n-avem adâncimi. Aspersor şi Electrod ereau de partea lu dom’ Liiceanu şi alde Macaz cu Loden ăl bătrânu’ ţinea partea lu’ dom Pleşu. Acu’ la Loden pricep că se dă de mijloc, că-i patron de bodegă, da’ pă Macaz nu-l pricep, că nice televizor n-are prostu’! Pe ce se bazează de se dă de mijloc?

Vin acu la alde matale să ne zici care este defectu’ nost’ ăl mai marele? Io zic, bre, că-i ăla de n-avem adâncimi! Că cum s-avem de ni le luă pe toate, gaze, petrol, aur, că pe ălea cu cărbuni le închisărăm singuri, adică tot devine că nu le avem.

Zic că oleacă de dreptate are şi dom’ Liiceanu, de zise că ne lipseşte gelatina, că de unde n-ai adidaşi în zamă, rămâne piftia neînchegată. Da’ nu-s de acord cu el până la capăt, că ia să puie usturoi şi s-o vânture, să vezi cu se leagă. Adică dacă noi ieream mai vânturaţi pe ici pe colo, să vedem cum o închează alţii, nu ne legam? Ne legam, bre, ‘ţi spui io! Aşa devine că rămăserăm nelegaţi. Şi să ştie alde Dânsul că şi piftia de la fundu’ blidului se încheagă, din adâncime cum ar veni, aşa că parcă tot dom’ Cetepeu îi de partea dreptăţii!

Cu dom’ Pleşu, ce să zic? Zise el că suntem neamu’ descurcărelii şi mare dreptate are? Da’ n-am priceput neam de ce-i defect să te descurcăleşti? Adică am fi legumit la netimbrata lu’ Loden dacă nu ne descurcăleam cu lobdele baştanului. A că ce? Dacă nu ne descurcam mai ajungeam noi să intrăm în ue? Că uite, numai termopanili şi oule lu’ dom Adrian, fură de ajuns să ne ia ăia de Sfântu’ Vasile. Acu’ nu zic, or fi contat şi crapii ăia maşcaţi de ţi i-am dat lu’ alde matale să-i dai plocon la cine ăi ştii! Da’ de descurcat, ne-am descurcat? Ne-am descuract! Aşa că, de ce-i defect?

Io ţ-am scris lu alde matale să ne spui cine are dreptate, că aşa nu se mai poate. Cum ne vedem la Lodenbliţ ori la Sârmă, cum ne luăm în colţ, noi, prieteni de-o viaţă, care am împărţit chiştocul şi netimbrata! Noi ne-am jurat să ne sară ochii dacă nu o dăm pe a lu' matale şi să îţi facem parte din toate descurcălelile noastre, că de când suntem în râcă, nici descurcăreala nu mai merge, că cin' să julească, cin' să stee de şase şi cin' să-l ţie pe gabor încurcat la crâşmă, că Loden, pas? Fi-i-ar neamu' lui de mijloc de râsu' mahalali! Gheorghe.
(AFB).
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 609
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Reînvierea tradiţiilor populare la Bogdăneşti

La ,,cumpăna“ de trecere dintre Moldova şi Transilvania, în Pasul Oituz, la doar câţiva kilometri de aşezarea istorică a Oituzului, unde în Primul Război Mondial ostaşii români au făcut din pieptul lor zid, spunând ,,pe aici nu se trece“, se află comuna Bogdăneşti. Tranzitând satele comunei rămâi impresionat de faptul că numele celor mai mari scriitori români sunt încrustate la ferestrele Şcolii Bogdăneşti (construită la începutul anilor 1900), iar multe troiţe, deşi au fost zidite cu decenii în urmă, păstrează cel mai senin petec de cer prin grija cu care sunt întreţinute.

Dacă până în anii din urmă, viaţa în această comună îşi urma un ritm monoton, în ultimul timp ea este plină de reverberaţii. În anul 2006, aici s-a dat în folosinţă un sediu nou pentru primăria comunei, ce respectă întocmai planul vechii primării, care a ars într-un incendiu.

Astfel, primul pas în noua clădire a primăriei, locuitorii îl fac în biroul impozite şi taxe, restul birourilor ,,descoperindu-se“ pe rând.

Legătura cu istoria a îndemnat locuitorii de pe aceste meleaguri să reînvie şi tradiţiile populare. Aşa se face că, în acest an, sărbătoarea religioasă a ,,Sânzienelor“ (la 24 iunie) s-a transformat într-un mare eveniment. Tinerii, în frumoase costume naţionale, au venit cu cununi de grâu şi coşuri împletite şi au adus în actualitate semnificaţia ritualurilor populare ale acestei zile. Gazdă a fost sala bibliotecii şcolii, care se mândreşte cu faptul de a fi una dintre primele instituţii de acest fel din judeţul Bacău.

Considerată o sărbătoare religioasă, în care ,,cerurile se deschid“, fii ai satului din mai multe generaţii au ţinut să fie prezenţi; cu mari buchete de flori de sânziene şi alte flori de câmp, ce se culeg doar în această zi. Aşa s-au derulat ca nişte poveşti, secvenţele visării ursitului, a vrăjilor cu ulcele şi cu tăciuni stinşi, a găsirii leacurilor din plante pentru animalele de lângă casă.

Învăţători şi profesori, doctori şi ingineri, foşti elevi ai şcolii, reveniţi după 15-20 de ani, au rămas încântaţi de această sărbătoare în care satul, cu entuziasmul tinereţii, ,,şi-a regăsit vârsta copilăriei“, după cum a declarat prof. Elena Andruşcă. Cu sufletul plin de emoţii, amintind că în Bogdăneşti mai sunt doar două fântâni cu cumpănă, ea a mărturisit: ,,satul este o comunitate din care nu trebuie să se piardă tradiţiile.

În Uniunea Europeană el trebuie să-şi păstreze toate obiectele ce atestă prezenţa omului simplu, care în credinţă a păstrat obiceiurile populare“.

Cuvintele profesoarei Elena Andruşcă au fost pentru locuitorii comunei un imbold de a aduna ,,într-o casă a satului“ lucrurile pe care le preţuiesc cel mai mult, urme nepieritoare ale generaţiilor.

Sărbătoarea de la Bogdăneşti a trezit într-un freamăt inimile celor prezenţi când membrii Ansamblului de dansuri ,,Doruleţ“ au prezentat cele mai frumoase hore ale zonei, cu un specific aparte. Cu o puritate rar întâlnită, ,,ţinând“ ritmul fiecărei melodii, tinerii dansatori au ,,încins hora bătrâneşte“ aducând în suflet surâsul unor amintiri, din vremurile în care hora satului era atât de mult aşteptată…

Ion Moraru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 506

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarec759.html-articol=166.htm

Plante din flora spontană

Leurda, ai-ul de pădure (Allium ursinum)

Plantă erbacee, perenă, mult răspândită în pădurile de foioase de la câmpie până la zona montană, pe terenuri umede. Întreaga plantă are miros şi gust de usturoi.

Se folosesc frunzele înainte de completa înflorire, în salate ca atare sau în diferite preparate culinare. Se conservă şi pentru iarnă.

Deşi compoziţia chimică nu a fost amănunţit studiată, s-a identificat prezenţa uleiului esenţial care conţine combinaţii sulfurate (sulfură de alil), levuroză, săruri minerale şi vitamina C.

În terapeutica tradiţională se recomandă în hipertensiune, hematurie, ca diuretic-depurativ, pentru eliminarea viermilor intestinali şi în mărirea peristaltismului intestinal.

Potbalul (Tussilago farfara)

Specie de lumină şi semiumbră care creşte pe coaste râpoase, maluri abrupte ale râurilor şi pâraielor, soluri cu eroziuni recente mai ales în zonele de deal şi munte, în toate judeţele care mărginesc arcul carpatic.

În alimentaţie şi fitoterapie se folosesc numai frunzele, deoarece florile şi rădăcinile conţin alcaloizi pirolizidinici potenţial carcinogeni.

Frunzele conţin mucilagii care, prin hidoliză, dau galactoze şi pentoze. Conţin cca 17% taninuri, substanţe amare, carotenoizi, inulină, precum şi săruri minerale în care predomină potasiul, săruri de zinc, siliciu organic etc.

În alimentaţie se folosesc frunzele pentru sărmăluţe la fel ca şi cele de viţă-de-vie, tei sau ştevie.

În această scurtă prezentare nu am menţionat rădăcinoasele (morcovul, ţelina, pătrunjelul etc.), mazărea, lintea, bobul, fasolea, năutul etc. şi nici cartofii, porumbul, tomatele, vinetele, ardeii, care intră în alimentaţia de la sate şi oraşe fiind specifice şi altor popoare.

Acad. Ovidiu BOJOR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 667

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarec765.html-articol=77.htm

Iernarea sigură pentru fauna Prahovei

Veche vatră cinegetică, Prahova se află printre cele dintâi din ţară la varietatea şi bogăţia faunei sale. În perimetrele celor peste 50 fonduri de vânătoare, situate din mărginimea Câmpiei Bărăganului şi până în codrii de legendă ai Bucegilor, sălăşluiesc cele mai valoroase exemplare de urşi, cervide, căpriori, capra neagră, cocoşi de munte, mult căutate de vânătorii străini şi în egală măsură de către cei din ţară.

Potrivit directorului Asociaţiei Judeţene de Vânătoare şi Pescuit Sportiv - AJVPS, ing. Valeriu Bolgiu, în judeţ există circa 200 de exemplare de urs brun, 770 de căpriori, 400 de cerbi comuni, alte zeci de cerbi lopătari, 240 exemplare de capră neagră, 750 de lupi, 1.000 de vulpi, pisici sălbatice, râşi, 335 de mistreţi, 15.000 de iepuri, precum şi zeci de cocoşi de munte şi fazani.

Cum iarna se anunţă lungă, cei aproape 1.000 de membri vânători ai AJVPS Prahova, paznicii de vânătoare, împreună cu pădurarii Direcţiei Silvice Prahova, au pregătit o mare cantitate de hrană, pe gustul fiecărei specii, care îşi vor alege meniul preferat din locurile de popas din munte şi câmpie.

Aşa după cum ne-a asigurat directorul Valeriu Bolgiu, pentru efectivele faunei prahovene au fost asigurate, până în prezent, suficientă hrană. Între aceasta se află 47.350 tone fân de lucernă, 14.950 tone de frunzare, 79.000 tone de nutreţuri suculente, 27.500 tone de furaje combinate, 79.000 tone de furaje concentrate. În plus, tot în puncte vizitate de animalele pădurii ori ale câmpurilor judeţului, au mai fost asigurate şi însemnate cantităţi de sare. Semn că pe timpul acestei ierni fauna Prahovei are asigurată o hrană consistentă pentru a avea astfel efective tot mai sănătoase şi tot mai numeroase.

B.N. CRISTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 780

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Însemnări din mansardă „Pasiunea mea – zootehnia“

(G.K. Constantinescu, 1948-1950)

Profesorul G.K. Constantinescu, născut la Brăila, în 1888, decedat într-o mansardă din strada Armenească, în 1950, în plină putere creatoare, a fost fondatorul zootehniei moderne în România.

Continuator al unui ilustru profesor, Nicolae Filip, el a experimentat şi a stabilit prin metode de cercetare moderne legile transmiterii caracterelor la urmaşi, metodele de selecţie şi de ameliorare, dar şi pe cele de reproducţie, creştere şi exploatare a animalelor domestice.

Regimul poliţienesc instaurat în România după intrarea trupelor sovietice l-a obligat să se ascundă pentru a evita detenţia rezervată elitelor ţării. Timp de aproape trei ani, în loc să experimenteze în laborator, să citească în bibliotecă, să predea la catedră sau să scrie în folosul ştiinţei zootehnice (este autorul primului Tratat de zootehnie generală în două volume din România) naţionale şi mondiale, şi-a scris memoriile.

Începem să redăm cuvânt cu cuvânt, respectând punctuaţia vremii, capitolele mai interesante legate de viaţa şi de activitatea sa, model de patriotism şi profesionalism pentru generaţiile actuale şi viitoare de medici veterinari şi nu numai pentru ei.

„Pentru mine, zootehnia n-a fost numai o specialitate, o profesie, obligaţie de catedră. Zootehnia m-a atras, m-a câştigat, m-a învins. Ea este una dintre ştiinţele cele mai bogate, mai frumoase, mai pline de conţinut. Ea a devenit pentru mine o adevărată pasiune. În ea m-am regăsit. Este câmpul de activitate cel mai atractiv. Obiectul său de studiu este un material special, care încântă, stimulează, absoarbe, concentrează şi satisface. Zootehnia nu este numai zoologie, anatomie ori fiziologie. Ea se ocupă de animalele domestice, care se deosebesc mult de toate celelalte animale. Fauna domestică reprezintă una dintre cele mai mari bogăţii ale omenirii. Ea este o cucerire grandioasă a omului preistoric.

Alături de descoperirea focului şi a metalelor, domesticirea animalelor este a treia uriaşă descoperire a omului. Omul primitiv a ştiut să facă din lup câine, din bour bou, din mistreţ porc domestic şi astăzi zootehnia studiază, în toate detaliile, aceste specii noi create de mâna strămoşului nostru.

Le studiază şi la suprafaţă, ca forme exterioare, le studiază şi ca funcţie, ca maşini utile, producătoare de bunuri fabricate, le studiază şi ca structură, constituţie perfectă şi perfecţionabilă, corespunzătoare scopului şi, în fine, le studiază şi sub un alt raport, superior, cel psihologic, căci şi ele au, la fel ca oamenii, bucuriile lor, plăcerile lor, iubirile lor, suferinţele lor, gândurile şi chiar visurile lor.

Zootehnistul cercetează sub toate aceste aspecte rasele de animale domestice pe care le creşte, le hrăneşte, le exploatează şi le transformă mereu în uzine tot mai productive, realizatoare de beneficii. Ele îl interesează pe zootehnist ca origine, ca devenire, ca unităţi sistematice, ca conversibilitate, ca transgradienţă, ca material biologic, psihologic şi, mai presus de toate, economic. Câmpul zootehnic este astfel un adevărat loc de întâlnire a unor serii de interese.

Darwin s-a inspirat de la crescătorii de animale ca să-şi formuleze teoria selecţiunii, psihologii studiază elaboraţiunile psihice la animale, spre a-şi crea baze pentru psihologia omului, igienistul studiază alimentaţia omului cu alimente de origine animală, economistul cercetează producţia, circulaţia, importul şi exportul de produse zootehnice, iar toate acestea le pune la dispoziţie crescătorul de animale şi îndrumătorul său, zootehnistul.

Nu cunosc disciplină mai bogată în resurse. Şi ca metodă, zootehnia este la fel de bogată. Descripţia, experimentarea, statistica, analiza de laborator, microscopia, biometria sunt metodele de lucru obişnuite ale zootehnistului adevărat.“

Dr. Dan M. CONSTANTINESCU, medic primar veterinar

O reeditare necesară

Acest Tratat fundamental este o adevărată operă ştiinţifică tehnică şi didactică realizat la cel mai înalt prestigiu profesional, care prin erudiţie, sistematizare şi obiectivitate reuşeşte performanţa rară de a se menţine în actualitate, după 60-70 de ani de la scrierea lui, astfel încât pe autorul Tratatului de Zootehnie Generală, prof. dr. G.K. Constantinescu îl putem numi contemporanul nostru.

Cuprinde elemente interesante de istoriografie şi mai ales aspecte tehnice şi social-economice de actualitate.

Aceste condiţii sunt cu prisosinţă îndeplinite de principala operă ştiinţifică a prof. dr. G.K. Constantinescu, fondatorul zootehniei moderne româneşti.

Prof. dr. Alexandru T. BOGDAN

(din Prefaţa la Fascicula 1 din volumul 1 al Tratatului de Zootehnie Generală)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 2017

☐

Comentarii

☐

☐

1. Ilie CORNOIU -- (10-June-2011)Admirabil model profesional, personalitatea profesorului G.K.Constantinescu ramane o pilda eterna pentru generatiile de ingineri zootehnisti de astazi si pentru cei ce vor veni in arc de timp.

Prof.dr.ing.zootehnist Ilie CORNOIU

U.S.A.M.V. Cluj-Napoca

2. Constantinescu Nicolae -- (7-July-2017)GK Constantinescu a fost unul dintre titanii stiintei mondiale, care a trebuit sa suporte toata ticalosia opresiunii comuniste. Modul cum s-a sfarsit ar trebui sa fie cunoscut de tineretul tarii noastre care inca mai are retineri sa se implice in politica. Fiindca politica nu inseamna doar cum vei trai, dar si cum vei muri. Deci o glorie a zootehniei mondiale moare ascuns intr-o mansarda, dupa cativa ani de autorecluziune si este rapus de un atac de inima. De ce cazul lui nu este facut public pentru a mai inchide gura apologetilor perioadei comuniste?

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarec7c3.html-articol=306.htm

Revigoranta reîntoarcere > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulRevigoranta reîntoarcere

În fiecare primăvară, când pomii dau în floare aducând parcă ofrandă Soarelui, nu găsesc altă cale de îmbogăţire sufletească după anii petrecuţi în vacarmul oraşului până la vârsta pensionării decât să mă retrag în lumea satului meu, întâlnind oameni care îmi dau şi cărora le dau bineţe, mă întreabă şi-i întreb de sănătate. Dar când trec pragul casei mă înfior că nu-mi mai găsesc părinţii, clanţa uşii e rece, pereţii sunt muţi. Şi totuşi, odaia cea curată de la drum, împodobită ca un altar cu icoane, cu poze de familie, încadrate de ştergare ţesute de mâna mamei în nopţile de iarnă ale tinereţii ei, se dovedeşte totdeauna primitoare şi îmbietoare.

Una dintre fotografii îl înfăţişează pe tata abia întors de pe frontul de Răsărit. Iar chipul mamei mă încarcă de amintiri duioase care bat la poarta inimii. Ochii lor, precum ai sfinţilor pictaţi în biserici, îmi urmăresc toate gândurile şi mişcările, mulţumiţi că nu am înstrăinat nimic din ceea ce ei au clădit cu sudoarea frunţii.

E singurul loc căruia, cu dragoste şi dor, îi pot spune acasă. Şi sunt fericit să constat că oamenii sunt aidoma celor pe care i-am cunoscut în anii copilăriei, privind cerul cu un interes mai mult decât astronomic, îngrijoraţi de soarta roadelor pământului. Sunt cei care cu mândria caracteristică, au sărbătorit de curând 500 de ani de atestare documentară a aşezării lor, comuna giurgiuveană Mihai Bravu, apropiată de Călugăreni, unde marele voievod, unificatorul de ţară, a repurtat o victorie istorică asupra hoardelor otomane.

Când vin în marele oraş, mă simt revigorat, sufletul mi-e plin de amintirile din copilărie, de tonusul consătenilor care n-au pierdut încă speranţa că se va cerne şi peste aşezarea lor din Câmpia Română lumina unor vremuri mai bune.

Gheorghe MOHOR
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 534
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Colindele, pe scena Ateneului Român

Legat de sărbătoarea Naşterii Domnului există o mulţime de obiceiuri la români, printre care cele mai cunoscute sunt „ Moş Ajunul“, „Florile dalbe“, „Steaua“, „Capra“. Copiii merg în Ajun cu colindul, din casă în casă, şi primesc, ca răsplată, mere, nuci, covrigi, portocale şi bănuţi, semne ale bogăţiei trecute dar şi ale speranţei în anul ce vine.

În acest spirit al sărbătorilor de iarnă, am avut plăcerea de a participa la Ateneul Român, în data de 2 decembrie a.c., la concertul de colinde organizat de Filarmonica George Enescu şi susţinut de Corul de copii şi tineret „Symbol“, de pe lângă Patriarhia Română, condus de dirijorul diac. prof. Jean Lupu.

S-au interpretat 21 de colinde tradiţionale româneşti şi colinde contemporane. În primă audiţie a fost interpretată „Mioriţa“ de Petre Ştefănescu, iar în prime audiţii absolute „Urătura“ şi „Căpriţa“ de Gelu Stratulat. Au fost invitaţi pr. cons. Alexandru Gherasim, consilier pe probleme de învăţământ şi tineret al Arhiepiscopiei Bucureştiului, şi compozitorii Ştefan Andronic, Constantin Drăguşin, Radu Zamfirescu, Costică Andrei, Petre Ştefănescu.

Sponsorii au fost Patriarhia Română, First Advertising Agency, Loteria Română, SC Hofigal. Membrii corului, format din tineri între 11-18 de ani, au purtat costume populare din toate zonele ţării, oferind sălii arhipline o paletă bogată de culoare şi motive populare româneşti, asemănătoare unei pajişti plină cu flori.

Patriarhul Teoctist spunea că într-un concert de colinde ascultăm texte înălţătoare, multe de origine folclorică, fermecătoare prin prospeţimea cu care înfăţişează un eveniment atât de copleşitor precum cel al venirii în lume a Fiului lui Dumnezeu. Deşi propune un cadru diferit de cel în care au fost create colindele, prelucrarea cultă şi interpretarea artistică într-un concert nu afectează puritatea lor şi nici nu anulează sensul obişnuit al colindatului, afirmându-l preponderent pe cel spiritual.

Cei care colindă şi noi, cei colindaţi, intrăm în aura tainică a sărbătoririi Naşterii lui Iisus Hristos ca o ceată care, în drumul spre Betleem, se va însoţi, cu smerenie, cu cetele îngerilor ce cântă „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.“

Colindatul, un obicei străvechi, este o nepreţuită zestre spirituală pe care o moştenim din moşi-strămoşi. El este sfânt pentru că transmite un mesaj ceresc, o veste de la Dumnezeu. Colindele, la români, sunt expresia Scripturii, explicarea patristică a îndumnezeirii omului transmisă prin viu grai, din tată în fiu, drept şi adevărat, neştirbită cu nimic, purtată de vestitorii întrupării Fiului lui Dumnezeu.

Octavian GOGA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007 Vizualizari: 524

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 901fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarec9ec.html-articol=541.htm

Legumele şi secretele lor

Vitamina C nu dispare din alimente dacă vom respecta următoarele reguli: legumele se taie şi se curăţă numai înainte de preparare cu un cuţit inoxidabil; legumele şi verdeaţa curăţate şi tocate nu se ţin prea mult timp în apă; legumele se aruncă în apa clocotită tăiate potrivit; oala în care fierb legumele se acoperă cu capacul; aveţi grijă ca legumele să nu se răsfiarbă; supa preparată nu se lasă descoperită; mâncărurile din legume fierte sau înăbuşite se vor servi imediat; toate legumele, în afară de sfeclă şi mazărea verde, se fierb în apă cu sare; legumele se vor fierbe într-un vas de aluminiu sau unul emailat, şi nu într-unul de aramă sau fier.

Legumele nu se recomandă a fi trecute prin maşina de tocat, ci se vor da prin răzătoare de aluminiu sau material plastic.

Nu se recomandă păstrarea legumelor în apa în care au fiert mult timp, deoarece devin apoase şi îşi pierd gustul.

Verdeaţa proaspătă, cartofii, varza se vor pune în apa sau bulionul clocotind, vitaminele păstrându-se astfel mai bine.

La prepararea ciorbei, legumele congelate se vor pune toate odată în apa clocotită, fără a le dezgheţa în prealabil, pentru ca vitaminele să se păstreze mult mai bine.

Cartofii

Cartofii fierţi în coajă se vor curăţa mai uşor dacă imediat după fierbere se vor ţine sub un jet de apă.

Gustul dulceag al cartofilor îngheţaţi va dispărea dacă se vor păstra aproximativ 5-7 zile într-o încăpere cu o temperatură de peste 20°.

Înainte de a fierbe cartofii vechi încolţiţi, mai întâi se vor curăţa bine de ochiuri şi se vor ţine în apă rece, se va înlătura un strat mai gros de coajă şi nu se vor fierbe întregi, ci tăiaţi. Apa rezultată nu se va utiliza la prepararea mâncărurilor.

Cartofii noi se vor curăţa mai uşor dacă în prealabil se vor ţine vreo 15-20 de minute în apă rece cu sare.

Aceştia se mai pot curăţa bine dacă se vor pune într-un săculeţ în care se va turna o mână de sare, se leagă la gură şi se freacă unii de alţii toţi cartofii.

Piureul de cartofi nu se face cu lapte rece, pentru că va căpăta o nuanţă gri.

Pârjoalele din cartofi vor fi pufoase dacă în ele se va adăuga puţin bicarbonat.

Varza

Varza murată se va spăla înainte de consumare cu apă caldă, după care se va scurge foarte bine. Aceasta se va căli mai repede dacă în prealabil se va fierbe.

Frunzele de varză proaspete pentru sarmale se vor opări cu apă clocotită cu sare.

Sfecla

Sfecla va fi moale dacă, după ce a fost fiartă timp de o oră, se va ţine 10 minute sub un jet de apă rece. Va fi suculentă şi gustoasă dacă se va fierbe fără a se curăţa de coajă.

Sfecla, după ce se va curăţa de coajă, nu se va păstra la aer, pentru că oxigenul poate distruge vitamina C.

Sfecla şi morcovul ofilite, înainte de preparare, se vor opări, apoi se vor pune în apă la temperatura camerei, ca să se umfle, după care se vor fierbe în aceeaşi apă.

Pentru salate se recomandă ca sfecla roşie să fie coaptă.

Se recomandă ca sfecla roşie să fie fiartă în coajă, iar cea de zahăr se va curăţa înainte de fierbere, deoarece coaja îi conferă un gust amărui.

Sfecla îşi păstrează culoarea în procesul fierberii sau înăbuşirii dacă se va adăuga puţin oţet, borş acru sau sare de lămâie.

Ridichiile

Ridichea îşi va pierde gustul amar şi mirosul neplăcut dacă se va rade şi se va spăla cu apă rece.

Ridichea albă conică e cea mai iute, iar cea rotundă neagră e dulce. Cea mai gustoasă ridiche e cea de culoare roşie-roz, cu vârful alb.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 722

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Noile soiuri deţin cea mai înaltă atestare ştiinţifică

Dr. ing. Antonia Ivaşcu, director executiv al Institutului pentru Testarea şi Înregistrarea Soiurilor.

A dovedit, încă din anii facultăţii, o înclinaţie aparte pentru carte şi cercetare. În cei 30 de ani de la absolvirea Institutului Agronomic din Bucureşti, a reuşit să obţină toate gradele ştiinţifice posibile, elaborând în acest răstimp peste 260 de lucrări de mare actualitate. Este creatoare a 18 soiuri de piersic şi deţinătoare a 6 brevete de invenţii. Din 2006 este membru asociat al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice şi reprezentanta României în Oficiul Comunitar pentru Protecţia Soiurilor (CPVO).

De peste 50 ani, tot ce s-a cultivat şi se cultivă astăzi în agricultura românească poartă parafa ştiinţifică a specialiştilor de la Institutul de Stat pentru Testarea şi Înregistrarea Soiurilor. De-a lungul timpului, sub observaţia cercetătorilor de aici, au fost „difuzate“ agriculturii zeci de mii de soiuri şi hibrizi care, la momentul respectiv, reprezentau ce era mai valoros şi sănătos pentru producţia vegetală a României.

- În câmpurile Institutului de Stat pentru Testarea şi Înregistrarea Soiurilor se verifică anual peste 1.500 de soiuri.

Criteriile de testare şi înregistrare a noilor soiuri sunt universal valabile şi se situează la nivelul exigenţelor europene în domeniu. Aceleaşi reguli internaţionale stau şi la baza sistemului de organizare a metodologiei de lucru. Pentru a intra pe piaţa comercială, fiecare soi sau hibrid trebuie să parcurgă o perioadă de testare de 2-3 ani, timp în care li se verifică şi confirmă autenticitatea, puritatea varietală, valoarea agronomică şi de utilizare, ele putând lua drumul spre marea producţie numai după ce au fost înscrise în
Catalogul oficial.

Procesul de omologare parcurge etape ştiinţifice universal valabile în lumea plantelor vegetale destinate producţiei agricole. Aici sunt excluse orice rebut şi incertitudine legată de sănătatea noilor soiuri şi hibrizi creaţi de institutele de cercetare. Or, trebuie subliniat că presiunea dinspre aceste institute este mare şi ea se datorează unei oferte care exprimă capacitatea profesională a cercetătorilor din agricultură.

Esenţiale sunt autenticitatea şi puritatea soiurilor

În ultimii 3 ani au fost testate şi retestate mii de soiuri din speciile pentru cultura mare, respectiv cereale, leguminoase pentru boabe, floarea-soarelui, rapiţă, cartof, sfeclă-de-zahăr, plante furajere, plante medicinale şi aromatice, specii legumicole, pomicole şi arbuşti fructiferi, viţă-de-vie şi specii ornamentale.

De reţinut că, în anul 2006, au fost în testare 1.345 de soiuri, iar în 2007, 1.722. A fost intensificată activitatea anuală de verificare a autenticităţii şi purităţii varietale a soiurilor din speciile pentru cultura mare şi legumicolă, fiind înregistrate 2.500, respectiv 4.000 de probe. În 2006 au fost create 144 de soiuri noi, iar în opt luni din acest an, 68 de soiuri.

Menţinători ai soiurilor testate şi înregistrate în Catalogul oficial sunt peste 70% staţiuni şi institute de cercetare, societăţi comerciale, persoane particulare româneşti şi aproximativ 30% aparţin firmelor din străinătate.

Specificul condiţiilor climatice

Verdictul final al testării are în vedere condiţiile pedoclimatice: soiurile mai rezistente la ger, altele la secetă să fie create în zonele respective, unde se face şi testarea. De exemplu, soiul de grâu Fundulea 29, creat la ICDA Fundulea, se recomandă să se cultive în zonele de câmpie din Bărăgan, Dobrogea, Muntenia, Oltenia şi Moldova. Hibridul de porumb Fundulea 376, creat la ICDA Fundulea, este recomandat pentru zonele din sudul ţării.

Condiţionări

Trebuie spus că un soi candidat trebuie să fie distinct de alte soiuri înscrise sau notoriu cunoscute în cadrul aceleiaşi specii prin cel puţin o singură caracteristică. Pentru a stabili acest criteriu, soiul este cultivat şi comparat cu cele care au caracteristici de grupare apropiate, din colecţia de referinţă.

Toţi indivizii componenţi ai soiului candidat trebuie să fie uniformi, acceptând un anume număr de plante atipice, aceasta în funcţie de ghidurile tehnice ale CPVO sau UPOV, unde se menţionează acest număr dintr-un total efectiv de plante. Numărul de plante atipice ţine seama de modul de polenizare al speciei, fie directă, fie încrucişată.

Un soi candidat trebuie să fie stabil în multiplicările sale ulterioare, conform caracteristicilor din momentul înregistrării, care trebuie să fie aceleaşi şi după 25-30 de ani.

În vederea înregistrării în Registrul soiurilor şi în Catalogul oficial al soiurilor, pe lângă testul DUS se efectuează şi testul pentru valoarea agronomică şi de utilizare (VAU) la speciile pentru cultura mare. Câteva dintre aspectele urmărite în testele VAU sunt:

- capacitatea de producţie şi stabilitatea producţiei;
- rezistenţa la factorii nefavorabili de mediu;
- însuşiri de calitate superioară;
- rezistenţa la boli şi dăunători.

Institutul nostru studiază şi depozitează soiurile care constituie colecţia de referinţă, asigură legătura cu organismele şi organizaţiile din statele membre ale UE, precum şi cu cele internaţionale în domeniul testării şi înregistrării soiurilor.

În acelaşi timp, editează şi publică anual Catalogul oficial al soiurilor de plante pentru cultură.

Obiective imediate

În perioada 2007-2009 avem în vedere mai multe obiective:

- construirea şi întreţinerea unui depozit frigorific în care se vor păstra soiurile pentru colecţia de referinţă necesare testului DUS, de menţinere şi control al multiplicărilor ulterioare. În prezent, ISTIS are în colecţie 1.478 de soiuri la speciile pentru cultura mare, 350 de soiuri din speciile de legume şi 150 soiuri de plante ornamentale;
- amenajarea şi întreţinerea unei sere (circa 500 mp) necesare efectuării testelor de rezistenţă la agenţii patogeni ale soiurilor candidate, precum şi ale testelor DUS la legume de seră şi plante furajere;
- construirea unui solar pentru testul DUS la speciile legumicole;
- dotarea cu maşini şi utilaje specifice câmpurilor experimentale, precum şi realizarea amenajărilor de irigaţii proprii în centrele unde se efectuează testul DUS;
- participarea la sesiunile şi grupele tehnice ale Uniunii Internaţionale pentru Protecţia Noilor Soiuri de Plante (UPOV), organism internaţional, din care face parte şi România începând cu anul 2001 şi la reuniunile Oficiului Comunitar pentru Protecţia Soiurilor (CPVO);
- schimburi de experienţă, informaţii şi de seminţe cu autorităţile similare din statele membre UE, în scopul unei mai bune implementări a legislaţiei comunitare în domeniul testării soiurilor la noi.

Conform metodologiei, testarea trebuie să se facă în cel puţin 5 centre de testare, amplasate în mai multe zone, cu condiţii pedoclimatice diferite şi respectând solicitările institutelor de cercetare româneşti şi ale firmelor aplicante.

Patrimoniul şi structurile teritoriale

ISTIS are actualmente în administrare 890 ha, repartizate în 24 centre de testare a soiurilor, amplasate în cele mai reprezentative zone pedoclimatice ale ţării noastre, unde se realizează producţii agricole optime, unităţi absolut necesare verificării valorii agronomice a soiurilor.

Aceste centre reprezintă, prin amplasarea lor judicioasă în teritoriu şi prin experienţa dobândită în decursul a peste 50 ani de activitate în domeniul testării şi înregistrării soiurilor candidate, un atu de bază pentru noi.

ISTIS este o instituţie publică de importanţă naţională, deoarece activitatea de testare este unică în România, iar orice companie care doreşte să întreprindă afaceri cu seminţe (comercializare şi producţie) nu poate face aceasta fără ca soiurile respective să fie mai întâi testate la ISTIS, aşa cum se procedează în toate celelalte state membre ale UE, şi înregistrate în Catalogul oficial editat anual de ISTIS.

ISTIS încheie anual contracte de testare cu beneficiari interni sau externi ce se derulează pe parcursul a 2-3 ani. Pentru ca aceste testări să se efectueze în cele mai bune condiţii, iar rezultatele să fie cât mai corecte, câmpurile experimentale pe care ISTIS execută testările trebuie să rămână cu aceeaşi destinaţie, ele fiind deja terenuri uniforme, pregătite de-a lungul anilor în conformitate cu tehnologiile specifice, la care rotaţia culturilor pe terenurile de uniformizare, în scopul asigurării solurilor optime pentru loturile experimentale, este absolut obligatorie.

Pagini realizate de dr. ing. Antonia IVAŞCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 1920

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Prima zi de grădiniţă

Început de toamnă, miez de septembrie… Cârduri de copii, veseli, gălăgioşi trec spre şcoală. Au să-şi povestească atâtea! Vacanţa de vară a trecut repede, deşi i se spune vacanţa mare! Să mai fi fost! Pe cei care vor intra în clasa I îi recunoşti uşor: deşi mici faţă de ceilalţi şcolari, ei se simt „mari“! S-au despărţit de ghiozdănelul de grădiniţă, de jucării, poartă acum uniformă de şcolar, iar în ghiozdanul nou au rechizite pe care abia aşteaptă să le folosească! Prima zi de şcoală din viaţa lor a sosit!

Alături de ei mai sunt şi alţi boboci: cei care merg la grădiniţă pentru prima dată. Pentru ei, emoţiile sunt mai mari; o ţin strâns de mână pe mama şi nu ştiu dacă să se bucure pentru că vor avea mulţi colegi de joacă ori să se întristeze pentru că mămicile nu pot rămâne cu ei în sala de grupă.

Prima despărţire de mama! Unii, în special cei mari (de grupă mare sau pregătitoare) sunt nerăbdători, curioşi, dar încrezători; cei mici însă (de grupă mică şi mijlocie) şi cei timizi sunt temători, lacrimile – mărgele tremurânde în vârful genelor – stau gata să se rostogolească pe obrăjorii fierbinţi, îmbujoraţi! Oare cum va fi la grădiniţă? Cum sunt copiii? Dar doamna? Când mâna mamei se desprinde de mânuţa care tremură, urmează un moment de ezitare, derută, priviri speriate în jur, după care înţelege că, da, acesta e momentul despre care mama îi tot povestise!

Acum mama va pleca acasă, iar el va rămâne cu doamna educatoare şi cu ceilalţi copii. Prima parte a zilei trece greu – cu prezentări, cu jocuri, un cântecel, dar mai ales cu lacrimi şi suspine – iar printre lacrimi aceeaşi întrebare repetată: „Când vine mama?“ Încet-încet, lacrimile încep să se usuce pe obrăjorii calzi şi apare primul zâmbet! E semn că va fi bine! De-aici încolo urmează lungul, dar frumosul drum al adaptării la regimul din grădiniţă, al socializării copilului; la capătul lui, copilul va fi „apt pentru şcoală“.

Ce privilegiu, ce onoare pentru noi, educatoarele, să modelăm mintea şi sufletul gingaş de copil! Dar şi ce responsabilitate! Model şi icoană pentru copil, mamă şi dascăl, toate în acelaşi timp! Nu-i deloc uşor, dar ce poate fi mai frumos decât să sădeşti lumina, binele, adevărul, în speranţa că vor rodi mai târziu în viaţă…

Plângăcioşii de dimineaţă la prânz nu vor să plece acasă! Mamele se bucură, dar sunt puţin derutate: copilul chiar s-a obişnuit cu cineva străin? Eu ştiu din experienţă că cei care au plâns cel mai tare în prima zi s-au îndrăgostit iremediabil de mine! Poate pentru că nu am renunţat niciodată. Nu m-au speriat nici lacrimile, nici ţipetele, nici chiar pumnii sau picioarele pe care „le primeam“ în prima zi. Îi înţelegeam, se despărţeau pentru prima dată de mama, se simţeau neajutoraţi, abandonaţi într-o lume străină, până înţelegeau că nu li se întâmplă nimic rău, că mama îi iubeşte şi nu i-a părăsit, iar doamna educatoare e tot un fel de mamă.

În timp, se ataşau de mine aşa de mult că îşi doreau ca şi la şcoală tot eu să fiu „doamna lor“. Desigur, şi cu „boboceii“ mei de anul acesta va fi la fel!

Educ. Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 681

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Totul se fură, totul...se transformă

Armistiţiul de la Focşani impus de trupele ruseşti bolşevizate va stabiliza linia frontului din munţii Oituzului, de-a lungul văilor Şuşiţei, Putnei şi Siretului până la Dunăre.

Dincolo de linia de fier şi foc, două treimi din ţară sunt sub stăpânirea inamicului, care a conceput şi pus în aplicare cea mai cumplită politică de spoliere economică pe care a cunoscut-o vreodată pământul românesc.

Imediat după cucerirea Bucureştiului au fost confiscate trăsurile, caii, automobilele şi bicicletele şi a fost suspendată circulaţia tramvaielor pentru a se micşora consumul de electricitate. Când tramvaiele s-au repus în circulaţie, în interiorul acestora a apărut un paravan care despărţea partea rezervată soldaţilor germani de cea în care se înghesuia populaţia civilă.

S-a trecut apoi la confiscarea alimentelor din întreg teritoriul ocupat, un adevărat atentat la sănătatea populaţiei. S-a rechiziţionat zahărul, apoi petrolul. Este oprită tăierea vitelor, se interzice fabricarea covrigilor, cornurilor etc. Se confiscă sticlele goale, cauciucurile, obiectele de aramă, alamă, bronz, saltelele de lână, blănurile şi chiar rufăria de corp sau... sifoanele.

Se introduc cartelele de pâine: pentru oraşele cu peste cinci mii de locuitori sunt stabilite 400 g pentru fiecare locuitor. Aşa-zisa pâine era fabricată, jumătate din făină de grâu, restul mălai. Din martie 1918, raţia a scăzut la 300 g pe zi.

„Cum o să trăim fără grâul şi petrolul românesc?“, se întreba Ludendorff, în octombrie 1916, şi aceste cuvinte rezumau un minuţios plan de jaf al teritoriului alcătuit cu minuţie specific germană.

Pe lângă cele peste un milion tone de cereale care n-au mai putut fi evacuate în timpul retragerii, până la 1 decembrie 1917 au fost exportate în ţările duşmane încă 1,5 milioane tone de cereale, oleaginoase, nutreţ, iar până în octombrie 1918 cantitatea exportată a depăşit 2,1 milioane de tone.

Mai mult, soldaţii armatelor de ocupaţie trimiteau lunar familiilor lădiţe cu până la 25 kg de alimente, iar numărul militarilor aflaţi pe teritoriul ocupat depăşea 480 mii de oameni!

S-a interzis, cu desăvârşire, tăierea vitelor de către populaţie, în timp ce, conform statisticilor oficiale, de la 1 aprilie 1917 şi până la 30 decembrie 1918 s-au tăiat pentru consumul trupelor 207 mii de vite mari, peste un milion de oi şi 52 mii de porci.

Şi, iată, un exemplu de rapt economic: pentru a suplini lipsa grăsimilor necesare alimentaţiei şi industriei, un departament special Fettgewinnungsstelle se ocupa de procurarea acestor materii prime. În primul rând, s-a trecut la extragerea uleiului din embrionul de porumb, toate morile mari fiind adaptate pentru această operaţiune. Rafinat şi solidificat, acest ulei devenea margarină. A doua sursă de extragere a grăsimilor era utilizarea resturilor din abatoare şi a celor rămase din hrana soldaţilor de pe front.

Instalaţii speciale prelucrau oase, grăsimi, copite, coarne. Nucile, jirul, ghinda, castanele sălbatice sau chiar sâmburii de prune se strângeau, de asemenea, pentru extragerea uleiului, iar ouăle stricate erau folosite pentru fabricarea săpunului. Pentru populaţia civilă, săpunul conţinea 85% argilă şi doar 15% materii grase. Era interzisă cu desăvârşire fabricarea săpunului în gospodărie. Toate acestea cu consecinţe grave asupra stării de sănătate a românilor din teritoriul ocupat, unde numărul îmbolnăvirilor şi a deceselor au fost, conform statisticilor, de două-trei ori mai mare ca înainte de declanşarea războiului.
Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 553
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

La ţară, hoţia se întinde ca râia

În urmă cu doi ani, pe vremea aceasta, am avut probleme cu sănătatea, fiind internat în spital. Vecinul meu de suferinţă, de loc dintr-un sat făgărăşean, şi-a întrebat soţia aflată în vizită ce mai este nou pe la ei pe acasă. Aceasta i-a răspuns, printre altele, că hoţii au început recoltatul de noapte al cartofilor.

Auzind fără să vreau cele spuse, am rămas iniţial puţin nedumerit, după care am reacţionat cu întârziere, ca orice ardelean, zâmbind amar în sinea mea pentru cele petrecute în acel sat cu furturile de recoltă.

Până la colectivizarea agriculturii, locuitorii satelor erau de o cinste şi corectitudine fără cusur. Cei care furau riscau să fie marginalizaţi sau chiar alungaţi de către obşte dacă recidivau. Pe atunci, porţile şi casele nu se închideau, întrucât nu existau hoţi între săteni.

În Apuseni, de unde mă trag eu, erau case izolate cu distanţe mari între ele. Absenţa gazdei de acasă era semnalată de o mătură rezemată de uşă, astfel încât cel care dorea să vină în vizită să nu mai insiste degeaba.

Cea mai mare ruşine pentru un sătean era să fie dovedit şi considerat hoţ, anatemă pe care o purta toată viaţa, în plus având de suferit şi copiii, precum şi toate generaţiile care îi urmau.

Unui hoţ, după ce era aspru judecat de obşte, oriunde se afla în sat - la biserică, horă, cârciumă sau alte locuri de adunare - sătenii oneşti îi întorceau spatele. Îl evitau ca pe un ciumat, la fel şi familia lui, astfel încât pleca singur din acea colectivitate rurală cât mai departe, adesea la oraş ca să-şi piardă urma, să-şi ia viaţa de la capăt.

Întreg acest edificiu al cinstei şi corectitudinii, clădit şi purificat de zeci de generaţii, a fost dărâmat de intervenţia brutală a sistemului comunist în viaţa ţăranilor, prin colectivizarea nedorită şi jecmănirea lor sistematică.

Pentru supravieţuire, membrii cooperatori îşi completau solidari cele necesare traiului zilnic, prin sustrageri de recoltă de pe câmpurile unde lucrau, produse pe care considerau că li se cuvin de drept, fiind obţinute pe fostele lor terenuri luate cu forţa în colectivă. Astfel, sustragerile de recoltă din agricultura socialistă au devenit fenomen de masă.

Acele apucături ale locuitorilor din mediul rural se manifestă astăzi sub forma unor hoţii de proporţii.

Noii hoţi fură acum fără ruşine de la consătenii lor, adică de la cei care cultivă pământul cu multă trudă, fără ca nimeni să-i deranjeze. Unii, fără să lucreze, stau tolăniţi toată vara la umbră sau prin cârciumi, fiind primii la recoltat pe terenurile altora, unde pătrund cu atelaje, saci, desagi, traiste etc.

Din nefericire, există foarte multe sate în care grupuri de indivizi fără niciun căpătâi îşi însuşesc nestingheriţi munca şi hrana altora. Aceştia au devalizat clădirile, grajdurile, serele şi alte dotări ale fostelor CAP-uri, IAS-uri. Ei sunt cei care au distrus sisteme de irigaţii, garduri de împrejmuire pentru păşunat raţional, au tăiat arborii izolaţi sau din pădure, fără ca nimeni să-i tragă la răspundere pentru faptele săvârşite.

Oare întâmplător actualul procuror general al României a propus ministrului justiţiei să modifice Codul Penal pentru înăsprirea pedepselor celor care atentează la siguranţa circulaţiei rutiere şi feroviare, în urma furturilor care se fac pe noile autostrăzi şi căi ferate? De ce nu s-ar extinde pedepse la fel de mari pentru cei care atentează la siguranţa alimentară a naţiunii, prin distrugerile pe care le-au făcut şi le mai fac?

Mai ales că, din cauza lor, au fost defrişate pădurile în mod sălbatic, acţiuni care au avut drept consecinţe degradarea mediului, alunecările de teren şi multe alte nenorociri, care readuc foametea la sate.

A sosit momentul să înăsprim măsurile coercitive împotriva celor care atentează la siguranţa alimentară prin legi mai aspre pentru infractorii care încă mai bântuie neprinşi în spaţiul rural. Să reînviem exemplul de convieţuire al predecesorilor noştri, care au trăit laolaltă prin muncă cinstită şi omenie, fiind în acelaşi timp necruţători cu leneşii şi hoţii de bucate!

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 577

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizarecba0.html-articol=923.htm

DESCHIDEŢI DRUMUL BANILOR DIN VEST! > REVISTA LUMEA SATULUI
DESCHIDEŢI DRUMUL BANILOR DIN VEST!

Pentru perioada 2007-2013, ţării noastre i s-au alocat prin Fondul European pentru Dezvoltare Rurală aproximativ 7,5 miliarde euro. Aceşti bani sunt destinaţi cu precădere pentru renovarea şi dezvoltarea satelor, îmbunătăţirea calităţii vieţii în mediul rural şi modernizarea exploataţiilor agricole.

E frumoasă ţara noastră
Cum puţine-n lume sânt,
Dar de-o soartă nemiloasă
Avu parte pe pământ.
Cu atâtea giuvaieruri
Strânse în a zestrei ladă
A stârnit de-a lungul vremii
Pofta multor puşi pe pradă.
Trei imperii se porniră
Să ne spurce sfânta glie,
Să ne fure tot avutul,
Să ne ţină în robie.
Dar cu jertfe fără număr
Şi credinţă-n Dumnezeu
Am frânt jugul, am rupt lanţul
Şi ne-am ridicat mereu...
Sântem însă la cinci poşte
De confraţii din Apus;
Vom avea cândva putere
Să urcăm la fel de sus?
Vom avea, căci Uniunea
Ne-a primit pe-al său catarg
Şi ne-ntinde, iată, mâna,
Şi deschide punga larg.
Dar aceste miliarde
Nu apar ca pleaşca-n drum,
Donatorii vor să ştie
Încotro se duc şi cum?

Vor proiecte întocmite
Cu o minte de-nţelept
Ca s-ajungă numai unde
E nevoie şi e drept.
Însă guvernanţii noştri
Ce-au făcut? S-au tot sfădit...
Şi uite-aşa se scurse timpul
Şi cu toţi am păgubit.
Poate-acum, în plină toamnă,
Cei care la cârmă ni-s
Vor lucra cum cere ţara,
Mai cu spor, mai cu dichis,
Să ne vină iute banii
Că destul i-am aşteptat;
Ei vor fi ca ploaia bună
Peste câmpul însetat...
Fondurile Uniunii
Facă-şi iute-n sate drum
Căci aici sânt mari necazuri
Şi nevoile duium!
Cele care-au fost strivite
De-un puhoi devastator
Primele-s îndreptăţite
Să primească ajutor.
Altele n-au foc în sobe
Dar metanul e coleá;
Aduceţi-l pe conducte
Că de-acum se va putea.
Să se-aprindă becu-n grindă
Unde-s încă lămpi cu gaz;
Multe-s de clădit la sate,
Nu e vreme de răgaz.
S-avem apă la cişmele,
S-avem drumuri fără glod,
Şi cohorte de tractoare
Ca să dea pământul rod.
Să răsară, să prospere
Ferme mândre-n lung şi-n lat
Şi să-ţi fie drag, române,
Să trăieşti în orice sat.
....
Însă cum mai sânt pe lume
Amatori de chilipir,
Aşi în deturnări de fonduri
Către propriul lor chimir,
Să le stingem pofta strâmbă
Şi nesaţul lor hain!
Banii-s pentru talpa ţării,
Numai ei i se cuvin!!!
Gelu OPROIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 557

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarecbaa.html-articol=409.htm

Istoria de lângă ... istorie

Zornăitul arginţilor trădării

Intrarea României în Primul Război Mondial sau Marele Război – cum a fost denumit în epocă – alături de puterile Antantei nu a fost altceva decât legalizarea, ca să spunem aşa, a unor lupte aprige care s-au desfăşurat vreme de doi ani pe plan diplomatic, dar şi pe cel al culegerii de informaţii şi de influenţare a opiniei publice româneşti.

La începutul războiului mondial, rampele de lansare a ştirilor, care trebuiau să intoxice opinia publică românească, erau destul de puţine. Cele două publicaţii în limba germană, care apăreau la Bucureşti – „Rümanischer Loyd“ şi „Bukarester Tageblat“ – publicau ştiri de regulă trucate la Berlin şi menite să învenineze relaţiile noastre cu aliaţii potenţiali şi afectivi ai României. Aceste ştiri puteau rămâne literă moartă dacă presa bucureşteană nu le-ar fi preluat. Sistemul era simplu şi deosebit de eficient: la fiecare ziar important o agentură germană angajase câte un redactor care era plătit să strecoare ştirile de care aminteam în coloanele respectivei gazete.

De altfel, „pentru influenţarea opiniei publice din România – îi comunica Berchtold, ministrul de externe austro-ungar, şefului Marelui Stat Major al Armatei chezaro-crăieşti, Konrad von Hoetzendorf – şi anume atât a personalităţilor politice cât şi a ziarelor, am întreprins de câtva vreme cu guvernul german o acţiune secretă, pentru al cărei scop am pus la dispoziţia reprezentanţilor noştri din Bucureşti sume de bani în cantitate extraordinară. Această acţiune care nu trebuie forţată şi care e necesar să fie condusă prin intermediari cu cele mai mari precauţiuni porneşte cu succes şi trebuie să aducă în scurt timp rezultatele simţite.“ Şi nu au fost puţini – suflete de închiriat sau de vânzare – care au fost ademeniţi de zornăitul arginţilor trădării.

Ion Rusu Ardeleanu, un publicist transilvănean, refugiat la Bucureşti, a alcătuit un dosar public al trădărilor şi corupţiilor din presă. Aici este consemnat ziarul Dreptatea al fostului deputat conservator I.Em. Protopopescu – Pake, ziarul Universul, cel mai răspândit cotidian românesc, care a fost închiriat cu o sumă modică pentru a publica ştiri tendenţioase în scopul unei intense propagande germanofile. Aici se înscrie şi ziarul Ziua sub conducerea lui Ion Slavici, pe care Goga îl numise „cel mort între vii“, şi lista ar putea continua.

Ceea ce trebuie reţinut este faptul că toate aceste publicaţii care urmăreau coruperea şi intimidarea opiniei publice făceau parte dintr-un vast şi coordonat plan de câştigare a simpatiilor românilor. Ele apăreau zilnic, în sute de mii de exemplare şi, atenţie, erau expediate celor abonaţi, dar şi celor neabonaţi, gratuit. Mai mult, această presă coruptă trecea şi dincolo de munţi, distribuitorii fiind de multe ori chiar jandarmii cu pene de cocoş la pălărie.

Spionajului i-au fost alocate, de asemenea, în acea perioadă sume enorme, mai ales că în anii neutralităţii României erau mulţi germani membri în diferite consilii de administraţie sau aşa-zişii furnizori care erau întâlniţi peste tot, stabileau legături utile cu funcţionari de rang înalt şi astfel căpătau informaţii pe care le-am numi astăzi informaţii securizate.

Din păcate au fost şi aici unii pe care arginţii trădării i-au ademenit. Între ei, colonelul Victor Verzea, director general al Poştei, un maior Ionescu care s-a
sinucis şi alţii.

Şi încă un fapt: în curtea şi în imobilele legaţiilor Germaniei şi Austro-Ungariei s-au descoperit importante cantităţi de fiole cu microbi ai unor boli epidemice care ar fi provocat, dacă erau utilizate, un veritabil război bacteriologic, precum şi importante cantităţi de explozibili, depozite care, în niciun caz, nu erau destinate strângerii legăturilor de prietenie.

Dacă mai adăugăm şi exploziile de la două importante obiective ale industriei de război – o pulberărie şi o fabrică de eter – avem imaginea atmosferei în perioada care a premers intrării României în războiul care avea să ne aducă, cu atâtea sacrificii de vieţi omeneşti, România Mare.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 797

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizarecc00.html-articol=148.htm

Cresc şi-n România oameni - În acest număr, Dr. ing. Vasile SURĂIANU > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCresc şi-n România oameni
În acest număr, Dr. ing. Vasile SURĂIANU, cercetător ştiinţific gradul I, director executiv DADR Brăila

- S-a născut la 12 iulie 1955 în comuna Râmniceri, judeţul Vrancea.
- Este căsătorit şi are o fată.
- A absolvit Liceul Agricol din Râmnicu Sărat, judeţul Buzău, promoţia 1974.
- 1975-1979 – a urmat cursurile Facultăţii de Agricultură la Craiova.
- 1979-1981 – inginer stagiar în sectorul de dezvoltare (producţie); producerea seminţelor de cereale, plante tehnice, leguminoase şi furajere din categorii biologice superioare la SCDA Brăila.
- 1981-1990 – cercetător ştiinţific în sectorul de cercetare; coordonarea tematicii de cercetare în domeniul ameliorării şi valorificării sărurilor saturate din România la SCDA Brăila.
- 1990-1993 – secretar ştiinţific, coordonarea activităţii de cercetare ştiinţifică agricolă la SCDA Brăila.
- 1994 – director tehnic la SCDA Brăila, responsabil cu coordonarea activităţii de dezvoltare (producţie).
- 1994-2003 – director la SCDA Brăila, coordonarea activităţii de cercetare-dezvoltare.
- 2003-mai 2005 – director la SCDA Brăila, secretar ştiinţific, coordonarea activităţii de cercetare-ştiinţifică agricolă.
- Din luna mai 2005 este director executiv la DADR Brăila.

* * *

O activitate ştiinţifică şi managerială de excepţie, fiind cunoscător al problemelor solurilor sărăturate din ţara noastră. A contribuit semnificativ la ameliorarea acestora prin rezultate deosebite obţinute de peste 1 deceniu şi jumătate de cercetări. Poate şi de aceea dr. ing. Vasile Surăianu face cinste funcţiei pe care o deţine în prezent în conducerea agriculturii brăilene.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 558
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ordinul nr. 687, din 9 august 2007, privind modificarea Anexei F la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activităţile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătăţirilor funciare, al organizării şi sistematizării teritoriului, precum şi condiţiile de eligibilitate.
(MO al României, Partea I, nr. 551, din 13 august 2007)

Anexa în cauză se referă la Normele metodologice privind subvenţionarea motorinei şi/sau biodieselului pentru lucrările din agricultură, precum şi a altor resurse materiale necesare culturilor agricole din toamna anului 2007, cum ar fi: seminţe şi/sau pesticide şi/sau îngrăşăminte.

Potrivit Anexei F la Ordinul nr. 850/2006, modificată prin Ordinul nr. 687/2007, sprijinul financiar aprobat, în cuantum de 500 lei/ha pentru grâu, 400 lei/ha pentru rapiţă şi 450 lei/ha pentru alte culturi, se acordă beneficiarilor acestui sprijin financiar prin atribuirea gratuită de bonuri valorice nominale, în valoare proporţională cu suprafaţa de teren pe care se înfiinţează culturi agricole în toamna anului 2007. (Art. 1 şi 2)

Este de reţinut faptul că bonurile valorice se achiziţionează de către Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA), potrivit prevederilor OUG nr. 34/2006, privind atribuirea contractelor de achiziţie publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 337/2006.

Cei interesaţi trebuie să ştie că sprijinul financiar se acordă solicitanţilor pe bază de cerere, al cărui model se găseşte în Anexa nr. 2 la ordin şi se depune la centrul local APIA în a cărui rază teritorială se află terenul agricol în exploatare, împreună cu următoarele documente:

- copie de pe buletinul sau cartea de identitate pentru persoanele fizice sau copie de pe certificatul de înmatriculare şi/sau certificatul de înregistrare pentru persoanele juridice, după caz;
- copie de pe actul de proprietate şi/sau concesionare şi/sau alte acte doveditoare ale dreptului de folosinţă şi/sau proprietăţii asupra terenului pe care înfiinţează culturi în toamna anului 2007, după caz;
- tabelul contractelor de arendă încheiate, avizate de secretarul consiliului local (în situaţia suprafeţelor de teren arendate);
- adeverinţă eliberată de primărie, conform înscrisurilor din Registrul agricol;
- împuternicirea celorlalţi moştenitori pentru acela care solicită sprijinul financiar sub formă de declaraţie pe propria răspundere (în situaţia terenurilor care se lucrează individual, pentru care nu s-a dezbătut succesiunea);
- documente care fac dovada achitării de către arendaş sau concesionar a obligaţiilor contractuale, aferente anului precedent (copie de pe borderoul de plată a arendei sau declaraţie pe propria răspundere a arendaşului, respectiv adeverinţă de la ADS sau alte acte doveditoare, după caz.) (Art. 6). Pentru a fi eligibili la acordarea

sprijinului financiar, solicitanţii trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

- să facă dovada proprietăţii sau a dreptului de folosinţă asupra terenului pe care înfiinţează culturi în toamna anului 2007;
- să facă dovada utilizării de seminţe certificate şi de calitate, dovada asigurării culturilor la societăţi de asigurare-reasigurare;
- să nu figureze ca debitor la direcţiile pentru agricultură şi dezvoltare rurală judeţene sau a Municipiului Bucureşti sau APIA (Art. 5).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 713

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarecc7e.html-articol=121.htm

Imprimati articolulCu UE pe... masă

„Nu vom putea face nimic în agricultură dacă nu vom fi susţinuţi“ – e părerea de neclintit a primarului Mihai Mihalache, din comuna ieşeană Schitu Duca.

Argumentele sunt clare: în comună au rămas suprafeţe mari de teren nelucrate şi în această toamnă. Media de vârstă a cetăţenilor este de 65 de ani, majoritatea fiind pensionari CAP, deci cu venituri foarte mici, insuficiente pentru a putea plăti lucrările agricole.

„Înainte se primeau două milioane şi jumătate subvenţie pe hectar. De acolo ţăranul cumpăra 50 kg făină de grâu, îşi mai lua 2 kg de salam, un litru de vodcă şi se mai ara un hectar şi jumătate de teren. Atunci se arau 2-3 mii ha teren în fiecare comună. Acum, nici vorbă, din cele 13.000 ha de teren arabil, cât are comuna Schitu Duca, doar 150 ha sunt arate din toamnă“, spune cu supărare primarul Mihalache.

Şi supărarea e cu atât mai mare cu cât şi primarul e în rând cu ceilalţi, pentru că, spune el, nu a avut bani să înfiinţeze o cultură, să cumpere motorină, să facă apoi grâu pe care să-l ţină în hambar, că ba n-are cui îl vinde, ba preţul nu-i bun.

Deci toate speranţele sunt legate de ajutorul european. Dacă nu se face ceva, la Schitu Duca, în 10 ani, populaţia prea bătrână pentru a munci va fi muritoare de foame.

În aşteptarea banilor europeni, primarul Mihalache a făcut un prim pas: din decembrie şi-a pus pe birou o splendidă faţă de masă pe care scrie „UE“. Ghiciţi de ce culoare?

Albastră, cu însemnele europene, încât toată comuna recunoaşte că primarul nu numai că are dreptate în ceea ce spune, dar s-a şi orientat la vreme, aşa că viitorul va fi, garantat, mai bun.

Mihaela Munteanu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 684

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Horticultura gălăţeană optează pentru modelul olandez

La mijlocul lunii septembrie, la Galaţi, a avut loc simpozionul intitulat „Horticultura gălăţeană la standarde europene“, eveniment la care au participat oficialităţi din cadrul Ministerului Agriculturii, ai Direcţiilor Agricole şi Agenţiei Naţionale de Consultanţă Agricolă, nenumăraţi fermieri din zonă şi din judeţele învecinate, precum şi reprezentanţi ai unor societăţi furnizoare de input-uri pentru horticultură. Organizatorii acestei întâlniri au fost DADR şi
OJCA Galaţi.

Un oaspete important şi care a avut de împărtăşit multe experienţe în ceea ce priveşte sectorul horticol a fost ataşatul agricol al Ambasadei Regatului Ţărilor de Jos la Bucureşti, domnul Meuwes Brower.

Domnia sa a susţinut un discurs legat de cerinţele şi standardele UE pentru horticultură. De altfel, discuţiile care au avut loc pe parcursul întregului simpozion s-au bazat pe ceea ce înseamnă horticultură, mentalitate şi tehnologie olandeză şi la ce distanţă ne aflăm noi de toate acestea! S-a trecut astfel prin toate etapele către performanţă, începând de la asociere şi până la material săditor, producţie, depozitare, ambalare, valorificare.

Petre Grigore, director DADR Galaţi: Un pas absolut necesar

„Dacă ne raportăm la ţara noastră, situaţia legumiculturii gălăţene este bună. Însă, dacă ne raportăm la Olanda suntem departe, dar sperăm să prindem nişte etape bune şi să-i ajungem din urmă. Dar pentru asta trebuie să luăm de acolo, în mod constructiv, ceea ce se potriveşte cerinţelor noastre.

Eu aş vrea, de exemplu, să ajut legumicultorii din Matca, aceasta fiind zona care impresionează pe toată lumea care ajunge aici şi unde sunt convins că se pot obţine aceleaşi legume cu o muncă mai puţină. Cu ajutorul consultanţei trebuie să învăţăm fermierul român, care este tradiţionalist din fire, nu cum să facă legume, ci cum să-şi uşureze munca.“

Croitoru Mircea, preşedintele Asociaţiei Legume-Fructe Matca: Calitatea seminţei

„La noi, la Matca, sunt foarte mulţi legumicultori, dar 70% dintre ei, care au suprafeţe mari, obţin producţii destul de mici. Eu merg pe principiul că, dacă cumpăr sămânţă de calitate, nu am probleme.

Aşadar, încă din ‘87 lucrez cu sămânţă olandeză, de calitate. Am 20 de ari de solarii, dar produc cât cel cu 70 de ari. Noi suntem 32 în asociaţie şi tot am încercat să merg pe la ei, să le explic cât contează o sămânţă de calitate, dar nu toţi vor să înţeleagă. Dar sper că într-o zi îşi vor da seama de importanţa acestor lucruri.“

Eugen Enculescu, preşedintele Asociaţiei Mecanicilor Agricoli din România: Un parteneriat de la care se aşteaptă mult

„Noi am început să avem contacte cu Ambasada Olandei de mai mulţi ani şi, împreună cu reprezentanţii acesteia, am participat la şapte simpozioane de acest gen. Am plecat de la Suceava, Botoşani, Iaşi, am fost în Republica Moldova, acum iată-ne şi la Galaţi. Am avut mereu ce învăţa de la olandezi.

Gândiţi-vă că este o ţară de şase ori mai mică decât România, cu un pământ aproape ca mortarul, dar ştim cu toţii la ce performanţe au ajuns. În urmă cu un an i-am cerut domnului ataşat să ne pună în contact cu un fermier din Olanda şi, în urma acestui parteneriat, la Iaşi vom avea cel mai modern depozit de cartof din România. Astfel, încet-încet, avem cu ce ne mândri că ne apropiem şi noi de ceea ce înseamnă standarde europene.“

Mihai Mihalache, director Direcţia de Formare Profesională în cadrul ANCA: Demers pentru înfiinţarea fermelor-pilot

„Cunosc destul de bine tradiţia acestui judeţ în ceea ce priveşte cultivarea legumelor, iar simpozionul desfăşurat aici este de bun augur pentru toţi cei prezenţi, pentru că astfel putem dezvolta relaţiile cu partea olandeză. Aşadar, ne dorim chiar încheierea unui parteneriat bazat pe schimburi de experienţă privind formarea profesională şi dezvoltarea formelor asociative şi, de asemenea, vrem să punem în legătură fermierii noştri cu cei olandezi. Ar fi bine ca acest simpozion să aibă loc şi în alte zone cu caracter legumicol, pentru a crea împreună cu ei şi cu firmele de input-uri nişte centre sau ferme-pilot.“

Meuwes Brower, ataşatul agricol al Ambasadei Regatului Ţărilor de Jos la Bucureşti:

Dispuneţi de un potenţial excepţional

„Anul trecut am vizitat oraşul Galaţi pentru prima oară şi, mergând în câmp şi la fermele din zonă, am fost impresionat de potenţialul de aici în sectorul horticol.

Consider că în horticultura gălăţeană există foarte multe oportunităţi, dar lucrul cel mai important pentru a progresa este înfiinţarea organizaţiilor de producători şi am văzut deja exemple atât în Constanţa, cât şi în vestul ţării. Fermierii trebuie să ştie că, asociindu-se, vor beneficia de fondurile de la Uniunea Europeană.

Noi, în Olanda, avem foarte multe organizaţii de producători, care numai anul trecut au primit de la Uniune peste 80 milioane de euro şi cred că acest aspect este foarte important pentru dezvoltarea sectorului horticol românesc. De asemenea, fermierii trebuie să înţeleagă că trebuie să obţină produse de calitate şi că numai astfel vor putea face faţă concurenţei.“

Elena Tatomir, MADR: Este nevoie de o altă mentalitate

„Noi avem o foarte lungă şi rodnică colaborare cu Olanda în ceea ce priveşte conştientizarea producătorilor cu privire la modul de funcţionare a pieţelor din sectorul legume-fructe. Avem proiecte cu partea olandeză, am lucrat împreună pe constituirea grupurilor de producători şi la stabilirea lanţurilor de valorificare a produselor horticole.

Am instituit cadrul legal, funcţionăm după reguli europene, i-am încurajat dintotdeauna pe fermieri către asociere şi îi susţinem financiar. Dacă vă uitaţi la susţinearea secorului horticol, numai anul acesta sunt 900 miliarde de lei vechi şi în primul rând dăm subvenţii pentru ceea ce este prioritar în acest domeniu.

Fără asociaţii de producători, nu putem funcţiona după principiile şi regulile europene. Cât timp trăim în trecut, cu mentalitatea că ne fură vecinul, oricâte întâlniri am face, oricâtă susţinere financiară am primi, nu vom putea înlătura acest decalaj între noi şi producătorii din Olanda. Fermierii trebuie să înveţe ce înseamnă organizare, marketing, plan de afaceri pentru că altfel nu vor reuşi să-şi valorifice producţia.

Nu trebuie să uităm Programul Naţional de Dezvoltare Rurală, care va aduce cele 8 miliarde euro pe care producătorii trebuie să-i absoarbă pentru a deveni agricultori europeni şi pentru a ridica comunitatea rurală la standarde europene.“

Adrian Ionescu, reprezentant Semplant RomHol:

„Problema la noi stă în mentalitatea fermierului. Românul are o repulsie pentru asociere pentru că se gândeşte la CAP şi nu prea are încredere de teamă că îl fură celălalt. Apoi, când vrea să cumpere material săditor, întreabă mai întîi cât costă.

Te dezarmează, nici nu te lasă să-i spui la ce e bun, ce noutăţi aduce. Şi mai are o problemă cu angrosistul. În momentul în care preţul este ridicat la roşii nu i le dă, are impresia că câştigă prea mult, când scade preţul, el vrea să le dea mai scump şi dacă află că le duce la export din nou vrea să ridice preţul. Dacă consumatorul cere calitate, să-i dăm ce doreşte. Nu putem progresa punând deasupra un rând de roşii frumoase şi dedesubt pe cele urâte.

Dacă nu vom avea producţii de aceeaşi calitate, la un preţ acceptabil, nu vom mai putea să le vindem la noi. Ceea ce este foarte important la producţia din Olanda este că în jur de 90% din aceasta este contractată, pe când la noi e invers, cam 90% se produce la întâmplare. În plus, la noi mai există şi efectul de turmă: dacă vecinul a dat lovitura anul trecut cu vinetele, anul ăsta punem toţi vinete. Nu avem o tradiţie constantă, nu ştim să ne organizăm.“

Joop Aerts, reprezentant APH Olanda: Mecanizarea trebuie să devină dominantă

„Noi suntem specializaţi pe cartof, ceapă, morcov şi furnizăm toate echipamentele necesare pentru recoltarea, depozitarea, sortarea şi ambalarea acestor specii de legume. Eu văd două aspecte importante în România: primul ar fi depozitarea şi tot ce înseamnă activităţile de după recoltare, acestea trebuie făcute cu profesionalism, iar al doilea aspect este reprezentat de costurile cu forţa de muncă, care au crescut substanţial în ultima vreme. Am observat că este o cerere foarte mare pentru echipamente agricole şi în special cele de calibrare, sortare, ambalare şi cred că – mai ales pentru cei care deţin suprafeţe mari - este mult mai eficent din punctul de vedere al costurilor să se utilizeze echipamentele adecvate.

Se vede deja diferenţa între cererea de maşini şi utilaje din anii trecuţi şi cea din anul acesta, de când România este membră a Uniunii Europene, acum fiind mult mai mare, fapt pentru care în curând vom deschide un sediu al firmei pentru a putea fi contactaţi permanent de fermierii români.“

Ne interesează şi punctul de vedere al procesatorilor şi de aceea simpozionul s-a încheiat cu o vizită la fabrica de conserve Contec Food din Tecuci. Aici, legumicultorii şi procesatorii au discutat despre modul în care relaţia lor se poate îmbunătăţi, astfel încât ambele părţi să aibă numai de câştigat.

Procesatorii i-au îndrumat pe producători să reducă costurile cu forţa de muncă prin folosirea seminţelor, a erbicidelor şi a tehnologiei adecvate pentru a obţine produse de calitate şi la un preţ competitiv. Ei au mai subliniat că o materie primă de calitate inferioară obligă procesatorul să facă cheltuieli suplimentare cu manopera.

Valentina Şoimu, Ştefan Rancu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1529

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Alegerea plantelor premergătoare pentru grâul de toamnă

Pentru grâul de toamnă plantele premergătoare trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

- să elibereze terenul devreme;
- să lase solul curat de buruieni;
- să favorizeze ameliorarea structurii solului;
- să aibă o stare fitosanitară corespunzătoare.

Grâul reprezintă o cultură importantă pentru ţara noastră, de aceea este indicat să-l cultivăm după cele mai bune plante premergătoare.

Cerinţele deosebite ale grâului faţă de planta premergătoare se datorează următoarelor caracteristici:

- este sensibil la gradul ridicat de îmburuienare;
- are capacitate redusă de valorificare a fertilităţii naturale a solului, deoarece are sistemul radicular slab dezvoltat;
- are putere redusă de solubilizare a substanţelor nutritive din sol;
- are sensibilităţi la boli.

Este cunoscut că plantele premergătoare bine alese pot asigura sporuri de 50%.

Premergătoare bune sunt: mazărea, fasolea, borceagul, rapiţa, muştarul, inul, cartoful timpuriu.

Premergătoare foarte bune s-au dovedit: soia, floarea-soarelui, cartoful, sfecla-de-zahăr, dacă au fost bine întreţinute şi recoltate înainte de 15 septembrie.

Nu sunt indicate ca premergătoare pentru grâu: sorgul, meiul, iarba de Sudan, orzul şi monocultura peste 2 ani.

Se remarcă rolul deosebit de important pe care îl au leguminoasele anuale şi perene în sporirea producţiei de grâu. Ele pot economisi din dozele de îngrăşăminte chimice peste 60 kg azot s.a./ha.

La staţiunea Albota-Piteşti, producţia de grâu, în funcţie de planta premergătoare, a fost: după grâu - 100%; după porumb - 113%; în rotaţia mazăre-grâu-porumb - 146%; după trifoi - 153%.

Aceste exemple ne motivează pentru ca în structura culturilor să se asigure cel puţin 10% leguminoase anuale şi 20% leguminoase şi graminee perene. Cele perene apar în asolament fie ca solă săritoare, fie pentru întreruperea ciclului de rotaţie porumb-grâu după 4-5 cicluri.

Aşa cum s-a menţionat, bune premergătoare sunt culturile timpurii care eliberează terenul în vară şi permit executarea lucrărilor solului, dar culturile timpurii pot deveni premergătoare necorespunzătoare dacă terenul rămâne nelucrat, se îmburuienează, consumă apa şi substanţele nutritive, se înmulţesc bolile şi dăunătorii, aşa cum se întâmplă aproape în fiecare an.

În anii secetoşi, când după recoltarea grâului s-au efectuat o dezmiriştire şi o arătură superficială, asemenea parcele sunt indicate pentru însămânţarea grâului deoarece alte suprafeţe nu sunt pregătite.

În condiţii de irigare, fără niciun fel de îngrăşăminte, s-au obţinut producţii de grâu astfel:

- în rotaţia porumb-grâu - 2.070 kg/ha;
- în rotaţia soia-grâu-porumb - 3.310 kg/ha;
- după sola de lucernă - 4.550 kg/ha.

În perspectivă, trebuie să se asigure o structură şi o rotaţie a culturilor care să permită efectuarea lucrărilor de pregătire a terenului pentru însămânţarea grâului de toamnă după cele mai indicate plante premergătoare. Pe de altă parte, prin tehnologia de cultură aplicată să facem din fiecare cultură plante bune premergătoare!

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 5209

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

vizualizarecd00.html-articol=366.htm

Najac, istorie şi magie

La câţiva kilometri de Villefranche-de-Rouergue, în defileurile de la Aveyron, se găseşte Najac, unul dintre cele mai frumoase sate ale Franţei, un loc ideal pentru vacanţe în familie sau cu prietenii. Satul are o zonă de case foarte frumoase datând din secolul al XIV-lea, iar ca principale puncte de atracţie castelul medieval şi biserica veche.

Construcţiile medievale au înfruntat secolele

Castelul fortăreaţă ridicat pe colinele abrupte, capodoperă a arhitecturii medievale, protejează şi domină satul Najac. Iniţial un simplu turn pătrat, a fost mărit în secolul al XII-lea, folosindu-se cea mai nouă tehnologie a epocii atât pe plan arhitectural, cât şi militar, pentru a deveni impozanta fortăreaţă din zilelele noastre.

Zidurile au fost înălţate pentru a opri orice formă de atac, iar cinci turnuri rotunde au fost grefate pe vechea fortăreaţă. O gardă din treizeci de persoane asigura securitatea, iar în cazul unui atac erau gata de luptă la orice oră din zi sau noapte nu mai puţin de 200 soldaţi.

Convertiţi la erezie în 1200, localnicii sunt obligaţi de către inchizitori să ridice pe cheltuiala lor biserica actuală. Un martor de valoare al secolului al XII-lea, biserica Saint-Jean, este o construcţie austeră şi solidă, de o mare sobrietate atât în interior, cât şi la exterior.

Burgul iniţial a început să se dezvolte în secolul al XII-lea, iar în secolul al XIII-lea casele cuceriseră deja peisajul arid. A devenit în scurt timp locul preferat pentru desfăşurarea de târguri şi pieţe, favorizându-se astfel dezvoltarea comerţului. Dacă în acel secol înfloritor pentru burg numărul locuitorilor atingea cifra de 2.000, astăzi nu sunt mai mult de 200.

Un sat plin de atracţii

Pentru cei care vin aici există posibilitatea de a se caza la un hotel sau la o fermă, dar se poate veni şi cu cortul deoarece există locuri de campare special amenajate. Aici nu veţi găsi structurile turistice complicate caracteristice locurilor cu tradiţie în turism, dar veţi fi seduşi de ospitalitatea localnicilor care vă vor invita să luaţi parte la viaţa de zi cu zi a localităţii, dar şi de tradiţiile sau bucătăria tradiţională.

Împrejurimile magnifice vă vor îndemna să le vizitaţi, pentru a vă bucura în tihnă de întinderile de verdeaţă – pe unde vă puteţi plimba şi călare, deoarece există aici şi un centru de echitaţie. Piscina din Najac e deschisă zilnic, cu cele două bazine pentru copii şi adulţi, iar Baza nautică vă oferă posibilitatea de a face rafting pe râurile Aveyron şi Viaur, unde cei care iubesc activităţile mai liniştite pot pescui în voie.

Iată cum un sat poate fi locul ideal pentru o vacanţă frumoasă. Am putea crede că doar arhitectura medievală atrage turistul modern, dar şi serviciile de calitate şi bogăţia în oferte de divertisment au o contribuţie majoră. Până când veţi ajunge la Najac, vă oferim aici câteva imagini cu care ne-am delectat privirile.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 656

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„Cununa Vlădesei“

Adunăm obiceiuri din tradiţia populară şi le ducem mai departe. În oraşul Huedin, judeţul Cluj, pe lângă primărie şi casa de cultură, suntem o „numărătură“ de oameni cu dragoste pentru tradiţie şi cultură.

Conduşi de directorul Casei de cultură, Nicolae Traica, am închegat un mic colectiv de profesionişti şi amatori muzicanţi, solişti, dansatori şi meşteri populari din satele învecinate, fiecare cu obiceiuri din tradiţia locului de unde vine.

Aşa s-a înfiinţat Ansamblul de Cântece şi Jocuri Populare pe care l-am botezat „Cununa Vlădesei“. Poartă acest nume deoarece prin activitatea noastră reunim şi punem în scenă obiceiuri din toată zona de interferenţă a celor patru judeţe: Sălaj, Bihor, Cluj şi Alba, din satele „ca într-o comună aşezate la poalele muntelui Vlădeasa“.

Avem orchestră de muzică populară condusă de Nicolae Traica, dirijor şi profesor de acordeon la Şcoala de Arte, formată din instrumentiştii: Petrică Gligan, venit de la Râşca, unde a cântat din 1974 la vioară şi vioară cu goarnă; Liviu Nicola, venit de la Horea – Alba, cântă din 1986 la taragot; Florel Ciortea, din Mesteacăn – Sălaj, cântă la vioară şi acordeon; violonistul Ştefan Varga - Bodo, din Huedin - Cluj; Dani Apad, din Huedin, cântă la contrabas şi tobe; saxofonistul Nicu Man, din Fildu de Sus - Sălaj; taragotiştii – Niculiţă Trif, din Beliş-Cluj, Nică Paşcalau, din Vişag-Cluj, Ionel Lazăr, din Poiana Horii, Octavian Bălaş, din Beliş, Damian Mateş, din Horea-Alba; acordeoniştii – Ciprian Mureşan - Muri, din Huedin; Marius Potra, din Huedin, Ghiţă Bănuţ, din Bucium-Sălaj şi toboşarul Dan Sechei, din Huedin.

Soliştii vocali sunt: Dorina Bota, din Mesteacă-Sălaj; Florica Criste, din Cizer-Sălaj; Florina Moca Trif, din Săcuieu-Cluj; Roxana Ştefan, din Huedin-Cluj. Coregraful Vasile Salanţă are grijă de păstrarea autenticităţii dansurilor populare ale acestei zone.

Ansamblul artistic „Cununa Vlădesei“ este solicitat şi participă la multe spectacole şi festivaluri în ţară şi peste hotare. Cele mai recente şi importante spectacole le-am susţinut:

- septembrie 2006 la Festivalul Galicja în Polonia;
- 1 decembrie 2006 în Huedin;
- 24 februarie, spectacolul cu obiceiuri de primăvară „Dragobetele“ la Muzeul Satului din Bucureşti;
- 7 martie, „Mărţişoare muzicale“ la Huedin.

Ne pregătim pentru festivalul concurs „În floral la Huedin“, organizat de noi la Casa de cultură pentru promovarea tinerelor talente, în perioada 19-20 mai când sărbătorim zilele oraşului Huedin. Prezentăm o expoziţie a meşterilor populari din zonă şi susţinem un spectacol de muzică populară în Parcul Tineretului, încheiat cu joc de artificii. Avem invitaţi şi din judeţele învecinate.

Ref. Florica Criste

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 2121

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Prognoză agrometeorologică

Estimări privind evoluţia condiţiilor agrometeorologice în intervalul 1-15 noiembrie 2007 şi efectele asupra culturilor de toamnă

Caracteristici termice şi hidrice

Pe ansamblu, perioada se va caracteriza printr-un regim termic al aerului apropiat de mediile multianuale, în cea mai mare parte a teritoriului agricol al ţării. Temperaturile medii diurne ale aerului se vor încadra între 0…10°C, valori normale în majoritatea regiunilor de cultură. Temperaturile maxime din aer vor fi cuprinse între 4…14°C, posibil mai ridicate local în sudul ţării. Valorile minime se vor situa între -5...5°C, chiar mai scăzute în zonele depresionare din centrul şi nordul ţării, condiţii în care se va produce bruma şi îngheţul la suprafaţa solului.

Temperatura medie diurnă a solului la adâncimea de 5 şi 10 cm va oscila între 6…10°C, pe aproape toate suprafeţele agricole şi 2...5°C, predominant în regiunile nordice şi centrale.

Sub aspect pluviometric, se întrevăd ploi sub formă de aversă, însoţite de intensificări temporare ale vântului, în cea mai mare parte a teritoriului. Local, cantităţile de precipitaţii vor fi mai însemnate comparativ cu normele climatologice.

Starea solului

Pe profilul de sol 0-50 cm, în cultura grâului de toamnă rezerva de apă se va situa în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime pe majoritatea terenurilor agricole ale ţării. Doar local în Dobrogea şi Bărăgan se va semnala fenomenul de secetă pedologică moderată.

Caracteristici fenologice

Condiţiile agrometeorologice prognozate vor imprima, în general, ritmuri normale de desfăşurare a proceselor de vegetaţie la culturile de toamnă, în aproape toate regiunile şi mai lente, până la stagnare, în zonele depresionare.

În funcţie de data semănatului, orzul şi grâul de toamnă se vor afla în fazele de răsărire-înfrunzire (10-100%), iar în culturile înfiinţate în epoca optimă, înfrăţire (10-40%) îndeosebi în jumătatea de sud a ţării. Starea de vegetaţie a plantelor se va prezenta pe ansamblu bună, exceptând unele areale cu deficite de umiditate, unde vigurozitatea şi uniformitatea culturilor vor avea valori medii şi slabe.

Recomandări de specialitate:

- Finalizarea lucrărilor de eliberare a terenurilor de resturile vegetale;
- Efectuarea arăturilor de toamnă;
- Aplicarea îngrăşămintelor minerale cu fosfor şi potasiu (fertilizarea fazială) la cerealierele de toamnă.

Director general, dr. Ion SANDU;

Şef Laborator Agrometeorologie, dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:
dr. Elena MATEESCU, Anca AMUZESCU, Daniel ALEXANDRU, dr. Liana CAZACIOC, Ana ŞERBAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 643

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarecd7d.html-articol=401.htm

Preţuri batjocoritoare pentru crescătorii de animale > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPreţuri batjocoritoare pentru crescătorii de animale

Adevărul este că, în pofida campaniei naţionale susţinute de procesatori în promovarea produselor româneşti, crescătorii de animale au parte de aceeaşi desconsiderare care a condus spre faliment zootehnia românească. Diferenţele între preţul cărnii din galantarele magazinului şi preţul animalelor din pieţe este atât de mare, încât stai să te întrebi cum acceptă ţăranii să vândă atât de ieftin.

Nedumerirea este că mulţi dintre ei îşi recumpără de la oraş, la preţuri de 3-4 ori mai scumpe, carnea ieftină vândută în oboare. Este adevărat, procesată şi etichetată în stil european, dar dimensiunea acestei valori adăugate depăşeşte orice raţiune economică. Din nefericire, aceste distorsiuni se manifestă în mod păgubitor în judeţele cele mai sărace din punct de vedere agricol şi social.

Adică tocmai acolo unde animalele reprezintă sursa principală de existenţă pentru ţărani. În oboarele judeţelor Bacău, Hunedoara, Prahova, Botoşani, Alba, Suceava, Satu Mare, Timiş vitele se vând la preţuri ce ating abia 3 lei/kg.

Porcul românesc a intrat de mult în disgraţia procesatorilor, care nici măcar nu se ostenesc să-şi piardă timpul prin oboare. Ei aduc carnea de peste hotare, la preţuri atât de mici încât te întrebi dacă se află în termenul normal de garanţie.

Într-o situaţie oarecum mai bună se află producătorii de lactate, care vând mult şi destul de scump. Evident, avem în vedere doar afacerile de pe piaţă, pentru că dacă ne gândim la preţurile oferite de procesatori, atunci ei lucrează tot în pagubă.

(I.P.)

Vezi pag. 61-62

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 676

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarecd9b.html-articol=303.htm

Imprimati articolulLa mintea cocoşului

Un fapt este de necontestat: un ţap, o halbă, ba chiar şi o sticlă de un litru cu bere – autohtonă ori de import, nu contează, rece să fie – se constituie într-o adevărată mană cerească când te confrunţi cu o zi călduroasă.

La fel de indicată chiar şi într-una geroasă, de iarnă, vezi bine dacă, musai, trebuie să te dregi după cine ştie ce paranghelie. Sorbită în exces – mă simt obligat să dau aviz amatorilor cu prea puţină ştiinţă de carte –, băutura preparată pe bază de malţ şi orzoaică provoacă mahmureală, dureri de cap cu nimic comparabile şi te fac să te simţi ca... dracu’ (remarcă de doi lei: de unde ştii, matale, cum se simte împieliţatu’? Uite că ştiu!).

La mintea cocoşului, aşadar, pentru orişicine, că ce e mult nu-i bun şi că, la fel ca în alte felurite situaţii, trebuie să existe o măsură în toate, dacă nu doreşti cumva să-ţi faci rău cu propria mână.

Cum însă, iată, orice regulă are şi o excepţie – că doar excepţia întăreşte regula – am aflat de un caz cu totul ieşit din comun, atipic de-a dreptul, în care o sticlă cu bere, după multe altele, primită în moalele capului, a reprezentat, pentru un compatriot dintr-o comună a eternei şi fascinantei noastre Românii, şansa salvării vieţii. Baţi câmpii – aud o voce. Păi, dacă a luat o butelcă în scăfârlie, în mod sigur individul a fost rănit zdravăn şi s-ar fi putut chiar să... S-ar fi putut, dar nu s-a – răspund ferm. Pen’ că, de ajuns la spital a ajuns, cum altfel, dar, spre norocul său, la radiografia craniană s-a constatat că, în afara vătămării cu un obiect contondent – puteam să scriu dur, dar îmi place mai mult aşa: contondent – victima prezenta şi o tumoră – pricepeţi ce-i aia – de toată frumuseţea.

Cum ar caracteriza-o, încântaţi, medicii (fie spus: au un umor doctorii ăştia, chiar şi cei veterinari, de te apucă groaza şi-ţi dau fiori reci pe şira spinării). Ca să nu mai amintesc de faptul că le place (unora) să privească salturi în gol de la diferite etaje, ale unor puştoaice bine îmbălsămate cu şampanie. Franţuzească, desigur.

Finalul poveştii: omul ce a primit o sticlă de bere în cap e acum bine mersi şi cu gândul la sărbătorile pascale.

La mintea cocoşului este însă că nu orice sticloanţă cu bere – dată pe gâltej, de duşcă, ori primită plocon pe ţeastă, cu sau fără chelie – te poate face fericit. Nu de alta, dar mai există şi de-alea... alterate ori rău intenţionate.

Gogu PINTENOGU’

P.S.: O povaţă, din bătrâni lăsată, de care neapărat să vă amintiţi în sfintele zile de Paşti: vinul, după bere, e o plăcere! Berea, după vin, e un chin.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 656

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarecdad.html-articol=337.htm

Avantajele însămânţărilor artificiale > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAvantajele însămânţărilor artificiale
la animalele de fermă

Acum, când toate animalele de fermă din ţara noastră au un proprietar, iar reproducerea lor prezintă o importanţă tot atât de mare ca şi producţiile ce ni le furnizează, aplicarea însămânţărilor artificiale comparativ cu monta naturală prezintă, pe lângă avantajele genetice şi sanitar-veterinare, şi alte valenţe.

Scurtă privire retrospectivă

În primul rând, alături de medicul veterinar fără de care nu se poate concepe prevenirea şi combaterea bolilor de orice fel (infecţioase, parazitare, medico-chirurgicale sau ginecologico-obstetricale), apare un specialist nou, operatorul însămânţător.

Iniţial, în anii ’57-’60 şi până pe la mijlocul anilor ’60, cursurile la care participau candidaţii la acest post se rezumau la demonstrarea şi însuşirea tehnicii de însămânţare cu ajutorul speculumului la vacă şi oaie, uşor de executat. Această tehnică, promovată de ICZ după model sovietic, a fost treptat înlocuită cu metoda bimanuală sau transrectală folosită cu mult mai mult succes în Occident şi în Cehoslovacia, de unde am importat-o şi noi.

Prima însămânţare bimanuală la o vacă de la GAS Popeşti-Leordeni a fost executată de către profesorul Aurel Vinţan, directorul CIA Ghencea din subordinea directă a Ministerului Agriculturii, în noiembrie 1958. Centrul de Însămânţări Artificiale al Departamentului Gostat de pe lângă GAS Roşia a folosit această nouă metodă de însămânţare la mai multe ferme de vaci din jurul Bucureştiului, unde se difuza material seminal diluat în gălbenuş de ou citratat şi refrigerat, începând cu luna decembrie a anului 1958.

Rezultatele obţinute de CIA Roşia la ferma GAS Popeşti-Leordeni în anul 1959, unde tehnicianul veterinar Frana Habel folosea tehnica bimanuală de însămânţare „învăţată“ de la profesorul Vinţan, au fost incluse în două comunicări prezentate la Sesiunea ştiinţifică a ICZ în 1960, dintre care una a şi fost publicată în 1961.

Pentru aplicarea metodei bimanuale de inoculare a spermei sunt necesare cunoştinţe de anatomie şi fiziologie ale aparatului genital care pot lipsi în cazul utilizării speculumului. Aceste cunoştinţe au fost difuzate atât în anii ’59-’60 la GAS-urile din jurul Bucureştiului (Popeşti-Leordeni, Roşia, Pantelimon, Bragadiru etc.), cât şi în 1961-1962 la cele 27 de PIAV-uri deservite de Subcentrul de Însămânţări al Capitalei, cu 9.000 de vaci. Acest subcentru, clasat pe ultimul loc la fecunditate în iunie 1961, a ajuns pe locul II pe ţară în numai 6 luni de funcţionare datorită activităţii operatorilor instruiţi şi controlaţi lunar de către medicul veterinar al Subcentrului. Trimis în Moldova, acesta a aplicat cu începere din februarie 1964, la GAS Galata, metoda de însămânţare bimanuală executată cu pipeta de sticlă şi cu suzeta de cauciuc, care s-a răspândit cu foarte bune rezultate în tot Trustul IAS Iaşi. Consideraţiile fiziologice atât de necesare aplicării tehnice a metodei de însămânţare a spermei refrigerate au fost publicate în Revista IAS la sfârşitul anului 1966.

Pentru a reuşi să pătrundă cu pipeta de sticlă în fundul cervixului sau în corpul uterin al vacii unde se depozitează mililitrul de material seminal, dar de acolo o parte din spermatozoizi să ajungă la timp în oviducte pentru a fecunda ovulul, e necesar să cunoşti foarte bine anatomia aparatului genital şi a bazinului, iar de aici la cunoaşterea fiziologiei nu e decât un pas.

Trecerea la începutul anilor ’70 la congelarea spermei şi la folosirea m.s.c. din import cu valoare mare a necesitat instruirea operatorilor însămânţători şi cu cunoştinţe de criogenie legate mai mult de păstrarea şi decongelarea acestui material.

Astfel au început cursurile de la IAS „30 Decembrie“ pentru gostatişti şi de la Casele Agronomului din ţară şi de la Băneasa pentru operatorii din reţeaua OIRSA-urilor pe o perioadă iniţial de 5 săptămâni, subvenţionate de stat. La aceste cursuri, viitorii operatori însămânţători erau instruiţi numai cu probleme strict legate de aparatul genital şi de însămânţare, deoarece fermele cooperatiste sau de stat erau conduse în majoritatea lor de specialişti cu pregătire superioară.

Reuşita stă în sporul de cunoştinţe

În prezent, în fermele private şi mai ales în cele cu un număr mic de animale care deţin majoritatea şeptelului ţării, aceşti specialişti nu se mai găsesc în ferme, ci numai la Direcţiile Agricole, Circumscripţiile veterinare şi la Oficiile Comunale de Consultanţă.

Pentru a avea succes, operatorii şi, mai ales, proprietarii de animale care doresc să execute însămânţările artificiale la vacile, bivoliţele şi scroafele din ferma proprie trebuie să cunoască tot mai bine întregul ciclu de reproducţie a animalelor începând cu fătarea, pregătirea pentru însămânţare, manifestarea căldurilor şi momentul optim pentru însămânţare, stabilirea şi mersul gestaţiei, înţărcarea, până la o nouă fătare.

La viţele, ca şi la scrofiţe se urmăreşte apariţia pubertăţii, înlăturarea posibilităţii de montă înainte de vreme, urmărirea apariţiei căldurilor după ce s-a realizat 75% din greutatea adultului şi aplicarea însămânţării artificiale în momentul optim pentru a obţine o fecunditate cât mai bună.

Dacă în cazul montei naturale fecunditatea vacilor, bivoliţelor şi a scroafelor depinde în principal de calitatea masculului şi în general rezultatele sunt satisfăcătoare, în cazul aplicării însămânţărilor artificiale e necesară o preocupare sporită din partea proprietarului-crescător pentru urmărirea ciclului de reproducţie a femelelor. Cu această ocazie se pot depista din timp eventualele devieri de la normal şi se pot îmbunătăţi condiţiile de întreţinere, de alimentaţie şi de sănătate, respectiv bunăstarea animalelor.

La monta naturală în harem nu poţi fi sigur niciodată pe data montei, pe rezultatul acesteia şi nici pe sănătatea partenerilor, astfel că pot să apară surprize în ceea ce priveşte fătarea „de neleapcă“ (înainte de vreme) a junincilor, apariţia de viţei supraponderali (taurii folosiţi la IA sunt testaţi şi pentru uşurinţa la fătare), apariţia de boli transmisibile prin actul montei (bolile venerice microbiene, parazitare şi virotice) sau pur şi simplu a sterilităţii din cauza azoospermiei (absenţa spermatozoizilor din materialul seminal al masculului).

Avantajul economic cel mai evident, pe lângă acordarea de subvenţii numai pentru animalele provenite din însămânţări artificiale, este acela al creşterii calităţii produşilor şi chiar a fecundităţii şi prolificităţii, cum e cazul la porcine, sau numai a fecundităţii, cum e cazul la bubaline.

După 49 de ani de la executarea primei însămânţări artificiale (13 martie 1958), autorul acestor rânduri recomandă cu căldură operatorilor însămânţători să se instruiască continuu atât în tehnica de însămânţare, cât şi în condiţiile de creştere şi exploatare ale femelelor pentru a obţine rezultate bune încă de la prima însămânţare.

Crescătorilor care cred că pot să execute această operaţiune le recomand să urmeze cursurile de operatori de la Blejoi (Prahova) sau din alte centre din ţară şi să-şi însămânţeze singuri femelele din fermă după ce au obţinut atestatul respectiv.

Dr. Dan M. CONSTANTINESCU, medic primar veterinar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 4984

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pentru prima dată românii vor plăti scump pâinea > REVISTA LUMEA SATULUI

Pentru prima dată,
Românii vor plăti scump pâinea

La început, acest preţ ar putea fi cu 10-15% mai mare decât cel actual, dar până la recolta din 2008 s-ar putea dubla, dacă luăm în considerare scumpirile ce vor avea loc în sectorul procesării specialităţilor şi derivatelor din grâu.

Avem în vedere, desigur, acele specialităţi de paste care au o pondere mare în consumul curent. Acest fapt apare nu neapărat din cauza scumpirii grâului pe piaţa mondială, ci mai ales ca urmare a gravelor distorsiuni apărute pe filiera procesării şi valorificării pâinii şi a derivatelor din făină.

Nu pot fi emise ipoteze aproximative ale scumpirii acestor sortimente, dar în mod sigur în această zonă vor avea loc cele mai fructuoase afaceri. Or, potrivit unor date statistice provenite din sfera instituţiilor ce monitorizează consumul pe locuitor, o bună parte a românilor, în special a celor din zonele urbane, s-au reorientat tocmai spre aceste produse de înaltă panificaţie, în detrimentul pâinii.

Echipele de control ale premierului Tăriceanu, trimise în teritoriu pentru a depista evazioniştii din acest sector, nu fac referiri profesionale la aceste unităţi, întrucât tema lor de lucru avea o viziune îngustă, strict fiscală. Este prima inducere în eroare în ceea ce priveşte evoluţiile pe piaţa pâinii şi produselor de panificaţie.

A doua ar fi calitatea. Nu este posibil ca o franzelă fabricată în cea mai performantă brutărie din sistemul gestionat de patronatul pâinii din România să aibă un termen de garanţie de maximum 48 de ore.

Pâinea fabricată de concurenţii lor, acuzaţi a fi evazionişti, poate fi consumată şi după 5-6 zile, fără a necesita condiţii speciale de conservare. Ne referim, desigur, la produsele acelor brutării de tip ţărănesc, unde pâinea se face, mai ales, din făină amestecată cu drojdie şi mai puţin din aditivi alimentari, care transformă aluatul într-un fel de gumă de mestecat.

Această ultimă consideraţie ar putea leza blazonul firmelor constituite în cea mai prestigioasă grupare patronală din sectorul de panificaţie, dar înainte ca observaţiile de faţă să producă mâhnirea celor care gestionează acest sector, ar fi bine ca ei să mediteze asupra acestei realităţi şi să adopte măsurile tehnologice care să facă pâinea românească cel puţin competitivă cu reţetele de fabricaţie practicate la graniţa cu Ungaria de aşa-zişi evazionişti. O documentare profesională în zonă ar fi de cea mai mare eficienţă pentru Rompan şi cu deosebire pentru consumatori.

S-a pornit tăvălugul scumpirilor

Preţul la grâu a crescut cu 30% în ultimele trei săptămâni şi se estimează că ar putea să crească cu până la 40 de procente. „Preţul din acest an este cel mai mare pe care l-am plătit noi până acum, de când suntem pe piaţă, şi suntem de câteva zeci de ani“, afirmă directorul general al Pambac Bacău, Alin Giurea.

El a apreciat că urcarea preţurilor la grâu a fost determinată de secetă, care a redus recolta, dar şi de faptul că cerealele au început să fie folosite pentru producerea de biocombustibili, astfel încât cererea a crescut.

„Preţurile au avansat cu 20 de procente la grâu în ultima perioadă şi o să continue să crească“, aprecia, la rândul său, directorul general al Vel Pitar, Gheorghe Frâncu.

Potrivit estimărilor directorului general al grupului Boromir, Constantin Boromir, preţul grâului ar putea urca până la 240 de euro/tonă, adică aproximativ 0,75 lei/kg, până la recolta din 2008.

Scumpiri în toată Europa

În Europa, cotaţia grâului a urcat, în mai puţin de trei luni, de la circa 130 de euro/tonă până la aproape 190 de euro/tonă.

Fabricile de panificaţie spun că sunt nevoite să transfere costurile suplimentare consumatorilor. „Aceste creşteri vor alimenta inflaţia preţurilor alimentare, întrucât procesatorii sunt obligaţi să suporte costuri suplimentare pentru materiile prime“, a declarat Mark Hill, partener în domeniul alimentelor şi agriculturii la firma de consultanţă Deloitte. Hill afirmă însă, în mod nefondat, că preţul grâului reprezintă doar 10% din costul unei pâini, astfel încât impactul este redus.

„În timp ce preţul grâului a urcat cu 50%, efectul asupra preţului pâinii este moderat“, a spus el. În Franţa, asociaţia cultivatorilor de grâu, AGBP a apreciat că majorarea cotaţiei, începând cu a doua jumătate a anului trecut, a avut un impact de numai 1,2% asupra preţului unei baghete.

Pe de altă parte, producătorii italieni de paste făinoase au anunţat că sectorul de profil este în pragul unei crize, după ce preţul grâului dur, din care se fabrică celebrele paste italieneşti, a crescut în acest an cu 30-40%.

Creşterea cotaţiei şi în cazul cerealelor furajere va influenţa preţul cărnii, a mai spus consultantul Deloitte, adăugând că producătorii de lactate şi carne vor avea dificultăţi.

Cauzele distorsionării pieţei

Efectele valurilor de căldură, secetei şi ploilor abundente de pe teritoriul Europei au fost studiate de Serviciul Ştiinţific Intern al Comisiei Europene - Centrul Comun de Cercetare (JRC) - care, pe baza rezultatelor obţinute, şi-a comunicat estimările anuale privind producţia agricolă în Europa. Principala previziune este diminuarea cu 1,6% a producţiei totale de cereale, raportat la media ultimilor cinci ani, în 2007 atingând valoarea de 276 milioane tone, cu 5 milioane tone mai puţin decât s-a estimat.

Dar, faţă de producţia din 2006, această valoare este cu aproximativ 10 milioane de tone mai mare, cele mai mari scăderi înregistrându-se în Europa Centrală şi de Est.

Totodată, se estimează că suprafaţa totală utilizată în 2007 pentru producţia de cereale - în toate cele 27 de state membre UE - a scăzut cu 2,3%. În România, previziunile indică faptul că producţia de grâu va fi cu 40-50% mai mică decât media, în timp ce în Bulgaria producţia de orz va fi cu 14,6% mai mică, iar producţia de porumb ar putea scădea cu până la 40-60%. În Ungaria, producţia de porumb va fi mai mică cu 8%. În Republica Cehă producţia de grâu moale va scădea cu 9%, iar în Slovacia cu 10%.

Comparată cu realizările ultimilor cinci ani, în cele 27 de state membre UE producţia vegetală estimată pentru 2007 nu diferă semnificativ de anii agricoli normali, excepţie făcând doar porumbul, rapiţa şi floarea-soarelui. Se estimează că suprafaţa totală utilizată în 2007 pentru producţia de cereale în cele 27 de state membre UE a scăzut cu 2,3%.

Datele privind scăderile extreme ale producţiei medii de cereale, în ultimii cinci ani, arată că Bulgaria, Ungaria, România, Slovacia şi Republica Cehă au fost în mod special afectate.

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 879

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarecddf.html-articol=664.htm

Aroma mărului ecologic

Cultura ecologică a mărului are tradiţie în ţara noastră. Intensivizarea culturii prin creşterea numărului de pomi cultivaţi la unitatea de suprafaţă şi sporirea cantităţilor de îngrăşăminte chimice şi pesticide au dus la poluarea din ce în ce mai mare a producţiei, dar şi a mediului în care aceasta se obţine.

Totodată, fenomenul de tasare exagerată a solului şi poluarea acestuia cu diferite produse chimice de sinteză au produs modificări importante asupra faunei din sistemul pomicol. Astfel, cea mai mare parte a insectelor folositoare a dispărut, în schimb au apărut rase fiziologice de boli şi dăunători din ce în ce mai agresive, ca urmare a creşterii rezistenţei la produsele chimice folosite.

Realizarea producţiei ecologice de mere înseamnă renunţarea pe cât posibil la produsele chimice şi folosirea produselor ecologice (biologice) şi, nu în ultimul rând, a soiurilor rezistente genetic la boli cât şi la dăunători.

Tehnologia producţiei ecologice de mere nu impune schimbări radicale în practică decât în verigile privind combaterea bolilor, dăunătorilor, a buruienilor şi a fertilizării.

Astfel se impun următoarele măsuri tehnice:

- evitarea locurilor de plantare cu exces de umiditate;
- folosirea soiurilor genetic rezistente la boli şi parţial la dăunători (Florina, Prima, Priam, Topaz, Golden Orange, Pioner, Voinea, Romus 3 şi 4, Ciprian, Redix);
- cultivarea de plante repelente pentru insectele dăunătoare (mărar, hrişcă etc.);
- folosirea capcanelor cu feromoni;
- prepararea şi folosirea de extracte naturale din plante sau din diferite minerale pentru tratarea pomilor;
- fertilizarea plantaţiilor cu îngrăşăminte naturale, verzi etc.;
- combaterea buruienilor manual cu sapa sau mecanic;

Aceste măsuri duc la creşterea preţului de producţie al merelor, dar fructele obţinute sunt mult mai sănătoase. Mediul în care se obţin este foarte apropiat de cel natural, cu implicaţii minore asupra lui.

Dr. ing. Aurel BRAGAU,
CLCA Voineşti -Dâmboviţa

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 1557

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un act de justiţie care se lasă aşteptat!

O zi obişnuită la Judecătoria Botoşani, în care majoritatea pricinilor aflate pe rol sunt legate de aplicarea după ureche sau cu rea intenţie a Legilor Fondului Funciar.

Între cei prezenţi şi domnul Mihai Popa (foto), preşedintele Asociaţiei „Obştea de cumpărare a lacului Dracşani“, aflat pentru a ... noua oară în faţa instanţei. Cei peste 180 de membri ai acestei asociaţii, urmaşii celor care în 1925 au cumpărat de la doi moşieri 368 ha de pădure, 380 ha teren arabil şi 700 ha luciu de apă, solicită reconstituirea dreptului de proprietate asupra iazului naţionalizat de comunişti la 19 februarie 1949.

„Obştea noastră s-a reconstituit pe baza Legii nr. 26, ne spune domnul Mihai Popa, şi am trecut, cum se spune, la treabă“.

În noiembrie 2001, conform Legii nr. 1, s-a obţinut o hotărâre a comisiei judeţene de fond funciar prin care se restituia membrilor asociaţiei 466 ha de iaz. Bucuria a fost însă de scurtă durată.

O lună mai târziu, prefectul de atunci, Alexandru Simionovici, care semnase retrocedarea luciului de apă, anulează hotărârea din luna noiembrie sub motivul că legea amintită nu prevede retrocedarea suprafeţelor aflate sub apă şi propune asociaţiei posibilitatea obţinerii de despăgubiri sau teren în altă parte. În acest timp, societatea comercială Piscicola SA, care exploata iazul Dracşani, se privatizează, cumpără acţiuni şi, sub pretextul că de-a lungul anilor s-au făcut investiţii serioase, refuză orice discuţie cu adevăraţii proprietari.

Răzeşii botoşeneni nu se lasă şi, drept urmare, pe 5 mai 2006 comisia judeţeană de fond funciar a hotărât recunoaşterea dreptului de proprietate pentru 535 ha – suprafaţă aflată în registrele OCOTA. Dar, surpriză, reconstituirea se face cu drept de despăgubire, şi nu fizic. Motivul? Actualul deţinător al iazului ar fi cuprins la data privatizării şi digul. „Ca şi cum, glumeşte amar unul dintre cei prezenţi la judecată, înainte ca statul să fi luat cu japca averea oamenilor, aici exista un iaz fără dig.

Dar, continuă acelaşi, peştele înseamnă bani mulţi şi banul e ochiul dracului!“

În consecinţă, obştea dă în judecată Comisia Judeţeană de Fond Funciar, care, printr-o adresă înaintată instanţei, declară că se va supune hotărârii judecătoreşti.

La această confruntare, Obştea de la Dracşani a cerut instanţei să excludă SC Piscicola ca intervenient, deoarece asociaţia se judecă cu comisia judeţeană, şi nu cu această societate comercială. Din păcate, instanţa a hotărât încă un termen (al zecelea!) „şi probabil, aşa cum spunea cu amărăciune preşedintele asociaţiei Mihai Popa, vor urma şi altele pentru că, se ştie, interesele sunt mari, iar asociaţia are doar peştele de pe ştampilă, iar cei cu care ne judecăm dispun de tone şi tone de peşte care înseamnă bani, mulţi bani“.

Şi în acest răstimp, urmaşii obştenilor din 1925, tot mai bolnavi, mai bătrâni şi mai săraci, aşteaptă să primească înapoi ceea ce le-a fost furat fără a se invoca legea care, iată, îl apără acum pe cel care a cumpărat un bun furat.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 664

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarece34.html-articol=320.htm

Un gospodar de frunte > REVISTA LUMEA SATULUI

Un gospodar de frunte

Comună mare, cu 5.400 de suflete, cu urme sigure de locuire din neoliticul târziu, atestată din vremea celor dintâi Basarabi, Sirna de Prahova, aflată la 20 km vest de Ploieşti, se distinge prin reuşitele multora dintre fiii săi, acum răspândiţi prin lume, până în Australia şi Noua Zeelandă, şi deţine de mai multă vreme o meritată faimă în judeţ şi în ţară. Lumea vorbeşte cu bucurie de oamenii destoinici ai aşezării, care se bucură de respect şi preţuire îndreptăţite.

Dacă întrebi însă care este cel mai vrednic agricultor din localitate, ţi se răspunde invariabil: Stan Gh. Ion, din satul Brăteşti.

Faptul ne este confirmat de însuşi profesorul Costel Dragu, primarul comunei Sirna.

La faţa locului, ne convingem uşor de acest lucru. În faţa unei case mari, arătoase, şi a unei gospodării mari, chivernisite, ne întâmpină un om încă tânăr, scund de statură, cu ochi vii, catifelaţi, care ne invită bucuros în curtea plină de acareturi, de animale şi de păsări.

Fânarul este plin, iar grajdurile curate ca la carte. În faţa casei noi stă gata de start tractorul cu disc, plug, semănătoare, remorcă. Mai în spate – calul şi căruţa, alături de Dacia papuc, de stive de ambalaje pentru legume şi cartofi. Tot aici se mai află şi... 50 de stupi.

Nea Stan este descendentul multor generaţii de ţărani aşezaţi pe aceste meleaguri. Gospodarul, care a împlinit 67 de ani, o are alături pe consoarta sa, o femeie la vreo 60 de ani, Maria, căreia sătenii îi mai spun în glumă „Pepenica“ datorită felului său de a fi, veselă şi vorbăreaţă.

Ne arată cele trei vaci în lactaţie, care dau zilnic câte 28-30 de litri de lapte. Zice că i-ar prinde bine un aparat de muls, dar că acum n-are bani să şi-l cumpere. Ar vrea să ajungă la 20 de vaci, că are cu ce le creşte, cerinţe de lapte în sat sunt multe, dar tot de aparatul de muls se loveşte!

Acum însă omul şi femeia sa sunt preocupaţi de muncile câmpului. Cultivă în 2007 toate cele 11 ha singuri, cu utilajele lor. Cartofii ocupă cea mai mare suprafaţă, irigată cu sistem propriu. Mai cultivă şi ceapă, arpagic, morcovi şi alte sortimente. A învăţat tehnologia de la inginerul din sat şi-i mulţumit de tot ceea ce face. Îţi vorbeşte cu plăcere despre câmp, ca un veritabil specialist. Mai ales când vine vorba despre seminţe şi soiuri noi de cartofi: Amaroza, Condor, Cosmos, Ladona etc. Toată sămânţa este adusă de la Tg. Secuiesc, cu costuri mari – 10.000-11.000 lei kg, plus transportul.

Recolta poate fi foarte bună, între 15-20 tone/ha, dar valoarea încasată este modestă. Îmi povesteşte necazurile de prin pieţe la vânzarea mărfii. „Mă duc la Ploieşti, la Halele Centrale. N-am loc de speculanţi, de rromi, mai ales.

Se cam îngraşă pe seama noastră. Asta este!“. Întrebat cum arată o zi de muncă, răspunde simplu: de la 4,30 dimineaţa la 10-11 seara, când pică frânt, dar tot se mai uită la TV, la politică.

Duce mult grija câmpului, cu uscăciunea asta. Irigă el, dar ar vrea mai mult. Poate va veni si statul cu ceva în ajutor. La întrebarea noastră: cu ce anume l-ar putea ajuta statul, el spune „cu multe, dar că nu o prea face. Ţăranul nu-i ajutat. Nici măcar cu subvenţii ca lumea, nici cu valorificarea mărfii.
Totul a cam ajuns de plâns. Văd cum se fură cu miliardele, că Ministerul Agriculturii promite şi nu se ţine de cuvânt, iar ţăranul nu se prea descurcă cu banii“. Spune că, dacă nu avea un sprijin din familie, nu putea să dea acum câţiva ani o jumătate de miliard ca să-şi cumpere utilajele.
Acum are nevoie de multe – utilaje de irigat, aparate de muls, seminţe bune etc. Ce sa facă mai întâi?
Despre copii nu prea are ce spune, că l-au cam părăsit. Fata-i la Bucureşti, contabilă, cu viaţa ei. Băiatu-i în Italia, la muncă, ca mulţi tineri de prin sat. „Le face italienilor case şi vile frumoase, în loc să fie aici cu mine. Nu zic, va veni cu bani să ne ajute, dar acum...“
Despre Uniunea Europeană nu are prea multe de spus. El crede că se va putea integra fără mari probleme, dacă şi statul îl va ajuta, dacă UE va aduce banii promişi pentru agricultorii români. Oricum, este încrezător că ţăranul român va prospera, prin munca sa, prin apropierea de cerinţele pieţei.
Are speranţe de mai bine, iar soţia îl aprobă în tot ceea ce face şi îşi doreşte de la viaţă, la cei 67 de ani ai săi: să muncească cinstit şi să câştige mai bine, să-şi redeschidă magazinul din sat, proprietatea sa. Să-şi extindă irigaţiile, să crească mai multe vaci de lapte, să-şi modernizeze grajdurile, să treacă pe culturi ecologice, să-i cunoască acasă pe agricultorii europeni. Iată de ce credem că este cazul să-i urăm succes lui nea Stan Gh. Ion! Merită!
Cristea BOCIOACĂ
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 755
☐
° Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ofelia Florica Harangus

Ofelia Florica Harangus este o voce aparte specifică Prahovei, cu un timbru vocal deosebit, cald, care îi impresionează pe cei care o ascultă. Cele mai dragi cuvinte pentru ea sunt doina şi dorul, pe care le-a alăturat întotdeauna prin vers şi cântec. Este modestă şi sensibilă, lucru pe care îl observi imediat ce ai cunoscut-o.

S-a născut pe 27 septembrie 1952, în comuna Brebu din judeţul Prahova. Este căsătorită şi are doi băieţi.

Ofelia Harangus este de profesie educator şi consideră că, prin conţinutul ei, creaţia populară influenţează pozitiv trăsăturile de caracter şi de viaţă, îi face pe copii mai buni, mai harnici, îi învaţă să-şi iubească familia, ţinutul natal şi poporul, cu ce are el mai valoros.

Bunicul său, cunoscut de folclorişti sub numele de titeraşul Traian Barbu, a fost un mare artizan în acest domeniu, iar în zilele de sărbătoare îşi delecta familia cu sârbele lui - aşezate, aşa cum se cântau cândva în zonă.

În anul 1964, Ofelia a participat pentru prima oară într-un spectacol folcloric local, alături de mama şi de bunicul său, fiind prezentaţi publicului ca fiind cei trei titeraşi (tată, fiică şi nepoată).

În anii de liceu Ofelia a continuat să cânte la titeră, spre delectarea colegilor şi a profesorilor. În aceeaşi perioadă a învăţat să cânte la vioară şi s-a pregătit intens, în afara orelor de curs, pentru a putea susţine examenul la Conservator. Ca elevă de liceu, Ofelia a colaborat ca solistă de muzică uşoară la Casa de Cultură şi la Casa Armatei din Buzău.

În anul 1974, sub îndrumarea profesorului Leonida Brezeanu, Ofelia a absolvit cursurile de iniţiere în culegere de folclor, iar mai apoi, după aproximativ 13 ani, a absolvit cursurile Şcolii Populare de Artă din Ploieşti.

A fost remarcată cu ocazia unei emisiuni folclorice la Radio România în cadrul unui documentar despre oraşul Câmpina - realizator Eugenia Florea, care a invitat-o ulterior la Radio pentru a prezenta cântecele culese de ea.

A fost apreciată pozitiv de către Comisia de specialişti, printre care s-au numărat Gruia Stoia, Ludovic Paceag, Alexandru Amzulescu, Gheorghe Oprea, Alexandru Fabian şi alţii, şi a primit acordul pentru a imprima piesele cu Orchestra Radio sub bagheta maestrului Florian Economu.

Ofelia Florica Harangus a participat de-a lungul timpului la diferite concursuri şi manifestări de muzică populară, unde a primit aprecierea publicului şi a juriului.

A activat ca realizator de radio şi televiziune, iar cu ocazia spectacolului aniversar Ofelia Florica Harangus la 20 de ani de activitate, organizat pe 29 septembrie 2006, interpreta a primit Diploma de excelenţă, acordată de Consiliul Local al Municipiului Câmpina, Primaria Câmpina şi Casa de Cultură Geo Bogza din Câmpina.

În anul 2006, pe data de 17 decembrie, Ofelia Florica Harangus a primit, împreună cu Grupul de Colindători Mlădiţe câmpinene, la Festivalul Interjudeţean de Datini şi Obiceiuri de Iarnă După Datina Străbună, ediţia a V-a Cumpăna, judeţul Constanţa, Diploma şi Medalia de Excelenţă pentru „păstrarea în formă autentică a datinilor şi obiceiurilor străbune“.

În prezent, Ofelia Harangus activează la Casa de Cultură Geo Bogza din Câmpina cu Ansamblul Folcloric Ghiocelul şi colaborează la câteva reviste de specialitate.

Ofelia Harangus deţine, de asemenea, funcţia de secretar general al Sindicatului Profesioniştilor din Industria de Divertisment - ARTIS şi speră ca, în acest fel, să-i ajute şi să-i promoveze cât mai bine pe soliştii şi interpreţii de muzică populară.

Deviza Ofeliei Harangus este următoarea: „Nu trebuie scăpat din vedere valoarea istorică a folclorului. Îndrăznesc să afirm că, indiferent de argumenetele ce ar pune în cumpănă ideea de stat naţional unitar, folclorul, prin paleta-i vastă de exprimare constituie actul de identitate de necontestat, argument pe care îl putem aduce în faţa răuvoitorilor neamului nostru.“

(A.N.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 1407

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

„Oaia pentru carne are mari şanse de viitor“

„La noi, îmi spunea ing. Alice Nadăş, director la DADR Satu Mare, există o preocupare deosebită pentru zootehnie. Dovadă că în ultima perioadă au apărut o serie de asociaţii ale crescătorilor de animale. Sunt două pentru crescătorii de bovine, una pentru creşterea suinelor şi alta pentru apicultori. Asociaţia «Someşana» a posesorilor de vaci cu lapte a fost constituită cu sprijinul specialiştilor noştri. Organizatorii acestor asociaţii au fost instruiţi în Austria şi Japonia.“

Nici ovinele n-au fost uitate. Astfel, ciobanii din Oaş şi Codru şi-au făcut asociaţii separate, ca urmare a problemelor fiecăruia în parte. „Amândouă, zicea dna director, au fuzionat în Asociaţia «Ovinord», care, cu cei 60 de membri ai săi, cuprinde toate cooperativele din N-V României. Împreună şi-au stabilit un program de dezvoltare a sectorului ovin, având în vedere, mai ales, schimbul de experienţă cu cooperativele din Uniunea Europeană.“

De departe, cea mai importantă colaborare este cu cooperativa ILDE din Norvegia.

Reprezentanţii acesteia au venit în judeţul Sălaj şi au văzut multe oi. Norvegienii consumă îndeosebi carne de oaie şi sunt cointeresaţi să şi-o procure din România. Tot ei i-au ajutat pe sălăjeni să desfacă lâna în Anglia.

„I-am invitat pe norvegieni şi la Satu Mare, atrăgându-le atenţia asupra efectivelor de ovine de la noi.

S-a ajuns astfel să se stabilească ca, printr-un program SAPARD, să se înfiinţeze în zonă o linie de tăiere a tineretului ovin. Norvegienii doresc să cumpere de la noi 20.000 tone de carne de miel din rasa Merinos-Stavropol, pe care a creat-o cândva o staţiune de cercetare din Carei.“

Există însă un mic impediment: consumatorului norvegian nu-i place seul de oaie şi preferă mai multă carne. S-a stabilit astfel să aducă în România 250 de berbeci din Norvegia pe care să-i încrucişeze cu rasa Ţurcană românească. 100 dintre aceştia vor ajunge la Satu Mare, fiind oferiţi cu 250 de euro/bucata. Ceea ce va rezulta va fi deosebit de rentabil.

Oaia românească nu va mai produce mult seu şi beneficiarii din Norvegia plătesc 18 euro pe un kg de astfel de carne, adică de trei ori mai mult decât pe carnea de pasăre. „Vom reuşi astfel să valorificăm superior tineretul ovin în cadrul schimbului cu UE, iar crescătorul român va avea numai de câştigat“, susţine doamna director.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 1461

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarecf84.html-articol=580.htm

O aniversare cu semnificaţie deosebită 80 de ani: ICAR – ASAS > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

O aniversare cu semnificaţie deosebită 80 de ani: ICAR – ASAS

Zilele trecute s-au împlinit 80 de ani de la înfiinţarea Institutului de Cercetări Agronomice al României (ICAR). Noua instituţie prezintă o semnificaţie deosebită în evoluţia ştiinţei şi culturii agricole din ţara noastră.

La împlinirea a 80 de ani, Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“, continuatoarea legitimă a acestei prestigioase instituţii de cercetare, a organizat, în ziua de 31 mai, o Sesiune ştiinţifică jubiliară, la care au participat personalităţi marcante ale vieţii politice şi ştiinţifice, membri ai Academiei, reprezentanţi ai instituţiilor de cercetare agricolă şi de învăţământ universitar din România.

Sesiunea a fost onorată de prezenţa prim-ministrului, Călin Popescu Tăriceanu, care în discursul său a subliniat importanţa deosebită a cercetării ştiinţifice în dezvoltarea şi modernizarea agriculturii româneşti şi necesitatea sprijinirii acesteia pentru îndeplinirea programelor stabilite de către institutele şi staţiunile de cercetări agricole din România.

Preşedintele ASAS, acad. Cristian Hera, a prezentat comunicarea „80 de ani de cercetare ştiinţifică în sprijinul producţiei agricole“, făcând un istoric a existenţei cercetării şi o trecere în revistă a realizărilor obţinute, scoţând în evidenţă şi greutăţile prin care trece cercetarea românească, dar şi perspectivele ei de dezvoltare.

Printre altele, dl Hera a subliniat: „Considerăm că în faţa noastră, a corpului de cercetători, există o legitate conform căreia o naţiune care nu susţine cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică riscă să devină o naţiune dependentă intelectual şi economic. Acest adevăr are o importanţă deosebită, mai ales pentru agricultură, care are un rol vital în asigurarea bunăstării populaţiei şi liniştii sociale.“

În cadrul sesiunii s-au prezentat trei referate pe profile de bază ale ASAS. Ele au avut ca temă perspectivele cercetării în domeniul culturii plantelor şi creşterii animalelor, precum şi în ceea ce priveşte dezvoltarea rurală.

Theodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007 Vizualizari: 626

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizared0d8.html-articol=1055.htm

Pledoarie pentru extinderea formelor asociative

Principalele avantaje

Cooperativele înfiinţate în România în baza Legii nr. 566/2004 reprezintă în prezent cea mai performantă şi modernă formă de asociere care poate fi extinsă la nivelul întregii ţări.

Principalele avantaje de care pot beneficia membrii cooperativei sunt stimulative şi se referă îndeosebi la:

- mecanismele de funcţionare a cooperativelor au la bază principiile cooperatiste moderne cu un pronunţat caracter democratic;
- capitalul social al cooperativelor agricole de gradul I este de 500,00 lei, fapt ce oferă posibilitatea înfiinţării de cooperative şi de către persoane care dispun de un capital mai mic.

Facilităţi fiscale acordate de stat:

- scutirea de la plata impozitului agricol a cooperativelor agricole pentru primii 5 ani de la constituire;
- reducerea impozitului pe profit al cooperativei agricole cu 20% în primii 5 ani de activitate;
- accesul la subvenţii şi la fondurile publice, precum şi la fonduri externe prevăzute în programul de susţinere a agriculturii României;
- scutirea de la plata taxelor vamale pentru importurile de tractoare, maşini şi utilaje agricole, echipamente de irigat şi alte asemenea echipamente utilizate de cooperativele agricole;
- avantaje sociale pentru comunităţile locale, prin contribuţia la dezvoltarea rurală şi prin crearea de noi locuri de muncă;
- angajarea tinerilor într-o formă organizată a comunităţilor locale;
- posibilitatea recunoaşterii ca grup de producători a cooperativelor agricole presupune avantaje comerciale şi economice;
- priorităţi în accesarea fondurilor interne şi europene de dezvoltare.

Factori restrictivi

Dificultăţi în funcţionarea cooperativelor

- Legea nr. 566/2004 privind înfiinţarea cooperativelor agricole nu a fost şi nu este însoţită de norme metodologice minime privind evidenţa tehnico-operativă şi contabilă.
- Fragmentarea exagerată a terenurilor, dificultăţile întâmpinate în comasarea proprietarilor datorită costurilor şi formalităţilor legate de intabulare, cadastru, acte notariale.
- Inexistenţa cărţilor funciare care fac foarte dificilă aducerea în patrimoniul formelor asociative a terenurilor deţinute.
- Cunoştinţe reduse în domeniul managementului şi dificultăţile financiare legate de angajarea şi salarizarea unor specialişti.

- Slaba dezvoltare a structurilor de marketing.
- Dificultăţi legate de obţinerea unor surse de finanţare la începutul activităţii, cunoscută fiind reticenţa băncilor în a acorda credite în condiţiile când nu se poate dovedi activitatea economică.
- Producătorii agricoli au o colaborare dificilă cu unităţile prestatoare de servicii, mai ales atunci când suprafaţa pe exploataţie este redusă.
- Dobânda ridicată la credite influenţează negativ dotarea fermelor şi implicit venituri mici pentru fermierii care sunt reticenţi în privinţa asocierii.
- Existenţa temerilor legate de contabilizarea activităţii şi implicit de plata unor impozite şi taxe;
- Suspiciunea privind corectitudinea conducerii acestor forme asociative.

Anomalii în constituirea grupurilor de producători

- Producătorii agricoli care doresc să se constituie în grupuri de producători trebuie să facă dovada, prin evidenţa contabilă, că valoarea minimă a producţiei comercializate pentru grupa de produs pentru care se solicită recunoaşterea să fie de cel puţin 10.000 de euro.

În lipsa unei pieţe organizate, evidenţa contabilă a vânzărilor şi întocmirea documentelor de livrare directă la consumatori este dificil de gestionat individual de către producători agricoli.

- Ca urmare a rezultatelor economice modeste, producătorii agricoli nu-şi pot permite să facă investiţii în dotarea minimă necesară funcţionării unei asociaţii sau grup de producători (sediu, magazii, persoane angajate necesare).
- Inconsecvenţa legislativă (OG nr. 37/2007) care reglementează recunoaşterea şi funcţionarea grupurilor de producători a fost modificată aproape integral de actul normativ de aprobare, prin Legea nr. 338/2005.
- În zonele unde fărâmiţarea terenurilor este deosebit de mare şi potenţialul de producţie este scăzut, producătorii agricoli, proprietari în vârstă, nu atribuie prin vânzare sau arendare către utilizatorii tineri dreptul de proprietate şi manifestă reţinere în a se organiza în forme asociative, existând temeri privind nerealizarea baremului de desfacere.
- Procentul de sprijin de 2,5%, raportat la valoarea vânzărilor de către grup, se consideră mic.
- Există numeroase impedimente în procesarea dosarelor de recunoaştere a grupurilor de producători.

În loc de concluzii

Propuneri de îmbunătăţire a activităţii formelor asociative din agricultură ar putea fi sintetizate în următoarele direcţii:

- Acordarea unor forme de sprijin financiar şi credite pentru investiţii cu dobândă subvenţionată din partea statului (2-3%) în primii 3 ani după înfiinţare şi returnarea acestora după ce organizaţia înregistrează profit.
- Cooperativele din domeniul agricol, piscicol, silvic, agroalimentar şi de dezvoltare rurală să beneficieze de subvenţii în condiţiile legii, prin APIA.
- Posibilitatea transformării societăţilor agricole şi a societăţilor comerciale care au ca domeniu de activitate agricultura, în cooperaţii agricole printr-o simplă cerere depusă la Registrul Comerţului şi la Direcţia Teritorială a Finanţelor Publice, fără a mai fi necesară radierea societăţilor existente.
- Susţinerea financiară prin credite cu o dobândă de 2-3% în vederea realizării de cooperative agricole pentru finanţare, asistenţă mutuală şi asigurare agricolă, care să poată credita cooperaţiile agricole percepând o dobândă de 5% pe an.
- Înfiinţarea notariatelor săteşti în vederea întocmirii actelor pentru schimburi şi înstrăinări de terenuri în scopul comasării.
- Susţinerea financiară a tinerilor sub 35 de ani care au pregătire de specialitate în domeniul agricol.
- Prima intabulare de terenuri agricole să se facă gratuit, pentru membrii înscrişi într-o formă asociativă.
- Desemnarea unui reprezentant din subordinea OJCA pentru avizarea dosarului de recunoaştere a grupului de producători.
- Sprijin de la autorităţile locale în vederea acordării de terenuri şi construcţii disponibile.
- Facilitarea obţinerii de credite pentru investiţii cu dobândă mai mică, pe termen lung şi perioadă de graţie.

Dr. ing. Viorel Morărescu, director general ANCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 1182

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizared0e0.html-articol=971.htm

Imprimati articolulDarul necondiţionat

Pe 1 noiembrie sunt prăznuiţi Sfinţii Făcători de Minuni şi Doctori fără Arginţi Cosma şi Damian, împreună cu mama lor, Teodota. Mi-e drag să spun că e plin calendarul de sfinţi cu mame sfinte. Ca şi aceşti doi fraţi crescuţi de o femeie singură, care prin exemplul propriei ei vieţi i-a ajutat să devină bărbaţi virtuoşi şi drepţi. Într-atât încât, doctori fiind, nu luau niciodată plată pentru serviciile lor, de aici şi supranumele de „doctori fără de arginţi“. E chiar interesantă întâmplarea când, vindecând o femeie foarte grav bolnavă, aceasta a ţinut să-i răsplătească. Arătându-i lui Damian trei ouă, i-a zis: „Ia acest dar în numele Sfintei Treimi Dătătoare de Viaţă, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt.“

Auzind numele Sf. Treimi, doctorul nu a îndrăznit să refuze. Cosma însă nu a apreciat gestul, considerând că fratele său a încălcat porunca, de aceea a cerut, când era pe patul de moarte, ca fratele său să nu fie înmormântat lângă el. Sf. Damian s-a stins şi el din viaţă la scurt timp şi toţi se întrebau unde va fi îngropat. Dar Dumnezeu a făcut o minune printr-o cămilă, pe care „doctorii“ au vindecat-o şi care, glăsuind cu voce omenească, le-a spus să nu se îndoiască şi să-l pună pe Damian lângă Cosma pentru că Damian nu a acceptat ouăle de la femeie drept plată, ci din respect pentru numele lui Dumnezeu.

Sfintele trupuri ale doctorilor fără arginţi au fost îngropate împreună în Thereman (Mesopotamia). După moartea lor s-au înfăptuit multe minuni. Una dintre ele, prin care ei salvează o femeie de la moarte şi dezonoare, îmi reţine atenţia pentru că, de atunci, cei doi sfinţi sunt consideraţi protectori ai sfinţeniei căsniciilor creştine, precum şi dătătorii de armonie în viaţa soţilor.

(A.N.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 515

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizared130.html-articol=457.htm

Meiul Panicum miliaceum (Fam. Poaceae) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMeiul Panicum miliaceum (Fam. Poaceae)

Tulpina dreaptă, înaltă de 30-120 cm, acoperită de vagina frunzelor. Frunzele sunt late de 5-20 cm. Paniculul este mare, lung de 20 cm, răsfirat. Spiculeţele sunt lungi de 3-4 mm, ovoide până la elipsoidale, verzi, rareori negricioase, roşcate sau violacee. Paleile sunt lucioase, viu colorate, iar fructul – o cariopsă ovoidă. Cultivat sporadic în ţara noastră.

Originar din Asia, cultivat din neolitic în China, India şi Egipt, apoi în sud-estul Europei.

Alături de hrişcă, meiul a jucat un rol important în alimentaţie până în secolul al XIII-lea, când a fost înlocuit cu porumbul. Mămăliga în timpul dacilor a fost preparată din hrişcă şi mei.

În prezent se foloseşte în alimentaţie în unele ţări africane şi asiatice, în special în zonele subtropicale din sudul Himalayei, constituind hrana de bază a hamalilor şi serpaşilor alături de hrişcă, având o valoare nutritivă şi energetică foarte ridicată, datorită compoziţiei chimice mai complexe decât a grâului, porumbului sau orezului. Seminţele de mei se folosesc la noi mai mult pentru hrana păsărilor de curte sau de apartament.

Cariopsele de mei conţin cca 10% proteine, 60% substanţe extractive neazotate, cca 4% grăsimi, 8% celuloză şi numeroase substanţe minerale, între care P, Mg, Fe şi vitamina A. Unul dintre mineralele importante pe care le conţine meiul este Mg organic care intră în peste 300 de reacţii biochimice din organismul nostru. Se recomandă sub formă de diferite preparate culinare în stările de astenie fizică şi intelectuală şi în perioadele de convalescenţă.

Acad. Ovidiu BOJOR
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007Vizualizari: 3174
□
Comentarii
□
□
1. Nicu -- (10-January-2010)Multumesc mult autorului pentru informatia data!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

HIPOTIROIDIA

E toamnă, vremea conservelor, când gospodinele caută, nu găsesc şi bombăne… sare! Sare ne-iodată, care să-şi menţină calitatea de conservant, poate singurul efect pozitiv care i-a mai rămas după cruciadele la care a fost supusă în ultima vreme, când sintagmei „ca sarea în bucate“ i-a luat locul „ca sarea în ochi“.

Nu discut despre oportunitatea obligativităţii comercializării şi consumului de sare iodată – s-a discutat mult, se mai discută şi se va mai discuta, uneori doar cu patos, alteori şi cu competenţă. Partea vizibilă a măsurii este carenţa în iod, în grade diferite, la un contingent relativ mare şi în creştere din totalul populaţiei, mai ales în anumite zone („regiuni guşogene“).

Prezenţa insuficientă a iodului determină o secreţie redusă de hormoni tiroidieni, boală numită hipotiroidie, cu un tablou clinic complex, care cuprinde două categorii distincte de manifestări: mixedemul şi sindromul hipometabolic.

- Mixedemul constă în infiltrarea pielii şi a ţesuturilor subiacente cu o substanţă mucoidă care afectează tegumentele, fanerele şi muşchii. Drept urmare, faţa devine exagerat de rotundă şi buhăită, cu pleoapele umflate şi lipsite de expresivitate, nasul lăţit şi buzele îngroşate, pielea gălbuie, îngroşată, aspră, uscată, rece, vineţie (cianotică) la extremităţi, părul rar, uscat şi casant, chelie, unghii friabile şi casante, muşchii dezvoltaţi ca la sportivi („hipertrofie pseudo-atletică“), dar cuprinşi de slăbiciune şi afectaţi deseori de crampe.
- Sindromul hipometabolic cuprinde, şi el, o serie de manifestări caracteristice de natură somato-viscerală (limbă mare, care nu mai încape în gură, alteraţii gingivale şi dentare, îngrăşare exagerată în condiţiile lipsei poftei de mâncare), neuropsihică (astenie fizică, psihică şi intelectuală cu întârziere în vorbire, deficit de memorie, scăderea atenţiei, stări confuzionale, delirante, idioţie), cardiovasculară (tensiune arterială oscilantă, predominant hipotensivă, dureri precordiale, puls scăzut) şi sexuală (descreşterea libidoului, dispariţia ciclului sau, din contră, prelungirea acestuia mult peste durata normală la femei, respectiv infantilism genital şi sterilitate la bărbaţi).

Hipotiroidia majoră afectează circa 2% dintre adulţi, dar se poate manifesta, ocazional, şi la copii. Incidenţa bolii este de 5-6 ori mai mare la femei decât la bărbaţi şi este asociată, de cele mai multe ori, cu furtuna hormonală declanşată de instalarea menopauzei.

Boala are evoluţie îndelungată şi progresivă, fără tendinţă de vindecare, astfel încât, odată diagnosticată, trebuie tratată cu răbdare şi perseverenţă. În această situaţie, fitoterapia poate fi o valoroasă soluţie complementară pentru medicaţia specifică pe care, în niciun caz, nu o substituie. Ea vine doar cu un important suport vitaminic, cu un aport de iod uşor asimilabil şi cu alte substanţe biologic active care fie reglează balanţa hormonală a organismului, fie contribuie la limitarea „efectelor colaterale“ ale bolii.

Recomandări fitoterapeutice

Planta cea mai des recomandată în această boală este Nucul, mai precis fructele sale imature, care fie sunt consumate ca atare, fie sub formă de suc (2-3 linguriţe/zi), fie decoct (o linguriţă/cană, fierbere 15-20 minute, câte 1-2 linguri la fiecare 3-4 ore). Ca urmare a tratamentului, se reduce dezordinea hormonală, iar nivelul de tiroxină (principalul hormon tiroidian) creşte cu 30-50%.

Normalizarea nivelurilor hormonale tiroidiene (ceea ce înseamnă posibilitatea utilizării şi în caz de hipersecreţie!) se poate realiza şi prin consumarea zilnică a 3-4 căni dintr-o soluţie preparată prin infuzarea, într-un litru de apă clocotită, timp de 15-20 minute, a două linguriţe de Roiniţă şi a unei linguriţe de Vineriţă (Ajuga reptans) şi agrementată cu câteva frunzuliţe de Rozmarin. O reţetă ceva mai complexă prevede obţinerea, într-o primă fază, a două amestecuri vegetale (în care plantele intră în proporţii egale):

a) frunze de Mesteacăn, coajă de Cruşin şi fructe de Măceş;

b) iarbă de Urzică-vie, de Fumariţă, de Rozmarin şi flori de Porumbar. Se prepară apoi un ceai (durata infuzării: 15-20 minute) din 250 ml apă clocotită şi câte o linguriţă din fiecare amestec, care se bea pe parcursul întregii zile, înghiţitură cu înghiţitură.

La graniţa dintre „medicament“ şi „aliment“ se situează Ovăzul, cereală aproape necunoscută atât în arsenalul terapeutic, cât şi în gastronomie, pe care nutriţioniştii îl consideră însă indispensabil (!) îndeosebi în sezonul rece. În scop terapeutic, ca stimulent al sistemului endocrin, se poate folosi decoctul (10 linguri de boabe/litru, fierbere 30 minute) sau maceratul (aceleaşi proporţii dintre ingrediente, dar boabele trebuie pisate, iar durata macerării este de 12 ore), în ambele cazuri doza recomandată fiind de 3-4 căni/zi. Ca aliment, gospodina este liberă să-şi exercite din plin priceperea şi imaginaţia, întrucât boabele se pretează la prepararea pastelor, cremelor, supelor, supelor-creme etc.

Fructele de Mărar luate ca atare (câte un vârf de cuţit, de 3-4 ori pe zi) sau sub formă de tinctură (se macerează, timp de 8-10 zile, 20 g de plantă în 100 ml alcool de 60-700), câte 10-25 picături de 2-3 ori pe zi acţionează, şi ele, ca stimulator şi reglator hormonal foarte puternic, inclusiv în disfuncţiile glandelor tiroidiene.

Acelaşi efect îl pot avea şi alte legume, în mod normal, indispensabile din bucătărie: Ridichea-neagră, Ceapa şi Usturoiul. De reţinut că toate pot fi iritante la consumul în exces, Ceapa este contraindicată persoanelor care suferă de ulcer sau gastrită hiperacidă, iar Usturoiul – celor cu cataruri gastrice sau intestinale, cu simptome congestive pulmonare, precum şi mamelor care alăptează.

Dr. ing. Radu STOIANOV, Institutul de Bioresurse Alimentare

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 2466

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Fondul silvic în pericol!

• Măsuri pentru prevenirea incendiilor

Seceta prelungită şi temperaturile extrem de ridicate din această perioadă, cu şanse de menţinere şi în cursul lunii iulie, reprezintă un pericol real la adresa pădurii, atât prin incendiile ce pot fi provocate datorită neglijenţei cetăţenilor, a turiştilor în special, cât şi prin calamitarea culturilor din pepinierele silvice şi a plantaţiilor efectuate în ultimii doi-trei ani.

Pericolul de incendii este cu atât mai mare cu cât, de pe terenurile agricole limitrofe pădurilor, unde s-au efectuat lucrări de recoltare a păioaselor şi sunt arse resturile vegetale, focurile lăsate nesupravegheate se extind, de regulă, în fondul forestier.

Regia Naţională a Pădurilor-Romsilva, prin structurile sale teritoriale, a luat toate măsurile de prevenire şi stingere incendiilor în fondul forestier, dintre care menţionăm:

- supravegherea lizierelor pădurilor limitrofe terenurilor agricole, cu precădere în zonele în care se efectuează lucrări de recoltare a păioaselor;
- atenţionarea, în scris şi prin mass media locală şi centrală, a deţinătorilor de terenuri limitrofe pădurii, asupra pericolului de declanşare a incendiilor prin arderea resturilor vegetale şi lăsarea focului nesupravegheat;
- întreţinerea liniilor izolatoare şi crearea, după caz, de linii noi;
- organizarea şi efectuarea de patrulări în perimetrul fondului forestier, în zonele cu enclave sau trasee frecventate de populaţie;
- actualizarea planurilor de alarmare şi mobilizare a forţelor şi mijloacelor de stingere a incendiilor şi colaborarea cu administraţiile publice locale şi formaţiunile de pompieri;
- identificarea şi sancţionarea celor vinovaţi, conform prevederilor legale şi solicitarea sprijinului agenţiilor de mediu, pentru sancţionarea persoanelor fizice şi juridice care încalcă prevederile legale.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 704

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizared2b7.html-articol=1007.htm

Psihoza clauzei

Vine sau nu blestemata de clauză? Eu presimt că nu! Ar fi, poate, cea mai mare nedreptate pe care comisarii europeni o comit de-a lungul existenţei Uniunii.

Este adevărat, noi, românii nu prea ne-am făcut temele. Cauzele ţin în special de modul superficial în care echipele ministeriale din ultimii doi ani au tratat aspectele privind îndeplinirea obligaţiilor ce ne revin din Tratatul de aderare. Dar aceasta este doar partea subiectivă a problemei în discuţie. Cea obiectivă ţine de adevărul fundamental că agricultura României, fărâmiţată în peste 40 milioane de parceluţe, deţinute de peste 4 milioane de proprietari şi lipsită de un sistem cadastral, este greu, dacă nu imposibil să se alinieze atât de rapid exigenţelor comunitare în materie de evidenţă funciară.

Nu cred în ruptul capului că erorile comise în înregistrarea cererilor de plăţi şi în identificarea suprafeţelor se plasează în sfera fraudelor financiare premeditate. Bine, rău cum a lucrat, Agenţia de Plăţi şi Intervenţie în Agricultură a reuşit să-şi formeze în teritoriu un corp de specialişti a căror probitate profesională şi morală nu poate fi suspectată.

Nu dorim să supralicităm, dar comisarii şi experţii europeni sunt conştienţi de dificultăţile enorme care stau în faţa celor chemaţi să asigure ordinea funciară în România. Ei erau la curent încă de pe vremea negocierii Dosarului agricol că, din punctul de vedere al evidenţei funciare, România are cele mai mari probleme în cadrul Comunităţii.

Greşeala negociatorilor noştri a fost că nu au avut curajul să ceară clemenţa care să nu le permită mentorilor noştri europeni să ne fluture deasupra capului blestemata sabie a clauzei de salvgardare. De la ce vor să ne salvgardeze confraţii europeni? Poate de la letargia cronică în care autorităţile noastre au tratat până acum această chestiune delicată a respectării punctuale a reglementărilor europene.

Supoziţia că ameninţarea cu clauza are un scop strict financiar, acela de a economisi la „puşculiţa europeană“ cei 100 milioane de euro, este neplauzibilă. Asta, cel puţin din motive, să le zicem, umanitare. Ar fi o tragedie ca staff-ul de la Bruxelles să nu ia în considerare nenorocirile naturale care s-au abătut, în acest an, asupra ţăranilor noştri.

Avertismentul transmis României are mai degrabă darul de-a trezi la realitate autorităţile noastre. De a le face să înţeleagă că practica europeană în materie de legislaţie economică are la bază principiul obligativităţii. Iar exigenţele Bruxelles-ului sunt aceleaşi pentru toate cele 27 de state care compun Uniunea. Aceasta fără nicio discriminare sau clemenţă. Este posibil ca, de data aceasta, comisarii europeni să comită o anumită derogare de la conduita lor economică. Dar ea, derogarea, ar putea fi ultima în cazul agriculturii româneşti.

Iuda Dâmboviţeanu

Chiar aşa, domnule Ludovic Orban, cine o fi Iuda al nostru? Cel care l-a trădat pe Cristos poartă un nume şi un chip ce înfricoşează creştinii de pretutindeni. Dumneavoastră aruncaţi doar „porumbelul“ şi ne puneţi pe jar, lăsându-ne pe noi să iscodim cine o fi Iuda Dâmboviţeanu. Nu am spune că este corect cum procedaţi. Oricum, ne îndemnaţi la reflecţie, stimulându-ne imaginaţia spre lansarea unor scenarii posibile.

Primul şi cel mai important este că Remeş este totuşi vinovat, de vreme ce-l înfieraţi ca pe un „Iuda“ care a trădat. În supoziţia cea mai simplistă, ar fi un oarecare Ciorbea.

O analiză lucidă ne conduce spre concluzia că această prezumţie cade din capul locului. Nu pot să cadă capetele a doi demnitari dintr-odată, pe baza denunţului unui ciorbar borşit. Cooptarea lui Ciorbea într-o asemenea operaţiune de deconspirare a corupţiei la nivel înalt nu face altceva decât să producă ilaritate. El nu a fost altceva decât un pion pe tabla de şah a filajului, nu însă omul pe care domnul Orban îl numeşte „Iuda“.

Atunci, spre cine ar putea să se îndrepte bănuiala? Primul pe lista incriminării pare a fi tocmai cel acuzat de infracţiunea de cumpărare de influenţă, Ioan Avram Mureşan.

După câte ştim, Mureşan nu are bunul obicei de-a cumpăra ceva, ci de a primi foloase necuvenite. Această ultimă „calitate“ l-a pus în situaţia de a se confrunta cu procurorii în cercetarea unor rafturi întregi de dosare penale şi reclamaţii, aflate la „dospit“ în seifurile DNA. Să fi fost, oare, acesta trucul între el şi procurori: „Dă-ni-l tu pe Remeş, iar noi te spălăm“. Dacă ar fi aşa, atunci am fi în faţa celei mai penibile mascarade de încătuşare şi întemniţare, care a revoltat oamenii de bună-credinţă.

Dar nu cumva dl Orban ţinteşte în altă parte? Poate undeva mai sus. La un „Iuda Dâmboviţean“ mult mai puternic şi feroce. Adică la un personaj care are puterea de-a folosi serviciile speciale în scopul dobândirii unei supremaţii ce depăşeşte puterea noastră de anticipaţie.

Singura certitudine în prezentarea acestui scenariu este că domnul Orban n-a scăpat din gură porumbelul cu Iuda în necunoştinţă de cauză. Acum, când a comis această dezvăluire, este de datoria lui să-şi ducă până la capăt „spovedania“ biblică.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 600

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Bălţata românească defilează pe podiumurile din Covasna

Cea de a VIII-a ediţie a Expoziţiei Judeţene de Taurine Covasna s-a desfăşurat în staţiunea cu acelaşi nume, în ultimele zile ale lunii iunie a.c. Manifestarea a fost organizată de ANCA împreună cu oficiul său local, Consiliul Judeţean Covasna şi primăria locală. Dar, aşa cum sublinia în cuvântul rostit la deschidere directorul general adjunct al ANCA, domnul Domokos Reeman, recenta ediţie „a confirmat intrarea firească în UE a zootehniei locale.

Prin tradiţie, depăşeşte această manifestare competenţa profesională a celorlalţi fermieri din ţară, atât în privinţa fondului genetic, cât şi a calităţii laptelui livrat". Iar pentru ca acest nesecat izvor de lapte să se menţină, Otvös Moise, vicepreşedintele Asociaţiei Profesionale Covasna, a menţionat necesitatea susţinerii mai puternice de către stat a crescătorilor de taurine performante.

În expoziţie, pe lângă frumoasele exemplare de vaci prezentate, SC Conitrans Covasna a ţinut să participe în afara concursului cu animale din rasa Bălţată Românească, care dau producţii de lapte de peste 5.500 l anual.

În urma deliberărilor, un juriu competent de specialişti din afara judeţului, care nu o dată au cântărit îndelung deciziile în cazul unor animale de valoare apropiată, s-au acordat numeroase premii.

La categoria vaci multipare câştigătoarea Premiului I a fost declarată Helga, proprietatea domnului Roncz Sandor din Tg. Secuiesc, în timp ce locurile II şi III au fost ocupate de vacile Virag (proprietar Hejja Jenö) şi Adela (proprietar Bakk Istvan), ambele exemplare fiind crescute în comuna Catalina.

Dintre vacile primipare performerele s-au dovedit a fi: Ramona – Premiul I, fiind proprietatea aceluiaşi Roncz Sandor din Tg. Secuiesc, în timp ce locul II l-a obţinut Piros (proprietar Antal Ernö din Covasna), iar Premiul III a fost câştigat de Iuliska (proprietar Kanabe Miklos din Sânzieni).

La categoria juninci gestante, podiumul a arătat astfel: Locul I - Kati (proprietar Veress Geza din Tg. Secuiesc); Locul II – Cifra (proprietar Szasz Antal din Sânzieni); Locul II – Zsuzsa (proprietar Kanabé Miklos din Sânzieni).

Ultima categorie, dar deosebit de importantă pentru viitorul zootehniei – tineret de înlocuire – a avut ca soliste: I – Elza (proprietar Veress Geza din Tg. Secuiesc); II – Bimbo (proprietar Kanabe Miklos din Tg. Secuiesc) şi III - Kata (proprietar Sterczer Sandor din Tg. Secuiesc).

Câştigătorii au fost răsplătiţi cu premii simbolice în bani.

Cea mai frumoasă vacă s-a dovedit a fi Miss Kati, câştigătoarea Locului I la juninci gestante.

Concursul s-a încheiat cu speranţa că viitorul zootehniei româneşti stă şi în performanţa crescătorilor de animale din judeţul Covasna care, folosind în exclusivitate însămânţarea artificială, se află în progres evident de la an la an. Şi, aşa cum sublinia un vorbitor, tineretul femel se dovedeşte a fi o puternică bază de susţinere a rasei Bălţată Românească, ale cărei exemplare egalează performanţa Siementalului.

Important de menţionat este şi participarea la expoziţie a cailor Lipiţani, proprietate a Hergheliei Covasna, înfiinţată în ultima vreme de un grup de entuziaşti, mari iubitori ai acestor animale, dar şi a unor frumoase exemplare de ovine din rasa Ţigaie, prezentată de crescătorii covăsneni.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 690

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizared307.html-articol=1043.htm

Fagul şi molidul se înalţă falnic în codrii Bihorului

Ca oriunde în lume, principala funcţie a pădurilor bihorene este una economică, dar şi una naturală, cum s-ar spune, care o depăşeşte pe prima.

Cei care au gestionat de-a lungul timpului această bogăţie au făcut-o cu sentimentul datoriei de a asigura amplificarea ei pentru generaţiile viitoare.

Altfel spus, datoria de a păstra integritatea fondului silvic moştenit, dar mai ales de a-i îmbunătăţi structura. Este un deziderat pentru împlinirea căruia acţionează astăzi toţi silvicultorii bihoreni. Concludente sunt în acest sens datele statistice pe care le supunem atenţiei.

Suprafaţa fondului forestier

Suprafaţa totală a fondului forestier al judeţului Bihor este de 189.766 ha, din care Direcţia Silvică Oradea administrează o suprafaţă de 119.062 ha. 78.389 ha sunt păduri proprietate publică a statului, iar 40.673 ha aparţin unor diverşi proprietari privaţi (consilii locale, composesorate, asociaţii urbane, instituţii de învăţământ, de cult şi persoane fizice).

Fondul forestier (proprietate publică a statului) al Direcţiei Silvice Oradea este constituit din păduri cu funcţii speciale de protecţie în proporţie de cca 45% şi păduri cu funcţii de protecţie şi producţie – 55%. După tipul funcţional, în fondul forestier de stat predomină pădurile cu funcţii de producţie şi protecţie, destinate obţinerii lemnului de calitate superioară.

Un bilanţ pe care îl dorim mai bun

Cifra de afaceri realizată de Direcţia Silvică Oradea în anul 2006 a fost de 243.356.000 lei, din care: masă lemnoasă valorificată – 163,38 de mii mc cu o valoare de 13.0376 mii lei (54%); produse nelemnoase (fructe de pădure, ciuperci, plante medicinale) – 3.361 de mii lei; produse vânătoreşti – 541 de mii lei; alte produse (prestări servicii, păstrăv, puieţi forestieri etc.) – 6.670 mii lei.

Lucrările de îngrijire a arboretelor executate în Direcţia Silvică Oradea însumează o suprafaţă totală de 2.695 ha, în timp ce cele de regenerare au cuprins 373 hectare.

Sursele de venituri:

Cota anuală de masă lemnoasă stabilită pentru anul 2007 este de 190 mii mc pentru păduri proprietate de stat şi 66 de mii mc pentru pădurile administrate cu contracte de administrare. O sursă importantă de venituri o reprezintă valorificarea fructelor de pădure, ciupercilor comestibile, plantelor medicinale. Astfel, până la finele lunii septembrie 2007 s-au înregistrat următoarele realizări din comercializarea acestor produse forestiere:

- produse lemnoase – lemn de foc – 13 mii de euro, buşteni – 3,3 mii de euro şi alte produse din lemn (garduri, mobilier rustic) – 59,3 mii de euro, toate livrate la export;
- plante medicinale – 31,8 tone, cu o valoare de 72.697 lei pe intern şi 1,0 tone cu 0,7 mii euro la export;

- fructe de pădure – 72 t cu 92,3 mii de euro la intern şi 235,3 tone cu 195 mii de euro la export;
- ciuperci – 3,8 tone cu 20 mii de euro, numai la export.

Toate produsele nelemnoase (plante medicinale, ciuperci şi fructe comestibile) sunt produse bio, fiind recoltate din zone nepoluate şi conservate fără utilizarea conservanţilor.

Fondurile de vânătoare:

O altă activitate care aduce venituri semnificative este vânătoarea. Direcţia Silvică Oradea dispune de 26 fonduri de vânătoare. Încasările realizate de la vânătorii străini însumează, în acest an, peste 55,6 mii de euro.

De asemenea, aduc venituri importante comercializarea cărnii de vânat – 59,2 mii de lei (9,2 tone), precum şi a păstrăvilor – 345,2 mii de lei (24,7 tone).

În lumea mirifică a ariilor protejate

Direcţia Silvică Oradea are în custodie un număr de 6 arii protejate, după cum urmează:

Colonia de păsări de la Pădurea Rădvani: se află pe raza OS Oradea şi are o suprafaţă de 2,5 ha. Din suprafeţele mari de zone umede, din Câmpia de Vest cea mai importantă este rezervaţia naturală Cefa – Pădurea Rădvani.

Această rezervaţie adăposteşte un mare număr de specii de păsări acvatice protejate, atingând un nivel de ordinul zecilor de mii de indivizi în perioadele de migraţie.

Pădurea cu narcise de la Oşorhei este situată pe raza OS Oradea, având o suprafaţă totală de 2 ha. Scopul principal pentru care a fost constituită rezervaţia este conservarea biodiversităţii, a peisajului şi tradiţiilor locale, în vederea menţinerii sau extinderii arealului speciei protejate – narcisa, precum şi încurajarea turismului bazat pe aceste valori.

Lacul Cicoş, amplasat în zona OS Săcueni, are suprafaţa de 10 ha. Aria a fost declarată pentru protejarea mlaştinei relicte cu sfagnete, plauri şi arinişuri plutitoare.

Poiana cu narcise de la Goronişte se află în raza OS Tinca, având suprafaţa de 2 ha. Aria a fost declarată pentru protejarea pâlcurilor de narcise Narcissus angustifolius, care cresc aici la cea mai joasă altitudine din ţară.

Dealul Păcău, situat în raza OS Beiuş, are suprafaţa de 15 ha. Aria a fost declarată pentru protejarea bujorului banatic Paeonia officinalis ssp banatica, element balcanic la extrema cea mai nordică din Europa.

Valea Iadului cu Syringa josichaea se află în raza OS Remeţi şi are suprafaţa de 2 ha. Aria a fost declarată pentru protejarea liliacului transilvănean Syringa josichaea, specie endemică pe Valea Iadului, relict glaciar foarte important.

Director, ing. Ionel POPA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 1047

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

„Presăraţi pe-ale lor morminte...“

„Oricâtă furtună şi vifor pe umerii tăi s-or abate,
Oricâtă mânie barbară veni-va asupră-ţi, române,
Sus fruntea! Carpaţii stau veşnic cu vârfuri spre cer ridicate,
Furtunile trec, dar granitul tot tare şi falnic rămâne!“
(Mircea Dem. Rădulescu - poet giurgiuvean)

Îmi tot reproşez în ultimul timp că nu îmi cunosc înaintaşii, deşi mi-ar plăcea să ştiu cine au fost, cum au fost, cu ce se îndeletniceau... Şi pentru că nimic nu e întâmplător, după Paşti, anul acesta, am adus-o pe mama pe la noi, în vizită, să vadă ce-am mai realizat. Nu mai venise de mult timp şi poate n-ar fi venit nici de data aceasta dacă nu am fi ameninţat-o că nu mai venim nici noi s-o vedem, deşi avea argumente solide (animalele din gospodărie, în special, vaca, ce s-ar fi făcut fără dumneaei?).

Şi iat-o urcată în maşina care s-o ducă la Roşu. Am luat-o prin Ghimpaţi (ca de obicei), iar când am ajuns la ieşirea din localitatea Valea Plopilor mama ne-a spus că înainte se chema Bălării şi, arătându-ne un monument falnic înconjurat de morminte, ne-a spus că acolo îi sunt înmormântaţi amândoi bunicii, căzuţi pe front. În gând, mi-am promis mie, dar şi lor, că voi veni să le aprind o lumânare la cap şi să le pun o floare. Doar de unul dintre străbunicii din partea mamei ştiam c-a fost erou în Primul Război Mondial, tatăl lui tataie Anghel; despre cel din partea maii (eu aşa i-am spus: maia) Leana nu ştiam prea multe.

Aflasem acum. Cam o dată la două săptămâni mergeam pe la ai mei, dar nu aveam timp niciodată să opresc la Cimitirul eroilor, până într-o zi, când, singură fiind, mi-am promis că la întoarcere voi opri. I-am spus mamei de intenţia mea şi s-a bucurat, mi-a dat lumânări, chibrit şi am rupt împreună câteva flori din grădină. La plecare, i-am simţit emoţia în glas, era foarte încântată de gândul meu creştinesc, parcă voia să-mi mulţumească. Noi am comunicat telepatic foarte bine întotdeauna, nici acum nu era nevoie de cuvinte.

Am plecat. Deşi fusese timp frumos, deodată cerul se înnorase, devenind întunecat, ameninţător. Mă rugam să nu plouă. Am ajuns la „Bălării“, mă gândeam că aşa a fost vremea pe-atunci, când oştirile duşmane voiau să ne cotropească ţara, când flăcăi şi bărbaţi falnici - cum mi-i imaginam şi pe străbunicii mei -, lăsând în urmă iubite, neveste, copii, plecau să apere glia străbună. Mulţi nu s-au mai întors... Privesc în jur, nu mă sperie norii negri de deasupra mea. Voi face ce am promis!

Cimitirul se află într-o vale, în apropierea unui râu. Probabil că aici s-au dat lupte grele... Cineva a spus că relieful ondulat, alternanţa deal-vale sunt specifice spaţiului românesc. Nici în Vlaşca mea natală nu e altfel. Urc cele câteva trepte şi apăs pe clanţa de la portiţa gardului care înconjoară cimitirul. E încuiată! Sunt derutată, mă încearcă chiar o mică dezamăgire, am aşteptat atât clipa asta... E un loc sfânt, în faţa căruia trebuie să ne plecăm.

Deşi gardul e scund, nu se cade să-l sar. Pot citi numele scrise pe cruci. Încep să citesc, trec cu răbdare de la o cruce la alta, de la un rând de cruci la altul, de la cele din partea stângă, trec la cele din dreapta, aşteptându-mă în orice clipă să-mi răsară în faţă: Săbăroiu Radu şi Mihalache Radu. Pe lângă numele unor ofiţeri, subofiţeri şi gradaţi, pe multe cruci citesc: „un locotenent necunoscut“, „un sublocotenent necunoscut“, „un ofiţer necunoscut“... Străbunicii mei au fost plugari... Sunt dezamăgită. Poate nu ştie mama bine. N-or fi aici.

Privesc din nou cerul înnorat. Nu pot pleca. Mai zăbovesc puţin. Admir monumentul, citesc inscripţia ce aminteşte urmaşilor de vremurile apuse... Aflu ce lupte grele s-au dat pe locurile acestea şi câţi români au căzut atunci: „1.813 eroi români cunoscuţi şi necunoscuţi“.

Citesc apoi frumoasele versuri ale poetului giurgiuvean Mircea Dem. Rădulescu, scrise ca epitaf, dar şi ca îndemn. Acum înţeleg: au fost prea mulţi! Dar ei există în memoria noastră şi vor exista veşnic! N-am putut să le aprind o lumânare la mormânt aşa cum doream, dar am presărat câte o floare şi m-am recules... Suntem urmaşii lor. Trebuie să fim demni de ei...

Nici n-am apucat bine să mă urc în maşină, că a şi început ploaia. Poate erau lacrimile cerului pentru eroii noştri căzuţi sub glie, ştiuţi şi neştiuţi...

Educ. Ileana CÎRSTEA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 657

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

NR. 9 / 2007

EDITORIAL

Asocierea – o necesitate! LAPAR – o soluţie?

Ţărani, producători agricoli sau... fermieri, cum ne place să le spunem de la o vreme până şi celor cu mai puţin de-un iugăr de pământ, o vacă şi trei găini în bătătură, trăiesc o stare de supărare generală de nici nu mai ştii pe cine, pe ce sau pentru ce.

Aceasta e atmosfera prin satele româneşti pe care am întâlnit-o adesea, dar mai cu seamă în ultima vreme.

M-am întrebat de multe ori dacă disperarea lor - pentru că aşa ar putea fi calificată starea după modul de manifestare - este justificată. Nu cred că vreun politician sau demnitar ar putea răspunde la câte întrebări îndreptăţite s-ar expune şi la câte acuze ar fi adresate guvernanţilor. O simplă evaluare a stării de fapt ar putea dumiri pe oricine.

Aşadar, pământ risipit în sute şi mii de parcele de câteva sute de metri pătraţi fiecare, greu de exploatat din cauza degradării sale în timp ori amplasării în zone greu accesibile; producţii mici, determinate de imposibilitatea aplicării corecte a lucrărilor agricole ca urmare a lipsei forţei de muncă, mijloacelor tehnice şi mai ales financiare; căi de acces aproape inexistente; slabă preocupare a administraţiilor locale pentru soluţii alternative aducătoare de venituri; intervenţie tardivă şi, de cele mai multe ori, nesemnificativă a statului în agricultură etc., etc.

Soluţii? Oamenii le cunosc, dar nu catadicseşte nimeni să facă primul pas. Nu le este străină ideea asocierii şi avantajele ei în organizarea şi exploatarea pământului, în demersurile pentru o mai bună gospodărire a localităţilor, în aprovizionare şi desfacere, în crearea şi susţinerea cooperativelor de credit rural, în câte şi mai câte lucruri care se pot face într-o localitate ce se vrea respectată.

Dar astfel de structuri trebuie construite de la nivelul celor care ar trebui să beneficieze primii de avantajele lor, apoi clădite prin reprezentanţi până la nivel central şi nu invers. Iar nucleul trebuie să-l reprezinte formele asociative deja existente - acolo unde există - sau... primul gospodar al satului recunoscut ca atare de săteni la alegeri. Ar fi în avantajul tuturor.

La nivel central există câteva structuri reprezentative ale diverselor forme asociative din agricultură, ale ţăranilor, dar niciuna cu adânci rădăcini înfipte în Lumea Satului. Una dintre ele este Liga Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România - LAPAR.

Liderii acesteia, consecvenţi cel puţin în prima parte a existenţei sale, poate că ar trebui să-şi adune mai repede puii de prin toate colţurile ogrăzii sub aripa ocrotitoare. Nu de alta, dar sunt prea... zburătăciţi de vremuri şi de nevoi. La fel ar trebui să facă şi celelalte asociaţii sau federaţii agricole, spre a se constitui într-o organizaţie puternică la nivel naţional. Este singura şansă a agricultorilor de a-şi apăra drepturile şi a trata de la egal la egal cu patronatele din industrie în stabilirea preţurilor şi valorificarea producţiei.

Dar pentru a realiza aceasta repede şi eficient, poate că n-ar fi lipsit de interes ca structurile statului, împreună cu cele ale agricultorilor, să elaboreze un pachet de acte normative, care să stimuleze şi să susţină formele asociative şi nu de natură a lăsa la latitudinea a 22 milioane de români soluţia pentru o viaţă mai bună.

Aşadar, asocierea este o necesitate pentru ieşirea din criza în care se află satul românesc, iar LAPAR - dar nu numai - ar putea fi o soluţie în ceea ce priveşte reprezentarea la nivel naţional, dar nu doar atât. Concluziile aparţin celor în mijlocul cărora m-am aflat mai multe ore şi pe care, sincer, le împărtăşesc. Cred că şi dumneavoastră, stimaţi cititori.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 1513

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizared3a4.html-articol=299.htm

Parisul – capitală a agriculturii pentru o săptămână > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulParisul – capitală a agriculturii pentru o săptămână

Cu mult fast, între 3-11 martie, s-a desfăşurat la Paris, a 44-a ediţie a Salonului Internaţional de Agricultură. Expoziţia, care s-a dorit a fi mai educativă şi mai interactivă ca în orice alt an, a avut ca temă principală furnizarea energiei alternative, problemă de mare actualitate la nivelul întregii lumi, dar care aduce provocări, în special agriculturii ce deţine un rol aparte în această „revoluţie industrială“.

Un spaţiu important a fost alocat sectorului de creştere a animalelor, dar nu au lipsit nici filiera vegetală, grădinăritul, mediul rural şi agroturismul, precum şi actorii importanţi ai lumii agricole: ministere, organizaţii profesionale agricole, organisme de cercetare şi formare a forţei de muncă, şi de orientare către sectorul agricol. Parisul a devenit pentru o săptămână punct principal de întâlnire a lumii agricole europene. Vom reveni cu amănunte despre cele două saloane în numărul următor.

Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 580
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

De-a „Baba oarba“ la nivel naţional

De la o vreme, românii au un joc nou. Un fel de
„de-a baba oarba“, jucată însă la un plan naţional.
Se cheamă jocul acesta, foarte apreciat de altminteri, chiar şi de autorităţi, „de-a codurile“.
Spui, cum ar fi, galben ori portocaliu sau roşu – mai arareori verde – şi milioane de semeni sunt cu ochii pe cer.
Despre treaba asta mi-a istorisit mai deunăzi un taximetrist bucureştean, până acum vreo zece ani de profesie tractorist.
Brăzda la porţile Bărăganului, şi vară, toamnă, iarnă şi primăvară, n-avea habar sărmanul că păşeşte peste coduri.
Ştiindu-mă ţăran şi pe mine, şi încă unul călit la arşiţele ori viforniţele dobrogene, omul m-a cam luat la refec.
„Păi ce, nu mai eram veri de nu-ţi vedeai umbra săptămâni în şir? Erau!
Şi secetă era!
Şi foamete, şi câte-o brumă de recoltă – da’ nu ne plângeam. Şi ştii dumneata de ce? Fiindcă n-aveam coduri.
Acu’, ce s-o mai scărmănăm, zice amicul, ne-am bolinzit de cap cu codurile astea“.
Pe buletin ai cod? Ai!
Ai şi la bancă? Ba cum nu!
Ai cod la stradă, la carnetul de şofer, la primărie, la card…
Numai că, vezi cum e problema!
Roşu, portocaliu, galben… Că verde, ce să mai povestim.
Om informat, fostul mecanizator ialomiţean avea de acum codul în sânge, cum se spunea.
Cum ai mei m-au deprins să învăţ de la tot priceputul, am început şi eu, după povaţa amicului meu să iau seama la coduri.
Păi, cu vremea – cum e vremea!
Se dau coduri, se bagă spaima-n oase adică – după obiceiul românesc – mai bine să nu se potrivească decât să nu le fi deschis eu ochii.
Dar să luăm alt exemplu!
Văd la bănci, spuză, ca ciupercile după ploaie, iau seama cum se azvârle cu banii.
Împrumuturi pentru case, cel mai adesea!
Îl întreb pe un prieten de ce a luat bani pentru casă fiindcă mai are vreo două.
„Să fie acolo, nu strică“ – îmi răspunde el.
„Şi banca, plăteşte?“
„Cât vrei! – Cod verde!“

Mă poartă drumurile deunăzi prin Dâmboviţa.
Un împătimit într-ale animalelor şi-a făcut fermă. Are o sută de vaci olandeze şi şi-ar mai dori încă pe atâtea.
„Şi, ce vă împiedică?“ – mă nedumeresc eu.
„Banca! Nu-mi dă credit!“
De aici nu mai pricep nimic. Pentru pereţi de betoane, înălţaţi să facă umbră pe bătrâneţea nu ştiu cui, se poate!
Pentru animale, ba!
„Şi de ce nu iei pentru una şi faci ce ţi-e nevoie?“, zic.
„Codurile! Nu mă lasă codurile. Fiecare cu rostul lui.“
Un alt ţăran mi se plânge de pârjolul din vara asta. Ce-a fost a fost, numai că nu mai are bani pentru semănat.“
Statul dă ajutoare! – îi explic eu fericit.
Le-o da cui au bani!
Cum adică?
Păi te asiguri, eşti asigurat, iei ceva! Nu, rămâi de izbelişte.
Deci întâi pui tu banii şi abia după aia…
Înţeleg!
Cod roşu!
Şi uite-aşa încep să pricep cum vin lucrurile.
Vremea – cod roşu. Ori portocaliu.
Punga – cod verde.
Vremea – cod galben ori verde.
Punga – cod roşu.
Ca să nu-mi aud vorbe şi să am – cum spunea Moromete – „pe ce să mă bazez“, răsfoiesc ceaslovul unui filosof autodidact şi citesc: „ La noi, la români, a te afla în treabă e un mod de lucru“.
Un important bancher adăuga şi mai apăsat că România e o ţară minunată pentru că e imprevizibilă.
Adică niciodată nu poţi şti ce ţi se va întâmpla – nu peste un an, o lună, o zi – ci, nici măcar peste o oră.
Aşa că, luaţi seama la coduri!
Ca vecina mea de la ţară, care deunăzi, gata s-o pornească spre grădină, mă întreabă, de, ca pe un târgoveţ „Maică, azi e galben ori portocaliu?“
„E miercuri, mamă Saftă. Miercuri!“ – îi aruncă unul mai şugubăţ.
„Şi, portocaliu când e? insistă fără supărare bătrâna. Că mi-a luat ăla micu' pălăria şi ochelarii de soare, bată-l norocu. Dacă zici că e miercuri, se schimbă treaba!“
Of, fir-ar să fie! Unde eşti, bitule, să mă vezi!
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 587
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

vizualizared3f8.html-articol=969.htm

Imprimati articolulVeşmintele Cuvioasei Parascheva, la Cumpăna

Duminică, 14 octombrie, creştinii ortodocşi vin în întâmpinarea Sfintei Parascheva. Cunoscută şi sub numele de „Sfânta Vineri“ sau „Vinerea Mare“, este foarte iubită în Moldova, pentru că, de 350 de ani, moaştele ei veghează din Cetatea Iaşului.

Într-o altă zonă a ţării, la Cumpăna, judeţul Constanţa, s-au adunat anul acesta aproape 1.000 de oameni pentru a se închina la straiele Cuvioasei, dar şi la moaştele sfinţilor necunoscuţi de la Adamclisi. „Anul acesta am împrumutat veşmintele Cuvioasei Maică Parascheva de la biserica localităţii Istria. De vineri până sâmbătă după-amiază, oamenii au venit la biserica noastră să se roage“, zice Mariana Gâju, primarul comunei. Ea este hotărâtă să facă o cerere oficială la Arhiepiscopia Tomisului sau la Iaşi, astfel încât, anul viitor, biserica din Cumpăna să deţină un rând de straie ale Sfintei Parascheva.

Încă de la ora 8, curtea bisericii era plină de credincioşi. Bătrâni sau tineri, toţi veniseră pentru a se ruga la Sfântă pentru sănătate, vindecarea unor boli sau pentru alte reuşite. Preoţii parohi, împreună cu un sobor sosit special pentru acest eveniment, au ţinut slujba timp de patru ore. Corul Arhiepiscopiei Tomisului a întregit atmosfera de evlavie şi credinţă. Dacă straiele Cuvioasei au fost returnate, racla cu moaştele sfinţilor necunoscuţi de la Adamclisi a rămas până la hram.

Dana DUMITRIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 578

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Zmeurul

Este un arbust fructifer important pentru cultura din grădina casei şi plantaţiile comerciale.

Încă din Antichitate, fructelor lui li se atribuiau proprietăţi medicinale, iar ultimele cercetări scot la iveală efectul anticancerigen şi antioxidant al acestora.

Zmeurul asigură producţii ridicate, nivelul acestora variind cu soiul şi cu condiţiile de cultură, de la 2-3 t/ha până la 7-8 t/ha. Preţul de valorificare este destul de avantajos.

Perioada de coacere a zmeurului cultivat se eşalonează pe circa 1 lună şi jumătate, de la mijlocul lunii iunie până la sfârşitul lunii iulie, devansând astfel perioada de coacere a celui de pădure (de regulă luna august). Dacă se cultivă soiuri remontante, se obţine un sezon întreg de coacere, respectiv în lunile august – septembrie.

Spre deosebire de zmeura sălbatică care, datorită perisabilităţii excesive, este destinată exclusiv prelucrării, zmeura de cultură, recoltată într-un stadiu mai timpuriu şi în ambalaje corespunzătoare, se poate valorifica în stare proaspătă şi, în consecinţă, la preţuri mai ridicate. De asemenea, este ideală pentru congelare.

Zmeurul se poate cultiva de la câmpie până în zona submontană, cu condiţia să se evite zonele cu temperaturi foarte scăzute şi vânturi puternice care pot afecta culturile, ducând chiar la compromiterea producţiei.

Solul cel mai bun pentru cultura zmeurului este cel nisipos, bogat în materie organică, bine aerisit, permeabil, cu pH de 5.6 – 6,5 şi cu o grosime de cel puţin 50 cm. Zmeurul creşte şi rodeşte slab şi are o durată de viaţă mai scurtă pe solurile sărace, foarte grele şi reci sau soluri uscate şi bogate în calcar, pe solurile nisipoase, pietroase şi cu drenaj exagerat. Are nevoie de multă lumină, de aceea în zona colinară şi premontană trebuie alese expoziţiile nordice şi nord-estice.

Faţă de factorul apă, zmeurul este, de asemenea, exigent, acesta crescând bine în zonele cu 70-80 cm precipitaţii anuale, distribuite cât mai uniform în perioada de vegetaţie. Umiditatea atmosferică scăzută produce ofilirea şi uscarea florilor.

Principalele elemente tehnologice ale culturii zmeurului constau în următoarele:

- plantaţia de zmeur se realizează în rânduri simple orientate pe direcţia nord-sud pe terenurile plane şi pe curbele de nivel pe terenurile în pantă;
- distanţa de plantare dintre rânduri poate fi de 2 până la 3 m, iar între plante pe rând de aproximativ 1 m;
- În anul al 2-lea după înfiinţarea culturii se amplasează sistemul de susţinere a plantelor. Sistemul de susţinere cel mai răspândit este spalierul din stâlpi de beton sau lemn cu două cupluri de sârmă, montate la înălţimile de 0,7 m şi 1,2 m de la sol. Între sârme se pun distanţiere (juguri) din lemn de 30 cm şi respectiv 40 cm. Stâlpii se amplasează la distanţa de 8-10 m unul de celălalt;

- întreţinerea solului se face prin lucrări repetate de 5-6 ori pe an cu cultivatorul şi freza. Începând cu anul al 2-lea se pot utiliza erbicidele preemergente şi postemergente selective;
- la înfiinţarea plantaţiei se folosesc îngrăşăminte organice bine descompuse: 5-6 kg/groapă şi îngrăşăminte chimice: 30 g de superfosfat, 15 g de sare potasică şi 15 g de azotat de amoniu la fiecare groapă de plantare, prin amestecare cu pământul.
- pe parcursul unei perioade de vegetaţie se aplică circa 5-6 tratamente de combatere a bolilor şi dăunătorilor şi un tratament în perioada repausului vegetativ;
- recoltarea fructelor se face periodic, la fiecare 2,3,4 zile, într-o cultură intervenindu-se în medie de circa 7-8 ori. Momentul de recoltare a zmeurii se alege în funcţie de destinaţia producţiei, distanţa de la plantaţie până la locul de valorificare, durata transportului;
- materialul necesar înfiinţării plantaţiilor este produs la ICDP Piteşti – Mărăcineni, care certifică şi garantează calitatea şi autenticitatea soiurilor;

Costul materialului săditor pentru 1 ha este de 10.500 – 12.000 lei/ha, iar cheltuielile de înfiinţare a unui hectar sunt în medie de 14.000, în care sunt incluse preţul materialului de plantare, pregătirea terenului, plantarea propriu-zisă şi sistemul de susţinere.

Dr. ing. Paulina Mladin,
ICDP Piteşti – Mărăcineni, Argeş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 5781

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizared50e.html-articol=1046.htm

Viitorul grânar se apropie de 2 milioane hectare > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulViitorul grânar se apropie de 2 milioane hectare

La atât ar fi estimată dimensiunea suprafeţelor de grâu, secară şi triticale ce vor fi însămânţate în această toamnă. Revenirea la normalitate a grânarului are o explicaţie absolut logică, dacă avem în vedere atât credinţa străbună a ţăranului pentru pâine, dar şi sprijinul financiar acordat producătorilor.

Este de precizat că acest sprijin acoperă cea mai mare parte a cheltuielilor făcute acum pentru înfiinţarea culturii de grâu.

Dincolo de aceste opţiuni certe, producătorii sunt stimulaţi de preţurile actuale înregistrate pe piaţa grâului, care în iarnă ar putea depăşi pragul istoric de 1 leu/kg. La un asemenea preţ, grâul devine rentabil chiar la o producţie de 1.500 kg/ha, nivel ce nu poate fi luat în considerare de un agricultor adevărat.

Pe ansamblu, însămânţările de toamnă prevăzute prin programul pe 2007 însumează 2,6 milioane de ha.

În structura culturilor, rapiţa ocupă poziţia a doua, devansând cu mult orzul şi orzoaica, care altădată ocupau suprafeţe de 3-4 ori mai mari. Declinul acestor culturi este strâns legat de starea precară a sectorului zootehnic, dar şi de dezinteresul fabricilor de bere pentru materia primă autohtonă.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 553

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

Hotărârea Guvernului nr. 1.262, din 17 octombrie 2007, pentru aprobarea volumului maxim de lemn pe picior care poate fi recoltat în anul 2008.

(MO al României, Partea I, nr. 720, din 24 octombrie 2007).

Din raţiuni lesne de înţeles, volumul maxim de lemn pe picior, care poate fi recoltat anual, se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Pentru anul 2008, Guvernul a aprobat prin acest act normativ recoltarea unui volum maxim de lemn pe picior de 18,5 milioane mc, după cum urmează:

a) 9,82 milioane mc din păduri aflate în proprietatea publică a statului;
b) 3,41 milioane mc din păduri proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale;
c) 2,50 milioane mc din păduri proprietate privată a persoanelor juridice de drept privat;
d) 2,50 milioane mc din păduri proprietate privată a persoanelor fizice;
e) 1,02 milioane mc din vegetaţia forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier naţional.

Repartizarea pe judeţe a volumelor de lemn provenit din resursele prevăzute la alin. (1) lit. b) - e) se face prin ordin al conducătorului autorităţii publice centrale, care răspunde de silvicultură, iar repartizarea pe fiecare ocol care asigură administrarea sau serviciile publice se realizează de către inspectoratele teritoriale de regim silvic şi de vânătoare.

În sensul celor de mai sus, Guvernul a stabilit obligaţia inspectoratelor teritoriale de regim silvic şi vânătoare afişarea, până la data de 31 decembrie 2007, pe site-ul instituţiei, repartizarea pe fiecare ocol silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice a volumelor de lemn pe picior provenit din resursele prevăzute la alin. (1) lit. b) - e) şi să o actualizeze trimestrial.

Ocoalele silvice mai sus menţionate au competenţa de a efectua, la rândul lor, repartizarea pe proprietari sau deţinători a volumelor de lemn pe picior provenit din aceleaşi resurse prevăzute la alin. (1) lit. b) - e).

Cei interesaţi trebuie să ştie că lemnul provenit din arbori sau arborete afectaţi de factori biotici (de viaţă) sau abiotici (lipsiţi de viaţă) se recoltează integral, în condiţiile legii, dacă pentru suprafaţa forestieră pe care s-au produs vătămările există amenajament silvic în vigoare şi dacă sunt respectate reglementările legale în domeniu (Art. 1, alin. (1)-(8)).

Potrivit prevederii de la Art. 5, alin. (1), ocoalele silvice realizează marcarea, întocmesc actul de punere în valoare, autorizează parchetele (suprafeţele în care este împărţită o pădure în vederea exploatării ei raţionale) spre exploatare, fac reprimirea acestora în condiţiile legii şi comunică trimestrial inspectoratului teritorial de regim silvic şi de vânătoare situaţia exploatării volumului de lemn repartizat.

De reţinut, este şi prevederea de la acelaşi articol, alin. (3), potrivit căreia exploatarea lemnului în pădurile proprietate privată a persoanelor fizice se poate face de către proprietarii acestora, cu respectarea reglementărilor în vigoare, în limita a 50 mc/an.

Faptele ce constituie contravenţii şi cuantumul amenzilor aplicabile sunt prevăzute la art. 6, alin. (1)-(6).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 533

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ce mai faceţi, domnule...dr. ing. Sorin Marius SOCIU?

• S-a născut în 1930, în oraşul Sf. Gheorghe, judeţul Covasna.
• Cercetător în ameliorarea şi tehnologia culturilor legumicole, în industrializarea produselor horticole, director de staţiune şi de institut de cercetări.
• Expert în producţia de legume în sere şi solarii.
• Organizator şi redactor de specialitate („Buletinul serelor“, „Hortinform“).
• Expert în promovarea-implementarea programelor de consultanţă agricolă la nivel local şi naţional, cu monitorizare PHARE, World Bank şi MARFG.

T.M.: Ce v-a determinat să vă alegeţi o meserie din agricultură?

S.S.: După terminarea liceului, am fost strungar (ajungând la categoria IV) la Uzina de tractoare din Braşov şi apoi ziarist timp de 6 luni. Am fost atras de agricultură, având rude apropiate care lucrau în cercetarea agricolă de la acea vreme (familia Moşneagă).

Cel mai mult m-a atras (ceea ce am încercat să explic şi actualilor lideri politici la o întâlnire din ultima campanie electorală – octombrie 2004) faptul că agricultura nu este o profesie, ci un mod de viaţă, care include un mare număr de profesii desfăşurate de un sfert din populaţia activă din România. În mediul rural trăiesc acum cca 40% dintre români şi se obţine aproximativ 25% din PIB. Dar situaţia vieţii rurale şi a producţiei agricole este confuză şi deprimantă, adesea chiar catastrofală.

T.M.: Bine, dar cum s-a ajuns la această stare de lucruri?

S.S.: După război, agricultura noastră a fost reorganizată după model sovietic şi apoi conform iniţiativelor proprii. Prin anii ’70 s-a ajuns la rezultate favorabile, dar apoi, treptat, structurile şi infrastructurile agricole au intrat în decadenţă relativă.

În perioada de vârf (anii ’70), întreprinderile agricole de stat (organizate după modele americane) erau în mare parte performante (un exemplu notoriu, de vârf, Contim Timişoara). O parte dintre cooperativele agricole de producţie se situau la nivele acceptabile. Cercetarea şi învăţământul agricol (profesional, mediu şi universitar) erau dezvoltate şi performante. Horticultura era bine dezvoltată, asigurând piaţa internă şi făcând export. Dar deruta şi decadenţa din anii ’80 au produs un regres resimţit în toate domeniile.

După 1989 s-au luat măsuri „revoluţionare“ care, în loc să performeze agricultura într-o economie de piaţă, au condus-o în bună parte într-o stare de ruină.

T.M.: Care este acum situaţia structurilor şi infrastructurilor agricole?

S.S.: Subliniez cu tărie faptul că în domeniile, sectoarele şi locurile unde au fost oameni de ispravă s-au menţinut şi creat structuri performante de ferme (private, rar cooperatiste), de întreprinderi agricole de diferite feluri (de produs materie primă sau de prelucrare a produselor agricole, de prestare de servicii pentru agricultori etc.).

Vom evidenţia numai câteva exemple sintetice grăitoare:

- Administraţia Domeniilor Statului a avut în subordine 753 de întreprinderi care, în proporţie de 32,6%, au fost privatizate, iar 40,8% lichidate. Restul, în lichidare;
- după privatizarea efectuată „revoluţionar“ la cooperativele agricole de producţie, 4,7 milioane de gospodării individuale deţin 5,4 milioane de hectare arabil (suprafaţa medie de 1,14 ha), cu un număr total de 45 milioane de parcele (nu mai comentăm impactul tehnologic). Milioanele de parcele determină ca o bună parte din teren să nu fie cultivat, ci părăsit.

T.M.: În situaţia actuală, sub presiunea impacturilor economice, demografice şi internaţionale, ce consideraţi că ar trebui făcut?

S.S.: Sunt necesare acţiuni complexe, larg desfăşurate, continue, pe durată lungă, executate de colective mari şi complexe, structurale şi infrastructurale. N-aş vrea decât să subliniez necesitatea cooperativelor.

Deoarece unii oameni politici consideră cooperaţia un sacrilegiu condamnabil, voi cita definiţia din pliantul Departamentului de Stat pentru Agricultură din SUA (1996): „Cooperaţia este o organizaţie de afaceri sau servicii care are două caracteristici unice. Prima – este deţinută şi controlată democratic de cei care îi folosesc serviciile. A doua – avantajele (serviciile primite şi beneficiile obţinute) sunt distribuite proprietarilor utilizatori proporţional cu implicarea în activităţile cooperativei“. (Pliantul: „Faceţi-vă o favoare, ataşaţi-vă unei cooperative!“).

T.M.: Am înţeles că şi acum aveţi o activitate intensă.

S.S.: Da, particip în Comisia pentru Dialog Social a MAPDR din anul 2001. De asemenea, din partea COMPIROM am participat în cadrul Alianţei Confederaţiilor Patronale din România la întâlnirile preelectorale (octombrie 2004) cu conducerile PSD şi ale Alianţei „Dreptate şi adevăr“.

Timp de 9 luni (iulie 2005-martie 2006) am participat la proiectul „Promovarea dialogului social autonom“ desfăşurat de Consiliul Economic şi Social din România, în colaborare cu organizaţii similare din Anglia şi Franţa.

T.M.: Vă doresc din toată inima să vă ţineţi tot aşa, „în formă“.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 825

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

În dezbatere noul Cod silvic

O lege făcută la comanda samsarilor

Pădurea a fost, este şi va fi o sursă importantă de venituri. De aceea, modul de gestionare a ei prezintă un mare interes, mai ales pentru cei care au ştiut să găsească în pădure o sursă de îmbogăţire aflată adesea dincolo de limita legii.

Ei au profitat şi de prevederile legale incoerente, confuze, dar mai ales de lipsa unor precizări care să permită atragerea răspunderii în cazul jefuirii pădurilor. Aşa se explică de ce munţi şi versanţi întregi au fost defrişaţi în mod sălbatic şi nimeni nu a fost tras la răspundere penal.

Circula o vorbă în popor: dacă furi puţin faci puşcărie, dacă furi mult faci avere. Este valabilă şi în domeniul forestier. Din păcate, indivizi care apără anumite interese în dauna societăţii sunt infiltraţi în posturi-cheie de demnitari. Mai rău pentru Asociaţia Proprietarilor de Păduri din România este faptul că aceşti indivizi se erijează în apărători ai drepturilor proprietarilor de păduri, aducându-ne grave prejudicii de imagine în faţa societăţii.

Nu proprietarii de păduri îşi taie copacii de capul lor, ci ele sunt tăiate de către samsari de pădure, care îi ademenesc şi-i determină să-şi vândă pădurile, chiar la preţuri mici, profitând de sărăcia lor. Aceşti samsari se îmbogăţesc în asemenea măsură, încât au puterea financiară ca nici legea să nu aibă efect asupra lor.

Toate acestea s-au întâmplat, mai ales, în ultimii 10 ani, în special pe fondul lipsei unei legislaţii silvice adecvate. În loc să se urgenteze elaborarea şi adoptarea unui nou proiect de Cod silvic, s-a adoptat în schimb o Ordonanţă de urgenţă care, sub masca unei prevederi necesare de administrare a pădurilor prin ocoale silvice, a distrus sistemul naţional unitar de amenajare a pădurilor, favorizând defrişările nesăbuite şi jaful în păduri.

Pentru apărarea pădurilor, au fost elaborate mai multe variante de Cod silvic. Din păcate, ultima variantă elaborată de un grup de parlamentari, promovată în procedură de urgenţă, prezintă carenţe de fond, nerezolvând legislativ problema administrării prin ocoale silvice a micilor proprietăţi. Lipsesc unele capitole esenţiale sau insuficient fundamentate în textul de lege, care au importanţă practică în aplicarea ei, respectiv pentru gestionarea durabilă a pădurilor.

De asemenea, lasă loc diminuării suprafeţelor cuprinse în Fondul Forestier Naţional prin neinterzicerea defrişărilor de păduri, în scopul construirii de case de odihnă şi alte construcţii. Mai sunt şi alte deficienţe ale acestui proiect de Cod silvic, făcute de către oameni cu drept de iniţiativă parlamentară, dar care nu sunt specialişti în domeniul silvic.

Asociaţia Proprietarilor de Păduri cere cu insistenţă remedierea gravelor carenţe ale acestui proiect sau chiar retragerea lui de la Parlament.

Ea mai atrage atenţia asupra consecinţelor negative care se răsfrâng, din cauza întârzierii finalizării procesului de restituire a pădurilor, către proprietarii de drept, ceea ce afectează implementarea Programului Naţional de Dezvoltare Rurală.

Sperăm că, în urma demersurilor întreprinse de Federaţia pentru Apărarea Pădurilor, prin sensibilizarea opiniei publice faţă de starea reală în care se află pădurile României, lucrurile vor intra în normalitate şi în domeniul legislaţiei silvice. Altfel, avem deja experienţa adevărului potrivit căruia, dacă greşim, natura şi generaţiile viitoare nu ne vor ierta.

Ing. silvic Iancu FEROIU, vicepreşedinte al APDR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007 Vizualizari: 802

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizared611.html-articol=149.htm

Comentariul ediţiei - Truda nobilă a ţăranului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulComentariul ediţiei
Truda nobilă a ţăranului

Nu încape îndoială: pentru omul de la ţară, pentru gospodarul împătimit de meseria lui, iarna e un fel de anotimp fast. Bagi de seamă, adică, ce şi cum va să fie cu recolta viitoare. Sigur, omul obişnuit cu zelul de fiecare zi consideră anotimpul alb un fel de „recreaţia mare“.

Buna mea, ţărancă din generaţie în generaţie, zicea, cam pe la vremea aceasta, că „o dor mâinile de nemuncă“.

Şi dorul de brazdă, de câmp şi-l ostoia scormonind sub plapuma zăpezii după un smoc de grâu înfrăţit, după înfăţişarea căruia putea să-ţi spună, fără greşeală, ce fel de vară avea să vină. Mirosea apoi firavele fire de iarbă şi pe chipul ei înflorea bucuria pâinii pe care avea s-o frământe la ceasul primei recolte.

Erau, fără îndoială, şi ani de îngrijorare – mai cu seamă atunci când zăpada se lăsa aşteptată şi viforul de nord descălţa plantele, zburătăcindu-le în cele patru vânturi. Într-un asemenea moment, nădejdea era la grâul de primăvară: un soi timpuriu, cu spor la frământat, dar cu recoltă puţină, neîndestulătoare pentru mulţimea gurilor ce adăstau belşugul. Apoi, cum făcea soarele cu ochiul, se trecea la îngrăşatul ogorului. Gunoiul de grajd preţuia cât aurul, şi tocmai dintr-un asemenea motiv nu era gospodărie fără câteva vite. Se zicea, de altminteri – vorba a rămas până astăzi – că animalele alungă sărăcia.

Munca pământului, s-o recunoaştem, n-a fost şi nu este lesne de împlinit: se cer efort, minte şi multă, foarte multă răbdare. Şi cum altfel, de vreme ce altoiul îşi dă rodul după ani buni, iar câmpul îşi răsfaţă bunătăţile sub cerul liber?

De ce vă spun acum toate acestea? Pentru că, simt eu, e nevoie să luăm seama la felul de a fi fost al bunilor ori părinţilor noştri. Pentru ei, brazda era lucru sfânt; pâinea cea de fiecare zi, un alt fel de a ne îndumnezei. Frântul, simplul gest al frângerii unei pâini, era precedat de rugăciunea şi cuvântul de mulţumire pentru Cel de Sus.

Într-un asemenea climat, vezi bine, profesiunea de ţăran era preţuită şi admirată. Cel mai bun între cei buni se bucura de atenţia satului; primul ieşit la plug pe coastă era sărbătorit întru veşnicirea vredniciei. Cel dintâi snop din prima recoltă se prefăcea în cunună, însemn purtat cu îndreptăţită bucurie de cele mai vrednice gospodine ale satului.

Sigur, vremea a vremuit şi lumea, ca lume, şi-a urmat drumul ei. Au fost uitate obiceiuri, datini, s-a prefăcut în banal tocmai ceea ce însemnau râvna şi curăţenia satelor noastre, într-o lume mereu mai grăbită – poate că aşa era şi firesc.

Numai că cei care au dat satul la o parte se pare că au schimbat cinstea pe ruşine. Se caută acum peisajul ecologic, se oferă sume astronomice pentru mâncarea ecologică. E-urile,

E-urile hranei sintetice sfâşie sănătatea umană.
Şi atunci? Ei bine, luaţi cu graba, şi noi am fi tentaţi să socotim drept înapoiere tocmai ceea ce se dovedeşte, în fapt, a fi şansa noastră. Avem de partea noastră aerul, iarba verde de acasă şi aceste „lăzi cu zestre“ lăsate de cei care ne-au premers. Totul e să nu uităm obiceiurile, datinile şi credinţa neamului nostru. Nu ne-am merita, altfel, pâinea cea de fiecare zi. Chiar aşa: nu simţiţi, n-aţi simţit niciodată că, mai ales acum, iarna, vă dor mâinile de nemuncă?

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 543

□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule...ing. Dan ŞERBU?

S-a născut la 20 ianuarie 1929, în Constanţa. Părinţii proveneau din Câmpia Vechiului
Regat, cu străbuni printre mocanii din zona Sibiului, care veneau în transhumanţă cu oile în Balta Brăilei.
A urmat Facultatea de Agronomie în Bucureşti.

Fişă profesională

Inginer-şef la IAS Râmnic-Dobrogea şi apoi director la aceeaşi unitate; directorul Trustului IAS Constanţa, director tehnic în Departamentul Agriculturii de Stat, director general al Direcţiei Agricole a judeţului Constanţa, secretar general la DAS, director al Direcţiei de cereale, plante tehnice şi fond funciar din minister, preşedinte-director al Institutului pentru Testarea şi Omologarea Soiurilor (Comisia de Omologarea Soiurilor), de unde a ieşit la pensie în 1993.

Cine-l cunoaşte pe Şerbu Dan nu poate să nu-l simpatizeze pentru respectul şi bunăvoinţa de care dă dovadă în relaţiile cu oamenii şi, în mod deosebit, pentru hărnicia şi profesionalismul lui.

T.M.: Ce faceţi acum, după pensionare? Cred că „trăiţi“ mult din amintiri.

D.Ş.: Într-adevăr, nici nu se poate altfel. Păstrez o legătură permanentă cu oamenii cu care am lucrat. În aproape 40 de ani de muncă, ai ce să-ţi aminteşti. Cu unele lucruri te poţi mândri, ca de exemplu coordonarea exploatării celui mai mare complex de irigaţii, primul de acest fel în România, Complexul Carasu, pe 188.000 ha, reprezentând 40% din suprafaţa judeţului Constanţa.

T.M.: Dar înainte aţi lucrat direct în producţie şi, după câte ştiu, rezultatele au fost deosebite.

D.Ş.: E adevărat. Când am lucrat în Dobrogea am avut realizări deosebite.

T.M.: După muncă şi răsplată, aţi fost adus la centru...

D.Ş.: În perioada în care am lucrat la Departamentul Agriculturii de Stat şi apoi în Ministerul Agriculturii, am acordat o deosebită atenţie eficientizării activităţii de producţie.

La Institutul pentru Testarea şi Omologarea Soiurilor am introdus prelucrarea informaţiilor rezultate din testarea soiurilor pe calculator, organizând un Centru de calcul.

De asemenea, am organizat un laborator fitopatologic, la care examinam rezistenţa soiurilor la diferite boli, înfiinţând, pentru prima oară în ţară, un câmp experimental în care se testa rezistenţa prin infecţii artificiale.

T.M.: De ce aţi fost pensionat, fiindcă era încă mare nevoie de dumneavoastră?

D.Ş.: La 1 martie 1993 m-am pensionat nu pentru motivul că fizic şi intelectual eram obosit, ci în mod deosebit nemulţumit pentru ceea ce se întâmpla în ţară, nevrând să fiu părtaş la distrugerea agriculturii pentru care am muncit din greu.

România, cu resursele sale naturale, capabilă să producă alimente care să hrănească 70-80 milioane de oameni, de 4 ori populaţia ţării, a ajuns să consume în jur de 50% carne, zarzavaturi şi fructe din import, în timp

ce pe Bărăgan şi în celelalte câmpii fertile ale ţării rămân suprafeţe mari necultivate, dar care sunt cumpărate intens de italieni, spanioli, arabi etc.
T.M.: Acum cu ce vă ocupaţi?
D.Ş.: După pensionare, m-am retras la locul de naştere a soţiei, comuna Pătârlagele, judeţul Buzău, satul Valea Viei, unde am început să activez ca un simplu ţăran.
Acum locuiesc la ţară numai în perioada mai-octombrie şi-mi petrec timpul lucrând în mica grădină de legume şi curăţând pomii din livadă, citind sau navigând pe Internet.
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 635
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizared6f5.html-articol=812.htm

Rotaţia culturilor este, totuşi, o chestiune de ştiinţă > REVISTA LUMEA SATULUI

Rotaţia culturilor este, totuşi, o chestiune de ştiinţă

Părerile cu privire la asolamentul culturilor au evoluat în literatura de specialitate, în funcţie de dezvoltarea ştiinţei şi tehnicii agricole. În prezent, majoritatea oamenilor de ştiinţă sunt de acord că rotaţia culturilor reprezintă o pârghie importantă în sporirea fertilităţii solului şi a producţiei agricole, care nu poate fi înlocuită prin alte mijloace.

Cea mai ieftină investiţie

Studiile privind efectele rotaţiei culturilor şi ale fertilizării evidenţiază o variaţie a nivelului de recoltă, în sensul diminuării acesteia în cazul monoculturii (cu deosebire în cadrul variantei neîngrăşat) faţă de rotaţiile de trei-patru ani.

Ca o consecinţă a faptului că, în urma efectuării unei amplasări judicioase a plantelor, se realizează un spor de producţie care nu presupune niciun fel de cheltuială suplimentară faţă de aceleaşi plante necultivate într-un asolament raţional sau în monocultură, impun o atenţie deosebită nu numai organizarea asolamentului, dar şi continuarea cercetării diverselor aspecte, care încă se mai cer elucidate.

Prin folosirea irigaţiei şi a îngrăşămintelor, precum şi a lucernei ca solă amelioratoare în structura culturilor irigate se pot spori producţiile de porumb. Astfel, printr-o fertilizare corespunzătoare porumbul pentru boabe irigat poate fi cultivat în monocultură 5-6 ani. Începând însă cu anul 4-5 de monocultură se înregistrează unele pierderi de producţie, precum şi un atac mai intens al dăunătorilor. În acest sistem de cultură este recomandată monocultura de porumb 4-5 ani, după care se alternează cu o solă săritoare de lucernă sau cu o rotaţie scurtă de 2-4 ani.

Este exclusă monocultura

Studiile făcute de cercetătorii români şi străini evidenţiază că cele mai eficiente producţii se realizează în asolamente de 4-6 ani.

La rândul său, cultura de porumb este o bună premergătoare pentru culturile de primăvară şi chiar pentru grâul de toamnă, caz în care se vor cultiva hibrizi cu o perioadă de vegetaţie mai scurtă.

Din cercetările întreprinse în Dobrogea, pe experienţele amplasate în asolamentul fără solă amelioratoare reiese că, în perioada 2004-2006, diferenţele de producţie între ani şi aceleaşi tipuri de rotaţii sunt foarte mici. Diferenţe foarte mari de producţie, peste
2.000 kg/ha, se constată însă între monocultură şi rotaţia de 2-4 ani.

După cum rezultă din datele cercetărilor, monocultura de lungă durată a avut ca efect reducerea drastică a producţiei, aceasta fiind cuprinsă între 5.280 kg/ha (2004),
5.020 kg/ha (2005) şi 4.680 kg/ha (2006).

Rotaţia de 2 ani, grâu-porumb, a contribuit la o creştere a producţiei de porumb, faţă de monocultură, la 7.500

kg/ha în anul 2004, 6.940 kg/ha - în anul 2005 şi 6.790 kg/ha - în anul 2006.

Rolul plantelor premergătoare

În rotaţia de 3 şi 4 ani, prin alternarea culturilor, s-au realizat cele mai mari creşteri de producţie - circa 10.000 kg/ha în cei trei ani studiaţi. Totuşi, în rotaţia de 4 ani, prin prezenţa sfeclei-de-zahăr şi a florii-soarelui în asolament, mari consumatoare de azot, nivelul producţiilor a fost mai scăzut decât în asolamentul de 3 ani.

Rezultă că planta premergătoare a avut o importanţă deosebită în realizarea producţiilor. Astfel, succesiunea grâu-porumb, pe fondul unor condiţii climatice favorabile, a determinat o creştere de producţie faţă de monocultură cu 2.110 kg/ha.

Rotaţia de 3 ani, prin efectul benefic al soiei (leguminoasă şi prăşitoare) şi rotaţia de 4 ani prin efectul sfeclei-de-zahăr ca premergătoare (prăşitoare) au determinat creşteri de producţie faţă de monocultură de 6.250 kg/ha şi 5.760 kg/ha, lot martor. Acest lucru s-a datorat şi faptului că incidenţa fuzariozei la ştiulete a fost mai mică, iar gradul de îmburuienare redus.

Rotaţia culturilor îşi pune şi mai mult amprenta asupra dezvoltării plantelor şi implicit asupra producţiei în anii secetoşi. În anul 2007, deosebit de secetos, amplasarea porumbului după leguminoase, comparativ cu amplasarea după porumb şi floarea-soarelui, a determinat o evoluţie bună a acestuia până în prezent. În acest an deosebit nevoia irigaţiei a fost însă prioritară.

Drd Elena BOROICĂ, OJCA Constanţa

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 5179

□

Comentarii

□

□

1. COSTACHE VIRGIL -- (21-September-2010) detin o sola de teren pe care,de cca 18 ani s-a cultivat numai porumb.Anul acesta, desi l-am ingrijit f.b. si au fost si ploi suficiente, productia a fost slaba in comparatie cu vecinii. Doresc un sfat ce culturi asi putea roti pt. reabilitarea acestui teren. Va multumesc

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizared723.html-articol=404.htm

Breviar juridic

Ordinul nr. 148, din 2 martie 2007, privind modificarea şi completarea Ordinului MAPDR nr. 1263/2005 pentru aprobarea Regulilor şi normelor tehnice privind producerea în vederea comercializării, controlul, certificarea calităţii şi comercializarea seminţelor de plante furajere.
(MO al României, Partea I, nr. 194, din 21 martie 2007)

Ordinul nr. 62, din 7 martie 2007, pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind procedura de înregistrare şi autorizare sanitar-veterinară a unităţilor şi a mijloacelor de transport din domeniul sănătăţii şi al bunăstării animalelor.
(MO al României, Partea I, nr. 198, din 22 martie 2007)

Ordinul nr. 150, din 2 martie 2007, privind modificarea şi completarea anexei nr. 7 la Ordinul MAPDR nr. 1264/2005 pentru aprobarea Regulilor şi normelor tehnice privind producerea în vederea comercializării, controlul, certificarea calităţii şi comercializarea seminţelor de plante oleaginoase şi textile.
(MO al României, Partea I, nr. 200, din 23 martie 2007)

Ordinul nr. 214, din 21 martie 2007, pentru modificarea Normelor de apreciere a bovinelor de reproducţie, aprobate prin Ordinul MAPDR nr. 19/2006 şi a Normelor de apreciere a ovinelor şi caprinelor de reproducţie, aprobate prin Ordinul MAPDR nr. 22/2006.
(MO al României, Partea I, nr. 203, din 26 martie 2007)

Legea nr. 60, din 22 martie 2007, pentru modificarea şi completarea Legii pomiculturii
nr. 348/2003.
(MO al României, Partea I, nr. 212, din 28 martie 2007)
– Prezentarea în rubrica alăturată.

Ordinul nr. 1813, din 29 decembrie 2006, privind abrogarea Ordinului ministrului sănătăţii şi familiei şi al ministrului agriculturii nr. 83/90/2002 pentru aprobarea Normelor privind aromele utilizate în alimente şi sursele materiale pentru producerea lor, cu modificările şi completările ulterioare.
(MO al României, Partea I, nr. 225, din 2 aprilie 2007)

Ordinul nr. 69, din 13 martie 2007, privind modificarea Ordinului preşedintelui ANSVSA nr. 16/2004 pentru aprobarea Normei veterinare stabileşte metode naţionale de analiză pentru controlul oficial al furajelor cu referire la conţinutul în zinc – bacitracină, flavosfolipol, fier, cupru, mangan şi zinc.
(MO al României, Partea I, nr. 225, din 2 aprilie 2007)

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 643

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cotnari, pământ binecuvântat

Aşezat la poalele dealului Cătălina, pe vârful căruia străjuieşte de mai bine de două milenii o „dava“, o cetate dacică, în interiorul căreia, în nopţile de toamnă, flăcări albastre, tremurătoare arată – spun localnicii – că acolo străbunii noştri vor fi îngropat comori, satul Cotnari este, la sfârşit de septembrie, pustiu. „Sunt toţi la cules“, îmi spune o bătrână care se grăbeşte spre dispensar.

Primarul Vasile Creţu este şi el gata de plecare, chemat fiind la judeţ. Acceptă discuţia noastră, uitându-se din când în când discret la ceas. Peste tot e multă treabă, ne spune domnia sa, toţi cotnărenii sunt acum în viile proprii sau la cele două societăţi cunoscute în întreaga ţară: Cotnari SA şi Vinia, se culeg fructele şi s-a început semănatul, aşa că, dacă vreţi să staţi de vorbă cu oamenii, trebuie să-i găsiţi la muncă.

Un vin cum n-a mai fost

Deşi a fost secetă şi cantitatea de struguri este mai mică cu circa 10% faţă de anul trecut pe toate cele 1.900 ha de vie din comună, oamenii sunt mulţumiţi. S-au înregistrat până la 220 grame de zahăr la kilogramul de struguri, ceea ce înseamnă că vinul va fi de calitate foarte bună. „Va fi un vin de colecţie, cum n-a mai fost demult“, remarcă podgoreanul Gh. Amariei, invitându-mă să gust un ciorchine din care va ieşi Grasa de Cotnari, vestită peste mări şi ţări, şi despre care s-au scris sute de pagini începând cu Dimitrie Cantemir, Eminescu şi continuând cu Păstorel Teodoreanu, Mihail Sadoveanu sau Cezar Petrescu.

Dar de aici şi necazuri: Mişu Pintilie, care deţine 3,8 ha de vie, vinde mai toată cantitatea din strugurii recoltaţi. „Aş câştiga mai mult, spune dumnealui zâmbind, dacă aş face vin, dar nu am bani pentru utilaje, aşa cum cere Uniunea Europeană.“ „De ce nu vă asociaţi?“ risc întrebarea. „Oamenii nu au încredere unii în alţii, vine răspunsul, deşi ne-ar fi de mare trebuinţă şi la întreţinerea viei. E drept că societatea (Cotnari, n.n.) face şi servicii, dar sunt scumpe şi de proastă calitate. Poate mai târziu...“

Repere ale prezentului

Spuneam că s-a scris mult despre vinul de Cotnari, dar mai puţin despre cotnăreni, oameni harnici şi gospodari, care s-au luptat îndelung pentru a-şi recăpăta înapoi viile aflate la IAS, la CAP sau intrate pe mâna unor venetici. Acum, aplicarea legilor fondului funciar se apropie de final şi oamenii se gândesc, cum se spune, la ale obştei, pentru că de dezvoltarea comunei sunt interesaţi nu numai consilierii.

Câştigarea unor proiecte prin programul SAPARD a îmbogăţit zestrea comunei cu peste 11 km de drum asfaltat între satele Cârjoaia, Valea Racovei, Cireşeni, Zbiereni, Sticlărie, s-au reabilitat şcoli cu bani de la Banca Mondială în satele Hodora, Cârjoaia, Zbiereni, iar la Hodora s-a construit, cu ajutorul unei asociaţii din Belgia, o şcoală modernă, sală de festivităţi şi un centru de zi pentru copiii din familiile nevoiaşe.

În viitorul apropiat, în centrul comunei se va construi un campus al şcolii pentru care au fost alocate prin HG 27 miliarde lei şi va cuprinde o nouă şcoală cu 10 săli de clasă, o sală de sport, internat şi cantină pentru elevi şi, deosebit de important, 10 garsoniere pentru profesori, eliminându-se naveta unor cadre didactice, care vin zilnic de la mari distanţe.

S-au început, de asemenea, lucrările la aducţiunea de gaz metan din fondurile comunei şi, nu în ultimul rând, se caută soluţii pentru a asigura tinerelor familii locuri pentru construcţia de locuinţe.

O şansă, turismul

Pământ binecuvântat, comuna Cotnari, aflată în arealul culturii Cucuteni, a însoţit istoria neamului nostru din neoliticul târziu, în perioada geto-dacică şi de acolo până astăzi.

Cetatea dacică de pe dealul Cătălina, biserica Cuvioasa Parascheva, ctitorie a Măriei Sale, Ştefan cel Mare şi Sfânt, ruinele şcolii latine din timpul domniei lui Despot Vodă din 1561 – prima şcoală superioară din Principatele Române – Podul de la Cârjoaia, tot de pe timpul lui Ştefan cel Mare, castelul din acelaşi sat sunt parte din obiectivele de mare interes, din păcate nevalorificate până acum. De aceea, primarul Vasile Creţu crede că, alături de vinul şi fructele de aici, Cotnari poate deveni o atracţie turistică.

Este nevoie, spune domnia sa, de spaţii pentru cazare şi o parte din gospodarii noştri aşteaptă cu nerăbdare fondurile postaderare pentru a-şi construi pensiuni, astfel încât turiştii, pe lângă tradiţionala degustare de Tămâioasă, Grasă sau Fetească albă, să aibă posibilitatea de a cunoaşte istoria aşezărilor, pentru că fiecare din cele 11 sate este o legendă, şi să se bucure de frumuseţile locurilor binecuvântate de Cel de Sus.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1616

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizared77f.html-articol=891.htm

Sprijin acordat utilizatorilor de apă pentru irigaţii > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulSprijin acordat utilizatorilor de apă pentru irigaţii

„Asocierea – singura şansă pentru repunerea în funcţiune a sistemelor de irigaţii“. Aceasta a fost tematica seminariilor pe care Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă şi Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Vâlcea le-au organizat cu proprietarii de terenuri din localităţile Mihăeşti, Galicea, Ioneşti, Prundeni, Voiceşti, Ştefăneşti.

Organizatorii au pus la dispoziţia agricultorilor modele - cadru ale actului constitutiv şi statutului organizaţiilor utilizatorilor de apă pentru irigaţii şi au promovat avantajele asocierii şi sistemul de subvenţionare din bugetul statului a apei utilizate pentru irigarea culturilor.

În judeţul Vâlcea, 14 localităţi de pe Valea Oltului pot beneficia de repunerea în funcţiune a infrastructurii de irigaţie, cu condiţia ca proprietarii terenurilor să se asocieze în organizaţia utilizatorilor de apă pentru irigaţii.

OJCA Vâlcea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 642
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Evaluarea pagubelor din păduri

Legea nr. 84, din 2 aprilie 2007,
pentru aprobarea OUG nr. 85/2006 privind stabilirea modalităţilor de evaluare a pagubelor produse vegetaţiei forestiere din păduri şi din afara acestora.
(MO al României, Partea I, nr. 240, din 6 aprilie 2007)

Modificările şi completările ocazionate de adoptarea Legii nr. 84/2007, pentru aprobarea OUG nr. 85/2006, sunt de natură să definească în mod clar şi fără echivoc anumiţi termeni din cuprinsul acestei ordonanţe.

De pildă, termenul de pagubă în vegetaţia forestieră din păduri sau în vegetaţia forestieră din afara pădurii constă în modificarea aspectului, a integrităţii fizice şi/sau a caracteristicilor fiziologice ale arborelui/arborilor ori ale arboretului/plantaţiei/regenerării naturale, după caz, rezultată prin tăierea, degradarea, distrugerea, scoaterea din rădăcini a arborilor, puieţilor sau lăstarilor, tăierea crăcilor, arborilor în picioare, urmate ori nu de însuşirea acestora, în condiţii legale.

Prin lăstari/puieţi se înţelege arbori cu diametrul la colet sub 2 cm.

Pomii de Crăciun sunt arbori din speciile brad, molid sau alte răşinoase cu diametrul la colet cuprins între 2,1 şi 12 cm. (Art. 1, lit. a, b şi c).

Alin. (6) al art. 3 din ordonanţă, modificat prin legea de aprobare, stabileşte că, în cazul în care forma secţiunii arborelui sau a cioatei nu este circulară, diametrul se determină conform prevederilor alin. (3)-(5), ca medie a două diametre perpendiculare, „determinate pentru cercul circumscris conturului secţiunii cioatei, tangent la contur în punctele de măsurare diametral opuse.“

După alin. (6) al aceluiaşi articol s-au introdus patru alineate noi, alineatele (7)-(10), care prevăd că, în cazul arborilor scoşi din rădăcini, fără a fi sustraşi, diametrul arborelui se măsoară la 30 cm de la colet, iar în cazul arborilor scoşi din rădăcini şi sustraşi, diametrul arborelui se stabileşte prin calculul mediei aritmetice a diametrelor a cel puţin trei arbori din imediata apropiere a gropii, diametre măsurate la 30 cm de la sol.

În cazul tăierii de crengi din arbori în picioare se ia în considerare cel mai mic diametru, iar în cazul secuirii arborilor, respectiv al cioplirii circumferinţei trunchiului pentru a provoca uscarea acestora, calculul valorii pagubei şi măsurarea diametrului se fac potrivit prevederilor alin. (1)-(4).

E bine să mai reţinem că răspândirea persoanelor cu atribuţii de pază a pădurilor, care fac dovada că şi-au îndeplinit cu responsabilitate şi cu bună-credinţă obligaţiile de serviciu şi au luat măsurile necesare pentru evitarea producerii pagubelor, poate fi limitată în anumite situaţii.

Anexa nr. 1 cuprinde Volumele unitare şi valoarea prejudiciului.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 721

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizared7bb.html-articol=896.htm

Soiurile de grâu recomandate de cercetare

Pentru reducerea pe cât posibil a pierderilor de producţie determinate de secetă, dar şi de alţi factori nefavorabili de mediu biotic (boli foliare şi ale spicului etc.) şi abiotic (temperaturi scăzute, temperaturi ridicate, încolţirea în spic etc.), cercetarea recomandă fermierilor cultivarea unor soiuri româneşti care, în condiţiile date, asigură obţinerea unor recolte sigure.

Zonarea soiurilor

Pe baza datelor obţinute din testările multianuale în condiţii naturale şi artificiale, sortimentul de soiuri recomandat pe fiecare zonă de cultură este următorul:

- pentru zona Bărăganului şi Dobrogea sunt recomandate, în cultură irigată şi neirigată, soiurile timpurii cunoscute, Dropia şi Flamura 85, soiurile noi Boema, Glosa, Crina şi Dor, precum şi soiurile semitardive Delabrad şi Alex. În perspectivă, în această zonă se vor extinde alte trei soiuri noi cu nivel bun de rezistenţă şi arşiţă, Faur, Gruia şi Izvor;
- în Oltenia, o comportare bună, în medie pe mai mulţi ani, au dovedit a avea soiurile Dropia, Flamura 85, Boema, Glosa, Alex şi Romulus, precum şi soiul timpuriu, intensiv, recent înregistrat de SCDA Şimnic, Briana. În plus, pe solurile mai puţin fertile, unde precocitatea şi rusticitatea reprezintă avantaje importante, se recomandă soiul foarte timpuriu Şimnic 30;
- pentru vestul ţării, în principal, sortimentul de soiuri recomandat se va baza pe cele cu potenţial de producţie ridicat, Alex, Romulus, Ciprian, Dropia, Lovrin 34 şi soiul Ardeal 1, pentru zona cu soluri fertile, iar în zona colinară, cu soluri mai puţin fertile, unde pericolul căderii este mai mic, soiurile Arieşan şi Crişana. De asemenea, pentru această zonă este în curs de extindere soiul intensiv semitimpuriu Delabrad, creat la ICDA Fundulea;
- în zona colinară din sudul ţării, pe solurile fertile se recomandă soiurile create la SCDA: Albota, urmate de soiurile Dropia, Flamura 85, Boema, Glosa iar dintre soiurile noi, în curs de extindere, Faur şi Gruia, care dau rezultate bune, mai ales pe terenurile fertile sau în condiţiile aplicării unei tehnologii intensive de cultivare;
- pentru Transilvania, soiurile cele mai adaptate s-au dovedit a fi Arieşan, Apullum, Turda 2.000, Ardeal 1 şi Fundulea 4. În anii următori, în această zonă se vor extinde soiurile noi semitimpurii, Delabrad (creat la Fundulea) şi Dumbrava (creat la SCDA Fundulea);
- în Moldova de nord, cele mai bune rezultate s-au obţinut cu soiurile Aniversar, Gaşparom, Sv 99, Arieşan, Fundulea 4 şi Esenţial. De asemenea, a început multiplicarea seminţei din soiurile Drobeta şi Voroneţ, create la SCDA Suceava, care urmează a se extinde în această zonă;
- în Moldova centrală şi de sud, sunt recomandate soiurile Dropia, Flamura 85, Boema, Glosa, Gabriela, Eliana, Fundulea 4, precum şi soiurile recent omologate Faur şi Gruia, create la ICDA Fundulea.

În Transilvania, în zona specifică pentru grâul de primăvară, se recomandă soiul Speranţa, creat la SCDA Turda.

Repartizarea soiurilor de grâu durum

Zonele cele mai favorabile pentru grâul durum sunt: Câmpia din sudul ţării, Dobrogea şi sudul Moldovei.

La această specie (tipul de dezvoltare de toamnă) sunt înregistrate trei soiuri româneşti, Pandur, Condur şi Grandur, create la ICDA Fundulea. Dintre acestea numai din soiul Pandur există sămânţă pentru comercializare în acest an.

Soiurile de triticale

Pe baza rezultatelor experimentale obţinute până în prezent, soiurile actuale de triticale au realizat, în medie, cele mai mari sporuri la producţia de boabe, faţă de grâu, orz şi secară, pe solurile podzolice cu fertilitate scăzută, din zona colinară subcarpatică din Transilvania, nord-vestul ţării, nordul Moldovei, Olteniei şi Moldovei.

În prezent, sunt înregistrate în România şi răspândite în cultură soiurile: Plai, Titan, Trilstar şi Stil, create la INCDA Fundulea şi Silver şi Prospect obţinute la SCDA Suceava. Dintre acestea, soiurile Plai, Titan, Trilstar şi Stil sunt recomandate pentru cultivare în toate zonele colinare ale ţării, iar soiurile Silver şi Prospect, în zona colinară din nordul Moldovei.

De menţionat că soiurile Titan, Trilstar şi Stil, soiuri intensive, precoce, cu talia scurtă a plantei, rezistente la căldură, se pot cultiva cu succes şi pe solurile fertile din câmpie.

În afara soiurilor de toamnă, pentru zona colinară din Transilvania este recomandat soiul de triticale de primăvară Ţebea, obţinut la staţiunea din Turda.

Dr. ing. Gheorghe ITTU, INCDA Fundulea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 10903

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ce am realizat cu majoritatea doctoranzilor mei (II) > REVISTA LUMEA SATULUI

Ce am realizat cu majoritatea doctoranzilor mei (II)

Continuăm partea a doua a fragmentelor de memorii ale profesorului Matei Berindei, reamintindu-vă că am considerat necesar să facem acest lucru deoarece credem că mărturisirea unei asemenea experienţe nu poate fi decât benefică. (Redacţia)

O altă acţiune de importanţă deosebită, realizată cu câţiva doctoranzi de ai mei, printre care Gh. Antochi, actualul preşedinte al Agricola Internaţional Bacău, a fost introducerea culturii cartofului în zona de stepă şi cea de silvostepă din ţara noastră.

Acolo unde s-au aplicat corect instrucţiunile noastre au fost obţinute rezultate remarcabile. Aşa s-a ajuns ca să se cultive cartoful în toată ţara şi, în prezent, putem spune cu mândrie că, datorită cercetării ştiinţifice în domeniu, nu există locuitor al satelor care să nu cultive cartof. Astfel a devenit cartoful a doua pâine în România şi eu am fost „botezat“ de aceşti cultivatori „părintele cartofului din România“.

Atenuarea stresului termohidric

Dar cu marea majoritate a doctoranzilor am avut şi alte succese. După mulţi ani de studii privind consumul de apă la cartof din diferite părţi din România, dr. ing. Ianoşi Sigismund de la Institutul de la Braşov a ajuns la concluzia că nicăieri în ţară nu se asigură din precipitaţii necesarul de apă pentru cartof. Deci, stresul hidric la cartof este general. Cercetările efectuate de o altă valoroasă doctorandă, dr. ing. Aurelia Diaconu de la fosta Staţiune de Cercetare pentru Cartof Mârşani, judeţul Dolj, au arătat că şi stresul termic este practic generalizat în România. Deci, ţara noastră se confruntă cu stresul termohidric, care duce la diminuarea accentuată a producţiei de tuberculi.

Din fericire, această doctorandă a stabilit că există soiuri de cartof rezistente la stresul termohidric, ceea ce constituie o adevărată revoluţie. Drept urmare, conducerea MAPDR trebuie să ia măsuri ca să nu se mai producă material de plantare din soiurile care nu sunt rezistente la stresul termohidric. Nu cerem interzicerea importului, dar să se introducă nişte reglementări ca să se verifice în prealabil rezistenţa la stresul termohidric.

Irigarea cartofului în zona de munte

O altă mândrie a mea este fostul doctorand Lucian Blaga, patronul fabricii de industrializarea cartofului Roclip din Făgăraş. Acesta, pe lângă ceea ce a realizat în acest domeniu, luptă acum şi pentru revigorarea şi industrializarea cartofului în România, domeniu distrus după anul 1990.

Mă mândresc, de asemenea, cu dr. ing. Ion Bartha, mare fermier cultivator de cartof din judeţul Covasna. Cercetările sale din timpul doctoranturii au dus la concluzia că şi în depresiunile intramontane şi cele extramontane este necesară irigarea cartofului. Trebuie să vedem acum dacă şi la soiurile rezistente la stresul termohidric mai este necesară irigarea, în aceste depresiuni.

Alte realizări

Cu dr. ing. Iosif Mezabrowschi şi cu ing. Ion Nan am înfiinţat Federaţia Naţională a Cultivatorilor de Cartof din România. Ei se preocupă acum şi de valorificarea cartofului, înfiinţând Întreprinderea Solanum.
Cu dr. ing. Ion Neguţ a fost omul de bază pentru cercetările privind cultura cartofului în zona de stepă, efectuând numeroase experienţe la SCA Valu lui Traian din judeţul Constanţa.
Dr. ing. Felicia Toth şi dr. ing. Gheorghe Pogan, care au fost cercetători la Institutul de Cercetări pentru Zona Montană de la Cristian-Sibiu, am efectuat primele cercetări cu cartof în zona montană. Atunci am ajuns la concluzia că, pentru această zonă, cartoful nu este a doua pâine, ci chiar prima.
Nu în ultimul rând, mă mândresc cu dr. ing. Ladislau Becsek şi dr. ing. Mihai Mucsi, care, pe lângă valoroasele teze de doctorat elaborate, acum se preocupă, cu rezultate de excepţie, de modernizarea păstrării cartofului în depozite moderne.
Mă bucur foarte mult de faptul că aproape toţi foştii mei doctoranzi sunt fermieri, mari cultivatori de cartof, îndeosebi de cartofi pentru sămânţă, ceea ce constituie un mare serviciu făcut culturii cartofului din România.
Prof. dr. doc. Matei BERINDEI
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 1227

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Măcinicii

Ziua de Măcinici păstrează urme rituale ale unui străvechi început de An agrar celebrat la echinocţiul de primăvară, 9 martie pe Stil vechi, hotar între iarnă şi vară, între zilele aprige ale Dochiei şi zilele călduroase ale Moşilor.

În ziua de Măcinici s-au suprapus două sărbători de înnoire sezonieră a timpului: ultima zi a Babei Dochia când, conform tradiţiei, moare şi se preface în stană de piatră, şi prima zi a Moşilor, jertfiţi şi transformaţi în cenuşă pe rugul funerar pentru dreapta lor credinţă.

Obiceiurile din ziua de Măcinici formează un scenariu ritual specific Anului Nou:

prepararea alimentelor rituale (Sfinţi, Sfinţişori, Brădoşi); beţia rituală atestată de tradiţia populară, care susţine că e bine să bei în această zi 40 sau 44 de pahare de vin;

Deschiderea Mormintelor şi porţilor Raiului; aprinderea Focurilor de Măcinici prin curţi şi grădini, în faţa caselor şi în câmp;

Purificarea oamenilor şi a vitelor prin stropirea lor cu apă sfinţită; protecţia magică a caselor şi anexelor gospodăreşti prin înconjurarea lor cu cenuşa provenită de la Focurile de Măcinici;

Bătutul Pământului cu Maiurile pentru alungarea frigului şi scoaterea căldurii; aşteptarea spiritelor morţilor cu scaune şi mese întinse la Focurile de Măcinici;

Observaţii şi previziuni meteorologice; aflarea norocului în noul an prin prepararea Turtei de Măcinici;

Credinţa că este un timp extrem de favorabil pentru prinderea vrăjilor şi farmecelor; încheierea Sâmbrei Plugului; Retezatul Stupilor;

Tăierea primelor corzi de viţă-de-vie şi altele. Scenariul de înnoire a timpului agrar este completat cu acte rituale şi obiceiuri efectuate în zilele cosmogonice care preced Măcinicii, Zilele Babei sau care îi urmează, Zilele Moşilor. Sărbătoarea este cunoscută, sub diferite denumiri zonale, pretutindeni în România.

Măcinici se numesc şi spiritele moşilor şi strămoşilor celebrate în ziua de 9 martie, început de An agrar. Sărbătoarea din Calendarul popular corespunde, ca dată calendaristică şi, parţial, ca semnificaţie, cu cei 40 de Sfinţi Mucenici din calendarul bisericesc, jertfiţi pentru credinţa lor în cetatea Sevastiei. Jertfele şi sacrificiile umane săvârşite în vremurile preistorice în ziua Anului Nou sunt amintite astăzi de formele antropomorfe ale aluatului fiert sau copt în ziua de Măcinici şi mâncat sacramental.

Zilele Babei Dochia

Popular, hotarul între anotimpul friguros şi cel călduros era considerat ziua de 9 martie, când Baba Dochia îşi găseşte sfârşitul acela tragic, înşelată de aparenta îmbunătăţire a vremii. Dar această trecere nu se face de azi pe mâine, de aceea zilele, de altfel foarte capricioase, de după au fost botezate „zile împrumutate“: Ziua Struţului, Ziua Mierlei, Ziua Cocostârcului, Ziua Ciocârliei, Ziua Cucului, Ziua Rândunelelor, Ziua Omătului, Ziua

Mieilor, Ziua Berzelor.

Sunt zile cu ninsoare, lapoviţă şi vânt care primesc, adesea, determinativul „zăpadă“: Zăpada berzelor, Zăpada Mieilor, Zăpada Rândunelelor etc.

În raport cu condiţiile meteorologice, numărul zilelor împrumutate diferă de la an la an, ajungând până la Blagoveştenie, 25 martie.

Pusul Babelor

Cele 9 sau 12 zile „cosmogonice“ ale Babei Dochia (1-9 sau 1-12 martie) sunt repartizate persoanelor de sex feminin dintr-o colectivitate pentru a afla cum le va fi firea de-a lungul anului. Criteriul cel mai obişnuit pentru împărţirea zilelor este vârsta participantelor. Firea şi sufletul persoanei se aprecia în raport cu vremea din ziua aleasă: însorită sau întunecoasă, frumoasă sau urâtă.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 789

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Telega - între legendă şi turism balnear

„În stânga Doftanei se arată pe încheietura colinelor satul Telega, cu bogata-i ocnă de sare, la gura căreia vine, peste dealul Câmpinei, o ramură de drum de fier. ă...] Satul e aşezat pe vale, străbătut de apa Slănicului, în care se preling izvoarele ce mijesc de pe sub dealuri şi lasă pe iarba uscată cărări albe de sare. În dreapta sunt băile, ceva mai sus sunt clădirile mari ale ocnei. ă...]. Alături se înalţă câte o biserică, o stană albă de sare răbufnită din sânul pământului - scapără în soare muchiile-i lucii şi străvezii - pe sus, ploile au împodobit-o cu «arabescuri».“

(Al. Vlahuţă, România pitorească).

Telega este o localitate despre care s-a tot scris: Nicolae Iorga, în „Genealogia Cantacuzinilor“, Grigore Ureche, în „Istoria Românilor“ şi mai de curând profesorul Stoica Teodorescu, în lucrarea sa „Monografia comunei Telega“.

La începuturi, Telega a fost cunoscută datorită ocnelor de sare şi se bănuieşte că aşezarea Telegii, ca importanţă economică privind exploatarea de sare, să fie chiar mai veche decât apare în documente.

Telega în date istorice

- Există prezumţia că, încă din anul 1354, ar fi fost monopol de sare al lui Basarab I, întemeietorul Ţării Româneşti. În documentele oficiale, însă, Telega, ca aşezare omenească, apare în anul 1588.
- În 1865, se deschide aici Ocna Doftana.
- În 1872, exploatarea sării trece definitiv la Doftana.
- În anul 1883, s-a înfiinţat calea ferată ce leagă Doftana de Câmpina.
- În 1892, se construieşte prima moară de sare cu două perechi de pietre.
- Penitenciarul Doftana, denumit „Bastilia românească“, este construit între anii 1894-1897, după un model belgian de închisoare, aşezată pe platoul „Paraschiva“. După ce a fost o vreme muzeu, în prezent închisoarea este o ruină.
- Au fost ridicate adevărate monumente de arhitectură munteneşti: Bisericile „Sfinţii Voievozi“ (1720), „Buna Vestire“ (1810) şi „Sfântul Nicolae“ (1825).
- Prin anul 1810, trimisul împăratului Franţei, Napoleon Bonaparte, se afla la Telega pentru a cumpăra sare în vederea campaniei (1812) din Rusia.
- Telega este amintită şi cu ocazia pregătirilor din anul revoluţionar 1848, când Nicolae Bălcescu trebuia să „ridice“ ciocănaşii şi măglaşii de la Ocnele Telega.
- În anul 1868, regele Carol I vizitează locurile pentru că îşi dorea să construiască aici Castelul Peleş, dar consideră un semn rău accidentarea calului său şi îl mută la Sinaia. Este marcat prin monumentul „Crucea Domnitorului“.

Marea atracţie, aerul ozonat

Acum este o aşezare modernă, cu 6.400 de locuitori, cu o viaţă aproape citadină, cu apă curentă la robinet, complet electrificată, cu centrală digitală de telefonie, cu reţea de transmisie TV prin cablu, cu reţea de canalizare în zona centrală, iar pe unele străzi, localitatea beneficiază şi de alimentare cu gaz metan, care se va extinde în curând. Ilie Gheorghe, viceprimarul comunei, ne spunea că noi proiecte de dezvoltare rurală urmează să prindă contur.

Astfel, alături de localnici s-au alăturat şi peste 800 de bucureşteni şi din alte părţi ale ţării care şi-au ridicat case de vacanţă. Se construieşte mult în mai toate cele şase sate componente. Constructorii - nimeni alţii decât tinerii satului, grupaţi în şase societăţi de profil. Astfel, niciunul dintre localnici nu le-a mai venit ideea să plece în alte ţări.

Mai în glumă, mai în serios menţiona viceprimarul, în comună nici nu prea mai sunt terenuri de vânzare.

„Oamenii sunt atraşi aici de aerul ozonat, de liniştea din jur, de obiective turistice importante dar, mai ales, de băile minerale, turismul balnear fiind în floare, ne-a spus la rândul său primarul Ilie Buga. Asta pentru că Telega are mai multe lacuri sărate, formate în locul vechilor ocne: Mocanu, Palada, Stavrica, Lacul Dulce şi Lacul Baia Centrală, lacuri alimentate de izvoare şi uneori de apele de pe torenţi.

Din aceste lacuri au fost amenajate Băile Minerale Telega, cunoscute din secolul al XIX-lea pentru calităţile terapeutice care atrag acum mii şi mii de turişti ce se bucură din plin de apele lor tămăduitoare.“

Invitaţie la Băile Minerale

În faţa celor veniţi aici să-şi trateze afecţiunile se întinde panorama de acum celebră a Băilor Minerale - OAKY. Oferta este deosebit de generoasă: un ştrand cu băi reci pe şase mii de metri pătraţi, plajă cu locuri de joacă pentru copii, cabane de odihnă, umbrare, restaurant cu produse ca la mama acasă. În acelaşi perimetru s-au ridicat recent mai multe construcţii în sprijinul celor care-şi caută sănătatea aici: un modern pavilion de băi calde, saună, săli de masaj, cabinet cosmetic, precum şi cabinet medical cu personal de specialitate. Punctul de atracţie rămâne, însă, lacul sărat, care are o adâncime de 150 metri, bogat în calciu, magneziu şi potasiu.

Cristea BOCIOACĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 6885

□

Comentarii

□

□

1. dumitrache ana -- (25-December-2009)of doamne cat se mai minte in tara asta.am citit saitul si numai 6000mii de metri de plaja nu este acolo.mai minte omul dar nici chiar asa.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareda01.html-articol=1110&editie...

Marea şansă a culturilor energetice > REVISTA LUMEA SATULUI

Marea şansă a culturilor energetice

Auzim adesea vaiete precum, vezi Doamne, culturile energetice ar reprezenta un atentat la securitatea alimentară a omenirii. În sensul că atracţia financiară spre aceste plante ar pune în pericol hrana pentru populaţie şi furajele pentru animale.

Nimic mai incorect şi nefundamental. În condiţii normale de practici agricole, România are posibilitatea să asigure securitatea alimentară a naţiunii de pe cel mult 35% din suprafaţa agricolă. Cu o singură condiţie: fermierii să aibă parte de o răsplată dreaptă a muncii lor. Imensele suprafeţe lăsate în paragină au ca principală cauză nu atât lipsa mijloacelor mecanice pentru lucrarea pământului, cât haosul de pe piaţa produselor agricole.

România se află în situaţia favorizantă de a putea cultiva în condiţii de eficienţă maximă cele mai importante plante energetice din lume. Mă refer, în primul rând, la porumb, a cărui suprafaţă poate să atingă 3 milioane hectare, din care un milion destinat producerii biocombustibilului.

Urmează în ordine rapiţa, plantă ce a cunoscut în ultimii ani o expansiune extraordinară. Suprafaţa cultivată depăşeşte 385.000 hectare şi este foarte probabil ca în următorii 2-3 ani rapiţa să se apropie de 500.000 hectare. Dacă până cu doi ani în urmă rapiţa a fost extinsă în cultură mai ales din cauza preţului bun oferit de fabricile de ulei, acum cele mai mari afaceri sunt legate de grupurile financiare care au învestit în domeniul producerii biodieselului.

Argumente agrotehnice

- din punct de vedere agrotehnic, toate plantele energetice sunt foarte bune premergătoare pentru grâu, cultură care în sudul ţării ocupă aproape jumătate din suprafaţa arabilă;
- plantele energetice eliberează terenul devreme, iar de la arătură până la semănat este timp suficient pentru mineralizarea solului;
- pretutindeni acolo unde se aplică regulile agrotehnice, plantele energetice lasă terenul curat de buruieni, ceea ce reduce foarte mult cheltuielile cu erbicidarea;
- resturile vegetale, aproape în totalitate, se incorporează în sol, iar materia organică rezultată contribuie la sporirea fertilităţii solului;
- soia are marea calitate de a înmagazina în sol câte 100 kg de azot natural la fiecare hectar, ceea ce echivalează cu 300 kg azotat de amoniu sau 200 kg uree;
- în cazul unor plante energetice – floarea-soarelui şi rapiţă – sistemul radicular în profunzime contribuie la spargerea harpanului, fapt ce echivalează cu o lucrare în profunzime a solului. În plus, rădăcinile după ce putrezesc îndeplinesc un dublu rol: de aerisire a solului şi furnizarea de materie organică.

Ce-i drept, în momentul de faţă „combustibilul verde“ este mai scump decât cel clasic. Dar analiştii în materie anticipează că paritatea dintre cele două tipuri de combustibil se va produce curând, după care vom asista la triumful biocarburanţilor. Oricum, pentru agricultori culturile energetice reprezintă de pe acum o afacere profitabilă.

Spunând acest lucru am în vedere nu numai profitul realizat, cât efectul benefic al acestor plante în realizarea unor asolamente ce valorifică în mod ideal rezervele naturale ale solului, îmbunătăţindu-i pe deasupra şi structura.

Ultimele mutaţii în planul afacerilor ce prefigurează stabilitatea energetică mondială indică clar că agricultura devine un sector strategic în economia tuturor ţărilor care au şansa de a pune în valoare biomasa cu proprietăţi energetice.

Aflate într-o competiţie acerbă cu marile corporaţii care dictează politica energetică a lumii, noile companii ce promovează extinderea producţiei de biocombustibili au reuşit să atragă de partea lor autorităţile guvernamentale ale statelor dezvoltate, care au acceptat să aplice o politică de subvenţii deosebit de atrăgătoare.

România s-a raliat din mers la această politică financiară, oferind în 2007 cultivatorilor de plante energetice o subvenţie suplimentară de 45 euro/ha care, adăugată la celelalte forme de sprijin financiar, ridică volumul plăţilor totale la 125 euro/ha.

Este vorba de un sprijin care asigură rentabilitatea culturilor energetice ce produc în momentul de faţă sub randamentele normale. Admiţând că Bruxelles-ul va decide în final scăderea subvenţiei pentru culturile energetice la 31,5 euro/ha şi atunci atracţia pentru aceste plante este foarte mare.

În definitiv, porumbul, floarea-soarelui, soia şi rapiţa sunt culturi ce pornesc din start cu o eficienţă economică garantată chiar şi fără subvenţii. Aceasta în condiţiile în care se realizează randamente competitive.

Dr. ing. Ştefan POIENARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 732

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Unul dintre marii noştri patrioţi, promotor al ideilor paşoptiste şi al înfăptuirii Unirii Principatelor Române, a fost cărturarul, istoricul şi omul politic Mihail Kogălniceanu. Iniţiator şi creator, în calitate de deputat în primul Parlament al României de sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza, al unor legi cu adevărat demo-cra-tice şi reformatoare, dar şi al unor instituţii care şi astăzi funcţio-nează în învăţământ, armată, în sistemul bancar, ştiinţific, cultură, a fost şi un puternic luptător pentru îmbunătăţirea sorţii ţărănimii, arătând, în celebrul discurs parlamentar din 25 mai 1862, că „ţărănimea, păstrătoare de datini, obiceiuri şi credinţă este îndreptăţită să intre în posesia pământului pe care-l lucrează de sute de ani“.

După ce adoptă Legea secularizării averilor mănăstireşti, recuperând sute de moşii închinate muntelui Athos, muntelui Sinai, Alexandriei, Ierusalimului, Constantinopolului, unde se cărau averi incomensurabile, Parlamentul votează şi Legea agrară din

1864, în ciuda opoziţiei moşierimii care avea să pună la cale detronarea domnitorului (1866), instaurând dinastia habsburgică sub Carol I de Hohenzolern.

„Împroprietărirea ţăranilor este cea mai măreaţă operă a lui Kogălniceanu“, arăta în ziarul „Adevărul“ din 1-2 iulie 1891, la 10 zile după moartea militantului unionist, poetul şi publicistul Traian Demetrescu. Reforma agrară de atunci nu a dus încă la rezolvarea totală a „cestiunii ţărăneşti“, ca dovadă răscoalele care au urmat, culminând cu cea din 1907. În 1923 s-a făcut o nouă reformă agrară, dar nici aceea n-au împlinit visul şi dorinţa dintotdeauna ale ţăranilor.

A urmat îndelunga perioadă a colectivizării agriculturii, dar din ’90 încoace pământul a revenit, în sfârşit, în proprietatea ţăranilor, nu însă şi mijloacele de producţie. Aşa se face că acum necazul e şi mai mare: „Pământul patriei, atât de mult râvnit, săvârşindu-se chiar moarte de om pentru obţinerea dreptului de proprietate, zace sub puzderia de bălării ca un imens mormânt părăsit, nimeni auzindu-i glasul, nefiindu-i nimănui teamă de blestemul lui. Cu alte cuvinte, a rămas fără ţărani“, cum pe bună dreptate scria în editorialul Ţarină fără... ţărani dl ing. Ion Banu, directorul revistei „Lumea Satului“.

„Cestiunea ţărănească“ rămânând deschisă, adică încă nerezolvată, redevenind pe tapet doar în confruntările electorale, e nevoie de un nou Kogălniceanu în Parlamentul României, care să vină cu soluţiile necesare dezvoltării şi modernizării producţiei agricole, nu doar cu consacrarea dreptului de proprietate.

De unde însă asemenea parlamentari, când nu există nici măcar un Moş Ioan Roată care să reprezinte interesele ţărănimii în Sfatul Ţării?

Deci, treziţi-vă, boieri
dumneavoastră, c-am ajuns în Europa!
Gândiţi-vă şi la cei care v-au ales
şi de care veţi mai avea nevoie,
puneţi-vă cu adevărat la inimă
îmbunătăţirea sorţii
ţărănimii!
Gheorghe MOHOR
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 748
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareda7c.html-articol=427.htm

Ministerul Mediului şi Dezvoltării Durabile

Estimează o „recoltă“ bună de rable

Proprietarii persoane fizice sau moştenitorii unui autoturism mai vechi de 12 ani, încă în stare de funcţionare, care doresc să-l schimbe cu unul nou, vor fi ajutaţi şi în acest an de Ministerul Mediului şi Dezvoltării Durabile prin Programul de Înnoire a Parcului Auto. Aceştia pot primi suma de 3.000 RON în baza certificatului de distrugere a autovehiculului proprietate personală, cu condiţia achiziţionării unuia nou. Banii vor fi viraţi în contul de trezorerie al producătorului validat, iar suma va fi scăzută ulterior din preţul de achiziţie a autoturismului.

Din 16 aprilie a fost demarată operaţiunea de încheiere a contractelor de finanţare între Administrarea Fondului pentru Mediu (AFM) şi cei 56 de producători validaţi. Cetăţenii au început deja demararea procedurile pentru obţinerea notei de acceptare – valabilă 30 de zile calendaristice – de la producătorul pe care l-au ales. După ce obţine această notă de acceptare, cătăţeanul trebuie să predea autoturismul spre casare unui operator autorizat şi să obţină de la acesta certificatul de distrugere a maşinii. Urmează apoi radierea autoturismului predat şi achiziţionarea autoturismului nou de la producătorul validat şi de la care are nota de acceptare.

Programul se va desfăşura în limita sumei de 49.500.000 lei şi cuprinde 16.500 de beneficiari români, care au posibilitatea să-şi înlocuiască maşinile vechi cu unele noi. La conferinţa de presă pentru prezentarea stadiului actual al Programului de înnoire a Parcului Auto, ministrul Attila Korodi a declarat: „În primul rând, m-aş referi la faptul că programul debutează anul acesta mult mai devreme. Acest lucru avantajează cetăţenii, ţinând cont că o mare parte a beneficiarilor achiziţionează noile autoturisme prin intermediul creditelor bancare, aspect care presupune termene mai lungi.

Elementul de noutate este dat de eşalonarea mai raţională a campaniei de „recoltare“ a rablelor. Programul este prevăzut a se desfăşura în 3 etape, după cum urmează: prima etapă - până la 31 august 2007, etapa a doua - de la 1 septembrie până la 12 noiembrie 2007 şi etapa a treia, de la 13 noiembrie până la 12 decembrie 2007. Contractul pentru finanţare nerambursabilă în baza căruia se acordă suma probată unui producător eligibil este valabil pâna la data de 12.12.2007.“

Restructurarea programului în trei etape, faţă de numai două etape anul trecut, are ca scop utilizarea integrală a fondurilor repartizate. Este de menţionat că, în 2006, numeroase de rable au rămas neschimbate din cauza termenelor scurte în care trebuiau livrate noile maşini.

Ghidul cetăţeanului pentru înscrierea în program, precum şi Lista producătorilor, importatorilor şi distribuitorilor autorizaţi să participe la Programul de Înnoire a Parcului Auto au fost făcute publice şi sunt disponibile pe site-ul AFM, respectiv www.afm.ro

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007 Vizualizari: 656

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Culegem roadele unor acţiuni nesăbuite

Păun Ioan Otiman, secretar general al Academiei Române

Am traversat o lungă vară fierbinte, aşa cum nu am fost obişnuiţi şi am constatat că sistemele de irigaţii sunt nefuncţionale, iar apa fântânilor a scăzut într-atât încât am ajuns la mâl. În astfel de momente dificile vorbim cu oameni cu vechi state în domeniul agriculturii pentru a ne învăţa ce avem de făcut, deoarece viitorul va fi altcumva decât eram obişnuiţi. Discuţia pe această temă cu Păun Ioan Otiman, secretar general al Academiei Române, îndeamnă autorităţile la reflecţie şi, mai ales, la măsuri ce vizează însuşi motorul agriculturii româneşti.

G.V.: Cum a fost această vară toridă, domnule academician?

P.I.O.: Grea, pentru că ne-a luat iarăşi pe nepregătite, creându-ne probleme de sănătate. Consecinţele cele mai grave sunt însă asupra agriculturii, a câmpurilor care se usucă.

G.V.: Vă amintiţi de veri asemănătoare?

P.I.O.: M-am născut în judeţul Caraş şi, copil fiind, am parcurs anii ’46-’47. Îmi amintesc bine, ca fiu de ţărani, foarte legat de preocupările părinţilor mei, acei doi ani secetoşi. În acea perioadă nu lipseau din gospodăriile ţăranilor mijlocaşi, indiferent cât a fost de greu, cartofii, laptele şi brânza. Se raţionalizase pâinea, chiar şi mămăliga. Nu-mi aduc aminte ca oamenii să fi tăiat aşa de multe animale cum se întâmplă acum. Aveam oile sus în munte şi eram nevoiţi să le coborâm zilnic într-o vale unde mai era încă apă. De atunci, în 60 de ani nu-mi amintesc să fi parcurs o perioadă atât de dramatică ca în această vară.

G.V.: În ’46 eu eram în Dobrogea, care mulţi ani mai târziu nu a suferit nicicum de secetă. Nu m-am gândit însă niciodată că, în plin avânt al agriculturii, cea mai puternică staţie de irigat, de la Basarabi, care urca apa 4 trepte de nivel, va înceta vreodată să irige.

P.I.O.: Nu e vorba doar de seceta din 2007. Acum 2 ani a fost o altă deviaţie climatică, cu inundaţii puternice şi excese de umiditate. Deci nu mai vorbim de o normalitate meteorologică. Au apărut fenomene meteorologice excepţionale, ce n-au mai fost în zona paralelei de 45°: tornade şi torente, torente locale, ploi cu 100 l/mp. Dacă investeam într-un sistem performant de irigaţie a Bărăganului, câştigam mai mult. Apoi au dispărut perdelele de protecţie din Bărăgan. Şi, nu în ultimul rând, în ultima jumătate de secol, din pădurile României au dispărut 500.000 ha, motiv de creştere a temperaturilor şi la munte.

G.V.: Să nu uităm cele câteva sute de mii de hectare de livezi distruse!

P.I.O.: Culegem acum roadele acţiunilor nesăbuite, cu impact mare asupra mediului şi cu distorsiuni climatice. Soluţia mea cere un efort economic substanţial, dar trebuie să reconstruim mediile naturale desfiinţate. E bine să începem cu perdelele de protecţie – Bulgaria şi Basarabia nu au renunţat la ele.

G.V.: V-aţi exprimat punctul de vedere în discursul de la Academia Română „Viaţa rurală românească pe lungul

drum între Flămânzi şi Uniunea Europeană sau drama satului şi a ţăranului român într-un secol de iluzii, dezamăgiri şi speranţe“. Ce v-a inspirat acest titlu?
P.I.O.: Comemorarea Răscoalei de la 1907. Flămânzi, fitilul răscoalei, este un început. După aceasta a urmat marea reformă agrară din 1921. România a parcurs în acest drum de 100 de ani trei perioade şi trei rupturi majore de sistem politic, organizare statală şi economică. Din păcate, satul românesc nu a evoluat prea mult. Perioada după ’45, prin desfiinţarea proprietăţii, a avut efecte grave asupra stării de moralitate a satului. Nu contestăm progresele tehnologice, dar le culegem acum pe cele din plan moral. Intrăm în UE cu un decalaj imens şi ni se pretind politici agrare aplicate în ţări superdezvoltate. Nu putem, dintr-o ţară cu mare potenţial agricol, să devenim o piaţă de desfacere.
G.V.: De unde bani pentru investiţii în agricultură?
P.I.O.: Nu trebuie să aşteptăm fondurile europene. Ele sunt acasă la noi. România trebuie să găsească soluţii din resurse naţionale. Nu banii lipsesc, ci modul lor de direcţionare. Trebuie create facilităţile pentru ca banii să meargă în mediul rural, un mediu sărac. Comunităţile locale trebuie ajutate să se dezvolte, să devină productive, să ofere locuri de muncă, să obţină profit. Infrastructura şi facilităţile fiscale trebuie create de stat.
G.V.: Circulă o opinie, cum că satul ar fi devenit desuet!
P.I.O.: Satul este începutul şi sfârşitul. Pentru ţăranul român pământul său este dătător de speranţă şi viaţă. Îmi doresc ca satul să revină izvor de viaţă şi elite, producător economic şi habitat excepţional. În Germania, prin politici naţionale, satele depopulate au ajuns adevărate perle rurale, rai turistic. Trebuie să facem acelaşi lucru.
G.V.: Aţi scris şi despre „plantele modificate genetic în cultură“...
P.I.O.: Noile condiţii climatice ne obligă să apelăm la modificări genetice pentru a creşte rezistenţa la secetă a culturilor. Ţăranului trebuie să i se dea şi educaţie, şi bani, nu doar pământ. Infuzia de capital şi educaţia reprezintă şansa României de a deveni competitivă şi concurenţială în Europa. Ar fi ideal ca toţi să învăţăm agricultură în şcoală, să avem habar.
Educaţia agrară este o nouă punte de dezvoltare a românilor în secolul al XXI-lea.
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 574
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaredaa8.html-articol=310.htm

Denumiri corecte în fitoterapie (IV)

Continuăm să prezentăm termenii care sunt ori depăşiţi, ori împrumutaţi din alte limbi şi care nu reprezintă conţinutul ideii exprimate în ceea ce priveşte fitoterapia.

• La unele catedre universitare se mai practică termenul de drog în loc de materie primă naturală (sau de sinteză) sau o substanţă cu o structură chimică bine definită. În prezent, noţiunea de „drog“ a căpătat un sens peiorativ în sensul de narcotic, stupefiant, psihotrop, halucinogen. Lupta antidrog în cazul celor care se droghează sau care distribuie droguri devine din ce în ce mai acerbă, de multe ori dramatică.

• Se mai foloseşte şi termenul de „Produs vegetal“ în loc de materie primă vegetală. Or, se ştie că orice produs este rezultatul unei prelucrări, chiar primare, într-un proces de producţie. De exemplu, rădăcina de Lemn dulce (materie primă) după măcinare fină sau extracţie devine produs de origine vegetală.

• Se mai foloseşte şi termenul de „principii active“ (chiar şi în unele tratate româneşti de specialitate sau străine) în loc de „substanţe active“. Plantele nu conţin principii active, principiile fiind de ordin filozofic, religios, moral etc.

• A intrat în limbajul curent termenul de „virtuţile terapeutice“ ale plantelor. Plantele, oricât de virtuoase le considerăm, au proprietăţi terapeutice. Virtutea este forţa morală de a urmări constant.

• Nu ştiu de ce se foloseşte termenul de „proprietăţile benefice“ ale plantelor în timp ce aveam un termen atât de frumos românesc: proprietăţile binefăcătoare ale plantelor.

• Un alt termen folosit este cel de naturopatie cu care nu sunt decât parţial de acord. Naturopatia este un sistem bazat exclusiv pe remedii naturale: aerul, apa, soarele şi, eventual, kinetoterapia.

De exemplu, conform acestui sistem, gripa sau bolile infecţioase sunt privite ca fenomene normale prin care „forţa vitală“ restabileşte echilibrul organismului şi amorsează capacitatea sa de apărare. Acest sistem este astăzi pus la îndoială de către mulţi oameni de ştiinţă.

Folosesc şi eu, uneori, termenul de naturopatie, dar mă refer şi la alte daruri ale naturii în afară de cele enumerate, cum sunt plantele medicinale, vitaminele, microelementele, suplimentele nutriţionale, probioticele etc.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 578

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaredad0.html-articol=898.htm

„Fii câştigător: alege Agricover“ > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul„Fii câştigător: alege Agricover“
Promoţia se desfăşoară în perioada 2 iulie 2007 – 30 noiembrie 2007 şi este organizată de SC Agricover SA.
La această promoţie poate participa orice persoană fizică sau juridică cu sediul/rezidenţa în România.
Nu pot participa angajaţii firmei SC Agricover SA sau Suntory Agrochemical SRL, precum şi ai tuturor colaboratorilor şi agenţiilor care oferă servicii în legătură cu această promoţie.
Orice persoană fizică sau juridică care cumpără seminţe şi/sau pesticide de la Agricover şi/sau care îşi valorifică recoltele la Agricover va primi câte un talon de participare pentru fiecare tranzacţie de minimum 10.000 de lei (fără TVA).
Pentru tranzacţiile ce depăşesc 10.000 de lei, clienţii Agricover/Suntory vor primi un număr de taloane după următoarea regulă:
- pentru tranzacţii cu valoare (fără TVA) între 10.000 lei şi 14.999 lei - 1 talon;
- pentru tranzacţii cu valoare (fără TVA) între 15.000 lei şi 24.999 lei - 2 taloane;
- pentru tranzacţii cu valoare (fără TVA) între 25.000 lei şi 34.999 lei - 3 taloane;
- pentru tranzacţii cu valoare (fără TVA) între 35.000 lei şi 44.999 lei - 4 taloane etc.;
- Pentru tranzacţii cu valoare (fără TVA) între 95.000 lei şi 104.999 lei - 10 taloane;
- Pentru tranzacţii cu valoare (fără TVA) între 105.000 lei şi 114.999 lei - 11 taloane etc.

Participanţii vor intra în posesia talonului astfel:
a) în cazul în care participantul este cumpărător, odată cu factura emisă de către Agricover;
b) în cazul în care participantul este furnizor.
La finalul promoţiei, vor fi oferite prin tragere la sorţi următoarele premii:
Premiul 1: Un tractor Deutz-Fahr, Agroplus 87 DT.
Premiul 2: Un plug reversibil LF-3 şi un combinator G45RS
Premiul 3: O maşină de împrăştiat îngrăşăminte R2-24-1500 şi o maşină purtată de erbicidat, capacitate 1.000 l, rampă 12 M, HSBS-1000.
Un participant poate câştiga mai multe premii acordare prin tragere la sorţi, dar nu poate câştiga mai multe premii garantate.
Informaţii suplimentare pot fi obţinute la sediul Agricover din Buzău, str. Aurel Vlaicu nr. 2. Infoline: 021.211.23.23
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 681
☐
° Comentarii
☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Malnutriţia şi genetica

Când – nu e prea mult de atunci – scriam chiar la rubrica de faţă că planeta Pământ este ameninţată de uriaşi nori de praf, cineva a încercat să mă ironizeze pe motiv că, zicea distinsul confrate, „asta, dacă nu plouă!“.

I-am replicat cu eleganţă că scrisul meu are în vedere o observaţie de mare bun simţ făcută de un scriitor american de notorietate, care a băgat de seamă că lumea nu mai e de mult ceea ce pare.

Cu alte vorbe, avem în noi înşine sădită ambiţia de iarbă rea, de a ne da cu stângul în dreptul, evoluând ori involuând, încet-încet, către propria pieire.

Nu sunt un fatalist, dar nu pot să nu iau în seamă torentul de evenimente în care tindem să ne înnămolim.

Tocmai de aceea, nu voi insista asupra oribilului măcel produs de nişte sceleraţi idiotizaţi de perceptele unei aşa-zise credinţe, fără niciun dram de legătură cu vreo religie de pe acest mapamond.

Oricum ura, în orice formă s-ar manifesta ea, nu poate produce decât cenuşă şi durere.

Important este acum să globalizăm ideile de mai bine, să acţionăm adică în numele omeniei şi umanităţii.

Dar, ziceam, nu doar despre dezamăgirile lumii noastre vreau să vă vorbesc astăzi.

Ci despre cu totul altceva, din nefericire, tot pricină de distrugere şi durere.

Mergeţi, fără doar şi poate, în pieţele zilelor pe care le traversăm, cu gândul la anotimpurile ce vor să vină, cu crivăţul ori încercările lor.

Nu se poate, iarăşi, să nu fi observat că pe tarabe, alături de produsele româneşti, fructe ori legume modeste în forma şi coloritul lor, se lăfăie veritabile embleme ale unor agriculturi de performanţă venite la noi de pe te miri unde.

V-aţi întrebat însă, vreodată, ce poartă în coaja lor poamele livezilor ori legumele grădinilor, cum mai ziceam, de pe aiurea?

Ei bine, cele mai numeroase conţin în ele compuşi chimici ce depăşesc limita normalului.

„Dezvoltarea durabilă“ despre care scriu futurologii contemporani trebuie să asigure hrană pentru 10-12 miliarde de oameni, ceea ce înseamnă că suprafeţele cultivate trebuie să crească de la 1,5 miliarde de hectare în prezent, la peste 3,8 miliarde hectare, în condiţii de exploatare intensivă.

De aici preocuparea oarecum justificată a cercetătorilor în domeniu de a crea, prin modificări genetice, plante rezistente la boli şi dăunători, rezistente la erbicide şi cu producţii substanţial crescute.

Şi dacă în Europa experienţele sunt menţinute la statutul de cercetare, în America de Nord ori în America de Sud studiile au atins statutul comercial.

Efectele colaterale n-au întârziat să apară!

Agricultura, în forma ei tradiţională, dispare, se distruge biodiversitatea, chimia, în structura ei esenţială, pătrunde în produsele agricole, oricare ar fi acestea.

Aşa se face că, în SUA, soia, roşiile şi bumbacul pot fi modificate genetic, pot fi cultivate liber mai ales pentru export; în Franţa a fost autorizată cultura porumbului transgenetic; în Rusia încep să fie „la modă“ cartofii modificaţi genetic; în China, orezul trasgenetic etc.

Comunitatea Europeană are încă dubii asupra culturilor transgenetice, dar nu rămâne surdă la argumentele celor aflaţi în luptă cu malnutriţia. Foametea afectează astăzi aproape un miliard de oameni. Promotorii revoluţiei genetice susţin că noile culturi vor avantaja mai cu seamă ţăranii săraci, fără posibilităţi de modernizare reală a gospodăriilor lor.

Prin urmare, mănuşa aruncată biologiei rămâne o provocare al cărei răspuns este de aşteptat peste ani buni.

Cine are dreptate?

Ori, cine este vinovat?

Mă obsedează răspunsul pe care-l va propune viitorul, după cum vreau să ştiu că, măcar în ceasul din urmă, lumea ca lume va fi aşa cum o visăm noi, şi nu cum pare ea să fie.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 641

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizaredaf9.html-articol=402.htm

Distorsiuni pe piaţa agroalimentară > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulDistorsiuni pe piaţa agroalimentară

Studiile de piaţă pe care le supunem atenţiei aparţin grupului de specialişti din Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale care urmăresc în târgurile ţărăneşti nivelul preţurilor din pieţe, existente la un momente dat. Aceste studii nu au darul să se constituie într-o analiză economică cu privire la dimensiunea şi evoluţia pieţei agroalimentare, dar compararea datelor în timp permite desprinderea unor concluzii ce pot fi de mare utilitate pentru angrosişti, comercianţi, fermieri sau producătorii care deţin încă stocuri destinate valorificării.

Referindu-ne, bunăoară, la starea pieţei produselor vegetale, se poate desprinde o primă concluzie îmbucurătoare: existenţa unei oferte certe în toate cele 41 de judeţe. Comparând nivelul preţurilor de vânzare cu amănuntul, se pot face unele estimări şi în ceea ce priveşte raportul dintre cerere şi ofertă.

Teoretic, el se exprimă prin nivelul mai mic sau mai mare al preţului. În această analiză trebuie luate în considerare însă şi diferenţele zonale între puterea de cumpărare. Această ultimă precizare ar putea da răspunsul şi la întrebarea: cum este posibil ca grâul, de exemplu, să se vândă mai scump în judeţele mari producătoare de cereale decât în Harghita, Braşov, Mureş, Sibiu, Hunedoara, Alba sau Gorj?

Preţ mic, foarte mic are în aceste judeţe şi porumbul.

Dacă ar fi să facem un top al preţurilor la cereale, atunci putem spune că piaţa cea mai ieftină din România se află în Harghita, adică în judeţul cu cele mai vitrege condiţii naturale. Din acest punct de vedere, piaţa cartofului, fasolei sau merelor este mult mai raţională, în sensul că preţul exprimă corect raportul dintre cerere şi ofertă. În cazul acestor produse, preţul este dictat mai ales de nivelul ridicat al cererii şi puterii de cumpărare. Din acest punct de vedere, Capitala reprezintă debuşeul cel mai bun pentru producători.

Unele distorsiuni se manifestă şi pe piaţa angrosiştilor. O primă nedumerire o reprezintă lipsa ofertei pe piaţa unor judeţe cu o mare pondere în agricultură. Prezenţa sporadică a ofertei de porumb pe piaţa angrosiştilor, în condiţiile în care ţăranii acuzau toamna trecută existenţa unor stocuri nevandabile, este greu de explicat acum, când preţul este unul acceptabil. Situaţia este una asemănătoare şi în cazul florii-soarelui, cu precizarea că fabricile şi angrosiştii se încăpăţânează să menţină preţurile scăzute de la sfârşitul campaniei de recoltare.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 784

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Omul, în ferma cu vaci

Luarea în considerare a realităţilor din zootehnie în general şi din fermele cu vaci de lapte în special ne face să ne dăm seama de importanţa şi locul fermierului în societate.

Cunoaşterea sistemului de legi economice şi demografice, mecanismul de acţiune al acestora, sesizarea contradicţiilor dintre cei doi factori – populaţie şi economic – sunt necesare pentru a înţelege de ce avem aşa de puţine ferme cu vaci între 10-15-100 capete.

Sistemul asociativ şi cooperatist în creşterea vacilor de lapte încă nu poate să fructifice peste 4 milioane de hectare de păşuni şi fâneţe, precum şi arabil creşterii seminţelor. Mari suprafeţe de teren agricol sunt fărâmiţate sub 2-3 ha, în proprietatea ţăranilor, care nu au mijloace de cultivare a acestora, nu au sisteme de irigaţii, maşini agricole şi forţa fizică de a mai lucra pământul.

Arendarea şi preţul rambursării către proprietar stau la dispoziţia climei şi a arendaşului, încât 1-2 milioane de ha sunt necultivate raţional sau deloc (pârloagă), iar cele 400-600 kg de grâu/ha, minimum ce trebuie să ajungă la proprietarii terenului, reprezintă un vis neplăcut.

Sistemul economic poate să se revigoreze, în condiţiile în care omul este aşezat în societate la locul cuvenit, plin de respect, pentru că produce alimentele cele mai complete – laptele şi produsele lactate.

Adresez o rugăminte oamenilor din Parlament, Senat, Guvern, de afaceri şi cu decizii în societate să întărească securitatea economică şi socială a fermelor zootehnice. Domniile lor, la veniturile pe care le au, trebuie să dea un exemplu de a-şi face nuclee de ferme exemplare după toate normele agrozootehnice şi de medicină veterinară, care să fie un exemplu pentru cei din jur.

Dacă Insula Mare a Brăilei a devenit un monument al creaţiei agricole, de ce nu se găseşte cineva să redreseze şi Bărăganul judeţelor care-l alcătuiesc, pentru a nu ţine poporul în stres cu lipsa de alimente sau imposibilitatea de a cumpăra alimentele de bază.

Folosiţi, oameni înstăriţi, resursele voastre financiare şi materiale, creând o absorbţie omenească a forţei de muncă după criteriile cele noi:

- utilizarea la angajarea unui om în fermă – profilograma din fişa nr. 1;
- ierarhizarea nevoilor umane din cadrul piramidei demnităţii umane;
- teoria existenţei umane în fermă, bazată pe principiile creşterii relaţiilor şi demnităţii, respectului în societate;
- graficul stagiilor carierei de lucrător şi fermier în ferma cu vaci.

Omul este o dimensiune economică de mare preţ, făcut din ţărâna pământului vitalizat de Dumnezeu, fiind un suflet viu. Să respectăm aşadar creaţia lui Dumnezeu.

Toma BĂNICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 688

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Învăţământul preuniversitar agricol în impas

Pe firul unei ascensiuni

De multe ori am trecut pragul Colegiului Agricol „Traian Săvulescu“ din Tg. Mureş şi de fiecare dată am întâlnit la conducere oameni de mare ispravă, cadre didactice de prim rang. Bunăoară, ing. Vasile Matei a fost 14 ani consecutiv director, ing. Ivan Gartner şi ing. Margareta Maie au stat şi ei o lungă perioadă pe această funcţie; prof. Dumitru Matei, tot cu un stagiu de peste 14 ani, dar în mai multe etape, a fost promovat în funcţia de inspector general al Inspectoratului Şcolar Judeţean Mureş, iar în prezent este la Ministerul Educaţiei şi Cercetării, unde îndeplineşte funcţia de secretar de stat.

- Clădiri cu 5 pavilioane: şcoala propriu-zisă, cu 60 săli de clasă, sală de sport, 16 laboratoare, internat de fete, internat de băieţi;
- fermă didactică; 25,26 ha, din care: 72% arabil, 8% fâneţe, 4% vie, 12% construcţii, livezi, drumuri;
- parc pentru maşini agricole.

Şcolile – şi în subordinea Ministerului Agriculturii

Cu aceeaşi competenţă şi răspundere acţionează şi azi, de la înaltul post pe care-l ocupă la minister, pentru rezolvarea problemelor legate de îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ în învăţământul agricol, pentru corectarea unor greşeli care s-au făcut în ultimii ani.

În acest sens, încă de când era directorul Colegiului Agricol, a elaborat şi o serie de memorii-documentate până în cele mai mici amănunte pe care le-a trimis la toate forurile centrale de specialitate. Iată un extras din memoriul înaintat forurilor în 21 februarie 2006: „Urmare a consultărilor şi cu asentimentul factorilor responsabili (directori, ingineri şi maiştri instructori) din învăţământul agricol românesc, ne exprimăm indignarea faţă de modificarea HG nr. 844/2002 privind aprobarea Nomenclatoarelor de Meserii, printr-o altă HG nr. 72/2004, prin care şcoala agricolă românească, în acest moment, nu mai pregăteşte specialişti în domeniu, prin învăţământ liceal, treapta superioară.“

Este o mare greşeală. Fără consultarea Ministerului Agriculturii s-au aprobat alte planuri de şcolarizare şi specializările respective au fost admise a se realiza doar în clasa a XI-a, numit ciudat an de completare, cu durată de 1 an, cu elevi de la SAM (Şcoala de Arte şi Meserii), care n-au posibilităţi de a-şi însuşi o pregătire de specialitate.

Odată cu intrarea ţării noastre în Uniunea Europeană avem nevoie de foarte mulţi tineri, cu temeinice cunoştinţe profesionale, tehnice şi economice, care să contribuie la înnoirea agriculturii româneşti. Acestor tineri le revine misiunea de a folosi miliardele de lei din bugetul UE şi al ţării pentru ca exploataţiile agricole să devină europene, performante.

Pentru realizarea acestor deziderate este absolut necesară „trecerea în etape a grupurilor/colegiilor şcolare agricole şi în subordinea Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale."

Sunt convins că dl secretar de stat, prof. Dumitru Matei, va reuşi să determine organele în drept să ia, în sfârşit, măsurile de rigoare pentru a se reveni la ce a fost bun cu ani în urmă, aliniindu-ne şi din acest punct de vedere la cerinţele Uniunii Europene.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 578

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Matca, o cupolă uriaşă de sticlă

Privită de sus, comuna Matca pare o uriaşă cupolă de sticlă al cărei acoperiş se unduieşte din vreme-n vreme, sub bătaia blândă a vântului. Luată la pas, Matca se dezvăluie privirii ca o nesfârşită desfăşurare de sere şi solarii, în interiorul cărora oamenii trudesc din zori şi până-n noapte. O fac cu folos, pentru că truda lor se materializează într-un profit cifrat la miliarde de lei.

Matca – în cifre:

• locuitori – 13.000;

• suprafaţa totală – 8.758 ha, din care 921 ha teren intravilan şi 7.837 ha extravilan; • suprafaţa arabilă – 7.310 ha, la care se adaugă livezi, plantaţii viticole şi pepiniere în suprafaţă totală de peste 560 ha; • suprafaţa amenajată pentru solarii - 600 ha; • datarea tehnică - 150 de utilaje agricole, predominând tractoarele;

• numărul societăţilor comerciale - 200;

• numărul asociaţiilor agricole - 3, dintre care una legumicolă.

Pentru dezvoltarea exportului de legume pe piaţa europeană, producătorii din judeţul Galaţi au încheiat un parteneriat public-privat pentru construirea unui complex în valoare de 1 milion de euro, conform standardelor Uniunii Europene, destinat depozitării, păstrării, sortării şi ambalării legumelor.

În comuna Matca s-au semnat deja precontracte pentru exportul în Suedia a 10.000 tone de pepeni, 5.000 tone de roşii, 3.000 tone de castraveţi, 2.000 tone de ardei şi 1.000 tone de rădăcinoase.

Matca te fascinează încă de cum îi treci hotarul. Şi fără plăcuţa ce indică că ai intrat deja pe teritoriul comunei, tot ai fi ştiut că te afli în patria solariilor. Nici nu treci bine poarta localităţii gălăţene, că şi dai cu ochii de construcţiile orânduite perfect. La Matca, nu e curte fără solar. Mai mic ori mai mare, în funcţie de posibilităţile fiecăruia. Şi aceasta pentru că matcaşii sunt, fără excepţie, oameni gospodari, după cum ne preciza primarul comunei, Ionel Pohrib. „E o comună bogată, în care se fac investiţii an de an“, a precizat, în dulcele şi pitorescul grai moldovenesc, mai-marele localităţii.“

Şi într-adevăr, realitatea nu contrazice deloc afirmaţiile primarului. Numărul mare de vile şi de maşini relevă un nivel ridicat de dezvoltare a acestei localităţi gălăţene, unică în România prin serele şi solariile sale fără număr.

Calitatea, în primul rând!

Spre deosebire de anul trecut, când „s-o făcut mult şi nu s-o mai cumpărat“, după cum avea să mărturisească primarul din Matca, 2007 se preconizează a fi un an mai bun, nu atât sub aspectul producţiei, mereu la fel de bună, cât al comercializării acesteia.

Primarul urmăreşte îndeaproape „fenomenul“. La fel ca toţi ceilalţi, şi-a încropit şi el împreună cu „băietul“ o mică afacere. Pe o jumătate de hectar, nu mai mult, a ridicat mândreţe de solarii în care cultivă castraveţi, roşii şi ardei gras.

Când timpul îi permite, nu ezită să muncească cot la cot cu familia în solarii. „Sunt grădinar din 1972. Lucrez şi eu, dar mai mult noră-mea şi băietu'. Dacă e an bun, poţi să faci şi un miliard sau mai mult. Pentru mulţi e o pasiune şi, dacă ştii cum să-ţi faci treaba, nu-i greu“, ne spune primarul Pohrib. Munca începe din noiembrie, când sunt adunate materialele şi cumpărate seminţele.

În preajma Crăciunului se pun seminţele în solariile încălzite. După 1 februarie, plăntuţele se pun fir cu fir în pahare improvizate din folie şi umplute cu pământ. Firele de roşii trebuie udate la 2-3 zile, îngrijite. E multă muncă, dar, vorba românului, dacă nu munceşti, nu ai“, a conchis primarul comunei Matca.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007Vizualizari: 4910

□

° Comentarii

□

□

° 1. dan -- (13-May-2010)cum ingrijesc castravetii in solar? trebuie sa le rup lastarii,carceii? Multumesc mult

° 2. tataru ionut -- (14-May-2010)super comuna matca(mai ales solarele)

° 3. Virgil -- (5-July-2010)Acestea sunt aspectele pentru care am realizat un portal al comunai Matca. Pe acesta http://www.matca.eu aflati mai toate stirile si informatiile legate de acesta comunitate ce merita toata atentia.

° 4. lidia -- (20-August-2010)CE BINE AR FI DACA S-AR PUNE ACELESI ACCENT PE SCHIMBAREA MENTALITATII!PE EDUCATIE SI CULTURA!..AVEM SI NOI O BIBLIOTECA MODERNA?DAR CE SPUN EU?CINE SA LE DESCHIDA COPIIOLOR GUSTUL PT LECTURA?CE ACTIVITATI DESTINATE TINERILOR(IN AFARA DE MUNCA IN SOLARII!)AVEM?NISTE DISCOTECI AMARATE?AVEM TINERI FRUMOSI SI DESTEPTI,DAR DACA NU LE OFERIM POSIBILITATEA DE A TRAI ASA CUM SI-AR DORI,NE VOR PLECA!NU ESTE SUFICIENT FAPTUL CA POT CASTIGA...DINCOLO DE ACOPERIREA NEVOILOR BAZICE,SI CHIAR ATINGEREA UNUI ANUMIT STANDARD DE CONFORT,RAMANE NAVOIA DE A TE SIMTI IN PAS CU VREMURILE!

° 5. TALPES VIOREL -- (2-December-2011)Foarte bine ,dar nu sint organizati

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Popas de suflet

Mănăstirea Tismana

Pornind din Tg. Jiu ori din Motru, spre Baia de Aramă, se ajunge în localitatea Apa Neagră, de unde, după 9 km, drumul se ramifică la stânga, ajungând printre codri la Mănăstirea Tismana. Despre frumuseţea locurilor unde este aşezat acest lăcaş, cât şi despre farmecul său, au scris pe rând: Paul de Alep (1657), Anton Pann, Grigore Alexandrescu, Alexandru Filimon, George Coşbuc, Alexandru Vlahuţă, Nicolae Iorga şi mulţi alţi oameni de seamă, pelerini pe aceste meleaguri. Toţi i-au descris măreţia, i-au cinstit trecutul, numind-o „fără seamăn“ prin frumuseţea locurilor şi a aşezării. Din aceleaşi motive, Sf. Nicodim s-a oprit pe valea „râului cu apă vie“, la cascada de la Stânca Stârninei.

După ce a fost ctitorită cu danii ale domnitorului Vladislav Vlaicu, a fost sprijinită financiar de Radu I şi fiii săi, Dan I şi Mircea cel Bătrân, astfel încât la un veac de la întemeiere avea cel mai mare domeniu mănăstiresc din voievodat. Ca instituţie religioasă a avut o situaţie aparte, fiind o comunitate monahală de sine stătătoare, condusă de propriul sobor, nesupusă niciunui mitropolit. Nu se ştie în ce împrejurări a ajuns în ruină, dar este menţionată a doua construire, în vremea lui Radu cel Mare (1495-1508). Aceasta a fost o biserică de mari dimensiuni, cu altar, naos, pronaos, 3 turle a căror înălţime creştea de la vest la est şi exonartex deschis, o formă premergătoare pridvoarelor bisericilor româneşti de mai târziu. Vremurile tulburi ale istorie ţării au influenţat şi evoluţia mănăstirii. În 1716 a fost jefuită de turci, apoi până în 1739 s-a aflat sub ocupaţia austriacă, iar la sfârşitul secolului al XVIII-lea turcii au produs mari pagube, jefuind-o. În 1821 a servit ca bază de rezistenţă revoluţionarilor conduşi de Tudor Vladimirescu. Cea mai gravă ştirbire a stilului original a fost produsă în 1844, când domnitorul Gh. Bibescu dorea să transforme o parte din mănăstire în palat domnesc. Schimbările arhitectonice în stil neogotic apusean contrastau cu vechiul lăcaş. S-au dărâmat exonartexul şi contraforturile altarului, s-au mărit ferestrele, s-au modificat firidele şi intrarea în biserică, s-a repictat fără talent, toate acestea însemnând pierderi ireparabile. Comisia monumentelor istorice a început evaluarea pentru restaurarea ştiinţifică în 1934, pentru ca abia în 1954 să înceapă restaurările. În 1983 s-a reconstruit pridvorul bisericii, astfel mănăstirea redevenind la forma arhitecturală originală, autentic româ-nească. Lucrările pentru consolidare şi punere în valoare a acestui monument de artă şi arhitectură continuă şi astăzi. A fost scoasă la iveală pictura valoroasă din 1564 a meşterului zugrav, Dobromir, din Târgovişte. Se mai păstrează scena „somnul lui Iisus“ care redă odihna unui copil vegheat cu gingăşie de mama sa. Culorile sunt luminoase, galbenul cald înlocuieşte auriul, având acelaşi efect. Este pictat şi Sf. Nicodim pe piciorul arcului de răsărit al turlei.

În decurs de 6 secole, este uşor de imaginat bogăţia tezaurului deţinut de această mănăstire. Din puţinele obiecte care se mai păstrează, cele mai valoroase se găsesc la Muzeul de Artă al României: „Tetraevanghelul“ scris de Sf. Nicodim, cădelniţă de la sfârşitul secolului al XIV-lea, cea mai veche piesă de argintărie în Ţara Românească şi altele. La Tismana se găsesc cele mai vechi broderii din Ţara Românească: două patrafire şi o bederniţă, piesă unică în istoria întregii broderii de tradiţie bizan-tină, prin marele număr de reprezen-tări figurale: 76 de chipuri de sfinţi încadraţi în medalioane.

Din 1949, mănăstirea este chinovie de maici şi continuă tradiţia artistică din secolele trecute în atelierele de pictură şi de croitorie.

Nu ocoliţi în călătoriile voastre Tismana, veţi simţi de ce toţi care au trecut pe aici au cântat aceste meleaguri, veţi cunoaşte etapele de înflorire artistică ale Ţării Româneşti reflectate cu fideli-tate şi veţi primi binecuvântarea Sf. Nicodim, rugându-vă în faţa odoarelor sale (degetul Sfântului, mir şi crucea sa).

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 690

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cum s-a ruinat Crevedia

Aflată la 25 km distanţă de Bucureşti şi la 3 km de Buftea, la limita dintre judeţele Ilfov şi Dâmboviţa, Crevedia a fost cândva o mare putere economică a zonei, reprezentată în special de agricultură. O bună parte din produsele de origine animală şi vegetală necesare Bucureştiului erau asigurate de această localitate.

De cum pronunţai cuvântul Crevedia îţi reveneau în imagine fermele de păsări, combinatele de nutreţuri concentrate, abatoarele de păsări, fermele de porci, de vaci, de oi, dar şi fermele de culturi vegetale. Crevedia era zona cerealieră a judeţului Dâmboviţa.

Salba de lacuri făcea ca şi sectorul piscicol să fie bine dezvoltat. Erau aici crescătorii renumite de peşte. Tot la Crevedia, specialiştii din agricultură îşi înnoiau permanent cunoştinţele, graţie existenţei Centrului de Perfecţionare a Cadrelor din Agricultură.

Ce a mai rămas astăzi din toate astea?

Aş putea spune că nu mare lucru. Din 1990 încoace, totul a mers din rău în mai rău. Dacă în urmă cu 6-7 ani mai erau câţiva fermieri care lucrau suprafeţe mai mari de 300 ha, acum unul singur mai deţine o asemenea fermă, iar vreo 2-3 lucrează câte 50 hectare.

Având în vedere distrugerea tuturor unităţilor unde locuitorii din Crevedia aveau un loc de muncă, se pune, cum este şi firesc, întrebarea, ce fac aceştia în împrejurările actuale, din ce trăiesc?

Ţăranii dau agricultura pe negustorie

Ei bine, la Crevedia nu se mai practică agricultura, ci este la modă o altă preocupare – vânzarea terenurilor. La preţuri mai mici sau mai mari, în funcţie de amplasament, toţi proprietarii îşi vând terenurile. Mai mult de trei sferturi din suprafaţa agricolă a localităţii a fost cumpărată de italieni, arabi, greci, turci etc. Şi ce este rău în asta? - se vor întreba unii. Păi este, din moment ce respectivii cumpărători nu dau semne că ar face agricultură. Cât vezi cu ochii, de o parte şi de alta a şoselei care leagă Bucureştiul de Târgovişte, locul lanurilor de cereale, care altădată îţi desfătau privirea, l-au luat ciulinii, turiţa şi alte specii de buruieni care te fac să te întrebi: „Agricultura, încotro?“

Revin la singurul fermier care mai face astăzi agricultură în Crevedia. Este vorba despre o doamnă, pe care o rog să se prezinte singură.

Petrache Mituţa, locuitor al comunei Crevedia prin naştere, are 40 de ani şi este îndrăgostită de munca în aer liber. Ea susţine că nu ar putea sta opt ore într-un spaţiu închis. „În Crevedia, am rămas singura care mai practică agricultura pe o suprafaţă mai mare. Se pare că nu pentru prea mult timp. Veţi întreba de ce?

Din simplul motiv că proprietarii îşi vând terenurile pe care le lucrează acum pe bază de contract de arendă.“

Cât timp suprafaţa pe care o lucrează o avea în concesiune de la Domeniile Statului, nu trăia cu teama că peste un an sau peste doi aceasta se va diminua.

Cum de a rezistat până acum?

Îi place munca în agricultură şi, de asemenea, îi place să lucreze bine şi cu multă dăruire. Spre marele ei noroc, are nişte mecanizatori, pot să spun, de elită, care execută lucrări de cea mai bună calitate, are deosebită încredere în ei, nu trebuie să-i păzească pentru a fi sigură că respectă parametrii de calitate pentru fiecare lucrare. Şi ăsta este lucrul cel mai important. Culturile pe care le lucrează sunt sută la sută mecanizate şi rezultatele depind, într-un procent foarte mare, de felul în care munceşte mecanizatorul.

A reuşit, de asemenea, să cumpere utilaje performante şi chiar o instalaţie de irigat prin eforturi proprii, dar şi cu ajutorul subvenţiilor şi al programului SAPARD.

Aşadar, mecanizatori buni are, utilaje de asemenea, tehnologia o respectă cu stricteţe, motiv pentru care, chiar şi în condiţiile secetei din acest an, a reuşit să obţină pe anumite parcele în jur de 2.200 kg grâu/ha. Din păcate, a avut şi parcele unde nu a obţinut nimic, iar pe altele foarte puţin, nu pentru că nu ar fi respectat tehnologia, ci pentru că, în anii ploioşi, pe respectivele terenuri apa stagna frecvent, iar în acest an, ca urmare a secetei accentuate, s-a mărit concentraţia de săruri în sol în respectivele parcele, ceea ce a avut un efect negativ asupra culturilor. Cu utilajul de irigat abia a reuşit să menţină lotul semincer la un nivel cât de cât acceptabil.

Speranţele ei stau în despăgubiri

A întocmit dosarul cu actele necesare şi aşteaptă rezultatul, mai ales că asigurarea culturilor a costat destui bani. Porumbul părea să meargă ceva mai bine după ploile căzute în urmă cu câteva săptămâni. Credea că o să mai recupereze din pierderi.

Aproape că nu mai are speranţe. Cred că şi porumbul va avea aceeaşi soartă cu grâul.

Asta este, dar Mitruţa Petrache este hotărâtă să meargă mai departe. Până când? Dacă şansele îi vor surâde, până la capăt. Dacă nu, va trebui să recunoască înfrângerea, care vine şi din partea vremurilor naturale, dar şi a unui climat economic potrivnic.

Ing. Florica DIACONESCU, CLCA Crevedia

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 1809

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

Suprafaţa administrată de Direcţia Silvică Alba Iulia, precum şi structura organizatorică au suferit modificări importante, ca urmare a punerii în aplicare a legilor retrocedării, proces care continuă.

Se preconizează ca direcţia să rămână, după încheierea procesului de retrocedare, cu o suprafaţă de cca 94 mii ha, adică 45% din suprafaţa pe care a administrat-o înainte de apariţia primei legi de restituire a proprietăţilor funciare, respectiv Legea nr. 18/1991. Administrarea în regim silvic a 26 mii de proprietăţi silvice foarte dispersate constituie o mare provocare pentru cei abilitaţi să pună în aplicare legislaţia în domeniu.

O parte dintre noii proprietari a încheiat contracte de administrare cu Direcţia Silvică, o altă parte cu ocoalele silvice private, iar cei care nu au încheiat încă astfel de contracte au obligaţia, în conformitate cu OUG nr 139/2005, aprobat prin Legea 38/2006, să se adreseze ocolului silvic din zonă pentru a intra în legalitate.

Nerespectarea obligaţiei de asigurare a serviciilor tehnice silvice prin ocoale silvice autorizate constituie, potrivit Legii nr. 38/2006, contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 1.000 la 5.000 RON. Este atributul Inspectoratului Silvic de Regim Silvic şi Cinegetic Cluj de a verifica respectarea legii de către fiecare proprietar.

Ocoalele silvice de stat din structura Direcţiei Silvice Alba Iulia asigură pe bază de contract prestări servicii constând în: evaluarea masei lemnoase, paza pădurii, împăduriri, tăieri de îngrijire, valorificarea produselor pădurii etc.

După cum aţi văzut încă de pe copertă, revista noastră şi-a exprimat în mod explicit preocuparea pentru silvicultură, chiar dacă aceasta a existat şi până acum. De aceea ,începând din acest număr vă vom invita să cunoaşteţi mai multe despre preocupările direcţiilor silvice

Direcţia Silvică Alba-Iulia administrează 122 mii ha păduri de stat prin cele 8 ocoale silvice din subordine: Aiud, Alba-Iulia, Baia de Arieş, Cugir, Garda, Sebeş, Valea Ampoiului şi Valea Arieşului. Cele 87 mii ha cu care s-a diminuat fondul forestier de stat au trecut în proprietatea unui număr de peste 26 mii proprietari: persoane fizice, unităţi administrativ-teritoriale, unităţi de cult, şcoli etc.

În pădurile de stat pe care le administrează, Direcţia Silvică Alba Iulia desfăşoară următoarele activităţi principale:

• Evaluarea masei lemnoase ce urmează a fi exploatată în conformitate cu prevederile amenajamentului, respectiv posibilitatea pădurilor şi cotele de tăiere aprobate prin Hotărâre de Guvern.

Cota pentru agenţii economici se valorifică prin licitaţii de masă lemnoasă „pe picior“, respectiv pentru masa lemnoasă fasonată şi cherestele.

Masa lemnoasă din cota de nevoi proprii se exploatează de ocoalele silvice ale Direcţiei şi se valorifică sub formă fasonată sau prelucrată.

Cota de masă lemnoasă pentru populaţie este destinată aprovizionării locuitorilor din mediul rural, în special cu lemn de foc şi de construcţie.

Cota de tăiere aprobată pentru anul 2006 a fost de 260 mii mc, structurată astfel:
- cota pentru agenţi economici = 198 mii mc,
- cota pentru nevoi proprii = 7 mii mc;
- cota pentru populaţie = 55 mii mc.

• Activitatea de pază a pădurilor se desfăşoară de către pădurarii silvici sau de vânătoare pentru a preveni tăierile ilegale de arbori, sustragerea lemnului şi a altor produse, păşunatul ilegal, faptele de braconaj etc.

• Regenerarea pădurilor este o activitate esenţială pentru asigurarea continuităţii pădurii. Înlocuirea arboretelor care se exploatează cu noi generaţii de pădure se face, fie pe cale naturală prin promovarea seminţişurilor naturale valoroase, fie prin împăduriri.

În anul 2006 au fost regenerate 208 ha, din care 135 ha prin împăduriri şi 73 ha pe cale naturală, adică prin executarea de tăieri după norme tehnice specifice pe durata mai programului de împăduriri, atât din pădurile de stat, cât şi din pădurile private luate în administrare, direcţia silvică produce în pepinierele proprii întreaga gamă de specii de puieţi forestieri specifică zonei noastre: molid, brad, larice, pin, stejari, salcâm, paltin, frasin, cireş. Materialul săditor este de provenienţă locală, adaptat condiţiilor climatice din zonă şi cu calităţi genetice superioare.

• Executarea tăierilor de îngrijire în arborete tinere urmăresc crearea de arborete valoroase, rezistente la acţiunea factorilor de mediu şi cu volume de masă lemnoase per arbore semnificativ mai mari la vârsta exploatabilităţii.

În anul 2006 din această gamă de lucrări s-au executat: 290 ha degajări, 520 ha curăţiri şi 1.660 ha rărituri.

• Valorificarea produselor pădurii, altele decât lemnul, este importantă pentru creşterea resurselor financiare şi pentru a oferi pe piaţă produse specifice, de bună calitate, ecologice şi, în consecinţă, foarte solicitate.

În acest an s-au realizat 290 tone fructe de pădure, afine, zmeură, măceşe, porumbele, căutate atât pe piaţă internă, cât şi la export, dar la ciuperci comestibile ca hribii şi gălbiorii a fost un an lipsit de fructificaţie. Bazinele forestiere în care cresc ciupercile sunt scoase la licitaţie .

Vânatul, recoltat de personalul silvic, de vânători români sau străini, este valorificat prin unităţile specializate în prelucrarea cărnii de vânat. Anual, se valorifică cca 3 tone carne de vânat.

• Vânătoarea şi salmonicultura sunt activităţi care vizează, în special, atingerea efectivelor optime, creşterea calităţii trofeelor la speciile de vânat şi a efectivelor de peşte în apele de munte. Pe firul apelor din cele 8 fonduri de pescuit executăm cascade simple şi podite noi, întreţinerea celor existente, precum şi repopulări anuale cu cca 5.000 bucăţi de păstrăv.

Avem aşadar o activitate administrativă şi economică, ce face cinste personalului silvic din Alba. Ne-am bucura dacă şi în sectorul particular pădurea ar fi la fel de apreciată şi valorificată ca şi în cel de la stat. Legea ar trebui respectată de toţi şi, mai ales, pădurea.

Director, ing. Mihai MORAR

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 1410

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaredc04.html-articol=459.htm

Giardioza, un pericol general

Giardioza este o boală parazitară, întâlnită la om şi animale, cu răspândire mare şi manifestări clinice variate, mai ales la copii.

Agentul cauzal, Giardia duodenalis, este un parazit cu dimensiuni microscopice (sub 12 microni), format dintr-o singură celulă, care evoluează sub formă de trofozoiţi şi chişti, cu aspecte caracteristice. Trofozoiţii se dezvoltă şi se înmulţesc la om, de regulă, în duoden şi sunt prevăzuţi cu flageli, care le uşurează deplasarea printre încreţiturile fine ale peretelui intestinal.

Ciclul vieţii sau ciclul biologic (fig. 1) se desfăşoară astfel: prin alimentele contaminate şi uneori apa contaminată cu chişti de Giardia, paraziţii ajung în stomac, unde îşi pierd învelişul extern şi pun în libertate trofozoiţii. Aceştia, pătrunzând în intestin, se fixează pe mucoasa peretelui intestinal. Acolo se înmulţesc prin diviziune binară şi rezultă un număr considerabil de alţi trofozoiţi. Uneori densitatea trofozoiţilor ajunge la mii de exemplare pe 1 cmp suprafaţă de intestin. Un ciclu de viaţă se termină prin transformarea trofozoiţilor în chişti, care se elimină masiv prin fecale în mediul exterior, contaminând solul, alimentele şi apa. Apoi ciclul vieţii se reia în acelaşi mod şi se repetă de nenumărate ori.

Producerea şi evoluţia bolii. În situaţia când giardiile acoperă suprafeţe întinse din mucoasa intestinală, absorbirea hranei în organismul gazdei se face dificil. În invazii masive se produc inflamaţii ale peretelui intestinal, cu toate consecinţele negative ce decurg din acest proces patologic.

Manifestările bolii prezintă o mare varietate de simptome locale, generale şi funcţionale : diaree uşoară, care se poate vindeca de la sine, sau diaree cronică (de durată). Diareea este însoţită de scăderea în greutate, alergie şi dureri abdominale. La copii, fiind mai sensibili, pot să apară, în plus, vărsături, greaţă, lipsa poftei de mâncare, ameţeli, dureri de cap, oboseală, insomnii, tulburări de atenţie, stări alergice respiratorii cu bronşite şi astm.

Dacă se adaugă şi alte infecţii parazitzare (limbrici, oxiuri, trichocefali etc.) sau infecţii cu microbi, giardioza ia aspecte mult mai grave. La câine şi pisică semnele giardiozei sunt asemănătoare cu cele intestinale întâlnite la copii.

Diagnosticul infecţiei cu Giardia se stabileşte prin examene coprologice, efectuate la microscop. Întrucât bolnavul nu elimină permanent chişti de Giardia, pentru a avea o certitudine de diagnostic la cazurile suspecte se recomandă analize repetate, la interval de o săptămână, timp de 4-5 săptămâni.

Tratamentul se face numai sub control medical, cu respectarea întocmai a condiţiilor igienice recomandate de medic.

Răspândirea giardiozei la populaţia umană are o mare diversitate în raport cu vârsta. Difuzarea bolii este crescută la copii, mai cu seamă la grupa de 1-5 ani, după care scade pe măsură ce omul devine adult. Se apreciază că media infecţiei cu giardii la adult este sub 10%, în timp ce la copii variază în limite largi. Unii cercetători arată că la copiii până la 7 luni frecvenţa este sub 1%, iar între 1-3 ani procentajul poate depăşi 60%.

Rezervorul de infecţie cu chişti de Giardia este atât omul, cât şi animalele (câine, pisică, oaie, bovine, precum şi unele animale sălbatice). Se realizează astfel un veritabil lanţ al infecţiei (fig. 2, in revista REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007).

Cel mai des, infecţia se transmite de la om la om în familie şi mai cu seamă în colectivităţi de copii (creşe şi grădiniţe). În mod obişnuit, în creşe, chiştii de Giardia se transmit pe cale fecală sau orală de la un copil la altul, apoi de la copilul infectat la membrii familiei acestuia.

De asemenea, giardioza se transmite cu uşurinţă în zonele sărace, supraaglomerate, lipsite de condiţii de igienă şi unde elemente ale mediului înconjurător (apă, alimente, fructe, salate) sunt adeseori contaminate cu chişti de Giardia. Uneori, chiştii proveniţi de la animale contaminează izvoarele pâraielor, producând infecţii la populaţia din zonă şi la excursioniştii care beau apă din astfel de locuri.

Rezistenţa chistului de Giardia duodenalis este remarcabilă. La 4-8°C, în mediu cu umezeală, rezistă luni de zile. Rezistă bine şi la frig : 2 săptămâni la minus 12°C şi trei săptămâni la minus 6°C. Uscăciunea nu le prieşte, iar la căldură nu rezistă la peste 53°C.

Prevenirea infecţiilor cu Giardia se realizează prin măsurile ce ţin de respectarea strictă a igienei.

Dicţionar

- chist: formă de rezistenţă a Giardiilor în mediul înconjurător;
- diviziune binară: separare în două părţi asemănătoare;
- duoden: prima porţiune a intestinului subţire;
- examen coprologic: analiză la microscop a probelor de fecale;
- flageli: filamente mobile care ajută la deplasarea parazitului;
- micron: a mia parte dintr-un milimetru;
- mucoasă: stratul intern al peretelui intestinal;
- trofozoiţi: elemente parazitare care se dezvoltă şi se înmulţesc în intestinul parazitat;
- zonă endemică: zonă cu numeroase cazuri de Giardioză (sau alte boli);
- gazdă: om sau animal infectat cu paraziţi.

Dr. I. CIRONEANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 4072

□

Comentarii

□

□

1. cauditza -- (24-May-2010)eu si fetita neau iesit la analize chisturi de giadia ea a facut tratament si eu nu si avem in continuare.este posibil sa avem chisturi de giardia de luni de zile sau ani?ca eu una am slabit de vreo 4 ani de nu mai stiu de mine si imi este rau zi de zi si cand ma duc la doc nu am nimic imi spun.chisturile sepot transforma in ceva mai grav ca pe mine ma doare in partea dreapta sub coasta si eu ziceam ca este fierea dar eu cred ca nu este fiera.chiar nu stiu ce se intampla cu acestea de imi provaca mult rau zilnic in schimb fetita de 6 ani nu are simptome ca mine. va multumesc si astept raspun

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Târgul lăptarilor, o sărbătoare a muncii, a hărniciei în Bucovina

A devenit o tradiţie ca, în fiecare toamnă, crescătorii de animale din Suceava şi din judeţele învecinate să se adune în inima Bucovinei, la Câmpulung Moldovenesc, spre a se „făli“, cum spun localnicii, cu roadele muncii lor de peste an, cu ce au mai frumos în gospodărie.

Cei peste 80 de expozanţi – societăţi comerciale, asociaţii agricole, producători individuali - au prezentat exemplare valoroase de taurine, oi, capre, cai, ponei, găini de rasă, precum şi faimoşii ciobăneşti mioritici. În standuri special amenajate, miile de vizitatori au putut vedea şi... gusta produse lactate dintre cele mai diverse: păstrăv în cetină de brad, dar şi miere de albine, fructe, legume şi, fireşte, lapte.

Ca de fiecare dată, târgul a prezentat şi o bogată ofertă de utilaje necesare în zootehnie.

„Un concurs din care câştigăm toţi“

De un deosebit interes s-au bucurat standul societăţii TCE Trei brazi din Zăneşti-Neamţ, care a prezentat vizitatorilor splendide exemplare de vite pentru carne, „alternativă la cota de lapte“ sau cele ale societăţii comerciale Damilact din Ilişeşti-Suceava, vaci cu o producţie medie de şase mii litri de lapte cu 4,1% grăsime. Nu s-au lăsat mai prejos nici crescătorii individuali, între aceştia Petru Erhan sau Constantin Titinari din oraşul-gazdă, precum şi cunoscuţi crescători de vaci cu lapte sau inginerul silvic Sebastian Butnaru din Covasna, care a oferit spre bucuria celor mai mici dintre vizitatori, dar nu numai, câţiva ponei pe care îi creşte „din pasiune“. „Cum apreciaţi această manifestare?“ „Este un fel de concurs din care câştigăm toţi“, a fost răspunsul tânărului inginer.

La mare căutare, produsele tradiţionale

Standurile rezervate produselor alimentare au fost luate cu asalt de vizitatori. De mare căutare s-au bucurat produsele tradiţionale. Numeroase societăţi comerciale, cum ar fi LaDorna care, am aflat, îşi asigură mare parte a materiei prime din ferme construite în judeţul Suceava, Botoşani, Iaşi în asociere cu crescătorii de animale, au oferit vizitatorilor numeroase produse lactate dintre cele mai diverse.

Sub sloganul „Trăieşte şi mănâncă sănătos“, societatea „Andelvero“ din Câmpulung Moldovenesc a făcut cunoscute diferite produse, precum muşchi de Bucovina, leber de Dorna, caltaboşi de Bucovina ş.a., toate certificate ca produse tradiţionale. Nu au lipsit procesatori cunoscuţi în ţară şi străinătate, cum ar fi SC Falos SA, producători de produse din carne, Rarăul Câmpulung Moldovenesc sau SC Camy-Lact Vatra Dornei, un nume important pe piaţa brânzeturilor din ţară, înscrisă de către Comisia Europeană pe lista unităţilor agreate pentru exportul pe piaţa comunitară de lapte şi produse lactate.

Unirea face puterea

Gospodarii din comuna Fundu Moldovei au amenajat o stână: un ţarc cu oi, iar în coliba din bârne, pe rafturi înşirat, caşul. În mijloc, deasupra unui foc, se pregătea balmuşul. „Ca de obicei, ne spune baciul Tudor Zdrob, suntem aici mulţi: ansamblul «Arcanul», noi, cei de la stână, dar şi numeroşi consăteni pe care îi vedeţi îmbrăcaţi în costume naţionale.“ Îl întreb câte animale are în gospodărie. „25 de vaci şi 150 de oi“, vine răspunsul.

Dialogul continuă: „Cum valorificaţi laptele“? „Îl dăm la fabrică dar, spre deosebire de ceilalţi crescători, noi am înfiinţat o asociaţie. La început am fost mai puţini, acum suntem 120 de membri, pentru că ne-am dat seama că singuri nu putem realiza mare lucru.“

„Vom avea bani, mulţi bani!“

Târgul lăptarilor a fost vizitat şi de ministrul Decebal Traian Remeş. Domnia sa a fost încântat de calitatea produselor lactate, felicitând un producător de iaurt despre care a spus că este excepţional. La rândul lor, membrii Asociaţiei Cultivatorilor de Cartofi „Sucidava“ i-au oferit un cartof de... 2,5 kg.

Luând cuvântul, Decebal Traian Remeş i-a asigurat pe cei prezenţi că există soluţii pentru producătorii care şi-au epuizat cota de lapte şi că va încerca în viitor conversia zootehniei spre bovinele de carne, pentru care nu există cote impuse.

„Vom avea bani, mulţi bani de la Uniunea Europeană. Judeţul Suceava este campion la proiectele SAPARD şi cred că, din nou, veţi fi în faţă la fondurile europene.“

- Peste 80 de expozanţi,
mii de participanţi.
- Animale de elită premiate.
- Produsele tradiţionale, în mare vogă.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 708

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizaredc15.html-articol=846.htm

Imprimati articolulPRAHOVA - Un nou proiect-tip pentru ferme mixte

Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă Prahova are în curs de elaborare proiectul - tip „Fermă mixtă – 50 ha culturi de câmp şi creşterea puilor de carne“.

Proiectul cuprinde două activităţi distincte, respectiv:

a) cultivarea suprafeţei de 50 ha teren arabil cu porumb, grâu, floarea-soarelui şi soia;

b) creşterea puilor de carne.

Specialiştii consultanţi din cadrul OJCA au ales acest tip de proiect deoarece există solicitări din partea producătorilor agricoli privind creşterea puilor de carne, iar practica a demonstrat că producţia obţinută într-o fermă vegetală este valorificată superior dacă este folosită într-o fermă zootehnică, deoarece în acest mod se reduc costurile de producţie şi se obţine un profit ridicat.

De asemenea, amenajarea unei ferme zootehnice într-o zonă preponderent agricolă reprezintă o soluţie pentru consumarea unei părţi din producţia vegetală. Prin sistem integrat (fermă vegetală plus fermă de creştere a puilor de carne), fluxul de producţie începe practic cu producerea furajelor, continuă cu popularea cu pui de o zi din hibrizi performanţi şi se termină cu puiul livrat la abator, după perioada de creştere.

Puiul de carne are o viteză de creştere mare, ceea ce reprezintă un avantaj evident, având în vedere că scăderea vârstei de livrare presupune muncă mai puţină, pierderi prin mortalitate mai mici, precum şi posibilitatea creşterii mai multor serii de pui pe an în aceleaşi spaţii.

Pentru orice producător agricol care deţine o fermă mixtă, realizarea beneficiului din creşterea puilor de carne este rezultatul unui proces tehnologic bine gândit, cu ajutorul căruia să se poată obţine cea mai mare greutate corporală, în cât mai scurt timp, cu cel mai scăzut consum şi cu cele mai mici pierderi.

În concluzie, prin acest proiect, OJCA Prahova îşi doreşte să contribuie eficient la dezvoltarea fermelor de tip comercial.

(Ing. Daniela DRUGEA)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 1833

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaredc46.html-articol=178.htm

Energiile neconvenţionale – regenerabile > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEnergiile neconvenţionale – regenerabile
Utilitatea energiilor solare, eoliene şi geotermice
Energia solară (heliotermică).

Încălzirea atmosferei este hotărâtă în primul rând de energia calorică (termică) a Soarelui, ca izvor permanent de încălzire a Pământului. Radiaţiile emise de Lună şi stele nu reprezintă însemnătate calorică pentru Pământ. Atmosfera nu se poate încălzi direct de la Soare, fiind o masă gazoasă transparentă, ci numai prin intermediul suprafeţei Pământului. Repartiţia temperaturii pe verticală dovedeşte acest fapt. Căldura solară reprezintă factorul cel mai însemnat în încălzirea superficială a scoarţei Pământului.

Radiaţia primită de Pământ se numeşte insolaţie.

Energia solară se propagă sub formă de raze calorice, luminoase şi electrice. Aceste raze formează spectrul solar, care este alcătuit din raze luminoase, ultraviolete şi infraroşii, ultimele două fiind invizibile. Între cele trei categorii de raze şi radiaţii solare, cele calorice sunt cele mai însemnate prin rolul pe care îl au în desfăşurarea fenomenelor fizico-geografice. Radiaţia solară variază neîncetat, iar petele care se observă la suprafaţa Soarelui modifică încontinuu spectrul. Soarele este principalul izvor care încălzeşte atmosfera prin intermediul scoarţei terestre.

În zona ecuatorială un centimetru pătrat al solului primeşte de la Soare, pe an, o cantitate de căldură egală cu 250.000 calorii, capabilă să topească o pătură de gheaţă de 30 m grosime, care ar înconjura Pământul în lungul Ecuatorului.

Diferite puncte ale suprafeţei Pământului primesc cantităţi diferite de căldură. Chiar şi în acelaşi loc ele variază atât în cursul zilei cât şi în timpul nopţii, precum şi în timpul anului.

Cantitatea de căldură solară ajunsă la suprafaţa Pământului este în funcţie de înclinarea razelor solare, de gradul de transparenţă şi de grosimea de aer străbătută.

Absorbţia radiaţiilor de către atmosferă se datorează îndeosebi stratului de ozon (O_3), straturilor superioare puternic ionizante, bioxidului de carbon (CO_2) şi vaporilor de apă (H_2O), iar difuzarea şi reflectarea lor este cauzată de moleculele de aer şi în special de particulele solide din partea de jos a învelişului de aer.

În medie, din căldura emisă de Soare numai 43% ajunge pe suprafaţa Pământului. Din rest, 15% este absorbită de atmosferă, iar 42% se pierde în spaţiul planetar.

Temperatura aerului

Odată ce energia calorică solară ajunge pe Pământ, acesta o înmagazinează şi o radiază în atmosferă, încălzind-o de jos în sus.

Cauzele care determină variaţia căldurii pe suprafaţa Pământului sunt:

1. Cauzele cosmice legate de forma, poziţia şi mişcările Pământului:

a) forma rotundă a Pământului face ca razele Soarelui să nu cadă la fel de înclinate pe întreaga suprafaţă a Terrei (fig. 1, vezi in revista);
b) mişcarea de rotaţie are drept scop alternarea zilelor cu nopţile, cu insolaţie ziua şi radiaţie noaptea, cu variaţii de temperatură între zi şi noapte;
c) mişcarea de revoluţie – înclinarea axei terestre provoacă variaţii de temperatură de la anotimp la anotimp.
2. Cauzele fizico-chimice:
a) repartiţia continentelor şi oceanelor;
b) relieful uscatului:
- formele de relief (în munţi temperatura scade cu 1°C la 170 m înălţime);
- natura rocilor şi solului;
- covorul vegetal (diminuează insolaţia ziua, iar noaptea îl fereşte de răcire, radiaţie);
- curenţii marini.

Variaţiile temperaturii aerului
a) Variaţii zilnice. Intensitatea variaţiei solare atinge valoarea maximă în clipa trecerii Soarelui la meridian, adică la ora 12;
b) Variaţiile anuale sunt determinate de mişcarea de revoluţie a Pământului, înclinarea axei Pământului, variaţia locală a înclinaţiei razelor solare şi evoluţia climei.

Temperatura poate fi urmărită prin media ei anuală, mediile lunare şi pe anotimpuri, precum şi temperaturile extreme (maximale şi minime). Ea variază atât în raport cu relieful, cât şi cu latitudinea.

Temperatura medie anuală în România este cuprinsă între 11°C pe ţărmul mării, de-a lungul Dunării şi în Câmpia de Sud a Banatului, şi 0°C pe culmile mai înalte ale Carpaţilor.

În ţara noastră amplitudinea maximă este de 83°C (-38,5 şi +44,4°C).

În vederea utilizării energiei solare, în mai toate ţările civilizate se folosesc instalaţii solare sub forma unor pachete promoţionale pentru case unifamiliale, cu colectori solari şi boiler bivalent pentru prepararea apei calde şi chiar la încălzire.

Colectorul solar este alcătuit din tuburi colectoare vidate, de clasă superioară, utilizat pentru încălzirea apei calde menajere şi susţinerea instalaţiei de încălzire (fig. 2, vezi in revista).

Suprafaţa colectoare este de 2 m2 sau de 3 m2.

Energia termică solară este în acest colector de o eficienţă maximă datorită tuburilor colectoare vidate şi suprafeţei absorbante cu peliculă Sol-Titan, care reduc pierderile termice prin tuburile colectare.

Tuburile colectoare au posibilitatea de rotaţie axială, astfel încât să poată fi orientate în direcţia optimă de expunere la Soare.

Colectorul este fabricat din materiale de calitate superioară, rezistente la coroziune: sticlă de tip boro-silicat, cupru, oţel inoxidabil care asigură o înaltă siguranţă în exploatare şi fiabilitatea colectorului. Are un sistem integrat de limitare a temperaturii pentru protecţie la supraîncălzire. Temperatura obişnuită a apei calde poate fi de 50-80°C, putând fi păstrată într-un rezervor termoizolant.

Ţinând cont de cauzele variaţiilor de temperatură din timpul zilei, nopţii, anotimpurilor şi de celelalte enumerate mai sus, instalaţia solară poate fi utilizată cu succes şi eficienţă economică maximă cel puţin 120 zile pe an, economisind combustibili fosili (cărbuni, hidrocarburi).

Instalaţia heliotermică poate avea şi ecran din sticlă cu lentile focalizante de radiaţie solară deasupra conductelor de cupru sau oţel inoxidabil prin care trece apa pentru a fi încălzită (fig. 3, vezi in revista).

Acest tip de instalaţie necesită orientarea ei în direcţia optimă de expunere la Soare cu ajutorul unor senzori de lumină, fiind montată pe un ax metalic pe care se roteşte în timpul zilei precum capitulul de floarea-soarelui (Helianthus annuus-plantă oleaginoasă).

Cu tot respectul pentru oamenii care au posibilităţi financiare substanţiale, am rugămintea să investigheze furnizorii de instalaţii heliotermice pentru a beneficia de producerea apei calde menajere şi susţinerea instalaţiei de încălzire termică pe această cale ecologică şi foarte eficientă. Se suportă doar investiţia, iniţial, iar căldura solară este gratis şi nepoluantă.

În cadrul strategiei energetice, firmele (fabrici, uzine, Institute de proiectări) pot să reia această activitate şi să realizeze cu fonduri UE proiectul şi linia tehnologică necesară producerii acestei instalaţii heliotermice atât de necesare oricărei case, gospodării, ferme cu animale sau construcţii industriale şi civile.

Ing. Toma BĂNICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 737

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Învăţământul preuniversitar agricol în impas

Să se revină la profilul iniţial!

Din Capitală, la o distanţă de 15 km, urmând autostrada Bucureşti-Piteşti, se ajunge în comuna Ciorogârla, localitate care, prin aşezarea sa geografică şi prin condiţiile pedoclimatice, se distinge printr-o susţinută activitate economică bazată pe agricultură. S-a simţit la un moment dat nevoia pregătirii unor cadre specializate în lucrarea pământului. Acum probabil că nu mai e nevoie.

Grupul Şcolar „Pamfil Şeicaru“ din Ciorogârla
dispune de:
- 76 de clase cu 2.029 de elevi;
- 86 de cadre didactice, dintre care 55 titularizate;
- 46 săli de clasă şi laboratoare;
- 5 cabinete şi 7 ateliere;
- o sală de sport, un internat, o sală de festivităţi;
- o cantină cu 102 locuri/serie;
- mijloace audio-vizuale, 33 de computere, un cabinet psihopedagogic.

Absolvenţii de liceu obţin certificate pentru specialităţile:
- tehnician în instalaţii electrice;
- tehnician în turism;
- tehnician ecolog şi de protecţia calităţii mediului;
- instructor sportiv (rugby).

Absolvenţii Şcolii de arte şi meserii obţin certificate de calificare în funcţie de nivelul de pregătire absolvit:
- tehnician în transporturi;
- tehnician electrotehnist;
- mecanic de întreţinere şi reparaţii;
- mecanic auto;
- ospătar, lucrător hotelier etc.

În anul 1961, Ministerul Agriculturii a început construcţia localului unei şcoli profesionale pentru mecanizarea agriculturii în localitatea Ciorogârla, care a fost inaugurată în anul 1962. Din 1972, în planul de şcolarizare au fost incluse şi clase de liceu, devenind grup şcolar, patronat până în 1989 de fostul IAS Ciorogârla şi depinzând direct de Ministerul Agriculturii.

Această şcoală era cunoscută, nu numai în zonă, drept cea mai bună în pregătirea tinerilor în domeniul mecanizării. Exista o bază materială didactică de invidiat pentru instruirea practică a elevilor. Dintre maiştrii instructori se distinge Constantin Prunoiu, un profesionist desăvârşit şi un bun pedagog, dezvăluind elevilor tainele conducerii tractorului. Mai toţi s-au remarcat în producţie ca tractorişti sau mecanici agricoli de elită.

Vizitând acum şcoala, am avut câteva surprize neplăcute. Mai întâi, Grupul Şcolar Ciorogârla poartă numele de „Pamfil Şeicaru“, dar din titulatură cuvântul agricol a dispărut. Am stat apoi de vorbă cu cele care-l conduc azi – două profesoare cu multă experienţă: Angela Petre, directoarea, şi Gabi Iordan, director adjunct.

Prima este inginer agronom, cu o activitate în această şcoală de peste 20 de ani, care mi-a spus cu mâhnire că din planul de şcolarizare meseriile pentru agricultură aproape că au dispărut, mai ales la liceu.

Nu-i rău că în şcoală se învaţă atâtea meserii. Rău este că am renunţat cu uşurinţă la calificarea tinerilor pentru meseriile din agricultură, mai ales la aceea de mecanic agricol, de mecanizator, care constituie prima menire a acestei şcoli.

Am dorit să revăd renumitele ateliere pentru instruirea practică a elevilor în mecanizarea agriculturii. Nu mai funcţionează. E bine că cel puţin sunt păstrate în conservare fiindcă, vorba unui lucrător întâlnit în faţa atelierului, „nu se ştie când, dar cu siguranţă va veni timpul să revenim la ce a fost bun, să-i dăm agriculturii importanţa care i se cuvine“.

Se motivează că, după Revoluţie, nu prea sunt suficienţi candidaţi pentru meseriile din agricultură. Într-adevăr, sunt destule greutăţi, dar nu-i mai puţin adevărat că atât colectivul profesoral, cât şi a organelor locale fac prea puţin în această direcţie.

Rareori cadrele didactice din şcoală s-au deplasat în zonele învecinate ca, împreună cu primarii şi specialiştii agricoli de la nivelul comunelor, să stea de vorbă cu părinţii copiilor şi să le releve importanţa meseriilor pentru agricultură în perspectiva creării de ferme. Mi s-a spus că grupul şcolar are parteneriate şi colaborări cu Direcţia de muncă şi protecţie socială, Direcţia judeţeană de tineret şi sport, Agenţia Naţională Antidrog, Fundaţia „Tineri pentru Tineri“, Fundaţia „Ecologie – Sport – Turism“, Primăria din Ciorogârla, Prefectura şi Consiliul Judeţean Ilfov, Inspectoratul Judeţean de Poliţie, Jandarmeria Ilfov, SC General Transport – Bucureşti, SC AVI Grup – Bucureşti, SC ROZS – Cocoşu Roşu – Bucureşti. E bine, e foarte bine, vorba cântecului, dar unde sunt partenerii din partea agriculturii:

Direcţia judeţeană pentru agricultură, Oficiul judeţean de consultanţă agricolă, unităţile agricole puternice? Nici presei locale nu-i este clară principala menire pe care ar trebui să o aibă această şcoală. Mi-a picat în mână o publicaţie în care era inserat un articol amplu cu fotografia şcolii şi a directoarei, intitulat „Grupul Şcolar «Pamfil Şeicaru», o unitate de învăţământ exemplară pentru educaţia ilfoveană“, dar nu se „sufla“ nici măcar un cuvânt despre ceea ce pregătea şcoala înainte, despre lipsa de oameni calificaţi în agricultură.

Iar una dintre întrebările puse directoarei era: „Cum de aţi ales tocmai specialitatea agricultură“? Oare să nu ştie ziaristul respectiv că într-un judeţ ca Ilfovul agricultura constituie principala ramură economică şi îndeletnicirea de căpetenie a celor mai mulţi dintre locuitori? Şi că are nevoie de cadre calificate ca să depăşim stadiul agriculturii de subzistenţă?

Iată de ce e necesar ca Ministerele Agriculturii şi Educaţiei, dar mai ales organele judeţene să analizeze de urgenţă situaţia acestui grup şcolar şi să ia măsurile cuvenite pentru a-l readuce la menirea şi profilul iniţial – acela de a-i pregăti temeinic pe cei care vor face agricultură modernă, în conformitate cu standardele Uniunii Europene.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 933

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Doleanţele crescătorilor de taurine

Printr-o scrisoare deschisă adresată Parlamentului, Guvernului şi Ministerului Agriculturii, Asociaţia Crescătorilor de Taurine RUNC Moldoviţa, judeţul Suceava, sesizează cele mai importante instituţii ale statului asupra pericolului decimării efectivelor de bovine crescute în zonele colinare.

Demersul zootehniştilor nu se rezumă doar la un denunţ public, ci conţine şi propuneri concrete pentru depăşirea impasului actual. Ele se referă la:

Modificarea sistemului de subvenţionare

• Având în vedere că subvenţiile se vor acorda pe unitatea de suprafaţă de teren din fondurile Uniunii Europene, reprezentanţii asociaţiei solicită să se revină la sistemul de premiere pentru viţeii obţinuţi din însămânţări artificiale sau de la tauri autorizaţi.

Totodată, ei propun stimularea financiară a operatorilor de însămânţări, avându-se în vedere că în ultima perioadă rasele de taurine s-au degenerat.

• În Ordinul nr. 295/2007 se acordă sprijin financiar pe cap de animal numai la fermierii ce deţin 3 capete. Se propune ca pentru o perioadă tranzitorie de 1-2 ani să se acorde un sprijin financiar şi pentru cei care deţin 1-2 capete de vaci cu lapte, întrucât aceştia sunt preponderenţi în sectorul zootehnic. Acordarea acestor subvenţii ar facilita un trai cât de cât decent celor mai săraci, care duc o viaţă de subzistenţă.

Stimulente pentru structurile asociative

• Pentru zonele de munte se propune acordarea unor stimulente băneşti majorate fermierilor care se înscriu în structuri asociative, respectiv în asociaţii de crescători pe specii de animale.

Aceasta ar facilita creşterea legitimităţii structurilor respective, oferind astfel fermierilor posibilitatea reală să-şi apere drepturile în raport cu administraţiile, cu organismele agricole centrale şi în mod deosebit în relaţiile cu procesatorii de carne şi lapte.

Înlăturarea distorsiunilor de pe piaţă

• Să se faciliteze exportul de tineret taurin în viu pentru ţările UE, având în vedere că preţul mediu la tineret bovin de calitatea I, în greutate de cca 500 kg net a scăzut an de an, până la 30 de lei în primul trimestru al anului 2007.

Unele abatoare preferă să aducă carne în carcasă din afară, în timp ce fermierii din zonă nu au unde valorifica tineretul taurin. Preţul pe care producătorii îl încasează la vânzare nu acoperă în toate cazurile cheltuielile cu furajarea şi întreţinerea acestora.

Sprijinirea noilor întreprinzători

• Ministerul Agriculturii şi Agenţia Sanitar-Veterinară sunt chemate să emită cât mai urgent posibil norme tehnice de construcţii pentru realizarea unor abatoare mici, destinate sacrificărilor de necesitate. Aceasta va duce, în primul rând, la scăderea preţurilor cu amănuntul prin eliminarea cheltuielilor ocazionate de transportul preparatelor din carne de la abatoarele autorizate în localităţile rurale îndepărtate.

- Populaţia din zona de munte este nemulţumită de faptul că preţul la produsul de lapte de vacă livrat la procesator este foarte mic pe perioada de iarnă, cca 0,7 RON, iar vara între 0,5-0,6 RON. În prezent, preţurile sunt la paritate între un kilogram de lapte livrat şi un kilogram de tărâţe achiziţionat.

Grav este faptul că, în prezent, preţurile la livrarea cărnii de taurine şi lapte nu sunt negociate între fermier şi procesator. El este impus de procesator, în funcţie de perioada şi capacitatea lui de procesare. Atunci când fermierii cer un preţ mai bun sunt ameninţaţi că nu li se mai preia laptele, procesatorii din Harghita şi Covasna recurgând de acum la importul de lapte din Germania, Ungaria şi, mai nou, din Polonia.

Revizuirea actelor normative ambigue

- Prima pe calitate nu poate fi încasată întrucât nu au apărut încă normele de aplicare. Iniţiatorul nu a avut în vedere că un act normativ ambiguu şi dat cu mare întârziere nu produce efect retroactiv. Se impune astfel revizuirea acestuia la condiţiile specifice zonelor de şes, deal şi munte şi dotarea cu mici laboratoare mobile, această obligaţie având-o, în primul rând, procesatorii de lapte.
- Având în vedere că HG nr. 785/14 iulie 2005 şi-a încetat efectele în octombrie 2006, se propune elaborarea unei alte Hotărâri de Guvern pentru a se subvenţiona în continuare cu 60% procurarea de către fermieri a utilajelor strict necesare zonei montane.

Adresăm rugămintea Comisiilor permanente pentru agricultură şi industrie alimentară din Parlament, Guvernului şi tuturor structurilor de profil agricol şi veterinar să studieze aceste propuneri, iar cele ce se consideră a fi viabile să fie implementate în programe şi acte normative, care să conducă la dezvoltarea agriculturii din zonele de deal şi de munte.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007 Vizualizari: 645

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Popas de suflet

Ctitorie Basarabă

În inima pustiului, departe de zbuciumul Brăilei, se înfăţişează privirii silueta unuia dintre cele mai vechi şi mai frumoase locaşuri bisericeşti: Mănăstirea Măxineni.

În „cetatea“ înfiptă în verdele Bărăganului, 14 vieţuitori dimpreună cu egumenul mănăstirii, ieromonahul Paisie Agache, se pierd zi după zi în rugăciune.

Nu le-a fost lesne să reconstituie sfântul lăcaş după decembrie 1991. Au împletit rugile cu trudă, dar şi cu jertfă, după cum ne-a mărturisit părintele Paisie. „În fiecare an de la începerea ridicării noului lăcaş se petrecea un incendiu care zădărnicea toate eforturile de până atunci. Într-unul dintre acestea, şi-a pierdut viaţa părintele Simion Ovezea. De atunci, nicio piedică nu a mai stat în calea ridicării construcţiei“, au sunat cuvintele ieromonahului Mănăstirii Măxineni.

Jertfa supremă a părintelui Oveziei, primul vieţuitor după 73 de ani de părăsire, n-a fost de prisos. Curând s-a ridicat un mândru ansamblu mănăstiresc compus din biserica paraclis, chilii şi anexe gospogăreşti. Mai au însă un singur, uriaş „dor“: restaurarea istoricei biserici a lui Matei Masarab din secolul al XVII-lea. „Am depus în acest sens la Ministerul Culturii şi Cultelor un proiect de restaurare, care a fost aprobat şi urmează să i se dea curs, sper într-o perioadă de timp cât mai scurtă. Vrem s-o repunem în drepturile sale pentru că noi ne hrănim practic din istoria marii ctitorii a lui Matei Basarab“, a conchis părintele Paisie.

Perlă de cultură şi istorie a Bărăganului

La 35 km de oraşul Brăila, la confluenţa râurilor Buzău şi Siret se aflǎ ruina sfintei Mănăstiri Măxineni, unde în anul 1637 Matei Basarab a ridicat una dintre cele mai mari mănăstiri ale Ţării Româneşti, care avea şi rol de punct strategic militar.

Împrejurările care au concurat la construirea acesteia ne sunt lămurite de pisania aşezată de ctitorii Matei Basarab şi soţia sa, Elena Doamna, reprodusă de marele cărturar şi istoric Nicolae Iorga, în care se menţionează că voievodul a înălţat noua sa ctitorie pe locul unei biserici de nuiele, fosta vatră a satului Măxineni, şi care urma să aibă rol de seamă în apărarea ţării aflându-se în imediata vecinătate cu raiaua Brăilei, care era sub ocupaţie otomană şi cu graniţa dinspre Moldova a lui Vasile Lupu. Rolul de avanpost de apărare atribuit sfintei mănăstiri explică grosimea deosebită a zidurilor sale de 1,50 m şi a fundaţiei de 2,50 m. În iarna 1916-1017, când în regiune s-au purtat lupte grele şi armata română a consolidat frontul pe linia Siretului cu trupele germane şi austro-ungare invadatoare, zidurile groase ale sfintei mănăstiri s-au prăbuşit lovite de obuzele tunurilor şi de explozia depozitului de muniţii aruncat în aer de armatele ruseşti. Dar starea de azi se datorează şi celui de-al Doilea Război Mondial, de când practic rămâne părăsită de vieţuitori. Clădită de mâna omului întru cinstea şi slava lui Dumnezeu şi închinată Naşterii Sfântului Ioan Botezătorul, mănăstirea aşteaptă tămăduirea deplină a înfăţişării sale prin refacerea trupului zidit de Matei Basarab şi Elena Doamna.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2007Vizualizari: 787

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizaredcf4.html-articol=830.htm

Istoria de lângă... istorie - Trădarea aliaţilor

Începută în 22 iulie cu bombardamentul năprasnic de la Nămoloasa şi Mărăşti, glorioasa campanie a armatei române a durat 50 de zile.

Atât faza ofensivă, când iniţiativa a aparţinut armatei române, cât şi cea defensivă, când a trebuit să parăm lovitura inamicului, campania din vara fierbinte a anului 1917 a fost o îndoită victorie a românilor.

Dar, din păcate, revoluţia din Rusia a avut urmări grave, alianţa militară româno-rusă încetând practic să mai existe. În timp ce armata română se pregătea de marea încleştare, cea rusă era implicată în sumedenie de comitete în care se discuta cu aprindere, şi nu de puţine ori cu armele pe masă, despre viitoarea organizare a Rusiei, despre condiţiile păcii etc., etc. „Numai în Armata a IV-a rusă, spune Constantin Kiriţescu, erau 40 de mii de oameni care făceau parte dintr-o comisie sau dintr-un comitet, 40 de mii de oameni care nu îndeplineau niciun alt serviciu decât să peroreze“.

Aşa stând lucrurile, nimeni nu se mai gândea la îndeplinirea îndatoririlor militare, ba chiar, în unele unităţi se fixase durata zilei de muncă „militară“ la cinci, şase sau doar patru ore. Adeseori soldaţii refuzau să-şi schimbe camarazii din prima linie, iar nu o dată în timpul atacurilor, ofiţerii au fost împuşcaţi de soldaţii care refuzau să execute ordinele.

Dezagregarea armatei ruse, ca şi a Imperiului „uriaşul cu picioare de lut“ a devenit o realitate care pune în pericol existenţa statului român salvat doar prin „patriotismul înălţător al trupelor române“, cum consemnează însuşi şeful statului major al Armatei a IV-a ruse.

Au fost dese cazurile când o întreagă divizie a dat bir cu fugiţii la primul contact cu inamicul. Este semnificativ cazul Diviziei 124-a rusă care, în bătălia de la Ireşti de pe 28 august, a fugit de pe front fără să tragă un foc, imediat ce inamicul a început să înainteze. Starea de anarhie era întreţinută şi de germani, conştienţi de avantajul pe care îl aveau din această situaţie.

După victoria revoluţiei bolşevice din 7 noiembrie, Lenin şi Troţki propun beligeranţilor încheierea armistiţiului general şi începerea tratativelor de pace. Pe frontul român, comitetul militaro-revoluţionar organizează un congres al tuturor unităţilor de pe front, care se ţine la Roman. Soldaţii încep să-şi destituie comandanţii, înlocuindu-i cu alţii aleşi din rândul trupei, astfel că simplii soldaţi ajung să comande corpuri de armată.

Pus în faţa acestei situaţii, generalul Şcerbacev, comandantul trupelor ruse, declară regelui şi Guvernului român că nu-şi mai poate impune voinţa şi că singura soluţie rămâne armistiţiul.

La 4 decembrie, la Iaşi, are loc un consiliu de miniştri prezidat de regele Ferdinand în care se hotărăşte că armata română, constrânsă de împrejurări, să participe alături de ruşi la tratativele care au avut loc la Focşani.

Un parlamentar român a transmis comandamentului trupelor germane de pe frontul Siretului următorul mesaj:

„Guvernul român a hotărât ca armata română să participe la armistiţiul pe care armata rusă l-a propus.

Ca urmare şi din ordinul autorităţilor noastre militare, am onoarea a vă face cunoscut că, până la noi dispoziţii, ostilităţile sunt suspendate pe frontul Siretului, pe care armatele române îl ocupă, cu începere de la 5 decembrie 1917, opt ore seara. În timpul armistiţiului, trupele române vor rămâne pe poziţii şi vor păzi frontul. Avioanele româneşti îşi suspendă zborurile. Se va trage asupra avioanelor duşmane, care ar încerca să zboare peste liniile noastre. Delegaţii însărcinaţi cu stabilirea condiţiilor armistiţiului vor fi numiţi imediat“.

Armistiţiul s-a încheiat pe 9 decembrie, ambele părţi asumându-şi obligaţia ca ruperea acestuia să fie în prealabil asumată cu 72 de ore înainte. Era, spun specialiştii, singura soluţie care, în condiţiile ieşirii din război a Rusiei, putea salva ţara de la o catastrofă.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 559

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cerinţele Uniunii Europene (II) privind întreţinerea şi furajarea porcinelor

Condiţiile minime pentru protecţia suinelor sunt legiferate în UE în Directiva UE 91/630. Am început în numărul trecut o sinteză a Directivei, cu unele completări făcute în lunile a X-a şi
a XI-a 2001. Continuăm să prezentăm mai jos în ce constă revizuirea tehnologiei de exploatare a porcinelor pe baza acestor norme la scroafe, purcei sugari şi tineret şi porci la îngrăşat.

SCROAFE

Întreţinere:

- în stare legată este interzisă;
- în adăposturile vechi se permite până la data de 1 ianuarie 2006;
- întreţinerea în grup, începând cu 1 ianuarie 2003, pentru adăposturile noi din toate unităţile (săptămâna a IV-a de gestaţie până la penultima săptămână, înaintea fătării). Este permisă întreţinerea scroafelor agresive, pentru o perioadă, în boxe individuale, pentru limitarea mişcării. Mărimea boxei de întreţinere, în grup, să fie mai mare de 2,8 m x 2,4 m, spaţiul per scroafă: adultă = 2,25 m2 (± 10%); scrofiţe = 1,64 m2 (± 10%), din care:
- pardoseală plină = 1,3 m2 la scroafe şi 0,95 m2 la scrofiţe, suprafaţa perforată a pardoselii, maximum 15%, distanţa între spaţiile goale de pe grătare, maximum 20 mm;
- lăţimea grătarului pe care calcă scroafa să fie de minimum 80 mm. Cu o săptămână înaintea fătării, scroafele trebuie întreţinute pe un strat gros de paie (dacă este posibilă evacuarea dejecţiilor).

Furajare şi management

- scroafele întreţinute în grup trebuie să fie furajate cu un sistem care permite furajarea individuală, menit să înlăture concurenţa la furajare;
- toate scroafele gestante trebuie să primească furaj de bază suficient sau furaj cu un conţinut optim de fibre brute, fortifiant.

PURCEI SUGARI

Întreţinere:

- distanţa între grătare, maximum 11 mm;
- lăţimea grătarului pe care calcă purcelul să fie de minimum 50 mm;
- perioada minimă de alăptare – 28 de zile, cu excepţiile:
  - când este periclitată sănătatea scroafei;
  - când purceii sunt înţărcaţi şi mutaţi în adăposturi dezinfectate pentru tineret.

Management

- pilirea şi tăierea colţilor se permite doar în cazul în care se demonstrează că este periclitată sănătatea sfârcurilor şi integritatea celorlalţi purcei din boxă;

- castrarea după a 7-a zi de viaţă este permisă doar cu anestezie şi trebuie să fie făcută de către un veterinar.

TINERET ŞI PORCI LA ÎNGRĂŞAT

Întreţinere:

- spaţiul de cazare alocat pe cap de animal diferă în funcţie de greutate astfel: până la 10 kg ® 0,15 m2; între 10-20 kg ® 0,20 m2; între 20-30 kg ® 0,30 m2; între 30-50 kg ® 0,40 m2; între 50-85 kg ® 0,55 m2; între 85-110 kg ® 0,65 m2; peste 110 kg ® 1,00 m2.

Formarea loturilor se va face în cel mult o săptămână.

Management

- Se vor lua măsuri pentru evitarea luptelor.

Dr. ing. Nicolae ZENECI
Romsuintest Periş

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 836

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Obiceiuri de Crăciun în zona Bihorului

Bihorul, alături de celelalte zone etnografice din Transilvania, face parte dintr-o străveche arie a colindatului românesc. Variantele colindelor înregistrate în multe dintre localităţile rurale ale zonei sunt de mare frumuseţe literară, iar din punct de vedere ceremonial, obiceiul colindatului cunoaşte pe aceste meleaguri o interesantă şi originală formă de practicare: Colindatul cu Turca.

Pentru reuşita colindatului, pregătirile încep cu mai multe săptămâni înaintea sărbătorii Naşterii Domnului la „Şcoala colindatului“, despre care am mai vorbit în numărul trecut al revistei. În repertoriul folclorului tradiţional bihorean există un mare număr de colinde (peste 40) care exprimă, prin diversitatea lor tematică, interferenţele dintre spiritualitatea creştină şi cea precreştină, dintre cântarea religioasă, concretizată în frumoase imnuri de slavă pentru Naşterea Mântuitorului şi elogiul adus muncii omului.

Colindele ce fac parte din fondul precreştin ne vorbesc despre vechile ocupaţii ale oamenilor care sunt fie păstori – în această zonă apar poate cele mai frumoase variante de Mioriţă-colind – fie vânători (colindele de vânători), fie harnici agricultori care, de-a lungul întregului an, muncesc pământul pentru a-şi obţine recoltele. Textul fiecărui colind imortalizează în formule poetice de mare rafinament literar fiecare etapă din derularea ocupaţiilor specifice, de unde şi funcţia colindelor de hrisov, mărturie atestatoare a vechimii respectivelor ocupaţii în zonă.

Să nu uităm însă că, odată cu Crăciunul, intrăm în timpul sacru, augural, de menire a belşugului şi binelui, iar colindele, prin slava adusă muncii gospodarilor, nu fac decât să anticipeze belşugul recoltelor şi sporirea turmelor. Întotdeauna, după ce feciorii colindători au terminat de cântat colindele, se rosteşte o urare a colacului (darul cel mai important) prin care se urează gazdelor să aibă recolte îmbelşugate şi noroc de cât mai mulţi viţei, purcei, miei etc.

Turca bihoreană

Dacă din punctul de vedere al tipologiei colindelor, Bihorul se integrează perfect în structurile folclorice transilvănene, ceea ce-l diferenţiază de alte zone este prezenţa Turcii, acea întruchipare fantastică a unei vietăţi care parcă ar fi capră, parcă n-ar fi capră. În realitate este vorba despre o mască costum ce se leagă de străvechiul simbolism al caprei, al ţapului, considerate în Antichitatea grecească, în Sărbătorile lui Dyonisos, ca expresii mitice ale fecundităţii.

Prin trăsăturile fizice şi fiziologice ale animalului se face referire directă la câteva dintre însuşirile pe care omul şi le-ar dori şi pentru sine: rezistenţă la boli şi condiţii ostile de viaţă, prolificitate mare etc.

Pentru multe popoare, inclusiv pentru români, capra este un animal care nu are nevoie de multă vegetaţie pentru a-şi asigura existenţa – în unele zone se mai numeşte, ironic, „vaca săracului“ – reuşind să se adapteze la cele mai vitrege condiţii de mediu. Pentru asemenea calităţi, Capra/Ţapul a devenit şi pentru români un simbol al fecundităţii, invocat în acest segment sacru de timp: al celor 12 zile dintre Crăciun şi Bobotează. Alături de calităţile simbolice, capra este însă o prezenţă extrem de zglobie, de vioaie şi neastâmpărată. Jocul Tucii/Caprei de colind exprimă acest neastâmpăr al animalului printr-o exuberantă pantomimă/ţopăială pe care o execută pe timpul cât feciorii cântă colindele. Ea face tot felul de ghiduşii, necăjeşte femeile şi fetele din casă, trăgându-le cu botul de haine, iar la sfârşit primeşte darul de bani. În credinţele populare din zonă, prezenţa Caprei alături de colindători este considerată ca fiind benefică, ea putând aduce oamenilor nu numai fertilitatea pământului, fecunditatea animalelor, ci şi mult dorita vitalitate, tinereţe şi dinamism.

Pusă mereu pe ghiduşii

Turca bihoreană însoţeşte ceata colindătorilor din seara de Ajun, pe parcursul celor trei zile ale Crăciunului. Ea face parte integrantă din ceată, urmând-o de la o casă la alta, şi are chiar momentul ei de glorie. Pusă mereu pe ghiduşii, face tot soiul de glume deoarece doar ei i se permite. După ce feciorii întreabă gazda dacă îi primeşte sau nu şi interpretează una sau două colinde - după câţi membri numără familia -, are loc un adevărat moment coregrafic al Turcii. De fapt în acest moment solemn al colindatului se creează un moment distractiv, ludic, atunci când ea trage cu ciocul de fustele fetelor şi mai fură de pe masă câte ceva.

În ceea ce priveşte aspectul Turcii, ea este deosebit de frumos realizată în Bihor: are un trup roşu, dintr-o ţesătură de bumbac, iar capul este cioplit din lemn, cu coarne şi maxilarul inferior mobil, pentru a clămpăni fără oprire; de fapt astfel ţine tactul ritmului pe care dansează purtătorul măştii de Turcă. Acesta este întotdeauna un fecior falnic care joacă masca de Turcă stând în picioare (în alte zone Capra se mai joacă şi aplecat/„pe brânci“). Sub bot, Turca are o deschizătură rotundă prin care priveşte purtătorul, tivită cu blăniţă de iepure, tot din raţiuni simbolice; iepurele este tot un simbol al fecundităţii.

„Ca să crească cânepa“

Prin această particularitate a colindatului putem afirma că, în zona Bihor, în cele trei zile ale Crăciunului, gospodarii se bucură nu numai de frumuseţea colindelor, ci beneficiază şi de nenumărate prilejuri de veselie şi de joc, întrucât se mai obişnuieşte, pe la casele cu fete de măritat sau neveste tinere, ca feciorii colindători să mai facă, înainte de plecare, şi câte un joc două „ca să crească cânepa“.

Iată de ce Colindatul feciorilor cu Turca este unul dintre cele mai iubite şi aşteptate obiceiuri de peste an şi se spune că ceata nu trebuie să ocolească nicio casă din fereastra căreia arde o lumină. Dacă colindătorii nu vor trece pragul casei, gospodarilor nu le va merge bine în anul care vine, deoarece numai colindătorii pot alunga răul şi aduce binele, sănătatea şi norocul.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007 Vizualizari: 2104

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareddac.html-articol=287.htm

Sacrificarea mieilor - condiţii sanitare veterinare > REVISTA LUMEA SATULUI

Sacrificarea mieilor

Condiţii sanitare veterinare

În cursul reuniunii Comitetului Veterinar Permanent ce a avut loc la la începutul lunii martie a fost votată propunerea privind emiterea unei Decizii a Comisiei Europene referitoare la derogarea pentru al doilea mijloc de identificare pentru mişcarea ovinelor şi caprinelor pe teritoriul României. Documentul este retroactiv şi se poate face uz de acesta. Chiar dacă va mai dura cam o lună până la publicarea în Jurnalul Oficial, prevederile documentului sunt în vigoare începând de la 1 ianuarie 2007.

ANSVSA recomandă cetăţenilor să achiziţioneze carne de miel şi alte produse alimentare numai din locuri autorizate sau înregistrate sanitar veterinar, deoarece sunt controlate de către medicii veterinari.

Sacrificarea mieilor în perioada premergătoare Sărbătorilor Pascale trebuie să se facă cu respectarea legislaţiei sanitare veterinare. Mieii destinaţi sacrificării trebuie să fie identificaţi cu o crotalie în exploataţia de origine. Starea de sănătate a mieilor şi faptul că provin din exploataţii unde nu evoluează boli infecto-contagioase trebuie certificate de către medicul veterinar.

Animalele identificate, însoţite de certificatul de sănătate şi formularul de mişcare emise de către medicul veterinar, se transportă spre locul de sacrificare numai cu mijloace autorizate sanitar-veterinar.

Sacrificarea mieilor şi valorificarea produselor obţinute în urma sacrificării se poate face:

1. În unităţi de abatorizare autorizate sanitar-veterinar şi care îndeplinesc standardele europene, de unde carnea poate fi comercializată pe piaţa intracomunitară.
2. În unităţi de abatorizare aflate în tranziţie (care vor îndeplini standardele europene până la 31 decembrie 2009), de unde carnea poate fi comercializată pe piaţa naţională.
3. În spaţii avizate sanitar-veterinar, temporar, pentru sacrificare – fiecare DSVSA judeţeană va aviza funcţionarea unor spaţii pentru sacrificare, numai pentru o perioadă de 10 zile, în perioada premergătoare Sărbătorilor Pascale.

Spaţiile respective trebuie să îndeplinească condiţiile de igienă prevăzute de lege, iar sacrificarea mieilor se va face sub supraveghere sanitară veterinară. Carnea rezultată poate fi valorificată numai pe raza judeţului respectiv. Cetăţenii care achiziţionează miei vii din târguri de animale autorizate sanitar-veterinar îi pot sacrifica în astfel de spaţii.

4. În gospodăriile populaţiei – proprietarul trebuie să anunţe medicul veterinar atunci când doreşte să sacrifice animalele şi să predea medicului veterinar crotalia animalului sacrificat, iar carnea va fi utilizată numai pentru consumul propriu.

Sacrificarea animalelor în alte locuri decât cele autorizate sau în absenţa supravegherii sanitare veterinare constituie abatere de la prevederile legale şi va fi sancţionată cu sume cuprinse între 200 şi 300 RON.

(D.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 596

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Academia Română dă undă verde Organismelor Modificate Genetic

Academia Română a găzduit simpozionul Biotehnologii în agricultură, organizat împreună cu Ambasada Statelor Unite ale Americii şi asociaţia Biotech cu scopul de a dezbate unele aspecte legate de folosirea Organismelor Modificate Genetic în agricultură, în contextul adoptării noului cadru legislativ al Uniunii Europene. Comunicările prezentate au avut menirea de a aduce argumente în sprijinul acestui produs ştiinţific de excepţie, motiv pentru care au fost invitate mai multe personalităţi din ţară şi din străinătate, printre care fermieri, profesori, cercetători, academicieni.

Menţionăm că, anul trecut, în aceeaşi perioadă Academia Română a mai găzduit un astfel de eveniment, intitulat „Biotehnologiile agricole, prezent şi viitor“, la care au participat o serie de cercetători, academicieni, profesori universitari, dar şi fermieri.

Cu acest prilej, aceştia şi-au manifestat nemulţumirea faţă de interzicerea cultivării de soia modificată genetic odată cu aderarea României la Uniunea Europeană. Printre cei care au luat cuvântul s-au numărat prof.univ. dr. Valeriu Tabără, acad. Păun Otiman, prof. Elena Badea, USAMV Timişoara, dr. Lucian Buzdugan, TCE 3 Brazi. În numărul viitor al revistei noastre vom prezenta însă opiniile altor personalităţi din activitatea productivă, deşi cei enumeraţi au fost din nou prezenţi pentru a-şi susţine cauza.

Îndemnul venit din partea Ambasadei SUA a fost ca societatea românească să decidă ce este de făcut în privinţa OMG-urilor, bazându-se pe ştiinţă, şi nu pe presiunile politice care nu au nicio legătură cu aceasta. Este bine ştiut că, dacă în SUA OMG-urile au fost introduse pe scară largă în cultură, având efecte economice remarcabile, în Uniunea Europeană există rezerve şi reticenţe faţă de produsele acestor tehnologii, România ca ţară membră fiind obligată să se supună actualelor reglementări.

Cel care a rostit cuvântul de deschidere, făcând de altfel şi o analiză obiectivă asupra tematicii în discuţie, a fost domnul Ionel Haiduc, preşedintele Academiei Române. Din expunerea domniei sale am reţinut că „modificarea genetică permite realizarea de producţii agricole, animale şi vegetale, mult sporite faţă de cele obţinute prin tehnologii tradiţionale şi deci profituri mult mai mari producătorilor. De aceea ele au fost adoptate cu mult entuziasm în mai multe părţi ale lumii. În acelaşi timp au apărut voci care atrag atenţia asupra necunoaşterii efectelor ce pot rezulta din modificarea genetică a organismelor pe termen scurt, mediu şi lung. Dacă ştiinţa a greşit, tot ştiinţa este cea care trebuie să descopere în ce constă această greşeală şi să o corecteze sau să îi limiteze efectele.

Numai o analiză ştiinţifică nepărtinitoare şi dezinteresată poate da un răspuns corect în legătură cu eventualele efecte nedorite sau riscuri ce pot rezulta din aplicarea largă a OMG-urilor. Sperăm ca, prin intermediul cercetării, să ajungem să înţelegem noile tehnologii şi modul în care ele pot fi aplicate cu rezultate economice pozitive, respectând în acelaşi timp normele Uniunii Europene.“

Argumente economice şi sociale

În pledoaria sa, Nicholas Taubman, ambasadorul Statelor Unite ale Americii, a pus accent pe interesul producătorilor: „Dintotdeauna fermierul a căutat modalităţi prin care să obţină o calitate mai bună a produsului său şi un preţ mai atrăgător pentru consumator.

Observ că, deşi în mod normal biotehnologiile ar trebui să însemne progres şi performanţă, în România acestea au ajuns un subiect foarte controversat, cauzator de neînţelegeri. Utilizate în mod corespunzător, biotehnologiile agricole ar trebui să aducă beneficii atât pentru producător, cât şi pentru consumator.

Producătorul ar folosi mai puţine substanţe chimice pentru tratarea culturilor, lăsând astfel o hrană mai sănătoasă consumatorului, dar şi mai mulţi bani în buzunarul acestuia.

După o secetă care a afectat România şi s-a dovedit a fi catastrofală din punct de vedere financiar, fermierii români ar trebui să se îndrepte spre aceste organisme care sunt mai rezistente la boli, dăunători, dar şi la condiţiile climatice deosebite cu care se confruntă în ultima vreme.

Aşadar, în condiţiile de faţă opţiunea de a interzice cultura plantelor modificate genetic nu este tocmai potrivită şi cred că aceste lucruri ar trebui rediscutate.“

Poziţia oficială este încă ambiguă

Doamna secretar de stat Cornelia Harabagiu a expus punctul de vedere al Ministerului Agriculturii care este la curent cu dorinţa fermierilor ca şi în România să funcţioneze principiul libertăţii de alegere pentru produsele autorizate la nivelul UE, piaţa fiind singurul arbitru care poate decide în acest sens. Domnia sa a subliniat că se impun noi discuţii cu scopul acceptării şi altor culturi în afară de porumbul modificat genetic şi că „MADR, la fel cum procedează şi Comisia Europeană, va avea o abordare şi o analiză pas cu pas şi gradual în funcţie de dosarul care se va analiza în cadrul Consiliului Uniunii Europene.“

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 689

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Machiajul natural, la modă

A venit primăvara şi razele soarelui ne fac să mai dăm jos din haine, dar şi să încercăm să arătăm cât mai bine. La sugestia unor cititoare dragi, voi încerca în acest număr să conturez liniile pe care trebuie să le urmăm pentru a avea un machiaj reuşit în acest anotimp.

Dintotdeauna, simplitatea a cucerit, aşa că şi în ceea ce priveşte machiajul n-ar fi rău să tindem spre natural. Mai aproape de natură, de simplitate şi feminitate.

Ten

Pentru a avea un ten cât mai frumos trebuie să îl curăţăm în fiecare seară şi să aplicăm o cremă de noapte. Dimineaţa vom proceda la fel. În această primăvară tenul trebuie să fie luminos, într-o culoare cât mai apropiată de nuanţa naturală a pielii.

Poţi opta pentru un fond de ten lichid sau, în cazul în care doreşti să maschezi anumite imperfecţiuni, unul mat, dar aplicat uniform, nu în exces. Înainte de a aplicarea acestuia, se poate apela la o loţiune de faţă iluminatoare şi, dacă e cazul, la batonul corector/anticearcăn. Pentru a obţine un aspect de ten luminos şi natural, se recomandă folosirea anticearcănului în varianta lichidă – se aplică mai uşor şi uniformizarea este foarte uşoară. Culoarea aleasă trebuie să fie obligatoriu în nuanţa ta naturală a pielii.

Fard de obraz

Nu ar strica dacă ne-am inspira din nuanţele pastelate ale primăverii: nuanţe de roz, piersică, trandafiriu, care se vor armoniza perfect cu tenul luminos şi proaspăt. O singură aplicare cu pensula e suficientă, pentru a nu încărca excesiv faţa.

Machiajul ochilor

Aici putem să ne folosim imaginaţia la maximum pentru că putem apela la o gamă foarte largă de nuanţe: de la gri/negru (dar nu în exces, mai mult un joc de umbre) la nuanţe pastelate – se pot realiza asocieri cât mai îndrăzneţe. Ochii devin punctul de atracţie al feţei prin combinarea culorilor, iar acest lucru se îmbină foarte bine cu tenul natural.

Buzele

Pentru a nu cădea în vulgaritate, rujurile pe care le vom folosi trebuie să fie în nuanţe calde, naturale, nu mate, pentru că acum, când toată natura s-a trezit la viaţă, trebuie să fim cât mai strălucitoare cu putinţă.

Mască cu iaurt pentru pielea matură

Se bate spumă un albuş de ou, după care-l amestecăm cu un iaurt natural mic. Se adaugă sucul unei lămâi şi se amestecă mai departe. Amestecul obţinut se întinde pe faţă şi pe gât şi se lasă să acţioneze 15 minute. Faţa se curăţă cu apă minerală şi va fi mult mai distinsă şi relaxată.

Mască purificatoare cu argilă

Argila este un produs extrem de eficient pentru curăţirea în profunzime a tenului, deoarece exercită o acţiune stimulantă şi de reoxigenare a celulelor.

- Pentru ten normal: se dă pe răzătoarea mică un castravete mic şi-l amestecăm cu argilă până se obţine o pastă; se aplică pe faţa curată şi se lasă 20 de minute;
- Pentru ten uscat: amestecăm 2 linguri de ulei cu argilă până se obţine o pastă omogenă; se întinde pe faţă şi se lasă 20 de minute, după care se îndepărtează.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 572

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizaredeac.html-articol=215.htm

Produsele stupului în alimentaţie şi sănătatea (I) > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms

Submit search form

Web

arhiva.lumeasatului.ro

Home

Despre noi

Abonamente

Video

Articole

Oferte

Anunturi

Newsletter

Agro Business

Contact

Arhiva

Imprimati articolulProdusele stupului în alimentaţie şi sănătatea (I)

În funcţie de originea lor, produsele stupului pot fi clasificate în două mari categorii:

- Produse de colectură: miere, polen – păstură, propolis;
- Produse de secreţie: lăptişor de matcă, venin de albine, ceară de albine.

La aceste două categorii principale se adaugă chiar organismul albinei, care fie sub formă de larvă, fie sub formă de adult constituie baza unor suplimente alimentare, medicamente şi chiar remedii homeopatice (Apis).

Un alt fel de clasament se referă la valoarea alimentară şi/sau terapeutică a acestor produse:

Produsul apicol

Importanţa alimentară

Importanţa terapeutică

Miere

Aliment

Medicament

Polen

Aliment

Medicament

Lăptişor de matcă

Aliment

Medicament

Propolis

Nulă

Medicament

Venin de albine

Nulă

Medicament

Mierea

Este substanţa produsă de către albinele melifere din nectarul florilor sau din secreţiile ce provin de pe părţile vii ale plantelor sau care se găsesc pe acestea; ele o recoltează, o transformă, o combină cu secreţiile proprii, o înmagazinează şi o lasă să se matureze în ramele stupului. Poate fi fluidă, vîscoasă sau cristalizată.

Sorturile de miere cunoscute sunt cele uniflorale sau monoflore, poliflorale sau poliflore şi extraflorale.

Proprietăţile naturale ale mierii sunt: cristalizarea şi fermentaţia.

Cristalizarea este rezultatul tendinţei naturale a zaharurilor pe care mierea le conţine de a se transforma în cristale sau granule solide în cursul depozitării la o anumită temperatură.

Fermentaţia este rezultatul higroscopicităţii. Factorii care o influenţează sunt temperatura şi conţinutul în apă. Există două tipuri de fermentaţie ale mierii: alcoolică – ce stă la baza obţinerii hidromelului (vin de miere) şi acetică – proces utilizat în industria alimentară pentru obţinerea cunoscutului oţet de miere.

Din punctul de vedere al compoziţiei chimice, mierea conţine: zaharuri (glucide) ce reprezintă până la 85-95% din greutatea sa uscată, apă (care nu trebuie să depăşească 25%, pentru a preveni apariţia fenomenului de fermentaţie), aminoacizi esenţiali şi neesenţiali, substanţe minerale (între care un important număr de oligoelemente) şi cantităţi foarte mici de vitamine hidrosolubile (vitamine ale grupului B şi uneori urme de vitamina C). Pe lângă aceşti compuşi esenţiali, mierea conţine compuşi cu acţiune antioxidantă – pigmenţi carotenoizi şi flavonoizi, polifenoli etc.

Proprietăţile generale ale mierii sunt cele nutriţionale, energetice, dinamizante, aperitive, antioxidante, având următoarele acţiuni:

- acţiunea asupra creşterii staturo-ponderale a copilului (facilitează asimilarea calciului şi a magneziului la nivelul oaselor);
- acţiunea antianemică – determinată de prezenţa fierului şi a vitaminelor B6 şi B9;
- acţiunea antibacteriană, antibiotică şi acţiunea cicatrizantă;
- acţiunea digestivă (mierea reduce aciditatea gastrică la ulceroşi) ; acţiunea behică (contra tusei);
- acţiunea laxativă (determinată de prezenţa fructozei);
- acţiunea cardioprotectoare (vitaminele B6 şi B9 păstrează fluiditatea sanguină) şi de hrănire a muşchiului cardiac, efect hipotensor;
- acţiunea hepatoprotectoare, sedativă.

Polenul şi păstura

Polenul este cel mai important produs al stupului, întrucât reprezintă hrana proteică de bază a acestora. Proteinele reprezintă componenta majoră a polenului, nivelul acestora putând atinge valori medii de 24%. Aminoacizii esenţiali şi neesenţiali prezenţi în polen fac din acesta o proteină vegetală de ordinul II. Zaharurile sunt reprezentate, mai ales, de monozaharide (glucoză şi fructoză – zaharuri direct asimilabile) şi ating concentraţii de circa 27%. Concentraţia medie a lipidelor este de 5% şi ele sunt reprezentate de acizi graşi, liberi (între care cei superiori polinesaturaţi), fosfolipide, steroli etc.

Polenul conţine însemnate cantităţi de potasiu, calciu şi magneziu, precum şi importante cantităţi de fier, zinc, mangan şi cupru. Poate cel mai important este seleniul, care face ca polenul să se situeze pe locul al doilea, după nuca de Brazilia, din punctul de vedere al concentraţiei în acest element. Polenul conţine cantităţi mici de sodiu, este bogat în vitamine ale grupului B şi conţine concentraţii variabile de vitamina C.

Datorită acestei compoziţii, polenul este considerat o excelentă sursă de hrană. Nu este deci întâmplător faptul că polenul este denumit „hrana perfectă“. Dar poate cel mai important aspect legat de compoziţia polenului, este cel al prezenţei antioxidanţilor naturali principali : b-caroten, vitamina C, flavonoizi, seleniu, zinc, enzime etc.

Din punctul de vedere al aplicaţiilor sale, polenul este în primul rând un excelent supliment nutritiv, dar dispune de numeroase aplicaţii terapeutice. Astfel, utilizarea polenului oferă rezultate foarte bune în tratamentul anemiilor, fragilităţii capilare, sindromului de oboseală cronică, terenului imunitar deficitar, impotenţei, infertilităţii, tulburărilor renale, bolilor de prostată, ulcere, simptomelor asociate menopauzei şi altele.

Derivatul natural al polenului – păstura sau „pâinea albinelor“ – nu este altceva decât polenul recoltat de albine, depus în celulele fagurilor şi acoperit cu un strat subţire de ceară, pentru a constitui rezerva de hrană a coloniei.

Dr. bioch. Cristina Mateescu,
Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură,
Comisia Permanentă de Apiterapie a APIMONDIEI (Federaţia Internaţională a Asociaţiilor de Apicultură)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 896

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaredf8f.html-articol=851.htm

Uniunea Europeană în date şi cifre

Cele cinci valuri ale extinderii

I. • 1957: Franţa, Germania, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg;
II. • 1973: Marea Britanie, Danemarca, Irlanda;
• 1981: Grecia;
III. • 1986: Spania şi Portugalia;
• 1990: reunificarea Germaniei;
IV. • 1995: Austria, Finlanda, Suedia;
V. • 2004: Cipru, Cehia, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Slovenia, Slovacia, Ungaria;
VI • 2007: România, Bulgaria.

Obiective iniţiale ale Politicii Agricole Comune (PAC)

- Înlăturarea foametei de după război şi a dependenţei de mâncarea importată – „creşterea productivităţii în agricultură“;
- Atenuarea dependenţei de condiţiile meteoclimaterice – „asigurarea unui nivel de trai echitabil agricultorilor“;
- „Stabilizarea pieţelor“ – prin stocare;
- „Garantarea aprovizionării cu produse agricole“;
- „Asigurarea unor preţuri echitabile pentru consumatori“ – echilibru.

Principiile PAC

- „Principiul pieţei unice“ – produsele agricole circulă liber pe piaţa unică (preţuri comune, politică comercială comună);
- „Principiul preferinţei comunitare“ – produsele agricole originare din UE sunt favorizate;
- „Principiul solidarităţii financiare“ – finanţarea PAC din bugetul comun (costurile finanţării PAC suportate de toate statele membre).

Cei doi piloni ai Politicii Agricole Comune

Pilonul I

Organizaţii Comune de Piaţă

- Preţuri;
- Sistemul de intervenţie;
- Ajutoare financiare (plăţi directe, restituţii la export etc.);
- Cote de producţie şi cantităţi maxim garantate, plafoane naţionale, suprafeţe de referinţă);
- Protecţia vamală.

Pilonul II

Dezvoltare rurală

- Stabilit prin Agenda 2000;
- Măsuri însoţitoare;
- Măsuri pentru modernizarea şi diversificarea exploataţiilor agricole.

Negocierea Dosarului agricol de către România

- Prin documentul de poziţie la Capitolul 7 - Agricultura, România şi-a prezentat oficial poziţia faţă de acquis-ul comunitar din domeniul agricultură.

Documentul a fost transmis Comisiei Europene la data de 10 noiembrie 2001.

- La baza acestui document s-a aflat un dosar de fundamentare;
- Atât documentele de poziţie cât şi dosarele de fundamentare sunt supuse aprobării Guvernului;
- În cursul elaborării şi după adoptare au avut loc consultări cu comisiile parlamentare, înainte ca documentul de poziţie să fie transmis Consiliului Uniunii Europene;
- Documentelor de poziţie ale României li s-a răspuns de către Consiliul UE prin poziţii comune.

Capitolul 7 – Agricultura

- Negocierile s-au desfăşurat pe două componente:
  - sanitar-veterinar şi fitosanitar;
  - măsuri orizontale, organizarea pieţei, dezvoltare rurală şi silvicultură.
- S-au desfăşurat după procedura şi principiile urmate în cazul celor noi zece state membre ale Uniunii Europene.

Ce s-a negociat

- Partea financiară;
- Stabilirea cotelor de producţie, a cantităţilor maxim garantate, a plafoanelor naţionale şi a suprafeţelor de referinţă;
- Perioadele de tranziţie.

Ce nu s-a negociat

- Implementarea legislaţiei comunitare.

Programul SAPARD, un succes şi în judeţele Moldovei

- Judeţele din Regiunea de Dezvoltare Nord-Est, pe locul II la absorbţia de fonduri.
- Proiecte finalizate în valoare de 610 milioane de euro.
- Fondurile structurale, aşteptate cu nerăbdare.

Măsură de preaderare a României la Uniunea Europeană, programul SAPARD a înlesnit unui însemnat număr de investitori realizarea unor obiective ce prefigurează viitoarea dezvoltare a agriculturii româneşti în marea familie europeană.

„Acest fapt, ne-a spus domnul Radu Mihăileasa, director adjunct al Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit Iaşi, este evident în cele şase judeţe din cadrul Regiunii de Dezvoltare Nord-Est care, prin numărul de proiecte eligibile, cele mai multe finalizate acum, dar şi prin fondurile alocate se situează pe locul al doilea pe ţară între regiunile de dezvoltare.

La început a existat o oarecare reticenţă, continuă domnia sa, ca mai apoi valoarea proiectelor eligibile depuse să depăşească cu mult fondurile SAPARD alocate iniţial Regiunii de Dezvoltare Nord-Est. Apariţia aşa-numitului SAPARD românesc a mai permis finanţarea unora dintre proiecte, astfel încât conform contractelor încheiate cu beneficiarii, toate investiţiile vor fi la «cheie» pînă la sfârşitul anului 2008.“

1.200 de proiecte finalizate

Pe primul loc se situează judeţul Suceava cu 315 proiecte, în valoare de peste 149 milioane de euro, urmează judeţul Iaşi cu 235 de proiecte, pentru care suma primită de la SAPARD este de circa 116 milioane de euro. Pe locurile următoare se situează judeţele Neamţ, Botoşani, Bacău şi Vaslui. În total, valoarea proiectelor eligibile finalizate până acum se ridică la aproape 610 milioane de euro.

De remarcat un fapt: valoarea proiectelor eligibile prin programul SAPARD ale investitorilor privaţi este de 349 milioane de euro. Dintre investiţiile realizate în cadrul Măsurii 1.1 se detaşează fabrica de procesare a laptelui din comuna Trotuş din judeţul Bacău, pentru care, prin programul SAPARD, s-au alocat circa 249 mii de euro; modernizarea unui abator de păsări în judeţul Vaslui, care a primit 1,4 milioane de euro etc. Acum, această unitate, una dintre cele mai moderne din ţară, funcţionează la întreaga capacitate, deservind şi judeţele învecinate.

Un grad crescut de civilizaţie

La Măsura 2.1, care vizează modernizarea infrastructurii rurale, alimentări cu apă, canalizări, au fost finalizate la nivelul celor şase judeţe 310 proiecte în valoare de peste 261 milioane de euro. Între acestea, alimentarea cu apă a satelor Soci, Verşeni, Miteşti şi Ciohorăni din comuna Mirosloveşti - Iaşi, în valoare de peste 900 de mii euro, consolidări, refaceri podeţe şi modernizare a drumurilor din comuna Agăş - Bacău, construirea unei staţii de epurare în satul Fălciu din judeţul Vaslui, pentru care s-au alocat 766 mii de euro etc.

La investitorii, să le spunem aşa, importanţi, se adaugă unele mici asociaţii şi persoane fizice care, în cadrul Măsurilor 3.1 şi 3.4, au finalizat 260 de proiecte, în valoare de 265 milioane de euro. Proiectele au vizat achiziţia de maşini şi utilaje agricole, construcţii de microferme piscicole, apicole sau pentru creşterea melcilor, înfiinţarea de plantaţii pomicole, construcţii de pensiuni turistice, dar şi dezvoltarea unor ateliere meşteşugăreşti pentru articole din lemn sau chiar înfiinţarea unei plantaţii de duzi pentru creşterea viermilor de mătase.

Pregătiri pentru fondurile structurale

Neîndoielnic un succes, programul SAPARD va fi continuat de fondurile structurale, aşteptate, ne spune domnul director Radu Mihăileasa, cu nerăbdare. Până când acestea vor deveni o certitudine, APDRP Iaşi i-a sprijinit pe toţi cei care pregătesc proiecte, astfel încât perioada de aşteptare după depunerea acestora să fie cât mai mică.

Din păcate, cei care vor să acceseze un credit la bănci, absolut necesar pentru realizarea unei investiţii cu fonduri structurale, se împiedică de birocraţia existentă încă în instituţiile bancare. E necesar ca şi aici să existe mai multă deschidere şi, de ce nu, mai multă încredere în cei care le devin clienţi.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 593

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizaredf95.html-articol=558.htm

Transhumanţă cu vaci de lapte şi agroturism în Elveţia > REVISTA LUMEA SATULUI

Transhumanţă cu vaci de lapte şi agroturism în Elveţia

În urmă cu aproape patru decenii am trăit pe viu transhumanţa cu vaci de lapte într-una dintre cele mai vestite ţări în creşterea bovinelor – Elveţia. Sunt poate primul şi singurul român care a efectuat un alpaj întreg de 4 luni în Munţii Jura, împreună cu vacile elveţiene.

Din Platoul elveţian la 300-400 m altitudine, unde erau situate majoritatea fermelor cu vaci de lapte, cu mijloace de transport auto, special echipate în acest scop, animalele erau duse cca 50-200 km depărtare la 1.000-1.200 m altitudine în Munţii Jura, situaţi în nordul ţării, sau la altitudini mai mari de până la 2.000-2.200 m în Munţii Alpi, la sud, pentru o perioadă de 3-5 luni de păşunat.

Pe tot traseul, drumurile principale erau asfaltate, la fel şi majoritatea celor secundare, restul fiind pietruite. Animalele erau crotaliate, cu ongloanele curăţate, cu tratamentele la zi. Păşunile montane erau în totalitate îngrădite cu garduri din piatră adunată de pe păşune, garduri cu stâlpi de lemn, adesea traverse de cale ferată scoase din uz, stâlpi din beton sau metal cu sârmă ghimpată. Animalele pe timp de noapte stăteau în adăposturi unde erau instalaţii de colectare, depozitare şi împrăştiere a dejecţiilor. Oamenii aveau locuinţe cu toate utilităţile unui trai civilizat, apă, curent electric, baie, încălzire, bucătărie etc.

Terenul, respectiv păşunea, era proprietate individuală sau închiriată pe termen lung de la alţi proprietari sau de la comună.

Mulsul se efectua mecanic, la fel ca şi în ferma proprie.

Laptele se colecta de la mai mulţi crescători asociaţi şi se procesa de cooperativă sub licenţă de către specialişti în prepararea brânzeturilor, care de regulă luau calea exportului, în special în SUA. Cu toată tehnica modernă a transporturilor auto, fermele mai apropiate de poalele muntelui se mai deplasau şi atunci pe jos cu vacile de lapte ca pe vremuri, cale de 15-25 km, mai mult pentru prezentarea în public a şeptelului, cu care orice văcar elveţian autentic se mândrea peste măsură – aveau şi de ce şi cu ce. Cine creştea vaci de lapte în acesată ţară se bucura de cel mai înalt respect din partea concetăţenilor.

Alaiul vacilor spre munte, în număr de câte 15-30 de capete, cu primele 2 vaci cele mai lăptoase împodobite cu cocarde de flori şi clopote uriaşe de paradă, era urmărit de locuitorii satelor prin care treceau, apreciind de pe margine starea lor de întreţinere, forma corpului, frumuseţea ugerului, supleţea şi alte aspecte, asemenea unei parade ale modei bovine. La întoarcere, cele mai lăptoase două vaci pe păşune erau, de asemenea, împodobite cu flori şi parada se făcea în sens invers cu aceeaşi pompă şi apreciere din partea locuitorilor satelor traversate.

Totul se petrecea în linişte şi cea mai perfectă ordine, deşi pe alocuri se mai încurca circulaţia rutieră fără ca nimeni să se supere, fiecare participa zâmbind la această minunată procesiune, în care localnicii de alte profesii îşi regăseau originile etnice.

Întors pe aceste meleaguri anul trecut, am constatat cu plăcere că transhumanţa cu mijloace auto şi pedestră continuă să funcţioneze ireproşabil şi azi, cu toată evoluţia tehnicii şi civilizaţiei.

Mai mult, agroturismul, mai firav în trecut, a luat o amploare fără precedent, la fel şi exportul de brânzeturi BIO. Fiecare zonă agroturistică îşi păstrează nealterate arhitectura tradiţională pentru a se diferenţia de celelalte zone mai apropiate sau mai îndepărtate. Pretutindeni în pensiuni se servesc mâncăruri şi băuturi recunoscute ale locului, care întregesc starea de spirit plăcută produsă de minunatele peisaje din jur. Pe cât posibil se promovează produsele autohtone, se caută originalul inconfundabil, nu se imită ce este la modă.

Aproape peste tot, cei care fac transhumanţa cu vaci de lapte deţin şi o pensiune agroturistică alipită de adăpostul animalelor, activitate din care îşi rotunjesc veniturile care nu sunt atât de mari pe cât am crede.

Avem şi noi condiţii de introducere şi extindere a acestui sistem de transhumanţă-agroturism, cu condiţia să asigurăm drumuri de acces în zona montană, energie electrică, construcţii adecvate, pajişti îmbunătăţite şi raţional folosite, păstrarea arhitecturii şi a obiceiurilor locului şi multe altele.

Dr. ing. Teodor MARUŞCA,
Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pajişti Braşov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 2143

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Asolamentul eficient

Culturile de primăvară

În numărul trecut al revistei „Lumea satului“ am prezentat o gamă variată de culturi care pot fi înfiinţate în această primăvară. Ele însă au o serie de pretenţii faţă de planta premergătoare, încât trebuie să fim atenţi în ce parcelă le amplasăm.

În condiţiile economiei de piaţă, cererea pentru diferite produse variază de la o perioadă la alta, încât clasicul asolament nu se mai poate respecta. Ca atare, asolamentul trebuie să cuprindă parcele mai mici, iar rotaţia culturilor să fie mai elastică.

Vom prezenta în cele ce urmează numai culturile care nu sunt indicate ca plante premergătoare.

Orzoaica de primăvară nu trebuie să se cultive după orz, grâu, porumb şi nici după leguminoase, deoarece creşte conţinutul bobului în substanţe proteice, acestea fiind contraindicate în fabricarea berii.

Rapiţa de primăvară nu se va cultiva după plante care au boli comune (fasole, soia, floarea-soarelui – atacate de Sclerotinia).

Floarea-soarelui nu se cultivă după porumbul care a fost atacat de Tanymecus sau care a fost erbicidat cu substanţe care au remanenţă, nici după sfecla de zahăr care este mare consumatoare de elemente nutritive şi în special de potasiu, care contribuie la creşterea procentului de ulei, nici după fasole, soia sau rapiţă cu care are boli comune (Sclerotinia), şi nici după cânepă, care poate fi atacată de Orobanche. Va reveni pe aceeaşi parcelă după 5-6 ani.

Sfecla de zahăr nu se recomandă după cânepă şi floarea-soarelui, fiindcă au boli şi dăunători comuni, nici după porumbul care a fost tratat cu erbicide remanente sau atacat de Tanymecus. Este contraindicat a se cultiva după rapiţă şi alte crucifere sau chenoprodiacee, deoarece sunt atacate de nematozi. Revine pe aceeaşi parcelă după 4-5 ani.

Inul nu se cultivă după floarea-soarelui şi sfecla de zahăr, deoarece au boli comune (Botrytis) şi consumă mult potasiu, nici după sorg, ovăz, cânepă şi crucifere. Revine pe aceeaşi parcelă după 4-6 ani, întrucât poate fi atacat de nematozi şi produce „oboseala“ solului.

Cânepa nu va urma după floarea-soarelui sau tutun care au fost atacate de Lupoaie (Orobanche), nici după porumbul erbicidat cu triazine. Revine pe acelaşi loc după 3-5 ani, iar dacă a fost atac de Lupoaie, după 6-7 ani.

Soia nu se recomandă după floarea-soarelui atacată de Sclerotinia, şi nici după sorg sau porumb care au fost tratate cu erbicide triazinice.

Porumbul este mai puţin pretenţios, suportă şi monocultura, dar este contraindicat a se cultiva după sorg, iarbă de Sudan şi mei.

Fasolea nu se va cultiva după alte leguminoase ori după floarea-soarelui, având boli comune.

Din cele de mai sus, rezultă că rotaţia culturilor este absolut necesară deoarece fiecare cultură are sistemul radicular dezvoltat la adâncimi specifice în sol, folosind apa şi substanţele nutritive din diferite straturi; în caz contrar, se intensifică atacul anumitor boli şi dăunători şi se înmulţesc unele buruieni specifice.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 2572

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Seceta din iunie

Hotărât lucru, vremea a înnebunit de-a binelea.

Privesc cerul, caut de câteva ori pe zi poziţia acelor barometrului, încerc să-mi concentrez atenţia la propriul meu trup, doar, doar, o apărea vreun semn, vreo durere avertizatoare, dar totul e în zadar.

Senin, înnebunitor de albastru, cerul acesta de cireşar ne dă cu tifla amintindu-ne, pentru a câta oară? – că bieţii de noi, oamenii, ne aflăm sub năvala vremii, a vremurilor şi niciodată altminteri. Cineva, mai curios din fire, a măsurat o săptămână-n şir temperatura la sol, în sud, pe nisipurile mişcătoare ale Olteniei…+45 C …+50 C şi încă chiar mai mult, se dovedesc acum parametrii ambianţei noastre termice de fiecare zi şi, Dumnezeu ştie pentru câtă vreme încă de-acum încolo, până hăt peste vipiile lui Cuptor.

Poate că n-aş lua chiar într-atât de serios fluviul caniculei de iunie dacă revărsarea puhoaielor de fierbânţeală n-ar mistui sub tăvălugul lor recolte gata făcute ori vise ce abia adăstau să înmugurească.

Invazia vietăţilor de tot felul, cu nume înfricoşătoare pentru cei care le cunosc obiceiul, cutreieră acum, inventariind cu lăcomia lor nepereche lan după lan, încât nu e zi lăsată de Dumnezeu în care gospodarul grijuliu să nu constate că iarăşi şi iarăşi i-a fost dijmuită bruma de recoltă, într-un război perpetuu, inegal şi fără vreo geană de speranţă în vreun apropiat armistiţiu.

Cincisute şaizeci de mii hectare au pierit deja, secerate de bivolul neîndurător al rotirii anotimpurilor.

S-au propus preţuri noi pentru grâul din noua recoltă – 0,45 lei/kg.

Se fac eforturi disperate şi, mai ales, costisitoare pentru ca, măcar în parte, sistemele de irigaţii să-şi reintre în pâine.

Societăţile comerciale cu capital majoritar de stat cât şi Agromecurile vor vinde în întregime producţia de grâu Agenţiei Naţionale pentru Produse Agricole, evident la noul preţ.

Există, chiar dacă nedeclarată, în agricultură stare de necesitate. Sau, după opinia mea, cel puţin aşa ar trebui să fie. Fiindcă acum, în aceste condiţii, nu ne poate, nu ne mai poate fi indiferent dacă şi vecinul a pus mâna pe sapă.

Nu ne mai este permis să îngăduim risipa, de orice fel. Şi de pământ, în primul rând!

Câmpia înfăţişează încă în prea multe locuri mâna omului mai puţin gospodar. ,,O sapă bună înseamnă o ploaie bună!“ ziceau bătrânii. Şi n-am nicio îndoială. Ştiau ei ce zic. Chiar în condiţii de secetă excesivă buruienile, şi Doamne câte mii, zeci de mii de specii ne umplu astăzi câmpul, buruienile, spuneam, lăcomesc la apa din sol, sorbind de trei ori mai mult lichid decât plantele de cultură.

Rezistenţa lor la boli este infinită, iar dăunătorii le ocolesc cu bună ştiinţă, ca într-un armistiţiu nescris, dar cu rigurozitate pus în practică.

Începe secerişul! În sud, pe nisipuri, combinele au şi început treaba. Pericolul grindinei, mai cu seamă acum, în

preajma sărbătorii Sfântului Ilie, e unul iminent.
Tocmai de aceea se şi spune: ,,Fă ceea ce trebuie azi! Mâine s-ar putea să fie prea târziu!“
Să luăm aminte la adevărul acestei zicale, atât de actuală prin adânca sa înţelepciune!
Mai ales acum când, la ora amiezei, flăcările cerului topesc în câmpie până şi umbra ori conturul celor patru puncte cardinale.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007 Vizualizari: 581

□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizaredff4.html-articol=169.htm

Învăţământul preuniversitar agricol în impas

Prima şcoală agricolă din România

Situată în comuna Miroslava, foarte aproape de Iaşi, a fost fondată în 1831 ca Institut de educaţie pentru fiii de nobili, fiind prima Şcoală agricolă din România.

Începe să urce pe drumul afirmării încă de la 1867, obţinând medalia de bronz la Expoziţia Universală de la Paris. De istoricul şcolii este legat numele foştilor elevi Mihail Kogălniceanu, Dimitrie şi Grigorie Sturdza sau al foştilor profesori Ion Ionescu de la Brad, Constantin Drăghici, Mihai Vitlimescu.

În prezent, şcoala are următoarele profile de activitate: medicină veterinară; contabilitate, mecanică agricolă, zootehnie, industrie alimentară. Dispune de 32 săli de clasă, 8 laboratoare, 4 cabinete, 3 ateliere, 3 săli de calculatoare, sală de sport; bibliotecă cu 25.000 de cărţi, cămin + cantină cu 320 de locuri, fermă didactică cu 22 ha, fermă zootehnică model, parc dendrologic.

La Grupul Şcolar Agricol „M. Kogălniceanu“ din Miroslava e un colectiv de cadre didactice destoinic, în frunte cu directorul prof. Dumitru Bunea.

Şcoala funcţionează în comuna cu cel mai mare potenţial economic din judeţul Iaşi (14 sate cu cca 8.500 de locuitori), deservind jumătatea vestică a judeţului, inclusiv municipiul Iaşi, de unde vin 1/3 dintre elevi, interesaţi de specializările agricole sau din domeniul serviciilor.

Derulează variate relaţii de parteneriat cu şcoli din ţări UE (Anglia, Italia, Polonia, Danemarca şi Suedia), fiind singura şcoală preuniversitară agricolă din România care trimite absolvenţii la specializare ca „fermieri zootehnici“ în Danemarca, în modulele de 2,3 ani pe ciclu (84 absolvenţi în ultimul an).

Şcoala este intens implicată în activităţi de formare a adulţilor, atât prin cursuri proprii câştigate prin Agenţia Nord-Est, cât şi prin ANCA.

Grupul Şcolar Agricol „Mihail Kogălniceanu“ e partener cu Universitatea Agronomică „Ion Ionescu de la Brad“ din Iaşi în planul ridicării calificării resurselor umane, inclusiv prin formarea pentru învăţământ a studenţilor universităţii care predau în această şcoală.

Beneficiază de Programul PHARE 2004-2006 prin care se realizează dotarea cabinetelor de specialitate şi a atelierelor la nivelele cerinţelor secolului al XXI-lea, precum şi cursurile corespunzătoare de formare pentru personalul didactic.

Dar directorul şcolii, prof. dr. Bunea, nu este pe deplin mulţumit de rezultatele obţinute, deoarece şcoala se prezintă ca un ghem de contradicţii: pe de o parte, o bază profesională umană şi tehnico-profesională foarte bună, un renume de excepţie, o bună plasare în spaţiul socio-geografic, rezultate profesionale foarte bune, iar pe de altă parte o infrastructură ce ridică probleme acute sub aspectul condiţiilor de muncă şi viaţă pentru elevii şi personalul şcolii.

Directorul are şi propuneri importante de îmbunătăţire a procesului instructiv-educativ în şcolile agricole din ţară. Amintim doar câteva:

- realizarea de către MEC şi MAPDR a unui inventar al Grupurilor şcolare agricole, în care să fie prinse 2-3 şcoli agricole de referinţă pentru fiecare judeţ, capabile - prin resursele umane şi materiale - să rezolve problemele legate de calificarea forţei de muncă agricole pentru zona/judeţul respectiv;
- renunţarea la sistemul „bani de liceu“ pe motivaţii sociale (de fapt politice) şi înlocuirea lor cu bursa de studiu pentru meseriile agricole (chiar dacă se pot lega şi de nivelul veniturilor familiale, obligatoriu trebuie legate şi de rezultatele la învăţătură;
- realizarea de „campusuri“ în aceste grupuri şcolare selecţionate de cele două ministere MEC şi MAPDR, asigurându-se masa şi cazarea gratuită pentru elevii şcolii respective (deci o bursă generală), situaţie ce ar determina o puternică afluire a tinerilor spre acest tip de şcoli.

Dr. ing. Teodor Marian

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 565

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizaree01c.html-articol=70.htm

Fermieri italieni şi germani la Iaşi > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulFermieri italieni şi germani la Iaşi

În cadrul seminarului „Mecanizarea agriculturii step by step în Uniunea Europeană“ organizat de Direcţia Judeţeană pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală împreună cu Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă şi Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară, au fost prezenţi directorii direcţiilor agricole din Regiunea de Dezvoltare Nord-Est care au pus în discuţie probleme privind mecanizarea agriculturii şi soluţiile necesare pentru creşterea competitivităţii micilor procesatori de carne, lapte şi fructe în condiţiile concurenţei cu producătorii din Uniunea Europeană.

La această manifestare au participat şi reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, precum şi fermieri din Germania şi Italia. „Acesta este al doilea an când organizăm un astfel de seminar şi am considerat că, după succesul deosebit din anul trecut, se impune continuarea acestui gen de manifestări. Credem că tematica propusă este de actualitate europeană“, a declarat Constantin Aruştei, director la DADR.

Reprezentanţii Ministerului Agriculturii şi fermierii străini au prezentat unele soluţii tehnice pentru ca procesatorii de carne, lapte şi fructe să ajungă la standardele europene.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 659

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

Imprimati articolulUn pas înainte: ANSVSA a acceptat să negocieze până la urmă cu PNVV şi ONIV

Patronatul Naţional al Viei şi Vinului (PNVV) şi Organizaţia Naţională Interprofesională Vitivinicolă (ONIV) au participat, la mijlocul lunii februarie, la o nouă rundă de dezbateri pe marginea aplicării Ordinului nr. 100/2006, modificat cu Ordinul nr. 174/2006, împreună cu reprezentanţii Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor (ANSVSA).

Concluziile la care au ajuns ambele părţi sunt următoarele:

• Armonizarea legislaţiei în domeniul siguranţei alimentare pentru sectorul vitivinicol, prin modificarea şi completarea actelor normative incidente subiectului aflat în dezbatere
(OG nr. 42/2004, Legea nr. 127/2005), care să permită astfel modificarea şi completarea Ordinelor nr. 100 şi 174 din 2006.

• Modificarea ulterioară a Ordinelor nr. 100 şi 174 din 2006 va avea în vedere următoarele:
a) eliminarea actualului contract de asistenţă tehnică de specialitate;
b) angajarea unui număr de minimum 260 de „specialişti“ la nivel naţional, prin finanţare de la bugetul de stat;
c) introducerea controlului oficial de stat, în locul asistenţei tehnice de specialitate, aşa cum este prevăzută în actualul Ordin în vigoare.

• Delimitarea competenţelor de control în domeniul legislaţiei asigurării calităţii şi siguranţei alimentare a produselor agroalimentare de origine animală şi non-animală între instituţiile publice cu atribuţii în acest sector.

În legătură cu aplicarea în prezent a Ordinului nr. 174 din 2006, este prima dată când conducerea ANSVSA a recunoscut faptul că, în privinţa clauzelor contractului, aşa cum a fost el distribuit ca model către direcţiile sanitare veterinare judeţene, acestea sunt negociabile cu fiecare agent economic notificat să încheie contactul cu ANSVSA, fără constrângeri, conform dreptului comun.

S-a conturat necesitatea elaborării unei strategii naţionale privind delimitarea controlului oficial de stat al ANSVSA pe două direcţii: produsele agroalimentare de origine animală şi cele de origine nonanimală. Acest aspect reprezintă, se pare, şi o preocupare directă a Guvernului României, motiv pentru care a fost adresată o petiţie prim-ministrului României.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 554

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaree0ad.html-articol=477.htm

Cum se pot produce loturi de purcei mulţi şi uniformi (III) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulCum se pot produce loturi de purcei mulţi şi uniformi (III)

Alimentaţia scroafei la sfârşitul perioadei de gestaţie are o importanţă deosebită (graficul nr. 4). Raţiile ce depăşesc 8.400 Kcal ED/zi dau un indice al greutăţii purceilor la naştere supeiror celor cu raţii sub 8.400 Kcal. În practică s-a observat că fermierii care au rezultate bune procedează în felul următor: readuc scroafele într-o stare de întreţinere bună administrându-le, la începutul perioadei de gestaţie, 3-3,4 kg/zi furaj, pe o perioadă de 30-40 zile. Apoi reduc nivelul alimentaţiei la cca 2,5 kg/zi. La sfârşitul perioadei de gestaţie cresc raţia la 3 kg/zi. A nu se neglija necesarul diferit de nutrienţi al scroafelor în perioada de gestaţie. Administrarea nutreţului în raţii egale, pe toată perioada gestaţiei, riscă blocarea scroafei la intrarea în maternitate (lipsa de apetit). Utilizarea, pe perioada gestaţiei, a unor raţii diferite a determinat rezultate superioare în privinţa indicelui greutăţii purceilor la naştere.

Hrănirea la discreţie, în perioada de lactaţie

Modul de hrănire a scroafei în maternitate are o influenţă deosebită asupra greutăţii purceilor la naştere, în fătarea următoare (graficul nr. 5). Aportul în energie şi proteină are un rol important. „Acestea trebuie permanent să fie cât mai aproape de necesarul scroafei.“ Fără îndoială, sistemul de hrănire la discreţie are un avantaj deosebit. În practică, în maternitate în prima săptămână se fixează o raţie mai mică, pentru ca apoi să se administreze până la 10 kg/zi/scroafă, dacă este posibil în două tainuri (dimineaţa şi seara). Acest mod de distribuire a hranei evită problemele legate de nivelul crescut al ingestei, furajul fiind administrat în două tainuri. Alimentaţia la discreţie, în maternitate, are un efect pozitiv asupra purceilor din fătarea următoare. Dar ar fi de dorit să se utilizeze în această perioadă şi unele suplimente alimentare. Purceii ar avea greutăţi mult mai mari în fătările ulterioare.

Dr. Aurelia Cuc - cercetător pr. gr. I

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 2118
☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

În judeţele Moldovei

Afaceri cu cotele de lapte

Potrivit datelor furnizate de Departamentul de Administrare a Cotei de Lapte, Regiunea I Iaşi, în cele şase judeţe ale Regiunii de Dezvoltare Nord-Est doar 240 mii de crescători au primit actul pe baza căruia pot vinde produsul la procesatori sau pe piaţa liberă.

Cu cele mai mari cantităţi s-au înscris crescătorii din Suceava şi Neamţ, iar pe ultimul loc se situează cei din Vaslui. Forţaţi de seceta care s-a instalat în Moldova de mai bine de jumătate de an şi ştiind că nu-şi vor putea îndeplini obligaţia asumată, mulţi dintre producători se gândesc să renunţe la cota de lapte.

Un cent pe litru

Iniţial, preţul cerut pentru un litru de lapte din cota alocată a fost de un euro, apoi a scăzut la jumătate, iar ca acum în multe din comunele ieşene ţăranul este bucuros să primească un... cent pe litru. În judeţul Suceava, preţul este de 0,5 euro, la Neamţ şi Vaslui un euro, dar pe măsură ce seceta persistă, preţul e în scădere.

Ca să-şi salveze măcar o parte din valoarea investiţiei realizate prin SAPARD, un crescător de animale din Tudora Botoşani este dispus să cedeze întreaga cotă de lapte cu 0,5 euro pe litru sau să închirieze întreaga cantitate de 15 mii litri cu doar 750 de euro. Şi exemplele ar putea continua.

De această stare de lucruri profită bişniţarii şi anumite firme care intermediază astfel de tranzacţii şi cărora, fireşte, li se plăteşte un comision gras.

Care este reacţia autorităţilor?

„Nu avem dreptul să intervenim în aceste tranzacţii, ne-a declarat domnul ing. Gabriel Goldan, directorul Departamentului de Administrare a Cotei de Lapte, Regiunea I Iaşi. Cota de lapte poate fi vândută, închiriată sau lăsată moştenire. Sarcina noastră este să avem evidenţa acestei cote şi a celui care o preia.

Ceea ce am putut face, continuă domnul director Goldan, este să-i sfătuim pe producători ca şi pe administratorii asociaţiilor sau societăţilor comerciale să nu vândă cota de lapte pe mai nimic, deoarece cota este până la urmă o valoare. În Olanda şi Danemarca, de pildă, cotele se vând cu 1.000 până la 1.500 de euro/vacă, iar în Italia de la 700-1.000 euro.

Oamenii sunt conştienţi că, dacă nu reuşesc să vândă laptele pentru care a primit cota anul trecut, pierd dreptul de a comercializa lapte. Pentru cel puţin patru judeţe din această parte a ţării această stare a devenit o realitate din cauza lipsei de hrană pentru animale. Şi, spune domnul director Goldan, dacă au îndeplinit cota în proporţie, să zicem, de 60%, pentru anul următor li se alocă o cotă mai redusă cu 40% şi pot reveni la cota iniţială în anul următor dacă dovedesc că au realizat cota de 100%“.

- Un litru de lapte între 0,1-0,5 euro.
- Bişniţarii, din nou la treabă.

- Autorităţile nu pot interveni.

Vom importa lapte?

În afară de comercializarea în pierdere a cotei, consecinţa secetei este reducerea drastică a cantităţii de lapte necesară în condiţiile în care cota de lapte a fost şi aşa mai mică decât posibilităţile pe care le are România. De aceea, Jacques Ponty – directorul general al Danone România crede că, pentru a evita importul de lapte, România trebuie să renegocieze cota cu UE. „România nu trebuie să devină dependentă de alte surse de aprovizionare cu lapte, pentru că orice fluctuaţie a preţului ar afecta preţul final al produselor.“

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 1069

□

º Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Recomandări privind igiena în adăposturile de porcine (III) > REVISTA LUMEA SATULUI

Recomandări privind igiena în adăposturile de porcine (III)

Insectele afectează starea de sănătate şi producţia animalelor prin bolile infecţioase şi parazitare pe care le transmit, prin întreţinerea unei permanente stări de stres şi prin reducerea consumului de hrană. În aceste condiţii, dezinsecţia devine o necesitate igienică şi economică.

Dezinsecţia adăposturilor

Dezinsecţia poate fi executată ca acţiune de sine stătătoare, dar şi ca parte integrată în cadrul operaţiunii de decontaminare, aşa cum se procedează şi la Romsuintest Periş. Se recomandă folosirea mijloacelor chimice de dezinsecţie reprezentate prin produse cu electivitate ridicată, toxicitate redusă pentru om şi animale, cu acţiune rapidă în doze mici, stabilitate mare în condiţiile de mediu, miros plăcut, preţ de cost scăzut.

Forma lichidă de administrare (aerosoli, soluţii, suspensii, emulsii) este cea mai răspândită, iar dintre produse Super-killer şi Parasect sunt în prezent folosite la Romsuintest Periş.

Etapele operaţiunii de dezinsecţie: depopulare; curăţire mecanică şi sanitară; dezinsecţie propriu-zisă; închiderea adăpostului 3-4 ore; aerisirea adăpostului minimum 3 ore; strângerea cadavrelor pentru a evita intoxicaţiile animalelor consecutiv ingerării muştelor; spălarea cu apă a suprafeţelor care vin în contact cu animalele.

Introducerea animalelor în adăpost se face numai cu avizul medicului veterinar.

Deratizarea fermelor

Operaţiunea de deratizare se face înainte de dezinsecţie şi decontaminare, având grijă să se ia toate măsurile de securitate şi de avertizare prin afişarea de tăbliţe cu inscripţii specifice: „Substanţe Toxice, Pericol de Moarte“.

Deratizarea propriu-zisă se efectuează prin aplicarea unui raticid timp de 4-5 zile, cu împrospătarea zilnică. Se ridică cadavrele şi se face evaluarea eficienţei deratizării, recepţia lucrării, ridicarea produselor toxice neconsumate şi a tăbliţelor de avertizare, apoi curăţenie mecanică şi sanitară.

Pentru ca această operaţiune să fie eficientă, se recomandă:

- folosirea personalului calificat şi autorizat;
- utilizarea raţională a raticidelor pentru a se evita fenomenul de rezistenţă;
- realizarea în adăposturi a condiţiilor nefavorabile pentru rozătoare;
- dezinfectarea periodică a canalelor colectoare;
- plasarea momelilor în locurile ascunse pe unde circulă rozătoarele şi pe o rază de 5-10 m în jurul acestora;
- gazarea galeriilor numai după depopulare;
- strângerea zilnică a cadavrelor şi a şobolanilor în agonie.

Ca mijloace de deratizare se folosesc substanţe chimice cu acţiune toxică (raticide), care se caracterizează prin:

- toxicitate selectivă ridicată;
- inofensive pentru om când le manipulează;
- acţiune rapidă cu modificări ireversibile;
- eliminare lentă din organism şi capacitatea de a nu da rezistenţă;
- stabilitate mare la condiţiile de mediu;
- miros şi gust plăcut; uşurinţă în aplicare;
- preţ de cost redus.

În Romsuintest Periş se folosesc următoarele produse: Lanirat, Ratitox, Rodexit.

Dr. med. vet. Aurelia CUC, drd med. vet. Cornelia PREDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1500

□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizaree132.html-articol=1054.htm

Grăbiţi-vă să înregistraţi produsele tradiţionale! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulGrăbiţi-vă să înregistraţi produsele tradiţionale!

Sistemului de înregistrare şi protecţie a denumirilor produselor agricole şi alimentare româneşti devine operabil de la 15 noiembrie, anunţă Tudorel Baltă, consilier superior în cadrul Direcţiei de Industrie Alimentară din Ministerul Agriculturii.

Potrivit spuselor sale, prin implementarea acestui sistem se urmăreşte promovarea şi susţinerea unui număr cât mai mare de produse tradiţionale româneşti. „Dorim să-i asigurăm pe producători că pot solicita protecţia denumirilor pe care le realizează, pentru a fi cunoscute atât pe piaţa naţională, cât şi pe cea comunitară“, a precizat Tudorel Baltă.

Pentru dobândirea protecţiei unei denumiri, fabricanţii români de produse agricole sau alimentare tradiţionale trebuie să facă distincţia între „denumirea de origine“ (DOP) şi „indicaţia geografică“ (IGP). Ei trebuie să mai ştie că, prin accesarea acestui sistem, vor obţine protecţia denumirilor, şi nu a produsului în sine.

Prin protecţia denumirii produselor se urmăreşte: înlăturarea oricărei utilizări comerciale a unei denumiri înregistrate, care ar permite exploatarea reputaţiei acesteia, dar şi evitarea unor indicaţii false sau înşelătoare privind provenienţa, originea, natura sau calităţile esenţiale ale produsului.

Astfel, potrivit declaraţiilor oficialilor din MADR, sistemul de protecţie va asigura o concurenţă loială între producătorii produselor care poartă aceste denumiri şi va spori credibilitatea produselor în ochii consumatorilor.

De reţinut este faptul că fabricanţii români de produse agricole sau alimentare tradiţionale pot depune cererile de protecţie a denumirilor începând cu 15 noiembrie.

Documentaţia necesară va fi transmisă la MADR în scris şi în format electronic la adresa: dopigp@madr.ro.

Abia după un an de la depunerea oficială a cererii ei vor avea posibilitatea să-şi vândă produsele atestate şi pe piaţa europeană.

(D.D.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 640
☐
˚Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaree14b.html-articol=1070&editie...

Sfaturi în bucătărie

- Căpăţânile de varză murată vor fi tari, iar zeama va avea un gust plăcut dacă între rândurile de varză se va presăra păsat.
- Varza pentru umplutură se va opări înainte de a fi sotată.
- Salatele cu maioneză vor căpăta un gust deosebit dacă, înainte de a fi servite, li se va adăuga o coajă de lămâie.
- Legumele îşi vor păstra culoarea în procesul preparării dacă în apă se va adăuga puţin bicarbonat (la 1 kg de legume 1/2 linguriţă bicarbonat).
- Salata se prepară şi se păstrează numai în vas emailat, de ceramică sau de sticlă.
- Nu se recomandă păstrarea legumelor în apa în care au fiert, deoarece devin apoase şi îşi pierd gustul.
- Sfecla roşie va fi moale dacă se va fierbe o oră, iar apoi se va ţine 10 minute sub un jet de apă rece. Va fi suculentă şi gustoasă dacă se va fierbe fără a se curăţa de coajă şi rădăcini.
- Sfecla şi morcovul curăţate de coajă nu se vor păstra la aer, deoarece în urma interacţiunii cu oxigenul în ele se poate distruge vitamina C.
- Sfecla şi morcovul ofilite, înainte de preparare, se vor opări, apoi se vor pune în apă la temperatura camerei, ca să se umfle, după care se vor fierbe în aceeaşi apă.
- Pentru salate se recomandă sfecla roşie coaptă.
- Sfecla roşie se va fierbe cu coajă, iar cea de zahăr se va curăţa neaparat înainte de fierbere, deoarece coaja îi conferă un gust amărui.
- Sfecla îşi va păstra culoarea în procesul fierberii sau înăbuşirii dacă se va adăuga puţin oţet, borş acru sau sare de lămâie.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 627

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Bilanţ mehedinţean

Ca la orice final de an, am încercat să aflăm în ce măsură activitatea unei Direcţii pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală a influenţat în anul de dinaintea integrării noastre în UE activitatea fermierilor dintr-un judeţ. Ne-a răspuns cu amabilitate domnul Ştefan Răcean, directorul executiv al DADR Mehedinţi

2007 ne găseşte pregătiţi

Rep.: Domnule director, anul 2006 a fost plin de evenimente, dar mai important este că la 1 ianuarie 2007 România devine ţară cu drepturi depline în UE. Care este bilanţul direcţiei pe care o conduceţi?

Ş.R.: 2006 a fost într-adevăr un an greu, plin de evenimente, trebuind să ducem la îndeplinire toate măsurile cerute de UE în vederea aderării. Aş enumera: registrul fermelor în primăvară, acţiunile obişnuite de campanie în funcţie de anotimpuri şi, terminând cu acţiu-nea cea mai importantă, a cotelor de lapte, care s-a finalizat cu succes. A fost o activitate susţinută care a implicat absolut toate instituţiile din agricultură, coordo-nate prin Direcţia pentru Agricultură şi considerăm că, în mare parte, ne-am făcut datoria şi am urmat paşii necesari pentru ca 2007 să ne găsească pregătiţi, iar în viitor să punem la punct ce a mai rămas de îndeplinit în vederea aderării.

Rep.: Ce aţi surprins la crescătorii de animale şi fermierii mehedinţeni prin contactele avute, există mulţumire ori nemulţumire visavi de politica agricolă în Uniunea Europeană?

Ş.R.: Prin contactele avute cu producătorii agricoli, am sesizat o anumită nelinişte, pentru că cei mai mulţi nu cunoşteau concret ce trebuiau să facă în viitor. Acest termen de „cotă“ (de la cota de lapte) le aminteşte oamenilor de anii ’50 şi de cotele de atunci. După o muncă de lămurire asiduă, majoritatea, în procent de 90%, au înţeles că această cotă este cu totul altceva şi nu se poate compara cu ce a fost în ultimii doi ani.

În altă ordine de idei, oamenii vor să ştie ce se va întâmpla după aderare. Normal, există anumite cerinţe ale UE care vor trebui respectate. Iar prin clarificarea lor, oamenii le vor înţelege.

În 2004 era un singur proiect

Rep.: Ce predomină în judeţ, zootehnia sau cultura mare?

Ş.R.: Este un amestec. Avem cultură mare în sudul judeţului unde condiţiile permit, fiind câmpie, iar zootehnia e mai bine dezvoltată în nord, unde este zonă de munte. Problema este că majoritatea animalelor este deţinută în gospodăriile individuale şi ne confruntăm cu pro-blema fermelor, care nu este rezol-vată. În 2005 s-a început o serioasă accesare a fondurilor din programele SAPARD şi Fermierul, iar în momentul actual avem 39 de

proiecte implementate sau în curs de implementare, pe domenii variate: toate tipurile de ferme – apicole, zootehnice –, pensiuni agroturistice. În 2004 era un singur proiect.
>

Rep.: Din 2007 se cere existenţa unor ferme competitive cu cele din Uniune. Care este situaţia în Mehedinţi?

Ş.R.: Este marea problemă a României şi a judeţului nostru. Din păcate nu suntem în faţă în ceea ce priveşte investiţiile, nici româneşti, nici străine. Judeţul Mehedinţi n-a beneficiat prea mult de aceste investiţii.

Dorim şi sperăm ca pe viitor să avem un aflux de capital şi de investitori; să se vadă efectele pentru a se dezvolta aceste ferme agricole atât de necesare şi oamenii să înţeleagă că exploataţia individuală nu este performantă, este ceva de domeniul trecutului, nu poate ieşi pe piaţă; singura soluţie viabilă şi perenă este să facem ferme competitive, care să respecte regulile Uniunii Europene.

Există un proiect Fermierul pentru un complex de porci în sudul judeţului, în curs de realizare. Va respecta standardele europene. Celelalte exploataţii care au un număr mai mare de vaci încă nu au trecut la o modernizare adecvată, dar sperăm ca proprietarii acestora să înceapă modernizările pentru a deveni competitivi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 623

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Aşteptând cartoful ecologic

În judeţul Covasna s-au plantat, în acest an, 20.000 ha cu cartof. Despre starea acestei culturi am purtat de curând o discuţie cu doamna dr. ing. Luiza Mike, directorul Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare a Cartofului Târgu-Secuiesc.

„Încă din anul 2000 – îmi spunea doamna Mike – am atras atenţia asupra schimbărilor de climă care vor pune în pericol cultura cartofului în zonele tradiţionale care produc a doua pâine a ţării.

La MADR, din cauza fluctuaţiei conducerii, nu interesează pe nimeni cartoful. Nici staţiunile de cercetare nu pot trăi prin autofinanţare, iar cei 2% ce ne reveneau ca sprijin financiar nu mai există.“

În condiţiile în care sectorul de cercetare a culturii cartofului în România a parcurs perioade lungi de crize, cercetătorii din Târgu-Secuiesc s-au zbătut să supravieţuiască şi să creeze soiuri noi.

Moţii la lecţia de consultanţă

Dat fiind apetitul producătorilor pentru soiuri olandeze sau germane, reprezentanţii staţiunii s-au deplasat în Munţii Apuseni (la Vadu Moţilor, Albac, Horea), dar şi la Beiuş, Holod ori Remetea să dovedească valoarea soiurilor româneşti.

Aşa s-au valorificat pentru zona montană din judeţele Alba şi Bihor 1.000 de tone pentru cartoful de sământă.

„Practic, i-am învăţat pe moţi cum să cultive cartofi, în condiţiile în care confundau cartoful mic necertificat cu cel de sământă, recoltând dintr-un sac de cartofi plantaţi cel mult o găleată.

Preotul a chemat oameni din 20 de sate la biserică, recomandându-le cartoful bun pentru semănat. La o asemenea întâlnire s-au vândut 20 tone de cartof bun pentru cultură. Acum cercetătorii s-au dus mereu acolo să le asigure asistenţă tehnică.“

Doamna Luiza apreciază faptul că, în principal, producţia de sământă se produce în ţară, importurile însumând numai 5.000 de tone.

- Staţiunea de Cercetări din Târgu Secuiesc a preluat asupra sa dificila sarcină de a îmbunătăţi performanţele soiurilor autohtone.

Cartoful ecologic

Staţiunea a câştigat un proiect sectorial pentru procesarea cartofului, a rapiţei şi a orzului pentru bere. Obiectivul esenţial este obţinerea cartofului ecologic.

Se află în plină derulare, prin DADR Covasna, investiţia de 8 miliarde lei pentru creşterea suprafeţei de clone la Apa Roşie (20-84 ha). Extinderea este necesară în noile condiţii climatice, când media multianuală de temperatură specifică zonei a crescut de la 7°C la 8°C.

În pofida sărăciei cu care se confruntă cercetarea agricolă românească, specialiştii de la Târgu-Secuiesc se frământă şi găsesc soluţii: „Ne-am săturat de tot felul de strategii formulate acolo sus şi care, de 17 ani, aşteaptă să fie implementate. Nu ne-a rămas decât să facem tot ce depinde de noi.“

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1021

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cuvântul de ordine, inovaţie

Salonul Internaţional de Maşini Agricole (SIMA), aşa s-a numit cea de-a doua manifestare desfăşurată la Paris în aceeaşi perioadă cu evenimentul la care ne-am referit în numărul trecut al revistei noastre (Salonul Internaţional de Agricultură-SIA).

Amplasată pe o suprafaţă de 22 de hectare, expoziţia, supranumită şi „Mondialul furnizorilor din agricultură“, a reunit 1.361 de participanţi din Franţa şi de peste hotare. Aceştia s-au întrecut în prezentarea noutăţilor în materie de echipamente, maşini şi utilaje agricole. Aproximativ 40% din expozanţi au prezentat noi produse, 29 dintre acestea fiind medaliate la categoria „Inovaţii 2007“, fapt ce ilustrează preocuparea şi îndemânarea fabricanţilor în a oferi echipamente cât mai moderne menite a întruni doleanţele celor mai mulţi.

Peste 50% din participanţi au provenit din principalele ţări agricole, cărora li s-au alăturat şi alte state precum Rusia, Turcia, Brazilia şi China. Chiar şi standul dedicat presei internaţionale de specialitate a surprins prin prezenţa unor ţări ca Africa de Sud, Polonia, Ucraina, Maroc.

Într-un spaţiu intitulat „Agricultura şi energia“, SIMA a reflectat, ca şi Salonul Agricol, tendinţele actuale de pe piaţă privind principalele surse de energie regenerabilă. „Biomasa - sursă de energie a viitorului“, „Biocarburanţii“ sau „Îmbunătăţirea eficienţei energetice din fermă“ sunt doar câteva din titlurile acţiunilor cu privire la această temă.

În contextul actual, când Uniunea Europeană s-a extins, iar Politica Agricolă Comună a trecut printr-o reformă, salonul a venit cu soluţii menite să răspundă provocărilor de natură economică sau tehnică pe care le au de întâmpinat fermierii. Prin echipamentele din ce în ce mai moderne, bazate pe ultimele tehnologii, încorporând totodată cerinţele legate de confort, siguranţă şi protecţia mediului, SIMA a prevestit o creştere a productivităţii, dând posibilitatea celor interesaţi de a lua seama la tot ceea ce înseamnă performanţă.

Agricultorii au fost impulsionaţi să-şi optimizeze activităţile şi să facă astfel posibilă crearea agriculturii de mâine.

Franţa este al doilea mare importator de tractoare şi maşini agricole. Salonul desfăşurat aici atrage anual cel mai mare număr de vizitatori dintre toate expoziţiile din sector!

- 197.000 de vizitatori din peste 108 ţări;
- 1.361 de expozanţi;
- 40 de ţări participante.

Produse prezente la SIMA, care au câştigat premii la categoria „ Inovaţii 2007“ .

Medalii de aur:

Claas – sistemul de legătură pentru presele cu debit mare.

John Deere – tractor automatizat pentru gestiunea conducerii şi a comenzilor.

Sulky Burel – dispozitiv de optimizare a aportului de îngrăşăminte granulare prin gestiune spaţială.
Medalii de argint:
AMBS La Littorale – remorcă agricolă cu şasiu portabil.
Cemagref – banca de probe pentru evaluarea performanţelor distribuitorilor de îngrăşăminte.
Dussau Distribution – cap de distribuţie automatică a paielor.
John Deere – combină cu senzor infraroşu de determinare a umidităţii furajelor. Kverneland – plugul portabil „3 în 1“.
La Buvette – pompă solară rezistentă la îngheţ, pentru păşuni.
SMA – cositoare semiportabilă cu cuţit tăietor articulat.
Alte prezenţe:
Massey Ferguson
Valtra – Agrisem International
Maschio – Gaspardo
New Holland
Deutz Fahr

Vă prezentăm câteva dintre lucrurile interesante pe care le-am descoperit în cadrul celor două saloane de la Paris:

Planta care se hrăneşte cu aer

Tillandsia recurvata este o plantă deosebită care nu are nevoie de substrat pentru a se dezvolta, ci doar de un suport suspendat într-un loc puternic luminat unde umiditatea atmosferică este ridicată, deoarece ea îşi extrage apa şi mineralele necesare din aer. Bulgărele de muşchi, cum se mai numeşte, este originară din pădurile Ecuadorului, unde creşte pe vârfurile copacilor şi arbuştilor. După înflorire, la baza plantei apar pui mici prin care aceasta se poate înmulţi cu uşurinţă.

Tractor ecologic

Toate tractoarele comercializate sub marca Deutz-Fahr şi echipate cu motoare Deutz sunt acum capabile să funcţioneze 100% cu biodiesel. Soluţia constă în sistemul de injecţie al motorului care utilizează injectoare alimentate de pompe individuale, oferind astfel eficienţă şi fiabilitate tractorului care are afişat: „Eu merg doar cu biodiesel!“

Tablouri bune de... mâncat

O campanie interesantă de îndreptare a oamenilor către un trai mai sănătos pornind chiar de la alimentaţie s-a realizat prin crearea unor tablouri din diverse fructe şi legume, precum praz, conopidă, brocoli, morcov, mere, ardei. Extrem de frumos executate, operele au stârnit nu doar interesul, ci şi poftele vizitatorilor!

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 652
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaree450.html-articol=171.htm

Palmierii

Palmierii, din ce în ce mai cultivaţi la noi în ţară, sunt mari iubitori de lumină şi căldură. Se caracterizează printr-o tulpină cilindrică, neramificată, uneori foarte scurtă, terminată cu un grup de frunze. Frunzele deosebit de mari pot fi penate sau palmate, în evantai, iar fructele pot varia de la mărimea curmalei la cea a nucii de cocos. Palmierii nu iubesc curenţii de aer şi umezeala, iar stagnarea apei pe mugurul central poate provoca putrezirea lui. Iarna se simt mai bine în spaţii ceva mai răcoroase, care să le asigure un uşor repaus.

Cycas revoluta este o plantă ornamentală foarte populară, uşor de cultivat atât în grădină, cât şi în interior, originară din Orientul Îndepărtat. Cycas are un trunchi cu diametrul de aproximativ 30 cm, în funcţie de vârstă, cu un mănunchi circular de frunze penate în partea superioară. Creşterea este permanentă dar scăzută, periodic apărând noi mănunchiuri de frunze la baza plantei sau în coroană, ce pot fi folosite la înmulţire. Încăperea în care este ţinută planta trebuie să fie luminoasă, iar temperatura poate varia între -11°C la 42°C. Solul ideal pentru această plantă trebuie să fie bine drenat şi bogat în humus.

Între udări, pământul trebuie să fie aproape uscat. E necesar să avem în vedere şi alte aspecte, de exemplu: dacă planta este ţinută într-o încăpere călduroasă sau cu soare direct se udă săptămânal, iar dacă lumina sau temperatura sunt scăzute atunci se udă o dată la câteva săptămâni.

Din primăvară până la sfârşitul verii planta trebuie fertilizată cu o soluţie nu foarte concentrată. Dacă se foloseşte prea multă apă sau prea mult fertilizant, frunzele se îngălbenesc.

Transplantarea: cel mai bine se poate face primăvara sau vara.

Această plantă se poate înmulţi prin seminţe (la sfârşitul lui mai, produce conuri; seminţele pot fi recoltate în ianuarie–februarie şi vor fi ţinute în apă pentru câteva zile, apoi se îndepărtează învelişul şi se plantează) sau prin pui (cresc la baza plantei mature sau pe trunchi). La începutul primăverii; se îndepărtează toate frunzele şi rădăcinile puilor şi se pun la uscat pentru o săptămână, după care pot fi plantaţi. Plăntuţa se va pune până la jumătate în pământ şi se va uda bine.

Rhapis (Palmierul doamnei) este un palmier adaptat la o mulţime de condiţii de mediu. Din cele patru specii, cea mai cunoscută este Rhapis excelsa. Rhapis, originară din China, este foarte iubită datorită uşurinţei de îngrijire, rezistenţei la atacul insectelor şi longevităţii ei.

Asigurarea luminii este factorul principal pentru a avea o plantă sănătoasă. Rhapis preferă încăperile luminoase, fără soare direct, lângă fereastră, dar se poate adapta şi în camere cu lumină redusă. Temperatura încăperii poate varia de la 0°C (iarna) la 37°C (vara), tolerând atât o atmosfera umedă, cât şi una uscată.

Udarea trebuie făcută cu atenţie – de preferat cu apă de ploaie – astfel încât apa să ajungă la tot sistemul de rădăcini, planta preferând o umiditate constantă (dar nu excesivă, deoarece rădăcinile pot putrezi, fapt ce se va reflecta în colorarea vârfurilor frunzelor în maro). Uscarea puternică a pământului poate determina colorarea

frunzelor în gri, iar vârful se poate brunifica. Deoarece rădăcinile se găsesc în partea de jos a ghiveciului, când verificaţi umiditatea solului aveţi grijă că, la suprafaţă, pământul poate fi uscat, dar în interior, foarte umed.
Frunzele de la bază care au îmbătrânit şi au început să se decoloreze trebuie tăiate. Dacă noile frunze care răsar din centrul trunchiului mor, atunci e nevoie ca acesta să fie tăiat deoarece este putrezit. Vârfurile frunzelor ce au devenit brune se pot tăia, dar cu atenţie. Rhapis creşte încet şi nu trebuie îndepărtate toate frunzele.
Pământul ideal pentru Rhapis este un amestec similar cu cel pentru violetele africane (turba fibroasă, pământ de frunze, pământ de ferigi, perlit, nisip). Densitatea solului trebuie să permită apei să treacă încet pentru ca pământul să poată avea timp să se umezească.
Fertilizarea nu trebuie să fie excesivă şi cu o concentraţie scăzută (adăugaţi apă).
Culoarea frunzelor este un bun indicator pentru nevoia de fertilizare a plantei: frunzele verzi vă anunţă că nivelul de fertilizant este suficient, iar cele galbene vă spun că trebuie să fertilizaţi.
Cea mai bună metodă de înmulţire sunt puieţii prin divizarea rizomului (tulpină subterană simplă sau ramificată, lipsită de clorofilă, cu aspect asemănător rădăcinii, de care se deosebeşte prin prezenţa mugurilor la subsuoara unor frunze rudimentare, în formă de solzi, şi prin structura internă).
Delia CIOHODARU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 2416
□
Comentarii
□
□
1. ilies paul -- (29-April-2012)am un palmier LIVISTONA si imi putrezeste in interior . oare il mai pot slva ?
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dispute pe tema privatizării SNIF

Liga Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii supune atenţiei Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale unele probleme ce privesc privatizarea Societăţii Naţionale de Îmbunătăţiri Funciare.

- De la început, ei ţin să atragă atenţia că, în conformitate cu Legea

nr. 4/2004, procesul de privatizare a SNIF SA trebuia început la data de 30 septembrie 2004. De atunci şi până acum au fost emise patru legi, care în fapt au stopat aplicarea cadrului legal existent.

Efectele economice ale lipsei unui cadru organizatoric coerent în sistemul de îmbunătăţiri funciare s-au simţit în condiţiile de secetă ale acestui an, când o parte din sisteme au dat apa la sfârşitul lunii mai, moment în care culturile erau deja compromise.

În conformitate cu Legea nr. 138/2004, Organizaţia Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii a preluat în proprietate sau folosinţă infrastructura de îmbunătăţiri funciare la nivel de Staţii de punere sub presiune şi Ploturi (conducte antene şi hidranţi), într-o stare tehnică cu mare uzură fizică, morală şi tehnologică vechi de peste 25-35 ani, fără mentenanţă pentru întreţinere şi reparaţii.

Societatea Naţională de Îmbunătăţiri Funciare s-a divizat în Administraţia Naţională de Îmbunătăţiri Funciare şi Societatea Naţională „Îmbunătăţiri Funciare“ SA Bucureşti în 41 de sucursale la nivel naţional, care a păstrat mentenanţa de întreţinere şi reparaţii pentru infrastructura de îmbunătăţiri funciare, dar fără să deţină nicio infrastructură în acest scop.

În anul 2005 s-a făcut un audit al SNIF SA de către firma franceză BCEOM, care constată pierderi din exploatare şi datorii istorice la nivelul anului 2004 de 348.942.423 lei, în special către Bugetul de Stat. BCEOM recomandă descentralizarea, propune câteva scenarii de privatizare, dar după o restructurare, începută în 2007 prin HG nr. 898/2007, s-a ajuns la soluţia administrării speciale.

În acest timp, SNIF SA beneficiază de comenzi de la ANIF, adică de plăţi de la buget, cu încredinţare directă, practicând un monopol ocrotit de stat.

Practic, SNIF SA supravieţuieşte exclusiv pe subvenţiile statului, dar o analiză pe cash-flow arată că este în faliment, aşa cum reiese din raportările către MF pe anul 2005, când s-au înregistrat pierderi de 11.238.154 lei, iar în anul 2006 au însumat 1.974.696 de lei.

Două scenarii posibile

În aceste condiţii este important ca privatizarea SNIF SA, metoda de privatizare poate avea pentru Guvernul României două obiective:

a) Vânzarea SNIF SA către un investitor „strategic“ care să o transforme într-o afacere imobiliară, în detrimentul sectorului agricol din România. Conform adresei ADS, acţiunea a fost începută în anul 2007.

b)Vânzarea către fermieri, urmărind dezvoltarea şi a altor activităţi specifice pe infrastructura SNIF SA, cu scopul modernizării şi creşterii producţiei agricole.

De ce grupuri de acţiune locală?

Încă de la intrarea în vigoare a Legii nr. 138/2004, Liga Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii şi Liga Asociaţiilor Producătorilor Agricoli din România au făcut demersuri, propuneri şi au prezentat în scris MADR un proiect de privatizare a SNIF SA.

Aceste acţiuni s-au intensificat odată cu aderarea României la Comunitatea Europeană motivate de Tratatul de aderare, regulamentele CE 1.698, 1.290, Directiva 2.000/60/CE/2.000, care recomandă: „formarea de grupuri de acţiune locală, în vederea promovării de noi strategii pentru dezvoltare rurală“.

Raţiuni organizatorice

Proiectul este în concordanţă cu Planul Naţional de Dezvoltare Rurală, urmărind liniile directoare comunitare şi obiectivele strategice, în conformitate cu Regulamentul nr. 1.698/2004.

Grupul de acţiune locală este asimilat ca structură de implementare, entitate prevăzută de Regulamentele CE şi legislaţia naţională din domeniul PAC, conform Ordonanţei nr. 67/13 septembrie 2006, art.1 d.

În conformitate cu Hotărârea nr. 497/1.04.2004 entitatea poate gestiona fonduri structurale art. 2 (1) c având calitatea de beneficiar final, respectiv o societate comercială cu capital public sau privat (art. 13) în secţiunea orientarea pentru dezvoltare rurală şi modernizarea agriculturii.

Experimentul Galaţi

Pe baza acestor acte normative, la nivelul judeţului Galaţi s-a constituit un grup de acţiune locală format din 30 de fermieri, asociaţiile lor, societăţi de consultanţă, management şi Universitatea „Dunărea de Jos“, Facultatea de Ştiinţa şi Ingineria Alimentelor, cu scopul de a participa la privatizarea SNIF SA Sucursala Galaţi, cu următoarele obiective:

1) implementarea unui sistem de management integrat de mentenanţă, întreţinere şi reparaţii, conform AQIUS-lui comunitar (conceptul lui Mockler Robert), aşa cum este aplicat în:

a) Franţa – compania RHON, cu şase grupe de acţionari.

b) China – provincia ZHUCHENG, care a privatizat prin societăţi mixte 273 de companii în 1990 şi ale căror taxe către buget au crescut în anul 1995 cu 140%.

c) România - Insula Mare a Brăilei, care a implementat sistemul de management integrat pe o suprafaţă de 91.500 hectare.

d) Austria, unde organizarea s-a făcut pe districte ale Asociaţiilor ţărăneşti şi Camere Agricole

e) Structuri asociative cu grad mare de integrare, de la producţie la distribuţie, bazate pe structuri organizatorice proprii, având consultanţe specializate foarte accentuate, conform modelului olandez.

2) Reabilitarea şi utilizarea infrastructurii SNIF SA din bazinul hidrografic Câmpia Covurlui–Câmpia Nicoreşti în vederea implementării:

a) sistem de informaţii geografice SIG, sistem de informaţii climatice SCALA, sistem de informaţii hidrologice.

b) sistem de clasificare a stării, monitorizarea culturilor, a solului, apelor şi ecologia parametrilor fizici, chimici, biologici.

c) sisteme de monitorizare şi informare a factorilor de mediu şi funcţionarii ecosistemului.

3) Formarea unei entităţi manageriale la nivelul unui bazin agrohidraulic, zonal, formată din fermieri, experţi, consultanţi, care să localizeze şi să promoveze proiecte eligibile specifice, raportate la interesul public şi privat al zonei rurale Covurlui–Nicoreşti.

4) Implementarea unor noi principii în domeniul managementului resurselor umane; activităţile viitoare să reţină specialiştii şi să atragă tinerii.

5) Constituirea unei companii agricole care să facă faţă concurenţei acerbe de pe piaţa Europeană, luând exemplu Grupul RAISIO, din Finlanda, controlat de fermieri.

6) Pregătirea fermierilor conform Politicii Agricole Comune a UE în vederea micşorării decalajelor sociale şi economice faţă de cei din Comunitate.

7) Interconectarea companiei agricole la Reţeaua Europeană de Dezvoltare Rurală la nivelul organizaţiilor şi administraţiilor.

Aplicarea acestui proiect pilot va permite reducerea timpului de integrare.

Considerăm că pe infrastructura SNIF SA se poate implementa un nou concept organizatoric, de avantajele căruia pot beneficia: statul, fermierii, consumatorii, mai precis România.

Dacă se va ţine cont de faptul că infrastructura SNIF SA a fost construită tot din truda ţăranului, statul poate face o îndreptare istorică, capitalizându-l.

Pământul este pentru ţăran sursa de speranţă şi viaţă, el trebuie să devină un producător economic. Germania, prin politici naţionale, a transformat satele depopulate în perle rurale şi raiuri turistice, şi noi putem să-i urmăm exemplul.

Statul român are obligaţia să-l despăgubească pe ţăran, capitalizându-l nu pentru consum, ci pentru a crea locuri de muncă producătoare, la rândul lor, de venituri şi capital. Din nefericire, guvernanţii aleg cea mai proastă politică economică, fără şanse să se atingă scopul propus.

Domnule ministru, avem convingerea că am fost înţeleşi, iar această informare referitoare la un proiect de privatizare a SNIF SA are scopul de a trage un semnal, înainte de a se face o eroare în procesul de privatizare. În conformitate cu Legea nr. 138/2004, art. 78, aveţi puterea să decideţi cum se va face privatizarea SNIF SA.

Liga Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii, Viorel NICA,
Gheorghe MARDARE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 651

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 901fe
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Trubadurul de la miezul nopţii

Cunoscut om de radio, compozitor, cantautor şi un maramureşean „nepereche“, Ducu Bertzi se consideră norocos că s-a născut în această zonă a ţării. Probabil că acesta este şi motivul pentru care, repertoriul său este strâns legat de folclorul maramureşean.

G.V.: Pentru noi, Maramureşul înseamnă o zonă deosebit de frumoasă şi o rădăcină puternică de românism. Ce înseamnă însă pentru Ducu Bertzi?

D.B.: Acelaşi lucru. Dar mai înseamnă şi un loc în care am învăţat că toate comunităţile, indiferent de religie, limbă şi obiceiuri pot trăi în pace, prietenie, într-o strânsă şi deplină convieţuire, aşa cum ar trebui să fie toată Europa.

G.V.: Cum a fost copilăria în Maramureş?

D.B.: Această perioadă îmi rămâne în minte în primul rând prin trecerea dintr-un anotimp în altul. De ce? Fiindcă în Maramureş fiecare anotimp înseamnă o pregătire, o derulare de alte activităţi. Maramureşul iarna înseamnă perioada de pregătire a sfintelor sărbători de Crăciun, care ţineau până la Bobotează, dar înseamnă şi colinde.

Venirea primăverii era puţin întârziată, fiind mai rece în zonă, dar însemna explozie de culoare şi flori. Unul dintre primele mele cântece se intitulează „Trece dorul prin livezi“. Vara este scurtă şi este urmată de toamnă. Maramureşul toamna înseamnă mirosul de gemuri şi compoturi făcute în casă, dar şi cel de pălincă de prune, pe care l-am simţit mai târziu.

G.V.: Cu ochiul minţii am revăzut marea rotire a anotimpurilor în zona Maramureşului. Dar există un anotimp anume al Maramureşului pe care nu trebuie să-l ratezi?

D.B.: Mă fascinează iarna, dovadă fiind faptul că pictorii cei mai cunoscuţi au captat pe pânză imagini de iarnă, dar şi de toamnă.

Pictura din zonă se caracterizează prin imaginea clăilor de fân, care anunţă sfârşitul verii şi începutul toamnei. Iarna este zugrăvită prin intermediul peisajului şi construcţiei caselor, a bisericilor, elemente care dau o spectaculozitate a imaginii.

G.V.: Dacă privim la repertoriul lui Ducu Bertzi observăm cu mare bucurie că şi-a asumat dificila sarcină de a purta folclorul maramureşean prin lume. Nu ţi-a fost teamă?

D.B.: Nu, nu mi-a fost teamă niciun moment deoarece calea aleasă de mine de a aborda folclorul din Maramureş nu era cea tradiţională. Eu am ales o cale diferită, fiindcă am vrut să evidenţiez anumite elemente celtice, care stau la baza cântecului tradiţional maramureşean, iar interpretarea nu s-a vrut a fi una clasică. De aceea abordările pieselor mele sunt cu totul altfel decât a celor populare maramureşene.

Pe albumul „Cântece din Maramureş“ sunt câteva lucrări extrem de bine realizate. Aşa a ieşit „Fata bătrână“,

despre care Florian Pittiş spunea că este cea mai reuşită piesă nu numai de pe album, dar şi cea mai reuşită transpunere a unei teme populare maramureşene în variantă modernă.
G.V: La folclorul maramureşean nu ştii ce să admiri mai întâi: textul sau melodia! Pentru că şi unul, şi celălalt reprezintă două componente greu de mânuit şi, mai ales, greu de asamblat. Unde i-a fost lui Ducu Bertzi mai dificil?
D.B.: Mai dificil a fost la partea muzicală, fiindcă ritmul este special şi trebuie să ai mare grijă! Textul este şi el foarte important. Dacă pe un text maramureşean s-a umblat, cum mai fac unii de schimbă piesele din Maramureş pentru a le aduce în zona etno, se simte că nu mai este textul acela „neaoş“ şi atunci sună fals.
G.V.: Pentru un interpret este deosebit de preţios să aibă un repertoriu, care să-l reprezinte. V-a fost dificil?
D.B.: Sigur că da. Au fost ani de muncă, de vise, cu speranţe, cu împliniri, nu întotdeauna pe măsură. Cu ceva vreme în urmă am fost la Casa de Cultură a Studenţilor, care a împlinit 70 de ani de activitate. Acolo am interpretat cântece, care erau cunoscute de toţi cei prezenţi în sală. Acele cântece au fost compuse înainte ca acei tineri să se nască şi ei ştiau toate versurile. Mai mare mulţumire decât asta nu poţi să ai!
Gheorghe VERMAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 600
☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 901fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaree56e.html-articol=1027.htm

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Gheorghe K. Constantinescu

Zootehnist şi genetician, s-a născut în anul 1888, la 24 aprilie, în oraşul Brăila, unde a urmat şcoala primară şi liceul. În 1907 s-a înscris la Şcoala Superioară de Medicină Veterinară Bucureşti, obţinând diploma de „medic veterinar“.

Nivelul său de pregătire şi calităţile umane i-au permis să acceadă imediat la postul de „şef de lucrări“ la Catedra de anatomie comparată. După 8 ani de activitate, în anul 1920 a obţinut o bursă de studii în Germania, alegând Şcoala Superioară de Medicină Veterinară de la Berlin.

La înfiinţarea Institutului Naţional Zootehnic, în 1926, Gheorghe Constantinescu, tânăr fiind, a fost numit „director onorific“, iar în anul 1930 „director general“.

Deşi a fost un profesor valoros, un reputat organizator şi conducător al cercetării în zootehnie, Gh. Constantinescu a fost mai presus de acestea „cercetător“. Este o constatare justificată de cele 150 de lucrări bazate în majoritate pe cercetări proprii şi de valoarea lor conferită prin idei originale recunoscute.

În partea introductivă a lucrării Caracteristica evoluţiei agricole actuale (1935), perioadă asupra căreia politicienii aruncă aureola unei epoci „de aur“ a agriculturii româneşti, autorul prezintă o situaţie clară din care se vede că şi atunci eram „la coada“ Europei.

Faţă de această situaţie, Gh. Constantinescu aduce propuneri de redresare bazate pe o gândire tehnologică şi de organizare, în măsură să aducă un progres rapid, dar în sistemul de fărâmiţare a proprietăţii, cu milioane de proprietari, tehnica se introducea foarte greu.

A publicat un Tratat de zootehnie generală, editat în două volume pe o întindere de 1.000 de pagini, care are o cuprindere aproape completă a cunoştinţelor din domeniu existente la data publicării.

Prin activitatea sa intensă şi prin ceea ce a lăsat urmaşilor, Gh. Constantinescu rămâne un exemplu luminos de savant patriot, o valoare reprezentativă a zootehniei româneşti la cel mai înalt nivel. S-a stins din viaţă în 1950.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 771

˚Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaree5cb.html-articol=1049.htm

Nutriţia porcinelor, aspecte fundamentale (III)

Mineralele

Mineralele deţin funcţii importante în nutriţia suinelor, de la funcţii structurale ale sistemului osos, la participarea în reacţii chimice esenţiale pentru întreţinere, creştere, reproducţie şi lactaţie. Pentru porci sunt importante cel puţin 14 minerale, prezentate în tabelul de mai jos.

Toate aceste minerale se introduc astăzi în mod obişnuit în dietele pentru suine.

Pentru o formulare exactă a reţetelor de nutreţuri combinate avem nevoie de valorile digestibilităţii mineralelor.

În general, decizia de a folosi o materie primă este influenţată în primul rând de considerentele economice.

În tabelele cu normele de furajare sunt prezentate valorile necesarului de fosfor total şi digestibil pentru toate categoriile de suine. Suplimentarea dietelor pentru suine cu fitază s-a dovedit a avea efecte benefice în ceea ce priveşte îmbunătăţirea disponibilităţii fosforului în dietele pe bază de porumb – şrot de soia.

Folosirea enzimelor prezintă avantajul că se va folosi mai puţin fosfor anorganic (fosfat mono sau dicalcic) şi astfel conţinutul dejecţiilor în fosfor va fi redus.

Din punctul de vedere al crescătorilor de porci, cea mai mare problemă pentru mediu o reprezintă nivelul de azot din dejecţii. În viitorul apropiat se pare că se va acorda aceeaşi atenţie şi fosforului din dejecţii şi din acest motiv se fac deja eforturi pentru a diminua acumularea de fosfor în sol şi apă.

De reţinut că suprafaţa de teren necesară în cazul în care se va solicita un management al surselor poluante de fosfor va trebui să fie de cel puţin două ori mai mare comparativ cu managementul surselor poluante de azot. Aşadar, în funcţie de costurile aplicării dejecţiilor, se va impune în următorii ani folosirea utilizării fitazelor în nutriţia suinelor.

Mineralele chelatate

De obicei, microelementele folosite în nutriţia suinelor sunt sub formă de săruri anorganice, cum ar fi sulfatul de cupru, sulfatul de fier, oxidul de zinc etc. În ultimii ani au fost obţinute şi au început să se folosească mineralele chelatate. Microelementele se leagă de un suport cum ar fi proteinele sau aminoacizii pentru a forma un chelat (exemplu: zinc-metionina, fier-lizina). Chelatul are rolul de a îmbunătăţi absorbţia micromineralului la nivelul intestinului subţire.

Electroliţii au rol în menţinerea balanţei hidrice în organismul animalelor. Balanţa electrolitică este importantă în special pentru purcei, întrucât aceştia sunt predispuşi la diaree, care provoacă deshidratări severe. Elementele majore implicate în balanţa electrolitică sunt sodiul, clorul, potasiul, magneziul şi calciul. Cele mai importante rămân însă sodiul, clorul şi potasiul.

Dr. ing. Nicolae ZENECI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 1272

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizaree5dd.html-articol=1047.htm

Siguranţa alimentelor marea provocare > REVISTA LUMEA SATULUI

Siguranţa alimentelor marea provocare

Ce mâncăm? Cum mâncăm? Ce conţin alimentele procesate şi în ce proporţii? Carnea, laptele ori aditivii folosiţi pentru „conservare“ îndelungată sunt sigure pentru consumul uman? Iată doar câteva din întrebările care ne bombardează în ultima vreme prin toate mijloacele de comunicare în masă.

În aceste condiţii stai să te întrebi dacă nu cumva este mai bine să devii vegetarian. Oare o fi mai sigur? Păi se pare că nu: ori sunt modificate genetic - deşi din acest punct de vedere nimeni nu a confirmat că ar dăuna sănătăţii omului – ori se folosesc din greu pesticide sau stimulenţi de coacere sau… „de nici nu mai ştii câte drăcii“, cum ar spune badea Gheorghe!

Pentru a ne asigura totuşi că mâncarea noastră este verificată şi controlată până a ajunge pe masă, continuăm şirul discuţiilor începute în numărul trecut cu doi specialişti în domeniul siguranţei alimentelor: doamna dr. Lavinia Butnariu, director adjunct DSVSA Braşov, şi domnul Liviu Harbuz, preşedintele Colegiului Medicilor Veterinari.

Rep.: Doamna Lavinia Butnariu, care este nivelul de credibilitate a analizelor făcute în cadrul DSVSA Braşov?

L.B.: Trebuie menţionat, în primul rând, faptul că Laboratorul DSVSA Braşov este acreditat de Comisia Europeană pe mai multe metode de analiză. Aici se pot face analize atât pentru produsele alimentare de origine animală, cât şi pentru cele nonanimale, cum sunt pâinea, băuturile etc.

Absolut tot ceea ce înseamnă producţie alimentară este verificat de ANSVSA, respectiv de direcţiile judeţene. Avem o evidenţă clară a tuturor unităţilor care se regăsesc la nivel de judeţe, care au fost evaluate prin Serviciul de Siguranţă a Alimentelor, deci absolut tot ce înseamnă producţie alimentară.

Rep.: Referindu-ne concret la unităţile de procesare, cum stau lucrurile?

L.B.: Pe partea de siguranţă a alimentelor noi am făcut în special evaluările la unităţile care produc şi comercializează produse non-animale, iar acestea nu sunt împărţite pe categorii. Modul de punctare este prin calificativele bine, acceptabil cu recontrol şi neacceptabil.

În general suntem în stadiul de bine şi acceptabil cu recontrol şi s-au dat termene de remediere. Aproximativ 50% din unităţi au început implementarea sistemului HACCP.

Pe partea de producţie non-animală avem şi unităţi care au fost închise. De exemplu, din 400 de brutării, 120 şi-au încetat activitatea din proprie iniţiativă, pentru că nu corespundeau din punct de vedere igienic şi nici nu dispuneau de fonduri pentru a se retehnologiza.

Rep.: Să discutăm un pic şi despre etichetarea alimentelor; unde trebuie să se uite un consumator şi ce să caute pentru a se asigura că nu i se poate întâmpla nimic rău?

L.B.: În primul rând, pe eticheta unui produs alimentar trebuie să fie trecută ţara de origine, unitatea care a produs acel aliment, termenul de valabilitate, aditivii alimentari pe care îi conţine, precum şi avizul Ministerului

Sănătăţii. După noile reglementări, pe etichetă trebuie specificată şi valoarea nutritivă a alimentului respectiv şi dacă alimentul conţine organisme modificate genetic.

Rep.: Domnule preşedinte Harbuz, aspectul acesta al aditivilor a provocat la un moment dat multă vâlvă…

L.H.: Un aspect foarte important este cel al informării şi educării populaţiei pentru că foarte puţini consumatori pot identifica aceşti aditiv, respectiv E-urile care produc atâta spaimă.

În ţările europene puternic dezvoltate, activitatea de protecţie a consumatorului este lăsată pe seama organizaţiilor non-guvernamentale extrem de implicate, tocmai pentru că aici sunt alocate fonduri pentru mediatizarea şi informarea populaţiei cu privire la aceşti aditivi, din care unii sunt de multe ori toxici pentru sănătatea omului.

În momentul de faţă, disciplina în acest sens este foarte mare, aspectul comercial rămânând pe ultimul loc în faţa instituţiilor implicate în verificarea siguranţei alimentare. Niciodată aceste autorităţi nu vor favoriza un produs care poate duce la afectarea sănătăţii publice.

Valentina ŞOIMU, Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 736

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Hotărârea Guvernului nr. 1611, din 8 noiembrie 2006, privind stabilirea speciilor şi a valorii ajutorului financiar pentru producţia internă la seminţe şi material săditor, certificată oficial, în anii 2006 şi 2007, destinată pentru însămânţare sau plantare în campaniile agricole din anii de vânzare 2006/2007 şi 2007/2008, şi pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea, verificarea şi plata ajutorului financiar.

(MO al României, Partea I, nr. 983, din 8 decembrie 2006)

Înainte de a intra în detalierea acestui act normativ, considerăm că cei interesaţi trebuie să ştie cine sunt adevăraţii beneficiari ai acestui ajutor financiar.

Potrivit prevederilor art. 4 din hotărâre, beneficiarii ajutorului financiar pentru producţia internă la seminţe şi material săditor – certificată oficial – „sunt operatorii economici, persoane fizice sau juridice, înregistraţi pentru producerea de seminţe sau material săditor, care produc sământă în baza unui contract şi/sau a unei declaraţii de multiplicare, înregistrat/înregistrată la autoritatea desemnată în condiţiile legii, şi care:

a) comercializează sămânţa şi materialul săditor, în vederea însămânţării şi plantării, societăţilor comerciale cu profil agricol, societăţilor agricole, asociaţiilor agricole fără personalitate juridică, producătorilor agricoli individuali, precum şi altor proprietari şi deţinători legali de terenuri agricole;

b) utilizează sămânţa sau materialul săditor pentru însămânţare ori plantare proprie, în vederea multiplicării şi/sau pentru producţia de consum“.

Sumele fixe aprobate, reprezentând valoarea ajutorului financiar, speciile, soiurile şi categoriile biologice pentru seminţele şi materialul săditor certificate oficial ca sămânţă de prebază, bază sau certificată, din producţia internă, vândută şi/sau utilizată pentru însămânţare ori plantare în campaniile agricole din anii de vânzare 2006/2007 şi 2007/2008, sunt prevăzute în Anexele nr. 1 şi 2, care fac parte integrantă din hotărâre.

Alin. (2) al art. 1 prevede că valoarea totală a ajutorului financiar aprobat este de:

a) 23.225 mii lei pentru producţia de seminţe şi material săditor destinată însămânţării şi plantării în toamna anului 2006 şi în primăvara anului 2007, pentru produsele prevăzute în anexa nr. 1 (material săditor pomicol, arbuşti fructiferi, material săditor viticol şi cartof);

b) 23.225 mii lei pentru producţia de seminţe şi material săditor destinată însămânţării şi plantării în toamna anului 2007 şi în primăvara anului 2008, pentru produsele prevăzute în anexa nr. 2 (Aceleaşi ca şi în Anexa nr. 1).

Important de reţinut pentru cei interesaţi este faptul că, potrivit art. 2 alin (2), termenul maxim până la care pot fi vândute seminţele sau se pot însămânţa ori planta, după caz, este data de 30 iunie a fiecărui an de vânzare. Derularea şi decontarea fondurilor alocate ca ajutor financiar în acest sens se fac prin Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură.

Jurist Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 542

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizaree62e.html-articol=135.htm

Plugul-minune > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulPlugul-minune

În curând, agricultorii din judeţul Iaşi, şi nu numai, vor avea la dispoziţie un nou plug, invenţia domnilor ing. Constantin Aruştei, director la Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală, şi ing. Constantin Chirilă, director la Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă.

„Plugul cu cormană“, aşa se numeşte invenţia înregistrată la Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci (OSIM), mărunţeşte foarte mult pământul, eliminând celelalte lucrări de pregătire a solului şi reduce substanţial consumul de carburant.

Preţul noului utilaj – ne-au asigurat inventatorii – nu va fi mai mare decât al unui plug obişnuit. (S.C.)

Consfătuire naţională

„Îmbunătăţirile funciare în perspectiva unei agriculturi europene“ a fost tema celei de-a doua ediţii a consfătuirii naţionale a specialiştilor din îmbunătăţiri funciare, desfăşurată în zilele de 26-27 ianuarie 2007, la Constanţa. În numărul viitor al revistei vom reveni cu un amplu reportaj de la acest eveniment organizat de Administraţia Naţională a Îmbunătăţirilor Funciare. (Ş.R.)

Centre de muls în satele ieşene

În perioada următoare, fiecare sat din judeţul Iaşi va avea un centru de muls vacile. Pentru început, la nivelul judeţului se vor deschide centre-pilot unde animalele vor fi mulse de două ori pe zi, iar cantitatea de lapte şi calitatea acestuia vor fi notate
într-un registru special.

Investiţiile pentru un astfel de centru, care trebuie dotat cu aparate de muls, tancuri de răcire şi maşină pentru transportul laptelui, ajung la două sute mii de euro.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 645

☐

°Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaree655.html-articol=1002.htm

Problemele de agromediu, în atenţia consultanţilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Problemele de agromediu, în atenţia consultanţilor

În cadrul proiectului „Pregătire profesională pentru dezvoltarea competenţelor privind metode agricole de producţie destinate să protejeze mediul şi să menţină peisajul rural“, desfăşurat în perioada mai-octombrie 2007, peste 670 de agricultori au beneficiat de instruire gratuită în vederea accesării fondurilor europene.

În cadrul celor 25 de seminarii de instruire, cu durata de o săptămână, desfăşurate la nivel naţional, s-a urmărit dezvoltarea competenţelor fermierilor, administratorilor de exploataţii agricole şi a altor categorii de persoane care doresc să aplice prevederile măsurii de agromediu.

Numărul total de participanţi a depăşit cu circa 100 de persoane cifra de 575 cursanţi propusă iniţial. Un argument hotărâtor vizând gradul ridicat de interes al fermierilor pentru informaţiile furnizate este că plăţile pe măsura de agromediu pot completa substanţial plăţile pe suprafaţă, iar cerinţele de bază ale măsurii de agromediu presupun respectarea cerinţelor minime obligatorii pentru plata directă/hectar.

Agricultorii interesaţi să facă conversia culturilor pe teren arabil în culturi certificate ecologic pot accesa plăţi compensatorii în valoare de cca 100 de euro/ha/an, iar pentru vii şi livezi în conversie ecologică suma este de cca 300 de euro/ha/an. Producătorii ecologici certificaţi vor beneficia de sprijin şi pentru menţinerea producţiei ecologice certificate, cu sume între 80-375 de euro/ha, în funcţie de submăsura pentru care aplică.

Folosind practici agricole tradiţionale (cositul tradiţional, fertilizarea naturală, respectarea perioadei de păşunat etc.), în cadrul submăsurii de conservare a biodiversităţii şi gospodărirea extensivă a pajiştilor se pot accesa sume între 100 şi 180 de euro/ha/an. Aceste sume pot fi suplimentate cu 60 până la 180 de euro/ha/an, în funcţie de tipul de lucrări efectuate.

Fermierii ale căror terenuri au probleme de eroziune a solului pot solicita între 50-100 de euro/ha/an prin submăsura de protecţie a apei şi solului. Transformarea terenului arabil în pajişti va suplimenta veniturile cu aproximativ 100 de euro/ha/an.

De menţionat că valorile finale ale plăţilor pentru agromediu urmează a fi validate în urma aprobării Planului Naţional de Dezvoltare Rurală de către Comisia Europeană.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 723

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Alexandru Ploieşteanu

Un om vesel, spiritual, care-i „contaminează“ pe cei din preajmă cu buna sa dispoziţie, dând „tonul“şi fiind un model demn de urmat.

Aşa am spune pe scurt cine este Alexandru Ploieşteanu, mijlociul din cei trei fraţi, născut în urmă cu 50 de ani în Stoeneşti, judeţul Giurgiu. De mic a fost vesel şi glumeţ, atras de folclor şi de lăutarii satului, de la care a învăţat să cânte, mai întâi cocoţat prin cireşi şi vişini. Multe piese autentice, foarte vechi, dăruite publicului pe scene, în turnee, prin albumele editate ori la petreceri, sunt învăţate de la lăutarii satului.

Prin repertoriul deosebit, care pune în valoare harul oamenilor din zona natală, la care s-a adăugat vocea sa plăcută, Alexandru Ploieşteanu reprezintă cu cinste zona folclorică Vlaşca din Giurgiu.

De satul natal îl leagă numai amintiri frumoase, pentru că aici a învăţat să facă cea mai bună mămăligă, şi-a petrecut vacanţele mergând cu animalele ori vara la scăldat în Călnişte, sau la furat de struguri, dar mai ales de jocurile la hora satului. Aşa a învăţat toate jocurile specifice zonei: Cârligelul, Micşunica, Poparlanul, Iutele, Freaca, Sârba dogarului, Jianu, Bătrâneasca. Pe multe din acestea le-a transformat în cântece, răspândindu-le renumele şi-n alte zone.

Primul premiu muzical, la serbarea şcolară din 1965 (avea 8 ani), i-a răsplătit talentul înnăscut şi dragostea de folclor. În timpul studiilor la Liceul „Ion Creangă“ din Bucureşti a adăugat şi alte premii. Un rol hotărâtor în cariera sa l-au avut Angela Moldovan, profesoara de la Şcoala Populară de Artă, şi dirijorul Marius Olmazu, doi oameni care i-au fost modele de conduită în viaţă şi în carieră. În clasa a IX-a activa în Ansamblul „Plai Românesc“.

După câteva repetiţii, Marius Olmazu l-a strecurat într-un concert la Arenele Romane, unde s-a aflat pe aceeaşi scenă cu mari artişti, printre care şi Maria Ciobanu, modelul său, care, după ce l-a auzit cântând, i-a făcut onoarea de a cânta împreună în spectacole.

A colaborat cu multe Ansambluri Folclorice, a obţinut importante premii şi a dus cântecul din Vlaşca peste hotare, dar mai ales a înveselit petrecerile românilor cântându-le de dragoste şi joc.

A imprimat primul album în 1988, urmat de altele în 1996 şi 2004. Din bogatul său repertoriu ne recomandă „Din Stoeneşti la Ciolanu“ – cântec pur autentic din Vlaşca, „Aşa sunt copii mei“ şi sârba „Trage podul, măi podar“. Multe piese culese aşteaptă să fie editate în următorul album pregătit de interpret.

Echilibrul acestui artist elegant, vesel şi receptiv la problemele semenilor, este familia sa. A întâlnit „dragostea la prima vedere“ în urmă cu 25 de ani, iar frumoasa doamnă a sufletului său i-a dăruit doi copii superbi şi toată zestrea locurilor ei natale, Valea Runcului din Dâmboviţa.

Rezonanţa publicului l-a încurajat în carieră, talentul l-a ţinut aproape de sufletul vesel al românilor, familia i-a adus satisfacţii personale, iar noi aşteptăm apariţia albumului să ne „contaminăm“ de voie bună!

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 1377

□

Comentarii

□

□

1. camelia -- (20-January-2010)este pacat nici o melodie nimic nu se gaseste pe net. un asa interpret de valoare pot spune si nimic nimic nimic. va iubesc melodiile dar sant dezamagit toptal. ce se antampla?
2. camelia -- (20-January-2010)astept comentariu dar si actualizarea ,din 2007 d-na narcisa.....
3. aaaa -- (28-September-2010)aveti grija de angajati
4. negotei_lavinia -- (13-November-2010)canta f frumos
un repertoriu exceptional
5. emil fanuta -- (11-December-2010)Un interpret autentic si valoros din zona Vlasca.Din pacate este putin prezent in emisiunile de radio si TV.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Legea nr. 217, din 2 iulie 2007, pentru stabilirea criteriilor de bază ale taxelor şi tarifelor aferente elaborării analizei şi verificării documentaţiilor cadastrale pentru înscrierea în Cartea funciară a terenurilor agricole.

(MO al României, Partea I, nr. 454, din 5 iulie 2007)

Ne-am oprit asupra acestei legi din dorinţa de a prezenta celor interesaţi câteva din reglementările referitoare la activităţile şi documentaţiile cadastrale premergătoare înscrierii terenurilor agricole în Cartea funciară.

De la bun început, trebuie să precizăm că, potrivit prevederilor art. 1, alin. (1), onorariile percepute pentru întocmirea documentaţiilor cadastrale, în vederea înscrierii în Cartea funciară, se stabilesc prin Hotărârea Guvernului, în cuantum de 2 până la 10% din valoarea de circulaţie a terenurilor agricole şi forestiere obţinute sau deţinute în baza titlurilor de proprietate asupra acestora ori a actelor translative de proprietate încheiate în formă autentică.

Acelaşi articol - alin (2) - mai prevede că „valoarea de circulaţie a imobilelor prevăzute la alin (1) se stabileşte în baza expertizelor efectuate şi actualizate, conform legii, de camerele notarilor publici“.

Legea mai prevede că persoanele autorizate să întocmească documentaţiile cadastrale pentru înscrierea terenurilor (imobiliare) în Cartea funciară au obligaţia de a răspunde tuturor solicitărilor privind prestarea de servicii.

Refuzul persoanelor autorizate în domeniu de a presta unele servicii la cererea părţii interesate se formulează şi se motivează în scris (art. 2 alin. (1) şi (2).

E bine să ştim că, potrivit prevederilor art. 3 din lege, pot să întocmească lucrări de cadastru necesare înscrierii în Cartea funciară, precum şi măsurători şi lucrări tehnice de dezmembrare şi alipire, rectificări de hotare ale unităţilor administrativ-teritoriale, rectificări ale limitelor intravilane ale localităţilor, măsurători şi lucrări tehnice necesare întocmirii documentaţiilor de scoatere din circuitul agricol următoarele categorii de persoane:

a) geodezii, astfel cum sunt definiţi în Legea nr. 16/2007 privind organizarea şi exercitarea profesiei de geodez, publicată în MO al României, Partea I, nr. 43, din 19 ianuarie 2007.

b) absolvenţii cu studii postliceale sau medii de specialitate, cu o vechime în activitatea de specialitate de minimum 2 ani, autorizaţi conform reglementărilor în vigoare, la data autorizării (art. 3).

Trebuie să mai ştim că dispoziţiile acestei legi modifică - în mod corespunzător - alte prevederi legale privind onorariile percepute pentru o astfel de activitate (art. 4).

Atenţie! În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a acestei legi, Guvernul, prin hotărâre, va stabili onorariile ce vor fi percepute pentru activităţile de specialitate desfăşurate de persoanele fizice şi juridice, autorizate în vederea efectuării înscrierii în Cartea funciară (art. 5).

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 588

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

„Simt enorm şi văd monstruos“

IL Caragiale - un scriitor bolnav de adevăr

La 30 ianuarie 1852 vedea lumina zilei, în satul Haimanale (astăzi Caragiale), în apropiere de Ploieşti, Ion Luca Caragiale. Pe vremea când făcea şcoala primară la Ploieşti a fost martor la vizita domnitorului Alexandru Ioan Cuza pe care-l urmează cu un întreg alai de entuziaşti cale de 10 km, pe jos, până la Bărcăneşti. La 18 ani, în timpul „republicii de la Ploieşti“ este numit de insurgenţi şef al Poliţiei, dar părinţii îl reţin în casă, confiscându-i bocancii.

Provenea dintr-o familie celebră de oameni de teatru. Tatăl său, Luca, şi unchii Iorgu şi Costache Caragiali, au fost actori celebri.

Prietenul său, Ioan Slavici, îşi amintea la moartea marelui său contemporan: „Una dintre marile lui slăbiciuni era să se uite la cei care-i trec prin faţă ori stau în preajma vederii lui, să scruteze mutra, să prindă gesturi şi atitudini. Îmi dădea cu cotul, îmi trăgea cu ochiul, îmi şoptea «ai văzut» şi atâta era destul ca să ne înţelegem. «Măi, îmi zicea câteodată. Natura nu lucrează după tipare şi-l toarnă pe fiecare după calapod deosebit. Unul e sucit într-un fel, altul într-altfel, fiecare în felul lui, încât nu te mai saturi să-i vezi şi să faci haz de ei»“.

Referitor la neuitata comedie, care reflectă moravurile politice ale vremii, acelaşi prieten ardelean remarca: „A râs, râde şi va mai râde atâta lume asistând la reprezentarea Scrisorii pierdute fiindcă puţini de tot au mai rămas cei ce-şi dau seama că e lucru de plâns când autorul ne sileşte să recunoaştem că, într-adevăr, nu cel mai vrednic, cel mai cumsecade, nici cel mai curat în suflet, ci cel mai tâmpit şi mai mişel iese în lumea noastră învingător.“

În schiţa Arendaşul român, ţăranul Ion, încărcat pe nedrept cu 10 zile de praşilă, mănâncă pe deasupra şi bătaie de la arendaş, nu găseşte înţelegere nici la primar şi nici la subprefect. Subprefectul asistă impasibil la o nouă repriză de bătaie declanşată de arendaş asupra ţăranului care, în cele din urmă, se împacă cu soarta: „Mai, bine fac şi acele zile (de praşilă, n.n.) şi Dumnezeu o şti...“. Drept pentru care şi subprefectul încheie cercetarea triumfător: „Măi, omule, când ţăranii şi arendaşii trăiesc bine le merge cu spor la toţi“. Este numai un episod din epopeea suferinţei ţărăneşti, care avea să culmineze cu marea răscoală izbucnită în martie 1907. Acestei mişcări dezlănţuite în epocă avea să-i dedice pamfletul său, 1907 din primăvară până-n toamnă, scris în exilul voluntar de la Berlin, unde se stabilise în 1905, dobândind o moştenire, şi-şi aflase liniştea departe de detractorii săi din ţară. Conştiinţa sa însă rămăsese trează şi zile întregi a tot scris biciuitorul pamflet. „Simt enorm şi văd monstruos“ se autocaracteriza creatorul Nopţii furtunoase, dar şi a Năpastei. Şi iată cum îi vedea pe cei de la cârma ţării: „Administraţia e compusă din două mari armate. Una stă la putere şi se hrăneşte, alta aşteaptă flămânzind în opoziţie“.

După ce au izbucnit flăcările răscoalei, „a urmat în camere duioase scene teatrale [...]. Toată lumea a plâns, miniştrii de azi, miniştrii de ieri, deputaţi, senatori, publicişti. [...] Şi, în faţa lumii acesteia atât de emoţionate, doi mari între mari fruntaşi, un conservator şi un liberal, s-au strâns în braţe cu efuziune şi s-au sărutat solemn, spălând cu lacrimi fierbinţi tot trecutul - care, ce-i drept, cam avea nevoie de spălat; în căldura luptei lor de până ieri, a celor două acţiuni, primul numea pe al doilea «trădător de neam», iar acesta pe acela «fiul lui Belzebut». Răscoalele făceau deci o minune: trădătorul de neam de până ieri se preschimba în salvator al patriei; iar fiului lui Belzebut îi crescuseră peste noapte aripi de cheruvim. În faţa primejdiei, pentru amândouă egal de ameninţătoare, facţiunile de guvernământ duşmane îşi dau mâna spre stabilirea ordinii.“

11.000 de ţărani au murit pentru că au cerut dreptate şi pământ. Dar, aşa cum spunea Caragiale: „Răul de care suferă ţara va rămâne cum am spus şi va coace cu cât mai acoperit, cu atât mai adânc. Singura soluţie rămâne abolirea politicii de uzurpare, desfiinţarea celor mai odioase sisteme boiereşti şi intrarea întregii ţări în stăpânirea dreptului ei întreg de a hotărî asupra avuţiei şi onoarei ei, asupra soartei şi destinelor ei.“

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 855

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pădurea şi efectele benefice ale funcţiilor sale de protecţie (I) > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Pădurea şi efectele benefice ale funcţiilor sale de protecţie (I)

Importanţa social-economică a economiei forestiere, în general, a sectorului silvic în mod expres, apare cu mai multă claritate în contextul abordării şi înţelegerii conţinutului funcţiilor exercitate de către pădure. Aceste funcţii se împart în două categorii importante, respectiv: funcţia de producţie şi funcţiile de protecţie.

Ignorate vreme îndelungată, în primul rând datorită faptului că necesităţile societăţii, limitate şi lipsite de complexitate, nu reclamau nicio schimbare fundamentală de conştiinţă şi deci, de atitudine, funcţiile pădurilor, în înţelesul lor propriu, nu au constituit obiectul preocupărilor umane, pragmatice şi, cu atât mai mult, al celor ştiinţifice, decât foarte târziu, mai exact spus, începând cu secolul al XIX-lea.

Astăzi, problematica funcţiilor pădurilor se regăseşte la locul cuvenit, în contextul economiei forestiere a oricărei ţări cu silvicultură avansată, pădurile fiind împărţite după destinaţia ce le-a fost atribuită, în două mari categorii corespunzătoare celor două tipuri de funcţii, după cum urmează:

- □grupa I: păduri cu rol deosebit de protecţie;
- □grupa a II-a: păduri de producţie şi de protecţie.

Prima a cunoscut o recunoaştere din ce în ce mai amplă la nivel mondial, în ultimele patru decenii, sub aspectul importanţei sale vitale pentru întreaga societate omenească.

Într-o definiţie sintetică, prin funcţiile de protecţie a pădurilor, se înţelege exercitarea de către acestea a unor influenţe favorabile sau servicii utile societăţii.

Chiar dacă, o lungă perioadă de timp, oamenii nu au simţit nevoia justificării acestor funcţii tocmai pentru că nu duceau lipsa efectelor lor benefice, în prezent, dar mai ales în perspectivă, cele care vor deţine întâietatea în faţa necesităţilor şi preocupărilor oamenilor vor fi, fără îndoială, tocmai funcţiile de protecţie.

Între factorii care vor influenţa în mod decisiv această ierarhizare se situează, cu prioritate, industrializarea, cu toate componentele ei poluante, şi dinamica complexului factorilor demografici, în cadrul căruia urbanizarea, pe fondul general al creşterii populaţiei, îşi va spune cuvântul fără doar şi poate.

Foarte important de reţinut este faptul că funcţiile de protecţie se manifestă sub forma acestor influenţe favorabile sau a unor servicii utile numai în zona în care există pădurea, ele neputând face obiectul unui schimb ca în cazul lemnului, nefiind deci, transportabile.

Între numeroasele influenţe favorabile exercitate de pădure, se regăsesc cu prioritate următoarele:

- apără solul împotriva eroziunii şi degradării sale;
- □protejează apele curgătoare, asigurându-le un debit constant, limpezime, împiedicând transportul de materiale;
- influenţează favorabil extremele de temperatură;
- diminuează viteza vântului;

- înfrumuseţează şi înnobilează peisajul;
- purifică aerul atmosferic, îmbogăţindu-l în oxigen;
- creează condiţii excelente pentru destindere şi recrearea capacităţii fizice, psihice şi intelectuale.

Multitudinea funcţiilor de protecţie a generat, firesc, o serie de preocupări, studii şi cercetări pentru clasificarea acestora. În ţara noastră, prima asemenea ierarhizare aparţine profesorului şi cercetătorului Popescu – Zeletin, unul dintre marii silvicultori, care în anul 1954 identifică 5 categorii de funcţii de protecţie ale pădurilor.

Cercetările ulterioare asupra funcţiilor de protecţie ale pădurilor au înregistrat unele elemente noi, precum şi o mai corectă şi mai clară exprimare a acestor funcţii, corelat cu efectele lor, fără însă a modifica prea mult clasificarea prof. Zeletin, astfel că, astăzi, clasificarea în vigoare a funcţiilor de protecţie este următoarea:

a) funcţia de protecţie a apelor;
b) funcţia de protecţie a terenurilor şi solurilor;
c) funcţia de protecţie contra factorilor climatici şi industriali dăunători;
d) funcţia de recreere;
e) funcţia de interes ştiinţific şi de conservare a fondului genetic – forestier.

În numerele următoare ne vom referi, pe rând, la aceste funcţii de protecţie a pădurilor, pentru a scoate în evidenţă efectele benefice specifice fiecăreia dintre ele.

Dr. ing. Ion Machedon

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 16003

Comentarii

1. petronela -- (28-September-2010)mi se pare foarte frumos ceea ce ati facut :) , chiar aveam nevoie de asta la sc , va multumesc , popici

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Manifestări şi acţiuni sprijinite de consultanţi

Argeş: Expoziţie de maşini şi echipamente horticole din Italia

Luna trecută, la ICDPP Mărăcineni, judeţul Argeş, a avut loc o întâlnire a fermierilor cu prestigioşi producători de tractoare şi maşini horticole din Italia, printre care s-au numărat Goldoni, Rinieri, Amiat, Ostela, Ideal. Acţiunea a fost organizată de ICDPP Mărăcineni, în colaborare cu SC Lantrec Industries SRL şi OJCA Argeş, acestea reuşind să aducă din teritoriu, în special din zonele de centru şi nord ale judeţului, producători agricoli interesaţi în achiziţionarea de tractoare şi maşini horticole.

Majoritatea celor prezenţi s-a interesat de tractoarele italiene pentru pomicultură, care pot lucra bine pe terenurile în pantă datorită faptului că au centrul de greutate jos, ceea ce diminuează semnificativ riscul de răsturnare, în plus ştiut fiind faptul că acestea sunt echilibrate şi au rază mică de întoarcere, fapt ce le permite să efectueze lucrări în spaţii înguste.

Un alt punct de atracţie pentru participanţi l-au reprezentat maşinile cu palpator ce prelucrează terenul pe rând, între pomi şi viţa-de-vie. Au mai fost prezentate maşini şi echipamente de diverse capacităţi, tractate şi purtate, destinate executării tratamentelor în livezi, vii, sere, precum şi săpării gropilor. Echipamentele şi instalaţiile care nu au putut fi aduse în teren pentru demonstraţie au fost prezentate la ICDPP Mărăcineni prin mijloace audio-video.

Bacău: Studiu de diagnoză rurală

La iniţiativa conducerii Direcţiei Agricole şi a Oficiului Judeţean de Consultanţă Agricolă Bacău, luna trecută s-a dat startul unui program de studiu aprofundat pentru un număr de patru comune - Brusturoasa, Urecheşti, Tămaşi şi Lipova- reprezentative pentru diversele zone de dezvoltare economică ale judeţului.

Ideea efectuării studiului pleacă de la nevoia de a cunoaşte potenţialul economic şi social al zonei rurale a judeţului Bacău, precum şi perspectivele de dezvoltare a acesteia, cu scopul întocmirii unor proiecte prin care banii proveniţi din fondurile europene să fie utilizaţi exact acolo unde este nevoie.

Pentru realizarea diagnozei, în cele patru comune s-au constituit echipe de specialişti din cadrul OJCA şi DADR, care, împreună cu primarii localităţilor respective, vor merge în fiecare gospodărie ţărănească şi vor completa chestionare referitoare la starea gospodăriei, la statutul membrilor ei şi la oportunităţile pe care aceştia şi-ar dori să le aibă pentru a-şi putea creşte nivelul de trai. Soluţia găsită în urma constatărilor din teren va putea fi extrapolată şi adaptată la fiecare zonă a judeţului Bacău: Zona Subcarpatică, Zona Văii Siretului şi Zona Colinele Tutovei, ultima dintre acestea fiind şi cea mai săracă. Pe baza rezultatelor finale ale studiului se vor putea întocmi programe concrete de dezvoltare pentru fiecare localitate în parte.

Arad: Ferme zootehnice modulare construite cu sprijin austriac

Recent, o delegaţie austriacă, formată din coordonatori de proiect, arhitecţi şi consultanţi, a fost prezentă la

Arad pentru a pune bazele unui proiect de colaborare între OJCA Arad, OJCA Bacău şi Camera Agricolă din Austria. Proiectul vizează construirea mai multor ferme modulare, a căror capacitate se ridică la un număr maxim de 20 de vaci, beneficiarii având doar obligaţia de a pune la dispoziţie materialele de construcţii.

Prin acest proiect se doreşte, în principal, sprijinirea tinerilor care deţin 3-4 vaci, astfel încât, pe parcursul a 5-7 ani de la demararea iniţiativei, efectivele din fermele modulare să ajungă la 10-20 de capete. În afară de investiţia iniţială, beneficiarilor li se va acorda sprijin pentru ca activitatea ulterioară să fie mai productivă şi rentabilă, lucru care - după părerea coordonatorului acestui proiect - nu este posibil fără consultanţa de specialitate. Primul grajd va fi finalizat în această toamnă.

Partea austriacă va oferi proiectele tehnice pentru ridicarea grajdurilor, ocupându-se totodată şi de organizarea unor activităţi ce vizează schimburile de experienţă pentru fermierii din Arad şi Bacău. Proiectul este rodul unei colaborări de peste 8 ani între cele două părţi, care a început cu o serie de seminarii şi specializări la care au participat atât fermieri austrieci cât şi români, sprijiniţi de ministerele de profil din România şi Austria.

Staţiunea legumicolă Buzău, după o jumătate de veac de existenţă

În condiţiile actuale, când este din ce în ce mai greu să faci cercetare agricolă, perseverenţa şi dăruirea profesională a specialiştilor Staţiunii de Cercetare şi Dezvoltare Legumicolă Buzău este demnă de evidenţiat. Sărbătorirea unei jumătăţi de veac de la înfiinţarea acestei unităţi a constituit un prilej de bilanţ şi învăţăminte preţioase, în competiţia dură cu legumicultorii europeni.

Au ţinut să fie prezenţi la acest ceas aniversar acad. prof. dr. Cristian Hera, preşedintele ASAS, prof. dr. Honoris Causa Gheorghe Glăman, preşedintele Asociaţiei Horticultorilor din România, prof. dr. Nicolae Ştefan, şeful secţiei de horticultură a Academiei, dr. ing. Viorel Morărescu, director general al ANCA Bucureşti, ing. Gabriel Balaban, prefectul judeţului Buzău.

S-a remarcat printre oaspeţi fostul secretar ştiinţific al staţiunii, octogenarul dr. ing. Cristea Chiru, cel care şi-a dăruit 24 de ani din viaţă unităţii buzoiene, timp în care a realizat cunoscutele soiuri de tomate Buzău 1.600, Buzău 22, Buzău 47 şi Diana, dar şi renumitele soiuri de ceapă Diamant şi Aurie de Buzău.

Prof. dr. Nicolae Ştefan şi-a amintit cum a izbutit, ca în condiţiile precare ale anului 1957, să-şi îndeplinească sarcina de a înfiinţa staţiunea din Buzău, transformând o fermă de producere a seminţelor de legume în unitate de cercetare al cărui prim-specialist de marcă s-a dovedit a fi ing. Chiru.

Un bilanţ ce ţine de trecut

Nicolae Trandafir, directorul staţiunii, a subliniat faptul că, înainte de 1990, unitatea aproviziona producătorii din ţară, în fiecare an, cu 15 t sămânţă de ceapă, 22 t sămânţă de varză timpurie şi de toamnă.

Acum lucrurile s-au complicat, şi numai cu sprijinul UNISEM Muntenia, condusă de dr. ing. Gheorghe Glăman, a putut să valorifice mare parte din sămânţa produsă în ultimii ani. În cei 50 de ani de activitate la staţiunea din Buzău s-au creat şi s-au dat în producţie peste 25 soiuri noi de tomate, ceapă, varză, castraveţi, fasole, mazăre, morcov, vinete, pepene, pătrunjel, salată, spanac, ţelină, cicoare de grădină şi busuioc. În tot acest timp, s-au stabilit puternice legături cu legumicultorii din alte zone ale ţării.

Expunerile prezentate la simpozionul organizat pe 10 august 2007, susţinute de cercetătorii dr. ing. Costel Vânătoru şi dr. ing. Floarea Burnichi, au înfăţişat soiurile noi create de ei, printre care tomata Kristin, respectiv noul soi de tomate, tip cireaşă, Capriciu. Reprezentanţii ICDL Vidra, dr. ing. Victor Lăcătuş şi dr. ing. Maria Dumitru, au prezentat date privind aspectul comercial al tomatelor, precum şi noi realizări în domeniul ameliorării.

Distincţiile au doar valoare morală

Cel mai gustat moment a fost înmânarea unor distincţii creatorilor şi înmulţitorilor de soiuri de tomate. Cu aur a fost răsplătit dr. ing. Cristea Chiru, pentru Buzău 22, dar şi mai tinerii Petruţa Bebea şi Costel Vânătoru pentru liniile de hibrizi realizate. Pentru soiuri de tomate produse în vederea industrializării au primit medaliile de aur cercetătorii de la ICDL Vidra, în timp ce la secţiunea divertisment, dr. ing. Florea Burnichi şi-a adjudecat aurul pentru roşia-cireaşă Capriciu.

Numeroase medalii au obţinut şi producătorii care au înmulţit soiurile realizate de cercetare în fermele lor. Printre ei: Gabriel Mogoş, Dumitru Vâlcu, Victor Butnaru şi Ion Gheorghe din Buzău, şi Ştefan Barbu, din Lunca, judeţul Buzău.

Atât Staţiunea de Cercetare şi Dezvoltare Buzău, cât şi lucrătorii săi au fost distinşi cu diplome de merit. A fost o mare satisfacţie pentru cei evidenţiaţi, chiar dacă n-au existat şi premii în bani. Vorba domnului Glăman: „Când Dumnezeu a trecut prin România terminase toate rezervele materiale şi nu i-a mai rămas să-i răsplătească pe români decât cu... diplome.“

Vestea bună este doar... o promisiune

Vestea cea bună avea să le-o dea cercetătorilor preşedintele ASAS, Cristian Hera: „Alaltăieri, spunea domnia sa, m-am întâlnit cu ministrul Remeş şi cu secretarul de stat Gheorghe Albu, care mi-au promis că vor da o Ordonanţă de urgenţă în vederea revigorării cercetării agriculturii româneşti.

Academia va avea de acum înainte filă de buget pentru a folosi banii în cercetare. Vor rămâne în activitate doar acele unităţi care au masă critică de cercetare ce poate fi valorificată. În legumicultură aceste unităţi sunt: ICDL Vidra, împreună cu staţiunile din Buzău, Bacău şi Iernut.“

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 1614

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Nu renunţaţi la arătura de vară!

Unele recomandări de a se renunţa la arătură nu sunt încă valabile în România din mai multe motive: grad de îmburuienare foarte ridicat; conţinut de argilă mare; grad de tasare şi compactare ridicat; lipsa maşinilor şi a utilajelor complexe care pot executa lucrări de semănat fără arătură.

Din aceste motive este necesar să se prindă momentul optim, din punctul de vedere al umidităţii solului, pentru efectuarea arăturii.

Pe suprafeţele eliberate în vară şi pe care s-a executat lucrarea de dezmiriştit este posibil totuşi, ca după o ploaie căzută în iulie-august, să se poată efectua arătura.

Arătura de vară este necesară mai ales pentru culturile care se vor înfiinţa în toamna 2007 şi care ajung la cca 3 mil. Hectare.

În efectuarea arăturii se va urmări:

- ca agregatul de arat să fie bine pregătit şi corect reglat pentru lucru;
- în funcţie de gradul de umiditate a solului, arătura se execută la adâncimea la care nu se scot bolovani şi nu mai adânc de 18-20 cm, iar plugul va lucra obligatoriu în august cu grapa stelată;
- arătura într-un teren foarte umed sau foarte uscat duce la creşterea rezistenţei la tracţiune cu 30-50%;
- brăzdarele plugului neascuţite corespunzător, când au grosimea tăişului de 3,5 mm faţă de 1 mm, necesită o forţă de tracţiune mai mare cu 45%, iar consumul de motorină creşte cu 20-30%;
- arătura efectuată pe parcelele care au fost dezmiriştite se execută mai uşor, efortul la tracţiune scade cu 0-14%, randamentul la arat creşte cu 15-20%, iar consumul de motorină scade cu 8-12%.

Date care îndeamnă la meditaţie

Experienţe de lungă durată din ţara noastră demonstrează că producţia de grâu înregistrează sporuri de producţie de 44% când arătura s-a efectuat în iunie, de 29% când arătura s-a efectuat în iulie şi de 21% când s-a arat în august, faţă de arătura din octombrie.

Sporurile de producţie asigurate de arătura de vară provin din acumularea superioară a apei din precipitaţii (peste 750-800 mc/ha apă în plus, faţă de terenul nelucrat), precum şi din activitatea microbiologică şi, în primul rând, de nitrificare, mai intensă (se pot acumula peste 100 kg/ha de azot nitric, faţă de 18 kg/ha în terenul nearat).

La acestea se mai adaugă faptul că, în terenul arat din vară, însămânţările de toamnă se pot efectua în epoca optimă într-un ogor bine pregătit şi curat de buruieni (48 buruieni/mp faţă de 179 buruieni/mp).

Semănăturile rezultate vor fi uniforme, cu plante viguroase şi cu rezistenţa crescută la condiţiile de iernare.

În situaţia când unele ferme dispun de utilaje corespunzătoare pot înlocui arătura prin lucrarea cu cizelul, urmată de lucrarea cu discul, prin aceasta asigurându-se şi afânarea solului şi pregătirea terenului pentru semănat.

Dr. ing. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 802

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Caracterizare

Mândru, loial, agresiv (când se consideră ameninţat), uşor de stăvilit, dacă persoana care i se opune îi este un apropiat. Nărăvaş, mai ales în tinereţe, devine la maturitate arhetipul omului de nădejde. Frumos şi orgolios (altul ca el nu mai există în bătătură), este muncitor, inteligent, fiind puţin dispus să tragă în jug precum boul. Dacă-i laşi o marjă de manevră, alege soluţii care frizează genialitatea deoarece este inventiv şi ingenios. Încărcat cu măsură şi bine condus, poate finaliza cu succes orice proiect. Este dedicat meseriilor în care ingeniozitatea şi inventivitatea sunt cerinţe minimale.

Îl plictisesc monotonia şi rutina, caz în care o cam ia razna, luând zăbala în gură sau aruncând călăreţul din şa. Revine aproape întotdeauna şi nu poţi să nu-i admiri mândria cu care se întoarce, asta dacă nu l-au mâncat lupii pe parcurs. Poate deveni distrugător în crizele de mânie (relativ frecvente şi, din fericire, de scurtă durată), cu menţiunea că manifestările colerice au numai o dimensiune verbală (devastatoare, însă).

Curajos cu măsură (nu neapărat precaut), este un prieten sigur, dedicat, chiar dacă nu-şi exprimă sentimentele. Pasionat de cunoaştere, entuziast, generos şi spiritual, cu o memorie prodigioasă (renascentist, dicţionar), lider excelent în întreprinderi în care îi sunt valorificate cunoştinţele acumulate. Poate fi deosebit de tenace atunci când se simte ajutat. Atenţie însă, pentru a obţine un rezultat exact trebuie strunit, pentru că poate abera, iar în decizii poate fi ezitant! Pentru el s-au inventat „ochelarii“, ca să fie sigur că nu o ia pe alături. Nu prea-l deranjează şaua, frâul, hăţul şi pintenii. Are probleme cu biciul pentru că nu acceptă pedeapsa sub nicio formă, fiind incapabil să-şi recunoască greşeala imediat.

În timp, raţionalismul îl conduce spre recunoaştere (chiar dacă nu mărturiseşte) şi se împacă cu toate suişurile şi coborâşurile vieţii, căderile asumându-şi-le cu stoicism. Trebuie susţinut când coborâşul este prea brusc, pentru că o cădere poate să-i fie fatală.

În plan sentimental, este tipul persoanei care cucereşte tot ce-i iese în cale, disponibilitatea lui sentimentală fiind trează în permanenţă. Frumos şi mândru, atrage sexul opus ca mierea, muştele. Principial, nu acceptă să-şi piardă timpul decât cu persoane care-i seamănă întru totul, însă nu ezită să-şi materializeze afectivităţile şi cu persoane de altă condiţie decât a sa, fiind un senzual cu reacţii rapide.

Implicarea de lungă durată îl plictiseşte şi, dacă partenerul nu este capabil să-i trezească interesul, îşi caută satisfacţiile în altă parte. O urmă de insolit, de nou, de experiment sunt suficiente pentru a-l ţine aproape, ceea ce nu înseamnă că, dacă se iveşte o oportunitate, o ratează. Atenţie! Pretenţios în tot ceea ce cere de la sine, reclamă o relaţie „fair“, fie şi pentru că nu-i plac situaţiile obscure, încâlcite, ceţoase sau maculate.

În mitologia mai multor popoare, calul este simbolul solar cu virtuţi magice şi protective, lista inventarierii acestora fiind mult prea lungă. Ajutor de nădejde al omului pe parcursul evoluţiei (este greu să stabileşti cine pe cine a îmblânzit/ domesticit), arhetipul calului este unul dintre arhetipurile esenţiale, chiar şi pentru civilizaţia modernă (fie şi numai pentru faptul că puterea mecanică îl are ca unitate de măsură).

În arhetipurile culturale ale poporului român calul deţine un loc central păstrat intact din perioada precreştină: caii soarelui, caii magici, caii protectori sculptaţi pe grinzile de susţinere ale acoperişurilor, pe porţi, în pridvoarele bisericilor, dansul fertilizator al căluşarilor, căiuţii divinatori şi fertilizatori din tradiţiile campestre ale începutului de an etc.

Adăugăm şi valoarea semantică a sintagmelor: „să nu stai la coada calului“, „nu mor caii când vor cîinii“, „calul de dar nu se caută la dinţi“, „ia zăbala în gură“, „ochelari de cal“, „calul bun ori orbeşte, ori şchiopează“.

Raf Bandhi

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 737

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ce minuni „fac“ resturile vegetale

Nu ne gândim niciodată când aruncăm la coşul de gunoi cojile şi seminţele de fructe sau legume ce comori se ascund în ele. Se pare că natura nu a creat nimic fără scop. Iată câteva tratamente simple ce se află la îndemâna noastră şi sunt extraordinar de ieftine.

Frunzele de morcov, eficiente împotriva eczemelor

Nu aruncaţi frunzele de morcov, pentru că în ele se ascund tratamente miraculoase. Ceaiul preparat dintr-o linguriţă de frunze mărunţite şi 250 ml de apă ajută la remineralizarea sugarilor şi a copiilor mici. După ce aţi lăsat să fiarbă cinci minute, acoperiţi vasul şi daţi-l să se răcească. Pentru sugari sunt indicate 3 linguriţe de trei ori pe zi, pentru copii cu vârste cuprinse între 2 şi 4 ani, trei linguri pe zi, iar celor de cinci-şase ani, şase linguri.

Decoctul de frunze de morcov este foarte eficient împotriva eczemelor, rănilor şi arsurilor - se aplică cataplasme înmuiate în acest decoct. Dacă aveţi afte sau stomatită, faceţi de câteva ori pe zi gargarisme cu decoct.

Cataplasmele din frunze proaspete, tăiate mărunt şi pisate până când devin o pastă, rezolvă probleme precum plăgile, ulceraţiile gambei, furunculele, pecinginea şi abcesele.

Cojile legumelor şi fructelor

Cojile de mere sunt eficiente în tratarea bronşitelor şi a reumatismului. După ce aţi curăţat merele, puneţi cojile la uscat pe o hârtie, într-un loc luminos. Dacă s-au uscat bine, pisaţi-le foarte bine, până au devenit pulbere. La un litru de apă, puneţi în jur de 8 linguri de pulbere şi lăsaţi vasul acoperit la macerat timp de 12 ore. Beţi câte trei căni pe parcursul unei zile.

Cojile de gutui sunt foarte bune împotriva ridurilor. Turnaţi peste cojile a 3 gutui ţuică sau alcool mai slab, cât să le depăşească puţin. Trebuie lăsate la macerat timp de 15 zile, iar în acest timp recipientul trebuie agitat. Se strecoară sucul ce va fi folosit zilnic pe porţiunile ridate ale pielii.

Cojile de portocale pot fi un excelent remediu împotriva constipaţiei. Cojile de la două portocale se fierb în 250 ml de apă, timp de 30 de minute, după care apa se aruncă. Se pun apoi din nou la fiert într-un litru de apă, împreună cu 20 g de zahăr. Aceste coji se strecoară şi se aşază pe o farfurie - le ţineţi până dimineaţa, când le veţi consuma. Preparatul, pe lângă efectul laxativ, este foarte bun şi în combaterea febrei.

Mătasea de porumb, eficientă în litiaza renală

După culegerea porumbului, adunaţi mătasea şi puneţi-o la uscat, apoi folosiţi-o pentru prepararea ceaiurilor. Pentru disfuncţii hepatobiliare, menstruaţii dureroase, tulburări de menopauză, cistită, afecţiuni ale sistemului cardiovascular, litiază renală, reumatism, infuzaţi două linguri de mătase de porumb uscată şi pisată la 200 ml de apă; se lasă vasul acoperit timp de 15 minute, după care se bea câte o lingură la fiecare 3 ore.

Ceaiul (la o cană cu apă fierbinte se pune o linguriţă de mătase de porumb mărunţită) este eficient în prepararea gutei. Se beau în jur de trei căni pe zi.

Cozile de cireşe ajută rinichii

Ceaiul din cozi de cireşe uscate este un foarte bun remediu împotriva pielonefritelor şi cistitelor. La o jumătate de litru de apă se adaugă un pumn de codiţe care, după ce au fiert, se strecoară şi se lasă la răcit. Această cantitate se bea pe parcursul unei zile, în mai multe reprize.

Decoctul din 10 g de codiţe la 250 ml apă este bun în combaterea diareei. Fierbeţi amestecul 20 de minute şi lăsaţi să se răcească tot 20 de minute. Beţi acest decoct de trei ori pe zi şi efectele se vor vedea imediat.

Codiţele de vişine combat afecţiunile renale, dar şi migrenele, artritele, edemele şi guta. Fierbeţi la foc mic, timp de 10 minute, 200 ml de apă cu o linguriţă de codiţe uscate. După ce aţi strecurat, beţi cel puţin două căni de ceai pe zi.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 3666

□

° Comentarii

□

□

° 1. Ioan -- (13-February-2010)Tecile de fasole uscata,cu sau fara par, maruntite,obtinute din mica mea gradina, e doua lingurite cu varf, le pun in termosul de 1/2 litri, adaqug 1/2 lingura dulceata de fructe si apa clocotita pana se uumple. Servesc peste doua core,pe parcursul zilei,in loc de apa. Mie mi-a luat gustul amar de dimineata din gura, si aveqam gura icarcata,baloasa, Dupa trei zile nu am mai avut nimic si a trecut . Am facut asa 30 zile.Mi-a disparut si o durere din zona pancreasului. Sunt alt om. Toate aceste din folosirea,,deseurilor vegetale,,>

° 2. gutu -- (31-March-2010)as dori cat mai multe informatii despre tratamentele cu fructe si legume si chiar cu resturile acestora dupa cum am si citit imi plac mult aceste informatii si multe le incerc sant de acord cu cei ce spun ca tratamentele naturiste sunt mai sanatoase decat orice medicament astept informatii si cei care stiu mai mult pe aceasta tema sa scrie pe acest site

° 3. gutu -- (8-July-2010)daca stiti cum se trateaza cancerul la pancreas as dori sa-mi scrieti.Daca e bine sa se manance multa ceapa dupa cum am citit sau frunze de morcov? orice leac babesc sau cum se spune natural ma intereseaza .Astept sfaturile voastre si va multumesc anticipat.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Preţul ploconirii

Că le place sau nu celor chemaţi să promoveze interesele agriculturii româneşti în procesul alinierii acesteia la structurile Uniunii Europene, trebuie să accepte ideea că nu o dată au dat dovadă de o anume slugărnicie în faţa „înaltei porţi“ de la Bruxelles.

Este greu de spus că atitudinile lor au în spate anumite motivaţii pe care au ezitat să le facă publice, din cine ştie ce raţiuni strategice sau, pur şi simplu, la mijloc se află o anume... suficienţă profesională. Fapt este că au cedat uşor, legiferând în unele cazuri recomandări ale comisarilor europeni ce lezează grav interesele producătorilor noştri agricoli.

Să ne explicăm.

Aplicarea mecanică a reglementărilor privind siguranţa alimentelor. Rugat fiind, într-o emisiune radiofonică, să-şi exprime punctul de vedere asupra interdicţiilor apărute în producerea şi valorificarea brânzeturilor oferite de oieri, un reputat om de ştiinţă a răspuns sec şi revoltător:

„În cei 50 de ani de medicină generală nu mi-a fost dat să identific un pacient intoxicat din cauza brânzei sau caşului cumpărate de la ciobani.“ Omul de ştiinţă mai atrăgea atenţia şi asupra faptului că, secole de-a rândul, copiii de la sate şi-au fortificat sănătatea şi inteligenţa mai ales pe seama laptelui crud consumat, cum s-ar spune, direct de la ţâţa vacii.

Făcând publice aceste constatări, profesorul denunţa, în fapt, lipsa de tact în negocierea unor clauze care să promoveze produsele noastre tradiţionale. Este exclus ca aceste particularităţi să nu fie înţelese la Bruxelles. Cu o condiţie: să trimitem acolo o echipă de negociatori, formată din veterinari, nutriţionişti şi medici umani cu prestanţă.

Preţul scoaterii soiei modificate genetic din structura culturilor.

Decizia luată de fostul ministru Gheorghe Flutur reprezintă, deopotrivă, o mostră de slugărnicie şi neprofesionalism. Ce-i drept, comisarii europeni ne-au criticat pentru cultivarea unor asemenea plante încă pe vremea când negociam Dosarul agricol. Dar nu au condiţionat semnarea „capitolului vegetal“ de renunţare la soia modificată genetic.

De ce oare echipa lui Flutur a dat dovadă de atâta zel, renunţând la o cultură care putea reprezenta cea mai importantă oportunitate de afaceri pentru agricultura românească? O să ni se răspundă că din motive strategice, ceea ce poate fi tradus în obţinerea unor concesii. La ce?

Despre facilităţi în comerţul agricol exterior nu poate fi vorba, când noi importăm până şi sorgul pentru mături.

Eradicarea pestei porcine. Eforturile veterinarilor de a opri extinderea acestei epizootii sunt lăudabile. Atâta timp cât ei au fost lăsaţi să-şi facă datoria, pesta a fost controlată chiar şi în gospodăriile populaţiei. Ce te faci însă când experţii europeni îţi pun în faţă o listă de interdicţii şi nu te ajută cu nimic concret pentru eradicarea

definitivă a bolii?
Sub „asistenţa lor veterinară“ România este astăzi în situaţia de a renunţa la creşterea porcilor. Ceea ce s-a întâmplat zilele trecute la Complexul Smithfield este o ruşine nemeritată pentru specialiştii din România. Cine plăteşte paguba? Comisarii de la Bruxelles se rezumă doar la a monitoriza respectarea strictă a recomandărilor date. De plătit vom plăti tot noi, adică contribuabilii Bugetului de Stat. Corect ar fi să fie invers, dar guvernanţii noştri nu au îndrăzneala să solicite acest lucru.
Iosif POP
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 1340
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Păduchele lânos al mărului

În urma atacului produs de păduchele lânos al mărului (Eriosoma lanigerum) apar dezechilibre în vegetaţia pomilor fructiferi, urmate de o dezvoltare normală şi o fructificare redusă.

Descrierea dăunătorului

Adultul are corpul oviform, de 1,7-2,5 mm lungime, de culoare roşu-brun, acoperit cu o secreţie ceroasă, filamentoasă, de culoare albă. Aripile sunt mai lungi decât corpul. Dacă se striveşte corpul păduchelui se scurge un lichid roşu ca sângele, de unde şi denumirea de „păduche de sânge“.

Biologia

Specie polivoltină, putând evolua 8-12 generaţii pe an. În ţara noastră, ca şi în alte ţări europene, acest păduche are un ciclu evolutiv incomplet, fiind nemigrator, întreg ciclul biologic desfăşurându-se numai pe măr. Iernează ca larvă de prima şi a doua vârstă în rănile cu aspect cancerigen (gale) de pe rădăcini, ramuri sau tulpini. Primăvara, la pornirea în vegetaţie a plantaţiilor, larvele încep să se hrănească, migrând de la rădăcini spre tulpini şi ramuri. După 1-2 săptămâni, larvele devin femele mature şi se reproduc vivipar, pe cale partenogenetică. O femelă expulzează 50-130 larve, timp de 10-15 zile. Dezvoltarea unei generaţii durează 3-4 săptămâni. În cursul lunilor iunie-iulie apar şi femele virginogene aripate, care zboară şi infestează alte livezi. La sfârşitul verii are loc o migrare în sens invers: o parte din ele coboară la rădăcini, dând naştere formei radicicole, care hibernează.

Mod de dăunare

Specia infestează principalele specii de pomi fructiferi şi arbuşti fructiferi: măr, păr, gutui etc. Trăieşte în colonii pe rădăcini, tulpini, ramuri, lăstari şi pedunculii fructelor, hrănindu-se prin înţeparea şi sugerea sucului celular din aceste organe. Ţesuturile atacate se hipertrofiază, apărând tumori sau nodozităţi care, cu timpul, crapă, căpătând aspectul unor răni canceroase. La nivelul rănilor se observă o secreţie albă ceroasă şi filamentoasă, ceea ce indică prezenţa insectelor. Circulaţia substanţelor hrănitoare la acest nivel este împiedicată.

Combaterea:

- respectarea măsurilor de carantină fitosanitară;
- folosirea de material săditor neinfestat, tăierea şi arderea lăstarilor atacaţi;
- folosirea de soiuri rezistente.

Tratamentele de iarnă se vor efectua prin stropiri cu: US1-92CE-1,5%, Oleoekalux 3 CE–1,5%, Polisulfură de calciu – 20% şi Polisulfură de bariu -4%.

Tratamentele din perioada de vegetaţie se efectuează la apariţia coloniilor, cu produsele: Sinoratox 35 CE-0,06%, Actelic 50 CE-0,05%, Fastac 10 CE-0,02%, Mavrik 2F-0,05%, Sanvalerate 20 EC -0,04%, Zolone

35 EC–0,2%, Ekalux 50 CE-0,1%, Sumi-Alpha 2,5 CE–0,04%, Sumicidin 20 EC-0,04%, Nomolt 15 EC–0,05%, Decis 25 WG-0,05%; Lannate 25 WP-3 kg/ha; Magic 20 CE-0,3%; Magic Super 20 CE-0,2%, Pallas-0,3%; Pyrinex 20 EC-0,3%.

Combaterea biologică se face utilizând viespea Aphelinus mali, care este eficace în reducerea populaţiilor de păduchi lânoşi.

Ing. dr. Maria-Monica ECOBICI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007 Vizualizari: 4965

□

° Comentarii

□

□

° 1. margareta ionescu -- (28-December-2009)Buna ziua.Manumesc Margareta si sunt novice in domeniu cultivarii si cresterii pomilor.

Am mostenit de la bunici o livada in Candesti Vale.Ma confrunt cu o problema,merele ionathane sunt puhate.Cred ca de vina este tratamentul aplicat necorespunzator.este o cauza sau o boala? Care este tratamentul potrivit folosind solutiile aduse din UE.

Multumesc.

° 2. Endre -- (10-March-2010)Buna Margareta.1.In ce judet este localitatea respectiva,dar mai important ce zona de cultura?Ses,deal,campie etc.2.Soiul Ionathan este foarte sensibil la fainare.3.Nu prea inteleg sensul cuvantului folosit de dvs."puhate"?,adica moi sau patate sau ce au?Masuri de prevenire si tratament.Se stropeste cu solutia SULFAVIT 80 S in concentratie de 0,3%(30g/10 l apa) preventiv sau imediat la aparitia bolii.Daca boala a evoluat si ati observat mai tarziu,trebuie sa taiati toate crengile si sa rupeti frunzele afectate,care obligatoriu se ard(se distrug in foc!)f. important.Mult succes.

° 3. petruta -- (4-December-2010)la mine au aparut pe mandarin si arborele de cafea in ghivece, ce sa fac?multumesc mult.

° 4. ady -- (24-February-2011)tratament 100%cu insecticid nu exista calypso si mospilan au eficienta de 85% d-na dr. ing. daca n-ai stiut,nu prosti lumea cu fel si fel de bazaconii!!!

° 5. specialistul -- (25-February-2011)Pentru Ady - tu esti cel care scrie bazaconii, unde ai citit in articol ceva de 100%. Felicitari d-na dr.ing. pentru modul obiectiv si concis in care ati scris

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareea6f.html-articol=987.htm

Ordinul nr. 737, din 14 august 2007, privind aprobarea metodologiilor de întocmire, avizare şi aprobare a documentaţiilor necesare scoaterii din circuitul agricol/forestier, fără plata taxelor şi a altor sume prevăzute de art. 92 alin. (4) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, de art. 55, 56 şi 58 din Legea nr. 26/1996 – Codul silvic şi de art. 24 alin. (2) din OG nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic şi administrarea fondului forestier naţional, a terenurilor destinate construcţiei de drumuri de interes naţional. (MO al României, Partea I, nr. 614, din 5 septembrie 2007)

Pentru început, e bine să ştim că metodologiile privind întocmirea, avizarea şi aprobarea scoaterii terenurilor din circuitul agricol/forestier fără plata şi a altor sume prevăzute de legislaţia în domeniu, sunt cuprinse în cele două Anexe (nr. 1 şi nr. 2) ce fac parte integrantă din ordin.

Cei interesaţi trebuie să ştie că documentaţia pentru obţinerea aprobării de scoatere definitivă a terenurilor destinate construcţiei de drumuri de interes naţional cuprinde:

a) cererea pentru aprobarea scoaterii din circuitul agricol, din partea beneficiarului sau a proprietarului, după caz;

b) dovada privind modul de trecere a terenurilor agricole în domeniul public al statului;

c) documentaţia tehnică cadastrală;

d) certificatul de urbanism, însoţit de planul de situaţie şi de planul de încadrare în zonă; acesta va evidenţia suprafaţa propusă pentru scoaterea din circuitul agricol numai în situaţia când se scoate parţial din circuitul agricol;

e) documentaţia pentru încadrarea terenului în clase de calitate, întocmită de Oficiul de Studii Pedologice şi Agrochimice (OSPA);

f) avizul Administraţiei Naţionale a Îmbunătăţirilor Funciare (ANIF); g) memoriul tehnic al lucrării, în care se descrie obiectul de investiţii (art. 1 din Metodologii).

Pentru obţinerea aprobării de scoatere temporară din circuitul agricol a terenurilor, documentaţia trebuie să cuprindă:

a) cererea din partea beneficiarului;

b) tabelul centralizator semnat şi ştampilat de primăria unităţii administrativ-teritoriale sau de Compania Naţională de Autostrăzi şi Drumuri Naţionale din România SA, pe a cărei rază se află terenul.

Tabelul centralizator va fi însoţit de copia planului parcelar sau de un extras al planului de încadrare în zonă, cu identificarea terenului pentru care se solicită scoaterea temporară din circuitul agricol, semnat şi ştampilat de primărie;

c) documentaţia topografică a terenului întocmită de o persoană fizică sau juridică autorizată în domeniul cadastrului, geodeziei şi cartografiei;

d) certificatul de urbanism, însoţit de planul de situaţie şi de planul de încadrare în zonă;

e) documentaţia pentru încadrarea terenului în clase de calitate, întocmită de OSPA;

f) avizul ANIF;

g) memoriul tehnic al lucrării, în care se descrie obiectivul de investiţii (art. 2).

Important de reţinut este şi faptul că, potrivit prevederilor art. 3 (2) din Metodologie, scoaterea temporară din circuitul agricol a terenurilor agricole se face pe o perioadă de 5 ani de la data emiterii ordinului de scoatere temporară din circuitul agricol.

Jurist, Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 999

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareea91.html-articol=994.htm

Munca şi dăruirea sunt cheia succesului

• Convorbire cu doamna Daniela Mailat, general manager al companiei Maşini Agricole Performante

Daniela Mailat este prima angajată a companiei Maşini Agricole Performante şi unul dintre cei trei asociaţi ai companiei. Firma şi-a început activitatea în România în anul 2005 şi este importator unic al Grupului Same Deutz-Fahr, ce ocupă locul al III-lea în lume prin cele trei branduri: Same, Deutzm şi Hürlimann.

Rep.: Doamnă Daniela Mailat, când şi-a început activitatea firma la care sunteţi general manager şi care este evoluţia ei?

D.M: Am intrat pe piaţa românească în 2005, an în care am promovat în forţă brandurile Same şi Deutz, iar din 2007 şi pe cel Hürlimann. Suntem o echipă tânără, nu foarte numeroasă, dar cu o experienţă anterioară în domeniul comercializării utilajelor agricole. Pe parcursul celor doi ani am înregistrat o ascensiune rapidă, demonstrată prin numărul însemnat de utilaje agricole vândute şi prin poziţionarea firmei pe un loc foarte bun. Vrem să menţinem acest loc prin profesionalism, flexibilitate şi soluţii avantajoase pentru clienţii noştri.

Rep.: Vânzarea de maşini agricole este profitabilă în România?

D.M.: Depinde la ce vă referiţi, când spuneţi vânzare. După cum se ştie, piaţa utilajelor agricole este supusă unor convulsii ca urmare a unui specific agricol atipic în Europa. Putem spune că vindem utilaje agricole legându-ne de subvenţii şi fonduri europene. Pentru partea de credit şi leasing, vorbim de o cotă mai mică şi acest lucru poate fi confirmat de cei care se confruntă cu aceste probleme. Ce-i drept, subvenţiile acordate de statul român, cât şi programul SAPARD au venit în întâmpinarea fermierilor din toate categoriile (mici, mijlocii, mari).

SC Maşini Agricole Performante a oferit clienţilor săi un pachet complet de utilajele, dar şi sprijin financiar. Clienţii au realizat ceea ce şi-au propus prin finalizarea proiectului cu succes.

La IndAgra, oferte surpriză

Rep.: Programul SAPARD s-a încheiat. Cu ce o să veniţi de acum înainte în întâmpinarea fermierului care îşi doreşte maşini performante, dar nu şi le poate permite?

D.M.: După cum se ştie, anul 2007 a fost dificil pentru toată lumea, atât pentru comercianţii de utilaje agricole, dar mai ales pentru fermieri, dacă ne gândim la secetă, calamităţi, subvenţii neacordate la timp. Acum suntem în aşteptarea programelor privind accesarea fondurilor structurale. SC Maşini Agricole Performante vine în întâmpinarea clienţilor săi cu toată gama de utilaje agricole, silozuri, ferme de vaci, porci etc.., tot ce înseamnă dezvoltarea fermierului din România prin accesarea fondurilor europene, oferindu-i consultanţă fără costuri şi soluţiile cele mai bune pentru realizarea proiectului cu succes.

Service de calitate… clienţi mulţumiţi

Echipa de service MAP este întotdeauna aproape de clienţii săi, prin experienţa şi performanţa dovedite până

în prezent.
Rep.: Ce planuri aveţi pentru viitor?
D.M.: Ne dorim o dezvoltare a firmei din punct de vedere teritorial, prin deschiderea de noi puncte de lucru, asigurându-le clienţilor noştri o reţea de magazine pentru piese de schimb, service şi reprezentanţă în vânzări. Pentru noi atingerea obiectivelor înseamnă muncă în echipă.
Rep.: Nu este greu pentru o femeie să lucreze într-o lume a bărbaţilor?
D.M.: Din capul locului resping ideea că managementul performant este strict o lume a bărbaţilor.
Există destule femei care lucrează în domeniul agricol la nivel de vârf. Nu contează domeniul în care lucrezi, înconjurat de o lume a bărbaţilor sau o lume a femeilor, important este profesionalismul care duce la atingerea obiectivelor propuse.
Delia CIOHODARU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007 Vizualizari: 1892
Comentarii
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareeac8.html-articol=1031.htm

Polenul recoltat de albine (II)

Caracteristicile fizice ale polenului

Grăuncioarele de polen au diametre ce variază de la 6-200 mm şi pot avea o diversitate de culori, forme şi structuri de suprafaţă.

Cea mai mare parte a acestora au un înveliş extern (sporoderm) foarte rezistent, aproape imposibil de digerat. Este atât de rezistent încât au fost găsite în depozite fosile vechi de milioane de ani.

La suprafaţa sporodermului există pori ce permit germinarea şi extracţia substanţelor din interiorul grăunciorului.

Compoziţia polenului

Compoziţia acestuia variază de la o specie la alta, la fel şi concentraţiile absolute ale diferiţilor compuşi. Au fost raportate conţinuturi proteice de peste 40%, dar şi conţinuturi în amidon de peste 18% în anumite specii de polen anemofil provenit de la o serie de plante erbacee. Trebuie totuşi să se facă deosebirea între polenul anemofil şi polenul recoltat de albine (entomofil).

Componentele majore sunt proteinele şi aminoacizii, lipidele (grăsimi, uleiuri sau derivaţi ai acestora) şi zaharuri. Componentele minore sunt mai variate.

Sunt prezenţi toţi aminoacizii esenţiali pentru nutriţia umană (fenilalanina, leucina, valina, izoleucina, arginina, histidina, lizina, metionina, treonina şi triptofanul) alături de cea mai mare parte a celorlalţi, între care prolina este cea mai abundentă. Sunt prezente multe enzime (proteine funcţionale) dar unele dintre acestea, cum este cazul glucozo-oxidazei care este foarte importantă în miere, sunt adăugate de albine. De aceea această enzimă este mai abundentă în „păstură“ decât în ghemotoacele de polen.

În polen au fost identificaţi numai 16 din cei 31 de acizi graşi, cel mai important fiind acidul palmitic, urmat de acidul miristic, oleic, linolenic, stearic şi alţii. Sunt prezenţi şi compuşi de tipul colesterolului, mono-, di- şi trigliceridelor.

Cea mai mare parte a zaharurilor simple din ghemotoacele de polen, cum sunt fructoza, glucoza şi zaharoza, provin din nectar sau miere.

Polizaharidele de tipul calozei, pectinei, celulozei, ligninei, sporopoleninei şi altele sunt predominante în compoziţia polenului. După depozitarea în faguri, adaosul ulterior de zaharuri şi enzime conduce la obţinerea păsturii prin fermentaţie lactică.

Componente minore ale polenului recoltat de albine responsabile pentru o mare parte din acţiunile biologice (Crane, 1990)

(Tabelul îl găsiţi in revistă)

Polenul şi seleniul

Alături de nuca de Brazilia, polenul este alimentul cel mai bogat în seleniu.

Cu 517% din DZR (doza zilnică recomandată) ce se regăseşte într-o lingură de supă de 12,5 g, polenul poate contribui efectiv la starea de sănătate.

Seleniul prezintă un interes major pentru întărirea sistemului imunitar, pentru prevenirea unor forme de cancer (mai ales de prostată), pentru profilaxia maladiilor cardiovasculare şi a celor inflamatorii.

De asemenea, este de menţionat rolul său de cofactor al enzimei, care susţine lupta împotriva îmbătrânirii precoce şi accelerate a celulelor, prin eliminarea radicalilor liberi, mai ales a radicalului peroxid (din apa oxigenată).

Seleniul permite între altele şi detoxifierea organismului de metalele grele.

Efectele fiziologice ale polenului (tabelul îl găsiţi in revistă)

Dr. bioch. Cristina Mateescu,
Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură, Bucureşti

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 803

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareead8.html-articol=752.htm

O zi naţională pentru floarea-soarelui

Cu o producţie care în anii agricoli buni atinge 60 kg/locuitor, România se situează printre primele ţări cultivatoare de floarea-soarelui din lume. Producţia aproape că s-a triplat în ultimii ani, şi aceasta datorită extinderii forţate a suprafeţelor cultivate. Ce-i drept, hibrizii introduşi în cultură au o valoare biologică incomparabilă faţă de soiurile tradiţionale, dar în multe locuri acest factor favorizant nu a putut fi pus în valoare şi din cauza condiţiilor climatice, dar mai ales a greşelilor agrotehnice.

În pofida acestor neajunsuri de ordin subiectiv şi obiectiv, România îşi asigură an de an necesarul de ulei pentru populaţie, asigurând, totodată, excedente mari pentru export. Ba, mai mult, uleiul de floarea-soarelui este singurul produs al cărui preţ n-a fost majorat în ultimul an, ceea ce constituie o raritate în peisajul nostru economic atât de bulversat.

Adevărul este că floarea-soarelui a reuşit în ultima vreme să se impună ca o cultură strategică în agricultura noastră. Statul are puţine merite în această evoluţie, asta şi pentru că piaţa internă a reuşit să asigure un echilibru economic normal între cultivatori şi procesatori.

O asemenea conlucrare s-a consolidat mai ales în planul producţiei, unde cercetarea, sprijinită şi de firmele străine care acţionează în România, a reuşit să pună la dispoziţia fermierilor seminţe provenite de la cei mai valoroşi hibrizi cultivaţi în această zonă a Europei. Aceste realizări, ca de fapt şi unele neîmpliniri, au făcut obiectul unei analize la nivel naţional, ce a avut loc cu prilejul Sărbătorii florii-soarelui.

Marea rază de speranţă

Floarea-soarelui a fost planta care, la începutul anilor `70, a adus cea mai mare rază de speranţă agriculturii româneşti. Erau anii când o formidabilă echipă de cercetători de la Institutul din Fundulea realiza, în premieră mondială, primul hibrid de floarea-soarelui. Realizarea ştiinţifică a celor trei cercetători, prof. Viorel Vrânceanu, dr. Florin Stoienescu şi dr. Nicolae Pârvu, avea să ofere un nou destin acestei plante, propulsând-o rapid în rândul culturilor strategice.

În plan ştiinţific, timp de 15-20 ani, România avea să deţină supremaţia ştiinţifică în materie de fond genetic. În prezent, ne vedem obligaţi să apelăm la realizările unor companii străine, ultimul dintre cei trei creatori ai hibridului, Nicolae Sârbu, fiind obligat să se înregimenteze în celebra echipă a profesorului Drăgan Scoric, de la Institutul Agricol din Novi Sad, pentru a face faţă noutăţilor de ultimă oră în materie de ameliorare. Doctorul Nicolae Pârvu este încă în plină putere creativă, iar fermierii din România îşi leagă acum speranţele de noii hibrizi a căror performanţă productivă doreşte s-o îmbunătăţească în laboratoarele şi câmpurile experimentale ale Staţiunii din Valul lui Traian.

Anul acesta, din cauza secetei excesive, Sărbătoarea florii-soarelui, organizată de INCDA Fundulea, a avut loc cu 15 zile mai devreme decât în trecut. La manifestarea din 10 iulie au fost invitaţi, ca de obicei, fermieri, producători, cercetători, asociaţii ale fermierilor, dar şi instituţiile publice din domeniu – MADR, DADR, ANCA, ISTIS etc.

Cum era şi normal, discuţiile au debutat cu ceea ce era mai arzător la ordinea zilei: deficitul de apă din sol. Seceta cu care ne confruntăm anul acesta pare că o depăşeşte ca dimensiune pe cea din 1946. În acest sens, directorul institutului, domnul ing. Marian Verzea, a prezentat situaţia de la Fundulea unde, din septembrie 2006 până în iulie 2007, au căzut numai 207 l/mp precipitaţii, ceea ce înseamnă 45% din normala pe 40 de ani.

Pe lângă toate acestea, scopul întâlnirii a fost, aşa cum e şi normal când vine vorba de un institut de cercetare, acela de a prezenta noutăţile în domeniu, şi anume hibrizii noi de floarea-soarelui şi secvenţele noi din tehnologia de cultură a acestei specii, dar şi sugestiile producătorilor privind crearea de soiuri şi hibrizi noi.

Un interes deosebit pentru cei de faţă l-a prezentat lotul demonstrativ cu cei 20 hibrizi de floarea-soarelui, comerciali şi experimentali, unii cultivaţi în condiţii de irigare, alţii de neirigare, prezentat de cercetătorul Virgil Neescu. Din acest câmp, hibridul HS-2708 a reuşit să impresioneze vizitatorii prin faptul că atât în condiţii de secetă, cât şi de irigare s-a prezentat foarte bine.

De asemenea, au mai fost vizitate câmpul experimental în regim de irigare după diferite premergătoare (porumb şi cereale păioase), câmpul experimental de ameliorare (forme parentale: linii restauratoare şi linii androsterile), precum şi un câmp experimental în care au fost utilizate diferite doze de azot, fosfor şi îngrăşăminte foliare.

Lotul cercetătorului Ioan Toncea a atras iarăşi atenţia fermierilor, care au fost uimiţi, dar şi suspicioşi la vederea hibrizilor autohtoni şi străini cultivaţi în condiţii de agricultură ecologică, dar care parcă, spuneau unii, arătau prea bine, ţinând cont de condiţiile pe care le implică un regim ecologic.

Concluzia firească pe care o putem trage după o asemenea demonstraţie este că, în afară de Cel de Sus, singurul care mai poate ajuta la menţinerea nivelului producţiei este progresul tehnologic.

În graficul de mai sus se poate observa deficitul de apă din orizonturile de sol, măsurat în intervalul 11 aprilie - 6 iulie. Se poate vedea astfel că, în stratul 80-100 cm, solul se confruntă cu un deficit de 97%.

Suntem în topul producătorilor mondiali

Cu cele peste un milion de hectare şi cu o producţie totală de seminţe de 1,7 milioane de tone înregistrată în anul de vârf al florii-soarelui, 2004, România se află pe locul 7 mondial al cultivatorilor de floarea-soarelui. România produce mai mult de jumătate din cantitatea de floarea-soarelui realizată la un loc de ţările din Europa de Est. Este drept că această producţie a fost obţinută în condiţiile unei extinderi nefireşti a suprafeţei cultivate, care în anul respectiv a depăşit un milion de hectare. Raportând producţia realizată la suprafaţa cultivată, rezultă un randament la hectar de aproximativ 1.000 kg, ceea ce este foarte puţin în comparaţie cu nivelurile atinse de ţările europene cultivatoare. În ultimii cinci ani asistăm la o stabilizare a suprafeţei şi producţiei, acest echilibru fiind impus mai ales de preţul pieţei, în scădere faţă de perioada de avânt a culturii.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 1028

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

vizualizareeb28.html-articol=1083&editie...

Ai grijă, ţară, de ţăranii tăi! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAi grijă, ţară, de ţăranii tăi!
Că dintre fiii odrăsliţi de tine
Doar ei, statornic, ţi-au fost reazim, talpă,
Străjeri ţi-au fost, de neam, de grai, de glie,
Şi zăcământ de nestemate-n salbă.
Ia aminteşte-ţi vremea când în hoarde
Au năvălit gepizii, goţii, hunii...
Nu ei, precum Voinicul din poveste,
S-au pus cu pieptul stavilă furtunii?
De ei s-a poticnit aliotmanul
– Cum spune Eminescu în Scrisoare –
Când i-a chemat sub steag bătrânul Mircea
Pe câmpul din Rovine, la hotare.
Cu sânge au sfinţit Călugărenii,
La Podu-Înalt i-au fost lui Ştefan spadă,
La Mărăşeşti, Oituz şi Cireşoaia
Tot ei au stat neînvinşi pe baricadă.
Zvârlit-au peste Prut cotropitorii,
Au scos din jug şi fraţii din Ardeal.
Şi-au presărat mormintele şi-n Tatra,
Oriunde i-a purtat al sorţii val.
La jertfă primii, primii şi la trudă
Din zorii zilei până-n prag de noapte,
Şi drept răsplată au fost traşi pe roată
Sau împuşcaţi la nouă sute şapte.
În anii grei, de la război încoace,
Cine-a dus greul cotelor? Şi cine
Plătiră până la ultima centimă
Tot împrumutul de la ţări străine?
…………………………………
Schimbându-se din nou orânduirea,
Trăgeau nădejde-n zile mai senine,

Când îţi va fi mai lesne, Românie,
Şi lor, năpăstuiţilor, mai bine.
N-a fost aşa! Căci cineva din umbră,
Şoptindu-le îndemnuri otrăvite,
Le-a stins speranţa, le-a stârnit în inimi
Înverşunări, porniri nesăbuite.
Sub orbul tăvălug, se-alese praful
De tot prinosul trudei creatoare:
Binale, irigaţii, mândre sere,
Vii şi livezi cu pomii ninşi de floare.
Pământu-i numai petec lângă petec,
Mulţi codri falnici, raşi din rădăcină
Şi-acum ne bat furtuni, ne-nghit puhoaie,
Ne arde holda seceta haină.
Le iartă, Doamne Sfinte, rătăcirea,
Le dăruieşte mintea de pe urmă,
Şi dă lumină să-şi întoarcă paşii
Pe calea Ta, sărmana noastră turmă!
Îţi iartă şi tu fiii, mumă Ţară,
Că nu te-au ascultat întotdeauna
Şi-ajută-i să-mbelşuge iar ogorul,
Să umple stupul, staulul şi stâna.
Dă-le putere să-şi ridice fruntea,
Strânge-i la sân cu drag şi duioşie,
Că viţa lor e ce-ai mai scump pe lume,
Filonul tău de aur, Românie!
Gelu Oproiu
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 650
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dinspre lanuri se revarsă aromă de pâine nouă

În lupta cu seceta cruntă, lanurile de grâu au reuşit să răzbată, apropiindu-se de momentul final al secerişului. În sudul ţării începe deja să se simtă miros de pâine nouă. Nu va fi o recoltă prea bogată, dar acolo unde oamenii au avut la îndemână mijloacele prin care să diminueze efectele arşiţei producţia va fi bună, în unele locuri chiar foarte bună. Este şi cazul uneia dintre cele mai performante unităţi din Bărăgan: Holdingul Agrofam Feteşti.

Estimări privind noul preţ al grâului

Înainte de a trece la unele consideraţii legate de fundamentarea noului preţ al grâului, doresc să fac precizarea că Holdingul Agrofam Feteşti, pe care îl conduc, are ca profil de bază tocmai această cultură vitală pentru alimentaţia populaţiei. În unitatea noastră grâul ocupă 50% din suprafaţa de care dispunem.

Prin tehnologiile moderne aplicate urmărim realizarea de producţii ridicate şi valorificarea acestora la preţuri care să acopere costurile, asigurând un profit normal pe unitatea de suprafaţă.

Holdingul nostru a însămânţat în toamna anului 2005 o suprafaţă de 7.000 ha grâu, mai mult cu 1.500 ha decât toamna anului 2004, când a avut doar 5.500 ha. Aceasta în condiţiile în care preţul scăzut al grâului a descurajat foarte mulţi producători.

În anul 2007 am majorat suprafaţa cultivată la 8.000 ha de grâu, întrucât conducerea unităţii are încredere în această cultură ca potenţial de producţie. Această decizie a avut la bază o analiză pertinentă a evoluţiei preţului pe plan mondial, consecinţa schimbărilor climatice.

Producţiile medii şi totale de grâu realizate în anii 2005-2006, precum şi estimările pentru anul 2007. (Tabelul nr. 1)

Nivelul preţurilor la recoltare depind în mare măsură de producţia obţinută, de preţurile practicate de unităţile furnizoare de utilaje şi materiale, de rata dobânzii, de politicile de susţinere de către stat a agriculturii şi de alţi factori specifici din economie.

Redăm în tabelul nr. 2 nivelul preţurilor la recoltare pentru perioada luată în analiză, adică 2005-2006 şi estimat pentru anul 2007.

Preţul grâului a crescut în fiecare an, deşi de fiecare dată sub rata anuală a inflaţiei pentru perioada de până în 2005, iar pentru perioada 2005-2006, peste rata inflaţiei, fapt ce a făcut ca puterea economică a producătorilor de grâu să fie în fiecare an redusă.

Preţurile de vânzare pentru grâu în perioada 2005-2006 şi mai 2007 sunt redate în tabelul nr. 3.

Observăm că preţul grâului, în perioada mai-decembrie 2005, a avut un ritm lent de creştere de circa 12%. În perioada ianuarie-decembrie 2006, creşterea se menţine în limite de 14-15%, dar la finele anului a atins un nivel de 190 $/t, cu 75 $ mai mult decât în decembrie 2005. De atunci şi până în prezent preţul este în creştere moderată şi sunt puţine şanse să scadă la nivelul lunilor de vară.

Dacă în mai 2005 preţul unei tone de grâu era de 90 $/t, la un curs leu/$ de 2,85, în mai 2006 preţul era de 127 $/t, la un curs leu/$ de 2,75, ceea ce înseamnă o creştere de 15%. Pentru mai 2007 înregistrăm un preţ de vânzare de 210 $/t la un curs leu/$ de 2,42. Analizând perioada mai 2006 - mai 2007, aici se observă o creştere de circa 20%.

Estimările privind creşterea spectaculoasă a grâului pentru anul 2007 face notă discordantă cu preţul din campania precedentă. Principala cauză a acestei situaţii este reprezentată de evenimentele climatice din această vară.

Începând din anul 2007, preţurile pentru grâu nu vor mai înregistra creşteri spectaculoase, având în vedere posibilitatea României de a se aproviziona din unele ţări învecinate, care vor realiza unele disponibilităţi pentru export.

(Vezi tabelele în revista, pag. 38)

Dr. ing. Ştefan POENARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 644

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareebde.html-articol=1044.htm

Preţul laptelui, între deziderat şi realitate > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Preţul laptelui, între deziderat şi realitate

Nemulţumiţi, probabil, de prestaţia asociaţiei şi patronatului care îi reprezintă, liderii Organizaţiei Sindicale a Crescătorilor de Taurine din sudul ţării s-au reunit, cu ceva vreme în urmă, spre a stabili o nouă strategie de luptă cu autorităţile şi procesatorii.

Participanţilor la dezbaterea pe tema laptelui le-au trebuit 18 ani ca să ajungă la concluzia că sunt atât de dezbinaţi încât, dacă nu se vor uni, interesele lor economice vor avea parte de aceeaşi desconsiderare care i-a adus în actuala situaţie de faliment.

În susţinerea acestei concluzii, reprezentanţii „sudiştilor“ au adus ca principal argument exemplul crescătorilor de taurine ardeleni şi moldoveni, care au reuşit să realizeze un mod de integrare a producţiei pe verticală ce îmbină, deopotrivă, interesele crescătorilor cu cele ale procesatorilor.

De exemplu, fermierii ardeleni din 10 judeţe au obţinut, în urma negocierilor cu Consorţiul Friesland, un preţ de aproape 1,2 lei pentru litrul de lapte STAS, pe care îl pretind şi reprezentanţii crescătorilor de taurine din Moldova în negocierile directe cu managerii companiei La Dorna.

Este de precizat însă că acest preţ s-a negociat în condiţiile în care cele două companii cu capital străin au dezvoltat, în zonele respective, un amplu program de modernizare a fermelor de tip familial.

Cu această ocazie, reprezentanţii sindicatului crescătorilor de taurine din sudul ţării au stabilit un preţ minim de livrare a laptelui de 1,3 lei pentru un litru de lapte STAS, cu condiţia ca Ministerul Agriculturii să acorde crescătorilor de taurine subvenţiile convenite în cursul lunii octombrie.

Şi dacă nu vor fi îndeplinite aceste pretenţii? Din cauza crizei laptelui de calitate, este foarte probabil ca doleanţele crescătorilor să fie acceptate, în condiţiile în care pe „piaţa neagră“ preţul laptelui „degenerat“ a atins în unele zone 2 lei/litru. Ce-i drept, sunt destule localităţi în care acest preţ nu depăşeşte 0,7-0,8 lei/litru, dar aici se înregistrează un recul inexplicabil al cererii pe piaţa organizată.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 718

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareebfc.html-articol=491.htm

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Andrei PIESCU

S-a născut la 4 iulie 1896 în oraşul Reni, în sudul Basarabiei. Urmează cursurile Liceului de Stat din Bolgrad (Cetatea Albă), după care se înscrie la Academia de Agricultură din Cluj. Fiind un student foarte bine apreciat, după absolvire este numit asistent la Catedra de ameliorarea plantelor, iar apoi obţine o bursă pentru studii în străinătate, unde a lucrat cu mari personalităţi ale geneticii şi selecţiei.

După întoarcerea din Germania, a fost transferat tot ca asistent la Catedra de ameliorare a Şcolii Superioare de Agricultură de la Herăstrău-Bucureşti. În acelaşi an a primit o nouă bursă, mergând în Germania, Suedia şi Danemarca, unde a efectuat studii asupra organizării gospodăriilor agricole particulare şi de stat.

Activitatea laborioasă a lui Andrei Piescu a avut trei direcţii principale: în prima parte s-a evidenţiat prin publicarea unor lucrări de fitotehnie şi selecţie, apoi cea mai importantă contribuţie a adus-o prin cercetările de fitotehnie asupra aspectelor de selecţie la tutun, iar în paralel, din anul 1932, s-a distins printr-o intensă activitate de publicist agronom, fiind membru al comitetului de redacţie la revista „Viaţa agricolă".

Lucrările din prima categorie au avut un scop de popularizare şi instruire a cititorului interesat de aspecte care erau în atenţia specialiştilor în acel timp. Publică apoi „Păşunile şi nutreţurile pentru vaci de lapte" (1932), din care vom reţine o idee practică de mare interes: „Acolo unde păşunile sunt bune, hrănirea vacilor cu nutreţuri concentrate este de prisos".

Redă apoi regulile de păşunat raţional, prezentând „păşunatul în parcele" şi cele mai la îndemână culturi furajere pentru vacile de lapte: lucerna, trifoiul, măzărichea, mohorul, sorgul, iarba de Sudan şi porumbul, care intră şi azi în alcătuirea conveierului verde pentru vaci de lapte.

După ocuparea postului de şef al Serviciului de Fitotehnie la Cultura Tutunului, în cadrul RMS, A. Piescu a fost cercetător şi publicist în prima linie. El a întocmit, chiar de la început, un plan de cercetare axat pe problemele teoretice şi practice, cuprinzând toate elementele de interes pentru fitotehnia tutunului.

Un loc important în cercetările sale au ocupat obiectivele tehnologice de cultivare a tutunului: cârnitul, stabilirea distanţelor optime, epocile de plantare, fertilizarea, producerea răsadului, uscatul tutunului şi unele cercetări în vase de vegetaţie.

Andrei Piescu a avut o activitate fructuoasă şi în lărgirea bazei de cercetare în teritoriu.

Între cei mai cunoscuţi şi fecunzi colaboratori ai revistei „Viaţa agricolă", în afara muncii curente de redacţie el a semnat frecvent articole de cea mai diversă factură, transmiţând idei şi informaţii extrem de utile celor interesaţi de agricultură.

S-a stins din viaţă în 1974.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007Vizualizari: 756

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareecd8.html-articol=770.htm

Programul Naţional de Dezvoltare Rurală are undă verde

Avizul de principiu al Comisiei Europene a fost dat, nu însă şi acordul definitiv. Potrivit datelor furnizate de MADR, Programul Naţional de Dezvoltare Rurală 2007-2013, înaintat oficial spre aprobare în data de 29 iunie 2007, a fost declarat admisibil de către Comisia Europeană.

„Acest aviz de admisibilitate confirmă faptul că documentul depus respectă regulamentele comunitare din domeniu, este conform din punctul de vedere al structurii, formei şi conţinutului şi poate intra în analiză şi negociere la comisiile de specialitate“, afirmă Dacian Cioloş, subsecretar de stat în cadrul MADR. Primirea acestui aviz din partea CE reprezintă prima etapă a procesului de aprobare a PNDR.

Documentul va fi supus unei analize detaliate de către serviciile Comisiei, urmând ca în baza dispoziţiei emise de acestea să înceapă o serie de discuţii tehnice între oficialii MADR şi cei ai Comisiei Europene.

Comentariile pe marginea PNDR vor fi trimise oficialilor români în luna septembrie, înaintea întâlnirilor care vor avea loc la Bucureşti şi Bruxelles, programate pentru luna octombrie.

România va primi, în baza PNDR, circa 8 miliarde de euro pentru perioada 2007-2013, cele 24 de măsuri ale programului urmând să fie implementate treptat, începând cu 2008. Oficialii români negociază cu CE demararea a cel puţin patru măsuri chiar din acest an.

(V.Ş.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2007Vizualizari: 586

Remeş promite un viitor roz pentru agricultura românească

În prezenţa ministrului agriculturii s-a desfăşurat la Focşani, sâmbătă, 22 septembrie a.c., Conferinţa judeţeană de informare şi promovare a Programului Naţional de Dezvoltare Rurală.

Au mai participat prefectul judeţului, Dragoş Mircea, deputatul Nini Săpunaru, reprezentanţi ai agriculturii locale (ing. Costică Neaţă, director DADR Vrancea, ing. Ion Roşu, director executiv al OJCA), precum şi reprezentanţii Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit.

De remarcat caracterul deschis al întâlnirii, aceasta transformându-se în cele din urmă într-un veritabil maraton de audienţe acordate ad-hoc atât de ministrul Remeş, cât şi de autorităţile locale.

Recomandările făcute de dl Remeş s-au referit mai ales la tehnica obţinerii fondurilor. „Să nu faceţi economie la proiectare. Indiferent cât vă costă un bun proiectant, numai el vă poate garanta reuşita şi astfel vă veţi scoate cheltuiala.“ Dacă aceste fonduri vor ieşi neatinse, MADR va fi cogarantul împrumuturilor făcute de agricultori în vederea accesării unor proiecte.

Din discuţii a reieşit că BCR se mişcă mai greu, dar că există garanţia din partea conducerii că lucrurile vor intra în normal.

Directorul Costică Neaţă s-a făcut purtătorul de cuvânt al fermierilor locali, solicitând fonduri băneşti în vederea reabilitării sistemului de irigaţii Bilieşti-Suraia-Slobozia Ciorăşti pentru consolidarea malului drept al Siretului şi refacerea staţiilor de pompare. Pentru Vrancea, dar şi pentru întreaga Moldovă, şeful agriculturii vrâncene a mai propus înfiinţarea unui centru genetic la Adjud în vederea promovării raselor de bovine pentru carne.

În replică la argumentul „România nu primeşte subvenţii comparabile cu celelalte acordate vechilor state ale UE“, Remeş a argumentat că, măcar în privinţa zootehniei, prin subvenţiile acordate, ministerul aproape că acoperă costul integral al animalului şi, în loc să-l cumpere, i-l lasă în continuare proprietarului!?

Una dintre problemele ridicate s-a referit la două ordine ale MADR care „se bat cap în cap“: unul referitor la vinuri şi altul la băuturi spirtoase slab alcoolizate. Cel de-al doilea act normativ afectează grav cultivatorii de viţă-de-vie, care sunt în acelaşi timp şi producători de vin.

În cele din urmă, domnul Remeş, la rândul său un prosper fermier, garantează rentabilitatea agriculturii.

N-avem decât să-l credem pe cuvânt. Cu fonduri europene integral consumate şi cu ajutorul necenzurat al Ministerului Finanţelor, viitorul agriculturii româneşti în UE se anunţă… roz.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 596

☐

° Comentarii

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Imprimati articolul2008, poate un an mai bun

Cu prilejul Sfintelor Sărbători ale Crăciunului şi Anului Nou, revista „Lumea Satului“ adresează specialiştilor din instituţiile centrale şi teritoriale aflate în structurile administrative ale Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, cadrelor din cercetare şi învăţământ, managerilor din sectorul agroalimentar, tuturor locuitorilor satelor, colaboratorilor publicaţiei, precum şi cititorilor săi, cele mai sincere urări de bine şi sănătate!

Gândurile noastre se îndreaptă spre:

- Specialiştii direcţilor agricole judeţene, agenţiile de plăţi din agricultură, oficiile de consultanţă agricolă, direcţiile sanitar-veterinare, direcţiile silvice, instituţiile bancare şi financiare şi cu deosebire spre specialiştii şi ţăranii care ne asigură pâinea cea de toate zilele.

Sperăm şi pe mai departe într-o colaborare fructuoasă în plan profesional şi economic cu:

- Direcţiile agricole judeţene, cu direcţiile teritoriale silvice, sanitar-veterinare şi oficiile de consultanţă agricolă.
- Instituţiile centrale şi teritoriale reprezentate prin
• Agenţia Naţională de Consultanţă Agricolă;
• Regia Naţională a Pădurilor;
• Autoritatea Naţională Sanitar-Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor;
• Agenţia de Plăţi pentru Intervenţie în Agricultură;
• Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit ;
• Fondul de Garantare a Creditului Rural;
• Uniunile şi ligile producătorilor agricoli;
• Patronatele din domeniul industriei alimentare;
• Uniunea Crescătorilor de Păsări;
• Asociaţia Producătorilor şi importatorilor de Maşini şi Utilaje Agricole;
• Patronatele şi oficiile din viticultură;
• Administraţiile din domeniul îmbunătăţirilor funciare;
• Agenţiile şi patronatele din zootehnie;
• Organizaţiile patronale şi federaţiile din horticultură;
• Organizaţiile financiare şi bancare care sprijină dotarea agriculturii.
- Unităţi din cercetare şi învăţământ:
• Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice;
• Instituţiile de cercetare naţională din domeniul producţiei vegetale, zootehniei, legumiculturii, pomiculturii, viticulturii, silviculturii şi pajiştilor; chimizării şi protecţiei plantelor, biologiei şi siguranţei alimentare, pedologiei, economiei agrare şi agrometeorologiei.

- Firmele furnizoare de tehnică agricolă, de seminţe şi substanţe chimice;
- Corporaţiile autohtone şi internaţionale care au investit în sectorul agroalimentar;
- Firmele naţionale care garantează siguranţa alimentară a naţiunii:

- Agricola Internaţional Bacău;
- Grupul de firme Kosarom Paşcani;
- La Dorna;
- Danone;
- Cristim;
- Angst;
- SC Luca Braşov;
- Covalact SA Sf. Gheorghe;
- SC Agriromex AD SA;
- Ardaca Company SA Galaţi;
- Societatea Agricolă Moldova Ţigănaşi Iaşi;
- SC Solfarm Sf. Gheorghe Covasna;
- SC Szelcov Sf. Gheorghe Covasna;
- SC Albo Galaţi;
- SC Agrimat Matca Galaţi;
- SC Nutrientul Palata Bihor;
- Avicola Slobozia;
- SC Geri Prod Tovărăşia Ialomiţa;
- SC Starsem Girov Neamţ;
- SC Safir Deleni Vaslui;
- Unicarn Bucureşti;
- Societatea Agricolă Agrozootehnica Independenţa Călăraşi.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 629

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 901fe

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ferma familială

Prin multe greutăţi a trecut satul nostru, iar provocările pe care le înfruntă astăzi, odată cu restructurarea activităţii agricole, sunt şi mai numeroase. Dar cum alţii au reuşit să-l scoată la liman cu doar o mână de ajutor, puţină agerime a minţii şi multă bunăvoinţă, noi de ce nu am răzbi? Ne vin în sprijin măsurile care ţin de dezvoltare rurală, precum şi programul LEADER care susţine înfiinţarea grupurilor de acţiune locală, cu rol important în dezvoltarea comunităţilor.

Două lucruri constituie motiv de îngrijorare pentru fermieri: birocraţia şi preţul întocmirii proiectelor. În speranţa că veţi trece însă cu bine de toate aceste bariere, vă vom prezenta în paginile revistei noastre câteva idei care au fost experimentate cu succes de fermierii din câteva state membre, care să vă inspire în viitoarele proiecte.

Un exemplu, care la prima vedere ar putea părea banal, îl constituie ferma de vaci aparţinând unei familii din regiunea Schwabach, localitatea Roth, Germania. Aceasta îmbină cele două aspecte ce pot fi considerate obligatorii pentru reuşita unei ferme: pe de o parte sprijinul acordat de stat prin subvenţii care au dus la modernizarea ei iar, pe de altă parte, pasiunea şi dorinţa de reuşită a fermierului.

Familia Lammermann a preluat ferma cu 20 de vaci de la părinţi în anul 1983 şi s-a străduit să pătrundă în tainele zootehniei. În anul 1990, a beneficiat de facilităţile programului de sprijinire a investiţiilor în tehnologii noi cât şi de infuzie de capital. Aşa a început procesul de modernizare şi dezvoltare a fermei ce a constat în mărirea efectivului de vaci de lapte până la 80, construirea unui grajd mai spaţios şi mai dotat decât cel existent, precum şi amenajarea unui grajd destinat viţeilor.

Odată cu dezvoltarea a apărut necesitatea completării cotei de lapte ce devenise insuficientă fermei, achiziţie ce a fost sprijinită de minister prin subvenţionarea dobânzii la bancă.

Familia Lammermann mai are ca preocupare şi cultivarea şi uscarea tutunului.

Produsele fermei sunt comercializate în Bavaria, precum şi în Italia şi Olanda.

Singurele persoane implicate în activitatea fermei sunt membrii familiei, formată din soţ, soţie şi doi copii, deoarece tehnologia folosită, cu o pondere mare a mecanizării, acoperă în totalitate necesarul forţei de muncă.

Iată de ce orice formă de sprijin din partea statului sau a UE îndreptată către dezvoltare rurală şi implicit a fermierilor este bine/venită şi nu trebuie ratată

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 1547

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Din nou, la arme!

Era foarte sigur că România va reintra în război odată cu apariţia pe malul bulgăresc al Dunării a armatelor Antantei. Mareşalul Mackensen interveni pe lângă Guvernul român cu rugămintea ca retragerea trupelor germane din Peninsula Balcanică şi din Dobrogea, prin ţară, să se facă netulburată, în caz contrar va fi nevoit să treacă la represalii – între altele, va arunca în aer podul de la Cernavodă.

Evenimentele se precipită şi Clemenceau, preşedintele Franţei, trimite prin diplomatul român, Victor Antonescu, un mesaj confidenţial regelui Ferdinand şi lui Ion Brătianu. Sub un nume fals şi în uniformă franceză, Antonescu zboară cu un avion peste teritoriul ocupat şi liniile germane, aterizând la Iaşi, pe 22 octombrie 1918.

Regele acceptă propunerile preşedintelui Franţei şi, împreună cu oamenii politici din jurul său şi generalul Prezan, trece la fapte, luând măsuri de mobilizare a armatei române, care trebuia să constituie aripa dreaptă a trupelor aliate comandate de generalul Franchet d’Espérey. Astfel, România era invitată să-şi reia locul alături de trupele aliate „lângă care nu încetase a fi cu inima nicio singură clipă“, scrie Constantin Kiriţescu.

Pe 6 noiembrie 1918, regele cere demisia guvernului progerman Marghiloman. Conducerea noului executiv a fost încredinţată generalului Coandă. Prin alte două decrete-legi se dizolvă ambele camere ale Parlamentului, anulându-se astfel toate legile promulgate de acesta.

Pe zidurile Iaşului, un afiş reprezenta un soldat francez alături de un ostaş român, iar dedesubt erau cuvintele „Deşteaptă-te, române! Tu nu mai eşti singur! Adu-ţi aminte de Mărăşeşti!“

Pe 10 noiembrie 1918, ora patru dimineaţa, ataşatul militar al Guvernului român pe lângă comandamentul german îl trezeşte din somn pe mareşalul Mackensen pentru a-i remite o notă a Guvernului Coandă în care se spunea: „Pentru a împiedica ca România să devină din nou teatru de război, este absolut necesar ca trupele germane să părăsească teritoriul român în 24 de ore.

După scurgerea acestui timp, trupele vor trebui să depună armele şi să se abţină de la orice distrugeri sau violenţe, pentru care guvernul german va fi făcut răspunzător. Aşteptăm răspuns până mâine dimineaţă, ora 9, fiind nevoiţi, în caz contrariu, să întrebuinţăm forţa spre a ajunge la acest rezultat.“

Era un ultimatum care conţinea în sine şi declaraţia de război. Mackensen ordonă trupelor sale să înceapă imediat evacuarea, protejându-şi retragerea prin aruncarea în aer a podurilor şi distrugerea liniilor telegrafice.

În aceeaşi zi, regele ordonă mobilizarea armatei, ordinul fiind contrasemnat de generalul Eremia Grigorescu.

Printr-un înalt ordin de zi, Ferdinand se adresează armatei sale:

„Ostaşi! Ora mult aşteptată de toată suflarea românească şi îndeosebi de voi, vitejii mei ostaşi, a sunat după o lungă şi dureroasă aşteptare. Trecerea trupelor aliate peste Dunăre ne impune cu o sfântă şi patriotică datorie să luăm iarăşi arma în mână, ca să izgonim împreună cu ele pe vrăjmaşul cotropitor de ţară...

Camarazii voştri de arme din biruitoarele armate franceză şi engleză, care vin în ajutorul vostru, cunosc vitejia voastră de la Oituz, Mărăşti şi Mărăşeşti; arătaţi-le că timpul de aşteptare n-a putut să slăbească braţul ostaşului român...

Biruinţa este a noastră şi viitorul va asigura întregului neam românesc viaţă paşnică şi fericită.

Înainte deci, cu vitejie strămoşească! Dumnezeu este cu noi.“

Aşadar, România reintră în război alături de vechii aliaţi ca să şteargă pata ruşinoasă a ocupaţiei duşmane şi a tratatului înrobitor impus de Puterile Centrale. Dar cum? Cea mai mare parte a efectivelor era demobilizată.

Armata română era redusă la 20 mii de infanterişti şi nouă mii de soldaţi pentru artilerie.

De asemenea, cantităţi mari de material şi un număr mare de cai fuseseră predate germanilor în teritoriul ocupat. Singurele unităţi importante erau două divizii cu efectiv de război, cantonate în Basarabia, care scăpaseră controalelor germane.

Totuşi, în Moldova mai erau încă mari cantităţi de armament şi muniţie din depozitele ruseşti şi în jurul acestora, iar în timp record a fost pusă pe picior de război o armată a cărei valoare germanii o cunoşteau de la Mărăşeşti.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 555

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizareee8c.html-articol=542.htm

Horoscop indian - ŞARPELE > REVISTA LUMEA SATULUI

Horoscop - ŞARPELE

Perioada: 1-10 iulie. Semn: feminin, de apă.

Pietrele preţioase: onixul, piatra Lunii.

Metalul: argintul. Culori: argintiul, albastrul. Verb: „a intui“. Numere native: 1, 5, 7, 9.

Corespondenţi zodiacali: zodiac european: rac, nativii născuţi în al doilea decan; zodiac arboricol: mărul (1-4 iulie), bradul (5-10 iulie). Compatibilitatea: zodiac indian: câine, pană, delfin, scoică, lotus; zodiac european: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) – NU; compatibilităţi de rang II (mediocre): Leu, Fecioară, Scorpion, Săgetător, Capricorn; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) – măr, scoruş, plop, curmal; compatibilităţi de rang II (mediocre): brad, chiparos, salcie, nuc, carpen. Planete favorabile: Luna, Soarele, Jupiter, Uranus.

Este frumos, glacial, auster, retras şi enigmatic. Fascinant, impune prin suma acestor caracteristici, iar respectul de care se bucură se datorează în mare parte percepţiei celorlalţi, fiind rezultatul admiraţiei amestecate cu teama. Într-o oarecare măsură este un egoist, trăsătură de caracter derivând din faptul că nu este dispus să facă concesii. Foarte inteligent, cu mare capacitate de a asimila o multitudine de cunoştinţe, inflexibil şi izolat în exprimările sale, ajunge de tânăr să caute răspunsurile la întrebările existenţiale. Frecvent le găseşte în religie, ceea ce-i accentuează şi mai mult izolarea.

Impune prin inflexibilitate, ţinută şi încredere oarbă în justeţea rezolvărilor pe care le propune. Este pretenţios, ironic, adesea impulsiv, extremist şi inconstant în atitudini. Nu învaţă niciodată din experienţele sale de viaţă. Pentru el, cele mai importante sunt cerinţele momentului şi de aceea nu ezită să joace teatru pentru a obţine ceea ce îşi doreşte. Nu este bun membru de echipă deoarece nu comunică cu aceasta, iar respectul de care se bucură l-ar califica pentru poziţia de lider.

Ca leader-team cere supunere oarbă şi dedicaţie totală faţă de justeţea căilor alese pentru rezolvarea obiectivelor proiectului pe care le ţine numai pentru sine. Foarte bun analist, are capacitatea deosebită ca în disputele verbale să-şi epuizeze adversarii prin multitudinea de argumente pe care le aduce în favoarea susţinerii propriilor idei şi/sau, mai ales, prin faptul că nu poate fi zdruncinat în credinţa că demersul său este infailibil. Este destinat meseriilor care se pot desfăşura în solitudine şi a celor în care înclinaţia spre reflexie reprezintă cheia de boltă a succesului.

Nu este un preot înnăscut, însă poate fi preotul providenţial deoarece ajunge la religie ca ultimă rezolvare a propriilor întrebări existenţiale, credinţa lui fiind profundă şi inexpugnabilă.

Dacă nu-şi alege profesia în conformitate cu datele sale native riscă să devină un perpetuu nemulţumit.

Universul sufletelor poate deveni domeniul de referinţă; fiind dotat nativ în analiza celor mai intime şi subtile stări şi trăiri, poate deveni un excepţional psiholog. Oricum, dimensiunea confesorului este o permanenţă cotidiană a nativilor.

Romantic, cultivă atmosferele stranii, fiind îndrăgostit de lucrurile vechi şi frumoase. Se interesează de trecut, de istorie, geografie şi de limbile/culturile străine, fără a fi dispus să le cunoască sur place, pentru că este foarte ataşat de mediul lui, iar o călătorie l-ar rupe şi l-ar aliena.

În plan sentimental este exact contrariul persoanei din plan social şi profesional. Uită de sine, se agită, caută continuu, fiind sincer îndrăgostit de fiecare dintre multiplii lui parteneri. Despre el se spune că poate iubi sincer, în acelaşi timp, mai multe persoane, al căror sex nu prea contează.

Caută cu asiduitate jumătatea perfectă, deoarece crede că este cealaltă jumătate a androginului, motiv pentru care poate ajunge în situaţii extreme, stranii. Sigur este că partenerul lui se va bucura de cele mai agreabile momente în relaţie, dovada iubirii fiind totdeauna exprimată într-o atmosferă romantică, misterioasă, adesea mistică. Îi place să domine în plan sexual.

Şarpele este animalul cu cea mai mare reprezentare în mitologiile popoarelor. Aspectul lui straniu şi fascinant l-a reţinut în bestiarele tuturor culturilor, atribuindu-i-se însuşiri diferite, malefice sau benefice: simbol al vieţii şi purtător de noroc (dragonul–şarpe înaripat/China), simbol al puterii divine (Şarpele Uraeus/ Egipt), protector al casei (Indonezia/ România, în unele zone), malefic (reprezentant al diavolului), în culturile creştine. În mitologia greacă este reprezentant al răului (Hydra, şerpii Gorgonei, Glycon), al binelui (şarpele lui Hippocrates), călăuză a morţilor (şerpii de pe caduceul lui Mercur), paznic al Lânii de Aur.

În mitologiile amerindienilor este forţa primară a universului (Quetzalquatl – şarpele cu pene). Mitologiile populare îl asociază în bestiare cu păsările de pradă şi cu şopârlele (zmei, dragoni, balauri) şi nu de puţine ori i se atribuie calitatea de a arunca flăcări pe nări sau pe gură.

Fascinaţia şarpelui este surprinsă de Ernst Junger astfel: „În şarpe trăiesc, de fapt, viclenia şi înţelepciunea mamei Natură...“. Prezent pe firmament: constelaţia Şarpelui (interval tropical 14° Scorpion - 16° Capricorn) şi a îmblânzitorului de şerpi - Ophycon (interval tropical 2° Săgetător - 6° Capricorn).

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007Vizualizari: 853

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

HOROSCOP - Fecioara > REVISTA LUMEA SATULUI

HOROSCOP - Fecioara

Perioada: 24 august - 2 septembrie
Semn: feminin, de pământ
Pietre preţioase: agatul
Metalul: mercurul
Culori: violet, roz
Verb: a analiza/a critica
Numere native: 1, 3, 5, 6, 9
Caracterizarea numerologică: 4
Corespondenţi zodiacali: zodiac european: Fecioara; zodiac arboricol: Pin.
Compatibilitate: zodiac indian: Birjar, Urs, Rândunică; zodiac european: compatibilităţi de rang I (puternice): Rac, Fecioară; compatibilităţi de rang II (mediocre): Berbec, Leu; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (puternice): arţar, castan, frasin, salcie; compatibilităţi de rang II (mediocre): Curmal, Pin, Tei, Măslin.
Planete favorabile: Soarele, Mercur, Venus, Luna, Pluto.

Este o persoană simplă, rezervată, timidă chiar. Enervant de ordonată şi precisă, fără a fi bântuită de ambiţii, nu este excesiv de harnică atunci când nu este purtată de curiozitate. (Apropo! Când nu este o fecioară curioasă?). Cu dorinţa de a cerceta totul, de a analiza totul şi, mai ales, a se îndoi de tot şi toate, are toate atuurile unei cariere de excepţie în cercetare. Ideal ar fi domeniul medical deoarece aici s-ar întâlni meticulozitatea şi perfecţionismul cu fobia faţă de boli (care-o transformă în ipohondrul zodiacului). Exasperantă prin curiozitate, este concomitent excesiv de critică (mai ales cu alţii). Găseşte petele din soare şi le critică pentru că nu-s strălucitoare. Când nu sunt, le caută cu lumânarea şi, dacă nu le găseşte, critică absenţa lor.

Poate fi un bun conducător care se impune uşor, însă lipsa de ambiţii nu-l face să devină un lider de forţă. Manifestă mai curând tentaţia de a se sprijini pe autoritatea altora, deşi rezultatele proprii l-ar putea impune. Rezultatele proprii (absolut spectaculoase), le susţine adesea cu argumentele mediocre ale altora, cărora le alocă o notorietate nemeritată. Pune la îndoială totul şi verifică totul, având vocaţia amănuntelor.

Atenţie, există întotdeauna pericolul de a nu vedea pădurea din cauza copacilor, motiv pentru care ar cam trebui asociată cu o Toporişcă, un Birjar sau un Berbec (nativi ai sintezei, dar mai puţin perseverenţi). Ca lider de echipă nu este foarte eficientă deoarece perfecţionismul o face să ignore termenele, ducându-şi colaboratorii la limita puterilor, iar pe beneficiari aruncându-i în exasperare, cu tendinţe asasine sau suicidare. Este modestă, nu-şi arogă sieşi toate rezultatele, translându-le majoritar spre colaboratori (măcar cu atât să se aleagă, după ce au numărat de „enşpe“ mii de ori coada câinelui).

Are tendinţa de a pune la îndoială propriile realizări, caz în care verifică la infinit, cu un deosebit simţ al amănuntelor, care, dacă nu mai există, le inventează. Taie firul în patru, o dată, de două ori, la infinit, până când i se pare că totul este perfect şi nu a mai rămas nimic neverificat. Evident, nu uită să critice, tot, toate, şi mai ales membrii echipei. Are un deosebit simţ al analizei. Motorul activităţilor este permanenta nemulţumire de sine (evident că şi de alţii), de unde şi deosebitul succes în cariera de cercetare, indiferent de domeniu). Firea de artist o îndeamnă spre meserii în care perfecţionismul este esenţial.

Odinioară ar fi fost miniaturist sau bijutier. Astăzi alege meserii de frontieră în care fundamentează metodici şi tehnici de lucru. Este veselă, romantică, elegantă, altruistă, cultă şi înţeleaptă, dar nu are vocaţia afacerilor de anvergură, motiv pentru care va sfârşi în mediocritate materială (un eufemism pentru sărăcie). Îi place să fie înconjurată de lucruri frumoase, motiv pentru care îşi construieşte o ambianţă de bun gust, luxoasă (cât poate să-şi permită), pe care o împarte cu prietenii (puţini – nu sunt mulţi dispuşi să-i suporte criticile 24 din 24).

În dragoste are un comportament profund erotic, pasional, impetuos, imprudent şi la limita convenţiilor. Tentat spre căutare permanentă, treace uşor linia insesizabilă dintre „normal“ şi „anormal“. Deşi fidel, dacă subiectul este „mai frumos, mai nu ştiu cum...“ eventuala suferinţă a partenerului nu-i dă stări de anxietate. Doar teama de boli (ruşinoase, evident) poate să-i cenzureze tentaţia biblică „de cunoaştere“.

Are bunul simţ şi discreţia de a nu-şi trâmbiţa cuceririle. Partenerul/a ideal/ă trebuie să-i semene întru tendinţa de perfecţionism şi organizare pentru a nu transforma căsnicia într-un coşmar cotidian, în care totul trebuie să fie curat, la locul lui şi perfect aliniat. În rest, dacă te obişnuieşti cu cicăleala ai un partener de nădejde, à la longue, pentru că nu este dispus să înlocuiască ceva ce merge.

Este grijulie cu copiii, pe care-i cicăleşte pentru că-şi doreşte în ei întruparea perfecţionismului. La superlativ! Cum altfel? Adesea, la bătrâneţe, îngroaşă rândurile locatarilor azilurilor exasperând câte o noră sau un ginere, mult mai puţin dispuşi să le accepte criticile continue (şi de râie se mai scapă, dar de cicăleala lor, ba!).

Mitul Fecioarei (Virgo) este arhetipal. Regăsit în toate mitologiile arhaice şi moderne, Fecioara cunoaşte diferite reprezentări şi este purtătoarea unei multitudini de semnificaţii. Simbol al purităţii, cunoaşte şi alte reprezentări simbolistice derivate din acest atribut.

Este mamă a universului sau a spiritului creator al acestuia (de la Est la Vest şi de la Nord la Sud), zeiţă a dragostei, a vânătorii, a agriculturii şi/sau a abundenţei, îmblânzitoare a creaturilor fantast-terifiante sau a celor terestru-feroce (zmei, balauri, dragoni, inorogi, lei, tigrii, urşi etc.), a războiului, a înţelepciunii şi, nu în ultimul rând, mamă a lui Christos (încununare a evoluţiei mitice, simbolul purităţii absolute).

Într-o astronomie şi astrologie europeană profund falocrate, Fecioara este singura constelaţie feminină care se găseşte pe firmament din timpuri imemoriale. Primii care au urcat-o în cer au fost asirienii (Astartea). Grecii lui Hesiod au făcut-o fiică lui Jupiter şi a zeiţei Themis (zeiţa dreptăţii, fiică a Geei şi a lui Uranus).

După Arathos este fiica Aurorei, trăitoare printre pământenii Vârstei de Aur, iar după Theon din Alexandria era fiica lui Apollo şi avea darul divinaţiei. Identificată cu Ceres – zeiţă a agriculturii (cea mai strălucitoare stea a constelaţiei poartă numele de Spicul), cu Isis (zeiţa renaşterii la egipteni), sub auspiciile ei anticii credeau că se împlineşte salvarea lumii la soroc (când va fi fost sau va fi el!).

Raf BANDI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 726

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareeefc.html-articol=49.htm

Mănăstirea Vodiţa, leagănul monahismului românesc

Dacă aveţi drum prin Mehedinţi şi doriţi să vă odihniţi sufletul obosit de traiul alert cotidian al acestor vremuri, treceţi pe la Vodiţa! Este situată într-un cadru natural deosebit, pe malul Dunării, aproape de Orşova, pe teritoriul comunei Vârciorova. Drumul se abate la dreapta vreo 500 de metri dacă veniţi de la Drobeta Turnu-Severin spre Orşova. După ce v-au încântat Dunărea şi Porţile de Fier, aşezată în poala pădurii, se iveşte o bisericuţă de lemn, în stil maramureşean, ce-şi înalţă turla săgetată spre cer, aici în Banatul Severinului. Modestia acestei mănăstiri ascunde renumele unui trecut istoric valoros al primei mănăstiri ortodoxe din Ţara Românească.

Istoria Mănăstirii Vodiţa începe la 1370-1372, când călugărul atonit Nicodim (despre care legendele spun că a trecut Dunărea plutind peste ape) a ctitorit aici începutul vieţii călugăreşti din ţara noastră cu ajutorul financiar al voievodului Vladislav I. Aşezarea ei aici a fost aleasă strategic, pentru întărirea autorităţii bisericii ortodoxe şi stoparea expansiunii catolice.

Asupra Vodiţei s-au abătut urgii ale naturii, incendii, revărsări de ape şi ale vremii, când Severinul era cucerit pe rând de turci, austrieci ori revenea la patria mamă.

A fost refăcută de Radu I în jurul anului 1500, apoi de Cornea Brăiloiu în 1689, după care a rămas în părăsire. Deşi pustiită sute de ani, candela ortodoxiei la Vodiţa nu s-a stins niciodată. Printre vechile ruine - arcadele de la intrare, brâul de cărămizi roşii între pietrele de râu - parcă se simte măreţia şi fiorul acelor vremuri de început monahal. Aici, între ruine, simţi că locul e sfânt şi că încă mai păstrează urma genunchilor Sfântului Nicodim şi celor care au credinţă li se întâmplă minuni.

Din 1990, viaţa monahală şi-a reînceput cursul, lângă ruinele falnicelor mânăstiri de altădată ridicându-se bisericuţa de lemn unde-şi înalţă rugăciunile spre cer o mică obşte de călugări.

Dacă veniţi în ziua hramului la Vodiţa, pe 17 ianuarie, să vă închinaţi Sfântului Antonie cel Mare, nu vă temeţi de iarnă grea! Aici şi iernile, şi vânturile sunt blânde (climat mediteranean), menite să aducă sufletului linişte şi încântare.

Narcisa Dohanov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 609

☐

° Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ce mai faceţi, domnule...prof. univ. dr. Vasile N. Taftă?

- S-a născut la 1 mai 1929 în Negrileşti-Vrancea.
- A absolvit Facultatea de Zootehnie din Bucureşti în 1951.
- 12 ani în cercetare la Institutul de Cercetări Zootehnice din Bucureşti, secţia ovine.
- 5 ani la CAP ca agronom şi zootehnist
- 7 ani în unităţi productive ale industriei cărnii.
- 25 de ani în învăţământul superior la Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară, Bucureşti, prof. univ. la disciplina tehnologiei creşterii ovinelor şi caprinelor.

Câteva dintre lucrările de referinţă: Curs ovine şi caprine; Tehnologia creşterii şi exploatării ovinelor; Zootehnia României, vol. III; Creşterea ovinelor şi caprinelor (curs unic); Genetica şi ameliorarea ovinelor; Creşterea şi exploatarea intensivă a ovinelor (tratat); Producţia, ameliorarea şi reproducţia ovinelor (tratat); Tehnica evaluării performanţelor productive la ovine.

Rar mi-a fost dat să întâlnesc un om care să adune atâtea calităţi: modestie, pasiune profesională pentru meseria aleasă, hărnicie, dăruire, perseverenţă şi, totodată, foarte colegial, sociabil, gata oricând să sară în ajutorul celui în nevoie.

Şi tot rar am întâlnit o asemănare atât de mare între soţ şi soţie în privinţa felului de a fi, mai ales în privinţa hărniciei, a perseverenţei, a răzbaterii. Soţia, doamna Georgeta, a fost mulţi ani directoare în Ministerul Industriei Uşoare şi răspundea de învăţământ. Era apreciată de toţi colegii cu aceeaşi funcţie din toate ministerele, îndeosebi din Ministerul Învăţământului, unde venea cu propuneri pentru îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ din şcoli.

Profesorul Vasile Taftă este cunoscut atât în ţară cât şi în străinătate ca o mare personalitate ştiinţifică în tehnologiile de creştere, exploatare, genetică şi ameliorare la ovine şi caprine, o autoritate indiscutabilă în domeniu. Şi acum e ca argintul viu, fără astâmpăr.

T.M.: Mi-ar fi trebuit multe pagini să redau numai titlurile celor peste 300 de articole, monografii, cursuri şi tratate realizate până în 1999, când v-aţi pensionat; aţi pus condeiul jos?

V.T.: Nici vorbă! De atunci şi până în prezent am mai elaborat 86 de lucrări, dintre care aş menţiona volumele: Producţia şi reproducţia caprinelor, Editura Ceres, 2002; Creşterea ovinelor în fermele mici şi mijlocii, Editura Ceres, 2003; Tehnologia prelucrării, creşterii şi îngrăşării mieilor şi iezilor, Editura Ceres, 2006;

Tratat de producerea, procesarea şi valorificarea producţiei de carne (în colaborare cu alţi autori), Editura Ceres, 2005. Acestora li se adaugă 52 de articole de specialitate, publicate în revista lunară de zootehnie şi medicină veterinară; 16 articole publicate în revista „Agricultorul Român“, 7 articole publicate în „Agricultura

României“, 3 articole în revista „Fermierul“, 4 articole la revista „Cirval“ (INRA din Franţa).

T.M.: Dar ce vizează tematica lor?

V.T.: Multe probleme deosebit de importante pentru zootehnia noastră. Aş aminti doar câteva:

- valorificarea particularităţilor reproductive şi productive ale speciilor ovine-caprine;
- probleme de ameliorare;
- tehnologiile de pregătire şi efectuare a împerecherilor prin diferite metode eficiente;
- tehnologiile de creştere şi de îngrăşare a tineretului ovin şi caprin;
- tehnologiile şi schemele de încrucişare a ovinelor şi caprinelor autohtone cu rase din import;
- controlul individual al producţiilor, modalităţilor de sporire numerică şi calitativă a animalelor, în raport cu rasa, nivelul de selecţie şi alimentaţie;
- propuneri de creare a unui nou cadru organizatoric privind înfiinţarea de asociaţii de fermieri, având ca obiect de activitate creşterea şi exploatarea acestor specii de animale.

T.M.: Iar mă mir. De unde atâta timp sau poate nu mai dormiţi? Ştiu că mai aveţi şi doctoranzi de îndrumat.

V.T.: Într-adevăr. În intervalul respectiv s-au finalizat şi prezentat 3 teze pentru obţinerea titlului de doctor, fiind în curs de realizare alte 4. Pe lângă asta, mai particip şi la multe comisii de analiză a lucrărilor de doctorat aflate în fazele intermediare.

T.M.: Dar „călcaţi“ destul şi ţara...

V.T.: E la fel de adevărat, fiindcă pentru mine a devenit o pasiune să particip la simpozioane cu lucrări sau comunicări de specialitate, organizate în ţară sau în străinătate. De asemenea, acord asistenţă tehnică direct în unităţi productive (judeţele Giurgiu, Călăraşi, Ialomiţa, Constanţa) sau unor manageri individuali interesaţi în înfiinţarea unor ferme eficiente de creştere şi exploatare a caprinelor.

T.M.: Să vă ţină Dumnezeu puterea şi vivacitatea încă mulţi ani de-aici înainte, cu roade bogate, sănătate, bucurii şi satisfacţii!

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 1732

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Grâu fără preţ

Pe măsură ce seceta se extinde în timp şi în spaţiu, oamenii de la sate prefigurează o recoltă de grâu dezastruoasă. În Dolj, directorul Direcţiei Agricole vorbeşte de o calamitate totală. În Bărăgan şi în Câmpia Burnasului, grâul a înspicat prematur, fără speranţă de a face bob. Dobrogea, precum şi zone întregi din Moldova se află într-o stare asemănătoare.

Aici nici nu se pune problema stabilirii unui preţ la grâu, doar poate la cel pentru colivă.

Speranţele se îndreaptă acum spre Transilvania şi Banat. Dar estimările (cei drept neoficiale) indică la nivelul ţării o recoltă de cel mult 3,5 milioane de tone. Dacă se scad autoconsumul, precum şi pierderile tehnologice din sfera depozitării sau prelucrării, înseamnă că pentru orăşeni nu rămâne aproape nimic.

Este pentru a treia oară, în ultimii ani, când pâinea va fi adusă cu vapoarele. Aşa cum se întâmplă în aceste zile, când grâul românesc (atât cât a mai rămas în hambarele ţăranilor) nu este de trebuinţă morarilor şi brutarilor.

Întrebarea logică este: dacă s-ar fi putut preîntâmpina această nouă criză? Producătorii agricoli, mai ales cei situaţi în perimetrele irigabile, spun că da. Seceta era previzibilă încă de la începutul anului, iar mulţi fermieri au cheltuit mulţi bani pentru pregătirea echipamentelor de udare, achitând în avans taxele percepute de cei care gestionează sistemele de irigaţii. Ei au lucrat până acum în pagubă. Şi asta pentru că guvernanţii nu au catadicsit să deblocheze alocaţiile bugetare promise.

O primă consecinţă este ruinarea fermierilor. A doua şi cea mai periculoasă ţine de securitatea alimentară a naţiunii.

În condiţiile în care aproape toată Europa este bântuită de secetă, este o nesăbuinţă să laşi ţara să depindă de importuri. Oferta de grâu prognozată la această dată este nesigură şi nefiresc de scumpă.

Ce spun cei care aveau obligaţia legală să asigure pâine? Gheorghe Flutur arată cu degetul spre urmaşul său direct, Motreanu.

La rândul său, Decebal Traian Remeş pare a fi prins cu atâtea probleme „europene“ nerezolvate, încât nu suntem siguri că ştie ce se întâmplă în agricultură. La ţară, deznădejdea e mare. Oamenii reclamă că nicicând nu s-au simţit atât de abandonaţi ca acum. Şi asta în primul an în care au statut de fermieri europeni.

Ca şi până acum, beneficiarii direcţi ai crizei vor fi angrosiştii şi procesatorii. Şansa unor afaceri prospere pentru ei este sigură. Pâinea se va vinde oricât de scumpă va fi.

Iosif POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007

□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareef2b.html-articol=339.htm

Start în lucrările de îmbunătăţiri funciare la Sucursala Iaşi a SNIF

Odată cu încălzirea vremii, Sucursala Iaşi a Societăţii Naţionale de Îmbunătăţiri Funciare a trecut, cum se spune, la treabă, deşi pe tot parcursul iernii s-a mai lucrat. „Anul trecut, ne-a spus domnul ing. Dorin Seicu, directorul unităţii, am executat lucrări în valoare de 34 miliarde ROL.

Lucrările de îmbunătăţiri funciare executate anul trecut au constat în desecări, decolmatări de canale, reparaţii de staţii de pompare, drumuri de exploatare etc., între acestea, lucrări de desecare în zona Albiţa-Fălciu din judeţul Vaslui, decolmatări la Onişcani-Secuieni în judeţul Bacău, la staţia de desecare Bălteni din judeţul Iaşi etc.

În acest an, din datele care ne-au fost puse la dispoziţie am reţinut faptul că suma afectată lucrărilor de îmbunătăţiri funciare de către SNIF pentru judeţele coordonate de filiala Iaşi este de circa patru ori mai mare ca în 2006. Numai în primele şase luni ale anului se vor executa lucrări de peste 40 miliarde ROL.

O atenţie deosebită se va acorda repunerii în funcţiune a staţiilor de la sistemele de irigaţii, unde există societăţi ale utilizatorilor de apă. În Iaşi, de pildă, în următoarele zile se va trece la verificarea şi completarea utilajelor din sistemele Ţuţora-Gorban, Osoi şi Probota.

Utilaje prea vechi

„Din păcate, cheltuielile care se fac pentru punerea în funcţiune a staţiilor de pompare, spune domnul ing. Seicu, nu se prea justifică, în condiţiile în care consumurile specifice la 1000 m.c. de apă sunt extraordinar de mari.

Utilajele, de prin anii ’70, sunt depăşite fizic şi moral.“ Mai mult, Uniunea Europeană interzice folosirea conductelor din azbociment care trebuie înlocuite prin conducte de polietilenă de înaltă densitate, ceea ce înseamnă o uriaşă investiţie şi, fireşte, timp. Ori seceta, deja prezentă în această parte a ţării, impune utilizarea a ceea ce se află deocamdată pe teren.

Jaful continuă

Cheltuielile necesare repunerii în funcţiune a staţiilor de pompare şi implicit a sistemelor de irigaţii sunt cu mult mai mari şi datorită jafului care continuă din 1990, astfel încât din unele staţii de pompare, cu timpul, au fost sustrase uşile, ferestrele, motoarele vândute la fier vechi şi, în final, zidurile sparte bucată cu bucată şi transportate la „beneficiarii de ocazie“.

Ing. Dorin Seicu ne-a dat şi câteva exemple: în sistemul de irigaţii Belceşti din judeţul Iaşi o conductă metalică lungă de 1,2 km şi îngropată la o adâncime de doi metri a fost tăiată autogen şi vândută la fier vechi. La Filipeşti din judeţul Bacău, „gospodarii“ au făcut din ţevile de aluminiu burlane la case şi exemplele pot continua.

„Am anunţat autorităţile, a spus domnul ing. Seicu, dar nu s-a luat nicio măsură. Şi în aceeaşi situaţie se află mai toate sistemele de irigaţii existente în cele trei judeţe.“

De asemenea, a mai subliniat domnul director, cred că nu se dă atenţia cuvenită unui alt segment al activităţii noastre, cel al lucrărilor antierozionale. Retrocedarea terenurilor a condus, mai peste tot, la desfiinţarea a tot ceea ce s-a făcut în ani de muncă şi cu cheltuieli enorme în acest domeniu.

Acum, arătura din deal în vale, practicată peste tot, atrage după sine pierderea unei cantităţi uriaşe de sol fertil în fiecare an. De aceea insist pentru comasarea terenurilor într-o formă asociativă, care să ne permită nouă, specialiştilor în îmbunătăţiri funciare, să ne facem treaba şi să salvăm ce se mai poate din glia care era altădată una dintre cele mai roditoare din Europa.

- În 2006, lucrări în valoare de 34 miliarde ROL.
- În acest an, valoarea lucrărilor este de patru ori mai mare.
- O atenţie deosebită acordată sistemelor de irigaţii.
- Stop jafului!

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 1809

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Veterinarii în faţa unor noi provocări

Al X-lea Congres Naţional de Medicină Veterinară de la Poiana Braşov, din 18-21 septembrie 2007, organizat de Asociaţia Generală a Medicilor Veterinari din România în colaborare cu majoritatea instituţiilor şi organizaţiilor de profil din ţară, a continuat şirul congreselor naţionale de medicină veterinară început la Bucureşti în 1882.

Principala motivaţie a Congresului, organizat la ceas aniversar, sărbătorind astfel cei 125 ani de la prima întâlnire, o constituie aderarea la Uniunea Europeană, cu toate influenţele care decurg din aceasta, privind legislaţia, educaţia şi competenţele profesionale, schimbarea mentalităţilor, organizarea şi funcţionarea serviciilor sanitare veterinare, strategiile şi conduitele tehnice, practica medicală veterinară etc.

De aceea, la Congres s-a vorbit îndeosebi despre viitor: despre ce va trebui să facem pentru a anula cât mai repede cu putinţă diferenţele pe care le avem faţă de lumea în care am intrat şi, nu în ultimul rând, despre provocările la care sunt angrenaţi profesioniştii din domeniu.

Evenimentul ne-a dat ocazia de a surprinde din ideile ridicate aici de câţiva dintre participanţi.

Conf. dr. Ştefan Nicolae, directorul Institutului de Diagnostic şi Sănătate Animală din Bucureşti

Acum România participă la procesul de legiferare din Uniunea Europeană; totul este ca noi să fim foarte bine pregătiţi să ne selectăm reprezentanţii implicaţi în acest proces. Depinde de acum şi de noi ce legi va face Uniunea Europeană. Asta pe de o parte, pe de alta Uniunea Europeană legiferează până la un nivel de cadru general, iar mai departe, precizările, detaliile, instrucţiunile, aplicarea rămân la nivel naţional.

Dr. Horaţiu Olaru, preşedintele Asociaţiei Generale a Medicilor Veterinari din România

Dacă ţinem cont că, din cele 27 de ţări membre ale Uniunii Europene, noi ne aflăm pe al şaptelea loc din punctul de vedere al profesiei de medic veterinar ca număr, ca pondere, putem spune că avem un cuvânt de spus acolo. Nu cred că am intrat în UE numai ca să fim spectatori, deci va trebui să accedem în funcţii de conducere, să emitem opinii atunci când se elaborează o normă, mai ales că avem şi multă experienţă.

Prof. univ. dr. Doina Daneş, Catedra de boli infecţioase din cadrul Facultăţii de Medicină Veterinară din Bucureşti

Medicul veterinar român este un pion care are exact aceleaşi valenţe ca orice alt medic veterinar din Uniunea Europeană, cel puţin la încheierea studiilor. Rămâne ca susţinerea din partea organismelor profesionale prin demersuri la nivelul guvernului să fie mai agresivă pentru a le da posibilitate materială de a exprima potenţialul cu care pleacă în viaţa profesională.

El nu trebuie să devină un factor de coerciţie care aplică legea în mod mecanic, ci un partener care îşi vizitează beneficiarii, ca auditor dacă vreţi, şi împreună hotărăsc măsuri, stabilesc planuri, fixează date pentru îndeplinirea acestora pentru că obiectivul final este aplicarea legislaţiei cu rezultatele scontate.

Dr. Liviu Harbuz, preşedintele Colegiului Medicilor Veterinari din România

Foarte importantă este astăzi pregătirea continuă în care trebuie să se implice atât instituţiile de învăţământ, ANSVSA şi asociaţiile profesionale. Cred că acest lucru este mult mai important decât creşterea numărului de studenţi sau al medicilor veterinari, calitatea fiind mai importantă decât cantitatea.

Dr. Dorin Enache, director executiv al DSVSA Braşov

Consider că medicul veterinar român poate să aibă un viitor cât se poate de reprezentativ dacă în momentul de faţă statul nu pierde timpul şi se implică cu adevărat în zona de liberă practică prin sprijin financiar, credite pentru proaspeţii absolvenţi care vor să deschidă o afacere, precum şi printr-o implicare logistică suficientă în ceea ce priveşte activitatea medicilor zonali.

A. NEDELCU, Şt. RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 593

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareefec.html-articol=981.htm

Florile pe timpul iernii

În luna august au fost scoşi bulbii de lalele, narcise şi zambile, iată că a venit vremea replantării acestora. Bulbii se trec prin cenuşă ori praf de var şi se plantează în zig-zag, în şănţuleţe, la adâncimea de 10 cm şi distanţă asemănătoare între ei. Se acoperă cu pământ, frunze, gunoi putred şi nisip. Pentru a-i feri de îngheţ, atunci când vine frigul este bine să-i înveliţi cu un strat suplimentar de frunze.

Înfiinţarea noilor culturi

Cea mai bună perioadă pentru înfiinţarea culturilor noi este cea situată între 11-25 octombrie. Dar se poate şi mai târziu. În acest sezon se plantează răsadurile de năsturaşi, panseluţe şi miozotis (nu-mă-uita). Ciclamenul, planta care înfloreşte iarna, se înmulţeşte prin seminţe semănate toamna, în pământ de frunze amestecat cu turbă şi nisip.

Ţinându-se la temperaturi între 18-20°C, vor apărea plăntuţele ce trebuie repicate de vreo 2 ori până la plantarea în ghiveci. Aceasta se face atunci când au 4-5 frunze. Plantele noi vor înflori anul următor, la 10-12 luni după însămânţare.

Venind frigul, plantele se pregătesc pentru iernare. Hortensiile, care ne-au încântat cu bulgării florali roz, albaştri ori violet trebuie tunse şi înmuşuroite pentru a fi ferite de îngheţ.

Şi abutilonul (arţarul de cameră) se taie după înflorire, iar leandrului i se aranjează coroana şi se pregăteşte de iernare.

Tăierile leandrului se fac deasupra nodurilor. Din fiecare nod cresc 3 lăstari.

Este ideal să gândiţi tăierile în funcţie de cât de ramificat doriţi să aveţi planta. Florile se formează în vârfurile lăstarilor, deci cu cât planta este mai ramificată, cu atât va avea mai multe flori. Deşi leandrul înfloreşte şi iarna, e bine să treacă printr-un repaus în perioada rece, ţinându-l la 5-10°C şi udându-l rar.

Repaosul vegetal

Trandafirul japonez se transplantează într-un ghiveci cu 2-3 cm mai mare şi i se adaugă gunoi. Va fi udat toată iarna cu apă călduţă şi ţinut la lumină. Tăierea se va face în aprilie.

Multe plante de ghiveci îşi pierd florile, frunzele îţi dau impresia că mor, topindu-se de la bază. Begoniile, gloxiniile, caladium şi achimenes fac parte din această categorie.

Sunt două variante de păstrare pe timpul iernii. Se lasă în ghivece, neudate, acoperite cu ziare şi la temperaturi moderate de aproximativ 18°C, în încăperi aerisite moderat. Bulbii şi rizomii se scot din pământ, se pun în talaş ori caserole de plastic cu găuri pentru aerisire şi se păstrează la temperatura camerei, ferite de lumină şi umezeală.

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 2091

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaref060.html-articol=1130&editie...

Colinda, comoara de suflet a ciocilenilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Colinda, comoara de suflet a ciocilenilor

Cândva leagănul atâtor obiceiuri şi tradiţii specifice Bărăganului, zona Brăilei mai păstrează astăzi puţine astfel de nestemate. Printre comorile de spiritualitate plămădite în comunităţile rurale de aici şi conservate cu sfinţenie se numără şi colindele.

La Ciocile, spre exemplu, o localitate situată în sud-vestul judeţului, s-a înfiinţat, prin strădania învăţătorului Gheorghe Ciucă, un ansamblu de colindători. „De sărbători, oamenii satului se grupau şi colindau răzleţ pe la case de gospodari. Cântau colinde vechi, specifice satului nostru, pe care le învăţaseră de la părinţii şi bunicii lor.

Auzindu-i, m-a surprins frumuseţea, dar în mod special autenticitatea colindelor. Atunci mi-a venit ideea de a-i grupa pe lângă Căminul cultural şi de a înfiinţa o formaţie de colindători reprezentativă a comunei.

Oamenii au răspuns solicitării mele cu multă plăcere şi, în timp, după sute şi sute de ore de repetiţii am ajuns la omogenizarea grupului, iar valoarea acestei formaţii a fost confirmată atât în ţară, cât şi în străinătate, prin participarea la diferite festivaluri“, s-a confesat Gheorghe Ciucă.

La urat pe la case mari

De autenticitatea şi frumuseţea colindei ciocilene se bucură, la fiecare sfârşit de an, şi locuitorii din „capitala de judeţ“. Cei cincisprezece urători coordonaţi de Gheorghe Ciucă nu ocolesc niciuna dintre instituţiile mari ale oraşului, de la Primărie, la Prefectură până la Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală. „Aşa facem la fiecare sfârşit de an.

Munca noastră este apreciată, iar noi nu putem fi decât mulţumiţi că reprezentăm cu cinste Brăila“, spune învăţătorul.

Au fost şi ei la Alba-Iulia

Ca o recunoaştere a valorii sale, recent, acelaşi ansamblu de la Ciocile, reunit în corul bărbătesc „Grâuşor“, a participat la Alba-Iulia la manifestările dedicate Zilei Naţionale. Cu acel prilej, membrii ansamblului condus de Gheorghe Ciucă au susţinut un recital de 15 minute din repertoriu nelipsind cântece specifice zilei Marii Uniri.

De la înfiinţarea sa, în anul 1995, ansamblul de la Ciocile a susţinut peste 200 de spectacole în România, Republica Moldova şi Franţa.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 24, 16-31 DECEMBRIE 2007 Vizualizari: 591

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 901fe
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaref0be.html-articol=304.htm

Sarea, omul şi timpul (II)

Obiectul unui comerţ înfloritor pe cuprinsul ţării noastre

Exploatarea sării pe teritoriul ţării noastre se pierde în timpurile îndepărtate –, primele atestări despre exploatarea organizată a sării avându-le din timpul ocupaţiei romane.

Inscripţiile de pe monumentele rămase din acea perioadă vorbesc despre un „Collegium salinoriorum“ cu sediul la Turda. Sarea era una dintre cele mai importante bogăţii ale Daciei, fiind exportată în provinciile vecine.

Documentele romane vorbesc despre condamnaţii care lucrau în minele de sare – termenul roman pentru astfel de exploatări saline – intrând în vocabularul nostru ca neologism numai în secolul al XIX-lea. Lipsesc documentele privitoare la exploatarea sării în Evul Mediu timpuriu, dar descoperirile arheologice confirmă că exploatarea sării a continuat fără întrerupere.

Nenumăraţii migratori au controlat tocmai aceste zone – urmele avare în Transilvania s-au descoperit numai în zona ocnelor şi foarte probabil nimicirea lor de către valurile de bulgari se leagă de acelaşi fapt.

„Comerţul cu sare nu s-a întrerupt niciodată“, spunea marele istoric C.C. Giurescu şi tot el explica bogăţia tezaurelor domneşti provenind din vămi, iar vămuirea sării ocupa un rol central întrucât sarea a reprezentat nu numai la noi, ci în toată lumea monopol de stat. În Evul Mediu, deschiderea de noi ocne de sare era atributul domniei care arenda exploatarea acestora şi vămuia exportul cu sare la 1/3 din venit.

Din veniturile realizate de pe urma comerţului cu sare, Mircea cel Bătrân a construit cetatea Giurgiului la începutul secolului al XV-lea. Ne-o spune fiul său Vlad Dracul, care declara cavalerului burgund Wauvrin că „n-a fost piatră în acest castel al Giurgiului care să nu-l fi costat pe tatăl meu un bolovan de sare care se scoate din stâncă în Ţara Românească“.

În timpul stăpânirii otomane, întrucât darea către turci depindea de numărul de mine şi ocne (deci de venitul ţării), domnii – ne spune Dimitrie Cantemir – împiedicau lucrul la acestea, fiind „cunoscută lăcomia turcilor şi teama ca nu cumva, săpând după bogăţie, să-şi piardă o dată cu ţara şi truda, şi roadele ei“.

Din timpurile străvechi şi până astăzi cele mai cunoscute locuri din care se scoate sarea la noi sunt: Ocna Dejului, Turda, Ocna Mureş, Ocnele Mari – în Oltenia, Târgu Ocna – în Moldova.

Dr. Doina CIOBANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 637

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi

veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Calendar

- 16 noiembrie: 1816 – s-a născut poetul Andrei Mureşanu, autorul versurilor actualului imn de stat; 1852 – a murit la Palermo, fiind îngropat într-o groapă comună, Nicolae Bălcescu; 1881 – s-a înfiinţat la Bucureşti Facultatea de Teologie Ortodoxă.
- 17 noiembrie: 1987 – poetul Ioan Alexandru a primit la Tokyo premiul intrnaţional cu medalie de aur Soka Gakkai (crearea de valori prin educaţie).
- 18 noiembrie: 1906 – s-a născut pictorul român Corneliu Baba.
- 19 noiembrie: 1377 – este atestat castelul Bran, primul act emis de Ludovic I d'Anjou, acordând privilegii braşovenilor de a construi cetatea Bran; 1912 – s-a născut savantul român George Emil Palade, stabilit în S.U.A., laureat al Premiului Nobel.
- 20 noiembrie: 543 – a fost sfinţită biserica Sf. Maria, ridicată sub domnia lui Iustinian; 1911 – s-a născut scriitorul român Alexandru Jar.
- 21 noiembrie: 1916 – a murit împăratul austriac Franz Josef; 1932 – are loc premiera piesei Titanic Vals, de Tudor Muşatescu, la Teatrul Naţional din Bucureşti.
- 22 noiembrie: 1869 – s-au deschis cursurile Facultăţii de Medicină din Bucureşti; 1890 – s-a născut Charles de Gaulle, preşedinte al Franţei.
- 23 noiembrie: 1864 – prin decretul lui Al. I. Cuza ia fiinţă, la Bucureşti, Muzeul Naţional de Antichităţi, având în colecţie şi Tezaurul de la Pietroasa.
- 24 noiembrie: 1843 – Kogălniceanu rosteşte „Cuvânt de deschidere al celui dintâi curs de istorie naţională", la Academia Mihăileană din Iaşi; 1864 – a fost înfiinţată Casa de Economii şi Consemnaţiuni (CEC).
- 25 noiembrie: 1715 – dată atestată pentru începutul domniilor fanariote în Ţara Românească, prin desemnarea ca domn a lui Nicolae Mavrocordat;
- 26 noiembrie: 1940 – masacru legionar la închisoarea Jilava; sunt ucişi peste 60 de deţinuţi politici; 1949 – s-a născut canotorul Ivan Patzaichin, multiplu campion mondial şi olimpic la canoe.
- 27 noiembrie: 1895 – Alfred Nobel semnează testamentul prin care-şi lasă averea premiilor ce-i vor purta numele; 1940 – Virgil Madgearu este asasinat de legionari în pădurea Snagov.
- 28 noiembrie: 1877 – a căzut Plevna; Osman Paşa s-a predat generalului Mihail Cerchez.
- 29 noiembrie: 1947 – Adunarea Generală a ONU a decis împărţirea Palestinei în două state: israelian şi arab; 1989 – a încetat din viaţă Ion Popescu-Gopo, regizor de filme de animaţie, laureat la Cannes.
- 30 noiembrie: 1874 – s-a născut Sir Winston Churchill, fost premier britanic, laureat al Premiului Nobel pentru scrieri memorialistice.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 610

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaref0f2.html-articol=855.htm

Învăţământul preuniversitar agricol în impas

Mecanic agricol – o profesie în derivă

Grupul Şcolar Agricol Holboca din municipiul Iaşi oferă instruire în domeniul electric şi mecanic, prin cursuri de zi şi seral.

Grupul prezintă mare interes pentru tinerii din zonă. El oferă calificări la nivelul I - lucrător în mecanică de motoare, II - mecanic auto şi electrician electronist auto şi nivelul III - tehnician mecanic pentru întreţinere şi reparaţii. Având posibilitatea obţinerii permisului auto categoria B, provenienţa elevilor se bazează pe afluxul acestora din mediul rural, dar şi urban.

În anul şcolar 2005-2006 au fost înscrişi la cursurile de zi 246 de elevi.

De asemenea, şcoala oferă cursuri serale liceale, prin SAM, precum şi cursuri pentru reconversie profesională prin Centrul de formare profesională continuă, creat în cadrul unui proiect PHARE-RICOP.

Şcoala cuprinde clase de liceu tehnologic, liceu tehnologic-ruta progresivă, şcoală de arte şi meserii. În şcoală activează 17 cadre didactice calificate.

Deocamdată se modernizează doar clădirile

Începând cu anul 2001, a fost lansat un plan de modernizare şi renovare a clădirilor şcolii.

Cu directorul Grupului Şcolar Agricol-Holboca, ing. Constantin Rotariu, am discutat mult despre şcoala înfiinţată în 1964, mai întâi ca şcoală profesională de mecanici agricoli, iar după 3 ani înfiinţându-se aici şcoala de maiştri mecanici agricoli. Din 1994 şcoala s-a transformat în Liceul de mecanici agricoli, zi şi seral, organizându-se cursuri de scurtă durată pentru mecanizatori. Era o unitate şcolară importantă. Din păcate, acum şcoala nu mai este ce-a fost. Cine are nevoie de atâţia mecanizatori, când baza muncii în câmp este cea manuală, calul şi măgarul?

Am văzut atâta amărăciune în sufletul directorului şcolii de la Holboca, că doar este inginer mecanic agricol şi e normal să se consume trăind cu speranţa că lucrurile în agricultură vor reveni pe făgaşul normal. Directorul a căutat să se adapteze la condiţiile concrete de acum, la cerinţele pieţei.

Grupul Şcolar Agricol-Holboca este, de asemenea, cooptat în cadrul Platformei de integrare învăţământ-cercetare-producţie, în colaborare cu Institutul Politehnic Iaşi, Trustul de Mecanizare a Agriculturii, Poliţia Rutieră Iaşi. În acest program au fost pregătiţi toţi mecanizatorii agricoli din judeţul Iaşi, toţi şefii de secţie şi, de asemenea, au obţinut Carnet de rutierist toţi mecanizatorii din judeţ care efectuau lucrări agricole cu tractoare.

Aşadar, există interes pentru rezolvarea unor cerinţe în zonă pe linia pregătirii forţei de muncă. Aş aminti că, încă din anul 2000, Grupul Şcolar Agricol Holboca-Iaşi a depus un proiect Phare-RICOP de combatere a efectelor şomajului în zonă, în valoare de 100.000 de euro, care a fost aprobat în 2001. Prin acesta şcoala pregăteşte şomeri din zonă în meseriile: mecanic auto, mecanic agricol, electromecanic auto, confecţioner articole din textile.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 2594

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Cartoful, o cultură de suflet

L-am vizitat la începutul acestui an pe ing. Ioan Benea, preşedintele Federaţiei Naţionale „Cartoful“ şi al Consiliului pe produsul cartof şi produse derivate. Acesta e un strălucit manager, ce coordonează activitatea a două societăţi agricole, Hibridul şi Sitagro SRL, cu sediul în comuna braşoveană Hărmăn. O confirmă şi diplomele de excelenţă acordate la finele anului trecut de Camera de Comerţ, Industrie şi Agricultură pentru plasarea – de 7 ori în cazul Hibridul şi respectiv de 6 ori la Sitagro – în topul naţional al firmelor, faza judeţeană.

„Livrăm în acest an cartofi în Ungaria şi Grecia“ ing. Ioan Benea

2006, cel mai bun an

L-am întrebat pe specialistul Benea, cel care face cu folos agronomie de 33 de ani, cum a fost pentru agricultura din Ţara Bârsei anul 2006. Mi-a răspuns că „a fost unul dintre cei mai buni în privinţa producţiilor, şi nu numai. Chiar dacă la început preţul de valorificare a produselor a fost mic, către sfârşitul anului s-a îmbunătăţit simţitor“. Crede că pronia cerească a binecuvântat zona cu ploi bune, căzute la vreme.

Astfel încât la grâu, chiar şi pe branciog, s-au obţinut 4 t/ha, în timp ce în zonele fertile producţia a atins 6 tone. Şi în cazul porumbului, cultură neconvenţională pe aici, folosindu-se sămânţă hibridă, s-a ajuns la 6 t de boabe la hectar. La sfecla de zahăr producţiile au oscilat între 30 t pe branciog, până la 70 t pe celelalte sole. E evident faptul că subvenţia acordată de stat la cartof i-a interesat pe producători.

Pentru ing. Benea, cartoful este o cultură de suflet, ca de altfel pentru toţi marii cultivatori din zona Braşovului, care fac parte din federaţie. De mare folos au fost tratamentele aplicate, chiar dacă, aşa cum spunea ing. Benea, au trebuit să fie cu două-trei mai multe decât în alţi ani pentru combaterea manei. Soiurile biologice de cartof folosite i-au adus acestuia produse de peste 40 t/ha. „Pe lângă sămânţa utilizată, de un real folos ne-a fost aplicarea la timp a fertilizării, lucrarea de calitate a solului, executată cu utilaje performante. Anul trecut, Societatea Hibridul şi-a procurat, printr-un credit SAPARD de 103 mii euro, un tractor Caase de 155 cp, cu care s-au executat toate arăturile de toamnă.

Grijă pentru soiuri

Alegerea soiurilor e o preocupare permanentă a managerului de la Hărman. Astfel, toate cele şapte soiuri cultivate în 2006 au răspuns îngrijirii acordate. Mai întâi Desirée, apoi Santé, soiuri româneşti arhicunoscute, au dat producţii mari. N-au fost mai prejos nici soiurile timpurii Laura şi Impala, nici noul soi Nicola, adus din Franţa. Rentabile s-au dovedit a fi şi soiurile pentru industrializare Hermes şi Lady Claire, din care au fost valorificate 700 de tone, livrate la o fabrică din Braşov.

Inginerul Benea îşi asigură an de an sămânţă de cartof Elită şi Superelită, din care obţine producţii bune şi foarte bune, chiar dacă plăteşte între 500 şi 700 de euro pe tonă. Permanent e în legătură cu marii producători din Europa. În acelaşi timp e unul dintre principalii furnizori de astfel de sămânţă pentru fermierii din ţară, care-l pot contacta la numărul de telefon: 0268.367.053.

Avantajele şi dezavantajele integrării

Tot de la Ioan Benea aveam să aflu că mari suprafeţe de cartof din Europa au fost compromise anul trecut. Aceasta e în avantajul producătorilor români, care vor livra la cererea UE, în acest an, cartofi în Ungaria şi Grecia. Dar, atenţie! Dimensiunea cartofului trebuie să fie cuprinsă între 45 şi 70 mm. Numai Grecia, de exemplu, doreşte 100 de mii tone de cartofi. Iată, deci, un prim avantaj al integrării. Un lucru este însă în dezavantajul nostru, şi anume faptul că, în timp ce pe piaţa Europei tona de cartofi de consum se plăteşte între 160-220 de lire, noi obţinem sămânţa la 700 euro/tonă! În acelaşi timp, şi preţul de vânzare a cartofului românesc este destul de mic.

Ce-i de făcut pentru rentabilizarea cartofului românesc? Benea se gândeşte să realizeze în Ţara Bârsei o fabrică de prelucrare a cartofului brut, prin tăierea lui în cubuleţe. O pungă de 2 kg cu astfel de cartofi se vinde în Italia cu 11 euro.

Pe viitor, federaţia are în vedere sprijinirea micilor producători prin crearea de condiţii în vederea depozitării cartofului. Nu e singurul caz în care FN Cartoful ajută producătorii, subvenţia obţinută în prezent fiind rezultatul negocierii cu ministerul. De asemenea, federaţia are în vedere şi menţinerea preţului motorinei pentru agricultori, ca şi scutirea de accize.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 1143

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

De acum, Cefin România şi în lumea agricultorilor

Agroexpert - cea mai recentă provocare pentru sectorul maşinilor agricole din România

Într-un cadru festiv, în Parcul Industrial A1, Bucureşti, pe 19 octombrie 2007, a avut loc o dublă lansare: a noului sediu Agroexpert şi a brandului Challenger în România. Invitaţi au fost nimeni alţii decât Stefano Albarosa, preşedintele Cefin, şi Gordon McDonald, director de vânzări Europa Centrală Challenger Organisation.

Agroexpert Capital este noua investiţie Cefin într-un parteneriat orientat spre satisfacerea cerinţelor dintr-un alt domeniu decât lumea transporturilor, cu care s-a consacrat pe piaţa românească, respectiv lumea agricultorilor. Agricultura românească are nevoie de vehicule specializate, moderne, care să crească productivitatea lucrărilor agricole, ce se fac în prezent manual şi în ferme mici. Această stare de fapt trebuie să se schimbe odată cu intrarea României în Uniunea Europeana, unde există tendinţa de consolidare a micilor ferme existente în ferme de anvergură.

Radu Lupu: „Spunem nu celor care vor să facă agricultură de subzistenţă pentru că ne pasă de fermierii profesionişti.“

Vânzările de maşini agricole au crescut puternic în ultimii ani, însă nu sunt suficiente faţă de necesarul de înnoire a parcului agricol. Subvenţiile Uniunii Europene şi apariţia Fondurilor Structurale vor da un nou impuls proiectelor şi investiţiilor în agricultură, ceea ce înseamnă modernizare, o creştere a sectorului de vânzări de maşini agricole.

Servicii complete şi de calitate

Agroexpert Capital păşeşte cu dreptul pe acest nou drum. Serviciile de calitate oferite clienţilor includ, pe lângă vânzarea produselor, consiliere în alegerea echipamentelor, finanţare şi asistenţă tehnică postvânzare, respectiv piese de schimb şi service.

Agroexpert Capital – unic importator în România a brandului Challenger

Gordon McDonald: „Agricultura românească are potenţial… şi noi îl percepem.“

Fermierilor români li se pune la dispoziţie o gamă diversificată de produse: tractoare cu şenile, tractoare cu roţi, tractoare articulate cu tracţiune integrală, maşini autopropulsate de erbicidat şi fertilizat, precum şi o gamă completă de combine de recoltat cereale convenţionale şi axiale.

Challenger aduce fermierilor profesionişti maşini performante, capabile să lucreze rapid suprafeţe foarte mari, cu costuri reduse. Eficienţa şi costurile reduse de întreţinere cu aceste maşini agricole sunt argumentele supreme ale brandului.

AGROEXPERT CAPITAL este o companie tânără ca vârstă, dar cu o serioasă experienţă în domeniu, adusă de acţionariatul din care s-a format: Cefin Holding (50%) – consacrat distribuitor de autovehicule comerciale şi furnizor de servicii conexe pentru lumea transporturilor, se defineşte prin calitate şi leadership de piaţă –, Erich Urban (25%) – fondatorul şi dezvoltatorul timp de 16 ani a departamentului de maşini agricole al celei mai mari companii comerciale din Austria, Voest Alpine Intertrading AG, mai apoi director general al New Holland România – şi Radu Lupu (25%), cu o experienţă de 13 ani de gestiune tehnică şi comercială a echipamentelor agricole, dintre care 5 ani director comercial la reputata New Holland România.

Un nou record mondial

Înainte de lansarea oficială a brandului la Bucureşti, Challenger a reuşit ca, la o fermă din Carani, judeţul Timiş, cu tractorul cu şenile model MT875B să înregistreze un nou record mondial. S-a discuit o suprafaţă de 644 ha în 24 de ore, cu un consum de 4,42 litri/ha, un nou indice de productivitate de acum încolo.

Coincidenţă sau nu, tot în România, pe frontispiciul noului sediu Agroexpert din Bucureşti figurează cel mai mare logo Challenger din lume.

Evenimentul s-a încheiat cu o demonstraţie şi cei prezenţi au putut vedea la lucru un tractor Challenger sau o maşină de erbicidat Challenger. Cei mai curajoşi au putut urca şi conduce ei înşişi pentru a se convinge, dacă mai era necesar, de puterea tractoarelor Challenger.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007 Vizualizari: 971

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizaref14c.html-articol=912.htm

Oameni de nota... 10

Veterinarul – pilonul siguranţei alimentare

Omul de nota… 10 pe care îl propunem la rubrica de faţă este doctorul în medicină veterinară şi actualul director executiv al Direcţiei Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor Braşov, DORIN VALTER ENACHE. El aparţine acelei caste a veterinarilor din România care iese la rampă doar în momentele în care viaţa animalelor este ameninţată de epidemii înfricoşătoare.

În rest, munca lor se desfăşoară în discreţie totală şi într-un sistem de organizare ce exclude orice rebut profesional. Doctorul Enache – ca să folosim un mod de adresare specific breslei – profesează de vreo 25 de ani şi se mândreşte cu faptul că a reuşit să răzbească, ori de câte ori a fost pus în situaţia de a-şi dovedi competenţa profesională. Cea mai mare izbândă a sa ţine de gestionarea unei epidemii, pe care atât el cât şi colegii săi o cunoşteau doar din manualele de medicină veterinară.

După cum se ştie, în 2006, un număr de 29 localităţi din judeţul Braşov au fost bântuite de o gripă aviară care a dus la eutanasierea a 900.000 de păsări. La originea epidemiei s-au aflat cauze obiective, dar şi subiective, ca urmare poate şi a comportamentului preventiv şi curativ discutabil al colegilor săi veterinari.

Domnul Enache rememorează cu tristeţe acest moment nefericit, dar pe faţa sa se poate citi şi sentimentul omului a cărui faptă şi mod de acţiune s-a dovedit a fi, în final, o reuşită profesională. Nimeni în această zonă geografică a Europei nu avea să se confrunte cu o molimă de asemenea dimensiune.

Echipa de comandă a medicilor veterinari din judeţul Braşov garantează că fenomenul nu se va repeta, cel puţin în fermele comerciale, unde s-au adoptat măsuri preventive de excepţie. Este un fel de-a spune excepţie, pentru că nu s-a făcut altceva decât să se asigure aplicarea strictă a măsurilor sanitare-veterinare obligatorii în acest sector.

Este vorba, în primul rând, de exercitarea actului sanitar-veterina, în conformitate cu statutul profesional al medicului veterinar şi al normelor europene în materie de siguranţă alimentară. Cadrul organizatoric, dar mai ales profesionalismul celor care formează corpul medicilor veterinari dau garanţia că, foarte curând, zootehnia judeţului Braşov va ieşi de sub spectrul steguleţelor roşii ce planează încă asupra potenţialelor surse epidemice. Salba de lacuri de la Dumbrăviţa, ce reprezintă loc de popas pentru păsările migratoare, rămâne în continuare o sursă epizootică periculoasă şi spre această microzonă se vor orienta principalele măsuri de carantină.

Înlăturarea restricţiilor europene în ceea ce priveşte aplicarea medicaţiei antipestă este de natură să uşureze mult munca medicilor veterinari, care îşi pot continua de acum activitatea depusă de-a lungul anilor pentru eradicarea acestei boli.

Starea de sănătate a bovinelor şi ovinelor crescute în judeţul Braşov este în afara oricărui pericol de contaminare, iar în instaurarea acestei normalităţi un merit deosebit au toţi cei care răspund de sănătatea animalelor.

Semnalele bune vin şi din domeniul investiţiilor. Judeţul Braşov dispune acum de unul dintre cele mai moderne laboratoare sanitare-veterinare şi control al alimentelor. Un important obiectiv investiţional îl constituie finalizarea Centrului zonal de instruire, care va oferi specialiştilor perfecţionarea continuă a cunoştinţelor profesionale, în conformitate cu actualele standarde europene.

Fire optimistă, dar mai ales raţională, domnul Enache evaluează cu exigenţă reuşitele şi neîmplinirile sale şi ale colegilor săi în exercitarea actului sanitar-veterinar. El are credinţa că se află în fruntea celui mai bun corp de specialişti, în cadrul căruia experienţa celor vârstnici se îmbină admirabil cu elanul şi străduinţa profesională a celor tineri.

Date de referinţă

- Dorin Valter Enache este absolvent al Facultăţii de Medicină Veterinară, Bucureşti. În anul 2001 devine specialist în Oncologie Veterinară. În anul 2007 obţine titlul de doctor în ştiinţe medicale, domeniul veterinar – oncologie comparată.
- Activitatea practică de medic veterinar o începe la complexul de porci Feldioara, unde, începând din 1982 şi până în 1999, parcurge toate treptele profesionale, inclusiv pe cea de director general, timp de aproape 10 ani.
- Părăseşte Feldioara în anul 1999, când este cooptat în echipa de specialişti ai Direcţiei Sanitare Veterinare Braşov.
- Anul trecut, în plină criză veterinară, este avansat la conducerea Direcţiei Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor, instituţie pe care o gestionează şi în prezent.
- Activitatea sa ştiinţifică începe în anul 2001, odată cu publicarea unor studii de specialitate ce prefigurează implementarea normelor ştiinţifice europene în materie de medicină veterinară.
- În 2003, este cooptat în Consiliul Directorial al Societăţii Române de Oncologie Comparată, iar în 2005 în Consiliul Directorial al Centrului pentru Înalte Studii împotriva Bioterorismului.

Împlinirile sale profesionale sunt dublate de o viaţă de familie exemplară, dominată de satisfacţiile ce vin din partea celor dragi, respectiv a soţiei şi a celor două fiice, care fiecare îşi urmează rostul lor în viaţă.

(I.B., I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 599

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizaref24f.html-articol=374.htm

Propuneri de modernizare a transhumanţei (II)

Gospodărirea păşunilor montane

Pe lângă foaia de parcurs şi alte documente, crescătorul transhumant trebuie să deţină, spre verificare, contractul pentru păşune sau documentul de proprietate cu denumirea exactă a locului, cu vecinătăţile şi suprafaţa pe care păşunează, locuri de adăpare, construcţii, umbrare etc., o evaluare mai clară a încărcării cu animale a păşunii şi a dotării pentru o bună desfăşurare a activităţilor în sezonul de păşunat.

Este de dorit ca închirierea (concesionarea) unei păşuni să fie mai mare de 20 ani, astfel încât arendatorul să fie stimulat să facă unele investiţii, cum ar fi: tarlalizarea pentru păşunatul raţional, construirea unei stâni permanente, captarea izvoarelor, amendarea calcică, fertilizarea cu îngrăşăminte organice, reînsămânţarea, supraînsămânţarea etc., la care se adaugă efortul anual de curăţire a păşunii de vegetaţia lemnoasă şi buruieni, respectarea păşunatului raţional şi duratei târlirii etc.

Pentru 1 hectar de păşune montană bine gospodărită crescătorul de animale primeşte 50 euro de la Uniunea Europeană, fiind un imbold şi sprijin extraordinar de acum înainte pe care trebuie să-l folosim din plin.

S-au dus vremurile când păşunile erau complet lăsate în voia sorţii, pradă invaziei vegetaţiei nevaloroase, fără pic de îngrijire şi întreţinere. Acum, ca membri UE, trebuie să acţionăm cu toate mijloacele pentru normalizarea situaţiei pe pajiştile montane.

Acordarea subvenţiei de 50 euro pe 1 hectar de pajişte montană se va face în urma analizei efectuate de o comisie de experţi care constată dacă pajiştea montană este curăţită total de vegetaţie lemnoasă şi buruieni, dacă păşunile sunt grăpate anual şi au o încărcare de minimum 0,5 UVM/ha în prima fază până la încărcarea optimă stabilită după calculul valorii pastorale şi dacă fâneţele sunt cosite măcar o singură dată pe an.

Acestea ar trebui să fie condiţii obligatorii pentru acordarea subvenţiilor de la UE care pot atinge un minim de cca 70-80 euro/ha pe păşune montană (50 euro/ha păşune îngrijită + 20- 30 euro/ha pentru oi în transhumanţă la păscut).

Din cele prezentate rezultă că modernizarea transhumanţei tradiţionale la românii din Carpaţi poate deveni o afacere din cele mai rentabile, cu condiţia ca să respectăm întocmai regulile existente deja în UE, pentru care vom primi pe viitor subvenţii care nu sunt de neglijat. Practicanţii de transhumanţă îşi pot mai departe dezvolta afacerile în agroturism pe ruta coridoarelor şi în cantoanele care urmează să fie stabilite şi aprobate pentru acest scop de către factorii de decizie ai UE de la Bruxelles.

Dr. ing. Teodor MARUŞCA,
cercetător ştiinţific la Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pajişti Braşov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 696

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

vizualizaref2b8.html-articol=387.htm

Dăunătorii seminţelor de porumb

Cei mai periculoşi dăunători de sol ai porumbului, în perioada de germinare-răsărire, sunt viermii-sârmă şi răţişoara-porumbului, determinând pagube însemnate şi uneori chiar compromiterea culturilor. Pentru a nu compromite cultura se impune tratarea seminţelor, urmată de măsuri de prevenire şi combatere a dăunătorilor.

Gândacul pocnitor (Agriotes spp.)

Este o specie polifagă, hrănindu-se cu plante aparţinând diferitelor familii botanice. Larvele sunt extrem de vătămătoare, afectând sămânţa în curs de germinare şi consumând parţial sau în întregime conţinutul bobului, care nu mai germinează, iar în cultură apar numeroase goluri. Atacul continuă şi după răsărirea plantelor, cărora le rod părţile subterane. Preferă porumbul, cerealele păioase, pajiştile, apoi plantele tuberculifere şi rădăcinoase. Plantele atacate se îngălbenesc, se ofilesc şi se usucă. Adulţii nu produc daune, hrănindu-se cu polen, pe florile plantelor de graminee, umbelifere şi composite.

Combatere

Rotaţia culturilor, porumbul urmând după premergătoare nepreferate: in, mazăre, culturi de crucifere etc.; cosirea pajiştilor înainte de depunerea ouălor de către insecte; distrugerea buruienilor; lucrări de igienă culturală; dezmiriştirea şi discuirile repetate reduc considerabil numărul larvelor.

Tratarea seminţelor înainte de însămânţare, utilizând produsele: Furadan 35 TS, Diafuran 35 TS-2,5-3,0 l/100 kg sămânţă; Cosmos 500 FS – 2,5 l/t sămânţă; Seedox 80 W-1,2-3,0 kg/100 kg sămânţă; Gaucho 600 FS - 6 l/t sămânţă; Tirametox 90 PTS-3 kg/t; Semafor 20 ST – 3,5 l/t; Promet 400 CS – 25 l/t; Carbodan 35 ST – 28 l/t, Palisade 600 FS – 6,0 l/t.

Când terenurile sunt puternic infestate, densitatea larvelor depăşind 10 exemplare la m2, se aplică tratamente generale la sol sau pe rând, la însămânţare. În acest scop se indică folosirea insecticidelor: Basudin 10 G-20 kg/ha; Sinoratox 5 G 25-40 kg/ha; Furadan 5 G - 30-40 kg/ha. Încorporarea insecticidelor se realizează cu maşini de încorporat îngrăşăminte, maşini granuloaplicatoare sau odată cu semănatul. Tratamentele la sol se efectuează cu câteva săptămâni înainte de însămânţare, pentru a evita un efect fitotoxic.

Răţişoara-porumbului (Tanymecus dilaticollis)

Produce pagube însemnate culturilor de porumb, mai ales în primăverile călduroase şi secetoase. Atacul adulţilor începe din faza de răsărire. Sunt caracteristice rosăturile frunzelor, începând de la margine spre interiorul limbului (retezare). Plantele atacate în timpul răsăritului şi până în faza de 2-3 frunze pot fi roase până sub nivelul solului. Adulţii atacă şi sorgul, grâul, sfecla de zahăr, tutunul, floarea- soarelui etc. Când sunt dăunate plantele aflate într-o fază mai avansată, insectele rod marginal frunzele, sub formă de trepte; plantele atacate în această fază, deşi se refac, întârzie în vegetaţie. Larvele rod rădăcinile plantelor de porumb, sfeclă, floarea-soarelui, în general fără să producă pagube semnificative.

Combatere

Crearea unor condiţii favorabile de dezvoltare a plantelor, distrugerea buruienilor prin arături şi praşile repetate efectuate la timp, administrarea de îngrăşăminte organice şi cianamidă de calciu, care au o influenţă negativă asupra dezvoltării larvelor, rotaţia culturilor, porumbul urmând după premergătoare nepreferate: grâu, orz, in, mazăre, fasole, soia, borceag etc.

Dintre tratamentele chimice, cele aplicate la sămânţă sunt cele mai utilizate, reprezentând metoda chimică cea mai eficace, economică şi puţin poluantă de combatere a dăunătorului. Produsele indicate sunt cele amintite mai sus în combaterea viermilor-sârmă.

Dacă nu s-a efectuat tratarea seminţei, se aplica un tratament în vegetaţie la semnalarea prezenţei adulţilor, la densităţi de peste 3 exemplare/m2, cu produsele: Sinoratox 35 CE-3 l/ha, Decis 2,5 CE-0,2 l/ha.

Tratarea seminţelor cu produse din grupele I şi a II-a de toxicitate se face numai sub supravegherea directă a specialiştilor autorizaţi.

Dr. ing. Monica Maria Ecobici

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007Vizualizari: 5235

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Dacă doriţi să cultivaţi andive

La 15 km de cetatea lui Roman Muşat, pe şoseaua E-85 ce leagă municipiul Roman de Suceava, se află comuna Gherăeşti, o aşezare cu oameni gospodari, cu dragoste de „ţarină“ şi cu mult spirit de iniţiativă.

În anul 1930, când Fabrica de Zahăr din Roman a avut la „cârmă“ un cetăţean belgian, acesta a adus din ţara sa câteva seminţe de Cicoare de Bruxelles, pe care le-a cultivat, iniţiativa fiind luată de gospodarii din localitatea Gherăeşti. Fapt este că acea plantă amară şi curioasă ca înfăţişare a adus de-a lungul timpului multe venituri în zonă.

Tehnologia de cultivare a fost transmisă din generaţie în generaţie, fiecare ţăran deţinând un mic secret în forţarea rădăcinilor, pe care îl păstrează cu sfinţenie.

La Gherăeşti se cultivă anual o suprafaţă de cca 60 de hectare, cu tendinţă de creştere a suprafeţei în cazul rezolvării problemei valorificării producţiei. Începând din octombrie până în aprilie-mai este sezonul de forţare a rădăcinilor, fiecare gospodărie deţinând amenajări speciale destinate acestui scop. Andivele acoperă un gol de legume proaspete în perioada de iarnă, gustul amărui al acestora fiind dat de un alcaloid cu rol important în reglarea funcţiilor ficatului şi bilei.

Cerinţe faţă de factorii de mediu

Andivele au pretenţii moderate faţă de căldură, rezistând la frig dacă plantele sunt bine înrădăcinate. În schimb, plantele sunt pretenţioase la lumină, în funcţie de perioada de creştere vegetativă.

Manifestă pretenţii foarte ridicate faţă de apă, imediat după semănat până la răsărire şi înrădăcinarea plantelor. Seceta determină emiterea tulpinilor florifere din primul an de cultură.

Producţia de păpuşi (andive), pornind de la rădăcinile de cicoare, depinde de starea fiziologică şi de caracteristicile solului, starea lui de fertilitate, precum şi de climă. Solurile ideale sunt cele cu textură mijlocie şi care au fost îngrăşate cu gunoi de grajd cu 2-3 ani înainte.

Înfiinţarea culturii se desfăşoară în perioada 15 aprilie – sfârşitul lunii mai, semănatul făcându-se cu o semănătoare de precizie, la 25 cm între rânduri.

Lucrările de îngrijire constau în afânarea superficială a solului prin 2-3 praşile, iar riscul de îmburuienare se poate preveni prin erbicidarea solului înainte de înfiinţarea culturii. Răritul plantelor pe rând se face atunci când plantele au 2-3 frunze, la distanţe de 6-12 cm, în funcţie de vigoarea frunzelor.

Recoltarea rădăcinilor se face începând de la sfârşitul lunii august până în luna noiembrie, în funcţie de perioada de vegetaţie a solului cultivat.

Pregătirea rădăcinilor pentru forţare constă în îndepărtarea rozetei de frunze la 2-3 cm deasupra mugurelui apical, sortarea rădăcinilor şi fasonarea acestora. Producţia de rădăcini variază între 15-20 t/hectar.

Obţinerea andivelor

Forţarea rădăcinilor pentru obţinerea andivelor este o lucrare de mare importanţă, de reuşita acesteia depinzând obţinerea unor andive de calitate superioară. Forţarea rădăcinilor se face cu substrat de acoperire în şanţuri (bordeie), special amenajate în acest sens. În acest şanţ (bordei) rădăcinile sortate şi fasonate se aşază vertical, una lângă alta, cu mugurii la acelaşi nivel, spaţiile dintre rădăcini completându-se cu sol mărunţit. După aceea se udă abundent cu 50-60 l apă/mp, completându-se din nou cu sol mărunţit. Stratul de acoperire va avea o grosime de 20-25 cm şi va fi uşor afânat pentru a se putea înlătura fără dificultate la recoltarea andivelor.

Temperatura în şanţul de forţare trebuie să fie de 18-20°C pe tot parcursul perioadei de forţare, realizându-se cu ajutorul sobelor ce se montează în interiorul şanţului de forţare (bordei).

Pentru omogenizarea temperaturii din spaţiile de forţare şi pentru menţinerea normală a concentraţiei aerului, şanţurile de forţare sunt prevăzute cu guri de aerisire şi control.

Recoltarea andivelor se face după cca 3 săptămâni de forţare. Păpuşile de andive se scot din şanţurile de forţare, se transportă într-o încăpere curată şi încălzită, pentru a evita formarea vaporilor de apă ce depreciază calitatea andivelor. Aici se curăţă de pământ cu un material moale şi se ambalează pentru comercializare.

Ing. Silvia TAMAŞ, CLCA Gherăeşti, Neamţ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 1781

☐

Comentarii

☐

☐

1. disca -- (1-January-2012)si eu sint cultivatoare de andive si as dori mai multe detalii despre obtinerea papusilor

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizaref37d.html-articol=200.htm

Cresc şi-n România oameni

În acest număr, Dr. ing. Ilie Van, prof. univ., disciplina avicultură, USAMV

- S-a născut la 3 octombrie 1951 în comuna Călăraşi , judeţul Dolj.
- Este căsătorit.
- A absolvit Liceul Fraţii Buzeşti din Craiova.
- Între 1970 – 1975 a urmat cursurile Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu“ din Bucureşti, Facultatea de Zootehnie.
- 1975 – 1981: responsabil cu selecţia şi şef de fermă la Avicola Tărtăşeşti.
- 1981 – 1992: director tehnic la Avicola Tărtăşeşti.
- 1989, 20 decembrie, îşi ia doctoratul în agronomie în specialitatea ameliorarea animalelor, cu tema: Optimizări în tehnologia ameliorării liniilor genitoare de broiler.
- 1989 – 1996: şef de lucrări titular la disciplina avicultură în cadrul USAMV – Bucureşti.
- 1992 – 1997: director general în Ministerul Agriculturii şi Alimentaţiei.
- 1997 – 1999: conferenţiar titular la disciplina „Avicultură“ în cadrul USAMV – Bucureşti.
- 1999 – prezent – profesor titular la disciplina avicultură în cadrul USAMV – Bucureşti.
- Membru al Societăţii Române de Zootehnie din 1990, iar din 2003 preşedintele acesteia.
- Membru al Asociaţiei Mondiale a Avicultorilor – 1993 (WPSA).
- Preşedintele Uniunii Crescătorilor de Păsări din România – 1993.
- Membru în Consiliul de Conducere al Federaţiei Europene de Zootehnie – 1998-2003.
- Membru în ANCA (Asociaţia Naţională a Consultanţilor din Agricultură) – 1997.
- Membru în Colegiul Ministerului Agriculturii şi Alimentaţiei.
- Membru corespondent al ASAS – 2003.
- Membru în Comisia de Avizare şi Evaluare a Programului de Cercetare: Comisia CNCSIS.

* * *

Cu peste 30 de ani dedicaţi dezvoltării unei aviculturi moderne, susţinerii în permanenţă a nevoilor şi problemelor crescătorilor de păsări în faţa guvernanţilor, prof. Ilie Van este mai întâi de toate omul, corect şi deschis la nou, apărător al drepturilor celor care mai fac producţie zootehnică în România.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 575

☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Un punct luminos pe harta turistică a ţării

Colecţia Muzeală Brădeanu

În Bărăganul buzoian, la doar 25 km de capitala judeţului, se află comuna Brădeanu, aşezare cu aproape 3.000 de locuitori. Se spune că denumirea provine de la brazii ce cresc falnici în centrul satului, în condiţii neobişnuite pentru conifere. Cred că de la aceşti copaci veşnic verzi îşi trag sevele localnicii, care şi-au conservat de-a lungul timpului tradiţia.

La 8 decembrie 2006, profesorii Stan Dumitru, Găleată Georgeta, ca şi preoţii Turcu Nicolae şi Balica Alin, educatoarea Harpalete Liliana, învăţătoarea pensionară Ciurea Maria şi ing. Muşat Doina, profesor la Grupul Şcolar Agricol Smeeni, aduc la cunoştinţa dlui primar Ştefan Nistor că se constituie într-un grup de promovare a tradiţiilor locale în vederea alcătuirii monografiei comunei, înfiinţarea şi autentificarea colecţiei etnografice a comunei, apariţia unei publicaţii locale, iniţierea serbărilor comunei şi înfiinţarea „Clubului Sătenilor“ de iconografie, cusături, broderii, ţesături şi tapiţerie, toate acestea pentru „punerea în valoare“ a potenţialului uman local şi grăbirea integrării comunei noastre în lumea europeană“.

După numai 4 zile s-a aprobat hotărârea Consiliului Local Brădeanu care a consfinţit înfiinţarea Comitetului de promovare a tradiţiilor locale, sub preşedinţia dlui primar.

Într-o încăpere aflată în custodia primăriei sunt expuse obiecte tradiţionale şi de port local, achiziţionate de la cei mai vârstnici locuitori ai comunei, prin strădania doamnelor Doina Muşat şi Harpalete Liliana.

Cele două iubitoare de frumos au bătut din poartă-n poartă, redescoperind comori necunoscute tinerelor generaţii, astfel încât micul muzeu a fost înzestrat cu ii şi fote, măiestrit lucrate în timp, cu ţesături din tort de cânepă, ştergare şi perne de zestre împodobite cu chipurile ţesute ale celor care le-au brodat cândva. Câtă satisfacţie le-a adus celor două îndrăgostite de trecutul satului strângerea laolaltă a acestor mărturii ale artei populare pe meleagurile comunei Brădeanu nu poate fi zugrăvit în cuvinte.

Chiar şi dna Muşat este o creatoare de artă populară şi de goblenuri. Dna Liliana Harpalete îndrumă preşcolarii de la grădiniţa din Brădeanu să poarte la serbări vechile costume tradiţionale şi să picteze icoane. Astfel, cele două îndrumătoare spirituale ale tinerelor generaţii sunt încredinţate că, odată cu aderarea ţării la UE, comuna lor natală îşi aduce contribuţia la îmbogăţirea zestrei spirituale a Europei.

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 731

1. maricica -- (8-June-2010)intradevar doua iubitoare de frumos si cand spun lucrul acesta ma refer la d-na MUSAT DOINA si d-na HARPALETE LILIANA.FELICITARI!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Horoscop indian - ELEFANTUL

Perioada: 11-20 mai.
Semn: feminin, de Pământ.
Pietrele preţioase: smarald, safir.
Metal: cuprul/alama.
Culori: galben-verzui.
Verbul: „a avea suficient“.
Numere native: 1, 2, 3, 5, 6.
Caracterizarea numerologică: 9.
Corespondenţi zodiacali – zodiac european: taurul – nativii născuţi în al treilea decan – 11 mai-20 mai; zodiac arboricol: plopul (11-14 mai); castanul (15-30 mai).
Compatibilitatea – zodiac indian: vierul, uliul, caleaşca, apa; zodiac european: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) – taur; compatibilităţi de rang II (mediocre): rac, vărsător; zodiac arboricol: compatibilităţi de rang I (directe/puternice) – smochin, mesteacăn; compatibilităţi de rang II (mediocre): plop, castan, măr, scoruş, curmal.
Planete favorabile: Luna, Marte, Mercur, Venus, Pluton.

Aspectuos şi puternic, poate trece peste obstacolele vieţii fără ca ceva să-l atingă (aparent). Încăpăţânat, îşi susţine poziţia, bravând şi contrariindu-i sistematic pe ceilalţi, adversari sau prieteni. Simţul nativ al datoriei şi dreptăţii îl face un adversar redutabil în plan social pentru toţi cei care încalcă convenienţele morale şi regulile sociale, scrise sau nescrise.

Uneori agresiv, fără subtilităţi şi rafinamente, poate fi un excelent apărător al dreptăţii. Inteligent şi cu bun simţ, trece prin viaţă fără să-şi exteriorizeze grijile pentru că, din principiu, nu acceptă exhibarea sentimentelor. Pragmatic, se impune mai ales la maturitate, când experienţa l-a învăţat să-şi tempereze încăpăţânările. Îi place profesia aleasă şi şi-o exercită cu pasiune, preferând lucrul în echipă, chiar dacă reclamă o doză semnificativă de independenţă în exerciţiul profesional. Este sensibil la linguşiri, motiv pentru care nu este totdeauna preferabil a fi desemnat lider, dar nici prea departe de această poziţie nu trebuie ţinut. De regulă, nativele sunt mai eficiente în poziţia de lider comparativ cu nativii, pentru că sunt mai dispuse în a-şi asuma eşecurile.

Este devastator atunci când acumulările de situaţii confuze, de frustrări proprii sau induse îi declanşează reacţii de răspuns violente. În aceste situaţii este bine să stai deoparte pentru că nu mai alege prietenii de duşmani. În general nu este deranjat de mărunţişuri şi nu se complică cu acestea, pentru că îşi creează un sistem de valori solid, construit pe referinţe verificate de timp.

Este conservator prin excelenţă, fiind mai puţin sclipitor şi cu principii mai rigide, atingându-şi scopurile prin răbdare şi perseverenţă, oricât de dificilă ar fi calea aleasă (dificilă pentru spectatori), pentru că nativ/a/ul nu percepe dificultăţile, fiind conştient de puterea lui. În situaţii limită, nativul născut sub semnul lui Pluto acceptă totul ca voinţă a destinului, chiar dacă este obligat/provocat la transformări radicale, cu care nu este obişnuit şi care intră în contradicţie cu conservatorismul lui funciar.

Din fericire, această transformare este lentă, afină structurii lui psihice masive, robuste şi (aparent) imuabile. Ceilalţi şi de multe ori el însuşi nici nu percep transformările, cel mult le interpretează ca efect al acumulărilor pentru care nativul este proverbial.

Nu uită, chiar dacă uneori (rar), iartă!

În plan sentimental este un curtezan, plăcându-i în acelaşi timp să fie curtat, însă concepţiile lui morale foarte severe îl cantonează printre cei care sunt mai degrabă nefericiţi. Îi place viaţa de familie, îi place să fie înconjurat de o atmosferă familială agreabilă, îndestulată, chiar rafinată, fără acumulări ostentative, deşi acumularea reprezintă totdeauna unul dintre scopurile lui în viaţă.

Nativul acumulează doar valori sigure, validate în timp, fiind arhetipul celui care tezaurizează. Preferă mobila veche, argintăria, bijuteriile de calitate, fără să le afişeze decât în limita asigurării confortului cotidian şi a bunului simţ.

Partenerul ideal este cel care poate să-i acorde afecţiune şi atenţie. Uneori sfârşeşte prin a fi un solitar acrit, invidiat şi (eventual) bârfit, supravieţuitor al unei vieţi sentimentale relativ bogate, nematerializată într-un cuplu longeviv, poate şi din cauza faptului că se manifestă dominant, lipsit de tact şi puţin dispus să-şi asume eşecurile.

Elefantul s-a bucurat totdeauna de admiraţia oamenilor pentru calităţile pe care aceştia le-au bănuit, intuit sau i le-au alocat.

Mitologia indiană este plină de reprezentări ale elefanţilor sub formă de zeităţi. Astfel, Budha este reprezentat de un elefant alb, zeul bogăţiei este simbolizat printr-un elefant aşezat; Ganesha sau Ganapati este zeul cunoaşterii, educaţiei, înţelepciunii, literaturii, artelor frumoase.

Ritualurile spirituale hinduse încep cu invocarea lui Ganesha. În tradiţia tantrică ocroteşte şi ghidează relaţiile sexuale, orientându-le în sens spiritual. În tradiţia europeană elefantul este mai puţin prezent, însă memoria lui prodigioasă este invocată adesea ca şi conservatorismul: „memorie de elefant“ cu sens admirativ, respectiv „cimitir de elefanţi“ cu sens peiorativ.

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 1000

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizaref4c9.html-articol=844.htm

Ordinul nr. 575, din 9 iulie 2007, privind modificarea şi completarea Regulilor privind testarea şi înregistrarea soiurilor de plante agricole, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 1.348/2005.
(MO al României, Partea I, nr. 498, din 25 iulie 2007)
Ordinul nr. 580, din 13 iulie 2007, privind procedura de înregistrare a producătorilor de plante, produse vegetale sau alte obiecte şi de stabilire a anumitor obligaţii pentru aceştia.
(MO al României, Partea I, nr. 499, din 25 iulie 2007)
Ordinul nr. 581, din 13 iulie 2007, privind recunoaşterea zonelor protejate, expuse anumitor riscuri fitosanitare în Comunitate.
(MO al României, Partea I, nr. 499, din 25 iulie 2007)
Ordinul nr. 468, din 8 iunie 2007, privind aprobarea Regulamentului de organizare şi funcţionare a fermei didactice din unităţile de învăţământ preuniversitar şi a Regulamentului de organizare şi dotării minimale pentru Ferma didactică agroturistică montană.
(MO al României, Partea I, nr. 501, din 26 iulie 2007)
Ordinul nr. 1.215, din 6 iulie 2007, privind modificarea Anexei nr. 2 la Normele cu privire la natura, conţinutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea şi păstrarea sucurilor de legume, aprobate prin Ordinul MAPDR, al ministrului sănătăţii şi familiei şi al preşedintelui Autorităţii Naţionale pentru Protecţia Consumatorilor nr. 359/671/2007.
(MO al României, Partea I, nr. 524, din 2 august 2007)
Ordinul nr. 586, din 13 iulie 2007, privind controlul bacteriei Ralstonia solanacearum (Smith) Yabuuchi et al.
(MO al României, Partea I, nr. 524, din 2 august 2007)
Ordinul nr. 473, din 12 iunie 2007, privind aprobarea Catalogului oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2007.
(MO al României, Partea I, nr. 532, din 7 august 2007)
Ordinul nr. 129, din 23 mai 2007, pentru aprobarea Normei privind controalele veterinare şi zootehnice aplicabile Comerţului intracomunitar cu anumite animale vii şi produse de origine animală.
(MO al României, Partea I, nr. 538, din 8 august 2007)
- Prezentarea în curier juridic -
Ordinul nr. 641, din 2 august 2007, privind aprobarea sumelor, a condiţiilor şi a modului de acordare a acestora pentru achiziţia materialului seminal congelat de taur şi a agentului criogenic folosit la conservare în anul 2007.
(MO al României, Partea I, nr. 543, din 9 august 2007)

Consilier juridic Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 592

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizaref514.html-articol=181.htm

Pentru o asociaţie naţională puternică a crescătorilor de taurine > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPentru o asociaţie naţională puternică a crescătorilor de taurine

În toamna anului trecut, un grup de fermieri, crescători de taurine din Moldova, reprezentanţi ai societăţilor Agrimat Matca Galaţi, SC TCE Trei Brazi (Neamţ), Agroind Vaslui, Agromixt Timişeşti şi Agribac Bacău, au constituit Asociaţia Crescătorilor de Taurine din Moldova, cu sediul la Bacău, dobândind totodată şi personalitate juridică.

Asociaţia condusă de ing. Popa (Agribac Bacău) a participat la licitaţii privind atribuirea controlului oficial al producţiei, atât la Bacău, cât şi la Neamţ. Dacă la Bacău a avut sorţi de izbândă, în schimb, chiar dacă a câştigat licitaţia, DADR Neamţ a anulat concursul.

În vederea obţinerii unor producţii bune de lapte, asociaţia asigură fermierilor premixuri, medicamente, furaje concentrate, înlocuitori de lapte. Se fac periodic întâlniri cu fermierii din judeţele respective, ca şi cu alte asociaţii judeţene ale proprietarilor de taurine, în vederea aderării şi altor crescători de bovine din zona Moldovei.

Asociaţia a invitat la discuţii şi reprezentanţi din celelalte regiuni ale ţării, în vederea constituirii unei asociaţii la nivel naţional, aptă să negocieze cu MAPDR politica agricolă în vederea creşterii vacilor cu lapte.

Prin intermediul revistei „Lumea Satului“ fac invitaţie tuturor crescătorilor de taurine de a participa la înfiinţarea unei federaţii puternice pentru susţinerea şi apărarea producătorilor. Ca membru al acestei importante organizaţii, având în grijă 250 de taurine performante, subscriu la înfiinţarea ei.

Dr. Vasile NICA, administrator al SC Agroindustriala Timişeşti, Neamţ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007Vizualizari: 726

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare

Drumul anevoios al brânzeturilor ecologice

A început această afacere în urmă cu 5 ani cu o făbricuţă de prelucrare a laptelui, neavând la ora aceea nicio idee despre ce înseamnă un produs ecologic. Ca orice începător, a pornit prin ţară, pe la diferite cunoştinţe, să vadă cum stau treburile într-o fabrică.

Când a făcut cunoştinţă cu aditivii, despre care i s-a spus că „nu prea e voie să se folosească, dar trebuie“, a realizat că acei „saci de ciment“ nu aveau nimic de-a face cu ceea ce dumneaei gândea despre prelucrarea laptelui. Practic, Rodica Ferchiu, doamna Rozi, aşa cum îi spun cunoscuţii, ştia de la mama, din copilărie, că laptele e cel mai pur aliment din lumea asta şi nimic nu îi putea schimba această părere. Şi-a spus că măcar din produsele lactate aceşti aditivi trebuie să lipsească. Aşa a început să se documenteze cu speranţa să găsească nişte reţete în care să nu se folosească aditivi.

Într-un târziu a aflat despre produsele ecologice care se potriveau perfect planurilor sale, pentru că în privinţa acestora este respinsă din start ideea de adaos chimic. I-a fost foarte greu la început, fiind prima din judeţul Bacău care păşea pe acest drum necunoscut, dar cum întotdeauna în viaţă i-a plăcut să facă ceva nou, ce alţii nu au reuşit să facă, înarmată cu răbdare şi curaj, s-a apucat de treabă.

Rep.: Ce probleme aţi întâmpinat ca producător în regim ecologic?

R.F.: Una dintre marile probleme pe care le-am întâmpinat a fost neîncrederea fermierilor de a-mi da laptele pentru aceste produse ecologice, aşa încât, pentru a-mi asigura măcar materia primă, am fost nevoită să îmi înfiinţez cu ajutorul programului SAPARD şi o fermă proprie de vaci de lapte. Din păcate însă, de multe ori am fost pe punctul de a renunţa la această fermă deoarece nu am cu cine să lucrez pământul.

Fiind vorba de un produs ecologic, nu am voie să cumpăr furaje, ca nu cumva să fie tratate, aşadar eu trebuie să îmi obţin singură nutreţul pentru vite. Dar e greu pentru că parcelele noastre sunt sus în munţi şi foarte răsfirate.

Un alt obstacol care ţine tot de neîncredere a fost comercializarea produselor. Lumea era sceptică atunci când venea vorba de brânzeturile provenite de la o femeie din munţi, mai ales dintr-o zonă de unde nici nu se putea discuta de existenţa unei fabrici de lapte...

Rep.: Ce implică un produs ecologic şi cine sunt cei care vă atestă aceste brânzeturi?

R.F.: Este un traseu destul de anevoios până la obţinerea unui produs ecologic. Direcţia Sanitar-Veterinară Bacău este cea care urmăreşte activitatea noastră, iar Ecoinspect Cluj ne atestă produsele.

Ei vin pe nepregătite să vadă unde pasc vitele, de unde beau apă, apoi merg şi cei care ne furnizează laptele pentru a vedea dacă respectă toate condiţiile impuse. Produsul care ajunge pe masa consumatorului trebuie să fie unul pur, lipsit de orice urmă de aditiv, îngrăşământ chimic sau pesticid. De aceea, în locul aditivilor sau a cheagurilor sintetice eu folosesc pentru închegarea brânzeturilor o maia naturală sau un cheag atestat ecologic.

Rep.: Există vreo diferenţă de preţ între brânzeturile ecologice şi cele obţinute prin metoda tradiţională?
R.F.: Deocamdată produsele ecologice nu se vând la adevărata lor valoare. Eu am învăţat de la cei care au mai multă vechime în domeniu că trebuie să rezist pe piaţă până când produsul meu va deveni cunoscut. Astfel că şi la momentul de faţă brânzeturile ecologice se vând la acelaşi preţ cu cele tradiţionale.
Rep.: De ce subvenţii aţi beneficiat dumneavoastră ca producător ecologic? Se merită să fii producător ecologic?
R.F.: Din păcate, nu am primit nici sprijinul pe lapte din cauza acelor parametri care în general la noi în ţară nu corespund, dar nici pe teren (plăţile directe la hectar) deoarece, fiind în munţi, parcelele nu se încadrează în acel minimum 0,3 ha necesar pentru a primi subvenţii. Am luat doar subvenţia obişnuită pe cap de animal, pentru ferma de vaci.
Nouă, în schimb, ni se percepe o taxă anuală pentru a fi atestaţi ecologic şi din acest punct de vedere am întâmpinat iarăşi dificultăţi cu oamenii de la care luăm laptele şi care, la rândul lor, sunt obligaţi să plătească această taxă fără să câştige nimic în plus.
Eu mă menţin pe linia de plutire pentru că sunt o persoană încăpăţânată şi vreau să demonstrez că se poate. În plus vreau să cred, după câte demersuri am făcut şi la Minister şi pe unde am mai ajuns, că cineva îşi va întoarce faţa şi spre noi. Eu nu am cerut milă, ci doar am vrut să se înţeleagă că agricultura montană este mult mai grea decât cea care se practică la şes. Vreau doar să se facă o diferenţiere. Să nu stea la masă şi să judece, să vină acolo în munţi să vadă traseul chinuit al laptelui. Deşi cu făbricuţa mea mică am curajul „să mă bat“ cu orice alt produs de acest gen, ştiind de câte m-am lovit eu până acum, nu aş mai lua-o de la capăt.
Valentina ŞOIMU
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 552
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaref526.html-articol=103.htm

Pe urmele bunicilor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPe urmele bunicilor

Sub nucul de la poartă, un copil a făcut o măsuţă cât coronamentul lui. Aici vin dimineaţa zeci şi zeci de vrăbiuţe cu ciripitul lor
zgomotos şi fac să vibreze nucul de veselia şi zburdălnicia lor.

Când mâncarea le este aşezată, coboară vijelios una mai iute decât alta şi ciugulesc cu lăcomie din bunătăţile puse de copil şi rânduite cu grijă.

În una din zile l-am întrebat pe Cătălin (aşa îl cheamă pe copil) cum de reuşeşte să adune atâtea provizii: „Simplu, a răspuns ca un om mare. În vacanţa de vară, împreună cu alţi copii, de pe uliţa noastră, mergem pe câmp şi adunăm din natură şi din risipa oamenilor fel de fel de boabe şi de seminţe. Mai adunăm din pomii sălbatici diverse poame şi aşa îmi fac necesarul pentru toată iarna.“

Ascultam încântat răspunsul lui Cătălin şi gândul mă purta cu ani în urmă, amintindu-mi de bunici, care aşa săraci cum erau lăsau la capăt de loc câte un pâlc din semănăturile pe care le aveau. „Să fie hrană la păsările cerului, la gâzele pământului şi bucurie la vreme rea“, ziceau ei!

Privesc mulţimea de păsări ce vine zilnic cu precizie de ceasornic, cum umple văzduhul mohorât cu ciripit vesel şi cum se înfruptă cu bucurie din bunătăţile oferite de copil, iar ciripitul lor gingaş mi se pare imn, rugăciune.

Gânduri despre om şi despre omenie

- Poţi fi uşor ce nu eşti, numai om niciodată.
- E mai plăcut să-ţi pară rău că ai fost bun toată viaţa, decât să-ţi aminteşti că odată ai fost rău.
- Timpul trece uşor peste faptele bune, numai pe cele rele le congelează.
- Binele făcut cu gând ascuns e armă cu bătaie lungă.
- De pe trepte diferite, dialogul e mai mult o chemare la ordin.
- Să preţuim omul nu după ce cerul are o stea mai puţin...
- Toate vietăţile pământului se aseamănă între ele, numai omul e într-un singur exemplar.
- Omul amărât fuge de fericire ca de moarte. Pentru el amândouă vin odată.

Costică Buruiană

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 607

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaref52c.html-articol=574.htm

AECTRA – Tehnologiile profitului

Într-un an agricol dificil, Aectra Agrochemicals oferă soluţii fermierilor români

Pe data de 6 iunie, AECTRA Agrochemicals, furnizor leader de soluţii tehnologice destinate agriculturii din România, a organizat o dezbatere cu tema „Agricultura românească după aderare şi oportunităţile fermierilor români de a face profit cu soluţii inteligente."

Dezbaterea a fost organizată în colaborare cu SC TCE – 3 Brazi SRL Piatra-Neamţ, societate care are în administrare cea mai mare exploataţie agricolă din Europa (56.000 ha), în Insula Mare a Brăilei, şi a fost urmată de vizite ale fermierilor în câmp, unde au putut vedea culturile realizate după tehnologiile AECTRA. Astfel, s-a demonstrat că şi într-un an agricol dificil se pot obţine culturi ca la carte.

Acestea se pot realiza respectând fiecare verigă tehnologică destinată culturii respective, începând de la udările de aprovizionare necesare pregătirii terenului înainte de a semăna o cultură şi până la aplicarea tuturor tratamentelor fitosanitare necesare combaterii bolilor şi dăunătorilor ce o pot afecta.

Specialiştii au discutat despre situaţia agriculturii româneşti după aderare, oportunităţile de afaceri din domeniul agricol şi, nu în ultimul rând, au dezvăluit soluţii inovatoare în domeniul producţiei agricole, care să-i ajute pe fermieri să lupte cu seceta şi să obţină producţii record. De asemenea, s-a discutat despre starea agriculturii româneşti în comparaţie cu cea din ţările care au aderat la Uniunea Europeană în anul 2004.

Invitatul special al evenimentului, la care au participat 200 de fermieri şi specialişti din judeţele din sudul şi estul ţării, a fost Lucian Buzdugan, director general al SC TCE - 3 Brazi Piatra- Neamţ – punct de lucru Brăila, precum şi preşedintele acestei societăţi, ing. Culiţă Tărâţă.

AECTRA Agrochemicals SA a înregistrat în 2006 o cifră de afaceri de 15 milioane euro (33 milioane de euro cifra de afaceri la nivel de grup), iar pentru anul 2007 reprezentanţii companiei estimează o creştere cu 15% a cifrei de afaceri, în condiţiile în care domeniul agricol are de suferit din cauza secetei.

Investiţiile pe care AECTRA Agrochemicals le prefigurează pentru acest an sunt într-o nouă linie de formulat suspensii concentrate, după o tehnologie modernă la nivelul Uniunii Europene, precum şi în logistică şi spaţii de depozitare.

La nivel de produse noi, compania intenţionează să-şi extindă portofoliul cu încă şapte noi produse/formulări (erbicide, fungicide, insecticide), realizate sub licenţă în colaborare cu companii multinaţionale de renume din domeniu.

Întâlnirea a marcat începerea celei de-a noua ediţii a „Centrelor de Excelenţă®" AECTRA.

Fondată în 1987, AECTRA a devenit, pe parcursul timpului, un puternic grup internaţional de firme comerciale în domeniul produselor chimice şi petrochimice.

În România, firmele principale din Grupul AECTRA sunt:

- AECTRA SRL – furnizor de materii prime şi tehnologie pentru industrie – fire şi fibre pentru industria textilă, tehnopolimeri pentru industria prelucrătoare a maselor plastice şi a cauciucului, siliconi de uz industrial, materiale şi soluţii pentru construcţii, lacuri si vopsele, paste electronice etc.
- AECTRA Agrochemicals SA – specializată în soluţii tehnologice pentru agricultură – produse pentru protecţia plantelor, seminţe şi fertilizanţi.
- Chemical Independent Group SA (CIG) Câmpia Turzii – primul producător privat de pesticide din România.
- Reprezentanţa AECTRA Distributors Ltd. – specializată în finanţări, procesări şi comerţ internaţional cu produse destinate industriilor chimice şi petrochimice.

În prezent, Grupul de firme AECTRA activează ca producător, furnizor şi distribuitor de produse de înaltă tehnologie, acoperind o gamă largă de aplicaţii: de la aeronautică/aerospaţiale, agricultură, apărare-protecţie, chimie, construcţii, echipamente de birou, electronică/audio-video, electrotehnică, electrocasnice, energie, industria alimentară/ambalaje, industria auto, industria cauciucului, mase plastice, medicină/farmacie, petrochimie, telecomunicaţii, până la textile/confecţii.

Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2007 Vizualizari: 1110

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizaref530.html-articol=43.htm

Felurite > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulFelurite

• Boswalia este o plantă ce creşte numai în Peninsula Arabă şi în Etiopia. Prin arderea florii sale se produce o aromă atât de îmbătătoare încât ameţeşte oamenii. Poate de aceea sultanatul Oman, suprabogat în ţiţei, a primit calificativul de „principat al mirodeniilor“, „nici tocmai Asia, nici chiar Orient“, din partea soţiei consulului francez, pe la începutul secolului al XX-lea. Franţuzoaica avea gusturi rafinate.

• Tot în Oman există o vale plină de palmieri uriaşi - Vadi Bani Auf – prinsă între vârfurile muntoase, ascuţite ca nişte colţi de rechin.

• 24 de schelete descoperite în şantiere arheologice din Europa Centrală reaprinde o dispută mai veche: europenii contemporani sunt descendenţii unor culturi primitive cu aptitudini de vânătoare ori agricultură? Analizele ADN ale hominizilor care au trăit acum 12 mii de ani indică ocupaţia principală vânătoarea. Înaintaşii acestor hominizi puteau ucide şi animale mari cu uneltele lor de piatră. Hominidul era omnivor (cu mare predilecţie pentru carne), avea un creier ce reprezenta 93% din cel al omului modern, iar bărbaţii atingeau 1,80 înălţime.

Dar din ce a demonstrat istoria paleoliticului, a epocii bronzului şi a fierului, preocupările agricole au contribuit decisiv la trecerea de la populaţiile nomade la cele stabile.

Prof. Arnold Helman
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 598

☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms

Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaref548.html-articol=144.htm

„Căile“ banilor europeni (II)

Continuăm discuţia începută în numărul trecut cu doamna Cornelia Harabagiu, director general al Direcţiei Generale pentru Dezvoltare Rurală, pentru a afla cum îşi pot îmbunătăţi traiul fermierii bine informaţi şi care va fi modul de accesare a banilor proveniţi de la Uniunea Europeană.

Un proiect – trei forme de sprijin

Rep: Ce măsuri sunt incluse în axa II şi sub ce formă se acordă sprijinul?

C.H.: Aceasta cuprinde patru măsuri legate în general de protecţia mediului înconjurător şi gospodărirea terenurilor, iar sprijinul acordat este sub formă de plăţi compensatorii pe suprafaţă, doar în cazul măsurilor de împădurire a terenului agricol şi neagricol existând mai multe forme de sprijin. Adică un beneficiar al uneia din aceste măsuri legate de împădurire este sprijinit în trei feluri în cadrul unui singur proiect.

Prima dată i se dă o primă de înfiinţare a pădurii, pentru a lucra pământul şi a planta, apoi în anii următori (până la 5 ani) primeşte bani pentru întreţinerea acesteia.

A treia formă de sprijin este mai mult un stimul care să-l determine pe beneficiar să continuie ceea ce a început, să compenseze pierderile datorate de faptul că vor trece mulţi ani până va obţine un profit.

O altă măsură prin care sunt susţinute zonele cu handicap din spaţiul montan este aceea de „Sprijin pe suprafaţă pentru zonele defavorizate natural“. Acestea se delimitează pe două paliere, şi anume între 400-600 metri altitudine şi peste 600 metri altitudine cu panta de 15%. Beneficiarii sunt toţi cei care utilizează aceste terenuri agricole, indiferent de forma juridică.

Beneficiarului trebuie să-i meargă mintea

Rep.: Ce alte plăţi se mai acordă fermierilor?

C.H.: Alte plăţi compensatorii se mai acordă pentru agromediu, sprijinul fiind pe suprafaţă pentru producţia ecologică şi pentru păşuni. Beneficiile sunt acelea că oamenii primesc nişte bani în plus faţă de celelalte măsuri. Deci, un beneficiar poate primi ajutor cumulativ din mai multe surse, cu condiţia să fie interesat şi să-i meargă mintea. El poate să solicite plăţi directe la APIA (Agenţia de Plăţi şi Intervenţii pentru Agricultură) şi, în acelaşi timp, poate merge să solicite sprijin prin cadrul PNDR (Programul Naţional pentru Dezvoltare Rurală).

Tinerii vor fi atraşi de mediul rural

Rep.: Până acum am vorbit de agricultură, industrie alimentară şi de protecţia mediului. Ce aduce nou Axa III?

C.H.: Axa III constituie o noutate întru totul, fiind legată de dezvoltarea rurală. Măsurile incluse aici privesc creşterea calităţii vieţii în mediul rural, a veniturilor, diversificarea, atragerea tinerilor în mediul rural etc.

Prima măsură este „Promovarea investiţiilor pentru diversificarea activităţilor non-agricole“. Adică aproape orice e legat de servicii de mecanizare, promovarea de produse locale rămase după folosirea materiei prime din fermă - produse la care se adaugă o altă valoare, turism, frizerie, meşteşuguri, artizanat servicii informatice.

Beneficiarii sunt numai membrii gospodăriei agricole, care vor să dezvolte o activitate în cadrul acesteia.
„Investiţii pentru înfiinţarea de microîntreprinderi“ este o măsură nouă, care trebuie să aibă până la nouă angajaţi şi cifra de afaceri de minimum 2 milioane de euro. Această măsură există şi în Programul de Dezvoltare Regională, dar există o separare a beneficiarilor în funcţie de spaţiul rural (geografic) de acoperire. La noi, beneficiarii sunt acele microîntreprinderi agricole de pe teritoriul României din zona periurbană. În alte sectoare le finanţează Programul de Dezvoltare Regională.
O altă măsură se adresează turismului rural. Aici e vorba de investiţii la scară mică, adică pensiuni rurale cu un număr de maximum 10 camere şi pensiuni agroturistice cu limita de 5 camere. Beneficiarii sunt acei fermieri care vor să desfăşoare această activitate agroturistică sau agenţi economici din mediul rural.
Satele vor fi modernizate şi prin parteneriate publice-private
Investiţiile pentru renovarea satelor sunt acordate pentru modernizarea infrastructurii tehnico-utilitare: drumuri de acces către diferite obiective turistice, şcoala, biserica sau un obiectiv de importanţă economică ori sisteme de alimentare şi canalizare de interes public.
O submăsură este reamenajarea centrului civic al localităţilor din mediul rural. Aici vor fi finanţate renovările clădirilor cu importanţă arhitecturală, locuri de joacă, parcuri, alei, pieţe, târguri, locuri de parcare. Beneficiarii sunt consiliile locale, iar sprijinul este de sută la sută.
Tot prin această axă se va putea finanţa formarea profesioanală a beneficiarilor acestor măsuri, dar şi a celor din programul Leader. Vor primi gratis cursuri agenţi economici, primari, fermieri, deci toţi cei care vor să înveţe cum se pregăteşte un proiect.
Rep.: Ce este acest program Leader?
C.H.: Leader este o altă axă prin care se poate finanţa constituirea unor parteneriate publice-private care au un cadru juridic şi sunt recunoscute de Ministerul Agriculturii ca grupuri de acţiune locală.
Din aceste parteneriate, până în 50% trebuie să fie publice, iar restul trebuie sa fie private. Ele vor putea să beneficieze de cursuri gratuite, seminarii, consultanţă pentru a-şi putera elabora o strategie, un program prin care să solicite fonduri pentru dezvoltarea comunităţii locale.
Cu suma primită îşi pot finanţa cheltuielile legate de funcţionare, dar şi anumite proiecte de investiţie. Cam acesta ar fi pe scurt PNDR-ul.
Vom simplifica procedura pentru finanţarea proiectelor
Rep.: Care este modul de accesare a banilor?
C.H.: Există următoarele posibilităţi: toate proiectele care primesc investiţii trebuie să fie depuse de beneficiari la oficiile judeţene de plată pentru dezvoltare rurală şi pescuit care vor solicita acestora o cerere de finanţare însoţită de documente justificative, şi anume: un proiect tehnic, autorizaţii, dovada asigurării finanţării.
Dorim să facem unele simplificări privind dovada cofinanţării pe care trebuie să o prezinte beneficiarul, în sensul că la momentul depunerii solicitării acesta va putea depune în locul unor documente ferme de la bancă o declaraţie pe proprie răspundere prin care să confirme că, până la momentul semnării contractului, va putea asigura cofinanţarea respectivă.
Dacă nu va aduce dovada fermă a cofinanţării până la momentul semnării, nu va putea încheia contractul. Altă noutate este aceea că vom încerca să cerem documentele strict necesare, deci nu tot fel de hârtii care să reprezinte maculatură la momentul respectiv.
Aşadar, cererea de finanţare nu va mai fi la fel de laborioasă şi complicată, ci va fi însoţită de instrucţiuni clare privind modul de completare pentru a-l lămuri pe beneficiar de la bun început şi pentru a nu mai crea confuzii. În acest sens, dar şi în cel al îndrumării acelora care nu ştiu în ce anume doresc să investească, în fiecare judeţ vor exista departamente pentru dezvoltare rurală.
Rolul va fi să consilieze aceşti oameni privind decizia de finanţare, dimensiunea proiectului, cine să le asigure cofinanţarea privată, identificarea unor consultanţi până în momentul în care solicitantul va reuşi să-şi depună proiectul. Contractele de până la o anumită valoare vor fi semnate la oficiile regionale ale Agenţiei de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit.
Pentru axa II, care prevede acordarea unui sprijin pe suprafaţă, este un pic mai complicat. Aici se vor crea unele confuzii. Pentru zonele defavorizate, cererile se vor depune la APIA, iar pentru agromediu la APDRP.
În primul semestru vom primi proiectele

Rep.: Aşadar, toate acestea sunt condiţionate de aprobarea Programului Naţional de Dezvoltare Rurală. Asta înseamnă că, până atunci, nu se vor primi proiecte?

C.H.: Da, aşa este, dar primirea lor va putea începe din momentul depunerii oficiale a acestui PNDR. Deci ele vor putea fi primite, evaluate şi chiar contractate, dar nu se va putea efectua nicio plată până când Comisia Europeană nu va aproba programul.

Rep.: Când estimaţi că va fi această dată?

C.H.: Ca preconizare, în primul semestru al acestui an (aproximativ luna iunie) sperăm că vom primi proiectele. Beneficiarii vor fi anunţaţi din timp de către Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală, iar plata se va derula în funcţie de proiect, oricum, în principiu, în 2008. Se vor efectua plăţi şi în 2007, dar pentru achiziţii de utilaje sau alte plăţi directe.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.3, 1-15 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 524

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizaref570.html-articol=1116&editie...

EDITORIAL - De, mă întreb şi eu! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulEDITORIAL

De, mă întreb şi eu!

Mergeam nu demult pe una dintre uliţele unui sat, strecurându-mă printre gropile pline cu apă şi noroi, semn că plouase de curând, dar şi că mai e până vom putea vorbi de modernitate în spaţiul rural.

Erau locuri şi cărări pe care mai umblasem cu ani în urmă în încercarea de a afla ce gânduri stăruiau în mintea ţăranilor în vremea când „stăpânii“ puneau la cale cea mai mare gogomănie a perioadei lor de… domnie: retrocedarea terenurilor sub masca „reparaţiei istorice“. Atunci, bucurie mare pentru unii, nedumerire şi îngrijorare pentru alţii.

Acum, speranţe năruite. Mai cu seamă pentru cei care au crezut că „vaca dă lapte şi fără s-o hrăneşti“, cum îmi spunea cineva în vreme ce priveam un teren nelucrat de ani. Mi-am adus atunci aminte de spusele unui ţăran aflat în acea vreme pe la vreo şaptezeci de ani: „…Apoi, taică, ce pot face io acum cu 17-18 pogoane pe care zice că mi le dă? Copiii mi-s la treburi care încotro, io mi-s bătrân… Apoi ce ştiu io a-i face? Ingineru’ ştie când să-l are, să-l semene, iaca mă duceam şi io cu femeia la ce treburi era nevoie şi ne dădea acolo cât ni se cuvenea…“

Mai că nu-mi venea să cred ce auzeam din gura unui om de sat desprins dintr-atâţia „revoluţionari“ de ocazie. Lucrasem până atunci mulţi ani pământul şi-i apreciam în felul meu valoarea. Nu pot ascunde că fiecare palmă de pământ ruptă dintr-o tarla bine organizată în timp îmi stârnea un sentiment… hai să-i spun, de îngrijorare pentru viitorul celor care-l primeau. Realizam în ce prăpastie urma să intre ţăranul, adevăratul ţăran, în anii ce urmau „măsurilor reparatorii“.

2007.

Nici n-a fost nevoie să treacă cei aproape 16 ani de la… lichidarea fostelor CAP-uri şi de la declanşarea reîmproprietăririlor… pe vechile amplasamente – de parcă ţăranul român ar fi fost vreodată expropriat – şi strădania aleşilor pentru realizarea exploataţiilor agrozootehnice a şi început. De fapt, pentru refacerea a ceea ce a existat.

E drept, după… „mare dezastru, domnule, mare“ – cum spunea un împătimit al pământului privind în urmă neroziile semenilor lui care au lichidat în felul lor ce-au agonisit alţii în ani de muncă.

Sigur, e greu s-o iei de la capăt. Dar nici că se poate altfel pentru că, mai ales acum, „trebuie să fim performanţi, competitivi pe piaţa unică“ – cum se motivează mai de fiecare dată acţiunea.

Se impune, fără îndoială, să trecem de la gospodăriile de subzistenţă la ferme comerciale, de la un sat aflat în marasm economic la unul prosper, modern, dar şi la un guvern pătruns de interesele naţionale... şi atât.

Dar parcă nu se cuvine din partea unora, fie ei şi comisari europeni, să ne considere ca pe un popor aflat pe undeva prin savanele africane şi nu în centrul Europei (nu, nu în sud-estul continentului, cum spun unii, că până acolo mai e).

Uită domnii… conaţionali şi cei care creionează acum vrerile Europei Unite că românii au fost de milenii printre cei mai buni agricultori şi crescători de animale, că din rândurile lor s-au ridicat zeci de mii de specialişti şi cercetători de mare valoare ce-au avut capacitatea să revoluţioneze nu doar agricultura ţării lor, că România a avut şi are încă mare potenţial în domeniu, capabil să producă şi pentru mulţi alţii…

Dar, nu cumva tocmai asta sperie? De, mă întreb şi eu!

Ing. I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 1806

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaref578.html-articol=324.htm

Luna Pădurii (15 martie-15 aprilie)

Pe 15 martie, într-o zi frumoasă de primăvară, Regia Naţională a Pădurilor a invitat reprezentanţii mass-media la debutul „Lunii Pădurii“ printr-o acţiune de plantare, într-un şantier de împădurire, pe raza Direcţiei Silvice Călăraşi. Au răspuns invitaţiei personalităţi din partea Prefecturii şi reprezentanţi ai MAPDR, hotărâţi să dea o mână de ajutor specialiştilor silvici la împădurirea cu plopi a unei zone de pe malul Borcei.

Domnul Adrian Dobrescu, consilier al ministrului agriculturii, ne-a asigurat că la nivelul ministerului şi al guvernului pădurea este tratată cu maximă responsabilitate, fiind considerată de importanţă majoră pentru statul român. Există o nouă deschidere pentru acest sector printr-un program major de împăduriri (9.138 ha în acest an) şi unul de amenajare a drumurilor de exploatare.

Directorul general al RNP, inginer Dan Ioan Aldea, a prezentat programul naţional de regenerare a pădurilor în anul 2007 şi a explicat ce înseamnă „Luna Pădurii“ la nivel naţional. Directorul Direcţiei Silvice Călăraşi, ing. Ana Titu, a prezentat activitatea de regenerare pe raza acestei direcţii.

Şeful Ocolului Silvic Călăraşi, ing. Mircea Michiş, ne-a descris noua tehnologie de plantare cu sade a plopilor euro-americani. Plantaţia este desfăşurată pe o suprafaţă de 4,4 ha într-o zonă ce se afla anul trecut sub apă. Şi-a exprimat şi oful cu privire la reticenţa ADS în redarea terenurilor cu exces de umiditate identificate şi solicitate de Ocolul Silvic Călăraşi pentru împădurire.

Extinderea suprafeţei fondului forestier este benefică mediului şi judeţului care are cea mai mică suprafaţă de pădure, de numai 4% din suprafaţa sa. Sunt prevăzute, în acest an, lucrări de regenerare a pădurilor în Călăraşi pe 770 de ha. Pregătirea terenului în urma tăierilor arborilor ajunşi la vârsta exploatării, în vederea înfiinţării altor plantaţii, se face tot printr-o tehnologie modernă. O freză distruge rădăcinile cioatelor rămase, după care alta mărunţeşte terenul şi resturile vegetale.

Dr. ing. Filat Mihai, specialist în tehnologia plantării cu sade, specifică doar sălciilor şi plopilor, a dat detalii despre aceasta.

Sadele sunt lăstari de 1-3 ani, obţinute în culturi speciale. Se face o tăietură piezişă şi netedă la bază. Din cioata rămasă va rodi o altă sadă anul următor. Sada recoltată se plantează în gropi circulare, cu diametrul de 15-20 cm, la adâncimea de 1,5-2 metri, executate mecanizat cu burghie. Această tehnologie este experimentată din 1999.

Plantaţiile executate în incinte îndiguite, scoase de sub influenţa apelor provenite din inundaţii şi în zone inundabile, au dezvoltat plante viguroase. În condiţiile de secetă excesivă din anii 2000-2003, când pânza freatică a coborât până la adâncimea de 6-7 metri, nu s-au înregistrat uscări în plantaţiile cu sade, aspect care recomandă această tehnologie.

Un alt avantaj este cel al reducerii ciclului de producţie specific plopului de la 25 de ani la plantarea cu puieţi,

până la 12-15 ani la plantaţiile cu sade. Astfel se obţine masă lemnoasă în timp mai scurt, ştiindu-se că plopul este foarte solicitat în industria de celuloză şi placaje.
După plantare, sadele sunt protejate cu substanţa Cervacol împotriva cervideelor care-şi curăţă coarnele şi distrug scoarţa arborilor.
Inaugurând prin muncă „Luna Pădurii“, toţi cei de faţă am dat o mână de ajutor pădurarilor noştri, iar ei ne-au arătat ce frumoasă este această meserie.
Narcisa DOHANOV
REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 1208
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Tratamente chimice în spaţiile de depozitare

Având în vedere costurile şi faptul că operaţiunea nu se poate repeta des, se folosesc produse cu remanenţă mai lungă (organoclorurate, organofosfaţi, carbamaţi şi/sau piretroizi), avizate pentru utilizări în depozite, pe bază de: malation, pirimifos-metil, clorpirifos-metil, metacrifos, deltametrin, alphacypermethrin, permetrin (vezi tabel);

Tratamentul începe din interior, de la părţile superioare ale construcţiei pe toate elementele sale: se aplică şi în exteriorul clădirii, pe rampele de acces şi terenul din jurul construcţiei pe o rază de 5 m, respectiv pe terenul de sub clădirile construite.

Dezinfestarea prin gazare (fumigare) se face cu insecticide fumigene: bromură de metil - 32 g/m3, la temperatura minimă de 16°C, cu o durată de expunere minimă de 24 ore; sub 16°C, doza trebuie să fie mai mare (64 sau 48 g/m3), cu durata minimă de expunere de 24 ore; fosfura de aluminiu -2,5 g/m3, expunerile variind în funcţie de temperatura masei de produs: 7 zile la 12-15°C, 6 zile la 26°C; sulfură de carbon în doză de 160 g/m3, cu expunere de 24 ore,
la temperaturi de minimum 20°C.

Aerosolizarea termică se realizează prin aprinderea unor preparate fumigene (cartuşe, tablete, pastile sau pulberi), a căror ardere fără flacără duce la obţinerea unui fum abundent care antrenează particulele de insecticid şi le răspândeşte în spaţiul de depozitare.

În toate cazurile de gazare, moleculele toxice trebuie să aibă o mare putere de penetrare în spaţii greu accesibile, iar după operaţiune este necesară închiderea etanşă a depozitelor pentru minimum 4-5 ore (eficacitatea maximă se obţine după expuneri de 24 de ore sau chiar mai mari).

Dr. ing. Maria-Monica ECOBIC

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.1, 1-15 IANUARIE 2007Vizualizari: 774

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c51ef

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizaref683.html-articol=230.htm

Mama ne este prima patrie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulMama ne este prima patrie
Amintiri despre mama

Văd câte-o femeie sărăcuţ îmbrăcată, alergând mai mult decât mergând şi gândul mă poartă către mama!... Singură, cu trei copii mici, cu o căsuţă căreia îi proptea mereu pereţii cu lemne şi în nişte timpuri bântuite de nevoi şi de necazuri ca de molimă, mama trudea din noapte-n noapte să supravieţuim.

Nici după ce a venit tata din război nu a avut parte de zile mai bune şi de linişte. Alte timpuri, cu alte supărări şi cu alte suferinţe! Noi, copiii, crescurăm mari şi am început să avem gusturi şi pretenţii; să nu mai fim mulţumiţi cu orice, iar biata mamă trebuia să se zbată ca să fim în rândul lumii, să ajungem oameni şi nu oricum.

Ne-a purtat de grijă şi a fost alături de noi cu inima şi cu sufletul în anii de şcoală şi de învăţătură. Au urmat apoi plecările şi au început să prindă rădăcini înstrăinările, iar la nevoi şi la necazuri li s-au alăturat acum durerile. Copleşită de griji şi împovărată de dor a început să bată drumurile.

Cu desaga pe umăr şi cu toiagul în mână pornea la drum! Când la un copil, când la altul cu desaga plină cu de toate pentru a-i bucura cu daruri şi cu bunătăţi făcute cu mâinile ei zbârcite şi slăbănoage, dar meştere în a plămădi.

Aşa s-a prăpădit, aşa s-a stins... pregătind desaga şi încărcând-o pentru o nouă călătorie, pentru un nou drum. Odihna a găsit-o acasă, în sătucul ei cu salcâmi şi cu uliţele pline de bătrâni frumoşi şi buni ca nişte sfinţi. Aici, în lumea ei; pe-o coastă de deal sub un... dâmb ca o barcă şi îngropat pe jumătate în pământ. Pe jumătatea din afară, cresc vara ierburi dese şi înalte şi o apără de rafala ploilor şi de arşiţa soarelui.

Mama, mama, care n-a cunoscut decât dogoarea soarelui şi sudoarea muncii!

(C.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 579

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaref73f.html-articol=1000.htm

Veterinarii şi siguranţa alimentelor

Siguranţa alimentară este o problemă întoarsă pe toate părţile, nu numai în Europa, ci şi la noi odată cu aderarea României la Uniune.

În acest sens, cei implicaţi, de la Autoritatea Naţională, Sanitară-Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor şi până la medicul veterinar care face controlul în unităţile de prelucrare a alimentelor au o mare responsabilitate. Această răspundere revine mai ales şi celui care produce alimentele, celui care le transportă sau le comercializează. Cu toţii au o contribuţie majoră în acest proces de realizare a trasabilităţii alimentului.

În acest fel putem spune, fără să greşim, că alimentele pe care le-am consumat sunt cu adevărat sigure şi nu ne afectează în vreun fel sănătatea. Pentru a vă informa despre toate aceste aspecte am discutat recent cu doi specialişti de pe filiera siguranţei alimentare: domnul Neculai Popârlan, directorul Institutului de Igienă şi Sănătate Publică Veterinară şi domnul Virgil Eftimie, director Direcţia de Igienă şi Sănătate Publică Veterinară în cadrul ANSVSA.

Medicul veterinar, de la furcă la furculiţă

L.S.: Să începem cu începutul. Domnule director Popârlan, ce înseamnă siguranţa alimentelor şi unde se situează medicul veterinar în traseul pe care îl urmează alimentele?

N.P.: El este prezent pe tot lanţul acesta, de la fermă şi până la consumator. Dacă înainte exista concepţia potrivit căreia medicul veterinar trebuie să răspundă pentru tot ce se întâmplă pe acest lanţ, acum responsabilitatea a fost balansată şi către producător. Acesta din urmă trebuie să fie direct interesat să-şi desfacă marfa şi să garanteze că aceasta nu afectează în niciun fel sănătatea publică. Fără discuţii că şi medicul veterinar are obligaţia de a asista la procesul de producere a unui aliment. El se regăseşte în primul rând în fermă, unde garantează pentru sănătatea animalelor, apoi supraveghează sacrificarea animalelor şi obţinerea cărnii. Mai departe tot el trebuie să verifice modul în care se transportă, se conservă, se depozitează şi se comercializează alimentele. Dar toate aceste acţiuni trebuie făcute în colaborare cu crescătorul. Dacă aceasta există, se miscşorează în mod evident riscurile ce pot apărea în acest proces.

L.S.: Care este rolul Institutului de Igienă şi Sănătate Publică în siguranţa alimentelor?

N.P.: Institutul are un rol determinant în pregătirea specialiştilor, în elaborarea şi implementarea metodelor de analiză care să garanteze siguranţa alimentelor. Tot nouă ne revine sarcina de a creea un cadru care să asigure că acest buletin de analiză este corect, lucru care se poate face numai dacă avem cadre instruite şi laboratoare acreditate. În afară de instruire, noi mai avem şi rol metodologic şi de contraexpertiză atunci când situaţia o impune. Institutul de Igienă şi Sănătate Publică este recunoscut la nivelul UE ca Laborator Naţional de Referinţă.

Producătorii aspiră, totuşi, la piaţa Uniunii Europene

L.S.: Domnule director Eftimie, care mai este situaţia clasificării unităţilor de procesare?

V.E.: La această oră nu mai avem decât categoriile A şi B. În categoria A intră unităţile care sunt autorizate pentru schimburile intracomunitare, iar în B cele care au rămas pentru perioada de tranziţie.

Fiecare îşi finalizează programele pe rând şi suntem chiar asaltaţi cu dosare ale unor unităţi care vor să intre în categoria A. Aceasta este, de fapt, şansa unică a societăţilor de a intra pe piaţa europeană. Mai există o categorie de unităţi, ale micilor producători, care abia se înregistrează şi acestea trebuie evaluate pentru a vedea câte dintre ele au şanse reale să meargă mai departe.

La ora actuală, cerinţa obligatorie pentru autorizarea unităţii este să aibă implementat sistemul HACCP, adică Analiza Hazardului şi Punctele Critice de Control. Aici rolul ANSVSA este strict acela de a controla implementarea acestui sistem. De multe ori s-a înţeles că implementarea ar fi responsabilitatea ANSVSA, lucru care nu este adevărat.

L.S.: Trebuie să vă întrebăm un lucru care, cred, interesează pe orice consumator. Alimentele existente pe piaţă provin numai de la unităţi care se află în cele două categorii A şi B?

V.E.: Da, toate sunt furnizate de către unităţile din cele două categorii. În vreme ce la nivelul UE există doar sistemul electronic de certificare a alimentelor, la noi s-a păstrat aceeaşi organizare a Autorităţii cu medicii veterinari din cadrul DSVSA-urilor care supraveghează şi certifică produsele din toate aceste unităţi.

Vom continua în numărul următor cu alte aspecte ce ţin de faimosul Ordin nr. 301 şi de soluţiile care trebuie găsite pentru ca micii producători să îşi poată vinde marfa şi pe alte „pieţe“ în afară de cea „locală“.

Valentina ŞOIMU, Ştefan RANCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 683

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizaref772.html-articol=673.htm

Noi apariţii editoriale - Sincopele tranziţiei în agricultură > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva

Imprimati articolulNoi apariţii editoriale - Sincopele tranziţiei în agricultură

Este o surpriză plăcută şi de mult aşteptată: apariţia a două cărţi - „Cercetarea agricolă - Sincopele tranziţiei“ şi „Agricultura - Sincopele tranziţiei“ de drd. ec. Mircea Toma, director al Direcţiei Economice din Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ .

De mulţi ani, Mircea Toma este prezent în coloanele celor mai importante publicaţii de specialitate în care a ridicat cu mult curaj şi competenţă probleme deosebite şi actuale în domeniile agriculturii şi cercetării agricole şi nu numai.

Analizele sale profunde semnalează unele greşeli care se mai produc, propuneri şi soluţii concrete pentru îndreptarea unor stări de lucruri. Felul cum sunt tratate unele probleme de fond care au frânat şi frânează dezvoltarea şi modernizarea agriculturii, respectiv a cercetării ştiinţifice agricole, documentarea şi soluţiile propuse sunt făcute din perspectiva integrării în Uniunea Europeană.

Chiar dacă nu toate intervenţiile sale au fost primite cu „aplauze“ din partea unora, Mircea Toma consideră o necesitate de a-şi spune părerea cu argumentele ştiinţei economiei şi instrumentele analizei în sprijinul soluţionării unor probleme din economia românească.

Dacă vreţi să aflaţi o parte din frământările şi problematica vastă a agriculturii şi cercetării, merită să citiţi aceste două cărţi cu un conţinut de exceptie, care parcurge drumul de la realităţile zilei la generalizarea teoretică şi revenirea la soluţiile practice.

(T.M.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 537

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare

Calităţile nebănuite ale sâmburilor de struguri

Viţa-de-vie reprezintă un izvor al vieţii, având un nume predestinat ca elixir de sănătate.

Prima viţă-de-vie a fost cultivată, se pare, acum 10.000 de ani, iar de atunci, din negurile preistoriei şi până acum, oamenii au dezvoltat până la nivel de artă culinară cultivarea strugurilor şi transformarea lor în vin. Virtuţile terapeutice ale strugurilor sunt cunoscute şi practicate de mii de ani. Până de curând s-a crezut chiar că în acest domeniu nu mai pot apărea noutăţi absolute.

Toate acestea, până când atenţia cercetătorilor s-a îndreptat asupra a ceea ce se arunca din struguri: sâmburii. Mai întâi aceştia au provocat o mică revoluţie în industria alimentară, pentru ca apoi să înceapă o adevărată carieră în domeniul medical. De „vină“ este uleiul extras din aceşti sâmburi cu proprietăţi terapeutice excepţionale.

Remediu împotriva îmbătrânirii

Deşi viţa-de-vie este cultivată de mii de ani, extracţia uleiului din seminţe este de dată recentă, din cauza dificultăţilor tehnologice de obţinere a lui. Iniţial el a fost fabricat doar în Franţa şi în Italia şi a fost utilizat strict în alimentaţie. Apoi a fost utilizat extern, în cosmetică, pentru că este uşor resorbit de piele, pe care o înmoaie şi o întinde. Abia la urmă a fost luat în vizor de către industria farmaceutică.

Uleiul de sâmburi de struguri conţine cantităţi însemnate de vitamina E şi vitamina F, precum şi unele minerale: zinc, cupru, seleniu. Dar, mai presus de toate, conţine aşa-numitele procianidine (prescurtat OPC), care sunt un agent anti-îmbătrânire de 50 de ori mai puternic decât vitamina E şi de 20 de ori mai puternic decât vitamina C. Mai conţine substanţe care ajută la menţinerea sănătăţii vaselor de sânge şi a inimii, care catalizează acţiunea unor vitamine în corp. Acestea din urmă ajută la ţinerea sub control a reacţiilor alergice. Cu alte cuvinte, un nou medicament natural s-a născut de curând. Să vedem, în cele ce urmează, cum trebuie folosit.

Este absolut necesar să evităm prăjirea sau fierberea acestui ulei de struguri, pentru că încălzirea la peste 50°C duce la alterarea proprietăţilor terapeutice.

Precizări

Când vorbim despre efecte terapeutice ne raportăm la uleiul de struguri obţinut prin presare la rece. Mai există un ulei rafinat de sâmburi de struguri, care se obţine la temperaturi mari, când sunt distruse, practic, toate substanţele active din punct de vedere terapeutic şi care, evident, nu este recomandat în vindecare.

Uleiul presat la rece din sâmburi de struguri îl găsim în prezent în marile supermarketuri, în raioanele cu uleiuri de import. Intern, acest ulei se administrează, în primul rând, prin alimentaţie, fiind un excelent adaos în salate, în sosuri, în diferitele feluri de mâncare, ce nu presupun prepararea la foc.

Doza zilnică de ulei este de 25-45 de grame, adică 2-4 linguri pe zi, care se pot consuma ca atare, sau în hrană. Extern este folosit ca soluţie de masaj pentru piele, pe care o hrăneşte, previne uscarea sa, ajută la menţinerea tinereţii şi a elasticităţii naturale.

Calităţi terapeutice

Bolile vasculare – Folosirea constantă a uleiului de sâmburi de struguri în salate, consumate zilnic, este suficientă pentru evitarea unor boli vasculare, cum ar fi arterioscleroza, fragilitatea vasculară sau arterita. Uleiul de struguri conţine substanţe (aşa-numitele grăsimi nesaturate) care ajută la menţinerea tinereţii şi elasticităţii vasculare, precum şi substanţe care împiedică procesele degenerative ale vaselor de sânge.

Tumorile benigne – Studii de dată recentă arată că anumite substanţe conţinute în sâmburii de struguri împiedică dezvoltarea unor formaţiuni tumorale benigne, cum ar fi chisturile ovariene, fibroamele uterine, adenoamele şi adenofibroamele mamare. Femeile cu asemenea predispoziţii ar fi bine să facă de 4-6 ori pe an cure de câte 28 de zile în care să consume ulei de sâmburi de struguri, câte 20-30 de ml zilnic.

Bolile de inimă – Se consumă zilnic două linguri din acest ulei, care este recomandat în mod special persoanelor care au avut sau au o dietă cu multă carne şi preparate din carne, cu prăjeli sau alte grăsimi „rele“, cum ar fi cele din margarină, din uleiurile rafinate sau grăsimi. Acest ulei previne ischemia cardiacă, precum şi tulburări circulatorii, cum ar fi hipertensiunea şi tensiunea arterială oscilantă.

Infecţiile diverse – Substanţele active din acest ulei acţionează ca stimulent imunitar pe mai multe căi: catalizează acţiunea vitaminei C în organism, favorizează producerea de celule imunocompetente şi le activează pe cele existente. Mai ales în perioadele reci ale anului, când sistemul natural de apărare a organismului este cel mai încercat, se recomandă consumarea uleiului de sâmburi de struguri, minimum 30 de grame zilnic. (Va urma)

Ilie TUDOR, OJCA Vrancea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 2273

☐

Comentarii

☐

☐

1. fericirea -- (11-November-2010)buna informatie, dar cam putina, asa un produs valoros merita sa aiba o descriere mai detaliata, numai bine

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

A doua pâine a ţării este prea scumpă

Reprezentanţilor cultivatorilor de cartofi le place să se laude, prin simpozioane, că produsul lor reprezintă a doua pâine a ţării. Asta doar dacă luăm în calcul dimensiunea consumului brut, adică a cantităţii fizice vândute pe piaţă. Pentru că, în realitate, populaţia este şocată de preţul pe care trebuie să-l plătească pentru această „pâine“.

În plin sezon de recoltare, preţul cartofului la poarta fermei era de 0,7-0,8 lei/kg, în timp ce pe piaţă acesta depăşea 1,3 lei/kg. Să comparăm acest preţ cu cel al grâului, situat undeva la 1 leu/kilogram.

Diferenţa este enormă, dacă avem în vedere conţinutul nutritiv pe care îl au cele două produse. Ca să nu mai vorbim de faptul că dintr-un kg de grâu se obţine un kilogram de pâine, în timp ce la cartof pierderea fizică este de 30-40%, fără a mai lua în calcul valoarea alimentară a acestuia în comparaţie cu grâul.

Mergând mai departe cu analiza comparativă a preţului la cele două produse, ajungem la diferenţa enormă de randament.

În anul de referinţă 2007, hectarul de grâu abia a produs 1,5 tone, în timp ce randamentul mediu la cartofi depăşeşte 15 tone. Adică de 10 ori mai mult. Ce-i drept, şi diferenţa între cheltuieli este mare, dar nu atât de pronunţată încât să justifice acest decalaj între valoarea totală a producţiei la hectar.

Făcând aceste comparaţii, ar fi totuşi de subliniat că piaţa cartofului într-un an secetos, cum a fost 2007, nu este cu nimic mai scumpă decât în 2006. Este totuşi un semn bun, care se cuvine evidenţiat ca atare.

Topul preţurilor la cartof

Cei mai ieftini cartofi pot fi cumpăraţi în judeţul Covasna, unde aceştia se vând, cum s-ar spune, „la poarta casei“, cu 0,7 lei/kg. Urmează în ordinea ieftinirilor judeţele Sibiu şi Bacău, cu 0,75 lei/kg, Harghita, Braşov şi Neamţ cu 0,82-0,90 lei/kg, preţ la care se adaugă TVA.

Potrivit reprezentanţilor producătorilor, din recolta acestui an se poate asigura 80% din necesarul intern de cartofi, evaluat la 84 kg/an/locuitor. Comparând aceste date cu preţul pieţei cu amănuntul, cei mai câştigaţi sunt comercianţii şi intermediarii.

Anul mondial al cartofului

Conştientă de importanţa acestei culturi în hrana unei mari părţi a omenirii, Organizaţia Naţiunilor Unite a lansat oficial, la propunerea FAO, Anul Internaţional al Cartofului. Această decizie se înscrie în preocupările organismelor mondiale de a propulsa produsele strategice în asigurarea securităţii alimentare a omenirii.

Este vorba, în special, de ţările în curs de dezvoltare, unde adesea cartoful reprezintă prima pâine a populaţiei. Exemplul Chinei, care a devenit primul producător de cartof din lume, este urmat de Rusia, care până nu demult avea alte resurse alimentare esenţiale.

(I.P.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2007Vizualizari: 585

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaref7eb.html-articol=478.htm

Atentat la vigoarea naţiunii

În lucrarea „Creşterea şi folosirea animalelor în timpul Neoliticului mijlociu la Vădastra (România)“, publicată în 1978, marele anatomist acad. prof. dr. Vasile Gheţie arăta că studiul comparativ al oaselor animalelor domestice descoperite la Vădastra şi în alte situri arheologice ale Câmpiilor Dunării de Jos permite câteva concluzii, dintre care citez pe cele mai importante:

- mediul biogeografic al Neoliticului mijlociu (cu peste 7.000 de ani în urmă) era favorabil în egală măsură creşterii animalelor şi agriculturii;
- bovinele, ovinele şi caprinele, care deţineau 80% din şeptel, erau crescute pentru carnea şi laptele lor, cu care se puteau prepara, de asemenea, derivate: pieile serveau confecţionării încălţămintei şi hainelor; din oase se confecţionau diferite unelte şi instrumente, iar din intestinele oilor – corzi la arcuri;
- bovinele au jucat un rol important ca animale de corvoadă folosite în agricultură, în primul rând la arat, noi fiind primii din lume care am utilizat forţa musculară animală în acest scop; producţiile superioare de cereale (mei, orz şi grâu) obţinute în acest mod erau depozitate în gropi arse;
- tracţiunea animală şi agricultura au favorizat viaţa sedentară, cu toate consecinţele sale, permiţând dezvoltarea unei existenţe fără privaţiuni în toată Câmpia Dunării de Jos.

Satele româneşti, din orice zonă ar fi fost ele (din creierul Carpaţilor şi până la Marea cea Mare), nu au putut exista fără această importantă îndeletnicire, creşterea animalelor. Însuşi Constantin Noica, în „Pagini despre sufletul românesc“, a demonstrat, răspunzând la întrebarea: „suflet agrar sau suflet pastoral?“ că: „În ţăranul nostru coexistă azi şi a precumpănit altădată un suflet de tip pastoral. De aici, poate, câteva trăsături pe care alţii nu le înregistrează, iar nouă ne place să le lăsăm amorţite, dar care şi ele, poate mai ales ele, dau măsura sufletului românesc“.

Proteina, la baza alimentaţiei

De când se ştiu, locuitorii satelor noastre, ţăranii, au trăit bine, consumând cu predilecţie proteină animală de cea mai bună calitate. Acest mod de alimentaţie a dat vigoare poporului român, calitate dovedită, mai ales, în confruntările cu invadatorii străini.

Au trecut aproape două milenii până în luna mai a anului 1999 (cu eclipsă de soare, anul declanşării creşterii noastre economice), când am auzit din gura Sanctităţii Sale Papa Ioan Paul al II-lea (după ce ne-a sărutat pământul patriei dragi) că Dacia, actuala Românie, era numită Grădina Maicii Domnului încă din primele secole creştine. Relieful variat, ieşirea la mare, bogăţiile solului şi ale subsolului, flora, fauna şi mai ales oamenii deosebit de cucernici, toate au fost plăcute lui Dumnezeu, care i-a dăruit Maicii Fiului Său această grădină neasemuită ca s-o ocrotească!

Oare ar fi existat şi s-ar fi exprimat vreodată geniile din Hobiţa Gorjului, din Ipoteştii sau Dorohoii Botoşanilor (dintr-un capăt în altul al ţării) fără o alimentaţie adecvată a multor generaţii de înaintaşi? Şi exemple nenumărate putem da chiar în zilele noastre, când se întorc marii sportivi sau echipele de elevi şi de studenţi încărcate de glorie şi de medalii de la concursurile internaţionale.

În secolul al XVIII-lea şi la începutul secolului al XIX-lea aveam o animalicultură prosperă şi Principatele Române făceau export cu cai şi boi. Cultura cerealelor era redusă, iar păşunile bogate şi întinse ofereau vitelor o hrană consistentă (G.K. Constantinescu în „Enciclopedia României“ 1939).

Diferiţi călători străini au descris cu entuziasm spectacolul caracteristic al vitelor, care înotau în iarbă. Erau vitele albe locale de stepă, rustice, care dădeau pe atunci rezultate foarte bune. Era epoca pastorală! În mod treptat, însă, aceasta a fost înlocuită de epoca cerealieră.

Din nefericire, în ultimele decenii, creşterea animalelor din ţara noastră cunoaşte un declin îngrijorător, iar ţăranul român o duce din ce în ce mai greu. Şi nu numai ţăranul, ci întreaga naţiune. Dezinteresul pentru animale reprezintă, un furt, un adevărat atentat la vigoarea naţiunii.

Dan CONSTANTINESCU, medic primar veterinar

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 579

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Biserici sălişţene

Nu puteam să lăsăm doar amintite bisericile monumente istorice din Sălişţea Sibiului şi satele arondate. În acest spaţiu cultural şi istoric, biserica a avut un rol deosebit, pe lângă cel spiritual fiind şi un bastion al luptei de apărare a ortodoxiei şi românismului în perioada ocupaţiei austro-ungare.

Sălişţenii, oameni de caracter, cu o moralitate profundă, au crezut şi au trăit mereu într-o treime pământească: biserica, şcoala şi familia. Au fost călăuziţi întru aceasta de clerici luminaţi, patrioţi dedicaţi menţinerii fiinţei naţionale şi spirituale (Ioan Lupaş - 1880-1970, Ion Stroia şi alţii).

Cea mai veche este Biserica din Grui din Sălişte, cu hramul Naşterea Sf. Ioan Botezătorul, datând din 1649. Actuala biserică este zidită la marginea localităţii, în grădina de pe Grui, a familiei Candea, numindu-se o vreme Mănăstirea Cândeştilor. Turnul clopotniţă şi tinda sunt construite în 1816. Este o biserică frumoasă, zidită din piatră şi cărămidă, acoperită cu ţiglă solzi. Pictura este executată în 1787-1790.

Biserica Mare, tot din Sălişte, cu hram dublu Înălţarea Domnului şi Sf. Mucenic Oprea, este construită între 1761-1785, în stil bizantin, cu excepţia turnului clopotniţă şi a acoperişului, care au stilul bisericilor săseşti. Pictura originală se păstrează doar în cupola pronaosului. La exterior, în partea de sus, are un frumos brâu pictat între 1787-1810, bine conservat.

În Sibiel se află Biserica Sfânta Treime, zidită în 1765 şi pictată între 1774-1775. Turnul s-a adăugat în 1794. Aici a slujit preotul martir Moise Măcinic, care i-a pus temelia. În 1955, pictura, care fusese acoperită cu 5 straturi de var, a fost restaurată. Din 1969, primind o valoroasă colecţie de icoane pe sticlă, obiecte bisericeşti şi de etnografie, şi-a îmbogăţit patrimoniul cultural, fiind înscrisă în circuitele turistice.

Dacă doriţi să parcurgeţi cel mai plăcut traseu turistic prin pădure, spre Poiana Soarelui, în apropiere de Crinţ veţi întâlni Schitul Foltei, bisericuţă construită în cinstea eroilor căzuţi pentru ţară în Primul Război Mondial. Aici a slujit o scurtă perioadă, la mijlocul secolului al XX-lea, călugărul Arsenie Boca, surghiunit apoi la Sălişte. Biserica veche, care era monument istoric datând din secolul al XVI-lea, a fost confiscată de Uniaţi, apoi lăsată să se dărâme.

Era dăruită cu icoane şi odoare de domnitorul Constantin Brâncoveanu.

Biserica Sfântul Nicolae din Fântânele, ctitorită la 1771, este situată, ca întreaga aşezare, pe o superbă vale.

Alte monumente istorice sunt în:

- Galeş, Biserica Intrarea în Biserică a Maicii Domnului, construită în 1700, pictată în 1810.
- Vale, Biserica Sfânta Treime, construită în 1763, pictată în 1783.
- Mag, Biserica Sfântul Nicolae, construită în 1856, pictată în 1912.
- Amnaş, Biserica Sfântul Ilie Tesviteanul, construită în 1890.

- Aciliu, Biserica Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil, construită şi pictată în 1939.
- Săcel, Biserica Sfântul Nicolae, pictată în 1971.

Narcisa Dohanov

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 639

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizaref825.html-articol=48.htm

Elena Cuculici, o tânără speranţă a cântecului popular > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulO nouă ciocârlie

Elena Cuculici, o tânără speranţă a cântecului popular vâlcean şi românesc

Vocea ei profundă, rezonantă şi strălucitoare, precum şi acurateţea interpretării impresionează deopotrivă pe cei care o aud cântând, fie public ori membri ai juriului. Dovadă sunt numeroasele premii de excelenţă ori I, obţinute de tânăra interpretă în ultimii 5 ani. La cei 17 ani ai săi, Elena Cuculici are un palmares impresionant de participări la festivaluri folclorice de interpretare şi tot atâtea premii valoroase obţinute. Primul astfel premiu I l-a obţinut la „Vedete în devenire“, organizat de Radio Oltenia, Craiova, în 2001, pe când avea doar 12 ani. De atunci şi până în prezent premiile i-au atestat necontenit valoarea tinerei speranţe.

Dincolo de scenă, Elena este o tânără frumoasă şi ambiţioasă care a venit pe lume în septembrie 1989, în comuna Creţeni, satul Izvorul, din judeţul Vâlcea. A început să cânte în clasa a V-a, fiind îndrumată de dna prof. Maria Toană, care i-a descoperit talentul şi i-a insuflat dragostea faţă de muzica populară. De la tatăl său - care o ajută în alegerea repertoriului - a moştenit urechea muzicală.

Fiind o fire dinamică, nici în gimnaziu nu a stat departe de premii, însă acestea au fost de natură sportivă, Elena făcând atletism de performanţă. În clasa a VIII-a a fost dificil să aleagă între muzică şi sport. Era campioană pe ţară la săritura în lungime şi vicecampioană la tetratlon (săritură în lungime, cros, viteză şi oină).

A ales să-şi urmeze dragostea de cântec şi a plecat la Bucureşti, unde este elevă la Liceul „Dinu Lipati“ la secţia „canto popular“, sub îndrumarea prof. Gavriil Prunoiu. Valoarea sa vocală şi interpretativă este demonstrată şi prin faptul că este solistă în corul „Symbol“ al Patriarhiei Române, muzica religioasă ocupând un loc aparte în sufletul său.

Repertoriul ei este reprezentativ pentru zona de sud a Vâlcei. Le admiră pe Nineta Popa şi pe Maria Ciobanu. Dacă nu ştiţi cine este tânăra care a făcut din nou să răsune „Lie, ciocârlie“, aflaţi că acest „copil“ are glasul şi trăirea de a înălţa mai departe trilurile inconfundabilei Maria Ciobanu.

Şi dacă v-am stârnit interesul şi doriţi s-o auziţi cântând, Elena Cuculici a pregătit un album de debut cu 14 piese noi, culese şi prelucrate de prof. Constantin Ceauşu, care îi scot la iveală talentul şi tezaurul interpretativ pe care îl aduce în dar nouă, românilor. Suntem siguri că folclorului românesc i se va asigura continuitatea prin astfel de talente, iar noi îi urăm succes!

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2007Vizualizari: 2227

□

˚ Comentarii

□

□

1. iuli -- (17-December-2009)isi uita prieteni cam repede
la cate probleme are pe cap .spunetiii ca am salutat-o...iuli din tulcea..bafta pe viitor
2. mayro -- (28-March-2010)e talentata dar mai are muuulte de invatat
3. mayro -- (28-March-2010)glumeam le are........nemoiu....succes cu corul de ciocarlii
4. cristina -- (8-April-2010) felicitari!!!!!!!esti cea mai buna!!!!Esti un model pentru mine!!!tine-o tot asa !!! te pup dulce!
5. pupic -- (6-January-2011)ba vreau la multi ani
6. pupic -- (6-January-2011)sint sigur ca ne potrivim tu dragutza eu dragutz auzi draga daniela eu sint in germania si urmaresc postul etno cu musica populara si mi-as dori sa te ma-i vad cintind te-am vasut pe tvr international esti dragutza si imi placi cum cindtzi erai la casa de cultura in alba pa te sarut dulce de aici din departare daca cumva vrei sa-mi raspunsi nu pot citi ca mi-am uitat parola de la e-mail
7. Olaru Costinel -- (28-May-2011)Sunt fericit ca Valcea a mai dat o stea a muzicii populare Romanesti in special oltenesti,esti cea mai mare stea a generatiei tinere din Valcea,din oltenia si chear din Romania.Te felicit din toata inima si-ti doresc sa ajungi cea mai mare stea a muzicii populare Romanesti.
8. cnv -- (7-July-2011)bine Elena!!!!!!!!!!!!!!!!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c51ef
Verificare

La mintea...

Oamenii trecuţi prin ciur şi dârmon, ăi bătrâni, cum le zicem noi, au o vorbă: în viaţă nu trebuie să fii sigur de nimic, în afară de Dumnezeu. Prietenul ăl mai bun îţi trage clapa, când ţi-e lumea mai dragă, nevasta – inimă zburdalnică, ce să-i faci? – mai aruncă ocheade în dreapta şi în stânga, ba mai şi calcă strâmb uneori – deseori. De politicieni nici nu merită să discutăm, doar e la mintea cocoşului de ce potlogării sunt în stare.

Cu toate că ştiu aceste adevăruri, eu, unul, bag mâna-n foc – şi sunt convins că nu mi-o ard – că dacă s-ar organiza un concurs mondial de săpat gropi, românii noştri din Deltă, lipovenii adică, supranumiţi şi excavatoarele cu barbă datorită randamentului lor nemaipomenit, s-ar clasa, de la distanţă, pe primul loc. După cum sunt la fel de încredinţat că alţi români, la o altă întrecere, de astă dată de astupat gropi, ar rămâne, tot la mare diferenţă, în coada cozii butonului.

De unde, poate, şi proverbul: „prost de dă în gropi!“. Numai că, din păcate, în realitatea de zi cu zi, cel care se prăvale în borta din pământ lăsată de izbelişte nu este, neapărat, vreun prost, ci de multe ori, de prea multe ori, un copil sau vreun animal domestic.

Cei sălbatici simt capcana. Nu mai departe decât mai dăunăzi, vreo 10-12 oameni s-au căznit, pe undeva pe la margine de ţară, vreme de câteva ore bune, să salveze calul unui gospodar lovit de ghinion. Noroc că l-au scos întreg. Pe patruped, vreau să spun.

…Alt caz, în altă parte de ţară. O fetiţă de vârstă preşcolară era cât pe-aici să-şi piardă viaţa tot din pricina unei nenorocite de gropi. Şi situaţii de acest soi... câtă frunză, câtă iarbă. Cu mâini şi picioare rupte, cu capete sparte, ba chiar şi mai rău. Se cuvine, aşadar, ca dumnealor, săpătorii, să fie mai atenţi când îşi fac treaba şi o lasă neterminată. Nu de alta, dar nu întotdeauna cine sapă groapa altuia cade singur în ea. Că bine ar fi şi învăţătură de minte pentru munca de mântuială, dar nu se-întâmplă musai astfel. Din păcate.

Gogu PINTENOGU'

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 553

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaref86e.html-articol=858.htm

Ergonomia în ferma cu vaci (II) > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulErgonomia în ferma cu vaci (II)

Respectarea normelor tehnologice

Omul care se ocupă de creşterea vacilor cu lapte şi a tineretului bovin aferent trebuie să fie calificat în domeniu şi specializat pentru a realiza un ansamblu de activităţi legate de producţie, creşterea animalelor, nutriţia, îngrijirea, întreţinerea, ameliorarea, producerea furajelor, folosirea instalaţiilor zootehnice şi a maşinilor agricole. De asemenea, sunt necesare manipularea corectă a instalaţiilor de muls, adăpare, furajare, evacuarea dejecţiilor. Alte activităţi sunt cele sanitar-veterinare de care trebuie să se ţină cont în orice clipă.

Asigurarea necesarului biologic de apă potabilă şi consum mediu, pe categorii de animale, după vârstă şi aptitudini de producţie de lapte şi spor

Tabelele le găsiţi în revistă

Măsuri ergonomice comune

- Precizarea unui program zilnic de lucru (diferenţiat pe sezoane), care să aibă în vedere aplicarea corespunzătoare a tehnologiilor de creştere a animalelor, pauze corespunzătoare pentru odihnă şi luarea meselor de către lucrători, folosirea integrală a timpului de muncă, realizând un nivel productiv corespunzător.
- Amenajarea unor locuri speciale pentru odihnă şi servirea meselor.
- Efectuarea unui control medical periodic al tuturor lucrătorilor din fermă pentru a se depista bolile comune omului şi animalelor (TBC, leptospiroză, salmoneloză, bruceloză, parazitoze etc.).
- Folosirea în timpul serviciului a unor halate şi echipamente speciale.
- Asigurarea unui microclimat corespunzător (vezi materialul anterior).
- Amplasarea fermei trebuie să respecte distanţele de protecţie sanitar-veterinare recomandate de lege faţă de locuinţele oamenilor, de cantine şi birouri, pentru a preveni transmiterea bolilor infecţioase şi parazitare.
- Măsurile de protecţia muncii să fie corespunzătoare; necesitatea instruirii tuturor îngrijitorilor care lucrează cu instalaţiile agrozootehnice şi maşinile electrice.
- Interzicerea accesului persoanelor străine şi a copiilor în adăposturile de animale sau în padocuri.

În ferma cu vaci sunt utilizate diverse mijloace de muncă care necesită manipularea lor în anumite momente ale zilei cu diferite eforturi fizice şi intelectuale.

În funcţie de categoria muncii, degajarea calorică este determinată de intensitatea efortului fizic, astfel:

Tabelul îl găsiţi în revistă

Toma BĂNICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 655

□

˚ Comentarii

□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Pădurea la mâna falşilor moştenitori şi a samsarilor > REVISTA LUMEA SATULUI

Pădurea la mâna falşilor moştenitori şi a samsarilor

Cu cele 275 mii hectare de pădure, judeţul Bacău deţine locul al patrulea pe ţară. Din păcate, defrişările abuzive cu consecinţele cunoscute şi, în special, retrocedările, mai mult sau mai puţin legale, pun în pericol această importantă bogăţie.

Înainte de 1948, anul confiscărilor abuzive, statul deţinea în judeţul Bacău 123 mii hectare de pădure, ne spune domnul ing. Gheorghe Savu, director general al Direcţiei Silvice Bacău.

La acestea se adăugau 152 mii hectare ale proprietarilor particulari cărora li s-a retrocedat într-o primă etapă 75 mii de hectare. Odată cu apariţia Legii nr. 247/2005, cererile pentru intrarea în posesie a pădurilor depăşesc 150 mii de hectare, în condiţiile în care doar 87 mii ha sunt retrocedabile, făcând diferenţa între pădurea statului în 1948 şi pădurea particulară.

Rep.: Înţelegem din ceea ce spuneţi, dle director general, că ostilităţile pe seama retrocedărilor abuzive continuă.

G.S.: Da, şi nu vă ascund că dau lupte grele cu Comisia Judeţeană de Fond Funciar. Mă lupt nu numai pentru a apăra proprietatea statului şi interesele, cum se mai spune, ci vreau ca legea să fie corect aplicată şi pădurea să ajungă la fostul proprietar sau moştenitorii săi. Spun aceasta pentru că, iată, de câţiva ani buni, numeroşi indivizi reuşesc, prin diverse tertipuri, să ajungă în posesia unor importante suprafeţe de pădure, fără a avea dreptul.

Complicitatea procurorilor

Rep.: Dintre numeroasele exemple de eludare a legii v-aş ruga să vă referiţi la un caz de notorietate, cel al moştenitorilor generalului Eremia Grigorescu.

G.S.: Este un caz pe rolul instanţei de judecată, după ce Comisia judeţeană a validat iniţial cererea de retrocedare a unei suprafeţe de 9.008 ha, situată pe raza comunei Oituz. Ce este ciudat în acest caz? Comisia judeţeană a avut o revenire asupra votului şi a acţionat în instanţă propria hotărâre. Mai mult, dosarul cu toate documentele depuse de casa de avocatură care îi reprezintă pe moştenitorii din Franţa a fost depus la Procuratură. Aici s-a ajuns la concluzia că toate documentele sunt în regulă.

Vă spun însă, cu mâna pe inimă, că adevărul este altul, mai ales că niciun document ce vine din exterior nu se verifică, totul limitându-se la o răsfoire sumară a documentaţiei. Singurii care au rămas pe poziţie suntem noi, Direcţia Silvică. Ne judecăm cu aşa-zişii moştenitori în nădejdea că, până la urmă, cineva se va apleca asupra documentelor şi se vor trage concluziile ce se impun.

Rep.: Ce se întâmplă cu aceste suprafeţe revendicate?

G.S.: Cele mai multe dintre acestea se vând unor samsari din ţară şi străinătate pentru că, până la urmă, exploatarea pădurii oferă un câştig substanţial şi imediat, dacă ţinem cont că preţul oferit pentru un hectar pe picior este între o mie şi două mii de euro. Şi încă un fapt: nu de puţine ori tranzacţiile se desfăşoară înainte de a se intra în posesia actelor de proprietate. Este nevoie de o gândire economică sănătoasă

Rep.: Ştiu că există posibilitatea ca statul să cumpere pădure de la proprietarii particulari.

G.S.: E adevărat, avem unele oferte, dar ezităm pentru că politica Executivului este îndreptată mai degrabă spre achiziţia de terenuri agricole pe care să se planteze pădure. Aşadar, nu există interes ca statul să-şi majoreze suprafaţa de pădure cu o alta exploatabilă.

Gândind economic, cred că este mult mai avantajos să achiziţionăm o pădure de 30-40 ani, cu circa 40 milioane lei vechi, suprafaţă de pe care se poate recupera ceva din investiţie, decât să investeşti pe un teren agricol care poate costa până la 20 milioane de lei hectarul, plantările de circa 50 milioane, la care se adaugă întreţinerea plantaţiei, care însumează încă 20-30 milioane de lei.

Cu una cu alta, investiţia se apropie de circa o sută milioane lei la hectar. Mai mult, astfel de plantaţii intră în categoria I de protecţie, unde nu este voie să recoltăm masă lemnoasă. Aşa stând lucrurile, cred că noi, direcţiile silvice, ar trebui să achiziţionăm pădure, în timp ce statul ar trebui să acorde sprijinul necesar plantărilor pentru stabilizarea solului de care este atâta nevoie.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 631

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: c4188

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Dumitru Rucăreanu, între muzică şi teatru

S-a născut la Ghimbav, lângă Braşov, şi a vrut să urmeze Conservatorul. Viaţa i-a schimbat opţiunea şi l-a transformat într-unul dintre actorii generaţiei de aur. Dumitru Rucăreanu, căci despre el este vorba, a devenit un renumit om de teatru şi cinematografie. Cu toate acestea, el nu şi-a uitat dragostea dintâi: muzica.

G.V.: De ce nu aţi devenit compozitor sau dirijor, domnule Rucăreanu?

D.R.: De lene. Eram la Şcoala Populară de Arte din Braşov şi învăţam să cânt la pian şi acordeon, dar în acelaşi timp jucam şi hochei la juniori. Aveam o ureche muzicală bună, confirmată ulterior de maeştri, dar nu prea studiam. Eu am vrut să urmez secţia de dirijat simfonic, dar când am văzut ce presupunea asta, mi-am zis: înapoi la hochei! Era vorba de ideea de a studia notele şi teoria muzicii pentru a intra la Conservator. N-am ştiut!

Şi atunci, întâmplător, m-a întrebat unul dacă ştiu vreo poezie. Zic: ştiu una de Coşbuc. Aflu de la el că se dă examen la teatru, unde trebuie să recit o poezie şi să susţin probele incluse în programa de admitere. Un domn tânăr, care a asistat la discuţia noastră, l-a întrebat pe interlocutorul meu cine sunt şi l-a sfătuit să mă încurajeze să mă înscriu la teatru. Era Vlad Mugur, care mi-a fost profesor. În ’52 am intrat la facultate.

G.V.: Ce rol v-a mers la inimă în teatru?

D.R.: În anul trei de facultate, la clasa maestrului Nicolae Bălţăţeanu studiam monologul lui Figaro din „Nunta lui Figaro“. Asistentul era tot Vlad Mugur, care l-a întrebat pe maestru ce părere are despre mine. Nicolae Bălţăţeanu îmi zice: „Auzi, Titică! E bine! E bine! Da’ prea coseşti aerul cu mâinile!“.

G.V.: Dar rolul a rămas…

D.R.: Figaro? Da, pentru că l-am reluat în „Bărbierul din Sevilla“ cu o distribuţie remarcabilă: Sanda Toma, Victor Rebengiuc, George Constantin, eu… Şi am jucat la Craiova cu sălile pline timp de un an, în regia lui Vlad Mugur.

G.V.: Am aşa, dacă vreţi, o curiozitate: cum ajungi să interpretezi roluri de comedie sau de tragicomedie? Trebuie să ai o structură aparte?

D.R.: Da, un anumit şarm. Cel mai mare actor în ce? Pentru că la sport sunt campioni mondiali de mii de metri şi alţii de sute de metri. Nu are legătură una cu alta. Pe marele nostru actor Birlic nu puteai să-l pui să joace „Hamlet“.

G.V.: Dar Dumitru Rucăreanu a fost de mii sau de sute de metri în rolurile de comedie?

D.R.: De mii de metri. Păi Figaro ce era? Şi în multe alte roluri, despre care nu pot spune că nu le-am iubit, pentru că întâmplător am avut profesori mari. Din facultate până în prezent am avut marele noroc să joc în trupe de prieteni. N-au existat discuţii între noi sau să fi simţit vreodată rezerva unuia… Şi asta a fost mare lucru, ca într-o echipă de „football“. Ne pasam! Mergea jocul! Erau goluri, nu glume!

G.V.: Domnule Rucăreanu, teatrul românesc, aşa cum îl cunoaşteţi de-o viaţă, poate sta cu fruntea sus alături de şcolile de teatru din această Lume? Nu zic din Europa.

D.R.: E bine spus din Europa. Pentru că teatrul din Lume înseamnă Europa. Cine poate să-mi spună mie că teatrul românesc, între anii ’60 şi ’80, n-a fost unul dintre cele mai mari teatre ca expresie în Europa, să vină să-mi spună de ce nu?!

G.V.: Dar dacă privim la cinematografie?

D.R.: Cinematografia are o mare durere. A avut, are şi va avea! Cinematografia a avut, nu tot timpul, problema scenariilor, povestea. Cu aparatura s-ar mai fi descurcat într-un fel, iar actorii: gârlă!

G.V.: Dacă ar fi să vă aflaţi la Ghimbav, să fiţi în pantaloni scurţi, aţi lua tot drumul scenei?

D.R.: Al muzicii…

G.V.: De ce vă place aşa de mult muzica?

D.R.: Nu se poate spune. Sunt mai multe momentele când sunt impresionat de muzică decât de film sau teatru.

G.V.: Ce îşi mai doreşte Dumitru Rucăreanu?

D.R.: Sănătate! E o vorbă banală, dar adevărată.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 645

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 857d2

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vizualizaref960.html-articol=204.htm

Horoscop indian

FOCUL

Frumos, rafinat, inteligent şi analitic, ajunge repede la esenţa lucrurilor, conducându-şi proiectele cu precizie, când conchide că acestea merită atenţia lui. Este solid ancorat în realitate, perseverent şi de încredere deşi, uneori, poate părea un visător cu capul în nori. Unii îl caracterizează drept lunatic, de fapt o aparenţă sub care se ascund pragmatisme ireductibile. Nu-l defineşte munca în echipă deoarece „arde“ totul în jurul lui, inhibând dezvoltarea altora.

Multiplele compatibilităţi îl recomandă ca foarte eficient pentru domenii în care relaţiile cu publicul reprezintă cheia succesului (PR, resurse umane, comerţ). În situaţiile pe care le consideră oportune acţionează precis, exact, eficient, fără ezitări şi, mai ales, fără scrupule. În exerciţiul social sau profesional adesea este devastator, subjugând totul propriilor lui interese, care, dacă converg cu ale celorlalţi, nu este rău, dacă nu... asta este! N-o să-şi schimbe el modul de a se comporta doar pentru a face pe placul altora, care, oricum, nu contează foarte mult în sistemul lui de valori.

În general este paşnic, chiar dacă se „inflamează“ relativ repede, însă este suficient de abil să evite disputele, mai ales pe acelea neprevăzute. Oricum, întotdeauna are certitudinea că el este/va fi câştigătorul, fiind convins de invincibilitatea lui. Ca să-l „aprinzi“ este nevoie de un intermediar, fin cunoscător al nativului, care să-l pună pe „jar“, pentru că poate fi uşor influenţabil. Atenţie! Uneori poate fi lipsit de tact şi de maniere, mai ales după ce a luat „foc“!

Subjugat verbului „a avea“, acţionează cu metodă, perseverenţă şi tenacitate în atingerea obiectivelor, chiar dacă aceasta îi solicită eforturi foarte mari. Se enervează rar, dar şi când se enervează... ia distanţă şi abţine-te să-ţi fâlfâi capa. Acumulează permanent bunuri, întotdeauna de mare calitate, nu din avariţie, ci din precauţie şi din plăcerea de a avea lucruri frumoase.

În plan sentimental este imprevizibil, capricios şi derutant. Se aprinde repede şi poate fi devastator în patima de a cuceri obiectul dorinţelor sale, pentru că, din nefericire, consideră partenerii de sex opus obiecte cu valoare de utilizare. O dată utilizaţi...! Nu renunţă la niciun mijloc imaginabil de a-şi atinge scopurile. Preferă ambianţele romantice, fiind în esenţă un sibarit.

Caută îndelung marea dragoste, iar atunci când consideră că a găsit-o poate deveni fidel şi afectuos (problema este să şi vrea şi să poată!). Subjugă partenerul până la anulare şi riscă uneori să-l transforme în duşman, mai ales dacă acesta nu ţine cont de gelozia funciară a nativului şi nu-i menajează susceptibilităţile. Din această cauză, uneori poate să rămână solitar până la sfârşitul vieţii.

Element primordial în mai multe religii şi curente filozofice antice, legendele legate de foc (divin sau teluric) sunt prezente în toate civilizaţiile: focul primordial este atributul divinităţii şi dă viaţă (scânteia divină, flacăra sufletului), iar focul teluric pedepseşte (flăcările Iadului, focul Gheenei, focul Sodomei şi Gomorei). Frecvent se asociază focului şi taurul: Baal – taurul de foc al fenicienilor, taurii lui Geryon capturaţi de Hercule, care aruncau flăcări pe nări, taurii sacri ai Proserpinei/Persefonei cu simbolul Soarelui-Foc între coarne.

Focul şi elementele lui reprezintă sursa unei multitudini de metafore cu valoare semantică multiplă: foc la inimă – dor, dragoste, iubire, tristeţe, necaz; a scânteia – a fi inteligent; a-şi vărsa focul – a se confesa; a pune paie pe foc – a incita; a stinge focul – a se potoli, a se domoli; a mocni – a nu exprima ceva; a se înflăcăra – a se entuziasma; a lua foc – a izbucni; arz-o/arză-l-ar focul – imprecaţie admirativă sau punitivă; a pune pe cineva pe foc – a cere o acţiune în anumit sens; a se arunca în foc – a-şi expune viaţa; a lua castanele din foc cu mâna altuia, a băga mâna în foc etc.

Nu trebuie omis nici faptul că, în anumite civilizaţii (inclusiv cea creştină timpurie şi medievală), proba focului reprezenta verificarea adevărului în justiţie (arderea voluntară a mâinii, păşitul cu picioarele goale pe jar etc.), iar focul punitiv a fost considerat purificator.

Raf BANDHI

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 666

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ce mai faceţi, domnule...prof. univ. dr. Aurel Rusu?

Cu puţin timp în urmă, am avut plăcerea să particip la Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“ la o dezbatere ştiinţifică dedicată împlinirii a 90 de ani de la naşterea eminentului profesor universitar Aurel RUSU.

Cu această ocazie, personalităţi ştiinţifice de renume i-au adresat un cald omagiu şi o aleasă preţuire pentru activitatea pusă în slujba dezvoltării silviculturii româneşti şi afirmarea plenară a corpului silvic.

S-a născut la 9 iunie 1917, în comuna Barboşi, judeţul Mureş.

Se înscrie la Politehnica bucureşteană, Catedra de silvicultură, pe care a absolvit-o în 1940. Urmându-şi crezul, obţine, pe lângă diploma de inginer silvic, şi pe aceea de inginer cadastral (geodez), tot la Politehnica din Bucureşti.

În peste 50 de ani din viaţă a slujit cu credinţă producţia, cercetarea, dar şi învăţământul superior forestier.

În 1949 a fost încadrat ca profesor de Topografie, Geodezie şi Fotogrametrie la Facultatea de Silvicultură din Braşov. Aici va funcţiona, fără întrerupere, până la pensionare.

În anul 1972 obţine titlul de doctor, cu o lucrare remarcabilă intitulată „Cercetări privind obiectivizarea fotointerpretării forestiere“.

Merită a fi subliniat, la loc de cinste, faptul că a elaborat primul tratat de topografie românesc de nivel superior, care a fost utilizat ca manual de referinţă în întreg învăţământul topografic de la noi.

Pentru rezultatele remarcabile obţinute, în 1990 a fost ales membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti“.

T.M.: Ştiu că şi la această vârstă, ca pensionar, aveţi o activitate de invidiat.

A.R.: Am continuat activitatea de îndrumare la doctorat; particip la majoritatea sesiunilor ştiinţifice, simpozioane, consfătuiri etc.

T.M.: Puteţi să amintiţi câteva dintre lucrările publicate după pensionare?

A.R.: Ca autor singur am realizat cartea „Fotografia aeriană şi teledetecţia în economia forestieră“ şi o lucrare despre Marius Drăcea, profesor de elită, doctrinar al silviculturii româneşti.

În colaborare, am realizat mai multe lucrări cu privire la reflectarea spectrală a arborilor şi rolul ei în fotointerpretare-teledetecţie.

T.M.: Sunteţi mereu prezent cu articole în revistele de specialitate, precum şi la diferite manifestări.

A.R.: Într-adevăr. Am prezentat diverse materiale cu prilejul unor aniversări, comemorări ale înaintaşilor noştri care s-au bucurat de cinstiri oficiale caracterizate prin sesiuni ştiinţifice omagiale.

Ce să mai spui despre un asemenea om rarissimo? Este pur şi simplu de invidiat!

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.23, 1-15 DECEMBRIE 2007Vizualizari: 1121

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 857d2
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizaref9c8.html-articol=274.htm

Infrastructura tehnico-edilitară la sate, azi (I) > REVISTA LUMEA SATULUI

Infrastructura tehnico-edilitară la sate, azi (I)

Spaţiul rural, prin dimensiunile sale, prezintă o mare importanţă în ţara noastră, deoarece 45,1% din populaţie, care înseamnă peste 9,7 milioane, trăieşte la sate, iar acestea, în număr de 12.946, grupate în 2.851 de comune, împreună cu teritoriul pe care se desfăşoară ampla activitate agricolă, măsoară 21 milioane de hectare, adică 88,7% din suprafaţa ţării.

În ceea ce priveşte contradicţiile dintre lumea urbană şi lumea rurală, acestea s-au mai atenuat prin pătrunderea la sate a multor elemente de civilizaţie urbană, dar aceste diferenţe sunt departe de a fi înlăturate.

Mediul rural are un specific legat de activitatea agricolă care nu poate fi schimbat, deşi în sate au apărut multe activităţi de altă natură decât cele agricole.

Apoi, cea mai mare parte a populaţiei rurale se ocupă cu agricultura şi chiar şi cei care desfăşoară alte activităţi au ca ocupaţie suplimentară agricultura, fie că au o mică livadă sau vie, fie cultivă legume în jurul casei.

Din acest punct de vedere, al asigurării cu hrană, habitatul rural poate fi modificat cu greu chiar şi într-un viitor mai îndepărtat, deoarece oamenii trebuie să-şi producă singuri o parte din produsele necesare, în gospodăria proprie.

Poate când comerţul va fi foarte bine organizat, poate când exploataţiile agricole vor ajunge la un grad foarte mare de specializare încât vor produce unu, două produse pentru vânzare şi vor cumpăra tot ce au nevoie, atunci în lumea satelor vor apărea elemente şi posibilităţi noi de modificări mai substanţiale.

Această dezvoltare rurală pe care se pune în prezent un accent mai deosebit este bine motivată şi justificată, pentru că, dacă agricultura produce mai mult, se obţin venituri mai mari şi se poate dezvolta şi satul cu elemente noi de civilizaţie, de confort. Şi dacă satul se dezvoltă şi oferă condiţii mai bune de viaţă, munca în agricultură devine mai atractivă, mai productivă.

Deci, activitatea agricolă şi viaţa din sat se condiţionează reciproc.

Cu toate progresele făcute în ultimele decenii, mediul rural a rămas destul de mult în urmă faţă de oraşe, faţă de mediul rural din multe ţări ale Europei, mai ales faţă de cele din Occident.

De aceea se impune ca toate forţele posibile să fie folosite pentru dezvoltarea întregului spaţiu rural.

Problema acestei dezvoltări este destul de dificilă şi de complexă, pentru că satul a creat, a acumulat, a păstrat comori spirituale, arhitecturale, medii naturale încă nealterate şi multe alte componente ale vieţii umane, şi toată lumea este de acord să nu dispară fiindcă sunt utile oamenilor şi fac parte din viaţa lor.

Pentru sate, cea mai potrivită direcţie ar fi spre dezvoltarea oraşului-grădină, oraşului-vilă, adică să nu rămână nici satul cum l-am cunoscut şi nici să se îndrepte spre oraşul actual. În felul acesta pot fi introduse elementele de modernizare şi se poate păstra şi tot ce a creat satul.

Construirea unui drum asfaltat, introducerea conductelor pentru apă curentă, electrificarea, canalizarea, telefonia şi alte mijloace de comunicare şi informare, mijloacele moderne de transport sau de lucru în agricultură şi altele nu afectează obiceiurile, tradiţiile sau spiritualitatea de la sate. Acestea pot fi dezvoltate, conservate şi transmise generaţiilor următoare. De asemenea, mediul natural poate fi conservat aşa cum a fost. Dar pentru toate acestea sunt necesare nişte reguli bine stabilite şi perfect respectate.

Ec. ing. Mircea Zaharia

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 945

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarefac5.html-articol=191.htm

Rolul tăierilor în pomicultură (II)

Aceste operaţii sunt menite să asigure echilibrul între procesele de creştere şi fructificare. Dacă sunt efectuate corect, ţinând cont de specificul fiecărei specii, ele determină o productivitate mai ridicată, iar cu timpul intervenţiile care se fac asupra unui pom sunt mult mai puţine.

Unelte folosite la tăieri

- Foarfecile – diferă în funcţie de grosimea ramurilor, putând fi obişnuite sau ergonomice; acestea din urmă sunt destinate tăierii ramurilor mai groase şi sunt dotate cu mânere lungi şi mecanisme care reduc efortul la tăiere;
- Foarfecile telescopice – sunt folosite pentru tăierile ramurilor aflate la înălţime sau în interiorul coroanei, fiind prevăzute cu prelungitor care poate ajunge până la 6 m;
- Fierăstraiele – utilizate la tăierea ramurilor groase.

Tehnica tăierilor

După cum bine ştim, foarfeca are o parte tăietoare şi una fixă; cuţitul se va ţine îndreptat întotdeauna înspre partea care rămâne pe pom;

- tăierea se va efectua cât mai perpendicular pe ramură şi cât mai aproape de o ramificaţie sau un mugure;
- pentru înlesnirea lucrării, cel care taie se poate ajuta şi de mâna stângă, uşurând astfel desprinderea ramurii;
- în cazul tăierii cu fierăstrăul a ramurilor cu diametrul mai mare de 5 cm, iniţial se va executa o incizie (tăietură) în partea inferioară a ramurii, evitându-se astfel desprinderea scoarţei de pe pom.

Nu se lasă cioturi, deoarece ele se vor usca şi vor influenţa negativ creşterile din jur.

Lucrări care pot înlocui tăierile

Acestea pot fi luate drept lucrări de bază sau pot veni în sprijinul tăierilor, fiind operaţii de modificare a poziţiei ramurilor şi a direcţiei de creştere a lăstarilor. Se realizează cu grijă, pentru a nu rupe lemnul, şi au ca scop dirijarea asimilatelor (hrana) către elementele de interes, stimulând astfel formarea ramurilor de rod şi accelerând fructificarea. Dacă sunt efectuate corect, la timp, având în vedere specia şi vârsta pomului, numărul de tăieri poate fi redus la maximum.

Dresarea reprezintă aducerea unei ramuri către verticală, schimbându-i astfel poziţia cu scopul de a o fortifica. Lucrarea se practică în general la pomii tineri, la care prioritară este formarea coroanei, şi nu fructificarea, aceasta din urmă fiind întârziată din cauza dresării. Ramura se poate lega de ax sau de sistemul de susţinere cu material plastic.

Înclinarea constă în aducerea ramurilor la 45 – 90 ° faţă de verticală, având ca scop oprirea creşterii în favoarea sporirii elementelor de rod. Lucrarea este efectuată în plantaţiile intensive tinere pentru a grăbi intrarea pomilor pe rod şi se realizează prin legarea ramurilor cu sârmă, fir de plastic sau atârnarea contragreutăţilor.

Arcuirea se realizează tot cu scopul temperării creşterii şi favorizării diferenţierii mugurilor de rod şi fructificării.

Pe ramura arcuită creşterile sunt mai reduse la capete şi mai intense către mijloc, iar dacă ramura este prea mult curbată coroana se poate îndesi exagerat. Lucrarea se efectuează preponderent în plantaţiile tinere.

Mai nou, au fost concepute şi dispozitive de legat, extrem de utile în livezi, care pot folosi fie bandă, fie sârmă sau sfoară pentru fixarea ramurilor sau lăstarilor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 903

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarefaf3.html-articol=927.htm

Laptele... de post > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulLaptele... de post

În ultima vreme, tot mai puţină lume acceptă rigorile stricte ale postului, motivându-şi opţiunea prin opiniile contrare ale unor nutriţionişti, părerea că produsele nu ţin suficient de foame sau nu se găsesc ori nu oferă varietatea sortimentală cu care au fost obişnuiţi sau sunt prea scumpe, sau câte şi mai câte. Nimeni nu invocă însă o anumită comoditate, o închistare în tipare care nu lasă libertate gândirii şi frânează orice tentativă de acţiune spontană.

Postul este, prin definiţie, incompatibil cu produsele animaliere, de unde şi teama unora, mai mult sau mai puţin informaţi, că nu s-ar putea asigura, în absenţa acestora, proteinele necesare consumului zilnic. Se uită (sau nu se ştie!) de existenţa unor plante cu conţinuturi proteice ridicate, comparabile sau superioare acelora obţinute din... carne. Despre soia, bunăoară, se spune că, din punct de vedere nutriţional, 1 kg de făină din seminţe echivalează cu 4 kg de carne sau 72 de ouă ori cu 7,5 litri de lapte, performanţă remarcabilă, neegalată de nicio altă specie!

Trei categorii de substanţe biologic active o fac atât de deosebită: proteinele, care conţin toţi aminoacizii esenţiali în proporţii aproape ideale şi care, în plus, nu lasă reziduuri, precum carnea; isoflavonele, care îmbină valoarea nutritivă cu acţiunea antioxidantă, de reducere a consecinţelor nocive ale radicalilor liberi de oxigen, care îmbătrânesc şi omoară, prematur, celulele şi ţesuturile; lecitina, o fosfolipidă esenţială pentru sănătatea ficatului şi a sistemelor cardiovascular şi nervos.

Soia oferă numeroase soluţii pentru o gospodină ingenioasă. Venim în sprijinul său cu câteva reţete de „lapte vegetal“, preparat după proceduri mai mult sau mai puţin laborioase dar care, în esenţă, prezintă aceeaşi valoare nutritivă şi terapeutică:

Formula Jean Valnet, preluată de
Elena Niţă Ibrian:

se macerează 150 g de boabe într-un litru de apă timp de 36 de ore, apoi se separă şi se filtrează partea limpede de deasupra („laptele de soia“). Prin adăugarea aceleiaşi cantităţi de apă, după încă 1 ½ zile se obţine şi „mâna a doua“, cu nimic mai puţin valoroasă decât prima. Procedând în acest fel, se păstrează întreaga constelaţie de vitamine (A, B1, B2, B12, D, C, F, H, K), lecitina, precum şi 8 aminoacizi esenţiali pentru nutriţie: leucina, lizina, izoleucina, valina, fenilalanina, treonina, triptofanul şi metionina.

Formula dr. ing. Virginia Faur:

boabele de soia, îmbibate în prealabil timp de 12 ore, se scurg de apa rămasă, se dau prin maşina de tocat, iar ceea ce rezultă se amestecă cu o cantitate de apă (de izvor, dacă se poate) de 5-6 ori mai mare. Se frământă bine şi se strecoară obţinându-se două fracţiuni: una lichidă, care se fierbe mai departe timp de 20 de minute pentru a obţine ceea ce se numeşte „lapte de soia“ (timp în care se adaugă, după gust, sare, miere, zahăr vanilat, nucă de cocos etc.) şi o alta mai consistentă, „caşul de soia“ (care poate fi folosită, cu ingredientele aferente: ouă, condimente, sare ş.a. la prepararea chiftelelor, sarmalelor, drobului, plăcintei etc. Laptele obţinut se consumă ca atare sau cu adaos de cacao sau cafea sau poate servi la prepararea umpluturilor pentru unele preparate de cofetărie, precum cremele, budincile sau prăjiturile).

Formula dr. Doru Laza:

se macerează, timp de 12 ore, o cantitate de soia în apă cât să acopere seminţele; se spală în mod repetat boabele îmbibate şi se pun la foc moale, într-un vas emailat, cu smalţul integru, unde se fierb timp de 2 ore, timp în care se schimbă apa de 2 ori; după strecurare, boabele se triturează printr-o maşină de tocat carne şi se adaugă peste pasta obţinută 2 litri de apă călduţă; se frământă repetat pasta şi se strecoară sucul rezultat; se repetă operaţiunea pentru realizarea celei de-a doua extracţii, apoi se amestecă fracţiunile rezultate şi se fierb timp de 20 minute, timp în care se mestecă continuu cu o lingură de lemn; se îndulceşte după gust (de preferat, cu miere de albine).

Cantităţile apreciabile de fosfor şi fer, precum şi prezenţa magneziului, potasiului şi sulfului transformă acest aliment într-un medicament miraculos în caz de denutriţie, anemie, convalescenţă, demineralizare, iritabilitate sau surmenaj, efectele sale anabolizante, energizante, remineralizante şi echilibrant-celulare resimţindu-se, cu aceeaşi intensitate, deopotrivă în cazul copiilor (chiar şi a sugarilor, ca substitut al laptelui matern, atunci când, din varii motive, alăptarea nu mai este posibilă, cantitatea de lapte este insuficientă sau copilul este alergic la lactoză), cât şi al adulţilor (ca aliment de bază, bunăoară, în cazul diabetului).

Produsul prezintă şi unele inconveniente, care trebuie, şi ele, semnalate. Astfel, indiferent de modul de preparare, laptele de soia se consumă imediat sau în cel mult 24 de ore, cu păstrarea sa la frigider în tot acest răstimp. De asemenea, spre deosebire de laptele obişnuit, din acesta nu se face unt. („Untul de soia“ se face direct din făină de soia, apă şi ulei vegetal, de preferat obţinut prin presare la rece.

Două linguri de pudră şi un pahar de apă se fierb până la obţinerea unei paste omogene. După ce se mai răceşte, se adaugă foarte încet uleiul, amestecând încontinuu.

Aliment sau medicament, untul de soia este un excelent trofic, având efecte asemănătoare cu acelea ale laptelui. Nici nu este de mirare, de vreme ce făina este de 20 de ori mai bogată în materii grase şi de 4 ori mai bogată în azot decât făina de grâu!...).

Dr. ing. Radu STOIANOV,
Institutul de Bioresurse Alimentare
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 6400

☐

˚Comentarii

☐

☐

˚1. Laura -- (27-February-2010)buna ziua.sunt foarte incantata si multumita de informatiile variate si complete gasite pe site-ul dvs. privind proprietatile si modalitatile de preparerea a soiei.mult succes in continuate!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Experienţa irlandeză

Pe domnul Jack Roche, preşedinte în Irlanda dar şi pe plan european al Asociaţiei pentru Dezvoltarea Rurală, l-am întâlni la începutul acestei luni la Oradea, cu ocazia seminarului organizat de Adunarea Regiunilor Europene, pe tema turismului durabil. Domnia sa a fost invitat să prezinte Programul LEADER şi posibilităţile de cofinanţare a proiectelor pe turism rural. Am profitat de ocazie pentru a schimba câteva cuvinte.

Rep.: Cum a apărut Asociaţia pentru Dezvoltare Rurală?

J. R.: Începutul a fost în anul 1989 când mediul rural era intr-un declin total. Atunci am decis că a venit timpul să acţionăm. La doi ani după aceea a urmat Programul LEADER. Era absolut necesar, mai ales că am beneficiat de ajutorul Uniunii Europene.

Rep.: Din experienţa pe care o aveţi dumneavoastră cu aplicarea Programului LEADER credeţi că România va putea aplica cu succes acest program?

J. R.: Bineînţeles că da. România este cu mult mai avansată decât era Irlanda când a aderat la Uniunea Europeană şi cred că avantajul pe care îl au noile state membre, inclusiv România, este că vor beneficia de experienţa vechilor state care sunt gata să transfere din aceasta şi să ofere noi perspective. Cel puţin în ceea ce priveşte Irlanda, sunt sigur că aşa va fi. De aceea mă aflu aici!

Rep.: Cunoaşteţi problemele cu care se confruntă zona rurală din România?

J. R.: Da, le cunosc şi cred că sunt probleme generale, larg răspândite în întreaga Europă, doar că accentul aici este pus mai mult pe dezvoltarea agriculturii. La ora actuală se face multă propagandă (lobby) în ceea ce priveşte agricultura din Europa, iar aceasta este mult mai puternică decât cea legată de dezvoltarea rurală. Guvernele, care au o mare influenţă, cred că gândesc greşit din acest punct de vedere.

Ele văd dezvoltarea rurală într-un fel în conflict, concurând cu agricultura, dar dezvoltarea rurală aduce aceleaşi beneficii tuturor, fie că sunt fermieri sau nu.

Dacă creşte calitatea vieţii într-o comunitate, creşte pentru toată lumea. Conflictul acesta nu trebuie să existe, iar cei din mediul rural ar trebui să sprijine dezvoltarea rurală prin toate modalităţile.

Rep.: România se confruntă cu multe probleme economice, iar satele sunt cu mult în urma oraşului şi există foarte mari greutăţi de înţelegere şi comunicare cu oamenii. Aţi întâmpinat şi dumneavoastră aceste probleme în Irlanda?

J. R.: Da, au existat şi la noi probleme datorită faptului că din zona rurală proveneau foarte puţine resurse. Jumătate din populaţia ţării locuieşte în capitală. Aproape din fiecare familie a doua generaţie a migrat la oraş. Şi noi am avut probleme de comunicare, dar acestea cu timpul s-au rezolvat .

Rep.: Cum explicaţi neînţelegerile apărute în România în ceea ce priveşte standardele Uniunii Europene?

J. R.: Uniunea Europeană va avea mereu pretenţii, unele chiar nebuneşti. Dar la final, trebuie să te supui

standardelor. Zonele noastre trebuie văzute ca zone cu standarde naţionale şi internaţionale.
Rep.: Turismul rural mai poate fi la fel cu aceste standarde? Nu îşi pierde din autenticitate?
J. R.: Da, e acelaşi. Trebuie să avem standarde înalte, oricare ar fi acestea. E foarte important să aplicam în turismul rural şi în turism, în general, aceste standarde, de înaltă calitate. Proiectele pe care Programul LEADER le cofinanţează trebuie să se bazeze pe realităţi deja existente în teren şi pe autenticitate pentru a asigura dezvoltarea durabilă a turismului: obiceiuri şi muzică tradiţionale, gastronomie locală şi produse naturale, dar să respecte standardele.
Rep.: Ce are România în plus faţă de celelalte ţări?
J. R.: Nu sunt în măsură să răspund la această întrebare, toate ţările au un potenţial uriaş. Toate au propriile bogăţii care trebuiesc în mod cert exploatate.
Adrian NEDELCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.4, 16-28 FEBRUARIE 2007 Vizualizari: 604

□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Avanpremieră la „Luna pădurii“

- În judeţul Suceava vor fi împădurite, în această primăvară, aproape 1.000 ha.
- Proprietarii de păduri care au tăiat „la ras“ uită legea.
- „Luna pădurii“ numai pentru silvicultori?

De mai bine de un secol, în fiecare an între 15 martie şi 15 aprilie, în întreaga ţară, se desfăşoară „Luna pădurii“, perioadă în care silvicultorii şi sătenii sunt mobilizaţi la împădurirea unor importante suprafeţe.

În judeţul Suceava, ne informează domnul ing. Mihai Miheţu, director tehnic al Direcţiei Silvice, în acest an se vor împăduri 990 ha, se vor efectua completări pe 340 ha împădurite anii trecuţi, la care se adaugă „cu reuşită definitivă“ 340 ha regenerări naturale.

Pentru aceasta, în pepinierele Direcţiei Silvice au fost produşi puieţii necesari cu origine genetică cunoscută şi care asigură premisele unui arborete de bună calitate.

În acelaşi timp s-a creat cadrul logistic al acestei importante acţiuni: s-au stabilit societăţile comerciale care vor efectua lucrările specifice în pepinieră, cele de decopertări şi celelalte lucrări care se referă la activitatea de regenerare.

Pe de altă parte, Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic şi Vânătoare Suceava urmăreşte cu stricteţe aplicarea prevederilor Articolului 67 din Codul Silvic care prevede obligaţia tuturor proprietarilor de pădure de a regenera orice suprafaţă pe care a existat o tăiere definitivă, în termen de cel mult doi ani.

Din păcate, pentru a nu avea unele tensiuni sociale, această prevedere nu s-a aplicat şi se văd cu ochiul liber mari suprafeţe unde regenerările lipsesc sau sunt de proastă calitate. „Luna pădurii“ este perioada în care şi aceşti proprietari de terenuri trebuie să procedeze la împădurirea suprafeţelor dezgolite. În caz contrar, direcţiile silvice vor efectua această lucrare, urmând să recupereze cheltuielile.

Cei interesaţi pot procura puieţii la preţuri modice de la pepinierele Direcţiei Silvice. Tot de aici primesc puieţii, gratuit însă, cei care posedă suprafeţe ce au fost dezgolite de păduri ca urmare a calamităţilor naturale, aşa cum prevede legea.

Am scris toate acestea gândindu-mă că, încă la începutul secolului trecut, istoricul Nicolae Iorga consemna în publicaţia sa „Neamul Românesc“: „existenţa «Lunii pădurii» care însemna pentru mulţi săteni, în special tineri şi elevi, participarea la acţiunile de împădurire în preajma satelor lor sub supravegherea învăţătorilor şi mai-marilor obştei“.

Mai mult, în anii 70, studenţii ieşeni, ca să dăm doar un exemplu, au participat şi ei la această acţiune, astfel încât acum capitala Moldovei este înconjurată de sute de hectare de pădure, sădite prin muncă „voluntară“, un cuvânt de care ar trebui să ne aducem aminte când este vorba de regenerarea acestui „plămân“ natural.

Stelian CIOCOIU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 530

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarefc73.html-articol=902.htm

Ergonomia în ferma cu vaci (III) > REVISTA LUMEA SATULUI

Ergonomia în ferma cu vaci (III)

Cauzele şi simptomele oboselii

Fermierului, proprietarului unei ferme cu vaci, pentru a avea o activitate normală şi fără stres i se recomandă obţinerea unor autorizaţii pentru înfiinţare şi o anumită dotare tehnico-materială pentru fiecare sector agrozootehnic al unităţii sale.

Condiţiile necesare funcţionării unei ferme cu vaci:

- Resurse umane corespunzătoare: vârstă, vigurozitatate, calificare, pasiune.
- Fond funciar - suprafaţa agricolă, în funcţie de capacitatea fermei şi categoriile de animale.
- Adăposturile şi construcţiile anexe zootehnice după proiecte autorizate, finanţarea făcându-se în cadrul programelor de creditare nerambursabilă.
- Maşini şi instalaţii agrozootehnice performante, pentru a uşura eforturile fizice şi a mări productivitatea în fermă.
- Integrarea pe verticală în sistem asociativ, pentru procesarea producţiei de lapte şi carne.
- Autorizaţii de funcţionare sanitar-veterinare, de mediu, Sanepid, pompieri, protecţia muncii, sistematizare, proiecte autorizate.
- Relaţii de respect reciproc cu autorităţile locale: primărie, poliţie, şcoli, cetăţeni.
- Asigurarea permanentă a securităţii fermei de bovine: flagelul hoţiei, fulguraţie, intemperii nedorite, infecţii şi parazitoze, erori tehnice.
- Prognoza făcută pe baza studiilor de fezabilitate, plan de afaceri, studiu de caz, analiza pieţei, în orice moment, în baza unui program de calcul, citat în articolele anterioare.
- Controlul de sănătate periodic al lucrătorilor din fermă şi controlul acţiunilor sanitare-veterinare la zi.

Oboseala poate avea mai multe cauze:

- intensitatea şi durata muncii fizice şi intelectuale se dinamizează prin mecanizare şi automatizare;
- factori de mediu – temperatură, umiditate, zgomot, lumină – se reglează prin automatizare;
- factorii psihici– responsabilitate, griji, conflicte – se dinamizează prin respectarea celor 10 puncte de mai sus;
- monotonia se combate prin ambianţa de lucru constructivă şi amicală;
- condiţii alimentare corespunzătoare cu eforturile puse;
- bolile infecţioase şi parazitare se combat prin controale lunare la medicii de specialitate.

Simptomele oboselii:

- scăderea atenţiei prin nerespectarea celor de mai sus;
- încetinirea şi inhibarea percepţiei;
- inhibarea capacităţii de gândire;

- scăderea randamentului activităţii fizice şi intelectuale;
- slăbirea rezistenţei generale a organismului faţă de boli.

Manifestarea acestor simptome duce la instabilitate profesională, izolare şi, în final, la depresie, nelinişte şi pierderea iniţiativei tehnologice în fermă.

Măsurarea oboselii musculare se stabileşte cu ergograful şi dinamometrul, ca metode directe.

Stimularea legislativă şi păstrarea tradiţiilor sunt factori ce pot determina diminuarea oboselii.

Am scris cele de mai sus pentru a scoate în evidenţă sensul social-economic al respectului faţă de fermier şi familia sa şi pentru ca orice om de decizie din ţara asta să-şi încline gândirea şi înţelepciunea ca această funcţie socială să fie permanentizată şi multiplicată de la 2 vaci la 50-100-550 de vaci pe fermă.

Ing. Toma BĂNICĂ

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 1005

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

„Se doreşte oare să dăm cu toţii faliment?“

La Foeni, judeţul Satu Mare, se află una dintre acele societăţi agricole care aduc României – şi de la 1 ianuarie a.c. Uniunii Europene – producţii însemnate: Agrofieni.

Societatea Agricolă Agrofieni a luat fiinţă în baza Legii nr. 36/1991 prin însumarea a 1.000 ha de teren aparţinând unui număr de 640 de proprietari. „Cultivăm anual grâu pe 200-250 ha, spunea ing. Ştefan Pop, directorul societăţii, şi realizăm de regulă producţii medii de 5-6 tone la hectar. Sfecla de zahăr, care a ocupat anul trecut 250 ha, a dat numai 44 de tone la hectar şi nu ne-a mulţumit, pentru că la noi sunt frecvente producţiile de 75-80 de tone. Porumbul semănat pe 200 ha ne aduce între 8 şi 11 tone/ha pe an.“

Pentru societatea agricolă din Foeni, una dintre cele mai bune din judeţ, problema cea mai dificilă este aceeaşi ca pentru toate colegele sale din agricultura românească, şi anume lipsa banilor proveniţi din subvenţii. „Pentru înfiinţarea culturilor de primăvară trebuie să te împrumuţi la bănci, cu o dobândă de 11-13%, dar adăugând comisionul te duce la 20%.“

Al doilea sector de activitate de la Foeni îl constituie zootehnia. Cresc aici 160 de vaci de lapte din rasa Bălţată Românească. Producţia zilnică este de 9-10 litri lapte de foarte bună calitate. „Din păcate, laptele e mai ieftin decât o sticlă de suc sau de apă minerală.“ La Agrofieni se mai cresc şi 420 de porci. Preţul în viu e de numai 3,5 lei/kg. „Deşi avem carmangerie, nu putem sacrifica animalele decât la abatorul corespunzător uzanţelor UE de la Satu Mare, aflat la 60 km de noi.“

Singura activitate sută la sută rentabilă o constituie procesarea grâului şi producerea pâinii. Se fabrică la brutăria proprie 30.000 de pâini pe zi, care se vând bine atât pe plan local, cât şi în oraşul Carei. „Realizând mai multe activităţi complementare, ajungi de-abia să supravieţuieşti, mai spune ing. Pop. Nu cerem nicio pomană de la stat, ci doar ce ni se cuvine. Şi dacă România e membră a UE, atunci să fim susţinuţi în mod egal, ca toţi ceilalţi din Uniune!

De când ne-am născut noi nu ştim decât să muncim, fără duminică, fără sărbători, că aşa e în agricultură. Dar măcar să avem posibilitatea să facem tehnologie. Iar după ce, cu sacrificii atât de mari, obţinem producţia, aceasta să poată fi valorificată în avantajul agricultorului. Cum se ştie, la recoltat se oferă nimica toată pe grâu. Şi cine n-are cu ce plăti datoriile e nevoit să-l vândă. Acum însă aici se oferă 0,78 lei/kg grâu. Cine-l mai are poate să câştige.

Dacă mai punem la socoteală şi creşterea preţului îngrăşămintelor, chiar că nu mai ai cu ce să te descurci. Acum un sac de azotat costă 50 de lei dacă-l aduci din fabrică. În schimb, dacă-l cumperi din Ungaria, unde furnizorul şi l-a procurat tot la Azomureş, este mult mai ieftin. Oare de ce? Mă întreb de ce atâta nepăsare faţă de agricultorul român? Se doreşte oare să dăm cu toţii faliment?

Miron ŞTEFĂNESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2007 Vizualizari: 815

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 82b6b
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Dezvoltare prin turism durabil

V-am prezentat în numărul trecut un proiect legat de dezvoltarea durabilă a turismului, la care ar putea participa cu succes şi ţara noastră. Venim acum cu noi amănunte legate de această acţiune şi de modul în care sunt sprijiniţi cei care vor să-şi facă cunoscută regiunea cu tot ce înseamnă tradiţii şi obiceiuri ale locului.

La iniţiativa Adunării Regiunilor Europei, organizaţia Pluris din Franţa a conceput reţeaua Touring Nature prin care 100 de localnici care vor să exploateze o regiune se unesc într-un grup de acţiune locală, iar activităţile întreprinse de ei au în vedere dezvoltarea durabilă a zonei şi trebuie să se desfăşoare în deplin acord cu mediul înconjurător. AER acordă teritoriilor certificarea Village + prin care vizitatorii sunt asiguraţi de calitatea serviciilor de aici şi de faptul că localnicii se dedică dezvoltării durabile pe termen lung.

AER este o organizaţie non-guvernamentală care cuprinde 300 de regiuni reprezentând 30 de ţări şi a primit statutul consultativ de la Consiliul Europei. Aceasta propune teritoriilor din mediul rural să stabilească rute prin care ecoturismul să fie promovat în întreaga Europă. În fiecare teritoriu se aleg acţiuni de dezvoltare durabilă după voinţa participanţilor. Organizaţiile locale implicate se întâlnesc, îşi împărtăşesc cunoştinţele şi punctele de vedere în spiritul dezvoltării regiunii şi conştientizării importanţei care trebuie acordate protecţiei mediului înconjurător. La program pot lua parte şi locuitorii, prin informarea vizitatorilor cu privire la obiceiurile împământenite din strămoşi.

Primul pas în atestarea acestor regiuni este completarea unei fişe de candidatură, urmând ca în trei luni de zile să primească certificarea, timp în care zona şi perspectivele de aici sunt cercetate de specialiştii din cadrul Pluris. Fişa de candidatură trebuie să cuprindă motivaţia celor care vor să participe la promovarea regiunii lor, activităţile propuse, obiectivele turistice naturale sau culturale, locurile de cazare disponibile.

Aşadar, atât partea de argumentare cât şi cea a potenţialului turistic şi cultural sunt importante în evaluarea candidaturii. Bugetul care trebuie avut în vedere pentru cei trei ani este de cca 50.000 de euro, sumă care implică evaluarea zonei, certificarea, cotizaţia anuală şi reînnoirea certificării la finalul celor trei ani. Însă beneficiile vor fi mult mai mari, iar rezultatele nu vor întârzia să apară. Prin obţinerea etichetei Village+ regiunea respectivă are garanţia că va deveni bine cunoscută în întreaga Europă.

Procesul de certificare nu se încheie odată cu atribuirea etichetei Village+ care trebuie reînnoită la fiecare trei ani. În primul an are loc evaluarea participării grupurilor de acţiune locală, apoi este studiată percepţia vizitatorilor asupra zonei, traseelor turistice, serviciilor, urmând ca în ultimul an să se observe implicarea în acţiunile de dezvoltare durabilă.

AER şi Pluris, partenerul executiv al iniţiativei Village+, trimit în mod regulat informaţii despre aceste regiuni celor mai importanţi turoperatori, organizează conferinţe şi întâlniri de promovare. Tot prin intermediul acestora se pot organiza excursii. Programul contribuie la cooperarea între regiuni, iar parteneriatul cu o asemenea iniţiativă europeană nu poate atrage decât numeroase efecte pozitive pentru turismul şi economia regiunii.

Valentina Şoimu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.10, 16-31 MAI 2007 Vizualizari: 2386

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 0f22c

Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarefcfe.html-articol=229.htm

Abia a trecut februarie cu cele două sărbători ale iubirii – Sfântul Valentin şi Dragobetele – care au scos destui bani din portofelele noastre, că am intrat în luna care ne obligă să cumpărăm mărţişoare pe 1 martie şi cadouri pentru doamne pe 8 martie. Dar cum nu toată lumea dispune de foarte mulţi bani, iată câteva idei salvatoare:

- florile ating preţuri exorbitante în această perioadă, aşa că aţi putea cumpăra o floare de apartament care poate fi un cadou foarte potrivit pentru oricine;
- eşarfele nu sunt nici scumpe şi nici foarte pretenţioase;
- o carte bucură pe oricine, indiferent de vârstă – doar că trebuie să fiţi atent la gusturile celei căreia i-o oferiţi;
- bijuteriile, chiar dacă nu sunt din materiale preţioase, dacă sunt alese cu atenţie pot fi de mare efect; ar trebui să vă îndreptaţi atenţia spre gablonţuri sau obiecte din argint, deoarece sunt mai ieftine;
- o ramă pentru fotografii de birou;
- figurine din jad sau din onix – nu sunt scumpe, dar de efect.
- ar mai trebui luate în calcul şi cosmeticele care au avantajul că sunt utile oricui şi oriunde, iar unele chiar foarte ieftine. În magazine găseşti seturi de cosmetice în tot felul de gentuţe, care constituie, la rândul, lor un cadou.
- tot la preţuri rezonabile sunt şi cadourile personalizate: căni cu iniţiale sau nume, tricouri imprimate cu numele „adresantului“ sau cu un mesaj drăguţ.
- mamei îi poţi cumpăra un set de forme pentru fursecuri, o tavă de teflon sau una cu fundul detaşabil, pentru coacerea blatului de tort.
- cei care sunt nevoiţi să meargă în vizită la cineva pe neaşteptate şi nu mai au timp să cumpere un cadou pot apela la clasica sticlă de vin bun sau de şampanie şi la cutiile cu bomboane delicioase.

În speranţa că v-am fost de ajutor, vă lăsăm pe dumneavoastră să alegeţi.

Delia Ciohodaru

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007 Vizualizari: 609

☐
˚ Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :

E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 183cc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarefd30.html-articol=836.htm

Oameni care au făcut istorie - În acest număr, Karl W. Knechtel > REVISTA LUMEA SATULUI

Oameni care au făcut istorie

În acest număr, Karl W. Knechtel

Fondatorul cercetărilor de entomologie agricolă s-a născut la 28 septembrie 1884, la Bucureşti. A fost fiul lui Wilhelm Knechtel, unul dintre primii profesori ai Şcolii de Agricultură de la Herăstrău-Bucureşti.

După absolvirea Şcolii Centrale de Agricultură de la Herăstrău a fost trimis, pentru perfecţionare, la Şcoala Superioară de Agricultură de la Hohenheim-Stuttgart.

În anii 1918-1920 a ocupat postul de profesor de fitopatologie şi entomologie la Şcoala Specială de Viticultură din Chişinău. S-a întors în anul 1921 ca inspector la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, fiind aproape toată viaţa consultantul acestui minister.

În 1924 a devenit şef al Laboratorului de Zoologie al Universităţii Bucureşti şi în acelaşi timp conferenţiar de entomologie la Şcoala Superioară de Agricultură de la Herăstrău. După înfiinţarea ICAR, în 1929, primul său profesor, Gh. Ionescu-Şişeşti, fost coleg de studii la Herăstrău şi Hohenheim, i-a încredinţat conducerea sectorului de entomologie.

Activitatea sa de aici a primit un evident caracter aplicativ, axându-se pe cunoaşterea şi combaterea celor mai păgubitori dăunători ai agriculturii. Printre lucrările publicate amintim volumul „Animalele dăunătoare şi folositoare agriculturii (1938)“.

Savantul Karl W. Knechtel a fost un mare iubitor al patriei natale, al poporului nostru, pentru care a muncit în domeniul ştiinţei, fiind legat în mod natural şi de naţiunea germană din care provenea. Un mare număr de lucrări din cele peste 120 publicate au fost traduse în limba germană.

Munca sa rodnică şi de înaltă valoare ştiinţifică a fost apreciată prin distincţii şi înalte titluri academice. În anul 1951 a primit Premiul de Stat pentru lucrarea asupra Thysanopterelor, iar în 1955 a fost ales membru al Academiei Române.

A încetat din viaţă în anul 1967.

Dr. ing. Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 738

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Legea nr. 14, din 9 ianuarie 2007, pentru aprobarea OG nr. 45/2006 privind acordarea unor facilităţi financiare producătorilor agricoli care deţin suprafeţe de pajişti în zona montană
(MO al României, Partea I, nr. 35, din 18 ianuarie 2007)

Această Ordonanţă a Guvernului, aprobată cu unele modificări şi completări, prin Legea nr. 14 din 9 ianuarie 2007, conţine 16 articole şi 7 anexe şi constituie baza legală pentru acordarea unor facilităţi financiare producătorilor agricoli, deţinători de pajişti.

Modificările şi completările aduse prin această lege Ordonanţei Guvernului nr. 45/2006 se referă la art. 1, 4, 5, 10 şi 14 din ordonanţă şi ele sunt de natură să dea mai multă claritate şi conciziune reglementărilor privind beneficiarii facilităţilor financiare, condiţiile şi termenele de acordare.

De pildă, potrivit prevederilor art. 1, alin. (1), (2) şi (3), producătorii agricoli din zona montană – deţinători ai unor suprafeţe de pajişti beneficiază – în anii 2006 şi 2007 – de sprijin direct al statului (de la bugetul de stat prin bugetul MAPDR), în limita a 50.000 de mii lei, în cadrul programului „dezvoltarea durabilă a sectorului vegetal, a sectorului zootehnic şi piscicol, precum şi altor programe pe care MAPDR trebuie să le pună în aplicare“.

Sunt consideraţi beneficiari ai sprijinului direct persoanele fizice, juridice, asociaţiile crescătorilor de cabaline, bovine, ovine şi caprine sau asociaţiile composesorale, constituite conform legislaţiei în vigoare, care deţin în proprietate/arendă/concesiune suprafeţe de pajişti în zona montană, în scopul asigurării bazei furajere pentru cabaline, bovine, ovine şi caprine.

Sprijinul direct se acordă celor îndreptăţiţi sub formă de bonuri valorice, care se folosesc pentru achiziţionarea de seminţe certificate de leguminoase şi graminee, cu excepţia celor de lucernă, pentru achiziţionarea de îngrăşăminte chimice, în vederea sporirii fertilităţii solului şi producţiei vegetale şi pentru efectuarea lucrărilor de amendare a solului.

Conform art. 4, punctele 2 şi 3, persoanele juridice şi/sau asociaţiile de crescători de cabaline, bovine, ovine şi caprine şi/sau asociaţiile composesorale de pajişti trebuie să îndeplinească următoarele condiţii de eligibilitate:
- să facă dovada deţinerii în proprietate/arendă/concesiune a unei suprafeţe de minimum 10 ha de pajişti;
- să asigure o încărcătură minimă de 1,0 UVM/ha pajişte.

De reţinut că, potrivit art. 5, alin (2) şi (3), cererile solicitanţilor acestui sprijin direct sunt înregistrate de reprezentanţii teritoriali ai filialelor judeţene şi a municipiului Bucureşti, ale Agenţiei după caz, într-un registru special pentru evidenţa beneficiarilor şi se depun însoţite de actele prevăzute de lege.

Data limită de depunere a documentaţiilor în vederea accesării sprijinului direct este 30 aprilie 2007 (art. 10)

Normele metodologice privind condiţiile de acordare a sprijinului direct pentru culturile care se înfiinţează şi/sau se exploatează în anii 2006 şi 2007 se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale (art. 14).

Pagină realizată de jurist,

Costel-Alexandru GHEORGHE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.5, 1-15 MARTIE 2007Vizualizari: 532

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 183cc

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarefdb7.html-articol=845.htm

Se prefigurează o creştere explozivă a comerţului cu porumb

Analiştii prefigurează pentru viitor o creştere explozivă a suprafeţei cultivate cu porumb. Prognoza lor are la bază rolul pe care îl va avea această plantă în producerea bioetanolului în toate ţările dezvoltate ale lumii. De fapt, în America de Nord suprafaţa cultivată cu porumb a crescut într-un singur an cu 5 milioane de hectare şi este de aşteptat ca în următorii ani şi Europa să se alinieze la această nouă tendinţă.

Europa reacţionează diferit

Suprafeţele de porumb boabe şi porumb siloz în 2007, la nivelul Uniunii Europene, înregistrează diferenţe în ciuda unei stabilităţi aparente. Suprafaţa totală cultivată cu porumb în cele 27 de state membre ale Uniunii Europene plus Elveţia este de aproape 13,5 milioane de hectare şi a crescut cu 1,2%, cu diferite grade de dezvoltare pentru porumbul boabe şi porumbul siloz şi pentru diferite regiuni de cultivare a porumbului.

Porumbul boabe a scăzut din nou în Europa de Vest cu 4%.

Suprafaţa cultivată cu porumb boabe s-a diminuat în Franţa, dar scăderea a fost mai puţin semnificativă.

În Europa de Est sunt perspective substanţiale de dezvoltare, iar în România încep să devină realitate, suprafeţele cultivate cu porumb crescând cu 250.000 hectare în 2007, apoi suprafaţa cu porumb boabe ar trebui să rămână stabilă la 2,6 milioane de hectare.

Suprafaţa cultivată cu porumb siloz a crescut în Europa de Vest, în special în Germania, şi de asemenea în Austria, Belgia şi Franţa.

În Europa de Est nu au fost schimbări ale suprafeţelor, astfel că suprafaţa cultivată cu porumb siloz în Uniunea Europeană va fi de aproximativ 4,8 milioane de hectare.

Tabelul îl găsiţi în revistă

Porumbul modificat genetic, o certitudine

Porumbul modificat genetic şi sămânţa de porumb destinată însămânţărilor cunoaşte o creştere substanţială în Uniunea Europeană.

Producţia Bt MON810 (singura varietate de porumb modificat genetic aprobată a se cultiva în Uniunea Europeană) a înregistrat o creştere semnificativă în special în Franţa, unde acoperă 25.000 ha, în 2007, în comparaţie cu numai 5.000 ha cultivate în 2005.

Spania este liderul Uniunii Europene în cultivarea de porumb modificat genetic, cu 55.000 ha, dar alte ţări ca Germania şi Republica Cehă pot cultiva fiecare mai mult de 2.000 ha de porumb modificat genetic în 2007.

Pentru a aproviziona această piaţă, sectorul franţuzesc al seminţelor produce porumb modificat genetic, pregătindu-se exemplar în acest sens.

În aşteptarea reglementării care stabileşte pragul pentru prezenţa accidentală a seminţelor modificate genetic în seminţele convenţionale, sectorul seminţelor de porumb din Franţa a continuat să implementeze specificaţii chiar şi mai stricte, menite să scadă nivelul prezenţei accidentale, făcând acest lucru pentru al optulea an consecutiv.

Fapt este că Uniunea Europeană a decis să crească producţia convenţională de seminţe de porumb.

Comparativ cu situaţia din 2006, o suprafaţă suplimentară de 9.000 ha de loturi de hibridare a fost însămânţată în Europa de Vest.

Franţa s-a reîntors la nivelul anului 2005, cu 47.000 ha de loturi semincere care vor acoperi cererea din Europa de Vest. Chiar şi Ungaria, cu 24.000 ha, poate vinde o parte de producţie României pentru pieţele din Europa de Est.

Tabelul îl găsiţi în revistă

Prognoza nu este una optimistă

În Franţa, la începutul lunii iunie, rămăseseră zeci sau mii de hectare care aşteptau să fie însămânţate în nord-vestul ţării datorită faptului că nu plouase mai bine de o lună.

Culturile semănate de la sfârşitul lunii martie sunt acum uniforme şi reprezintă un plus în comparaţie cu starea de producţie a unui an normal. În schimb, culturile semănate la sfârşitul lunii aprilie şi luna mai vor avea un impact asupra producţiei medii, în special în sud-vestul Franţei.

În Danemarca, Regatul Unit al Marii Britanii, Olanda, Belgia şi Austria, după o toamnă şi iarnă blândă, plus precipitaţii abundente într-un aprilie foarte călduros, porumbul a fost semănat cu trei săptămâni înainte de perioada normală. Plantele au crescut mai mult decât de obicei şi se aşteaptă o producţie medie foarte bună.

În Germania, primăvara timpurie a fost foarte secetoasă şi a determinat apariţia a numeroase probleme, dar ploile din luna mai au fost bine-venite chiar şi pentru plantele semănate în condiţii de secetă.

În Polonia, cel mai devreme a fost semănat porumbul la începutul lunii aprilie, în sud-vest, şi a continuat până la mijlocul lunii mai în nord-estul ţării. La mijlocul lui mai, precipitaţiile reduse şi temperaturile ridicate din vară au determinat instalarea graduală a secetei, care poate avea impact negativ asupra producţiei medii.

Cam acelaşi lucru se poate spune şi despre Republica Cehă.

În Ungaria, ploile au apărut în vest în prima săptămână a lunii mai, deci aici nu au apărut probleme la cultura porumbului. Ploile au fost mai scăzute cantitativ în estul ţării, dar culturile par să se dezvolte normal. Nu se poate spune acelaşi lucru despre Slovenia, unde însămânţatul a fost terminat la începutul lunii mai, culturile semănate în aprilie sunt neuniforme ca urmare a precipitaţiilor scăzute: numai 200 mm de precipitaţii, iar prognozele meteo sunt departe de a fi unele optimiste.

În Sud, în Spania şi Portugalia, prognoza producţiei este una pesimistă.

Situaţia în Italia şi Grecia a fost şi mai dificilă. Iarna a fost foarte uscată, iar ploile din primăvară nu au fost suficiente ca să menţină nivelul normal de apă în sol. În nordul Italiei, se vorbeşte deja de restricţii pentru apa de băut, iar producţiile medii pentru porumbul boabe se aşteaptă să fie mai mici cu 10-20% decât cele normale.

Mutându-ne în Est, Bulgaria şi România au suferit de un deficit al apei încă din toamnă. Situaţia culturilor de porumb în vară se aşteaptă să se înrăutăţească deoarece în aceste ţări nu se utilizează irigaţiile.

În Croaţia, Serbia şi Ukraina situaţia poate deveni alarmantă. După ce au semănat mai devreme cu 2-3 săptămâni într-un sol foarte uscat, deficitul curent de apă este o cauză majoră de îngrijorare pentru fermierii care s-au confruntat deja cu perspective foarte proaste la recoltatul cerealelor de toamnă.

România, lider în Uniunea Europeană

Din punctul de vedere al suprafeţei cultivate suntem lider absolut al UE. Ca producţie, pare că ne vom situa pe ultimul loc în rândul marilor cultivatori ai Uniunii Europene.

Ţara
Suprafaţa cultivată
în 2007, mii ha
Producţiaprognozată
mil. tone
România
2,40
4,50
Franţa

1,45
12,90
Ungaria
1,20
4,80
Italia
1,02
9,0
Polonia
0,32
1,60

Dr. Iuliana Ionel, Institutul de Economie Agrară, Academia Română

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 1489

☐
Comentarii
☐
☐
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Adrian Păunescu, un poet al iubirii

„Eu cred că mai întâi a fost satul şi după aceea au venit dealurile din jur, ca să păzească frumuseţea asta“.
(Octavian Goga)

Undeva, pe tărâmul fermecat al poeziei, un om zideşte o casă. Din truda sa apare un loc de adunare şi mângâiere a părinţilor recunoscuţi ori a celor uitaţi de copii, un locaş cuprinzător pentru anotimpuri şi oameni, pentru întrebări şi libertate, pentru tinerii şi satele unei ţări şi peste toate e…, totuşi, iubirea şi totuşi, Adrian Păunescu.

Cine citeşte cărţile lui Adrian Păunescu îl poate vedea cum, aidoma meşterului din vechime, îngroapă sentimentele în temelia adăpostului de versuri, zideşte cu teamă dar şi curaj, vocea-i puternică face din substantive o armată iubindu-se pe tunuri, iar în mâinile sale „virgula e doar un punct care plânge“.

Adrian Păunescu s-a născut la 20 iulie 1943, la Copăceni, judeţul Bălţi, astăzi Republica Moldova şi este unul dintre cei mai cunoscuţi scriitori români contemporani.

Creaţia sa literară este deosebit de bogată şi include peste 40 de cărţi publicate, începând cu anul 1965 : Ultrasentimente, Mieii primi, Fântâna somnambulă, Istoria unei secunde, Repetabila povară, Poezii de până azi, Iubiţi-vă pe tunuri, Totuşi iubirea, Sunt un om liber, Infracţiunea de a fi, Cartea Cărţilor de Poezie etc.

În glasul poeziei sale şi-a făcut loc şi imaginea satului, privit drept rădăcină a existenţei care, odată pierdută, deschide calea unei suferinţe ce îi apropie pe ţărani doar de Dumnezeu.

„…Au ajuns ţăranii la oraş,
Cu aceleaşi triste, vechi cavale,
Amăgiţi că drepturi au, egale
Şi că sunt ai muncii uriaşi,
Doamne, dar în grija cui îi laşi…
…Biblicele chinuri îndurate,
Semne ale forţei lor rămân,
Tot ţăranii le plătesc pe toate,
Dumnezeu a fost ţăran român…“.

Poetul trăieşte cu intensitate amintirea casei părinteşti şi a copilăriei şi resimte depărtarea de sat, ce îi oferea o temelie şi un nume şi însemna parcă o altă viaţă, devenită acum doar un loc veşnic opus uitării.

„Mi-e dor de casă, dor de casa mea,
Mi-e dor de-o casă care nu există,
Mi-o-nchipui iar, cu-o bucurie tristă…

…Ea nu se află azi în niciun sat,
O rezidesc din lacrimi şi neştire
Mi-e dor de casa mea din amintire…“.

În poezia lui Adrian Păunescu, satul „în amintiri miroase a pâine“, iar lumea sa şi totodată a copilăriei este una a lucrurilor simple, obţinute cu trudă, însă preţuite şi înnobilate de rostul lor şi de apropierea celor dragi.

„Luxul mamei cel mai mare
Când copii ne mai simţeam
Era pâinea de pe masă
Şi gutuia de la geam“.

Oricât ar fi de preţuit sau contestat omul Adrian Păunescu, atunci când se află în universul versurilor sale cititorul nu poate să uite…, totuşi, iubirea.

Dr. Ovidiu LUCHIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.6, 16-31 MARTIE 2007Vizualizari: 971

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizarefded.html-articol=906.htm

Atenţie la comisioanele consultanţilor! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulAtenţie la comisioanele consultanţilor!

- Viitorii beneficiari ai FEADR trebuie să fie atenţi la costurile alcătuirii documentaţiei

Agenţia de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit recomandă potenţialilor beneficiari să aleagă cu grijă firmele private de consultanţă şi să încerce să obţină cât mai multe oferte alternative care să determine un cost corect al serviciilor prestate.

Plafoanele maxime eligibile pentru aceste tipuri de cheltuieli vor fi prevăzute în ghidurile solicitantului pentru fiecare măsură în parte. Dan Gherghelaş, directorul general-adjunct al APDRP, afirmă că agenţia va monitoriza cu atenţie pentru fiecare proiect nivelul de cheltuieli aferente alcătuirii documentaţiei necesare obţinerii finanţării nerambusabile prin Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală.

Costurile generale ale proiectului, care pot intra în serviciile oferite de firmele de consultanţă, pot reprezenta: taxe pentru arhitecţi, ingineri şi consultanţi, studii de fezabilitate, taxe de certificare pentru pregătirea implementării proiectului. Din experienţa programului SAPARD, a rezultat că multe firme de consultanţă solicită nivelul maxim de comision chiar peste acest nivel, urmând să subcontracteze anumite servicii unor terţi.

De asemenea, domnul Gherghelaş a mai precizat că „APDRP nu are în vedere elaborarea unui sistem de acreditare a firmelor de consultanţă pentru investiţii şi nici nu va recomanda anumiţi furnizori de servicii.“ Totuşi, pentru a veni în ajutorul potenţialilor beneficiari, APDRP a alcătuit o listă orientativă cu toate firmele de consultanţă care au întocmit cel puţin un proiect SAPARD.

Începând cu luna octombrie, Agenţia va pune la dispoziţia potenţialilor beneficiari ghidurile de finanţare finale şi va începe primirea de proiecte pentru modernizarea exploataţiilor agricole (Măsura 121), procesarea produselor agricole şi silvice (Măsura 123), precum şi pentru modernizarea satelor (Măsura 322).

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 641
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizarefe33.html-articol=656.htm

Cinci argumente pentru rapiţă > REVISTA LUMEA SATULUI

Cinci argumente pentru rapiţă

Cultura de rapiţă a revenit în actualitate datorită multiplelor avantaje pe care le oferă atât cultivatorului, cât şi consumatorului de produse rezultate din procesarea sa.

Uleiul obţinut din seminţele de rapiţă este un foarte bun ulei alimentar, dar în ultimul timp a devenit importantă folosirea acestuia ca materie primă utilizată la obţinerea biocombustibililor.

Avantaje comparative

Rapiţa a devenit o cultură de mare interes, datorită unor avantaje pe care le conferă:

- piaţă sigură de desfacere a produselor;
- este puţin pretenţioasă faţă de condiţiile pedoclimatice;
- foarte bună premergătoare pentru cereale;
- valorifică bine îngrăşămintele administrate;
- permite mecanizarea completă, acest fapt constituind un mare avantaj în condiţiile lipsei forţei de muncă;
- este o bună plantă meliferă.

Protecţia culturilor de rapiţă împotriva bolilor şi dăunătorilor este posibilă numai aplicând o strategie adecvată, care presupune cunoaşterea particularităţilor de manifestare şi de evoluţie a agenţilor de dăunare specifici.

Aceste considerente au făcut ca, în anul agricol 2006-2007, în judeţul Giurgiu să se cultive o suprafaţă mai mare cu rapiţă care, în ciuda condiţiilor mai vitrege ale acestui an, promite producţii bune.

Exploataţiile mari din judeţul Giurgiu cultivă rapiţă de mai mulţi ani, cu rezultate foarte bune. În acest an, firma KWS a organizat un simpozion la Băneasa, judeţul Giurgiu, în data de 13 iunie, în colaborare cu OJCA Giurgiu, ocazie cu care au fost prezentate şi exemplificate în câmp problemele fitosanitare ale culturii de rapiţă pentru prevenirea creşterii rezervei de boli şi dăunători specifici. La simpozion au participat fermieri din ţară şi cultivatori de rapiţă din judeţul Giurgiu care poartă legături permanente cu specialiştii consultanţi ai OJCA Giurgiu.

Fiecare produs chimic a fost însoţit de aspecte privind substanţa activă, recomandări privind modul de administrare, efecte principale şi secundare.

Au fost prezentate loturi de rapiţă la care au fost aplicate diferite scheme de tratamente, fiind evident efectul fiecăreia, şi s-au făcut recomandările necesare.

Temele simpozionului au fost:

- aspecte tehnologice ale culturii de rapiţă - diferite soiuri;
- dăunătorii culturii de rapiţă;
- bolile culturii de rapiţă;
- combaterea daunătorilor: Calypso 480 SC; Proteus OD 110;

- Folicur Solo 250 EW - protecţia împotriva bolilor şi regulator de creştere;
- tratamentul seminţelor: Chinook 200 FS;
- combaterea buruienilor: Furore Super 75 EW.

O nouă generaţie de hibrizi

Un interes aparte a stârnit o nouă generaţie de hibrizi KWS care cuprinde şi soiurile Tristan, Tragan şi Tassilo. Toate aceste soiuri s-au remarcat printr-o vigoare foarte bună, uniformitate a lanului şi printr-o creştere a producţiei cu 7-9% faţă de martorul oficial. Nu în cele din urmă, soiul Robust a adus în primul an de testare oficială un spor de producţie de 11% faţă de martorul oficial, caracterizându-se printr-o perioadă vegetativă mai lungă şi generativă mai scurtă, concretizate în acumularea în ritm mai rapid şi intens a substanţelor de rezervă în bob.

În urma simpozionului, o mare parte dintre fermierii participanţi din judeţul Giurgiu şi-a manifestat interesul privind sporirea suprafeţelor ce vor fi cultivate cu rapiţă în toamna anului 2007, ţinând cont şi de faptul că zona oferă condiţii favorabile din punct de vedere climatic, dar şi al solului, precum şi datorită interesului crescut pentru această cultură în obţinerea biocarburanţilor, care constituie o piaţă de desfacere cu perspective.

Ing. Gheorghe MITULEASA, director executiv adjunct
Ing. Gabriel RADU, consultant OJCA Giurgiu

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 2127

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: c4188
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Satele franceze merită vizitate

Cine ajunge în Franţa e tentat să viziteze marile oraşe încărcate de istorie şi cultură – şi îi dăm dreptate, pentru că are ce vedea. Dar ca oriunde în Europa, şi în Franţa se încearcă o promovare a turismului rural, a satelor încărcate de pitoresc şi tradiţii, unde lumea, chiar dacă trăieşte beneficiind de tehnica modernă, are parcă un alt mers – mai calm, mai cald şi, de cele mai multe ori, mai sănătos. Iar istoria şi-a lăsat amprentele nu doar în oraşele mari, ci şi în satele ce pot părea rupte de lume. Vă prezentăm astăzi două sate unde vom găsi de la ruine din Evul Mediu, la mine dezafectate din secolul al XIX-lea sau ferme moderne.

Sahorre, comună în zilele noastre, se întinde pe 1.488 ha şi s-a format în anul 1822 prin unirea satelor Sahorre şi Torrent. Se găseşte în Pirineii Orientali, la sud de Villefrance, în Valea Rotja, la adăpostul munţilor care o înconjoară. Râul ce o traversează, numit Sahorre, are un curs lin aici, dar în amonte este foarte tumultuos, permiţând ridicarea unor uzini hidroelectrice. Spre sud, se poate zări cel mai înalt vârf: Tres Estelles, ce atinge nu mai puţin de 2.099 m.

Numele a apărut pentru prima oară în secolul al X-lea sub forma de Savora, Savorra (anii 932, 953), sau chiar Sahorra prin 966 şi se crede că provine din cuvântul de origine latină saburra, derivat de la sabulum, ce înseamnă nisip. În Evul Mediu, mai multe congregaţii religioase deţineau diverse clădiri aici, dar senioria aparţinea contelui de Cerdagne, iar mai târziu domeniului regal.

Sahorre, sat de foşti mineri

În satul Sahorre, locuitorii au trăit multe secole datorită muntelui din care extrăgeau fierul, după cum arată şi numele Minele, dat nordului comunei. Începând cu secolul al XIX-lea, exploatarea fierului a căpătat proporţii, iar comuna chiar o înflorire, numărul locuitorilor ajungând la 800. Dar în secolul al XX-lea nu mai era nimic în subteran şi minele au fost închise.

S-a început apoi exploatarea florinei, dar şi aceasta a încetat, astfel încât în zilele noastre locuitorii se ocupă cu pomicultura – localitatea fiind renumită pentru merele golden – dar şi cu creşterea animalelor. Datorită acestor schimbări economice, numărul locuitorilor a scăzut dramatic, astăzi atingând doar 300.

Dacă ajungi aici, trebuie să vizitezi şi biserica, deoarece nu există loc pe pământ unde oamenii să nu-şi concretizeze sentimentul religios. Dar nu biserica din sat unde se adună astăzi oamenii merită atenţia, ci aceea aflată pe un deal înalt.

Chiar dacă astăzi este dezafectată, se mai poate observa că provine dintr-un edificiu roman, ce are abside semicirculare deosebit de frumoase, dar şi fereastre din marmură. Dacă tot urci până aici, poţi vizita clopotniţa-turn, ridicată pe trei niveluri, ce rezistă încă timpului.

Castelul de la Thorrent rezistă şi azi

În Thorrent, celălalt sat al comunei, se găseşte biserica Sfintei Cruci, tot un edificiu roman, proaspăt renovat, castelul Thorrent, cu al său donjon în formă de cvadrilater şi turnul cilindric, şi turnul Goa, atestat pentru prima oară în secolul al XIV-lea şi restaurat în 1990.

Istoria satului Thorrent îşi are începuturile în era creştină – ca multe sate franceze – prin anul 900, la mai puţin de un secol de când Carol cel Mare cucerise Roussillon. Trei călugări au venit aici ca să ridice o nouă mănăstire, dar pentru că locul ales era atât de interesant, baronul Thorrent şi-a ridicat un castel ce se poate vizita şi astăzi, deoarece a fost renovat în secolul al XIX-lea. Satul este menţionat pentru prima dată de preotul Bernard Téresac în 1347.

Delia CIOHODARU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR. 7, 1-15 APRILIE 2007Vizualizari: 1072

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 82b6b

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Crizantemele, florile de aur ale toamnelor târzii

Luna octombrie străluceşte prin culorile ruginii ce împodobesc copacii, podgoriile şi grădinile. Toamna se îmbracă în straie luminoase, solare, oferind un adevărat spectacol de culoare. Soarele parcă s-a coborât pe pământ şi a îmbrăcat natura în tonuri calde, splendide.

Grădinile părăsite încet de frunze încep să fie golaşe, însă nu pustiite. Crizantemele şi tufănelele îşi desfăşoară regalul floral într-o multitudine de nuanţe, forme şi dimensiuni. Ne bucurăm de o varietate de specii, de la tufănele dese, cu flori mici şi delicate îmbulzite ca într-o umbrelă să îmbrace tufa, până la suavele crizanteme ciufulite, cu petale parcă din tăiţei, ori maiestuoasele regine albe, cu flori ca bulgării.

Indiferent de specie, crizantemele sunt florile de aur ale toamnei, care rezistă mult timp, bucurând sufletul şi ochiul.

Cum se înmulţesc

Înmulţirea se realizează prin butaşi obţinuţi din lăstarii porniţi din rădăcină, care se despart de planta-mamă şi se plantează până la primăvară în răsadniţe.

Toamna se aleg cele mai frumoase şi viguroase exemplare înflorite. După ce se retează tija florală, lăsându-se 10 cm de la tulpină la bază, planta-mamă se scoate din pământ şi se plantează în ghiveci.

Peste iarnă se ţine la răcoare, între 5-8°C, udându-se moderat. În februarie-martie, se forţează plantele pentru a emite drajoni (lăstari) la bază, mutându-se la lumină, aer şi temperaturi între 12-14°C. Când drajonii au 12 cm se detaşează de planta-mamă. Dintre aceştia se fasonează butaşi de 8 cm, cu 4-5 frunze, care se plantează în nisip pentru înrădăcinare, la temperaturi de 15-20°C şi stropire zilnică. Se repică după înrădăcinare, iar în aprilie-mai se plantează la loc definitiv, la distanţă de 30-40 cm. Înainte de plantare se îndepărtează vârful plantei deasupra frunzei a 8-a.

La baza plăntuţei se înfig sprijinitori de care se leagă planta pe măsură ce creşte. Terenul pe care se plantează tinerele crizanteme trebuie lucrat adânc şi îngrăşat din toamnă. Sunt recomandate terenurile însorite şi fără umezeală. Trebuie îndepărtaţi copilii de la îngemănarea frunzelor cu tulpina, iar o dată pe lună se aplică îngrăşare suplimentară, dimineaţa, după udat. Se poate folosi un amestec de balegă cu apă, o parte la 10 părţi, ori 30 g azotat de amoniu dizolvat în 10 litri de apă.

Prin august, crizantemele au între 30 şi 50 cm şi începe să apară primul boboc floral ce trebuie îndepărtat imediat după apariţie. Lângă primul boboc apar 3 lăstari, bobocii de ordinul 1. Pentru obţinerea florilor mari se va reţine un singur astfel de boboc ori unul de ordinul 2.

După cum aţi văzut, e drum lung şi muncă multă până la obţinerea acestor splendide flori de toamnă, dar merită!

Narcisa DOHANOV

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 3359

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vizualizareff92.html-articol=938.htm

Totul despre fondurile europene

Preocuparea permanentă a OJCA Ialomiţa pentru asigurarea informării şi implicit a creşterii nivelului profesional al fermierilor ialomiţeni a condus la organizarea în Slobozia a simpozionului „Finanţarea nerambursabilă prin Fondul European Agricol de Dezvoltare Rurală pentru Investiţii Private şi sprijinul guvernamental acordat producătorilor agricoli“.

Cu acest prilej, ing. Pandele Mariana, director executiv OJCA Ialomiţa, a prezentat pe larg experienţa Oficiului judeţean în ceea ce priveşte implicarea consultanţilor pentru sprijinirea fermierilor în dificila lor încercare de a accesa fonduri nerambursabile.

Consilierii OJCA au distribuit pliante privind metodologia de accesare a fondurilor nerambursabile. S-au prezentat următoarele:

Ce este FEADR?

Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) este un instrument de finanţare creat de Uniunea Europeană pentru a sprijini ţările membre în implementarea Politicii Agricole Comune. România nu este singura ţară care va beneficia de acest fond, ci şi alte state membre, în consecinţă existând o concurenţă reală pentru absorbţia banilor alocaţi.

Priorităţile programului concretizate în 4 domenii (axe) sunt:

Axa I – „Creşterea competitivităţii sectorului agricol şi silvic“.
Axa II – „Îmbunătăţirea mediului şi a zonelor rurale“.
Axa III – „Calitatea vieţii în zonele rurale şi diversificarea economiei rurale“.
Axa IV – „LEADER“.

Ce se poate finanţa din FEADR ?

Fondurile nerambursabile europene vor fi acordate pentru următoarele tipuri de investiţii private:

- modernizarea exploataţiilor agricole (Axa I);
- creşterea valorii economice a pădurilor (Axa I);
- creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi silvice (Axa I);
- îmbunătăţirea şi dezvoltarea infrastructurii legate de dezvoltarea şi adaptarea agriculturii şi silviculturii (Axa I);
- diversificarea activităţilor nonagricole (Axa III);
- sprijin pentru crearea şi dezvoltarea microîntreprinderilor cu scopul de a promova spiritul întreprinzător (Axa III);
- încurajarea activităţilor turistice (Axa III);
- servicii de bază pentru economia şi populaţia rurală (Axa III).

Ce trebuie ştiut pentru accesarea FEADR?

Pentru a putea beneficia de fondurile nerambursabile prin FEADR, în vederea finanţării propriei afaceri, trebuie să vă încadraţi într-o categorie de beneficiar eligibil sau, după caz, să deveniţi unul eligibil.

Beneficiarii eligibili pentru proiectele de investiţii se vor încadra, în general, în una dintre următoarele categorii:

Persoană Fizică Autorizată/Asociaţie Familială (PFA/AF).

Este cea mai simplă formă de beneficiar eligibil, în linii mari, acest statut obţinându-se prin autorizare la primăria locală.

Asociaţii în domeniu cu statut juridic, Grupuri de producători şi Cooperative.

Este forma cea mai agreată de către mecanismele comunitare, deoarece sprijinul financiar nerambursabil se adresează direct mai multor persoane, iar investiţia va avea un impact mult mai mare.

Microîntreprinderi şi întreprinderi mici şi mijlocii

Clasificarea în această categorie se face potrivit OG nr. 27/2006, pentru modificarea şi completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înfiinţării şi dezvoltării întreprinderilor mici şi mijlocii:

- microîntreprinderile până la 9 angajaţi şi mai puţin de 2 milioane de euro cifră de afaceri;
- întreprinderile mici între 10 şi 49 de salariaţi şi mai puţin de 10 milioane de euro cifră de afaceri;
- întreprinderile mijlocii între 50 şi 249 de angajaţi şi mai puţin de 50 milioane euro cifră de afaceri.

Ing. Traian IORGA, consilier mass-media OJCA Ialomiţa

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2007Vizualizari: 802

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 1a039

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Recomandări privind igiena în adăposturile de porcine (II) > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Recomandări privind igiena în adăposturile de porcine (II)

C. Dezinfecţia propriu-zisă – etape

- se alege dezinfectantul cu proprietăţile detergente şi dezinfectante cele mai bune, rapid biodegradabil şi ecologic, stabilindu-se concentraţia şi modul de aplicare (de exemplu, Virkon S, Virucidal, Virocid);
- se pregăteşte soluţia de lucru, în funcţie de cerinţele dezinfectantului şi suprafaţa dezinfectabilă;
- se condiţionează adăpostul pentru dezinfecţie (se îndepărtează apa din recipiente, excavaţii, hrănitoare);
- se împrăştie cantitatea de soluţie de lucru calculată pentru adăpost, începând de sus în jos şi din partea opusă spre ieşire. Aplicarea se face prin pulverizare fină, cât mai uniform;
- se închide şi se sigilează adăpostul;
- se încheie actul sanitar-veterinar de dezinfecţie;
- se respectă timpul de contact dintre suprafaţă şi dezinfectant (24 h).

D. Controlul eficienţei dezinfecţiei şi condiţionarea adăpostului pentru repopulare

- o persoană specializată intră prima în adăpostul animalelor şi recoltează tampoane de sanitaţie pentru stabilirea eficienţei decontaminării;
- se aeriseşte adăpostul şi se neutralizează dezinfectantul prin spălare cu apă (cel puţin 12 l/mp suprafaţă dezinfectabilă);
- se aduce adăpostul la parametrii de igienă reclamaţi de tehnologia de creştere şi sanitar-veterinară (temperatură, umiditate etc.).

Trebuie menţionat că adăpostul nu se populează până când laboratorul sanitar-veterinar nu emite rezultatele analizelor făcute. În cazul în care rezultatele sunt pozitive, se recomandă refacerea dezinfecţiei în adăpostul respectiv după ce s-a făcut o curăţire mecanică, insistându-se asupra suprafeţelor de unde au fost recoltate probele pozitive.

Se consideră dezinfecţie necorespunzătoare atunci când procentul de analize pozitive/obiectiv depăşeşte 30% din total.

Dr. med. vet. Aurelia CUC, drd med. vet. Cornelia PREDA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR18, 16-30 SEPTEMBRIE 2007Vizualizari: 678

□

˚Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 1a039
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vizualizareffdd.html-articol=630.htm

Vinuri şi vinuri

Vinoteca de la Murfatlar are 438.922 de sticle cu vinuri rare şi vechi printre care:
- Băbească Neagră, din 1966;
- Cabernet Sauvignon, din anii 1958, 1959, 1964, 1965;
- Sauvignon Blanc, din 1967 şi din 1960;
- Merlot, cel mai vechi fiind din 1964;
- Chardonnay, din 1971 şi mai nou, din 1982;
- Pinot Gris, din 1966;
- Pinot Noir, din 1975;
- Muscat Ottonel, din anii 1984-1986;
- Lacrima lui Ovidiu, din 1978 (denumirea parafrazează celebrul Lacrima Christi de la poalele Vezuviului);
- Riesling din 1959;
- Fetească Albă, din 1959.

(A.H.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2007Vizualizari: 625

□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 0f22c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web

www.lumeasatului.ro
curs valutar

vocea-fermierului_824.html

Vocea fermierului

Reprezentanţi a trei societăţi agricole din judeţul Brăila au punctat pentru revista Lumea Satului cele mai ingrate probleme întâlnite în procesul de gestionare a propriilor afaceri, precum şi disfuncţionalităţile curente ale sistemului.

Jocul de-a SAPARDUL

Ing. Gheorghe Bogdan, manager la SC Danova Leg SRL Brăila, reclamă modul de punctare a proiectelor SAPARD, considerându-l arbitrar.

„În privinţa fondurilor europene, sunt descurajat. Nu voi mai accesa niciun proiect. Mă chinuiesc să achiziţionez prin fonduri proprii şi nu mă mai umilesc peste tot. Te umileşti la finanţe publice, la mediu ş.a.m.d. Peste tot stai la uşi. Anul trecut am depus un al doilea proiect, de 150.000 de euro, pe achiziţie de utilaje agricole şi care a fost declarat eligibil, dar n-au mai fost fonduri. Altfel spus, am fost admis, dar fără loc. Nu cred că a fost corectă notarea lui, ca punct de încadrare. Trebuia să se ia în calcul alte criterii. În cele din urmă, am fost nevoit să achiziţionez o combină de 115.000 euro prin leasing. Cu ce era să recoltez rapiţa şi grâul?“

O poziţie la fel de categorică în privinţa unora dintre politicile agricole ale guvernului a avut şi fiul managerului, Daniel Bogdan, la rândul său specialist în domeniu. „Depinzi de jongleriile statului şi ale mafiei pieţei de cereale, care fixează preţul şi te trage în jos. Statul jonglează prin moneda naţională şi prin cursul monedei euro.“

Povara dublei impuneri

Ing. Violeta Radu, SC Prod Fruits Trade SRL Brăila, apreciază că dubla impozitare a terenurilor face ca efortul financiar al societăţilor aflate într-o astfel de ipostază să crească exponenţial.

„Suntem obligaţi să plătim Consiliului Local Cazasu chirie pentru terenul de sub plantaţiile pomicole, la care se adaugă şi impozitul pe teren prevăzut de codul fiscal. În total, suma anuală aferentă acestor taxe însumează un miliard de lei vechi. Referitor la această dublă impozitare a terenurilor, eu, nefiind totuşi proprietar decât al plantaţiilor pomicole, consider că nu ar trebui să plătesc şi impozit pe teren, din moment ce achit o chirie pentru acesta. De asemenea, ne mai confruntăm cu probleme legate de lipsa subvenţiei la motorină pentru pomicultură şi de îngheţul târziu de primăvară.“

Irigaţiile, o himeră

Ec. Elena Tănase, director economic SC Confeli Impex SRL subliniază importanţa reabilitării sistemelor de irigaţii, condiţie sine qua non a creşterii producţiilor agricole. „Sistemul de irigaţii este complet distrus. Fiica noastră Anca, studentă la ASE şi care este de altfel şi administratorul firmei, a mers pe câmp şi şi-a notat cu conştiinciozitate în agendă: «Tată, o să ne trebuiască un sistem de irigaţii!».

Chiar şi aşa am înregistrat producţii mari la toate culturile. Suntem singura societate din Brăila care plătim pentru arendă 1.000 kg de grâu la hectar. Întâi ne achităm datoria faţă de oameni. Agricultura are părţi negative, dar şi pozitive. Suntem însă optimişti, mai ales că am accesat un proiect de 300.000 de euro pe FEADR pentru achiziţie de utilaje. Neîndoielnic, reabilitarea sistemului de irigaţii ar fi un mare câştig pentru noi.“

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
1171
☐
Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vogel-noot-in-varianta-ruseasca_552.html

Vogel& Noot, în varianta rusească

Perseveranţa aduce cu sine succesul, iată o doctrină care a fost, de-a lungul timpului, confirmată de compania Vogel& Noot.

Prima fabrică a companiei a fost înfiinţată în anul 1872, de către Friederich Wilhem Vogel şi Hugo Noot, şi avea ca scop principal producerea de utilaje agricole, mai precis capete de plug.

În timp, aria activităţii companiei Vogel & Noot s-a extins, astfel încât înainte de Primul Război Mondial producea şi scule de îndoit în muchii, radiatoare din table de oţel, utilaje de presare a tablei şi tehnică de ambalare. În această perioadă avea deja 800 de angajaţi, personal care s-a mărit an de an.

Cert este că, în 2003, atunci când a fost preluată de Dieter Mengele Beteilingung, compania, deja divizată pe sectoare de activitate, avea aproximativ 3.200 de angajaţi. Din momentul în care Vogel & Noot a intrat în proprietatea domnului Mengele, a cunoscut un progres considerabil prin lărgirea gamei de produse şi prin achiziţionarea de proprietăţi, unde aveau să se dezvolte fabrici noi de producere a utilajelor.

Miza pe unguri

Cea mai recentă realizare a companiei este achiziţionarea unui teren cu o suprafaţă de 6,7 ha, în Torokzsentmiklos, Ungaria. Pe acest teren a fost demarată construcţia unei noi fabrici de producţie. Valoarea la care au fost estimate investiţiile în proiectul acesta atinge cifra de 7,5 milioane de euro. Finalizarea acestui proiect a fost destul de rapidă, făcându-se în doar cinci luni. Asta face dovada unei munci asidue şi consecvente, iar rezultatele nu s-au lăsat aşteptate.

La începutul anului 2009, în fabrica din Torokzsentmiklos a început producţia de grape cu discuri scurte, afânatoare de sol şi tăvăluguri, cultivatoare. Acestea sunt, de fapt, principalele produse pe care se va axa activitatea fabricii. Obiectivul companiei Vogel& Noot pentru anul 2009 este acela ca punctul forte să devină producţia de utilaje fitosanitare.

Această poziţie a fost, într-o oarecare măsură, consolidată şi de preluarea diviziei fitosanitare din cadrul firmei Holder, în 2008, companie care este recunocută pe plan mondial ca fiind un mare producător de utilaje fitosanitare.

Apartenenţa la concernul rusesc, un deziderat împlinit

Pe lângă prezentarea fabricii nou construită, Dieter Mengele a făcut şi un anunţ foarte important prin care declara că, de la 1 ianuarie 2009, Vogel &Noot a fost vândută marelui concern constructor de maşini CTP/ Agromasholding BV. Compania căreia a fost vândută se bucură prin produsele sale de un renume extraordinar în Rusia.

Produsele CTP deservesc atât sectoarele agricole cât şi pe cele ce ţin de minerit, dezvoltarea infrastructurilor, petrol, gaze şi construcţii. Domnul Mengele a făcut totuşi precizarea potrivit căreia responsabilitatea intereselor diviziilor Vogel& Noot aparţine încă conducerii şi personalului propriu. Apartenenţa companiei la marele concern rusesc duce la consolidarea poziţiei pe piaţă a companiei Vogel& Noot.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
652

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

voichita-suba-si-minunatele-cantari-de-p...

Voichiţa Suba şi minunatele cântări de pe Crişul Alb

Voichiţa Suba este interpretă de muzică populară, mai precis cântă folclor autentic tradiţional de pe Valea Crişului Alb, din judeţul Arad. Fiică a preotului din Moneasa, este căsătorită şi are două fetiţe. Cântă de când se ştie, dar a debutat în 1997 la emisiunea de televiziune „Cântecul de acasă“ a domnului Tiberiu Ceia. Au urmat apoi în 1999 primele imprimări în Radiodifuziune, cu orchestra Radiodifuziunii, sub bagheta maestrului Adrian Grigoraş.

În 2001 a realizat primul album „Drag mi-e jocul, bată-l focul“. El conţine 17 piese, toate fiind folclor autentic tradiţional de pe Valea Crişului Alb. În 2008 a realizat al doilea album, „În pădure la Moneasa“. Titlul albumului este dat de oamenii din minunata zonă a staţiunii Moneasa, acolo unde îşi are rădăcinile.

O armonie perfectă

Acum lucrează la alte 9 piese, toate fiind înregistrate cu orchestra populară Rapsozii Zarandului din Arad, condusă de maestrul Petrică Paşca.

„Cu orchestra Rapsozii Zarandului colaborez din 1997, de când participam la concursuri şi festivaluri, dar am devenit propriu-zis colaboratoarea dumnealor din 2006 şi mă bucur. Împreună reuşim să ducem mai departe folclorul nostru tradiţional arădean“, afirmă cu mândrie Voichiţa. Pe lângă aceasta, alături de maestrul Petrică Paşca a realizat o emisiune la un post de televiziune local din Arad, Info TV – Duminica la joc, scopul acesteia fiind atât prezentarea interpreţilor consacraţi, dar mai ales promovarea tinerilor iubitori de folclor şi de muzică populară.

Mugurii care vor rodi curând

În plan personal duce o viaţă fericită. Este căsătorită şi are două fetiţe care îi calcă pe urme. Amândouă au moştenit glasul şi darul cântecului. Cea mare a fost selectată de către doamna Marioara Murărescu la preselecţia Muguri de tezaur şi a cântat în spectacolul „Muguri de tezaur şi moştenitorii“, realizat la Arad în urmă cu câteva luni.

Cântăreaţa manager

În viaţa de toate zilele este director la o societate de construcţii, fiind într-un fel arhitectul Primăriei Bocsig. Are 50 de angajaţi şi se ocupă de partea financiar-contabilă a întreprinderii.

„Fetiţele şi cântecele mele...“

– Care sunt cele mai importante realizări de până acum din viaţa dvs. de artist, de interpret de muzică populară şi ce vă propuneţi pentru viitor?

– Principalele realizări din viaţa artistică sunt albumele mele. Primul album pot să spun că a apărut odată cu prima fetiţă, în 2001 şi, bineînţeles, cântecele mele îmi sunt dragi ca nişte copii. În fiecare am pus o părticică din sufletul meu. Visul meu este să imprim câteva piese cu taraf tradiţional, respectiv cu taragot, clarinet şi dubă, cum se zice aici la noi, în zonă. Pentru că aşa se cânta mai demult pe Valea Crişului Alb.

– Unde sunt ţambalul şi acordeonul din taraf?

– La noi în zonă nu s-a cântat cu ţambal, s-a cântat doar cu contrabas şi cu tobă. E specific zonei noastre. În judeţul Arad nu s-a cântat cu ţambal.

I. BANU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
2272

☐

° Comentarii

☐

☐

° 1. iuga nicoae -- (27-September-2011) Meritoriu trebuie sa fie sotul care s-o merite pe autentica fata a popii. E adevarata, reala si autentica in tot ce face. IN TOT !!!!!!!!!!!!!!

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

volum-omagial_906.html

Volum omagial

Cu ocazia împlinirii vârstei de 80 de ani a profesorului doctor, doctor honoris causa, Nicolae Ghena, a avut loc la Facultatea de Horticultură din Bucureşti o şedinţă festivă la care au luat cuvântul personalităţi renumite ale învăţământului superior horticol şi cercetării pomicole româneşti

Profesori universitari distinşi

Textele acestor luări de cuvânt, precum şi a mesajelor trimise, împreună cu datele biografice şi din activitatea celui sărbătorit au fost tipărite într-un volum care iniţiază seria „Profesori distinşi ai Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară – Bucureşti“.

Ca profesor, pe lângă formarea a zeci de generaţii de specialişti în pomicultură la I.A.N.B. Bucureşti şi horticultură tropicală la Universitatea de Ştiinţe Agronomice din Dschang, Camerun, Nicolae Ghena a adus contribuţii deosebite la modernizarea laboratoarelor de specialitate, la înfiinţarea unor plantaţii intensive şi superintensive la Catedră şi Ferma Băneasa.

Activitatea ştiinţifică

Paralel cu activitatea didactică, Prof. dr. Nicolae Ghena a desfăşurat o bogată activitate ştiinţifică, aducând contribuţii originale la studiul sistemului radicular al diferitelor specii de pomi, folosirea îngrăşămintelor minerale în cultura pomilor, ecologia pomicolă şi pomologia, cultura intensivă şi superintensivă a pomilor.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.17, 1-15 SEPTEMBRIE 2009 Vizualizari:
618

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vom-avea-acces-la-finantarea-institution...

„Vom avea acces la finanţarea instituţională de bază şi complementară“ > REVISTA LUMEA SATULUI

„Vom avea acces la finanţarea instituţională de bază şi complementară“

A declarat prof. univ. dr. Horia Grosu, director general al Institutului Naţional de Cercetare – Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală Baloteşti, judeţul Ilfov.

– De la bun început, ţin să vă adresez felicitări pentru noua recunoaştere a activităţii derulate în cadrul institutului pe care îl coordonaţi, dobândită recent. V-aş ruga să le spuneţi cititorilor noştri despre ce este vorba.

– Încă din luna noiembrie a anului trecut Autoritatea Naţională de Cercetare Ştiinţifică a demarat procedura de certificare a unităţilor de cercetare ştiinţifică din agricultură şi nu numai. Acum 3 săptămâni am avut la sediul institutului vizita unei comisii alcătuite din cinci experţi care a procedat la certificarea institutului. În urma evaluării, institutul nostru a obţinut punctajul maxim, respectiv A plus.

– Ce înseamnă asta din punctul de vedere al nivelului cercetării ştiinţifice?

– Scopul acestei certificări a fost acela de a accede la finanţarea instituţională de bază şi complementară, adică de la 1 ianuarie 2013 institutul va beneficia de fonduri pentru asigurarea salarizării personalului, plus unităţile necesare.

– Ce au controlat aceşti experţi?

– Au fost mai multe aspecte controlate, din care aş enumera calitatea activităţii de cercetare ştiinţifică, infrastructura de cercetare, calitatea managementului, calitatea politicii de personal ş.a.m.d. În principal a contat foarte mult nivelul cercetărilor ştiinţifice, numărul de lucrări publicate ISI, numărul de contracte internaţionale, în special proiecte europene FP 6, FP7. Vreau să adaug cu acest prilej că institutul nostru a obţinut cele mai multe proiecte FP6, FP 7 la nivel european şi a realizat în perioada evaluată, 2007 – 2011, 25 de lucrări ştiinţifice cotate ISI.

– Am văzut în statisticile dvs. faptul că din 2006, an în care aţi devenit managerul institutului, şi până în 2011 practic s-a dublat cifra de afaceri.

– Este adevărat. Institutul a încheiat bilanţul financiar cu o cifră de afaceri de 204 miliarde lei vechi. Institutul dispune de resurse umane foarte bine pregătite. Dacă mă refer la sectorul de cercetare ştiinţifică, aici activează 30 de cercetători, dintre care 27 au doctorate în diferite domenii de activitate, mă refer la biologie, biochimie, zootehnie, medicină veterinară, iar o treime dintre ei au stagii de pregătire în străinătate. Avem, de pildă, un cercetător care acum doi ani şi-a susţinut teza de doctorat la Paris, iar în prezent se află pentru o perioadă de pregătire de 3 ani la o bursă postdoctorală în Luxemburg. O altă doctorandă, biolog de profesie, se află pentru un stagiu postdoctoral în Japonia.

– Dacă, incontestabil, avem oameni foarte pricepuţi în domeniul acesta, de ce producţia zootehnică românească este totuşi modestă?

– În general, întotdeauna producţia este în urma cercetării ştiinţifice. Problema este aceea de a conştientiza crescătorii de animale, asociaţiile de crescători, federaţiile că este nevoie de mai multă ştiinţă în zootehnie. Numai aşa putem pune în valoare potenţialul genetic al animalelor.

Să nu uităm că în prezent circa 85% din efectivele de taurine din România se află în aşa-zise exploataţii cu 1- 2 vaci. Vă imaginaţi că asemenea exploataţii nu au o cerinţă deosebită pentru cercetarea ştiinţifică. Deci este nevoie ca aceste exploataţii de subzistenţă să treacă în stadiul de ferme comerciale generatoare de profit care să aplice rezultatele cercetării ştiinţifice.

– Institutul pe care îl conduceţi are în vedere, de pildă, selectarea acelor linii genetice care în adevăr să corespundă condiţiilor noastre mai vitrege decât cele pe care le oferă fermierii olandezi?

– Deseori se recurge la importuri, însă aici trebuie precizat că atunci când importăm animale trebuie să ne uităm şi la mediul în care acestea au fost formate. Deci, practic să importăm cumva şi tipul de mediu pentru că dacă le luăm dintr-un anumit mediu şi le aducem în alt mediu cu siguranţă acele animale nu-şi mai pot exterioriza potenţialul genetic.

-– Cu alte cuvinte pledaţi, înţeleg, pentru valorificarea raselor autohtone..

– Şi pentru cele autohtone, dar şi pentru cele de import. Chiar şi institutul nostru a procedat anul trecut la un import de animale din Franţa. Este vorba de 30 de juninci din rasa Montbeliarde şi care se comportă foarte bine. Toate au fătat şi realizăm performanţe la prima fătare de 24 -28 kg lapte de vacă pe zi. Însă le asigurăm un mediu adecvat. Dacă hrana nu este completă şi nu este echilibrată, atunci potenţialul animalului nu poate fi pus în valoare, oricât de mare ar fi acesta.

– În momentul în care vă comparaţi realizările aveţi în vedere anumite ţări care fac recorduri în domeniu şi pot reprezenta modele?

– La producţia de lapte recordul mondial este deţinut de Israel. Media producţiei de lapte în Israel, la nivel de ţară, este de 12.000 kg lapte pe vacă pe an. Şi ca să faceţi o comparaţie, în România aceasta este de 3.500 – 3.600. Deci în Israel producţia este de aproape de 3,5 ori mai mare decât în România. În cazul Isrealului este o dovadă a reuşitei tehnologiei în mediul respectiv. Se ştie, Israelul are o anumită climă, un anumit sol şi iată că au reuşit să înregistreze producţii record având tehnologii performante.

– Pentru ce ar trebui să optăm, pentru o rasă mixtă sau trebuie să avem vaci pentru lapte şi vaci pentru carne?

– Răspunsul nu este unic. El depinde de circumstanţe şi de tradiţie. În partea Centrală şi de Sud - Est a Europei, cu predilecţie, se cresc animale mixte, spre deosebire de America de Nord şi de Sud, unde se preferă animale specializate, fie pentru lapte, cazul rasei Holstein, fie pentru producţia de carne. În cazul nostru putem trece la creşterea rasei de carne şi am în vedere zona colinară.

– Aţi vorbit de producţii mari de lapte. Conţinutul de grăsime este însă foarte important, deci dacă se măreşte cantitatea pe care o mulgi de la un animal pe zi grăsimea pe care o obţii este la cota întregii producţii?

– Din punct de vedere genetic, corelaţia dintre cantitatea de lapte şi procentul de grăsime este negativă. Adică, atunci când fac selecţie pentru o cantitate mare de lapte scade procentul de grăsime. Şi este exemplul evident al rasei Holstein Fries din Israel. Este rasa cu cea mai mare cantitate de lapte, însă cu procentul cel mai mic de grăsime dintre toate rasele Holstein.

– Noi am discutat până acum doar de bovine, aveţi în vedere şi celelalte specii de animale?

– La nivel de institut, noi derulăm experimente pe patru specii de interes economic, mă refer la taurine, ovine, porcine şi păsări.

– Care sunt performanţele la ovine, de pildă? Şi vă pun această întrebare pentru că România, văzută din avion, avea cândva vârfurile munţilor acoperite cu turme de oi.

– După 1989 efectivele s-au redus la toate speciile cu peste 50%, inclusiv la ovine. Şi aici la ovine este exemplul cel mai concludent, în sensul că până în 1990 lâna era subvenţionată de către stat.

După 1990 preţul acesteia a scăzut dramatic şi lâna a devenit necompetitivă. Este exemplul tipic unde a trebuit să schimbăm obiectivele ameliorării de la cantitatea de lână la cantitatea de lapte şi carne. Deci România trebuie să se îndrepte către aceste două direcţii şi să aibă obiective care să performeze fie pentru producţia de lapte, fie pentru cea de carne.

– Dar la celelalte specii?

– Şi la porcine efectivele au scăzut. Din păcate, şi o spun cu regret, România a rămas fără ferme de elită. Deci referindu-ne la piramida ameliorării cu 3 trepte, ferme de elită, de multiplicare şi de producţie, noi am rămas fără fermele de elită, care produc material de reproducţie. Şi am ajuns în situaţia să importăm purcei la 25-30 kg pentru îngrăşare.

– În ce fel ajung rezultatele cercetării dvs. la cei care trebuie să le şi aplice şi în ce măsură sunt ei interesaţi să cunoască ce se întâmplă la dvs. în institut?

– Aici v-aş da 2 exemple. De pildă, un nutreţ combinat este gândit la nivel de laborator de către un cercetător. Acesta merge cu reţeta respectivă la staţia-pilot, microfabrica de nutreţuri combinate. Se produce o primă şarjă din varianta sau variantele experimentale.

În etapa următoare se merge în biobaza experimentală, adică în fermă. Se formează loturile de animale şi se testează acolo variantele experimentale. La finalul experimentului, măsor animalele, fac analiza datelor şi dacă reţeta testată îmi asigură un spor mai mare, adică rezultate asigurate statistic, reţeta respectivă este multiplicată la nivelul staţiei-pilot şi mai departe va fi livrată fermierilor.

În al doilea rând, avem la nivelul institutului o echipă de extensie, cercetători care săptămânal merg, pe bază de grafic, în ferme şi asigură gratuit consultanţă zootehnică.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 14, 16-31 IULIE 2012 Vizualizari:
521

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: b5ed6
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

„Vraja“ din Maramureş

Gavrilă Vraja din Ocna Şugatag, Maramureş, a deprins ciobănitul de mic. Acum, beneficiind de cunoştinţele obţinute în urma cursurilor focalizate pe agroturism conduse de WWF Programul Dunăre-Carpaţi, administrează o fermă de 500 oi, la gospodărirea căreia iau parte toţi membrii familiei. Patru generaţii participă la păstrarea tradiţiei păstoritului şi, consecutiv, a relaţiei organice dintre peisaj, om şi animale în ţinutul Maramureşului.

Peisajul în care munceşte familia Vraja este caracteristic pentru zonele înalte din Maramureş. Defrişarea pădurilor s-a încheiat abia în urmă cu 50 de ani. În ciuda deforestării, primii fermieri au scos la iveală un peisaj deschis fascinant şi divers cu pajişti bucolice, bogate în specii şi copaci solitari sau petice de pădure. Păşunatul este un factor crucial pentru păstrarea acestei moşteniri.

Familia Vraja funcţionează precum un corpus sustenabil pe un teren agricol cu înaltă valoare naturală (HNVF). Producţia şi punerea pe piaţă a produselor are loc strict la nivel local. Gavrilă, un veritabil pater familias, este într-o alergătură continuă pentru a asigura hrana familiei sale – coseşte fânul pe platou, merge la piaţă pentru a-şi vinde produsele obţinute din oierit şi cultivarea pământului.

Cei doi copii, socrul, soacra şi bunica îi sunt alături în muncile gospodăreşti sau în păstoritul celor 500 de oi pe Platoul Tătaru.

Ciobanul îşi vinde produsele, caşul şi urda la piaţa din Ocna Şugatag sau Sighetu-Marmaţiei. Datorită faptului că nu apelează la un abator, vinde mieii vii la piaţă. Produsele Vraja sunt cunoscute pe plan local, iar ciobanul are deja o reţea de cumpărători fideli.

Cunoaşterea, o resursă

Gavrilă şi-a capitalizat cunoştinţele în munca tradiţională a oieritului. El nu se implică doar în activităţile care privesc munca zilnică la fermă, ci şi în dezvoltarea de parteneriate la nivel local.

În 2007, fermierii din regiune au pus bazele unui grup local de crescători, de fapt o asociaţie a crescătorilor de oi numită CIOLBAN, al cărei preşedinte este Gavrilă. Mai mult, asociaţia este membra Grupului de Acţiune Locală Mara-Gutâi, demarat prin Programul LEADER în 2008, care este încă în stadiul de proces de selecţie la Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale.

Urmându-şi dezvoltarea personală, Gavrilă Vraja a luat parte la cursuri de creştere a animalelor iniţiate şi organizate de către WWF Programul Dunăre-Carpaţi, în parteneriat cu autorităţile locale, cursuri focalizate pe integrarea oierilor în cadrul serviciilor agroturistice.

Gavrilă a solicitat subvenţii în cadrul Programului Naţional de Dezvoltare Rurală şi a primit aprobare, iar acum aşteaptă să aibă loc transferul banilor. Prin pachetul de măsuri de agromediu, el va primi plăţi compensatorii pentru a-şi administra în mod corespunzător pajiştile cu valoare naturală ridicată.

Abandonarea terenurilor a devenit o problemă de mediu în regiune. Adevărul este că agricultura este o muncă grea şi are nevoie de multă dedicaţie din partea celor care doresc să păstreze tradiţiile şi să rămână aproape de natură.

Raul CAZAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
692

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vrancea-proiecte-phare-pentru-mediatizar...

Vrancea: Proiecte Phare pentru mediatizare

Oficiul Judeţean de Consultanţă Agricolă VRANCEA, în calitate de beneficiar, implementează Proiectul Phare „Noi paşi în implementarea Politicii Agricole Comune în judeţul Vrancea, creşterea competitivităţii sectorului agricol“, în parteneriat cu Instituţia Prefectului, Oficiul Judeţean de Plăţi pentru Dezvoltare Rurală şi Pescuit, Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltarea Rurală şi Agenţia de Plăţi şi Intervenţii în Agricultură Vrancea. Proiectul este finanţat de Comisia Europeană – Directoratul General pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală, prin linia de finanţare „Sprijin pentru acţiuni de informare cu privire la Politica Agricolă Comună.“

Bugetul total al proiectului este de 29.763 euro, din care: contribuţia Comisiei Europene 24.823 euro, iar contribuţia OJCA Vrancea reprezintă 4.940 euro. Obiectivul general al proiectului vizează informarea publicului cu privire la Politica Agricolă Comună şi la importanţa pe care aceasta o acordă dezvoltării rurale şi oportunităţii de dezvoltare a agriculturii româneşti prin fonduri europene.

Realizări

Pe parcursul derulării programului, până acum au avut loc 68 de seminarii susţinute de specialişti, prin care s-au prezentat fermierilor oportunităţi de dezvoltare a agriculturii vrâncene cu ajutorul fondurilor europene, precum şi regulamentele UE şi Politica Agricolă Comună în România, ca stat european. Cu ocazia acestor seminarii au fost editate şi multiplicate materiale de promovare: broşuri, pliante, foi informative şi afişe privind: bunele practici agricole în zootehnie şi agricultură, marketingul, calitatea şi trasabilitatea produselor agroalimentare, agroturism, regulamente şi măsuri privind agricultura, posibilităţi de accesare a proiectelor cu finanţare internaţională şi valorificarea producţiei prin cooperativele agricole de marketing.

Importanţa seminariilor

Seminariile vin în ajutorul producătorilor agricoli pentru înţelegerea şi însuşirea informaţiilor privind regulamentele europene şi Politica Agricolă Comună şi accesarea fondurilor europene în vederea dezvoltării agriculturii şi a zonei rurale şi au avut rol de informare şi stimulare privind accesarea fondurilor europene deja existente în România prin FADR.

Seminariile au dus şi la creşterea numărului de fermieri calificaţi pe meserii agricole, a numărului de IMM-uri, a cooperativelor agricole de marketing (20 de cooperative agricole) şi a asociaţiilor (25 asociaţii de producători) în anul 2009. OJCA Vrancea încearcă prin acest proiect, comun cu ceilalţi colaboratori din proiect, să contribuie la revitalizarea economiei rurale şi la valorificarea potenţialului de creştere a agriculturii din judeţul Vrancea.

Principalele obiective:
- promovarea proiectului şi diseminarea rezultatelor;
- organizarea de seminarii în cele 68 de unităţi administrativ-teritoriale din mediul rural ale judeţului Vrancea;
- elaborarea şi distribuirea de kit-uri de informare (broşuri, pliante, afişe, bannere);

- organizare a două conferinţe internaţionale, la Panciu şi Focşani, cu participarea a doi experţi europeni din Franţa.

Ing. Carmen POPESCU, director executiv adjunct, OJCA Vrancea

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:
876
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vrea să ordoneze piaţa cerealelor (II)

Opinia agricultorilor

Tranzacţiile bursiere cu produse agroalimentare au început să se practice în lume cu peste două sute de ani în urmă. Acest proces s-a intensificat de-a lungul timpului, astăzi existând pe glob un număr impresionant de burse. Cea care se detaşează de la distanţă este Chicago Board of Trade (CBOT), fondată în 1848. Cu toate că această bursă reflectă în mare măsură raportul cerere-ofertă de pe piaţa americană, având în vedere poziţia SUA de principal exportator de cereale, cotaţiile de aici sunt considerate preţuri internaţionale şi reprezintă principalul barometru al evoluţiei pieţei internaţionale a cerealelor. În prezent, în ţara noastră această instituţie specifică economiei de piaţă întârzie să apară deşi cândva, prin perioada interbelică, bursa agricolă de la Brăila avea un cuvânt greu de spus în stabilirea preţului mondial al cerealelor, comparabilă chiar cu cea de la Chicago.

Un mecanism menit să înlăture monopolul

Vorbeam în numărul trecut despre iniţiativa reprezentanţilor Bursei Române de Mărfuri de a crea un mecanism bursier prin care să fie înlăturat monopolul multinaţionalelor şi angrosiştilor de pe piaţa românească a cerealelor. Unul dintre iniţiatorii acestui nou proiect, preşedintele Bursei Române de Mărfuri, Septimiu Stoica, a vrut să afle de la producători în ce mod ar putea acest mecanism să înlocuiască tranzacţiile incorecte la care îi obligă intermediarii şi procesatorii şi ce trebuie făcut pentru ca activitatea lor să se deruleze în cadrul bursei.

La masa discuţiilor s-au aflat actori importanţi din toate domeniile ce ţin strict de agricultură. Din discuţiile purtate cu producătorii, care la această primă întâlnire s-au dovedit a fi interesaţi fără a se sfii însă să-şi manifeste scepticismul, s-au desprins câteva aspecte deosebit de importante pentru demararea acestui proiect.

Pârghiile sunt în mâna angrosiştilor

Dir. gen. Titus Stoicescu care conduce o unitate agricolă performantă la Daia, în judeţul Giurgiu – SC Agroexport Braniştea: „Eu consider că această iniţiativă este tardivă, dar e bine totuşi să încercăm mai târziu, decât niciodată. Pe piaţă, la ora actuală, există firme puternice care au pârghiile necesare şi astfel acumulează tot. Ele ne furnizează inputuri cu care ne constrâng oarecum şi automat trebuie să le vindem lor producţia. Eticheta este de depozitar, dar noi le vindem tot lor, pentru că altă alternativă nu există. Nu avem voie să păstrăm noi produsele, pentru că vin cei de la DADR şi spun că nu întrunim condiţiile corespunzătoare şi suntem obligaţi să le valorificăm. Am putea să aşteptăm, dar atunci cresc preţurile cu depozitarea şi uitaţi ce se întâmplă cu preţul la grâu: în loc să crească, a scăzut de la 0,5 la 0,3 lei. În aceste condiţii, cei de la Bursa de Mărfuri trebuie să iasă pe piaţă cu ceva atractiv, şi mai ales cu un preţ corect.“

Solidaritatea producătorilor

Dr. econ. Ion Alexandru, directorul societăţii agricole Agromix Buciumeni din judeţul Călăraşi. A condus IAS-ul

Buciumeni şi a reuşit să-l privatizeze în condiţii serioase: „Eu am altă părere în ceea ce priveşte menţinerea mărfii în depozit în aşteptarea unui preţ mai bun. Plecând de la ideea că bursa se înfiinţează pentru a ajuta în mod direct producătorul, atunci eu, ca producător, îmi pun problema că nu sunt în măsură să tranzacţionez şi să fac speculaţii pe piaţă. Pe mine mă interesează să produc, iar după ce recoltez să-mi încasez banii pentru a putea relua procesul de producţie. În ceea ce priveşte această bursă a cerealelor, cred că vor interveni două aspecte care trebuie avute în vedere de acum.

Din partea noastră, a producătorilor, ar putea apărea neîncrederea în această structură. Este un aspect psihologic ce se manifestă faţă de orice structură nouă, apărută după anii `90. Îmi pun o mie de probleme legate de această instituţie. Mi-e teamă să merg acolo pentru că nu ştiu dacă voi obţine un preţ bun, dacă brokerul va fi serios şi cinstit cu mine şi multe altele.

Să nu ignorăm forţa multinaţionalelor!

Cealaltă problemă apare din partea jucătorilor de pe piaţă, pentru că la noi, în România, operează multinaţionalele, iar majoritatea operează pe piaţa internaţională cu nişte sume foarte mari. Pentru mine, care lucrez 3.000 de hectare şi vând aproape 10.000 de tone de producţie marfă, e greu să fac tranzacţii şi speculaţii precum cei de la Cargill sau Glencore, care operează cu sute de mii de tone.

Problema din partea lor se pune dacă ei vor veni pe bursă sau vin la mine şi îmi pun în faţă contractul pe 10 000 tone de grâu, orz, rapiţă. Acesta este contractul pentru prestări servicii. Eu nu pot să îl negociez sau, dacă fac acest lucru, o fac la nişte marje foarte mici. Şi atunci eu, ca producător care nu tranzacţionez, mă gândesc dacă risc să opresc producţia în depozit sau vând imediat şi îmi iau banii. Pentru că, dacă îl păstrez, plătesc şi cheltuielile de depozitare, iar creditul de la bancă nu mă ajută cu nimic, pentru că încă nu este adaptat pentru producţia agricolă. Pentru mine rămâne valabilă situaţia în care produc şi livrez imediat producţia.

Soluţia pentru ca fermierii să vândă la bursă prin contracte la termen este ca statul să intervină în acest proces. Sunt unul dintre cei care încă mai cred că intervenţia statului este indispensabilă. În acest sens, statul trebuie să intervină şi în ceea ce priveşte solidaritate, pentru ca producătorii să fie uniţi şi să impună un preţ, chiar prin reglementări impuse, dar şi în problema finanţării, şi mă refer la creditul agricol, aşa cum există în ţările din Europa Occidentală, care să mă ajute să nu mai stau la mâna angrosiştilor. Nu cred că bursa ar putea să funcţioneze fără această intervenţie. Dacă avem un preţ minim garantat de stat şi sprijin pentru construirea silozurilor unde să depozităm producţia, atunci putem începe tranzacţionarea la bursă.“

Rezerva de spaţiu însumează 3 milioane tone

Dir. gen. Traian Coica, care a condus Centrala Nutreţurilor Combinate, în prezent director general al Asociaţiei Producătorilor de Nutreţuri Nutricomb: „Cea mai mare problemă pentru producători o reprezintă finanţarea. Noi ne finanţăm vânzând. Există Legea nr. 150 privind subvenţionarea dobânzii, dar în ultimul timp ea nu mai este respectată de bănci. Schimbă dobânda cum vor ei, cu TVA-ul se întâmplă la fel… Dar, în ultimul timp, nici nu mai dau bani sau cer garanţii enorme.

În reţeaua noastră avem în posesie în toată ţara spaţii de depozitare cu o capacitatea totală de 3 milioane de tone, care pot fi preluate de BRM, instituţie cu care colaborăm de 4-5 ani şi de la care primim periodic oferte de tranzacţionare pe grâu, orz, floarea-soarelui. Legat de producţia de furaje, înainte de 89 produceam între 9-10 milioane de tone de nutreţuri combinate. Acum, la Minister nu mai ştie nimeni cât grâu avem în ţară şi mereu îi aud pe cei de la patronatele din industria de morărit că nu mai avem grâu de pâine, asta în condiţiile în care anul trecut aveam recolte record. Ei spun că este furajer.“

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 4, 16-28 FEBRUARIE 2009 Vizualizari:
913

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vremea-asasinatelor-politice_998.html

Vremea asasinatelor politice > REVISTA LUMEA SATULUI

Enter your search terms

Submit search form

Web

arhiva.lumeasatului.ro

Home

Despre noi

Abonamente

Video

Articole

Oferte

Anunturi

Newsletter

Agro Business

Contact

Arhiva

Imprimati articolulVremea asasinatelor politice

Pe 21 septembrie 1939, la orele 14, în timp ce venea de la Marele Stat Major, prim-ministrul României Armand Călinescu, „micul dictator“, cum era denumit în epocă, se prăbuşeşte ciuruit de gloanţele a nouă legionari în preajma locuinţei sale situată în apropierea parcului „Sf. Elefterie“.

Atentatul – au explicat făptaşii la Radio România, unde au intrat în forţă – a fost un act de răzbunare a legionarilor pentru a „pedepsi“ actul violent al suprimării lui Corneliu Zelea Codreanu şi a altor corifei legionari cu aproape un an înainte.

Consternare

La auzul acestei veşti, întreaga ţară a fost cuprinsă de mânie, de revoltă, de îndârjire. Se găsise „mâna românească ridicată pentru a ucide ordinea românească, pentru a lovi pe la spate în sfetnicul ordinei lăuntrice şi al apărării naţionale“, deplângea Cezar Petrescu asasinatul săvârşit de legionari. La rândul său, N. Carandino scria că Armand Călinescu fusese un şef de guvern „în împrejurări deosebit de grele şi în condiţii pe care nu el le alesese“, că prin toată activitatea sa „a intrat în istoria ţării fără voia lui, aşa cum intră eroii din datorie“.

Ca o premoniţie, în dimineaţa respectivă Armand Călinescu semnase un decret privind participarea armatei la funeraliile naţionale în cazul încetării din viaţă a înalţilor demnitari.

Represiune dură

Replica atentatului a venit cu o promptitudine demnă de invidiat.

În seara aceleiaşi zile, cei nouă făptuitori au fost aduşi la locul atentatului şi executaţi prin împuşcare. Cadavrele au fost lăsate vederii publicului, iar o pancartă întinsă deasupra anunţa că „aceasta va fi de aici înainte soarta asasinilor trădători de ţară“. O mulţime enormă a trecut să vadă cumplita privelişte.

Noul preşedinte al Consiliului de Miniştri, generalul Constantin Argeşanu, a ordonat o represiune extrem de dură. Numeroşi legionari au fost scoşi din închisori, împuşcaţi şi cadavrele lor expuse în pieţe publice. O notă oficială publicată în ziare spunea că „sancţiuni s-au aplicat asasinilor, complicilor şi îndrumătorilor lor“.

La radio s-a anunţat că „Ministerul de Interne studiază prin contencios aplicarea sancţiunilor şi la membrii familiilor pentru ca să stârpească sămânţa celor care dau naştere la asasini şi trădători“.

Informaţiile care sosesc din provincie şi care nu sunt, fireşte, publicate în presă sunt de un dramatism înfiorător. Cad victime ale răzbunării sălbatice în special tineri, numărul celor împuşcaţi în urma atentatului din 21 septembrie cifrându-se între 350 şi 400 de persoane.

Toate acestea provoacă depresie, apoi indignare împotriva acelora, în frunte cu Carol al II-lea, „ce pângăresc sufletele, seamănă vrăjmăşii mortale şi compromit bunul renume al ţării, tocmai în momentele în care era nevoie să se cultive spiritul unităţii şi solidarităţii naţionale în faţa marilor primejdii ce ameninţă crezământul nostru politic, social şi naţional“, scrie acelaşi Constantin Kiriţescu.

Stelian CIOCOIU
REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
637
□
ˆ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 5f019
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

vremea-in-intervalul-16-30-aprilie-2009_...

Vremea în intervalul 16-30 aprilie 2009

Caracteristici termice şi hidrice

Sub aspect termic, în acest interval va predomina o vreme mai rece decât în mod obişnuit la nivelul întregului teritoriu agricol. Temperaturile medii diurne ale aerului se vor încadra între 5...11°C, mai scăzute cu 1...3°C în raport cu mediile multianuale, în cea mai mare parte a ţării.

Maximele din aer vor fi cuprinse între 7...19°C pe majoritatea suprafeţelor agricole, iar în intervalele cele mai calde vor putea depăşi 25°C. Temperaturile minime ale aerului vor oscila între 0...8°C în aproape toate regiunile agricole, iar în nopţile cele mai reci pot coborî sub -5°C în depresiunile din nordul şi centrul ţării.

La adâncimea de 5 cm, regimul termic mediu diurn al solului va oscila între 9...15°C la nivelul întregii ţări, valori favorabile însămânţărilor de primăvară (sfecla de zahăr, floarea-soarelui, cartof, porumb etc.).

Se prognozează ploi locale, izolat cu caracter de aversă în majoritatea zonelor agricole, fiind însoţite de intensificări de scurtă durată ale vântului. Cantităţile de apă vor fi în general normale şi uşor excedentare pe suprafeţe agricole din centrul, vestul şi estul ţării.

Starea solului

Rezerva de umiditate în sol pe adâncimea 0-100 cm în cultura grâului de toamnă se va situa în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime pe majoritatea suprafeţelor agricole, iar în sudul, sud-estul şi local în sud-vestul ţării se vor înregistra deficite moderate de umiditate. Conţinutul de apă în stratul arabil al solului (0-20 cm) va înregistra valori satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în cea mai mare parte a zonelor agricole, cu excepţia unor suprafeţe extinse din Dobrogea, Bărăgan şi sudul Moldovei, unde se va menţine fenomenul de secetă pedologică moderată şi chiar puternică.

Caracteristici fenologice

Pe ansamblu, regimul hidrotermic din aer şi sol va determina o evoluţie normală a proceselor vegetative la cerealierele de toamnă în majoritatea regiunilor agricole şi mai intensă în zonele de câmpie sudice şi estice. În depresiunile din nordul şi centrul ţării, ritmurile de creştere şi dezvoltare se vor desfăşura uşor mai lent.

Recomandări de specialitate:

- Aplicarea de îngrăşăminte minerale complexe la cerealierele de toamnă;
- Lucrări de întreţinere pentru combaterea buruienilor (erbicidări), bolilor şi dăunătorilor (substanţe fitosanitare);
- Efectuarea arăturilor în vederea însămânţărilor de primăvară.

Director general, dr. Ion SANDU;
Şef Laborator Agrometeorologie,
dr. Elena MATEESCU
Colectiv de elaborare:

dr. Elena MATEESCU, Maria COSCONEA, Dumitru ANGHEL, Daniel ALEXANDRU,
dr. Liana CAZACIOC, Ana ŞERBAN
REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2009 Vizualizari:
890
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vremea-in-intervalul-16-31-ianuarie-2009...

Vremea în intervalul 16-31 ianuarie 2009

Caracteristici termice şi hidrice

În general, intervalul se va caracteriza printr-o vreme normală pentru această perioadă, în majoritatea regiunilor agricole ale ţării. Temperatura medie diurnă a aerului se va încadra între -7…0°C, în majoritatea zonelor de cultură. Valorile maxime din aer vor fi cuprinse între -2...4°C, pe aproape întreg teritoriul agricol al ţării, iar în zilele cele mai calde se pot atinge 10°C îndeosebi în sud şi sud-est. Minimele din aer vor oscila între -13...-2°C în cea mai mare parte a regiunilor agricole, posibil mai scăzute până la -25....-20°C în depresiunile din centrul şi nordul ţării, unde vor fi condiţii de producere a îngheţului la sol.

Se prognozează precipitaţii mixte (ploaie, lapoviţă şi ninsoare), reduse cantitativ în majoritatea zonelor de cultură, predominant sub formă de ninsoare în special în sudul, estul şi sud-estul ţării. Vântul va prezenta intensificări temporare în aproape toată ţara.

Starea solului

Aprovizionarea cu apă a solului în cultura grâului de toamnă, pe profilul 0-100 cm, se va menţine în limite satisfăcătoare, apropiate de optim şi optime în majoritatea zonelor de cultură. Doar local în sudul şi sud-estul ţării se va menţine fenomenul de secetă pedologică moderată.

Caracteristici fenologice

În condiţiile agrometeorologice prognozate, cerealierele de toamnă vor parcurge stadiul de repaus biologic la nivelul întregului teritoriu agricol al ţării. În zonele agricole unde temperaturile minime negative din aer vor scădea sub limitele biologice critice de rezistenţă ale plantelor (-25...-20...-15°C), precum şi în absenţa stratului protector de zăpadă, la culturile de toamnă semănate în afara epocii optime există riscul să se semnaleze vătămări parţiale/totale ale aparatului foliar.

Orzul şi grâul de toamnă înfiinţate în perioada optimă vor parcurge înfrăţirea, plantele prezentând 1-3 fraţi bine dezvoltaţi. În semănăturile tardive vor predomina răsărirea şi formarea frunzei a treia. În general, uniformitatea şi vigurozitatea plantelor vor fi bună şi medie şi respectiv medie şi slabă pe suprafeţele agricole cu deficite de apă în sol.

Recomandări de specialitate:

- Efectuarea arăturilor pe terenurile fără strat de zăpadă şi îngheţ superficial;
- Administrarea îngrăşămintelor cu azot la cerealierele de toamnă;
- Efectuarea controlului biologic în vederea determinării vigurozităţii plantelor la orzul şi grâul de toamnă.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
862

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: a8611

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vremea-infiintarii-culturilor-de-tomate-...

Vremea înfiinţării culturilor de tomate, ardei, vinete > REVISTA LUMEA SATULUI

Vremea înfiinţării culturilor de tomate, ardei, vinete

Denumită şi „florar“, luna mai se caracterizează printr-o intensă activitate de îngrijire a culturilor. Semănatul culturilor de vară, prăşitul şi răritul legumelor, aplicarea tratamentelor împotriva bolilor şi dăunătorilor în câmp, grădini, vii şi livezi sunt doar câteva dintre priorităţile grădinarilor pentru această perioadă. Cel mai bine reprezentate în grădina de legume sunt tomatele de vară, ardeiul şi vinetele, care se plantează până la mijlocul lunii mai. Cultura se înfiinţează în exclusivitate prin intermediul răsadului, acest mod de cultivare influenţând atât timpurietatea, cât şi producţia.

Cerinţe faţă de factorii de vegetaţie

Tomatele, ardeii şi vinetele sunt plante termofile care vegetează şi fructifică bine în condiţiile unor temperaturi mai ridicate, valorile optime fiind situate între 22-30°C. Faţă de lumină manifestă de asemenea cerinţe mari, intensitatea ridicată a acesteia reprezentând condiţia de bază pentru fructificarea acestor plante. Toate plantele au cerinţe mari faţă de umiditatea solului, ceea ce înseamnă că ele trebuie cultivate în condiţii în care există posibilităţi de udare. În ceea ce priveşte umiditatea atmosferică, aceasta trebuie să fie moderată la ardei şi tomate şi ridicată la vinete. Toate aceste specii dau recolte bune şi constante în condiţiile administrării gunoiului de grajd în cantităţi de 2,5-4 kg /mp, precum şi a resturilor menajere bine fermentate. Îngrăşarea chimică se poate înlocui cu bălegar îngropat în brazdă toamna, la pregătirea terenului.

Momentul plantării

Pregătirea terenului începe încă din toamnă, prin eliminarea resturilor vegetale, nivelarea solului, administrarea gunoiului de grajd, urmate de săpatul cu cazmaua la 28-32 cm. În primăvară, dacă este posibil, se administrează îngrăşăminte minerale pe bază de azot, fosfor şi potasiu şi se modelează terenul în straturi de cca 1 m. La momentul plantatului, răsadurile trebuie să aibă o vârstă de 50-60 de zile, să aibă formate primele inflorescenţe, să fie viguroase, de culoare verde închis. Pentru a fructifica pe rând, răsadurile vor fi plantate eşalonat de la sfârşitul lunii aprilie şi până la mijlocul sau chiar sfârşitul lunii mai. Pentru a folosi terenul cât mai mult timp, înainte se pot pune ceapă sau salată, legume care sunt recoltate până în aprilie şi lasă terenul liber de buruieni. Pe un metru pătrat de teren pot fi plantate 7 răsaduri de tomate, 12-14 de ardei şi 45-48 de vinete. În gene-ral, culturile de tomate înfiinţate în grădină trebuie palisate, ceea ce permite o desime mai mare pe rând.

O atenţie mare trebuie acordată poziţiei pe care tomatele, ardeii şi vinetele o ocupă în grădină. Fiind plante iubitoare de lumină, lipsa acestui factor influenţează în mod evident creşterea plantelor şi fructificarea lor. De aceea cultivarea lor pe terenurile cu pomi fructiferi sau ornamentali, acolo unde coroana acestora menţine umbră permanentă, precum şi unde construcţiile existente umbresc o bună parte din timpul zilei, este o mare greşeală.

Lucrări de îngrijire

După 4-6 zile de la plantare are loc completarea golurilor cu răsad de aceeaşi vârstă. Primul udat se aplică la plantare cu o normă de 15-20 l/mp. În total, în timpul vegetaţiei se aplică 6-7 udări la tomate la un interval de 10-15 zile, 10-12 udări la ardei odată pe săptă-mână şi 7-9 udări la vinete la două săptămâni cu o cantitate ceva mai mare de apă. În timpul vegetaţiei au loc 3-5 lucrări de prăşit. La hibrizii cu creştere nedeterminată este nevoie de susţinerea şi palisarea plantelor.

O lucrare importantă la tomatele cu creştere nedeterminată este copilitul, prin intermediul căruia se înlătură lăstarii de la subţioara frunzelor. Lipsa sau la întârzierea acestei lucrări duce la diminuarea producţiei şi întârzierea fructificării. Tot la acest tip de tomate se aplică şi cârnitul, ce constă în suprimarea vârfului de creştere deasupra ultimei frunze, dar şi defoliatul, ce constă în suprimarea frunzelor de la baza plantelor, ambele lucrări având rol în grăbirea fructificării. În ceea ce priveşte protecţia fitosanitară, mare atenţie trebuie avută la boli care în general sunt comune celor trei specii, printre ele numărându-se mozaicul tomatelor, cancerul bacterian, pătarea frunzelor şi băşicarea fructelor, putrezirea plăntuţelor. O boală importantă la tomate este mana, care atacă atât frunzele, cât şi florile şi fructele, eficiente în acest sens fiind trata-men-tele cu Ridomil, Previcur şi Dithane.

Tot în această perioadă: Se efectuează semănatul în vederea producerii răsadurilor de varză de toamnă, conopidă şi gulii. Acestea din urmă câştigă tot mai mult teren datorită cererii de pe piaţă. Au loc lucrările de îngrijire a culturilor din grădina de legume: prăşitul, plivitul, udatul, îngrăşarea fazială, combaterea bolilor şi dăunătorilor, completarea golurilor. Se recoltează legumele verdeţuri, ridichile de lună. Se combat dăunătorii apăruţi în masă în această perioadă: păduchii de frunze, acarienii, gândacul din Colorado - adulţi şi larve din generaţia I. Se fac tratamente împotriva bolilor precum mana cepei şi usturoiului, mana şi septorioza tomatelor, mana şi putregaiul bacterian la cartof etc.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
2463
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vremea ploioasă a trecut, urmează arşiţa. Vom reuşi să irigăm cât ne-am propus? > REVISTA LUMEA SATULUI

Vremea ploioasă a trecut, urmează arşiţa. Vom reuşi să irigăm cât ne-am propus?

Din 2010 subvenţia la energie, care reprezintă 90% din costurile cu irigaţiile, a fost sistată, preţul energiei fiind cel care influenţează cel mai mult costurile cu irigaţiile. Pe 15 februarie a apărut o ordonanţă promovată de către Ministerul Agriculturii, prin care au fost incluse în costurile apei de irigat cheltuielile personalului de la ANIF, sucursală şi teritorială, deci a tuturor angajaţilor care se ocupă de irigaţii. Acestea au ridicat cu 20% costul pe 1.000 mc.

Cu alte cuvinte, costurile pentru irigaţii s-au dublat sau chiar mai mult, având în vedere că au înregistrat o creştere de 110% per total. Care este situaţia actuală, dar mai ales ce va urma, având în vedere că nevoia acută de apă abia acum începe să se resimtă? Un prim răspuns aflăm de la preşedintele Ligii Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii din România (LUAIR), domnul Viorel Nica.

Realizările sunt simbolice

- Care sunt solicitările dvs., în calitate de preşedinte al Ligii Utilizatorilor de Apă pentru Irigaţii din România?

- La ultima discuţie avută cu ministrul Tabără ni s-a promis că va avea loc o înţelegere cu Ministerul Industriilor pentru a obţine cel mai mic tarif pe KWh în cazul irigaţiilor.

Aceasta ar însemna o reducere a costurilor cu 60%. Deocamdată, propunerea e la nivel de discuţii. În situaţia în care nu vom obţine un preţ la energia electrică suportabil, atunci suprafaţa irigată în Românа, care şi aşa este mică, se va diminua în continuare. Dacă ar fi să dăm un exemplu, anul acesta, din 40.000 ha contractate în judeţul Ialomiţa, s-au irigat până în prezent doar 10%.

- Dar la nivel de ţară, care este situaţia? Cât estimaţi că se va iriga în total?

- La nivel de ţară au fost contractate 330 mii de ha şi până în prezent s-au irigat tot cam în jur de 10%. Acum un an s-au irigat în jur de 70 mii de ha, dar au plecat din start păcăliţi de ideea că în următoarea perioadă se va reveni la sprijinul din partea statului la preţul energiei.

- Oficialităţile susţin că suprafaţa mică irigată a fost consecinţa şi a faptului că s-a înregistrat şi un oarecare aport pluviometric. Perioada secetoasă începe de acum.

- În unele zone aşa s-a întâmplat. La noi, în Ialomiţa, pe terenurile Agrichim Feteşti deservite de OUAI Movila şi OUAI Săveni, lucrurile nu au stat aşa. În jurul nostru a plouat cu un plus chiar de 70 de l/mc. Aici abia dacă au căzut 40 l/mc.

Una este teoria, alta practica

- Cum vedeţi rezolvată problema irigaţiilor în perspectivă, având în vedere că staţiile de pompare sunt considerate energofage, fapt ce grevează mult asupra costurilor cu irigaţia?

- Întrebarea asta mi-a adresat-o şi ministrul Tabără şi i-am demonstrat că nu sunt energofage decât prin prisma costului cu energia electrică. Dar în momentul în care energia repartizată pentru irigaţii ar beneficia de regimul E 1, de 0,16 lei/KW, practicat pe timp de noapte, fermierii nu ar mai avea de ce să ceară efort din partea statului pentru irigaţii. Aici e vorba de voinţă politică până la urmă. Dintr-un tarif se ia segmentul cel mai ieftin, se elimină sarcina de putere şi orele de vârf şi atunci costul devine suportabil pentru orice fermier.

O nouă strategie

- Se discută, mai nou, de refacerea sistemelor de irigaţie prin aducţiunea apei gravitaţional.

- Noi avem la dispoziţie posibilitatea accesării fondurilor europene cu bani nerambursabili 100% pe Măsura 125, submăsura 12 pentru irigaţii, dar ca să putem fi eligibili trebuie obligatoriu să funcţioneze Organizaţia Utilizatorilor de Apă pentru irigaţii, să aibă bilanţ pozitiv şi contract pe anul anterior încheiat cu ANIF-ul. În situaţia în care acestea nu mai încheie contract cu ANIF-ul din cauza costurilor mari şi nu au nici bilanţ, atunci nu au nici pentru ce să mai întocmească proiecte.

Prin aceste fonduri s-ar putea achiziţiona din afară pompe cu un consum de energie mai mic cu 40% la acelaşi volum de apă. Totodată, acele motoare electrice au un convertizor care permite pornirea unei staţii cu un motor pentru 3 până la 36 de aripi de udare. Deci consumul de energie se reduce proporţional în funcţie de sarcina de putere pe care o primeşte.

- Cum vedeţi trecerea aceasta despre care se vorbeşte, a ANIF-ului la Ministerul Mediului?

- E în discuţie. Nu a apărut însă niciun act normativ deocamdată. Ar fi bine să trecem la Ministerul Mediului dacă acesta s-ar orienta către biodiversitate şi ar asigura la comandă apa de irigat pentru fermieri. Deci canalele principale să fie alimentate la timp, la cerere bineînţeles, şi acolo unde OUAI-urile funcţionează. Considerăm că soluţia nu trebuie respinsă, cu o condiţie: Ministerul Mediului să finanţeze o parte a investiţiilor şi a cheltuielilor de exploatare.

Valentina ŞOIMU

LUMEA SATULUI, NR.15, 1-15 AUGUST 2011 Vizualizari:
635
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Vremuri grele pentru a doua pâine a românului > REVISTA LUMEA SATULUI

Vremuri grele pentru a doua pâine a românului

Vom dezbate în acest număr un subiect care ne interesează pe toţi pentru că, aşa cum mâncăm pâine de trei ori pe zi, la fel se întâmplă şi cu cartoful, supranumit a doua pâine a românului. Discutăm pe această temă, care ţine de viaţa noastră de zi cu zi până la urmă, cu domnul Sorin Chiru, directorul general al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Cultura Cartofului şi a Sfeclei de Zahăr Braşov.

2010, un an nefast

– În ultima vreme, mâncăm cu toţii fie cartofi din import, fie bolnavi, cu foarte multe defecte. Asta ca să nu mai vorbim de preţ, care s-a dublat în ultimele luni. Şi vă întreb pe dumneavoastră, ca pe un cunoscător al situaţiei cartofului, de ce se întâmplă toate acestea?

– Până în urmă cu doi ani, când mulţi dintre producători vindeau cu 20-30 de bani/kilogramul de cartof, erau puţine întrebările referitoare la ce se întâmplă cu această plantă. Asta deşi ceea ce se întâmpla era destul de rău din punct de vedere economic, pentru că din aceste preţuri nu se putea asigura o reluare a ciclului decât atunci când producţiile depăşeau 35-40 de tone la hectar, lucru mai rar.

În 2010 ne-am confruntat însă cu un complex de factori. În primul rând, a fost un an climatic dificil. El s-a abătut de la normalitate, cu o primăvară rece, cu ploi multe în perioada de vegetaţie a cartofului şi, acolo unde nu s-a putut aplica o tehnologie cel puţin medie, ceea ce înseamnă între 6 şi 10 tratamente cu produse de combatere a manei, producţia a fost afectată substanţial, în special în fermele mici. La sfârşitul lunii iunie, dacă mergeai pe drumurile Braşovului, Covasnei, Harghitei, vedeai că loturile mici erau complet distruse pentru că mana făcuse ravagii.

Deci aceasta este o primă explicaţie. O alta ar fi reducerea suprafeţelor cultivate cu cartof în România. Dacă luăm datele furnizate de Institutul Naţional de Statistică, regăsite şi în baza de date FAO, atunci în 2010 avem o suprafaţă de peste 250 de mii de hectare, faţă de anii anteriori, când aveam 270-280 de mii. Chiar dacă această reducere nu pare foarte mare, totuşi ea se manifestă având în vedere că producţia medie a anului trecut a fost în jur de 12,5 t/ha. Extrem de mică, dacă ne comparăm cu restul Europei, unde media multianuală este peste 35-40 t/ha. Această producţie, înmulţită cu cele 250 de mii ha cultivate, ne dă un cuantum de trei milioane de tone.

Preţurile au explodat, pur şi simplu

– Totuşi, ce se întâmplă cu preţul?

– Este important să discutăm aici despre conjunctura internaţională, cea care a determinat o creştere a preţurilor pe piaţă. În cazul nostru, este vorba de seceta din Rusia, ţară mare consumatoare. Fapt este că ea a solicitat cantităţi mari de cartof fie direct, fie via Ucraina sau Moldova. Din cunoştinţele noastre, Rusia chiar a arvunit întreaga producţie de cartof a Israelului, pentru primăvară. În acelaşi timp, să nu uităm că în vestul şi centrul Europei, în ţări ca Cehia, Polonia, Olanda, Franţa, Germania, au fost şi acolo probleme pentru că 2010, din punctul de vedere climatic, nu a fost unul foarte favorabil culturii cartofului. De altfel, au existat producţii mai mici decât în mod normal, ceea ce a făcut ca în Uniunea Europeană să se manifeste această tendinţă de creştere a preţului la cartof.

Un alt factor care nu trebuie neglijat este faptul că noi contabilizăm acum cca 100 ha care sunt afectate cu o boală de carantină determinată de bacteria Clavibacter. Mai nou, ea a apărut şi în Suceava, un judeţ mare cultivator de cartof. Să nu uităm – şi aici consider că este o mare hibă – faptul că de la producător până la consumator există o serie de intermediari care de multe ori câştigă dublu decât producătorul. Pe lanţul acesta de distribuţie se încarcă aşadar foarte mult kilogramul de cartof.

Marea problemă, sămânţă certificată

– Care sunt în aceste condiţii premisele anului 2011?

– Din punctul de vedere al culturii cartofului, nici 2011 nu va fi un an foarte uşor. Să ne gândim în primul rând că, la ora actuală, cantitatea de sămânţă certificată care a fost disponibilă în ţară a fost cea produsă pe cele cca 800 ha care au fost declarate oficial ca producătoare de sămânţă. Realitatea nu este însă chiar aceasta, pentru că sunt o serie de producători care nu declară întreaga suprafaţă şi atunci mai există o cantitate de sămânţă care nu circulă însă cu acte în regulă. Şi chiar dacă suntem acum în plină campanie de plantat şi cei mai mulţi producători şi-au procurat deja sămânţa, cred că nu e lipsit de interes să susţinem şi să afirmăm încă o dată că ei trebuie să cumpere numai material certificat. Să nu fie tentaţi să ia de la marginea drumului cartof mai ieftin cu 20 de bani decât de la institut, staţiuni şi unităţile acreditate pentru producerea de sămânţă.

– Până la această oră, previziunile agrometeo, dar şi câmpul oferă speranţe pentru producţia de cartof din acest an?

– Da, cel puţin pentru zonele specifice culturii cartofului, şi nu mă refer aici numai la cele din aşa-numitul areal închis, ci şi la cele din sudul ţării pentru că, să nu uităm, mare parte din cartoful timpuriu şi extratimpuriu pentru piaţă de acolo provine. Deocamdată, aprovizionarea cu apă este corespunzătoare şi noi considerăm că, dacă plantarea s-a încheiat la termenul optim, cei care au folosit material corespunzător vor avea un start bun. Rămâne de văzut ce se va întâmpla peste vară pentru că, aşa cum spuneam, anul trecut excesul de precipitaţii ne-a cauzat multe neajunsuri.

Soiurile româneşti au, totuşi, ceva în plus

– Pentru că vorbeaţi de sămânţa care se plantează acum, cum se prezintă soiurile româneşti faţă de cele aduse din afară?

– Soiurile româneşti au fost create în condiţiile ţării noastre şi, firesc, sunt mai adaptate. Fără să fim acuzaţi de lipsă de modestie, putem spune că ele sunt cel puţin egale cu alte soiuri valoroase din afară. Să nu uităm că în lume la ora asta există peste 1.000 de soiuri, destul de multe dintre acestea putându-se adapta condiţiilor de la noi. Cele care au fost create la Braşov, dar şi la staţiunile de profil din ţară consider că, în condiţiile unei agrotehnici normale, pot concura de la egal la egal cu cele străine. Însă au în plus ceva, şi asta nu o spun din fals patriotism: gustul. Şi afirmaţia nu este doar a noastră, ci şi a unor colaboratori din alte ţări.

– Ce ne spuneţi despre calitatea cartofului de pe piaţa noastră?

– Aminteaţi mai devreme că pe piaţa noastră se găseşte cartof de o mai slabă calitate, provenit din comerţul intracomunitar. Adevărul este că o parte din marfă provine din ţările Africii de Nord. Dar, în general, cartoful care vine din ţările vestice este cel refuzat acolo pentru consumul populaţiei, pentru că în aceste ţări tuberculii de dimensiuni mari nu sunt acceptaţi în alimentaţia umană. Ca să nu mai amintesc de cartofii declasaţi, vânduţi vrac până şi în supermarketuri. Dar ei vin la un preţ bun pentru că producătorii din aceste state beneficiază de cu totul alte forme de susţinere, cum ar fi acciza pentru motorină. Dar mai sunt şi alte avantaje care se manifestă direct prin preţul scăzut cu care aceşti cartofi invadează practic pieţele româneşti. În ceea ce ne priveşte, mai avem multe de făcut şi mă refer la cercetarea românească din domeniu. În România, la ora actuală, nu avem o educaţie a consumatorului. În continuare, românul preferă să mănânce cartofi cât se poate de mari, ceea ce nu este foarte bine din mai multe puncte de vedere. Amintind de regretatul profesor Berindei, vreau să vă spun că el avea o vorbă plină de adevăr: cartoful ideal este cel pe care poate să-l ţină o gospodină în mână.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 9, 1-15 APRILIE 2011 Vizualizari:
760
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

vreti-mar-de-voinesti-luati-va-gandul_l3...

Vreţi măr de Voineşti? Luaţi-vă gândul!

Teoretic, în România există condiţii optime pentru a asigura necesarul de legume şi fructe în proporţie de 80%. Asta dacă ţinem cont de potenţialul mare de producţie, de faptul că suntem o ţară cu tradiţie în cultivarea acestora, dar şi de câteva aspecte deloc de neglijat, cum sunt calitatea solului şi clima care permit cultivarea acestora pe tot cuprinsul României. Necesarul de consum se poate completa cu importuri în perioada de extrasezon, respectiv cu fructe exotice gen citrice şi banane.

Practic, oferta de produse româneşti de pe piaţă este tot mai deficitară, iar procentul menţionat ca fiind posibil de produs pe plan local este de fapt cel adus de pe alte meleaguri. Nu mai este de mult o noutate faptul că, în prezent, aprovizionarea pieţei româneşti se face, perioade lungi din an, cu legume şi fructe provenite din import. Vin să întărească aceste afirmaţii membrii Asociaţiei Profesionale Naţionale pentru Legume şi Fructe care, la sfârşitul lunii februarie, s-au întâlnit pentru a discuta despre acest fapt cu reprezentanţii Ministerului şi ai reţelelor de retail din România.

Grupurile de producători, doar un deziderat

Deşi încă din 2006 au avut loc încercări de înfiinţare a grupurilor de producători în vederea valorificării fructelor şi legumelor, acestea au întâmpinat greutăţi ca urmare a modificărilor repetate ale legislaţiei şi aşa stufoase, care, spun ei, a creat derută şi descurajare. Acţiunea s-a concretizat prin recunoaşterea unui număr foarte mic, de numai 14 grupuri de producători. Impedimentul major al activităţii lor îl constituie creditarea atât a lucrărilor curente, cât şi a investiţiilor. Aşa se face că ei nu dispun nici măcar de bani pentru reluarea ciclului de producţie. Cât despre investiţii, în cazul în care au mijloacele de garantare cerute, intervine dobânda a cărei dimensiune are darul de a le tăia avântul.

Ce spun pomicultorii?

Aceştia se plâng de lipsa sprijinului pentru înfiinţarea de plantaţii pomicole sau măcar pentru refacerea lor. Este de fapt principalul motiv pentru care suprafaţa pomicolă a scăzut dramatic după ’89. De la 200 mii ha în anul 2000 s-a ajuns la 135 mii ha în 2006, din care peste 40% erau în declin. Livezile continuă să fie defrişate, iar în locul lor apare pârloaga sau construcţiile.

„Mâncăm şi un fruct sau bem doar vin?“ se întreabă un producător din Arad, făcând referire la sprijinul pe care viticultura îl primeşte prin măsura de reconversie. El nu înţelege de ce pomicultura nu are parte de un astfel de sprijin. Tot din lipsa fondurilor, producerea materialului săditor are mult de suferit, iar cei care mai înfiinţează plantaţii îl preferă pe cel din Ungaria, Italia, Olanda, Franţa, mai scump, dar poate şi calitativ superior. De altfel, soiurile existente la noi sunt depăşite şi nu au cum să mai fie competitive pe o piaţă liberă cum este cea europeană.

Ce spun legumicultorii?

Nici aici situaţia nu este mai bună. Culturile de legume se realizează în proporţie de 98% în mediul privat, în special de către producătorii mici şi mijlocii, care se confruntă an de an cu greutăţi financiare la înfiinţarea şi întreţinerea culturilor, iar în final cu problemele ce ţin de valorificare. Şi ei folosesc material săditor din import pentru că producţia naţională de seminţe este redusă, iar hibrizi nu se mai produc de cca 15 ani.

Pentru că legumicultură fără apă nu se poate, de aici provine şi principalul motiv de indignare a producătorilor care vorbesc de existenţa unui sistem de irigaţii deficitar. Mai mult, începând din acest an subvenţiile pentru apă şi energie au fost sistate, iar despre ANIF producătorii spun că vinde apa cu un preţ la care să-şi acopere şi lipsa finanţării de la buget.

Comercianţii se contrazic singuri

La întâlnire au fost prezenţi reprezentanţii câtorva reţele comerciale cum sunt Cora, Real, Metro şi Auchan. Cu toţii au declarat că uşile lor sunt deschise, dar nu au precizat şi pentru cine! Pentru că, până una alta, pe piaţa organizată şi-au făcut loc doar fructele şi legumele din import. Iar când acestea sunt mai mici şi mai găunoase, deasupra lor scrie „produse în România“.

Deşi producătorii au cerut să vadă puţin interes şi sprijin din partea comercianţilor, aceştia le-au sugerat să se organizeze mai bine, astfel încât să poată oferi loturi mari, constante şi de calitate. Cei mai diplomaţi au spus că fructele româneşti nu sunt sortate şi calibrate, dar marea lor majoritate a invocat calitatea proastă a acestora. Recunoscând cu greu că fructele şi legumele româneşti sunt cele cerute de clienţi, reprezentanţii lanţurilor de retail s-au contrazis singuri spunând că ceea ce există în magazine este dictat de trendul pieţei. Total fals, atât timp cât cerem măr de Voineşti şi ni se dă măr de Ungaria! Şi mai interesant a fost să aflăm că fructele de categoria a II-a sunt acceptate la vânzare în cazul celor din Polonia, dar nu şi cele româneşti.

Ce spune Ministerul?

Deşi Direcţia de Horticultură din cadrul Ministerului a rămas de o bună bucată de vreme fără director, producătorii nu se mai sfiesc de acest fapt şi discută când au probleme cu cei câţiva funcţionari rămaşi. Aceştia, alături de reprezentanţii APIA, au încercat să răspundă numeroaselor probleme ridicate de producători.

Grupurile rămân principala formă de organizare spre care producătorii mijlocii sunt sfătuiţi să se îndrepte, în vreme ce micii producători sunt îndreptaţi spre măsurile de subzistenţă.

„Trebuie să vă propuneţi în plan lucruri realiste, pe care le puteţi susţine!“ afirmă reprezentantul APIA. Grupurile de producători pot primi sprijin financiar de 75% din valoarea investiţiilor care au ca scop îmbunătăţirea condiţiilor de păstrare, condiţionare şi comercializare a producţiei şi 10% din valoarea producţiei comercializate în primii doi ani.

Cât priveşte creditarea, cei care au mai purtat discuţii cu băncile nu se declară foarte optimişti. „Noi vindem bani!“ – asta spun băncile, iar concluziile le puteţi trage şi singuri.

Cert este că, dacă s-ar da drumul la creditare, ar creşte şi numărul grupurilor de producători a căror existenţă, fără un sprijin financiar adecvat, aproape că nu se justifică.

Orgolii ce nu pot fi depăşite

Dacă aveaţi impresia că problemele se încheie aici, vă înşelaţi. Căci în România, până nu apare şi polemica dintre cei care, culmea, deşi înhămaţi la aceeaşi căruţă, trag unul la „hăis“ şi altul la „cea“, treaba nu e completă. Luând în calcul şi competiţia dintre cele două mari organizaţii ce activează în sector, atunci nu e de mirare că situaţia este aşa cum este.

Pe de o parte stă rodata Organizaţie Interprofesională „Prodcom legume-fructe“, condusă de Aurel Tănase, şi care cuprinde o suită de mari producători din ţară. De cealaltă parte se află Asociaţia Profesională Naţională pentru Legume şi Fructe condusă de Cristea Nicolae şi Cornelia Ionescu, care cuprinde şi ea tot pe-atâţia producători din vreo 18 judeţe. Deşi interesele sunt aceleaşi de ambele părţi, membrii lor pur şi simplu nu se înţeleg. Aşa se face că cea de-a doua a luat fiinţă în 2008 pentru că membrii ei nu se simţeau reprezentaţi de sora mai bătrână. Ideal ar fi ca, urmând un model de succes, cum este cel francez, o singură organizaţie să înglobeze toţi producătorii din sector care trebuie să înţeleagă că, într-un sector atât de divizat, o luptă a orgoliilor nu face altceva decât să le îngreuneze şi mai mult situaţia.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2010 Vizualizari:
772

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ee78d

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

vselovod-v-topor_1082.html

Vselovod V. Topor

La începutul dezvoltării agriculturii socia-liste, V.V. Topor defineşte metoda stabilirii îmbinării raţionale a ramurilor de producţie, în condiţiile intensificării producţiei şi a stabilirii mărimii optime a întreprinderilor agricole, organizarea bazei tehnico-materiale, organizarea producţiei vegetale şi animale, organizarea, normarea şi retribuţia muncii, organizarea financiară ş.a., încheind cu analiza activităţii economice.

V.V. Topor fundamentează noţiunile de profilare, specializare şi îmbinare a ramurilor de producţie şi relaţiile între ele, modalităţile de înfăptuire a specializării. În acest cadru fundamentează teoria producţiei agricole şi conturează premisele de bază ale stabilirii sistemului de producţie a întreprinderii, precum şi principiile de optimizare a lui.

Pe baza teoriei sistemelor, V.V. Topor prefigurează caracteristicile unui sistem cibernetic macroeconomic (complexitatea, integritatea, dinamismul, conexiunile informaţionale - directe şi inverse, stabilitatea, adaptarea, influenţa mediului ambiant natural şi economic, îmbinarea organică a aspectelor naturale şi valorice) ca bază pentru organizarea producţiei şi a muncii în întreprinderile agricole (desprinzând ca domenii principale: organizarea la nivelul întreprinderii, organizarea sistemului de producţie pe sectoare şi ramuri, organizarea proceselor de producţie).

V.V. Topor ne apare ca unul dintre cei mai de seamă economişti agrari care s-a ocupat şi a aprofundat organizarea, conducerea şi planificarea întreprinderilor agricole.

Teodor MARIAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
638

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1

vulturii-au-castigat-cupa-satelor_1071.h...

„Vulturii“ au câştigat Cupa Satelor > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul„Vulturii“ au câştigat Cupa Satelor

Elevii şcolii din localitatea Mircea Vodă, judeţul Brăila, s-au impus în ambele competiţii disputate sub egida Cupei Satelor, fotbal şi baschet.

Tradiţionala competiţie Cupa satelor, desfăşurată în organizarea Direcţiei pentru Sport a Judeţului Brăila, a intrat în vitrina „vulturilor“ din comuna brăileană Mircea Vodă. Prima reuşită a elevilor de aici s-a înregistrat în turneul de baschet, sport la care gazdele au excelat ani la rând şi în concursurile naţionale. Sub bagheta aceluiaşi neobosit profesor Constantin Chisău, cele două echipe locale Vulturii Mircea Vodă 1 şi Vulturii Mircea Vodă 2 şi-au adjudecat primele două poziţii în clasamentul final, podiumul fiind completat cu cei de la Cuza Sport.

Concursul de baschet, la care au participat copii din segmentele de vârstă 10-12 ani şi 13-15 ani, s-a încheiat cu un meci demonstrativ, rezervat tinerilor peste 18 ani.

La festivitatea de premiere din finalul evenimentului organizat la Mircea Vodă, participanţii au primit din partea Direcţiei Judeţene pentru Sport tricouri, diplome şi dulciuri. Toamna baschetbalistică la Mircea Vodă se va întregi cu cea de-a X-a ediţie a Cupei Vulturii.

Urmaşii lui Bănel la Mircea Vodă

Ediţia a 6-a a Cupei Satelor la fotbal, rezervată elevilor din ciclul primar (9-10 ani), a reunit la Chiscani patru echipe din judeţul Brăila (Şcoala din comuna Mircea Vodă, Şcoala din comuna Chiscani, Şcoala din comuna Tichileşti, Şcoala Mihu Dragomir) şi o echipă din judeţul Galaţi, Şcoala Tudor Vladimirescu.

La capătul unei dispute captivante, marele trofeu pus în joc de către organizator – Direcţia pentru Sport a Judeţului Brăila – i-a revenit echipei şcolii din localitatea Mircea Vodă, urmată în clasa-ment de Şcoala Mihu Dragomir (locul 2), Şcoala Chiscani (locul 3), Şcoala Tichileşti (locul 4) şi Şcoala Tudor Vladimirescu (locul 5). Toţi participanţii au fost recompensaţi cu premii, diplome şi dulciuri, ocupanţii primului loc primind în plus şi tricouri. „Scopul acestei acţiuni a fost socializarea elevilor din mediul rural cu cei din mediul urban. Numărul mare de participanţi la cele două competiţii demonstrează apetenţa pentru mişcare a elevilor de la sate, ceea ce nu poate decât să ne bucure“, a declarat Păuniţa Iuga, referent de specialitate în cadrul Direcţiei pentru Sport a Judeţului Brăila.

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
821

˚Comentarii

☐

1. George -- (6-November-2009)Ar trebui organizate mai multe evenimente de genul acesta pentru promovarea tinerilor de la sate care vor sa sa dedice sportului.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ea8f1

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

Westfalia Surge vrea mai mult lapte în România

Westfalia Surge este o divizie în cel mai mare concern de inginerie germană: GEA Farm Technologies. De-a lungul timpului, prin achiziţii şi înfiinţări de companii noi, grupul s-a dezvoltat, ajungând să ofere o gamă completă de echipamente pentru speciile mulgătoare din diferite zone ale lumii, adică tot ce dă lapte: vaci, capre, oi, bivoli şi chiar... cămile.

GEA Farm Technologies oferă, aşadar, tot ce ţine de o fermă. Începând de la dotările de grajd şi terminând cu evacuarea şi gestiunea gunoiului. La momentul de faţă este una dintre principalele companii din domeniu, prezentă în peste o sută de ţări din întreaga lume.

Vorbind despre activitatea firmei în ţara noastră, directorul de vânzări Sandu Miclăuş nu pare foarte mulţumit. Dumnealui este de părere că România, din păcate, nu are fermieri. „Noi avem de-a face, în majoritatea cazurilor, cu investitori sau cu oameni care încearcă să devină fermieri. Mulţi dintre neinvestitori nici nu ştiu cum arată o vacă pentru că la ei sunt importante cifrele. Fermierii care încep să apară sunt condiţionaţi de resursele financiare.“

Oierul nu vrea să renunţe la strungă

De la domnul Miclăuş aflăm că în cadrul companiei predomină echipamentele specifice creşterii vacilor datorită specificului mondial îndreptat către consumul de lapte de vacă. În Franţa însă Westfalia Surge este lider de piaţă în domeniul echipamentelor de muls pentru capre.

La capitolul oi, situaţia este puţin mai dificilă deoarece oierii, nu doar la noi, ci peste tot în lumea asta sunt mai încăpăţânaţi. „Eu spun asta în cunoştinţă de cauză, având în vedere că nu am reuşit să-mi conving rudele care sunt din Mărginimea Sibiului să renunţe la strungă şi la teică. «Nu veni cu ideile tale, că-mi omori oaia!» Aşa mi-au spus când am vrut să le arăt despre ce e vorba!“ E drept, România nici nu are o rasă de oi care să merite să fie crescută numai pentru lapte şi mulsă cu astfel de echipamente moderne.

Înţelepciunea care ne lipseşte

La vaci însă se pare că lucrurile merg bine, având în vedere că România este singura ţară din această zonă a Europei care are un potenţial nevalorificat în acest domeniu. Noi ne aflăm de altfel într-una din cele mai importante zone de producţie de lapte din Europa. „Din păcate însă s-au făcut multe greşeli, a venit şi situaţia asta neplă-cută care a dus la prăbuşirea preţului laptelui şi acum trebuie să dregem busuiocul – ne spune domnul Miclăuş. Nu trebuie să mergem în SUA să vedem cum se cresc acolo vacile pentru că nu o să ajungem în veci ca ei. Nici măcar ca vecinii noştri din Uniunea Europeană“.

L-am abordat pe directorul de vânzări al Westfalia Surge din România aflând despre colaborarea demarată cu trei universităţi agronomice din ţară, cele din Iaşi, Cluj şi Timişoara. Considerându-le nuclee de propagare a unor cunoştinţe şi deprinderi, Westfalia şi-a propus să doteze laboratoarele acestora cu echipamente moderne pe care studenţii ar trebui să le vadă în ferme, know-how şi material didactic. Firma s-a impus de altfel ca lider mondial pe piaţă datorită unor investiţii susţinute în cercetare, proiectare şi are numeroase astfel de colaborări, pe diferite domenii, cu numeroase universităţi din lume.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.14, 16-31 IULIE 2009 Vizualizari:
878
☐
° Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

workshop-in-tinutul-dambovicioarei_l1019...

Workshop în ţinutul Dâmbovicioarei

La pensiunea Dealul Sasului din comuna Dâmbovicioara, judeţul Argeş, a avut loc un workshop despre Impactul şi importanţa promovării parteneriatelor interregionale, regionale şi locale asupra dezvoltării resurselor umane din turismul rural.

Evenimentul a fost organizat de Asociaţia Naţională de Turism Rural, Ecologic şi Cultural (ANTREC) România, în calitate de coordonator regional, şi SC RGIC CONSULTANŢĂ SRL, în calitate de beneficiar, în cadrul proiectului “Resursa umană, investiţie valoroasă în turismul rural românesc!” (ID 36694) Investeşte în oameni!, cofinanţat din Fondul Social European, prin Programul Operaţional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013.

Obiectivul

Proiectul are ca principal obiectiv dezvoltarea resurselor umane în domeniul turismului rural, prin facilitarea accesului la programe integrate de formare profesională şi ocupare, în meserii non-agricole, cerute pe piaţa muncii. În cadrul proiectului se vor realiza traininguri şi cursuri de formare şi recalificare pentru 830 de persoane din zonele rurale din regiunile Nord-Vest, Vest, Sud-Muntenia, Centru şi Nord-Est, care au fost selectate dintr-un grup-ţintă de 2.030 de persoane.

La workshop au participat reprezentanţii administraţiei publice locale şi ai echipei de proiect, alături de parteneri locali şi potenţiali parteneri, dar şi de o parte a beneficiarilor.

Printre temele aflate în discuţie se numără promovarea eficientă a parteneriatelor locale şi regionale şi contribuţia partenerilor la promovarea turismului rural şi la dezvoltarea resurselor umane din regiunea Sud-Muntenia.

Spre o reţea multiregională

Aceste parteneriate contribuie la îndeplinirea unui alt obiectiv al proiectului: dezvoltarea unei reţele multiregionale de centre de coordonare a serviciilor de dezvoltare a resurselor umane din mediul rural.

Activitatea acestor centre regionale de coordonare va continua să asigure, după perioada de implementare a proiectului, îndeplinirea obiectivelor: sporirea calităţii serviciilor în turismul rural prin îmbunătăţirea abilităţilor şi competenţelor angajaţilor, facilitarea accesului la programe de formare profesională, dar şi promovarea culturii anteprenoriale şi încurajarea afacerilor şi activităţilor independente în domenii non-agricole din mediul rural.

O opinie autorizată

În opinia doamnei Otilia Manta, Manager de Proiect, dezvoltarea parteneriatelor la nivel local şi regional are un rol important în reuşita proiectului, având în vedere că „la baza succesului oricărui proiect stă constituirea de parteneriate viabile între organizaţii, aşa cum este şi în cadrul proiectului nostru, care se completează şi se susţin într-o acţiune comună.

Apreciem astfel numărul semnificativ de parteneriate strategice încheiate de ANTREC România în regiunea Sud-Muntenia cu instituţii precum: Asociaţia Naţională a Femeilor din Mediul Rural (ANFMR), Federaţia Patronatelor din Turismul Românesc (FPTR) Organizaţia Patronală a Turismului Balnear (OPTBR), Asociaţia Naţională a Agenţiilor de Turism din România sau Asociaţia de Promovare a Turismului, Prahova ş.a. De asemenea, Centrul Regional de Coordonare de la Rucăr va avea un rol crucial în îndeplinirea obiectivelor proiectului în regiunea Sud-Muntenia, nu numai în timpul implementării proiectului, cât mai ales în perioada post-implementare, reprezentând garanţia continuităţii pe termen lung a proiectului nostru”.

Bogdan GUŢĂ

REVISTA LUMEA SATULUI NR.5, 1-15 MARTIE 2011 Vizualizari:
803
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Workshop-ul cu tema
„Satul românesc – prezent şi viitor“ la Timişoara

După cum v-am mai informat, revista Lumea Satului, în colaborare cu Radio Antena satelor şi în parteneriat cu Asociaţia Comunelor din România (ACoR) organizează în judeţele ţării întâlniri cu primari, specialişti, fermieri, reprezentanţi ai diferitelor forme asociative.

De curând, o astfel de manifestare a avut loc în judeţul Timiş, acţiunea beneficiind de sprijinul Consiliului Judeţean, fiind moderată, ca de obicei, de editorul general al revistei Lumea Satului, Ion Banu, şi sponsorizată de firma Smithfield Ferme Timişoara.

Sunt invitaţi să participe conducă-tori ai instituţiilor centrale şi judeţene cu atribuţii în spaţiul rural. Tematica a fost astfel stabilită încât să răspundă tuturor problemelor cu care se confruntă cei care îşi desfăşoară activitatea şi/sau trăiesc în acest spaţiu.

Au participat peste 80 de primari, la dezbatere luând parte specialiştii cu funcţii de răspundere din cadrul structurilor descentralizate din domeniul agriculturii: DADR, DSVSA, APIA, ADPRD, OARZ, OJCA.

Domnii Adam Crăciunescu – vicepre-şe-dinte al Consiliului Judeţean, apoi Gheorghe Neaţă – director general, Agenţia Naţională pentru Ameliorare şi Reproducţie în Zootehnie, au răspuns întrebărilor adresate de primari, angajându-se ferm în rezolvarea multora dintre problemele ridicate de cei prezenţi.

Ştefan Nicolae – preşedintele AGROSTAR – a precizat că factorii politici nu văd sau nu au găsit căile pentru a dovedi că agricultura este singura ramură care poate scoate România din situaţia economică în care se află. El a insistat asupra necesităţii de a se face un front comun în abordarea problemelor complexe ale agriculturii şi promovării produselor agricole româneşti.

Un aspect semnalat de partici-panţi se referă la lipsa învăţământului de profil care să pregătească temeinic specialişti pentru diferite domenii sau meserii, inclusiv pentru cele despre care ne amintim cu greu, dar care parcă devin din ce în ce mai necesare pentru o viaţă normală şi decentă în spaţiul rural.

Într-un dialog constructiv, primarii şi-au spus păsul pentru proiecte ce necesită pregătire şi costuri care, de cele mai multe ori, nici nu ajung să fie citite sau pentru care se fac cheltuieli care nu sunt în final justificate.

Domnul Adam Crăciunescu – vice-preşedinte al Consiliului Judeţean şi reprezentanţii Agenţiei de Mediu au semnalat necesitatea alinierii la regle-mentările ce ţin de legislaţia în domeniu.

Nu întâmplător, au fost solicitate informaţii despre Camerele Agricole sau Camerele de Agricultură, acestea fiind în dezbatere curentă la diferite niveluri, inclusiv în Comisiile pentru agricultură din cele două camere. Propunerile pe această temă le vom publica într-un număr viitor.

(T.B.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.9, 1-15 MAI 2009 Vizualizari:

630

☐

Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: ada69

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

zaganul-a-reaparut-in-romania_554.html

Zăganul a reapărut în România

Mare a fost surpriza vânătorilor ieşiţi pe Fondul 14 Baloteşti (judeţul Mehedinţi), în zona Peşterii Topolniţa din Geoparcul „Platoul Mehedinţi“, când au văzut Vulturul Zăgan (Gypaetus barbatus).

„Aproape că nu le-a venit să creadă că pasările uriaşe pe care le-au văzut sunt o pereche de vulturi cu barbă, pentru că specia Gypaetus barbatus este dispărută de pe teritoriul României încă din jurul anului 1930. Până acum Zăganul, cum i se spune în popor, a mai fost văzut în trecere pe la noi, cam o dată la zece ani.

Astăzi este vorba de o pereche care cuibăreşte aici. În urmă cu vreo 2-3 ani, în comuna Cireşu, un ţăran a găsit un Zăgan mort, electrocutat în liniile de înaltă tensiune“ – a declarat Cornel Popa, directorul Asociaţiei Judeţene a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi (AJVPS) Mehedinţi, pentru Lumea satului.

Zăganul este o pasăre mare, cu anvergura aripilor de până la 2,8 metri. Are penajul de culoare portocaliu-închis şi alb-murdar. Sub cioc are câteva pene negre, care seamănă cu o barbă, de unde i se trage şi numele. Poate trăi până la 50 de ani. Femela face doar două ouă pe care le cloceşte timp de 55 de zile, dar întotdeauna supravieţuieşte numai un singur pui.

Zboară la altitudinea de 4.000 de metri, pe un teritoriu cuprins între 200 şi 400 de kilometri pătraţi, dar se întoarce de fiecare dată în locul în care a fost crescut. Se hrăneşte cu leşuri, dar şi cu oase pe care le aruncă din înaltul cerului pe stânci, pentru ca să le spargă şi apoi să le înghită. Mai trăieşte liber în Munţii Alpi, Caucaz, Pirinei, în Pamir, Altai, Tibet, Insula Creta şi Himalaya. Specia se află pe lista roşie a Uniunii Europene, fiind ocrotită de lege.

Zăgan şi la Cheia?

Reapariţia vulturului pe meleagurile noastre l-a bucurat pe dr. Nicolae Croitoru, preşedintele Complexului Turistic Nicoltana din Staţiunea Cheia (Prahova), care intenţionează să readucă Zăganul în zonă.

„Nu contează cât mă va costa. Vreau neapărat să văd Zăganul zburând deasupra Munţilor Ciucaş“, ne-a spus Croitoru.

Domnia sa este şi proprietarul apelor minerale Keia, a căror obârşie se află la Izvorul Zăganului, iar acest vultur a fost ales drept simbol al firmei sale.

Alte specii rare în Mehedinţi

Cornel Popa a afirmat că, în Mehedinţi, au fost văzute şi alte specii rare de păsări. De exemplu, la Porţile de Fier 2, vânătorilor le-au ieşit în cale două familii de cocori, iar la Mraconia, o familie de berze negre. În comuna Oprişor, în ograda unui localnic, trăia liberă, domesticită, o barză albă, cu inel de Zagreb (Croaţia). Pasărea a ajuns la Grădina Zoologică din Craiova, unde, de asemenea, umblă liberă de colo-colo şi nu vrea să mai zboare cu suratele ei.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
2510
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ada69
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

zapada-cum-o-gospodarim_123.html

Zăpada: cum o gospodărim? > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul

Zăpada: cum o gospodărim?

Iernile bogate în precipitaţii, cu strat gros de zăpadă, depus uniform pe ogoare, este o binefacere pentru viitoarele recolte deoarece:

a) asigură o rezervă mare de apă în sol, foarte necesară creşterii şi dezvoltării plantelor. Un sol bine lucrat poate acumula, pe stratul 0-150 cm, 4.500 mc/ha apă. Capacitatea solului de a reţine apa creşte cu 20% atunci când primeşte îngrăşăminte organice;

b) pe baza rezervei de apă acumulate în sol în perioada de iarnă se stabilesc principalele verigi tehnologice ale culturilor privind densitatea, soiurile şi hibrizii folosiţi, dozele de îngrăşăminte cu azot aplicate etc. Astfel, doza de azot va creşte cu 3 kg/ha pentru fiecare 10 mm precipitaţii acumulate peste normala zonei şi se va reduce cu 5 kg/ha pentru fiecare 10 mm sub normala zonei;

c) stratul de zăpadă mai gros şi uniform asigură o bună protecţie a culturilor de toamnă şi împiedică eroziunea eoliană;

d) zăpada strânsă în jurul pomilor întârzie pornirea în vegetaţie şi evită astfel efectul distructiv al îngheţului şi brumelor târzii de primăvară.

Mijloace de reţinere

- Ridicarea cu pluguri speciale a valurilor de zăpadă, distanţate la 10-15 m. Ele constituie obstacole în calea vântului, care nu mai spulberă zăpada, ci o depune între valuri. Sunt trasate perpendicular pe direcţia vântului principal.
- Efectuarea de ziduri din calupuri de zăpadă, cu acelaşi sol şi la fel distanţate ca valurile de zăpadă.
- Ridicarea unor ziduri din baloţi de paie aşezaţi la 1 m distanţă unul faţă de celălalt şi la 12-15 m între ziduri.
- Montarea de parazăpezi asemenea celor de la drumuri, căile ferate etc.
- Pe terenurile în pantă se recomandă tăvălugirea zăpezii pe lăţimea de 4 m de-a lungul curbelor de nivel, distanţate la 20 m. Pe fâşiile tăvălugite zăpada se topeşte mai greu şi reţine apa, evitând eroziunea solului.
- Prin împrăştierea paielor (2-3 t/ha) topirea zăpezii are loc mai lent, întârzie cu 7-8 zile şi creşte cantitatea de apă acumulată în sol cu 36 mm.
- Mijlocul cel mai important îl constituie perdelele forestiere de protecţie, care în spaţiul protejat asigură strat uniform de zăpadă şi posibilitatea de a se acumula în plus 30-50 mm apă/ha.

Prof. dr. Vasile POPESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2009 Vizualizari:
707

□

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 14865

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

zece-probleme-cu-care-se-confrunta-vitic...

Zece probleme cu care se confruntă viticultura > REVISTA LUMEA SATULUI

Zece probleme cu care se confruntă viticultura

Umăr la umăr, Patronatul Naţional Vie Vin şi Federaţia Naţională a Sindicatelor din Industria Alimentară au ţinut să pună pe masa noului Cabinet lista celor zece probleme cu care se confruntă viticultorii.

Adevărul este că ele au valoare de generalizare pentru întreg sectorul agricol. De remarcat că la această întâlnire au fost prezenţi şi au încercat să răspundă solicitărilor secretarii de stat Liviu Harbuz şi Cătălin Roşculete, proaspăt nominalizaţi în staff-ul Ministerului Agriculturii.

Banii ajung prea târziu la beneficiari

Din spusele reprezentanţilor celor două organizaţii reiese că, în acest moment, principala problemă cu care se confruntă producătorii este întârzierea plăţilor, atât cele provenite din fondurile europene, cât şi de la bugetul naţional.

„Suntem blocaţi pentru că nu mai reuşim să luăm credite şi tot pe fondul acestei crize întâmpinăm greutăţi enorme în recuperarea banilor datoraţi de reţelele de distribuţie. În momentul în care nu primim nici plăţile la hectar în timp util, lucrurile încep să scape de sub control pentru că nu mai reuşim să plătim la timp furnizorii, ceea ce înseamnă îndatorare în sistemul bancar", a adăugat Ovidiu Gheorghe, director general PNVV.

Răspunsul domnului Liviu Harbuz la această problemă a fost destul de des auzit în ultima vreme şi totuşi neaşteptat, putem spune, în condiţiile în care acesta a invocat scuza datoriilor moştenite. „Am stabilit cu Patronatul un termen de maximum 30 de zile de la aprobarea actului normativ pentru efectuarea plăţilor şi sper să respectăm această dată. În acest moment totul este raportat la aprobarea bugetului."

Impactul cursului valutar

În ceea ce priveşte diferenţa de curs valutar ce rămâne în trezoreria statului în urma efectuării plăţilor către fermieri, PNVV a venit cu solicitarea ca Autoritatea Publică, împreună cu Comisia Europeană, să găsească o măsură prin care aceşti bani să fie redirecţionaţi, aşa cum este firesc, spre beneficiarii proiectelor.

Soluţia se pare că este tot una de act normativ, document care poate fi elaborat şi promovat de Ministerul Finanţelor. Cel puţin aşa reiese din spusele domnului Harbuz, care a mai adăugat că nu trebuie uitat c, în alţi ani, cursul valutar a fost în favoarea beneficiarilor. Nu prea are dreptate domnul Harbuz, dar s-o lăsăm aşa. Cel mai probabil, va fi propusă o regularizare pentru întreg sistemul la fiecare sfârşit de an financiar, dar o decizie în acest sens va fi luată după avizul Comisiei Europene.

Vom avea un nou PNDR?

Incapacitatea accesării fondurilor europene prin PNDR este o altă nemulţumire a producătorilor de vie şi vin. Soluţia propusă de patronatul Naţional Vie Vin este aceea a modificării PNDR, astfel încât plata să fie achitată după ce beneficiarul a efectuat plăţi de 50% din valoarea proiectului.

„Am constat că PNDR nu corespunde în proporţia necesară cu realităţile şi cerinţele din România, motiv pentru care în momentul de faţă se lucrează pentru un nou PNDR care să corespundă situaţiei noastre, dar şi acestei perioade de criză. Ne-am propus ca PNDR să fie elaborat după o consultare a fiecărui sindicat şi patronat din domeniul în care se aplică.

Există multe blocaje din cauza inadvertenţelor faţă de proceduri şi termene şi nu există o armonizare a schemelor de finanţare“, a spus domnul Liviu Harbuz, precizând că într-o lună, maximum două, va apărea un nou proiect de PNDR care să reflecte în mod real problematica din zona rurală pe fiecare sector.

Contribuţia statului - 30% din volumul creditelor agricole

Aprobarea în cel mai scurt timp a Hotărârii de Guvern privind acceptarea fondurilor publice ce se acordă în 2009 potrivit Legii creditului agricol este o una dintre soluţiile pe care reprezentanţii PNVV o văd în ceea ce priveşte înlesnirea accesării creditelor.

De la domnul Cătălin Roşculete, secretar de stat în MAPDR, am aflat că HG privind Legea creditului agricol pentru 2009 se află la MAPDR pentru avizare. „Proiectul de act normativ propune o contribuţie de 30% din volumul creditelor agricole, corespunzător unei perioade de 360 zile. La nivelul anului 2007, creditul a fost de 10%, în 2008 a fost de 17%, iar anul acesta îl vom duce la un coeficient de 30%“. Din spusele acestuia, proiectul va fi gata în maximum o lună de zile.

Ovidiu Gheorghe a ţinut să tragă un semnal de alarmă în privinţa dobânzii bancare, menţionând că, în aceste condiţii, foarte puţini producători din domeniu se vor mai îndrepta spre fondurile europene. „Şi atunci va pierde industria şi consumatorul, pentru că vinul românesc va face loc în raft celor din import şi, în final, va pierde şi statul român, a mai adăugat directorul PNVV.

Codul de Bune Practici, o păcăleală

În ceea ce priveşte Codul de Bune Practici semnat de retaileri şi furnizori în luna iulie a anului trecut, patronatele afirmă că acesta nu a schimbat cu nimic taxele şi practicile marilor reţele de magazine. Încă de la semnarea codului, producătorii au cerut adoptarea unei legi care să aibă la bază principiile acestuia.

„Sunt impuse în continuare taxa de deschidere de magazin, taxa de listare. Codul de Bune Practici este un fals. Evitând prevederile acestuia, supermarketurile au inventat noi practici abuzive. După ce s-a extins caracatiţa marilor reţele dinspre periferie spre centru, au dispărut magazinele de proximitate. În plus, nu ne recuperăm banii“, a spus preşedintele Patronatului Naţional al Viei şi Vinului (PNVV), Ovidiu Gheorghe.

Sindicatele nu se dezmint

Cel care a fost cu adevărat tranşant în această problemă este Dragoş Frumosu, preşedintele Federaţiei Naţionale a Sindicatelor din Industria Alimentară (FSIA).

„Am fost fraieri şi păcăliţi. Ministerul Agriculturii şi-a făcut imagine la momentul respectiv cu Codul de Bune Practici, la fel şi comisia economică din Parlament, care iniţiase un proiect de lege, dar de fapt rezultatul e zero. S-a semnat codul şi acum, după zece luni, avem aceeaşi politică, aceleaşi taxe.

Apar şi situaţii de genul să constaţi la casă că preţul este altul decât cel afişat. Mai nou este şi afacerea taxei pe punga biodegradabilă, în condiţia în care România nu are niciun import de granule biodegradabile. Plătim aceiaşi bani, aceleaşi taxe“, a ţinut să conchidă Dragoş Frumosu.

ONVV trece la APIA

Tot cu ocazia acestei întâlniri am mai aflat că, pentru eficientizarea activităţii, Oficiul Naţional al Viei şi Vinului va fi transferat Agenţiei de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură. „Aşa cum am preluat în 2007 cota de lapte, la fel se va întâmpla şi cu ONVV-ul. Va fi o direcţie separată cu structura pe care o are, cu logistica din dotare şi este normal să se întâmple aşa“, afirmă doamna Mariana Drăghici, director general adjunct APIA.

Pe durata discuţiilor, reprezentanţii viticultorilor au mai solicitat şi majorarea sprijinului pentru tratamente fitosanitare de la 500 lei/ha la 750 de lei. Ei au mai adăugat că, deşi plata se făcea în limita a 50.000 ha, în fapt bani s-au primit până în prezent doar pentru 30.000 de hectare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
1205

☐

˚ Comentarii

☐

☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Zelul ploconirii

La răscruce de imperii, unde am fost şi mai suntem situaţi geopolitic şi geografic, supravieţuirea ca neam puţin numeros s-a datorat şi firii unor confraţi de-ai noştri, adepţi ai sloganului „capul plecat, sabia nu-l taie“. Dintre capetele plecate, cotropitorii şi-au ales slugile netrebnice care s-au purtat adesea nemilos cu supuşii conaţionali, atunci când era vorba de strângerea birurilor, haraciului, cotelor, taxelor şi a altor dări către stăpânii autohtoni sau străinii nesătui din jur.

Preţul înjosirii

După căderea comunismului am crezut că am scăpat de zelul obedienţilor oportunişti de tot felul, dar nu a fost să fie aşa. Vreţi să intraţi în Uniunea Europeană, atunci desfiinţaţi formele asociative cooperatisto-comuniste, agricultura de stat, complexele zootehnice „perdante“ şi alte instituţii, care ne pot crea probleme cu concurenţa produselor noastre alimentare, erau îndrumările „binevoitoare“ ale celor de la Noua Poartă a Bruxellesului.

Zis şi făcut. Zeloşii noştri contemporani, conform practicilor cunoscute şi însuşite de demult, au trecut la acţiune, distrugând în sens invers totul în calea lor, inclusiv agricultura de stat care a funcţionat neîntrerupt un secol şi jumătate de pe vremea lui Cuza Vodă!

Niciun vecin din fostul lagăr socialist nu şi-a distrus fermele de stat şi asociative din agricultură în afară de noi. De ce oare, pentru că şi lor li s-au impus aceleaşi condiţii de aderare? Unii dintre noi, conform obiceiului ploconirii maladive la fostele imperii, s-au întrecut în respectarea doleanţelor mai-marilor noştri, distrugând agricultura performantă, uitând de suferinţele ce urmează să le îndure cei mulţi, obligaţi să-şi caute de lucru pe meleagurile străine la munci refuzate de autohtoni, fiind ţara cu cei mai mulţi emigranţi pentru lucrări agricole din Uniunea Europeană.

Aici ne-a adus zelul ploconirii la curţile străinătăţii şi uitarea de nevoile propriului popor. Acum, în plină criză mondială, de-am fi avut în funcţie agricultura anilor 1990, cu industria care o deservea, sunt sigur că am fi trecut-o cu mult mai uşor. Aveam alimente îndestulătoare şi ieftine, ca primă condiţie a existenţei noastre, şi chiar la export, pentru salvarea altora. Aveam mai puţini şomeri şi concetăţeni sub pragul sărăciei.

Prezentăm şi aplaudăm rezultatele străinilor care lucrează în agricultură pe sole mari ca o „descoperire“. Asta în condiţiile în care noi le aveam deja organizate înainte de 1990! Nu este tras nimeni la răspundere pentru distrugerile provocate infrastructurii agricole şi pentru suferinţele produse ulterior celor care trebuiau acum să lucreze în agricultura românească, nu aiurea pe la alţii!? În toată Europa, şi am colindat destul de mult în ultimul deceniu, nu am întâlnit niciun panou cu inscripţia „Teren de vânzare“, numai la noi aceste oferte ale neputinţei ruşinoase răsar cu sutele la marginea drumurilor, pe terenuri abandonate pline de bălării şi mărăcinişuri.

Toţi vor să vândă pentru a scăpa de agricultură, activitate pe care urmaşii ţăranilor de dinainte de socializare o dispreţuiesc acum. Aceste situaţii anormale ar trebui să dea tuturor serios de gândit guvernanţilor. Altfel vom avea de înfruntat dezastre inimaginabile. Primul semnal este dat de actuala criză alimentară, care prevesteşte foametea ce se poate declanşa pe meleagurile noastre în orice moment.

Teodor MARUŞCA

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
585

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

zile-de-neuitat-la-pensiunea-taraneasca-...

Zile de neuitat la pensiunea ţărănească de pe Valea Izei

Spune cu mândrie că este din Maramureşul istoric, de pe Valea Izei. Dacă vrei să o găseşti, vii direct în comuna Botiza, la pensiunea pe care a deschis-o de curând. Împreună cu soţul, fiica şi cu ginerele au căutat o casă foarte veche, au restaurat-o cu migală şi dragoste, aşa cum faci când îngrijeşti, când îmbăiezi pruncii...

Cu braţele lor au făcut totul, cu grijă ca nimic din lumea nouă, lumea de azi să-i atingă frumuseţea. În jurul casei lor sunt pensiuni câte vrei: făloase, confortabile, curate... Orăşanul care se cazează în ele se simte ca în vila sau blocul lui de la oraş. Pensiunea Iuliei are spiritul ţăranului în toată cuminţenia, smerenia şi înţelepciunea lui. Este mereu plină, mereu neîncăpătoare... La plecare, oaspeţii simt că şi-au regăsit pacea sufletului şi au redescoperit prietenia.

Muzeul Satului, ca punct de reper

Iulia Corău mi-a spus de ce a ales pentru pensiunea ei varianta „locuinţă autentică“: „La Bucureşti, la Muzeul Satului, unde merg de ani de zile, am înţeles valoarea noastră, a mara-mu-re-şenilor... Românii şi turiştii de departe privesc fermecaţi la scoarţele noastre, la vasele noastre minunate.“

De fiecare dată când a fost la Muzeul Satului a mai învăţat câte ceva, pentru că acolo sunt specialişti, oameni pasionaţi a căror cultură în domeniul folclorului, al tradiţiilor au impre-sionat-o peste măsură. Acolo şi-a redescoperit inima, şi-a recăpătat încrederea şi mai ales şi-a găsit drumul în viaţă.

Iulia Corău este acum o personalitate în lumea meşterilor populari. Ţese scoarţe, costume populare, ştergare şi pregăteşte bucate după reţete vechi maramureşene. În ţară nu este târg, festival sau concurs fără să fie invitată. Este cunoscută mai ales pentru priceperea de a pune în funcţiune războaiele de ţesut, de a le pregăti pentru lucru (la Bucureşti, Sibiu, la Dumbrava).

În pelerinaj la Strasbourg

Iulia are mereu de lucru, mereu este pe drumuri cu ai ei, care o susţin, o ajută şi o respectă. Tot umblând prin ţară, stând cu zilele acolo, la lucru sau cu scoarţele la vânzare, când venea ora mesei aşeza pe o măsuţă improvizată plăcinte cu brânză, ceapă şi mărar, plăcinte cu nuci... Cine se apropia era poftit la plăcinte, mai schimbau o vorbă... Cine gusta din plăcintele Iuliei se prăpădea de bucurie, de plăcere... Atât de multe laude a primit încât i-a venit o idee: „De acum am să vând şi plăcinte, nu numai scoarţe!“

Într-un an a fost invitată la Strasbourg la un târg cu produse culinare. Pe plăcintele ei a fost bătaie. Ei bine, plăcintele i-au adus noroc. Se vând foarte bine, primeşte comenzi... Încet, încet a făcut o mică afacere din asta. De aici şi binele din casa ei: a pus pe picioare o pensiune.

Trebuie spus că discuţia cu Iulia Corău este extrem de interesantă. Ştie foarte multe despre cultura populară maramureşeană, de la felul cum se pregăteşte lâna pentru scoarţe sau alte ţesături, la tehnica vopsitului în culori tradiţionale numai şi numai cu plante. Iulia spune că „în covoarele noastre punem toate florile comunei Botiza.“

Ce este frumos şi valoros dăinuie

Despre meşteşugul ţesutului, al vopsitului şi al împodobirii caselor, Iulia vorbeşte cu pasiune, cu mândrie. Are tonul uşor didactic deprins în atâţia ani de când dă explicaţii celor care vor să înţeleagă miracolul mâinilor femeieşti. Vestea bună este că în Maramureş se păstrează în mare măsură obiceiurile strămoşeşti. Chiar şi tinerii, când vin de la şcoli, de la facultăţi, îmbracă costumul popular, mai ales la biserică.

Fiica Iuliei, Maria, îi calcă mamei pe urme. De mică a luat-o la târguri, la Muzeul Satului... Într-o zi i-a spus: „Mămică, este la Muzeu o buturugă, eu acolo am crescut, acum este a mea“. Iubeşte folclorul, respectă tradiţiile cu sfinţenie. Iulia este bucuroasă să îmi spună că la Botiza, femeile mai ales, n-ar renunţa la portul popular, la moştenirea de suflet pe care o au de la părinţi pentru nimic în lume.

Desigur, timpul nu stă în loc nici aici. Modernul, con-for-tul sunt pe placul maramure-şenilor; se vede asta, cum spuneam, din felul în care şi-au construit pensiunile. Asta pentru că într-o vreme şi bărbaţii şi femeile au lucrat în străină-tate. Acum pleacă din ce în ce mai puţini. Câştigă din turism şi din comerţul cu ţesături. Oamenii sunt muncitori, harnici, au tot ce le trebuie. S-ar cuveni, spune Iulia, ca autorităţile care au responsabilităţi în urbanism, arhitectură, patrimoniu să se implice degrabă în protejarea autenticului în zonă. Altfel, Maramureşul, încet dar sigur, va deveni de nerecunoscut.

Din tainele coloritului

Culoarea roşie se obţine din sunătoare, coji de ceapă, coajă de cruşin. Este vorba despre un roşu special, care se regăseşte în costumul tradiţional al bunicii, o nuanţă specială, unică. Depinde de timpul de fierbere, de cantitatea de plante, de timpul când sunt culese. Verdele este mai frumos când se prepară din urzică, frunză de ştevie, din hrean. Negrul – din coajă de arin negru... Galbenul – oranj din păpădie sau dintr-un ghiocel cu mai multe petale, numit luşcă. Plantele se usucă la umbră, apoi la întuneric, apoi se vopsesc. De primăvara, până toamna târziu, femeile din Maramureş vopsesc firele care vor deveni curând minunate scoarţe.

Rodica SIMIONESCU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.21, 1-15 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
1000

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: ea8f1
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Zile de vis într-o plantaţie de mure altoite

Într-un sat mic de la marginea judeţului Prahova, se întinde, pe 2.500 de metri pătraţi, cea mai însemnată plantaţie de muri altoiţi din România. Şi, poate mai important chiar decât asta, este faptul că fructele obţinute sunt sută la sută ecologice. Aşa cum vrea şi recomandă Uniunea Europeană...

Din păcate, pe lângă faptul că prahoveanul nu a iniţiat nişte contacte cu doritori ori fabrici din Europa, nu există piaţă de desfacere nici în România.

Fără pretenţii

Nu pot, când mă gândesc la Vasile Muraru Ion din satul Poiana Trestiei, aparţinând de comuna prahoveană Cosminele, să nu-mi amintesc de Peneş Curcanul, poezia copilăriei noastre: „Ne dase nume de curcani un hâtru bun de glume./Noi am schimbat lângă Balcani porecla în renume“.

Aşa şi cu omul nostru Muraru, care cultivă mure ecologice într-un sat uitat de lume, dar posibil să fie curtat în scurtă vreme de marii producători de gemuri şi sucuri din Europa, dar şi de cei de medicamente şi cosmetice...

Totul a început ca un joc. Ca o curiozitate. Ca o nebunie – aşa cum au comentat consătenii lui. Zece butaşi de muri altoiţi, atâţia au fost la început. Omul i-a pus în bătătură, să-i aibă sub observaţie. Să vadă dacă au nevoie de soare torid, de apă multă, de protecţie contra gerului.

Dar butaşii s-au îndesit, fără să fie nevoie de nimic care să-i stimuleze şi să-i protejeze. Şi au început să dea rod. De la an la an mai mult. Mai spornic. Mai bun. Anul trecut, în cele două luni de producţie, august şi septembrie, s-a ajuns la patru tone de fructe.

Gospodarul le-a vândut prin pieţele din Prahova ori Bucureşti, pe la târgurile din jur, chiar de acasă, când a avut clienţi. Un kilogram de mure altoite se vinde, cel puţin anul trecut aşa a fost, cu ceva peste 10 lei. Dar cele din marile magazine, aduse de prin plantaţiile din Europa, costă cel puţin triplu şi, cel mai probabil, nu au calităţile celor de la Poiana Trestiei.

Îngrijirea, mai simplă ca orice

Plantaţia de muri nu necesită muncă multă. Practic, se îngrijeşte chiar mai uşor ca una de viţă-de-vie. La fel se sapă, se taie, se leagă, se bolteşte. Şi nici măcar nu se stropeşte, ca asta. Nici nu e nevoie de îngrăşăminte pentru fertilizare. Şi butaşii se înmulţesc repede. Când se coc fructele, e mai multă nevoie de mână de lucru, căci trebuie culese cam de două ori pe săptămână. Mai e şi desfacerea mărfii.

De regulă, în afară de stricăciunea pricinuită de grauri, nu sunt mure care să nu fie bune de valorificat. Perioada preconizată unei bune funcţionări a plantaţiei este de 15 ani, dar după acest interval butaşii vechi se pot înlocui cu alţii noi. Ca şi kilogramul de mure, butaşii de cultură, pentru înfiinţarea unui teren cu astfel de fructe, costă în jur de 10 lei.

Efecte terapeutice

Murele sunt indicate în tratamentul bolilor de rinichi, dar şi în gută, ulcere, gastrite, boli de piele şi de ochi, tumori bucale maligne. Aceste fructe au un conţinut bogat în calciu, magneziu, potasiu, mangan, fosfor, vitaminele A şi C. Industria farmaceutică şi cea cosmetică le-ar putea folosi cu succes în prepararea unor produse necesare tratării diferitelor afecţiuni.

Nina Marcu

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 5, 1-15 MARTIE 2009 Vizualizari:
30860

Comentarii

1. alexoni -- (11-March-2010)Cine a scris articolul nici macar nu s-a deranjat sa caute un pic pe internet.2500mp cea mai mare plantație?Doar in judetul Bihor sunt 15 HA de plantație intensiva de mure fără spini din cele mai bune soiuri, iar de mure altoiți nu știu de unde a auzit autoarea.Cred că cei de la SCDP Băneasa î-și fac cruce când citesc asemenea prostii!
2. Ignat -- (16-August-2011)as dori si eu un nr de tel pentru a intria in posesia butasilor de mure.sau o adresa unde as putea cere mai multe informatii.Multumesc!
3. tiberiu -- (6-September-2011)as dori si eu sa cumpar butasi mure dar nu stiu de unde sa ii iau
4. daniela manea -- (3-October-2011)Buna ziua!Nr.de tel este 0244 228094, Vasile Moraru Ioan.El are aceasta plantatie in com.Cosminele, jud.Prahova.
5. pop vasile -- (5-January-2012)Buna ziua si LA MULTI ANI am citit cite ceva despre mure si as dori si eu sa infiintez o plantatie de 2500m2 dar soiurile din afara sint mai rezistente decit cele autohtone,si daca distanta de 2,5 3;m nu este prea mare ? din imaginile de la D muraru distanta este mai mica daca ma puteti ajuta si pe mine cu citeva informatii,dar si ce acte ai nevoie pt a vinde in piete [ORADEA]si daca in primul an axista ceva productie? CU MULTE MULTUMIRI VASILE POP
6. tirca laurentiu -- (5-May-2012)vand butasi de mure fara tepi, soiul thornfree...pret in functie de cantitate 0729728400
7. costy -- (28-August-2013)ce soi de mure are domnu Vasile Moraru Ioan
8. sasa -- (14-November-2013)Vand butasi de mur din soiurile americane Thornfree si Smoothstem,productive(3-5 kg planta potential) sunt aclimatizate la noi in romania.. mai am disponibile 50 de butasi drajati de 2 ani 0762 555 818
9. claud -- (4-August-2014)Cum aleg si obtin butasii de mure?
10. klingo9 -- (2-November-2014)omul acesta a cutivat mure din 2004 cand nimeni din ro. nu mai cultivase asa ceva . smart ass .
11. Cornel -- (30-June-2016)Vand MURE si BUTASI soiul Thornfree. Perioada de recoltare: iulie-septembrie. Pret kg mure 10lei.Pret butas 5 lei. La cantitati mari pretul se negociaza. Cantitate estimativa mure: 1000-1500kg. Cantitate estimativa butasi 800-1000buc. CONTACT: 0728971435 DEJ,jud Cluj Ileanda, jud Salaj

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: a8611
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web

Zile grele pentru românii din Ucraina

Convorbire cu doamna academician Alexandrina Cernov

Referindu-se la perioada interbelică, Nicolae Iorga afirma că „România este singura ţară înconjurată de români". Ce ar spune acum marele savant când, iată, de aproape şapte decenii, milioane de români au devenit, prin forţa împrejurărilor, cetăţeni ai statelor vecine? Este o întrebare asupra căreia s-a aplecat în ultimii ani Ţara mamă încercând, în măsura posibilităţilor, să-şi ajute fiii aflaţi dincolo de graniţa cu Ucraina.

Despre românii din nordul Bucovinei, din sudul Basarabiei şi din Ţinutul Herţei din Ucraina am dialogat cu doamna prof. univ. dr. Alexandrina Cernov (foto) de la Universitatea din Cernăuţi.

Când am înfiinţat Glasul Bucovinei mi s-a spus franc că „nu avem nevoie de această revistă". Am găsit însă înţelegere în ţară, unde scriitorul Augustin Buzura, pe atunci directorul Fundaţiei Culturale Române, ne-a ajutat, astfel încât revista – publicaţie ştiinţifică – este difuzată gratuit în ţară şi la românii din afara graniţelor.

O altfel de cortină

- Deşi numărul românilor din Ucraina depăşeşte 200.000 de persoane, ştirile pe care le avem în ţară despre ei sunt relativ puţine. Ştim mai multe despre românii din Serbia, de pe Valea Timocului, de pildă. Există o explicaţie?

– Fără îndoială. Aş remarca însă că, din numărul pe care l-aţi amintit, jumătate reprezintă românii, ceilalţi fiind „moldoveni", adică în concepţia conducerii Ucrainei ei sunt un alt popor şi vorbesc o altă limbă. Oricum, şi în nordul Bucovinei, în Ţinutul Herţei, adică în regiunea Cernăuţi, sunt raioane cu populaţie majoritar românească: în Herţa 93 la sută din locuitori sunt români, în Hliboca 56 la sută etc. De asemenea, mulţi dintre locuitorii Cernăuţiului vorbesc limba română.

– Vorbesc, aţi spus, limba română…

– Da, pentru că, din păcate, tinerii, mai ales cei care urmează diferite şcoli, sunt nevoiţi să vorbească ucraineana. Trist este că numărul şcolilor cu limbă de predare română scade de la an la an. Dacă în urmă cu 10 ani existau 90 de astfel de şcoli, acum sunt doar 69.

De la ameninţări la fapte…

– Dar în ceea ce priveşte învăţământul superior?

– Am sperat că se va înfiinţa o universitate multiculturală la Cernăuţi. Nu s-a vrut şi, în consecinţă, la Facultatea de Filologie există o singură grupă pentru studiul limbii şi literaturii române, la care se adaugă o alta pentru viitorii învăţători la Liceul Pedagogic. Nu este sprijinită nici presa de limbă română.

– Putem spune că toate acestea sunt consecinţa unei politici de stat?

– Fără îndoială, de vreme ce în ultimul timp atacurile împotriva românilor din Ucraina, dar şi împotriva României au luat o deosebită amploare. Se ştie că Ucraina nu admite dublă cetăţenie, or toţi care au făcut acest pas, români, ruşi ş.a., sunt ameninţaţi direct cu expulzarea sau cu ridicarea cetăţeniei ucrainene.

– În ce măsură simţiţi, aşa stând lucrurile, sprijinul României?

– Este, iertaţi-mi cuvântul, absolut insuficient. Există o comisie guvernamentală româno-ucraineană care nu funcţionează pentru că ucrainenii refuză.

Stelian Ciocoiu

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
722
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 48ac7
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

zilele-campului-lg-2012-tinteste-profitu...

Zilele campului LG 2012- Tinteste profitul ! > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulPrimul eveniment Limagrain din seria " Zilele campului LG 2012- Tinteste profitul !" are loc pe data de 22 iunie in localitatea Hodoni , judetul Timis. Sunt asteptati toti fermierii interesati de noutatile LG la porumb, floarea soarelui, cereale paioase sau mazare. Datele urmatoarelor 6 evenimente din acest an vor fi anuntate in perioada urmatoare. Va asteptam! Vizualizari:
493
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

zilele-crescatorului-de-taurine-la-mogos...

Zilele Crescătorului de Taurine, la Mogoşoaia > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulZilele Crescătorului de Taurine, la Mogoşoaia

În perioada 18-20 mai a avut loc cea de-a VI-a ediţie a Zilelor Crescătorului de Taurine, eveniment organizat de revista Bovis Magazin. Dacă primele cinci ediţii au avut loc la Râşnov, de data aceasta locaţia a fost una cu totul inedită: Parcul şi Palatul Mogoşoaia.

Comparativ cu anii precedenți, au fost expuse mai puţine animale, circa de 30 de capete, rasele prezente fiind Holstein, Montbeliard, Albastru Belgian și Angus. Printre companii s-au aflat principalii furnizori de inputuri pentru zootehnie, de la semințe pentru porumb siloz și sorg până la partea de nutriție și sănătate animală. De asemenea, au fost prezenți și câțiva producători de mașini și utilaje pentru fermele zootehnice. Într-una dintre sălile de conferințe ale Palatului (monument istoric) s-au desfășurat mai multe simpozioane susținute de reprezentanți ai unor companii cunoscute, precum Caussade, BASF, Euralis, Intervet, Pfizer, Limagrain, Vitfoss și altele. Asupra unora dintre temele discutate în cadrul seminariilor vom reveni în numerele viitoare ale revistei.

Rase mixte, carne şi lapte

Cel mai mare taur din expoziție a fost adus de Semtest-BVN din Târgu-Mureș. S-a născut în 2006 și a ajuns la 1.230 kg. Face parte din rasa mixtă de lapte și carne Fleckvieh (Bălțata Germană), care poate crește până la 1.600 kg. În anul 2002, unitatea a fost autorizată pentru export de material seminal congelat de taur în Uniunea Europeană.

„Firma noastră este specializată numai pe recoltarea și distribuirea de material seminal. Acționarul majoritar este Asociația de Însămânțări Artificiale Besamungsverein Neustadt a.d. Aisch e V din Germania. La ferma din Sângeorgiu de Mureș avem peste o sută de tauri din rasele Fleckvieh, Holstein Friza, Bruna și rase de carne. De asemenea, avem cca 20 de vieri foarte valoroși, de la care recoltăm și distribuim material seminal" – a declarat Mihai Gherman (foto), inginer zootehnist la Semtest-BVN. Interlocutorul nostru ne-a explicat că taurii de carne au un spor în greutate de 1,7-1,8 kg/zi. Sunt sacrificați după ce depășesc 150-160 kg, dar nu mai mult de 400 kg, în funcție de ce urmărește fiecare fermier și abator.

În cadrul reformelor, taurii de reproducţie care nu corespund din punct de vedere genetic sunt abatorizați la 1.200 kg. De asemenea, alte două ferme au expus câte un taur tânăr, ambii foarte apreciați de vizitatori. Primul, din rasa Angus, a fost adus de la Karpaten Meat Sibiu, iar al doilea, Albastru Belgian (care este, de fapt, alb), de la Semtest Craiova.

Nutreţuri pentru bovine

Printre expozanți s-a aflat și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie și Nutriție Animală Balotești (cunoscut sub brand-ul IBNA). „Dată fiind natura târgului, am adus numai produse destinate rumegătoarelor. Printre acestea se află bioconservant pentru însilozare, nutrețuri combinate, concentrate, practic toată gama pentru taurine", ne-a spus Mihai Alexandru (foto), cercetător la IBNA. La stand am văzut produsele destinate rumegătoarelor, precum patru premixuri vitamino-minerale (zoofort-uri), șase tipuri de concentrate proteino-vitamino-minerale și zece nutrețuri combinate. De asemenea, erau pungi cu Biocons (bioconservant pentru însilozare), produs biotehnologic probiotic, pe bază de bacterii acidotlactice.

Limagrain a adus conceptul NA

La standul Limagrain (LG) România l-am reîntâlnit pe Yann Derumeaux, director zonal, o veche cunoștință de-a noastră, care ne-a vorbit despre Programul LG Nutriţie Animală (NA) și ne-a prezentat trei hibrizi de porumb siloz. Conform explicațiilor sale, în procesul de ameliorare toţi hibrizii sunt testaţi în primul rând pentru performanţă în câmp. Testele sunt făcute în decursul a mai multor ani în staţiile de producere Limagrain şi în studiile de preînregistrare. Hibrizii cu rezultate excelente în câmp, dar şi la testele suplimentare de calitate sunt marcaţi ca fiind cei mai buni pentru hrana animalelor şi obţin logo-ul LG Nutriţie Animală.

Programul LG NA este unic şi dă în mod semnificativ valoare adăugată mare şi sigură hibrizilor speciali pentru siloz. Este conceput pe cunoştinţele structurii plantei de porumb şi este adaptat funcţiilor rumenului şi nevoilor vacii. De la caracteristicile tradiţionale – cum ar fi randamentul, rezistenţa la cădere, precocitatea, conţinutul de amidon – s-au realizat parametri complet noi, precum conţinutul de energie, digestibilitatea materiei organice şi, în special, a fibrelor.

„Reprezentăm o revoluţie în ameliorarea plantelor în ceea ce priveşte digestibilitatea. Prin utilizarea de markeri moleculari avem cele mai bune instrumente disponibile pentru a produce hibrizi digestibili de top“, ne-a declarat Yann Derumeaux (foto). Domnia sa a adăugat că, după mai mulți ani de studii, compania a adus la noi hibrizi adaptați în România din trei grupe FAO. Este vorba de LG 32.52 (FAO 250), LG 34.90 (FAO 490) și Janett (FAO 550). „Datorită asimilării foarte bune a acestor hibrizi pentru siloz, cantitatea necesară unei bune hrăniri se reduce semnificativ, fără a afecta producția de lapte“, a menționat Yann Derumeaux.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
776
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

zilele-horticulturii-la-a-IX-a-editie_s3...

Zilele Horticulturii, la a IX-a ediţie > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulZilele Horticulturii, la a IX-a ediţie

În perioada 24-27 mai 2012 a avut loc în cadrul USAMV Bucureşti cea de-a IX-a ediţie a Zilelor Horticulturii. Manifestarea a debutat cu un simpozion pe teme horticole susţinut de specialiştii cehi din domeniu. De altfel întreaga zi a fost dedicată parteneriatului dintre Facultatea de Horticultură şi Ambasada Republicii Cehe la Bucureşti, ţară care a dat şi numele unei alei din parcul dendrologic al USAMV inaugurat cu această ocazie.

Pe toată durata evenimentului, pasionaţii de floricultură şi dendrologie s-au putut delecta cu tot ceea ce ţine de universul plantelor ornamentale în cadrul Florshow România, o sărbătoare a florilor care a fost oferită gratuit publicului şi care s-a desfăşurat în două locaţii diferite. Expozanţii prezenţi în sala de sport din campusul USAMV Bucureşti s-au adresat în primul rând profesioniştilor din domeniu, în timp ce amatorii au fost atraşi de zona amenajată special pentru ei în Parcul Herăstrău.

Concomitent cu expoziţia, au avut loc şi o serie de evenimente tematice printre care un simpozion în cadrul căruia au fost dezbătute aspecte cu privire la prezentul şi viitorul floriculturii europene, dar şi la promovarea şi dezvoltarea acestuia precum şi cursuri de formare pentru studenţii şi profesioniştii din sector, marea majoritate a acestora concentrându-se în jurul amenajării spaţiilor verzi. Un deosebit interes l-au suscitat cele două work-shop-uri în cadrul cărora separat, studenţii şi profesioniştii din sector, au putut învăţa de la specialiştii români şi italieni câteva tehnici inovative de compoziţie florală.

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 11, 1-15 IUNIE 2012 Vizualizari:
633
□
Comentarii
□
□
1. Dragomir Petra -- (1-June-2012)La multi ani! si la cat mai multe editii
Ing Petra Dragomir
Slobozia Ialomita

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

zimbrul-din-carpati-revine-ca-element-de...

ZIMBRUL revine în Carpaţi ca element de decor

Este linişte. Atât de multă linişte încât gândurile parcă prind viaţă. Dar eu nu le pot percepe. Sunt prinsă într-o alternanţă de sentimente. Speranţă şi deznădejde, bucurie şi teamă. Teama de a nu mi se arăta privirii spectacolul mult aşteptat. Mărturisesc că ochii mei parcă au făcut o obsesie din a privi în sălbăticimea pădurilor ce se întind în faţa mea.

Fiecare vuiet al copacilor seculari îmi creează o stare de nelinişte şi mă încurajează să cred că din desişul codrilor se vor arăta siluetele maiestuoase ale... zimbrilor ancestrali. Aş fi fericită dacă, prin descrierea mea, aş putea să creez aceea stare feerică din rezervaţia de la Bucşani.

Rezervaţia naturală de la Bucşani, judeţul Dâmboviţa, este situată în pădurea Neagra, la aproximativ 25 km de Târgovişte şi 30 km de Ploieşti. Am venit aici animată de dorinţa de a relata despre aceste minuni ce vin din trecut.

Iar aşteptarea apariţiei zimbrilor a meritat.

În demersul meu jurnalistic am discutat cu un specialist în domeniu, un om în glasul căruia se simte pasiunea şi dragostea pentru natură. Este vorba de Marian Amuza, şeful Ocolului Silvic Bucşani. Domnia sa a avut un aport deosebit în desluşirea tainelor zimbrăriei de la Bucşani.

Răsfoind paginile trecutului

Înfiinţată încă de pe vremea comuniştilor, în anul 1983, rezervaţia Neagra, acum aflată în subordinea Ocolului Silvic Bucşani, a fost special concepută pentru a adăposti zimbri. Animale care, atât în România cât şi în Europa, din cauza vânatului iraţional, s-au aflat în pragul dispariţiei. Pentru popularea zimbrăriei de la Bucşani au fost aduse exemplare din rezervaţia Haţeg, din Polonia şi ulterior din Bulgaria.

Dintre cele trei existente în România, rezervaţia de aici este cea mai mare şi se întinde pe 162 de hectare. În anul 1998, la Bucşani trăiau 47 de capete, dar în urma transferului lor către alte rezervaţii din ţară, în prezent mai sunt adăpostite 35 de exemplare. Un lucru îmbucurător este că acest efectiv de zimbri s-a mărit în mod natural, prin naşterea viţeilor. Anul trecut s-au născut şase. Pe lângă aceştia mai sunt şase exemplare cu vârste de aproximativ doi ani, iar restul zimbrilor au vârste de peste patru ani.

În istorie, au fost şi zile de măcel

Bison bonasus sau zimbrul este o specie originară din nordul Indiei. Cu timpul, şi-a extins arealul către nordul Asiei, nordul Rusiei, Canada şi mai târziu în Europa. Vânaţi pentru carne, dar mai ales pentru trofee, zimbrii au fost supuşi unui adevărat masacru. Ca urmare a ritmului accelerat al braconajului, zimbrii din ţara noastră au fost prinşi într-o luptă inegală cu oamenii.

O luptă din care, mai târziu, aveam să ne realizăm că, de fapt, marii perdanţi au fost oamenii. Omul este principalul vinovat pentru dispariţia zimbrilor din România. Acest fenomen de neiertat s-a produs la sfârşitul secolului al XVIII-lea, ultimul exemplar fiind vânat în Maramureş. Despre coarnele acestui ultim zimbru vânat pe teritoriul României se spune că ar fi fost dăruite unui preot.

Conştientizarea răului făcut s-a manifestat de-abia după cel de-al Doilea Război Mondial. Astfel, în anul 1958 au fost aduse din Polonia primele două exemplare, care veneau să ne amintească cirezile de zimbri care populau odinioară codrii Moldovei. Dar iată că natura îşi urmează cursul, iar viaţa îşi face loc chiar şi în cele mai vitregite locuri. Pe 1 iunie 1959, în România este fătat primul zimbru. Acesta este începutul timid al repopulării rezervaţiilor naturale cu zimbrii.

Despre oamenii de aici, domnul Amuza spune că sunt mândri de această rezervaţie. Din nefericire, vizitatorii zimbrăriei Neagra sunt destul de puţini. Doar 30-40 vizitatori pe lună, chiar şi în condiţiile în care preţul plătit pentru a vedea aceste animale deosebite este mai mult simbolic, mai exact 3 lei.

Viaţa, dincolo de plasa de sârmă

Zimbrăria Neagra se află în subordinea Ocolului Silvic Bucşani, al cărui şef este domnul Marian Amuza. Un aspect foarte important pe care domnia sa ni l-a prezentat sunt condiţiile în care zimbrii de aici îşi trăiesc viaţa. Condiţiile de mediu sunt propice pentru aclimatizarea acestei specii, iar pasiunea oamenilor care îngrijesc aceste exemplare fac dovada unei profunde înţelegeri a situaţiei încă precare în care se află zimbrii din România.

Pe timpul iernii, hrana le este asigurată din rezervele pe care Ocolul Silvic le face. Nu este mereu uşor, dar oamenii au avut de fiecare dată grijă ca acestor animale să nu le lipsească nimic.

Vara, zimbrii găsesc hrana necesară în arboretele pădurilor, iar pârâul din rezervaţie este o sursă de apă unde se pot adăpa. Pentru situaţiile în care acesta seacă, îngrijitorii au o motopompă cu care scot apa. Astfel, zimbrii se pot adăpa în jgheaburile special prevăzute pentru ei.

În ceea ce priveşte supravegherea veterinară, Ocolul Silvic are încheiat un contract cu un medic veterinar care se ocupă de starea de sănătate a zimbrilor prin administrarea, de două ori pe an, a tratamentelor de deparazitare internă şi externă cu cele mai bune produse.

Rezervaţia este împrejmuită cu plasă de sârmă, astfel încât accesul nesupravegheat este imposibil. Un lucru demn de toată preţuirea este că toate costurile de întreţinere a rezervaţiei şi a zimbrăriei sunt suportate în totalitate de Ocolul Silvic. Aproape că nici nu m-a surprins să aflu că munca acestor oameni nu îşi găseşte aprecierea în rândul autorităţilor abilitate. Nu este just să punem doar pe umeri câtorva oameni responsabilitatea repopulării codrilor cu turmele de zimbri de odinioară. Spunem asta acum, când nu sunt feriţi de pericolul de a pierde încă o dată aceste animale venite din trecut.

Un animal care emană măreţie

Prezenţa unui zimbru la doar câţiva metri de tine nu are cum să nu imprime în mintea ta un sentiment de inferioritate. Aspectul lui masiv impune respect şi parcă, mai cutezători decât altădată, zimbrii vor să dovedească că oamenii au nevoie de prezenţa lor maiestuoasă. Este aproape bizar contrastul dintre conformaţia corpului lor puternic şi comportametul lor liniştit. Armonia în care trăiesc zimbrii împreună cu celelalte vieţuitoare ar trebui să fie o pildă pentru noi, oamenii.

Faptul că acum nu putem vedea aceste exemplare decât în semicaptivitate este un tribut prin care ne plătim greşelile. În mod voit le-am răpit şansa de a mai trăi vreodată în libertate.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
830

˚ Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ziua Biotehnologiilor Agricole (II)

Ziua biotehnologiilor agricole, organizată în judeţul Timiş, a continuat cu o vizită de documentare la Staţiunea de Cercetări din Lovrin. Prezent la eveniment, prof. univ. dr. Valeriu Tabără a afirmat că firmele mari din România realizează experimente ce îşi propun să demonstreze superioritatea noilor tehnologii. Domnia sa afirmă că Legea privind ONG a ieşit foarte bine, în sensul că înlătură suspiciunile legate de pericolul culturilor şi sănătăţii.

Hibrizii Alex creat la Lovrin se cultivă foarte bine în Ungaria, Ciprian în judeţele din Câmpia Română, iar Lovrin 400 în toată ţara. Vasile Bârlea, cercetător coordonator în cadrul staţiunii, a precizat faptul că trebuie făcute presiuni faţă de toţi cei care conduc ţara să facă demersuri pentru a permite ştiinţei agricole din România să intre în concurenţă cu Europa.

O bază de cercetare impresionantă

La Lovrin se află în colecţie 700 de soiuri. Staţiunea are 2.200 ha, din care 1.000 ha în concesiune. Activitatea principală este producerea de sămânţă. Pe viitor se doreşte un parteneriat public privat. Nicolae Hristea, director executiv al AgroBiotechRom şi organizatorul evenimentului, a spus că: „Am venit aici pentru o colaborare pe viitor cu firme ce dispun de un potenţial mare. Companiile au forţă financiară şi un personal foarte bine calificat pentru aceasta. Am fi reuşit mult mai mult dacă toate părţile s-ar fi implicat. Asta pentru a duce la bun sfârşit ideile.“

Un unicat în Europa

La Lovrin, cele trei mari companii străine au realizat un proiect unic în Europa. Ele şi-au reunit eforturile pentru a dovedi că realizările lor reprezintă succese de ultimă oră în materie de biotehnologii. Aici se fac experimente cu scop comercial, având la bază cea mai nouă tehnologie.

Girul academic

El este dat de academicianului Cristian Hera, pe care îl prezentăm într-o exprimare de sinteză.

„Este o bucurie şi o satisfacţie când toate cele trei – învăţământ, cercetare şi producţie – sunt împreună. Din nefericire, nu mai putem vorbi de unităţi de cercetare din varii motive. Cercetarea ştiinţifică românească nu mai primeşte niciun ban de la stat, iar susţinerea financiară a acestora se face din activitate proprie ori din vânzări de alte active.

Parteneriatul public privat este un lucru extraordinar de bun. Zestrea extraordinară a geneticii româneşti nu mai este apreciată şi nimeni nu-şi mai dă silinţa pentru asta. La ora actuală există un fenomen heterozis al agriculturii româneşti. Bazele unei viitoare agriculturi româneşti unice a început aici, la Lovrin, cu aceste mari companii, unde este un punct de referinţă pentru agricultura românească de azi.“

Opiniile celor mai autorizaţi competitori

Andrei Măruţescu – Syngenta: „La Lovrin este un lucru unicat în Europa prin colaborarea în toate domeniile pe această platformă. Tot personalul de aici este instruit de 5 ani într-o zonă bine izolată, conform reglementărilor româneşti în vigoare.

Unele soiuri de pe platformă nu sunt aprobate în UE pentru comercializare, ci doar pentru testare pe platformă. Conform normelor europene, durata pentru omologare durează între 2-3 ani şi este la aprecierea fiecărei ţări în parte. Trebuie avută în vedere schimbarea percepţiei politicii în materie de hibrizi modificaţi. În opinia mea, în România asistăm la o ploconire în faţa dictaturii politicii europene, în faţa căreia specialiştii şi cercetătorii nu au ultimul cuvânt. Syngenta are în România 9 platforme experimentale. BT11 este cel mai vechi produs în testare, fiind primul produs scos pe piaţă rezistent la Ostrinia.“

Dr. Ion Ciocăzanu – Pioneer: „Genetica, o ştiinţă prea pretenţioasă“: „Gena hibrizilor companiei nu are efecte negative asupra animalelor şi a omului. Nu au fost constatate efecte negative în SUA până acum. Atacul produs de Ostrinia afectează între 10-20% din cultură. Aş dori să supun atenţiei calitatea foarte bună a boabelor cu PR35F38. Nu există sistem de imunitate generală, ci doar de toleranţă. Comisia UE nu-şi respectă propriul regulament, cu toate că se fac presiuni destul de mari. În România se cultivă 5 milioane ha de porumb şi grâu, dar pentru a intra în competiţia internaţională este obligatoriu să-şi modifice gândirea şi practica agricolă.“

Neamţul din Bavaria

Dr. Michael Zier şi dr. Carol Lauer, coordonatorii Centrului Experimental al Institutului de Cercetare Landul Bavaria: „Din cauza dăunătorilor, în special Diabrotica, noi cei de la Centrul Experimental din Bavaria am înfiinţat pe raza localităţii Lovrin un lot experimental cu cuşti flexibile de 2 mp fiecare, cu 16 plante/cuşcă şi sunt 24 de asemenea cuşti pe acest lot. Experimentul se realizează în 6 repetiţii pe o perioadă de 4 ani de zile. În 2010 vor fi 52 de asemenea cuşti pentru eradicarea dăunătorilor cu o influenţă a rotaţiei culturilor pe 2 cicluri de rotaţie. Lotul experimental va funcţiona până în anul 2012. Acest lot experimental a fost creat în judeţul Timiş deoarece în ultimul timp au apărut dăunătorii în Landul Bavaria, iar unul dintre iniţiatorii acestui experiment este dr. Carol Lauer, născut pe aceste meleaguri.“

Discuţii între organizatori

Specialiştii de la AgroBiotechRom nu se sperie de niciun fel de cei de la Greenpace, deoarece pe parcursul acestui an au avut diverse întâlniri şi au început să înţeleagă rolul soiurilor transgenice. Marea problemă a dlui Hristea şi a celor din ABR va fi la aprobarea, omologarea şi comercializarea pe scară comercială a unor soiuri transgenice în România atât cu parlamentarii cât şi cu unele organizaţii gen Greenpace. „Dacă nu vor să înţeleagă rostul muncii noastre prin comercializarea acestor soiuri vom încerca să-i plătim, să-i finanţăm cumva“, a precizat Hristea.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.20, 16-31 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
752

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form

Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ziua Biotehnologiilor agricole

Agricultura globală se confruntă astăzi cu una dintre cele mai dure provocări ale secolului XXI. Conform statisticilor ONU, populaţia Planetei va creşte cu 40% până în 2050 şi doar ştiinţa şi tehnologia pot contribui la găsirea unor soluţii pentru furnizarea hranei necesare unei populaţii aflate sub spectrul foametei.

Trebuie să producem tot mai mult, dar resursele care ne stau la dispoziţie sunt tot mai puţine. FAO estimează că, până în anul 2050, va fi nevoie de dublarea suprafeţei agricole utilizate pentru a satisface cererea de alimente, ceea ce reprezintă cea mai mare ameninţare la adresa biodiversitaţii, a florei şi faunei planetei.

Participare selectă

Asociaţia Profesională AgroBiotechRom, în colaborare cu Academia de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Siseşti“, a organizat pe Platforma de Biotehonologie din cadrul Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare Lovrin, judeţul Timiş, un lot experimental ce reuneşte o mare varietate de hibrizi de porumb amelioraţi transgenic. Ei aparţin unor companii cu preocupări în domeniul biotehnologiei.

Este vorba de firmele Monsanto, Syngenta şi Pionner, care activează în România de o lungă perioadă de timp, aducându-şi un aport deosebit la progresul ştiinţific al agriculturii româneşti. Printre invitaţi i-am remarcat pe deputaţii Culiţă Tărâţă şi Valeriu Tabără, pe secretarul general al Academiei Române, prof. univ. dr. Ioan Păun Otiman, secretarul general al ASAS prof. univ. dr. Gheorghe Sin, prof. univ. dr. Aurel Lăzureanu, cercetători în domeniul agriculturii, fermieri şi, nu în ultimul rând, pe reprezentanţii celor trei mari companii de seminţe – Monsanto, Pioneer şi Syngenta.

Prima oprire a fost la Comloşu Mare, o localitate situată la 30 km de Timişoara şi la 8 km de Serbia, la un lot experimental al firmei Semislend Comp, al cărui administrator este Samson Popescu, unde pe un teren de 3 ha, în cele patru ateliere de lucru, a cultivat porumb transgenic, produs vedetă al companiei Monsanto. Fermierii îşi pun mari speranţe în asimilarea acestor hibrizi. Din 2010 va avea loc lansarea pe scară comercială a unor hibrizi transgenici ai companiei Monsanto. Soiul Genuity este cea mai bună combinaţie împotriva pagubelor produse de sfredelitorul-rădăcinilor la porumb.

Un lider respectat

Pe Platforma de la Comloşu Mare, liderul de piaţă la floarea-soarelui în zona de vest, Syngenta, ocupă un procent de 36-38% din această cultură, iar pe ţară un procent de 25%. Cheia acestui eveniment a fost la Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare Lovrin. Aici specialiştii şi-au spus cuvântul, pe care îl vom prezenta în numărul următor al revistei noastre.

Clement LUPU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.19, 1-15 OCTOMBRIE 2009 Vizualizari:
675

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 5f019

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

„Ziua Câmpului“ în Insula Mare a Brăilei a adus floarea agriculturii româneşti

Cele două companii TCE 3 Brazi şi DuPont România nu şi-au propus să organizeze aici ceea ce se numeşte un Congres Naţional al Agriculturii. Asta şi pentru bunul simţ că nu este de căderea lor să se instituie într-un organism împuternicit să transforme acest eveniment într-un forum de ţinută naţională. Şi totuşi, „Ziua Câmpului“ din Insula Mare a Brăilei, prin nivelul de reprezentare a invitaţilor, s-a dovedit a fi un dialog profesional de cea mai înaltă calitate.

Niciunde şi nicicând nu ne-a fost dat să auzim atâtea voci autorizate expunând în faţa Preşedintelui, jucător şi antrenor, deopotrivă, atâtea idei reformatoare pentru scoaterea agriculturii din colapsul în care se află.

Un tandem fără pereche: Culiţă Tărâţă – Lucian Buzdugan

Cei doi, împreună, reprezintă o simbioză a înţelepciunii şi tenacităţii. Fără profesionalismul şi dârzenia lor de a înfrunta forţele răului, Insula ar fi astăzi un paradis al sălbăticiunilor şi desfătărilor. Cu opt ani în urmă, înainte de… descălecarea moldovenilor din Piatra-Neamţ, între cele două braţe ale bătrânului Danubiu, Insula se prezenta în faţa lumii civilizate ca o oază agricolă într-o pârloagă naţională ce se întindea ca un cancer.

Asta după ce timp de aproape patru decenii acest ţinut redat agriculturii cu preţul unor uriaşe eforturi materiale, financiare şi chiar a multor vieţi omeneşti s-a constituit într-un model agricol ce îi prefigura un viitor de invidiat.

Elementul fundamental al revenirii la normalitate l-au reprezentat în final oamenii de aici, în frunte cu specialiştii şi mecanizatorii. Ei au fost primii care au ridicat baricade împotriva prăduitorilor şi au determinat în final alungarea lor.

Asta se întâmpla în anul de referinţă 2001, când porumbul se cultiva precum stâlpii de telefon, sălbăticiunile erau mai numeroase ca plantele, iar de încercai să trimiţi un tractor pe o tarla riscai să-l pierzi printre bălăriile ce invadaseră de mult întreaga Insulă.

Pentru a explica metamorfoza acestui ţinut, autorii acestor rânduri ar fi obligaţi să elaboreze un tratat de agrotehnică, pe care recunosc că nu sunt în măsură să-l producă. Ceea ce pot face ei este de a prezenta în sinteză câteva dintre expunerile celor care reprezintă o parte a elitei agricole, prezentă aici la sărbătoarea „Zilei Câmpului“ din Insula Mare a Brăilei.

Academician Cristian Hera: „Zestrea genetică, atât ne-a mai rămas!“

„Spun aceasta în faţa unui auditoriu profesional care poate proba faptul că, pentru a răzbi în noile condiţii de piaţă şi mai ales climatice din ce în ce mai potrivnice, singura şansă este punerea în valoare a zestrei genetice acumulate în ultimii 60-70 de ani.

Soiurile şi hibrizii comunităţii ştiinţifice occidentale sunt superbi doar pentru ţinuturile lor, nu şi pentru România. Aici, în Insulă, se experimentează tot ce este mai valoros în lume. Spre cinstea lor, agronomii optează pentru ce consideră ei mai bun. Mergând în câmp, o să vedeţi cum arată soiurile de grâu cultivate în condiţii agrotehnice excepţionale.

Tot în câmp o să aveţi revelaţia unor hibrizi de porumb, rapiţă sau floarea-soarelui, la care, din nefericire, cercetarea românească a dat înapoi. Întrebarea este: de ce? Răspunsul meu face trimitere la cei care, mai ales în ultimii 13 ani, încearcă să ne distrugă“.

„Pământul nu are culoare politică“…

… ba are, domnule profesor universitar Valeriu Tabără.

Oricât aţi fi dumneavoastră de împăciuitor, nu este posibil ca la o întâlnire de o asemenea importanţă să nu fie prezentă nicio personalitate de prim rang al PSD, de exemplu. Nu este posibil ca ministrul agriculturii să trimită aici doar funcţionari din eşalonul doi.

Pare de-a dreptul o sfidare atitudinea organelor judeţene care, informate fiind de prezenţa Preşedintelui în Insulă, au adoptat politica struţului. Spuneam pare, pentru că realitatea este alta. Ei încă îşi mai plâng pe umeri prada pierdută din jefuirea Insulei.

Mai caută, se mai chinuiesc să se agaţe de câte o chichiţă legislativă, doar-doar vor reuşi să revină la jaful de altădată.

În rest, domnule preşedinte al Comisiei pentru Agricultură al Camerei Deputaţilor, tot ce aţi expus în faţa celor peste 800 de fermieri veniţi aici din toate colţurile ţării vă pune în evidenţă înţelepciunea profesională şi tactul de mare politician.

Mic de stat, mare în vorbe

Uitând parcă pe ce teritoriu se află, Adrian Rădulescu, preşedintele LAPAR, a dorit să fie sarea şi piperul întâlnirii din Insulă. Nu s-a potolit nici măcar atunci când Preşedintele a făcut aluzie la cei care fac reforma agriculturii „pe sticlă“. Dimpotrivă. Adrian Rădulescu a fost cel care i-a propus Preşedintelui să devină din jucător un antrenor. Altfel spus, să preia frâiele acestui sector pentru a-l salva de la… retrogradare.

Acest om mic de stat, dar mare în vorbe a mai cerut Preşedintelui să insiste pentru capitalizarea Băncii CEC, în convingerea sa că aceasta este singura instituţie de stat care, în conlucrare cu Fondul de Garantare a Creditului Rural, ar putea elimina birocraţia în creditarea producătorilor agricoli şi accesarea fondurilor europene.

Un bancher care l-a impresionat pe preşedinte

Adevărul este că domnul Marinel Burduja, prim-vicepreşedinte al Raiffeisen Bank, este un bancher aparte în casta selectă a celor care gestionează banii încasaţi sau daţi pe datorie clienţilor.

El n-a dorit să-şi aroge public această calitate, ci pur şi simplu s-a referit direct la modul concret în care a conlucrat cu TCE 3 Brazi în momentele grele în care conducerea acesteia a cerut sprijinul băncii în relansarea unui program de investiţii fără egal în agricultura românească. Ascultându-l pe dl Burduja, preşedintele Traian Băsescu a avut pur şi simplu un moment de tresărire, ţinând să sublinieze că are marea satisfacţie de a avea în faţă un bancher adevărat.

„Puterea verde agroalimentară a Europei“

Aducând numai cuvinte de laudă implicării Preşedintelui în salvarea agriculturii, academicianul A.T. Bogdan i-a sugerat acestuia să studieze posibilitatea unui program prin care România să devină „puterea verde agroalimentară a Europei“. Mai mult, i-a solicitat primului om în stat să devină port-drapelul fermierilor din România. Adevărul este că discursul academicianului a cam prins la Preşedinte. Aşa că…

Vasile Iosif: „Agricultura, marea şansă de a îmbogăţi bugetul“

Pentru cei care încă nu ştiu, Vasile Iosif este cel mai mare agrochimist al României. Aprecierile aparţin firmelor agricole care lucrează direct cu reprezentanta companiei DuPont în România şi care, pe deasupra, au avut şansa de a avea parte de consultanţa acestui om de mare probitate profesională şi morală.

I. BANU, I. POP

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
836

□

° Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

ziua-campului-saaten-union_s467.html

Ziua Câmpului Saaten Union

Saaten Union România (SUR) şi-a prezentat recent portofoliul hibrizilor de porumb şi floarea-soarelui, în apropiere de Drajna (judeţul Ialomiţa). Aici s-a desfăşurat Ziua Câmpului, la care au participat aproape o sută de fermieri din judeţele Ialomiţa şi Călăraşi. Tehnologia aplicată nu a inclus nicio lucrare suplimentară şi nici irigare conform explicaţiilor specialiştilor.

Hibrizi noi de floarea-soarelui

„La floarea-soarelui avem doi hibrizi de tip Clearfield, denumiți Paraiso 102 CL și, respectiv, Paraiso 1000 CL Plus, ultimul fiind nou. Acești sunt rezistenți la erbicidul Pulsar, care conține imazamox. Potențialul lor este de peste 4 t/ha, iar în condiții de fermă, cu respectarea tehnologiei, de 2,5-3 t/ha. Peste un an sau doi vom aduce și alți hibrizi de tip Clearfield, care au în denumire sufixul CL, precum și o serie de hibrizi rezistenți la tribenuron metil" – a afirmat George Aldescu, directorul general al SUR.

Pe lângă hibrizii CL, SUR mai are în portofoliul de floarea-soarelui hibrizi convenționali rezistenți la lupoaie și convenționali simpli, ceruți pe un anumit segment de piață.

Toți hibrizii arătați în câmp prezintă procent mare de polenizare, rezistență la frângere, toleranță bună la secetă și la principalele boli. De asemenea, au conținut foarte ridicat de ulei și proteină. Sunt recomandați pentru toate zonele de cultură a florii-soarelui.

- Hibrizi Clearfield: Paraiso 102 CL, Paraiso 1000 CL Plus, Tamara CL, Celia CL, Sunflora CL, Morena CL.
- Hibrizi rezistenți la Orobanche cumana (lupoaie): Alpin (rasele A-F), Yana (rasele A-E), SU Clarissa (rasele A-F), SU Inessa (rasele A-E).
- Hibrizi simpli: Supersol și Manitou, ambii cu capitul foarte mare.

Noutăţi la porumb

„Avem în testare mai mulți hibrizi noi de porumb, încadrați în grupa de maturitate FAO de la 200 la 400. Aceștia vor intra pe piață în următorii 2-3 ani", a declarat directorul general al SUR.

În acelaşi context, Aldescu a mai precizat că în portofoliu există hibrizi de la grupa FAO 220 la 570, dintre care unii sunt noi. În general aceasta este plaja de maturitate a porumbului cultivat în România.

Cultura de porumb se prezenta bine la sfârşit de iulie, data vizitei noastre în câmp, cu menţiunea că, la unii hibrizii semitardivi, vârful știuleților nu avea toate boabele formate, pe o lungime de 5-7 cm. Conform explicațiilor oferite, acest lucru s-a întâmplat din cauza distrugerii polenului, ca urmare a temperaturilor foarte mari și a sece-tei, în perioada de înflorit. În schimb, hibrizii timpurii și semitimpurii aveau știuletele complet, beneficiind de o bună polenizare.

Potrivit directorului general al SUR, în general hibrizii de porumb au creștere rapidă și prezintă rezistență atât la boli și dăunători, cât şi la secetă și cădere. Boabele au conținut superior de amidon și pierd repede apa.

În condiții de neirigare, se recomandă semănarea a 60-65 mii de plante/ha, iar irigat, 70.000 de plante/ha. Hibrizi prezentați: Sudoku (FAO 220), Sum 0235 (FAO 280), Suanito (FAO 330), Suarez (FAO 330), Sumer (FAO 330), Bonito (FAO 340), Sum 0243 (FAO 350), Suzuka (FAO 360), Zamora (FAO 380), Cronus (FAO 400), Sumbra (FAO 400), Montoni (FAO 500) și Surco (FAO 570).

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 16-17, 16 AUGUST – 15 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
1639

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

ziua-cartofului-la-tifesti_l1474.html

Ziua Cartofului la Tifeşti > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulZiua Cartofului la Tifeşti

De curând, Societatea Agricolă Astra Trifeşti a organizat un simpozion dedicat cartofului împreună cu furnizorii de inputuri. Aflat la cea de-a şasea ediţie, evenimentul a avut ca scop prezentarea de loturi demonstrative cu 25 de soiuri, toate aduse în România de compania olandeză HZPC, specializată în producerea, cultivarea și vânzarea cartofului de sămânță. Deşi zona despre care vorbim nu este chiar cea mai favorabilă producerii cartofului, cele două companii, Astra Trifeşti şi HZPC, au reuşit în cei şase ani de colaborare să dezvolte această cultură.

În prezent, societatea ieşeană este cunoscută şi ca o importantă producătoare de material săditor pentru cartofi, aceasta obţinând sub licenţă 7 soiuri olandeze destinate consumului curent: Adora, Volumia, Carrera, Cleopatra, Ronalda, Derby şi Red Scarlett.

Evenimentul a fost organizat atât pentru prezentarea performanţelor acestei culturi cât şi pentru realizarea unui schimb de experienţă pe această temă între fermieri. „Pentru cartof anul acesta a fost unul normal din punctul de vedere al precipitaţiilor. Am intervenit suplimentar în perioada de vegetaţie cu un aport de apă de 180 l/mp. În ceea ce priveşte protecţia fitosanitară, fiind înregistrate alternanţe de temperatură, am aplicat doar preventiv patru tratamente, producţia evaluată în câmp fiind de 40-45 t/ha în funcţie de soi“, ne-a declarat Vasile Lungu, administratorul firmei.

De la domnia sa mai aflăm că, pe lângă colaborarea cu firma olandeză de material săditor, la reuşita acestei culturi au contribuit şi companiile APH, axate pe comercializarea utilajelor specifice cultivării cartofului, şi NaturEvo, care furnizează soluții tehnice și produse fitosanitare. Vizualizari:
753
□
Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc

Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ziua Crescătorului de Bovine

Evenimentul a fost organizat recent la Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală Baloteşti. Moderator a fost prof. univ. dr. Horia Grosu, iar printre invitaţi s-au numărat reprezentanţi ai diferitelor asociaţii şi federaţii ale crescătorilor de taurine, ai MADR, ASAS, ANARZ, dar şi unităţi de cercetare de profil şi cercetători din cadrul institutului.

Lucrările prezentate

În cadrul simpozionului au fost prezentate rezultate tehnice şi ştiinţifice de actualitate în domeniul creşterii şi exploatării bovinelor. De asemenea, cercetătorii au aflat câteva dintre problemele cu care se confruntă fermierii şi au identificat soluţii pentru rezolvarea lor. Dintre teme amintim „Evoluţia efectivelor de bovine şi a structurii de rasă în perioada 1990-2010“ (Ion Roşu, ANARZ), „Valoarea proteică a nutreţurilor pentru rumegătoare, rolul rumenului“ (Cătălin Dragomir, director ştiinţific la INCDBNA), „Raportul dintre nutreţurile de volum şi concentrate la vacile de lapte“ şi „Silozurile – cheia productivităţii vacilor de lapte“ (Ilie Voicu, INCDBNA). De asemenea, Teodor Maruşca, director general al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Pajişti Braşov, a vorbit despre „Pajiştea semănată – componentă de bază a fermei de bovine“.

Importanţa programelor de ameliorare

În lucrarea prezentată de Horia Grosu, intitulată „Programe de ameliorare pentru sporirea producţiei de lapte la bovine“, accentul a fost pus pe prima direcţie de acţiune. În acest sens, s-a prezentat în sinteză stadiul cunoaşterii pe plan naţional şi mondial referitor la programele de ameliorare aplicate la taurine. Acestea au fost grupate în două categorii:

- clasice, bazate pe utilizarea doar a însămânţărilor artificiale;
- moderne, care utilizează suplimentar şi biotehnologiile asociate (ovulaţie multiplă şi transfer de embrioni, adica MOET; fertilizarea in vitro-FIV; clonarea);
- selecţia pe bază de markeri genetici.

Horia Grosu a menţionat că aceste programe de ameliorare sunt deja o practică în ţările cu zootehnie avansată, în majoritatea lor membre ale principalelor organizaţii profesionale. Pentru a deveni o prezenţă activă în acest domeniu, pe plan european şi mondial, se impune ca şi România, în cel mai scurt timp, să intre în rândul ţărilor membre ICAR şi INTERBULL.

Parteneriate cu crescătorii

După prezentarea referatelor, au luat cuvântul Mircea Ciurea, preşedintele Federaţiei Crescătorilor de Bovine din România, şi Costel Caraş, ambii exprimându-şi dorinţa de a realiza pe viitor parteneriate de colaborare între institut şi asociaţiile pe care le reprezintă. Parteneriatele se pot concretiza prin prestarea unor servicii, cum ar fi cursuri de instruire sau consultanţă şi punerea la dispoziţia crescătorilor de bovine a gamei de produse realizate de către institut, dar şi promovarea unor tematici comune de cercetare, la solicitarea şi cu implicarea fermierilor. Directorul general al institutului a spus, la încheierea simpozionului, că propunerile şi solicitările asociaţiilor şi federaţiilor crescătorilor de bovine privind tematica de cercetare specifică vor fi prezentate forului tutelar, astfel încât anumite subiecte să fie incluse în tematica de cercetare a programelor sectoriale coordonate de către MADR.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 8, 16-30 APRILIE 2011 Vizualizari:
864
☐
˚ Comentarii
☐
☐

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: e5938
Verificare

Ziua crescătorului de ovine şi caprine la IBNA

„Nu ne mai rămâne decât să vedem cum oile behăie la mobil cu ciobanul“, – a spus, în glumă, dr. ing. Teodor Maruşca, directorul general al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Pajişti Braşov, referindu-se la oile „cibernetice“, adică la dotarea acestor animale cu tot felul de componente electronice, în vederea identificării şi marcării lor. Gluma a fost făcută la „Ziua crescătorului de ovine şi caprine“, eveniment organizat recent de Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie şi Nutriţie Animală (INCDBNA), cunoscut sub brandul IBNA – Baloteşti (Ilfov), unde au fost invitaţi reprezentanţi ai universităţilor de profil şi ai ASAS, ai MADR şi ai diferitelor asociaţii ale crescătorilor de oi, cercetători.

Locul trei în Europa

După deschiderea lucrărilor simpozionului de către directorul general al Institutului, moderatorul dezbaterii, prima lucrare prezentată a fost susţinută de către reprezentanta ANARZ şi s-a referit la „Evoluţia efectivelor de ovine şi a structurii de rasă în perioada 1990-2010“. Potrivit documentării susţinute, România se situează pe locul trei în statisticile UE în ceea ce priveşte efectivele de ovine, în timp ce în Europa tendinţa este de scădere a efectivelor. Ţara noastră beneficiază de o serie de factori care, în perspectivă, îi vor permite să realizeze performanţe deosebite, atât în ceea ce priveşte cantitatea, dar mai ales calitatea produselor obţinute de la specia ovină. Potrivit reprezentanţilor ANARZ, animalele autohtone au un fond genetic bun, bine conservat şi adaptat condiţiilor locale geoclimatice. În plus, România dispune de suprafeţe mari de pajişti, peste 5 milioane de hectare, în special pajişti alpine, inaccesibile altor specii.

Efectivele de ovine în principalele ţări europene

Sporirea producţiei de carne la ovine

Una dintre cele mai interesante lucrări cu tema „Program de ameliorare pentru sporirea producţiei de carne la ovine“ a fost făcută de Horia Grosu. „Dintre toate speciile de interes economic, oaia este cea care furnizează cele mai multe producţii, de lapte, carne, lână, de piei şi pielicele. Importanţa acestora este corelată cu tradiţiile socioculturale, zona geografică şi condiţiile economice“, a spus directorul general al IBNA. Conform prezentării, în România se preferă mielul de lapte, în greutate medie de 10-12 kg greutate vie la sacrificare, în Europa de Vest, carnea de tineret ovin în greutate medie de 30-35 kg, cu musculatura marmorată şi fără depozite de grăsime evidente, iar în ţările arabe preferinţele sunt îndreptate către carcase mai grase. Grosu a precizat că mărimea actuală a efectivelor de ovine şi nivelul producţiilor situează România printre primele ţări din Europa. În cadrul UE-27 putem participa cu 10-15% la realizarea producţiei de carne şi cu 20% la cea de lapte.

În opinia sa, ameliorarea ovinelor pentru carne trebuie să includă câteva obiective principale: îmbunătăţirea fertilităţii, exprimată prin prolificitate; creşterea precocităţii, prin ameliorarea vitezei de creştere (sau a greutăţii vii la o anumită vârstă) şi a capacităţii de valorificare a hranei; ameliorarea calităţii carcasei. Schema programului de ameliorare include planurile de selecţie pentru populaţiile de ovine din vârful piramidei ameliorării, la care se adaugă schemele de încrucişare simplă şi dublă, la nivelul fermelor de multiplicare şi comerciale. S-a subliniat faptul că producţia de carne la ovine nu se recomandă a fi obţinută exclusiv pe seama raselor de carne, din cauza prolificităţii mai reduse a acestora, aspect care face produsul comercial mai scump. Pentru a creşte eficienţa produsului final, se recomandă practicarea unor încrucişări duble, cu participarea unor rase prolifice (Romanov), pentru a obţine miei mai mulţi, nu doar superiori calitativ.

Pe scurt, programul de ameliorare urmăreşte în treapta de multiplicare împerecherea simplă între berbeci din rasa Romanov cu oi locale (de exemplu Ţigaie sau Ţurcană), pentru a obţine oi metise F1, cu prolificitate mărită, care ulterior, în treapta a III-a, la nivelul fermelor comerciale, se împerechează cu berbeci din rase de carne (de exemplu Suffolk), cu performanţe superioare în privinţa vitezei de creştere şi a calităţii carcasei. În felul acesta, se valorifică la maximum efectul de heterozis, făcând produsul comercial mai bun, dar şi mai ieftin. Schema propusă ar putea fi folosită de orice asociaţie de crescători, care vizează maximizarea producţiei de carne la această specie.

Oi „cibernetice“

Dr. Sorin Lungu, profesor la USAMV Bucureşti, a prezentat lucrarea „Individualizarea şi identificarea electronică a ovinelor şi caprinelor“, a cărei temă vizează tehnologia identificării prin radiofrecvenţă. Pe oaie se montează un emiţător minuscul, de exemplu pe crotalii, iar fermierul are un receptor care îi oferă toate datele despre acea oaie. În lipsa acestei tehnologii, animalele nu vor mai putea fi trimise la export. Unul dintre participanţi a spus ca pentru sine: „Dacă pun pe oile mele atâtea electronice înseamnă că o să am oi cibernetice.“ Printre cei care au prezentat lucrări s-a numărat şi Teodor Maruşca – „Târlirea raţională cu animale, mijloc de îmbunătăţire a pajiştilor“. La finalul lucrărilor, d-na ing. Anca Bercaru, şef CTC, a prezentat gama de produse realizate de către INCDBNA, cum ar fi nutreţuri combinate, concentrate proteice-vitamino-minerale şi premixuri, destinate alimentaţiei ovinelor. Pentru achiziţionarea lor, cei interesaţi se pot adresa institutului.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 6, 16-31 MARTIE 2011 Vizualizari:
1322

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7d57c
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Ziua florii-soarelui la Fundulea > REVISTA LUMEA SATULUI

Ziua florii-soarelui la Fundulea

La începutul lunii iulie, la Fundulea s-a sărbătorit şi anul acesta, ca în fiecare an de altfel, o nouă zi a florii-soarelui. La eveniment au fost prezenţi toţi colaboratorii apropiaţi ai Institutului de Cercetare, veniţi să vadă care mai sunt tendinţele în ameliorarea acestei plante. Floarea-soarelui, am putea spune, are chiar o valoare sentimentală pentru institut, a cărui consacrare pe plan mondial a venit şi ca urmare a realizărilor de referinţă obţinute la această specie. Ne referim desigur la creaţiile echipei de cercetători conduse de Viorel Vrânceanu, cel care în urmă cu aproape 40 de ani obţinea primul hibrid de floarea-soarelui.

O competiţie benefică pentru fermieri

Sortimentul de hibrizi acceptaţi în prezent în cultură s-a diversificat însă foarte mult. Pe lângă cei înscrişi în „Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România“, există şi posibilitatea cultivării hibrizilor înscrişi în cataloagele naţionale ale ţărilor din Uniunea Europeană. Aşa se face că astăzi, în marea competiţie de pe piaţa seminţelor de floarea-soarelui, îşi fac simţită prezenţa toate marile firme cu activitate de ameliorare din Europa, dar şi din Argentina sau Australia.

La ora actuală, INCDA Fundulea dispune încă de o germoplasmă foarte valoroasă, dar şi de câţiva hibrizi comerciali care îşi menţin competitivitatea în lupta care se dă cu firmele străine. Despre acestea din urmă fermierii spun că au câştigat teren mult în ultima vreme prin faptul că se mişcă repede şi au o strategie de marketing bine pusă la punct.

E drept, cercetarea românească nu pleacă la drum cu aceleaşi forţe materiale ca ale marilor companii. La eforturile depuse pentru a se autofinanţa şi a crea se adaugă şi cele pentru a rezista agresiunilor continue în vederea preluării patrimoniului institutului, practic a surselor prin care se susţine.

Dincolo de această competiţie, cercetarea, sprijinită şi de companiile care acţionează în România, a reuşit să pună la dispoziţia fermierilor seminţe provenite de la cei mai valoroşi hibrizi cultivaţi în această zonă a Europei. Firme ca Syngenta, Monsanto, KWS, Limagrin şi Euralis sunt doar câteva dintre cele care au realizat în comun cu INCDA Fundulea numeroşi hibrizi de floarea-soarelui care sunt înregistraţi în diferite ţări cultivatoare din Europa. Aşadar, chiar dacă pe piaţa românească hibrizii 100% Fundulea nu mai sunt prezenţi într-un număr atât de ridicat, cercetătorii sunt mândri de aceste colabărări în urma cărora au rezultat creaţii ce au la bază liniile mamă create aici.

Date de referinţă

Condiţiile pedoclimatice din ţara noastră sunt favorabile culturii de floarea-soarelui, astfel încât aceasta ocupă locul al treilea ca suprafaţă cultivată, după porumb şi grâu. În România suprafeţele cultivate cu floarea-soarelui au crescut în ultimii 18 ani, situându-se în prezent la 860 mii de ha. În schimb, producţia medie la hectar a suferit o scădere.

Floarea-soarelui a fost şi continuă să fie una dintre culturile oleaginoase de mare importanţă din agricultura multor ţări de pe glob. Dacă ne referim la producţiile de floarea-soarelui obţinute în lume în ultimii ani, se poate spune că aceasta a cunoscut o uşoară scădere, cu excepţia Argentinei şi Rusiei, scăderi ce sunt cauyate mai ales de condiţiile de climă.

Caracteristicile unui hibrid competitiv

Pentru a fi competitivi, hibrizii de floarea-soarelui trebuie să întrunească câteva caracteristici importante, printre care capacitate ridicată de producţie, conţinut cât mai ridicat de ulei în seminţe, perioadă scurtă de vegetaţie, înălţime medie a plantei, grad ridicat de autofertilitate, dar şi rezistenţă la o serie de patogeni specifici acestei culturi.

În plus faţă de aceste calităţi, noile cerinţe în îmbunătăţirea germoplasmei de floarea-soarelui se referă la rezistenţa la secetă şi arşiţă, precum şi la unele erbicide de tip imidazolinon şi sulfoniluree. Noile tendinţe privind alimentaţia, unde se cer uleiuri rezistente la temperaturi înalte, fac ca şi la uleiul de floarea-soarelui să se solicite un spor de calitate prin crearea unor hibrizi cu conţinut ridicat de acid oleic.

Priorităţi

Studiind aceste tendinţe, cercetătorii de la Fundulea le-au introdus ca obiective în programul lor de ameliorare, punând accent pe rezistenţa la Lupoaie, la secetă şi arşiţă, dar şi la temperaturile scăzute din perioada răsăritului. Noile creaţii obţinute au întrunit în mare aceste caracteristici cerute. Astfel, hibrizi ca HS-2447, HS-2705, HS-2746 ating producţii de peste 4.000 kg/ha, conţinut de ulei de 53-54% şi perioadă mai scurtă de vegetaţie comparativ cu bătrânul Favorit, încă prezent în cultură.

În ceea ce priveşte îmbunătăţirea rezistenţei la secetă din ultimii ani, hibridul HS-2708, aflat în al doilea an de testare la ISTIS, s-a comportat foarte bine şi a avut un conţinut de ulei la fel de bun atât în 2007, un an deosebit de dificil, cât şi în 2008. Ultimii hibrizi creaţi la Fundulea şi înregistraţi chiar anul acesta sunt Flordani şi Flormari. Pe lângă celelalte calităţi morfologice, însuşirile importante ale celor doi hibrizi sunt rezistenţa genetică la atacul de Lupoaie, un potenţial de producţe de circa 4 tone, o bună plasticitate ecologică, precum şi fapul că realizează un ulei de foarte bună calitate.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.15, 1-15 AUGUST 2009 Vizualizari:
1290
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bee4b
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ziua-florii-soarelui-quality-crops_s443....

Drăgăneşti-Vlaşca, Ziua florii-soarelui Quality Crops

Cei mai mulţi furnizori de sămânţă aleg să îşi prezinte produsele în loturi demonstrative. În schimb, dr. Nicolae Pârvu, director executiv al Quality Crops (QC), a invitat câteva zeci de fermieri şi specialişti într-o zonă destinată ameliorării. S-a întâmplat recent, la Ziua florii-soarelui QC, des-făşurată în apropiere de Drăgăneşti-Vlaşca (Teleorman). Terenul rezervat acestui scop se întinde pe 5 ha.

În deschidere, argentinianul Manuel Coronado, director general, fondator al QC, a vorbit despre buna colaborare cu Staţiunea de Cercetare Teleorman în domeniul cercetării şi producerii de seminţe. El a prezentat pe scurt compania, ale cărei principale sedii se află în România şi Argentina, caracterizând-o tânără şi dinamică, alcătuită din profesionişti în activitatea de cercetare şi multiplicare a seminţelor.

„Sunt deja 20 de ani de când am venit în România şi sunt foarte mândru să afirm că am reuşit să fac o legătură între ţara mea natală şi cea adoptivă. Quality Crops înţelege necesităţile fermierului român: produse competitive şi de încredere, la un preţ corect, însoţite de o relaţie de colaborare prietenoasă şi flexibilă“, a declarat Coronado.

Din spusele sale, portofoliul QC de produse include şi seminţe multiplicate, de la alţi amelioratori, de porumb, soia şi rapiţă, adaptate condiţiilor locale de cultură. Însă cea mai importantă este floarea-soarelui, datorită programului propriu de cercetare, condus de dr. Nicolae Pârvu, director executiv. Acest program este îmbunătăţit cu germoplasmă din Argentina, pentru următoarea generaţie de hibrizi.

„Am investit deja două milioane de euro într-o staţie modernă şi performantă pentru condiţionarea seminţelor, situată la Brăila, şi planificăm încă alte două milioane de euro pentru investiţii în următoarele 12 luni, pentru mărirea capacităţii acesteia, astfel încât să venim în întâmpinarea cerinţelor clienţilor noştri, care doresc seminţe de cea mai bună calitate posibilă“, a menţionat directorul general al QC.

Programul de ameliorare

„În cadrul Programului de ameliorare a florii-soarelui avem toate categoriile de hibrizi, clasici şi cu rezistenţă la erbicide nespecifice, precum Tribenuron metil, denumiţi generic SULFO, sau Imazamox, denumiţi generic IMI. Astfel de produse se folosesc postemergent, când floarea-soarelui are şase-opt frunze adevărate. În această fază este perioada optimă de combatere a buruienilor. Dintre acestea, cele mai periculoase sunt pălămida şi cornacii. Totodată, hibrizii au conţinut ridicat de acid oleic şi sunt rezistenţi la secetă“, a declarat Nicolae Pârvu.

Un alt obiectiv al programului este realizarea de hibrizi rezistenţi la lupoaie, o plantă parazită care creşte pe rădăcinile florii-soarelui şi pe care o sufocă. Practic, acesta este cel mai periculos patogen din România ca şi din alte ţări pentru floarea-soarelui. Unul dintre motivele apariţiei diferitelor rase de lupoaie este că nu se respectă rotaţia culturilor. Până acum au fost realizaţi sute de hibrizi de floarea-soarelui, dintre care au fost înregistraţi 12. În anul acesta şi în cel viitor numărul hibrizilor înregistraţi va creşte. Potenţialul lor genetic este de peste 5 t/ha. Însă, în condiţii de fermă cu tehnologie corectă, randamentul constant este de 3,5 t/ha.

Două serii de hibrizi pe an

„Programul QC de ameliorare a florii-soarelui l-am început în urmă cu opt ani. Acum am ajuns la generaţia a 17-a de lucru. Normal, ar fi fost necesari 17 ani. Însă, pentru că putem lucra vara aici, iar iarna în Argentina, am înjumătăţit timpul. În fiecare iarnă ne desfăşurăm activitatea în America de Sud, în Argentina, ţara natală a deţinătorului companiei Quality Crops. Programul este concentrat pe problemele impuse de fermieri“, a menţionat Pârvu. Domnia sa a adăugat că materialul genetic pe care îl are la dispoziţie este foarte variat. Provine, prin cooperare internaţională, de la mai multe firme din Argentina, Serbia, Ucraina şi din alte ţări.

Printre linii-mamă şi linii-tată

Ameliorarea se face atât în câmp, cât şi în tuneluri. În câmp, capişoanele de protecţie au fost montate pe 40.000 de plante, pentru controlul şi dirijarea polenizării. Astfel se obţin hibrizii doriţi, fără intervenţia naturii, ci numai a amelioratorului. Am putut vedea astfel că liniile-mamă au o singură inflorescenţă (capitul), în timp ce liniile-tată au mai multe capitule, ca nişte copili, aflate în diferite stadii de dezvoltare. Astfel se asigură polenizarea pe o perioadă mai lungă.

Tunelurile izolatoare destinate ameliorării seamănă, de la distanţă, cu nişte solarii. Ele sunt însă acoperite cu o plasă fină şi au sisteme sofisticate de închidere, astfel încât albinele sau alte insecte polenizatoare să nu poată pătrunde. Aici se produc hibrizi care sunt necesari în viitorul apropiat. Sunt aproximativ o sută de plante pe rând. Un rând este steril, altul fertil. Polenizarea o fac angajaţii companiei, prin contactul direct între floarea-mamă şi cea tată.

„Spaţiul de izolare pentru producerea de sământă a devenit din ce în ce mai restrâns. Cu ani în urmă, când lucram la Fundulea, distanţa între un lot de hibridare şi alte culturi era de 3 km. Astăzi, Uniunea Europeană a acceptat o distanţă de numai 500 m. Din acest motiv există riscul ca unii hibrizi să moară în urma tratamentelor cu erbicide nespecifice, pentru că mama nu a primit polen de la tatăl rezistent la acele erbicide, ci de la o altă plantă nerezistentă“, a precizat Pârvu.

De la hibrizi timpurii la hibrizi tardivi

Pârvu a afirmat că a produs hibrizi din toată gama de maturitate, de la timpurii la tardivi. Cei mai timpurii, aflaţi în câmp, ajunseseră deja la maturitate fiziologică, iar în prima decadă a lunii august se puteau recolta. Astfel de hibrizi se pretează pentru cultura a doua, după recoltarea orzului. Perioada lor minimă de vegetaţie este de 90-95 de zile. Aceştia sunt foarte solicitaţi în Ucraina şi Rusia, pentru zone cu climă mai rece decât a sudului României. Cei mai tardivi, ca peste tot în Europa, se încadrează în grupa semitârzie. Înseamnă că se seamănă în aprilie şi se recoltează pe la jumătatea lunii septembrie.

Hibrizi înregistraţi

Gringo, Alvarez, Sulfosol, Toro, Toledo, La Pampa, Amigosu, Zorba, Martor, Bond, QC 108, Goldimi. Doi noi hibrizi vor fi omologaţi anul acesta.

Exemple de hibrizi SULFO

Sulfosol – simplu, semitardiv, cu perioada de vegetaţie de 110-116 zile. Prezintă rezistenţă deosebită la secetă. Este tolerant la lupoaie, rasele A-F. Are rezistenţă bună la boli. Potenţial de producţie: 4500-4800 kg/ha.

Toro – simplu, semitardiv, cu perioada de vegetaţie de 110-116 zile. Toleranţă la lupoaie, rasele A-G. Rezistenţă bună la secetă. Potenţial de producţie: 4.600-4.800 kg/ha.

Toledo – simplu, semitardiv, cu perioada de vegetaţie de 110-115 zile. Toleranţă la lupoaie, rasele A-F. Rezistenţă foarte bună la bolile specifice. Vigoare deosebită la răsărire. Potenţial de producţie: 4.500-4.700 kg/ha. La Pampa – simplu, semitardiv, cu perioada de vegetaţie de 112-118 zile. Toleranţă la lupoaie, rasele A-G. Rezistenţă bună la boli. Prezintă caracterul stay green. Potenţial de producţie: 4.500-4.700 kg/ha.

Exemple de hibrizi IMI

Goldimi – simplu, semitardiv, cu perioada de vegetaţie de 110-115 zile. Rezistenţă bună la secetă. Sensibil la lupoaie, dar prin tratament cu Pulsar se controlează şi atacul acestui parazit. Potenţial de producţie: 4.500-4.800 kg/ha.

Traian Dobre

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2012 Vizualizari:
1333

□

Comentarii

□

□

1. Măneanu Varvara Magdalena -- (1-August-2012)Mă mir de entuziasmul manifestat prin ţinerea sărbătorii Florii Soarelui, întrucât din câte ştiu recolta de Floarea Soarelui anul acesta este compromisă din România până în R.Moldova, iar fermierii sunt falimentari.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: b5ed6

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

ziua-graului-si-a-orzului-la-fundulea_l1...

Ziua grâului şi a orzului la Fundulea

Investiţiile în cercetarea agricolă românească aduc încă beneficii

Ca în fiecare an, înainte de a se da startul pentru campania de recoltare a cerealelor, Institutul Naţional de Cercetare - Dezvoltare Agricolă Fundulea a organizat şi de această dată, la mijlocul lunii iunie, o sărbătoare dedicată grâului şi orzului, devenită de acum tradiţională. În afara manifestărilor ştiinţifice, institutul pune la cale an de an astfel de întâlniri pentru a fi în legătură permanentă cu beneficiarii rezultatelor cercetării de la care aşteaptă propuneri pe care să le includă în proiectele viitoare. Au ţinut să fie prezenţi în număr mare reprezentanţi ai Academiei Române, ASAS, ISTIS, AMSEM, ai inspectoratelor teritoriale pentru controlul calităţii seminţelor, ai direcţiilor agricole judeţene şi ai staţiunilor de cercetare din sudul ţării şi, nu în ultimul rând, reprezentanţi din rândurile fermierilor, cărora li s-a alăturat în câmp şi ministrul Valeriu Tabără.

Din capul locului, directorul general al institutului, domnul dr. ing. Marian Verzea, a dat asigurări că institutul deţine o germoplasmă valoroasă şi, poate la fel de important, încă deţine o echipă de cercetători competitivă. De altfel, realitatea confirmă aceste afirmaţii: dacă ar fi să facem o medie a ultimilor ani, ponderea în cultură a soiurilor de grâu create la Fundulea a depăşit constant 60% din suprafeţele cultivate în România. Mai mult, o bună parte din aceste creaţii sunt apreciate şi în străinătate, în ţări ca Argentina, Canada, Turcia, Ungaria, fapt ce vine să demonstreze, în special celor care fac afirmaţii nefondate, că investiţiile în cercetarea agricolă românească aduc încă mari beneficii.

Se estimează producţii mai mici, dar de calitate

Despre premisele acestui an agricol ne-a vorbit şeful Laboratorului de ameliorare a plantelor autogame, dr. ing. Gheorghe Itu. El s-a referit la condiţiile climatice din toamna lui 2010 până în prezent, precum şi la modul în care acestea au influenţat creşterea şi dezvoltarea culturilor de cereale. Cercetătorul a făcut şi o corelaţie între climă, atacul din acest an de boli şi dăunători şi rezistenţa soiurilor create la Fundulea la principalii agenţi patogeni. Specialistul apreciază că, pentru cei care au respectat tehnologia şi au folosit soiurile potrivite, culturile arată bine şi se poate spera la producţii chiar şi acolo unde creşterile vegetative sunt reduse din cauza temperaturilor scăzute din primăvară.

Totuşi, datorită corelaţiei care există între biomasa formată şi producţia de boabe, din punct de vedere cantitativ este posibil ca producţiile să fie mai mici faţă de anul trecut. Calitativ însă, recolta din acest an ar putea fi mai bună deoarece mulţi dintre fermieri au înţeles rolul îngrăşămintelor pe bază de azot şi le-au aplicat la timp. Dar calitatea mai bună poate fi dată şi de faptul că anul acesta nu s-a semnalat prezenţa ploşniţei-cerealelor pe areale însemnate.

Pericolul extinderii soiurilor neadaptate

Problema a fost semnalată tot de specialiştii de la Fundulea care au constatat că, în ultima vreme, soiurile neadaptate condiţiilor climatice din România au căpătat un oarecare elan. Din cercetările efectuate, acestea ridică probleme privind în principal rezistenţa la iernare, dar şi la secetă şi arşiţă. Printre aceste soiuri care se extind în cultură se numără şi unele despre care se spune că au un conţinut ridicat de proteină, caracteristică deosebit de importantă în procesul de panificaţie.

Cercetătorii îi atenţionează însă pe producători că, din experienţa lor, un conţinut ridicat de proteină este întotdeauna asociat cu o producţie mai mică de boabe, relaţia dintre aceşti doi factori fiind aşadar inversă. În acest sens, Gheorghe Itu afirmă că, în timp ce calitatea proteinei din grâu este determinată genetic, cantitatea este dată de tehnologia practicată şi mai cu seamă de aplicarea fracţionată a azotului. De altfel, la Fundulea s-a obţinut un soi destul de echilibrat în acest sens: soiul Delabrad 2, înregistrat în 2002, dar rezultate bune în acest sens au dat şi soiurile Glosa şi Boema.

Cât priveşte contracararea extinderii în cultură a soiurilor neadaptate, aceasta se poate realiza prin întocmirea unei liste a soiurilor recomandate pe zone şi care sunt alese pe baza unor testări de adaptabilitate, de calitate şi de rezistenţă la temperaturi scăzute şi la boli.

Glosa şi Boema fac carieră

Soiurile de la Fundulea le înving încă detaşat pe cele promovate de diferite companii prin intense şi costisitoare campanii de marketing. Aşa se face că, dacă aruncăm o privire la structura soiurilor româneşti semănate în 2010, descoperim că aproape 77,5% sunt româneşti, cele mai multe dintre ele fiind obţinute la Fundulea (65%), iar restul (12,5%) provin de la staţiunile din reţeaua de cercetare a institutului. Restul suprafeţelor sunt ocupate cu 12 soiuri obţinute în Franţa ce ocupă 5% din suprafaţă, 17 soiuri din Ungaria cu 4,9% din suprafaţă şi 19 soiuri din Austria, cu 4,7%.

Perioada de glorie şi-o trăiesc acum soiurile superioare, scoase pe piaţă de cercetători în ultimii zece ani, cele mai multe după 2005, dintre care fac parte Dropia, Boema şi Glosa. Interesant ar mai fi poate de spus în acest context că în România anul acesta s-a produs sământă de grâu pentru 190 de soiuri. Dacă ar fi să facem un clasament, soiul Boema se află pe locul I, ocupând aproape un sfert din suprafeţele cultivate cu grâu în România, fiind urmat de Glosa şi Dropia care se află pe picior de egalitate, ambele ocupând câte 16% din suprafaţă. De altfel, acesta din urmă a fost un soi de bază acum trei ani, iar acum se află în scădere.

Trecut şi viitor, pe loturi învecinate

Poate cel mai interesant de văzut, în special pentru cei mai tineri, deşi prezenţi în număr nu foarte mare, a fost istoricul soiurilor de grâu obţinute de-a lungul timpului, prezentat de cercetătorii de la Fundulea în cadrul vizitei în câmp. Am avut şansa de a face cunoştinţă cu primele soiuri cultivate în Europa undeva prin anul 1953. Nume de origine rusă precum Bezostaya, Aurora, Kawkaz ş.a. păreau familiare pentru toţi participanţii trecuţi de vârsta a doua. În 1970 a venit rândul soiurilor româneşti cu talie normală, cum sunt Excelsior, Dacia, Favorit, urmate în 1985 de primele soiuri semipitice, printre care Ceres, Iulia, Diana şi Doina şi mai ales Fundulea 29, care ocupa în perioada lui de glorie undeva la 40% din suprafaţa cultivată în România.

Pe lângă soiurile care au făcut istorie de-a lungul timpului am putut vedea şi viitorul: noile soiuri obţinute şi înregistrate la Fundulea. Este vorba de soiul precoce Izvor, înregistrat în 2008, care prezintă rezistenţă bună la iernare şi la secetă şi mijlocie la cădere. De asemenea, este rezistent la rugina brună şi rugina galbenă şi la încolţirea în spic şi prezintă calitate bună de morărit şi panificaţie.

Litera este un alt soi precoce înregistrat în 2010, rezistent la secetă, arşiţă, cădere şi iernare, la rugina brună şi făinare şi care, de asemenea, prezintă o calitate foarte bună de morărit şi panificaţie. Ultimul soi, unul semiprecoce, înregistrat chiar anul acesta, este Miranda, care are rezistenţă la secetă, cădere şi iernare, făinare şi rugină galbenă şi care, faţă de cele precedente, vine cu cel mai mare spor de producţie cuprins între 10 şi 15% comparativ cu Flamura 85 şi Fundulea 4.

Pe lângă grâu, în cadrul evenimentului au fost prezentate şi unele soiuri de orz şi triticale, asupra cărora vom reveni însă într-unul din numerele viitoare.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
1553

Comentarii

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro

curs valutar

Ziua Porumbului la Ciochina – Orezu > REVISTA LUMEA SATULUI

Ziua Porumbului la Ciochina – Orezu

Cea de-a treia ediţie a Zilei Porumbului, desfăşurată pe 5 septembrie la Ciochina - Orezu în Bărăganul ialomiţean, a reunit la ferma aparţinând vicepreşedintelui LAPAR, Nicolae Sitaru, reprezentanţi ai întregului spectru agricol românesc, de la fermieri şi firme furnizoare de hibrizi până la demnitari din Parlamentul României ori ai Comisiei Europene.

În context, s-a vorbit despre iminenta înfiinţare a unei organizaţii a cultivatorilor de porumb din România, despre prevederile noii PAC pentru perioada 2014 – 2020, despre preţurile la porumb practicate la nivel mondial, dar şi despre clasicele probleme ale irigaţiilor şi înfiinţării camerelor agricole. Peste toate a planat însă ameninţarea lansată de liderul LAPAR, Laurenţiu Baciu: dacă nu se vor da adevăratele despăgubiri vom ieşi în stradă. Vă prezentăm mai jos aspecte din alocuţiunile celor care s-au adresat participanţilor de la tribuna evenimentului.

Nicolae Sitaru, vicepreşedinte LAPAR

„Deocamdată producţia de porumb în România înregistrează o medie destul de mică. Nu ne onorează faptul că producem 4 tone de porumb la hectar şi, probabil, că unii nu fac nici măcar 3. Sigur că, întâi de toate, trebuie să facem ceva pentru noi, fermierii. Şi în primul rând e necesar să alegem hibrizii de porumb adaptaţi condiţiilor din România. De asemenea, trebuie să alegem cele mai bune pesticide cu care să tratăm porumbul în aşa fel încât la recoltă să ajungem să fim nişte fermieri mulţumiţi. În ceea ce mă priveşte, la cultura porumbului am înregistrat, în ultimii ani, randamentul economic cel mai bun.“

Mihail Dumitru, director în cadrul Direcţiei Generale Agricole a Comisiei Europene

„În iunie anul trecut, Comisia Europeană a adoptat propunerea de buget pentru perioada 2014-2020. PAC va beneficia de acelaşi nivel de finanţare ca la sfârşitul anului 2013. Vorbim de o sumă de 435 miliarde de euro pentru cei 7 ani, care vine să asigure fermierii că în perioada următoare vor putea beneficia de un nivel de sprijin similar cu cel anterior.

Fermierii vor beneficia şi din 2014 de sprijin agricol direct pe unitatea de hectar eligibil, acesta constituindu-se din diferite părţi. O parte importantă pe care o va primi toată lumea este plata de bază care se va stabili pe hectar. La aceasta se vor adăuga o serie întreagă de alte elemente.

Vorbim aici de o componentă importantă şi care este o noutate absolută pentru PAC. Este vorba de o plată verde pentru practici agricole de mediu. În plus, faţă de această nouă componentă există propunerea ca statele membre să acorde tinerilor fermieri un supliment astfel încât să asigurăm înnoirea generaţională a fermierilor.

Se vorbea aici de alegerea între ferme mari şi ferme mici. România are câteva ferme mari, competitive şi multe ferme mici. Pentru a simplifica acest proces de gestiune a subvenţionării acestui sector, se propune de asemenea posibilitatea unei scheme pentru fermele mici. În noua PAC se consideră că şi micii fermieri au rolul lor de jucat, şi anume acela de a oferi societăţii servicii de mediu. Ei sunt cei care păstrează, dacă vreţi, structura socială din multe din satele UE astfel încât mediul rural să continue să existe şi să ofere o alternativă de viaţă.

Există, fără îndoială, a doua componentă a PAC, şi anume dezvoltarea rurală. Vor continua să existe programe în acest domeniu în toate statele UE la nivel naţional sau regio-nal, iar acestea sunt puţin diferite faţă de cum sunt ele astăzi. În loc de 3 axe vor fi 6 priorităţi, în loc de patruzeci şi ceva de măsuri vor fi în număr mai mic, dar cu posibilităţi mai largi de acoperire a nevoilor din mediul rural şi din agricultură. De asemenea, se încearcă o simplificare a gestionării acestor programe.

S-a discutat şi despre nevoia de irigaţii. Există posibilitatea de a combina aceste fonduri, cele de coeziune şi cele de dezvoltare rurală, pentru crearea unor infrastructuri necesare în lupta împotriva schimbărilor climatice cu care ne confruntăm din ce în ce mai mult.“

Elena Tatomir, director general MADR

„Ştiţi cu toţii că există Ordonanţa 14 care reglementează ajutoarele de stat. Nota de noutate este acel ajutor de minimis care a fost recent aprobat de Guvern. Este drept că foarte mulţi dintre dumneavoastră sunt nemulţumiţi de suma acordată de 100 lei pe ha pentru suprafeţele de până la 10 ha. Nu trebuie să uităm însă că majoritatea exploataţiilor sunt în ferme de subzistenţă şi semisubzistenţă. Sprijinul se ridică la un cuantum total de 43 milioane de euro.“

Laurenţiu Baciu, preşedintele LAPAR

„Ne aflăm într-o zonă care a fost ferită de secetă, dar din păcate la nivel de ţară situaţia este dezastruoasă. S-a vorbit aici de ajutoare, de subvenţie, de programul PAC până în 2020, dar noi suntem restanţieri la timpul prezent şi aş vrea să vă spun că noi, agricultorii, beneficiem de sprijin din ce în ce mai puţin. Este regretabil că la potenţialul hidrologic pe care îl are România vorbim anul acesta de secetă. Vom avea o nouă discuţie cu reprezentanţii Ministerului ca să vedem ce ne pot oferi în ceea ce priveşte adevăratele despăgubiri, iar de nu vom ieşi în stradă.“

Robert Arsene, director general al Grupului Agricover

„În ceea ce priveşte preţul şi situaţia din piaţa porumbului în România şi pe plan mondial aş dori să fac câteva consideraţii care sunt legate de contextul anual. Potrivit unor cifre publicate de USDA, se indică o producţie estimată la nivel mondial de cca 840 milioane t de porumb, ceea se înseamnă 17-18 milioane mai puţin decât anul trecut. În acelaşi timp, producţia este cu 10 milioane t la nivel mondial mai mare decât în urmă cu doi ani de zile. Pe de altă parte, cererea este de cca 20 milioane de t în plus, deci aparent între producţie şi cerere există un deficit de cca 20 milioane de tone.

Trebuie însă menţionat că stocurile de anul trecut au fost de cca 130 milioane de tone. Şi în aceste condiţii, deşi se vorbeşte foarte mult despre afectarea semnificativă a recoltei, nu se întrevede în mod necesar un deficit de porumb la nivel global pe următoarele 4-6 luni. Probabil că recolta de porumb a României în acest an se cifrează în jurul a 6 milioane de tone.

În privinţa preţului, dacă în urmă cu 2 luni şi jumătate discutam de 150-160 de euro plată la fermieri, astăzi vorbim de 210-220 euro.

În concluzie, suntem pe un palier la care preţul porumbului românesc tinde să devină necompetitiv la export. Rămâne de văzut ce vor face pieţele odată ce recoltarea masivă are loc în Europa şi în SUA. Probabil că porum-bul mai are potenţial de creştere, dar nu în următoarele 4 luni.“

Lucian Buzdugan, director general TCE 3 Brazi

„Principalul factor de producţie este apa. Dacă ai apă, ai producţie şi cele 8.000 kg la care se făcea referire se pot realiza uşor cu un hibrid bun şi cu un specialist priceput. Vreau să vă informez că în Insula Mare a Brăilei, când am ajuns noi în urmă cu 11 ani, se irigau 7.000 ha. Astăzi irigăm 36.000 ha fără niciun fel de ajutor de la Guvern. De aceea aş începe prin a vă sugera să nu mai stăm cu sistemele vechi nepuse în funcţiune şi să facem eforturi cu banii noştri pentru că ei ne vin înapoi. Este important să irigăm bine. Şi cred că rampele şi pivoţii dau într-adevăr bine apă. Sistemul vechi este depăşit.“

Valeriu Tabără, ex-ministru al Agriculturii

„Am fost printre puţinii care au spus că cerealele ar trebui să fie reginele agriculturii în România. Cred că este un moment al cerealelor, care nu se va mai duce în jos vreodată. Obiectivul ţării noastre în producţia de cereale trebuie să fie realizarea unor producţii de 30-35 milioane de tone şi mă bucur că prin măsurile PNDR sistemele de depozitare sunt în dezvoltare în România. Chiar dacă unii vorbesc de o criză a producţiei în acest an, continuaţi-vă relaţiile de piaţă nu numai cu piaţa internă, ci şi cu cea externă. Această relaţie este cea care vă conferă certitudinea că vă puteţi folosi producţia pe care o realizaţi.“

Adrian Rădulescu, preşedintele Comisiei de agricultură din Camera Deputaţilor

„Vreau să vă spun că în noul program 2014-2020 sistemele de protecţie vor intra la plată, inclusiv tot ceea ce înseamnă reaşezarea ecosistemului, adică drumuri, canale, etc. Va fi acel 7% care înseamnă protecţie pentru biodiversitate.

În altă ordine de idei, haideţi să creăm camerele agricole şi să considerăm acest fapt pasul zero al agriculturii româneşti.“

Camelia MOISE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 18, 16-30 SEPTEMBRIE 2012 Vizualizari:
929

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69d0f
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Ziua Recoltei la Neamţ , cea mai mare manifestare agricolă a României

Ajunsă la cea de a V-a ediţie, Ziua recoltei, organizată în acest an la Piatra Şoimului, ca în fiecare an, de cel mai mare holding din judeţ, TCE 3 Brazi, a strâns mii de lucrători ai pământului veniţi de prin împrejurimi. Oaspeţii din acest an ai prestigiosului holding au putut vizita expoziţiile de utilaje, de produse agricole şi animale.

În stilu-i neaoş, amfitrionul manifestării, preşedintele de onoare al TCE 3 Brazi, Culiţă Tărâţă, i-a primit pe toţi cu ospitalitate. „Nu există bucurie mai mare decât atunci când vezi în faţa ta o mare de oameni. Asta înseamnă o recunoaştere a muncii tale, a meritelor tale, dar şi a respectului pe care îl porţi celor în slujba cărora te afli. Aşa cum am mai spus-o, consider că doar agricultura ne poate scoate din marasmul în care se află ţara. Trebuie să dăm valoare agriculturii româneşti.

Nu poţi minţi pământul. Nu-i dai, nu-ţi dă. Respectând pământul, respectăm oamenii. Să ne rugăm bunului Dumnezeu să putem smulge pământului bucata de pâine necesară nouă, tuturor. Numai aşa vom fi utili societăţii. Numai aşa putem arăta lumii că suntem în stare de ceva“, a declarat Culiţă Tărâţă.

La intrarea pe stadionul comunei, atenţia vizitatorilor este atrasă de un impresionant parc de maşini şi utilaje de la prelucrarea solului şi până la recoltare. Vizitatorii admiră tractoarele de 285 CP cu care se pot ara 15-20 ha şi însămânţa până la 60 ha, un uriaş utilaj mobil care erbicidează până la 400 ha zilnic sau combinele Class cu o productivitate de peste 180 tone de cereale recoltate pe schimb.

Animale desprinse, parcă, dintr-o altă lume

Standul în care TCE 3 Brazi îşi prezintă realizările în zootehnie este înconjurat de o mare de oameni. Vizitatorii pot admira ţarcuri cu oi din rasele Karakul şi Ţurcană albă, oi deja cu miei, un altul cu berbeci şi oi din rase franceze pentru lapte şi carne, tauri de prăsilă din rasa Agnus etc. În centrul atenţiei se află domnul doctor Vasile Pachiţanu, personalitate cunoscută în întreaga ţară în domeniul ameliorării raselor de animale, care nu mai pridideşte să răspundă la întrebările crescătorilor.

Doctorul spune oamenilor că „holdingul are un centru de producere de material seminal de la tauri din rase de carne, aduşi din import, material pe care-l difuzăm în grajdurile populaţiei. Prin acest program iniţiat de TCE Brazi, un tăuraş poate ajunge, în condiţii de respectare a tehnologiei, în 16-20 de luni până la greutatea de 600 kg“.

Doctorul Pachiţanu urmăreşte de mai mulţi ani modernizarea unei rase autohtone, Sura de stepă, un animal adaptat condiţiilor de la noi prin încrucişarea cu o rasă din Franţa, Gascone. Rezultatele au putut fi văzute în cadrul expoziţiei. Lângă vacă, viţica de 12 luni avea 75% din talia mamei. Şi lucrurile nu se opresc aici. Urmează încrucişarea cu rasa italiană Piemontezze, astfel încât, în câţiva ani, spune dr. Pachiţanu, să putem vorbi de un hibrid românesc de carne.

Triada succesului

Ediţia din acest an a Zilei Recoltei organizată de TCE 3 a reunit la Piatra Şoimului trei dintre piesele grele ale prestigiosului holding, gazdă a manifestării: Culiţă Tărâţă, Lucian Buzdugan, director general al TCE 3 Brazi, Punct de Lucru Brăila, şi Vasile Pachiţanu, şeful Complexului Zootehnic Zăneşti, acolo unde există o remarcabilă bază de cercetare.

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2009 Vizualizari:
856
□
° Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 69e68
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ziua-silvicultorului_695.html

Ziua Silvicultorului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulZiua Silvicultorului

„Pădurea poate să existe fără om, dar omul nu poate trăi fără pădure“

Aceasta este marea credinţă a pădurarilor, iar dacă ei o fac publică este numai şi numai pentru a sensibiliza comunitatea umană asupra pericolului la care este supusă această bogăţie incomensurabilă.

Marea familie a creatorilor şi apărătorilor codrilor a aniversat recent, la Sibiu, Ziua Silvicultorului.

Prilej de analiză

„Dincolo de sărbătorirea evenimentului în sine, Ziua Silvicultorului a reprezentat un prilej de analiză a problemelor cu care se confruntă pădurea românească şi slujitorii acesteia“ – a spus Florian Munteanu, directorul general al Regiei Naţionale a Pădurilor (RNP) – Romsilva, în deschiderea marii sărbători.

Domnia sa a menţionat că, din cauza managementului defectuos din ultimii ani, pe întreaga structură ierarhică a Romsilva regia a încheiat anul 2008, pentru prima dată în istoria celor 19 ani de existenţă, cu nerealizări semnificative, la cei mai importanţi indicatori.

La manifestări, alături de reprezentanţii Corpului Silvic din România şi foşti directori generali ai RNP, au fost invitaţi oaspeţi de seamă din Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR), prefectul şi preşedintele Consiliului Judeţean Sibiu, membri ai organizaţiilor neguvernamentale de profil (sindicate, Societatea Progresul Silvic, APSR, ASFOR, instituţii de învăţământ silvic etc.). În premieră, a participat Dorel Fechete, preşedintele Asociaţiei Admi-nistratorilor de Păduri Private. Un alt politician de vază a fost deputatul Bogdan Niculescu-Duvăz. Nu a lipsit nici Gheorghe Gavrilescu, primul director general al Romsilva şi cel mai longeviv în această funcţie.

Moştenire pentru urmaşii noştri

Domnul Gică Duţă, subsecretar de stat la Departamentul Pădurilor din cadrul MAPDR, ţinut să sublinieze că „Ziua Silvicultorului este un prilej de a face apelul ca împreună să îndeplinim cu onoare o misiune foarte importantă, aceea de a gospodări şi valorifica optim şi durabil pădurile ţării, izvor de beneficii socio-economice şi culturale, dar şi valoroasa moştenire pentru urmaşii noştri“ – a transmis demnitarul.

El a readus în prim-plan priorităţile ministerului în sectorul silvic: creşterea suprafeţelor cu vegetaţie forestieră, prin continuarea împăduririi terenurilor degradate, inapte folosinţelor agricole, dezvoltarea programului de creare a perdelelor forestiere de protecţie, în zonele expuse secetei şi deşertificării, precum şi împiedicarea despăduririlor şi a tăierilor ilegale de arbori.

De fapt, tema împăduririi terenurilor degradate a fost prezentă în toate luările de cuvânt. În acest context, s-a pus accent şi pe identificarea tuturor resurselor de utilitate silvică.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.13, 1-15 IULIE 2009 Vizualizari:

893

□

Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

ziua-silvicultorului_l1275.html

Ziua silvicultorului > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulZiua silvicultorului

Instituită ca o tradiţie încă din anul 1991, Ziua silvicultorului a fost recent sărbătorită în Poiana Braşov şi a reuşit să reunească silvicultori din aproape toate colţurile ţării.

Dincolo de caracterul festiv al evenimentului, această întrunire a fost un prilej bun pentru a face o analiză a sectorului silvic şi pentru a dezbate teme de actualitate din acest domeniu.

Lista problemelor cu care se confruntă silvicultorii români este lungă, însă printre cele mai importante aspecte care au fost dezbătute s-au numărat oprirea defrişărilor, pedepsirea hoţilor de lemne, precum şi atragerea fondurilor europene.

În prezent, suprafaţa totală a fondului forestier naţional acoperă 6,4 milioane ha, din care proprietatea publică a statului administrată de Romsilva este de 3,34 milioane ha. Terenurile acoperite cu pădure se întind pe 6,2 milioane ha, dintre care proprietatea publică a statului este de 3,22 milioane ha. Directorul general al Regiei Naţionale, Valerian Solovăstru, a luat de asemenea cuvântul şi a declarat că volumul de masă lemnoasă exploatat anual este de circa 16-17 milioane m^3. Aproape 10 milioane m^3 sunt recoltate din pădurile Romsilva, iar restul de proprietarii privaţi.

O altă problemă invocată a fost cea a pădurilor retrocedate, este vorba despre o suprafaţă de aproximativ 530.000 hectare, care în momentul de faţă nu este administrată şi păzită şi pentru care proprietarii nu plătesc anual o sumă destinată acestui scop.

Şi problema atragerii fondurilor a fost adusă în discuţie, până în prezent fiind absorbit doar un procent de 10% din fondurile destinate acestui sector. Un alt subiect pe lista temelor abordate a fost cel al defrişărilor abuzive. Pentru a preveni aceste fenomene grave se lucrează la un proiect de lege care să transforme în infracţiune orice furt din pădure. Potrivit secretarului de stat din Ministerul Mediului şi Pădurilor, Cristian Apostol, din pădurile ţările noastre se taie anual ilegal aproximativ 170.000 metri cubi de masă lemnoasă. Din acest total aproxi-mativ 65.000 mc reprezintă furturile.

(L.D.Z.)

REVISTA LUMEA SATULUI NR.13, 1-15 IULIE 2011 Vizualizari:
644
□
˚ Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 7dd61
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

ziua-verde-a-cartofului_l589.html

Ziua verde a cartofului

„Utilizarea seminţelor de calitate, tratamentele făcute la timp şi asolamentele asigură obţinerea unor producţii superioare la cartof, chiar şi în condiţiile unei veri ploioase“, a declarat Claudian Sorin Chiru, directorul general al Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof şi Sfeclă de Zahăr (INCDCSZ) Braşov. Declaraţia a fost făcută la deschiderea Simpozionului Naţional „Ziua verde a cartofului“, organizat de institutul braşovean, sub patronajul Academiei de ştiinţe Agricole şi Silvice (ASAS) „Gheorghe Ionescu Siseşti“, al cărei preşedinte, Gheorghe Sin, a fost de faţă. Parteneri oficiali au fost MADR-UMP şi Programul MAKIS

Mana, mai rea decât oricând

În mod cu totul original, evenimentul s-a desfăşurat numai în câmp. Temele urmărite au fost Noi abordări de cercetare la cartof (Cultura ecologică – monitorizarea resurselor) la INCDCSZ şi Ferme specializate în producerea cartofului pentru sămânţă la SC Solfarm SRL Sfântu Gheorghe (Covasna). În ambele locuri am văzut plante sănătoase, bine dezvoltate, ca şi cum nu ar fi fost un an cu mari probleme.

O boală policiclică, distructivă

„Anul acesta, condiţiile pentru mană, care este o boală policiclică, cu o mare putere distructivă, au fost foarte bune. Patogenul se dezvoltă cu mare repeziciune, astfel încât, la interval de numai 3-4 zile, apar fructificaţii noi ale ciupercii. În cazul în care nu s-au aplicat tratamente la intervale de 4-5 zile, atunci a existat posibilitatea ca mana să atace cultura“, a afirmat Manuela Hermeziu, de la INCDCSZ. Cercetătoarea a menţionat că în zona Braşov-Covasna mana a apărut în jurul datei de 1 iulie. Până la mijlocul lunii, era deja dezastru la Făgăraş şi Dâmboviţa. Domnia sa a recomandat, pentru acest an, folosirea de produse sistemice şi de contact, dar fără a le amesteca. Ca excepţie, poate fi combinat Cimoxanil cu Fluazinam (acesta putând fi dat în amestec şi cu alte produse!).

Elemente de agrotehnică, la Solfarm

Odată învăţată „lecţia“ despre mană, participanţii la simpozion s-au deplasat la Sfântu Gheorghe, unde dr. ing. Ioan Bartha, administratorul Solfarm, cel mai important cultivator de cartof din zonă, i-a primit cu braţele deschise.

„În 2008-2009 am cultivat grâu. Apoi terenul a fost scarificat la 40 cm şi s-au împrăştiat gunoi de grajd, 20 t/ha, şi sare potasică, 150 kg/ha substanţă activă. În primăvara lui 2010 s-a aplicat NPK 16-16-16, în doză de 700 kg/ha substanţă comercială. Am mai dat şi nitrocalcar, 94 kg/ha azot substanţă activă. Erbicidarea a fost făcută în perioada 15-16 mai, cu Lexone“, a declarat Bartha.

În continuare a pus un accent deosebit pe cele şase tratamente principale, făcute până la jumătatea lunii iulie (!), pentru combaterea manei. S-au folosit substanţe precum RIDOMIL GOLD MZ 68 WG, SHIRLAN 500 SC, ACROBAT MZ 90/600 WP, ECUATION PRO, REVUS 250 SC, FANION WG sau RIDOMIL GOLD PLUS 42,5

WP. Unul dintre punctele interesante discutate a fost rotaţia culturilor, care este obligatorie. Mai nou, se recomandă, după cartof, pe lângă grâu, cultura de rapiţă. Conform celor spuse, există hibrizi timpurii de rapiţă – cum ar fi Hydromel – rezistenţi la temperaturile scăzute ale iernii şi care nu se scutură în condiţii de umiditate excesivă.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 15, 1-15 AUGUST 2010 Vizualizari:
772

□

Comentarii

□

□

1. SALISTEAN DOMNICA -- (3-August-2010)Pacat ca nu am fost invitati si inginerii din teritoriu de la nivelul judetelor cultivatoare de cartof. Aduceam si fermieri .casa vada cu ochii lor o statiune de cercetare si rezultatele lor.

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bbae4
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar
© 2005-2011 REVISTA LUMEA SATULUI

Zmeurul (Rubus idaeus – familia Rosaceae)

Dacă vrem un fruct revigorant, proaspăt şi delicios, eventual pentru cămara cu dulceţuri, zmeurul este cel mai indicat pentru căutările noastre. Se întreţine uşor, în cultură, iar fructul este o minune în farfurie: conţine vitamina C, magneziu, cupru şi calciu, are proprietăţi antimicrobiene şi anticarcinogene, scade nivelul colesterolului şi este folosit pentru boli de inimă, tulburări de tranzit intestinal, diabet şi obezitate.

În grădină – şi sigur suprafaţa de pe lângă casă e aglomerată – zmeurului e bine să-i găsim un loc la margine de lot, neumbrit, fiindcă planta iubeşte soarele şi o bună circulaţie a aerului, dar nu şi vânturile puternice. Solul nu trebuie să fie argilos, adică rece, şi mai ales pe parceluţă nu are voie să băltească apa. Terenul cu un bun drenaj (uşoară pantă) şi bogat în humus este ideal.

De unde luăm drajonii

Greu este până când procurăm soiul dorit: viguros sau de talie mică, cu fructul mai mult sau mai puţin parfumat ori cu dimensiune mai mare, cu înflorire timpurie (Cayuga, Latham, Taylor, Viking, Indian) sau târzie (De Prusia, Deutschland, Lloyd George, Newburgh, Golden Queen). Pentru consumul propriu putem „împrumuta“ planta de la vecini. Dacă plantaţia este comercială, cumpărăm neapărat drajonii de la unităţi autorizate. Dar în momentul în care am prins zmeurul în grădină, nu trebuie să ne mai facem griji, ne vom produce de unii singur cât material săditor dorim, dată fiind capacitatea formidabilă de drajonare a zmeurului. Înmulţirea se realizează aşadar prin drajoni, marcotaj, despărţire de tufe sau butăşire.

Pregătirea solului

Zmeurul se poate planta atât toamna, cât şi primăvara, având o prindere extrem de uşoară. Fireşte că plantarea trebuie să aibă loc pe un teren desfundat sau, în cazul în care facem din cultură un mic business şi dispunem de utilaje, vom lucra terenul cu freza sau grapa cu discuri. Un pic de gunoi de grajd bine fermentat nu strică să încorporăm în sol. pH-ul optim este de 6,5 plus/minus 0,5.

Distanţe de plantare

Trebuie apoi să ştim ce vrem: un sistem dirijat pe şpalieri sau un fel de gard viu, adică bandă. În ambele variante, ca să iasă o treabă frumoasă, întindem pe sol un fir, să iasă rândul drept, şi executăm o rigolă, adâncă şi lată de 30 cm. Se pot face şi gropi, de 30/30/30 cm. Distanţa de plantare este, pentru suprafeţele comerciale, de 2,5-2,8 m - între rânduri şi 0,6-0,8 m - între plante pe rând. Pentru suprafeţe restrânse şi lucrate manual, distanţa este de 1,7 m/ 0,40 m.

Plantarea

Avem aşadar drajonii. Cei mai buni de plantat au grosimea de minimum 10-12 mm, 50-60 cm înălţime şi 10-12 rădăcini. Înainte de plantare, rădăcinile se ţin la umectare două ore sau se aplică mocirlirea. Drajonii se plantează cu 2-3 cm mai jos faţă de nivelul la care s-au dezvoltat în pepinieră, cu rădăcina răsfirată, se acoperă cu pământ care se tasează uşor. Dacă se îngroapă mai mult, plantele se vor dezvolta mai greu şi vor emite drajoni puţini şi de slabă calitate. Atenţie, tulpina se scurtează la 15-20 cm de la nivelul solului. Dacă nu avem o ploaie după plantare, trebuie să facem şi o udare uşoară.

Îngrijire şi recoltare

Zmeurul intră în producţie din anul al doilea. Se obţin fructe chiar şi din primul an, în funcţie de soi. O plantaţie durează 12-15 ani. Ca lucrări de îngrijire, în afară de menţinerea curată a solului avem tăierile: se suprimă de la bază tulpinile uscate (de doi ani) care au rodit; tulpinile anuale se răresc, lăsându-se 18-20 tulpini la 1 metru liniar de bandă lată de 0,50 m; drajonii de prisos se înlătură. Durata maturării fructelor variază între 33 şi 50 de zile. Recoltarea fructelor se face la 3-4 zile, de aproximativ 7-8 ori.

Maria BOGDAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.8, 16-30 APRILIE 2012 Vizualizari:
2039
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: bf970
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Zona montană, dincolo de fascinaţia turistică

Privind spre măreţia munţilor nu ai cum să nu te laşi fascinat de frumuseţea lor grandioasă. Dincolo însă de imaginea idilică se află, de fapt, o resursă naturală, economică, etnografică şi culturală care, asemeni altor bogăţii, se poate sfârşi.

Acesta este, de altfel, principalul motiv pentru care în anul 2004 avea să se înfiinţeze o organizaţie care pledează pentru folosirea raţională a resurselor montane. Obiectivul principal al Forumului Montan, al cărui preşedinte este domnul Radu Rey, este acela de a preda oamenilor o lecţie despre protejarea şi conservarea regiunilor montane.

Defavorizaţii vor şi ei o strategie

Deşi peste 25% din suprafaţa terestră este acoperită de munţi, iar 12% din populaţia globului trăieşte în regiunile montane, aceste zone geografice se află într-un con de umbră atunci când vine vorba despre strategii şi politici de protejare şi dezvoltare.

Implementarea acestora este imperioasă în condiţiile în care munţii pot fi definiţi ca arii fragile ecologic, ce prezintă handicapuri naturale şi sociale semnificative. Ele ţin de limitarea posibilităţilor de utilizare a terenurilor şi de restricţii în exercitarea unor activităţi economice.

O imagine demografică dezolantă

Un fenomen foarte grav întâlnit în munţi este acela al depopulării satelor. Vremurile austere au determinat o parte semnificativă a tinerilor de la munte să plece într-un adevărat exod către regiuni mai dezvoltate economic. Aşa se face că astăzi pe uliţele satelor montane rareori mai vezi un tânăr, în urmă rămânând bătrânii.

Efectele acestui fenomen se resimt în creşterea procentului abandonului agricol, dar şi la nivelul efectivelor de animale. Statisticile relevă că, în anul 2004, în regiunile montane erau crescute 750.000 de capete bovine şi 1.998.000 de ovine. Comparativ cu perioada anilor '90, numărul vitelor a scăzut cu 35%, iar efectivele de oi erau cu 50% mai mari.

În contextul în care 40% din veniturile populaţiei din regiunile montane provin din agricultură, marginalizarea acestui sector a adus cu sine o scădere economică semnificativă evidenţiată de o stare de sărăcie a producătorilor agricoli. Ce-i drept, această sărăcire a ţăranilor din munţi este generată şi de alţi factori economici, dar şi de dezinteresul vădit al autorităţilor responsabile cu dezvoltarea zonelor montane.

Ce vor, de fapt, muntenii?

Ţinând seama de toate aceste aspecte, strategia de dezvoltare durabilă a zonei montane ar trebui să aibă la bază următoarele principii:

- omul este partenerul înţelept al naturii;
- exploatarea judicioasă, controlată a resur-selor montane în folosul comunităţii şi a societăţii;

- şanse egale pentru locuitori, prin condiţii de viaţă paritare faţă de alte regiuni;
- echilibru constant şi supravegheat între sectoarele agricole şi forestiere;
- relaţii intercomunitare armonioase;
- politicile montane se stabilesc prin consultarea şi acordul comunităţilor;
- prevenirea şi combaterea eroziunii umane şi a sărăciei;
- conservarea identităţii culturale;
- reprezentarea comunităţilor montane la nivel judeţean, regional şi naţional, cerinţă pentru evitarea dezechilibrelor şi asigurarea unei dezvoltări durabile;
- integrarea strategiei de dezvoltare durabilă a zonei montane cu cerinţele Uniunii Europene.

Laura DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.2, 16-31 IANUARIE 2010 Vizualizari:
811
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 9afd0
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

zona-umeda-cioparciu-o-gura-de-rai-creat...

Zona umedă Ciopârciu o gură de rai creată de om

Intervenţia omului pentru extinderea suprafeţelor agricole a condus de cele mai multe ori la deteriorarea gravă a mediului.

Aşa s-a întâmplat şi în comuna ieşeană Costuleni inclusă în sistemul de irigaţii şi drenaj Sculeni – Ţuţora – Gorban, zonă altădată un paradis al păsărilor şi al animalelor de tot felul.

Reconstrucţie ecologică

După 1990, activitatea agricolă s-a redus, calitatea terenurilor s-a înrăutăţit prin apariţia multor supra-feţe sărăturate, iar seceta, care persistă an de an, a contribuit şi mai mult la apariţia unui peisaj dezolant, semideşertic, culmea, într-o zonă cuprinsă între două mari râuri, Prut şi Jijia.

Dar iată că în 1998, Direcţia Apelor Prut, în cooperare cu Institutul Olandez de Management al Apelor Interne şi Tratare a Apelor Uzate – RIZA, a alcătuit un proiect-pilot pentru refacerea zonei luncii ce exista înainte de intervenţia omului.

Astfel, în comuna Costuleni a fost înfiinţată Zona umedă Ciopârciu, cu o suprafaţă de 224 ha. Lucrările s-au efectuat în anii 2003-2004 prin amenajarea a patru poldere – bazine uriaşe – care sunt inundate primăvara, realizându-se zone de apă cu adâncimi variabile. Toamna şi primăvara, zona devine un loc de odihnă pentru păsările migratoare, iar vara loc de reproducere.

De menţionat este faptul că proiectul este în concordanţă cu iniţiativele ecologice europene, Coridorul verde .

Un nou obiectiv turistic

„Încă din perioada realizării proiectului, ne spune domnul Dumitru Nichita, primarul de atunci al localităţii, în prezent consilier, am găsit sprijin la oamenii din sat. Au fost săteni care au oferit gratuit terenul pe care-l aveau pe locul viitoarei zone umede, iar unii au participat voluntar la amenajare.”

În prezent, locaţia s-a transformat într-o veritabilă destinaţie turistică, tot mai mulţi orăşeni poposind la Costuleni pentru a se bucura de frumuseţea locului ori pentru a admira raţele, bâtlanii, lebedele şi numeroase alte specii de păsări ce cuibăresc aici. Din peisajul locului nu lipsesc nici pescarii şi vânătorii. Fireşte, primăria din localitate i-ar vrea mai aproape şi pe investitori, cărora le promite condiţii pentru a-şi dezvolta afacerile, pentru că, nu-i aşa, zâmbeşte moş Ion Zamfirache, pe care l-am întâlnit „la baltă“, cum spune dumnealui, e rost şi de ceva câştig.

(S.C.)

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.16, 16-31 AUGUST 2011 Vizualizari:
762

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

Zone rurale cu risc natural mărit

Datele istorice de care dispune Administraţia Naţională „Apele Române“ (ANAR) arată că zona de nord, nord-vest a ţării este considerată cu un grad de vulnerabilitate mai ridicat la inundaţii. Aici sunt încadrate bazinul Someş-Tisa, Crişurile, Mureş, Banat, precum şi zona bazinului Siret. „Evenimentele din 2010, cu tipul acesta de viituri rapide şi scurgeri importante de pe versanţi, ne-au demonstrat faptul că efectul schimbărilor climatice se resimte printr-o creştere în intensitate şi în frecvenţă a fenomenelor extreme şi, în consecinţă, nicio zonă nu mai este ferită în totalitate“, a declarat David Csaba, directorul general al ANAR, pentru Lumea satului. Domnia sa a precizat că astfel de fenomene au apărut în 2010, în Moldova, dar şi în judeţe ca Maramureş, Sălaj, Caraş-Severin, Constanţa, Harghita, Covasna, Dâmboviţa şi au generat viituri rapide (flash flood), cu efecte greu de controlat, precum şi inundaţii cu debite foarte mari, care pot apărea din ce în ce mai des.

Digurile pot ceda oricând

Până în prezent, susţine directorul general, multe dintre digurile realizate pentru protecţia terenurilor agricole au fost dimensionate în clasele de importanţă III-V. Adică au fost concepute să reziste la inundaţii cu perioada de revenire de la 10 până la 50 ani. Cum acestea apără şi zone locuite, este necesar ca să fie reconsiderată clasa de importanţă, care să ridice nivelul de asigurare (siguranţă) până la 1%, diguri care să reziste la inundaţii cu perioada de revenire o dată la 100 ani. Pentru aceasta, este nevoie de lucrări noi de supraînălţare/reconsolidare.

Ce se poate face

Soluţiile specialiştilor de la „Apele Române“ prevăd, de exemplu, construcţia unor drumuri în rambleu cu rol de dig sau a unor diguri circulabile. De asemenea, se consideră că trebuie să se ia în calcul reconsiderarea secţiunilor podurilor, acolo unde acestea au fost afectate, şi amenajarea albiei amonte şi aval de acestea, pentru stabilizarea şi reducerea vitezei apei. La acestea, se adaugă şi găsirea unor soluţii locale, pentru scurgerea apelor pluviale provenite din ploi torenţiale.

Atenuarea viiturilor prin acumulări

Şeful de la ANAR a spus că, din punctul de vedere al specialiştilor, acumulările permanente (baraje) şi nepermanente (poldere) au un rol extrem de important în atenuarea viiturilor. „Mi-aş dori foarte mult să se găsească fonduri pentru investiţiile necesare, încât să menţinem acumulările pe care le avem la parametrii optimi. Acolo unde au fost prevăzute, încă din anii’60, ca soluţii tehnice imperios necesare - de exemplu, acumulările Paşcani şi Cosmeşti, pe râul Siret, Hoghiz, pe râul Olt, canalul Siret-Bărăgan - astfel de investiţii să fie finalizate, într-un orizont de timp relativ scurt, ţinând cont şi de condiţiile de mediu actuale“, a menţionat David Csaba.

Îmbunătăţirea relaţiilor interinstituţionale

Pe viitor, ANAR intenţionează să îmbu-nă-tăţească relaţiile interinstituţionale, dar şi să se apropie de cetăţean, prin informa-ţiile pe care le transmite. Ideea este că fiecare om trebuie să devină conştient de riscul la care se expune, atunci când îşi construieşte casa pe marginea râului. De aceea, fiecare cetăţean trebuie să se lase instruit de cei mai în măsură cum să reacţioneze în raport cu inundaţiile, atunci când situaţia impune acest lucru.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI NR. 3, 1-15 FEBRUARIE 2011 Vizualizari:
882

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 78753
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

zonele-ocrotite-in-date-si-cifre_641.htm...

Zonele ocrotite, în date şi cifre

În România au fost identificate 783 de tipuri de habitate, care cuprind 3.700 de specii de plante şi 33.792 de specii de animale, din care 55 sunt în pericol, 69 vulnerabile şi 24 rare.

Parcurile naţionale şi naturale au fost declarate ca situri de importanţă comunitară şi arii de protecţie specială avifaunistică, aducând o contribuţie importantă la crearea reţelei ecologice Natura 2000 în România.

Datele existente la Ministerul Mediului relevă că, în România, se află 13 parcuri naţionale şi 14 parcuri naturale, precum şi Rezervaţia Biosferei Delta Dunării. Suprafaţa lor totală este de 1.687.460 de hectare. Mai există 935 de rezervaţii ştiinţifice, monumente ale naturii şi rezervaţii naturale, a căror suprafaţă totală este estimată la aproximativ 180.000 de hectare. Toate acestea reprezintă aproximativ 8% din suprafaţa terestră a ţării. Din cele 27 de parcuri naţionale şi naturale, 22 sunt administrate de Romsilva, pe bază de contracte de administrare cu Ministerul Mediului.

4,9 milioane de euro, prin POS Mediu

„Pentru o mai bună administrare a ariilor naturale protejate, administraţiile ariilor naturale protejate au la dispoziţie utilizarea fondurilor europene prin Axa prioritară 4 – Implementarea sistemelor adecvate de management pentru protecţia naturii – din Programul Operaţional Sectorial de Mediu“, ne-a spus Doru Laurian Bădulescu, secretar de stat la Ministerul Mediului.

Domnia sa a menţionat că, până în prezent, pe Axa prioritară 4 au fost acceptate 11 proiecte ale parcurilor naturale şi naţionale, în valoare totală de 4,9 milioane de euro, iar ministerul încurajează administraţiile parcurilor să depună cât mai multe proiecte în vederea atragerii cât mai multor fonduri europene.

Ministerul Mediului a primit anul acesta 200 milioane de lei, o sumă de şase ori mai mare decât totalul alocat în anii precedenţi, bani alocaţi de la buget pentru Programul Naţional de Îmbunătăţire a Calităţii Mediului, prin realizarea de spaţii verzi în localităţi. Programul vine în completarea actelor normative, prin care autorităţile locale sunt obligate să adopte politici de extindere a suprafeţelor verzi şi să elaboreze programe cu etapele de realizare.

Ultima pădure virgină în Europa

Parcul Naţional Retezat se întinde pe o suprafaţă de peste 35.000 de hectare şi, potrivit Ministerului Mediului, aici există ultima pădure din Europa în care omul nu a pus niciodată piciorul. În fiecare lună, zeci de grupuri de turişti ajung în zonă, însă cei mai mulţi optează să practice ski-ul pe pârtia special amenajată.

Parcul are peste 20 de vârfuri mai înalte de 2.000 de metri, iar între văile acestora se află 80 de lacuri şi tăuri glaciare. Cele mai cunoscute sunt Bucura, care este cel mai întins lac glaciar din ţară, cu o suprafaţă de nouă hectare, şi Zănoaga, cu cea mai mare adâncime din România, de 29 de metri.

În arealul Parcul Naţional Retezat trăiesc 185 de specii de păsări, 1.190 de specii de plante (o treime din totalul celor din România!), 90 dintre acestea fiind unice în ţară.

Traian DOBRE

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.12, 16-30 IUNIE 2009 Vizualizari:
632

□

˚ Comentarii

□

□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu

Nume :

E-mail :

Site-ul dv. :

Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)

Adaugati urmatorul cod: 30a30

Verificare

www.marplo.net

Enter your search terms

Submit search form

Web

www.lumeasatului.ro

curs valutar

zootehnia-i-ca-o-boala_l1569.html

Zootehnia-i ca o boală > REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolulZootehnia-i ca o boală

De vorbă cu Claudiu Frânc, preşedintele Federaţiei Crescătorilor de Bovine din România.

– Cum se simte un maramureșean în București? Pentru că știu că nu mulți agreează praful și aglomerația Capitalei.

– Pot să spun că nu sunt un nou-venit în București. Prima mea „aterizare“ aici a avut loc în 1986, când am terminat facultatea și am fost repartizat la IAS Dragalina, județul Călărași. De atunci, vrând nevrând, am venit de nenumărate ori. Pot să spun că nu vin cu plăcere în București, ci pentru că aici „se trage ceasul“.

– Mă gândeam că ați râvnit către plaiurile natale, unde ați și ajuns.

– Am prins perioada dinainte de '89 și, căsătorindu-mă cu soția mea care e tot medic veterinar, a trebuit să găsim două posturi apropiate, astfel că eu am ajuns la IAS Dragalina, iar ea la IAS Drumul Subțire. Dar, până la urmă, am rămas amândoi în aceeași unitate. Acolo a fost școala vieții, unde m-am format ca specialist. Am avut și șansa ca, după 2 luni, să fiu numit director tehnic la o unitate de gradul 0, unde aveam 7.000 de capete vaci de lapte, în două complexe. Îmi amintesc cu plăcere de acei ani. Era o muncă susținută cu realizări şi, evident, cu satisfacţii pe măsură.

– Dar v-ați întors în Maramureș, v-ați tras acasă, cum se spune. Doi medici veterinari într-o familie. Ce discutați seara când vă adunați acasă?

– În fermă discutăm probleme de serviciu și abia în mașină, spre casă, mai vorbim și de problemele familiale. Avem doi copii deja studenți și vin pe urmele noastre. Fiul mai mare e masterand la o facultate de știință a mediului, iar cel mic a început, în cadrul Politehnicii, Facultatea de mașini și instalații pentru agricultură.

Mi-a dat o lecție de viață pe care o apreciez. Inițial voia să urmeze Facultatea de Medicină Veterinară pentru că avem ferma noastră. Dar el mi-a spus: „Tati, Facultatea de medicină veterinară e de 6 ani și nu mai e timp de stat atât. Învăţ 4 ani, vin alături de dumneata, dar vreau să fac și eu bani”. Trăim în economie de piață, copiii gândesc altfel decât noi și chiar i-am apreciat acest mod de gândire.

Vaca, CEC-ul ţăranului

– Era un timp când oamenii spuneau că animalele scot sărăcia din ogradă. Mai e adevărată vorba asta?

– Este adevărată și va rămâne așa atâta vreme cât va exista omenire pe fața pământului. Vaca din grajdul sau poiata țăranului român a fost întotdeauna CEC-ul, cea mai sigură monedă de schimb atunci când avea nevoie să-și asigure anumite lucruri. Revenind la întrebare, este garanția că familia din mediul rural, prin animalul din poiată, are siguranța zilei de mâine.

– Nu animalul e sluga omului, ci omul sluga animalului. Pentru cel care crește animale nu există duminică, nu există sărbătoare, concediu...

– Aș putea fi acuzat de subiectivism pentru că sunt un fan al creșterii vacii de lapte care este mineritul agriculturii – dintre toate domeniile e cel mai greu. La vaca de carne i-ai dat de mâncare și de azi până mâine nu e o problemă, la porc sau pasăre la fel, dar la vaca de lapte trebuie să intri de cel puțin două, trei ori în grajd ca s-o mulgi. Să nu uităm că vaca e a doua „mamă" a noastră, pentru că laptele ei ne-a ajutat să creștem sănătoși.

Ochiul stăpânului...

– Este adevărat că stăpânul animalului stă de vorbă cu acesta și animalul îl recunoaște. De pildă bunica, atunci când mulgea vacile, lua mai mult lapte decât putea să mulgă tatăl meu.

– Da, este perfect adevărat. Ca și orice alt organism viu, trebuie să înțelegem că animalul are stări de indispoziție. În momentul în care apare o altă persoană pentru acel animal e un stres. Modul în care mulgătorul pregătește ugerul pentru muls e cunoscut de animal – în momentul în care i-a atins ugerul, deși nu-l vede, știe cine este. Cu atât mai mult într-o gospodărie țărănească. De altfel, se şi spune că „ochiul stăpânului îngraşă vita".

– Animalul are și el sentimente...

– Analizele de comportament al animalelor m-au atras mult. Cel mai curios mi s-a părut că în fermele de păsări cu 10.000 de capete, de exemplu, e o găină dominantă care se plimbă peste tot în hală și nicio alta nu se atinge de ea. Această găină are o protejată, de obicei una pipernicită, de care de asemenea nu se atinge nicio altă pasăre. Cu cât evoluăm în regnul animal ne dăm seama că această capacitate a lor de discernere e foarte mare.

– Am fost o țară cu un număr impresionant de bovine, chiar dacă nu toate de performanță. Nu știu dacă ne mai menținem în limitele unei normalități.

– Vorbim de lapte ca de un aliment indispensabil la categoriile cele mai vulnerabile – copii și vârstnici. Dumnezeu ne-a binecuvântat cu un potențial agricol pentru a desfășura această activitate la un nivel ridicat. Venim după 1989, când am avut 7 milioane de bovine, cu efectiv acum de 1.900.000 de bovine. Dar potențialul de producție al animalelor existent în fermele comerciale este mult superior și compensează o parte a efectivului diminuat.

Dar nu vrem să vedem potențialul de valorificare al vacii de carne. Acum, la nivel de UE, e un deficit enorm de carne de bovină pe care o aducem din Brazilia, Argentina. România are potențial aici și nu înțeleg de ce nu îl valorificăm. Avem semnale din UE că această activitate e cerută pe piață.

– Orice activitate economică are scopul de a fi rentabilă. Cam care ar fi numărul optim de animale pe care ar trebui să le aibă un crescător pentru a putea trăi din această activitate?

– Ca să înfiinţezi o fermă comercială e nevoie de un efectiv de peste 25 de vaci cu lapte. E interesant să înțelegem că pentru zonele montane unde avem pășuni ar trebui să încurajăm creșterea bovinelor pentru carne.

Hollstein - rasa viitorului

– Dacă e să privim la anul agricol încheiat, în creșterea bovinelor rezultatele justifică efortul dumneavoastră?

– Vă răspund printr-o întrebare pusă de mine domnului ministru la Arad: „Îmi puteți spune cu ce preț ar trebui să îmi vând eu laptele, când dau pe kilogramul de porumb 1,4 lei? La această oră încercăm să ne asigurăm necesarul de cereale pentru ferme. Prețul de achiziție al lor la momentul recoltării e unul, peste 2 luni e altul. Așadar nu întotdeauna eforturile noastre se justifică din punct de vedere economic. Dar ştiţi cum e. Creşterea animalelor e ca o boală: Odată contractată, greu mai scapi de ea.

– Pe ce rase mergeți îndeobște, care v-au dat mai mari satisfacții?

– Ferma preluată în Maramureș în '89 era de elită pe Bruna de Maramureș. După mine, e cea mai frumoasă, cu cap de căprioară. Dar Bruna e o rasă ce se pretează pentru exploatațiile mai puțin tehnologizate. Trebuie să recunoaștem că vaca de lapte din sistem comercial e Hollstein.

Este rasa de viitor în producţia de lapte. Sigur, alături de altele. Am avut șansa să o văd și pe continentul european și pe cel american. Americanii sunt cu o generație de animale peste Europa, au mers departe cu specializarea acestei rase. La noi s-au făcut mari greșeli în proiecte din cauza tehnologilor care par că trăiesc în anii '70. În SUA am întrebat de ce au grajduri așa de simple. Și m-au întrebat, la rându-le, dacă am văzut vreo tehnologie de creștere a vacilor care să nu se perimeze în 20 de ani. De ce să faci grajduri care să țină 100 de ani? E o întrebare corectă, mai ales că americanii vorbesc numai de bani.

– Românii sunt cunoscuți ca pricepuți crescători de animale. În istoria noastră a existat între oameni și animale o legătură firească, dar mai târziu am dat cinstea pe rușine. Întrebarea mea finală e dacă credeți că se va repara situația disperată în care ne aflăm, pentru că nu e lucru puțin să pierzi 60% din efectivul de bovine.

– Această activitate de creștere a vacilor nu se poate face fără suflet. Și contez pe încă un lucru extraordinar: sunt încă foarte mulți oameni cu suflet care iubesc această activitate. Aici e șansa noastră: dacă vom reuși să le aducem bruma aia de susținere, de recunoaștere a activității lor, sectorul se va reabilita într-un termen foarte scurt. Am toată covingerea, cunoscându-mi colegii din țară, că această activitate nu dispare așa repede cum ar vrea alții. În ceea ce privește Federația, nu vom pregeta cu nimic să susținem această activitate.

Gheorghe VERMAN

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.22, 16-30 NOIEMBRIE 2011 Vizualizari:
726
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: d0482
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

zootehnistii-acuza-pulverizarea-fonduril...

Zootehniştii acuză pulverizarea fondurilor europene

Iau parte de la o vreme la consfătuirile ce au loc tot mai des între agricultorii noştri, unde se spun o serie de lucruri pe care n-ar strica să le audă şi cei care au puterea deciziei în acest sector. Nu ştiu însă de câte ori aceste lucruri ajung şi pe la urechile celor la care fac referire, mult prea ocupaţi să poată participa la astfel de discuţii.

Cunoscători sau nu, cu toţii vorbesc despre absorbţia resurselor financiare europene, ca prioritate absolută la momentul de faţă. Puţini sunt însă cei care se gândesc şi la eficienţa acestor investiţii, în condiţiile în care de acelaşi sprijin beneficiază, deopotrivă, cei care produc pentru piaţă şi cei care lucrează în gospodării de subzistenţă, pentru autoconsum.

Cele mai multe dintre aspectele discutate de fermieri vizează aşadar banii. Mulţi, puţini cum sunt, important e că fie se duc unde nu trebuie, fie sunt acordaţi după nişte criterii ce îi dezavantajează pe cei mai mulţi dintre producători.

Zootehnia, un motor ce nu se mai urneşte

Organizaţiile profesionale din agricultură susţin că aproape 96% din proiectele depuse pe Măsura 121, de modernizare a fermelor, sunt pentru achiziţia de maşini şi utilaje. Or, dacă luăm doar tractoare şi combine, atunci tot ce vom produce, în loc să meargă spre sectorul zootehnic slab dezvoltat, va merge cel mai probabil la export.

Adrian Rădulescu, unul dintre împătimiţii acestui subiect, susţine că în primele trei sesiuni de depunere de anul trecut au primit finanţare doar 11 proiecte de modernizare a unor ferme zootehnice datorită unui punct ce se referă la prelucrarea produselor din fermă, pe care fiecare l-a interpretat cum a vrut. „Deşi s-a spus că zootehnia este un domeniu prioritar, investiţiile în acest domeniu sunt infime din cauza punctajului care defavorizează acest sector“, adaugă Muntean George, producător şi distribuitor de carne de pasăre din Codlea. De exemplu, înfiinţarea unei ferme de găini ouătoare prin sprijin nerambursabil de la Uniunea Europeană este unul dintre proiectele cu şanse minime de reuşită. În acest caz, din punctajul maxim de 100 de puncte acest tip de proiect cu greu poate ajunge la 50 de puncte, aşadar şansele să primească finanţare sunt infime. În acest moment, este imposibilă obţinerea finanţării fără un punctaj de peste 60 de puncte.

Un punctaj ce defavorizează performanţa

Şi tot de punctaj vorbesc producătorii atunci când vine vorba şi de alte măsuri din cadrul PNDR. Cu toţii acuză faptul că punctajul creşte pe măsură ce activitatea se desfăşoară în condiţii tot mai vitrege, eventual de către tineri care nu au mai beneficiat de fonduri. Or, cum poţi face performanţă într-o zonă cunoscută ca fiind defavorizată, se întreabă fermierii?

„Să finanţăm performanţa, şi nu mimarea muncii“, spunea Mihai Berca, profesor şi om de afaceri în domeniu.

Se pare că, pentru mai multe măsuri, punctajul ţine seama de o serie de priorităţi naţionale, care au fost stabilite de autorii PNDR fără consultarea organizaţiilor profesionale din domeniu. Proiectele complexe, care necesită volum investiţional, construcţii sau echipamente, nu sunt diferenţiate de cele simple, care prevăd achiziţia unui utilaj independent.

În plus, ei acuză că nu există la ora actuală măsuri de protecţie a producătorilor, fapt pentru care aceşti bani investiţi în agricultură, peste câţiva ani, nu se vor mai regăsi pe piaţă. Degeaba sunt finanţate investiţiile, dacă UE favorizează nu doar schimburile intracomunitare, ci şi importurile care de cele mai multe ori vin chiar de pe alte continente. Aducem proteină vegetală din Brazilia, carne de vită şi de oaie din Argentina şi, ce-i mai dureros, cartofi din... Egipt.

Valentina ŞOIMU

REVISTA LUMEA SATULUI, NR.11, 1-15 IUNIE 2009 Vizualizari:
620
□
Comentarii
□
□

Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici

--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 30a30
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar

_l1385.html

Imprimati articolul Vizualizari:
626
□
˚ Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 219fc
Verificare

_s334.html

> REVISTA LUMEA SATULUI
Enter your search terms
Submit search form
Web
arhiva.lumeasatului.ro
Home
Despre noi
Abonamente
Video
Articole
Oferte
Anunturi
Newsletter
Agro Business
Contact
Arhiva
Imprimati articolul Vizualizari:
512
□
° Comentarii
□
□
Răspunsurile la întrebarile dumneavoastră le puteţi găsi în revista tiparită. Abonaţi-vă acum la Lumea Satului şi veţi avea gratuit suplimentul Agro-Business. Detalii aici
--> Click aici pentru a adauga un comentariu
Nume :
E-mail :
Site-ul dv. :
Scrie comentariu (Maxim 600 caractere)
Adaugati urmatorul cod: 18226
Verificare
www.marplo.net
Enter your search terms
Submit search form
Web
www.lumeasatului.ro
curs valutar